SS HÀ THẦN

ĐỈNH PHONG THIÊN HẠ

Đỉnh Phong Thiên Hạ

SS Hà Thần

Ebook được tạo bởi DTV EBOOK

`Ngôn Tình, Dị Giới, Xuyên Không`

Lục Lâm Thiên mở to hai mắt chăm chú nhìn quanh bốn phía, theo những tin tức nhận được từ đại não, cùng với việc đã từng xem qua mấy tiểu thuyết xuyên việt, Lục Lâm Thiên khẳng định rằng mình đã bị xuyên việt rồi. Tình huống này tưởng chừng như không có thật, thậm chí trong trăm triệu hoàn cảnh cũng chưa chắc tìm được một, vậy mà lại xảy ra trên người hắn.

Lục Lâm Thiên ngẫm lại, mình vừa mới tốt nghiệp đại học hạng ba, cũng tìm được công việc vặt vãnh ở trong một văn phòng nhỏ. Trong khi đang giúp cấp trên photo tài liệu thì không ngờ máy photocopy bị rò điện, hắn bị chết bất đắc kỳ tử mà xuyên qua.

Mục lục

- Chương 1: Vận xui ập đến
- Chương 2: Vận xui ập đến (2)
- Chương 3: Băng hỏa lưỡng trọng thiên
- Chương 4: Lục Gia
- Chương 5: Vị thiếu gia mệnh khổ
- Chương 6: Bí mật kho củi
- Chương 7: Âm dương linh vũ quyết
- Chương 8: Âm dương linh
- Chương 9: Luyện hóa linh đan
- Chương 10: Đột phá
- Chương 11: Tuyển chọn
- Chương 12: Vũ kỹ phòng ngự
- Chương 13: Thanh linh khải giáp
- Chương 14: Lặng nghe
- Chương 15: Lặng nghe 2
- Chương 16: Nhìn ngươi có chút tiền đồ
- Chương 17: Lục vô song
- Chương 18: Mua dược liệu
- Chương 19: Gặp lại
- Chương 20: Gặp lại 2
- Chương 21: Luyện chế đỉnh đan
- Chương 22: Tam trọng vũ
- Chương 23: Bán đan
- Chương 24: Án đan
- Chương 25: Tẩy tủy đan
- Chương 26: Tẩy tủy đan 2
- Chương 27: Luyện đan thất bại
- Chương 28: Tăng cường thực lực
- Chương 29: Nam nhân trong bồn tắm
- Chương 30: Đột phá
- Chương 31: Con đường về
- Chương 32: Cùng mỹ nữ đồng hành
- Chương 33: Ném tiền
- Chương 34: Vân Dương Tông
- Chương 35: Tiện tỳ
- Chương 36: Cẩu nô tài

- Chương 37: Cẩu nô tài muốn chết 2
- Chương 38: Ta xông tới là được rồi
- Chương 39: Một mình đối địch
- Chương 40: An bài
- Chương 41: Bình luận tranh
- Chương 42: Tăng nguyên đan
- Chương 43: Bế quan luyện đan
- Chương 44: Tỉ thí năm sau
- Chương 45: Từ đường lục gia Trước
- Chương 46: Chuẩn bị tế tổ
- Chương 47: Kiểm tra
- Chương 48: Thiên phú thật tốt
- Chương 49: Thiên phú thật tốt 2
- Chương 50: Bỗng nhiên nổi tiếng
- Chương 51: Lục Vân đấu Lục Thiếu Hổ
- Chương 52: Lục Thiếu Du đấu Chu Hải Minh
- Chương 53: Thắng
- Chương 54: Hài tử không may
- Chương 55: Ám sát!
- Chương 56: Tiểu Long hiển uy
- Chương 57: Một điều kiện (1)
- Chương 58: Một điều kiện (2)
- Chương 59: Có chút khó coi
- Chương 60: Một trăm lẻ tám viên Quán Đính Đan
- Chương 61: Vũ Sĩ tứ trọng
- Chương 62: Không mặc nội y
- Chương 63: Nộ Diễm Quyền
- Chương 64: Vũ kỹ thần bí
- Chương 65: Tứ Thần Quyết
- Chương 66: Đặt cược
- Chương 67: Thực lực Lục Vô Song
- Chương 68: Dương gia, Vương gia
- Chương 69: Xuất phát (1)
- Chương 70: Xuất phát (2)
- Chương 71: Thiên tài hội tụ
- Chương 72: Hắc mã xuất hiện
- Chương 73: Biến cố
- Chương 74: Khống chế hoàn mỹ
- Chương 75: Thực lực Độc Cơ Băng Lan
- Chương 76: Lục Thiếu Hổ thắng

- Chương 77: Tinh Hỏa Liệu Nguyên Đao
- Chương 78: Thực lực cường hãn
- Chương 79: Còn có thực lực chống lại không?
- Chương 80: Uy lực Chu Tước Quyết
- Chương 81: Bảo vật Lục gia
- Chương 82: Vạn Niên Xích Đồng
- Chương 83: Thân pháp Phù Quang Lược Ảnh
- Chương 84: Người dạ hành
- Chương 85: Lần đầu tiên thôn phệ chân khí
- Chương 86: Âm Dương Linh Vũ Quyết cường hãn
- Chương 87: Xuất phát đi Vân Dương Tông
- Chương 88: Yêu thú phi hành
- Chương 89: Đệ tử thân truyền
- Chương 90: Không cẩn thận đột phá
- Chương 91: Nướng lợn rừng
- Chương 92: Tiểu tử ngươi đúng là một tay đầu bếp
- Chương 93: Sơn mạch Vụ Đô
- Chương 94: Thiên Tàm Bảo Giáp
- Chương 95: Kịch chiến, uy hïếp
- Chương 96: Chịu khổ bị bắt
- Chương 97: Thừa cơ đánh lén
- Chương 98: Rơi xuống vách núi
- Chương 99: Động thiên khác lạ
- Chương 100: Tiểu Long ra tay
- Chương 101: Có động thiên khác
- Chương 102: Cơ duyên trong động (1)
- Chương 103: Cơ duyên trong động (2)
- Chương 104: Tuyệt học Thiên Linh (1)
- Chương 105: Tuyệt học Thiên Linh (2)
- Chương 106: Linh kỹ bá đạo (1)
- Chương 107: Linh kỹ bá đạo (2)
- Chương 108: Linh kỹ bá đạo (3)
- Chương 109: Cản đường ăn cướp (1)
- Chương 110: Cản đường ăn cướp (2)
- Chương 111: Vây công yêu thú (1)
- Chương 112: Vây công yêu thú (2)
- Chương 113: Ngự Thú Ấn Quyết (1)
- Chương 114: Ngự Thú Ấn Quyết (2)
- Chương 115: Lam Linh cường hãn (1)
- Chương 116: Lam Linh cường hãn (2)

- Chương 117: Trên Vân Dương Tông (1)
- Chương 118: Trên Vân Dương Tông (2)
- Chương 119: Trên Vân Dương Tông (3)
- Chương 120: Hồng nhan họa thủy (1)
- Chương 121: Hồng nhan họa thủy (2)
- Chương 122: Địa điểm bảo tàng (1)
- Chương 123: Địa điểm bảo tàng (2)
- Chương 124: Địa điểm bảo tàng (3)
- Chương 125: Tranh đoạt bảo vật (1)
- Chương 126: Tranh đoạt bảo vật (2)
- Chương 127: Bị nữ nhân ám toán (1)
- Chương 128: Bị nữ nhân ám toán (2)
- Chương 129: Ma luyện trong sơn mạch (1)
- Chương 130: Ma luyện trong sơn mạch (2)
- Chương 131: Ma luyện trong sơn mạch (3)
- Chương 132: Nộ hải cuồng khiếu (1)
- Chương 133: Nộ hải cuồng khiếu (2)
- Chương 134: Gặp ám toán (1)
- Chương 135: Gặp ám toán (2)
- Chương 136: Trả thù huyết tinh (1)
- Chương 137: Trả thù huyết tinh (2)
- Chương 138: Trả thù huyết tinh (3)
- Chương 139: Lực lượng đột phá (1)
- Chương 140: Lực lượng đột phá (2)
- Chương 141: Rơi vào vây công (1)
- Chương 142: Rơi vào vây công (2)
- Chương 143: Cô nương nóng bỏng (1)
- Chương 144: Cô nương nóng bỏng (2)
- Chương 145: Ngươi xui xẻo (1)
- Chương 146: Ngươi xui xẻo (2)
- Chương 147: Ngươi xui xẻo (3)
- Chương 148: Cắn nuốt Vũ Sư (1)
- Chương 149: Cắn nuốt Vũ Sư (2)
- Chương 150: Mỹ nữ ra khỏi nước (1)
- Chương 151: Mỹ nữ ra khỏi nước (2)
- Chương 152: Lạt thủ tồi thảo (1)
- Chương 153: Lạt thủ tồi thảo (2)
- Chương 154: Lại vào miệng cọp (1)
- Chương 155: Lại vào miệng cọp (2)
- Chương 156: Đan dược ngũ phẩm (1)

- Chương 157: Đan dược ngũ phẩm (2)
- Chương 158: Đi Cổ vực (1)
- Chương 159: Đi Cổ vực (2)
- Chương 160: Ai không ‘đi lớn’? (1)
- Chương 161: Ai không ‘đi lớn’? (2)
- Chương 162: Ai không ‘đi lớn’? (3)
- Chương 163: Thạch viên yêu vương (1)
- Chương 164: Thạch viên yêu vương (2)
- Chương 165: Số khổ (1)
- Chương 166: Số khổ (2)
- Chương 167: Hắn lại là nữ (1)
- Chương 168: Hắn lại là nữ (2)
- Chương 169: Quyết sờ ngươi (1)
- Chương 170: Quyết sờ ngươi (2)
- Chương 171: Chưởng môn ấn phù (1)
- Chương 172: Chưởng môn ấn phù (2)
- Chương 173: Chớp mắt giết chết
- Chương 174: Ra tay cứu người
- Chương 175: Vào phi linh môn (1)
- Chương 176: Vào phi linh môn (2)
- Chương 177: Ba vị trưởng lão
- Chương 178: Dây vào rắc rối
- Chương 179: Đơn độc khiêu chiến Vũ Sư
- Chương 180: Làm thịt nó (1)
- Chương 181: Làm thịt nó (2)
- Chương 182: Bóng đen mật mưu
- Chương 183: Bị đánh lén trong sơn cốc
- Chương 184: Xem coi ai chết
- Chương 185: Bế quan tu luyện (1)
- Chương 186: Bế quan tu luyện (2)
- Chương 187: Đau nhức cháy người
- Chương 188: Bách luyện thành ấn
- Chương 189: Khôi lỗi Lang Nhân
- Chương 190: Đề cử chưởng môn (1)
- Chương 191: Đề cử chưởng môn (2)
- Chương 192: Vinh đăng chưởng môn
- Chương 193: Bí mật trong môn
- Chương 194: Chợ ngầm
- Chương 195: Vưu vật nhà ai (1)
- Chương 196: Vưu vật nhà ai (2)

- Chương 197: Thiên Sí Tuyết Sư
- Chương 198: Gặp yêu trong sơn cốc
- Chương 199: Khí tức giao phong
- Chương 200: Bày huyết hồn ấn (1)
- Chương 201: Bày huyết hồn ấn (2)
- Chương 202: Đồ ăn cướp!
- Chương 203: Nam nhiều nữ ít
- Chương 204: Cắn nuốt Vũ Sư
- Chương 205: Cửu trọng đỉnh phong (1)
- Chương 206: Cửu trọng đỉnh phong (2)
- Chương 207: Rình ngó
- Chương 208: Gặp lại Độc Suất
- Chương 209: Điên cuồng chạy trốn
- Chương 210: Mời nhập môn (1)
- Chương 211: Mời nhập môn (2)
- Chương 212: Lục Tâm Đồng bái sư
- Chương 213: Đột phá Linh Sư
- Chương 214: Đột phá Vũ Sư (1)
- Chương 215: Đột phá Vũ Sư (2)
- Chương 216: Độc Suất chấn nhïếp
- Chương 217: Độc Suất ra tay
- Chương 218: Người chống cự, chết (1)
- Chương 219: Người chống cự, chết (2)
- Chương 220: Chỉ là con kiến
- Chương 221: Tranh bá thiên hạ
- Chương 222: Kho báu kếch sù trong mật thất (1)
- Chương 223: Kho báu kếch sù trong mật thất (2)
- Chương 224: Hậu thiên độc thể
- Chương 225: Vũ kỹ phi hành
- Chương 226: Mặt mũi bầm dập
- Chương 227: Lại lần nữa đột phá (1)
- Chương 228: Lại lần nữa đột phá (2)
- Chương 229: Có kẻ thù tấn công
- Chương 230: Trịnh Anh ra tay
- Chương 231: Đối kháng vượt cấp (1)
- Chương 232: Đối kháng vượt cấp (2)
- Chương 233: Mộc lao gia tỏa
- Chương 234: Rơi vào thế yếu
- Chương 235: Vượt cấp đánh chết
- Chương 236: Vũ Giả tứ hệ?

- Chương 237: Một chiêu tiêu diệt (1)
- Chương 238: Một chiêu tiêu diệt (2)
- Chương 239: Tuyết Sư đột phá
- Chương 240: Siêu biến thái
- Chương 241: Giao phong trong đại điện (1)
- Chương 242: Giao phong trong đại điện (2)
- Chương 243: Diệt la sát môn
- Chương 244: Đạo dùng người
- Chương 245: Đại hội tông môn (1)
- Chương 246: Đại hội tông môn (2)
- Chương 247: Đánh lén lúc nửa đêm
- Chương 248: Không gian thú nang
- Chương 249: Thị huyết yêu lang (1)
- Chương 250: Thị huyết yêu lang (2)
- Chương 251: Yêu thú mộc hệ
- Chương 252: Hoàng cấp cao giai
- Chương 253: Thiểm điện hắc báo
- Chương 254: Vũ Sư tứ trọng (1)
- Chương 255: Vũ Sư tứ trọng (2)
- Chương 256: Có rắc rối
- Chương 257: Giết ngay lập tức
- Chương 258: Đối chiến Linh Sư
- Chương 259: Đột phá linh lực (1)
- Chương 260: Đột phá linh lực (2)
- Chương 261: Thì ra là cố nhân
- Chương 262: Khôi lỗi phi hành
- Chương 263: Gặp gỡ trong thành (1)
- Chương 264: Gặp gỡ trong thành (2)
- Chương 265: Phù dung trồi lên mặt nước
- Chương 266: Ta thích ngươi
- Chương 267: Theo ta trở về (1)
- Chương 268: Theo ta trở về (2)
- Chương 269: Không biết làm sao
- Chương 270: Quỷ Vũ tông chủ
- Chương 271: Đại hội tông môn
- Chương 272: Bất luận sinh tử (1)
- Chương 273: Bất luận sinh tử (2)
- Chương 274: Buông tay giết chóc
- Chương 275: Khí sát phạt
- Chương 276: Lục Thiếu Du lên sân

- Chương 277: Giết chết trong một chiêu (1)
- Chương 278: Giết chết trong một chiêu (2)
- Chương 279: Tiến vào trong trận
- Chương 280: Khiến người kinh thán
- Chương 281: Đột phá trong trận
- Chương 282: Mạnh mẽ phá trận (1)
- Chương 283: Mạnh mẽ phá trận (2)
- Chương 284: Nguy hiểm trong bóng tối
- Chương 285: Lừa gạt thiếu nữ
- Chương 286: Gặp đánh lén
- Chương 287: Liều mạng đối kháng
- Chương 288: Tài liệu thượng hảo (1)
- Chương 289: Tài liệu thượng hảo (2)
- Chương 290: Mở đường đi khác
- Chương 291: Hai phần thần dịch
- Chương 292: Khôi lỗi cường đại (1)
- Chương 293: Khôi lỗi cường đại (2)
- Chương 294: Âm mưu quỷ kế
- Chương 295: Hùng hổ giết tới
- Chương 296: Tàn sát máu me
- Chương 297: Hắn là yêu nghiệt (1)
- Chương 298: Hắn là yêu nghiệt (2)
- Chương 299: Chỉ bằng vào các ngươi?
- Chương 300: Độc Suất phát uy
- Chương 301: Thu phục Linh Phách (1)
- Chương 302: Thu phục Linh Phách (2)
- Chương 303: Hộ pháp quy hàng
- Chương 304: Một nữ nhân
- Chương 305: Phi Linh thương hành (1)
- Chương 306: Phi Linh thương hành (2)
- Chương 307: Lại đột phá
- Chương 308: Cảnh giới giả đò
- Chương 309: Ta là nam hài (1)
- Chương 310: Ta là nam hài (2)
- Chương 311: Mai hoa tam lộng
- Chương 312: Ấy ấy
- Chương 313: Hoa ngôn xảo ngữ (1)
- Chương 314: Hoa ngôn xảo ngữ (2)
- Chương 315: Thật nhiều nam nhân
- Chương 316: Không từ thủ đoạn

- Chương 317: Tạm rời khỏi Cổ vực (1)
- Chương 318: Tạm rời khỏi Cổ vực (2)
- Chương 319: Yêu thú vây công
- Chương 320: Dốc hết thủ đoạn
- Chương 321: Đẳng cấp của Tiểu Long
- Chương 322: Chạy trốn trong sơn mạch
- Chương 323: Trốn thoát truy sát (1)
- Chương 324: Trốn thoát truy sát (2)
- Chương 325: Lão nhân áo lam
- Chương 326: Giao dịch ngoài ý muốn
- Chương 327: Trong Vân Dương tông (1)
- Chương 328: Trong Vân Dương tông (2)
- Chương 329: Gặp lại Bạch Mi
- Chương 330: Số tám lẻ sáu
- Chương 331: Hắn còn sống?
- Chương 332: Một đám phế vật (1)
- Chương 333: Một đám phế vật (2)
- Chương 334: Khiêu chiến Hổ Bảng
- Chương 335: Bài danh trên Hổ Bảng (1)
- Chương 336: Bài danh trên Hổ Bảng (2)
- Chương 337: Không ngừng đùa giỡn
- Chương 338: Đánh bại
- Chương 339: Đêm tối tính kế (1)
- Chương 340: Đêm tối tính kế (2)
- Chương 341: Ai đối phó ai?
- Chương 342: Lục gia (1)
- Chương 343: Lục gia (2)
- Chương 344: Đại khai sát giới
- Chương 345: Giết người diệt khẩu
- Chương 346: Vũ suất hôm qua (1)
- Chương 347: Vũ suất hôm qua (2)
- Chương 348: Tam lão tranh đồ
- Chương 349: Cuồng vọng tới cùng (1)
- Chương 350: Cuồng vọng tới cùng (2)
- Chương 351: Cường ngạnh chống lại
- Chương 352: Địa ảnh kiếm quyết
- Chương 353: Đồ Vạn vi hùng (*) (1)
- Chương 354: Đồ Vạn vi hùng (*) (2)
- Chương 355: Cường giả Vũ Vương
- Chương 356: Tông chủ Vân Dương tông (1)

- Chương 357: Tông chủ Vân Dương tông (2)
- Chương 358: Không kiêu ngạo, không siểm nịnh
- Chương 359: Lại gặp lần thứ hai (1)
- Chương 360: Lại gặp lần thứ hai (2)
- Chương 361: Song tam chi chiến
- Chương 362: Cường giả chân chính
- Chương 363: Nhuyễn ngọc vào lòng (1)
- Chương 364: Nhuyễn ngọc vào lòng (2)
- Chương 365: Đại phát (1)
- Chương 366: Đại phát (2)
- Chương 367: Bộ ngực quá nhỏ
- Chương 368: Lạt thủ tồi hoa
- Chương 369: Một điều kiện (1)
- Chương 370: Một điều kiện (2)
- Chương 371: Ảo cảnh Vũ Linh
- Chương 372: Thứ tự trên Long bảng (1)
- Chương 373: Thứ tự trên Long bảng (2)
- Chương 374: Tiểu tử điên cuồng
- Chương 375: Thiên Ba kiếm quyết
- Chương 376: Khí tức quỷ dị (1)
- Chương 377: Khí tức quỷ dị (2)
- Chương 378: Có dám ứng chiến?
- Chương 379: Tên hề Nhảy nhót (1)
- Chương 380: Tên hề Nhảy nhót (2)
- Chương 381: Một chiêu đánh bại
- Chương 382: Lần đầu gần nữ sắc (1)
- Chương 383: Lần đầu gần nữ sắc (2)
- Chương 384: Trong vạn vũ lâu
- Chương 385: Đệ tam Long bảng (1)
- Chương 386: Đệ tam Long bảng (2)
- Chương 387: Hồng Lăng bức hôn
- Chương 388: Kia là Cái gì? (1)
- Chương 389: Kia là Cái gì? (2)
- Chương 390: Mãnh hổ, nghịch long
- Chương 391: Bắt đầu đột phá (1)
- Chương 392: Bắt đầu đột phá (2)
- Chương 393: Ngưng tụ hồn đan
- Chương 394: Động tĩnh cuồng bạo (1)
- Chương 395: Động tĩnh cuồng bạo (2)
- Chương 396: Dị biến khi đột phá

- Chương 397: Lột xác chân chính (1)
- Chương 398: Lột xác chân chính (2)
- Chương 399: Đột phá Vũ Phách
- Chương 400: Bí mật Vũ đan (1)
- Chương 401: Bí mật Vũ đan (2)
- Chương 402: Tiên cảnh (1)
- Chương 403: Tiên cảnh (2)
- Chương 404: Hoàng Sa yêu mãng
- Chương 405: Đầu tháng ứng chiến (1)
- Chương 406: Đầu tháng ứng chiến (2)
- Chương 407: Thân phận của Tiểu Long
- Chương 408: Đồ Chơi gì vậy? (1)
- Chương 409: Đồ Chơi gì vậy? (2)
- Chương 410: Dùng yêu đan
- Chương 411: Phù Quang lược ảnh (1)
- Chương 412: Phù Quang lược ảnh (2)
- Chương 413: Cường giả hội tụ
- Chương 414: Đối chọi gay gắt (1)
- Chương 415: Đối chọi gay gắt (2)
- Chương 416: Chúng nhân chú mục
- Chương 417: Xem ai phế ai (1)
- Chương 418: Xem ai phế ai (2)
- Chương 419: Phòng ngự kinh khủng
- Chương 420: Chiến thắng tuyệt đối (1)
- Chương 421: Chiến thắng tuyệt đối (2)
- Chương 422: Tỏ tỉnh trước công chúng
- Chương 423: Dung túng đồ đệ (1)
- Chương 424: Dung túng đồ đệ (2)
- Chương 425: Tiên cảnh
- Chương 426: Chỗ tốt của tiên cảnh (1)
- Chương 427: Chỗ tốt của tiên cảnh (2)
- Chương 428: Thành tựu một tháng
- Chương 429: Bảo vật mật địa
- Chương 430: Thế cục biến hóa (1)
- Chương 431: Thế cục biến hóa (2)
- Chương 432
- Chương 433: Vân Hành vũ thi (1)
- Chương 434: Vân Hành vũ thi (2)
- Chương 435: Long bảng cường hãn
- Chương 436: Thi đấu bắt đầu (1)

- Chương 437: Thi đấu bắt đầu (2)
- Chương 438: Bát trảo yêu giáp
- Chương 439: Nhất trọng tầng năm (1)
- Chương 440: Nhất trọng tầng năm (2)
- Chương 441: Lai lịch của mật địa
- Chương 442: Trước khi đi vào mật địa (1)
- Chương 443: Trước khi đi vào mật địa (2)
- Chương 444: Tu luyện nhanh chóng
- Chương 445: Trong mật địa (1)
- Chương 446: Trong mật địa (2)
- Chương 447: Mật địa nguy hiểm
- Chương 448: Cho ngươi ê răng (1)
- Chương 449: Cho ngươi ê răng (2)
- Chương 450: Có chút mơ�? Ám
- Chương 451: Bị tập kích (1)
- Chương 452: Bị tập kích (2)
- Chương 453: Chống lại Vũ Tướng
- Chương 454: Linh hồn ngưng vật
- Chương 455: Thượng cổ đại trận (1)
- Chương 456: Thượng cổ đại trận (2)
- Chương 457: Cường giả thần bí
- Chương 458: Năng lượng thần bí (1)
- Chương 459: Năng lượng thần bí (2)
- Chương 460: Song song đột phá
- Chương 461: Tiểu đao thần bí (1)
- Chương 462: Tiểu đao thần bí (2)
- Chương 463: Yêu vương thần bí
- Chương 464: Cửu vĩ yêu h�? (1)
- Chương 465: Cửu vĩ yêu h�? (2)
- Chương 466: Hai điều kiện
- Chương 467: Nàng là yêu nghiệt
- Chương 468: Trong thánh trì (1)
- Chương 469: Trong thánh trì (2)
- Chương 470: Thôn phệ năng lượng
- Chương 471: Thúy Ngọc đột phá
- Chương 472: Bắt đầu đột phá
- Chương 473: Thánh quả chín (1)
- Chương 474: Thánh quả chín (2)
- Chương 475: Yêu thú ngũ giai Trước Tiếp
- Chương 476: Ngươi muốn cướp sao?

- Chương 477: Không còn như xưa (1)
- Chương 478: Không còn như xưa (2)
- Chương 479: Huyền cấp trung giai
- Chương 480: Bế quan luyện hóa
- Chương 481: Chuẩn bị đột phá (1)
- Chương 482: Chuẩn bị đột phá (2)
- Chương 483: Cửu trọng đỉnh phong
- Chương 484: Vũ kỹ
- Chương 485: Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng (1)
- Chương 486: Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng (2)
- Chương 487: Uy lực khủng bố
- Chương 488: Biến thành người
- Chương 489: Rời khỏi mật địa (1)
- Chương 490: Rời khỏi mật địa (2)
- Chương 491: Mọi người kinh ngạc
- Chương 492: Tam tông Tứ môn
- Chương 493: Chỉ la�? Một cái nhấc tay (1)
- Chương 494: Chỉ la�? Một cái nhấc tay (2)
- Chương 495: Yêu đương vụng trộm
- Chương 496: Mọi người chơ�? Mong (1)
- Chương 497: Mọi người chơ�? Mong (2)
- Chương 498: Đấu tốc độ
- Chương 499: Một chiêu đánh bại (1)
- Chương 500: Một chiêu đánh bại (2)
- Chương 501: Mạnh mẽ đánh bại
- Chương 502: Quyết đấu cường hãn (1)
- Chương 503: Quyết đấu cường hãn (2)
- Chương 504: Cha ta tìm ngươi
- Chương 505: Thân phận bị vạch trần (1)
- Chương 506: Thân phận bị vạch trần (2)
- Chương 507: Nói chuyện vê�? Chỗ tốt
- Chương 508: Tu luyện Hàn Băng Ấn (1)
- Chương 509: Tu luyện Hàn Băng Ấn (2)
- Chương 510: Cường giả Vũ Vương
- Chương 511: Đột phá Vũ Tướng (1)
- Chương 512: Đột phá Vũ Tướng (2)
- Chương 513: Kim đao đột biến
- Chương 514: Sát khí ngập trời (1)
- Chương 515: Đến thiên kiếm thành (1)
- Chương 516: Đến thiên kiếm thành (2)

- Chương 517: Cổ Phong trưởng lão (1)
- Chương 518: Cổ Phong trưởng lão (2)
- Chương 519: Chỗ tốt của quán quân
- Chương 520: Trên đường đi gặp đùa giỡn (1)
- Chương 521: Trên đường đi gặp đùa giỡn (2)
- Chương 522: Tái ngộ cố nhân
- Chương 523: Hai nàng phân cao thấp
- Chương 524: Một chiêu đánh bại (1)
- Chương 525: Một chiêu đánh bại (2)
- Chương 526: Đại hội khai mạc
- Chương 527: Thiên Kiếm môn (1)
- Chương 528: Thiên Kiếm môn (2)
- Chương 529: Tông chủ Vạn Thú Tông
- Chương 530: Đại hội bắt đầu (1)
- Chương 531: Đại hội bắt đầu (2)
- Chương 532: Yêu thú bản mạng
- Chương 533: Chơi đùa yêu thú sao? (1)
- Chương 534: Chơi đùa yêu thú sao? (2)
- Chương 535: Bắt đầu
- Chương 536: Mạnh mẽ tấn cấp (1)
- Chương 537: Mạnh mẽ tấn cấp (2)
- Chương 538: Phi vân kiếm quyết
- Chương 539: Tiền đặt cược lớn (1)
- Chương 540: Tiền đặt cược lớn (2)
- Chương 541: Thi triển con bài chưa lật
- Chương 542: Thu tiền đặt cược
- Chương 543: Đấu với Lam Linh (1)
- Chương 544: Đấu với Lam Linh (2)
- Chương 545: Ngũ giai trung kỳ
- Chương 546: Khắc chế yêu thú (1)
- Chương 547: Khắc chế yêu thú (2)
- Chương 548: Thanh niên gày gò
- Chương 549: Trực tiếp tấn cấp (1)
- Chương 550: Trực tiếp tấn cấp (2)
- Chương 551: Linh khí trong người
- Chương 552: Thực lực của hai nữ nhân (1)
- Chương 553: Thực lực của hai nữ nhân (2)
- Chương 554: Vũ giả tứ hệ
- Chương 555: Chiến vì top hai (1)
- Chương 556: Chiến vì top hai (2)

- Chương 557: Lấy hai đổ một
- Chương 558: Ta cũng là Tứ hệ (1)
- Chương 559: Ta cũng là Tứ hệ (2)
- Chương 560: Bộc lộ con bài ẩn giấu
- Chương 561: Đánh bại (1)
- Chương 562: Đánh bại (2)
- Chương 563: Đánh bại (3)
- Chương 564: Đánh bại (4)
- Chương 565: Vũ giả tam hệ? (1)
- Chương 566: Vũ giả tam hệ? (2)
- Chương 567: Vũ giả toàn hệ
- Chương 568: Con bài chưa lật cuối cùng (1)
- Chương 569: Con bài chưa lật cuối cùng (2)
- Chương 570: Lục Thiếu Du thua?
- Chương 571: Hóa ra là Nàng
- Chương 572: Huyền vũ quyết (1)
- Chương 573: Vân Dương tông
- Chương 574: Đa tạ tông chủ
- Chương 575: Tiểu tặc
- Chương 576: Cái gì......?
- Chương 577: Thiên Bảo khố
- Chương 578: Ta cũng không biết
- Chương 579: Huyền vũ quyết (2)
- Chương 580: Điều kiện kết minh
- Chương 581: Nửa đường gặp ám sát (1)
- Chương 582: Nửa đường gặp ám sát (2)
- Chương 583: Không biết lượng sức
- Chương 584: Thực lực Triệu gia
- Chương 585: Cho ngươi một cây búa (1)
- Chương 586: Cho ngươi một cây búa (2)
- Chương 587: Gặp mặt mẹ chồng
- Chương 588: Gặp lại Nam thúc (1)
- Chương 589: Gặp lại Nam thúc (2)
- Chương 590: Ngươi muốn nhẹ một chút sao?
- Chương 591: Khách tới Lục gia (1)
- Chương 592: Khách tới Lục gia (2)
- Chương 593: Hồng Lăng động thủ
- Chương 594: Đối phó Chu gia (1)
- Chương 595: Đối phó Chu gia (2)
- Chương 596: Phụ tử nói chuyện

- Chương 597: Bản mạng linh khí (1)
- Chương 598: Bản mạng linh khí (2)
- Chương 599: Bức luyện máu huyết
- Chương 600: Hồn huyền tụ đao (1)
- Chương 601: Hồn huyền tụ đao (2)
- Chương 602: Mạch nước ngầm bắt đầu khởi động
- Chương 603: Tuyệt thế bảo đao (1)
- Chương 604: Tuyệt thế bảo đao (2)
- Chương 605: Gọi là Huyết Lục
- Chương 606: Đêm khuya phản kích (1)
- Chương 607: Đêm khuya phản kích (2)
- Chương 608: Ngươi là Linh Tướng
- Chương 609: Linh Tướng nhị trọng (1)
- Chương 610: Linh Tướng nhị trọng (2)
- Chương 611: Linh Vũ song tu
- Chương 612: Đồng tu bốn kỹ (1)
- Chương 613: Đồng tu bốn kỹ (2)
- Chương 614: Yêu hổ đột phá
- Chương 615: Ta mượn một chút (1)
- Chương 616: Ta mượn một chút (2)
- Chương 617: Thực lực của Lục Trung
- Chương 618: Một đao cắt đứt (1)
- Chương 619: Một đao cắt đứt (2)
- Chương 620: Con tin
- Chương 621: Đánh chết Triệu Tuệ (1)
- Chương 622: Đánh chết Triệu Tuệ (2)
- Chương 623: Liên thủ trừ Triệu
- Chương 624: ...
- Chương 625: Trả lại tôn tử cho ngươi (3)
- Chương 626: Đánh chết Vũ Suất (1)
- Chương 627: Đánh chết Vũ Suất (2)
- Chương 628: Đánh chết Vũ Suất (3)
- Chương 629: Bạch Linh xuất thủ
- Chương 630: Nam thúc xuất thủ (1)
- Chương 631: Nam thúc xuất thủ (2)
- Chương 632: Đại chiến kịch liệt
- Chương 633: Thiên Vũ toái không (1)
- Chương 634: Thiên Vũ toái không (2)
- Chương 635: Uy lực của Linh khí
- Chương 636: Vô tự thiên thư (1)

- Chương 637: Vô tự thiên thư (2)
- Chương 638: Vũ kỹ Lục gia
- Chương 639: Cả tộc di chuyển (1)
- Chương 640: Cả tộc di chuyển (2)
- Chương 641: Dự định tương lai
- Chương 642: Yêu cầu của Nam thúc (1)
- Chương 643: Yêu cầu của Nam thúc (2)
- Chương 644: Người vân dương tông
- Chương 645: Cũng nên báo thù Rồi (1)
- Chương 646: Cũng nên báo thù Rồi (2)
- Chương 647: Lĩnh ngộ thuộc tính (1)
- Chương 648: Lĩnh ngộ thuộc tính (2)
- Chương 649: Tâm Đồng đột phá
- Chương 650: Tìm tới sơn môn (1)
- Chương 651: Tìm tới sơn môn (2)
- Chương 652: Có oán báo oán, có thù Báo thù
- Chương 653: Đại chiến Yêu thú
- Chương 654: Thu cả hai thú (1)
- Chương 655: Thu cả hai thú (2)
- Chương 656: Tiến vào Phi Linh môn
- Chương 657: Tuyệt đối chấn động (1)
- Chương 658: Tuyệt đối chấn động (2)
- Chương 659: Sắp đặt mọi chuyện
- Chương 660: Thực lực chân chính (1)
- Chương 661: Thực lực chân chính (2)
- Chương 662: Ám đường Phi Linh môn
- Chương 663: Sáu đường của Phi Linh môn (1)
- Chương 664: Sáu đường của Phi Linh môn (2)
- Chương 665: Thực lực của Vũ đường
- Chương 666: Con đường quật khởi (1)
- Chương 667: Con đường quật khởi (2)
- Chương 668: Một chút lễ vật
- Chương 669: Đi vào sơn mạch (1)
- Chương 670: Đi vào sơn mạch (2)
- Chương 671: Người Thiên Nhất môn
- Chương 672: Thôn phệ hai tướng (1)
- Chương 673: Thôn phệ hai tướng (2)
- Chương 674: Bắt đầu đột phá
- Chương 675: Hai dong binh đoàn (1)
- Chương 676: Hai dong binh đoàn (2)

- Chương 677: Có mục đích khác
- Chương 678: Chưa từng đặt vào mắt (1)
- Chương 679: Chưa từng đặt vào mắt (2)
- Chương 680: Thực lực phi đao
- Chương 681: Lưu lại một người (1)
- Chương 682: Lưu lại một người (2)
- Chương 683: Vũ Suất kinh sợ
- Chương 684: Đột phá lục giai (1)
- Chương 685: Đột phá lục giai (2)
- Chương 686: Trước đêm đấu giá
- Chương 687: Người quỷ vũ tông (1)
- Chương 688: Người quỷ vũ tông (2)
- Chương 689: Sắp xếp đấu giá
- Chương 690: Phân bảo ở đại điện (1)
- Chương 691: Phân bảo ở đại điện (2)
- Chương 692: Tùy tiện đột phá
- Chương 693: Phiền toái nhỏ (1)
- Chương 694: Phiền toái nhỏ (2)
- Chương 695: Giết tỉnh văn khôn
- Chương 696: Đấu giá bắt đầu (1)
- Chương 697: Đấu giá bắt đầu (2)
- Chương 698: Mười ức kim tệ (1)
- Chương 699: Mười ức kim tệ (2)
- Chương 700: Bắt đầu hành động
- Chương 701: Thanh Hỏa lão quỷ (1)
- Chương 702: Thanh Hỏa lão quỷ (2)
- Chương 703: Thu phục Thanh Hỏa lão quái
- Chương 704: Bởi vi�? Tình yêu (1)
- Chương 705: Bởi vi�? Tình yêu (2)
- Chương 706: Bạch Oánh bế quan
- Chương 707: Tiểu Long đột phá (1)
- Chương 708: Tiểu Long đột phá (2)
- Chương 709: Thành thiên nhất Trước
- Chương 710: Vũ Tướng cửu trọng (1)
- Chương 711: Vũ Tướng cửu trọng (2)
- Chương 712: Thôn phệ Chu Minh
- Chương 713: Trên quỷ vũ tông (1)
- Chương 714: Trên quỷ vũ tông (2)
- Chương 715: Vũ Tướng lục trọng
- Chương 716: Đột phá Linh Tướng tam trọng (1)

- Chương 717: Đột phá Linh Tướng tam trọng (2)
- Chương 718: Chạy đua với thời gian
- Chương 719: Định ra kế sách (1)
- Chương 720: Định ra kế sách (2)
- Chương 721: Bắt giữ Đới Cương Tử
- Chương 722: Cảnh giới huyền ảo (1)
- Chương 723: Cảnh giới huyền ảo (2)
- Chương 724: Động tĩnh kinh thiên
- Chương 725: Vũ Tướng bát trọng (1)
- Chương 726: Vũ Tướng bát trọng (2)
- Chương 727: Một kế cuối cùng
- Chương 728: Người thân bị kết án (1)
- Chương 729: Người thân bị kết án (2)
- Chương 730: Trên quỷ vũ tông (1)
- Chương 731: Trên quỷ vũ tông (2)
- Chương 732: Trên quỷ vũ tông (3)
- Chương 733: Chiến quỷ vũ tông (1)
- Chương 734: Chiến quỷ vũ tông (2)
- Chương 735: Chiến quỷ vũ tông (3)
- Chương 736: Linh Tướng cửu trọng
- Chương 737: Giết đới đường (1)
- Chương 738: Giết đới đường (2)
- Chương 739: Liên thủ công kích
- Chương 740: Bạch Linh xuất thủ (1)
- Chương 741: Bạch Linh xuất thủ (2)
- Chương 742: Giết Đới lão quỷ
- Chương 743: Lần thứ hai thôn phệ (1)
- Chương 744: Lần thứ hai thôn phệ (2)
- Chương 745: Kiểm tra nhẫn trữ vật
- Chương 746: Cấm chế quỷ dị (1)
- Chương 747: Cấm chế quỷ dị (2)
- Chương 748: Một tin tức Trước
- Chương 749: Sơn mạch Vụ Hải (1)
- Chương 750: Sơn mạch Vụ Hải (2)
- Chương 751: Lĩnh ngộ thuộc tính
- Chương 752: Oan gia tới cửa (1)
- Chương 753: Oan gia tới cửa (2)
- Chương 754: Chặn đường cướp bóc
- Chương 755: Tụ tập ở Vụ Hải (1)
- Chương 756: Tụ tập ở Vụ Hải (2)

- Chương 757: Hắc Sát hóa vũ
- Chương 758: Khỉ vương úc khánh (1)
- Chương 759: Khỉ vương úc khánh (2)
- Chương 760: Chiến đấu kịch liệt với Vũ Suất
- Chương 761: Đánh chết Vũ Suất (1)
- Chương 762: Đánh chết Vũ Suất (2)
- Chương 763: Trong nháy mắt trở mặt
- Chương 764: Thu phục Khỉ Vương (1)
- Chương 765: Thay đổi trắng đen (1)
- Chương 766: Thay đổi trắng đen (2)
- Chương 767: Quần hùng hội tụ
- Chương 768: Gặp lại Lữ Tiểu Linh (1)
- Chương 769: Gặp lại Lữ Tiểu Linh (2)
- Chương 770: Hiển lộ tài năng
- Chương 771: Không đề (1)
- Chương 772: Không đề (2)
- Chương 773: Không đề (3)
- Chương 774: Nhị hung đuổi tới (1)
- Chương 775: Nhị hung đuổi tới (2)
- Chương 776: Thánh Linh sắc lệnh
- Chương 777: Liên tiếp đột phá
- Chương 778: Phi thiên ngô công (1)
- Chương 779: Phi thiên ngô công (2)
- Chương 780: Là một tai họa
- Chương 781: Đột phá cửu trọng (1)
- Chương 782: Đột phá cửu trọng (2)
- Chương 783: Lục đường xác định vị trí (1)
- Chương 784: Lục đường xác định vị trí (2)
- Chương 785: Vân Linh thương hành
- Chương 786: Lôi trưởng lão (1)
- Chương 787: Lôi trưởng lão (2)
- Chương 788: Yêu Linh đan xuất
- Chương 789: Già trẻ thương nghị
- Chương 790: Hai người bày trận (1)
- Chương 791: Hai người bày trận (2)
- Chương 792: Yêu Hoàng nhất mạch
- Chương 793: Rốt cục đã tới Trước
- Chương 794: Bị vây trong trận
- Chương 795: Mê Lâm sát khí (1)
- Chương 796: Mê Lâm sát khí (2)

- Chương 797: Phá trận chạy ra
- Chương 798: Yêu thú đại quân
- Chương 799: Đại chiến bắt đầu
- Chương 800: Tiếp tục kháng Vũ soái
- Chương 801: Vũ giả tam hệ?
- Chương 802: Đánh chết dưới chưởng
- Chương 803: Huyết Lục ra tay
- Chương 804: Huyết Lục giương oai!
- Chương 805: Cuộc chiến nhất chiêu
- Chương 806: Liệt không cửu kích
- Chương 807: Ngàn cân treo sợi tóc
- Chương 808: Bạch Oánh ra tay (1)
- Chương 809: Bạch Oánh ra tay (2)
- Chương 810: Âm ba vũ kỹ
- Chương 811: Thôi mệnh phán quan
- Chương 812: Rốt cuộc cũng chạy tới
- Chương 813: Linh hồn ly thể (1)
- Chương 814: Linh hồn ly thể (2)
- Chương 815: Kiểm kê thương vong (1)
- Chương 816: Kiểm kê thương vong (2)
- Chương 817: Thanh danh hiển hách
- Chương 818: Điên cuồng thôn phệ
- Chương 819: Trong Linh Thiên môn (1)
- Chương 820: Trong Linh Thiên môn (2)
- Chương 821: Đột phá, xuất quan (1)
- Chương 822: Đột phá, xuất quan (2)
- Chương 823: Đới Cương Tử tới
- Chương 824: Hai dạng thuốc dẫn (1)
- Chương 825: Hai dạng thuốc dẫn (2)
- Chương 826: Lữ Tiểu Linh tới
- Chương 827: Đại điện Vụ Tinh (1)
- Chương 828: Đại điện Vụ Tinh (2)
- Chương 829: Chuẩn bị động thủ
- Chương 830: Chữ chết viết thế nào (1)
- Chương 831: Chữ chết viết thế nào (2)
- Chương 832: Linh hồn đoạt xá (1)
- Chương 833: Linh hồn đoạt xá (2)
- Chương 834: Chuẩn bị bài tẩy
- Chương 835: Chu tước huyền vũ (1)
- Chương 836: Chu tước huyền vũ (2)

- Chương 837: Lại là Linh Hồn Đoạt Xá (1)
- Chương 838: Lại là Linh Hồn Đoạt Xá (2)
- Chương 839: Giao phong trong não hải (1)
- Chương 840: Giao phong trong não hải (2)
- Chương 841: Linh hồn tăng cường
- Chương 842: An trí Quỷ Vũ Tông (1)
- Chương 843: An trí Quỷ Vũ Tông (2)
- Chương 844: Tẩy kiếp thiên tinh (1)
- Chương 845: Tẩy kiếp thiên tinh (2)
- Chương 846: Xử lý việc vặt
- Chương 847: Lam vũ linh ưng (1)
- Chương 848: Lam vũ linh ưng (2)
- Chương 849: Lữ Chính Cường tới (1)
- Chương 850: Lữ Chính Cường tới (2)
- Chương 851: Một mình nói chuyện
- Chương 852: Già gian trẻ xảo (1)
- Chương 853: Già gian trẻ xảo (2)
- Chương 854: Món đ�? Chơi lưu manh (1)
- Chương 855: Món đ�? Chơi lưu manh (2)
- Chương 856: Xuất phát tới Vụ Tinh Hải
- Chương 857: Thôn phệ song linh (1)
- Chương 858: Thôn phệ song linh (2)
- Chương 859: Yêu hoàng Linh hoàng (1)
- Chương 860: Yêu hoàng Linh hoàng (2)
- Chương 861: Gặp thiên quỷ tông
- Chương 862: Đánh lén lúc hoàng hôn (1)
- Chương 863: Đánh lén lúc hoàng hôn (2)
- Chương 864: Đến vụ tinh hải
- Chương 865: Một chiêu kích sát (1)
- Chương 866: Một chiêu kích sát (2)
- Chương 867: Bắt đầu mở ra (1)
- Chương 868: Bắt đầu mở ra (2)
- Chương 869: Tiến vào Vụ Tinh Hải
- Chương 870: Tứ dực yêu sa (1)
- Chương 871: Tứ dực yêu sa (2)
- Chương 872: Có người cướp đoạt
- Chương 873: Tranh đoạt linh quả (1)
- Chương 874: Tranh đoạt linh quả (2)
- Chương 875: Ăn vào linh quả
- Chương 876: Linh hồn thổ phi (1)

- Chương 877: Linh hồn thổ phi (2)
- Chương 878: Bảo vật xuất thế
- Chương 879: Thiên độc yêu long (1)
- Chương 880: Thiên độc yêu long (2)
- Chương 881: Ngươi đúng thật la�? Muốn ăn đòn
- Chương 882: Thân thể cường hãn (1)
- Chương 883: Thân thể cường hãn (2)
- Chương 884: Chạy trối chết
- Chương 885: Rốt cuộc cũng tới nơi (1)
- Chương 886: Rốt cuộc cũng tới nơi (2)
- Chương 887: Viễn cổ thê lương
- Chương 888: Tiến vào cấm địa
- Chương 889: Dị thú bạch cốt (1)
- Chương 890: Dị thú bạch cốt (2)
- Chương 891: Nơi quỷ dị
- Chương 892: Đột phá Vũ Suất (1)
- Chương 893: Đột phá Vũ Suất (2)
- Chương 894: Bái kiến yêu đế
- Chương 895: Hài cốt màu đen
- Chương 896: Lại thấy thánh quả (1)
- Chương 897: Lại thấy thánh quả (2)
- Chương 898: Tiềm tu đột phá
- Chương 899: Chính thức đột phá (1)
- Chương 900: Chính thức đột phá (2)
- Chương 901: Huyết Lục tấn chức
- Chương 902: Gặp lại Thiên Thư (1)
- Chương 903: Gặp lại Thiên Thư (2)
- Chương 904: Xích Kim độc chu
- Chương 905: Rút gân lột da
- Chương 906: Tôm tép nhỏ (1)
- Chương 907: Tôm tép nhỏ (2)
- Chương 908: Thực lực tiểu tí
- Chương 909: Cùng đường (1)
- Chương 910: Cùng đường (2)
- Chương 911: Tâm đồng ra tay
- Chương 912: Thu được Mã Tiền Tử (1)
- Chương 913: Thu được Mã Tiền Tử (2)
- Chương 914: Cự đầu yêu giao (1)
- Chương 915: Cự đầu yêu giao (2)
- Chương 916: Xuất khẩu tương ngộ

- Chương 917: Rất kiêu ngạo sao! (1)
- Chương 918: Rất kiêu ngạo sao! (2)
- Chương 919: Người tập tễnh
- Chương 920: Lai lịch của Tiểu Long (1)
- Chương 921: Lai lịch của Tiểu Long (2)
- Chương 922: Mở ra cấm chế (1)
- Chương 923: Mở ra cấm chế (2)
- Chương 924: Đi đường gặp chuyện bất bình
- Chương 925: Độc Long nổi giận (1)
- Chương 926: Độc Long nổi giận (2)
- Chương 927: La�? Ai chán sống?
- Chương 928: Trong lòng có chủ ý (1)
- Chương 929: Trong lòng có chủ ý (2)
- Chương 930: Thành lập yêu đường
- Chương 931: Mời làm cung phụng (1)
- Chương 932: Mời làm cung phụng (2)
- Chương 933: Lần thứ hai phân bảo
- Chương 934: Đi tới cấm chế (1)
- Chương 935: Đi tới cấm chế (2)
- Chương 936: Lan Lăng sơn trang
- Chương 937: Chém sống hắn (1)
- Chương 938: Chém sống hắn (2)
- Chương 939: A miêu a cẩu
- Chương 940: Một đao chém chết (1)
- Chương 941: Một đao chém chết (2)
- Chương 942: Truy Phong tôn giả
- Chương 943: Huyễn ảnh thanh vũ (1)
- Chương 944: Huyễn ảnh thanh vũ (2)
- Chương 945: Luyện hóa năng lượng
- Chương 946: Xoay mình khỏi biến cố (1)
- Chương 947: Xoay mình khỏi biến cố (2)
- Chương 948: Nhận chủ thành công
- Chương 949: Lại phát tài (1)
- Chương 950: Lại phát tài (2)
- Chương 951: Độc Long bao che khuyết điểm
- Chương 952: Càng ngày càng náo nhiệt (1)
- Chương 953: Càng ngày càng náo nhiệt (2)
- Chương 954: Dẫn tới phân tranh
- Chương 955: Hỗn chiến bắt đầu (1)
- Chương 956: Hỗn chiến bắt đầu (2)

- Chương 957: Tranh đoạt bảo vật
- Chương 958: Hai mặt nhìn nhau (1)
- Chương 959: Hai mặt nhìn nhau (2)
- Chương 960: Thu một trưởng lão
- Chương 961: Trở lại Phi Linh môn (1)
- Chương 962: Trở lại Phi Linh môn (2)
- Chương 963: Linh Ba thiên hồn
- Chương 964: Hoa Đào tứ quan (1)
- Chương 965: Hoa Đào tứ quan (2)
- Chương 966: Thiệp mời của Linh Thiên môn
- Chương 967: Đông lão đột phá (1)
- Chương 968: Đông lão đột phá (2)
- Chương 969: Thấy Trú Nhan đan
- Chương 970: Đến Linh Thiên môn (1)
- Chương 971: Đến Linh Thiên môn (2)
- Chương 972: Ngươi có nhớ ta không?
- Chương 973: Bắt đầu (1)
- Chương 974: Bắt đầu (2)
- Chương 975: Thế cục Cổ Vực (1)
- Chương 976: Thế cục Cổ Vực (2)
- Chương 977: Yêu đương vụиɠ ŧяộм trong khuê phòng
- Chương 978: Đột phát lĩnh ngộ (1)
- Chương 979: Đột phát lĩnh ngộ (2)
- Chương 980: Đào Hoa thịnh yến (1)
- Chương 981: Đào Hoa thịnh yến (2)
- Chương 982: Trực tiếp đối nghịch (1)
- Chương 983: Trực tiếp đối nghịch (2)
- Chương 984: Đan dược thất phẩm
- Chương 985: Cảnh giới của rượu (1)
- Chương 986: Cảnh giới của rượu (2)
- Chương 987: Tiền đặt cược (1)
- Chương 988: Tiền đặt cược (2)
- Chương 989: Khïếp sợ bốn tòa
- Chương 990: Gia thế trong sạch
- Chương 991: Qua cửa thứ nhất
- Chương 992: Lại hấp dẫn sự chú ý (1)
- Chương 993: Lại hấp dẫn sự chú ý (2)
- Chương 994: Thứ ba cầm đạo
- Chương 995: Lấy một địch năm
- Chương 996: Lưu vân phi tụ

- Chương 997: Lan Lăng bí pháp
- Chương 998: Chưởng khống thuộc tính
- Chương 999: Được quà gặp mặt
- Chương 1000: Có một số việc
- Chương 1001: Vân vũ giao tập
- Chương 1002: Gặp phải ngăn chặn
- Chương 1003: Tiếp tục đối chiến Lăng Thanh
- Chương 1004: Đánh chết lục soái
- Chương 1005: Một đường cuồng trốn
- Chương 1006: Bị thương nặng
- Chương 1007: Mượn lực lượng
- Chương 1008: Đánh chết võ vương (1)
- Chương 1009: Đánh chết võ vương (2)
- Chương 1010: Uống địa linh dịch
- Chương 1011: Điên cuồng đột phá!
- Chương 1012: Thiếu gia nhà ngươi
- Chương 1013: Trên đường đi gặp phiền toái
- Chương 1014: Hắn là võ soái
- Chương 1015: Một ít tin tức
- Chương 1016: Rời khỏi Lưu gia (1)
- Chương 1017: Rời khỏi Lưu gia (2)
- Chương 1018: Ngũ Hợp cương trận
- Chương 1019: Liên thủ phá trận
- Chương 1020: Giao chiến kịch liệt
- Chương 1021: Thu lấy hồn anh
- Chương 1022: Bản tính thổ phỉ
- Chương 1023: Già gian giảo, trẻ xảo quyệt
- Chương 1024: Của cải trong mật thất
- Chương 1025: Tại sao là ngươi?
- Chương 1026: Người của Lưu gia tới (2)
- Chương 1027: Tại sao là ngươi?
- Chương 1028: Lại lĩnh ngộ
- Chương 1029: Trong Vân Dương tông
- Chương 1030: Võ soái tứ trọng
- Chương 1031: Tiểu Long hóa rồng
- Chương 1032: Tiểu Long biến hóa
- Chương 1033: Trong Thiên Tinh thành
- Chương 1034: Gặp lại người quen
- Chương 1035: Bắt đầu động thủ
- Chương 1036: Đánh chết linh soái

- Chương 1037: Hồn Linh khải giáp
- Chương 1038: Ngươi muốn chết
- Chương 1039: Lão giả tóc xanh
- Chương 1040: Huyền cấp cao giai
- Chương 1041: Thiên tinh tông (1)
- Chương 1042: Thiên tinh tông (2)
- Chương 1043: Phệ hồn ác anh (1)
- Chương 1044: Phệ hồn ác anh (2)
- Chương 1045: Mọi người thương nghị (1)
- Chương 1046: Mọi người thương nghị (2)
- Chương 1047: Sở hữu khải giáp
- Chương 1047: Sở hữu khải giáp
- Chương 1048: Nam thúc triệu kiến (1)
- Chương 1049: Nam thúc triệu kiến (2)
- Chương 1050: Các hạ là ai? (1)
- Chương 1051: Các hạ là ai? (2)
- Chương 1052: Đình viện xuân quang
- Chương 1053: Cuối cùng cũng tới rồi (1)
- Chương 1054: Cuối cùng cũng tới rồi (2)
- Chương 1055: Một đám tạp mao
- Chương 1056: Cương phong ngự trận (1)
- Chương 1057: Cương phong ngự trận (2)
- Chương 1058: Mụ nội nó (1)
- Chương 1059: Mụ nội nó (2)
- Chương 1060: Diễm Băng song suất
- Chương 1061: Con bài chưa lật
- Chương 1062: Viêm Hỏa thú ảnh (1)
- Chương 1063: Viêm Hỏa thú ảnh (2)
- Chương 1064: Lưỡng bại câu thương
- Chương 1065: Đông lão thúc đẩy (1)
- Chương 1066: Đông lão thúc đẩy (2)
- Chương 1067: Diệt một, trốn một
- Chương 1068: Cường giả thần bí (1)
- Chương 1069: Cường giả thần bí (2)
- Chương 1070: Băng Mộc vương giả
- Chương 1071: Ta la�? Vũ Tôn (1)
- Chương 1072: Ta la�? Vũ Tôn (2)
- Chương 1073: Nam thúc hiện thân
- Chương 1074: Bất ngơ�? (1)
- Chương 1075: Bất ngơ�? (2)

- Chương 1076: Toàn bộ chữa thương
- Chương 1077: Hai người nói chuyện (1)
- Chương 1078: Hai người nói chuyện (2)
- Chương 1079: Điên cuồng đột phá
- Chương 1080: Ta phi (1)
- Chương 1081: Ta phi (2)
- Chương 1082: Thập đại cường giả (1)
- Chương 1083: Thập đại cường giả (2)
- Chương 1084: Nam thúc đê�? Nghị
- Chương 1085: Đi vê�? Thành Cự Giang (1)
- Chương 1086: Đi vê�? Thành Cự Giang (2)
- Chương 1087: Chìa khóa bí cảnh
- Chương 1088: Thiên Địa các (1)
- Chương 1089: Thiên Địa các (2)
- Chương 1090: Dương quá, mạc sầu
- Chương 1091: Khôi lỗi thất giai (1)
- Chương 1092: Khôi lỗi thất giai (2)
- Chương 1093: Chụp Vũ Linh khí
- Chương 1094: Rốt cuộc cũng đến (1)
- Chương 1095: Rốt cuộc cũng đến (2)
- Chương 1096: Cường hãn ra tay
- Chương 1097: Lao Sơn nhị lão (1)
- Chương 1098: Lao Sơn nhị lão (2)
- Chương 1099: Lai lịch Bí cảnh
- Chương 1100: Gặp lại người quen (1)
- Chương 1101: Gặp lại người quen (2)
- Chương 1102: Thị huyết linh phong (1)
- Chương 1103: Thị huyết linh phong (2)
- Chương 1104: Chữa thương như vậy
- Chương 1105: Ba người tương đối (1)
- Chương 1106: Ba người tương đối (2)
- Chương 1107: Nghiên cứu khôi lỗi
- Chương 1108: Năng lượng trong não hải (1)
- Chương 1109: Năng lượng trong não hải (2)
- Chương 1110: Sửa chữa khôi lỗi (1)
- Chương 1111: Sửa chữa khôi lỗi (2)
- Chương 1112: Đến vạn hạp quật
- Chương 1113: Đoạn hồn khoái kiếm (1)
- Chương 1114: Đoạn hồn khoái kiếm (2)
- Chương 1115: Vạn thiên linh phong (1)

- Chương 1116: Vạn thiên linh phong (2)
- Chương 1117: Tổ của Mẫu Hoàng Phong
- Chương 1118: Cường giả đông đảo (1)
- Chương 1119: Cường giả đông đảo (2)
- Chương 1120: Linh Phong lục giai (1)
- Chương 1121: Linh Phong lục giai (2)
- Chương 1122: Mẫu Hoàng Phong xuất hiện
- Chương 1123: Thực lực của Mẫu Hoàng Phong (1)
- Chương 1124: Thực lực của Mẫu Hoàng Phong (2)
- Chương 1125: Hồn anh thất giai
- Chương 1126: Đông lão quyết đoán (1)
- Chương 1127: Đông lão quyết đoán (2)
- Chương 1128: Lần nữa đột phá
- Chương 1129: Đối chiến cửu Suất (1)
- Chương 1130: Đối chiến cửu Suất (2)
- Chương 1131: Chà đạp cửu suất
- Chương 1132: Chà đạp Vũ Suất cửu trọng (1)
- Chương 1133: Chà đạp Vũ Suất cửu trọng (2)
- Chương 1134: Linh Vũ song quái
- Chương 1135: Đệ tử Thiên các (1)
- Chương 1136: Đệ tử Thiên các (2)
- Chương 1137: Bị vây quanh (1)
- Chương 1138: Bị vây quanh (2)
- Chương 1139: Ngọa hổ tàng long
- Chương 1140: Bị vây công (1)
- Chương 1141: Bị vây công (2)
- Chương 1142: Bị vây công (3)
- Chương 1143: Mạo hiểm thử một lần (1)
- Chương 1144: Mạo hiểm thử một lần (2)
- Chương 1145: Cường hãn phản công
- Chương 1146: Nghênh ngang rời đi (1)
- Chương 1147: Nghênh ngang rời đi (2)
- Chương 1148: Nghênh ngang rời đi (1)
- Chương 1149: Nghênh ngang rời đi (2)
- Chương 1150: Kiểm tra thu hoạch (1)
- Chương 1151: Kiểm tra thu hoạch (21)
- Chương 1152: Đêm khuya giết người
- Chương 1153: Linh lực lại đột phá (1)
- Chương 1154: Linh lực lại đột phá (2)
- Chương 1155: Điên cuồng trả thù

- Chương 1156: Điệu hổ ly sơn (1)
- Chương 1157: Điệu hổ ly sơn (2)
- Chương 1158: Triệt để điên cuồng
- Chương 1159: Đến thành Cự Giang (1)
- Chương 1160: Đến thành Cự Giang (2)
- Chương 1161: Gặp nhau ở thành Cự Giang (1)
- Chương 1162: Gặp nhau ở thành Cự Giang (2)
- Chương 1163: Kịp thời đuổi tới
- Chương 1164: Nam nữ thần bí (1)
- Chương 1165: Nam nữ thần bí (2)
- Chương 1166: Bá đạo hung hăng càn quấy
- Chương 1167: Quỷ Đao môn (1)
- Chương 1168: Quỷ Đao môn (2)
- Chương 1169: Nói khoác không biết ngượng (1)
- Chương 1170: Nói khoác không biết ngượng (2)
- Chương 1171: Vây công đại chiến
- Chương 1172: Tinh hoả liệu nguyên (1)
- Chương 1173: Tinh hoả liệu nguyên (2)
- Chương 1174: Diệt quỷ đao môn
- Chương 1175: Kỳ danh Quỷ Sát (1)
- Chương 1176: Kỳ danh Quỷ Sát (2)
- Chương 1177: Không gian ám tập (1)
- Chương 1178: Không gian ám tập (2)
- Chương 1179: Không thể đả thương được ta (1)
- Chương 1180: Không thể đả thương được ta (2)
- Chương 1181: Người thần bí tới
- Chương 1182: Tiểu tế không dám (1)
- Chương 1183: Tiểu tế không dám (2)
- Chương 1184: Đàm phán điều kiện (1)
- Chương 1185: Đàm phán điều kiện (2)
- Chương 1186: Âm thầm khống chế
- Chương 1187: Dưới Cự Nham phong (1)
- Chương 1188: Dưới Cự Nham phong (2)
- Chương 1189: Những chiếc chìa khóa hội tụ
- Chương 1190: Đoạn Thiên sơn mạch (1)
- Chương 1191: Đoạn Thiên sơn mạch (2)
- Chương 1192: Chỉ điểm thuộc tính
- Chương 1193: Gặp lại Cảnh Văn (1)
- Chương 1194: Gặp lại Cảnh Văn (2)
- Chương 1195: Người áo lam

- Chương 1196: Bắt đầu trận chiến (1)
- Chương 1197: Bắt đầu trận chiến (2)
- Chương 1198: Không thể tưởng tượng nổi (1)
- Chương 1199: Không thể tưởng tượng nổi (2)
- Chương 1200: Huyền cấp cao giai
- Chương 1201: Nguyệt Viên phong ấn (1)
- Chương 1202: Nguyệt Viên phong ấn (2)
- Chương 1203: Tiến vào thông đạo
- Chương 1204: Năng lượng tàn hồn
- Chương 1205: Tàn hồn đoạt xá 1
- Chương 1206: Thiên Lang lệch vị
- Chương 1207: Sát khí xâm lấn (1)
- Chương 1208: Sát khí xâm lấn (2)
- Chương 1209: Sát khí hóa vật
- Chương 1210: Linh suất cửu trọng
- Chương 1211: Trăm vạn tàn hồn
- Chương 1212: Kim đao chấn nhiếp!
- Chương 1213: Phía trước kiến trúc khổng lồ
- Chương 1214: Phong ba khiêu khích
- Chương 1215: Một chiêu đánh chết
- Chương 1216: Ba cánh cửa đá
- Chương 1217: Ngũ hệ đại trận
- Chương 1218: Ra tay trước
- Chương 1219: Tiến vào trong động
- Chương 1220: Hương diễm rơi xuống
- Chương 1221: Thánh tử thánh nữ
- Chương 1222: Tiến vào mê cung
- Chương 1223: Huyền Thiên bảo tàng (1)
- Chương 1224: Huyền Thiên bảo tàng (2)
- Chương 1225: Ba kiện bảo vật
- Chương 1226: Bản sắc thổ phỉ
- Chương 1227: Đối kháng võ vương
- Chương 1228: Vách tường đá thần bí
- Chương 1229: Lôi vân đầy trời
- Chương 1230: Lá bài tẩy của tiểu Long
- Chương 1231: Là sống hay chết
- Chương 1232: Tử kim huyền lôi
- Chương 1233: Phá rồi lại lập
- Chương 1234: Huyền Thiên yêu tôn
- Chương 1235: Bất diệt huyền thể

- Chương 1236: Phá kén thành điệp
- Chương 1237: Chậm rãi biến chất
- Chương 1238: Trọng lập thân thể
- Chương 1239: Thân thể thuế biến
- Chương 1240: Ngưng tụ hồn anh
- Chương 1241: Đột phá linh vương
- Chương 1242: Hai hồn anh
- Chương 1243: Siêu cấp biếи ŧɦái
- Chương 1244: Thực lực hồn anh
- Chương 1245: Thật sự phát tài!
- Chương 1246: Phá tháp thoát ra
- Chương 1247: Tâm Đồng phá trận
- Chương 1248: Ma Tâm cốc bị diệt!
- Chương 1249: Sư phụ tái hiện
- Chương 1250: Bạch Linh rời khỏi
- Chương 1251: Huyễn Diễn đao trận Trước
- Chương 1252: Nguyên Nhược Lan xuất
- Chương 1253: Lại tới Hoàng gia (1)
- Chương 1254: Lại tới Hoàng gia (2)
- Chương 1255: Quyết định dự thi (1)
- Chương 1256: Quyết định dự thi (2)
- Chương 1257: Tâm tư Hoàng gia
- Chương 1258: Cao gia cầu hôn (1)
- Chương 1259: Cao gia cầu hôn (2)
- Chương 1260: Ngươi là Linh Vương (1)
- Chương 1261: Ngươi là Linh Vương (2)
- Chương 1262: Lăng Thanh tái hiện
- Chương 1263: Cuối cùng cũng tới rồi (1)
- Chương 1264: Cuối cùng cũng tới rồi (2)
- Chương 1265: Tháo mặt nạ xuống (1)
- Chương 1266: Tháo mặt nạ xuống (2)
- Chương 1267: Lưỡng cường chi chiến
- Chương 1268: Tháo mặt nạ xuống (2)
- Chương 1269: Lưỡng cường chi chiến
- Chương 1270: Kình linh mị linh (1)
- Chương 1271: Kình linh mị linh (2)
- Chương 1272: Chính thức bắt đầu
- Chương 1273: Gặp lại Lăng Thanh (1)
- Chương 1274: Gặp lại Lăng Thanh (2)
- Chương 1275: Thanh niên áo xám

- Chương 1276: Bắt đầu (1)
- Chương 1277: Bắt đầu (2)
- Chương 1278: Liên thủ chống lại
- Chương 1279: Đấu với Khấu Tử Hào (1)
- Chương 1280: Đấu với Khấu Tử Hào (2)
- Chương 1281: Gặp lại Nguyên Nhược Lan
- Chương 1282: Lam Thập Tam và người áo xám (1)
- Chương 1283: Lam Thập Tam và người áo xám (2)
- Chương 1284: Hai dương quá
- Chương 1285: Bốn nữ gặp lại (1)
- Chương 1286: Bốn nữ gặp lại (2)
- Chương 1287: Chống lại Linh Vũ
- Chương 1288: Cấp độ của Hồng Lăng
- Chương 1289: Đánh bại Hồng Phong
- Chương 1290
- Chương 1291
- Chương 1292: Tứ nữ vây công (1)
- Chương 1293: Gặp lam linh (1)
- Chương 1294: Gặp lam linh (2)
- Chương 1295: Át chủ bài của Lam Linh
- Chương 1296: Phá thú hồn quyết (1)
- Chương 1297: Phá thú hồn quyết (2)
- Chương 1298: Khôi lỗi trận pháp
- Chương 1299: Phản khống khôi lỗi (1)
- Chương 1300: Phản khống khôi lỗi (2)
- Chương 1301: Phá hồn linh kiếm
- Chương 1302: Diệt hồn thần cung (1)
- Chương 1303: Diệt hồn thần cung (2)
- Chương 1304: Tiến vào top mười
- Chương 1305: Ba mươi năm nhất định phải đến (1)
- Chương 1306: Ba mươi năm nhất định phải đến (2)
- Chương 1307: Đạm đài tuyết vi
- Chương 1308: Đặt cược (1)
- Chương 1309: Đặt cược (2)
- Chương 1310: Thi đấu bài danh bắt đầu
- Chương 1311: Đạm Đài Tuyết Vi và Vân Hồng Lăng (1)
- Chương 1312: Đạm Đài Tuyết Vi và Vân Hồng Lăng (2)
- Chương 1313: Lục Vô Song và Nguyên Nhược Lan
- Chương 1314: Cược một trận (1)
- Chương 1315: Cược một trận (2)

- Chương 1316: Ngoài dự đoán (1)
- Chương 1317: Ngoài dự đoán (2)
- Chương 1318: Lục Tâm Đồng ra trận
- Chương 1319: Thiên độc hồn quyết (1)
- Chương 1320: Thiên độc hồn quyết (2)
- Chương 1321: Dĩ độc hoá công (1)
- Chương 1322: Dĩ độc hoá công (2)
- Chương 1323: Lục Thiếu Du ra tay
- Chương 1324: Tốc chiến tốc thắng (1)
- Chương 1325: Tốc chiến tốc thắng (2)
- Chương 1326: Đùa giỡn Hồng Lăng (1)
- Chương 1327: Đùa giỡn Hồng Lăng (2)
- Chương 1328: Tiếp tục khiêu chiến
- Chương 1329: Huyễn linh chân kinh (1)
- Chương 1330: Huyễn linh chân kinh (2)
- Chương 1331: Khiêu chiến Dương Quá
- Chương 1332: Quỷ Sát Dương Quá thua? (1)
- Chương 1333: Quỷ Sát Dương Quá thua? (2)
- Chương 1334: Bại lộ song tu (1)
- Chương 1335: Bại lộ song tu (2)
- Chương 1336: Hắn chính là ca ca
- Chương 1337: Cho lão công ôm một cái nào (1)
- Chương 1338: Cho lão công ôm một cái nào (2)
- Chương 1339: Chà đạp Thánh Tử (1)
- Chương 1340: Chà đạp Thánh Tử (2)
- Chương 1341: Chà đạp Thánh Tử (3)
- Chương 1342: Một chiêu phân thắng bại
- Chương 1343: Chà đạp Thánh Tử (3)
- Chương 1344: Một chiêu phân thắng bại
- Chương 1345: Tật cũ (1)
- Chương 1346: Tật cũ (2)
- Chương 1347: Linh khí Sáo Ngọc
- Chương 1348: Tử tước linh ảnh (1)
- Chương 1349: Tử tước linh ảnh (2)
- Chương 1350: Hắn còn chưa chết
- Chương 1351: Chiến lăng thanh tuyền (1)
- Chương 1352: Chiến lăng thanh tuyền (2)
- Chương 1353: Tôm tép mà thôi
- Chương 1354: Nãi nãi của ngươi (1)
- Chương 1355: Nãi nãi của ngươi (2)

- Chương 1356: Linh Xà minh trảo
- Chương 1357: Minh xà thiên diệt
- Chương 1358: Chuẩn bị con bài chưa lật (1)
- Chương 1359: Chuẩn bị con bài chưa lật (2)
- Chương 1360: Vũ kỹ Địa cấp (1)
- Chương 1361: Vũ kỹ Địa cấp (2)
- Chương 1362: Lạt thủ tồi hoa
- Chương 1363: Thắng liên tiếp chín trận (1)
- Chương 1364: Thắng liên tiếp chín trận (2)
- Chương 1365: Xếp hạng cuối cùng
- Chương 1366: Đột nhiên làm khó dễ (1)
- Chương 1367: Đột nhiên làm khó dễ (2)
- Chương 1368: Cường hãn xuất hiện
- Chương 1369: Số lượng khổng lồ (1)
- Chương 1370: Số lượng khổng lồ (2)
- Chương 1371: Cửu biệt thắng tân hôn
- Chương 1372: Lựa chọn Linh khí
- Chương 1373: Cường giả Linh Tôn (1)
- Chương 1374: Cường giả Linh Tôn (2)
- Chương 1375: Nhìn không thấu hắn
- Chương 1376: Vũ Vương gia nhập (1)
- Chương 1377: Vũ Vương gia nhập (2)
- Chương 1378: Quyết định của Hoàng Đan (1)
- Chương 1379: Quyết định của Hoàng Đan (2)
- Chương 1380: Chuẩn bị bế quan
- Chương 1381: Hồn anh biến hoá (1)
- Chương 1382: Hồn anh biến hoá (2)
- Chương 1383: Vũ Vương nhị trọng (1)
- Chương 1384: Vũ Vương nhị trọng (2)
- Chương 1385: Tới song đao môn
- Chương 1386: Huyết Mị hiển uy (1)
- Chương 1387: Huyết Mị hiển uy (2)
- Chương 1388: Diệt song đao môn (1)
- Chương 1389: Diệt song đao môn (2)
- Chương 1390: An bài hết thảy
- Chương 1391: Đột nhiên tập kích (1)
- Chương 1392: Đột nhiên tập kích (2)
- Chương 1393: Liên chế lưỡng vương
- Chương 1394: Hổ viêm thiên vương (1)
- Chương 1395: Hổ viêm thiên vương (2)

- Chương 1396: Vào phi linh môn (1)
- Chương 1397: Vào phi linh môn (2)
- Chương 1398: Lưu lại an bài (1)
- Chương 1399: Lưu lại an bài (2)
- Chương 1400: Vị trí phó chưởng môn
- Chương 1401: Lại thêm lưỡng vương (1)
- Chương 1402: Lại thêm lưỡng vương (2)
- Chương 1403: Bí mật Thiên Thư (1)
- Chương 1404: Bí mật Thiên Thư (2)
- Chương 1405: Trong thiên âm
- Chương 1406: Có chút kỳ quái
- Chương 1407: Ngoài dự đoán của mọi người (1)
- Chương 1408: Ngoài dự đoán của mọi người (2)
- Chương 1409: Gia tộc lánh đời
- Chương 1410: Vũ kỹ địa cấp
- Chương 1411: Luyện chế linh khí
- Chương 1412: Gọi là Liệt Thiên
- Chương 1413: Tu luyện trảo ấn
- Chương 1414: Lĩnh ngộ hỏa hệ
- Chương 1415: Luận công ban thưởng
- Chương 1416: Bắt đầu phân bảo
- Chương 1417: Hoàn toàn rung động
- Chương 1418: Tài đại khí thô
- Chương 1419: Hoàng gia đã tới
- Chương 1420: Thánh Linh giáo chủ
- Chương 1421: Hộ sơn đại trận
- Chương 1422: Trong Hạo Dương thành
- Chương 1423: Diệt sát Triệu gia
- Chương 1424: Trên đường đi gặp người quen
- Chương 1425: Gọi là Tiểu Long Nữ
- Chương 1426: Lão hữu gặp lại
- Chương 1427: Từ nam bán lão
- Chương 1428: Lại thu một đứa con
- Chương 1429: Trợn mắt há mồm (1)
- Chương 1430: Trợn mắt há mồm (2)
- Chương 1431: Lần thứ hai đánh một trận (2)
- Chương 1432: Không thể lay động
- Chương 1433: Dương Quá gia nhập (1)
- Chương 1434: Dương Quá gia nhập (2)
- Chương 1435: Tiểu Long kinh người

- Chương 1436: Tin tức lan đến (1)
- Chương 1437: Tin tức lan đến (2)
- Chương 1438: La Lan cưỡng ép
- Chương 1439: Đoạn tay đoạn chân (1)
- Chương 1440: Đoạn tay đoạn chân (2)
- Chương 1441: Bất Diệt chi uy
- Chương 1442: Thanh Long trảo
- Chương 1443: Mấy người vây công (1)
- Chương 1444: Mấy người vây công (2)
- Chương 1445: Vận dụng át chủ bài
- Chương 1446: Sát khí ngập trời (1)
- Chương 1447: Sát khí ngập trời (2)
- Chương 1448: Đại hồn anh xuất hiện
- Chương 1449: Đợi kết quả (2)
- Chương 1450: Bảo vật Triệu gia
- Chương 1451: Ba ngày sau (1)
- Chương 1452: Ba ngày sau (2)
- Chương 1453: Đánh chết không thừa nhận
- Chương 1454: Linh hồn tìm kiếm (1)
- Chương 1455: Linh hồn tìm kiếm (2)
- Chương 1456: Bắc Cung gia tộc
- Chương 1457: Thuộc tính uy áp
- Chương 1458: Mộc hoàng khí (1)
- Chương 1459: Mộc hoàng khí (2)
- Chương 1460: Vô Song rời đi
- Chương 1461: Lần nữa vào Vũ Linh ảo cảnh (1)
- Chương 1462: Lần nữa vào Vũ Linh ảo cảnh (2)
- Chương 1463: Mộc hoàng khí (2)
- Chương 1464: Vô Song rời đi
- Chương 1465: Lần nữa vào Vũ Linh ảo cảnh (1)
- Chương 1466: Lần nữa vào Vũ Linh ảo cảnh (2)
- Chương 1467: Lục trọng tầng bảy
- Chương 1468: Gió thổi mây phun (1)
- Chương 1469: Gió thổi mây phun (2)
- Chương 1470: Tuyết Phách linh dịch
- Chương 1471: Cò kè mặc cả (1)
- Chương 1472: Cò kè mặc cả (2)
- Chương 1473: Linh Vương nhị trọng
- Chương 1474: Trước khi đi Đông Hải (1)
- Chương 1475: Trước khi đi Đông Hải (2)

- Chương 1476: Tử Vong phong bạo
- Chương 1477: Lấy thân nhập ma (1)
- Chương 1478: Lấy thân nhập ma (2)
- Chương 1479: Một hải đảo
- Chương 1480: Tâm Đồng dụng độc (1)
- Chương 1481: Tâm Đồng dụng độc (2)
- Chương 1482: Hai người thần bí
- Chương 1483: Chuẩn thất giai (1)
- Chương 1484: Chuẩn thất giai (2)
- Chương 1485: Thiết Tí phỉ suất
- Chương 1486: Kinh sợ rút lui
- Chương 1487: Đồng tu hai kỹ (1)
- Chương 1488: Đồng tu hai kỹ (2)
- Chương 1489: Một người cũng không để lại
- Chương 1490: Trọng Thủy kết giới (1)
- Chương 1491: Trọng Thủy kết giới (2)
- Chương 1492: Nhị thú kinh sợ
- Chương 1493: Khôi lỗi cấp bảy
- Chương 1494: Đừng có làm càn (1)
- Chương 1495: Đừng có làm càn (2)
- Chương 1496: Đoan Mộc gia tộc
- Chương 1497: Một đường đồng hành (1)
- Chương 1498: Một đường đồng hành (2)
- Chương 1499: Tiến vào Long hạp
- Chương 1500: Quỳ long như hoa (1)
- Chương 1501: Quỳ long như hoa (2)
- Chương 1502: Thiếu tư cách
- Chương 1503: Ngươi ngứa da sao? (1)
- Chương 1504: Ngươi ngứa da sao? (2)
- Chương 1505: Bản thể Quỳ Long
- Chương 1506: Quát lui ngàn thú
- Chương 1507: Thu phục Quỳ Long (1)
- Chương 1508: Thu phục Quỳ Long (2)
- Chương 1509: Đoan mộc khung thiên
- Chương 1510: Tu luyện bí pháp (1)
- Chương 1511: Tu luyện bí pháp (2)
- Chương 1512: Bí pháp biến thái
- Chương 1513: Vì giúp đỡ mà quay về (1)
- Chương 1514: Vì giúp đỡ mà quay về (2)
- Chương 1515: Thải gia chó má

- Chương 1516: Lập tức trở mặt (1)
- Chương 1517: Lập tức trở mặt (2)
- Chương 1518: Đoan mộc hồng chí
- Chương 1519: Thông kinh tục cốt (1)
- Chương 1520: Thông kinh tục cốt (2)
- Chương 1521: Linh hồn sưu tác (1)
- Chương 1522: Linh hồn sưu tác (2)
- Chương 1523: Không thể tưởng tượng nổi
- Chương 1524: Binh đến tướng ngăn
- Chương 1525: Âm thầm giao phong (1)
- Chương 1526: Âm thầm giao phong (2)
- Chương 1527: Sơ giai đỉnh phong
- Chương 1528: Thi triển bí pháp (1)
- Chương 1529: Thi triển bí pháp (2)
- Chương 1530: Nghịch chuyển
- Chương 1531: Trêu chọc đủ kiểu
- Chương 1532: Chân tướng rõ ràng (1)
- Chương 1533: Chân tướng rõ ràng (2)
- Chương 1534: Con bài chưa lật của Đoan Mộc gia (1)
- Chương 1535: Con bài chưa lật của Đoan Mộc gia (2)
- Chương 1536: Bị kèm hai bên
- Chương 1537: Nhìn phía sau ngươi mà xem (1)
- Chương 1538: Nhìn phía sau ngươi mà xem (2)
- Chương 1539: Lưỡng bại câu thương
- Chương 1540: Điên cuồng chà đạp (1)
- Chương 1541: Điên cuồng chà đạp (2)
- Chương 1542: Đột phá tam trọng
- Chương 1543: Kinh mạch trọng điệp (1)
- Chương 1544: Kinh mạch trọng điệp (2)
- Chương 1545: Lấy thân báo đáp
- Chương 1546: Tiểu tổ sư gia (1)
- Chương 1547: Tiểu tổ sư gia (2)
- Chương 1548: Bảo tàng lưu lại
- Chương 1549: Nguy cơ tới (1)
- Chương 1550: Nguy cơ tới (2)
- Chương 1551: Bắc cung kình thương
- Chương 1552: Linh Vương tứ trọng (1)
- Chương 1553: Linh Vương tứ trọng (2)
- Chương 1554: Nửa đường chặn đánh
- Chương 1555: Một phân thành hai (1)

- Chương 1556: Một phân thành hai (2)
- Chương 1557: Nguy cơ
- Chương 1558: Hỉ nộ vô thường (1)
- Chương 1559: Hỉ nộ vô thường (2)
- Chương 1560: Uy áp quần thú
- Chương 1561: Linh Hoàng khải giáp (1)
- Chương 1562: Linh Hoàng khải giáp (2)
- Chương 1563: Đánh chết Hắc Quỷ Thiên Vương
- Chương 1564: Con bài chưa lật cuối cùng (1)
- Chương 1565: Con bài chưa lật cuối cùng (2)
- Chương 1566: Oai của thần khí
- Chương 1567: Quay lại
- Chương 1568: Nguy cơ của Tiểu Long (1)
- Chương 1569: Nguy cơ của Tiểu Long (2)
- Chương 1570: Tỷ tỷ của Dương Quá
- Chương 1571: Thân ở trong cấm chế (1)
- Chương 1572: Thân ở trong cấm chế (2)
- Chương 1573: Đùa giỡn thục nữ
- Chương 1574: Trực tiếp thôn phệ (1)
- Chương 1575: Trực tiếp thôn phệ (2)
- Chương 1576: Rơi vào ảo cảnh
- Chương 1577: Một ảo cảnh (1)
- Chương 1578: Một ảo cảnh (2)
- Chương 1579: Bị cưỡng bức
- Chương 1580: Bị dằn vặn thảm hại (1)
- Chương 1581: Bị dằn vặn thảm hại (2)
- Chương 1582: Địa các chặn giết
- Chương 1583: Lưu Nhất Thủ phát uy (1)
- Chương 1584: Lưu Nhất Thủ phát uy (2)
- Chương 1585: Tìm thuốc giải
- Chương 1586: Trả thù (1)
- Chương 1587: Trả thù (2)
- Chương 1588: Nhập thần khí
- Chương 1589: Thôn phệ hồn anh (1)
- Chương 1590: Thôn phệ hồn anh (2)
- Chương 1591: Loại bỏ nghiệp chướng
- Chương 1592: Hồn anh tự bạo (1)
- Chương 1593: Hồn anh tự bạo (2)
- Chương 1594: Siêu cấp cường giả
- Chương 1595: Cường giả chiến đấu (1)

- Chương 1596: Cường giả chiến đấu (2)
- Chương 1597: Ngũ đại hoàng tộc
- Chương 1598: Mộ Dung truyền vị (1)
- Chương 1599: Mộ Dung truyền vị (2)
- Chương 1600: Chân linh thánh quả
- Chương 1601: Linh trì Thiên đảo (1)
- Chương 1602: Linh trì Thiên đảo (2)
- Chương 1603: Tâm Đồng âm thầm ra tay
- Chương 1604: Có người đánh lén
- Chương 1605: Phiền phức tới cửa (1)
- Chương 1606: Phiền phức tới cửa (2)
- Chương 1607: Huyết Lục thăng cấp
- Chương 1608: Biến dị đột phá (1)
- Chương 1609: Biến dị đột phá (2)
- Chương 1610: Mạnh mẽ đoạt Huyết Lục
- Chương 1611: Vũ Vương cửu trọng (1)
- Chương 1612: Vũ Vương cửu trọng (2)
- Chương 1613: Thiên thủ Quỷ Vương (1)
- Chương 1614: Thiên thủ Quỷ Vương (2)
- Chương 1615: Trên Nhật Sát các
- Chương 1616: Đoạn mạch tuyệt thể (1)
- Chương 1617: Đoạn mạch tuyệt thể (2)
- Chương 1618: Nhấc tay mà thôi
- Chương 1619: Địa cấp trung giai (1)
- Chương 1620: Địa cấp trung giai (2)
- Chương 1621: Xuân sắc kiều diễm
- Chương 1622: Trưởng lão Vũ các
- Chương 1623: Chín thánh quả
- Chương 1624: Thành công hái xuống
- Chương 1625: Thanh âm già nua
- Chương 1626: Lại đột phá
- Chương 1627: Khiêu chiến nhị Vương
- Chương 1628: Chiến ý mênh mông
- Chương 1629: Giao phong tốc độ
- Chương 1630: Chấn kinh nhị Vương
- Chương 1631: Địa cấp liên phát
- Chương 1632: Ngược Tiêu trưởng lão
- Chương 1633: Tâm Đồng gặp nạn
- Chương 1634: Trên Hỏa đảo
- Chương 1635: Gặp vòng vây

- Chương 1636: Thiên linh hồn châm
- Chương 1637: Giao cho ta đi!
- Chương 1638: Điên cuồng trả thù (1)
- Chương 1639: Điên cuồng trả thù (2)
- Chương 1640: Tàn sát mười hai Vương
- Chương 1641: Châm chọc lục Vương
- Chương 1642: Vô cùng hung hăng càn quấy
- Chương 1643: Trấn Linh diệt hồn
- Chương 1644: Phản khống Linh khí
- Chương 1645: Lật tay tiêu diệt
- Chương 1646: Thu hồi thánh quả
- Chương 1647: Tiểu thổ địa chủ
- Chương 1648: Mộ Dung chi biến
- Chương 1649: Ba người cùng đột phá
- Chương 1650: Tu luyện
- Chương 1651: Toàn thể đột phá
- Chương 1652: Bên trong Phi Linh môn
- Chương 1653: Trên Vạn Đảo nhai
- Chương 1654: Thánh Linh thánh Vũ
- Chương 1655: Hỗn vào trong giáo (1)
- Chương 1656: Hỗn vào trong giáo (2)
- Chương 1657: Ngoại địch đột kích
- Chương 1658: Ám Minh tam quỷ
- Chương 1659: Ngũ Vương một kích
- Chương 1660: Đánh chết ngũ Vương
- Chương 1661: Tiến vào bên trong
- Chương 1662: Bị người vạch trần
- Chương 1663: Thực lực bốn bộ (2)
- Chương 1664: Chuẩn bị cứu viện
- Chương 1665: Trúng kế
- Chương 1666: Thực lực Thánh Linh
- Chương 1667: Thử xem thực lực
- Chương 1668: Động thủ kinh sợ
- Chương 1669: Chấp nhïếp (1)
- Chương 1670: Chấp nhïếp (2)
- Chương 1671: Tôn giả đại chiến
- Chương 1672: Đối kháng Vũ Tôn (1)
- Chương 1673: Đối kháng Vũ Tôn (2)
- Chương 1674: Chà đạp Vũ Tôn
- Chương 1675: Đánh chết Vũ Tôn

- Chương 1676: Bắt giữ nhị tôn (1)
- Chương 1677: Bắt giữ nhị tôn (2)
- Chương 1678: Hiệu lệnh vạn thú
- Chương 1679: Bổn hoàng ở đây (1)
- Chương 1680: Bổn hoàng ở đây (2)
- Chương 1681: Biến cố kinh người
- Chương 1682: Họa địa vi lao (1)
- Chương 1683: Họa địa vi lao (2)
- Chương 1684: Lật tay diệt ma
- Chương 1685: Một giết một thả (1)
- Chương 1686: Một giết một thả (2)
- Chương 1687: Thu hoạch không ít
- Chương 1688: Mở ra mật thất (1)
- Chương 1689: Mở ra mật thất (2)
- Chương 1690: Động tĩnh ở Đông Hải
- Chương 1691: Thu hoạch không ít
- Chương 1692: Mở ra mật thất (1)
- Chương 1693: Mở ra mật thất (2)
- Chương 1694: Động tĩnh ở Đông Hải
- Chương 1695: Vô Song tiếp nhận truyền thừa (1)
- Chương 1696: Ô Song tiếp nhận truyền thừa (2)
- Chương 1697: Bí pháp phân thân
- Chương 1698: Đánh phủ đầu (1)
- Chương 1699: Đánh phủ đầu (2)
- Chương 1700: Kình Thiên sơn mạch
- Chương 1701: Vây khốn trong trận (1)
- Chương 1702: Vây khốn trong trận (2)
- Chương 1703: Đại quân khôi lỗi
- Chương 1704: Kinh sợ
- Chương 1705: Tàn sát Vương cấp (1)
- Chương 1706: Tàn sát Vương cấp (2)
- Chương 1707: Vũ Tôn ngã xuống (1)
- Chương 1708: Vũ Tôn ngã xuống (2)
- Chương 1709: Tàn hồn trong trận
- Chương 1710: Thôn phệ sát khí
- Chương 1711: Động tĩnh ở Thiên đảo (1)
- Chương 1712: Động tĩnh ở Thiên đảo (2)
- Chương 1713: Xuất phát đi Thiên đảo
- Chương 1714: Chuẩn bị tấn chức (1)
- Chương 1715: Chuẩn bị tấn chức (2)

- Chương 1716: Linh Vương bát trọng (1)
- Chương 1717: Linh Vương bát trọng (2)
- Chương 1718: Vũ Vương bát trọng
- Chương 1719: Suy đoán bảo vật
- Chương 1720: Chạy tới Thiên đảo (1)
- Chương 1721: Chạy tới Thiên đảo (2)
- Chương 1722: Tuyết Sư chấn nhiếp
- Chương 1723: Hỏa sơn bạo phát
- Chương 1724: Oan gia ngõ hẹp (1)
- Chương 1725: Oan gia ngõ hẹp (2)
- Chương 1726: Tề tụ, đối đầu
- Chương 1727: Kết minh (1)
- Chương 1728: Kết minh (2)
- Chương 1729: Cửa vào mở ra
- Chương 1730: Sơn mạch cổ xưa (1)
- Chương 1731: Sơn mạch cổ xưa (2)
- Chương 1732: Huyền Minh Tôn giả
- Chương 1733: Gặp người quen (1)
- Chương 1734: Gặp người quen (2)
- Chương 1735: Hóa ra là người một nhà
- Chương 1736: Hỗ trợ (1)
- Chương 1737: Hỗ trợ (22)
- Chương 1738: Nghênh ngang rời đi
- Chương 1739: Tôn sứ hộ môn (1)
- Chương 1740: Tôn sứ hộ môn (2)
- Chương 1741: Viễn cổ chi địa
- Chương 1742: Yêu thú viễn cổ (1)
- Chương 1743: Yêu thú viễn cổ (2)
- Chương 1744: Hắc Vũ xuất thủ
- Chương 1745: Hai đầu ấu long
- Chương 1746: Điều kiện thu phục (1)
- Chương 1747: Điều kiện thu phục (2)
- Chương 1748: Phục dụng linh quả (1)
- Chương 1749: Phục dụng linh quả (2)
- Chương 1750: Âm thanh lớn
- Chương 1751: Mở cấm chế
- Chương 1752: Chỗ tốt của năng lượng (1)
- Chương 1753: Chỗ tốt của năng lượng (2)
- Chương 1754: Thiên thủ quỷ tôn
- Chương 1755: Lại phát tài (1)

- Chương 1756: Lại phát tài (2)
- Chương 1757: Cứu trợ thánh linh
- Chương 1758: Hai rồng hiển uy (1)
- Chương 1759: Hai rồng hiển uy (2)
- Chương 1760: Thực lực của Tâm Đồng
- Chương 1761: Thánh Linh lão tổ (1)
- Chương 1762: Thánh Linh lão tổ (2)
- Chương 1763: Chạy tới cấm địa
- Chương 1764: Kiêu ngạo vô cùng (1)
- Chương 1765: Kiêu ngạo vô cùng (2)
- Chương 1766: Mọi người chấn động
- Chương 1767: Cường đoạt giới chỉ (1)
- Chương 1768: Cường đoạt giới chỉ (2)
- Chương 1769: Tiến vào hạp cốc
- Chương 1770: Thú cốt khôi lỗi (1)
- Chương 1771: Thú cốt khôi lỗi (2)
- Chương 1772: Long mãng viễn cổ (2)
- Chương 1773: Không gian lôi điện
- Chương 1774: Giết chóc chấn nhiếp (1)
- Chương 1775: Giết chóc chấn nhiếp (2)
- Chương 1776: Giết chóc chấn nhiếp (3)
- Chương 1777: Tuyết Vi ra tay (1)
- Chương 1778: Tuyết Vi ra tay (2)
- Chương 1779: Linh Mãng tái hiện
- Chương 1780: Tứ Tôn liên thủ (1)
- Chương 1781: Tứ Tôn liên thủ (2)
- Chương 1782: Đẩy lùi tứ tôn (1)
- Chương 1783: Đẩy lùi tứ tôn (2)
- Chương 1784: Cướp đoạt chỗ tốt
- Chương 1785: Trong không gian (1)
- Chương 1786: Trong không gian (2)
- Chương 1787: Gian trá vô sỉ
- Chương 1788: Bôn lôi thiên hổ (1)
- Chương 1789: Bôn lôi thiên hổ (2)
- Chương 1790: Thú hồn bát giai
- Chương 1791: Chúng Tôn liên thủ (1)
- Chương 1792: Chúng Tôn liên thủ (2)
- Chương 1793: Thú hồn biến hóa (1)
- Chương 1794: Thú hồn biến hóa (2)
- Chương 1795: Thú hồn biến hóa (3)

- Chương 1796: Thu thú hồn
- Chương 1797: Không gian kết giới (1)
- Chương 1798: Không gian kết giới (2)
- Chương 1799: Chiến đấu với Tôn giả
- Chương 1800: Hồn anh thú hồn (1)
- Chương 1801: Hồn anh thú hồn (2)
- Chương 1802: Toàn bộ thực lực
- Chương 1803: Toàn bộ thực lực (1)
- Chương 1804: Toàn bộ thực lực (2)
- Chương 1805: Vũ Dực tấn thần (1)
- Chương 1806: Vũ Dực tấn thần (2)
- Chương 1807: Vũ Dực tấn thần (3)
- Chương 1808: Kim đao hiển uy (1)
- Chương 1809: Kim đao hiển uy (2)
- Chương 1810: Uy năng của Huyễn Ảnh Thanh Vũ
- Chương 1811: Tàn hồn viễn cổ (1)
- Chương 1812: Tàn hồn viễn cổ (2)
- Chương 1813: Đế giả chi nguyên
- Chương 1814: Chủ nhà (1)
- Chương 1815: Chủ nhà (2)
- Chương 1816: Cấm chế tiêu tan
- Chương 1817: Linh hồn phong bạo (1)
- Chương 1818: Linh hồn phong bạo (2)
- Chương 1819: Tranh đoạt Linh Khí
- Chương 1820: Trêu chọc nhiều người tức giận
- Chương 1821: Ân oán cá nhân
- Chương 1822: Linh hồn phong bạo (2)
- Chương 1823: Tranh đoạt Linh Khí
- Chương 1824: Trêu chọc nhiều người tức giận
- Chương 1825: Ân oán cá nhân
- Chương 1826: Bố trí đại trận
- Chương 1827: Kim Cương uy
- Chương 1828: Lục Lâm Thiên phẫn nộ
- Chương 1829: Đại khai sát giới
- Chương 1830: Giết hại Tôn cấp
- Chương 1831: Hắc Vũ ra tay
- Chương 1832: Linh hồn phân thân
- Chương 1833: Bản thể Hắc Vũ
- Chương 1834: Thần bí nhân đến
- Chương 1835: Nguyên lai là nàng

- Chương 1836: Được quà gặp mặt
- Chương 1837: Ngươi làm ta sợ sao?
- Chương 1838: Hỗn trướng mắng ngươi
- Chương 1839: Trong vòng một
- Chương 1840: Linh dương diệt không
- Chương 1841: Chà đạp cửu trưởng lão
- Chương 1842: Thân thể đế giả
- Chương 1843: Lâm Thiên phân bảo
- Chương 1844: Rời khỏi
- Chương 1845: Thần Hoàng khí
- Chương 1846: Ta muốn ăn muội
- Chương 1847: Trước kia
- Chương 1848: Cất chứa kinh người
- Chương 1849: Đ�? Chơi phá sản
- Chương 1850: Long Linh gia nhập
- Chương 1851: Rời khỏi Đông Hải
- Chương 1852: Ma Vân mật địa
- Chương 1853: Là nơi nguy hiểm
- Chương 1854: Không gian thượng cổ
- Chương 1855: Thiên Quả trùng động
- Chương 1856: Xích viêm kim nghê
- Chương 1857: Kích chiến Kim Nghê
- Chương 1858: Thu phục Xích Viêm
- Chương 1859: Nguyên lai là vậy
- Chương 1860: Bên trong Phi Linh môn
- Chương 1861: Về tới Phi Linh môn
- Chương 1862: Gặp lại trong mật thất (1)
- Chương 1863: Gặp lại trong mật thất (2)
- Chương 1864: Theo lý nên xử tử
- Chương 1865: Một lần bất trung
- Chương 1866: Bắt đầu an bài
- Chương 1867: Linh vũ chiến vương
- Chương 1868: Âm dương long hổ
- Chương 1869: Địa tâm linh ngọc
- Chương 1870: Đại điện phân khí
- Chương 1871: Nhận truyền thừa
- Chương 1872: Uy áp đế cấp
- Chương 1873: Thiên linh hồn nhãn (2)
- Chương 1874: Lối ra cấm chế
- Chương 1875: Tam môn nổi giận (1)

- Chương 1876: Tam môn nổi giận (2)
- Chương 1877: Tìm kiếm người tương trợ
- Chương 1878: Phụ trách với ta (1)
- Chương 1879: Phụ trách với ta (2)
- Chương 1880: Lĩnh ngộ thời gian
- Chương 1881: Đánh chó (1)
- Chương 1882: Đánh chó (2)
- Chương 1883: Liên tiếp đột phá trong cấp độ thất giai
- Chương 1884: Thanh Linh chuẩn tấn (1)
- Chương 1885: Thanh Linh chuẩn tấn (2)
- Chương 1886: Luyện hóa máu huyết
- Chương 1887: Máu huyết tinh thuần (1)
- Chương 1888: Máu huyết tinh thuần (2)
- Chương 1889: Thân thể hình hổ
- Chương 1890: Luyện chế khôi lỗi (1)
- Chương 1891: Luyện chế khôi lỗi (2)
- Chương 1892: Là long hay là trùng
- Chương 1893: Tòng gia (1)
- Chương 1894: Tòng gia (2)
- Chương 1895: Khïếp sợ
- Chương 1896: Thương nghị, sắp xếp (1)
- Chương 1897: Thương nghị, sắp xếp (2)
- Chương 1898: Phong vân rung chuyển
- Chương 1899: Phụ tử trao đổi (1)
- Chương 1900: Phụ tử trao đổi (2)
- Chương 1901: Trao đổi linh ngọc
- Chương 1902: Trao đổi thần khí (1)
- Chương 1903: Trao đổi thần khí (2)
- Chương 1904: Đưa linh quả cho sư phụ
- Chương 1905: Đại hung chi tượng (1)
- Chương 1906: Đại hung chi tượng (2)
- Chương 1907: Không khí khẩn trương
- Chương 1908: Đánh một trận (1)
- Chương 1909: Đánh một trận (2)
- Chương 1910: So lực phòng ngự
- Chương 1911: Thôi động hổ biến (1)
- Chương 1912: Thôi động hổ biến (2)
- Chương 1913: Nghẹn khuất (1)
- Chương 1914: Nghẹn khuất (2)
- Chương 1915: Lục Lâm Thiên bại

- Chương 1916: Hai người tính toán (1)
- Chương 1917: Hai người tính toán (2)
- Chương 1918: Lĩnh ngộ thời gian có chút thành tựu
- Chương 1919: Xuất phát đi Thiên môn (1)
- Chương 1920: Xuất phát đi Thiên môn (2)
- Chương 1921: Long Ảnh tí
- Chương 1922: Long huyết đoán thể (1)
- Chương 1923: Xuất phát đi Thiên môn (1)
- Chương 1924: Xuất phát đi Thiên môn (2)
- Chương 1925: Long Ảnh tí
- Chương 1926: Long huyết đoán thể (1)
- Chương 1927: Long huyết đoán thể (2)
- Chương 1928: Trong Thiên Môn cốc
- Chương 1929: Đại chiến đã tới (1)
- Chương 1930: Đại chiến đã tới (2)
- Chương 1931: Tiểu Long đột phá bát giai
- Chương 1932: Viện quân chạy tới (1)
- Chương 1933: Viện quân chạy tới (2)
- Chương 1934: Thiên Phong Tôn giả
- Chương 1935: Tam cường năm đó (1)
- Chương 1936: Tam cường năm đó (2)
- Chương 1937: Đối mặt quần tôn
- Chương 1938: Chấn động chúng cường giả (1)
- Chương 1939: Chấn động chúng cường giả (2)
- Chương 1940: Huyết Mị chấn động
- Chương 1941: Lấy một địch ba (1)
- Chương 1942: Lấy một địch ba (2)
- Chương 1943: Không biết xấu hổ
- Chương 1944: Một chiêu bắt giữ (1)
- Chương 1945: Một chiêu bắt giữ (2)
- Chương 1946: Thi triển tuyệt chiêu
- Chương 1947: Cuồng vọng, bá đạo (1)
- Chương 1948: Cuồng vọng, bá đạo (2)
- Chương 1949: Viện quân đuổi tới
- Chương 1950: Trận pháp vây công
- Chương 1951: Đại chiến trận pháp (1)
- Chương 1952: Đại chiến trận pháp (2)
- Chương 1953: Chém giết khủng bố
- Chương 1954: Tham gia vòng chiến
- Chương 1955: Đánh chết Tôn cấp (1)

- Chương 1956: Đánh chết Tôn cấp (2)
- Chương 1957: Chuẩn bị thủ đoạn
- Chương 1958: Dốc sức nghiền chết
- Chương 1959: Đại khai sát giới (1)
- Chương 1960: Đại khai sát giới (2)
- Chương 1961: Giết chóc không gì sánh được
- Chương 1962: Sát thần yêu nghiệt
- Chương 1963: Giác Linh Phong Vũ (1)
- Chương 1964: Giác Linh Phong Vũ (2)
- Chương 1965: Mang Linh Tôn Giả
- Chương 1966: Cường giả Vân Dương Tông
- Chương 1967: Thiên Dương Tôn Giả (1)
- Chương 1968: Thiên Dương Tôn Giả (2)
- Chương 1969: Thiên Hỏa Lang Ảnh
- Chương 1970: Bồi thường tinh thần (1)
- Chương 1971: Bồi thường tinh thần (2)
- Chương 1972: Thần bí đến
- Chương 1973: Bốn vị Tôn Tổ (1)
- Chương 1974: Bốn vị Tôn Tổ (2)
- Chương 1975: Ba sơn môn thỏa hiệp
- Chương 1976: Dọn dẹp chiến trường
- Chương 1977: Tiểu thành nghỉ (1)
- Chương 1978: Tiểu thành nghỉ (2)
- Chương 1979: Lại được báu vật
- Chương 1980: Quay về Phi Linh môn
- Chương 1981: Huynh đệ gặp mặt (1)
- Chương 1982: Huynh đệ gặp mặt (2)
- Chương 1983: Bắt đầu phân phối
- Chương 1984: Phân chia địa bàn (1)
- Chương 1985: Phân chia địa bàn (2)
- Chương 1986: Đấu trí địa bàn
- Chương 1987: Một đại bá kiêu
- Chương 1988: Ba nữ nhìn nhau (1)
- Chương 1989: Ba nữ nhìn nhau (2)
- Chương 1990: Ông tế tái dịch
- Chương 1991: Thích chủ động
- Chương 1992: Cấm chế của đế giả (1)
- Chương 1993: Cấm chế của đế giả (2)
- Chương 1994: Linh ngọc cực lớn
- Chương 1995: Bày cấm chế

- Chương 1996: Cùng mỹ nhân đi dạo (1)
- Chương 1997: Cùng mỹ nhân đi dạo (2)
- Chương 1998: Tôn cấp tham gia
- Chương 1999: Phân chia bồi thường
- Chương 2000: Chúng cường giả rời đi (1)
- Chương 2001: Chúng cường giả rời đi (2)
- Chương 2002: Bắt đầu luyện chế
- Chương 2003: Linh vũ giật mình
- Chương 2004: Bắt đầu dung đan (1)
- Chương 2005: Bắt đầu dung đan (2)
- Chương 2006: Hành động kinh người
- Chương 2007: Chuẩn bị bế quan
- Chương 2008: Chân ngôn của chưởng môn (1)
- Chương 2009: Chân ngôn của chưởng môn (2)
- Chương 2010: Tình huống ngoài ý muốn (1)
- Chương 2011: Tình huống ngoài ý muốn (2)
- Chương 2012: Sóng gió Đông Hải
- Chương 2013: Người Thanh Long đến (1)
- Chương 2014: Người Thanh Long đến (2)
- Chương 2015: Uy hïếp của Thanh Long
- Chương 2016: Xuất Long Ảnh Tí
- Chương 2017: Linh Hoàng áp chế
- Chương 2018: Song Long Xuất Hải
- Chương 2019: Lâm Thiên ngược long
- Chương 2020: Ta kháo!
- Chương 2021: Cuồng bạo ngược long
- Chương 2022: Thánh tôn phát uy!
- Chương 2023: Nhị công chúa hiện thân
- Chương 2024: Ai có tự tin
- Chương 2025: Lai lịch ngọc sàng
- Chương 2026: Lĩnh ngộ thiên thư
- Chương 2027: Hình dáng Như Hoa
- Chương 2028: Thiếu niên khờ khạo
- Chương 2029: Vẫn là thất bại (1)
- Chương 2030: Vẫn là thất bại (2)
- Chương 2031: Các cường giả tranh đồ đệ
- Chương 2032: Thiếu niên quật cường
- Chương 2033: Đại trí nhược ngu
- Chương 2034: Thiên phú chiến đấu
- Chương 2035: Thu được đồ đệ

- Chương 2036: Đệ tử chưởng môn
- Chương 2037: Lại đánh giá (1)
- Chương 2038: Lại đánh giá (2)
- Chương 2039: Vũ tôn nhị trọng (1)
- Chương 2040: Vũ tôn nhị trọng (2)
- Chương 2041: Thiên sinh thể chất
- Chương 2042: Thể h�? Quán đỉnh
- Chương 2043: Đại địch đột kích
- Chương 2044: Tam đại pháp tôn
- Chương 2045: Lão giả tóc bạc
- Chương 2046: Hết sức căng thẳng
- Chương 2047: Tẩu hỏa nhập ma
- Chương 2048: Tâm Đồng bị thương
- Chương 2049: Lưỡng cường đối chiến
- Chương 2050: Thánh Thủ xuất hiện
- Chương 2051: Điên cuồng cắn nuốt (1)
- Chương 2052: Điên cuồng cắn nuốt (2)
- Chương 2053: Đột phá Tôn cấp
- Chương 2054: Bắt đầu tàn sát
- Chương 2055: Thần vũ diệt không
- Chương 2056: Giao cho ta đi!
- Chương 2057: Trực tiếp miễu sát
- Chương 2058: Song cường quyết đấu
- Chương 2059: Dung hợp tam quyết
- Chương 2060: Dùng lá bài tẩy đối kháng
- Chương 2061: Nam thúc xuất hiện
- Chương 2062: Nam thúc xuất hiện2
- Chương 2063: Nam thúc xuất hiện3
- Chương 2064: Thiên Linh đan tôn
- Chương 2065: Nháy mắt đánh chết
- Chương 2066: Linh Vũ đại đế
- Chương 2067: Sư phụ tha mạng
- Chương 2068: Cực kỳ quái dị
- Chương 2069: Thành tựu nửa ma (1)
- Chương 2070: Thành tựu nửa ma (2)
- Chương 2071: Kính Hoa, Thủy Nguyệt
- Chương 2072: Tung tích đứa bé trai (1)
- Chương 2073: Tung tích đứa bé trai (2)
- Chương 2074: Vũ đan khô nứt
- Chương 2075: Âm Dương tiên thiên (1)

- Chương 2076: Âm Dương tiên thiên (2)
- Chương 2077: Niếp Phong khảo thí
- Chương 2078: Nửa năm trôi qua (1)
- Chương 2079: Nửa năm trôi qua (2)
- Chương 2080: Bắt đầu khôi phục
- Chương 2081: Trùng kiến Lục gia (1)
- Chương 2082: Trùng kiến Lục gia (2)
- Chương 2083: Người trong thạch thất
- Chương 2084: Hai đội hình lớn (1)
- Chương 2085: Hai đội hình lớn (2)
- Chương 2086: Đến Phi Linh môn
- Chương 2087: Động tĩnh phía hậu sơn (1)
- Chương 2088: Động tĩnh phía hậu sơn (2)
- Chương 2089: Đột phá, tỉnh lại
- Chương 2090: Kỷ nguyên thượng cổ (1)
- Chương 2091: Kỷ nguyên thượng cổ (2)
- Chương 2092: Tam hoa tụ đỉnh
- Chương 2093: Trả lại hai năm (1)
- Chương 2094: Trả lại hai năm (2)
- Chương 2095: Chấn Thiên Kim Cương Quyết
- Chương 2096: Trộm Yêu linh đan (1)
- Chương 2097: Trộm Yêu linh đan (2)
- Chương 2098: Mọi người như hóa đá (1)
- Chương 2099: Mọi người như hóa đá (2)
- Chương 2100: Tên là Kinh Vân
- Chương 2101: Mảnh Vô Tự Thiên Thư thứ ba (1)
- Chương 2102: Mảnh Vô Tự Thiên Thư thứ ba (2)
- Chương 2103: Mảnh Vô Tự Thiên Thư thứ ba
- Chương 2104: Vô Song xuất quan (1)
- Chương 2105: Vô Song xuất quan (2)
- Chương 2106: Thần nữ
- Chương 2107: Linh Vũ dung hợp (1)
- Chương 2108: Linh Vũ dung hợp (2)
- Chương 2109: Thương nghị huyết khế
- Chương 2110: Song lão kỳ dị (1)
- Chương 2111: Song lão kỳ dị (2)
- Chương 2112: Tiền bối chỉ giáo
- Chương 2113: Cám ơn trời đất (1)
- Chương 2114: Cám ơn trời đất (2)
- Chương 2114: Cám ơn trời đất (2)

- Chương 2115: Lam Linh cân nhắc (2)
- Chương 2116: Con bài chưa lật thành (1)
- Chương 2117: Con bài chưa lật thành (2)
- Chương 2118: Thái thượng cung phụng
- Chương 2119: Niếp Phong xuất hiện (1)
- Chương 2120: Niếp Phong xuất hiện (2)
- Chương 2121: Thập đại đệ tử
- Chương 2122: Niếp Phong xuất chiến (1)
- Chương 2123: Niếp Phong xuất chiến (2)
- Chương 2124: Niếp Phong lưu tình
- Chương 2125: Một chiêu đánh bại (1)
- Chương 2126: Một chiêu đánh bại (2)
- Chương 2127: Một chiêu đánh bại (3)
- Chương 2128: Bố trí đại trận
- Chương 2129: Hư Không bí cảnh (1)
- Chương 2130: Hư Không bí cảnh (2)
- Chương 2131: Chúng cường tới (1)
- Chương 2132: Chúng cường tới (2)
- Chương 2133: Đề cử minh chủ
- Chương 2134: Minh chủ đế đạo (1)
- Chương 2135: Minh chủ đế đạo (2)
- Chương 2136: Mọi người đặt cược
- Chương 2137: Trói cho ta (1)
- Chương 2138: Trói cho ta (2)
- Chương 2139: Ép cưới (1)
- Chương 2140: Mọi người đặt cược
- Chương 2141: Trói cho ta (1)
- Chương 2142: Trói cho ta (2)
- Chương 2143: Ép cưới (1)
- Chương 2144: Ép cưới (2)
- Chương 2145: Sẽ thành thân thuộc
- Chương 2146: Xem lễ! (1)
- Chương 2147: Xem lễ! (2)
- Chương 2148: Kình thiên phong thượng
- Chương 2149: Mỗi người đấu trí (1)
- Chương 2150: Mỗi người đấu trí (2)
- Chương 2151: Ngươi có dám không?
- Chương 2152: Chuyện liên nhân
- Chương 2153: Một mình đảm đương một phía (1)
- Chương 2154: Một mình đảm đương một phía (2)

- Chương 2155: Mọi người gặp mặt
- Chương 2156: Xem lễ ở quảng trường
- Chương 2157: Biến cố đột ngột (1)
- Chương 2158: Biến cố đột ngột (2)
- Chương 2159: Chó già có dám không?
- Chương 2160: Xem coi ai chết (1)
- Chương 2161: Xem coi ai chết (2)
- Chương 2162: Rắc rối to
- Chương 2163: Giết chết Vũ Quyết
- Chương 2164: Thực lực của Nhược Lan
- Chương 2165: Tâm ta làm kiếm (1)
- Chương 2166: Tâm ta làm kiếm (2)
- Chương 2167: Lĩnh ngộ trong cuộc chiến
- Chương 2168: Hai yêu nghiệt
- Chương 2169: Thao Ưng lão tổ (1)
- Chương 2170: Thao Ưng lão tổ (2)
- Chương 2171: Lĩnh ngộ bình cảnh
- Chương 2172: Đi Tổ Yêu Lâm (1)
- Chương 2173: Đi Tổ Yêu Lâm (2)
- Chương 2174: Ích lợi của không gian
- Chương 2175: Ngoài ý muốn đoạt được
- Chương 2176: Linh hồn tăng vọt
- Chương 2177: Gặp công kích (1)
- Chương 2178: Gặp công kích (2)
- Chương 2179: Bạch Linh gặp nạn
- Chương 2180: Các vị chạy nhanh đi
- Chương 2181: Thải Vân Yêu Tước (1)
- Chương 2182: Thải Vân Yêu Tước (2)
- Chương 2183: Hỏa Vũ Ngốc Ưng
- Chương 2184: Con gà mái già này
- Chương 2185: Ấn ký thú hồn (1)
- Chương 2186: Ấn ký thú hồn (2)
- Chương 2187: Rắc rối tìm đến
- Chương 2188: Tiến đến đòi người
- Chương 2189: Nghiệt súc muốn chết (1)
- Chương 2190: Nghiệt súc muốn chết (2)
- Chương 2191: Một chiêu giết chết
- Chương 2192: Uy lực của vũ kỹ
- Chương 2193: Mộ địa của Yêu Tước
- Chương 2194: Tàn hồn công kích (1)

- Chương 2195: Tàn hồn công kích (2)
- Chương 2196: Âm sát khí
- Chương 2197: Thực lực Đại Hồn Anh đại tăng
- Chương 2198: Đại hội bách yêu (1)
- Chương 2199: Đại hội bách yêu (2)
- Chương 2200: Vua bách tộc
- Chương 2201: Đến Bách Thú Lâm
- Chương 2202: Nguy hiểm trong bóng tối (1)
- Chương 2203: Nguy hiểm trong bóng tối (2)
- Chương 2204: Ngươi chết chắc rồi
- Chương 2205: Đánh bại Linh tôn lục trọng (1)
- Chương 2206: Đánh bại Linh tôn lục trọng (2)
- Chương 2207: Ba tộc đối kháng
- Chương 2208: Yêu hoàng tức giận (1)
- Chương 2209: Yêu hoàng tức giận (2)
- Chương 2210: Tuân lệnh yêu hoàng!
- Chương 2211: Thực lực của Đại hồn anh
- Chương 2212: Cắn nuốt Linh Tôn
- Chương 2213: Phân chia linh dịch (1)
- Chương 2214: Phân chia linh dịch (2)
- Chương 2215: Liên tục đột phá hai tầng
- Chương 2216: Nhân họa đắc phúc
- Chương 2217: Thời Không lao ngục
- Chương 2218: Lại gặp phiền toái!
- Chương 2219: Huyết Dực Yêu Bức
- Chương 2220: Yêu thành phiền toái (1)
- Chương 2221: Yêu thành phiền toái (2)
- Chương 2222: Tin tức về Bạch Linh
- Chương 2223: Liều mạng một lần (1)
- Chương 2224: Liều mạng một lần (2)
- Chương 2225: Kịch chiến Huyết Phong
- Chương 2226: Yêu đan bát giai
- Chương 2227: Hành tung Bạch Linh
- Chương 2228: Là hắn đã tới! (1)
- Chương 2229: Là hắn đã tới! (2)
- Chương 2230: Giao cho ta đi!
- Chương 2231: Vạch trần thân phận
- Chương 2232: Tức giận hộc máu (1)
- Chương 2233: Tức giận hộc máu (2)
- Chương 2234: Con đường đào thoát

- Chương 2235: Người thần bí tới
- Chương 2236: Lại đuổi theo
- Chương 2237: Mạo hiểm thử một lần
- Chương 2238: Thần khí tác chiến
- Chương 2239: Đồng quy vu tận (1)
- Chương 2240: Đồng quy vu tận (2)
- Chương 2241: Trong Luân Hồi cốc
- Chương 2242: Đi tới trong tộc
- Chương 2243: Nữ nhân già nua
- Chương 2244: Một điều kiện trao đổi
- Chương 2245: Tộc trưởng Hồng La
- Chương 2246: Không đủ tư cách
- Chương 2247: Nghẹn họng nhìn trân trối
- Chương 2248: Phi hổ thật lớn
- Chương 2249: Trọng thương Thanh Ly
- Chương 2250: Chà đạp Thanh Ly
- Chương 2251: Yêu Hồ Lão tổ
- Chương 2252: Tử Hiên lão tổ
- Chương 2253: Cho ngươi ưu đãi
- Chương 2254: Năng lượng ưu đãi
- Chương 2255: Không gian thần bí
- Chương 2256: Năng lượng dị thú
- Chương 2257: Cường giả nhân loại
- Chương 2258: Đột phá tứ trọng
- Chương 2259: Đi Huyền Vũ tộc
- Chương 2260: Bản thể Huyền Vũ
- Chương 2261: Đánh nhau
- Chương 2262: Án tộc đương tru
- Chương 2263: Đại náo Huyền Vũ (1)
- Chương 2264: Đại náo Huyền Vũ (2)
- Chương 2265: Đại náo Huyền Vũ (3)
- Chương 2266: Đại náo Huyền Vũ (4)
- Chương 2267: Một nam một nữ
- Chương 2268: Huyền Kỉnh, Huyền Doanh (1)
- Chương 2269: Huyền Kỉnh, Huyền Doanh (2)
- Chương 2270: Huyền Vũ băng không
- Chương 2271: Đối chiến khủng bố (1)
- Chương 2272: Đối chiến khủng bố (2)
- Chương 2273: Công kích thiên phú
- Chương 2274: Nghênh ngang rời đi (1)

- Chương 2275: Nghênh ngang rời đi (2)
- Chương 2276: Tiến vào mật địa (1)
- Chương 2277: Tiến vào mật địa (2)
- Chương 2278: Trong Huyền Vũ điện
- Chương 2279: Tộc trưởng Huyền Vũ tộc (1)
- Chương 2280: Tộc trưởng Huyền Vũ tộc (2)
- Chương 2281: Đại hội bốn tộc
- Chương 2282: Huyết Độc gia tốc (1)
- Chương 2283: Huyết Độc gia tốc (2)
- Chương 2284: Ngũ hành tương khắc
- Chương 2285: Phiền toái của Huyết Độc (1)
- Chương 2286: Phiền toái của Huyết Độc (2)
- Chương 2287: Phương pháp dời độc
- Chương 2288: Phản ứng của Kim đao (1)
- Chương 2289: Phản ứng của Kim đao (2)
- Chương 2290: Lại gây tai họa
- Chương 2291: Rốt cuộc cũng thành công
- Chương 2292: Rời khỏi mật địa (1)
- Chương 2293: Rời khỏi mật địa (2)
- Chương 2294: Rời khỏi mật địa (1)
- Chương 2295: Rời khỏi mật địa (2)
- Chương 2296: Đoạn tuyệt quan hệ
- Chương 2297: Ai dám đi lên? (1)
- Chương 2298: Ai dám đi lên? (2)
- Chương 2299: Linh Vũ ra tay
- Chương 2300: Uy năng tăng lên (1)
- Chương 2301: Uy năng tăng lên (2)
- Chương 2302: Đặt chân mà đứng
- Chương 2303: Không thể tưởng tượng nổi (1)
- Chương 2304: Không thể tưởng tượng nổi (2)
- Chương 2305: Đại trưởng lão xuất hiện
- Chương 2306: Ta nhất định sẽ bảo hộ người này (1)
- Chương 2307: Ta nhất định sẽ bảo hộ người này (2)
- Chương 2308: Giam lại một chỗ
- Chương 2309: Ai dám động đến nó? (1)
- Chương 2310: Ai dám động đến nó? (2)
- Chương 2311: Phụ tử gặp nhau
- Chương 2312: Hoàn lại gấp mười lần (1)
- Chương 2313: Hoàn lại gấp mười lần (2)
- Chương 2314: Tiểu Long bộc phát

- Chương 2315: Yêu Hoàng chỉnh thức (1)
- Chương 2316: Yêu Hoàng chỉnh thức (2)
- Chương 2317: Triệt để rung động
- Chương 2318: Nghỉ ngơi trong sơn động (1)
- Chương 2319: Nghỉ ngơi trong sơn động (2)
- Chương 2320: Các đại Hoàng tộc
- Chương 2321: Người vàYêu thú đại chiến (1)
- Chương 2322: Người và Yêu thú đại chiến (2)
- Chương 2323: Kim Huyền
- Chương 2324: Bất Bại Kiếm Đế (1)
- Chương 2325: Bất Bại Kiếm Đế (2)
- Chương 2326: Đứa bé áo đỏ
- Chương 2327: Ngộ Linh Tôn giả
- Chương 2328: Nhị nữ giao đấu (1)
- Chương 2329: Nhị nữ giao đấu (2)
- Chương 2330: Tiểu Long ra tay
- Chương 2331: Ta đi đô�? Long (1)
- Chương 2332: Ta đi đô�? Long (2)
- Chương 2333: Một con hỏa điểu
- Chương 2334: Thanh Long Hoàng tộc (1)
- Chương 2335: Thanh Long Hoàng tộc (2)
- Chương 2336: Uy hiếp ta sao?
- Chương 2337: Tộc trưởng Long Ngộ (1)
- Chương 2338: Tộc trưởng Long Ngộ (2)
- Chương 2339: Trận chiến quyết định
- Chương 2340: Đối chiến nhị long 1
- Chương 2341: Đối chiến nhị long 2
- Chương 2342: Chà đạp nhị long
- Chương 2343: Hai điều kiện 1
- Chương 2344: Chương 2344 Hai điều kiện 2
- Chương 2345: Ba kiện bảo vật
- Chương 2346: Đối chiến Đại hộ pháp 1
- Chương 2347: Đối chiến Đại hộ pháp 2
- Chương 2348: Chiến thắng cường hãn
- Chương 2349: Mẫu tử gặp nhau 1
- Chương 2350: Mẫu tử gặp nhau 2
- Chương 2351: Ba gian nhà xí
- Chương 2352: Tìm ra hai kiện 1
- Chương 2353: Tìm ra hai kiện 2
- Chương 2354

- Chương 2355: Thần Nhu công chúa 1
- Chương 2356: Thần Nhu công chúa 2
- Chương 2357: Thiên Độc Hồn Anh
- Chương 2358: Thanh Long phong 1
- Chương 2359: Thanh Long phong 2
- Chương 2360: Trên Long đỉnh 1
- Chương 2361: Trên Long đỉnh 2
- Chương 2362: Điên cuồng nghĩ cách
- Chương 2363: Dương Quá tới
- Chương 2364: Thực lực của Dương Quá 1
- Chương 2365: Thực lực của Dương Quá 2
- Chương 2366: Thực lực của Dương Quá 3
- Chương 2367: Ra tay rung trời 1
- Chương 2368: Ra tay rung trời 2
- Chương 2369: Theo ta đánh một trận
- Chương 2370: Kim Huyền ra tay 1
- Chương 2371: Kim Huyền ra tay 2
- Chương 2372: Có chỗ tiến bộ
- Chương 2373: Dị tượng thiên địa 1
- Chương 2374: Dị tượng thiên địa 2
- Chương 2375: Hiện ra
- Chương 2376: Yêu nghiệt như vậy
- Chương 2377: Ai dám chiến một trận 1
- Chương 2378: Ai dám chiến một trận 2
- Chương 2379: Loạn bối phận 1
- Chương 2380: Loạn bối phận 2
- Chương 2381: Loạn bối phận
- Chương 2382: Huynh muội thu bảo vật 1
- Chương 2383: Huynh muội thu bảo vật 2
- Chương 2384: Thần tử, Thần nữ
- Chương 2385: Trở lại sơn môn 1
- Chương 2386: Trở lại sơn môn 2
- Chương 2387: Trêu hoa ghẹo nguyệt
- Chương 2388: Không đề 1
- Chương 2389: Không đề 2
- Chương 2390: Cường giả Phi Linh môn
- Chương 2391: Trở lại Lục gia 1
- Chương 2392: Trở lại Lục gia 2
- Chương 2393: Tỷ muội Dương gia
- Chương 2394: Bố trí cấm chế 1

- Chương 2395: Bố trí cấm chế 2
- Chương 2396: Bình nguyên Man Hoang 1
- Chương 2397: Bình nguyên Man Hoang 2
- Chương 2398: Đến Thần Hoàng thành
- Chương 2399: Không có tư cách 1
- Chương 2400: Không có tư cách 2
- Chương 2401: Trận pháp chó má
- Chương 2402: Ai dám động tới hắn 1
- Chương 2403: Ai dám động tới hắn 2
- Chương 2404: Khí thế của Lục gia
- Chương 2405: Nam thúc phát uy 1
- Chương 2406: Nam thúc phát uy 2
- Chương 2407: Thân phận của Nam thúc 1
- Chương 2408: Thân phận của Nam thúc 2
- Chương 2409: Thân phận của Nam thúc 3
- Chương 2410: Nhân tài kiệt xuất hội tụ
- Chương 2411: Nam thúc bí ẩn
- Chương 2412: Hiên Viên gia tộc
- Chương 2413: Ngươi không có tư cách
- Chương 2414: Kim Huyền xuất thủ
- Chương 2415: Thần Hoàng đoàn
- Chương 2416: Thức thời một chút
- Chương 2417: Tuyệt đối chà đạp
- Chương 2418: Trong lòng bàn tay
- Chương 2419: Độc Cô Phàm Vân
- Chương 2420: Nhất định báo thù
- Chương 2421: Lại phá hư chuyện tốt
- Chương 2422: Lại phá hư chuyện tốt
- Chương 2423: Đổ một trận chiến
- Chương 2424: Trên Thần Hoàng thai
- Chương 2425: Cổ Linh dược đỉnh
- Chương 2426: Lui ra cho ta
- Chương 2427: Thực lực Tâm Đồng 1
- Chương 2428: Thực lực Tâm Đồng 2
- Chương 2429: Cổ Linh dược đỉnh
- Chương 2430: Lui ra cho ta
- Chương 2431: Thực lực Tâm Đồng 1
- Chương 2432: Thực lực Tâm Đồng 2
- Chương 2433: Linh khí đại chiến
- Chương 2434: Trợn mắt há hốc mồm

- Chương 2435: Thần tử ra tay
- Chương 2436: Miễn dịch công kích
- Chương 2437: Hòa nhau một kích
- Chương 2438: Kim Long thần phủ
- Chương 2439: Kinh sợ thiên hạ
- Chương 2440: Lãng phí linh quả
- Chương 2441: Linh tôn thất trọng
- Chương 2442: Linh hồn đánh lén
- Chương 2443: So đấu linh hồn lực
- Chương 2444: Ăn trộm gà không được còn mất nắm gạo
- Chương 2445: Thành đan cho ta!
- Chương 2446: Lục Lâm Thiên thua
- Chương 2447: Buông tay bắt buộc
- Chương 2448: Lưỡng cường chấn nhiïếp
- Chương 2449: Cùng hô!
- Chương 2450: Yêu nghiệt không ngã
- Chương 2451: Lâm Thiên thắng!
- Chương 2452: Đan dược chuẩn đế phẩm
- Chương 2453: Hai kẻ tự tìm tai vạ!
- Chương 2454: Thật làm cho ta quá thất vọng rồi!
- Chương 2455: Thiên Mộc Sát!
- Chương 2456: Hai kiện linh khí
- Chương 2457: Kim hệ xuất
- Chương 2458: Lại thấy dị tượng
- Chương 2459: Mạnh mẽ đánh bại
- Chương 2460: Điều kiện đàm phán
- Chương 2461: Bất ngờ vượt ngoài điều bất ngờ
- Chương 2462: Nha đầu này!
- Chương 2463: Chọn ngày đính hôn 2
- Chương 2464: Hái âm dương
- Chương 2465: Thần điện mở ra
- Chương 2466: Điều kiện giải độc 1
- Chương 2467: Điều kiện giải độc 2
- Chương 2468: Trong mật địa
- Chương 2469: Tăng mạnh linh hồn
- Chương 2470: Đại hội bắt đầu
- Chương 2471: Đại hội tứ tộc bắt đầu!
- Chương 2472: Tiểu Long Hổ Y 2
- Chương 2473: Bạch Hổ Diệt!
- Chương 2474: Tiểu Long Huyền Doanh

- Chương 2475: Tiểu Long Huyền Doanh
- Chương 2476: Tình cờ gặp trên đường 1
- Chương 2477: Tình cờ gặp trên đường 2
- Chương 2478: Thất, bát bát trọng
- Chương 2479: Chơi thật vui
- Chương 2480: Ngươi chơi không nổi 1
- Chương 2481: Ngươi chơi không nổi 2
- Chương 2482: Hối hận không kịp
- Chương 2483: Một tên chạy trốn
- Chương 2484: Người Cực Lạc cung 1
- Chương 2485: Người Cực Lạc cung 32
- Chương 2486: Chưởng môn đến
- Chương 2487: Đi Cực Lạc cung
- Chương 2488: Ba lão nhân 1
- Chương 2489: Ba lão nhân 2
- Chương 2490: Chẳng lẽ là thần khí!?
- Chương 2491: Tâm Đồng lùi lại!
- Chương 2492: Chúng ta cũng không dễ chọc!
- Chương 2493: Thực lực Cùng Kỳ 2
- Chương 2494: Bắt Tam Quỷ
- Chương 2495: Ngươi nói thật không?
- Chương 2496: Tam quỷ khuất phục 1
- Chương 2497: Xin nhị thiếu gia sai bảo
- Chương 2498: Sắp đặt trong bóng tối
- Chương 2499: Tử Đồng trưởng lão
- Chương 2500: Đỉnh cấp hội tụ 1
- Chương 2501: Đỉnh cấp hội tụ 2
- Chương 2502: Đã thành hỏa hậu
- Chương 2503: Hai minh giằng co
- Chương 2504: Chỉ là luận bàn 1
- Chương 2505: Chỉ là luận bàn 2
- Chương 2506: Hợp sức đánh chết
- Chương 2507: Gặp lại Mộ Dung 1
- Chương 2508: Gặp lại Mộ Dung 2
- Chương 2509: Ít nhất bây giờ không phải
- Chương 2510: Vực sâu mở ra
- Chương 2511: Tiến vào trong đó
- Chương 2512: Tam Quỷ quyết định
- Chương 2513: Hừ, chút tài mọn
- Chương 2514: Trực tiếp đánh chết

- Chương 2515: Khí tức kỳ dị
- Chương 2516: Phá mở mê trận
- Chương 2517: Chín Khôi Lỗi
- Chương 2518: Đột nhiên xuất hiện
- Chương 2519: - Lục chưởng môn có nắm chắc không?
- Chương 2520: Trận pháp khôi lỗi
- Chương 2521: Phát hiện khôi lỗi
- Chương 2522: Thu phục, chiếm được khôi lỗi 1
- Chương 2523: Thu phục, chiếm được khôi lỗi 2
- Chương 2524: Ở trong cung điện
- Chương 2525: Phát hiện đại điện
- Chương 2526: Không cách nào chống lại
- Chương 2527: Xoay người hành lễ
- Chương 2528: Lão giả thần bí
- Chương 2529: Công Tôn Xuân Thu
- Chương 2530: Quả thực là bảo vật
- Chương 2531: Lan Lăng sơn trang
- Chương 2532: Huyết Linh mẫu đơn
- Chương 2533: Huyết Linh mẫu đơn 1
- Chương 2534: Huyết Linh mẫu đơn 2
- Chương 2535: Thanh Lôi Huyền Đằng
- Chương 2536: Trực tiếp đánh chết 1
- Chương 2537: Trực tiếp đánh chết 2
- Chương 2538: Trực tiếp đánh chết 3
- Chương 2539: Từng bước nguy hiểm 1
- Chương 2540: Từng bước nguy hiểm 2
- Chương 2541: Chính diện chống lại
- Chương 2542: Hồn châm không thấy 1
- Chương 2543: Hồn châm không thấy 2
- Chương 2544: Nham động thần bí
- Chương 2545: Có động thiên khác 1
- Chương 2546: Có động thiên khác 2
- Chương 2547: Thanh Đằng khổng lồ
- Chương 2548: Gặp nạn 1
- Chương 2549: Gặp nạn 2
- Chương 2550: Gặp nạn 3
- Chương 2551: Hung khôi ra tay
- Chương 2552: Thôn phệ hồn anh 1
- Chương 2553: Thôn phệ hồn anh 2
- Chương 2554: Âm Đồng phản khống

- Chương 2555: Không gian hủy diệt 1
- Chương 2556: Không gian hủy diệt 2
- Chương 2557: Xuất thủ ở sơn cốc
- Chương 2558: Thiên lão triệu hoán 1
- Chương 2559: Thiên lão triệu hoán 2
- Chương 2560: Tà vật khống chế
- Chương 2561: Lam Linh trọng thương 1
- Chương 2562: Lam Linh trọng thương 2
- Chương 2563: Tâm Đồng đột phá
- Chương 2564: Trong Thiên Trụ giới 1
- Chương 2565: Trong Thiên Trụ giới 2
- Chương 2566: Cừu nhân gặp mặt
- Chương 2567: Hạc Linh Tả Sứ 1
- Chương 2568: Hạc Linh Tả Sứ 2
- Chương 2569: Sơn phong thủy chuyển
- Chương 2570: Đối chiến song Lăng 1
- Chương 2571: Đối chiến song Lăng 2
- Chương 2572: Hài tử của ngươi
- Chương 2573: Dùng hồn hóa thân 1
- Chương 2574: Dùng hồn hóa thân 2
- Chương 2575: Chuẩn bị chiêu đãi
- Chương 2576: Rung động tất cả 1
- Chương 2577: Rung động tất cả 2
- Chương 2578: Thập chuẩn đế phẩm
- Chương 2579: Tranh đoạt một khỏa
- Chương 2580: Cùng Kỳ được một 1
- Chương 2581: Cùng Kỳ được một 2
- Chương 2582: Lại đoạt khỏa thứ hai
- Chương 2583: Chỗ tốt nhận được 1
- Chương 2584: Chỗ tốt nhận được 2
- Chương 2585: Một khỏa cuối cùng
- Chương 2586: Cuộc chiến một chiêu 1
- Chương 2587: Cuộc chiến một chiêu 2
- Chương 2588: Khí thế kinh người
- Chương 2589: Quyết đấu cường hãn 1
- Chương 2590: Quyết đấu cường hãn 2
- Chương 2591: Mang ngọc có tội
- Chương 2592: Liên thủ công kích 1
- Chương 2593: Liên thủ công kích 2
- Chương 2594: Ra tay thần bí

- Chương 2595: Hai quy củ
- Chương 2596: Trên đỉnh núi 1
- Chương 2597: Trên đỉnh núi 2
- Chương 2598: Đông đảo địa cấp
- Chương 2599: Thần khí xuất thổ
- Chương 2600: Thừa dịp loạn đoạt bảo
- Chương 2601: Kɧıêʋ кɧí©ɧ vây công
- Chương 2602: Đánh chết Yết Sát
- Chương 2603: Đều đánh chết
- Chương 2604: Là Lục Lâm Thiên
- Chương 2605: Một mình tiến vào
- Chương 2606: Linh Tôn bát trọng
- Chương 2607: Mười bộ thiên cấp
- Chương 2608: Đương trường phân bảo
- Chương 2609: Bị cửa kẹp qua!
- Chương 2610: Linh Vũ gia nhập
- Chương 2611: Hai minh khai chiến
- Chương 2612: Uy lực đại hồn anh
- Chương 2613: Thủ đoạn mới
- Chương 2614: Tâm Đồng cứu sư!
- Chương 2615: Lâm Thiên bị bắt
- Chương 2616: Biến hóa đột ngột
- Chương 2617: Nghẹn họng nhìn trân trối
- Chương 2618: Đoạt xá thất bại
- Chương 2619: Lôi đình gïếŧ chóc
- Chương 2620: Tam quỷ phát uy
- Chương 2621: Tam quỷ bị thương
- Chương 2622: Liên tục tự bạo
- Chương 2623: Không tưởng được
- Chương 2624: Đế Giả nguyên lực!
- Chương 2625: Ta không khách khí!
- Chương 2626: Địa cấp cao giai
- Chương 2627: Tiểu tử muốn chết!
- Chương 2628: Ai thắng ai thua
- Chương 2629: Cần có thời gian
- Chương 2630: Thực lực Tâm Đồng
- Chương 2631: Phệ Hồn lão quỷ
- Chương 2632: Thực lực Dương Quá
- Chương 2633: Dễ dàng xử lý
- Chương 2634: Có chút vấn đề

- Chương 2635: Lại gặp tập tễnh
- Chương 2636: Bạo phong long vũ
- Chương 2637: Ngại mạng quá dài
- Chương 2638: Gọi Vân lột da
- Chương 2639: Bên trong Phi Linh môn
- Chương 2640: Đêm gặp chúng cường
- Chương 2641: Siêu cấp bất tử 1
- Chương 2642: Siêu cấp bất tử 2
- Chương 2643: Lam Linh rời đi
- Chương 2644: Thu phục Tam Quỷ 1
- Chương 2645: Thu phục Tam Quỷ 2
- Chương 2646: Mở cấm
- Chương 2647: Thu phục Ác linh 1
- Chương 2648: Thu phục Ác linh 2
- Chương 2649: Tái khởi phong ba
- Chương 2650: Vi Sinh Hải Long
- Chương 2651: Thôn phệ Tật Phong 1
- Chương 2652: Thôn phệ Tật Phong 2
- Chương 2653: Trong nội tâm chua xót
- Chương 2654: Phi Linh cầu viện 1
- Chương 2655: Phi Linh cầu viện 2
- Chương 2656: Vũ Tôn bát trọng
- Chương 2657: Hồn độc khôi lỗi
- Chương 2658
- Chương 2659: Dương Quá đột phá 2
- Chương 2660: Đi Thánh Linh Cốc
- Chương 2661: Bắt đầu động thủ 1
- Chương 2662: Bắt đầu động thủ 2
- Chương 2663: Cái rắm cũng không phải
- Chương 2664: Huyết Mị ra tay 1
- Chương 2665: Huyết Mị ra tay 2
- Chương 2666: Bất Tử bần đạo
- Chương 2667: Rốt cuộc đã tới
- Chương 2668: Vi Sinh Ngũ Tổ 1
- Chương 2669: Vi Sinh Ngũ Tổ 2
- Chương 2670: Thử xem thực lực
- Chương 2671: Thực lực cường đại
- Chương 2672: Một chọi năm 1
- Chương 2673: Một chọi năm 2
- Chương 2674: Thực lực kinh người

- Chương 2675: Muốn liều mạng
- Chương 2676: Ăn bớt ta sao 1
- Chương 2677: Ăn bớt ta sao 2
- Chương 2678: Đánh xong kết thúc công việc
- Chương 2679: Sư phụ cứu mạng
- Chương 2680: Chiêu thiên kiếp đến
- Chương 2681: Tương trợ lôi kiếp 1
- Chương 2682: Tương trợ lôi kiếp 2
- Chương 2683: Nghịch Mệnh Hồn Quả
- Chương 2684: Thực lực của đế giả
- Chương 2685: Quan hệ sư phụ
- Chương 2686: Được quà gặp mặt 1
- Chương 2687: Được quà gặp mặt 2
- Chương 2688: Bí ẩn năm xưa
- Chương 2689: Điều kiện như vậy
- Chương 2690: Được đến Hồn Quả 1
- Chương 2691: Được đến Hồn Quả 2
- Chương 2692: Chuẩn bị xuất phát
- Chương 2693: Đều có mưu đồ 1
- Chương 2694: Đều có mưu đồ 2
- Chương 2695: Âm dương vân vũ
- Chương 2696: Quá trình chế tạo
- Chương 2697: Đi Bắc Cung
- Chương 2698: Cắn nuốt năm người
- Chương 2699: Lại gặp cướp giết 1
- Chương 2700: Lại gặp cướp giết 2
- Chương 2701: Đi Thánh sơn 1
- Chương 2702: Đi Thánh sơn 2
- Chương 2703: Đi Thánh sơn 3
- Chương 2704: Trên Thánh sơn
- Chương 2705: Trong Vạn Mộc lâm
- Chương 2706: Nghiệm thử một phen 1
- Chương 2707: Nghiệm thử một phen 2
- Chương 2708: Nhường ngươi một chiêu
- Chương 2709: Cường đại đánh bại
- Chương 2710: Bắc Cung Diễn Siêu 1
- Chương 2711: Bắc Cung Diễn Siêu 2
- Chương 2712: Khẩu chiến với các lão
- Chương 2713: Đã thành định cục
- Chương 2714: Không thể có được 1

- Chương 2715: Không thể có được 2
- Chương 2716: Lại lần nữa ước hẹn
- Chương 2717: Một điều kiện
- Chương 2718: Thời gian ba ngày
- Chương 2719
- Chương 2720: Mọi người mong đợi 2
- Chương 2721: Động tĩnh của thần điện
- Chương 2722: Ba ngày qua đi
- Chương 2723: Vũ Tôn cửu trọng 1
- Chương 2724: Vũ Tôn cửu trọng 2
- Chương 2725: Lục Lâm Thiên đến
- Chương 2726: Dám lõa chạy không?
- Chương 2727: Ngươi có mệt không?
- Chương 2728: Cưỡng ép đối kháng 1
- Chương 2729: Cưỡng ép đối kháng 2
- Chương 2730: Dưới một trảo vỗ
- Chương 2731: Ba chiêu đã qua
- Chương 2732: Bắt đầu chà đạp 1
- Chương 2733: Bắt đầu chà đạp 2
- Chương 2734: Liên tục bị chà đạp
- Chương 2735: Tử Vực Không Gian
- Chương 2736: Cuộc chiến thiên giia
- Chương 2737: Thật sự khắc chế 1
- Chương 2738: Thật sự khắc chế 2
- Chương 2739: Ô Song về tộc
- Chương 2740: Bí mật thần điện 1
- Chương 2741: Bí mật thần điện 2
- Chương 2742: Tiểu Long Thần Hi
- Chương 2743: Thiên Mộc Thần Thụ
- Chương 2744: Thụ nhân to lớn 1
- Chương 2745: Thụ nhân to lớn 2
- Chương 2746: Thương lão bị nhốt 1
- Chương 2747: Thương lão bị nhốt 2
- Chương 2748: Lĩnh ngộ thuộc tính
- Chương 2749: Tẩu hỏa nhập ma 1
- Chương 2750: Tẩu hỏa nhập ma 2
- Chương 2751: Bắc Cung lão tổ
- Chương 2752: Tu vi của Bạch Linh 1
- Chương 2753: Tu vi của Bạch Linh 2
- Chương 2754: Vô Song đột phá

- Chương 2755: Đế giả hàng lâm 1
- Chương 2756: Đế giả hàng lâm 2
- Chương 2757: Ra khỏi thế giới
- Chương 2758: Đạt được Mộc Hoàng khí 1
- Chương 2759: Đạt được Mộc Hoàng khí 2
- Chương 2760: Yêu nghiệt vô sỉ
- Chương 2761: Trở lại Phi Linh môn 1
- Chương 2762: Trở lại Phi Linh môn 2
- Chương 2763: Chuẩn bị khôi phục
- Chương 2764: Vô Song hỗ trợ 1
- Chương 2765: Vô Song hỗ trợ 2
- Chương 2766: Cự long màu trắng
- Chương 2767: Lưu lại linh chủng
- Chương 2768: Gia nhập một vật 1
- Chương 2769: Gia nhập một vật 2
- Chương 2770: Thiên địa an bài 1
- Chương 2771: Thiên địa an bài 2
- Chương 2772: Iểm nghiệm thực lực
- Chương 2773: Hoàng Tộc che giấu 1
- Chương 2774: Hoàng Tộc che giấu 2
- Chương 2775: Khôi lỗi Đế giả
- Chương 2776: Khôi lỗi Đế giả
- Chương 2777: Tàn hồn Đế giả
- Chương 2778: Đế khôi xuất thế 1
- Chương 2779: Đế khôi xuất thế 2
- Chương 2780: Làm ra mạng người!
- Chương 2781: Vô Song hỗ trợ
- Chương 2782: Động tĩnh đến
- Chương 2783: Bối nhi đột phá
- Chương 2784: Lên Vân Dương tông 1
- Chương 2785: Lên Vân Dương tông 2
- Chương 2786: Hùng gia Dư gia
- Chương 2787: Trước tiên an bài
- Chương 2788: Giả điên giả ngu
- Chương 2789: Một cái hố to 1
- Chương 2790: Một cái hố to 2
- Chương 2791: Bế quan chuẩn bị
- Chương 2792: Đại Địa Lao Ngục
- Chương 2793: Ngày bảy tháng sáu
- Chương 2794: Người tới cường hãn

- Chương 2795: Ngày thành hôn
- Chương 2796: Trên quảng trường
- Chương 2797: Nguyệt Vũ tôn giả
- Chương 2798: Đại hôn trắc trở
- Chương 2799: Lui ra cho ta!
- Chương 2800: Người tới ngoài ý liệu
- Chương 2801: Hồng Lăng động thủ
- Chương 2802: Thần nữ chấn hám
- Chương 2803: Cần chấn phu cương
- Chương 2804: Gia pháp hầu hạ
- Chương 2805: Các chủ Địa các 1
- Chương 2806: Các chủ Địa các 2
- Chương 2807: Đêm trước đàm phán
- Chương 2808: Bắt đầu đàm phán
- Chương 2809: Ngũ Độc bi kịch
- Chương 2810: Trực tiếp bi kịch
- Chương 2811: Tật Mộc tôn giả
- Chương 2812: Lật tay tiêu diệt
- Chương 2813: Một chiến mười ba
- Chương 2814: Còn lại hai người
- Chương 2815: Sớm rời khỏi
- Chương 2816: Tiểu Long xuất tộc 1
- Chương 2817: Tiểu Long xuất tộc 2
- Chương 2818: Bạch Linh trở lại
- Chương 2819: Hai chuẩn đế
- Chương 2820: Bách Biến tôn giả
- Chương 2821: Bị mai phục
- Chương 2822: Vô Song chấn nhïếp
- Chương 2823: Hết sức căng thẳng
- Chương 2824: Đại chiến bắt đầu
- Chương 2825: Tổn thương chuẩn đế
- Chương 2826: Sinh Sinh Bất Tức
- Chương 2827: Lấy một địch bốn
- Chương 2828: Tiểu Long đuổi tới
- Chương 2829: Tiểu Long ra tay
- Chương 2830: Bản thể Kim Huyền 1
- Chương 2831: Bản thể Kim Huyền 2
- Chương 2832: Chấn Thiên phát uy 1
- Chương 2833: Chấn Thiên phát uy 2
- Chương 2834: Lại tới nhị Chuẩn Đế

- Chương 2835
- Chương 2836: Lại diệt Chuẩn Đế 2
- Chương 2837: Huyết Lục dương uy
- Chương 2838: Lại gïếŧ hai Chuẩn Đế 1
- Chương 2839: Lại gïếŧ hai Chuẩn Đế 2
- Chương 2840: Đối phó toàn bộ
- Chương 2841: Thực lực như thế 1
- Chương 2842: Thực lực như thế 2
- Chương 2843: Gïếŧ năm bắt một
- Chương 2844: Thần Hi rời trận 1
- Chương 2845: Thần Hi rời trận 2
- Chương 2846: Niết bàn dục hỏa
- Chương 2847: Ánh mắt Tiểu Long 1
- Chương 2848: Ánh mắt Tiểu Long 2
- Chương 2849: Huyền Vũ che giấu
- Chương 2850: Kim Xà Tôn giả 1
- Chương 2851: Kim Xà Tôn giả 2
- Chương 2852: Đạo dùng người
- Chương 2853: Bản tính của con người 1
- Chương 2854: Bản tính của con người 2
- Chương 2855: Chu Tước Hoàng tộc
- Chương 2856: Động tĩnh của đại lục 1
- Chương 2857: Động tĩnh của đại lục 2
- Chương 2858: Tám Chuẩn Đế
- Chương 2859: Đế Đạo minh trả thù 1
- Chương 2860: Đế Đạo minh trả thù 2
- Chương 2861: Chủ động kɧıêʋ кɧí©ɧ 1
- Chương 2862: Chủ động kɧıêʋ кɧí©ɧ 2
- Chương 2863: Thuần túy là tìm ngược
- Chương 2864: Bí cảnh mở ra 1
- Chương 2865: Bí cảnh mở ra 2
- Chương 2866: Ở trong bí cảnh
- Chương 2867: Ẩn Yêu không gian
- Chương 2868: Thứu điêu thượng cổ 1
- Chương 2869: Thứu điêu thượng cổ 2
- Chương 2870: Vật đại bổ
- Chương 2871: Nữ nhân của ta 1
- Chương 2872: Nữ nhân của ta 2
- Chương 2873: Phòng tuyến tâm lý
- Chương 2874: Thần thể bất tử 1

- Chương 2875: Thần thể bất tử 2
- Chương 2876: Linh vật trời sinh
- Chương 2877: Nhập Tam Thần động 1
- Chương 2878: Nhập Tam Thần động 2
- Chương 2879: Phương pháp tu luyện 1
- Chương 2880: Phương pháp tu luyện 2
- Chương 2881: Gặp lại Mộ Dung
- Chương 2882: Phát hiện kinh người 1
- Chương 2883: Phát hiện kinh người 2
- Chương 2884: Gặp Nguyên Nhược Lan
- Chương 2885: Gặp phải cổ trận 1
- Chương 2886: Tìm được rồi
- Chương 2887: Hỏa Sơn Tôn giả
- Chương 2888: Tu Thiên Biến quyết 1
- Chương 2889: Tu Thiên Biến quyết 2
- Chương 2890: Phương thức tu luyện tự mình hại mình
- Chương 2891: Kỳ tích tu luyện 1
- Chương 2892: Kỳ tích tu luyện 2
- Chương 2893: Cấm chế của Đế giả
- Chương 2894: Con người vô sỉ 1
- Chương 2895: Con người vô sỉ 2
- Chương 2896: Trảm Hồn Đại Đế
- Chương 2897: Cửu trọng đỉnh phong 1
- Chương 2898: Cửu trọng đỉnh phong 2
- Chương 2899: Gặp lại Mẫu Đơn
- Chương 2900: Vật Thông linh 1
- Chương 2901: Vật Thông linh 2
- Chương 2902: Đoạt xá
- Chương 2903: Huyết Linh trốn 1
- Chương 2904: Huyết Linh trốn 2
- Chương 2905: Hóa Long đại trận
- Chương 2906: Để lại kiếm, người lăn 1
- Chương 2907: Để lại kiếm, người lăn 2
- Chương 2908
- Chương 2909: Bị thu hút tới 1
- Chương 2910: Bị thu hút tới 2
- Chương 2911: Nhe răng nhếch mệnh
- Chương 2912: Là ta đánh 1
- Chương 2913: Là ta đánh 2
- Chương 2914: Phong vân dị biến

- Chương 2915: Không gian quỷ dị
- Chương 2916: Đan dược Đế phẩm 1
- Chương 2917: Đan dược Đế phẩm 2
- Chương 2918: Người này là ai?
- Chương 2919: Vô Ảnh Minh Tôn 1
- Chương 2920: Vô Ảnh Minh Tôn 2
- Chương 2921: Diệt sát Chuẩn Đế
- Chương 2922: Xuất hiện Đế giả 1
- Chương 2923: Xuất hiện Đế giả 2
- Chương 2924: Nam thúc ra tay
- Chương 2925: Lần nữa thôn phệ 1
- Chương 2926: Lần nữa thôn phệ 2
- Chương 2927: Đại chiến Huyết Linh Mẫu Đơn
- Chương 2928: Lam Viên khủng bố 1
- Chương 2929: Lam Viên khủng bố 2
- Chương 2930: Thái cổ U Minh
- Chương 2931: Bí mật kinh người 1
- Chương 2932: Bí mật kinh người 2
- Chương 2933: Liên thủ đấu lửa
- Chương 2934: Không phải là đối thủ 1
- Chương 2935: Không phải là đối thủ 2
- Chương 2936: Quá ngưu
- Chương 2937: Trong thế giới bị vây khốn 1
- Chương 2938: Trong thế giới bị vây khốn 2
- Chương 2939: Thoát thân như thế nào?
- Chương 2940: Địa bàn của chúng ta
- Chương 2941: Cửa thứ ba 1
- Chương 2942: Cửa thứ ba 2
- Chương 2943: Cấp độ của U Minh
- Chương 2944: Cơ duyên lớn lao 1
- Chương 2945: Cơ duyên lớn lao 2
- Chương 2946: Tâm Đồng quay về
- Chương 2947: Không có cách nào đột phá 1
- Chương 2948: Không có cách nào đột phá 2
- Chương 2949: Kế hoạch lớn 1
- Chương 2950: Kế hoạch lớn 2
- Chương 2951: Bách luyện thành cương
- Chương 2952: Chuẩn bị đột phá 1
- Chương 2953: Chuẩn bị đột phá 2
- Chương 2954: Du Thược, Kinh Vân

- Chương 2955: Âm thầm chấn động 1
- Chương 2956: Âm thầm chấn động 2
- Chương 2957: Thiêu đốt linh hồn
- Chương 2958: Đại chiến tới 1
- Chương 2959: Đại chiến tới 2
- Chương 2960: Đại chiến bắt đầu
- Chương 2961: Thánh Linh đại chiến 1
- Chương 2962: Đại chiến tới 1
- Chương 2963: Đại chiến tới 2
- Chương 2964: Đại chiến bắt đầu
- Chương 2965: Thánh Linh đại chiến 1
- Chương 2966: Thánh Linh đại chiến 2
- Chương 2967: Đệ tử thân truyền
- Chương 2968: Diệt không hỏa lôi 1
- Chương 2969: Diệt không hỏa lôi 2
- Chương 2970
- Chương 2971
- Chương 2972: Thành Đế 2
- Chương 2973: Đế giả tề tụ
- Chương 2974: Máu chảy thành sông 1
- Chương 2975: Máu chảy thành sông 2
- Chương 2976: Phi Kiếm Tôn giả
- Chương 2977: Thôi Hồn vẫn lạc 1
- Chương 2978: Thôi Hồn vẫn lạc 2
- Chương 2979: Con sâu cái kiến
- Chương 2980: Vân Thủy tiên tử 1
- Chương 2981: Vân Thủy tiên tử 2
- Chương 2982: Đế giả tuẫn xuất
- Chương 2983: Đế giả vẫn lạc 1
- Chương 2984: Đế giả vẫn lạc 2
- Chương 2985: Không để cho kɧıêʋ кɧí©ɧ
- Chương 2986: Thi thể ngổng ngang 1
- Chương 2987: Thi thể ngổng ngang 2
- Chương 2988: Có động tác
- Chương 2989: Mẫu tử gặp nhau 1
- Chương 2990: Mẫu tử gặp nhau 2
- Chương 2991: Đế Đạo minh giận dữ
- Chương 2992: Đột phá thành Đế 1
- Chương 2993: Đột phá thành Đế 2
- Chương 2994: Kinh Vân đột phá 1

- Chương 2995: Kinh Vân đột phá 2
- Chương 2996: Hiện trạng của Phi Linh môn
- Chương 2997: Kinh Vân xuất hiện
- Chương 2998: Khiếp sợ tứ tọa 1
- Chương 2999: Khiếp sợ tứ tọa 2
- Chương 3000: Vũ Vương nhị trọng
- Chương 3001: Chuẩn bị mở ra 1
- Chương 3002: Chuẩn bị mở ra 2
- Chương 3003: Lại gặp dị tượng
- Chương 3004: Không gian Đế cảnh 1
- Chương 3005: Không gian Đế cảnh 2
- Chương 3006: Sắp xếp danh ngạch 1
- Chương 3007: Sắp xếp danh ngạch 2
- Chương 3008: Đội hình khủng bố
- Chương 3009: Một lần thành Đế 1
- Chương 3010
- Chương 3011: Tiểu Long thành Đế
- Chương 3012: Sắp sụp đổ 1
- Chương 3013: Sắp sụp đổ 2
- Chương 3014: Thiên địa biến hóa
- Chương 3015: Thiên Địa rung chuyển 1
- Chương 3016: Thiên Địa rung chuyển 2
- Chương 3017: Nửa đường chặn giết
- Chương 3018: Cửu Tinh Liên châu 1
- Chương 3019: Cửu Tinh Liên châu 2
- Chương 3020: Lục gia chi biến
- Chương 3021: Bao trùm cả đời 1
- Chương 3022: Bao trùm cả đời 2
- Chương 3023: Thực lực của Kinh Vân
- Chương 3024: Tề tụ tại Lục gia 1
- Chương 3025: Tề tụ tại Lục gia 2
- Chương 3026: Rất muốn thử một lần 1
- Chương 3027: Rất muốn thử một lần 2
- Chương 3028: Sắc đảm càng lớn
- Chương 3029: Nam thúc biến hóa 1
- Chương 3030: Nam thúc biến hóa 2
- Chương 3031: Khôi phục Hoàng khí
- Chương 3032: Ra tay với U Minh 1
- Chương 3033: Ra tay với U Minh 2
- Chương 3034: Đánh U Minh

- Chương 3035: Tiến vào bên trong 1
- Chương 3036: Tiến vào bên trong 2
- Chương 3037: Rèn thể
- Chương 3038: Thiên Thư phong ấn 1
- Chương 3039: Thiên Thư phong ấn 2
- Chương 3040: Xem thường hắn 1
- Chương 3041: Kinh Vân suy đoán 2
- Chương 3042: Thiên địa phó thác 1
- Chương 3043: Thiên địa phó thác 2
- Chương 3044: Chỗ tốt của Thiên Thư
- Chương 3045: Phá kén mà ra 1
- Chương 3046: Phá kén mà ra 2
- Chương 3047: Nhân phẩm có hạn
- Chương 3048: Bảo khố 1
- Chương 3049: Bảo khố 2
- Chương 3050: Trở lại Phi Linh môn
- Chương 3051: Phế vật, con sâu cái kiến 1
- Chương 3052: Phế vật, con sâu cái kiến 2
- Chương 3053: Đông lão ở đâu?
- Chương 3054: Lực lượng bi thống 1
- Chương 3055: Lực lượng bi thống 2
- Chương 3056: Hai ngày hai đêm 1
- Chương 3057: Hai ngày hai đêm 2
- Chương 3058: Hai ngày hai đêm 3
- Chương 3059: Chúng ta tới rồi 1
- Chương 3060: Chúng ta tới rồi 2
- Chương 3061: Của ngươi mềm
- Chương 3062: Tiểu Long phá trận 1
- Chương 3063: Tiểu Long phá trận 2
- Chương 3064: Vây công
- Chương 3065: Linh thú Đế cấp 1
- Chương 3066: Linh thú Đế cấp 2
- Chương 3067: Uy của Tiểu Long 1
- Chương 3068: Uy của Tiểu Long 2
- Chương 3069: Quyết đấu cường hãn
- Chương 3070: Chém giết Hung Đế 1
- Chương 3071: Chém giết Hung Đế 2
- Chương 3072: Dẫn tới Đế giả
- Chương 3073: Khí thôn vạn lý 1
- Chương 3074: Khí thôn vạn lý 2

- Chương 3075: Cưỡng ép con tin
- Chương 3076: Doãn Ngạc chết 1
- Chương 3077: Doãn Ngạc chết 2
- Chương 3078: Dung nhập vào trong môn
- Chương 3079: Kế hoạch chém đầu 1
- Chương 3080: Kế hoạch chém đầu 2
- Chương 3081: Phương thức của ta 1
- Chương 3082: Phương thức của ta 2
- Chương 3083: Trăng sáng sinh tình
- Chương 3084: Có sắp xếp khác 1
- Chương 3085: Có sắp xếp khác 2
- Chương 3086: Âm thầm sắp xếp
- Chương 3087: Đến đây trợ trận 1
- Chương 3088: Đến đây trợ trận 2
- Chương 3089: Lục gia tới
- Chương 3090: Chiến một trận thì sao? 1
- Chương 3091: Chiến một trận thì sao? 2
- Chương 3092: Ba khỏa hỏa lôi
- Chương 3093: Khuôn mặt chân chính 1
- Chương 3094: Khuôn mặt chân chính 2
- Chương 3095: Huyết kiếm chỉ trời
- Chương 3096: Một đao miểu sát 1
- Chương 3097: Một đao miểu sát 2
- Chương 3098: Trốn không thoát 1
- Chương 3099: Trốn không thoát 2
- Chương 3100: Một kiếm một đao
- Chương 3101: Thiên Hỏa xuất hiện 1
- Chương 3102: Thiên Hỏa xuất hiện 2
- Chương 3103: Uy của Thiên Hỏa
- Chương 3104: Tự làm tự chịu 1
- Chương 3105: Tự làm tự chịu 2
- Chương 3106: Sát Thần
- Chương 3107: Đ�? Sát quần Đế 1
- Chương 3108: Đ�? Sát quần Đế 2
- Chương 3109: Thiên Hỏa phá trận
- Chương 3110: Đ�? Sát trăm vạn 1
- Chương 3111: Đ�? Sát trăm vạn 2
- Chương 3112: Liên thủ áp chế
- Chương 3113: Sóng êm biển lặng 1
- Chương 3114: Sóng êm biển lặng 2

- Chương 3115: Tiên tử rời đi
- Chương 3116: Không thấy Du Thược đâu 1
- Chương 3117: Không thấy Du Thược đâu 2
- Chương 3118: Biết được cốt nhục
- Chương 3119: Lão đại thật ngưu bức 1
- Chương 3120: Lão đại thật ngưu bức 2
- Chương 3121: Tiếng đàn đưa tiễn
- Chương 3122: Thôn phệ Đế giả 1
- Chương 3123: Thôn phệ Đế giả 2
- Chương 3124: Vây công Lan Lăng
- Chương 3125: Hồn anh biến hóa 1
- Chương 3126: Hồn anh biến hóa 2
- Chương 3127: Hồn anh Đế cấp
- Chương 3128: Vũ Đế nhị trọng 1
- Chương 3129: Vũ Đế nhị trọng 2
- Chương 3130: Khôi lỗi cửu cấp
- Chương 3131: Cừu nhân giết cha 1
- Chương 3132: Cừu nhân giết cha 2
- Chương 3133: Hắn là phụ thân con
- Chương 3134: Phụ tử nhận nhau 1
- Chương 3135: Phụ tử nhận nhau 2
- Chương 3136: Du Thược bị bắt 1
- Chương 3137: Du Thược bị bắt 2
- Chương 3138: Thiên Kiếm sơn mạch
- Chương 3139: Có mưu đ�? 1
- Chương 3140: Có mưu đ�? 2
- Chương 3141: Có thể trao đổi
- Chương 3142: Trao đổi Thiên Thư 1
- Chương 3143: Trao đổi Thiên Thư 2
- Chương 3144: Bản thể tự bạo
- Chương 3145: Phát triển kinh người 1
- Chương 3146: Phát triển kinh người 2
- Chương 3147: Thủy khắc Hỏa
- Chương 3148: Khó có thể chạy thoát 1
- Chương 3149: Khó có thể chạy thoát 2
- Chương 3150: Sự khủng bố của Lâm Thiên 1
- Chương 3151: Sự khủng bố của Lâm 2
- Chương 3152: Giới chủ Linh Vũ
- Chương 3153: Chẳng bao lâu nữa 1
- Chương 3154: Chẳng bao lâu nữa 2

- Chương 3155: Nhược Lan thành Đế
- Chương 3156: Đế giả triệu hoán 1
- Chương 3157: Đế giả triệu hoán 2
- Chương 3158: Thiên Trủng
- Chương 3159: Trên Đế giả 1
- Chương 3160: Trên Đế giả 2
- Chương 3161: Ôn nhu
- Chương 3162: U Minh tĩnh tu 1
- Chương 3163: U Minh tĩnh tu 2
- Chương 3164: Chết có thể diện 1
- Chương 3165: Chết có thể diện 2
- Chương 3166: Chuẩn bị hôn lễ
- Chương 3167: Xác nhập giáo môn 1
- Chương 3168: Xác nhập giáo môn 2
- Chương 3169: Xác nhập giáo môn 3
- Chương 3170: Bễ nghễ thiên hạ 1
- Chương 3171: Bễ nghễ thiên hạ 2
- Chương 3172: Bễ nghễ thiên hạ 3
- Chương 3173: Tính toán riêng của bản thân 1
- Chương 3174: Tính toán riêng của bản thân 2
- Chương 3175: Ôn hương nhuyễn ngọc
- Chương 3176: Bễ nghễ thiên hạ 3
- Chương 3177: Tính toán riêng của bản thân 1
- Chương 3178: Tính toán riêng của bản thân 2
- Chương 3179: Ôn hương nhuyễn ngọc
- Chương 3180: Ngũ Hành Đại Đế 1
- Chương 3181: Ngũ Hành Đại Đế 2
- Chương 3182: Lục gia quật khởi 1
- Chương 3183: Thu hoạch không nhỏ
- Chương 3184: Ngày đại hôn 1
- Chương 3185: Ngày đại hôn 2
- Chương 3186: Chưa từng có ai
- Chương 3187: Ôn nhu kiều diễm 1
- Chương 3188: Ôn nhu kiều diễm 2
- Chương 3189: Như mơ như ảo 1
- Chương 3190: Như mơ như ảo 2
- Chương 3191: Tề tụ tại Thiên Vân đảo
- Chương 3192: Mẫu tử nhận nhau 1
- Chương 3193: Mẫu tử nhận nhau 2
- Chương 3194: Một bầy thiên kim

- Chương 3195: Biến hóa quỷ dị 1
- Chương 3196: Biến hóa quỷ dị 2
- Chương 3197: Dung hợp Tứ Thần quyết
- Chương 3198: Vây quét Linh Vũ giới 1
- Chương 3199: Vây quét Linh Vũ giới 2
- Chương 3200: Hung thủ năm đó
- Chương 3201: Thiên Huyễn Âm Hỏa 1
- Chương 3202: Thiên Huyễn Âm Hỏa 2
- Chương 3203: Chỗ tốt cực lớn
- Chương 3204: Đại quân địa ngục 1
- Chương 3205: Đại quân địa ngục 2
- Chương 3206: Phi Linh rung động
- Chương 3207: Bị cắn nuốt ngược lại
- Chương 3208: Cùng bị trọng thương
- Chương 3209: Ba người liên thủ
- Chương 3210: Cừu nhân giết vợ
- Chương 3211: Vô Song báo thù
- Chương 3212: Có an bài khác
- Chương 3213: Thời gian không nhiều lắm
- Chương 3214: Thời gian đã đến
- Chương 3215: Đế giả tề tụ
- Chương 3216: Bọn chuột nhắt phương nào?
- Chương 3217: Dương Quá kinh người
- Chương 3218: Mở rộng tầm mắt
- Chương 3219: Triệu hoán bắt đầu
- Chương 3220: Tiến vào Thiên Trủng
- Chương 3221: Chờ đợi
- Chương 3222: Bán linh vật 1
- Chương 3223: Bán linh vật 2
- Chương 3224: Linh Ma thượng nhân 1
- Chương 3225: Linh Ma thượng nhân 2
- Chương 3226: Chỗ tốt của thôn phệ
- Chương 3227: Linh Đế nhị trọng 1
- Chương 3228: Linh Đế nhị trọng 2
- Chương 3229: Sau lưng Địa Viêm
- Chương 3230: Đại trận tự nhiên 1
- Chương 3231: Đại trận tự nhiên 2
- Chương 3232: Thu hết
- Chương 3233: Không gian cấm chế 1
- Chương 3234: Không gian cấm chế 2

- Chương 3235: Gặp gỡ, đối đầu
- Chương 3236: Động thủ thì sao? 1
- Chương 3237: Động thủ thì sao? 2
- Chương 3238: Đối chiến
- Chương 3239: Kế trong kế 1
- Chương 3240: Kế trong kế 2
- Chương 3241: Dẫn cá mắc câu
- Chương 3242: Lần nữa đột phá 1
- Chương 3243: Lần nữa đột phá 2
- Chương 3244: Trên đường đi gặp người quen
- Chương 3245: Quảng trường mộ địa 1
- Chương 3246: Quảng trường mộ địa 2
- Chương 3247: Ra vẻ lĩnh ngộ 1
- Chương 3248: Ra vẻ lĩnh ngộ 2
- Chương 3249: Đằng đằng sát khí
- Chương 3250: Con hổ, mèo bệnh (1)
- Chương 3251: Con hổ, mèo bệnh (2)
- Chương 3252: Chà đạp Hậu Điền
- Chương 3253: Đao pháp khủng bố 1
- Chương 3254: Đao pháp khủng bố 2
- Chương 3255: Trang B sẽ bị sét đánh!
- Chương 3256: Tiến vào bên trong 1
- Chương 3257: Tiến vào bên trong 2
- Chương 3258: Dường như đã gặp
- Chương 3259: Chỗ tốt 1
- Chương 3260: Chỗ tốt 2
- Chương 3261: Vũ Đế ngũ trọng
- Chương 3262: Thiên Đế xuất hiện 1
- Chương 3263: Thiên Đế xuất hiện 2
- Chương 3264: Át chủ bài của Hoàng tộc
- Chương 3265: Thay đổi quy tắc 1
- Chương 3266: Thay đổi quy tắc 2
- Chương 3267: Thiên Thư đều xuất hiện
- Chương 3268: Cửu tự chân ngôn 1
- Chương 3269: Cửu tự chân ngôn 2
- Chương 3270: Bốn người đối chiến
- Chương 3271: Thiên Thư đều xuất hiện
- Chương 3272: Cửu tự chân ngôn 1
- Chương 3273: Cửu tự chân ngôn 2
- Chương 3274: Bốn người đối chiến

- Chương 3275: Vũ Đế thất trọng 1
- Chương 3276: Vũ Đế thất trọng 2
- Chương 3277: Trên Lục Lâm Thiên 1
- Chương 3278: Trên Lục Lâm Thiên 2
- Chương 3279: Chúng Hoàng chi hoàng
- Chương 3280: Chống lại Hổ Khiếu 1
- Chương 3281: Chống lại Hổ Khiếu 2
- Chương 3282: Một người khác hoàn toàn
- Chương 3283: So Linh hồn lực
- Chương 3284: Át chủ bài cuối cùng 1
- Chương 3285: Át chủ bài cuối cùng 2
- Chương 3286: Tiểu Long đốn ngộ 1
- Chương 3287: Tiểu Long đốn ngộ 2
- Chương 3288: Tử Thần Quyết
- Chương 3289: Cơ duyên của Tiểu Long 1
- Chương 3290: Cơ duyên của Tiểu Long 2
- Chương 3291: Hội tụ chín bản
- Chương 3292
- Chương 3293: Tan thành mây khói 2
- Chương 3294: Tuyệt đối ngoài ý muốn
- Chương 3295: Vạch trần che giấu 1
- Chương 3296: Vạch trần che giấu 2
- Chương 3297: Chỉ có thể trao đổi 1
- Chương 3298: Chỉ có thể trao đổi 2
- Chương 3299: Đại chiến cuối cùng
- Chương 3300: Thực lực của giới chủ 1
- Chương 3301: Thực lực của giới chủ 2
- Chương 3302: Xuất động U Minh
- Chương 3303: Biết rõ tất cả 1
- Chương 3304: Biết rõ tất cả 2
- Chương 3305: Thân phận của giới chủ 1
- Chương 3306: Thân phận của giới chủ 2
- Chương 3307: Chí thánh hàng lâm 2
- Chương 3308: Hung hăng càn quấy cái rắm
- Chương 3309: Thời Gian Tɧác ɭoạи 1
- Chương 3310: Thời Gian Tɧác ɭoạи 2
- Chương 3311: Thì ra là ngươi 1
- Chương 3312: Thì ra là ngươi 2
- Chương 3313: Một trong những điều che giấu
- Chương 3314: Một đời kiêu hùng

- Chương 3315: Tính toán chung cực 1
- Chương 3316: Tính toán chung cực 2
- Chương 3317: Ngươi cắn ta? 1
- Chương 3318: Ngươi cắn ta? 2
- Chương 3319: Thiên uy mênh mông
- Chương 3320: Rốt cuộc cũng có động tác 1
- Chương 3321: Rốt cuộc cũng có động tác 2
- Chương 3322: Kim đao phát uy
- Chương 3323: Gặp mặt Thiên Đế 1
- Chương 3324: Gặp mặt Thiên Đế 2
- Chương 3325: Đại thế giới 1
- Chương 3326: Đại thế giới 2
- Chương 3327: Luân phiên đả kích
- Chương 3328: Không đề
- Chương 3329: Thiên Thư hóa ấn 1
- Chương 3330: Thiên Thư hóa ấn 2
- Chương 3331: Linh quả cấp thấp 1
- Chương 3332: Linh quả cấp thấp 2
- Chương 3333: Thiên địa biến hóa
- Chương 3334: Sáu năm tám tháng 1
- Chương 3335: Sáu năm tám tháng 2
- Chương 3336: Thế giới hỗn độn
- Chương 3337: Biến hóa trong cơ thể 1
- Chương 3338: Biến hóa trong cơ thể 2
- Chương 3339: Khống chế tất cả
- Chương 3340: Kim đao ẩn giấu 1
- Chương 3341: Kim đao ẩn giấu 2
- Chương 3342: Chỗ tốt chân chính
- Chương 3343: Thế giới đạo phỉ
- Chương 3344: Thiên địa nguyên lực 1
- Chương 3345: Thiên địa nguyên lực 2
- Chương 3346: Chuẩn bị lưu lạc
- Chương 3347: Áo nghĩa chi nguyên 1
- Chương 3348: Áo nghĩa chi nguyên 2
- Chương 3349: Bốn đại áo nghĩa
- Chương 3350: Chọc phiền toái
- Chương 3351: Phát uy 1
- Chương 3352: Phát uy 2
- Chương 3353: Sẽ thành thân thuộc
- Chương 3354: Chúng ta nhớ phụ thân 1

- Chương 3355: Chúng ta nhớ phụ thân 2
- Chương 3356: Bắt đầu an bài
- Chương 3357: Áo nghĩa chi nguyên 2
- Chương 3358: Bốn đại áo nghĩa
- Chương 3359: Chọc phiền toái
- Chương 3360: Phát uy 1
- Chương 3361: Phát uy 2
- Chương 3362: Sẽ thành thân thuộc
- Chương 3363: Chúng ta nhớ phụ thân 1
- Chương 3364: Chúng ta nhớ phụ thân 2
- Chương 3365: Bắt đầu an bài
- Chương 3366
- Chương 3367: Lại xuất phát 1
- Chương 3368: Lại xuất phát 2
- Chương 3369: Tiến vào tân thế giới
- Chương 3370: Thôn phệ áo nghĩa 1
- Chương 3371: Thôn phệ áo nghĩa 2
- Chương 3372: Trong nhẫn trữ vật
- Chương 3373: Ô Thử Trọng Chuy
- Chương 3374: Hàng lâm Linh Vũ
- Chương 3375: Ngươi chết chắc
- Chương 3376: Tiểu Long ra khỏi Thiên mộ 1
- Chương 3377: Tiểu Long ra khỏi Thiên mộ 2
- Chương 3378: Đánh chết Phá Giới Cảnh
- Chương 3379: Tiểu Long phát uy
- Chương 3380: Hỏa áo nghĩa chi nguyên 1
- Chương 3381: Hỏa áo nghĩa chi nguyên 2
- Chương 3382: Phụ thân thật lợi hại
- Chương 3383: Mọi người chờ mong
- Chương 3384: Thế giới của ta 1
- Chương 3385: Thế giới của ta 2
- Chương 3386: Luyện hóa áo nghĩa
- Chương 3387: Tác dụng biến thái
- Chương 3388: Tiến bộ cực lớn 1
- Chương 3389: Tiến bộ cực lớn 2
- Chương 3390: Lão Ảnh an bài
- Chương 3391: Ngươi là thổ dân
- Chương 3392: Tinh thạch thế giới
- Chương 3393: Chỗ tốt của tinh thạch 1
- Chương 3394: Chỗ tốt của tinh thạch 2

- Chương 3395: Rời khỏi Linh Vũ
- Chương 3396: Tai họa bất ngờ
- Chương 3397: Bị người vây công 1
- Chương 3398: Bị người vây công 2
- Chương 3399: Chịu khổ bị bắt
- Chương 3400: Nữ tử kính trang 1
- Chương 3401: Nữ tử kính trang 2
- Chương 3402: Khúc chiết ly kỳ
- Chương 3403: Phạm Kiếm Nhân
- Chương 3404: Tử Linh Thánh Dịch 1
- Chương 3405: Tử Linh Thánh Dịch 2
- Chương 3406: Liều mạng chạy trốn
- Chương 3407: Xuất Thủ Tạ Lệnh
- Chương 3408: Tâm tư Phạm Sàm
- Chương 3409: Thải Hồng Cốc 1
- Chương 3410: Thải Hồng Cốc 2
- Chương 3411: Ma Linh Yêu Nữ
- Chương 3412: Trong Thải Hồng điện
- Chương 3413: Bát gia nhị minh 1
- Chương 3414: Ta chỉ có yêu cầu này
- Chương 3415: Buồn rầu vì tiền
- Chương 3416: Ngoài dự đoán mọi người
- Chương 3417: Lại bái sư 1
- Chương 3418: Lại bái sư 2
- Chương 3419: Lại bái sư 3
- Chương 3420: Rời khỏi Thải Hồng
- Chương 3421: Chém giết Hồng Khôn
- Chương 3422: Chạy ra khỏi đại điện 1
- Chương 3423: Chạy ra khỏi đại điện 2
- Chương 3424: Ngươi sẽ hối hận
- Chương 3425: Đồ Sát Phá Giới
- Chương 3426: Hủy diệt giết chóc
- Chương 3427: Đào thoát hiểm cảnh
- Chương 3428: Sơn mạch Cổ Lan
- Chương 3429: Gặp lại người quen 1
- Chương 3430: Gặp lại người quen 2
- Chương 3431: Ăn Tử Linh
- Chương 3432: Trực tiếp đột phá
- Chương 3433: Khu trừ độc thư 1
- Chương 3434: Khu trừ độc thư 2

- Chương 3435: Bán giá tốt
- Chương 3436: Hoàng Kim Long Viên
- Chương 3437: Tây Phương Cầu Bại
- Chương 3438: Cấm địa 1
- Chương 3439: Cấm địa 2
- Chương 3440: Huynh không ra huynh, đệ không ra đệ
- Chương 3441: Yêu nữ và Đỗ Lộc
- Chương 3442: Thiên khôi cao giai 1
- Chương 3443: Thiên khôi cao giai 2
- Chương 3444: Bị ép tiến vào
- Chương 3445: Dung nham cấm chế
- Chương 3446: Hài cốt hình người 1
- Chương 3447: Hài cốt hình người 2
- Chương 3448: Vấn hậu đại gia
- Chương 3449: Táng gia bại sản
- Chương 3450: Không bái sư
- Chương 3451: Tâm địa lương thiện 1
- Chương 3452: Tâm địa lương thiện 2
- Chương 3453: Cảm giác mỹ diệu
- Chương 3454: Tam Kỳ lão nhân
- Chương 3455: Lai lịch Viên Lang
- Chương 3456: Tu vị hạn chế 1
- Chương 3457: Tu vị hạn chế 2
- Chương 3458: Thôn phệ tu luyện
- Chương 3459: Thị Hoang Thế Giới hỗn loạn
- Chương 3460: Thị Huyết Giáo 1
- Chương 3461: Thị Huyết Giáo 2
- Chương 3462: Ta tên là Phạm Thống
- Chương 3463: Giải quyết phiền toái
- Chương 3464: Thiên phú như thế 1
- Chương 3465: Thiên phú như thế 2
- Chương 3466: Huyết sát thâm uyên
- Chương 3467: Đại hồn anh lại ra tay
- Chương 3468: Ta tên là Tĩnh Thần 1
- Chương 3469: Ta tên là Tĩnh Thần 2
- Chương 3470: Cởi bỏ đại trận
- Chương 3471: Vật khủng bố xuất thế
- Chương 3472: Hòa thượng béo gầy và Cốt Hải
- Chương 3473: Hài cốt và vật kỳ lạ
- Chương 3474: Kim Viên chiến Huyết Đoạn Hồn 1

- Chương 3475: Kim Viên chiến Huyết Đoạn Hồn 2
- Chương 3476: Bắt đầu đối kháng chính diện
- Chương 3477: Miểu sát Lệ Quỷ
- Chương 3478: Oanh Thiên chiến hạm cường hãn 1
- Chương 3479: Oanh Thiên chiến hạm cường hãn 2
- Chương 3480: Sẽ không phản khống
- Chương 3481: Phản khống thế nào?
- Chương 3482: Dùng đạo của người trả cho người 1
- Chương 3483: Dùng đạo của người trả cho người 2
- Chương 3484: Bắt đầu kế hoạch
- Chương 3485: Vật đặc biệt biến hóa 1
- Chương 3486: Vật đặc biệt biến hóa 2
- Chương 3487: Chúc mừng chủ nhân
- Chương 3488: Thanh Trụ Hư Không Dực
- Chương 3489: Tìm kiếm giúp đỡ
- Chương 3490: Hòa thượng béo bi thảm
- Chương 3491: Thế lực mới hình thành
- Chương 3492: Vây công Huyết Đoạn Hồn
- Chương 3493: Cảm giác một đêm phát tài
- Chương 3494: Mua sắm tài liệu
- Chương 3495: Chọc ai, gây ai?
- Chương 3496: Uy phong ngập trời
- Chương 3497: Linh Thứu Tháp và Đông Tinh Xã 1
- Chương 3498: Linh Thứu Tháp và Đông Tinh Xã 2
- Chương 3499: Hạ trưởng lão và Kiếm Đoạn Hồn
- Chương 3500: Mua sắm lớn
- Chương 3501: Xin mời gia nhập 1
- Chương 3502: Xin mời gia nhập 2
- Chương 3503: Xin mời gia nhập
- Chương 3504: Xin mời gia nhập 4
- Chương 3505: Xin mời gia nhập 5
- Chương 3506: Xin mời gia nhập 6
- Chương 3507: Xin mời gia nhập 7
- Chương 3508: Xin mời gia nhập 8
- Chương 3509: Xin mời gia nhập 9
- Chương 3510: Xin mời gia nhập 10
- Chương 3511: Xin mời gia nhập 11
- Chương 3512: Xin mời gia nhập 12
- Chương 3513: Xin mời gia nhập 13
- Chương 3514: Xin mời gia nhập 14

- Chương 3515: Xin mời gia nhập 15
- Chương 3516: Xin mời gia nhập 16
- Chương 3517: Xin mời gia nhập 17
- Chương 3518: Xin mời gia nhập 18
- Chương 3519: Xin mời gia nhập 19
- Chương 3520: Xin mời gia nhập 20
- Chương 3521: Song hạm hiển uy
- Chương 3522: Đối chiến Bạch Kinh Đường
- Chương 3523: Nước ấm nấu ếch
- Chương 3524: Giết người không thấy máu
- Chương 3525: Tiểu Long và Tĩnh Thần công chúa
- Chương 3526: Có người đánh tới tận cửa
- Chương 3527: Diệu Thủ Mạc Không 1
- Chương 3528: Diệu Thủ Mạc Không 2
- Chương 3529: Ta muốn kết hôn với ngươi
- Chương 3530: Liệt Hỏa Môn có động tác
- Chương 3531: Liệt Hỏa Môn xâm phạm 1
- Chương 3532: Liệt Hỏa Môn xâm phạm 2
- Chương 3533: Yêu nữ hiển uy
- Chương 3534: Thông Thiên Đan và Huyền Nguyên Đan
- Chương 3535: Mua chuộc lòng người 1
- Chương 3536: Mua chuộc lòng người 2
- Chương 3537: Đột phá dễ dàng
- Chương 3538: Tu luyện vô tình
- Chương 3539: Mỹ phu nhân và cương hỏa
- Chương 3540: Nữ tử áo đen khủng bố 1
- Chương 3541: Nữ tử áo đen khủng bố 2
- Chương 3542: Huyễn Sát Thiên Cương Trận hiển uy 1
- Chương 3543: Huyễn Sát Thiên Cương Trận hiển uy 2
- Chương 3544: Thông Thiên cảnh thì sao?
- Chương 3545: Đại địa Thiên Viên giận dữ 1
- Chương 3546: Đại địa Thiên Viên giận dữ 2
- Chương 3547: Áo nghĩa chi nguyên 1
- Chương 3548: Áo nghĩa chi nguyên 2
- Chương 3549: Tướng công, thiếp tới cứu chàng
- Chương 3550: Thôn phệ linh hồn phân thân 1
- Chương 3551: Thôn phệ linh hồn phân thân 2
- Chương 3552: Hỗn Độn Âm Dương Quyết 1
- Chương 3553: Hỗn Độn Âm Dương Quyết 2
- Chương 3554: Không minh tiểu thiên thế giới

- Chương 3555: Đại lục Linh Vũ biến hóa 1
- Chương 3556: Đại lục Linh Vũ biến hóa 2
- Chương 3557: Thứ lão nhân gia lưu lại
- Chương 3558: Lưu lại bảo vật 1
- Chương 3559: Lưu lại bảo vật 2
- Chương 3560: Dung hợp linh khí áo nghĩa 1
- Chương 3561: Dung hợp linh khí áo nghĩa 2
- Chương 3562: Uy năng của hồn linh khải giáp
- Chương 3563: Đấu giá trên trời 1
- Chương 3564: Đấu giá trên trời 2
- Chương 3565: Không đề
- Chương 3566: Bảo vật đột nhiên tới 1
- Chương 3567: Bảo vật đột nhiên tới 2
- Chương 3568: Sư phụ 1
- Chương 3569: Sư phụ 2
- Chương 3570: Diêu Quang Thất Sát môn
- Chương 3571: Lục Lâm Thiên, Diêu Quang 1
- Chương 3572: Lục Lâm Thiên, Diêu Quang 2
- Chương 3573: Một cái tát đập bay
- Chương 3574: Nhị đương gia tới 1
- Chương 3575: Nhị đương gia tới 2
- Chương 3576: Cười lớn 1
- Chương 3577: Cười lớn 2
- Chương 3578: Phi Hổ chiến hạm tam cấp
- Chương 3579: Kỳ hồn bí pháp 1
- Chương 3580: Kỳ hồn bí pháp 2
- Chương 3581: Bái kiến sư tổ
- Chương 3582: Thành sư thúc 1
- Chương 3583: Thành sư thúc 2
- Chương 3584: Đứng thứ 28 thế giới
- Chương 3585: Hổ Sơn không may 2
- Chương 3586: Một mình xông vào Thất Sát môn
- Chương 3587: Dùng một địch năm 1
- Chương 3588: Dùng một địch năm 2
- Chương 3589: Thất Tinh Thiên Sát trận
- Chương 3590: "vượt sóng gió"
- Chương 3591: Khiến nỗi đau kéo dài lâu hơn
- Chương 3592: Gặp lại hai người quen
- Chương 3593: Vận dụng Long Hồn Kiếm giáp 1
- Chương 3594: Vận dụng Long Hồn Kiếm giáp 2

- Chương 3595: Người đứng sau màn
- Chương 3596: Đoạn Linh Tuyệt Thể 1
- Chương 3597: Đoạn Linh Tuyệt Thể 2
- Chương 3598: Tẩy trừ Phi Linh môn
- Chương 3599: Dương Hồn Tu La 1
- Chương 3600: Dương Hồn Tu La 2
- Chương 3601: Có người tới báo thù 1
- Chương 3602: Có người tới báo thù 2
- Chương 3603: Linh Sơn tam thứu
- Chương 3604: Bắt đầu liên minh 1
- Chương 3605: Bắt đầu liên minh 2
- Chương 3606: Thất Sát môn đổi chủ
- Chương 3607: Một năm sau
- Chương 3608: Thời gian cực nhanh
- Chương 3609: Chuẩn bị phản kích
- Chương 3610: Thiên uy sở trí, thiên địa áp chế
- Chương 3611: Có người tới báo thù 2
- Chương 3612: Linh Sơn tam thứ
- Chương 3613: Bắt đầu liên minh 1
- Chương 3614: Bắt đầu liên minh 2
- Chương 3615: Thất Sát môn đổi chủ
- Chương 3616: Một năm sau
- Chương 3617: Thời gian cực nhanh
- Chương 3618: Chuẩn bị phản kích
- Chương 3619: Thiên uy sở trí, thiên địa áp chế
- Chương 3620: Bạch Kinh Đường phát uy 1
- Chương 3621: Bạch Kinh Đường phát uy 2
- Chương 3622: Phạm Thống đau lòng
- Chương 3623: Âm Minh Linh Quỷ thủ
- Chương 3624: Tấm bia đá lớn
- Chương 3625: Trợ giúp
- Chương 3626: Sở thích đồng tính
- Chương 3627: Hắc Thủy ngục giam
- Chương 3628: Độc Giác địa long
- Chương 3629: Bắt sống Độc Giác địa long
- Chương 3630: Cuồng ngược Độc Giác Địa Long
- Chương 3631: Địa Long đầu hàng
- Chương 3632: Tiếp tục bày thủ đoạn
- Chương 3633: Du Long Đường Ngũ cùng Hỏa Hổ
- Chương 3634: Lâm trận phản chiến

- Chương 3635: Đại chiến kết thúc
- Chương 3636: Thực lực lại tiến 1
- Chương 3637: Thực lực lại tiến 2
- Chương 3638: Âm Quỷ ủy khuất
- Chương 3639: Đi trước Liệt Hỏa môn
- Chương 3640: Một trận chiến định càn khôn
- Chương 3641: Cường hãn đối kháng 1
- Chương 3642: Cường hãn đối kháng 2
- Chương 3643: Hoàn toàn phát điên
- Chương 3644: Người Đông Tinh xã tới
- Chương 3645: Muốn Long Hồn kiếm giáp
- Chương 3646: Ném ra lá bài tẩy
- Chương 3647: Bắt sống Thiên Hỏa, Địa Hỏa
- Chương 3648: Ngày sau dễ gặp lại
- Chương 3649: Đổ bạc sinh tử
- Chương 3650: Thập Phương Vũ Trụ Ấn
- Chương 3651: Phát hiện Hắc Thủy ngục giam
- Chương 3652: Khắp nơi tề tụ Liệt Hỏa thành
- Chương 3653: Thất Tinh hợp bích
- Chương 3654: Sự tình của Vấn Thân Mạc
- Chương 3655: Vạn Tù chí tôn 1
- Chương 3656: Vạn Tù chí tôn 2
- Chương 3657: Trong sa mạc Hoang Vu
- Chương 3658: Xem ai muốn chết
- Chương 3659: Người Hỗn Độn thế giới tới
- Chương 3660: Bốn người đuổi giết
- Chương 3661: Di tích xuất hiện
- Chương 3662: Dạ Xoa hiển uy 1
- Chương 3663: Dạ Xoa hiển uy 2
- Chương 3664: Kỳ lão, ngươi khôi phục thế nào?
- Chương 3665: Tiểu tử, ngươi muốn chết hay sao…
- Chương 3666: Linh hồn áo nghĩa, không gian áo nghĩa!
- Chương 3667: Bán đạo cảnh
- Chương 3668: Cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ mắt
- Chương 3669: Có thù báo thù
- Chương 3670: Quyết đấu đỉnh cao
- Chương 3671: Ánh sáng đom đóm 1
- Chương 3672
- Chương 3673: Sát phạt quyết đoán
- Chương 3674: Đại điện trên đảo hoang mở ra

- Chương 3675: Tù Tôn cấm địa 1
- Chương 3676: Tù Tôn cấm địa 2
- Chương 3677: Bảy người liên thủ
- Chương 3678: Bắc Đẩu Thất Tinh Khốn Ma trận
- Chương 3679: Cường giả Tuyên Cổ Cảnh 1
- Chương 3680: Cường giả Tuyên Cổ Cảnh 2
- Chương 3681: Ngươi không biết không sợ
- Chương 3682
- Chương 3683: Quyết đấu khủng bố
- Chương 3684
- Chương 3685: Thời khắc cuối cùng 2
- Chương 3686: Dung Thế Niết Bàn
- Chương 3687: Buồn, thiên địa ảm đạm
- Chương 3688: Một kích mạnh nhất
- Chương 3689: Hiệu quả như nhau 1
- Chương 3690: Hiệu quả như nhau 2
- Chương 3691: Biển máu
- Chương 3692: Thị Hoang Thế Giới cải biến
- Chương 3693: Ngũ hành tương dung 1
- Chương 3694: Ngũ hành tương dung 2
- Chương 3695: Quan sát Linh Vũ Thế Giới
- Chương 3696: Đại chiến bắt đầu (1)
- Chương 3697: Đại chiến bắt đầu 2
- Chương 3698: Nguy trong sớm tối
- Chương 3699: Thực lực Mạc Kình Thiên
- Chương 3700: Cùng lúc đó thân ảnh hư ảo hời hợt đây cự long
- Chương 3701: Ngươi cởi bỏ sao?
- Chương 3702: Hắn trở về 2
- Chương 3703: Dạ tỷ, không có sao chứ.?
- Chương 3704: Ta ghi nhớ
- Chương 3705: Lục Lâm Thiên hỏi bóng dáng xinh xắn kia
- Chương 3706: Huyết Thiên Đế quyết định 2
- Chương 3707: Huyết Thiên Đế quyết định 3
- Chương 3708: Hộ môn tôn sứ
- Chương 3709: Quyết đấu
- Chương 3710: Đây là phát tài
- Chương 3711: Một năm qua đi 1
- Chương 3712: Một năm qua đi 2
- Chương 3713: Rời khỏi Thị Hoang thế giới

- Chương 3714: Nữ tử tuyệt mỹ 1
- Chương 3715: Nữ tử tuyệt mỹ 2
- Chương 3716: So nhiều người sao?
- Chương 3717: Miểu sát Thông Thiên cảnh 1
- Chương 3718: Miểu sát Thông Thiên cảnh 2
- Chương 3719: Đánh chết Đỗ Lộc
- Chương 3720: Ngươi có tư cách gì? 1
- Chương 3721: Ngươi có tư cách gì? 2
- Chương 3722: Lại thu một đồ 1
- Chương 3723: Lại thu một đồ 2
- Chương 3724: Mật địa Hoang Vu
- Chương 3725: Sơn mạch hoang vu 1
- Chương 3726: Sơn mạch hoang vu 2
- Chương 3727: Tiến vào mật địa
- Chương 3728: Phát hiện thạch bích 1
- Chương 3729: Phát hiện thạch bích 2
- Chương 3730: Hoang Vu đạo tôn
- Chương 3731: Thủy Tính dương hoa 1
- Chương 3732: Thủy Tính dương hoa 2
- Chương 3733: Gặp lại người quen
- Chương 3734: Hướng Tiền Trùng 1
- Chương 3735: Hướng Tiền Trùng 2
- Chương 3736: Ai là con sâu cái kiến, ai là bọ chó?
- Chương 3737: Khí huyết công tâm 1
- Chương 3738: Khí huyết công tâm 2
- Chương 3739: Vạn chúng chú mục
- Chương 3740: Ta ghét nhất bị uy hïếp 1
- Chương 3741: Ta ghét nhất bị uy hïếp 2
- Chương 3742: Đại quân tiếp cận 1
- Chương 3743: Đại quân tiếp cận 2
- Chương 3744: Đại quân tiếp cận, kính mời chưởng môn
- Chương 3745: Phi Linh môn vây công 1
- Chương 3746: Phi Linh môn vây công 2
- Chương 3747: Vạn Thiên tạp Hồng cấp
- Chương 3748: Uy của quần hạm 1
- Chương 3749: Uy của quần hạm 2
- Chương 3750: Thái A ra tay 1
- Chương 3751: Thái A ra tay 2
- Chương 3752: Tà Kiếm Tam sát
- Chương 3753: Một mình chiến một trận 1

- Chương 3754: Một mình chiến một trận 2
- Chương 3755: Giờ này ngày này
- Chương 3756: Vân dụng, ẩn tàng 1
- Chương 3757: Vân dụng, ẩn tàng 2
- Chương 3758: Ẩn dấu thực lực
- Chương 3759: Một đao đánh chết 1
- Chương 3760: Một đao đánh chết 2
- Chương 3761: Đại phát 1
- Chương 3762: Đại phát 2
- Chương 3763: Quy tắc
- Chương 3764: Trấn thế tháp 1
- Chương 3765: Trấn thế tháp 2
- Chương 3766: Tứ đại thế lực
- Chương 3767: Rời khỏi Linh Vũ thế giới 1
- Chương 3768: Rời khỏi Linh Vũ thế giới 2
- Chương 3769: Áo nghĩa bổn nguyên 1
- Chương 3770: Áo nghĩa bổn nguyên 2
- Chương 3771: Hoàng gia và Tôn gia
- Chương 3772: Đấu giá bắt đầu 1
- Chương 3773: Đấu giá bắt đầu 2
- Chương 3774: Đấu giá áo nghĩa bổn nguyên 1
- Chương 3775: Đấu giá áo nghĩa bổn nguyên 2
- Chương 3776: Kí©ɧ ŧɧí©ɧ Hướng Hầu Minh 1
- Chương 3777: Kí©ɧ ŧɧí©ɧ Hướng Hầu Minh 2
- Chương 3778: Kí©ɧ ŧɧí©ɧ Hướng Hầu Minh 3
- Chương 3779: Bốn thế lực lớn tế tụ
- Chương 3780: Tầng thứ chín 1
- Chương 3781: Tầng thứ chín 2
- Chương 3782: Thôn phệ linh hồn bổn nguyên 1
- Chương 3783: Thôn phệ linh hồn bổn nguyên 2
- Chương 3784: Đột phá trong Trấn Thế tháp
- Chương 3785: Bốn người cuối cùng 1
- Chương 3786: Bốn người cuối cùng 2
- Chương 3787: Ba người vừa mới tiến ra
- Chương 3788: Hoài Viễn Khôi ra tay 1
- Chương 3789: Hoài Viễn Khôi ra tay 2
- Chương 3790: Hạ màn
- Chương 3791: Vạn Thế săn bắn 1
- Chương 3792: Vạn Thế săn bắn 2
- Chương 3793: Vòng tròn không gian 1

- Chương 3794: Vòng tròn không gian 2
- Chương 3795: Lựa chọn của Hoài gia
- Chương 3796: Ban thưởng kinh người 1
- Chương 3797: Ban thưởng kinh người 2
- Chương 3798: Tiểu đội đầu tiên
- Chương 3799: Thành con mồi 1
- Chương 3800: Thành con mồi 2
- Chương 3801: Nhân vật trong nháy mắt biến mất
- Chương 3802: Áo nghĩa phục nguyên 1
- Chương 3803: Áo nghĩa phục nguyên 2
- Chương 3804: Lưu Vân Phi, Dương Bạo Phong 1
- Chương 3805: Lưu Vân Phi, Dương Bạo Phong 2
- Chương 3806: Gặp nạn trong hạp cốc
- Chương 3807: Bị vây công 1
- Chương 3808: Bị vây công 2
- Chương 3809: Lấy một địch hai
- Chương 3810: Thần diệt thần, ma diệt ma 1
- Chương 3811: Thần diệt thần, ma diệt ma 2
- Chương 3812: Một đao đánh chết 1
- Chương 3813: Một đao đánh chết 2
- Chương 3814: Bộc phát
- Chương 3815: Thiên địa dị tượng, cửu lôi liên hoàn
- Chương 3816: Tru diệt ngoài ngàn dặm
- Chương 3817: Tình huống Thái A
- Chương 3818: Thạch thất thứ tư
- Chương 3819: Phát hiện thiên sinh linh vật
- Chương 3820: Long bàn hổ cứ
- Chương 3821: Liên thủ tiến vào khe sâu
- Chương 3822: Lục Sí Man Hoang Ngưu
- Chương 3823: Cần chia đều
- Chương 3824: Mở ra phong ấn vực sâu
- Chương 3825: Nữ tử động lòng người
- Chương 3826: Biến cố trong biến cố
- Chương 3827: Tam Kỳ lão nhân ra tay
- Chương 3828: Nghịch Thiên Tà Long
- Chương 3829: Toàn lực ra tay
- Chương 3830: Đại Không Kình Thiên Ấn
- Chương 3831: Tiểu Chu Thiên Tinh Đấu Luyện Thế trận
- Chương 3832: Vẻ xuân dạt dào
- Chương 3833: Bí mật của tượng đá

- Chương 3834: Bát Hoang thánh tôn Đế Bá Thiên
- Chương 3835: Lục Doanh cùng lão phụ nhân
- Chương 3836: Đại Đạo cảnh cao giai
- Chương 3837: Niết Bàn Luân Hồi Thụ
- Chương 3838: Thiên Nữ cung
- Chương 3839: Ba lão giả
- Chương 3840: Niết Bàn như thế nào
- Chương 3841: Tiết Mặc Kỳ đột phá
- Chương 3842: Điều kiện của Huyền Tuyết Ngưng
- Chương 3843: Gặp lại liệp sát giả
- Chương 3844: Nguyên Cổ Linh Tinh thú
- Chương 3845: Đánh chết người kɧıêυ кɧí©ɧ
- Chương 3846: Hắc Diễm Cương Giao
- Chương 3847: Chà đạp Hắc Mãnh
- Chương 3848: Nguyên lai là người quen
- Chương 3849: Nguyên Cổ Linh Tinh thú xuất hiện
- Chương 3850: Đại chiến tranh đoạt
- Chương 3851: Nguyên Cổ Linh Tinh thú quy chúc
- Chương 3852: Thiết huyết chấn nhïếp
- Chương 3853: Một điều kiện đơn giản
- Chương 3854: Thái A đột phá
- Chương 3855: Trong Phong Thần sơn
- Chương 3856: Ngọn núi ám tập
- Chương 3857: Thực lực Hoài Linh Ngọc
- Chương 3858: Đánh chết Minh Tuyền
- Chương 3859: Tướng Hoàng không gian
- Chương 3860: Hư không rung động
- Chương 3861: Thái A chiến thắng
- Chương 3862: Chuyên trị không phục
- Chương 3863: Long Viên Hồn Huyết Ấn
- Chương 3864: Bị thua đầy tiếc nuối 1
- Chương 3865: Bị thua đầy tiếc nuối 2
- Chương 3866: Một chiêu đánh bại
- Chương 3867: Tiết Mặc Kỳ đấu Lưu Vân
- Chương 3868: Nữ nhân đều khó dây vào
- Chương 3869: Sợ cái gì gặp cái đó 1
- Chương 3870: Sợ cái gì gặp cái đó 2
- Chương 3871: Top năm
- Chương 3872: Đánh bại
- Chương 3873: Long Ảnh Tí đấu Tinh Thần Chưởng

- Chương 3874: Hộ Hoàng đội 1
- Chương 3875: Thế nào là quy tắc năm hai một?
- Chương 3876: Nhàn Vân hoàng giả
- Chương 3877: - Chuyện này rất dài dòng
- Chương 3878: - Tà Kiếm Tam Sát
- Chương 3879: Một chiêu định thắng bại
- Chương 3880: Tịnh Vô Ngân cường đại 1
- Chương 3881: Tịnh Vô Ngân cường đại 2
- Chương 3882: Cuộc chiến hai quyền
- Chương 3883: Một quyền cuối cùng
- Chương 3884: Phượng Hoàng nhất tộc
- Chương 3885: Mạc Kình Thiên đấu Nhâm Tiêu Diêu
- Chương 3886: Át chủ bài của hai người
- Chương 3887: Đào thải một
- Chương 3888: Tam Kỳ đối kháng Hỏa Loan
- Chương 3889: Có gì không dám? 1
- Chương 3890: Đao thế và kiếm ý
- Chương 3891: Một chiêu phân cao thấp
- Chương 3892: Thắng bại?
- Chương 3893: Ngươi không đủ tư cách
- Chương 3894: Lại vận dụng Tứ Thần Quyết
- Chương 3895: Phải liều mạng
- Chương 3896: Rung động toàn trường
- Chương 3897: Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa
- Chương 3898: Bị đánh chết sao?
- Chương 3899: Bị đánh chết sao?
- Chương 3900: Một kích cuối cùng
- Chương 3901: Giết thoải mái không?
- Chương 3902: Hỏa Loan làm khó dễ
- Chương 3903: Phượng Hoàng chiến bại không bằng gà
- Chương 3904: Sơn mạch Thương Cổ
- Chương 3905: Cùng thanh toán
- Chương 3906: Tà Long Nghịch Không
- Chương 3907: Quyết đấu hoang dại
- Chương 3908: Long tranh hổ đấu
- Chương 3909: Hoài Linh Ngọc bi kịch
- Chương 3910: Sinh cơ ảm đạm
- Chương 3911: Trói buộc Tà Long
- Chương 3912: Nghiệp súc, trốn chỗ nào
- Chương 3913: Hành hạ Tà Long

- Chương 3914: Cái gì là Chiến Thần?
- Chương 3915: Tam Kỳ thu đồ đệ
- Chương 3916: Vu Mã tam giới
- Chương 3917: Trong thạch thất
- Chương 3918: Hoàng chấp sự đến đây
- Chương 3919: Đệ tử Hoàng gia nói với Hoàng Thiên Tứ
- Chương 3920: Người Thải Vân thương hội, cút ra đây cho ta
- Chương 3921: Điều này cũng khiến cho hắn vô cùng kinh ngạc
- Chương 3922: Lục chưởng môn, tha mạng
- Chương 3923: Ta sẽ dùng toàn lực
- Chương 3924: Người cứ phân phó là được
- Chương 3925: Tặc mi thử nhãn
- Chương 3926: Nhất hô bá ứng 1
- Chương 3927: Nhất hô bá ứng 2
- Chương 3928: Tiến về Trung Minh thế giới
- Chương 3929: Thi cốt Thánh Hồ 1
- Chương 3930: Thi cốt Thánh Hồ 2
- Chương 3931: Thiên Long tông
- Chương 3932: Bản thể Cầu Cuồng
- Chương 3933: Thực lực của Tiểu Long 1
- Chương 3934: Thực lực của Tiểu Long 2
- Chương 3935: Sơn mạch U Cốc 1
- Chương 3936: Sơn mạch U Cốc 2
- Chương 3937: Ngũ nữ bị bắt
- Chương 3938: Giao cho ta 1
- Chương 3939: Giao cho ta 2
- Chương 3940: Đại quân đối chiến
- Chương 3941: Thanh niên mặc áo bào màu vàng 1
- Chương 3942: Thanh niên mặc áo bào màu vàng 2
- Chương 3943: Đọ sức một phen
- Chương 3944: Đồ Sát 1
- Chương 3945: Đồ Sát 2
- Chương 3946: Hai sát thần 1
- Chương 3947: Hai sát thần 2
- Chương 3948: Vây công Liên Bất Bại
- Chương 3949: Thiên Long Vạn Kiếm giáp 1
- Chương 3950: Thiên Long Vạn Kiếm giáp 2
- Chương 3951: Lục Lâm Thiên bá đạo
- Chương 3952: Đánh chết Liên Bất Bại 1

- Chương 3953: Đánh chết Liên Bất Bại 2
- Chương 3954: Hóa Huyết lão tổ
- Chương 3955: Thiên Cuồng Tam đạo 1
- Chương 3956: Thiên Cuồng Tam đạo 2
- Chương 3957: Thế lực các phương
- Chương 3958: Đâm lao phải theo lao 1
- Chương 3959: Đâm lao phải theo lao 2
- Chương 3960: Ngoài dự đoán của mọi người
- Chương 3961: Một đường đuổi giết 1
- Chương 3962: Một đường đuổi giết 2
- Chương 3963: Rốt cuộc cũng về nhà
- Chương 3964: Từng gương mặt quen thuộc 1
- Chương 3965: Từng gương mặt quen thuộc 2
- Chương 3966: Thủ thuật che mắt sao?
- Chương 3967: Hàn Băng Thiên Lang Hồn Quyết 1
- Chương 3968: Hàn Băng Thiên Lang Hồn Quyết 2
- Chương 3969: Đánh chết Liên Hàn Long
- Chương 3970: Động tĩnh của kim đao màu vàng 1
- Chương 3971: Động tĩnh của kim đao màu vàng 2
- Chương 3972: Đại thừa Niết Bàn
- Chương 3973: Gặp lại Quỷ tiên tử 1
- Chương 3974: Gặp lại Quỷ tiên tử 2
- Chương 3975: Núi không chuyển, nước chuyển
- Chương 3976: Thanh danh hiển hách 1
- Chương 3977: Thanh danh hiển hách 2
- Chương 3978: Tiến về Thượng Thanh thế giới 1
- Chương 3979: Tiến về Thượng Thanh thế giới 2
- Chương 3980: Trước Thiên giới
- Chương 3981: Cho mặt mũi mà không biết xấu hổ 1
- Chương 3982: Cho mặt mũi mà không biết xấu hổ 2
- Chương 3983: Tùng Liệt Chấp pháp đội
- Chương 3984: Đánh chết một 1
- Chương 3985: Đánh chết một 2
- Chương 3986: Mật địa Thiên giới
- Chương 3987: Trò chơi vừa mới bắt đầu
- Chương 3988: Ai là con mồi 1
- Chương 3989: Ai là con mồi 2
- Chương 3990: Thiết Thủ, Vô Tình 1
- Chương 3991: Thiết Thủ, Vô Tình 2
- Chương 3992: Quần chiến Chấp pháp đội

- Chương 3993: Đại Hồn Anh hung ác
- Chương 3994: Kẻ điên biến thái
- Chương 3995: Hư không thâm uyên
- Chương 3996: Đường Dần cùng Lôi Tiểu Thiên
- Chương 3997: Hải vực truy sát
- Chương 3998: Thực lực khủng bố
- Chương 3999: Thông linh bảo khí
- Chương 4000: Đối mặt Sát Thiên
- Chương 4001: Đối chiến Sát Thiên
- Chương 4002: Đại khai sát giới
- Chương 4003: Tự giới thiệu
- Chương 4004: Đại cổ phong
- Chương 4005: Đi tới Chiến Thai
- Chương 4006: Nữ tử áo trắng
- Chương 4007: Gặp được người quen
- Chương 4008: Nữ tử áo trắng ra tay
- Chương 4009: Thần sắc Quỷ Cốc dao động:
- Chương 4010: Lão giả
- Chương 4011: Hắc Thứu Sát Nhân
- Chương 4012: Đông hoàng đưa tiễn
- Chương 4013: Tổng bộ quân đoàn
- Chương 4014: Sơn mạch Thủy Tinh
- Chương 4015: Minh linh đại trận
- Chương 4016: Thái A phá trận
- Chương 4017: Dữ nhiều lành ít
- Chương 4018: Lấy một địch tám
- Chương 4019: Người Hùng Phong quân đoàn
- Chương 4020: Tiểu thử ngưu đao*
- Chương 4021: Ám Linh xuất toàn lực
- Chương 4022: Đều tự có thủ đoạn
- Chương 4023: Đánh chết Ám Linh
- Chương 4024: Đại Bi cổ đồ
- Chương 4025: Phong phó đoàn trưởng
- Chương 4026: Thực lực Phong Hỏa
- Chương 4027: Một chiêu đánh bại
- Chương 4028: Thu tâm
- Chương 4029: Đặt cược
- Chương 4030: Bày bàn cờ lớn tiếp theo
- Chương 4031: Trăm vạn đại quân
- Chương 4032: Truy Mệnh đột phá

- Chương 4033: Thôn Hồn, Lục Hồn
- Chương 4034: Tam Linh Phệ Hồn
- Chương 4035: Phệ Hồn Khốn Linh trận
- Chương 4036: Lấy một địch ba
- Chương 4037: Một kích toàn lực
- Chương 4038: Vật đại bổ
- Chương 4039: Đại trận đổi chủ
- Chương 4040: Trăm vạn Minh linh
- Chương 4041: Đại quân chém giết
- Chương 4042: Hạm đội tái hiện
- Chương 4043: Át chủ bài
- Chương 4044: Đυ.ng vào Nhân tộc, giết không tha
- Chương 4045: Chiếm đoạt quân đoàn Phá Vân 1
- Chương 4046: Chiếm đoạt quân đoàn Phá Vân 2
- Chương 4047: Lục Kinh Vân đột phá
- Chương 4048: Đại Từ cổ đ�? Và tôn tướng
- Chương 4049: Lập công huân nhất đẳng
- Chương 4050: Đệ tử ký danh Kỳ lão
- Chương 4051: Muốn tìm tai vạ
- Chương 4052: Thuật điều khiển người
- Chương 4053: Mạch nước ngầm mãnh liệt 1
- Chương 4054: Mạch nước ngầm mãnh liệt 2
- Chương 4055: Mười quân đoàn
- Chương 4056: Kế hoạch âm độc
- Chương 4057: Thập đại đoàn trưởng
- Chương 4058: Mười người quyết đấu
- Chương 4059: Đánh bại Hổ Sư
- Chương 4060: Cuộc chiến một chiêu
- Chương 4061: Cường cường đối kháng
- Chương 4062: Đao chiến vô hình
- Chương 4063: Bất Diệt Kim Cương Tượng
- Chương 4064: Khốn Long Cầm Hổ
- Chương 4065: Một chiêu cuối cùng
- Chương 4066: Diệt Thế Huyền Lôi
- Chương 4067: Ma Lang, Âm Hồn
- Chương 4068: Năm đại chủng tộc 1
- Chương 4069: Ngươi còn có kế hoạch?
- Chương 4070: Long Tích đại lục
- Chương 4071: Tiến về Long Dương mật cảnh
- Chương 4072: Linh hồn giao phong

- Chương 4073: Long Dương mật cảnh
- Chương 4074: Đại chiến bắt đầu
- Chương 4075: Đối chiến Tuyên Cổ Cảnh cao giai
- Chương 4076: Biến cố tuyệt đối 1
- Chương 4077: Biến cố tuyệt đối 2
- Chương 4078: Trong biến có biến
- Chương 4079: Đại chiến đoạt xá
- Chương 4080: Âm hiểm độc ác
- Chương 4081: Liên thủ kịch chiến
- Chương 4082: Sức cùng lực kiệt
- Chương 4083: Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ nấp đằng sau
- Chương 4084: Hóa Hồng Cảnh gặp bi kịch
- Chương 4085: Thiên hỏa vương giả
- Chương 4086: Thiên Huyền Tinh Thần Diễm Hỏa Luyện Thế Trận
- Chương 4087: Đại chiến
- Chương 4088: Uy lực đại trận hợp kích
- Chương 4089: Giết ra một con đường máu
- Chương 4090: Âm Dương Tiển ra tay
- Chương 4091: Tổn Hồn Thiên Biến Bí Pháp
- Chương 4092: Là hắn đến
- Chương 4093: Cuộc chiến tốc độ
- Chương 4094: Phệ Hồn Thúc Linh Trận
- Chương 4095: Uy lực Thanh Trụ Hư Không Dực 1
- Chương 4096: Uy lực Thanh Trụ Hư Không Dực 2
- Chương 4097: Hung hãn không sợ chết
- Chương 4098: Thiên muốn ngăn ta, ta liền nghịch thiên
- Chương 4099: Nguyên Hồn thê thảm
- Chương 4100: Tuyên Cổ Cảnh trung giai
- Chương 4101: Bắt đầu biến hóa
- Chương 4102: Bắt đầu biến hóa
- Chương 4103: Tử Lôi Diệt Thiên Đao
- Chương 4104: Niết Bàn diệu tâm, bất sinh bất diệt 1
- Chương 4105: Niết Bàn diệu tâm, bất sinh bất diệt 2
- Chương 4106: Nếu ngươi ngăn ta, ta liền nghịch thiên
- Chương 4107: Vô thượng lôi kiếp
- Chương 4108: Kim đao phát uy
- Chương 4109: Thất bại sao?
- Chương 4110: Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp
- Chương 4111: Ba ngàn thế giới rung chuyển

- Chương 4112: Tinh thần rơi rụng
- Chương 4113: Tinh thần làm thang, một đường lên trời
- Chương 4114: Thần thông hàng lâm
- Chương 4115: Cảm ứng Linh Vũ đại lục
- Chương 4116: Còn muốn chạy trốn sao?
- Chương 4117: Tăng thanh thế tộc ta
- Chương 4118: Vật trong thạch thất thứ sáu
- Chương 4119: Lục phong tử
- Chương 4120: Truy Phong Chiến Thiên Cung .
- Chương 4121: Tam quyết chuyển thiên thế
- Chương 4122: Ta tìm phụ thân ta
- Chương 4123: Sát khí lan tràn
- Chương 4124: Lục Kinh Vân bị nhốt
- Chương 4125: Lục Kinh Vân hung ác
- Chương 4126: Sát phạt
- Chương 4127: Hiểu lầm mà thôi 1
- Chương 4128: Lục Lâm Thiên đấu PhượngTuy
- Chương 4129: Hóa Hồng Cảnh xuất hiện
- Chương 4130
- Chương 4131: Bá đạo cỡ nào
- Chương 4132: Lục Tượng chạy tới
- Chương 4133: Phượng Hoàng rụng lông không bằng gà 1
- Chương 4134: Phượng Hoàng rụng lông không bằng gà 2
- Chương 4135: Chiến Phượng Viêm
- Chương 4136: Át chủ bài
- Chương 4137: Phượng Viêm rung động
- Chương 4138: Giương cung bắn gà tây
- Chương 4139: Chỉnh hợp mười đoàn
- Chương 4140: Lục soái Lục gia quân
- Chương 4141: Quyết định Liên minh
- Chương 4142: Tâm tư của Kỷ Đại Yêu Đại
- Chương 4143: Cấp độ Hóa Hồng
- Chương 4144: Hồng kiếp
- Chương 4145: Lục gia khủng bố
- Chương 4146: Quay về Mật Địa Thiên Giới
- Chương 4147: Lai lịch Tử Lôi Huyền Đỉnh
- Chương 4148: Thân phận sáu người
- Chương 4149: Nguy cơ tới 1
- Chương 4150: Nguy cơ tới 2
- Chương 4151: Bị mai phục

- Chương 4152: Mai phục mạnh nhất
- Chương 4153: Lục gia
- Chương 4154: Vô lực chống lại
- Chương 4155: Lục gia gia cũng không phải dễ chọc 1
- Chương 4156: Lục gia gia cũng không phải dễ chọc 2
- Chương 4157: Lục Lâm Thiên không chết
- Chương 4158: Át chủ bài chí tôn
- Chương 4159: Tru Ma
- Chương 4160: Họa phúc tương y 1
- Chương 4161: Họa phúc tương y 2
- Chương 4162: Thời gian trôi qua
- Chương 4163: Mạch nước ngầm khởi động 1
- Chương 4164: Mạch nước ngầm khởi động 2
- Chương 4165: Yên tĩnh quan sát thương hải tang điền, trải nghiệm thiên địa biến hóa
- Chương 4166: Tình hình Phi Linh gần đây
- Chương 4167: Thiên địa dị thường
- Chương 4168: Phá kén mà ra
- Chương 4169: Âm Dương Ngũ Hành Quyết 1
- Chương 4170: Âm Dương Ngũ Hành Quyết 2
- Chương 4171: Mục đích chân chính
- Chương 4172: Các nơi hành động
- Chương 4173: Hoài Như Danh
- Chương 4174: Đại chiến
- Chương 4175: Cùng chung vinh nhục 1
- Chương 4176: Cùng chung vinh nhục 2
- Chương 4177: Rốt cuộc đã đến
- Chương 4178: Thực lực Lục Du Thược
- Chương 4179: Cá tạp mà thôi
- Chương 4180: Thiên địa biến sắc 1
- Chương 4181: Thiên địa biến sắc 2
- Chương 4182: Đã rất tốt
- Chương 4183: Con sâu cái kiến
- Chương 4184: Vĩnh viễn thủ hộ Lục gia
- Chương 4185: Chúng ta có viện binh, giết đi!
- Chương 4186: Phạm người Lục gia ta, giết không tha!
- Chương 4187: Lục gia sắp nghịch thiên!
- Chương 4188: Trở về rồi sao?
- Chương 4189: Thời gian mười ngày 1
- Chương 4190: Thời gian mười ngày 2

- Chương 4191: Mười sáu trung thiên thế giới
- Chương 4192: Dù xa cũng giết
- Chương 4193: Thoải mái sẽ làm người ta mê muội
- Chương 4194: Trên chiến đài
- Chương 4195: Lục Linh chiến Băng Trần
- Chương 4196: Băng Trần bại trận
- Chương 4197: Hắn chưa chết 1
- Chương 4198: Hắn chưa chết 2
- Chương 4199: Diệt sát Pháp Vương
- Chương 4200: Có dám chiến một trận?
- Chương 4201: Mọi người tụ tập
- Chương 4202: Mưu đồ Bí mật 1
- Chương 4203: Mưu đồ Bí mật 2
- Chương 4204: Bắt đầu hành động
- Chương 4205: Đánh chết Phượng Dục
- Chương 4206: Nội gian trong Lục gia quân
- Chương 4207: Không ngờ là hắn 1
- Chương 4208: Không ngờ là hắn 2
- Chương 4209: Tung tích yêu nữ
- Chương 4210: Rốt cuộc cũng tới
- Chương 4211: Kết minh 1
- Chương 4212: Kết minh 2
- Chương 4213: Đường Ám đau đầu
- Chương 4214: Chối không còn một chút nào 1
- Chương 4215: Chối không còn một chút nào 2
- Chương 4216: Hỏa Loan phát điên
- Chương 4217: Hoàng Phủ Minh Long 1
- Chương 4218: Hoàng Phủ Minh Long 2
- Chương 4219: Kỳ ngộ của Du Thược 1
- Chương 4220: Cường giả chính thức
- Chương 4221: Mật địa sôi trào
- Chương 4222: Trước giờ chiến 1
- Chương 4223: Trước giờ chiến 2
- Chương 4224: Đừng có lớn lối 1
- Chương 4225: Đừng có lớn lối 2
- Chương 4226: Phong độ vẫn vậy 1
- Chương 4227: Sư phụ thật mạnh
- Chương 4228: Chịu thiệt là phúc 1
- Chương 4229: Chịu thiệt là phúc 2
- Chương 4230: Hắc Ám Thiên Hổ quyết

- Chương 4231: Ta vừa béo lại vừa có khí chất 1
- Chương 4232: Ta vừa béo lại vừa có khí chất 2
- Chương 4233: Lôi Tiểu Thiên bộc phát 1
- Chương 4234: Đây mới là thực lực chân chính của Lục Lâm Thiên sao?
- Chương 4235: Thua cũng không mất mặt
- Chương 4236: Đáng đời ngươi không có tức phụ 2
- Chương 4237: Chủ ý không tệ 1
- Chương 4238: Thiếu soái, có tin tức gì không?
- Chương 4239: Bí cảnh Băng gia
- Chương 4240: Hối hận cũng không hối 1
- Chương 4241: Hối hận cũng không hối 2
- Chương 4242: Không gian này thật kỳ quái
- Chương 4243: Biến cố trong bí cảnh 1
- Chương 4244: Biến cố trong bí cảnh 2
- Chương 4245: Độ không tuyệt đối
- Chương 4246: Lĩnh ngộ áo nghĩa hắc ám 1
- Chương 4247: Lĩnh ngộ áo nghĩa hắc ám 2
- Chương 4248: Lĩnh ngộ thuộc tính Lôi
- Chương 4249: Cổ Viêm Hỏa Thương 1
- Chương 4250: Cổ Viêm Hỏa Thương 2
- Chương 4251: Mộc Tử Kỳ - Mộc gia
- Chương 4252: Bị cường hôn 1
- Chương 4253: Bị cường hôn 2
- Chương 4254: Người top ba Thiên bảng
- Chương 4255: Nam tử mặc cẩm bào
- Chương 4256: Bảy ngày sau 1
- Chương 4257: Bảy ngày sau 2
- Chương 4258: Phong Bá Nam - Phong gia
- Chương 4259: Vận dụng toàn lực 1
- Chương 4260: Vận dụng toàn lực 2
- Chương 4261: Hoàng Dật của Hoàng gia
- Chương 4262: Bồ Đề linh căn 1
- Chương 4263: Bồ Đề linh căn 2
- Chương 4264: Thông Linh bảo khí không phải chỉ mỗi ngươi có
- Chương 4265: Lục Lâm Thiên với Phong Du Du 1
- Chương 4266: Lục Lâm Thiên với Phong Du Du 2
- Chương 4267: Trạng thái hồn áo
- Chương 4268: Chấn động hoàn vũ 1

- Chương 4269: Chấn động hoàn vũ 2
- Chương 4270: Đa tình chung quy so với vô tình vẫn tốt hơn
- Chương 4271: Thập đại Bán thánh khí 1
- Chương 4272: Thập đại Bán thánh khí 2
- Chương 4273: Thân Vương lệnh 1
- Chương 4274: Thân Vương lệnh 2
- Chương 4275: Một Vương sáu hậu
- Chương 4276: Cố ý làm khó dễ 1
- Chương 4277: Cố ý làm khó dễ 2
- Chương 4278: Tử Kim Huyền Lôi
- Chương 4279: Ba chuẩn Thân Vương 1
- Chương 4280: Ba chuẩn Thân Vương 2
- Chương 4281: Nữ tử mặc áo bào tím
- Chương 4282: Đại hội Thân Vương 1
- Chương 4283: Đại hội Thân Vương 2
- Chương 4284: Bái kiến chư vị trưởng lão, chư vị Thân Vương
- Chương 4285: Khảo nghiệm Thân Vương 1
- Chương 4286: Khảo nghiệm Thân Vương 2
- Chương 4287: Chiến thắng mạnh mẽ
- Chương 4288: Khí tức quen thuộc
- Chương 4289: Đổi người
- Chương 4290: Miểu sát Lôi Lang 1
- Chương 4291: Miểu sát Lôi Lang 2
- Chương 4292: Tiến vào thập cường
- Chương 4293: Tiến vào Thánh Lôi Điện
- Chương 4294: Tất cả đại điện chủ 1
- Chương 4295: Tất cả đại điện chủ 2
- Chương 4296: Long đầu Tuyên Cổ Điện
- Chương 4297: Thiên địa dị biến
- Chương 4298: Vạn pháp duy tâm
- Chương 4299: Tử Hư Thôn Thiên Hậu Khánh Lâm
- Chương 4300: An bài Thánh Cảnh 1
- Chương 4301: An bài Thánh Cảnh 2
- Chương 4302: Tiến vào Thánh Cảnh
- Chương 4303: Bị uy hïếp
- Chương 4304: Vùng đất đặc biệt 1
- Chương 4305: Vùng đất đặc biệt 2
- Chương 4306: Phát hiện ngạc nhiên
- Chương 4307: Thanh Lôi Thân Vương

- Chương 4308: Tư cách diễu võ dương oai
- Chương 4309: Nhân phẩm Thanh Lôi Thần Vương
- Chương 4310: Phi Long Thân Vương cùng kim lôi sứ
- Chương 4311: Rốt cuộc gặp nhau
- Chương 4312: Dạ Mị Thân Vương
- Chương 4313: Hoằng Diễm Thân Vương
- Chương 4314: Vân Lôi Thân Vương
- Chương 4315: Lôi bộc
- Chương 4316: Chính là khắc tinh của linh hồn
- Chương 4317: Giành thức ăn bên miệng
- Chương 4318: Lục Lâm Thiên nói không sai!
- Chương 4319: Lôi hải
- Chương 4320: Cửu đỉnh quy nhất
- Chương 4321: Hoằng diễm ấn thiên
- Chương 4322: Liên thủ phong ấn
- Chương 4323: Tổ tông thôn phệ
- Chương 4324: Thôn phệ điên cuồng
- Chương 4325: Cuộc chiến thôn phệ
- Chương 4326: Thủ đoạn cuối cùng
- Chương 4327
- Chương 4328: Hoằng Diễm chết
- Chương 4329: Rốt cuộc đột phá
- Chương 4330: Thôn phệ Dạ Mị
- Chương 4331: Kịch chiến Tử Lôi
- Chương 4332: Sợ cái rắm 1
- Chương 4333: Sợ cái rắm 2
- Chương 4334: Chà đạp Tử Lôi
- Chương 4335: Không phù hợp quy tắc thì hủy diệt
- Chương 4336: Tìm kiếm lương chủ
- Chương 4337: Tân truyền kỳ mật địa
- Chương 4338: Kéo vào Thánh Lôi Điện
- Chương 4339: Thực lực của Lục Kinh Vân 1
- Chương 4340: Thực lực của Lục Kinh Vân 2
- Chương 4341: Nếu ta xuất đao, tất sẽ thấy máu!
- Chương 4342: Hai loại kim hệ
- Chương 4343: Thạch thất thứ bảy
- Chương 4344: Tu luyện đệ tứ quyết
- Chương 4345: Nhận chủ Luân Hồi Hư Vọng đao
- Chương 4346: Thương Khung bí cảnh
- Chương 4347: Hồng Hoang điện

- Chương 4348: Ma Tôn Lệ Huyết Phủ
- Chương 4349: Ngươi rốt cục đã tới
- Chương 4350: Một hồi tạo hóa
- Chương 4351: Động tĩnh Huyết Lục
- Chương 4352: Biến hóa hoàn mỹ
- Chương 4353: Lĩnh ngộ cổ đ�? Thứ sáu
- Chương 4354: Hắn gọi Lục Lâm Thiên
- Chương 4355: Bổn thú
- Chương 4356: Chính là loại mặt hàng này sao
- Chương 4357: Ngươi còn chưa đủ tư cách
- Chương 4358: Miểu bạo
- Chương 4359: Tuyệt Linh độc cốc
- Chương 4360: Nội loạn
- Chương 4361: Ám Minh động
- Chương 4362: Đều đánh chết
- Chương 4363: Tin tức Dương Quá
- Chương 4364: Diệt Hồn độc cơ
- Chương 4365: Tuyệt Linh song độc
- Chương 4366: Chẳng khác gì con kiến
- Chương 4367: Một tên cũng không để lại
- Chương 4368: Miểu Minh ca ca
- Chương 4369: Tình huống của Tuyệt Linh độc cốc
- Chương 4370: Phá thiên cũng có ta chống đỡ
- Chương 4371: Khí thế của Lục Tâm Đồn
- Chương 4372: Vạn Độc ấn phù
- Chương 4373: Tâm Đồng và Thanh Man
- Chương 4374: Đánh chết Thanh Man
- Chương 4375: Thực lực thật quá cường hãn!
- Chương 4376: Ngươi là Lục Lâm Thiên?
- Chương 4377: Thái thượng trưởng lão Huyền Độc
- Chương 4378: Ai cũng không cứu được
- Chương 4379: Một cái tát đánh bay
- Chương 4380: Độc Tôn Minh Tôn
- Chương 4381: Già không biết xấu hổ, chỉ biết trơ mặt mo
- Chương 4382: Sẽ không cô phụ
- Chương 4383: Có cừu oán đương trường liền báo
- Chương 4384: Nhất định bi kịch
- Chương 4385: Làm người lưu một đường, ngày sau dễ gặp lại
- Chương 4386: Thái gia phiền phức

- Chương 4387: Đáp ứng ra tay tương trợ
- Chương 4388: Đao thúc
- Chương 4389: Không sợ trời phạt
- Chương 4390: Hợp nhất ba người 1
- Chương 4391: Hợp nhất ba người 2
- Chương 4392: Cải trắng đều bị heo ăn cả rồi
- Chương 4393: Tuyệt Linh Độc Cốc đến 1
- Chương 4394: Tuyệt Linh Độc Cốc đến 2
- Chương 4395: Tiểu tử, cho ngươi biết trời cao đất rộng!
- Chương 4396: Dọa lui Cổ Tộc 1
- Chương 4397: Dọa lui Cổ Tộc 2
- Chương 4398: Gặp chuyện không may ta gánh vác
- Chương 4399: Đạt được bảo vật 1
- Chương 4400: Không biết hủy đi bao nhiêu bảo vật
- Chương 4401: Hồng Hoang chi vật 1
- Chương 4402: Hồng Hoang chi vật 2
- Chương 4403: Ngươi rất nhớ nàng sao?
- Chương 4404: Cha, cha trở về rồi
- Chương 4405: Cửu Tuyệt Tháp 1
- Chương 4406: Cửu Tuyệt Tháp 2
- Chương 4407: Thất Tuyệt Hoàng Tôn
- Chương 4408: Một trăm ba mươi năm 1
- Chương 4409: Một trăm ba mươi năm 2
- Chương 4410: Hắc mã ngang trời xuất thế
- Chương 4411: Cửu đại thống lĩnh
- Chương 4412: Cực kỳ không công bằng 1
- Chương 4413: Cực kỳ không công bằng 2
- Chương 4414: Lại đến Thương Khung chiến trường 1
- Chương 4415: Lại đến Thương Khung chiến trường 2
- Chương 4416: Đội hình đại khái
- Chương 4417: Quân lệnh như sơn 1
- Chương 4418: Quân lệnh như sơn 2
- Chương 4419: Năm tháng chém giết
- Chương 4420: Tam đại chủng tộc 1
- Chương 4421: Tam đại chủng tộc 2
- Chương 4422: Đâu chỉ quen biết
- Chương 4423: Ngươi là ai?
- Chương 4424: Iểu sát Bà Vũ 2
- Chương 4425: Tam hùng hội tụ 1
- Chương 4426: Tam hùng hội tụ 2

- Chương 4427: Nghiêm túc mà nói thì đúng như vậy
- Chương 4428: Thiên Linh cung 1
- Chương 4429: Thiên Linh cung 2
- Chương 4430: Thập đại bài danh
- Chương 4431: Oan gia ngõ hẹp 1
- Chương 4432: Oan gia ngõ hẹp 2
- Chương 4433: Ngươi là người Nguyệt Hoàng thế giới?
- Chương 4434: Phượng Vũ 1
- Chương 4435: Phượng Vũ 2
- Chương 4436: Ba Tam Nguyên Hóa Hồng?
- Chương 4437: Tranh đoạt chỗ ngồi 1
- Chương 4438: Tranh đoạt chỗ ngồi 2
- Chương 4439: Tất cả đại biểu của các đại thiên thế giới
- Chương 4440: Gặp lại người quen 1
- Chương 4441: Gặp lại người quen 2
- Chương 4442: Còn có người quen
- Chương 4443: Muốn tìm hắn không quá khó khăn
- Chương 4444: Trái ôm phải ấp 2
- Chương 4445: Các ngươi không là thứ gì cả
- Chương 4446: Dạ Xoa chân thân
- Chương 4447: Tất cả các ngươi lui ra 2
- Chương 4448: Dương Quá ra tay
- Chương 4449: Nhân Kiếm hợp nhất
- Chương 4450: Chung quanh sôi trào 1
- Chương 4451: Chung quanh sôi trào 2
- Chương 4452: Chức vị nguyên soái
- Chương 4453: Sắp xếp kế hoạch 1
- Chương 4454: Sắp xếp kế hoạch 2
- Chương 4455: Lục Kinh Vân lại phá 1
- Chương 4456: Lục Kinh Vân lại phá 2
- Chương 4457: Tranh đoạt, sắp xếp
- Chương 4458: Một mình hành động 1
- Chương 4459: Một mình hành động 2
- Chương 4460: Cấm chế biến mất
- Chương 4461: Chém giết khủng bố
- Chương 4462: Biến cố của Phệ Hồn nhất tộc 1
- Chương 4463: Biến cố của Phệ Hồn nhất tộc 2
- Chương 4464: Đại lục số chín 1
- Chương 4465: Đại lục số chín 2
- Chương 4466: Thiên Ma nhất tộc

- Chương 4467: La Sát đoạt hồn quyển 1
- Chương 4468: La Sát đoạt hồn quyển 2
- Chương 4469: Bảy mươi hai khối cự thạch
- Chương 4470: Vô tiền khoáng hậu 1
- Chương 4471: Vô tiền khoáng hậu 2
- Chương 4472: Chính thức bắt đầu
- Chương 4473: Lục Lâm Thiên chiến thắng
- Chương 4474: Miểu sát đối thủ 2
- Chương 4475: May mắn còn sống sót
- Chương 4476: Không chiến mà bại 1
- Chương 4477: Không chiến mà bại 2
- Chương 4478: Tương kiến không nói gì, đã lâu không gặp
- Chương 4479: Cuồng chiến Tu la 1
- Chương 4480: Kiếm ý thật mạnh
- Chương 4481: Đây là Ma Kiếm sao?
- Chương 4482: Ta La Phá Diệt quyền
- Chương 4483: Đến lúc đó làm phiền ngươi sắp xếp một chút
- Chương 4484: U Minh này thật mạnh
- Chương 4485: Minh Hoán không phải là đối thủ
- Chương 4486: Ngươi thua
- Chương 4487: Ta thua, ngươi thắng
- Chương 4488: Dạ Xoa chân thân
- Chương 4489: Lại là Tu La nhất tộc sao?
- Chương 4490: Kình Phong chưởng
- Chương 4491: Diệt Tuyệt Tu Linh ấn 2
- Chương 4492: Tu La diệt linh tràng
- Chương 4493: Thái Cổ chi khí 1
- Chương 4494: Thái Cổ chi khí 2
- Chương 4495: Chí Tôn Tu La
- Chương 4496: Át chủ bài cuối cùng của Phong Du Du 1
- Chương 4497: Át chủ bài cuối cùng của Phong Du Du 2
- Chương 4498: Thiên Ma vô cực, coi trời bằng vung
- Chương 4499: Át chủ bài 1
- Chương 4500: Át chủ bài 2
- Chương 4501: Đánh bạc một lần
- Chương 4502: Cặn bã mà thôi 1
- Chương 4503: Cặn bã mà thôi 2
- Chương 4504: Thiên chiến đối quyết
- Chương 4505: Bán thánh khí quyết đấu 1
- Chương 4506: Bán thánh khí quyết đấu 2

- Chương 4507: Thâm bất khả trắc
- Chương 4508: Trận chiến cuối cùng 1
- Chương 4509: Trận chiến cuối cùng 2
- Chương 4510: Trước giờ trận chiến đỉnh phong
- Chương 4511: Quyết đấu đỉnh phong 1
- Chương 4512: Quyết đấu đỉnh phong 2
- Chương 4513: Cuộc chiến của bán thánh khí
- Chương 4514: Chín mũi tên hợp thành một 1
- Chương 4515: Chín mũi tên hợp thành một 2
- Chương 4516: Uy áp quá manh mẽ
- Chương 4517: Nguyên Soái là Ngũ Nguyên Hóa Hồng
- Chương 4518: Ngũ Nguyên Hóa Hồng 2
- Chương 4519: Cuộc chiến trên không
- Chương 4520: Thần Linh thánh quang 1
- Chương 4521: Thần Linh thánh quang 2
- Chương 4522: Tài Phán chi đao 1
- Chương 4523: Tài Phán chi đao 2
- Chương 4524: Tịnh Thế chi hoàng và Ngũ Thần quyết
- Chương 4525: Ngươi thua 1
- Chương 4526: Ngươi thua 2
- Chương 4527: Uy danh hiển hách 1
- Chương 4528: Uy danh hiển hách 2
- Chương 4529: Tất cả khá tốt
- Chương 4530: Muốn làm mặt đen 1
- Chương 4531: Muốn làm mặt đen 2
- Chương 4532: Phân phối danh ngạch
- Chương 4533: Ngoài Phong gia thành 1
- Chương 4534: Ngoài Phong gia thành 2
- Chương 4535: Nhược Vân cung chủ
- Chương 4536: Ra oai phủ đầu 1
- Chương 4537: Ra oai phủ đầu 2
- Chương 4538: Lục gia sính uy
- Chương 4539: Lấy đá đập chân 1
- Chương 4540: Luận bàn sao?
- Chương 4541: Ngũ Nguyên với Thất Nguyên
- Chương 4542: Át chủ bài như thế 1
- Chương 4543: Át chủ bài như thế 2
- Chương 4544: Đại biến đáng sợ
- Chương 4545: Đại sư tỷ
- Chương 4546: Hư Thiên Thánh Cô

- Chương 4547: Danh ngạch Hồng Hoang Điện
- Chương 4548: Cái gì gọi là Thánh Hồng 1
- Chương 4549: Cái gì gọi là Thánh Hồng 2
- Chương 4550: Lai lịch Thiên Trụ Giới
- Chương 4551: Không gian thương khung hồng hoang
- Chương 4552: Hồng Hoang Điện mở ra 1
- Chương 4553: Hồng Hoang Điện mở ra 2
- Chương 4554: Đao thúc đến
- Chương 4555: Sinh vật quỷ dị
- Chương 4556: Hồng hoang chi khí tinh thuần nhất
- Chương 4557: Đại gia hỏa khủng bố
- Chương 4558: Không cách nào lựa chọn
- Chương 4559: Ngược đãi
- Chương 4560: Cố làm ra vẻ
- Chương 4561: Lại đột phá
- Chương 4562: Thất nguyên tiểu viên mãn
- Chương 4563: Một ngàn năm trăm năm
- Chương 4564: Chọc giận nó
- Chương 4565: Vẫn kém một chút
- Chương 4566: Còn có Đao thúc
- Chương 4567: Thu phục hồng hoang thần thú
- Chương 4568: Thật không biết xấu hổ
- Chương 4569: Chuẩn bị đường về
- Chương 4570: Trở về Linh Vũ
- Chương 4571: Sư phụ an bài
- Chương 4572: Khách không mời mà đến
- Chương 4573: Lát nữa sẽ chết
- Chương 4574: Hồng Vũ ra tay
- Chương 4575: Thuốc bổ đưa tới cửa
- Chương 4576: Hồng Vũ lĩnh ngộ
- Chương 4577: Luyện hóa nguyên lực
- Chương 4578: Động tĩnh của Hồng Vũ
- Chương 4579: Thương khung bí cảnh mở ra
- Chương 4580: Chuẩn bị xuất phát
- Chương 4581: Lục sư tẩu
- Chương 4582: Tiểu tử bái kiến Tử Hoàng
- Chương 4583: Huyết Thiên Đế tái hiện
- Chương 4584: Lục nguyên đại siêu phàm
- Chương 4585: Lục Lâm Thiên, ngươi âm ta!
- Chương 4586: Tru diệt Hồng Mộc lão quái

- Chương 4587: Kích động
- Chương 4588: Tuyên Cổ điện tới
- Chương 4589: Tam sư huynh
- Chương 4590: Chính mình xử lý
- Chương 4591: Chu Tước và Phượng Hoàng
- Chương 4592: Hồng Vương hiện thân
- Chương 4593: Chín đại Thánh Hồng
- Chương 4594: Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La!
- Chương 4595: Sư môn tề tụ 1
- Chương 4596: Sư môn tề tụ 2
- Chương 4597: Lai lịch Kim Huyền và Hắc Vũ
- Chương 4598: Yêu Vương Diệt Sinh Trảo
- Chương 4599: Rừng rậm cổ xưa
- Chương 4600: Đột nhiên gặp hung hiểm
- Chương 4601: Mẫu thư
- Chương 4602: Còn chí bảo khác
- Chương 4603: Sơn mạch nóng bức
- Chương 4604: Hồng Hoang Hỏa Kỳ
- Chương 4605: Lại gặp Chí Tôn Điện
- Chương 4606: Nhân Tôn Địa Tôn
- Chương 4607: Đối kháng Yêu Tôn
- Chương 4608: Hoàng Kim Phi Thiên Long
- Chương 4609: Thu thập Nhân Tôn
- Chương 4610: Cởi bỏ phong ấn
- Chương 4611: Không gian u ám
- Chương 4612: Phản thôn phệ
- Chương 4613: Khí tức quen thuộc
- Chương 4614: Vây khốn
- Chương 4615: Một tên cũng đừng mong chạy thoát
- Chương 4616: Hai tàn đồ
- Chương 4617: Một Thánh Hồng
- Chương 4618: Ba chiêu
- Chương 4619: Bị âm
- Chương 4620: Thiên Minh tộc Minh Thương
- Chương 4621: Ba Xà nhất tộc 1
- Chương 4622: Ba Xà nhất tộc 2
- Chương 4623: Mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được 1
- Chương 4624: Sáu người ba trận
- Chương 4625: Mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt

được 2
- Chương 4626: Đấu mưu
- Chương 4627: Si mị võng lượng
- Chương 4628: Chim sẻ nấp đằng sau
- Chương 4629: Lục Thiếu Du đấu Thiên Tôn
- Chương 4630: Đại phát lôi uy
- Chương 4631: Chấp cánh khó thoát
- Chương 4632: Tổ h�? Hàng lâm
- Chương 4633: Song song tăng vọt
- Chương 4634: Tuyệt phẩm tinh thạch thế giới
- Chương 4635: Thực lực Hồng Vũ
- Chương 4636: Bắt Minh Thương khai đao
- Chương 4637: Sử dụng sát chiêu
- Chương 4638: Lại tiến bộ lần nữa
- Chương 4639: Ba tộc cản đường
- Chương 4640: Bàn giao sao?
- Chương 4641: Chín đầu mười tám tay
- Chương 4642: Các nơi tề tựu
- Chương 4643: Đẩy lui
- Chương 4644: Trời sinh song hồn 1
- Chương 4645: Trời sinh song hồn 2
- Chương 4646: Liên thủ đại chiến
- Chương 4647: Họa phúc tương y
- Chương 4648: Cướp đoạt truyền thừa
- Chương 4649: Đều đạt chỗ tốt
- Chương 4650: Cướp đoạt
- Chương 4651: Tính sổ
- Chương 4652: Hỗn Độn Trọc Vụ
- Chương 4653: Thực lực hiện tại
- Chương 4654: Cổ Hoang Băng Thiên Hùng
- Chương 4655: Mộ địa chúng thần
- Chương 4656: Đại chiến Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ 1
- Chương 4657: Đại chiến Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ 2
- Chương 4658: Giằng co không phân thắng bại
- Chương 4659: Liều mạng
- Chương 4660: Tân chủ
- Chương 4661: Thần Linh Thánh Vương
- Chương 4662: Yêu tà
- Chương 4663: Đệ tử bản thánh
- Chương 4664: Chủ nhân kim đao

- Chương 4665: Lâm binh đấu giả giai trận liệt tại tiền
- Chương 4666: Diệt sát Thiên Đạo
- Chương 4667: Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần Thể
- Chương 4668: Hư Vô chi môn 1
- Chương 4669: Hư Vô chi môn 2
- Chương 4670: Song song Thánh Hồng
- Chương 4671: Chạm vào Hư Vô
- Chương 4672: Lại xuất phát
- Chương 4673: Xuất hiện Thánh Nguyên
- Chương 4674: Chặn đường bán Hư Vô
- Chương 4675: Người quen thuộc
- Chương 4676: Tiếp tục thêm nhiệt 1
- Chương 4677: Tiếp tục thêm nhiệt 2
- Chương 4678: Lại có Thánh Nguyên
- Chương 4679: Thiên La Tru Thần Trận 1
- Chương 4680: Thiên La Tru Thần Trận 2
- Chương 4681: Bố trí đại cục
- Chương 4682: Mở rộng sát phạt 1
- Chương 4683: Mở rộng sát phạt 2
- Chương 4684: Bốn kiện Bán Thánh khí 1
- Chương 4685: Bốn kiện Bán Thánh khí 2
- Chương 4686: Thực lực Hư Vô chi cảnh
- Chương 4687: Thời gian trôi qua như cát 1
- Chương 4688: Thời gian trôi qua như cát 2
- Chương 4689: Giới hạn Hư Vô
- Chương 4690: Hạo kiếp đã đến 1
- Chương 4691: Hạo kiếp đã đến 2
- Chương 4692: Động thủ!
- Chương 4693: Sao cũng mạnh vậy rồi!
- Chương 4694: Đánh chết Hư Vô 2
- Chương 4695: Vẫn quá yếu 1
- Chương 4696: Vẫn quá yếu 2
- Chương 4697: Đông lão trở về
- Chương 4698: Sát cánh chiến đấu cuối cùng 1
- Chương 4699: Sát cánh chiến đấu cuối cùng 2
- Chương 4700: Tình động Cửu Thiên
- Chương 4701: Tuyệt địa đột phá 1
- Chương 4702: Tuyệt địa đột phá 2
- Chương 4703: Tổ hồn
- Chương 4704: Lục Tự Chân Ngôn 1

- Chương 4705: Lục Tự Chân Ngôn 2
- Chương 4706: Không lưu lại một ai
- Chương 4707: Tiểu Long đột phá
- Chương 4708: Diệt chủ thế giới 1
- Chương 4709: Diệt chủ thế giới 2
- Chương 4710: Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể
- Chương 4711: Hủy diệt tất cả những thứ trên đường đi
- Chương 4712: Khai Thiên chí tôn
- Chương 4713: Hám Thiên điện
- Chương 4714: Phán Quyết thiên địa 1
- Chương 4715: Phán Quyết thiên địa 2
- Chương 4716: Quyết thứ năm
- Chương 4717: Thánh chủng 1
- Chương 4718: Thánh chủng 2
- Chương 4719: Rốt cuộc cũng thức tỉnh
- Chương 4720: Hỗn Độn Tử Mông 1
- Chương 4721: Khí tức này chẳng lẽ là Tử Mông...
- Chương 4722: Đánh chết Thần Linh Thánh Vương 1
- Chương 4723: Đánh chết Thần Linh Thánh Vương 2
- Chương 4724: Lục đạo luân hồi
- Chương 4725: Nghịch thiên mà đi
- Chương 4726: Thế giới bên ngoài
- Chương 4727: Ở trạm phát điện trên đảo 1
- Chương 4728: Ở trạm phát điện trên đảo 2
- Chương 4729: Trước khi đi
- Chương 4730: Đại kết cục

Chương 1: Vận xui ập đến

– Ưm, ta đang ở nơi nào thế này?

Lắc lư cái đầu vừa tỉnh lại sau khi chìm vào hôn mê, Lục Lâm Thiên cảm thấy xung quanh mình rất ẩm ướt, hơn nữa toàn thân đau nhức như muốn tê liệt, gió từ bốn phía thổi qua, tạt vào người hắn khiến hắn không nhịn được mà rùng mình một cái.

Đầu Lục Lâm Thiên toát mồ hôi lạnh, hắn vội vàng mở choàng mắt. Không gian xung quanh chỉ là một mảnh đen kịt, trên không trung, một vầng trăng lưỡi liềm đang treo lơ lửng. Sau một lát, mượn ánh sáng yếu ớt phát ra từ mặt trăng hắn mới nhìn được cảnh vật rõ ràng hơn một chút. Hiện tại hắn đang ở trong một đầm nước, lúc này hẳn là ban đêm.

– A…

Cơn đau điếng từ đại não truyền đến khiến hắn phải kêu lên một tiếng thảm thiết. Lục Lâm Thiên cảm nhận được có một lực lượng kỳ lạ đánh vào đầu mình khiến hắn lập tức ngất đi một lần nữa.

Khi trời gần sáng Lục Lâm Thiên mới từ từ tỉnh lại, nhưng khi nhận được tin tức mới từ đại não Lục Lâm Thiên thiếu chút nữa lại ngất đi.

– Nhân phẩm của ta bạo phát sao, xuyên việt rồi, đây là không phải là nằm mơ chứ?

Lục Lâm Thiên mở to hai mắt chăm chú nhìn bốn phía, theo những tin tức nhận được từ đại não, cùng với việc đã từng xem qua mấy tiểu thuyết xuyên việt, Lục Lâm Thiên khẳng định rằng mình đã bị xuyên việt rồi. Tình huống này tưởng chừng như không có thật, thậm chí trong trăm triệu hoàn cảnh cũng chưa chắc tìm được một, vậy mà lại xảy ra trên người hắn.

Lục Lâm Thiên ngẫm lại, mình vừa mới tốt nghiệp đại học hạng ba, cũng tìm được công việc vặt vãnh ở trong một văn phòng nhỏ.

Trong khi đang giúp cấp trên photo tài liệu thì không ngờ máy photocopy bị rò điện, hắn bị chết bất đắc kỳ tử mà xuyên qua.

Kiếp trước không nói làm gì, tiền đồ xa vời, xuyên qua cũng tốt, nói không chừng xuyên qua đến một thế giới khác sẽ đạt được thành tựu lớn hơn. Dựa theo những hiểu biết của bản thân hắn trong tiểu thuyết, người xuyên qua, không một người nào đạt được thành tựu quá thấp. Nguyên một đám không phải thê thiếp thành đàn thì cũng là bá chủ của thế giới mới, kém cỏi nhất cũng làm phú nhị gia, hẳn là mình cũng không quá xui xẻo.

Xác định mình bị xuyên qua, Lục Lâm Thiên không có bất kỳ cảm giác đau khổ hay tiếc nuối gì mà ngược lại hắn cảm thấy mình như được giải thoát. Kiếp trước hắn không phải là người có chức có quyền, cũng không phải người giàu có, tiền đồ rất xa vời, tương lai mờ mịt.

– Nơi này là chỗ nào, tại sao ta lại xuyên đến chỗ quỷ quái này?

Lục Lâm Thiên đánh giá xung quanh, bắt đầu lục lọi ký ức còn lưu lại trong đầu, một đoạn ký ức không thuộc về hắn.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên có loại xúc động muốn tự sát để xem có thể xuyên qua lần nữa hay không. Người khác xuyên qua không phải thành thiếu gia thì cũng là Vương gia, không thì cũng anh tuấn tiêu sái, phong độ bức người, là công tử gia tộc hoặc thế lực lớn.

Mà thân thể hắn xuyên vào mặc dù ở thế giới này cũng là một thiếu gia nhưng lại hữu danh vô thực. Vị thiếu gia này cũng tên là Lục Lâm Thiên, năm nay vừa mới mười sáu tuổi, là một người con riêng, địa vị của hắn trong gia tộc ngay cả người hầu đều không bằng. Ngoài ra hắn còn có một mẫu thân, trước là người hầu trong gia tộc, sau khi sinh hạ vị thiếu gia này thì càng bị vợ cả ức hiếp, cùng trải qua ngày tháng so với nô tài còn không bằng.

Hai mẫu thân con, ngày bình thường thì luôn bị người trong gia tộc ức hiếp, ngay cả nô bộc cũng không để họ vào mắt. Đặc biệt là mấy nha hoàn đi theo vợ cả, càng hay tìm cớ để làm nhục bọn họ.

Ngay như ngày hôm qua, chỉ vì chống đối vài câu mà vị thiếu gia này đã bị bọn chúng đánh cho một trận, nhưng không ngờ tới bị đánh đến chết. Đoán chừng những người kia thấy người bị chết mà sợ hãi nên mới đem vị thiếu gia này vất xuống vách núi, thi thể rơi vào đầm nước dưới vách núi, còn mình thì vì nhân phẩm bạo phát mà xuyên qua nhập vào thân thể của hắn.

Nghĩ mình xuyên không lấy được thân thế như vậy, Lục Lâm Thiên có chút khóc không ra nước mắt, rốt cuộc nhân phẩm của mình tốt hay không tốt đây? Kiếp trước mình cũng chưa làm chuyện tốt gì, xem ra nhân phẩm cũng không thể tốt được a.

Nhập gia thì tùy tục, Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào khác, may mắn lắm mới không chết, trên đời này làm gì có chuyện thập toàn thập mỹ, dù thế nào đi chăng nữa không chết chính là có phúc, gặp đại nạn mà không chết tất sau này sẽ có phúc.

– Nể mặt ta và ngươi cùng tên là Lục Lâm Thiên, ta lại dùng thân thể của ngươi, mối thù của ngươi sau này có cơ hội ta sẽ giúp ngươi báo, mẫu thân của ngươi ta cũng sẽ giúp ngươi chăm sóc.

Lục Lâm Thiên thầm thì tự nói.

Lục Lâm Thiên vừa nói xong, đầu óc dường như thông suốt, một cỗ trọc khí thoát ra từ đầu rồi tiêu tán không không gian.

– Xem ra oán khí của ngươi cũng sâu a, mối thù của ngươi, Lục Lâm Thiên ta chỉ cần có cơ hội nhất định sẽ báo cho ngươi.

Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn lên trời cao nói lại một lần nữa.

Nói xong, Lục Lâm Thiên không thể không nghĩ đến một vấn đề nan giải lúc này. Bây giờ hắn đang nằm trong đầm nước, dưới lưng dường như tựa vào một thân cây khô, nước trong đầm rất lạnh, xem ra bây giờ hẳn là mùa đông. Mà hắn ngâm trong nước đã lạnh đã rất lâu rồi thì phải, cả người đã sớm tê cóng, không còn bao nhiêu tri giác.

Giãy dụa cố bơi về hướng bên cạnh đầm nước, Lục Lâm Thiên không khỏi thầm rủa một tiếng, hai chân của hắn dường như bị chặt đứt, hai tay thì ngay từ đầu còn không cảm thấy gì nhưng vừa cố di chuyển một chút thì phát hiện ra hai tay cũng bị gãy xương. Lúc này, hắn căn bản không thể dùng sức, đừng nói bơi đến bên cạnh đầm nước, ngay cả di chuyển nửa phân cũng khó có khả năng.

– Ông trời a, ngươi đừng chơi ta như vậy mà.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nhìn trời mắng, bây giờ mình hoàn toàn không nhúc nhích được, không phải nằm chờ bị động lạnh đến chết sao?

– Vèo…

Một hồi âm thanh truyền vào trong tai Lục Lâm Thiên, giống như là có con vật gì đó di chuyển trong nước với tốc độ vô cùng nhanh.

– Không phải là Yêu thú chứ?

Trong đầu Lục Lâm Thiên hiện lên một từ đáng sợ, theo như tin tức trong đầu lưu lại, Lục Lâm Thiên biết được thế giới này khác với thế giới trước kia của mình. Đây là thế giới lấy vũ vi tôn, toàn bộ thế giới bao la vô cùng, trong đó có Yêu thú, Linh thú, Vũ giả và Linh sư tồn tại.

Vũ giả và Linh sư trong thế giới này có địa vị vô cùng cao, đặc biệt là Linh sư, địa vị của họ có thể nói là tối thượng.

Mà thân thể của vị thiếu gia hắn xuyên qua này, không có cách nào trở thành Vũ giả cũng vô pháp trở thành Linh sư, chính vì vậy địa vị trong gia tộc mới thấp kém không bằng cả nô bộc.

Chương 2: Vận xui ập đến (2)

Ngay tại lúc Lục Lâm Thiên đang suy nghĩ xem có phải yêu thú đang tiến về phía mình hay không thì từ trên không một chuỗi âm thanh rít gào truyền đến. Ngay lập tức trước mắt hắn như bị mây đen bao phủ. Một con chim khổng lồ dài hơn trăm thước xuất hiện trên không trung.

Cách chim mở rộng, bay lượn ngay khoảng không trên đầu Lục Lâm Thiên. Con chim này có điểm giống chim ưng nhưng phủ bên ngoài bộ lông màu xanh, dưới bụng có lông tơ màu trắng. Hai chân có móng vuốt sắc nhọn uốn cong, thoạt nhìn như lưỡi dao sắc bén, hai mắt Cự Ưng chăm chú nhìn xuống phía hắn.

– Yêu thú, chẳng lẽ ta vừa mới xuyên qua đã phải trở thành món ăn trong bụng yêu thú sao?

Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc, ở kiếp trước lấy đâu ra một con chim ưng lớn như vậy. Lập tức, Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ mà nở nụ cười khổ, bây giờ mình không thể di chuyển, yêu thú mà muốn ăn thịt mình thì cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn.

– Vèo vèo…

Lục Lâm Thiên cảm giác được phía sau mình tựa hồ đang có con vật gì đó bay đến, hai cánh nó vuốt trên mặt nước làm mặt nước cuộn sóng, mà hắn cũng bị sóng cuộn ra phía ngoài.

– Dát dát…

Trên không trung, Cự Ưng kêu lên một tiếng, hung quang trong mắt vừa lộ, hai cánh chấn động, mang theo gió lốc lao thẳng xuống dưới, móng vuốt co lại, như xuyên qua không gian lao xuống tựa tia chớp.

– Mạng ta xong đời rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên chỉ còn một mảnh lạnh lẽo, vừa mới xuyên qua cuối cùng lại trở thành món ăn trong bụng của yêu thú, vận số của ta cũng quá kém đi.

– Vèo…

Ngay lúc Lục Lâm Thiên tuyệt vọng, trước mắt hắn đột ngột xuất hiện một một mảnh tối đen, một cái bóng to lớn từ phía sau đầu hắn nhảy lên. Tốc độ quá nhanh, Lục Lâm Thiên vội ngước mắt nhìn lên cũng chỉ có thể trông thấy là một con Yêu thú phi hành lớn hơn trăm thước có điểm giống con dơi, toàn thân màu trắng tinh, dưới bụng yêu thú có một lỗ hổng to, máu tươi từ đó không ngừng chảy ra, hẳn là con yêu thú này đang bị thương.

– Phanh! Phanh!

Chỉ trong tích tắc, hai con yêu thú đã đυ.ng độ nhau trên không, những tiếng rít gào xuyên qua không gian vang vọng xung quanh Lục Lâm Thiên. Hắn nằm trong đầm nước, mặt nước không ngừng dao động nhưng bản thân hắn thì lại không thể nhúc nhích.

Sau khi va chạm mấy lần, Lục Lâm Thiên thấy, Yêu thú Cự Ưng thu lại móng vuốt, hai cánh chấn động, mang theo gió lốc hung hăng chụp xuống Yêu thú dơi.

– Chi chi.

Con dơi khổng lồ rít lên, ngay lúc Lục Lâm Thiên còn đang kinh ngạc, trong miệng yêu thú đã tràn ra một đoàn sương mù màu trắng.

Sương mù màu trắng phun ra, giữa không trung một cỗ hàn khí bắt đầu khuếch tán. Trong tích tắc, hàn khí quét qua khiến cả đầm nước bị đóng băng.

Trên không, Cự Ưng cũng bị đông lạnh trở thành khối băng, thân hình khổng lồ lập tức rơi thẳng xuống đầm nước.

– Ầm…

Cự Ưng đã rơi xuống trên mặt băng, mặt băng bị phá vỡ, xuất hiện vô số khe nứt. Cùng lúc này con yêu thú dơi dường như cũng trở nên suy yếu, nó hạ xuống mặt băng, từ từ tiến tới gần Cự Ưng Yêu.

– Rắc.

Lục Lâm Thiên vừa nhìn lại đã thấy yêu thú dơi há miệng lộ ra hai chiếc răng nanh bén nhọn cắn xuống, một ngụm đem da cùng lông trên bụng Cự Ưng xé ra, một viên ngọc to cỡ nắm tay trẻ con, toàn thân phát ra ánh sáng màu xanh, bên trên còn dính máu lăn xuống mặt băng.

– Yêu đan? Yêu thú ít nhất phải đạt tứ giai mới có yêu đan.

Lục Lâm Thiên từ trí nhớ trong đầu biết được, loại yêu đan này, yêu thú ít nhất phải đạt đến tứ giai mới có, những yêu thú tam giai trở xuống sẽ không có yêu đan. Yêu đan hình như là rất giá trị.

- Dát dát…

Khi Cự Ưng bị yêu thú dơi xé mở bụng lộ ra yêu đan. Trong nháy mắt, quanh thân Cự Ưng phát ra một ngọn lửa, ngay lập tức làm băng tan, cái mỏ sắc bén mổ thẳng vào vết thương trên bụng của yêu thú dơi. Ngay sau đó bụng của yêu thú dơi không ngừng chảy máu, một viên ngọc lớn chừng nắm tay trẻ con dính đầy tơ máu tràn ngập tia sáng nhu hòa bị đánh rơi trên mặt băng.

– Đây cũng là yêu đan sao…?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói, yêu thú tứ giai trở lên rất khó bắt gặp, không ngờ dưới vách núi lại này một lát mà thấy những hai con.

- Ô ô!

Yêu thú dơi bị đau, nó kêu lên thảm thiết rồi dùng cái răng nanh cắn mạnh vào cổ của Cự Ưng, trực tiếp cắn đứt cổ Cự Ưng, tia máu không ngừng phun ra, lần này con Cự Ưng hoàn toàn chết hẳn.

Bây giờ, mặt băng bắt đầu thay đổi lần thứ hai, Lục Lâm Thiên lạnh run cả người, môi trắng bệch không có chút huyết sắc, mặt tái xanh, thân thể hầu như cứng đơ. Nhìn hai con yêu thú khổng lồ đại chiến như một ảo giác khi xem phim 3D, thật là làm cho người ta kinh hoàng.

– Chi chi…

Trên mặt nước, yêu thú dơi ngậm viên yêu đan của Cự Ưng trong miệng của mình, hai cánh xẹt qua trên mặt nước lạnh. Ngay sau đó, nó chậm rãi hướng tới gần Lục Lâm Thiên.

– Phiền toái rồi đây.

Lục Lâm Thiên nhìn con yêu thú dơi đang hướng tới gần mình, trong lòng cảm thấy tuyệt vọng, hai mắt yêu thú kia đang nhìn hắn chằm chằm.

– Chi chi!

Yêu thú dơi bay đến bên người Lục Lâm Thiên, cổ họng của con dơi phát ra một tiếng vang, với thân thể khổng lồ, một con mắt của nó còn lớn hơn cả người Lục Lâm Thiên. Trong mắt của nó không hề có ác ý, ngược lại ánh mắt rất chân thành nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên tưởng rằng mình chết chắc rồi, hắn nhìn vào thân hình to lớn của yêu thú, dường như yêu thú này không có ác ý với mình:

– Ngươi có chuyện gì muốn ta giúp sao?

Lục Lâm Thiên thử nói một câu để thăm dò, nghe nói yêu thú cao giai đều là linh vật của thiên địa, nhất định sẽ có linh trí.

– Chi chi!

Nghe được Lục Lâm Thiên nói, con yêu thú dơi phát ra một âm thanh vui sướng, khẽ gật đầu, hình như đang đáp lại Lục Lâm Thiên.

Con dơi này quả thật hiểu được lời của mình, Lục Lâm Thiên sửng sốt một chút. Nếu như là trước đây, nhất định Lục Lâm Thiên sẽ bị dọa cho giật hết cả mình, nhưng bây giờ hắn lại cảm thấy không có gì là quá kinh ngạc, bản thân hắn có thể chuyển kiếp thì còn có cái gì không thể tiếp nhận đây?

– Ta nói yêu thú huynh này, ngươi nhìn ta đi, tự thân ta còn khó bảo toàn, làm sao có thể giúp huynh?

Lục Lâm Thiên nhìn yêu thú dơi cười khổ một cái rồi nói.

– Chi chi

Tựa như nghe hiểu Lục Lâm Thiên nói, con dơi yêu thú cúi đầu chăm chú đánh giá hắn, sau đó phát ra một âm thanh trầm thấp, nhảy mạnh lên lấy hai móng vuốt ấn vào bụng Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên không tự chủ được há hốc miệng ra.

Tác giả:Mỗi ngày sẽ lên 50 chương, mong độc giả ủng hộ.

Chương 3: Băng hỏa lưỡng trọng thiên

– Ột ột…

Hai tiếng, Lục Lâm Thiên hoàn không kịp phản ứng, trong miệng đã có hai viên yêu đan, ngay sau đó hai dòng chất lỏng nóng và lạnh trong xuất hiện trong cổ họng hắn. Một chất lỏng nóng như lửa đốt cháy trong thân thể hắn, trong khoảnh khắc trong cơ thể Lục Lâm Thiên giống như lò thiêu. Chất lỏng còn lại thì lạnh lẽo như băng, ngay lập tức làm thân hình hắn kết thành một khối băng.

– Chi Chi…

Lần thứ hai, yêu thú dơi kêu lên, đôi mắt nó nhìn uể oải đi không ít, sau đó cánh bên phải rung lên, từ cánh dưới cánh chim có một con rắn nhỏ màu vàng dài tầm 10 tấc bị giũ ra.

– Chi chi!

Yêu thú dơi kêu lên chi chi lần nữa, con rắn màu vàng dường như hiểu ý nó, ngay sau đó con rắn bò lên trên người Lục Lâm Thiên, từ trên cổ chui vào quần áo của hắn.

Nhìn thấy con rắn màu vàng nhỏ bò vào quần áo Lục Lâm Thiên, con yêu thú dơi nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt mang theo khẩn cầu.

Lúc này Lục Lâm Thiên không thể nói chuyện, trong cơ thể hắn có hai dòng năng lượng đang không ngừng lan tỏa. Hai năng lượng nóng lạnh cùng tiến tới, quả thực giống như hai thế giới băng hỏa khác nhau, Lục Lâm Thiên muốn kêu thảm thiết nhưng không thể phát ra được thanh âm nào.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên cũng không cách nào kiên trì được nữa, hắn ngất đi ngay trên mặt nước nên không thể biết được thân thể mình đang biến hóa thế nào. Giống như đầm nước này, bên trái bờ hơi nóng bốc lên nghi ngút, bên phải bờ băng đá chưa tan, trên mặt Lục Lâm Thiên, một bên tái nhợt, một bên đỏ bừng.

– Còn chưa chết sao?

Lục Lâm Thiên tỉnh lại, mở hai mắt ra, nhận ra mình đang nằm trên bờ, thân thể dựa vào một cây cây khô phía sau.

– Ô, cử động được rồi.

Lục Lâm Thiên hơi giật giật chân tay, phát hiện hai chân bị mất cảm giác, đôi tay bị gãy nay đã được khôi phục, hoàn hảo vô khuyết.

– Đã chết rồi sao, yêu thú huynh, đa tạ ngươi.

Lục Lâm Thiên thấy bên cạnh mình, con yêu thú dơi toàn thân trắng tinh đang nổi trên mặt nước, giống như là một chiếc thuyền lớn.

Thấy thân thể khôi phục, Lục Lâm Thiên đoán rằng việc này có liên quan đến việc con yêu thú dơi cho hắn ăn yêu đan. Yêu đan vô cùng quý giá, tất nhiên có thể có tác dụng thần kỳ.

Lục Lâm Thiên bò lên bờ, đối diện với hồ nước lạnh, nhìn thi thể con dơi yêu thú nói rằng:

– Thân thể ngươi to lớn như vậy, ta cũng không thể nào mai táng cho ngươi, hồ nước lạnh này coi như mộ địa rồi.

Sau đó, hắn đánh giá bốn phía, bây giờ phải tìm cách rời khỏi vách núi này.

Lục gia, ở Trấn Thanh Vân được coi như là một đại gia tộc, nhắc tới Lục gia, người Trấn Thanh Vân ai ai cũng biết. Lão gia chủ của Lục gia đã đạt tới cảnh giới Vũ tướng, ở trong toàn bộ Trấn Thanh Vân cũng là nhân vật số một số hai.

Mà Lục gia không chỉ là thế gia vũ đạo mà đồng thời cũng kinh doanh không ít cửa hàng ở Trấn Thanh Vân, nghe nói cơ ngơi bên ngoài trấn cũng không ít.

Màn đêm buông xuống, hàn khí trên bầu trời bắt đầu lan tỏa làm bông tuyết tung bay, một thiếu niên từ trong màn đêm đi ra, dáng người đơn bạc, quần áo vừa cũ vừa rách nát, thân hình cô độc đón từng cơn gió lạnh phiêu đãng trong không gian, càng hiện lên sự nghèo túng.

Thiếu niên đi về hướng Trấn Thanh Vân, trước một khu nhà lớn, vừa đi trước vừa lẩm bẩm nói:

– Đây là Lục gia sao?

Vị thiếu niên này không thể là ai khác, đó chính là Lục Lâm Thiên.

Theo vách núi bò lên Lục Lâm Thiên mất thời gian hết ba ngày, khi leo lên vách núi, Lục Lâm Thiên phát hiện bản thân mình dường như có một sức mạnh rất lớn, cuồn cuộn không hết, bằng không hắn cũng không bò lên được vách núi đó.

Lục gia được bao quanh bởi tường cao, đình viện nối tiếp nhau không ngớt, dựa theo trí nhớ của Lục Lâm Thiên, phong cách kiến trúc của Lục gia có điểm giống lâm viên Tô Châu ở kiếp trước.

– Cốc cốc…

Lục Lâm Thiên gõ vào cửa lớn của Lục gia, bây giờ bụng hắn đã kêu lên ùng ục vì đói.

– Cọt kẹt.

Cửa lớn Lục gia mở ra, hai người hầu đầu đội mũ mềm, mặc y phục xám đi ra, vừa thấy Lục Lâm Thiên, trong mắt hai tên người hầu này lộ ra thần sắc kinh ngạc.

– Ngươi phải đi cửa sau, Phu Nhân đã thông báo, ngươi không thể đi cửa trước.

Hai người hầu kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên trong chốc lát nhưng ngay sau đó cũng không để Lục Lâm Thiên vào trong mắt, đem của lớn khép lại.

– Hai tên cẩu nô tài, còn tưởng ta là Lục Lâm Thiên trước kia sao? Về sau sẽ khiến các ngươi biết thế nào là khinh thị ta.

Lục Lâm Thiên nhổ ra một ngụm nước bọt trước cửa lớn Lục gia, sau đó hướng cửa sau đi đến.

Dựa theo trí nhớ trong đầu, Lục Lâm Thiên biết được vị Lục thiếu gia này từ trước đến nay chưa từng được bước qua cửa lớn Lục gia. Mặc dù là thiếu gia Lục gia, nhưng mẫu thân hắn chỉ là một nha hoàn, địa vị thấp kém, sau khi hạ sinh hắn càng bị vợ cả đối xử tàn tệ, phụ thân hắn cũng không dám có ý kiến gì, mẫu thân hắn vì thế mà phải nhẫn nhục chịu đựng.

– Thiếu Du thiếu gia, rốt cục người đã trở về, người đã mất tích năm ngày rồi, Nhị phu nhân nhớ ngươi muốn chết, ngươi nhanh trở về đi.

Cửa sau vừa mở ra, một lão nhân nhìn thấy Lục Lâm Thiên, vội vàng ân cần nói, trong mắt mang theo vài phần thương cảm.

– Ta biết rồi, Nam thúc.

Theo trong trí nhớ, Lục Lâm Thiên nhận ra lão bộc này tên là Nam thúc, ngoài mẫu thân ra, ông cũng là người đối tốt với hắn, khi hắn còn bé vẫn luôn để ý chăm sóc hắn.

– Ồ, chẳng lẽ ta nhìn sai rồi?

Nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên, trong đôi xám tro của lão bộc chợt lóe lên tinh quang nhưng ngay sau đó khôi phục lại ánh mắt tối tăm, mờ mịt, rồi từ từ đóng lại cửa sau.

Lục Lâm Thiên đi qua mấy hành lang dài, đến một một đình viện thấp bé, đây là chỗ ở của người hầu trong Lục gia. Lục gia chính là gia tộc lớn trong trấn, riêng người hầu cũng có hai ba trăm người, mà tộc nhân của Lục gia, trực hệ cùng chi thứ cộng lại cũng gần bảy trăm người, một gia tộc gần bảy trăm người tất nhiên không nhỏ.

Một nơi có những đình viện cũ nát ở phía trước, Lục Lâm Thiên đi vào trong viện, đứng trước một đình viện có chút cũ nát, do dự một trong chốc lát, sau đó Lục Lâm Thiên đẩy cửa phòng ra.

– Thiếu Du, con đã đi đâu vậy, mẫu thân lo cho con muốn chết.

Trong phòng có một vị phụ nhân, mặc y phục màu xanh nhạt, khoảng chừng ba mươi sáu ba mươi bảy tuổi, gương mặt thanh tú, hai hàng lông mày thon dài, khuôn mặt hơi tròn, cũng có thể coi là một mỹ nhân, trong mắt vẫn còn lưu lại tơ huyết, dường như vừa mới khóc.

Phụ nhân này vừa thấy Lục Lâm Thiên thì vội vàng tiến đến, nhìn Lục Lâm Thiên một thân tả tơi, rách nát thì hốc mắt lại ngấn nước.

Chương 4: Lục Gia

– Mẫu thân, con không sao.

Nhìn phu nhân hiền lành trước mắt, trong lòng Lục Lâm Thiên khẽ giật mình, con của nàng, đã chết, nhưng mình không thể đem sự thật nói ra, về sau, mình sẽ là con của người.

– Thiếu Du, nhanh nói cho mẫu thân biết, mấy ngày nay con đi đâu, vì sao đi mà không nói tiếng nào?

Nhìn Lục Lâm Thiên còn nguyên vẹn trở về mẫu thân của hắn mới thở dài một hơi, lôi kéo hai tay của hắn hỏi.

– Con có chút việc phải làm, xin lỗi vì đã làm người lo lắng.

Lục Lâm Thiên đáp lời, tất nhiên hắn không thể nói rằng con của người đã bị đánh chết ném xuống vách núi.

– Con đói chưa? Mẫu thân đi lấy đồ ăn ngon lại cho con.

Mỹ phụ nhân hiền lành vội vàng lấy ra mấy cái bánh bao và một món ăn mặn. Lục Lâm Thiên nhìn xem, vừa nhìn cũng có thể nhận ra món ăn này khá ngon nhưng đây chỉ là canh thừa mà thôi.

– Đồ ăn này rất sạch sẽ, Nam thúc phải trộm từ phòng bếp đó, nhanh ăn đi, đây chính là món con thích ăn nhất.

Mỹ phụ nhân nhìn Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt dịu dàng, ngữ điệu toát ra sự áy náy, thấp giọng nói:

– Cũng tại mẫu thân vô dụng, khiến cho con vừa ra đời đã chịu khổ, sớm biết như vậy, lúc trước mẫu thân không nên sinh ra con.

– Mẫu thân, đây không phải lỗi của người, sau này con sẽ không để người chịu khổ nữa.

Nhìn ánh mắt của mỹ phụ nhân, mắt Lục Lâm Thiên cũng nhịn không được mà phủ lên một lớp sương mù. Kiếp trước hắn lớn lên ở cô nhi viện, từ nhỏ đã không có tình thương của mẫu thân, có lẽ xuyên qua cũng là do ông trời muốn đền bù cho hắn, để hắn cảm nhận được tình thương của mẫu thân. Giờ khắc này, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi âm thầm thề, đây chính là mẫu thân ruột của mình, nhất định không để cho mẫu thân chịu khổ thêm nữa.

– Con ngoan, nhanh ăn đi, ăn xong rồi, cởï qυầи áo ra, mẫu thân giúp con giặt sạch.

Nhìn Lục Lâm Thiên, mỹ phụ nhân hạnh phúc cười nói.

Lục Lâm Thiên quả thật có chút đói bụng nên vội vàng ăn như hổ đói. Năm cái bánh bao thoáng cái đã vào trong bụng sau đó hắn lập tức quay lại gian phòng của mình.

– Đã xuyên qua rồi, bây giờ phải tính toán tương lai của chính mình.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn gian phòng cũ nát rồi thì thầm. Kiếp trước không có tiền đồ, bây giờ được xuyên qua, bắt đầu một cuộc sống mới, hắn làm sao có thể cam chịu trở thành người tầm thường.

Đây là cái mạng thứ hai mình may mắn mới có được, nếu không thể đạt được thành tựu gì thì thật xin lỗi lão thiên gia. Kiếp trước vô năng không thể làm chủ cuộc sống, kiếp này, ngủ, phải say trên gối mỹ nhân, tỉnh, phải nắm quyền thiên hạ, đây mới là thứ hắn muốn.

Nghĩ đến đây, huyết dịch trong lòng Lục Lâm Thiên cũng bắt đầu sôi trào lên.

– Xem ra, tuy ngươi trôi qua mười sáu năm tầm thường, nhưng trong huyết quản vẫn luôn có một phần không cam lòng. Yên tâm đi, về sau ta sẽ thay ngươi hoàn thành.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ.

– Tuổi trẻ…

Ngồi ở trước gương đồng trong gian phòng cũ nát, Lục Lâm Thiên nhìn hình dạng của mình bây giờ, từ một người hai mươi ba gần hai mươi bốn tuổi được quay lại hình dáng lúc mới mười sáu tuổi, xem ra hắn đã kiếm được khoản lời không nhỏ.

– Mặc dù ngươi khá tầm thường, cũng không phải ngọc thụ lâm phong, anh tuấn bất phàm, nhưng cũng xem như là có hương vị.

Lục Lâm Thiên nhìn bộ dáng bây giờ của mình hơi mỉm cười. Dáng người cao gầy, làn da màu lúa mạch, ngũ quan đầy đặn, đặc biệt là đôi mắt kia, đôi đồng tử sáng như sao.

– Không tồi, cũng khá ưa nhìn.

Lục Lâm Thiên tự kỷ cười cười, môi mỏng khẽ nhếch, kéo lên nụ cười lười biếng, trong sự vui vẻ còn chôn giấu một phần dã tâm

– Bây giờ, nên tìm hiểu rõ thế giới này.

Lục Lâm Thiên nằm trên giường, trong đầu cẩn thận tìm kiếm thông tin về thế giới này.

Đây là một thế giới hoàn toàn khác với kiếp trước, có tên là đại lục Linh Vũ, là một đại lục vô cùng rộng lớn. Tại đây lấy Vũ vi cường, lấy Linh vi tôn, có Vũ giả cùng Linh giả tồn tại.

Vũ giả có lực lượng lớn vô cùng, nghe nói khi đạt đến cảnh giới nhất định dời núi lấp biển, phá toái hư không, có thể di sơn đảo hải, đi trong hư không. Vũ sư chia các cấp bậc theo thứ tự là Vũ đồ, Vũ sĩ, Vũ sư, Vũ phách, vũ tướng, Vũ suất, Vũ vương, Vũ tôn, Vũ đế.

Còn về Linh giả, nghe nói đó là những người vô cùng thần bí, họ có sức mạnh vô cùng to lớn, có khả năng mà không ai có thể tưởng tượng nổi. Khi Linh giả đạt đến cảnh giới nhất định, có thể hô mưa gọi gió. Linh giả cũng phân thành Linh đồ, Linh sĩ, Linh sư, Linh phách, Linh tướng, Linh suất, Linh vương, Linh tôn, Linh đế.

Trên đại lục Linh Vũ, đạt đến Vũ suất cùng Linh suất đã là cường giả trong cường giả, họ đều là những người cao cao tại thượng. Lão gia chủ Lục gia, cũng chính là ông nội mà hắn chưa từng gặp mặt, nghe nói chính là Vũ giả cảnh giới Vũ tướng.

Trên đại lục này, ngoại trừ Vũ giả cùng Linh giả, còn có Yêu thú và Linh thú. Yêu thú và Linh thú cực kỳ lợi hại, con người cũng không dám trêu chọc chúng, chỉ những Vũ giả hoặc Linh giả có thực lực vô cùng mạnh mẽ mới dám đi đối phó Yêu thú và Linh thú. Chính vì vậy, địa vị của Vũ giả, Linh giả trên đại lục rất cao.

– Xem ra, chỉ khi trở thành Linh giả hoặc Vũ giả thì tương lai mới có hi vọng, nhưng mà, vì sao thân thể này không thể trở thành Vũ giả, Linh giả đây?

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, từ trong trí nhớ biết được, thân thể này của mình, lúc nhỏ có trắc nghiệm qua, dường như là kinh mạch không có vấn đề gì, nhưng không hiểu sao lại không thể trở thành Vũ giả hoặc Linh giả.

Nếu như có thể trở thành Vũ giả hoặc Linh giả, địa vị mình và mẫu thân sẽ không phải là không bằng người hầu như thế này.

– Nhất định phải nghĩ biện pháp trở thành Linh giả hoặc Vũ giả, đây là lối đi duy nhất.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, trên thế giới này, nếu muốn có được những thứ mình muốn thì chỉ có thể đi theo hai con đường này.

– Ồ, suýt nữa đã quên ngươi, tiểu gia hỏa này.

Lục Lâm Thiên cởi quần áo rách nát trên người ra, đang định đưa cho mẫu thân thì phát hiện con rắn màu vàng nhạt quấn trên cánh tay của mình.

– Xì xì…

Con rắn nhỏ màu vàng nhạt dài mười phân, mắt nhỏ mở to chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên, cái lưỡi chẻ đôi không ngừng co duỗi. Sau đó cũng không để ý tới Lục Lâm Thiên, nó tiếp tục quấn quanh cánh tay hắn, dường như đã ngủ.

Lục Lâm Thiên cẩn thận quan sát con rắn nhỏ màu vàng nhạt, trên thân nó bao phủ một lớp lân phiến chi chit sáng bóng, nhìn kỹ phía dưới, Tiểu Kim Xà cũng không giống với một số loài rắn khác, có vẻ nó không phải là một con rắn bình thường.

Chương 5: Vị thiếu gia mệnh khổ

– Yêu thú huynh đệ, huynh đã cứu ta, hẳn là vì muốn để cho ta giúp huynh chăm sóc con Tiểu Kim Xà này phải không? Ta nợ huynh một ân huệ, con Tiểu Kim Xà này, ta sẽ thay huynh chăm sóc thật tốt.

Lục Lâm Thiên nói, nếu dưới vách núi không có con Yêu thú dơi cho mình hai viên yêu đan, chắc hẳn mình đã chết cóng ở trong đầm nước rồi.

Sau khi đưa quần áo cho mẫu thân, Lục Lâm Thiên quay lại phòng của mình, thân là Lục thiếu gia, Lục Lâm Thiên chỉ có duy nhất một đặc quyền, đó chính là được cùng mẫu thân ở trong một căn phòng riêng biệt, không phải ở chung với những người hầu khác.

Một đêm ngủ thật say để bù lại mấy ngày không được ngủ, Lục Lâm Thiên ngủ rất ngon, trong mộng còn mơ về mấy mỹ nữ, thiếu chút nữa máu mũi đã chảy ra rồi.

– Thiên thiếu gia, tỉnh dậy đi, Thiên thiếu gia.

Lục Lâm Thiên đang ngủ ngon đây, thì có một giọng nói thì thầm bên tai hắn.

– Lục Tiểu Bạch, ta đang có nằm mơ đấy.

Lục Lâm Thiên nghe thanh âm cũng biết đó là Lục Tiểu Bạch, trong số những người hầu của Lục gia, cũng chỉ có Lục Tiểu Bạch có quan hệ tốt với hắn nhất.

Mở hai mắt ra, Lục Lâm Thiên thấy một thiếu niên mười sáu mười bảy tuổi xuất hiện ở trước mắt mình. Thiếu niên này mặc trang phục người hầu, kỳ thật trang phục của mình cũng không khác hắn là bao, thiếu niên này mắt sáng mày rậmơ dùng lời ca ngợi để hình dung hắn chính là trông rất thông minh sáng sủa.

– Thiên thiếu gia, mấy ngày này người đã đi đâu? Người không sao chớ?

Lục Tiểu Bạch nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó ánh mắt cẩn thận quan sát Lục Lâm Thiên, nhỏ giọng mà nói:

– Ta nghe nói là mấy người Triệu quản gia đem người đánh cho một trận, sau đó không thấy tăm hơi người đâu, có phải là đã xảy ra chuyện gì không, bọn hắn đã làm gì thiếu gia thế?

Lục Lâm Thiên hiểu ra, lập tức nói:

– Ta không sao, chuyện này, về sau ta sẽ tìm bọn hắn tính sổ.

– Thiên thiếu gia, người phát sốt hay sao? Người không có chuyện gì là tốt rồi, lại còn muốn đi tìm bọn hắn tính sổ, ngươi muốn chết à?

Lục Tiểu Bạch nhìn Lục Lâm Thiên trợn mắt nói.

– Thiếu gia…

Lục Lâm Thiên đột nhiên nhớ tới ở kiếp trước, đột nhiên hướng Lục Tiểu Bạch nói:

– Dừng lại, về sau đừng gọi ta là thiếu gia.

– Không gọi là thiếu gia, ta đây gọi ngươi là gì? Cả Lục gia, thì chỉ có ta cùng Nam thúc gọi ngươi là thiếu gia, ngươi còn không hài lòng? Nhanh dậy ăn sáng đi, ta có mang đồ ăn sáng đến đây.

Lục Tiểu Bạch trừng mắt liếc Lục Lâm Thiên, sau đó móc ra một miếng bánh đưa cho Lục Lâm Thiên.

– Không nên gọi ta là thiếu gia, ngươi có thể gọi ta công tử.

Lục Lâm Thiên nói, nhìn Lục Tiểu Bạch, trong lòng cũng là có chút cảm động, xem ra trước kia Lục Lâm Thiên còn có một huynh đệ như vậy, có thể coi là rất tốt.

– Công tử, ăn mau đi, chúng ta còn phải đi khuân đồ, bằng không, Triệu quản gia nhất định lại tìm chúng ta gây phiền toái.

Lục Tiểu Bạch hướng tới Lục Lâm Thiên nói.

– Chuyển vật gì?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Lục Tiểu Bạch nhìn Lục Lâm Thiên liếc mắt một cái, nói:

– Ngươi cho rằng ngươi là thiếu gia thật sự à, không cần làm việc sao, hôm nay hiệu buôn đã đem đến không ít hàng, chúng ta phải đi mang tới nhà kho.

– Ta vốn cũng không phải là thiếu gia.

Lục Lâm Thiên nói, xem ra làm thiếu gia như thế này, thật đúng là mệnh khổ a.

– Công tử, chúng ta đi thôi.

Lục Tiểu Bạch hướng đến Lục Lâm Thiên nói.

Ra khỏi đình viện, hai người đi đến cửa sau Lục gia, hàng hóa hiệu buôn đều để ở cửa sau.

Vừa rồi không thấy mẫu thân trong đình viện, Lục Lâm Thiên cũng biết thời gian này mẫu thân hẳn là đến phòng giặt quần áo phía sau viện. Sau khi sinh ra mình, theo lý mà nói mẫu thân cũng là Nhị phu nhân của Lục gia. Nhưng bà lại không có bất kỳ danh phận gì, còn phải tiếp tục làm việc như một nha hoàn, hơn nữa bởi vì thường xuyên bị ức hiếp nên cuộc sống càng khổ cực.

Lục Lâm Thiên biết rõ tạm thời mình cũng không có biện pháp thay đổi điều gì, chỉ có thể cắn răng thầm nghĩ trong lòng, nhất định phải mau chóng thay đổi, phải tìm cách trở thành Vũ giả hoặc Linh giả mới được.

Dựa theo quy định của Lục gia, là một người hầu, nếu có thể chính là trở thành Vũ đồ thì địa vị mới được nâng lên, về phần Linh giả, quên đi, Linh giả vô cùng ít, cả Lục gia tối đa cũng chỉ có hai, ba Linh giả, mỗi người đều là bảo bối của cả gia tộc.

– Đi nhanh lên nào, Triệu quản gia đã tới rồi đó.

Đi qua vài hành lang, Lục Tiểu Bạch đột nhiên hướng Lục Lâm Thiên nói, ở bên cạnh cửa sau Lục gia có ba thân ảnh, hai thân ảnh là người hầu, còn lại mặc trang phục tổng quản.

Lục Lâm Thiên nhìn ba người kia, nhớ rõ đây chính là ba người đánh chết Lục Lâm Thiên lúc trước, sau đó lặng lẽ ném xuống vách núi. Nhắc tới ba người hay ức hiếp mình, nếu là thật đánh chết mình, thì họ cũng không dám để cho ai biết, dù sao trên người mình cũng mang dòng máu của Lục gia.

Trong ba người này, hai người là người hầu cao cấp của Lục gia, bình thường cũng chỉ hầu hạ Đại phu nhân. Về phần tổng quản, 35 tuổi, ba người này đều là người hầu đi theo từ nhà mẫu thân để của đại phu nhân.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú nhìn ba người này, sát khí tràn ngập trong lòng. Ba người này mình không thể không diệt, để lại tuyệt đối là một đại họa hại, bình thường chúng cũng hay gây khó dễ cho mẫu thân mình.

Chỉ là trong ba người này, hai người là người hầu cao cấp, cũng là Vũ giả Vũ đồ, Triệu tổng quản lại là Vũ sĩ, mười đại hán bình thường cũng không phải đối thủ Triệu tổng quản, muốn loại bỏ ba người này, chỉ sợ là rất khó khăn.

Lục Tiểu Bạch kéo Lục Lâm Thiên vội vàng ra ngoài, cửa sau cách đó không xa, cũng là chỗ chất đầy một ngàn túi hàng hóa, thoạt nhìn mỗi túi đều không nhẹ.

Ở phía trước, Triệu tổng quản cùng hai tên người hầu cao cấp nhìn Lục Lâm Thiên, cả ba đều hết sức ngạc nhiên, ba người nhìn nhau, sắc mặt tái nhợt.

– Triệu tổng quản, tiểu tử này làm sao mà… Hắn rõ ràng bị chúng ta…

Trong ba người, tên người hầu bên trái hướng tới Triệu tổng quản nói:

– Không có gì ngạc nhiên, có thể là chúng ta luống cuống tay chân nhìn lầm rồi, tiểu tử này mạng lớn, ném xuống vách núi cũng không chết. Không chết cũng tốt, có vẻ như lão gia đang điều tra nên tạm thời đừng đυ.ng đến tiểu tử này, để cho hắn thoải mái thêm mấy ngày nữa.

Triệu tổng quản nhỏ giọng nói:

– Ồ, tại sao hôm nay Triệu tổng quản không gây phiền toái cho chúng ta nhỉ?

Vừa nâng một túi hàng hóa, Lục Tiểu Bạch vừa hướng Lục Lâm Thiên nói, tựa như có một số điều nghi ngờ, vì bình thường Triệu tổng quản luôn bằng mọi cách phải gây sự với mình.

Chương 6: Bí mật kho củi

Bây giờ, bên cạnh đống hàng hóa có khoảng mười người hầu đang cùng nhau khuân vác. Những người hầu này nhìn thoáng qua Lục Lâm Thiên cũng không có chú ý nhiều, quả thực là coi Lục Lâm Thiên như không tồn tại. Cũng chẳng ai muốn để ý tới Lục Lâm Thiên, mà nếu để ý tới Lục Lâm Thiên thì chắc sẽ bị Triệu tổng quản để ý.

– Đó là chúng ta vận khí tốt.

Lục Lâm Thiên nói, thầm nghĩ trong lòng, phỏng chừng ba người này thấy mình chết đi sống lại nên sợ chết khïếp.

Nâng một bao hàng lên, Lục Lâm Thiên cảm giác được dường như bên trong túi hàng này là muối, hắn quay đầu lại nhìn Lục Tiểu Bạch chỉ khiêng một bao mà eo cũng không thể duỗi thẳng:

– Thiếu gia, à không, công tử, sao ngươi đột nhiên khỏe như vậy? Bao muối này phải một trăm hai mươi cân a, trước kia người cũng không thể khiêng nổi.

Nhìn Lục Lâm Thiên nhẹ nhõm khiêng một bao muối Lục Tiểu Bạch kinh ngạc nói.

– Thật sao, tại sao ta không cảm thấy nặng như vậy?

Bản thân Lục Lâm Thiên cũng nghi ngờ, hắn cũng nhớ rõ trước đây mình không thể khiêng nổi vật quá nặng, nhưng bây giờ túi muối như thế này mình có thể khiêng trên vai mà cảm giác như có ba mươi, bốn mươi cân, cũng không tốn bao nhiêu sức.

– Sức lực của ngươi quả thật là tăng lên rất nhiều.

Lục Tiểu Bạch nói với Lục Thiểu Du, ngay sau đó hai người theo những người khác khiêng muối về nhà kho.

Nhà kho cách đây khá xa, vừa tiến tới Lục Lâm Thiên vừa đánh giá

Lục gia, hôm qua về mình còn chưa kịp cẩn thận quan sát. Lục gia quả thật là gia tộc không nhỏ, đình viện nối tiếp nhau, ngọc lưu ly chiếu sáng, khu vực mình ở vẫn chỉ là hậu viện mà thôi, tộc nhân trực hệ của Lục gia đều ở khu vực tiền viện, hướng về nơi đó nhìn, từ xa đã thấy sự xa hoa vô cùng.

Cửa hậu viện, lão bộc Nam thúc vẫn im lặng ngồi một bên, ánh mắt như vô tình cố ý nhìn về phía Lục Lâm Thiên đang khiêng muối, trên gương mặt không hề biểu lộ gì nhưng nếu nhìn kỹ thì không khó nhận ra, trong mắt Nam thúc thỉnh thoảng lại có tia sáng lóe lên.

Lão bộc Nam thúc này ở Lục gia đã mấy chục năm rồi, địa vị trong Lục gia cũng không thấp, có thể xem như một người hầu cao cấp. Tên thật của lão không ai biết, mọi người đều gọi lão là Nam thúc, ngay cả Triệu quản gia cũng phải nể mặt lão vài phần, bình thường Nam thúc chịu trách nhiệm trông coi cửa sau và chăm sóc hoa cỏ trong hậu viện. Hơn một ngàn túi muối, mấy chục người hầu, mỗi người phải khiêng hơn hai mươi lần mới đem tất cả đến nhà kho. Đến tận buổi trưa, khi khiêng đến bao muối cuối cùng hầu hết tất cả mọi người đều mệt đến sắp không thở được, chỉ còn Lục Lâm Thiên tinh thần vẫn tốt, hắn cảm giác như mình càng vận động, sức mạnh trong cơ thể dường như càng tăng lên.

– Khục…

Lục Lâm Thiên khiêng túi muối cuối cùng tiến qua cửa sau, Nam thúc chậm rãi đứng lên, đột nhiên va vào người Lục Lâm Thiên, như thể chẳng may bị hắn đυ.ng phải, ngay sau đó lập tức ho khan.

– Nam thúc, người không sao chứ?

Lục Lâm Thiên vội vàng đỡ tay Nam thúc.

– Thiên thiếu gia, ta không sao.

Nam Thúc bám vào tay Lục Lâm Thiên, khi đã đứng vững mới nói.

– Vậy ta đi trước, Nam thúc, người đi đứng cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên nói, hắn cảm thấy hai tay Nam thúc truyền đến cảm giác ấm áp, khi bàn tay này chạm vào, cả người hắn như có một dòng nước ấm chảy qua.

Nhưng Lục Lâm Thiên cũng không quá để ý đến chuyện này, tiếp tục đi đến nhà kho, Lục Tiểu Bạch nói qua buổi trưa sẽ không phải làm chuyện gì nữa.

– Ồ, kì quái, tại sao lại có thể như vậy? Ám tật kia bị phá giải rồi hay đó là Âm Dương thân thể?

Nhìn chăm chú vào bóng lưng Lục Lâm Thiên, Nam thúc thì thào nói.

– Không phải ngươi không thể trở thành Vũ giả sao, ngươi muốn vũ kỹ làm gì?

Ăn cơm trưa xong, trong phòng Lục Lâm Thiên, Lục Tiểu Bạch khó hiểu nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Ta muốn nhìn một chút để xem có cách nào học được không.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ta chỉ là một người hầu, làm gì có khả năng lấy được vũ kỹ, nhưng ta có một bản vũ kỹ ngoại môn do người cùng phòng để lại, mấy ngày nay hắn về thăm nhà rồi.

Lục Tiểu Bạch nói.

– Lấy ra cho ta xem.

Lục Lâm Thiên vội nói, vũ kỹ ngoại môn cũng là vũ kỹ, nhìn xem một chút cũng tốt.

– Vậy được, lát nữa ta đưa cho ngươi.

Lục Tiểu Bạch gật đầu.

Buổi chiều, Lục Lâm Thiên không có chuyện gì làm, tất cả mọi người trong Lục gia đều coi hắn như không tồn lại, hôm nay Lục Lâm Thiên đi dạo trong hậu viện, tất nhiên chỉ trong hậu viện mà thôi, khu vực ở tiền viện của tộc nhân trực hệ, Lục Lâm Thiên dù có thân phận thiếu gia Lục gia cũng không có tư cách đi vào nơi đó.

Khi trời đã chạng vạng, Lục Tiểu Bạch đem đến một quyển sách nhỏ, đó chính là vũ kỹ ngoại môn mà hắn đã nói lúc trưa, sau đó, mẫu thân của Lục Lâm Thiên cũng trở về. Nhìn vẻ mặt mệt mỏi của mẫu thân, Lục Lâm Thiên không khỏi đau lòng, xem ra hôm nay người đã phải rất vất vả, mình phải nhanh chóng thay đổi mọi thứ mới được.

Mẫu tử hai người nói chuyện trong chốc lát, Lục Lâm Thiên liền trở về phòng của mình, mở ra vũ kỹ mà Lục Tiểu Bạch đưa cho mình bắt đầu đọc qua.

Đọc qua một lượt, Lục Lâm Thiên không khỏi thất vọng, bản vũ kỹ này chẳng khác gì bản Như Lai Thần Chưởng bán hai đồng một cuốn ở kiếp trước, căn bản không thể là tuyệt thế thần công gì, bên trên chỉ có vài chiêu thức đơn giản, xem cũng vô dụng.

– Rốt cuộc phải làm thế nào mới có thể trở thành Vũ giả?

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, bản thân mình muốn thay đổi vận mệnh, đầu tiên phải trở thành Vũ giả mới được.

Đúng lúc này, một giọng nói giống như tiếng muỗi kêu vang bên tai Lục Lâm Thiên.

– Thế nào, ngươi sắp chết đến nơi mà còn muốn trở thành Vũ giả sao?

– Ai, là ai?

Lục Lâm Thiên lập tức kinh ngạc tìm kiếm quanh căn phòng, nhưng trong phòng chỉ có một mình hắn.

– Nếu không muốn chết hãy đi đến kho củi, chớ làm kinh động đến người khác.

Giọng nói lại tiếp tục vang lên bên tai Lục Lâm Thiên, ngay sau đó đã biến mất không nghe thấy nữa.

Lục Lâm Thiên có cảm giác giọng nói rất quen thuộc, do dự một chút, hắn quyết định đi đến kho chứa củi một chuyến, việc liên quan đến sinh tử của mình, mặc kệ là thật hay giả hắn cũng phải đi xem. Người thần bí này có thể thần không biết quỷ không hay nói chuyện bên tai mình thì nhất định là người có bản lĩnh rất lớn.

Thừa dịp ban đêm, Lục Lâm Thiên nhanh chân lẹ bước tiến đến kho củi. Kho củi cách chỗ ở của hắn cũng không xa, đêm hôm khuya khoắt cũng không có ai qua lại. Khi Lục Lâm Thiên đến kho củi, cẩn thận tìm kiếm xung quanh thì phát hiện ra không có ai ở bên ngoài.

– Nhìn ngó cái gì, còn không mau tiến vào đi.

Giọng nói kia lại vang bên tai Lục Lâm Thiên lần nữa.

– Rốt cuộc là ai, chẳng lẽ là quỷ?

Chương 7: Âm dương linh vũ quyết

Lục Lâm Thiên cả gan tiến vào cửa kho chứa củi, trong đêm tối lờ mờ không ngờ lại nhìn thấy được một thân ảnh quen thuộc:

– Nam thúc, sao lại là thúc?

Lúc này, Lục Lâm Thiên đánh giá Nam thúc, bộ dạng của ông lúc này hoàn toàn khác với bộ dạng tuổi già sức yếu ban ngày, hai mắt hữu thần, cả người như như phát ra một khí thế vô hình, chỉ là sắc mặt có chút tái nhợt.

– Rất kỳ lạ sao? Nếu không phải là nhìn ngươi lớn lên từ nhỏ, tâm địa cũng thiện lương, ta cũng không thèm tới cứu ngươi.

Nam thúc chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Nam thúc, cứu ta cái gì, sao ta lại có cảm giác ngươi khác với lúc trước?

Lục Lâm Thiên không nhịn được hỏi.

– Ngươi sắp chết đến nơi rồi mà còn không biết.

Lão bộc nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên khó hiểu nhìn Nam thúc, ngay sau đó liền giật mình một cái:

– Không thể nào, con rất tốt a, Nam thúc, ngươi đừng nói giỡn nữa.

Nam thúc cười khẽ một tiếng nói:

– Ta nói giỡn? Năm, bốn, ba, hai, một…

Theo chữ một rơi xuống, khi Lục Lâm Thiên còn đang kinh ngạc thì hai cỗ khí nóng lạnh trong cơ thể đột nhiên bộc phát, mạnh mẽ xông ra như muốn phá hủy lục phủ ngũ tạng của hắn.

– A…

Lục Lâm Thiên muốn kêu lên thảm thiết nhưng thanh âm không thể nào phát ra được, chỉ thấy hai mắt hoa lên, Nam thúc đã tiến đến bên người hắn, sau đó một tay đặt vào ngực, một tay đặt vào bụng của hắn, nhất thời hai cỗ khí kia liền biến mất, tất cả trở lại yên tĩnh.

– Ta không lừa ngươi chứ?

Nam thúc nói.

– Nam thúc, đây rốt cuộc là chuyện gì? Ngươi phải cứu con a!

Đã đến nước này, trong lòng Lục Lâm Thiên đã nhận định, Nam thúc nhất định là cường giả trong truyền thuyết, chỉ là cố ý ẩn thân ở Lục gia mà thôi, xem ra hai cỗ khí nóng lạnh trong cơ thể mình nhất định là do hai viên yêu đan kia dẫn phát.

– Đi theo ta.

Nam thúc liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên một cái rồi lập tức đi vào một góc tường trong kho chứa củi, không biết tay ông động vào chỗ nào, ngay sau đó trên tường xuất hiện một mật thất dưới lòng đất.

Nam thúc cũng không để ý tới biểu lộ kinh ngạc của Lục Lâm Thiên, tự mình tiến vào mật thất kia, Lục Lâm Thiên mang theo sự kinh ngạc cũng tiến vào trong mật thất.

– Xuy.

Một tiếng động rất nhẹ vang lên, của mật thất đã bị đóng. Trong mật thất, hình ảnh lọt vào mắt Lục Lâm Thiên ngoại trừ một chiếc giường đá ra cũng không còn cái gì khác.

– Nam thúc, ở đây…

Thấy mật thất, trong lòng Lục Lâm Thiên ngạc nhiên không ngừng, theo trí nhớ của hắn thì bên trong phòng chứa củi này không có gì đặc biệt.

– Ta là người trông coi ở đây nên mở ra một gian mật thất để chuẩn bị cho việc khẩn cấp. Ngươi nói thật cho ta biết, mấy ngày này đã xảy ra chuyện gì, tại sao trong cơ thể ngươi phát ra hai loại năng lượng lạnh nóng?

Lão bộc Nam thúc chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên, thần sắc có chút không bình thường, nhưng trong mắt thể hiện sự ân cần nhiều hơn.

– Hừm…

Đến lúc này, Lục Lâm Thiên cũng chẳng dám che giấu. Sau đó, hắn ngay lập tức đem chuyện vách núi kể từ đầu tới đuôi, và tất nhiên hắn không kể về việc xuyên không, đó là kỳ tích của đời hắn, mà có nói cũng chẳng ai tin được.

– Cự Ưng Màu xanh, biết phun lửa, con dơi màu trắng phun hàn khí, chẳng lẽ là…

Sau khi nghe xong Lục Lâm Thiên tự thuật, thần sắc Nam thúc trở nên nghi hoặc, sau đó hướng Lục Lâm Thiên nói:

– Theo lời ngươi thì con rắn nhỏ đó… nhanh đem cho ta xem.

– Chính nó.

Lục Lâm Thiên nhấc ống tay áo phải, lộ ra một cái đầu ngẩng lên của con rắn nhỏ màu vàng nhạt, hướng về người lão bộc Nam thúc nói:

– Chẳng lẽ là…

Nhìn thấy con rắn màu vàng nhạt, Nam thúc ngạc nhiên hẳn lên, và nói:

– Thật là không thể tin nổi!

Người lão bộc Nam thúc chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên, trong thần sắc mang theo ngạc nhiên, nói:

– Từ khi ngươi được sinh ra, nhìn ngươi lớn lên ở Lục gia. Cuộc sống của ngươi bị khinh bỉ, nhưng không ngờ vận khí của ngươi lại tốt như vậy, chuyện tốt này cũng là do ngươi may mắn mới gặp được.

– Nam thúc, ngươi nói rõ ràng một chút, con nghe không hiểu?

Lục Lâm Thiên nói, chẳng qua là ban đầu Lục Lâm Thiên quả thực bị khinh bỉ rất nhiều, có khi còn bị khi nhục hơn cả mấy tên gia nô.

– Ngươi đương nhiên là không hiểu rồi…

Nam thúc nói:

– Ta hỏi ngươi, ngươi muốn sống hay muốn chết, ngươi muốn một ngày đó có thể đứng ngạo nghễ trên đời không?

Nói xong, trong mắt Nam thúc lóe lên tia sáng lấp lánh.

– Tiểu tử quả thực không muốn chết, cầu xin Nam thúc giúp đỡ.

Trong nháy mắt, Lục Lâm Thiên quỳ gối trước người lão bộc. Nếu muốn thay đổi tình cảnh trước mắt thì phải dựa vào Nam thúc rồi. Đây tuyệt đối không phải người bình thường, nếu lão giúp mình, mình sẽ thay đổi được tình cảnh hiện tại.

– Ngươi cũng thông minh, chẳng qua là trong lòng ta muốn giúp ngươi cũng do có một ý tưởng, không biết rốt cuộc cuối cùng là giúp ngươi hay là hại ngươi.

Nam thúc do dự mà nói.

– Nam thúc muốn giúp con, tất nhiên là không hại con.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đứng lên đi, ta nhìn ngươi lớn lên, biết rõ ngươi tâm trí lương thiện, đối với mẫu thân ngươi rất hiếu thuận. Nếu không, ta đã không giúp ngươi, cũng không ở trước mặt ngươi bạo lộ thân phận. Nhớ kỹ, chuyện của ta, ngươi không được nói cho bất kì kẻ nào.

Nam thúc nói, đỡ Lục Lâm Thiên dậy, tiếp tục nói:

– Ngươi từ nhỏ kinh mạch đã bế tắc không thể luyện vũ thuật, cũng vô pháp trở thành Linh giả. Theo như ta thấy đó là do ngươi bị hãm hại, nhưng không nghĩ tới ngươi lần này đại nạn không chết, có được hai viên Linh đan, thật đúng là may mắn, cũng bởi vì ngươi chưa từng tu luyện qua bất kỳ công pháp nào nên hai viên Hoả hệ và Thủy Hệ Linh đan mới có thể hòa hợp, trở thành âm dương chi thể.

– Âm dương chi thể, Nam thúc, ngươi vừa mới nói con suýt chết, còn nói con ăn vào không phải là yêu đan mà là Linh đan?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Ngươi cho rằng Cự Ưng cùng con Dơi khổng lồ đó là yêu thú hay sao? Đây chính là Linh thú, Cự Ưng hẳn là tứ giai Linh thú Hỏa Linh Phi Ưng, còn con Dơi đó chính là ngũ giai Linh thú Hàn Sương Bạch Bức. Linh đan là bảo vật bị ngươi trực tiếp ăn vào, nói là phí phạm của trời cũng không đúng, xem như là ngươi gặp vận may lớn đi, chẳng qua về sau đối với ngươi sẽ có không ít chỗ tốt. Chỉ vì ngươi là người bình thường, nuốt một lúc hai viên Linh đan của Hỏa Linh Phi Ưng và Hàn Sương Bạch Bức thì sớm muộn gì cũng bạo thể mà chết, vừa nãy nếu không có ta thay ngươi áp chế, bây giờ ngươi cũng đừng nghĩ có thể cùng ta nói chuyện ở chỗ này.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Chương 8: Âm dương linh

– Nam thúc, vậy làm sao bây giờ?

Lục Lâm Thiên hỏi, hắn còn chưa muốn chết.

– Muốn sống hay muốn chết, ngươi muốn có một ngày nào đó có thể đứng ngạo nghễ trên đời không?

Người lão bộc hỏi lại lần nữa.

– Muốn, dĩ nhiên muốn, đại trượng phu sống trên đời, tất nhiên là muốn, cho dù là không thể lưu danh thiên cổ thì cũng không để tiếng xấu muôn đời.

Lục Lâm Thiên kiên định mà nói.

– Nhìn ngươi cũng có vẻ chí khí. Được rồi, nhìn tiểu tử ngươi lớn lên, lại có âm dương chi thể, ta sẽ giúp ngươi.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên, tựa như có chút kinh ngạc, vì Lục Lâm Thiên lúc bé so với hiện tại có chút không giống.

– Đệ tử ra mắt sư phụ.

Lục Lâm Thiên đột nhiên quỳ gối trên mặt đất.

– Dừng lại, ta không có nói qua muốn thu ngươi làm đồ đệ, chỉ là thuận tay giúp ngươi một chút mà thôi.

Nam thúc nhẹ nhàng nói.

– Kể cả Nam thúc không thu nhận con, nhưng lễ này vẫn phải có.

Lục Lâm Thiên sững sờ, sau đó là dập đầu ba cái liên tiếp.

– Được rồi, tiểu tử ngươi bình thường thoạt nhìn thành thành thật, hôm nay làm thế nào lại trở nên tinh ranh như vậy, sợ ta đổi ý, không dạy ngươi có phải không?

Nam thúc hơi chút mỉm cười, trong mắt lộ ra vài phần khen ngợi.

– Hắc hắc…

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc.

– Ngồi xuống.

Nam thúc bảo Lục Lâm Thiên ngồi xuống, trong tay đồng thời đưa cho Lục Lâm Thiên một khối màu trắng trong suốt, nói:

– Nhớ kỹ, chuyện ta có thể đến giúp ngươi cũng không nhiều, hãy chăm chỉ, bằng không bao nhiêu công sức sẽ đổ hết xuống sông xuống bể, con đường về sau, hãy tự mình quyết định.

– Nam thúc, đây là cái gì?

Nắm trong tay, Lục Lâm Thiên hỏi.

– Đây là Âm Dương Linh Vũ quyết, năm đó ta vô tình lấy được, chỉ có âm dương chi thể mới có thể tu luyện, kì diệu vô cùng, ta cũng bởi vì cưỡng ép tu luyện âm dương Linh Vũ quyết, nên tất cả công sức đã rơi xuống sông xuống bể. Cũng may mệnh ngươi lớn, bởi vì chưa từng tu luyện qua công pháp nào, cộng thêm trong cơ thể ngươi âm dương hòa hợp, cho nên hai khỏa Linh đan kia chẳng những không làm ngươi ngay lập tức bạo thể mà chết, mà còn giúp ngươi tạo ra kì tích, giúp ngươi có thể tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết.

Nam thúc nói, trong thần sắc lộ ra vẻ hụt hẫng, nếu như hắn cũng có âm dương chi thể thì hắn cũng không rơi vào tình trạng này.

– Nam thúc, vậy ngươi có biết là do ai bố trí thủ đoạn khiến con không thể tu luyện không?

Lục Lâm Thiên hỏi, đúng là có người đang đối phó sau lưng mình ngay từ khi còn nhỏ.

– Chẳng lẽ ngươi không đoán ra?

Nam thúc hỏi ngược lại.

– Nam thúc, chẳng lẽ là bà ta…

Lục Lâm Thiên dần hiểu ra, sự tình này chỉ sợ là Đại phu nhân làm, thật là một người độc ác, trong mắt Lục Lâm Thiên xuất hiện hàn ý, nhất định về sau mình không thể cho nữ nhân này sống yên ổn.

– Phải chú ý cẩn thận, ngươi hiểu như thế là tốt rồi, hiện tại không có thực lực đối phó nàng ta đâu, tốt nhất là không nên lộn xộn, chuyện của ngươi, cha của ngươi mặc dù không biết, thế nhưng ngươi tưởng gia gia của ngươi cũng không biết sao? Nhưng ông ta cũng chỉ để ý một chút thôi, chỉ cần ngươi còn một cái mạng là được nên mới để mặc cho nàng ta tác oai tác quái.

Người lão bộc cảm giác được hàn ý trên thân Lục Lâm Thiên, lập tức nói:

– Dùng máu của ngươi nhỏ lên phía trên ngọc giản ta đưa cho ngươi, trước tiên phải tu luyện luyện Âm Dương Linh Vũ quyết đã, chờ đợi ngươi luyện xong, thì Lục gia nhỏ bé này chẳng là gì với ngươi. Trời cao mặc chim bay, biển rộng mặc cá nhảy, cuộc đời của ngươi sau này, chính là nằm trong tay ngươi rồi.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, tĩnh tâm, nghe lời của Nam thúc có thể biết được Âm Dương Linh Vũ tuyệt có chỗ bất phàm. Lục Lâm Thiên lập tức cắn ngón trỏ, một giọt máu tươi rơi xuống trên ngọc giản màu trắng.

– Xuy…

Ngay lập tức, phía trên ngọc giản xuất hiện một đạo ánh sáng chói mắt chui vào mi tâm của Lục Lâm Thiên, hóa thành một luồng tin tức khổng lồ lưu lại trong óc hắn.

– Nhanh, dùng tâm ghi lại khẩu quyết, sau đó dựa theo pháp quyết trước hết luyện hóa hai cỗ năng lượng nóng lạnh trong cơ thể ngươi, nếu không phiền toái sau này sẽ lớn hơn.

Nam thúc nói bên cạnh Lục Lâm Thiên.

– Một âm một dương tạo nên đại đạo, thiếu âm thiếu dương đạo khuyết thiếu, thuần dương là Thanh Long, thuần âm là Bạch Hổ, tinh chưa đủ giúp người bổ vị, hình chưa đủ giúp người bổ khí. Tinh từ bên trong, khí sinh từ phía ngoài. Bổ âm tất dụng dương, bổ dương tất dụng âm, Âm Dương huyền khiếu, huyễn tẫn đan điền.

– Thu khí về, chiếu theo thiên địa, chân đạp thiên không, tâm tựa năm tháng, như cỗ đại phong, thăng hợp khai mở, ra huyền nhập tẫn, thâm căn cố đế, vì thiên làm mưa mà phát sinh cơ.

– Một dương mới sinh ra chính khí, dùng hô hấp tụ ở đan điền, bổ sung ngũ tạng, tán ở Bách Hội, khí chạm ba cửa ải, vận hành một chu thiên. Âm dương bổ chi giả bất tranh, bất chấp, tam giả hữu ngộ, duy kiến vu không, phảng phất trong chốn u minh chợt có một tia dương khí sinh ra, dụng tâm thanh tĩnh, thí bỉ trung thiên bảo nguyệt đồng, quét sạch u mê, một vòng sáng lấp đầy hư không…

Từng đạo khẩu quyết không liền mạch xuất hiện trong đầu Lục Lâm Thiên, dưới sự chỉ dẫn của Nam thúc, một suy ra ba, nhanh chóng tự mình vận chuyển lại pháp quyết.

Dựa theo khẩu quyết vận chuyển, Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được hai cổ năng lượng nóng lạnh trong cơ thể mình như đang sống dậy, chậm rãi di động.

Hai cỗ năng lượng này trong người hắn có chút không khống chế được, va chạm ở khắp nơi. Dựa theo chỉ dẫn của Nam thúc, Lục Lâm Thiên lập tức dùng Âm Dương Linh Vũ quyết dẫn dắt hai cỗ năng lượng này tiến vào kinh mạch của bản thân. Dòng nhiệt nóng theo kinh mạch tiến vào trong Đan Điền Khí Hải, dòng khí lạnh thì hóa thành một cỗ khí ôn hòa tiến vào trong đầu hắn, khiến đại não thư thái dị thường.

Thời gian dần trôi qua, hai cỗ năng lượng trong cơ thể Lục Lâm Thiên bắt đầu giảm đi, mỗi cỗ năng lượng theo một phương, chảy vào Đan Điền cùng Khí Hải trong đầu.

Hai cỗ năng lượng tiến vào trong kinh mạch cũng khiến kinh mạch hắn bành trướng, Lục Lâm Thiên cảm giác được kinh mạch toàn thân của mình mở rộng thêm không ít, cũng vô cùng đau đớn, nhưng chỉ chốc lát sau một cảm giác thư thái không nói nên lời lan tỏa khắp toàn thân.

– Tốt rồi, đêm nay dừng ở đây thôi.

Cũng không biết đã qua bao lâu, Lục Lâm Thiên nghe được âm thanh của Nam thúc liền ngừng vận chuyển khẩu quyết.

– Hô…

Lục Lâm Thiên ngừng vận hành khẩu quyết, một ngụm trọc khí từ Đan Điền và Khí Hải theo ra ngoài, giống như khí thoát ra từ nhà cầu, lập tức khiến cả mật thất tràn ngập mùi hôi thối, điều này khiến bản thân hắn cũng phải kinh ngạc.

Chương 9: Luyện hóa linh đan

Lúc này, Lục Lâm Thiên cảm nhận trong cơ thể mình, hai cỗ năng lượng kia hắn mới luyện hóa được chưa đến một phần mười. Mà dòng khí đang lưu chuyển trong Đan Điền cùng Khí Hải của mình chỉ có thể dùng hai chữ tinh thuần để hình dung.

Trong đầu, Lục Lâm Thiên có cảm nhận rõ ràng hơn một chút, loại cảm giác này vô cùng huyền diệu, dường như tất cả giác quan của hắn đều trở nên tinh tường.

– Coi như không tệ, trời sắp sáng rồi, ngươi về trước đi. Nhớ kỹ, không được nói chuyện này cho bất cứ ai biết, tối mai tiếp tục đến đây, cho đến khi ta bảo dừng lại mới thôi.

Nam thúc nói với Thiếu Du.

– Vâng, Nam thúc.

Lục Lâm Thiên đáp, sau đó lập tức ra khỏi mật thất, đoán chừng lúc này đang canh năm. Thừa dịp trời chưa sáng hẳn, Lục Lâm Thiên vụиɠ ŧяộм trở về phòng của mình. Một đêm không ngủ nhưng Lục Lâm Thiên cảm thấy tinh thần mình vô cùng tốt, bây giờ mình đã tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết, chẳng mấy chốc có thể trở thành Vũ giả a.

Trong bóng đêm, Nam thúc khôi phục bộ dáng tuổi già sức yếu, nhìn chăm chú về hướng Lục Lâm Thiên rời đi, lẩm bẩm nói:

– Âm Dương thân thể a, thiên phú quả thật không tệ, so với nghiệt đồ kia còn mạnh hơn, làm ta lại không nhịn được mà chỉ dạy cho hắn, chỉ hy vọng hắn không trở thành nghiệt đồ thứ hai. Còn có Linh Hoàng thú nữa, tiểu tử này tưởng như mệnh khổ nhưng không ngờ vận khí lại tốt như vậy.

Thì thào nói xong bóng Nam thúc chậm rãi biến mất trong bóng đêm.

Mấy ngày kế tiếp, ban ngày, Lục Lâm Thiên làm công việc thường ngày của mình, giống như người hầu, việc gì cũng phải làm, buổi tối lại đến mật thất của Nam thúc dựa theo Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa hai cỗ năng lượng trong người.

Trong mấy ngày này, nhờ Nam thúc giảng dạy hắn đã hiểu thêm về Vũ giả cùng Linh giả. Linh giả giống Vũ giả cùng có chín cảnh giới.

Vũ giả phân thành, Vũ Đồ, Vũ Sĩ, Vũ Sư, Vũ Phách, Vũ Tướng, Vũ Suất, Vũ Vương, Vũ Tôn, Vũ Đế. Trước Vũ Đồ còn có cảnh giới Vũ Khí, chỉ khi đạt tới Vũ Khí cửu trọng đỉnh phong mới có thể đột phá lên Vũ Đồ, đạt đến Vũ Đồ mới có thể coi là Vũ giả.

Linh giả cũng giống như vậy, trước Linh Đồ có Linh Khí cửu trọng, đột phá Linh Khí cửu trọng mới có thể trở thành Linh Đồ, chính thức trở thành Linh giả.

Mỗi ngày luyện hóa năng lượng trong cơ thể, ban ngày khi làm việc, khí lực trong cơ thể Lục Lâm Thiên cuồn cuộn không hết, điều này khiến cho Lục Tiểu Bạch kinh ngạc không thôi, suốt ngày nghĩ xem Lục Lâm Thiên có phải ăn được thần dược gì hay không?

Lục Lâm Thiên nhận được lợi ích từ việc tu luyện pháp quyết Âm Dương Linh Vũ, chỉ trong bốn ngày luyện hóa, làm theo lời Nam thúc hắn đã đạt đến cảnh giới bát trọng Vũ Khí, sau đêm nay có thể đột phá Vũ Đồ. Đột phá Vũ Đồ thì có thể trở thành Vũ giả chính thức rồi.

Buổi tối ngày thứ năm, trời vừa tối Lục Lâm Thiên đã chuẩn bị đến mật thất. Sau hôm nay mình có thể trở thành Vũ Đồ rồi, như vậy sẽ hoàn thành được mục tiêu thứ nhất của bản thân.

– Ngươi tới thật sớm.

Lục Lâm Thiên đến sớm Nam thúc còn đến sớm hơn. Ông nhìn Lục Lâm Thiên, trong lòng âm thầm khiĩếp sợ, người có Âm Dương thân thể quả nhiên có thiên phú kinh người.

– Nam thúc, chúng ta có thể bắt đầu luôn chứ?

Lục Lâm Thiên hỏi Nam thúc, hắn đã nóng lòng muốn đột phá đến Vũ Đồ để trở thành Vũ giả rồi.

– Nhìn ngươi nóng vội chưa kìa, bắt đầu đi.

Nam thúc mỉm cười, chỉ có trong mật thất này ông mới thu lại bộ dáng suy yếu gần đất xa trời lúc ban ngày.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trên giường đá, hai tay l*иg vào nhau, tạo thành một thủ ấn trước người, tĩnh tâm, hai mắt nhắm lại, bắt đầu luyện hóa hai cỗ năng lượng nóng lạnh trong cơ thể. Sau một lát, hai mắt Lục Lâm Thiên nhắm nghiền, hô hấp trở nên vững vàng.

Quanh thân Lục Lâm Thiên, từ lỗ chân lông trên người hắn chậm rãi tản ra sương mù trắng, cảm giác lúc nóng lúc lạnh thật huyền diệu.

Nhìn tất cả diễn biến, Nam thúc lộ ra nụ cười thỏa mãn, theo thời gian trôi qua, sương mù quanh thân Lục Lâm Thiên ngày càng dày đặc.

– Vũ khí cửu trọng, Vũ khí cửu trọng, Âm Dương thân thể quả là danh bất hư truyền.

Nam thúc kinh ngạc nói.

Thời gian tiếp tục trôi qua, ước chừng là bốn canh giờ sau, sương mù quanh thân Lục Lâm Thiên nồng đậm đến mức che kín cả cơ thể. Sương mù bám vào cơ thể hắn, làm da hắn sáng bóng như bạch ngọc.

Trong cơ thể Lục Lâm Thiên lúc này, hắn cảm nhận được Đan Điền nhỏ của mình như một khối cầu được thổi đầy khí mà bành trướng ra, đồng thời một dòng khí ôn hòa không ngừng chảy trong đầu.

– Sắp đột phá, tiếp tục.

Cảm giác được biến hóa trong cơ thể, trải qua mấy ngày được Nam thúc giảng giải Lục Lâm Thiên đã hiểu thêm rất nhiều về quá trình tu luyện. Tình huống lúc này đúng là sắp đột phá rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên mừng thầm, tiếp tục ngưng khí, giữ vững trạng thái tu luyện tốt nhất, điều hòa hai năng lượng nóng lạnh trong người. Trong cơ thể, khí ở đan điền cùng năng lượng trong đại não đang tiếp tục được giữ vững và gia tăng. Sau đó tiếp tục chuyển hóa thành năng lượng, theo các đường kinh mạch thẩm thấu vào da thịt giúp hắn rèn luyện cốt cách của cơ thể. Điều này làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy cực kì khoan khoái.

Thời gian trôi qua, Lục Lâm Thiên cảm thấy trong cơ thể của mình bắt đầu có sự biến hóa.

– Chuẩn bị đột phá rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, sau năm ngày tu luyện, hắn đã muốn đột phá. Trong lòng Lục Lâm Thiên có tư tưởng, mình phải trở thành một Vũ giả, thì mới có thể giải quyết được hết được tất cả mọi chuyện. Giả sử như bây giờ mình có đủ thực lực, thì không ai có thể làm khó mình cùng với mẫu thân của mình. Bất kể là kiếp trước hay là kiếp này, thực lực đều quan trọng, chỉ là kiếp trước với kiếp này, quan niệm thực lực không giống nhau mà thôi. Ở kiếp trước quyền lực, tiền tài được coi là thực lực. Còn ở kiếp này, Vũ giả, Linh giả, là thực lực tuyệt đối.

Đối với việc năm ngày có thể đột phá Vũ đồ, Lục Lâm Thiên tựa như có cảm giác mình luyện rất nhanh, trong khi đó thì người bình thường mất năm năm, cũng khó có thể trở thành chính thức Vũ đồ. Nếu bây giờ biết Lục Lâm Thiên sắp bước vào cảnh giới Vũ đồ, nhất định là sẽ khiến nhiều người tức giận.

Cho dù tại người lão bộc Nam thúc nói Lục Lâm Thiên luyện tập tiến bộ nhanh như vậy vì trong cơ thể hai khỏa yêu đan, thế nhưng tiến bộ nhanh như vậy cũng là tuyệt đối kinh người rồi.

Thời gian tiếp tục trôi qua, quanh thân Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện hai cỗ khí tức huyền ảo đồng thời tuôn ra đột ngột, một dòng ở đan điền, một dòng ở giữa chân mày, mà xung quanh người Lục Lâm Thiên còn xuất hiện thêm một quầng sáng màu vàng nhẹ nữa, hai dòng khí chuyển động ẩn hiện quanh thân thể như là thái cực Âm Dương.

Bây giờ Lục Lâm Thiên tựa như đắm chìm tại vào một trạng thái huyền diệu.

Chương 10: Đột phá

– Vù vù…

Hai dòng khí dừng lại, sau đó tiêu tán thu hồi vào trong cơ thể, đồng thời, quanh thân Lục Lâm Thiên xuất hiện một cỗ khí thế, toàn bộ cơ thể của hắn có vẻ mạnh hơn rất nhiều.

Trong cơ thể Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được, khí ở đan điền đột nhiên tăng thêm, sau đó tựa như là có sức lực đè ép đan điền rất lớn, đồng thời trong đầu tại tựa như là có một năng lượng nào đó đang bay ra. Sau đó Lục Lâm Thiên cảm thấy mình thật yên tĩnh, loại cảm giác này thật là kỳ diệu.

– Đột phá rồi, không thể tưởng tượng nổi.

Lão bộc Nam thúc cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, chỉ năm ngày mà hắn lại đạt đến trình độ này, quả là kì tích cực kì lớn.

– U u…

Lục Lâm Thiên nương theo đan điền dồn khí thật sâu, sau đó thở ra một ngụm trọc khí, nhìn chăm chú người lão bộc Nam thúc, nói:

– Nam thúc, con đã đột phá rồi.

– Đột phá thì cao hứng cái gì, con đường ngươi về sau còn dài mà.

Lão bộc Nam thúc ngừng cười, nói.

– Nam thúc, bây giờ con hẳn xem như là Vũ giả chính thức rồi hay sao?

Lục Lâm Thiên lè lưỡi, sau đó hỏi, chẳng lẽ thúc nghĩ mình đột phá không đủ nhanh.

– Xem như là thế đi, coi như là Linh giả nữa.

Người lão bộc Nam thúc nói.

– Linh giả, không phải nói muốn trở thành Linh giả rất khó sao?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, chính mình vừa là Vũ giả lại vừa là Linh giả, theo như hắn biết thì ở thế giới này, dường như không có một người.

– Hừ! Tất nhiên khó, so với trong tưởng tượng của ngươi, còn khó hơn rất nhiều, trước kia ngươi được ta sẽ âm thầm thay ngươi kiểm tra thể chất, tư chất cũng xem như trung đẳng, muốn tu luyện Vũ giả, cũng không đến nỗi khó, chẳng qua tu luyện Linh giả, là mơ mộng hão huyền.

Người lão bộc Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó tiếp tục nói:

– Có thể vận khí ngươi tốt, Hoả linh Phi ưng kia cùng Hàn sương Bạch bức là linh thú, mục đích chính là Hỏa hệ linh thú cùng Hàn sương Bạch Bức tương khắc, âm dương hòa hợp, hơn nữa ngươi cũng có chút tài năng vừa đủ giúp ngươi khai phá âm dương chi thể.

– Và Hoả linh Phi ưng kia cùng Hàn sương Bạch bức đều là linh thú, tứ giai linh thú và ngũ giai linh thú. Linh đan bên trong ẩn chứa linh lực, giúp ngươi có năng lực, tăng thêm âm dương chi thể, phối hợp âm dương Linh Vũ quyết một cách huyền diệu, đồng thời biến ngươi trở thành Linh giả và Vũ giả, nếu như hai năng lượng hơn kém nhau, ngươi cũng không có bất kỳ cơ hội nào.

– Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, xem ra, đại nạn không chết thật đúng là hậu phúc.

– Được rồi, nếu ngươi là đã trở thành Vũ giả và Linh giả, Âm Dương Linh Vũ quyết cũng coi như qua bước đầu tiên, ta cũng nên nói cho ngươi biết chỗ tốt cùng chỗ xấu của Âm dương Linh Vũ quyết.

Người lão bộc Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên.

– Âm dương Linh Vũ quyết chẳng lẽ còn có điểm xấu?

Lục Lâm Thiên nói.

– Có lợi thì cũng có hại, Âm dương Linh Vũ quyết, chính là ta trong lúc vô ý lấy được một bộ công pháp này, và bộ công pháp này có ba chỗ tốt lớn nhất.

Lão bộc Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Chỗ tốt thứ nhất, Âm dương Linh Vũ quyết chính là một bộ công pháp Linh Vũ song tu, đây cũng là nguyên nhân vì sao ngươi có thể vừa là Linh giả lại vừa là Vũ giả. Tương lai, thực lực của ngươi so với người cùng cấp sẽ mạnh hơn, có thể nói trong cùng một cấp độ ngươi chính là tồn tại Vô Địch.

– Âm dương Linh Vũ quyết ngoài ra còn có hai chỗ rất bất lợi.

Lão bộc Nam thúc tiếp tục nói.

Lục Lâm Thiên sững sờ, hỏi:

– Không phải thúc nói có ba chỗ tốt sao, còn gì nữa không?

– Ngươi nói hay là ta nói?

Người lão bộc trừng mắt, tiếp tục nói:

– Âm Dương Linh Vũ quyết cũng có điểm bất lợi, bất lợi lớn nhất là tốc độ tu luyện cực kì chậm chạp, so với công pháp khác, thì chậm hơn gấp trên mười lần, nói cách khác, nếu bình thường tu luyện như lời nói thì mất khoảng một trăm năm, ngươi có thể đột phá đến tình trạng Vũ sư, cũng là kỳ tích.

– Cái gì, con một trăm năm mới có thể tu luyện tới Vũ sư…

Trong đầu Lục Lâm Thiên vừa có vẻ kiêu căng, đột nhiên đã bị dội cho một chậu nước lạnh, trong lòng đột nhiên lạnh ngắt.

– Gấp cái gì, không phải là ngươi còn có hai người chỗ tốt?

Người lão bộc Nam thúc chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Âm dương Linh Vũ quyết còn có hai cái lợi ích, ngươi cũng đã qua một cái trong số đó là Linh đan giúp ngươi đột phá thành công.

Ngươi lão bộc nghiêm trọng mà nói:

– Âm Dương Linh Vũ quyết có thể trực tiếp thôn phệ Linh đan, yêu đan để tăng cấp tu vi của ngươi.

Rồi bất chợt giọng nói lão bộc trầm hơn.

– Thậm chí, Âm Dương Linh Vũ quyết còn có thể trực tiếp thôn phệ linh khí của Linh giả và chân khí của Vũ giả để đột phá.

– Có thể trực tiếp thôn phệ linh khí của Linh giả và chân khí của Vũ giả để đột phá… Lục Lâm Thiên cảm thấy kinh ngạc, Âm Dương Linh Vũ quyết này quả thật là biến thái ah, giống như võ công Hấp Tinh Đại Pháp trong tiểu thuyết võ hiệp vậy.

Ngạc nhiên trôi qua, Lục Lâm Thiên nặng nề hỏi:

– Nam thúc, chẳng lẽ Âm dương Linh Vũ quyết là tà công?

– Cái gì là tà công, chỉ có người phân chia chính tà, chẳng có công pháp nào phân chia chính tà cả. Linh giả, Vũ giả có thể giết yêu thú, linh thú đoạt được yêu đan Linh đan luyện chế thành đan dược để nâng cao thực lực, như thế gọi là chính sao. Tính ra Âm dương Linh Vũ cao cấp mà thôi, trực tiếp đem Linh đan cùng yêu đan hấp thụ năng lượng, căn bản là không cần luyện chế, vẫn có thể trực tiếp hấp thụ năng lượng từ trên người Linh giả cùng Vũ giả.

Người lão bộc Nam thúc nói.

– Đúng vậy, công pháp có thể giết người, căn bản là không thể phân chia chính tà, lòng người là chính, công pháp là chính, nếu là người mang tà tâm, bất kỳ công pháp rơi vào trong tay người đó, thì sẽ là tà công.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ân…

Nghe Lục Lâm Thiên nói, Nam thúc khẽ gật đầu, nhưng lập tức tiếp lời:

– Nhưng ngươi phải nhớ kỹ, ngàn vạn lần không thể dùng Âm Dương quyết thôn phệ trước mặt người khác.

– Tại sao? Chẳng lẽ xử lý một tên đại ác ma cũng không được?

Lục Lâm Thiên khó hiểu.

– Vậy ngươi thử xem, trừ phi ngươi không sợ Vũ giả cùng Linh giả khắp thiên hạ đuổi giết ngươi.

Nam thúc liếc cặp mắt trắng dã nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên cười khổ, trong lòng hắn cũng hiểu, nếu những Vũ giả, Linh giả khác, chẳng phân biệt là chính hay tà biết được trên đời này tồn tại loại công pháp biến thái này nhất định sẽ tìm mọi cách để chiếm lấy, đồng thời cũng tiến hành đồ sát vì nó. Sự tồn tại của pháp quyết này không thể nghi ngờ sẽ biến mình thành sự uy hiếp đối với tất cả Linh giả cùng Vũ giả trong thiên hạ.

Chương 11: Tuyển chọn

– Điểm lợi còn lại thì sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Điểm lợi này…

Nam thúc trầm ngâm một chút sau đó mới nói:

– Một người có Âm Dương thân thể khi tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết có thể trở thành Vũ giả toàn hệ.

– Vũ giả toàn hệ?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc.

– Việc này về sau sẽ từ từ nói, trong thời gian ngắn ngươi cũng không cách nào sử dụng nhiều như vậy. Tuy Vũ giả toàn hệ không mạnh mẽ bằng Linh Vũ song tu nhưng tuyệt đối không kém quá xa, sau này ngươi sẽ biết rõ được lợi ích từ nó. Tiểu tử, vận khí của ngươi tốt đến mức cả ta cũng muốn ghen tỵ a.

Nam thúc nói.

– Nam thúc, vậy chỗ hại còn lại thì sao?

Vừa rồi Nam thúc có nói Âm Dương Linh Vũ quyết có hai điểm yếu hại, một là tốc độ tu luyện vô cùng chậm, còn điểm yếu hại thứ hai, Lục Lâm Thiên đã chuẩn bị xong tinh thần tiếp nhận.

– Còn một điểm yếu hại chính là, khi muốn đột phá thì cả Linh Vũ phải cùng đột phá mới được. Âm Dương Linh Vũ quyết, Linh Vũ hỗ trợ nhau mới có thể đột phá, bằng không ngươi đừng mơ đột phá được.

Nam thúc nói.

– Hà khắc như vậy sao?

Lục Lâm Thiên buồn bực:

– Vậy con phải tu luyện thế nào đây?

– Muốn tăng thực lực, dựa vào tình huống trước mắt của ngươi cũng chỉ có thể kiếm yêu đan và linh đan để thôn phệ.

Nam thúc tủm tỉm cười nhìn Lục Lâm Thiên.

– Nan thúc, thúc nói giỡn sao? Yêu đan, Linh đan phải Yêu thú cùng Linh thú tứ giai mới có, mấy thứ này cho dù toàn bộ Lục gia chỉ sợ không mua nổi mấy viên. Thúc bảo con làm sao tìm được mà thôn phệ đây?

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Nam thúc. Yêu đan, Linh đan? Đùa sao? Bây giờ thân phận của mình là một thiếu gia vô dụng, hữu danh vô thực, làm gì có tiền mà đi mua Yêu đan cùng Linh đan về để thôn phệ?

– Tự ngươi nghĩ cách đi, ngươi cũng không phải đồ đệ của ta, chẳng lẽ ta còn phải giúp ngươi nghĩ cách sao?

Nam thúc trừng mắt nhìn lại Lục Lâm Thiên.

– Nam thúc, hay thúc cho con mượn kim tệ trước đi?

Do dự một chút, Lục Lâm Thiên cười xấu xa nói với Nam thúc. Nam thúc tuyệt không phải người bình thường, trên người hẳn là có thứ giá trị.

– Ngươi cảm thấy một lão già như ta có thể cho ngươi mượn kim tệ sao?

Nam thúc nói, thần sắc kiên quyết nhìn Lục Lâm Thiên. Muốn kim tệ sao? Tuyệt đối không có.

– Nam thúc, con cũng đã dập đầu trước thúc rồi, chẳng lẽ thúc thật sự bỏ mặc con sao?

Lục Lâm Thiên tiếp tục nài nỉ, bây giờ mình chỉ còn cách bám riết lấy Nam thúc thôi.

– Ngươi được một tấc lại muốn tiến thêm một thước.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên sau đó nói:

– Ta không thể giúp ngươi nhưng có thể nghĩ biện pháp cho ngươi.

– Có biện pháp là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên lập tức cười cười, chỉ cần có biện pháp đã là tốt rồi. Hắn vất vả lắm mới có thể trở thành Linh Vũ song tu, tiền đồ sau này tất vô hạn, nếu thực lực tiến bộ như rùa thì tiền đồ gì cũng không đáng nói.

– Ngươi đừng quên, bây giờ ngươi không chỉ là Vũ giả mà còn là một Linh giả. Ở thế giới này Linh giả có rất nhiều cách để kiếm kim tệ, ví như luyện đan, bồi dưỡng linh dược, còn nữa, nếu một Linh giả luyện ra binh khí thì giá bán cũng cao hơn rất nhiều so với bình thường.

Nam thúc cười nói.

– Con là Linh giả, nhưng… không biết những thứ này.

Lục Lâm Thiên buồn bực nói. Tuy bây giờ hắn là Linh giả nhưng chỉ nửa vời, những thứ như luyện đan, luyện khí, bồi dưỡng linh dược hắn đều không biết.

– Tiểu tử, ngươi không biết nhưng ta đâu có nói ta không biết.

Nam thúc tức giận trợn mắt nói.

– Nam thúc, ý thúc là thúc sẽ thay con luyện đan dược cùng binh khí để đi bán?

Lục Lâm Thiên lập tức vui mừng nói, lời nói còn chưa dứt đã bị gõ một cái vào đầu. Hắn ôm đầu, ánh mắt mang theo một tia oan ức nhìn Nam thúc:

– Sao thúc lại đánh con?

– Ngươi nghĩ hay lắm, một lão già khọm như ta mà phải thay ngươi luyện đan dược và binh khí sao?

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Ta có thể dạy ngươi, nhớ năm đó, bao nhiêu Linh Vương, Linh Tôn cầu xin khóc lóc với ta, ta còn mặc kệ, bây giờ tiện nghi cho ngươi rồi.

– Cũng được.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên dương lên lộ ra nụ cười nhẹ mang theo vài phần tà khí.

– Còn có, tuy ngươi đã trở thành Vũ giả nhưng không có bất kỳ Vũ kỹ nào, như vậy nhiều nhất cũng chỉ trở thành một đầu trâu điên mà thôi. Nói xem, ngươi muốn học Vũ kỹ như thế nào?

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Nam thúc, không phải người nói Vũ kỹ chia làm Thiên Địa Huyền Hoàng Tinh Thần, sáu loại đó sao, thúc có Thiên cấp vũ kỹ hay không?

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, vũ kỹ tất nhiên là dùng loại có đẳng cấp càng cao càng tốt.

– Thiên cấp vũ kỹ đến ta còn muốn có đây, ngươi cho rằng Thiên cấp vũ kỹ là củ cải trắng mọc đầy đường sao?

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, suýt nữa thì tức hộc máu.

Lục Lâm Thiên trợn mắt, lại nói:

– Vậy Địa cấp đi, Địa cấp cũng có thể thông qua rồi.

– Địa cấp? Dùng thực lực bây giờ của ngươi có thể học được sao?

Nam thúc lại lắc đầu.

– Được rồi, vậy Huyền cấp, nếu còn không có nữa thì Nam thúc cũng không cần lấy ra nữa.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ngươi đúng là tên tham lam, như vậy đi, ở đây có một quyển vũ kỹ rất thâm ảo, ngươi có muốn học hay không?

Nam thúc cười nói.

– Thâm ảo? Đây nhất định là đồ tốt, con muốn học.

Lục Lâm Thiên cười nói:

– Nam thúc, vũ kỹ này cấp bậc gì?

– Không có cấp bậc.

Nam thúc nói.

– Không có cấp bậc là cấp bậc gì?

Một lần nữa Lục Lâm Thiên như rơi từ thiên đường xuống địa ngục, Nam thúc thật biết đùa người a.

– Ta cũng không biết nó có cấp bậc gì, ngay cả ta cũng không hiểu được nó, hy vọng ngươi có thể lý giải a. Mặt khác, dựa theo thực lực hiện tại của ngươi, ta cho ngươi hai bộ vũ kỹ, một bộ là vũ kỹ thiên về tấn công, một bộ là vũ kỹ phòng ngự. Bộ vũ kỹ công kích có cấp bậc không cao, chỉ là vũ kỹ Tinh cấp mà thôi nhưng lại rất thích hợp với ngươi, cấp bậc cao hơn ngươi cũng không có cách nào luyện được. Về phần vũ kỹ phòng ngự, chính vào vũ kỹ mà lúc trước có người muốn nhờ ta làm việc nên đưa ra làm thù lao, bên trong cũng có chút huyền ảo, vừa khéo cho tiểu tử ngươi, đúng là vận khí tốt, có một đầu Linh Hoàng thú trên người.

Nam thúc nói.

– Nam thúc, người đang nói con rắn nhỏ kia, nó là Linh Hoàng thú gì?

Lục Lâm Thiên không khỏi nghi ngờ.

– Con rắn nhỏ? Ngươi đúng là có phúc mà không biết hưởng. Nó chính là một con rắn nhỏ mà ngay cả Vũ Tôn cùng Linh Tôn nếu biết được lại lịch của nó cũng sẽ tuyệt đối không bỏ qua cho ngươi. Nhưng cũng may, ở Lục gia này, người có thể nhận ra Linh Hoàng thú không có mấy người.

Chương 12: Vũ kỹ phòng ngự

Nam thúc nói, trong ánh mắt tràn đầy đắc ý. Ông ở Lục gia đã mấy chục năm rồi, vẫn luôn mai danh ẩn tích, bây giờ lại cùng một tiểu tử bàn về năng lực và tu vi, thật là có tư vị khác lạ.

– Lợi hại như vậy sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, một con rắn nhỏ dài mười tấc cũng có địa vị lớn như vậy? Hắn quả thật không ngờ đến.

– Tĩnh tâm, đừng nhúc nhích.

Đúng lúc này Nam thúc chợt nói, một tầng ánh sáng nhàn nhạt lóe lên trên tay ông, cuối cùng hai ngón tay ông khép lại điểm vào mi tâm của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được, trong đầu mình dường như có cái gì đó bị rút ra, ngay sau đó một đạo khí thể phát ra hào quang rơi xuống tay Nam thúc, đồng thời, trên mi tâm có một giọt máu rơi xuống tay Nam thúc.

– Lên.

Lục Lâm Thiên chỉ thấy miệng Nam thúc lẩm bẩm, hai tay biến hóa ra những thủ ấn kỳ dị, ngay sau đó con rắn nhỏ vẫn ở trên tay phải hắn liền xuất hiện trên tay Nam thúc.

– Xì xì…

Hai mắt của Tiểu Kim Xà xuất hiện ác ý, cái lưỡi nhỏ không ngừng co duỗi như muốn nhao đến người Nam thúc, quanh thân con rắn đúng là kỳ dị bao phủ bởi một màu vảy màu vàng nhạt lấp lánh.

– Thật đúng là hung dữ.

Lão bộc Nam thúc cười nhạt một tiếng, trong tay ánh sánh lóe lên, mi tâm của tiểu xà dương như có một giọt máu đỏ xuất hiện ở trong tay lão bộc Nam thúc.

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên thấy trong tay lão bộc Nam Thúc đột nhiên biến hóa, đồng thời cả trong phòng xuất hiện một loại ánh sáng huyền ảo.

– Xì xì…

Lục Lâm Thiên thấy, mi tâm mình xuất hiện một đường ánh sánh cùng máu Tiểu Kim Xà nhập lại với nhau, sau đó lại là hóa thành hai đường ánh sáng, một đường từ mi tâm của Nam thúc, đường kia là từ Tiểu Kim Xà.

– Ồ…

Lục Lâm Thiên đột nhiên cảm thấy một cảm giác kì lạ, mình và Tiểu Kim Xà hình như là có một loại liên kết vô hình, giống như là anh em song sinh, như là chung một dòng máu, trong lúc này cảm giác đó huyền diệu khó giải thích, cũng khó mà hình dung.

– Nam thúc, đó là gì vậy, thật huyền ảo.

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên hỏi.

– Cái này còn kì diệu hơn nữa, về sau ngươi cố học hỏi thêm một chút.

Nam thúc hơi chút mỉm cười, đắc ý mà nói:

– Được rồi, ngươi cùng nó đã cùng nhau thệ ước, đây là một loại Bình Đẳng Khế Ước giữa Linh sư cùng linh thú, ngươi cùng nó cũng chỉ có thể kết thành Bình Đẳng Khế Ước, nếu không, nếu là có một ngày, tộc linh thú phát hiện ngươi nô dịch thành viên của chúng, nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi, ngươi sẽ chết vô cùng khó xem.

Nói xong, lão bộc Nam thúc tiếp tục lấy thêm của Tiểu Kim Xà một giọt máu, sau đó cầm Tiểu Kim Xà trong tay đưa cho Lục Lâm Thiên. Tiểu Kim Xà bây giờ đúng là dịu dàng ngoan ngoãn rất nhiều.

– Chiếu cố tốt nó, về sau nó có thể giúp ngươi không ít, ngươi nuôi nó bằng thịt sống, nếu là có khả năng, tốt nhất là ăn thịt yêu thú hoặc là linh thú, thế mới có thể lớn nhanh.

Người lão bộc Nam thúc nói.

– Thịt yêu thú và linh thú…

Lục Lâm Thiên thầm than, đây đúng là một cách đốt tiền mà.

– Đây là Vũ kỹ phòng ngự, gọi là Thanh Linh khải giáp, ta dùng máu của Linh hoàng thú để làm dẫn cho ngươi, tác dụng Thanh Linh khải giáp thì về sau ngươi sẽ biết.

Lão bộc Nam thúc hướng tới Lục Lâm Thiên nói, sau đó trong tay có một khối ngọc giản, Nam thúc cầm trong tay một ít máu Linh hoàng thú đánh vào bên trong, giao cho Lục Lâm Thiên.

– Còn có vũ kỹ Tinh Cấp, gọi là Khai Sơn chưởng, uy lực xem như không tệ. Trước khi ngươi tu luyện, dùng phòng thân cũng tốt, còn có Vũ kỹ này, ta cũng không biết đẳng cấp gì, dù sao ngươi vận khí không tệ, hy vọng ngươi có thể lĩnh ngộ ra.

Người lão bộc Nam thúc tiếp tục giao cho Lục Lâm Thiên hai cái ngọc giản.

– Nam thúc, vậy khi nào con có thể luyện chế đan dược cùng binh khí?

Lục Lâm Thiên tiếp nhận ngọc giản hỏi, tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết, đây đúng là công pháp đốt tiền mà, mình là một thiếu gia mệnh khổ, cũng không có bất kỳ nguồn kinh tế nào.

– Ngươi thật đúng là tham lam. Trời đã sáng rồi, để buổi tiếp theo đi, nhớ kỹ, không được công khai thân phận Linh giả, Vũ giả của ngươi, Lục gia hẳn cũng không có người có thể nhìn ra sự biến hóa của ngươi. Hai khỏa Linh đan trong cơ thể ngươi hẳn vẫn chưa hoàn toàn được luyện hóa, cũng đủ ngươi tu luyện tới cảnh giới cửu trọng Linh đồ, về phần có thể đột phá đến cấp Linh sĩ hay không, thì tùy vào vận khí. Còn vũ đạo chân khí của ngươi phải hấp thụ hoàn toàn yêu đan, nếu không, linh khí ngươi của sẽ mạnh mẽ hơn, chân khí sẽ theo không kịp, cũng khó có thể đột phá.

Người lão bộc Nam thúc mỉm cười nói.

– Haizz…

Lục Lâm Thiên thở dài, xem ra, về sau mình phải kiếm tiền nhiều mới được, nếu không, mình khó có thể tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết.

Theo bóng đêm, Lục Lâm Thiên quay lại cửa đình viện, lúc này trời cũng sắp sáng, quay lại gian phòng, Lục Lâm Thiên hơi chút mỉm cười, bất kể như thế nào, bây giờ mình cũng là vũ giả, đồng thời còn vô cùng gần với Linh giả, mặc dù Âm Dương Linh Vũ quyết là công pháp đốt tiền.

– Tiểu tử may mắn, Linh Vũ song tu, còn có Linh Hoàng thú, con đường về sau, phải dựa vào chính bản thân ngươi rồi.

Trong bóng đêm, người lão bộc Nam thúc thì thầm nói.

– Lâm Thiên, mấy ngày nay có gì mà ngươi vui vậy.

Sáng sớm, Lục Lâm Thiên đã đến trong đình viện, mẫu thân của Lục Lâm Thiên La Lan Thị hỏi, mấy ngày này, nhìn thấy Lục Lâm Thiên mặt mày hồng hào, tâm tình tựa như là cũng vô cùng tốt, bà rất lâu không có nhìn thấy con mình như vậy.

– Mẫu thân, về sau con nhất định sẽ chăm lo cho mẫu thân.

Lục Lâm Thiên nói, sáng sớm nhìn mẫu thân đi đến phòng giặt quần áo làm việc, trong lòng chua xót không nói lên lời.

Nam thúc cũng đã nói, mình không được công khai thân phận, bây giờ mình như Vũ giả, trong khi đó Đại phu nhân lại hoàn toàn không muốn mình trở thành Vũ giả nên đã bày ra hàng loạt thủ đoạn khiến mình suýt mất mạng. Cho nên, mình phải có năng lực tự bảo vệ mình, sau đó mới có thể công khai, nếu không thì mất mạng như chơi. Mà bây giờ, mình phải cố gắng tu luyện, cố gắng kiếm tiền.

– Con có tâm như thế là đủ rồi, con có thể bình an, là mẫu thân mãn nguyện rồi.

La Lan Thị nói xong, đi phòng giặt quần áo.

– Kiếm tiền, tu luyện, tiền bạc…

Lục Lâm Thiên ngước lên trời lẩm bẩm nói.

– Công tử, người dậy sớm vậy?

Lục Tiểu Bạch vừa vào trong đình viện nói.

– Hôm nay có việc gì làm không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Hôm nay chắc không có việc gì làm, nghe nói hôm nay có khách quý đến, những quản gia kia đã phải dậy sớm thu xếp phòng.

Lục Tiểu Bạch nói.

– Khách nào mà quan trọng như vậy.

Lục Lâm Thiên thuận miệng hỏi.

– Nghe nói là khách nhân từ Độc Cô gia tới, lão gia phải tự mình đi nghênh đón đây.

Lục Tiểu Bạch nói.

Chương 13: Thanh linh khải giáp

– Độc Cô gia…

Trong đầu Lục Lâm Thiên đột nhiên biết lai lịch Độc Cô gia. Hình như Độc Cô gia rất có địa vị tại ở Trấn Thanh Vân, còn lớn hơn cả Lục gia nhiều lần.

– Ta nghe người ở tiền viện nói Độc Cô gia có cho Độc Cô tiểu thư đến đây, Độc Cô tiểu thư vô cùng quyến rũ, ngươi còn không mau mau đến xem.

Lục Tiểu Bạch vụиɠ ŧяộм nói.

– Bận tâm làm gì, nếu là hôm nay không có chuyện gì làm, ta đây đi ngủ.

Lục Lâm Thiên nói, Độc Cô tiểu thư cái gì, cũng chẳng có quan hệ, càng tiện, hôm nay mình có thể tu luyện một chút vũ kỹ.

– Vậy được rồi, ta sẽ đi xem, khi trở về ta sẽ nói cho ngươi biết.

Lục Tiểu Bạch nói, sau đó đã rời khỏi đình viện.

Quay lại gian phòng, đình viện bình thường cũng không có ai đến, Lục Lâm Thiên chuẩn bị tu luyện Vũ kỹ, không có Vũ kỹ, không phải là Vũ giả, vì cũng chỉ biết dùng sức như một con trâu điên mà thôi.

Lục Lâm Thiên lấy ra một ngọc giản, chính là vũ kỹ Tinh Cấp Khai Sơn chưởng, trong tay kết thủ ấn, sau đó rót một luồng khí nhẹ nhàng vào trong đó, phía trên ngọc giản xuất hiện một đường ánh sánh chui vào mi tâm của Lục Lâm Thiên. Sau đó hóa thành một số hình ảnh trong đầu Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên chìm trong tu luyện, trong đầu nhớ kỹ Khai Sơn chưởng pháp quyết, hai tay xoay tròn trước người, trong tay xuất hiện luông khí vô hình như ẩn như hiện, dường như Lục Lâm

Thiên chưa khống chế thành thục nên mới lúc có lúc không.

– Không ổn, Vũ kỹ thật là khó học.

Lục Lâm Thiên ở trong phòng luyện tập, qua hai canh giờ mà vẫn chưa thành công.

Khai Sơn chưởng, vũ kỹ Tinh Cấp, mặc dù không phải là vũ kỹ cao cấp như Địa cấp, Huyền Cấp, nhưng đối với người mới tiếp xúc với vũ kỹ như Lục Lâm Thiên thì cũng có chút thâm ảo.

Lục Lâm Thiên ở trong phòng không ngừng tập luyện, quanh thân có một khối khí nhẹ nhang bao phủ, trong tay thỉnh thoảng lại phát ra chưởng lực nhưng rất nhanh đã biến mất không thấy.

– Được rồi, từ từ sẽ luyện được, quá nôn nóng sẽ không tốt.

Lục Lâm Thiên thì thầm:

– Hay là luyện vũ kỹ phòng ngự kia trước?

Ngay sau đó trên tay Lục Lâm Thiên xuất hiện thêm một ngọc giản nữa, đây chính là vũ kỹ Thanh Linh khải giáp, một vũ kỹ phòng ngự, cấp bậc của nó Nam thúc không nói cho hắn biết.

Trong tay kết một thủ ấn, một dòng khí nhỏ nhàn nhạt rót vào trong ngọc giản, ngay lập tức phía trên ngọc giản cũng xuất hiện một đạo quang mang rót vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên.

Một đoạn tin tức xuất hiện trong đầu Lục Lâm Thiên, dựa theo pháp quyết này Lục Lâm Thiên bắt đầu thúc dục mở ra vũ kỹ phòng ngự. Ngay sau đó, Lục Lâm Thiên cảm giác được chân khí trong Đan Điền của mình nhanh chóng bị vơi đi một nửa, đúng lúc này, quanh thân hắn đột nhiên được bao bọc bởi một lớp vảy rắn, giống như một chiếc áo giáp thần kỳ. Phía trên áo giáp có một tầng ánh sáng vàng nhạt, giống y hệt màu sắc trên người Linh Hoàng thú.

Chăm chú nhìn những biến hóa này, Lục Lâm Thiên thầm đoán việc này hẳn là có liên quan đến Linh Hoàng thú. Chỉ là, áo giáp này tuy thần kỳ nhưng tiêu hao chân khí không nhỏ, hơn nữa áo giáp ngưng tụ được trên cơ thể trông vô cùng mỏng manh, như thể bất cứ lúc nào cũng có thể tiêu biến đi.

– Còn có tác dụng kỳ ảo như vậy? Thật không tưởng.

Từ những tin tức nhận được trong đầu, Lục Lâm Thiên biết được vũ kỹ phòng ngự Thanh Linh giáp này quả thật có chút biến thái.

Thanh Linh giáp này có hai tầng, tầng thứ nhất là hình thành áo giáp quanh thân người sử dụng như thế này, tầng thứ hai chính là có thể ngưng tụ ra một áo giáp hình thú bên ngoài cơ thể.

Mà tầng thứ hai này chính cấp hình thú, có thể ngưng tụ ra toàn bộ hình thú để phòng ngự, lực phòng ngự này tuyệt đối kinh người.

Điều khiến Lục Lâm Thiên kinh ngạc đầu tiên chính là, chỉ cần có tinh huyết của Linh thú thì Thanh Linh giáp có thể biến hóa thành hình dáng của Linh thú đó. Khuyết điểm duy nhất của vũ kỹ này chính là sẽ phải tiêu hao một lượng lớn chân khí.

Lực phòng ngự của Linh thú so với Võ giả lớn hơn rất nhiều, Thanh Linh khải giáp có thể ngưng tụ ra hình thú phòng ngự thì lực phòng ngự tất nhiên sẽ tăng lên không ít.

– Vũ kỹ phòng ngự này quả thật kỳ diệu. Rốt cuộc Nam thúc là ai, đồ vật ông ta lấy ra đều không phải vật thường a.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói, tuy cả Âm Dương Linh Vũ quyết cùng Thanh Linh khải giáp đều có điểm yếu nhưng không thể nghi ngờ cả hai đều là bảo vật.

Thúc dục Thanh Linh khải giáp tầng một trên cơ thể mình, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được chân khí trong Đan Điền đang biến mất với tốc độ vô cùng nhanh chóng, hắn vội vàng thu Thanh Linh giáp lại. Còn về tầng thứ hai, hắn thật sự không dám nghĩ đến, với thực lực nhỏ yếu bây giờ của hắn có muốn cũng không thể nào sử dụng được..

– Vũ kỹ tấn công, phòng ngự đều đã có.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, vận mệnh thật đúng là kỳ quái a, đột nhiên xuyên không đến thế giới này, mơ hồ muốn trở thành Vũ giả, vậy mà bây giờ thành Linh Vũ song tu.

– Ra ngoài một chút, đêm nay còn phải theo Nam thúc học luyện đan và luyện khí rồi

Lục Lâm Thiên khẽ nói.

Mấy ngày nay Lục Lâm Thiên đã đi dạo gần hết Hậu Viện, trong lúc bất tri bất giác hắn lại hướng đến hoa viên nơi ngăn cách Tiền viện và Hậu viện. Do dự một chút hắn quyết định đi vào hoa viên xem một chút.

Hoa viên này, theo trí nhớ của Lục Lâm Thiên thì không phải ai cũng có thể tiến vào. Ở Lục gia, chỉ có người hầu cao cấp mới có thể đi vào, nhưng hắn dù sao cũng có cái danh thiếu gia, hẳn là cũng có thể tiến vào rồi.

Sau khi do dự, Lục Lâm Thiên đi vào trong hoa viên. Tuy bây giờ là mùa đông nhưng trên hai bên đường đá trong hoa viên có trồng một số thực vật phòng lạnh, cành lá xum xuê tươi tốt, càng khiến người ta than thở chính là có những loại cây nở hoa giữa mùa đông giá buốt. Trong lòng Lục Lâm Thiên cảm khái không thôi, Lục gia quả nhiên là có tiền có của, chỉ một cái hoa viên thôi cũng đầu tư không ít tài lực a.

Chậm rãi đi dạo trong hoa viên, hôm nay hoa viên yên tĩnh lạ thường, giống như tất cả người hầu đều biến mất. Lục Lâm Thiên suy đoán, xem ra họ đều đi gặp vị tiểu thư kia của Độc Cô gia rồi.

Đang ngẫm nghĩ thì chợt nghe thấy tiếng cười nói từ xa vọng tới, dường như có không ít người đang tiến đến đây.

– Người Lục gia, không gặp thì tốt hơn..

Lục Lâm Thiên rất nhanh suy đoán, những người đang đến đây rất có khả năng là người ở Tiền viện Lục gia. Trong trí nhớ của hắn, trong Tiền viện Lục gia có vài người luôn thích làm khó dễ Lục Lâm Thiên trước kia.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không muốn gặp họ, hắn quan sát xung quanh, vừa hay bên người hắn có một cây đại thụ cao chừng bốn, năm thước, cành lá rậm rạp, hẳn là có thể ẩn nấp.

Chương 14: Lặng nghe

Lục Lâm Thiên lập tức điều động chân khí, nhanh chóng trèo lên cây, lợi dụng lá cây che đi thân thể của mình. Xuyên qua khe hở lá cây, Lục Lâm Thiên nhìn thấy từ của lớn có hơn chục người đang chậm rãi tiến vào hoa viên.

Chăm chú quan sát, Lục Lâm Thiên nhíu mày trong hơn chục người phía trước có bảy thiếu niên tầm mười năm, mười sáu tuổi là Lục Lâm Thiên có thể nhận ra. Người mặc cẩm phục hoa đào chính là đệ đệ cùng cha khác mẫu thân với Lục Lâm Thiên trước kia, nhỏ hơn hắn một tuổi, tên là Lục Thiếu Hổ, bình thường luôn không để Lục Lâm Thiên vào trong mắt.

Người bên cạnh mặc cẩm phục màu xanh, mày rậm mắt sáng, khoảng chừng hai mươi tuổi kia chính nhi tử của Nhị cô, tên là Chu Hải Minh, người nhà của Nhị cô này quanh năm đều ở Lục gia.

Những thiếu niên khác Lục Lâm Thiên cũng biết, đó là đệ tử của mấy chi thứ trong tộc. Lục gia là thế gia võ đạo, những thiếu niên qua tám tuổi sẽ được lựa chọn đem đến Lục gia dạy dỗ, những người được lựa chọn đều là những đệ tử có tư chất không tệ, chỉ là bản thân Lục Lâm Thiên từ nhỏ đã không có cơ hội này.

Còn về những thiếu nữ trong đám người, Lục Lâm Thiên chăm chú quan sát cũng nhận ra vài người. Người bên trái, một thiếu nữ khoảng mười chín tuổi, mái tóc đen dài óng ả xõa ở sau lưng, váy dài màu đỏ ôm sát lấy dáng người mỹ lệ, trên cổ tay trắng nõn mang theo vòng tay tinh xảo. Trang phục đơn giản nhưng lại vô tình lộ ra khí chất cao quý, khiến người ta nhìn vào có cảm giác dễ chịu, thoải mái.

Thiếu nữ này Lục Lâm Thiên có quen biết, nàng là dưỡng nữ của Đại Bá, tên là Lục Vô Song, rất được Đại Bá yêu thương, bình thường ở trong Tiền viện cũng chỉ có Lục Vô Song đối xử tốt với Lục Lâm Thiên nhất, thỉnh thoảng lại mang một chút thức ăn đến cho hắn.

Bên cạnh còn có một thiếu nữ khác, nàng tầm mười bảy, mười tám tuổi, mái tóc vàng xõa trên bờ vai, trên đầu búi thành một búi tóc nho nhỏ. Nhan sắc mỹ lệ lại lộ ra sự cao quý, trên tóc cài trâm ngọc màu vàng, xem ra cũng là người phú quý, trong đôi đồng tử màu vàng nhạt lộ ra một kia kiêu ngạo. Đây đúng là con gái nuôi của Lục lão gia chủ, tuy không phải người Lục gia nhưng cũng lấy họ là Lục, tên gọi Lục Mị. Lục Mị này bình thường cũng không coi Lục Lâm Thiên ra gì.

Còn những thiếu nữ còn lại, Lục Lâm Thiên cũng nhận ra vài người, họ đều là tộc nhân trong chi thứ của Lục gia.

Những người Lục gia xuất hiện ở đây, trừ Lục Vô Song khiến Lục Lâm Thiên cảm thấy thiện cảm một chút thì những người khác hắn cũng không thèm để ý. Ánh mắt Lục Lâm Thiên tiến vào vị trí trung tâm, nơi mà người Lục gia túm tụm xung quanh, có một thiếu nữ dung mạo xinh đẹp, cao quý.

Thiếu nữ này toàn thân đều lộ ra quý khí, y phục trên người cũng vô cùng xa hoa làm tăng thêm sự mỹ lệ, khiến cho những thiếu niên Lục gia chỉ nhìn thôi mà nước miếng cũng muốn chảy ra.

Bây giờ Lục Lâm Thiên đưa ánh mắt nhìn chăm chú người thiếu nữ đang ăn mặc như một nha hoàn. Thiếu nữ này tầm mười bảy mười tám tuổi, sắc mặt đang dần ửng hồng lên, giống như là hoa đào đang nở, lông mi thon dài hạ xuống, chớp động lên một đôi mắt màu lam thuần khiết. Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng hồng, cái mũi nhỏ xinh xắn, mái tóc dài màu đen được búi lên ở sau gáy. Nàng hiện tại đang diện một chiếc váy dài đơn giản với một đoạn vải dài quấn quanh thân.

Lục Lâm Thiên nhìn người này, mặt có chút tiếc nuối, thiếu nữ cũng phải ít nhất là một người đẹp khuynh nước khuynh thành, ở trên mặt người thiếu nữ bắt đầu xuất hiện những vết đỏ ngượng ngùng, thật là xinh đẹp làm sao.

Lục Lâm Thiên vẫn không thể ngừng tiếp tục chăm chú nhìn cô gái cũng bởi vì cô gái này thực sự không có gì giống với những nha hoàn cả. Với lại ánh mắt của thiếu nữ này cũng chẳng hề giống, nói tóm lại, Lục Lâm Thiên cảm thấy thiếu nữ này tuyệt đối không thực sự là một nha hoàn.

– Độc Cô tiểu thư, tiểu thư thấy hoa viên nhà chúng ta có đẹp không?

Lục Thiếu Hổ mỉm cười, hướng về phía người thiếu nữ nói.

– Rất là đẹp! Ồ, đây có phải cây Hàn liễu, chỉ có ở cực bắc bình nguyên, ở nơi này của chúng ra rất hiếm thấy ah.

Người được gọi là Độc Cô tiểu thư nhẹ nhàng cười, chăm chú nhìn cây liễu phía trước và nói.

– Độc Cô tiểu thư thật tinh mắt.

Lục Thiếu Hổ, Lục Lâm Thiên còn có Chu Hải Minh, đột nhiên nói.

– Nghe nói Độc Cô tiểu thư tài văn chương phi phàm, bây giờ thời tiết đã vào mùa đông lâu rồi, ta xin bêu xấu, thỉnh Độc Cô tiểu thư chỉ giáo.

Chu Hải Minh mượn cơ hội nói, tựa như muốn thể hiện trước mặt giai nhân một chút.

– Chỉ giáo không dám nhận, vậy thì mời Chu thiếu gia.

Độc Cô tiểu thư cười nói.

– Vậy thì bêu xấu rồi.

Chu Hải Minh sửa sang lại cái tay áo, sau đó hít một hơi sâu, chăm chú nhìn hậu hoa viên, lập tức nói:

.Viên thành cảnh bị đặc tinh kỳ,

Đông lai xuân ý sướɠ khoáng di,

Lục thụ hồng hoa hữu thử ngoại,

Lâu thai cao khởi hữu khách lai.

Ngâm xong, Chu Hải Minh đắc ý cười, tựa như là việc hắn vừa mới làm khiến không ngừng hài lòng.

– Híc híc…

Lục Lâm Thiên đang trốn ở trên cây thiếu chút nữa là đã cười lớn tiếng, thầm nghĩ trong lòng, đầu năm nay, dạng người gì cũng có.

Bây giờ, một nhóm thanh niên nư tú đang ở trong hoa viên, Lục Vô Song đi đến với vẻ mặt như đang cố gắng nín cười.

– Không tệ không tệ, không ngờ Chu công tử đúng là tài thế hơn người.

Độc Cô tiểu thư là hơi chút mỉm cười, giống như là tán thưởng Chu Hải Minh, làm cho Chu Hải chợt đắc ý hẳn lên, bước đi cảm giác rất có thần khí.

Sau đó mọi người tiếp tục đi lên phía trước, từ từ đi đến chỗ cách không xa Lục Lâm Thiên, tất cả mọi người tiếp tục nói chuyện, thỉnh thoảng cười đùa một tiếng.

Lục Lâm Thiên để ý người ăn mặc như nha hoàn, thấy có chút tâm sự giống nhau, vẫn là ăn nói có ý tứ, trong đôi mắt, cũng là lộ ra chút nét u sầu.

Thâm đông kỷ độ,

Dung hoa tạ hậu,

Phong hoa lưu sa,

Thương lão niên hoa,

Phồn hoa loạn thế,

Tĩnh thủy lưu thâm,

Thương sanh đạp ca

Tam sinh viên khuyết.

Bây giờ, người thiếu nữ kia nhẹ nhàng đi tới, chăm chú nhìn sắc cảnh mùa đông, tựa như co chút cảm xúc, nhẹ giọng ngâm tụng. Âm điệu giống như cỏ chi và cỏ lan, làm cho người ta như gặp gió xuân, những người đang cười đùa, bây giờ cũng đều là đưa ánh mắt chăm chú nhìn lên người nha hoàn ấy.

Sau đó nha hoàn kia tiếp tục nhẹ giọng và nói:

Hàn mặc lưu ly na nhất thế,

Kích dương cương tràng hỏa lang yên,

Bất nguyện thị na nhất thế cẩm sắt nữ tử,

Loạn thế khuynh tháp,

Lưu niên phiêu phi.

Chương 15: Lặng nghe 2

Nghe nha hoàn này ngâm khẻ, Lục Lâm Thiên thấy ngôn hành cử chỉ của nha hoàn này khiến hắn hận mình đường đường là thân nam nhi xông pha nơi chiến trương lại không thể bằng một nữ nhi. Đối với việc nhìn tài hoa của nha hoàn, Lục Lâm Thiên không thể ngừng lau mắt mà nhìn, nếu về sau mình có cơ hội, nhất định mình sẽ gạn đυ.c khơi trong chiến trường Hỏa lang yên, không tiếc công thành Vạn Cốt khô, đây mới hẳn là một người nam nhân.

Nha hoàn kia tiếp tục ngâm:

Độ khẩu cú điểm,

Hoang lương cương tràng,

Vũ tiến phân phi,

Cẩm trù la đoạn,

Khuynh tình thiên hạ,

Ngọc lộ quỳnh chi,

Điệp luyến thiên nhai,

Ninh thính phồn hoa khúc,

Bất tố phồn hoa chủ,

Tĩnh hảo dung nhan tại lăng hoa kính như mộng huyễn phao ảnh bàn chuyển thuấn tức diệt.

Tam thiên thanh ti nhược lũ,

Vi thùy điểm mộng thành si!

Vạn trượng phồn hoa hồng trần,

Thùy vi hồng nhan trục lộc quần hùng?

Lần nữa nghe nha hoàn này ngâm thơ, khát vọng của một nam nhân lại như bùng cháy hơn nữa.

Nha hoàn kia lại tiếp tục ngâm:

Nhất khúc không hầu,

Triền nhiễu thế gian ai oán,

Nhất bả tỳ bà,

Nhân uân vạn thế tình hoài,

Tà lãm tàn tiêu,

Si luyến thanh minh vũ,

Phồn hoa tẫn thất,

Thùy năng hứa ngã nhất khúc thiên hoang địa lão?

Hiện tại, lông mày của nha hoàn này nhẹ nhàng nhíu lên một cái, nói về người có thể làm lưu luyến người con gái, tựa như là không thể kết nối tới cảm xúc.

Lúc này, một giọng nói nhẹ nhàng ở phía trước phát ra:

Không linh liễu vũ dạ,

Hàn triệt nhất thế luân hồi.

Tâm linh cầm huyền bát loạn tam thiên hồng trần cổn cổn.

Ký ức chước thương vãng tích tàn thương,

Thân phụ bán sinh ai oán,

Tấu hưởng bán sinh lan san.

Một ít thế, tư thế hào hùng, khí nuốt ngàn dặm, khói tín hiệu bốn phương báo hiệu, chư hầu cắt cứ thiên hạ, quân thay ai tranh giành thiên hạ. Lịch binh mạt ngựa, sanh kỳ quay cuồng, cát bay đá chạy, kim linh minh động trời xanh, chém giết chấn động thiên hạ, toàn thành khói lửa, huyết lệ rơi xuống, tàn tật cưỡi ngựa mặc giáp nứt, chân trời xa xăm, chỉ trông mong chuyển thế, cho ngươi đến tháng hai. Ta chỉ có thể xử dụng một giọt nước mắt thời gian cho ngươi múa can qua, bởi vì ta muốn dùng cả đời thì giờ cho ngươi đi tranh giành thiên hạ.

Một ít thế ngoại, đào nguyên ba nghìn, hoa rụng rực rỡ chân trời xa xăm. Gấm sắt không bờ, dung nhan khuynh quốc khuynh thành khúc ý phong hoa tuyệt đại. Ta chỉ có thể xử dụng thời gian nửa nén hương cho ngươi khảy đàn nửa khúc, bởi vì ta muốn dùng cả đời cảnh xuân tươi đẹp cùng ngươi đạp biến chân trời xa xăm.

Một ít thế, trắng như tuyết tuyết trắng, Huyễn thuật thanh thuần, Anh Hoa bốn mùa lộn xộn dương, hoa tế duy mỹ vũ mạch cát chảy, tàn tật thương mấy đời, vuốt khẽ hoa nhan tay di dư hương, ta chỉ có thể xử dụng sao băng nhấp nháy thời gian cùng ngươi chung say trước hoa dưới ánh trăng, bởi vì ta muốn dùng năm xưa cho ngươi hóa phong tuyết.

Một ít thế, nửa chén nhỏ thanh đèn, cổ phật làm bạn, nguyệt tịch thành giác, Phong bình lầu các, thì giờ một quyển nhẹ ca một khúc, thuốc hút Ẩm sơ trang, ba búi tóc đen nhược sợi, vì khanh nét thành si. Tích lũy cả đời mê, có phó thác cho người đó?

Bao nhiêu anh hùng đẫm máu thí giết, bao nhiêu trung hồn giết cốt vùi chết tha hương, nhất tướng công thành vạn cốt khô, bao nhiêu tóc trắng đã tiễn đưa tóc đen. Chỉ nói là vừa vào giang hồ thúc thế hệ của ta, đổ nát thê lương, binh tập viết chữ hạ, toàn thành khói cát, chua xót ai chờ cuồng dại! Không sợ hãi hồng nhan tang thương, chỉ sợ hoa rơi đàn đứt dây ý không có người lắng nghe…”

Lục Lâm Thiên kìm lòng không được, nghĩ đến kiếp trước mình phí phạm nửa thời gian của cuộc đời mà không hề có thành tựu gì.

Mình đến nơi này từ thế giới khác, không muốn trở thành vô dụng một lần nữa. Trong bất tri bất giác, người nha hoàn này vô cùng bất ngờ, há hốc mồm ra.

– Các hạ, thật có tài hoa, là người khát vọng, có thể xuống đây cho tiểu nữ tử gặp mặt được không?

Nghe thế, đám nam nữ phía dưới, cũng rất đỗi ngạc nhiên. Ngôn từ của Lục Lâm Thiên hay hơn người nha hoàn rất nhiều, và cũng thể thể hiện ra sự ngông nghênh nhu tình, vừa vào giang hồ đã để tiếng, đổ nát thê lương, bút vừa hạ xuống, toàn thành khói cát, chua xót ai chờ cuồng dại! Không sợ hãi hồng nhan tang thương, chỉ sợ hoa rơi đàn đứt dây ý không có người lắng nghe… Đây quả thực là thiên cổ tuyệt cú.

Lúc này tất cả mọi người đều chú ý tới cây đại thụ, không biết ai đang ở trên cây? Trong nhóm thiếu nữ, Lục Vô Song mang theo thần sắc kinh ngạc nhìn về phía cây đại thụ, theo nàng biết trong số những người trẻ tuổi của Lục gia cũng không có người tài giỏi như vậy.

– Thật không phải, kìm lòng không được đã cắt đứt nhã hứng của tiểu thư, tại hạ xin chuộc tội.

Ở trên cây, Lục Lâm Thiên không khỏi cười khổ, không nghĩ tới trong một giây lơ đãng đã làm lộ hành tung, khiến bản thân rơi vào đường cùng. Lục Lâm Thiên đành vịn vào thân cây, run rẩy leo xuống dưới, nhìn qua có vẻ vô cùng khó khăn.

Lục Lâm Thiên cũng rất muốn tiêu sái nhảy xuống nhưng bây giờ vẫn chưa thể để lộ thân phận Vũ giả, nên chỉ có thể giả vờ như vô cùng chật vật leo xuống. Những thiếu nam, thiếu nữ ở đây đều là người luyện võ, theo như hiểu biết của Lục Lâm Thiên thì họ đều là những người có thiên phú tốt trong Lục gia. Tuy chỉ tầm mười sáu, mười bảy tuổi nhưng trải qua sự bồi dưỡng từ nhỏ của Lục gia, hơn phân nửa trong số họ đều đã trở thành Vũ sĩ. Đặc biệt là Lục Vô Song, tuy không phải là huyết mạch của Lục gia nhưng từ nhỏ đã được Đại Bá yêu thương, có thiên phú vô cùng tốt, năm nay mới mười chín tuổi nhưng đã đạt tới cảnh giới Vũ sư, chính là thiên tài trẻ tuổi nổi danh của Lục gia.

Trước mắt những người luyện võ, Lục Lâm Thiên biết, mình yên lặng che giấu thì không sao nhưng chỉ cần sử dụng chân khí thì chỉ sợ sẽ bị phát hiện ra thân phận Võ giả ngay, đến lúc đó đối với hắn chỉ có hại chứ không có lợi.

– Lục Lâm Thiên, là ngươi à? Sao ngươi lại chạy đến đây, đây là nơi ngươi có thể đến sao?

Nhìn thấy người xuất hiện là Lục Lâm Thiên sắc mặt Lục Thiếu Hổ lập tức trầm xuống, trong ánh mắt lộ ra sự khinh thường cùng tức giận, vừa rồi Lục Lâm Thiên đã cướp đi không ít danh tiếng của hắn.

– Lâm Thiên, tại sao đệ lại ở chỗ này?

Vừa nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Lục Vô Song cũng vô cùng kinh ngạc nhưng rất nhanh đã thu lại thần sắc kinh ngạc, tiến tới bên người Lục Lâm Thiên.

– Vô Song tỷ, đệ thấy trên cây có chim nên trèo lên xem, không ngờ tới mọi người cũng đến đây.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nói, trong số những người ở đây hắn cũng chỉ để ý lời nói của Lục Vô Song.

Chương 16: Nhìn ngươi có chút tiền đồ

Lục Lâm Thiên bất động thanh sắc đánh giá những người có mặt ở đây lúc này, sự xuất hiện của hắn dường như khiến những người trong Lục gia hoảng sợ. Vừa rồi trong ánh mắt Lục Mị còn có một tia say mê, sau khi nhìn thấy mình xuất hiện thì sắc mặt liền trở nên vô cùng khó coi.

Đối với những biến hóa nhỏ này Lục Lâm Thiên cũng không thèm để ý, bản thân hắn cũng không muốn liên quan nhiều đến Lục gia. Đến một ngày, khi bản thân có năng lực rồi, hắn sẽ mang mẫu thân rời khỏi đây, Lục gia ở trong lòng hắn không hề có bất cứ địa vị gì.

– Buồn cười, bây giờ là mùa đông, lấy đâu ra chim chóc.

Bình thường Chu Hải Minh cũng không ưa gì Lục Lâm Thiên, lúc này lại thấy Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện cướp đi ánh hào quang của hắn, sắc mặt hắn càng thêm khó coi. Nếu không phải Độc Cô tiểu thư còn ở nơi này thì hắn đã đem Lục Lâm Thiên đánh cho một trận rồi.

– Trên cây vốn có chim nhưng bị: Viên thành cảnh đặc bị đặc tinh kỳ. Đông lai xuân ý sướưg khoái di, của ngươi dọa chạy hết rồi.

Lục Lâm Thiên nhỏ giọng nói.

Nghe thấy lời của Lục Lâm Thiên, trừ nha hoàn trên mặt có nhiều chấm đỏ kia ra thì tất cả mọi người đều nhỏ giọng cười, trong đó có cả Lục Vô Song, chỉ là nàng có chút nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên, tựa như cảm giác được hôm nay Lục Lâm Thiên có điểm không giống với trước kia.

– Xin lỗi đã quấy rầy nhã hứng của tiểu thư, cáo từ.

Lục Lâm Thiên mặc kệ Chu Hải Minh, xin lỗi nha hoàn kia lần nữa rồi phất ống tay áo cũ lên, nhếch khóe môi nghênh ngang rời đi, không biết nhếch miệng trào phúng hay là khinh thường Chu Hải

Minh.

Lúc này, nha hoàn kia đang chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt không hiểu vì đâu mà đột nhiên lộ ra sự hoảng hốt.

– Không biết người vừa rồi là ai?

Nhìn hướng Lục Lâm Thiên biến mất, nha hoàn khẽ hỏi.

– Hắn a? Là một người hầu mà thôi, cũng không thể tu luyện, làm một thanh củi mục mà thôi.

Lục Thiếu Hổ lập tức đáp lời.

– Thiếu Hổ, sao ngươi lại nói ca ca của mình như vậy? Dù sao Lâm Thiên cũng là ca ca của ngươi.

Nghe được lời của Lục Thiếu Hổ, Lục Vô Song lập tức nhíu mày, sau đó mỉm cười hướng nha hoàn kia nói:

– Hắn là nhi tử của Tam thúc, tên là Lục Lâm Thiên, vì một số nguyên nhân đặc biệt cho nên… Thôi, chúng ta tiếp tục đi dạo nào.

– Hừ.

Nghe Lục Vô Song mắng, Lục Thiếu Hổ cũng không dám nói thêm, hắn hừ lạnh một tiếng. Lục Vô Song tuy không phải là huyết mạch của Lục gia nhưng địa vị của nàng trong Lục gia rất cao, ngay cả lão gia tử cũng vô cùng yêu thương nàng, hắn không dám mạo phạm nàng.

– Lục Lâm Thiên…

Nhìn chăm chú về hướng Lâm Thiên rời đi, nha hoàn nọ khẽ thì thầm lại tên của hắn.

Lục Lâm Thiên từ hoa viên trở về Hậu viện vừa vặn lại bắt gặp Lục Tiểu Bạch đang chạy đến, hắn kích động nói với Lục Lâm Thiên:

– Công tử, ta đã nhìn thấy Độc Cô tiểu thư, quả thật là xinh đẹp, không hề kém Vô Song tiểu thư.

– Uhm, bình thường thôi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, Độc Cô tiểu thư kia mặc dù nhìn không tệ nhưng nếu so về khí chất thì Độc Cô tiểu thư không thể nào so với Lục Vô Song được.

– Chẳng lẽ người nhìn thấy rồi? Ta cảm thấy quả thực là không tệ, hắc hắc.

Lục Tiểu Bạch cười hắc hắc nói ra:

– Đáng tiếc là một thiên kim tiểu thư như vậy không để ta vào trong mắt, ngược lại, ta cảm thấy Tiểu Thúy không tệ. Nhưng bây giờ ta chỉ là người hầu cấp thấp, nàng cũng không thèm để ý đến ta, nếu ngươi ngang bằng với Thiếu Hổ thiếu gia thì tốt rồi, ta đi theo ngươi, nhất định Tiểu Thúy sẽ đến tay ta.

– Nhìn ngươi chỉ có chút tiền đồ như vậy…

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Lục Tiểu Bạch một cái, ngay sau đó tinh quang trong mắt lóe lên:

– Sau này ngươi đi theo công tử ta, công tử ta sẽ cho ngươi ăn no uống say, cho ngươi lấy một thiên kim đại tiểu thư, không, bảy người, một tuần, mỗi ngày thay một người sẽ không phải lặp lại.

– Công tử, một tuần là gì?

Lục Tiểu Bạch nghi hoặc nói.

– Một tuần chính là bảy ngày.

Lục Lâm Thiên gãi đầu, hình như thế giới này không có khái niệm một tuần.

– Người nói thật dễ nghe, nếu thật sự có một ngày như thế, ngươi bắt ta làm gì ta cũng làm.

Lục Tiểu Bạch khe khẽ thở dài, đến bản thân thiếu gia còn khó bảo toàn mà còn đi lo cho mình. Từ nhỏ mình đã bị bán vào Lục gia làm người hầu cấp thấp, đời này xem như không thể có tiền đồ gì nữa rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nhìn Lục Tiểu Bạch. Trong Lục gia hắn là một kẻ yếu, không có chút thế lực nào, Lục Tiểu Bạch lại là người thông minh, cơ trí, nếu mình cố gắng bồi dưỡng hắn thì không biết chừng sau này hắn có thể trở thành một phụ tá đắc lực. Hơn nữa, Lục Tiểu Bạch lại là người trung tâm, tuyệt đối sẽ không phản bội mình.

Lúc này tất nhiên Lục Tiểu Bạch không thể ngờ tới, không lâu sau đó vận mệnh của hắn cũng thay đổi. Nhiều năm về sau, toàn bộ đại lục Linh Vũ không ai không biết Lục Tiểu Bạch chính là một trong số những người quan trọng nhất bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Tất cả sự việc xảy ra ở Hoa viên chỉ như một khúc nhạc dạo, đêm xuống, Lục Lâm Thiên lại lặng lẽ đến mật thất trong kho chứa củi, Nam thúc đã đến từ sớm.

Thời gian tiếp theo, mỗi đêm Lục Lâm Thiên đều cùng Nam thúc học luyện đan và luyện khí, còn về bồi dưỡng linh dược, tất cả những gì Lục Lâm Thiên được học chỉ thuần túy là tri thức mang tính chất lý luận, mà không được học tập thực tế.

Điểm khác nhau giữa Linh giả và Vũ giả Lục Lâm Thiên đã hoàn toàn hiểu rõ. Vũ giả là luyện thể thuật, lực lượng trong cơ thể, từ gân cốt, cơ bắp đến lục phủ ngũ tạng… để hình thành chân khí chứa đựng ở Đan Điền, khi chân khí sung mãn thì có thể đột phá.

Còn Linh giả thì không chú trọng tu luyện thể thuật mà chủ tu linh lực. Dựa theo hiểu biết của Lục Lâm Thiên, linh lực này chính là linh hồn lực, hoặc có thể gọi là tinh thần lực, dựa vào linh lực mạnh mẽ để chiến đấu.

Bởi vì điều kiện để trở thành Linh giả vô cùng hà khắc, đầu tiên, một người muốn trở thành Linh giả thì người đó có tinh thần lực mạnh hơn người bình thường ít nhất hai lần, chỉ điểm này thôi đã khiến người ta phải sợ hãi than thở, căn bản là không có khả năng đạt đến.

Chính vì Linh giả rất hiếm gặp, cộng thêm khả năng của Linh giả nên địa vị của Linh giả còn cao hơn cả Vũ giả.

Về phần thực lực thì có thể nói là ngang bằng, nhưng ai cũng có sở trường riêng, Linh giả Vũ giả đều cũng có những ưu điểm không kém, còn về phần Linh Vũ song tu, mặc dù thậm chí là vô số người nghĩ đến, nhưng cũng chỉ có thể mong muốn mà thôi, Linh Vũ song tu tựa như bất khả thi.

Bên trong Vũ giả lại còn chia làm Mộc Hệ, Thủy Hệ, Hoả hệ, Thổ Hệ, Phong Hệ (ngũ đại hệ Vũ giả), Vũ kỹ cũng phân ra Mộc Hệ, Thủy Hệ, Hoả hệ, Thổ Hệ, Phong Hệ Vũ kỹ.

Chương 17: Lục vô song

Lục Lâm Thiên tại vì tìm hiểu cẩn thận nên cũng là biết được, mình tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết làm cho mình có thể trở thành toàn hệ Vũ giả. Cái gì gọi là toàn hệ Vũ giả, đó là có đủ Mộc Hệ, Thủy Hệ, Hoả hệ, Thổ Hệ, Phong Hệ (ngũ đại hệ toàn bộ tu).

Biết được mọi sự, Lục Lâm Thiên ngạc nhiên không ngừng, hiểu rõ về Vũ giả càng nhiều. Đồng thời cũng biết, đó chỉ có một hệ Vũ giả đơn giản, có thể tu luyện song hệ thì cũng đã là thiên tài, còn về phần tu luyện tam hệ, chỉ có thiên tài trong thiên tài.

Ở trên đại lục, Linh Vũ, song hệ Vũ giả, lông Phượng sừng Lân cũng có thể gặp được một hai người. Còn tam hệ Vũ giả cơ bản là vẫn chưa có người nào nhìn thấy.

Và mình là toàn hệ Vũ giả, nghĩ vậy, Lục Lâm Thiên bật cười lên, Nam thúc thật đúng là người tài ba, Âm Dương Linh Vũ quyết quả thực là nghịch thiên, trực tiếp nuốt chửng yêu đan, Linh đan, và Vũ giả, Linh giả là có thể cho mình sử dụng và đột phá, còn có toàn hệ Vũ giả, Âm Dương Linh Vũ quyết, mặc dù là đốt tiền một chút, nhưng chỗ tốt này so với điểm bất lợi thì thật là chẳng thấm vào đâu.

Ở khoảng thời gian này, Lục Lâm Thiên cũng thường xuyên nghĩ cách tìm một vài con chuột hoặc là những loài động vật nhỏ để cho Tiểu Kim Xà ăn, chỉ cần Tiểu Kim Xà đói bụng thì sẽ thò ra khỏi ống tay áo của Lục Lâm Thiên, với lại thì cũng có một tia liên hệ khó giải thích nhắc nhở Lục Lâm Thiên.

Đồng thời trong khoảng thời gian này, Lục Lâm Thiên cũng không quên dùng Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa năng lượng của hai khỏa Linh đan trong cơ thể. Vào đêm ngày thứ tám, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi, quanh thân tràn ngập một mảnh sương mù nhàn nhạt, mơ hồ, và có thêm vài tia ánh sáng nhấp nháy.

Trong lúc vô hình, quanh thân Lục Lâm Thiên tự nhiên xuất hiện một dòng khí tràn ngập hơi thở.

Người lão bộc Nam thúc chăm chú nhìn đồng thời không ngừng gật đầu, mỉm cười.

– Hô…

Cũng không biết rồi bao lâu, quanh thân Lục Lâm Thiên nhìn như bị bao phủ bởi sương mù từ lỗ chân lông và bị hút vào trong cơ thể, sau đó thở ra một ngụm trọc khí.

– Nam thúc, vì sao luyện hóa toàn bộ hai khỏa linh đan rồi mà con cảm thấy Linh giả đã ở cấp độ linh đồ cửu trọng đỉnh phong, nhưng võ giả vẫn chỉ ở cấp độ là võ đồ nhất trọng?

Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, nhìn thẳng về phía Nam thúc hỏi.

– Rất bình thường, bởi vì ngươi lấy được hai khỏa Linh đan, hơn nữa tại chân khí linh khí của ngươi lại được nâng cao giúp ngươi đột phá đến Vũ đồ Nhất trọng cũng là rất dễ dàng.

Người lão bộc Nam thúc nói.

– Con phải làm thế nào bây giờ?

Lục Lâm Thiên nói.

– Đây cũng là một điểm bất lợi của Âm Dương Linh Vũ quyết, bây giờ ngươi chỉ có thể tìm cách hấp thụ yêu đan, yêu đan chủ yếu giúp ngươi nâng cao chân khí, nếu ngươi muốn đột phá, vậy cũng chỉ có thể đợi cấp độ của Vũ giả cũng đạt đến Vũ đồ cửu trọng đỉnh phong mới được, ta nói rồi, trừ khi là Linh Vũ cùng đột phá. Bây giờ cấp bậc Vũ Giả của ngươi còn chưa đuổi kịp Linh giả, nếu như ngươi tiếp tục hấp thụ Linh đan, đề cao Linh khí thì rất có thể bạo thể mà chết, kinh mạch đảo loạn.

Nam thúc nghiêm túc cảnh cáo Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lè lưỡi, xem ra, mình bây giờ chỉ có thể đủ đề cao cấp bậc Vũ giả, yêu đan a, một khoả yêu đan, cũng có thể là mắc đi, mình bây giờ, đánh chết cũng mua không nổi a.

– Sáng ngày mai, ngươi mua đủ những thứ này, đêm mai, ta sẽ dạy cho ngươi luyện chế đan dược, tiện giúp ngươi đề cao một chút chân khí.

Người lão bộc Nam thúc giao cho Lục Lâm Thiên một trang giấy, trên đó viết hơn mười loại dược liệu, xem ra cũng toàn là tên thuốc.

– Mua dược liệu.

Lục Lâm Thiên xem đơn thuốc, sau đó hỏi:

– Nam thúc, những thứ mất khoảng bao nhiêu tiền vậy?

– Đây đều là hàng bình thường để luyện chế nhất phẩm đan dược mà thôi, mất khoảng hai mươi kim tệ.

Người lão bộc Nam thúc nói.

– Hai mươi khỏa kim tệ.

Lục Lâm Thiên liền hít vào một hơi lạnh, đến đại lục Linh Vũ, tiền tài đối với Lục Lâm Thiên đã là quá xa vời, hai mươi kim tệ là gì, một người hầu cấp thấp Lục gia, một năm mới một nửa kim tệ mà thôi, người hầu cao cấp thì một năm tiền công cũng chỉ là một kim tệ.

Hai mươi kim tệ, chẳng khác gì là một năm tiền công của bốn mươi người hầu cấp thấp. Đồng thời, người bình thường có hai mươi kim tệ thì cũng đủ để lấy lấy hai mươi người vợ.

– Nam thúc, hai mươi kim tệ này ngươi có thể cho con vay không?

Mặt Lục Lâm Thiên lộ vẻ khó xử nói, hai mươi kim tệ, hiện tại thân hắn không có một đồng xu, nửa kim tệ đều không có.

– Không có tiền thì ta cũng mặc kệ ngươi đi ăn trộm cũng được, cướp cũng tốt, dù sao đêm mai ngươi mà không đem dược liệu về, từ sau, ta cũng vậy chẳng muốn dạy ngươi nữa.

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức nói:

– Hôm nay đủ rồi, trở về đi.

Thần sắc Lục Lâm Thiên ảm đạm, trên đường thì thầm than, khó trách người ta khi nói một đồng tiền làm khó anh hùng hảo hán, bây giờ hai mươi kim tệ mình trộm cắp, ăn cướp cũng khó mà gom góp được.

Quay lại gian phòng lúc sắc trời đã sáng, trong khoảng thời gian này Lục Lâm Thiên không ngủ, bởi vì Linh đan luyện hóa trong cơ thể cũng giúp cho tinh thần no đủ.

– Tam Thẩm, ngươi đang ở đâu?

Bên ngoài đình viện, một giọng nói nũng nịu truyền đến.

– Là Vô Song à, sao mới sáng sớm con đã đến đây? Mau vào đây, bên ngoài lạnh lắm đấy.

Trong phòng nhỏ, La Lan Thị nói vọng ra.

– Không lạnh đâu, con là người tu luyện, sẽ không bị lạnh đâu. Tam Thẩm, con mua cho người chiếc áo choàng này, mùa đông lạnh, ngươi mau thử đi, xem có hợp không?

Lục Vô Song từ bên ngoài nói.

– Đứa nhỏ này, con thật là lãng phí, thứ này rất đắt tiền, sao con lại đem nó cho ta?

– Lục Vô Song, sao cô ta lại tới đây.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng.

– Lâm Thiên đâu, còn định không rời khỏi giường sao?

Lục Vô Song nói.

– Vô Song tỷ, sớm quá mà.

Lục Lâm Thiên nói, đẩy cửa phòng ra, thấy hôm nay Lục Vô Song mặc một bộ cẩm bào màu hồng, mái tóc được buộc gọn gàng, một ít tóc mai được vén sang bên tai, làm lộ ra vẻ ưu nhã và cao quý, làm cho người ta nhìn mà cũng muốn làm thân.

– Lâm Thiên, ta cũng mua cho đệ một bộ trường bào, đệ mau mặc vào thử đi, xem có vừa không.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Lục Vô Song có vẻ rất quan tâm so với bình thường.

– Đa tạ Vô Song tỷ.

Lục Lâm Thiên nhận bộ trường bào màu xanh, khẽ vuốt hắn cảm thấy rất là mềm mại, hẳn là lông của loài động vật nào đó, rất ấm áp, khẳng định có giá trị xa xỉ.

– Không cần cảm ơn, ta là tỷ của đệ, chăm sóc đệ là chuyện bình thường.

Lục Vô Song nhẹ nhàng cười nói, lộ ra hai cái núm đồng tiền trên má.

Nhìn nụ cười này của Lục Vô Song, Lục Lâm Thiên khẽ giật mình, thật đúng là đẹp, không thể không nhìn thêm vài lần.

Chương 18: Mua dược liệu

– A! rất vừa người.

Sau khi Lục Lâm Thiên mặc trường bào vào, thì hắn cảm thấy rất vừa người, mặc rất thoải mái. Lục Lâm Thiên đột nhiên nghĩ đến, kiếp trước hay kiếp nầy, Lục Vô Song chính là người duy nhất mua quần áo cho mình, mà còn là nữ nhân.

– Vừa người là được rồi, ta có mang theo bữa sáng đến, cùng nhau ăn điểm tâm nha?

Lục Vô Song nhấc lên một cái giỏ, một mùi hương bay tới, bên trong tuyệt đối là món ngon.

– Vô Song, ta đã ăn sáng rồi, hôm nay phòng giặt quần áo có tương đối nhiều việc, con cùng Lâm Thiên ăn đi, ta phải đi làm việc.

La Lan Thị nói.

– Tam Thẩm, vất vả cho ngươi quá, ta sẽ nghĩ cách để cho lão gia…

Lục Vô Song nói, mặt mày bên lộ ra vẻ bất đắc dĩ, đây là việc do Tam thúc Đại phu nhân phân cho, tuy rằng địa vị của nàng tại Lục gia không thấp, nhưng là vì không thể thay đổi.

– Đứa nhỏ ngốc, ta như vậy tốt rồi, huống chi, ta vốn là một nha hoàn, chỉ có thể làm nha hoàn thôi.

La Lan Thị hơi chút mỉm cười, sau đó đã rời khỏi đình viện.

Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn, trong lòng cuộc sống không khá giả, nói thầm:

– Mẫu thân, lại để mẫu thân phải chịu khổ thêm một thời gian nữa, sẽ rất nhanh thôi, con sẽ không để cho mẫu thân phải chịu khổ nữa.

– Lâm Thiên, chúng ta ăn điểm tâm thôi.

Lục Vô Song nói một tiếng, sau đó mở giỏ thức ăn ra, rồi bày những món ăn được trang trí rất tinh xảo.

– Ân.

Lục Lâm Thiên đáp nhẹ một tiếng sau đó ngồi xuống ghế, những điểm tâm này tuy đều là mỹ vị nhưng hắn ăn vào miệng lại cảm thấy nhạt nhẽo, không có chút mùi vị nào, nghĩ đến mẫu thân vẫn còn chịu uất ức, hai mươi kim tệ còn không biết kiếm ở đâu, trong lòng phiền muộn không thôi.

– Lâm Thiên, đệ có tâm sự à?

Nhìn bộ dáng của Lục Lâm Thiên, Lục Vô Song hỏi.

– Không có gì, suy nghĩ lung tung mà thôi.

Lục Lâm Thiên phục hồi tinh thần lại nói.

– Lâm Thiên, hôm qua ở hoa viên, đệ thấy tài hoa của Thúy Ngọc thế nào?

Lục Vô Song nhẹ nhàng hỏi.

– Rất tài hoa, không hề giống một nha hoàn.

Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng nhiều, lập tức đáp lời. Hóa ra nha hoàn kia tên là Thúy Ngọc, chỉ là Lục Lâm Thiên có cảm giác nha hoàn này không giống như nha hoàn bình thường.

– Xem ra đệ cũng nhìn ra, nhưng mà tài hoa của đệ dường như còn muốn hơn nàng, chỉ cần mấy câu: Giang hồ thúc dục, tàn viên đoạn bích, binh đao khói lửa, chờ ai cuồng dại. Không sợ hồng nhan tang thương, chỉ sợ hoa rơi đàn đứt không người lắng nghe… của đệ ngày hôm qua đã khiến ta mở rộng tầm mắt rồi.

Lục Vô Song chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên, nhẹ nhàng nói.

– Đệ chỉ nhất thời hứng lên, há miệng nói bừa mà thôi, cũng không coi là tài hoa gì được.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ.

– Lâm Thiên, đệ có suy nghĩ qua về tương lai của mình và Tam thẩm không?

Lục Vô Song khẽ nói.

– Tỷ cảm thấy đệ có thể có tương lai gì sao?

Lục Lâm Thiên cười khẽ hỏi lại.

– Từ biểu hiện của đệ ngày hôm qua ta biết rõ đệ không cam lòng tiếp tục cuộc sống như vậy, chỉ là đệ không có cách nào trở thành Vũ giả cùng Linh giả… Lâm Thiên, nếu sau này có việc gì cần ta hỗ trợ cứ việc đến tìm ta.

Lục Vô Song chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Vô Song tỷ, ta quả thật có một việc gấp không biết tỷ có thể giúp ta không?

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi nói, vẻ mặt mang theo vài phần khó xử.

– Nói đi, nếu có thể giúp ta nhất định không chối từ.

Lục Vô Song nói.

– Ta muốn mượn kim tệ, số lượng không ít, tầm hai mươi kim tệ.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng có chút xấu hổ. Qua hai kiếp làm người đây chính là lần đầu tiên hắn tìm một nữ nhân để vay tiền a. Ở trong thâm tâm, Lục Lâm Thiên vẫn là người theo chủ nghĩa nam tử hán đại trượng phu, đầu đội trời chân đạp đất, phải mở miệng vay tiền một nữ nhân quả là chuyện đáng hổ thẹn.

– Hai mươi kim tệ? Số tiền này không nhiều lắm nhưng cũng không ít, đệ có thể nói cho ta biết đệ cần số kim tệ này vì mục đích gì không?

Lục Vô Song dò hỏi.

– Sau này đệ sẽ nói cho tỷ biết, tạm thời bây giờ vẫn không thể nói.

Lục Lâm Thiên lắc đầu.

– Ở đây có năm mươi kim tệ, ta tin tưởng đệ, nếu không đủ dùng cứ nói với ta.

Lục Vô Song nói, đồng thời đưa cho Lục Lâm Thiên một túi tiền vẫn còn thoang thoảng mùi hương thơm mát, bên trong có năm mươi kim tệ.

– Cám ơn Vô Song tỷ.

Thấy kim tệ, Lục Lâm Thiên cũng không làm ra vẻ, lập tức nhận lấy, trong lòng âm thầm thề, một nhân tình này sau này mình sẽ trả lại gấp vạn lần.

– Ta đi trước, có việc nhớ đến tìm ta.

Lục Vô Song nói xong liền đứng dậy rời đi, vừa đi khỏi trong lòng nàng chợt hốt hoảng. Từ ngay hôm qua, nàng đã nhận ra Lục Lâm Thiên có điểm khác thường, vậy nên hôm nay mới cố ý đến đây. Nhưng qua câu chuyện vừa rồi nàng cảm nhận được Lục đệ mà nàng nhìn thấy từ bé đến lớn dường như đang thay đổi. Giác quan thứ sáu mách bảo nàng, đường đệ xưa nay trung thực, luôn chịu uất ức trong lúc bất giác đã xảy ra sự thay đổi, dường như nhiều thêm vài phần khí chất.

– Thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, năm mươi kim tệ, phiền toái gì cũng có thể giải quyết.

Lục Lâm Thiên nhìn năm mươi kim tệ trong tay lẩm bẩm nói.

– Công tử, đồ ngươi ăn thật phong phú a, mất công ta mang bữa sáng đến cho ngươi.

Không biết Lục Tiểu Bạch đã xuất hiện trong đình viện từ khi nào, hắn nhìn thấy mỹ thực trên bàn thì nhanh chóng ném bữa sáng trên tay sang một bên, xông vào ăn như hổ đói.

– Ăn nhanh đi, ăn xong thì cùng ta ra ngoài một chuyến.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đi đâu a? Ta là người hầu cấp thấp làm sao có thể tùy tiện ra ngoài được?

Lục Tiểu Bạch nhồm nhoàm nói.

– Sợ cái gì, đi lối cửa sau, sẽ không ai biết đâu.

Lục Lâm Thiên nói.

– Được, ta cũng muốn ra ngoài dạo chơi.

Ngay sau đó hai người theo lối cửa sau của Lục gia ra ngoài, nhìn thấy Nam thúc ở cửa sau Lục Lâm Thiên không khỏi đắc ý hừ khẽ một tiếng, tựa như muốn nói bây giờ ta đi mua dược liệu.

Đi trên đường lớn, dựa theo trí nhớ trong đầu, đối với Trấn Thanh Vân Lục Lâm Thiên cũng khá quen thuộc, Trấn Thanh Vân này cũng không nhỏ. Lục Lâm Thiên cùng Lục Tiểu Bạch thả chậm tốc độ đi trên đường như thể đang đi dạo.

Nhìn hai bên đường, những đồ vật mới lạ hấp dẫn của dị thế khiến Lục Lâm Thiên không khỏi mở rộng tầm mắt, đây là lần đầu tiên hắn đi dạo phố từ khi đến Đại lục Linh Vũ.

Đi qua mấy con đường, Lục Lâm Thiên cũng không quên nhiệm vụ chính của mình, muốn mua những thứ Nam thúc đã viết trên giấy thì phải đến cửa hàng chuyên dụng mới có, những dược liệu để luyện đan dược không phải cửa hàng bình thường có thể bán.

Dựa theo hiểu biết của Lục Lâm Thiên, những cửa hàng có thể bán dược liệu trong Trấn Thanh Vân rất hiếm, hầu hết đều là cửa hàng của các gia tộc, mà Lục gia cũng là một trong số đó.

Chương 19: Gặp lại

Sau đi xuyên qua mấy con đường, tiến vào một ngõ nhỏ đi tiếp đến một lối ra khác, đây chính là nơi mà Linh giả và Vũ giả tụ tập. Nếu cẩn thận quan sát, chỉ cần ánh mắt thật tốt có thể nhìn thấy một vài Linh giả trà trộn bên trong.

Đây là một con đường rộng lớn, trên đường kẻ qua người lại hối hả, nhưng cũng náo nhiệt vô cùng, qua sát cửa hàng hai bên đường có thể dễ dàng nhận thấy đây đều là những của hàng bán dược liệu, binh khí và đan dược.

Những cửa hàng trên con đường này xa hoa hơn rất nhiều so với của hàng ở con phố bên cạnh, ra vào con đường này chủ yếu là Linh giả và Vũ giả, người bình thường rất hiếm khi xuất hiện ởđây.

Trong những của hàng này, chỉ cần tùy tiện lấy ra một loại dược liệu cũng có giá trị bằng lương thực một gia đình bình thường năm miệng ăn dùng trong nửa năm.

Trên đường, Lục Lâm Thiên đứng từ xa nhìn đã có thể thấy một cửa hàng bán dược liệu của Lục gia. Cửa hàng được bài trí vô cùng xa hoa, tại cửa ra vào còn có hai tộc nhân cấp bậc Vũ Đồ đứng canh gác.

Cửa hàng này của Lục gia chắc chắn cũng có những dược liệu hắn cần nhưng Lục Lâm Thiên sẽ không vào đó, hắn chăm chú quan sát hai bên đường.

– Thiên Bảo Môn.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy tấm biển Thiên Bảo Môn, trong trí nhớ của hắn, đây dường như là hiệu buôn của Độc Cô gia, cũng là một trong số những hiệu buôn lớn nhất Trấn Thanh Vân.

Không hề do dự, Lục Lâm Thiên trực tiếp đi vào Thiên Bảo Môn, hiệu buôn này lớn như vậy, những thứ mình cần mua chắc chắn sẽ có đủ.

– Công tử, người đang làm gì vậy? Chúng ta vào Thiên Bảo Môn làm gì?

Lục Tiểu Bạch rụt rè đứng sau lưng Lục Lâm Thiên. Người tiến vào Thiên Bảo Môn không phải Vũ giả thì cũng là Linh giả, một người hầu cấp thấp như hắn còn chưa từng được đi vào nơi xa hoa như thế này.

– Vị thiếu gia này, ngài muốn mua thứ gì sao?

Ngay lúc Lục Lâm Thiên đi qua cửa lớn Thiên Bảo Môn thì một giọng nói từ phía sau truyền đến.

Nghe âm thanh Lục Lâm Thiên quay lại thì thấy hai đại hán ăn mặc giống nhau, mà người vừa nói dường như là đại hán bên trái.

Hai đại hán này nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt vô cùng tôn kính, thật ra là do hôm nay ra ngoài Lục Lâm Thiên mặc vào bộ y phục mà Lục Vô Song cho hắn, hơn nữa còn có Lục Tiểu Bạch đi theo, vậy nên khi người ngoài nhìn vào thì vừa vặn thấy một chủ một tớ, Lục Lâm Thiên cũng vô tình trở thành thiếu gia.

– Ta muốn mua một số dược liệu luyện đan.

Lục Lâm Thiên nói.

– Bên này, xin mời.

Một đại hán lập tức cung kính dẫn Lục Lâm Thiên và Lục Tiểu Bạch đi về phía trước. Lục Tiểu Bạch ngơ ngác theo sau, nhìn kiến trúc xa hoa trong Thiên Bảo Môn mà nói không ra lời.

Lục Lâm Thiên bình tĩnh đánh giá Thiên Bảo Môn, diện tích của cửa hàng này đúng là không nhỏ, chỉ sợ phải lên đến hơn ngàn thước vuông, đồ vật trưng bày bên trong muôn màu muôn sắc, nhìn bên trên, Lục Lâm Thiên có thể nhận ra một số binh khí, áo giáp,.. đều là đồ vật mà Vũ giả, Linh giả sở hữu.

Hôm nay trong Thiên Bảo Môn cũng có khoảng chục Vũ giả đang lựa chọn vật phẩm.

– Chính là chỗ này, Vũ chấp sự, vị thiếu gia này muốn chế đan dược dược liệu, ngươi đón tiếp đi.

Đi qua mấy quầy hàng thật dài, người dẫn đường để Lục Lâm Thiên với một lão già khoảng năm mươi tuổi, sau đó lui xuống.

– Vị thiếu gia này, cần mua dược liệu phải không?

Vũ chấp sự là một lão giả mặc trường bào, trong mắt lóe ra vài phần khôn khéo, chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

– Lấy như trên đơn, đưa cho ta hai phần như nhau.

Lục Lâm Thiên nói, vốn là muốn mua một phần, nhưng là bây giờ có năm mươi kim tệ, thừa để mua hai phần, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có một số những thứ ý tưởng khác.

– Được, xin thiếu gia chờ chút, ta đi đưa cho dược sĩ.

Vũ chấp sự nói, chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên cũng có chút ít ngạc nhiên, mua chế đan dược liệu, có lẽ thiếu niên này là Linh giả, không khỏi làm hắn càng thêm khách khí.

– Được.

Lục Lâm Thiên đáp nhẹ một tiếng, sau đó tựa vào quầy hàng, chú ý nhìn vào tấm cửa hiệu.

– Công tử, ngươi mua luyện chế đan dược liệu để làm gì, ngươi lấy ở đâu ra kim tệ, nghe nói những dược liệu này cũng rất đắt tiền.

Lục Tiểu Bạch nhỏ giọng căng thẳng nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Ngươi lo cái gì, ta có bắt ngươi phải trả kim tệ đâu.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt chăm chú nhìn hơi chếch về phía cửa, một hình dáng quen thuộc xuất hiện, không phải là ai khác, chính là Độc Cô Băng Lan tiểu thư đi cùng nha hoàn Thúy Ngọc.

– Xin chào tiểu thư.

Hai thiếu nữ chậm rãi đi vào Thiên Bảo môn, tất cả nhân viên đều xếp hàng tôn kính hành lễ, sau đó hai thiếu nữ đưa ánh mắt hướng về phía Lục Lâm Thiên.

Gặp lại Độc Cô tiểu thư, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng là nhìn thoáng qua Độc Cô tiểu thư, dung mạo cũng không tệ, vẻ mặt cũng có nét thông minh, Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu chào hỏi sau đó dời ánh mắt nhìn nơi khác, nhưng thực ra hắn lại đang chăm chú nhìn nha hoàn Thúy Ngọc.

Hai nữ thần sắc tựa như cũng có chút ngoài ý muốn, sau đó hai thiếu nữ cúi đầu nhẹ rồi nói.

– Lục thiếu gia, không nghĩ ngươi cũng tới Thiên Bảo môn.

Một lát sau, Độc Cô Băng Lan tiến tới gần Lục Lâm Thiên, một luồng khí nhẹ nhàng như u hương truyền đến, người của Thiên Bảo môn nhìn Lục Lâm Thiên cùng Độc Cô tiểu thư cũng có vẻ quen biết, cũng có chút ngạc nhiên.

Lúc này ở sau lưng Lục Lâm Thiên là Lục Tiểu Bạch, nhìn thấy Độc Cô tiểu thư đi vào, đột nhiên toàn thân run rẩy. Nghe lời nói của Độc Cô tiểu thư, hắn thấy tiểu thư cũng quen biết với Lục Lâm Thiên, tại sao lại thế, nhưng hắn không biết có chuyện gì xảy ra, thầm nghĩ trong lòng, khó trách hôm qua gọi công tử đi xem Độc Cô tiểu thư, công tử không có hứng thú xem đây, hóa ra sớm đã quen biets nhau rồi.

– Gặp Độc Cô tiểu thư thật là trùng hợp, ta cũng đang mua một ít luyện chế đan dược liệu, không nghĩ tới còn có thể gặp Độc Cô tiểu thư, thật là vinh hạnh.

Lục Lâm Thiên nói.

– Thật kì quái, vì sao Lục thiếu gia không đến tiệm buôn của nhà mình để mua dược liệu.

Độc Cô tiểu thư hơi chút mỉm cười, nhẹ nhàng nói với nụ cười nhưng càng thêm tăng thêm vài phần mỹ mạo.

– Chẳng lẽ ta muốn mua dược liệu, Độc Cô tiểu thư cũng không bán cho sao. Ha ha ha.

Lục Lâm Thiên hơi chút mỉm cười.

– Tất nhiên là không phải vậy, rất hoan nghênh thiếu gia đến a!

Độc Cô tiểu thư cười làm lành một tiếng, lần nữa nói:

– Lục thiếu gia mua luyện chế đan dược dược liệu, chẳng lẽ Lục thiếu gia là Linh giả?

– Cái này…

– Vị thiếu gia này, dược liệu của ngài cần có rồi đây.

Đúng lúc này, Vũ chấp sự mang theo hai bao nhỏ đựng vật giao cho Lục Lâm Thiên.

Chương 20: Gặp lại 2

– Xin chào tiểu thư.

Vũ chấp sự gặp Độc Cô Băng Lan, lập tức hành lễ nói.

– Thanh toán.

Lục Lâm Thiên nhận dược liệu rồi giao cho Lục Tiểu Bạch.

– Thiếu gia, tổng cộng là 38 kim tệ.

Vũ chấp sự nói.

– Vũ chấp sự, chỉ lấy của Lục thiếu gia 80%, về sau Lục thiếu gia chính là khách quý ở đây, ngươi nên tiếp đãi cẩn thận.

Độc Cô Băng Lan nhẹ nói.

– Dạ, thưa tiểu thư.

Vũ chấp sự tôn kính đáp, sau đó hướng Lục Lâm Thiên nói:

– Hóa ra Lục thiếu gia và tiểu thư là bằng hữu, vậy 30 kim tệ được rồi.

– Đa tạ Độc Cô tiểu thư.

Lục Lâm Thiên nhìn hướng Độc Cô Băng Lan gật đầu cười, sau đó móc trong túi ra 30 kim tệ giao cho Vũ chấp sự, tiết kiệm được tám kim tệ, đỡ tốn tiền của mình, Lục Lâm Thiên tất nhiên là sẽ không khách khí.

– Lục thiếu gia, đây là lệnh bài khách quý của Thiên Bảo môn, hãy cầm lấy, lần sau mà ngài cần mua dược liệu gì chỉ cần đưa lệnh bài này ra thì nhất định sẽ ưu đãi cho ngài, hơn nữa nếu thiếu gia có dược liệu gì muốn bán thì Thiên Bảo môn sẽ lấy với giá cao nhất.

Độc Cô Băng Lan tiểu thư từ trong tay lấy ra một cái ngọc bài, mặt trên có ghi ba chữ Thiên Bảo môn, đưa cho Lục Lâm Thiên.

– Xin đa tạ lần nữa.

Lục Lâm Thiên không khách khí, nhận lấy lệnh bài, đây cũng không phải là tính cách của mình. Về phần Độc Cô Băng Lan, tại sao lại đối với mình như vậy, mặc dù Lục Lâm Thiên trong lòng có một chút hoài nghi, nhưng cũng không có để ý tới.

Có câu châm ngôn rất hay, cái gọi là vô sự ân cần, không phải loại gian sảo, thì cũng là đạo chích. Bây giờ trên thân mình không có cái gì là đáng giá để Độc Cô tiểu thư ăn trộm, vấn đề này, đối với Lục Lâm Thiên cũng không quan trọng, trong lòng nghĩ vậy, hắn liền nở một nụ cười tà.

– Cáo từ trước.

Sau đó Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, đi ra ngoài, đi qua nha hoàn Thúy Ngọc, cũng khẽ gật đầu thi lễ, sau đó liền rời đi.

– Công tử, ngươi lấy ở đâu ra kim tệ thế, làm sao người lại quen biết với Độc Cô tiểu thư nữa?

Đi ra khỏi Thiên Bảo môn, Lục Tiểu Bạch hướng Lục Lâm Thiên truy hỏi.

– Ngươi hỏi nhiều như vậy để làm gì, mau trở về thôi, đừng nói cho bất kì kẻ nào rằng ta mua dược tài.

Lục Lâm Thiên nói.

– Tiểu thư, người kia là ai, tựa như là không có chỗ gì đặc biệt, có phải là đã quá coi trọng không.

Khi Lục Lâm Thiên đi rồi, trong đôi mắt Vũ chấp sự lộ ra vài tia sáng lấp lánh hướng tới Độc Cô Băng Lan nói.

– Người này không đơn giản, ngươi phái người đi điều tra kỹ càng lai lịch người này một chút.

Độc Cô Băng Lan nói xong liền cùng nha hoàn Thúy Ngọc rời khỏi Thiên Bảo môn.

Đi qua vài con đường, Lục Lâm Thiên cùng Lục Tiểu Bạch đi thẳng về nhà, lặng lẽ theo cửa sau Lục gia mà vào, ra ngoài cho tới trưa, cũng không người nào biết, dù sao, một nô bộc cấp thấp cùng một củi mục thiếu gia, cũng không ai muốn để ý tới hai người này.

– Tiểu tử này, đúng là có chút bổn sự.

Ở cửa sau, cách Lục Lâm Thiên một khoảng, lão bộc nhìn hai bao vật trong tay Lục Tiểu Bạch, thần sắc nhẹ nói thầm.

Buổi chiều, Lục Lâm Thiên cùng Lục Tiểu Bạch cùng có mặt ở Lục gia, sau đó ngay lập tức trở về, mùa đông lạnh như này cũng không có nhiều việc để làm.

Màn đêm buông xuống, Lục Lâm Thiên cũng đã sớm chuẩn bị, ngay lập tức đến mật thất của phòng chứa củi Nam thúc cũng đã sớm đến mật thất.

– Nam thúc, dược liệu ngươi muốn, con đã mua đủ rồi.

Nhìn thấy Nam thúc, Lục Lâm Thiên đắc ý cười.

– Ngươi mua hai phần để làm gì?

Mở ra dược liệu, lão bộc Nam thúc hướng Lục Lâm Thiên hỏi.

– Con sợ lần đầu luyện chế thất bại, nên mua hơn một phần, nếu thành công, cũng còn một phần dược liệu nữa để luyện chế thêm một khoả đan dược.

Lục Lâm Thiên nói, đan dược này hẳn đắt tiền hơn so với dược liệu nhiều lần, đến lúc đó mình đem đi bán, cũng có thể lợi nhuận một chút.

– Có ta ở đây, nếu ngươi luyện chế đan dược nhất phẩm thất bại như lời ngươi nói, vậy thì ngươi cũng thuộc loại bỏ đi rồi.

Người lão bộc Nam thúc chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Ngươi cũng luyện tập Khai Sơn chưởng được mấy ngày, thi triển một chút, để ta xem thế nào.

– Vâng

Lục Lâm Thiên ngưng nụ cười, Khai Sơn chưởng mình cũng tu luyện mấy ngày, tự nhận là coi như có một chút thành tựu, hắn liền phân phối công lực, vận chuyển khẩu quyết, hai tay biến hóa một đường có chút huyền ảo của thủ ấn, lập tức song chưởng, một đạo khí mơ hồ xuất hiện cuộn sóng, lay động.

– Xuy…

Một tiếng động nhẹ vang lên, Lục Lâm Thiên tung một chưởng bổ vào tường đá trong mật thất, đột nhiên tường đá run lên, một mảng bụi bặm rơi xuống.

Lục Lâm Thiên thấy chính mình còn có chút ít ngạc nhiên, không nghĩ tới chưởng của mình đánh ra lại có uy lực lớn đến vậy, nếu chưởng này đánh vào một con trâu, phỏng chừng mình có thể đánh bay nó ra ngoài.

– Coi như miễn cưỡng đạt yêu cầu nhưng vẫn chưa đạt đến lực lượng mà Khai Sơn Chưởng có. Nhớ kỹ, Khải Sơn Chưởng có thể phá núi, càng đánh lực càng lớn, chân cùng hông phối hợp, vận dụng chân khí trong Đan Điền toàn lực đánh ra, như vậy mới có thể đạt được uy lực lớn nhất.

Nam thúc nói.

– Vâng, Nam thúc.

Lục Lâm Thiên gật đầu.

– Tốt rồi, bây giờ dạy ngươi luyện đan dược.

Nam thúc nói xong, ống tay áo nhẹ nhàng hất lên, đột nhiên một đại đỉnh ba chân cao gần một thước bay ra.

Phía trên đại đỉnh này tràn ngập màu xanh hồng, mang theo khí tức linh dược nồng đậm, xung quanh khắc vô số đồ án, đặc biệt nhất chính là đồ án một đầu hỏa long đang uốn mình xoay quanh đỉnh.

Trên miệng Hỏa Long có một lỗ hổng lớn chừng miệng bát, trên đại đỉnh còn có một cái nắp hình tròn. Đại đỉnh mang theo khí tức rất cổ xưa.

– Đây gọi là Hỏa Long Đỉnh, từ nay về sau tặng cho ngươi, hãy nhớ không thể để người ngoài nhìn thấy nó, bằng không Linh Tướng, Linh Suất cũng không tha cho ngươi. Hỏa Long Đỉnh này có chút ảo diệu, đối với một người mới học luyện chế đan dược như ngươi sẽ giúp ích rất nhiều.

Nam thúc nói.

– Đa tạ Nam thúc.

Lục Lâm Thiên mừng rỡ không thôi, bất kể thứ gì Nam thúc bỏ ra đều là bảo bối. Thậm chí Lục Lâm Thiên còn có một ý nghĩ, mình cố thu thập thật nhiều bảo bối trên người Nam thúc, sau này hẳn sẽ rất có ích, cho dù cầm đi bán cũng có thể kiếm được bội tiền.

Tất nhiên suy nghĩ này Lục Lâm Thiên không thể để Nam thúc biết, bằng không Nam thúc sẽ lột da hắn.

– Nam thúc, người có cho ta thì ta cũng không mang theo được a, vừa rồi người lấy nó ra như thế nào vậy?

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nói với Nam thúc. Hắn có chút nóng lòng đi đến bên cạnh Hỏa Long Đỉnh, xoay người ôm thử một cái, đỉnh này nặng ít nhất 200 cân a.

Chương 21: Luyện chế đỉnh đan

– Biết rõ ngươi sẽ nói vậy mà.

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó móc ra một chiếc nhẫn ném cho hắn:

– Đây là trữ vật giới chỉ, nhỏ máu của ngươi lên rồi đeo lên ngón tay, nó sẽ tự động dung nhập vào cơ thể, khi ngươi cần chỉ cần điều động chân khí hoặc linh khí đều có thể mở được không gian bên trong để sử dụng.

Nam thúc nói xong liền tiếp lời:

– Vật này cũng không được để lộ trước mặt người ngoài, nếu đυ.ng phải người có lòng dạ bất chính thì chỉ rước lấy họa sát thân mà thôi. Trữ vật Giới chỉ như thế này trên đại lục cũng chỉ có ba cái mà thôi, tuy không phải vật vô cùng quý báu nhưng lại huyền ảo, có thể dung nhập vào trong cơ thể. Một cái, cho dù cả Lục gia cũng không đổi được.

– Giá trị như vậy sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, chỉ một chiếc nhẫn trữ vật mà giá trị còn hơn cả Lục gia? Trên người Nam thúc quả nhiên toàn bảo vật a. Lục Lâm Thiên vội vàng nhận lấy giới chỉ trữ vật, cắt đầu ngón trỏ, nhỏ một giọt máu lên giới chỉ sau đó lập tức mang lên ngón vô danh, chỉ trong khoảnh khắc giới chỉ quả thật dung nhập vào ngón tay của hắn.

– Ngươi có thể dùng linh lực kiểm tra bên trong giới chỉ, sau này có vật gì quan trọng có thể thu vào trong đó, nhưng mà, phải nhớ, giới chỉ này không cất được vật sống.

Nam thúc nói.

Lục Lâm Thiên thi triển linh lực ngay sau đó giới chỉ trữ vật xuất hiện trên ngón vô danh, đồng thời một không gian trữ vật gần một trăm mét vuông xuất hiện trong đầu hắn.

– Bảo vật ạ, ta phát tài rồi.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, vận may của mình bộc phát rồi. Nếu không gặp được người như Nam thúc thì mình làm sao có được bảo vật như thế này.

Một cái trữ vật giới chỉ có giá trị hơn cả Lục gia, nghĩ đến trên tay mình mang theo gia sản còn hơn cả Lục gia trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi lâng lâng.

– Sững sờ cái gì, nghĩ rằng nó rất đáng tiền sao? Đúng là không có tiền đồ.

Nam thúc đảo cặp mắt trắng dã liếc Lục Lâm Thiên nói:

– Tại Trấn Thanh Vân này Lục gia xem như có chút địa vị nhưng trên Đại lục Linh Vũ thì một cọng lông cũng không bằng. Ngươi mặc dù không phải đồ đệ của ta nhưng ánh mắt cũng phải cao một chút, đừng để lão tử mất mặt.

– Con biết rồi Nam thúc.

Lục Lâm Thiên đang lâng lâng thì bị lời của Nam thúc dội cho một gáo nước lạnh. Xem ra mình cùng Nam thúc quả là không cùng đẳng cấp, sau này có cơ hội nhất định phải ra ngoài nhìn xem sao.

– Được rồi, ngươi làm quen với Hỏa Long Đỉnh trước đi, lát nữa sẽ chuẩn bị luyện đan dược.

Nam thúc nói, ý bảo Lục Lâm Thiên làm quen với đại đỉnh.

Lục Lâm Thiên đến gần Hỏa Long Đỉnh cẩn thận vuốt ve dò xét. Đại đỉnh này được chế tác vô cùng tinh mỹ dường như là đồ vật có từ rất lâu đời, nhẹ nhàng vuốt ve, trong đỉnh liền phát ra những âm thanh ông ông rất nhỏ.

– Dùng linh khí của ngươi rót vào trong miệng hỏa long có thể xuất hiện ngọn lửa, ngươi thử xem.

Nam thúc nói.

Lục Lâm Thiên nghe vậy liền định thần, ngay sau đó một cỗ linh khí đột nhiên rót vào trong miệng hỏa long.

– Vù vù…

Lập tức, trên Hỏa Long Đỉnh có ngọn lửa xanh hồng phun ra.

– Chậm một chút, nếu đang luyện chế đan dược thì nhất định sẽ bị ngươi phá hủy hết rồi.

Nam thúc vội nói.

– Lần đầu tiên đã ngưng tụ ra ngọn lửa, cũng không tệ, bây giờ bắt đầu, ta dạy ngươi luyện chế đan dược, hãy dùng tâm ghi nhớ.

Lục Lâm Thiên cũng không ngờ mình vừa rót linh khí vào đã làm ra động tĩnh lớn như vậy, nghe lời Nam thúc nói hắn lập tức gật đầu.

Nam thúc lại tiếp tục giảng giải:

– Bây giờ ta dạy ngươi luyện chế nhất phẩm đan dược, Quán Đính đan, có thể giúp Vũ Đồ đề cao một chút tu vi. Mở nắp đỉnh, đem Tam Tinh Thảo, Ngũ Diệp Liên bỏ vào Hỏa Long Đỉnh, khống chế linh lực làm lửa nhỏ đi. Nên nhớ, ngọn lửa quá nhỏ sẽ không thể luyện hóa, ngọn lửa quá lớn sẽ làm mất đi bản chất của dược liệu, bước này chỉ là đem tạp chất có trong dược liệu loại bỏ thôi.

– Không nên gấp, ổn định, khống chế linh lực bằng không nếu linh lực tiêu hao hết thì cũng không thể luyện chế được đan dược.

– Lại cho một cây Hoạt Khí Thảo, một phần Ngưng Lộ tán,…

– Không có cách nào dùng mắt thường nhìn được tình huống bên trong đỉnh, ngươi hãy dùng linh lực của ngươi để cảm nhận.

Nam thúc tiếp tục nói.

Lục Lâm Thiên bắt đầu dùng linh lực theo dõi tình hình bên trong Hỏa Long Đỉnh, việc luyện chế đan dược khiến tâm tình hắn có chút phức tạp, vừa hưng phấn lại vừa khẩn trương.

Dưới sự chỉ đạo của Nam thúc, Lục Lâm Thiên dần dần tiến vào trạng thái luyện chế, Nam thúc đứng một bên quan sát thỉnh thoảng lại gật gật đầu.

– Coi chừng, giữ vững.

Nam thúc đột nhiên quát.

Nội tâm Lục Lâm Thiên lập tức trầm xuống, hắn khống chế linh lực gặp bất ổn, ngọn lửa xung quanh Hỏa Long Đỉnh đột nhiên bùng lên. Lục Lâm Thiên vội vàng khống chế ngọn lửa, trong lòng lại hoảng sợ không thôi, việc khống chế linh lực này nhìn qua thì đơn giản nhưng chỉ khi bắt đầu vận dụng mới biết khó khăn cỡ nào.

– Cảnh giác vào, ổn định lại bản thân.

Nam thúc tiếp tục nói.

Trong mật thất, ngọn lửa từ Long Hỏa Đỉnh ánh lên trên tường đá, ngọn lửa không ngừng nhảy lên, nhiệt độ trong mật thất cũng vì vậy mà tăng cao làm Lục Lâm Thiên bắt đầu vã mồ hôi.

Một canh giờ sau, Lục Lâm Thiên cảm thấy linh khí trong đầu mình giảm đi một cách nhanh chóng, luyện chế đan dược quả là một công việc đốt linh lực.

Mà lúc này, tất cả dược liệu đã được luyện chế thành linh dịch, Lục Lâm Thiên đã có cảm giác mình không thể cầm cự thêm nữa.

– Được rồi, nghỉ ngơi một chút trước.

Đúng lúc Lục Lâm Thiên muốn nói mình không thể tiếp tục được nữa thì âm thanh của Nam thúc đã vang bên tai hắn.

Lục Lâm Thiên lập tức ngừng rót linh lực vào miệng Hỏa Long, hắn thở phì phò như vừa bị rút hết sức lực, toàn thân đều không muốn nhúc nhích.

– Nhanh điều tức đi, bây giờ điều tức đối với linh lực của ngươi sẽ có lợi rất lớn.

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên cũng không hề có chút khách khí.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên uể oải bò dậy, sau đó bắt đầu điều tức, khoanh chân ngồi, nhắm hai mắt lại, vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, đột nhiên trong óc có một tia sáng ngời sáng lóa xuất hiện, sau đó linh lực tại từ từ khôi phục, Âm Dương Linh Vũ quyết mặc dù là tốc độ tu luyện bình thường rất chậm, nhưng không ảnh hưởng tới tốc độ khôi phục điều tức.

Nhìn Lục Lâm Thiên nhắm mắt điều tức, trong thần sắc Nam thúc lập tức thu hồi thần sắc nghiêm túc, lộ ra một ánh mắt hiền lành an ủi.

Hai giờ sau đó, Lục Lâm Thiên từ từ mở mắt ra, toàn thân thấp thỏm, nhức mỏi, rồi cơn mệt mỏi cũng vụt biến mất, giờ hắn cảm thấy như mạnh như rồng như hổ, đồng thời linh lực trong người như nhiều hơn so với trước, tựa như là có sự tiến bộ lớn, toàn thân cũng chợt thoải mái hẳn lên.

– Điều tức được rồi, vậy tiếp tục đi.

Nam thúc nói.

– Dạ!

Lục Lâm Thiên đáp, khoanh hai bàn tay, xương cốt và các đốt ngón tay tạo ra một loại tiếng vang rồi lắc đầu một cái, một lúc sau trong Hỏa Long đỉnh, một luồng linh khí theo cửa Hỏa Long thổi vào, sau đó bên trong Hỏa Long đỉnh xuất hiện một ngọn lửa xanh hồng.

Chương 22: Tam trọng vũ

– Bây giờ ngươi cần phải đem những dược lực này hội nhập thành đan. Hiện tại, ngươi không thể nghỉ ngơi, nếu không đan dược này sẽ bị phá hủy.

Nam Thúc nói.

Lục Lâm Thiên bắt đầu dùng linh lực dung hợp những thứ đã luyện hóa và linh dịch lại với nhau, sau đó khống chế ngọn lửa xanh hồng, còn linh dịch cũng từ từ dung hợp.

– Khống chế tốt, bước này là bước khó khăn nhất, các dược liệu ở trong ngươi cũng có chút tính kháng cự, một sai lầm có thể dẫn đến hủy hoại toàn bộ dược liệu.

Lục Lâm Thiên không dám chủ quan một chút nào, đối với việc luyện chế đan dược thì hắn cũng đã sớm biết tác hại khi phạm phải sai lầm, nên hoàn toàn chú tâm, Nam thúc lại tiếp tục chỉ đạo, mặc dù có hơi luống cuống tay chân, nhưng cũng có thể đối phó được.

Lại một giờ sau, Hỏa Long đỉnh bắt đầu có một số biến hóa, một ít linh dược khí tức bị khuếch tán ra, linh dược khí tức này rất là nồng nặc khiến cho tinh thần Lục Lâm Thiên khá là khó chịu.

– Keng…

Nắp đỉnh mở ra, với một luồng khí linh dược nồng đậm khuếch tán ra, một đám lửa màu xanh hồng vây quanh một khỏa đan dược màu vàng.

Thần sắc Nam thúc hiện dáng vẻ tươi cười, sau đó bắn ra một đường ánh sánh xung quanh viên đan dược màu vàng đó rồi thu về tay.

Chăm chú nhìn viên đan dược và nói:

– Chất lượng của đan dược xem như tạm được, nhưng đây là lần đầu tiên chính tay ngươi luyện chế đan dược, nên có thể được coi là rất tốt. Đỡ lấy này, hãy ăn vào rồi tiếp tục điều tức, một khoả đan dược Quán đính đan có thể giúp ngươi đạt tới giai đoạn Vũ đồ Tam trọng.

Lục Lâm Thiên nghe nói đan dược này chỉ tạm được mà thôi, trong lòng còn có chút buồn bực vì không biết tại Nam thúc lại coi nó là tạm được. Trong khi đó, đối với nhiều người, nó hầu như là hoàn hảo.

– Chỉ tăng lên được hai trọng.

Lục Lâm Thiên sững sờ, Âm dương Linh Vũ quyết, thật đúng là đốt tiền mà.

– Còn chưa hài lòng sao, ngươi phải biết rằng người bình thường tu luyện mất khoảng một năm cũng là khó mà thành công.

Nam thúc nói.

– Mặc dù là đốt tiền, nhưng lợi nhiều hơn hại.

Lục Lâm Thiên vừa mới luyện chế thành công đan dược, trong lòng cũng có chút xúc động, sau này coi như mình đã là một Linh giả chính thức.

– Bắt đầu từ ngày mai, ngươi sẽ mất khoảng một tháng huấn luyện đặc biệt, ngươi hãy chuẩn bị sẵn sang. Ta đi trước, sau khi ngươi điều tức xong hãy đi về.

Nói xong, Nam thúc liền rời đi.

– Huấn luyện đạc biệt, huấn luyện cái gì vậy?

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, sau đó khoanh chân ngồi, há miệng ăn Quán đính đan rồi bắt đầu điều tức.

Khi vừa nuốt Quán đính đan vào, nó đột nhiên biến thành một luồng nhiệt ấm tan vào trong toàn kinh mạch Lục Lâm Thiên, sau đó hóa thành một luồng chân khí chảy vào trong đan điền.

Lục Lâm Thiên cảm thấy trong kinh mạch có chút ít chân khí di chuyển xuống, toàn thân vô cùng thoải mái. Nhưng kinh mạch với chân khí cũng xuất hiện cảm giác bành trướng, thỉnh thoảng lại đem đến chút đau đớn.

Thời gian trì hoãn đã qua, Lục Lâm Thiên cảm giác linh khí trong mình được khôi phục cấp tốc, linh khí cùng thể chất của hắn đang dần phát triển, đang không ngừng mở rộng mạnh mẽ và giữ vững được sức mạnh.

Một lúc sau, tính toán thời gian không còn nhiều lắm, Lục Lâm Thiên cảm thấy một khỏa Quán đính đan dược lực đã được luyện hóa hết trong cơ thể mình, bây giờ chân khí của hắn cũng phải thuộc tầng Vũ đồ Tam trọng.

– Thật đúng là nhanh quá.

Lục Lâm Thiên mở mắt ra, thở ra một ngụm trọc khí, luyện hóa một khoả Quán đính đan lập tức tăng lên hai trọng, tốc độ như này quả là biến thái, chẳng qua là đốt tiền một chút. Đề cao hai trọng ở cảnh giới Vũ đồ cần một khoả Quán đính đan, còn Vũ sĩ, thậm chí là Vũ sư sợ là sẽ tiêu hao gấp mấy lần.

– Phải trở về thôi, chuẩn bị còn phải huấn luyện nữa.

Lục Lâm Thiên nói, sau đó đứng dậy, rót linh khí vào trữ vật giới chỉ cùng với Hỏa Long đỉnh, đây điều này làm Lục Lâm Thiên ngạc nhiên hết sức, đại lục Linh Vũ thật đúng là kỳ lạ, về sau, không chừng còn có càng thêm nhiều điều kỳ lạ sẽ xuất hiện.

Thu dọn đồ đạc, Lục Lâm Thiên rời khỏi mật thất, tiến thẳng đến đình viện, quay lại gian phòng chờ đợi hừng đông. Trong khoảng thời gian này, Lục Lâm Thiên căn bản là cũng chẳng cần ngủ.

Vào lúc hừng đông, Lục Tiểu Bạch là đến trong đình viện đúng giờ. Lục Lâm Thiên nghĩ về việc còn hơn một tháng là cuối năm, mọi người ở Lục gia phải tế tổ và quét dọn sạch sẽ toàn phần mộ của Lục gia, đặc biệt là tiền viện thì càng phải sạch sẽ, rực rỡ hẳn lên mới được. Có thể là bởi vì Lục Lâm Thiên là một vị thiếu gia, nên không phải vào trong tiền viện quét dọn, cũng chẳng có ai sai bảo, nên cảm thấy rất thoải mái.

Sau khi Lục Tiểu Bạch rời đi, La Lan Thị cũng về phòng giặt quần áo, Lục Lâm Thiên cũng không nói chuyện nhiều với những người khác, dù sao thì cũng chẳng ai thèm để ý tới hắn. Trong thời gian rảnh này, còn có một phần Quán đính đan dược liệu, nên hắn quyết định luyện chế đan dược, rồi sau đó đem Quán đính đan đi bán, rồi lại mua dược liệu về, tiếp tục luyện chế, chỉ có thế này, mới có thể duy trì chút kinh phí mua sắm dược liệu. Nếu không, đến cảnh giới Vũ sĩ, Vũ sư, mình chỉ sợ là không mua nổi linh dược nữa rồi, còn về phần yêu đan cùng Linh đan bây giờ thì cũng không phải suy nghĩ.

Trên người Lục Lâm Thiên chắc chỉ có Hỏa Long đỉnh còn đáng giá, hắn nghĩ thầm nếu bán đi, nhất định là có thể đổi lấy không ít yêu đan Linh đan, nhưng cũng chỉ là nghĩ mà thôi, nếu mà Nam thúc biết, không chừng sẽ giết hắn ngay lập tức, Lục Lâm Thiên trong lòng cũng thấy cảm khái không thôi.

Sau đó, Lục Lâm Thiên lấy Hỏa Long đỉnh ở trong trữ vật giới chỉ ra, sau đó bắt đầu chuẩn bị luyện chế Quán đính đan, cũng may gian phòng khá lớn, cũng không có vật gì khác, cũng đủ luyện chế đan dược.

Lúc này, Lục Lâm Thiên khẩn trương hơn lần thứ nhất, nhưng lần trước là có Nam Thúc ở đây bên cạnh kiểm soát, lúc này thì hắn đành phải hoàn toàn dựa vào chính mình rồi.

Hít sâu, Lục Lâm Thiên lấy từ trong trữ vật giới chỉ ra một phần Quán đính đan dược, rót linh khí vào bên trong Hỏa Long đỉnh, sau đó bên trong Hỏa Long đỉnh nhanh chóng đã xuất hiện một ngọn lửa xanh hồng.

Dựa theo trình tự hôm qua, Lục Lâm Thiên bắt đầu đem tam tinh thảo, ngũ diệp liên cho vào bên trong Hỏa Long đỉnh luyện hóa, không một chút chủ quan.

Sau đó linh khí trong người Lục Lâm Thiên bắt đầu tiêu tan, Lục

Lâm Thiên lại tiếp tục đưa nhưng dược liệu khác vào, trong phòng nhiệt độ bắt đầu nóng lên, Lục Lâm Thiên lần nữa lại đổ mồ hôi đầm đìa.

Khống chế được linh khí, trong quá trình luyện hóa dược liệu đã xuất hiện mấy lần ngoài ý muốn, làm Lục Lâm Thiên đổ mồ hôi lạnh, may mắn là vận khí tốt, xem như hữu kinh vô hiểm.

Hai giờ sau khi luyện chế Quán đính đan, cuối cùng Lục Lâm Thiên luyện hóa thành một dòng linh dịch, đồng thời Lục Lâm Thiên cảm thấy linh khí tiêu hao hầu như không còn, không thể kiên trì nữa, người cũng mệt mỏi chịu không nổi.

Chương 23: Bán đan

Lục Lâm Thiên bắt đầu điều tức để khôi phục, trong não, linh khí lại từ từ khôi phục, sự mệt mỏi trong người cũng biến mất. Sau khi khôi phục linh khí, Lục Lâm Thiên cảm thấy tinh thần chấn động, linh khí tựa như là có sự tăng lên chút ít sau khi luyện chế đan dược.

Khi linh khí được rót vào Hỏa Long đỉnh, thì ngọn lửa xanh hồng xuất hiện, lúc này đây, Lục Lâm Thiên bắt đầu luyện linh dịch này thành đan dược. Đây cũng là bước khó khăn nhất, mỗi một loại dược liệu đều có chút ít kháng cự tính, đồng thời khi linh dược dung hợp rất có thể gây ra tính kháng cự, các loại linh dược phù hợp với các nhiệt độ khác nhau, nên cần linh lực khống chế, chẳng khác gì là dựa vào sự vào sự mạnh mẽ của linh hồn với sự khống chế cảm giác.

Có câu sai một ly đi nghìn dặm, nếu là có bất kỳ sai lầm nào, đan dược này cũng sẽ bị hủy, Lục Lâm Thiên bây giờ chẳng dám chủ quan chút nào. Không có Nam thúc dẫn dắt, Lục Lâm Thiên phải hoàn toàn dựa vào chính bản thân mình.

– Ta nhất định làm được, nhất định.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, mình luôn luôn một mình đối mặt tất cả, nhất định mình sẽ thành công.

Lục Lâm Thiên tiếp tục chìm đắm trong công việc luyện dược, tập trung đến mức không biết có người vào đình viện. Người đang đi vào có một dáng người mỹ lệ mặc một bộ cẩm bào, hai chân thon dài, tóc đen nhánh phất phơ ở hai bên tai, nhìn chung cũng có chút khí chất. Với dáng người này, đây không phải ai khác, đó chính là Lục Vô Song. Cảm thấy Lục Lâm Thiên tự dưng biến mất, Lục Vô Song trở nên tò mò, trong lòng cũng là muốn giải thích vài điều. Bước nhẹ nhàng đi vào trong đình viện, Lục Vô Song thấy trong đình viện không có ai nên định rời đi, nhưng chợt cảm thấy một cỗ linh khí phát ra từ phòng bên, đồng thời trong đình viện tự hồ như có một cỗ hơi thở dao động.

Lục Vô Song đột nhiên cảm thấy có chút không đúng, đôi mắt đẹp nghi hoặc, chân khí trong cơ thể cũng là bắt đầu âm thầm ngưng tụ. Nhìn lại phương hướng, Lục Vô Song nhẹ nhàng đến bên ngoài cửa phòng Lục Lâm Thiên, một cỗ khí tức nồng nặc mùi linh dược, cùng một chút dao động hơi thở đang ở trong phòng truyền ra.

Hơi chút do dự, Lục Vô Song nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra một chút, thần sắc đột nhiên thay đổi, bàn tay như trắng trẻo che đôi môi lại. Trước mắt nàng bây giờ là một cảnh tượng không thể tin nổi, người bị coi là củi mục thiếu gia của Lục gia, bây giờ đang luyện chế đan dược.

Lục gia cũng có hai người là Linh giả, Lục Vô Song cũng đã từng nhìn thấy qua Linh giả luyện chế đan dược, nhìn bộ dáng Lục Lâm Thiên lúc này, Lục Vô Song cũng có thể nhận ra Lục Lâm Thiên cũng là một Linh giả, bởi chỉ có thế mới có thể luyện chế đan dược.

Chăm chú nhìn thủ ấn biến hóa trong tay Lục Lâm Thiên, từng đường linh khí đánh ra, Lục Vô Song hầu như không tin vào cảnh này, nếu không phải là tận mắt nhìn thấy, thì chẳng ai lại nghỉ củi mục thiếu gia lại là một Linh giả.

– Đệ ấy đúng là một Linh giả, nhưng vì sao lại phải âm giấu diếm.

Lục Vô Song ngạc nhiên, thầm nghĩ trong lòng.

– Xem ra đệ ấy cũng không phải kẻ tầm thường, không ngờ lại đang ẩn nhẫn, không thể để đệ ấy phát hiện ra mình được.

Lục Vô Song lộ ra vẻ mĩm cười, rồi nhẹ nhàng đóng cửa phòng, trong đầu hiểu tại sao Lục Lâm Thiên phải ẩn nhẫn, nàng cũng tự nhiên hiểu dần sự việc.

– Cái tên này, thật chẳng chú ý chút nào, nếu mà người khác đã nhìn thấy, chắc hẳn có chút phiền toái đây.

Lục Vô Song nhẹ nhàng nói, sau đó vào trong đình viện, lặng lẽ đứng ở cửa đình viện.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên đang tập trung toàn bộ tinh thần luyện chế Quán đính đan, không để ý là có người mới vào. Chỉ sợ là với chút kinh nghiệm Linh giả, nếu Lục Lâm Thiên phát hiện ra Lục Vô Song, khiến tinh thần bất định, dẫn đến luyện đan thất bại, tiền mất tật mang. Hoặc có thể là kinh nghệm Linh giả còn ít, nên đã không biết thân phận Linh giả của mình đã sớm bị bại lộ.

– Keng…

Hai giờ sau, nắp đỉnh mở ra với một cỗ khí tức linh dược nồng nặc bay ra, một ngọn lửa xanh hồng vây hãm xuống, rồi đồng thời một viên linh đan màu vàng nhảy ra từ Hỏa Long đỉnh.

– Thành công, cuối cùng thành công rồi.

Lục Lâm Thiên cảm thấy rất mệt mỏi, nhưng tinh thần lại rất phấn chấn, Lục Lâm Thiên tỏ ra rất vui sướng, cuối cùng tự mình đã có thể luyện được chế đan dược.

– Xong rồi sao, đã thành công à.

Lục Vô Song cảm thấy không có chút động tĩnh gì trong đình viện, nên tiếp tục thăm dò, nhìn chăm chú Lục Lâm Thiên, nàng thấy Lục Lâm Thiên đang mỉm cười cầm viên chế đan dược rồi nói thầm, rồi rời khỏi đình viện ngay sau đó.

Thu hồi viên Quán đính đan, Lục Lâm Thiên có chút kích động muốn ăn viên đan dược để luyện hóa, viên Quán đính đan này nhất định có thể làm cho tu vi Vũ giả của mình tăng lên.

Nhưng Lục Lâm Thiên cũng biết, nếu hắn đem Quán đính đan này bán này đi, phỏng chừng cũng có thể bán được giá cao hơn rất nhiều so với số tiền bỏ ra mua dược liệu, đến lúc đó mình có thể mua thêm hai phần thậm chí là ba phần, cứ như thế thì mình mới có thể duy trì được việc luyện chế đan dược.

Sau đó hạ quyết tâm, dù sao thì trưa nay cũng không có chuyện gì, Lục Lâm Thiên dự định sẽ đi bán viên Quán đính đan này, rồi lại mua chút ít dược liệu về.

Thu hồi lại Hỏa Long đỉnh, Lục Lâm Thiên liền thu dọn, sau đó lập tức đi ra cửa phòng, rồi từ cửa sau của Lục gia, Lục Lâm Thiên tiếp tục đi vào phố.

– Tiểu thư, đã điều tra được chút tư liệu về Lục Lâm Thiên?

Độc Cô Băng Lan cùng nha hoàn Thúy Ngọc ngồi ở trong một chỗ được trang trí tinh mỹ trong phòng, thì Vũ chấp sự đi đến cúi đầu bẩm báo.

– Nói ta xem.

Độc Cô Băng Lan nói.

Vũ chấp sự nói:

– Theo người thăm dò tin tức của chúng ta, Lục Lâm Thiên này là con của lão Tam của Lục gia với một nha hoàn làm ở Lục gia, về sau bị người vợ cả của cha mình hãm hại, nên với thân thể ấy hắn dường như không thể tu luyện thành Đấu giả. Hiện tại, hắn làm việc như một người hầu cấp thấp tại Lục gia, lại còn thường xuyên bị Triệu Thị ức hïếp, còn về phần lão Tam Lục gia thì cũng không dám nhiều lời. Tóm lại, tên Lục Lâm Thiên này chẳng có gì đặc biệt.

– Là người của Triệu gia?

Thuý Ngọc nha hoàn khẽ nói.

– Phải, chính là người của Triệu gia, Lục gia dường như là cũng không dám đắc tội, cho nên mẫu tử Lục Lâm Thiên mới rơi vào hoàn cảnh như bây giờ.

Vũ chấp sự nói.

– Từ biểu hiện Lục Lâm Thiên ngày hôm đó, có thể đoán rằng Lục Lâm Thiên không phải là một người tầm thường. Người tầm thường tuyệt đối không có khí chất như vậy. Hơn nữa, mua dược liệu luyện đan, không phải do Lục gia đứng ra mua, tiểu thư, phải chú ý Lục Lâm Thiên nhiều một chút, nếu hắn tới mua dược liệu luyện chế đan dược một lần nữa, chứng tỏ cho dù hắn không phải là một Linh giả thì sau lưng cũng nhất định có một Linh giả tồn tại.

Thúy Ngọc nói.

– Vũ chấp sự, nếu sau này Lục thiếu gia tới mua dược liệu luyện đan thì chú ý nhiều hơn một chút, vừa lúc chúng ta đang cần dùng người.

Độc Cô Băng Lan nói.

Chương 24: Án đan

– Vâng, tiểu thư.

Vũ chấp sự đáp sau đó lập tức lui ra khỏi phòng.

Lần tiếp theo đến con đường chuyên buôn bán đan dược cùng binh khí và các loại tài liệu luyện đan, đánh giá xung quanh một chút, Lục Lâm Thiên không hề do dự tiên và Thiên Bảo Môn. Bây giờ hắn là khách quý của Thiên Bảo Môn rồi

Lục Lâm Thiên tất nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tiết kiệm kim tệ tốt như vậy, hơn nữa Thiên Bảo Môn cũng mua đan dược.

– Bái kiến Lục thiếu gia, hôm nay người tới mua dược liệu nữa sao?

Hai đại hán canh giữ trước cửa thấy Lục Lâm Thiên, biết Lục Lâm Thiên quen biết tiểu thư nhà mình thì càng thêm khách khí.

– Ừm, thuận tiện bán vài viên đan dược.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lục thiếu gia, bên này, xin mời.

Một đại hán lập tức khách khí dẫn Lục Lâm Thiên tới bên cạnh quầy hàng hôm trước, Vũ chấp sự cũng ở trong đó.

– Lục Lâm Thiên, hôm nay người cần hỗ trợ chuyện gì?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Vũ chấp sự mỉm cười nói.

Lục Lâm Thiên móc ra Quán Đính Đan đã chuẩn bị từ trước, nói với Vũ chấp sự.

– Ồ, Quán Đính Đan?

Hai mắt Vũ chấp sự sáng ngời, nhận lấy Quán Đính Đan trong tay Lục Lâm Thiên cẩn thận xem xét, nói:

– Quán Đính đan này tuy là nhất phẩm đan dược nhưng đan phương lại có rất ít người biết. Đây là đan dược gần tiếp cận nhị phẩm đan dược, có hiệu quả tăng cường chân khí của Vũ giả, so với những đan dược khác tốt hơn rất nhiều. Trình độ luyện chế Quán Đính Đan này cũng đạt đến thượng đẳng, không tệ, không tệ. Lục thiếu gia, người là bằng hữu của tiểu thư nhà chúng ta, bình thường Thiên Bảo Môn bán ra Quán Đính Đan giá 50 kim tệ, như vậy đi, chúng ta sẽ mua đan dược này 50 kim tệ.

– Vậy đa tạ Vũ chấp sự rồi, nhưng thế thì không hay lắm.

Lục Lâm Thiên nói nhưng trong lòng thầm nghĩ có trời mới biết các ngươi có bán 50 kim tệ hay không, nhưng tính toán tài liệu luyện đan có mười lăm kim tệ, giờ bán 50 kim tệ là đã được món lợi kếch sù rồi a, sau này mình không lo thiếu kim tệ nữa.

– Ai kêu Lục thiếu gia là khách quý của Thiên Bảo Môn đây, hơn nữa Quán Đính Đan cũng là vật khó tìm, sau này Lục thiếu gia nếu có Quán Đính Đan cứ tiếp tục giao cho chúng ta, Thiên Bảo Môn chúng ta thu mua toàn bộ. Quán Đính Đan phẩm chất tốt thế này nếu bán ra cũng có thể thu được chút lợi nhuận, sẽ không lỗ vốn a.

Vũ chấp sự nói.

– Không vấn đề gì, lần sau có ta nhất định sẽ giao cho Thiêm Bảo Môn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói;

– Giúp ta chuẩn bị bốn phần dược liệu hôm qua.

– Lục thiếu gia chờ một chút, ta lập tức đi chuẩn bị.

Vũ chấp sự vội vàng cung kính nói rồi lập tức đi về phía sau.

Tại một căn phòng bên trong, Vũ chấp sự nói với nói với Độc Cô

Băng Lan.

– Tiểu thư, Lục thiếu gia lại tới, còn mang theo một viên Quan Đính Đan, hơn nữa lại muốn mua dược liệu giống hôm qua, đoán chừng là tài liệu luyện chế Quan Đính Đan.

– Quán Đính Đan.

Độc Cô Băng Lan nhận lấy đan dược Vũ chấp sự đưa nhìn một hồi sau đó đưa cho Thúy Ngọc, nói:

– Thúy Ngọc, ngươi nhìn xem Quán Đính Đan này.

– Quán Đính Đan này tuy là nhất phẩm đan dược nhưng đã gần đến cấp nhị phẩm, người biết rõ đan phương của Quán Đính Đan cũng tuyệt đối không phải Linh giả bình thường, xem ra trên người vị Lục thiếu gia này có không ít bí mật a.

Nha hoàn Thúy Ngọc nói nhỏ.

– Vũ chấp sự, sau này Lục thiếu gia chính là khách quý của Thiên Bảo Môn, ngươi tự biết làm gì rồi chứ? Còn nữa, nói cho hắn biết, chuyện hắn đến Thiên Bảo Môn, Lục gia tuyệt đối sẽ không biết.

– Ta hiểu rồi thưa tiểu thư, ta sẽ lập tức đi thu xếp mọi việc.

Vũ chấp sự cáo lui, vội vàng đi chuẩn bị.

Trong Thiên Bảo Môn, Lục Lâm Thiên đánh giá xung quanh một chút. Hắn phát hiện hôm nay trong Thiên Bảo Môn có đơn giá của một số đan dược nhất phẩm, tất cả đều trên dưới bốn mươi kim tệ. Trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi âm thầm nghĩ, xem ra hôm nay Thiên Bảo Môn không hề lừa mình.

Một lát sau Vũ chấp sự đi từ phía trong ra đưa cho Lục Lâm Thiên vài bọc nhỏ.

– Lục thiếu gia, dược liệu người cần đã chuẩn bị xong rồi, đây là 50 kim tệ, người kiểm tra một chút.

– Dược liệu này bao nhiêu?

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng nhẩm tính, số dược liệu này khoảng tầm 60 kim tệ, trên người mình có 20 kim tệ cộng thêm 50 kim tệ vừa bán Quán Đính Đan nữa là vừa đủ.

– Cái này không cần tính, sau này Lục thiếu gia muốn mua bất kỳ dược liệu giở Thiên Bảo Môn sẽ cộng gộp tính một lần, tính từng lần rất phiền toái, còn nữa, chúng ta vẫn chờ Lục thiếu gia mang thêm Quán Đính Đan đến nữa mà.

Vũ chấp sự cười nói.

– Như vậy chẳng lẽ không sợ ta quỵt nợ hay sao?

Lục Lâm Thiên kỳ quái nói, trong lòng lại nghĩ Thiên Bảo Môn này đối với mình quá tốt đi.

– Lục thiếu gia không phải loại người như vậy.

Vũ chấp sự cười nói.

– Được rồi, vậy cảm tạ.

Có lợi mà không chiếm chính là đồ ngốc, Lục Lâm Thiên tất nhiên sẽ không khách khí.

– Lục thiếu gia đi thong thả.

Vũ chấp sự nói, sau đó lập tức nhẹ giọng cười:

– Việc Lục thiếu gia đến Thiên Bảo Môn, Lục gia tuyệt đối sẽ không biết, người yên tâm đi.

Lục Lâm Thiên đang định rời đi thì nghe Vũ chấp sự nói vậy, trong lòng đột nhiên kinh hãi, sau đó lập tức lảng tránh:

– Ta đi trước, cáo từ.

Ra khỏi Thiên Bảo Môn, Lục Lâm Thiên đến một chỗ, sau khi xác định xung quanh không có người mới đem những vật trong tay thu vào giới chỉ trữ vật thần bí, sau đó lập tức quay về Lục gia.

Trên đường đi, nghĩ đến lời nói của Vũ chấp sự, Lục Lâm Thiên bắt đầu cảnh giác. Mình ra vào Thiên Bảo Môn thường xuyên sẽ không tránh khỏi bị người Lục gia để ý, hơn nữa, Thiên Bảo Môn dường như cũng đang âm thầm điều tra mình.

– Thiên Bảo Môn…

Trong lòng Lục Lâm Thiên khẽ nói, sau đó lập tức tiến thẳng về Lục gia.

Thân là một thiếu gia vô dụng, bà ngoại không đau, cậu không thương, bây giờ Lục Lâm Thiên cảm thấy thân phận này cũng không có gì tồi tệ, ít nhất bây giờ ở Lục gia cũng không bị đói chết, lại không có ai thèm để ý xem mình làm gì, bằng không khi mình muốn làm một số chuyện cũng không dễ dàng như vậy.

Đêm đến, Lục Lâm Thiên lại đến mật thất trong kho củi, Nam thúc đã sớm chờ ở đó.

– Nam thúc, hôm nay huấn luyện cái gì?

Lục Lâm Thiên hỏi, hôm trước Nam thúc đã nói từ hôm nay sẽ bắt đầu một tháng tu luyện.

– Rất đơn giản, huấn luyện đánh ngươi.

Nam thúc cười không có ý tốt nói.

– Cái gì, đánh con?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức trầm xuống, đây không phải chuyện gì tốt a.

– Đương nhiên còn huấn luyện giác quan cùng năm thuộc tính trên người ngươi. Nếu ngươi có thể chịu được một tháng thì sau này cho dù có gặp phải người có thực lực mạnh hơn ngươi nhiều ngươi cũng có thể chạy thoát để giữ lấy mạng, bằng không, cái mạng nhỏ của ngươi sẽ khó giữ.

Nam thúc nghiêm mặt nói.

– Nam thúc, người yên tâm, con chịu được, đến đây đi.

Lục Lâm Thiên nói, Nam thúc nói vậy thì nhất định có đạo lý riêng, vì cái mạng nhỏ của mình sau này, phải kiên trì.

Chương 25: Tẩy tủy đan

– Bây giờ, bắt đầu huấn luyện đánh ngươi, ta sẽ dùng thực lực nhất trọng Vũ Sĩ tấn công ngươi, khi nào ngươi kiên trì được một canh giờ thì coi như vượt qua kiểm tra.

Nam thúc nói.

– Không công bằng, con mới là tam trọng Vũ Đồ, khoảng cách quá lớn.

Lục Lâm Thiên lập tức phản bác, bây giờ thực lực của mình là tam trọng Vũ Đồ làm sao có thể là đối thủ của nhất trọng Vũ Sĩ, đây rõ ràng là chờ bị đánh.

– Công bằng? Khi có người muốn giết ngươi, muốn mạng nhỏ của ngươi, ngươi có thể yêu cầu công bằng sao?

Thần sắc Nam thúc trầm xuống, vừa nói xong trong tay cũng biến hóa ra một thủ ấn, một quyền đầu đánh thẳng vào vai trái của Lục Lâm Thiên.

– Con còn chưa chuẩn bị xong.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, hoảng sợ lùi về phía sau, tuy đã là tam trọng Vũ Đồ nhưng khi phải chân chính phải đối chiến thì Lục Lâm Thiên vẫn không khác gì một tờ giấy trắng.

– Phanh!

Lục Lâm Thiên còn chưa nói xong, dù lui nhanh thế nào thì một chưởng của Nam thúc vẫn như hình với bóng theo sát hắn không rời, chỉ trong chốc lát, một lực lượng khổng lồ đánh xuống vai khiến hắn ngã ngửa trên mặt đất, ngay lập tức cơn đau đớn truyền lên đại não, xương cốt đều như muốn vỡ ra từng mảnh.

– Vẫn chưa chịu dậy?

Nam thúc quát, cũng không hề khách khí, xoay người đá ra một cước mang theo tiếng xe gió, lực lượng một cước này tuyệt không thể khinh thường.

– Ôi mẹ ơi.

Lục Lâm Thiên bị dọa sợ vội vàng bò về phía trước, nếu một cước này rơi trúng người mình thì chỉ sợ xương cốt cũng bị đánh gãy mấy cái.

– Phanh!

Tốc độ một cước này quá nhanh, Lục Lâm Thiên còn chưa kịp bò đi thì một cước này đã đá vào bụng hắn, lập tức hắn bị đá lên trên không một thước, xoay một vòng rồi ngã xuống mặt đất, huyết khí trong cơ thể sôi trào, yết hầu đã có vị ngọt.

– Nhớ kỹ, khi người khác muốn cái mạng nhỏ của ngươi sẽ không nói chuyện công bằng, không nói quy củ, chỉ muốn cái mạng nhỏ của ngươi.

Nam thúc lại lao xuống một lần nữa, quyền, chưởng, cước không ngừng đánh xuống. Mật thất này lại nhỏ, Lục Lâm Thiên không có cách nào tránh được nên lập tức xương sườn đã bị đánh gãy mấy cái.

Nửa khắc đồng hồ sau, Lục Lâm Thiên bầm dập nằm trên mặt đất, cản bản là không có sức chống cự, cả người mệt mỏi không chịu nổi.

– Ngồi dậy… Bây giờ là thời cơ tốt nhất để cảm nhận năm thuộc tính trong Âm Dương thân thể, sau này ngươi tu luyện Vũ kỹ có thể lấy được lợi ích rất lớn.

Nam thúc nói.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ bò dậy khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu theo sự chỉ đạo của Nam thúc, cảm nhận năm thuộc tính trong cơ thể.

Ngưng thần tĩnh khí, Lục Lâm Thiên từ từ điều tức, đồng thời, trong đầu cảm thụ được năm loại thuộc tính. Ban đầu, Lục Lâm Thiên chỉ cảm nhận được trong cơ thể mình có một mảng màu vàng nhẹ sáng bóng là thuộc tính Thổ Hệ, và Khai Sơn chưởng mà hắn đang luyện cũng là Vũ kỹ thuộc tính Thổ Hệ.

– Buông lỏng, chậm rãi cảm nhận năm hệ thuộc tính, đến khi ngươi làm quen được năm loại thuộc tính sau đó, về sau tu luyện năm loại đấu kỹ thuộc tính sẽ dễ dàng hơn.

Nam thúc nói.

Lục Lâm Thiên buông lỏng toàn thân, cảm nhận trong cơ thể mình. Và cũng không biết mất bao lâu rồi, trong đầu hắn lần lượt xuất hiện theo thứ tự là một mảng màu xanh mang – thuộc tính mộc, một mảng màu trắng sáng lóa – thuộc tính phong xuất hiện đồng thời cùng một mảng màu vàng đất – thuộc tính thổ. Lục Lâm Thiên trong lòng phấn khởi hẳn lên.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên lần nữa cảm nhận được có một mảng lam màu xanh sáng bóng cùng một mảng đỏ rực như lửa. Đó là thuộc tính thủy và thuộc tính hỏa.

Và sau đó, quanh thân Lục Lâm Thiên xuất hiện năm loại năm mảng thuộc tính vây xung quanh, trong đó, mảng thuộc tính thổ là dày đặc nhất.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên cảm nhận được năm hệ thuộc tính, Nam thúc lộ ra mỉm cười. Toàn hệ Vũ giả, Linh Vũ song tu, tên này về sau nhất định sẽ làm khiếp sợ cả đại lục Linh Vũ.

– Được rồi, tiếp tục.

Khoảng chừng hai giờ sau, Nam thúc nói.

Lục Lâm Thiên mở mắt ra, cảm giác toàn thân đau nhức khó tả sau khi điều tức, máu như ứ đọng, mồ hôi như dừng lại ở trên da.

– Tiếp tục, khi nào ngươi có thể kiên trì được một giờ, thì coi như là thành công.

Nam thúc nói.

Sau lần bị đánh trước, lần này Lục Lâm Thiên đã có kinh nghiệm. Khi Nam thúc vừa mới nói xong, Lục Lâm Thiên cũng biết trình độ của mình không thể chạm tới người Nam thúc được, nên phải tìm cách tránh né.

Dường như là tránh né với Nam thúc như là bất khả thi, mà nếu Lục Lâm Thiên muốn phản kích thì tốc độ cũng không nhanh bằng. Lục Lâm Thiên còn chưa kịp thi triển chiêu thì quyền chưởng của Nam thúc đã dồn dập đến người.

Cho đến canh năm, Lục Lâm Thiên đã nghỉ ngơi đến hai lần, toàn thân nơi nào cũng bị thương ngoại trừ mặt, Nam thúc như là cố ý tránh mặt hắn, nếu không hắn hiện tại không biết trở thành cái dạng gì.

– Hôm nay cũng đủ rồi, ngày mai tiếp tục. Đây là Tẩy Tủy Đan do ta luyện chế, mỗi ngày dùng một viên để tắm rửa trong hai giờ.

Nam thúc nói xong, rồi đưa cho Lục Lâm Thiên một cái bình ngọc.

Lục Lâm Thiên nhận cái bình ngọc rồi mở ra thấy khoảng 30 viên đan dược màu xanh ở trong. Mùi thuốc trong bình tỏa ra, Lục Lâm Thiên tuy không biết đan dược này, nhưng hắn có thể cảm nhận được loại đan dược này có vẻ mạnh hơn cả Quán đính đan.

– Nam thúc, loại đan đan dược này có vẻ thuộc loại cao cấp.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đây là tam phẩm đan dược, ngươi đừng lãng phí. Mỗi ngày ngâm người trong hai giờ, một tháng sau, ngươi có thể thay da đổi thịt.

Nam thúc nói.

– Tam phẩm đan dược này có vẻ rất đắt tiền.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng.

– Nam thúc, Lục Tiểu Bạch có thể trở thành một Vũ giả được không?

Lục Lâm Thiên hỏi, trong lòng dự định huấn luyện cho Lục Tiểu Bạch một chút, để hỗ trợ mình về sau.

– Lục Tiểu Bạch, xương cốt có vẻ bình thường, có thể trở thành Vũ giả, nhưng tiền đồ cũng không quá lớn.

Nam thúc nói.

– Nam thúc, vậy xin người giúp giúp Lục Tiểu Bạch hộ con, hắn đối với con rất tốt.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đây là Hỏa lang quyết, chắc Lục Tiểu Bạch thuộc tính hỏa, xương cốt không được tốt lắm, Hỏa lang quyết này chỉ đủ để cho hắn trở thành vũ giả mà thôi, còn về phần trình độ, thì phải phụ thuộc vào chính hắn.

Nam thúc nói, đồng thời đưa cho Lục Lâm Thiên một cái ngọc giản.

– Đa tạ Nam thúc.

Lục Lâm Thiên nhận lấy ngọc giản, Lục Tiểu Bạch có thể trở thành Vũ giả là được rồi, về phần trình độ thì tính sau.

– Được rồi, ngươi mau trở về rồi dùng Tẩy Tủy Đan để tắm đi, nhớ kỹ, nhất định phải ngâm trong ba giờ, thì về sau ngươi sẽ có lợi thế khá lớn.

Nam thúc nói.

– Nam thúc, con đi trước đây.

Lục Lâm Thiên rời khỏi mật thất, rồi quay lại trong đình viện.

– Âm dương chi thể được ta bồi dưỡng, về sau, hẳn sẽ làm khïếp sợ tất cả các lão quái trên đại lục Linh Vũ đây.

Trong mật thất, sau khi Lục Lâm Thiên rời đi, Nam thúc mỉm cười, trong lúc vui vẻ, đúng là mang theo vẻ đắc ý

Chương 26: Tẩy tủy đan 2

Sau đó, Lục Lâm Thiên quay lại gian phòng của mình, sắc trời có chút sáng ửng hồng. Lập tức, hắn lấy ra một cái chậu gỗ thật lớn, đổ đầy nước vào bồn, lấy trong bình ngọc ra một viên Tẩy Tủy Đan ném vào trong chậu.

– Xuy xuy…

Sau khi khi ném Tẩy Tủy Đan vào, đột nhiên nước trong chậu gỗ lớn đã biến thành màu xanh, mùi thuốc nồng nặc, đồng thời trong chậu nước bắt đầu xuất hiện rất nhiều bọt khí nóng.

– Tam phẩm đan dược này dùng để ngâm tắm, nếu bán đi, giá tiền hẳn phải rất cao.

Lục Lâm Thiên trong lòng hơi chút mỉm cười, đan dược này rất có lợi với mình, cũng không thể đem bán. Sau đó, hắn liền lột sạch quần áo ra. Nhìn trên thân mình thấy máu ứ đọng thành một mảng, Lục Lâm Thiên cảm thấy đau lòng cho chính mình. Nam thúc ra tay đúng là không khách khí ah. Nghĩ xong hắn liền nhảy vào trong chậu gỗ.

Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được dòng nước ấm ôn hòa thấm vào chỗ bị ứ máu trên da thịt, đột nhiên có một cảm giác tê dại bò khắp trên da hắn.

– Thật thoải mái.

Lục Lâm Thiên nhắm hai mắt lại, hít một hơi sâu, như là tắm suối nước nóng, loại nước này còn có vô số nhiệt khí dễ chịu, tựa như là bò dọc theo lỗ chân lông đi vào trong cơ thể của mình.

Những hơi nóng này đang làm dịu gân cốt trong cơ thể của mình, giống như là mát xa vậy. Hít sâu một hơi, Lục Lâm Thiên hưởng thụ sự dễ chịu từ Tẩy Thủy Đan, đồng thời biết được tác dụng của đan dược này.

Cứ như thế, Lục Lâm Thiên từ từ nhắm mắt hưởng thụ, nằm thẳng cẳng ở trong chậu gỗ, không nhúc nhích, để mặc cho hơi nóng chui vào thân thể của mình. Một đêm thật đúng là tra tấn, cuối cùng cũng được nghỉ ngơi, bây giờ hắn có vẻ đang ngủ như có mộng đẹp.

– Lâm Thiên, có rời giường hay không?

Sáng sớm, La Lan Thị ở trong phòng nhỏ gọi, sau đó lẩm bẩm nói.

– Hẳn là đang ngủ, đứa nhỏ này bây giờ có vẻ rất khác so với trước.

Lúc Lục Lâm Thiên ngủ say, nên không biết, những vết thương trên người hắn bắt đầu nhẹ nhàng biến mất, cả mặt nước cũng là tràn ngập một mảng nhẹ nhàng sáng bóng, thật là huyền ảo.

Bây giờ nếu mà có người nhìn thấy cảnh này, chắc hẳn là sẽ mất hồn mất vía. Dùng tam phẩm đan dược để tắm giúp cho Lục Lâm Thiên tăng cường cốt cách với lục phủ ngũ tạng. Loại dược phẩm này, chắc hẳn các đại gia tộc cũng khó có thể kiếm được, về phần Lục gia, cũng không có khả năng.

Thời gian từ từ trôi qua, và trên người Lục Lâm Thiên sau khi hấp thu dược lực, bốc lên từ các lỗ chân lông một mùi tanh ngắt ghê tởm, đồng thời một chậu toàn dung dịch màu xanh đen và cơ thể của Lục Lâm Thiên trông không khác gì hắn đang ngâm mình trong một cái ao phân.

…

– Cái gì thúi như vậy…

Không biết đã ngủ bao lâu, quanh thân Lục Lâm Thiên phát ra một mùi hôi ngút trời, sau đó hắn từ từ mở hai mắt ra, sắc mặt đột nhiên thay đổi lớn.

– Trời ạ, tại sao có thể như vậy.

Nhìn một chậu tắm như ao phân, Lục Lâm Thiên lại càng hoảng

sợ.

– Cọt kẹt…

– Công tử, người đại tiện ở bồn tắm à?

Cửa phòng đẩy ra, Lục Tiểu Bạch xuất hiện ở trong phòng, nhìn thấy Lục Lâm Thiên với cái bồn tắm, lộ ra vẻ mặt khinh thường, hai tay che cái mũi, nhìn Lục Lâm Thiên với vẻ mặt rất ghê tởm.

– Nói nhảm, cái gì mà đại tiện? Đây là ta đang bài xuất tạp chất trong người, ngươi có hiểu hay không?

Lục Lâm Thiên lập tức giải thích, thùng nước này mình ngâm không nổi nữa rồi, hắn nhanh chóng nhảy ra khỏi chậu gỗ nói:

– Mau mang thùng nước này đi đổ đi, rồi mang cho ta một thùng nước khác, ta muốn tắm rửa.

– Thúi như vậy, ngươi tự đổ đi.

Lục Tiểu Bạch nói sau đó chăm chú nhìn lên hạ thân của Lục Lâm Thiên, nhìn qua vài lượt, có chút nghi ngờ nói:

– Đồ chơi kia của ngươi so với ta lớn hơn một chút.

– Nhìn cái gì? Đây là tiền vốn, ngươi có hôm mộ cũng không được, nhanh đi đổi nước đi, lát nữa ta cho ngươi thứ tốt.

Lục Lâm Thiên lấy một chiếc áo quấn quanh hông mình sau đó nói.

– Thứ tốt, ngươi có cái gì tốt cho ta?

Lục Tiểu Bạch thì thào nói nhưng vẫn lập tức đem nước đi đổi.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng tắm một lần nữa, đem mùi hôi thối trên người tẩy sạch sẽ.

– Công tử, ngươi không lạnh à?

Lục Tiểu Bạch hỏi, bây giờ là mùa đông đó nha, vừa rồi mình gánh nước cũng là nước lạnh.

– Cái này thì có gì mà lạnh?

Lục Lâm Thiên nói, từ khi tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết, thân thể mình dường như nóng lạnh bất xâm.

Tắm sạch một tầng hôi thối trên người xong Lục Lâm Thiên lập tức mặc quần áo vào, cảm nhận được sự thoải mái từ trên cơ thể, hắn cũng biết tạp chất ứ đọng trong người đã bị bài trừ không ít, cả làn da cũng trắng ra không ít, tựa như da trẻ con, co dãn đàn hồi vô cùng tốt, đây hẳn là tác dụng của Tẩy Tủy Đan rồi.

Lục Lâm Thiên mừng rỡ khép đôi mắt lại, cảm nhận tình huống chân khí trong cơ thể, lúc này, chân khí của mình dường như tăng lên không ít.

– Công tử, thứ tốt ngươi nói cho ta đâu?

Lục Tiểu Bạch không khách khí hỏi.

– Không thể thiếu của ngươi được.

Lục Lâm Thiên mở hai mắt, trên tay đột nhiên xuất hiện một cái ngọc giản, nói:

– Đây là Hỏa Lang quyết, sau khi ngươi tu luyện có thể trở thành Vũ giả, sau này đi theo công tử ta sẽ khiến ngươi thay đổi cuộc đời.

– Ta trở thành Vũ Giả? Công tử, ngươi nói đùa sao?

Lục Tiểu Bạch trợn cặp mắt trắng dã liếc Lục Lâm Thiên, cái này căn bản không thể tin được. Trở thành Vũ Giả, một người hầu cấp thấp như hắn làm sao có thể?

– Ai rảnh mà đi cùng ngươi nói giỡn, cầm lấy, nhỏ một giọt máu vào.

Lục Lâm Thiên nhìn Lục Tiểu Bạch nghiêm túc nói.

Nhìn thần sắc Lục Lâm Thiên nghiêm nghị, Lục Tiểu Bạch sửng sốt một chút sau đó lập tức tiếp nhận ngọc giản, cắn đầu ngón trỏ rồi nhỏ một giọt máu tươi lên ngọc giản.

– Xuy…

Từ trên ngọc giản ngay lập tức có một luồng sáng chui vào mi tâm Lục Tiểu Bạch, sau đó hóa thành một lượng tin tức khổng lồ nhập vào trong óc hắn.

– Dùng tâm ghi lại khẩu quyết chậm rãi tu luyện, có thể trở thành Vũ giả hay không thì phải phụ thuộc vào chính bản thân ngươi rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Công tử, Hỏa Lang Quyết này thật sự có thể khiến ta trở thành Vũ giả sao?

Sau một lát, Lục Tiểu Bạch ngơ ngác đứng trong phòng nói.

– Cái này phải xem bản thân ngươi.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Đa tạ công tử.

Lục Tiểu Bạch lập tức quỳ trên mặt đất, dập đầu với Lục Lâm Thiên.

– Ngươi làm cái gì vậy? Nhanh đứng lên cho ta, nhìn ngươi chỉ có chút tiền đồ như vậy thôi sao, đầu gối nam nhân là vàng, sao có thể tùy tiện quỳ xuống?

Lục Lâm Thiên nói.

– Công tử, ngươi lấy Hỏa Lang Quyết ở đâu? Ngươi cho ta rồi thì ngươi phải làm sao? Chẳng lẽ ngươi đã trở thành Vũ giả rồi?

Lục Tiểu Bạch đứng dậy nói với Lục Lâm Thiên.

– Ngươi hỏi nhiều như vậy làm gì? Tốt nhất là nên nhanh chóng trở thành Vũ giả chính thức đi.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng ngẫm nghĩ, nếu Lục Tiểu Bạch trở thành Vũ giả thì bên cạnh mình cũng coi như có người có thể sử dụng được.

– Vâng, công tử.

Chương 27: Luyện đan thất bại

Lục Tiểu Bạch đáp, hắn đã sớm cảm nhận được công tử không giống như trước kia, mà bây giờ hắn đã chính thức khẳng định Lục thiếu gia vẫn luôn chịu khi nhục, uất ức giờ đã khác xưa, đợi một thời gian nữa công tử nhất định sẽ trở thành người tài giỏi. Đến lúc đó mình sẽ đi theo bên cạnh công tử, có thể nghĩ, bên người công tử bây giờ trừ mình ra cũng không còn ai khác.

Nghĩ vậy Lục Tiểu Bạch kích động rời khỏi đình viện, tìm một nơi kín đáo để luyện Hỏa Lang Quyết. Chờ sau khi mình luyện thành Hỏa Lang Quyết thì vận mệnh người hầu của mình cũng sẽ chấm dứt, đến lúc đó tiền đồ là vô hạn, Tiểu Thúy ở Tiền Viện cũng nhất định vừa ý mình.

– Bây giờ nên luyện chế Quán Đính Đan rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên ngẫm nghĩ, có bốn phần tài liệu Quán Đính Đan, tự mình luyện chế, dùng hai viên, bán hai viên, như vậy ngoài việc có thể tự tăng cường thực lực bản thân ra thì còn có thể kiếm được kim tệ.

Sau khi do dự một chút, Lục Lâm Thiên quyết định ra sau núi tìm một nơi luyện chế đan dược, trong đình viện này có chút không an toàn.

Thu thập một chút, Lục Lâm Thiên vội vàng đến nơi kín đáo trong sơn cốc, xung quanh đều là đại thụ che trời, sau khi xác định nơi này an toàn Lục Lâm Thiên mới chuẩn bị luyện chế đan dược.

Lấy ra Hỏa Long Đỉnh và nguyên liệu luyện chế Quán Đính Đan từ trong giới chỉ, Lục Lâm Thiên bắt đầu tĩnh tâm luyện đan.

Trong tay đánh ra một thủ ấn, một cỗ linh lực vững vàng rót vào miệng Hỏa Long, ngọn lửa thực chất lập tức xuất hiện.

Dược liệu lần lượt được cho vào Hỏa Long Đỉnh, Lục Lâm Thiên bắt đầu luyện đan, nghĩ đến một viên Quán Đính Đan có giá trị 50 kim tệ, Lục Lâm Thiên không dám chủ quan chút nào.

Ở một nơi kín đáo khác trên ngọn núi, một thân ảnh già nua xuất hiện ở đó, vừa vặn quan sát hết thảy hoạt động của Lục Lâm Thiên bên dưới sơn cốc.

– Tiểu tử này, đến lúc luyện đan sẽ có sự chấn động, ngươi cho rằng đến sau núi thì không ai biết sao? Trong Lục gia cũng có một hai người thực lực coi như miễn cưỡng đó.

Thân ảnh này đúng là Nam thúc, trong tay Nam thúc kết một thủ ấn, quanh thân một tầng hào quang như ẩn như hiện khuếch tán, lập tức bao phủ mấy đỉnh núi, sau đó mới mỉm cười rời đi.

Đã có kinh nghiệm luyện chế ra Quán Đính Đan, khi bắt đầu luyện chế một lần nữa không thể nghi ngờ là rất thuận lợi. Sau khi đem tất cả dược liệu luyện hóa hết, Lục Lâm Thiên vẫn nghỉ ngơi một chút, chỉ là lần này luyện chế không có mất hết sức lực như lần trước.

Cuối cùng là dung hợp Quán Đính Đan, tiếp tục như thế, một canh giờ sau, một viên Quán Đính Đan đã xuất hiện ở trong tay Lục Lâm Thiên.

– 50 kim tệ đến tay.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức nói:

– Tiếp tục.

Sau khi điều tức xong một lần nữa, Lục Lâm Thiên tiếp tục luyện Quán Đính Đan, chỉ là trên đời này luôn có cái gọi là bất trắc, mặc dù đối với việc luyện chế Quán Đính Đan đã khá quen thuộc nhưng lúc này đây, chỉ cần một chút sai lầm cũng dẫn đến việc luyện chế đan dược gặp thất bại.

– Phanh!

Một tiếng nổ vang lên, Hỏa Long Đỉnh chấn động kịch liệt, nóc bị lật tung, một cỗ mùi cháy khét bắt đầu lan tỏa. Nhìn xem tất cả, tâm Lục Lâm Thiên đau muốn nhỏ máu, mặt cũng đen một mảnh.

– 50 kim tệ xong rồi.

Lục Lâm Thiên đau lòng ai oán, cũng may Hỏa Long Đỉnh không bị làm sao, bằng không hắn sẽ đau long đến chết mất.

– Nên đi chịu đánh rồi.

Đau lòng thu thập mọi thứ, nhìn sắc trời đã không còn thời gian để luyện chế viên đan dược thứ ba rồi. Sau một lần thất bại, Lục Lâm Thiên mới biết, dù mình có quen thuộc như thế nào thì cũng phải vô cùng cẩn thận, đây là một bài học rồi.

Thu dọn một phen, Lục Lâm Thiên quay lại đình viện, cùng lúc La Lan Thị cũng đang trở về đình viện, thấy Lục Lâm Thiên vẻ mặt đầy bụi đất, La Lan Thị không thể thiếu vài câu nhắc nhở.

Trong lòng Lục Lâm Thiên hiện tại như muốn tuôn ra cảm xúc hạnh phúc, nghĩ thầm, mình nhất định tăng cường thực lực, chỉ như vậy mình mới có thể giúp mẫu thân mình thoát khỏi cái Lục gia này.

Màn đêm buông xuống, Lục Lâm Thiên lại đi đến mật thất, đương nhiên là không thể thiếu những lần bị đánh.

Cứ như thế, thời gian chậm rãi trôi qua, ban đêm Lục Lâm Thiên tới mật thất cùng Nam thúc luyện tập, đồng thời cảm nhận trên người mình năm hệ Thuộc tính.

Đến ngày thứ ba, Lục Lâm Thiên dùng một Quán đính đan, trình độ lần nữa vọt tới ngũ trọng Vũ giả, còn có hai khỏa Quán đính đan thì tiếp tục đem đi bán cho Thiên Bảo môn, rồi lại lấy sáu phần dược liệu Quán đính đan.

Mỗi sáng sớm, Lục Lâm Thiên lại trở về phòng dùng Tẩy Tủy Đan để tắm. Nhờ có Tẩy Tủy Đan, Lục Lâm Thiên đã tăng cường gân cốt cơ thể cùng với lục phủ ngũ tạng. Buổi trưa hôm đó, Lục Lâm Thiên đến phía sau núi để luyện chế Quán đính đan, qua thất bại qua lần thứ nhất, Lục Lâm Thiên không dám chủ quan.

Luyện chế Quán đính đan khá tốt, Lục Lâm Thiên cũng không còn mắc sai lầm nữa, thời gian luyện chế càng lúc càng nhanh, phẩm chất có vẻ cũng là càng ngày càng tốt.

Mười lăm ngày cứ thế trôi qua, buổi sáng Lục Lâm Thiên ngâm tắm trong nước, không còn bất kỳ tạp chất, dược lực hấp thụ sạch sẽ, còn màu nước thì trong suốt, khác hoàn toàn so với lần đầu.

Lúc này, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được, thân thể của mình như đang tiến hành lột xác. Từ trong ra ngoài, thân thể của mình, bây giờ cũng sáng sủa hẳn lên, khá là hoàn mỹ.

Trong vòng mười lăm ngày, Lục Lâm Thiên tổng cộng luyện chế ra 30 viên Quán đính đan. Vào ngày thứ chín, sau khi vừa dùng một viên Quán đính đan sau đó, Lục Lâm Thiên cũng đạt tới lục trọng Vũ đồ, một viên Quán đính đan có thể tăng cường hai trọng chân khí. Về sau, cũng chỉ đủ dùng để tăng cường Nhất trọng chân khí. Lục Lâm Thiên cũng bán đi 27 viên Quán đính đan cho Thiên Bảo môn. Việc Thiên Bảo môn có Quán đính đan cũng dần được truyền ra khắp Trấn Thanh Vân, Quán đính đan là đan dược hảo hạng, bình thường Linh giả mà không biết kỹ về phương thuốc luyện đan thì cũng khó mà luyện được, còn đối với Vũ đồ thì tác dụng không hề nhỏ.

Bởi vì khoảng ba ngày bốn ngày, Lục Lâm Thiên mới đem vài viên Quán đính đan bán cho Thiên Bảo môn. Giá của Quán đính đan ở bên ngoài lên đến sáu mươi kim tệ một viên, lại còn cung không đủ cầu.

Trong thời gian này, Lục Lâm Thiên mỗi ngày đều phải đi tìm một ít thức ăn cho Tiểu Kim Xà. Tiểu Kim Xà không to lắm, nhưng sức ăn cũng không nhỏ, ăn xong rồi lại đi ngủ, tựa như là ngủ chưa bao giờ là đủ.

Màn đêm lần nữa đến, Lục Lâm Thiên lần nữa thừa lúc bóng đêm để đến mật thất ở phòng chứa củi.

Lục Lâm Thiên vừa mới đạp mạnh vào mật thất, sắc mặt lộ ra vẻ mỉm cười quỷ dị, ném một hình nhân giả ở trong tay vào trong mật thất.

– Ầm!

Một tiếng nổ nhỏ, chỉ thấy hình nhân nhanh chóng bị một đường quyền ấn đánh vỡ tan tành trên thạch bích của mật thất.

– Lão đầu tử, ta biết ngươi sẽ đánh lén, xem Khai Sơn chưởng của ta đây.

Lục Lâm Thiên cười khẽ quát, trong tay chuẩn bị kết thủ ấn, một đường màu vàng nhạt ầm ầm đánh ra, chưởng ấn được đánh ra với một vòng khí kình.

Chương 28: Tăng cường thực lực

– Tiểu tử, giở thủ đoạn à, ngươi lại còn non lắm.

Nam thúc nói lớn, đồng thời, một đường thân ảnh hiện ra, rồi một đường quyền ấn lần nữa đánh ra, làm dao động cả không khí trong mật thất, sau đó hung hăng đánh về hướng phía Lục Lâm Thiên.

– Ầm!

Một tiếng nổ phát ra sau đó, khiến Lục Lâm Thiên loạng choạng lui về phía sau mấy bước mới đứng vững được.

– Ồ.

Nam thúc trong mắt lộ ra sự ngạc nhiên, với một quyền oanh kích được đánh ra, Lục Lâm Thiên chắc cũng phải thuộc lục trọng tầng thứ Vũ đồ đích thực thì mới có thể tiếp được chiêu này. Quyền này là dùng Vũ sĩ Nhất trọng đích thực lực, mặc dù chưa thành thục nhưng có thể thi triển được chiêu thức này để đỡ chiêu của Nam thúc thì thực lực cũng có thể lợi hại hơn Vũ sĩ vài phần. Lục Lâm Thiên có thể tiếp được, quả là làm cho người ta giật mình.

– Lão đầu tử, ta e rằng người ra quyền quá sớm rồi.

– Ta không tin rằng hôm nay ta không đánh được ngươi.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, chủ động triển khai công kích. Lục Lâm Thiên vừa khai triển chiêu thức và nói chơi vài câu để cho Nam thúc luống cuống chân tay một chút.

Trải qua nửa tháng, bây giờ Lục Lâm Thiên cũng có chút vui thú với việc huấn luyện, chỉ cần có thể đánh được Nam thúc một chút, cũng đã là thành công. Về phần bị đánh, Lục Lâm Thiên cũng dần thấy đó là thói quen, dù sao thì mỗi ngày có Tẩy Tủy Đan cho mình ngâm tắm, nên mình cũng là càng lúc càng không biết đau đớn.

Trước kia, một quyền của Nam thúc làm cho Lục Lâm Thiên đau thấu vào tận tâm, nhưng bây giờ thì chỉ có vẻ hơi nhói đau một chút.

– Khai Sơn chưởng.

Thừa lúc có cơ hội, Lục Lâm Thiên xoay người chìm khí, sau đó ầm ầm đánh ra một chưởng ấn.

– Tiểu tử, ngươi còn không phải đối thủ của ta đâu.

Người lão bộc Nam thúc khẽ mĩm cười nói, vung quyền ấn từ trong tay ra.

– Thanh Linh khải giáp, phòng ngự.

Lục Lâm Thiên cười tà một tiếng, quanh thân đột nhiên xuất hiện những lân phiến tạo thành áo giáp dày đặc vàng sậm, trên áo giáp, có nhẹ nhàng tầng thứ nhất vầng sáng.

– Ầm!

Nam thúc đánh một quyền vào bờ vai Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên đồng thời cảm thấy đau, nhưng cắn răng chịu đựng, rồi đánh một chưởng hung vào trên lưng Nam thúc.

– Ầm!

Lục Lâm Thiên cảm thấy như là đang đánh vào một hòn đá lớn, tay bắt đầu run lên, lực bị phản lại khiến Lục Lâm Thiên chao đảo, loạng choạng ngã đặt mông xuống đất.

– Tiểu tử, học hành có vẻ như chưa kỹ, chẳng qua, cũng chỉ muốn xem trình độ của ngươi có khá lên hay không thôi.

Lão bộc Nam thúc cười nói, với ánh mắt tán thưởng. Trong nửa tháng này, Lục Lâm Thiên hiểu hằng ngày luyện tập kỹ năng cùng với tăng cường thể chất, đều có những biến hóa nghiêng trời lệch đất. Sự tiến bộ này chắc Lục Lâm Thiên hiểu rõ nhất.

– Hừ, thúc chơi xấu, thúc dùng vũ sĩ Nhất trọng lực phòng ngự, ta coi như không có khả năng chống đỡ ah.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng vỗ mông rồi đứng dậy với cánh tay đau nhức.

– Công bằng mà nói, trong khi đối chiến, thường có rất nhiều sự tình phát sinh, giải quyết được hay không đều phải nhờ chính bản thân ngươi.

Sắc mặt Nam thúc hiện lên những dấu vết sững sờ, nếu vừa mới mình không sử dụng Vũ đồ Nhất trọng phòng ngự, nhất định mình cũng không lành lặn như bây giờ.

– Thúc nói có lý, đến đây.

Lục Lâm Thiên uất ức nói, thực lực không bằng Nam thúc, thật là uất ức mà. Sau đó không khỏi phân trần, dù sao mình chính là người tìm cách tấn công, thì sợ gì bị trúng chưởng lần nữa.

– Tới tốt lắm.

Nam thúc hơi chút mỉm cười, sau đó thả người đón đánh, những vết quyềng trên người Lục Lâm Thiên có vẻ không nặng lắm, nên không ảnh hưởng lớn tới Lục Lâm Thiên. Bây giờ thân thể Lục Lâm Thiên được bảo vệ bởi Vũ kỹ Thanh Linh khải giáp, cho nên mặc dù là bị trúng chưởng nhưng cũng chỉ gây ra vết thương ngoài da mà thôi.

Nghỉ ngơi một lúc, Lục Lâm Thiên bắt đầu điều tức năm loại thuộc tính quang trạch quay xung quanh người mình. Có năm loại màu thuộc tính sáng lóa, trong đó màu vàng nhạt là màu lóa nhất, theo như Nam thúc nói, Lục Lâm Thiên tối cường Thuộc tính hệ Thổ.

Nghỉ ngơi xong, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục cùng Nam thúc luyện công cho đến lúc trời gần sáng, lúc này ánh mắt Nam thúc mới có vẻ hài lòng, rồi cho Lục Lâm Thiên về đình viện ngâm tắm.

Buổi trưa, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục đến sau núi luyện chế đan dược. Mười bảy ngày trước, Lục Lâm Thiên chỉ có thể luyện chế duy nhất một lần thành công. Bây giờ, trong một buổi chiều, Lục

Lâm Thiên cũng có thể luyện chế ra ba viên Quán đính đan, điều này làm cho trong lòng Lục Lâm Thiên cao hứng không ngừng.

Ngày thứ mười tám, dưới ánh mắt bất đắc dĩ của Nam thúc, sau khi Lục Lâm Thiên trụ được trong một canh giờ, trên người chỉ bị bầm dập một chút, đắc ý nói:

– Lão đầu tử, một canh giờ trôi qua rồi nha, con có tính là vượt qua kiểm tra rồi không?

– Hừ.

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó không chút khách khí nói:

– Ngày mai tăng cường huấn luyện.

Lục Lâm Thiên nghe xong lập tức co quắp trên mặt đất, thầm nghĩ trong lòng, thực lực không bằng người nên đành phải nín nhịn a.

Canh năm, Lục Lâm Thiên kéo thân hình mệt mỏi nhưng trong lòng mừng rỡ về tới phòng. Dựa theo dự tính của Nam thúc, một tháng sau mình mới có thể kiên trì trong một canh giờ, mà chỉ mười tám ngày mình đã hoàn thành kiểm tra, xem ra mình vẫn là một kẻ có tài a.

Đổ một thùng nước tắm, cho Tẩy Tủy Đan vào, Lục Lâm Thiên lập tức ngâm mình trong nước, cảm thấy dòng nước ấm ôn hòa bao phủ lên những vết bầm tím trên người, ngay sau đó cảm giác tê dại, thoải mái lập tức bao trùm toàn thân.

– Thật thoải mái.

Lục Lâm Thiên nhắm lại hai mắt, hít sâu một hơi hít sâu một hơi. Dược lực của Tẩy Tủy Đan theo từng lỗ chân lông tiến vào trong cơ thể mình, xoa dịu tất cả cơ bắp cùng gân cốt.

Lục Lâm Thiên như đang hưởng thụ nhắm hai mắt lại, nằm luôn trong thùng nước không nhúc nhích, thả lỏng thân thể, trong sự thoải mái, Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng tiến vào giấc ngủ.

– Lâm Thiên…

Sáng sớm, La Lan thị đứng trước phòng nhỏ gọi Lục Lâm Thiên hai tiếng, không thấy nhi tử trả lời chỉ mỉm cười đi ra ngoài đình viện.

Một lát sau, bên ngoài đình viện xuất hiện một bóng dáng xinh đẹp đang chậm rãi đi đến, đây đúng là Lục Vô Song. Hôm nay Lục Vô Song mặc một bộ váy dài màu đỏ nhạt, bó sát người, làm nổi bật lên dáng người lung linh, thêm một phần cao nhã, lại thêm vài phần vũ mị.

Trước ngực đường cong uốn lượn, eo nhỏ chân dài, dáng người cao gầy, phối hợp với ngũ quan tinh mỹ, đôi mắt to trong veo như nước, cả người phủ lên một khí chất điềm đạm, ôn nhu.

Bước chân nhẹ nhàng, trong tay Lục Vô Song lúc này cũng mang theo một cái giỏ, nóng hổi, mùi hương thơm lừng xông vào mũi, hẳn là một bữa sáng ngon lành.

– Lâm Thiên.

Lục Vô Song đi vào đình viện, gọi hai tiếng, thấy không có người đáp thì lập tức buông giỏ thức ăn, đi đến bên ngoài phòng Lục Lâm Thiên.

– Cốc cốc… Lâm Thiên.

Nhẹ gõ cửa, Lục Vô Song hô hai tiếng một lần nữa, nhưng vẫn không thấy ai trả lời, đôi mày khẽ nhíu lại, lẩm bẩm nói:

– Chẳng lẽ sớm như vậy đã đi ra ngoài rồi sao?

Chương 29: Nam nhân trong bồn tắm

Lục Lâm Thiên đã quá mệt mỏi, nằm trong thùng gỗ căn bản bản là không biết có người đến ngoài phòng mình, trong lòng cũng tin tưởng không có ai tùy tiện đến đình viện nên mới hồn nhiên không biết gì. Nếu Lục Lâm Thiên cảnh giác thì với tu vi hiện tại của hắn, có người đến gần như vậy hắn cũng sớm biết rồi.

– Lâm Thiên.

Gọi một lần nữa, thần sắc Lục Vô Song không khỏi có chút thất vọng, vốn định mang bữa sáng đến cho Lục Lâm Thiên nhưng bây giờ người không ở đây, trong lòng nổi lên chút ngẩn ngơ.

Từ lần trước tại Hoa Viên, nàng giật mình chợt nhận ra đường đệ nàng vẫn quen thuộc từ nhỏ đã hoàn toàn thay đổi, ngay cả nụ cười vui vẻ trên mặt cũng thay đổi. Trong lòng Lục Vô Song không khỏi âm thầm nổi lên sự hiếu kỳ với đường đệ này, cách một thời gian ngắn lại muốn đến xem sao.

“Xoẹt xoẹt…” Một tiếng, cửa cửa phòng mở ra, trong lúc bất tri bất giác Lục Vô Song đã đi vào trong phòng.

Ngay lập tức trước mặt Lục Vô Song xuất hiện một bức tranh mỹ nam ngâm trong bồn tắm, từng tấc da thịt lồ lộ trước mắt nàng không thiếu thứ gì.

Lúc này Lục Lâm Thiên nghe được tiếng cửa mở cũng tỉnh lại, mở hai mắt bắt gặp ngay Lục Vô Song trong phòng, đôi mắt to tròn xinh đẹp nhìn thẳng vào thân thể mình.

– Ta gọi ngươi ăn điểm tâm nhưng không thấy ngươi đáp nên mới…

Lục Vô Song cũng không hét lớn, khi nhìn thấy Lục Lâm Thiên trợn mắt nhìn mình thì phục hồi lại tinh thần, chưa nói hết câu hai má đã hồng rực lên, vội vàng chạy ra khỏi phòng.

– Ta bị nhìn lén rồi.

Lục Lâm Thiên cũng sửng sốt một chút, lập tức vội vàng nhảy ra khỏi thùng nước mặc quần áo, do dự một chút sau đó đi về hướng phòng nhỏ.

– Ăn điểm tâm a.

Cảm thấy Lục Lâm Thiên tới, Lục Vô Song nhẹ nhàng nói một câu nhưng lúc này nàng không dám nhìn thẳng vào mắt hắn, đầu cũng không dám ngẩng lên.

– À!

Lục Lâm Thiên cũng có chút cũng có chút xấu hổ, mặc dù đã sống qua một kiếp nhưng việc xấu hổ như vậy vẫn không tránh khỏi. Sau khi ngồi xuống thì cắm đầu cắm đầu vào ăn, mỹ vị trong miệng cũng như biến sang mùi vị khác.

Hai người ngồi đối diện nhau, ai cũng không mở miệng. Lục Lâm Thiên thỉnh thoảng liếc trộm Lục Vô Song, nàng vẫn cúi đầu, xấu hổ cúi đầu ăn, đoán chừng trong lòng cũng không yên.

– Vô Song tỷ, ta đã ăn xong rồi.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên phá vỡ sự xấu hổ giữa hai người.

– Ta cũng đã ăn xong, để ta thu thập.

Lục Vô Song cúi đầu đứng lên, bắt đầu dọn đồ trên bàn.

– Vậy ta còn có việc, đi trước.

Sự xấu hổ vẫn còn khiến Lục Lâm Thiên cảm thấy có chút không được tự nhiên, thừa cơ nói đi trước, cười khẽ một cái, trong lòng thầm nghĩ kỳ thật cũng không có gì, không phải chỉ bị nhìn một chút thôi sao?

– Ta vậy mà… Làm sao bây giờ…

Nhìn chăm chú vào bóng lưng của Lục Lâm Thiên, hai gò má của Lục Vô Song đỏ lên, trên mặt tràn đầy ngượng ngùng, lớn như vậy mà đây là lần đầu tiên nàng chứng kiến một màn này.

Sau khi rời khỏi đình viện Lục Lâm Thiên lại đến sau núi một lần nữa, nhiệm vụ hôm nay của hắn chính là luyện chế Quán Đính Đan. Lần trước luyện chế gặp phải thất bại một lần, từ đó về sau Lục Lâm Thiên chưa từng gặp thất bại nữa, bây giờ hắn có thể dùng một lần để luyện chế xong một viên Quán Đính Đan, không phải chia thời gian nghỉ ngơi nữa.

Hôm nay, một ngày thời gian đã nhanh chóng qua đi, khi đến tối Lục Lâm Thiên đã đạt được thành quả vượt xa thường ngày, luyện chế được 4 viên Quán Đính Đan, điều này làm tâm tình hắn trở nên vô cùng tốt.

Trong quá trình luyện chế đan dược Lục Lâm Thiên còn phát hiện, mình khống chế linh lực ngày càng nhuần nhuyễn, đồng thời, linh lực cũng càng thêm cô đọng.

Sau khi rời khỏi sơn cốc, Lục Lâm Thiên lại chuẩn bị đến mật thất chịu đánh, trong khoảng thời gian này cuộc sống của hắn trở nên vô cùng phong phú, Lục Lâm Thiên cảm thấy thích thú, loại cơ hội như vậy người khác cầu cũng không được.

Cuộc sống cứ như vậy chậm rãi trôi qua, điều đáng nói là thời gian này Lục Tiểu Bạch rất ít khi đến tìm Lục Lâm Thiên, đoán chừng thời gian rảnh Lục Tiểu Bạch đều đi tìm chỗ lén luyện Hỏa Lang Quyết.

Tại ngày thứ chín, Lục Tiểu Bạch đến tìm Lục Lâm Thiên một lần, khi đó Lục Tiểu Bạch đã thành công tu luyện Hỏa Lang Quyết, nhưng khoảng cách đạt đến Vũ giả chính thức vẫn còn khá xa.

Trong thời gian Kế tiếp, Lục Lâm Thiên đến Thiên Bảo Môn ba lượt nữa, mỗi lần đều bán ra hơn mười viên Quán Đính Đan. Hiện giờ Quán Đính Đan ở Thiên Bảo Môn vẫn là cung không đủ cầu, một vài đệ tử trong thế hệ trẻ của gia tộc sau khi mua về phục dụng thấy hiệu quả tốt nên thường xuyên đến mua.

Buổi chiều ngày thứ mười ba, sơn cốc ở sau núi đã trở thành nơi Lục Lâm Thiên thường xuyên luyện đan. Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi dưới đất, lúc này trên mặt Lục Lâm Thiên toát ra sự vui mừng. Hôm nay chính là ngày mình đột phá lên Vũ Sĩ, tu vi hiện tại của mình bây giờ đã là Vũ Đồ và Linh Đồ cửu trọng đỉnh phong.

Hôm nay, Lục Lâm Thiên chuẩn bị đột phá cả Linh Vũ, trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này rất tự tin, phía sau núi này sẽ không bị người khác quấy nhiễu.

Từ từ hít một hơi, Lục Lâm Thiên từ lấy ra một cái bình ngọc, sau rồi móc ra một viên Quán đính đan, trong lòng biết, nếu như mình thật sự muốn đột phá, thì sớm hay muộn mình cũng đột phá đến Linh giả tầng thứ nhất.

Nhìn viên Quán đính đan trong tay, Lục Lâm Thiên hơi chút mỉm cười, bây giờ việc luyện chế Quán đính đan đối với mình cũng chẳng có gì đáng kể, hít hà một hơi, không có chút nào chần chừ, Lục Lâm Thiên ném viên Quán đính đan vào trong miệng.

Viên Quán đính đan vừa được đưa vào miệng, đột nhiên Lục Lâm Thiên cảm thấy một dòng năng lượng ấm áp theo trong cơ thể của mình tách ra. Ngay lập tức, Lục Lâm Thiên liền vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết.

Loại năng lượng này, Lục Lâm Thiên cũng đã sớm quen ngay từ đầu, năng lượng đó có thể làm cho mình đột phá lên hai trọng, nhưng về sau, cũng chỉ đủ để tăng cường một trọng, lần sau nữa thì cũng chỉ có thể đủ tăng cường nửa trọng.

Tăng thêm một viên Quán đính đan là có thể từ Vũ đồ Nhất trọng đột phá đến cửu trọng, tổng cộng Lục Lâm Thiên đã sử dụng bảy viên Quán đính đan, đáng giá ba trăm năm mươi kim tệ. Khá tốt, bây giờ mình đã cách kiếm được kim tệ, bằng không thì giờ chắc phải thảm hại rồi.

Ba trăm năm mươi kim tệ, tuyệt đối không phải là một số tiền nhỏ, ba trăm năm mươi kim tệ, là đủ để có thể để cho một thanh niên trẻ tuổi theo Vũ đồ đột phá đến Vũ sĩ, phỏng chừng mỗi gia tộc đều cam lòng để tất cả thanh thiếu niên đột phá bằng được đến Vũ sĩ.

Thần sắc từ từ bình tĩnh trở lại, Lục Lâm Thiên trồng chéo hai tay tạo thành một thủ ấn, hít thở dần dần các chân khí trong cơ thể, rồi bắt đầu luyện hóa năng lượng viên Quán đính đan.

Ở một chỗ phía trước ngọn núi, Nam thúc đang chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên, lẩm bẩm nói:

– Thời gian còn một tháng, lại muốn đột phá Vũ sĩ lần nữa, Âm Dương chi thể, thật đúng là không thể tưởng tượng nổi.

Chương 30: Đột phá

Thời gian cũng không biết trôi qua bao lâu rồi, ba giờ, hoặc là bốn giờ, xung quanh đang yên tĩnh, bỗng nhiên không khí trở lên dao động, từng gợn sóng khí theo không khí mà hòa vào xung quanh Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cảm nhận được sau một hồi luyện hóa Quán đính đan, năng lượng dần chuyển hóa thành chân khí, những chân khí chạy xung quanh Lục Lâm Thiên với tốc độ mà mắt thường khó mà nhìn thấy được, đồng thời khí ở đan điền cũng thay đổi khá kì diệu. Năng lượng của viên Quán đính đan đang không ngừng biến thành chân khí chảy đều khắp kinh mạch Lục Lâm Thiên, và rồi đi đến đan điền. Cuối cùng, Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy được đan điền của mình đã đạt đến trạng thái no đủ, đồng thời toàn thân cũng tràn đầy chân khí.

Nhưng năng lượng của viên Quán đính đan vẫn chưa hoàn toàn được luyện hóa, nên Lục Lâm Thiên vẫn phải tiếp tục luyện hóa. Và khi đến lúc luyện hóa chuẩn bị kết thúc, Lục Lâm Thiên cũng phát hiện, chân khí trong cơ thể cũng đã đạt trạng thái đỉnh điểm.

Sau đó, Lục Lâm Thiên bắt đầu run lên, chân khí trong cơ thể bị bành trướng, làm cho kinh mạch của hắn run lên, đồng thời xuất hiện một cơn đau đớn kịch liệt, làm cho Lục Lâm Thiên đau nhức không ngừng..

Theo những lần trước, Lục Lâm Thiên hít một hơi thật sâu, biến hóa thủ ấn trong tay, thúc dục Âm Dương Linh Vũ quyết, cơ thể bị bành trương giống như là đang chịu một lực hút điên cuồng trong người. Rồi sau đó những chân khí mạnh mẽ tiến về đan điền và nhanh chóng bị co rút lại. Đột nhiên, đan điền của Lục Lâm Thiên bị mở rộng ra, làm cho hắn đau đớn toát mồ hôi lạnh.

Lục Lâm Thiên tiếp tục cố chịu đựng, biết rõ đây chính là bắt đầu đột phá, đồng thời, khống chế được kinh mạch làm tất cả chân khí co rút lại, sau đó nén chân khí vào.

– Thịch!

Một âm thanh không rõ tiếng vang lên từ trong đan điền, đồng thời, Lục Lâm Thiên bắt đầu cảm thấy toàn thân thoải mái không ngừng, một lượng chân khí khổng lồ ầm ầm điều hòa trong đan điền Lục Lâm Thiên.

Cảm thụ được chân khí trong cơ thể, Lục Lâm Thiên mỉm cười, cuối cùng mình cũng đã đột phá đến Vũ sĩ Nhất trọng.

– Vậy là đã đột phá sao?

Khóe miệng Lục Lâm Thiên lần nữa cong lên, cảm thụ được linh lực xoay quanh trong đầu mình hồi lâu, rồi bắt đầu trở lên dao động.

Sau đó, Lục Lâm Thiên biến hóa thủ ấn trong tay, những linh khí đang sôi sục trong đầu bắt đầu biến hóa, tựa như đang ngưng tụ lại.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận rõ ràng linh lực trong đầu và không gian xung quanh bắt đầu dao động một cách huyền ảo khó tả.

Bây giờ, tựa như là không gian xung quanh đang rót một loại năng lượng vô hình vào trong óc, đồng thời Lục Lâm Thiên có thể cảm thấy năng lượng vô hình này là từ trời đất truyền cho hắn. Dưới tác dụng của năng lượng này, linh lực trong đầu Lục Lâm Thiên đang lại được gia tăng nhanh chóng.

Tại thời điểm này, Lục Lâm Thiên cảm nhận được đầu của mình bắt đầu có chút mê muội. Vào lúc này, các giác quan của Lục Lâm Thiên trong vô hình như đang thay đổi hoàn toàn.

– Xuy…

Một hồi thanh vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên, lập tức một số linh lực xuất hiện rồi vây quanh thân Lục Lâm Thiên, rồi vụt tắt trong phút chốc. Một lát sau, Lục Lâm Thiên cảm giác được linh lực trong đầu mình đang mở rộng thêm mấy lần, toàn thân nói không nên lời thoải mái.

– Vù…

Lục Lâm Thiên lập tức thở ra một ngụm trọc khí từ trong người, cảm thấy dư thừa chân khí, linh khí trong cơ thể, Lục Lâm Thiên khóe miệng mỉm cười.

– Đột phá, thật đúng là quá nhanh.

Xa xa trên ngọn núi, Nam thúc hơi chút mỉm cười, sau đó biến mất ngay lập tức, lúc đó Lục Lâm Thiên căn bản là cũng không biết đến sự xuất hiện Nam thúc.

Lục Lâm Thiên tiếp tục khoanh chân ngồi, nhắm hai mắt lại, chìm thần tĩnh khí, để ý thấy khí hải trong đan điền cũng là có phần mở rộng hơn, đồng thời có một mảng khí sáng bóng đang xoay tròn trong đan điền.

Và tiếp theo, Lục Lâm Thiên phát hiện trong đầu mình, cũng là có cũng xuất hiện một mảng khí như ở đan điền. So với trước kia thì linh lực có thể nói là dồi dào hơn trước rất nhiều.

Cuối cùng, trong lòng Lục Lâm Thiên khẽ động, tâm trí khống chế được chân khí trong cơ thể, một đường chân khí màu vàng đất nhanh chóng ngưng tụ tại lòng bàn tay phải, và đồng thời, ở lòng bàn tay trái, linh lực ngưng tụ thành một tia màu đỏ của lửa.

– Cuối cùng cũng đột phá.

Lục Lâm Thiên hơi chút mỉm cười, ở giữa hai mắt hắn xuất hiện một tia sáng, rồi sau đó dần dần tiêu tán.

– Lão đầu tử, đêm nay, xem ngươi còn có lời gì để nói không.

Lục Lâm Thiên nhìn sắc trời, cười tà một tiếng, sau đó thu dọn một phen, rồi rời khỏi phía sau núi.

Ban đêm, tại mật thất ở phòng chứa củi, có một già một trẻ đứng nhìn nhau chuẩn bị giao chiến dưới ngọn đèn dầu lờ mờ.

Thời gian chỉ còn một tháng, việc Lục Lâm Thiên tiến bộ nhanh chóng như vậy cũng là trái với dự tính của Nam thúc, Lục Lâm Thiên khai triển Khai Sơn chưởng trong tay. Bây giờ, Lục Lâm Thiên cũng đã thành thạo hơn nhiều, nhất chưởng nhất chiêu, đều rất rõ nét, đồng thời, kiểm soát cũng hoàn toàn tốt hơn.

– Lão đầu tử, ngươi cẩn thận.

Lục Lâm Thiên nói một tiếng, nhún thân nhảy qua, thân hình lực lưỡng di chuyển uốn éo theo một đường vòng cung. Nam thúc xuất chiêu, Lục Lâm Thiên né được, rồi khai triển Khai Sơn chưởng, trong tay mang theo một quả cầu gió xoáy lao thẳng tới phía Nam thúc.

Bây giờ, Nam thúc cũng bắt đầu lộ ra vẻ tán thưởng, rồi đi về bên trái một bước, biến hóa thủ ấn, và một đường quyền ấn ầm ầm chém ra.

– Thanh Linh khải giáp, lão đầu tử, đến đây đi.

Lục Lâm Thiên hơi chút mỉm cười, ngay lập tức quanh thân xuất hiện lân phiến áo giáp màu vàng nhạt, đỡ trực tiếp một quyền của Nam thúc, rồi một chưởng ấn trong tay đánh ra.

Hiện tại, khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên đột nhiên phình ra, đồng thời Khai Sơn chưởng phát ra âm thanh như là tiếng khí kình gào thét ghê gớm.

– Ầm!

Đột nhiên, Nam thúc đánh một quyền ấn vào trên bờ vai Lục Lâm Thiên, khiến cho Lục Lâm Thiên hơi trùng xuống, vì Nam thúc nhắm đánh trúng vào vết thương lần trước. Nhưng ngay lập tức, Thanh Linh khải giáp liền làm cho quyền ấn của Nam thúc tan mất, bây giờ thực lực Lục Lâm Thiên cũng thuộc Vũ sĩ Nhất trọng, nên sức phòng ngự của Thanh Linh khải giáp cũng mạnh hơn không ít, còn vảy của lân phiến áo giáp cũng dày đặc hơn rất nhiều.

– Tiểu tử, ngươi cho rằng ngươi đột phá Vũ sĩ mà ta lại không biết sao?

Ánh mắt Nam thúc trong lộ ra vẻ trêu tức, rồi thân hình di chuyển né Khai Sơn chưởng, sau đó Khai Sơn chưởng liền hóa thành tàn ảnh rồi vụt biến mất.

– Ầm!

Đột nhiên, Nam thúc đã đánh một quyền ấn vào bàn tay Lục Lâm Thiên trong nháy mắt, khiến cho hai chưởng va vào nhau, từ trong mật thất phát ra một âm thanh khá nhỏ và kì lạ. Trong nháy mắt, Lục Lâm Thiên bị đánh bay, loạng choạng lui về phía sau.

– Lão đầu tử, ngươi bị mắc lừa rồi.

Đồng thời, không biết từ lúc nào, Lục Lâm Thiên đã đưa tay trái lên và dùng linh lực ngưng tụ thành ngọn lửa trên lòng bàn tay, sau đó hắn ném về phía Nam thúc.

Chương 31: Con đường về

– Vù vù…

Trong phút chốc, một ngọn lửa đã hùng dũng bay được mấy mét. Sau đó, ngọn lửa rực cháy trong nháy mắt đã bị dập tắt trong tay của Nam thúc.

– Xì…

Lục Lâm Thiên đang đắc ý, thì chợt thấy ở phía trên Nam thúc được bao vây bởi một tầng nước, rồi từng lớp nước đổ xuống dưới, ngọn lửa trong nháy mắt bị dập tắt.

– Chút tài mọn.

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, trên mặt tựa như là một vết bẩn màu đen, chắc là bị ngọn lửa lướt qua để lại.

– Nhớ kỹ, linh lực cực mạnh, nó sẽ tấn công trực tiếp vào linh hồn của người, chứ không phải thể chất bên ngoài, Linh giả lúc cận chiến, nếu không chú ý, thì có thể tạo cho đối phương cơ hội để tấn công, về sau hãy hết sức chú ý.

Nam thúc nghiêm mặt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Con biết rồi, Nam thúc.

Lục Lâm Thiên đáp, mình là Linh Vũ song tu đích thực, khi cận chiến khả năng đánh được Linh giả cũng khá lớn.

– Bất quá, đôi khi bị đánh bất ngờ, ngươi cũng có thể thi triển một chút chiêu thức, nhưng nhớ kỹ, thực lực của ngươi, nhất định phải che dấu. Nếu mà thực lực của ngươi bị lộ, thì sẽ có rất nhiều người muốn ngươi chết, và đó chính là khoảng thời gian nguy hiểm nhất đối với ngươi.

Nam thúc tiếp tục nói.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, lời nói của Nam thúc là hoàn toàn đúng, nếu thực lực bị lộ bên ngoài, thì con đường về sau của mình sẽ rất nguy hiểm. Cho dù là thế nào đi chăng nữa, nhất định mình cần phải có một quân át chủ bài.

– Tính đến hôm nay đã là một tháng, ngươi đã qua cửa rồi, về sau, ngươi không cần tới nơi này nữa.

Sau đó Nam thúc chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên, thấm thía mà nói.

– Nam thúc, con còn kém lắm, còn có rất nhiều thứ con muốn thúc dạy cho.

Lục Lâm Thiên nói.

– Nhớ kỹ, một cường giả là phải dựa tự mình rèn luyện mà đạt được, và tuyệt đối không phải là qua dạy dỗ. Bây giờ, ngươi cũng là Linh sĩ, Vũ sĩ, coi như là ngươi đã vào hàng ngũ Linh giả, con đường về sau của ngươi còn rất dài, cũng chỉ đủ cho ngươi một mình bước đi.

Nam thúc nói.

– Nam thúc, con hiểu rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ngươi mặc dù không phải là đệ tử của ta, nhưng cuốn đan kinh này ta vẫn giao cho ngươi. Đây chính là công sức học tập cùng với cách luyện đan của nửa đời người của ta, còn có tư liệu về dược liệu, về sau đối với ngươi, chắc sẽ giúp ngươi rất nhiều đấy.

Nam thúc nói xong, sau đó giao cho Lục Lâm Thiên một ngọc giản.

– Đa tạ Nam thúc.

Lục Lâm Thiên nhận lấy ngọc giản rồi nói.

– Về sau, khi ra hậu sơn luyện chế đan dược thì hãy cẩn thận một chút, ở Lục gia còn có khoảng một hai người có chút thực lực, ngươi thường xuyên đi tới đó, sẽ khó tránh khỏi bị phát hiện. Trừ khi, ngươi có ý định dừng lại, nhưng bây giờ, thực lực của ngươi cũng không đủ, nên tốt nhất hãy dừng lại trong khoảng thời gian này. Về phần Thiên Bảo môn, địa vị đằng sau cũng không đơn giản, ngươi tới kết giao, cũng nên để mắt tới.

Nam thúc lần nữa nói.

Lục Lâm Thiên trong lòng ngạc nhiên, vì ngay từ đầu, tất cả mọi hành động của mình cũng bị Nam thúc quan sát. Sau đó Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, trong lòng tự nhiên cũng có sự cảnh giác với Thiên Bảo môn.

– Được rồi, về sau ngươi với ta không còn có quan hệ, ngươi làm thiếu gia của ngươi, ta làm người hầu của ta, nhớ kỹ, không được tới quấy rầy ta, nếu không, ta sẽ làm thân ngươi tàn phế.

Nam thúc thần sắc trầm xuống, nghiêm mặt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Nhưng Nam thúc…

Lục Lâm Thiên đang định nói cái gì đó, thì ngay lập tức bị Nam thúc ngắt lời nói.

– Ta đi trước, về sau ngươi phải tự dựa vào chính mình.

Nam thúc nói xong, sau đó hướng ra ngoài mật thất.

– Bịch! Bịch! Bịch!

Lục Lâm Thiên quỳ gối trên mặt đất dập đầu ba cái, nói:

– Nam thúc, mặc dù người không thu nhận con, nhưng ở trong lòng con, người chính là sư phụ của con.

Bóng dáng Nam thúc nhìn như là hơi khựng lại, sau đó đi ra hẳn bên ngoài mật thất. Bây giờ, có thể ánh mắt của Nam thúc hiện lên chút sự an ủi.

Ngây người trong mật thất một lát, sau đó Lục Lâm Thiên đi ra ngoài rồi đóng mật thất lại, trở về đình viện, hôm nay trở về cũng sớm, chắc chỉ hơn kém một giờ một chút.

Nghĩ lại khoảng thời gian trước, rất ngắn ngủn, nhưng lại có rất nhiều chuyện đã xảy ra, Lục Lâm Thiên hoàn toàn không có ý đi ngủ, bây giờ mình cũng đã đạt được như nguyện vọng trở thành Vũ giả, cũng là Linh Vũ song tu, con đường về sau, phải có dựa vào chính mình rồi.

– Lục gia.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, sớm muộn thì mình cũng phải đối điện với Lục gia một lần. Nên bây giờ, mình cũng nên sắp xếp cho mẫu thân rời khỏi đây, chỉ là, mình cần thêm một chút thời gian, lúc đó mình hẳn có thể sắp xếp được.

Sau đó Lục Lâm Thiên khoanh chân mà ngồi, bắt đầu bắt đầu tu luyện, Âm Dương Linh Vũ quyết cũng là huyền ảo vô cùng, có thể đồng thời tu luyện chân khí cùng linh khí, đột nhiên không khí xung quanh Lục Lâm Thiên xuất hiện một năng lượng chui vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, hóa thành chân khí cùng linh khí.

Bây giờ, mình đã tu luyện đắc đạo chân khí cùng linh khí, kết hợp với luyện hóa Quán đính đan, không thể nghi ngờ là Lục Lâm Thiên đã tiến bộ nhanh chóng mặt. Cho đến lúc này, Lục Lâm Thiên mới hiểu rõ được lời Nam thúc nói, nếu tu luyện bình thường thì mình mất một trăm năm để đạt Vũ sư cũng là không tệ rồi, tự mình tu luyện hiện, tốc độ gia tăng chân khí và linh khí có thể nói là như người bình thường rồi.

Cứ như thế đến sáu giờ sáng, sắc trời sáng rõ, Lục Lâm Thiên nghe thấy tiếng mẫu thân mình đi đến phòng giặt quần áo. Dừng việc tu luyện lại, rồi từ trong đan điền, Lục Lâm Thiên từ từ thở ra một ngụm trọc khí, một đêm tu luyện, mặc dù là chậm, nhưng vẫn có một ít thu hoạch, có chút ít còn hơn không.

– Hôm nay phải làm gì đây.

Lục Lâm Thiên nhẹ nói, nhận ra trong khoảng thời gian này, mình thật đúng là chẳng có sự tình gì để làm.

– Công tử.

Thanh âm có chút vội vã của Lục Tiểu Bạch truyền đến, dường như đang sốt ruột chuyện gìđó.

– Chuyện gì thế?

Tiếng Lục Lâm Thiên vừa hạ xuống Lục Tiểu Bạch đã từ ngoài phòng vọt vào trong, thở hồng hộc.

Lục Lâm Thiên nhìn bộ dáng của Lục Tiểu Bạch, thần sắc có chút kinh ngạc. Lúc này, trên người Lục Tiểu Bạch, bộ y phục người hầu cấp thấp cũ nát đã không thấy, thay vào đó là một bộ áo choàng màu xanh da trời mới tinh, trên bờ vai còn có một ký hiệu, đó là biểu tượng cho thân phận tiểu tổng quản.

– Công tử, ta bị phát hiện rồi, làm sao bây giờ?

Lục Tiểu Bạch vừa vào phòng đã vội vàng nói.

– Cái gì bị phát hiện rồi hả?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Lục Tiểu Bạch nói:

– Buổi tối hôm qua, khi ta tu luyện Hỏa Lang Quyết đột phá đến Vũ Đồ đã gây nên sự chú ý, Đại Gia đến thẩm tra ta.

Lục Lâm Thiên biết rõ Đại Gia trong miệng Lục Tiểu Bạch là Đại Bá* của mình ở thế giới này, cũng là dưỡng phụ của Lục Vô Song, làm người cũng không tệ lắm, khi mình còn bé cũng thường xuyên quan tâm mình.

– Thẩm vấn ngươi cái gì?

Chương 32: Cùng mỹ nữ đồng hành

Lục Lâm Thiên liền vội vàng hỏi, lo lắng mình có bị bại lộ hay không, không bại lộ là tốt nhất, bằng không mình sẽ gặp phải phiền phức rồi.

Lục Tiểu Bạch nói:

– Đại Gia thẩm vấn ta trở thành Vũ Đồ như thế nào, ai dạy ta tu luyện, nhưng ta chưa nói cái gì, ta sẽ không bán đứng công tử đâu. Ta nói với ông ấy, trong lúc tình cờ gặp được quý nhân, người đó dạy ta tu luyện nhưng lại bắt ta không được cho ai biết.

Nói xong Lục Tiểu Bạch còn mỉm cười, tựa hồ đối với cách xử lý của mình cảm thấy rất mỹ mãn.

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi, bây giờ mình chưa thể bị lộ tẩy, nếu lộ ra quả thật rất phiền phức.

– Sau đó thì sao?

Lục Lâm Thiên hỏi, một người người hầu cấp thấp không thể trở thành Vũ giả bỗng nhiên lại trở thành Vũ giả, người của Lục gia tất sẽ hỏi nhiều hơn, không có khả năng dễ dàng buông tha.

– Sau đó Gia chủ cùng Nhị cô gia, Tứ gia đều đến, họ hỏi ta quý nhân đó là ai. Cuối cùng ta không có cách nào đánh nói đó là người đến vô tung, đi vô ảnh, chỉ có ông ấy đến tìm ta chứ ta không biết tìm ông ấy ở đâu. Vì vậy họ cũng không hỏi nhiều nữa, lại thăng cấp cho ta thành tiểu tổng quản, để ta đến Tiền Viện, nhưng ta nói ta không cần chuyển, làm việc ở Hậu Viện rất tốt.

Lục Tiểu Bạch nói.

– Ở Tiền Viện không phải tốt hơn sao? Hơn nữa, Tiểu Thúy cũng ở đó.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, khi Lục Tiểu Bạch trở thành Vũ giả thì Lục gia ắt sẽ coi trọng hắn, được thăng cấp làm tiểu tổng quản cũng là chuyện bình thường. Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng tự nghĩ, xem ra sau này khi tu luyện phải cẩn thận một chút mới được, bây giờ chưa phải lúc để người Lục gia biết.

– Công tử, người ở Hậu Viện thì ta làm sao đi Tiền Viện được, trừ phi cùng đi. Tiểu Thúy kia ta cũng vừa gặp nàng, nàng còn chào hỏi ta nữa.

Lục Tiểu Bạch nói.

Nghe được Lục Tiểu Bạch nói như thế, Lục Lâm Thiên cũng không có ý kiến gì nữa, chỉ nói:

– Về sau cẩn thận một chút, ở đây có hai viên Quán Đính Đan, ngươi ăn vào, đối với việc tu luyện của ngươi sẽ có lợi không ít. Nếu bị người khác phát hiện Quán Đính Đan này, không được cho ai biết ta đưa cho ngươi, phải nói là do quý nhân kia cho.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, cho Lục Tiểu Bạch hai viên Quán Đính Đan để Lục Tiểu Bạch mau tiến bộ. Nhưng trong thời gian này Lục gia nhất định chú ý tới Lục Tiểu Bạch, nếu phát hiện Lục Tiểu Bạch có Quán Đính Đan thì nhất định sẽ càng hứng thú với hắn, đến lúc đó sẽ không có ai chú ý tới mình, mình sẽ an toàn hơn một chút.

– Công tử, đan dược này rất quý a.

Lục Tiểu Bạch tiếp nhận đan dược nói.

– 50 kim tệ, có tiền cũng không mua được, quý nhưng không đắt.

Lục Lâm Thiên trợn mắt nhìn Lục Tiểu Bạch một cái, hiện tại Quán Đính Đan mà mình luyện chế đã có gia 60- 70 kim tệ một viên rồi. Lục Lâm Thiên tính toán phải cho Thiên Bảo môn tăng giá nữa.

– Đắt như vậy sao?

50 kim tệ đối với Lục Tiểu Bạch mà nói chẳng khác gì núi vàng núi bạc.

– Ngươi vẫn nên tu luyện cho tốt đi, chớ có lười biếng.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đúng rồi công tử, Gia chủ cho ta đến Vũ Các chọn Vũ kỹ, ta phải đi trước.

Lục Tiểu Bạch nói, đã trở thành Vũ Đồ thì không có Vũ kỹ là không được.

– Đi đi.

Lục Lâm Thiên ý bảo nói, Gia chủ của Lục gia chính là phụ thân của thân thể này, trong trí nhớ của hắn người này cũng không xuất hiện quá nhiều. Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút tò mò, chẳng lẽ người này thật sự đối với cốt nhục mình thân sinh không thèm quan tâm chút nào?

Sau khi Lục Tiểu Bạch rời khỏi, Lục Lâm Thiên ngẩn người một hồi sau đó thu thập một chút mới ra đình viện, đang định đến Thiên Bảo Môn một chuyến thì gặp Lục Vô Song đến đình viện tìm.

– Vô Song tỷ, sao tỷ lại tới đây?

Lục Lâm Thiên hơi sững sờ, từ lần xấu hổ trước, sau khi nghĩ thông suốt hắn đã vất bỏ sự xấu hổ này, đường đường là thân nam nhi bị nữ nhân nhìn thấy thì sao, dù sao cũng không thiệt thòi.

Thế nhưng Lục Vô Song lại không được như vậy, dường như cứ gặp Lục Lâm Thiên là tránh không nói đến chuyện ngày đó, hai má lập tức đỏ lên, ngay cả đầu cũng cúi thấp xuống.

– Lâm Thiên, còn bảy ngày nữa là sang năm mới, đệ có rảnh cùng ta ra ngoài sắm chút đồ không?

– Có rảnh, chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên nhớ tới đúng là sắp sang năm mới rồi, mình cũng nên mua cho mẫu thân vài bộ y phục mới, về phần kim tệ, bây giờ mình cũng không thiếu, những ngày này bán dược liệu cho Thiên Bảo môn mình cũng thu lợi được không ít.

– Ừm.

Lục Vô Song đáp nhẹ một tiếng, bước đi, hai người lập tức cùng đi ra ngoài Lục gia. Lục Vô Song mang theo Lục Lâm Thiên đi ra bằng cửa chính, có Lục Vô Song ở đó những người hầu gác cửa cũng không dám có ý kiến gì.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không để ý, cửa trước hay cửa sau của Lục gia đối với hắn cũng không khác biệt gì. Còn về ánh mắt của nô bộc hắn căn bản không thèm quan tâm, đến một này bọn họ biết hắn là Vũ giả chắc hẳn sẽ lại quay ra nịnh nọt thôi, loại mắt chó nhìn người như vậy kiếp trước hắn cũng gặp nhiều rồi.

Sau khi rời khỏi Lục gia, hai người đi đến đường phố trong thị trấn, người qua lại hối hả, vô cùng náo nhiệt, như vậy lại khiến Lục Vô Song tạm thời quên đi sự xấu hổ, tâm tình dường như cũng không tệ, đi qua dòng người, váy dài thướt tha quấn lấy thân hình xinh đẹp cộng thêm ngũ quan hoàn mỹ cùng khí chất xuất chúng đã dẫn đến không ít ánh mắt, nhiều nam nhân không nhịn được mà nuốt nước miếng.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú lên người Lục Vô Song, trong lòng cũng khẽ giật mình, mỗi lần nhìn thấy Lục Vô Song đều cảm thấy mới mẻ.

– Lâm Thiên, ngươi thấy đôi giày này thế nào?

Đi vào trong một cửa hàng, Lục Vô Song cầm lên một đôi giày màu đen hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, nhưng giày này dường như là giày nam mà.

– Đệ thích không? Đệ đi vào hẳn là vừa vặn.

Lục Vô Song đánh giá đôi giày trong tay sau đó lập tức nói với chủ tiệm:

– Chủ tiệm, giúp ta bọc lại, lát nữa đưa đến Lục gia.

– Vâng, Lục tiểu thư.

Lục Vô Song dường như là khách quen ở đây, một trung niên có thân hình mập mạp lập tức đi tới, ánh mắt đánh giá Lục Lâm Thiên, thấy Lục Vô Song mua giày cho Lục Lâm Thiên thì không khỏi nhìn hắn thêm vài lần.

Lục Lâm Thiên muốn nói gì nhưng cuối cùng lại thôi không nói, hình như mình cũng cần một đôi giày mới thì phải.

– Chúng ta đi thôi.

Lục Vô Song nói với Lục Lâm Thiên, sau khi rời khỏi cửa hàng này hai người lại đi dạo đến vài cửa tiệm trên phố, giúp La Lan thị mua vài bộ xiêm y, mỗi lần Lục Lâm Thiên muốn tính tiền, Lục Vô Song lại giành trước làm Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ không thôi.

– Thiên Bảo Môn, Lâm Thiên, đang muốn mua binh khí, đệ cùng ta đi nha.

Trong lúc bất tri bất giác hai người đã đi tới Thiên Bảo Môn.

– Vô Song tỷ, Lục gia không bán binh khí sao?

Lục Lâm Thiên khó hiểu.

– Trên phương diện binh khí Lục gia không bằng Thiên Bảo Môn, chúng ta đi xem cũng không sao.

Chương 33: Ném tiền

Lục Vô Song nói xong lập tức đi vào Thiên Bảo Môn.

– Hai vị cần mua thứ gì?

Hai đại hán trước cửa Thiên Bảo Môn nhìn thấy Lục Vô Song thì gật đầu hỏi, trước kia hai người thấy Lục Lâm Thiên cũng cung kính xưng hô là Lục thiếu gia, hôm nay lại giả bộ như không biết.

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên cũng suy đoán, xem ra người của Thiên Bảo Môn đã sớm được căn dặn không được để lộ việc mình thường xuyên đến Thiên Bảo Môn a. Trải qua một tháng thời gian, Lục Lâm Thiên cũng biết, Thiêm Bảo Môn quả thật muốn tính toán mình, mỗi lần đều như vô tình thăm dò xem mình có phải Linh giả hay không, hoặc hỏi xem sau lưng mình có Linh giả tồn tại hay không.

Đối với Thiên Bảo Môn, Lục Lâm Thiên đã rất quen thuộc, hai người đến nơi chuyên mua bán binh khí, Lục Vô Song cầm lên một trường kiếm màu xanh nhạt.

– Keng…

Rút kiếm ra khỏi vỏ, một tiếng kiếm minh truyền ra, thân kiếm dài ba thước, tỏa ra hàn quang, một tia sáng lóe lên chạy dài trên thân kiếm.

– Không tệ.

Lục Lâm Thiên tốt xấu gì cũng thảo luận với Nam thúc không ít tri thức về binh khí, tuy còn chưa luyện chế ra binh khí nhưng nhìn xem cũng có thể đánh giá được một chút, thanh trường kiếm này tuyệt đối không kém.

– Kiếm này ta muốn rồi.

Đúng vào lúc này, một âm thanh dịu dàng truyền đến, lập tức một bóng dáng xinh đẹp xuất hiện trước mặt Lục Vô Song và Lục Lâm Thiên. Nhìn người vừa đến, sắc mặt Lục Vô Song hơi đổi.

Lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng chăm chú nhìn về bóng hình xinh đẹp vừa xuất hiện, đây là một nữ tử xinh đẹp, so với Lục Vô Song cũng không kém bao nhiêu, da thịt trắng nõn như ngọc, dung mạo cũng coi như xinh đẹp.

Bộ cẩm bào buộc vòng quanh thân hình đầy đặn, thoạt nhìn vô cùng kiều mị mê người, lại mang thêm vài phần thành thục, so với Lục Vô Song thì gợi cảm hơn một chút. Đặc biệt là khi nàng tức giận, khóe miệng cong lên, bờ môi căng mọng phớt hồng, như vậy quả thực càng khiến cho nam nhân bị kɧıêʋ кɧí©ɧ.

Lục Lâm Thiên nhìn có chút sững sờ, nữ nhân này tuy không phải khuynh quốc khuynh thành, chim sa cá lặn nhưng sự gợi cảm của nàng khiến tất cả nam nhân phải chú ý, cũng khiến tâm hồn nam nhân bị lay động. Loại nữ nhân này dường như vì nam nhân mà tồn tại.

Lục Lâm Thiên không nhịn được cũng nhìn vài lần, đặc biệt là đôi chân của nàng, mặc dù không phải quá thon dài nhưng lại mềm mại, mượt mà, trắng nõn, hơn nữa phong cảnh trước ngực làm người ta khó mà rời mắt.

– Yêu nghiệt a.

Lục Lâm Thiên nói thầm, nữ nhân này tuổi không lớn nhưng không nghĩ tới đã yêu nghiệt đến mức độ này, đây tuyệt đối là vưu vật. Nếu qua hai năm nữa đoán chừng càng khiến nam nhân chạy theo không ngừng.

Lại nhìn sau lưng nàng ta, có một thanh niên mặc hoa phục, tuổi khoảng hai mươi hai, hai mươi ba, dáng người cao gầy, gương mặt trắng nõn, nhìn qua cũng có vài phần tuấn tú nhưng Lục Lâm Thiên có cảm giác tên này là một tiểu bạch kiểm thì đúng hơn.

– Dương Mạn, ta thích thanh kiếm này, ta đã muốn mua nó.

Lúc này, Lục Vô Song nhìn thấy người đến là ai thì sắc mặt có chút trầm xuống, xem ra hai người đã sớm quen biết.

– Ngươi vừa ý nhưng ngươi chưa có mua, ta nói muốn mua trước, thanh kiếm này ta muốn mua rồi, ngươi chọn cái khác đi.

Nữ nhân tên là Dương Mạn nói, trong đôi mắt đẹp mang một tia lạnh lẽo, dường như đang cố tình gây khó dễ cho Lục Vô Song.

– Thanh kiếm này nằm trong tay ta, tất nhiên là ta đã muốn lấy nó.

Lục Vô Song nói.

– Không ngờ Vô Song tiểu thư cũng thích thanh kiếm này, vậy xem ai trả giá cao thì sẽ mua được. Thanh kiếm này dường như có giá 160 kim tệ, ta trả 200 kim tệ thế nào?

Lúc này người thanh niên mặc hoa phục kia chợt nói, ánh mắt hắn từ đầu đến cuối vẫn nhìn chằm chằm vào Lục Vô Song, một ánh mắt không có ý tốt.

– Vương Lương, ngươi muốn ra giá bao nhiêu thì ra, thanh kiếm này ta muốn rồi.

Lục Vô Song nhìn thanh niên nọ, cắn răng nói.

– Lục tiểu thư, Dương tiểu thư, Vương thiếu gia, hóa ra là các vị, đón tiếp chậm trễ xin các vị thứ lỗi.

Một giọng nói truyền đến, Lục Lâm Thiên không cần quay đầu lại cũng biết người nói là Vũ chấp sự của Thiên Bảo Môn.

Lời nói rơi xuống Vũ chấp sự đã đến bên cạnh bọn họ, nhìn thấy Lục Lâm Thiên Vũ chấp sự chỉ kín đáo đưa một ánh mắt xem như chào hỏi, cũng không chú ý tới hắn.

– Vũ chấp sự, ngươi tới đúng lúc, ta muốn mua thanh kiếm này.

Vương Lương nói.

– Cái này…

Vũ chấp sự nhìn một lượt qua mấy người, sự việc xảy ra vừa rồi dường như cũng đã biết, chỉ là chưa biết giải quyết ra sao.

– Lâm Thiên, chúng ta đi thôi.

Lục Vô Song nói nhỏ một tiếng, buông thanh kiếm trong tay xuống quầy, nhìn thanh kiếm, trong ánh mắt có chút thất vọng, dường như cũng để tâm nhưng lại không muốn tranh chấp cùng hai người kia.

– Lục Vô Song, ngươi thức thời là tốt rồi, muốn cùng ta tranh giành sao? Nằm mơ! Lần trước ngươi thắng ta, sau này ta sẽ không cho ngươi cơ hội.

Dương Mạn khẽ cười một tiếng, lập tức đắc ý liếc Lục Lâm Thiên, nói:

– Đây không phải là thiếu gia phế vật của Lục gia sao? Một dưỡng nữ, một phế vật, quả là tuyệt phối a.

– Dương Mạn, ngươi nói gì?

Sắc mặt Lục Vô Song lập tức đỏ lên, mở to mắt nhìn Dương Mạn mắng.

– Ta nói cái gì? Chẳng lẽ nói sai sao? Một dưỡng nữ, mộ phế vật của Lục gia, hừ.

Dương Mạn hừ lạnh một tiếng.

– Chuyện của Lục gia ngươi cũng thích xía vào sao? Cái này hình như không liên quan gì đến ngươi a, Dương tiểu thư, không phải ngươi thích thanh kiếm này sao? Vậy thì tiện cầm đồ của ngươi đi thôi, mặc kệ ngươi tiện thế nào chúng ta cũng không quản ngươi.

Lục Lâm Thiên hơi tiến lên, cầm thanh kiếm Lục Vô Song vừa buông ném về hướng Dương Mạn, nói nhỏ:

– Quả nhiên là tiện, thật sự quá tiện a.

– Tiểu tử, ngươi có ý gì, ngươi dám mắng ta?

Dương Mạn không tự chủ được đỡ lấy thanh kiếm Lục Lâm Thiên ném sang, khi phục hồi lại tinh thần thì lập tức giận giữ vô cùng. Lục Lâm Thiên nói một lời hai nghĩa, khi nói đến chữ “tiện” thì đặc biệt nhấn mạnh, ai nghe cũng có thể hiểu được ý nghĩa trong lời nói của hắn.

– Ta mắng gì, mắng ngươi bao giờ?

Lục Lâm Thiên nhìn Dương Mạn, lời nói nhàn nhạt nhưng mang theo một cỗ lãnh ý.

– Ngươi nói ta tiện…

Lời nói của Dương Mạn rơi xuống thì lập tức ngừng lại, phát hiện ra mình bị gài bẫy thì hầm hầm nhìn Lục Lâm Thiên, nhưng nhìn thấy ánh mắt của Lục Lâm Thiên thì không khỏi lảng tránh một chút.

– Kiếm không phải trong tay ngươi đó sao, cầm tiện của ngươi về nhà.

Lục Lâm Thiên khẽ nói, sau đó lập tức chỉ vào một thanh trường kiếm màu xanh sau quầy rồi nói với Vũ chấp sự.

– Kiếm kia ta lấy, thanh toán vào tên ta.

– Vâng, Lục thiếu gia.

Vũ chấp sự không nhiều lời, nhanh chóng cầm thanh kiếm màu xanh giao cho Lục Lâm Thiên. Thanh kiếm màu xanh treo trên vách tường này có tên là Thanh Nguyệt Kiếm, do cường giả Linh Phách dùng tinh thạch ngàn năm luyện chế, có giá bán là tám ngàn sáu trăm kim tệ.

Thanh kiếm vừa rồi Lục Vô Song chọn là thanh kiếm do Linh Sĩ dùng hàn thiết trăm năm luyện chế, giá bán chỉ có một trăm sáu mươi kim tệ mà thôi, chênh lệch giữa hai thanh kiếm này phải hơn 50 lần.

Chương 34: Vân Dương Tông

Nhìn thấy một màn này, sắc mặt của Dương Mạn cùng Vương Lương lập tức trở nên khó coi. Giá tiền của Thanh Nguyệt Kiếm hai người đều biết rõ, nếu là mấy trăm, một nghìn kim tệ thì bọn họ cũng có thể bỏ ra được, nhưng tám ngàn sáu trăm kim tệ thì không có cách nào lấy ra được.

Lục Vô Song cũng kinh ngạc, thanh kiếm này nàng đã sớm nhìn thấy nhưng giá tiền thì nàng không đủ sức mua. Trong Trấn Thanh Vân này số người chịu bỏ kim tệ ra mua kiếm này tuyệt đối không nhiều, cho dù có cũng là người của của đại gia tộc, nhưng các gia tộc trong Trấn Thanh Vân chỉ sợ cũng tiếc bỏ ra tám ngàn sáu trăm kim tệ để mua một thanh kiếm.

Mà nhưng người cùng lứa trong thế hệ trẻ của các gia tộc thì càng không mua nổi. Tuy nàng là một trong số những hậu bối được sủng ái ở Lục gia nhưng số kim tệ bình thường Lục Vô Song có thể sở dụng cũng không vượt quá 300 kim tệ, mà 300 kim tệ đã là con số không nhỏ, đây chính là tiền công một năm của 600 nô bộc rồi.

– Lâm Thiên, được rồi, chúng ta trở về đi.

Lục Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên, Thanh Nguyệt Kiếm này, nếu nói nàng không thích là giả, thân là Vũ giả làm gì có chuyện không yêu binh khí? Huống chi là nàng tu luyện Vũ kỹ là kiếm kỹ, như vậy thì càng ưa thích Thanh Nguyệt Kiếm, một thanh kiếm do cường giả Linh Phách luyện chế, trong Trấn Thanh Vân này, người có được binh khí do Linh Phách luyện chế cũng không có mấy người.

– Vô Song tỷ, cầm lấy.

Lục Lâm Thiên đem Thanh Nguyệt Kiếm giao cho Lục Vô Song, sau đó nói với Vũ chấp sự:

– Vũ chấp sự, sổ sách này qua mấy ngày nữa ta qua tính toán được chứ?

– Không có vấn đề, Lục thiếu gia lúc nào đến cũng được.

Vũ chấp sự trả lời.

– Vô Song tỷ, chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên thỏa mãn cười, vừa rồi trong lòng hắn cũng có chút khẩn trương, tám ngàn sáu trăm kim tệ a, nếu hôm nay Thiên Bảo Môn không cho mình ký sổ thì mặt mũi sẽ mất hết.

Lục Vô Song sửng sốt một chút, cầm Thanh Nguyệt Kiếm trong tay nhìn Lục Lâm Thiên đã đi ra ngoài, cuối cùng chỉ biết nghi hoặc đi theo sau lưng hắn.

– Lục Vô Song, sang năm ta sẽ cho ngươi biết rốt cuộc là ai mới là người mạnh hơn.

Nhìn chăm chú theo hướng Lục Vô Song rời đi, trong mắt Dương Mạn dâng lên một tia lạnh lùng.

– Lâm Thiên, tại sao đệ mua thanh kiếm này, nó quá mắc, làm sao lúc đó đệ có thể…

Ra khỏi Thiên Bảo Môn, Lục Vô Song lo lắng nói với Lục Lâm Thiên nói với Lục Lâm Thiên. Thanh Nguyệt Kiếm này có giá tám ngàn sáu trăm kim tệ, đây cũng không phải con số nhỏ, ngay cả nàng cũng không mua nổi.

– Vô Song tỷ, đệ sẽ có biện pháp. Lần trước tỷ cho đệ mượn năm mươi kim tệ lần này đệ đưa tỷ Thanh Nguyệt Kiếm coi như trả lại a, những việc khác tỷ không cần thay đệ lo lắng. Thanh Nguyệt Kiếm này, tỷ thích là được rồi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, lần trước hắn đã tự thề, nhân tình của Lục Vô Song cho mình nhất định phải trả. Nhưng mặc dù ngoài miệng lạnh nhạt nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên cũng bắt đầu suy nghĩ, hơn tám ngàn kim tệ, không biết mình phải trả đến ngày nào tháng nào mới hết a.

– Nhưng thế này quá…

Lục Vô Song nhìn Thanh Nguyệt Kiếm trong tay rồi nhìn Lục Lâm Thiên, trong lòng nàng vui mừng nhưng vẫn không thể thôi lo lắng cho hắn. Chỉ là Lục Lâm Thiên nói có biện pháp nên nàng mới bớt lo lắng đi một chút, bởi vì nàng biết rõ bây giờ đường đệ của nàng chính là một Linh giả, không còn là một thiếu gia hèn nhát như trước kia.

– Vô Song tỷ.

Lục Lâm Thiên cắt đứt lời nói của Lục Vô Song:

– Hai người vừa rồi có phải người của Vương gia cùng Dương gia không?

Trong trí nhớ, Lục Lâm Thiên nhớ được hai người vừa rồi là Vương Lương cùng Dương Mạn là người của Vương gia và Dương gia trong Trấn Thanh Vân. Hai gia tộc này giống như Lục gia là một trong những đại gia tộc trong trấn, so với Lục gia cũng không hề thua kém.

– Đúng vậy, đó là người của Vương gia và Dương gia, hiện tại cũng đều là đệ tử Vân Dương Tông. Qua một thời gian nữa ta phải về Vân Dương Tông rồi, đến lúc đó phải rất lâu nữa mới trở lại.

– Vân Dương Tông…

Lục Lâm Thiên suy nghĩ một chút, ấn tượng trong đầu của hắn về Vân Dương Tông rất ít, chỉ biết được Vân Dương Tông là môn phái lớn nhất trong phạm vi quanh đây, cả Trấn Thanh Vân này đều nằm trong địa bàn của tông môn này. Hằng năm các gia tộc như Lục gia, Vương gia cùng Dương gia đều đưa vào Vân Dương Tông không ít kim tệ.

– Lâm Thiên, năm sau, sau khi Tế Tổ trong tộc sẽ có hội luận vũ, đệ sẽ tham gia chứ?

Lục Vô Song dò hỏi.

– Đệ sao có thể tham gia, cho dù muốn cũng không có tư cách tham gia.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hằng năm Lục gia đều tổ chức hội luận vũ giữa các đệ tử trẻ tuổi, nếu đạt được thành tích tốt thì sẽ được gia tộc bồi dưỡng. Hằng năm vào dịp này tất cả đệ tử trẻ tuổi trực hệ của Lục gia đều rất hào hứng.

Nhưng bây giờ Lục Lâm Thiên không có hứng thú với việc này, tự mình tu hành là tốt rồi, không thể bại lộ thực lực chân chính.

– Chúng ta vào thôi, về đến nơi rồi.

Lục Vô Song khẽ thở dài, nàng đã quên đường đệ của nàng dường như không muốn công khai thân phận Linh giả, thôi, mình cũng giả bộ như không biết vậy.

– Ừm.

Nhìn chăm chú lên cửa lớn của Lục gia, Lục Lâm Thiên hơi cười đáp, về tới đình viện của mình thấy thời gian còn khá sớm, mới qua buổi trưa.

– Soạt…

Trên cánh tay Lục Lâm Thiên, một con rắn nhỏ màu vàng bò ra từ trong tay áo, nó mở mắt nhỏ nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, cái lưỡi không ngừng duỗi ra thụt vào.

– Tiểu Long, ngươi đói bụng sao? Được rồi, ta đưa ngươi đi tìm đồ ăn.

Lục Lâm Thiên nhìn con rắn nhỏ trên tay, hắn giúp nó đặt tên là Tiểu Long, nghe cái tên này dù sao cũng uy phong một chút.Tiểu LongTiểu Long dường như nghe hiểu lời Lục Lâm Thiên nói, nó khẽ gật đầu, thân mật liếм lòng bàn tay của Lục Lâm Thiên.

Mang theo Tiểu Long, Lục Lâm Thiên đi tới phía sau núi, Tiểu Long rất kén chọn, thi thể động vật đã chết nó sẽ không ăn mà chỉ ăn sống. Lục Lâm Thiên chỉ mang nó đến sau núi sau đó để nó tự kiếm ăn.

– Đi đi.

Đã đến sau núi, Lục Lâm Thiên tiện tay đem Tiểu Long đặt xuống đất. Thân thể Tiểu Long tuy nhỏ nhưng lại có tốc độ vô cùng nhanh, ngay lập tức đã biến mất ngay tại chỗ.

Lục Lâm Thiên biết rõ Tiểu Long tự tìm được đồ ăn, ăn no rồi sẽ tự về nên hắn cũng không lo lắng mà đi tìm một chỗ kín đáo khoanh chân ngồi xuống, lấy ra một viên Quán Đính Đan.

– Luyện hóa.

Bản thân hắn tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết nên không thể tu luyện theo biện pháp thông thường mà chỉ có thể dựa vào đan dược để nâng cao tu vi.

Đan dược vừa vào miệng liền hóa thành một đoàn năng lượng tản ra toàn thân. Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, bắt đầu luyện hóa năng lượng của Quán Đính Đan.

Sau khi đột phá tới Vũ sĩ, Lục Lâm Thiên cảm nhận được rõ ràng lợi ích của Quán Đính Đan đối với mình đã nhỏ đi rất nhiều, sự trợ giúp của Quán Đính Đan trong việc đề cao tu vi cũng giảm xuống nghiêm trọng.

Chương 35: Tiện tỳ

Luyện hóa cỗ năng lượng này tiến vào trong đan điền Lục Lâm Thiên bỏ ra hai canh giờ nhưng lượng chân khí tăng lên dường như không thể giúp hắn tiến bộ, thực lực vẫn dừng ở cấp độ Vũ sĩ.

– Hô..

Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm trọc khí, mở hai mắt, trong mắt hiện lên tia ảo não. Một viên Quán Đính Đan có giá năm mươi kim tệ nhưng với mình lại không có nhiều tác dụng.

Tuy Lục Lâm Thiên đã sớm nghĩ đến khi đạt cấp độ Vũ sĩ thì phải sử dụng đan dược cao cấp hơn mới tiến bộ được nhưng lúc này vẫn tránh không được có chút ảo não. Như vậy đồng nghĩa với việc mình phải cần nhiều kim tệ hơn nữa, cộng thêm việc nợ Thiên Bảo Môn tám ngàn sáu trăm kim tệ, xem ra, mình còn khổ cực dài dài a.

– Vèo…

Một âm thanh truyền đến, Tiểu Long liền nhảy đến từ sau lưng Lục Lâm Thiên, rơi vào lòng bàn tay, thân mật nhìn hắn.

– Ngươi ăn no rồi a?

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, ngoài miệng Tiểu Long vẫn còn vết máu nhàn nhạt, xem ra nó vừa ăn động vật còn sống.

Tiểu Long gật nhẹ đầu sau đó lập tức chui vào tay áo Lục Lâm Thiên, quấn ở trên tay hắn.

Thu thập một chút, Lục Lâm Thiên ra khỏi núi, dự định ngày mai đem Quán Đính Đan còn lại trong người bán đi, bây giờ hắn giữ lại cũng không có tác dụng gì. Sau này nên nghĩ cách luyện chế nhị phẩm đan dược, với tu vi hiện tại của hắn chỉ có nhị phẩm đan dược mới có thể phát huy hiệu quả. Nhưng mà, nhị phẩm đan dược hắn chưa từng thử luyện chế, không biết có thể thành công hay không?

Trở lại đình viện lần nữa Lục Lâm Thiên phát hiện mẫu thân chưa về, bình thường vào giờ này người đã từ phòng giặt quần áo trở về rồi a. Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc.

– Đi xem sao.

Lục Lâm Thiên quyết định đến phòng giặt quần áo xem sao, thuận tiện đi đón mẫu thân, nghĩ đến mẫu thân vẫn còn làm việc trong phòng giặt quần áo thì Lục Lâm Thiên lại đau xót. Mình phải ẩn nhẫn đến khi nào thì mới để mẫu thân thoát khỏi tất cả những việc này đây?

Phòng giặt quần áo của Lục gia ở bên trái đình viện, đó là một nơi hẻo lánh, quần áo của tất cả người trong Lục Gia ở Tiền Viện đều mang đến đây giặt. Tộc nhân Tiền Viện Lục Gia cũng có đến hơn hai trăm người mà phòng giặt quần áo chỉ có mười người, làm việc ở đây rất vất vả.

– La Lan, cái trường bào này của Thiếu Hổ thiếu gia ngươi phải giặt cho sạch sẽ vào, nếu giặt không sạch hoặc giặt hỏng thì ngươi biết tay.

Giữa khoảng đất trống, một nha hoàn vênh váo tự đắc nhìn La Lan đang ngồi xổm trên mặt đất giặt quần áo nói.

– Tiểu Lan, đây là quần áo của Thiếu Hổ thiếu gia, mọi lần đều do ngươi giặt, hôm nay ta có nhiều việc như vậy ngươi có thể tự giặt hay không? Nếu không ta phải giặt đến sáng mai mất.

La Lan Thị ngẩng đầu khẩn cầu nhìn một nha hoàn đang vênh váo tự đắc nói.

– Nói lời vô dụng làm gì? Bảo ngươi giặt thì ngươi giặt đi, giặt không hết thì đêm nay cũng đừng về, còn tưởng rằng mình là thiếu phu nhân không bằng, ngươi chỉ là một tiện tỳ mà thôi.

Nha hoàn kia cười lạnh một tiếng, rồi ném bộ hoa phục trong tay vào đầu La Lan Thị.

Mấy nha hoàn xung quanh thấy vậy cũng chỉ cúi đầu không dám nói gì, chỉ nhìn La Lan thị với ánh mắt đồng tình. Tiểu Lan chính là nha hoàn bên cạnh Phu nhân, các nàng cũng không dám trêu chọc nàng ta, hơn nữa, La Lan Thị cũng không có quan hệ gì tới các nàng nên chỉ đứng một bên xem náo nhiệt mà thôi.

La Lan Thị lấy cẩm bào trên đầu xuống, đôi tay đã sớm sưng đỏ vì ngâm nước lạnh quá lâu, dù sao bây giờ vẫn là mùa đông.

– Tiểu Lan, ta thật sự không thể giặt hết được, hay là lần sau ta sẽ giúp ngươi giặt nha.

La Lan Thị khẩn cầu nói, bên cạnh mình vẫn còn một đống quần áo lớn chưa giặt, nếu đem toàn bộ chỗ này giặt cũng phải đến tối muộn mới xong.

– La Lan, ta bảo ngươi giặt thì ngươi phải giặt, không giặt cũng được, vậy thì rời khỏi Lục gia đi, nếu muốn ở lại thì thành thành thật thật làm việc cho ta, đừng cho mình là Phu Nhân.

Lúc này, một nam nhân mặc trang phục người hầu cao cấp đo tới, đây chính là tiểu tổng quản phụ trách phòng giặt đồ.

– Triệu tổng quản, ta giặt, ta giặt.

La Lan Thị khẽ gật đầu, trong mắt mang theo một tia uất ức nhưng không thể không giặt, nếu mình ra khỏi Lục gia thì phải đi đâu, Lâm Thiên cũng sẽ phải sống không nơi nương tựa.

– Lúc này mới ngoan ngoãn sao? Giặt sạch sẽ cho ta bằng không ngươi tự gánh lấy hậu quả.

Triệu tổng quản kia cười lạnh một tiếng, sau đó lập tức cười nịnh nọt với nha hoàn kia:

– Tiểu Lan cô nương, trời lạnh lắm, ngươi ra chỗ ta nghỉ ngơi một chút đi, ở đó có ấm lô nóng hổi, rất dễ chịu.

– Cũng tốt.

Nha hoàn Tiểu Lan thoả mãn cười, lập tức chuẩn bị rời đi nhưng bỗng dưng thần sắc biến đổi, giận giữ nói với La Lan thị:

– Tiện tỳ, quần áo của Thiếu Hổ thiếu gia phải giặt riêng một chỗ, vậy mà ngươi dám giặt chung cùng những quần áo kia, ngươi muốn ăn đòn rồi phải không?

– Tiểu Lan, ta không cố ý.

La Lan Thị vội vàng nói.

– Ngươi chính là muốn ăn đòn.

Tiểu Lan nhìn chằm chằm La Lan Thị, trong mắt lóe lên lửa giận, giơ tay muốn tát vào mặt La Lan Thị.

Nghe thấy vậy sắc mặt mọi người đều đại biến, Triệu tổng quản lại lộ ra tia cười lạnh. Nhưng đúng lúc này một tiếng quát truyền đến, một thân ảnh đã xuất hiện trước người La Lan thị bắt lấy cổ tay của nha hoàn Tiểu Lan.

– Ah…

Tiểu Lan kêu thảm một tiếng, đau đến mặt run lên, mà người bỗng nhiên chụp lấy tay nàng ta không ai khác chính là Lục Lâm Thiên. Vốn là Lục Lâm Thiên muốn đến tìm mẫu thân nhưng lại không ngờ bắt gặp cảnh này, làm sao có thể nhịn cho được?

– Tiện tỳ, cút ngay cho ta.

Lục Lâm Thiên quát lạnh một tiếng, hất tay lên lập tức đem nha hoàn Tiểu Lan kia đẩy ngã xuống mặt đất. Tiểu Lan bị đẩy ngã ngồi trên mặt đất, đau đến mức nước mắt cũng chảy ra rồi.

– Mẫu thân, người không sao chứ?

Lục Lâm Thiên không để ý đến nha hoàn Tiểu Lan kia, lo lắng ngồi xuống bên người La Lan thị hỏi, ánh mắt nhìn đến đôi tay sưng đỏ của mẫu thân trong lòng giống như bị dao cứa.

– Lâm Thiên, sao con lại tới đây? Ta không sao, con mau đi đi.

La Lan Thị lập tức nói, thấy Lục Lâm Thiên đẩy nha hoàn kia ngã xuống đất liền nghĩ ngay rằng Triệu tổng quản cùng Tiểu Lan chắc chắn sẽ không bỏ qua cho mẫu thân con bà.

– Lục Lâm Thiên, ngươi muốn tạo phản phải không? Còn dám động thủ, xem ra, lần trước giáo huấn ngươi còn chưa đủ.

Lúc này, Triệu tổng quản giận dữ nói.

– Triệu Tam, ngươi nói cái gì?

Lục Lâm Thiên nhìn thấy tay của mẫu thân sưng đỏ, trong lòng lửa giận bốc lên ngùn ngụt, hắn quay đầu nhìn Triệu Tam chằm chằm, trong mắt tràn đầy lãnh ý. Người này Lục Lâm Thiên tất nhiên nhớ rõ, hắn chính là người đã ra tay đánh chết Lục Lâm Thiên sau đó đem xác vất xuống vách núi vạn trượng. Tên này cũng là người hầu mà Đại phu nhân mang theo từ nhà mẫu thân đẻ, có tu vi Vũ Đồ, lần trước gặp ở sau chính là người này cùng Đại tổng quản và một người hầu nữa.

Chương 36: Cẩu nô tài

Bỗng dưng bắt gặp ánh mắt lạnh lẽo của Lục Lâm Thiên, trong lòng Triệu Tam khẽ giật mình, trong lúc bất tri bất giác lại cảm thấy như có một áp lực chèn trước ngực.

– Tiểu tử, ngươi dám đẩy ta, ngươi là tạp chủng do tiện tỳ sinh ra mà còn dám tạo phản?

Tiểu Lan bò dậy, dường như quên đi đau đớn hằm hằm nhìn Lục Lâm Thiên mắng.

Lúc này, những nha hoàn cùng người hầu khác đã lui sang một bên, tình hình này họ cũng không dám lộn xộn.

– Tiểu Lan, Lâm Thiên không phải cố ý đâu, ngươi đại nhân đừng chấp tiểu nhân, ta sẽ giặt quần áo mà.

La Lan thị vội vàng lo lắng ngăn trước người Lục Lâm Thiên.

– Mẫu thân, người lui ra đi.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng đẩy La Lan thị sang một bên sau đó nhìn Tiểu Lan nói:

– Lời ngươi vừa nói, có bản lĩnh thì nói lại lần nữa xem.

– Thế nào? Tạp chủng nhà ngươi còn muốn động thủ sao? Phế vật, cho ngươi mười lá gan ngươi cũng không dám, ngươi chính là tạp chủng do tiện tỳ sinh ra.

Tiểu Lan giận dữ nhìn Lục Lâm Thiên, cất giọng the thé, từ nhỏ nàng đã đi theo bên người tiểu thư, học được không ít thứ, một người không có thiên phú Vũ giả cho dù làm nam nhân nàng cũng không sợ.

Lục Lâm Thiên nổi giận, mình bị mắng chửi còn có thể chịu được nhưng một tiểu nha hoàn mà dám ngang nhiên mắng mẫu thân mình thì làm sao có thể dễ dàng tha thứ?

Hít một hơi thật sâu, Lục Lâm Thiên nhìn Tiểu Lan, nhàn nhạt cười nói:

– Ngươi cho rằng ta không dám sao?

– Vèo…

– Ba!

Thân hình Lục Lâm Thiên ngay lập tức đến trước mặt Tiểu Lan kia, đồng thời một cái tát rơi xuống mặt nàng ta, âm thanh thanh thúy vang lên, mấy cái răng cùng máu bắn ra khỏi miệng nàng ta.

– Ngươi xem ta có dám hay không? Tiện tỳ, ngươi cho rằng ngươi là ai? Cũng chỉ là một tiểu nha hoàn của Lục gia mà thôi.

– Ba, ba!

Lục Lâm Thiên quyền đấm cước đá, liên tiếp rơi xuống người Tiểu Lan, một lần nữa đánh nàng ngã xuống đất.

– A… a…

Từng tiếng kêu thảm thiết của Tiểu Lan không ngừng truyền ra, lúc này, người xem xung quanh đã sợ đến ngây người, ngay cả La Lan thị cùng Triệu tổng quản cũng đều trợn mắt há mồm không phản ứng kịp.

– Tiện tỳ, bây giờ ngươi xem ta có dám không?

Lục Lâm Thiên vẫn chưa hết giận, không hề khách khí đạp liên tiếp lên người nàng ta, cuối cùng nhảy bổ đến bên người Tiểu Lan.

– Vừa rồi bàn tay này muốn đánh mẫu thân ta phải không?

Lục Lâm Thiên cười lạnh một tiếng, xoay người đứng lên, nâng lên cánh tay phải của Tiểu Lan cười nhạt một tiếng rồi bẻ ngoặt ra sau.

– Rắc.

Tiếng cánh tay bị bẻ gãy, Tiểu Lan lập tức kêu lên đau đớn, tiếng kêu thảm thiết, rên rỉ quanh quẩn khắp phòng quần áo.

– Đây là cái miệng đang mắng người?

Lục Lâm Thiên nhặt lấy một hòn đá trên mặt đất đập thẳng vào miệng Tiểu Lan.

– Rắc.

Cả hàm răng bị đập vỡ hết, bên ngoài miệng Tiểu Lan máu tươi không ngừng chảy ra, ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng chỉ ứ ở trong cổ họng mà không phát ra được.

– Tiện tỳ, hôm nay tha cho ngươi một mạng, lần sau mà còn dám trêu chọc ta, ta lấy mạng của ngươi.

Lục Lâm Thiên ném hòn đá ở trong tay đi, vỗ vỗ hai tay, sửa sang lại y phục rồi lạnh nhạt nói.

– Mẫu thân, chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên đến trước mặt Lan Lan thị còn đang kinh ngạc thản nhiên nói, đỡ mẫu thân đi ra ngoài, tựa như tất cả những việc vừa rồi chưa từng xảy ra.

Mấy nha hoàn ở xa xa hoảng sợ, cả đám trợn mắt há hốc mồm nhìn qua Tiểu Lan nằm trên đất, các nàng chưa từng nhìn thấy tràng diện như thế bao giờ.

Ngay bên ngoài phòng giặt đồ, lúc này nha hoàn Tiểu Lan kêu tham thiết đã làm không ít nô bộc tụ tập tới phòng giặt đồ, thăm dò tình huống bên trong, cả đám vô cùng kinh hãi.

– Tiểu tử, ngươi còn muốn đi sao, ngươi ăn gan hùm mật gấu, ngươi đúng là muốn chết mà.

Tên tổng quản họ Triệu phòng giặt quần áo phục hồi tinh thần lại, nhìn qua nha hoàn Tiểu Lan nằm trên mặt đất, lập tức hung dữ nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, ngăn trước người Lục Lâm Thiên.

– Cẩu nô tài, nếu ngươi không cút, ta muốn xem là ai phải chết!

Lục Lâm Thiên lạnh lẽo nhìn qua tên Triệu Tam kia, vào thời điểm này Lục Lâm Thiên không còn bận tâm cái gì, không thể để mẫu thân phải chịu cảnh như thế nữa.

– Tiểu tử, khẩu khí thật là lớn, ngươi là đồ phế vật…

Triệu Tam cười lạnh một tiếng, hắn trực tiếp đánh ra một quyền, quyền kình mang theo kình phong mạnh mẽ.

– Vốn muốn từ từ mới tính sổ với tên cẩu nô tài như ngươi, hiện tại là do ngươi tự đi tìm cái chết thì đừng trách ta.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng, Triệu Tam vừa ra tay thì Lục Lâm Thiên đã nhìn ra tên này chỉ là Vũ Đồ nhị trọng mà thôi, thù mới hận cũ cùng tính một lượt, ánh mắt Lục Lâm Thiên đã bắn hàn ý ra ngoài.

– Cẩu nô tài.

Xoay người, thời điểm một quyền của Triệu Tam đánh tới thì thân hình Lục Lâm Thiên lập tức tránh né, đồng thời tay của hắn đánh ra một quyền như thiểm điện, mang theo kình phong vô cùng mạnh mẽ.

Phanh!

Lúc một quyền của Triệu Tam thất bại, hắn vô cùng kinh ngạc, đột nhiên thấy một dấu quyền in lên ngực của mình, đây là chuyện ngoài ý muốn với hắn, một lực lượng to lớn truyền vào thân thể, hắn có thể cảm giác được ngũ tạng lục phủ của mình dường như đang tan nát.

– Cẩu nô tài, đi chết đi.

Lục Lâm Thiên thu tay lại, lạnh lùng nói một câu.

Ánh mắt kinh hãi của Triệu Tam nhanh chóng biến thành trống rỗng, hắn dù thế nào cũng không nghĩ tới, một tên củi mục mà hắn không đặt vào trong mắt, lúc này lại đột nhiên biến thành vũ giả, thực lực còn trên cả hắn không ít, hắn nghĩ gì thì cũng đã muộn, đối phương căn bản không có lưu mạng sống cho hắn.

– Ngươi, không ngờ ngươi là vũ…

Triệu Tam còn chưa nói hết câu đã té xuống đất, trước khi chết hắn cuối cùng đã biết rõ, tiểu tử củi mục mà hắn khi dễ từ nhỏ tới lớn vậy mà đã là vũ giả, thực lực còn hơn xa hắn.

Cảnh này làm cho tất cả nô bộc trợn mắt há hốc mồm, Triệu Tam chính là vũ giả ah, không ngờ bị một quyền đánh chết tại chỗ.

– Nô bộc Lục gia thì nên làm tốt chuyện của nô bộc, dĩ hạ phạm thượng, kết cục chỉ có chết mà thôi.

Lục Lâm Thiên lạnh lẽo nhìn nô bộc chung quanh, lập tức quay đầu nhìn La Lan thị không hiểu gì cả, nói:

– Mẫu thân, chúng ta về trước đi, về sau cái phòng giặt quần áo này, chúng ta không cần tới đây nữa.

La Lan thị không nói gì, đã là kinh ngạc từ đầu tới cuối, lúc này Lục Lâm Thiên nâng nàng đi ra khỏi phòng giặt quần áo này.

– Có người chết, nhanh thông tri đại quản gia…

Sau khi các nô bộc trong phòng giặt đồ khôi phục tinh thần lại, bắt đầu hoảng loạn lên, không muốn gặp phiền toái đã sớm rời khỏi phòng giặt quần áo này.

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên vịn La Lan thị ngồi xuống, trên đường đi Lục Lâm Thiên nhíu mày, xem ra bản thân mình phải nghĩ kỹ đường lui mới được, đoán chừng không bao lâu nữa sẽ cãi nhau với Lục gia mà trở mặt, nhưng mà dù sao mình đã bạo lộ, vậy xem ra Lục gia sẽ như thế nào đây, cùng lắm thì thoát ly Lục gia, dựa vào mình bây giờ cũng có thể nuôi sống mẫu thân.

Chương 37: Cẩu nô tài muốn chết 2

– Thiếu Du.

La Lan thị trên đường từ phòng giặt đồ quay về vẫn thở gấp vì hồi hộp.

– Mẫu thân, không có việc gì, người yên tâm đi.

Lục Thiếu Du biết rõ mẫu thân đang lo lắng cái gì, lập tức an ủi.

La Lan thị tự nhiên lo lắng, lập tức sốt ruột nói:

– Thiếu Du, con đi nhanh đi, bằng không bọn họ sẽ không bỏ qua cho con, ở đây còn có mẫu thân, con đi nhanh đi.

– Mẫu thân, con đi thì người làm sao bây giờ, yên tâm đi, bọn chúng không dám làm gì con đâu!

Lục Thiếu Du mỉm cười nói ra.

– Đều là mẫu thân không tốt, là mẫu thân vô dụng, Thiếu Du…

La Lan thị nhẹ nhàng khóc thút thít, nếu sau lưng nàng có thế lực gia tộc cường đại, tất cả đã không thành như thế…

– Mẫu thân, chuyện này không liên quan tới người, mẫu thân yên tâm, nhi tử hiện tại đã là vũ giả, bọn chúng không làm gì được con đâu.

Lục Thiếu Du cười nói, nhưng trong lòng thì nghĩ tất cả muốn trách thì cứ trách Lục gia, chính mình thân phận dầu gì cũng là huyết mạch Lục gia, nhưng mà Lục gia xem mình như thế, Lục gia này đúng là hung ác.

– Vũ giả, Thiếu Du, con không phải không thể trở thành vũ giả sao? Con vì sao lại…

La Lan thị ngẩng đầu lên, kinh ngạc nhìn chăm chú vào Lục Thiếu Du, từ khoảng khắc Lục Thiếu Du đánh giết Triệu Tam tại phòng giặt quần áo, nàng cũng đã kinh ngạc, Triệu Tam chính là vũ giả, tuy nàng không phải vũ giả nhưng mà tại Lục gia là thế gia vũ đạo này, đối với vũ đạo vẫn hiểu một ít.

– Về sau con sẽ nói rõ với mẫu thân, dù sao nhi tử hiện tại đã là vũ giả, sẽ không có việc gì đâu.

Lục Thiếu Du nói.

– Vậy cũng không được, Thiếu Du, con càng phải đi, nàng ta sẽ không bỏ qua cho con đâu.

La Lan thị sững sờ, lập tức trở nên lo lắng.

Lục Thiếu Du tự nhiên là biết rõ mẫu thân nói là ai, xem ra, mẫu thân cũng hiểu rõ ràng, vợ cả của phụ thân sẽ không bỏ qua cho hắn.

– Thiếu Du…

Đột nhiên ở ngoài đình viện có giọng nói dịu dàng vang lên, thân ảnh Lục Vô Song xuất hiện trong đình viện.

– Vô Song tỷ, sao tỷ lại tới đây?

Lục Thiếu Du nói.

– Ta vừa mới nghe được có người đang nói…, ngươi trong khoảng khắc đánh chếtTriệu Tam, đánh thương Tiểu Lan, có thật hay không?

Lục Vô Song nhìn chằm chằm vào Lục Thiếu Du hỏi.

– Ân, bọn chúng khi dễ mẫu thân đệ, đệ mới động thủ.

Lục Thiếu Du không có giấu diếm, nói với Lục Vô Song.

– Thiếu Du, phiền toái của đệ tới rồi, Triệu Tam chính là người

Triệu gia, nếu giết nô bộc khác cũng không phải là đại sự gì.

Lục Vô Song lo lắng nói.

– Vô Song, ngươi nhất định phải giúp đỡ đệ đệ của ngươi, ngươi có quan hệ tốt với lão gia, đi cầu lão gia a, nhất định phải giúp đỡ Thiếu Du.

La Lan thị đứng dậy nói với Lục Vô Song.

– Tam di, không có việc gì đâu, ngươi yên tâm đi, có ta ở đây, ta sẽ không để cho Thiếu Du gặp chuyện không may.

Lục Vô Song đở lấy La Lan thị nói ra.

La Lan thị khẽ gật đầu, dùng địa vị của Lục Vô Song tại Lục gia, nếu như có thể giúp Thiếu Du, tự nhiên không phải đại sự gì, trong nội tâm cũng hơi bớt buồn rầu một chút.

– Thiếu Du, đệ có tính toán gì không.

Lục Vô Song hỏi Lục Thiếu Du, về phần Lục Thiếu Du đánh chết Triệu Tam, Lục Vô Song căn bản cũng không có hỏi nhiều, bởi vì nàng sớm đã biết rõ Lục Thiếu Du chính là Linh giả, không còn là đường đệ uất ức lúc trước nữa.

– Không có tính toán gì, cùng lắm thì rời khỏi Lục gia mà thôi.

Lục Thiếu Du nói ra.

– Rời khỏi Lục gia.

Lục Vô Song sững sờ, lập tức nói:

– Tuyệt đối không được, nhất định không thể rời khỏi Lục gia.

– Thiếu Du, ngươi có nghĩ tới hay không, sau khi ngươi rời khỏi Lục gia thì sẽ càng nguy hiểm, ít nhất tại Lục gia, có người muốn đối phó ngươi còn phải suy nghĩ một chút.

Lục Vô Song tiếp tục nói.

– Công tử, công tử.

Lục Vô Song vừa mới nói xong, giọng của Lục Tiểu Bạch từ bên ngoài đình viện truyền tới, lập tức thở hồng hộc xuất hiện bên ngoài đình viện.

– Tiểu Bạch, ngươi làm sao thế?

Lục Vô Song hỏi.

– Vô Song tiểu thư.

Lục Tiểu Bạch nhìn thấy Lục Vô Song, lập tức hành lễ, lập tức nhìn Lục Thiếu Du nói:

– Công tử, không tốt, ta vừa mới nhìn thấy đại tổng quản ở tiền viện mang người đối phó ngươi.

– Triệu Đại.

Thần sắc Lục Thiếu Du trầm xuống, lãnh ý tràn ngập trong lòng, tên Triệu Đại chính là đả thủ cầm đầu việc đánh chết Lục Thiếu Du, cũng là nô tài đắc lực mà vợ cả mang từ nhà tới.

– Triệu Đại, hừ, đây chính là Lục gia của ta, Thiếu Du, ngươi không cần lo lắng, hôm nay ta đúng là muốn nhìn xem ai có thể động tới ngươi.

Lục Vô Song nói một tiếng.

– Đến rồi!

Bên ngoài đình viện đã ầm ỹ, Lục Thiếu Du nhìn qua thì thấy rõ Triệu Đại mang theo hơn mười nô bộc tới, đột phá đến Vũ Sĩ cùng Linh Sĩ, giác quan của mình linh mẫn hơn nhiều, ở gần có động tĩnh gì thì hắn sẽ nhìn thấy, biết rõ hết.

– Lục Thiếu Du lớn mật, dám ngang nhiên giết người trong Lục gia, thật quá càn rỡ rồi, nhanh đi theo ta!

Chỉ một lát, một tiếng quát truyền tới, lập tức hơn mười nô bộc đi vào trong đình viện, hai người cầm đầu chính là Triệu Đại mà Lục Thiếu Du nhìn thấy, còn có một tên mà Lục Thiếu Du nhớ rõ, gọi là Triệu Nhị, cộng thêm tên Triệu Tam mà mình đánh chết, ba người này chính là sát thủ đánh chết Lục Thiếu Du.

– Triệu Đại, ngươi thật lớn mật.

Lục Thiếu Du vẫn không nói gì, Lục Vô Song đã hừ lạnh một tiếng.

– Thì ra là Vô Song tiểu thư cũng ở nơi đây, bái kiến Vô Song tiểu thư.

Thần sắc Triệu Đại hơi đổi, tất nhiên hắn biết rõ Lục Vô Song có quan hệ không tệ với mẫu tử Lục Thiếu Du.

– Các ngươi hô hoán ầm ỹ gì vậy, định làm cái gì, còn không lùi xuống cho ta!

Lục Vô Song nhìn chằm chằm vào Triệu Đại nói ra.

– Vô Song tiểu thư, Lục Thiếu Du giết Triệu Tam, chúng ta phụng lệnh phu nhân tới đây bắt Lục Thiếu Du, nếu Vô Song tiểu thư có nghi vấn, có thể đi hỏi phu nhân.

Sắc mặt Triệu Đại âm trầm nói ra, nhưng hắn là người của phu nhân, tất nhiên sẽ không thật sự đặt Lục Vô Song ở trong lòng.

– Hừ, nơi này chính là Lục gia, Thiếu Du là thiếu gia Lục gia, ta đúng làm muốn nhìn ai dám dĩ hạ phạm thượng, ta tuyệt không khách khí.

Lục Vô Song hừ lạnh một tiếng, ánh mắt đảo qua Triệu Đại và hơn mười tên nô bộc phía sau.

Hơn mười nô bộc này cũng không phải là người Triệu gia, chỉ là người làm việc ở tiền viện, thuộc về người của Triệu Đại quản, lúc này nhìn thấy Lục Vô Song nhìn qua thì cúi đầu xuống, hai mặt nhìn nhau, không dám lộn xộn.

– Vô Song tiểu thư, ngươi đang làm khó ta đấy, người thì ta phải mang đi, chuyện khác Vô Song tiểu thư đến hỏi phu nhân là được rồi.

Thần sắc Triệu Đại âm trầm, ánh mắt lập tức nhìn lên người Lục Thiếu Du.

Lục Thiếu Du nhìn chằm chằm vào Triệu Đại, thực lực Triệu Đại hẳn là Vũ Sĩ nhị trọng, chính mình cũng không sợ, người này mình khẳng định phải giết không nghi ngờ, nếu đã trở mặt thì cứ giết trừ hậu hoạn, có cơ hội sẽ loại bỏ kẻ này ngay.

Chương 38: Ta xông tới là được rồi

– Ta đúng là muốn nhìn ngươi mang người đi thế nào.

Lục Vô Song hừ lạnh một tiếng, cổ tay trắng giơ lên, rút Thanh Vân Kiếm ra, kiếm minh ông ông, thần kiếm ba thước hàn quang um tùm.

– Ngươi đoán thử coi, ta có dám giết ngươi hay không.

Lục Vô Song kiếm chỉ Triệu Đại, lạnh nhạt nói một tiếng.

– Vô Song tiểu thư tất nhiên dám giết ta, nhưng mà…

Sắc mặt Triệu Đại lập tức đại biến, hắn lui ra xa vài bước, thực lực của hắn cũng không cao hơn Lục Vô Song, Lục Vô Song hiện tại chính là Vũ Sư, hắn mới Vũ Sĩ mà thôi, từ địa vị Lục Vô Song chính là người thiên phú mạnh nhất thế hệ trẻ Lục gia, hắn không thể trêu vào, nếu không đến lúc đó phu nhân cũng khó mà bảo vệ mình được.

Hơi lui ra sau hai bước, Triệu Đại nói:

– Vô Song tiểu thư, ngươi cần phải nghĩ rõ ràng, cho dù ngươi giết ta, đến lúc đó cũng sẽ có không ít phiền toái, ta dầu gì cũng là người Triệu gia.

– Ngươi cũng biết ngươi là người Triệu gia, đừng quên, nơi này chính là Lục gia, cút cho ta!

Lục Vô Song trách mắng một tiếng, nếu thật giết Triệu Đại này, nàng đúng là có cố kỵ.

– Nơi này là Lục gia, mà giết người thì đương nhiên phải bị trách phạt, Vô Song, chẳng lẽ ngươi muốn che chở Lục Lâm Thiên hay sao?

Nhưng vào lúc này ba đạo thân ảnh xuất hiện ở cửa đình viện.

Trong ba người, người đi đầu mặc một bộ cẩm bào, chải búi tóc cao, nhìn qua quý khí mười phần, trong mắt đầy âm lãnh, cho người ta cảm giác lạnh lẽo, nha hoàn hai bên mặc váy dài.

– Bái kiến tiểu thư.

Triệu Đại, Triệu Nhị lập tức hành lễ, đám nô tài khác nhìn thấy phu nhân thì cúi người thi lễ, miệng nói:

– Bái kiến phu nhân.

– Triệu Tuệ.

Hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên hiện ra, người này không phải người ai khác, chính là vợ cả của phụ thân, tiểu thư Triệu gia, vốn Lục Lâm Thiên không thể tu luyện chính là do nàng ban tặng.

– Tam thẩm, Lâm Thiên chính là thiếu gia Lục gia, giết một nô bộc thì thế sao chứ, cho dù có tội cũng phải tới tổ đường Lục gia mà nhận tội.

Lục Vô Song nhẹ nhàng nói ra.

– Thiếu gia Lục gia, trong thiếu gia Lục gia hình như không có Lục Lâm Thiên a, Vô Song, ngươi quên rồi sao?

Triệu Tuệ nói ra, trong thần sắc đầy lãnh ý nhìn chằm chằm vào La Lan thị cùng Lục Lâm Thiên, cũng không có chú ý tới Lục Vô Song.

Lục Vô Song nhất thời nghẹn lời, thiếu gia Lục gia thật không có Lục Lâm Thiên, Lục gia vẫn không thừa nhận chuyện này, nguyên nhân trong đó Lục Vô Song cũng không rõ ràng.

– La Lan, tiện tỳ ngươi, ta cho ngươi ở lại Lục gia, ngươi lại xui tiện chủng này đi giết người, lần này ta xem ai còn có thể che chở cho ngươi.

Triệu Tuệ nhìn chăm chú vào La Lan thị nói ra.

– Triệu Tuệ, đồ đê tiện nhà ngươi có tư cách gì nói mẫu thân ta, giết Triệu Tam là ta, có bản lĩnh tìm ta là được rồi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng, đứng trước người mẫu thân.

– Triệu Đại, bắt lấy tạp chủng này cho ta.

Triệu Tuệ nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng.

– Vâng, tiểu thư.

Triệu Đại đáp, lập tức lao về phía Lục Lâm Thiên, thò tay vươn tới, trong tay phải nắm chưởng thành trảo, một móng vuốt đánh tới Lục Lâm Thiên.

Sát ý hiện ra trong mắt Lục Lâm Thiên, Triệu Đại này hắn không sợ, đang muốn ra tay, lúc này nhìn thấy Lục Vô Song đã xuất thủ trước.

– Cút cho ta!

Lục Vô Song quát một tiếng, Thanh Vân Kiếm trong tay lướt tới, một kiếm đâm thẳng vào Triệu Đại, bóng kiếm vẽ một cái, ba bóng kiếm hoàn toàn bắn ra ngoài, theo thứ tự là bắn vào ngực và bụng dưới Triệu Đại.

Sắc mặt Triệu Đại lập tức biến đổi, luống cuống tay chân lập tức thả người né tránh, bóng kiếm lao tới quá nhanh, bụng dưới và ngực trái tránh được một kiếm, nhưng mà ngực phải lại có bóng kiếm đánh trúng.

Xùy…

Quần áo Triệu Đại bị phá vỡ, trên l*иg ngực xuất hiện vết máu nhàn nhạt, dọa Triệu Đại biến sắc, mồ hôi lạnh ứa ra.

– Đây là cảnh cáo, lần sau đừng trách ta ra tay vô tình.

Lục Vô Song lạnh nhạt nói một tiếng.

– Vô Song, ngươi thật lớn mật, không nên ỷ mình là đệ tử Vân Dương Tông thì có thể làm gì thì làm.

Sắc mặt Triệu Tuệ trầm xuống, lạnh nhạt nói một tiếng.

– Tam thẩm, ngươi vì sao muốn gây khó dễ với Lâm Thiên cùng tam di, Lục gia đều rõ ràng, dù sao cũng là người một nhà, ngươi đừng quá đáng như vậy.

Lục Vô Song nói với Triệu Tuệ.

– Thật lớn mật, Triệu Đại động thủ, ta đúng là muốn nhìn, ngươi ở Vân Dương Tông học được cái gì?

Sắc mặt Triệu Tuệ trầm xuống, nhìn chằm chằm vào Lục Vô Song.

Sắc mặt Triệu Đại biến hóa, có tiểu thư ngăn cản Lục Vô Song, vậy thì không còn băn khoăn gì nữa, thả người tiến công Lục Lâm Thiên.

– Công tử coi chừng.

Lục Tiểu Bạch hét lớn một tiếng, cũng tấn công Triệu Đại.

– Lục Tiểu Bạch, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Triệu Nhị bên cạnh Triệu Đại vẫn chú ý tới Lục Tiểu Bạch, lập tức ngăn cản Lục Tiểu Bạch.

Lục Vô Song tiếp tục ngăn cản Triệu Đại thì sắc mặt Triệu Tuệ trầm xuống, hai tay kết thủ ấn, một đạo hỏa diễm nóng bỏng ngăn ở trước mặt Lục Vô Song.

– Thực lực Vũ Sư, ngươi còn không phải đối thủ của ta, trung thực ở lại đó đi.

Triệu Tuệ quát một tiếng.

Lục Vô Song đánh ra mấy bóng kiếm, mang theo kình phong đánh vào đạo hỏa diễm ngăn cản này, lập tức biến mất không thấy gì nữa, sắc mặt đại biến, nàng biết thực lực của mình không phải là đối thủ của Triệu Tuệ, Triệu Tuệ này đã là Vũ Phách, nàng còn kém quá nhiều.

– Tiểu tạp chủng, ta xem còn ai có thể cứu ngươi nữa.

Nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, Triệu Đại quát một tiếng, hắn cười lạnh và bàn tay ngưng tụ hào quang màu vàng đất.

Thân ảnh lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, đột nhiên hai chưởng của Triệu Đại cong lại thành móng vuốt sắc bén, lần nữa chụp vào l*иg ngực Lục Lâm Thiên, đầu ngón tay ngưng tụ chân khí màu vàng đất, đầu ngón tay giống như mang theo bao tay bén nhọn.

Âm thanh ngón tay xé gió lao thẳng tới, tốc độ cũng cực nhanh, lập tức đánh thẳng vào Lục Lâm Thiên.

Lúc này La Lan thị sớm bị dọa sắc mặt đại biến, không dám nói lời nào, thần thái lo lắng.

Nhìn một trảo của Triệu Đại, cảm thụ âm thanh xé rách không khí kia, con mắt Lục Lâm Thiên nhìn ra Triệu Đại cũng là vũ giả thổ hệ, Triệu Đại cấp độ Vũ Sĩ nhị trọng mình không sợ, trong khi giao thủ huấn luyện với Nam thúc, tuy Nam thúc áp chế cấp độ của mình là Vũ Sĩ nhất trọng nhưng thực lực phát ra vẫn mạnh hơn Triệu Đại là Vũ Sĩ nhị trọng không ít.

Mình trước mặt Nam thúc còn có thể chèo chống, huống chi Triệu Đại này so sánh với Nam thúc còn kém quá xa.

Lập tức, hàn ý hiện ra trong mắt Lục Lâm Thiên, hắn ngưng kết thủ ấn, thân ảnh hơi nghiêng sau đó tay trái đánh xuống đát một cái, một đạo khí kình vô hình nện xuống đất, mượn lực bay lên, Lục Lâm Thiên nhanh chóng tránh né một trảo của Triệu Đại.

Móng vuốt đánh tới trước chớp mũi Lục Lâm Thiên, mang theo kình phong mạnh mẽ làm cho tóc Lục Lâm Thiên bị thổi tan ra.

Vào lúc tránh né móng vuốt này, tay của Lục Lâm Thiên không có nhàn rỗi, giống như mũi tên nhọn rời cung, mang theo chân khí màu vàng nhạt, chưởng ấn đánh thẳng vào bụng dưới Triệu Đại.

Chương 39: Một mình đối địch

Triệu Đại một trảo thất bại đã sinh ra dự cảm không ổn, từ trong miệng người ở phòng giặt quần áo, Triệu Đại cũng suy đoán ra, Lục Lâm Thiên có lẽ đã là vũ giả, nếu không Lục Lâm Thiên làm sao có thể đánh chết Triệu Tam, Triệu Tam chính là Vũ Đồ, là vũ giả chính thức, cho dù là năm sáu đại hán bình thường cũng không phải đối thủ của hắn.

Nếu như Lục Lâm Thiên là vũ giả, trong nội tâm Triệu Đại căn bản không quá tin tưởng mà thôi, càng nhiều tháng trước bọn họ đã sửa trị Lục Lâm Thiên một lần, lúc này mới qua vài tháng mà thôi, Lục Lâm Thiên làm sao có thể trở thành vũ giả chứ, nhưng đến bây giờ Triệu Đại đã tin tưởng, cái gọi là nghe người trong người ra tay đã biết có hay không, chính mình công kích thất bại, Triệu Đại đã dự cảm không tốt.

Cảm giác ở bụng dưới có một chưởng đánh tới, sắc mặt Triệu Đại đại biến, thân ảnh của hắn nhanh chóng lùi lại, cũng không biết hắn thi triển vũ kỹ gì, thân ảnh của hắn nhấp nhô vài lần trong không khí, mấy gợn sóng chấn động màu vàng đất hiện ra.

Chưởng ấn của Lục Lâm Thiên đánh tới, đánh xuyên qua mấy vòng gợn sóng màu vàng đất này, lực đạo dường như mất đi không ít, nhưng lực đạo còn lại vẫn đánh vào bụng dưới Triệu Đại.

Triệu Đại thân hình lảo đảo lui ra phía sau, nếu Triệu Đại hơi chú ý một chút, Lục Lâm Thiên muốn đánh trúng hắn là không có khả năng, nhưng mà Triệu Đại ngay từ đầu căn bản không đặt Lục Lâm Thiên củi mục này trong lòng, lúc này mới ăn thiệt thòi.

Mà lúc này thần sắc Lục Lâm Thiên trầm xuống, đã sớm có chuẩn bị, được Nam thúc huấn luyện nên kỹ xảo và kinh nghiệm đã được Nam thúc nói vượt qua kiểm tra, lúc này hắn bình tĩnh điều động chân khí, thủ ấn biến ảo, cổ tay chuyển bốn mươi lăm độ, chân khí màu vàng nhạt đảo qua, sau đó mang theo khí thế hung hãn trước nay chưa từng có đánh thẳng vào Triệu Đại, Lục Lâm Thiên vào lúc này đã dùng toàn lực.

– Tu vị Vũ Sĩ?

Nhìn khí thế quanh người Lục Lâm Thiên, sắc mặt Triệu Tuệ ở xa xa đại biến, ngay cả Lục Vô Song bị vây trong hỏa diễm cũng kinh ngạc.

– Tiểu tạp chủng, đi chết đi.

Sắc mặt Triệu Tuệ đại biến, thủ ấn biến đổi, thu hồi bức tường lửa trước mặt Lục Vô Song, hai tay ngưng tụ hỏa cầu lớn nửa mét, lập tức bắn thẳng vào lưng Lục Lâm Thiên.

Hỏa diễm nóng bỏng xé gió lao tới, thực lực của Triệu Tuệ đã đạt tới mức cường hãn, những nơi hỏa cầu đi qua, cỏ cây trong đình viện nhanh chóng héo vàng.

– Đệ muội, dừng tay!

Nhưng vào lúc này có một tiếng nói trầm thấp vang lên, bên ngoài đình viện có một thân ảnh nhảy vào, trong tay xuất hiện màn nước bao phủ lấy hỏa cầu.

Mà vào lúc này chưởng ấn của Lục Lâm Thiên bỗng nhiên đánh tới, lực lượng mạnh mẽ đánh thẳng vào ngực Triệu Đại, ngực bị kình lực cực lớn đánh trúng, thân ảnh Triệu Đại lui ra phía sau nhanh chóng, sắc mặt đột nhiên trắng bệch.

Phốc phốc!

Triệu Đại há miệng phun ra một ngụm máu tươi, máu tươi của hắn dường như mang theo một ít vật nhỏ, hình như là nội tạng bị nghiền nát.

Lục Lâm Thiên ra tay không có chút khách khí nào cả, được Nam thúc huấn luyện, ra tay chính là sát chiêu, tuyệt đối sẽ không cho đối phương bất cứ cơ hội nào, tăng thêm Triệu Đại vốn có ý giết hắn, Lục Lâm Thiên ra tay càng không khách khí.

Mà thực lực Triệu Đại so với Lục Lâm Thiên chỉ hơn một chút mà thôi, nhưng mà ngay từ đầu đã chủ quan nên bị áp chế, tăng thêm hắn quá vội vàng không kịp chuẩn bị nên dính sát chiêu này.

Máu tươi mang theo nội tạng nghiền nát, Triệu Đại vô lực lảo đảo lui ra phía sau, lập tức té trên mặt đất, ánh mắt không thể tưởng tượng nổi nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt của hắn đầy kinh hãi, cho dù Lục Lâm Thiên đã ra tay toàn lực nhưng vẫn không thể đánh chết Triệu Đại.

Triệu Đại có tu vị Vũ Sĩ, Lục Lâm Thiên muốn một kích giết hắn vẫn còn kém một chút sức lực, xuất kỳ bất ý chỉ có thể đánh hắn trọng thương mà thôi..

Bang bang…

Trong đình viện có tiếng nổ vang lên, hỏa diễm và hơi nước bắn ra tung tóe các nơi, hỏa diễm và hơi nước biến thành năng lượng tiêu biến trong không trung.

Ở trong một góc, Lục Tiểu Bạch cũng dừng giao thủ với Triệu Nhị, vừa mới giao thủ Lục Tiểu Bạch đã bị Triệu Nhị áp chế, trên người còn trúng một chưởng, chủ yếu là do kinh nghiệm giao thủ chưa đủ, thực lực cũng kém một chút, nhưng mà ngược lại cũng không có bị ảnh hưởng gì cả.

– Đại ca, ngươi có ý gì?

Sắc mặt Triệu Tuệ trầm xuống, nhìn chằm chằm vào nam tử trung niên mặc áo xanh vừa xuất hiện.

– Đại bá.

Lục Lâm Thiên cũng nhìn qua người này, mặc một bộ trường bào, mắt to vai rộng, mơ hồ mang theo khí khái hào hùng bức người, khí tức chấn động quanh người, thực lực cũng không dưới Triệu Tuệ, chính là Lục Đông lão đại Lục gia.

Lục Lâm Thiên đánh giá, thực lực của đại bá cũng chừng Vũ Phách, tu vị Vũ Phách trên cả Đại lục Linh Vũ cũng được xem là cường giả.

– Đệ muội, ngươi nhớ rõ ngươi đã đáp ứng cái gì chứ, hiện giờ sao ngươi muốn giết Lâm Thiên, đây là có ý gì?

Thần sắc Lục Đông trầm xuống, nhìn Triệu Tuệ nói.

– Triệu Tam bị hắn giết, hắn đánh nha hoàn Tiểu Lan của ta, chẳng lẽ không nên trừng phạt sao?

Triệu Tuệ nói ra.

– Hừ, Triệu Tam và tiện tỳ kia làm nhục mẫu thân của ta trước, chẳng lẻ không đáng chết sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng.

– Đệ muội, chuyện Triệu Tam cùng Tiểu Lan ta cũng có nghe nói, là hai người kia làm sai trước, Lục gia sẽ đền bù tổn thất cho họ, được chứ?

Lục Đông nói ra.

– Triệu Tam Tiểu Lan đều là người Triệu gia của ta, chẳng lẽ cứ dễ dàng bỏ qua như thế, tạp chủng này hôm nay nhất định phải chết.

Triệu Tuệ nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng.

– Đệ muội, thiếu gia chính là huyết mạch Lục gia, ngươi nói hắn là tạp chủng là có ý gì, đừng quên, ngươi bây giờ là người Lục gia của ta, mở miệng ngậm miệng Triệu gia, chẳng lẽ Lục gia ta không được ngươi đặt vào trong mắt?

Thần sắc Lục Đông cũng trầm xuống, nhàn nhạt nói ra.

Triệu Tuệ trong lúc nhất thời không nói lời nào, lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên cùng La Lan thị hai người, lập tức nói:

– Chẳng lẽ các ngươi có ý định cho tiểu tử này nhận tổ quy tông sao, đừng quên, lúc trước các ngươi đáp ứng ta thế nào.

– Ngươi cũng đừng quên, ngươi đã đáp ứng cái gì, nếu Lâm Thiên xảy ra chuyện gì, chuyện này không dễ bỏ qua đâu.

Lục Đông nói ra.

– Hừ, chúng ta đi.

Sắc mặt Triệu Tuệ trầm xuống, lập tức quay người rời khỏi đình viện, Triệu Đại được Triệu Nhị và mấy nô bộc nâng đi, cũng rời khỏi đình viện.

– Tốt, không có việc gì rồi.

Lục Đông quay đầu lại nhìn chằm chằm vào La Lan thị cùng Lục Lâm Thiên.

– Tạ ơn đại gia.

La Lan thị cảm kích nói ra.

– Đây là ta phải làm, để các ngươi chịu ủy khuất, Lục gia thiếu nợ các ngươi không ít.

Ánh mắt Lục Đông nhìn lên người Lục Lâm Thiên nói ra.

Lục Lâm Thiên không có nhiều lời, vừa rồi nghe đại bá cùng Triệu Tuệ hai người nói chuyện, dường như sau chuyện này còn có chuyện ẩn gì đó.

– Lâm Thiên, ngươi trở thành vũ giả lúc nào?

Lục Đông nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, lập tức nói ra.

Chương 40: An bài

– Đã một thời gian ngắn a.

Lục Lâm Thiên nói, đối với đại bá hắn cũng không có mâu thuẫn gì, từ trong trí nhớ hắn cũng biết, đại bá đã chiếu cố hắn từ lúc nhỏ tới giờ.

– Về sau phải chú ý một ít, ở lại Lục gia đi, ít nhất ở Lục gia không có nguy hiểm như bên ngoài, có chút chuyện về sau ngươi sẽ hiểu.

Lục Đông nhìn Lục Lâm Thiên nói ra, dường như đoán ra Lục Lâm Thiên phải đi.

– Có chút chuyện, có lẽ ta sẽ không muốn hiểu, ta chỉ biết rằng là ai thiếu nợ mẫu tử chúng ta.

Lục Lâm Thiên nói ra, Lục Lâm Thiên trước kia đã chết, bởi vì Lục gia mà chết, sổ sách này sau này mình sẽ có cơ hội tính toán, mình cũng phải giúp Lục Lâm Thiên trước đòi lại, chính mình dùng thân thể của hắn thì phải có trách nhiệm giúp hắn.

– Xem ra, ngươi vẫn ẩn nhẫn, vì sao không tiếp tục ẩn nhẫn, đối với ngươi mà nói như vậy mới có lợi.

Sắc mặt Lục Đông hơi đổi, lập tức nói ra, nhìn chằm chằm vào đại chất tử mình quan sát từ nhỏ tới giờ, dường như cảm thấy có chút khác thường.

– Có những chuyện không cách nào ẩn nhẫn.

Lục Lâm Thiên nói, nhìn thấy mẫu thân bị nhục, chính mình làm sao có thể nhịn được.

– Được rồi, ta đi trước, có chút chuyện cũng không phải như mặt ngoài ngươi nhìn thấy, chính ngươi phải chú ý nhiều một chút, nhớ kỹ, đừng rời khỏi Lục gia, ta biết trong lòng ngươi có lẽ đang hy vọng mình rời khỏi Lục gia.

Lục Đông nói xong, lập tức thở dài một hơi rồi rời khỏi đình viện.

– Lâm Thiên, ngươi không nên rời khỏi Lục gia, phụ thân sẽ không hại ngươi.

Lục Vô Song đến bên cạnh Lục Lâm Thiên nói ra.

– Vô Song tỷ, đệ biết rõ.

Lục Lâm Thiên nói, trong nội tâm cũng có ý định, chuyện này rất khó đoán định, nghe đại bá và Triệu Tuệ nói vừa rồi, trong Lục gia và nàng hình như có hiệp nghị nào đó, nàng không thể ra tay với mình, bằng không đoán chừng Lục Lâm Thiên trước kia cũng sớm chết đi, cũng không sống tới bây giờ.

– Công tử, chúng ta làm sao bây giờ.

Lục Tiểu Bạch nói ra.

– Không cần phải lo lắng, nên làm gì thì cứ làm đi.

Lục Lâm Thiên nói ra, lập tức nhìn La Lan thị nói ra:

– Mẫu thân, về sau cũng không cần phải đi tới phòng giặt quần áo nữa, nhi tử có thể nuôi ngươi, qua một thời gian chúng ta sẽ rời khỏi Lục gia, rời khỏi nơi này.

Màn đêm trong lúc bất tri bất giác đã tới thật lâu, Lục Lâm Thiên trở lại trong phòng, khoanh chân ngồi xuống, trong đầu nghĩ đến mình về sau phải làm cái gì, mình bây giờ bạo lộ thân phận vũ giả, đoán chừng trong cuộc sống về sau sẽ xuất hiện không ít biến cố.

Mà chính mình muốn an toàn, vậy nhất định phải mau chóng đột phá thực lực của chính mình, chỉ có thực lực mạnh mới có thể giải quyết tất cả phiền toái, dựa vào tu luyện, thực lực của chính mình đột phá còn không biết phải tới năm nào tháng nào, chỉ có dựa vào luyện hóa đan dược mới được.

– Ta cần kim tệ, cần rất nhiều rất nhiều kim tệ để tăng cường thực lực của mình.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, trong tay của hắn bây giờ chỉ có mười viên Quán Đính Đan, ngày mai nên đi Thiên Bảo môn bán, đổi chút tài liệu đan dược nhị phẩm, bản thân luyện chế đan dược nhị phẩm.

Quyết định xong tất cả, Lục Lâm Thiên lập tức khoanh chân ngồi tu luyện, tu luyện bình thường tuy chậm, nhưng mà thắng ở nơi nào cũng có thể luyện, tu vị vững chắc.

Trong một đình viện, thân ảnh Triệu Tuệ đứng đó, bên cạnh là Triệu Nhị, thần sắc Triệu Tuệ lúc này cực kỳ khó coi.

– Triệu Đại thế nào rồi?

Triệu Tuệ hỏi.

– Bị thương quá nặng, cách cái chết không xa, vừa mới ăn một viên đan dược, xem như nhặt về một cái mạng, nhưng mà sẽ có ảnh hưởng cực lớn với tu luyện về sau, không có một năm nửa năm thì không thể khôi phục, tiểu thư, chẳng lẽ chúng ta dễ dàng buông tha tiểu tử kia như vậy sao?

Triệu Nhị nói ra.

– Hừ, tạp chủng kia đã là vũ giả, còn có tu vị Vũ Sĩ, những năm này vậy mà không có người phát hiện, thật sự là không nghĩ tới ah, tạp chủng này nhất định phải chết, ta tuyệt đối không cho phép tạp chủng này còn sống trên đời.

Triệu Tuệ nói ra.

– Thế nhưng mà tiểu thư, muốn giết tiểu tử kia thì quá phiền toái, tiểu tử kia hiện tại đã là vũ giả, nếu giết hắn tại Lục gia, chỉ sợ không dễ dàng, đám người Lục gia cũng sẽ biết.

Triệu Nhị nói ra.

– Ngươi ngày mai phái người trở về Triệu gia một chuyến, mang chuyện này nói với trong tộc, trong tộc tự nhiên sẽ có an bài, trừ phi tiểu tử kia vẫn trốn trong Lục gia không ra, nếu không, hừ…

Trong mắt Triệu Tuệ bắn hung quang, nàng tuyệt cho không cho phép hai mẫu tử kia tồn tại.

Bên ngoài một gian thạch thất Lục gia, một thân ảnh mặc trường bào đứng đó, chính là Lục Đông.

– Chuyện xử lý như thế nào rồi?

Trong thạch thất, một giọng nói già nua vang lên.

– Phụ thân, Lâm Thiên không ngờ đã là vũ giả, tu vị còn là Vũ Sĩ, về phần thứ khác đoán chừng ngoài sáng không có vấn đề quá lớn, nhưng mà âm thầm, cũng không biết.

Lục Đông nói ra.

Trong thạch thất không có âm thanh thật lâu, sau một lát vẫn là giọng già nua nói:

– Không ngờ là vũ giả, xem ra Lâm Thiên che dấu thật lâu a, hiểu được ẩn nhẫn, không tệ, đoán chừng có kỳ ngộ tại thân, Lục gia thiếu nợ mẫu tử bọn họ không ít, hiện tại chỉ sợ hắn càng nguy hiểm hơn.

– Phụ thân, chúng ta làm sao bây giờ.

Lục Đông nói ra.

– Triệu gia có toan tính gì thì ngay cả ta cũng không biết, về phần Triệu Tuệ thì không đáng lo, vì Lục gia, chúng ta chỉ có thể tiếp tục nín nhịn, chúng ta thiếu nợ mẫu tử họ không ít, lúc này nhất định phải bảo hộ hai người bọn họ mới được.

Trong thạch thất lại có âm thanh già nua vang lên.

– Con biết rõ nên làm như vậy.

Lục Đông nói ra.

– Đi thôi, tận lực giúp đỡ mẫu tử bọn họ.

Tiếng nói trong thạch thất vọng ra.

Sáng sớm ngày thứ hai, sắc trời vừa sáng, Lục Lâm Thiên đình chỉ tu luyện, mở mắt, phun một ngụm trọc khí trong đan điền ra ngoài, hắn thu một tầng hoàng sắc quang mang trên người vào người.

Tu luyện một đêm với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói cũng không có bao nhiêu chỗ tốt, nhưng mà làm tinh thần sảng khoái.

– Nên đi Thiên Bảo Môn một chuyến.

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên nghĩ thế, hôm qua mình ký sổ Thiên Bảo Môn tám ngàn sáu trăm kim tệ, cũng nên đi bàn giao.

Sau khi ăn bữa sáng xong, Lục Lâm Thiên kiếm cớ với mẫu thân, hắn rời khỏi đình viện đi tới Thiên Bảo Môn, trên đường đi cũng không ngừng chú ý một phen.

– Lục thiếu gia, ngươi hôm nay tới thật sớm!

Hai đại hán trước cửa Thiên Bảo Môn nhìn thấy Lục Lâm Thiên, lập tức chào hỏi.

– Vũ chấp sự đâu?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Lục thiếu gia xin mời đi theo ta a, Vũ chấp sự ở lầu hai.

Đại hán bên trái nói ra, mang theo Lục Lâm Thiên đi lên lầu hai.

Lầu hai Thiên Bảo Môn, Lục Lâm Thiên lần đầu tiên vào nơi này, lúc bình thường đều ở dưới lầu mua một chút dược liệu.

Đánh giá lầu hai này, trang hoàng đầy xa hoa, gạch lát nền cũng được chà lau sáng bóng, đi vào một gian gian phòng nhỏ được trang hoàng bài trí rất đẹp, càng làm cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc.

Chương 41: Bình luận tranh

Trong phòng nhỏ bài trí đều là vật quý trọng, có tranh chữ tranh họa, đồ cổ, trên vài cái ghế dài còn đầy đồ xa xỉ.

– Lục thiếu gia, ngươi chờ một chốc, Vũ chấp sự sẽ tới ngay.

Đại hán dẫn đường cáo từ lui xuống.

Lục Lâm Thiên đánh giá phòng nhỏ, nhìn chằm chằm vào một bức hoạ trong phòng, bức họa này có chút giống tranh sơn thủy kiếp trước, trên thế giới này có rất nhiều thứ rất giống kiếp trước.

– Lục thiếu gia còn có nghiên cứu về hội họa sao, không bằng bình luận vài lời bức tranh này đi!

Thời điểm này giọng của Độc Cô Băng Lan truyền vào, lập tức ba đạo thân ảnh xuất hiện, chính là Độc Cô Băng Lan, nha hoàn Tiểu Thúy, còn có Vũ chấp sự ba người.

– Không dám, tại hạ tài sơ học thiển, nào dám bình phẩm gì.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, mình ở kiếp trước đã học qua một ít hội họa hiện đại, đối với tác phẩm như tranh sơn thủy thì không có hiểu, nào dám nói lung tung.

– Lục thiếu gia không nên khách khí, xin mời vui lòng chỉ giáo a.

Độc Cô Băng Lan mỉm cười, dường như muốn Lục Lâm Thiên nói vài lời.

– Cái này…

Lục Lâm Thiên do dự, chính mình thật không hiểu loại hội họa này.

– Sao thế, Lục thiếu gia xem thường ta sao?

Đôi mắt dễ thương của Độc Cô Băng Lan nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, mỉm cười, nhưng thần sắc vẫn nghiêm túc, rất có ý Lục Lâm Thiên không nói không được.

– Đã như vậy, ta chỉ nói hai câu, Độc Cô tiểu thư đừng chê cười.

Lục Lâm Thiên nói, nhìn qua ánh mắt Độc Cô Băng Lan dường như không cho phép mình cự tuyệt, cũng chỉ có thể nói hai câu, tranh này cũng là một lý thông, vạn lý minh, đoán chừng chính mình cũng không có nói đầu đuôi lẫn lộn.

– Lục thiếu gia xin chỉ giáo.

Độc Cô Băng Lan nói ra, lúc này nha hoàn Tiểu Thúy kia cũng nghiêm túc nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt có chỗ chờ mong.

Lục Lâm Thiên đánh giá bích họa trước mặt, tranh này vẽ một thiếu nữ đứng cạnh hồ sen nhìn phương xa, một lát sau Lục Lâm Thiên nói:

– Tranh này kỹ pháp cao minh, hạ bút biến hóa vô thường, có thể nói là tạo một góc riêng, nhìn ra được hạ bút không cần bản thảo, sáng tạo tự nhiên, ngòi bút thẳng cùng giấy nghiêng mới có thể có hiệu quả như vậy, từ trên hình thì đây là tuyệt tác.

Nghe được Lục Lâm Thiên nói thế thì nha hoàn Tiểu Thúy mỉm cười, sau đó thần sắc nghi ngờ nói:

– Lục Lâm Thiên nói như thế, có lẽ còn có nữa a.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng cười nói:

– Nhìn hình thì đây là đại tác, nhưng mà cũng có chút không được hoàn mỹ, làm cho người ta tiếc nuối ah.

– Ah, Lục thiếu gia thỉnh chỉ giáo.

Độc Cô Băng Lan nao nao, nhìn qua nha hoàn Tiểu Thúy, lại nghiêm túc hỏi.

– Gương mặt nữ tử trong tranh này được vẽ chau chuốt cẩn thận, có hình mà vô thần, bút vẽ hồ sen này quá sắc bén, không đủ tròn dày, cho nên không có tinh thần, còn thiếu chút gì đó, kết cấu khi nặng khi nhẹ không đủ tinh tế, nhìn ra được thời điểm vẽ tranh, người vẽ tranh này nhất định là đầy tâm sự, tăng thêm thần sắc thiếu nữ trong tranh ta thấy đây là bức họa do nữ tử vẽ.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ:

– Tại hạ bình loạn, kính xin Độc Cô tiểu thư đừng nên trách.

– Lục Lâm Thiên hảo nhãn lực, thật sự làm ta đại khai nhãn giới.

Nha hoàn Tiểu Thúy nói nhỏ, thần sắc mang theo một tia kinh ngạc nhìn qua Lục Lâm Thiên.

– Bêu xấu.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, nhìn thấy góc nhỏ của bức tranh có mấy chữ nhỏ và con dấu, nhìn kỹ trên đó viết tên Độc Cô Băng Lan.

– Thì ra tranh này do Độc Cô tiểu thư làm ra, tiểu tử làm càn.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cả kinh, tranh này không ngờ lại là Độc Cô Băng Lan vẽ, thật sự làm cho người ta ngoài ý muốn.

– Lục thiếu gia khách khí, mời ngồi.

Độc Cô Băng Lan nói ra, trong thần sắc mang theo kinh ngạc.

– Lục Lâm Thiên sớm như vậy đi tới Thiên Bảo Môn, còn có chuyện gì sao.

Mọi người ngồi vào chỗ của mình, Vũ chấp sự nói ra.

– Thiếu nợ Thiên Bảo Môn số tiền lớn như thế, tất nhiên là phải tới, nhưng mà cũng không phải trả nợ lần duy nhất, chỉ có thể trả từ từ.

Lục Lâm Thiên khẽ cười khổ nói ra.

– Mấy nghìn kim tệ không cần phải nói, Lục thiếu gia không cần để ở trong lòng.

Vũ chấp sự nói ra.

– Thế nhưng mà thiếu nợ làm nội tâm của ta bất an.

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Nếu Lục Lâm Thiên nguyện ý, không bằng gia nhập Thiên Bảo Môn đi.

Độc Cô Băng Lan mỉm cười nói ra.

– Cái này…

Lục Lâm Thiên hơi biến sắc, lập tức lại cười nói:

– Ta gia nhập Thiên Bảo Môn chỉ lãng phí lương thực Thiên Bảo Môn mà thôi, không nên làm Thiên Bảo Môn thêm phiền toái.

– Lục thiếu gia nói giỡn, nếu Lục thiếu gia muốn, Thiên Bảo Môn ta tùy thời hoan nghênh.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Đúng rồi, đây là một ít Quán Đính Đan, Vũ chấp sự tính toán một chút, ta dùng nó trừ nợ, ta còn muốn năm mươi phần tài liệu trong dược đơn.

Lục Lâm Thiên mang mười viên Quán Đính Đan giao cho Vũ chấp sự.

– Không có vấn đề, Lục thiếu gia chờ một chốc.

Vũ chấp sự liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, nhận lấy dược đơn sau đó đi ra ngoài.

– Lục thiếu gia, đan dược này do ngươi luyện chế sao?

Độc Cô Băng Lan nhìn qua Lục Lâm Thiên nói.

– Ngươi xem ta giống Linh giả sao?

Dưới cái nhìn chằm chằm của Độc Cô Băng Lan, Lục Lâm Thiên nói ra. Hôm nay Độc Cô Băng Lan mặc bộ váy dài, dáng người uyển chuyển lung linh, phối hợp ngũ quan tinh xảo, tuyệt đối là nữ tử mỹ mạo.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên không tự chủ được nhìn chằm chằm vào nha hoàn Tiểu Thúy, mặt ngọc ngũ quan tuyệt mỹ như điêu khắc, hai con ngươi thanh tịnh thấy đáy, dường như có thể nhìn thấu tất cả, cái mũi xinh xắn, miệng nhỏ nhắn như anh đào, phối hợp với nhau chính là dung nhan tuyệt sắc, nhưng bởi vì trên mặt có cái bớt đỏ lại làm người ta thở dài, nếu không có cái bớt này thì thật tốt.

– Lục thiếu gia làm cho người ta nhìn không thấu a.

Độc Cô Băng Lan nói nhỏ.

– Lục thiếu gia, thứ ngươi cần đã chuẩn bị xong rồi.

Sau một lát Vũ chấp sự đã mang hai bao dược liệu nhỏ đi vào.

– Đa tạ, ta trước cáo từ, lần sau lại tới trả nợ.

Lục Lâm Thiên nói xong, liền đứng dậy rời đi.

– Lục thiếu gia đi thong thả.

Vũ chấp sự nói ra.

– Vũ chấp sự, ngươi thấy thế nào.

Sau khi Lục Lâm Thiên rời đi, Độc Cô Băng Lan nói ra.

– Chúng ta tối hôm qua nhận được tin tức, Lục Lâm Thiên đánh chết một nô bộc Vũ Đồ của Triệu gia, làm trọng thương một nô bộc Vũ Sĩ, làm cho tất cả mọi người giật mình không nhỏ.

Vũ chấp sự trả lời.

– Xem ra, sau lưng người này nhất định có bí mật, chúng ta về sau chú ý nhiều hơn.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Thiên Bảo Môn vẫn chú ý ta, rốt cuộc vừa ý cái gì của ta?

Trên đường đi, Lục Lâm Thiên đang suy nghĩ chuyện này, Nam thúc cũng đã nói, địa vị Thiên Bảo Môn thật không đơn giản.

– Kệ nó, vẫn nên trả cho hết nợ thôi.

Lục Lâm Thiên nhìn qua năm mươi phần dược liệu Quán Đính Đan trong hai bao nhỏ, chính mình trừ dùng trả nợ, còn có hai phần dược liệu dùng để luyện chế đan dược nhị phẩm Tăng Nguyên Đan, đây là đan phương trong ngọc giản mà Nam thúc cho mình.

Chương 42: Tăng nguyên đan

Lục Lâm Thiên cũng mở ngọc giản Nam thúc tặng cho mình, bên trong đều ghi lại các đan phương và một ít tri thức luyện đan, ngọc giản này quả thật là toàn thư đan dược, có thể nói là giá trị liên thành.

Đan dược nhị phẩm Tăng Nguyên Đan có tác dụng đề thăng chân khí, đồng thời còn có thể tăng cường một ít linh lực, đây là điểm Lục Lâm Thiên cần thiết, bản thân mình tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết, nhất định phải linh vũ đồng tu đột phá mới được, nếu không cho dù là thiếu một cái cũng rắc rối.

Trong cuộc sống kế tiếp, Lục Lâm Thiên cũng đã suy nghĩ tốt, ở lại trong Lục gia luyện chế đan dược cứ vào mật thất trong kho củi, dù sao Nam thúc cũng không cần mật thất, bản thân mình chiếm dụng mật thất có lẽ không có vấn đề, ở trong mật thất mình có thể yên tâm tu luyện.

– Tiểu Long, ta muốn bế quan vài ngày, mấy ngày này ngươi ở lại sau núi đi, miễn cho ngươi đói mà ta không có biện pháp.

Trước khi quay về Lục gia, Lục Lâm Thiên thả tiểu Long ra sau núi, hiện tại tiểu Long mỗi ngày sức ăn đều rất lớn, cũng không thể một ngày không ăn cái gì.

Xuy xuy…

Tiểu Long dường như nghe hiểu Lục Lâm Thiên nói, co duỗi cái lưỡi, ngóc đầu nhỏ lên nhìn qua Lục Lâm Thiên, lập tức từ lòng bàn tay Lục Lâm Thiên bò ra sau núi.

Nhìn tiểu Long biến mất, Lục Lâm Thiên lập tức đi trở lại Lục gia, bên trong hậu viện hắn gặp được không ít nô bộc người hầu, bình thường những người hầu này thấy mình đều xem như người vô hình, không thèm đặt vào mắt, nhưng mà hôm nay, những người hầu này nhìn thấy mình đều tránh ra xa xa, còn có người gật đầu bối rối, dường như sợ mình động thủ.

– Nghe nói Triệu đại tổng quản trọng thương.

– Đâu chỉ thế, Tiểu Lan bị đánh người không ra người, quỷ không giống quỷ, Triệu Tam tổng quản bị đánh chết tại chỗ.

– Không nghĩ tới hắn là vũ giả, không ai biết rõ cả.

– Xem ra hắn sớm muộn gì cũng đi tiền viện, trở thành thiếu gia Lục gia chính thức.

– Khá tốt, ta trước kia không có chọc hắn, ngươi nhìn Tiểu Lan kia đi, bị đánh thảm ah, đoán chừng ngay cả mẹ nàng cũng không nhận ra nàng.

– Ta trước kia hình như có cười nhạo hắn, nếu như hắn trả thù, vậy thì ta thảm rồi.

Nghe những người hầu Lục gia này đàm luận, Lục Lâm Thiên mỉm cười, nội tâm nô bộc điển hình ah, khó trách chỉ có thể làm nô bộc, người so với người không thể so sánh.

Trở lại đình viện, Lục Lâm Thiên lại có chút ngoài ý muốn, Lục Vô Song cùng Lục Tiểu Bạch đều ở trong đình viện, Lục Tiểu Bạch dường như vẫn còn xách bao lớn bao nhỏ.

– Tiểu Bạch, đã chuyển xong chưa?

Lục Vô Song hỏi.

– Vô Song tiểu thư, đều đã ở đây rồi.

Lục Tiểu Bạch mồ hôi đầm đìa nói ra, nếu không phải trở thành vũ giả, không biết còn mệt chết cỡ nào.

– Vô Song tỷ, tỷ làm cái gì vậy?

Lục Lâm Thiên đi vào trong đình viện, nghi hoặc nói ra.

– Lâm Thiên, nơi này còn có một gian phòng trống, Vô Song dời qua đây.

La Lan thị từ trong đi ra.

– Dời qua đây.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói:

– Vô Song tỷ, ngươi dời qua đây ở, đại bá biết không, ở đây không tốt như tiền viện, ngươi qua đây làm gì chứ!

– Phụ thân biết rõ, ta muốn sang đây giúp ngươi, có ta ở đây, nếu có người muốn đối phó ngươi còn không dễ dàng như vậy.

Đôi mắt dễ thương của Lục Vô Song chớp vài cái, nói nhỏ.

– Yên tâm đi Vô Song tỷ, ta có thể tự chiếu cố mình, ngươi vẫn nên về tiền viện đi, tại đây không thích hợp ngươi ở.

Lục Lâm Thiên nói ra.

– Cái gì gọi là không thích hợp ta ở, ta thấy nơi này rất tốt, Lục Tiểu Bạch, giúp ta mang đồ đặt vào trong phòng đi.

Lục Vô Song nhẹ nhàng cười cười, đi qua bên người Lục Lâm Thiên mang theo hương thơm nhàn nhạt, đi vào trong đình viện.

– Vâng, Vô Song tiểu thư.

Lục Tiểu Bạch đáp một tiếng, dời một đống bao lớn bao nhỏ vào đình viện.

Lục Lâm Thiên đứng trong đình viện, khẽ cười khổ một chút, lập tức trong lòng cũng cảm thấy yên tâm hơn một chút, chính mình đang muốn bế quan, không bỏ được mẫu thân ở một mình nơi này, có Lục Vô Song ở trong đình viện, chính mình không cần lo lắng cái gì, có thể yên tâm bế quan luyện đan.

– Lâm Thiên, Vô Song tỷ qua đây ở cũng tốt, đúng rồi, con có đói bụng không, ta đi làm chút gì đó cho con ăn.

La Lan thị nhìn Lục Lâm Thiên nói ra.

– Mẫu thân, con có chuyện muốn đi ra ngoài một chút, đoán chừng năm sáu ngày sau mới có thể trở về.

Lục Lâm Thiên nói ra.

– Đi ra ngoài, lại còn lâu như vậy, vài ngày nữa là tới lễ mừng năm mới rồi, con không nên đi đâu cả.

La Lan thị lo lắng nói.

– Lâm Thiên, đệ muốn đi đâu, tỷ đưa đệ đi.

Lục Vô Song đi tới, nghe được Lục Lâm Thiên muốn đi ra ngoài mấy ngày thì nội tâm lo lắng.

– Vô Song tỷ, đệ cũng không đi đâu xa, sẽ không có nguy hiểm gì đâu, chỉ là đệ có chút chuyện muốn làm, qua mấy ngày đúng giờ trở về, mấy ngày này tỷ giúp đệ chiếu cố mẫu thân một chút a.

Lục Lâm Thiên nói.

– Thế nhưng mà thời điểm này đệ đi ra ngoài, nói không chừng sẽ gặp nguy hiểm.

Lục Vô Song nói ra.

– Yên tâm đi, đệ không có việc gì đâu.

Lục Lâm Thiên nói xong, liền rời khỏi đình viện, chuyện mật thất và linh giả hắn không thể bại lộ.

– Lâm Thiên, đứa nhỏ này…

La Lan thị lo lắng không thôi.

– Tam di, Lâm Thiên có an bài, chúng ta không cần quá lo lắng.

Nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên, tuy trong lòng Lục Vô Song vẫn có lo lắng, nhưng trong vô hình vẫn phi thường tín nhiệm Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên xuyên qua qua vài hành lang, đến hậu viện gần kho củi, hắn giống như ăn trộm dò xét thật lâu, xác định chung quanh kho củi không có người thì hắn mới lách vào kho củi.

Kho củi bình thường không có người tới, Lục Lâm Thiên buông lỏng một hơi, lập tức mở nắp mật thất đi vào.

– Lục Lâm Thiên, ngươi tới làm cái gì.

Lục Lâm Thiên tiến vào mật thất, một giọng nói truyền ra.

– Nam thúc, tại sao thúc ở đây.

Lục Thiế Du đã giật mình, trong mật thất chính là Nam thúc.

– Ta còn hỏi ngươi đấy, trông thấy ngươi lén lén lút lút tại đây, muốn biết ngươi muốn làm cái gì, ta không phải nói cho ngươi biết sao, mật thất này ngươi không nên tiến vào.

Lão bộc Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên nói ra.

– Nam thúc, con cần nơi luyện chế đan dược, chỉ có nơi này phù hợp.

Lục Lâm Thiên nói ra.

– Đó là chuyện của ngươi, chính ngươi tìm nơi khác đi.

Nam thúc tức giận nói ra.

– Lão đầu tử, con dùng mật thất của thúc một chút mà thôi, không cần hẹp hòi như thế chứ?

Lục Lâm Thiên nhìn Nam thúc nói ra.

– Tiểu tử ngươi còn muốn nói lý sao, ngày hôm qua không phải rất uy phong sao, bảo ngươi phải khiêm tốn ẩn nhẫn, tại sao ngươi sốt ruột thế, vội vã tăng cường thực lực sao?

Nam thúc nhàn nhạt nói ra.

– Con cũng không có biện pháp.

Lục Lâm Thiên sớm đã nghĩ chuyện xảy ra trong Lục gia không thể dấu diếm Nam thúc, hắn biết rõ chuyện này hôm qua cũng không có gì là kỳ lạ.

– Ngươi bây giờ cần phải nhiều chú ý một chút, đừng để đần độn, u mê mà chết đi, lãng phí thời gian ta dạy ngươi

Chương 43: Bế quan luyện đan

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức cũng không quan tâm tới Lục Lâm Thiên, rời khỏi mật thất.

Lục Lâm Thiên nhìn bóng lưng Nam thúc saun đó khoanh chân ngồi xuống, trong nội tâm mỉm cười, xem ra Nam thúc cố ý bảo mình phải cẩn thận.

Từ trong trữ vật giới chỉ móc Hỏa Long Đỉnh ra, âm thanh ông ông truyền ra, Hỏa Long Đỉnh xuất hiện trong mật thất liền tỏa ra khí tức đầy cổ xưa.

Lập tức Lục Lâm Thiên lại móc hai bao dược liệu ký sổ từ Thiên Bảo Môn ra, do dự một chút quyết định luyện chế năm mươi phần Quán Đính Đan, sau đó lại luyện chế Tăng Nguyên Đan.

Tăng Nguyên Đan chính là đan dược nhị phẩm, Lục Lâm Thiên hiện tại không có chút nắm chắc nào cả, không biết mình có thể luyện ra đan dược nhị phẩm hay không, trước luyện chế Quán Đính Đan để quen thuộc mới tốt, đoán chừng tới cuối cùng khi luyện chế Tăng Nguyên Đan cũng có chút trợ giúp.

Hắn kết thủ ấn, một dòng linh lực bắn ra tiến vào Hỏa Long Đỉnh, lập tức một đạo hỏa diễm ngưng tụ thành thực chất hiện ra, Lục Lâm Thiên móc Tam Tinh Thảo, Ngũ Diệp Liên bỏ vào Hỏa Long Đỉnh luyện hóa, sau đó cho Hoạt Khí Thảo, Ngưng Lộ Tán…

Luyện chế Quán Đính Đan này Lục Lâm Thiên càng ngày càng quen thuộc, chẳng qua sơ suất để xảy ra chuyện ngoài ý muốn một lần, về sau cũng không có lại xuất hiện tình trạng đó nữa…

Lúc này cho dù vô cùng quen thuộc, cũng luyện chế Quán Đỉnh Đan thành công mấy mươi lần, nhưng Lục Lâm Thiên vẫn cẩn thận từng chút, trong lúc luyện chế đan dược không được có nửa phần chủ quan sơ ý.

Lúc này Lục Lâm Thiên đã có thể một lần duy nhất luyện ra một viên Quán Đính Đan, linh khí so với lúc trước đã tăng cường không ít.

Tốc độ luyện đan của hắn tăng lên rất nhiều, từ mỗi lần luyện chế đan dược tiêu hao phải ngồi xuống điều tức, Lục Lâm Thiên đã có thể cảm giác được, linh khí của mình trong lúc vô hình đã ngưng tụ hơn một ít.

Đại khái qua một canh giờ, Hỏa Long Đỉnh sinh ra tiếng nổ, một viên đan dược hương thơm tràn ngập bay ra khỏi Hỏa Long Đỉnh, sau đó bị Lục Lâm Thiên thu vào trong tay.

– Năm mươi kim tệ tới tay, tiếp tục.

Lục Lâm Thiên thoả mãn cười cười, lập tức đầu nhập vào trong luyện chế Quán Đính Đan.

Thời điểm luyện chế ra viên Quán Đính Đan thứ hai, Lục Lâm Thiên cũng bắt đầu điều tức, linh khí trong người tiêu hao quá lớn, sau khi điều tức xong, Lục Lâm Thiên tiếp tục luyện Quán Đính Đan tiếp.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong Lục gia vẫn bình thường như trước kia, không có gợn sóng quá lớn, nhưng thiếu gia củi mục Lục gia mấy ngày nay đã trở thành đề tài xôn xao cho nô bộc Lục gia, trong lúc nhất thời, toàn bộ người hầu đều kinh ngạc không thôi, có ít người cũng bắt đầu âm thầm lo lắng cho mình.

Về phần Lục Lâm Thiên, hắn vẫn tiếp tục trong mật thất phòng chứa củi luyện chế đan dược, trong nháy mắt đã trôi qua năm ngày, trong mật thất vô cùng nóng bỏng, hỏa diễm chiếu gọi cả mật thất.

Phanh!

Nắp đỉnh mở ra, lại là một viên đan dược bị Lục Lâm Thiên thu vào trong tay, mùi thuốc nồng đậm bao phủ nội tâm người ta, ngửi một hơi cũng cảm thấy vui vẻ thoải mái.

– Viên thứ năm mươi, rốt cục luyện chế thành công.

Lục Lâm Thiên nhìn viên đan dược trong tay, năm ngày không ngừng luyện chế, hắn cuối cùng đã luyện chế ra năm mươi viên Quán Đính Đan.

Năm mươi viên Quán Đính Đan, hai ngàn năm trăm kim tệ, bỏ tiền vốn thì mình vẫn kiếm được một nửa, thế nhưng mà cách con số trả hết nợ vẫn còn xa lắm.

Lục Lâm Thiên cười khổ một tiếng, lập tức thu hồi Quán Đính Đan, móc hai phần dược liệu ra, đây đều là tài liệu cần thiết luyện chế Tăng Nguyên Đan, hiện tại mình cũng nên luyện chế đan dược nhị phẩm rồi.

Sau khi điều tức chuẩn bị sẵn sàng, Lục Lâm Thiên đánh thủ ấn ra, một dòng linh khí rót vào Hỏa Long Đỉnh, linh khí rót vào lập tức chuyển hóa thành hỏa diễm thực chất, trong Hỏa Long Đỉnh nhiệt độ nóng bỏng bốc cháy lên.

– Bạch Thuật Thảo, Thất Tinh Diệp.

Lục Lâm Thiên cũng ném dược liệu vào bên trong Hỏa Long Đỉnh, dựa theo linh lực cảm ứng tinh chuẩn, khống chế luyện hóa dược liệu.

Lúc này luyện chế đan dược nhị phẩm, trong nội tâm Lục Lâm Thiên đầy khẩn trương, đan dược nhị phẩm và đan dược nhất phẩm có thể nói hoàn toàn không cùng khái niệm, luyện chế cũng khó khăn hơn rất nhiều.

Thời gian chậm rãi trôi qua, một lát sau, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục ném dược liệu khác vào luyện chế, không dám có chút chủ quan nào cả, thủ ấn trong tay không ngừng biến hóa, các loại dược liệu không ngừng luyện hóa thành linh dịch cần thiết để luyện chế Tăng Nguyên Đan.

Lần luyện hóa này cần linh lực khổng lồ chèo chống, linh lực trong đầu Lục Lâm Thiên tiêu hao cực nhanh, nhưng mà lúc này linh lực của hắn cũng không phải nhỏ yếu như lúc trước.

Trong Hỏa Long Đỉnh, những dược liệu này bị hỏa diễm thiêu đốt thành tro tàn, mà trong dược liệu, một ít tinh hoa hóa thành linh dịch bị bao phủ lại.

Lục Lâm Thiên khống chế linh lực và cường độ hỏa diễm, dựa theo ngọc giản mà Nam thúc cho mình ghi lại, nhiệt độ của lửa cũng không thể quá cao, cũng không thể quá thấp, phải khống chế vừa đủ.

Khống chế hỏa diễm hiện giờ với Lục Lâm Thiên mà nói chỉ thành thạo một chút mà thôi, có thể làm được một bước này.

– Luyện hóa toàn bộ.

Rốt cuộc toàn bộ tài liệu luyện chế Tăng Nguyên Đan đã được tinh luyện, Lục Lâm Thiên hơi gấp gáp, đan điền trầm xuống, hai mắt của hắn bắn ra hai đạo tinh quang, thủ ấn trong tay biến đổi, trong Hỏa Long Đỉnh, hỏa diễm không ngừng cuồn cuộn.

Trong Hỏa Long Đỉnh có thêm gần hai mươi loại linh dịch, đang được hỏa diễm bao phủ dung hợp với nhau.

Trong dung hợp này, Lục Lâm Thiên cảm giác linh lực trong đầu không ngừng tiêu hao với tốc độ khủng bố, dung hợp linh dịch cần khống chế tinh chuẩn không được sai sót, loại cảm giác này Lục Lâm Thiên trong lúc nhất thời không nói nổi, loại cảm giác này chính là chuyển đổi linh lực, chân khí trong người của mình có thể chuyển hóa, chỉ là không thể chuyển hóa khổng lồ như linh khí mà thôi.

Cảm giác lực lượng này Lục Lâm Thiên xem chừng, đại khái là do lực lượng linh hồn của mình a, hiện tại dung hợp linh dịch, lực lượng linh hồn trở nên đặc biệt trọng yếu.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong Hỏa Long Đỉnh tỏa ra mùi thuốc càng ngày càng nồng đậm, sắc mặt Lục Lâm Thiên càng ngày càng tái nhợt, trên trán mồ hôi to như hạt đậu chảy xuống.

– Đáng chết, loại tiêu hao này quá đáng sợ rồi.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, tiêu hao khi luyện chế đan dược nhị phẩm so với tưởng tượng của mình còn khủng khiếp hơn rất nhiều, mình đã cảm giác được không chịu nổi rồi.

Mà bây giờ nếu không chịu đựng nổi, luyện chế Tăng Nguyên Đan kiếm củi ba năm thiêu một giờ, đây là chuyện Lục Lâm Thiên không nguyện ý nhìn thấy nhất, cắn răng đánh thủ ấn ra, điều động linh lực trong người tuôn ra.

Trong Hỏa Long Đỉnh, hỏa diễm không có tăng cường, nhưng trong lúc vô hình hỏa diễm ngưng thực rất nhiều, cũng vào thời điểm này, trong Hỏa Long Đỉnh cũng bắt đầu vang lên những tiếng ông ông.

Keng.

Hỏa Long Đỉnh mở ra, một viên đan dược màu xanh căng tròn xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, mùi thuốc nồng đậm lập tức tràn ngập cả mật thất.

Chương 44: Tỉ thí năm sau

– Tới cho ta!

Thủ ấn của Lục Lâm Thiên lại biến đổi, linh lực trong tay ngưng tụ hai đạo hỏa diễm, lập tức bắn ra bao phủ đan dược màu xanh, mà trong Hỏa Long Đỉnh cũng có một đạo hỏa diễm lao ra bao phủ viên đan dược lại, khi bị hỏa diễm bao phủ, viên đan dược màu xanh bắt đầu run rẩy trong lửa.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên càng ngày càng tái nhợt, loại tiêu hao này làm hắn thoát lực, nhưng lúc này còn không phải lúc nghỉ ngơi, có cái sai lầm chính là kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

– Ngưng tụ cho ta!

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, hỏa diễm bao phủ, linh hồn lực khống chế tất cả, tất cả hương thơm của đan dược đều bị áp chế vào trong đan dược, không cho chúng tiết ra ngoài.

Vù vù.

Hỏa diễm bao phủ đan dược càng ngày càng cuồng bạo, mặt ngoài của đan dược bắt đầu xuất hiện khe hở ti tí, dường như muốn vỡ ra.

– Đáng chết.

Nội tâm Lục Lâm Thiên trong trầm xuống, cũng không thể thất bại như vậy a.

– Liều.

Lục Lâm Thiên cắn răng, hắn đánh ra một thủ ấn, linh hồn lực càng cuồng bạo tuôn ra.

Lực lượng linh hồn không ngừng khống chế tất cả, trong nháy mắt nhiệt độ của hỏa diễm tăng lên rất nhiều. Vào thời khắc này trong ánh mắt như buông được gánh nặng của Lục Lâm Thiên, hỏa diễm bao bọc viên đan dược.

Khe hở trên mặt viên đan dược cũng chậm rãi khép lại, hỏa diễm trong Hỏa Long Đỉnh gào thét, Lục Lâm Thiên vào lúc này không biết được, trong gian phòng bên cạnh lão bộc Nam thúc khoanh chân ngồi đó, thần sắc vẫn lo lắng, lúc này hắn mở hai mắt ra, trong mắt xuất hiện vẻ kinh ngạc và mừng rỡ.

– Tiểu tử này, thiên phú bản thân thật tốt, không nghĩ tới sau khi linh vũ song tu thì linh hồn lực lại tăng nhiều, đã có thể một mình luyện chế đan dược nhị phẩm rồi, cả Đại lục Linh Vũ này, người có thiên phú như hắn sợ là không có bao nhiêu cả.

Nam thúc nhẹ nhàng cười cười, lập tức khôi phục bộ dáng tuổi già sức yếu.

Trong mật thất, thủ ấn không ngừng biến hóa, viên đan dược màu xanh bắt đầu xoay tròn trong hỏa diễm, tràn ngập hòa quang sáng bóng.

– Thành cho ta!

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến hóa, linh lực quay chung quanh, trong lúc vô hình có sóng gió nổi lên, lúc này ba đạo hỏa diễm cũng thu liễm lại, lập tức dung nhập vào trong viên đan dược màu xanh.

Xùy…

Viên đan dược màu xanh đã xuất hiện màu vàng bóng rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên cầm đan dược trong tay, thân thể hư thoát ngã xuống đất, miệng thở phì phò, l*иg ngực lên xuống phập phồng.

– Thành công, Tăng Nguyên Đan.

Nằm trên mặt đất, nhìn viên đan dược màu xanh vàng trong tay của mình, Lục Lâm Thiên vui vẻ, đan dược nhị phẩm Tăng Nguyên Đan, đây là đan dược nhị phẩm, giá tiền cũng chừng hai trăm kim tệ, so với đan dược nhất phẩm đắt hơn gấp mấy lần.

– Còn có một viên, tiếp tục.

Lục Lâm Thiên đứng lên, thu hồi Tăng Nguyên Đan trong tay, lập tức khoanh chân ngồi điều tức, tiêu hao tiếp cận hư thoát, lần điều tức này Lục Lâm Thiên cảm giác không chỉ linh khí của mình tăng cường, còn ngưng thực hơn trước.

Qua mấy canh giờ, Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, trong mắt của hắn càng thanh tịnh hơn trước rất nhiều.

– Tiếp tục luyện chế.

Lục Lâm Thiên cười khổ một tiếng, vì tăng cường thực lực và trả nợ, mình bây giờ phải dốc sức liều mạng mới được.

Trấn Thanh Vân, cuối năm đã tới, từng nhà đèn l*иg treo trên cao, giăng đèn kết hoa khắp nơi, cảnh tượng vui sướиɠ hớn hở, trong Lục gia cũng như thế, đình viện các nơi được quét dọn sạch sẽ, trong đình viện cũng treo đầy đèn l*иg màu đỏ, lộ ra cảnh tượng vui tươi.

Trong Lục gia, trừ năm mới và những dịp có đại hỷ sự ra cũng có chuyện vui khác, chính là cuốinăm tế tổ, thế hệ trẻ trong gia tộc sẽ tỷ thí với nhau, hai người mạnh nhất sẽ thay mặt Lục gia tham gia tỷ thí các đại gia tộc ba năm một lần trong trấn Thanh Vân, mà năm người đứng đầu, đến lúc đó sẽ tiến vào trong Vân Dương Tông, trở thành đệ tử Vân Dương Tông.

Vân Dương Tông ba năm mới thu một đám đệ tử mới, vừa vặn cũng chính là năm sau, đây cũng là dịp không ít người chờ mong.

Muốn trở thành đệ tử thân truyền Vân Dương Tông, đây chính là việc nhiều người mơ ước tha thiết, đệ tử thân truyền Vân Dương Tông có địa vị không chỉ cao hơn đệ tử bình thường, còn có thực lực mạnh hơn, đệ tử thân truyền Vân Dương Tông nếu đi tới trấn Thanh Vân này, các tộc trưởng đại gia tộc cũng phải dùng lễ đối đãi, không dám lãnh đạm.

Tới gần cuối năm, trong Lục gia, tất cả người trẻ tuổi trực hệ cùng chi thứ đều nhao nhao quay về Lục gia, lớn tuổi cũng vội vàng quay về để tế tổ, thứ hai là muốn xem náo nhiệt, không biết lần này hai người nào sẽ đại diện Lục gia tham gia vũ hội.

Tộc nhân các đại chi cũng quay về, người hầu trong Lục gia đều bận rộn tới chóng mặt, Lục Tiểu Bạch lúc này đã tăng lên làm tổng quản, ngược lại nhẹ nhõm không ít, cũng trở thành đối tượng đám người hầu hâm mộ, ở tiền viện không ít nha hoàn đều nhìn trộm, làm cho Lục Tiểu Bạch cảm thấy nội tâm ngứa lên, nhưng mà cũng không dám xằng bậy, chính mình trở thành vũ giả, ánh mắt Lục Tiểu Bạch cao lên không ít, đột nhiên cảm thấy Tiểu Thúy đã không còn xinh đẹp như mình thấy trước kia nữa rồi.

Trong mật thất, quanh người Lục Lâm Thiên có một tầng sáng bóng, thủ ấn hai tay không ngừng biến hóa, l*иg ngực phập phồng. Hô hấp càng ngày càng vững vàng.

Nhưng lúc này trong mật thất, ánh sáng quanh người Lục Lâm Thiên trở nên yên tĩnh. Khí lưu không ngừng bắn ra ngoài, sau đó hóa thành ngàn vạn sợi tơ nhỏ rót vào trong người Lục Lâm Thiên.

Ngàn vạn sợi tơ năng lượng này quấn quanh bên người Lục Lâm Thiên, nhìn qua trở nên huyền ảo không nói nên lời, mà lúc này trong người Lục Lâm Thiên, những năng lượng này bị Âm Dương Linh Vũ Quyết hấp thu, hóa thành chân khí cùng linh lực tiến vào đan điền và khí hải Lục Lâm Thiên.

Nhưng mà định lượng chân khí còn nhiều hơn linh khí rất nhiều, chỉ tăng cường một ít linh khí mà thôi.

Những năng lượng này không ngừng bao phủ kinh mạch Lục Lâm Thiên, kinh mạch vào lúc này nhanh chóng khuếch trương ra, mà trên kinh mạch, Lục Lâm Thiên cảm giác đã xuất hiện một khe hở, mà khe hở này có ánh sáng sáng bóng bao phủ, đau đớn trong đó làm Lục Lâm Thiên cắn răng chống lại.

Tất cả những chuyện này Nam thúc cũng sớm nói qua cho Lục Lâm Thiên biết, thôn phệ luyện hóa đan dược, đan dược càng mạnh thì năng lượng càng mạnh, kinh mạch không chịu nổi sẽ dãn ra, nhưng mà năng lượng vượt qua thừa nhận cuối cùng của kinh mạch, như vậy kinh mạch sẽ đứt từng khúc mà chết.

Cho nên hiện tại cho dù cầm một viên đan dược ngũ phẩm, đan dược lục phẩm tới, Lục Lâm Thiên cũng không dám ăn vào, đó hoàn toàn là đùa với mạng nhỏ của mình, lại nói đan dược ngũ phẩm, đan dược lục phẩm trên cả Đại lục Linh Vũ đều là bảo vật, hắn cũng không chiếm được, bản thân mình muốn luyện cũng không có thực lực đó.

Cũng không biết lúc nào, trên mặt ngoài làn da Lục Lâm Thiên, vô số lỗ chân lông bị ngàn vạn sợi tơ năng lượng bao phủ, thỏa thích cắn nuốt đám năng lượng này, khí tức thân thể trong lúc vô hình chậm rãi tăng lên cao hơn

Chương 45: Từ đường lục gia Trước

Hô…

Sáng sớm ngày thứ hai, Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm trọc khí trong người, hào quang sáng bóng quanh người đã không còn nữa.

– Âm Dương Linh Vũ Quyết, công pháp này thật sự quá mạnh mẽ, một viên Tăng Nguyên Đan lại có thể giúp ta tăng lên thành Vũ Sĩ tam trọng.

Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, trong ánh mắt mang theo vui vẻ, cứ theo đà này, chỉ cần hắn có đủ kim tệ mua dược liệu thì hắn chắc chắn không ngừng đột phá lên cao hơn.

Sau khi luyện chế viên Tăng Nguyên Đan thứ hai, Lục Lâm Thiên liền luyện hóa viên Tăng Nguyên Đan này, trong tay hắn vẫn còn một viên Tăng Nguyên Đan, Lục Lâm Thiên lại không dám tiếp tục luyện hóa, luyện hóa một viên cần tiêu hao thời gian không ngắn, cho nên tiếp tục phục dụng viên tiếp theo thì hiệu quả sẽ giảm nhiều, đây chính là lãng phí.

Còn lại một viên Tăng Nguyên Đan, hắn định mang nó đi bán, sau đó lại đổi một ít dược liệu tiếp tục luyện chế, Lục Lâm Thiên đoán bản thân mình tiếp tục như thế, không tới ba tháng sẽ thanh lý toàn bộ số nợ trên người.

– Hình như ngày hôm nay là lễ mừng năm mới!

Lục Lâm Thiên tính tính toán toán thời gian, hắn ở trong mật thất này ngây ngốc bảy ngày, ngày hôm nay chính là lễ mừng nầm mới của thế giới này.

Trên thế giới này có một ít phong tục gần với thế giới trước, Lục Lâm Thiên hiện tại càng nhớ về thế giới trước, nhưng mà kiếp trước đã là quá khứ, hiện tại quá khứ đã không còn bao nhiêu sức nặng với hắn, chỉ là hồi ức mà thôi.

– Không biết mẫu thân hiện tại thế nào rồi.

Lục Lâm Thiên lo lắng, sau khi thu thập một phen, lại thu Hỏa Long Đỉnh vào trong trữ vật giới chỉ, hắn rời khỏi mật thất.

– Đứa nhỏ này, không biết đã xảy ra chuyện gì mà chưa trở về chứ?

Trong đình viện, La Lan thị vô cùng lo lắng, đã bảy ngày Lục Lâm Thiên vẫn chưa về.

– Tam di, Lâm Thiên không có việc gì, chắc có chuyện gì đó làm chậm trễ mà thôi.

Lục Vô Song nói ra, nhưng mà nội tâm của nàng vẫn lo lắng không dứt.

– Công tử trở về rồi.

Lục Tiểu Bạch nhìn vẫn nhìn chằm chằm ra ngoài đình viện, hắn nhìn thấy Lục Lâm Thiên đang từ xa đi tới.

– Đứa nhỏ này vì sao ngày hôm nay mới quay trở về thế, hôm nay chính là ngày tất niên đầu năm mà.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, La Lan thị mới buông lỏng tâm tình, nhưng ngoài miệng vẫn không ngừng trách cứ vài câu.

– Có chuyện làm chậm trễ, cho nên trở về muộn.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy thần sắc mẫu thân, trong lòng của hắn có cảm giác ôn hòa, đây chính là cảm giác tình thân.

– Lâm Thiên, ăn cơm đi, tam di vẫn chờ đệ đấy, cơm nước xong đi theo ta, phụ thân ta bảo ta mang đệ tới từ đường.

Lục Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên nói ra.

– Đi từ đường làm cái gì?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Đi tế tổ ah, đợi tí nữa tất cả người Lục gia sẽ đi tế tổ.

Lục Vô Song nói ra.

– Tế tổ, hình như đệ chưa từng đi bao giờ, đệ không đi.

Lục Lâm Thiên lập tức sững sờ, trong trí nhớ của hắn, chính mình từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ đi từ đường, hiện tại bảo hắn đi, hắn không có bao nhiêu hứng thú.

– Lâm Thiên, con phải đi.

La Lan thị lập tức nói ra.

– Mẫu thân, bọn họ bảo con đi thì đi sao, tính là cái gì chứ, con không đi, Lục gia không có bao nhiêu quan hệ với con cả.

Lục Lâm Thiên nói ra.

– Lâm Thiên, sao con lại nói như thế, trên người của con đang chảy huyết mạch Lục gia đấy, con lớn lên trong Lục gia mà, nghe lời đi, con có thể tiến vào từ đường, đây là tâm nguyện của mẫu thân a.

La Lan thị nói.

– Mẫu thân, vậy người đi không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Tam di không đi, Lâm Thiên, có chút chuyện, đệ có lẽ hiểu, cần từ từ.

Lục Vô Song nói nhỏ.

– Vậy đệ càng không đi!

Lục Lâm Thiên nói, trong mắt đã mang đầy lãnh ý, đoán chừng Lục gia thấy mình bây giờ trở thành võ giả mới cho phép mình tiến vào từ đường, nhưng mà với hắn mà nói hắn không thèm.

– Lâm Thiên, con có nghe lời hay không, có phải muốn mẫu thân quỳ xuống cầu xin con đi đúng không?

La Lan thị nói ra, trong thần sắc đã mang theo giận dữ, đồng thời trong ánh mắt mang theo khẩn cầu nhìn Lục Lâm Thiên.

– Mẫu thân…

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên run lên, trong lòng mẫu thân vẫn hy vọng mình có thể đi vào từ đường Lục gia, sau đó chính là hy vọng mình có thể vào một ngày nào đó nhận tổ quy tông, nhưng mà mình hoàn toàn không có quá nhiều hảo cảm với Lục gia này.

– Được rồi, mẫu thân, con đi.

Nhìn thấy thần sắc của mẫu thân, Lục Lâm Thiên lại không cách nào cự tuyệt được.

– Vậy là tốt rồi, ăn cơm trước đi, cơm nước xong xuôi thì đi từ đường.

La Lan thị nhìn thấy Lục Lâm Thiên đáp ứng, lập tức cao hứng ra mặt, ý cười hiện ra trong mắt.

Mọi người ngồi xuống, trên bàn đã bày ra rất nhiều mỹ thực, vô cùng phong phú, ít nhất trong trí nhớ Lục Lâm Thiên thì đây là lần đầu tiên ăn được nhiều món ngon như thế.

Lúc ăn cơm nhìn ra được tâm tình La Lan thị thật tốt, vẫn gấp thức ăn cho Lục Lâm Thiên cùng Lục Vô Song, còn có Lục Tiểu Bạch đang ngồi bên cạnh.

– Lâm Thiên, sau khi tế tổ thì trong tộc sẽ tổ chức đọ sức cho người trẻ tuổi, đệ có thử hay không?

Ăn cơm xong, Lục Vô Song mang theo Lục Lâm Thiên đi tới từ đường Lục gia.

– Không cần.

Lục Lâm Thiên nói ra, tỷ thí trong tộc hắn không có hứng thú tham gia.

– Tỷ biết rõ đệ có ngăn cách với Lục gia, nhưng mà tỷ muốn nói rằng, nếu đệ có cơ hội tiến vào Vân Dương Tông, đến lúc đó người nào muốn đối phó đệ cũng không dễ dàng như vậy, sẽ có bận tâm và cố kỵ.

Lục Vô Song nói ra.

– Vô Song tỷ, đệ nhớ tỷ hình như là đệ tử Vân Dương Tông a?

Lục Lâm Thiên nói.

– Lần trước chẳng phải đã nói với đệ rồi sao, năm sau tỷ phải trở về Vân Dương Tông, lần này là thời gian ba năm Vân Dương Tông tuyển nhận đệ tử mới, nếu đệ đại biểu Lục gia tham gia tỷ võ, vậy có thể tiến vào Vân Dương Tông, đến lúc đó cũng có thể cùng tỷ đi Vân Dương Tông.

Lục Vô Song nói ra.

– Vân Dương Tông là nơi thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi, nghe nói qua Vân Dương Tông, nhưng mà hắn không hiểu.

– Vân Dương Tông chính là một trong tam tông tứ môn của nơi này, cường giả như mây, ở trong Vân Dương Tông có thể được rèn luyện và học tập tốt nhất, tất cả mọi người đều mơ ước gia nhập Vân Dương Tông đấy.

Lục Vô Song nói.

– Tiến vào Vân Dương Tông rất khó sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Đó là đương nhiên, người thiên phú bình thường thì Vân Dương Tông sẽ không thu, mà cả trấn Thanh Vân này chỉ có năm người mà thôi, mỗi lần như thế chỉ có người Lục gia, Vương gia, Dương gia, Tần gia, La gia năm đại gia tộc tranh đoạt danh ngạch, còn có một chút gia tộc thực lực tương đối yếu cũng tham gia, mỗi gia tộc chỉ có thể chọn ra hai người, sau đó chọn ra năm người cuối cùng trong ba bốn mươi người đó gia nhập Vân Dương Tông.

Lục Vô Song trả lời, lập tức nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, lại nói:

– Đương nhiên, nếu Linh giả thì có thể trực tiếp gia nhập Vân Dương Tông, hơn nữa còn trở thành đệ tử thân truyền.

Chương 46: Chuẩn bị tế tổ

– Xem ra Linh giả không giống nha!

Lục Lâm Thiên khẽ mĩm cười nói.

– Lâm Thiên, đệ quyết định phải thử một chút đấy.

Lục Vô Song hỏi.

– Đệ không có hứng thú, đệ còn muốn ở bên cạnh mẫu thân, không muốn đi Vân Dương Tông.

Lục Lâm Thiên trả lời, trong lòng hắn hơi tò mò về Vân Dương Tông, có thể tiếp nhận rèn luyện cùng bồi dưỡng tốt nhất, thật sự làm cho tất cả mọi người động tâm, nhưng mà mình tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết lại không tiện tu luyện trong Vân Dương Tông, vẫn nên ở ngoài thì tốt hơn, đến Vân Dương Tông, tự nhiên không tránh được có một chút hạn chế.

– Tiểu tử, Vân Dương Tông ngươi đi thì tốt hơn, trong Vân Dương Tông có một thứ tốt, nếu ngươi đạt được, có lẽ có chút tác dụng.

Đúng lúc này một giọng nói quen thuộc truyền vào trong tai Lục Lâm Thiên.

– Đệ đang nhìn cái gì thế?

Lục Vô Song nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên nói ra.

– Không có gì.

Lục Lâm Thiên nói:

– Vô Song tỷ, tỷ thí trong tộc ngày hôm nay là thế nào?

– Thế nào, đệ thay đổi chủ ý sao.

Lục Vô Song mỉm cười, lập tức nói:

– Hôm nay trong gia tộc sẽ tổ chức kiểm tra, tu vị đến Vũ Sĩ thì có thể tham gia tỷ thí, hai người cuối cùng sẽ đại biểu Lục gia đọ sức với các đại gia tộc trong trấn Thanh Vân, mà những người thiên phú tốt sẽ ở lại trong gia tộc bồi dưỡng.

– Ồ.

Lục Lâm Thiên đáp nhẹ một tiếng, hai người lúc này đi tới đình viện rộng rãi, dọc theo con đường này có rất nhiều người hầu nhìn Lục Lâm Thiên đều gật đầu, ánh mắt và thần sắc so với trước kia hoàn toàn là một trời một vực.

– Chúng ta đến rồi.

Lục Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên nói ra.

– Từ đường Lục gia.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào bốn chữ xanh to trên biển, kiểu chữ hùng hậu hữu lực, không giống như là người bình thường viết, hắn hơ tò mò.

– Vô Song tiểu thư.

Bên ngoài đình viện, hai người hầu tôn kính hành lễ, lập tức hiếu kỳ nhìn qua Lục Lâm Thiên.

– Lâm Thiên, chúng ta vào đi thôi.

Lục Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên nói ra.

Theo sau Lục Vô Song, Lục Lâm Thiên đi vào từ đường, mà ở trước từ đường chính là một cái sân rộng, nơi này có hơn trăm người tới từ nội viện, Lục Lâm Thiên vừa nhìn cũng nhận ra được, hơn trăm người này là đệ tử trực hệ và chi thứ của Lục gia, đều là người trẻ tuổi.

Mà Lục Lâm Thiên cũng chú ý tới phía trước, ở đó đám người Lục

Thiếu Hổ, Chu Hải Minh tụm năm tụm ba, thần sắc không thay đổi, Lục Lâm Thiên cũng để ý tới.

Nhìn thấy Lục Vô Song cùng Lục Lâm Thiên hai người đi tới, thần sắc tất cả mọi người biến đổi, đối với Lục Lâm Thiên, đệ tử Lục gia tự nhiên vô cùng quen thuộc, thân phận Lục Lâm Thiên cũng là trò cười của Lục gia.

– Sao hắn tới đây?

– Hắn không phải là người Lục gia, không phải không thể đi vào từ đường sao?

– Nghe nói Lục Lâm Thiên đã là vũ giả, còn có tu vị Vũ Sĩ, đoán chừng như vậy mới có thể tiến vào từ đường a, gia chủ khả năng muốn hắn nhận tổ quy tông.

– Thực lực Vũ Sĩ, thiên phú không tồi, lúc trước Vô Song tiểu thư mười sáu tuổi cũng có thực lực Vũ Sĩ, hiện tại đã là đệ tử Vân Dương Tông rồi.

– Ngươi biết cái gì, lúc này Lục Thiếu Hổ, Chu Hải Minh nghe nói đều là Vũ Sĩ, Lục Mị cùng Lục Thiếu Hùng đã đạt tới Vũ Sĩ cực hạn.

– Vẫn là đệ tử trực hệ tốt hơn, những chi thứ chúng ta đã thua ngay từ đầu rồi.

Một ít người đã bắt đầu ở lặng lẽ nghị luận, đối với Lục Lâm Thiên trở thành vũ giả gần đây, người trong Lục gia đều biết được.

– Trong từ đường này, không phải người Lục gia thì tốt nhất rời hỏi, a miêu a cẩu gì cũng có thể tiến vào sao?

Một giọng nói trào phúng truyền tới, nói chuyện lại chính là Lục Thiếu Hổ.

Thần sắc Lục Lâm Thiên trầm xuống, Lục Thiếu Hổ tự nhiên nói là mình, đúng là mẹ nào con nấy, trong trí nhớ Lục Lâm Thiên biết được, Lục Thiếu Hổ bình thường không ít lần khi nhục Lục Lâm

Thiên.

– Lục Lâm Thiên, chính là nói ngươi đấy, ngươi tới từ đường làm cái gì?

Chu Hải Minh cười nhạo nói, lần trước trong hậu hoa viên bị Lục Lâm Thiên cướp đi danh tiếng, hắn vẫn nhớ kỹ tới bây giờ, trong nội tâm vẫn ghi hận không thôi.

– Vậy ngươi tới làm cái gì, Chu gia từ khi nào biến thành Lục gia rồi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, nếu từ đường Lục gia không phải mẫu thân bảo mình tới, chính mình đúng là không muốn đến, về phần Chu Hải Minh này, trong trí nhớ Lục Lâm Thiên biết rõ hắn cũng không tốt tới đâu, cho dù là cháu của nhị cô phu cũng không cần phải nể tình.

– Ngươi…

Chu Hải Minh lập tức giận dữ, hắn lai lạnh nhạt nói:

– Ta chẳng muốn chấp nhặt với tạp chủng làm gì.

– Chu Hải Minh, ngươi đủ rồi, Lâm Thiên chính là do phụ thân ta gọi tới, ngươi có tư cách gì nói này nói kia.

Lục Vô Song quát.

Chu Hải Minh hung hăng không thôi, trước mặt Lục Vô Song thì hắn không dám nói thêm cái gì, hung dữ nhìn Lục Lâm Thiên sau đó quay đầu đi.

– Vô Song tỷ, đại bá cũng không có quyền lợi cho hắn vào từ đường nha, hắn cũng không phải là người Lục gia.

Lục Thiếu Hổ nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, lập tức nói ra.

– Lục Thiếu Hổ, đây là ý của gia gia, ngươi có chuyện gì thì đi gặp gia gia nói đi.

Lục Vô Song nói ra.

Nghe được Lục Vô Song nói thế, thần sắc Lục Thiếu Hổ hơi đổi, lập tức không thèm nói thêm cái gì, lão gia chủ Lục gia không phải người nào cũng có tư cách bình luận, hắn chính là người có địa vị cao nhất Lục gia.

– Vô Song tỷ, sao ngươi bây giờ mới tới.

Trong đám người, Lục Mị mặc bộ cẩm y đi tới bên cạnh Lục Vô Song, tuổi tuy nhỏ nhưng đã có khí tức vũ mị, dáng người uyển chuyển và đường cong mê người, trước ngực đã nhô lên, bộ dáng căng tràn sức sống tuổi thanh xuân.

Lục Mị đến bên cạnh Lục Vô Song và nhìn chằm chằm lên người Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt ít đi vài phần xem thường Lục Lâm Thiên, nhiều ra vài phần ý khác.

Lục Lâm Thiên cũng nhìn qua Lục Mị, từ trong ánh mắt nữ tử này, hẳn là một nữ nhân có tâm kế, tuổi còn nhỏ đã thế, lớn lên còn ghê gớm hơn nhiều, chính mình vẫn nên rời xa thì tốt hơn.

– Ân, hiện tại đến rồi, cũng không muộn.

Lục Vô Song nói ra.

– Đại gia đến, Tứ gia đến, mau nhìn.

Trong đám người bạo động nho nhỏ, chỉ thấy bên ngoài đình viện có mấy đạo thân ảnh đi tới, người đi đầu khí khái hào hùng, mặc trường bào, Lục Lâm Thiên nhận ra, đây là lão đại Lục gia Lục Đông.

Mà bên cạnh Lục Đông chính là nữ tử trung niên, bộ dáng ung dung, chính là thê tử Lục Đông Hoàng thị, cũng là dưỡng mẫu của Lục Vô Song.

Ngoài ra bên trái Lục Đông là đại hán trung niên mặc trang phục màu xanh da trời, bộ dáng có ba phần tương tự Lục Đông, lưng hùm vai gấu, ánh mắt lợi hại, Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ gì, chính là tứ thúc của Lục Lâm Thiên, gọi là Lục Tây, bên cạnh là tứ thẩm Trần thị.

Về phần nữ nhân trung niên mặc cẩm bào, bộ dáng phú quý, tóc chải cao, trên mặt quẹt qua một ít phấn son bọt nước, chính là nhị cô Lục Lâm Thiên, Lục gia lão nhị Lục Nam.

Chương 47: Kiểm tra

Lục gia tăng thêm một người con nuôi, tổng cộng là năm người, phân biệt chính là Lục Đông, Lục Nam, Lục Trung, Lục Tây, Lục Bắc, phụ thân Lục Lâm Thiên chính là lão tam Lục Trung.

Lúc này bên người Lục Nam có một nam tử trung niên mặc cẩm bào, chính là phụ thân Lục Nam của hắn, nhìn chằm chằm vào bọn họ, thần sắc Lục Lâm Thiên hơi đổi, Triệu Tuệ cũng ở trong đó, một thân hoa phục, mang theo khí chất cao ngạo, cũng đang nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

Trong lòng Lục Lâm Thiên đang suy nghĩ, Triệu Tuệ hẳn là không biết mình được tới từ đường, thế nhưng mà lúc này không nói thêm gì, đoán chừng bởi vì đại bá hoặc là người gọi là gia gia nói chuyện, không cho phép nàng phản đối.

Mà người trong Lục gia, Lục Lâm Thiên không có nhìn thấy người mà mình gọi là phụ thân, còn có tứ thúc cùng phụ thân Lục Mị, Lục Bắc. Trừ những người này ra, Lục Lâm Thiên còn nhận ra một ít trưởng lão Lục gia, địa vị trong Lục gia cũng không thấp, trưởng lão Lục gia trừ một ít đại sự Lục gia ra, chuyện khác cần trưởng lão thông qua nghị quyết mới thông qua được.

Lục Đông đi tới, những người khác không dám nói chuyện, đều là yên tĩnh đứng nguyên tại chỗ.

– Tất cả vào đi.

Lục Đông nhìn chằm chằm vào người nơi này, ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên một chút, lập tức nói với mọi người.

Mọi người theo thứ tự đi sau lưng đám người Lục Đông vào từ đường, Lục Lâm Thiên chính là người đi vào từ đường cuối cùng.

Từ đường của Lục gia so với tưởng tượng Lục Lâm Thiên còn lớn hơn một ít, từ đường đủ rộng để là chứa mọi người, trong từ đường có từng hàng linh vị, trên đó viết tên lịch đại tổ tiên Lục gia.

Lục Lâm Thiên hơi dò xét một ít, ngược lại không có bao nhiêu hứng thú, trong từ đường có hơn trăm bồ đoàn, mọi người theo thứ tự đứng đó, đệ tử trực hệ xếp trước nhất, đệ tử chi thứ xếp phía sau.

Lục Lâm Thiên đi cuối cùng, đứng ở góc cuối cùng nhìn chầm chầm về phía trước, đám người Lục Vô Song cùng Lục Mị lúc này đứng ở đầu tiên.

Lúc này thần sắc người Lục gia vô cùng trang trọng, nhìn chầm chầm vào linh vị tổ tiên phía trước, ngay cả thở mạnh cũng không dám, mà đám người Lục Đông, Lục Nam thì đi lên trước tiên.

Mọi người đứng vào vị trí, Lục Đông sắp xếp mọi người, ánh mắt vô cùng uy nghiêm, lập tức nhìn qua toàn trường, trong khoảng khắc đệ tử Lục gia lặng ngắt như tờ.

Sau khi yên tĩnh một lát, Lục Đông chậm rãi nói:

– Tổ tiên Lục gia cắm rễ ở trấn Thanh Vân đến nay, Lục gia chúng ta nhiều năm kinh doanh tại trấn Thanh Vân này…

Giọng nói hùng hậu trầm thấp của Lục Đông truyền ra, giọng nói không lớn nhưng lại truyền rõ ràng vào tai của mỗi đệ tử Lục gia, mà Lục Đông hiện tại nói một ít sự tích của tổ tiên Lục gia…

Lục Lâm Thiên nghe cũng không cảm thấy cái gì, đây chỉ là trình tự tế tổ mà thôi, ngược lại theo như lời Lục Đông nói, trong tổ tiên từng có một tổ tiên Lục gia chính là cường giả Vũ Vương, hắn nghe xong thì kinh ngạc, thực lực Vũ Vương trên cả đại lục cũng là tồn tại phượng mao lân giác, không nghĩ tới trong các tiền bối Lục gia lại xuất hiện một người như thế.

Một đám đệ tử Lục gia lúc này nghe Lục Đông nói chuyện thì cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, tâm thần kích động, những người này đều là tổ tiên Lục gia, bọn họ với tư cách đệ tử Lục gia, nghe được một ít sự tích quang vinh của Lục gia thì đương nhiên cũng cảm thấy vinh quang.

Lục Lâm Thiên cũng không nghĩ nhiều, Lục gia rất nhiều đời trôi qua, tự nhiên là có sự tích anh hùng, chính mình với tư cách một kẻ xuyên việt, chuyện này cũng không quan hệ quá lớn với hắn.

– Hiện tại bái tế tổ tiên, nguyện mong truyền thừa Lục gia không tắt!

Lục Đông nói câu này hoàn toàn không lớn nhưng nó vô cùng có lực hấp dẫn.

– Tế tổ!

Lục Đông nhìn qua bốn phía, đôi mắt của hắn đầy uy nghiêm, không có chút chấn động nào cả, lập tức dẫn đầu quỳ xuống, cả đám người sau lưng hắn như Triệu Tuệ, Chu Lập Hưng, Chu Hải Minh cũng trung thực quỳ xuống.

Đệ tử Lục gia cũng quỳ xuống, bắt đầu ba bái chín khấu, về phần Lục Lâm Thiên, hắn vẫn quỳ trên đất, bái cũng chỉ cúi đầu mà thôi, tổ tiên Lục gia có liên quan gì tới mình đâu, bái này cũng là thay Lục Lâm Thiên bái.

– Tốt, đứng dậy a.

Ba quỳ chín khấu xong, Lục Đông đứng dậy nói với đám đệ tử Lục gia sau lưng.

Mọi người đứng dậy, trong thần sắc đầy chờ mong và mong đợi, kế tiếp mới là chuyện của thế hệ trẻ Lục gia.

– Hiện tại đi diễn võ trường a, đi kiểm tra!

Lục Đông nhìn mọi người nói ra.

– Đi kiểm tra!

Một đám đệ tử Lục gia hưng phấn lên, rốt cuộc tỷ thí trong Lục gia cũng bắt đầu, đây mới là chờ đợi chính thức của đệ tử Lục gia.

Đệ tử Lục gia hưng phấn xông ra cửa, Lục Lâm Thiên thần sắc đấu diếm, nhưng trong lòng thì cũng nghĩ đến Nam thúc bảo mình đi vào Vân Dương Tông, vậy mình phải tham gia thi đấu trong tộc mới được, nếu không hắn không thể tiến vào Vân Dương Tông.

– Lâm Thiên, ngươi cũng đi kiểm tra đi.

Vào lúc này giọng của Lục Đông lọt vào trong tai Lục Lâm Thiên.

– Lâm Thiên, ta mang ngươi đi.

Một giọng nói dịu dàng truyền tới, làm Lục Lâm Thiên ngoài ý muốn là, Lục Mị đi tới trước mặt hắn.

Lúc này Lục Mị mỉm cười nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, hương thơm lọt vào trong mũi của hắn, Lục Lâm Thiên cảm thấy vô cùng kỳ quái, Lục Mị này không ngờ lại lấy lòng của mình.

– Lâm Thiên, chúng ta đi thôi.

Lục Vô Song hiện tại đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

– Ân.

Lục Lâm Thiên không có cự tuyệt, theo như Nam thúc nói chuyện, chính mình phải nghĩ biện pháp đi vào Vân Dương Tông mới được, không biết trong Vân Dương Tông này có bảo vật gì khiến Nam thúc cũng để ở trong lòng, dùng ánh mắt Nam thúc, thứ lọt vào trong mắt chắc chắn chính là bảo bối.

– Đại ca, sao Lục Lâm Thiên có thể tham gia kiểm tra chứ?

Lục Lâm Thiên, Lục Vô Song vừa rời đi, trong từ đường, sắc mặt Triệu Tuệ khó coi nhìn chằm chằm vào Lục Đông hỏi.

– Tam muội, đây là phụ thân phân phó, có nghi vấn thì đi hỏi phụ thân đi.

Lục Đông nói ra.

– Ta cho tiểu tử kia tới từ đường đã là cực hạn, chẳng lẽ Lục gia cố ý gây khó xử ta sao, khi dễ nhà mẹ đẻ của ta không người sao? Nên nhớ Lục gia lúc trước đáp ứng ta thế nào.

Triệu Tuệ nói ra.

– Tam muội, ngươi đây là ngươi nói cái gì, Lục gia đáp ứng ngươi vĩnh viễn không nhận Lâm Thiên quay về Lục gia, nhưng mà ngươi cũng đã đáp ứng, không được khó xử mẫu tử bọn họ a, nhưng những năm qua ngươi có làm khó bọn họ hay không, trong lòng ngươi rõ ràng, chuyện này cứ thế đi, chúng ta đi xem bọn họ kiểm tra, thiên phú Thiếu Hổ không tệ, rất có hi vọng tiến vào Vân Dương Tông, ngươi cũng đừng nói thêm câu nào nữa.

Lục Đông nói xong, hắn rời khỏi từ đường.

– Đệ muội, ngươi đã nghĩ nhiều, ít nhất tiểu tử kia muốn chính thức nhận tổ quy tông cũng sẽ không dễ dàng như vậy.

Lục Nam đến bên người Triệu Tuệ nói ra.

– Ta thấy Lục gia đúng là muốn tiểu tử kia nhận tổ quy tông a, nhận tổ quy tông, ta kiên quyết không đồng ý.

Triệu Tuệ hừ lạnh một tiếng, nổi giận đùng đùng ra khỏi từ đường

Chương 48: Thiên phú thật tốt

Phu thê Lục Nam và Chu Lập Hưng nhìn nhau, lập tức ra khỏi từ đường, đi vào diễn vũ trường.

Lục gia diễn võ trường diện tích cũng không nhỏ, bình thường chính là cấm địa của Lục gia, chỉ có đệ tử trong tộc Lục gia đạt được phê chuẩn mới có thể đi vào, đệ tử và người hầu không có được phê chuẩn mà tiến vào sẽ nghiêm phạt không tha.

Lúc này trên diễn vũ trường đã sớm dựng sẵn đài cao, tụ tập không ít người hầu Lục gia ở chung quanh, hôm nay người hầu Lục gia cũng có thể tiến vào diễn vũ trường, đồng thời hôm nay là lễ mừng năm mới, Lục gia cũng cho tất cả người hầu được nghỉ và tiền lì xì, những người hầu lúc này mừng như nở hoa.

Mà mọi người tụ tập bên ngoài diễn vũ trường chính là muốn quan sát kiểm tra và tỷ thí mỗi năm một lần của Lục gia, đặc biệt là hai người thắng hôm nay sẽ đại biểu Lục gia đi tham gia tỷ thí của Vân Dương Tông, nếu tiến vào Vân Dương Tông, đây chính là cơ hội làm cho người ta hâm mộ.

Lục Lâm Thiên đi cùng Lục Vô Song và Lục Mị đến diễn vũ trường, diễn vũ trường này hắn tới lần đầu tiên, cho dù là Lục Lâm Thiên lúc trước cũng chưa từng tới bao giờ.

Trên đường đi, Lục Mị đều lấy lòng Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên chỉ cười nhạt, không biết trong lòng tiểu mỹ nhân này nghĩ cái gì.

Lúc này ba người Lục Lâm Thiên đến diễn vũ trường, cả đám đệ tử Lục gia tham gia tế tổ đã tới trước, cả đám vô cùng kích động, đây chính là cơ hội thật tốt, nếu có thể đại phóng dị sắc, cho dù không cách nào đại biểu Lục gia đi quyết chiến với các đại gia tộc trong trấn Thanh Vân này, như vậy cũng sẽ được Lục gia bồi dưỡng, đối với tiền đồ của mình sẽ có lợi vô cùng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào vũ trường, cả đám người hầu Lục gia và một ít tộc nhân khác vây quanh bên ngoài diễn vũ trường, cũng có bốn năm trăm người ở đây, ở thật xa Lục Lâm Thiên nhìn thấy Lục Tiểu Bạch cùng mẫu thân đang ở đó, Lục Tiểu Bạch còn không ngừng vẫy tay với hắn.

– Xếp hàng, chuẩn bị kiểm tra, đám tiểu tử các ngươi là long là trùng thì kiểm tra sẽ biết, đều ra tay toàn lực cho ta, lúc này vẫn như trước kia, đạt tới cấp độ Vũ Sĩ sẽ được ban thưởng đan dược nhị phẩm, hai người chiến thắng cuối cùng sẽ được ban thưởng hai ngàn kim tệ.

Lúc này Lục Đông, Lục Tây, Lục Nam, Triệu Tuệ đang ở trên đài cao, còn có mấy trưởng bối của Lục gia đang đứng.

– Hai nghìn kim tệ, đan dược nhị phẩm, đáng tiếc ta không phải Vũ Sĩ.

Không ít đệ tử Lục gia than thở, hơn trăm đệ tử Lục gia, đạt tới cấp độ Vũ Sĩ chỉ rải rác không có mấy, nhưng lúc này lại có mấy người vui vẻ, chính là Chu Hải Minh cùng Lục Thiếu Hổ.

– Lâm Thiên ca, ngươi hình như đã là Vũ Sĩ a, nên cố gắng lên, ta xem trọng ngươi.

Lục Mị vũ mị cười cười nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, Lục Mị cố ý phóng điện, tuổi còn nhỏ cũng đã làm cho người ta không chịu nổi, nếu qua vài năm còn không biết sẽ tai họa cho bao nhiêu người đây.

Lục Vô Song lúc này thần thái sinh ra nghi hoặc, trong Lục gia hiện tại đang nói Lục Lâm Thiên chính là vũ giả Vũ Sĩ, nhưng mà nàng biết Lục Lâm Thiên chính là linh giả a.

– Tiếp nhận kiểm tra, đứng bên này!

Phía trước có âm thanh truyền tới, không ít đệ tử Lục gia chuẩn bị kiểm tra đứng xếp hàng.

– Lâm Thiên ca, chúng ta đi qua đi, ta cũng muốn kiếm tra đấy.

Lục Mị nói với Lục Lâm Thiên.

– Lâm Thiên đi thôi, ta cũng không cần tiếp nhận kiểm tra.

Lục Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên nói ra.

Lục Lâm Thiên theo Lục Mị đi tới sau lưng một đám đệ tử Lục gia, xuyên thấu qua đám người thì nhìn thấy nhiều đệ tử Lục gia đang được kiểm tra, một trưởng lão Lục gia mặc trường bào màu xám xuất ra một quả thủy tinh cầu lớn như lòng bài tay, đệ tử Lục gia nhắm mắt tỉnh thần, năm ngón tay đặt lên thủy tinh cầu này.

Tên đệ tử Lục gia này vận công vào thủy tinh cầu, đột nhiên xuất hiện hào quang màu đỏ.

– Lục Lãng, hỏa hệ Vũ Đồ tam trọng, thiên phú bình thường, tiếp theo.

Trưởng lão Lục gia lớn tiếng tuyên bố, đệ tử Lục gia tiếp theo đi lên tiếp nhận kiểm tra.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào đệ tử Lục gia tiếp nhận kiểm tra, tuổi chừng mười sáu mười bảy lại là Vũ Đồ tam trọng, thiên phú bình thường, xem sắc mặt của thiếu niên này mang theo thất vọng.

Đệ tử Lục gia thứ hai đi lên, năm ngón tay phải cầm lấy thủy tinh cầu, thủy tinh cầu lập tức bắn ra hào quang màu vàng đất.

– Lục Thanh, thổ hệ Vũ Đồ ngũ trọng, thiên phú trung đẳng, tiếp theo.

Trưởng lão Lục gia nói ra, hơn ngàn đệ tử Lục gia đi lên tiếp nhận kiểm tra, mà đệ tử Lục gia này mạnh hơn người trước một chút.

– Lục Minh, thủy hệ Vũ Đồ tứ trọng, thiên phú trung đẳng, tiếp theo.

– Lục Lộ, hỏa hệ Vũ Đồ bát trọng, thiên phú thượng đẳng, tiếp theo.

– Lục Bạch, thổ hệ Vũ Đồ lục trọng, thiên phú trung thượng, tiếp theo.

– Lục Vân, thủy hệ Vũ Sĩ nhị trọng, thiên phú thật tốt, tiếp theo.

Trưởng lão Lục gia khẽ giật mình, lập tức nói ra, thiếu nữ mười bảy mười tám tuổi mỹ mạo thanh tú, mặc váy dài màu xanh đứng đó đã trở thành tâm điểm của đệ tử Lục gia, nàng đã đột phá Vũ Sĩ, thiên phú đã thật tốt.

…………………

Một đệ tử Lục gia lại đi lên kiểm tra, trong chi thứ Lục gia cũng có không ít thế hệ thiên phú thượng đẳng, làm cho một đám người Lục gia cao hứng không thôi, người trẻ tuổi thiên phú thượng đẳng chính là tiền đồ sau này của Lục gia.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào cảnh kiểm tra kia, sau đó nhìn ra thiên phú không đơn thuần nhìn vào tu vị và thực lực, mà là nhìn thực lực với tuổi tác, một là sáu tuổi Vũ Đồ lục trọng và một hai mươi tuổi Vũ Đồ lục trọng, thiên phú hoàn toàn khác nhau, tuổi càng nhỏ chứng minh thiên phú càng cao.

Sau nửa canh giờ phía trước đã kiểm tra không ít, còn lại chỉ còn có Chu Hải Minh, Lục Thiếu Hổ, Lục Thiếu Hùng, Lục Mị và mấy đệ tử trực hệ Lục gia, đương nhiên còn có Lục Lâm Thiên ở trong đó, mà đệ tử trực hệ Lục gia kiểm tra chính là tiêu điểm của người ta, dù sao từ bồi dưỡng, đệ tử trực hệ Lục gia chiếm được tiện nghi không nhỏ.

Trên đài cao, sắc mặt Lục Đông, Lục Tây nghiêm túc, mấy đệ tử trực hệ Lục gia cấp độ thế nào bọn họ hiểu rõ, so với chi thứ thì mạnh hơn không ít, đương nhiên trong đệ tử chi thứ, Lục Vân chính là người làm cho đám người Lục Đông, nhưng mà càng làm mừng rỡ.

– Lão Tứ, Thiếu Hùng thiên phú không tệ a.

Lục Đông nghiêng người nhìn qua Lục Tây lưng hùm hàm gấu

nói.

– Là không tệ, chỉ có chưa đột phá lên cấp độ Vũ Sĩ, còn kém một chút.

Lục Tây thở dài, nhưng mà trong thần sắc lại vui vẻ, con của hắn Lục Thiếu Hùng tuy chưa đột phá lên Vũ Sĩ, nhưng tuổi chưa tới mười lăm đã là Vũ Đồ cửu trọng, đây là thiên phú thật tốt, phóng nhãn Lục gia, thiên phú này cũng là số một số hai, cấp độ tăng lên không kém gì Lục Vô Song chút nào.

Chương 49: Thiên phú thật tốt 2

Thiên phú thật tốt 2– Thiếu Hùng chưa tới mười lăm tuổi, ba năm sau, Vân Dương Tông sẽ nhận người lần nữa, Thiếu Hùng nhất định không có vấn đề, thiên phú này cũng không kém gì Vô Song, hảo hảo bồi dưỡng, trẻ tuổi Lục gia ta hiện tại sẽ vượt qua những nhà khác.

Lục Đông cười nói, một gia tộc trừ dựa vào cường giả ra, huyết mạch mới mạnh mẽ cũng là căn cơ của gia tộc, đây là gốc rễ của một gia tộc.

– Lão đại, ngươi xem lần này hai người cuối cùng sẽ là ai đi tranh đoạt với Vương gia, Dương gia đây?

Lục Tây nói.

– Cái này, bây giờ còn khó mà nói, Thiếu Hổ đã sớm đạt tới cấp độ Vũ Sĩ, Hải Minh cũng thế, vốn nên là hai người này, nhưng mà hiện tại Lục Vân đã làm cho chúng ta kinh hỉ, tăng thêm Lâm Thiên, có thể nói trong thế hệ trẻ Lục gia chúng ta cũng được tính là thiên tài đông đúc.

Lục Đông cười nói.

– Đại ca, Lục Lâm Thiên chưa tính là người Lục gia a?

Thần sắc Triệu Tuệ trầm xuống phản bác.

– Lâm Thiên tốt xấu gì cũng có huyết mạch Lục gia chúng ta, nghe nói một người trong lúc bất tri bất giác đạt tới cấp độ Vũ Sĩ, loại thiên phú này cũng là hãn hữu, tam tẩu nên cân nhắc cho Lục gia, cũng không cần quá mức so đo.

Lục Tây lúc này nhàn nhạt nói ra, dường như quá không chào đón Triệu Tuệ, lời thẳng dạ thẳng, cũng không quanh co lòng vòng.

– Tốt, chuyện này nói sau, mau nhìn Thiếu Hùng kiểm tra kìa.

Thần sắc Lục Đông tươi cười, ánh mắt mọi người hiện tại nhìn qua.

Trong tràng, Lục Lâm Thiên hiện tại nhìn thấy Lục Thiếu Hùng mặc hộ hoa phục, mang theo vài phần khí khái hào hùng, tay phải đặt lên thủy tinh cầu, thủy tinh cầu chậm rãi xuất hiện quang mang màu lam.

– Lục Thiếu Hùng, thủy hệ Vũ Đồ cửu trọng, thiên phú thật tốt.

Trưởng lão Lục gia hưng phấn lên, thời điểm mười lăm tuổi đã sắp đột phá Vũ Sĩ, vậy càng khó lường, từ khía cạnh nào đó nó đã đại biểu cho đại tiền đồ.

Kế quả kiểm tra vừa ra, trong Lục gia có không ít thiếu nữ ánh mắt nhìn chằm chằm vào Lục Thiếu Hùng, cả đám có chung biểu hiện bộ dáng mê trai.

– Thiên phú này không kém a, ba năm sau, đi Vân Dương Tông là chắc chắn rồi.

Lục Đông cũng vô cùng cao hứng, đây chính là tiền đồ của Lục gia a.

Lục Tây cùng Trần thị hai người hiện tại vui vẻ, thiên phú này đúng là không kém.

– Tiếp theo.

Trưởng lão Lục gia nói nhỏ, lập tức Chu Hải Minh đi nhanh lên trên, trong thần sắc đầy ngạo nghễ, dường như mang theo vài phần tự tin.

– Nhị tỷ, nhị tỷ phu, thực lực Hải Minh tới bước kia rồi?

Trên đài cao, Lục Tây hỏi.

– Gần đây ta cũng không có hỏi hắn, không quá rõ ràng.

Lục Nam mỉm cười, dường như có vài phần tự tin về con mình.

– Hải Minh năm nay mười chín tuổi, ta nghe nói hắn sớm đột phá lên Vũ Sĩ.

Lục Tây nói nhỏ.

– Đúng vậy a, ba năm trước đây Hải Minh vừa vặn không ở Lục gia, bằng không lần trước đã cùng Vô Song đi Vân Dương Tông.

Chu Lập Hưng cười nói.

Lúc này Chu Hải Minh tay phải cầm lấy thủy tinh cầu, trong thần sắc mang đầy ý cười, vận công rót chân khí vào, trên thủy tinh câu xuất hiện quang mang.

Lục Lâm Thiên hiện tại cũng tò mò nhìn qua, cảm giác khí tức trên người Chu Hải Minh, Lục Lâm Thiên cũng có thể biết rõ, trong mọi người, thực lực Chu Hải Minh hẳn là mạnh nhất.

Hào quang màu vàng đất từ trong thủy tinh cầu bắn ra ngoài, hào quang này chói mắt hơn các hào quang khác nhiều, đối với thủy tinh cầu này, Lục Lâm Thiên xem mà không hiểu.

– Chu Hải Minh, thổ hệ Vũ Sĩ thất trọng, thiên phú thật tốt.

Trưởng lão Lục gia lớn tiếng tuyên bố, những năm qua có thể đo lường ra một thiên phú thật tốt đã rất khó tìm, năm nay kiểm tra ra nhiều người như thế, đủ để khiến hắn hưng phấn rất lâu.

– Vũ Sĩ thất trọng, đúng là không tệ a.

Lục Đông cũng cảm thán, nói:

– Nếu như lúc trước tiến vào trong Vân Dương Tông, tu vị hiện tại chắc chắn đã đột phá Vũ Sư a.

– Chúc mừng nhị tỷ, xem ra lần này Hải Minh muốn đi Vân Dương Tông cũng không khó.

Lục Tây nói ra.

– Chuyện này còn khó nói, không biết trong gia tộc khác còn có cường giả khác hay không.

Lục Nam cười nói, lo lắng trong gia tộc khác có người mạnh hơn, về phần người trong Lục gia nàng đã không đặt trong lòng, dựa theo những năm qua mà xem, Vũ Sĩ tứ trọng đã có thể tiến vào trong Vân Dương Tông.

Từ kết quả kiểm tra mà nhìn, trong Lục gia có không ít thiếu nữ đưa mắt nhìn qua.

Chu Hải Minh cũng cười đắc ý, ở Lục gia, trong thế hệ trẻ không ai có thực lực vượt qua lần, lần này hắn đi Vân Dương Tông chắc rồi, đến Vân Dương Tông, tiền đồ của hắn sẽ tươi sáng.

– Tiếp theo.

Trưởng lão áo xám tiếp tục nói.

Lúc này mặc một bộ cẩm bào, trong thần sắc Lục Thiếu Hổ mang theo vẻ kiêu ngạo đi tới phía trước, trong mắt vui vẻ.

Trên khán đài Triệu Tuệ cũng nhìn qua, bộ dáng rất vui vẻ.

– Bắt đầu.

Trưởng lão áo xám nói ra.

Lục Thiếu Hổ đặt tay phải lên thủy tinh cầu, vui vẻ thu liễm, hắn bắt đầu rót chân khí vào, không gian chung quanh sinh ra chân động vô hình.

– Thuộc tính thổ hệ, còn có thuộc tính mộc hệ.

Thân là vũ giả toàn hệ, Lục Lâm Thiên lập tức linh mẫn phát giác được trong không gian chung quanh lúc này tồn tại hai chủng loại thuộc tính nguyên tố.

– Chẳng lẽ là vũ giả song hệ?

Lúc này trong đầu Lục Lâm Thiên xuất hiện ý niệm này.

Trên thủy tinh cầu bắn ra hào quang chói mắt, thủy tinh cầu phân ra hào quang nửa xanh nửa vàng tranh nhau cùng sáng, mà Lục Đông, Lục Nam, Lục Tây và các trưởng lão khác trên khán đài đứng bật dậy.

– Lục Thiếu Hổ, thổ hệ, mộc hệ, vũ giả song hệ, Vũ Sĩ tam trọng, thiên phú đặc cấp.

Trưởng lão áo xám kinh ngạc hít sâu một hơi, vũ giả song hệ tại Đại lục Linh Vũ tuyệt đối là tồn tại phượng mao lân giác, đặc biệt Lục Thiếu Hổ hiện tại chưa tới mười sáu tuổi đã là Vũ Sĩ tam trọng, thiên phú bản thân khó lường, so với Lục Thiếu Hùng còn tốt hơn nhiều, thiên tài như thế tuyệt đối thuộc về đặc cấp, tiền đồ vô cùng tươi sáng.

– Trời ạ, vũ giả song hệ,

Một đám người Lục gia cũng kinh ngạc không thôi, song hệ vũ giả, đối với Lục gia là thế gia vũ đạo mà nói, tự nhiên biết rõ ý nghĩa đại biểu trong đó.

– Tam muội, ngươi dấu diếm chúng ta thật lâu a, Thiếu Hổ không ngờ lại là vũ giả song hệ, sao ngươi không nói cho chúng ta biết.

Lục Đông lúc này cũng kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm, vũ giả song hệ, Lục gia chưa từng xuất hiện qua.

– Đúng vậy tam tẩu, Thiếu Hổ không ngờ lại là vũ giả song hệ, sao có thể không nói cho chúng ta biết.

Lục Tây lúc này cũng kinh ngạc không thôi.

– Hiện tại mọi người không phải cũng biết sao.

Triệu Tuệ mỉm cười, ánh mắt hữu ý vô ý nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên vài lần.

– Lục gia chúng ta thật sự xuất hiện một thiên tài rồi, nếu phụ thân biết chắc chắn sẽ rất cao hứng.

Lục Nam nói ra.

– Thật đúng là vũ giả song hệ ah.

Lục Lâm Thiên hơi kinh ngạc, nhưng mà cũng là không có giật mình, chính mình chính là toàn hệ vũ giả, chuyện này nhìn qua cũng chẳng có gì cả.

– Tiếp theo.

Lúc này trưởng lão áo xám thu liễm kinh ngạc, lập tức tiếp tục nói.

Chương 50: Bỗng nhiên nổi tiếng

Lục Mị nghiêm mặt, nhàn nhạt đi ra phía trước, dáng người uyển chuyển, toàn thân lung linh, lộ ra đường cong hấp dẫn trẻ trung, cũng làm cho không ít nam nhân bỏng mắt, nhưng mà tại Lục gia ai cũng biết Lục Mị ánh mắt cực cao, có thể tới gần nàng không có mấy người.

Lục Lâm Thiên nhìn qua, có lẽ Lục Mị vẫn còn là Vũ Đồ, thiên phú không tồi, nhưng so với Lục Thiếu Hùng cùng Lục Thiếu Hổ thì kém hơn một chút.

Lục Mị đặt bàn tay trắng như ngọc lên thủy tinh cầu, lập tức sau trên thủy tinh cầu bắn ra lam sắc quang mang.

– Lục Mị, thủy hệ Vũ Đồ bát trọng, thiên phú thật tốt.

Trưởng lão áo xanh nói ra.

– Lục Mị đứa nhỏ này, thiên phú cũng không tệ.

Trên khán đài, Lục Đông tán thưởng không ngớt, thiên phú này trong những người trẻ tuổi kiểm tra qua cũng có thể bài danh top năm.

Mà Lục Mị lúc này dường như cũng không hài lòng về mình, thần sắc trầm trọng, chủ yếu là bởi vì Lục Thiếu Hổ cùng Chu Hải Minh đã đoạt đi hào quang của nàng.

– Một người cuối cùng, Lục Lâm Thiên, lên đây đi.

Trưởng lão Lục gia nói ra, nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong thần sắc có chút nghi hoặc, về phần Lục Lâm Thiên, trong cả Lục gia người nhận ra cũng không ít.

Advertisement

Lục Lâm Thiên không có do dự, nhẹ nhàng tiến lên, hắn dù gì cũng là người hai đời, trước mặt thiếu niên thiếu nữ cũng không có khẩn trương.

– Hừ…

Trên khán đài, Triệu Tuệ hừ lạnh một tiếng, ngược lại không có phản ứng nào khác.

– Lâm Thiên một người có thể tu luyện tới Vũ Sĩ, thiên phú này không tệ.

Lục Tây nói ra.

– Không có người chỉ đạo, có thể mạnh tới đâu.

Lục Nam nói nhỏ một tiếng.

– Tiểu Bạch ah, ngươi nói Lâm Thiên thiên phú như thế nào?

Bên ngoài, La Lan thị khẩn trương đứng trong đám người, nhi tử có thể tham gia tế tổ, lúc này còn được tham gia kiểm tra và đọ sức, La Lan thị đã rất vui vẻ, nhưng lúc này cũng khẩn trương không biết thiên phú nhi tử như thế nào.

– Phu nhân cứ yên tâm đi, công tử nhất định không có vấn đề.

Lục Tiểu Bạch nói ra, hắn có thể trở thành vũ giả đều là nhờ công tử hỗ trợ đấy, công tử tự nhiên càng không cần phải nói.

– Vậy sao?

La Lan thị xiết chặt hai tay, thần sắc vẫn khẩn trương không thôi.

– Rót chân khí vào, trong đầu không nghĩ cái gì, điều động thuộc tính trong thân thể.

Trưởng lão Lục gia nhắc nhở Lục Lâm Thiên.

Nhắc tay phải lên, Lục Lâm Thiên đặt lên thủy tinh cầu, lập tức bình tâm tĩnh khí, chậm rãi rót chân khí vào, dẫn động thuộc tính trong cơ thể, đối với Lục Lâm Thiên mà nói đây là chuyện dễ dàng

Lập tức năm màu thanh, hồng, hoàng, bạch, lam quay chung quanh bên người Lục Lâm Thiên, dùng Lục Lâm Thiên làm trung tâm, năm loại hào quang hình thành vòng xoáy nho nhỏ, không gian bắt đầu chấn động.

– Đây là…

Nhìn thấy một màn này, trên khán đài mấy trưởng lão Lục gia Lục Đông, Lục Tây cũng biến sắc.

– Tiểu tử, ngươi khiêm tốn một chút, toàn hệ vũ giả không nên để lộ ra ánh sáng hiện giờ.

Lúc này giọng của Nam thúc vang lên bên tai Lục Lâm Thiên.

– Con quên!

Lục Lâm Thiên phục hồi tinh thần lại, cũng không muốn biểu hiện, nhưng mà nhất thời quên mà thôi, lập tức vội vàng khống chế thuộc tính của mình.

– Xảy ra chuyện gì?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc phát hiện thủy tinh cầu giống như máy móc hấp thu thuộc tính của mình, cho nên muốn bỏ thuộc tính khác cũng khó khăn.

– Thu cho ta!

Thần sắc Lục Lâm Thiên trầm xuống, thầm nghĩ trong lòng, hắn khống chế thuộc tính rất là thành thạo, lập tức vội vàng thu hồi thuộc tính, nhưng mà trong lòng vội vàng cũng chỉ thu được hai chủng thuộc tính.

Năm hào quang quanh người giảm đi hai loại, còn có ba loại sáng bóng quanh quẩn, mà lúc này trên thủy tinh cầu cũng xuất hiện ba loại ánh sáng vô cùng chói mắt, một màu vàng, một màu trắng, một màu đỏ.

– Trời ạ…

Tên trưởng lão áo xám kinh hãi lui ra sau hai bước, trong mắt kinh hãi nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, ngực phập phồng rất mạnh, dường như đang thở gấp.

Mà lúc này Lục Vô Song ở cách đó không xa cũng vô cùng kinh ngạc, nàng dường như xem hiểu hàm nghĩa của ba loại hào quang này.

Lục Lâm Thiên rút tay phải về, lúc đầu không chú ý suýt nữa bộc lộ toàn hệ thuộc tính của mình.

– Lục Lâm Thiên, thổ hệ, hỏa hệ, phong hệ, Vũ Sĩ tam hệ, Vũ Sĩ tam trọng.

Trưởng lão áo bào xám nhìn qua Lục Lâm Thiên, lập tức nhìn chằm chằm vào đám người Lục Đông trên khán đài, nói:

– Thiên phú, đỉnh cấp.

– Trời ạ, dĩ nhiên là Vũ Sĩ tam hệ.

– Trong truyền thuyết Vũ Sĩ tam hệ đều là thiên tài trong thiên tài, Lục Lâm Thiên dĩ nhiên là Vũ Sĩ tam hệ.

Tất cả mọi người điên cuồng, bọn họ không thể tưởng tượng nổi nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, giờ phút này không ai còn hoài nghi Lục Lâm Thiên là đồ củi mục nữa, nếu vũ giả tam hệ, thiên phú đỉnh cấp cũng là củi mục, vây bọn họ chính là phế vật, rác rưởi.

– Phu nhân, công tử là vũgiả tam hệ, thật tốt, công tử thật là lợi hại.

Lục Tiểu Bạch nhảy dựng lên, so với bản thân mình là vũgiả tam hệ còn hưng phấn hơn nhiều.

– Vũgiả tam hệ, đứa nhỏ này.

La Lan thị ở trong Lục gia lâu như vậy, tự nhiên là biết rõ vũgiả tam hệ đại biểu cái gì, lúc này kích động nước mắt chảy ra, giờ phút này những ủy khuất trước kia cũng không còn, tất cả đều đáng giá.

Lục Đông, Lục Tây và mấy trưởng lão Lục gia còn lại trên khán đài đứng lên, ánh mắt kinh ngạc và không dám tin nhìn qua Lục Lâm Thiên, nhưng vừa vặn bọn họ cũng nhìn thấy, tất cả không phải là giả.

– Vũgiả tam hệ, vũgiả tam hệ trong truyền thuyết, Lục gia ta không ngờ xuất hiện vũgiả tam hệ.

Lục Đông kinh ngạc không hiểu, nhưng trên mặt đầy hưng phấn cười ha hả, vũgiả song hệ đã là thiên tài, vũgiả tam hệ chính là thiên tài trong thiên tài, hơn nữa không phải vũgiả song hệ có thể so sánh.

Nếu lúc này có đại gia tộc biết rõ Lục gia xuất hiện vũgiả tam hệ, nhất định sẽ trăm phương ngàn kế tới xem, vũgiả tam hệ ah, thật sự còn thưa thớt hơn phượng mao lân giác, đây chỉ là vũgiả xuất hiện trong truyền thuyết.

Mà lúc này chỉ có sắc mặt Triệu Tuệ cực kỳ khó nhìn, nếu nói Lục Thiếu Hổ bộc lộ vũgiả song hệ làm cho tâm tình của nàng đắc ý như lên thiên đường, như vậy lúc Lục Lâm Thiên là vũgiả tam hệ chính là lúc tâm tình của nàng rơi xuống địa ngục.

Những người vây xem vô cùng xôn xao, dường như mọi người đã hoàn toàn quên đi Lục Thiếu Hổ có thiên phú vũgiả song hệ, danh tiếng vũgiả tam hệ có thể nói hoàn toàn áp đảo vũgiả song hệ.

Vũgiả song hệ là thiên tài, là tồn tại phượng mao lân giác, nhưng mà trong mắt vũgiả tam hệ thì cái gì cũng không phải.

– La Lan, không, La phu nhân, ngươi đúng là tốt số, Lâm Thiên không ngờ là vũgiả tam hệ.

– La phu nhân, ngươi cuối cùng đúng là khổ tận cam lai, về sau có phúc hưởng.

Lúc này trong đám người vây xem cũng có không ít người vây quanh La Lan thị, không ngừng nịnh nọt ton hót.

– Vũgiả tam hệ có gì ghê gớm đâu a.

Lục Lâm Thiên nhìn qua phản ứng của mọi người, khe khẽ thở dài, chính mình vội vàng nên chỉ kịp thu hai loại thuộc tính, chính mình trên thực tế thế chính là vũgiả toàn hệ, tam hệ cũng chưa tính là cái gì

Chương 51: Lục Vân đấu Lục Thiếu Hổ

– Lâm Thiên ca, ngươi thật là lợi hại ah, không ngờ lại là vũgiả tam hệ.

Lục Mị đến bên người Lục Lâm Thiên, vốn nàng vẫn đang nhìn Lục Thiếu Hổ, lúc này hai mắt đã nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

Toàn thân Lục Lâm Thiên run lên, cô gái nhỏ này đúng là khó lường, quả thực chính là máy phát điện.

– Vũgiả tam hệ, có thể chống lại yêu nữ trong Vân Dương Tông rồi, nhưng mà trên thực lực Lâm Thiên còn kém quá nhiều.

Lục Vô Song nhìn qua Lục Lâm Thiên, vũg iả tam hệ hoàn toàn vượt qua dự kiến của nàng.

– Mọi người yên lặng một chút, thực lực đến cấp độ Vũ Sĩ, hiện tại chuẩn bị đọ sức. Lục Thiếu Hổ, Chu Hải Minh, Lục Vân, Lục Lâm Thiên, bốn người các ngươi chuẩn bị, người khác lui ra.

Trưởng lão áo bào xám nhìn thấy đám đệ tử Lục gia vây lại thì quát lên.

Cả đám đệ tử Lục gia đưa mắt kinh ngạc nhìn qua Lục Lâm Thiên, không có người nào lại dám khinh thị, nghe trưởng lão áo xám nói thế thì tản ra, trong tràng chỉ còn lại Lục Vân, Chu Hải Minh, Lục Thiếu Hổ, Lục Lâm Thiên bốn người ở giữa sân, cũng chỉ có bốn người bọn họ là có thực lực VũSĩ.

Lục Lâm Thiên cảm giác thực lực của ba người, Lục Thiếu Hổ thổ hệ, mộc hệ song hệ VũSĩ tam trọng, Chu Hải Minh chính là thổ hệ VũSĩ thất trọng, Lục Vân chính là thủy hệ VũSĩ nhị trọng, tăng thêm chính mình, thực lực mạnh nhất không thể nghi ngờ là Chu Hải Minh, thực lực tương đối yếu nhược chính là Lục Vân.

– Bốn người các ngươi rút thăm đi, một người đấu một, hai người chiến thắng cuối cùng thay Lục gia đấu với các đại gia tộc trong trấn Thanh Vân, tranh giành danh ngạch tiến vào Vân Dương Tông, ai rút số 4 sẽ đấu với số 1, số 2 sẽ đấu với số 3, toàn bằng vận khí.

Trưởng lão áo xám nói xong lui ra, trong tay cầm cái hộp có bốn cây thăm.

Lục Thiếu Hổ ánh mắt lạnh lẽo nhìn qua Lục Lâm Thiên, không chút do dự thò tay rút một đầu thăm, lập tức Chu Hải Minh cùng Lục Vân hai người cũng cầm một đầu thăm.

Trong lòng Lục Lâm Thiên đã sớm có tính toán, Nam thúc bảo mình đi vào Vân Dương Tông, vậy mình phải là một trong hai người thắng trận, nhưng nếu gặp gỡ Chu Hải Minh, như vậy hơi phiền phức, Chu Hải Minh chính là thổ hệ VũSĩ thất trọng, mình mới là VũSĩ tam trọng, kém bốn cấp độ là khoảng cách khá lớn, tuyệt đối khó đối phó.

Chính mình nếu đυ.ng Lục Thiếu Hổ cùng Lục Vân bất cứ ai trong hai người đều không phải vấn đề lớn, Lục Lâm Thiên thò tay cầm cây thăm cuối cùng, chỉ thấy trên đó viết số 3.

– Hiện tại, số 1 sẽ đấu với số 4, người thắng lại có thể thay thế Lục gia tham gia đọ sức giành danh ngạch Vân Dương Tông, đồng thời đạt được hai ngàn kim tệ và một viên đan dược nhị phẩm, thua cũng có thể có được đan dược nhị phẩm, nhớ kỹ đọ sức không được hạ sát thủ, nếu không hủy bỏ tư cách, nhốt vào mật thất Lục gia diện bích.

Trưởng lão áo xám nhìn qua bốn người nói ra.

Lão giả áo xám nói xong, chỉ thấy Lục Vân cùng Lục Thiếu Hổ hai người đi lên bệ đá phía trước, mà còn lại Lục Lâm Thiên cùng Chu Hải Minh hai người mà thôi.

– Vận khí đúng là quá kém, không ngờ lại gặp Chu Hải Minh.

Thần sắc Lục Lâm Thiên hơi biến đổi, trong ba người, khó đối phó nhất chính là Chu Hải Minh.

– Hai người các ngươi có thể bắt đầu.

Lục Thiếu Hổ cùng Lục Vân hai người tiến lên, lão giả áo xám nói ra.

– Ta sẽ không khách khí.

Lục Thiếu Hổ nói một tiếng, chân khí quanh quẩn bên thân, phát ra ánh sáng nhàn nhạt, giống như bên ngoài cơ thể hình thành hào quang.

– Đến đây đi Thiếu Hổ thiếu gia.

Lục Vân nhàn nhạt nói ra, quanh người cũng có chân khí chấn động, trước người hình thành hào quang lam nhạt sáng bóng.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào Lục Vân, Lục Vân chính là đệ tử chi thứ Lục gia, khi còn nhỏ hắn chỉ nhìn thấy một hai lần, thật không ngờ, con gái mười tám biến đổi thật nhiều.

Lúc này Lục Vân mặc bộ váy tơ đỏ thẫm, cổ áo mở hơi thấp, có thể nhìn thấy bộ ngực nhỏ như ẩn như hiện và đường cong mê người, dung mạo như hoa sen, lông mày như liễu, da thịt như tuyết, mái tóc dài đen nhánh, là một tiểu mỹ nhân, bờ môi đỏ tươi nhếch lên, so với Lục Mị là phong cách khác biệt, nhưng Lục Vân lúc này cho thấy vài phần điềm đạm nho nhã, không có hấp dẫn người như Lục Mị.

– Vậy ngươi chú ý.

Thần sắc trong mắt Lục Thiếu Hổ thu liễm, chân khí ngoài cơ thể chấn động, hai người tranh đoạt danh ngạch, thắng có thể bắt được danh ngạch đi Vân Dương Tông, tự nhiên sẽ không khách khí.

Hai người tại Lục gia cũng có chút danh khí, đặc biệt là Lục Thiếu Hổ, danh khí càng lớn, lập tức không ít người hầu và đệ tử hô to cổ vũ.

Lục Lâm Thiên đánh giá hai người, Lục Thiếu Hổ chính là vũgiả song hệ, mộc thuộc tính hiếm thấy cùng thổ thuộc tính, hai thuộc tính này tương sinh hỗ trợ lẫn nhau, cho nên như hổ thêm cánh, từ cấp độ thực lực, Lục Thiếu Hổ chính là vũgiả song hệ, nếu so với Lục Vân còn muốn mạnh hơn một ít, xem ra Lục Vân không may rồi.

Ngay lúc Lục Lâm Thiên đang phân thần, Lục Thiếu Hổ cùng Lục Vân hai người đã giao thủ với nhau, hai người phất tay, Lục Vân đã hóa thành thân ảnh màu lam, dường như biết rõ mình liều mạng sẽ không chiếm được tiện nghi, chỉ có dựa vào tìm cơ hội chiến thắng.

Mà Lục Thiếu Hổ thì nhẹ nhõm hơn nhiều, biết thực lực mình mạnh cho nên lấy tĩnh chế động, hai người ngẫu nhiên giao thủ một lần, cũng không ai làm gì được hai, hai người đều lựa chọn pháp môn công kích chuẩn xác, làm cho một đám trưởng lão Lục gia và đám người Lục Đông gật đầu mỉm cười.

Ngược lại dưới đài không ít người thét to trợ uy, không ngừng hội tụ với nhau quanh quẩn diễn võ trường, làm cho hào khí diễn võ trường vô cùng náo nhiệt, ngay cả Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy nhiệt huyết sôi trào vài phần, chính mình hôm nay cũng có ngày chính diện đối mặt đối thủ.

Lục Lâm Thiên nhìn vào hai người đang đấu, nhìn qua mỗi chiêu mỗi thức của hai người, Nam thúc ngay từ đầu đã từng nói qua, trong đối chiến phải nhớ kỹ đừng nhìn đối thủ là kẻ yếu thì khinh thị, chỉ cần ra tay thì sẽ có nhược điểm, trên thế giới này không có vũ kỹ hoàn mỹ không sơ hở, dưới tình huống thực lực không hơn kém nhiều, tìm được nhược điểm của đối thủ là thắng hơn phân nửa.

– Lục Vân không ổn ah!

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, tuy Lục Vân mượn tốc độ linh mẫn tìm cơ hội, thế nhưng mà cũng tiêu hao không ít chân khí, mà Lục Thiếu Hổ vẫn không di động chút nào cả, ngẫu nhiên giao thủ một hai chiêu cũng là dựa vào đặc thù của vũ giả thổ hệ, mang tất cả lực công kích rót vào mặt đất, phương pháp này nhìn không cao minh, nhưng lại rất hữu hiệu.

– Lục Thiếu Hổ còn có chút tâm cơ.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng nói thầm.

Mà lúc này Lục Vân cũng cảm nhận đươc điểm này, dường như càng di động thì mình càng bất lợi, sắc mặt đã biến đổi, dù sao nàng còn trẻ nên không nhịn được, quát một tiếng, cũng không biết thi triển vũ kỹ gì, chỉ thấy thủ ấn trong tay biến hóa, chân khí quanh người cuồng bạo quét mạnh ra.

Chương 52: Lục Thiếu Du đấu Chu Hải Minh

Trên người Lục Vân tỏa ra ánh sáng quanh quẩn, chân khí lập tức hóa thành sóng nước ngập trời, ầm ầm bao phủ Lục Thiếu Hổ.

– Đại địa thổ thuẫn.

Lục Thiếu Hổ hét lớn một tiếng, thủ ấn trong tay biến hóa, chân khí quanh người hình thành thổ thuẫn kỳ dị, sóng nước chung quanh không cách nào vượt qua, sóng nước cao một phần thì thổ thuẫn cao một phần.

– Mộc chi đằng.

Trong thổ thuẫn lập tức xuất hiện hơn mười đầu thanh đằng bằng ngón tay cái, tốc độ cực nhanh, lập tức xuyên qua sóng nước tấn công Lục Vân.

Sắc mặt Lục Vân đại biến, thân thể mềm mại lập tức lùi nhanh lại, thủ ấn biến hóa, mấy đạo thủy tiễn bắn thẳng ra.

Thủy tiễn bắn ra đυ.ng vào thanh đằng, thanh đằng lập tức uể oải vài phần, nhưng mà mấy thanh đằng khác bao vây người Lục Vân, cuốn lấy Lục Vân cực kỳ chặt chẽ, làm cho nàng không cách nào nhúc nhích.

– Lục Vân tỷ, đắc tội.

Lục Thiếu Hổ nói nhỏ, trong thần sắc mang theo ngạo nghễ, tất cả biến mất, hất trường bào hoa lệ đi xuống.

– Vũ giả song hệ, hai chủng vũ kỹ hoàn toàn bất đồng phối hợp với nhau, uy lực đại tăng, làm cho đối thủ cũng khó lòng phòng bị.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, Lục Thiếu Hổ này đúng là có chút bổn sự, Lục Thiếu Hổ có thổ hệ vũ kỹ, lại có mộc hệ vũ kỹ, đáng tiếc chính mình chỉ có thổ hệ vũ kỹ Khai Sơn Chưởng, thân là vũ giả toàn hệ lại không có vũ kỹ nào khác, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy nội tâm phiền muộn.

Chính mình cũng từng hỏi qua Nam thúc muốn vũ kỹ thuộc tính khác, Nam thúc bảo hắn tự tìm, còn nói lúc này còn không phải thời điểm tìm hiểu nhiều vũ kỹ khác, tạp mà không tinh, tất cả đều là nói nhảm, không dùng được gì.

– Lục Thiếu Hổ chiến thắng, Lục Vân bị thua.

Trưởng lão áo xám lớn tiếng tuyên bố, kết quả này với hắn mà nói không có gì ngoài ý muốn.

Lúc này Lục Thiếu Hổ chiến thắng khiến người ủng hộ Lục Thiếu Hổ hét to như sóng to gió lớn, không ít nha hoàn tỏa ra ánh mắt mê trai.

Trên khán đài, Triệu Tuệ thần sắc vốn âm trầm lại mỉm cười.

Trưởng lão áo xám Lục gai trên vũ đài tuyên bố Lục Thiếu Hổ thắng lợi, tâm tình hoàn toàn bất đồng nhìn qua hai người rời đi, ánh mắt mọi người nhìn qua Lục Lâm Thiên và Chu Hải Minh.

– Chu Hải Minh, Lục Lâm Thiên, hai người các ngươi lên đây đi.

Trưởng lão áo xám nói ra.

Chu Hải Minh khẽ cười một tiếng, thả người nhảy lên bệ đá, gọn gàng, lập tức làm cho không ít thiếu nữ hoan hô.

Lục Lâm Thiên không nhanh không chậm đi lên, hai tay chắp sau lưng, chậm rãi đi lên bệ đá, tỷ thí không phải diễn tạp kỹ, không phải nhảy đẹp thì thắng.

– Lâm Thiên đứa nhỏ này, đầy trầm ổn, tính cách tôi luyện không tệ ah, về sau đi được rất xa.

Nhìn thấy thần thái của Lục Lâm Thiên, Lục Đông nói nhỏ.

Lục Nam cùng Chu Lập Hưng ngồi bên cạnh đang cao hứng, nghe được Lục Đông nói thế thì sắc mặt không tự nhiên.

Lục Lâm Thiên đi lên bệ đá, Lục Lâm Thiên đang suy nghĩ, đối phương mạnh hơn mình không ít, chính mình trừ thắng do đánh bất ngờ ra, cơ hội khác quả thực quá xa vời, về phần vũ kỹ, mình cũng không có gì ngoài Khai Sơn Chưởng.

– Lục Lâm Thiên, hừ, vũ giả tam hệ thì thế nào, ta sẽ cho ngươi biết hậu quả chọc ta là thế nào.

Chu Hải Minh nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, thần thái trong mắt không phân rõ là đố kỵ hay ghen ghét, hoặc là đối với Lục Lâm Thiên mà nói hắn có cả hai loại tâm tình này, hoàn toàn chính là hâm mộ ghen ghét, đang muốn tìm cơ hội giáo huấn Lục Lâm Thiên một trận.

Lục Lâm Thiên căn bản cũng không có nhìn Chu Hải Minh, chính mình không có hứng thú cãi cọ như đàn bà chanh chua, nhưng trong lòng không dám có chút chủ quan nào cả, chính mình lần đầu tiên đối mặt kẻ địch, mà đối thủ còn là kẻ mạnh hơn mình không ít, mình đã lâm vào hoàn cảnh xấu, không cẩn thận là không được.

– Các ngươi có thể ra tay, nhớ kỹ, không được hạ sát thủ, nếu không hủy bỏ tư cách.

Trưởng lão Lục gia nhìn tràng diện chung quanh, cuối cùng cất cao giọng nói.

Khi trưởng lão nói xong, cả vũ trường huyên náo yên tĩnh lại, lập tức không ít ánh mắt nhìn lên người Lục Lâm Thiên, nhưng trong những ánh mắt kia hiếu kỳ chiếm hơn phân nửa.

Lục Vô Song, La Lan thị, Lục Tiểu Bạch thì khẩn trương, đám người Lục Đông trên khán đài cũng quan sát kỹ trận này.

– Công tử, ngươi ngàn vạn phải thắng a, đây chính là vấn đề mặt mũi.

Lục Tiểu Bạch nắm chặt hai tay, cắn răng, trong nội tâm nói.

– Lục Lâm Thiên, ta sẽ cho ngươi biết sự lợi hại của ta.

Sắc mặt Chu Hải Minh trầm xuống, chân khí quanh quẩn bên người, thủ ấn mang theo hào quang màu vàng đất đánh thẳng vào l*иg ngực Lục Lâm Thiên, ra tay vừa nhanh vừa hung ác, hoàn toàn không có chút khách khí nào cả.

Cảm thụ được chân khí hùng hồn trên người Chu Hải Minh, thần sắc Lục Lâm Thiên trầm xuống, thả người nhảy lên, được Nam thúc huấn luyện nên tốc độ phản ứng của hắn không kém.

– Chẳng lẽ ngươi cũng chỉ biết chạy hay sao?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên thả người tránh đi, Chu Hải Minh lạnh nhạt nói một tiếng, hắn nói xong một khí tức cường hoành bộc phát trên người của hắn, cuối cùng hóa thành một đám hào quang màu vàng nhạt, thân hình bao phủ trong đó, tốc độ nhanh hơn không ít, một chưởng đuổi theo Lục Lâm Thiên không bỏ.

Nội tâm Lục Lâm Thiên vô cùng yên tĩnh, chân khí trong cơ thể tuôn ra, thân hình nhanh nhẹn, không có ngạnh kháng với đối thủ, thực lực của chính mình trực tiếp ngạnh kháng cũng không chiếm được tiện nghi gì, trên vũ kỹ chỉ có Khai Sơn Chưởng mà thôi, tuyệt đối là chịu thiệt.

Phanh!

Một chưởng của Chu Hải Minh đánh vào sau lưng Lục Lâm Thiên, lực lượng cường hãn bổ bệ đá xuất hiện hố sâu, trong lúc nhất thời bụi đất tung bay tứ phía.

Tốc độ hai người cực nhanh, người vây xem chung quanh chỉ thấy hai đạo thân ảnh xuyên qua xuyên lợi trên bệ đá, lực lượng cường hãn xé rách không khí, mang theo âm thanh xé gió bén nhọn.

La Lan thị ở bên ngoài nội tâm vô cùng khẩn trương, hai mắt không nháy cái nào nhìn chằm chằm vào bệ đá, sợ Lục Lâm Thiên xảy ra ngoài ý muốn.

– Tiểu tử, có bản lĩnh đứng lại.

Chu Hải Minh giận dữ nói.

– Đến đây, ta chờ ngươi, ngươi nhanh lên.

Lục Lâm Thiên cố ý cười lạnh, đứng ở phía trước nói ra, Lục Lâm Thiên hiện tại đã cảm nhận được dụng tâm lương khổ của Nam thúc, tốc độ phản ứng của mình hiện giờ còn mạnh hơn Chu Hải Minh rất nhiều, từ điểm này hắn đã chiếm ưu thế.

– Hừ, ta cho ngươi đẹp mắt.

Chu Hải Minh hét lớn một tiếng, đánh ra một chưởng tới trước.

– Ngươi quá chậm!

Lục Lâm Thiên cười khẽ, cố ý chọc giận Chu Hải Minh, thân ảnh lập tức lướt qua, không có ngạnh kháng.

Tiếng vang bén nhọn xé rách không khí, lập tức rơi vào vị trí Lục Lâm Thiên vừa mới đúng, chưởng ấn không tiếp xúc đến mặt đất, khí kình lăng lệ đã làm bệ đá nứt ra, Lục Lâm Thiên ở phía xa nhìn thấy mà kinh ngạc, lực lượng này tuyệt đối không thể khinh thường.

– Tiểu tử thật linh hoạt, ổn trọng không mất cơ linh, tốt lắm.

Lục Đông khen.

– Chỉ biết chạy, chẳng lẽ cũng xem là được sao, thật sự là ném mặt mũi Lục gia.

Lục Nam tức giận nói ra.

Chương 53: Thắng

– Nhị tỷ, lời này không thể nói như vậy, thực lực Hải Minh không tệ, nhưng lại hơi hung ác, đối với người trong gia tộc lại ra tay không lưu tình, nếu phụ thân biết được, trong lòng cũng mất hứng.

Lục Tây nhàn nhạt nói ra, ai cũng nhìn ra, lúc này Chu Hải Minh ra tay với Lục Lâm Thiên hoàn toàn không chút khách khí.

– Trong cuộc đọ sức này, nếu hoàn toàn nhường mà nói thì cần gì đọ sức.

Sắc mặt Lục Nam run rẩy một ít, lập tức không dám nói thêm cái gì.

Trên bệ đá bóng người qua lại, chân khí giao thoa, từng đạo chân khí màu vàng ngẫu nhiên ngưng tụ trong lòng bàn tay Chu Hải Minh, cuối cùng trực tiếp đánh vào mặt đất, trên bệ đá bị đánh ra không ít hố sâu và khe hở.

Lục Vô Song nhíu mày, cũng nhìn ra thực lực Lục Lâm Thiên kém hơn Chu Hải Minh không ít, cách xa nhau tứ trọng, thực lực này cách biệt không nhỏ.

– Đừng chạy.

Theo thời gian trôi qua, Chu Hải Minh càng đánh càng xao động, hắn vẫn không đuổi kịp Lục Lâm Thiên, cũng chỉ có bất đắc dĩ hét lên.

– Có bản lĩnh thì đuổi theo đi, tốc độ của ngươi chậm như rùa đen vậy.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại cười nói.

Advertisement

– Ha ha.

Lập tức ở chung quanh có không ít người vây xem cười rộ lên.

– Tiểu tử, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Chu Hải Minh làm sao mà nhịn được, lập tức giận dữ, thủ ấn trong tay biến ảo, chân khí quanh người tuôn ra.

– Rốt cục phải dùng toàn lực sao?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống không dấu vết, hắn vẫn đang chọc giận Chu Hải Minh, chính mình chỉ có tìm cơ hội mới có thể chiến thắng, hơn nữa còn phải một kích tất trúng mới được..

– Xuyên Sơn Chưởng!

Chu Hải Minh quát một tiếng, từng đạo chưởng ấn và chân khí màu vàng hội tụ lại, ngay tại lúc đó sắc mặt của hắn tái đi vài phần, cuối cùng hơn mười đạo chưởng ấn phong tỏa cả phiến không gian này, cổ tay run lên, hơn mười đạo chưởng ẩn lướt qua, khí tức cường hãn vạch phá không khí, mang theo cát bụi đá vụn bay theo gió.

– Vũ kỹ Tinh cấp!

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, Chu Hải Minh thi triển Xuyên Sơn Chưởng không ngờ đạt tới vũ kỹ Tinh cấp.

Hơn mười đạo chưởng ấn phong tỏa không gian, tiếng xé gió vang vọng, thần sắc Chu Hải Minh cười lạnh, hơn mười đạo chưởng ấn đánh thẳng vào Lục Lâm Thiên.

– Đến đây đi.

Giờ này phút này, trong mắt Lục Lâm Thiên mang theo ý cười, thân hình không lùi mà tiến tới, chân khí vẫn bị áp chế trong cơ thể lúc này lao ra ngoài như hồng thủy.

Lập tức trên người có áo giáp màu vàng nhạt như lân phiến hiện ra, thân hình của hắn xuất hiện tàn ảnh, tốc độ tăng vọt như thiểm điện tiến tới trước.

Chu Hải Minh hiện tại đầy kinh ngạc, nhìn thấy biến hóa quanh người Lục Lâm Thiên thì kinh ngạc không hiểu.

Mà thân ảnh Lục Lâm Thiên cùng với vẻ mặt kinh ngạc của Chu Hải Minh giao thoa nhau, giao thoa trong chốc lát, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên không ngừng kết xuấn một chưởng ấn màu vàng ngưng tụ thành hình, chưởng ấn đánh thẳng vào bụng Chu Hải Minh.

Mắt thường có thể thấy được một chưởng của Lục Lâm Thiên đã đánh tan chưởng ấn của Chu Hải Minh, hào quang màu vàng trên người hắn xuất hiện khe nứt, sau đó lập tức đánh vào bụng hắn.

Mà vào lúc này, trên người Lục Lâm Thiên trúng thương, bả vai và l*иg ngực ăn hai chưởng của Chu Hải Minh, thân thể lui ra sau mười bước, vai trái và l*иg ngực đã bắt đầu chết lặng, huyết khí trong cơ thể cuồn cuộn, đau nhức truyền ra khắp toàn thân.

– Phốc phốc…

Lục Lâm Thiên không cách nào nhịn được nữa, lập tức phun ra một ngụm máu tươi, khóe miệng ngòn ngọt, trong nội tâm không dễ chịu chút nào.

– Vũ giả tam hệ, thực lực kém tứ trọng, cuối cùng vẫn thua.

Một ít người đã bắt đầu thầm than đáng tiếc, đều tiếc hận thay cho Lục Lâm Thiên, còn có chút xem náo nhiệt trong đó.

Phanh!

Trong cùng một thời gian, thân ảnh Chu Hải Minh đột nhiên bị đánh bay, hắn bay ra sau vài chục thước, thân thể nện và đá, máu tươi phun ra vung vãi trên đất.

– Ah…

Hét thảm một tiếng, Chu Hải Minh lại phun ra một ngụm máu tươi, không thể đứng lên được.

– Vậy mà thắng, Lục Lâm Thiên thắng.

Mọi người phục hồi tinh thần lại, lúc này mới xem rõ ràng, Lục Lâm Thiên bị thương nhưng mà thương thế của Chu Hải Minh càng nghiêm trọng hơn, trận này rõ ràng chính là Lục Lâm Thiên thắng.

– Hải Minh!

Lục Nam cùng Chu Lập Hưng lúc này rốt cuộc không cách nào nhịn được nữa, từ trên khán đài lao xuống, đến bên người Chu Hải Minh.

– Tiểu tử, ngươi ra tay đúng là hung ác mà.

Lục Nam nâng Chu Hải Minh dậy, trên mặt tràn ngập oán hận nghiêm trọng, nhưng lại quên Chu Hải Minh chưa từng nương tay với Lục Lâm Thiên.

– Cũng học các ngươi thôi.

Đối với nhị cô, trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, không cần phải khách khí.

– Nhị cô, vẫn là do Chu Hải Minh ra tay không lưu tình, chẳng lẽ ngươi không thấy sao?

Lục Vô Song nhanh chóng đến bên cạnh Lục Lâm Thiên.

– Trận này, Lục Lâm Thiên thắng.

Trưởng lão áo xám nhìn thấy Lục Lâm Thiên thắng, trong lúc nhất thời kinh ngạc, sau đó phục hồi tinh thần lại, lập tức lớn tiếng nói, đấu tranh trong Lục gia hoàn toàn không quan hệ lớn gì tới hắn cả, trong Lục gia xuất hiện vũ giả tam hệ xuất sắc, tăng thêm hắn vốn xem trọng Lục Lâm Thiên, lúc này trong nội tâm tự nhiên đặc biệt cao hứng.

– Thì ra Lâm Thiên thiếu gia mới là lợi hại nhất, ta vẫn không có phát hiện đấy.

– Kỳ thật Lâm Thiên thiếu gia mới là anh tuấn nhất, ngươi xem ánh mắt kia, thực mê người.

Một đám nha hoàn cùng tiểu cô nương chi thứ Lục gia không ngừng hoan hô lên, lập tức không ít người hầu cũng hét to.

Lục Vân vừa rồi thua trong tay Lục Thiếu Hổ cũng đưa mắt dò xét Lục Lâm Thiên.

– Lâm Thiên ca, ngươi thật sự là lợi hại ah, vừa rồi là vũ kỹ gì thế, mạnh thật.

Lục Mị cũng không mất thời cơ tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

– Lão nhị, mang Hải Minh đi xuống chữa thương đi.

Lục Đông lúc này cũng đến bệ đá, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, trong mắt tràn ngập kinh ngạc, Vũ Sĩ tam trọng một chiêu đánh bại Vũ Sĩ thất trọng, đây tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng, còn nữa, Lục Lâm Thiên vừa thi triển vũ kỹ áo giáp và vũ kỹ chưởng pháp cũng không phải của Lục gia, đặc biệt là vũ kỹ phòng ngự, hắn không nhìn rõ cấp độ.

– Hừ.

Lục Nam, Chu Lập Hưng tức giận mang theo Chu Hải Minh rời khỏi bệ đá.

– Vô Song, ngươi mang Lâm Thiên xuống nghỉ ngơi một chút, đây là một viên Quy Chân Đan, cho Lâm Thiên ăn vào chữa thương đi.

Lục Đông giao cho Lục Vô Song một viên đan dược.

– Lâm Thiên, chúng ta đi thôi!

Lục Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên nói ra, lập tức vịn Lục Lâm Thiên đi xuống.

Kỳ thật thương thế của Lục Lâm Thiên cũng không nặng, cũng không tới mức cần người vịn, nhưng mà Lục Vô Song đỡ hắn thì hắn cũng không cự tuyệt.

– Lâm Thiên ca, ngươi không sao chứ? Tổn thương có nặng hay không?

Lục Mị nhanh chóng qua bên khác nâng cánh tay Lục Lâm Thiên, hai nữ một trái một phải nâng Lục Lâm Thiên đi, hai hương thơm xông vào mũi, mùi thơm thiếu nữ còn quanh quẩn bên người Lục Lâm Thiên.

Chương 54: Hài tử không may

Cộng thêm thân thể hai nữ vặn vẹo bên thân, cả hai thanh nhã và xinh đẹp, một vũ mị hấp dẫn, còn một là vưu vật, Lục Lâm Thiên mặc kệ kiếp trước hay kiếp này đều là nam nhân bình thường, đang tuổi dương cương, đã bị cảnh này làm phản ứng, đây chẳng khác gì hấp dẫn song phi a!

– Công tử, tốt rồi, thương thế của ngươi có nặng hay không?

Lục Lâm Thiên đi xuống bệ đá, Lục Tiểu Bạch đã xông lên.

– Không sao!

Lục Lâm Thiên nói xong, nếu như nói mình tổn thương nhẹ, hai nữ không nâng mình nữa thì sao bây giờ? Trong lòng vẫn còn muốn chiếm chút tiện nghi đấy.

– Để ta xem!

Lục Tiểu Bạch lập tức bối rối, nhìn Lục Vô Song nói:

– Vô Song tiểu thư, ta sẽ cõng công tử trở về.

– Được rồi, ngươi cẩn thận một chút!

Lục Vô Song và Lục Mị hai nữ giao Lục Lâm Thiên cho Lục Tiểu Bạch.

– Công tử, ta cõng ngươi trở về.

Lục Tiểu Bạch xung phong nhận việc nói ra.

– Được rồi, ta có thể tự mình đi!

Lục Lâm Thiên trừng Lục Tiểu Bạch, chuyện tốt bị tên xui xẻo này phá hư, hắn định đạp cho thằng này vài cước.

– Lâm Thiên, con sao rồi, bị thương nặng không?

La Lan thị vô cùng lo lắng tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn Lục Lâm Thiên bị thương mà tâm thương yêu không dứt.

– Mẫu thân, con không sao, người yên tâm được rồi.

Lục Lâm Thiên nói ra, chút thương thế này căn bản không ngại.

Lập tức mọi người quay về đình viện tại hậu viện, Lục Mị lần đầu tiên đi vào đình viện này, nhìn thấy hậu viện còn có chút không quen, nàng cũng chưa từng tới hậu viện.

– Lâm Thiên, Quy Chân Đan này đệ ăn vào chữa thương đi, đây chính là hai ngàn kim tệ và Đề Khí Đan, là đệ thắng được, cầm đi!

Lục Vô Song giao cho Lục Lâm Thiên hai viên đan dược một xanh một trắng, đan dược màu trắng chính là Lục Đông giao cho Lục Vô Song.

Còn ngọc tạp màu vàng, Lục Lâm Thiên không xa lạ gì, đây chính là ngọc tinh tệ thông dụng trên Linh Vũ đại lục, bên trong có bao nhiêu kim tệ cứ đặt vào bên trong, không cần mang theo nhiều kim tệ trên người.

Hai ngàn kim tệ, Lục Lâm Thiên cũng không khách khí, hắn bây giờ đang thiếu kim tệ ah, bản thân mình đang thiếu nợ đấy, hai ngàn kim tệ này vẫn chưa tới một phần tư, nhưng mà cũng không ít.

– Quy Chân Đan, đan dược chữa thương nhị phẩm, giá trị ba trăm kim tệ một viên.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Quy Chân Đan mà đại bá Lục Đông giao cho, xem như không tệ, còn có Đề Khí Đan nữa, cũng là đan dược nhị phẩm, Đề Khí Đan có công hiệu phục hồi chân khí, nhưng mà so với Tăng Nguyên Đan còn kém hơn một chút, mà Tăng Nguyên Đan còn có công hiệu tăng chân khí, Đề Khí Đan thì không có công dụng này.

Có thương thế trên người, Lục Lâm Thiên trở lại đình viện thì đi vào trong gian phòng chữa thương, khoanh chân ngồi trên giường, trong tay móc một viên Quy Chân Đan ra, há miệng ăn vào.

Đan dược vào miệng thì hóa thành năng lượng rót vào tứ chi bách hài, Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết bắt đầu điều tức.

Sau một lát, quanh người hắn sáng ngời, lộ ra khí chất huyền ảo khó dò, trong người Lục Lâm Thiên thương thế đang từ từ khôi phục, vốn dựa vào Âm Dương Linh Vũ Quyết, Lục Lâm Thiên cảm thấy khôi phục thương thế là vấn đề không quá lớn, nhưng mà tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết vô cùng chậm, nhưng mà hiệu quả khôi phục thương thế chân khí thì nhanh kinh người.

Cộng thêm phục dụng Quy Chân Đan, Lục Lâm Thiên cảm giác thương thế của mình không quá nặng, càng khôi phục nhanh hơn, trên người thoải mái nói không nên lời.

Màn đêm hàng lâm, bên ngoài thạch thất trong mật thất Lục gia, Lục Đông cung kính đứng bên ngoài.

– Hiện tại kết quả thế nào, có thế hệ thiên phú không tồi không?

Trong thạch thất có giọng nói già nua trầm thấp truyền ra.

– Lúc này Lục gia có không ít thế hệ thiên phú tốt, nha đầu Lục Mị đã là thủy hệ Vũ Đồ bát trọng, Chu Hải Minh là thổ hệ Vũ Sĩ thất trọng, nha đầu Lục Vân càng khiến người ta ngoài ý muốn, đã là thủy hệ Vũ Sĩ nhị trọng, làm người ta ngoài ý muốn nhất là Thiếu Hổ, hắn là Vũ Sĩ tam trọng song hệ mộc, thổ thuộc tính, thiên phú đặc cấp!

Lục Đông nói ra.

– Vũ giả song hệ a, Lục gia ta lại xuất hiện vũ giả song hệ, nhất định phải bồi dưỡng thật tốt.

Giọng già nua trong thạch thất trở nên kích động lên.

– Hài nhi biết rõ, nhưng mà còn có chuyện trọng yếu hơn xảy ra.

Lục Đông nói.

– Là đứa bé Lâm Thiên đúng không?

Giọng già nua nói.

– Đúng vậy, Lâm Thiên trong lần kiểm tra này chính là Vũ Sĩ tam trọng a.

Lục Đông nói.

Giọng già nua lại nói:

– Một người có thể tu luyện tới trình độ này, thiên phú cực tốt, tuổi chỉ mới mười sáu, vẫn chưa tới mười bảy tuổi.

– Phụ thân, vấn đề là Lâm Thiên đứa nhỏ này…

Lục Đông nói giữa chừng thì dừng lại, nói tiếp:

– Kiểm tra ra Lâm Thiên chính là vũ giả tam hệ, thổ hệ, hỏa hệ, và phong hệ hiếm gặp, thiên phú đỉnh cấp, ngay cả Chu Hải Minh cũng bị hắn dùng một chiêu đánh trọng thương, trên người có vũ kỹ phòng ngự ta nhìn không thấu.

Trong thạch thất thoáng yên tĩnh, thật lâu không nói.

– Phụ thân…

Thần sắc Lục Đông nghi hoặc, nhỏ giọng nói.

– Lập tức cho Lâm Thiên nhận tổ quy tông, vũ giả tam hệ, Lục gia ta có vũ giả tam hệ, nhất định phải bảo hộ và chiếu cố thật tốt, không thể có bất cứ sơ xuất gì.

Trong thạch thất, giọng nói già nua kích động run rẩy nói ra.

– Nhưng mà tam đệ muội đã nói, lúc trước chúng ta đã đáp ứng nàng…

– Nàng cũng không phải đã đáp ứng Lục gia sao, có chút chuyện các ngươi không biết, ta lại biết, nếu nàng không đồng ý thì bảo nàng tới tìm ta, ta muốn xem nàng nói cái gì, trước kia vì Lục gia ta đã nhịn nàng rồi, mà bây giờ Lâm Thiên chính là vũ giả tam hệ, vì Lục gia, ta lão già khọm này cũng sẽ đi ra.

Giọng già nua trong thạch thất nói.

– Nhưng mà, hài nhi sợ Lâm Thiên sẽ gặp nguy hiểm.

Lục Đông nói.

– Bảo Lâm Thiên chuyển tới tiền viện.

Giọng già nua trong thạch thất nói ra.

– Lâm Thiên đứa bé này dường như không chào đón Lục gia, còn có ý rời khỏi Lục gia, chỉ sợ trong lòng không muốn nhận tổ quy tông!

Lục Đông đã tiếp xúc với Lục Lâm Thiên, tự nhiên biết tính cách của hắn.

– Đứa bé này, là Lục gia chúng ta thiếu nợ mẫu tử bọn họ, chỉ cần hắn nhận tổ quy tông, điều kiện có thể tiếp nhận thì cứ đáp ứng hắn, thật sự không được thì nói với La thị, với tính cách của nàng, có thể thuyết phục Lâm Thiên, nhưng mà như thế, Lục gia chúng ta lại thiếu nợ nàng thêm lần nữa…

Giọng già nua vang vọng.

– Phụ thân, hài nhi biết nên làm thế nào!

Lục Đông nói ra.

– Đúng rồi, ta suy đoán sau lưng Lâm Thiên hẳn là có cao nhân, Lâm Thiên không nói thì ngươi cũng đừng quản.

– Có cao nhân là không có khả năng, Lâm Thiên không có rời khỏi Lục gia mà?

Lục Đông kinh ngạc nói ra.

– Lâm Thiên có thể trở thành vũ giả, đây không phải người bình thường có thể làm được, ít nhất là ta làm không được, cao nhân đằng sau không đơn giản a, có lẽ đây là cơ duyên của Lâm Thiên, đối phương xem ra không có ác ý với Lục gia, chúng ta không cần quản.

Giọng già nua nói ra.

– Vâng!

Lục Đông nói nhỏ, trong lòng vô cùng kinh ngạc.

Chương 55: Ám sát!

– Còn có Tàng Vũ Các của Lục gia, từ giờ trở đi, Lâm Thiên có thể tùy tiện vào đó, đứa nhỏ này không có chúng ta chỉ điểm lại có thể đi tu luyện tới bực này, cho nên tất cả chúng ta không nên can thiệp, nhưng trong khoảng thời gian này lại phải bảo vệ tốt an toàn cho hắn, thẳng đến khi tiến vào Vân Dương Tông, thực lực của hắn đoán chừng muốn đi vào Vân Dương Tông vấn đề không lớn, cho dù thực lực không đủ, vũ giả tam hệ cũng sẽ được Vân Dương Tông đặc cách thu vào, đến Vân Dương Tông, Lâm Thiên xem như an toàn.

Giọng già nua trong thạch thất nói ra.

– Phụ thân, hài nhi hiểu, hài nhi sẽ đi an bài ngày.

Lục Đông nói ra.

– Đúng rồi, lão tam có biết không?

Trong thạch thất, giọng già nua hỏi.

– Biết rõ, hài nhi vừa mới nói qua với lão tam, lão tam những năm này vẫn đang trong bế quan, cho tới bây giờ cũng không đi ra.

Lục Đông nói ra.

– Đứa nhỏ này, cũng thật sự khó xử hắn.

Giọng già nua trong thạch thất thở dài, lập tức yên tĩnh.

Sáng sớm hôm sau, Lục Lâm Thiên chậm rãi mở mắt ra, trong mắt bắn ra hai đạo tinh quang như ẩn như hiện, hào quang quanh người thu liễm lại, khí tức và thân thể đã khôi phục hoàn toàn, thương thế kia thế đã được Âm Dương Linh Vũ Quyết cùng Quy Chân Đan trị khỏi hoàn toàn.

– Quy Chân Đan này cũng quá tốt.

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, nếu như không có Quy Chân Đan, thương thế của mình cũng không khôi phục nhanh như thế.

Sau khi thu thập một phen, Lục Lâm Thiên ra khỏi phòng đi tới phòng nhỏ, Lục Vô Song cùng Lục Tiểu Bạch, La Lan thị ba người đang trong tiểu sảnh.

– Lâm Thiên, thương thế của đệ thế nào rồi?

Lục Vô Song nhìn thấy Lục Lâm Thiên trước tiên, hỏi.

– Đã tốt rồi.

Lục Lâm Thiên nói ra, hiện tại thương thế đã là hoàn toàn khôi phục.

– Nhanh như vậy sao.

Lục Vô Song kinh ngạc, thương thế Lục Lâm Thiên ngày hôm qua nàng tận mắt nhìn thấy, mặc dù nói không phải quá nặng, nhưng cũng không phải quá nhẹ, khôi phục thương thế nhanh như thế này làm nàng cảm thấy hơi khó tin.

– Công tử, thì ra ngươi là vũ giả tam hệ, thật sự là quá tốt.

Lục Tiểu Bạch hưng phấn không thôi, về sau đi theo bên cạnh công tử, tiền đồ của hắn vô cùng sáng lạn.

– Lâm Thiên, đại bá của ngươi bảo chúng ta tới tiền viện ở, ngươi thấy thế nào.

La Lan thị nói ra.

– Đi tiền viện, vì sao phải tới đó?

Thần sắc Lục Lâm Thiên hơi đổi, mình ở hậu viện đang rất tốt a.

– Lâm Thiên, trong tộc thương nghị qua, đồng ý cho đệ nhận tổ quy tông, chuyển tới tiền viện đi.

Lục Vô Song nói ra.

– Đồng ý để cho đệ nhận tổ quy tông.

Lục Lâm Thiên lập tức cười lạnh một tiếng, nói:

– Đệ cũng không muốn phải mang ơn, nhận tổ quy tông, đệ không nợ Lục gia cái gì, đệ càng không có hứng thú với Lục gia.

– Lâm Thiên, thế nhưng mà…

Lục Vô Song nhướng mày, dường như đã sớm suy đoán ra kết quả này.

– Vô Song tỷ, tỷ không cần nhiều lời, nếu ta không phải vũ giả tam hệ, Lục gia sẽ không có quyết định như thế, Lục gia này đệ không có hứng thú, đệ đi ra ngoài một chuyến, muộn một chút mới trở về.

Lục Lâm Thiên nói xong, lập tức rời khỏi đình viện.

– Đứa nhỏ này…

La Lan thị thở dài một hơi.

– Người Lục gia cho người khác đều là người ngu hay sao, nhận tổ quy tông, lão tử cũng không phải người Lục gia.

Trên đường đi Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, lập tức không quan tâm nhiều như thế, bản thân mình đối với Lục gia cũng không có hứng thú gì.

Ra khỏi Lục gia, Lục Lâm Thiên đi thẳng tới Thiên Bảo Môn, trên người còn có năm mươi viên Quán Đính Đan và hai nghìn kim tệ, tăng thêm một viên Tăng Nguyên Đan, còn có Đề Khí Đan, Lục Lâm Thiên nghĩ sẽ bán ra trả hết nợ.

– Vũ giả tam hệ, không nghĩ tới còn có vũ giả tam hệ xuất hiện.

Trong phòng nhỏ Thiên Bảo Môn, Độc Cô Băng Lan kinh ngạc nói ra.

– Tiểu thư, Lục Lâm Thiên che dấu trong thời gian không ngắn, người Lục gia cũng không có phát hiện ra, xem ra Lục Lâm Thiên này hẳn là vũ giả mà không phải linh giả.

Vũ chấp sự nói.

– Nhưng sau lưng Lục Lâm Thiên nhất định là có một linh giả tồn tại, bản thân lại là vũ giả tam hệ, xem ra danh ngạch trấn Thanh Vân đi Vân Dương Tông lần này nhất định sẽ có hắn.

Nha hoàn Thúy Ngọc trầm tư một chút, đôi mắt dễ thương đảo quanh, lập tức nhẹ nhàng nói ra.

– Chúng ta nên làm cái gì bây giờ?

Độc Cô Băng Lan dường như đang hỏi ý kiến nha hoàn Thúy Ngọc.

– Vũ chấp sự, ngươi đi an bài một chút, danh ngạch Vân Dương Tông lần này nên cho tiểu thư đi thử xem, không có việc gì đi Vân Dương Tông nhìn xem cũng tốt.

Nha hoàn Thúy Ngọc nói ra.

– Vâng, ta sẽ an bài tốt.

Vũ chấp sự nói ra.

– Tiểu thư, Vũ chấp sự, Lục Lâm Thiên đến.

Một đại hán của Thiên Bảo Môn từ ngoài cửa vào nói ra.

– Mau mời Lục thiếu gia vào.

Độc Cô Băng Lan và nha hoàn Thúy Ngọc nhìn nhau, lập tức nói ra.

Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến vào Thiên Bảo Môn, ngày hôm nay vẫn trong ngày mừng năm mới, sinh ý Thiên Bảo Môn dù không tệ nhưng trên quầy có không ít người đang lựa chọn vật phẩm.

– Lục thiếu gia, tiểu thư của chúng ta cho mời.

Một đại hán Thiên Bảo Môn mang theo Lục Lâm Thiên đi vào trong phòng nhỏ xa hoa lúc nãy.

– Độc Cô tiểu thư, Vũ chấp sự.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy Độc Cô tiểu thư cùng Vũ chấp sự, còn có nha hoàn Thúy Ngọc đang đứng bên cạnh.

– Lục thiếu gia tới thật sớm, chào buổi sáng, nhanh ngồi, trước chúc mừng Lục thiếu gia.

Độc Cô Băng Lan cười nói.

– Chúc mừng ta cái gì, ta còn thiếu nợ các ngươi đấy.

Lục Lâm Thiên cười cười, lập tức ngồi xuống.

Vũ chấp sự nói:

– Hiện tại cả trấn Thanh Vân cũng biết, Lục Lâm Thiên chính là vũ giả tam hệ, chẳng lẻ không đáng giá chúc mừng sao.

– Ha ha, vận khí mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, xem ra tin tức Thiên Bảo Môn rất linh thông, lập tức móc năm mươi viên Quán Đính Đan và một viên Tăng Nguyên Đan, một viên Đề Khí Đan còn có tấm ngọc tinh tạp, nói:

– Ta tới đây trả nợ a, phiền toái Vũ chấp sự, một lần nữa cầm cho ta một trăm phần dược liệu.

– Không có vấn đề.

Vũ chấp sự nói ra, lập tức nhìn chằm chằm vào viên Tăng Nguyên Đan mà Lục Lâm Thiên lấy ra, thần sắc sững sờ, cẩn thận quan sát trong tay, cuối cùng thần sắc kinh ngạc nói ra:

– Lục thiếu gia, đây chính là Tăng Nguyên Đan?

– Đúng vậy, đúng là Tăng Nguyên Đan.

Lục Lâm Thiên nói ra.

– Đan dược trong tay Lục thiếu gia thật tốt ah, tuy Tăng Nguyên Đan nói là đan dược nhị phẩm, nhưng mà cấp độ lại tiếp cận đan dược tam phẩm, hơn nữa lại có hiệu quả tăng cường chân khí, so với Đề Khí Đan thì ốt hơn không ít, thậm chí là có tác dụng tăng cường linh khí, giá bán Đề Khí Đan bình thường là hai trăm kim tệ, nhưng mà Tăng Nguyên Đan lại bán ba trăm năm mươi kim tệ, trong cửa hàng bình thường cũng rất khó có Tăng Nguyên Đan để mua.

Vũ chấp sự kinh ngạc nói.

Lục Lâm Thiên cũng thật không ngờ mình luyện Tăng Nguyên Đan lại có giá trị cao hơn đan dược nhị phẩm bình thường nhiều như thế.

Chương 56: Tiểu Long hiển uy

– Lục thiếu gia chờ một chút, ta bảo người đi chuẩn bị dược liệu.

Vũ chấp sự nói xong, hắn ra khỏi phòng nhỏ đi chuẩn bị dược liệu cho Lục Lâm Thiên.

– Lục thiếu gia, lần này xem ra là muốn tham gia tỷ thí trấn Thanh Vân a.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Độc Cô tiểu thư biết không ít ah, đúng thế, cứ nghe Vân Dương Tông là một trong tam tông tứ môn, ta cũng muốn đi xem xem.

Lục Lâm Thiên nói ra.

– Gọi Độc Cô tiểu thư xem ra quá khách khí, về sau Lục thiếu gia cứ gọi ta là Băng Lan là tốt rồi.

Độc Cô Băng Lan nói nhỏ.

– Băng Lan tiểu thư.

Lục Lâm Thiên cũng không có khách khí, nhưng mà trong lòng thì không được tự nhiên, xưng hô tiểu thư này ở kiếp trước mà gọi một nữ nhân khác, vận khí không tốt nói không chừng sẽ ăn tát, nhưng mà ở chỗ này thì không giống, mình cũng chỉ có thể nhập gia tùy tục.

– Ta sau này sẽ gọi Lục thiếu gia là Lâm Thiên a, như thế không lạnh nhạt, Lục thiếu gia sẽ không để tâm chứ?

Độc Cô Băng Lan mỉm cười nói ra.

– Xin cứ tự nhiên.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, chuyện này hắn tự nhiên không quan tâm

nhiều.

– Lục thiếu gia, dược liệu ngươi cần đã chuẩn bị xong.

Vũ chấp sự cầm hai bao tới, bên trong là một đống dược liệu.

– Ta đây không quấy rầy, lần sau lại đến trả nợ.

Lục Lâm Thiên nói xong, cầm theo hai bao dược liệu rời đi, rời khỏi Thiên Bảo Môn, vừa rồi giao năm mươi viên Quán Đính Đan, còn có hai nghìn kim tệ, lại thêm viên Tăng Nguyên Đan, Đề Khí Đan, còn có mười viên Quán Đính Đan lúc trước, hiện tại chính mình thiếu nợ Thiên Bảo Môn hẳn còn thiếu không nhiều, giữ lại tiền vốn, tối đa cũng chính còn lại bốn nghìn kim tệ, tăng thêm dược liệu mình luyện chế lần này, đoán chừng là có thể thanh toán sạch sẽ.

Đi tới một chỗ không người, Lục Lâm Thiên nhanh chóng cầm dược liệu trong tay ném vào trữ vật giới chỉ, lập tức đi thẳng ra sau núi, tiểu Long ở tại hậu sơn thời gian không ngắn rồi.

Thẳng đến hậu sơn, Lục Lâm Thiên dường như có thể cảm giác được tiểu Long tồn tại, trong rừng cây ở sơn cốc, Lục Lâm Thiên nhìn qua phương xa, bỗng dưng không gian chung quanh xuất hiện gợn sóng vô hình.

– Tiểu tử, ngươi chết chắc rồi.

Một giọng nói vang vọng trên không trung, người tới mặc một bộ hắc y, ngay cả mặt cũng mang vải đen, ánh mắt lăng lệ nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, khí thế băng lãnh xuất hiện, từ giọng nói mà suy đoán, người tới là một trung niên.

– Thực lực thật mạnh!

Cảm nhận được thực lực hung hãn của đối phương, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác chân khí trong người của mình bị áp chế.

– Ngươi là ai?

Lục Lâm Thiên lui ra phía sau mấy bước, nhìn thấy khí thế của người này, cũng biết người này hẳn tới đối phó chính mình, về phần người tới là người nào, Lục Lâm Thiên không cần suy đoán cũng biết là do ai phái tới, bất kể là Lục Lâm Thiên trước kia hay là mình hiện tại, thù nhân của mình trừ Triệu Tuệ thì không còn ai khác.

– Người muốn giết ngươi!

Hắc y nhân kia lạnh nhạt nói ra, khí tức quanh người vô cùng rét lạnh.

– Chẳng lẽ ngay cả tên cũng không dám nói sao?

Lục Lâm Thiên hỏi, thực lực đối phương chính mình nhìn không thấu, nhưng rõ ràng không phải đối thủ, chỉ có kéo dài thời gian tìm cơ hội đào tẩu, đối phương tu luyện cũng chính là thủy hệ vũ kỹ, có thể chuyển hóa thủy hệ thành băng hệ, tu vị hẳn đạt tới tình trạng khủng bố.

– Ngươi còn không xứng biết rõ, chẳng lẽ ngươi còn muốn kéo dài thời gian, hừ.

Trong mắt hắc y nhân hiện ra ý cười mỉa mai, cười lạnh nói ra.

– Đi.

Lục Lâm Thiên chạy trốn, trừ trốn thì mình không nghĩ ra biện pháp nào khác, mũi chân đạp một cái, thân hình lùi lại nhanh chóng.

– Muốn chạy trốn, nằm mơ!

Nhìn hành động của Lục Lâm Thiên, sát khí quanh người hắc y nhân hiện lên, lãnh ý bắn ra từ mắt, bàn chân đạp mạnh một cái, thân hình như thiểm điện lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Thời điểm hắc y nhân đuổi theo Lục Lâm Thiên, trong tay đánh ra một thủ ấn, khí tức hàn băng tràn ngập chung quanh, sương mù nhàn nhạt lượn lờ trong đó, không gian chung quanh chấn động mạnh, không khí mang theo hàn khí lạnh thấu xương, sương mù hoàn toàn che lấp ánh mắt Lục Lâm Thiên.

Bị hàn khí và sương mù chung quanh che phủ tầm mắt, săc mặt Lục Lâm Thiên biến hóa, hắn biết rõ, lần này chỉ sợ phiền toái lớn, thực lực của chính mình căn bản không phải đối thủ của hắc y nhân, muốn chạy trốn cũng không có cơ hội.

Trong đám sương mù này, Lục Lâm Thiên cảm giác mình đã mất đi phương hướng, trong lòng sinh ra cảm giác không ổn, lúc này tốc độ của mình bị khắc chế, không cách nào tiến thêm một bước.

– Thực lực đối phương quá mạnh mẽ.

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên kinh hãi, cảm giác tử vong tràn ngập nội tâm.

– Tiểu tử miệng còn hôi sữa, bảo ta tới đối phó ngươi là đại tài tiểu dụng, nhưng mà cũng tốt, phải trừ hậu hoạn về sau.

Hắc y xuất hiện tại trước người Lục Lâm Thiên, trên người tỏa ra hàn khí lạnh thấu xương, uy áp của khí tức vô hình bao phủ Lục Lâm Thiên, chân khí trong người Lục Lâm Thiên lúc này như đông cứng lại, căn bản không thể ngưng tụ.

Thần sắc Lục Lâm Thiên chìm xuống, đây là uy áp của cấp độ, thực lực của mình cách xa đối phương quá lớn, căn bản cũng không có sức phản kháng.

– Đi chết đi.

Hắc y nhân cười lạnh một tiếng, thủ ấn trong tay biến đổi, đánh ra một chưởng, không khí chung quanh cứng lại, một hàn khí lăng lệ áp bách thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Vèo…

Đúng lúc này trong sương mù màu trắng nồng đậm, một đạo hào quang màu vàng nhạt xuất hiện, chính là tiểu Long ở trong sơn cốc vài ngày trước.

Thân hình nhỏ nhắn của tiểu Long lúc này tỏa ra hào quang chói mắt, trên cái đầu nhỏ ngưng tụ hỏa diễm nóng bỏng, ngọn lửa này phun ra khiến hàn băng chung quanh nhanh chóng hóa thành hư vô.

– Ồ…

Đột nhiên nhìn thấy con rắn nhỏ này, ánh mắt hắc y nhân cũng kinh ngạc, lập tức cười lạnh một tiếng, đánh ra một chưởng:

– Một đầu tiểu yêu thú, cùng chết đi.

Dưới một chưởng này, chân khí hàn băng ngưng tụ, chung như thiểm điện bao phủ không gian, chụp thẳng vào tiểu Long.

Xùy…

Lưỡi tiểu Long phun ra, chu cái miệng nhỏ, thân hình màu vàng của nó đột nhiên thể hiện tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi, lập tức thoát khỏi công kích của hắc y nhân, há mồm trực tiếp cắn vào cổ hắc y nhân.

– Đây là yêu thú gì?

Hắc y nhân kia kinh ngạc đến ngây người, ánh mắt trầm xuống, lập tức lùi lại, trong tay bắn ra một chưởng hàn băng đánh vào người tiểu Long, tốc độ cũng vô cùng nhanh chóng.

Ba!

Thân hình nhỏ nhắn của tiểu Long bị một chưởng này đập bay, nện vào mặt đất cách đó mấy chục mét.

– Tiểu Long.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cả kinh, cũng không biết tiểu Long thế nào, mà bây giờ hắc y nhân đã đánh tới, một đạo chưởng ấn hàn băng đánh ra, quát:

– Tiểu tử, chết đi!

– Thanh Linh Khải Giáp.

Lục Lâm Thiên cấp tốc ngưng tụ Thanh Linh Khải Giáp, vào thời điểm này, mình cũng chỉ có thể liều mạng, cho dù biết rõ không phải đối thủ của đối phương.

Vèo…

Một tiếng xé gió vang lên, tiểu Long không biết lúc nào đã xuất hiện sau lưng hắc y nhân, cái đầu nhỏ của nó mang theo thần thái dữ tợn, thân hình màu vàng nhạt mang theo hỏa diễm màu vàng kim.

Chương 57: Một điều kiện (1)

– Đây rốt cuộc là yêu thú gì?

Hắc y nhân triệt để kinh ngạc, chính mình vừa mới ra tay, cho dù là một Vũ Sư cũng khó có thể còn sống, con yêu thú nhỏ này lại không chết, còn có biến hóa quỷ dị như thế, thật là kỳ quái.

Thân ảnh hắc y nhân nhanh chóng lùi lại, không thể không buông tha công kích Lục Lâm Thiên, đề phòng con rắn nhỏ quỷ dị này, thủ ấn biến hóa, hắn đánh ra một chưởng vào đầu yêu thú nhỏ này.

Xuy xuy…

Chưởng này đánh ra ngăn cản hỏa diễm của tiểu Long một lúc thì hóa thành hư vô, thân hình tiểu Long cũng hơi dừng lại, lập tức lao thẳng về phía hắc y nhân.

– Hàn Băng quyền.

Hắc y nhân kinh hãi, thủ ấn biến hóa, tay phải đánh ra một quyền mang đầy hàn băng, đánh thẳng vào tiểu Long.

Phanh!

Dấu quyền đánh xuống, thân thể tiểu Long bị đánh bay, lao về phía xa xa.

– Tiểu tử còn không chết đi cho ta.

Thần sắc hắc y nhân trầm xuống, thủ ấn trong tay biến hóa, một băng chùy hình thành nhanh chóng à bắn tới, xuyên qua không khí, lập tức đánh tới trước người Lục Lâm Thiên.

Tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi, băng chùy lập tức bắn tới trước người Lục Lâm Thiên, khí tức hàn băng áp vào mũi, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác chân khí toàn thân đông cứng, nhiệt độ giảm mạnh, không gian giống như bị đóng băng, bản thân mình muốn tránh cũng không được.

– Bọn chuột nhắt phương nào, đến Lục gia ta làm càn.

Trong thời gian này, một tiếng quát nhẹ truyền tới, lập tức một đạo thân ảnh màu trắng lăng không bay tới, thân ảnh màu trắng này xuất hiện, bấm tay gảy nhẹ, một đạo hỏa diễm hiện ra trong tay của hắn, lập tức ngưng tụ thành hỏa diễm rời khỏi tay, lập tức bao trùm băng chùy, băng chùy tan rã toàn bộ.

– Đây là…

Lục Lâm Thiên đã là làm tốt chuẩn bị chịu chết, nhìn thấy người tới mặc một bộ quần áo trắng, mày kiếm mắt sáng, trên người tỏa ra khí chất hào hùng, nhưng trong thần sắc lại mang theo áp lực, nhìn thấy bộ dáng người này, nội tâm Lục Lâm Thiên lập tức trầm xuống, từ trong trí nhớ của hắn, người này chính là phụ thân của hắn trên thế giới này, Lục gia lão tam Lục Trung.

Vèo…

Trong lúc sững sốt, tiểu Long lập tức xuất hiện trên tay Lục Lâm Thiên, thân mật liếm Lục Lâm Thiên.

– Tiểu Long, ngươi không sao chớ.

Lục Lâm Thiên cẩn thận kiểm tra tiểu Long, tiểu Long vừa rồi bị hắc y nhân đánh bay hai lần, lúc này nhìn thấy tiểu Long không có bị thương, thân hình còn lớn hơn mấy ngày trước một chút.

– Lục Trung.

Hắc y nhân nhìn chằm chằm vào Lục Trung, thần sắc trầm xuống.

– Lén lén lút lút, các hạ cũng quá không có đảm lượng a!

Lục Trung nhìn chằm chằm vào hắc y nhân nói ra.

– Hừ, tốt cho Lục gia.

Hắc y nhân kia hừ lạnh một tiếng nói.

– Nếu các các hạ không dám dùng mặt thật gặp người, ta sẽ tự động thủ vậy.

Lục Trung nói một câu, thân ảnh thả người hóa thành một đạo bóng trắng lao tới trước, cơ hồ nhanh như thiểm điện, tiếp cận hắc y nhân kia bằng tốc độ cực nhanh.

– Thực lực của ngươi không biết có đủ hay không đã.

Hắc y nhân nói ra, thân ảnh nhanh chóng lùi lại, khí tức hàn băng trên người không ngừng chấn động.

Ông… Một tiếng, trường kiếm đỏ sậm trong tay Lục Trung ra khỏi vỏ, kiếm quang vạch phá hàn khí, không chút khách khí bổ thẳng tới trước mặt hắc y nhân..

Nhìn thấy bóng kiếm và áp bách xuất hiện trước mặt, hai tay hắc y nhân nhanh chóng kết thủ ấn, quát:

– Hàn Băng Vũ!

Hắc y nhân ngưng tụ một đám hàn băng trước mặt của mình, cả không gian run run, trên trời lập tức xuất hiện một đám mưa đá lao thẳng xuống Lục Trung.

Mưa đá mang theo âm thanh xé gió bén nhọn, nhiệt độ chung quanh giảm xuống, sơn cốc chung quanh nhanh chóng biến thành hàn băng.

– Hừ, phá cho ta.

Lục Trung nhíu mày, bàn chân đạp lên mặt đất, năng lượng nổ vang, thân thể vọt lên, trên người mang theo khí tức nóng bỏng, trường kiếm trong tay đánh ra một đạo kiếm quyết.

Kiếm quang xé rách hàn băng, sau đó ở trên không hóa thành hơn mấy trăm ngàn đạo mang, kiếm quang xé rách không khí, ẩn ẩn mang theo hỏa diễm nhàn nhạt, lập tức bao phủ hắc y nhân kia.

XIU….XIU……

Âm thanh mưa đá và bóng kiếm va chạm vào nhau vang vọng, trên không trong ánh lửa bắn ra bốn phía, vô số mưa đá bị bóng kiếm đánh mất trong hư không.

– Không hổ là lão tam Lục gia, lại đến.

Thủ ấn trong tay hắc y nhân biến hóa, nhìn thấy Lục Trung đã có chút kinh ngạc, chưởng ấn trong tay giao thoa, lập tức đánh ra vô số vụn băng phô thiên cái địa bao phủ Lục Trung.

Bên trong vụn băng hào quang chiếu rọi vô số màu sắc, nhưng giờ phút này lại biến thành vũ khí giết người, vụn băng này vô cùng sắc bén, dưới sự khống chế của chân khí thì càng cường hãn hơn trước.

– Đến tốt, chỉ là còn kém một chút.

Lục Trung khẽ quát một tiếng, nhiệt độ quanh người tăng vọt, ngay tại lúc đó hỏa diễm bao phủ toàn thân, hỏa diễm lại bao phủ không gian chung quanh, khí tức hàn băng hóa thành hư vô.

Hỏa diễm nhảy lên, cuối cùng hóa thành biển lửa, đều bao phủ không gian, hỏa diễm thiêu đốt, không gian không ngừng xuất hiện tiếng xuy xuy, cả không gian bị băng hỏa bao phủ, cảnh tượng rất kỳ diệu.

Thủ ấn Lục Trung biến hóa, hỏa diễm quanh người nóng hơn vài phần, khí tức hàn băng bị thiêu đốt thành hư vô, hóa thành từng đám mây phiêu tán các nơi.

– Đi.

Sau khi thanh trừ vụn băng, thân ảnh Lục Trung mang theo một đám hỏa diễm phóng lên trời, bóng kiếm bổ thẳng về phía hắc y nhân.

Thân ảnh hắc y nhân lùi lại vài bước, thủ ấn biến đổi, khí tức hàn băng tỏa ra quanh người, thời điểm này trước mặt hắn xuất hiện một hàn băng thuẫn.

– Phá…

Lục Trung huy kiếm chém thẳng xuống, bóng kiếm mang theo hỏa diễm nồng đậm.

Keng!

Trên hàn băng thuẫn sinh ra tiếng vang thanh thúy, mà cùng lúc đó mấy khối băng nhỏ rơi xuống, cả băng thuẫn nhanh chóng rạn nứt và nghiền nát, sau khi vụn băng rơi xuống thì hóa thành sương trắng tiêu tán không thấy gì nữa.

Phốc phốc…

Cũng vào lúc này, trên người hắc y nhân có máu tươi bắn ra, khăn đen che kín mặt cũng nhuộm đầy máu, thân hình lảo đảo lui ra phía sau mấy bước.

– Lão tam Lục gia danh bất hư truyền, cáo từ.

Hắc y nhân nói xong thân ảnh lập tức thả người rời đi.

Lục Trung nhìn qua bóng lưng hắc y nhân, cũng không có ý truy kích, lực lượng của hắn chỉ mạnh hơn một chút mà thôi, muốn đuổi giết tuyệt đối là không phải một chuyện dễ dàng, ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên, cũng sợ đối phương dùng kế điệu hổ ly sơn.

– Ngươi còn tốt đó chứ?

Lục Trung nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, thật lâu mới nói ra một câu.

– Khá tốt, chưa chết được.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, vì Lục Lâm Thiên chết đi, Lục Lâm Thiên cũng rất có ấn tượng với phụ thân của mình.

– Lần sau đi ra ngoài phải cẩn thận một ít, tốt nhất không nên rời khỏi Lục gia.

Lục Trung than nhẹ một tiếng, dường như với phản ứng của nhi tử đã trong dự liệu của hắn.

– Không có việc gì chứ, ta đi đây.

Lục Lâm Thiên nói xong, mang theo tiểu Long trực tiếp rời khỏi hậu sơn, loại phụ thân này không muốn cũng được, căn bản cũng không có tận trách nhiệm làm phụ thân, mình cần gì nhận hắn.

Chương 58: Một điều kiện (2)

Nhìn chằm chằm vào bóng lưng Lục Lâm Thiên, thần sắc Lục Trung ảm đạm, sau một lát nhìn Lục Lâm Thiên di xa, lúc này mới thả người biến mất tại hậu sơn.

– Tiểu Long, ngươi không sao chớ.

Ôm tiểu Long ở lòng bàn tay, Lục Lâm Thiên lo lắng không thôi, sợ tiểu Long bị thương.

Xuy xuy!

Lưỡi tiểu Long thân mật co duỗi trên tay Lục Lâm Thiên, cái đầu nhỏ và ánh mắt đen nhánh nhìn qua Lục Lâm Thiên, khẽ gật đầu, dường như nghe hiểu Lục Lâm Thiên nói.

– Không có việc gì sao.

Lục Lâm Thiên lại hoài nghi, thực lực hắc y nhân kia ít nhất cũng đạt tới Vũ Phách, tiểu Long bị đánh bay hai lần mà không có việc gì, phòng ngự của nó cũng quá mạnh rồi.

– Lâm Thiên thiếu gia.

– Bái kiến Lâm Thiên thiếu gia.

Sau khi quay về hậu viện, trên đường đi gặp được không ít người hầu, lúc này những người hầu này vô cùng tôn kính hành lễ, một câu thiếu gia, Lục Lâm Thiên sau tế tổ đã không phải là thiếu gia củi mục trước kia, lúc này đã nhận tổ quy tông.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, hắn tất nhiên không đi tính toán với đám người hầu này, lập tức trở lại trong đình viện.

– Nhanh lên, dùng chút sức cho ta!

– Đây là thứ công tử thích nhất, cũng đừng làm hư.

Giọng của Lục Tiểu Bạch vang lên trong tai Lục Lâm Thiên, trong nội tâm khẽ giật mình, lập tức đi vào đình viện, chỉ thấy hơn mười người hầu đang mang không ít đồ đạc.

– Tiểu Bạch, ngươi làm cái gì vậy?

Thần sắc Lục Lâm Thiên trầm xuống kinh ngạc hỏi.

– Công tử, phu nhân nói muốn tới tiền viện.

Lục Tiểu Bạch nói ra.

– Không đi tiền viện, dừng tay cho ta, mang đồ quay trở lại.

Lục Lâm Thiên nói ra, bước chân nhanh chóng đi vào trong phòng.

– Mẫu thân, con không muốn đi tiền viện, chúng ta ở nơi này rất tốt mà.

Lục Lâm Thiên tiến vào phòng thì nhìn thấy mẫu thân và Lục Vô Song đang thu thập đồ vật.

– Lâm Thiên, ta cũng cảm thấy ở đây rất tốt, nhưng vừa vặn đại bá của con tới tìm ta, hắn nói đúng, con phải đi tới tiền viện.

La Lan thị nói ra.

– Mẫu thân, chúng ta ở đây là được rồi.

Lục Lâm Thiên vịn La Lan thị ngồi xuống, thầm nghĩ trong lòng, xem bộ dáng là chính mình không nhận tổ quy tông, Lục gia sẽ nghĩ tất cả biện pháp, bắt đầu thuyết phục mẫu thân mình.

– Đứa nhỏ ngốc này, đại bá của con nói, con đang trong tình thế rất nguy hiểm, ở tiền viện sẽ được an toàn, con không thể ở tại hậu viện, còn nữa, con phải biết, cho con nhận tổ quy tông vẫn là tâm nguyện của mẫu thân, con nghe lời a, xem như vì mẫu thân có được không?

La Lan thị cầm tay Lục Lâm Thiên nói ra.

– Mẫu thân, Lục gia đối người như vậy, người còn giúp Lục gia, chúng ta không cần nhờ Lục gia, nhi tử sau này có thể nuôi người.

Lục Lâm Thiên nói ra, xem ra Lục gia đã nói không ít lời bên tai mẫu thân rồi.

– Lâm Thiên, ta biết rõ trong lòng đệ trách cứ Lục gia, nhưng mà trong chuyện này rất phức tạp, vì an toàn của đệ, phải chuyển tới tiền viện thôi, còn nữa, trên người của đệ vẫn chảy dòng máu Lục gia, nhận tổ quy tông là đương nhiên, xem như hoàn thành tâm nguyện của tam di đi.

Lục Vô Song nói.

– Tỷ biết cái gì?

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào Lục Vô Song hỏi.

– Cái này…

Lục Vô Song trong lúc nhất thời nói không ra lời, phụ thân cũng đã nói qua chuyện của tam di, trong nội tâm cũng biết rất khó.

– Lâm Thiên, mẫu thân không sao cả, mẫu thân chỉ cần trông thấy con tốt là được rồi, lại nói mẫu thân sẽ đi với con tới tiền viện, sau này mẫu thân đi theo con hưởng phúc.

La Lan thị khẽ cười nói, trong mắt mang theo thỏa mãn.

– Mẫu thân…

Lục Lâm Thiên không biết Lục gia đã nói gì với mẫu thân, nhìn thần sắc mẫu thân, cũng không muốn làm cho mẫu thân thất vọng, lập tức nhìn chằm chằm vào Lục Vô Song, nói:

– Vô Song tỷ, làm phiền tỷ nói với đại bá, muốn đệ nhận tổ quy tông, vậy phải đáp ứng đệ một điều kiện.

– Nói đi, Lục gia có thể làm được nhất định sẽ đáp ứng.

Lục Vô Song nói ra.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào Lục Vô Song, nói:

– Muốn đệ nhận tổ quy tông, trước phải cho mẫu thân đệ danh phận chính thức, không thể là vợ lẽ, nếu không ai nói cũng vô dụng.

– Cái này…

Lục Vô Song do dự một chút, lập tức nói:

– Chuyện này tỷ phải nói với phụ thân, Lâm Thiên, đệ trước cứ tới tiền viện đi, cũng an toàn một ít, còn nữa, Tàng Vũ Các của Lục gia đệ bây giờ cũng có thể đi vào, còn có một tháng chính là lúc tỷ thí các đại gia tộc trong trấn Thanh Vân, vào xem nói không chừng sẽ có trợ giúp với ngươi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên vẫn đang suy nghĩ, mình ở phía sau núi gặp phải ám sát, nếu không phải mạng lớn, bản thân mình đã chết rồi, ở hậu viện này đúng là không quá an toàn, vào trong nội viện có gió thổi cỏ lay gì, cường giả trong Lục gia sẽ lập tức biết rõ.

Do dự liên tục, Lục Lâm Thiên cũng cân nhắc tới, trừ an nguy bản thân mình ra, còn có an nguy của mẫu thân, trong hậu viện này, an nguy của mẫu thân mình cũng không thể cam đoan, người Triệu Tuệ muốn đối phó chính mình, nói không chừng cũng có khả năng sẽ đối phó mẫu thân.

Nghĩ tới Triệu Tuệ kia, trong nội tâm Lục Lâm Thiên tràn ngập lửa giận, nhưng lại cũng không có cách nào, thực lực Triệu Tuệ rất mạnh, mình bây giờ căn bản không phải đối thủ, nếu không chính mình đã đánh chết ả trừ hậu hoạn.

– Tốt, đệ trước tiên có thể tới tiền viện, nhưng mà điều kiện kia tuyệt đối không có thương lượng.

Lục Lâm Thiên nói ra, danh phận của mẫu thân mình thế nào cũng phải tranh thủ, đây là mẫu thân nên được.

– Được, tỷ sẽ nói với phụ thân.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đồng ý đi tiền viện, Lục Vô Song vui vẻ.

– Đình viện thật lớn, thật đẹp!

Trong đình viện vô cùng rộng rãi, Lục Tiểu Bạch hưng phấn nói ra, trong sân của đình viện này còn có hồ nước và giả sơn, không ít cá vàng đang bơi lội trong nước.

Lục Lâm Thiên đánh giá đình viện này, ngược lại có điểm giống với biệt thự, chung quanh đều là thực vật xanh ngát, không khí tươi mát, so với hậu viện thì cách biệt một trời một vực, xem ra Lục gia cũng có của cải phong phú.

– Lâm Thiên, tại đây thế nào, là ta chọn giúp ngươi đây, ta sẽ ngụ ở bên cạnh.

Lục không nói ra.

– Ân, ở đây không tệ, đa tạ Vô Song tỷ.

Lục Lâm Thiên nói ra.

– Đúng rồi Lâm Thiên, ngươi lát nữa đi chọn vài người hầu đi, quét dọn đình viện một chút, còn chiếu cố ngươi và tam di.

Lục Vô Song nói ra, dựa theo quy định trực hệ Lục gia sẽ được phân phối người hầu, có thể có một tiểu quản gia, năm người hầu.

– Tiểu Bạch, chuyện này giao cho ngươi, về sau ngươi cũng ở lại đây.

Lục Lâm Thiên nói ra.

– Vâng, công tử.

Lục Tiểu Bạch đáp, đi theo công tử đúng là quá tốt.

– Đúng rồi, mẫu thân, con muốn bế quan mười ngày, con lại đi ra ngoài một chút, người ở đây đi.

Lục Lâm Thiên nói ra, an bài cho mẫu thân xong, có Lục Tiểu Bạch chiếu cố, ở trong tiền viện này, Lục Lâm Thiên cũng không có lo lắng gì nữa.

– Muốn bế quan, vậy con cẩn thận một ít.

La Lan thị không có ngăn cản, nhi tử đã là vũ giả, bế quan tu luyện là bình thường, sắp tới sẽ tham gia đọ sức với các đại gia tộc trấn Thanh Vân, tự nhiên phải chuẩn bị sẵn sàng.

Chương 59: Có chút khó coi

– Lâm Thiên, đệ đi đâu bế quan, Lục gia có cung cấp địa phương bế quan đấy.

Lục Vô Song nói.

– Vô Song tỷ, đệ tự có nơi bế quan của mình, nơi này làm phiền tỷ chiếu cố.

Lục Lâm Thiên nói ra, bản thân mình bế quan luyện chế đan dược, lựa chọn mật thất của Nam thúc thì tốt hơn.

– Vậy được rồi, ngươi phải chú ý một chút.

Lục Vô Song cũng không có nhiều lời, còn có một tháng nữa chính là tỷ thí trên trấn Thanh Vân, đúng là phải chuẩn bị sẵn sàng một chút.

Màn đêm buông xuống, Lục Lâm Thiên lúc này đi tới mật thất kho chứa củi, thời gian mười ngày này hắn phải dốc sức liều mạng là có thể trả hết khoản nợ kia.

Xác định không có người nào ở chung quanh, Lục Lâm Thiên lách mình tiến vào trong mật thất, lập tức trợn mắt há hốc mồm, Nam thúc đoán ra chính mình sẽ tới, bây giờ đang ở mật thất.

– Thế mà còn chưa có chết ah, tính ra mạng ngươi cũng lớn thật.

Lão bộc Nam thúc nói ra.

– Nam thúc, người dọa người sẽ hù chết người đấy.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ một tiếng, lập tức nghi ngờ nói:

– Làm sao thúc biết con bị người ta đánh trộm.

– Ta làm sao không biết, về sau ngươi đi ra ngoài nên cẩn thận một chút, lần này xem như ngươi mạng lớn.

Lão bộc Nam thúc nói ra.

– Nam thúc, thúc biết con gặp nguy hiểm cũng không ra tay, quá là không có tình người ah.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chẳng phải phụ thân của ngươi đã ra tay sao, ta ra tay làm cái gì, lại nói ta và ngươi có thân lắm sao, ngươi tới đây làm cái gì.

Lão bộc Nam thúc trừng Lục Lâm Thiên nói ra.

– Ta tìm địa phương luyện chế đan dược, cũng chỉ có nơi này của thúc, thúc đừng có lên cơn keo kiệt.

Lục Lâm Thiên cười nói, biết rõ Nam thúc sẽ không thực sự đuổi chính mình đi.

– Ngươi lần này hiển lộ vũ giả tam hệ, chỉ sợ là có lợi cũng có tệ, chính ngươi cẩn thận một chút, về sau đi ra ngoài cũng nên chú ý nhiều.

Lão bộc Nam thúc nói xong lập tức đi ra ngoài, dừng bước lại, nói:

– Lúc nào tranh thủ thời gian ngươi đi vào trong Tàng Thư Các của Lục gia tìm một ít vũ kỹ đi, ngươi chỉ có Khai Sơn Chưởng, đúng là quá khó coi.

– Lão giờ mới biết sao!

Lục Lâm Thiên nói thầm một tiếng, làm một mặt quỷ, nhưng cũng không dám lớn tiếng, chính mình vũ giả toàn hệ, nhưng lại chỉ biết Khai Sơn Chưởng đúng là chưa đủ.

Sau khi Nam thúc rời khỏi, mật thất đóng cửa, Lục Lâm Thiên móc Hỏa Long Đỉnh ra, từ trong trữ vật giới chỉ lấy hai bao dược liệu ra ngoài, thời gian kế tiếp hắn liều mạng luyện đan.

– Trước luyện chế Quán Đính Đan.

Tuy Quán Đính Đan giá thấp hơn một ít, nhưng mà tốc độ luyện chế lại cực nhanh, sai lầm trên cơ bản cũng sẽ không có, Lục Lâm Thiên vẫn quyết định lựa chọn Quán Đính Đan trả nợ.

Khoanh chân ngồi đó, thủ ấn ngưng kết, linh lực rót vào Hỏa Long Đỉnh, trong Hỏa Long Đỉnh xuất hiện hỏa diễm, Lục Lâm Thiên quen thuộc ném dược tài vào trong.

Luyện chế Quán Đính Đan, lúc này đối với Lục Lâm Thiên mà nói đã là rất nhẹ nhàng, nhưng mà hiện tại Lục Lâm Thiên muốn luyện chế ra một trăm viên, đây tuyệt đối không phải là chuyện nhẹ nhõm, tính toán luyện ra một trăm viên Quán Đính Đan, Lục Lâm Thiên cũng suy đoán linh lực sẽ bành trướng không ít.

Trong một đình viện, sắc mặt Triệu Tuệ tức giận, trong mắt lăng lệ, tức giận nói:

– Không nghĩ tới không thể giết tạp chủng này, đáng chết, nhất định không thể để hắn đi vào Vân Dương Tông, nếu không thì càng thêm khó đối phó.

– Tiểu thư, nhưng bây giờ cũng không có cách nào, một khi Lục gia quyết định làm cho hắn nhận tổ quy tông, xem ra lần này Lục gia đã chuẩn bị cho dù vạch mặt với chúng ta cũng cho hắn nhận tổ quy tông.

Triệu Nhị bên cạnh nói ra.

– Đó là đương nhiên, tiểu tử kia gặp may mắn không ngờ là vũ giả tam hệ, Lục gia tuyệt đối sẽ không buông tay, chỉ tiếc lần này mất đi cơ hội.

Triệu Tuệ lạnh nhạt nói.

– Tiểu thư, lúc trước bọn chúng và Triệu gia có hiệp nghị, không thể cho tiểu tử kia nhận tổ quy tông a.

Triệu Nhị nói.

– Thế nhưng mà, chúng ta ban đầu gian lận trên người tiểu tử kia cũng là bị lão gia hỏa Lục gia nhìn ra, dùng chuyện này chắn miệng ta, ta cũng không có cách nào, đáng hận, tiểu tạp chủng kia nhất định là có kỳ ngộ gì đó nên mới gỡ được phong ấn của ta, nếu không thì hắn làm sao trở thành vũ giả.

Triệu Tuệ lạnh nhạt nói.

– Chúng ta nên làm gì bây giờ, tiểu tử kia đã đi tới tiền viện, chúng ta càng khó đối phó.

Triệu Nhị nói ra.

– Đợi cơ hội, nhất định không thể để tiểu tử kia còn sống, nếu không sẽ ảnh hưởng toàn bộ kế hoạch của chúng ta.

Thần sắc Triệu Tuệ phát lạnh nói ra.

– Phu nhân, đại gia cho mời tới đại sảnh.

Một nha hoàn thiếp thân mặt sưng đỏ chạy tới, chính là nha hoàn Tiểu Lan bị Lục Lâm Thiên đánh một trận, lúc này sưng ứ đã tiêu giảm đi nhiều, khóe miệng vẫn còn sưng lên khá to, con mắt một đen một xanh, bộ dáng này làm cho Triệu Nhị giật mình.

– Biết rõ chuyện gì không?

Triệu Tuệ thu thần sắc vừa rồi lại, hỏi.

– Đại gia suốt đêm tổ chức hội nghị trưởng lão, dường như có đại sự.

Tiểu Lan nói nhỏ một tiếng, giọng nói so với trước kia đã có biến hóa, hẳn là bị Lục Lâm Thiên đánh cho một trận, dây thanh quản cũng biến hóa theo.

– Đại sự…

Thần sắc Triệu Tuệ biến hóa, lập tức dời bước ra khỏi phòng.

Trong đại sảnh Lục gia, lúc này có không ít người đang ngồi, xem chừng hơn hai mươi người, đám người Lục Đông, Lục Tây, Lục Nam, Chu Lập Hưng ngồi ở đây, còn có không ít lão giả, thời điểm tế tổ cũng có nhìn thấy qua, đều là một ít trưởng lão Lục gia.

Thời điểm Triệu Tuệ đến đại sảnh thì đầy nghi hoặc, ngồi ngay ngắn ở gần vị trí thủ tọa, nói:

– Đại ca, muộn như vậy tổ chức hội nghị trưởng lão trong tộc, chẳng lẽ có chuyện trọng yếu gì sao?

– Đúng vậy, nếu ngươi đã đồng ý cho Lâm Thiên nhận tổ quy tông, ta vừa mới thương lượng với các trưởng lão trong tộc, La Lan cũng nên có danh phận, về sau La Lan chính là nhị phu nhân, hai người các ngươi sau này chẳng phân biệt lớn nhỏ, có lẽ ngươi cũng không có ý kiến a.

Lục Đông nhìn qua Triệu Tuệ nói ra.

– Cái gì, điều đó không có khả năng, tiện tỳ kia mà cũng đòi ngang hàng với ta sao, còn muốn trở thành phu nhân Lục gia, ta kiên quyết không đồng ý.

Triệu Tuệ lập tức tức giận nói, nàng dù thế nào cũng không thể tiếp nhận điều kiện này.

– La Lan đã bị ủy khuất nhiều như thế, hiện tại Lâm Thiên là vũ giả tam hệ, nhận tổ quy tông, La Lan dù thế nào cũng có phần.

Bên dưới một trưởng lão áo xanh Lục gia nói ra, từ khí tức nhìn lại, trưởng lão Lục gia này dường như đã tiến cấp độ Vũ Phách.

– Đây cũng là điều kiện của Lâm Thiên, vũ giả tam hệ, thiên phú như thế Lục gia không thể không quan tâm.

Một trưởng lão áo dài Lục gia tán thành nói ra.

– Nói bậy, đừng quên lúc trước Lục gia các ngươi đáp ứng điều kiện của ta, chẳng lẽ khi dễ Triệu gia ta không người hay sao, chuyện này ta tuyệt đối không đồng ý.

Triệu Tuệ nhìn chằm chằm hai trưởng lão Lục gia nói ra.

Chương 60: Một trăm lẻ tám viên Quán Đính Đan

– Tam đệ muội, chuyện này ngươi không đồng ý cũng phải đồng ý, Lục gia ta đã đáp ứng ngươi, nhưng đó là chuyện lão gia tử đồng ý, nếu ngươi có ý kiến thì đi tìm lão gia tử mà bàn, về phần khác, chúng ta đã quyết định, dù cho giằng co với Triệu gia thì chuyện này cũng không sửa đổi, hy vọng ngươi có thể tự hiểu.

Lục Đông nói ra.

– Tốt cho Lục gia, tốt lắm.

Triệu Tuệ giận dữ, nhưng cũng không thể làm gì, nàng có một tay bị lão gia tử bắt được, lúc trước nàng hạ thủ trên người Lục Lâm Thiên cho nên hiện tại cũng không thể nói thêm cái gì.

– Đệ muội, vậy là được rồi, cho dù La Lan ngang hàng cùng ngươi thì thế nào, nàng vẫn là một nha hoàn thôi.

Lục Nam nói nhỏ.

– Hừ.

Triệu Tuệ hừ lạnh một tiếng, nói:

– Lục Trung đâu rồi, hắn nói như thế nào, vì cái gì xuất quan cũng không tới gặp ta.

– Tam đệ đã bế quan lần nữa.

Lục Đông nói nhỏ.

Thần sắc Triệu Tuệ cực độ khó nhìn, lập tức nhìn chằm chằm vào mọi người trong đại sảnh, vì kế hoạch trong tộc nên nàng phải nhịn, hiện tại còn không phải lúc trở mặt với Lục gia.

– Hừ.

Triệu Tuệ hừ lạnh lần nữa, lập tức nói:

– Các ngươi đã có quyết định, cần gì phải để cho ta tới, Lục gia các ngươi tự quyết định là tốt rồi.

Nói xong Triệu Tuệ rời khỏi đại sảnh.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, trong nháy mắt Lục Lâm Thiên bế quan luyện đan đã năm ngày.

Mà lúc này tại trấn Thanh Vân trở nên náo nhiệt, vũ giả ở mấy thành trấn gần đó, còn có người trong các tiểu gia tộc đi tới trấn Thanh Vân, trong lúc nhất thời trấn Thanh Vân trở nên cực kỳ náo nhiệt, dòng người hối hả nhược xuôi, so với mấy ngày thường còn náo nhiệt hơn nhiều.

Trên đường, trong một tửu quán bên đường, mọi người đàm luận chỉ có một chuyện, chính là Vân Dương Tông tuyển đệ tử mới ba năm một lần, nhắc tới Vân Dương Tông, trên trấn Thanh Vân này không người nào không biết, thân là vũ giả cùng linh giả thì càng như sấm bên tai.

Vân Dương Tông, một trong tam tông tứ môn, đệ tử ngàn vạn, thế lực khổng lồ, trấn Thanh Vân chính là địa bàn của Vân Dương Tông, mà Vân Dương Tông cũng là thánh địa của tất cả vũ giả nơi này.

Vân Dương Tông ba năm mới nhận đệ tử một lần, hơn nữa người không có thiên phú không thu, mỗi một lần tuyển nhận đệ tử mới, trên trấn Thanh Vân chỉ nhận năm người, mà cả trấn Thanh Vân đều tranh đoạt năm vị trí này, nhất là dùng năm đại gia tộc trấn Thanh Vân tranh đoạt càng lợi hại nhất.

Mỗi ba năm một lần, Vân Dương Tông phân danh ngạch đệ tử mới trên cơ bản đều rơi vào trong túi các đại gia tộc, các tiểu gia tộc rất ít khi đạt được danh ngạch, từ bồi dưỡng đệ tử, tiểu gia tộc kém đại gia tộc rất nhiều.

Mà năm đại gia tộc trên trấn Thanh Vân phân biệt là Dương gia, Tần gia, Lục gia, La gia còn có Vương gia, năm đại gia tộc này ở trấn Thanh Vân không kém bao nhiêu, cũng ngăn cản lẫn nhau, nhưng đều muốn vượt qua bốn đại gia tộc khác.

– Lần này không biết là người trong các gia tộc nào tiến vào Vân Dương Tông đây.

– Đây còn phải nói, nhất định là người trong năm đại gia tộc, những người khác muốn đi vào, chỉ sợ cũng không dễ dàng.

– Chuyện này cũng không nhất định, chỉ cần là thiên phú không tồi, cũng có thực lực đi vào, dù sao đến lúc đó Vân Dương Tông sẽ có cường giả tự mình tới đây lựa chọn đệ tử.

– Nhưng mà đệ tử trẻ tuổi trong năm đại gia tộc từ nhỏ được bồi dưỡng rất tốt, những người khác làm sao so được, trừ phi là thiên tài trong thiên tài thì không kém bao nhiêu.

– Đúng thế, dựa vào tình thế những năm trước mà nhìn, năm danh ngạch đều là người trong năm đại gia tộc.

– Nghe nói lần này Lục gia có vận khí rất tốt, ra một vũ giả song hệ, còn có một vũ giả tam hệ, đều là Vũ Sĩ, thiên phú dọa người ah.

– Nghe nói vũ giả tam hệ chính là Lục Lâm Thiên, trước kia bị gọi là thiếu gia củi mục của Lục gia, từ nhỏ bị kiểm tra không cách nào trở thành vũ giả, không nghĩ tới bây giờ đột nhiên trở thành vũ giả tam hệ.

– Tóm lại, Lục gia lần này vận khí cũng không tệ ah, vũ giả song hệ, vũ giả tam hệ, sau đó không lâu thực lực Lục gia sẽ tăng mạnh a.

Trên phố lớn ngõ nhỏ, khắp nơi đang nghị luận chuyện Vân Dương Tông chọn đệ tử mới, mà Lục Lâm Thiên là vũ giả tam hệ Lục gia cũng bị truyền ra, không ít người cũng biết rõ Lục gia có một vũ giả tam hệ xuất hiện, đây là chuyện mọi người chấn kinh.

Trong mật thất dưới kho củi Lục gia, Lục Lâm Thiên tiếp tục luyện chế đan dược, linh lực rót vào Hỏa Long Đỉnh hóa thành hỏa diễm nóng bỏng, cả gian mật thất cũng trở nên vô cùng nóng bỏng.

Tám ngày trôi qua, lúc nào linh khí Lục Lâm Thiên hao hết thì ngồi xuống điều tức, sau đó lại luyện chế đan dược, tám ngày dốc sức liều mạng, rốt cục cũng luyện chế được một lượng lớn Quán Đính Đan.

Phanh…

Hỏa Long Đỉnh mở ra, dược hương nồng đậm truyền ra ngoài, một viên đan dược sáng bóng xuất hiện.

– Thu.

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, đan dược xuất hiện trong lòng bàn tay.

– Một trăm lẻ tám viên.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, trên mặt của hắn đầy vui vẻ, lúc này có một trăm phần dược liệu Quán Đính Đan, hắn luyện chế lại ra một trăm lẻ tám viên Quán Đính Đan, trên chuyện khống chế dược liệu, chính mình không thể nghi ngờ là tiến bộ không ít, có thể tiết kiệm không ít tài liệu, mà phẩm chất đan dược so với trước kia cũng không kém hơn bao nhiêu.

Lục Lâm Thiên lại không biết, một trăm phần tài liệu dược liệu Quán Đính Đan lại luyện ra một trăm lẻ tám viên Quán Đính Đan, nếu bị một ít linh giả biết được, nhất định sẽ kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm, đây không nghi ngờ là kỹ xảo và khả năng khống chế dược lực đạt tới trình độ kinh người.

Nói như vậy, cho dù là linh giả cấp độ Linh Phách luyện chế đan dược nhị phẩm cũng khó có thể làm được một bước này, mà Lục Lâm Thiên hiện tại chỉ là Linh Sĩ đã làm tới bước này, điểm này trừ thiên phú thật tốt ra, linh hồn lực cũng vượt xa người khác.

Sưu sưu…

Tiểu Long leo ra khỏi áo Lục Lâm Thiên, nhìn chằm chằm vào Quán Đính Đan trong tay Lục Lâm Thiên, cái lưỡi tham lam duỗi ra, ánh mắt nhìn chằm chằm vào một viên Quán Đính Đan.

– Tiểu Long, ta quên ngươi đói, thế nhưng mà thứ này ngươi không thể ăn.

Nhìn thấy tiểu Long, Lục Lâm Thiên mới nhớ tới, tiểu Long đã tám ngày không ăn uống gì.

Xuy xuy…

Thân hình Tiểu Long giãy dụa, tham lam nhìn chằm chằm vào Quán Đính Đan trong tay Lục Lâm Thiên, dường như đang nói cái gì đó.

– Ngươi nói ngươi muốn ăn Quán Đính Đan, được!

Lục Lâm Thiên hỏi, liên hệ với tiểu Long trong lúc vô hình đã hiểu rõ tiểu Long muốn nói gì.

Xuy xuy…

Tiểu Long khẽ gật đầu, giãy dụa cái đuôi, nó ngửi mùi thuốc đã không nhịn được rồi, con mắt nhìn chằm chằm vào một viên Quán Đính Đan.

– Ngươi xem ra cũng đói, ngươi tham ăn thì ăn đi.

Đối với tiểu Long, Lục Lâm Thiên giống như đối với thân nhân của mình vậy, một viên Quán Đính Đan cũng không có gì không nỡ

Chương 61: Vũ Sĩ tứ trọng

Xùy!

Tiểu Long lập tức há mồm nuốt viên Quán Đính Đan vào trong miệng, cái đầu nhỏ còn không lớn bằng Quán Đính Đan nhưng khi há miệng dễ dàng nuốt Quán Đính Đan vào trong bụng, sau đó nó lại quay vào trong tay áo Lục Lâm Thiên không thấy nữa.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc một chút, lập tức cười cười, tiểu Long thân là Linh hoàng thú, nói không chừng ăn Quán Đính Đan cũng có được chỗ tốt, hiện tại một khỏa Quán Đính Đan đối với hắn mà nói không coi là gì.

– Còn có mười viên Tăng Nguyên Đan.

Thu hồi một trăm trăm lẻ bảy viên Quán Đính Đan đặt vào trong vài bình ngọc đã chuẩn bị sẵn, lúc này hắn bắt đầu luyện chế Tăng Nguyên Đan.

Lần trước hắn bị đánh lén ở hậu sơn, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng đã nhớ kỹ, nhất định phải nhanh chóng tăng thực lực của mình lên, nếu không hắn không có được cảm giác an toàn, lần trước thiếu chút nữa hắn đã mất mạng rồi.

Chỉ có thực lực mạnh mới có thể cam đoan chính mình an toàn, đề cao thực lực cũng chỉ có không ngừng phục dụng đan dược.

Lục Lâm Thiên tiếp tục bắt đầu luyện chế đan dược, điều tức hoàn tất thì hắn nhanh chóng kết xuất thủ ấn, linh lực rót vào Hỏa Long Đỉnh, hỏa diễm không ngừng tràn ra ngoài.

Tài liệu luyện chế Tăng Nguyên Đan đã được Lục Lâm Thiên khống chế, bắt đầu đưa vào trong lò, Tăng Nguyên Đan chính là đan dược nhị phẩm, Lục Lâm Thiên càng không dám khinh thường, toàn tâm toàn ý chìm đắm vào trong quá trình luyện chế.

Tăng Nguyên Đan này đã luyện chế thành công hai lần, Lục Lâm

Thiên tương đối có chút kinh nghiệm, nhưng áp lực so với luyện chế Quán Đính Đan thì lớn hơn rất nhiều.

Thời gian từ từ qua đi, trong cuộc sống luyện đan này, tất cả chuyện xảy ra bên ngoài Lục Lâm Thiên hoàn toàn không biết gì ngoại việc luyện đan.

Lục gia, gần đây đã xảy ra đại sự, rốt cuộc La Lan thị cũng được Lục gia thừa nhận, thành nhị phu nhân chẳng phân biệt lớn nhỏ với đại phu nhân Lục gia, chuyện này làm cho không ít người hầu nghi hoặc, đại phu nhân không ngờ lại không có phản đối, đây cũng không phải là tính cách của đại phu nhân a.

Cũng có người hầu suy đoán, Lâm Thiên thiếu gia chính là vũ giả tam hệ, thiên phú đặc cấp trong vũ giả, mà người ta nói mẫu bằng tử quý, đại phu nhân có phản đối cũng không dùng được.

Nhưng mà bất kể nói thế nào, La Lan thị đã trở thành đối tượng được người hầu hâm mộ, rốt cục khổ tận cam lai, những năm này ăn không ít nước mắt, thu không ít ủy khuất, rốt cục hết khổ, không giống như bọn họ, cả đời này cũng không thể thay đổi cái gì.

Mà hâm mộ La Lan thị, không ít người hầu càng hôm mộ một người khác hơn, đó là Lục Tiểu Bạch, vô duyên vô cớ trở thành vũ giả, lại có quan hệ thân cận với Lâm Thiên thiếu gia, tiền đồ của hắn thật sáng lạn.

Phanh!

Ba ngày sau đó, Hỏa Long Đỉnh mở ra, hương thơm của đan dược thấm vào ruột gan, một viên đan dược lao ra khỏi dược đỉnh, chính là Tăng Nguyên Đan mà Lục Lâm Thiên luyện chế.

Trên đan dược có hào quang sáng lạn lưu động, mùi thuốc mê người, Lục Lâm Thiên không ngừng kết xuất thủ ấn, một đạo hào quang màu vàng đất thu lấy Tăng Nguyên Đan vào trong tay, hào quang sáng bóng trên đan dược lúc này mới biến mất.

– Rốt cục đã xong.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên tái nhợt, linh khí trong cơ thể tiêu hao gần như không còn, thời gian ba ngày này hắn rốt cuộc cũng luyện ra mười viên Tăng Nguyên Đan.

Nhìn thấy mười viên Tăng Nguyên Đan trong tay, Lục Lâm Thiên mỉm cười, không biết lúc này ăn Tăng Nguyên Đan thì thực lực của hắn có thể đột phá hay không, mình bây giờ bức thiết cần tăng cường thực lực.

– Trước ăn một viên rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, liền cầm một viên Tăng Nguyên Đan ném vào trong miệng, đan dược vừa vào bụng, lập tức hóa thành một dòng năng lượng kinh người.

Thậm chí Lục Lâm Thiên cảm giác rõ ràng một dòng năng lượng kinh người đang lao nhanh trong người của mình, vội vàng thúc dục Âm Dương Linh Vũ Quyết bắt đầu luyện hóa.

Một dòng năng lượng này bị Lục Lâm Thiên luyện hóa và hóa thành chân khí tinh thuần, đồng thời linh khí trong đầu không ngừng gia tăng, nhưng mà so sánh với trước kia, tuy Tăng Nguyên Đan có hiệu quả tăng cường linh lực, nhưng so với tăng cường chân khí thì yếu đi không ít, Tăng Nguyên Đan chỉ tăng cường linh lực tương đối mà thôi.

Sau một lát, hào quang sáng bóng màu vàng nhạt quanh người Lục Lâm Thiên hóa thành một đạo hào quang bao phủ lấy hắn, nhìn qua vô cùng huyền ảo.

Năng lượng trong Tăng Nguyên Đan không nhỏ, Lục Lâm Thiên chậm rãi tự động luyện hóa chúng, quá trình luyện hóa này vội vàng không được, không có khả năng luyện hóa trong thời gian ngắn.

Trong quá trình luyện hóa này cũng còn có một chút điểm phải chú ý, đó chính là luyện hóa đan dược, đầu tiên phải luyện hóa đan dược thành năng lượng, cuối cùng luyện hóa năng lượng này thành chân khí và linh khí.

Lần trước đã là luyện hóa qua một viên Tăng Nguyên Đan, lúc này lại luyện hóa những năng lượng đang tràn ngập trong kinh mạch, kinh mạch quanh người Lục Lâm Thiên không còn cảm giác đau đớn như lúc trước, nhưng kinh mạch vẫn bành trướng, được không ít năng lượng tràn ngập, kinh mạch toàn thân lại khuếch trương lần nữa.

Trong khí hải đan điền của Lục Lâm Thiên, từng đạo chân khí không ngừng tiến vào trong đan điền, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được khí hải của mình không ngừng bành trướng, loại tốc độ này không phải tu luyện bình thường có thể so sánh được.

Thời gian chậm rãi trôi qua, cũng không biết từ lúc nào, khí thể quanh người Lục Lâm Thiên chung quanh hào quang khí thể, đều là trục gần đã biến thành một tầng năng lượng vàng nhạt, kinh mạch trong người lúc này đã nhẹ đi rất nhiều, đau đớn trong kinh mạch cũng nằm trong phạm vi có thể thừa nhận.

Không ngừng hấp thu năng lượng tràn ngập trong kinh mạch, kinh mạch hấp thu chân khí cho nên càng ngày càng mạnh hơn không ít.

Cũng có thể nói như vậy, kinh mạch quanh người Lục Lâm Thiên hiện tại nếu là bình thường, một giây đồng hồ có thể thông qua một hai sợi chân khí như đầu ngón tay trẻ con mà thôi, kinh mạch Lục Lâm Thiên hiện tại đã to gấp đôi, tốc độ vận chuyển chân khí cực nhanh, dưới tình huống nào đó mà nói, đây đại biểu cho thực lực khi chiến đấu chiếm tiện nghi lớn.

Từ trong quá trình luyện hóa năng lượng, Lục Lâm Thiên cũng không dám khinh thường, Nam thúc cũng đã từng nói qua, nếu như luyện hóa năng lượng quá lớn, kinh mạch toàn thân không chịu nổi, đến lúc đó kinh mạch sẽ bị hủy, đồng thời cũng có thể thậm chí ảnh hưởng tới thần trí, khi đó mình tuyệt đối nguy hiểm.

Đối với chuyện gặp nguy hiểm, Lục Lâm Thiên vẫn luôn nhớ kỹ trong lòng, không dám có bất cứ sai lầm nào cả.

Năng lượng trong Tăng Nguyên Đan được Lục Lâm Thiên luyện hóa, hóa thành chân khí vận chuyển một chu thiên trong người, cuối cùng không ngừng rót vào trong đan điền.

Thời gian từ từ trôi qua, chân khí trong khí hải đan điền Lục Lâm Thiên càng ngày càng nhiều, lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác trong khí hải của mình dường như sinh ra khí thế như gió lốc, chân khí càng no đủ, tốc độ xoay càng lúc càng nhanh, khí tức quanh người chậm rãi tăng lên.

Tiếp tục như thế tới ngày thứ ba, một tia năng lượng cuối cùng tiến vào khí hải Lục Lâm Thiên, năng lượng trong người Lục Lâm Thiên lay động, cuối cùng quanh quẩn xoay vòng trong người Lục Lâm Thiên.

Chương 62: Không mặc nội y

Vị trí đan điền khí hải ở bụng dưới, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác năng lượng cực lớn đang điều động, nổi lên gợn sóng cực lớn, cuối cùng nó gào thét xông lên.

Vào lúc này, trong mật thất, Lục Lâm Thiên đang nhắm mắt, bỗng nhiên mở hai mắt ra, trong hai mắt bắn ra một đạo tinh quang vô cùng mãnh liệt, một lát sau tinh quang trong hai mắt từ từ thu liễm lại, trong mắt Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt đen kịt vào lúc này trở nên thâm thúy, trong lúc vô hình khí chất toàn thân sinh ra biến hóa.

– Vũ Sĩ tứ trọng.

Lục Lâm Thiên cảm giác chân khí hùng hồn trong cơ thể, lúc này so với lúc Vũ Sĩ tam trọng còn mạnh hơn gấp bội, khó trách lúc trước chính mình ngạnh kháng lại không phải là đối thủ của Chu Hải Minh, Chu Hải Minh thực lực Vũ Sĩ thất trọng, chính mình lúc đó là Vũ Sĩ tam trọng còn kém quá xa.

– Mới đột phá một trọng.

Tuy thực lực đột phá một trọng, Lục Lâm Thiên lại nhướng mày, lúc trước hắn phục dụng một viên Tăng Nguyên Đan, một hơi đột phá đến hai trọng, từ Vũ Sĩ nhất trọng đột phá đến Vũ Sĩ tam trọng, mà bây giờ ăn viên Tăng Nguyên Đan thứ hai lại miễn cưỡng đột phá lên một trọng, cứ theo đà này, càng lên cao, muốn đột phá càng tiêu hao lớn hơn.

Mình bây giờ nếu ăn một viên Tăng Nguyên Đan vào cũng khó có thể đột phá Vũ Sĩ ngũ trọng, hơn nữa chính mình vừa mới luyện hóa một viên Tăng Nguyên Đan, luyện hóa trong cơ thể cần một quá trình, nếu tiếp tục phục dụng thêm một viên Tăng Nguyên Đan, không thể nghi ngờ là lãng phí Tăng Nguyên Đan.

Mà nếu mình muốn dựa vào Tăng Nguyên Đan đột phá đến Vũ Sư, đây tuyệt đối cần không ít Tăng Nguyên Đan, đối với mình mà nói là tiêu hao kim tệ thật lớn.

Đồng thời Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được mình bây giờ là Vũ Sĩ tứ trọng, nhưng mà tu vị linh lực vẫn là Linh Sĩ nhất trọng mà thôi, Tăng Nguyên Đan gia tăng linh khí cũng không có nhiều như chân khí, chính mình muốn tang cường linh khí phải luyện chế đan dược mới được, dựa vào Tăng Nguyên Đan tuyệt đối không có biện pháp đột phá Linh Vũ.

– Cũng nên đi chuẩn bị thôi, vào trong Vân Dương Tông tìm bảo vật gì, cũng nên đi hỏi Nam thúc.

Trong lòng Lục Lâm Thiên nghĩ thầm, Nam thúc bảo mình đi vào trong Vân Dương Tông, nhưng mà mình không biết phải đi lấy thứ gì, hôm nào phải hỏi Nam thúc mới được.

Thu hồi Hỏa Long Đỉnh và đan dược, Lục Lâm Thiên rời khỏi mật thất phòng chứa củi, lập tức đi về phía tiền viện, lần này bế quan mất mười ba ngày, đoán chừng mẫu thân cũng đã sốt ruột.

– Bái kiến thiếu gia.

Trên đường đi, Lục Lâm Thiên gặp người hầu đều hành lễ với hắn, trong mắt cũng không dám khinh thị thiếu gia củi mục nữa, không ít nha hoàn thậm chí ánh mắt phóng điện, nếu như được thiếu gia vừa ý, vận mệnh của các nàng sẽ thay đổi.

Một đường thông suốt, hắn đi vào tiền viện của mình, vừa vào cửa Lục Lâm Thiên nhìn thấy nhiều người hầu và nha hoàn đang quét dọn.

– Ra mắt công tử.

Là năm người hầu, hai nam ba nữ, nữ đều chừng hai mươi tuổi, nhìn thấy Lục Lâm Thiên thì hành lễ, được Lục Tiểu Bạch an bài tất cả đều đổi từ thiếu gia sang công tử.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, Lục Tiểu Bạch đúng là cơ linh, những người khác gọi mình là thiếu gia, mình cũng không có cách nào, cũng không thể gặp ai cũng nói không được gọi mình là thiếu gia a, nhưng nha hoàn trong đình viện của mình thì có thể sửa, xưng hô thiếu gia này làm cho Lục Lâm Thiên nghe không được tự nhiên.

– Công tử, ngươi rốt cục trở về, phu nhân lo lắng muốn chết.

Lục Tiểu Bạch nghe tiếng mà ra.

– Tiểu Bạch, mẫu thân ta đâu?

Lục Lâm Thiên cũng không suy nghĩ nhiều, hắn biết mẫu thân lo lắng.

– Ta thu thập một ít đồ mà thôi, cái đứa nhỏ này, vừa đi ra ngoài là đi lâu như thế, làm ta lo lắng chết đi được.

La Lan thị từ trong viện đi tới, những ngày này nàng lo lắng không thôi, lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên mới thở ra một hơi.

– Mẫu thân, bảo người hầu thu dọn là được rồi, chính mình không cần phải làm gì cả.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, lúc này thấy mẫu thân thần sắc tốt hơn không ít, cũng một thân áo tơ trắng, nhưng khí chất đã mơ hồ sinh ra biến hóa.

– Ta còn chưa có già, còn có thể hoạt động một chút, lại nói ta thu dọn đồ vật khi còn bé của con, để những người khác thu dọn ta không yên tâm.

La Lan thị nói ra.

Sau đó Lục Lâm Thiên cũng nghe nói Lục gia đồng ý yêu cầu của mình, cho mẫu thân trở thành phu nhân Lục gia, nhìn thấy bộ dáng mẫu thân hiện tại, trong nội tâm Lục Lâm Thiên sinh ra cảm giác hạnh phúc, làm phu nhân Lục gia cũng không phải to tát gì, phu nhân Lục gia thì Lục Lâm Thiên tự nhiên không đặt vào mắt, nhưng đối với mẫu thân mà nói lại phi thường trọng yếu.

Mà làm cho Lục Lâm Thiên cao hứng chính là có thể cải biến tâm tình mẫu thân, làm cho mẫu thân không cần phải chịu ủy khuất nữa.

Sau đó trò chuyện với mẫu thân một phen, Lục Lâm Thiên ý định đi gặp Lục Vô Song bên kia, chính mình ý định đi Tàng Vũ Các Lục gia, nhưng lại không biết đường, bảo Lục Vô Song mang theo mình đi mới được, hắn không có chút trí nhớ nào về Tàng Vũ Các, chỉ biết đây là cấm địa của Lục gia, cho dù là đệ tử Lục gia phải trải qua cho phép mới được đi vào.

Đình viện của Lục Vô Song ở ngay bên cạnh, trong nội viện Lục gia có không ít đình viện như thế, đệ tử trực hệ Lục gia đều có một tòa đình viện.

Đến đình viện của Lục Vô Song, Lục Lâm Thiên cũng không có nhìn thấy người hầu, Lục Vô Song lần này từ Vân Dương Tông trở về cũng không có bao lâu, bình thường đều ở trong Vân Dương Tông cho nên đình viện này không cần người chăm nom.

– Vô Song tỷ.

Lục Lâm Thiên đến đình viện, hô hai tiếng sau đó không thấy người lên tiếng, do dự một chút liền đi tới tiền viện.

– Vô Song tỷ, tỷ ở đâu?

Lục Lâm Thiên hô một tiếng.

– Lâm Thiên, sao tự dưng đệ lại tới, chờ ta một chút.

Trong một gian phòng truyền ra âm thanh bối rối của Lục Vô Song, sau đó nghe tiếng xột xoạt và tiếng nước.

– Chẳng lẽ đang tắm?

Nghe được âm thanh xột xoạt của tiếng nước, Lục Lâm Thiên lập tức nghĩ thầm, nhớ tới trong nội viện của mình, mình đã bị Lục Vô Song xem sạch, nếu bây giờ mình vào xem có tính là công bằng hay không.

– Vô sỉ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên mắng thầm mình một tiếng, lập tức đi vào trong phòng nhỏ, trong đầu vẫn không tự chủ nghĩ tới mỹ nhân đang tắm, dưới bụng cũng có chút phản ứng.

– Lâm Thiên, sao ngươi tới đây?

Một lát sau, một bóng dáng xinh đẹp xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

– Đây là đổ thêm dầu vào lửa a.

Nhìn thấy bóng dáng xinh đẹp này, Lục Lâm Thiên lập tức nghĩ thầm trong lòng, chỉ thấy Lục Vô Song mặc cung trang màu xanh da trời, đầu đầy tóc đen ướt sũng đọng trên vai và trước người, lộ ra nét quyến rũ động lòng người.

Đuôi tóc trước ngực và vai có nước chảy xuống, vết ướt thấm dài trên nền vải xanh, vệt nước chảy xuống dưới, hai thỏ ngọc trước ngực như ẩn như hiện, càng trở nên mê người, hai hạt dâu đỏ mơ hồ có thể nhìn ra, đang kiêu ngạo đứng thẳng.

– Không có mặc nội y

Chương 63: Nộ Diễm Quyền

Lục Lâm Thiên lập tức nghĩ thầm, có lẽ trên thế giới này còn không có nội y như kiếp trước, xuân sắc bị mình nhìn thấy.

Lúc này Lục Vô Song một thân trang phục nhẹ nhàng khoan khoái, không có trang trí dư thừa, nhưng mà càng trở nên gợi cảm, Lục Lâm Thiên thật sự không ngờ, Lục Vô Song lại có mặt gợi cảm như vậy, da thịt nõn nà, eo tinh tế, bờ mông rất tròn, gương mặt tinh xảo nhỏ nhắn đang dụ hoặc Lục Lâm Thiên huyết khí phương cương.

Lục Lâm Thiên nhịn không được nuốt nước miếng, đúng là quá hấp dẫn người, nhịn không được nói nhỏ:

– Thật là mê người!

– Ngươi nói cái gì đó.

Lục Vô Song thẹn thùng một tiếng, cúi đầu xuống, trong lúc vô tình nhìn thấy ánh mắt Lục Lâm Thiên đang nhìn vào ngực của mình, cúi đầu nhìn lại, ngực của mình có hai hạt đậu đỏ như ẩn như hiện, mặt của nàng đỏ tới mang tai, lập tức chạy vào trong phòng.

– Lục Lâm Thiên, ngươi thật vô sỉ.

Nhìn thấy phản ứng của Lục Vô Song, Lục Lâm Thiên thầm mắng mình một tiếng, lập tức mỉm cười, chuyện này cũng không có gì, bản thân hắn cũng bị nàng nhìn sạch rồi.

– Lâm Thiên, đệ vừa mới thấy cái gì?

Sau một lát Lục Vô Song xuất hiện lần nữa trước mặt Lục Lâm Thiên, nàng đã thay cẩm bào màu lam nhạt, tóc cũng lau khô, trên người tràn ngập hương thơm, mùi hương thơm ngát, mặt ngọc đỏ lên, nhỏ giọng hỏi Lục Lâm Thiên.

– Thấy cái gì, không có thấy cái gì ah.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ.

– Đúng rồi, đệ tìm ta có chuyện gì?

Lục Vô Song bán tín bán nghi nhìn Lục Lâm Thiên.

– Vô Song tỷ, đệ muốn đi Tàng Vũ Các, thế nhưng mà đệ chưa từng tới đó bao giờ.

Lục Lâm Thiên nói ra.

Lục Vô Song nói:

– Để ta đi cùng đệ a, còn hơn mười ngày nữa là thi đấu tranh danh ngạch Vân Dương Tông, đệ nên chuẩn bị cho tốt.

Lục Vô Song dẫn Lục Lâm Thiên xuyên qua mấy hành lang thật dài, đến trước một đình viện nhìn qua có vẻ lâu năm, trước đình viện này có hai người Lục gia đang bảo vệ, bộ dáng trung niên, Lục Lâm Thiên quan sát hai người này dường như là cấp độ Vũ Sĩ.

Trên đình viện này có mấy chữ to, trên đó viết Tàng Vũ Các, nhìn qua có khí tức cổ xưa, Tàng Vũ Các này hẳn đã lâu năm rồi.

– Vô Song tiểu thư, sao ngươi tới đây?

Nhìn thấy Lục Vô Song, một nam tử hỏi.

– Ta cùng Lâm Thiên đến Tàng Vũ Các, mở cửa ra.

Lục Vô Song nói.

Nam tử khác nói:

– Vô Song tiểu thư, muốn vào Tàng Vũ Các cần đại gia và trong tộc đồng ý mới được.

– Mở cửa ra, phụ thân ta nói về sau Lâm Thiên có thể tùy tiện xuất nhập Tàng Vũ Các.

Lục Vô Song móc một ngọc giản màu xanh ra, dường như là tín vật Lục gia.

– Vâng, Vô Song tiểu thư, Lâm Thiên thiếu gia, hai vị mời vào.

Nam tử nói chuyện lúc trước mở cửa, ý bảo hai người đi vào.

Theo sau Lục Vô Song, Lục Lâm Thiên đi vào Tàng Vũ Các, đi vào trong gian phòng lớn.

– Lâm Thiên, đây là Tàng Vũ Các Lục gia, nhưng ở đây chỉ có vũ kỹ Thần cấp và Tinh cấp, về phần vũ kỹ Hoàng cấp đều nằm trong tay trưởng lão Lục gia, nơi này có không ít tâm đắc vũ kỹ của các tiền bối Lục gia lưu lại, nếu dụng tâm nhận thức cũng thu được lợi ích không nhỏ.

– Chỉ có vũ kỹ Tinh cấp và Thần cấp?

Lục Lâm Thiên sững sờ, nhưng mà cũng không có kinh ngạc, vũ kỹ là thứ cực kỳ trân quý, đặc biệt là vũ kỹ đạt tới Hoàng cấp càng trở nên trân quý, Lục gia tự nhiên sẽ không đặt nó trong Tàng Vũ Các, vạn nhất mất trộm thì tổn thất to lắm.

– Lâm Thiên, vũ kỹ nơi này ngươi tùy tiện chọn, nhưng mà mỗi lần chỉ có thể chọn một loại, đây là quy củ Lục gia, một năm chỉ có thể chọn một lần, nhưng mà trong tâm đắc của tiền bối Lục gia thì thoải mái xem, vũ kỹ nhiều, tạp mà không tinh, cũng không phải một chuyện tốt.

Lục Vô Song tiếp tục nói.

– Vô Song tỷ, trong đây có tư liệu linh giả không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Lục gia hiện tại có hai Linh giả, gia tộc khác đều chỉ có một, hiện tại đang buôn bán ở bên ngoài, về phần tư liệu linh giả thật sự là không có, linh giả vốn rất thưa thớt, tất cả cần dựa vào chính mình lĩnh ngộ, kỳ thật cũng không có tư liệu gì tồn tại, nhưng mà tại Vân Dương Tông thì có tư liệu về linh giả.

Lục Vô Song nói ra.

– Ah.

Lục Lâm Thiên đáp nhẹ một tiếng, lập tức nhìn ngó, chung quanh bầy đặt một ít ngọc giản, còn có một ít tư liệu viết tay.

Mặt khác còn có một ít giới thiệu các hệ thuộc tính vũ giả, những vật này Nam thúc cũng không có nói rõ chi tiết qua, các loại ưu thế thuộc tính cùng hoàn cảnh xấu, những tài liệu này có giới thiệu kỹ càng.

Còn có một chút tư liệu thậm chí càng giới thiệu vũ kỹ càng trở nên rõ ràng, vũ kỹ tổng cộng chia thành Thiên, Địa, Huyền, Hoàng, Tinh, Thần sáu loại, mà trên đại lục Linh Vũ, vũ kỹ tới Huyền cấp đã có giá trị liên thành, vũ kỹ Huyền cấp vừa ra tay, uy lực đã có thể dời núi.

Về phần vũ kỹ Địa cấp, tư liệu này không có ghi lại, vũ kỹ Địa cấp giống như phượng mao lân giác, cũng không giới thiệu gì cả, mà vũ kỹ Thiên cấp càng là thứ chỉ tồn tại trong truyền thuyết, trong đây càng không có ghi lại.

Trong vũ giả năm hệ, vũ giả phong hệ là thưa thớt nhất, mộc hệ thứ hai, hỏa hệ, thổ hệ, thủy hệ ba hệ này kém nhau không nhiều, trong vũ giả năm hệ thì vũ giả phong hệ chiếm không ít tiện nghi về tốc độ, cũng là khó chống đỡ nhất trong giao đấu.

Mà trong những tư liệu này, Lục Lâm Thiên còn chứng kiến một ít giới thiệu về yêu thú, linh thú, vũ giả có thể được linh giả hỗ trợ thu phục yêu thú làm tọa kỵ, mà linh giả lại có thể thu phục linh thú cho mình sử dụng.

Nhưng mà muốn thu phục yêu thú và linh thú, đây tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng, trình độ phức tạp của nó vượt qua tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, nhưng tất cả, Lục Lâm Thiên vẫn dụng tâm nhớ kỹ trong lòng.

– Lâm Thiên, còn có hơn mười ngày nữa là tỷ thí danh ngạch Vân Dương Tông, đệ cứ chọn vũ kỹ đi, trong gia tộc khác nghe nói có mấy thế hệ thiên phú không tầm thường, đệ cũng phải cẩn thận một ít.

Lục Vô Song nói ra.

– Tuyển vũ kỹ gì?

Lục Lâm Thiên trong lúc nhất thời cũng do dự, không biết chọn cái gì cho tốt.

– Vô Song tỷ, có vũ kỹ phong hệ hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi, vừa rồi nhìn thấy giới thiệu kỹ càng về vũ giả, vũ kỹ phong hệ chiếm không ít tiện nghi về tốc độ.

– Không có.

Lục Vô Song khẽ lắc đầu, nói:

– Vũ giả phong hệ vốn đã ít, vũ kỹ cũng rất ít, trong Lục gia cũng không có vũ kỹ phong hệ.

– Không có vũ kỹ phong hệ.

Lục Lâm Thiên cảm thấy thất vọng, nếu mình có vũ kỹ phong hệ, trong lúc kích chiến chiếm được không ít tiện nghi và ưu thế.

– Nộ Diễm Quyền.

Lục Lâm Thiên cầm một cái ngọc giản lên, trên ngọc giản có giới thiệu kỹ càng, vũ kỹ Tinh cấp Nộ Diễm Quyền, cùng cấp độ với Khai Sơn Chưởng của hắn, cũng rất thích hợp với tu luyện hiện tại.

Lục Lâm Thiên cũng nhìn thấy không ít vũ kỹ thủy hệ và mộc hệ, nhưng mà hắn trong Lục gia bạo lộ chỉ là hỏa hệ, phong hệ, thổ hệ ba hệ mà thôi, nếu tu luyện mộc hệ và thủy hệ thì không được.

Chương 64: Vũ kỹ thần bí

Sau khi do dự, Lục Lâm Thiên cũng có ý định tu luyện Nộ Diễm Quyền, trước mắt mà nói, tu luyện Nộ Diễm Quyền đối với chính mình cũng không có bất kỳ chỗ nào không tốt, về phần vũ kỹ tốt hơn, về sau nghĩ biện pháp tìm trên người Nam thúc, Nam thúc nhất định là có.

– Vô Song tỷ, chúng ta đi thôi.

Cầm lấy Nộ Diễm Quyền, Lục Lâm Thiên nhìn Lục Vô Song nói ra, về phần những tâm đắc tiền bối lưu lại trong Tàng Vũ Các, Lục Lâm Thiên không có quá nhiều hứng thú, ở phương diện nào đó, Nam thúc hẳn còn vượt qua bọn họ một ít, chính mình có Nam thúc dạy bảo là đầy đủ, cần gì phải xem nhiều, tạp mà không tinh, cũng không phải là chuyện tốt.

– Đi thôi, về sau đệ tùy thời có thể đi Tàng Vũ Các, nhưng mà nếu đệ tiến vào Vân Dương Tông, Vạn Vũ Lâu của Vân Dương Tông còn tốt hơn Lục gia này rất nhiều.

Lục Vô Song nói ra.

Cầm Nộ Diễm Quyền rời khỏi Tàng Vũ Các, hai người trực tiếp đi về đình viện, còn hơn mười ngày nữa là tỷ thí trên trấn Thanh Vân, Nam thúc bảo hắn đi tới Vân Dương Tông, Lục Lâm Thiên cũng là không dám khinh thường, Vân Dương Tông này mình phải đi mới được.

– Vô Song tỷ, lần tỷ thí lấy danh ngạch Vân Dương Tông này, thực lực người gia tộc khác thế nào?

Trên đường đi, Lục Lâm Thiên nhìn Lục Vô Song hỏi.

– Xuất hiện linh giả.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc, xem ra Tần gia vẫn ẩn tàng, đến thời điểm này mới tuyên bố có linh giả.

– Trấn Thanh Vân lần này vô cùng náo nhiệt, có mấy người tư chất rất tốt, nghe nói trong Vân Dương Tông sẽ có một trưởng lão tự mình tới đây lựa chọn đệ tử, dĩ vãng cũng chỉ có một chấp sự mà thôi.

Lục Vô Song cười nói.

– Xem ra tranh đoạt lần này rất kịch liệt a.

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, mình nhất định phải nhanh luyện thành Nộ Diễm Quyền một chút mới được, bằng không muốn vào top năm, độ khó quá lớn.

Trở lại trong phòng, Lục Lâm Thiên nói với mẫu thân La Lan thị một tiếng, liền bàn giao với Lục Tiểu Bạch không cho bất cứ ai quấy rầy gian phòng của mình, đồng thời giao cho Lục Tiểu Bạch hai viên Quán Đính Đan, bảo hắn tu luyện cho tốt.

Sau khi sẵn sàng, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trong phòng, trong tay đánh thủ ấn, kết xuất một đạo thủ ấn kẹp lấy ngọc giản vũ kỹ Nộ Diễm Quyền, đôi mắt chậm rãi nhắm lại, hắn vận dụng lực lượng linh hồn, một đạo linh hồn lực rót vào ngọc giản.

Khống chế chân khí và linh khí, Lục Lâm Thiên đã đạt tới tình trạng tùy tâm, nhưng mà linh hồn lực là do linh lực và linh khí sinh ra, Lục Lâm Thiên cũng rất ít đυ.ng chạm tới, không thể nào quen thuộc, Nam thúc đã từng dặn dò liên tục, linh hồn lực vô cùng trọng yếu.

Khi hô hấp Lục Lâm Thiên vững vàng, tất cả trong phòng bình thường trở lại, thời điểm này trên ngọc giảm Nộ Diễm Quyền có một đạo hào quang rót vào mi tâm Lục Lâm Thiên.

Một tin tức về Nộ Diễm Quyền hiện ra trong đầu của Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhớ kỹ tất cả.

Sau khi yên tĩnh một thời gian dài, Lục Lâm Thiên đang ngồi mở mắt ra, tay hắn đánh thủ ấn, tay phải biến hóa nắm thành nắm đấm, chân khí trong người run run, lập tức quỷ dị hóa thành màu đỏ nhạt, nhiệt độ trong phòng trở nên nóng bỏng không ít.

Xuy xuy!

Trên nắm tay Lục Lâm Thiên lập tức có chân khí quay quanh, một đạo hỏa diễm nhàn nhạt tràn ra, đây không phải linh lực ngưng tụ ra hỏa diễm, mà là chân khí thông qua hỏa thuộc tính phát ra ngoài.

Ngay vào lúc ngọn lửa này xuất hiện, nắm tay Lục Lâm Thiên biến mất không thấy gì nữa.

– Tiếp tục.

Lục Lâm Thiên tiếp tục biến hóa thủ ấn, bắt đầu tu luyện Nộ Diễm Quyền này, lần lượt thất bại cũng là bình thường, vũ kỹ cũng không phải là đồ dễ luyện.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ba ngày sau đó Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trong phòng, thủ ấn biến hóa, chân khí trong cơ thể run run, quanh người có hào quang màu đỏ nhạt biến hóa.

Khi Lục Lâm Thiên khống chế, một đạo chân khí xuyên qua một đường kinh mạch đặc biệt, cuối cùng ngưng tụ vào nắm tay phải… Lập tức có hỏa diễm phun trào.

Phanh…

Nắm đấm đánh thẳng về phía trước, trên nắm đấu mang theo hỏa diễm và khí kình mạnh mẽ nện vào vách tường.

Trên vách tường nhanh chóng sinh ra tiếng nổ mạnh, vách tường dày đặc đã bị đánh ra một cái lỗ thủng, dọc theo lỗ thủng là không ít vết rạn nứt giống như mạn nhện.

– Công tử, ngươi làm sao thế.

Cũng không qua bao lâu, bên ngoài gian phòng Lục Tiểu Bạch đã sốt ruột chạy tới hô to, tiếng nổ vừa rồi đã hủy gian phòng, người trong cả đình viện đều nghe thấy.

– Không có việc gì, ta đang tu luyện vũ kỹ.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, khá tốt một quyền của mình vẫn chưa thành công, nếu không cả đình viện sẽ sụp xuống chôn cả hắn vào.

– Thật là kinh thiên động địa.

Lục Tiểu Bạch nói thầm một tiếng rồi đi, nhìn qua đám người hầu khác, nói:

– Không có việc gì, đều lui ra đi, là công tử đang tu luyện vũ kỹ.

– Phải tìm nơi an toàn để tu luyện thôi, tu luyện ở đây thật bất tiện.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, gian phòng kia cũng không có kiên cố như gian mật thất Nam thúc kiến tạo.

– Trước nghỉ ngơi một chú, Nộ Diễm Quyền này cuối cùng vẫn có chút thành tựu.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, ba ngày tu luyện Nộ Diễm Quyền, hắn miễn cưỡng cũng có chút thành tựu, nghỉ ngơi một chút lại luyện thêm.

Xùy…

Trên cánh tay có âm thanh nhúc nhích, tiểu Long chậm rãi bò ra khỏi ống tay áo Lục Lâm Thiên tới lòng bàn tay.

– Đánh thức ngươi sao.

Lục Lâm Thiên ôm lấy tiểu long đưa tới người người, thần sắc lập tức kinh ngạc, trên người tiểu long có một tầng lân phiến mỏng, trên người vốn có màu vàng nhạt trở nên sáng hơn trước.

Thân hình dài ra, tiểu long vốn dài mười hai cm, lúc này đã dài tới mười lăm cm, đôi mắt đen hơn trước kia, nó đang nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

– Ngươi lại đói?

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được cảm thụ trong nội tâm tiểu Long, tiểu Long dường như còn muốn ăn thêm Quán Đính Đan.

– Được rồi, cho ngươi thêm một viên, về sau cũng không có.

Lục Lâm Thiên nghĩ tới còn chưa có chuẩn bị cho tiểu Long ăn, dường như cảm giác tiểu Long ăn Quán Đính Đan vào đạt được không ít chỗ tốt, bắt đầu từ móc một viên Quán Đính Đan trong trữ vật giới chỉ ra.

Vèo!

Nhìn thấy Quán Đính Đan, ngửi mùi thuốc mê người, tiểu Long há mồm nhanh chóng ăn Quán Đính Đan, thỏa mãn duỗi duỗi lưỡi.

Tiểu Long lại bò vào trong tay áo Lục Lâm Thiên, quấn lên cánh tay Lục Lâm Thiên.

– Vì sao lại mất da, chẳng lẽ là đột phá sao.

Tiểu Long lưu lại một tần da hơi mỏng trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên, dường như mới tróc ra, phía trên còn có một vết máu nhàn nhạt dính vào.

Lục Lâm Thiên cầm lấy làn da này, mới phát hiện lần da hơi mỏng nhưng vô cùng kiên cố, chính mình ra sức cũng không xé rách được, Lục Lâm Thiên đặt làn da này vào trong trữ vật giới chỉ, vật trên người tiểu Long không phải là thứ tầm thường.

Đặt làn da này vào trong trữ vật giới chỉ, Lục Lâm Thiên trong lúc vô tình cảm giác được vũ kỹ thần bí mà Nam thúc giao cho mình, hắn đã thử rất nhiều biện pháp mở nhưng vẫn không cách nào mở ra được.

Chương 65: Tứ Thần Quyết

Lục Lâm Thiên lúc này lại cầm ngọc giản này vào trong tay, cẩn thận cầm ngọc giản màu xanh có phong cách cổ xưa này, rất là cũ kỹ, biên giới ngọc giản thậm chí còn có không ít dấu bùn đất, cũng không biết ngọc giản này là Nam thúc đào ra từ nơi nào.

Nếu không phải tin tưởng Nam thúc, Lục Lâm Thiên thậm chí hoài nghi ngọc giản này là do Nam thúc trộm mộ mà có.

Lục Lâm Thiên lại dùng linh hồn lực mở ngọc giản, cho dù đã sớm thử qua rồi, linh hồn lực rót vào, Lục Lâm Thiên phát hiện còn không dùng được gì, ngọc giản này căn bản không mở ra được, Nam thúc cũng đã nói vũ kỹ này Nam thúc cũng không mở ra được, Lục Lâm Thiên cảm thấy rất bất đắc dĩ.

Cầm ngọc giản trong tay vuốt vuốt vài cái, nhưng Lục Lâm Thiên không biết trong tay của mình dính máu nhiễm trên lân giáp của tiểu Long vô tình chạm vào trong ngọc giản.

Vết máu này dính vào ngọc giản, lập tức chỉ thấy trên ngọc giảng có hào quang sáng ngời bắn ra ngoài.

– Xảy ra chuyện gì.

Lục Lâm Thiên nhìn qua ngọc giản biến hóa, hắn sinh ra nghi ngờ, lập tức cho linh hồn lực tiến vào trong ngọc iarn.

Trên ngọc giản màu xanh phong cách cổ xưa này, lúc này tỏa ra hào quang chói mắt rót vào mi tâm Lục Lâm Thiên, lập tức hóa thành tin tức khổng lồ rót vào óc Lục Lâm Thiên.

Cả gian phòng này bị một đạo hào quang sáng ngời bao phủ, trong hào quang này mơ hồ có một hình ảnh hình thú đang gào thét, nhìn qua vô cùng thần kỳ, qua một lát hào quagn mới thu liễm, trong phòng cũng khôi phục bình thường.

Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, trong mắt mang theo kinh ngạc, tin tức trong ngọc giản màu xanh này truyền tới làm hắn vô cùng ngạc nhiên.

– Thì ra đây là Tứ Thần Quyết.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, từ tin tức trong đầu hắn biết vũ kỹ này gọi là Tứ Thần Quyết, là một bộ vũ kỹ vô cùng thâm ảo, mà chính mình lấy được ngọc giản màu xanh chỉ là một phần không trọn vẹn của vũ kỹ, chỉ có một phần tư, gọi là Chu Tước Quyết.

Tứ Thần Quyết tổng cộng có bốn quyết, theo thứ tự là Thanh Long Quyết, Bạch Hổ Quyết, Huyền Vũ Quyết còn có Chu Tước Quyết, nếu hội tụ Tứ Thần Quyết vào người thì đó là vũ kỹ Thiên cấp.

– Không nghĩ tới có thể so sánh với vũ kỹ Thiên cấp.

Lục Lâm Thiên kích động run rẩy, đồ vật trên người Nam thúc đúng là bảo vật mà.

Nhưng Lục Lâm Thiên lập tức buồn khổ, từ tin tức trong ngọc giản màu xanh hắn biết được, một mình Chu Tước Quyết cũng chỉ so sánh được với vũ kỹ Hoàng cấp mà thôi, chỉ có thu được toàn bộ Tứ Thần Quyết thì nó mới có thể so sánh với vũ kỹ Thiên cấp, mà ba bí quyết khác hắn đi nơi nào tìm đây, có lẽ đời này không tìm thấy cũng là bình thường.

– Bất kể như thế nào, đây cũng là thứ sánh ngang vũ kỹ Hoàng cấp, còn mạnh hơn vũ kỹ Tinh cấp nhiều.

Lục Lâm Thiên lập tức cười cười, Chu Tước Quyết cũng không tệ, ít nhất là mạnh hơn Nộ Diễm Quyền, Khai Sơn Chưởng của hắn.

– Tu luyện Chu Tước Quyết.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, Chu Tước Quyết này vô cùng bất phàm, nếu chính mình tu luyện Chu Tước Quyết, hơn mười ngày sau sẽ có nắm chắc lớn hơn, về sau mình cũng có chỗ dựa vào.

Không có chút do dự, Lục Lâm Thiên bắt đầu tu luyện Chu Tước Quyết, sau một lát thủ ấn biến hóa, hào quang sáng bóng bao phủ quanh người, chân khí trước mặt không ngừng bắn ra.

Thời gian chậm rãi qua đi, thời điểm Vân Dương Tông thu đệ tử ở trấn Thanh Vân càng ngày càng tới gần, trên trấn Thanh Vân càng ngày càng náo nhiệt, trên đường tùy ý nhìn thấy người ta tấp nập, tửu quán, thương khách đều đi tới đây, sinh ý vô cùng náo nhiệt.

Còn có một dạng sinh ý khác vô cùng náo nhiệt, trên đường không ít địa phương đều có đặt cược, tỷ thí tới gần, các đại gia tộc tại trấn Thanh Vân cho các đệ tử đi báo danh, đại tiểu gia tộc trên trấn Thanh Vân có tổng cộng năm mươi hai người.

Khi tên của những người này lộ ra ánh sáng, đặt cược chính thức bắt đầu, trong đó có bốn người tỉ lệ đặc cược thấp nhất, đó chính là Lục gia Lục Lâm Thiên, Lục Thiếu Hổ, còn có Tần Thiên Hạo Tần gia, Dương Diệu Dương gia, tỉ lệ đặt cược bốn người này vào top năm chỉ có mười ăn một, tuy có tỉ lệ đặt cược nhưng căn bản không có nhà cái nào nguyện ý tiếp nhận đặt cược bốn người này.

Lý do rất đơn giản, bởi vì chi tiết của bốn người này các nhà cái đã sờ rõ ràng cả rồi, Lục Lâm Thiên, Lục Thiếu Hổ Lục gia, một vũ giả tam hệ, một vũ giả song hệ, Dương Diệu Dương gia cũng là vũ giả song hệ, Tần Thiên Hạo Tần gia thì lại là linh giả, bốn người này thiên phú đặt ở đó, cho dù không đọ sức, đoán chừng Vân Dương Tông cũng sẽ kéo bốn người này vào tông.

Cho dù tỉ lệ đặt cược bốn người này thấp, người đặt cược lại không ít, dù sao bốn người này chính là ngôi sao chói mắt, trong đó dùng Tần Thiên Hạo, Lục Lâm Thiên hai người này nóng nhất.

Hai người một linh giả, một chính là vũ giả tam hệ, thiên phú này một vạn không được một, so về Lục Thiếu Hổ, Dương Diệu còn mạnh hơn, tiến vào Vân Dương Tông trên cơ bản là không có chút vấn đề nào cả.

Đương nhiên cũng có chút người cũng không tin, thiên phú rất tốt đi nữa, cuối cùng phải được Vân Dương Tông tự mình kiểm tra mới có thể chắc chắn, các đại gia tộc nói cũng không dùng được, có người thậm chí lo lắng là các đại gia tộc ở sau lưng cố ý tung tinh vịt, cố ý thả tin tức ra để vơ vét tiền.

Trên trấn Thanh Vân, một lần duy nhất xuất hiện nhiều thiên tài như thế cũng làm cho không ít người hoài nghi.

Mà thời gian này Lục Lâm Thiên đang tu luyện Chu Tước Quyết, Chu Tước Quyết còn khó luyện hơn Nộ Diễm Quyền rất nhiều, sau nhiều lần thất bại, Lục Lâm Thiên tổng kết kinh nghiệm, hắn lại tiếp tục tu luyện.

Cứ thế mười ngày trôi qua, Lục Lâm Thiên vẫn không có luyện thành Chu Tước Quyết, mà cách Vân Dương Tông tới trấn Thanh Vân thu đồ đệ chỉ còn lại ba ngày.

– Đúng là khó luyện a, dục tốc bất đạt.

Lục Lâm Thiên cười khổ một tiếng, thu thập tâm tình quyết định nghỉ ngơi một chút, cho mình hít thở không khí, tuy Chu Tước Quyết không có tu luyện thành công, nhưng mà hắn có được không ít tâm đắc, có lẽ kỳ ngộ đến thì hắn sẽ tu luyện thành công.

Ra khỏi cửa phòng, Lục Lâm Thiên lại đi thăm mẫu thân, miễn cho mẫu thân lo lắng cho mình, lập tức không thể không phân phó Lục Tiểu Bạch đi tu bổ vách tường của mình, nói không chừng ngày nào đó phòng này sụp xuống thì không tốt.

Rồi do dự cả buổi, Lục Lâm Thiên vẫn quyết định đi tới Thiên Bảo Môn, hắn muốn bán đan dược trong người, kiếm thêm chút tiền tài.

Tuy lo lắng có người âm thầm đối phó mình, nhưng nghĩ đến cũng không có khả năng có người không ăn không ngủ chờ mình ra khỏi Lục gia a, lại nói sau khi hắc y nhân ám sát mình thất bại, đoán chừng Triệu Tuệ cũng có điều thu liễm.

Lục Lâm Thiên tìm một cái cớ liền ra khỏi Lục gia, nếu như trực tiếp nói với mẫu thân là mình ra ngoài, tất nhiên là sẽ làm mẫu thân lo lắng.

Trên đường đi Lục Lâm Thiên càng cẩn thận hơn, cảm giác trấn Thanh Vân lúc này người ta tấp nập, hắn rất là kinh ngạc, trình độ náo nhiệt này không tầm thường.

Chương 66: Đặt cược

Trong Thiên Bảo Môn người ta ra vào hối hả, sinh ý vẫn nóng bỏng, người lựa chọn mua sắm trong này nhiều hơn không ít.

Nhìn thấy tất cả, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có suy nghĩ, chính mình luyện đan dược cũng không chiếm nhiều lợi nhuận bằng Thiên Bảo Môn, giai cấp lao động vĩnh viễn không giàu bằng giai cấp tư sản, chính mình tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết cần có tài lực hùng hậu chèo chống, xem ra chính mình có cơ hội cũng cần phải tìm đường ra mới được, thực lực một người cho dù mạnh hơn nữa cũng có hạn so với thế lực, mặc kệ ở nơi nào, không nên làm anh hùng đoản mạng.

– Lục thiếu gia, ngài đến ah, xin mời lên lầu hai!

Người Thiên Bảo Môn đã sớm quen thuộc Lục Lâm Thiên, lúc này dẫn Lục Lâm Thiên lên lầu hai.

Vẫn là gian phòng nhỏ lúc trước, sau khi Lục Lâm Thiên ngồi xuống không bao lâu, hai bóng dáng xinh đẹp đi tới, ngửi được hương thơm thoang thoảng, Lục Lâm Thiên không cần nhìn cũng biết là Độc Cô Băng Lan và nha hoàn Thúy Ngọc.

– Lâm Thiên, còn ba ngày nữa chính là thời gian tỉ thí danh ngạch Vân Dương Tông, ngươi không hảo hảo chuẩn bị một phen, còn rảnh rỗi đi tới Thiên Bảo Môn, chẳng lẽ tự tin như thế sao?

Độc Cô Băng Lan tươi cười hỏi thăm.

– Không có biện pháp, ta là người thiếu nợ thì cảm thấy toàn thân không thoải mái.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ một tiếng, lập tức móc mấy bình đan dược đã chuẩn bị sẵn ra, bên trong chính là một trăm viên Quán Đính Đan.

– Tính toán một chút, ta còn thiếu nợ bao nhiêu?

– Không vội, Vũ chấp sự một hồi sẽ tới, Lục thiếu gia chờ một chút a.

Độc Cô Băng Lan nói ra.

– Không có vấn đề, dù sao ta cũng không vội.

Lục Lâm Thiên nói ra.

– Lục Lâm Thiên, lần này tiểu thư nhà ta cũng muốn tự mình tham gia tỷ thí Vân Dương Tông tại trấn Thanh Vân này, đến lúc đó Lục thiếu gia cần phải chiếu cố nhiều mới được.

Nha hoàn Thúy Ngọc nói ra.

– Băng Lan tiểu thư cũng muốn tham gia tỷ thí Vân Dương Tông?

Lục Lâm Thiên nhìn qua Độc Cô Băng Lan, thật khiến người ngoài ý, Lục Lâm Thiên nhớ rõ Nam thúc đã từng nói qua, thế lực đằng sau Thiên Bảo Môn không nhỏ, Độc Cô Băng Lan còn muốn đi Vân Dương Tông làm cái gì.

– Đúng vậy, ta cũng muốn đi học hỏi một phen, đến lúc đó có thể cùng ngươi tiến vào Vân Dương Tông cũng không tệ, chẳng lẽ ngươi không chào đón sao?

Độc Cô Băng Lan cười lúm đồng tiền nở rộ, nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

– Tiểu thư, Lục thiếu gia, ta đến.

Đúng lúc này Vũ chấp sự đi vào gian phòng nhỏ.

– Vũ chấp sự mau giúp ta tính toán một chút a, ta còn thiếu nợ bao nhiêu tiền?

Lục Lâm Thiên cầm một trăm viên Quán Đính Đan giao cho Vũ chấp sự, lập tức hỏi.

Vũ chấp sự tiếp nhận Quán Đính Đan, lập tức nói ra:

– Trừ tiền mua tài liệu ra, Lục thiếu gia vốn mua sắm Thanh Nguyệt Kiếm là tám ngàn sáu trăm kim tệ, nhưng Lục thiếu gia chính là khách quý Thiên Bảo Môn chúng ta, mua sắm bất cứ vật phẩm gì đều có thể được tính 80% giá, cũng chính là chỉ cần sáu ngàn tám trăm tám mươi kim tệ.

Lục Lâm Thiên lấy ra tổng cộng một trăm sáu mươi sáu viên Quán Đính Đan, một viên Đề Khí Đan, còn có một viên Tăng Nguyên Đan, khấu trừ thành phẩm hiện tại Thiên Bảo Môn còn cần đưa cho Lục thiếu gia ba trăm kim tệ.

– Nói như vậy hiện tại ta không còn thiếu nợ?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức cảm giác toàn thân nhẹ nhõm, khó trách trước kia người khác đều nói không nợ toàn thân nhẹ nhàng, đúng là nói đúng.

– Lục thiếu gia, đây là ba trăm kim tệ của ngươi.

Vũ chấp sự móc một ngọc tinh tạp đưa cho Lục Lâm Thiên, lập tức hỏi:

– Lục thiếu gia, có thể thương lượng với ngươi một chuyện hay không?

Lục Lâm Thiên tiếp nhận ngọc tinh tạp, nói:

– Vũ chấp sự mời nói?

– Lần trước Lục thiếu gia lấy Tăng Nguyên Đan ra, không biết có còn hay không, nghe nói Thiên Bảo Môn có bán Tăng Nguyên Đan, trên thị trấn có không ít gia tộc đặt trước với Thiên Bảo Môn chúng ta, người bình thường, ta dễ cự tuyệt, nhưng mà có ba khách quen không thể cự tuyệt, không cần nhiều, chỉ cần ba khỏa Tăng Nguyên Đan là tốt rồi, không biết Lục Lâm Thiên trên người có hay không, phương diện giá tiền, ta ra bốn trăm năm mươi kim tệ một viên, về sau Lục thiếu gia bán cho Thiên Bảo Môn cũng sẽ là cái giá này.

– Cái này…

Lục Lâm Thiên hơi do dự một chút, tự luyện chế mười viên Tăng Nguyên Đan, phục dụng một viên vẫn còn chín viên, đều là dự bị cho mình, nhưng bây giờ Thiên Bảo Môn hỏi mình mua, hắn không dễ cự tuyệt.

– Cái này không có vấn đề.

Lục Lâm Thiên lập tức nói ra, móc ba viên Tăng Nguyên Đan ra, Thiên Bảo Môn xem như rất tốt với mình, chính mình cũng không lỗ cái gì, ngược lại không nghĩ tới tự luyện Tăng Nguyên Đan lại được hoan nghênh như vậy.

– Đa tạ Lục thiếu gia.

Vũ chấp sự tiếp nhận Tăng Nguyên Đan, lập tức giao cho Lục Lâm Thiên một ngàn ba trăm năm mươi kim tệ, đây cũng không phải con số nhỏ.

Lục Lâm Thiên phát hiện đan dược là món lợi kếch sù, thành phẩm Tăng Nguyên Đan chưa tới tám mươi kim tệ, nhưng lúc này lại bán ra bốn trăm năm mươi kim tệ, loại món lợi kếch sù này quả nhiên là dọa người.

– Về sau có cơ hội, chính mình sẽ tự bán đan dược.

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng.

– Lâm Thiên, chúng ta ba ngày sau gặp lại, đến lúc đó cần phải chiếu cố nhiều một chút a.

Độc Cô Băng Lan nói ra.

– Ta xem thực lực Băng Lan tiểu thư đã đủ tiến vào Vân Dương Tông a.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng cười nói, thực lực Độc Cô Băng Lan này mình không cách nào nhìn thấu, nhưng tuyệt đối không phải là kẻ yếu, Lục Lâm Thiên cảm giác Độc Cô Băng Lan tiến vào top năm không có vấn đề.

Rời khỏi Thiên Bảo Môn, Lục Lâm Thiên một thân nhẹ nhõm, hắn đã trả hết nợ, một đường đi về Lục gia, Lục Lâm Thiên cũng không quen chú ý chung quanh, miễn bị đánh lén.

– Mau đặt đi, ba ngày sau công bố, mua lớn bồi lớn, mọi người mau đặt đi.

– Lục Lâm Thiên Lục gia, mười lăm bồi một, Tần Thiên Hạo Tần gia mười lăm bồi một, Vương Quang Vương gia một bồi tám, mau tới đặt đi.

Một tiếng thét to khiến Lục Lâm Thiên chú ý, bên tay phải có một cửa hàng đang có hơn mười người cúi xem, nghe được còn có tên của mình, Lục Lâm Thiên cũng hiếu kỳ đi vào cửa hàng.

– Vị thiếu gia này, tới đặt cược sao, tùy tiện nhìn xem, chúng ta nơi này có giới thiệu kỹ càng về người tham gia thi đấu của các đại gia tộc, tùy tiện xem, mua nhiều bồi nhiều.

Một đại hán Vũ Đồ nhị trọng nhìn thấy quần áo Lục Lâm Thiên tinh tế, lập tức mở miệng giới thiệu.

Lục Lâm Thiên nhìn vào trong cửa hàng này, vách tường bốn phía có không ít tư liệu, đầu tiên chính diện viết Tần Thiên Hạo Tần gia, niên kỷ mười tám tuổi, Linh Sĩ tứ trọng, tiến vào top năm, mười lăm bồi một.

Lục Lâm Thiên Lục gia, niên kỷ mười sáu tuổi, Vũ Sĩ tam trọng, vũ giả tam hệ, phong hệ, hỏa hệ, thổ hệ, tiến vào top năm, mười lăm bồi một.

Dương Diệu Dương gia, niên kỷ mười bảy tuổi, Vũ Sĩ tam trọng, vũ giả song hệ, hỏa hệ, thủy hệ, tiến vào top năm, mười bồi một.

Lục gia Lục Thiếu Hổ, niên kỷ…………

Chương 67: Thực lực Lục Vô Song

Trên vách tường còn có thêm tư liệu của những người khác, cũng không biết những người này lấy tư liệu từ đâu, Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, đúng là chuột có đường chuột, rắn có đường rắn, mình ở đây tìm được không ít tư liệu, xem ra đối thủ cạnh tranh của mình không ít.

Độc Cô Băng Lan, niên kỷ mười tám, thực lực không biết, thuộc tính không biết, một bồi mười.

Mà tài liệu cuối cùng, Lục Lâm Thiên nhìn thấy tư liệu Độc Cô Băng Lan, tư liệu cũng không tỉ mỉ, cũng đại biểu cho những người này không cách nào tra tư liệu của Độc Cô Băng Lan.

– Một bồi mười.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, người khác không biết Độc Cô Băng Lan, nhưng mà mình biết rõ, đây không phải là đưa tiền cho mình sao, Độc Cô Băng Lan muốn đi vào top năm, tuyệt đối không có vấn đề.

– Độc Cô Băng Lan tiến vào top năm, mua một ngàn năm trăm kim tệ.

Lục Lâm Thiên tới quần trên cửa hàng, móc ngọc tinh tạp ra.

– Mua một ngàn năm trăm kim tệ.

Chung quanh lập tức có không ít người kinh ngạc nhìn qua Lục Lâm Thiên, đặt cược này đúng là lớn rồi, trong những năm qua có ít người thua táng gia bại sản cũng không ít, nhưng mà mua một ngàn kim tệ trở lên lại rất ít, cũng xem như tiến vào hàng ngũ đánh bạc lớn, người bình thường làm gì có nhiều kim tệ như thế.

– Không có vấn đề, đây là bằng chứng, thiếu gia cầm đi.

Trung niên mập mạp nhìn Lục Lâm Thiên nói, rồi cho Lục Lâm

Thiên một tờ bằng chứng, lập tức lấy ra một rương ngọc, thu ngọc tinh tạp của Lục Lâm Thiên ném vào bên trong.

– Một bồi mười, ba ngày sau chính là một vạn năm nghìn kim tệ a.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức rời khỏi cửa hàng, trong nội tâm không có quá nhiều lo lắng, dùng thực lực Thiên Bảo Môn, Độc Cô Băng Lan không có thực lực tiến vào top năm hắn không tin.

Một đường trở lại Lục gia cũng không có gặp phải nguy hiểm gì, mà Lục Lâm Thiên lần này cũng trực tiếp đi vào từ cửa chính.

– Bái kiến Lâm Thiên thiếu gia.

Hai đại hán ở cửa nhìn thấy là Lục Lâm Thiên, lập tức bối rối hành lễ, khẩn trương run rẩy lên.

– Hừ.

Lục Lâm Thiên hừ nhẹ một tiếng, hai đại hán này chính là cẩu nô tài lúc trước mình xuyên việt vào Lục gia không cho mình qua cửa, tuy Lục Lâm Thiên trong lòng không có ý so đo với những người hầu này, nhưng trong nội tâm vẫn mang theo tức giận.

Lục Lâm Thiên cũng không có làm khó hai tên cẩu nô tài này, lập tức trở lại trong đình viện, mẫu thân đã chuẩn bị cơm tối chờ hắn, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác ấm áp, sau khi ăn xong lại trò chuyện với mẫu thân mới quay về gian phòng của mình.

Tốc độ làm việc của Lục Tiểu Bạch cũng không chậm, bức tường bị thủng đã sửa xong, trở lại gian phòng, Lục Lâm Thiên lại móc ra một viên Tăng Nguyên Đan ăn vào, lần trước luyện hóa một Tăng Nguyên Đan đột phá đến Vũ Sĩ tứ trọng, hiện tại cũng hoàn toàn tiêu hao hết, có thể lần nữa luyện hóa, thực lực càng cao thì càng có cơ hội tiến vào top năm.

Đan dược vào miệng lập tức hóa thành năng lượng phân tán khắp toàn thân, Lục Lâm Thiên ngựa quen đường cũ vận chuyển Âm

Dương Linh Vũ Quyết, bắt đầu luyện hóa năng lượng này chuyển hóa thành chân khí, sau một lát hào quang sáng ngời quanh quẩn bên thân, thân thể bao phủ trong ánh sáng.

Sáng sớm hôm sau, hào quang quanh người Lục Lâm Thiên đã thu liễm, hắn phun ra một ngụm trọc khí, mở hai mắt ra, nói nhỏ:

– Quả là thế, một viên Tăng Nguyên Đan cũng không giúp ta đột phá lên Vũ Sĩ ngũ trọng, càng về sau năng lượng cần đột phá càng nhiều.

Đi ra khỏi cửa phòng, ăn xong bữa sáng, Lục Vô Song cùng Lục Mị hai nữ đang ở trong đình viện.

– Lâm Thiên, còn có hai ngày nữa là thời gian đọ sức, chuẩn bị thế nào rồi.

Lục Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

– Không có gì cần chuẩn bị, đến lúc đó lại nhìn a, thích ứng trong mọi tình cảnh.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ.

– Đệ đúng là nhẹ nhõm, không bằng đệ hôm nay tập luyện với ta đi.

Lục Vô Song cười nói.

Lục Lâm Thiên nói:

– Như thế vừa vặn, vậy phải vất vả Vô Song tỷ.

Có người luyện tập, Lục Lâm Thiên tự nhiên sẽ không cự tuyệt, Nộ Diễm Quyền của mình cần phải thuần thục và kiểm tra một chút mới được, miễn cho đến lúc đó khi đọ sức với đối thủ lại ăn thiệt thòi.

Lục gia diễn vũ trường, Lục Lâm Thiên, Lục Vô Song, Lục Mị, Lục Tiểu Bạch bốn người xuất hiện, muốn luyện tay, Lục gia diễn vũ trường mới là nơi thích hợp nhất.

– Lâm Thiên ca, ca phải cẩn thận một chút, thực lực Vô Song tỷ rất mạnh đấy.

Lục Mị cười nói, nhìn qua Lục Lâm Thiên, nàng vẫn dính bên người Lục Lâm Thiên.

– Lâm Thiên, đệ dùng toàn lực đi, không cần cố kỵ, như vậy mới có thể phát huy trạng thái thực lực của đệ lên mức tốt nhất.

Lục Vô Song nói ra.

– Vô Song tỷ, đệ sẽ không khách khí.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ một tiếng, thực lực Lục Vô Song đã đạt tới cấp Vũ Sư, chính mình dùng toàn lực chỉ sợ cũng không phải là đối thủ, cho nên cũng không cần cố kỵ cái gì.

Chân khí run run, thân ảnh Lục Lâm Thiên lướt tới, chưởng ảnh trong tay mang theo tiếng xé gió ầm ầm, không khí chung quanh bị xé rách.

Thần sắc Lục Vô Song biến hóa, thân hình mềm mại uốn éo, cổ ngọc trắng nõn hơi nghiêng, nhưng lại không thể tưởng tượng nổi tránh né một chưởng của Lục Lâm Thiên, có thể cảm nhận được chưởng phong chỉ lướt qua chóp mũi của nàng mà thôi.

Cũng vào lúc này, thủ ấn trong tay Lục Vô Song ngưng kết lại, bước chân rất nhẹ nhàng, bàn tay ngọc mang theo chân khí dày đặc, quanh người có chân khí màu xanh bao phủ, mười ngón tay mang theo khí kình bén nhọn tấn công Lục Lâm Thiên.

– Thật mạnh!

Lục Lâm Thiên không có chút do dự, thân hình lập tức lùi lại thật nhanh, chân khí tuôn ra ngoài, tốc độ của hắn càng nhanh hơn vài phần, cảm giác thực lực Lục Vô Song mạnh hơn mình, nếu ngạnh kháng mình chỉ ăn thiệt thòi mà thôi.

– Tốc độ nhanh, nhưng mà phải dự phòng đối thủ có chuẩn bị, có thể tính toán phương hướng đối thủ khi lách mình.

Giọng của Lục Vô Song truyền vào trong tai Lục Lâm Thiên, đồng thời bóng dáng uyển chuyển xinh đẹp lướt tới trước mặt Lục Lâm Thiên, dường như đã tính ra phương hướng tránh né của Lục Lâm Thiên.

Lục Vô Song vô cùng xảo diệu xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, mũi chân điểm một cái, thả người bay lên, một cước đá vào Lục Lâm Thiên.

Phản ứng của Lục Vô Song làm cho ánh mắt Lục Lâm Thiên đầy kinh ngạc, xem ra kinh nghiệm giao thủ của Lục Vô Song còn mạnh hơn mình không ít, thân hình đột nhiên trầm xuống, tay của hắn hơi xoay tròn, trong tay xuất hiện một đám hỏa diễm.

– Nộ Diễm Quyền.

Lục Lâm Thiên ngưng tụ một quyền đánh vào mũi chân của Lục Vô Song, lập tức quyền cước va chạm với nhau.

Phanh!

Khí kình hung mãnh va chạm với nhau, kình lực bắn ra từ vị trí va chạm của hai người, trong lúc giao thủ, không gian như khuếch tán ra, hỏa diễm bắn ra tứ phía, thân hình Lục Lâm Thiên lảo đảo lui ra sau mấy bước, trên nắm tay xuất hiện từng cơn đau đớn kịch liệt, Lục Vô Song dù không có dùng toàn lực nhưng cũng không phải mình có thể chống lại.

– Nộ Diễm Quyền mới tu luyện hơn mười ngày đã đạt tới mức này, không tệ.

Chương 68: Dương gia, Vương gia

Lục Vô Song dường như không xa lạ gì Nộ Diễm Quyền, mới mười ngày Lục Lâm Thiên có thể tu luyện Nộ Diễm Quyền tới trạng thái như thế, rõ ràng cho thấy đã vượt qua dự kiến của nàng.

Thân hình Lục Lâm Thiên lảo đảo lui về phía sau, nhưng vừa ổn định thân hình thì thả người lao tới, chân khí hùng hồn trong người tuôn ra, chân khí bốc lên và điều động Thanh Linh Khải Giáp, Thanh Linh Khải Giáp màu vàng nhạt xuất hiện bên ngoài thân thể.

Đối với khải giáp màu vàng của Lục Lâm Thiên, Lục Vô Song đã nhìn thấy trong khi Lục Lâm Thiên đọ sức với Chu Hải Minh, nàng hơi kinh ngạc nhưng cũng không có suy nghĩ nhiều.

Khởi động Thanh Linh Khải Giáp, Lục Lâm Thiên lại lướt tới, chân phải đạp xuống đất, thân ảnh rất nhanh hiện lên, Khai Sơn Chưởng bổ tới, mặt đất dưới chân phải xuất hiện khe nứt đầy vết nứt, mang theo kình phong bén nhọn, vũ kỹ thổ hệ vốn thiên về lực lượng.

– Đến tốt.

Lục Vô Song khen một tiếng, thủ ấn biến hóa, cổ tay trắng duỗi ra, trên tay ngưng tụ một chưởng ấn, trên chưởng ấn xuất hiện một cây xương rồng, xuất hiện không ít gai nhọn hoắt.

Phanh!

Dường như Lục Vô Song cũng quyết định ngạnh kháng Lục Lâm Thiên, hai đạo chưởng ấn giao thoa với nhau, lực lượng quét ngang, không khí dao động, kình phong bắn ra bốn phía.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên biến đổi liên tục, bàn tay của hắn đau đớn kịch liệt, giống như bị kim đâm vào người, không ngờ Lục Vô Song vẫn còn thủ đoạn như thế.

– Thế nào, có đau không.

Lục Vô Song mỉm cười nói ra:

– Ta là vũ giả mộc hệ, có chút thủ đoạn cũng không kỳ quái, đệ về sau nếu đυ.ng phải vũ giả mộc hệ phải cẩn thận đấy.

– Lại đến.

Lục Lâm Thiên nói, xem ra bản thân mình cần phải học thêm không ít, chân khí run run, thân ảnh của hắn tiếp tục lao về phía Lục Vô Song.

– Đến đây đi, cứ dùng toàn lực.

Lục Vô Song nói xong, thân ảnh của nàng nhanh như thiểm điện liền biến mất, tốc độ còn nhanh hơn Lục Lâm Thiên không ít.

Lập tức Lục Vô Song xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, tay ngọc đánh tới, trên năm đầu ngón tay có kình phong màu xanh bắn ra ngoài, đánh thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Khí kình màu xanh phá tan không khí, giống như xé rách không gian, năm âm thanh xé gió vang vọng.

– Nộ Diễm Quyền.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, hóa chưởng thành quyền, trên quyền pháp mang theo hỏa diễm, nhiệt độ chung quanh quyền pháp cực cao, mang theo kình phong vô cùng nóng bỏng đánh thẳng vào khí kình màu xanh của Lục Vô Song.

Bành!

Tiếng nổ tung vang vọng, trên nắm đấm của Lục Lâm Thiên có hỏa diễm phát tán ra ngoài, thân hình lảo đảo lui ra sau, mỗi một bước của hắn in hình dấu chân trên đá, trên mu bàn tay có năm đạo cương khí đánh vào, lập tức sưng đỏ lên.

– Mạnh thật!

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm, bản thân mình vốn không phải đối thủ của nàng, ngay cả tốc độ cũng không nhanh bằng Lục Vô Song.

– Ta vừa rồi mới dùng vũ kỹ tốc độ, phối hợp lực công kích nên uy lực tăng thêm nhiều, đệ hai ngày sau cũng phải chú ý điểm này, tuy bọn họ không có khả năng có vũ kỹ tốc độ, nhưng mà cũng phải phòng vạn nhất.

Lục Vô Song thu tay lại, lúc này giải thích với Lục Lâm Thiên một phen.

– Ân.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, tiếp tục thả người lao tới.

– Lại đến.

Hai người Lục Mị cùng Lục Tiểu Bạch nhìn qua Lục Lâm Thiên cùng Lục Vô Song luận bàn với nhau, nhưng mà cũng chỉ nhìn ra một phần, với thực lực Lục Mị vẫn còn xa mới đủ, tuy thiên phú của nàng thật tốt, nhưng thực lực dù sao cũng chỉ là Vũ Đồ mà thôi.

Sau ba canh giờ, Lục Lâm Thiên thở hồng hộc, rốt cục hắn tiêu hao không thể nào chịu nổi nữa, cũng học được không ít kinh nghiệm.

Về phần Lục Vô Song thì vô cùng kinh ngạc, dựa theo đạo lý, cấp độ Vũ Sĩ không thể chèo chống lâu như thế, nhưng mà dường như chân khí trong người Lục Lâm Thiên sử dụng không hết, vẫn còn chèo chống tới khi nàng cảm thấy mệt mỏi.

– Lâm Thiên, được rồi, nghỉ ngơi đi, hai ngày sau chính là thời gian đọ sức, đệ không nên để thân thể quá mức mệt nhọc, phải nghỉ ngơi dưỡng thần chuẩn bị mới được.

Lục Vô Song nói ra.

– Ân.

Lục Lâm Thiên đáp nhẹ một tiếng, bây giờ hắn cũng không còn lực để tái chiến rồi.

Nghỉ ngơi một lát, Lục Lâm Thiên trở lại trong đình viện, lập tức bắt đầu điều tức, khôi phục chân khí trong cơ thể của mình.

Ngày hôm sau Lục Lâm Thiên lại tới diễn vũ trường luận bàn với Lục Vô Song ba canh giờ, Nộ Diễm Quyền và Khai Sơn Chưởng đạt tới tiến bộ thật lớn, đặc biệt là Nộ Diễm Quyền cũng đã khống chế thành thục.

– Lâm Thiên, chuẩn bị thật tốt đi, ngày mai chính là lúc đệ phải thể hiện mình rồi.

Lục Vô Song hơi mệt mỏi nói ra.

– Ân.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, ngày mai chính là ngày trọng yếu với mình.

– Ta nhận được tin tức, lần này Vân Dương Tông sẽ có một ngoại sự trưởng lão tới, còn đi cùng với chấp sự tới trấn Thanh Vân, ta đang muốn đi hỏi thăm một chút, xem ra lần này Vân Dương Tông cũng rất xem trọng lần thi đấu này của trấn Thanh Vân, có lẽ các đệ rất có cơ hội trở thành đệ tử thân truyền của Vân Dương Tông, nhất định phải cố gắng, trong khi đọ sức phải tận lực biểu hiện, như vậy đệ muốn trở thành đệ tử thân truyền Vân Dương Tông có cơ hội lớn hơn rất nhiều.

Lục Vô Song nói ra.

– Đệ tử thân truyền và đệ tử khác có gì khác nhau sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Khác nhau rất lớn, trong lúc nhất thời nói rất dài dòng, chờ đệ đến Vân Dương Tông thì đệ sẽ biết chỗ tốt thế nào.

Lục Vô Song nói ra.

Lục Lâm Thiên cũng không hỏi nhiều, Lục Vô Song nói như vậy, đệ tử thân truyền tự nhiên đạt được chỗ tốt lớn hơn đệ tử thường, danh ngạch đệ tử bình thường của Vân Dương Tông đã làm cho không ít người tranh nhau vỡ đầu, đệ tử thân truyền tất nhiên sẽ phải tốt hơn rất nhiều.

Sau khi trở lại đình viện, Lục Lâm Thiên lại điều tức lần nữa, sau đó nói chuyện với mẫu thân một hồi, nhưng mà đối với việc thi đấu ngày mai cũng không có khẩn trương.

Màn đêm buông xuống, sau khi cơm nước xong, Lục Lâm Thiên trở lại trong phòng bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần, nghênh đón ngày mai sẽ tới, về phần những chuyện khác đã sớm có Lục gia an bài.

Mà một đêm này, đối với không ít người trong trấn Thanh Vân này mà nói nhất định là một đêm khẩn trương, trong một đình viện yên tĩnh, trong phòng có ba đạo thân ảnh, một người trong đó nếu Lục Lâm Thiên có ở đây, hẳn là có thể nhận ra chính là Dương Mạn Dương gia từng tranh chấp với Lục Vô Song trong Thiên Bảo Môn.

Hai người khác là một nam tử trung niên mặc áo dài, ánh mắt thâm thúy, quanh thân tỏa ra khí tức thâm trầm, vừa nhìn đã biết không phải kẻ yếu.

Một người khác mặc cẩm phục, là mỹ nhân đường cong uyển chuyển mê người, tuổi chừng mười sáu mười bảy, khuôn mặt phình phình, hồng hồng giống như hoa đào vừa nở, khí tức thanh xuân tràn đầy, lông mi thon dài rủ xuống, ánh mắt to ngận nước, khóe miệng còn có hai má lúm đồng tiền, mái tóc đen dài thẳng như thác nước xõa lên vai.

– Diệu nhi, ngày mai con phải cẩn thận chú ý một chút, con che dấu nhiều năm như vậy, lần này nhất định phải tiến vào top năm, nếu có thể trở thành đệ tử thân truyền Vân Dương Tông thì càng tốt.

Chương 69: Xuất phát (1)

Nam tử trung niên nói ra, trong ánh mắt nhìn qua nữ tử diễm lệ kia với thần thái kiêu ngạo.

Nam tử trung niên không phải người khác, chính là một gia chủ Dương gia một trong năm đại gia tộc trấn Thanh Vân, Dương Hướng Phong, tại trấn Thanh Vân cũng là nhân vật dậm chân một cái cả trấn Thanh Vân cũng run lên vài lần.

– Phụ thân, con biết rồi, tiến vào top năm không phải là vấn đề.

Thiếu nữ xinh đẹp dịu dàng cười nói, bộ dáng mang theo ba phần thanh thuần, ba phần đáng yêu, ba phần phong tình, một phần yêu mị.

Mà nàng không phải là ai khác, chính là nhị tiểu thư nổi danh thiên tài của Dương gia Dương Diệu, vũ giả song hệ, mười bảy tuổi đạt tới Vũ Sĩ tam trọng, tăng thêm song hệ thuộc tính, không thể nghi ngờ là thiên tài khó gặp.

– Muội muội, ngươi cũng không thể chủ quan, lần này Lục gia chui ra hai huynh đệ Lục Lâm Thiên, Lục Thiếu Hổ kia, Tần gia lại có Tần Thiên Hạo, đúng là khó đối phó.

Dương Mạn nói ra.

– Tỷ, muội biết rõ, muội sẽ hết sức chú ý.

Dương Diệu khẽ cười nói.

Trên trấn Thanh Vân, trong một căn phòng lớn đèn đuốc sáng trưng, trong phòng có mấy đạo thân ảnh, trong đó có Vương Lương.

– Quang nhi, ngày mai con cần phải chú ý một chút, lúc này không nghĩ tới gia tộc khác cũng xuất hiện nhiều thiên tài vậy, conguươi che dấu lâu như thế, ngày mai nhất định phải áp chế bọn chúng

xuống.

Một nam tử mặc áo bào vàng nói nhỏ.

– Phụ thân, ngày mai con sẽ dùng toàn lực, sẽ không để Vương gia mất mặt.

Một thiếu niên có ba phần tương tự Vương Lương nói ra, tuổi chừng mười bảy mười tám, trong ánh mắt mang theo tự tin nhàn nhạt.

– Hừ, Lục gia, Tần gia đang đắc ý đấy, ngày mai nhị đệ ra tay, đoán chừng bọn chúng sẽ trợn mắt há hốc mồm.

Vương Lương khẽ cười nói ra.

Một đêm này đối với rất nhiều người trên trấn Thanh Vân mà nói là một đêm khẩn trương, tia nắng ban mai vừa lên, trấn Thanh Vân không ngừng có người tiến tới quảng trường, hôm nay các đại gia tộc đọ sức cử hành ngay trên quảng trường của trấn, nếu đi trễ tới lúc đó sẽ không có chỗ mà ngồi.

Thời điểm sắc trời vừa sáng, trên quảng trường cũng đã có người ta tấp nập, nhìn qua ít nhất có mấy vạn người, nam nữ già trẻ đều có, cũng có không ít người đang chạy tới.

Hô…

Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm trọc khí, thu thủ ấn lại, mở hai mắt ra, trong ánh mắt bắn ra hào quang sáng ngời.

– Có thể tiến vào Vân Dương Tông hay không, phải xem ngày hôm nay.

Cảm giác khí tức hùng hậu trong cơ thể, Lục Lâm Thiên nói nhỏ.

Thời gian trôi qua từ từ, giữa không trung có ánh mặt trời chiếu xuống, bầu trời xanh thẳm không mây, ánh mặt trời ôn hòa ấm áp, ngẫu nhiên có gió nhẹ thổi qua mang theo xuân ý nồng đậm, ngày đông giá rét vừa qua, đại địa như sống lại, hương thơm của cỏ cây không ngừng quanh quẩn các nơi.

Chung quanh quảng trường người ra ra vào vào tấp nập, nhưng lại không gây tiếng động lớn nào, theo thời gian trôi qua, tất cả mọi người vẫn chờ mong lần đọ sức này, đặc biệt là những người đặt cược táng gia bại sản cũng đang khẩn trương chờ đợi kết quả.

Ở trong đám người vây xem, nhìn kỹ thì rất dễ dàng nhìn thấy có vũ giả lẫn lộn trong đó, ngay cả linh giả cũng có một ít.

Giống như dân chúng bình thường, trong mắt của những vũ giả và linh giả này đều có chờ mong và hâm mộ, trở thành hai loại người này chính là nhân thượng nhân, cho dù là một vũ giả thực lực thấp cũng tốt hơn là người bình thường, thế giới này hoàn toàn là thực lực vi tôn.

Hôm nay các cửa hàng trong trấn Thanh Vân sẽ không mở cửa, sáng sớm năm đại gia tộc trên trấn Thanh Vân, Tần gia, Lục gia, Dương gia, Vương gia, La gia đã xuất động không ít người để giữ gìn trật tự.

Tràng diện hôm nay không nghi ngờ là lúc náo nhiệt nhất trấn Thanh Vân trong vài năm qua, rất nhiều người tới trấn Thanh Vân chỉ để thấy tràng diện ba năm một lần này.

– Lâm Thiên, nhanh ăn điểm tâm, mẫu thân cố ý chuẩn bị thức ăn con thích nhất đấy.

Lục Lâm Thiên ra khỏi phòng đã nhìn thấy mẫu thân La Lan thị đang vội vàng làm bữa sáng

– Cảm ơn mẫu thân!

Lục Lâm Thiên nói ra, cảm giác hạnh phúc ấm áp tràn ngập nội tâm của hắn, đây không thể nghi ngờ là thu hoạch lớn nhất khi hắn xuyên việt tới thế giới này.

– Ngày hôm nay con phải cẩn thận, mẫu thân tin tưởng con có thể chiến thắng, con cũng như phụ thân của con, về sau đều trở thành cường giả.

La Lan thị nói.

Lục Lâm Thiên không nói thêm gì, xem ra trong nội tâm mẫu thân vẫn yêu thương phụ thân ah, loại chuyện này mình là hậu bối, cũng không nói được gì.

– Công tử, hôm nay ngươi cần phải cố gắng lên, nếu ngươi không tiến vào top năm thì ta xong đời.

Lục Tiểu Bạch nói ra.

– Ta không tiến vào top năm thì liên quan gì tới ngươi?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

– Ta nói với không ít người hầu trong nội viện, thực lực công tử tuyệt đối không có vấn đề, chúng ta hơn hai trăm người gom góp được ba trăm kim tệ đặt cược ngươi sẽ vào top năm, nếu ngươi không tiến vào thì ta xong đời rồi chứ sao.

Lục Tiểu Bạch nói ra.

– Ngươi đồ gà mờ.

Lục Lâm Thiên trừng Lục Tiểu Bạch, hai trăm người hầu mua ba trăm kim tệ mình thắng, đây chính là toàn bộ giá trị của hai trăm người, nhưng nếu ném ba trăm kim tệ mua Độc Cô Băng Lan thắng thì có thể thắng ba ngàn kim tệ, mua chính mình căn bản không lời.

– Công tử, cái gì là đồ gà mờ.

Lục Tiểu Bạch khó hiểu, trừng mắt nhỏ hỏi.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đồ gà mờ là nói ngươi anh minh thần vũ.

Lục Tiểu Bạch lập tức xấu hổ cười cười, sờ sờ cái ót, nói:

– Ta không gà mờ bằng công tử, công tử mới thật sựu là đồ gà mờ.

– Ngươi…

Lục Lâm Thiên lập tức phun ra bữa sáng, mặt của hắn biến thành màu gan heo.

– Lâm Thiên, chuẩn bị cho tốt chưa, chúng ta nên xuất phát thôi.

Hai bóng dáng xinh đẹp đi tới, ngửi được hai mùi hương thơm, Lục Lâm Thiên cũng biết người đang tới là hai mỹ nữ Lục Mị cùng Lục Vô Song.

Hai mỹ nữ hôm nay đều ăn mặc rất tỉ mỉ, Lục Mị càng trở nên vô cùng hấp dẫn, dáng người như ẩn như hiện và đường cong lung linh, Lục Vô Song thì hiển lộ khí khái oai hùng, dung nhan tuyệt sắc, khí chất cao quý, cho người ta cảm giác khó tiếp cận, chỉ có thể nhìn từ xa mà không dám khinh nhờn.

– Ân, cũng tới lúc rồi.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, ợ một cái, hắn đã ăn no.

– Lâm Thiên ca, ngươi cần phải cố gắng lên nha.

Lục Mị đi tới bên người Lục Lâm Thiên, hương thơm nồng đậm làm cho cái mũi Lục Lâm Thiên thiếu chút nữa thì hắt xì.

– Lâm Thiên, đi thôi, mẫu thân chờ tin tốt của con.

La Lan thị nhìn Lục Lâm Thiên nói ra.

Lục Lâm Thiên nói vài câu với mẫu thân, lập tức rời khỏi đình viện, người khác trong Lục gia lúc này đều chờ ở cửa Lục gia.

Lục Lâm Thiên cùng Lục Vô Song, Lục Mị, Lục Tiểu Bạch ba người đến cửa Lục gia thì nhìn thấy hơn mười người đang chờ ở cửa, nhìn qua có Triệu Tuệ, Lục Thiếu Hổ, còn có đại bá Lục Đông, tứ thúc Lục Tây. Còn có nhị cô Lục Nam, Chu Lập Hưng, Chu Hải Minh và mấy trưởng lão Lục gia ở đây, còn lại đều là tộc nhân trong Lục gia.

Chương 70: Xuất phát (2)

– Hừ.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Lục Thiếu Hổ hừ lạnh một tiếng, mà Chu Hải Minh nhìn chằm chằm vào Lục Mị bên cạnh Lục Lâm Thiên, thần sắc âm trầm, từ trong ánh mắt mà nhìn, Chu Hải Minh dường như rất thích Lục Mị.

– Lâm Thiên, thả lỏng một chút, không cần quá khẩn trương.

Lục Đông nói với Lục Lâm Thiên, nhìn ra được Lục gia lần này rất cao hứng vì có hai người Lục Lâm Thiên, Lục Thiếu Hổ, bởi vì Lục gia lần này tiến vào top năm không có vấn đề gì.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, hắn vốn không có khẩn trương, tốt xấu mình cũng là người hai thế giới, chút bình tĩnh này hắn vẫn có, cho dù tiến hay không tiến vào cũng không có vấn đề gì.

– Mang theo cái này.

Lục Đông móc hai ngọc bài ra, phía trên có sợi dây màu trắng đưa tới trong tay Lục Lâm Thiên, trên đó viết chính là tên và tuổi của Lục Lâm Thiên.

– Chúng ta đi thôi.

Lục Tây nói ra, người Lục gia chậm rãi đi ra ngoài, đi trên đường cái, trên đường đi không ít người nhìn Lục gia với ánh mắt kính sợ.

Mà ở hai bên đường có không ít thiếu nữ dáng người thướt tha, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên cùng Lục Thiếu Hổ, thấp giọng nghị luận gì đó, mà ngẫu nhiên ngẩng đầu, trong ánh mắt mang theo thẹn thùng cùng sùng bái.

Nhìn thấy những thiếu nữ này, Lục Mị lập tức ưỡn ngực ngẩng đầu, dựa vào người Lục Lâm Thiên đi tới, cơ hồ là dán lên người

Lục Lâm Thiên, làm cho không ít thiếu nữ ở hai bên đường thất vọng, tư sắc của các nàng đúng là không thể vượt qua Lục Mị.

Trên đường phố cũng có không ít nam nhân hâm mộ nhìn qua hai người Lục Lâm Thiên cùng Lục Thiếu Hổ.

– Lần này người tới nhiều hơn lúc trước a…

Trên đường đi, Lục Đông nói.

– Đúng thế, trên trấn Thanh Vân lần này xuất hiện không ít thiên tài, cơ hồ tất cả thành trấn gần trấn Thanh Vân đều có người tới xem.

Lục Tây nói ra.

– Không biết lần đọ sức này có hắc mã nào xuất hiện hay không, nếu có thì thú vị rồi.

Một trưởng lão Lục gia nói.

– Đã có nhiều thiên tài như thế, hắc mã xuất hiện sợ rằng không có khả năng, nhưng mà không loại trừ khả năng này.

Lục Đông nói.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên hơi mĩm cười, theo những gì mình biết, hắc mã này chính là Độc Cô Băng Lan a, tin tưởng đến lúc đó nhất định sẽ làm cho không ít người kinh ngạc.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên theo người Lục gia đi vào quảng trường, đến gần quảng trường nhìn thấy cửa vào quảng trường bị tắc nghẽn, Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ lắc đầu, trên thế giới này cũng giống kiếp trước, ở đâu có náo nhiệt thì ở đó người rất đông.

– Chúng ta đi vào từ phía sau thôi.

Lục Đông nói, thân là một trong năm đại gia tộc trấn Thanh Vân này, lại là gia tộc dự thi, vào sáng sớm đã lưu lại cửa phía sau.

– Bái kiến đại gia.

Tới cửa phía sau sớm có đệ tử Lục gia đi ra chào đón.

Mọi người xuyên qua cửa sau tới quảng trường, cửa sau này yên tĩnh hơn rất nhiều, nhưng nhìn thấy bên ngoài quảng trường người ra vào tấp nập, nội tâm bình tĩnh của Lục Lâm Thiên cũng sinh ra gợn sóng, người tới thật sự quá nhiều, nhìn qua chẳng khác gì buổi hòa nhạc của minh tinh, nhưng mà cũng chưa chắc nhiều người như ở đây, ở đây có chừng vài chục ngàn người a.

– Lục Đông, sao ngươi bây giờ mới tới.

Thời điểm này có một thân ảnh xuất hiện trước mặt Lục gia, người tới bộ dáng trung niên, dáng người thô kệch, mặc trường bào, khí độ bất phàm, đặc biệt là có cặp lông mi gây chú ý cho người ta, lông mi không ngờ lại là màu trắng, sau lưng người này có bốn người, ba năm một nữ, đều là bộ dáng trung niên, khí tức của năm người đều bất phàm.

– Bạch Mi trưởng lão, sao ngươi tới sớm thế.

Lục Đông mỉm cười nói ra.

– Là ngươi tới muộn thì có, đây là Lục Lâm Thiên và Lục Thiếu Hổ Lục gia sao, con của Lục Trung quả nhiên không đơn giản.

Nam tử lông mi trắng nhìn qua Lục Lâm Thiên cùng Lục Thiếu Hổ hai người nói ra.

– Đệ tử bái kiến Bạch Mi trưởng lão.

Lúc này Lục Vô Song lập tức đi lên hành lễ với người trung niên có đôi lông mi trắng.

– Vô Song ah, mấy tháng này không có lười biếng đấy chứ, lần này trở về ngươi rất có cơ hội trở thành đệ tử thân truyền, nên hảo hảo cố gắng, ta rất xem trọng ngươi.

Nam tử lông mi trắng cười nói.

– Đệ tử không dám lười biếng.

Lục Vô Song trả lời.

– Lâm Thiên, Thiếu Hổ, mau chào Bạch Mi trưởng lão, đây là Bạch Mi trưởng lão của Vân Dương Tông, cũng là người trực tiếp phụ trách đưa các ngươi đi Vân Dương Tông.

Lục Đông lập tức nói ra.

– Bái kiến Bạch Mi trưởng lão.

Lục Lâm Thiên lập tức hành lễ, thì ra là trưởng lão Vân Dương Tông, khó trách khí tức bất phàm như thế.

Lục Thiếu Hổ lúc này tôn kính hành lễ, những người khác của Lục gia cũng không dám vô lễ, nhao nhao tới chào, trước mặt trưởng lão Vân Dương Tông, bọn họ không dám có chút thất lễ.

– Ngươi chính là Lục Lâm Thiên a, vũ giả tam hệ, không tệ, thiên phú này kém nha đầu kia một chút, ta xem trọng ngươi.

Bạch Mi nhìn qua Lục Lâm Thiên nói ra.

– Tiểu tử sẽ cố hết sức.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, giọng điệu không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Nhìn thấy thần thái và khí độ của Lục Lâm Thiên, trong lòng Bạch Mi trưởng lão âm thầm gật đầu.

Nghe thấy Bạch Mi trưởng lão tán dương Lục Lâm Thiên, sắc mặt hai người Lục Thiếu Hổ cùng Triệu Tuệ trở nên lúng túng, nhưng cũng không dám nói gì.

– Bạch Mi trưởng lão, gia tộc khác đã tới chưa?

Lục Đông hỏi.

Bạch Mi nói:

– Đến một ít, nhưng mà năm đại gia tộc mới chỉ có Lục gia các ngươi tới.

Lục Lâm Thiên đánh giá chung quanh quảng trường, lúc này bên ngoài quảng trường có không ít người năm đại gia tộc dang duy trì trật tự, nhiều người như vậy, trong đó có không ít vũ giả, nếu như có rối loạn thì phiền toái, cho nên năm đại gia tộc cũng không dám khinh thường.

Những người duy trì trật tự này, thực lực đều ngoài Vũ Đồ nhất trọng, đều là vũ giả chân chính, Lục Lâm Thiên còn nhìn thấy trong Lục gia cùng gia tộc khác còn có vài Vũ Sư, đây cũng là đại biểu thế lực năm đại gia tộc ở mức nào đó.

– Lâm Thiên, Thiếu Hổ, các ngươi vào đi thôi, nhớ kỹ không thể chủ quan.

Lục Đông nói với hai người, tiến về phía cửa nhỏ phía trước, chỗ đó chỉ có người đọ sức mới được vào.

Lục Lâm Thiên gật đầu tiến vào cửa nhỏ, lập tức tiến vào vũ trường chính thức, liếc nhìn qua toàn trường, quảng trường hình tròn, hai bên quảng trường còn có mấy ngàn ghế, lúc này đã ngồi hơn phân nửa, nhìn qua, Lục Lâm Thiên không khó đoán ra đây là những nhân vật có một ít uy tín ở trấn Thanh Vân.

Những ghế khác là lưu lại cho người năm đại gia tộc, mà phía sau chính mình là một bệ đá, có chừng mười cái ghế trang trí xa hoa đặt ở đó, có lẽ chính là vị trí của trọng tài.

Trên đường đi, Lục Vô Song đã nói với Lục Lâm Thiên, trọng tài lần này có trưởng lão và chấp sự Vân Dương Tông tới trấn Thanh Vân.

Vào lúc này trong sân rộng đã có ba mươi thiếu nam thiếu nữ ở một góc, đang ngồi trên ghế đá được an bài tốt, đang chờ bắt đầu đọ sức, Lục Lâm Thiên, Lục Thiếu Hổ hai người xuất hiện cũng khiến không ít người nhìn qua.

Chương 71: Thiên tài hội tụ

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Lục Lâm Thiên nhìn qua khí tức của những người này, hơn phân nửa người này đều có thực lực Vũ Sĩ nhất trọng, một phần nhỏ thậm chí mới có thực lực Vũ Đồ bát trọng, cửu trọng mà thôi, những người có thực lực Vũ Sĩ cũng đã mười chín hai mươi tuổi, đều là đệ tử trong tiểu gia tộc.

Vào thời điểm này, lối vào lại xuất hiện mấy thiếu nam thiếu nữ tiến vào, có lẽ là người tới đọ sức.

Lục Lâm Thiên không để ý đến Lục Thiếu Hổ bên cạnh, đi tới một nơi hẻo lánh ngồi xuống..

– Đến rồi sao?

Trong ánh mắt, Lục Lâm Thiên nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc, thiếu nữ có thân hình uyển chuyển, chính là Độc Cô Băng Lan của Thiên Bảo Môn.

– Lâm Thiên, chào buổi sáng, ngươi tới thật sớm.

Độc Cô Băng Lan nở nụ cười chúm chím hiện nên lúm đồng tiền trên má, lập tức đi tới trước người của hắn, hương thơm xông vào mũi Lục Lâm Thiên.

– Độc Cô tiểu thư, tiểu thư cũng tới rồi sao, mời ngồi bên này.

Nhìn thấy Độc Cô Băng Lan, Lục Thiếu Hổ lập tức kinh ngạc, lập tức nịnh nọt ton hót đứng lên.

Advertisement

– Lục thiếu gia không cần phải khách khí, ta ngồi bên cạnh Lâm Thiên là tốt rồi, cũng thuận tiện trò chuyện.

Độc Cô Băng Lan cười nhạt một tiếng, khách khí nói ra, lập tức ngồi bên người Lục Lâm Thiên.

Lục Thiếu Hổ trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, dường như nghi hoặc tại sao Lục Lâm Thiên lại quen Độc Cô Băng Lan, trong thần sắc đầy lãnh ý.

– Băng Lan tiểu thư, Thúy Ngọc đâu rồi?

Lục Lâm Thiên hỏi thăm, nha hoàn Thúy Ngọc cùng Độc Cô Băng Lan luôn luôn không rời nhau, hôm nay kỳ quái cũng không nhìn thấy.

– Nàng ở phía trước kìa, đang ở đó?

Advertisement

DÀNH CHO BẠN

Độc Cô Băng Lan mỉm cười, ánh mắt ý bảo nhìn qua bên kia, Lục Lâm Thiên nhìn lại, chỉ thấy trên bàn tiệc phía trước, nha hoàn Thúy Ngọc cùng Vũ chấp sự hai người đang ở đó.

Cũng vào lúc này có một thân ảnh khiến Lục Lâm Thiên chú ý, chỉ thấy bên ngoài cửa vào, một thanh niên mặc trường bào màu xanh đang nhìn chằm chằm về phía minh, thanh niên kia Lục Lâm Thiên nhận ra, dường như là người Tần gia.

– Đó chính là Tần Thiên Hạo Tần gia, hắn chính là linh giả, bình thường không bước ra khỏi cửa Tần gia.

Độc Cô Băng Lan ở bên cạnh Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên đánh giá Tần Thiên Hạo, bộ dáng trắng nõn, dáng người cao gầy nhưng mà ánh mắt thâm trầm, hẳn là nhân vật không dễ chọc, lúc này trong mấy người Tần gia có người đang nói cái gì đó bên tai Tần Thiên Hạo, lập tức có thanh niên khác đi tới bên cạnh Tần Thiên Hạo, mà thanh niên này từ khí tức xem như không tệ.

– Độc Cô tiểu thư, nghe nói ngươi cũng dự thi, ta vốn không tin, hiện tại xem ra là thật.

Tần Thiên Hạo trực tiếp đi tới bên người Độc Cô Băng Lan, thi lễ nói.

– Tin tức của Tần thiếu gia thật linh thông.

Độc Cô Băng Lan khẽ gật đầu cười nói, thái độ với Tần Thiên Hạo còn tốt hơn Lục Thiếu Hổ không ít.

– Độc Cô tiểu thư nói đùa.

Tần Thiên Hạo cười nhạt một tiếng, ánh mắt không mất phong độ nhìn qua Lục Lâm Thiên, lập tức ngồi xuống gần thanh niên Tần gia khác.

Lối vào lại có hai thân ảnh xuất hiện, một nữ một nam, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào, nữ mười sáu mười bảy tuổi, ngũ quan tinh xảo, một thân trang phục màu đỏ nhạt, đường cong toàn thân uyển chuyển, mắt to tóc đen, trên người tỏa ra khí khái hào hùng, tương lai chắc chắn là một cực phẩm mỹ nhân.

Nam thì mười lăm tuổi, một thân hoa phục, trong mắt mang theo vẻ ngạo mạn, nhưng tu vị thực lực không được tốt lắm.

– Lâm Thiên, đó chính là tiểu thiên tài Dương Diệu Dương gia, vũ giả song hệ, cũng là đối thủ cạnh tranh của ngươi đấy.

Độc Cô Băng Lan nói nhỏ.

– Băng Lan, tại sao ngươi lại ở đây.

Tiểu mỹ nhân nhìn thấy Độc Cô Băng Lan, cũng nhanh chóng tiến tới.

– Ta cũng tới đây tham gia náo nhiệt mà thôi, đến đây, ta giới thiệu cho ngươi, đây là Lục gia Lục Lâm Thiên thiếu gia.

Độc Cô Băng Lan nhìn Dương Diệu cười nói.

– Ngươi chính là vũ giả tam hệ Lục gia sao, hôm nay có cơ hội ta rất muốn biết một chút thực lực của vũ giả tam hệ.

Dương Diệu nói nhỏ, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, sắc mặt không có bao nhiêu biến hóa.

– Nếu có cơ hội, ta sẽ không khách khí.

Lục Lâm Thiên trả lời, hắn hiểu Dương Diệu không ngạo mạn như Dương Mạn, tính cách họ không giống nhau.

Sau một lát, ở lối vào có hai thân ảnh tới, hai thiếu niên này bộ dáng mười bảy mười tám, một thân hoa phục, sắc mặt mang theo một ít khẩn trương.

– Đây là người La gia, đều là đệ tử chi thứ La gia, người kia là La Kim, người này là La Phi,

Độc Cô Băng Lan lại giới thiệu.

Lục Lâm Thiên cũng nhìn chằm chằm vào hai người này, thầm nghĩ trong lòng Độc Cô Băng Lan biết về năm đại gia tộc quá rõ ràng, điểm này không đơn giản.

– Đây là người Vương gia, phía trước chính là Vương Quang, đằng sau là Vương Thanh.

Độc Cô Băng Lan lần nữa nói ra.

Lúc này ở lối vào sau người La gia là hai thiếu niên xuất hiện, ánh mắt Lục Lâm Thiên không tự chủ nhìn qua Vương Quang, Vương Quang mày kiếm mắt to, mặc bộ áo màu đen, trên người cũng không có khí tức đặc thù gì, nhưng Lục Lâm Thiên lại cảm giác được trong thần sắc Vương Quang chẳng có chút khẩn trương nào cả, quanh người có khí tràng nhàn nhạt, hữu ý vô ý nhìn qua mọi người.

– Vương Quang này dường như không đơn giản.

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, đây chính là trực giác của hắn.

Lúc này trên ghế trọng tài có mười thân ảnh đi lên, đi trước nhất chính là Bạch Mi trưởng lão Vân Dương Tông và bốn chấp sự, phía sau là đầu não Lục gia Lục Đông và bốn gia tộc khác.

Lục Lâm Thiên nhìn qua, những người này hắn nhận ra, trong những gia tộc khác đi tới đều là gia chủ các gia tộc, mà phụ thân của hắn ở Lục gia chính là gia chủ, nhưng lại không có tham gia.

– Bắt đầu đi.

Trên ghế trọng tài, nhân vật đỉnh phong các đại gia tộc trấn Thanh Vân đã ngồi vào vị trí của mình, Bạch Mi trưởng lão nhìn qua người ở quảng trường, nói nhỏ một tiếng.

– Vâng, trưởng lão.

Trong Vân Dương Tông có một chấp sự trung niên nói, lập tức cầm một thủy tinh cầu đi xuống quảng trường.

– Hiện tại bắt đầu đọ sức, đệ tử các gia tộc dự thi nghe kỹ, tất cả lên đây đi, vòng thứ nhất nghiệm chứng, không phải nghiệm chứng thực lực các ngươi, mà là nghiệm chứng thiên phú các ngươi, có thiên phú thượng đẳng và trên thượng đẳng thì tiến vào vòng hai.

Chấp sự trung niên Vân Dương Tông nói ra.

Các thiếu niên tham gia đọ sức đi lên, đại bộ phận người đều đầy khẩn trương.

Bên ngoài có tiếng kêu vang vọng, người các gia tộc có người dự thi hò hét, hình thành từng tiếng hô chói tai.

Trong hào khí này, Lục Lâm Thiên cảm thấy nội tâm nóng bỏng, quy tắc đọ sức, Lục Lâm Thiên cũng có biết chút ít, vòng thứ nhất chính là nghiệm chứng thiên phú, Vân Dương Tông yêu cầu với đệ tử trong môn phái rất nghiêm khắc, ít nhất cũng phải có thiên phú thượng đẳng mới có thể nhập môn, mà vòng đầu tiên chính là nghiệm chứng thiên phú, dựa theo tuổi và thực lực mà phán đoán thiên phú, người thiên phú không đủ sẽ vô duyên với vòng hai.

Chương 72: Hắc mã xuất hiện

Người dự thi đứng lên, theo thứ tự đi lên phía trước, một đám thiếu nam thiếu nữ có thể tới nơi này tham gia đọ sức, thân phận sau lưng sẽ không nhỏ, lập tức làm cho người vây xem hò hét, đa số là tùy tùng của bọn họ.

Mà trong tiếng hò hét chói tai này, tiếng hô lớn nhất không nghi ngờ là Dương Diệu, không ít thiếu gia tiểu gia tộc cũng hò hét lên.

Mọi người tiến lên đứng trước mặt chấp sự Vân Dương Tông, chỉ nghe nam tử trung niên nói:

– Hiện tại bắt đầu nghiệm chứng thiên phú các ngươi, thiên phú ngoài thượng đẳng trở lên thì có thể lưu lại, thiên phú thượng đẳng không phải thượng đẳng lui ra đi, Vân Dương Tông không thu đệ tử thiên phú kém.

– Thứ nhất, đến đây đi.

Chấp sự Vân Dương Tông nói nhỏ, đặt thủy tinh cầu trên bệ đá.

Một thiếu niên mặc hoa phục áo lam tiến lên, tay phải đặt lên thủy tinh cầu, rót chân khí vào, thủy tinh cầu bắn ra hào quang màu vàng đất.

– Trần Lãng, thổ hệ Vũ Sĩ nhất trọng, tuổi hai mươi, thiên phú trung đẳng, lui ra đi.

Chấp sự Vân Dương Tông nói, nghiệm chứng đầu tiên mà không vượt qua, Vũ Sĩ nhất trọng lại thêm cao tuổi, thiên phú này chỉ là bình thường.

Thiếu niên mặc hoa phục áo lam lắc đầu, đành phải là bất đắc dĩ đi xuống.

Thiếu niên thứ hai mặc áo xanh đi tới, đặt tay lên thủy tinh cầu, hào quang màu đỏ sáng lên.

– Địch Thanh Phong, mười sáu tuổi, hỏa hệ Vũ Đồ cửu trọng, thiên phú thượng đẳng.

– Bạch Thiếu Khanh, mười tám tuổi, thủy hệ Vũ Sĩ nhị trọng, thiên phú thượng đẳng.

Từng người dự thi bắt đầu tiếp nhận nghiệm chứng, có thể tới tham gia trên cơ bản đều là thế hệ thiên phú không tệ, nhưng mà có một ít thiên phú bình thường lẫn vào trong đó, sau khi nghiệm chứng cũng chỉ có thể hậm hực đi ra ngoài.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Vân Dương Tông nghiệm chứng còn muốn nghiêm khắc hơn Lục gia nghiệm chứng không ít, một lát sau Tần Thiên Hạo Tần gia đi đến trước thủy tinh cầu, thò tay đặt lên thủy tinh cầu, nhắm mắt lại rót linh lực vào.

Lập tức trên thủy tinh cầu sáng lên kỳ dị, linh lực chung quanh không ngừng run run.

– Tần Thiên Hạo, niên kỷ mười tám, Linh Sĩ tam trọng, có thể trực tiếp tiến vào Vân Dương Tông.

Chấp sự Vân Dương Tông lớn tiếng nói, trong mắt nhìn Tần Thiên Hạo đã khác bình thường, dựa theo quy củ Vân Dương Tông, chỉ cần xác định là Linh giả thì có thể trực tiếp tiến vào Vân Dương Tông, đồng thời còn có thể trở thành đệ tử thân truyền Vân Dương Tông.

Tất cả cũng bởi vì Linh giả thật sự quá thưa thớt, Linh giả ở trong các thế lực đại lục Linh Vũ chính là đối tượng bị tranh đoạt nhiều nhất.

– Oa, trực tiếp tiến vào Vân Dương Tông, còn trở thành đệ tử thân truyền.

Vô số người chung quanh hét lên điên cuồng, đặc biệt là nữ nhân, có người lớn tiếng tỏ tình, Lục Lâm Thiên không thể không nghĩ thầm, nữ nhân thế giới này quá hướng ngoại.

– Tần gia chủ, chúc mừng.

Trên ghế trọng tài, gia chủ các thế lực khác chúc mừng Tần gia, có thể trở thành đệ tử thân truyền Vân Dương Tông, sau này Tần gia lớn mạnh là sự thật, về sau còn có Vân Dương Tông làm hậu trường, Tần gia lớn mạnh là chuyện ván đã đóng thuyền.

– Dương Diệu, mười bảy tuổi, thủy hỏa song hệ Vũ Sĩ tam trọng, thiên phú đặc cấp.

Trên khán đài lại bạo động, không ít người la lên, thiên phú đặc cấp trong những năm qua rất khó tìm.

– Vương Quang, mười bảy tuổi, thổ hệ Vũ Sĩ cửu trọng, thiên phú đặc cấp.

Từ khi chấp sự Vân Dương Tông nói ra lời này, tất cả mọi người lập tức nhìn qua Vương Quang của Vương gia vốn không được chú ý tới.

Mười bảy tuổi là Vũ Sĩ cửu trọng, cách Vũ Sư cũng chỉ một bước, loại thiên phú này tuy không chói mắt như Linh giả, vũ giả tam hệ, nhưng thiên phú không tầm thường.

– Trời ạ, mười bảy tuổi đã là Vũ Sĩ cửu trọng, thiên phú này quá dọa người rồi.

– Ở đây chỉ sợ thực lực Vương Quang cũng là cao nhất a.

Người vây xem chung quanh không ngừng kinh ngạc, mười bảy tuổi là Vũ Sĩ cửu trọng, tuyệt đối là hiếm thấy, loại thực lực này tiến vào top năm không thành vấn đề.

– Vương tộc trưởng, Vương gia ngươi che dấu thật sâu a.

Trên ghế trọng tài, những gia chủ khác kinh ngạc nhìn qua gia chủ Vương gia.

– Vương tộc trưởng, ngươi đúng là làm cho người ta kinh ngạc.

Gia chủ Dương Hướng Phong Dương gia nói.

– Dương tộc trưởng, Dương Diệu che dấu cũng sâu ah, hiện tại mới hiển lộ là vũ giả song hệ, ta đây cũng không có biện pháp, để chư vị chê cười rồi.

Nam tử áo vàng cười nói, trên nét mặt lại đầy kiêu ngạo, con mình thu liễm thiên phú lâu như vậy cũng là vì ngày này.

– Có lẽ Vương Quang xem như một thớt hắc mã trong lần này, Vũ Sĩ cửu trọng, thực lực này cũng không có mấy người là đối thủ ah.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, trong những người ở đây, mặt ngoài xem ra thực lực Vương Quang là mạnh nhất.

– Lục Thiếu Hổ, mười sáu tuổi, thổ hệ, mộc hệ song hệ Vũ Sĩ tam trọng, thiên phú đặc cấp.

Lục Thiếu Hổ lập tức tiếp nhận nghiệm chứng, hoàn toàn không khác biệt với nghiệm chứng ở Lục gia.

Vũ giả song hệ, thiên phú đặc cấp, lập tức cũng khiến cho không ít người chấn động, không ít người của Lục gia ở bên ngoài cũng la hét, đám người Triệu Tuệ, Lục Nam, Chu Lập Hưng ngồi trên bàn tiệc cũng vui vẻ.

– Lục Đông, Lục gia ngươi lần này không đơn giản a.

Trên ghế trọng tài, mọi người nói thêm vài câu.

Rốt cục đến phiên Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến lên, tay phải đặt lên thủy tinh cầu, lúc này Lục Lâm Thiên đã chuẩn bị sẵn sàng, không có điều động năm hệ thuộc tính, chỉ bạo lộ phong thuộc tính, hỏa thuộc tính và thổ thuộc tính ba loại thuộc tính mà thôi, chân khí rót vào thủy tinh cầu, thủy tinh cầu xuất hiện ba loại hào quang sáng ngời.

– Vẫn che dấu một ít thực lực thì tốt hơn.

Lục Lâm Thiên nghĩ trong lòng, mình bây giờ là Vũ Sĩ tứ trọng, lần trước Lục gia trắc nghiệm mình mới là Vũ Sĩ tam trọng mà thôi, mình bây giờ hoàn toàn có thể ẩn dấu thực lực, Vũ Sĩ tam trọng và Vũ Sĩ tứ trọng khác nhau rất lớn.

Khống chế chân khí trong tay, Lục Lâm Thiên chỉ khống chế mình ở mức Vũ Sĩ tam trọng, dù sao Nam thúc đã từng nói qua, tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết, người bình thường không cách nào xem thấu tu vị của hắn.

– Lục Lâm Thiên, mười sáu tuổi, thổ hệ, hỏa hệ, phong hệ vũ giả tam hệ, Vũ Sĩ tam trọng, thiên phú đỉnh cấp.

Chấp sự trung niên Vân Dương Tông cũng hơi giật mình nói, vũ giả tam hệ, hắn cả đời này chỉ gặp một người, trong Vân Dương Tông cũng chỉ có một thiên tài yêu nghiệt vũ giả tam hệ mà thôi.

– Vũ giả tam hệ ah, còn là thiên phú đỉnh cấp.

Trong người vây xem lại oanh động lớn, oanh động này so với Tần gia có linh giả xuất hiện cũng không thấp hơn, vũ giả tam hệ, đây chính là đối tượng ngàn năm khó gặp.

– Lục Đông, lần này Lục gia các ngươi thật khó lường ah, hai nhi tử của Lục Trung đều có thiên phú kinh người.

Trên ghế trọng tài, các gia chủ đại gia tộc kinh ngạc, vũ giả tam hệ, bọn họ hiểu nó đại biểu cho cái gì.

Nhìn Lục Lâm Thiên tạo ra oanh động, Lục Thiếu Hổ ở cách đó không xa mặt mũi âm trầm, trong mắt vẫn mang theo lãnh ý.

Chương 73: Biến cố

– Một người cuối cùng, Độc Cô Băng Lan.

Chấp sự trung niên nói ra, lúc này cũng chỉ còn một mình Độc Cô Băng Lan không có nghiệm chứng.

Lục Lâm Thiên cũng tò mò, Độc Cô Băng Lan mình nhìn không thấu, không biết là cấp độ gì.

Độc Cô Băng Lan bước đi nhẹ nhàng, chậm rãi đi tới trước thủy tinh cầu, cổ tay trắng duỗi duỗi ra, bàn tay ngọc đặt lên thủy tinh cầu, trên thủy tinh cầu lập tức tỏa ra hào quang màu lam sáng ngời.

– Độc Cô Băng Lan, mười tám tuổi, thủy hệ Vũ Sĩ cửu trọng, thiên phú thật tốt.

Chấp sự Vân Dương Tông nói ra.

– Vũ Sĩ cửu trọng.

Lục Lâm Thiên chỉ hơi chút kinh ngạc, sớm đã cảm giác được Độc Cô Băng Lan bất phàm, Vũ Sĩ cửu trọng, trừ Vương Quang ra, người ở đây không mấy người là đối thủ của nàng.

– Lại là Vũ Sĩ cửu trọng, top năm lần này kịch liệt không ít a.

Không ít người nghị luận lên, lúc này xuất hiện không ít thế hệ mạnh mẽ, mà bây giờ trong năm danh ngạch Vân Dương Tông đã có Tần Thiên Hạo chiếm cứ một chỗ, cũng chỉ còn lại bốn vị trí, mà trong mọi người, hiện tại thiên phú cùng thực lực rất mạnh không chỉ có bốn người, tranh đoạt là không tránh được.

– Bạch Mi trưởng lão, những năm qua Thiên Bảo Môn không tham gia, lần này Độc Cô Băng Lan vì sao lại tham gia đọ sức?

Trên ghế trọng tài, gia chủ Dương Hướng Phong Dương gia hỏi.

– Ta cũng không biết, Độc Cô tiểu thư Thiên Bảo Môn tham gia là trong môn bàn giao, lần này trấn Thanh Vân có không ít hạt giống tốt, không uổng công ta đi một chuyến.

Nhìn thấy lần này có nhiều thế hệ thiên phú mạnh mẽ, trong mắt Bạch Mi trưởng lão đầy vui vẻ, đặc biệt là có một linh giả, một vũ giả tam hệ, hai vũ giả song hệ, đây chính là hạt giống một vạn chọn một a.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào những người dự thi hiện tại, lúc này chung quanh Lục Lâm Thiên vốn có năm mươi hai người dự thi, lúc này chỉ còn lại ba mươi tám người, mười bốn người bị đào thải.

Ba mươi tám người còn lại, thiên phú ít nhất đều là thượng đẳng trở lên, nhưng thực lực thì không giống nhau, cao có thấp có, thiên phú cao, không có nghĩa là thực lực cũng mạnh.

– Hiện tại bắt đầu đợt thứ hai, các ngươi thấy bệ đá phía sau ta không, các ngươi đi lên có thể tùy tiện ra tay, nhưng nhớ không được hạ sát thủ, nếu không sẽ thủ tiêu tư cách, tám người cuối cùng sẽ tiến vào vòng ba, hiện tại lên đi.

Chấp sự Vân Dương Tông nói ra.

Mọi người sớm đã chú ý tới, sau lưng chấp sự Vân Dương Tông có bệ đá cao hai mét, diện tích cũng không phải rất lớn, chỉ chừng hai trăm mét mà thôi.

Sưu sưu sưu…

Sau khi chấp sự Vân Dương Tông vừa mới nói xong, lập tức mấy đạo thân ảnh thả người bay lên cao cao, quy tắc đợt thứ hai, mọi người dường như sớm biết rõ, nếu nói tới gần vị trí trung ương sẽ có cơ hội lưu lại cuối cùng, nhưng mà chỉ là có cơ hội thôi.

– Băng Lan, ta đi lên trước.

Dương Diệu nói nhỏ một tiếng, lập tức thả người bay lên, cung trang màu đỏ bao lấy thân hình uyển chuyển thước tha nhảy lên bệ đá, thời điểm sắp rơi xuống đất, chân khí màu đỏ vây lấy thân thể, thân hình xẹt vòng cung chín mươi đột cuối cùng trong vô số ánh mắt nóng bỏng rơi xuống bệ đá.

Vương Quang nhìn chằm chằm vào Dương Diệu, thần sắc trầm xuống, chân khí quanh người run run, thả người nhảy lên, trực tiếp đi tới chỗ tốt nhất của bệ đá, thân thể như bông tuyết, cuối cùng xoay tròn rơi xuống, tư thế phiêu nhiên giống như không có gì, thời điểm rơi xuống đất, trên bệ đá không có động tĩnh nào, làm cho không ít thiếu nữ vây xem reo hò lên.

– Lâm Thiên, chúng ta cũng lên đi.

Độc Cô Băng Lan mỉm cười, chân khí run run, thân hình lập tức nhảy lên, xẹt một đường vòng cung ưu mỹ, người ở giữa không trung, tóc dài tung bay, váy dài nhẹ đung đưa, giống như thiên tiên hạ phàm, lập tức đạt được không ít tiếng vỗ tay.

Bệ đá không có cầu thang đi lên, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể nhảy lên, chân khí run run, đạp mạnh một cái nhảy lên.

Mà thời điểm này hàn ý trong mắt Lục Thiếu Hổ lóe lên, thân ảnh như thiểm điện thả người bay lên, có ý vọt tới chỗ Lục Lâm Thiên.

Đang ở giữa không trung, Lục Thiếu Hổ gặp thoáng qua hắn, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác chân khí vô hình đang hướng tới mình, trong tích tắc này Lục Thiếu Hổ đã chụp một chưởng vào l*иg ngực của hắn.

Lục Lâm Thiên không kịp ứng phó lại đang ở giữa không trung, lập tức chỉ có thể lăng không nghiêng người né tránh, nhưng mà do không kịp chuẩn bị, tốc độ quá nhanh nên kình phong đánh vào vai, cũng may Lục Thiếu Hổ chỉ âm thầm ra tay, không dám phát ra nhiều lực, chỉ hy vọng Lục Lâm Thiên xấu mặt mà thôi, đạo kình phong này đập Lục Lâm Thiên rơi xuống đất.

– Đáng chết.

Lục Lâm Thiên mắng một câu, thân hình lập tức trong vô số ánh mắt soi mói rơi xuống.

Bệ đá vốn không cao, mới hai mét mà thôi, trong nháy mắt ngoại nhân nhìn thấy Lục Lâm Thiên nhất thời sai lầm, từ giữa không trung rơi xuống, lập tức muốn ngã chỏng vó.

Cũng vào thời điểm này, Lục Lâm Thiên trong nháy mắt sắp rơi xuống, một dấu tay đánh vào bệ đá, một đạo chân khí màu vàng đất bạo phát, trên bệ đá lập tức xuất hiện một khe hở to.

Cũng vào lúc này, phản lực sinh ra đẩy hắn lên, Lục Lâm Thiên bỗng nhiên hạ thấp thân hình dừng lại, hắn đánh ra chưởng thứ hai, phiến đá lại xuất hiện khe hở, thân hình lập tức hướng lên trên, thân thể lộn vòng ba trăm sáu mươi độ khôi phục tư thế bình thường.

Vào lúc này hai tay Lục Lâm Thiên mở rộng, chân khí quanh người run run, lợi dụng lực cân đối hai tay mở rộng ra như chim ưng bay lượn, ánh mắt lăng lệ nhìn qua Lục Thiếu Hổ.

Nhưng cũng trong tích tắc này, Lục Lâm Thiên lợi dụng hai tay và khống chế chân khí hoàn mỹ đáp xuống bệ đá, trong ánh mắt kinh dị của những người chung quanh, ai cũng thật không ngờ Lục Lâm Thiên lúc này ở giữa không trung cũng ngưng tụ một chưởng ấn màu vàng.

– Tránh ra cho ta.

Mục tiêu chưởng ấn chính là một thiếu niên Vũ Sĩ nhất trọng của tiểu gia tộc.

Thiếu niên này đang cảm thấy kinh ngạc vì thân pháp của Lục Lâm Thiên, đột nhiên nhìn thấy đối phương ra tay với mình, lúc này hắn cảm giác không tốt, dưới sự ứng phó không kịp, một chưởng đã đánh tới.

Phanh!

Một tiếng va chạm truyền ra, kình phong bắn ra bốn phía, thiếu niên tiểu gia tộc rút lui hơn mười bước, hắn vốn chiếm vị trí tốt, lúc này lại bị Lục Lâm Thiên tiêu sái tranh mất, nhẹ vỗ tro bụi trong tay, đứng thẳng.

– Khống chế chân khí tới mức tinh diệu, kẻ này không đơn giản ah.

Nhìn một màn này, Bạch Mi trưởng lão tán thưởng không dứt.

Trên ghế trọng tài, Lục Đông cũng mỉm cười, Lục Lâm Thiên biểu hiện hắn nhìn vào trong mắt. Mà hơn ba mươi người dự thi đều kinh ngạc.

– Thật là lợi hại.

– Quá giỏi.

– Đẹp trai quá ah.

Nhìn thấy cảnh này, không ít vũ giả vây xem cũng là người biết hàng, lập tức lớn tiếng thét to, một ít thiếu nữ cũng thét vang liên tục.

Lục Thiếu Hổ không nghĩ tới bản thân mình vốn cho Lục Lâm Thiên mất mặt, không nghĩ tới lại giúp Lục Lâm Thiên đánh ra danh tiếng, sắc mặt vô cùng khó nhìn.

Chương 74: Khống chế hoàn mỹ

Nhưng mà tất cả chỉ diễn ra tức thì mà thôi, vào thời điểm này trên bệ đá đã có không ít thân ảnh di động.

– Ra tay.

Lập tức hơn mười người đã bắt đầu động thủ, chấp sự Vân Dương Tông đã nói qua, tới bệ đá là tùy tiện động thủ, mọi người không có chần chờ dư thừa, cuối cùng chỉ còn lại tám người, động thủ trước sẽ nắm chắc.

– Thực lực Vũ Đồ cũng đi lên, không biết lượng sức, cút cho ta!

Dương Diệu quát một tiếng, thân hình xuyên thẳng qua bệ đá, trên tay ngưng tụ Hỏa Diễm Chưởng đánh vào một thiếu niên Vũ Đồ cửu trọng.

Thiếu niên này nhanh chóng vận chưởng chống lại, nhưng lập tức bị Dương Diệu đánh bay ra ngoài, vốn hắn cách bệ đá không xa lắm, thân ảnh lập tức rơi xuống dưới.

Vũ Đồ cùng Vũ Sĩ kém nhau không phải một chút, thiên phú thiếu niên kia xem như không tệ, nhưng mà thiên phú cũng không có nghĩa là thực lực.

Bang bang!

Trên bệ đá hỗn loạn, không ít người dự thi đều giao thủ với nhau, từng đạo khí kình phá phong mà lên, lập tức có người bị đánh rơi xuống vũ đài.

Mà trong hỗn chiến này lại có hiện tượng kỳ quái, Độc Cô Băng Lan, Vương Quang, Lục Thiếu Hổ, Lục Lâm Thiên, còn có Dương Diệu mấy người kia là không có ai chủ động trêu chọc, thời điểm nghiệm chứng thiên phú tất cả biết rõ cấp độ thực lực của đối phương, thực lực không đủ không dám trêu chọc bọn họ.

Nhưng mà Dương Diệu thì người khác không chọc nàng, nàng lại thích chọc người khác, một lát sau nàng gặp đối thủ là thiếu niên Vũ Sĩ nhất trọng dường như là người La gia, lập tức bị nàng một cước đạp xuống đài.

Phanh!

Trên bệ đá tiếng kình khí va chạm bốn phía, trong hỗn loạn có vài người không biết mình bị đánh bay ra khỏi bệ đá khi nào, chỉ kêu to không may.

Lục Lâm Thiên vừa lên tràng đã đẩy lui một tên Vũ Sĩ, tất cả mọi người cũng cũng biết Lục Lâm Thiên là vũ giả tam hệ, Vũ Sĩ tam trọng, lúc này cũng không có ai dám chủ động trêu chọc hắn, Lục Lâm Thiên cũng được rãnh rỗi vì thanh nhàn, vừa vặn hắn có thể giữ thực lực tới vòng ba.

Phanh!

Lại có người rơi xuống đài, nhìn qua đám người vây xem cũng có người mắng to, có người rơi vào trong đám người, người rơi đài này tự nhiên là thua.

Bên trong hỗn chiến, ai cũng không thể đứng một mình, không có biện pháp, cuối cùng Lục Lâm Thiên, Độc Cô Băng Lan, Vương Quang cũng tiến vào hỗn chiến.

Khi đám người Lục Lâm Thiên, Vương Quang gia nhập, những người thực lực khá thấp rơi ra khỏi bệ đá, Lục Lâm Thiên xuyên thẳng đám người, hắn một mực né tránh, cũng không có ra tay với ai, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Vương Quang cùng Độc Cô Băng Lan hai người, cũng như thế, cũng không có ra tay, cũng không ai đi trêu chọc bọn họ.

Sau một lát, trên bệ đá hỗn loạn chỉ còn mười người, trong mười người này có Lục Lâm Thiên, Lục Thiếu Hổ, Độc Cô Băng Lan, Vương Quang, Dương Diệu còn có hai người La Phi cùng La Kim La gia, còn có Vương gia Vương Thanh, hai người khác là tiểu gia tộc, cũng đều là Vũ Sĩ, một là Vũ Sĩ nhị trọng, một là Vũ Sĩ nhất trọng.

– Còn hai người, các ngươi đi xuống đi.

Vương Quang vẫn thờ ơ lạnh nhạt nhìn qua đám người Dương Diệu, Lục Lâm Thiên, Lục Thiếu Hổ, thân hình lao tới trước mặt thiếu niên Vũ Sĩ nhị trọng.

– Thực lực ngươi quá yếu, đi xuống đi.

Ánh mắt Vương Quang lạnh lùng đảo một vòng, thủ ấn ngưng kết đánh ra.

Thần sắc thiếu niên kinh hãi, cũng biết mình không phải đối thủ, căn bản cũng không có ý định chống lại, thân hình lui nhanh.

Nhưng mà thiếu niên này không dự liệu được tốc độ Vương Quang nhanh như thế, âm thanh xé gió bén nhọn vang lên, chưởng ấn lập tức đánh tới trước người hắn, thân hình bị đánh bay đi.

– Thực lực ngươi cũng không đủ, đi xuống cho ta!

Dương Diệu quát một tiếng, mục tiêu chính là thiếu niên Vũ Sĩ nhất trọng.

– Ta tự mình xuống!

Thiếu niên kia đã sớm nhìn rõ thực lực Dương Diệu cho nên biết rõ mình không thể làm gì, lại nói có thể đứng ở đây chính là cường giả, hắn cũng không cách nào lưu đến cuối cùng, còn không bằng thông minh một chút tự mình đi xuống, nói xong tên thiếu niên này tự mình nhảy khỏi bệ đá.

– Coi như ngươi thức thời.

Dương Diệu vỗ vỗ hai tay, mỉm cười.

– Đợt thứ hai cũng đơn giản a.

Lục Lâm Thiên hơi có chút kinh ngạc, chính mình vừa rồi gần như không có ra tay, Độc Cô Băng Lan cũng chỉ né tránh hỗn loạn, không tính là chính thức ra tay, nhưng mà tám người lưu lại trên bệ đá cũng có thực lực không kém ai, cho nên lưu lại cũng là đương nhiên.

– Được rồi, còn lại tám người, các ngươi xuống đây đi.

Chấp sự Vân Dương Tông nhìn tám người nói ra.

Tám người rời khỏi bệ đá, tám đạo thân ảnh đồng thời rơi xuống đất cũng sinh ra mỹ cảm khác.

– Hiện tại tám người các ngươi tiến vào vòng ba, vòng thứ ba chỉ có bốn người lưu lại, bốn người sẽ đào thải, bốn người cuối cùng sẽ tiến vào Vân Dương Tông, bây giờ chỉ xem vận khí và thực lực của các ngươi.

Chấp sự Vân Dương Tông nói xong, ánh mắt nhìn qua mọi người, lập tức nói:

– Hộp ngọc trước mặt của ta có tám ngọc bài, theo thứ tự là tên của các ngươi, mỗi lần ta sẽ bóc hai ngọc bài ra, hai người có tên sẽ lên bệ đá, thắng thì có thể tiến vào Vân Dương Tông, về phần gặp đối thủ các ngươi không nguyện ý gặp, vậy cũng đừng oán trời trách đất, đây chính là xem vận khí các ngươi, bởi vì ta cũng chỉ tùy tiện bóc hai khối ngọc bài mà thôi.

– Lúc này trấn Thanh Vân có không ít thế hệ trẻ thiên tài, nếu là bình thường thì bọn họ có cơ hội tiến vào Vân Dương Tông.

Trên ghế trọng tài, Vân Dương Tông Bạch Mi trưởng lão nói.

– Đúng vậy, thế hệ này thiên phú rất mạnh, đúng là không ít.

Gia chủ các đại gia tộc âm thầm gật đầu, thế hệ trẻ hiện tại đúng là thiên phú mạnh hơn các lần trước.

– Vòng thứ nhất, Độc Cô Băng Lan, La Phi.

Lúc này chấp sự Vân Dương Tông đã lấy hai ngọc bài trong hộp ngọc trước mặt, lên sàn chính là Độc Cô Băng Lan cùng La gia La Phi.

Gia chủ La gia trên ghế trọng tài biến sắc, La Phi mới là Vũ Sĩ nhị trọng mà thôi, Độc Cô Băng Lan đã là Vũ Sĩ cửu trọng, chênh lệch này không phải lớn bình thường.

– Các ngươi lên đi, rơi xuống bệ đá là thua.

Chấp sự Vân Dương Tông nói ra.

Vèo…

Thần sắc La Phi bất đắc dĩ, hắn bay lên bệ đá, thân là người La gia, cho dù hắn biết không có địch lại cũng không thể tỏ ra yếu thế trước mặt nhiều người như thế.

Thần sắc Độc Cô Băng Lan không có bao nhiêu biến hóa, thân hình uyển chuyển tỏa ra chân khí run run, nàng nhảy lên bệ đá, đường cong ưu mỹ làm cho không ít thiếu nam sinh ra rung động trong lòng.

– Bắt đầu đi.

Độc Cô Băng Lan nhìn qua La Phi nói ra, chân khí tỏa ra, toàn thân bao phủ trong chân khí như ẩn như hiện.

– Độc Cô tiểu thư, đắc tội.

La Phi nói nhỏ một tiếng, trong tay hắn xuất hiện trường kiếm màu xanh, chân khí xuyên thấu qua thân kiếm, mũi kiếm tỏa ra hào quang lăng lệ làm cho người ta không dám khinh thường.

– Đến đây đi.

Độc Cô Băng Lan nói nhỏ, chân khí toàn thân bốc lên, chân khí hai người ngưng tụ cũng làm không khí trên bệ đá như đông cứng lại, mấy vạn người đang xem cũng an tĩnh, ánh mắt nhìn chằm chằm xem ai sẽ là người tiến vào Vân Dương Tông.

Chương 75: Thực lực Độc Cơ Băng Lan

Lục Lâm Thiên nhìn qua Độc Cô Băng Lan cùng La Phi trên lôi đài, kết cục hắn không có bao nhiêu lo lắng, lập tức ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm lên người Thúy Ngọc, nha hoàn Thúy Ngọc kia dường như cũng đang nhìn qua Lục Lâm Thiên, nhìn Lục Lâm Thiên sau đó khẽ gật đầu, đối với tiểu thư nhà mình cũng không cảm thấy có chút lo lắng gì.

Hô.

La Phi hít sâu một hơi, trường kiếm trong tay bắn ra ánh sáng lăng lệ cắt một vết sâu trên bệ đá. Mang theo hoa lửa đánh thẳng vào Độc Cô Băng Lan.

Thần sắc Độc Cô Băng Lan không có quá nhiều biến hóa, thân ảnh La Phi tiếp cận năm mét thì nàng mới hành động, mũi chân điểm nhẹ mặt đất, thân thể giống như lá rụng trong gió, phiêu đãng lóe lên, trong thời gian ngắn thân ảnh giao thoa với La Phi.

Trong nháy mắt này, Độc Cô Băng Lan kết xuất thủ ấn, lam sắc quang mang trên người đại thịnh, cổ tay trắng ưu mỹ duỗi ra, lập tức hình thành năm cột nước và biến thành băng nhận cắt vỡ không khí lao thẳng về phía La Phi.

Thần sắc La Phi trầm xuống, trường kiếm trong tay bắn ra năm bóng kiếm, phân biệt va chạm với năm băng nhận kia, bóng kiếm cắt vỡ không khí, cũng mang theo âm thanh xé gió chém tới.

XIU….XIU… XÍU…UU!…

Lực lượng này sắp va chạm nhau, tuy băng nhận bị bóng kiếm nghiền nát nhưng thân thể La Phi vẫn lảo đảo lui ra phía sau hơn mười bước, trường kiếm trong tay cắm thẳng xuống bệ đá mới dừng lại được.

Mà vào lúc này, thân ảnh Độc Cô Băng Lan lóe lên lần nữa, thân ảnh uyển chuyển cánh tay huy động, trong tay ngưng tụ thủy cầu to nửa mét, mang theo khí kình hung hãn nện thẳng vào La Phi, khí kình trên thủy cầu áp bách, không khí rung động, thực lực Vũ Sĩ cửu trọng tuyệt đối không thấp.

Thần sắc La Phi trầm xuống, trường kiếm trong tay rút ra khỏi bệ đá, hắn đánh thủ ấn, chân khí quán chú, thân kiếm kêu ông ông, lập tức cắn răng thả người bay lên, trường kiếm đâm ra đầy hung mãnh, trường kiếm lưu lại hư ảnh chói mắt trong không khí, mũi kiếm sắc nhọn xuyên thấu hư không.

Mũi kiếm và thủy cầu va chạm vào nhau, âm thanh thanh thúy vang vọng, trong lúc va chạm hai khí kình nổ tung, mũi kiếm bị thủy cầu thôn phệ, trường kiếm trong tay La Phi căn bản không thể nhúc nhích.

Thủy cầu thôi động nhanh chóng, thân kiếm đã bị áp lực uốn cong lại, giống như sắp bẻ gãy kiếm, ánh mắt La Phi kinh hãi, lập tức lui lại,

Nhìn thấy một màn này, không ít người cũng đổ mồ hôi lạnh thay La Phi, thực lực La Phi trên thực tế kém đối phương quá lớn.

Xùy.

Vào thời điểm này thân ảnh Độc Cô Băng Lan lóe lên đầy quỷ dị, bàn tay trắng nõn đánh ra một chưởng, một đạo chưởng ấn màu xanh da trời bắn ra, chân khí thủy thuộc tính cuồng bạo lao ra ngoài, đánh vào vai phải La Phi, lực lượng cường hãn nghiền nát cương khí hộ thể của La Phi, ngọc chưởng đánh thân thể La Phi bay đi như diều đứt dây.

Bành!

Âm thanh rơi xuống đất xuất hiện, thân hình La Phi rơi khỏi bệ đá.

– Độc Cô Băng Lan thắng.

Chấp sự Vân Dương Tông nói ra, dựa theo quy củ, rơi khỏi bệ đá là thua, trận đầu, Độc Cô Băng Lan thành công trở thành đệ tử tiến vào Vân Dương Tông.

Bóng hình xinh xắn của Độc Cô Băng Lan nhanh chóng rời khỏi bệ đá, đến bên người Lục Lâm Thiên mỉm cười, dường như tất cả sớm nằm trong dự tính của nàng, cũng không có cảm thấy có bất cứ cái gì ngoài ý muốn.

– Một vạn năm nghìn kim tệ ah.

Lục Lâm Thiên lúc này càng vui mừng trong lòng, Độc Cô Băng Lan chiến thắng, chính mình đặt cược một ngàn năm trăm kim tệ, trong vòng ba ngày lại kiếm được gấp mười lần, sớm biết như vậy gom thêm một ít tiền cược thêm vào.

– Trận thứ hai, Lục Thiếu Hổ, Dương Khánh.

Chấp sự Vân Dương Tông móc hai khối ngọc bài ra, chính là Lục Thiếu Hổ và Dương Khánh.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào Dương Khánh, tên Dương Khánh này ngay từ đầu đã theo sau lưng Dương Diệu, tuổi chừng mười tám, một thân hoa phục, trong mắt mang theo ngạo khí của thiếu niên, tu vị chỉ là Vũ Sĩ nhị trọng, nhưng cũng xem như không tệ, nhưng mà ở trong đám người lại chẳng khác gì La Phi cả.

Lục Thiếu Hổ mỉm cười, trong nội tâm âm thầm cao hứng, bản thân mình gặp phải Dương Khánh chính là vận khí tốt, nếu đυ.ng phải Vương Quang thì đúng là không may.

Thả người nhảy lên, động tác Lục Thiếu Hổ gọn gàng tiến vào bệ đá, chính mình Vũ Sĩ tam trọng đã chiếm cứu ưu thế to lớn.

Lúc này sắc mặt Dương Khánh trở nên khó coi, trong nội tâm cũng biết chính mình có chút không ổn, nhưng động tác vẫn ưu nhã đi lên bệ đá.

– Dương Khánh, ngươi xuống dưới cho ta!

Dương Khánh vừa lên bệ đá, Lục Thiếu Hổ quát một tiếng xen lẫn chân khí, thân thể khẽ run, một đạo chân khí màu vàng đất bao trùm thân thể, trước người hình thành khí kình, hắn rống to trầm thấp:

– Đại Địa Man Quyền.

Lục Thiếu Hổ quát xong, thủ ấn ngưng tụ, hai tay giao nhau trước người, một quyền kình đánh tan không khí, tiếng xé gió mang theo khí kình hung hãn tấn công Dương Khánh.

Dương Khánh cảm giác thực lực của đối phương thì cả kinh, sắc mặt biến hóa, tay của hắn đánh thủ ấn, tay phải đột nhiên chém ra phía sau, một đạo kình khí từ tay phải của hắn đánh ra ngoài.

Hai lực lượng không kém mang theo cuồng phong quét qua bệ đá, cuối cùng hai lực lượng này cũng va chạm vào nhau.

Bành!

Hai kình khí này va chạm thật mạnh, khí kình quanh người hai người tạo thành vòng xoáy giống như vòi rồng, Dương Khánh dường như yếu thế, thân hình lảo đảo lui ra phía sau, thực lực kém một trọng là kém nhau thật lớn.

– Dương Khánh, ngươi không phải đối thủ của ta, đi xuống đi.

Lục Thiếu Hổ quát lạnh, bàn chân đạp mạnh lên đất, thân ảnh lướt tới, đánh ra một quyền thật mạnh.

– Hừ, Lục Thiếu Hổ, ngươi không cần hung hăng càn quấy.

Dương Khánh hét lớn một tiếng, thân hình hơi nghiêng lùi lại, nghiêng người hiểm hiểm tránh một quyền của Lục Thiếu Hổ.

– Hung hăng càn quấy thì thế nào, ai bảo thực lực ngươi không đủ.

Lục Thiếu Hổ quát lạnh, Dương Khánh vừa mới lùi lại, bàn chân Lục Thiếu Hổ đột nhiên đạp lên mặt đất, thân ảnh biến hướng, thủ ấn biến hóa, mười dây mây xuất hiện xuyên qua gợn sóng vô hình, lập tức lao tới quấn quanh Dương Khánh, âm thanh xé gió vang vọng.

Cảm nhận được kình phong bén nhọn, sắc mặt Dương Khánh ngưng trọng, vũ giả song hệ còn mạnh hơn vũ giả bình thường không ít, song hệ thuộc tính làm cho người ta khó lòng phòng bị.

– Không hổ là vũ giả song hệ, thực lực phát huy ra mạnh hơn đồng cấp không ít.

Trên ghế trọng tài, Dương Hướng Phong nói ra, Dương Khánh trong tộc bị khắc chế là trong dự liệu của hắn.

– Dương tộc trưởng, Dương gia của ngươi không phải cũng có vũ giả song hệ sao?

Lục Đông mỉm cười nói ra.

– Vậy cũng còn kém Lục gia của ngươi, Lục gia còn có một vũ giả tam hệ đấy.

Dương Hướng Phong nói nhỏ.

Mà lúc này trên bệ đá có hơn mười dây mây xuất hiện, thân thể Dương Khánh hơi nghiêng, bước chân nhanh chóng thối lui, chân khí trong người khởi động nhanh chóng, tay phải của hắn bất tri bất giác cầm một thanh đại đao, đao mang hiện ra bổ vào dây mây.

Chương 76: Lục Thiếu Hổ thắng

XÍU…UU!

Dây mây đứt đoạn, lập tức thu hồi đao chém vào mấy dây mây khác, nhưng mà những dây mây kia đã tới gần trong gang tấc.

– Đứt cho ta!

Dương Khánh hét lớn một tiếng, chân khí trong người bạo phát, thân đao mang theo một đám hỏa diễm, mắt thường có thể thấy được chấn động vô hình xuất hiện trên người Dương Khánh, chân khí trong cơ thể quán chú vào thân đao, sắc mặt của hắn cũng tái nhợt vài phần, một chiêu này dường như là át chủ bài, uy lực không nhỏ, nhưng cần tiêu hao không ít chân khí.

Ngay vào lúc này đao mang kéo lê, không gian chung quanh giống như mang theo hỏa diễm, cẩn thận bảo vệ quanh người Dương Khánh.

Dây mây xẹt qua không gian, lập tức bị đao mang hỏa diễm thôn phệ, lập tức hóa thành khói trắng tiêu tán.

– Hừ, hiện tại, tới lúc ngươi phải xuống dưới rồi.

Nhưng vào thời điểm này, thân ảnh Lục Thiếu Hổ đã tới trước mặt Dương Khánh, hắn đánh ra một chưởng, chân khí tàn phá không khí chung quanh, chưởng ấn xẹt qua không gian, sau đó đánh thẳng vào Dương Khánh đang hoảng sợ, chưởng ấn đi qua chẳng khác nào cuồng phong tàn sát bừa bãi.

Advertisement

Đồng tử Dương Khánh co rút lại, thần sắc kinh hãi, căn bản không cách nào né tránh một chương này, trong lòng rung động muốn tránh né, chân khí quanh người bạo tăng, chân khí hỏa thuộc tính quán chú vào đao trong tay, đao mang lập tức bạo phát, nhưng mà hắn đã chậm một bước.

Chỉ trong nháy mắt này, chưởng ấn của Lục Thiếu Hổ đã xuyên qua cương khí hộ thân của đối phương, nện vào vai phải Dương Khánh.

Oanh!

Không gian nổ vang, thời điểm âm thanh vang lên thì có thân ảnh bay ra ngoài, ngã xuống dưới bệ đá, trong miệng phun máu tươi, người rơi xuống đương nhiên là Dương Khánh.

– Lục Thiếu Hổ thắng.

Dương khánh rơi xuống bệ đá, vậy hắn đã bại trận, chấp sự Vân Dương Tông cũng tuyên bố kết quả.

Người vây xem trước bàn tiệc, Triệu Tuệ cùng không ít người Lục gia vui vẻ.

Trên ghế trọng tài, Lục Đông cũng vui vẻ dạt dào, rốt cục có một người thuận lợi tiến vào Vân Dương Tông, nhưng mà trong nội tâm hơi lo lắng, còn lại bốn người, nếu Lục Lâm Thiên gặp gỡ Vương Quang thì phiền phức.

Lúc này Dương Hướng Phong Dương gia sắc mặt khó coi, đệ tử trong tộc bại bởi Lục gia, tất nhiên không phải chuyện cao hứng gì.

– Hừ!

Lục Thiếu Hổ nhảy xuống, ánh mắt lạnh lẽo nhìn Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tử, ngươi chớ đắc ý, chờ có cơ hội ta sẽ chơi ngươi tàn, sổ sách này về sau sẽ tính cùng một chỗ.

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, tuy hắn là huynh đệ cùng cha khác mẹ, nhưng Lục Lâm Thiên lúc trước và Lục Lâm Thiên hiện tại hoàn toàn không có bao nhiêu quan hệ với hắn.

Khi Lục Thiếu Hổ nhảy xuống bệ đá, bốn người còn lại nhìn vào chấp sự Vân Dương Tông, vòng thứ ba không nghi ngờ làm mọi người vô cùng khẩn trương, ba người Lục Lâm Thiên, Dương Diệu, còn có La Kim La gia, bọn họ đều không muốn gặp Vương Quang, ba người cũng không phải ngốc tử, Vương Quang thực lực mạnh nhất, nếu ai gặp hắn là kẻ đó không may.

– Trận thứ ba, Dương Diệu…

Chấp sự Vân Dương Tông cầm hai ngọc bài trong hộp ngọc ra, nhìn qua bốn người phía dưới:

– La Kim.

– Vận khí đúng là quá kém a.

Thần sắc Lục Lâm Thiên trầm xuống, đúng là không may, Vương Quang thực lực Vũ Sĩ cửu trọng, chính mình Vũ Sĩ tứ trọng, kém nhau quá lớn, kém một trọng đã là một khoảng cách lớn, huống chi kém tới năm trọng.

– Xem ra, lần này ta không có cơ hội đọ sức với vũ giả tam hệ rồi.

Dương Diệu nhìn Lục Lâm Thiên nói ra, dáng người lung linh tiến lên bệ đá.

Thần sắc La Kim bất đắc dĩ, hắn nhảy lên bệ đá, xem như vận khí tốt, ít nhất từ biểu hiện thì hắn gặp Dương Diệu là may mắn, nếu so với đυ.ng phải Vương Quang của Vương gia, Lục Lâm Thiên Lục gia còn tốt hơn.

Dưới bệ đá, còn lại chỉ là hai người Lục Lâm Thiên cùng Vương Quang, đám người Lục Đông, Lục Vô Song, Lục Tây lúc này biến sắc, tuy bọn họ biết rõ Lục Lâm Thiên bất phàm, nhưng mà kém nhau sáu cấp độ, thực lực kém quá lớn, trong mắt bọn họ, Lục Lâm Thiên vẫn chỉ là Vũ Sĩ tam trọng mà thôi, họ không biết Lục Lâm Thiên che dấu đi một trọng thực lực.

Chỉ có Triệu Tuệ, Lục Thiếu Hổ nhìn qua là vui vẻ, ngay cả ba người Chu Lập Hưng cùng Lục Nam, Chu Hải Minh cũng cười lạnh, chờ xem Lục Lâm Thiên bị thua.

– La Kim, ngươi chỉ là Vũ Sĩ nhị trọng, ngươi không phải đối thủ của ta, đầu hàng đi.

Dương Diệu nhìn chằm chằm vào La Kim nói ra.

– Có phải đối thủ hay không, phải thử qua mới biết, cho dù không phải đối thủ, La gia ta cũng không có kẻ không chiến mà hàng.

La Kim lạnh nhạt nói ra.

Lời này vừa nói ra, tộc trưởng La gia mỉm cười, thật là thoả mãn, cũng làm cho người xem có không ít hảo cảm.

– Được rồi, ta sẽ nhường cho ngươi động thủ trước.

Dương Diệu chu miệng nói.

– Ta cũng không khách khí.

Giọng nói vừa vang lên, La Kim biết thực lực mình yếu nhược, tự nhiên không có khách khí, thân hình nhảy lên, chân khí màu đỏ cuồng bạo bắn ra ngoài.

Chỉ trong tích tắc nhảy lên không trung, La Kim tay kết thủ ấn, một loan đao dài nửa mét xuất hiện trong tay, trên thân đao có hào quang màu đỏ lập lòe, mũi đao uốn lượn mang theo hàn quang, đao này không phải vật bình thường.

Loan đao xẹt qua một đường cong, lập tức cắt vỡ không khí chém thẳng vào Dương Diệu.

– Đến tốt.

Dương Diệu cười khanh khách một tiếng, nàng kết xuất thủ ấn, trong tay lúc này xuất hiện trường kiếm màu đỏ, trường kiếm ra khỏi vỏ, mấy bóng kiếm xoay tròn mang theo đường cong chói mắt, giống như linh xà vặn vẹo, cực kỳ linh hoạt cùng độc ác, lập tức ngăn cản loan đao của La Kim.

Đao quang kiếm ảnh giao thoa qua lại trên không trung, nhanh tới mức làm cho người ta hoa mắt, thân ảnh hai người tách ra, sắc mặt La Kim đã có chút tái nhợt, loan đao vẽ một cái, hoa lửa nhàn nhạt bắn ra, mang theo ánh đao sâm lãnh chém vào Dương Diệu.

Xùy…

Thân thể mềm mại của Dương Diệu nhảy lên, chân khí rồi đột nhiên bộc phát, mà thân hình như bóng mờ lao thẳng về phía La Kim, tốc độ vô cùng nhanh chóng, ngay lúc này trường kiếm trong tay được rót chân khí vào cũng mang theo hỏa diễm, kiếm quang vạch phá không khí, bổ thẳng vào La Kim.

Thần sắc La Kim không biến hóa, biết thực lực mình hơi thấp, ngạnh kháng Dương Diệu sẽ không chiếm được chút tiện nghi nào, lập tức mũi chân chỉa xuống đất, chân khí tuôn vào chan, thân ảnh của hắn như thuấn di lui ra sau vài bước, loan đao trong tay vót ngang, kình lực mạnh mẽ mang theo hỏa diễm nóng bỏng, không trung trước mặt xuất hiện ánh lửa, đánh ra một đường vòng cung, âm thanh bén nhọn xé gió lao tới.

Thân thể mềm mại của Dương Diệu nghiêng người qua, thủ ấn trong tay ngưng kết lại, trường kiếm đột nhiên cải biến phương hướng kéo ra một bóng kiếm, cũng là chân khí hỏa thuộc tính bắn ra, bóng kiếm bao trùm cả không gian này, bao phủ La Kim.

Keng keng…

Trong thời gian ngắn, ánh lửa bắn tung tóe giữa hai người, thân ảnh hai người lui ra phía sau, nhưng mà La Kim không địch lại, thân ảnh lảo đảo.

– Lại đến.

Chương 77: Tinh Hỏa Liệu Nguyên Đao

Dương Diệu đắc thế không buông tha người, thân thể mềm mại lui ra phía sau, mũi kiếm cắm vào bệ đá, dùng bệ đá ổn định thân thể, điểm chân nhẹ vào mặt đất, thân ảnh lao thẳng tới phía trước, thân thể lăng không bay lên, chợt hai chân chỉ lên trời đạp một cái, thân hình như diều hâu săn mồi, giống như thiểm điện đánh vào đầu La Kim, trường kiếm trong tay đánh ra mấy bóng kiếm, nhiệt độ chung quanh tăng lên nhanh chóng.

– Dương tộc trưởng, nữ nhi của ngươi thật bất phàm, thiên phú rất mạnh, vận dụng vũ kỹ cũng xuất thần nhập hóa, khống chế tự nhiên, điểm này không phải kẻ thiên phú kém có thể làm được.

Nhìn thấy hai người trên bệ đá, Bạch Mi trưởng lão Vân Dương Tông tán thưởng, có đôi khi năng lực phản ứng chiến đấu cũng trọng yếu như thiên phú tu luyện, bất luận cường giả gì tuyệt đối không phải dựa vào thiên phú tu luyện mà thành công, chỉ có trải qua vô số lần kịch chiến mới có thể chính thức tôi luyện ra một cường giả.

– Về sau cần phải dựa vào Bạch Mi trưởng lão tài bồi.

Dương Hướng Phong mỉm cười nói ra, đối với biểu hiện của nữ nhi mình hắn rất hài lòng.

– Đó là tự nhiên, nàng có thiên phú như thế, tăng thêm biểu hiện vừa rồi, ở trong Vân Dương Tông muốn bộc lộ tài năng cũng không khó, đến lúc đó muốn trở thành đệ tử thân truyền cơ hội rất lớn.

Bạch Mi trưởng lão cười nói, vũ giả song hệ nếu không có gì bất ngờ xảy ra, muốn trở thành đệ tử thân truyền Vân Dương Tông là chuyện ván đã đóng thuyền.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng quan sát chiến đấu trên bệ đá, mà trong đầu vẫn đang nghĩ tới, chính mình làm như thế nào đối phó Vương Quang, thực lực kém quá lớn, xem ra chỉ giống như đấu với Chu Hải Minh, tìm cơ hội thừa dịp bất ngờ ra tay một kích.

Chiến đấu trên bệ đá kịch liệt, hai đạo thân ảnh giao thủ không ngừng, chậm rãi La Kim đã tới biên giới bệ đá.

– Tinh Hỏa Liệu Nguyên đao.

La Kim hét lớn một tiếng, chân khí nóng bỏng quanh người tuôn ra, đột nhiên chân khí lượn lờ quanh thân, hỏa diễm thần dị hiện ra ngoài, đao mang phóng đại, loan đao trước người không ngừng xoay tròn, hình thành hỏa cầu, không khí chung quanh bị đốt cháy kêu xèo xèo.

Hỏa cầu này nhanh chóng rời tay đánh thẳng về phía Dương Diệu, vẻ mặt La Kim lúc này đã tái nhợt, Tinh Hỏa Liệu Nguyên đao uy lực cực lớn, nhưng mà cũng tiêu hao chân khí bản thân to lớn, không đến cuối cùng hắn không thi triển ra.

– Hỏa Ảnh kiếm.

Dương Diệu quát một tiếng, La Kim sử dụng Tinh Hỏa Liệu Nguyên đao, nàng cũng không dám khinh thường, chân khi tuôn ra, khí tức nóng bỏng nhanh chóng bao phủ bệ đá, trường kiếm trong tay trong nháy mắt kéo lê mấy đường kiếm quang, kiếm quang bao phủ không gian, lập tức xoắn nát hỏa cầu kia.

Ngay tại lúc đó thần sắc Dương Diệu trầm xuống, chân khí màu xanh da trời trên tay trái khuếch tán ra, cuối cùng quang cầu màu xanh da trời ngưng tụ lại, quang cầu không ngừng bành trướng, dường như nó đang trong giai đoạn chuẩn bị, không ngưng chung quanh sinh ra áp lực to lớn.

XIU….XIU….

Bóng kiếm giao thoa với hỏa cầu, ánh lửa ứa ra, hỏa cầu và bóng kiếm rơi lả tả trên bệ đá, giống như có pháo hoa rực rỡ trên bệ đá.

Không gian trên bệ đá bị áp súc nổ tung, khí kình khuếch tán ra các nơi, hai đạo thân ảnh xuất hiện.

– Đi xuống cho ta.

Thân ảnh Dương Diệu đang rút lui, cũng vào lúc này trong tay trái, quang cầu màu xanh da trời đã to mấy mét, lập tức vung tay đánh thẳng vào La Kim.

Phanh!

Quang cầu màu xanh da trời lướt nhanh tới trước, nhưng nó lại nổ tung giữa không trung, hóa thành một cột nước lớn đánh vào thân thể La Kim đang lảo đảo thối lui ra phía sau, lực lượng to lớn ập tới.

La Kim gặp trọng kích, thân hình đột nhiên bị đánh bay, khóe miệng có một tia máu tươi chảy ra, ngã xuống biên giới của bệ đá.

Phanh!

La Kim ngã xuống dưới đài, thực lực kém một trọng, cộng thêm Dương Diệu lại là vũ giả song hệ, hắn khó có thể chống lại, giao thủ mười mấy hiệp đã thua thảm hại.

– Trận thứ ba, Dương Diệu thắng.

Chấp sự Vân Dương Tông nói.

Dương Diệu thắng, trận chiến thứ ba tranh danh ngạch tiến vào Vân Dương Tông đã chấm dứt, lúc này có không ít nam thanh niên thét to, xem ra người ái mộ Dương Diệu không ít.

– Nếu ngươi đánh bại Vương Quang tiến vào Vân Dương Tông, chúng ta còn có cơ hội đọ sức một phen.

Dương Diệu nhảy xuống bệ đá, đến bên cạnh Lục Lâm Thiên nói ra.

– Vương Quang, Lục Lâm Thiên, trận thứ tư các ngươi tiến lên đi.

Chấp sự Vân Dương Tông nhìn qua hai người Vương Quang cùng

Lục Lâm Thiên nói, trong ánh mắt đầy phức tạp lại nhìn qua Lục Lâm Thiên, thầm nghĩ Lục Lâm Thiên vận khí đúng là không tốt, lại gặp phải Vương Quang, chênh lệch quá lớn, cho dù là vũ giả tam hệ cũng không cách nào chống lại.

– Tiểu tử, cho ta xem vũ giả tam hệ có cái gì bất phàm.

Vương Quang mỉm cười, lập tức nhảy lên trên bệ đá, đối phó Lục Lâm Thiên Vũ Sĩ tam trọng, hắn căn bản không có quan tâm nhiều, hắn rất rõ ràng Vũ Sĩ tam trọng và Vũ Sĩ cửu trọng khác nhau ra sao, đây không phải là chênh lệch cấp độ bình thường.

Thần sắc Lục Lâm Thiên thu liễm lại, chân khí quanh người run run, thân hình thong thả tiến lên bệ đá, hắn hành sự tùy theo hoàn cảnh.

Nhìn thấy hai người đứng trên bệ đá, đám người Triệu Tuệ, Lục Thiếu Hổ, Chu Hải Minh cười lạnh, ở giữa sân người, tất cả mọi người không xem trọng Lục Lâm Thiên, nhưng phàm là người am hiểu vũ giả cũng biết Vũ Sĩ tam trọng cùng Vũ Sĩ cửu trọng khác nhau ra sao.

Trên khán đài, nha hoàn Thúy Ngọc lúc này nhìn chằm chằm vào bệ đá, trong ánh mắt bắn ra tinh quang lóe lên một cái sau đó thu liễm lại.

– Tiểu tử, ra tay đi, cho ta xem cái gì gọi là vũ giả tam hệ.

Vương Quang khẽ cười một tiếng nói.

– Thật sao, hay là ngươi ra tay trước đi.

Lục Lâm Thiên buông lỏng tâm tình, cười nhạt một tiếng nói ra, bản thân mình cần giữ thực lực, xuất thủ trước sẽ làm trái kế hoạch của mình.

– Tiểu tử liều lĩnh.

Vương Quang cười lạnh một tiếng, thủ ấn trong tay biến hóa, chân khí màu vàng đất tạo thành vòng bảo vệ quanh người, thân hình lướt tới như thiểm điện đánh thẳng vào Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng lùi lại, đến thời điểm này mình cũng không thể khẩn trương được, dưới tình huống thực lực kém nhau quá xa, nếu mình chỉ cần có sai lầm nhỏ chính là chấm dứt.

Thân hình Vương Quang lướt tới, thân thể biểu hiện ra một tầng chân khí màu vàng đất bao phủ quanh thân, hai tay biến hóa, hai quyền nắm chặt, khớp xương vang lên răng rắc, mang theo tiếng xé gió bén nhọn, hai quyền còn mang theo khí kình cường hãn, tay trái đánh thẳng vào Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cũng không dám ngạnh kháng, thân hình lập tức lùi lại lần nữa, chỉ có chờ tới khi đối phương tiêu hao quá nhiều thì mình mới có cơ hội.

– Muốn chạy, tốc độ của ngươi hình như không đủ.

Vương Quang khẽ quát một tiếng, hai chân điểm xuống đất, xoay người bay lên, chân khí run run, thân hình mượn lực đả lực, hai đấm giao thoa, lập tức đánh thẳng vào Lục Lâm Thiên.

– Nhanh thật!

Thần sắc Lục Lâm Thiên trầm xuống, tốc độ của đối phương vượt qua dự kiến của hắn, mình bây giờ đã không cách nào rút lui được nữa.

Chương 78: Thực lực cường hãn

Hắn cắn răn, không còn phương pháp, Lục Lâm Thiên vận chuyển chân khí, thủ ấn trong tay nhanh chóng biến đổi, không khí quanh người nóng lên, chân khí hỏa thuộc tính tỏa ra ngoài.

Nhìn qua khí kình hung mãnh đánh thẳng vào Vương Quang, hai đấm Lục Lâm Thiên ngưng tụ, bỗng nhiên mở ra, quát khẽ:

– Nộ Diễm Quyền!

Khi Lục Lâm Thiên quát lên, khí tức nóng bỏng mang theo khí kình hung hãn đột nhiên bắn ra từ trong nắm đấm, nện mạnh vào hai quyền của Vương Quang.

Bành! Bành!

Hai tiếng nổ vang xuất hiện, khí kình cường hãn khuếch tán, ánh lửa tứ tán, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác trên hai nắm đấm của mình có một lực lượng khổng lồ trút xuống, đau đớn kịch liệt từ hai tay sinh ra, thân hình không tự chủ được rút lui, chân khí trong cơ thể cuồn cuộn sôi trào.

Thân hình lảo đảo rút lui hơn mười bước, hai chân Lục Lâm Thiên vẫn bám chặt vào mặt đất mới đứng vững thân hình, cưỡng ép ngăn cản chân khí trong cơ thể, thực lực đối phương còn mạnh hơn mình quá nhiều.

– Không tệ, có thể tiếp được tám phần lực lượng của ta, nhưng mà chỉ như thế là chưa đủ.

Vương Quang nói, hắn vừa rồi chỉ thi triển tám phần lực lượng mà thôi.

– Mới tám phần lực đã mạnh mẽ và hung hãn thế rồi.

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên thầm kêu khổ, Vương Quang quá khó đối phó.

– Lại đến.

Vương Quang vừa mới nói xong, bàn chân hắn đạp mạnh vào mặt đất, tốc độ lần này trở nên mau lẹ hơn, tốc độ cuồng mãnh, không gian trước mặt như bị hắn xé rách, lao tới như mãnh hổ.

Cảm nhận được thực lực của đối phương, thân thể Lục Lâm Thiên hơi nghiêng, nắm đấm to lớn của Vương Quang mang theo khí kình hung mãnh lao tới.

– Hừ, ta nói tốc độ của ngươi không đủ.

Đúng lúc này, giọng của Vương Quang vang lên bên tai Lục Lâm Thiên, một quyền này đánh xuống, không thể nghi ngờ là nhắm vào bụng dưới của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên kinh hãi, thực lực không bằng đối thủ, tốc độ cũng không đủ, thân hình cố gắng lại lùi nhanh hơn, thủ ấn trong tay biến hóa, áo giáp màu vàng đất xuất hiện.

– Thanh Linh Khải Giáp.

Một hào quang màu vàng đất sinh ra, Lục Lâm Thiên không thể không sớm bố trí Thanh Linh Khải Giáp, áo giáp đầy lân phiến màu vàng nhạt xuất hiện, lộ ra vẻ huyền ảo.

Thần sắc Vương Quang kinh ngạc, nhưng tốc độ công kích không có chậm lại, thân hình Lục Lâm Thiên lùi lại thật nhanh, mũi chân của mình điểm nhẹ xuống mặt đất, thân hình lóe lên như quỷ mị, nắm đấm ẩn chứa khí kình cường hãn kéo lê một đường vòng cung nện thẳng vào ngực Lục Lâm Thiên.

– Khai Sơn Chưởng.

Cũng vào lúc này, Lục Lâm Thiên quát một tiếng, vũ kỹ Tinh cấp Khai Sơn Chưởng xuất hiện, khí kình tăng vọt đυ.ng vào một quyền của Vương Quang.

Phanh!

Tiếng nổ vang vọng, mắt thường có thể thấy được, trong không gian có khí lãng khuếch tán ra ngoài, trên bệ đá, thân hình Lục Lâm Thiên lảo đảo rút lui hơn mười bước, sắc mặt đã trở nên tái nhợt, chân khí trong cơ thể cuồn cuộn, cũng sắp áp chế không nổi nữa.

Mà lúc này thần sắc Vương Quang cũng đầy kinh ngạc, thân hình của hắn rút lui một bước, một kích này không có đánh bay Lục Lâm Thiên đã vượt qua dự kiến của hắn rất sâu sắc.

– Không nghĩ tới Lục gia còn có vũ kỹ phòng ngự, vũ kỹ phòng ngự này dường như bất phàm a.

Trên ghế trọng tài, thần sắc Bạch Mi trưởng lão Vân Dương Tông rất kinh ngạc, vũ kỹ phòng ngự không phải tầm thường, chúng vô cùng trân quý, dùng ánh mắt của hắn tự nhiên nhìn ra được vũ kỹ phòng ngự của Lục Lâm Thiên cấp độ cũng không thấp.

Lục Đông lúc này mỉm cười, nhưng trong lòng biết rõ, trong Lục gia cũng không có vũ kỹ phòng ngự, vũ kỹ phòng ngự trên người Lục Lâm Thiên cũng không phải của Lục gia, lão gia tử đã từng nói qua sau lưng Lục Lâm Thiên có cao nhân, xem ra vũ kỹ phòng ngự là tới từ tay của cao nhân đó.

Trên thính phòng, nha hoàn Thúy Ngọc và Vũ chấp sự của Thiên Bảo Môn đầy kinh ngạc, cảm giác được vũ kỹ phòng ngự của Lục Lâm Thiên có chỗ bất phàm, không phải thứ bình thường.

– Tiểu tử, có chút bổn sự.

Trong thần sắc Vương Quang có một tia kinh ngạc, đối phương có vũ kỹ phòng ngự trên người, chân khí toàn thân tăng lên nhanh chóng, đột nhiên thân hình lại lao tới, mang theo khí kình mãnh liệt tấn công Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không dám chủ quan, chân khí run run, Nộ Diễm Quyền đánh ra, lực công kích va chạm tức phân, lực công kích của đối phương mang theo sức mạnh cường hoành, lập tức trút xuống như mưa.

– Không hổ là Vũ Sĩ cửu trọng.

Lục Lâm Thiên vẫy vẫy nắm đấm đang đau đớn, thân hình bị đẩy lui lần nữa, tiếp tục bố trí Thanh Linh Khải Giáp, Lục Lâm Thiên cảm giác rõ ràng, lực công kích của đối phương chỉ có một phần nhỏ xâm nhập vào trong người của mình, hơn phân nửa lực công kích đã bị Thanh Linh Khải Giáp ngăn cản lại.

– Ta xem ngươi còn có thể ngăn cản mấy lần, thực lực thấp, dựa vào thủ đoạn khác cũng không có bao nhiêu tác dụng đâu.

Vương Quang quát một tiếng, chân khí run run, trong tay kết thủ ấn quỷ dị, ngay cả tóc cũng dựng đứng lên, trên bệ đá lập tức bao phủ sóng gió cường hãn.

Lục Lâm Thiên phát hiện quanh thân Vương Quang lúc này như bành trướng lên, khí tức thân thể phóng đại, quanh người bao phủ hào quang màu vàng đất.

– Tiểu tử, đi xuống đi.

Vương Quang hét lớn một tiếng, quanh người có chân khí bàng bạc bắn ra ngoài, bệ đá dưới chân dùng thân hình của hắn làm trung tâm xuất hiện khe hở như mạng nhện, trước người có chưởng ấn xuyên thủng không khí, chưởng ấn màu vàng đất này nhanh chóng lớn hơn mười mét, mang theo tiếng xé gió như đại chùy nện thẳng vào Lục Lâm Thiên.

Cảm giác được khí kình hung mãnh này, sắc mặt Lục Lâm Thiên hơi đổi, biết rõ Vương Quang khó chơi, mình tránh cũng không thể tránh, cắn răng đánh thủ ấn biến hóa, khí tức quanh người tăng vọt từ Vũ Sĩ tam trọng đột phá lên Vũ Sĩ tứ trọng, từ khi vừa bắt đầu tới bây giờ, Lục Lâm Thiên vẫn áp chế thực lực của mình là Vũ Sĩ tam trọng.

Trong lòng bàn tay kình khí đột nhiên bắn ra mạnh mẽ, hào quang quanh người đại thịnh, hắn cũng dánh ra một chưởng mang theo tiếng xé gió mạnh mẽ.

– Vũ Sĩ tứ trọng, tiểu tử này không ngờ còn che dấu thực lực.

Khi Lục Lâm Thiên hiển lộ thực lực Vũ Sĩ tứ trọng, cấp độ thực lực tăng lên nhanh chóng, bị mọi người trên ghế trọng tài nhìn thấy được, có thể ở trước mặt bọn họ ẩn giấu thực lực, bọn họ cũng chỉ có thể thầm than Lục Lâm Thiên bất phàm.

Nhưng mà mọi người kinh ngạc và cản thán, cho dù là Vũ Sĩ tứ trọng cũng thì không cách nào chống lại Vương Quang là Vũ Sĩ cửu trọng, bởi vì chênh lệch vẫn còn quá lớn.

Trong tràng, không ít người cũng đã nhận định Lục Lâm Thiên thua chắc rồi, thực lực này cách xa quá nhiều, căn bản không cách nào chống lại.

Mà trên bệ đá, hai đạo chưởng ấn đã va chạm vào nhau, mắt thường có thể thấy được không khí chung quanh bị nghiền ép.

Bành!

Tiếng nổ cực lớn vang lên trên bệ đá, trên bệ đá xuất hiện khe nứt lớn, khí kình quét đá vụn bay tứ tung.

Nhưng mà vào lúc này thân hình Lục Lâm Thiên bay ra ngoài, thân thể tiếp đất lại lảo đảo lui ra sau.

Chương 79: Còn có thực lực chống lại không?

Phốc!

Sắc mặt Lục Lâm tái nhợt, trong miệng có tiếng trầm thấp, sau đó phun ra một ngụm máu tươi, bước chân lảo đảo lui ra phía sau, thẳng tới biên giới bệ đá mới chậm rãi dừng lại, ngay cả áo giáp màu vàng đất trước người cũng ảm đạm đi nhiều.

– Có thể ngạnh kháng một kích toàn lực của Vũ Sĩ cửu trọng, lực phòng ngự đúng là không tệ, xem ra vũ kỹ phòng ngự tu luyện không kém, vũ kỹ phòng ngự này đúng là bất phàm.

Bạch Mi trưởng lão Vân Dương Tông kinh ngạc nói ra, Vũ Sĩ tứ trọng ngạnh kháng một kích toàn lực của Vũ Sĩ cửu trọng, đây đã là điểm làm mọi người kinh ngạc.

Không ít người vây xem cũng đổ mồ hôi lạnh thay Lục Lâm Thiên, nhìn thấy Lục Lâm Thiên có thể chống lại thì thở ra một hơi.

– Thực lực chênh lệch quá lớn.

Trong đám người, Lục Vô Song nói nhỏ, thần sắc thở dài, kém nhau tới năm trọng, đây là một cái hào cực rộng, có thể chống lại một kích vừa rồi đã là kỳ tích.

– Tiểu tử, ngươi đã khiến ta chấn kinh nha, nhưng mà hiện tại ngươi còn thực lực chống đỡ tiếp không?

Vương Quang nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên ở biên giới bệ đá nói ra.

Lục Lâm Thiên sau khi nuốt một ngụm máu sắp phun trở vào, ngăn cản chân khí hỗn loạn trong cơ thể, quay đầu nhìn qua phía sau mình, lúc này mình còn cách biên giới bệ đá hai mét mà thôi, nếu ngăn cản một kích nữa thì mình phải thua không nghi ngờ.

– Có thực lực chống lại hay không, thử qua mới biết được.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ một tiếng, trong tâm tính của hắn có một khí chất vĩnh viễn không chịu thua.

– Tốt, ta đúng là muốn xem ngươi có thực lực này hay không.

Vương Quang hừ lạnh một tiếng, ngay vào lúc này thủ ấn trong tay biến ảo, chân khí quanh người run run, thân hình của hắn bao phủ trong hào quang màu vàng óng, trên bệ đá, kình phong gào thét, mang theo âm thanh xé gió bén nhọn, không gian chung quanh bệ đá lúc này cũng sinh ra áp lực.

– Phá Thạch Kỹ!

Không gian chung quanh bị khí kình áp lực tới mức độ nhất định, thời điểm này hai tay Vương Quang hất lên, đồng tử của hắn bắn ra hào quang màu vàng đất, trên hai tay có hai đạo chưởng ấn bành trướng đánh tới trước.

Ba ba ba…

Một đạo cuồng phong gào thét, lực lượng khủng bố quét qua tất cả, trên bệ đá nham thạch cứng rắn cũng bị nhấc lên, đá vụn nghiền nát, những phiến đá khác như quả cầu tuyết nhỏ bắn tứ tung mang theo áp lực và lực lượng khủng bố lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, mặt ngoài của bệ đá bị lật tung lên, Lục Lâm Thiên căn bản không có chỗ để trốn.

– Lực lượng thật mạnh, thực lực này đã tiếp cận Vũ Sư.

Trên ghế trọng tài, bọn họ ngạc nhiên vì thực lực Vương Quang bạo phát ra, trong thế hệ trẻ, người có thực lực thế này đúng là hiếm thấy, đồng thời không ít người cũng dự cảm được kết cục của Lục Lâm Thiên, đối mặt với thực lực hung hãn như thế, ngay từ đầu Lục Lâm Thiên cũng đã không phải là đối thủ, huống chi hiện tại đã có thương tích trên người.

Nhìn thấy biểu lộ kinh ngạc của mọi người, tộc trưởng Vương gia mỉm cười, nhi tử che dấu nhiều năm như vậy chính là vì hôm nay, nhi tử rốt cuộc cũng không để cho mình thất vọng.

Thần sắc Lục Đông khe khẽ thở dài, Lục Lâm Thiên thiên phú đỉnh cấp, nhưng mà thực lực kém đối phương quá lớn, nếu trong tộc có thể bồi dưỡng từ nhỏ, Vương gia Vương Quang này làm sao là đối thủ chứ, tất cả cũng chỉ có thể trách Lục Lâm Thiên vận khí không tốt, trong bảy người, cuối cùng lại đυ.ng phải Vương Quang.

Trên bệ đá, sắc mặt Lục Lâm Thiên lúc này cũng khó coi, chính mình căn bản không thể chống lại, đối phương quá mạnh mẽ.

– Liều, lúc này đây, nhất định không thể sai lầm.

Lục Lâm Thiên cắn răng nói ra, thủ ấn trong tay xuất hiện biến hóa huyền ảo, thân thể lập tức bao phủ trong ánh sáng chói mắt, từ khi đánh ra những thủ ấn huyền ảo này, trước người Lục Lâm Thiên bắn ra một đạo quang mang quỷ dị, khí tức toàn thân lúc này cũng sinh ra biến hóa rất lớn.

Từng đạo thần quang quỷ dị xuất hiện, lập tức bắt đầu ngưng tụ, một tiếng nổ như sấm rền vang vọng ngưng tụ trên bệ đá, Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm máu tươi, dung hợp lại thất bại.

– Vì sao lần nào cũng không thành công, tại sao có thể như vậy.

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên vô cùng trầm trọng, công kích của đối phương đã tới trước mặt, không có thời gian cân nhắc, thủ ấn trong tay ngưng kết lần nữa, lúc này một đạo thần quang lại ngưng tụ.

Một đạo thần quang này bắn ra quang mang kỳ lạ, nhìn kỹ thì có bảy màu lập lòe, trên hào quang thần dị kia làm cho người ta kinh ngạc, bởi vì hào quang này có năng lượng khổng lồ khiến người ta sợ hãi, chung quanh những khí tức khủng bố này, cả hư không bắt đầu vặn vẹo, tản ra khí tức làm nội tâm người ta run sợ.

Khí tức khủng bố này tương dung, bài xích cực lớn làm cho Lục Lâm Thiên không cách nào thuận lợi ngưng tụ, chân khí trong người bị khí tức khủng bố kia cắn nuốt.

– Vì sao vẫn không được, nhất định là còn sai lầm gì đó.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch, chân khí trong người bị rút đi, nhưng mà hắn không cách nào ngưng tụ ra đạo công kích này.

– Ồ, tại sao có thể như vậy.

Vào thời điểm này Lục Lâm Thiên cảm giác được linh lực của mình dường như bị dẫn dắt hội tụ vào trong năng lượng kỳ dị kia.

– Chẳng lẽ là cần linh lực.

Lục Lâm Thiên không do dự, trong đầu lập tức có linh lực cuồng bạo lưu chuyển, rót vào trong hào quang bảy màu trước mặt.

Khi được linh lực rót vào, hào quang bảy màu các nơi sinh ra phản ứng, khí tức khiến tim người ta đập nhanh sinh ra trên bệ đá.

Hào quang thần dị không cách nào ngưng tụ, vào lúc này khi Lục Lâm Thiên rót linh lực vào thì hào quang bảy màu sinh ra hấp lực tương dung với nhau.

– Thành công, thì ra Chu Tước Quyết cần linh lực để dung hợp.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tuy không rõ vì sao vũ kỹ này cần linh lực rót vào, nhưng Nam thúc cũng nói, vũ kỹ thần bí này bất phàm, nếu không Nam thúc cũng đã mở nó ra rồi.

Hào quang thần dị này dung hợp với nhau, khí tức khủng bố càng lúc càng mạnh, Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được sau khi lực lượng này dung hợp đã trở nên cuồng bạo, Lục Lâm Thiên cắn răng đánh thủ ấn ra lần nữa, mười ngón không ngừng biến hóa, trong hào quang trước mặt, mười ngón tay dẫn dắt từng đạo linh lực vào bên trong.

Lúc này người bên ngoài chỉ nhìn thấy ánh sáng bảy màu đang tỏa sáng trên bệ đá, khí tức vô cùng khủng bố tràn ngập khắp nơi, hư không cũng sinh ra vặn vẹo.

– Đây là vũ kỹ gì, hình như còn có linh lực chấn động a.

Bạch Mi trưởng lão Vân Dương Tông cũng kinh ngạc, các thủ lĩnh và gia chủ các gia tộc cũng chấn kinh, một màn này cũng vượt qua tưởng tượng của Lục Đông rất xa.

Khi rót linh lực vào, hào quang thần dị quanh ngươi Lục Lâm Thiên tỏa năng lượng cuồng bạo, nhưng nó dần dần an tĩnh lại, trong ánh mắt kinh ngạc của mấy vạn người nơi đây, năng lượng này ngưng tụ thành một thân chim to ba mét.

Chương 80: Uy lực Chu Tước Quyết

Năng lượng đỏ thẫm to ba mét này ngưng tụ thành thân chim chẳng khác gì hỏa phượng, có vài cộng lông vũ bảy màu ngưng tụ thành mũ phượng, trên cái đuôi có lông vũ bảy màu kéo dài, hai cánh mở ra có hỏa diễm tràn ngập, không gian chung quanh lắc lư lên xuống, hỏa điểu này chẳng khác gò hỏa phượng hàng lâm.

Ba ba ba…

Nói thì rất dài dòng, nhưng trên thực tế cũng chỉ diễn ra trong hai ba nháy mắt mà thôi, lúc này Vương Quang thúc dục lực lượng cuồng bạo đã tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Đến đây đi, Chu Tước Quyết.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, chân khí trong cơ thể đã tiêu hao hết, hai tay đánh ra đạo thủ ấn cuối cùng, hỏa điểu trước người vỗ cánh bay đi.

Khi hỏa diễm này lướt qua không gian, thân hình ba mét của nó nhanh chóng bành trướng, lập tức hóa thành bốn mươi mét, hỏa diễm quanh thân cuồng bạo, khí tức trên người của nó càng trở nên khủng bố, khí tức cuồng bạo phóng lên trời.

Cảm nhận được khí tức cuồng bạo này, Vương Quang vốn vô cùng tự tin, cảm thấy tóc gáy dựng thẳng lên…

Trên ghế trọng tài, sắc mặt Bạch Mi trưởng lão Vân Dương Tông đại biến, trong ánh mắt đầy kinh hãi.

– Tiểu tử không nên!

Bạch Mi trưởng lão hét lớn một tiếng, thân hình lướt tới, thân thể của hắn mang theo khí tức cường hãn lao xuống bệ đá.

Trên bệ đá, hai cánh hỏa điểu chập chờn, đá vụn bắn tới như mưa rào biến thành hơi tiêu tán đi, năng lượng thể đỏ thẫm nhanh chóng lao thẳng tới Vương Quang, thời điểm tới gần Vương Quang thi hư ảnh hỏa điểu biến mất, sau đó ngưng tụ thành một hỏa cầu to lớn, hỏa cầu bạo động căng phồng lên, ngay sau đó là một tiếng nổ cực mạnh xuất hiện trên bệ đá,

Rầm rầm rầm phanh…

Hỏa diễm bao phủ cả bệ đá, không chỉ trên bệ đá, trong phạm vi ít nhất ba trăm mét đều bị ngọn lửa bao phủ. Trong hỏa diễm có khí tức cuồng bạo phóng thẳng lên trời.

Xùy…

Trong nháy mắt một đạo thân ảnh từ trên ghế trọng tài lao vào hỏa diễm, lập tức bố trí một vòng phòng ngự quanh bệ đá.

Ầm ầm…

Hỏa diễm không ngừng nổ vang, không gian sinh ra rung động, bệ đá bị hỏa diễm phô thiên cái địa này nổ thành hư vô, hỏa diễm khuếch tán ra bốn phía, thiếu chút nữa lao thẳng vào ghế khách quý.

Trong một đống đá vụn, Bạch Mi trưởng lão xuất hiện ở trong đó, một đạo cương quang hiện ra, nhưng mà Vương Quang với khóe miệng có máu tươi chảy ra và ánh mắt đầy kĩnh hãi được bảo vệ bên trong cương quang.

Sau một lát, trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, Lục Lâm Thiên chậm rãi bò ra khỏi đống đá vụn, sắc mặt tái nhợt, thần sắc uể oải, trên người chật vật không chịu nổi.

Tất cả mọi người nhìn chằm chằm vào cảnh này, đều kinh hãi không hiểu, các đại gia chủ trên ghế tông chủ và ba chấp sự Vân Dương Tông cũng đứng lên, cảnh vừa rồi hoàn toàn vượt qua dự kiến của bọn họ, Lục Lâm Thiên thi triển vũ kỹ thật sự quá cường hãn, một kích này căn bản vũ giả cấp độ Vũ Sĩ không thể thi triển ra được.

Trên khán đài mọi người trợn mắt há hốc mồm, cảnh khủng bố này làm bọn họ kinh hãi.

– Hảo tiểu tử, trận này, ngươi thắng.

Bạch Mi trưởng lão Vân Dương Tông nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, trong mắt ánh mắt kinh ngạc, lập tức thu hồi cương khí hộ thân, trong lực lượng cuồng bạo vừa rồi, hắn tự nhiên rõ ràng uy lực của một kích đó, chỉ sợ cho dù Vũ Sư nhất trọng gặp gỡ không chết cũng trọng thương, nếu không phải mình bảo vệ Vương Quang, hiện tại Vương Quang đã là một thi thể.

– Tốt lắm công tử, công tử thắng.

Trên khán đài, Lục Tiểu Bạch lớn tiếng quát lên.

Trên ghế trọng tài, sắc mặt tộc trưởng Vương gia biến thành âm trầm, con mình nắm chắc thắng lợi trong tay, không nghĩ tới cuối cùng vẫn bị thua, mà Lục Đông tới lúc này vẫn còn không tin nổi, Lục Lâm Thiên thi triển vũ kỹ thần bí kia lại có thể một lần hành động đánh bại Vũ Sĩ cửu trọng.

Mọi người trên ghế trọng tài đều nhìn ra, nếu không có Bạch Mi trưởng lão bảo vệ Vương Quang, chỉ sợ Vương Quang hiện tại đã chết rồi.

– Vũ kỹ Hoàng cấp sao, là vũ kỹ Hoàng cấp cao cấp, hoặc chí ít là vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

Trên khán đài, nha hoàn Thúy Ngọc nói nhỏ.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào Bạch Mi trưởng lão, nhẹ nhàng hỏi:

– Ta thắng sao?

Bạch Mi trưởng lão nói nhỏ:

– Đúng vậy, ngươi thắng, thật sự ngoài ý muốn của ta.

– Rốt cục cũng thắng.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên mĩm cười, cảm giác hai mắt tối sầm, toàn thân vô lực ngã xuống đất, thi triển Chu Tước Quyết xong thì chân khí trong cơ thể hắn tiêu hao hầu như không còn.

– Lâm Thiên.

Lục Đông, Lục Vô Song lập tức chạy lên bệ đá.

– Hắn không có việc gì đâu, chỉ hao hết chân khí hư thoát mà thôi, điều dưỡng một phen sẽ khôi phục.

Bạch Mi trưởng lão đến bên người Lục Lâm Thiên kiểm tra một phen rồi nói ra.

Chương 81: Bảo vật Lục gia

Một ngày sau đó trong đình viện Lục gia, La Lan thị nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong nội tâm lo lắng.

– Vô Song, Lâm Thiên không có sao chứ, tại sao vẫn bất tỉnh?

La Lan thị lo lắng hỏi.

– Tam di, ngươi yên tâm đi, Lâm Thiên vì tiêu hao quá nhiều, không sao đâu.

Lục Vô Song nói ra, đôi mắt dễ thương nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên đang nằm trên giường, trên quảng trường ngày hôm qua, thiếu niên này đã đại phát hùng phong, thế nhưng mà thân ảnh của hắn đã ghi khắc sâu vào nội tâm của ngàn vạn thiếu nữ.

– Công tử thật không có chuyện gì chứ, vì sao còn chưa tỉnh?

Lục Tiểu Bạch cũng lo lắng không thôi.

– Ân.

Đúng lúc này, lông mày Lục Lâm Thiên khẽ động, mở hai mắt ra, mẫu thân, Lục Vô Song, Lục Tiểu Bạch ba người đều xuất hiện trước mắt.

– Lâm Thiên, con cảm giác thế nào, không có sao chứ?

La Lan thị lập tức hỏi.

Lục Lâm Thiên cảm giác toàn thân không còn có chút sức lực nào, lập tức di động thân thể ngồi dậy, nói:

– Mẫu thân, con không sao, người yên tâm đi.

Hơi vận chuyển chân khí, Lục Lâm Thiên kiểm tra cơ thể của mình, trừ những vết thương nhẹ ra, chính mình cũng không có tổn hại gì, đoán chừng điều tức một hai ngày là tốt rồi.

– Lâm Thiên, đệ tỉnh là tốt rồi, đây là ba viên Quy Chân Đan, đệ ăn vào rồi điều tức đi.

Lục Vô Song đưa cho Lục Lâm Thiên ba khỏa Quy Chân Đan.

– Ân.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận ba viên Quy Chân Đan, mình bây giờ đúng là cần điều tức, nếu không thương thế của hắn có thể sinh ra một ít tác dụng phụ.

– Con yên tâm điều tức đi, nhìn con không có việc gì, mẫu thân cũng yên tâm.

La Lan thị nói, nhìn thấy nhi tử vẫn khỏe mạnh thì yên lòng lại.

Ba người lập tức đi ra ngoài, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi đó, ăn vào một viên Quy Chân Đan bắt đầu chậm rãi điều tức.

Trong thời gian Lục Lâm Thiên bất tỉnh, kết quả tỷ thí các đại gia tộc trên trấn Thanh Vân biến thành đề tài trà dư tửu hậu của mọi người, đặc biệt là trận đấu cuối cùng, Lục Lâm Thiên Lục gia đối chiến Vương Quang Vương gia càng làm người ta cảm thấy thật kỳ diệu.

Vũ Sĩ tứ trọng đánh bại Vũ Sĩ cửu trọng, loại kết quả này cũng làm cho người ta kinh ngạc, cuối cùng Lục Lâm Thiên thi triển vũ kỹ thần bí cũng làm cho tất cả mọi người mở rộng tầm mắt, bởi vì vũ kỹ kia thật sự quá biến thái.

– Không nghĩ tới, tiểu tạp chủng kia còn có chỗ lớn thế.

Trong một đình viện, thần sắc Triệu Tuệ âm trầm, kết quả ngày hôm qua làm cho nàng không muốn thấy.

– Hiện tại tiểu tử kia tiến vào top năm, ít ngày nữa sẽ đi vào Vân Dương Tông, tới lúc đó muốn đối phó càng khó rồi.

Triệu Nhị nói ra.

– Hừ, con cũng sẽ tới Vân Dương Tông, tăng thêm biểu ca đã ở trong Vân Dương Tông, ngược lại thời điểm này muốn đối phó hắn cũng thuận tiện.

Lục Thiếu Hổ lạnh nhạt nói một tiếng.

– Thiếu Hổ, tiểu tạp chủng kia nhất định không thể lưu lại, hắn chết, về sau Lục gia đều là của con, kiện bảo vật kia của Lục gia cũng là của con, cho nên con nhất định phải nghĩ biện pháp tại Vân Dương Tông giết tiểu tạp chủng này.

Triệu Tuệ lạnh nhạt nói.

– Mẫu thân, Lục gia rốt cuộc có bảo vật gì, vì sao con chưa từng nghe qua.

Lục Thiếu Hổ hỏi.

– Chuyện này mẫu thân không biết, nhưng mà bảo vật này tuyệt đối bất phàm, ông ngoại của con đã bàn giao, bảo vật này nhất định không thể rơi vào trong tay của kẻ khác.

Triệu Tuệ nói ra.

Một ngày một đêm qua đi, sáng sớm hôm sau, trong phòng Lục Lâm Thiên có hào quang sáng ngời bao phủ Lục Lâm Thiên, bên ngoài tràn ngập sáng bóng, sắc mặt Lục Lâm Thiên đã khôi phục vẻ hồng nhuận phơn phớt.

– Hô!

Sau khi phun một ngụm trọc khí ra ngoài cơ thể, Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, ánh mắt của hắn thâm thúy, điều tức một ngày một đêm cộng thêm có một viên Quy Chân Đan, hắn đã khôi phục bảy thành, lần này hắn tiêu hao sạch chân khí của mình, tăng thêm trước đó bị thương không nhẹ, có thể khôi phục nhanh như vậy đã là khó tưởng tượng nổi.

– Chu Tước Quyết đúng là lợi hại!

Nhớ lại bản thân mình vào lúc cuối cùng thi triển Chu Tước Quyết tạo thành lực phá hoại to lớn, Lục Lâm Thiên cảm thấy sợ hãi và thán phục không thôi.

– Về sau cũng phải cẩn thận trong khi thi triển mới được.

Lục Lâm Thiên nghĩ trong lòng, Chu Tước Quyết uy lực cực lớn, nhưng mà tiêu hao chân khí cũng quá nhiều, gặp phải đối thủ, nếu không thể một chiêu đánh chết thì mình cũng nguy hiểm.

Bất kể như thế nào, Lục Lâm Thiên hiện tại vô cùng cao hứng, uy lực Chu Tước Quyết vượt qua dự tính của hắn quá nhiều, uy lực như thế tuyệt đối rất khủng bố, chỉ tiếc mỗi lần thi triển ra thì hắn cũng không chịu nổi tiêu hao.

Mà Chu Tước Quyết cần linh khí rót vào mới sử dụng được, điểm này cũng làm Lục Lâm Thiên nghi hoặc, vũ kỹ vốn không có liên quan tới linh giả, thế nhưng mà Chu Tước Quyết cần linh khí thúc dục, nếu như vũ giả bình thường đạt được Chu Tước Quyết cũng vô dụng, căn bản không có cơ hội tu luyện.

Chương 82: Vạn Niên Xích Đồng

Đối với hiện tượng này, Lục Lâm Thiên hiện tại cũng không cách nào nghĩ thông suốt, từ ngọc giản trong Chu Tước Quyết hắn biết được, Tứ Thần Quyết không phải là vũ kỹ bình thường, tự nhiên là không thể dùng lẽ thường để suy đoán.

Mà Tứ Thần Quyết tổng cộng có bốn quyết, mình bây giờ chỉ mới có một quyết là Chu Tước Quyết mà thôi, ba quyết còn lại tung tích không rõ, không biết về sau có cơ hội đạt được hay không, nếu đạt được ba quyết khác, vậy phát to rồi, hội tụ Tứ Thần Quyết sẽ biến thành vũ kỹ khủng bố, uy lực nhất định là càng cường hãn hơn rất nhiều a.

– Đi thu hồi kim tệ mình thắng mới được.

Nhìn qua ánh sáng ngoài cửa sổ, Lục Lâm Thiên cũng không có quên một ngàn năm trăm kim tệ cược Độc Cô Băng Lan thắng, bản thân mình thắng một vạn năm nghìn kim tệ, đây cũng không phải là con số nhỏ.

Thu thập một phen, Lục Lâm Thiên nói với mẫu thân một tiếng, mang theo Lục Tiểu Bạch rời khỏi Lục gia, một đường đi tới chỗ đặt cược.

Sau khi đi vào chỗ này một lát, Lục Lâm Thiên mỉm cười rời đi, trong ngọc tinh tạp của mình đã xuất hiện một vạn sáu ngàn năm trăm kim tệ, tại trấn Thanh Vân này, một vạn sáu ngàn năm trăm kim tệ đủ trở thành tiểu phú ông rồi.

– Công tử, vì sao ngươi không nói sớm với ta biết, sớm biết như vậy ta cũng theo ngươi đặt Độc Cô tiểu thư.

Trên đường cái, Lục Tiểu Bạch vẻ mặt nhăn nhó nói, bọn họ gom góp ba trăm kim tệ, cuối cùng trừ đi tiền vốn chỉ thắng được hai mươi kim tệ mà thôi, nếu sớm biết như vậy đặt vào Độc Cô tiểu thư, như vậy có thể thắng ba ngàn kim tệ, đây chính là con số lớn nha.

– Ai bảo ngươi không hỏi ta trước, đáng đời.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ.

– Vẫn là công tử đồ gà mờ, có dự kiến trước, biết rõ Độc Cô tiểu thư sẽ thắng được.

Lục Tiểu Bạch nói ra.

– Ngươi mới là đồ gà mờ.

Lục Lâm Thiên trừng Lục Tiểu Bạc.

– Ta nào có đồ gà mờ như công tử.

Lục Tiểu Bạch nói.

Lục Lâm Thiên rất bất đắc dĩ, lập tức cũng mặc kệ Lục Tiểu Bạch, sau một lát, nói:

– Thực lực ngươi hiện tại tu luyện như thế nào rồi?

– Ăn hai viên Quán Đính Đan vào, hiện tại mới là Vũ Đồ tam trọng, tự nhiên không cách nào so sánh với công tử.

Lục Tiểu Bạch nghiêm mặt nói ra, trên việc tu luyện hắn chưa từng lười biếng bao giờ.

Lục Lâm Thiên sững sờ, chính mình lúc trước ăn vào hai viên Quán Đính Đan thì đột phá tới Vũ Đồ tứ trọng, Lục Tiểu Bạch mới đột phá tam trọng, xem ra có quan hệ tới mình tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết.

– Ngươi hảo hảo tu luyện đi, chớ có lười biếng.

Lục Lâm Thiên nói ra.

– Vâng, công tử.

Lục Tiểu Bạch nói ra, hắn mỗi lúc trời tối đều tu luyện, nào dám lười biếng.

Hai người một đường trở lại Lục gia, Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào cửa trước Lục gia, nói:

– Ngươi đi về trước đi, ta đi thăm Nam thúc, một hồi trở về, đừng nói cho người khác biết.

– Vâng, công tử.

Lục Tiểu Bạch đáp, lập tức đi vào đại môn, thân là tiểu tổng quản Lục gia hiện tại, địa vị tự nhiên là không hề như trước, cũng có thể tiến vào cửa chính Lục gia.

Lục Lâm Thiên lại đi ra cửa sau Lục gia, bản thân mình tu luyện Chu Tước Quyết còn không có nói cho Nam thúc biết, chính mình lập tức đi Vân Dương Tông, còn không biết Nam thúc bảo mình đi Vân Dương Tông tìm bảo vật gì.

Sau khi đi vào cửa sau Lục gia, Lục Lâm Thiên không có nhìn thấy Nam thúc, lập tức suy đoán Nam thúc khả năng đang ở trong sân nhỏ của mình, hắn đi tới gian phòng của Nam thúc.

Nam thúc sống ở Lục gia đã lâu lắm rồi, vừa vặn tới gần cửa sau thì có một viện nhỏ, đây là nơi một mình Nam thúc ở, trong sân nhỏ này, trong trí nhớ Lục Lâm Thiên còn bé, hắn đã tới đây vài lần.

Đi vào trong tiểu viện, tiểu viện này hơi cũ nát, nhưng lại rất sạch sẽ, bên trong còn có không ít bồn hoa, Lục Lâm Thiên trực tiếp đi vào bên trong phòng, nhìn trộm chung quanh, dường như Nam thúc không ở đây.

– Ngươi cho rằng chút thực lực của ngươi là có thể nhìn trộm ta sao, múa rìu qua mắt thợ.

Một giọng nói vang lên, lập tức một đạo thân ảnh vô thanh vô tức xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên.

– Nam thúc, lúc nào trở nên xuất quỷ nhập thần như thế.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại mỉm cười, người tới là Nam thúc.

Lão bộc Nam thúc vẫn bộ dáng tuổi già sức yếu, thủ ấn trong tay ngưng kết, một bình chướng vô hình bao phủ gian phòng, lúc này mới biến đổi khí tức quanh người, hào quang đυ.c ngầu trong mắt biến thành thanh tịnh, nói:

– Ngươi tới tìm ta làm gì, vũ kỹ ngươi thi triển ngày hôm qua là thế nào?

Lục Lâm Thiên nói:

– Nam thúc, con đang muốn nói chuyện này với thúc.

Sau đó Lục Lâm Thiên nói trong lúc vô tình mở được Tứ Thần Quyết ra, cuối cùng rót linh khí phụ trợ tu thành Chu Tước Quyết, mọi chuyện nói cẩn thận một lần.

– Tứ Thần Quyết…

Lão bộc Nam thúc cẩn thận suy nghĩ một chút, dường như cũng không rõ lai lịch của Tứ Thần Quyết.

– Tứ Thần Quyết này đúng là bất phàm, tiểu tử ngươi vận khí tốt, không ngờ lại mở ra được, nếu có thể tìm được ba quyết khác mới xem như chính thức bất phàm, về sau phải xem vận khí của ngươi rồi, Chu Tước Quyết ta cũng thấy qua, cấp độ có lẽ là Hoàng cấp cao cấp, thậm chí là tiếp cận Huyền cấp, đối với ngươi bây giờ mà nói, thi triển ra rất là gánh nặng, thi triển một lần mà không đánh chết đối thủ, chính mình sẽ mất mạng, về sau nên dùng làm át chủ bài, tận lực đừng thi triển.

Lão bộc Nam thúc nói ra.

– Nam thúc, con sắp đi Vân Dương Tông, trong Vân Dương Tông có bảo vật gì chờ con lấy thế?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Vân Dương Tông thực lực không tệ, mà trong Vân Dương Tông có một khối Vạn Niên Xích Đồng, chính là trấn tông chi bảo của Vân Dương Tông, nếu ngươi đạt được tuyệt đối có thể luyện chế thành một thanh thần binh, ngươi nghĩ biện pháp đạt được Vạn Niên Xích Đồng này đi.

Nam thúc nói nhỏ.

– Trấn tông chi bảo của Vân Dương Tông, con làm sao đạt được, Nam thúc, thúc nói đùa rồi.

Lục Lâm Thiên tự hiểu lấy mình, trấn tông chi bảo của người ta, sao mình có thể đạt được.

– Buồn cười, nếu tùy tiện có thể có được, vậy còn là trấn tông chi bảo của Vân Dương Tông sao? Chính ngươi nghĩ biện pháp đi, Vạn Niên Xích Đồng, linh giả trong Vân Dương Tông căn bản không có biện pháp luyện hóa, người có thể luyện hóa Vạn Niên Xích Đồng, thêm ta vào cũng không có mấy người, năm đó lão quái trong Vân Dương Tông cầu ta mấy lần, nhưng mà lão quái quá keo kiệt, ta không đáp ứng.

Nam thúc nói.

– Nam thúc, chuyện này thật khó khăn, với lại con là đệ tử vừa nhập môn, sợ là muốn biết tung tích Vạn Niên Xích Đồng cũng khó.

Lục Lâm Thiên nói ra.

– Đây là chuyện của ngươi, không phải chuyện của ta, còn nữa, trong Vân Dương Tông có một môn thân pháp vũ kỹ gọi là Phù Quang Lược Ảnh, cũng không tệ lắm, hẳn là vũ kỹ Huyền cấp, ngươi không có vũ kỹ thân pháp, vậy tu luyện nó đi, mặt khác, ngươi tự xem mà làm cho tốt.

Nam thúc nói nhỏ.

Chương 83: Thân pháp Phù Quang Lược Ảnh

Lục Lâm Thiên lập tức tái mặt, Nam thúc quả thực coi Vân Dương Tông người ta như ba mẫu đất nhà mình, tùy tiện lấy là được.

– Nam thúc, con sẽ tận lực a.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nói ra.

– Không có tiền đồ, cái gì gọi là tận lực, quản ngươi ăn cướp trộm cắp cũng tốt, là nhất định phải đạt được, ngươi đến Vân Dương Tông nên tôi luyện bản thân một phen, không có việc gì nữa thì đi đi.

Nam thúc hạ lệnh đuổi khách.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ, cáo lui rời khỏi tiểu viện về phòng của mình.

Sau khi trở về đình viện cũng không có việc gì, Lục Lâm Thiên đến gian phòng tiếp tục điều tức, thương thế trên người còn chưa khỏi hẳn, chuyện này cũng không ổn.

Lại ăn một viên Quy Chân Đan, Lục Lâm Thiên chậm rãi điều tức, quanh người có hào quang sáng ngời bao phủ.

Lúc này ở trong Lục gia, mỗi người đều cao hứng không thôi, Lục gia lần này có hai người thành công tiến vào Vân Dương Tông, đặc biệt là Lục Lâm Thiên biểu hiện trong đọ sức ngày đó, danh tiếng đại thịnh, Lục gia cũng nở mày nở mặt, các trưởng lão Lục gia mấy ngày qua tâm tình thật tốt.

Các đại gia tộc trong trấn Thanh Vân kỳ thật cũng biết, ai muốn lớn mạnh thì cũng chỉ có dựa vào Vân Dương Tông, nếu không thì không có khả năng, mà thế lực và địa vị của Vân Dương Tông cũng không thèm nhúng tay vào chuyện trấn Thanh Vân, cho nên đệ tử trong tộc nhà ai tiến vào Vân Dương Tông nhiều, thế lực trong Vân

Dương Tông càng lớn, dĩ nhiên là có thể ảnh hưởng tới cách cục các đại gia tộc trên trấn Thanh Vân.

Mà ở trong đó, nếu có thể trở thành đệ tử thân truyền Vân Dương Tông, địa vị chính là nước lên thuyền lên, càng có thể ảnh hưởng cách cục trên trấn Thanh Vân, cơ hồ tất cả người trong đại gia tộc đều hy vọng có người trong tộc mình trở thanh đệ tử thân truyền Vân Dương Tông.

Lần này Tần gia xuất hiện một linh giả, trực tiếp liền trở thành đệ tử thân truyền Vân Dương Tông, chuyện này làm các gia tộc khác hâm mộ và lo lắng, mà bây giờ Lục gia xuất hiện vũ giả tam hệ, thiên phú đỉnh cấp, Lục gia cũng tính là có một người, muốn trở thành đệ tử thân truyền Vân Dương Tông hẳn không phải chuyện khó khăn, sau này sẽ mang chỗ tốt to lớn tới cho Lục gia.

La Lan thị bây giờ ở Lục gia, địa vị tăng cao hơn trước, một ít trưởng lão Lục gia nhìn thấy cũng dừng lại chào hỏi, chuyện này lúc trước chưa từng có bao giờ.

Sáng sớm hôm sau, Lục Lâm Thiên đình chỉ điều tức, thương thế trên người đã khỏi hẳn rồi, hai viên Quy Chân Đan tăng thêm Âm Dương Thể, thương thế của hắn khôi phục cực kỳ nhanh chóng.

Vừa ra khỏi cửa phòng, Lục Lâm Thiên đã ngửi được hương thơm từ xa truyền tới, khí tức Lục Vô Song xuất hiện trong đình viện.

– Lâm Thiên, thương thế của đệ thế nào rồi?

Lục Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

– Thương thế khỏi hẳn rồi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, ánh mắt nhìn qua Lục Vô Song nói.

– Không thể nào, thương thế của đệ cũng không nhẹ, thật khỏi đã hẳn sao?

Lục Vô Song nghi hoặc nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, cảm giác khí tức trên người Lục Lâm Thiên, xác định thương thế đã khỏi hẳn, lúc này mới kinh ngạc nói:

– Đệ đúng là quái thai, bị thương nặng như vậy mà khỏi nhanh thật.

– Vô Song tỷ, tỷ tới có việc gì thế?

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi.

– Thiếu chút nữa quên nói với đệ, Bạch Mi trưởng lão cùng mấy vị chấp sự đến Lục gia, bảo đệ đi một chuyến, chúng ta khả năng sắp xuất phát đi Vân Dương Tông.

Lục Vô Song nói ra.

– Bạch Mi trưởng lão.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, Bạch Mi trưởng lão vì sao tới Lục gia, thời điểm trên quảng trường ngày đó, Lục Lâm Thiên nhìn thấy thực lực Bạch Mi trưởng lão, đúng là rất mạnh, về phần là cấp độ gì thì Lục Lâm Thiên lại nhìn không ra.

Lục Lâm Thiên theo sau Lục Vô Song đến đại sảnh Lục gia, lúc này trong đại sảnh Lục gia đã có mấy trưởng lão Lục gia, còn có Lục Đông, Lục Nam, Lục Tây, Triệu Tuệ, Lục Thiếu Hổ đã ở đây.

Trên vị trí thủ tịch, Bạch Mi trưởng lão cùng ba nam một nữ chấp sự Vân Dương Tông đang ngồi, người hầu Lục gia mang hoa quả tươi, trà nóng và điểm tâm lên.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đã đến, Bạch Mi trưởng lão đang nói gì đó với Lục Đông, ánh mắt cũng nhìn qua Lục Lâm Thiên.

– Bái kiến Bạch Mi trưởng lão.

Lục Lâm Thiên đi vào trong đại sảnh Lục gia hành lễ, đi ngang qua bên người đám người Triệu Tuệ cùng Lục Nam, Lục Lâm Thiên trực tiếp lựa chọn bỏ qua.

– Không cần đa lễ.

Bạch Mi trưởng lão nói nhỏ, cảm giác khí tức trên người Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt không tránh được vẻ kinh ngạc, khôi phục cũng quá nhanh, Vương Quang Vương gia hiện tại còn đang nằm trên giường đấy.

– Thương thế khôi phục quá nhanh ah, xem ra thể chất rèn luyện không tệ.

Bạch Mi trưởng lão nói ra.

Lục Lâm Thiên mỉm cười không nói gì, bản thân mình được Nam thúc huấn luyện một tháng, cũng ngâm Tẩy Tủy Đan do Nam thúc luyện chế, thể chất tự nhiên cũng hơn xa người cùng thế hệ.

– Lâm Thiên, Bạch Mi trưởng lão nói, ngày mai các ngươi lên đường đi Vân Dương Tông.

Lục Đông nói ra.

– Ngày mốt sẽ lên đường.

Lục Lâm Thiên lại không ngờ phải nhanh thế đi tới Vân Dương Tông, lập tức nghĩ cũng không sao cả, mình bây giờ cũng chẳng có chuyện gì phải làm cả.

– Như thế nào, còn có chuyện gì chưa xử lý xong sao?

Bạch Mi trưởng lão hỏi.

– Không có, chỉ không nghĩ tới nhanh như vậy mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói ra.

– Vậy là tốt rồi, lần này trên trấn Thanh Vân có năm người thiên phú không tầm thường, đặc biệt là Tần Thiên Hạo Tần gia và ngươi, một là linh giả, một là vũ giả tam hệ, ta muốn sớm mang các ngươi trở về tông, mà từ từ đây tới Vân Dương Tông, yêu thú phi hành cần thời gian nửa tháng.

Bạch Mi trưởng lão nói ra.

– Bạch Mi trưởng lão, xin hỏi tại Vân Dương Tông có thể tùy thời trở về không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Thế nào, ngươi nhớ nhà sao.

Bạch Mi trưởng lão mỉm cười nói ra:

– Tiến vào Vân Dương Tông, bất kể là đệ tử thân truyền hay là đệ tử bình thường, ba năm có bốn tháng trở về nhà, thời gian khác chỉ có thể ở bên trong Vân Dương Tông.

Ngừng một chút, Bạch Mi trưởng lão tiếp tục nói:

– Nếu giữa đường muốn trở về, cũng có biện pháp, đệ tử bình thường phải có tu vị Vũ Phách, đệ tử thân truyền cần tới Vũ Tướng thì tùy thời rời khỏi Vân Dương Tông, nhưng mà những đệ tử mới nhập môn các ngươi thì không cần nghĩ.

– Thì ra là như thế.

Lục Lâm Thiên sững sờ, nhưng mà chuyện cũng không có gì, ba năm thì ba năm a.

– Lâm Thiên, ngươi yên tâm đi, mẫu thân ngươi tại Lục gia sẽ không có việc gì, điểm này ngươi có thể tin tưởng đại bá.

Lục Đông nói ra, dường như hiểu nội tâm Lục Lâm Thiên lo lắng cái gì.

– Ta đi trước một bước, vốn cho rằng có thể gặp được Lục Trung, ai biết hắn lại bế quan mất rồi.

Bạch Mi trưởng lão nói nhỏ.

Tiễn bước Bạch Mi trưởng lão, Lục Lâm Thiên trực tiếp quay lại trong đình viện của mình, hai ngày nữa phải khởi hành đi Vân Dương Tông, mình phải từ biệt mẫu thân, đến Vân Dương Tông sẽ có ba năm không gặp mẫu thân, mẫu thân nàng nhất định sẽ nhớ mình.

Chương 84: Người dạ hành

Sau khi trở lại đình viện, Lục Lâm Thiên nói với mẫu thân ngày mai phải đi Vân Dương Tông, La Lan thị tuy trong lòng không nỡ xa hắn, nhưng mà nội tâm vẫn cao hứng, tiến vào Vân Dương Tông, đại biểu cho tiền đồ, về sau mình cũng không cần lo lắng cho nhi tử nữa rồi.

Nghĩ đến ba năm không thấy được nhi tử, La Lan thị vội vàng phân phó người hầu đi mua không ít nguyên liệu mỹ thực, ý định hai ngày này sẽ làm món ngon cho nhi tử.

Trong hai ngày này, Lục Lâm Thiên không có đi đâu cả, ở trong đình viện với mẫu thân, cảm giác tình thương của mẫu thân, hắn sinh ra thỏa mãn chưa từng có.

Hai ngày này Lục Mị cũng tới đình viện hai lần, nhìn thấy bộ dáng phóng điện của Lục Mị, Lục Lâm Thiên có chút không chịu đựng nổi, Lục Mị này đúng là hồng nhan họa thủy.

Lục Lâm Thiên từ trong miệng Lục Vô Song biết được, Lục Vô Song ban đầu ở Thiên Bảo Môn gặp được Vương Lương cùng Dương Mạn sẽ cùng tiến tới Vân Dương Tông, lần trước ba người các nàng cũng chỉ trở về thăm nhà mà thôi, hết kỳ nghỉ nên cũng phải quay về Vân Dương Tông.

Ngày mai chính là thời gian tiến tới Vân Dương Tông, vào đêm nay, Lục Lâm Thiên khoanh chân trên giường, ý định nghỉ ngơi một chút, lập tức bắt đầu chậm rãi điều tức, một lát sau quanh người có hào quang sáng ngời bao phủ.

Đêm khuya, một giọng yếu ớt ngoài cửa truyền vào trong tai Lục Lâm Thiên, tiếng bước chân cực nhỏ, nếu không phải Lục Lâm Thiên đang điều tức, giác quan toàn thân tiến vào trạng thái thanh minh, nếu không cũng khó có thể phát hiện.

– Muộn như vậy còn có ai ở bên ngoài?

Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, thần sắc mang theo một tia nghi hoặc, đã hơn nửa đêm, tại sao có thể có người đi tới bên ngoài đình viện của mình.

– Chẳng lẽ xảy ra chuyện gì?

Thần sắc Lục Lâm Thiên nghi hoặc nhìn qua hậu viện, lập tức đứng dậy nhảy ra khỏi cửa sổ, trong mắt bắn ra tinh quang, một thân ảnh màu đen lóe lên.

– Muộn như vậy, là ai chứ?

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên trầm xuống, lập tức sinh ra lòng hiếu kỳ, thả người cẩn thận đuổi theo.

Đêm khuya, trong Lục gia yên tĩnh, đêm nay ánh trăng mông lung càng đẹp và tịch mịch, thân ảnh phía trước không ngờ có người đuổi theo sau lưng, lướt qua mấy cái hành lang, lập tức tiến vào một đình viện.

Lục Lâm Thiên đi theo xa xa, phát hiện hắc y nhân kia rất quen thuộc, dường như gặp ở nơi nào, nhưng trong thời gian ngắn không nhớ ra nổi, mà hắc y nhân kia tiến vào đình viện chính là chỗ ở của Triệu Tuệ.

– Rất quen thuộc, người này nhất định là đã gặp qua ở nơi nào đó.

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, thân ảnh này cho hắn cảm giác rất quen.

Lục Lâm Thiên không dám đi quá gần, chỉ nhìn chằm chằm vào, mình bây giờ là Vũ Sĩ tứ trọng, tu vị linh giả cũng là Linh Sĩ nhất trọng, trong đêm tối ánh mắt không bị ngăn cản quá nhiều.

– Là người thần bí muốn đánh chết mình sau núi, thân ảnh giống như đúc, quả nhiên là có quan hệ với Triệu Tuệ.

Đột nhiên trong nội tâm Lục Lâm Thiên nhớ lại, thân ảnh hắc y nhân kia giống như cường địch mình gặp ở sau núi, cuối cùng dựa vào tiểu Long cùng phụ thân Lục Trung xuất hiện mới may mắn thoát chết.

Lục Lâm Thiên không dám tới gần, thực lực người thần bí kia rất mạnh, nếu chính mình bị phát hiện, nói không chừng sẽ có nguy hiểm, vẫn nên ở xa xem thì tốt hơn.

– Nhị ca, sao ngươi tới muộn thế?

Trong phòng, thần sắc Triệu Tuệ kinh hoảng, nhìn qua hắc y nhân trong gian phòng hỏi.

– Yên tâm, Lục gia lão gia hỏa đang bế quan, đoán chừng trong Lục gia sẽ không có người nào phát hiện ra ta cả.

Hắc y nhân nói nhỏ:

– Chuyện tra thế nào rồi?

– Vẫn như cũ, Lục gia căn bản đề phòng ta, còn không có tra ra tung tích của vật kia.

Triệu Tuệ nói nhỏ một tiếng.

– Phải nhanh chóng điều tra, chúng ta chờ lâu như thế, đã lãng phí không ít thời gian.

Hắc y nhân nói ra.

– Ta biết rõ, ta sẽ gấp rút điều tra, nhưng mà hiện tại đột nhiên xuất hiện tên Lục Lâm Thiên, chỉ sợ đến lúc đó Lục gia sẽ lưu đường lui trên người hắn, chúng ta lại bận rộn không công.

Triệu Tuệ nói ra.

– Lần trước vốn có cơ hội, chỉ tiếc Lục Trung đột nhiên xuất hiện, thực lực của hắn còn mạnh hơn ta, làm cho tiểu tử kia tránh được một kiếp.

Hắc y nhân nói.

– Vậy làm sao bây giờ, tiểu tử kia sẽ tiến tới Vân Dương Tông, vũ giả tam hệ, đến lúc đó muốn trở thành đệ tử thân truyền cũng không khó, muốn động thủ thì càng cố kỵ nhiều.

Triệu Tuệ nói ra.

– Hừ, Tam muội, ngươi chẳng lẽ quên, trong Vân Dương Tông, tiểu tử kia phải có mệnh rời khỏi Vân Dương Tông mới được, Lục gia cho rằng tiến vào Vân Dương Tông là có thể bảo vệ mạng nhỏ tiểu tử kia, đáng tiếc không có ai biết, Vân Dương Tông xem như là địa bàn của Triệu gia chúng ta, hừ.

Hắc y nhân hừ lạnh một tiếng nói.

– Đúng thế, nhưng mà Lục gia lão gia hỏa kia đúng là khó đối phó.

Triệu Tuệ nói ra.

– Lão gia hỏa kia thực lực đúng là rất mạnh, nhưng mà đến lúc đó Triệu gia ta tự nhiên có người có thể đối phó hắn, ngươi chỉ cần nhanh chóng tìm ra tung tích của vật kia là được.

Hắc y nhân nói ra.

– Ân.

Triệu Tuệ đáp nhẹ một tiếng nói ra.

– Ta đi trước.

Hắc y nhân nói xong liền rời khỏi đình viện, thân ảnh nhảy vài cái, vô thanh vô tức rời khỏi Lục gia.

Lục Lâm Thiên trốn ở một góc đình viện, nhìn xem hắc y nhân kia biến mất, thần sắc trầm xuống, ý định đi về đình viện, hắn đã hiểu rõ ràng, hắc y nhân kia có không ít quan hệ với Triệu Tuệ.

– Là ai?

Vào thời điểm này, Lục Lâm Thiên cảm giác được phía sau có tiếng bước chân rất nhỏ truyền tới, quay đầu nhìn lại, thân hình như mèo đêm thả người tránh ra.

– Lục Lâm Thiên, ngươi đang làm gì ở đây?

Một đạo thân ảnh xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, người này là Triệu Đại.

– Bị phát hiện.

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên trầm xuống, vừa rồi mình phát hiện hắc y nhân kia, nếu như bị Triệu Tuệ biết rõ, chắc chắn sẽ có phiền toái, Lục Lâm Thiên không có chút do dự, vận chuyển chân khí trong người đánh ra.

– Tiểu tử, ngươi muốn…

Triệu Đại biến sắc, quát lớn, nhưng hắn vừa há mồm, lời nói còn chưa dứt thì thân hình uể oải, đã bất tỉnh nhân sự.

– Nam thúc.

Sau lưng Triệu Đại xuất hiện một thân ảnh, Lục Lâm Thiên kinh ngạc, người tới không ngờ là Nam thúc.

– Tiểu tử, lần sau cẩn thận một chút.

Nam thúc nói nhỏ.

– Nam thúc, tại sao thúc ở nơi này?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi.

– Ta thấy có cường giả đến Lục gia, hiếu kỳ nghĩ tới xem một chút, không ngờ ngươi cũng ở đây.

Lão bộc Nam thúc nói nhỏ.

– Nam thúc, thúc biết người nọ là ai không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Hạng người vô danh, ta tại sao phải biết, thực lực cũng bình thường.

Lão bộc Nam thúc nói nhỏ một tiếng, lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

– Ngày mai phải đi Vân Dương Tông a, đến Vân Dương Tông thì cẩn thận, không được bạo lộ việc ngươi tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết, nghĩ biện pháp đạt được Vạn Niên Xích Đồng cùng Phù Quang Lược Ảnh, đường sau này phải do ngươi đi rồi.

– Con sẽ nhớ kỹ lời Nam thúc dạy bảo.

Chương 85: Lần đầu tiên thôn phệ chân khí

Lục Lâm Thiên nói ra, lập tức nghĩ tới cái gì đó, nói:

– Nam thúc, có chuyện muốn nhờ thúc.

– Là bảo ta chiếu cố mẫu thân ngươi sao, yên tâm đi, ngươi bây giờ trong mắt Lục gia là vũ giả tam hệ, Lục gia tuyệt đối sẽ không để mẫu thân ngươi gặp chuyện không may, ta cũng sẽ chú ý giúp ngươi.

Lão bộc Nam thúc nói ra.

– Đúng rồi Nam thúc, con đi rồi, nếu thúc rảnh rỗi, có thể chỉ điểm Lục Tiểu Bạch một hai a, có chuyện thì cứ bảo Lục Tiểu Bạch giúp thúc xử lý, cũng đỡ làm lão nhân gia phải động tay chân.

Trong mắt Lục Lâm Thiên mang theo hào quang giảo hoạt.

– Tiểu tử ngươi, dạy ngươi còn muốn ta dạy thêm một người sao.

Lão bộc Nam thúc trừng Lục Lâm Thiên, lập tức nói:

– Con đường sau này của ngươi còn dài, sau khi thực lực của ngươi đạt tới độ cao nhất định, nhưng mà sau lưng không có thế lực, thủy chung vẫn thế lực đơn bạc, ta sẽ vất vả một chút, có rảnh chỉ điểm Lục Tiểu Bạch mấy chiêu, tuy từ thiên phú, Lục Tiểu Bạch không cách nào đạt tới độ cao như ngươi, nhưng mà sau này cũng có thể giúp ngươi một tay.

– Đa tạ Nam thúc.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói ra.

– Ta cũng không biết có phải kiếp trước thiếu nợ ngươi hay không, thôi đi, dù sao ta cũng rảnh rỗi, ngẫu nhiên chỉ điểm hắn một chút cũng không sao cả.

Nam thúc nói nhỏ.

– Nam thúc, con đi, thúc phải chiếu cố mình thật tốt.

Lục Lâm Thiên nói ra, trong lòng hắn sớm xem Nam thúc trở thành sư phụ và người thân của mình.

– Ta lớn như vậy còn cần tiểu tử miệng hôi sữa ngươi dặn sao, chiếu cố tốt cho ngươi là được rồi, Vân Dương Tông cũng không phải là Lục gia, ngươi phải cẩn thận, Triệu Đại này chính ngươi xử trí đi, ta phong tỏa chân khí trong người hắn rồi, nửa canh giờ sẽ tỉnh lại.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên, thân ảnh biến mất tại chỗ.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào Triệu Đại trên mặt đất, lập tức nhấc Triệu Đại lên, thả người bay về phòng của mình.

Triệu Đại mơ mơ hồ hồ tỉnh lại, trong ánh mắt, nhìn thấy người không muốn gặp nhất.

– Tiểu tử, ngươi muốn thế nào?

Nhìn rõ ràng Lục Lâm Thiên, thần sắc Triệu Đại trầm xuống nói ra, trong mắt đầy kinh hoàng, Lục Lâm Thiên trước mặt không bao giờ là củi mục để hắn tùy ý khi nhục nữa, chính mình bị tiểu tử này đánh trọng thương, nếu không phải tiểu thư cho mấy viên đan dược chữa thương, chỉ sợ hiện tại còn nằm trên giường.

– Ngươi đoán thử xem, ta hỏi ngươi, không lâu trước là các ngươi tìm người giết ta?

Lục Lâm Thiên hỏi, nhìn chằm chằm vào Triệu Đại, Lục Lâm Thiên vừa rồi đã kiểm tra thương thế trên người Triệu Đại, lần trước hắn bị mình đánh trọng thương, cũng chỉ tốt lên năm thành mà thôi, đoán chừng cũng ăn không ít đan dược chữa thương.

– Ta không biết ngươi nói cái gì?

Triệu Đại nói ra, trong thần sắc đầy hoảng hốt.

– Hừ, cũng không thèm mất công hỏi ngươi nữa, dù sao ngươi cũng phải chết.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ một tiếng, Triệu Đại này không thể lưu, đánh chết là thỏa đáng.

– Ngươi muốn làm cái gì, ngươi dám động tới ta, tiểu thư nhà ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Triệu Đại lạnh nhạt nói, thân hình vẫn không tự chủ lui ra phía sau.

– Thật sao, không sao, ta chờ đây.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ một tiếng, ánh mắt đầy hàn ý nhìn qua Triệu Đại.

– Tiểu tử, ta liều với ngươi.

Triệu Đại quát một tiếng, thối lui đến góc tường thì không còn đường lui, một chưởng đánh Lục Lâm Thiên.

– Vậy cho ngươi thử uy lực chính thức của Âm Dương Linh Vũ Quyết a.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ một tiếng, hắn kết xuất thủ ấn, một tay tiếp chưởng của Triệu Đại, một đạo hào quang màu vàng nhạt lóe lên.

Thần sắc Triệu Đại biến đổi, chỉ cảm thấy lực hấp xả cực lớn từ trong tay đối phương bắn qua, chân khí trong cơ thể không tự chủ bị đối phương hút đi.

Thần sắc kinh hãi, Triệu Đại chưa bao giờ gặp qua chuyện này, lập tức vận công lui lại, thế nhưng mà mặc kệ hắn giãy dụa như thế nào, chân khí trong cơ thể mình không thể khống chế bị rút đi, căn bản không cách nào phản kháng.

Loại tiêu hao chân khí này, không phải mình vận công làm tiêu hao chân khí, mà là chân khí thật sự trôi qua trên người mình, chân khí trong đan điền khí hải của mình nhanh chóng héo rút đi.

– Tiểu tử, ngươi đang dùng tà công gì, dừng tay, ngươi mau dừng tay.

Sắc mặt Triệu Đại trắng bệch, đồng tử mở rộng ra, trong mắt đầy kinh hãi.

– Muộn rồi!

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết, trong nội tâm cũng kinh ngạc, thúc dục Âm Dương Linh Vũ Quyết cắn nuốt chân khí đối phương, chân khí đối phương sau khi rót vào trong người của mình, sau đó hóa thành một loại năng lượng, dùng lại trong cơ thể chờ luyện hóa.

Năng lượng này vô cùng tinh thuần, so với chân khí trong đan điền khí hải cũng kém không xa, còn tốt hơn phục dụng Tăng Nguyên Đan, Quán Đính Đan nhiều.

Sau một lát, toàn thân Triệu Đại run rẩy, cơ bắp trên mặt run run, đã nói không ra lời, mắt thường có thể thấy được huyết mạch toàn thân bành trương, gân xanh lộ ra, hơi nước trên người mất đi, sắc mặt dữ tợn, dường như đang chịu thống khổ to lớn.

Qua một thời gian, Triệu Đại giống như héo rút đi, trường bào trên người rơi xuống đất, trên mặt làn da khô héo bọc lấy xương cốt, hai mắt lõm vào hốc mắt, con mắt trắng dã khủng bố, sinh cơ toàn thân không còn, bị Lục Lâm Thiên hút sạch.

Hô…

Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm trọc khí, trọc khí này tới từ chân khí của Triệu Đại, cảm giác năng lượng khổng lồ trong cơ thể hoàn toàn là chân khí trên người Triệu Đại, nhưng mà vẫn không thể do mình sử dụng, chỉ có luyện hóa chân khí đối phương cho mình dùng mới có thể sử dụng.

Âm Dương Linh Vũ Quyết, năng lực biến thái nhất chính là thôn phệ chân khí đối phương cho mình sử dụng, mà Lục Lâm Thiên lúc này cũng chân chính cảm nhận được chỗ biến thái của Âm Dương Linh Vũ Quyết.

Triệu Đại chỉ là Vũ Sĩ nhất trọng mà thôi, tăng thêm trọng thương chưa lành, thực lực không bằng lúc trước, nhưng chân khí trong người rất lớn, thôn phệ chân khí của Triệu Đại biến thành năng lượng, Lục Lâm Thiên đoán chừng còn hấp thu nhiều năng lượng hơn năm viên Tăng Nguyên Đan.

Cảm giác trong người có năng lượng khổng lồ, Lục Lâm Thiên đoán sau khi chính mình luyện hóa sẽ đột phá từ Vũ Sĩ tứ trọng lên Vũ Sĩ lục trọng cũng không thành vấn đề.

Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ thực lực đối phương, nhưng cũng không cách nào cho bản thân sử dụng ngay, sau khi luyện hóa tạp chất sẽ còn lại năng lượng tinh thuần, cũng chỉ có thể chiếm được một phần mười chân khí của đối phương đã là rất khủng bố rồi.

Mà vào lúc này, Lục Lâm Thiên thôn phệ toàn bộ chân khí Triệu Đại mà thôi, cuối cùng còn phải luyện hóa chân khí cho mình sử dụng, giống như ăn đan dược, sau khi ăn xong còn cần bản thân mình luyện hóa..

– Thôn phệ chân khí của người ta so với ăn đan dược còn tốt hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên nhịn không được sợ hãi thán phục nói ra, trong mắt xuất hiện tơ máu đỏ nhạt, quanh thân có sát khí như ẩn như hiện, thôn phệ chân khí trên người Triệu Đại, lần đầu tiên thúc dục lực thôn phệ của Âm Dương Linh Vũ Quyết, trong lúc vô hình trên người Lục Lâm Thiên xuất hiện một đạo sát khí.

Chương 86: Âm Dương Linh Vũ Quyết cường hãn

– Hừ.

Nhìn chằm chằm vào thây khô Triệu Đại trên mặt đất, trong nội tâm Lục Lâm Thiên không có chút thương cảm nào, đối với địch thủ của mình, tuyệt đối không thể lưu thủ, Lục Lâm Thiên phát giác trong bản tính của mình, kỳ thật cũng có một tính cách khát máu, có lẽ trong dị giới này mình mới có thể phát huy nó tùy tâm sở dục.

– Biến mất đi.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, kết xuất thủ ấn trong tay, linh lực rót vào tay phải ngưng tụ hỏa cầu, lập tức bao phủ thi thể Triệu Đại, chưa tới một phút sau, thây khô hóa thành tro tàn, tro tàn lại bị hào quang trong tay Lục Lâm Thiên bao phủ, ném vào bồn hoa ngoài cửa sổ.

Sắc trời đã canh ba, Lục Lâm Thiên tiếp tục khoanh chân luyện hóa năng lượng trong cơ thể, thủ ấn không ngừng giao nhau, hai tay lập tức đặt lên gối, Âm Dương Linh Vũ Quyết bắt đầu luyện hóa năng lượng khổng lồ trong người.

Luyện hóa năng lượng trong người so với luyện hóa năng lượng trong đan dược dễ dàng hơn một ít, chuyện này làm thôn phệ năng lượng của Triệu Đại hóa thành chân khí bản thân đã đạt tới tinh thuần nhất định, nhưng Âm Dương Linh Vũ Quyết dường như yêu cầu chân khí tinh thuần cao hơn không ít, cần luyện hóa lần nữa.

Tăng thêm chân khí này và chân khí trong người Lục Lâm Thiên không phải giống nhau, hai luồng chân khí tự nhiên sẽ chịu bài xích, phải luyện hóa sau đó mới có thể dung nạp vào đan điền khí hải, trong quá trình luyện hóa trừ đi tạp chất, cuối cùng Lục Lâm Thiên hấp thu cũng chỉ là một phần mười.

Tất cả trở lại bình tĩnh, cảm giác Âm Dương Linh Vũ Quyết cường hãn, trong nội tâm Lục Lâm Thiên càng trở nên cao hứng hơn vài phần, chỉ là không thể trắng trợn thi triển lực cắn nuốt, nếu như bị người ta biết rõ mình có công pháp biến thái như thế, nhất định sẽ trở thành đối tượng bị linh giả và vũ giả trên đại lục đuổi giết.

Thực lực, chờ khi bản thân mình có thực lực tuyệt đối, cũng không cần e ngại, Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, toàn lực bảo vệ tốt mẫu thân, bảo vệ tốt chính mình, mình nhất định phải nhanh chóng trở thành cường giả, chỉ có trở thành cường giả mới có thể bảo vệ tốt tất cả, đồng thời đạt được tất cả những gì mình muốn.

Thời gian chậm rãi trôi qua, canh năm đã tới, Lục Lâm Thiên thu hồi chân khí đình chỉ luyện hóa, phun một ngụm trọc khí và mở mắt ra.

Cảm giác luyện hóa chân khí trong hai canh giờ cũng đã mơ hồ sắp đột phá đến Vũ Sĩ ngũ trọng, trong nội tâm Lục Lâm Thiên cảm thán, Âm Dương Linh Vũ Quyết đúng là cường hãn đến biến thái, muốn luyện hóa năng lượng trong cơ thể đoán chừng chỉ cần mấy ngày là đủ, đến lúc đó chính mình muốn đột phá tới Vũ Sĩ lục trọng, vấn đề cũng không lớn.

– Tu luyện linh lực đúng là phiền toái, cần phải linh vũ cùng đột phá mới được.

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, mình lúc này đã là Vũ Sĩ tứ trọng, đoán chừng đến Vũ Sĩ lục trọng cần không bao lâu nữa, nhưng mà tu vị linh khí vẫn chỉ là Linh Sĩ nhất trọng, đến lúc đó cho dù mình đạt tới Vũ Sĩ cửu trọng, linh khí theo không kịp, mình cũng không cách nào đột phá, còn có thể bị kinh mạch nghịch chuyển mà chết.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng phải tu luyện linh khí, muốn tăng tu vị linh khí lên cao cũng chỉ có thôn phệ linh giả và linh đan trên người linh thú mà thôi, mà linh đan cũng chỉ có linh thú tứ giai mới có, thực lực của mình bây giờ nếu đu.ng linh thú tứ giai, đây tuyệt đối là có đi không về, chết chắc.

Mà giá tiền một viên linh đan lại cao tới dọa người, một viên yêu đan tứ giai ít nhất cần hơn năm vạn kim tệ, giá tiền linh đan tứ giai càng cao hơn nữa, linh đan có giá tiền cao hơn yêu đan không ít.

Yêu đan cùng linh đan tại đại lục Linh Vũ có giá tiền cao nhưng bán rất nhanh, cho nên có không ít vũ giả và linh giả lập nhóm đi săn giết yêu thú, linh thú, còn có một chút đoàn đội dong binh cỡ lớn chuyên môn mua bán yêu đan và linh đan.

Yêu đan cùng linh đan sở dĩ mắc như vậy, cũng là bởi vì chỉ có trên người yêu thú và linh thú mới có, có năng lượng khổng lồ, những năng lượng này trải qua linh giả luyện chế sẽ luyện thành đan dược đắt đỏ, cũng có thể dung nhập vào binh khí, càng tăng cấp độ binh khí không ít.

Yêu đan cùng linh đan cũng không thể bị hấp thu trực tiếp, năng lượng khổng lồ đủ làm cho kinh mạch bất cứ kẻ nào bị đứt đoạn, bạo thể mà vong, mà trải qua linh giả luyện hóa, tăng thêm một ít dược liệu sẽ biến thành đan dược tăng cường linh lực và chân khí, những đan dược này giá tiền cao không hợp thói thường, nhưng một ít đại gia tộc, thế lực lớn lại không quan tâm giá tiền, mua sắm đan dược bồi dưỡng cường giả trẻ tuổi trong tộc, thế cho nên trong thế hệ trẻ bên ngoài trên căn bản không cách nào so sánh với thế hệ trẻ của đại gia tộc, thế lực lớn.

Giá trị yêu đan cùng linh đan cao như thế, cũng làm cho giá tiền của chúng cao không bình thường, đẳng cấp yêu đan và linh đan càng cao, giá tiền càng cực cao, hơn nữa vô cùng được hoan nghênh, có đôi khi một viên yêu đan và linh đan cao cấp thường thường sẽ có cục diện mấy ngàn người tranh mua, chuyện này không kỳ quái.

Nhưng mà yêu đan cùng linh đan không dễ kiếm, yêu thú cùng linh thú cũng không dễ chọc, yêu thú và linh thú đến cấp độ tứ giai sẽ có trí khôn nhất định, huyết mạch cao, trí tuệ sẽ càng không dưới nhân loại, tăng thêm yêu thú cùng linh thú đều được ông trời chiếu cố, bản thân đều có thủ đoạn thiên phú, bản thể còn mạnh hơn nhân loại không ít, cực kỳ khó có thể đối phó.

Có yêu thú cùng linh thú vô cùng hung hãn, nói thí dụ như yêu thú tứ giai có cấp độ ngang Vũ Phách trong nhân loại, nhưng mà thực lực yêu thú lại mạnh hơn nhân loại nhiều, nhân loại muốn săn giết yêu thú đồng cấp cần có nhiều người, thường thường là ăn trộm gà không được còn mất nắm thóc, sẽ ném mạng của mình vào.

Mà nhân loại săn giết yêu thú cùng linh thú, yêu thú cùng linh thú cũng săn giết nhân loại, đến địa bàn yêu thú, ai săn giết ai còn khó nói, địa bàn yêu thú cùng linh thú không phải nhân loại bình thường có thể tới gần.

Yêu thú cùng linh thú đến thực lực nhất định liền có thể biến hóa thành bộ dáng nhân loại, thực lực không đủ, cho dù yêu thú linh thú đến bên người cũng không nhất định phân biệt được, đương nhiên, yêu thú và linh thú biến thành bộ dáng nhân loại, thực lực bản thân cần ít nhất đạt tới thất giai.

Yêu thú cùng linh thú thất giai, cả đại lục Linh Vũ này không nhìn thấy mấy con, có lẽ không có cũng không nhất định, tới cấp độ này, thực lực có thể di sơn đảo hải, vô cùng khủng bố.

Dùng linh đan đột phá thực lực của mình, Lục Lâm Thiên tạm thời không nghĩ tới, chính mình không đủ tiền, cũng không có thực lực đi săn giết linh thú, về phần thôn phệ linh giả, trước mắt chỉ sợ không có cơ hội.

Lục Lâm Thiên nghĩ thật lâu, cũng chỉ có thể luyện ra một ít đan dược tăng cường linh khí mới được, linh khí và chân khí trong cơ thể phải bảo trì trạng thái cân đối, trong thời gian ngắn kế tiếp, tu vị vũ giả của mình phải thả thấp xuống mới được, một lòng tăng cường linh khí lên.

Chương 87: Xuất phát đi Vân Dương Tông

Hôm nay phải đi tới Vân Dương Tông, thu thập một phen, Lục Lâm Thiên đứng dậy ra khỏi phòng, La Lan thị đã sớm chuẩn bị bữa sáng ngon mắt chờ sẵn.

Ăn bữa sáng của mẫu thân xong, trong lòng Lục Lâm Thiên ấm áp, đến Vân Dương Tông, chính mình phải ba năm sau mới trở về một chuyến, thời gian ba năm không dài, nhưng mà tuyệt đối không ngắn.

– Thiếu gia, ngươi đi Vân Dương Tông, nên chiếu cố bản thân cho tốt.

Lục Tiểu Bạch sáng sớm đã rời giường, nghĩ đến thiếu gia hôm nay phải đi Vân Dương Tông, trong mắt đã ướt át.

– Tiểu Bạch, ngươi về sau có rảnh đi làm chút chuyện cho Nam thúc, không có việc gì thì đi thăm Nam thúc nhiều.

Lục Lâm Thiên nói, có Nam thúc chỉ điểm Lục Tiểu Bạch, thực lực Lục Tiểu Bạch tiến bộ tuyệt đối không chậm.

– Ta biết rõ thiếu gia.

Lục Tiểu Bạch nói, trong nội tâm còn cho rằng thiếu gia lo lắng cho Nam thúc, bảo mình đi chiếu cố Nam thúc.

– Lâm Thiên, con đến Vân Dương Tông nên chiếu cố mình cho tốt, trong nhà không cần lo lắng cho ta.

La Lan thị nhìn Lục Lâm Thiên nói ra, trong mắt không tự chủ sinh ra ướt át, có chút không nỡ, nhi tử đã lớn như vậy nhưng chưa từng rời khỏi mình.

– Mẫu thân, con sẽ chiếu cố tốt chính mình.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lâm Thiên, chuẩn bị tốt chưa, chúng ta nên đi thôi.

Lục Vô Song đến đình viện, một thân váy dài màu đỏ bó sát dáng người mỹ lệ, tóc dài như mực dán sau lưng, trang phục thanh nhã nhưng trong vô hình tỏa ra khí chất trang nhã và cao quý.

– Xong rồi, chúng ta có thể xuất phát.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, nhìn qua Lục Vô Song, trong mắt nhìn nhiều thêm vài lần.

– Lâm Thiên, thả đồ của đệ vào túi không gian của ta này, cũng không cần cầm trong tay thế đâu.

Lục Vô Song nhìn bao lớn bao nhỏ trong tay Lục Lâm Thiên nói ra.

– Tốt.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, cầm bao phục giao cho Lục Vô Song, bản thân hắn có trữ vật giới chỉ, nhưng mà không muốn người ta hoài nghi, lúc này mới đem bao phục cầm trong tay, bên trong chỉ có một ít quần áo, mà quần áo thì có cũng được, không có chẳng sao, không có vật phẩm nào quý trọng cả.

Tiếp nhận bao phục trong tay Lục Lâm Thiên, Lục Vô Song lấy ra một cái túi nhỏ giống như túi thơm, mở túi nhỏ ra và hào quang bắn ra ngoài, bao phục đã bị thu vào bên trong túi nhỏ.

Nhìn qua túi không gian trong tay Lục Vô Song, Lục Lâm Thiên không xa lạ gì, đây chính là túi không gian giá trị đắt đỏ, có tính chất giống như trữ vật giới chỉ của hắn, có thể sắp xếp không ít đồ vật, nhưng mà không gian trong túi không nhiều như hắn, nhiều nhất chỉ có thể bỏ đủ mấy mét vuông mà thôi, mà không gian trong trữ vật giới chỉ của hắn lại tới một trăm mét vuông, không gian càng lớn, giá trị cũng càng lớn.

Đồng thời trữ vật giới chỉ của mình còn có thể dung nhập trong cơ thể, càng thêm trân quý, không phải túi không gian có thể so sánh, nhưng túi không gian cũng là đồ vật đắt giá, nói như vậy, giá trị ít nhất cũng hơn một viên đan dược nhị phẩm, đồng thời túi không gian giá trị cũng có cao có thấp, có chút túi không gian lớn, giá trị trên ngàn kim tệ cũng có khả năng.

– Chúng ta đi thôi, mọi người đang chờ chúng ta bên ngoài.

Lục Vô Song nói, người Lục gia đang chờ ở cửa lớn, hôm nay Lục gia có ba người đi tới Vân Dương Tông, đối với Lục gia mà nói đây là chuyện hãnh diện, tự nhiên là phải đưa tiễn.

– Lâm Thiên, đi thôi, mẫu thân đi tiễn con.

La Lan thị nói ra.

– Ân.

Lục Lâm Thiên không có cự tuyệt, hắn cảm nhận được tâm tình của mẫu thân, mẫu thân đang muốn nhìn mình nhiều thêm vài lần.

Lục Lâm Thiên, Lục Vô Song, La Lan thị, Lục Tiểu Bạch bốn người đi tới trước cửa Lục gia, Lục Lâm Thiên nhìn thấy Lục gia Lục Đông, Lục Nam, Lục Tây còn có Triệu Tuệ, Lục Thiếu Hổ, Chu Lập Hưng, Chu Hải Minh, Lục Mị và mấy trưởng lão Lục gia đang đứng chờ ở cửa lớn Lục gia.

Trước mặt mọi người còn có năm cỗ xe ngựa, mười thớt ngựa cao lớn đen bóng uy phong lẫm lẫm, toàn thân không có sợi lông tạp nào cả, cũng đại biểu cho địa vị Lục gia tại trấn Thanh Vân, xe ngựa chú ý trang trí, biên giới bao phủ ngọc phiến giá trị xa xỉ, lộ ra hào quang long lanh.

Nhìn thấy Triệu Tuệ, trong nội tâm Lục Lâm Thiên đoán chừng Triệu Tuệ còn không biết Triệu Đại đã chết a, hài cốt không còn, cho dù phát hiện cũng không biết ai làm.

– Lâm Thiên, chúng ta nên xuất phát rồi, đi thôi.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Lục Đông nói ra, nhìn ra được Lục Đông hôm nay tâm tình không tệ, lần này Lục gia có hai người tiến vào Vân Dương Tông, đây là chuyện khó gặp.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, vịn mẫu thân La Lan thị, ngồi lên xe ngựa Lục gia sớm chuẩn bị sẵn, trong xe ngựa trang trí vô cùng thoải mái, bên trong trải lên da động vật không biết tên, êm ái thoải mái dễ chịu, một chiếc xe ngựa có thể chứa bảy tám người.

La Lan thị cùng Lục Tiểu Bạch lần đầu tiên ngồi lên xe ngựa này, nhìn qua xe ngựa xa hoa thoải mái, trong lòng vô cùng kinh ngạc, La Lan thị sống tại Lục gia hai mươi năm, trước giờ chưa bao giờ ngồi xe ngựa này bao giờ.

Sau đó Lục Mị, Lục Đông, Lục Tây, Lục Vô Song bốn người cũng lên xe ngựa, mọi người ngồi vào chỗ của mình, tiếng ngựa Xi..Xiiii.., lập tức bụi đất tung bay, năm xe ngựa tiến lên.

– Lâm Thiên, nơi này không có người ngoài, đến Vân Dương Tông thì phải cẩn thận, ta cũng không quanh co, trong Vân Dương Tông cũng có người Triệu gia, ngươi chú ý một ít.

Lục Đông nói khẽ.

– Đại bá, con biết rõ.

Lục Lâm Thiên nói ra, đối với đại bá, hắn không có phản cảm gì.

Trên quản trường trấn Thanh Vân, hôm nay cũng tụ tập không ít người, tuy không có tụ tập đông như ngày các đại gia tộc đọ sức, nhưng nhân số cũng không ít, trên vạn người.

– Top năm trong lần đọ sức vừa rồi được đi Vân Dương Tông a.

– Tới Vân Dương Tông, tiền đồ ngày sau sáng lạn, thật hâm mộ.

– Đúng vậy a, đáng tiếc chúng ta không đi được.

– Mau nhìn, người Dương gia tới rồi.

Bụi mù tung bay, bốn cỗ xe ngựa chạy tới, thân ngựa đỏ hồng, đây chính là xe ngựa của Dương gia.

Ngoài sân rộng, bốn cỗ xe ngựa chỉnh tề dừng lại, hơn hai mươi người đi xuống, đi đầu là gia chủ Dương gia Dương Hướng Phong, hai bóng dáng xinh đẹp sau lưng chính là tỷ muội Dương Mạn cùng Dương Diệu.

Dương Mạn mặc cẩm bào, đường nét nổi bật, cái thân thái lồi lõm lung linh quả thật kɧıêʋ кɧí©ɧ du͙© vọиɠ của nam nhân.

Dương Diệu thì mang theo phong tình khác, mặc một bộ trang phục nhẹ nhàng, toàn thân đường cong trẻ trung nổi bật, bộ dáng yêu mị mang theo ba phần thanh thuần, ba phần đáng yêu, ba phần phong tình, nam nhân nào cũng không cự tuyệt nữ nhân như thế.

Hai tỷ muội Dương gia xuất hiện làm không ít nam nhân máu mũi chảy ròng ròng, hai tỷ muội này trong cả trấn Thanh Vân cũng là đối tượng đàm luận của không ít nam nhân, hận không thể âu yếm, nhưng mà hai nữ trên trấn Thanh Vân không có mấy người dám trêu chọc.

Chỉ sau một lát, bốn chiếc xe ngựa chạy tới, khí thế không thua Dương gia chút nào, người trên trấn Thanh Vân không khó nhìn ra, đây là xe ngựa Tần gia, xe ngựa dừng lại, gia chủ Tần gia và Tần Thiên Hạo xuất hiện trước mặt mọi người.

Chương 88: Yêu thú phi hành

Đạp đạp đạp…

Trong bụi mù tung bay, năm cỗ xe ngựa chạy như bay xuất hiện trong tầm mắt mọi người, nhìn thấy năm xe ngựa này, trong mắt người Tần gia cùng Dương gia hơi đổi, thần sắc trầm xuống, bởi vì lần này Lục gia đã chiếm được danh tiếng rất lớn.

Năm cỗ xe ngựa dừng lại, người Lục gia xuất hiện, Lục Lâm Thiên vịn mẫu thân đi xuống xe ngựa.

– Thấy không, đó chính là Lục Lâm Thiên, vũ giả tam hệ, thực lực Vũ Sĩ tứ trọng đánh bại Vũ Sĩ cửu trọng, lúc trước trong trận đọ sức với Vương Quang Vương gia thi triển vũ kỹ khủng bố, nếu không phải trưởng lão Vân Dương Tông ra tay, Vương Quang chết chắc rồi.

– Ai là Lục Lâm Thiên thế?

– Chính là người mặc áo xanh, bên người còn có một đại mỹ nữ đấy.

– Hắn chính là Lục Lâm Thiên ah, không phải nói hắn trước kia là củi mục sao, vì sao thoáng cái biến thành vũ giả tam hệ?

– Ngươi biết cái gì, hiện tại người bên ngoài đều nói… đây là Lục gia an bài từ sớm, chính là sợ gia tộc khác chú ý, hiện tại bỗng nhiên nổi tiếng rồi.

Lục Lâm Thiên xuất hiện, lập tức làm cho không ít người kích động, lúc trước trong đọ sức với Vương Quang, một cảnh kinh khủng kia vẫn còn mới mẻ trong trí nhớ của mọi người.

– Lục Đông, các ngươi tới rồi sao, đúng là long trọng mà.

Dương Hướng Phong nói ra.

– Các ngươi cũng không kém ah, cũng vậy.

Lục Đông mỉm cười.

– Lần này Lục gia các ngươi khó lường, hai người tiến vào Vân Dương Tông, thật khó được, tiếp qua vài năm, Lục gia ngươi sẽ trở thành đệ nhất gia tộc trong thành trấn Thanh rồi.

Gia chủ Tần gia cười nói.

– Không dám, Tần gia lần này có linh giả a, làm sao mà vượt qua Tần gia được.

Lục Đông cũng khẽ cười nói ra.

Lục Lâm Thiên nhìn qua người Tần gia cùng Dương gia, ánh mắt nhìn lên người Tần Thiên Hạo, ánh mắt Tần Thiên Hạo vẫn đang nhìn chằm chằm vào chính mình.

Lục Lâm Thiên không có để ý, ánh mắt cuối cùng nhìn qua người Dương Diệu cùng Dương Mạn hai nữ nhân này, một yêu mị mang theo thanh thuần, người khác là vũ mị hấp dẫn, hai tỷ muội Dương gia này đúng là vưu vật, nhưng Dương Diệu càng tốt hơn, dung nhan tuyệt mỹ phối hợp khí chất thanh thuần và yêu mị, chừng hai năm nữa Dương Mạn không thể so sánh được.

– Giá…

Một chiếc xe ngựa chạy tới, lộ ra vẻ đơn bạc, nhưng trước xe ngựa có bốn thớt ngựa màu xanh, xe ngựa trang trí cũng không tầm thường, mọi người xem xét cũng biết là xe ngựa Vương gia.

Xe ngựa dừng lại, một thân ảnh mặc hoa phục đi xuống, đúng là Vương Lương Vương gia, lần này Vương gia không có người tiến vào Vân Dương Tông, tự nhiên sẽ không náo nhiệt đưa tiễn, tăng thêm Vương Quang Vũ Sĩ cửu trọng Vương gia thua trong tay Lục gia Lục Lâm Thiên Vũ Sĩ tứ trọng, gần đây Vương gia tại thành trấn Thanh Vân biến thành trò cười của người ta.

Vương Lương lần này cũng phải về Vân Dương Tông, hôm nay cũng phải xuất phát, đi xuống xe ngựa, lần đầu tiên hắn nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt mang theo lãnh ý, sau đó hắn đi tới bên cạnh Dương gia, chào hỏi Dương Hướng Phong, sau đó đứng bên cạnh Dương Mạn.

Mọi người cũng không có kỳ quái, Vương gia cùng Dương gia quan hệ không tệ, hơn nữa không ít người cũng biết, Vương Lương đang theo đuổi Dương Mạn, hai đại gia tộc cũng có ý thúc đẩy chuyện này, đến lúc đó Vương Dương hai nhà quan hệ thông gia, thế lực sẽ càng mạnh hơn nữa, muốn áp chế ba gia tộc khác không khó.

– Độc Cô Băng Lan vì sao chưa tới.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào mọi người, Tần Thiên Hạo, Dương Diệu, đều đến, cũng chỉ có Độc Cô Băng Lan chưa tới.

Cạc cạc…

Thời điểm này trên không trung có tiếng thú rống cạc cạc, lập tức có khí lưu thổi qua, trên bầu trời, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, đã thấy hai con chim lớn đang xoay vòng.

Hai con chim lớn này hai cánh mở ra rộng tám mét, thân hình to lớn dài mười mét, toàn thân có màu nâu xanh, mỏ nhọn móng vuốt sắc bén, trong mắt bắn ra hào quang lăng lệ.

– Yêu thú, yêu thú phi hành.

Trên quảng trường sinh ra bạo động, đây chính là yêu thú phi hành, trên trấn Thanh Vân số lần nhìn thấy yêu thú không nhiều, một ít người chưa từng gặp qua yêu thú, lúc này đều vô cùng kinh ngạc.

– Yêu thú.

Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc nhìn chằm chằm vào hai con yêu thú này, thân hình hai con yêu thú này khổng lồ, nhưng mà Lục Lâm Thiên lại hơi kinh ngạc, cũng cảm giác không có gì, ban đầu ở dưới vách núi chính mình gặp được hai con linh thú, so với hai con yêu thú này, khí tức còn mạnh hơn rất nhiều.

– Độc Cô Băng Lan, Thúy Ngọc.

Lúc này trên người một con yêu thú có hai đạo thân ảnh làm cho Lục Lâm Thiên hơi giật mình, đúng là hai người Độc Cô Băng Lan cùng Thúy Ngọc, Lục Lâm Thiên thật không ngờ Độc Cô Băng Lan lại ở trên lưng yêu thú, mà trên lưng yêu thú khác đúng là Bach Mi trưởng lão và bốn chấp sự Vân Dương Tông.

Chương 89: Đệ tử thân truyền

– Lâm Thiên, đây là yêu thú phi hành Nham Thứu của Vân Dương Tông nuôi dưỡng, bây giờ là yêu thú cấp hai, tốc độ phi hành cực nhanh, lực công kích cũng rất mạnh, Vũ Sư đυ.ng phải cũng phải cẩn thận, khó chiếm được tiện nghi.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên tò mò, Lục Vô Song nói bên tai Lục Lâm Thiên.

– Yêu thú thổ hệ cấp hai!

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào Nham Thứu kia, yêu thú phi hành cấp hai, nếu là Vũ Sĩ cửu trọng gặp phải, trên căn bản là không có phần thắng, không nghĩ tới Vân Dương Tông còn nuôi yêu thú riêng cho mình, không hổ là đại môn đại phái.

Cạc cạc…

Hai yêu thú này đáp xuống quảng trường rộng rãi, hai cánh thu liễm lại cũng rộng mấy mét, cao hơn hai mét, đám người Độc Cô Băng Lan, Bạch Mi trưởng lão nhảy khỏi lưng yêu thú, lập tức đi tới bên cạnh các đại gia tộc.

– Bái kiến Bạch Mi trưởng lão, chư vị chấp sự.

Các đại gia tộc hành lễ.

Độc Cô Băng Lan đi tới, Lục Lâm Thiên gật đầu chào.

– Đã tới đủ rồi, chúng ta xuất phát thôi.

Bạch Mi trưởng lão nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, Tần Thiên Hạo nói ra.

– Lần này phải phiền toái Bạch Mi trưởng lão.

Lục Đông nói ra.

– Chuyện này cũng không có gì phiền toái cả, làm việc cho tông môn là chức trách của ta.

Bạch Mi trưởng lão cười cười, lập tức nói:

– Tần Thiên Hạo, Lục Lâm Thiên, Lục Thiếu Hổ, Dương Diệu, Độc Cô Băng Lan, Thúy Ngọc, các ngươi cùng ngồi một Nham Thứu với ta, Vương Lương, Dương Mạn, Lục Vô Song, ba người các ngươi và bốn chấp sự ngồi chung với nhau, chúng ta cùng lên đường.

– Vâng, trưởng lão.

Lục Vô Song, Vương Lương, Dương Mạn ba người đáp, lập tức đi tới chỗ bốn chấp sự.

– Chúng ta cũng đi thôi, phải nhanh chóng đi về trong tông mới được, không thể trì hoãn thời gian.

Bạch Mi trưởng lão nói ra, trong miệng lập tức phát ra tiếng “Ô”.

Hai Nham Thứu vỗ cánh bay lên, khí lưu to lớn sinh ra, mấy người chung quanh hiếu kỳ tới gần một chút lập tức bị khí lưu làm ngã xuống đất.

Hai Nham Thứu khổng lồ bay cao bốn mét, vỗ cánh ngang đầu, hai cánh mang theo khí lưu to lớn.

Sưu sưu sưu…

Bốn chấp sự Vân Dương Tông và Lục Vô Song, Dương Mạn, Vương Lương ba người tụ chân khí quanh chân, lập tức thả người bay lên lưng Nham Thứu.

– Đi thôi.

Bạch Mi trưởng lão cũng nhảy lên, rơi vào trên lưng Nham Thứu, độ cao bốn mét với Bạch Mi trưởng lão mà nói chỉ là chuyện nhỏ.

Nhưng mà độ cao bốn mét với Vũ Sĩ bình thường mà nói thì hơi khó khăn, chân khí tụ tập quanh người Lục Thiếu Hổ, thân ảnh của hắn bay lên, mũi chân điểm xuống đất đạp lên lưng Nham Thứu.

Dương Diệu cũng không cam lòng rớt lại phía sau, chân khí chuyển động quanh thân thể, mang theo hào quang sáng bóng nhảy lên, rơi lên lưng Nham Thứu.

Tần Thiên Hạo cũng không biết thi triển thủ đoạn gì, hào quang bao phủ quanh người, cũng nhảy lên lưng Nham Thứu.

– Lâm Thiên, chúng ta cũng lên đi.

Độc Cô Băng Lan nhìn Lục Lâm Thiên nói ra, mũi chân điểm xuống đất, một đạo khí kình bay lên, thân ảnh lập tức xoay tròn đáp lên lưng Nham Thứu.

Nha hoàn Thúy Ngọc khẽ gật đầu với Lục Lâm Thiên, hào quang sáng ngời bao phủ quanh người, thân thể lập tức lăng không bay lên, cũng rơi vào lưng Nham Thứu, nhìn thấy một màn này, Lục Lâm Thiên thầm than, không nghĩ tới nha hoàn Thúy Ngọc này thực lực mạnh như thế, chỉ sợ còn trên Độc Cô Băng Lan.

– Mẫu thân, con đi.

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn lại mẫu thân một lần, nhìn Lục Tiểu Bạch nói ra:

– Tiểu Bạch, chiếu cố tốt mẫu thân ta.

– Công tử, ngươi yên tâm đi, ta nhất định sẽ hảo hảo chiếu cố tốt phu nhân.

Lục Tiểu Bạch nói.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, lập tức không chần chờ, vận dụng chân khí, hai chân điểm xuống dưới đất, mượn xung lực thân hình xoay tròn bay lên cao, lập tức rơi vào lưng Nham Thứu.

– Chúng ta đi.

Bạch Mi trưởng lão nói nhỏ một tiếng.

Cạc cạc…

Hai Nham Thứu kêu to một tiếng, vỗ cánh bay lên, lập tức bay về phía trước, càng bay càng cao, mọi người đưa mắt nhìn xuống, một lát sau đã quảng trường đã biến mất.

Lục Lâm Thiên nhìn từ không trung xuống, nhìn thấy thân ảnh mẫu thân mơ hồi rồi biến mất không thấy gì nữa, thầm nghĩ trong lòng, mình phải mau chóng trở thành cường giả để quay về.

Ngồi trên lưng yêu thú, làm cho nội tâm Lục Lâm Thiên lo lắng, nếu té xuống chính là phiền toái lớn, độ cao này chỉ sợ hơn ngàn mét.

– Tất cả mọi người ngồi xuống đi, các ngươi hiện tại tuy thành đệ tử Vân Dương Tông, thiên phú đều không tệ, nhưng mà đến Vân Dương Tông thì các ngươi phải cố gắng mới được, trên Vân Dương Tông đều là đệ tử thiên phú cực cao, chỉ có dựa vào thiên phú và thực lực mới tìm được cơ hội được trong tông bồi dưỡng.

Bạch Mi trưởng lão nói ra.

– Bạch Mi trưởng lão, chúng ta bao lâu mới đến Vân Dương Tông.

Độc Cô Băng Lan hỏi.

– Một tháng rưỡi, đến lúc đó trong tông sẽ từ trong các đệ tử mới chọn ra mười người trở thành đệ tử thân truyền, bỏ qua cơ hội lần này, các ngươi cũng chỉ có chờ ba năm sau mới có cơ hội khác, mỗi một đệ tử mới có hai cơ hội, có thể trở thành đệ tử thân truyền hay không, phải nhờ vào cố gắng của các ngươi mới được.

Bạch Mi trưởng lão nói.

– Trưởng lão, đệ tử thân truyền và đệ tử bình thường có gì khác nhau?

Lục Lâm Thiên hỏi, đối với đệ tử thân truyền Vân Dương Tông, Lục Lâm Thiên cảm thấy có khác biệt lớn.

– Ngươi vậy mà không biết đệ tử thân truyền khác đệ tử bình thường thế nào sao?

Bạch Mi trưởng lão nhìn qua Lục Lâm Thiên, lộ ra vẻ kinh ngạc, lập tức nói:

– Xem ra không ai nói qua với ngươi a.

Nghe được Lục Lâm Thiên hỏi, Lục Thiếu Hổ khinh thị nhìn qua Lục Lâm Thiên, Dương Diệu cùng Tần Thiên Hạo cũng kinh ngạc.

Lục Lâm Thiên khẽ lắc đầu, Lục gia không có người nào nói qua chuyện này với mình cả, lần trước Lục Vô Song cũng không có nói rõ ràng.

Bạch Mi trưởng lão nhìn qua Lục Lâm Thiên nói ra:

– Trong Vân Dương Tông, đệ tử bình thường rất nhiều, đệ tử thân truyền cực ít, muốn trở thành đệ tử thân truyền, đầu tiên phải có thiên phú hơn người.

– Tuy đệ tử bình thường trong Vân Dương Tông đạt được bồi dưỡng tốt hơn so với bên ngoài, nhưng mà vẫn chỉ là đệ tử bình thường của Vân Dương Tông, không cách nào tiếp xúc với vũ kỹ và tâm pháp trọng yếu của Vân Dương Tông, đó mới là truyền thừa của Vân Dương Tông, mà chỉ có trở thành đệ tử thân truyền mới có thể có được những thứ này, hơn nữa đệ tử thân truyền chỉ cần tu luyện, mỗi người đều do trưởng lão nội môn dạy bảo, mỗi một đệ tử thân truyền, địa vị sẽ không dưới ta, mặt khác còn đạt được rất nhiều chỗ tốt, khác biệt thế nào thì các ngươi cũng có thể tưởng tượng đến, về phần đệ tử bình thường, trừ tu luyện ra, muốn sống trong tông, cũng cần làm việc, cũng không có đãi ngộ giống như đệ tử thân truyền.

– Đệ tử thân truyền mới có thể có được truyền thừa chính thức của Vân Dương Tông?

Lục Lâm Thiên xem như hiểu lý do vì sao đệ tử thân truyền và đệ tử bình thường lại khác nhau lớn tới như thế, đây chẳng nghi ngờ đệ tử thân truyền mới chính là người một nhà của Vân Dương Tông, đệ tử bình thường chỉ là người ngoài mà thôi, sau khi trở thành đệ tử thân truyền mới có thể trở thành nhân vật trọng yếu của Vân Dương Tông, được bồi dưỡng thế nào thì có thể hiểu.

Chương 90: Không cẩn thận đột phá

– Trưởng lão, thế nào mới có thể trở thành đệ tử thân truyền?

Lục Lâm Thiên tiếp tục hỏi, đệ tử thân truyền và không đệ tử thân truyền, Lục Lâm Thiên cũng không phải rất hứng thú, nhưng mà mình phải trở thành đệ tử thân truyền mới có thể chiếm được Vạn Niên Xích Đồng cùng thân pháp Phù Quang Lược Ảnh, như thế dễ dàng hơn nhiều.

– Một tháng rưỡi sau trong tông sẽ có một hồi đọ sức, đệ tử mới các ngươi phải tiến vào top mười thì có thể trở thành đệ tử thân truyền, linh giả thì không cần đọ sức, có thể trực tiếp trở thành đệ tử thân truyền.

Bạch Mi trưởng lão nói ra.

– Không biết lần này đệ tử mới có bao nhiêu?

Dương Diệu hỏi.

– Mỗi một lần tranh giành đệ tử thân truyền, đều là ba ngàn người.

Bạch Mi trưởng lão mỉm cười nói ra.

– 3000 người.

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên cả kinh, ba ngàn đệ tử mới đều có thiên phú thật tốt, muốn tiến vào top mười tuyệt đối khó khăn.

Đồng thời Lục Lâm Thiên cũng nghĩ tới với thế lực của Vân Dương Tông, cứ mỗi ba năm sẽ có ba ngàn người tiến vào trong Vân Dương Tông, trong nhiều năm trôi qua, thế lực Vân Dương Tông đáng sợ tới mức nào có thể hiểu, mỗi một đệ tử thiên tài đều bị Vân Dương Tông bỏ vào trong túi, thế lực khác đừng mong lớn mạnh được, Vân Dương Tông thật sự đủ khôn khéo.

– Tốt rồi, các ngươi có thể tu luyện một tháng rưỡi, đến lúc đó có thể trở thành đệ tử thân truyền hay không phải xem vận khí của các ngươi.

Bạch Mi trưởng lão nói xong, lập tức nhắm mắt khoanh chân ngồi trên lưng Nham Thứu điều tức.

Tần Thiên Hạo, Lục Thiếu Hổ, Dương Diệu cũng nhắm mắt dưỡng thần, Độc Cô Băng Lan cùng nha hoàn Thúy Ngọc thì gật đầu với Lục Lâm Thiên, trên lưng Nham Thứu có những người khác, muốn nói chuyện cũng bất tiện, cho nên nhắm mắt dưỡng thần.

Lục Lâm Thiên trầm tư một hồi, nhìn chằm chằm vào hư không, độ cao này quá dọa người, nhưng mà Nham Thứu trải qua Vân Dương Tông huấn luyện, hẳn là không có vấn đề gì, lập tức ngưng kết thủ ấn, vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết bắt đầu thôn phệ năng lượng của Triệu Đại tối qua.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên đã quên mình ở trên lưng của Nham Thứu, tiến vào trạng thái bình tâm tĩnh khí, hô hấp chậm chạp đều đều, quanh người có hào quang màu vàng đất bao quanh.

Trong cơ thể Lục Lâm Thiên không ngừng thôn phệ và luyện hóa năng lượng có được, trong không gian quanh người, không khí chấn động, bởi vì do ở trên lưng Nham Thứu, Nham Thứu phi hành mang theo chấn động không khí cho nên hoàn toàn che chắn không khí chấn động của Lục Lâm Thiên, ngay cả Bạch Mi trưởng lão cũng không có phát hiện biến hóa của Lục Lâm Thiên.

Trong người Lục Lâm Thiên đang thôn phệ năng lượng kia, sau khi Âm Dương Linh Vũ Quyết hơi luyện hóa một tia thì năng lượng rót vào đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, đan điền khí hải của mình không ngừng no đủ, đột phá đến Vũ Sĩ ngũ trọng là chuyện trong tầm tay.

Khi không ngừng tu luyện, chân khí tinh thuần không ngừng tiến vào đan điền khí hải, những chân khí này chạy trong đan điền giống như từng đám mây nhỏ cuồn cuộn không dứt, chân khí rót vào trong khí hải, Lục Lâm Thiên cảm giác trong đan điền khí hải của mình đang bành trướng với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được.

Thời điểm luyện hóa năng lượng trong người, một ngày sau đó, luyện chân khí trong người Lục Lâm Thiên đã nhồi đầy đan điền khí hải, chân khí trong cơ thể đã dần dần rót vào trong kinh mạch toàn thân, lúc này vẫn tiếp tục luyện óa.

Lại qua một canh giờ, Lục Lâm Thiên phát hiện chân khí trong người đạt tới điểm tới hạn, nhưng mà chân khí vẫn rót vào thật mạnh.

– Áp súc cho ta, phá.

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên quát lên, đan điền khí hải điều động một đám chân khí nổi lên sóng lớn, sinh ra chấn động mạnh.

Lục Lâm Thiên đang nhắm mắt bỗng nhiên hai con mắt mở ra, trong hai mắt mang theo tinh quang sáng ngời, một lát sau tinh quang trong mắt thu liễm không thấy.

– Rốt cục đột phát Vũ Sĩ ngũ trọng.

Cảm giác chân khí hùng hồn trong cơ thể, trong nội tâm Lục Lâm Thiên kinh ngạc, thôn phệ chân khí hóa thành năng lượng, sau khi trải qua luyện hóa thì còn tốt hơn luyện hóa đan dược nhiều lắm.

– Nếu có thể trắng trợn thôn phệ năng lượng của người khác, thực lực đột phá nhất định sẽ cực kỳ đáng sợ.

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, lúc này mới một ngày một đêm hắn đã đột phá một trọng thực lực, chuyện này quá đáng sợ.

– Lâm Thiên, ngươi đột phá Vũ Sĩ ngũ trọng sao?

Bạch Mi trưởng lão mở hai mắt ra, kinh ngạc nhìn nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, vừa rồi Lục Lâm Thiên đột phá sinh ra chấn động, tự nhiên không cách nào dấu diếm hắn được.

– Vốn đã ở biên giới đột phá, vừa rồi cứ tu luyện, không cẩn thận đột phá mất.

Lục Lâm Thiên nói ra, trong nội tâm cũng sớm đã chuẩn bị ứng phó, thực lực của mình có thể che dấu, nhưng mà mình đột phá tự nhiên không cách nào che dấu Bạch Mi trưởng lão.

Nghe được Lục Lâm Thiên và Bạch Mi trưởng lão nói với nhau, hiện tại đám người Tần Thiên Hạo, Dương Diệu, Lục Thiếu Hổ, Độc Cô Băng Lan cũng mở hai mắt ra, kinh ngạc nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

– Đang tu luyện, không cẩn thận đột phá.

Bạch Mi trưởng lão trợn mắt há hốc mồm, nói:

– Vũ Sĩ ngũ trọng, vũ giả tam hệ, thiên phú này muốn trở thành đệ tử thân truyền cũng không khó, chỉ sợ là sau khi vào tông sẽ có trưởng lão nội môn tìm hắn.

Nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, trong mắt Lục Thiếu Hổ mang theo lãnh ý, nhưng mà không thể làm khác được, bởi vì thực lực Lục Lâm Thiên đã trên hắn.

– Mọi người ăn ít đồ sau đó tiếp tục tu luyện, thời gian còn rất sớm, chúng ta còn phải đi thời gian dài mới tới Vân Dương Tông.

Bạch Mi trưởng lão nói ra, lập tức lấy ra một ít lương khô, mọi người không có khả năng làm được chuyện hơn một tháng không ăn vì, theo đồn đãi, chỉ có đạt tới cấp độ Vũ Suất mới có thể không cần ăn uống, Vũ Phách, cùng Vũ Tướng tối đa chỉ mấy tháng không ăn uống mà thôi, nhưng mà ở cấp độ Vũ Sĩ thì không cách nào làm được điểm này.

Mọi người ăn lương khô Bạch Mi trưởng lão lấy ra, Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm bên kia, Lục Vô Song cưỡi Nham Thứu khác cách đó không xa, mọi người trên Nham Thứu dưỡng như đang tu luyện.

Sau khi ăn lương khô, mọi người tiếp tục vùi đầu vào trong tu luyện, nhìn thấy Lục Lâm Thiên đột phá, trong lúc vô hình đã tạo áp lực cho mọi người, đệ tử thân truyền Vân Dương Tông chính là ai cũng muốn gia nhập vào.

Lục Lâm Thiên lập tức vùi đầu vào trong luyện hóa năng lượng trong người, đột phá Vũ Sĩ ngũ trọng, năng lượng trong đan điền vẫn cần luyện hóa, nhất thời nửa khắc cũng không làm xong được.

Một lát sau, trên người có hào quang sáng bóng quanh quẩn, chân khí cuồn cuộn không ngừng đổ vào trong đan điền, thời gian chậm rãi trôi qua.

Mỗi ngày trôi qua, tất cả mọi người chỉ ăn một bữa lương khô, xong rồi lập tức tiếp tục lâm vào tu luyện, Lục Lâm Thiên cũng nắm chắc thời gian luyện hóa năng lượng trong người.

Bảy ngày sau đó, Bạch Mi trưởng lão cũng cho Nham Thứu dừng lại ở một sơn mạch không người, Nham Thứu chỉ là yêu thú cấp hai mà thôi, cũng cần nghỉ ngơi lấy sức, không cách nào chịu tải mọi người liên tục phi hành đến Vân Dương Tông được

Chương 91: Nướng lợn rừng

Mọi người đáp xuống một sơn mạch không người, Lục Lâm Thiên đánh giá chung quanh, khắp nơi đều là đại thụ che trời, ngẫu nhiên sẽ có vài tiếng thú rống không rõ truyền tới.

– Mọi người chú ý một chút, trong vùng núi này hẳn là không có yêu thú gì, nhưng dã thú vẫn không ít, còn có chút độc xà cần phải chú ý, nghỉ ngơi hai canh giờ chúng ta lại xuất phát.

Bạch Mi trưởng lão nói với mọi người.

Mọi người ở trên lưng Nham Thứu bay suốt bảy ngày, lúc này xuống đất, tự nhiên cần giãn gân cốt.

Lục Lâm Thiên thừa dịp không có người chú ý, một người đi tới neo hẻo lánh, móc tiểu Long ra.

Tính ra tiểu Long đã bảy ngày không có ăn uống gì, ở trong tay Lục Lâm Thiên, nó đang vẻ mặt ủy khuất nhìn qua Lục Lâm Thiên.

– Tiểu Long, ngươi đi tìm chút gì ăn đi, nhớ rõ một lát phải quay về.

Lục Lâm Thiên nói với tiểu Long, lập tức bảo tiểu Long tiến vào sâu trong sơn mạch, từ lần trước tiểu Long bị hắc y nhân kia trọng kích hai lần cũng không có thương thế gì thì Lục Lâm Thiên càng yên tâm với tiểu Long.

Nhìn thấy tiểu Long đi xa, Lục Lâm Thiên mới thở ra một hơi, hiện tại còn không có ai biết trên người mình có tiểu Long, Nam thúc đã thông báo, tiểu long thân phần đặc thù, nếu có cường giả nhận ra thì phiền toái.

– Ồ, là thỏ rừng sao?

Vào lúc này trên đống cỏ dại trước mặt đong đưa, lập tức có một con dã thú cao nửa mét đi ra.

– Lợn rừng!

Nhìn thấy con dã thú này xuất hiện, Lục Lâm Thiên kinh ngạc, đây là một con lợn rừng, cao nửa mét, có dài hơn một mét, da lông màu đen, ngoài miệng còn có hai cái răng nanh bén nhọn.

Ụt…

Con lợn rừng nhìn thấy Lục Lâm Thiên thì kêu ầm lên, rồi nó lao về phía Lục Lâm Thiên, lợn rừng có tính công kích còn mạnh hơn cả sói.

Thần sắc Lục Lâm Thiên trầm xuống, con lợn rừng này không phải yêu thú cũng không phải linh thú, nó chỉ là dã thú bình thường mà thôi, thợ săn tốt một chút là bắt được, mình bây giờ không cần phải e ngại lợn rừng.

– Đến tốt!

Lục Lâm Thiên cười cười, mấy ngày nay toàn ăn lương khô, miệng của hắn rất nhạt, bây giờ có môt con lợn rừng đưa tới cửa, tuyệt đối là mỹ thực.

Vận chuyển chân khí vào tay, trong tay ngưng tụ chưởng ấn màu vàng đánh ra.

Phanh!

Chưởng ấn mang theo khí kình cường hãn đánh thẳng vào người lợn rừng, lợn rừng bị đánh bay ra xa mười mét, đυ.ng vào thân một cây đại thụ che trời, thân cây lay động, vô số lá rụng rơi xuống.

Con lợn rừng kêu rên một tiếng, trong miệng nước bọt xen lẫn máu tươi chảy ra, té trên mặt đất, run rẩy hai cái sau đó không nhúc nhích.

– Xảy ra chuyện gì thế?

Thân ảnh Bạch Mi trưởng lão xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên, vừa rồi có tiếng lợn rừng gầm gừ, người ở phía xa nhìn thấy, nhìn thấy trên mặt đất có lợn rừng chết đi cũng biết là xảy ra chuyện gì.

– Trưởng lão, chỉ gặp một con lợn rừng muốn chết mà thôi, không có việc gì!

Lục Lâm Thiên nói.

– Vùng núi này có chút dã thú cỡ lớn lợi hại, mọi người nên chú ý nhiều một chút.

Bạch Mi trưởng lão nói, lúc này Độc Cô Băng Lan, Lục Vô Song, Dương Diệu và có mấy chấp sự Vân Dương Tông cũng chạy tới.

Lục Lâm Thiên dò xét chung quanh vài lần, lập tức nhặt về không ít củi lửa, lại chém ra hai chạc cây cao, vận chuyển chân khí cắm chạc cây vào trong đất.

– Lâm Thiên, đệ định làm gì thế?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên làm tất cả thì mọi người nghi hoặc.

– Vô Song tỷ, đưa Thanh Nguyệt Kiếm cho ta mượn một chút!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói ra

– Đây!

Lục Vô Song xuất Thanh Nguyệt Kiếm đưa cho Lục Lâm Thiên.

Keng!

Lục Lâm Thiên đi tới trước lợn rừng, Thanh Nguyệt Kiếm ra khỏi vỏ, kiếm quang lóe lên, Thanh Nguyệt Kiếm đảo qua bụng con lợn rừng, tất cả nội tạng trào ra, thủ pháp rất nhanh nhẹn.

– Xong!

Lục Lâm Thiên cầm lấy một cây côn dài đã chuẩn bị sẵn, trực tiếp xuyên qua miệng con lợn tới phần đuôi, gác lên trên hai chạc cây.

Dưới chạc cây là củi khô, ngưng tụ hỏa hệ thuộc tính tụ hỏa diễm, lập tức đốt một đống củi khô bốc cháy.

– Lâm Thiên, ngươi làm cái gì vậy?

Bạch Mi trưởng lão không nhịn được hỏi.

– Trưởng lão, đây là đồ nướng, lát nữa lợn rừng chín chúng ta sẽ ăn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, từ trong trí nhớ biết được, trên thế giới này dường như không có chuyện nướng thế này.

Vốn muốn nướng chín con lợn rừng không khó, dùng linh lực ngưng tụ hỏa diễm một lát là xong, nhưng mà Lục Lâm Thiên từ nhỏ là đã khá tâm đắc với đồ nướng, biết rõ đồ nướng chỉ có dùng củi đốt lửa nướng ra mới là ngon nhất, những lửa khác không được, trong củi còn có mùi thơm cố hữu.

– Đồ nướng, như vậy có thể ăn ngon sao?

Bạch Mi trưởng lão nghi ngờ nói, lúc này mọi người vô cùng nghi hoặc.

– Đợi tí nữa mọi người sẽ biết rõ.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, ăn ngon tự nhiên không thể thiếu nguyên liệu, nhưng mà nơi này không có nơi mua nguyên liệu, ở kiếp trước Lục Lâm Thiên cũng nếm qua lợn rừng, trên người lợn rừng chính tông đều có một ít vị mặn, không cần cho thêm muối.

Lục Lâm Thiên vừa mới nói xong, vận chuyển chân khí thả người bay ra sau một cây đại thụ, trong tay nắm một bó lá cây thật to, lập tức nhét vào trong bụng con lợn, Lục Lâm Thiên trong lúc vô tình phát hiện, cây này không phải cây bình thường, ở kiếp trước, đây là cây hương diệp, trong lá cây có mang theo hương thơm nhàn nhạt, dùng để làm đồ nướng là tốt nhất.

Sau khi làm xong tất cả, Lục Lâm Thiên bắt đầu nướng lợn rừng, nhìn Lục Lâm Thiên làm tất cả, tất cả mọi người nghi hoặc và hiếu kỳ.

Qua một lát sau, con lợn rừng đã nướng thành màu vàng, mỡ lợn chảy ra ngoài rơi vào trong ngọn lửa, trong khói bốc lên mang theo hương thơm nhàn nhạt.

Mùi thơm càng ngày càng đậm, mỡ lợn chảy ra càng nhiều, cả người lợn rừng càng ngày càng thơm, trong mùi thơm cũng có hương vị hương diệp tỏa ra xen lẫn cùng một chỗ, quả thực rất hấp dẫn, ngửi được vị thịt, mọi người bảy ngày qua đều ăn lương khô, lúc này đã ứa nước miếng ra.

– Thơm quá ah!

Dương Diệu nhịn không được nuốt nước miếng, hương thơm quá mê người.

– Lâm Thiên, đã chín chưa?

Bạch Mi trưởng lão nuốt nước miếng một cái, vốn với tu vị của hắn, mấy tháng không ăn cái gì cũng không sao, nhưng mà mùi thịt như vậy lại khơi dậy cơn thèm ăn của hắn.

– Còn chưa chín, nhất định phải chờ mỡ lợn chảy ra toàn bộ mới được.

Lục Lâm Thiên nói ra, loại thịt này nếu có quá nhiều mỡ, hương vị sẽ giảm đi rất nhiều.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên bị mọi người vây quanh, chỉ có Vương Lương cùng Lục Thiếu Hổ hai người khinh thường lườm Lục Lâm Thiên vài lần, nhưng ánh mắt không tự chủ được nhìn vào thịt lợn nướng vài lần.

Sau một lúc con lợn đã rút nhỏ một phần năm, mùi thơm vô cùng nồng đậm của thịt tỏa ra, mùi thơm phiêu tán làm mọi người chảy nước miếng, màu sắc cả đầu lợn rừng này biến thành màu vàng, nhìn qua rất mê người.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng nuốt nước miếng, hôm nay ăn thịt lợn rừng hoang dại thật sự là tốt, kiếp trước nếu được ăn cũng không thể ăn được thứ tốt này.

– Xong, trưởng lão, ngài nếm thử xem.

Chương 92: Tiểu tử ngươi đúng là một tay đầu bếp

Lục Lâm Thiên nhìn qua Bạch Mi trưởng lão, kéo chân trước của con lợn xuống, mùi thơm của thịt tràn ngập mang theo khí nóng, làm cho không người nào có thể cự tuyệt, chân trước của con lợn Lục Lâm Thiên muốn cho Bạch Mi trưởng lão, thân là trưởng lão ngoại môn Vân Dương Tông, hắn cũng có không ít quyền lực, nịnh bợ một chút cũng không có gì xấu.

– Tốt, ta nếm thử!

Bạch Mi trưởng lão sớm không nhịn được, lông mi trắng nhảy lên, cầm lấy chân lợn, chẳng quan tâm bị phỏng há miệng gặm một cái.

Thịt lợn nướng vào miệng mang theo hương thơm, nhai một cái không tê răng, chất thịt dai mà không nát, một ngụm cắn xuống còn có nước, hai mắt Bạch Mi trưởng lão lập tức trợn tròn, nhịn không được nói:

– Hảo tiểu tử, không nghĩ tới ngươi còn có ngón này, ăn ngon, ăn quá ngon.

– Chư vị chấp sự, mọi người cùng nếm thử đi,

Lục Lâm Thiên nhìn bốn chấp sự Vân Dương Tông mời tiếp, lập tức kéo hai cái chân sau xuống, một cái đưa cho Lục Vô Song:

– Vô Song tỷ, tỷ cũng nếm thử đi, mùi vị không tệ đâu.

– Băng Lan tiểu thư, Thúy Ngọc, đây là của các ngươi.

Một cái chân sau khác Lục Lâm Thiên đưa cho Độc Cô Băng Lan.

– Ta lần đầu tiên được ăn loại thức ăn này, tất nhiên là muốn nếm thử.

Độc Cô Băng Lan không có cự tuyệt, mỉm cười nói.

– Chư vị chấp sự, trực tiếp dùng tay a, ăn cái này phải dùng tay cầm mới tốt.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại, nhìn thấy bọn họ cầm xương sườn nhưng không biết ăn đường nào, mỉm cười nói ra, trực tiếp dùng tay nắm xương sườn lên gặm.

Thịt vừa vào miệng lại đầy hương thơm, hương vị rất ngon, Lục Lâm Thiên lần đầu tiên cảm thấy tay nghề của mình không tệ.

Bốn vị chấp sự nhìn thấy mọi người đều ăn, lúc này cũng không cố kỵ cái gì, nhao nhao dùng tay kéo một khối xuống, mùi thịt vào miệng thì toàn thân thoải mái.

– Ta cũng không khách khí.

Tần Thiên Hạo mỉm cười, cũng tiến lên cầm một khối thịt nướng lên, lập tức mang theo mỡ đông chảy ra khỏi miệng, nói ra:

– Thật sự là không tệ, quá thơm.

– Vậy ăn nhiều một chút.

Lục Lâm Thiên kéo một khối lớn cho Tần Thiên Hạo, Tần Thiên Hạo tuy không quá nói nhiều, nhưng Lục Lâm Thiên cũng nhìn ra, Tần Thiên Hạo là người ít nói không phải gian tà, có thật tình, ở chung với loại người này cũng không cần lo lắng bị tính kế.

– Đa tạ.

Tần Thiên Hạo không có khách khí, bắt đầu gặm.

Dương Diệu nhìn mọi người, trong bụng bắt đầu xì xào, nhưng mà không quen biết với Lục Lâm Thiên, cũng xấu hổ tiến lên, Dương Mạn cùng Lục Vô Song quan hệ tương đối gay gắt, lúc này tự nhiên là càng không có ý tiến lên, nhưng ánh mắt hai nữ vẫn không nhịn được nhìn qua thịt thơm ngon.

– Đây, thử xem đi, mùi vị không tệ.

Lục Lâm Thiên xem vào trong mắt, lập tức kéo một tảng thịt lợn xuống đưa cho Dương Diệu, Dương Diệu và Dương Mạn tuy là hai tỷ muội, nhưng tính cách hoàn toàn bất đồng, Lục Lâm Thiên cũng không có bao nhiêu phản cảm, ngược lại có chút thưởng thức thẳng thắn của Dương Diệu.

– Đa tạ.

Dương Diệu tiếp nhận tảng thịt lợn của Lục Lâm Thiên ném tới, trong ánh mắt mang theo cảm ơn, lập tức đến bên người Dương Mạn, Dương Mạn cũng không có cự tuyệt, hai cô nàng bắt đầu nếm thử, miếng thịt vào miệng lập tức không bận tâm tới hình tượng, gặm lấy gặm để, mải ăn tới nỗi mỡ lợn chảy đầy miệng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, bảy ngày ăn lương khô, bây giờ có thể ăn thịt nướng, quả thực chính là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, ánh mắt nhìn qua Lục Thiếu Hổ cùng Vương Lương, Lục Lâm Thiên cười lạnh, cũng không để ý đến hai người này.

– Thiếu Hổ, nhiều như vậy, ta ăn không hết, ngươi ăn giúp ta một chút.

Lục Vô Song dường như chú ý tới điểm này, đến trước người Lục Thiếu Hổ kéo nửa chân sau đưa cho Lục Thiếu Hổ, chân sau vốn khá lớn, Lục Vô Song cũng thật ăn không hết, tăng thêm chuyện giữa hai người Lục Thiếu Hổ cùng Lục Lâm Thiên, Lục Vô Song tuy không hoàn toàn rõ ràng nhưng cũng biết phân nửa.

Nhưng bất kể thế nào, Lục Thiếu Hổ cũng là đường đệ của nàng, đứng ở một góc độ, nàng cũng muốn chiếu cố một hai, không thể bỏ qua.

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn, cũng không nói gì thêm, ngồi dưới đất gặm thịt nướng trong tay, đối phó với Lục Thiếu Hổ, cũng không phải vào thời điểm này…

– Đa tạ Vô Song tỷ.

Lục Thiếu Hổ nhìn Lục Lâm Thiên, nhìn thấy Lục Lâm Thiên ở phía xa không để ý đến, ngửi thấy hương thơm ngào ngạt, cuối cùng cũng không cách nào cự tuyệt, tiếp nhận thịt nướng gặm.

Hương khí bắn ra bốn phía, nhưng lại đưa tới không ít dã thú, sau một lát chung quanh tụ tập không ít dã thú, âm thanh dã thú vang lên không dứt, nhưng những dã thú này thấy có người thì không dám tới.

– Mỹ vị ah, rất lâu rồi ta không có được ăn ngon như vậy.

Bạch Mi trưởng lão ợ một cái, vỗ bụng thỏa mãn nói ra.

– Đúng là mỹ vị, xem ra thời gian kế tiếp chúng ta thoải mái hơn nhiều rồi.

Nữ chấp sự trung niên Vân Dương Tông mỉm cười nói.

Lúc này tất cả mọi người ăn no bụng, cả đám miệng đầy mở đông, liếc nhìn qua cũng chỉ có Vương Lương vẫn đứng ở một bên, cũng không có ý tứ đi lên ăn, trong bụng đầy tiếng xì xào.

– Tốt rồi, chúng ta cũng nên đi.

Bạch Mi trưởng lão nói ra.

– Trưởng lão, ta đi tiểu tiện một chút.

Lục Lâm Thiên nói, lập tức lách mình đi vào rừng cây.

Lục Lâm Thiên đi tới phía sau một đại thụ che trời, một đạo hào quang màu vàng lóe lên nhảy lên vai Lục Lâm Thiên, đúng là tiểu Long.

Nghe thấy hương vị thịt trên miệng Lục Lâm Thiên, tiểu Long ngửi ngửi, loại mùi thơm này không thể dấu được tiểu Long.

– Đừng tìm, cho ngươi đây.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong tay xuất ra một khối thịt nướng.

Xuy xuy!

Tiểu Long mở miệng nhỏ nhắn trực tiếp nuốt khối thịt nướng lớn như lòng bàn tay vào bụng, thân hình của nó nhỏ hơn khối thịt, Lục Lâm Thiên hơi hoài nghi tiểu Long rốt cuộc tiêu hóa hết thế nào.

– Chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên nói xong, tiểu Long hiểu ý bò vào tay áo của hắn.

Lục Lâm Thiên trở lại bên cạnh mọi người, Nham Thứu đã bay lên không trung, mọi người nhảy lên Nham Thứu, lập tức tiếp tục xuất phát, một con lợn rừng kia mọi người cũng không có ăn hết, nhưng cũng không cách nào mang theo, số thịt còn lại sau khi mọi người rời đi, đám dã thú đã lao ra xâu xé sạch sẽ.

Trên lưng Nham Thứu, mọi người tiếp tục ngồi xuống, Lục Lâm Thiên cũng tiếp tục bắt đầu luyện hóa năng lượng trong người thành chân khí, một tia năng lượng bị Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa biến thành chân khí rót vào trong đan điền.

Thời gian như thế chậm rãi mà qua, trên lưng Nham Thứu mọi người đã quen rồi, một tầng hào quang sáng ngời bao phủ Lục Lâm Thiên, trong cơ thể không ngừng hấp thu luyện hóa chân khí.

Khi năng lượng chuyển hóa chân khí ngày càng ít, trong đan điền khí hải Lục Lâm Thiên, chân khí cũng càng ngày càng nhiều, loại tốc độ này vượt qua xa luyện hóa đan dược có thể so sánh.

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, thôn phệ chân khí đối phương so về thôn phệ đan dược, ít nhất cũng mạnh hơn gấp hai, nếu có thể thôn phệ chân khí như thế, tốc độ tăng tu vị của mình sẽ cực kỳ khủng bố, nhưng mà chuyện này cũng không dễ dàng, nếu bạo lộ công pháp của mình, như vậy sẽ có phiền toái lớn.

Chương 93: Sơn mạch Vụ Đô

Thời gian bảy ngày trôi qua nhanh chóng, lúc này hắn luyện hóa một tia năng lượng cuối cùng biến thành chân khí, trong đan điền khí hải Lục Lâm Thiên, chân khí vô cùng hùng hậu, đã tới điểm tới hạn, chỉ cần đột phá một tia là có thể đạt tới Vũ Sĩ lục trọng.

– Vậy mà không có đột phá tới Vũ Sĩ lục trọng.

Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, hắn phun ra một ngụm trọc khí, trong nội tâm rất kinh ngạc, năng lượng cần thiết độ phá Vũ Sĩ lục trọng còn lớn hơn suy nghĩ của mình nhiều.

Lục Lâm Thiên cũng không có thất vọng quá lớn, hiện tại chân khí của mình đã là Vũ Sĩ ngũ trọng đỉnh phong, chỉ cần ăn một viên Tăng Nguyên Đan thì có thể dễ dàng đột phá Vũ Sĩ lục trọng.

– Trước không vội vàng đột phá a.

Lục Lâm Thiên nghĩ trong lòng, nếu lần nữa đột phá đến Vũ Sĩ lục trọng, đến lúc đó ở trước mặt Bạch Mi trưởng lão chẳng biết phải giải thích thế nào, không tới nửa tháng lại đột phá tiếp, đến lúc đó khiến cho phiền toái của hắn không ít.

Mà Lục Lâm Thiên lúc này cũng nghĩ tới điểm này, chính mình phải như thế nào mới có thể tăng cường tu vị linh khí, linh vũ cùng đột phá mới được, cho dù hiện tại mình tu luyện vũ giả đạt tới Vũ Sĩ cửu trọng, cấp độ linh giả vẫn chỉ là Linh Sĩ nhất trọng, đến lúc đó càng không cách nào đột phá.

– Mọi người tiếp tục nghỉ ngơi một hồi a.

Bạch Mi trưởng lão mở hai mắt ra, trong miệng thổi một tiếng, hai con Nham Thứu lập tức kêu to, chậm rãi đáp xuống một sơn mạch.

– Trong vùng núi này có không ít dã thú, mọi người vất vả một chút, tìm chít món ăn dân dã, chúng ta ăn no ra lại xuất phát.

Bạch Mi trưởng lão nói ra, ánh mắt nhìn qua phía Lục Lâm Thiên.

Mọi người lập tức phân tán ra, Lục Lâm Thiên tìm một nơi không người, lại thả tiểu Long đi ra ngoài kiếm ăn, sau đó bắt một con thỏ rừng nặng mấy cân trở về.

Một lát sau, mọi người cũng có thu hoạch, bốn vị chấp sự mỗi người cầm về mấy món dân dã, Dương Diệu cầm theo hai con gà rừng.

Lục Thiếu Hổ, Vương Lương, Lục Vô Song, Độc Cô Băng Lan cũng không có tay không quay về.

Lục Lâm Thiên dò xét một chút, mọi người cầm theo đủ loại món dân dã, chủng loại cũng không ít.

Lúc này Lục Thiếu Hổ cùng Vương Lương hai người cũng học Lục Lâm Thiên nướng lợn rừng, bắt đầu đốt lửa, hai người này nướng con gà rừng và thỏ rừng, lại tìm được không ít hương diệp, cũng học rất nhanh.

Mà Dương Mạn, Dương Diệu hai tỷ muội được Vương Lương giựt giây, cũng tìm chỗ nướng hai con gà rừng, có Vương Lương hỗ trợ, hai nữ cũng không cần tự động thủ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhưng cũng không nóng nảy, lại thanh lý sạch nội tạng con dã thú của Tần Thiên Hạo, nhưng ngàn vạn không nhổ lông đi, bảo ba vị chấp sự hỗ trợ tìm chút ít củi lửa, bản thân hắn thì đi tìm quanh.

Sau một lát Lục Lâm Thiên tìm một nơi ngồi xổm xuống, dùng tay cầm một nắm bùn đất đưa lên mũi ngửi, mỉm cười, bùn đất này còn ướt át, có màu vàng, đúng là bùn đất mà Lục Lâm Thiên cần tìm.

Lập tức Lục Lâm Thiên đào không ít bùn đất màu vàng này tới trước mặt mọi người, đây chính là thứ không thể thiếu, mọi người thấy Lục Lâm Thiên tìm nhiều bùn đất như thế đều là kinh ngạc không thôi. Sau đó Lục Lâm Thiên cũng tìm không ít hương diệp về.

– Lâm Thiên, ngươi lấy nhiều bùn đất thế để làm gì?

Bạch Mi trưởng lão nói ra, thần sắc nghi hoặc hỏi.

– Trưởng lão, đây là bùn đất để làm đồ ăn, đợi tí nữa ngươi sẽ biết.

Lục Lâm Thiên nói ra.

Nói xong Lục Lâm Thiên trong ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, trước tiên lấy hương diệp bọc chung quanh gà rừng và thỏ rừng, sau đó lấy bùn đất bao bọc chúng lại, bao vây lấy hương diệp, cuối cùng biến thành đống bùn vàng.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên làm tất cả, tất cả mọi người càng nghi ngờ.

– Xong!

Lục Lâm Thiên cuối cùng đào vài cái hố ra, đem những con gà con thỏ rừng nhét vào bên dưới, cuối cùng trực tiếp đốt lửa ở phía trên

– Lâm Thiên, đệ làm thế không giống lần trước a,

Lục Vô Song hỏi.

Lục Lâm Thiên nói:

– Lần trước lợn rừng có vị mặn, cơ hồ tất cả có thể nướng lên, nhưng mà những gà rừng thỏ rừng này cũng không có vị mặn, chúng ta lại không có muối, tất nhiên là không thể nướng, vừa rồi ta tìm những bùn đất kia chính là có vị mặn, đến lúc đó vị mặn sẽ dung nhập vào món ăn.

– Thì ra là thế.

Mọi người xem như hiểu được, bắt đầu đốt lửa lên, hơn mười phút sau, Lục Lâm Thiên lại đào lên đã đảo một vòng, để tránh cho phía dưới không được nướng chín, sau đó tiếp tục đốt lửa.

Lúc này ở xa xa, đám người Vương Lương, Lục Thiếu Hổ, Dương Mạn, Dương Diệu đang nướng thịt rừng đã có mùi thơm bay lên, cũng thành khô vàng, bốn người hưng phấn không thôi, bắt đầu cầm lên gặm.

Mà bốn người vốn hưng phấn lại biến thành khó nhìn, tuy thịt vẫn tỏa hương khí ra bốn phía, nhưng là ăn vào vô vị, căn bản không có mùi vị gì đáng nói.

Bốn người đều nghi hoặc, rõ ràng phương pháp giống như Lục Lâm Thiên làm lần trước, nhưng mà nướng ra hương vị hoàn toàn khác biệt, bốn người từ nhỏ đều là thiếu gia tiểu thư cơm đưa tới miệng, tự nhiên là không hiểu ảo diệu của đồ nướng.

– Xong rồi, mọi người ăn đi.

Cảm giác đã tới lúc thịt chín đều rồi, Lục Lâm Thiên tắt củi lửa, đào bùn đất lên, khối bùn kia lúc này đã cứng rắn, phía trên có khe nứt chằng chịt, mùi thơm từ trong tỏa ra ngoài.

Phanh!

Lục Lâm Thiên ném bùn đất xuống đất, khối bùn chia năm xẻ bảy, hương khí tỏa ra các nơi, một con gà rừng mùi thơm mê người xuất hiện trước mặt mọi người, lông vũ trên người gà rừng đã bị bùn đất dính chặt, cùng rơi ra khỏi người con gà.

– Thơm quá ah.

Mọi người học bộ dáng Lục Lâm Thiên, cũng ném bùn đất xuống đất, gà rừng và thỏ rừng lộ ra, nhất thời hương khí tràn ngập chung quanh, mọi người nước miếng chảy ròng, không khách khí gặm thịt.

– Không nghĩ tới làm thế này lại ăn rất ngon, tiểu tử ngươi thật đúng là rất có nghề!

Bạch Mi trưởng lão nước miếng chảy ròng nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Mấy chấp sự cũng không có khách khí, lần này mọi người đều xuất lực, bắt đầu ăn càng không khách khí ngay cả Độc Cô Băng Lan, Lục Vô Song, Thúy Ngọc ba người cũng chẳng quan tâm dáng vẻ, ăn tới mức mỡ vàng dính đầy quanh miệng.

Sau một lát, mọi người ăn căng bụng, bộ dáng nuốt không trôi, mà đám người Vương Lương, Lục Thiếu Hổ, Dương Mạn sau khi ăn món ăn vô vị của mình vài miếng thì thật sự ăn không trôi.

– Hừ.

Dương Mạn nhìn Vương Lương hừ lạnh một tiếng, trong mắt bắn ra tia lửa, nếu không phải Vương Lương giựt giây, nàng làm sao phải chịu đói.

Sau khi ăn xong, Lục Lâm Thiên tìm cơ hội thu tiểu Long thu vào trong tay áo, tiểu Long mỗi lần đi ra ngoài đều có thể tự kiếm ăn.

– Tốt, chúng ta nên xuất phát thôi, nửa tháng rồi, tiếp qua một tháng chúng ta sẽ tới Vân Dương Tông.

Bạch Mi trưởng lão nói ra.

– Bạch trưởng lão, phía trước chính là thành Vụ Đô, chúng ta có nên vào thành nghỉ ngơi một chút hay không, cũng để chuẩn bị vượt qua Sơn mạch Vụ Đô.

Nữ chấp sự nhìn Bạch Mi trưởng lão nói ra.

Chương 94: Thiên Tàm Bảo Giáp

– Không, chúng ta không có nhiều thời gian, trực tiếp đi qua Sơn mạch Vụ Đô thôi.

Bạch Mi trưởng lão nói.

– Bạch trưởng lão, trực tiếp đi qua có thể gặp nguy hiểm.

Nữ chấp sự trung niên kia tiếp tục hỏi.

– Vân Dương Tông chúng ta không người nào dám chọc, không có việc gì, thành Vụ Đô những năm này cũng không xảy ra chuyện gì.

Bạch Mi trưởng lão nói xong, lập tức gọi hai Nham Thứu bay lên.

Mọi người nhảy lên Nham Thứu, tiếp tục xuất phát về phía Vân Dương Tông.

Bạch Mi trưởng lão vừa nói Sơn mạch Vụ Đô, Lục Lâm Thiên lại tò mò, liền nhớ chấp sự Vân Dương Tông nói nơi đó có nguy hiểm, Sơn mạch Vụ Đô rốt cuộc là nơi nào.

– Trưởng lão, Sơn mạch Vụ Đô là địa phương nào?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Sơn mạch Vụ Đô là sơn mạch nằm cạnh Cổ Vực, tại biên giới sơn mạch có một tòa thành gọi là thành Vụ Đô, chính là địa bàn của Vân Dương Tông, nhưng mà diện tích Sơn mạch Vụ Đô cực lớn, tình huống cũng hỗn loạn, ngẫu nhiên còn có có yêu thú xuất hiện, người bình thường là không dám đi vào Sơn mạch Vụ Đô.

Bạch Mi trưởng lão nói ra.

– Thì ra là thế.

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên cũng đã có nghe nói qua về Cổ Vực, tại Tàng Vũ Các của Lục gia có ghi lại, chung quanh Đại lục Linh Vũ còn có bốn đại lục khác, diện tích so với Đại lục Linh Vũ cũng không chênh lệch nhiều.

Phía đông Đại lục Linh Vũ có Đông hải thành Ma Vân, phía tây có Tây xuyên Cổ Vực, phía nam có Nam nguyên Tổ Yêu Lâm, đó là địa bàn của yêu thú, nhân loại tiến vào tuyệt đối khó mà còn sống rời đi, phương bắc có Linh hoàng nhai, chỗ đó chính là địa bàn của linh thú, nhân loại đi qua cũng dữ nhiều lành ít.

Mà trong đó, lớn nhất Đại lục Linh Vũ, Vân Dương Tông chính là một trong tam tông tứ môn của Đại lục Linh Vũ, tuy thế lực tam tông tứ môn vô cùng cường đại, nhưng cũng không cách nào va chạm với thành Ma Vân và Cổ Vực, về phần Tổ Yêu Lâm và Linh Hoàng Nhai, tam tông tứ môn không cần nghĩ, những yêu thú và linh thú kia không dễ chọc.

Bang bang…

Phía trước không xa đột nhiên có hai âm thanh nổ tung, lập tức hai cột khói lửa bắn lên trời, rơi lả tả ở phương xa, tuy là ban ngày nhưng nhìn rất chói mắt.

– Trưởng lão, là tín hiệu cầu viện của Vân Dương Tông chúng ta.

Trên Nham Thứu khác, một chấp sự lớn tiếng nói, lúc này sắc mặt mấy chấp sự, Bạch Mi trưởng lão, Lục Vô Song, Vương Lương, Dương Mạn biến hóa.

– Là ở phía trước, có người trong tông gặp phiền toái, chúng ta lập tức đi qua.

Bạch Mi trưởng lão lớn tiếng nói, khống chế Nham Thứu bay đi, vội vàng tiến về tới trước mặt, thần sắc ngưng trọng, đây chính là địa bàn của Vân Dương Tông, nếu như không gặp đại sự, người trong tông sẽ không dễ dàng phóng tín hiệu cầu viện.

– Gặp phải phiền toái sao?

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên suy tư, nhìn thấy thần sắc Bạch Mi trưởng lão thì phiền toái này không nhỏ, chính mình đến lúc đó cũng phải cẩn thận một chút mới được.

Trong sơn mạch, gió nhẹ thổi qua cành cây cứng rắn, giống như u hồn đang khoe nanh vuốt của mình, ngẫu nhiên có lá khô phiêu linh trong gió.

Chung quanh nơi này là một vách núi dốc đứng, mùi máu tươi nồng đậm phiêu đãng các nơi, trên mặt đất đã có thi thể hơn ba mươi người, vết máu loang lổ, từ ăn mặc có thể nhìn ra là hai thế lực.

– Vương Minh Nguyệt, ngươi cho rằng sẽ có người Vân Dương Tông đến sao, giao Thiên Tàm Bảo Giáp ra, ta tha cho ngươi một mạng.

Trên một sườn núi, một lão giả chừng năm mươi tuổi nhìn qua nam nhân chừng bốn mươi trước mặt, lão giả năm mươi tuổi mặc áo đen, trên trán có nếp nhăn thật sâu, hốc mắt hõm sâu vào, ánh mắt đầy lăng lệ âm lãnh.

Mà nam tử trung niên mặc áo bào màu trắng, lúc này vết máu loang lổ, phân không rõ ràng là máu của mình hay máu của người bị mình giết lưu lại, trong tay có một cây đại đao, phía trên còn có tơ máu chảy dài, khí tức toàn thân suy yếu nhìn chằm chằm vào lão giả áo đen trước mặt.

Sau lưng của hai người đều có người, sau lưng lão giả áo đen có ba nam tử trung niên, đều là một thân trang phục màu đen, trong mắt đầy lăng lệ, toàn thân sát khí cuồn cuộn, khí tức tỏa ra là do giết chóc quanh năm lưu lại, người bình thường tuyệt đối sẽ không có loại khí tức này.

Sau lưng nam tử trung niên còn có bảy thanh niên và một trung niên, khí tức suy yếu, rõ ràng là trải qua một hồi đại chiến.

Nam tử trung niên này, nếu ở trong thành Vụ Đô thì ai cũng nhận ra hắn, chính là ngoại môn trưởng lão của Vân Dương Tông, Vương Minh Nguyệt thành chủ thành Vụ Đô, sau lưng chính là đệ tử Vân Dương Tông.

– Hỏa Âm Quái, đây là địa bàn Vân Dương Tông của ta, đoạt đồ của Vân Dương Tông, Vân Dương Tông sẽ không bỏ qua cho ngươi, thức thời thì rời đi, ta có thể không truy cứu việc này.

Trong mắt Vương Minh Nguyệt bắn tinh quang nhìn qua lão giả áo đen..

– Khặc khặc, dùng Vân Dương Tông tới dọa ta, ngươi đừng quên, trong Cổ Vực cũng không phải là địa bàn của Vân Dương Tông, cho dù nơi này là Sơn mạch Vụ Đô, Vân Dương Tông ngươi được coi là cái gì?

Lão giả áo đen cười lạnh nói:

– Thiên Tàm Bảo Giáp cũng không phải là vật của Vân Dương Tông các ngươi, ai đạt được chính là của người đó, ngươi thức thời thì giao ra đây, nếu không chỉ có chết.

– Muốn Thiên Tàm Bảo Giáp, nằm mơ đi, trừ phi ta chết.

Vương Minh Nguyệt lạnh nhạt nói, trường đao trong tay quét ngang, chân khí run run, Thiên Tàm Bảo Giáp này hắn không buông tha.

– Kiệt, vậy đi chết hết đi.

Lão giả áo đen cười lạnh một tiếng, trong mắt bắn ra hào quang lăng lệ, trong tay có chân khí nóng bỏng bắn ra ngoài, lập tức lao thẳng tới Vương Minh Nguyệt.

Sau khi lão giả áo đen phát động công kích, sau lưng lão giả áo đen có ba nam tử trung niên cũng sát khí cuồn cuộn, tấn công mấy đệ tử Vân Dương Tông, trong lúc nhất thời chân khí kích động, mấy đệ tử Vân Dương Tông đều có thực lực Vũ Sư, nhưng mà thực lực của ba nam tử trung niên thì mạnh hơn nhiều.

Nhìn thấy Hỏa Âm Quái đánh tới, Vương Minh Nguyệt đột nhiên bay lên không, vừa lúc tránh né công kích của Hỏa Âm Quái.

Hỏa Âm Quái cười lạnh, dường như sớm có chuẩn bị, lúc Vương Minh Nguyệt thả người bay lên thì ngưng kết thủ ấn, trong tay phải có khí tức hỏa diễm nồng đậm đánh thẳng vào Vương Minh Nguyệt, Hỏa Âm Quái chính là vũ giả hỏa hệ, trong hỏa diễm lại còn mang theo mùi hôi thối nhàn nhạt, không giống với hỏa diễm bình thường.

Vương Minh Nguyệt đang ở giữa không trung, thân ảnh lập tức vòng qua vòng lại, thân thể lăng không biến mất tại chỗ, sau một khắc sau lưng Hỏa Âm Quái có ánh đao chém xuống, đao mang quét ngang, tiếng xé gió bén nhọn vang lên, không khí chung quanh chấn động mạnh.

– Lùi cho ta!

Một đao kia Hỏa Âm Quái cũng không cảm thấy có gì ngoài ý muốn, thân hình hơi nghiêng, thủ ấn trong tay biến hóa, một đạo chưởng ấn màu đỏ đánh tới, lập tức đánh vào đao mang, nhiệt độ không gian chung quanh tăng vọt, trở nên vô cùng nóng bỏng.

Phanh…

Không gian nổ vang, hỏa diễm vẩy ra, đao mang lập tức hóa thành hư vô.

Chương 95: Kịch chiến, uy hiếp

Trên không trung, một đạo thân ảnh bay ngược ra sau, rơi xuống mặt đất lảo đảo lui lại liên tiếp, chính là Vương Minh Nguyệt, từ tình huống giao thủ mà nhìn, Vương Minh Nguyệt sau chiêu này đã bị áp chế sít sao.

– Chân khí của ngươi đã tiêu hao hầu như không còn rồi, giờ ngươi đã không phải là đối thủ của ta.

Hỏa Âm Quái quát lên một tiếng, mũi chân điểm một cái, chân khí đảo quanh người, lập tức lao thẳng tới.

– Vương Minh Nguyệt, nhìn ngươi có thể chèo chống thêm mấy chiêu.

Tay của Hỏa Âm Quái nóng bỏng ngưng tụ hỏa diễm thành vô số quyền, trong khoảnh khắc đã bao phủ lấy Vương Minh Nguyệt.

– Không xong.

Thần sắc Vương Minh Nguyệt trầm xuống, thực lực Hỏa Âm Quái này còn trên hắn một ít, tăng thêm lúc này hắn tiêu hao hầu như không còn, căn bản không phải đối thủ của người ta, tuy vừa vặn thả tín hiệu cứu viện, thế nhưng mà ở đây căn bản không có người Vân Dương Tông nào khác, người ở thành Vụ Đô muốn chạy đến cũng không kịp, thứ hai thành Vụ Đô cũng không có thực lực ngăn cản cường giả như Hỏa Âm Quái.

Ự…c…

Vào thời điểm này trên không trung có tiếng yêu thú truyền tới, nghe âm thanh này, trong mắt Vương Minh Nguyệt đầy vẻ kinh hỉ, đây chính là âm thanh của Nham Thứu trong tông.

– Ta tưởng rằng là ai, thì ra là Hỏa Âm Quái.

Trên không trung có tiếng hét to, đúng là Bạch Mi trưởng lão, vừa nói xong một đạo thân ảnh lao xuống, còn có một thanh trường kiếm màu vàng trống rỗng xuất hiện, vô thanh vô tức chém ra hơn mười đạo kiếm quang, kiếm khí lăng lệ cách trở không khí, gào thét đâm về phía Hỏa Âm Quái.

Hỏa Âm Quái cảm giác kiếm khí lăng lệ thấu xương chém tới, thần sắc lập tức cả kinh, quyền pháp biến hóa, vô số quyền ảnh nóng bức bao phủ kiếm khí, thân hình cấp tốc lui nhanh lại.

Vô số quyền ảnh ngăn cản, thủ ấn Bạch Mi trưởng lão biến đổi, kiếm khí lại biến hóa, chỉ thấy kiếm khí liên tục rung rung, giống như mặt nước rung động đánh thẳng vào vô số quyền ảnh, công kích của Hỏa Âm Quái bị đánh nát.

Trong nháy mắt này, hai Nham Thứu cả kinh xoay quanh trên không, mọi người lập tức nhảy xuống, mấy chấp sự Vân Dương Tông cũng lao tới tấn công ba tên nam tử trung niên.

Đạp đạp…

Hỏa Âm Quái lảo đảo lui ra phía sau mấy bước, nhìn chằm chằm vào Bạch Mi trưởng lão vừa xuất hiện, thần sắc trầm xuống:

– Bạch Mi, không nghĩ tới ngươi cũng ở nơi đây.

– Bạch Mi huynh, ngươi tới thật đúng lúc, Hỏa Âm Quái muốn đoạt Thiên Tàm Bảo Giáp, nếu ngươi tới chậm một bước thì phiền toái rồi.

Vương Minh Nguyệt nhìn thấy người tới là Bạch Mi trưởng lão, rốt cuộc trong nội tâm cũng thả lỏng, hắn và Bạch Mi tuy là trưởng lão ngoại môn, nhưng thực lực của Bạch mi còn trên cả hắn, cũng không dưới Hỏa Âm Quái.

– Thiên Tàm Bảo Giáp.

Thần sắc Bạch Mi trưởng lão nghi hoặc.

– Chuyện nói rất dài dòng, lần này ta tự mình mang theo không ít người tiến vào Sơn mạch Vụ Đô, vừa mới đạt được Thiên Tàm Bảo

Giáp thì không nghĩ tới bị Hỏa Âm Quái quấn lấy.

Vương Minh Nguyệt nói.

– Nói nhảm, Thiên Tàm Bảo Giáp người có thực lực thì đạt được, ta vì cái gì không thể có được.

Hỏa Âm Quái lạnh nhạt nói.

– Tốt cho Hỏa Âm Quái, đồ vật Vân Dương Tông đạt được mà còn dám đoạt lấy, cho ta xem xem, thực lực ngươi có đủ hay không.

Bạch Mi trưởng lão quát một tiếng, nhìn thấy thi thể đệ tử Vân Dương Tông trên mặt đất, ánh mắt phát lạnh, thủ ấn kết xuất, lập tức trường kiếm màu vàng rời tay, như thiểm điện bổ về hóa Hỏa Âm Quái, thân kiếm kêu ông ông, trên thân trường kiếm tràn ngập hào quang màu vàng, từ xa nhìn lại chẳng khác gì một con rắn vàng đánh tới.

– Bạch Mi, chẳng lẽ ta lại sợ ngươi, ta đúng là muốn nhìn Vân Dương Tông mạnh bao nhiêu.

Hỏa Âm Quái quát một tiếng, cũng không biết hắn thi triển vũ kỹ gì, có hơn mười hỏa cầu lớn như nắm tay lập tức bao phủ trường kiếm màu vàng.

Trong lúc nhất thời chân khí tràn ngập, chung quanh là đá vụn và bụi mù tung bay, Lục Lâm Thiên ở xa nhìn qua hai người giao thủ với nhau, Bạch Mi trưởng lão và Hỏa Âm Quái thực lực đều là cường giả Vũ Phách, luận thực lực hẳn là Vũ Phách lục trọng trở lên, là cường giả chính thức, vừa ra tay đã có tiếng nổ liên tục.

Mọi người đã sớm được Bạch Mi trưởng lão phân phó, không có tùy tiện tới gần, chỉ có thể đứng ở xa xa quan sát.

Mà bốn chấp sự Vân Dương Tông nhanh chóng giao chiến với ba đại hán kia, bốn chấp sự Vân Dương Tông chiếm cứ thượng phong, thực lực của bốn chấp sự chừng Vũ Sư bát trọng, Vũ Sư cửu trọng, mà ba đại hán trang phục màu đen kia yếu hơn một chút, nhân số cũng ít hơn nên tràn đầy nguy cơ.

Lục Lâm Thiên cảm thấy hứng thú chính là Bạch Mi trưởng lão giao thủ với Hỏa Âm Quái, hai người này mới là cường giả, hai người này giao thủ mới kịch liệt.

Lập tức, Hỏa Âm Quái ngưng tụ hơn mười hỏa cầu bị Bạch Mi trưởng lão thúc dục trường kiếm màu vàng đánh ra một bóng kiếm, kiếm khí lăng lệ lướt qua đánh nát hỏa cầu, trường kiếm nhanh chóng lướt ngang.

Bạch Mi trưởng lão tá trợ thân pháp trùng kích và thủ ấn biến ảo liên tục, vài đạo kiếm khí phong nhận thật nhỏ đã rời kiếm bay ra, cắt vào cổ của Hỏa Âm Quái.

Thần sắc Hỏa Âm Quái trầm xuống, thân ảnh không chậm chút nào, nhanh chóng lùi lại, cương khí bao phủ toàn thân, mấy đạo kiếm khí phong nhận kia đυ.ng vào cương khí phòng hộ của hắn, tiêu tán trong vô hình.

Mà sau khi chống cự kiếm khí phong nhận, thần sắc Hỏa Âm Quái ngưng trọng lên, cánh tay biến hóa, khí kình mang theo quyền kình đánh thẳng tới, nện thẳng vào Bạch Mi trưởng lão, khí kình áp bách làm không khí nổ vang không ngớt.

Dường như Bạch Mi trưởng lão cũng không dám khinh thường, cảm nhận được khí kình ép tới, thủ ấn nhanh chóng biến đổi, trường kiếm màu vàng đánh ra, trường kiếm lưu lại vòng cung màu vàng trong không khí, mũi kiếm sắc bén như xuyên thủng tất cả va chạm với quyền đầu của Hỏa Âm Quái.

Cả hai chạm vào nhau, công kích mạnh mẽ làm cho mặt đất sinh ra gợn sóng và đá vụn bay tứ tung, không khí thừa nhận áp lực to lớn, cuối cùng không chịu nổi đã nổ tung.

Bang bang…

Không gian sinh ra tiếng nổ cực kỳ to lớn, trong phạm vi mấy chục mét đá vụn bắn tứ tung, phạm vi này biến thành hố sâu, hai đạo thân ảnh đồng thời lui ra sau.

– Bạch Mi, thực lực quả nhiên không tệ, nhưng mà Thiên Tàm Bảo Giáp ta phải đạt được, giao Thiên Tàm Bảo Giáp ra, ta lập tức đi ngay.

Hỏa Âm Quái nói.

– Chê cười, ngươi có thực lực kia sao.

Bạch Mi trưởng lão nói.

– Khặc khặc, vậy thì tốt, đó là mấy đệ tử mới của Vân Dương Tông a, thiên phú có lẽ không tệ, chết rất đáng tiếc, không giao Thiên Tàm Bảo Giáp ra, ta không làm gì được ngươi, nhưng mà chặn đánh bọn chúng, ngươi cảm thấy ta có thể làm được hay không?

Hỏa Âm Quái cười âm trầm, ánh mắt nhìn chằm chằm vào đám người Lục Lâm Thiên, Lục Vô Song, Dương Mạn.

– Hỏa Âm Quái ngươi dám, đến lúc đó cho dù ngươi chạy trốn vào trong Cổ Vực, Vân Dương Tông cũng không bỏ qua cho ngươi.

Bạch Mi trưởng lão lập tức quát to, trong lòng tự nhiên biết rõ, thực lực Hỏa Âm Quái không kém hơn hắn nhiều lắm, nếu Hỏa Âm Quái một lòng muốn đối phó những đệ tử mới, bọn họ không cách nào làm được.

Chương 96: Chịu khổ bị bắt

– Ta hỏi các ngươi lần cuối cùng, giao Thiên Tàm Bảo Giáp ra hay không.

Hỏa Âm Quái nói.

– Nằm mơ, bảo vật như Thiên Tàm Bảo Giáp ngươi còn chưa có tư cách có được.

Bạch Mi trưởng lão lạnh nhạt nói một tiếng.

– Vậy đừng trách ta không khách khí.

Hỏa Âm Quái Âm Lệ vừa quát, thân ảnh quát lên, lập tức lướt tới đám đệ tử mới Lục Lâm Thiên bên kia.

– Ngươi dám.

Bạch Mi trưởng lão hét lớn một tiếng, Vương Minh Nguyệt thân ảnh như điện, hai người một đao một kiếm trực tiếp bổ vào Hỏa Âm Quái, hai công kích xé rách không khí sinh ra tiếng nổ ầm ầm.

Hỏa Âm Quái nhíu mày, bàn chân khẽ giậm vào hư không, một đạo chân khí nóng bỏng từ chân truyền ra ngoài, thân ảnh lập tức nhanh hơn mấy phần, đồng thời vung tay đánh ra hỏa cầu to hai mét vào người Bạch Mi trưởng lão cùng Vương Minh Nguyệt.

– Phá…

Hai người một đao một kiếm dễ dàng đánh xuyên qua hỏa cầu, nhưng mà chỉ trong tích tắc này, thân ảnh Hỏa Âm Quái đã lao thẳng tới đám người Lục Lâm Thiên.

– Các ngươi cẩn thận, đi mau.

Bạch Mi trưởng lão hét lớn một tiếng, thân ảnh lao tới, thủ ấn biến hóa, không gian tràn ngập chân khí, bảo kiếm màu vàng rời tay hóa thành một đạo hào quang màu vàng, như thiểm điện đâm về phía Hỏa Âm Quái.

Kiếm khí mang theo âm thanh xé gió, không khí chung quanh chấn động mạnh mẽ, một kiếm này đã là toàn lực của Bạch Mi trưởng lão.

– Đi mau, chúng ta không phải đối thủ.

Lục Vô Song lớn tiếng nói, tất cả người bên này đều nhìn thấy, lập tức chạy trốn thật nhanh.

Lục Lâm Thiên cũng không ngoại lệ, không nghĩ tới Hỏa Âm Quái lại chọn ra tay với đệ tử mới của Vân Dương Tông, thân ảnh nhanh chóng lao đi bỏ trốn, nếu rơi vào trong tay Hỏa Âm Quái, kết cục có thể nghĩ, nhất định không phải là kết quả tốt gì.

– Hỏa Ảnh Chỉ.

Nhìn thấy một kiếm của Bạch Mi trưởng lão ở sau lưng, Hỏa Âm Quái khẽ quát một tiếng, mũi chân điểm nhẹ hư không, một đạo chân khí rung động truyền vào chân, thủ ấn biến hóa, bấm tay bắn ra, năm đạo năng lượng mạnh mẽ bắn ra ngoài, bắn thẳng vào kiếm quang của Bạch Mi trưởng lão.

Ngay vào lúc này, Hỏa Âm Quái nhanh chóng lao tới trước, năm chỉ mạnh mẽ bắn xuyên qua hư không, thoáng cái đã đυ.ng vào kiếm quang của Bạch Mi trưởng lão.

Keng keng…

Trong thời gian cực ngắn, kiếm quang bị năm chỉ ngăn cản, tuy năm chỉ không cách nào phá vỡ kiếm quang nhưng vẫn đánh nó dạt ra, không cách nào tiếp tục công kích Hỏa Âm Quái.

– Trước bắt ngươi khai đao a.

Thân ảnh Hỏa Âm Quái xuất hiện sau lưng Tần Thiên Hạo, trong mọi người Tần Thiên Hạo thân là linh giả, ở phương diện tốc độ chậm nhất cho nên rơi lại sau cùng.

Một chưởng ngưng tụ trước người Hỏa Âm Quái, đánh thẳng xuống.

– Phá!

Cũng vào thời điểm này, một đạo đao quang của Vương Minh Nguyệt cũng chém tới, bảo hộ trước người Tần Thiên Hạo.

– Ta xem ngươi có thể bảo hộ mấy người.

Hỏa Âm Quái cười âm trầm, thủ ấn lập tức ngưng kết đánh ra mấy đạo công kích, chưởng ấn mang theo hỏa diễm xé rách không gian, lại công kích vào Lục Thiếu Hổ cách Tần Thiên Hạo không xa.

– Cẩn thận!

Thủ ấn của Bạch Mi trưởng lão biến hóa, trường kiếm màu vàng vạch phá không khí đánh thẳng vào Hỏa Âm Quái.

– Hừ.

Hỏa Âm Quái hừ lạnh một tiếng, thủ ấn biến hóa, năm đạo chỉ quang nóng bỏng đánh ra, thân ảnh của hắn nhanh chóng lui lại, mà năm đạo chỉ ấn kia ngăn cản bốn đạo kiếm quang của Bạch Mi trưởng lão đánh ra, dây dưa với nhau, thừa một đạo cắt qua mặt ngoài thân thể Lục Thiếu Hổ, khí kình nóng bỏng này làm làn da Lục Thiếu Hổ đau đớn, hắn lảo đảo lui ra phía sau, lập tức ngã nhào trên đất lên, bị dọa đổ mồ hôi lạnh.

– Khặc khặc, Bạch Mi, ta xem ngươi có thể cứu bao nhiêu người.

Hỏa Âm Quái cười âm trầm, thân ảnh của hắn xoay tròn trên không trung, giống như một cơn gió mang theo chân khí màu đỏ, thân hình vô cùng nhẹ nhàng đạp xuống đất, chân khí dồn vào chân, dựa thế lao đi lần nữa, thân ảnh của hắn như quỷ mi lao thẳng về phía trước, mục tiêu của Hỏa Âm Quái lúc này là Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đã sớm thừa cơ lùi lại thật nhanh, lúc này thấy Hỏa

Âm Quái phóng tới chính mình, thần sắc kinh hãi, trong lòng rất rõ thực lực bản thân, dùng thực lực của mình bây giờ, căn bản không cách nào chống lại cường giả như Hỏa Âm Quái.

Chân khí tuôn ra tới mức tận cùng, Lục Lâm Thiên chỉ có lựa chọn duy nhất là bỏ trốn.

– Lâm Thiên cẩn thận!

Cách đó không xa, Lục Vô Song thất sắc, không có do dự chút nào, thân hình uyển chuyển xẹt qua, chân khí tuôn trào, bàn tay như vung ra, Thanh Nguyệt Kiếm nhanh chóng chém thẳng về phía Hỏa Âm Quái.

– Không biết tự lượng sức mình.

Hỏa Âm Quái lạnh quát một tiếng, khóe mắt nhìn qua kiếm quang đang lao tới, thân ở giữa không trung, chân khí đột nhiên tăng vọt, một đạo năng lượng cực nóng phóng ra ngoài, ngưng tụ vào ngón tay, một chỉ mạnh mẽ đánh thẳng vào Thanh Nguyệt Kiếm.

Bành!

Cả hai tiếp xúc, trên không trung có tiếng nổ vang xuất hiện, Thanh Nguyệt Kiếm rơi xuống đất, cũng trong nháy mắt này, thân ảnh Hỏa Âm Quái cũng không tiếp đất, phất tay đánh ra một hỏa cầu về phía Lục Vô Song.

– Vô Song tỷ coi chừng.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên kinh hãi, Lục Vô Song là vì cứu mình mà gặp phiền toái, thực lực Lục Vô Song tuyệt đối không cách nào chống lại Hỏa Âm Quái.

– Thanh Linh Khải Giáp.

Lục Lâm Thiên hiện tại không có thời gian do dự, lập tức bố trí Thanh Linh Khải Giáp, quanh thân xuất hiện vô số lân phiến màu vàng che đậy thân thể, hắn lao tới.

– Khai sơn chưởng.

Chân khí tuôn trào, một đạo chưởng ấn màu vàng nhạt đánh ra ngoài, tuy khí kình mang theo tiếng xé gió, nhưng so với công kích của Hỏa Âm Quái, Bạch Mi trưởng lão thì khí thế kém đi rất nhiều.

Hỏa Âm Quái đột nhiên cảm thấy sau lưng có công kích, quay đầu lại cười lạnh, căn bản cũng không có để ý nhiều, đối phương chỉ là một Vũ Sĩ mà thôi, ở trước mặt hắn chẳng khác gì con kiến, không cần quan tâm.

Sắc mặt Hỏa Âm Quái trầm xuống, sau lưng Lục Lâm Thiên, Bạch Mi trưởng lão đã lao tới trước.

– Hừ, tiểu tử, tới đây cho ta!

Thần sắc Hỏa Âm Quái trầm xuống, thân ảnh như thiểm điện biến mất tại chỗ.

Lục Lâm Thiên ngưng tụ Khai Sơn Chưởng đánh tới, trong nội tâm lập tức cảm giác được không tốt, đang muốn lui lại thật nhanh, một giọng nói đã vang lên bên tai.

– Tiểu tử, thành thật một chút.

Cũng vào lúc này, Lục Lâm Thiên cảm giác Hỏa Âm Quái đánh vài chỉ vào người của mình, chân khí toàn thân lập tức bị ngăn cản, thân hình đã không cách nào nhúc nhích.

– Hỏa Âm Quái, ngươi mau thả người ra, nếu không Vân Dương Tông ta sẽ không để yên cho ngươi.

Bạch Mi trưởng lão hét lớn một tiếng, thần sắc ngưng trọng lên.

– Lâm Thiên.

Lục Vô Song thất kinh, hoa dung thất sắc.

Lúc này đám người Tần Thiên Hạo, Độc Cô Băng Lan, Thúy Ngọc, Dương Diệu sắc mặt đầy ngưng trọng, nhìn thấy Lục Lâm Thiên rơi vào trong tay Hỏa Âm Quái, cũng chỉ có Lục Thiếu Hổ là cười lạnh mà thôi.

Lục Lâm Thiên giờ phút này trong lòng vô cùng bối rối, mình cũng không muốn chết, nhưng thực lực Hỏa Âm Quái quá mạnh mẽ, bản thân mình căn bản không có khả năng phản kháng, ba đường kinh mạch trong cơ thể đang bị chân khí của Hỏa Âm Quái phong tỏa, chân khí của hắn không cách nào lưu động như ý.

Chương 97: Thừa cơ đánh lén

– Âm Dương Linh Vũ Quyết.

Trong lòng Lục Lâm Thiên âm thầm vận khí Âm Dương Linh Vũ Quyết, Hỏa Âm Quái dùng chân khí phong tỏa kinh mạch huyệt đạo của mình, mà Âm Dương Linh Vũ Quyết có thể luyện hóa bất luận năng lượng chân khí gì, nói không chừng có thể luyện hóa ba đạo chân khí này.

– Thực sự có thể.

Lập tức vận khí Âm Dương Linh Vũ Quyết, Lục Lâm Thiên cảm giác được ba đạo chân khí nhanh chóng bị Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa, trong nội tâm mừng thầm, bắt đầu âm thầm luyện hóa, ba đạo chân khí này không phải rất lớn, muốn luyện hóa có lẽ không cần bao nhiêu thời gian.

– Bạch Mi, giao Thiên Tàm Bảo Giáp ra, ta thả người, nếu không tiểu tử này chết chắc rồi.

Hỏa Âm Quái nhìn chằm chằm vào Bạch Mi trưởng lão nói.

– Hỏa Âm Quái, ngươi thực muốn khiêu chiến Vân Dương Tông sao.

Bạch Mi trưởng lão lạnh nhạt nói một tiếng, muốn giao Thiên Tàm Bảo Giáp ra, đây là không có khả năng, Thiên Tàm Bảo Giáp không phải vật bình thường, làm gì dễ dàng giao ra, thế nhưng mà Lục Lâm Thiên là vũ giả tam hệ, lần này vào Vân Dương Tông, muốn trở thành đệ tử thân truyền cũng tuyệt đối không phải việc khó gì, Vân Dương Tông, từ trước tới nay rất xem trọng đệ tử thân truyền, giữa hai việc này, Bạch Mi trưởng lão cân nhắc không được, nhưng tương đối mà nói, Thiên Tàm Bảo Giáp chỉ có một kiện, mà đệ tử thiên phú tốt, Vân Dương Tông có rất nhiều, nhưng không đến thời khắc cuối cùng, Bạch Mi trưởng lão tự nhiên sẽ không buông tha Lục Lâm Thiên.

– Bạch Mi, Vân Dương Tông còn không có sờ tới Sơn mạch Vụ Đô và Cổ Vực, đừng cầm Vân Dương Tông dọa ta nữa, ta hỏi lần cuối cùng, giao Thiên Tàm Bảo Giáp hay không, nếu không, tiểu tử này chết chắc, ta không ngại giết tiểu tử này đâu.

Hỏa Âm Quái lạnh nhạt nói một tiếng.

– Hỏa Âm Quái, Thiên Tàm Bảo Giáp là không thể nào, ngươi nên biết giá trị của Thiên Tàm Bảo Giáp, như vậy đi, thả người trong tay ngươi ta, Vân Dương Tông ta nguyện ý cho ngươi một viên đan dược tứ phẩm.

Bạch Mi trưởng lão nói, một viên đan dược tứ phẩm có giá trị bất phàm.

– Một viên đan dược tứ phẩm là không tệ, xem ra tiểu tử này Vân Dương Tông ngươi rất coi trọng a, ta càng không thả người.

Hỏa Âm Quái cười nói, một viên đan dược tứ phẩm xem như không ít, đan dược này so với Thiên Tàm Bảo Giáp, một viên đan dược tứ phẩm vẫn xem như còn đắt hơn.

– Hỏa Âm Quái, ngươi nên biết điều thấy tốt thì lấy a, nếu không cho dù ngươi chạy đến chân trời góc biển, cường giả trong Vân Dương Tông ta vẫn ra tay tru sát ngươi.

Vương Minh Nguyệt lạnh nhạt nói một tiếng.

– Hừ, ngươi không cần lo lắng cho ta, ta chỉ muốn Thiên Tàm Bảo Giáp.

Hỏa Âm Quái nói.

Thần sắc Lục Lâm Thiên không có biến đổi, Âm Dương Linh Vũ Quyết trong người đang luyện hóa, ba đạo chân khí kia đã bị luyện hóa xong, ba đạo chân khí này vừa luyện hóa xong Lục Lâm Thiên đạt được một ít chỗ tốt, chân khí trong cơ thể có tăng cường, nếu chân khí mạnh hơn một tia, chính mình sẽ lập tức đột phá đến Vũ Sĩ lục trọng.

– Trưởng lão, ngươi nhất định phải cứu Lâm Thiên.

Lục Vô Song nhìn Bạch Mi trưởng lão sốt ruột nói, thần sắc vẫn vô cùng lo lắng.

– Vô Song, ta sẽ hết sức, Lâm Thiên là con của Lục Trung, ta cũng không thể không cứu, nhưng mà Thiên Tàm Bảo Giáp quá trọng yếu, không thể giao ra được.

Bạch Mi trưởng lão nói.

– Bạch Mi, kiên nhẫn của ta là có hạn.

Hỏa Âm Quái đã có chút không nhịn được.

– Hỏa Âm Quái, người của ngươi cũng trong tay chúng ta, chúng ta đổi người chứ?

Lúc này sau lưng Bạch Mi trưởng lão, bốn chấp sự đã bắt được một đại hán áo đen, hai tên còn lại đã bị người Vân Dương Tông đánh chết.

– Hỏa Âm huynh, cứu ta.

Đại hán áo đen cầu khẩn, ai cũng không muốn chết.

– Hừ, thực lực không đủ, còn sống dùng làm gì?

Hỏa Âm Quái đạm mạc nói, trong tay ngưng tụ khí kình lập tức lướt tới đại hán bị Vân Dương Tông bắt.

Xùy!

Trước ngực đại hán này có hỏa diễm lướt tới, một lỗ máu hiển hiện, tên đại hán áo đen này nhìn chằm chằm vào Hỏa Âm Quái, trong mắt không cam lòng té trên mặt đất.

– Thật ác độc.

Người Vân Dương Tông cũng không ngờ Hỏa Âm Quái lại ra tay hung ác với người mình như thế, vốn còn muốn dùng người này để áp chế Hỏa Âm Quái, không nghĩ tới Hỏa Âm Quái căn bản không đặt trong lòng.

Không thể tiếp tục, nếu không sẽ chết chắc, phải mạo hiểm thử một lần.

Bạch Mi trưởng lão nhìn chầm chầm vào Hỏa Âm Quái, lúc này cũng vô kế khả thi, đột nhiên Bạch Mi trưởng lão nhìn thấy Lục Lâm Thiên đang nháy mắt, dường như đang nói gì đó với mình.

– Bạch Mi, ta không có kiên nhẫn, nếu không giao Thiên Tàm Bảo Giáp ra, ta liền giết tiểu tử này, sau đó người ở đây ta chậm rãi đánh chết, nhìn ngươi có thể bảo vệ mấy người.

Hỏa Âm Quái lạnh nhạt nói.

– Nộ Diễm Quyền.

Hỏa Âm Quái còn chưa dứt lời, ngay trong nháy mắt này chân khí của Lục Lâm Thiên chấn động, chân khí nóng bỏng lao ra ngoài, Hỏa Âm Quái vẫn đang áp chế mình nên ở gần trong gang tấc, Nộ Diễm Quyền đánh ra sau đó thân hình lui nhanh.

Hỏa Âm Quái căn bản cũng không có nghĩ đến người bị mình phong bế kinh mạch lại có thể khôi phục nhanh chóng, mặc dù nói một Vũ Sĩ công kích không cách nào trọng thương hắn, nhưng nếu gần trong gang tấc trúng một quyền này tự nhiên cũng không dễ chịu, thân hình lui lại né tránh, đồng thời hét lớn một tiếng:

– Thì ra là vũ giả song hệ, tiểu tử muốn chết.

Sắc mặt Hỏa Âm Quái biến hóa, mũi chân điểm vào mặt đất, thân thể giống như trượt dài, lui ra sau mười mét, vừa mới tránh né một quyền của Lục Lâm Thiên.

Oanh!

Nộ Diễm Quyền của Lục Lâm Thiên nện vào vị trí đặt chân của Hỏa Âm Quái, lập tức một tiếng vang xuất hiện, đá vụn bay lên, từng đạo khe hở lan tràn ra chung quanh, hỏa diễm bắn ra ngoài, một quyền này Lục Lâm Thiên đã dùng toàn lực, nhưng không thể làm gì được Hỏa Âm Quái.

Mà cũng trong nháy mắt này, thân hình Hỏa Âm Quái lướt tới, lao thẳng tới Lục Lâm Thiên, trong mắt của hắn đầy sát ý.

– Hỏa Âm Quái, ăn một chưởng của ta.

Cũng vào lúc này, Bạch Mi trưởng lão sớm chú ý tới Lục Lâm Thiên nháy mắt, tuy kinh ngạc Lục Lâm Thiên làm sao có thể giải kinh mạch bị phong bế, nhưng mà hắn vẫn lao tới thật nhanh, chưởng phong lăng lệ đánh ra, quét qua mặt đất, cát đá bay tứ tung, đem tầng đất đá bị quét bay lên cao.

Trong thời gian này, đồng tử Bạch Mi trưởng lão hơi co lại, chân khí toàn thân đột nhiên tăng vọt, một đạo thủ ấn ngưng tụ chưởng ấn màu vàng đánh thẳng vào Hỏa Âm Quái.

– Bạch Mi, hôm nay ta muốn giết tiểu tử này.

Dường như Hỏa Âm Quái đã bị Lục Lâm Thiên chọc giận, cười lạnh xông lên, không ngờ lại không thèm để ý sau lưng bị Bạch Mi trưởng lão công kích, thân ảnh đột nhiên lao nhanh tới, tốc độ khủng bố như điện quang lóe lên, mấy bóng dáng hư ảo hiển hiện, nhanh chóng tiếp cận Lục Lâm Thiên, hắn đánh ra một chưởng, trực tiếp đập vào người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên căn bản không thể tránh né, bởi vì thực lực chênh lệch quá lớn, tốc độ cũng kém nhau quá xa, vốn tưởng rằng có thể thừa cơ đào thoát, không nghĩ tới tốc độ của Hỏa Âm Quái lại còn khủng bố như vậy, mà xui xẻo nhất là, nếu lui ra phía sau là vách núi, căn bản không có đường lui nữa.

Chương 98: Rơi xuống vách núi

XÍU…UU!.

Không do dự, Lục Lâm Thiên hất tay áo lên, một đạo thiểm điện màu vàng nhạt lóe lên, đạo hào quang màu vàng nhạt này không biết là cái gì lại xuyên qua chưởng ấn của Hỏa Âm Quái, lập tức bắn thẳng vào Hỏa Âm Quái.

– Yêu thú.

Tốc độ vô cùng nhanh chóng, chỉ có Hỏa Âm Quái đang ở chính diện là nhìn rõ ràng, đạo hào quang màu vàng nhạt này chính là yêu thú loại rắn.

Có thể trực tiếp xuyên thấu qua chưởng ấn của mình, thần sắc Hỏa Âm Quái hoảng hốt, yêu thú này tuyệt đối không phải thứ tầm thường, hắn không dám chủ quan, đánh ra một chưởng, một đạo hỏa diễm đánh tới công kích yêu thú kia.

Xuy xuy.

Yêu thú có hào quang màu vàng nhạt này tất nhiên chính là tiểu Long, lúc này nó nhìn thấy một chưởng đánh tới, cái miệng nhỏ của tiểu Long há to phun ra một đạo hỏa diễm, hỏa diễm va chạm với chưởng ấn, ngọn lửa này không lớn nhưng lại bao trùm một chưởng của Hỏa Âm Quái.

Hai bên va chạm vào nhau, chưởng ấn bị đốt cháy nhanh chóng, tiểu Long phun hỏa diễm dường như không phải hỏa diễm tầm thường, nhưng mà thực lực tiểu Long cuối cùng vẫn còn hơi yếu, chỉ trong nháy mắt, chưởng ấn xuyên qua hỏa diễm của tiểu Long, đánh vào thân thể tiểu Long, làm nó rơi xuống vách núi.

Phanh!

Mà vào thời điểm này, một chưởng của Bạch Mi trưởng lão đánh tới, được tiểu Long kéo dài trong nháy mắt, chưởng ấn này đánh vào lưng Hỏa Âm Quái, những nơi chưởng ấn đi qua sinh ra âm thanh xé gió, công kích này quá cường hãn, Bạch Mi trưởng lão cũng vận dụng toàn lực.

Phốc phốc…

Thân thể Hỏa Âm Quái chấn động, phun máu tươi, một chưởng của Bạch Mi trưởng lão hắn không cách nào ngạnh kháng được, thân hình lảo đảo tiến lên phía trước.

– Tiểu tử, ngươi hãy chết đi cho ta.

Hỏa Âm Quái cười lạnh, miệng phun máu tươi nhưng lại đánh thêm một chưởng bao trùm Lục Lâm Thiên.

– Lão quái, phải chết thì cùng chết, Thanh Linh Khải Giáp.

– Khai Sơn Chưởng!

Lục Lâm Thiên biết không thể lui được nữa, hắn cũng không phải loại người cam tâm mặc cho người ta chém giết, lập tức ngưng tụ Thanh Linh Khải Giáp, vận dụng toàn lực đánh ra một chiêu Khai Sơn Chưởng.

Bang bang.

Hai chưởng ấn va chạm với nhau, lực lượng to lớn trùng kích tới, thân thể Lục Lâm Thiên lập tức bị đánh bay về phía vực sâu hun hút ngay sau lưng.

Lục Lâm Thiên vốn còn muốn sau khi vận dụng Khai Sơn Chưởng, lại vận chuyển Chu Tước Quyết, nhưng đối phương căn bản không cho hắn cơ hội này, thân hình của hắn rơi vào vực sâu vạn trượng bên dưới.

Phanh!

Bạch Mi trưởng lão tiếp tục đánh ra một chưởng vào lưng Hỏa Âm Quái, âm thanh nổ tung vang vọng, Hỏa Âm Quái bị Bạch Mi trưởng lão dùng một chưởng đánh tan chân khí hộ thể, trực tiếp đánh vào thân thể, đối phương phun một ngụm máu tươi, thân hình lảo đảo rơi xuống vực sâu trước mặt.

– Ô…

Bạch Mi trưởng lão lập tức huýt sáo, hai con Nham thứu trên cao lập tức lao xuống vách núi.

– Lâm Thiên.

Thần sắc Lục Vô Song kinh hãi phóng tới chỗ vách núi.

Hai người Độc Cô Băng Lan cùng Thúy Ngọc đưa mắt nhìn nhau, thần sắc lập tức trầm xuống, hai nàng kinh hoảng lao tới bên cạnh vách núi.

Chỉ có ánh mắt hai người Lục Thiếu Hổ cùng Vương Quang là hả hê và cười lạnh.

Dưới vách núi vạn trượng là mây mù trắng xóa dày đặc, sâu không thấy đáy, không có ai biết vạch núi này cao bao nhiêu, cũng không cách nào nhìn thấy phía dưới thế nào.

– Trưởng lão, ngươi nhất định phải cứu Lâm Thiên a!

Lục Vô Song nhìn chằm chằm vào vực sâu dưới vách núi, sắc mặt tái nhợt, rơi xuống vực sâu thế này, cho dù có vũ kỹ phi hành phong hệ, thực lực Vũ Sĩ cũng khó mà đi lên được.

– Vô Song, Nham thứu đã xuống dưới, nhất định có thể cứu Lâm Thiên.

Bạch Mi trưởng lão nói ra, nhưng mà trong nội tâm lại thở dài, vách núi này chính là một khu vực kỳ lạ của sơn mạch Vụ Đô, sâu không thấy đáy, phía dưới thế nào thì chưa từng có ai xuống qua, huống chi vừa rồi Bạch Mi trưởng lão cũng nhìn thấy Lục Lâm Thiên trúng một chưởng của Hỏa Âm Quái, lại té xuống vực sâu, chỉ sợ dữ nhiều lành ít, hiện tại chỉ có thể dựa vào kỳ tích mà thôi.

– Ự…c…

Sau một lát hai con Nham thứu lao lên, xoay quanh trên không trung kêu xiiii… Đang nói cái gì đó.

– Trưởng lão, Nham thứu không cách nào xuống dưới, phía dưới đều là sương mù dày đặc, căn bản là nhìn không thấy gì.

Nữ chấp sự trung niên Vân Dương Tông nhìn qua Bạch Mi trưởng lão nói ra.

– Trưởng lão, vậy làm sao bây giờ, nhất định phải cứu Lâm Thiên, ta muốn xuống dưới tìm hắn.

Nước mắt trong mắt Lục Vô Song chảy dài, muốn thả người nhảy xuống vực sâu vạn trượng.

– Vô Song, ngươi xuống dưới đó cũng chỉ chịu chết mà thôi, chúng ta lại nghĩ biện pháp đã, ngươi tỉnh táo một chút.

Bạch Mi trưởng lão giữ chặt Lục Vô Song, lập tức quay đầu nhìn qua Vương Minh Nguyệt nói ra:

– Minh Nguyệt lão đệ, có biện pháp nào xuống dưới hay không?

– Không thể đi xuống, vách núi này dường như tiến thẳng vào lòng đất, không ít cường giả thử qua, cũng không cách nào đi xuống, phía dưới cũng không biết thông tới nơi nào, không ai biết được cả.

Vương Minh Nguyệt nói nhỏ.

– Té xuống thì chết chắc, chúng ta vẫn nên đi thôi.

Lục Thiếu Hổ nhàn nhạt nói ra.

– Không, ta muốn xuống dưới cứu Lâm Thiên.

Hai mắt Lục Vô Song rưng rưng, trong lúc bất tri bất giác, nàng cảm giác được linh hồn của mình dường như mất đi cái gì đó, trong lòng kiên định, Lâm Thiên nhất định sẽ không chết, nhất định đang ở dưới đợi nàng.

– Vô Song, ngươi tỉnh táo một chút đi, đây không phải vách núi bình thường, ta sẽ nghĩ biện pháp.

Bạch Mi trưởng lão nói xong, hắn đánh vào gáy Lục Vô Song, Lục Vô Song lập tức ngất đi.

– Ta đi xuống xem một chút.

Bạch Mi trưởng lão giao Lục Vô Song cho nữ chấp sự trung niên, lập tức nhảy lên Nham thứu, tự mình dẫn Nham thứu bay xuống.

Dưới vách núi, sau khi xâm nhập trăm mét thì sương mù màu trắng dày đặc càng nồng đậm, dùng với tu vị của Bạch Mi trưởng lão, hắn chỉ nhìn thấy vài mét mà thôi, mà yêu thú Nham thứu thì hoàn toàn không nhìn thấy rõ ràng, trong sương mù dày đặc thế này không phân rõ chung quanh, căn bản là không cách nào tiến thêm nửa thước.

Bạch Mi trưởng lão nhìn chung quanh, vẫn là sương mù nồng đậm, trừ sương mù ra không còn có thứ gì khác.

– Lâm Thiên.

Bạch Mi trưởng lão hô to vài tiếng, truyền tới chỉ là hồi âm từ vách núi vọng về mà thôi, vực sâu này không thấy đáy.

– Trưởng lão, thế nào rồi?

Bạch Mi trưởng lão cưỡi Nham thứu nhảy lên vách đá, Độc Cô Băng Lan hỏi.

– Không có biện pháp, phía dưới căn bản nhìn không được rõ ràng, Nham thứu cũng không cách nào xuống dưới, chỉ sợ là dữ nhiều lành ít?

Bạch Mi trưởng lão thở dài một hơi rồi nói.

– Vũ giả tam hệ, thiên phú đỉnh cấp, Vân Dương Tông chúng ta mất đi một đệ tử thân truyền rồi.

Một gã chấp sự thở dài, vũ giả tam hệ, cả Vân Dương Tông cũng chỉ có một người mà thôi.

– Thiếu niên vừa rồi là vũ giả tam hệ sao?

Vương Minh Nguyệt kinh ngạc nói.

– Chúng ta đi thôi, hy vọng kỳ tích xuất hiện, Lâm Thiên có thể tìm được đường sống trong chỗ chết, nếu không lần sau nhìn thấy Lục Trung, ta cũng không biết nên bàn giao thế nào.

Bạch Mi trưởng lão nói.

Chương 99: Động thiên khác lạ

– Bạch Mi, chẳng lẽ hắn là con của Lục Trung?

Thần sắc Vương Minh Nguyệt đầy kinh ngạc.

– Không sai!

Bạch Mi trưởng lão than nhẹ một tiếng, khẽ lắc đầu, lập tức nói:

– Chúng ta đi thôi, nơi này không an toàn, tránh dẫn cường giả khác bị thu hút tới, chúng ta đi trước đi.

– Chúng ta đi thôi.

Bên cạnh vách núi, Độc Cô Băng Lan nhìn Thúy Ngọc nói.

– Ngươi nói hắn có cơ hội tìm được đường sống trong chỗ chết không?

Thúy Ngọc nhìn chằm chằm vào vực sâu, nói.

– Hắn không giống như người chết non, nhất định sẽ tìm được đường sống trong chỗ chết.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Chỉ mong như thế.

Thúy Ngọc nói nhỏ một tiếng, lập tức thu liễm thần sắc, mỉm cười nói:

– Chúng ta đi thôi.

Trên vách núi, đám người Bạch Mi trưởng lão mang thi thể đệ tử Vân Dương Tông mai táng tại hoang nguyên, thu hồi túi không gian của mọi người, hai con Nham thứu bay lên trời, mọi người biến mất trên vách núi.

Nhìn chằm chằm vào vách núi càng ngày càng xa, trên lưng Nham thứu, ánh mắt Thúy Ngọc vẫn nhìn chằm chằm vào vách núi, lẩm bẩm:

– Ta tại sao lại nghĩ tới hắn chứ?

Lại nói Lục Lâm Thiên ngã xuống vách núi thì trong lòng tuyệt vọng, trong cơ thể bị một chưởng của Hỏa Âm Quái trùng kích, máu tươi phun ra, hắn bị trọng thương, khí huyết nhộn nhạo, thân hình không ngừng rơi xuống trong mây mù.

Lục Lâm Thiên nghe được tiếng gió gào thét bên tai, hắn đang rơi xuống, trái tim của hắn đập loạn giống như muốn xé tan l*иg ngực lao ra ngoài.

– Làm sao bây giờ, chết chắc rồi!

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, bản thân mình sẽ không chết đâu, còn có mẫu thân phải chiếu cố, hắn nghĩ nếu như mình có vũ kỹ phi hành, nói không chừng còn có thể có cơ hội chạy trốn, bằng không hắn chết chắc rồi.

– Sưu sưu.

Vào lúc này âm thanh xé gió bén nhọn truyền tới, tiểu Long lại xuất hiện bên người, thân hình của nó không ngừng rơi xuống.

– Tê tê.

Tiểu Long cũng cảm giác được tình huống của Lục Lâm Thiên, nhả lưỡi ra rung động tê tê, nhưng căn bản không có chút biện pháp nào.

– Đó là cái gì.

Trong lúc hoảng sợ, trong ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thấy một nơi không có sương mù dày đặc che phủ, địa phương khác đều là sương mù trắng xóa, đây là nơi kỳ lạ, nhưng mà khu vực đó còn cách vị trí hắn rơi xuống một khoảng cách.

– Ở đó có chút cổ quái, nói không chừng có cơ hội sống sót.

Lục Lâm Thiên không do dự, cũng không biết lực lượng to lớn sinh ra từ đâu, con người lâm vào tuyệt cảnh, có chút thời điểm sẽ bộc phát tiềm năng lớn nhất, một chưởng chụp vào hư không, Lục Lâm Thiên mượn một tia phản lực, thân hình hơi dừng lại..

Nhưng vào lúc này, khí lực toàn thân Lục Lâm Thiên tụ tập lại, đột nhiên bật về phía trước, trong chốc lát, Lục Lâm Thiên lại rơi xuống lần nữa, nhưng mà nhờ cú nhảy này hắn đã tiến vào khu vực không có sương mù.

– Đã xảy ra chuyện gì?

Trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc, rốt cục biết rõ vì cái gì nơi này không có sương mù che đậy, thì ra nơi này không biết có gió lốc sinh ra từ đâu, giống như một vòng xoáy sinh ra lực bài xích cực lớn, mây mù chung quanh tán đi, mà ở bên trong lại sinh ra lực hút cực mạnh, thân hình của hắn bị lực hút này kéo vào.

Thân thể không bị khống chế không ngừng xoay tròn trong gió, tuy tốc độ rơi xuống chậm lại không ít, nhưng mà xoay tròn làm mắt Lục Lâm Thiên nổ đom đóm, đầu óc hỗn loạn chóng mặt.

– Lần này chết chắc rồi, đây rốt cuộc là nơi nào?

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, trên người bố trí Thanh Linh Khải Giáp đã càng ngày càng mờ nhạt, lực hút này cực kỳ khổng lồ, giống như lưỡi đao gọt qua thân thể, nếu không phải trên người có Thanh Linh Khải Giáp gia trì, chỉ sợ bản thân mình hiện tại đã biến thành đống xương trắng.

Trong lực hút khổng lồ ở nơi này, Lục Lâm Thiên cảm giác được bản thân mình không kiên trì nổi, Thanh Linh Khải Giáp trên người không thể tiếp tục chèo chống, Thanh Linh Khải Giáp tiêu tán, bản thân hắn sắp hóa thành xương trắng.

Đúng lúc này, Lục Lâm Thiên đột nhiên cảm giác lực hút dường như tiêu tán không còn, thân hình của mình rơi xuống nhanh chóng.

Phanh!

Lục Lâm Thiên cảm giác bản thân mình rơi thẳng xuống đất, miệng phun máu tươi, lập tức hôn mê.

– Lâm Thiên, Lâm Thiên.

Trên lưng Nham thứu, Lục Vô Song chậm rãi tỉnh lại, mở hai mắt ra nhìn chung quanh không thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên, lập tức sốt ruột hỏi:

– Trưởng lão, Lâm Thiên đâu rồi, có cứu được Lâm Thiên không?

– Vô Song tỷ, Lục Lâm Thiên đã chết rồi, tỷ không cần nghĩ tới hắn nữa, rớt xuống vách núi thì chết chắc.

Lục Thiếu Hổ nói.

– Không đâu, Lâm Thiên sẽ không chết, ta muốn đi cứu hắn, ta làm sao bàn giao với tam di đây?

Lục Vô Song thất thần nói, bắt đầu giãu dụa ra khỏi tay nữ chấp sự trung niên.

– Vô Song, ngươi tỉnh táo một chút, ta tự mình xuống dưới xem qua, Lâm Thiên là dữ nhiều lành ít, nếu như có thể tìm được đường sống trong chỗ chết, ngày nào đó ngươi sẽ gặp được hắn, ngươi như vậy cũng không giúp được cái gì đâu.

Bạch Mi trưởng lão nói, trong lòng của hắn cũng không quá tin tưởng có người rớt xuống vách núi đó còn tìm được đường sống trong chỗ chết, tăng thêm thực lực Lục Lâm Thiên chỉ là Vũ Sĩ mà thôi.

– Lâm Thiên…

Lục Vô Song khóc rống lên, nhưng cũng không có chút biện pháp nào, nghĩ đến đường đệ bởi vì cuối cùng cứu mình khi bị Hỏa Âm

Quái uy hiếp, trong nội tâm càng bi thương và tự trách.

Cũng không biết trôi qua bao lâu, Lục Lâm Thiên tỉnh lại từ trong hỗn loạn, cảm giác chân khí trong cơ thể tán loạn, huyết khí cuồn cuộn, toàn thân khó chịu nói không nên lời.

Xuy xuy…

Có cái gì đó đang liếm láp mặt của mình, Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, phát hiện tiểu Long đang ở bên cạnh mình, chung quanh là một sơn động đá không lớn không nhỏ.

– Tiểu Long, ta không có chết.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy tiểu Long, lập tức ý thức được bản thân mình không chết, hắn vẫn còn sống.

Đánh giá chung quanh, Lục Lâm Thiên nhìn sơn động này chỉ lớn chừng mười mét, trên mặt đất đều là hòn đá gập ghềnh, không có một tia bụi đất, nhưng trên mặt đất phủ kín không ít xương cốt vỡ nát.

Lục Lâm Thiên lập tức giật mình, lập tức giãy dụa ngồi xuống, trong sơn động này có không ít xương cốt, thi khí um toàn, toàn thân khẽ run rẩy.

– Hỏa Âm Quái.

Cũng vào lúc này, Lục Lâm Thiên nhìn thấy cách mình không xa chính là Hỏa Âm Quái nằm trên mặt đất, cũng không biết sống hay chết.

Lục Lâm Thiên không biết Hỏa Âm Quái làm sao lại rơi xuống đây, nhưng trong nội tâm biết rõ, Hỏa Âm Quái nếu không chết thì hắn sẽ không may.

Do dự một chút, nhìn qua Hỏa Âm Quái, Lục Lâm Thiên giãy dụa di động thân thể tới trước người Hỏa Âm Quái, cảm giác Hỏa Âm Quái vẫn còn thở, hắn chỉ đang hôn mê mà thôi.

– Lúc này không hạ thủ, đợi Hỏa Âm Quái tỉnh lại thì muộn rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, sát ý sinh ra, hắn chính là bị Hỏa Âm Quái đánh rơi vách núi.

– Ân…

Nhưng vào lúc này, Hỏa Âm Quái khẽ chấn động, thân hình chậm rãi đứng lên, khóe miệng còn có một tia vết máu, nhìn chằm chằm vào chung quanh và thấy Lục Lâm Thiên, nhìn thấy sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên thì lập tức nói:

– Tiểu tử, ngươi muốn làm cái gì.

Chương 100: Tiểu Long ra tay

Lục Lâm Thiên biến sắc, Hỏa Âm Quái tỉnh lại, chính mình gặp phiền toái, chỉ có thể thừa dịp hắn bệnh lấy mạng của hắn, lập tức quát một tiếng:

– Tiểu Long, nhanh giết hắn.

Tê tê.

Thân ảnh tiểu Long lao tới, tiểu Long và Lục Lâm Thiên đã sớm đạt tới mức tâm ý tương thông, trong lòng Lục Lâm Thiên suy nghĩ cái gì tiểu Long đều có thể cảm giác được, lúc này thân hình như điện, nó lướt tới chỗ Hỏa Âm Quái.

– Tiểu tử ngươi dám…

Hỏa Âm Quái lập tức kinh hoảng thất sắc, uy lực của yêu thú này hắn đã nhìn thấy, không dám khinh thường, lập tức kết xuất thủ ấn.

Phốc phốc…

Nhưng vào lúc này, Hỏa Âm Quái vừa mới vận công, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, thân thể trúng hai chưởng của Bạch Mi trưởng lão, cộng thêm ngã xuống sơn động này đã bị trọng thương, vừa vận công thì khí huyết công tâm.

Hí!

Tiểu Long lúc này đã lao tới như tia chớp, nó lướt lên người Hỏa Âm Quái sau đó trong miệng nhỏ có hai răng nanh hiện ra, hàn quang um tùm cắn vào cổ Hỏa Âm Quái.

Một đạo huyết dịch phun ra, Hỏa Âm Quái che cổ, thần sắc vô cùng kinh hãi nhìn chằm chằm vào tiểu Long, từ trên cổ có một đạo năng lượng trùng kích óc của hắn, phá hủy óc của hắn.

– Linh thú, không ngờ là linh thú.

Hắn vừa nói xong toàn thân run rẩy, thất khiếu Hỏa Âm Quái chảy máu, sắc mặt biến thành màu đen, giống như trúng độc cực nặng, thân hình run rẩy hai cái sau đó miệng phun máu đen, không còn chút sinh cơ nào cả.

– Có độc sao?

Nhìn thấy thi thể Hỏa Âm Quái, Lục Lâm Thiên kinh ngạc, tiểu Long chỉ cắn một cái là có uy lực cường hãn như thế, Hỏa Âm Quái dầu gì cũng là cường giả Vũ Phách, không ngờ cũng bị tiểu Long cắn chết.

– Đáng tiếc.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cảm thán, Hỏa Âm Quái vừa chết, bản thân hắn không cách nào thôn phệ chân khí của hắn để sử dụng, nhưng Hỏa Âm Quái vừa chết, mình xem như an toàn, cái mạng nhỏ này vẫn được bảo trụ.

Xuy xuy.

Đánh chết Hỏa Âm Quái xong, tiểu Long lại tiếp tục tiến tới cổ Hỏa Âm Quái, há mồm cắn xuống, sau một lát chỉ thấy thân thể tiểu Long bành trướng lớn nhỏ ba mét, mà thi thể Hỏa Âm Quái hóa thành thây khô, huyết nhục bị tiểu Long thôn phệ.

Thân thể tiểu long trùn xuống, hào quang bao phủ quanh thân thể, thân hình lại biến thành bộ dáng dài mười cm, lưỡi phun ra nuốt vào giống như đã ăn no, sau đó thân mật đến bên người Lục Lâm Thiên.

– Nơi này đúng là quái dị a.

Lục Lâm Thiên đánh giá chung quanh, trong sơn động thi cốt không phải số ít, từ xương cốt có mấy nhân loại, các thứ khác không biết là yêu thú hay dã thú, sơn động này không có thứ gì khác, mà trần sơn động lại có lỗ nhỏ rộng hai mét, chính mình và những chủ nhân thi cốt nơi đây có lẽ đều là gió lốc hút vào trong

này.

– Vẫn nên điều tức khôi phục thương thế đã.

Lục Lâm Thiên lập tức khoanh chân ngồi xuống, hắn bị thương lần này không nghi ngờ là lần nặng nhất, có đan dược chữa thương trên người, muốn khôi phục cũng cần thời gian không ngắn, cũng chỉ có khôi phục xong mới nghĩ biện pháp rời khỏi nơi này.

Vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết, chân khí trong kinh mạch chậm rãi chảy khắp toàn thân, Lục Lâm Thiên bắt đầu chậm rãi điều tức, tiểu Long sau khi nuốt huyết dịch toàn thân Hỏa Âm Quái thì đạt được không ít chỗ tốt, quanh thân sinh ra hào quang nhàn nhạt xoay quanh người Lục Lâm Thiên, dường như cũng đang tu luyện.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong thời gian Lục Lâm Thiên điều tức, trên không thành Vụ Đô có hai Nham thứu xoay quanh, đám người Bạch Mi trưởng lão, Vương Minh Nguyệt cũng tiến vào trong thành Vụ Đô.

Thành Vụ Đô chính là địa bàn của Vân Dương Tông, Vương Minh Nguyệt thân là trưởng lão ngoại môn, cũng là thành chủ thành Vụ Đô, thành Vụ Đô nằm ở biên giới Linh Vũ đại lục cùng Cổ Vực nên diện tích cũng không nhỏ, trong thành cũng có mấy chục vạn nhân khẩu, bởi vì tới gần Sơn mạch Vụ Đô, phần lớn đều là dong binh và thương gia, còn có không ít vũ giả, có Linh giả ở trong đó cũng không có gì bất ngờ, có thể nói là rồng rắn lẫn lộn.

Nhưng mà có Vân Dương Tông ở sau lưng, người tới thành Vụ Đô không dám nháo sự, Vân Dương Tông cũng không phải dễ trêu, người bình thường không chọc nổi Vân Dương Tông.

Lần này nghe được tin tức trong Sơn mạch Vụ Đô có Thiên Tàm Bảo Giáp xuất hiện, hắn dẫn theo đệ tử tiến vào Sơn mạch Vụ Đô tầm bảo, cuối cùng ngoài ý muốn đạt được Thiên Tàm Bảo Giáp, lại bị Hỏa Âm Quái đuổi giết, cuối cùng phải phát tín hiệu cầu viện, không ngờ dẫn đám người Bạch Mi trưởng lão tới.

– Minh Nguyệt lão đệ, ngươi nghĩ biện pháp đi tới vách núi đó thăm dò tin tức của Lục Lâm Thiên, chúng ta phải quay về trong tông rồi.

Trong đại điện thành Vụ Đô, Bạch Mi trưởng lão nói, lúc này ở đại điện đã sớm có người bưng đồ ăn và trái cây lên.

– Yên tâm đi, Lục Lâm Thiên là con của Lục Trung, ta tự nhiên sẽ chú ý nhiều, lần này Lục Lâm Thiên gặp chuyện ngoài ý muốn, lần sau nếu nhìn thấy Lục Trung, chúng ta cũng không dễ bàn giao.

Vương Minh Nguyệt nói.

– Đúng vậy a, lần này ta đi trấn Thanh Vân, cũng không có nhìn thấy hắn.

Bạch Mi trưởng lão nói.

Vương Minh Nguyệt nói:

– Lần này quay trở lại Vân Dương Tông, Bạch Mi huynh mang theo Thiên Tàm Bảo Giáp về trong tông đi, miễn cho có người nhớ thương, đưa vào trong tông rồi, kẻ nào cũng không dám suy nghĩ tới.

Vương Minh Nguyệt nói.

– Cũng tốt, Minh Nguyệt lão đệ ngươi lần này xem như lập công, đến lúc đó nói không chừng có cơ hội triệu hồi về tông đấy.

Bạch Mi trưởng lão nói.

Mọi người nghỉ ngơi một chút, lại cưỡi Nham Thứu đi về Vân Dương Tông, phải mau chóng đưa đệ tử mới về Vân Dương Tông, Bạch Mi trưởng lão cũng không dám trì hoãn, lần này có một vũ giả tam hệ chết đi, trở lại trong tông không tránh được trách phạt, chỉ mong đạt được Thiên Tàm Bảo Giáp ưu khuyết điểm bù nhau, có thể miễn trừ xử phạt.

Ba ngày sau, trong sơn động, hòa quang màu vàng nhạt quấn quanh người Lục Lâm Thiên, hào quang co rút lại chui vào lỗ chân lông toàn thân, miệng hắn phun ra một ngụm máu bầm, trên mặt đã xuất hiện một chút hồng nhuận phơn phớt, ba ngày điều tức, thương thế đã tốt ba thành, đi lại đã không thành vấn đề.

– Nhất định phải mau chóng tăng cường thực lực mới được.

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên nói thầm, nếu như trước đó mình có đầy đủ chiến lực, cũng sẽ không xuất hiện tình huống này, hiện tại mình có thể tìm được đường sống trong chỗ chết, tiếp theo có cơ hội như thế không còn khó nói, tất cả phải dựa vào thực lực của mình mới được.

Tiểu Long leo lên đầu gối Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên nhìn qua thân thể tiểu Long, so với ba ngày trước thân thể của nó dài hơn một chút, đã dài tới mười lăm cm.

Sau khi hơi kinh ngạc, Lục Lâm Thiên cũng đoán được ra, hẳn là tiểu Long nuốt huyết dịch của Hỏa Âm Quái sau đó đạt được một ít chỗ tốt, xem ra tiểu Long cũng giống mình tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết, có hiệu quả tu luyện như nhau.

Lục Lâm Thiên thu tiểu Long vào trong tay áo, đứng dậy đánh giá chung quanh, ý định nghĩ biện pháp đi ra khỏi nơi này.

– Túi không gian!

Chương 101: Có động thiên khác

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm, vào thân thể khô héo của Hỏa Âm Quái, ở đó có túi nhỏ màu xanh đen, đây chính là túi không gian, là túi không gian của cường giả Vũ Phách, hẳn là hắn sẽ có thu hoạch thật kinh người.

Nghĩ đến đây, mặc dù Lục Lâm Thiên cầm túi không gian của Hỏa Âm Quái vào trong tay, nếu Hỏa Âm Quái không chết, tự nhiên là không cách nào đạt được vật phẩm trong túi không gian của đối phương, giống như vật phẩm trong trữ vật giới chỉ của hắn, cho dù người khác đạt được cũng không mở ra được, trải qua chính mình nhỏ máu nhận chủ, trên trữ vật giới chỉ có khí tức linh hồn của hắn, trừ phi là thực lực mạnh hơn hắn quá nhiều mới có thể phá vỡ cấm chế trong trữ vật giới chỉ để tiến vào trong đó thôi.

Mà bây giờ Hỏa Âm Quái đã chết, túi không gian biến thành vật vô chủ, chỉ cần ở trong đó không có bố trí đặc thù, bất luận kẻ nào cũng có thể nhỏ máu nhận chủ mở ra.

Lục Lâm Thiên cầm lấy túi không gian của Hỏa Âm Quái sau đó nhỏ máu tươi nhận chủ, túi không gian này bắn ra hào quang sáng ngời, tâm niệm tiến vào trong túi không gian thăm dò, túi không gian này không có thủ đoạn bảo vệ đặc biệt nào, dễ dàng tiến vào trong kiểm tra.

– Không hổ là cường giả Vũ Phách, đồ vật trong túi không gian này quả nhiên phong phú.

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên lập tức vui vẻ, nhìn vào trong túi không gian này, không ngờ lại có một ngọc tinh tạp, bên trong biểu hiện có ba vạn kim tệ, trừ thứ này ra còn có mười khỏa đan dược nhị phẩm, năm khỏa đan dược tam phẩm, trong đó hai khỏa đan dược tam phẩm là đan dược chữa thương, Lục Lâm Thiên nhận ra có Phục Khí Hoàn trên ngọc giản Nam thúc ghi lại, đan dược tam phẩm chuyên chữa thương mà mình đang phục dụng.

Ngoài ra có ba viên đan dược tam phẩm tăng chân khí, có ba viên đan dược này Lục Lâm Thiên ý thức được mình có thể đột phá lên Vũ Sĩ cửu trọng, thậm chí là có thể đột phá đến Vũ Sư, đan dược tam phẩm không phải đan dược nhị phẩm có thể so sánh, năng lượng ẩn chứa bên trong nhiều hơn đan dược nhị phẩm quá nhiều.

Về phần đan dược tứ phẩm, Lục Lâm Thiên không có nhìn thấy, cường giả Vũ Phách không nhất định có được đan dược tứ phẩm.

Trừ những thứ này, bên trong có ngọc giản cùng một thanh trường kiếm không được tốt lắm.

Mà Lục Lâm Thiên kinh ngạc phát hiện, trên ngọc giản là một vũ kỹ hỏa hệ, nhưng ở cấp độ Tinh cấp sơ giai, cùng cấp độ với Khai Sơn Chưởng.

– Cũng không tệ!

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, vũ kỹ Tinh cấp sơ giai nghiêm khắc mà nói thì vũ kỹ Tinh cấp có giá trị còn cao hơn viên đan dược tam phẩm, nó có thể sánh ngang với đan dược tứ phẩm.

Đan dược mặc dù có tác dụng cực lớn, nhưng mà chỉ có thể dùng được một lần, mà vũ kỹ thì khác, vũ kỹ có thể dùng cả đời, hơn nữa ai cũng không dễ dàng mang vũ kỹ truyền thụ cho người khác, các đại môn phái cùng gia tộc đều khống chế vũ kỹ gắt gao, không cho lưu truyền ra ngoài cho nên giá trị của vũ kỹ cực cao, ngay cả vũ kỹ Thần cấp cũng biến thành hàng bán chạy cũng có giá cao hơn đan dược nhị phẩm.

Kiếm tra túi không gian xong, Lục Lâm Thiên quan tâm nhất chính là vũ kỹ hỏa hệ, năm khỏa đan dược tam phẩm, giá trị đan dược tam phẩm đúng là bất phàm, về phần ba vạn kim tệ, Lục Lâm Thiên biết rõ so về kim tệ thì đan dược có tác dụng lớn hơn với mình.

Còn có hơn mười viên đan dược nhị phẩm, Lục Lâm Thiên không quan tâm tới, những đan dược nhị phẩm này đều có giá trị ngang với Tăng Nguyên Đan mà hắn tự luyện chế được, nhưng mình luyện chế Tăng Nguyên Đan còn tốt hơn nhiều.

– Có túi không gian thì quá đúng lúc, về sau chính mình dùng túi không gian che mắt người khác, để tránh bị người nhìn ra bí mật không gian giới chỉ của ta.

Thu hồi túi không gian, Lục Lâm Thiên nhìn qua cửa động, có một cơn gió lốc ập tới muốn kéo hắn ra ngoài, làm Lục Lâm Thiên sợ tới mức lui trở vào hang động.

Ở bên cạnh sơn động còn có một vết lõm cực lớn, khí lưu trải qua, va chạm với vách đá hai bên, trải qua vết lõm thì hình thành gió lốc, cho nên hình thành gió lốc quỷ dị bên ngoài.

Trừ gió lốc quỷ dị này ra, Lục Lâm Thiên nhìn thấy bên ngoài là mây mù dày đặc, trong lúc này cũng không thể nhìn thấy được tình trạng của vách núi thế nào.

– Chẳng lẽ phải bị vây chết ở đây sao?

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, nơi này không chạm trời không chạm đất, chính mình không phải bị nhốt chết sao?

– Làm sao bây giờ, đây là phiền toái lớn!

Lục Lâm Thiên trở lại sơn động, thần sắc ngưng trọng, hắn bị vây ở sơn động này cho tới khi chết đói.

Vừa nghĩ tới bị vây ở địa phương quỷ quái này, Lục Lâm Thiên không có tâm tình tu luyện, vốn ngoài ý muốn nhặt về một cái mạng, không nghĩ tới là phải chờ chết.

– Xèo…xèo…

Một tiếng xèo…xèo vang vọng cả sơn động.

– Con chuột?

Lục Lâm Thiên sững sờ, đánh giá sơn động, nhìn thấy có chuột bò qua bò lại trên cổ Hỏa Âm Quái, liếм láp vết máu khô héo, nhìn thấy Lục Lâm Thiên thì nhanh chóng sợ hãi chạy thục mạng.

– Trong đây tại sao có chuột, nếu phong bế, con chuột cũng không bò vào được, trên mặt đất đều là hòn đá, vậy nhất định có đường ra.

Lục Lâm Thiên mừng rỡ trong lòng, nhanh chóng đuổi theo con chuột kia, trong một góc hẻo lánh của sơn động, con chuột lập tức chui vào một đống bùn đất biến mất không thấy.

– Đây là bùn?

Lục Lâm Thiên dùng tay cào bùn đất một chút, trong sơn động này chỉ ở đây có bùn đất, địa phương khác đều là đá cứng rắn, vừa rồi hắn còn không chú ý tới điểm này.

Cảm giác bùn đất có một chút ướt át, có một tia sinh cơ Lục Lâm Thiên tự nhiên sẽ không bỏ qua, lập tức móc chuôi trường kiếm màu xanh trong túi không gian ra, bắt đầu đào móc bùn đất.

Con chuột này biến mất không thấy gì nữa, đại biểu cho bên ngoài bùn đất có thông đạo.

Con chuột đều có thể bò qua, bùn đất cũng rất xốp, Lục Lâm Thiên đào móc cũng không khó khăn, trường kiếm đào móc cũng chẳng quan tâm rất nhiều, hai tay đào bùn đất ra, chỉ sau một lát đã đào ra cái động rộng nửa mét, sâu một mét xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, trên mặt đất cũng đầy bùn đất.

Xùy…

Trường kiếm lại đào móc tiếp, lập tức có một tia ánh sáng từ trong động đất truyền ra, mà nhìn thấy tia ánh sáng này, Lục Lâm Thiên sinh ra tâm tình vô cùng kích động, ánh sáng đại biểu cho đường ra tuyệt đối là có một không gian khác.

– Thành công!

Lục Lâm Thiên mừng rỡ trong lòng, gia tốc đào móc, hắn nhanh chóng đả thông thông đạo này, cúi đầu xem xét, ngoài động có mùi hương hoa truyền tới, trong tầm mắt dường như có một ít cây cối xanh tươi, điểm khác không nhìn rõ ràng.

Thu hồi trường kiếm màu xanh, Lục Lâm Thiên bò qua động đất, động này không hề dài, chỉ dài có một mét, ló ra bên ngoài xem xét, Lục Lâm Thiên không nhịn được cảm thán, nói:

– Đẹp quá, đây chẳng phải thế ngoại đào viên trong truyền thuyết hay sao?

Xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên chính là một sơn cốc bao la, trong sơn cốc là một đám đại thụ che trời, rừng cây vô cùng yên tĩnh, còn có vài tiếng kêu kỳ lạ truyền tới.

Chương 102: Cơ duyên trong động (1)

Lục Lâm Thiên nhanh chóng leo ra khỏi động đất, bò qua đám cây rậm rạp kia, không khí hơi lạnh bao phủ cả thân thể, làm cho toàn thân cảm thấy thanh tịnh. Dưới chân có hoa cỏ xanh tươi mơn mởn, ở xa xa có một ít loài hoa kỳ lạ đua nở, lúc này đang là mùa xuân, hương hoa dày đặc thấm vào ruột gan.

Vài ánh mặt trời xuyên qua kẽ lá chiếu xuống mặt đất, hình thành từng cột ánh sáng màu vàng, sáng tối giao thoa nhau. Xuyên qua cột sáng nhìn thấy cảnh tượng sáng ngời trước mặt, nó ảm đạm trong chốc lát, giống như đang ở không gian khác, tràn ngập khí tức thần bí và tiếng động vật nô đùa nhau.

Tất cả cảnh vật trong rừng cây lờ mờ, mùi hương hoa cỏ giao nhau, nghe thấy bắt đầu đặc biệt thoải mái, thỉnh thoảng có thành từng mảnh lá rụng lẳng lặng rơi xuống.

Ngẩng đầu nhìn qua xa xa, bốn phía của rừng cây bị bao phủ trong sơn cốc, mà bên ngoài rừng cây lại có núi cao mọc lên.

Nhìn chằm chằm vào cảnh trước mặt, Lục Lâm Thiên kinh ngạc, nơi này hẳn là chưa từng có người đi qua, hoàn toàn là bộ dáng thế ngoại đào viên, trọng yếu nhất là, trong sơn cốc này còn có linh khí chỉ có linh giả mới có thể cảm nhận được, nếu như linh giả tu luyện ở đây chắc chắn sẽ được lợi rất lớn.

– Không biết có đường ra khỏi đây hay không?

Trong lòng Lục Lâm Thiên phỏng đoán, cẩn thận đánh giá chung quanh, lúc này cũng không biết nên đi đâu.

Trong rừng cây có không ít động vật nhìn qua Lục Lâm Thiên, đều đang hiếu kỳ nhìn chằm chằm vào nhưng không dám tới gần, chỉ nhìn chăm chú Lục Lâm Thiên.

– Xin lỗi, đã đói bụng ah.

Vuốt bụng không ăn uống mấy ngày, Lục Lâm Thiên nói ra, sau một lát có con thỏ rừng rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên, không qua bao lâu có có hương thơm ngào ngạt tiến vào trong bụng Lục Lâm Thiên cùng tiểu Long.

– Đến ngọn núi kia có đường ra hay không.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào ngọn núi nằm bên ngoài bìa rừng, trong rừng cây tầm mắt bị che khuất, muốn tìm được đường ra thì không dễ dàng, từ trên cao nhìn xuống chắc sẽ dễ dàng hơn.

Sau khi thu thập một phen, Lục Lâm Thiên tiến về ngọn núi trước mặt, xuyên qua rừng cây, trong rừng cây không có yêu thú gì cả, đều là một ít dã thú bình thường, tại đại lục Linh Vũ, yêu thú linh thú cũng không nhiều lắm, chỉ có ở Tổ Yêu Lâm cùng Linh Hoàng Nhai mới có yêu thú và linh thú khắp nơi, ở đây là địa bàn của chúng.

Rừng cây nhìn cũng không rộng bao nhiêu, ngọn núi phía trước nhìn thì gần, nhưng Lục Lâm Thiên đi thì không phải như thế, hắn đi cho tới đêm kia vẫn không ra khỏi rừng cây. Lúc này trên bầu trời sơn cốc đã có trăng khuyết mọc lên.

Đi lại suốt đêm, phía chân trời sáng lên. Chậm rãi, mặt trời xua đuổi ánh trăng rời đi, mà lúc này Lục Lâm Thiên cũng mệt mỏi quá mức khiến hai chân chết lặng.

– Rốt cục đi tới.

Sau khi dừng lại ở bìa rừng, Lục Lâm Thiên rốt cục ra khỏi bìa rừng này, nhìn thấy ngọn núi dựng đứng mọc trên mặt đất, xuyên thẳng mây xanh, làm cho người ta sợ hãi thán phục và ngạc nhiên.

Ngọn núi này khổng lồ, Lục Lâm Thiên đoán chừng diện tích ít nhất cũng vài dặm, có uy vũ khí thôn sơn hà, vách đá như búa bổ ra, nhìn qua rất khó tưởng tượng đây chính là thiên nhiên hình thành.

– Đi lên xem xét một chút.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm chung quanh, trên ngọn núi này không có đường đi, chỉ có dọc theo các hòn đá lồi lõm chung quanh leo lên.

Nhìn qua ngọn núi này, Lục Lâm Thiên suy nghĩ chỉ cần lên cao ba mươi mét là nhìn thấy toàn bộ sơn cốc, tuy ngọn núi này dốc đứng, nhưng mà độ cao ba mươi mét lại không thể làm khó hắn được.

Trên người đã khôi phục một ít chân khí, chân khí run run, mượn nhờ chân khí thân ảnh Lục Lâm Thiên nhảy lên, hắn như thằn lằn bám tường, một đường bay lên, xoay vòng vài cái đã lên cao mười mấy met.

Những cây đại thụ che trời trong rừng cây đều cao hơn hai mươi mét, Lục Lâm Thiên ngưng lại trên vách đá một lát, lập tức lướt lên cao hơn, hắn nhanh chóng tới độ cao cần thiết.

Rừng cây đã hiện ra trước mắt, nhìn ra xa xa thì thấy sơn cốc diện tích không nhỏ, quả thật là một địa phương thế ngoại đào viên, bốn phía là dãy núi quay chung quanh, chỉ có ở bên trái là có một con sông nhỏ chảy qua.

– Đó nhất định là lối ra!

Có nước sông lưu động, tất nhiên sẽ có lối ra, Lục Lâm Thiên vẫn hiểu điểm này, trong nội tâm vui vẻ, chính mình cuối cùng vẫn tìm được lối ra.

Lục Lâm Thiên đang muốn xuống dưới, nhưng mà hơi nghi ngờ nhìn qua phía sau mình, đó là một hang động, trong động có tiếng gió gào thét, xem ra có lẽ rất sâu.

Nhìn qua dấu vết sơn động này, Lục Lâm Thiên cảm giác nhìn chung quanh sơn động, bốn phía bóng loáng, hẳn là có người mở ra.

– Chẳng lẽ có người đã từng tới đây.

Lòng hiếu kỳ cho phép Lục Lâm Thiên nên chân khí run run, hắn dựa thế nhảy vào sơn động, trong sơn động này bốn phía đều sáng bóng.

Do dự một chút, Lục Lâm Thiên đi sâu vào động, qua một lát cửa động từ rộng biến thành chật hẹp, vốn có độ cao hai mét, giờ phút này phải cúi người mới có thể đi qua.

– Dạ Minh Châu.

Trong cửa động vốn tối mờ mờ, lúc này ở vách đá chung quanh, cứ mỗi mét là có khảm một viên Dạ Minh Châu, phát ra ánh sáng nhàn nhạt, những viên Dạ Minh Châu này lớn chừng nắm tay, nếu ở bên ngoài chúng có giá trị xa xỉ.

Nhìn thấy Dạ Minh Châu ở đây, Lục Lâm Thiên đã có thể xác định, sơn động này tuyệt đối do người làm ra, hơn nữa không phải là người bình thường, người bình thường không có biện pháp mở ra sơn động lớn như thế này, cho dù là vũ giả cũng không làm được, có thể làm được một bước này chỉ có cường giả chân chính mà thôi.

Lại xâm nhập thêm mười mét, thấy không gian phía trước rộng hơn, cũng sáng lên. Ở trước mặt là một gian thạch thất rộng hai mươi mét, bốn phía bóng loáng như gương, trên đỉnh thạch thất có đính hơn ngàn viên Dạ Minh Châu, làm thạch thất này sáng ngời.

Trong thạch thất có một cái giường ngọc lóng lánh, trừ thứ này ra, trong thạch thất cũng chỉ có một cái thây khô ngồi trên giường ngọc, cũng không biết chết bao lâu, một thân áo đen bao trùm lấy thây khô, trên đầu lâu thây khô có tóc dài che mặt rất quỷ dị, tràn ngập khí tức âm trầm.

– Ai vậy, vì sao lại chết ở đây?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, người có thể mở hang động này tuyệt đối là cường giả, cường giả như thế vì sao bị chết ở đây.

Lục Lâm Thiên dò xét thạch thất, cuối cùng đi tới trước thây khô, bên ngoài thây khô còn có một chiếc trữ vật giới chỉ, hẳn là người chết lưu lại.

Trữ vật giới chỉ, đây là thứ đại biểu thân phận, người có thể mang trữ vật giới chỉ đều không tầm thường, cho dù diện tích không gian nhỏ nhất cũng có giá trị xa xỉ.

– Nhìn xem có cái gì.

Trong lòng Lục Lâm Thiên vui vẻ, túi không gian mà Hỏa Âm Quái lưu lại đã giúp hắn có thu hoạch không nhỏ, trữ vật giới chỉ của cường giả thần bí này tất nhiên sẽ có thu hoạch kinh người.

Cầm trữ vật giới chỉ vào trong tay, chủ nhân trữ vật giới chỉ đã chết, nhỏ máu nhận chủ xong là có thể mở trữ vật giới chỉ ra.

Chương 103: Cơ duyên trong động (2)

Xùy.

Ngón trỏ nhỏ máu tươi vào trữ vật giới chỉ, Lục Lâm Thiên đang muốn nhìn trộm không gian trong trữ vật giới chỉ thì nhìn thấy trữ vật giới chỉ tỏa ra hào quang chói mắt, cả gian thạch thất sáng ngời, làm cho người ta không dám mở mắt.

– Có sự cổ quái.

Lục Lâm Thiên lập tức ném trữ vật giới chỉ lên trên mặt đất, thân hình nhanh lùi lại, hào quang chói mắt tiêu tán, trong thạch thất lại khôi phục bình thường.

Lục Lâm Thiên lại đánh giá chung quanh, nhưng lại không có gì thay đổi cả, tất cả hiện tượng vừa rồi xảy ra, Lục Lâm Thiên cũng không hiểu gì cả.

– Chờ năm ngàn năm, rốt cuộc cũng chờ có người tới đây.

Thời điểm này thây khô trên giường động đậy, đầu hơi động một chút, hai tay vén mái tóc dài ra, lộ ra gương mặt khô héo khủng bố, hai hốc mắt hõm sâu mở ra, giờ phút này ánh sáng sáng ngời hữu thần.

– Ngươi là ai, ngươi không chết.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói ra, cảnh quỷ dị nà làm cho Lục Lâm Thiên sởn hết cả gai ốc, thân hình không tự chủ được lui ra sau.

– Chết, xem như chết rồi.

Thây khô nói ra, giọng nói giống như từ cửu u địa ngục truyền tới, mờ ảo như không thể biết được nơi phát ra tiếng.

Lời vừa nói xong, thây khô chậm rãi đứng dậy, rời khỏi giường ngọc, áo đen trên người thây khô như chụp trên cây cột nhỏ gầy, nhìn qua rất buồn cười, nhưng lúc này phối hợp với bộ dáng khủng bố của thây khô lại làm cho thạch thất này âm trầm.

Thây khô đang nhìn qua hắn, nói:

– Thân xác thối tha này trước kia không có nặng như vậy, xem ra đúng là không dùng được nữa rồi.

– Tiền bối, ngươi rốt cuộc là ai?

Lục Lâm Thiên kinh hoảng đi qua, hắn cẩn thận nghĩ lại, cho dù là quỷ cũng không có gì đáng sợ, bởi vì hắn là người tu luyện.

– Ta là ai, nói ra ngươi cũng không biết, nhưng mà năm ngàn năm trước, tất cả mọi người đều gọi ta là Thánh Thủ Linh Tôn, hiện tại, đoán chừng cũng không ai nhớ cả.

Thây khô nói ra.

– Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối, ngươi đã chết hay còn sống, tại sao có thể như vậy?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Chẳng lẽ ngươi nhìn không ra sao, còn sống sao biến thành thế này, đương nhiên là chết rồi?

Thây khô tự xưng là Thánh Thủ Linh Tôn nói.

– Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối, vậy tại sao ngươi lại…

Lục Lâm Thiên còn chưa nói xong, thây khô đã nói:

– Tu vị ngươi còn thấp, tất nhiên là không biết, bản tôn đại nạn ập tới, lại không có biện pháp đột phá Linh Đế, cho nên đành phải lưu ở nơi này, thời điểm đại nạn tới đã biết rõ mình không thể xoay chuyển thế cục, vận dụng một chút thủ đoạn, lưu lại một đạo linh hồn trong trữ vật giới chỉ, muốn bàn giao di ngôn, không nghĩ tới chờ suốt năm ngàn năm mới có người tới.

– Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy ngạc nhiên, cường giả khi thực lực cực mạnh, lưu lại một đạo linh hồn xuất thể cũng không phải chuyện gì lạ, nói như vậy, thực lực đến Vũ Tướng là có thể làm được, mà đối với Linh giả mà nói, thực lực tới Linh Phách đã làm được, phương diện linh hồn, Linh giả mạnh hơn vũ giả nhiều.

– Vũ Sĩ nho nhỏ mà thôi, có thể đến nơi đây, cũng xem như có duyên, ta hỏi ngươi, ngươi có nghĩ muốn đạt được đồ vật cả đời ta lưu lại không?

Thây khô hỏi Lục Lâm Thiên.

– Muốn.

Lục Lâm Thiên không do dự gì, Thánh Thủ Linh Tôn tuyệt đối là cường giả, từ danh hào mà nhìn, hẳn là siêu cấp cường giả Linh Tôn hoặc là Vũ Tôn, nếu mình đạt được đồ vật cả đời của hắn, không nghi ngờ đây là đại bảo tàng, loại chuyện tốt này, kẻ đần cũng sẽ không cự tuyệt.

– Ngươi tên là gì?

Thánh Thủ Linh Tôn hỏi.

Lục Lâm Thiên không có giấu diếm, nói:

– Vãn bối Lục Lâm Thiên.

– Thế thì tốt, ta có thể mang đồ vật cả đời cho ngươi, nhưng ngươi cũng phải đáp ứng ta một chuyện.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

– Không biết tiền bối bảo vãn bối làm cái gì?

Lục Lâm Thiên không thể không hỏi rõ ràng, miễn cho đến lúc đó rơi vào hầm của người ta đào sẵn, cho dù ở trước bảo tàng cũng phải cẩn thận.

– Tiểu tử thật cơ linh, yên tâm, chuyện này không làm khó ngươi, nhưng mà ngươi phải thề mới làm được, nếu không, ta tình nguyện tự bạo trữ vật giới chỉ cũng sẽ không cho ngươi.

Thánh Thủ Linh Tôn nói ra.

– Tốt, ta thề.

Lục Lâm Thiên nói ra, nghĩ thầm trong lòng, Thánh Thủ Linh Tôn chết còn để ý như thế, nhưng mà chỉ cần không làm khó dễ chính mình, thề thì có làm sao.

– Vãn bối thề, nhất định sẽ hoàn thành bàn giao của Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối, nếu không thiên lôi đánh chết.

Lục Lâm Thiên làm ra bộ dáng thề thốt, đồ chơi này ở kiếp trước chỉ là nói láo thổi phồng mà thôi, ai còn quan tâm lời thề, nếu là chuyện mình làm không được thì thôi.

– Tốt, quỳ xuống dập đầu?

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

– Dập đầu?

– Nếu ngươi chiếm được đồ ta lưu lại, tự nhiên phải trở thành đệ tử của ta, dập đầu hay không dập đầu tùy ngươi, nhớ năm đó bao nhiêu người khóc quỳ cầu ta thu làm đệ tử ta còn không thèm nhìn, hiện tại tiện nghi cho ngươi rồi.

– Đệ tử bái kiến sư phụ.

Lục Lâm Thiên nghĩ lại, dập đầu mấy cái cũng không mất tí thịt nào cả, mà Thánh Thủ Linh Tôn là người năm ngàn năm trước, hắn tuyệt đối cũng lớn tuổi hơn mình quá nhiều.

Sau khi dập đầu ba cái, Lục Lâm Thiên mới đứng lên.

– Tốt, từ giờ trở đi, ngươi chính là đệ tử Thánh Thủ Linh Tôn ta, ta trước kia trầm mê tu luyện, cả đời không có thu đồ đệ, đệ tử trong tộc cũng không dạy bảo tốt, hiện tại cũng không có thời gian dạy bảo ngươi, đáng tiếc ngươi không phải Linh giả, cũng không thích hợp tu luyện sở học cả đời của ta, nhưng hiện tại cũng không có biện pháp, năm ngàn năm qua chỉ có ngươi tới đây, đây là Thiên Linh Lục, sở học cả đời của ta, ngươi có thể học bao nhiêu thì học bấy nhiêu.

Thánh Thủ Linh Tôn nhặt trữ vật giới chỉ lên, lập tức móc ra một ngọc giản giao cho Lục Lâm Thiên, lập tức tại nói:

– Ta muốn ngươi đáp ứng chính là đi tới thành Ma Vân tại đông hải, tìm kiếm gia tộc Đoan Mộc, nếu gia tộc Đoan Mộc tình cảnh không tệ, ngươi có thể giao Thiên Linh Lục cho họ là tốt rồi, nếu gia tộc Đoan Mộc tình cảnh không tốt lắm, nếu tương lai ngươi có thành tựu, ngươi phải nghĩ biện pháp chiếu cố gia tộc Đoan Mộc một chút.

– Là điều kiện này?

Lục Lâm Thiên tiếp nhận ngọc giản hỏi, điều kiện này đúng là không làm khó mình.

– Đúng vậy, điều kiện là thế, cả đời ta, đối với đệ tử trong tộc cực kỳ ít quan tâm chỉ điểm, thời điểm ta còn sống thì không ai dám đối phó gia tộc Đoan Mộc, ta không còn thì cây cao đón gió, gia tộc Đoan Mộc lúc trước cũng không có bao nhiêu cường giả, chỉ sợ hiện tại tình cảnh cũng không tốt bao nhiêu.

Thánh Thủ Linh Tôn thở dài, trong gương mặt khô héo, ánh mắt hõm sâu ảm đạm xuống.

– Đệ tử nhất định làm được, đệ tử tương lai sẽ giao Thiên Linh Lục cho gia tộc Đoan Mộc.

Lục Lâm Thiên nói, nhưng mà trong lòng hắn hiểu, thành Ma Vân cách đại lục Linh Vũ cũng không gần, muốn tới thành Ma Vân cũng không phải chuyện dễ dàng.

Chương 104: Tuyệt học Thiên Linh (1)

– Đạo tàn hồn này của ta không chèo chống được bao lâu, trữ vật giới chỉ này ngươi vừa mới nhận chủ, trong đây còn có linh kỹ mà linh giả tu luyện, tuy là linh kỹ Huyền cấp sơ giai, ngươi có được cũng vô dụng, còn có một tấm lệnh bài, ngươi thu trong tay, nói không chừng về sau có chút công dụng, về phần khác, trữ vật giới chỉ cũng chẳng có gì.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

– Sư phụ, đệ tử hiện tại tốt xấu gì cũng là đồ đệ của ngươi, ngươi không có đan dược hoặc dược liệu, yêu đan, linh đan gì đó lưu lại cho đệ tử sao?

Lục Lâm Thiên mở to mắt, cường giả như thế, trong trữ vật giới chỉ lại không có chút đan dược nào cả.

– Hình như không có, lúc trước đan dược bình thường thì ta không xem vào mắt, đan dược dùng tốt thì ta dùng đột phá cảnh giới, tất cả không có cái gì.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

Lục Lâm Thiên thiếu chút nữa sụp đổ, vốn cho rằng còn có đại bảo tàng đấy, ai cũng không tin một cường giả như thế không cất chứa thứ gì trong trữ vật giới chỉ.

– Đúng rồi, Linh Ngọc Sàng cũng là bảo vật, năm đó ta liều mạng mới cướp về được, thi thể của ta dựa vào nó mới có thể năm ngàn năm không thay đổi, nếu Linh giả tu luyện trên đây sẽ phát hiện công dụng của nó, hiệu quả tốt hơn không ít, linh hồn lực sẽ mạnh hơn người cùng tu vị nhiều, đáng tiếc.

Thánh Thủ Linh Tôn khẽ thở dài.

Lục Lâm Thiên tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết, hắn nhìn qua, cũng chỉ có thể nhìn ra Lục Lâm Thiên là vũ giả, tất nhiên không ngờ Lục Lâm Thiên cũng là Linh giả, tăng thêm hắn lúc này chỉ là một đám linh hồn thể không có thực lực, Âm Dương Linh Vũ Quyết vô cùng thần dị, dĩ nhiên càng không cách nào nhìn ra thân phận Linh giả của Lục Lâm Thiên, nếu hắn ở thời kỳ toàn thịnh, tăng thêm tu vị Lục Lâm Thiên cũng không cao, muốn xem chi tiết Lục Lâm Thiên không khó khăn gì.

Lục Lâm Thiên cũng không có ý nói toạc ra, có chút chuyện cần che dấu cũng tốt, nên có tâm phòng bị người.

Lúc này nhìn chằm chằm vào giường ngọc, Lục Lâm Thiên sớm cảm giác được sự bất phàm của giường ngọc, phía trên có năng lượng quấn quanh, nhưng mà Linh Ngọc Sàng đối với linh giả mà nói là báu vật, đối với chính mình mà nói hiệu quả cũng không lớn ah, tốc độ tu luyện bình thường của hắn chậm kinh người, cho dù tăng nhanh tốc độ tu luyện cũng không nhanh tới mức đáp ứng được cho mình, chính mình cần có nhất thật ra là yêu đan cùng linh đan.

– Sư phụ, vậy ngươi sao tới đây, ngươi trước kia, thực lực tới cấp độ nào?

Lục Lâm Thiên nói.

– Ha ha.

Thánh Thủ Linh Tôn mỉm cười, nhưng mà thân hình khô gầy như thế này mà mỉm cười ngược lại tăng thêm một phần khủng bố:

– Lúc trước, ta chính là Linh Tôn cửu trọng, trong lúc vô tình phát hiện nơi đây, ý định yên tĩnh đột phá Linh Đế, ai ngờ còn kém một bước, phía dưới nơi này có con sông nhỏ, ngươi cứ xuôi theo dòng nước, xuyên qua một cái hạp cốc, cuối hạp cốc là đáy nước, cứ thế mà đi là rời khỏi.

– Linh Tôn cửu trọng.

Lục Lâm Thiên đã giật mình, đây là Linh Tôn cửu trọng ah, trên thế giới này hiện tại dường như không có Linh Tôn, Vũ Tôn xuất hiện, đến loại cấp độ này, không nghi ngờ là siêu cấp cường giả.

– Rất kinh ngạc sao, Linh Tôn cửu trọng lại còn không có đột phá đến Linh Đế, đáng tiếc ngươi không phải Linh giả, nhớ kỹ tương lai ngươi nếu có thể đạt tới Vũ Tôn, ngàn vạn không được chủ quan, trên thế giới này cường giả còn nhiều hơn sự tưởng tượng của ngươi nhiều, có Thiên Linh Lục, tuy ngươi không phải Linh giả, không cách nào tu luyện toàn bộ, nhưng chỉ cần có chút thiên phú thì sau này có thể sống yên ổn.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

– Sư phụ, Thiên Linh Lục là tuyệt học gì?

Lục Lâm Thiên hỏi, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn nói đây là tuyệt học hắn dùng cả đời, Lục Lâm Thiên cũng không cưỡng lại được lòng hiếu kỳ.

– Ngươi mở ngọc giản ra là biết, sẽ không làm ngươi thất vọng đâu, linh hồn của ta hiện tại không thể chống đỡ được lâu, ngươi bây giờ tốt xấu gì cũng xem như đệ tử của ta, nhớ kỹ, có cơ hội phải chiếu cố gia tộc Đoan Mộc một chút.

Giọng nói vang lên, Lục Lâm Thiên đang gõ cái giường ngọc, thi thể Thánh Thủ Linh Tôn té trên mặt đất, thân thể khô héo hóa thành bột phấn, ngay cả áo đen trên người cũng biến thành tro tàn.

Lục Lâm Thiên nhìn qua khô lâu trước mặt bái một cái, Thánh Thủ Linh Tôn tuy vừa mới thành sư phụ của hắn, nhưng hắn dập đầu cũng đã thừa nhận sư phụ, huống chi mình cũng đạt được không ít chỗ tốt.

Lập tức thu hồi bột phấn thi cốt Thánh Thủ Linh Tôn, Lục Lâm Thiên đi ra khỏi sơn động, đào hố dưới chân núi an táng, trong nội tâm cũng cảm thán, cường giả như thế cũng khó tránh có ngày đại nạn, dưới thiên địa quy tắc dù ngươi phong hoa tuyệt đại cỡ nào, sau khi chết cũng chỉ có thể biến thành đất vàng, trong đồn đãi khi vũ đạo đỉnh phong linh đạo cực hạn có thể phá toái hư không, tiến vào cảnh giới trường sinh bất tử.

– Nếu kiếp này lựa chọn con đường tu luyện, ta đây muốn tu luyện tới cực hạn, đặt chân tới cảnh giới trường sinh bất tử trong truyền thuyết.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào mộ địa Thánh Thủ Linh Tôn, trong nội tâm nói thầm.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên đi vào trong sơn động, cũng không đi tới dòng sông để kiếm lối ra, hắn không nóng nảy rời đi, thương thế của hắn chưa khỏi hẳn, ít nhất cũng phải chờ tới khỏi hẳn mới rời đi, như thế mới ít đi nguy hiểm.

Mà vừa rồi đạt được trữ vật giới chỉ của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, Lục Lâm Thiên bắt đầu kiểm tra bên trong, bên trong ngoài một khối lệnh bài màu trắng bằng ngọc và một ngọc giản linh kỹ ra, cũng không có thứ gì khác, đừng nói yêu đan, linh đan, ngay cả một viên đan dược tam phẩm cũng không có.

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, trong cường giả cũng không thiếu người nghèo a.

– Nên chữa thương trước rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên nói thầm, tất cả chờ khôi phục thương thế trước đã, khôi phục thương thế cũng cần có thời gian, Lục Lâm Thiên bảo tiểu Long tự đi vào rừng cây kiếm ăn, nơi này không có ai khác, tiểu Long cũng sẽ không có nguy hiểm gì.

– Linh Ngọc Sàng.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào Linh Ngọc Sàn mà sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn lưu lại, trong lòng cao hứng khoanh chân ngồi lên Linh Ngọc Sàng, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được có năng lượng thần dị bao phủ thân thể, trong người sinh ra khí tức ấm áp, chân khí của hắn chuyển động chậm rãi, thoải mái nói không nên lời.

– Đúng là báu vật!

Lục Lâm Thiên đại hỉ, Linh Ngọc Sàng là báu vật trong mắt Linh

Tôn đúng là không kém, mình ngồi trên Linh Ngọc Sàng còn chưa có tu luyện, nhưng mà lại như tu luyện bình thường, đặc biệt là trong đầu có lực lượng gì đó đang dẫn dắt linh khí, làm cho thân thể thoải mái nói không nên lời.

– Trước khôi phục thương thế.

Lục Lâm Thiên móc đan dược tam phẩm chữa thương Phục Khí Hoàn chiếm được của Hỏa Âm Quái trong trữ vật giới chỉ ra, đan dược vào miệng hóa thành năng lượng khổng lồ.

Chương 105: Tuyệt học Thiên Linh (2)

– Đạo tàn hồn này của ta không chèo chống được bao lâu, trữ vật giới chỉ này ngươi vừa mới nhận chủ, trong đây còn có linh kỹ mà linh giả tu luyện, tuy là linh kỹ Huyền cấp sơ giai, ngươi có được cũng vô dụng, còn có một tấm lệnh bài, ngươi thu trong tay, nói không chừng về sau có chút công dụng, về phần khác, trữ vật giới chỉ cũng chẳng có gì.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

– Sư phụ, đệ tử hiện tại tốt xấu gì cũng là đồ đệ của ngươi, ngươi không có đan dược hoặc dược liệu, yêu đan, linh đan gì đó lưu lại cho đệ tử sao?

Lục Lâm Thiên mở to mắt, cường giả như thế, trong trữ vật giới chỉ lại không có chút đan dược nào cả.

– Hình như không có, lúc trước đan dược bình thường thì ta không xem vào mắt, đan dược dùng tốt thì ta dùng đột phá cảnh giới, tất cả không có cái gì.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

Lục Lâm Thiên thiếu chút nữa sụp đổ, vốn cho rằng còn có đại bảo tàng đấy, ai cũng không tin một cường giả như thế không cất chứa thứ gì trong trữ vật giới chỉ.

– Đúng rồi, Linh Ngọc Sàng cũng là bảo vật, năm đó ta liều mạng mới cướp về được, thi thể của ta dựa vào nó mới có thể năm ngàn năm không thay đổi, nếu Linh giả tu luyện trên đây sẽ phát hiện công dụng của nó, hiệu quả tốt hơn không ít, linh hồn lực sẽ mạnh hơn người cùng tu vị nhiều, đáng tiếc.

Thánh Thủ Linh Tôn khẽ thở dài.

Lục Lâm Thiên tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết, hắn nhìn qua, cũng chỉ có thể nhìn ra Lục Lâm Thiên là vũ giả, tất nhiên không ngờ Lục Lâm Thiên cũng là Linh giả, tăng thêm hắn lúc này chỉ là một đám linh hồn thể không có thực lực, Âm Dương Linh Vũ Quyết vô cùng thần dị, dĩ nhiên càng không cách nào nhìn ra thân phận Linh giả của Lục Lâm Thiên, nếu hắn ở thời kỳ toàn thịnh, tăng thêm tu vị Lục Lâm Thiên cũng không cao, muốn xem chi tiết Lục Lâm Thiên không khó khăn gì.

Lục Lâm Thiên cũng không có ý nói toạc ra, có chút chuyện cần che dấu cũng tốt, nên có tâm phòng bị người.

Lúc này nhìn chằm chằm vào giường ngọc, Lục Lâm Thiên sớm cảm giác được sự bất phàm của giường ngọc, phía trên có năng lượng quấn quanh, nhưng mà Linh Ngọc Sàng đối với linh giả mà nói là báu vật, đối với chính mình mà nói hiệu quả cũng không lớn ah, tốc độ tu luyện bình thường của hắn chậm kinh người, cho dù tăng nhanh tốc độ tu luyện cũng không nhanh tới mức đáp ứng được cho mình, chính mình cần có nhất thật ra là yêu đan cùng linh đan.

– Sư phụ, vậy ngươi sao tới đây, ngươi trước kia, thực lực tới cấp độ nào?

Lục Lâm Thiên nói.

– Ha ha.

Thánh Thủ Linh Tôn mỉm cười, nhưng mà thân hình khô gầy như thế này mà mỉm cười ngược lại tăng thêm một phần khủng bố:

– Lúc trước, ta chính là Linh Tôn cửu trọng, trong lúc vô tình phát hiện nơi đây, ý định yên tĩnh đột phá Linh Đế, ai ngờ còn kém một bước, phía dưới nơi này có con sông nhỏ, ngươi cứ xuôi theo dòng nước, xuyên qua một cái hạp cốc, cuối hạp cốc là đáy nước, cứ thế mà đi là rời khỏi.

– Linh Tôn cửu trọng.

Lục Lâm Thiên đã giật mình, đây là Linh Tôn cửu trọng ah, trên thế giới này hiện tại dường như không có Linh Tôn, Vũ Tôn xuất hiện, đến loại cấp độ này, không nghi ngờ là siêu cấp cường giả.

– Rất kinh ngạc sao, Linh Tôn cửu trọng lại còn không có đột phá đến Linh Đế, đáng tiếc ngươi không phải Linh giả, nhớ kỹ tương lai ngươi nếu có thể đạt tới Vũ Tôn, ngàn vạn không được chủ quan, trên thế giới này cường giả còn nhiều hơn sự tưởng tượng của ngươi nhiều, có Thiên Linh Lục, tuy ngươi không phải Linh giả, không cách nào tu luyện toàn bộ, nhưng chỉ cần có chút thiên phú thì sau này có thể sống yên ổn.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

– Sư phụ, Thiên Linh Lục là tuyệt học gì?

Lục Lâm Thiên hỏi, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn nói đây là tuyệt học hắn dùng cả đời, Lục Lâm Thiên cũng không cưỡng lại được lòng hiếu kỳ.

– Ngươi mở ngọc giản ra là biết, sẽ không làm ngươi thất vọng đâu, linh hồn của ta hiện tại không thể chống đỡ được lâu, ngươi bây giờ tốt xấu gì cũng xem như đệ tử của ta, nhớ kỹ, có cơ hội phải chiếu cố gia tộc Đoan Mộc một chút.

Giọng nói vang lên, Lục Lâm Thiên đang gõ cái giường ngọc, thi thể Thánh Thủ Linh Tôn té trên mặt đất, thân thể khô héo hóa thành bột phấn, ngay cả áo đen trên người cũng biến thành tro tàn.

Lục Lâm Thiên nhìn qua khô lâu trước mặt bái một cái, Thánh Thủ Linh Tôn tuy vừa mới thành sư phụ của hắn, nhưng hắn dập đầu cũng đã thừa nhận sư phụ, huống chi mình cũng đạt được không ít chỗ tốt.

Lập tức thu hồi bột phấn thi cốt Thánh Thủ Linh Tôn, Lục Lâm Thiên đi ra khỏi sơn động, đào hố dưới chân núi an táng, trong nội tâm cũng cảm thán, cường giả như thế cũng khó tránh có ngày đại nạn, dưới thiên địa quy tắc dù ngươi phong hoa tuyệt đại cỡ nào, sau khi chết cũng chỉ có thể biến thành đất vàng, trong đồn đãi khi vũ đạo đỉnh phong linh đạo cực hạn có thể phá toái hư không, tiến vào cảnh giới trường sinh bất tử.

– Nếu kiếp này lựa chọn con đường tu luyện, ta đây muốn tu luyện tới cực hạn, đặt chân tới cảnh giới trường sinh bất tử trong truyền thuyết.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào mộ địa Thánh Thủ Linh Tôn, trong nội tâm nói thầm.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên đi vào trong sơn động, cũng không đi tới dòng sông để kiếm lối ra, hắn không nóng nảy rời đi, thương thế của hắn chưa khỏi hẳn, ít nhất cũng phải chờ tới khỏi hẳn mới rời đi, như thế mới ít đi nguy hiểm.

Mà vừa rồi đạt được trữ vật giới chỉ của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, Lục Lâm Thiên bắt đầu kiểm tra bên trong, bên trong ngoài một khối lệnh bài màu trắng bằng ngọc và một ngọc giản linh kỹ ra, cũng không có thứ gì khác, đừng nói yêu đan, linh đan, ngay cả một viên đan dược tam phẩm cũng không có.

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, trong cường giả cũng không thiếu người nghèo a.

– Nên chữa thương trước rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên nói thầm, tất cả chờ khôi phục thương thế trước đã, khôi phục thương thế cũng cần có thời gian, Lục Lâm Thiên bảo tiểu Long tự đi vào rừng cây kiếm ăn, nơi này không có ai khác, tiểu Long cũng sẽ không có nguy hiểm gì.

– Linh Ngọc Sàng.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào Linh Ngọc Sàn mà sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn lưu lại, trong lòng cao hứng khoanh chân ngồi lên Linh Ngọc Sàng, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được có năng lượng thần dị bao phủ thân thể, trong người sinh ra khí tức ấm áp, chân khí của hắn chuyển động chậm rãi, thoải mái nói không nên lời.

– Đúng là báu vật!

Lục Lâm Thiên đại hỉ, Linh Ngọc Sàng là báu vật trong mắt Linh

Tôn đúng là không kém, mình ngồi trên Linh Ngọc Sàng còn chưa có tu luyện, nhưng mà lại như tu luyện bình thường, đặc biệt là trong đầu có lực lượng gì đó đang dẫn dắt linh khí, làm cho thân thể thoải mái nói không nên lời.

– Trước khôi phục thương thế.

Lục Lâm Thiên móc đan dược tam phẩm chữa thương Phục Khí Hoàn chiếm được của Hỏa Âm Quái trong trữ vật giới chỉ ra, đan dược vào miệng hóa thành năng lượng khổng lồ.

Chương 106: Linh kỹ bá đạo (1)

Trừ chuyện này ra, trong Thiên Linh Lục còn có một ít tâm đắc của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, còn có các loại giới thiệu kỹ càng về phương pháp luyện chế tài liệu, quả thực chính là bách khoa toàn thư.

Nhìn kỹ Thiên Linh Lục này, đại bộ phận thủ đoạn trong đó phải là linh giả mới có thể nắm giữ, giống như Sưu Linh Thuật, muốn điều tra linh hồn lực đối phương, đầu tiên phải có linh hồn lực mạnh hơn người ta, hoặc có thể áp chế tuyệt đối linh hồn đối thủ, loại điều kiện này linh giả chiếm ưu thế hơn vũ giả nhiều.

Còn có phương pháp luyện chế khôi lỗi, khôi lỗi cao cấp cần rất nhiều linh hồn lực phối hợp mới có thể luyện ra, vũ giả chỉ có thể luyện chế một ít khôi lỗi trung đẳng.

Một ít trận pháp cũng cần tu vị linh hồn lực cường đại thúc dục, vũ giả càng khó làm được bước này.

Nhìn qua Thiên Linh Lục, Lục Lâm Thiên mới hiểu được sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn tiện nghi đã nói, mình là vũ giả cũng có thể cắm dùi trong thế giới này, những thủ đoạn này không thể nghi ngờ còn mê người, mạnh hơn vũ kỹ và linh kỹ không ít.

Ngẫm lại xem, một người thực lực không cao, nhưng lại có thể khống chế không ít yêu thú, linh thú, còn có khôi lỗi cùng trận pháp, người bình thường làm sao dám chọc vào.

– Khá tốt ta là linh vũ song tu.

Lục Lâm Thiên đại hỉ, bản thân mình là linh giả, là có thể học tất cả trong Thiên Linh Lục, có những thứ này, về sau mình sẽ có chỗ cắm dùi trên đại lục..

– Đại nạn không chết tất có hậu phúc.

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, lần đại nạn lần này không chế, được sư phụ tiện nghi tặng cho quá lớn, đại lễ này chẳng kém gì bảo tàng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Nam thúc cho mình ngọc giản, phía trên ghi lại toàn bộ đều là phương pháp luyện chế đan dược, luyện chế binh khí hơi ít, không cách nào sánh bằng tư liệu ghi trong Thiên Linh Lục, nhưng mà Thiên Linh Lục ghi lại tư liệu luyện chế đan dược so với tư liệu Nam thúc cho còn ít hơn, nhưng nếu cả hai kết hợp chính là bách khoa toàn thư nguyên vẹn.

– Từ từ sẽ tới, có thể chậm rãi tu luyện, nhìn xem linh kỹ thế nào.

Lục Lâm Thiên lập tức móc linh kỹ trong trữ vật giới chỉ ra, muốn nói vũ kỹ vô cùng trân quý, như vậy linh kỹ càng quý hiếm hơn, có thể nói như vậy, vũ kỹ nếu là vàng, linh kỹ chính là kim cương.

Linh kỹ, tên hư ý nghĩa, chính là thủ đoạn linh giả sử dụng, vũ giả không cách nào tu luyện, linh giả vốn đã ít, linh kỹ càng ít hơn, trong cùng cấp độ, giá trị của linh kỹ mạnh hơn vũ kỹ rất nhiều.

– Linh kỹ Huyền cấp sơ giai.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào ngọc giản trong tay, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn đã từng nói qua, đây chính là linh kỹ Huyền cấp sơ giai, Huyền cấp sơ giai, nếu thứ này nếu lọt ra bên ngoài, nhất định sẽ khiến oanh động cực lớn, cho dù trong đại môn phái, vũ kỹ Huyền cấp không kém bảo vật trấn sơn bao nhiêu, huống chi là linh kỹ Huyền cấp.

Nhìn chằm chằm vào linh kỹ Huyền cấp sơ giai trong tay, Lục Lâm Thiên đã do dự có nên tu luyện hay không, Nam thúc đã từng nói qua, thực lực của mình bây giờ sớm tu luyện vũ kỹ và linh kỹ cao cấp, cấp độ thực lực không cách nào khống chế hoàn toàn, còn phí rất nhiều thời gian và tinh lực tu luyện, đối với tu vị không có chỗ tốt gì.

Nhưng lúc này Lục Lâm Thiên hiểu rõ thật sâu, thủ đoạn của mình quá ít, thực lực cũng không đủ, phải mau chóng đề cao thực lực của mình, những chuyện khác mình tạm thời không cách nào bận tâm được, chỉ có thể tăng cao thực lực mà thôi.

Tuy chính mình là Linh giả, nhưng còn không có tu luyện bất luận linh kỹ gì, linh kỹ này vừa vặn thích hợp chính mình, cho dù hiện tại thực lực của mình không thể phát huy toàn bộ uy lực của linh kỹ Huyền cấp, mình cũng có thể từ từ sẽ đạt đến, tu luyện linh kỹ này, về sau cũng có nắm chắc bảo vệ tính mạng bản thân.

– Tu luyện.

Lục Lâm Thiên do dự chú nào nữa, hắn quyết định tu luyện, Nam thúc nói quả nhiên không có sai, nhưng mình bây giờ tình cảnh không giống, muốn so sánh với đệ tử đại phái gia tộc có hậu trường cường đại, bản thân bọn họ có thể an tâm tu luyện, bước mỗi bước rất vững vàng, sau này mới có lợi cho tu hành về sau.

Có thể bản thân mình thì khác, chính mình một thân một người, không ai có thể giúp mình, dù có một tiểu gia tộc Lục gia, nhưng trong Lục gia còn có người muốn hãm hại mình, cho nên thực lực mới là căn bản, không có thực lực thì nói gì tới bước mỗi bước vững vàng.

Hắn nhỏ máu vào ngọc giản, trên ngọc giản xuất hiện hào quang sáng ngời, cũng vào lúc này thủ ấn của Lục Lâm Thiên biến đổi, hắn ngưng tụ linh lực trong tay rót vào ngọc giản.

Linh kỹ và vũ kỹ có sự khác nhau, cần linh khí mới thúc dục được, vũ giả đạt được linh kỹ căn bản không thể tu luyện.

Khi rót linh khí vào trong ngọc giản, hào quang sáng ngời, tia sáng này như hỏa diễm chiếu sáng cả thạch thất.

Nhưng vào lúc này tia sáng run rẩy, lập tức hào quang hóa thành đại đao màu vàng dài mấy mét, đại đao không ngừng co rút lại, hào quang cũng càng chói mắt, cuối cùng hóa thành thanh đao dài nửa mét đột nhiên bổ vào mi tâm Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hai mắt nhắm nghiền, trong đầu có một lượng tin tức khổng lồ xuất hiện, phương pháp tu luyện linh kỹ đều nằm trong đầu của hắn.

– Linh kỹ Huyền cấp sơ giai Đao Hồn Kỹ.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, hắn từ tin tức vừa tiếp nhận được, Lục Lâm Thiên biết được linh kỹ này gọi là Đao Hồn Kỹ, là linh kỹ công kích, Đao Hồn Kỹ này dùng linh lực ngưng tụ thành đao, công kích bá đạo, thay đổi thất thường, linh lực ngưng tụ thành đao, thân đao càng ngưng thực, uy lực càng cường đại, uy lực mạnh nhất không có gì không phá, thật sự quá bá đạo.

– Tu thành Đao Hồn Kỹ này, về sau mình sẽ có thêm át chủ bài.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, linh kỹ này vô cùng bá đạo, đúng là thể loại mình yêu thích, cho dù bây giờ không thể thúc dục Đao Hồn Kỹ uy lực mạnh nhất, nhưng thi triển ra uy lực tuyệt đối không yếu.

Yên lặng tu luyện Đao Hồn Kỹ, trong lòng Lục Lâm Thiên đang căn nhắc sau khi học xong Đao Hồn Kỹ, bản thân mình rời khỏi sơn cốc này, tu luyện trong sơn cốc này không ai quấy rầy cả, về phần Vân Dương Tông, mình bây giờ cũng đi không được, đến lúc đó lại nghĩ biện pháp đi Vân Dương Tông là được rồi.

Một ngày sau, dưới ngọn núi, một thiếu niên mặc trường bào xanh đứng dưới ngọn núi, thiếu niên này mười sáu mười bảy tuổi, dáng người dong dỏng cao gầy, hai con mắt lấp lánh như sao, môi mỏng răng trắng, hắn mang theo vui vẻ, trên người không mang theo chút ngây thơ nào, ngược lại làm cho người ta có cảm giác như là người lớn, đúng là Lục Lâm Thiên.

– Đao Hồn Kỹ!

Lục Lâm Thiên lẳng lặng đứng trước ngọn núi, bỗng hét lớn một tiếng sau đó ngưng kết thủ ấn, linh khí tràn ngập hư không, tay phải duỗi ra, bàn tay mở rộng, đại đao màu vàng xuất hiện trước mặt.

– Bổ cho ta!

Kim đao trong tay bổ mạnh một nhát, ầm ầm bổ vào một tảng đá cao năm sáu mét trên ngọn núi.

Chương 107: Linh kỹ bá đạo (2)

Xùy!

Tảng đá sinh ra tiếng vang thật nhỏ, nhưng đại đao màu vàng đã biến mất.

Nhìn thấy loại hiện tượng này, Lục Lâm Thiên không khỏi sững sờ hắn ngây ngốc đánh thủ ấn ra lần nữa, đại đao màu vàng lại ngưng tụ, đánh ra một đao.

Xùy!

Kết quả không có gì khác biệt, đại đao màu vàng không ngừng tiêu tán, điều này đại biểu Lục Lâm Thiên tu luyện Đao Hồn Kỹ còn chưa thành.

– Kháo, ta cũng không tin không cách nào tu luyện thành công.

Lục Lâm Thiên bị đả kích, không có nhụt chí, ngược lại kí©ɧ ƫɧí©ɧ tính tình bướng bỉnh của hắn, thủ ấn biến hóa, tiếp tục ngưng tụ đại đao màu vàng chém vào tảng đá.

Xùy!

– Bổn công tử cũng không tin tu luyện không thành ngươi. Lại đến.

Xùy!

– Lại đến, bổn công tử cũng không tin tà.

Xùy!

– Mẹ kiếp, liều…

Trong sơn cốc, Lục Lâm Thiên quát to liên tục, trên một tảng đá nhỏ phía sau, tiểu Long mở to mắt ra quan sát Lục Lâm Thiên, ngẫu nhiên ngẩng đầu nhìn qua phương xa.

Nửa canh giờ sau, Lục Lâm Thiên hô quát càng ngày càng nhỏ, sắc mặt tái nhợt, linh lực đã tiêu hao hầu như không còn, hắn đã không thể tiêu hao tiếp, bởi vì tiêu hao nữa sẽ ảnh hưởng tới căn cơ.

– Linh kỹ Huyền cấp sơ giai đúng là khó tu luyện a.

Lục Lâm Thiên hư thoát ngồi dưới đất, Đao Hồn Kỹ còn khó tu luyện hơn Chu Tước Quyết nhiều, Chu Tước Quyết tuy vô cùng phức tạp, nhưng mà tu luyện rất dễ dàng, thế nhưng mà Đao Hồn Kỹ thì quá khó tu luyện.

Lục Lâm Thiên nhớ tới Nam thúc nói nhiều việc, vũ kỹ cùng linh kỹ càng cao cấp thì điều kiện tu luyện cũng càng khó khăn, thực lực thấp, cho dù có vũ kỹ Thiên cấp hoặc là linh kỹ Thiên cấp bày ra trước mặt cũng không cách nào tu luyện được.

Mà mình bây giờ dường như cũng giống như vậy, linh kỹ Huyền cấp sơ giai bản thân mình tu luyện quá khó khăn, cũng không biết mình xảy ra vấn đề ở đâu, nếu Nam thúc ở bên cạnh chắc chắn sẽ phát hiện vấn đề.

– Tăng thực lực lên nữa, ta nhất định phải tu luyện thành công, ta cũng không tin.

Lục Lâm Thiên đứng lên, linh lực của hắn đã tiêu hao hết. Hắn định khôi phục rồi lại tiếp tục tu luyện.

Leo lên sơn động, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trên Linh Ngọc Sàn, chậm rãi điều tức, có Linh Ngọc Sàng phụ trợ, linh lực tiêu hao không ngừng khôi phục lại.

Cứ thế tới nửa ngày sau, Lục Lâm Thiên cảm giác linh lực trong đầu khôi phục không kém bao nhiêu, tiêu hao hết rồi lại tu luyện, Lục Lâm Thiên cảm giác linh khí trong đầu của mình ngưng thực hơn một ít.

Leo ra khỏi sơn động, Lục Lâm Thiên tiếp tục tu luyện Đao Hồn

Kỹ, lần lượt thất bại, lần lượt không chịu thua, thẳng tới khi Lục Lâm Thiên lại tiêu hao hầu như không còn.

Sắc trời đã tối, Lục Lâm Thiên đi vào trong rừng cây tìm thức ăn, sau đó trở lại Linh Ngọc Sàng tiếp tục điều tức khôi phục.

Sáng sớm hôm sau, sắc trời còn sớm, Lục Lâm Thiên đã tiếp tục xuống núi tu luyện, lần nữa thất bại, lần nữa tiêu hao hầu như không còn, lần nữa điều tức khôi phục.

Cứ thế năm ngày qua đi, Lục Lâm Thiên trước sau tiếp tục như thế, liên tục thất bại, lại lần lên lại xuống, Lục Lâm Thiên tin tưởng mình có ngày sẽ tu luyện thành công.

Bình tâm tĩnh khí, Lục Lâm Thiên kết thủ ấn ngưng tụ đại đao màu vàng trong tay, thân đao tỏa ra hào quang sáng ngời, linh lực kích động, đại đao màu vàng so với năm ngày trước rõ ràng cho thấy ngưng thực không ít, trong năm ngày này, mỗi lần tiêu hao hầu như không còn, Lục Lâm Thiên liền vội vàng tu luyện, cảm giác linh khí trong đầu ngưng thực không ít, ngay cả đại đao màu vàng ngưng tụ ra cũng ngưng thực hơn.

– Bổ cho ta!

Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, đại đao màu vàng chém vào tảng đá, mắt thường có thể thấy được, cuối cùng đại đao màu vàng bổ mạnh vào tảng đá, lập tức, mang theo một âm thanh trầm đυ.c vang vọng trong sơn cốc.

Đại đao màu vàng tiêu tán, tuy có đá vụn bắn ra, trên tảng đá còn lưu lại dấu vết sâu hai cm, chung quanh còn có khe nứt nhỏ.

– Có tiến bộ, nhất định sẽ thành công, nhất định ta sẽ làm được.

Lục Lâm Thiên vui mừng quá đỗi, hắn như nhìn thấy ánh rạng đông, tiến một bước nhỏ này đã chứng minh hắn có tiến bộ, đã đi đúng hướng.

– Tiếp tục.

Lục Lâm Thiên ngưng kết thủ ấn, tiếp tục tu luyện, phải tu luyện thành Đao Hồn Kỹ này.

Xùy!

Phanh!

Trên đá lớn vang lên âm thanh trầm đυ.c, vô số đá vụn bắn tung tóe, linh lực tiêu hao hầu như không, Lục Lâm Thiên lần nữa trở lại Linh Ngọc Sàng bên trên tu luyện.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên hoàn toàn đắm chìm vào tu luyện Đao Hồn Kỹ, mỗi ngày đều có được một chút tiến bộ, một chút tiến bộ đã đủ chèo chống Lục Lâm Thiên kiên trì không ngừng tu luyện.

Trong sơn mạch không thấy giới hạn, hai Nham Thứu bay qua, đúng là đám người Bạch Mi trưởng lão.

– Mọi người chú ý, tại đây đã là vị trí trung ương Vân Dương Tông, lại qua hai ngày là tới tông môn.

Bạch Mi trưởng lão nói với mọi người.

Người trên lưng Nham Thứu không ngừng quan sát chung quanh, trải qua nửa tháng phi hành đã tới Vân Dương Tông, đây vốn là chuyện cao hứng, nhưng lúc này Lục Vô Song không có cao hứng chút nào cả, nghĩ đến đường đệ sống chết không rõ, trong lòng không có tâm tư gì cả.

Trong Sơn mạch Vụ Đô người ra vào đều là vũ giả, vũ giả tầm thường không dám tùy tiện đi vào, cho dù đi vào cũng cần nhiều người mới dám đi, bởi vì Sơn mạch Vụ Đô là sơn mạch không tầm thường, trong vùng núi này có yêu thú qua lại, về phần linh thú, nghe nói có người nhìn thấy nhưng chỉ là nghe nói mà thôi.

Mà trong Sơn mạch Vụ Đô gặp phải linh giả cũng không kỳ quái, thường xuyên sẽ có Linh giả và mấy chục vũ giả đi vào đây, hình thành một tiểu dong binh đoàn đi lại.

Tiến vào Sơn mạch Vụ Đô này, mục đích của bọn họ là tìm một ít yêu thú và linh dược luyện đan, những thứ này đều là vật xa xỉ.

Tuy yêu thú tới tứ giai mới ngưng tụ yêu đan, nhưng mà các yêu thú dưới tứ giai đều có người mua sắm, có một ít Vũ Sĩ, Vũ Sư mua yêu thú cấp thấp về làm yêu thú hộ thân, cũng có công tử thiếu gia mua về làm sủng vật, tóm lại giá tiền của yêu thú không thấp.

Mà nếu như có thể bắt được linh thú, đây không nghi ngờ là thu nhập lớn, cho dù là linh thú nhất giai, giá tiền đều cũng hơn vạn kim tệ, nếu linh thú nhị giai, giá tiền sẽ tăng lên mấy lần, giá tiền linh thú nhị giai chừng năm vạn, có thể so với một viên yêu đan tứ giai.

Nhưng mà trong Sơn mạch Vụ Đô rất hiếm khi gặp linh thú, yêu thú cũng sẽ không có nhiều, nhưng mà nếu vận khí không tốt đụ.ng phải yêu thú tứ giai, vậy phiền toái lớn, yêu thú tứ giai sánh ngang vũ giả Vũ Phách cửu trọng đỉnh phong, vũ giả dưới Vũ Phách hoàn toàn chết chắc, không có khả năng bảo toàn mạng sống.

Bên trong Sơn mạch Vụ Đô trừ phải chú ý yêu thú ra, thường xuyên có người hoạt động trong Sơn mạch Vụ Đô, tự nhiên là biết rõ đáng chú ý nhất chính là đám dong binh, có chút dong binh đoàn trực tiếp ra tay với tiểu đoàn thể, giết người đoạt vật là chuyện không hiếm.

Chương 108: Linh kỹ bá đạo (3)

Tết âm lịch hàng năm chính là mùa náo nhiệt nhất trong Sơn mạch Vụ Đô, nghỉ ngơi một mùa đông là ngày xuân tiến vào Sơn mạch Vụ Đô, đó là lúc thu hoạch linh dược, vận khí tốt có thể đυ.ng phải yêu thú đi ra kiếm ăn, đυ.ng phải yêu thú có thể xem như một mùa thu hoạch lớn.

Có chút dong binh đoàn mục tiêu chính là yêu thú tam giai, yêu thú tam giai đáng giá không ít, nhưng tiểu đoàn đội không có thực lực thì không hi vọng gặp phải yêu thú tam giai, cho dù là Vũ Sư đỉnh phong gặp phải yêu thú tam giai cũng không biết làm sao.

Trên vách núi vạn trượng tụ tập không ít vũ giả, rất nhiều trang phục khác nhau, có lẽ đều là vũ giả tiến vào Sơn mạch Vụ Đô tìm lợi ích.

– Nghe nói một tháng trước Hỏa Âm Quái đã chết trong tay Bạch Mi trưởng lão và Vương Minh Nguyệt Vân Dương Tông, rớt xuống vách núi vạn trượng này, đáng tiếc chúng ta không thể đi xuống, thu hoạch trên người Hỏa Âm Quái trên có lẽ không ít.

– Đây là vách núi sương mù dày đặc quanh năm, nếu có thể xuống dưới, không tới phiên chúng ta.

– Đúng thế, không nghĩ tới Hỏa Âm Quái cứ như vậy chết đi, còn chọc tới Vân Dương Tông.

– Vân Dương Tông cũng không dễ chọc, đây cũng là địa bàn của Vân Dương Tông, Hỏa Âm Quái đúng là tìm chết, dám đoạt Thiên Tàm Bảo Giáp với Vân Dương Tông.

– Đây là Thiên Tàm Bảo Giáp, nếu ta gặp được cũng không nỡ a.

– Ngươi gặp được thì thế nào, một tiểu Vũ Sĩ, muốn tìm cái chết ah.

– Được rồi, chúng ta giải tán đi, nếu nơi này có thu hoạch thì không chờ chúng ta tới kiếm đâu, vẫn nên đi chung quanh xem có linh dược hay không, lần này tìm chút ít linh dược, bán giá tốt, nghe nói trong Thúy Nguyệt Lâu có cực phẩm mới, dáng người của nàng có lồi có lõm, ánh mắt mê chết người.

– Con mẹ nó ta đã gặp qua rồi, mông lớn rất tròn ngạo nghễ ưỡn lên, trông thấy nàng là muốn làm một lần, cho dù sống ít vài năm cũng đáng.

– Ngươi đúng là háo sắc mà, ha ha ha ha…

Trên vách núi truyền ra tiếng cười dâм đãиɠ, lập tức mọi người tán đi, không có ai biết, dưới vách núi còn có thiên địa khác, mà Lục Lâm Thiên đại nạn không chết, lúc này đang tu luyện Đao Hồn Kỹ.

Dưới ngọn núi, Lục Lâm Thiên lẳng lặng đứng đấy, áo xanh không gió mà bay, quanh người có khí tức nhàn nhat tỏa ra ngoài, trong phạm vi chung quanh gió cúi đầu xuống giống như triều bái.

Hô.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên chậm rãi thở ra một hơi, nhắm mắt lại, lập tức mở ra, trong mắt bắn ra hào quang sáng ngời, linh khí quanh người cuồn cuộn, một đạo khí thế hùng hồn khuếch tán ra.

Ngay vào lúc này, Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, linh lực ngưng tụ thành trường đao màu vàng trong tay, thân đao mang theo hào quang thần dị, một đạo khí thế lăng lệ khuếch tán ra, khí thế kia so với lúc Lục Lâm Thiên ở quảng trường trấn Thanh Vân thi triển Chu Tước Quyết cũng không kém bao nhiêu.

– Đao Hồn Kỹ, đi!

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, thủ ấn biến hóa, đại đao đánh ra, xẹt qua không khí, không khí chung quanh sinh ra tiếng xé gió.

Khi thủ ấn của Lục Lâm Thiên biến hóa, đại đao cắt vỡ không trung, mỗi một đao bổ ra mang theo chấn động không gian, khí kình gào thét sinh ra âm thanh nổ tung.

– Đao Hồn Kỹ, phá cho ta!

Thủ ấn lại biến đổi, Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng, cũng vào lúc này, chỉ thấy đại đao xẹt qua không trung, mang theo một đám tàn ảnh.

Đao quang bổ thẳng vào tảng đá trước mặt…

Ầm ầm…

Trong sơn cốc sinh ra tiếng nổ vang vọng giống như sấm sét, bỗng nhiên tảng đá cao bốn năm mét vỡ ra, mắt thường có thể thấy được một đao quang lăng lệ đánh xuống, tảng đá rơi xuống như mưa, hóa thành vo số đá vụn bắn ra ngoài.

Bành! Bành! Bành!

Chung quanh đá vụn bay ra, vách núi cũng chấn động theo, đá vụn rơi xuống, cảnh này cực kỳ đồ sộ, Lục Lâm Thiên bố trí một đao cương khí hộ thân, nhìn thấy cảnh này thì mỉm cười.

Sau một lát, gió êm sóng lặng, nhưng vào lúc này tảng đá đã vỡ ra, trên mặt đất xuất hiện khe hở dài hơn mười mét.

– Thành công, mặc dù chỉ là Đao Hồn Kỹ sơ cấp, nhưng uy lực đã không tệ, cho dù đυ.ng phải Vũ Sĩ bát trọng cũng có sức liều mạng.

Lục Lâm Thiên cảm giác uy lực của Đao hồn Kỹ này còn kém hơn Chu Tước Quyết một tia, nhưng mà uy lực của nó đã đủ chống lại Vũ Sĩ thất, bát trọng, nếu như linh lực của hắn đột phá, uy lực của Đao Hồn Kỹ cũng sẽ tăng lên.

Đao Hồn Kỹ này có ba trọng, mình bây giờ chỉ thúc dục được đệ nhất trọng Đao Hồn Trảm, sau này có đủ thực lực, thúc dục đệ nhị trọng Đao Hồn Quang Nhận cùng đệ tam trọng Đao Hồn Không Nguyên Diệt, thực lực của hắn sẽ tăng nhiều, thực lực của mình bây giờ chỉ miễn cưỡng sử dụng được Đao Hồn Trảm mà thôi.

Nhìn khe nứt và tảng đá vỡ nát trên đất, Lục Lâm Thiên hưng phấn lên, một tháng tu luyện đã có thành tựu, uy lực của Đao Hồn Trảm này vô cùng to lớn, vô cùng bá đạo, không hỗ là linh kỹ Huyền cấp.

– Về sau sẽ có thêm một loại thủ đoạn.

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng.

– Thử Hỏa Ảnh Chỉ nữa!

Lục Lâm Thiên nói nhỏ một tiếng, chân khí quanh người tuôn ra, thủ ấn biến hóa, tay phải của hắn có hào quang màu đỏ hiện ra, năm ánh hào quang màu đỏ mang theo khí tức nóng bỏng, mang theo khí thế cường hãn xé tan không khí bắn ra ngoài.

XIU….XIU… XIU….XIU… XÍU…UU!…

Trên vách đá có đá vụn rơi xuống, năm ngón tay hiện ra trên vách đá, và xuất hiện năm lỗ thủng sâu hun hút.

Hỏa Ảnh Chỉ, đây chính ngọc giản vũ kỹ Tinh cấp sơ giai hỏa hệ mà Lục Lâm Thiên thu được của Hỏa Âm Quái, lúc trước Hỏa Âm Quái đấu với Bạch Mi trưởng lão đã sử dụng Hỏa Ảnh Chỉ, uy lực bất phàm.

Sau khi Lục Lâm Thiên thu được ngọc giản mới biết được Hỏa Âm Quái thi triển Hỏa Ảnh Chỉ, uy lực thì Lục Lâm Thiên đã tự mình kiểm chứng, uy lực không tầm thường, hắn chỉ cần là vũ kỹ hỏa hệ thì có thể tu luyện.

Có được vũ kỹ Tinh cấp này, tu luyện dễ dàng hơn Đao Hồn Kỹ không ít, trong thời gian một tháng này, Lục Lâm Thiên chỉ tu luyện Đao Hồn Kỹ còn rút thời gian tu luyện Hỏa Ảnh Chỉ, lúc này cũng có chút thành tựu.

Tuy Hỏa Ảnh Chỉ cùng Đao Hồn Kỹ đều có chút thành tựu, Lục Lâm Thiên lại biết, muốn chính thức khống chế một vũ kỹ cũng không phải tu luyện dễ dàng như thế, mỗi một cường giả tu luyện vũ k đều trải qua mấy chục năm hoặc cả đời mới có thể phát huy uy lực lớn nhất của vũ kỹ.

– Đã hơn một tháng rồi, có lẽ bọn họ đã tới Vân Dương Tông!

Lục Lâm Thiên nhìn lên bầu trời sơn cốc, nếu không phải rớt xuống vách núi, mình bây giờ cũng có thể đến Vân Dương Tông

Nhưng mà ngẫm lại, Lục Lâm Thiên hiện tại cũng cảm thấy may mắn chính mình rớt xuống vách núi, bằng không mình cũng không cách nào nhìn thấy Thánh Thủ Linh Tôn, cũng không chiếm được Thiên Linh Lục.

Trong lòng Lục Lâm Thiên đang tính toán, hiện tại cũng chỉ có thể tự nghĩ biện pháp đi tới Vân Dương Tông, Nam thúc muốn chính mình đạt được Vạn Niên Xích Đồng cùng vũ kỹ thân pháp Phù Quang Lược Ảnh, bản thân mình phải làm tốt, nhưng mà trước đó phải ra khỏi sơn cốc này.

Chương 109: Cản đường ăn cướp (1)

Tu luyện hơn một tháng qua, chính mình trừ thành công tu thành Đao Hồn Kỹ cùng Hỏa Ảnh Chỉ ra, Lục Thiếu Du còn có thu hoạch khác, được sự trợ giúp của Linh Ngọc Sàng, trong một tháng này hắn đã đạt tới Linh Sĩ nhị trọng đỉnh phong, mà phương diện chân khí tùy thời đột phá.

Trong một tháng qua, Lục Thiếu Du cũng cân nhắc Thiên Linh Lục một chút, những phương pháp luyện chế khôi lỗi, trận pháp và Khống Thú Thuật trong Thiên Linh Lục vô cùng thâm ảo, không phải thời gian ngắn có thể học được, cần từ từ tham ngộ, chút tính nhẫn nạy này Lục Thiếu Du vẫn có.

Chỉ cần có thời gian, Lục Thiếu Du cũng sẽ tìm hiểu Thiên Linh Lục, khi hiểu càng nhiều thì càng thấy Thiên Linh Lục mênh mông thâm ảo.

– Tới lúc đi ra ngoài rồi!

Lục Thiếu Du lẩm bẩm, thả người trở lại trong thạch thất, thu Linh Ngọc Sàng vào trong trữ vật giới chỉ, trọng bảo này Lục Thiếu Du muốn thu vào trữ vật giới chỉ bên người mới an tâm, mà túi trữ vật chỉ chứa thứ râu ria, về phần trữ vật giới chỉ của sư phụ tiện nghi Thánh Thủ Linh Tôn cũng không phải phàm phẩm, luận không gian thì còn lớn hơn trữ vật giới chỉ của Nam thúc một nửa, có hơn hai trăm mét vuông, giá trị tuyệt đối xa xỉ, nhưng mà nó không cách nào thu vào trong cơ thể.

Cái trữ vật giới chỉ này Lục Thiếu Du cũng không tính dùng, hắn cũng thu vào trong trữ vật giới chỉ của mình, rời khỏi thạch thất, Lục Thiếu Du thu toàn bộ Dạ Minh Châu xuống, đây chính là vật xa xỉ, hôm nào bán cũng tốt, Lục Thiếu Du tất nhiên sẽ không bỏ qua, những Dạ Minh Châu này có hơn ngàn viên, thêm vào với nhau cũng là con số không nhỏ.

Sau khi thu thập tất cả, Lục Thiếu Du rời khỏi sơn động, tới trước mộ sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn bái tế một phen, tâm niệm khẽ động, lập tức tìm kiếm tiểu Long.

Tiểu Long trong một tháng này đã trở thành ác mộng của các động vật trong sơn cốc, từ khi tiểu Long đến sơn cốc thì động vật trong đây không dám xuất hiện, xuất hiện sẽ biến thành bữa ngon của tiểu Long.

Đối với tiểu Long, Lục Thiếu Du hiện tại hiểu không nhiều, không biết tiểu Long là cấp độ nào, dựa theo Lục Thiếu Du đoán chừng, lần trước tiểu Long thay da, Lục Thiếu Du đoán tiểu Long có phải đột phá lên linh thú nhị giai hay không, nhưng mà lực phòng ngự của tiểu Long quá không thể tưởng tượng nổi ngay cả Hỏa Âm Quái cũng không cách nào làm bị thương, lại nói trong lòng Lục Thiếu Du càng hiếu kỳ về tiểu Long nhiều hơn.

Sưu sưu…

Trong rừng cây có một đạo thiểm điện xé rách không gian lao tới, lập tức thân mật rơi vào trong tay Lục Thiếu Du, đúng là tiểu Long.

– Ngươi ăn no rồi sao, chúng ta nên đi ra ngoài thôi!

Lục Thiếu Du thân mật vuốt ve đầu nhỏ của tiểu Long.

Tiểu Long dường như hiểu chuyện nhìn qua Lục Thiếu Du, lưỡi phun ra nuốt vào, lập tức gật gật đầu, giống như nghe hiểu Lục Thiếu Du nói cái gì, bộ dáng cực kỳ đáng yêu.

– Trước chặt cây làm bè!

Lục Thiếu Du nói xong đã tiến vào rừng cây, móc trường kiếm màu xanh ra, chặt bỏ tám cây to như chén ăn cơm, sau đó lại tìm một ít dây mây rừng chế thành cái bè, không có bè gỗ thì không thể xuôi dòng được.

– Tiểu Long, chúng ta đi!

Làm xong tất cả, Lục Thiếu Du nói, tiểu Long hiểu ý, lập tức xoay quanh vai Lục Thiếu Du, không có lệnh của Lục Thiếu Du, tiểu

Long cũng không muốn vào trong tay áo, tự nhiên còn ưa thích ở bên ngoài hơn.

Thả bè gỗ vào trong nước, Lục Thiếu Du thả người nhảy lên, cầm trường côn dài đây mạnh, bè gỗ lập tức xuôi dòng mà đi.

– Sư phụ, đệ tử đi đây, Thiên Linh Lục, đệ tử nhất định sẽ nghĩ biện pháp đưa tới gia tộc Đoan Mộc thành Ma Vân!

Lục Thiếu Du nhìn chằm chằm vào sơn cốc, bè gỗ thuận thế mà đi.

Khống chế bè gỗ trôi theo dòng sông, nhìn sơn cốc biến mất, hai bên là vách đá thẳng đứng, nước sông chảy cũng không nhanh, Lục Thiếu Du phải dựa vào côn gỗ mà trượt đi.

Trên hạp cốc là mây mù dày đặc, căn bản không cách nào nhìn rõ ràng.

Hai bên hạp cốc là vách đá thẳng đứng cứng rắn, thạch bích gập ghềnh, trên hạp cốc có khe nứt, Lục Thiếu Du còn có thể mơ hồ nghe được vài tiếng thú rống vang vọng.

Hai ngày sau đó, dòng sông đã càng ngày càng hẹp, đến cuối cùng bè gỗ không cách nào thông qua, Lục Thiếu Du không thể không dở bè gỗ tiến lên.

Qua mấy cánh giờ sau, bè gỗ có tám cây gỗ đã biến thành ba cây gỗ, bởi vì hạp cốc chỉ đủ cho một người vượt qua.

– Lối ra ở ngay phía dưới.

Qua một lát đã không còn đường, bởi vì trước mặt đã là vách núi dựng đứng, nhưng trên mặt nước nhìn kỹ lại mơ hồ nhìn ra nước chảy lắc lư, đó là do nước chảy ngầm xuống tạo thành.

– Chính là chỗ này!

Lục Thiếu Du nói ra, lập tức nhìn tiểu Long trên vai.

– Tiểu Long, chuẩn bị cho tốt, chúng ta sẽ lặn xuống nước!

Xuy xuy…

Tiểu Long mở to mắt nhìn qua Lục Thiếu Du, lập tức chui vào trong nước, hiển nhiên nó không sợ nước.

Lục Thiếu Du hít sâu một hơi, bố trí cương khí nhàn nhạt quanh người, lập tức nhảy xuống nước, mặt nước xem như thanh tịnh, lặn xuống chừng mười mét, Lục Thiếu Du nhìn thấy phía trước có dòng xoáy nhỏ, nước đang chảy vào bên trong.

Lục Thiếu Du không do dự, đây là lối ra, lập tức tiến vào trong dòng xoáy, hấp lực của vòng xoáy kéo Lục Thiếu Du đi lên phía trước, mà tiểu Long vẫn đi theo sau lưng Lục Thiếu Du.

Ước chừng qua hai mươi phút đồng hồ, Lục Thiếu Du cảm giác mình đã không nhịn được, nín thở trong nước, với tu vị của hắn cũng chỉ có thể làm được tới bước này, không giống như những cường giả Vũ Tướng, Vũ Suất, có thể ở trong nước mấy ngày mà không có vấn đề.

Lúc này lực hút càng ngày càng lớn, lập tức có tiếng vang nhỏ sinh ra, Lục Thiếu Du cảm giác mình đã lao ra khỏi vòng xoáy, quay đầu lại nhìn qua nơi vừa đi ra, đó là một vách đá, mà cạnh lối ra còn có mấy chục hang đá, cho dù có người tới đây cũng không tìm ra cửa vào.

Tiểu Long lúc này cũng chui ra ngoài, Lục Thiếu Du phun nước ra, hắn nín thở mệt gần chết.

Phanh…

Hắn rơi vào mặt nước.

– Sắp nín thở chết rồi!

Lục Thiếu Du nói nhỏ một tiếng, há miệng hít mạnh, cương khí hộ thân biến mất, toàn thân Lục Thiếu Du thấm ướt, khá tốt biết bơi lặn, sau khi bơi một hồi đã lên cạnh bờ.

Tiểu Long vẫn ở trong nước, bộ dáng của nó rất thích ý.

Sau khi lên bờ, Lục Thiếu Du mới đánh giá chung quanh, đây là một sơn mạch, Lục Thiếu Du đoán chừng cách vách núi mình rơi xuống không xa, nhưng tạm thời không rõ phương hướng.

Trong sơn mạch không có bóng người, bốn phía yên tĩnh im ắng, sâu trong đại thụ che trời có gió thổi qua, có âm thanh ồ ồ vang lên, vô cùng có lực.

Vèo!

Tiểu Long bò tới bên người Lục Thiếu Du, tò mò nhìn qua Lục Thiếu Du đang ướt sũng nước.

Lục Thiếu Du vận chuyển chân khí làm khô toàn thân và quần áo.

– Chúng ta chậm rãi tìm!

Lục Thiếu Du nhìn tiểu Long nói ra, nhìn chăm chú vào hướng mặt trời trên không trung, lập tức đi về phía đông nam, nơi đó đúng là hướng của thành Vụ Đô, chính mình muốn đi Vân Dương Tông, cũng không thể trực tiếp đi qua, yêu thú phi hành cũng cần thời gian một tháng, chính mình mà đi bộ thì có khi cả năm mới tới.

Chương 110: Cản đường ăn cướp (2)

Hiện tại Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể tới thành Vụ Đô lại nghĩ biện pháp, thành Vụ Đô chính là địa bàn của Vân Dương Tông, nói không chừng đến lúc đó có thể an bài yêu thú đưa mình tới Vân Dương Tông, tốt xấu gì mình cũng là đệ tử nhập môn của Vân Dương Tông.

Sau khi hạ quyết tâm, Lục Lâm Thiên bắt đầu đi về hướng đông nam, cũng nghe Bạch Mi trưởng lão đã từng nói qua, trong Sơn mạch Vụ Đô có không ít yêu thú, Lục Lâm Thiên lúc này cũng không thể không cẩn thận.

– Có mùi thuốc, là dược liệu!

Nửa canh giờ sau, trong mũi Lục Lâm Thiên ngửi được vị thuốc, trong ngọc giản của Nam thúc cái giới thiệu kỹ càng về dược liệu, Lục Lâm Thiên nhanh chóng phán đoán ra hương vị của dược liệu.

Vèo…

Tiểu Long bò xuống người Lục Lâm Thiên, nó bò tới vị trí dược liệu mà Lục Lâm Thiên đã chỉ.

Qua một lát hương vị linh dược càng rõ ràng, trên sườn núi có một cây cỏ ba lá màu vàng óng cao mười lăm cm xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Tam Diệp Hồn Thảo!

Nội tâm Lục Lâm Thiên hơi kinh ngạc, không ngờ lại là một gốc Tam Diệp Hồn Thảo, đây là tài liệu chủ yếu luyện chế đan dược tăng linh khí nhị phẩm, bình thường không dễ dàng tìm được dược liệu này.

Tiểu Long xoay quanh Tam Diệp Hồn Thảo, nước miếng sắp chảy ra, mắt nhỏ nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, dường như muốn ăn hết.

– Nhịn một chút, Tam Diệp Hồn Thảo này có hữu dụng với ta.

Lục Lâm Thiên nói ra, hắn cũng cần luyện ra một ít đan dược tăng cường linh khí, Tam Diệp Hồn Thảo này xem như phù hợp.

Lúc này Lục Lâm Thiên thu Tam Diệp Hồn Thảo vào túi không gian, cũng vào thời điểm này có hai thân ảnh xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên.

– Giao Tam Diệp Hồn Thảo ra đây, chúng ta nhìn thấy nó trước.

Hai người mặc trang phục màu vàng, tuổi chừng hai mươi lăm, từ khí tức đều là vũ giả Vũ Sĩ.

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn qua hai người, khí tức của hai người là Vũ Sĩ ngũ trọng, thần sắc không thay đổi, nói:

– Tam Diệp Hồn Thảo là ta nhìn thấy trước, cũng là ta đạt được, hai ngươi định cướp sao?

Hai tên này nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, lập tức quay đầu nhìn chung quanh, dường như đang xem có ai khác không, tên bên trái cầm loan đam giơ lên, nói:

– Tiểu tử, ngươi là dong binh đoàn nào?

– Chuyện này có quan hệ gì tới các ngươi sao?

Lục Lâm Thiên nói, hắn sớm nghe nói qua, tại Sơn mạch Vụ Đô này có dong binh đoàn cỡ lớn thường đánh cướp dong binh đoàn nhỏ, giết người cướp của thường xuyên xảy ra, nếu như nói đi một người thì sẽ có phiền toái.

– Mặt rỗ, xem bộ dáng của hắn hình như không phải dong binh đoàn, rất lạ mặt, chúng ta động thủ thôi!

Tên bên trái cầm trường côn màu đen nói, trong mắt ánh mắt đầy âm lệ, cảm giác Lục Lâm Thiên không có khí tức gì, tuổi lại thấp, nhìn không vừa mắt.

– Thiết cầu, chúng ta có chuyện quan trọng trên người, nên đi tìm đại ca, miễn gặp chuyện không may!

Đại hán cầm đao nói.

– Không có việc gì, tiểu tử này trên người có túi không gian, thu hoạch có lẽ không ít!

Tên cầm côn cười nói, chỉ là túi không gian đã trên ngàn kim tệ rồi.

– Tiểu tử, giao túi không gian ra cho ta, nếu không sẽ chết!

Tên cầm đao nhìn qua Lục Lâm Thiên, dường như nghi hoặc về Lục Lâm Thiên, một thiếu niên một mình ở trong Sơn mạch Vụ Đô thì quá kỳ quái, hắn cũng xem như lão nhân trong Sơn mạch Vụ Đô này, chút thường thức vẫn có.

– Túi không gian cho ngươi, các ngươi cũng đừng giết ta!

Lục Lâm Thiên hơi sững sờ, sắc mặt sợ hãi biến sắc, mồ hôi lạnh ứa ra, lập tức cởi túi không gian bên hông, rụt rè đưa qua.

– Thì ra là bọc mủ, đưa tới đây, hôm nay Thiên gia tâm tình tốt tha cho ngươi một mạng!

Tên cầm côn cười cười, đi lên lấy túi không gian trong tay Lục Lâm Thiên, nhìn Lục Lâm Thiên sợ hãi rụt rè và đổ mồ hôi lạnh, tên cầm đao cũng buông lỏng đề phòng, một thiếu niên từ quần áo và trang sức mà nhìn, có lẽ chỉ là công tử ca tiểu gia tộc chạy vào Sơn mạch Vụ Đô chơi.

– Đây, đừng giết ta!

Lục Lâm Thiên đưa túi không gian ra, mồ hôi lạnh tiếp tục ứa ra, tên cầm côn đắc ý tiếp nhận túi không gian của Lục Lâm Thiên.

Vào thời điểm này Lục Lâm Thiên cúi đầu xuống, ánh mắt bắn tinh quang, đột nhiên toàn thân sinh ra chân khí mạnh mẽ.

– Khai Sơn Chưởng, chết đi!

Một chưởng ấn màu vàng mang theo khí tức cường hãn đánh ra, tên cầm côn ở gần trong gang tấc, khí tức lăng lệ tỏa ra, không gian chung quanh sinh ra tiếng xé gió bén nhọn.

Phanh!

Chưởng ấn nện vào bụng tên cầm côn, không gian chấn động, tên đại hán cầm côn phát ra tiếng rên buồn bực ngã ra sau, thân hình bay ngược ra sau mấy mét, miệng phun máu tươi.

– Coi chừng…

Tên cầm đao biến sắc, lời còn chưa nói hết, sắc mặt biến thành màu xanh đen, giống như bị bệnh phù thủng, loan đao trong tay mất rơi xuống đất, hai tay thống khổ bụm cổ giống như không cách nào hô hấp, đồng tử dãn ra, lập tức biến thành đυ.c ngầu.

Bành!

Tên đại hán cầm đao té xuống đất, thời gian không đến hai giây, lúc này tiểu Long thỏa mãn bò ra.

– Muốn cướp đồ của ta, còn kém lắm!

Lục Lâm Thiên nhìn qua tên đại hán cầm côn té xuống đất, chính mình tiên hạ thủ vi cường, xuất kỳ bất ý, cộng thêm tiểu Long chặn đánh gϊếŧ tên này không khó khăn, nếu không phải làm bọn chúng sơ ý, hắn cũng khó đánh hai tên này.

– Tha mạng ah, ta không dám, tha cho ta đi!

Tên này bị Khai Sơn Chưởng của Lục Lâm Thiên đánh bị thương, sắc mặt tái nhợt, khóe miệng chảy máu tươi, từ thực lực hắn là Vũ Sĩ ngũ trọng, mà Lục Lâm Thiên đã là Vũ Sĩ ngũ trọng đỉnh phong, tăng thêm xuất kỳ bất ý hắn bị thương nặng, nhìn qua đồng bạn té xuống đất, trong nội tâm đã sợ hãi rồi, vốn tưởng rằng gặp phải đồ vô tích sự, không ngờ là một tên sát tinh.

– Tha cho ngươi, muộn rồi!

Thả cho địch nhân đường sống, chính là đào mộ cho bản thân mình, Lục Lâm Thiên hiểu rõ điểm này, ánh mắt lạnh lẽo.

Xùy!

Đại hán lui ra phía sau, trong nháy mắt này hắn liều mạng bỏ qua thương thế đứng dậy chạy đi, dụ͙© vọиɠ muốn sống bạo phát!

– Chết đi!

Lục Lâm Thiên quát to, chân khí rung lên, hai chân điểm một cái, mặt đất rạn nứt sinh ra khe hở, thân ảnh như diều hâu bắt mồi lao tới, âm thanh xé gió vang vọng đánh thẳng vào tên đại hán này.

– Ta liều mạng với ngươi!

Cảm giác sau lưng có tiếng xé gió, cũng chỉ có thể buông tay đánh cược một lần, đột nhiên quay người, quanh người có cương khí hộ thân hiện ra, đánh ra một quyền, nhưng mà uy lực không mạnh, hắn bị thương nặng, có thể ngưng tụ ra một quyền đã rất không dễ dàng.

Thần sắc Lục Lâm Thiên trầm xuống, hắn đánh ra một quyền, trên quyền mang theo lực lượng hỏa diễm làm không gian run run, đúng là vũ kỹ Tinh cấp sơ giai Nộ Diễm Quyền.

Bang bang!

Hai quyền va chạm vào nhau, đại hán lập tức kêu thảm thiết, cổ tay của hắn đau đớn, thân hình lại lui ra phía sau.

Lục Lâm Thiên lúc này hóa quyền thành chưởng, dựa thế lao tới, dễ dàng xuyên thấu qua cương khí hộ thân của tên đại hán kia.

Chương 111: Vây công yêu thú (1)

– Thôn phệ.

Chưởng ấn mang theo lực lượng khổng lồ, tên đại hán đang định giãy dụa, trong khoảng khắc thân thể kêu thảm thiết, toàn thân run rẩy lấy, chân khí trong người từ từ chảy ra ngoài, đau đớn chẳng khác gì linh hồn bị rút ra.

Nửa canh giờ sau, đại hán như hóa thành thây khô, mà Lục Lâm Thiên thoả mãn cười cười, chân khí của đại hạn này so với Triệu Đại còn mạnh hơn không ít, sau khi luyện hóa đạt được chỗ tốt cũng rất nhiều, đột phá Vũ Sĩ lục trọng cũng dễ dàng, nhưng tới mức nào thì không rõ.

Thời điểm thi triển Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ chân khí của đại hán này, Lục Lâm Thiên cũng thi triển Sưu Linh Thuật trong Thiên Linh Lục, tuy Sưu Linh Thuật hơi khó khăn, nhưng hắn cũng đã thi triển được, Lục Lâm Thiên cũng nhận được không ít tin tức trong đầu hai tên này, hai người này đều là người của Bạo Lang dong binh đoàn, tiến vào Sơn mạch Vụ Đô đã một tháng, về phần khác, lần thứ nhất thi triển Sưu Linh Thuật, Lục Lâm Thiên cũng cũng không có điều tra ra, nhưng Sưu Linh Thuật có thủ đoạn thần kỳ làm Lục Lâm Thiên mừng rỡ không thôi.

– Tiểu Long, có người đến, chúng ta đi mau.

Quan sát trí nhớ hai người này, đột nhiên Lục Lâm Thiên cảm giác chung quanh có người tới, nhân số còn không ít, lập tức móc túi không gian của tên đại hán cầm côn.

Xuy xuy.

Tiểu Long nhảy lên vai Lục Lâm Thiên, một người một xà biến mất tại chỗ, ngay cả thời gian xử lý thi thể cũng không có.

Sau khi Lục Lâm Thiên rời đi không đến mười giây, dốc núi có sáu thân ảnh xuất hiện, sáu người này mặc trang phục giống như đúc hai tên vừa chết.

– Tam ca, mau nhìn.

Một tên đại hán hoảng sợ hô lên thất thanh, nhìn thấy hai thây khô trên đất.

Toàn thân hai thây khô héo rút, nhìn thấy trên cổ một tên có dấu răng, tên còn lại hốc mắt hõm vào, con mắt thì lồi ra, bộ dáng không còn hình người.

– Là Mặt Rỗ cùng Thiết Cầu, tại sao có thể như thế?

Sáu người tiến lên kiểm tra thi thể hai người, giật mình cả kinh, thậm chí là sợ hãi, loại chết này quá khủng khiếp rồi.

– Có phải có người đánh trộm không? Là ai làm?

Một đại hán cả giận nói.

– Mặt rỗ hẳn là bị yêu thú giết chết, máu tươi bị yêu thú thôn phệ, thiết cầu chết cũng kỳ quái, trên người không có lỗ máu, nhưng cũng hẳn là yêu thú gây nên, hai người thực lực Vũ Sĩ ngũ trọng, có thể đánh chết hai người, hẳn là yêu thú nhị giai hoặc tam giai.

Tên đại hán đầu lĩnh có cơ bắp toàn thân nổi lên cuồn cuộn, ánh mắt nhỏ như chuột, trong ánh mắt đầy khôn khéo, nhìn chằm chằm vào thi thể hai người rồi nói.

Đột nhiên tên đầu lĩnh nói:

– Đồ vật trên người mặt rỗ đi đâu rồi?

– Không phải yêu thú gây nên, có người lấy đi rồi, không tốt, Trương Ngũ, ngươi đi thông tri đại ca cùng nhị ca, nói mặt rỗ gặp chuyện không may, những người khác đi theo ta, có lẽ tên đó đang ở gần.

Đầu lĩnh nói.

– Vâng, tam ca.

Một tên bên trái rời đi, bốn tên khác thì tản ra chung quanh tìm kiếm.

Sau khi đám người này biến mất, trên đại thụ cách đó không xa, Lục Lâm Thiên nhảy xuống, thần sắc nặng nề, nên rời khỏi nơi này mới tốt, thân ảnh nhanh chóng chạy về phía đông nam.

Đánh chết hai người này, khá tốt tên hán tử kia cho rằng là yêu thú gây nên, Lục Lâm Thiên còn lo lắng sẽ bạo lộ Âm Dương Linh Vũ Quyết nên vội vàng rời đi.

Lục Lâm Thiên lại không biết, sau khi hắn đi không bao lâu, đám người Bạo Lang dong binh đoàn lại tới tiếp tục kiểm tra hai thây khô.

– Đáng chết, đây là thiết cầu bị người đánh chết, trên người có thương thế, đây không phải yêu thú gây nên, mặt rỗ bị yêu thú đánh chết tại chỗ, ít nhất là một tổ người và yêu thú, rất có thể là một tiểu đoàn đội, còn có yêu thú tồn tại.

Một tên mập mạp nói, mập mạp này nặng chừng ba trăm cân, thân cao một mét chín, đứng đó như người khổng lồ, nhưng lúc này thần sắc của hắn cũng chẳng thoải mái được.

– Đại ca, có phải là linh giả hay không?

Một đại hán hỏi.

– Hẳn không phải, thiết cầu là bị trọng kích mà chết, chỉ là thi thể rất kỳ quái, mặt rỗ không có vết thương nào khác, yêu thú đánh chết hắn tốc độ có lẽ rất nhanh, thể tích không lớn, loại thực lực này có lẽ là yêu thú tam giai.

Mập mạp kia nói, ngồi xổm xuống, cẩn thận kiểm tra thi thể hai người.

– Đại ca, chúng ta làm sao bây giờ?

– Thông tri lão nhị lão tam, tìm kiếm tất cả mọi người chung quanh, không buông tha kẻ nào, ta muốn nhìn ai dám chọc Bạo Lang dong binh đoàn chúng ta, tàng bảo đồ nhất định phải đoạt lại.

Mập mạp mắt lộ hung quang, đầy sát khí nói.

Sơn mạch liên miên không ngớt, cũng không biết rộng bao nhiêu, Lục Lâm Thiên đang ở trong sơn mạch, chỉ thấy chung quanh là rừng cây nhấp nhô, đứng từ cao nhìn xuống thấy mây trôi núi khuyết dập dờn, núi cao sông dài tầng tầng.

Trên đường đi cẩn thận từng li từng tí, vào đêm trong sơn mạch có khí tức âm trầm bao phủ, lộ ra vẻ đáng sợ của núi rừng.

Đêm xuống, Lục thiếu gia tìm được một sơn cốc, xác định chung quanh không có gì nguy hiểm thì khoanh chân ngồi tu luyện, sau đó hắn muốn luyện hóa năng lượng thôn phệ được cho mình sử dụng.

Sau một lát, hào quang màu vàng nhạt bao trùm toàn thân Lục Lâm Thiên, cả người hắn lờ mờ trong bóng đêm, nhìn rất quái dị.

Mà Lục Lâm Thiên cũng không có chủ quan, phân phó tiểu Long chú ý chung quanh, một khi gặp nguy hiểm thì mình có thể lập tức biết được, tại Sơn mạch Vụ Đô này, Lục Lâm Thiên cũng không dám khinh thường.

Cũng không qua bao lâu, khí hải bành trướng tới mức độ nhất định, trong kinh mạch tràn ngập chân khí, kinh mạch đang bành trướng.

– Áp chế.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, áp chế chân khí vào đan điền khí hải, ngưng tụ cùng một chỗ sau đó quán chú vào đan điền, rốt cuộc đan điền không thể thừa nhận nổi đã nổ vang.

Trong cơ thể Lục Lâm Thiên có tiếng trầm đυ.c truyền ra, hào quang đại phóng, khí tức cường hãn bao phủ sơn cốc.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên rốt cục đột phá đến Vũ Sĩ lục trọng, tu vị vũ giả đã sớm dừng lại ở Vũ Sĩ ngũ trọng đỉnh phong, lúc này đột phá chỉ là bình thường, Lục Lâm Thiên cũng không có cảm thấy kỳ quái, tất cả trong suy đoán của hắn cả, đột phá đến Vũ Sĩ lục trọng, thực lực của chính mình tiến bộ lần nữa, làm cho Lục Lâm Thiên vui vẻ, trước mắt thực lực của hắn quá thấp, hắn khát vọng tăng thực lực lên.

Ô…

Bên ngoài sơn cốc có tiếng trầm thấp vang lên, trong bóng tối, hai ánh hào quang màu đỏ xuất hiện, một đạo khí tức âm lãnh tới gần.

Tê tê.

Tiểu Long xoay quanh người trong đại thụ trên đầu Lục Lâm Thiên, phát ra tiếng tê tê trầm thấp.

Hô…

Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm trọc khí, hào quang thu liễm, mở mắt ra, trong bóng tối có tinh quang lóe lên.

– Có yêu thú.

Lục Lâm Thiên ngưng tụ ánh mắt đánh giá chung quanh, tuy là bóng tối, nhưng với tu vị này ngược lại có thể nhìn cảnh vật trong tối hơi mông lung.

– Yêu thú thổ hệ nhị giai Đại Địa Khiếu Lang.

Chương 112: Vây công yêu thú (2)

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào cửa sơn cốc, một con cự lang dài hai mét, cao một mét xuất hiện, trong nội tâm cũng ngưng trọng lên, chính mình lần đầu tiên đụng phải yêu thú, nghe nói yêu thú khó đối phó, lực phòng ngự cường hãn vô cùng, yêu thú nhị giai có thể làm cao thủ Vũ Sĩ cửu trọng gặp phải nguy hiểm.

NGAO…

Đại Địa Khiếu Lang hai mắt sáng lên nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, nhưng từ ngoài sơn cốc lại đảo mắt nhìn qua tiểu Long trên cây sau lưng Lục Lâm Thiên, dường như sợ hãi không dám tới gần.

Tê tê.

Tiểu Long từ trên cây rơi xuống vai Lục Lâm Thiên, ngẩng đầu nhìn chằm chằm Đại Địa Khiếu Lang, ánh mắt nhỏ của nó tỏa ra chiến ý mười phần, không sợ chút nào, khí tức quỷ dị khuếch tán ra, làm cho Đại Địa Khiếu Lang trong lúc vô hình sợ hãi.

– Tiểu Long đúng là lợi hại, Đại Địa Khiếu Lang đã bị áp chế.

Lục Lâm Thiên nhìn ra khí tức tiểu Long biến hóa, Đại Địa Khiếu Lang cũng không dám tới gần, Linh hoàng thú quá cường hãn, đối với thân phận tiểu Long, Lục Lâm Thiên cũng càng thêm hiếu kỳ, chỉ là đáng tiếc Nam thúc cùng ngọc giản của Thánh Thủ Linh Tôn không có tư liệu của linh thú hoàng.

NGAO…

Đại Địa Khiếu Lang trầm thấp gầm thét, bắt đầu có ý lui.

– Tại đây, chính là Đại Địa Khiếu Lang, chúng ta đồng loạt ra tay.

Nhưng vào lúc này mấy đạo thân ảnh xuất hiện, một giọng dịu dàng quát:

– Đừng để Đại Địa Khiếu Lang chạy.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, vốn còn muốn luận bàn với Đại Địa Khiếu Lang một chút, nhìn xem yêu thú nhị giai mạnh cỡ nào, không nghĩ tới còn có người đang đuổi giết Đại Địa Khiếu Lang.

– Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, tiểu Long hiểu ý, nhanh chóng chui vào tay áo của Lục Lâm Thiên.

Ngao ngao…

Đại Địa Khiếu Lang gào thét, thân hình to lớn nhảy lên, khí tức hung hãn phóng đại, nhanh chóng giao thủ với đám người kia.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm mấy người giao thủ với Đại Địa Khiếu Lang, tổng cộng là bốn đạo thân ảnh, ba năm một nữ, lúc này bốn người có chân khí bao phủ quanh thân, cầm lợi khí kịch chiến với Đại Địa Khiếu Lang.

Khí tức bốn người không kém, trong đó một nam một nữ khí tức yếu hơn Lục Vô Song nửa điểm, Lục Lâm Thiên cảm giác có lẽ đều là Vũ Sư nhất trọng.

Nam một thân hoa phục, khí độ bất phàm, niên kỷ chừng hai mươi ba, tóc dài xõa vai, trong tay cầm trường kiếm màu trắng bạc, kiếm khí gào thét cắt vỡ hư không, vây khốn Đại Địa Khiếu Lang trong bóng kiếm.

Còn nữ kia một thân trang phục màu lam nhạt bạo lộ, dáng người có lồi có lõm, tuổi chừng hai mươi, lộ ra hào quang mê người, trong bóng đêm cũng không khó nhìn ra ánh mắt tinh linh, trong tay cầm trường kiếm màu xanh da trời, bên hông còn mang theo dao găm.

Hai người khác cũng chừng hai mươi ba tuổi, một người tu vị thực lực kém hơn một tia, chỉ là Vũ Sĩ bát trọng, một người khác là Vũ

Sĩ cửu trọng, xem như không tệ.

Bốn người này hẳn là một tiểu tổ tiến đến Sơn mạch Vụ Đô tìm lợi ích, tiểu đoàn đội trong Sơn mạch Vụ Đô cũng không ít, trong bốn người này có hai người tu vị Vũ Sư, xem như không tệ.

NGAO…

Giao chiến ngoài sơn cốc, Đại Địa Khiếu Lang gào thét một tiếng, thân hình to lớn quét ngang, móng vuốt bén nhọn chụp vào tên Vũ Sĩ bát trọng…

– Tránh ra cho ta.

Vũ Sĩ bát trọng khẽ quát một tiếng, trong tay cầm binh khí như móc câu, dài một mét, phía trên có mấy móc câu bén nhọn, phá hư không bổ vào Đại Địa Khiếu Lang.

Quanh người Đại Địa Khiếu Lang bao phủ hào quang màu lam nhạt, quay mắt ngăn cản công kích của tên Vũ Sĩ bát trọng, thân hình lập tức thay đổi, đầu sói quét ngang, mang theo âm thanh phá không.

– Súc sinh này còn rất lợi hại, mọi người coi chừng.

Nàng kia khẽ quát một tiếng, chân khí bao phủ toàn thân, khí tức nóng bỏng tỏa ra ngoài, trường kiếm màu xanh da trời mang theo hỏa diễm nóng rực, kéo lê bóng kiếm chém vào người Đại Địa Khiếu Lang.

Ngao ngao…

Đại Địa Khiếu Lang gào thét, nó tránh thoát công kích của Vũ Sĩ bát trọng, lại thì không cách nào tránh thoát công kích của nữ tử này, bóng kiếm xẹt qua sau lưng, lập tức xuất hiện vết kiếm, vết máu xuất hiện.

– Phòng ngự thật mạnh.

Lục Lâm Thiên ở xa quan sát Đại Địa Khiếu Lang chịu một kiếm, trong nội tâm kinh ngạc không thôi, nàng kia là Vũ Sư nhất trọng, một kiếm này tuyệt đối rất mạnh, Đại Địa Khiếu Lang chỉ bị thương nhẹ, loại lực phòng ngự này quả thực kinh người, khó trách đều nói yêu thú khó đối phó.

Phanh…

Sau một lát Đại Địa Khiếu Lang lại trúng một chưởng của Vũ Sĩ cửu trọng, thân hình khổng lồ cũng lảo đảo lui ra sau.

Bành!

Cũng vào lúc này, tên thanh niên mặc hoa phục lao tới bên người Đại Địa Khiếu Lang, thu hồi trường kiếm trong tay, lập tức thủ ấn kết xuất, một đạo khí hình sinh ra nện vào thân thể Đại Địa Khiếu Lang.

Phanh!

Tiếng nổ trầm đυ.c vang lên, thân hình Đại Địa Khiếu Lang lập tức bị đánh bay, vũ Sư nhất trọng còn mạnh hơn Vũ Sĩ cửu giai nhiều, thân hình cuối cùng té xuống đất.

Ngao ngao…

Đại Địa Khiếu Lang gào thét, hai mắt nhìn chằm chằm vào bốn người, trong mắt tức giận, hào quang màu vàng lay động, trên răng nanh bén nhọn có hào quang sáng ngời.

NGAO…

Đại Địa Khiếu Lang ngửa mặt lên trời gào thét, tứ chi đạp lên mặt đất, lực lượng khổng lồ khuếch tán ra, trên mặt đất xuất hiện vài khe hở, thân hình Đại Địa Khiếu Lang trong chốc lát bay lên trời, chân trước như diều hâu săn mồi đánh thẳng vào thanh niên hoa phục.

– Lùi cho ta!

Thanh niên mặc hoa phục quát lên, ngưng kết thủ ấn, trong lúc này chân khí quanh thân run run, không gian trước người như vặn vẹo, một quyền quét qua tất cả, âm thanh bén nhọn phá không lao tới, công kích mạnh mẽ đánh thẳng vào Đại Địa Khiếu Lang.

Đại Địa Khiếu Lang chính là yêu thú nhị giai, yêu thú chỉ cần tới cấp bậc này, cho dù chỉ là yêu thú nhất giai cũng sớm mở linh trí, tuy trí tuệ yêu thú nhị giai không cao, nhưng mà so với nhân loại cũng không kém quá nhiều, lúc này cảm giác được đối phương lợi hại, cũng không dám ngạnh kháng, thân hình khổng lồ uốn éo quỷ dị, ở trên không cải biến phương hướng lui lại.

– Súc sinh, dừng lại cho ta!

Nhưng vào lúc này, nữ tử quát lên, trong tay đánh ra thủ ấn kỳ lạ, trong tay xuất hiện quang ấn, quang ấn này mang theo phù văn.

Quang ấn xuất hiện mang theo khí tức quái dị, khí này tức khuếch tán, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác khí tức này làm tiểu Long sinh ra bực bội.

Lục Lâm Thiên không ngừng trấn an tiểu Long, vẫn chờ tiểu Long khôi phục bình thường, mà lúc này Lục Lâm Thiên chỉ thấy nữ tử kia chân đạp mạnh, thân hình lập tức xuất hiện trước mặt Đại Địa Khiếu Lang, trong tay đánh ra quang ấn quỷ dị, sau đó bổ vào đầu Đại Địa Khiếu Lang.

Đại Địa Khiếu Lang đang muốn lùi lại, nhưng mà bị hào quang hấp dẫn, trong lúc nhất thời si ngốc.

Trong tích tắc này, trong quang ấn quỷ dị bắn ra lực lượng kỳ lạ, quang ấn bắn ra hào quang sáng ngời, cuối cùng tiến vào trong đầu Đại Địa Khiếu Lang.

Lập tức,thân hình Đại Địa Khiếu Lang mềm nhũn, bất tỉnh nằm trên đất.

Chương 113: Ngự Thú Ấn Quyết (1)

– Ngự Thú Ấn của sư muội lại có tiến bộ, chúc mừng!

Nhìn nữ tử đánh bại Đại Địa Khiếu Lang thì nam tử mặc hoa phục nói.

– Đại Địa Khiếu Lang nổi danh phòng ngự cường đại, đúng là khó đối phó.

Nữ tử nói, trong tay không biết sử dụng bảo vật gì, hào quang lóe lên, không ngờ lại thu Đại Địa Khiếu Lang vào bên trong.

Lục Lâm Thiên ở xa quan sát tất cả nên cả kinh, nói như thế nào thì túi không gian, trữ vật giới chỉ đều không cách nào cất chứa vật còn sống, vật cô gái này xuất ra lại thu Đại Địa Khiếu Lang vào, xem ra là bảo vật.

– Ngươi là ai, tại sao lại ở chỗ này?

Nhưng vào lúc này, vào lúc này tên Vũ Sĩ bát trọng nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên ở cửa sơn cốc, nói lời này lập tức làm ba người khác nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, vừa rồi giao thủ với Đại Địa Khiếu Lang, bốn người này cũng đã nhìn thấy Lục Lâm Thiên.

– Ta gặp được một dong binh đoàn cỡ lớn, đồng đội của ta đều chết, ta trốn tới đây, nếu không phải bốn vị vừa ra tay, ta đã trở thành đồ ăn của Đại Địa Khiếu Lang rồi.

Lục Lâm Thiên nói, trong đây có không ít tiểu đoàn đội, chính mình biên ra một câu chuyện cũng không ai hoài nghi.

– Thật sao, mấy người các ngươi bị dong binh đoàn nào tập kích?

Thanh niên mặc hoa phục nói với Lục Lâm Thiên, thần sắc lãnh đạm nói với Lục Lâm Thiên.

– Chúng ta có sáu người, gặp được Bạo Lang dong binh đoàn!

Lục Lâm Thiên nói, hắn cũng chỉ biết có dong binh đoàn này mà thôi.

– Bạo Lang dong binh đoàn, xem thực lực ngươi hơi kém, có lẽ người của ngươi đoán chừng không khá hơn chút nào, Bạo Lang dong binh đoàn hung danh hiển hách, ngươi có thể trốn ra đã là vận khí không tệ.

Tên Vũ Sĩ cửu trọng nói.

– Đệ đệ, ngươi tên là gì, là từ đâu đến?

Lúc này nữ tử đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên, đánh giá Lục Lâm Thiên, mỉm cười hỏi.

Khoảng cách gần hơn, hương thơm xông vào mũi, Lục Lâm Thiên đánh giá cô gái này, tuổi chừng hai mươi, tuy cảnh đêm lờ mờ, nhưng khoảng cách gần thì không bị ảnh hưởng, cô gái này khuôn mặt có chút tinh xảo, làn da màu lúa mì khỏe mạnh.

Trên người cô gái này mang theo khí thế bướng bỉnh, giống như con sói trong rừng, mà trang phục cô gái này kỳ lạ, thân trên là cái khăn bao phủ bộ ng.ực, lộ ra vòng eo nhỏ nhắn mê người.

Mà hạ thân mặc quần dài bao phủ hai chân thon dài, bờ mô.ng tròn ngạo nghễ, thân thể đầy hấp dẫn.

Lục Lâm Thiên không khỏi nhìn nhiều vài lần, từ khí tức của cô gái này, đoán chừng là hoa hồng có gai.

– Ta là Lục Lâm Thiên, đến từ thành Vụ Đô!

Lục Lâm Thiên trả lời, bốn người này cũng không dễ chọc, tận lực đừng phát sinh tranh chấp gì đó, thiếu nữ này vậy mà gọi mình là đệ đệ, Lục Lâm Thiên cũng cười khổ.

– Tiểu tử, ngươi nhìn cái gì, còn nhìn nữa, ta móc mắt ngươi ra.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào hai chân nữ tử, tên thanh niên mặc hoa phục quát lên, trong mắt đầy lửa giận nhìn qua Lục Lâm Thiên.

– Sư huynh, ngươi đừng dọa hắn, xem ra thực lực của hắn không mạnh, chúng ta đêm nay nghỉ ngơi ở đây, sáng sớm ngày mai ra lại xuất phát.

Thiếu nữ nhìn sơn cốc nói.

– Hảo tiểu tử, ngươi đi đi, sơn cốc này là của chúng ta!

Thanh niên mặc hoa phục nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Nội tâm Lục Lâm Thiên trầm xuống, việc nhỏ hắn nhịn, thực lực của mình không bằng bốn người này, chỉ có thể tỏ ra vẻ đáng thương

Lục Lâm Thiên định rời khỏi, trong Sơn mạch Vụ Đô này ở cùng với người xa lạ cũng không phải là chuyện an toàn gì.

– Sư huynh, ngươi bảo hắn rời khỏi đây rất nguy hiểm, trong đây có không ít yêu thú, còn có một chút dong binh đoàn hung danh hiển hách, nên cho hắn ở cạnh chúng ta, dù sao chúng ta cũng phải ra khỏi Sơn mạch Vụ Đô!

Nữ tử nhìn qua nam tử mặc hoa phục, lập tức nói với Lục Lâm Thiên, nói:

– Đệ đệ, chúng ta nghỉ ngơi trong sơn cốc một đêm, ngươi đi cùng chúng ta ra khỏi Sơn mạch Vụ Đô, ngươi một người tại Sơn mạch Vụ Đô này quá nguy hiểm.

– Không sao, ta sợ quấy rầy tới các ngươi!

Lục Lâm Thiên quay đầu lại nói.

– Sư muội ta bảo ngươi lưu lại thì lưu lại, nói nhảm cái gì, coi chừng ta giết tiểu tử ngươi!

Thanh niên mặc hoa phục quát lên.

– Đệ đệ, ngươi nên ở cạnh chúng ta, đi theo bên người chúng ta, ngươi có thể an toàn rời khỏi Sơn mạch Vụ Đô!

Nữ tử nói.

– Vậy thì tốt!

Lục Lâm Thiên do dự nói, vừa rồi Lục Lâm Thiên nhìn thấy tên thanh niên mặc hoa phục lộ ra lãnh ý với mình, chính mình cũng phải cẩn thận mới tốt.

Năm người ở lại trong sơn cốc, đều tìm nơi sạch sẽ ngồi lại, đối với người tu luyện, bọn họ điều tức hai canh giờ còn hiệu quả hơn ngủ một đêm.

Lục Lâm Thiên cẩn thận đánh giá bốn người, thanh niên mặc hoa phục dính vào nữ tử kia, hẳn là đang theo đuổi, nhưng mà xem thái độ của nàng ta thì rất đạm mạc.

Đánh giá bốn người, Lục Lâm Thiên cũng có chút ngạc nhiên, vừa rồi thiếu nữ thi triển quang ấn kỳ dị, còn có thể thu yêu thú, đó rốt cuộc là cái gì, Lục Lâm Thiên cũng muốn biết, trong Thiên Linh Lục, Lục Lâm Thiên chỉ biết là muốn bắt yêu thú, cũng chỉ có Vạn Thú Nang của Vạn Thú Tông mà thôi.

Vạn Thú Tông, một trong tam tông tứ môn của đại lục Linh Vũ, sánh vai với Vân Dương Tông, trong tông dựa vào yêu thú linh thú mà nổi danh, thực lực tông môn cường hãn, còn có không ít yêu thú linh thú ở trong đó, mà trong tông có thể luyện chế Vạn Thú Nang, có thể tùy thân mang theo yêu thú.

– Đệ đệ, các ngươi đến Sơn mạch Vụ Đô bao lâu rồi?

Nữ tử an vị trước mặt Lục Lâm Thiên, đánh giá Lục Lâm Thiên hỏi.

– Đã tám ngày!

Lục Lâm Thiên lừa dối, nữ tử lại hỏi không ít vấn đề, đơn giản đều quanh co lòng vòng tìm hiểu thân phận của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên biên lời nói dối, đó là vì cẩn thận, cũng nói bóng nói gió dấu diếm dấu vết tìm hiểu thân phận bốn người, cuối cùng đúng là bị Lục Lâm Thiên dò xét được.

Bốn người quả nhiên là đệ tử Vạn Thú Tông, đến Sơn mạch Vụ Đô để lịch lãm mà thôi, bốn người cũng là sư huynh đệ, nữ tử tên là Lam Linh, thanh niên mặc hoa phục là Triệu Thanh, Vũ Sĩ bát trọng gọi là Lưu Bằng, Vũ Sĩ cửu trọng gọi là Nghiêm Thanh.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên cùng Lam Linh đang nói chuyện, sắc mặt Triệu Thanh đầy âm trầm.

Một đêm qua đi, tia nắng ban mai chiếu xuống, trong sơn mạch xuất hiện sương mù nhàn nhạt như thiếu nữ xấu hổ, như ẩn như hiện, không khí cũng mát hơn không ít.

– Được rồi, chúng ta đi, sớm rời khỏi Sơn mạch Vụ Đô này thôi!

Lam Linh phun ra một ngụm trọc khí, duỗi eo ra, cái vùng bụng bằng phẳng lộ ra ngoài, bờ eo thon bé bỏng giống như linh xà, vô cùng vũ mị.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, cả đêm hắn giữ tâm thần, đề phòng nguy hiểm, nên có tâm phòng bị người ta mới tốt.

Mọi người đứng dậy, lập tức rời khỏi sơn cốc, phương hướng chính là phía đông nam, từ trong lời Lam Linh, Lục Lâm Thiên biết được bốn người Vạn Thú Tông tiến vào Sơn mạch Vụ Đô cũng hơn một tháng, đang muốn đi thành Vụ Đô một chuyến, sau đó chuẩn bị trở về Vạn Thú Tông

Chương 114: Ngự Thú Ấn Quyết (2)

Trong sơn mạch mênh mông, dốc núi không ngừng nhấp nhô, nhưng rừng cây là chủ yếu, có nhiều chỗ thậm chí cần đao kiếm mở đường.

Lục Lâm Thiên đi cùng bốn người này ba ngày, trên đường đi đến không có gặp chuyện gì, nhưng mà hôm trước và ngày hôm qua bị một con yêu thú nhị giai đánh lén, cuối cùng đều là bị Lam Linh bốn người liên thủ thu vào túi không gian, mặt khác, Triệu Thanh sinh ra hận ý càng lớn với mình.

Trên một sườn núi, Lam Linh nhìn chung quanh, khẽ chau mày, lập tức nói:

– Ta cảm giác bên này có yêu thú, mọi người cẩn thận.

Mấy ngày nay Lục Lâm Thiên trong lúc vô hình hiểu được, Lam Linh chính là đệ tử thân truyền của Vạn Thú Tông, tu luyện công pháp sinh ra cảm ứng đặc thù với yêu thú, gần đây có yêu thú thì nàng sớm cảm nhận khí tức, chuyện này làm cho mọi người an toàn không ít khi đi trong Sơn mạch Vụ Đô.

Nghe được Lam Linh nói thế, những người khác lập tức chú ý, không ngừng móc binh khí ra.

Chung quanh yên tĩnh im ắng, nhưng đối với Lam Linh cảm ứng không có người nào hoài nghi, cẩn thận tiến lên phía trước, không người nào dám chủ quan, âm thầm tăng chân khí.

Lục Lâm Thiên âm thầm cảnh giới, nhưng không có lộ ra thực lực, vẫn ẩn dấu tốt, trước mặt đám người Vạn Thú Tông, Lục Lâm Thiên vẫn bảo trì bộ dáng nhị thế tổ, ngay cả cấp độ vũ Đồ còn chưa tới.

Hoàn toàn là hoàn khố không biết trời cao đất rộng tiến vào Sơn mạch Vụ Đô.

Mà bởi vì thế bốn người này cũng không cách nào cảm giác được thực lực của Lục Lâm Thiên cho nên không có bao nhiêu hoài nghi.

Nhưng vào lúc này, chỉ thấy sắc mặt Lam Linh bỗng nhiên biến hóa, bàn tay ngưng tụ chân khí, rút trường kiếm màu xanh da trời ra, mang theo khí tức nóng bỏng đâm vào bùn đất trước mặt.

Ô…

Trường kiếm màu xanh cắm vào bùn, lập tức vang lên một tiếng thét kinh dị, Lam Linh rút trường kiếm ra, mang theo một dòng máu tươi, trong đất bùn xuất hiện vết máu li ti, lập tức có một con chuột to chừng hai mươi cm tung đất lao lên.

– Yêu thú thổ hệ nhất giai Địa Thử, chúng ta tiếp tục đi!

Lam Linh lau trường kiếm vào đống lá khô, Địa Thử chỉ là yêu thú nhất giai, trên thị trường giá tiền cũng không cao lắm, đánh chết cũng không có cái gì.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Địa Thử, những ngày này đi theo đệ tử Vạn Thú Tông, ngược lại tăng trưởng không ít kiến thức, cũng học được không ít biện pháp đối phó yêu thú, mỗi một chủng yêu thú đều có nhược điểm, nếu biết rõ nhược điểm thì dễ đối phó hơn nhiều, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là thực lực chênh lệch không nhiều, thực lực xê xích nhiều, cho dù biết rõ nhược điểm cũng không có biện pháp.

Phanh!

Qua chừng nửa canh giờ sau, ở rừng cây phía trước có tiếng trầm đυ.c giống như có người kịch chiến.

– Chúng ta đi nhìn xem!

Triệu Thanh nói.

Cũng không có rất xa, ở trên sườn núi phía trước có năm thi thể, chung quanh có mười lăm mười sáu người tìm kiếm quanh thi thể.

– Bạo Lang dong binh đoàn!

Nhìn thấy đám người này, thần sắc Lục Lâm Thiên biến hóa, từ trang phục mà nhìn thì đây là Bạo Lang dong binh đoàn, chính mình cùng tiểu Long đánh chết hai người kia cũng mặc trang phục này.

– Là Bạo Lang dong binh đoàn, chúng ta đi thôi, những người này rất nguy hiểm!

Triệu Thanh nhìn qua phía trước, lập tức nói, Bạo Lang dong binh đoàn tại cả Sơn mạch Vụ Đô có danh khí rất lớn, mặc dù là tiếng xấu.

– Các ngươi là người nào, đã tới thì nằm lại đây đi.

Năm người nhìn thấy là Bạo Lang dong binh đoàn thì rời đi, nhưng mà lúc này mười sáu người kia hình thành xu thế vây quanh năm người bọn họ.

– Bạo Lang dong binh đoàn, các ngươi muốn làm cái gì, chúng ta không có trêu vào các ngươi.

Lam Linh tiến lên quát lớn, trước mặt Vạn Thú Tông, Bạo Lang dong binh đoàn tự nhiên không là cái gì cả.

– Cô nàng không tệ, nhận ra chúng ta, vậy càng không thể buông tha ngươi!

Lúc này một đám người chú ý vòng eo nhỏ nhắn và đôi chân của Lam Linh, quát:

– Nam giết, nữ lưu lại,

– Ngươi dám, chúng ta chính là người Vạn Thú Tông, các ngươi tìm chết sao?

Lam Linh quát một tiếng, người Vạn Thú Tông vận chuyển chân khí, khí tức lập tức khuếch tán ra chung quanh.

– Hai Vũ Sư!

Cảm giác được khí tức của Lam Linh cùng Triệu Thanh thì tên đầu lĩnh trầm mặc, nghe được là đệ tử Vạn Thú Tông thì đám người nhìn nhau, Vạn Thú Tông không phải bọn chúng có thể trêu vào.

– Cô nàng, cho các ngươi đi!

Đầu lĩnh hô to khẽ quát một tiếng, đối phương có hai Vũ Sư, lại là Vạn Thú Tông, hắn cũng không muốn động thủ, tham lam nhìn qua Lam Linh nhưng chỉ hậm hực mà thôi.

– Chúng ta đi!

Lam Linh nghe xong dẫn người rời đi, bọn họ cũng không muốn chọc vào Bạo Lang dong binh đoàn.

Lục Lâm Thiên thầm than, đi theo bốn đệ tử Vạn Thú Tông đúng là an toàn hơn nhiều.

Mọi người tiếp tục cẩn thận tiến lên, xuyên thẳng qua vùng núi này, không có vấn đề gì quá lớn.

Trên sườn núi có hơn hai mươi hiện ra, lập tức mười mấy đạo thân ảnh đi tới, đúng là đám người Bạo Lang dong binh đoàn mà bọn người Lục Lâm Thiên vừa gặp.

– Đại ca, lão Tam, vừa rồi thu hoạch không ít, các ngươi thu hoạch như thế nào rồi?

Tên đại hán cầm búa màu vàng nhìn tên đại hán xấu xí nói.

– Nhị ca, chuyện phiền toái, tàng bảo đồ chúng ta có được đã mất đi.

Đại hán nói.

– Cái gì, mất?

Sắc mặt đại hán đại biến, tức giận nói:

– Là ai làm, ta bổ hắn!

– Không biết là ai làm, mặt rỗ và thiết cấu đã chết, mặt rỗ hẳn chết trong tay yêu thú, túi không gian không biết tung tích, hẳn là yêu thú và con người gây ra. Hán tử gầy gò nói.

– Hỗn đản, đây chính là tàng bảo đồ mà Bạch Lang dong binh đoàn lưu lại, thu hoạch bên trong đủ cho chúng ta ăn sung mặc sướng, chúng ta nhất định phải tìm được là ai làm!

Đại hán tức giận nói, lập tức nhướng mày, nói:

– Đoàn đội có yêu thú, trừ năm đệ tử Vạn Thú Tông ra thì không ai khác, trên người Vạn Thú Tông chắc chắn có yêu thú.

– Năm đệ tử Vạn Thú Tông, lúc nào, ngươi nói nhanh lên xem!

Tên đại hán kia nhíu mày hỏi.

– Vừa mới không lâu trước đó, bốn nam một nữ, hai Vũ Sư nhất trọng.

– Rất có thể chính là bọn họ, chúng ta nhanh ngăn cản chúng lại.

Hán tử gầy gò mắt chuột nói.

Đại hán nói:

– Thế nhưng mà bọn chúng là đệ tử Vạn Thú Tông, khó mà đối phó được.

– Quan hệ đến tàng bảo đồ, cho dù là đệ tử Vạn Thú Tông thì thế nào, đạt được bảo tàng chúng ta sẽ không xuất hiện trong Sơn mạch Vụ Đô nữa, Vạn Thú Tông cũng không cách nào làm gì được chúng ta, xuất phát, chúng ta mau đuổi theo, đừng cho bọn chúng bỏ chạy.

Đại hán quát lên.

Năm mươi đạo thân ảnh lập tức lao về phía đông nam.

– Không biết còn bao lâu nữa mới tới thành Vụ Đô!

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng.

Sơn mạch Vụ Đô giống như vô biên vô hạn, xuyên qua một mảnh rừng nhiệt đới, lại là một mảnh rừng nhiệt đới khác xuất hiện trước mặt, trong rừng đều là cổ thụ sinh trưởng mấy trăm năm, mỗi gốc cây dều là đại thụ che trời.

Chương 115: Lam Linh cường hãn (1)

Dưới mặt đất là cỏ dại khắp nơi, bụi gai cũng không ít, còn có những lá khô rơi đầy đất, chân đạp trên đất tự nhiên sinh ra âm thanh, ở trong đó vô cùng có yêu thú ẩn thân, chung quanh còn có dây leo lâu năm cỏ dại rậm rạp chằng chịt che kín đường đi.

Lục Lâm Thiên may mắn đi cùng với đám người Vạn Thú Tông, muốn một mình đi qua đây, tăng thêm không có chút kinh nghiệm đi lại trong sơn mạch, nói không chừng hắn đã gặp nguy hiểm trí mạng, nghĩ đến điểm này, Lục Lâm Thiên cảm thấy nội tâm có chút may mắn.

Ự…c…

Liệt Hỏa Yêu Ưng kêu vang một tiếng, âm thanh xuyên thấu hư không, há to miệng hút đan dược vào bụng.

– Liệt Hỏa Yêu Ưng, đi, ngăn cản bọn chúng lại.

Lam Linh quát nhẹ, Liệt Hỏa Yêu Ưng xoay tròn vỗ cánh trên cao, nó lướt tới tên đầu mục gầy gò.

Hai cánh chấn động, khí kình hung mãnh xuyên thấu hư không, thân hình của nó lao tới mang theo tiếng xé gió, uy thế bất phàm, không ít người đã sinh lòng sợ hãi, yêu thú tam giai tuyệt đối là tồn tại khủn.g bố.

– Lão tam coi chừng!

Đại hán to lớn hét một tiếng, dùng nhãn lực của hắn trong Sơn mạch Vụ Đô có thể nhìn ra đây là yêu thú tam giai, cũng sớm đề phòng trên người Vạn Thú Tông sẽ có yêu thú, không nghĩ tới lại là yêu thú tam giai.

Vừa nói xong, thần sắc dại hán to lớn biến hóa, hắn công kích về phía Triệu Thanh, khí tức nóng bỏng làm không khí run động, quét qua tất cả.

Triệu Thanh sớm bị nhị đầu mục công kích chật vật không chịu nổi, bị một chiêu đẩy lui, thân hình lảo đảo lui ra sau, thời điểm nhìn thấy đại hán to lớn đánh tới, sắc mặt cả kinh, thân hình nhanh lùi lại, trường kiếm màu bạc trong tay bắn ra hơn mười đạo kiếm khí, không gian gào thét liên tục.

– Phá!

Nhưng mà đại hán khổng lồ chẳng phải dễ chọc, hắn cũng chẳng chủ quan, Triệu Thanh thân là Vũ Sư, thực lực không phải Vũ Sĩ có thể so sánh.

Bàn tay của đại hán to lớn này ngưng tụ hỏa diễm nồng đậm, hỏa diễm bao phủ toàn bàn tay đánh tới, mấy đạo kiếm quang tiêu tán trong vô hình, một đạo kiếm quang cuối cùng đánh trúng bàn tay nhưng cũng bị ám kình đánh tan toàn bộ.

Thân hình Triệu Thanh lập tức bị đẩy lui, thủ ấn biến hóa, trường kiếm màu trắng bạc cắm xuống đất, mặt đất cứng rắn bị xé ra thành khe nứt nhỏ.

Cạc cạc…

Liệt Hỏa Yêu Ưng trong miệng ngưng tụ hỏa cầu và phun ra, hỏa cầu này chỉ bằng nửa bàn tay mà thôi, nhưng mà không gian bành trướng, nhiệt độ cực nóng, xẹt qua hư không đánh thẳng vào đại hán gầy gò.

Sắc mặt tên đại hán gầy gò đại biến, hắn ngưng tụ chân khí bảo hộ trước người của mình, yêu thú tam giai không phải tồn tại hắn có thể chống lại chính diện.

Phanh…

Hỏa cầu nổ tung, hỏa diễm tỏa ra chung quanh, nhiệt độ cực cao, lực lượng to lớn trùng kích tới trước mặt, hán tử gầy gò bị đẩy lui.

Lực chú ý của tất cả mọi người hiện tại đều đặt vào yêu thú tam giai, cho nên không ai tiếp tục công kích Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hiện tại chậm rãi lui ra phía sau, hắn nghĩ phải trốn trước rồi nói sau, Bạo Lang dong binh đoàn không phải mình hiện tại có thể trêu vào.

– Đáng chết, tới đây cho ta!

Triệu Thanh bị đại hán to lớn đẩy lui, mặt hắn tái đi vài phần, thân hình còn chưa ổn định, búa lớn của tên nhị đầu mục đã đánh tới, mang theo tiếng xé gió bén nhọn, hư không chấn động, lưỡi búa xuyên qua hư không chém xuống.

– Ta liều với ngươi.

Sắc mặt Triệu Thanh dữ tợn vài phần, đánh ra một đạo kiếm quyết, trường kiếm có kiếm quang phun ra, bàn chân đạp xuống đất, thân thể lao nhanh về phía tên nhị đầu mục, bóng kiếm lại đột phá hư không, bóng kiếm hiện ra, không khí lại sinh ra khí kình khủ.ng bố, bị xuyên thấu phát ra âm thanh chói tai, thân là đệ tử Vạn Thú Tông, đúng là có chỗ bất phàm.

Ken két…

Kiếm và búa va chạm vào nhau, khí kình bắn ra tứ phía, hai lực đạo áp bách làm hư không sinh ra tiếng rạn nứt, hình thành một tiếng rít vang vọng các nơi.

Xùy…

Thân ảnh Triệu Thanh bị đẩy lui lần nữa, miệng phun ra một ngụm máu tươi.

– Tiểu tử tới đây!

Tiếng của tên thủ lĩnh vang lên, không biết lúc nào hắn đã tới sau lưng Triệu Thanh, bàn tay tràn ngập hỏa diễm, lập tức đánh xuyên qua cương khí hộ thể của Triệu Thanh, bóp cổ Triệu Thanh.

– Dừng tay…

Hiện tại Lam Linh phát hiện tình huống của Triệu Thanh, quát to một tiếng, Liệt Hỏa Yêu Ưng ở giữa không trung giương trảo chụp vào vai của tên hán tử gầy gò, máu tươi chảy ròng, tên hán tử gầy gò bị Liệt Hỏa Yêu Ưng khống chế lại.

Nhìn thấy cảnh này, tất cả người Bạo Lang dong binh đoàn bạo động, sắc mặt tên đại hán gầy gò âm hàn, trong mắt bắn ra hào quang âm lãnh, lập tức nhìn chằm chằm vào Lam Linh, lạnh lùng nói:

– Giao tàng bảo đồ ra đây!

– Ta không biết ngươi đang nói cái gì, chúng ta…Không có gì bảo tàng… Đồ!

Bị tên thủ lĩnh bóp cổ, cổ Triệu Thanh đỏ bừng, hô hấp không thuận, thần sắc vô cùng hoảng sợ, mạng của mình đang nằm trên tay đối thủ.

– Nói nhảm, có yêu thú trên người, chẳng lẽ người của ta không phải các ngươi giết sao, còn muốn nói dối!

Tên thủ lĩnh quát lớn, tay trái dựng thẳng, hỏa diễm ngưng tụ thành đao chém vào tay phải Triệu Thanh.

Hỏa đao chém xuống, máu tươi chảy ròng ròng, hỏa diễm đảo qua thì không còn máu chảy nữa, miệng vết thương đã bị đốt cháy cứng lại.

– Ah…

Triệu Thanh hét thảm thiết, đau đớn cỡ này làm gương mặt của hắn vặn vẹo vô cùng kh.ủng bố, Lục Lâm Thiên ở xa nhìn qua trái tim băng giá, tên thủ lĩnh này chính là người đi qua đi lại trong Sơn mạch Vụ Đô, đúng là người âm độc.

– Hừ!

Nhưng vào lúc này, Lam Linh cũng hừ lạnh một tiếng, trường kiếm màu xanh da trời đảo qua, bóng kiếm chém thẳng vào vai phải của tên hán tử gầy gò.

– Ah…

Tên hán tử gầy gò đau đớn, sắc mặt trắng bệch, đau đớn đứt tay không phải đau đớn tầm thường.

Lục Lâm Thiên nhìn quét qua cánh tay bị chặt đứt kia, tuy Lam Linh là một kẻ nữ lưu, nhưng cũng là người ngoan độc, cho dù Triệu Thanh rơi vào trong tay đối phương cũng không cam lòng yếu thế, nữ nhân bình thường chắc chắn sợ ném chuột vỡ bình, sẽ lấy con tin ép đối thủ, sau đó lại tìm cách đào thoát.

Nữ nhân này không đơn giản, Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, chờ qua một thời gian, Lam Linh tuyệt đối sẽ bộc lộ tài năng trong Vạn Thú Tông, nếu đắc tội loại nữ nhân này, đoán chừng phiền toái không ít.

– Thật lớn mật!

Nhìn qua Lam Linh, nhìn chằm chằm vào cánh tay máu đầm đìa của tên hán tử gầy gò, sắc mặt tên thủ lĩnh trầm xuống, sát ý nổi lên.

– Lão đại, cứu ta!

Tên hán tử gầy gò kinh hãi, kêu to lên.

– Chúng ta thật không biết tàng bảo đồ gì cả, thả người trong tay ngươi ra, nếu không hắn phải chết!

Lam Linh lạnh nhạt nói, lập tức nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên nói:

– Lâm Thiên, ngươi nhanh tới bên ta!

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức đi về phía Lam Linh, mà đám dong binh vây quanh trước mặt Lục Lâm Thiên tự nhiên không dám ngăn cản, tam đầu mục của bọn họ đang ở trong tay đối thủ.

– Ngươi dám uy hïếp ta?

Nhị đầu mục nhìn chằm chằm vào Lam Linh tức giận nói.

Chương 116: Lam Linh cường hãn (2)

– Không phải uy hiếp, chúng ta làm một số giao dịch, chúng ta cùng thả người, thế nào?

Lam Linh lạnh nhạt nói.

– Nếu ta không nói thì sao?

Ánh mắt tên thủ lĩnh đầy âm tàn.

– Vậy cá chết lưới rách!

Ánh mắt Lam Linh kiên định, không lùi một bước.

Thần sắc tên thủ lĩnh run rẩy, nếu mặc kệ lão tam, chỉ sợ không cách nào phục chúng, nhưng trong lòng không muốn tàng bảo đồ chạy mất.

– Tốt, cùng thả người.

Do dự một hồi, tên thủ lĩnh nói.

– Ta đếm một hai ba, chúng ta cùng thả, cho người đi tới.

Lam Linh nói, ánh mắt nhìn chung quanh, thần sắc ngưng trọng lên.

– Một, hai, ba!

Vừa đếm tới ba thì tên thủ lĩnh thả Triệu Thanh, Liệt Hỏa Yêu Ưng được Lam Linh ra lệnh cũng buông tên tam đầu mục ra.

Hai người lảo đảo đi về phía trước, cẩn thận đề phòng chung quanh, lập tức lao vào đội hình của mình.

– Đuổi theo cho ta, giết con kỹ nữ này.

Tên thủ lĩnh hét một tiếng, thân ảnh lao về phía trước.

– Liệt Hỏa Yêu Ưng, ngăn chúng lại.

Trong cùng thời gian, Lam Linh ra lệnh cho Liệt Hỏa Yêu Ưng, thân ảnh trốn ra phía sau.

Triệu Thanh, Lục Lâm Thiên hai người căn bản không cần Lam Linh phân phó, lập tức đuổi kịp, lúc này Lục Lâm Thiên cũng không che dấu thực lực của mình, nếu không trốn thì mình cũng không thoát được.

– Cạc cạc…

Liệt Hỏa Yêu Ưng gào thét xông lên, hai cánh mở rộng, trong miệng phun ra một đạo hỏa diễm, hỏa diễm bao phủ khoảng cách trăm mét, tên đại hán to lớn cũng không dám trực tiếp chống lại, lập tức lùi ra phía sau.

Công kích của yêu thú tam giai không phải tên đại hán to lớn có thể bỏ qua.

– Ah…

Lập tức có mấy dong binh tu vị Vũ Đồ bị hỏa diễm của Liệt Hỏa Yêu Ưng bao phủ, lập tức phát ra tiếng hét thảm thiết, loại yêu hỏa này không phải hỏa diễm bình thường, dùng nước cũng không cách nào dập tắt, nếu không có đủ thực lực, một khi bị trúng phải cũng chỉ có thể bị đốt thành tro bụi.

– Đuổi theo!

Tên thủ lĩnh tức giận, nhưng có Liệt Hỏa Yêu Ưng ở trên không, thực lực thấp căn bản không dám tiến lên.

Trong nháy mắt này ba người Lam Linh, Triệu Thanh, Lục Lâm Thiên đã chạy xa, Lam Linh gọi Liệt Hỏa Yêu Ưng lui ra phía sau, dường như sử dụng bí pháp nào đó khiến tiêu hao quá nhiều, tuy tiêu hao này không giống như bị trọng thương, nhưng mà cũng sinh ra ảnh hưởng lớn.

Triệu Thanh càng không cần phải nói, bản thân bị trọng thương, lại mất một tay, tốc độ càng chậm hơn.

– Sư huynh, ngươi không có việc gì chứ?

Lam Linh cũng muốn biết thực lực của Lục Lâm Thiên, nhìn thấy Triệu Thanh không tốt, ngược lại thương thế tăng thêm, thần sắc trầm xuống, lại nhìn chăm chằm vào Lục Lâm Thiên.

– Sư muội, giết tiểu tử này, không nên để hắn gây phiền toái cho chúng ta, trên người hắn chắc chắn có tàng bảo đồ, chúng ta đạt được sẽ phát tài.

Triệu Thanh nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, tuy không biết Bạo Lang dong binh đoàn tìm kiếm bảo tàng gì, nhưng đó là bảo tàng, vậy có giá trị xa xỉ rồi, nếu không Bạo Lang dong binh đoàn cũng không liều mạng đắc tội Vạn Thú Tông cũng phải chiếm được tàng bảo đồ.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lui lại, hắn nhìn chằm chằm vào Liệt Hỏa Yêu Ưng bên người Lam Linh, Liệt Hỏa Yêu Ưng mới là uy hiếp lớn nhất của mình.

– Vũ Sĩ lục trọng, dùng tuổi của ngươi thực lực này là không tệ, nhưng mà dường như hơi thấp trong mắt ta.

Lam Linh nhìn qua Lục Lâm Thiên nói nhỏ.

– Thật sao, Lam Linh tiểu thư trọng thương, thực lực giảm bớt đi nhiều, thúc dục Liệt Hỏa Yêu Ưng, dường như tiêu hao không ít, không biết Lam Linh tiểu thư còn có thể thúc dục mấy lần?

Lục Lâm Thiên nói nhỏ.

Thần sắc Lam Linh trầm xuống, nếu lúc toàn thịnh tự nhiên không sợ Vũ Sĩ lục trọng, Liệt Hỏa Yêu Ưng cần tiêu hao không ít chân khí của nàng để thúc dục, nếu không Liệt Hỏa Yêu Ưng cũng không nghe lời, mình bây giờ đúng là không thể thúc dục nữa.

– Vậy sao, nhưng ta nói thế nào cũng không thể lưu ngươi được.

Lam Linh lạnh nhạt nói một tiếng, chân khí toàn thân run run, điểm chân xuống đất, thả người bay lên giữa không trung, thân thể uyển chuyển xoay tròn, giơ trường kiếm màu xanh da trời lên cao, tá trợ lực xoay tròn, bỗng nhiên đảo tay mang theo âm thanh bén nhọn, một đạo kiếm khí chém tới.

– Hỏa Ảnh Chỉ!

Thần sắc Lục Lâm Thiên trầm xuống, thủ ấn biến hóa, năm ngón tay mở ra, năm đạo hỏa diễm nóng bỏng từ ngón tay bắn ra, ở giữa không trung, năm ngón tay đánh thẳng vào mũi kiếm.

Keng keng…

Từng hoa lửa bắn ra ngoài, hỏa diễm và kiếm quang va chạm vào nhau, lập tức phát ra tiếng va chạm thanh thúy, mũi kiếm cũng cải biến phương hướng.

– Võ giả song hệ?

Lam Linh cả kinh, Lục Lâm Thiên đã thi triển vũ kỹ thổ hệ và vũ kỹ hỏa hệ, đối phương dĩ nhiên là võ giả song hệ.

Lam Linh thu thủ ấn lại, trường kiếm màu xanh da trời lại rơi vào tay của nàng, nhưng vào lúc này chỉ thấy Triệu Thanh thừa cơ công kích, quyền kình xé gió lao tới, muốn công kích Lục Lâm Thiên.

– Nộ Diễm Quyền!

Trong giây lát, một quyền mang theo hỏa diễm nóng bỏng đánh thẳng tới, đánh tới trước mặt Lục Lâm Thiên, cũng vào lúc này, quanh người Lục Lâm Thiên ngưng tụ áo giáp đầy lân phiến.

Phanh…

Hai đạo khí kình va chạm vào nhau, một đạo lực lượng khổng lồ trút xuống người Lục Lâm Thiên, nhưng mà có Thanh Linh Khải

Giáp, lực lượng to lớn đánh lên Thanh Linh Khải Giáp, hào quang Thanh Linh Khải Giáp lóe sáng, hao tổn một nửa lực lượng.

Mà vào lúc này, Lục Lâm Thiên thi triển Nộ Diễm Quyền đánh thẳng vào người Triệu Thanh, nếu vào lúc toàn thịnh, một quyền này của Lục Lâm Thiên không khiến Triệu Thanh quá quan tâm, nhưng mà bây giờ đã khác, hắn không thể bỏ qua được.

– Hỏa Ảnh Chỉ!

Thủ ấn ngưng tụ, tay phải Lục Lâm Thiên cong lên, thân hình nhảy lên cao, không đợi Triệu Thanh ổn định bộ pháp, năm đạo hỏa diễm từ trên cao công kích xuống.

Tốc độ Hỏa Ảnh Chỉ vốn cực kỳ nhanh, hiện tại cách nhau chưa tới năm mét, đây cũng là do Lục Lâm Thiên sớm tính toán tốt, dựa vào khoảng cách của Thanh Linh Khải Giáp kéo ra, Triệu Thanh đã lọt vào phạm vi công kích tốt nhất của Hỏa Ảnh Chỉ, uy lực tăng lên rất nhiều.

XIU….XIU… XÍU…UU!…

Năm đạo hỏa diễm đánh tới, mang theo âm thanh xé gió vang vọng, trong nháy mắt đã đánh thẳng vào Triệu Thanh.

Biến hóa đột ngột này làm cho Triệu Thanh hoảng sợ, hắn vội vàng bố trí cương khí hộ thể.

Xuy xuy xùy…

Năm đạo hỏa diễm đánh tới trước người, hai đạo hỏa diễm thiêu đốt cương khí hộ thể của Triệu Thanh rạn nứt, trong miệng Triệu Thanh chảy ra một dòng máu tươi, hỏa diễm thứ ba công kích xuống, cương khí hộ thể của Triệu Thanh rốt cục rạn nứt nghiền nát, hai đạo hỏa diễm cuối cùng đánh vào ngực Triệu Thanh.

Xuy xuy…

Hai lỗ máu xuất hiện trên ngực, thần sắc Triệu Thanh tái nhợt, đồng tử co rút lại, hắn oán độc nhìn chằm chằm vào Lục Lâm

Thiên, thân hình vô lực ngã xuống, hắn không ngờ mình lại chết trong tay một Vũ Sĩ.

– Sư huynh!

Sắc mặt Lam Linh đại biến, lập tức đến bên người Triệu Thanh, chuyện xảy ra quá nhanh, nàng cũng bị thương nên tốc độ chậm đi, cho nên không kịp cứu viện.

Nhìn thấy thi thể Triệu Thanh, Lam Linh thu hồi túi không gian của Triệu Thanh, trong mắt không có bao nhiêu bi thương.

Chương 117: Trên Vân Dương Tông (1)

– Ngươi giết đệ tử Vạn Thú Tông, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Lại nhìn chằm chằm vào Lục Thiếu Du, Lam Linh nói nhỏ.

– Không sao cả, nếu ngươi muốn tiếp tục động thủ, ta tùy thời phụng bồi!

Lục Thiếu Du nói.

– Người Bạo Lang dong binh đoàn đoán chừng đã tới gần, chúng ta động thủ lần nữa, đến lúc đó không ai thoát được.

Lam Linh cắn răng, tiếng đánh nhau vừa rồi đã kinh động người khác, nơi này đã không an toàn.

Lục Thiếu Du có chút trầm xuống, mình cũng khó đánh chết Lam Linh, nếu bức Lam Linh vận dụng yêu thú tam giai, bản thân mình cũng không tốt hơn cái gì.

– Tuy Triệu Thanh bị ngươi giết, nhưng ta còn muốn cám ơn ngươi!

Lam Linh nói.

– Sao kỳ quái như thế?

Lục Thiếu Du nói, thu hồi Thanh Linh Khải Giáp trên người.

– Triệu Thanh là chỉ phúc hôn phu từ nhỏ của ta, ta không cách nào lựa chọn, tuy ta là đệ tử thân truyền ở Vạn Thú Tông, thế nhưng mà dưới áp lực gia tộc của hắn ta không cách nào lựa chọn được, tăng thêm hắn lần này trở về cũng sẽ là đệ tử thân truyền của Vạn Thú Tông, ta căn bản không cách nào lựa chọn, ngươi giết hắn, ta tự nhiên muốn cám ơn ngươi, nhưng hắn dù gì cũng là hôn phu của ta, lại là người Vạn Thú Tông, nếu sau này có cơ hội, ta tự nhiên sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Lam Linh nói nhỏ.

– Thì ra là thế!

Lục Thiếu Du nhướng mày, lập tức nhìn chằm chằm vào Lam Linh, hồi tưởng lại chuyện vừa rồi, nếu Lam Linh dốc sức liều mạng cứu giúp, chính mình chặn giết Triệu Thanh cũng rất khó, xem ra mình đã bị nàng lợi dụng, tâm cơ của nữ nhân này quá đáng sợ rồi.

– Ta đi trước, về sau hoan nghênh tới tìm ta báo thù.

Lục Thiếu Du nói, vẫn rời khỏi nữ nhân này mới tốt, nếu không bị tính kế lúc nào cũng không biết.

– Ngươi muốn nuốt bảo tàng một mình sao, vì ngươi mà Vạn Thú Tông chết ba người, ngươi cũng nên tính cho ta một phần.

Lam Linh nói.

– Bảo tàng gì chứ? Ta không biết.

Thần sắc Lục Thiếu Du trầm xuống, bảo tàng gì thì hắn không biết, dường như mình giết hai tên Bạo Lang dong binh đoàn và cầm túi không gian, bên trong dường như có tàng bảo đồ.

– Nếu ta ngăn ngươi lại, cho dù ta có thương tích nên không cách nào đánh chết ngươi, nhưng mà muốn đưa người Bạo Lang dong binh đoàn tới thì không khó, đến lúc đó ngươi phải chết, bảo tàng phải chia đều, đây là yêu cầu của ta, nếu không chúng ta cá chết rách lưới, bảo tàng ai cũng đừng đạt được!

Lam Linh nghiêm mặt nhìn chằm chằm vào Lục Thiếu Du, không có chút đùa giỡn nào cả.

Lục Thiếu Du nhìn ra, tâm cơ của Lam Linh rất nặng, tính cách nóng bỏng, tuyệt đối là không dễ chọc, muốn là mình bây giờ rời đi, nàng toàn lực ngăn cản thì hắn cũng không có khả năng đào thoát, Lam Linh có thương tích trên người, nhưng còn có Liệt Hỏa Yêu Ưng ở đây đấy.

– Ta thực sự không biết bảo tàng nào. Thế nhưng ta lại chiếm được một cái túi không gian, có thể đáp án ở bên trong đó.

Lục Thiếu Du do dự một chút rồi nói, quyết định trước tiên tìm bảo tàng cái đã. Hơn nữa nếu như Lam Linh này thực sự nói được làm được thì hắn cũng rất cố kỵ nàng, đối với bảo tàng kia cũng cảm thấy rất hứng thú.

Nói xong Lục Thiếu Du đem túi không gian đoạt từ trên người của thành viên Bạo Lang dong binh đoàn kia lấy máu nhận chủ, rót vào chân khí. Bên trong túi không gian này cũng không có gì nhiều, chỉ có hai mảnh da thú, tựa hồ là da lông yêu thú nào đó. Lục Thiếu Du nhìn một lúc rồi lập tức lấy ra một cái trên mặt có hình bản đồ có tuyến đường đi màu vàng, chính giữa là một tòa sơn mạch, có điểm màu đỏ dánh dấu, phía sau tấm bản đồ còn có một cái đồ án đầu sói màu trắng.

– Hóa ra là bản đồ cất giấu bảo vật của đám người Bạo Lang dong binh đoàn, lời đồn hóa ra là thực rồi.

Vẻ mặt Lam Linh kinh ngạc nhìn chằm chằm vào Lục Thiếu Du đang nhàn rỗi ngồi đó.

– Ngươi biết lai lịch địa đồ này?

Lục Thiếu Du nhìn địa đồ trong tay rồi hỏi:

– Biết!

Lam Linh nói nhỏ một câu rồi thu liễm vẻ kinh ngạc trong mắt, nhàn nhạt nhìn Lục Thiếu Du nói:

– Nhìn bộ dáng của ngươi, dường như cũng không biết tới Bạch Lang dong binh đoàn. Bảo tàng này ở giữa chỗ núi non cũng rất khó tìm. Hay là chúng ta hợp tác, mỗi người một nửa. Trong khoảng thời gian này ta cũng không tìm ngươi báo thù.

– Tốt, từ giờ trở đi, ngươi có một nửa trong bảo tàng này.

Lục Thiếu Du nói.

– Được rồi, đưa địa đồ cho ta xem.

Lam Linh nói.

– Tốt nhất là nó nên ở trong tay ta thì hơn.

Lục Thiếu Du nói. Trong lòng hắn thầm nghĩ, nếu như Lam Linh cầm địa đồ rồi cầm đi, hắn thực sự cũng không làm gì được nàng.

– Ngươi sợ ta cầm đi?

Lam Linh nói rồi sau đó đi tới bên người Lục Thiếu Du, chăm chú nhìn vào địa đồ, hai hàng lông mi nhíu lại.

– Thế nào?

Một lát sau, Lục Thiếu Du hỏi.

– Địa phương trên bản đồ đại khái không khác với thực tế lắm, chờ hai ngày nữa thương thế của ta bình phục rồi mới đi.

Lam Linh ngẩng đầu liếc mắt nhìn Lục Thiếu Du nói.

– Hay là khởi hành luôn bây giờ nếu không sẽ muộn. Đám người Bạo Lang dong binh đoàn kia nhất định cũng có người có địa đồ, nói không chừng bảo tàng sẽ bị kẻ khác nhanh chân đến trước.

Lục Thiếu Du nói. Nếu như để cho Lam Linh này hoàn toàn hồi phục, đến lúc đó phiền phức cũng đến với bản thân hắn a.

– Ngươi sợ sau khi ta khôi phục sẽ giết ngươi sao? Ngươi yên tâm đi, ta đã đáp ứng trong khoảng thời gian này sẽ không giết ngươi vậy nhất định sẽ không nuốt lời.

Lam Linh nháy mắt, khẽ cười rồi nói.

– Thật không? Lời nữ nhân nói mà tin được thì heo nái cũng biết trèo cây a.

Lục Thiếu Du nói nhỏ một tiếng.

– Lời nữ nhân nói tin được, heo nái cũng biết trèo cây.

Lam Linh thì thào nói nhỏ rồi lập tức lớn tiếng:

– Ngươi không tin lời ta nói sao?

– Ta không nói a. Chúng ta đi.

Lục Thiếu Du thầm nói. Lời nữ nhân nói, độ tin cậy thực sự đúng là không cao. Trở mặt so với trở mình còn nhanh hơn gấp mấy lần.

– Địa phương giấu bảo tàng ta đã ghi tạc trong lòng, ngươi không sợ ta ném ngươi đi rồi một mình đoạt bảo tàng sao?

Lập tức Lam Linh lộ vẻ giảo hoạt trong mắt, trêu tức Lục Thiếu Du.

– Thật không? Đáng tiếc ta đã sớm tính tới trường hợp này. Nơi giấu bảo tàng được chia làm hai phần. Lúc nãy ngươi xem chỉ là một phần trong đó mà thôi. Trong bảo tàng ít nhiều cũng có không ít cơ quan, một mình ngươi tiến vào, ta thực sự không biết ngươi có thực lực đi ra hay không a.

Trên tay Lục Thiếu Du lập tức xuất hiện một mặt khác của địa đồ, cười nói với nàng.

– Chúng ta đi!

Lúc Thiếu Du nói xong rồi lập tức hướng về phía bên ngoài rừng đi tới.

– Hừ!

Lam Linh nhìn chằm chằm vào bóng lưng Lục Thiếu Du, nàng tức mình đến dậm chân, thở phì phò. Một đạo thủ ấn được đánh ra thu Liệt Hỏa Yêu Ưng vào túi, rồi lập tức theo sau Lục Thiếu Du.

Thấy Lam Linh đi theo, Lục Thiếu Du mỉm cười.

– Thiếu Du đệ đệ, rốt cuộc ngươi có phải là Lục Thiếu Du hay không?

Lam Linh đuổi kịp, mỉm cười hoi.

– Chỉ là một cái tên mà thôi, có quan trọng hay không? Nếu ngươi thích, vậy thì gọi thế nào cũng được.

Chương 118: Trên Vân Dương Tông (2)

Lục Lâm Thiên nói, nhưng lúc nào cũng đề phòng Lam Linh, không thể đánh mất sự cảnh giác đối với nàng.

– Có chút ý tứ!

Lam Linh liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, hai tròng mắt lưu chuyển, lập tức hỏi.

Ngươi là tam hệ võ giả, còn có vũ kỹ phòng ngự, ngươi là đệ tử tam tông tứ môn sao? Là môn phái nào?

– Không môn không phái.

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Thật không? Ta phát hiện ra hình như là ngươi gạt ta. Được rồi, tại sao ngươi lại không nhìn ta? Chẳng lẽ ta không đẹp sao?

Lam Linh hỏi.

Lục Lâm Thiên đứng lại, nhìn từ đầu tới chân nàng rồi nói.

– Nhìn ngươi làm gì? Nếu không có chuyện gì thì đi nhanh dùm ta a.

– Ngươi…

Lam Linh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, không nói được lời nào.

Hai người đi ra khỏi rừng rậm, dọc đường lá khô xào xạc, rốt cuộc cũng nhìn được một chút phương hướng.

– Chúng ta phải đi về phía nam, vị trí trên địa đồ là ở đó.

– Đi!

Lục Lâm Thiên nói. Hai người cẩn thận tiến về phía trước. Dọc đường cả hai không dám có chút sơ ý. Trong mạch núi này không chỉ có yêu thú, coi như là gặp phải kẻ khác chỉ sợ cũng là địch nhân của hai người bọn họ.

Trên Vân Dương tông lúc này vô cùng náo nhiệt, ba nghìn đệ tử đã tới được một thời gian. Có thể tới đây, không thể nghi ngờ đều là những người có thiên phú vô cùng tốt, tuy rằng không phải thiên phú là tất cả, thế nhưng thiên phú tới một mức nào đó cũng là đại biểu cho tu vi sau này. Chỉ cần bản thân nỗ lực một chút, sớm muộn cũng sẽ trở thành cường giả.

Ba nghìn đệ tử tiến nhập Vân Dương Tông thì có năm kẻ trực tiếp thành đệ tử thân truyền, năm người này đều là linh giả, Tần Thiên Hạo chính là một người trong số đó, đối với linh giả, các đại môn phái đều tranh nhau giành tới.

Cũng bởi vì nguyên do số lượng linh giả thực sự không nhiều lắm. Trên ba nghìn đệ tử được tuyển chọn nhập tông, chỉ có năm linh giả. Bởi vậy cũng có thể nhìn ra linh giả thực sự rất thua thớt. Hơn nữa tác dụng của linh giả so với võ giả lớn hơn nhiều.

Cứ mỗi ba năm một lần, lúc Vân Dương Tông tuyển chọn đệ tử nhập tông chính là lúc chọn những linh giả, chọn mười người trở thành thân truyền đệ tử. Ba nghìn người đều muốn giành một trong mười vị trí kia. Mười thân truyền đệ tử. Thiên phú của mười người này, tuyệt đối là thiên tài trong thiên tài. Có thể trở thành thân truyền đệ tử, dù cho không phải long phượng, cũng chính là nhân tài kiệt xuất, có thanh danh hiển hách trong Vân Dương Tông. Lục Thiếu Hổ, Tần Thiên Hạo, Dương Diệu còn có Độc Cô Băng Lan, bốn người này cũng tới đây không ngờ toàn bộ đều trở thành thân truyền đệ tử.

Những người còn lại cũng chỉ có thể thở dài. Không phải cũng không có cơ hội, mỗi một đệ tử, ba năm sau, cũng có một cơ hội trở thành thân truyền đệ tử.

Ngay từ đầu Vân Dương Tông chọn mười người có thiên phú tốt nhất để bồi dưỡng, thế nhưng trong các đệ tử, thường thường cũng có hắc mã, ba năm sau thực sự so với thân truyền đệ tử còn mạnh hơn, hoặc là thực lực bằng với thân truyền đệ tử. Vân Dương Tông tự nhiên sẽ không mặc kệ, Cho nên ba năm sau tất cả đệ tử hiện tại đều có cơ hội cạnh tranh mười danh ngạch này. Những người ngay từ đầu thất bại cũng chỉ có thể dựa vào cơ hội ba năm sau này mà tranh thủ. Tiến vào hàng ngũ đệ tử thân truyền thì chỗ tốt còn lớn hơn nhiều so với đệ tử bình thường.

Trên một ngọn núi cao tại Vân Dương Tông, mây mù lượn lờ, dường như là một hòn đảo nhỏ giữa biển mây. Trên núi có dòng nước từ trong chảy ra tạo thành một thác nữa. Bên trong núi này linh khí nồng nặc không giống như những chỗ khác, đường đường là sơn môn Vân Dương Tông, nơi tu luyện tất nhiên là không kém bất kể sơn môn nào, ở chỗ này tu luyện so với ngoại giới thì chỗ tốt còn lớn hơn nhiều.

Sáng sớm, ánh sáng chiếu tới, dưới bầu trời nhìn ngọn núi vô cùng trang nghiêm. Mặt trời đỏ rực, một ngọn núi dưới sự chiếu sáng của vầng thái dương lại được phủ thêm một màu hồng. Lại thêm vụ khí bốc lên từ thác nước chảy xuống dưới, quả thực là một bức tranh vô cùng tuyệt mỹ.

Một tòa sơn phong.

Ở một nơi trong ngọn núi, có hai thân ảnh xinh đẹp khoảng mười lăm tuổi đang ngồi trên một tảng đá, một người thì dung nhanh xinh đẹp, một người ngũ quan tinh mỹ, trong đó có một thiếu nữ có một vết ban trên mặt, đó chính là Độc Cô Băng Lan và Thúy Ngọc.

– Ngươi nói xem, liệu Lục Lâm Thiên có tìm được đường sống trong chỗ chết hay không?

Nha hoàn Thúy Ngọc kia nhìn vào phong cảnh núi non hùng vĩ ánh mắt có chút dại ra, nhẹ nhàng nói.

– Ta cũng không biết, vách núi kia quá cao. Vậy ngươi nghĩ sao?

Độc Cô Băng Lan mỉm cười vẹo má Thúy Ngọc nói. Rồi nàng cũng nhìn về phía xa.

– Ngươi bảo nói gì a? Ta chỉ thấy hắn rất kỳ lạ, nếu như hắn chết đi không phải có chút tiếc nuối sao?

Thúy Ngọc trừng mắt nhìn Độc Cô Băng Lan nói.

– Hắn rất kỳ lạ, nếu như chết thì thực có chút đáng tiếc. Chi là, ngươi đừng quên, hiện tại ngươi mất hồn như vậy là vì hắn, cũng đừng quên, ngươi….

Độc Cô Băng Lan lãnh đạm nói, nhường như muốn nhắc nhở Thúy Ngọc điều gì đó.

– Được rồi, ta đã biết.

Thúy Ngọc thầm nói, trong đôi mắt có chút dị dạng.

– Hôm nay vừa khéo chính là ngày tranh đoạt vị trí đệ tử thân truyền ba năm trước đó, chúng ta cũng nên đi xem a.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Tốt, vừa vặn nhìn chút thực lực của Vân Dương Tông.

Vẻ dị dạng trong mắt Thúy Ngọc được thu lại, sau đó hai nàng rời khỏi ngọn núi.

Lúc này tại một sân rộng trong sơn cốc, chung quanh đều có sườn núi, vô số cung điện, nhà cửa giống nhau được mọc lên chung quanh, phân tán ở khắp nơi.

Lúc này trong sơn cốc có thể nói là náo nhiệt phi phàm, có mấy nghìn người quây lại chung quanh một bãi đá ở giữa. Lúc này trong bãi đá có một thân ảnh xinh đẹp đang đứng đó.

Thân ảnh xinh đẹp có một mái tóc dài tung bay trước gió, váy hồng, bao quanh đường cong lung linh, trên người đeo một vòng cổ, trang phục cũng không xa hoa cho lắm, thế nhưng lại tôn lên vẻ ưu nhã và cao quý của nàng, nàng chính là Lục Vô Song.

Ở phía đối diện Lục Vô Song lúc này có một thanh niên, tuôi chừng hai mươi, một thân quần áo màu trắng, ánh mắt thâm thúy nhàn nhạt nhìn Lục Vô Song trước mặt.

– Ngụy Tùng, chính là cường giả bài danh thứ chín trên Hổ Bảng a. Lục Vô Song lại bài danh thứ mười bảy, chỉ sợ khó có thể khiêu chiến thành công.

– Đây chính là cuộc chiến cuối cùng, chỉ có một danh ngạch thân truyền đệ tử, ai thắng là có thể trở thành thân truyền đệ tử. Ta xem, Ngụy Tùng có cơ hội lớn hơn a.

– Điều này không nhất định a, Lục Vô Song vừa mới từ Trấn Thanh Vân trở về. Ba mươi sáu người của Hổ bảng mấy ngày nay nàng đều một đường khiêu chiến đã tới mười bảy, nói không chừng hôm nay có thể đánh bại Ngụy Tùng.

– Thế nhưng Ngụy Tùng lại là Tứ trọng Vũ Sư, Lục Vô Song chỉ là Tam trọng, kém hắn không ít.

– Bắt đầu, đây là danh ngạch cuối cùng, trong các ngươi ai thắng là có thể trở thành thân tuyền đệ tử của bổn tông.

Chương 119: Trên Vân Dương Tông (3)

Trên đài, một trưởng lão già nua của Vân Dương Tông tuyên bố bắt đầu.

– Vô Song sư muội, ngươi nghĩ ngươi có thể đánh bại ta sao?

Thanh niên áo bào trắng chăm chú nhìn vào Lục Vô Song trước mặt.

– Thử qua mới biết, có đúng không?

Chân khí quanh thân Lục Vô Song bắt đầu vận chuyển, tới lúc này ánh mắt của nàng vẫn vô cùng bình tĩnh.

– Vậy thì ta cũng không khách khí.

Thanh niên áo bào trắng nói xong, chân khí tức thì bạo phát. Thủ ấn trong tay không ngừng thay đổi, tức thì một đạo quyền ấn trong nháy mắt xuất hiện. Trên nắm tay, gân xanh nổi lên, chân khí lam sắc của thủy hệ bao trùm nắm tay, mang theo kình khí xé gió hung hăng đánh về phía Lục Vô Song.

Lúc này, thủ ấn trong tay Lục Vô Song cũng biến hóa, trên nắm tay cũng nổi lên mộc thứ, sau đó cùng va chạm với nắm đấm của Ngụy Tùng.

Đùng.

Một tiếng sấm rền vang lên trên bãi đá khiến cho mọi người vô cùng khẩn trương. Lúc này bằng vào mắt thường có thể thấy được, mộc thứ trên tay Lục Vô Song trong nháy mắt khi tiếp xúc với quyền ấn của Ngụy Tùng chỉ có thể đâm vỡ một tầng kình khí mà không thể tiến thêm một bước nào nữa.

Hai quyền ấn giằng co trong nháy mắt, Lục Vô Song nhẹ nhàng lui về phía sau vài bước, thủ ấn trong tay lập tức biến đổi, Thanh Nguyệt Kiếm lập tức xuất hiện trong tay nàng, tinh quang trong mắt chợt lóe, chân khí quán nhập vào thanh kiếm tức thì khiến cho kiếm quang phun ra nuốt vào.

Ngụy Tùng phía đối diện cũng không nôn nóng, lập tức nắm tay tiến tới.

Trong nháy mắt hai người lại dây dưa, thân ảnh chợt lóe, thi triển công kích tạo ra tiếng nổ lớn. Thực lực của hai người trong hàng ngũ đệ tử cùng đợi có thể nói là cường giả bài danh phía trước khiến cho những người khác sợ hãi than không ngớt.

Hai người cứ như vậy ngươi tới ta đi được hai mươi hiệp. Lúc này Lục Vô Song không ngừng thở dốc, nàng vung tay lên tức thì một đạo kiếm quang bắn về phía trước. Kiếm quang xé xách kình phong trước mặt bắn thẳng về phía Ngụy Tùng.

– Không ngờ là vũ kỹ Hoàng Cấp mộc hệ của Lục gia.

Lúc này trong đám đệ tử phía dưới, thần sắc Dương Mạn và Vương Lương hơi đổi, bộ vũ kỹ hoàng cấp sơ giai này chính là một trong những vũ kỹ trấn tộc, phỏng chừng là Lục Vô Song mới trở về tu luyện. Sau khi cảm nhận được khí tức nguy hiểm trong kiếm chiêu, phía dưới có không ít người kinh hô.

Tuy rằng mọi người tới Vân Dương Tông ba năm rồi, thế nhưng vũ kỹ tu luyện cao nhất cũng chỉ là Tinh cấp cao giai mà thôi. Vũ kỹ Hoàng cấp chỉ dành cho những đệ tử có thiên phú hoặc tu vi tới Vũ Phách thì mới được tiếp xúc tới vũ kỹ Hoàng cấp Trung giai và Cao giai. Còn có một ngoại lệ nữa chính là thân truyền đệ tử. Thế nên trở thành thân truyền đệ tử mới là mục tiêu của đám người dưới đài.

Vẻ mặt Ngụy Tùng lúc này có chút kinh ngạc, tuy rằng thực lực hắn mạnh hơn Lục Vô Song một giai, thế nhưng đối phương lúc này lại thi triển vũ kỹ Hoàng cấp a. Thân ở giữa một đám kiếm khí này quả thực có một sự uy hïếp không nhỏ, khiến cho hắn bắt buộc phải vội lui về phía sau.

Sau khi lui về một bước, Ngụy Tùng ngẩng đầu nhìn vào Lục Vô Song trước mắt. Lúc này hắn vẫn không sử dụng binh khí, toàn bộ người trong tông đều biết, thứ hắn thích nhất chính là tu luyện công kích thuần túy, không hề dùng binh khí. Mà quả thực lực công kích toàn thân của hắn cũng không thua binh khí.

Hai tay hắn nắm chặm thành quyền, chân khí thủy hệ tức thì bạo phát đem chân khí hóa thành một con thủy mãng thật lớn trước mặt.

Đầu thủy mãng này lớn chừng bốn mươi trượng, quanh thân có một cỗ kình phong kinh khủng giống như một vật sống. Nó mở cái miệng rộng hung hăng đớp về phía Lục Vô Song. Đầu thủy mãng này xẹt qua giữa không trung, không ngờ lại sinh ra tiếng gió rít chói tai. Không gian chung quanh như muốn vỡ ra. Lúc này trên người nó xuất hiện một cỗ uy áp kinh khủng.

– Vũ kỹ Tinh cấp cao giai, Linh Xà hí thủy?

– Đây chính là tuyệt chiêu cuối cùng của Ngụy Tùng a, uy lực thật lớn, xem ra hắn quyết định một chiêu định thắng thua.

Lúc này mọi người lần thứ hai kinh hô. Trong ba năm nay, bằng vào chiêu Linh Xà hí thủy này, Ngụy Tùng đã tiến vào top mười Hổ Bảng.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, công kích của hai người sau khi đυ.ng vào nhau, kiếm quang của Lục Vô Song xẹt qua hư không sau đó đem đầu Thủy mãng kia chém ra, nơi kiếm quang đi qua, không gian chung quanh như bị chém làm đôi, kiếm quang này quả thực là bá đạo.

Đầu thủy mãng Ngụy Tùng tạo ra cũng bắt đầu truy đuổi về phía kiếm quang, cả không giang dường như đang run rẩy trước võ kỹ của hai người.

xì xì!

Keng Keng!

Tiếng không gian bị cắt vỡ vang lên không ngừng, kình khí bạo động, toàn bộ bãi đá dường như trải qua một trận cuồng phong, ướt sũng, như giữa không trung đột nhiên xuất hiện mua vậy.

Dưới sự kích động của kình khí, mặt nước lớn kia chậm rãi bị cắt vỡ, kiếm khí của Lục Vô Song rõ ràng không giống bình thường. Hoàng cấp sơ giai vũ kỹ so với Tinh cấp cao giai rõ ràng mạnh hơn không ít. Thế nhưng kiếm ảnh mà nàng ngưng tụ rõ ràng ảm đạm hơn không ít.

– Mộc Đằng khốn thân.

Một tiếng quát từ trong đám kình khí lớn vang lên, một rễ cây nhỏ bằng ngón tay tức thì hiện ra trong hư không cuốn về phía Ngụy Tùng phía trước. Sau đó cả đám rễ xuất hiện tiếp theo tạo thành một đám rễ cây dày đặc đem Ngụy Tùng bao vây lại.

Sắc mặt Ngụy Tùng đại biến, muốn nhảy lên trên không trung. Hắn cũng phát hiện ra dưới chân hắn hiện tại có vô số rễ cây xuất hiện muốn cuốn lấy hai chân hắn. Thế nhưng đã muộn, lập tức toàn thân hắn bị đám rễ cây bao phủ ở bên trong, giống như là một cái kén nhộng vậy.

Hai chân Lục Vô Song khẽ dậm một cái, thân thể trong thoáng chốc nhảy về phía trước đám rễ cây bao vây Ngụy Tùng mà đánh ra một chưởng mang theo kình khí xé gió.

Phanh…

Toàn bộ mộc cầu do đám rễ cây bao vây Ngụy Tùng tạo thành bay ra khỏi thạch thai, cuối cùng đập vào mặt đất cách đó vài trăm thước. Ngay lập tức đám rễ cây bạo liệt, kình khí khuếch tán tạo thành một đám vết nứt xuất hiện chung quanh địa phương mộc cầu rơi xuống. Ngụy Tùng đã phá vỡ mộc cầu mà ra, thế nhưng rời khỏi thạch thai cũng đồng nghĩa với việc bị thua.

Luận thực lực nếu như sinh tử quyết chiến mà nói thì Lục Vô Song hơn phân nửa không làm gì được hắn. Thế nhưng đây lại là khiêu chiến, Lục Vô Song dựa vào đám rễ cây quỷ dị đánh cho hắn rớt khỏi thạch thai, tuy rằng có chút may mắn nhưng quả thực đã thắng.

Sắc mặt Ngụy Tùng trắng bệch, hai mắt vô thần. Hắn không nghĩ tới có ngày mình lại bị đánh bại. Chung quanh hắn lúc này cũng im lặng, trong đầu mọi người lúc này vẫn chưa kịp tinh lại, u u mê mê, Lục Vô Song không ngờ lại thắng.

– Lục Vô Song trở thành đệ tử thân truyền của Vân Dương Tông ta.

Có trưởng lão Vân Dương Tông tuyên bố mới khiến cho đám người phía dưới phục hồi tinh thần.

– Lâm Thiên, nếu như đệ còn sống nhất định cũng có thể trở thành đệ tử thân truyền a. Đến lúc đó, chúng ta có thể ngày ngày gặp mặt. Hiện tại đệ còn sống hay đã chết?

Chương 120: Hồng nhan họa thủy (1)

Trở thành đệ tử thân truyền thế nhưng Lục Vô Song cũng không có bao nhiêu vui vẻ. Ngược lại, trong mắt nàng mang theo sự u sầu.

Bên trong rừng cây, dưới ánh mặt trời xuyên qua khe lá để lại những cái bóng, gió đêm khẽ thổi tạo thành những tiếng gió rít gào, thỉnh thoảng lại có tiếng dã thú kêu từ nơi nào truyền tới.

– Trời đã tối đen rồi. Chúng ta nên đi nhanh một chút. Phía trước có tiểu điếm cho người ta qua đêm, đêm nay chúng ta không phải ngủ trong rừng nữa rồi.

Lam Linh nói với Lục Lâm Thiên. Trong mấy ngày nay, hai người đã đi qua không ít đỉnh núi, dọc đường đi cũng gặp không ít nguy hiểm, yêu thú cũng gặp phải vài đầu. Hoàn hảo những yêu thú này đều là đê giai yêu thú, tam giai yêu thú ngược lại chưa từng gặp một đầu nào.

Trong thời gian mấy ngày này, Lục Lâm Thiên cũng từ trong miệng Lam Linh mà hiểu được đầu Liệt Hỏa Yêu Ưng của nàng tuy rằng là tam giai yêu thú sơ giai, thế nhưng muốn khống chế nó cần tiêu hao không ít tinh huyết của nàng. Hiện tại nàng quả thực ăn không tiêu bởi vì một lần tiêu hao quá nhiều.

Tinh huyết là gì, đây chính là vật so với chân khí còn trọng yếu hơn, mặc kệ là vũgiả hay linh thú, tu luyện chân khí và linh lực, cuối cùng đều hóa thành tinh huyết trong cơ thể. Nơi phát ra tinh huyết đều tới từ chân khí hoặc là linh lực, tinh huyết chính là căn cơ của vũgiả.

– Ở đây còn có người mở tửu điếm sao? Đây chính là địa phương nguy hiểm a?

Lục Lâm Thiên có chút hiếu kỳ nói.

– Đương nhiên, ở phía trước không thiếu tửu điếm a. Ở đây bốn phía đều là núi non trùng điệp, mọi người đều hy vọng có địa phương để đặt chân. Vì vậy cho nên ở đây mới có tửu điếm. Đám dong binh cũng không ở chỗ này náo sự và xuất thủ, chung quy bọn họ cũng hi vọng có một địa phương để đặt chân, nghỉ ngơi. Trong mấy ngọn núi thì cũng có vài nơi cũng làm như vậy, thế nhưng chỗ phía trước là lớn nhất, tụ tập người cũng nhiều nhất.

Lam Linh nói.

Trong khi nói chuyện, hai người lại đi qua một đỉnh núi, sắc trời gần tối đen, mà ở phía trước lại có một sơn cốc bằng phẳng. Đám đại thụ trong sơn cốc này hẳn đã bị người ta chặt đi có không ít nhà gỗ ở đó, trên mặt đất cũng không thiếu lửa trại. Đám nhà gỗ này kéo dài một dặm, nhà nào cũng có ánh đèn sáng trưng không ngừng có bóng người đi lại, có vài người vung quyền nâng chén với nhau, vô cùng náo nhiệt.

– Thực sự là có thôn trang nơi thâm sơn a.

Lục Lâm Thiên đánh giá sơn cốc trước mắt rồi nói. Kiến trúc không ít, đám nhà gỗ chi chít, mỗi một tòa đều có ba đến bốn tầng, dường như còn có xu thế tăng lên.

– Chúng ta vào thôi, ở đây long xà hỗn tạp phải cẩn thận một chút. Tuy rằng nói ở đây không có ai cố ý náo sự, thế nhưng khó tránh khỏi việc có người uống say, ngươi cẩn thận một chút.

Lam Linh nói.

– Tốt hơn ngươi nên cẩn thận a. Bằng vào dung mạo này, cẩn thận đám dong binh ăn ngươi.

Lục Lâm Thiên nói.

Tuy rằng đây là nơi đặt chân của đám dong binh, thế nhưng tuyệt đại đa số đều là đại lão gia, cả đám vào núi đã lâu khi nhìn thấy dung mạo của nàng ta còn không máu dồn lên não mới lạ.

– Lẽ nào ngươi không định bảo vệ ta? Đám nam nhân các ngươi không phải đều thích anh hùng cứu mỹ nhân sao?

Lam Linh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt mang theo vẻ giảo hoạt.

– Địa phương ta ở trước đây đều lưu hành câu mỹ nữ cứu anh hùng. Hơn nữa thực lực của ngươi hiện tại lại hơn ta cho nên không tới phiên ta cứu ngươi a.

Lục Lâm Thiên nói xong liền đi về phía trước. Hắn thầm nghĩ, tốt nhất là tránh xa hồng nhan kẻo lại họa thủy. Nói không chừng sẽ thực sự mang tới phiền phức a.

– Mỹ nữ cứu anh hùng? Địa phương quái quỷ gì vậy?

Lam Linh không khỏi sửng sốt nói.

Trước thâm cốc có một con đường nhỏ, hai người đi vào trong sơn cốc, tức thì vô số âm thanh lọt vào tai hai người.

– Hai con ong nhỏ bay tới bụi hoa. Ta phi… Ngươi thua, uống rượu.

– Này vị đại ca, muốn ở trọ sao? Tửu điếm chúng ta vô cùng tiện nghi, vệ sinh sạch sẽ a.

– Tiểu cô nương vừa đến, mời qua đây ném thử thức ăn tươi mới, giá cả tiện nghi, năm kim tệ.

Trong đám âm thanh hỗn tạp này, có tiếng uống rượu, chiêu đãi, dẫn mối đều có cả. Bên bãi đất trống trong sơn cốc có không ít dong binh đoàn và tiểu đoàn đội vào núi mà không có thu hoạch ở đó, trên mặt đất chỉ có mấy bình rượu đang uống dở. Vào tửu điếm ở một đêm giá cũng không hề rẻ chút nào, so với bên ngoài, giá tửu điếm trong thâm sơn này còn đắt hơn nhiều.

Mà sau khi tiếng mời chào hai người Lục Lâm Thiên, Lam Linh vừa dứt tức thì mọi tiếng ồn im bặt, tất cả đều ngơ ngác nhìn vào hai người. Đương nhiên Lục Lâm Thiên không có mị lực lớn như vậy.

Trong sơn cốc lúc này cả đám ánh mắt nóng bỏng đều quét tới quét lui trên tiểu phúc và kiều đồn của Lam Linh. Trong sơn cốc lúc này mà có một yêu vật mê hoặc người như nàng quả thực là dụ người ta phạm lỗi mà.

– Cô nương, qua đây bồi rượu đại gia hai chén. Thế nào?

– Thực sự là không tồi a. Chơi một lần chết sớm mười năm cũng được.

Yên tĩnh ngắn ngủi qua đi, trong sơn cốc lập tức vô cùng náo nhiệt, từ ngữ kɧıêʋ кɧí©ɧ, ô uế vang lên liên tục khiến cho sắc mặt Lam Linh trầm xuống.

Mà ở bên cạnh Lục Lâm Thiên vẫn bình tĩnh, càng không lo lắng. Có một mỹ nhân như vậy lại chạy tới thâm cốc này, có nam nhân nào có thể nhẫn được a.

– Cô nương, bồi đại gia uống một chén. Sau đó ta cho ngươi khoái hoạt.

Một đại hán mặc hắc y, cả người lung lay như sắp đổ đứng dậy, vừa nhìn là biết đã quá chén, hai mắt lộ ra vẻ âm tàn, đứng trước mặt hai người.

– Cút ngay cho ta.

Lam Linh quát lên, vẻ mặt khinh thường nói.

– Cô nương này không ngờ lại là một quả ớt nhỏ a. Không sao, đại gia thích.

Đại hán mặc hắc y cười to, hai tay đưa về phía Lục Lâm Thiên nói:

– Tiểu tử, đỡ đại gia.

– Là ngươi nói ta đỡ đó nha.

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn đại hán này, dựa thế kéo một cái, nương theo hình dáng thái cực quyền kiếp trước, mượn lực dẫn một cái khiến cho đại hán say kia ngã xuống mặt đất.

– Hảo tiểu tử, dám đùa cợt đại gia.

Đại hán say ngẩng đầu. Mũi đυ.ng vào mặt đất, vô cùng đau nhức, máu mũi không ngừng chảy ra. Lúc này dù có say nhưng cũng tỉnh hơn phân nửa tức thì đứng lên.

– Hắc báo tử, làm thịt tiểu tử đó đi, chúng ta ủng hộ ngươi.

Nhìn thấy sắp có trò hay, tức thì đám dong binh ồn ào. Đám người này cho dù đến đâu vĩnh viễn đều không thiếu việc cổ vũ, đứng xem trò hay.

Biết sắp có náo nhiệt, tức thì trong sơn cốc cũng không có ít người chạy qua. Ánh mắt mọi người đều mượn cơ hội không kiêng nể gì mà quét lên người Lam Linh, quét tới quét lui.

– Tiểu tử, ta sẽ thu thập ngươi. Để cho ngươi biết hắc báo tử ta không phải là kẻ dễ chọc.

Đại hán mặc hắc y kia nhìn thấy đám người ồn ào cũng cảm thấy bản thân bị mất mặt, tức thì vung một quyền đánh về phía Lục Lâm Thiên, lấy lại mặt mũi.

Chương 121: Hồng nhan họa thủy (2)

– Ngươi mà cũng dám gọi là Hắc báo tử sao? Nhiều nhất chỉ là túy miêu mà thôi.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng. Hắn đã sớm quan sát thực lực đám người chung qua. Người chỉ có thể uống rượu bên ngoài bản thân đều là kẻ không có thực lực tốt. Tuyệt đại bộ phận đều chỉ là vũđồ mà thôi. Loại thực lực này, Lục Lâm Thiên tự nhiên là không để vào mắt.

Lục Lâm Thiên vốn không muốn gây sự, càng không muốn để Lam Linh gây sự. Thế nhưng đại hán này lại chọc tới hắn. Đối phó với đám dong binh kiếm ăn trên mũi kiếm này cả đám đều có thủ đoạn độc ác, không sợ trời không sợ đất. Biện pháp duy nhất khiến chúng ngoan ngoãn chính là thực lực của bản thân ngươi mạnh hơn bọn chúng. Khi bọn chúng khi nhìn thấy ngươi lập tức ngoan ngoãn, không giám trêu chọc vào ngươi.

Kẻ ác sợ kẻ mạnh, mạnh sợ liều, liều sợ không muốn sống. Những lời này Lục Lâm Thiên hắn rõ hơn ai hết. Kẻ không muốn sống mới là kẻ đáng sợ.

Lúc này một quyền của đại hán đã công kích tới. Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Đại hán này chính là vũ giả thổ hệ nhất trọng vũ sĩ, hắn có thể đơn giản ứng phó. Chưởng ấn trong tay hắn lập tức xuất hiện rồi đẩy ra. Trên chưởng ấn phát ra một cỗ lực lượng cường hãn lập tức hướng về quyền ấn của đại hán mặc hắc y kia.

Nghe tiếng gió rít gào, sắc mặt hán tử kia biến đổi. Cảm giác say lúc này đã hoàn toàn biến mất. Hắn vốn cho rằng tiểu tử xấu xa này dễ ức hïếp, hiện tại mới biết đối phương không ngờ lại là một cường giả.

Phanh!

Một thanh âm bạo liệt vang vọng chung quanh, ở trung tâm chưởng ấn kình khí ầm ầm va chạm. Thân thể đại hán kia thoáng chốc lảo đảo rồi ngã xuống đất, trong miệng phun ra một ngụm máu, kình khí tiết ra ngoài gián tiếp khiến cho mặt đất tạo thành một cái khe. Đám người chung quanh tức thì cả kinh, thật không ngờ một thiếu niên nhìn có vẻ nhu nhược lại có thực lực cường đại như vậy. Hắc báo tử dù gì cũng là nhất trọng vũsĩ a.

– Tiểu tử, ngươi thật to gan.

Một đám hán tử mặc hắc y đứng dậy, xem ra đây hẳn là người cùng một đoàn đội.

– Cút ngay, bằng không phải chết.

Vẻ mặt Lam Linh trầm xuống, chân khí quanh thân xuất hiện, một cỗ khí tức Vũ Sư cường hãn khuếch tán a chung quanh.

– Nữ nhân này không ngờ là Vũ Sư, không thể trêu vào.

Có không ít đại hán tức thì líu lưỡi, một nam một nữ này quả thực không phải là người dễ trêu trọc a. Nói không chừng đằng sau còn có đám nữa. Lập tức có không ít người lui xuống, ánh mắt vẫn nhìn vào cơ thể Lam Linh, chỉ là vẻ âm tàn trong mắt có chút thu liễm.

Mười một đại hán mặc hắc y kia nhìn chăm chăm vào Lục Lâm Thiên và Lam Linh lúc này cũng cả kinh, đâu còn dám chặn đường, lập tức liền lui xuống.

Đúng lúc này, thần sắc Lục Lâm Thiên lạnh lùng, nhìn chung quanh một lượt rồi đi tới đại hán đang nằm trên mặt đất kia đá một cước rồi nói:

– Còn dám đến gây chuyện với lão tử, lão tử sẽ phế ngươi.

– Phốc…

Một cước này hạ xuống khiến cho đại hán lần thứ hai phun ra máu, vẻ mặt kinh khủng, đâu còn dám nói nhiều nữa.

Đám người chung quanh lại càng hoảng sợ. Vốn bọn họ đều tưởng hắn chỉ là một thiếu niên còn chưa ráo máu đầu mà thôi. Không ngờ lại là một tiểu sát tinh, hạ thủ không có chút lưu tình. Đồng thời cũng âm thầm may mắn vì vừa rồi bản thân mình không tiến lên trêu chọc tiểu sát tinh này.

– Còn phòng nào không?

Dưới ánh mắt kính sợ của đám dong binh, Lục Lâm Thiên đi tới một mộc lâu nhìn tiểu nhị đang đứng trước cửa nói.

– Có, có. Còn một gian hảo hạng, chỉ cần mười kim tệ một người một đêm.

Thanh niên tiểu nhị kia phục hồi tinh thần rồi nói. Bản thân hắn vừa rồi cũng bị Lục Lâm Thiên làm cho kinh ngạc.

– Ta thuê, ngươi lại đem đến cho ta một chút thức ăn ngon, số còn lại thưởng ngươi.

Lục Lâm Thiên móc ra hai mươi kim tệ đưa cho tiểu nhị, trong lòng thầm nghĩ, ở đây quả thực đốt tiền a. Tiền công một năm của người hầu Lục Gia cũng chỉ có nửa kim tệ mà thôi. Ở đây một đêm mười kim tệ, quả thực là cướp tiền của người mà.

– Rõ, đại nhân, mời người theo ta.

Tiểu nhị tức thì mỉm cười toe toét. Kẻ dừng chân ở tửu điếm này, hiếm có kẻ nào hào phóng như vậy. Một bữa ăn tốt nhất cũng chỉ sáu đến bảy kim tệ mà thôi. Hắn còn được cầm ba đến bốn kim tệ a.

– Vậy cũng cho ta một gian phòng hảo hạng, đem chút thức ăn tới đây.

Lam Linh nói.

– Tiểu thư, đã không còn phòng trống nữa. Các ngươi không phải cùng nhau tới đây sao?

Tiểu nhị kia có chút nghi hoặc hỏi. Vừa mới đó rõ ràng hắn thấy là hai người này đi với nhau a.

– Không còn phòng sao? Tại sao lại có thể như vậy? Mau kiếm cho ta một phòng.

Vẻ mặt Lam Linh sửng sốt, lập tức móc ra hai mươi kim tệ.

– Tiểu thư, phòng ở nơi này vốn không có nhiều, mà các nơi khác cũng đã sớm hết phòng, gần đây có rất nhiều người tới. Xin lỗi tiểu thư.

Tiểu nhị kia nói. Gần đây có không ít dong binh và đoàn đội tới đây, quả thực là chật ních rồi a.

– Quên đi.

Lam Linh trừng mắt nhìn tiểu nhị, sau đó bất đắc dĩ nhìn Lục Lâm Thiên không thể làm gì khác hơn là theo hắn vào phòng.

– Đại nhân, theo ta đến đây.

Tiểu nhị mang theo Lục Lâm Thiên đi tới một phòng ở lầu ba.

Đám dong binh bên ngoài nhìn một nam một nữ tiến vào mộc lâu mà chỉ có thể ước ao người thanh niên kia mà thôi. Lát sau bên trong sơn cốc lại náo nhiệt như cũ.

Lục Lâm Thiên theo tiểu nhị vào gian phòng. Căn phòng này toàn bộ mọi thứ đều do gỗ tạo thành, thế nhưng thoạt nhìn có vẻ rất chắc chắn, diện tích coi như là rộng rãi.

– Đại nhân, ta lập tức kêu người đem thức ăn tới, ngài chờ một lát a.

Tiểu nhị nói xong rồi lui xuống.

– Vừa rồi ngươi thật uy phong a. Không phải ngươi nói ở quê ngươi không thịnh hành anh hùng cứu mỹ nhân sao?

Lam Linh cười nói.

– Ngươi nghĩ ta vì ngươi mới ra tay sao?

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói với Lam Linh rồi đưa tay ra.

– Cho ta hai trăm kim tệ.

– Tại sao?

Lam Linh nghi hoặc nói.

– Gian phòng này là của ta. Ngươi có ba lựa chọn, thứ nhất đêm nay ở lại đây, thứ hai đi ra bên ngoài sơn cốc cùng ngủ với đám dong binh kia. Thứ ba, ngươi không đưa cho ta kim tệ cũng được, thế nhưng cô nam quả nữ ở chung một phòng, ta khó có thể đảm bảo không làm ra chuyện gì đó với ngươi a.

Lục Lâm Thiên không chút khách khí nói.

– Cái gì? Ngươi chỉ trả hai mươi kim tệ mà đòi ta những hai trăm sao?

Lam Linh kinh ngạc nói.

– Ngươi còn có hai lựa chọn khác mà.

Lục Lâm Thiên nói. Thân truyền đệ tử của Vạn Thú Tông a, tuyệt không phải kẻ nghèo gì, cho nên hắn phải hung hăng làm thịt một chút, sau này muốn có cơ hội này cũng khó a.

– Ngươi…

Lam Linh tức giận dậm chân. Hai lựa chọn kia nàng tự nhiên là không muốn rồi. Tức thì nàng móc hai trăm kim tệ từ túi không gian a thở phì phò nói:

– Một đại nam nhân không biết xấu hổ.

– Không phải ngươi thích gọi ta là đệ đệ sao? Đại nam nhân gì chứ, hơn nữa ta và ngươi cũng không quen thuộc a, lại không có ý gì với ngươi cho nên ta không việc gì phải xấu hổ.

Chương 122: Địa điểm bảo tàng (1)

Lục Lâm Thiên không có chút khách khí nào thu hai trăm kim tệ vào túi không gian của mình.

– Ngươi….

Lam Linh lần thứ hai không nói lên lời. Ở trong tông, đám nam đệ tử thời khắc đều vây chung quanh nàng, coi nàng là bảo bối, chỉ cần nàng mở miệng muốn cái gì được cái đó. Nàng còn chưa gặp phải kẻ nào đối với nàng không khách khí như vậy.

Vẻ mặt Lam Linh biến đổi, thu hồi nụ cười, ánh mắt toát lên vẻ quyến rũ nói:

– Ta hối hận rồi, đưa trả ta hai trăm kim tệ, ta lựa chọn cái thứ ba, xem ngươi có dám làm gì không.

– Quên đi, ta không có hứng thú.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói, trong lòng cũng thầm nghĩ, cô nam quả nữ a, bản thân hắn cũng không có hứng thú. Nhìn nữ nhân trước mặt này, nói không thích là giả, thế nhưng nàng lại là độc dược nha, tốt nhất nên cách xa nàng, giữ cái mạng nhỏ của mình là tốt nhất.

– Thật không? Hay là phương diện đó của ngươi không bình thường a? Ta nghe nói nam nhân bình thường đều háo sắc như nhau.

Lam Linh nhẹ nhàng đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên nói thầm vào tai hắn. Một mùi hương nhàn nhạt xông vào mũi, lại cảm giác thân thể Lam Linh dán vào người mình, tức thì bên dưới có phản ứng. Trong lòng hắn âm thầm mắng to nữ nhân này quả thực là yêu tinh, hắn huyết khí phương cương đâu có thể chịu nổi loại nữ nhân này a.

– Đại nhân, thức ăn tới.

Ngoài cửa, thanh âm tiểu nhị vang lên, Lục Lâm Thiên thừa cơ chạy ra ngoài mở cửa. Lúc này trên tay tiểu nhị là một mâm thức ăn, đồ ăn không ít, cũng đủ cho hai người ăn.

– Mời đại nhân dùng.

Tiểu nhị nhìn Lục Lâm Thiên và Lam Linh, trong mắt toát lên vẻ mập mờ, trong lòng hắn hiện giờ thầm nghĩ mai lại phải tẩy rửa sạch cái giường này a.

Hai người đã lâu chưa từng được ăn một bữa cơm đàng hoàng, trước mặt lúc này tuy rằng không phải là sơn hào hải vị thế nhưng cũng tạm được, thế nên lửa dục vừa mới xuất hiện lập tức bị dập tắt. Để an toàn, vẫn nên duy trì khoảng cách với yêu tinh này thì hơn.

– Bao lâu nữa mới tới bảo tàng?

Lục Lâm Thiên vừa ăn vừa hỏi, hai người đã đi được bảy ngày, dọc theo đường đi còn phải đề phòng người của Bạo Lang dong binh đoàn.

– Không bao lâu nữa là tới, nếu như ta không nhìn lầm địa đồ thì hai ngày sau có thể tới nơi.

Lam Linh nói.

Sau khi ăn uống no say, Lam Linh lập tức đi tới cạnh giường, lười biếng duỗi người, giả vờ quyến rũ nói với hắn:

– Ngươi có muốn tới hay không?

Lục Lâm Thiên trực tiếp không để ý tới yêu tinh này, hắn khoanh chân ngồi trên mặt đất điều tức. Trong thời gian mấy ngày nay, Lục Lâm Thiên thường xuyên bớt chút thời gian luyện hóa năng lượng được thôn phệ trong cơ thể, tu vi vẫn đang không ngừng tăng trưởng.

Về phần Tiểu Long, Lục Lâm Thiên hắn cũng không để nó bại lộ, nếu nó đói bụng thì trực tiếp vứt cho nó quán đỉnh đan. Trong đoạn thời gian này, toàn bộ quán đỉnh đan của hắn đều đưa vào bụng nó hết.

Liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, Lam Linh mỉm cười, âm thầm thu hồi ánh mắt đề phòng, rồi nàng cũng ngồi xuống điều tức thương thế trong cơ thể. Thương thế lần trước còn chưa có khỏi hẳn, dọc đường đi tới đây Lục Lâm Thiên đều gây trở ngại cho việc chữa thương của nàng.

Lúc này trong cơ thể Lục Lâm Thiên, hắn đang liên tục luyện hóa năng lượng chân khí kia, hóa thành một tia chân khí tinh thuần tiến vào khí hải trong cơ thể.

Thực lực hắn chậm rãi được nâng lên, sắp tiếp cận tới lục trọng vũ sĩ hậu kỳ. Tốc độ tu luyện này đã vô cùng nhanh, thế nhưng Lục Lâm Thiên hắn cũng không dám xao nhãng. Loại tăng trưởng này chung quy là thôn phệ chân khí kẻ khác đề cao tu vi chính mình. Cho nên phải hoàn toàn chuyển hóa chân khí thôn phệ được thành chân khí của mình, bằng không căn cơ bất ổn, đối với tu vi sau này của hắn cũng rất bất lợi.

Một đêm yên tĩnh, thế nhưng bên ngoài lúc nào cũng truyền tới tiếng ầm ỹ. Hai người đều trong trạng thái điều tức, mọi âm thanh đều bị gạt bỏ ngoài tai.

Phù…

Sáng sớm hôm sau, Lục Lâm Thiên từ trong điều tức tỉnh lại, thở ra một ngụm trọc khí. Hắn mở hai mắt, thu liễm khí tức toàn thân.

– Ngươi tu luyện thứ công pháp gì? Sau ta không thể thấy được thực lực của ngươi? Thật là kỳ quái.

Lam Linh lúc này cũng đình chỉ điều tức, vẻ mặt hồng nhuận, thương thế có vẻ khôi phục không ít.

– Chúng ta đi thôi, mau tới ngọn núi kia.

Lục Lâm Thiên không có trả lời nàng mà nói.

Sau khi thu thập một phen, hai người tiếp tục đi trên con đường tìm bảo tàng. Trong sơn cốc có không ít đại hán trực tiếp nằm trên mặt đất, cả đám đều gáy như sấm. Ngẫu nhiên có vài kẻ đang điều tức.

Sắc trời vừa mới sáng mà thôi, hai người đi ra khỏi sơn cốc, bước vào trong núi non trùng điệp, thi thoảng có giọt sương từ lá cây chảy xuống. Không khí sáng sớm có vẻ tốt hơn không ít.

Ở trong núi nói trùng điệp, hai người đều luôn đề phòng yêu thú. Trong mấy ngày nay Lục Lâm Thiên cùng với Lam Linh hai lần bắt được yêu thú nhị giai vào trong vạn thú túi.

Tại một chỗ sâu trong ngọn núi, ánh sáng mặt trời xuyên qua đại thu che trời, ở trong không trung xuất hiện từng đạo quang ảnh sặc sỡ, vụ khí chậm rãi bốc lên.

Hơn mười đạo thân ảnh xuất hiện ở nơi đó, chính là đám người của Bạo Lang dong binh đoàn.

– Đại ca, ba người đào tẩu của Vạn Thú Tông kia liệu có tới nơi này hay không?

Nhị đầu lĩnh nói.

– Ta từng xem qua địa đồ kia, bảo tàng của Bạch Lang dong binh đoàn nằm ở phụ cận ngọn núi này. Đám người của Vạn Thú Tông đào tẩu kia nhất định sẽ tới, trừ phi bọn hắn không muốn bảo tàng này. Nếu như tới chúng ta nhất định phải chăm sóc chúng thật tốt, bảo tàng của Bạch Lang dong binh đoàn là của chúng ta.

Đại đầu lĩnh kia lạnh nhạt nói một tiếng.

– Còn có kỹ nữ kia, ta nhất định phải cho nàng sống không bằng chết. Sau khi bắt được ta phải chơi nàng một trăm lần, báo mối thù đoạn tay này.

Tam đầu mục bị chặt một tay kia vẻ mặt âm hàn, tức giận nói.

– Yên tâm đi lão tam, chúng ta nhất định sẽ báo thù cho ngươi.

Nhị đầu mục kia nói.

– Mọi người canh giữ ở phụ cận, ta không tin bọn họ không tới.

Đại hán cầm đầu lạnh nhạt nói một tiếng.

– Lục Lâm Thiên, chúng ta sắp tìm được bảo tàng rồi. Nếu lấy được chúng ta phân chia thế nào?

Lam Linh dẫn đường phía trước, nghiêng người nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

– Không phải nói rồi sao? Mỗi người một nửa.

Lục Lâm Thiên nói.

– Tới lúc đó ngươi sẽ không dùng âm mưu quỷ kế gì chứ?

Lam Linh dùng ánh mắt đầy thâm ý nhìn hắn.

– Chỉ cần ngươi không dùng âm mưu quỷ kế gì là được rồi.

Lục Lâm Thiên trong lòng thầm biết, nữ nhân này vô cùng không đơn giản, hắn phải tùy thời đề phòng nàng.

– Ở ngay phía trước, tìm được rồi.

Lam Linh lớn tiếng cười nói, vẻ mặt có chút kích động. Trên đỉnh núi phía trước có một cây đại thụ che trời, phía dưới có một khe sâu, dưới chân núi cũng có vô số tảng đá đan xen nhau, trên mặt được phủ bởi rong rêu.

Lục Lâm Thiên đánh giá đỉnh núi phía trước, quả thực khí thế bất phàm a. Hắn lập tức móc ra địa đồ đối chiếu một phen, ngọn núi này và ngọn núi đánh dấu trên địa đồ giống nhau như đúc.

Chương 123: Địa điểm bảo tàng (2)

– Tới rồi.

Lục Lâm Thiên nói với Lam Linh.

– Cẩn thận một chút, trước tiên chúng ta đi tìm bảo tàng.

– Dựa theo địa đồ, bảo tàng của Bạch Lang dong binh đoàn hẳn ở phía dưới đỉnh núi, chỉ là ta không biết vị trí cụ thể.

– Chậm rãi tìm, chung quy cũng sẽ tìm được.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đại ca, có hai người lên núi.

Trong bụi cây, hán từ gầy gò nói.

– Toàn bộ thu liễm khí tức, không nên đánh rắn động cỏ, chờ bọn hắn tìm được bảo tàng chúng ta động thủ cũng không muộn.

Đại hán đầu lĩnh kia nói.

Mấy canh giờ sau, trên đỉnh núi hai người Lục Lâm Thiên và Lam Linh nhìn kỹ chung quanh, tìm mấy canh giờ cũng không tìm được chỗ giấu bảo tàng.

Nhìn tiêu ký trên bản đồ, bảo tàng hẳn là chôn dưới mặt đất, thế nhưng chung quy chúng ta cũng không thể cứ thế mà đào hết một ngọn núi a.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Chôn ở dưới đất, điều này không có khả năng, muốn đào tung cả ngọn núi này, coi như là có năng lực này thế nhưng cũng không phải là chuyện đơn giản. Dù đám người Bạch Lang dong binh đoàn muốn giấu bảo tàng thì cũng không thể làm ra động tĩnh lớn như vậy a. Làm như vậy khác gì nói cho người khác là bọn hắn giấu bảo tàng ở đây.

Lục Lâm Thiên suy tư, chôn ở dưới đất hiển nhiên là không có khả năng.

– Ở dưới khe sâu.

Lục Lâm Thiên trong lúc vô ý nhìn thấy khe sâu, nhất thời linh quang chợt lóe, nếu như không chôn ở đây thì nhất định có một khả năng, dưới khe sâu này có một thiên địa khác.

– Có sợi dây nào không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Không có, một nữ hài như ta mang sợi dây bên người làm gì a?

Lam Linh nghi hoặc hỏi.

– Chờ chút.

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn vào rừng cây phía sau, sau đó hắn chặt đi không ít cây mây ở trong rừng.

Sau khi bện chúng thành một, hắn đem một đầu cột vào cự thạch trên đỉnh.

– Lẽ nào ngươi cho rằng bảo tàng ở phía dưới khe sâu.

Lam Linh kinh ngạc nói.

– Ngươi có thể không theo ta.

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn Lam Linh nói. Sau đó chân khí khẽ chuyển, hai chân điểm nhẹ một cái, hai tay nắm lấy dây mây rồi bắt đầu xuống dưới khe sâu.

Dưới khe sâu vô cùng gập ghềnh, thả người theo dây mây đi xuống cũng không phải chuyện dễ dàng gì. Ánh mắt Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn chung quanh, không ngừng tìm kiếm.

– Nếu không có bất ngờ gì xảy ra, dưới này hẳn có một sơn động.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng.

Sau khi hạ xuống được khoảng trên trăm thước, hai người đã đặt chân tới mặt đất được bao phủ bởi mây mù, Lam Linh cùng Lục Lâm Thiên nhìn nhau không nói gì rồi dùng ánh mắt nhìn bốn phía chung quanh.

– Tìm được rồi, thực sự là chỗ này a.

Sau khi đi qua mây mù, trước người Lục Lâm Thiên xuất hiện một thạch bích bằng phẳng, mà dưới chân không ngờ cũng là một khoảng đất bằng phẳng, ở trên có mây mù bao phủ, căn bản không thể nhìn thấy dưới mây mù có động thiên khác.

Ngay khi Lục Lâm Thiên chạm chân tới mặt đất thì cũng là lúc trên khe sâu xuất hiện mười đạo thân ảnh, chính là người của Bạo Lang dong binh đoàn.

– Bảo tàng ở ngay phía dưới, chúng ta mau xuống dưới.

Nhị đầu mục nói.

– Cẩn thận một chút, xem ra hai người này hẳn là tới tìm bảo tàng.

Đại hán to lớn cười lạnh một tiếng.

– Vì sao nhiều sơn động như vậy?

Dưới khe sâu, Lam Linh đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, lúc này trước mặt nàng có hơn hai chục sơn động, cửa động đều giống nhau như đúc.

Lục Lâm Thiên cũng nhìn thấy cảnh này, trong hai mươi sơn động, khẳng định chỉ có một cái có bảo tàng.

– Chúng ta từ từ tìm, chung quy cuối cùng cũng sẽ tìm được.

Lam Linh nói.

– Ài, nhiều sơn động như vậy, động khẩu đều giống nhau như đúc, xem ra là có người cố ý tạo thành. Khả năng sẽ có bẫy rập, bên trong sơn động không có bảo tàng phỏng chừng sẽ có nguy hiểm.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, lập tức móc ra tờ thứ hai của địa đồ.

Tờ thứ nhất là tờ thứ hai của địa đồ đều sử dụng chất liệu giống nhau, đều màu vàng. Trên địa đồ này có chút không giống như tấm thứ nhất, có không ít vòng tròn màu đen, mà nổi bật lên là một vòng tròn màu hồng.

Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn kỹ, trong đầu có chút nghi hoặc, nhìn đám sơn động trước mắt, lại nhìn địa đồ, trong lòng hắn chung quy vẫn có cảm giác không thích hợp. Sau lại nhìn hơn hai mươi sơn động trước mắt rồi vẻ mặt có chút tiếu ý.

Nếu để ngược lại thì những vòng tròn màu đen này cùng với các sơn động này đều được cùng sắp thành một hàng. Lại suy nhĩ một chút, Lục Lâm Thiên cũng đoán được, vòng tròn màu hồng kia chính là sơn động giấu bảo tàng.

Đám sơn động này đều dựa vào quy tắc trên địa đồ mà bố trí, nếu như theo địa đồ thì sơn động hắn cần tìm hẳn là sơn động thứ ba bên tay phải.

– Chính là cái kia, chúng ta đi.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hiện tại cũng chỉ có thể tin vào địa đồ này mà thôi.

Hai người đi về phía sơn động thứ ba kia. Trước sơn động này có không ít hòn đá lớn, vô cùng cao lớn, mỗi một chỗ lại có một viên, phỏng chừng nếu như tu vi không đạt tới vũ phách thì không thể trực tiếp lướt qua.

– Cẩn thận một chút.

Nhìn vào địa đồ, vẻ mặt Lục Lâm Thiên biến đổi nói:

– Những hòn đá này hẳn không thể động tới.

Vừa nói xong, Lục Lâm Thiên tiện tay nhặt một hòn đá nhỏ trên mặt đất, ra sức ném về một hòn đá trong đám đá lớn kia. Lực đạo và tốc độ so với thể trọng một người hẳn không sai biệt lắm.

Phanh….

Hòn đá kia rơi vào một hòn đá lớn trên đó, tức thì cả hai hòn đá cả lớn cả nhỏ lập tức rơi xuống vực sâu. Vực này không biết sâu bao nhiêu, nếu như không có phi hành đấu kỹ, thực lực lại thấp, hẳn phải chết chắc.

Nhìn thấy một màn này, Lam Linh tức thì há hốc mồm, có chút cảm kích nhìn Lục Lâm Thiên. Nếu như Lục Lâm Thiên có ý nghĩ bất lợi với nàng, để nàng đặt chân lên những hòn đá này thì nàng phiền lớn rồi, kết quả sẽ như hai viên đá kia.

– Đi theo dấu chân của ta, cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên nhìn các điểm đánh dấu trên địa đồ, chân khí được cuốn dưới chân, mang theo tâm tình thấp thỏm rồi khẽ nhảy lên, lập tức rơi vào hòn đá thứ hai.

Hòn đá rung một chút, cũng không có rơi xuống phía dưới. Lúc này Lục Lâm Thiên mới khẽ thở ra một hơi. Dựa theo điểm đánh dấu dừng chân, hắn lần lượt mượn lực mà đi qua. Trong nháy mắt người đã tới trước sơn động, lúc này hắn mới thở dài một hơn. Vừa rồi nếu như sai lầm, bản thân hắn phiền to rồi.

Sưu…

Lam Linh đi theo phía sau Lục Lâm Thiên, thân ảnh xinh đẹp khẽ rung lên một cái, rơi xuống bên cạnh Lục Lâm Thiên.

– Chúng ta vào thôi.

Lục Lâm Thiên bình tĩnh nói rồi lập tức đi vào sơn động. Thế nhưng khi đi vào sơn động hắn lại có chút không thích ứng. Bên trong sơn động có vật phát ra ánh sáng nhu hòa giống như Dạ minh châu vậy. Nhưng nếu so về cường độ thì thua xa. Mà không biết phải do thời gian quá dài hay không mà bên trong sơn động tràn ngập mùi ẩm móc.

Bên trong sơn động rất rộng khiến cho hắn có chút ngoài ý muốn. Sau khi đánh giá bên trong một lượt, hắn cảm thấy dường như sơn động này là do con người làm ra.

Chương 124: Địa điểm bảo tàng (3)

– Còn có một nguy hiểm cuối cùng.

Lục Lâm Thiên thu hồi địa đồ nói. Dựa theo đánh dấu trên địa đồ, trong sơn động này có những điểm đó liên tiếp nhau, cũng đại điện cho sự nguy hiểm.

– Đám Bạch Lang dong binh đoàn này thật đúng là vô cùng cẩn thận, không ngờ lại an bài kín đáo như vậy.

Lam Linh kinh ngạc nói.

Mấy ngày nay, từ trong miệng Lam Linh nàng, Lục Lâm Thiên cũng biết một ít tin tức của Bạch Lang dong binh đoàn. Đám người này ở hơn mười năm trước chính là một đại dong binh đoàn vô cùng nổi danh. Nhân số của bọn họ có hơn một nghìn, đội trưởng Bạch Lang tu vi tới Vũ Tướng đỉnh phong, trong binh đoàn cũng không ít Vũ Phách, Vũ Sư.

Sau đó không biết vì xảy ra chuyện gì mà đám người này trong vòng một đêm lại bị người ta truy sát, chuyện này khiến cho mọi người rung động. Mà có lời đồn rằng, lãnh đạo của dong binh đoàn đắc đội một trong Tam tông Tứ môn, bị đối phương xuất động cường giả đánh chết toàn bộ. Thế nhưng lời đồn như vậy cũng không ai chứng thực, mà Tam tông Tứ môn cũng không có ai thừa nhận chuyện này.

Nhìn chăm chú vào sơn động, Lục Lâm Thiên nhặt một hòn đá nhỏ ném về phía trong rồi nhìn chăm chú, dường như cũng không có gì nguy hiểm a.

– Hẳn là không có nguy hiểm a?

Lam Linh nói.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, dựa theo tiêu ký trên địa đồ, trong sơn động này vẫn còn một chỗ nguy hiểm, dọc trên đường đi, hắn đều dựa vào đó mà bình an vượt qua, chắc hẳn không có lỗi mới đúng chứ.

Đột nhiên trong lúc đó phía trước sơn động có tiếng rít lên, từ hai bên vách động trong nháy mắt bắn ra vô số mũi tên chằng chịt cắm trên mặt đất và thạch bích. Lúc này trên thạch bích chằng chịt mũi tên, nhìn qua giống như là một con nhím vậy.

Đám mũi tên nhọn này đủ để đánh bại hộ thân cương khí của Vũ Sư, ngay cả Vũ Phách nên không chú ý chỉ sợ kết cục cũng không tốt chút nào.

– Nguy hiểm thật.

Lam Linh hít một ngụm lương khí, nếu như nàng tiến vào trong đó, hậu quả không khác gì thạch bích bao nhiêu a.

Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc, nơi này bố trí cơ quan trọng trọng, nếu muốn tiến vào bên trong đó quả thực không phải là chuyện dễ dàng.

Hai người đi qua mưa tên một lát, phía trước sơn động xuất hiện ánh sáng. Trong động này không ngờ lại xuất hiện một không gian trống trải, mà không ngờ lại có ánh sáng tự nhiên.

Nhưng vào lúc này, hai người Lục Lâm Thiên Lam Linh cũng không biết, ở bên ngoài sơn động lúc này xuất hiện mười đạo thân ảnh, chính là người của Bạo Lang dong binh đoàn.

– Là ở đây. Bảo tàng ở chỗ này, chúng ta phát tài rồi.

Đại hán cầm đầu cười to nói, bảo tàng của Bạch Lang dong binh đoàn a. Sau khi tìm được hắn cũng không phải sống những ngày ngủ trên lưỡi đao, nếm máu nữa.

– Đại ca, nhiều sơn động như vậy, hai người kia đi vào sơn động nào?

– Các ngươi, mỗi người đi vào một sơn động, nếu trong các ngươi ai phát hiện sơn động thực thì lập tức bẩm báo.

Đại hán đầu lĩnh chỉ huy đám Vũ Đồ, vẻ âm tàn trong mắt chợt lóe. Trong động có nguy hiểm hắn tự nhiên là biết, vì bảo tàng hắn chỉ có thể bỏ qua một số người mà thôi.

– Rõ.

Lập tức hai mươi vũ đồ kia đi về phía trước, mỗi người đều cao hứng bừng bừng đi vào trong sơn động, trong lòng thầm nghĩ lần này phát tài rồi a.

– Nhiều kim tệ như vậy sao?

Lúc này ở trong sơn động, hai người Lục Lâm Thiên và Lam Linh đang đứng ngây người trước đống kim tệ chất đầy trong không gian chừng hai chục trượng vuông. Cả không gian tràn ngập màu vàng vực rỡ do kim tệ phát ra.

– Chỉ sợ không dưới một trăm vạn kim tệ a.

Lục Lâm Thiên thầm than, nhiều kim tệ như vậy cũng không có Ngọc Tinh tạp. Bản thân hắn cũng bị lóa mắt, một trăm vạn kim tệ tuyệt đối là một bút lớn a. Lục gia hắn, có thể xuất ra một trăm vạn kim tệ là cả một vấn đề. Một viên nhị phẩm đan dược cũng chỉ có hai tới ba trăm kim tệ, trăm vạn kim tệ này đại biểu rất nhiều thứ.

Lúc này Lam Linh cũng kinh hãi không ngớt, nhiều kim tệ như vậy, đây là lần đầu tiên nàng được nhìn thấy.

– Xem ra, Bạch Lang dong binh đoàn này là nơi sản xuất kim tệ rồi? Thật đúng là dọa người?

Lam Linh nói. Trên trăm vạn kim tệ a, nếu như ở ngoài, sợ rằng có thể trực tiếp mua 1 gia tộc.

– Đây là cái gì?

Ở giữa đống kim tệ, có sáu hộp gấm, ánh mắt hai người không hẹn mà gặp cùng nhìn vào sáu hộp gấp, đây mới có thể là vật trân quý nhất ở nơi này.

Hai người nhìn nhau, lập tức bò lên trên đống kim tệ, bề ngoài sáu hộp không tương đồng, Lam Linh nói:

– Trước tiên mở, sau đó chia đều.

– Được.

Lục Lâm Thiên không phản đối liếc mắt nhìn Lam Linh, lập tức mở hộp gấm thứ nhất, một mảnh hồng quang nhàn nhạt chói mắt hiện ra, một cỗ khí tức hỏa diễm bao phủ trong không gian.

– Là vũ kỹ Hoàng cấp sơ giai hỏa hệ.

Lam Linh nhất thời kinh ngạc nói, nàng thân là vũ giả hỏa hệ, tự nhiên có thể cảm giác được một cỗ hơi thở nóng rực trong hộp gấm. Bên trong hộp gấm lúc này có một ngọc giản màu hồng, tuy rằng nàng không mở ra nhưng cũng biết là vũ kỹ loại nào, hệ gì.

Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được đẳng cấp của vũ kỹ này, mặc dù là Hoàng cấp sơ giai, thế nhưng tuyệt đối là bảo vật. Trong Lục gia, vũ kỹ mạnh nhất dường như cũng chỉ là Hoàng cấp mà thôi.

Cố gắng đè nén sự kinh hỉ, Lục Lâm Thiên tiếp tục mở hộp gấm thứ hai, một cỗ lam sắc quang mang chói mắt phát ra, trong nháy mắt hắn có thể cảm giác được một cỗ năng lượng không thua gì hộp gấm thứ nhất cả.

– Là vũ kỹ Thủy hệ.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than một tiếng. Trong hộp gấm cũng giống như trước có một ngọc giản, từ khí tức mà phán đoán, tuyệt đối cũng không kém hỏa hệ vũ kỹ, cũng là vũ kỹ Hoàng cấp sơ giai.

– Lại là vũ kỹ, cũng là Hoàng cấp.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên đang ngồi đó kinh ngạc nói. Nàng cũng tự mình mở hộp gấm thứ ba, một cỗ năng lượng khổng lồ xuất hiện. Bên trong hộp gấm một viên cầu màu đất xuất hiện, nhỏ như nắm tay trẻ con, bị thổ sắc quang mang bao quanh.

Một cỗ năng lượng cuồng bạo được khuếch tán từ viên cầu nhỏ bằng nắm tay trẻ con này phát ra, cảm giác năng lượng cuồng bạo này trong lòng Lục Lâm Thiên không nhịn được mà ngẩn ra. Thứ năng lượng này thực đáng sợ, chỉ ngồi xem cũng khiến cho tim hắn nhảy dựng.

– Yêu đan tứ giai yêu thú.

Lam Linh nói, một viên Yêu đan tứ giai, cũng có giá trị xa xỉ, đám vũ kỹ Hoàng cấp vừa rồi so với nó quả thực kém hơn không ít. Yêu đan tứ giai a, là thứ so với vũ kỹ Hoàng cấp sơ giai còn khó kiếm hơn.

– Yêu đan.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào viên yêu đan trước mắt, yêu đan này có tác dụng rất lớn với hắn. Bản thân hắn có thể trực tiếp lấy năng lượng từ yêu đan ra luyện hóa. Luyện hóa xong, chỗ tốt cực kinh người a.

Hộp gấm thứ tư bị Lục Lâm Thiên mở ra, một cỗ quang mang chói mắt tức thì tuôn ra, linh khí ngập tràn, thế nhưng lại mang theo lực lượng cuồng bạo.

Chương 125: Tranh đoạt bảo vật (1)

Bên trong hộp gấm có một quang châu nhỏ như nắm tay trẻ con, không ngừng có quang mang đan xen khiến cho người xem hoa cả mắt. Lực lượng cuồng bạo ở bên trong nó cũng khiến cho kẻ khác không dám nhìn thẳng, năng lượng, dường như tùy thời muốn phá đan mà ra.

– Linh đan, Linh đan của linh thú.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than, không nghĩ tới Bạch Lang dong binh đoàn lại cất dấu Linh đan a. Có thể trở thành Linh đan ít nhất cũng phải đạt tới tứ giai linh thú mới được. Một viên linh đan tứ giai coi như là tứ giai sơ giai cũng hơn mười vạn kim tệ. Mà điều quan trọng là, thứ hắn cần nhất hiện giờ chính là yêu đan và linh đan a.

– A….

Bên ngoài kia truyền đến mấy tiếng kêu thảm thiết, mấy dong binh sau khi đặt chân lên tảng đá tức thì tảng đá rơi xuống phía dưới, mấy người bọn họ lập tức bị rớt xuống vực sâu, chung quanh chỉ truyền đến tiếng kêu thảm thiết từ vực sâu vọng lên mà thôi.

Thấy một màn như vậy, cơ mặt đại hán tức thì co quắp lại, vẻ mặt những người khác thì hoảng hốt. Muốn cứu người nhưng lại không có khả năng, không ai đoán trước được những hòn đá này sẽ rơi xuống.

Trong sơn động, Lam Linh mở ra hộp gấm thứ năm, bên trong hộp gấm có một ngọc giản màu đỏ, có một cỗ khí tức quỷ dị không ngừng khuếch tán ra. Khí tức này quỷ dị không gì sánh được, vô cùng cuồng bạo. Dưới khí tức quỷ dị này, không ngờ Lục Lâm Thiên lại ngẩn ra, từ trong không thẩm linh hồn như có gì đó kêu gọi.

Mà Lam Linh sau khi nhìn thấy ngọc giản, cảm nhận cỗ hơi thở này thì sắc mặt nàng tức thì khiếp sợ, rồi lại lập tức thu liễm.

– Đây là thứ gì?

Lục Lâm Thiên nhìn vào vật bên trong hộp gấm, tuy rằng không biết đây là bảo vật gì nhưng từ khí tức hắn cũng có thể biết được, bảo vật này tuyệt đối là bất phàm.

– Không biết, hẳn là bất phàm.

Lam Linh mỉm cười nói, ánh mắt rời khỏi hộp gấm thứ năm. Nàng lập tức mở hộp gấm thứ sáu. Ngọc giản bên trong hộp gấm thứ sáu có chút kỳ lạ, chính là hình tròn, cao khoảng mười phân.

Một cỗ khí tức ôn hòa xuất hiện khiến cho hai người cảm thấy thoải mái không gì sánh được. Trong hộp gấm lúc này còn có một chiếc bình nhỏ trong suốt, bên trong có dịch thể màu trắng, chỉ sợ thứ bên trong chiếc bình này cũng tuyệt đối là bất phàm.

–`m ầm…

Nhưng vào lúc này, bên ngoài sơn động vang lên tiếng nổ lớn. Chung quanh chấn động cực lớn khiến cho đống kim tệ rung rinh, mà hai người Lục Lâm Thiên cùng Lam Linh ở trên đống kim tệ thì bị trượt ngã xuống đất. Mà trùng hợp thế nào, ngay khi Lục Lâm Thiên vừa chạm mông xuống đất thì trước mặt chợt tối sầm, có một thân thể mềm mại rơi lên người hắn.

Bên ngoài, cùng một lúc trong các sơn động đều có tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên, đá vụn bay tứ tung, khiến cho vách động rạn nứt.

Hơn mười mấy sơn động đồng thời bị phá hủy uy lực lớn đến cỡ nào a. Chấn động như thế khiến cho cả vực sâu cũng chấn động, liên tiếp có những tảng đá lớn rơi xuống dưới.

– Không tốt, có nguy hiểm.

Nhị đầu lĩnh kia nói.

Đám người vừa tiên vào mười mấy sơn động kia lúc này kết cục có lẽ không tốt tí nào, chỉ sợ đã thành bột phấn. Không ai biết trong sơn động phát sinh chuyện gì, không ngờ lại nổ tung. Trong lòng hắn cũng từng suy đoán, trong động hẳn có nguy hiểm, đám người kia động phải cơ quan, tạo ra vụ nổ liên hoàn. Nếu như không có gì bất ngờ gì xảy ra thì hẳn đây chính là bố trí của Bạch Lang dong binh đoàn.

Trong sơn động lúc này vẫn đang kịch liệt rung động. Sau khi phục hồi tinh thần lại, Lục Lâm Thiên cảm thấy mặt mũi mình được bao phủ bởi một vật mềm mại, mùi hương thoang thoảng tràn vào mũi.

– Ngươi hạ lưu vô sỉ.

Lam Linh quát một tiếng, khuôn mặt ửng đỏ, bộ ngực cao ngất của nàng đập phải mặt Lục Lâm Thiên làm cho trên ngực nàng lúc này truyền đến sự đau đớn. Ngẩng đầu xuống nhìn thì lại thấy Lục Lâm Thiên vùi đầu kề sát vào bộ ngực của mình, nàng liền vội vã đứng lên. Tuy rằng ăn mặc phóng khoáng, thế nhưng chưa từng tiếp xúc với nam tử nào gần gũi quá như vậy, trực tiếp đụng vào vùng cấm của nàng.

– Ta van ngươi a. Ngươi nghĩ rằng ta làm gì sao? Là ngươi rơi xuống mặt ta đó.

Lục Lâm Thiên đứng lên, cảm nhận dư âm của sự mềm mại, hắn vuốt mũi nói:

– Có thể là bên ngoài xảy ra biến cố gì đó, nhanh thu thập mọi thứ.

Vừa nói xong, Lục Lâm Thiên nhanh chóng đem hộp gấm thứ hai, cũng chính là thủy hệ vũ kỹ mà hắn cần thu lại.

– Mỗi người một nửa.

Lam Linh nói xong cũng không chút do dự đem hộp gấm thứ năm thu lấy, trong nháy mắt vứt vào không gian túi của mình.

– Mỗi người ba.

Lục Lâm Thiên tự nhiên là không cam lòng tỏ ra yếu thế, hộp thứ năm rõ ràng là vật bất phàm lại bị Lam Linh ra tay trước. Hai tay hắn như thiểm điện chộp tới linh đan và hộp gấm thứ sáu. Tuy rằng hắn không biết hộp gấm thứ sáu là thứ gì, thế nhưng rõ ràng cũng là vật bất phàm.

Hai người lúc này trong đầu đều nghĩ đến đám hộp gấm này đầu tiên. Bên trong đều là vũ kỹ, linh đan, còn có bảo vật không biết tên, so với nó tuy rằng kim tệ trọng yếu, thế nhưng kim tệ tùy thời đều có thể kiếm được, có đôi khi những bảo vật này có kim tệ cũng khó mà mua được.

– Tốt, mỗi người ba, không ai thiệt cả.

Lam Linh nói, trong nháy mắt cũng đưa tay hướng về hộp gấm thứ sáu, thế nhưng lại bị Lục Lâm Thiên nhanh tay đoạt lấy. Ánh mắt nàng khẽ biến, sau đó dùng đem Hoàng cấp vũ kỹ hỏa hệ và Yêu đan tứ giai thu vào.

Sau khi không chút khách khí đem hộp gấm thứ sau và linh đan thu vào, Lục Lâm Thiên nói:

– Kim tệ mỗi người phân nửa, thu nhanh một chút, sơn động dường như muốn sụp đổ, nếu không nhanh sẽ mãi mãi ở lại đây a.

Nói xong hắn vung tay kết ấn, dùng chân khí bao quanh một mảng lớn kim tệ liên tục cất vào trong không gian túi của mình. Trên trăm vạn a, một nửa là năm mươi vạn, sau này cần yêu đan có yêu đan, cần linh đan có linh đan a.

Lam Linh cũng không chịu thua kém, cũng dùng chân khí đem một đám lớn kim tệ liên tục bỏ vào không gian túi của mình. Thế nhưng cũng chỉ có hạn a, hai mươi vạn kim tệ cũng đã chiếm một không gian rất lớn rồi.

Lập tức nàng xuất ra một không gian túi khác, chính là không gian túi của Triệu Thanh. Triệu Thanh chết đi, không gian túi đã sớm được nàng nhỏ máu nhận chủ.

Chờ sau khi không gian túi của hai người đầy ắp cũng chính là lúc kim tệ hoàn toàn bị quét sạch. Lục Lâm Thiên thu hết kim tệ của mình, không gian túi của hắn cũng không có nhiều đồ cho lắm nên không gian trống bên trong cũng lớn hơn túi của Lam Linh không ít, loại chuyện vơ vét này rõ ràng hắn phải nhanh hơn Lam Linh không ít.

Ầm ầm.

Sơn động ngày càng rung chuyển kịch liệt, một ít đá vụn bắt đầu rơi xuống, vẻ mặt Lục Lâm Thiên đại biến:

– Mau rời khỏi đây, sơn động này sắp sập rồi.

– Đi mau.

Lam Linh cả kinh, thân ảnh cấp tốc di chuyển về phía trước, sơn động sụp xuống tương đương với việc bị chôn sống ở bên trong a.

Chương 126: Tranh đoạt bảo vật (2)

Chân khí của Lục Lâm Thiên xuất hiện, dùng tốc độ nhanh nhất phóng ra ngoài. Vẻ mặt hắn cũng trầm xuống, quang mang trên ngón tay chợt lóe, hai túi trữ vật đều bỏ vào trong không gian giới chỉ. Vật quý trọng như vậy tốt hơn hết nên để trong nhẫn a. Nói cách khác, Lục Lâm Thiên hắn chưa quá tin tưởng nữ nhân Lam Linh này, nàng rất nguy hiểm.

Lúc này liên tục có đá vụn rơi xuống, hai người tạo ra hộ thân cương khí, đá vụn rơi xuống cũng không ảnh hưởng gì tới hai người, ngẫu nhiên có vài viên rơi vào bề mặt hộ thân cương khí thì cũng bị văng ra.

Lúc này trong sơn động bắt đầu có từng tảng đá lớn rơi xuống, rung chuyển ngày càng kịch liệt.

– Mau đi nhanh.

Nhìn thấy một tảng đá lớn đang rơi xuống trước mặt, sắc mặt hai người đại biến, chân khí bùng lên, toàn lực lao ra. Thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa mới lướt qua thì tảng đá rơi xuống chắn đường ra sơn động.

Lúc này Lục Lâm Thiên không còn ẩn dấu thực lực nữa, hắn thi triển toàn bộ thực lực, dưới tình huống như thế này cho hắn thêm kim tệ cũng không dám ẩn dấu thực lực nữa, hận không thể đi nhanh hơn một chút ấy chứ. Giờ phút này trong lòng Lục Lâm Thiên nghĩ tới việc sau này bản thân mình có nên tới Vân Dương Tông kia học vũ kỹ thân pháp hay không a. Nếu có vũ kỹ thân pháp thì gặp những chuyện như thế này cũng có vài phần bảo hiểm với cái mạng nhỏ của hắn.

….

Phía sau hắn lúc này âm thanh đổ nát liên tục vang lên, đá rơi xuống càng lúc càng lớn.

– Mau đi ra.

Rốt cuộc đi tới bên ngoài động khẩu, ánh sáng bên ngoài hắt vào làm cho trái tim hai người thả lỏng, không ngừng gia tốc chạy khỏi sơn động. Hai người lập tức nhảy qua mấy viên cự thạch trước cửa sơn động đi ra không gian bên ngoài.

Ầm ầm…

Cùng lúc đó, sơn động hoàn toàn đổ nát, từng tảng đá lớn liên tục rơi xuống vực sâu, lại thêm ảnh hưởng của sơn động, chung quanh nó lúc này liên tục xuất hiện những khe nứt lớn, đất đá không ngừng rơi xuống vực.

– Đại ca, là hai người bọn hắn.

Ở bên ngoài, nhị đầu lĩnh lớn tiếng bẩm báo.

– Là đám Bạo Lang dong binh đoàn.

Hai người Lục Lâm Thiên vừa đặt chân xuống đất cũng nhanh chóng phát hiện ra đám người của Bạo Lang dong binh đoàn, trong lòng thầm than một tiếng.

– Chạy mau.

Lam Linh hét lớn một tiếng, thân ảnh không chút do dự hướng về phía dây mây mà chạy đi, không có đường nào đào thoát, chỉ có thể dựa vào dây mây mà thôi.

Đại hán đầu lĩnh tuy thân thể có chút mập mạp thế nhưng tốc độ cũng cực kỳ nhanh chóng, trong nháy mắt hóa thành một đạo tàn ảnh, hai tay vươn ra lập tức nắm lại tạo thành một đạo chưởng ấn.

– Còn muốn chạy sao? Lưu lại bảo tàng đã.

Hắn cười lớn một tiếng, vẻ âm tàn trong mắt xuất hiện, đẩy đạo chưởng ấn về phía Lam Linh.

Vẻ mặt Lam Linh trầm xuống, bị đại hán này ngăn trở, nếu không thì nàng có thể đơn giản rời khỏi đây a. Nghĩ vậy nàng xoay người lại, duỗi cánh tay ra, một đạo chưởng ấn nhanh chóng được ngưng tụ, miệng quát:

– Không dễ như vậy đâu.

Nàng vừa quát xong một tiếng, một cỗ kình khí nóng bỏng bỗng nhiên từ bàn tay tuôn ra, va chạm cùng chưởng ấn của đại hán.

Oanh.

m hưởng bạo liệt vang lên, sắc mặt Lam Linh biến đổi, thân thể lùi về phía sau bảy tám bước mới có thể đứng vững. Bằng vào thực lực của nàng hiện tại không phải là đối thủ của đại hán.

– Thực lực của ngươi còn chưa đủ.

Đại hán đầu lĩnh cười lạnh một tiếng, chân khí quanh thân bùng lên, cánh tay phải hóa thành màu đỏ, nhiệt độ chung quanh không ngừng tăng cao, dường như trên cánh tay phải của hắn có thêm hỏa diễm vậy.

` m ầm.

Tiếng nổ lớn từ vực sâu vọng lại, từng tảng đá lớn không ngừng rơi xuống, cái vực không ngờ càng lúc càng lớn, mà không gian chỗ bọn hắn đang đứng cũng lung lay theo, đất ở phía dưới chân cũng xuất hiện khe nứt.

– Không nhanh đi tất cả cùng chết a.

Lục Lâm Thiên lớn tiếng nói.

– Giao ra bảo tàng, bằng không đừng mong rời đi.

Đại hán kia lạnh nhạt nói, sau đó hắn nhìn chung quanh, sắc mặt khẽ biến, mặt đất phía dưới rung động, không ngừng có đá vụn rơi xuống.

– Sơn động kia căn bản không có bảo tàng, nếu như ngươi muốn chết, vậy thì ta bồi tiếp ngươi vậy.

Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh rồi lãnh đạm nói một tiếng, hắn không tin mấy người này không sợ chết.

– Không có bảo tàng? Ngươi nghĩ ta sẽ tin tưởng sao?

Đại hán cụt tay cả giận nói, ánh mắt oán độc dán vào người Lam Linh.

– Vậy thì cùng chết.

Vẻ mặt Lam Linh trầm xuống, lùi về bên người Lục Lâm Thiên.

Oanh Oanh….

Từng tảng đá lớn từ phía trên rơi xuống mặt đất khiến cho mặt đất ngày càng lay động kịch liệt. Nhìn thấy một màn này, không ít người của Bạo Lang dong binh đoàn đều sợ hãi, nếu như cứ thế này đứng đó, vậy thì cả đám chết chắc rồi.

– Đại ca, ở đây nguy hiểm, chúng ta lên phía trước rồi nói.

Nhị đầu lĩnh nói với đại hán to lớn.

Mặt đất rung động, thân thể của đại hán to lớn kia cũng lay động theo, vẻ mặt hắn lúc này co quắp, nếu như mặt đất mà sụp xuống thì quả thực phiền toái lớn rồi a.

– Chúng ta lên trên, nhanh.

Đại hán to lớn quát lên một tiếng, lập tức dẫn đầu mọi người đi lên. Chân khí bùng lên sau đó nhảy lên dây mây đi lên trên. Ở đây không có đường nào khác, cũng không sợ hai người này chạy a.

Người Bạo Lang dong binh đoàn đều ở cạnh dây mây, Lục Lâm Thiên và Lam Linh lúc này căn bản không thể đi tới đó.

– Làm sao bây giờ? Sắp sụp xuống rồi a.

Lam Linh sốt ruột nói, dây mây bị đám người Bạo Lang dong binh đoàn chiếm cứ để chạy trối chết.

– Chết tiệt!

Lục Lâm Thiên thầm mắng trong lòng một tiếng, lại liếc mắt nhìn chung quanh. Chung quanh hắn hiện giờ tần suất rơi xuống của những tảng đá càng ngày càng nhiều, mặt đất càng rung chuyển kịch liệt hơn, hắn nói:

– Nghĩ biện pháp đi, ở đây không kiên trì được bao lâu nữa.

– Biện pháp sao? Quả thực là phiền phức, nếu sớm biết như vậy ta sẽ đem một đầu yêu thú phi hành tới đây, không cần đem đầu Liệt Hỏa Yêu Ưng đi a.

Lam Linh mặt mày sầu khổ nói, Liệt Hỏa Yêu Ưng tuy rằng mạnh, thế nhưng cũng không lớn.

Ầm ầm.

Lúc này mặt đất bắt đầu nghiêng xuống, mà đám người Bạo Lang dong binh đoàn kia còn có mười người chưa leo lên dây mây, chờ tới lượt Lục Lâm Thiên và Lam Linh thì mặt đất đã sụp xuống rồi a.

– Sắp sụp hẳn rồi, làm sao bây giờ?

Vẻ mặt Lam Linh có chút rối loạn nói.

– Bạo Lang dong binh đoàn, ta chưa lên được thì đám các ngươi cũng nên ở lại cùng chúng ta đi thôi.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, sát ý trong mắt bắn ra, tay phải bắn ra năm đạo hỏa diễm về phía trước.

Phừng phừng….

Năm đạo hỏa diễm trực tiếp bám vào dây mây, đám dây mây như là củi khô bị cháy, đám người trên dây kia sắp gặp phải phiền phức lớn rồi.

– Ngăn hắn lại.

Trên mặt đất lúc này còn mười người của Bạo Lang dong binh đoàn, tất nhiên là không muốn Lục Lâm Thiên hủy đi cơ hội sống sót của bọn hắn a. Bọn hắn không ngừng ngưng tụ chưởng lực để ngăn trở hỏa diễm, đồng thời cũng có một đám kình khí đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Chương 127: Bị nữ nhân ám toán (1)

Sưu…. Sưu….

Mấy đạo kình khí mang theo tiếng xé gió mà tới. Vẻ mặt Lam Linh trầm xuống, xuất ra mấy đạo kiếm ảnh ngăn trở. Công kích của hai bên va chạm nhau giữa không trung, tiếng kình khí va chạm vang lên đinh tai nhức óc. Trong không trung lúc này tỏa ra quang mang chói mắt giống như là pháo hoa vậy.

Ầm ầm.

Nhưng vào lúc này, mặt đất đã vỡ tung hết cả ra, mười người của Bạo Lang dong binh đoàn kia là những kẻ rơi xuống đầu tiên. Những đầu lĩnh của bọn chúng đã sớm lên trước rồi.

– Nhanh tới vực sâu ở vách núi.

Hai người Lục Lâm Thiên, Lam Linh cũng không còn nơi nào có thể đi, thân thể nhanh chóng rơi xuống phía dưới, chung quanh căn bản không có nơi nào để đặt chân.

– Đi.

Trong lúc cấp bách, Lục Lâm Thiên nắm thanh sắc trường kiếm, chân khí tức thì bạo phát, đem trường kiếm cắm vào trên một vách đá ở vực sâu. Sau đó thuận thế chạy vào một cái khe ở giữa vách đá. Hai người lại bố trí hộ thân cương khí đem đám đất đá rớt xuống gạt ra ngoài.

Lam Linh nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, cũng học theo hắn đem trường kiếm cắm vào vách núi. Tạm thời ổn định thân thể.

– Cứu mạng…

Mấy tiếng kêu thảm thiết từ trong đám đất đá rớt xuống vực sâu vang lên. Mười người của Bạo Long dong binh đoàn này đã hoàn toàn rơi xuống vực. Sinh tử không cần nói cũng biết.

Phanh phanh.

Trên dây mây, hơn mười người đang leo đồng thời bị đập văng đi. Tảng đá bên trên đã bị bọn họ kéo xuống, đập vào người bọn họ. Cho dù nó có to, có nặng như thế nào cũng không chịu nổi trọng lượng của mười người.

Trên dây mây, sắc mặt mười người này hoảng hốt, trong lòng hoảng sợ cố nhảy lên trên. Mà còn có sáu bảy người trở tay không kịp trong nháy mắt tảng đá lớn từ phía trên rơi xuống bị đập vào thân thể, tức thì cả đám rơi xuống vực sâu. Nếu như không có bất ngờ xảy ra thì bọn hắn đã chết rồi.

– Hợp lực lại cho ta, chúng ta dựa thế đi lên, nhanh.

Lục Lâm Thiên nói với Lam Linh. Chung quanh đá vụn lên tục va đập vào hộ thân cương khí, cũng may là bọn họ đang dán người sát vào vách vực, cho nên ít bị đá rơi trúng hơn.

Lam Linh hiểu ý, kéo tay Lục Lâm Thiên, rút trường kiếm lam sắc trong vách vực ra.

Chân khí vận chuyển, Lục Lâm Thiên hướng về phía trước vung tay lên, Lam Linh tức thì bị ném lên vách núi. Tay nàng đem trường kiếm cắm vào vách núi, tay phải cầm kiếm tay trái nắm tay Lục Lâm Thiên.

Sau đó nàng đem chân khí truyền vào tay trái, cố sức kéo Lục Lâm Thiên lên. Lúc này hắn dựa thế đem trường kiếm cắm vào vách núi.

– Nhanh, chúng ta đi tới trước.

Lục Lâm Thiên nói. Hai người cứ như thế gian nan tiến về phía trước.

Trên đỉnh núi, cả ngọn núi lúc này đều chấn động, vực sâu phía dưới vỡ nát, mở rộng khiến cho toàn bộ ngọn núi bị ảnh hưởng. Cả ngọn núi cao đang từ từ sụp xuống, chung quanh lúc này bụi mù, tiếng ầm ầm quanh quẩn giữa không trung, khiến cho người ta đinh tai nhức óc.

– Đại ca, chỉ sợ hai người kia đã chết rồi.

Sau khi nhìn chăm chú vào vực sâu phía dưới, lại có tảng đá lớn phía trên rớt xuống khiến cho nhân số Bạo Lang dong binh đoàn tới đây vốn là năm mươi người, sơn động nổ tung chết đi hơn mười người, vừa rồi chết gần hai mươi người, lúc này bên trên chỉ còn gần hai mươi người, mà thực lực của đám người này cũng bài danh phía trước so với những kẻ chết đi.

– Chết tiệt, sống thì gặp người, chết phải thấy xác, cho dù bọn chúng đã chết, bảo tàng cũng nằm trong túi trữ vật, bảo tàng này chúng ta nhất định phải có.

Đại hán cầm đầu lạnh lùng nói. Vừa rồi thiếu chút nữa hắn không lên trên được, bây giờ trong lòng còn sợ hãi. Chết hơn ba mươi người, quả thực hắn cũng không để tâm cho lắm. Thế nhưng bảo tàng kia, cho dù thiếu phân nửa cũng không được.

– Không sai, bảo tàng này nhất định bị bọn chúng thu vào túi trữ vật, cho dù đã chết thì vẫn còn túi trữ vật a, chỉ tiếc không được hưởng thụ nữ nhân kia a.

Đại hán gầy gò lạnh nhạt nói.

– Bọn hắn nhất định đang ở bên trên, chúng ta đi lên sẽ gặp phải phiền phức lớn a.

Sát biên giới vực sâu, Lam Linh nói với Lục Lâm Thiên. Hai người rốt cuộc đi tới bên trên vực sâu, thế nhưng trong lòng hai người cũng rõ ràng, chỉ sợ sau khi lên trên, đám người Bạo Lang dong binh đoàn kia đang chờ hai người bọn họ.

– Ta còn nhớ, bên phải có rừng rậm, sau khi tiến vào đó, cơ hội đào tẩu sẽ lớn hơn rất nhiều.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vậy thì sau khi lên trên ta đem Liệt Hỏa Yêu Ưng cản trở đám người Bạo Lang dong binh đoàn kia, còn chúng ta đi về phía bên phải.

Lam Linh nói.

Ầm ầm…

– Lùi về phía sau.

Đại hán to lớn quát lên một tiếng, sau bộ đất đá bên cạnh vực sâu đều rơi xuống, mặt đất trên đỉnh núi bắt đầu nứt nẻ, tùy thời đều có thể rơi xuống dưới vực.

Xuy xuy…

Nhưng vào lúc này, có hai đạo thân ảnh trong nháy mắt nhảy lên đỉnh núi, lập tức hướng về phía rừng cây chạy đi. Hai thân ảnh này chính là Lục Lâm Thiên và Lam Linh. Hai người nhảy lên đỉnh núi, không dám có chút chậm trễ, dựa theo kế hoạch từ trước mà chạy đi.

– Là hai người bọn hắn, mau đuổi theo.

Đại hán to lớn lạnh nhạt nói một tiếng, lập tức đuổi theo.

– Nhanh.

Hai người Lục Lâm Thiên, Lam Linh cấp tốc chạy trốn. Tốc độ đã được vận chuyển tới cực hạn.

Đại hán to lớn kia tuy rằng thân thể có chút to lớn, thế nhưng tốc độ cũng vô cùng nhanh chóng, đại hán gầy gò cũng theo sát phía sau. Tốc độ cũng không kém đại hán đầu lĩnh kia chút nào.

– Tiểu tử, ngươi không chạy thoát được đâu, giao ra bảo tàng, ta tha cho ngươi một mạng.

Đại hán to lớn chợt quát lên một tiếng, một đạo chưởng ấn nóng bỏng được đánh về phía trước mang theo tiếng xé gió hướng về phía Lục Lâm Thiên mà đi.

Lục Lâm Thiên đang chạy trốn cảm thấy được một cỗ nhiệt lực nóng bỏng đang hướng về phía mình, thân thể hắn lập tức nghiên đi, một đạo chưởng ấn mang theo kình khí nóng bỏng xẹt qua tai hắn bay về phía trước, đánh vào một cây đại thụ trước mặt. Thân cây rung động, bị chưởng ấn tạo thành một lỗ hổng lớn, lá không ngừng rơi xuống.

– Bản công tử cũng không phải xương mà, ngươi đuổi theo dai dẳng như vậy là sao.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại mắng, chân khí thôi động tới cực hạn, thế nhưng tốc độ của đối phương lại quá nhanh, sắp đuổi kịp được hắn.

Đại hán lúc này mới chú ý tới lời nói của Lục Lâm Thiên, không ngờ tên nhãi này lại mắng hắn là chó a, tức thì hắn nổi giận nói:

– Tiểu tử, ta xem ngươi chạy đi đâu, chờ sau khi bắt được ngươi ta sẽ cho ngươi biết thế nào là sống không bằng chết.

– Những gì hôm nay ngươi làm bản công tử nhớ kỹ. Bản công tử nhất định sẽ trả lại gấp bội.

Lục Lâm Thiên nhổ một ngụm nước bọt, chân lại liều mạng chạy, thực lực bản thân không đủ cũng chỉ có thể dùng cách này thôi a.

– Tiểu tử, lưu lại cho ta.

Đại hán to lớn cười một tiếng, khoảng cách giữa hai người càng ngày càng được kéo lại gần, một đạo quyền ấn mang theo khí tức nóng bỏng lần thứ hai xuất hiện đuổi theo Lục Lâm Thiên.

Chương 128: Bị nữ nhân ám toán (2)

Dát dát…

Trên bầu trời, một tiếng ưng kêu quen thuộc truyền qua, một đầu yêu thú màu đỏ xuất hiện, trong miệt phun ra một hỏa cầu về phía đại hán, chính là Liệt Hỏa Yêu Ưng của Lam Linh.

Phía trước, Lam Linh sắc mặt tái nhợt, mỗi lần gọi ra Liệt Hỏa Yêu Ưng đều khiến nào tiêu hao quá lớn, hầu như là không thể chống đỡ được.

Phanh.

Hỏa cầu của Liệt Hỏa Yêu Ưng và quyền ấn của đại hán va chạm vào nhau, không gian chung quanh vang lên âm hưởng bạo liệt, lực lượng cuồng bạo lan ra bốn phía. Đại hán to lớn lúc này cũng ngẩn ra, đối với sự quấy rầy của Liệt Hỏa Yêu Ưng, hắn không thể không để ý a.

– Đi mau.

Sắc mặt Lam Linh tái nhợt nói, đem một nắm bột phấn ném về phía trước.

Sưu sưu…

Lục Lâm Thiên không dám chần chờ, cấp tốc chạy trốn. Hắn dùng ánh mắt cảm kích nhìn Lam Linh, trong lòng thầm nghi hoặc, không ngờ nữ nhân này lại cứu mình a.

Dưới một khắc này, Lục Lâm Thiên và Lam Linh đã chạy xa. Đại hán to lớn nổi giận, thân ảnh nhoáng một cái lập tức đuổi theo. Thế nhưng Liệt Hỏa Yêu Ưng đâu có thể để hắn đi như vậy, nó liền ngăn trở, một người một thú đại chiến với nhau, tạo nên tiếng ầm ầm chung quanh, hỏa diễm bắn ra bốn phía, đại hán to lớn cũng vô pháp chế ngự được nó.

– Lão nhị, lão tam, các ngươi mau đuổi theo, nhất định phải đoạt lấy bảo tàng.

Đại hán to lớn nói với hai người vừa mới tới. Bản thân hắn lúc này còn phải chiến đấu với Liệt Hỏa Yêu Ưng. Sau đó chân khí lại bùng lên, yêu khí không ngừng tỏa ra, một người một thú này lại đại chiến.

– Rõ.

Đại hán cụt tay và hán tử gầy gò kia trong nháy mắt đuổi theo. Liệt Hỏa Yêu Ưng bị đại hán to lớn cuốn lấy, vô pháp cản trở hai người kia.

– Mau vào trong rừng.

Hai người Lục Lâm Thiên, Lam Linh rốt cuộc tới bên ngoài rừng rậm. Hai người nhanh chóng tiến vào bên trong. Cây cối um tùm như thế này hai người bọn họ có không ít ưu thế.

Hai người Lục Lâm Thiên một đường cấp tốc chạy đi, không dám dừng lại một chút nào, trực tiếp di chuyển trong lùm cây, tỷ lệ bị đối phương phát hiện quả thực ít hơn một chút.

Một đường chạy trốn, Lam Linh cũng không quên vứt ra phân yêu thú và nướ© tiểυ của bọn nó. Lỡ may đám người kia có yêu thú truy tung thì cũng giảm bớt phiền phức cho hai người bọn họ.

– Như vậy cũng đủ một khắc, dấu vết cũng bị xóa a.

Hai người thởi dài một hơi, nhưng không dám dừng lại mà lập tức chạy về phía trước.

Dường như bởi vì triệu hồi Liệt Hỏa Yêu Ưng thế nên sắc mặt Lam Linh càng lúc càng tái nhợt, khí tức không ngừng suy yếu.

– Ngươi không sao chứ? Có muốn nghỉ ngơi một chút hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Cứ tiến về phía trước tìm một địa phương an toàn, không thể để đám người Bạo Lang dong binh đoàn tìm được.

Lam Linh nói, nếu như đυ.ng phải đám người kia, hậu quả không cần phải nói cũng biết.

Sau nửa canh giờ, hai người đã rời khỏi rừng rậm. Sau khi đánh giá chung quanh, núi non trước mặt trùng trùng điệp điệp, phía trước có một sơn cốc.

– Vào bên trong.

Lam Linh nói. Hai người lập tức tiến vào bên trong sơn cốc.

Núi non chung quanh kéo dài liên tiếp, liên miên, liếc mắt nhìn về phía xa cũng chỉ là núi non mà thôi. Trên sơn cốc, có vài ngọn núi, mây mù bao phủ giống như tiên cảnh nhân gian.

Bên trong sơn cốc cây cối um tùm, thỉnh thoảng còn nghe được tiếng nước chảy.

Lục Lâm Thiên cũng không có nhiều thời gian quan sát, hắn cùng Lam Linh trực tiếp tiến vào bên trong.

– Được rồi, có lẽ tạm thời chúng ta sẽ an toàn.

Sau nữa canh giờ, Lam Linh đứng lên nói với Lục Lâm Thiên.

– Vậy ở đây nghỉ ngơi một chút đi a.

Lục Lâm Thiên nói. Sau khi đánh giá chung quanh, lúc này bọn hắn đã ở giữa thâm cốc, chung quanh đều là cây cối che phủ bầu trời, nhìn lên ngoài cây cối thì không có gì khác.

– Cũng tốt, tranh thủ điều tức một chút.

Lam Linh dường như có chút không chịu nổi, sau khi nhìn chung quanh rồi lập tức đem bột phấn kia rải ra chung quanh rồi nói:

– Chúng ta phải nhanh chóng điều tức khôi phục, bằng không sẽ phiền phức lớn.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trên mặt đất. Khi nãy một đường chạy trốn cũng đã tiêu hao không ít. Đây là lần thứ hai hắn bị đám người Bạo Lang dong binh đoàn đuổi như chó nhà có tang rồi.

Lam Linh cũng khoanh chân ngồi xuống, bỏ vào trong miệng một viên đan dược, chân khí ba động, bắt đầu chậm rãi điều tức.

– Di, Tiểu long bị làm sao vậy?

Lúc này, Lục Lâm Thiên lại cảm giác con rắn nhỏ trên tay dường như có chút xao động, có vẻ sợ hãi, hắn liền vội vã trấn an nó một tiếng, lúc này nó mới bình thường trở lại.

Ngồi điều tức được lát, Lục Lâm Thiên cảm giác chân khí trong cơ thể mình đang chậm rãi khôi phục, thế nhưng một lát sau vẻ mặt hắn lập tức biến đổi, trong cơ thể hắn lúc này dường như xảy ra chuyện gì đó, chân khí lúc này lại trở lại kinh mạch.

Hắn đứng lên trong sợ hỗn loạn, khó hiểu, toàn thân hư thoát, vô lực, sắc mặt đỏ bừng rồi lập tức ngã xuống đất. Trong lòng hắn hiện tại có dự cảm không tốt, biết bản thân đã bị ám toán.

Cũng vào lúc này Lam Linh đang điều tức trong nháy mắt mở hai mắt ra, ánh mắt hiện lên vẻ bất đắc dĩ. Sắc mặt đã khôi phục không ít, tuy rằng thoạt nhìn tiêu hao rất nhiều, thế nhưng so với khi trước thì đã tốt hơn không ít, cũng không lâm vào trạng thái tiêu hao quá độ như khi trước.

Lục Lâm Thiên muốn mở miệng nói chuyện thế nhưng hắn lại phát hiện bản thân mình không thể nói ra thành lời. Ngay cả miệng cũng không mở ra nổi. Hắn nhìn chằm chằm vào Lam Linh, trong lòng hận không thể tát mình mấy cái, chính hắn dọc đường đi đề phòng nàng, thế nhưng không nghĩ tới vẫn bị nữ nhân này ám toán.

Nhìn ánh mắt Lục Lâm Thiên, Lam Linh khẽ nói:

– Ngươi đã trúng một loại độc do Vạn Thú Tông chúng ta điều chế, là một loại độc đặc biệt, cũng chính là từ đám bột phấn ta vừa rắc. Khi ngươi điều tức sẽ hít vào trong cơ thể, lập tức sẽ trúng độc. Xin lỗi, trên người ngươi có ngọc giản trong hộp gấm thứ sáu ta phải có, nó đối với ta có tác dụng vô cùng lớn.

Lam Linh nhìn vào Lục Lâm Thiên nói. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể chuyển động con mắt, trong mắt bắn ra lửa giận. Muốn trách cũng chỉ có thể trách chính mình tâm không độc ác, thiếu đi sự đê tiện vô sỉ. Nếu như hắn muốn hạ thủ với nữ nhân này thì cũng có một bó lớn cơ hội a. Hiện tại bản thân hắn lại bị ám toán. Lúc này hắn mới hiểu vì sao nữ nhân này lại cứu mình, phỏng chừng vì muốn bảo vật trên người hắn a. Thảo nào kiếp trước n Tố Tố kia có nói, ngàn vạn lần không nên tin tưởng nữ nhân, đặc biệt là nữ nhân đẹp.

– Ngươi nhất định muốn biết vì sao ta lại cần miếng ngọc giản đó chứ.

Lam Linh nhàn nhạt nói.

Con mắt Lục Lâm Thiên chuyển động, dường như muốn nói gì đó. Hắn quả thực muốn biết trong ngọc giản thứ sáu này là cái gì mà khiến cho Lam Linh biến thành người như vậy.

Đồng thời, Lục Lâm Thiên nghĩ tới có nên đem Tiểu long từ trong tay áo bất ngờ cắn cho nàng một cái hay không?

Chương 129: Ma luyện trong sơn mạch (1)

Thế nhưng vạn nhất thất bại thì sao? Bản thân hắn không thể động đậy lại càng thêm nguy hiểm. Nữ nhân này là người Vạn Thú Tông, nói không chừng có biện pháp ứng phó với Tiểu Long. Nhất thời, Lục Lâm Thiên cũng không dám quyết định.

Lam Linh nhìn vào mặt Lục Lâm Thiên, lại tiếp tục nói:

– Ngươi còn nhớ lúc trước ta nói với ngươi chuyện của Bạch Lang dong binh đoàn không? Trong một đêm bọn họ bị diệt, có lời đồn là do Tam tông Tứ môn gây nên. Sau khi ta trở thành thân truyền đệ tử trong lúc vô ý có nghe nói năm đó Bạch Lang dong binh đoàn chặn giết một đệ tử thân truyền của Vạn Thú Tông. Mà người đệ tử kia chính là chưởng môn tiếp theo đã được chú định, đồng thời cướp đi Thú hồn quyết và Linh hồn thần dịch.

Thú hồn quyết, ngoại nhân căn bản không thể nào dùng. Nếu như không phải ta là đệ tử Vạn Thú Tông thì căn bản cũng không thể tu luyện. Thế nhưng vừa vặn ta phù hợp điều kiện đó. Thú hồn quyết này chỉ có chưởng môn tương lai và một số chưởng lão trong môn phái tu luyện mà thôi. Uy lực cực lớn, chính là trấn tông chi bảo.

Còn có Linh hồn thần dịch kia cũng chính là thần vật của Vạn Thú Tông, ăn vào một chút, linh hồn lực sẽ tăng lên, đối với tu luyện sau này có chỗ tốt không thể nào tưởng tượng nổi. Loại bảo vật này, coi như là thân truyền đệ tử cũng vô pháp được dùng. Bởi vì hai loại bảo vật này bị mất cho nên triệt để chọc giận Vạn Thú Tông ta, mà đám người Bạch Lang dong binh đoàn này bị một vị trưởng lão của Vạn Thú Tông ta trong một đêm giết chết hết, một người cũng không chạy thoát.

Thế nhưng, đám người Bạch Lang dong binh đoàn này dường như cũng dự đoán được chúng ta sẽ trả thù cho nên đem đám bảo vật này dấu đi. Trưởng lão trong tông ta cũng không tra ra được nơi chúng cất dấu. Người ta đồn rằng bảo tàng của bọn họ ở bên trong vùng núi này. Lần này ta tới đây thứ nhất là lịch lãm, thứ hai là hy vọng tìm được bảo tàng, không nghĩ tới thực sự lại tìm được.

Nghe Lam Linh nói, Lục Lâm Thiên mới hiểu được, xem ra bản thân hắn đã sớm nằm trong kế hoạch của nàng. Vị hôn phu Triệu Thanh kia chỉ sợ cũng chỉ là nàng bịa ra mà thôi. Sau khi biết được hắn có khả năng có địa đồ bảo tàng, mới mặc kệ hắn đánh chết Triệu Thanh kia a.

– Trong hộp gấm thứ năm chính là Thú hồn quyết, hộp thứ sáu chính là Linh hồn thần dịch, sau khi có hai bảo vật này, nếu như tu luyện Thú hồn quyết, lại là thân truyền đệ tử có lẽ Vạn Thú Tông cũng sẽ không nói gì. Trong Vạn Thú Tông này ta sẽ có cơ hội quật khởi, cho nên ta phải làm những chuyện này, xin lỗi.

Lam Linh nhàn nhạt nói. Vung lam sắc trường kiếm trong tay.

Hai mắt Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nhắm lại, trong đầu mê muội, vốn hắn muốn ra lệnh cho Tiểu long xuất thủ thế nhưng trong nháy mắt ý thứ lại lâm vào hôn mê, loại độc quỷ dị này đã hoàn toàn khuếch tán trong cơ thể hắn.

Lam Linh vung kiếm lên, nhắm vào ngực Lục Lâm Thiên đâm một kiếm. Thế nhưng ngay khi trường kiếm đâm qua quần áo nàng lại thu hồi trường kiếm, ánh mắt phức tạp nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút không nỡ.

Sau đó nàng lại lần thứ hai vung kiếm lên, nhưng chung quy cũng không thể hạ xuống được, ánh mắt phức tạp nhìn hắn.

– Tại sao có thể như vậy? Tại sao ta không thể hạ thủ được?

Lam Linh khẽ thở dài rồi thu hồi trường kiếm, hai tay lục lọi bên hông Lục Lâm Thiên, gỡ túi trữ vật xuống. Nàng tận mắt nhìn thấy hắn cất bảo vật ở trong hai túi trữ vật này.

– Ngươi sống hay chết vậy thì phải xem vận khí của ngươi thôi. Trong vực sâu ngươi đã cứu ta, hiện tại ta lại không giết ngươi, coi như chúng ta không ai nợ ai. Người của Bạo Lang dong binh đoàn tạm thời còn chưa đuổi kịp tới.

Lam Linh thu hồi hai túi trữ vật, cũng không kiểm tra bên trong.

Sau đó nàng dùng ánh mắt phức tạp nhìn Lục Lâm Thiên rồi rời đi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên không ngừng hôn mê. Trong lúc mơ hồ, hắn cảm giác được trong cơ thể hắn có một thứ gì đó khuếch tán ra khắp cơ thể khiến cho hắn vô cùng thoải mái, đám chân khí lúc trước bị cầm cố bắt đầu khôi phục.

Trong lúc hắn hôn mê, chân khí tự động vận chuyển, lực lượng chậm rãi khôi phục, thân thể đông cứng cũng bắt đầu khôi phục tri giác.

Khi Lục Lâm Thiên tỉnh lại, trên mu bàn tay truyền đến cảm giác đau nhức. Hắn chậm rãi ngồi dậy thì thấy tiểu long đang cắn mu bàn tay hắn, hóa ra cỗ lực lượng ấm áp kia là từ nó truyền đến.

Phì Phì.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên tỉnh lại, con rắn nhỏ tức thì bò tới lòng bàn tay hắn, khẽ thè lưỡi ra vô cùng thân thiết liếm lòng bàn tay, hai con ngươi nhỏ nhìn vào Lục Lâm Thiên, dường như là lo lắng cho hắn vậy.

– Ta không chết sao? Vậy còn nữ nhân kia đâu?

Lục Lâm Thiên trước tiên nhìn chung quanh, sau đó nhìn sắc trời, dường như thời gian cũng không qua bao lâu a.

– Thù này không báo không phải là quân tử. Ta sẽ nhớ kỹ, sớm muộn gì cũng có một ngày bản công tử sẽ bán ngươi vào kỹ viện.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước hung hăng nói. Sau đó hắn lục hai bên hông, túi trữ vật của bản thân đã biến mất, không cần phải nói cũng biết là nữ nhân kia cầm đi.

– Tiểu long, là ngươi đã cứu ta sao? Đa tạ.

Lục Lâm Thiên nâng con rắn nhỏ lên rồi nói. Hắn thực không nghĩ tới con rắn nhỏ này lại có bản lĩnh như vậy, linh hoàng thú quả là bất phàm a.

Phì phì…

Hai con ngươi nhỏ nhắn của con rắn nhỏ khẽ vận chuyển rồi lặng lẽ gật đầu, ánh mắt dường như có chút đắc ý nhìn hắn.

– Trước tiên chúng ta rời khỏi nơi này.

Lục Lâm Thiên thu thập một phen rồi nhanh chóng rời khỏi đây. Túi trữ vật của hắn bên trong cũng chỉ còn hai tấm địa đồ vô dụng, những thứ khác cũng không có. Cũng may hắn sớm có chuẩn bị, những vật trong túi trữ vật đều ném vào nhẫn không gian trên tay.

– Đáng đời, bực chết ngươi.

Lục Lâm Thiên hiện tại đang tưởng tượng biểu tình của Lam Linh sau khi mở túi trữ vật của hắn mà không thấy gì ngoài hai tấm địa đồ, biểu tình khi đó nhất định rất đặc sắc.

Túi trữ vật của hắn đều lấy máu nhận chủ, muốn mở ra không phải là một chuyện dễ dàng, phải mời cường giả mạnh mẽ mới mở được. Còn phải vô cùng cẩn thận, bằng không nếu như mạnh mẽ mở ra sẽ hủy diệt túi trữ vật.

Nghĩ tới vẻ mặt của Lam Linh kia sau khi nhìn thấy hai cái túi trống rỗng, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy hả giận.

Chỉ là lúc này hắn cũng không dám dừng lại, đám người Bạo Lang dong binh đoàn không chừng đang ở ngay phụ cận, bản thân hắn phải tìm một địa phương an toàn đặt chân mới được.

Một đường cẩn thận đi tới, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng âm thầm nhớ kỹ tất cả tủi nhục lần này. Bị đám người Bạo Lang dong binh đoàn đuổi như chó nhà có tang, hiện tại bản thân hắn phải trốn, sau này nhất định hắn sẽ đi tìm bọn họ. Còn hiện giờ phỏng chừng cả đám người đang đi tìm hắn.

Nghĩ tới việc này, Lục Lâm Thiên cũng không định ngay lập tức rời khỏi nơi này, đám người kia hẳn đang ở bên ngoài chờ hắn a. Nếu như hắn đi ra ngoài, vậy thì phải xin lỗi chính mình rồi.

Chương 130: Ma luyện trong sơn mạch (2)

– Bạo Lang dong binh đoàn, ngày bản công tử tìm các ngươi chính là ngày các ngươi tiêu đời.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ âm hàn.

Muốn báo thù là một chuyện, thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cũng biết thực lực của hắn còn xa mới đủ. Đầu lĩnh của Bạo Lang dong binh đoàn kia chỉ ít cũng phải ngũ trọng hoặc lục trọng Vũ Sư, nhị đầu lĩnh kia là Tam trọng Vũ sư, so với Lục Vô Song không chênh lệch lắm. Một mình nhị đầu lĩnh thì hắn không sợ, thế nhưng hai người thì thực sự là một vấn đề lớn.

Trong sơn mạch này cũng không phải là một nơi thực sự an toàn. Lục Lâm Thiên nhớ tới lời Nam thúc từng nói, cường giả đều là từ ma luyện mà ra, trong sơn mạch này đại khái có thể để hắn tôi luyện, một loại phương thức tu hành khác.

Lại nói, đám đệ tử mới hẳn đã tới Vân Dương Tông rồi. Những người mà hắn quen không biết có ai trở thành đệ tử thân truyền của Vân Dương Tông hay không nữa. Bản thân hắn cho dù hiện tại trở về Vân Dương Tông cũng chưa chắc đã ngay lập tức trở thành đệ tử thân truyền được, vậy thì không bằng ở lại đây tu hành một đoạn thời gian a. Không thành long cũng thành nhân, hắn không tin mình không ở Vân Dương Tông thì không thể so sánh với đám đệ tử thân truyền kia.

– Từ sau nơi tu hành của mình là ở nơi này.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên bắn ra sự kiên nghị.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất ở trong sơn mạch. Mà theo thời gian chậm rãi trôi qua, phụ cận cũng xuất hiện một ít dong binh đoàn và tiểu đoàn đội, địa chấn của vụ núi sụp xuống, vực sâu đổ nát tạo ra âm thanh to lớn truyền đi khắp xung quanh.

Cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, có tin tức truyền ra ở phụ cận xuất hiện bảo tàng của Bạch Lang dong binh đoàn. Sau khi biết được tin này, đám dong binh đoàn chung quanh như chó sói khát máu điên cuồng chạy tới.

Trong đống đá vụn ở dưới vực sâu có không ít dong binh đào bới, tìm xem có bảo tàng còn sót lại hay không. Đại hán to lớn kia hiện tại vô cùng tức giận, hắn đã giữ kín tin tức thế nhưng không biết vì sao bí mật này lại bị truyền ra bên ngoài.

– Đại ca, không tìm được hai người kia. Hiện tại trên núi có rất nhiều dong binh đoàn a, chúng ta phải làm sao bây giờ?

Nhị đầu lĩnh kia nói.

– Tiếp tục tìm cho ta, bao vây chung quanh núi, xới từng tấc đất lên cho ta. Ta không tin bọn hắn có thể độn thổ.

Trên mặt đại hán cầm đầu hiện giờ có một vết thương, chính là do ngày đó đấu với Liệt Hỏa Yêu Ưng, bị nó gây ra. Yêu thú hắn không sợ, thế nhưng đầu Liệt Hỏa Yêu Ưng kia chính là yêu thú phi hành.

Sáng sớm, tại một chỗ trong rừng rậm có một thân ảnh đang đứng dưới cây đại thụ, từng giọt sương mai tí tách chảy xuống đầu hắn.

– Loại khổ tu này kỳ thực cũng không tệ lắm.

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi, trong thời gian mấy ngày nay chân khí trong người hắn đã được luyện hóa gần hết. Đúng như dự đoán của hắn, chân khí trong người hắn hiện tại chỉ đạt tới mức Lục trọng Vũ sĩ đỉnh phong mà không có cách nào đạt tới Thất trọng.

Đám người Bạo Lang dong binh đoàn kia hầu hết đều là Vũ sĩ, đám chân khí trong người hắn hiện tại không đủ đột phá Thất trọng, thế nhưng đạt tới Lục trọng đỉnh phong đã khiến Lục Lâm Thiên rất thỏa mãn. Tu luyện giả bình thường nếu như muốn tăng một trọng không có thời gian ba tháng thì không có khả năng tăng lên, mà hắn mới chỉ có vài ngày mà thôi, nên hắn rất thỏa mãn.

– Tiểu long, chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên nghiêng đầu nhìn Tiểu long trên vai. Mấy ngày nay hai người không ngừng chiến đấu trong mạch núi này.

Trong mấy ngày vừa rồi, một người một thú đã gặp phải hai yêu thú, nhưng lại là yêu thú nhất giai.

Buổi sáng, ánh sáng mặt trời chiếu qua khe lá in bóng dưới mặt đất, mà hắn cũng đang yên vị trên một chạc cây lớn, sau khi thu liễm khí tức toàn thân, đôi mắt hắn lập tức nhìn chăm chú một con Khiếu Lang dưới mặt đất.

Đầu Khiếu Lang này so với đầu Khiếu Lang lúc trước hắn nhìn thấy ở ngoài sơn cốc không kém là bao, cả hai đều là yêu thú nhị giai. Thế nhưng trình tự ở nhị giai thì hắn hoàn toàn không biết gì cả.

Sau khi nhìn chăm chú vào nó, Lục Lâm Thiên biết mình không nên động thủ bởi vì đầu Khiếu Lang này cực kỳ khó đối phó.

– Nếu đã là tôi luyện thì sợ cái gì a.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, trong mắt toát lên sự tự tin, chân khí âm thầm vận chuyển trong cơ thể. Ngay khi đầu Đại Địa Khiếu Lang kia tới gần thân cây hắn ẩn thân thì lập tức chân khí trong người hắn vận chuyển, thân thể hắn mượn lực của cành cây mà lùi về phía sau. Sau đó thân thể lập tức bắn về phía trước đem theo một đạo chưởng ấn cường hãn đập vào bụng đầu Đại Địa Khiếu Lang kia.

– Khai sơn chưởng.

Không khí chung quanh chấn động tạo ra tiếng rít gào, lực lượng cường hãn bạo phát ra chung quanh.

Ngao…

Đại Địa Khiếu Lang ngẩng đầu rít gào, phát hiện kẻ đánh lén nó là Lục Lâm Thiên, quang mang trên cơ thể xuất hiện, nhảy về phía trước đem móng vuốt đánh về phía Lục Lâm Thiên.

– Tốc độ thật nhanh!

Lục Lâm Thiên không nghĩ tới đầu Địa Địa Khiếu Lang này lại có tốc độ nhanh tới như vậy, thân ảnh hắn nhanh chóng lùi về phía sau, đồng thời thủ ấn trong tay cũng biến đổi, chuẩn bị công kích lần thứ hai.

Phì….

Một đạo thiểm điện màu vàng được đánh ra, một cỗ kình khí bạo ngược khuếch tán ở trong không gian, thân thể nhỏ nhắn của Tiểu Long nhanh như thiểm điện, lập tức đánh về phía Đại Địa Khiếu Lang.

Ngao….

Đại Địa Khiếu Lang rít lên một tiếng, trong thoáng chốc dường như nó bị sức mạnh nào đó áp chế, tiếng rít gào nhỏ đi không ít, trong lúc hoảng sợ thân thể nó nhảy lên trên ba trước đem móng vuốt không chút khách khí đánh về phía Tiểu long.

Thấy vậy Tiểu long khẽ chu cái miệng nhỏ, một đạo hỏa diễm màu vàng được phun ra, không chỉ có vậy, cả thân thể của nó cũng được bao phủ bởi hỏa diễm màu vàng. Dưới hỏa diễm kia, hai chân trước của Đại Địa Khiếu Lang trong thoáng chốc bị ngọn hỏa diễm bao vây.

Bằng mắt thường có thể thấy được dưới hỏa diễm màu vàng, chân trước của Đại Địa Khiếu Lang không ngừng vang lên tiếng “xèo xèo”. Lúc này Đại Địa Khiếu Lang đâu chịu được nữa, nó lập tức lăn lộn dưới mặt đất mà rít gào.

Xuy xuy…

Nhưng lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên lại di động, Nộ diễm quyền trong tay được ngưng kết ra, bên trong quyền ấn tràn ngập hỏa diễm đánh vào lưng Đại Địa Khiếu Lang.

Phanh phanh.

Kình khí cường hãn đập vào lưng khiến cho đầu Đại Địa Khiếu Lang rít gào, thân thể bị đánh văng khỏi mặt đất mười thước mới dừng lại. Tại vị trí bị Lục Lâm Thiên đánh lúc này đã có từng tảng da rơi xuống, về phần chân trước của nó đã cháy đen. Hỏa diễm trong miệng Tiểu long quả thực quá kinh khủng.

Phì Phì..

Thân thể Tiểu Long chợt xuất hiện bên người Đại Địa Khiếu Lang định cắn vào cổ nó, tuy lực phòng ngự của Đại Địa Khiếu Lang lại có tiếng là cường hãn, thế nhưng lại không ngăn trở được được Tiểu long. Một lát sau thân thể nó co quắp rồi không hề nhúc nhích. Mà Tiểu long sau khi ăn no nê máu huyết của nó mới lưu luyến rời đi.

Chương 131: Ma luyện trong sơn mạch (3)

Nhìn thấy một màn này, Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc không ngớt, thực lực của Tiểu Long quả thực kinh khủng, hỏa diễm màu vàng trên người mang theo uy thế cuồng bạo, hiện tại hắn ngày càng hiếu kỳ về thân phận của nó.

Lại nhìn đầu Đại Địa Khiếu Lang kia, Lục Lâm Thiên lập tức đem da lông hoàn chỉnh của nó lột ra. Giá trị của đám da lông này vô cùng xa xỉ a, da lông yêu thú đối với Linh giả mà nói có không ít công dụng. Trên Thiên Linh lục có không ít thứ cần dùng tới da lông yêu thú để luyện chế.

Sau khi thu hồi da lông của nó, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục hành trình ma luyện của mình, Tiểu long thì lại vui vẻ xoay quanh vai Lục Lâm Thiên, hai con mắt không ngừng di chuyển, quét chung quanh rừng cây.

Lục Lâm Thiên phát hiện ra, có Tiểu long bên người thì độ an toàn trong sơn mạch này sẽ tăng lên rất nhiều. Đầu Đại Địa Khiếu Lang kia chính là do nó phát hiện ra. Một khi phát hiện ra điều bất thường nó sẽ thông báo cho hắn trước. Cho dù phụ cận có xuất hiện Yêu thú gì cũng khó thoát khỏi sự quan sát của nó.

Thời gian chậm rãi trôi qua, một người một thú không ngừng di chuyển trong núi nói. Mỗi một ngày đều không ngừng tôi luyện, tùy thời đều có thể gặp phải nguy hiểm.

Nửa tháng sau, tại một sườn núi không có cây cối, có hai đầu hắc báo cao bằng nửa con người một trái một phải nhìn Lục Lâm Thiên, hai mắt tham lam nhìn hắn. Trong mắt chúng nó hiện tại, Lục Lâm Thiên chính là thực vật của chúng nó.

Nhìn hai con hắc báo trước mặt, đây là lần thứ hai Lục Lâm Thiên gặp trong ngọn núi này. Mấy ngày hôm trước gặp một đầu, lại phát hiện đầu hắc báo này chỉ là nhị giai sơ kỳ mà thôi, Lục Lâm Thiên sau khi tu luyện nửa tháng cũng có lý giải về trình độ của các yêu thú.

Đẳng cấp của đám yêu thú này không giống nhân loại, đẳng cấp tu luyện của Vũ giả và linh giả mỗi một tầng đều căn cứ thực lực chia làm cửu trọng, còn yêu thú thì chia thành sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ.

Cho nên nếu gặp phải yêu thú đẳng cấp nhị giai hậu kỳ vậy thì cực kỳ khó đối phó. Cho dù Cửu trọng Vũ sĩ cũng vô pháp đánh lại, trên phương diện bản thể, yêu thú so với nhân loại mạnh hơn không ít.

Chỉ là, ông trời công bằng, yêu thú có bản thể cường hãn, thế nhưng nhân loại lại có trí tuệ và tốc độ tu luyện vượt trội hơn so với yêu thú nhiều lần. Đương nhiên tại phương diện trí tuệ, một khi yêu thú đạt tới tứ giai, lúc đó sẽ mở ra linh trí, trí tuệ không dưới con người, đồng thời nói tiếng người cũng không phải là chuyện gì đáng kinh ngạc.

Thế nhưng ở phương diện tu luyện, thân thể nhân loại cũng chính là thân thể thích hợp cho việc tu luyện nhất. Vì vậy, mặc kệ là yêu thú hay linh thú đều có thể hóa hình tu luyện. Chỉ là, muốn hóa hình phải đạt tới yêu thú thất giai. Yêu thú thất giai a, trên Linh Vũ đại lục này dường như có cực ít, chỉ ít cũng không có mấy con lộ diện.

Mà hai đầu hắc báo trước mặt hắn lúc này, chỉ da lông của nó cũng vô cùng cường hãn, tốc độ vô cùng nhanh. Thân là phong hệ yêu thú, tốc độ giống như một đạo thiểm điện, cực kỳ khó đối phó. Cũng may bọn nó không phải phong hệ phi hành yêu thú, nếu là yêu thú phi hành, vậy thì càng thêm khó đối phó, hắn chỉ có thể chạy mà thôi.

– Tiểu Long, ngươi thành thật một chút cho ta. Khi nào ta bảo ngươi ra hỗ trợ ngươi mới được ra.

Cảm giác Tiểu Long trong ống tay áo rục rịch, Lục Lâm Thiên ra lệnh một tiếng. Hắn cần tôi luyện chính mình a. Nếu như để Tiểu long ra ngoài, khứu giác linh thú vô cùng linh mẫn, bọn nó căn bản không dám tới gần. Mà mỗi lần Tiểu Long xuất thủ, hắn lại không thể xuất ra toàn lực. Đám nhị giai yêu thú này căn bản không phải là đối thủ của nó. Sau khi ngửi thấy mùi của nó đều vô cùng kiêng kị.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy Tiểu long mới bình tĩnh trở lại.

Lúc này hai đầu hắc báo vây quanh Lục Lâm Thiên. Cả người bọn nó một màu đen, chỉ có đôi mắt là màu đỏ, màu răng màu trắng.

Trong thoáng chốc, hắc báo bên trái phóng về phía Lục Lâm Thiên, trong miệng phát ra một đạo phong nhận màu trắng cắt vỡ không khí chung quanh, mang theo tiếng xé gió hướng về phía Lục Lâm Thiên, tốc độ nhanh như thiểm điện.

Lục Lâm Thiên biết muốn tách cả hai ra đối phó là chuyện không có khả năng. Thế nhưng vào lúc này hắn cũng chỉ có thể toàn lực ứng phó, chân khí tức thì bạo phát, Thanh Linh khải giáp nhanh chóng xuất hiện trên người, chân khẽ nhảy một cái, thân thể lập tức tiến về phía trước. Không ngờ hắn lại không tránh đạo phong nhận này.

Hưu…

Một đạo phong nhận lập tức đánh vào một khối đá cao mấy thước đằng sau hắn, tức thì khối đá vỡ tan thành mấy mảnh, vô số đá vụn rơi xuống.

Lúc này Lục Lâm Thiên đang ở trên không trung, chân khí quanh thân lưu động, Thanh Linh khải giáp trên người tràn ngập quang mang hoàng sắc, mùi của Tiểu Long từ trên Thanh Linh khải giáp phát ra áp chế hai đầu hắc báo này.

Thanh Linh khải giáp này dùng máu của Tiểu Long làm vật dẫn, trên đó có mùi của nó, mà mùi của nó quả thực có tác dụng uy hiếp không nhỏ đối với yêu thú. Đoạn thời gian trước Lục Lâm Thiên đã phát hiện ra đặc điểm này của Thanh Linh khải giáp, thực lực của hắn càng mạnh thì mùi cũng càng mạnh.

Có Thanh Linh khải giáp trên người, đối với công kích của hai đầu hắc báo này hắn cũng yên tâm đôi chút. Hai đầu hắc báo này chính là nhị giai yêu thú phong hệ sơ kỳ, bằng vào thực lực của hắn cũng không phải không thể ứng phó nổi.

Như lúc bình thường mà nói, yêu thú tuy rằng lợi hại, thế nhưng thực lực của hắn hiện giờ là Vũ sĩ lục trọng, đối phó với hai đầu yêu thú phong hệ sơ kỳ này tuy rằng là khó khăn thế nhưng không phải là không có khả năng.

Tuy rằng có chút cơ hội đối phó với hai đầu hắc báo này thế nhưng bọn chúng lại có tốc độ cực nhanh, cực kỳ khó chịu.

Một lát sau, tay Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, năm đạo kình khí mang theo sự nóng bỏng bắn về phía một đầu hắc báo, chủ động công kích.

Rống.

Đầu hắc báo bên phải phẫn nộ gầm lớn một tiếng, thân thể bỗng nhiên nhảy dựng lên. Năm đạo kình khí của Lục Lâm Thiên không ngờ lại bị nó xé nát ra, đồng thời trong miệng nó đột nhiên bắn ra một đạo phong nhận hướng về phía Lục Lâm Thiên.

Thân thể Lục Lâm Thiên rơi xuống mặt đất, nhanh chóng thối lui, hữu kinh vô hiểm tránh khỏi đạo phong nhận này. Đạo phong nhận xẹt qua người hắn va chạm với mặt đất tạo thành một cái hố sâu, bụi mù bốc lên.

Đạo công kích thứ nhất vừa xong thì đạo thứ hai cũng đến, nhưng lần này nó dùng lợi trảo và phong nhận đồng thời công kích về phía Lục Lâm Thiên. Nhị giai yêu thú, trí tuệ tuy rằng không bằng nhân loại, thế nhưng trí tuệ so với trẻ con nhân loại mạnh hơn không ít.

Lục Lâm Thiên lần thứ hai nhảy lên, tay hắn nắm lại, lần thứ hai xuất ra năm đạo kình khí đánh về phía trước.

Hỏa ảnh tuy rằng chỉ là vũ kỹ Tinh cấp, thế nhưng tốc độ lại cực nhanh, Lục Lâm Thiên vận dụng nó vô cùng thành thạo, tuyệt đối không thể khinh thường.

Chương 132: Nộ hải cuồng khiếu (1)

Sưu Sưu….

Năm đạo kình khí bắn về phía trước mang theo tiếng xé gió, trong mắt đầu hắc báo kia hiện lên sự kinh hoàng. Đầu hắc báo này đã có trí tuệ, đương nhiên có thể cảm giác sự nguy hiểm trong đó.

Nhưng đầu hắc báo này cũng không có tránh né, thân là yêu thú phong hệ nó phát ra thiên phú cực hạn của mình, dùng tốc độ tránh đi.

Dưới tốc độ không thể tưởng tượng được của nó, năm đạo kình khí của Lục Lâm Thiên lần thứ hai thất bại. Mà lúc này một trảo của đầu hắc báo thứ hai đã từ phía sau lưng Lục Lâm Thiên đánh tới.

– Hừ, ăn một chưởng của ta.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, đồng thời đối với tốc độ của hai đầu hắc báo này có chút nhận thức mới. Trong lòng thầm nghĩ phải xử lý một đầu trước mới được. Nghĩ tới đây, Lục Lâm Thiên đem tính mạng mình đặt cược vào Thanh Linh khải giáp, giải quyết đầu hắc báo trước mắt.

– Khai sơn chưởng.

Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng, hoàn toàn không để ý tới đầu hắc báo phía sau, chân khí bùng lên, không khí chu vi chung quanh hắn rung động, lấy hắn làm trung tâm, chu vi không gian chung quanh tức thì cuồng loạn, chân khí chạy loạn, đánh ra một đạo chưởng ấn về phía lưng đầu hắc báo trước mặt.

Động vật có thân hình lớn trên cơ bản đều vô cùng cường hãn, rất mạnh, thế nhưng cũng có một khuyết điểm, phòng ngự một phần nào đó vô cùng yếu.

Nói thì chậm thực ra rất nhanh, lúc này chưởng ấn mang theo lực lượng cường hãn do Lục Lâm Thiên đánh ra đã va chạm với lưng đầu hắc báo khiến cho thân thể nó bị đánh bay đi, miệng phun máu.

Phanh.

Lúc này, từ lưng Lục Lâm Thiên truyền đến cảm giác đau đớn. Một trảo của đầu hắc báo thứ hai đánh vào trên Thanh Linh khải giáp, để lại năm vết thương, lợi trảo của nó so với trong tưởng tượng của hắn còn cường hãn hơn nhiều. Vết thương trên lưng hắn lúc này đang chảy máu, cũng may có Thanh Linh khải giáp chống đỡ, chỉ bị thương chút da thịt mà thôi, thế nhưng sự đau nhức này cũng khiến cho mồ hôi hắn ứa ra.

– Chết tiệt.

Lục Lâm Thiên thầm mắng một tiếng, thân thể nhanh chóng lùi lại. Sau một trảo thành công, đầu hắc báo này há miệng ra muốn cắn vào cổ hắn.

– Nộ diễm quyền.

Lục Lâm Thiên đã sớm có chuẩn bị, hỏa hệ vũ kỹ Nộ diễm quyền được ngưng kết, quyền ấn nhanh chóng được đánh ra mang theo lực lượng cuồng bạo, mạnh mẽ đối đầu một trảo này của hắc báo, tuyệt đối không để cho nó dễ chịu.

Phanh!

Nộ diễm quyền đánh vào bụng của hắc báo, kình khí khuếch tán ra bốn phía. Một quyền này Lục Lâm Thiên đã thi triển lực lượng mạnh nhất của Vũ sĩ lục trọng. Sau khi cố sức đánh một chưởng, máu trên lưng Lục Lâm Thiên lại không ngừng chảy ra, lúc này Thanh Linh khải giáp cũng không có cách nào chữa trị ngay được.

Nhưng hiệu quả của một chiêu này cũng vô cùng lớn, đầu hắc báo kia bị một quyền của hắn đánh bay, đập vào trên mặt đất cách đó mười thước, mặt đất chung quanh chấn động.

Trong nháy mắt, khi chứng kiến thực lực của Lục Lâm Thiên, hai đầu hắc báo cố gắng đứng lên rồi nhanh chóng bỏ trốn.

– Muốn chạy sao? Lưu lại đi.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, thủ ấn trong tay lần thứ hai biến hóa, hỏa diễm khuếch tán, cố nén thương thế trong người đánh về phía trước.

Sưu! Sưu!

Tiếng xé gió vang lên, trong sát na năm đạo hỏa diễm đánh vào người hai đầu hắc báo, một đầu hắc báo trên người xuất hiện ba lỗ máu, đầu còn lại có hai lỗ, máu không ngừng chảy ra. Hai đầu hắc báo lập tức ngã xuống đất.

– Lực phòng ngự tuy rằng không mạnh mẽ như Đại Địa Khiếu Lang thế nhưng vẫn vô cùng cường hãn.

Lục Lâm Thiên đi tới bên cạnh hai đầu hắc báo, lúc này hai đầu hắc báo đã hoàn toàn tắt thở, chân khí xuất hiện, hai đạo hỏa ảnh phân biệt tiến vào trong đầu hai đầu hắc báo.

Máu tươi không ngừng chảy ra, hai đầu hắc báo hoàn toàn bỏ mình. Trong thời gian này, ngoài tôi luyện cùng yêu thú thì kỹ thuật và kinh nghiệm giao chiến của hắn cũng tăng lên không ít. Mà hắn cũng vô tình trở nên tàn nhẫn hơn trước, toàn thân có một cỗ sát khí vô hình. Loại sát khí này không phải chỉ cần dính máu tươi là có được.

Trong núi non này có không ít cường giả, trên người thường có sát khí khiến cho yêu thú không dám tới gần, đối với nhân loại cũng có tác dụng uy hïếp không nhỏ.

– Một trảo của đầu hắc báo này quả thực lợi hại.

Lưng Lục Lâm Thiên lúc này lại truyền đến cơn đau khiến cho hắn nhủ thầm một tiếng. Sau đó lập tức thanh lý vết thương, tuy rằng chảy máu một chút thế nhưng cũng không nhiều, vết thương cũng không sâu.

Quanh thân hắn lập tức được bao trùm bởi hoàng sắc quang mang nhàn nhạt, chân khí trong kinh mạch lưu chuyển, vết thương sau lưng đang không ngừng khép lại.

Phì Phì….

Tiểu Long từ trong ống tay áo bò lên vai Lục Lâm Thiên, sau khi nhìn thấy vết thương trên lưng hắn nó quay đầu lại khẽ kêu vài tiếng, đôi mắt nhỏ dường như đang trừng mắt nhìn hắn, có lẽ muốn nói gì đó.

– Được rồi, ta không sao, chỉ là vết thương nhẹ mà thôi. Lần sau nếu gặp phải yêu thú không đối phó được ta sẽ cho ngươi ra mặt. Nếu không có sự phân phó của ta, ngươi không nên xuất hiện.

Lục Lâm Thiên và Tiểu long tâm ý tương thông, tuy rằng hắn không biết Tiểu Long muốn nói gì, thế nhưng ý tứ của nó hắn hiểu. Nó đang trách tại sao không để nó xuất thủ khiến cho hắn bị thương như vậy.

Lần này bị thương, Lục Lâm Thiên cũng không để ở trong lòng, một chút thương thế nhỏ này cũng không chịu nổi thì hắn không cần ở trong dãy núi này tu luyện nữa. Nếu như mọi việc đều nhờ Tiểu Long hỗ trợ thì bản thân hắn cũng không thể chân chính tôi luyện nữa. Nó khác hoàn toàn với mục tiêu tôi luyện của hắn.

– Tiếp tục xuất phát.

Sau khi thu thập mọi thứ, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục khởi hành. Sau mấy canh giờ đi qua một mảnh rừng rậm, lúc này trước mặt Lục Lâm Thiên xuất hiện một sơn cốc bí mật.

Sơn cốc này bị rừng cây che dấu, trong sơn cốc có không ít núi non trùng điệp, nếu nhìn qua thì không ai biết nơi đây có một cái sơn cốc.

Trung ương sơn cốc khói mù lượn lờ, như ẩn như hiện, bên ngoài thì có một con sông rộng, cũng không biết là chảy về đâu, tiếng nước chảy không ngừng vang lên.

– Địa phương tốt a.

Trong lòng Lục Lâm Thiên không nhịn được mà cảm khái một tiếng, không nghĩ tới trong dãy núi này lại có một địa phương như vậy, thật đúng là ngoài dự đoán của hắn.

– Đúng lúc thiếu một điểm dừng chân a, thôi thì nghỉ ở đây vậy.

Nhìn nơi này, trong lòng Lục Lâm Thiên thầm quyết định nơi này tạm thời chính là điểm dừng chân sau này của hắn. Tu luyện thì chỉ cần đi về bốn phía là được rồi, bản thân hắn cũng có thừa thời gian, có lẽ nên nghiên cứu Linh lục mà sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn lưu lại cho hắn.

Một lúc lâu sau, ở một nơi cách bờ sông không xa có một sơn động thiên nhiên xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Đây rồi.

Lục Lâm Thiên cười, nơi này vừa khéo cho hắn tu luyện. Trong nhẫn trữ vật của hắn còn có vũ kỹ thủy hệ Hoàng cấp sơ giai trong bảo tàng của Bạch Lang dong binh đoàn mà hắn còn chưa có thời gian tu luyện.

Chương 133: Nộ hải cuồng khiếu (2)

Nếu như tu luyện vũ kỹ Thủy hệ vậy thì thực lực của hắn sẽ mạnh hơn một chút. Đối với bản thân hắn mà nói tuy rằng còn có Chu Tước Quyết, Đao Hồn kỹ, hai đại tuyệt chiêu, thế nhưng hai đại tuyệt chiêu, hai lá bài tẩy này mỗi một lần thi triển đều phải tiêu hao không ít, một lần thi triển phải trả một cái giá lớn, đặc biệt là Chu Tước quyết, cái giá để thi triển nó thực sự hắn không chịu nổi.

Mà ngoại trừ Chu Tước Quyết, Đao Hồn kỹ ra bản thân hắn còn có Khai Sơn Chưởng, Nộ Diễm Quyền, Hỏa Ảnh, tất cả chỉ là Tinh cấp vũ kỹ. Tuy rằng thích hợp với thực lực của hắn hiện giờ, nhưng có lúc uy lực lại quá nhỏ, lúc thi triển có chút không hợp ý hắn.

Vũ kỹ thủy hệ kia chính là vũ kỹ Hoàng Cấp sơ giai, nhất định sẽ mạnh hơn không ít so với vũ kỹ Tinh Cấp.

Bên trong sơn động, Lục Lâm Thiên móc ba hộp gấm bên trong nhẫn trữ vật ra, lại nghĩ tới Lam Linh kia lấy đi hai chiếc túi trữ vật trống không, hắn sảng khoái hơn không ít. Cũng may khi trước hắn luôn luôn đề phòng trong mọi trường hợp, lại thêm chiếc nhẫn trữ vật này có công năng ẩn dấu bản thân nó, bằng không cũng bị lột đi rồi a. Lại nói, chỉ tính riêng giá trị hai chiếc túi trữ vật cũng hơn một ngàn kim tệ, đó là con số lớn đó.

– Lam Linh, lần sau gặp lại ngươi bản công tử sẽ cho ngươi biết bản công tử không phải là người dễ chọc.

Lục Lâm Thiên hậm hực nói một tiếng, nữ nhân này dám chém mình một đao, mình không thể buông tha cho nàng.

Sau khi lấy ra ba hộp gấm tâm tình của hắn dường như mới tốt hơn một chút. Ngoại trừ gần sáu mươi vạn kim tệ kia ra, những thứ trong hộp gấm tuyệt đối là bảo vật. Một viên linh đan, một quyển vũ kỹ hoàng cấp sơ giai Thủy hệ, còn có Linh hồn thần dịch kia.

– Linh hồn thần dịch a, đây rốt cuộc là bảo vật gì?

Lục Lâm Thiên mở bình nhỏ trong hộp gấm ra, bên trong có dịch thể trong suốt, một cỗ khí tức cuồng bạo phát ra khiến cho trái tim Lục Lâm Thiên run rẩy, lực lượng này quả nhiên bá đạo.

– Nữ nhân kia nói đây là bảo vật của Vạn Thú Tông, không thể lãng phí được.

Lục Lâm Thiên nhìn vào bình ngọc này, năng lượng kia dường như đang triệu hoán bản thân hắn. Chỉ là hắn cũng không dám trực tiếp luyện hóa, trước tiên làm theo kế hoạch lúc trước đã đề ra là tu luyện vũ kỹ Thủy hệ.

Hắn đóng hộp gấm chứa Linh hồn thần dịch lại, đem ngọc giản vũ kỹ Thủy hệ ra bên ngoài rồi khoanh chân ngồi xuống, đem một giọt máu nhỏ vào ngọc giản.

Trong nháy mắt, ngọc giản phát ra quang mang chói mắt, năng lượng thủy hệ cuồng bạo trong ngọc giản bạo phát, năng lượng thủy hệ trong người Lục Lâm Thiên tức thì chuyển động tạo thành một tầng lam sắc quang mang bên ngoài thân thể hắn.

Lúc này trong ngọc giản bắn ra một đạo quang mang tiến vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên, hóa thành những văn tự.

Một lát sau, quang mang trên ngọc giản mờ đi, trở thành một ngọc giản bình thường. Mà lúc này đám văn tự kia đã hoàn toàn lưu lại trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Nộ hải cuồng khiếu.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ một tiếng. Từ tin tức trong ngọc giản kia mà hắn biết được, vũ kỹ Thủy hệ này chính là vũ kỹ công kích, chiến lực bất phàm. Mạnh nhất chính là chieu cuối cùng Nộ Hải Cuồng Khiếu, lúc thi triển có thể khiến cho biển động, tạo thành một dòng xoáy lớn, trong dòng xoáy này vạn vật đều bị phá hủy, vô cùng cường hãn.

– Không hổ là vũ kỹ Hoàng cấp, nên bắt đầu tu luyện a.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên khẽ nhếch lên, nở một nụ cười yếu ớt. Nếu như thực sự chờ đến khi hắn luyện tới cực hạn thì thực lực của hắn lại tăng lên một mảng lớn rồi a.

Thời gian chậm rãi trôi qua, mà lúc này trong núi non trùng điệp, náo nhiệt đã tới cực hạn. Trong thời gian qua bên ngoài không ngừng truyền tới tin tức bảo tàng, cũng có không ít người nghe tin đều chạy tới đây, sự mê hoặc của bảo tàng không mấy người có thể chống lại.

Lúc này, trong một lầu các ở thành Vụ Đô, có một thân ảnh xinh đẹp đang đứng đó. Nhìn kỹ một chút thì thấy nữ nhân này khoác lên mình bộ trang phục màu xanh, ống tay áo có những đường chỉ màu bạc điểm xuyến cho bộ trang phục. Nếu từ phía sau nhìn lại thì quả thực nàng có một vóc dáng không thể chê, vẻ đẹp thướt tha, đường cong hoàn mỹ, kiều đồn săn chắc với đôi chân thon dài.

– Tiểu thư, sao người lại tới đây? Chúng ta cần phải trở về a.

Một thân ảnh đi tới phía sau nữ nhân này, đó chính là nha hoàn của nàng, niên kỷ khoảng mười bảy mười tám tuổi, dung mạo thanh tú. Nếu là một đại hành gia nhìn vào có lẽ sẽ kinh ngạc không ngớt, nha hoàn này không ngờ lại là một Vũ sĩ, ở khoảng Thất đến Bát trọng, bằng vào niên kỷ của nàng mà tu luyện được tới cảnh giới này quả thực thiên phú vô cùng tốt.

– Ta tạm thời không quay về, thật vất vả mới ra ngoài được một chuyến a. Nghe nói trong sơn mạch Vụ Đô có bảo tàng, chúng ta đi xem một chút.

Nữ tử mặc trang phục màu xanh này quay đầu, quả thực chỉ bằng vào dung mạo này của nàng cũng khiến cho người ta kinh hãi.

Nữ tử này cùng lắm cũng chỉ hai mươi tuổi, hoa nhường nguyệt thẹn, ánh mắt ướt át, làn da trắng mịn, đôi môi nhỏ nhắn trắng hồng, má có vài sợi tóc rũ xuống lại làm tăng thêm vài phần phong tình của nàng. Nếu nhìn xuống dưới thì thấy eo của nàng vô cùng nhỏ nhắn, cả thân thể dường như không có chút tỳ vết, hoàn mỹ như tiên tử ở nhân gian vậy.

– Tiểu thư, không được đâu. Hai vị trưởng lão còn đang chờ chúng ta đó. Cho dù người muốn đi cũng phải hỏi hai vị trưởng lão một câu mới được a.

Nha hoàn kia nói, dường như nàng cũng biết tính tình của tiểu tử nhà mình, nàng không dám để tiểu thư xông loạn ra ngoài.

– Sợ cái gì, nếu như nói cho bọn họn thì chúng ta sẽ không được ra ngoài. Lần này vất vả lắm ta mới được ra bên ngoài một chuyến, nếu như ngươi không đi theo ta vậy thì ta đi một mình vậy.

Nữ tử mặc trang phục màu xanh kia khẽ nói.

– Thế nhưng tiểu thư, chúng ta…

– Chúng ta cái gì? Cảnh sắc sơn mạch Vụ Đô nhất định vô cùng đẹp, chúng ta đi du ngoạn một chút thôi.

Nha hoàn kia còn chưa nói xong đã bị nữ tử này cắt đứt. Nàng vừa nói xong thì lập tức từ lầu hai nhảy xuống phía dưới rồi hiên ngang rời đi.

– Tiểu thư, chờ ta một chút.

Nha hoàn kia kinh hãi, nhanh chóng nhảy xuống phía dưới đuổi theo.

Bên trong sơn mạch Vụ Đô, tại vực sâu gần nơi Bạch Lang dong binh đoàn dấu bảo vật có một đám người tụ tập. Thế nhưng đã tròn một tháng kể từ khi truyền ra tin tức cũng không có một ai tìm được bảo tàng, ngay cả bảo tàng trong tay ai cũng không biết được.

Chỉ là trên đời này không có bức tường nào không lọt gió. Đã có lời đòn rằng bảo tàng rơi vào tay một nam một nữ, tuổi đều vô cùng trẻ, nam mặc bộ trang phục màu trắng, nữ dáng người nóng bỏng, mặc trang phục đệ tử Vạn Thú Tông.

Mặc dù có tin tức về bảo tàng thế nhưng lại không có ai tìm được hai người kia. Hai người kia giống như đã bốc hơi khỏi nơi này vậy. Cả đám đều nhất trí tin rằng sau khi hai người này tìm thấy bảo tàng đã trốn đi, chỉ cần tiếp tục tìm nhất định sẽ tìm được hai người bọn họ.

Chương 134: Gặp ám toán (1)

Trong sơn cốc bí mật, lúc này Lục Lâm Thiên đang đứng bên cạnh bờ sông, chân khi toàn thân vận chuyển, thủ ấn trong tay biến đổi, một đạo lam sắc quang mang được ngưng kết, con sông trước mặt đột nhiên nổi sóng, một bóng nước cao chừng nửa thước được ngưng kết ra.

Bóng nước sau khi được ngưng kết ra thì không ngừng xoay tròn, năng lượng Thủy hệ cuồng bạo đầy rẫy trong không trung.

Phá.

Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng, thủ ấn trong tay biến đổi, bóng nước kia bị ném vào một tảng đá lớn gần đó, bóng nước tức thì vỡ ra.

Phanh…

Tảng đá tức thì rung động, sau đó có một đống đá vụn bắn ra. Tảng đá lớn như vậy thế nhưng dưới công kích của bóng nước kia cũng bị nứt ra.

– Còn chưa thuần thục cho lắm. Vũ kỹ Hoàng cấp sơ giai a, tu luyện quả thực khó khăn.

Lục Lâm Thiên thầm nói một câu, thủ ấn trong tay lại biến đổi, từng đạo chân khí thủy hệ liên tục được ngưng kết lại.

Xuy xuy…

Tiểu Long bò quanh tảng đá, sau đó nhìn về phía Lục Lâm Thiên, một lát sau nó cảm thấy chán nản, tự bò đi tìm chỗ chơi.

Lục Lâm Thiên bình tĩnh lại, không vội tu luyện Nộ hải cuồng khiếu vội. Vũ kỹ càng cao cấp càng không thể tu luyện thành công được trong một sớm một chiều. Đặc biệt vũ kỹ càng cao cấp càng khó có thể tu luyện.

Tính nhẫn nại Lục Lâm Thiên hắn không thiếu. Nghị lực sao? Hắn càng không thiếu. Vì vậy ở trong sơn cốc này hắn không cảm thấy buồn chán, trái lại luôn trong một loại trạng thái kỳ diệu, ở đây rất an tĩnh, thích hợp cho việc tĩnh tâm tu luyện.

Hắn còn biết lúc này bên ngoài sơn cốc đám người dong binh đoàn kia đang lục tung từng nơi để tìm hắn. Thù bị đuổi giết nhất định phải báo, không báo quả thù này quả thực không hợp với tính cách thường ngày của hắn.

Hơn nữa trong hoàn cảnh này, Lục Lâm Thiên cũng có một loại cảm giác gấp gáp, bản thân hắn nhất định phải mau chóng tăng cường thực lực mới được. Cho nên hắn liên tục tu luyện, tốc độ cũng vô cùng nhanh chóng. Trong thời gian nửa tháng tiến vào giai đoạn nhập môn của vũ kỹ. Người bình thường cho dù có ba tháng cũng không có thành tích như vậy. Nếu như có người biết nhất định cũng kinh ngạc không ngớt.

Ban đêm, ánh mặt trời rời khỏi sơn cốc, toàn bộ sơn cốc được bao phủ bởi màu đen, Lục Lâm Thiên thu hồi chân khí, ngừng tu luyện.

Lúc Lục Lâm Thiên trở về sơn động thì thấy Tiểu Long đang kéo một đầu thỏ rừng về sơn động, đầu không ngừng lúc lắc, đôi mắt nhỏ nhắn nhìn vào Lục Lâm Thiên, dường như có chút đắc ý.

– Ngươi thật lợi hại nha.

Lục Lâm Thiên vỗ vỗ đầu nó. Đoạn thời gian này mỗi ngày nó đều đi bắt dã thú kéo về sơn động, mà bản thân hắn cũng không có thời gian đi tìm thức ăn.

Phì Phì…

Tiểu Long lắc lắc đầu, vô cùng đắc ý bò lên vai Lục Lâm Thiên.

Sau khi thỏ rừng nướng xong, một người một thú ăn như sói như hổ, lượng thức ăn của Tiểu Long cũng vô cùng lớn. Chỉ là hắn cũng không cho nó ăn nhiều như vậy. Những thứ này đều là đồ chín a, cũng không phải yêu thú, nó ăn vào cũng không có chỗ tốt gì.

Mà theo quan sát của hắn, mỗi lần Tiểu Long ăn sống yêu thú ít nhiều cũng có chỗ tốt, lớp da trên người nó càng ngày càng sáng bóng, thể tích chậm rãi tăng trưởng.

Bất mãn vì không được nếm mỹ vị, Tiểu long thở phì phò nhìn Lục Lâm Thiên rồi lập tức bò lên trên tảng đá bên trong sơn động, không thèm để ý tới Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười thầm, Tiểu Long cũng biết giận. Chỉ là, mỗi lần nó tức giận không được nửa giờ, sau đó lại chạy đến với hắn.

– Đủ no rồi. Sau khi ăn vào một viên đan dược nếu như có thể đột phá tới Vũ sĩ thất trọng thì thực lực của ta cũng tăng lên một mảng lớn.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, móc năm khỏa tam phẩm đan dược, hai khỏa đan dược chữa thương – phục khí hoàn ra, mỗi thứ ăn vào một viên. Ba khỏa còn lại, đều có tác dụng tăng cường chân khí, chính là Chân dương đan. Hiện tại hắn dự định ăn vào một khỏa để chuẩn bị cho việc đột phá. Tam phẩm đan dược hiện tại hắn có thể giúp hắn đột phá Vũ sĩ thất trọng. Thế nhưng năng lượng cần để hắn đột phá hiện tại càng ngày càng lớn. Tam phẩm đan dược chắc hẳn cũng vô pháp giúp hắn đột phá tới bát trọng.

Từ khi luyện hóa thực khí của đám người Bạo Lang dong binh đoàn kia cũng đã một tháng, tới bây giờ hắn mới dám thôn phệ đan dược để đột phá. Nam thúc đã từng nói, ngàn vạn lần không nên lạm dụng thôn phệ, đừng vì cái trước mắt mà ảnh hưởng tới việc tu luyện sau này.

Lầu cao vạn trượng đất vẫn phải ở trên mặt đất, căn cơ bất ổn thì phía trên cũng dễ đổ nát, đạo lý này Lục Lâm Thiên tự nhiên hiểu được, cho nên hắn không dám có chút sơ ý. Tuy rằng muốn dùng tốc độ nhanh nhất để tăng cường thực lực của mình, thế nhưng cũng cần phải từng bước tiến lên.

Có m dương linh vũ quyết, tốc độ của hắn đã nhanh hơn rất nhiều người, một chút thời gian củng cố căn cơ cũng không tính là gì.

Nếu như vì cái trước mắt mà ảnh hưởng tới tu vi sau này vậy thì thảm rồi.

Ăn vào đan dược, một cỗ năng lượng to lớn tức thì khuếch tán trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Mà Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng tiến vào trạng thái tu luyện, vận chuyển m dương linh vũ quyết bắt đầu luyện hóa đoàn năng lượng này.

Gần đây Lục Lâm Thiên đều tu luyện và tôi luyện cho nên gân cốt toàn thân lúc nào cũng ở trạng thái mệt mỏi. Lúc này trong cơ thể lại xuất hiện một đoàn năng lượng thật lớn khiến cho xương cốt cũng hấp thu năng lượng, gân cốt cơ thể cũng nhanh chóng khôi phục, càng trở nên cường hãn hơn.

Trên phương diện bản thể, Lục Lâm Thiên cũng có chút tự tin. Thân thể hắn đã từng được Nam thúc rèn luyện qua, tẩy tủy đan cũng dùng một tháng. Nếu so về thể chất, trong những kẻ tu vi cùng cấp hắn cũng coi như là thượng đẳng, hơn nữa lại có Thanh Linh khải giáp, lực phòng ngự của hắn cũng coi như cường hãn.

Thời gian chậm rãi trôi qua, lúc này chân khí trong cơ thể hắn thông qua lỗ chân lông không ngừng tiết ra ngoài, chủ yếu lấy thổ hệ là chính. Trong các hệ mà hắn tu luyện, so về lực công kích và phòng ngự thì thổ hệ là cường hãn nhất. Thủy hệ linh mẫn nhất, lực phòng ngự cũng gần bằng thổ hệ. Phong hệ thì có tốc độ nhanh, mộc hệ thì quỷ dị khiến cho người ta khó lòng phòng bị, hỏa hệ khiến cho người khác kinh khủng.

Từng hệ có ưu, nhược điểm riêng, thế nhưng không có mấy người có thể tu luyện hai thuộc tính. Vì vậy Vũ giả hai thuộc tính dường như vô cùng quý giá. Nếu có thể lợi dụng sự đặc thù của song thuộc tính thì thực lực sẽ vô cùng cường hãn.

Nếu như tu vi ngang nhau, Vũ giả đơn hệ gặp phải Vũ giả song hệ, cơ hội thắng vô cùng mỏng manh.

Theo thời gian, năng lượng của Thực dương đan trong cơ thể hắn càng ngày càng ít đi, mà chân khí tinh thuần ngày càng nhiều lên. Đám hoàng sắc quang mang bên ngoài cơ thể Lục Lâm Thiên càng lúc càng đậm, mang theo năng lượng cuồng bạo, nếu có người đi qua cũng sẽ đoán được Lục Lâm Thiên trong lúc vô ý đã đột phá.

Loại khí thế nàng càng ngày càng mạnh. Trên tảng đá, Tiểu Long cảm nhận được cỗ khí thế này, nó lập tức ngẩng đầu nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Chương 135: Gặp ám toán (2)

Kỳ thực Lục Lâm Thiên lúc này đột phá cũng không có bất trắc. Sau khi luyện hóa đám thực khí kia cũng đã đạt tới Vũ sĩ lục trọng đỉnh phong, hôm nay lại luyện hóa Thực dương đan, đột phá cũng là chuyện bình thường.

Quang mang trên người Lục Lâm Thiên càng ngày càng đậm. Vào lúc này, bên trong đan điền của Lục Lâm Thiên, chân khí, kinh mạch cũng tràn đầy năng lượng. Kinh mạch bành trướng, đau đớn bắt đầu xuất hiện.

– Tụ cho ta.

Lục Lâm Thiên quát lên, tay không ngừng tạo thủ ấn.

Phanh…

Trong đan điền truyền đến một tiếng trầm đυ.c, đồng thời trong thiên địa dường như có một lực lượng vô hình bị Lục Lâm Thiên hút vào thân thể qua lỗ chân lông.

Khí thế trên người Lục Lâm Thiên tiếp tục được kéo lên, so với lúc trước còn mạnh hơn gấp bội.

Cứ như thế cho tới sáng sớm, ánh sáng thứ nhất xuyên qua khe lá cũng là lúc Lục Lâm Thiên đình chỉ việc tu luyện. Hắn khẽ thở ra một ngụm trọc khí. Lúc này khí thế của hắn đã hoàn toàn khác so với ngày hôm qua.

Cảm giác được năng lượng Thực dương đan trong cơ thể đã tiêu hao phân nửa hắn không khỏi có chút đau xót. Một viên Thực dương đan có giá trị mấy nghìn kim tệ. Nếu như toàn dùng đan dược mà đột phá thì quả thực là đốt tiền rồi.

– Tiếp tục tu luyện Nộ hải cuồng khiếu thôi.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, vỗ áo bào trên người, lập tức có một đạo thiểm điện rơi vào trên vai hắn.

– Ồ? Ngươi hết tức giận rồi sao?

Lục Lâm Thiên vuốt ve Tiểu Long, cười cười nói.

Phì Phì…

Tiểu Long liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, sao đó trườn xuống rồi biến mất trong sơn cốc.

Lục Lâm Thiên mỉm cười rồi tiếp tục tới bờ sông tu luyện Nộ hải cuồng khiếu. Ở bờ sông tu luyện vũ kỹ thủy hệ ít nhiều cũng có chút tác dụng, đây cũng chính là nguyên nhân mà Lục Lâm Thiên chọn đây làm nơi đặt chân.

Nước sông không ngừng cuộn sóng, lúc này Lục Lâm Thiên đang không ngừng ngưng kết bóng nước đánh về phía những tảng đá chung quanh.

So với khi trước, hiện tại Lục Lâm Thiên lúc thi triển ngày càng cảm thấy thuận tay hơn, ngưng kết nhanh hơn, uy lực mạnh hơn so với ban đầu.

Hai canh giờ sau, Lục Lâm Thiên dừng tập luyện, khoanh chân ngồi xuống một tảng đá. Loại tu luyện này cũng tiêu hao không nhỏ, nên dừng lại khôi phục một chút. Vũ kỹ hoàng cấp này so với Tinh cấp mạnh hơn không ít, thế nhưng tiêu hao chân khí cũng nhiều hơn rất nhiều.

Tối qua đột phá tới Võ sĩ thất trọng, hôm nay thi triển Nộ hải cuồng khiếu, uy lực lớn hơn không ít a. Cũng ngày càng thành thạo, chỉ là tiêu hao chân khí không ít, tuy rằng không bằng Chu Tước quyết, thế nhưng cũng cực kinh người.

Ngoài sơn cốc, hai đạo thân ảnh cẩn thận đi vào trong rừng rậm.

– Đã hơn một tháng rồi, một nam một nữ kia rốt cuộc đang ở nơi nào?

Trong rừng rậm, có một hán tử cụt tay đang lầm bầm nói, phía trước hắn có một đại hán đang mở đường. Hai người này đều là người của Bạo Lang dong binh đoàn. Đại hán cụt tay này chính là tam đầu mục bị Lam Linh chém a.

– Tam đội chưởng, có khi nào đôi nam nữ kia đã chạy thoát rồi không? Bằng không một tháng qua chúng ta cũng không tìm được bọn họ.

Đại hán phía trước nói.

– Không có khả năng, bọn chúng nhất định đang trốn ở một nơi nào đó. Ồ, không ngờ nơi đây lại có một sơn cốc hùng vĩ như vậy.

– Đằng kia, tiểu tử kia ở ngay trong sơn cốc.

Hán tử gầy gò nhìn về phía Lục Lâm Thiên đang khoanh chân ngồi nói.

– Ngươi nhanh chóng đi thông báo cho lão nhị và lão đại, ta ở đây trông chừng bọn họ, đừng đả thảo kinh xà, cũng đừng để cho đám dong binh đoàn khác biết, cẩn thận một chút.

Nhị đầu lĩnh kia nói.

– Vâng.

Đại hán mở đường nói xong lập tức nhanh chóng lui về phía sau, hán tử cụt tay thì ngồi giám thị trong một bụi cỏ lớn.

– Chờ đám người lão đại tới không chừng tiểu tử này lại chạy mất.

Tam đầu mục kia nhìn vào Lục Lâm Thiên phía xa, có chút do dự nghĩ.

– Tiểu tử này tu vi cũng chỉ đạt tới Vũ sĩ mà thôi, hẳn có thể đối phó dễ dàng, nữ nhân kia chắc hẳn không ở trong sơn cốc. Trước tiên đối phó với tiểu tử này cũng không tồi, sau đó bảo tàng chính là của ta a.

Hán tử gầy gò nhìn vào Lục Lâm Thiên, vẻ tham lam trong mắt hiện lên, lập tức bắt đầu di chuyển về phía trước. Tốc độ của hắn vô cùng chậm chạp, dường như sợ làm kinh động tới đối phương.

Thời gian chậm rãi trôi qua, lúc này Lục Lâm Thiên vẫn còn đang điều tức, hắn không ngờ sơn cốc bí mật như vậy lại có thể bị người ta phát hiện ra.

Trong lúc chân khí trong cơ thể chậm rãi khôi phục, đột nhiên Lục Lâm Thiên cảm thấy có chút không đúng, tuy rằng không biết là gì, nhưng hắn là Linh giả, có chút nhạy cảm đối với sát khí.

– Có nguy hiểm.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng có phản ứng, trong sơn cốc độc nhiên có khí tức khác. Hắn đã đến đây một đoạn thời gian, khí tức trong cốc đã sớm nắm rõ như lòng bàn tay.

– Hai mươi trượng, bất ngờ đánh chết tiểu tử này hẳn không thành vấn đề.

Lúc này hán tử gầy gò đã đi tới phía sau cách hăn chừng hai mươi trượng, ẩn thân ở dưới một khối dá lớn. Hán tử này nghĩ, đối phương chỉ có tu vi Vũ sĩ mà thôi, bản thân hắn một kích đánh lén, nếu như thành công cũng có chín thành đánh chết đối phương.

Sau khi quyết định, ánh mắt hán tử trở nên âm tàm, thân thể lặng yên không chút tiếng động đột nhiên như một cái bóng bắn về phía sau Lục Lâm Thiên, đâm thẳng về phía trái tim Lục Lâm Thiên.

Chỉ cần một trượng nữa là đánh tới người Lục Lâm Thiên. Lúc này Lục Lâm Thiên đã sớm có chuẩn bị bố trí hộ thân cương trí, miệng khẽ nở một nụ cười. Đại hán gầy gò nhìn thấy Lục Lâm Thiên cười mà không biết vì sao, chỉ là hắn cảm giác có chút nguy hiểm, trường kiếm càng nhanh hơn vài phần, mũi kiếm nhanh chóng đâm về phía Lục Lâm Thiên.

– Trả thù a. Vậy thì bắt đầu từ ngươi. Ta cũng thử một chút phân lượng của Nộ hải cuồng khiếu a.

Trong sát na đó, Lục Lâm Thiên ổn định thân thể, thủ ấn trong tay không ngừng biến đổi.

– Nộ hải cuồng khiếu.

Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng, quang mang quanh thân tức thì biến thành lam sắc, một cỗ lực lượng cuồng bạo khuếch tán ra bốn phía.

Tiếng quát vừa chấm dứt thì hắn khẽ quát tay, thủ ấn trong tay nhanh chóng tiến về phía trước. Chu vi không gian chung quanh tức thì có vô số năng lượng thủy hệ tụ tập lại bằng một tốc độ kinh người, nhanh chóng hướng về phía trước người Lục Lâm Thiên, tụ tập tạo thành một màn mưa trước mặt hắn, có vẻ vô cùng quỷ dị.

Lúc này mũi kiếm của hán tử kia cũng đã đâm thẳng đến, thế nhưng khi mũi kiếm chạm vào màn mưa lại thủy chung không thể tiến thêm một tấc, dường như bị thứ nào đó giữ lại.

Mà vào lúc này, sắc mặt tam đầu mục cũng chuyển thành kinh hãi. Rõ ràng đối phương chỉ có tu vi Vũ sĩ, thế nhưng thực lực không ngờ lại kinh khủng như vậy. Mà thứ khiến cho hắn chân chính kinh hãi chính là lúc ở trong vực sâu, rõ ràng hắn thấy đối phương là Vũ giả hỏa hệ, thế nhưng lúc này lại thi triển Vũ kỹ thủy hệ.

– Ngươi, ngươi là Vũ giả song hệ.

Hán tử gầy gò kinh hãi hét lên một tiếng. Một kích không thành công khiến cho hắn muốn rút kiếm lại, thế nhưng sắc mặt hắn nhanh chóng đại biến.

Chương 136: Trả thù huyết tinh (1)

Lúc này toàn bộ không gian dường như đều run rẩy. Mặt nước dưới sông nổi lên từng cơn sóng, không ngừng gào thét, dùng tốc độ nhanh nhất tạo thành một vòng xoáy khổng lồ.

Dòng xoáy giống như những con sóng lớn ở biển rộng, không những ầm ĩ mà còn mang theo khí tức kinh khủng khiến cho người ta sợ hãi. Cả không gian dường như run rẩy, vòng xoáy lại tiếp tục cao dần lên hơn mấy chục thước.

Thân bị vây trong dòng xoáy, hai mắt hán tử lộ ra vẻ kinh hoàng, một cỗ lực lượng khổng lồ áp chế thực lực hắn, hộ thân cương khí của hắn bắt đầu vặn vẹo, lực lượng cuồng bạo cũng không ngừng trùng kích tới, thân thể dường như cũng sắp tan thành những mãnh nhỏ.

– Đi chết đi, Nộ Hải Cuồng Khiếu.

Lục Lâm Thiên kết ấn một lần cuối cùng, đem một nửa chân khí trong người rút đi. Tiếng quát vừa chấm dứt cũng là lúc hắn đem hai tay đẩy về phía trước, lúc này dòng xoáy cũng càng trở nên kích động, uy áp sắc bén từ trong truyền ra bên ngoài, không gian chung quanh cũng rung động theo.

Một vòng xoáy lớn như vậy quả thực giống như biển cả tức giận, lực lượng này có biết bao kinh khủng.

Phanh Phanh.

Dòng xoáy cuối cùng cũng vỡ ra tạo thành tiếng nổ đinh tai nhức óc, kình khí giống như một cơn lốc đem tất cả mọi thứ trong sơn cốc cuốn đi. Một lát sau thì ngừng lại, thế nhưng trong phạm vi sơn cốc, nơi dòng xoáy phá tan tất cả đột nhiên lại xuất hiện mưa rào.

Phốc..

Dòng xoáy vỡ tan, hán tử gầy gò có cảm giác thân thể mình bị một lực lượng đánh xuống, hộ thân cương khí cũng vô pháp ngăn lại, âm hưởng nghiền nát vang lên, lực lượng cường hãn từ bốn phương tám hướng không ngừng trùng kích lục phủ ngũ tạng của hắn.

Cùng lúc đó miệng hán tử gầy gò phun ra một ngụm máu, bên trong đó còn có không ít nội tạng bị nghiền nát. Cả thân thể bị đánh bay về phía sau. Công kích của đối phương căn bản không phải là thứ mà một Vũ sĩ bình thường có thể phát ra, dưới lực lượng kinh khủng này, ngay cả lục phủ ngũ tạng của hắn cũng bị nghiền nát.

– Ngươi ẩn dấu thực lực…

Hán tử nhìn vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt toát lên vẻ không cam lòng, rồi ngừng thở. Cho đến lúc chết hắn vẫn tin rằng Lục Lâm Thiên ẩn dấu thực lực, thực lực của Lục Lâm Thiên tuyệt không thể là Vũ Sĩ.

Lúc này sắc mặt Lúc Lâm Thiên cũng trắng bệch đi tới bên cạnh thi thể hán tử. May mắn hắn dựa vào cảm giác nhạy cảm này mà phát hiện được nguy hiểm, sau đó đề phòng, bằng không người chết hiện tại chính là hắn rồi.

Đồng thời Lục Lâm Thiên cũng không khỏi cảm thán sự cường hãn của vũ kỹ Hoàng cấp Nộ hải cuồng khiếu này mang lại. Tuy rằng khi thi triển tạo ra uy lực cực lớn, ngay cả hán tử này là nhất trọng Vũ Sư cũng không đỡ được, thế nhưng lại tiêu hao quá lớn. Kết quả này cũng khiến hắn hài lòng, phải biết rằng hắn chỉ là Vũ sĩ thất trọng mà thôi.

Sau khi đánh chết tam đầu lĩnh của Bạo Lang dong binh đoàn, Lục Lâm Thiên cũng biết lúc này hắn thắng là do lợi dụng tốt ưu thế địa hình, nếu như ở địa phương khác hắn thi triển Nộ hải cuồng khiếu, uy lực nhất định không cường hãn như vậy. Mà hiện tại, ở cạnh con sông này, uy lực của vũ kỹ Thủy hệ quả thực được tăng lên không ít.

Hơn nữa, tam đầu lĩnh Bạo Lang dong binh đoàn muốn đánh lén hắn mà không biết hắn đã sớm có chuẩn bị, khiến cho đối phương trở tay không kịp, cũng đã chiếm không ít ưu thế, lúc này mới có thể dùng một chiêu đánh chết đối phương.

– Lần sau mọi khắc phải cẩn thận hơn mới được.

Lục Lâm Thiên âm thầm nói một câu, sau đó gỡ túi trữ vật bên người hán tử kia tu lại.

Sưu…

Một đạo quang mang hoàng sắc chợt phóng đến rồi dừng lại trên vai Lục Lâm Thiên, ngoại trừ Tiểu Long đương nhiên là không còn thứ gì khác. Tiểu Long dùng ánh mắt quan tâm nhìn Lục Lâm Thiên, dường như nó muốn hỏi vừa rồi đã xảy ra chuyện gì tại sao lại có động tĩnh lớn như vậy, khiến cho nó đang chơi ở xa cũng bị kinh động.

– Không có việc gì, chỉ là chúng ta đã bị phát giác, nơi này đã không còn an toàn, chúng ta phải lập tức rời khỏi đây.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long, hắn tu luyện Nộ hải cuồng khiếu miễn cưỡng coi như quá quan, tuy rằng chưa đủ thành thạo, bằng vào thực lực hiện tại cũng khó có thể phát huy ra uy lực cực hạn của nó, cho nên hiện tại cũng chỉ có thể nhanh chóng chạy đi.

Sau khi thu thập một phen, một người một thú nhanh chóng rời khỏi sơn cốc. Sơn cốc này đã không còn là bí mật nữa, Lục Lâm Thiên hắn đương nhiên sẽ không lưu lại nơi này, đám người Bạo Lang dong binh đoàn hẳn sẽ lập tức tới đây.

Ba canh giờ sau khi Lục Lâm Thiên rời khỏi sơn cốc thì có gần hai mươi người nhanh chóng tiến vào bên trong sơn cốc, chính là đám người đại hán to lớn của Bạo Lang dong binh đoàn.

Mà cảnh vật trong sơn cốc lúc này cũng khiến cho đám người Bạo Lang dong binh đoàn kinh hãi.

Chỉ thấy trên tảng đá phía trước người tam đầu lĩnh của bọn họ bị chặt thành mấy khúc, phía trên còn có một loại chữ viết bằng máu:

– Trả thù bắt đầu từ đây, hắn chỉ là người thứ nhất, kế tiếp sẽ là từng người trong các ngươi.

– Lão đại, lão tam chết thật là thảm a.

Nhị đầu lĩnh nhìn một màn này tức thì nổi giận, trong lòng hận không thể chém đôi một nam một nữ kia.

– Tìm cho ta, nhất định bọn chúng còn chưa đi xa, nhất định phải tìm ra bọn chúng.

Đại hán cầm đầu cả giận, đây chính là kɧıêʋ κɧí©ɧ trần trụi.

Rống.

Tại một nơi khác lúc này có một đầu cự viên thân thể cao chừng hai thước đang rống lên với Lục Lâm Thiên.

– Hùng Viên, yêu thú mộc hệ.

Lục Lâm Thiên nhìn vào đầu cự viên này, đầu yêu thú này từ khí thế mà phán đoán hẳn đã tới nhị giai hậu kỳ, coi như là Vũ sĩ cửu trọng cũng khó mà thắng được nó.

Đầu Hùng viên này chính là một yên thú đặc thù, diện mạo một nửa giống gấu, một nửa giống vượn, tốc độ cực nhanh, mắt so với mắt trâu còn lớn hơn không ít, toàn thân được bao phủ bởi một tầng lông rậm rạp, tuy rằng là yêu thú mộc hệ thế nhưng lực phòng ngự cũng rất mạnh.

Sưu…

Đầu Hùng viên này nhanh chóng công kích, thân thể to lớn bắn thẳng về phía trước, móng vuốt hạ xuống.

Phanh.

Chân khí Lục Lâm Thiên nhanh chóng xuất hiện, hai tay đẩy ra

Khai Sơn Chưởng ngạnh kháng một trảo của nó. Không khí chung quanh vang lên âm thanh bạo liệt, sau đó thân thể của Lục Lâm Thiên lảo đảo lùi về phía sau một bước, bàn tay truyền đến cảm giác tê dại.

Sưu… Sưu… Sưu…

Thân thể Lục Lâm Thiên còn chưa ổn định thì đúng lúc này thân thể cao vót của Hùng viên đã xuất hiện trước mặt hắn, kèm theo đó có mấy đạo thụ đằng màu xanh.

– Hỏa ảnh chỉ.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, vũ kỹ hỏa hệ – Hỏa Ảnh Chỉ được ngưng kết ra, trong nháy mắt ngăn trở mấy đạo thụ đằng do Hùng viên tạo ra.

Mấy đạo thụ đằng kia cũng do năng lượng mộc hệ ngưng kết mà ra, lúc này hai cỗ năng lượng va chạm với nhau, tức thì đều biến mất trên không trung. Lần thứ hai Lục Lâm Thiên lọt vào một cỗ xung lực thật lớn, thân thể thối lui và bước, trong lòng thầm nghĩ thực lực đầu Hùng viên này quả thực là lợi hại a.

Chương 137: Trả thù huyết tinh (2)

Lục Lâm Thiên nhanh chóng lùi lại, thế nhưng tốc độ đầu Hùng viên kia cũng vô cùng kinh người, thân thể giống như là mũi tên rời khỏi cung bắn về phía Lục Lâm Thiên, mang theo hai trảo tát về phía Lục Lâm Thiên. Hai trảo hoàn toàn được bao phủ bởi vỏ cây, nhìn qua có vẻ vô cùng kỳ dị.

Đám vỏ cây này chính là một loại thiên phú của Hùng viên, có thể tăng cường lực phòng ngự và công kích, mộc hệ yêu thú a, chính là yêu thú xảo quyệt và khó đối phó nhất.

Lục Lâm Thiên cả kinh, đầu yêu thú nhị giai hậu kỳ này quả thực khó đôi phó, nếu như đánh nhau lúc nữa chỉ sợ sẽ kéo tới không ít phiền toái.

Xuy…

Đúng lúc này, từ trong ống tay áo của Lục Lâm Thiên bắn ra một đạo thiệm điện hoàng sắc, một cỗ hỏa diễm bắn thẳng về phía trước.

Dưới hỏa diễm hoàng sắc này, đám vỏ cây kỳ dị bao phủ móng vuốt của Hùng viên tức thì hóa thành tro tàng.

Rống…

Tiếng gầm rú có chút kinh khủng vang lên, lúc này Tiểu Long đang cắn vào móng vuốt của đầu Hùng Viên, hàm răng nanh nhỏ bé không ngừng hung hăng cắn xé khiến cho đầu Hùng Viên không nhịn được mà rít gào, máu tươi từ móng vuốt không ngừng chảy xuống mặt đất.

Sau khi cảm nhận được khí tức của Tiểu Long, đầu Hùng Viên kia bắt đầu có ý nghĩ rút lui, từ trên người Tiểu Long nó cảm nhận được một thứ khiến nó rất là kiêng kị.

Thế nhưng đúng lúc đó đầu Hùng Viên này cảm thấy hoa mắt, thân thể Tiểu Long giống như vô hình lúc này đã cắn tới cổ của nó, cho dù da nó có dày cũng không thể ngăn cản được Tiểu Long cắn vào.

Đầu Hùng Viên này ngay cả kêu cũng chưa kịp đã lập tức ngã xuống mặt đất tạo thành chấn động mạnh mẽ, lúc này nó chỉ còn là một thi thể mà thôi.

Phì Phì…

Tiểu Long xoay quanh cổ Hùng Viên, cái đầu nhỏ có chút đắc ý nhìn về phía LỤc Lâm Thiên, dường như nó muốn nói cho hắn biết nên cho nó ra tay đối phó đầu Hùng Viên này trước.

– Bảo ngươi không nên nhúng tay vào, ngươi lại không nghe lời.

Lục Lâm Thiên có chút bất đắt dĩ trừng mắt nhìn nó. Thế nhưng trong lòng hắn cũng kinh ngạc không ngớt, trong Sơn mạch Vụ Đô này nếu nói về tiến bộ thì sự tiến bộ của Tiểu Long quả thực vô cùng kinh khủng. Bởi vì nguyên do thôn phệ một lượng lớn yêu thú khiến cho hiện tại đánh chết một đầu yêu thú nhị giai hậu kỳ lại là một chuyện vô cùng nhẹ nhàng đối với nó.

Sưu…

Sau khi nghe thấy Lục Lâm Thiên không những không tán dương mà lại còn quở trách nó vài câu tức thì nó thở phì phò nhìn Lục Lâm Thiên một chút rồi trở lại ống tay áo trên người hắn.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười, sau đó lột da đầu Hùng Viên này bỏ vào trong nhẫn trữ vật, hai túi trữ vật của hắn đều bị Lam Linh cầm đi, hiện tại hắn cũng chỉ có thể để mọi thứ vào nhẫn không gian mà thôi.

Sau khi thu thập một phen Lục Lâm Thiên tiếp tục đi về phía trước, trong lòng hắn thầm nghĩ hiện tại hẳn đám người Bạo Lang dong binh đoàn kia đã thấy kiệt tác của hắn a.

– Bạo Lang dong binh đoàn, đến phiên các ngươi rồi, cứ chờ đó mà xem.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý.

Ba ngày sau, tại một con suối nhỏ trong núi, có hai đại hán mặc trang phục màu đen đang ngồi đó nghỉ ngơi, người bên trái chợt nói:

– Đôi nam nữ này chạy thật nhanh a, tam đội trưởng của chúng ta cũng chết trên tay bọn họ, nếu như chúng ta gặp phải họ không phải là chết chắc rồi sao?

Đại hán kia nói xong ánh mắt nhìn về phía chung quanh, hắn cũng không muốn chạm mặt một nam một nữ kia a.

– Thật không? Vận khí của các ngươi quả thực không tốt rồi.

Một đạo thân ảnh tức thì xuất hiện ở phía sau hai người, năm đạo hỏa ảnh mang theo tiếng xé gió bắn về phía hai đại hán.

– Là ngươi?

Sắc mặt hai đại hán đột nhiên trắng bệch, nhanh chóng thối lui. Bọn hắn đã từng nhìn thấy kết cục của tam đội trưởng, lúc này trong lòng nào có tâm tư chống lại.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên mai phục lâu như vậy, lại đột nhiên đánh lén, thực lực của hai đại hán này cũng không cao, chỉ là Vũ sĩ nhị trọng, làm sao có thể thoát khỏi tay hắn được.

Trong lúc cấp bách, hai hán tử nhanh chóng tạo ra hộ thân cương khí, muốn ngăn cản năm đạo hỏa ảnh này.

Sưu…. Sưu…

Hộ thân cương khí do hai người ngưng tụ ra cũng không thể chống đỡ được năm đạo hỏa ảnh, trong thoáng chốc, bốn đạo hỏa ảnh nhanh choáng xuyên qua hộ thân cương khí bắn vào ngực hai đại hán, máu tươi bắn ra tứ phía.

– Tiếp theo.

Sau khi để lại mấy chữ bằng máu trên mặt đất, Lục Lâm Thiên lại lập tức rời đi, đây mới chỉ là bắt đầu mà thôi. Dù sao hắn cũng ở trong Sơn mạch Vụ Đô này lịch lãm, không bằng mượn đám người Bạo Lang dong binh đoàn này rèn luyện một phen. Đối với người trong Bạo Lang dong binh đoàn này, người hắn cố kỵ cũng chỉ có nhị vị đầu lĩnh còn lại mà thôi. Những người hắn hắn đều có thể đối phó.

Sau một đêm, tại một chỗ bên cạnh vực sâu, phía sau lưng ba đại hán mặc trang phục hắc sắc đột nhiên xuất hiện dấu tay màu đỏ tươi và một đạo hoàng sắc quang mang.

– A…

Ba tiếng kêu thảm thiết truyền về phía xa.

Hai người thét lên một tiếng rồi lập tức ngã gục, người còn lại thì lấy tay che ngực, sắc mặt trắng bệch, thế nhưng chưa có mất mạng ngay lập tức.

– Là ngươi, ngươi muốn gì?

Đại hán này nhìn vào thân ảnh đột nhiên xuất hiện này hỏi một câu, ánh mắt tuyệt vọng.

– Ta muốn thử Sưu linh thuật một chút mà thôi.

Thân ảnh kia lạnh nhạt nói một tiếng sau đó kết thủ ấn, quang mang trên ngón tay bắt đầu xuất hiện rồi rơi vào thiên linh cái của hán tử kia.

Đại hán kia muốn dãy giụa thế nhưng nhanh chóng không thể động đậy được nữa, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, toàn thân co quắp không ngừng.

– A.

Một lát sau đại hán kêu thảm một tiếng, lúc này con ngươi đã trắng dã, miệng sùi bọt. Lúc này Lục Lâm Thiên mới thu hồi tay lại, khóe miệng nở một nụ cười khổ.

– Sưu linh thuật này quả thực khó tu luyện a.

Nhìn thi thể trên mặt đất Lục Lâm Thiên thở dài một hơi, đương nhiên không phải vì đại hán này chết đi mà bởi vì Sưu linh thuật của bản thân. Dựa theo ghi chép trong Thiên Linh lục, một khi tu luyện Sưu linh thuật thành công có thể đơn giản lục soát linh hồn đối phương, thế nhưng cũng không có đoạt đi tính mạng của đối phương. Chỉ là, một khi thi triển sẽ khiến cho linh hồn của đối phương tổn tưởng, đối với tu luyện ngày sau có không ít chướng ngại. Để cho người khác đùa giỡn linh hồn của mình, không bị tổn hại mới là lạ.

Thu thập một phen, Lục Lâm Thiên và Tiểu Long tiếp tục rời đi. Từ trong đầu đại hán này mà hắn biết được, hóa ra chuyện bảo tàng này đã hấp dẫn không ít người tới đây. Thảo nào sơn mạch gần đây bốn phía đều có không ít người, mà đám người Bạo Lang đang tỏa ra bốn phía tìm hắn và Lam Linh.

Sau khi hiểu rõ một số chuyện của Bạo Lang dong binh đoàn, hắn càng thêm nắm chắc việc đối phó với bọn chúng. Đây cũng coi như là một loại tôi luyện đi, tuy rằng Bạo Lang dong binh đoàn nhiều người, thế nhưng hắn có thể đánh bại từng người một, sau đó đối phó với hai tên kia cũng không muộn.

Chương 138: Trả thù huyết tinh (3)

– Tiểu thư, nơi này rất nguy hiểm, chúng ta mau trở về thôi.

Mặt trời ngả về phía tây, lúc này trong rừng vô cùng yên tĩnh, thỉnh thoảng có tiếng dã thú và yêu thú rống lên từ phía xa truyền lại.

– Sợ cái gì. Vài ngày nay ngoại trừ đυ.ng phải yêu thú nhị giai ra chẳng phải không có nguy hiểm gì sao? Chúng ta tiếp tục đi, nghe nói bảo tàng ở phía trước.

Trong rừng, có một nha hoàn thanh tú đi theo một nữ nữ tuyệt mỹ, đang không ngừng nói chuyện.

– Tiểu thư, nếu người xảy ra chuyện gì, vậy ta thảm rồi.

Nha hoàn thanh tú kia có chút bất đắc dĩ nói.

Vào đêm, tại một chỗ bí mật trong sơn cốc, Lục Lâm Thiên tìm được một sơn động thiên nhiên, khoanh chân ngồi trên Linh ngọc sàng tu luyện. Trong khoảng thời gian này, khi tu luyện buổi tối hắn đều ngồi trên Linh ngọc sàng. Quả nhiên Linh ngọc sàng có tác dụng hỗ trợ cho việc tu luyện linh lực của hắn. Hiện tại tu vi linh lực tụt lại phía sau xa như vậy khiến cho hắn có chút sốt ruột. Lúc này, chung quanh thân thể Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một tầng quang mang hoàng sắc.

Phù.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, khí tức bản thân mạnh lên không ít. Lúc này dược lực của Chân dương đan đã bị hắn luyện hóa hoàn toàn, tu vi của hắn đã tới đỉnh thất trọng, chân khí cũng không tăng lên là bao.

– Mỗi một trọng càng về sau tiêu hao càng lớn a.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, tuy rằng có thể luyện hóa liên tục thế nhưng thân thể cũng cần có một quá trình củng cố, nếu quá nôn nóng sẽ khiến cho căn cơ bất ổn, đó chính là đại sự a.

– Khống thú thuật.

Trong đầu, Lục Lâm Thiên đang chăm chú nghiên cứu Thiên Linh Lục. Trong khoảng thời gian này có hắn đã có nhận thức mới về Thiên Linh Lục, chỉ có một từ có thể hình dung về nó, chính là kinh khủng.

Sau khi kiểm tra ghi chép về khống thú thuật, lần trước lại nhìn thấy Lam Linh thao túng Liệt Hỏa Yêu Ưng, Lục Lâm Thiên cảm thấy nếu như mình có thể khống chế một đám lớn yêu thú thì tốt biết bao. Đó là chuyện ngưu bức cỡ nào a. Khống thú thuật trên Thiên Linh Lục so với công pháp của Vạn Thú Tông cao minh hơn không biết bao nhiêu lần.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, khống thú thuật tuy rằng lợi hại, thế nhưng yêu cầu cũng cực cao. Nếu như Vũ giả bình thường muốn khống chế một ít yêu thú sơ giai cần có một linh hồn lực rất mạnh.

Thế nhưng so với Vũ giả, Linh giả bình thường tu luyện linh hồn lực, cho nên bọn họ có một cơ sở linh hồn lực rất tốt. Cho nên linh hồn lực của Linh giả mạnh hơn Vũ giả không ít.

Mà Vũ giả tu luyện chân khí, thân thể lại vô cùng mạnh mẽ, cho nên nếu xét về phương diện thân thể thì Vũ giả chiếm không ít ưu thế trong cận chiến.

Điều khiến cho Lục Lâm Thiên có chút lo lắng chính là, trong Thiên Linh Lục có một số ghi chép, kiến giải về công pháp Ngự Thú Ấn của Ngự Thú Tông, tuy rằng có thể khống chế yêu thú thế nhưng tiêu hao lại quá lớn, đặc biệt là yêu thú bản mạng thì tiêu hao lại cực kỳ lớn.

Đám yêu thú bản mạng của Ngự Thú Tông có thể theo sự đột phá của chủ nhân mà tăng cương thực lực, bởi vì đám yêu thú này cần dựa vào máu huyết của chủ nhân nuôi nấng.

Loại bản mạng yêu thú này giống như một nửa thân thể của chủ nhân vậy. Trong lúc giao chiến, phối hợp giữa chủ nhân và yêu thú như nước chảy mây trôi, vô cùng ăn ý. Cho nên gặp phải đệ tử có bản mạng yêu thú thì vô cùng khó nhằn.

Lục Lâm Thiên cũng không ngốc. Liệt Hỏa Yêu Ưng kia chính là bản mạng yêu thú của nàng, thảo nào mỗi một lần thôi động đều tiêu hao một lượng lớn tinh huyết, thêm nữa hẳn là nàng mới bồi dưỡng nó thành bản mạng yêu thú không lâu trước đó, bằng không thì có thể tùy thời thôi động bản mạng yêu thú a.

Mà Khống thú thuật được ghi chép trong Thiên linh lục thì lại khác. Nó tạo một đạo huyết hồn ấn trong đầu yêu thú. Có huyết hồn ấn này, chỉ bằng một đạo ý niệm trong đầu chủ nhân là có khiến yêu thú chết đi.

Yêu thú bị khống thú thuật không chế còn có thể tiếp tục tu luyện, hoàn toàn không có ảnh hưởng gì. Chỉ là, khống thú thuật này còn có yêu cầu đối với cường độ linh hồn vô cùng hà khắc. Hơn cũng chỉ có linh giả mới có thể bố trí huyết hồn ấn trong đầu yêu thú.

Ví dụ như linh giả có tu vi tam trọng có thể bố trí huyết hồn ấn trong đầu yêu thú nhị giai sơ kỳ mà thôi. Khống thú thuật này nếu gặp phải yêu thú có tu vi mạnh hơn hoặc bằng linh giả thì cũng không có cách nào thi triển được huyết hồn ấn. Coi như là bằng tu vi cũng rất khó. Vì vậy khống thú thuật này có yêu cầu vô cùng hà khắc về linh hồn. Chỉ cần một chút sơ ý có thể khiến cho linh giả thất bại, nhẹ thì tu vi tổn hao, nặng thì có thể bỏ mình.

Muốn thi triển khống thú thuật thì trước tiên phải tu luyện huyết hồn ấn, mà tu luyện huyết hồn ấn thì cực kỳ khó khăn.

Nhìn phương pháp tu luyện huyết hồn ấn xong Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được mà hít vào một hơi. Huyết hồn ấn này khi tu luyện phải dùng một lượng lớn máu huyết, lại thêm nhiều loại dược liệu phụ trợ luyện hóa thành đan dược. Sau khi ăn đan dược này đem linh hồn lực ngưng kết thành ấn. Huyết hồn ấn được tạo ra này cũng quyết định sự mạnh yếu của linh hồn lực, chỉ cần linh hồn lực được ngưng kết thành ấn thì khi đánh vào đầu yêu thú là có thể thi triển khống thú thuật khống chế yêu thú.

Nói thì đơn giản thế nhưng chỉ cần tính tới quá trình tiêu hao máu huyết kia cũng khiến cho Lục Lâm Thiên kinh hãi. Máu này phải chính là tinh huyết trong huyết mạch, cốt tủy của bản thân mới có tác dụng.

Tinh huyết trong cốt tủy, chính là máu huyết thuần khiết nhất. Trên Thiên Linh lục cũng ghi chép lại phương pháp lấy tinh huyết từ trong cốt tủy. Phương pháp dễ dàng nhất chính là ngưng kết ra linh hỏa trong cơ đem nó thiêu đốt cốt tủy của bản thân, thế nhưng loại đau đớn muốn sống không được muốn chết không xong này quả thực không có mấy người có thể kiên trì được.

– Kháo, quả thực là biến thái.

Lục Lâm Thiên hít vào một ngụm lương khí. Muốn tu luyện huyết hồn ấn này trước tiên phải liều mạng a, ngẫm lại thật đáng sợ.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía trước một lát rồi lại tiếp tục nghiên cứu ghi chép về khôi lỗi trên Thiên linh lục. Phương pháp luyện chế quả thực có không ít. Các đại thế lực lớn, các tông phái, tỷ lệ người sở hữu khôi lỗi cực kỳ nhỏ nhoi, thế nhưng có những người độc ác sẽ gián tiếp đem người hầu luyện chế thành khôi lỗi.

Mà tài liệu để luyện chế khôi lỗi hầu như đều là tài liệu luyện khí. Dùng tài liệu tốt nhất mới có thể đảm bảo lực phòng ngự của khôi lỗi, thực lực của khôi lỗi được quyết định bởi thực lực người luyện chế nó và tài liệu luyện khí phụ trợ.

Tài liệu luyện chế khôi lỗi đều có giá trị xa xỉ. Một khôi lỗi có thể chống lại Võ sư nhất trọng, giá trị mấy vạn kim tệ. Nếu như có thể luyện chế ra khôi lỗi có thể đối phó với võ giả Võ phách, vậy thì chí ít nó cũng có giá mười vạn kim tệ.

Chương 139: Lực lượng đột phá (1)

Khôi lỗi tuyệt đối trung thành, vĩnh viễn không phản bội người. Thường thường có rất nhiều người thích đem theo khôi lỗi bên người. Chỉ là vật như khôi lỗi này bình thường đều là hàng hiếm, linh giả rất thưa thớt, mà linh giả luyện chế khôi lỗi lại càng ít. Muốn mua một kiện khôi lỗi cho dù cấp bậc thấp cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Có nhiều phương pháp luyện chế ra khôi lỗi, ví dụ như dùng đá luyện ra Thạch khôi lỗi. Còn có người dùng thi cốt yêu thú, linh thú hoàn chỉnh luyện ra yêu thú khôi lỗi. Mặt khác còn có phương pháp mà hắn vừa nói qua chính là trực tiếp đem người sống luyện thành cương thi khôi lỗi.

– Có dịp phải thử một chút xem có thể luyện chế ra khôi lỗi hay không a.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, trên người hắn hiện tại cũng có không ít của cải, nếu như muốn mua một ít tài luyện luyện chế khôi lỗi hẳn cũng không thành vấn đề.

Cuối cùng trên thiên linh lục có ghi chép một bộ phận về trận pháp. Trận pháp chính là lực lượng vô cùng thần kỳ, có đôi khi chỉ bằng một trận pháp cũng có thể chống lại công kích của vô số cường giả.

Trận pháp chia làm trận pháp công kích, trận pháp phòng ngự, trận pháp mê hoặc, mỗi một loại đều có tác dụng riêng. Thế nhưng hiện nay người hiểu được bày binh bố trận cực kỳ thưa thớt.

Trận pháp chính là tụ tập, dẫn lực thiên địa để bày binh bố trận. Đầu tiên cần phải nghiên cứu các loại học vấn về thiên địa học. Thế nhưng học thức vô biên, không phải trong một sớm một chiều là có thể lý giải thấu triệt.

– Thiên linh lục quả thực vô cùng cường hãn a.

Thu hồi Thiên linh lục, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, lại nhớ tới dường như trên người hắn còn có túi trữ vật của tam đầu mục Bạo Lang donh binh đoàn kia a. Lập tức hắn đem túi trữ vật ra rồi lấy máu nhận chủ.

– Coi như cũng được.

Sau khi kiểm tra một lượt không gian bên trong, trên mặt Lục Lâm Thiên hiện lên chút tiếu ý. Trong túi trữ vật có đến mười khỏa nhị phẩm đan dược mà một viên tam phẩm đan dược chữa thương. Còn có ngọc tinh tạp trên trăm vạn kim tệ, lại còn có một đống linh dược. Đại bộ phận đều là linh dược luyện chế nhất, nhị phẩm đan dược. Cũng có một chút tài liệu dùng để luyện chế tam phẩm đan dược. Nếu tính về giá trị cũng trên trăm vạn kim tệ. Những thứ này quả thực cũng có tác dụng không ít với hắn, giữ chúng lại sau này khỏi phải chạy khắp nơi tìm tài liệu a.

Thu hồi túi trữ vật, Lục Lâm Thiên lại không nhịn được móc hộp gấm thứ hai ra. Cũng chính là hộp gấm chứa Linh hồn thần dịch và linh đan.

Mở hộp gấm chứa linh đan ra thì ngay lập tức có một cỗ lực lượng cuồng bạo khuếch tán ra khiến cho trái tim Lục Lâm Thiên nhảy dựng lên, linh lực trong cơ thể không tự chủ được mà vận chuyển.

Lục Lâm Thiên vội vãn đóng hộp gấm này, dược lực của linh đan này quả thực vô cùng cuồng bạo, không phải thứ mà hiện tại hắn có thể thôn phệ. Bằng vào tu vi hiện tại của hắn nếu như thôn phệ linh đan này, phỏng chừng chỉ bằng vào dược lực cuồng bạo kia cũng khiến cho kinh mạch trong cơ thể hắn đứt thành từng khúc, trở thành một phế nhân. Không có thực lực không nên thôn phệ dược lực khổng lồ như vậy a, Nam thúc cũng đã sớm nói như vậy với hắn.

– Phải nghĩ biện pháp tăng cường thực lực thôi.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, hiện giờ bản thân hắn đã là Võ sĩ bát trọng, thế nhưng ở phương diện linh giả, đẳng cấp vẫn nhu cũ dừng lại ở mức độ Linh sĩ nhị trọng. Coi như là hiện tại có linh ngọc sàng cũng vô pháp đột phá lên tam trọng. Đẳng cấp cách nhau quá xa a. Đến lúc đó coi như là phương diện võ giả đột phá lên cửu trọng, phương diện linh giả theo không kịp thì hắn cũng vô pháp đột phá, không chừng còn khiến kinh mạch nổ tung mà chết.

– Linh hồn thần dịch này rốt cuộc là dạng bảo vật gì.

Lục Lâm Thiên mở hộp gấm chứa Linh hồn thần dịch ra rồi lấy bình ngọc kia ngắm nghía một chút. Một mùi hương thoải mái tràn ngập không gian.

– Không hổ là bảo vật của Vạn Thú Tông. Hít vào cũng có chỗ tốt.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, khi hít mùi hương từ bình ngọc này hắn cảm thấy linh lực trong cơ thể dường như vận chuyển nhanh hơn không ít. Mùi hương này dường như có tác dụng đối với linh lực của hắn.

– Chẳng lẽ là có tác dụng đối với linh lực sao?

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ. Công pháp khống thú của Vạn Thú Tông cũng cần linh hồn lực cường đại chống đỡ, Linh hồn thần dịch này của bọn họ hẳn cũng dùng để tăng cường linh hồn lực.

Nhìn Linh hồn thần dịch trong tay, Lục Thiếu lại càng tin tưởng phán đoán của mình không sai. Hơn nữa bằng vào mùi mà nó phát ra khi nãy quả thực có trợ giúp đối với linh lực của hắn.

– Uống.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi cắn răng quyết định. Hắn phải nhanh chóng đột phá linh lực.

Sau khi mở bình ngọc thì trong không khí lập tức tràn ngập một mùi đặt dị, nhưng lại rất ôn hòa, không có chút cuồng bạo nào. Mùi hương này tỏa ra mơ hồ có thể khiến cho người ta muốn ăn uống, nhịn không được mà nuốt vào một ngụm.

– Bảo vật rồi, năng lực hẳn là cực đại, đủ để ta thăng cấp, phỏng chừng dùng một phần mười là đủ.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ một câu, bình ngọc này cũng không cao, cho nên sức chứa không lớn lắm, một phần mười chỉ bằng một chén trà nhỏ mà thôi.

Lục Lâm Thiên lập tức uống Linh hồn thần dịch không có chút do dự, sau đó lại thu hồi bình ngọc.

Sau khi Linh hồn thần dịch vào cơ thể hắn cảm thấy vô cùng sảng khoái, miệng giống như ăn phải lá bạc hà, có một mùi hương thoang thoảng, tươi mát vấn vương quanh miệng.

Đúng lúc này, linh dịch bị Lục Lâm Thiên nuốt vào đã tiến vào trong bụng, trong nháy mắt Linh hồn thần dịch này hóa thành một cỗ nhiệt lưu vô cùng mãnh liệt khuếch tán ra chung quanh giống như một đầu mãnh thú chưa thuần hóa không ngừng xông loạn trong cơ thể hắn.

Lực lượng khủng khiếp này cũng không có chạy loạn qua kinh mạch mà chạy vào chỗ khí hải nơi linh lực chiếm giữ, khiến cho khí hải của hắn đau đớn.

Linh hồn thần dịch nhìn như vô cùng ôn hòa, thế nhưng lúc này lại biến thành một cỗ năng lượng quả thực chỉ có thể dùng từ kinh khủng để hình dụng. Cỗ nhiệt lưu mà nó biến thành lúc này giống như dã thú không ngừng chạy loạn trong người hắn, đấu đá lung tung. Dưới uy thế kinh khủng này khí hải hắn đâu có thể chịu được, lúc này từng cơn đau nhức hướng về phía não bộ của hắn mà truyền tới.

– A….

Lục Lâm Thiên không nhịn được mà kêu lớn một tiếng, lực lượng này chạy loạn trong đầu hắn khiến cho hắn vô cùng đau đớn.

Lục Lâm Thiên không ngờ tới chỉ bằng vào một phần mười số linh dịch kia cũng đã cường hãn tới mức độ này, lực lượng cuồng bạo này dường như trong thoáng chốc có thể phá hủy được không gian trong đầu hắn.

Lục Lâm Thiên cũng không biết, Linh hồn thần dịch này chính là một trong những bảo vật đỉnh cấp của Vạn Thú Tông. Giống như hắn suy đoán nó có tác dụng tăng cường linh hồn, đệ tử trong Vạn Thú Tông quả thực rất chú trọng ở phương diện linh hồn của mình. Thế nên coi như là võ giả của Vạn Thú Tông cũng có linh hồn lực cao hơn võ giả bên ngoài.

Chương 140: Lực lượng đột phá (2)

Linh hồn thần dịch chính là thứ được sản xuất ra từ trong bảo địa của Vạn Thú tông, một trăm năm cũng chỉ được một chiếc bình nhỏ này thôi. Trong Vạn Thú Tông cũng chỉ có đệ tử được chỉ định làm tông chủ kế tiếp mới được phép dùng. Lúc dùng nó cũng phải vô cùng cẩn thận, đồng thời còn cần dùng không ít đan dược phụ trợ ôn hòa, mỗi một lần chỉ có thể dùng một hoặc hai phần mười mà thôi.

Thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên cũng dùng một phần mười, hắn tự cho là rất ít, thế nhưng năng lượng ẩn chưa bên trong Linh hồn thần dịch cũng vô cùng kinh khủng. Năng lượng quá lớn, phiền phức rồi, phải lập tức luyện hóa nó. Cỗ năng lượng khổng lồ này liên tục quấy rối, đồng thời còn đang tiếp tục mở rộng, bành trướng trong cơ thể. Nếu như cứ tiếp tục như vậy thì khí hải của hắn sẽ bị vỡ nát, linh hồn cũng bị phá hủy. Tới lúc đó bản thân hắn không chết cũng sẽ trở thành kẻ ngu ngốc.

Lục Lâm Thiên biết hậu quả kinh khủng của việc này, hắn cắn chặt răng, gắt gao bảo vệ tâm thần của mình. Hắn không thể chết một cách uất ức như thế này. Hắn còn chưa có trở thành cường giả, hắn còn muốn chiếu cố mẫu thân, ngay cả thân xử nam còn chưa có phá, không được chết như thế này.

Lục Lâm Thiên dùng tâm trí gắt gao đống đỡ, đồng thời thủ ấn ngưng kết, bắt đầu vận dụng m dương linh võ quyết cấp tốc luyện hóa cỗ năng lượng kinh khủng này.

Trong đầu hắn hiện tại đầy rẫy năng lượng, muốn luyện hóa đám năng lượng kinh khủng này cũng vô cùng phiền phức, sự đau đớn truyền đến khiến cho sắc mặt hắn trắng bệch.

– Kháo, ta không tin là không được, luyện hóa cho bản công tử.

Lục Lâm Thiên hò hét trong lòng, cố gắng chống đỡ sự đau nhức, lần thứ hai luyện hóa.

Mà đúng lúc này, trên Linh ngọc sàng, một cỗ năng lượng mát mẻ từ dưới chân Lục Lâm Thiên truyền vào cơ thể, lập tức tiến vào vòng linh khí. Theo sự xuất hiện của cô năng lượng này đám năng lượng cuồng bạo kia đã bị trung hòa, dưới sự tham gia của cỗ năng lượng mát mẻ này đám năng lượng cuồng bạo kia đã ôn hòa hơn không ít.

– Luyện hóa.

Lục Lâm Thiên lúc này tự nhiên biết tới biến hóa của Linh ngọc sàng, trong lòng hắn vô cùng kinh ngạc đồng thời cũng không có thời gian để ý tới nó, hắn nhanh chóng vận chuyển m dương linh võ quyết bắt đầu luyện hóa năng lượng ẩn chứa trong Linh hồn thần dịch, quanh thân lúc này được bao phủ bởi một tầng quang mang màu trắng. Lúc này linh ngọc sàng đã khôi phục bộ sáng trước đó.

Khoảng thời gian từ lúc Lục Lâm Thiên tiến vào tu luyện chậm rãi luyện hóa năng lượng cuồng bạo cho tới khi luyện hóa xong cũng vô cùng nhanh chóng. Giống như là linh lực, chỉ cần luyện hóa một chút là có thể trở thành linh lực thuần khiết vậy.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên đang chăm chú nhìn vào khí hải của mình, năng lượng luyện hóa từ Linh hồn thần dịch hiện tại đang chiếm một nửa, còn linh lực ban đầu của hắn chiếm nửa còn lại. Lẽ nào năng lượng của Linh hồn thần dịch sau khi luyện hóa vẫn chưa hẳn là linh lực?

Thế nhưng rõ ràng Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được sự tiến bộ của mình. Một cỗ khí tức xuất phát từ Linh hồn thần dịch trong khí hải truyền tới chỗ sâu trong linh hồn, tẩm bổ cho linh hồn chưa được ngưng kết thành hình của hắn. Toàn thân hắn lúc này vô cùng thoải mái, giống như là trẻ con nằm trong lòng mẹ vậy.

Năng lượng quá mức khổng lồ của Lục Lâm Thiên khiến cho hắn ngơn gác.

Mà lúc này trên Linh ngọc sáng có thêm một cỗ năng lượng được hội tụ, cỗ năng lượng này sau khi làm ôn hòa năng lượng cuồng bạo cũng bị Lục Lâm Thiên luyện hóa trở thành chân khí tinh thuần của mình.

Lúc đó, Lục Lâm Thiên cảm giác linh lực trong đầu hắn không ngừng khuếch tán, có một cỗ năng lượng vô cùng lớn được áp súc lại. Quang mang quanh thân hắn vô cùng chói mắt, linh lực trong khí hải nhanh chóng tăng lên gấp mấy lần.

Một cỗ lực lượng chạy tới chỗ sâu thẳm trong đầu hắn, lúc này, linh hồn có chút hư vô mờ mịt kia của hắn dường dư bắt đất thực chất hóa hơn không ít.

Linh hồn lực, chính là vật hư vô mờ mịt, không ảnh không hình, mà Võ giả, Linh giả sau khi tu luyện tới một trình độ nhất định có thể đem nó hóa thành thực chất. Tới trình độ nhất định còn có thể rời khỏi cơ thể a. Nói không xa, Thánh Thủ Linh Tôn chính là tồn tại đạt tới cấp độ này, một đạo linh hồn có thể lưu lại mấy ngàn năm.

– Đột phá Linh sĩ nhị trọng rồi a. Cố gắng đột phá tam trọng vậy.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng. Đã lâu nay hắn chưa đột phá được tu vi Linh sĩ, mà lúc này cỗ năng lượng trong khí hải kia hắn mới chỉ luyện hóa được không đến một phần mười a.

– Tiếp tục luyện hóa. Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, tiếp tục luyện hóa năng lượng bên trong Linh hồn thần dịch.

Ánh sáng ban mai chiếu xuống núi nói, vạn vật dường như đều từ trạng thái ngủ say tỉnh lại. Ánh mặt trời chiếu xuống những giọt sương trên lá, hơi nước bốc lên, không khí được tẩy rửa một lần khiến cho người ta vô cùng sảng khoái.

Sưu…

Trong sơn động, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, lập tức đình chỉ tu luyện, quang mang nhàn nhạt quanh thân nhanh chóng thu vào cơ thể, hai mắt bắt ra tinh quang thâm thúy, ánh mắt vô cùng trong suốt.

– Linh sĩ tam trọng đỉnh phỏng, đêm nay hẳn có thể đột phá tới tứ

trọng.

Cảm giác được linh lực trên người, trong lòng Lục Lâm Thiên không nhịn được mà kinh hãi. Chân khí dưới sự giúp đỡ của Linh hồn thần dịch không ngờ lại mạnh mẽ hơn không ít.

Lúc này hắn cảm giác được linh hồn của chính mình, hắn cũng vô cũng kinh ngạc. Vốn linh hồn kia hư vô mờ mịt, lúc này hắn lại cảm nhận được sự tồn tại của nó. Quả thực tác dụng của Linh hồn thần dịch với linh hồn vô cùng lớn.

– Linh hồn thần dịch, không hổ là bảo vật của Vạn Thú Tông.

Lục Lâm Thiên cảm thán, lần này không tới được Vân Dương Tông ngược lại lại là một chuyện tốt đối với hắn. Trong sơn mạch Vụ Đô này hắn đã chiếm được không ít thứ tốt, lại còn bái một vị sư phụ tiện nghi, chiến được Thiên Linh lục bao người mơ ước. Lúc này lại thêm bảo vật của Vạn Thú Tông nữa. Nếu như ngày đó hắn đi tới Vân Dương Tông sợ rằng cũng không có những cơ hội này.

– Tần Thiên Hạo, chờ ta trở về a, để xem ngươi mạnh hay ta mạnh.

Lục Lâm Thiên mỉm cười thầm nghĩ:

– Tần Thiên Hạo, chờ khi ta trở lại đợi xem ngươi mạnh hay ta mạnh hơn.

Lúc trước trong trấn Thanh Vân, Tần Thiên Hạo được kiểm tra là Linh Sĩ đệ tam trọng, hiện tại Lục Lâm Thiên đã đột phá đến Linh Sĩ đệ tam trọng. Khi về Vân Dương tông, Lục Lâm Thiên thật muốn nhìn xem đệ tử thân truyền được Vân Dương tông chú trọng bồi dưỡng so với kỳ ngộ của hắn thì ai mạnh ai yếu.

Lục Lâm Thiên gói gém hành lý rời khỏi sơn động, ban ngày tu luyện ở đây không an toàn.

– Bạo Lang dong binh đoàn, lại tiếp tục nào.

***

Trong một khu rừng có ba nam nhân mặc đồ đen cẩn thận đi đường.

– Xui xẻo quá, năm người Hoàng Lão Tam đã chết, chỉ mong chúng ta đừng gặp tiểu tử kia.

Chương 141: Rơi vào vây công (1)

– Một nam một nữ đó cũng thật tình, nếu sớm rời đi thì chúng ta không cần lo âu hoảng hốt thế này, giờ vẫn cứ quanh quẩn ở đây. Trời ơi, chỉ mong ta đừng gặp bọn họ, ta không muốn chết. Tiểu Đào Hồng còn chờ ta trở về chuộc thân cho nàng, ta đã hứa rồi.

– Hy vọng người khác tìm được bọn họ, chúng ta đừng gặp phải.

Ba nam nhân áo đen cẩn thận đi trong rừng cây, Bạo Lang dong binh đoàn liên tục có thành viên bị đánh chết làm bọn họ thầm run.

Chợt một thanh âm trầm thấp lạnh lùng vang lên:

– Các ngươi rất xui, gặp rồi đây.

Từ ngọn cây cao chọc trời có ba chỉ ấn nóng rực kèm theo tiếng xé gió sắc bén bay tới.

Phản ứng đầu tiên của ba nam nhân áo đen là nhìn sau lưng, nhưng không ngờ ba chỉ ấn đến từ trên đầu. Chớp mắt ba lỗ máu hiện ra, ba người chưa thấy là ai đã bị đánh chết.

Lục Lâm Thiên nhảy xuống thân cây, trải qua rèn luyện trong Sơn mạch Vụ Đô, hiện tại kinh nghiệm đánh nhau hay kỹ xảo của hắn đã tiến bộ lớn. Cộng với Lục Lâm Thiên là Vũ Sĩ thất trọng, thực lực hơn xa lúc ở Trấn Thanh Vân nhiều.

Ba nam nhân áo đen chỉ là Vũ Sĩ tam trọng, không đánh lại Lục Lâm Thiên được. Dọn dẹp hiện trường xong Lục Lâm Thiên rời đi, tiếp tục đến nơi khác.

Lục Lâm Thiên không tìm được gì trên người ba nam nhân áo đen, hắn nghĩ tài sản của Bạo Lang dong binh đoàn đều ở trong tay ba thủ lĩnh.

Năm canh giờ sau, hai nam nhân mặc áo đen chết trong một sơn cốc, Lục Lâm Thiên lại nghênh ngang đi tiếp.

Bốn canh giờ sau, có ba nam nhân khác tắt thở. Trong đó Tiểu Long đánh chết một người, Lục Lâm Thiên giết hai. Trong vòng một ngày Lục Lâm Thiên giết tám người, toàn bộ là người của Bạo Lang dong binh đoàn.

Hôm nay Lục Lâm Thiên gặp người của nhiều dong binh đoàn khác nhưng hắn nhanh chóng tránh đi trước khi chạm mặt.

Ban đêm, Lục Lâm Thiên tìm một sơn động ẩn khuất. Hắn lấy Linh Ngọc sàng ra khỏi trữ vật giới chỉ, ngồi xếp bằng, bắt đầu luyện hóa Linh hồn thần dịch trong không gian khí hải linh lực trong đầu.

Các tia năng lượng bị Lục Lâm Thiên luyện hóa, hóa thành linh lực tinh thuần tụ tập trong không gian khí hải, hơi thở quanh thân hắn tiếp tục tăng lên. Năng lượng quá khổng lồ, Lục Lâm Thiên cảm giác linh lực của mình tăng nhanh vùn vụt.

Trong lúc luyện hóa Linh Ngọc sàng truyền một luồng năng lượng vào người Lục Lâm Thiên, khiến hắn luyện hóa năng lượng càng thêm tinh thuần.

Lục Lâm Thiên có suy đoán về Linh Ngọc sàng, có lẽ sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn không hoàn toàn hiểu biết công hiệu của Linh Ngọc sàng. Đêm qua trong lúc nguy cấp, Linh Ngọc sàng đã cứu mạng Lục Lâm Thiên. Linh Ngọc sàng như đã thông linh, có lẽ nó ẩn giấu bí mật gì đó.

Một đêm chậm rãi trôi, trong rừng cây có nhiều yêu thú, dã thú gầm rống. Sơn động tràn ngập mùi của Tiểu Long nên không có yêu thú nào dám đến gần, Lục Lâm Thiên có thể yên tâm tu luyện.

Đến rạng sáng khí thế quanh thân Lục Lâm Thiên tăng lên, vầng sáng trắng trong suốt bao bọc cơ thể hắn trở nên rực rỡ chói lòa.

Trong đầu Lục Lâm Thiên có nhiều linh lực tràn ngập trong không gian khí hải. Linh lực trương căng rồi áp súc, không gian khí hải lại được khuếch trương. Khí thế trên người Lục Lâm Thiên tăng mạnh một hơi lên đến Linh Sĩ đệ tứ trọng.

Khí thế quanh quẩn thật lâu, khi tia ban mai chiếu xuống, Lục Lâm Thiên chậm rãi thu về ánh sáng quanh thân, ngừng tu luyện.

Lục Lâm Thiên thở hắt ra:

– Phù!

Lục Lâm Thiên đứng dậy. Tiểu Long vặn vẹo người hăng hái bò vào lòng bàn tay Lục Lâm Thiên, đầu nhỏ lắc lư, dường như Tiểu Long rất vui vì hắn đột phá.

Cảm giác linh lực Linh Sĩ đệ tứ trọng, khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên. Hắn quay sang cất Linh Ngọc sàng. Lục Lâm Thiên ngày càng quý trọng Linh Ngọc sàng hơn, nó không đơn giản, có lẽ sau này hắn sẽ tìm hiểu xem bên trong Linh Ngọc sàng chứa bí mật gì.

Lục Lâm Thiên đột phá Linh Sĩ đệ tứ trọng đã cảm giác được năng lượng khổng lồ chứa trong Linh hồn thần dịch, hắn chỉ mới luyện hóa được ba phần mười năng lượng này.

Cùng với đột phá, linh hồn lực hư vô trong đầu Lục Lâm Thiên ngưng tụ hơn nhiều, giống trẻ sơ sinh trong tử ©υиɠ mẫu thân, từ một đoàn tinh khí huyết dịch cuối cùng ngưng tụ thành hình rồi trưởng thành. Linh hồn trong đầu Lục Lâm Thiên cũng vậy, bắt đầu thành hình, từ từ trưởng thành.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Tiểu Long, chúng ta đi, hôm nay không cho ngươi ra tay.

Tiểu Long xoe tròn mắt trừng Lục Lâm Thiên, nó chui vào trong ống tay áo của hắn, nó lại giận dỗi rồi.

Trong một góc rừng có tiếng gào thảm thiết phá vỡ tĩnh lặng.

– A!!!

Khi có người chạy tới, trên cái cây to đã treo ba cái xác cột bằng dây leo. Ngực mỗi người thủng một lỗ, miệng sùi bọt mép, con ngươi tan rã, bộ dạng chết rất thê thảm.

Trên cây cao có hàng chữ viết bằng máu: Bạo Lang dong binh đoàn, không chừa một người, tiếp tục trả thù.

– Rốt cuộc Bạo Lang dong binh đoàn đắc tội ai mà mấy ngày nay đã có mười mấy người chết.

– Chắc đắc tội cường giả nào đó, giờ đối phương đến trả thù.

– Nói chung Bạo Lang dong binh đoàn chọc phải người không nên chọc, chúng ta cũng nên cẩn thận chút, đừng trêu vào người này.

Nhiều người tụ tập lại thấy ba cái xác thì xì xầm bàn tán, không ai muốn dây dưa với loại người này.

Chỉ trong vài ngày có một nửa thành viên Bạo Lang dong binh đoàn bị giết, còn lại mười người cảm thấy bất an, nỗi sợ chết chóc bao trùm trong lòng bọn họ.

Nam nhân cầm cây búa cao giọng quát mắng:

– Chết tiệt, ta phải lột da hai người kia ra!

Nam nhân vạm vỡ nổi giận nói:

– Tụ tập mọi người lại hết, ngươi và ta chia đội đi lùng sục, phải tìm ra bọn chúng!

Nhị thủ lĩnh giận dữ nói:

– Nếu ta tìm ra hai người đó chắc chắn sẽ chém nát chúng ra!

Trong một sơn cốc, một con yêu thú nhị giai trung giai nằm trước mặt Lục Lâm Thiên, hắn vốn rất nhiều công sức mới giết được nó. Lục Lâm Thiên cười vừa lòng, dọn dẹp rồi ra khỏi sơn cốc.

Trong Sơn mạch Vụ Đô này khu vực giáp ranh bình thường chỉ có yêu thú nhị giai, rừng sâu mới có yêu thú tam giai. Xuyên qua Sơn mạch Vụ Đô là Cổ vực. Nghe nói muốn đi Cổ vực cần vượt qua tận cùng Sơn mạch Vụ Đô, nơi có yêu thú tứ giai khủng bố, cường giả đẳng cấp Vũ Phách cũng không dám tùy tiện đi qua đó.

Lục Lâm Thiên cực kỳ vừa lòng mình tiến bộ trong thời gian này. Trong Vũ Giả ngũ hệ hiện tại Lục Lâm Thiên chỉ còn thiếu Vũ kỹ phong hệ, mộc hệ. Còn lại Vũ kỹ hỏa hệ, thổ hệ, thủy hệ đều có đủ. Lục Lâm Thiên có hai loại Vũ kỹ hỏa hệ là Nộ Diễm Quyền, Hỏa Ảnh Chỉ. Tuy chỉ là Vũ kỹ sơ giai tinh giai nhưng sức Lục Lâm Thiên bây giờ đã đủ dùng.

Vũ kỹ phong hệ có tốc độ nhanh nhất, Vũ kỹ mộc hệ xảo quyệt nhất. Hai thuộc tính Vũ kỹ này là thứ Lục Lâm Thiên mong chờ, khi nào hắn tu luyện hết ngũ hệ, khi đó thực lực sẽ tiến bộ thêm một bậc.

Nhưng Vũ kỹ hai thuộc tính này cũng đã khó cầu, Lục Lâm Thiên định chờ khi nào đến Vân Dương tông sẽ tìm cách sau. Có bốn loại Vũ kỹ, một loại linh kỹ, Chu Tước quyết kỳ lạ, tạm thời đủ cho Lục Lâm Thiên dùng.

Chương 142: Rơi vào vây công (2)

Rơi vào vây công (2)– Bạo Lang dong binh đoàn còn mười người, trừ hai thủ lĩnh ra có tám thành viên, tiếp tục.

Buổi sáng Lục Lâm Thiên từ trong đầu thành viên Bạo Lang dong binh đoàn thăm dò tình huống, nắm rõ tình hình Bạo Lang dong binh đoàn. Lục Lâm Thiên sử dụng Sưu Linh Thuật quen tay hơn nhiều.

Tám thành viên Bạo Lang dong binh đoàn thực lực khá mạnh, cao nhất là Vũ Sĩ thất trọng, những người khác cỡ Vũ Sĩ tam trọng, tứ trọng. Lục Lâm Thiên không để bụng cỡ như bọn họ, miễn không đυ.ng phải hai thủ lĩnh là được.

Lục Lâm Thiên nhận định bây giờ hắn thúc giục Thanh Linh khải giáp muốn gϊếŧ Vũ Sĩ bát trọng không khó. Nếu vận dụng Vũ kỹ hoàng giai Nộ Hải Cuồng Khiếu gϊếŧ Vũ Sư nhất trọng có lẽ cũng không khó. Lần trước Lục Lâm Thiên có phần may mắn mưu lợi mới gϊếŧ được Tam thủ lĩnh nhưng uy lực của Nộ Hải Cuồng Khiếu cũng rất mạnh.

– Đao Hồn kỹ, Chu Tước quyết tuy uy lực mạnh mẽ nhưng không thể tùy tiện sử dụng, thứ đó tiêu hao quá đáng sợ.

– Ủa? Là người của Bạo Lang dong binh đoàn!

Trong một góc rừng có hai bóng người xuất hiện, đôi mắt Lục Lâm Thiên tối sầm, là người của Bạo Lang dong binh đoàn.

Lục Lâm Thiên thầm nhủ:

– Đến đây, lại hai người.

Lục Lâm Thiên lặng lẽ tới gần. Đánh ngay trước mặt khó gϊếŧ người, dễ mời đến người khác nên Lục Lâm Thiên chọn cách đánh lén, vừa mau vừa có hiệu quả.

Hai nam nhân, một trước một sau cẩn thận tiến lên, mắt liếc bốn phía lộ tia sợ hãi.

Lục Lâm Thiên cười khẩy thầm nghĩ:

– Hai Vũ Sĩ tam trọng, không thành vấn đề.

Chân khí phát tán, Lục Lâm Thiên lao ra từ bụi cỏ chớp mắt lao hướng hai nam nhân. Hai luồng Hỏa Ảnh Chỉ xé gió bay ra.

– Nguy rồi!

Tiếng xé gió sắc bén ập đến từ sau lưng, hai nam nhân có tu vi Vũ Sĩ tam trọng, không yếu. Hai người biến sắc mặt cùng ngoái đầu, lập tức dựng lên hộ thân cương khí quanh thân.

Nhưng hai nam nhân bối rối vội dựng hộ thân cương khí nên sức phòng ngự có hạn, Hỏa Ảnh Chỉ xé gió lao nhanh tới trước mặt bọn họ.

Xoẹt Xoẹt!

Thoáng chốc hộ thân cương khí của hai nam nhân tan vỡ, hai người không kịp né trách, ngực thủng lỗ máu. Hai nam nhân cứng ngắc té xuống đất.

Đột nhiên Lục Lâm Thiên nét mặt sa sầm nói:

– Nguy rồi!

Lục Lâm Thiên nhanh nhẹn lùi sang bên cạnh, trong ý thức vô hình trung cảm giác vô số nguy hiểm đến gần.

Ba bóng người xuất hiện gần chỗ Lục Lâm Thiên vừa đứng.

– Tiểu tử, ta xem lần này ngươi trốn đi đâu được?

Người nói chuyện là Nhị thủ lĩnh Bạo Lang dong binh đoàn.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm ba người trước mặt:

– Vũ Sư tam trọng, một Vũ Sĩ tứ trọng, một Vũ Sĩ tam trọng.

Xem ra hai nam nhân vừa rồi là mồi dụ Lục Lâm Thiên ra.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú ba người phỏng đoán thực lực của bọn họ. Nhị thủ lĩnh không dễ đối phó, nếu nam nhân vạm vỡ Đại thủ lĩnh đến thì càng rắc rối hơn.

Lục Lâm Thiên sắc mặt âm trầm, thầm nghĩ đi trước là hơn. Chân khí vận chuyển dưới chân, Lục Lâm Thiên nhảy người ra sau.

Nam nhân cầm búa hét to một tiếng:

– Muốn trốn? Không dễ vậy!

Nam nhân cầm búa nhanh như chớp lao lên, lưỡi búa rạch phá hư không chém lưng Lục Lâm Thiên.

Lưỡi búa xé dòng khí hùng hổ lao tới, uy lực không thể khinh thường. Đòn công kích của Vũ Sư tam trọng không thua gì Lục Vô Song. Lúc ở Lục gia Lục Lâm Thiên từng đánh nhau với Lục Vô Song, biết sự lợi hại của Vũ Sư. Ánh sáng vàng nhanh chóng bao phủ toàn thân Lục Lâm Thiên, Thanh Linh khải giáp đã bao bọc người, hắn nhanh chóng né thoát nhát búa.

Rầm!

Lưỡi búa chém vào một thân cây to rách một đường sâu mấy thước, cây lắc lư, lá cây rơi đầy đất.

Trong thời gian này nam nhân cầm búa đã ngăn trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tử, ta muốn báo thù cho lão tam, chém chết ngươi!

Nhị thủ lĩnh hươ búa to lại chém xuống, chân khí cuồng bạo chấn động dòng khí xung quanh vặn vẹo.

Lục Lâm Thiên nhanh như chớp né tránh, chân khí tuôn ra vỗ một chưởng. Chưởng màu vàng đất đập vào lưng Nhị thủ lĩnh.

Nam nhân cầm búa hừ lạnh một tiếng:

– Hừ!

Chưởng ấn biến đổi, chân mang theo khí kình mạnh mẽ đá sau ra, người vặn vẹo quay về.

Hai lực lượng tuôn ra, trong lực công kích chứa lực lượng cường đại nhanh chóng trút xuống, khí lưu tan tác. Lục Lâm Thiên bị đẩy ra, một luồng sức mạnh dồn vào tay hắn.

May mà có Thanh Linh khải giáp ngăn lại phần lớn sức mạnh, Lục Lâm Thiên không bị tổn thương quá lớn. Nhưng hắn càng cảnh giác thực lực Vũ Sư tam trọng hơn.

Nam nhân cầm búa lạnh lùng nói:

– Tiểu tử, ngươi dám đối phó Bạo Lang dong binh đoàn chúng ta, đây là muốn chết!

Lúc này hai nam nhân Vũ Sĩ tứ trọng, Vũ Sĩ tam trọng tự chém ra nhát đao, một là Vũ Giả thổ hệ, một là Vũ Giả thủy hệ, đòn công kích rít gào lao tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

Lúc này Lục Lâm Thiên đành nhờ vào Tiểu Long hỗ trợ:

– Tiểu Long, mau giúp ta!

Lục Lâm Thiên hiểu thực lực của Tiểu Long, đối phó những Vũ Sĩ nhị giai hoàn toàn không thành vấn đề.

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên chưa nói xong một luồng sáng vàng nhanh như chớp bay ra khỏi ống tay áo. Ánh sáng vàng cực nhanh, mắt người khó bắt giữ. Luồng đao quang của Vũ Sĩ tứ trọng bị ánh sáng vàng đυ.ng nát.

Chỉ chớp mắt ánh sáng vàng rơi vào cổ nam nhân Vũ Sĩ tứ trọng, tiếng hét thảm vang lên:

– A!!!

Vũ Sĩ tứ trọng té dưới đất.

– Phá!

Lục Lâm Thiên tung một chiêu Nộ Diễm Quyền, ánh sáng nóng rực đánh vào đao quang của Vũ Sĩ tam trọng. Hai luồng kình khí đu.ng chạm tan tác. Vũ Sĩ tam trọng lảo đảo thụt lùi, đẳng cấp Vũ Sĩ tam trọng không đỡ nổi một kích dốc hết sức của Vũ Sĩ thất trọng, khóe môi gã chảy máu.

– Chết đi!

Lục Lâm Thiên tấn công dồn dập, toàn dùng sát chiêu. Nhân từ với kẻ thù là đào mồ chôn mình. Năm Hỏa Ảnh Chỉ xé gió bay đi.

Vẻ mặt của nam nhân Vũ Sĩ tam trọng đầy vẻ kinh hoàng, vội vàng dựng lên hộ thân cương khí. Nhưng hai Hỏa Ảnh Chỉ đã đâm nát hộ thân cương khí, còn lại ba Hỏa Ảnh Chỉ để lại ba lỗ thủng trên người Vũ Sĩ tam trọng.

Nhị thủ lĩnh cầm búa kinh ngạc kêu lên:

– Ngươi là Vũ Giả song hệ?

Nhị thủ lĩnh nhìn chằm chằm Tiểu Long đã leo lên vai Lục Lâm Thiên, yêu thú nho nhỏ lại có thể chớp mắt giết Vũ Giả tu vi Vũ Sĩ tứ trọng, yêu thú này không tầm thường.

Kinh ngạc qua đi, nam nhân cầm búa này bàn tay tỏa ánh sáng trắng chói mắt, luồng sáng xuyên qua rừng cây nổ tung trên bầu trời.

Lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống:

– Nguy rồi!

Nhị thủ lĩnh đang kêu gọi người khác đến, Lục Lâm Thiên phải rời đi ngay khi còn kịp.

Đã tung ra tín hiệu, Nhị thủ lĩnh không do dự gì nữa, gã huơ búa to, lưỡi búa cắt khí lưu dấy lên kình khí cuồng bạo, tiếng xé gió chói tai chém xuống đầu Lục Lâm Thiên.

Cảm giác kình khí hung mãnh truyền đến, Lục Lâm Thiên biến sắc mặt. Trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên bắn ra kình khí, nhanh chóng lùi ra sau, Khai Sơn chưởng ập đến.

Nam nhân cầm búa hét to một tiếng:

– Phá!

Nhát búa chém xuống, Khai Sơn chưởng nứt vỡ. Nhị thủ lĩnh dấn tới trước đuổi theo Lục Lâm Thiên, hơi khom người, nhát búa đến tiếp.

Nhị thủ lĩnh rống to:

– Tiểu tử, ngươi đi chết đi!

Chương 143: Cô nương nóng bỏng (1)

– Gri gri!!!

Tiểu Long bay vọt ra khỏi vai Lục Lâm Thiên nhanh như chớp hướng tới Nhị thủ lĩnh, tốc độ cực mau, nhanh không thua gì tia chớp.

Nhị thủ lĩnh nét mặt sa sầm, lưỡi búa chém ngang hướng tới Tiểu Long ngăn giữa hai người. Yêu thú kỳ lạ làm Nhị thủ lĩnh hơi băn khoăn nên không dám khinh thường.

Xẹt xẹt xẹt!

Quanh thân Tiểu Long khuếch tán lửa màu vàng, miệng phun ra lửa vàng. Không gian vặn vẹo, lửa đốt không khí, khí lưu bị lửa đốt cháy.

– Đây là yêu thú gì?

Nhị thủ lĩnh cảm giác nhiệt độ nóng cháy, chân khí của gã hơi chạm vào lửa vàng liền bị đốt tan. Nhị thủ lĩnh chưa từng thấy yêu thú nào khủng bố như vậy, gã nhanh chóng lùi lại. Nam nhân cầm búa không dám đối kháng ngọn lửa vàng.

Nhưng tốc độ của Tiểu Long vượt sức tưởng tượng của Nhị thủ lĩnh, chớp mắt xuyên qua khí lưu không gian. Thân hình nho nhỏ biến dài mười lăm thước, thô cỡ miệng chén, vảy vàng rậm rạp phủ thân thể phát ra ánh sáng chói mắt.

Đầu Tiểu Long đột nhiên to ra, thè lưỡi ra, răng nanh sắc nhọn lóe tia sáng lạnh. Uy nhiïếp khổng lồ khuếch tán không gian, các yêu thú gần đó cảm nhận hơi thở vô hình trong không khí sợ hãi chạy tứ tán.

Đây là lần thứ hai Lục Lâm Thiên trông thấy cơ thể Tiểu Long thay đổi, so với lần trước thì lần này thân hình Tiểu Long lớn hơn nhiều.

Nhị thủ lĩnh trân trân nhìn Tiểu Long biến hình, cực kỳ kinh ngạc kêu lên:

– Đây là…!

Khí thế từ người Tiểu Long khiến linh hồn Nhị thủ lĩnh cảm nhận nguy hiểm cực độ.

Lục Lâm Thiên định tiến lên hỗ trợ nhưng Tiểu Long truyền ý thức không cho hắn xen vào, nó muốn một mình đối phó Nhị thủ lĩnh. Lục Lâm Thiên không biết tại sao Tiểu Long muốn làm vậy nhưng chắc chắn có lý do của nó.

Lục Lâm Thiên không lo Tiểu Long gặp nguy hiểm, lúc ở Lục gia, cường giả đẳng cấp Vũ Phách còn không thể làm thương Tiểu Long được, Nhị thủ lĩnh mới chỉ là Vũ Sư, tất nhiên không thể gây tổn thương cho Tiểu Long.

Vu”t!!!

Cơ thể Tiểu Long căng ra, nó vọt tới trước hóa thành tàn ảnh màu vàng lao vào Nhị thủ lĩnh. Tiểu Long như cây roi dài xé gió bay tới.

Nhị thủ lĩnh giật nảy mình, nhưng gã dù gì thì cũng là có tu vi Vũ Sư, gã múa búa to, bóng búa rợp trời chắn trước mặt. Chân khí cuồng bào tràn ra.

Răng rắc!

Kình khí va chạm, khí lưu trong không gian bị đè ép, vang tiếng nổ trầm đu.c. Người Tiểu Long đu.ng mạnh vào màn búa làm màn phòng ngự bị lõm vào trong. Nhị thủ lĩnh kinh ngạc lảo đảo thụt lùi.

Tiểu Long đáp xuống đất, nó không thể lơ lửng trong không trung quá lâu. Ngay khi Tiểu Long chạm đất, Nhị thủ lĩnh kết ấn, chân khí tuôn trào. Mặt đất nứt nẻ li ti, đất cát bay lên, cây to chọc trời xung quanh lung lay.

Mặt đất bốc lên đất cáts thành cơn bão thổi hướng Tiểu Long, khí thế cường đại ầm ầm khuếch tán. Mấy cây to xung quanh bắt đầu sụp đổ.

Lục Lâm Thiên lo lắng hét lên:

– Tiểu Long cẩn thận!

– Gri gri!

Đôi mắt đen láy của Tiểu Long vẫn rất bình tĩnh. Ngay khi bão cát ập hướng Tiểu Long, cơ thể dài hơn mười trượng vọt lên chui vào trong bão cát.

Ngọn lửa bao phủ người Tiểu Long. Trong bão cát khủng bố, Tiểu Long xuyên thủng một con đường, bão cát không thể đến gần nó.

Xẹt xẹt xẹt!

Tốc độ quá nhanh, Nhị thủ lĩnh chỉ thấy một luồng sáng vàng xuyên thấu đòn công kích của gã rồi đυ.ng mạnh vào người gã. Răng nhọn xé nát hộ thân cương khí, Nhị thủ lĩnh hoảng hốt chém xuống một búa.

Đinh!

Búa to chém xuống lưng Tiểu Long nhưng chỉ để lại một vết hằn nhạt nhòa, miệng Tiểu Long thì cắn ngay cổ Nhị thủ lĩnh.

Da Nhị thủ lĩnh khô héo, mặt gã trắng bệch, tròng mắt lồi ra, chỉ giây lát gã rút nhỏ một vòng thành xác chết.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc kêu lên:

– Tiểu Long gïếŧ Nhị thủ lĩnh?

Tuy Lục Lâm Thiên biết Tiểu Long không đơn giản nhưng hắn không rõ thực lực mạnh nhất của nó đến trình độ gì, xem tình hình vừa rồi có lẽ chưa phải tất cả thực lực của Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên đến bên cạnh Tiểu Long, cẩn thận kiểm tra lưng nó:

– Tiểu Long có sao không?

Mới rồi nhát búa của Nhị thủ lĩnh chém trúng Tiểu Long làm Lục Lâm Thiên rất lo, may mắn nó không bị gì, trừ vết hằn mờ ra không còn gì khác.

Tiểu Long ngước lên nhìn Lục Lâm Thiên, khóe môi treo tơ máu, nó đắc ý lắc đầu:

– Xì xì!

Cơ thể Tiểu Long biến thành kích cỡ mười lăm ly thước, nhỏ hơn vừa rồi gấp trăm lần.

– Chúng ta nên đi.

Lục Lâm Thiên lục tìm một túi không gian trên người Nhị thủ lĩnh, sau đó một người một thú đi nhanh. Lục Lâm Thiên đã thấy nhiều người kéo đến gần.

Lục Lâm Thiên rời đi không lâu có mấy người xuất hiện, tiếp theo có người lục tục chạy tới.

– Hình như là Nhị đương gia của Bạo Lang dong binh đoàn, sao thành ra thế này?

– Trên cổ có vết thương, là yêu thú làm, chắc chắn là yêu thú tam giai!

– Mấy người này thì bị người đánh chết, có cường giả mang yêu thú theo. Cách giết người giống như người đã giết các thành viên Bạo Lang dong binh đoàn.

Bạo Lang dong binh đoàn đã đắc tội với ai? Bây giờ Nhị đương gia cũng chết, đó là Vũ Sư tam trọng.

Có mấy bóng người chen lấn đám đông đến gần xác Nhị thủ lĩnh, là đám người Đại thủ lĩnh cao to. Nam nhân vạm vỡ nhìn chằm chằm mấy cái xác dưới đất, đôi mắt lạnh băng. Đại thủ lĩnh nhìn tín hiệu liền chạy tới ngay, nhưng không ngờ vẫn chậm một bước.

Một nam nhân hoảng loạn hỏi:

– Đại đoàn trưởng, chúng ta làm gì bây giờ?

Nhị đoàn trưởng đã chết, các thành viên biết không đánh lại hung thủ.

Nam nhân vạm vỡ rống to:

– Tìm! Phải tìm ra bọn chúng!

Đám người xung quanh xem náo nhiệt xong lục tục rời đi.

Hai canh giờ sau, trong một rừng cây trong sơn mạch, Lục Lâm Thiên dừng bước.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Tiểu Long sao vậy?

Tiểu Long nằm trên vai Lục Lâm Thiên, quanh người tỏa ánh sáng mờ nhạt.

Tiểu Long thè lưỡi, mắt nhỏ muốn nói gì với Lục Lâm Thiên:

– Xèo xèo!

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi:

– Ngươi nói là sắp đột phá?

Tiểu Long gật nhẹ đầu, bò vào ngực Lục Lâm Thiên, ngủ thiếp đi.

Lục Lâm Thiên nghĩ Tiểu Long muốn một mình đánh nhau với Nhị thủ lĩnh chắc vì nó cảm giác Nhị thủ lĩnh giúp ích cho nó, sau khi nuốt lực lượng của gã thì có thể đột phá.

Lục Lâm Thiên thì thầm:

– Ngươi cứ đột phá đi.

Không biết lần này Tiểu Long đột phá mất bao lâu, một mình Lục Lâm Thiên ở trong Sơn mạch Vụ Đô càng phải hết sức cẩn thận.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Tìm chỗ an toàn đã.

Lục Lâm Thiên định bụng trốn một thời gian, hắn không đánh lại Đại thủ lĩnh của Bạo Lang dong binh đoàn, dù có vạn dụng Chu Tước quyết cũng thua. Sau khi Lục Lâm Thiên sử dụng Chu Tước quyết thì hắn sẽ nguy hiểm khi lang thang trong Sơn mạch Vụ Đô.

Lục Lâm Thiên nhìn phương hướng, hắn biến mất tại chỗ. Trong thời gian này Lục Lâm Thiên sẽ tranh thủ luyện hóa Linh hồn thần dịch trong không gian khí hải trong đầu.

Ban đêm Lục Lâm Thiên tìm thấy một chỗ ẩn khuất. Trên hiệp cốc có mấy sơn động thiên nhiên, một sơn động thích hợp cho Lục Lâm Thiên cư ngụ.

Hiệp cốc này rất ẩn khuất, bên dưới có cái ao nước trong. Ao bốc hơi nước, là suối nước nóng hiếm gặp.

Chương 144: Cô nương nóng bỏng (2)

Thấy suối nước nóng Lục Lâm Thiên liền nhảy vào tắm kỳ, rồi vào sơn động. Đầu tiên Lục Lâm Thiên nhỏ máu nhận chủ túi không gian của Nhị thủ lĩnh, mở túi ra, hắn mỉm cười. Trong túi không gian có tài sản giá trị hơi bị lớn, ba viên đan dược tam phẩm, hai mươi viên đan dược nhị phẩm, ba vạn kim tệ, nhiều dược liệu khác, da lông yêu thú linh tinh, xem như thu hoạch không nhỏ.

Lục Lâm Thiên cất kim tệ, lấy Linh Ngọc sàng ra, khoanh chân ngồi, hắn chậm rãi luyện hóa năng lượng khổng lồ trong Linh hồn thần dịch.

Trong thời gian tiếp theo Lục Lâm Thiên không rời khỏi sơn động, hắn nghĩ nếu hoàn toàn chuyển hóa Linh hồn thần dịch thành năng lượng, đẳng cấp Linh Giả ít nhất có thể đến Linh Sĩ lục trọng trở lên. Thực lực của Lục Lâm Thiên sẽ tăng mạnh, uy lực khi thi triển Đao Hồn kỹ sẽ mạnh hơn nhiều.

Một lát sau quanh người Lục Lâm Thiên tràn ngập vầng sáng trắng trong suốt, 1linh lực khuếch tán, khí thế tăng lên. Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái tu luyện.

Thời gian chậm rãi trôi. Lục Lâm Thiên trong trạng thái tu luyện không có khái niệm về thời gian, hoàn toàn chìm đắm vào tu luyện, linh lực trong đầu không ngừng tăng mạnh.

Trong Sơn mạch Vụ Đô thật lâu không có tin về kho báu, những người kéo đến đây bắt đầu bỏ đi. Dù sao người vào Sơn mạch Vụ Đô vì đào vàng, nếu không có kho báu cũng cần tìm dược liệu, yêu thú vớt vát.

Trên một sườn núi có hai bóng người bước chậm, đi đầu là thiếu nữ xinh đẹp mặc áo xanh, vóc dáng thướt tha. Đi đằng sau là một nha hoàn thanh tú.

Nha hoàn thanh tú càu nhàu:

– Tiểu thư, chúng ta đi vào đã lâu, hay mình về đi?

Thiếu nữ tuyệt sắc đi đằng trước nói:

– Chúng ta còn chưa tìm được kho báu, làm sao đi được? Nếu ngươi sợ thì về trước.

Nha hoàn thanh tú đi sau phàn nàn:

– Tiểu thư quên sao? Hôm nay có yêu thú tam giai tập kích chúng ta, làm ta suýt mất mạng!

Thiếu nữ tuyệt sắc nói:

– Chỉ là yêu thú tam giai sơ kỳ, ta cũng đã giết nó, ngươi sợ gì?

Chợt năm bóng người xuất hiện trên sườn núi.

– Ha ha ha! Ra là hai cô nương, dám một mình đến Sơn mạch Vụ Đô?

Là năm nam nhân, hai người có khí thế Vũ Sư, ba người đẳng cấp Vũ Sĩ.

Nha hoàn thanh tú dựa vào gần thiếu nữ tuyệt sắc, vẻ mặt hoảng sợ kêu lên:

– Tiểu thư!

Thiếu nữ tuyệt sắc nhìn chằm chằm năm người, ánh mắt sắc bén bắn ra tia lạnh:

– Các ngươi là ai?

Nam nhân dẫn đầu mặc áo vàng, khoảng bốn mươi tuổi, tóc ngắn mắt hí.

– Ha ha ha ha! Chúng ta là ai?

Nam nhân áo vàng cười xong nheo mắt nói:

– Giao hết mọi thứ trên người của các ngươi ra, bao gồm thân thể, chúng ta sẽ tha cho hai cô nương con đường sống.

Một nam nhân cười daˆʍ:

– Đại ca, hai cô nương này còn non, không chừng còn trong trắng.

Ánh mắt dâʍ ɖu͙© quét qua thân hình yêu kiều của thiếu nữ tuyệt sắc.

Một nam nhân khác cười khả ổ:

– Ha ha ha,, vừa lúc để chúng ta khai bao. Tiểu cô nương đừng sợ, ca ca rất dịu dàng.

Thiếu nữ tuyệt sắc nhướng mày nói:

– Đồ vô sỉ, xéo ngay, nếu không ta sẽ không khách sáo!

Mặt thiếu nữ tuyệt sắc lạnh băng, mắt bắn ra khí thế khïếp người.

Nam nhân thủ lĩnh cao to cười daˆʍ:

– Cô nương nóng bỏng, ta thích!

Nam nhân thủ lĩnh cao to đi hướng thiếu nữ tuyệt sắc:

– Cho ca ca ôm một cái…

Thiếu nữ tuyệt sắc hừ lạnh một tiếng:

– Đáng chết!

Không biết thiếu nữ tuyệt sắc làm gì, không ai thấy rõ, một tàn ảnh màu xanh lóe ánh sáng lam cắt vỡ dòng không khí xé giao bay tới.

Nam nhân thủ lĩnh cao to giật mình kêu lên:

– Vũ Sư thủy hệ!

Nam nhân thủ lĩnh cao to không ngờ thiếu nữ yểu điệu lại là Vũ Sư, khí thế không dưới gã.

Nam nhân thủ lĩnh cao to nhanh chóng thụt lùi, gã có thực lực Vũ Sư ngũ trọng, trong khu vực biên giới Sơn mạch Vụ Đô này hiếm khi gặp đối thủ. Nam nhân thủ lĩnh cao to làm nghề mua bán ăn cướp trấn lột, trước giờ gã chưa từng thua ai.

Nam nhân áo vàng vừa thụt lùi vừa cong lưng rồi vọt lên, thoáng chốc né tránh tàn ảnh màu lam. Ánh sáng vàng đất bao bọc quyền ấn đập mạnh vào thiếu nữ tuyệt sắc.

Thiếu nữ tuyệt sắc hừ lạnh một tiếng:

– Hừ!

Người thiếu nữ tuyệt sắc tuôn ra chân khí vàng đất, nắm tay ngọc cũng tràn ngập ánh sáng vàng đất đấm tới.

Bùm!

Vang tiếng nổ trầm đu.c trên sườn núi, không gian nơi hai quyền ấn va chạm khuếch tán chân khí, mặt đất bị lực lượng cường đại nổi gió tốc lên một lớp, cát đá vụn bay đầy.

Nam nhân áo vàng phun ra búng máu:

– Phụt.

Nam nhân áo vàng không phải chủ động thụt lùi mà là bị đánh bay, đập mạnh xuống đất.

Nam nhân áo vàng té xuống đất lại phun búng máu, biểu tình kinh hoàng:

– Vũ Sư cửu trọng song hệ…

Nam nhân áo vàng không ngờ đối phương là Vũ Sư cửu trọng song hệ.

Thiếu nữ tuyệt sắc hừ lạnh một tiếng:

– Chết đi!

Tay thiếu nữ tuyệt sắc bắn ra ánh sáng xanh thoáng chốc đến trước mặt nam nhân áo vàng.

Nam nhân áo vàng vùng vẫy bò dậy. Lại một luồng sáng xanh bay tới. Lực lượng cường đại nâng cơ thể nam nhân áo vàng lên trên cao rồi té cái rầm xuống đất, gã há mồm hộc máu xen lẫn mảnh nhỏ nội tạng, giây lát sau tắt thở.

– Đại ca chết rồi, chạy mau!

Bốn nam nhân khác biểu tình kinh hoàng co giò chạy trốn.

Thiếu nữ tuyệt sắc lại hừ lạnh một tiếng:

– Hừ! Không biết tự lượng sức mình, dám trêu vào bản tiểu thư!

Luồng sáng lam bay vào tay thiếu nữ tuyệt sắc, biến mất, nàng không định đuổi theo bốn người kia.

Nha hoàn thanh tú run rẩy nói:

– Tiểu thư, chúng ta trở về đi, nơi này quá nguy hiểm.

Thiếu nữ tuyệt sắc mỉm cười nói:

– Sợ gì? Có gì mà nguy hiểm, chúng ta tìm kho báu tiếp, khi nào tìm được ta sẽ chia cho ngươi một phần.

Nha hoàn thanh tú lẩm bẩm:

– Tiểu thư, ta sợ không có mạng lấy.

Nha hoàn thanh tú moi ra một túi trữ vật từ người nam nhân áo vàng, nhỏ máu nhận chủ.

Nha hoàn thanh tú nói:

– Tiểu thư, tên này thu hoạch không nhỏ, có ba viên đan dược tam phẩm, hơn một vạn kim tệ.

– Cho ngươi, tự xử lý đi.

Thiếu nữ tuyệt sắc mỉm cười nói:

– Chúng ta đi tiếp.

Nha hoàn thanh tú than thở nhỏ giọng nói:

– Hai vị Trưởng lão có nhìn thấy ta để lại ký hiệu dẫn đường không đây? Mau đến mang tiểu thư về đi.

Thời gian chậm rãi trôi. Mười ngày sau, trong sơn động trong hiệp cốc, màn sáng trắng trong suốt rực rỡ bao phủ Lục Lâm Thiên, khí thế không ngừng tăng vọt.

Trong cơ thể Lục Lâm Thiên, trong đầu hắn, linh lực trong không gian khí hải tràn ngập linh khí, như biển mây bao phủ cả bầu trời.

Linh lực vẫn còn tiếp tục tăng thêm. Đầu óc Lục Lâm Thiên đau nhức, không gian linh lực trướng mạnh, thanh âm trầm đυ.c như tiếng nổ.

Vù vù vù!

Trong sơn động, khí thế từ người Lục Lâm Thiên vọt lên độ cao mới, năng lượng vô hình nhưng cảm nhận rõ ràng trong thiên địa chui vào lỗ chân lông của Lục Lâm Thiên.

Trong đầu Lục Lâm Thiên cảm giác linh khí tràn đầy gấp mấy lần, toàn thân rất dễ chịu. Sâu trong đầu Lục Lâm Thiên, linh hồn vô hình kia càng thực chất hóa. Gió thổi cỏ lay gì quanh đây đều nằm trong cảm giác của Lục Lâm Thiên.

Chương 145: Ngươi xui xẻo (1)

Lục Lâm Thiên thở phào:

– Đột phá Linh Sĩ ngũ trọng, rốt cuộc đến Linh Sĩ lục trọng.

Lục Lâm Thiên cảm giác trong đầu tràn đầy linh lực, hắn nhếch môi cười. Một phần mười Linh hồn thần dịch khiến Lục Lâm Thiên từ Linh Sĩ nhị trọng đột phá đến lục trọng, hiện tại còn một phần mười năng lượng chưa bị luyện hóa.

Đây mới chỉ là một phần mười Linh hồn thần dịch. Nghĩ đến Linh hồn thần dịch Lục Lâm Thiên lại bật cười. May mắn Linh hồn thần dịch không bị Lam Linh lấy đi, nếu không hắn lỗ to rồi. Trong một chốc Lục Lâm Thiên không có cách nào tăng mạnh linh lực, luyện chế đan dược tăng mạnh linh lực hơi rắc rối, giờ có Linh hồn thần dịch bên người trong thời gian ngắn hắn không cần lo vấn đề tu luyện linh lực.

Khiến Lục Lâm Thiên ngạc nhiên nhất là nhờ Linh hồn thần dịch và Linh Ngọc sàng, linh hồn lực trong đầu hắn càng lúc càng thực chất hóa. Lục Lâm Thiên nhận được ích lợi, diện tích quan sát xung quanh rộng hơn nhiều, tất cả thay đổi này có lẽ về sau giúp ích rất lớn trong việc tu luyện.

– Còn một phần mười năng lượng chưa luyện hóa, tiếp tục!

Lục Lâm Thiên bắt đầu luyện hóa tiếp. Trong Sơn mạch Vụ Đô này Lục Lâm Thiên không thiếu thời gian, cùng lắm về Vân Dương tông trễ chút. Lục Lâm Thiên gặp họa lớn không chết, Vân Dương tông không đến nỗi quét chổi đuổi hắn đi?

Thời gian lại trôi qua. Hai ngày sau, Lục Lâm Thiên ngừng tu luyện, thở hắn ra, ánh mắt sâu thẳm như ao nước.

Lục Lâm Thiên nhỏ giọng nói:

– Được rồi, dung hợp hoàn toàn trước sau đó lại dùng Linh hồn thần dịch.

Lúc này Lục Lâm Thiên đã hoàn toàn luyện hóa Linh hồn thần dịch trong đầu, tu vi Linh Giả ổn định đẳng cấp Linh Sĩ lục trọng. Trong thời gian này linh lực của Lục Lâm Thiên tiến bộ kinh khủng.

Tuy Lục Lâm Thiên đã hoàn toàn luyện hóa năng lượng trong Linh hồn thần dịch nhưng sau khi luyện hóa linh lực Linh hồn thần dịch và linh lực trong cơ thể dung hợp còn cần một quá trình. Lục Lâm Thiên không dám lại luyện hóa, tránh cho sau này tu luyện gặp tác dụng phụ thì xui.

– Vũ Sĩ thất trọng, Linh Sĩ lục trọng, chắc thực lực lại tăng mạnh nhiều.

Lục Lâm Thiên nhếch môi nở nụ cười lười biếng. Lúc Lục Lâm Thiên là Vũ Sĩ tứ trọng có thể liều mạng với Vũ Sĩ cửu trọng, hiện tại đẳng cấp Vũ Sĩ thất trọng càng mạnh hơn. Nhưng Lục Lâm Thiên vẫn còn yếu nếu muốn đối đầu với Đại thủ lĩnh Bạo Lang dong binh đoàn.

Lục Lâm Thiên nhìn Tiểu Long trong ngực mình:

– Tiểu Long còn chưa đột phá xong.

Lục Lâm Thiên cảm giác được Tiểu Long tiến vào một loại trạng thái kỳ diệu, tốt nhất không nên quấy rầy nó.

Lục Lâm Thiên nhỏ giọng nói:

– Đi ra ngoài tìm hiểu tin tức Bạo Lang dong binh đoàn xem.

Lục Lâm Thiên cất Linh Ngọc sàng vào trữ vật giới chỉ, rời khỏi hiệp cốc.

Bạo Lang dong binh đoàn còn lại năm người, Lục Lâm Thiên không định tha cho người nào. Không trả mối thù này không phải tính cách của Lục Lâm Thiên, hơn nữa lấy bọn họ làm bia rèn luyện cũng không tệ, ít ra nhờ thế mà gần đây hắn tiến bộ rất nhiều.

Mười hai ngày, Lục Lâm Thiên không biết hiện thành viên Bạo Lang dong binh đoàn đã đi tới đâu. Trong sơn mạch bao la này muốn tìm vài người không dễ gì.

Đột nhiên một luồng hương khí chui vào mũi Lục Lâm Thiên:

– Mùi gì… Là dược liệu!

Lục Lâm Thiên đoán được ngay bên trái có dược liệu.

Phía bên trái gần đó Lục Lâm Thiên trông thấy bên dưới tảng đá to có một gốc linh chi màu tím, mùi dược liệu khuếch tán từ đó.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Tử Linh Chi.

Tử Linh Chi không tệ, bình thường cần dùng nó luyện chế các loại đan dược tam phẩm, hái xuống Tử Linh Chi rồi thu vào mấy trữ vật giới chỉ, thời gian này ở trong sơn mạch Lục Lâm Thiên cũng kiếm được không ít dược tài, sau này hắn muốn luyện chế đan dược cũng tiện hơn nhiều.

Hái Tử Linh Chi xong Lục Lâm Thiên đi tiếp, dọc theo đường đi tìm kiếm tin tức về Bạo Lang dong binh đoàn. Có lẽ thành viên Bạo Lang dong binh đoàn đang tìm Lục Lâm Thiên khắp nơi, bọn họ sẽ không chạy xa.

Thủ lĩnh là nam nhân vạm vỡ kia thực lực rất mạnh, Lục Lâm Thiên phải suy nghĩ cách đối phó. Nếu trực tiếp đối kháng nam nhân thủ lĩnh cao to thì Lục Lâm Thiên chỉ có nước chạy trốn, hoặc không kịp trốn. Hiện Lục Lâm Thiên không có yêu thú tam giai bên cạnh, Tiểu Long bận đột phá không giúp gì cho hắn được.

Nhưng lúc này Lục Lâm Thiên đã đột phá Linh Giả đến Linh Sĩ lục trọng, lại có Đao Hồn kỹ, Nộ Hải Cuồng Khiếu, Thanh Linh khải giáp, Chu Tước quyết. Lục Lâm Thiên thầm nghĩ lỡ như phải ngay mặt đối kháng nam nhân thủ lĩnh cao to chưa chắc không đánh lại.

Sơn mạch Vụ Đô, trong khu vực đá lởm chởm, xung quanh không có rừng cây, một nơi khá kỳ lạ. Hai bóng dáng thướt tha đi tới, đó là thiếu nữ tuyệt sắc áo lục, nha hoàn thanh tú.

Trong khu đá lởm chởm, một nam nhân áo đen nói:

– Đại đoàn trưởng nhìn kìa, hình như là nữ nhân Vạn Thú tông!

Năm người đang nghỉ ngơi trong khu đá lởm chởm, từ xa thấy hai người đến gần. Năm người này là thành viên còn lại của Bạo Lang dong binh đoàn.

Thiếu nữ tuyệt sắc mặc áo lục nhìn từ xa khá giống nữ nhân Vạn Thú tông.

Nam nhân vạm vỡ lạnh nhạt nói:

– Không phải người Vạn Thú tông, không biết hai người đó trốn đi đâu. Chúng ta phải tìm ra hai tên giết người đó!

Nam nhân vạm vỡ quyết tâm chiếm kho báu, cũng biết gã đã hoàn toàn đắc tội người Vạn Thú tông. Cho dù gã không tìm hai người kia, chờ khi bọn họ trở về Vạn Thú tông cũng sẽ dẫn cường giả đến giết, nên gã không thể tha cho hai người đó.

Một nam nhân áo đen cao to sợ hãi nói:

– Đại đoàn trưởng, Nhị đoàn trưởng đã bị giết, một nam một nữ kia quá mạnh, chúng ta khó thể đối phó.

Bốp!

Nam nhân áo đen mới nói xong bị nam nhân cao to tát một cái, năm dấu tay hiện rõ.

Nam nhân cao to hét to một tiếng:

– Phế vật, nếu bọn họ đủ mạnh đã sớm tìm chúng ta, còn chờ chúng ta tìm bọn họ sao? Lão nhị, lão tam chắc là bị đánh lén.

Chúng ta chỉ cần cẩn thận một chút thì sẽ không bị đối phương ám toán.

Nam nhân cao to nhìn chằm chằm hai bóng người từ xa đến gần, nói:

– Hừ! Tự đưa lên cửa, vừa lúc đang cần dập lửa.

Khu đá lởm chởm, thiếu nữ tuyệt sắc áo lục dừng bước, quay sang nói với nha hoàn thanh tú bên cạnh mình:

– Có người đến, ngươi cẩn thận chút, người đến thực lực không tệ.

Trong một đống đá có một nam nhân cao to lao ra.

– Tiểu cô nương, giao đồ vật trên người ra lại theo ta vài ngày thì ta sẽ thả đi, nếu không ta sẽ không khách sáo!

Nam nhân cao to nhìn chằm chằm thiếu nữ tuyệt sắc áo lục trước mắt, gã ngây người. Thiếu nữ này quá đẹp, đẹp tới mức như không dính chút khói lửa trần gian vậy.

Bốn nam nhân áo đen khác cũng chạy ra. Bọn họ nhìn thiếu nữ tuyệt sắc áo lục, đều giật mình. Thiếu nữ đẹp làm người ta nghẹt thở.

Thiếu nữ tuyệt sắc áo lục lạnh nhạt nói:

– Các ngươi tốt nhất là cút ngay, nếu không thì ta không ngại làm thịt cả đám.

Thiếu nữ tuyệt sắc áo lục quét mắt năm người, hờ hững không quan tâm.

Nam nhân cao to nói:

– Hôm nay tâm tình của ta không tốt, nàng đừng để ta dùng sức mạnh. Nàng đẹp như vậy làm ta không nỡ tổn thương.

Chương 146: Ngươi xui xẻo (2)

Trước mặt người đẹp nam nhân cao to có chút thương hương tiếc ngọc.

Thiếu nữ tuyệt sắc áo lục nét mặt sa sầm nói:

– Xem ra các ngươi cũng không phải người tốt gì, vậy thì chết đi!

Một tàn ảnh màu lục xuyên qua hư không, tiếng xé gió sắc nhọn vang lên. Chân khí hùng hồn toát ra từ thân hình yêu kiều.

Chân khí khuếch tán, khí lưu bốn phía như nước sông lao nhanh phát ra một chuỗi tiếng nổ. Trong đôi mắt đẹp tràn ngập lạnh lẽo, thiếu nữ tuyệt sắc áo lục nhảy lên, mũi chân chạm mặt đất, thân thể nàng hóa thành bóng sáng. Tàn ảnh màu lục xuyên qua hư không kèm theo ánh sáng lam nhạt như linh xà xuất động kỳ dị quét qua.

Khoảng cách giữa hai người chỉ có ba mươi thước, nhưng tàn ảnh màu lục dài mấy chục thước, cộng với thiếu nữ tuyệt sắc nhảy vọt lên. Chớp mắt tàn ảnh màu lục đến gần phạm vi công kích, lực lượng cường đại sắc nhọn xé gió bay tới, cực kỳ xảo quyệt tàn nhẫn.

Nam nhân cao to giật mình kêu lên:

– Vũ Sư!

Nam nhân cao to nhanh chóng thụt lùi, người dựng lên cương khí hộ thân, trong tích tắc né thoát đợt công kích.

Tàn ảnh màu lục đánh hụt trong không trung kỳ dị xoay về. Thiếu nữ tuyệt sắc áo lục giơ cổ tay lên, cổ tay nàng xoay nhanh. Tàn ảnh màu lục như rắn độc ở giữa không trung xoay về kèm theo tiếng xé gió chói tai lại bắn hướng nam nhân cao to.

Tốc độ của tàn ảnh màu lục quá nhanh, mau tới nỗi không thấy rõ hình dạng của nó là gì. Tàn ảnh màu lục xuyên phá không khí ngăn cách, chớp mắt đã đến trước mặt nam nhân cao to. Tàn ảnh đột nhiên run lên, nháy mắt hóa thành vô số tia sáng bao phủ một nửa không gian.

Nam nhân cao to hết hồn, gã cảm giác được thực lực của đối phương, tốc độ kỳ dị, muốn an toàn né thoát là điều không thể nào. Nam nhân cao to giơ tay, năm ngón co lại, trảo ấn rực cháy ngọn lửa che trước mặt.

Vù vù vù!

Tàn ảnh màu lục như mọc con mắt nhanh chóng biến đổi giữa không trung, mấy hư ảnh di chuyển đâm vào chính giữa trảo ấn của nam nhân cao to.

Xoẹt!

Ánh sáng trên trảo ấn nhanh chóng tối sầm. Tàn ảnh màu lục đâm mạnh vào lòng bàn tay nam nhân cao to.

Hai lực lượng va chạm, chân khí giao nhau khuếch tán bắn hỏa hoa. Chân khí tan biến, nam nhân cao to bị lực lượng cường đại đẩy lùi, lực lượng mạnh mẽ đổ ập xuống lòng bàn tay của gã, đau nhức lan tràn.

Nam nhân cao to sợ hãi kêu lên:

– Vũ Sư cửu trọng!

Nam nhân cao to lảo đảo lùi lại mấy chục thước, té ngã xuống đất. Nhìn thực lực của đối phương nam nhân cao to mới biết thiếu nữ tuyệt sắc áo lục là Vũ Sư cửu trọng, mạnh hơn gã rất nhiều.

Xẹt xẹt xẹt!

Thiếu nữ tuyệt sắc áo lục thu về tàn ảnh màu lục, đó là một cây roi thô cỡ ngón tay, dài mười mấy thước tỏa ánh sáng màu lục, nhìn liền biết không phải là vật bình thường.

Nam nhân cao to nói:

– Đây là hiểu lầm, chúng ta đi ngay.

Nam nhân cao to lồm cồm bò dậy. Đối phương là Vũ Sư cửu trọng, nam nhân cao to đánh không lại.

Thiếu nữ tuyệt sắc áo lục hừ lạnh một tiếng:

– Muốn đi?

Thiếu nữ tuyệt sắc áo lục vung cổ tay, chân khí dâng lên dưới chân, nàng hóa thành cái bóng màu xanh, roi dài như rồng bay vọt lên trời nhanh như chớp quấn nam nhân cao to.

Nam nhân cao to cảm giác cây roi quất đến kèm theo chân khí vô hình hùng dũng, gã nét mặt sa sầm nói:

– Khốn kiếp, ta không phải dễ ăn hiếp!

Trảo ấn lửa lại ngưng tụ đánh vào cây roi quất tới.

Vù vù vù!

Roi vặn vẹo đâm thủng dòng khí không gian kèm theo tiếng xé gió sắc nhọn. Khi nam nhân cao to đến gần cây roi thì nhanh chóng né tránh, thân thể cao to lúc này rất nhanh nhẹn.

Nam nhân cao to giẫm mạnh xuống đất, kình khí hùng mạnh làm mặt đất nứt nẻ mấy cái khe. Nam nhân cao to nhảy vọt lên, nhẹ nhàng như hồn ma đến gần thiếu nữ tuyệt sắc áo lục, trảo ấn lửa chụp xuống người nàng.

Nam nhân cao to tuy yếu hơn đối thủ nhưng kinh nghiệm chiến đấu, khí thế hùng dũng thì trên cơ thiếu nữ tuyệt sắc áo lục nhiều, toàn nhờ rèn luyện từ các cuộc giết chóc trong Sơn mạch Vụ Đô.

Thiếu nữ tuyệt sắc áo lục không sợ, bình tĩnh hừ lạnh một tiếng:

– Hừ!

Nhìn trảo ấn ập đến, lúc trảo ấn sắp tới gần nàng mười thước thì thiếu nữ tuyệt sắc hành động.

Thân hình yểu điệu nhúc nhích, sợi tóc bên tai không gió tự bay, thoáng chốc thuấn di đi xa. Chân khí chuyển động, một vầng sáng vàng đất bao bọc thiếu nữ tuyệt sắc áo lục. Chân khí tuôn ra, dòng khí trong không gian gượn sóng như vằn nước.

Tất cả diễn ra trong khoảnh khắc. Thiếu nữ tuyệt sắc áo lục tung ra quyền ấn nhanh hơn tia chớp vài lần.

Nam nhân cao to giật mình thầm nghĩ:

– Vũ Sư cửu trọng song hệ!

Nam nhân cao to muốn rút về công kích nhưng đã muộn, trảo ấn va chạm với quyền ấn.

Bùm bùm bùm!

Trong không gian vang một chuỗi tiếng nổ. Kình khí khuếch tán, đá vụn phô thiên cái địa ập đến, một bóng người văng ra ngoài.

Nam nhân cao to cảm giác lực lượng cường đại từ lòng bàn tay chạy dọc vào người gã, cả cánh tay sắp bị nghiền nát, máu trong người sôi trào.

Nam nhân cao to há mồm hộc máu:

– Phụt.

Nam nhân cao to bất chấp vết thương, dốc hết sức nhanh chóng lùi ra sau:

– Trốn mau!

Vũ Sư cửu trọng song hệ, chắc chắn là đệ tử thân truyền của đại môn đại phái, nam nhân cao to không đánh lại. Có lẽ đối phương còn cường giả ở gần đó, nếu không trốn thì nam nhân cao to chỉ có đường chết.

Bốn nam nhân áo đen khác từ trước đã từ từ thụt lùi, nay thấy Đại thủ lĩnh cũng chạy thì càng co giò trốn.

Thiếu nữ tuyệt sắc áo lục vung cổ tay:

– Tha chết cho các ngươi, đỡ bẩn tay của bản tiểu thư.

Cây roi màu lục bị thu về, biến mất. Thiếu nữ tuyệt sắc nhìn chằm chằm mấy người chạy trốn, nàng lười đuổi theo.

Nha hoàn thanh tú bất đắc dĩ nói:

– Tiểu thư, chúng ta thật sự trong tình cảnh rất nguy hiểm, về đi.

Dọc đường đi nha hoàn thanh tú luôn căng thẳng thần kinh.

Thiếu nữ tuyệt sắc mỉm cười nói:

– Lâu như vậy chúng ta không gặp nguy hiểm gì, đi tiếp đi.

Thiếu nữ tuyệt sắc cười lộ hai lúm đồng tiền nhỏ, nếu có người khác thấy sẽ điên đảo vì nàng.

Ba ngày sau, buổi sáng, trong rừng rậm. Không khí như được thanh lọc, rất trong lành. Sương dày đặc che mờ phương xa, chỉ toàn một màu trắng xóa.

Chốc lát sau ánh nắng xuyên qua kẽ lá rậm rạp chiếu vào. Dần dần ánh nắng thổi tan ban mai, sương mù trắng tán đi, loáng thoáng thấy ba bóng người.

Trên một cây to, Lục Lâm Thiên cảnh giác nhìn chằm chằm ba người cẩn thận đi bên dưới.

– Bạo Lang dong binh đoàn!

Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía, quanh đây không có hơi thở nào khác. Lục Lâm Thiên lo lúc đánh nhau sẽ lại rơi vào cạm bẫy của đối phương.

Lục Lâm Thiên cảm nhận hơi thở của ba người, chân mày giãn ra.

– Một Vũ Sĩ ngũ trọng, một Vũ Sĩ tam trọng, một Vũ Sĩ tứ trọng.

Lục Lâm Thiên giết ba người này không khó gì.

Lục Lâm Thiên lập tức nhẹ nhàng đáp xuống, tay vận dụng Khai Sơn chưởng, chân khí khuếch tán giáng xuống. Dòng khí bị áp lực vặn vẹo.

Nam nhân tu vi cao nhất Vũ Sĩ ngũ trọng phát hiện trữ vật giới chỉ ngay:

– Có đánh lén!

Nhưng lúc này chưởng ấn cường đại màu vàng đất đã đè xuống.

Chương 147: Ngươi xui xẻo (3)

Ba người hoảng hốt vội vận dụng hộ thân cương khí. Khai Sơn chưởng của Lục Lâm Thiên giáng xuống đầu nam nhân tu vi Vũ Sĩ tứ trọng.

Bùm!

Chưởng ấn giáng xuống đánh nát hộ thân cương khí, lực lượng cường đại đè xuống đầu nam nhân Vũ Sĩ tứ trọng. Sọ não nam nhân kêu răng rắc, chết không kịp ngáp.

Lúc này Lục Lâm Thiên làm một chuỗi động tác, người ngửa ra sau, chân khí vận chuyển, năm Hỏa Ảnh Chỉ bắn hướng hai người khác. Tất cả hoàn thành trong vòng hai giây.

Chỉ ấn xuyên thấu dòng không khí xé gió bay nhanh như tia chớp.

Hai nam nhân khác chỉ có tu vi Vũ Sĩ ngũ trọng nhanh chóng chém ra luồng đao quang ngăn cản Hỏa Ảnh Chỉ. Nhưng Vũ Sĩ ngũ trọng chỉ chặn được hai, còn một Hỏa Ảnh Chỉ xuyên thủng vai gã.

Vù vù vù!

Hộ thân cương khí trên người Vũ Sĩ tam trọng vặn vẹo, hai chỉ ấn bay tới đâm thủng ngực gã. Miệng Vũ Sĩ tam trọng trào máu tắt thở.

Vũ Sĩ ngũ trọng bịt bả vai chảy máu ròng ròng, thụt lùi dựa vào một thân cây.

– Tha cho ta, là đại đoàn trưởng muốn chúng ta đi tìm ngươi.

Ánh mắt Vũ Sĩ ngũ trọng kinh hoàng, cây đao to rơi xuống đất.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng nói:

– Vậy sau khi ngươi chết hãy đi tìm đại đoàn trưởng của các

ngươi.

Chân khí khuếch tán, Lục Lâm Thiên lại vung chưởng ấn.

Vũ Sĩ ngũ trọng sắp chết, chiến ý hừng hực:

– Ta liều mạng với ngươi!

Chờ chết không bằng liều mạng, Vũ Sĩ ngũ trọng vung quyền ấn kèm theo kình khí cuồng bạo nghênh đón.

Nhưng Vũ Sĩ ngũ trọng gặp lầm người. Vũ Sĩ ngũ trọng khá mạnh, nhưng còn chưa đủ Lục Lâm Thiên để trong lòng. Ánh sáng vàng nhạt rực rỡ dựng lên, Thanh linh khải giáp bao trùm toàn thân Lục Lâm Thiên, hắn mặc cho nắm đấm đánh vào người. Thanh Linh khải giáp chặn hơn phân nửa kình khí, lực lượng còn lại vẫn làm máu Lục Lâm Thiên sôi trào.

Lúc này Lục Lâm Thiên chuyển chưởng thành trảo, trong chưởng ấn tỏa ánh sáng vàng chụp xuống đầu Vũ Sĩ ngũ trọng.

Vũ Sĩ ngũ trọng hét thảm:

– A!!!

Vũ Sĩ ngũ trọng không né thoát được, chân khí mất kiểm soát bị đối thủ rút mất, linh hồn của gã cũng bị hút đi. Vũ Sĩ ngũ trọng đau nhức không chịu nổi, người gã co giật.

Một lát sau, một cái xác khô đáng sợ dưới trảo ấn của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên sắc mặt âm trầm, nhếch môi cười.

Lục Lâm Thiên nhỏ giọng nói:

– Lực cắn nuốt của Âm Dương Linh Vũ quyết quả nhiên có thể sử dụng cùng lúc với Sưu Linh Thuật, vậy càng tiện hơn.

Mới rồi Lục Lâm Thiên sử dụng lực cắn nuốt của Âm Dương Linh

Vũ quyết không chỉ nuốt chân khí của Vũ Sĩ ngũ trọng, hắn còn dùng Sưu Linh Thuật trong Thiên Linh Lục nhìn trong não của đối phương, biết hết mọi thứ.

Từ não Vũ Sĩ ngũ trọng cho Lục Lâm Thiên biết một tin tức từ ba ngày trước nam nhân thủ lĩnh cao to bị một thiếu nữ tuyệt sắc đánh trọng thương, vết thương rất nặng, hiện gã đang trốn trong một sơn cốc trị thương.

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười nói:

– Để ta biết thì ngươi xui rồi.

Lúc này không hành động còn đợi đến bao giờ? Nam nhân cao to bị thương nặng, thực lực giảm mạnh, là lúc Lục Lâm Thiên báo thù.

Mới rồi từ trong đầu Vũ Sĩ ngũ trọng cho Lục Lâm Thiên biết rõ vị trí sơn cốc kia. Hiện tại trong sơn cốc chỉ có Đại thủ lĩnh và một Vũ Sĩ tứ trọng. Nhưng khiến Lục Lâm Thiên ngạc nhiên khi biết Đại thủ lĩnh bị một thiếu nữ tuyệt sắc mặc đồ màu xanh lục đánh bị thương, thiếu nữ này là Vũ Giả song hệ, thực lực cực mạnh. Không biết thiếu nữ là ai.

Lục Lâm Thiên cắn nuốt chân khí của Vũ Sĩ ngũ trọng xong hắn không vội luyện hóa, vì nếu luyện hóa bây giờ hiệu quả tốt hơn chút nhưng giờ không phải là lúc, không có chỗ an toàn để Lục Lâm Thiên yên lòng tu luyện. Huống chi biết Đại thủ lĩnh Bạo Lang dong binh đoàn bị thương nặng, Lục Lâm Thiên không muốn bỏ lỡ cơ hội hiếm có này.

Trong một sơn cốc, lối vào cực kỳ ẩn khuất khó mà tìm kiếm. Lục Lâm Thiên xuất hiện bên ngoài sơn cốc, thân hình như quỷ mị đi vào trong.

Trong sơn cốc, đằng sau tảng đá cao cỡ một người có một nam nhân mặc áo đen lẩm bẩm:

– Sao ba người Trần Lão Tam còn chưa về? Chắc không phải đã xảy ra chuyện gì chứ?

Ngay lúc này, một thanh âm nhẹ nhàng vang lên bên tai nam nhân áo đen:

– Chết đi!

Thanh âm là bùa đòi mạng, năm kình khí nóng cháy từ sau lưng xuyên thấu ngực nam nhân áo đen. Lúc sắp chết nam nhân áo đen ngoái đầu thấy rõ một bóng người áo xanh đứng trên tảng đá sau lưng gã.

Lục Lâm Thiên đứng trên tảng đá quát khẽ:

– Ra đi!

Lục Lâm Thiên có thể khiến Vũ Sĩ ngũ trọng không phát hiện hắn đánh lén nhưng không cách nào giấu diếm Đại thủ lĩnh, đối phương là Vũ Sư ngũ trọng, biến động vừa rồi đủ làm Đại thủ lĩnh chú ý.

Nam nhân thủ lĩnh cao to xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên:

– Ta cứ tưởng là ai, hóa ra là tiểu tử nhà ngươi.

Mặt nam nhân thủ lĩnh cao to trắng bệch, gã nhìn chằm chằm xác chết dưới đất rồi đánh giá bốn phía. Đại thủ lĩnh lo nhất là nữ nhân có Liệt Hỏa Yêu Ưng.

Lục Lâm Thiên khẽ nói:

– Không cần tìm, chỉ có mình ta. Bạo Lang dong binh đoàn hiện tại chỉ còn lại mình ngươi.

Lục Lâm Thiên biết Đại thủ lĩnh đang tìm Lam Linh.

Nam nhân cao to lạnh nhạt nói:

– Tất cả do ngươi làm?

Mắt nam nhân cao to tràn đầy căm hận, gã che ngực ho khan, cố nén máu vọt lên cổ họng. Ba ngày trước Đại thủ lĩnh bị thương khá nặng, suýt mất mạng.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đúng vậy! Ta nói rồi, ta sẽ trả mối thù này.

Lục Lâm Thiên đánh giá nam nhân thủ lĩnh cao to, gã thật sự bị thương khá nặng, thực lực giảm đi, hiện tại là cơ hội tốt nhất cho hắn tấn công.

Nam nhân cao to tức giận quát:

– Tiểu tử, ta và ngươi không đội trời chung! Không giết ngươi không thể tiêu bớt mối hận trong lòng ta!

Đại thủ lĩnh khó khăn lắm mới gây dựng Bạo Lang dong binh đoàn tới ngày nay, tất cả bị hủy trong tay tiểu tử này, hỏi sao nam nhân cao to không hận?

Mắt Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói:

– Ta cũng vậy, không giết ngươi thì lòng ta khó chịu.

Mình chịu thiệt thì sẽ đòi lại tất cả.

Nam nhân cao to lạnh nhạt nói:

– Cho rằng ta bị thương thì có thể đối phó ta sao? Ta muốn nhìn xem ngươi có thực lực gì!

Mắt nam nhân cao to lóe tia tàn nhẫn, chân khí dâng lên, tay ngưng tụ trảo ấn lửa đánh ra, kình khí cường đại ma sát với không khí xung quanh kêu vù vù. Tuy Đại thủ lĩnh bị thương nhưng thực lực vẫn không tầm thường, lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa. Vũ Sư ngũ trọng này tuy bị thương nhưng uy lực các trảo ấn lửa không thể khinh thường.

Lục Lâm Thiên cảm nhận kình khí mạnh mẽ, biến sắc mặt, hắn nhướng mày. Thực lực của nam nhân thủ lĩnh cao to bị ảnh hưởng mạnh nhưng vẫn rất khủng khiếp, Lục Lâm Thiên đoán đại khái ít nhất đẳng cấp cỡ Vũ Sư nhị trọng.

– Thanh Linh khải giáp. Khai Sơn chưởng!

Lục Lâm Thiên không dám khinh thường, đối phương dù gì là Vũ Sư ngũ trọng. Lục Lâm Thiên lập tức vận chuyển Thanh Linh khải giáp, tay kết ấn, chân khí tuôn ra. Ánh sáng vàng đất bao phủ người Lục Lâm Thiên, dòng không khí bốn phía bị dòng không khí cường đại chấn động kêu vù vù. Một chưởng ấn vương ra, chưởng ấn kèm theo lực lượng cường đại, trong khí lưu không gian truyền ra tiếng xé gió chói tai.

Chương 148: Cắn nuốt Vũ Sư (1)

Nam nhân cao to cảm nhận hơi thở của Lục Lâm Thiên, gã biết ngay đẳng cấp thực lực của hắn:

– Vũ Sĩ thất trọng, ngươi muốn chết!

Mắt nam nhân cao to lóe tia sáng lạnh, trảo ấn chộp tới.

Bùm bùm bùm!

Tiếng nổ giòn vang văng vẳng trong sơn cốc, dòng không khí tan tác. Lục Lâm Thiên cảm nhận kình khí cường đại đè xuống chưởng ấn của mình, tuy đa phần lực lượng đã bị Thanh Linh khải giáp chặn lại nhưng còn sót lại lực lượng vẫn rất mạnh. Lục Lâm Thiên lảo đảo thụt lùi, nam nhân cao to quá mạnh.

Nam nhân cao to cũng lùi mấy bước, gã nhìn áo giáp vàng trên người Lục Lâm Thiên, nói:

– Vũ kỹ phòng ngự.

Vũ kỹ phòng ngự khá hiếm thấy, ít ai có. Thấy Vũ kỹ phòng ngự trên người Lục Lâm Thiên, nam nhân cao to khá là ngạc nhiên.

Lục Lâm Thiên điều dưỡng nhanh, ức chế máu sôi trào trong người. Nếu không có Thanh Linh khải giáp thì Lục Lâm Thiên đã bị một chiêu làm bị thương.

Lục Lâm Thiên cũng biết nam nhân cao to bị thương, nếu đánh tiếp đối phương sẽ càng lúc càng yếu thế, tốt nhất là không cho đối phương có cơ hội thở d.ốc.

– Đến nữa!

Chân khí bùng phát dưới chân, Lục Lâm Thiên nhảy vọt lên, nắm Hỏa Ảnh Chỉ bay ra. Tiếng xé gió sắc bén vang lên, Hỏa Ảnh Chỉ vạch năm đường cong nóng cháy.

Cơ mặt nam nhân cao to cứng ngắc:

– Lại là Vũ Sư song hệ!

Ba ngày trước nam nhân cao to đυ.ng phải một Vũ Sư song hệ, thiếu niên này cũng vậy. Chiêu thứ nhất là thổ hệ, giờ là hỏa hệ, thiếu niên là Vũ Giả song hệ. Đầu năm nay Vũ Giả song hệ đều đến Sơn mạch Vụ Đô sao?

Nam nhân cao to nhảy vọt lên, thân hình cao to lại dẻo dai vặn người giữa không trung né thoát năm chỉ ấn công kích.

Bùm bùm bùm!

Năm Hỏa Ảnh Chỉ giáng xuống mấy tảng đá, hòn đá nứt vỡ, dòng khí cuồng bạo khuếch tán.

– Tiểu tử, chết đi!

Nam nhân cao to đánh ra thủ ấn, nhiệt độ dòng không khí trở nên nóng cháy. Giữa hai bàn tay nam nhân cao to ngưng tụ một quả cầu lửa to nửa thước bay hướng Vạn Thú tông.

Quả cầu lửa ập đến kèm theo kình khí nóng rực, không gian bị đè ép, khí lưu kêu vù vù, tiếng xé gió vang lên.

Lục Lâm Thiên sắc mặt âm trầm, trong mắt tràn đầy chăm chú cẩn thận. Lục Lâm Thiên đánh ra thủ ấn, màn sáng lam bao phủ người hắn.

Thoáng chốc lực lượng cuồng bạo cường đại khuếch tán từ người Lục Lâm Thiên, trong không gian tràn ra năng lượng thuộc tính nước đậm đặc. Những năng lượng này tụ tập với tốc độ kinh người, không gian sơn cốc vô hình bị ức chế.

– Nộ Hải Cuồng Khiếu!

Lục Lâm Thiên đánh ra thủ ấn, năng lượng thuộc tính thủy đậm đặc trong khoảnh khắc ngưng tụ trước mặt hắn thành màn nước xoay tít. Lực lượng cường đại ầm ầm ập đến, Vũ kỹ hoàng giai rất khủng bố. Lục Lâm Thiên biết muốn đấu với nam nhân cao to thì phải dốc hết sức ra.

Cơ mặt nam nhân cao to cứng ngắc:

– Vũ kỹ thủy hệ, Vũ Giả tam hệ.

Thiếu niên này là Vũ Giả tam hệ? Quá khó tin.

Cùng lúc đó, quả cầu lửa đập vào màn nước làm nó lõm vào, gợn sóng lăn tăn.

Vù vù vù!

Tiếng rít vang lên, không gian run rẩy, màn nước càng lúc càng rộng. Bên trên sơn cốc xuất hiện một màn nước to lớn như muốn che kín sơn cốc, sóng cuồn cuộn gầm rống.

Năng lượng thuộc tính thủy đậm đặc nhanh chóng ngưng tụ với tốc độ cực kỳ khủng bố, chỉ giây lát vòng xoáy màu lam khổng lồ tám, chín chục thước dâng lên.

Vòng xoáy không to như lúc trước Lục Lâm Thiên thi triển trong sông, nhỏ hơn hai mươi thước. Vòng xoáy màu lam xoay tít như sóng thần dâng lên, biển cả gầm rống. Hơi thở khủng bố khuếch tán, uy thế sắc bén đáng sợ. Trong sơn cốc vang lên một chuỗi tiếng nổ.

Thoáng chốc vòng xoáy ngừng lại rồi xoay tít. Trong tiếng rít đinh tai nhức óc vòng xoáy nhanh chóng trướng to, khí thế đáng sợ, uy nhiếp sắc bén tràn ra. Dòng không khí vặn vẹo như vòi rồng khuếch tán.

Lực lượng cực kỳ khủng bố nhấn chìm quả cầu lửa, cũng bao phủ nam nhân cao to.

Xẹt xẹt xẹt!

Nam nhân cao to biến sắc mặt dựng lên cương quyển đỏ rực, nhanh chóng thụt lùi. Nhưng vòng xoáy khủng bố bao phủ, nam nhân cao to không cách nào rút ra bên ngoài được.

Ầm ầm ầm!

Vòng xoáy xoay nhanh nổ tung, vang tiếng nổ điếc tai khắp sơn cốc. Kình khí khủng bố như cơn bão thổi quét. Trong sơn cốc vòng xoáy nổ như trời đổ mưa rào, các tảng đá bị đánh bay đi, không gian mấy trăm thước giờ đây đất nát ra lún xuống hõm lỗ to.

Phập xoẹt!

Vòng xoáy nổ tung, lực lượng cường đại đổ ập xuống cương quyển của nam nhân thủ lĩnh cao to. Hộ thân cương khí vặn vẹo thành đường cong to lớn nhưng không vỡ. Nam nhân thủ lĩnh cao to phun ra búng máu, lực lượng này làm gã vốn đã bị thương nặng không cách nào đối kháng.

Bốn phía trở về bình tĩnh, mặt nam nhân cao to trắng bệch đông lại, đôi mắt kinh hoàng lẩm bẩm:

– Vũ kỹ hoàng giai, đây là Vũ kỹ hoàng giai.

Mặt Lục Lâm Thiên hơi xanh, thi triển Nộ Hải Cuồng Khiếu làm hắn mất sức. Đáng tiếc Nộ Hải Cuồng Khiếu không giết được nam nhân cao to.

Nam nhân cao to nói:

– Tiểu tử, lần sau gặp lại ta sẽ không tha cho ngươi!

Nam nhân cao to lao ra ngoài sơn cốc, lúc này gã bị thương càng thêm thương, không đánh lại nổi Vũ Sĩ thất trọng.

– Còn muốn trốn sao?

Lục Lâm Thiên vận chuyển chân khí dưới chân nhanh chóng đuổi theo, năm Hỏa Ảnh Chỉ bắn ra.

Chỉ ấn xuyên thấu dòng không khí va vào hộ thân cương khí trên người nam nhân cao to. Hộ thân cương khí lại nứt vỡ, nam nhân cao to lảo đảo tiến lên trước mấy bước, phun máu. Nhưng nam nhân cao to lao tới trước.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Hừ!

Lục Lâm Thiên đuổi theo không bỏ.

Hai người một trước một sau lao ra sơn cốc. Nam nhân cao to bị thương nặng, Lục Lâm Thiên không muốn bỏ qua cơ hội tốt giết chết đối thủ. Tuy Lục Lâm Thiên mệt mỏi kiệt sức nhưng có tám mươi phần trăm cơ hội giết nam nhân thủ lĩnh cao to.

– Tiểu tử, ta muốn đi, ngươi không giữ ta lại được!

Nam nhân thủ lĩnh cao to ngoái đầu nhìn Lục Lâm Thiên theo đuổi không bỏ, chân khí cuồng bạo tuôn ra, tốc độ lại tăng vọt. Nhưng chỉ có nam nhân cao to biết máu trong người đang sôi trào, thương thế càng thêm nặng, đã không thể ức chế. Sợ là qua giây lát nam nhân cao to sẽ gặp rắc rối to.

Lục Lâm Thiên nét mặt sa sầm nói:

– Vậy sao?

Lục Lâm Thiên dốc sức vận dụng chân khí tăng tốc độ, hôm nay hắn quyết tâm giết nam nhân cao to, chờ khi gã chữa lành thì không có cơ hội nữa.

Lục Lâm Thiên lao nhanh rượt đuổi, lòng nhẹ nhõm nhiều. Nhớ mấy tháng trước hắn bị nam nhân cao to rượt đuổi như chó cụp đuôi, Lục Lâm Thiên thề sẽ báo thù, bây giờ xem như hoàn thành.

– Chết tiệt!

Nam nhân cao to cắm đầu bỏ chạy, gã chưa từng nghĩ mình sẽ có ngày nay, bị một Vũ Sĩ rượt chạy như điên.

Nam nhân cao to càng chạy máu càng sôi sục, gã không kiềm nổi lại phun máu:

– Phụt.

Mặt nam nhân cao to không còn chút máu.

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên bắn ra năm Hỏa Ảnh Chỉ mang theo lực lượng cuồng bạo xé rách dòng không khí.

Nam nhân thủ lĩnh cao to sắc mặt âm trầm, nghiêng người né thoát, năm chỉ ấn lướt qua sát người gã. Hỏa Ảnh Chỉ đánh vào năm cái cây to, vang một chuỗi tiếng nổ. Năm chạc cây thô cỡ miệng chén bị đánh gãy, lá rơi rụng.

Chương 149: Cắn nuốt Vũ Sư (2)

Trong thời gian này Lục Lâm Thiên đã đến bên cạnh nam nhân cao to.

Lục Lâm Thiên trêu đùa nhìn nam nhân cao to:

– Thế nào? Sao không chạy tiếp đi?

Lục Lâm Thiên biết nam nhân cao to bị thương nặng không chống đỡ được lâu hơn.

Nam nhân cao to lạnh lùng nói:

– Tiểu tử, đừng ép ta, nếu không ngươi cũng chẳng yên lành gì. Ngươi chưa đủ tư cách giết ta.

Trong mắt nam nhân cao to tràn ngập căm hận.

– Vậy sao? Ta muốn thử xem.

Chân khí nhanh chóng tuôn ra ngoài, chân khí gợn sóng quanh thân Lục Lâm Thiên, khí thế ngày càng dữ dội.

Có tia lửa nhạt bay ra khỏi người Lục Lâm Thiên, một quyền ấn kèm theo ngọn lửa, khí thế mạnh mẽ đánh vào nam nhân cao to.

Lục Lâm Thiên quát to:

– Nộ Diễm Quyền!

Lực lượng cuồng bạo ập đến, xẹt qua dòng không khí khiến khí lưu không gian bốn phía dao động dữ dội.

Nam nhân cao to rống to:

– Tiểu tử, ngươi cũng không sống yên!

Mắt nam nhân cao to lóe tia độc ác đánh ra từng thủ ấn quái dị, năng lượng quanh thân run rẩy. Trên bầu trời, năng lượng nóng cháy chợt ập đến. Nhiệt độ tăng cao, lá cây bốn phía ố vàng, nhánh cây héo tàn, cây bắt lửa chậm rãi khô héo như ở trong một lò lửa.

Xung quanh nam nhân cao to trăm thước ngọn lửa cháy hừng hực, không khí kêu xèo xèo.

Nam nhân cao to hét to một tiếng:

– Hỏa Viêm Bạo!

Chân khí từ người nam nhân cao to rót hết vào ngọn lửa, trong lửa chứa năng lượng khủng bố đã đến cực hạn. Mặt nam nhân cao to không còn chút máu, người ủ rũ.

Lửa cháy bập bùng rít gào ập hướng ngộ Diễm Quyền của Lục Lâm Thiên. Độ mạnh ngọn lửa tăng vọt đánh tan Nộ Diễm Quyền, bao phủ Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên sa sầm nét mặt. một Vũ Sư ngũ trọng dốc hết sức đánh ra đòn cuối cùng, nam nhân cao to tính liều mạng, uy lực cực kỳ cường đại. Nếu Lục Lâm Thiên vượt qua được sẽ dễ dàng giết nam nhân thủ lĩnh cao to, nhưng hắn không biết có thể ngăn được lực lượng cường đại này không.

Không có thời gian suy tính, Lục Lâm Thiên không ngừng đánh ra thủ ấn, linh lực tràn ngập. Linh lực ngưng tụ thành đại đao màu đỏ, thân đao rạch hư không. Không khí bị đè ép như vậy tiếng xé gió.

Đại đao đỏ cắt vỡ hư không, nhát đao chém ra kéo theo không gian chấn động, kình khí rít gào sinh ra sóng âm nổ đùng. Đao quang kéo theo tàn ảnh, uy nhiếp kinh khủng xuyên qua hư không. Ánh sáng chói mắt bắn tới chém vào ngọn lửa.

Hai lực lượng khủng bố va chạm vào nhau, sóng năng lượng khủng bố bạo động. Lực lượng sắc bén không gì sánh bằng khuếch tán từ vị trí hai luồng năng lượng va chạm. Trong vòng vài trăm thước có thể khí lưu không gian bị lực lượng khủng bố đè ép ra từng vết nứt, bầu trời vặn vẹo nứt vỡ.

Bùm bùm bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai, không gian nổ tung như tiếng sấm đánh. Trong không gian nổ, lực lượng cuồng bạo đổ ập xuống người Lục Lâm Thiên. Ánh sáng trên Thanh Linh khải giáp vụt tắt, một vòi máu tuôn ra khỏi cơ thể Lục Lâm Thiên. Dù có Thanh Linh khải giáp nhưng Lục Lâm Thiên vẫn không tránh khỏi bị thương, lực lượng này quá đáng sợ. Đây là công kích mạnh cuối cùng của nam nhân cao to, Lục Lâm Thiên cảm nhận lực lượng ước chừng Vũ Sư tam trọng.

Phập xoẹt!

So với Lục Lâm Thiên thì nam nhân cao to thảm hơn, gã suy yếu bị hất văng ra mấy chục thước, máu phun ra. Nam nhân cao to đập mạnh vào một cái cây khô vàng, thân cây bị đυ.ng gãy.

Lục Lâm Thiên nhét đan dược trị thương vào miệng, đi tới trước mặt nam nhân cao to.

Nam nhân cao to sợ hãi nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

– Linh kỹ, đây là linh kỹ, ngươi còn là Linh Giả?

Vừa rồi Lục Lâm Thiên vận dụng là linh kỹ, nam nhân cao to nhìn ra được. Nhưng dù thấy tận mắt thì nam nhân cao to không dám tin, Vũ Giả tam hệ, còn là Linh Giả, không thể nào! Tiểu tử này rốt cuộc là ai?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

– Không sai, hiện tại ngươi có thể yên tâm chết được rồi.

Mắt Lục Lâm Thiên lóe sát ý, trảo ấn chụp xuống đầu nam nhân cao to.

Nam nhân cao to không có sức chống cự, não đau nhức, người mất kiểm soát, chân khí bị hút ra khỏi cơ thể gã.

Nam nhân cao to sợ hãi hỏi:

– Ngươi muốn làm gì…

Nam nhân cao to cảm giác mọi thứ diễn ra trên người mình, sâu trong linh hồn tràn ngập khủng hoảng, nhưng gã bất lực.

– A!!!

Bị rút chân khí không khác gì kinh mgạch đảo ngược, nam nhân cao to gào rú thảm thiết. Chỉ mười phút sau nam nhân cao to chỉ còn là cái xác khô.

– Chân khí trong người Vũ Sư mạnh hơn Vũ Sĩ rất nhiều.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, cảm nhận chân khí mới vừa cắn nuốt đã đến cực hạn, may mắn nam nhân cao to vốn bị thương nặng, lúc này tương đương tiêu hao hết sức, Lục Lâm Thiên chỉ cắn nuốt chân khí cơ bản nhất trong người gã. Nếu không Lục Lâm Thiên hút hết chân khí trong người Vũ Sư ngũ trọng sẽ nổ tan xác.

Lục Lâm Thiên lục tìm một túi không gian trên người nam nhân cao to, còn có một túi vải, lại chứa khứu khí thử, yêu thú nhất giai. Lục Lâm Thiên tiện tay ném đi, hắn biến mất tại chỗ. Náo động vừa rồi chắc chắn dẫn nhiều người đến, Lục Lâm Thiên bị thương khá nặng, nên đi trước thì hơn.

Lục Lâm Thiên cần chữa thương, chân khí hắn nuốt vào cũng đến cực hạn, phải luyện hóa ngay.

Lục Lâm Thiên rời đi không lâu trong rừng cây có nhiều bóng người lao ra, toàn là đoàn đội và dong binh đoàn trong Sơn mạch Vụ Đô. Bọn họ nhìn xác nam nhân cao to nằm dưới đất, vô cùng ngạc nhiên.

– Rốt cuộc là ai làm? Sau này không còn Bạo Lang dong binh đoàn nữa rồi.

– Cũng đáng đời, Bạo Lang dong binh đoàn luôn làm kiểu buôn bán không bỏ vốn, giờ bị người diệt sạch là báo ứng.

***

– Oa, không ngờ ở đây đẹp vậy.

Trong một hiệp cốc ẩn khuất có hai bóng dáng yêu kiều, là thiếu nữ tuyệt sắc mặc áo lục, nha hoàn thanh tú.

Hai nàng đi lung tung trong Sơn mạch Vụ Đô, vô tình tìm đến hiệp cốc này, đây là chỗ Lục Lâm Thiên hiện đang cư trú.

Nha hoàn thanh tú nhìn chằm chằm suối nước nóng trong suốt thấy đáy, nói:

– Tiểu thư nhìn kìa, chỗ này có suối nước nóng, còn tốt hơn trong tông chúng ta.

Thiếu nữ tuyệt sắc mỉm cười nói:

– Vào trong Sơn mạch Vụ Đô đã lâu chưa tắm, vừa lúc.

Nha hoàn thanh tú kinh kêu:

– Tiểu thư định tắm tại đây? Nếu có người đến thì sao?

Thiếu nữ tuyệt sắc nói:

– Đông Mai, ngươi cũng cùng tắm đi.

Thiếu nữ tuyệt sắc nhảy vào suối nước nóng, tóc xõa ra, quần áo bị ném bên bờ.

Bùm!

Thiếu nữ tuyệt sắc đã ở trong suối nước nóng, vai ngọc lộ ra ngoài mặt nước, tóc xõa lềnh bềnh trên nước tăng phần quyến rũ.

Nha hoàn thanh tú nhìn bốn phía, lẩm bẩm:

– Được rồi, chắc không ai đến đây.

Nha hoàn thanh tú cởi đồ, tóc xõa vai, da trắng mịn. Nhìn từ phía sau mông căng tròn trắng mềm, eo nhỏ xinh, đùi ngọc cất bước đi vào suối nước nóng.

Nha hoàn thanh tú tuy không xinh đẹp bằng thiếu nữ tuyệt sắc nhưng vóc dáng nhấp nhô, nếu không so sánh với tiểu thư thì nàng cũng thuộc hàng mỹ nhân bại hoại.

Hai nữ nhân chơi đùa trong suối nước nóng. Một tháng không tắm rửa trong Sơn mạch Vụ Đô đối với nữ giới là hành hạ, giờ thì hai nàng thoải mái tắm rửa.

Chương 150: Mỹ nữ ra khỏi nước (1)

Lục Lâm Thiên chạy về, hắn phải nhanh chóng trị thương. Hiệp cốc Lục Lâm Thiên ở mấy ngày nay là nơi tốt nhất, chỗ đó địa thế ẩn khuất, bình thường không có người tìm đến.

Lục Lâm Thiên xuyên qua khu rừng um tùm, chui qua lùm cây, trở về hiệp cốc. Lục Lâm Thiên không nhìn bốn phía, lao về hướng sơn động.

Khóe mắt Lục Lâm Thiên liếc thấy một thứ màu sắc kỳ lạ, nhìn kỹ thì là áo của nữ nhân. Lục Lâm Thiên lại nhìn hướng suối nước nóng, hắn bản năng suy đoán chẳng lẽ có nữ nhân tắm rửa ở đây?

Lục Lâm Thiên trông thấy hai thân hình yêu kiều không mảnh vải che thân đang chơi đùa trong suối nước nóng. Người bên trái khuôn mặt thanh tú, người bên phải thì làm Lục Lâm Thiên nhìn ngây người. Trên đời có nữ nhân đẹp đến mức này sao?

Đây là một thiếu nữ tuyệt sắc hạng nhất, da như bạch ngọc lóe ánh sáng, tóc đen như mực không gió nhẹ bay, tóc dài nổi trên mặt nước mềm mại tinh xảo tăng nét quyến rũ. Mặt mày tinh xảo như ngọc điêu, cổ thon dài, da trắng bóc, trong ánh sáng nàng đẹp hút hồn. Đôi mắt trong veo, con ngươi sâu thẳm có đốm sáng lấp lánh, mắt sáng răng trắng, đẹp tựa nàng tiên.

Đây là một trong những nữ nhân đẹp nhất Lục Lâm Thiên từng thấy, nàng không thua gì Lục Vô Song. Có lẽ thiếu nữ tuyệt sắc nhỉnh hơn Lục Vô Song một chút.

Lục Lâm Thiên nghĩ tới Lam Linh, Dương Diệu, Lục Mị, Độc Cô Băng Lan. Thiếu nữ tuyệt sắc trước mắt còn hơn mấy nàng kia.

Suối nước nóng trong suốt thấy đáy, dòng nước lăn tăn sóng gợn. Lục Lâm Thiên mơ hồ thấy thân hình trắng trẻo trong nước, bộ ngực nhún nhảy theo mặt nước, dưới bụng phẳng có dúm đen mông lung. Tất cả hợp thành bức tranh mỹ nhân ra khỏi nước, làm

Lục Lâm Thiên kí©ɧ ŧɧí©ɧ máu nóng chạy rần rần.

Nha hoàn thanh tú hét to:

– A!!!

Nha hoàn thanh tú trông thấy có người đứng gần suối nước nóng, còn là một nam nhân.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống thầm nghĩ:

– Nguy rồi!

Lục Lâm Thiên sớm cảm nhận được tu vi của thiếu nữ tuyệt sắc khá cao, hắn định chạy. Lục Lâm Thiên nhảy vọt ra ngoài hiệp cốc.

Chợt vang tiếng quát:

– Tiểu tặc muốn chết!

Một tàn ảnh màu lục bay hướng lưng Lục Lâm Thiên.

Tiếng xé gió sắc bén chớp mắt ập đến, Lục Lâm Thiên không dám chậm rãi vội vận dụng Thanh Linh khải giáp ngăn cản. Thực lực của đối phương mạnh hơn Lục Lâm Thiên tưởng tượng nhiều.

Bốp! Bốp!

Nhưng Lục Lâm Thiên vẫn đánh giá thấp thực lực của thiếu nữ tuyệt sắc, lực lượng mạnh mẽ đánh vào người hắn. Thanh Linh khải giáp vụt tắt, Lục Lâm Thiên bị quất té cái bịch xuống đất. Lục Lâm Thiên vốn bị thương giờ máu trào lên cổ họng, phun ra búng máu.

Một bóng người màu xanh đáp xuống trước mặt Lục Lâm Thiên, áo xanh thêu hoa văn lam nhạt, áo vẽ đường cong thân hình yểu điệu, eo nhỏ mông vểnh, chân thon dài. Khuôn mặt xinh đẹp tràn ngập tức giận chỉ muốn xé xác Lục Lâm Thiên ra.

Thiếu nữ tuyệt sắc quát to:

– Ta giết tên giặc nhìn lén nhà ngươi!

Thiếu nữ tuyệt sắc vỗ chưởng xuống.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Thực lực mạnh quá, thiếu nữ này hình như Thiếu nữ tuyệt sắc đã bị thương nam nhân thủ lĩnh cao to Bạo Lang dong binh đoàn.

Lục Lâm Thiên nhớ lại ký ức nhìn thấy từ não thành viên Bạo Lang dong binh đoàn, thiếu nữ chính là người đã bị thương nam nhân thủ lĩnh cao to, thực lực rất kinh khủng.

Lục Lâm Thiên bối rối lăn một vòng dưới đất. Chưởng ấn vỗ xuống vị trí Lục Lâm Thiên vừa nằm, mặt đất nứt mấy cái khe.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống thầm nghĩ:

– Trốn, nếu không chết chắc!

Lục Lâm Thiên không đánh lại thiếu nữ tuyệt sắc, nếu không chạy thì sẽ chết. Chân khí vận chuyển, Lục Lâm Thiên vọt ra sau.

Thiếu nữ tuyệt sắc hét lên:

– Muốn trốn? Mơ đi!

Tay thiếu nữ tuyệt sắc cầm tàn ảnh màu lục quất vào người Lục Lâm Thiên, hắn té cái bịch xuống đất, máu sôi trào vọt ra từ khoang miệng.

Lục Lâm Thiên bò dậy trừng thiếu nữ tuyệt sắc:

– Nữ nhân kia, đủ rồi!

Mặt Lục Lâm Thiên tức giận chứa tức giận làm thiếu nữ tuyệt sắc sững sốt.

Lục Lâm Thiên tức giận quát:

– Hiệp cốc này là nơi ta đặt chân, các người không xin phép ta đã đi vào, ta còn chưa trách gì ngược lại nàng muốn giết ta? Nữ nhân đúng là vô lý!

Hắn trêu ai chọc ai? Đâu phải hắn muốn nhìn lén?

Thiếu nữ tuyệt sắc lại nổi giận:

– Tiểu tặc ăn nói ngang ngược, ta móc mắt của ngươi ra trước, ai cho ngươi nhìn lén!

Lục Lâm Thiên tức giận nói:

– Buồn cười, nàng nghĩ ta muốn nhìn sao? Ta không kêu các người cởi đồ! Cùng lắm ta liều mạng!

Nữ nhân thật là vô lý.

Thiếu nữ tuyệt sắc hét lên:

– Tiểu tặc cứng miệng!

Chân khí chuyển động, chưởng ấn vỗ vào Lục Lâm Thiên dấy lên tiếng gió rít, kình khí mạnh mẽ tuôn ra.

Thiếu nữ tuyệt sắc cứ kêu tiểu tặc chọc giận Lục Lâm Thiên, hắn chửi lại:

– Nàng mới là tặc, phụ thân, tổ tông của nàng đều là tặc! Bản công tử liều mạng!

Lục Lâm Thiên không do dự gì nữa, hắn vận dụng chân khí, thủ ấn đánh ra các thủ ấn kỳ dị.

Lục Lâm Thiên cắn răng thầm nghĩ:

– Liều mạng!

Hiện giờ Lục Lâm Thiên không trốn đi được, thực lực của đối phương quá mạnh. Trong ký ức của thành viên Bạo Lang dong binh đoàn, Lục Lâm Thiên biết thiếu nữ tuyệt sắc là Vũ Giả song hệ. Thủ ấn vẽ đường cong huyền diệu, ánh sáng chói mắt bao phủ Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đánh ra các thủ ấn huyền ảo, ánh sáng thần dị che trước mặt hắn. Khí thế của Lục Lâm Thiên thay đổi kỳ dị, hắn quyết định thi triển Chu Tước quyết. Nếu liều mạng còn có cơ hội trốn thoát.

Thiếu nữ tuyệt sắc cảm giác biến đổi từ người Lục Lâm Thiên, nàng nhíu mày. Đối phương chỉ có thực lực Vũ Sĩ thất trọng nhưng lúc này cho thiếu nữ tuyệt sắc cảm giác rất nguy hiểm.

Các ánh sáng thần dị lóe lên trước mặt Lục Lâm Thiên, linh lực rót vào, ngưng tụ. Ánh sáng thần dị tỏa ra năng lượng khủng bố, không khí quanh các năng lượng vặn vẹo.

Lực lượng khủng bố dung hợp với nhau, chân khí trong người Lục Lâm Thiên như bị nước lũ nuốt mất, khí thế kinh khủng từ thạch đài bắn lên cao, biến cuồng bạo.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Không được, thực lực của đối phương quá cao, mình thì bị thương, dù có vận dụng Chu Tước quyết e rằng không có phần thắng.

Uy lực Chu Tước quyết mạnh mẽ nhưng lúc này Lục Lâm Thiên có sử dụng cũng khó đấu lại thiếu nữ tuyệt sắc.

Lục Lâm Thiên cắn răng:

– Liều!

Lục Lâm Thiên lại đánh ra thủ ấn, những năng lượng chân khí thuộc về nam nhân Vũ Sĩ ngũ trọng, nam nhân thủ lĩnh cao to bị hắn nuốt đều rơi vào Chu Tước quyết. Các năng lượng này không xem như chân khí của Lục Lâm Thiên.

Những năng lượng chân khí này rót vào làm kinh mạch trướng căng, năng lượng chân khí va đυ.ng trong cơ thể Lục Lâm Thiên như có vô số thú hoang chạy chồm trong đó.

Nếu Lục Lâm Thiên luyện hóa các năng lượng chân khí này cần hơn nửa tháng hoặc lâu hơn, lúc này rót hết vào Chu Tước quyết, có thể tưởng tượng lực lượng tràn ngập trong kinh mạch dữ dội cỡ nào.

Lục Lâm Thiên đau đớn cắn chặt răng, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, nội tạng và kinh mạch sắp nứt vỡ.

Nếu kinh mạch không thô cứng thì Lục Lâm Thiên đã chết vì vỡ mạch. Cường giả nào có mặt ở đây sẽ hút ngụm khí lạnh khi thấy Lục Lâm Thiên liều lĩnh, đây là hành động tự sát.

Chương 151: Mỹ nữ ra khỏi nước (2)

Lúc này năng lượng chân khí rót vào Chu Tước quyết khiến ánh sáng đang dung hợp chớp mắt tán loạn. Các năng lượng chân khí không xem như thuộc về Lục Lâm Thiên, muốn dung hợp cùng Chu Tước quyết là điều không thể.

Lục Lâm Thiên không biết điều này, kẻ thù lớn ngay trước mắt, hắn không có nhiều thời gian để suy nghĩ. Lục Lâm Thiên chỉ hy vọng dốc sức tăng uy lực cho Chu Tước quyết.

Những năng lượng chân khí rót vào, ánh sáng bảy sắc khuếch tán, cơ thể, đầu óc Lục Lâm Thiên đau như bị búa gõ.

Cuối cùng Lục Lâm Thiên cũng phát hiện vấn đề:

– Chết tiệt, không thể dung hợp!

Chân khí này không thể dung hợp với Chu Tước quyết.

Lục Lâm Thiên nghiến răng:

– Mặc kệ nó, phải dung hợp bằng được!

Hiện giờ Lục Lâm Thiên không còn đường lui, linh lực lại rót vào trong đầu, linh hồn lực khống chế năng lượng khuếch tán lần nữa dung hợp.

Chân khí hỗn độn trong cơ thể Lục Lâm Thiên, đau nhức vượt sức chịu đựng, khóe môi hắn chảy máu. Dù vậy Lục Lâm Thiên vẫn gượng ép chống cự.

Phương xa, thiếu nữ tuyệt sắc nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, thầm giật mình, quên xuống tay đánh hắn. Thiếu nữ tuyệt sắc nhìn ánh sáng bảy sắc quanh thân Lục Lâm Thiên và lực lượng kỳ dị khác, nàng đã hiểu hắn định làm gì.

Thiếu nữ tuyệt sắc kinh ngạc nói:

– Tiểu tử này định làm gì? Muốn tự sát sao?

Rõ ràng đối phương đang dung hợp hai loại lực lượng khác nhau, trong lực lượng đó có linh lực tràn ngập, thiếu nữ tuyệt sắc càng nhìn càng ngạc nhiên.

Thiếu nữ tuyệt sắc cảm nhận vô số nguy hiểm từ người Lục Lâm Thiên, nếu để hắn dung hợp thành công thì uy lực sẽ rất kinh khủng.

Lục Lâm Thiên cắn răng chịu đựng thân thể đau nhức điều khiển ba loại lực lượng không ngừng dung hợp. Ánh sáng bảy sắc lại ngưng tụ, mặt hắn càng lúc càng trắng, máu chảy từ khóe miệng nhỏ giọt xuống đất. Lỗ chân lông Lục Lâm Thiên tràn máu, người hắn đẫm máu.

Cơ thể đau nhức, kinh mạch phình ra, Lục Lâm Thiên đã đến cực hạn, kinh mạch còn trướng nữa sẽ nổ tung.

Cơ mặt Lục Lâm Thiên run run lộ nụ cười thảm:

– Phải dung hợp, nếu không sẽ chết. Nếu chết cũng nên chết kiểu oai một chút.

Nếu dung hợp thành công Lục Lâm Thiên vẫn còn cơ hội sống.

Thiếu nữ tuyệt sắc nét mặt sa sầm nói:

– Nguy rồi!

Thiếu nữ tuyệt sắc cảm nhận hơi thở nguy hiểm từ người Lục Lâm Thiên càng lúc càng đậm đặc, nàng cũng căng thẳng thần kinh.

Thiếu nữ tuyệt sắc kinh ngạc nói:

– Vũ kỹ thật kỳ dị.

Thiếu nữ tuyệt sắc vươn tay ra, bàn tay kết mấy thủ ấn. Năng lượng khủng bố từ bốn phương tám hướng tụ tập lại quanh thân nàng, nét mặt thiếu nữ tuyệt sắc trầm trọng chưa từng có. Mặt thiếu nữ tuyệt sắc tái nhợt, chân khí trong người bị năng lượng khủng bố xung quanh hút ra.

Lục Lâm Thiên cố nén đau nhức, hắn điều khiển ánh sáng bảy sắc dung hợp lại, bảy sắc màu chói lọi hơn vừa rồi nhiều. Ánh sáng bảy sắc luân phiên khá là thần dị, trên cao phát ra năng lượng kinh khủng vặn vẹo dòng không khí.

Trong khoảnh khắc Lục Lâm Thiên đánh ra một thủ ấn, năng lượng cuồng bạo bỗng chốc yên lặng ngưng tụ thành con phượng hoàng đỏ rực cỡ bốn thước. So với lúc Lục Lâm Thiên ngưng tụ Chu Tước quyết tại Trấn Thanh Vân thì lần này năng lượng phượng hoàng lớn hơn một thước.

Phượng hoàng màu đỏ rực như lửa, trên đầu có phượng quan bằng lông chim bảy sắc, cái đuôi kéo dày lông chim bảy sắc, đôi cánh giang rộng kéo theo lửa, không gian dao động theo nó.

Cảm giác hơi thở xung quanh, khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên. Lần này vận dụng Chu Tước quyết mạnh hơn mới rồi ngưng tụ gấp mấy lần, có chân khí của Vũ Sĩ ngũ trọng, nam nhân cao to trợ giúp, uy lực Chu Tước quyết tăng nhiều. Tiếc rằng đây không phải chân khí của hắn, nếu không uy lực sẽ còn kinh khủng hơn nữa.

Mặc kệ thế nào, rốt cuộc Lục Lâm Thiên thành công ngưng tụ dung hợp nó, đây là Chu Tước quyết mới, uy lực tăng nhiều. Lực lượng cuồng bạo này nếu gặp lại nam nhân cao to thủ lĩnh của Bạo Lang dong binh đoàn Lục Lâm Thiên tin tưởng sẽ đập nát đối thủ ra bã.

Lục Lâm Thiên hét to một tiếng:

– Chu Tước quyết, đi!

Lục Lâm Thiên đánh ra thủ ấn cuối cùng, lại hộc máu. Cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên tiêu hao hết sạch chân khí.

Thể năng lượng phượng hoàng khủng bố biến to bảy, tám thước, lửa bao bọc quanh thân bay vọt ra. Khí thế cuồng bạo phóng lên cao, lửa ngập trời bao phủ trên cao mấy trăm thước. Không khí bị đốt kêu xèo xèo, rất khủng khïếp.

Thiếu nữ tuyệt sắc khẽ quát:

– Phong Quyển Tàn Vân!

Thiếu nữ tuyệt sắc đánh ra thủ ấn cuối cùng, khí lưu cuồng bạo xoay tròn quanh người nàng như vòi rồng rít gào. Trong hiệp cốc, vòng xoáy khí lưu xới tung lớp đất, mặt đất nứt rạn li ti. Lớp đất bị bốc lên cao phô thiên cái địa đổ ập xuống.

Năng lượng khủng bố tràn ngập, cuồng phong mạnh mẽ đến cực độ ngưng tụ, cuồng phong rít gào, giông tố lật tung hiệp cốc.

Hai năng lượng cuồng bạo cực độ va chạm với nhau, vô số ánh sáng bắn tung tóe. Gió mạnh bao lấy ngọn lửa, lửa khuếch tán trong giông tố.

Hiệp cốc vang một chuỗi tiếng nổ. Phượng hoàng ảo biến mất trong giông tố, sau cùng ngưng tụ thành quả cầu lửa khổng lồ. Quả cầu lửa lắc lư thật mạnh phồng to lên rồi nổ tung, tạo ra tiếng nổ điếc tai trong không trung.

Bùm bùm bùm!

Lửa bắn tung tóe trên bầu trời hiệp cốc trong tiếng nổ vang điếc tai. Giông tố bị xé nát, khí thế cuồng bạo bắn lên cao.

Rầm! Bịch!

Lục Lâm Thiên bị đánh bay xa mấy chục thước té cái bịch xuống đất, máu trong thân thể sôi sục, choáng váng mất ý thức. Đến cuối cùng Lục Lâm Thiên mới biết đối phương là Vũ Giả tam hệ, Vũ kỹ cuối cùng là phong hệ, đẳng cấp Vũ kỹ rất cao.

Cộp cộp cộp!

Thiếu nữ tuyệt sắc thụt lùi mấy bước, khóe môi tràn máu, mặt tái nhợt.

Nha hoàn thanh tú luôn đứng từ xa nhìn, nàng biết mình có đi lên cũng chẳng giúp được gì. Thấy chiến đấu đã xong, tiểu thư nhà nàng bị thương thì nha hoàn thanh tú vội vàng chạy tới.

– Tiểu thư!

Thiếu nữ tuyệt sắc nói:

– Ta không sao, nhìn xem tiểu tặc kia chết chưa?

Nha hoàn thanh tú đến bên cạnh Lục Lâm Thiên kiểm tra người hắn, trả lời:

– Tiểu thư, hắn chưa chết, chỉ xỉu.

Thiếu nữ tuyệt sắc tức giận nói:

– Tiểu tặc này dám làm bản tiểu thư bị thương, ta sẽ không để hắn chét dễ dàng. Khóa chân khí của hắn lại, chờ khi hắn tỉnh sẽ xử tiểu tặc này sau!

Khuôn mặt xinh đẹp tràn ngập tức giận vẫn toát ra phong tình.

Nha hoàn thanh tú nói:

– Tiểu thư, làm vậy quá tàn nhẫn, hay giết hắn ngay đi.

Nha hoàn thanh tú nhớ đến những cách tiểu thư hành hạ người hầu trong tông, thật sự là rất thê thảm.

Thiếu nữ tuyệt sắc tức giận nói:

– Hừ! Không để hắn thoát dễ vậy. Nhìn lén bản tiểu thư, còn mắng bản tiểu thư, chờ hắn tỉnh lại rồi tính sổ sau!

– Được rồi.

Nha hoàn thanh tú đồng tình nhìn Lục Lâm Thiên đang hôn mê, mấy thủ ấn điểm vào người hắn.

***

Không biết qua bao lâu, Lục Lâm Thiên mơ màng tỉnh dậy. Chân khí trong cơ thể bị đông lại, trong đan điền chỉ còn sót lại chút chân khí, cơ thể bị thương rất nặng.

Lục Lâm Thiên mở mắt ra thấy mình nằm trong sơn động, một sơn động trong hiệp cốc lúc trước hắn cư ngụ. Lục Lâm Thiên bị ném trong góc hang, chân khí bị phong tỏa, hai tay và chân bị dây leo trói chặt.

Chương 152: Lạt thủ tồi thảo (1)

Hiện giờ là ban đêm, trong sơn động chỉ có ánh sáng yếu ớt. Lục Lâm Thiên thấy hai bóng người trước mặt mình, là thiếu nữ tuyệt sắc và nha hoàn thanh tú. Có vẻ thiếu nữ tuyệt sắc đang điều dưỡng tĩnh tọa.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống thầm nghĩ:

– Rắc rối to rồi.

Lục Lâm Thiên rơi vào tay thiếu nữ này e rằng không có kết cục tốt, chân khí bị khóa, hắn lại bị thương nặng, bi kịch a. Không ngờ liều mạng vận chuyển Chu Tước quyết vẫn không đánh lại thiếu nữ tuyệt sắc, thực lực của nàng quá kinh khủng, lại còn là Vũ Giả tam hệ nữa. Không biết lai lịch của thiếu nữ tuyệt sắc này là gì.

Lục Lâm Thiên thấy hai nữ nhân không phát hiện mình, hắn nhắm tịt mắt, cảm nhận kinh mạch huyệt đạo bị chân khí phong tỏa. Lục Lâm Thiên vận dụng Âm Dương Linh Vũ quyết xông phá chân khí bị phong tỏa, nhờ Âm Dương Linh Vũ quyết nên khóa chân khí không làm gì được hắn.

Lục Lâm Thiên bị thương nặng, không có sức chạy trốn, tạm thời lo điều dưỡng phục hồi.

Lục Lâm Thiên ức chế chân khí hỗn độn trong người, chậm rãi điều dưỡng. Trong đầu Lục Lâm Thiên suy tính các cách chạy trốn, nhưng lúc này hắn không có cơ hội để trốn.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên lén điều dưỡng thân thể. Một đêm qua đi, hắn phục hồi lại chút ít chân khí, vết thương thì không đỡ hơn bao nhiêu. Lục Lâm Thiên cảm giác thiếu nữ tuyệt sắc thở hắt ra, chắc đã ngừng tu luyện.

Lục Lâm Thiên không dám khinh thường, vội ngừng điều dưỡng, giả bộ xỉu.

Lục Lâm Thiên nghe nha hoàn thanh tú hỏi:

– Tiểu thư, vết thương của tiểu thư sao rồi?

– Gần lành rồi. Đông Mai, nhìn xem tiểu tặc kia tỉnh chưa?

Thì ra nha hoàn thanh tú tên Đông Mai, không biết thiếu nữ tuyệt sắc gọi hắn là tiểu tặc thì có tên là gì.

Đông Mai đến gần Lục Lâm Thiên liếc sơ, không phát hiện hắn đã tỉnh:

– Tiểu thư, còn chưa tỉnh, có khi nào bị thương nặng qua mãi mãi không thức tỉnh?

Thiếu nữ tuyệt sắc nói:

– Nếu không tỉnh dậy coi như hắn may. Vậy đi, dù chết cũng không thể để hắn chết yên, đào con mắt của hắn ra, sau đó cắt lưỡi cho yêu thú ăn.

Đông Mai nói:

– Tiểu thư, làm như vậy tàn nhẫn quá.

– Nhiêu đây mà tàn nhẫn? Vẫn chưa đủ giảm bớt tức giận trong lòng ta. Thôi để ta tự mình làm!

Lục Lâm Thiên mở mắt ra chửi:

– Được rồi, cho ta một nhát đi luôn đi. Không ngờ ngươi đẹp vậy mà lòng độc như rết!

Vì sao hắn gặp nữ nhân xinh đẹp trong Sơn mạch Vụ Đô toàn là tâm ngoan thủ lạt? Có câu độc nhất là lòng nữ nhân quả nhiên quá đúng.

Thiếu nữ tuyệt sắc hừ lạnh một tiếng:

– Ha, chịu tỉnh rồi sao? Sớm biết ngươi đang giả chết.

Dù tức giận vẫn không làm giảm sắc đẹp của thiếu nữ tuyệt sắc, ngược lại thêm phần đáng yêu.

Lúc này Lục Lâm Thiên không có tâm tình ngắm sắc đẹp, dù sao bản thân dữ nhiều lành ít, hắn chửi cho sướng miệng:

– Muốn giết cứ giết, bản công tử chết rồi làm quỷ cũng không tha cho ngươi!

Thiếu nữ tuyệt sắc nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, hỏi:

– Ngươi sống còn không làm gì bản cô nương được, chết rồi làm gì được ta? Cho ta biết, ngươi là ai?

Lục Lâm Thiên hừ mạnh:

– Ta là ai liên quan gì tới ngươi?

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ đa số nữ nhân thích một nam nhân là bởi vì nàng không hiểu nam nhân đó. Có lẽ nữ nhân này vì tính tò mò sẽ không giết hắn, vậy thì hắn có cơ hội chạy trốn.

Thiếu nữ tuyệt sắc nhỏ giọng nói:

– Đã thấy qua cứng miệng, không biết tên này có cứng thật không.

Lục Lâm Thiên mắng:

– Bản công tử có chỗ khác càng cứng hơn, muốn thử không? Nhưng dù ngươi muốn thì ta cũng không thích!

Lục Lâm Thiên chưa nói hết câu đã la lên:

– A!!!!

Miệng Lục Lâm Thiên đau rát.

Thiếu nữ tuyệt sắc cầm cây kim màu lục đâm vào mặt Lục Lâm

Thiên, cơ mặt hắn tê dại như bị ngàn vạn con kiến cắn. Cây kim có độc.

Thiếu nữ tuyệt sắc mỉm cười nói:

– Đây là Vạn nghĩ toản tâm châm, loại độc yếu nhất của bản tiểu thư. Giờ ngươi suy nghĩ kỹ đi, có chịu khai ngươi là ai không?

Lục Lâm Thiên chửi:

– Đồ nữ nhân rắn rết, chắc tại ngươi tránh thai thất bại nên mất cân đối nội tiết tố, thời mãn kinh đến trước! Nếu bản công tử không chết, sau này sẽ bán ngươi vào kỹ viện!

Mặt Lục Lâm Thiên đau nhức, nửa bên phải sưng húp.

Thiếu nữ tuyệt sắc không nghe hiểu Lục Lâm Thiên đang chửi cái gì, nhưng nàng nghe được chữ kỹ viện.

Mặt thiếu nữ tuyệt sắc vặn vẹo:

– Mắng này!

Gò má trái của Lục Lâm Thiên cũng tê dại. Thiếu nữ tuyệt sắc đâm một cây kim đem lại nỗi đau ngàn vạn con kiến cắn, người bình thường tuyệt đối không chịu nổi.

Lục Lâm Thiên tức giận mắng:

– Ta tuyệt đối không tha cho ngươi, đồ nữ nhân ác độc! Chết tiệt, mặt của ta!

Lục Lâm Thiên không làm gì được đối phương, mặc dù đã giải được phong ấn cho chân khí nhưng hai tay và chân hắn bị trói chặt không thể nhúc nhích.

Thiếu nữ tuyệt sắc hừ lạnh một tiếng:

– Ta chờ xem ngươi làm sao không tha cho ta? Ta đổi ý rồi, ta sẽ không giết ngươi, mỗi ngày hành hạ ngươi một lần cho đến khi ngươi chết.

Thiếu nữ tuyệt sắc không quan tâm Lục Lâm Thiên đe dọa, nàng vươn bàn tay bóp miệng hắn. Lục Lâm Thiên không thể vùng vẫy, chợt cảm giác đầu lưỡi đau nhức.

Lục Lâm Thiên rú lên:

– A!!!!!!

Lưỡi là một trong những chỗ nhạy cảm, thịt mềm nhất trong thân thể con người. Vạn nghĩ toản tâm châm đâm vào làm lưỡi Lục Lâm Thiên tê dại sau đó cứng như cục đá, không nói ra lời.

Thiếu nữ tuyệt sắc hừ mạnh:

– Hừ! Ai kêu ngươi mắng ta, dám nhìn lén bản tiểu thư? Mắng, mắng tiếp đi, sao không mắng nữa? Ta còn vô số cách chờ hành hạ ngươi đây, nhớ đừng chết quá sớm.

Lục Lâm Thiên rất muốn chửi nhưng lưỡi sưng lấp kín khoáng miệng, hắn không nói nên lời. Lục Lâm Thiên chỉ có thể dùng đôi mắt rực lửa chửi trong cổ họng, chửi thầm mười tám đời tổ tông nhà thiếu nữ tuyệt sắc, nhưng dù làm vậy vẫn không thể giảm bớt đau đớn trên mặt và miệng Lục Lâm Thiên.

Lúc này Lục Lâm Thiên mặt sưng húp, miệng phồng lên như cái đầu heo. Lục Lâm Thiên không soi gương, nếu không hắn sẽ sợ đứng tim.

Đông Mai hỏi:

– Tiểu thư, nếu không giết hắn thì đưa đi đâu? Chúng ta có nên quay về không?

Thiếu nữ tuyệt sắc hờ hững nói:

– Để hắn tự đi, cởi trói hai chân của hắn, dù sao không sợ hắn chạy. Chờ ta lành vết thương sẽ xuất phát.

Thiếu nữ tuyệt sắc đắc ý rút về cây kim, phủi tay, liếc xéo Lục Lâm Thiên gào la thảm thiết. Thiếu nữ tuyệt sắc ngồi xếp bằng tập trung điều dưỡng.

Nha hoàn Đông Mai đồng tình nhìn Lục Lâm Thiên, nhưng chỉ có thế, nàng cũng ngồi tu luyện.

Lục Lâm Thiên đau đớn gào rú một lúc sau toàn thân tê dại mới đỡ khó chịu hơn. Lục Lâm Thiên trừng mỹ nhân rắn rết kia, hắn bất đắc dĩ không biết nên làm sao. Đối phương mạnh hơn hắn rất nhiều.

Nhìn hai nữ nhân tĩnh tọa, Lục Lâm Thiên âm thầm điều dưỡng, dù có trốn cũng phải chờ vết thương lành mới được, nếu không thì hắn chẳng có cơ hội nào.

Trong rừng cây rậm rạp Sơn mạch Vụ Đô có mấy trăm bóng người đang tìm kiếm thứ gì. Ba người đi đằng trước nhất, trong đó có hai người là lão nhân mặc trường bào, một nam nhân trung niên.

Nam nhân trung niên là thành chủ thành Vụ Đô, Trưởng lão ngoại môn Vân Dương tông, Vương Minh Nguyệt.

Chương 153: Lạt thủ tồi thảo (2)

Một lão nhân mặc trường bào màu trắng sốt ruột nói:

– Minh Nguyệt lão đệ, nhanh lên, chúng ta phải nhanh chóng tìm ra tiểu thư. Nếu tiểu thư xảy ra chuyện gì thì ba chúng ta đều tiêu đời.

Lão nhân tóc dài xõa vai, khí thế dao động mơ hồ quanh thân, thực lực siêu phàm.

Vương Minh Nguyệt lộ vẻ mặt sốt ruột trả lời:

– Ngô trưởng lão, mọi người đều đang cẩn thận tìm kiếm. Những người có thể điều động từ Thành Vụ Đô thì ta đã phái đi hết tìm tiểu thư.

Đại tiểu thư của Vân Dương tông, nữ nhi duy nhất của tông chủ mất tích trong Thành Vụ Đô địa bàn của gã, Vương Minh Nguyệt cũng tàn đời.

Ngô trưởng lão khẽ thở dài:

– Mấy ngày hôm trước chúng ta còn tìm thấy ấn ký Vân Dương tông, chắc là nha đầu Đông Mai để lại, tiểu thư sẽ ở quanh đây thôi. Tiểu thư không thể xảy ra chuyện gì, nếu sớm biết thế này đã không mang theo tiểu thư đi.

Một nam nhân trung niên khác nói:

– Chúng ta đừng quá lo, tiểu thư ham chơi nhưng thực lực không yếu, còn mang theo vũ khí bí mật, dù là chúng ta nếu đánh với tiểu thư cũng không làm gì được tiểu thư. Chỉ sợ gặp phải cường giả gì thì hơi rắc rối.

Vương Minh Nguyệt nói:

– Tôn trưởng lão nói đúng, chỉ mong tiểu thư đừng đi vào sâu trong Sơn mạch Vụ Đô, chỗ đó có nhiều cường giả. Nếu là vòng ngoài Sơn mạch Vụ Đô thì tiểu thư sẽ không gặp nguy hiểm gì lớn.

Trong hiệp cốc, chân khí trong người Lục Lâm Thiên dần phục hồi, nhưng hắn bị thương quá nặng, tiêu hao gần hết, khó thể hoàn toàn khỏe mạnh trong thời gian ngắn.

Chân khí bị Lục Lâm Thiên hút vào đã tiêu hao sạch khi hắn sử dụng Chu Tước quyết, đó không phải chân khí mình luyện hóa, tiêu hao xong không thể bổ sung.

Lục Lâm Thiên chậm rãi điều dưỡng, phải hết cẩn thận tránh cho bị đối phương phát hiện nên tốc độ chậm nhiều, phục hồi càng chậm chạp.

Lại một ngày qua đi, Lục Lâm Thiên cảm giác vết thương trong người mới lành khoảng hai mươi hần trăm. Xem hơi thở từ thiếu nữ độc ác thì đã phục hồi chín mươi phần trăm.

Lục Lâm Thiên cảm giác vết thương trên mặt và lưỡi đỡ hơn nhiều, độc thuộc loại tầm thường, không trí mạng.

Thiếu nữ tuyệt sắc thở hắt ra:

– Phù.

Vết thương của thiếu nữ tuyệt sắc đã lành gần hết, nàng mở mắt ra, đôi mắt lóe tia sang. Thiếu nữ tuyệt sắc nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, mắt lóe tia khó hiểu.

Thiếu nữ tuyệt sắc hỏi:

– Tiểu tặc, ngươi có chút bản lĩnh. Người trúng vạn nghĩ toản tâm châm của ta cần ít nhất mười ngày, nửa tháng mới hết độc, ngươi thì chỉ mất một ngày, thật khiến ta bất ngờ.

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, hắn còn tưởng đâu độc này nhẹ. Lục Lâm Thiên thầm đoán có lẽ lần trước Tiểu Long trừ độc giúp khiến hắn có sức đề kháng với độc tố.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Hôm nay muốn làm gì? Bản công tử chờ đây.

Là nam nhân không thể cúi đầu trước nữ nhân.

Thiếu nữ tuyệt sắc nhỏ giọng nói:

– Thế nào? Hôm nay không mắng sao? Ta đang chờ đây.

Thiếu nữ tuyệt sắc lườm Lục Lâm Thiên, mắt chứa ý cười trêu cợt.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

– Chẳng lẽ ngươi rất muốn nghe ta chửi? Sở thích biến thái thật.

Nói vậy nhưng Lục Lâm Thiên không dám chọc giận nàng, nữ nhân này độc ác hơn Lam Linh nhiều.

Thiếu nữ tuyệt sắc trừng Lục Lâm Thiên:

– Ngươi…!

Thiếu nữ tuyệt sắc lại bảo:

– Ta lười nói nhiều với ngươi. Nói đi, rốt cuộc ngươi là ai?

Thiếu nữ tuyệt sắc có hứng thú với Vũ kỹ Lục Lâm Thiên đã sử dụng lúc tấn công nàng, hắn chỉ là Vũ Sĩ thất trọng nhưng có thể đánh nàng bị thương, Vũ kỹ đó thật ghê gớm.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Ta chính là ta, hỏi câu ngốc thật.

Thiếu nữ tuyệt sắc đang định nổi giận, nha hoàn Đông Mai hỏi:

– Ngươi tên là gì? Môn phái nào?

Lục Lâm Thiên liếc thiếu nữ tuyệt sắc, nói:

– Không sợ nói cho ngươi biết, bản công tử đi không đổi tên ngồi không đổi họ, ta là Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên chính là ta. Môn phái thì bản công tử là đệ tử của Vân Dương tông, hãy thả ta ra, nếu không Vân Dương tông sẽ không tha cho ngươi!

Thiếu nữ tuyệt sắc ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

– Ngươi là đệ tử của Vân Dương tông?

Đông Mai ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên.

Thiếu nữ tuyệt sắc kinh ngạc hỏi:

– Ngươi là đệ tử của ai trong Vân Dương tông?

Nhìn biểu tình của thiếu nữ tuyệt sắc và Đông Mai, Lục Lâm Thiên thầm nghĩ chẳng lẽ hai nữ nhân này có liên quan gì với Vân Dương tông? Không chừng hắn có cơ may được thả ra. Tuy Lục Lâm Thiên là đệ tử của Vân Dương tông nhưng tối đa chỉ 'xem như', sư phụ thì hắn thậm chí chưa bước qua cửa tông môn.

– Ta là đệ tử của Bạch Mi Trưởng lão.

Lục Lâm Thiên chỉ biết Vân Dương tông có một Bạch Mi Trưởng lão, tạm thời lấy ra dùng.

Thiếu nữ tuyệt sắc cười trêu cợt:

– Tiểu tặc, dám gạt ta?

Ánh sáng trắng chợt lóe, vạn nghĩ toản tâm châm đâm vào đùi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hét to:

– A!!!

Đùi Lục Lâm Thiên sưng lên, cảm giác bị vạn con kiến cắn không dễ chịu chút nào.

Lục Lâm Thiên chửi ầm lên:

– Đồ nữ nhân rắn độc, bản công tử không tha cho ngươi!

– Mắng tiếp đi.

Tay thiếu nữ tuyệt sắc lại bắn ra ánh sáng trắng, đùi bên kia của Lục Lâm Thiên cũng đau đớn như bị vạn con kiến cắn.

Đông Mai liếc Lục Lâm Thiên, nói:

– Tiểu thư, tiểu tử này không nói thật, chút nữa hãy hỏi lại, chúng ta đi kiếm cái gì ăn.

Thiếu nữ tuyệt sắc nói:

– Cũng tốt, ta đang đói, ra ngoài tìm đồ ăn rồi sẽ tính sổ tiểu tặc này sau.

Thiếu nữ tuyệt sắc ra khỏi sơn động, nàng không sợ Lục Lâm Thiên bỏ trốn, tiểu tặc đã bị phong tỏa chân khí, không trốn thoát được.

Hai nữ nhân ra khỏi sơn động, Lục Lâm Thiên nhìn đăm đăm mãi khi bóng dáng khuất xa. Lúc này không trốn còn đợi tới bao giờ?

Chân khí khuếch tán, Lục Lâm Thiên thúc giục Nộ Diễm Quyền, quyền ấn tràn ngập lửa nóng cháy. Dây leo trói tay Lục Lâm Thiên bị đốt đứt từng khúc.

– Nữ nhân độc ác, ngươi không ngờ lão tử xông mở chân khí đúng không?

Lục Lâm Thiên vội cởi dây leo trói chân, đứng dậy, chân vừa tê vừa đau chỉ có thể đi cà nhắc. Lục Lâm Thiên lại chửi mười tám đời tổ tông nhà thiếu nữ tuyệt sắc.

Lục Lâm Thiên đến cửa hang động thập thò nhìn, hắn cố nén đau đớn ở chân đi cà nhắc trốn ra ngoài. Lục Lâm Thiên khá quen thuộc hiệp cốc này, hắn biết làm sao ẩn núp nhanh chóng rời đi.

Dọc đường đi Lục Lâm Thiên không dám nghỉ chân, co giò chạy trốn. Chỉ giây lát hai nữ nhân kia sẽ quay về, nếu Lục Lâm Thiên rơi vào tay bọn họ thì đời hắn tàn.

Lục Lâm Thiên rời đi không lâu sau bên ngoài hiệp cốc có mấy trăm khách không mời xuất hiện, là nhóm Vương Minh Nguyệt.

Ngô trưởng lão nhìn chằm chằm một dấu hiệu hình sao trên cái cây to ngoài rừng rậm hiệp cốc, nói:

– Là tiêu ký của Vân Dương tông ta, chắc tiểu thư ở bên trong.

Vương Minh Nguyệt hét to:

– Mọi người mau tìm, nhanh!

Mấy trăm người lao vào rừng rậm, không lâu sau trông thấy hiệp cốc.

Trong sơn động ở hiệp cốc, thiếu nữ tuyệt sắc nhìn chằm chằm cái hang trống rỗng.

Thiếu nữ tuyệt sắc tức giận quát:

– Tiểu tặc kia đâu?

Chỉ mới giây lát đã không thấy tiểu tặc kia đâu.

Đông Mai nói:

– Tiểu thư, đã trốn rồi thì kệ hắn đi.

Chương 154: Lại vào miệng cọp (1)

Thiếu nữ tuyệt sắc hừ lạnh một tiếng:

– Người hắn có vết thương, không chạy xa được, còn trúng Vạn nghĩ toản tâm châm, chúng ta đuổi theo!

Thiếu nữ tuyệt sắc buông xuống mấy con dã thú vừa tìm được, chạy ngay ra ngoài sơn động.

Nha hoàn Đông Mai vội chạy theo:

– Tiểu thư nhờ với!

Trong hiệp cốc một bóng người vọt lên lướt qua hư không đáp xuống trước mặt thiếu nữ tuyệt sắc, là Ngô trưởng lão áo trắng.

– Là tiểu thư! Tiểu thư, rốt cuộc chúng ta đã tìm được tiểu thư.

Thiếu nữ tuyệt sắc ngây người:

– Ngô trưởng lão? Sao Ngô trưởng lão đến đây?

Thiếu nữ tuyệt sắc nhìn mấy trăm người và Ngô trưởng lão trong hiệp cốc, không ngờ bọn họ đến mau vậy.

Ngô trưởng lão nói:

– Tiểu thư, chúng ta tìm tiểu thư hơn một tháng, tiểu thư không có việc gì thì tốt. Hãy mau trở về, nếu tiểu thư còn không chịu về e rằng tông chủ sẽ tự mình tìm người.

Đông Mai lên tiếng:

– Tiểu thư, chúng ta trở về đi.

Thấy đám người Ngô trưởng lão đến, Đông Mai thở phào nhẹ nhõm. Trong khoảng thời gian này mỗi ngày Đông Mai phập phồng lo sợ.

Thiếu nữ tuyệt sắc quát:

– Nhưng tiểu tặc kia đã chạy, ta phải bắt được hắn đã!

Thiếu nữ tuyệt sắc còn nhớ mãi Lục Lâm Thiên.

Ngô trưởng lão nghi hoặc hỏi:

– Tiểu tặc gì?

Mặt thiếu nữ tuyệt sắc hây hồng:

– Không có gì, chỉ là một con yêu thú.

Thiếu nữ tuyệt sắc xấu hổ không dám nói mình tắm rửa bị người ta nhìn trộm.

– Chỉ là một con yêu thú, chờ khi tiểu thư đột phá Vũ Phách thì chọn một con yêu thú huyết mạch tốt bồi dưỡng thành tọa kỵ là được. Trong Sơn mạch Vụ Đô này không có yêu thú gì tốt.

Thiếu nữ tuyệt sắc bực tức nhỏ giọng nói:

– Tiểu tặc, lần sau gặp mặt ta sẽ không tha cho ngươi!

Vương Minh Nguyệt, Tôn trưởng lão đến bên cạnh thiếu nữ tuyệt sắc, nói:

– Tiểu thư, chúng ta về thôi.

Trong hiệp cốc, mấy trăm nam đệ tử trẻ tuổi của Thành Vụ Đô ngây người nhìn thiếu nữ tuyệt sắc, bọn họ chưa từng thấy nữ nhân nào đẹp như vậy. Tuy thiếu nữ tuyệt sắc là đại tiểu thư trong tông nhưng bọn họ không có cơ hội vào Vân Dương tông, trước kia chưa từng gặp nàng.

Có nam đệ tử chảy máu mũi. Nhưng bọn họ chỉ có thể chảy máu mũi, lén tưởng tượng, bọn họ không trèo cao đại tiểu thư trong tông nổi.

Thiếu nữ tuyệt sắc lẩm bẩm:

– Thôi, trong Sơn mạch Vụ Đô không có gì vui, chờ ta trở lại tông đột phá đẳng cấp Vũ Phách rồi mới tìm một con tọa kỵ chơi.

Tôn trưởng lão nói:

– Tiểu thư còn ba năm nữa, ba năm sau vừa lúc là lúc so tài tam tông tứ môn mười lăm năm một lần.

– Tiểu thư có thể tranh một hơi cho Vân Dương tông.

***

Lục Lâm Thiên chạy nhanh như điên, máu trong cơ thể sôi trào, vết thương vừa mới lành được hai phần giờ lại bị nặng hơn. Lục Lâm Thiên đi cà nhắc, người rất là chật vật. Lục Lâm Thiên không hay biết chuyện xảy ra trong hiệp cốc, nếu biết có lẽ hắn đã không chạy trốn, ít nhất Vương Minh Nguyệt thành chủ Thành Vụ Đô có thể chứng minh hắn chính là đệ tử của Vân Dương tông.

Không biết chạy bao lâu, Lục Lâm Thiên không dám dừng lại, vết thương lại ác hóa, máu cuồn cuộn. Lục Lâm Thiên phun ra ngụm máu.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Không được, ta phải cố lên, không thể bị nữ nhân độc ác kia đuổi kịp. Trong sơn mạch này không an toàn, phải tìm một chỗ trú ngụ.

Bộ dạng Lục Lâm Thiên bây giờ nếu bị một số đoàn đội, dong binh đoàn gặp phải thì hơn một nửa tiêu đời.

Cũng may trên đường đi Lục Lâm Thiên không gặp chuyện họa vô đơn chí, không đu.ng phải đoàn đội, dong binh đoàn gì.

– A!

Không biết đến chỗ nào Lục Lâm Thiên bước hụt té từ sườn núi lăn xuống bụi cỏ và lùm cây, quần áo bị móc rách, lưng bị nhánh cây cắt mấy vết trầy.

Lục Lâm Thiên rơi xuống một sơn cốc nhỏ, sơn cốc rất ẩn khuất, không lớn, lại bị lùm cây che kín.

Lục Lâm Thiên hộc máu:

– Phụt.

Lục Lâm Thiên lồm cồm bò dậy, nhìn quanh sơn cốc quan sát. Sơn cốc ẩn khuất là chỗ cư ngụ rất tốt mà Lục Lâm Thiên đang tìm, hắn cần nhanh chóng phục hồi lại vết thương.

Lục Lâm Thiên quan sát thấy trong sơn cốc có nhiều tảng đá, trên vách đá có các cửa hang phong hóa, diện tích lớn đủ chứa Lục Lâm Thiên vào ở.

Lục Lâm Thiên đi vào trong hang, một hơi nuốt hai viên đan dược trị thương tam phẩm, khoanh chân điều tức. Lục Lâm Thiên bị thương quá nặng, ưu tiên hàng đầu bây giờ là chữa lành vết thương.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên bận điều tức không có khái niệm thời gian. Từng ngày chậm rãi qua đi, hai viên đan dược trị thương tam phẩm có giá trị khá lớn nên vết thương cũng nhanh lành hơn một chút, chỉ một chút vì vết thương của Lục Lâm Thiên khá nặng.

Mười ngày sau, sáng sớm trong Sơn mạch Vụ Đô luôn đầy sương mù. Ban mai bị ánh nắng phá mở, tia nắng chiếu vào rừng cây lấp lánh nhiều ánh sáng. Giọt sương lung linh nhiều sắc màu rất đẹp.

Cộp cộp cộp!

Đột nhiên một chuỗi tiếng bước chân hỗn loạn phá vỡ bình tĩnh lúc sáng sớm trong sơn mạch, một bóng người áo đen lướt qua. Người áo đen nhảy vọt mấy lần đã vượt qua mấy trăm thước.

Nhìn gần thì thấy là một lão nhân áo đen, tay phải bịt vai, máu chảy ròng ròng, mặt trắng bệch. Lão nhân áo đen nhảy vọt mấy lần biến mất tại chỗ, lão bị thương nhưng tốc độ vẫn nhanh như hồn ma, có thể thấy thực lực của lão cực kỳ cường đại.

Lão nhân áo đen biến mất nửa canh giờ sau trong Sơn mạch Vụ Đô lại xuất hiện hai lão nhân, bọn họ như hồn ma hiện hình, tu vi rất khủng khïếp.

Một lão nhân ngồi xuống bên vũng máu, nói:

– Lão độc vật bị trọng thương, chạy không xa.

Lão nhân sắc mặt âm trầm nói:

– Phải tìm ra lão độc vật, nếu không sẽ họa lớn.

Lão nhân kia nói:

– Chúng ta đuổi theo nguyên Sơn mạch Vụ Đô này, đánh nhau hai lần vẫn để lão độc vật chạy thoát, công nhận lão độc vật mạnh thật.

Lão nhân sắc mặt âm trầm lạnh nhạt nói:

– Lão độc vật chỉ dựa vào dùng độc, nếu không chúng ta cần gì sợ?

Hai lão nhân biến mất tại chỗ.

Trên một sườn núi, lão nhân áo đen quan sát bốn phía. Một lát sau lão nhân áo đen dường như phát hiện điều gì nhảy người xuống.

Trong sơn động. Quanh người Lục Lâm Thiên tỏa ánh sáng nhạt, sắc mặt hồng hào hơn. Qua mười ngày điều tức đến ngày thứ sáu Lục Lâm Thiên lại phí phạm nuốt một viên đan dược trị thương tam phẩm, vết thương tốt hơn tám mươi phần trăm.

Ý thức cảnh giác, Lục Lâm Thiên lập tức phát hiện có điều không bình thường, dường như có hơi thở nào khác đến gần hắn.

– Ai đó?

Lục Lâm Thiên bỗng không thể nhúc nhích, có mấy chỉ ấn rơi vào người hắn. Chân khí ngưng tụ, kinh mạch huyệt đạo bị phong, Lục Lâm Thiên nằm xụi lơ dưới đất.

Lục Lâm Thiên thấy một lão nhân áo đen, khoảng năm mươi tuổi, mặt không chút máu, ánh mắt sắc bén, vạt áo lấm tấm vệt đỏ. Trông bộ dạng của lão nhân áo đen bị thương khá nặng.

Lão nhân áo đen nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

– Tiểu tử, ta cần tìm một chỗ chữa thương, hôm nay không muốn giết người. Ngươi hãy ngoan ngoãn ở đây, chờ ta lành vết thương sẽ tha cho ngươi.

Lão nhân áo đen đánh ra vài thủ ấn, một luồng khói đen bám vào cửa hang. Lão nhân áo đen nhét mấy viên đan dược vào miệng, ngồi xếp bằng điều tức.

Chương 155: Lại vào miệng cọp (2)

Lục Lâm Thiên chửi thầm trong bụng:

– Tổ cha nó, năm nay lão tử phạm thái tuế sao? Mới thoát ma trảo lại bị bắt!

Lục Lâm Thiên không hiểu, năm nay không phải năm bổn mạng của hắn, sao chuyến này xui xẻo hết sức. Đột nhiên bị người ta bắt, Lục Lâm Thiên không biết xảy ra chuyện gì.

Lục Lâm Thiên cảm giác vài luồng linh lực phong tỏa kinh mạch huyệt đạo, hắn ngạc nhiên thầm nghĩ:

– Linh lực? Là Linh Giả?

Lão nhân áo đen là Linh Giả sao? Lục Lâm Thiên vận dụng Âm Dương Linh Vũ quyết lén luyện hóa vài luồng linh lực, thứ này không làm khó được Lục Lâm Thiên.

Thời gian chậm rãi trôi, một ngày sau Lục Lâm Thiên rốt cuộc luyện hóa xong mấy cấm chế linh lực trong người. Lão nhân áo đen rất mạnh, luyện hóa xong mấy linh lực này khiến hắn cảm giác linh lực trong đầu mình mạnh hơn một chút.

Lục Lâm Thiên luyện hóa xong cấm chế linh lực, vết thương trên người cũng lành tám phần nhưng hắn không dám nhúc nhích. Trực giác cho Lục Lâm Thiên biết lão nhân áo đen tuyệt đối không dễ chọc, sơ sẩy một cái là hắn sẽ mất mạng. Khí thế từ người lão nhân áo đen mạnh hơn bất cứ cường giả nào Lục Lâm Thiên đã thấy.

Lục Lâm Thiên nhìn lén lão nhân áo đen. Tóc dài màu đen, dáng người mảnh khảnh, ánh sáng đen đặc bao bọc toàn thân lão.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm lão nhân áo đen, thầm nghĩ:

– Linh Giả.

Lục Lâm Thiên không nhìn thấu đẳng cấp tu vi của lão nhân áo đen nhưng lão có thực lực mạnh nhất trong những người hắn đã gặp.

Lão nhân áo đen thở hắt ra:

– Phù!

Lão nhân áo đen vụt ngoái đầu nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt sắc bén làm hắn rùng mình. Mắt lão nhân áo đen như nhìn thấu linh hồn Lục Lâm Thiên.

Lão nhân áo đen nhìn Lục Lâm Thiên đăm đăm, nói:

– Tiểu tử giỏi, không ngờ có thể lén giải trừ cấm chế của ta, nhưng chút thủ đoạn của ngươi không lừa được ta đâu.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống, cực kỳ ngạc nhiên. Thực lực của lão nhân áo đen quá khủng khiếp, thật sự nhìn thấu được hắn.

Lão nhân áo đen ném một viên đan dược cho Lục Lâm Thiên, đôi mắt không cảm xúc nói:

– Bên cạnh ta cần có người sai khiến, nuốt đan dược này vào hoặc ta giết ngươi.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, đan dược này chắc không phải thuốc bổ, nếu nuốt xuống sẽ rất rắc rối.

Lão nhân áo đen nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, lạnh lùng nói:

– Ta không có kiên nhẫn, trước khi ta còn chưa mất kiên nhẫn ngươi tốt nhất đừng khiêu chiến sức chịu đựng của ta.

Lục Lâm Thiên liếc qua lão nhân áo đen, hắn biết lão không như nữ nhân độc ác kia, hắn không có cơ hội từ chối hay trốn thoát, trừ phi muốn chết.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Ta uống.

Lục Lâm Thiên bỏ ngay đan dược vào miệng, năng lượng quái dị lập tức lan tràn trong kinh mạch tán đi tứ chi. Lục Lâm Thiên cảm giác rõ ràng năng lượng kỳ dị dán chặt tứ chi của hắn.

Lão nhân áo đen lên tiếng:

– Ngươi đã nuốt Phệ Huyết Hóa Cốt đan, trong vòng một năm nếu không có thuốc giải kinh mạch của ngươi sẽ đứt từng khúc mà chết. Ta không tin ai có thể giải độc đan do ta luyện chế. Hãy nhìn lòng bàn tay của ngươi, nếu muốn chết thì tùy thời rời đi, nếu không muốn chết vậy hãy ngoan ngoãn nghe lệnh ta.

Lục Lâm Thiên nhìn lòng bàn tay, bên trong có một đốm đen cỡ hột đậu, hắn thật sự trúng độc. Lục Lâm Thiên thầm hoảng, không biết lão nhân áo đen nói thật hay giả.

Lục Lâm Thiên nói:

– Muốn ta làm gì cứ nói, nhưng ta làm sao biết lúc đó lão có cho ta thuốc giải không? Nếu lão không cho chẳng phải ta chết chắc? Dù sao cũng chết, cần gì chịu lão khống chế?

Trong đầu Lục Lâm Thiên suy nghĩ đủ khách. Có lẽ Nam thúc có thể cứu hắn, Nam thúc không yếu hơn lão nhân áo đen. Trong ngọc giản Nam thúc đưa có nhiều giới thiệu về độc đan và cách giải độc, nhưng không có giới thiệu về Phệ Huyết Hóa Cốt đan.

Lão nhân áo đen lạnh lùng liếc Lục Lâm Thiên:

– Ngươi muốn mặc cả với ta?

Ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, khí thế vô hình bao phủ hắn.

Ngực Lục Lâm Thiên như bị búa đập, linh hồn trong đầu bị ức chế, không khí nặng nề, càng vùng vẫy áp lực càng lớn như muốn xé nát hắn ra. Lục Lâm Thiên toát mồ hôi ròng ròng.

Lục Lâm Thiên nói:

– Nếu lão thích ỷ lớn hiếp nhỏ thì ta không lời nào để nói, lão cứ giết ta đi.

Lục Lâm Thiên ỷ vào lão nhân áo đen khống chế hắn tức là có chuyện muốn hắn làm, sẽ không thật sự giết hắn.

Cơ mặt lão nhân áo đen co giật, hỏi:

– Ngươi không sợ chết?

Lục Lâm Thiên nói:

– Sợ, có ai không sợ chết? Tiểu gia chưa sống đủ. Nhưng trước khi xác định có mạng sống tiếp không tiểu gia không muốn bị người khống chế, như vậy chẳng bằng sớm chết đi.

Trán Lục Lâm Thiên chảy mồ hôi ròng ròng, hắn cắn răng ngước đầu lên.

Lão nhân áo đen nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, cười to bảo:

– Ha ha, ỷ lớn hiếp nhỏ, ỷ mạnh hiếp yếu, điều này vốn không có gì đáng trách. Thế giới này là cường giả làm vua, ngươi nói những lời này là nhảm nhí. Kẻ yếu chết sẽ không có ai đồng tình, người thắng làm vua, người thua làm giặc, chẳng lẽ ngươi không hiểu điều đó?

Lão nhân áo đen tiếp tục bảo:

– Nhưng thấy tiểu tử nhà ngươi có ngạo cốt, không giống loại tham sống sợ chết. Ta bảo đảm khi ta lành vết thương sẽ giải độc giúp ngươi, Thôi Hồn Độc Suất ta đây chưa đến mức lừa tiểu quỷ nhà ngươi.

Uy nhiếp vô hình biến mất, Lục Lâm Thiên thoải mái hơn hẳn:

– Ta tin lão. Nói đi, muốn ta giúp lão làm chuyện gì?

Lão nhân áo đen nói:

– Ta cần ngươi tìm một loại dược liệu cho ta, tên Long Tu Thảo. Ta cần luyện chế đan dược.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói:

– Long Tu Thảo?

Long Tu Thảo thường là dược liệu luyện chế đan dược tứ phẩm trở lên. Có khi đan dược ngũ phẩm, lục phẩm cũng sẽ dùng Long Tu Thảo. Tuy không phải dược liệu chính nhưng giá trị của Long Tu Thảo rất cao, giá trên hai vạn kim tệ. Lục Lâm Thiên không có Long Tu Thảo, cũng khó ra ngoài tìm kiếm.

Lục Lâm Thiên nói:

– Long Tu Thảo không dễ tìm, chút thực lực của ta nếu đi ra tìm dược liệu dù có gặp Long Tu Thảo cũng không lấy về được.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống. Long Tu Thảo mặc dù khó tìm nhưng trong túi không gian của nam nhân thủ lĩnh cao to Bạo Lang dong binh đoàn vừa lúc có một gốc, và còn các dược liệu, kim tệ khác, tổng gái trị khoảng mười vạn kim tệ, trong đống đó thì Long Tu Thảo quý nhất.

Lão nhân áo đen đưa hai viên đan dược cho Lục Lâm Thiên, một viên khí độc đan, một viên thuốc giải:

– Ngươi biết khá nhiều, nhưng ta cần có Long Tu Thảo luyện chế đan dược. Đây là khí độc đan, lúc gặp nguy hiểm ngươi hãy bóp nát nó, sẽ không ai dám đuổi theo ngươi. Đây là thuốc giải, ngươi nuốt một viên sẽ không trúng độc.

Lục Lâm Thiên nhận lấy đan dược:

– Long Tu Thảo khó tìm, không chừng trong một năm ta cũng không tìm được. Ta sẽ tìm cách đi các dong binh đoàn mua nó thử xem, nhưng ta không có đủ kim tệ.

Lục Lâm Thiên có sẵn Long Tu Thảo nhưng trực tiếp đưa cho Thôi Hồn Độc Suất thì lỗ to, hắn không bao giờ làm chuyện lỗ vốn.

Thôi Hồn Độc Suất nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, ném một viên đan dược cho Lục Lâm Thiên, mùi thuốc đậm đặc tràn ngập trong sơn động.

Chương 156: Đan dược ngũ phẩm (1)

Thôi Hồn Độc Suất lạnh lùng nói:

– Ta không có kim tệ, đây là tăng linh đan, đan dược tứ phẩm đủ đổi năm gốc Long Tu Thảo. Mau tìm Long Tu Thảo về, nếu không ngươi đừng mong lấy được thuốc giải.

Lục Lâm Thiên nhận lấy tăng linh đan:

– Biết.

Lòng Lục Lâm Thiên mừng như điên. Đây là tăng linh đan, thứ tốt. Trong ngọc giản của Nam thúc có giới thiệu, mặc dù tăng linh đan là đan dược sơ giai tứ phẩm nhưng có tác dụng tăng mạnh linh lực và linh hồn. Quan trọng hơn tăng linh đan là vật cần dùng để Linh Giả đột phá Linh Phách, giá trị trên mười vạn kim tệ.

Lục Lâm Thiên cầm tăng linh đan đi ra sơn động, dạo một vòng rồi rời khỏi sơn cốc, trèo lên mấy đỉnh núi, ngồi trên cái cây cao trong rừng rậm.

Trong lòng Lục Lâm Thiên rất mâu thuẫn, không biết Nam thúc có thể giải độc trên người hắn không. Nếu Nam thúc giải được Phệ Huyết Hóa Cốt đan thì bây giờ Lục Lâm Thiên về Trấn Thanh Vân còn kịp, không cần chịu Thôi Hồn Độc Suất khống chế. Nhưng nếu Nam thúc không giải độc được thì Lục Lâm Thiên tiêu đời.

Tiểu Long đang ngủ say đột phá, không biết nó có thể giải độc được không, Lục Lâm Thiên không dám mạo hiểm, mạng nhỏ của mình đương nhiên phải đau lòng.

Thôi, xui xẻo thì đành chịu. Lục Lâm Thiên than thở, hắn không trở về ngay. Mang tiếng đi tìm Long Tu Thảo nếu Lục Lâm Thiên về quá nhanh sẽ khiến Thôi Hồn Độc Suất nghi ngờ, hắn chờ thêm một, hai ngày rồi về.

Lục Lâm Thiên nhảy người lên biến mất tại chỗ. Vừa lúc hắn đi ra ngoài rèn luyện một phen, vết thương đã lành gần hết.

Trong một rừng cây rậm rạp, cây cối to lớn bao phủ không gian. Trong rừng cây, một co ngấu to ba hước dang nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm. Con gấu màu trắng tinh không lẫn sắc khác, mắt như chuông đồng, toát ra khí thế khủng bố.

– Yêu thú hậu kỳ nhị giai.

Lục Lâm Thiên cảm giác hơi thở từ người con gấu đã đến trình độ yêu thú hậu kỳ nhị giai, Vũ Sư nhất trọng cũng khó làm gì nó, đây là một loại Thổ Chi Yêu Hùng, da dày thịt béo, phòng ngự cực mạnh, rất khó đối phó.

Thổ Chi Yêu Hùng phát ra tiếng gầm đáng sợ:

– Grao!!!

Thân hình to lớn giẫm nền đất vọt lên, chi trước vỗ vào người Lục Lâm Thiên.

– To con, xem bản công tử giải quyết ngươi thế nào!

Lục Lâm Thiên không bỏ chạy, chân khí dồn dưới chân nhanh nhẹn né đòn công kích của Thổ Chi Yêu Hùng.

Con Thổ Chi Yêu Hùng, da dày thịt béo, phòng ngự cực mạnh nhưng hơi cồng kềnh, tốc độ không mau.

Lục Lâm Thiên gầm lên:

– Khai Sơn chưởng!

Lục Lâm Thiên né người, tay vỗ chưởng ấn vàng nhạt vào Thổ Chi Yêu Hùng to lớn, tăng nhanh tốc độ giáng xuống lưng nó.

Bùm!

Lục Lâm Thiên cảm giác bàn tay như vỗ trúng tảng đá, bàn tay hắn tê dại. Thổ Chi Yêu Hùng thì lảo đảo tiến lên trước mấy bước.

Thổ Chi Yêu Hùng gầm lên:

– Grao!

Thổ Chi Yêu Hùng xoay người vỗ mạnh vào Lục Lâm Thiên, lực lượng cường đại đè ép khí lưu vang tiếng xé gió.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng thụt lùi. Không thể đấu cứng với Thổ Chi Yêu Hùng, sẽ chịu thiệt. Lục Lâm Thiên kết ấn, linh lực bốn phía tụ tập lại, gió đè ép không gian vặn vẹo, khí thế cường đại khuếch tán.

Một thanh đại đao màu đỏ nhanh chóng ngưng tụ trong tay Lục Lâm Thiên, quanh đại đao sóng gợn không gian lăn tăn, tiếng xé gió chói tai vang lên.

– Đao Hồn Trảm!

Cây đao linh lực màu đỏ xé dòng không khí ra như Thái sơn áp đỉnh, lực lượng cuồng bạo chém xuống Thổ Chi Yêu Hùng.

– Grao!

Vầng sáng nhạt đậm đặc ngưng tụ trên người Thổ Chi Yêu Hùng to lớn, nó nhìn chằm chằm đòn công kích của Lục Lâm Thiên, trong mắt lộ tia sợ hãi. Yêu thú đê giai không có trí tuệ cao, cảm thấy sợ sẽ chạy trốn, không như dã thú. Một số dã thú không biết chết là gì, sẽ bất chấp tất cả giết đối thủ, rất khó giải quyết.

Nhưng yêu thú cao giai trí tuệ bằng nhân loại là khó đối phó nhất.

Đao đỏ như máu cắt vỡ hư không, nhát đao chém ra dẫn đến không gian chấn động, khí kình gào thét sinh ra tiếng nổ. Đao quang kéo theo chuỗi tàn ảnh, uy thế kinh khủng. Ánh sáng chói mắt bắn tới, đao chém mạnh vào người Thổ Chi Yêu Hùng.

Bùm!

Vầng sáng vàng nhạt trên người Thổ Chi Yêu Hùng vặn vẹo, thoáng chốc nứt vỡ. Sóng năng lượng khủng bố bạo động. Lực lượng sắc bén không gì sánh bằng khuếch tán, không gian vặn vẹo.

Thân hình to lớn của Thổ Chi Yêu Hùng bị xẻ đôi, đao quang tan biến trong không trung.

Lục Lâm Thiên kinh thán uy lực Đao Hồn kỹ của mình:

– Không uổng là linh kỹ huyền giai.

Lúc Lục Lâm Thiên là Vũ Sĩ thất trọng thi triển linh kỹ huyền giai này có thể giết yêu thú hậu kỳ nhị giai, tức là hắn có thể giết Vũ Sư nhất trọng bình thường.

Linh kỹ huyền giai, linh kỹ cũng là chia làm sáu giai: Thiên, địa, huyền, hoàng, tinh, thần. Tiểu gia tộc bình thường có Vũ kỹ sơ giai hoàng giai đã là trọng bảo, linh kỹ huyền giai càng khó khăn hơn. Vũ kỹ, linh kỹ huyền giai thì là trọng bảo trong đại môn đại phái. Vũ kỹ, linh kỹ mỗi lên một bậc uy lực sẽ mạnh hơn một đẳng cấp. Linh kỹ sơ giai huyền giai và linh kỹ cao giai hoàng giai chênh lệch như trời với đất.

Lục Lâm Thiên tu luyện Đao Hồn kỹ là linh kỹ sơ giai huyền giai, Chu Tước quyết là Vũ kỹ cao giai hoàng giai. Hiện tại Lục Lâm Thiên không chắc Tứ Thần quyết có phải là Vũ kỹ không, dù sao Chu Tước quyết khác biệt rất lớn với Vũ kỹ bình thường. Nhưng Lục Lâm Thiên biết rõ Chu Tước quyết là thủ đoạn mạnh nhất hiện nay của Lục Lâm Thiên, tuy Chu Tước quyết cỡ đẳng cấp Vũ kỹ cao giai hoàng giai nhưng uy lực mạnh hơn Đao Hồn kỹ một chút. Nếu giống như lần trước dùng lực lượng bên thứ ba dung hợp Chu Tước quyết, uy lực của Chu Tước quyết càng thêm cường đại, rất khủng bố.

Thủ đoạn thứ hai của Lục Lâm Thiên là Đao Hồn kỹ, thứ ba là Nộ Hải Cuồng Khiếu Vũ kỹ thủy hệ. Hiện tại Lục Lâm Thiên chỉ còn thiếu hai Vũ kỹ mộc hệ, phong hệ.

Dọn dẹp xong Lục Lâm Thiên đi về, cũng đã tới lúc nên về, dù sao hắn có một gốc Long Tu Thảo. Lục Lâm Thiên nhìn đốm đen trong lòng bàn tay mình, hắn cười khổ.

Lục Lâm Thiên đi về sơn động trong sơn cốc, hắn thấy Thôi Hồn Độc Suất đang điều tức, mặt trắng bệch, hơi thở tốt hơn một chút, vết thương trên vai đã kết già.

Cảm giác Lục Lâm Thiên trở về, lão nhân áo đen mở mắt ra hỏi dồn:

– Tìm thấy Long Tu Thảo chưa?

Dường như Long Tu Thảo giúp ích rất lớn cho Thôi Hồn Độc Suất.

Lục Lâm Thiên lấy ra Long Tu Thảo bình thường sẵn đưa cho Thôi Hồn Độc Suất:

– Đã đổi được.

Long Tu Thảo cao khoảng nửa thước, tỏa mùi thuốc đậm đặc. Chín miếng lá như râu, thân cỏ cong nên được gọi là Long Tu Thảo. Long Tu Thảo có tác dụng lớn trong việc giải độc, tăng mạnh linh khí, củng cố tinh thần nên giá trí rất cao.

Lão nhân áo đen mừng rỡ, sau đó nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, nói:

– Ta sắp luyện chế đan dược, ngươi yên phận chút, không được quấy rầy ta.

Lục Lâm Thiên lùi vào góc hang:

– Mời tự nhiên.

Lục Lâm Thiên hào hứng nhìn Thôi Hồn Độc Suất luyện chế đan dược thế nào.

Thôi Hồn Độc Suất móc một dược đỉnh ra khỏi trữ vật giới chỉ:

Đinh!

Lục Lâm Thiên sớm chú ý trữ vật giới chỉ trên tay Thôi Hồn Độc Suất, người có trữ vật giới chỉ tất nhiên địa vị không thấp.

Chương 157: Đan dược ngũ phẩm (2)

Dược đỉnh cao cỡ một thước, màu xanh sậm, rậm rạp hoa văn tỏa ánh sáng nhạt. Phẩm chất dược đỉnh không tệ, Lục Lâm Thiên cảm giác dược đỉnh này không thua gì long đỉnh của hắn.

Thôi Hồn Độc Suất bắt đầu đánh ra thủ ấn, linh lực tràn ngập trong tay lão rót vào dược đỉnh. Thoáng chốc trong dược đỉnh bùng cháy ngọn lửa, lửa rất nóng, không khí trong sơn động oi bức, nhiệt độ tăng nhanh.

Khi nhiệt độ lên cao nhất định, Lục Lâm Thiên thấy Thôi Hồn Độc Suất điều khiển lửa lớn nhỏ, mức độ quen thuộc hơn xa hắn. Lục Lâm Thiên nhìn hoa cả mắt.

Tiếp theo Thôi Hồn Độc Suất móc ra nhiều dược liệu lần lượt bỏ vào trong dược đỉnh luyện hóa. Lửa trong dược đỉnh đã đến mức độ cực kỳ chính xác, cái này cần có linh hồn lực rất mạnh mới khống chế nổi.

Thôi Hồn Độc Suất lấy ra dược liệu làm Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, toàn là thứ đáng giá. Xem bộ dạng Thôi Hồn Độc Suất sắp luyện chế đan dược đẳng cấp ngũ phẩm trở lên.

Nhìn Thôi Hồn Độc Suất luyện chế dược liệu làm Lục Lâm Thiên càng lúc càng ngạc nhiên, lão khống chế linh hồn lực và lửa cực kỳ chính xác, không lãng phí chút tài liệu nào, tốc độ rất nhanh.

Nhưng dược liệu rất nhiều, muốn luyện hóa cần nhiều thời gian. Nhìn Thôi Hồn Độc Suất luyện chế cho Lục Lâm Thiên học lóm được nhiều. Từ khí thế của lão nhân áo đen, danh hiệu Độc Suất, Lục Lâm Thiên đoán Thôi Hồn Độc Suất có lẽ đến tình độ Linh Suất. Linh Giả Linh Suất, đây là cường giả.

Thôi Hồn Độc Suất tập trung tinh thần tu luyện, lão hết sức cẩn thận, từng bước luyện hóa các loại dược liệu.

Mãi đến ngày thứ hai Thôi Hồn Độc Suất mới tinh luyện hết dược liệu, thủ ấn lại thay đổi, lão thở hắt ra. Thôi Hồn Độc Suất bắt đầu dung hợp linh dịch tinh luyện từ dược liệu.

Thủ ấn liên tục bay múa, lửa trong dược đỉnh cháy hừng hực, mùi thuốc đậm đặc tỏa ra. Lục Lâm Thiên không thấy, không cảm giác được tình huống trong dược đỉnh, nhưng nhìn mùi thuốc, hơi thở từ dược đỉnh thì linh dược chậm rãi ngưng tụ thành hình, tốc độ bình ổn, Linh Giả bình thường khó thể làm được.

Thời gian dần tổi, mùi dược trong sơn động càng lúc càng đậm đặc.

***

Lại một ngày qua đi, mùi thuốc trong sơn động đã đậm đặc quánh. Ngửi mùi thuốc làm Lục Lâm Thiên thầm giật mình, đan dược đẳng cấp gì mà trong mùi thơm chứa lực lượng cuồng bạo?

Ong ong ong!

Dược đỉnh rung bần bật như có lực lượng bạo lực đụ.ng vào dược đỉnh, rất thần dị.

Thôi Hồn Độc Suất hét lên:

– Tụ đan!

Thôi Hồn Độc Suất đổi thủ ấn, dược đỉnh rung lắc càng dữ dội hơn, lực lượng vô hình khuếch tán.

Đinh!

Trong dược đỉnh phát ra thanh âm trong trẻo, nắp dược đỉnh bật mở, một viên đan dược màu xanh to cỡ nắm tay trẻ sơ sinh lao ra, đan dược xoay quanh trong sơn động.

Năng lượng cuồng bạo tràn ngập, đan dược tỏa ánh sáng chói mắt. Đan dược bay ra khỏi dược đỉnh, uy nhiếp mạnh mẽ bao phủ sơn động hóa thành cột sáng chói mắt bắn ra ngoài hang.

Ầm ầm ầm!

Trong sơn cốc vang tiếng nổ điếc tai, một cột sáng bắn lên cao. Trong sơn động đá vụn rơi ầm ầm, hang rung lắc chốc lát sau mới ổn định lại.

Tay Thôi Hồn Độc Suất cầm viên đan dược màu xanh, ánh sáng đã thu vào đan, mùi thuốc đậm đặc và năng lượng cuồng bạo vẫn tỏa ra.

Mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch, năng lượng cuồng bạo làm hắn chịu khổ nhiều, buộc hải vận dụng chân khí chống cự.

Lục Lâm Thiên tò mò hỏi:

– Đan dược này mấy phẩm?

đan dược ra khỏi đỉnh gây náo động lớn như vậy thật là đáng sợ, Lục Lâm Thiên đoán đẳng cấp đan dược chắc cỡ ngũ phẩm nhưng không dám kết luận là mấy giai. Lục Lâm Thiên chưa từng tiếp xúc loại đan dược đẳng cấp này.

Thôi Hồn Độc Suất trả lời:

– Chỉ là ngũ phẩm trung giai. Ta bị thương, chỉ luyện ra được đan dược ngũ phẩm, miễn cưỡng chữa lành vết thương một ít. Bây giờ ta phải trị thương, ước chừng mười ngày. Ngươi có thể đi ra ngoài hoặc ở lại trong hang.

Lục Lâm Thiên nói:

– Ta ở lại, nếu lão không cho ta thuốc giải mà đi luôn thì ta biết làm sao?

Thôi Hồn Độc Suất liếc Lục Lâm Thiên:

– Vậy ngươi cứ ở lại.

Thôi Hồn Độc Suất nuốt đan dược, bắt đầu trị thương.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng, mười ngày vừa lúc cho hắn tu luyện, chữa lành vết thương hoàn toàn. Lục Lâm Thiên ném đan dược tam phẩm vào miệng, hắn định thừa dịp luyện hóa ít đan dược tăng mạnh thực lực. Lần trước Lục Lâm Thiên dùng chân khí Vũ Sư ngũ trọng thi triển Chu Tước quyết, giờ hắn chỉ có thể dựa vào luyện hóa đan dược mới tăng mạnh chân khí nổi. May mắn đan dược trong tay Lục Lâm Thiên mặc dù phẩm cấp không cao nhưng số lượng nhiều, trong túi không gian của Đại thủ lĩnh Bạo Lang dong binh đoàn có khá nhiều đan dược.

Lục Lâm Thiên hơi xem trọng đan dược tam phẩm, còn nhị phẩm thì hắn ăn như nhai kẹo. Đan dược nhị phẩm không có tác dụng lớn cho Lục Lâm Thiên, hiện tại hắn là Vũ Sĩ thất trọng, ba trăm viên đan dược nhị phẩm cũng không khiến thực lực của hắn tăng mạnh một trọng.

Lát sau Lục Lâm Thiên điều tức, đan dược vào miệng tan thành năng lượng khổng lồ, hắn chậm rãi luyện hóa nó. Trong khí hải đan dược tăng dần chân khí, nhưng còn xa mới đột phá Vũ Sĩ bát trọng nổi.

Lục Lâm Thiên mải mê luyện hóa quên đi thời gian. Mười ngày không dài, đúng mười ngày sau lão nhân áo đen thở hắt ra, tỉnh lại.

– Phù phù.

Lục Lâm Thiên ngừng tu luyện, hắn cảm giác trong đan dược khí hải tràn đầy chân khí, đẳng cấp đến trung giai Vũ Sĩ thất trọng. Luyện hóa đan dược không có hiệu quả lớn như trực tiếp thôn phệ chân khí.

Thôi Hồn Độc Suất nhìn Lục Lâm Thiên, vẻ mặt kinh ngạc nói:

– Mới mười ngày mà thực lực của tiểu tử tiến bộ nhiều.

Lục Lâm Thiên không giấu đi hơi thở nên không lừa được Thôi Hồn Độc Suất.

Lục Lâm Thiên nhìn Thôi Hồn Độc Suất:

– Vết thương của lão sao rồi?

Sắc mặt Thôi Hồn Độc Suất đã tốt hơn nhiều, khí thế càng mạnh, chắc vết thương không trầm trọng.

Thôi Hồn Độc Suất nhớ đến vết thương trên người, sắc mặt âm trầm nói:

– Không nghiêm trọng, nhưng muốn lành hẳn thì còn lâu.

Thôi Hồn Độc Suất nói với Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, ngươi rất can đảm, người bình thường ở trước mặt ta đã sợ run lẩy bẩy.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Ta có gì phải sợ hãi run rẩy? Tuy lão mạnh thật nhưng không lý do tùy tiện giết ta đi?

Lục Lâm Thiên lại thầm lo lắng, nếu Thôi Hồn Độc Suất nổi hứng muốn lấy mạng hắn thì đúng là không có chỗ để kêu oan.

Thôi Hồn Độc Suất nói:

– Hừ! Đừng dùng chiêu khích tướng trước mặt ta, vuốt mông ngựa cũng vô dụng. Ta muốn giết người liền giết, không ai ngăn được, cũng không lo được, miễn ta thích, nhưng ta đã hứa không giết ngươi thì sẽ giữ lời. Chúng ta đi.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi:

– Đi? Chúng ta đi đâu?

– Kẻ thù của ta sẽ không ngờ ta chịu thiệt lớn thế này lại nhanh chóng trở về Cổ vực, ta phải làm ngược lẽ thường, trở về Cổ vực. Thù này sẽ có ngày ta trả!

Mắt Thôi Hồn Độc Suất bắn ra tia sáng lạnh làm Lục Lâm Thiên rùng mình. Nhìn ra được Thôi Hồn Độc Suất có thù rất sâu.

Lục Lâm Thiên ngây người:

– Đi Cổ vực?

Lục Lâm Thiên có nghe nói về Cổ vực, xuyên qua Sơn mạch Vụ Đô là đến Cổ vực. Nhưng muốn vượt qua Sơn mạch Vụ Đô sẽ mất hơn nửa năm, dù cưỡi yêu thú bay cũng cần hai tháng.

Chương 158: Đi Cổ vực (1)

Lục Lâm Thiên trầm giọng hỏi:

– Chẳng lẽ lão muốn ta đi với lão?

Sâu trong Sơn mạch Vụ Đô có nhiều yêu thú cao giai, Lục Lâm Thiên không muốn đi chút nào. Hơn nữa Lục Lâm Thiên cần phải đi Vân Dương tông, nếu cùng Thôi Hồn Độc Suất đến Cổ vực muốn trở về sẽ rất rắc rối.

Thôi Hồn Độc Suất trả lời:

– Đúng vậy! Vết thương của ta chưa lành hẳn, cần có người sai khiến.

Lục Lâm Thiên nói:

– Ta thuê một bà vυ” cho lão sai khiến được không? Lão thích thiếu phụ thì ta cũng tìm được, ta không muốn đi Cổ vực, lão làm ơn tha cho ta.

Thôi Hồn Độc Suất nói:

– Ngươi thích thì cứ đi, nhưng một năm sau ta mới cho thuốc giải, ngươi cứ đến Cổ vực tìm ta, đó là nếu như ngươi có thể tìm thấy ta.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

– Coi như lão giỏi.

Mạng nhỏ nằm trong tay đối phương, Lục Lâm Thiên chỉ có thể nghe theo Thôi Hồn Độc Suất bài bố.

Thôi Hồn Độc Suất nói:

– Chúng ta đi, tìm dong binh đoàn đi Cổ vực, chúng ta lẫn vào trong dong binh đoàn.

Lục Lâm Thiên ậm ừ:

– Biết rồi.

Trong Sơn mạch Vụ Đô có nhiều dong binh đoàn đi Cổ vực, dọc đường đi sẽ hái linh dược, bắt yêu thú, hộ thống thương nhân hoặc người xuyên qua Sơn mạch Vụ Đô qua lại giữa Cổ vực và Linh Vũ đại lục.

Loại dong binh đoàn này thông thường rất mạnh, nếu không có thực lực mà muốn đi qua Sơn mạch Vụ Đô là chuyện không thể. Sâu trong Sơn mạch Vụ Đô đầy yêu thú tam giai, cũng có nhiều yêu thú tứ giai. Nếu xui đụng trúng yêu thú ngũ giai cũng không lạ gì.

Đổi lại mỗi lần dong binh đoàn đều thu hoạch lớn hơn, hay có Linh Giả đi chung. Lục Lâm Thiên nghe Lam Linh nói Bạch Lang dong binh đoàn thuộc loại dong binh đoàn mạo hiểm này.

Nhưng Bạch Lang dong binh đoàn bị một Trưởng lão Vạn Thú tông tiêu diệt chỉ trong một đêm, có thể tưởng tượng Vạn Thú tông mạnh cỡ nào.

Lục Lâm Thiên đi theo Thôi Hồn Độc Suất rời khỏi sơn cốc. Thôi Hồn Độc Suất nhìn phương hướng, tiến tới trước.

Thôi Hồn Độc Suất hỏi:

– Có biết gần đây có dong binh đoàn nào nghỉ chân không?

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Đằng trước có một cái.

Lần trước ra ngoài Lục Lâm Thiên tình cờ phát hiện một sơn cốc nơi dong binh nghỉ tạm.

Thôi Hồn Độc Suất nói:

– Chúng ta tìm một dong binh đoàn, khiến bọn họ hộ tống chúng ta đi Cổ vực.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Nếu kẻ thù của lão ở bên này chẳng phải càng dễ bị phát hiện sao?

Hiện nay người Lục Lâm Thiên có độc, hắn không mong Thôi Hồn Độc Suất gặp phải kẻ thù.

Thôi Hồn Độc Suất nói:

– Bọn họ sẽ không ngờ ta khiến dong binh đoàn hộ tống đi. Nhớ kỹ là từ bây giờ ngươi chính là cháu của ta, còn ta là thúc thúc của ngươi, tránh cho trên đường đi bị người nghi ngờ.

Lục Lâm Thiên nhìn Thôi Hồn Độc Suất chằm chằm:

– Lão ăn hïếp ta?

Bỗng dưng có thêm một thúc thúc, không chơi kiểu này!

– Vớ vẩn, ta ăn hïếp ngươi thế nào? Ta làm thúc của ngươi đã là xem trọng ngươi.

Thôi Hồn Độc Suất lườm Lục Lâm Thiên:

– Đến Cổ vực rồi ta sẽ trừ độc cho ngươi, nhưng nếu trên đường đi ngươi giở trò gì sẽ chết rất thảm. Chút thực lực của ngươi thì ta chỉ cần một đầu ngón tay đủ nghiền nát.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nói:

– Ta làm sao dám? Mạng nhỏ của ta rất đáng giá, hy vọng lão cũng giữ lời hứa, đến Cổ vực làm ơn giải độc cho ta.

Hai người vượt qua mấy ngọn núi. Có Thôi Hồn Độc Suất đi theo ích lợi duy nhất là Lục Lâm Thiên không cần cẩn thận những khi đi ngang rừng cây.

Một sơn cốc xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Suất. Trong sơn cốc rộn ràng tiếng người đã lâu mới nghe thấy, khá là náo nhiệt. Sơn cốc cỡ hai ngàn thước, có nhiều kiến trúc gỗ. Lúc hai người vào sơn cốc, Thôi Hồn Độc Suất giấu đi hơi thở, bề ngoài như một lão nhân bình thường, không thấy dấu hiệu gì là lão quái vật khí thế cực kỳ cường đại.

Trong sơn cốc có nhiều người ngồi dưới đất, trước mặt bày một tấm vải, đặt các loại dược liệu, da lông yêu thú đê giai vân vân để buôn bán. Có người bán binh khí. Trông như chợ giao dịch, nhiều người đang cò kè mặc cả.

Khá nhiều thương nhân trực tiếp mua dược liệu, những thứ khác ở nơi đám dong binh đoàn tụ hợp lại. Trong Sơn mạch Vụ Đô thường có những chỗ nhốn nháo thế này.

Lục Lâm Thiên quan sát sơn cốc, so với chỗ dong binh đoàn tụ tập lần trước hắn cùng Lam Linh ghét qua thì nơi này náo nhiệt hơn.

Lục Lâm Thiên đi vào một chỗ trông như tửu quán, tiểu nhị nhiệt tình chào hỏi:

– Hai vị đại nhân muốn nghỉ lại hay ăn gì?

Lục Lâm Thiên móc hai mươi khối kim tệ ra giao cho tiểu nhị:

– Có đồ ăn gì ngon cứ bưng lên. Sẵn đây xin hỏi chỗ này có dong binh đoàn đi Cổ vực không? Chúng ta muốn nhờ dong binh đoàn hộ tống đi Cổ vực.

Muốn hỏi thăm tin tức dong binh đoàn thì các tiểu nhị tia mắt nhanh nhẹn, biêt nhiều tin tức nhất.

Thấy kim tệ thì mắt tiểu nhị càng nhiệt tình hơn:

– Đại nhân, vừa lúc chỗ chúng ta có một dong binh đoàn đi Cổ vực, ta sẽ hỏi thăm xem bọn họ có thể mang các vị đi hơn, nhưng không thể thiếu phí dụng.

Lục Lâm Thiên nói:

– Cái này không thành vấn đề, nếu ngươi làm tốt lát nữa ta sẽ thưởng.

Lục Lâm Thiên biết ngay tìm tiểu nhị là chính xác.

Tiểu nhị vui vẻ nói:

– Vâng, mời đại nhân ngồi chờ, ta đi hỏi ngay, cũng sẽ bưng đồ ăn lên.

Chỗ này hiếm khi gặp người rộng rãi như Lục Lâm Thiên, tiểu nhị đưa hai người Thôi Hồn Độc Suất ngồi xuống đại sảnh, chạy đi làm việc.

Lục Lâm Thiên quan sát bốn phía, trong đại sảnh có mười cái bàn, một nửa đã hết chỗ. Mọi người ngước lên nhìn Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Suất rồi tiếp tục ăn đồ của mình.

Trong chỗ các dong binh nghỉ ngơi có một quy định ngầm là không được tùy tiện đánh lộn gây chuyện, nếu không rất có thể sẽ bị đánh hội đồng. Tại đây dù ngươi mang nhiều báu vật, bình thường sẽ không bị cướp, đương nhiên đó là lúc bình thường.

Một lát sau, có tiểu nhị bưng nhiều thức ăn lên. Đã nhiều ngày Lục Lâm Thiên không ăn cơm, giờ ăn thả cửa. Tu vi của Lục Lâm Thiên chưa đủ tình độ mấy tháng không ăn cơm.

Lục Lâm Thiên thấy Thôi Hồn Độc Suất chỉ ngồi ngó thì lễ phép mời:

– Lão không ăn sao?

Lục Lâm Thiên biết thực lực của Thôi Hồn Độc Suất không cần ăn cái gì.

Thôi Hồn Độc Suất lườm Lục Lâm Thiên:

– Gọi ta là thúc.

Thôi Hồn Độc Suất tiếp tục bảo:

– Ngũ cốc hoa màu, rượu thịt vào bụng để lại trọc khí, lâu dần thân thể chịu ảnh hưởng. Sau này cơ thể nặng nề kéo theo tu vi không thể tiến bộ, cho nên ngươi ăn chúng nó ít chút đi.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi:

– Có thật không?

Ăn chút gì mà hỏng việc tu luyện thì đúng là khủng khïếp.

Thôi Hồn Độc Suất nói:

– Tin hay không tùy ngươi, chờ khi tu vi cao ngươi sẽ hiểu.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống. Có lẽ Thôi Hồn Độc Suất nói đúng, nhưng hơi phóng đại. Trên đời này có ai không ăn gì?

Lục Lâm Thiên thấy tiểu nhị vừa rồi đưa một nam nhân cao to đến. Nam nhân khá đặc biệt, vóc dáng vạm vỡ, sau khi cõng thanh đại đao, khí thế siêu phàm.

Tiểu nhị tới gần bàn Lục Lâm Thiên, giới thiệu:

– Đại nhân, vị này chính là Tam đoàn trưởng đại nhân của Thanh Phong dong binh đoàn, có thể đưa các người đi Cổ vực.

Chương 159: Đi Cổ vực (2)

Nam nhân cõng đao nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên và Thôi Hồn Độc Suất, hỏi:

– Các người là ai? Muốn đi Cổ vực làm gì?

Lục Lâm Thiên đứng lên nói chuyện:

– Tam đoàn trưởng, đây là thúc của tại hạ. Chúng ta bị một con yêu thú tam giai trong Sơn mạch Vụ Đô tập kích, có sáu người chết, chỉ thúc điệt chúng ta trốn thoát nên không đi Cổ vực được. Muốn nhờ quý dong binh đoàn mang chúng ta đi đoạn đường.

Lục Lâm Thiên cảm nhận khí thế từ nam nhân cõng đao, hắn ngạc nhiên vì tu vi của gã cỡ Vũ Sư bát trọng trở lên, ngang ngửa nữ nhân độc ác kia.

Nghĩ đến nữ nhân độc ác là lòng Lục Lâm Thiên rực cháy lửa giận, thù này không trả không là quân tử. Sau này hắn mà gặp lại nữ nhân độc ác kia thì quyết tâm tính sổ với nàng.

Nam nhân cõng đao nói:

– Thì ra là vậy, trùng hợp chúng ta nghỉ ngơi tại đây, mang theo các người cũng được, nhưng giá tiền thì mỗi người hai vạn kim tệ, không mặc cả. Nếu đồng ý thì bây giờ lên đường ngay, đoàn chúng ta sắp xuất phát.

– Hai vạn kim tệ một người.

Lục Lâm Thiên thầm nhủ giá hơi mắc, hắn nhìn Thôi Hồn Độc Suất chằm chằm. Hai vạn kim tệ một người, tổng cộng bốn vạn kim tệ là số tiền lớn, hắn không muốn bỏ tiền ra khơi khơi.

Thôi Hồn Độc Suất móc hai gốc dược liệu màu xanh biếc ra:

– Ta không có kim tệ nhưng có hai gốc Bách Linh thảo chắc cỡ bốn vạn năm ngàn kim tệ. Ta dùng hai gốc Bách Linh thảo đổi bốn vạn kim tệ, đồng ý không?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói:

– Bách Linh thảo!

Lão độc vật này mang theo nhiều dược liệu thật, toàn là đồ tốt. Bách Linh thảo quý giá hơn Long Tu Thảo một chút.

Nam nhân cõng đao nói:

– Đương nhiên được, mời hai vị theo ta, chúng ta đang định xuất phát đi Cổ vực.

Hai gốc Bách Linh thảo tổng giá trị trên bốn vạn kim tệ, gã sẽ bán được năm vạn kim tệ nên đương nhiên không từ chối.

Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Suất đi theo nam nhân cõng đao ra khỏi tửu quán. Trong lúc trò chuyện Lục Lâm Thiên được biết nam nhân cõng đao tên Hạ Thanh Sơn, Tam đoàn trưởng của Thanh Phong dong binh đoàn. Thanh Phong dong binh đoàn có ba đoàn trưởng, một trăm ba mươi thành viên. Nhưng chỉ có ba mươi người đi Cổ vực, có đại đoàn trưởng, nhị đoàn trưởng đi chung. Đại đoàn trưởng Hoàng Kỳ Phàm thực lực Vũ Phách ngũ trọng, nhị đoàn trưởng Lý Phong Linh Sư cửu trọng.

Thanh Phong dong binh đoàn có ba mươi người, hộ tống ba người đi Cổ vực, cộng thêm Lục Lâm Thiên và Thôi Hồn Độc Suất là năm người. Ba người khác trả giá hai vạn năm ngàn kim tệ được hộ tống từ Thành Vụ Đô đi. Chuyến này Thanh Phong dong binh đoàn chỉ hộ tống năm người đã kiếm được mười mấy vạn kim tệ, tuy lời nhiều nhưng đó là lấy mạng ra đổi. Đi sâu vào Sơn mạch Vụ Đô tùy thời gặp nguy hiểm. Nhưng có yêu thú phi hành nên đi đường an toàn hơn chút, nhưng nếu gặp phải yêu thú phi hành khác tấn công thì vẫn nguy hiểm như thường.

Vì hai gốc Bách Linh thảo nên Hạ Thanh Sơn khá là khách sáo với Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Suất. Trong lúc nói chuyện Hạ Thanh Sơn đưa Lục Lâm Thiên đến hỗ đất trống đằng sau sơn cốc, nơi đó có ba con yêu thú phi hành khổng lồ chờ sẵn. Ba con yêu thú phi hành thể tích to lớn, đứng trên mặt đất cao hai thước rưỡi, dài bảy, tám thước, thân hình khổng lồ.

Lục Lâm Thiên cảm giác hơi thở từ người yêu thú phi hành:

– Yêu thú phi hành phong hệ hậu kỳ nhị giai, Hắc Đầu Giác Trĩ.

Lục Lâm Thiên rất ngạc nhiên, tốc độ của Hắc Đầu Giác Trĩ khá nhanh, hiếm thấy.

Trên đất trống, Lục Lâm Thiên thấy có ba mươi người đứng xung quanh. Hạ Thanh Sơn đến trước mặt một nam nhân mặc áo ngắn, một nam nhân trung niên mặc trường bào màu trắng xì xầm gì đó rồ i móc hai gốc Bách Linh thảo ra.

Nam nhân mặc áo ngắn đi tới chỗ Lục Lâm Thiên và Thôi Hồn Độc Suất, nhìn hai người một lúc sau nói:

– Ta là đại đoàn trưởng Hoàng Kỳ Phàm của Thanh Phong dong binh đoàn, hai vị hãy cùng chúng ta đi Cổ vực. Thanh Phong dong binh đoàn sẽ chịu trách nhiệm an toàn cho hai vị.

Lục Lâm Thiên nói:

– Vậy xin đa tạ đại đoàn trưởng.

– Không cần cảm ơn, chúng ta thu tiền rồi.

Hoàng Kỳ Phàm nói:

– Hiện tại chúng ta xuất phát đi.

Ong ong ong!

Tiếng rít trầm thấp vang lên, ba con Hắc Đầu Giác Trĩ đập cánh bay lên. Đôi cánh to lớn lớn hơn thân hình, hai cánh duỗi ra dài mười, mười ba thước.

Hoàng Kỳ Phàm dặn dò:

– Hai vị hãy ngồi trên chính giữa lưng yêu thú đi, có ba người khác cũng đi Cổ vực. Chúng ta sẽ mất khoảng một tháng là đến Cổ vực.

Lục Lâm Thiên cảm ơn. Thôi Hồn Độc Suất không nói tiếng vào, thực lực như lão khinh thường dài dòng với đám người dong binh đoàn này.

Ba con Hắc Đầu Giác Trĩ bay lên cao, đã có người nhảy lên lưng Hắc Đầu Giác Trĩ. Lục Lâm Thiên vận dụng chân khí tụ dưới chân giẫm đất lấy đà nhảy lên lưng con Hắc Đầu Giác Trĩ chính giữa.

Vù vù vù!

Thôi Hồn Độc Suất lắc người lặng lẽ đáp xuống cạnh Lục Lâm Thiên. Có mười một người ngồi trên lưng Hắc Đầu Giác Trĩ, trừ Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Suất ra còn chín người khác.

Lưng Hắc Đầu Giác Trĩ rộng tám, chín thước, mười một người ngồi không chật chội, nếu có thêm người thì hơi thiếu chỗ.

Lục Lâm Thiên liếc trộm chín người khác. Sáu người là thành viên Thanh Phong dong binh đoàn, trong đó có nhị đoàn trưởng Lý Phong mặc áo trắng. Năm người khác thực lực cỡ Vũ Sư.

Trừ sáu người ra còn có ba vị khách đi Cổ vực. Một phu nhân trung niên, thân hình khá nẩy nở. Một thanh niên tóc ngắn mặc trường bào, một thanh niên tóc dài mặc hoa phục.

Lục Lâm Thiên nhìn thanh niên tóc dài hoa phục lâu hơn chút, vì trong nam nhân thì người này thuộc loại đẹp trai, nếu trong kiếp trước của Lục Lâm Thiên đủ chuẩn làm mặt trắng chờ phú bà nuôi, y như Giả Bảo Ngọc trong sách.

Cảm giác ánh mắt của Lục Lâm Thiên, thanh niên mặc hoa phục khoanh chân ngồi trên lưng Hắc Đầu Giác Trĩ nghiêng đầu liếc hướng Lục Lâm Thiên. Mắt thanh niên hoa phục sáng ngời chứa áp lực người lạ đừng tới gần, mơ hồ toát ra lạnh lẽo.

Lục Lâm Thiên thu về tầm mắt, thầm nghĩ:

– Người này thật lạnh lùng.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng trên lưng Hắc Đầu Giác Trĩ.

Mọi người ngồi ổn định, ba con Hắc Đầu Giác Trĩ đập cánh bay lên trên cao sơn mạch thẳng hướng Cổ vực.

Trên lưng Hắc Đầu Giác Trĩ, Thôi Hồn Độc Suất nhắm mắt tĩnh tọa suốt, hơi thở nhàn nhạt khuếch tán, dường như lão đang điều tức.

Lục Lâm Thiên sớm nuốt hai viên đan dược tam phẩm, lúc này hắn luyện hóa năng lượng đan dược trong cơ thể thành chân khí tin thuần rót vào khí hải đan dược.

Mọi người ngồi trên lưng Hắc Đầu Giác Trĩ không nói chuyện, bên tai chỉ có tiếng Hắc Đầu Giác Trĩ vỗ cánh kéo khí lưu rít. Mọi người đều đang điều tức.

Thời gian chậm rãi trôi. Bảy ngày sau, ba con Hắc Đầu Giác Trĩ đáp xuống đất. Vị trí đáp là một sơn cốc, cũng là nơi dong binh tụ tập. Có nhiều dong binh đoàn, đoàn đội đã ở đây.

Mọi người vào trong tửu quán ăn uống no nê, bảy ngày nay người thực lực kém mỗi ngày ăn lương khô cầm hơi.

Nghỉ ngơi xong đám người lại xuất hiện đi. Lục Lâm Thiên hỏi được chút tin tức từ đại đoàn trưởng Hoàng Kỳ Phàm. Phía trước là khu vực sâu trong Sơn mạch Vụ Đô, bên trong không còn chỗ cho dong binh đoàn cư trú, thông thường dong binh đoàn đến đây thì ngừng lại.

Chương 160: Ai không ‘đi lớn’? (1)

Tiếp tục đi vào sẽ gặp nhiều yêu thú cao giai, khá nhiều dong binh mạo hiểm đi vào rồi không bao giờ trở ra nữa.

Cùng ngồi trên lưng Hắc Đầu Giác Trĩ nhưng mọi người không nói chuyện với nhau. Đặc biệt là thanh niên tóc dài mặc hoa phục, hầu như không lên tiếng bao giờ, chỉ toàn khoanh chân nhắm mắt.

Thôi Hồn Độc Suất cũng vậy, chìm trong điều tức, mặc kệ Lục Lâm Thiên.

Lại năm ngày qua đi, Lục Lâm Thiên chợt cảm giác l*иg ngực mấp máy, Tiểu Long luôn ngủ ấy bỗng nhúc nhích.

Lục Lâm Thiên chợt mở mắt ra:

– Tiểu Long sắp tiến hóa sao?

Tiểu Long mấp máy một chút rồi ngừng, dường như lại chìm vào giấc ngủ.

Cùng lúc đó, ba con Hắc Đầu Giác Trĩ chợt nóng nảy táo bạo như gặp cường địch, người lắc lư kinh động mọi người.

– Két két!!!

Người Thanh Phong dong binh đoàn trấn an ba con Hắc Đầu Giác Trĩ dần bình tĩnh lại, mọi người căng thẳng cảnh giác.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống, hình như vừa rồi Tiểu Long phát ra chút hơi thở khiến ba con Hắc Đầu Giác Trĩ xao động. Tiểu Long đột phá vào lúc này không đúng lúc, nếu bị người phát hiện nó là linh hoàng thú thì rắc rối.

Tiểu Long tiếp tục ngủ, Lục Lâm Thiên thở phào nhẹ nhõm. Nếu đến Cổ vực thì Tiểu Long muốn đột phá lúc nào cũng được, ít ra không gây chú ý.

– Mới rồi làm sao vậy?

– Cứ tưởng gặp yêu thú phi hành nào tập kích, làm ta hết hồn.

Lý Phong Linh Sư cửu trọng lộ biểu tình khó hiểu:

– Mới rồi có hơi thở quái dị thoáng qua nhưng biến mất ngay, rất kỳ lạ.

Mới rồi Lý Phong cảm giác có hơi thở kỳ lạ lóe qua nhưng bây giờ không còn dấu vết.

Tiếp theo mọi người nghi ngờ bàn tán, nhắm mắt tĩnh dưỡng.

Hai ngày sau, trong khi mọi người đang nhắm mắt điều tức thì Hoàng Kỳ Phàm ngồi trên con Hắc Đầu Giác Trĩ bay đằng trước nhất hét to một tiếng:

– Có yêu thú phi hành tập kích, chú ý!

Mọi người bừng tỉnh, nhìn chăm chú trước mặt. Có con yêu thú khổng lồ to cỡ ba mươi thước đập cánh bay tới, yêu thú phi hành thân hình như én, đầu to như con điêu, vuốt sắc nhọn, mắt lóe tia hung ác.

Lý Phong nói với đám người:

– Xem thể tích thì là Bạch Đầu Điêu, yêu thú phong hệ sơ kỳ tam giai.

Ầm!

Trong không trung phía trước Hoàng Kỳ Phàm đã đứng thẳng trên lưng Hắc Đầu Giác Trĩ, hộ thân cương khí dựng lên bao phủ gã và Hắc Đầu Giác Trĩ vào trong. Bàn tay Hoàng Kỳ Phàm liên tục đổi thủ ấn, một cây trường thương màu xanh hóa thành luồng sáng bay hướng Bạch Đầu Điêu.

Lực lượng cuồng bạo rít gào chấn phá hư không, xé rách dòng không khí đâm vào Bạch Đầu Điêu khổng lồ.

Bạch Đầu Điêu rít lên:

– Két két!

Bạch Đầu Điêu đập cánh, đôi cánh dấy lên giông bão hàng trăm thước quét hướng trường thương, khí lưu cuồng bạo khác xé gió va chạm vào Hoàng Kỳ Phàm.

Hoàng Kỳ Phàm hét to một tiếng:

– Súc sinh muốn chết!

Thủ ấn thay đổi, không khí thuộc tính thủy đè ép. Một quả cầu nước to mấy chục thước bay lên cao, hai tay Hoàng Kỳ Phàm đẩy mạnh, chân khí tuôn ra.

Quả cầu nước khổng lồ đυ.ng vào khí lưu cuồng bạo. Hai lực lượng va chạm nổ tung trong không trung.

Ầm ầm ầm!

Quả cầu nước đυ.ng tan bão khí lưu, giọt nước rơi tung tóe, phương xa hóa thành khí lưu tan biến trong hư không.

Bạch Đầu Điêu ăn đau hét lên:

– Két két!

Cơ thể khổng lồ bị lực lượng đè lảo đảo, nó trừng mắt nhìn Hoàng Kỳ Phàm, rồi đập cánh xoay người bỏ chạy. Yêu thú tam giai có linh trí khá cao, Bạch Đầu Điêu cảm giác thực lực của đối phương mạnh thì không dám trêu chọc nữa.

Hoàng Kỳ Phàm thu về thủ ấn, trường thương ở trên bầu trời hóa thành luồng sáng bay vào tay gã. Hoàng Kỳ Phàm không đuổi theo Bạch Đầu Điêu, yêu thú phi hành không dễ bắt, chúng có thiên phú phi hành khiến nhiều cường giả chịu thua.

Lục Lâm Thiên liếc Thôi Hồn Độc Suất ngồi cạnh mình, thầm nghĩ:

– Lão độc vật bình tĩnh hay thật.

Mới rồi mọi người căng thẳng thần kinh chỉ có lão độc vật là không mở mắt cái nào.

Thanh niên hoa phục chỉ hé mắt liếc Bạch Đầu Điêu một cái rồi tiếp tục nhắm mắt lại.

Hoàng Kỳ Phàm ở phía trước lên tiếng:

– Mọi người nghỉ ngơi một lát rồi đi.

Ba con Hắc Đầu Giác Trĩ đáp xuống một sơn cốc. Không biết Sơn mạch Vụ Đô to cỡ nào, trong thời gian này mọi người vẫn luôn bay bên trên không trung của sơn mạch Vụ Đô.

Dưới sơn mạch toàn là rừng cây, sơn cốc. Rừng rậm rạp che kín không gian. Ba con Hắc Đầu Giác Trĩ được thành viên Tam đoàn trưởng chăm sóc đang nghỉ ngơi, chúng nó không thể cứ liên tục bay đi được.

Mọi người nghỉ ngơi trong sơn mạch.

Hoàng Kỳ Phàm mở miệng nói:

– Nơi này đã rất nguy hiểm, ít ai vào sâu trong Sơn mạch Vụ Đô thế này. Nếu mọi chuyện thuận lợi chúng ta có một tháng để đến Cổ vực. Nhưng có một chặng đường rất nguy hiểm, đến gần khu vực Cổ vực thì an toàn hơn nhiều. Cho nên nửa tháng tiếp theo là thời kỳ chúng ta nguy hiểm nhất.

Chủ yếu là nói cho năm người Lục Lâm Thiên nghe, thành viên Tam đoàn trưởng đều rõ ràng nguy hiểm trên đường đi.

Phụ nhân trung niên hỏi:

– Hoàng đoàn trưởng, sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?

Phụ nhân có thân hình nảy nở, dáng người lồi lõm toát ra khí chất thành thục làm nhiều dong binh liếc trộm liên tục.

Hoàng Kỳ Phàm ngước nhìn bầu trời, trả lời:

– Chúng ta đã đi con đường này mười lần, không có chuyện gì xảy ra, hy vọng lần này cũng bình an.

Hoàng Kỳ Phàm biết rõ sơn mạch đằng trước nguy hiểm, nếu xảy ra chuyện gì thì tiêu đời.

Ngực Lục Lâm Thiên lại mấp máy.

– Tiểu Long!

Tiểu Long bắt đầu biến hóa.

– Sắp đột phá sao?

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống, hắn cảm giác Tiểu Long đã đến lúc đột phá.

Lục Lâm Thiên nói với mọi người:

– Ta đi trút bầu tâm sự chút.

Hạ Thanh Sơn nói:

– Đi gần đây được rồi, chỗ này cực kỳ nguy hiểm, đừng đi quá xa.

– Biết rồi!

Lục Lâm Thiên vội vàng chạy đi, hắn biết sơn cốc này nằm sâu trong Sơn mạch Vụ Đô, nguy hiểm hơn hẳn vòng ngoài. Nhưng Tiểu Long sắp đột phá, Lục Lâm Thiên hết cách. Có lẽ Tiểu Long đột phá sẽ dẫn đến náo động, không thể để ai phát hiện.

Lục Lâm Thiên vội chạy lên một đỉnh núi. Tiểu Long luôn ngủ say lúc này vặn vẹo kịch liệt, khí thế cường đại khuếch tán, áp lực vô hình mạnh mẽ.

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên đang định lôi Tiểu Long ra thì một cái bóng vàng nhạt tự động nhảy ra rơi xuống đất, ánh sáng chói lòa lan tràn.

Ánh sáng nở rộ, thân hình Tiểu Long hiện ra. Mắt thường thấy rõ Tiểu Long không ngừng biến to, năm thước, mười thước, mười lăm thước…

Trong lúc đó Tiểu Long phát ra hơi thở làm Lục Lâm Thiên cảm nhận cuồng bạo và đáng sợ. Hơi thở đó xuyên thấu linh hồn, kéo theo linh hồn cùng dao động.

Giây lát sau Lục Lâm Thiên không còn cảm giác bị áp chế nữa, ngược lại thấy thân thiết với áp lực này. Lục Lâm Thiên đoán có lẽ vì hắn và Tiểu Long có huyết khế nên hơi thở này không áp chế hắn.

Khí thế trên người Tiểu Long càng lúc càng tăng cao, thân hình tạm dừng khoảng mười lăm thước, đây là thể tích lớn nhất của Tiểu Long mà Lục Lâm Thiên từng gặp.

– Mười sáu thước, mười tám thước, hai mươi thước, hai mươi lăm thước…

Chương 161: Ai không ‘đi lớn’? (2)

Một lát sau cơ thể Tiểu Long lại trướng to ra, vảy trên người nó càng rõ ràng hơn. Từng miếng vảy tỏa ánh sáng vàng che đậy người Tiểu Long, khí thế càng đậm đặc.

– Grao!

– Grao grao!

Trong sơn mạch xung quanh vọng lại tiếng gầm rống, như thể đáp lại.

– Năm mươi thước, năm mươi lăm thước, sáu mươi thước, tám mươi thước…

Chỉ chớp mắt cơ thể Lục Lâm Thiên dài tám mươi thước, đủ sức nuốt một con sói, khí thế càng lúc càng mạnh mẽ. Thân hình Tiểu Long biến to, khí thế cũng dữ dội hơn.

Muốn cường đại, phải luôn luôn trở lên mạnh hơn nữa.

– Grao!

Tiểu Long phát ra tiếng gầm như tiếng sấm vang vọng trên bầu trời, khí thế cường đại lúc này càng bạo lực khuếch tán.

Các cây to trong sơn mạch lung lay theo tiếng rống, vô số lá cây rơi rụng tứ tán. Trong tiếng gầm như chứa lực lượng to lớn nào đó.

Trong chỗ Tam đoàn trưởng nghỉ ngơi, ba con Hắc Đầu Giác Trĩ chợt run cầm cập, quỳ rạp dưới đất. Mọi người sớm cảm nhận khí thế cường đại khuếch tán giờ càng ngạc nhiên nhìn Hắc Đầu Giác Trĩ.

– Khí thế mạnh quá, có chuyện gì xảy ra sao? Mọi người cẩn thận!

Hoàng Kỳ Phàm hét to:

– Có yêu thú cường đại tiến đến, mọi người chú ý!

Thôi Hồn Độc Suất luôn nhắm mắt điều tức chợt biến sắc mặt:

– Ủa?

Mắt Thôi Hồn Độc Suất bắn ra tia sáng, giây lát biến mất tại chỗ.

Thanh niên hoa phục biểu tình ngạc nhiên, mắt lóe tia khó hiểu, lao hướng phát ra hơi thở.

Đám người khác thấy hai người đi thì do dự một chút rồi tò mò theo đuôi, bọn họ muốn biết là yêu thú gì phát ra khí thế cường đại như vậy.

Trong một rừng cây, Thôi Hồn Độc Suất như hồn ma đáp xuống trước mặt Lục Lâm Thiên, mắt quét bốn phía nhưng không thấy gì.

– Tiểu tử, ngươi ở đây làm gì? Có phát hiện cái gì không?

Lục Lâm Thiên ngồi chồm hổm dưới đất, ngửa đầu nhìn Thôi Hồn Độc Suất:

– Lão thúc, có thể tránh ra chút được không? Ta đang 'đi', thúc đứng bên cạnh thế này thì ta kẹt.

Thôi Hồn Độc Suất cúi đầu nhìn Lục Lâm Thiên ngồi trên bãi cỏ, chổng mông trắng bóc, mùi hôi nồng nặc:

– Khốn kiếp, ngươi đi kiểu gì mà hôi vậy?

Vù vù vù!

Một người đáp xuống bên cạnh Thôi Hồn Độc Suất, là thanh niên hoa phục tóc dài. Đôi mắt sáng thấy nửa cái mông trắng kèm theo mùi hôi thối.

Thanh niên hoa phục hét to:

– A!

Thanh niên hoa phục xoay người đi, nói:

– Vô sỉ!

Lục Lâm Thiên trừng thanh niên hoa phục:

– Vô sỉ gì? Đời người xưa nay ai không chết? Có ai chưa bao giờ ‘đi lớn’? Ngươi chưa ‘đi’ bao giờ sao? Gần đây bị táo bón, hơi hôi chút chứ có gì mà la?

Lục Lâm Thiên tiếp tục hưởng thụ kɧoáı ©ảʍ.

Vù vù vù!

Mọi người cũng chạy tới nơi chiêm ngưỡng cặp mông trắng. Phụ nhân trung niên mắt sáng rực nhìn kỹ mông Lục Lâm Thiên.

Thôi Hồn Độc Suất bịt mũi, khinh thường liếc xéo Lục Lâm Thiên, hỏi:

– Tiểu tử, mới rồi ngươi ở đây có phát hiện cái gì không?

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Không, hình như phương xa có tiếng thú gầm sau đó thúc đến.

Lục Lâm Thiên quay sang nhìn đám người:

– Các vị, ta đang bận giải quyết tâm sự, các người tránh mặt đi được không? Xem người ta ‘đi lớn’ đẹp lắm sao mà tập thể chạy tới?

Hoàng Kỳ Phàm cười ngại ngùng với Lục Lâm Thiên, lên tiếng:

– Mọi người chuẩn bị xuất phát, nơi này không an toàn, sớm đi thì hơn.

Đám người nhanh chóng tản ra, chỉ có phụ nhân trung niên là còn lưu luyến nhìn mông Lục Lâm Thiên.

Thôi Hồn Độc Suất quan sát bốn phía, biểu tình quái dị lẩm bẩm:

– Hơi thở vừa rồi chắc chắn là linh thú, còn không phải loại bình thường, sao chạy nhanh vậy?

Thôi Hồn Độc Suất liếc xéo Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, ngươi mau lại đây, đừng để bị yêu thú ăn mất đó.

Thôi Hồn Độc Suất bỏ đi.

Lục Lâm Thiên thấy đám người đi hết mới sờ cánh tay, nhỏ giọng nói:

– Tiểu Long, vì ngươi mà ta bán cả mông mình.

Tiểu Long thò đầu khỏi ống tay áo Lục Lâm Thiên, mắt nhỏ xoe tròn líu ríu:

– Xèo xèo!

Lục Lâm Thiên nói:

– Ngươi cũng cười ta? Mau giấu hơi thở đi, đừng để bị người phát hiện.

Lục Lâm Thiên quay về chỗ mọi người trú tạm.

– Được rồi, tất cả xuất phát!

Ba con Hắc Đầu Giác Trĩ đập cánh xoay tròn trên cao, mọi người lần lượt nhảy lên lưng Hắc Đầu Giác Trĩ.

Hắc Đầu Giác Trĩ hí dài, đập cánh bay cao, tiếp tục tiến tới trước.

Trên lưng Hắc Đầu Giác Trĩ, phụ nhân trung niên cười với Lục

Lâm Thiên. thanh niên hoa phục khinh thường lườm Lục Lâm Thiên, phớt lờ hắn, tiếp tục nhắm mắt lại.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ nguy hiểm quá, suýt bị người phát hiện ra Lục Lâm Thiên, may mắn hắn lanh trí không thì rắc rối to.

Lý Phong nói:

– Mọi người chú ý chút, trong sơn mạch đằng trước có một con yêu vương, dải sơn mạch này đều là địa bàn của nó. Yêu vương có ngàn vạn yêu thú thuộc hạ, trong dó có hai con là tứ giai sơ kỳ, một yêu thú hậu kỳ tứ giai. Bản thân yêu vương là ngũ giai sơ kỳ, nếu gặp phải chúng nó thì sẽ nguy hiểm.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói:

– Có yêu vương?

Yêu thú tu vi ngũ giai sơ kỳ, dù là cường giả Vũ Tướng tam trọng cũng bó tay.

Phụ nhân trung niên hỏi:

– Nếu gặp phải thì chúng ta nên làm sao?

Lý Phong trả lời:

– Yêu vương kia ít khi đi ra, dù có gặp chỉ cần hiến ít đan dược cho chúng ta không chừng sẽ đi được. Nhưng nếu đám yêu thú tính tình xấu thì chúng ta khó giải quyết.

Một thanh âm vang bên tai Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, đừng căng thẳng. Yêu vương kia tên Thạch Viên Yêu Vương, có ta ở đây ngươi sẽ không chết. Nhưng Thạch Viên đúng là không dễ chọc, ta đυ.ng phải nó sẽ kiêng dè ba phần, nhưng nếu đánh nhau thì Thạch Viên thua xa.

Là Thôi Hồn Độc Suất dùng thuật mật âm.

Lục Lâm Thiên sửng sốt:

– Thạch Viên Yêu Vương?

Nhị thủ lĩnh cũng nói Thạch Viên Yêu Vương không dễ chọc, chắc thực lực của yêu thú đó rất kinh khủng.

Lục Lâm Thiên muốn hỏi thêm thông tin về Thạch Viên Yêu Vương, nhưng thực lực của hắn không đủ sức thi triển thuật mật âm, không thể hỏi lại Thôi Hồn Độc Suất.

Lý Phong nói tiếp:

– Chỉ mong chúng ta đừng gặp phải yêu vương này, chỉ cần vượt qua sơn mạch là an toàn.

Ba con Hắc Đầu Giác Trĩ bay vững vàng, mọi người lại bắt đầu điều tức. Bọn họ chỉ biết thầm cầu nguyện đừng gặp yêu vương kia, nếu không thì rất khó giải quyết.

Chờ mọi người lo điều tức, Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Tiểu Long, trên người ta có độc, ngươi nhìn xem có thể giải độc không?

Lục Lâm Thiên và Tiểu Long có huyết khế, biết hết suy nghĩ trong đầu đối phương.

Tiểu Long ở trong tay áo của Lục Lâm Thiên hiểu ý, nó cắn tay hắn, năng lượng mát mẻ rót vào kinh mạch.

Lục Lâm Thiên cảm giác khí mát từ Tiểu Long truyền vào người, Lục Lâm Thiên nhanh chóng vận động lôi kéo khí mát xuyên qua kinh mạch dẫn tới chỗ Phệ Huyết Hóa Cốt đan. Những độc tố bám vào xương toàn thân Lục Lâm Thiên, khi gặp khí mát thì bắt đầu rục rịch.

– Có phản ứng!

Cơ thể Lục Lâm Thiên đau nhức, chất độc của Phệ Huyết Hóa Cốt đan thấm sâu vào xương.

Chất độc quá mạnh, hơn hẳn loại độc của Lam Linh. Lam Linh dùng độc dù không có thuốc giải thì có thể tự động bài trừ, chỉ là vấn đề thời gian. Phệ Huyết Hóa Cốt đan này chất độc cuồng bạo vô cùng.

Chương 162: Ai không ‘đi lớn’? (3)

Tiểu Long hiểu rõ phản ứng độc tố trong người Lục Lâm Thiên, nó vặn vẹo thân thể, trong khí mát chợt tràn ra khí nóng.

Khí nóng chui vào cơ thể Lục Lâm Thiên nhanh chóng biến thành ngọn lửa vàng chụp lên các chất độc.

Mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch, cơ thể đau đớn không muốn sống, lửa vàng không ngừng đốt cháy người hắn. Vì đang ở trên lưng Hắc Đầu Giác Trĩ nên Lục Lâm Thiên không thể phát ra thanh âm, mặt ngoài làm bộ bình tĩnh, nếu không sẽ bị người khác phát hiện.

Lửa vàng đốt cháy trong cơ thể Lục Lâm Thiên, chất độc Phệ Huyết Hóa Cốt đan đυ.ng vào lửa vàng liền hòa tan. Nhưng chất độc còn sót lại như có linh tính tụ lại với nhau. Những chất động rải rác trên xương toàn thân Lục Lâm Thiên giờ gom lại ở ngực chống cự lửa vàng đốt cháy. Chất độc khổng lồ lớn hơn chân khí một Vũ Sư bình thường bị nuốt nhiều.

Lửa vàng và chất độc giằng co. Chất độc tụ tập lại, mỗi lần lửa vàng tấn công chỉ đốt tan được chút xíu.

Lục Lâm Thiên cảm giác lửa vàng của Tiểu Long làm ngực hắn nóng như bị hòa tan. Nếu cơ thể Lục Lâm Thiên không nhờ tẩy tủy đan rèn tạo, ngay khi lửa vàng vừa chui vào hắn đã bị đốt thành tro. Dù vậy Lục Lâm Thiên chỉ kiên trì được một phút, lửa vàng của Tiểu Long quá kinh khủng.

– Lửa vàng của Tiểu Long có công hiệu, nhưng ta không chịu đựng nổi.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng ra lệnh:

– Tiểu Long, dừng lại!

Nếu để Tiểu Long đốt tiếp sẽ hòa tan ngực Lục Lâm Thiên.

Tiểu Long nghe lệnh, ngọn lửa vàng ngừng lại. Lục Lâm Thiên cảm giác nhẹ người, hắn thở hắt ra. Mới rồi trong vòng một phút chất độc trong cơ thể hắn bị lửa đốt cháy một phần trăm, chất độc còn sót lại chiếm phần ngực Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Xem ra hữu dụng, không cần lo về độc của Phệ Huyết Hóa Cốt đan nữa, chờ đến Cổ vực sẽ cách lão độc vật thật xa.

Ở cùng Thôi Hồn Độc Suất rất nguy hiểm.

Nghỉ ngơi chốc lát sau Lục Lâm Thiên lại ra lệnh cho Tiểu Long:

– Tiểu Long, tiếp đi.

Tiểu Long hiểu ý, cắn cánh tay Lục Lâm Thiên, khí lạnh rót vào, lửa vàng bùng cháy đốt chất độc Phệ Huyết Hóa Cốt đan ở phần ngực hắn.

Lửa vàng dốt cháy chất độc Phệ Huyết Hóa Cốt đan không thể càn rỡ trong cơ thể Lục Lâm Thiên được nữa. Chất đột cố gắng chống lại ngọn lửa vàng, chúng nó e ngại lửa vàng như gặp khắc tinh, vừa tiếp xúc liền hóa thành tro tan biến.

Lục Lâm Thiên không bất ngờ gì, Nam thúc từng nói cường giả Linh Tôn, Vũ Tôn nhận ra Tiểu Long sẽ cướp nó chiếm làm của riêng thì tất nhiên Tiểu Long có điểm nào nghịch thiên, giải chút độc này không là gì.

Những chất độc bị đốt tan, Lục Lâm Thiên cảm giác tro tàn chất độc bị Âm Dương Linh Vũ quyết của hắn luyện hóa thành dòng chân khí tinh khiết tiến vào khí hải đan dược.

Một phút sau Lục Lâm Thiên không chịu nổi:

– Tiểu Long, ngừng!

Ngọn lửa của Tiểu Long rất khủng khiếp, lửa vàng không cố ý đốt cháy Lục Lâm Thiên, lửa chỉ nhắm vào chất độc đã như vậy, nếu nhắm vào hắn thì chỉ một giây là hắn thành tro ngay.

Lục Lâm Thiên nghỉ ngơi giây lát lại kêu Tiểu Long dùng lửa vàng đốt cháy chất độc trong người, lặp đi lặp lại. Ba ngày sau Lục Lâm Thiên bất ngờ cảm giác lúc này hắn đã chịu đựng được ngọn lửa vàng lâu hơn hai phút. Đến ngày thứ năm Lục Lâm Thiên có thể chịu đựng lửa vàng ba phút.

Lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác cơ thể của mình biến đổi, lửa vàng của Tiểu Long trợ giúp thể chất hắn biến đổi nhiều. Gân cốt cơ bắp trong người Lục Lâm Thiên chậm rãi tỏa ánh sáng vàng nhạt, đặc biệt phần ngực là vị trí lửa vàng tập trung nhiều nhất. Phần ngực và trái tim Lục Lâm Thiên tràn ngập sắc vàng, mơ hồ hắn cảm giác cơ thể mạnh hơn trước nhiều.

Lục Lâm Thiên không quan tâm mấy chuyện đó, sau này hắn mới phát hiện hành động vô tình kia đã giúp hắn tạo ra phòng ngự thân thể cực cứng rắn.

Bảy ngày sau, Hắc Đầu Giác Trĩ phải nghỉ ngơi một lúc mới bay tiếp được. Mọi người đáp xuống một sơn cốc nghỉ ngơi. Trong bảy ngày này trên đường đi đoàn người chỉ gặp bốn con yêu thú tam giai sơ kỳ. Nhưng chúng nó bị Hoàng Kỳ Phàm chấn nhiếp bỏ đi, coi như đám người có kinh không hiểm vượt qua.

Trong bảy ngày này Lục Lâm Thiên không dừng lại luyện hóa, chất độc Phệ Huyết Hóa Cốt đan trước ngực đã bị lửa vàng từ người Tiểu Long đốt cháy tám phần, hắn cũng được nhiều ích lợi, tu vi chân khí đã là hậu kỳ thất trọng. Chờ khi luyện hóa hết hai phần chất độc còn lại Lục Lâm Thiên sẽ lên đến đỉnh Vũ Sĩ thất trọng hoặc đột phá Vũ Sĩ bát trọng.

Hạ Thanh Sơn nói:

– Còn bảy ngày nữa, chỉ cần qua bảy ngày là chúng ta đến sơn mạch an toàn.

Hoàng Kỳ Phàm nói:

– Bảy ngày, nhanh, đến khu vực an toàn là mọi người sẽ bình an.

Tuy Lục Lâm Thiên hơi lo nhưng không đến nỗi, có Thôi Hồn Độc Suất bên cạnh tất nhiên hắn an toàn, chỉ sợ lão độc vật bỏ rơi hắn. Đến khu vực an toàn Lục Lâm Thiên sẽ tìm cách rời khỏi lão độc vật này.

Lý Phong nói:

– Đã đến chỗ nguy hiểm nhất trong Sơn mạch Vụ Đô, tùy thời có yêu thú tứ giai xuất hiện, hãy cẩn thận chút.

Thanh niên hoa phục luôn yên lặng chợt mở miệng nói:

– Chúng ta mau đi đi, chỗ này có vẻ không an toàn.

Thôi Hồn Độc Suất mở mắt ra, nhẹ nhàng nói:

– Không cần, không kịp nữa rồi.

Có câu sợ cái gì thì cái đó đến, Thôi Hồn Độc Suất mới nói xong trong rừng truyền đến tiếng xào xạc, mấy chục yêu thú xông tới trước mắt mọi người.

Lục Lâm Thiên nhìn mấy chục yêu thú, hút ngụm khí lạnh nói:

– Đại Địa Khiếu Lang tam giai sơ kỳ, Hỏa Diễm Thử tam giai trung kỳ, Thị Cốt Lang tam giai hậu kỳ, Địa Hổ Văn Oa Hồng Lăng Yêu Quy.

Trong mấy chục yêu thú có con yêu thú dẫn đầu thể tích to lớn, cao hai thước, cộng với cái đuôi to dài trăm thước, miệng như rắn, lưỡi dài, người đỏ rực, vảy dày phủ toàn thân, đôi mắt như chuông đồng nhìn mọi người chằm chằm.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống:

– Yêu thú thổ hệ, Huyết Tích Dịch.

Trong ngọc giản của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn có ghi lại phẩm loại của yêu thú này, Huyết Tích Dịch là đẳng cấp tứ giai.

Mấy chục con yêu thú tụ tập, ba con Hắc Đầu Giác Trĩ sợ run cầm cập, khí thế cuồng bạo khuếch tán. Nhiều người trong Tam đoàn trưởng sợ toát mồ hôi lạnh. Số lượng yêu thú trên năm mươi con, toàn là yêu thú tam giai, nếu chúng nó nhào lên một lượt thì mọi người không chống lại được.

Quan trọng là bên trên có mấy con yêu thú phi hành đang lượn vòng càng khó đối phó hơn.

Hoàng Kỳ Phàm giật mình kêu lên:

– Là Huyết Tích Dịch thuộc hạ của Thạch Viên Yêu Vương!

Mọi người cảnh giác, chỉ có Thôi Hồn Độc Suất là không quan tâm, vẫn ngồi xếp bằng dưới đất liếc qua mấy chục yêu thú bao vây xung quanh.

Cảm giác hơi thở yêu thú làm Tiểu Long rục rịch, Lục Lâm Thiên vội trấn an nó:

– Tiểu Long, yên lặng chút đi!

Huyết Tích Dịch nhìn mọi người, nói tiếng người:

– Nhân loại, nơi đây là địa bàn của chúng ta, các ngươi không nên đến.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói:

– Quả nhiên là yêu thú tứ giai!

Yêu thú tứ giai thuộc loại trung đẳng trong yêu thú. Yêu thú từ nhất giai đến tam giai là yêu thú đê giai, từ tứ giai đến lục giai là yêu thú trung giai.

Chương 163: Thạch viên yêu vương (1)

Yêu thú từ thất giai đến cửu giai là đại yêu, mỗi con đều có thể biến thành hình người, thực lực siêu mạnh, rất khủng bố.

Trong số yêu thú đê giai từ nhất giai đến tam giai tuy có thiên phú, linh trí mạnh hơn dã thú nhưng chưa thể nói tiếng người.

Yêu thú cũng như Vũ Giả, trong nhân loại có Vũ Giả và nhân loại bình thường, không phải mọi người đều có thể trở thành Vũ Giả, trong yêu thú cũng thế. Yêu thú đến từ dã thú nhưng không phải tất cả dã thú có thể trở thành yêu thú, thường trăm con dã thú có một trở thành yêu thú đã là khá. Yêu thú mạnh hơn dã thú rất nhiều, sinh sản nhiều năm yêu thú sinh ra hậu đại đều là yêu thú, không như Vũ Giả nhân loại khi sinh ra rất có thể là nhân loại bình thường.

Về gien thiên phú thì yêu thú mạnh hơn nhân loại nhiều, yêu thú đến tứ giai sẽ kết thành yêu đan trong người, linh trí hoàn toàn mở ra, nói tiếng người, nhưng chưa thể biến hình người.

Đồn rằng đến đẳng cấp yêu thú thất giai đại yêu thì yêu thú có thể tái tạo thân thể, tùy ý biến hình người. Bởi vì hình người thích hợp tu luyện nhất, đương nhiên đó chỉ là tin đồn, Lục Lâm Thiên chưa từng thấy nên không biết thật giả thế nào.

Về linh thú, Lục Lâm Thiên biết giữa yêu thú và linh thú khác nhau. Linh thú đến đẳng cấp tứ giai cũng có thể ngưng tụ linh đan, tu vi thực lực nhảy lên một giai đoạn mới. Nhưng linh thú muốn nói tiếng người thì chờ đến lục giai, lúc đó linh thú có thể biến hình người.

Nhưng linh thú lục giai biến hình người không phải biến ảo bản thể, muốn làm điều đó cần đến thất giai mới có thể.

Hoàng Kỳ Phàm đại đoàn trưởng Tam đoàn trưởng móc mấy viên đan dược tam phẩm ra:

– Chúng ta chỉ đi ngang qua, chỗ này có ít đan dược, xin chuyển giao cho Thạch Viên Yêu Vương.

Hoàng Kỳ Phàm bắn ấn, một đoàn sáng lam bao bọc mấy viên đan dược tam phẩm bay tới trước mặt Huyết Tích Dịch.

Vù vù vù vù vù!

Huyết Tích Dịch mồm thè lưỡi, một luồng sáng vàng bắn ra cuốn mấy viên đan dược kéo về trước mặt nó.

Huyết Tích Dịch nói:

– Thạch Viên Yêu Vương hiện là nhị yêu vương của chúng ta. Có nhân loại giết yêu thú chúng ta nên gần đây đại yêu vương ra lệnh hễ thấy nhân loại là giết không tha!

– Đại yêu vương…

Lòng mọi người lạnh lẽo, Thôi Hồn Độc Suất lộ biểu tình ngạc nhiên.

Huyết Tích Dịch thè lưỡi cuốn mấy viên đan dược tam phẩm vào miệng:

– Giết hết những nhân loại này!

Tứ chi Huyết Tích Dịch giẫm đất, mặt đất rung rinh, lực lượng cuồng bạo như cuồng phong thổi qua. Yêu thú tứ giai thông minh không thua nhân loại, Huyết Tích Dịch lấy đan dược tam phẩm của Hoàng Kỳ Phàm vẫn ra lệnh giết hết nhân loại.

Hoàng Kỳ Phàm hét to một tiếng:

– Mọi người cẩn thận, mỗi người tự lo thân!

Chân khí chấn động. Mấy chục con yêu thú tam giai bao vây, đoàn người cũng khoảng hơn ba mươi người. Nhưng ai đều biết yêu thú chiếm ưu thế tuyệt đối.

Trong khoảnh khắc yêu thú xung quanh và trên bầu trời lao vào mọi người, tiếng xé gió sắc nhọn vang lên. Huyết Tích Dịch nhanh như chớp lao hướng Hoàng Kỳ Phàm, vảy dựng đứng lóe tia sáng lạnh đỏ máu. Khí thế cuồng bạo mở rộng ngút trời.

Lục Lâm Thiên cảm nhận khí thế ngút trời từ người Huyết Tích Dịch, mắt lóe tia kinh ngạc nói:

– Yêu thú tứ giai, thật đáng sợ.

Huyết Tích Dịch đẳng cấp cỡ tứ giai sơ giai, nhưng nhìn từ khí thế thì Hoàng Kỳ Phàm không làm gì được nó.

Bùm!

Đã có nhân loại và yêu thú đánh nhau, chân khí cuồng bạo khuếch tán. Đối mặt đám yêu thú có tổ chức, mọi người trừ dốc hết sứ công kích ra không còn cách nào khác.

Đám yêu thú có tổ chức không giống yêu thú độc hành. Yêu thú một mình nếu không đánh lại sẽ rút lui, còn yêu thú có tổ chức trừ khi yêu thú thủ lĩnh rút về, không thì có chết cũng không lùi.

Thôi Hồn Độc Suất lạnh nhạt nói:

– Tiểu tử, ngươi cứ ở đây đừng nhúc nhích.

Thôi Hồn Độc Suất đánh ra thủ ấn dựng vầng sáng màu đen nhạt cỡ ba thước. Bên ngoài vòng sáng khuếch tán mùi nồng nặc khó ngửi, đám yêu thú không dám tới gần.

Huyết Tích Dịch vọt hướng Hoàng Kỳ Phàm. Thể hình nó cao lớn nhưng tốc độ cũng rất nhanh, nó biến mất tại chỗ phóng hướng Hoàng Kỳ Phàm.

Hoàng Kỳ Phàm không lơ là, biểu tình trầm trọng, chân khí vận chuyển dưới chân nhanh chóng thụt lùi.

Xẹt xẹt xẹt!

Trong khi Hoàng Kỳ Phàm thụt lùi thì chi trước to lớn của Huyết Tích Dịch như đại đao xuyên thủng dòng không khí. Chi trước chộp hư không xé rách dòng không khí như tạo ra không gian khác.

Hoàng Kỳ Phàm bối rối bắn ra trường thương đâm thủng dòng không khí, trường thương lao tới trước mặt Huyết Tích Dịch. Hoàng Kỳ Phàm là cường giả Vũ Phách ngũ trọng, không phải kẻ yếu.

Xẹt xẹt xẹt!

Hai lực lượng xẹt qua rồi lại va chạm. Người Hoàng Kỳ Phàm tuôn ra chân khí, trường thương lóe lên ánh sáng màu lam, tiếng xé gió vang lên. Thực lực cường giả Vũ Phách ngũ trọng tuy không làm gì Huyết Tích Dịch được nhưng chính nó cũng không thể làm gì Hoàng Kỳ Phàm.

Lúc này Hạ Thanh Sơn đang đấu với Thực Cốt Lang, yêu thú phong hệ tam giai hậu kỳ. Hạ Thanh Sơn bắt đầu hụt hơi, liên tục chém đại đao cõng sau lưng, khí thế hùng hồn tuôn ra.

Thực Cốt Lang gầm rống liên tục, thân hình to năm, sáu chục thước mà di chuyển cũng rất nhanh. Thực Cốt Lang bắn ra phong nhẫn kỳ dị, tiếng xé gió vang lên không dứt.

Hạ Thanh Sơn có thực lực Vũ Sư cửu trọng, đối phó Thực Cốt Lang tam giai hậu kỳ thì rất vất vả nhưng miễn cưỡng không thua.

Lý Phong là Linh Sư cửu trọng linh khí không ngừng dao động, vầng sáng rực rỡ bao phủ quanh thân. Từng đợt linh lực ngưng tụ thành lực công kích và linh hỏa đấu với yêu thú Hỏa Diễm Thử trung kỳ tam giai và yêu thú Hắc Mao Yêu Hầu trung kỳ tam giai.

Lý Phong không dám để hai con yêu thú tới gần, Linh Giả không thích hợp đánh xáp lá cà. Đánh cận thân Linh Giả sẽ chịu thiệt, Linh Giả sở trường công kích nhanh nhẹn, hai con yêu thú tam giai cũng không thể đến gần Lý Phong.

Những người khác hỗn chiến với yêu thú, vang lên một chuỗi tiếng nổ đì đùng. Ba mươi thành viên Tam đoàn trưởng không yếu, toàn là đẳng cấp Vũ Sư trở lên, thấp nhất là Vũ Sư nhất trọng.

Chiến trường hỗn loạn, hỏa cầu, cột nước, đất đai nứt nẻ. Các loại công kích cuồng bạo, có yêu thú công kích, có nhân loại ngưng tụ năng lượng.

Chợt vang tiếng hét thảm:

– A!!!

Cơ mặt Lục Lâm Thiên co giật. Thanh niên tóc ngắn mặc trường bào nằm trong ba người đi Cổ vực bị một con yêu thú tam giai cắn đứt thành hai khúc.

Thực lực của phụ nhân trung niên đến trình độ Vũ Sư nhị trọng, bị hai con yêu thú tam giai vây công đã bị thương nặng.

Khi Lục Lâm Thiên nhìn thấy thanh niên hoa phục tóc dài thì rất ngạc nhiên, hắn không thể nhìn thấu thực lực của thanh niên. Có một con yêu thú trung kỳ tam giai chết dưới chân thanh niên hoa phục.

Thanh niên hoa phục khoảng mười chín, hai mươi tuổi nhưng thực lực đã kinh khủng thế này làm Lục Lâm Thiên rất ngạc nhiên. Lục Lâm Thiên luôn tự phụ có Âm Dương Linh Vũ quyết, tu vi tăng nhanh, nhưng không ngờ ngoài núi có núi, ngoài người có người, thiên địa to lớn không thiếu người có thiên phú nghịch thiên, từ nhỏ được bồi dưỡng. Dù Lục Lâm Thiên có Âm Dương Linh Vũ quyết chưa chắc đánh thắng được đối phương.

Chương 164: Thạch viên yêu vương (2)

Lục Lâm Thiên hỏi Thôi Hồn Độc Suất:

– Lão thúc không định ra tay sao?

Đến lúc này Thôi Hồn Độc Suất vẫn không nhúc nhích.

Thôi Hồn Độc Suất nói:

– Bọn họ chết sống liên quan gì ta? Ta cần gì cứu họ?

Lục Lâm Thiên thuyết phục:

– Lão thúc đừng quên nếu bọn họ chết thì chúng ta làm sao xuyên qua dãy sơn mạch này? Chúng ta không có yêu thú phi hành.

Nghe Lục Lâm Thiên phân tích, cơ mặt Thôi Hồn Độc Suất co giật.

Thôi Hồn Độc Suất nói:

– Ngươi ở lại trong vòng phòng hộ độc của ta, yêu thú sẽ không dám đến gần.

Dứt lời Thôi Hồn Độc Suất biến mất tại chỗ, quanh người Lục Lâm Thiên dựng lên màn sáng màu đen nhạt.

– Mấy con yêu thú tam giai cũng dám càn rỡ? Muốn chết!

Thôi Hồn Độc Suất vọt lên cao lơ lửng giữa hư không, tay co lại. Một quả cầu ánh sáng đen ngưng tụ, tiếng bùm bùm trầm đυ.c vang vọng không ngừng. Quả cầu đen nhanh như chớp giáng xuống ba con yêu thú tam giai bên dưới.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm trên cao, thầm nghĩ:

– Thật mạnh.

Lão độc vật phát ra khí thế cực kỳ khủng bố.

Bùm bùm bùm!

Quả cầu ánh sáng đen nổ tung, các năng lượng khủng bố khuếch tán sóng khí. Dù cách thật xa Lục Lâm Thiên vẫn cảm nhận được uy nhiếp chứa trong đó, linh lực tràn ngập mạnh hơn hắn rất nhiều.

Ba con yêu thú tam giai nổ nát, cơ thể to lớn chia năm xẻ bảy. Mọi người kinh sợ nhìn trân trân Thôi Hồn Độc Suất ở trên cao, thì ra lão nhân này mạnh đến mức đó.

Lý Phong, Hoàng Kỳ Phàm ngây người:

– Cường giả Linh Suất, là cường giả Linh Suất!

Khí thế từ người Thôi Hồn Độc Suất không thu giấu nên Lý Phong, Hoàng Kỳ Phàm nhận ra ngay.

Mọi người hết hồn. Cường giả Linh Suất, đến trình độ này hoàn toàn có lực lượng dời núi lấp biển, cường giả loại này rất hiếm gặp, không ngờ lão nhân là cường giả Linh Suất luôn ẩn giấu bên cạnh bọn họ.

Thôi Hồn Độc Suất nét mặt sa sầm hỏi:

– Huyết Tích Dịch, con sâu nhỏ nhà ngươi cũng dám càn rỡ? Muốn chết sao?

Thôi Hồn Độc Suất không tiếp tục công kích các yêu thú tam giai mà đến gần Huyết Tích Dịch đang đánh nhau với Hoàng Kỳ Phàm.

Huyết Tích Dịch giật mình nhìn Thôi Hồn Độc Suất chằm chằm:

– Ngươi là cường giả Linh Suất!

Thực lực của Huyết Tích Dịch không đánh lại cường giả Linh Suất nhân loại.

Thôi Hồn Độc Suất nhìn Huyết Tích Dịch, lạnh nhạt nói:

– Mang theo yêu thú của ngươi cút ngay, hôm nay không tâm tình xử lý các ngươi. Nếu không đi ta sẽ đào nội đan của ngươi ra!

– Hừ! Linh Suất nhân loại, sợ là ngươi không có bản lĩnh này!

Huyết Tích Dịch nhìn Thôi Hồn Độc Suất đăm đăm, há mồm rống to:

– Grao!

Thanh âm xuyên thấu không gian, khí thế ngập trời. Thanh âm điếc tai nhức óc quanh quẩn trên bầu trời sơn mạch.

Thấy Huyết Tích Dịch gầm rú, mặt Thôi Hồn Độc Suất sa sầm, nhướng mày nói:

– Muốn tìm giúp đỡ? Muốn chết!

Linh khí quanh thân Thôi Hồn Độc Suất khuếch tán, vèo một tiếng lão vọt hướng Huyết Tích Dịch.

Huyết Tích Dịch biết Thôi Hồn Độc Suất lợi hại nên nhanh chóng thụt lùi, không dám cứng rắn đỡ.

Thôi Hồn Độc Suất nhanh hơn Huyết Tích Dịch ba phần, cười khẩy nói:

– Muốn trốn? Ngươi còn quá chậm.

Thôi Hồn Độc Suất lắc người xuất hiệnTrước mặt Huyết Tích Dịch, huy động thủ ấn, linh hoả ngưng tụ trước mắt.

Linh hỏa rực cháy, dao động hùng hồn vô hình như gợn sóng thành từng vòng khuếch tán chớp mắt bao phủ Huyết Tích Dịch.

Huyết Tích Dịch lại rống to:

– Grao!

Người Huyết Tích Dịch tỏa huyết quang chói lòa, miệng phun ra quang thuẫn màu vàng chặn trước mặt.

Vù vù vù!

Linh hỏa gào thét, nhiệt độ nóng cháy lan tràn. Trong tầm mắt cây cối nhanh chóng héo ùa, hơi nước hoàn toàn bị bốc hơi khô. Quang thuẫn vàng trước mặt Huyết Tích Dịch chậm rãi vặn vẹo, linh hỏa bao bọc như lửa đốt miếng nhựa, quang thuẫn bắt đầu vặn vẹo biến hình, cuối cùng hòa tan.

– Grao grao!

Phía chân trời có một chuỗi tiếng gầm xé gió lao tới, thanh âm đinh tai nhức óc xen lẫn khí thế ngút trời rơi vào tai mọi người, linh hồn bị chấn động.

Tiếng xé gió ngừng, phương xa trong rừng, khí thế cuồng bạo hùng hổ nhanh chóng tuôn ra. Giữa không trung, một luồng sáng khổng lồ xé gió bay tới.

Lục Lâm Thiên ngước lên nhìn, hút ngụm khí lạnh:

– Yêu thú mạnh quá!

Yêu thú này dài khoảng ba trăm, thước, người đầy vảy đỏ.

Kinh khủng nhất là con yêu thú như con trăn có năm cái đầu, mặt mũi hung tợn, mười con mắt lóe tia hung ác. Cái đầu bên trái nhỏ hơn chút, như chưa phát dục hết. Thân hình Cửu Đầu Yêu Giao có đôi cánh đỏ rực, cánh giương ra dài hai trăm thước.

Trong đầu Lục Lâm Thiên hiện lên ghi chép trong ngọc giản của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn:

– Yêu thú hỏa hệ ngũ giai, Cửu Đầu Yêu Giao.

Cửu Đầu Yêu Giao là loài yêu thú có huyết mạch rất cao, bình thường có thể đột phá đẳng cấp thất giai.

Trong yêu thú rất xem trọng huyết mạch, tựa như thiên phú của nhân loại. Người thiên phú rất tốt sau này đường tu luyện không thành vấn đề, bồi dưỡng đàng hoàng thì trở thành cường giả dễ như chơi. Đan có chia mạnh yếu, có trở thành Vũ Suất, có trở thành Vũ Tướng rồi khó tiến bộ thêm nữa.

Yêu thú cũng vậy. Có tu luyện cả đời không thể ngưng tụ yêu đan, mọi người cả đời chỉ thành tứ giai, ngũ giai. Tất cả phải xem huyết mạch thế nào.

Hiện tại Cửu Đầu Yêu Giao chỉ có năm cái đầu chứng minh nó mới có ngũ giai. Cửu Đầu Yêu Giao mỗi khi đột phá một tầng sẽ mọc thêm một cái đầu, uy lực tăng vọt. Cái đầu bên trái hơi nhỏ nên chưa đến hậu kỳ ngũ giai. Lục Lâm Thiên nhận ra Cửu Đầu Yêu Giao là trung kỳ ngũ giai.

Yêu thú trung kỳ ngũ giai đã mạnh kinh khủng, cộng thêm Cửu Đầu Yêu Giao không phải yêu thú bình thường, dù là cường giả Vũ Tướng cử trọng cũng không làm gì được nó.

Thôi Hồn Độc Suất thấy Cửu Đầu Yêu Giao cũng tràn đầy kinh ngạc nói:

– Cửu Đầu Yêu Giao, trong Sơn mạch Vụ Đô còn có yêu thú như vậy?

Lại vang mấy tiếng rống:

– Grao!

Mấy trăm con yêu thú nhảy ra từ rừng núi, trên bầu trời có hơn năm mươi yêu thú phi hành tới. Các yêu thú thấp nhất cũng cỡ tam giai.

Lục Lâm Thiên cảm nhận ba khí thế cực kỳ cường đại:

– Thạch Viên, Độc Giác Yêu Ngưu, U Linh Phi Thử.

Trong rừng cây có con khỉ to hơn trăm thước đứng thẳng, người không có lông, toàn thân là giáp thịt xanh trắng bao phủ như tảng đá, nhìn khí thế thì là Thạch Viên Yêu Vương mà Hoàng Kỳ Phàm đã nói, yêu thú ngũ giai sơ kỳ.

Bên cạnh Thạch Viên Yêu Vương có Độc Giác Yêu Ngưu thân hình cũng to không kém, toàn thân màu xanh, đầu có một cái sừng, hai lỗ mũi to hơn trẻ sơ sinh, ánh mắt hung tợn, khí thế yếu hơn Thạch Viên Yêu Vương một chút, cỡ hậu kỳ tứ giai.

Trên bầu trời, bên cạnh Cửu Đầu Yêu Giao có một con chuột to trăm thước xoay quanh, màu trắng tinh, lưng có đôi cánh trong suốt, rất là thần dị. Yêu thú hình dạng con chuột, nhưng nhìn kỹ lại giống con sóc, cái đuôi không mỏng dài mà là lông xù.

Lục Lâm Thiên nhìn một lát nhận ra ngay đây là U Linh Phi Thử, yêu thú phong hệ có huyết mạch rất cao, nghe đồn chuyển động rất nhanh, rất khó đối phó.

Đám người nhìn chằm chằm yêu thú lao tới gần, sắc mặt khó xem nói:

– Thạch Viên Yêu Vương, Độc Giác Yêu Ngưu, U Linh Phi Thử.

Chương 165: Số khổ (1)

Đây là tập hợp toàn bộ yêu thú lợi hại nhất sơn mạch này lại, trận thế này dù là một vài đại môn phái trong Cổ vực gặp phải cũng sẽ lùi bước.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói:

– Tiêu đời rồi.

Hai con yêu thú ngũ giai, ba con tứ giai, mấy trăm con tam giai, đúng là khủng thật.

Cái đầu Cửu Đầu Yêu Giao chính giữa gầm rống:

– Nhân loại, các ngươi thật to gan, dám giương oai trong địa bàn của ta?

Bốn cái đầu khác nhìn Thôi Hồn Độc Suất chằm chằm.

Thôi Hồn Độc Suất nói với Cửu Đầu Yêu Giao:

– Cửu Đầu Yêu Giao, ngươi làm tọa kỵ của ta đi, nếu không ta sẽ đốt ngươi thành tro.

Cửu Đầu Yêu Giao đủ tư cách làm tọa kỵ của Thôi Hồn Độc Suất, tọa kỵ cũ bất hạnh đã bị giết, hiện giờ gặp Cửu Đầu Yêu Giao là lựa chọn tốt nhất cho lão.

Cửu Đầu Yêu Giao tức giận quát:

– Buồn cười! Kêu bản yêu vương làm tọa kỵ của ngươi? Mơ đi, bản vương phải xé xác ngươi ra!

Thân thể to lớn vọt lên, cái miệng chính giữa phun cột lửa nóng cháy.

Cửu Đầu Yêu Giao quát to:

– Gïếŧ những nhân loại này!

Trong rừng cây, Thạch Viên Yêu Vương hét to lao lên, mỗi bước đi làm mặt đất rung rinh.

– Grao grao!

– Grừ grừ!

Tiếng thú gầm cao vυ”t, mấy trăm con yêu thú bao vây đoàn người.

Lục Lâm Thiên sắc mặt khó xem nói:

– Nguy rồi!

Lục Lâm Thiên ở trong vòng sáng, yêu thú tam giai không thể đến gần nhưng nếu đυ.ng phải yêu thú tứ giai thì khó nói.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng có quyết định:

– Trốn!

Nếu không trốn sẽ chết chắc.

Chân khí dồn xuống chân, Lục Lâm Thiên nhảy vọt lên chạy trốn.

Bùm bùm bùm!

Trên bầu trời, tay Thôi Hồn Độc Suất ngưng tụ linh hỏa đấu với Cửu Đầu Yêu Giao.

Thạch Viên Yêu Vương rống to:

– Grao grao!

Đôi mắt đỏ máu nhìn chằm chằm Thôi Hồn Độc Suất trên cao, há to miệng phát ra lực hút muốn nuốt trời, khí lưu xoay tròn cuồng bạo công kích Thôi Hồn Độc Suất.

Thạch Viên Yêu Vương, Cửu Đầu Yêu Giao vây công, Thôi Hồn Độc Suất thận trọng ứng đối. Hai con yêu thú ngũ giai, Thôi Hồn Độc Suất chưa lành vết thương, trong một lúc không làm gì được chúng nó. Nếu Thôi Hồn Độc Suất trong thời kỳ đỉnh phong thì lão không sợ gì hai con yêu thú ngũ giai.

Huyết Tích Dịch tiếp tục đánh nhau với Hoàng Kỳ Phàm, cái đuôi to đâm thủng không gian bắn vào Hoàng Kỳ Phàm, tiếng xé gió sắc nhọn, năng lượng cuồng bạo phát tán.

Trên bầu trời, U Linh Phi Thử kêu chít chít sà xuống Hạ Thanh Sơn. Độc Giác Yêu Ngưu gầm rống vọt hướng Lý Phong.

Tiếng hét thảm liên tục vang lên:

– A!!!

Nhiều thành viên dong binh đoàn bị yêu thú vây công nhanh chóng chết đi, thành đồ ăn của chúng.

– Cứu ta, cứu mạng… A!

Năm con yêu thú tam giai vây công, phụ nhân trung niên phong vận thành thục bị con Đại Địa Khiếu Lang tam giai cắn đứt một tay. Phụ nhân trung niên chưa hét xong thì mấy con yêu thú khác lao lên xé xác nàng thành mấy mảnh.

– Grao!

Sư hổ thú yêu thú thổ hệ sơ kỳ tam giai chặn trước mặt Lục Lâm Thiên đang trên đà chạy trốn, tiếng gầm làm rách màng tai Lục Lâm Thiên.

– Thanh Linh khải giáp, Nộ Hải Cuồng Khiếu!

Lục Lâm Thiên lập tức tấn công, nếu không liều mạng thì kết cuộc của hắn sẽ rất thảm. Bất cứ con yêu thú nào ở đây đều là đẳng cấp tam giai. Đơn độc đánh với con yêu thú sơ kỳ tam giai nào Lục Lâm Thiên cũng không sợ, nhưng hiện tại có đến mấy trăm con yêu thú tam giai.

Thanh linh khải giáp có vảy vàng nhạt bao phủ người Lục Lâm Thiên, hắn nhanh chóng kết thủ ấn. Lực lượng cuồng bạo khuếch tán, không gian tuôn ra năng lượng thuộc tính thủy đậm đặc. Những năng lượng này tụ tập nhanh kinh người, trong không trung tụ lại thành màn nước xoay tròn trước mặt Lục Lâm Thiên, hóa thành vòng xoáy gần trăm thước rít gào tràn ra.

Vòng xoáy như sóng thần trong đại dương, khí thế khủng bố, uy nhiếp sắc bén kinh khủng. Vòng xoáy xoay nhanh, tiếng gió đinh tai nhức óc. Vòng xoáy nhanh chóng trướng to, khí thế đáng sợ, uy nhiếp sắc bén tràn ra bao phủ thân thể sư tử hổ báo chặn đường.

Bùm bùm bùm!

Khí lưu không gian vặn vẹo như vòi rồng quét qua, vòng xoáy xoay nhanh nổ tung. Kình khí khủng bố tựa cơn bão thổi quét, nháy mắt thân thể to lớn của sư tử hổ báo thú bị đánh bay ra mấy chục thước.

Con Sư hổ thú chưa chết, nó gầm rống vùng vẫy bò dậy, lực phòng ngự của nó đã đến mức độ đáng sợ làm Lục Lâm Thiên hoảng hốt.

– Trốn!

Lục Lâm Thiên co giò bỏ chạy, do hắn không ở giữa khu vực chiến trường mà gần ngoài rìa nên nhanh chóng chạy ra khỏi bầy yêu thú.

Vang mấy tiếng gầm gừ:

– Grao!

Khí thế cường đại ập đến, Lục Lâm Thiên hốt hoảng ngoái đầu nhìn lại, hút ngụm khí lạnh. Sau lưng Lục Lâm Thiên có năm con yêu thú tam giai rượt theo.

Tốc độ của yêu thú hơn xa Lục Lâm Thiên, khoảng cách chớp mắt bị kéo gần, mắt thấy hắn sắp bị đuổi kịp.

Mặt Lục Lâm Thiên sa sầm, tay vung lên. Khi con yêu thú sắp áp sát, Lục Lâm Thiên bóp nát một viên đan dược, lại ném viên đan dược khác vào miệng.

Vù vù vù!

Đan dược bị bóp bể hóa thành sương đen đậm đặc che kín không gian năm trăm thước, mấy con yêu thú lao vào sương mù một mảnh hắc ám, mùi hôi khó ngửi. Mấy con yêu thú cuống cuồng chạy ra.

Lát sau sương mù đen tán đi, bóng dán Lục Lâm Thiên cũng mất.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Khí độc đan thật lợi hại.

Lục Lâm Thiên thành công trốn ra khỏi đàn yêu thú, hắn chạy như điên về phía trước, không có mục tiêu gì, chỉ biết không thể ở lại bên này.

Bùm bùm bùm!

Sau lưng Lục Lâm Thiên vang tiếng nổ đinh tai nhức óc, kình khí cường đại khuếch tán. Lục Lâm Thiên không cần biết ai chết ai sống, lão độc vật bị hai con yêu thú ngũ giai vây công trong một lúc cũng khó thoát ra, hắn thừa dịp này thoát khỏi ma chưởng. Có Tiểu Long giải độc Phệ Huyết Hóa Cốt đan không lâu sau sẽ hết hẳn.

Lục Lâm Thiên xuyên qua rừng cây, không biết chạy đi bao xa, mãi khi tiếng nổ đinh tai nhức óc mất hẳn hắn mới thở phào nhẹ nhõm. Lục Lâm Thiên quan sát rừng cây xung quanh, ước chừng hắn đã cách xa đàn thú.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Nguy rồi, nên đi hướng nào bây giờ?

Sơn mạch này vẫn trong khu vực nguy hiểm, trở về thì không được, yêu thú phi hành còn mất chặng đường một tháng, nếu Lục Lâm Thiên đi về sẽ cần khoảng nửa năm, không chừng nửa năm cũng không đủ.

Đám người Hoàng Kỳ Phàm nói còn bảy ngày là đến khu vực an toàn đi Cổ vực, yêu thú phi hành mất bảy ngày nếu Lục Lâm Thiên đi đường sẽ là một tháng.

– Đi Cổ vực vậy, sau đó tìm cách trở về.

Lục Lâm Thiên không còn lựa chọn nào khác, hắn phải đến Cổ vực rồi tìm đường về.

Vù vù vù!

Tiếng rít phát ra từ bầu trời sau lưng Lục Lâm Thiên, hắn vụt ngẩng đầu lên. Trên bầu trời có một bóng người lao nhanh qua, Lục Lâm Thiên mơ hồ thấy là thanh niên hoa phục. Lưng thanh niên hoa phục có đôi cánh bằng chân khí.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Vũ kỹ bay phong hệ,

Có luồng sáng to xẹt qua không trung, tốc độ nhanh hơn thanh niên hoa phục nhiều.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc kêu lên:

– U Linh Phi Thử!

Luồng sáng đó là U Linh Phi Thử yêu thú phong hệ tứ giai sơ kỳ. Xem ra U Linh Phi Thử đuổi theo thanh niên hoa phục.

Chương 166: Số khổ (2)

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Không thể tới gần.

Vì tránh cho bị U Linh Phi Thử phát hiện tốt nhất hắn nên trốn đi, bên này không quá an toàn, hắn cần sang bên cạnh.

Xẹt xẹt xẹt!

Tiểu Long bay ra khỏi ống tay áo xoay quanh trên vai Lục Lâm Thiên, thè lưỡi, mắt nhỏ nhìn đằng trước. Sau khi Tiểu Long đột phá thân hình thu nhỏ cỡ mười lăm centimet giờ dài khoảng hai mươi centimet, màu sắc sáng bóng hơn.

Lục Lâm Thiên không đoán được đẳng cấp tu vi hiện tại của Tiểu Long, nó cũng không thể biểu đạt rõ ràng. Lục Lâm Thiên không biết thực lực của Tiểu Long đến trình độ nào, chắc sau khi đột phá nó mạnh hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên tiến lên trước, cành khô lá úa dưới đất kêu rào rào. Lục Lâm Thiên ở trong sơn mạch bao la vô biên đã mấy tháng, trừ sơn cốc và rừng cây ra không còn gì khác, hắn đã sớm quen hoàn cảnh này rồi.

Ánh nắng chiếu vào rừng kéo dài cái bóng sau lưng Lục Lâm Thiên. Mấy tháng qua bất giác Lục Lâm Thiên thay đổi nhiều, da vốn màu tiểu mạch giờ thành màu mật ong, cao hơn một chút, khoảng một mét bảy mươi lăm. Dáng người mảnh khảnh nhưng không gầy gò, cơ bắp săn chắc toát ra nam tính, toàn nhờ Lục Lâm Thiên rèn luyện trong sơn mạch Vụ Đô.

Lúc hoàng hôn Lục Lâm Thiên thấy một con sông nhỏ, nước trong veo. Lục Lâm Thiên ngồi xuống múc mấy ngụm nước uống. Trong nước phản chiếu ra Lục Lâm Thiên da màu mật ong, hắn cười cười, đã tăng thêm nét nam nhân, một chút thiếu niên non nớt cũng không còn.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

– Số khổ, đi tiếp vậy, sớm rời xa khu vực nguy hiểm này.

Lục Lâm Thiên nghĩ nên đi tiếp thì hơn, dọc đường không gặp yêu thú gì. Có lẽ vì yêu thú bên này đã bị Cửu Đầu Yêu Giao, Thạch Viên Yêu Vương kêu đi nên Lục Lâm Thiên không gặp yêu thú gì khác, có kinh không hiểm.

Lại cất bước lên đường, bóng dáng cô đơn đi trong ánh chiều tà, trên vai chỉ có Tiểu Long làm bạn. Lục Lâm Thiên không có gì bứt rứt, hắn hưởng thụ hoàn cảnh này. Vô hình trung tâm trí Lục Lâm Thiên cũng được tẩy rửa.

Bùm bùm bùm!

Phía không xa bên tay mặt Lục Lâm Thiên vang tiếng nổ dữ dội như có người đang đánh nhau. Lục Lâm Thiên nhướng mày, không nên tò mò, hắn quyết định đi tiếp.

Một lát sau trong đất trống bên rìa sơn cốc, Lục Lâm Thiên núp trong đống cỏ dại nhìn chằm chằm sơn cốc. Lúc này một người một thú đang đánh nhau kịch liệt trong sơn cốc, kình khí va chạm dẫn đến tiếng nổ kịch liệt quanh quẩn trên bầu trời.

Lục Lâm Thiên nhìn sơn cốc, cảm thán rằng:

– Thật là hữu duyên thiên lí năng tương ngộ.

Một người một thú đó là thanh niên hoa phục, U Linh Phi Thử. Không biết hai bên đánh nhau bao lâu, người bị thương. Thanh niên hoa phục đầu bù tóc rối, đôi cánh chân khí thuộc tính phong trên lưng thanh niên dài hai thước rất là thần dị.

Đôi cánh U Linh Phi Thử cũng rụng lông chim, mười mấy phong nhẫn bắn ra từ đôi cánh cắt vỡ hư không, nháy mắt bắn hướng thanh niên hoa phục.

Thanh niên hoa phục biểu tình trầm trọng, tay huơ trường kiếm đánh ra kiếm quyết vẽ mấy đường kiếm quang xuyên thấu không gian nghênh hướng phong nhẫn.

Vù vù vù!

Lực lượng và kình khí va chạm, khí lưu bị vặn vẹo, tiếng nổ ầm ầm.

Lục Lâm Thiên cảm nhận thực lực của thanh niên hoa phục, giật mình kêu lên:

– Là đẳng cấp Vũ Phách!

Thanh niên hoa phục chỉ khoảng mười chín, hai mươi tuổi nhưng đã là Vũ Phách, khoảng Vũ Phách nhất trọng. Thực lực, thiên phú thế này thật khủng khiϊếp, không biết thanh niên hoa phục có lai lịch gì.

Trong khi Lục Lâm Thiên suy tư thì một người một thú lại đánh nhau, các kình khí khuếch tán.

Tiểu Long núp trong lùm cỏ nhìn đằng trước đăm đăm, cái lưỡi thò ra thụt vô, mắt nóng rực muốn lao lên thử sức:

– Xèo xèo!

Lục Lâm Thiên vội vàng trấn an Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên không ngừng cảm thán đối với thực lực của thanh niên hoa phục. Bình thường thanh niên hoa phục là Vũ Phách nhất trọng khó thể đánh lại yêu thú tứ giai sơ kỳ, nhưng thanh niên thật sự chống trả được. Thanh niên hoa phục thi triển vài loại Vũ kỹ đều là từ hoàng giai trở lại, không dùng Vũ kỹ tinh giai.

– Cũng là Vũ Giả tam hệ sao?

Khiến Lục Lâm Thiên ngạc nhiên là thanh niên hoa phục đã sử dụng Vũ kỹ của ba hệ, đôi cánh bằng chân khí phong hệ, Vũ kỹ thổ hệ và thủy hệ. Thanh niên hoa phục là Vũ Giả tam hệ thứ hai Lục Lâm Thiên đã thấy.

Nghe đồn Vũ Giả tam hệ như lông phượng và sừng lân, nhưng hắn gặp được hai người trong Sơn mạch Vụ Đô, một là nữ nhân rắn rết, hai là thanh niên hoa phục này. Lục Lâm Thiên phải kinh thán đầu năm nay Vũ Giả tam hệ hình như không còn đáng tiền nữa.

Bùm bùm bùm!

Tiếng nổ vang điếc tai, trường kiếm trong tay thanh niên hoa phục bắn ra kiếm quang chói mắt va chạm với phong nhẫn từ U Linh Phi Thử.

Kình khí nổ tung, thanh niên hoa phục bị đẩy lùi mấy chục bước, đôi cánh mờ đi, rớt xuống đất. Thanh niên hoa phục hộc máu.

Cơ thể to trăm thước của U Linh Phi Thử cũng bị đẩy lùi ra sau té lăn dưới đất, cánh vỗ quét bay đá vụn, nhiều mảnh đá nhỏ nổ tung trước mặt Lục Lâm Thiên.

U Linh Phi Thử ngửa đầu gào thét:

– Chít chít!

Thanh âm chứa sát ý, giận dữ điên cuồng, có vẻ nó bị thương khá nặng không thể giết chết nhân loại ngược lại bị thương nên U Linh Phi Thử rất tức giận.

U Linh Phi Thử đập cánh, tất cả năng lượng thuộc tính phong trong sơn cốc tụ tập vào người nó. Năng lượng khủng bố làm không gian sơn cốc dao động dữ dội.

Năng lượng ngưng tụ, miệng U Linh Phi Thử phun ra phong nhẫn to lớn rạch phá không gian nhanh như chớp bắn hướng thanh niên hoa phục.

Thanh niên hoa phục mặt trắng bệch, mặt biến sắc liên tục bắt ấn. Chân khí hùng hồn tuôn trào hết ra ngoài người thanh niên hoa phục, thủ ấn biến động tạo ra kiếm ảnh như đóa sen.

Kiếm quang tàn phá, thanh niên hoa phục đẩy tay tới trước. Kiếm quang mạnh mẽ cắt nát dòng không khí, rít gào bay lên ngăn cản phong nhẫn của U Linh Phi Thử.

Vù vù vù!

U Linh Phi Thử phun ra phong nhẫn chợt thay đổi, năng lượng hùng hồn khuếch tán hóa thành vô số phong nhẫn, như cái lưới to chụp xuống thanh niên hoa phục, rất là kỳ dị.

Năng lượng cuồng bạo lan tràn, tiếng nổ đì đùng không dứt, dòng không khí chấn động. Nhiều phong nhẫn rơi xuống đất, mỗi phong nhẫn cắt vết nứt sâu dài trăm thước. Đá vụn bay đầy, bụi mù mịt tựa cơn bão.

Phong nhẫn rậm rạp cắt không gian kêu xèo xèo, thanh niên hoa phục liên tục thụt lùi. Phong nhẫn như giòi trên xương chân dán chặt không gian nhốt thanh niên hoa phục.

Nét mặt Thanh niên hoa phục sa sầm, thủ ấn lại thay đổi, chân khí tuôn ra rót vào kiếm quang. Thoáng chốc kiếm quang bừng sáng, vô số kiếm quang như thiên nữ tán hoa khuếch tán đi.

Vù vù vù!

Không gian sơn cốc bị cắt nát, kình khí cuồng bạo, đá núi bốn phía sụp đổ. Mặt đất trong sơn cốc run bần bật, mặt đất nứt nẻ lan tràn.

Các kiếm quang và phong nhẫn quấn lấy nhau như cỗ máy cắt vỡ không gian, mỗi luồng kiếm quang và phong nhẫn làm không gian dao động, sóng gợn vô hình khuếch tán bốn phía.

Lục Lâm Thiên trợn mắt há hốc mồm từ xa nhìn cảnh này. Thanh niên hoa phục quá mạnh.

Chương 167: Hắn lại là nữ (1)

Vù vù vù!

– Chít chít!

Trong khu vực kình khí hỗn loạn một thân hình khổng lồ cùng với lông chim rơi rụng bị đẩy mạnh té cái bịch xuống đất, mặt đất nứt ra cái hố sâu to lớn. Đó là U Linh Phi Thử.

U Linh Phi Thử vùng vẫy đập cánh nhưng không thể giảm chậm thế rơi, mấy vết thương ở bụng nó chảy máu. Cuối cùng U Linh Phi Thử nằm thẳng cẳng.

Rầm!

Thanh niên hoa phục bị đánh bay xa mấy chục thước, hộc máu té xuống một tảng đá, lại hộc máu. Thanh niên hoa phục lăn lông lốc dưới đấy mấy vòng mới ngừng lại.

Thanh niên hoa phục vùng vẫy một lúc sau dựa vào trường kiếm làm giá đỡ đứng lên, mặt không còn chút máu đi hướng U Linh Phi Thử.

Rầm!

Mấy bước sau thanh niên hoa phục lại té ngã, ngất xỉu.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm, nhướng mày nói:

– Lưỡng bại câu thương.

Một lát sau thấy một người một thú không nhúc nhích, Lục Lâm Thiên không kiềm được hấp dẫn đi hướng sơn cốc.

U Linh Phi Thử là yêu thú tứ giai, đã ngưng tụ yêu đan. Đối với Lục Lâm Thiên thì yêu đan có tác dụng cực lớn, hơn năm mươi phần trăm U Linh Phi Thử đã chết, hắn không muốn bỏ qua viên yêu đan miễn phí.

Lục Lâm Thiên chạy nhanh đến bên cạnh U Linh Phi Thử, cẩn thận tới gần nó. Lục Lâm Thiên phát hiện U Linh Phi Thử chết thật, hắn cầm trường kiếm xẻ bụng nó ra. U Linh Phi Thử dù chết thì sức phòng ngự vẫn rất mạnh, Lục Lâm Thiên dốc hết tám mươi phần trăm chân khí mới cắt vớ bụng U Linh Phi Thử ra.

Xoẹt!

Một viên yêu đan màu trắng to cỡ nắm tay trẻ sơ sinh xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, năng lượng cuồng bạo tràn ra khiến trái tim hắn đập nhanh.

– Thu!

Lục Lâm Thiên nhanh chóng thu về yêu đan, không tốn chút công sức đã được một viên yêu đan, hắn thật may mắn.

Lục Lâm Thiên thu về yêu đan, còn lại xác của U Linh Phi Thử thì hắn không biết giải quyết thế nào. U Linh Phi Thử là yêu thú tứ giai, toàn thân có thể bán đổi kim tệ nhưng nếu Lục Lâm Thiên thu nó sẽ chiếm một nửa không gian trữ vật giới chỉ.

Tiểu Long chợt gầm gừ:

– Gri gri!

Tiểu Long nhảy xuống vai Lục Lâm Thiên, biến lớn thành tám mươi centimet, há to mồm nuốt trọn U Linh Phi Thử vào bụng.

Trong xác, gân cốt cơ bắp, huyết mạch của U Linh Phi Thử chứa yêu lực của yêu thú tứ giai, nếu Tiểu Long nuốt nó sẽ được ích lợi lớn. Lục Lâm Thiên cười cười, hắn quên mất Tiểu Long. Nam thúc từng nói Tiểu Long phải nuốt xác yêu thú hoặc linh thú mới lớn nhanh được.

Nhìn Tiểu Long mới dài tám mươi thước nuốt U Linh Phi Thử khổng lồ trăm thước khiến Lục Lâm Thiên trợn mắt há hốc mồm.

Lục Lâm Thiên chậm rãi đến gần thanh niên hoa phục gục ngã dưới đất:

– Đã chết sao?

Thanh niên hoa phục quần áo xốc xếch, rách rưới, tóc dài xõa dưới đất. Lục Lâm Thiên đến bên cạnh thanh niên hoa phục mới cảm nhận chút hơi thở yếu ớt.

Vù vù vù!

Tiểu Long nuốt U Linh Phi Thử khổng lồ xong lại thu nhỏ còn hai mươi centimet, thân hình tròn quay. Tiểu Long bay nhanh lên vai Lục Lâm Thiên, xì xèo nói gì đó.

Lục Lâm Thiên hiểu ý:

– Có yêu thú đến?

Tiểu Long cảm giác có nhiều yêu thú đang đến gần.

Lục Lâm Thiên nhìn thanh niên hoa phục nằm dưới đất, hắn chần chừ một lúc, nói:

– Nghĩ tình cùng ngồi trên lưng con yêu thú suốt một tháng, thôi thì cứu ngươi một mạng, để ngươi đừng bị yêu thú ăn.

Lục Lâm Thiên cất trường kiếm của thanh niên hoa phục vào túi không gian của mình, ôm thanh niên lên. Lục Lâm Thiên cảm giác thân hình không nặng, mềm nhẹ, có mùi thơm thoang thoảng.

Lục Lâm Thiên không nhìn kỹ, lẩm bẩm:

– Đúng là mặt trắng nhỏ có khác, giống như nữ nhân, người còn có mùi thơm.

Lục Lâm Thiên ôm thanh niên hoa phục nhanh chóng rời khỏi sơn cốc. Có yêu thú đến gần, Lục Lâm Thiên không dám ở lại lâu. Toàn là yêu thú tam giai, dù một con tam giai sơ kỳ đến thì Lục Lâm Thiên phải liều mạng, nếu gặp hai con là hắn mất mạng.

– Đến nhanh thật.

Lục Lâm Thiên mới đi không bao xa thì khí thế mạnh mẽ khuếch tán, chắc có nhiều yêu thú đang lao nhanh tới.

Lục Lâm Thiên nhướng mày chạy nhanh hơn. Trong đám yêu thú này có một số sẽ ngửi được mùi của Lục Lâm Thiên, đây là kinh nghiệm hắn học được trong Sơn mạch Vụ Đô. Có loài yêu thú dù ngươi trốn bao xa, trong thời gian nhất định sẽ bị nó tìm ra.

Một lát sau, trong sơn cốc này xuất hiện mấy chục bóng yêu thú, mỗi con đẳng cấp tam giai trở lên.

– Két két!

Lục Lâm Thiên chạy liên tục cho đến lúc mặt trời lặn xuống núi, sắc trời tối sầm. Sau lưng Lục Lâm Thiên có con yêu thú phi hành kêu inh ỏi đuổi theo.

Lục Lâm Thiên sợ hãi toát mồ hôi lạnh:

– Nguy rồi!

Lục Lâm Thiên tận mắt thấy đám yêu thú lợi hại, một bầy bao vây thì hắn có chắp cánh cũng khó thoát.

Phía sau vang tiếng đám yêu thú gầm rú.

– Grao grao!

Lục Lâm Thiên cảm giác có yêu thú đuổi theo, sắc mặt hắn trầm trọng.

Tiểu Long nghe bầy yêu thú gầm rống chợt ngẩng cao đầu:

– Xèo xèo!

Xem bộ dáng Tiểu Long muốn đánh lộn, không hề sợ hãi.

Lục Lâm Thiên trấn an Tiểu Long:

– Tiểu Long, ngươi ráng nhịn chút đi. Có quá nhiều yêu thú.

Lục Lâm Thiên biết lực phòng ngự của Tiểu Long khá là lợi hại nhưng có nhiều yêu thú, còn có yêu thú ngũ giai, Lục Lâm Thiên không dám để Tiểu Long mạo hiểm.

Lục Lâm Thiên cắn răng:

– Liều mạng!

Đằng trước có một hiệp cốc, bên trong có con sông rộng mấy chục thước, dòng nước chảy xiết. Lục Lâm Thiên hít một hơi ôm thanh niên hoa phục nhảy vào nước sông.

Trong rừng cây chạy cỡ nào cũng khó thoát khỏi yêu thú tìm kiếm, còn có yêu thú phi hành, chốc lát sau Lục Lâm Thiên sẽ bị phát hiện. Chỉ có trốn vào nước sông mới an toàn.

Lục Lâm Thiên chui vào nước sông, nhanh chóng dựng chân khí quang quyển bao phủ quanh mình và thanh niên hoa phục. Tiểu Long thì chui vào nước sông, cũng mất tích theo hắn.

Nước sông chảy xiết, hai người theo dòng xuống hạ du. Lục Lâm Thiên không giãy dụa gì, có thể theo dòng nước rời khỏi bên này.

Trên bầu trời, Lục Lâm Thiên vừa nhảy vào nước sông không lâu thì có mấy con yêu thú phi hành khổng lồ xoay quanh.

– Két két!

Mấy chục con yêu thú khác lao tới, dường như đang tìm kiếm cái gì.

Nước sông chảy xiết rất nhanh, nửa canh giờ sau Lục Lâm Thiên cảm giác hắn trôi đi khoảng hơn chục dặm, ước chừng đám yêu thú không cảm giác được hơi thở của hắn nữa.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không chịu nổi nữa, không khí trong cương quyển hết sạch, hắn dựa vào tu vi mới nhịn nổi nửa canh giờ.

– Không chịu nổi nữa!

Lục Lâm Thiên lao ra khỏi nước sông, hắn thở hắt ra, quần áo ướt đẫm.

Thanh niên hoa phục trong ngực Lục Lâm Thiên cũng uống nhiều nước, há mồm ói nước kèm theo máu:

– Phụt.

Thanh niên hoa phục bị thương khá nặng.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng leo lên bờ, Tiểu Long lót tót theo sau. Không biết chỗ này là đâu, trên trời ánh trăng sáng ngời, bốn phía trống trải, phương xa dãy núi trập trùng, trong rừng cây truyền ra tiếng gào thét, ngẫu nhiên có tiếng thú gầm.

Lục Lâm Thiên nói:

– Nghỉ chân ở đây đi.

Nơi này địa thế trống trải, an toàn hơn trong rừng một chút. Lục Lâm Thiên đặt thanh niên hoa phục nằm ngửa dưới đất, hắn duỗi lưng, chân khí thuộc tính hỏa phát ra hong khô người trong giây lát.

Chương 168: Hắn lại là nữ (2)

Lục Lâm Thiên nhìn thanh niên hoa phục, lẩm bẩm:

– Liều mạng cứu ngươi một mạng xem như ta làm chuyện tốt. Đưa phật đưa đến tây, lại cho ngươi một viên đan dược, sống chết do số trời vậy.

Lần này Lục Lâm Thiên từ bi giúp người, thanh niên hoa phục bị thương khá nặng.

Lục Lâm Thiên lấy một viên đan dược trị thương nhị phẩm ra, hắn ngần ngừ, lưu luyến móc viên đan dược trị thương tam phẩm nhét vào miệng thanh niên hoa phục.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói:

– Làm người tốt tốn tiền thật.

Một viên đan dược tam phẩm, mất đứt mấy ngàn kim tệ. May mắn bây giờ Lục Lâm Thiên thuộc dạng có tiền đầy túi, nếu không hắn cũng tiếc đứt ruột.

Lục Lâm Thiên nhìn thanh niên hoa phục ướt sũng, nhỏ giọng nói:

– Cũng đổi y phục cho ngươi đi, ướt nước sẽ ảnh hưởng vết thương. Nam nhân với nhau, ta không ngại, chắc ngươi cũng không để bụng?

Trong trữ vật giới chỉ của Lục Lâm Thiên còn mấy bộ trường bào.

– Không ngờ mặt ngươi trắng trẻo yếu gió vậy mà có cơ ngực.

Lục Lâm Thiên tốt bụng cởi áo cho thanh niên hoa phục, bên trong mặc áo lót màu đỏ nhạt, trước ngực gồ lên bị vải thô bao chặt, nếu không cởi áo thì không nhìn ra.

Lục Lâm Thiên ấn nhẹ, xúc cảm mềm mại như của nữ nhân.

– Chết tiệt!

Lục Lâm Thiên phản ứng lại ngay, cơ ngực thì sao mềm được? Nhìn kỹ hóa ra là nữ, ngực nhô ra hai cục, nam nhân có ai cơ ngực bự vậy không?

Lục Lâm Thiên ngây người:

– Là nữ nhân, còn bị ta sờ?

Cảm xúc mới rồi thật mềm mại.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ nhân chỉ mặc áo lót nằm dưới đất, mặt mày tinh xảo, da trắng mịn, rèm mi dài, môi anh đào, nếu mặc áo nữ sẽ là mỹ nhân.

– Thôi, đổi trường bào giúp nàng vậy.

Biết đối phương là nữ nhân thì Lục Lâm Thiên ngại không xàm sỡ, hắn ôm thanh niên hoa phục nữ giả nam, thay trường bào màu xanh trong trữ vật giới chỉ. Lục Lâm Thiên thích màu xanh, quần áo hắn mặc toàn là màu xanh.

– Thơm thật.

Lục Lâm Thiên đặt nữ nhân xuống đất, người nàng toát ra mùi hương, hắn cảm thấy càng ngửi càng thơm.

Lục Lâm Thiên làm xong hàng loạt động tác mà nữ nhân chưa tỉnh lại, có lẽ vì nuốt vào đan dược tam phẩm nên hô hấp bình ổn.

– Tiểu Long, giúp ta giải độc tiếp đi.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng, chất độc trong người hắn còn lại hai mươi phần trăm. Nay đã thoát khỏi Thôi Hồn Độc Suất, Lục Lâm Thiên sợ chất độc Phệ Huyết Hóa Cốt đan có biến đổi gì, nên hắn muốn nhanh chóng loại bỏ nó là hơn.

– Xèo xèo!

Tiểu Long hiểu ý, nó thè lưỡi bò lên cánh tay Lục Lâm Thiên, cắn một miếng. Dòng khí lạnh chứa lửa vàng lao vào ngực hắn.

Lục Lâm Thiên nhíu mày. Lửa đốt người, cảm giác đau này râm rẩm không chịu nổi. Lục Lâm Thiên cố nén đau nhức vô cùng, khiến lửa vàng từ Tiểu Long nuốt hết chất độc Phệ Huyết Hóa Cốt đan.

Ba phút sau Lục Lâm Thiên kêu Tiểu Long ngừng lại, hắn tối đa chỉ kéo dài được ba phút. Lửa vàng quá mạnh, Lục Lâm Thiên cảm giác nếu chậm thêm vài giây thì hắn sẽ bị hòa tan toàn thân.

Nghỉ ngơi một lát sau Lục Lâm Thiên kêu Tiểu Long tiếp tục đốt chất độc Phệ Huyết Hóa Cốt đan. Trong khi đó Lục Lâm Thiên bất ngờ cảm giác cơ thể hắn mạnh hơn trước nhiều, mạnh từ trong ra ngoài. Nam thúc cho Lục Lâm Thiên ngâm tẩy tủy đan thì thân thể mạnh từ ngoài vào trong, bây giờ là mạnh từ trong ra ngoài.

Lục Lâm Thiên vô tình phát hiện, xem ra chất độc là thứ tốt cho hắn. Thân thể mạnh mẽ thì Lục Lâm Thiên có thêm chỗ dựa.

Một đêm qua đi, chân trời ló tia ban mai. Một đêm bình an.

Tia nắng thứ nhất từ phương đông, sơn mạch bình tĩnh một đêm dần thức tỉnh. Dòng sông trước mặt chảy róc rách phát ra tiếng sóng nước, gió mát thổi vạt áo bay phần phật.

Trong sơn mạch tỏa mùi của ánh nắng ban mai theo cơn gió ập vào mặt, ánh sao mông lung phía chân trời. Núi xa đen tuyền, rừng âm u thoáng chốc bừng sáng.

Lục Lâm Thiên thở hắt ra:

– Phù phù!

Trừ độc cả đêm, có chín mươi phần trăm chất độc Phệ Huyết Hóa Cốt đan biến mất, Lục Lâm Thiên cũng được nhiều ích lợi, chậm rãi đến đỉnh Vũ Sĩ thất vọng, sắp đột phá cảnh giới Vũ Sĩ bát

trọng.

Lục Lâm Thiên vuốt đầu Tiểu Long, nói:

– Tiểu Long, vất vả cho ngươi.

Tiểu Long hiện dài hai mươi centimet nhưng nó có thể biến to tám mươi centimet, đúng là khủng khiếp, không biết thực lực của Tiểu Long đến mức nào.

Tiểu Long chớp mắt nhỏ, thè lưỡi, lắc đầu nhỏ như muốn nói không cần cảm ơn:

– Xèo xèo.

Nữ nhân nằm dưới đất ngực phập phồng, cổ họng khẽ phát ra tiếng:

– Ưm…

Dường như nữ nhân sắp tỉnh.

Tiểu Long nhanh chóng chui vào tay áo của Lục Lâm Thiên.

Trời đã sáng, Lục Lâm Thiên nhìn kỹ lại nữ nhân mặc đồ nam, khuôn mặt tuyệt đẹp, da trắng nõn, rèm mi dài. Hèn gì Lục Lâm Thiên luôn thấy lạ, nếu nữ nhân mà mặc đồ nữ vào sẽ là mỹ nhân bại hoại.

Lục Lâm Thiên chợt nhớ lần trước mông hắn đã bị nữ nhân này nhìn thì thấy bực, sớm nhớ ra thì đêm qua hắn đã nhìn bù lại. Dường như ý tưởng này thật tà ác.

Nữ nhân giả nam chống tay chậm rãi ngồi dậy, mở mắt nhìn xung quanh, hắn Lục Lâm Thiên ở cạnh mình.

Nữ nhân kinh ngạc hỏi:

– Đây là đâu?

Lục Lâm Thiên lấy trường kiếm hôm qua cất ra đặt bên cạnh nàng:

– Ta cũng không biết ở đâu, kiếm của nàng, trả lại cho nàng.

Nữ nhân hỏi:

– Là ngươi cứu ta?

Lục Lâm Thiên nói:

– Xem như vậy đi, nếu nàng muốn báo đáp thì ta vui lòng nhân.

Lúc này nữ nhân mới phát hiện quần áo đã được thay, nàng biến sắc mặt ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên:

– Y phục của ta…

– Lúc chúng ta từ nước sông chạy tới đây y phục của nàng ướt đẫm, ta không biết nàng là nữ nhân nên định thay đồ cho nàng, ai ngờ nàng là…

– Khốn kiếp, ngươi dám làm nhục ta? Đáng chết!

Nữ nhân này cũng không cần hỏi nguyên nhân, lập tức cầm trường kiếm, nửa ngồi dưới đất phất tay chém hướng Lục Lâm Thiên.

Xẹt xẹt xẹt!

Ngay lúc đó mấy chỉ ấn rơi vào người nữ nhân, làm nàng không thể nhúc nhích, tức giận trừng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên tức giận nói:

– Hừ! Sớm biết nữ nhân các người đều là như thế, lão tử uổng công cứu kẻ vô ơn!

Lục Lâm Thiên sớm đề phòng nữ nhân sẽ trả đũa. Trong Sơn mạch Vụ Đô Lục Lâm Thiên đã chịu thiệt vì hai nữ nhân, hắn thề trong lòng sẽ không để nữ nhân thứ ba cưỡi trên đầu mình.

Dòng chân khí của Lục Lâm Thiên chui vào người nữ nhân, chỉ điểm vài chỗ kinh mạch huyệt đạo. Thân thể người có nhiều kinh mạch huyệt đạo, có tác dụng khác nhau. Lục Lâm Thiên tự học thành tài trò vặt này từ lâu, cộng với nữ nhân tiêu hao hết sạch chân khí nên hắn chỉ vào cái liền có hiệu quả.

Nữ nhân không thể nhúc nhích, lửa giận trong mắt càng rực cháy. Nếu ánh mắt có thể giết người thì Lục Lâm Thiên chết mười lần cũng không đủ.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ nhân, giận dữ nói:

– Ngươi còn trừng ta? Tiện nhân, lão tử liều mạng cứu ngươi suýt bị yêu thú ăn, lại cho ngươi đan dược trị thương, thay y phục cho ngươi. Biết ngươi là nữ nhân chứ có gì mà làm quá vậy? Muốn giết ta? Lòng ta lương thiện nhưng ngươi lại kích thích ta!

Chương 169: Quyết sờ ngươi (1)

Lục Lâm Thiên càng nghĩ càng giận, nàng ôm nàng chạy trốn suýt bị yêu thú vây công, nữ nhân này còn muốn gϊếŧ hắn, làm người tốt thật khó.

Lục Lâm Thiên bực tức nói:

– Được, nếu ngươi muốn gϊếŧ ta thì ta sẽ gϊếŧ ngươi trước!

Lục Lâm Thiên giơ cao kiếm chém xuống.

Xoẹt!

Thân kiếm ngừng lại ngay đỉnh đầu nữ nhân. Lục Lâm Thiên nhìn ánh mắt của nữ nhân, hắn không xuống tay được. Nếu đối phương là nam nhân thì Lục Lâm Thiên sẽ không chút do dự chém xuống, nhưng khi biết là nữ thì hắn nương tay. Gϊếŧ một nữ nhân yếu đuối thì mất mặt.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

– Thôi, lão tử không gϊếŧ ngươi, cho ngươi tự sinh tự diệt.

Lục Lâm Thiên thu trường kiếm vào túi không gian của mình, phẩm chất thanh kiếm khá tốt, chắc có thể bán được nhiều kim tệ.

– Ngươi sắp chết, mang nhiều thứ trên người cũng uổng.

Lục Lâm Thiên sớm thấy nữ nhân này đeo một trữ vật giới chỉ màu bạc, sở hữu trữ vật giới chỉ tất nhiên nàng có chút lai lịch. Song song đó đồ đạc trong trữ vật giới chỉ chắc không ít.

Mặc dù Lục Lâm Thiên không thể mở trữ vật giới chỉ ra nhưng chờ về sau có thực lực mạnh mẽ có khả năng cưỡng ép mở ra.

Lục Lâm Thiên cướp nhẫn xong cầm tay nữ nhân sờ vuốt, nói:

– Biết ngươi là nữ nhân chứ có gì mà dữ vậy? Giờ ta sờ ngươi, giỏi thì giết ta đi? Chết tiệt!

Nữ nhân trừng Lục Lâm Thiên nhưng không có cách nào, kinh mạch huyệt đạo bị điểm làm nàng không thể nhúc nhích.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ nhân chằm chằm:

– Còn nhìn? Không phục sao?

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười tà:

– Nếu ngươi không chết, ta muốn ngươi nhớ ta mãi mãi.

Lục Lâm Thiên ngừng cười, hai tay sờ ngực nữ nhân, cách quần áo xoa bóp mạnh.

Lục Lâm Thiên nói:

– Nhớ kỹ, thế này mới là làm nhục, hừ!

Lục Lâm Thiên hừ mạnh rồi đứng dậy nghênh ngang rời đi, tay nhớ lại cảm xúc mềm mại, thấy bớt bực tức nhiều.

Nữ nhân nhìn chằm chằm bóng lưng Lục Lâm Thiên đi xa, nàng không thể nhúc nhích, giận dữ tan biến, đôi mắt lộ ra uất ức, hai dòng lệ lăn dài.

Lục Lâm Thiên nhìn phương hướng, nói với Tiểu Long xoay quanh trên vai hắn:

– Tiểu Long, chúng ta đi, đến Cổ vực trước.

Tiểu Long thè lưỡi rồi thụt vô, nghiêng đầu nhỏ nhìn bốn phía:

– Xèo xèo!

Có Tiểu Long ở Lục Lâm Thiên cũng yên tâm hơn nhiều, nếu yêu thú ở gần đây sẽ bị Tiểu Long phát hiện ngay.

Hai canh giờ sau, bên bờ sông, nữ nhân giả nam người mềm nhũn gục dưới đất. Một lát sau nàng chậm rãi bò dậy, mắt nhìn đăm đăm hướng Lục Lâm Thiên biến mất, trong mắt tràn ngập ánh mắt lạnh. Nữ nhân cất bước tới trước, biến mất khỏi bờ sông.

Năm ngay sau, trong một hiệp cốc, bốn phía dựng đứng vách đá, sơn mạch liên miên kéo dài đến tận cùng tầm mắt.

Bên hiệp cốc, Lục Lâm Thiên đánh ra quyền ấn chứa ngọn lửa:

– Nộ Diễm Quyền!

Dòng không khí xung quanh bị rẽ ra, kình khí nóng cháy mạnh mẽ gợn sóng.

Bùm!

Cú đấm này ngọn lửa xen lẫn lực lượng cường đại đấm vào đầu con trăn to dài bảy mươi thước, người đầy vảy. Lực lượng đáng sợ lao thẳng tới cái đầu khổng lồ của nó, con trăn rút ngắn mấy thước nhưng đầu chưa bị đánh nát.

Con trăn quẫy mạnh, cái đuôi khổng lồ rít gào xé rách khí lưu nhanh như chớp quất hướng Lục Lâm Thiên.

– Đao Hồn Trảm!

Linh lực ngưng tụ thành đao xé gió chém rách dòng không khí, lực lượng cuồng bạo tràn ngập nghênh hướng cái đuôi con trăn to.

Vù vù vù!

– Grít grít!!!

Mưa máu đổ rào rào, con trăn rít lên thảm thiết, cái đuôi dài hai mươi thước bị cắt ngay ngắn. Phòng ngự cứng rắn trên người con trăn không thể ngăn cản Đao Hồn Trảm của Lục Lâm Thiên, chỗ cái đuôi bị cắt tuôn máu ào ào.

Bùm!

Cơ thể to lớn của con trăn rớt xuống đất, nó co giật mấy cái rồi không nhúc nhích nữa. Nhưng Lục Lâm Thiên không thả lỏng, động vật loài rắn dù đã chết thì cái đầu vẫn nhúc nhích cỡ mấy phút, nếu không chú ý sẽ bị cắn.

Mấy Hỏa Ảnh chỉ bay ra đâm thủng đầu con trăn, lúc này Lục Lâm Thiên mới yên tâm.

Tiểu Long thụt ra thụt vô đầu lưỡi như đang khen thực lực tiến bộ:

– Xèo xèo!

Lục Lâm Thiên cười nói:

– Tiểu Long, nuốt xác con yêu thú này đi.

Con trăn là yêu thú thủy hệ tam giai sơ kỳ, hiện tại Lục Lâm Thiên dựa vào Đao Hồn Trảm đủ giết chết nó.

Rời khỏi bờ sông kia đã năm ngày, Lục Lâm Thiên trốn đông trốn tây, mấy lần bị nhiều yêu thú truy sát. Nhờ Tiểu Long cảnh báo trước nên Lục Lâm Thiên trong tích tác đã kịp thoát khỏi.

Mấy ngày nay chỉ tính yêu thú tam giai sơ giai đã có bốn con bị Lục Lâm Thiên giết, còn tam giai trở trung kỳ lên thì nhân lúc còn sớm trốn trước là hơn.

Nhờ hoàn cảnh rèn luyện nên Lục Lâm Thiên được nhiều ích lợi, hắn cảm giác có thu hoạch lớn về các mặt phản ứng, công kích, phòng ngự. Chỗ khác khó thể học được những điều này, phải lấy mạng ra tôi luyện.

Trong năm ngày nay Lục Lâm Thiên đã thanh trừ sạch chất độc Phệ Huyết Hóa Cốt đan trong cơ thể, hắn thấy nhẹ lòng rất nhiều.

Ban đêm ánh trăng chiếu xuống rừng cây, nhánh cây rung rinh như có vô số móng vuốt quỷ trong đêm tối yên tĩnh xé rách không gian. Gió đêm rít gào, ngẫu nhiên vang tiếng thú rống tăng nét rùng rợn cho rừng cây.

Trong một sơn động ẩn khuất, Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng trên Linh Ngọc sàng, ánh sáng vàng nhạt bao quanh thân, khí thế dâng cao dần.

Trong đan điền khí hải trong người Lục Lâm Thiên tràn ngập chân khí, kinh mạch trướng căng chân khí.

– Áp súc!

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống, hắn điểu khiển chân khí áp súc lại. Trong đan điền khí hải vang tiếng nổ trầm đυ.c. Trong sơn động, trong thiên địa có lực lượng vô hình ùa vào người Lục Lâm Thiên.

Khí thế của Lục Lâm Thiên lại tăng vọt, đan điền khí hải mở rộng, lực lượng tăng gấp đôi.

Một đêm qua đi, khi chân trời lại sáng, Lục Lâm Thiên ngừng tu luyện.

Lục Lâm Thiên thở phào:

– Hộc hộc.

Khóe môi Lục Lâm Thiên nhếch cao, rốt cuộc đột phá đến Vũ Sĩ bát trọng. Lục Lâm Thiên cảm giác trong cơ thể tràn đầy chân khí, phải cảm ơn Phệ Huyết Hóa Cốt đan của lão độc vật. Chất độc Phệ Huyết Hóa Cốt đan bị luyện hóa hình thành nhiều chân khí, nhờ thế Lục Lâm Thiên đột phá rất nhanh.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ nếu Thôi Hồn Độc Suất biết Phệ Huyết Hóa Cốt đan thành thuốc bổ cho hắn chắc sẽ có biểu tình rất phong phú.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Longh bên cạnh mình:

– Tiểu Long, chúng ta tiếp tục lên đường.

– Xèo xèo!

Tiểu Long nhảy lên vai Lục Lâm Thiên, thân thiết liếм gò má hắn như đang chúc mừng hắn đột phá.

Lục Lâm Thiên cất Linh Ngọc sàng, một người một thú tiếp tục xuất phát. Trong sơn mạch nguy hiểm này Lục Lâm Thiên từng giây từng phút lo cho mạng nhỏ của mình.

Sơn mạch hoang vắng, chỉ toàn là yêu thú.

Ba ngày sau, trong một rừng cây lớn chọc trời, một bóng thú khổng lồ xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm ầm!

Mỗi bước đi của yêu thú khổng lồ làm mặt đất rung rinh. Yêu thú cao mười lăm, sáu thước, dài ba trăm thước, thể hình kinh khủng.

Lục Lâm Thiên hút ngụm khí lạnh nhìn con yêu thú. Đây không phải yêu thú bình thường mà là yêu thú thổ hệ tam giai hậu kỳ. Cường giả Vũ Phách gặp yêu thú này cũng vội trốn, hiện tại Lục Lâm Thiên không kịp chạy nữa.

Chương 170: Quyết sờ ngươi (2)

Yêu thú da dày hình dạng như voi, mũi dài to tựa cánh tay sắt, tứ chi như cột đồng, hai ngà voi sắc bén lóe tia sáng lạnh, mắt như chuông đồng. Lực phòng ngự của Hậu Bì Yêu Tượng rất đáng sợ, Lục Lâm Thiên không nắm chắc đối phó được yêu thú hậu kỳ tam giai.

Hậu Bì Yêu Tượng gầm rống:

– U u u!!!

Mũi dàip hun ra khói trắng hôi nồng nặc, lá cây bay đầy.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm Hậu Bì Yêu Tượng trước mắt, lòng căng thẳng hỏi:

– Tiểu Long, ngươi ăn được nó không?

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên chưa nói xong Tiểu Long đã lao ra hóa thành luồng sáng vàng bay hướng Hậu Bì Yêu Tượng.

– U!!!

Hậu Bì Yêu Tượng phun khói trắng, mũi dài quất hướng Tiểu Long, lực lượng cường đại xé rách dòng không khí.

Tiểu Long gầm rống:

– Gru!!!

Tiểu Long nhanh như chớp né khỏi đòn công kích của Hậu Bì Yêu Tượng, cắn tai to của yêu tượng. Người Tiểu Long bốc cháy lửa vàng nhạt.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Hậu Bì Yêu Tượng phun ra cột nước rộng mấy trăm thước, cột nước bắn vào rừng cây như dòng lũ tràn ra cuốn đi cây nhỏ và vô số bụi cây.

Lửa vàng bao quanh người Tiểu Long nên cột nước không tới gần nó được, ánh sáng vàng càng sáng chói. Nhưng Tiểu Long không thể tiến tới gần Hậu Bì Yêu Tượng thêm được.

Dòng lũ đổ xuống chảy ra xa thì hóa thành làn khói tan biến. Đây chỉ là dòng nước bằng thuộc tính thủy, không phải dòng nước thật sự, mất đi lực lượng thì dòng nước cũng tan biễn.

Tiểu Long lắc người vọt xuống, thân hình nhỏ bé, cái đuôi quấn cành cây treo lơ lửng.

– Gri gri!!!

Tiểu Long tức giận, mắt lóe tia hung ác, ánh sáng vàng chói lòa, vảy run rẩy, thân hình trướng to, hơi thở cường đại khuếch tán.

Lúc Tiểu Long đột phá Lục Lâm Thiên từng cảm nhận được hơi thở đó, lúc này hơi thở từ người Tiểu Long càng bùng nổ hơn lúc đột phá.

Lục Lâm Thiên cảm giác chân khí của mình cũng trở nên kỳ lạ, linh hồn trong đầu nhẹ run.

Khí thế tăng vọt, Tiểu Long lại dài ra tám mươi centimet, vảy toàn thân tỏa sáng chói mắt, các sợi tơ vàng lan tràn bao bọc người nó.

Cảm giác hơi thở từ người Tiểu Long, ánh mắt Hậu Bì Yêu Tượng lộ tia sợ hãi, thân hình cao to chậm rãi thụt lùi. Hậu Bì Yêu Tượng vốn hùng hổ giờ bị ức chế tuyệt đối, khí thế tụt dốc.

Lục Lâm Thiên cảm thán rằng:

– Uy nhïếp mạnh quá.

May mắn một lúc sau Lục Lâm Thiên thích ứng với uy nhïếp, hắn cảm nhận rõ ràng nó không đến từ thực lực mà là huyết mạch, trực tiếp ảnh hưởng linh hồn.

Mắt Tiểu Long lóe tia sáng vọt lên, miệng phun ra cột lửa nóng cháy kinh người.

Lửa hừng hực cháy, cây cối bốc hơi héo úa, không khí kêu xèo xèo. Tiếng rống chói tai khàn đυ.c của Hậu Bì Yêu Tượng quanh quẩn trong rừng cây, nó không còn đường lui, lại phun ra cột nước to.

Lửa đốt cột nước to bốc hơi, Tiểu Long vọt tới trước, tàn ảnh rạch phá không gian nhanh như chớp cắn cổ Hậu Bì Yêu Tượng.

Cơ thể khổng lồ của Hậu Bì Yêu Tượng run rẩy nhưng không cách nào vứt bỏ Lục Lâm Thiên. Hai cái cây to bị Hậu Bì Yêu Tượng đυ.ng bứng gốc.

Xoẹt phập!

Tiểu Long cắn đứt một miếng thịt của Hậu Bì Yêu Tượng nuốt vào bụng, vòi máu phun ra từ lưng Hậu Bì Yêu Tượng, lực phòng ngự cường đại cũng không chịu nổi Tiểu Long cắn xé.

Hậu Bì Yêu Tượng ăn đau gầm rú:

– U u u!!!

Cơ thể to lớn va đυ.ng, Hậu Bì Yêu Tượng đập vào cục đá là đá nát, đυ.ng vào cây là cây gãy. Ngà voi dài hất bay cây to, phạm vi ngàn thước bị san bằng.

Lục Lâm Thiên hút ngụm khí lạnh nhìn cảnh tượng khủng bố này. Yêu thú hậu kỳ tam giai kinh khủng thật.

Tiểu Long quấn một cái cây, co duỗi lưỡi:

– Xèo xèo!

Tiểu Long lại lao ra, cái đuôi dài quất mạnh vào vết thương của Hậu Bì Yêu Tượng. Tốc độ quá nhanh, Hậu Bì Yêu Tượng thành bia sống cho Tiểu Long.

Hậu Bì Yêu Tượng gào rú:

– U!!!

Hậu Bì Yêu Tượng nhanh chóng thụt lùi bỏ trốn.

– Xèo!

Tiểu Long lại nhanh chóng vọt tới, không cho Hậu Bì Yêu Tượng cơ hội chạy trốn. Mồm máu to lớn cắn phập vào cổ Hậu Bì Yêu Tượng.

Xoẹt phập!

Một miếng thịt cổ to bị Tiểu Long nuốt vào bụng, máu chảy ròng ròng, thân thể to lớn lảo đảo đυ.ng ngã một cái cây to, kiệt sức nằm dưới đất. Hậu Bì Yêu Tượng co giật mấy cái rồi không nhúc nhích nữa, chắc đã chết.

Tiểu Long đáp xuống đất, ăn sạch máu thịt trên người Hậu Bì Yêu Tượng. Tiểu Long thu nhỏ thân thể còn hai mươi ly thước, nhảy lên người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nói:

– Tiểu Long, ngươi thật lợi hại.

Yêu thú tam giai hậu kỳ mà Tiểu Long không tốn chút công sức đã giết chết. Thực lực như vậy dù gặp phải cường giả nhân loại Vũ Phách cũng có sức chiến đấu.

Lục Lâm Thiên nhớ trước khi Tiểu Long đột phá nếu gặp cường giả Vũ Phách tuy nó có sức phòng ngự mạnh mẽ nhưng không đủ sác đấu lại. Sau khi Tiểu Long đột phá, nó giết luôn yêu thú tam giai hậu kỳ, chắc Vũ Phách nhất trọng gặp Tiểu Long thì chỉ có nước trốn.

Tiểu Long đắc ý co duỗi lưỡi, mắt xoe tròn:

– Xèo!

Lục Lâm Thiên vỗ nhẹ đầu Tiểu Long, hắn tốn rất nhiều công sức mới nhổ được ngà voi trên người Hậu Bì Yêu Tượng, thứ đáng giá nhất của nó. Nếu luyện chế ngà voi thành binh khí sẽ bán được mấy vạn kim tệ.

Dọn dẹp xong một người một thú lại lên đường. Ánh nắng xuyên qua kẽ lá chiếu vào người Lục Lâm Thiên kéo cái bóng dài.

Ban đêm, trong một sơn động ẩn khuất, Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng trên Linh Ngọc sàng. Tay Lục Lâm Thiên cầm một bình ngọc chứa Linh hồn thần dịch, hắn dứt khoát uống hết một phần mười.

Một ngụm nhỏ Linh hồn thần dịch chảy vào miệng, khoang miệng mát lạnh. Linh hồn thần dịch chui vào bụng, thoáng chốc cảm giác mát lạnh hóa thành luồng khí nóng mãnh liệt hung mãnh khuếch tán.

Lục Lâm Thiên lập tức vận dụng Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa, năng lượng khổng lồ làm trong không gian linh lực trong đầu Lục Lâm Thiên nhói đau từng cơn. Năng lượng quá đáng sợ, tuy đã trải qua năng lượng khủng bố này trùng kích một lần nhưng lúc này Lục Lâm Thiên phải nếm trải lần thứ hai.

Tuy nhiên cảm giác nhẹ nhàng hơn nhiều, ít ra năng lượng trùng kích, Lục Lâm Thiên dựa vào tâm trí kiên cường cắn răng đối kháng.

– Luyện hóa!

Lục Lâm Thiên cố nén đau nhức luyện hóa năng lượng khổng lồ, linh lực trong đầu không ngừng tăng thêm.

Lúc này trên Linh Ngọc sàng có một luồng năng lượng bị Lục Lâm Thiên luyện hóa hóa hồn thần hóa lỏng thành linh lực, tăng phúc nhiều cho linh lực.

Lục Lâm Thiên cảm giác mình tiến bộ dần, trong không gian khí hải linh lực tràn đầy hơi thở vô hình chảy từ không gian khí hải đến sâu trong não, thấm nhuần linh hồn ngưng tụ thành hình. Linh hồn hư ảo giờ đã ngưng tụ, hiện tại Lục Lâm Thiên có thể tùy ý nhìn linh hồn của mình, rất huyền diệu.

Lục Lâm Thiên lần nữa luyện hóa một phần mười Linh hồn thần dịch, hắn do dự thật lâu, đẳng cấp Vũ Giả của hắn hiện tại đã là Vũ Sĩ bát trọng, đẳng cấp Linh Giả mới chỉ là Linh Sĩ lục trọng. Lần trước dùng Linh hồn thần dịch luyện hóa đã một đoạn thời gian, giờ cũng đã tới lúc.

Linh Vũ song tu, nhưng cần đột phá cả hai cùng lúc. Lục Lâm Thiên buộc lòng phải chuẩn bị sẵn từ trước.

Chương 171: Chưởng môn ấn phù (1)

Hiện nay Lục Lâm Thiên có đầy đủ đan dược, Vũ Sĩ bát trọng muốn đột phá Vũ Sĩ cửu trọng không mất bao lâu. Khi đột phá đẳng cấp Vũ Sư Lục Lâm Thiên sẽ dùng Linh hồn thần dịch, đẳng cấp Linh Giả cũng tiến bộ theo, khi đó đột phá Linh Sư dễ dàng hơn chút.

Sau khi vào Sơn mạch Vụ Đô lúc nào Lục Lâm Thiên cũng muốn nhanh chóng tăng mạnh thực lực, nếu không cường đại tùy thời sẽ mất mạng trong Sơn mạch Vụ Đô.

Một lát sau, vầng sáng trắng trong suốt chói lòa bao quanh người Lục Lâm Thiên. Tiểu Long canh giữ ngoài sơn động hộ pháp cho Lục Lâm Thiên.

Trời hừng sáng, gió nhẹ thổi qua, Lục Lâm Thiên ngừng luyện hóa, thở hắt ra. Một người một thú xuất phát hướng Cổ vực.

Ban ngày lên đường, buổi tối tu luyện, mười ngày chậm rãi qua. Trong thời gian này Lục Lâm Thiên dễ dàng đột phá đến Linh Sĩ thất trọng, cách bát trọng không còn xa. Nhưng năng lượng Linh hồn thần dịch đã bị luyện hóa năm, sáu phần, càng về sau muốn đột phá sẽ tiêu hao năng lượng càng lớn.

– Chết đi!

Trong rừng cây, chân khí tập trung dưới chân Lục Lâm Thiên, hắn lao ra, Nộ Diễm Quyền bùng nổ mạnh mẽ. Kình khí cuồng bạo khuếch tán ập vào đầu yêu thú thủy hệ nhị giai hậu kỳ khổng lồ mặt mũi hung tợn.

Thoáng chốc đầu con yêu thú khổng lồ nở hoa, thịt văng tung tóe. Yêu thú thủy hệ nặng nề té xuống đất, thành đồ ăn cho Tiểu Long.

Trải qua rèn luyện trong khu vực nguy hiểm này, Lục Lâm Thiên vô tình thay đổi nhiều, có thêm sát khí vô hình. Không dính máu tươi thì không cách nào rèn luyện được sát khí này.

Đánh nhau khiến Lục Lâm Thiên sử dụng các loại Vũ kỹ càng quen tay hơn. Yêu thú hậu kỳ nhị giai không có uy hïếp lớn cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

– Ở trong khu vực nguy hiểm này đã gần một tháng, cũng nên đi ra ngoài rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm đằng trước, ánh mắt kiên cường và lạnh lùng, hắn đứng im như tượng đá.

Dọn dẹp xong Lục Lâm Thiên đi tiếp, tính tuyến đường thì hắn sắp ra khỏi khu vực nguy hiểm này.

Chợt có tiếng hét chói tai phá vỡ rừng cây yên lặng:

– Cứu mạng!!!

Nghe giọng là nữ, phỏng chừng tuổi khá trẻ, thanh âm non nớt.

Giữa sườn núi có một già một trẻ nằm dưới đất. Trẻ là một tiểu cô nương khoảng mười một, hai tuổi, tóc rối xù, mắt sáng ngời tràn ngập sợ hãi.

Già là một lão bà, khoảng năm mươi tuổi, mặc áo lam, nhưng lúc này quần áo xốc xếch, người đầy máu, mặt trắng bệch.

Tiểu cô nương sợ hãi tựa vào lão phụ nhân, trân trân nhìn hai người che mặt.

Hai người mặc áo đen, vải che mặt chỉ lộ ra đôi mắt:

– Nói, chưởng môn ấn phù ở đâu?

Lão phụ nhân ôm tiểu cô nương vào ngực, lạnh lùng hỏi hai người bịt mặt:

– Các ngươi là ai? Không cần lén lút làm gì, chưởng môn ấn phù không có ở chỗ ta, có giết ta cũng vô dụng.

Người bịt mặt bên trái tiến lên trước mấy bước, giơ cao đại đao lóe ánh sáng lạnh, sát ý khuếch tán:

– Được rồi, nếu không nói thì ta sẽ giết ngươi trước!

Tiểu cô nương sợ sệt thấy vậy vùng khỏi vòng tay lão phụ nhân, giang hai tay che trước mặt lão phụ nhân:

– Không được giết Lam bà bà của ta!

Lão phụ nhân bối rối kéo tiểu cô nương vào ngực:

– Tâm Đồng mau tránh ra!

Người bịt mặt khác tiến lên, giơ đại đao lóe tia sáng lạnh treo trên đầu tiểu cô nương:

– Thì ra ngươi quan tâm tiểu cô nương này. Tốt, nếu ngươi không giao chưởng môn ấn phù ra ta sẽ giết nó!

Lão phụ nhân thê lương rú lên:

– Đừng, các ngươi không thể giết Tâm Đồng, đó là huyết mạch chưởng môn để lại!

Nhưng lão phụ nhân bị thương quá nặng, không thể làm được gì.

– Hừ! Vậy càng phải giết!

Người bịt mặt lạnh lùng cười:

– Hỏi lần cuối, có giao chưởng môn ấn phù ra không?

Người bịt mặt khác lạnh lùng nói:

– Sư huynh đừng nói nhiều với ả, giết cả hai rồi tìm lệnh bài sau. Lấy được lệnh bài chúng ta sẽ lập công lớn.

Người bịt mặt huơ đao chém xuống tiểu cô nương.

Vù vù vù!

Lúc này tiếng xé gió sắc bén vang tiếng, cùng với luồng gió nóng rực xuyên qua đại đao của người bịt mặt. Đại đao thủng một lỗ tròn, người bịt mặt lảo đảo lùi mấy bước. Đại đao rơi xuống đất, cổ người bịt mặt thủng lỗ máu.

Một người bịt mặt khác hốt hoảng nhìn bốn phía, quát:

– Ai đó!?

Người bịt mặt tìm mãi nhưng không thấy ai, trong mắt chứa kinh hoàng.

Thanh âm trầm thấp vang lên:

– Giết cả lão ấu phụ nữ và trẻ em, ta vốn không muốn lo chuyện bao đồng nhưng không nhìn được.

Một bóng áo xanh đáp xuống trước mặt người bịt mặt, là thanh niên mười sáu, bảy tuổi, tóc đen áo xanh, dáng người mảnh khảnh, đôi mắt trong như ao nước. Một con rắn vàng tí hon nằm trên vai thanh niên. Người đến đương nhiên là Lục Lâm Thiên.

Người bịt mặt vốn khủng hoảng nhưng thấy chỉ là ranh con chưa dứt sữa thì dứt khoát chém đại đao xuống:

– Là tiểu tử nhà ngươi? Ta chém chết ngươi!

Tiếng xé gió sắc bén vang lên, thân đao lấp lánh ánh sáng lạnh cùng với dòng khí rít gào.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Mới có thực lực Vũ Sĩ thất trọng, muốn chết!

Chân khí tuôn ra, Lục Lâm Thiên ngưng tụ Khai Sơn chưởng,

chưởng ấn vàng nhạt đánh vào thanh đao.

Bùm bùm!

Đại đao rơi xuống, chưởng ấn đập vào ngực người bịt mặt. Cột máu phun ra, người bịt mặt không kịp giãy dụa đã gục ngã xuống đất.

Lục Lâm Thiên phủi tay, lục tìm thân thể hai người bịt mặt nhưng không thấy một túi không gian nào, hắn cười khổ.

Lão phụ nhân nằm dưới đất cảm kích nói:

– Vị đại nhân này, đa tạ ơn cứu mạng.

– Không cần cảm ơn, ta chỉ không chịu nổi.

Lục Lâm Thiên luôn núp ở một bên ngó xem, hắn không định lắm chuyện cũng không có thực lực nhiều chuyện. Nhưng nhìn hai người bịt mặt giết lão ấu phụ nữ và trẻ em không có sức chống cự thì Lục Lâm Thiên không chịu nổi, nếu phớt lờ đi sẽ làm lòng hắn áy náy. Cộng thêm hai người bịt mặt khá yếu, nên Lục Lâm Thiên xông ra giết chết.

Lão phụ nhân vùng vẫy bò dậy, quỳ trước mặt Lục Lâm Thiên cầu xin:

– Đại nhân, ta xin đại nhân hãy mang đứa trẻ này đi. Nàng không có chỗ nương tựa, sau khi ta chết một mình nàng ở đây sẽ bị yêu thú ăn. Đại nhân tốt bụng làm ơn mang nàng đi, làm ơn!

Lục Lâm Thiên vội dìu lão phụ nhân nằm xuống:

– Lão nhân gia làm gì vậy!

Lão phụ nhân tối đa cỡ Vũ Đồ, Lục Lâm Thiên biết lão phụ nhân bị thương rất nặng không chống được bao lâu.

Lục Lâm Thiên nhìn tiểu cô nương hoảng sợ ở bên cạnh, hắn cũng run. Tiểu cô nương đúng là tội nghiệp thật nhưng hiện tại trong sơn mạch này hắn tự lo thân còn không xong, mang theo tiểu cô nương càng tăng nguy hiểm, có lẽ sẽ hại tiểu cô nương.

Lục Lâm Thiên nói:

– Lão nhân gia, ta không mang tiểu cô nương theo được, bản thân ta còn không lo cho mình được.

Lão phụ nhân khóc van xin:

– Đại nhân, lão bà tử cầu xin đại nhân. Tâm Đồng rất ngoan, rất đáng yêu, sẽ không làm phiền đại nhân. Cầu xin đại nhân hãy mang theo Tâm Đồng, cứ mạng Tâm Đồng đi.

Tiểu cô nương bật khóc, lệ rơi ròng ròng:

– Lam bà bà, ta không đi, ta muốn theo Lam bà bà!

Lục Lâm Thiên nhìn tiểu cô nương bất giác nhớ tới mình kiếp trước cũng bơ vơ:

– Lão nhân gia, ta không giúp gì được. Vậy đi, ta sẽ cố gắng mang tiểu cô nương ra ngoài, xem coi có người thân gì của nàng không rồi ta sẽ đưa tới đó.

Chương 172: Chưởng môn ấn phù (2)

– Không còn, Tâm Đồng từ nhỏ không có mẫu thân, chưởng môn bị hại chết, Tâm Đồng không còn nơi nương tựa. Ta chết rồi Tâm Đồng không có người thân nào khác.

Lão phụ nhân khóc nói:

– Vị đại nhân này, ta nhìn ra được đại nhân tốt bụng, xin đại nhân hãy mang Tâm Đồng đi theo. Đây là chưởng môn ấn phù của Phi Linh Môn, ai có ấn phù sẽ ngồi vào chức chưởng môn. Ta xin tặng chưởng môn ấn phù cho đại nhân.

Lão phụ nhân đưa ngọc bài trắng tinh cầm trong tay cho Lục Lâm Thiên. Ngọc bài kích thước cỡ bàn tay, có nhiều hoa văn, năng lượng nhẹ chứa trong đó.

Lục Lâm Thiên hé môi:

– Lão nhân gia, lão nhân gia…

Nhưng lão phụ nhân khép mắt lại, vĩnh viễn không còn mở ra.

Tiểu cô nương lay lão phụ nhân, khóc toáng lên:

– Lam bà bà! Lam bà bà!!!

Lục Lâm Thiên nhìn tiểu cô nương không còn chỗ nương tựa, kêu hắn mặc kệ thì không làm được. Tuy hắn không cho rằng mình là người tốt nhưng bỏ mặc tiểu cô nương bơ vơ trong sơn mạch thì Lục Lâm Thiên tuyệt đối không làm được.

Chốc lát sau Lục Lâm Thiên mở miệng nói:

– Tiểu muội muội, Lam bà bà đã chết, muội đừng khóc nữa.

Tiểu cô nương cứ gào khóc như thế dễ dẫn yêu thú đến.

– A… Vâng…

Tiểu cô nương ngước đầu lên, hốc mắt ửng đỏ nhìn Lục Lâm Thiên, vẫn còn nức nở nhưng không thành tiếng.

Lục Lâm Thiên khẽ nói:

– Ta sẽ chôn Lam bà bà giúp muội.

Lục Lâm Thiên cười khổ, đào một cái hố chôn lão phụ nhân xuống lòng đất.

Tiểu cô nương ngừng khóc, đứng một bên nhìn Lục Lâm Thiên, không nói một lời.

Lục Lâm Thiên ngồi xổm dưới đất, dùng ống tay áo lau khô nước mắt vương trên khóe mắt tiểu cô nương.

– Muội tên là gì? Bao nhiêu tuổi rồi?

Lục Lâm Thiên nhìn kỹ tiểu cô nương, y phục màu đỏ rách mấy chỗ, mặt mày xinh xắn, mắt to môi nhỏ, rèm mi dài, có hai lúm đồng tiền, sẽ là mỹ nhân bại hoại trong tương lai a.

Tiểu cô nương khẽ nói:

– Muội tên Lục Tâm Đồng, năm nay mười tuổi.

Lục Tâm Đồng thấy Tiểu Long giơ cao đầu trên vai Lục Lâm Thiên thì sợ hãi.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói:

– Lục Tâm Đồng?

Cũng họ Lục như hắn, hai người thật có duyên.

Lục Lâm Thiên nói với tiểu cô nương:

– Nó tên Tiểu Long, sẽ không tổn thương muội, đừng sợ.

Tiểu Long co duỗi lưỡi, lúc lắc đầu như nói chuyện với Lục Tâm Đồng:

– Xèo xèo!

Tiểu cô nương nhìn Tiểu Long chằm chằm, cảm nhận thiện ý trong mắt nó thì hết sợ.

Lục Lâm Thiên hỏi tiểu cô nương:

– Tâm Đồng theo ta đi, sau này đi theo bên cạnh ta chịu không?

Lão phụ nhân đã chết, Lục Lâm Thiên không thể bỏ Lục Tâm Đồng lại sơn mạch nguy hiểm này.

Tiểu cô nương lại bật khóc:

– Tâm Đồng không có người thân, đều bị đám người xấu giết…

Lục Lâm Thiên nhìn mà đau lòng, ôm Lục Tâm Đồng vào lòng:

– Tâm Đồng đừng khóc, phải kiên cường lên, sau này cường đại rồi báo thù. Không khóc, sau này ta là muội muội của muội, là người thân của muội.

Lục Tâm Đồng ngước lên nhìn thẳng mắt Lục Lâm Thiên, hỏi:

– Ca ca thật sự làm ca ca của Tâm Đồng sao?

Tiểu cô nương sợ Lục Lâm Thiên nói không.

Lục Lâm Thiên cúi đầu nói:

– Đương nhiên có thể, từ bây giờ Tâm Đồng là muội muội của Lục Lâm Thiên ta, sau này mặc kệ là ai đều không dám ăn hiếp Tâm Đồng nữa.

Lục Tâm Đồng cúi đầu khẽ nói:

– Ừm! Ca ca!

Lục Lâm Thiên nói:

– Chúng ta rời khỏi đây trước.

Lục Lâm Thiên đến bên xác hai người bịt mặt, lột vải che mặt xuống. Khuôn mặt thanh niên khoảng hai mươi lăm, sáu tuổi.

Lục Lâm Thiên hỏi Lục Tâm Đồng:

– Tâm Đồng biết hai người này không?

– Là đồ đệ của Hoàng trưởng lão, trước kia muội có gặp bọn họ.

Lục Tâm Đồng kinh ngạc hỏi:

– Tại sao bọn họ muốn giết muội và Lam bà bà?

Lục Lâm Thiên nhướng mày hỏi:

– Phụ thân của muội là chưởng môn Phi Linh Môn? Hoàng trưởng lão có phải cũng là người Phi Linh Môn?

– Vâng vâng, phụ thân của muội là chưởng môn Phi Linh Môn, Hoàng trưởng lão là trưởng lão của Phi Linh Môn. Phụ thân bị mấy người bịt mặt giết, Lam bà bà và mấy sư huynh đưa muội trốn tới đây, tất cả đều bị giết.

Nói xong Lục Tâm Đồng lại khóc.

Lục Lâm Thiên dỗ dành:

– Được rồi Tâm Đồng, chúng ta đi.

Lục Lâm Thiên nhìn ấn phù Phi Linh Môn trong tay, hắn cất vào ống tay áo. Lục Lâm Thiên hơi hiểu đầu đuôi câu chuyện.

– Gri gri!

Tiểu Long biến to ra nuốt hai cái xác vào bụng.

Nhìn Tiểu Long đột nhiên biến to làm Lục Tâm Đồng hết hồn, tiểu cô nương không ngờ Tiểu Long nhỏ xíu bất chợt biến lớn.

Lục Lâm Thiên an ủi mãi Lục Tâm Đồng mới khá hơn, không còn sợ Tiểu Long nữa.

Trên đường đi Lục Lâm Thiên hỏi thăm Lục Tâm Đồng, được biết phụ thân của tiểu cô nương tên Lục Thanh, chưởng môn Phi Linh Môn. Phi Linh Môn có khỏang một trăm người, trong môn phái có ba trưởng lão. Lục Tâm Đồng lớn lên trong Phi Linh Môn nhưng không tu luyện, mẫu thân khó sinh đã qua lời, là Lam bà bà nuôi nấng Lục Tâm Đồng.

Phi Linh Môn chỉ có một trăm người, Lục Lâm Thiên còn tưởng là môn phái lớn gì, giờ mới biết Phi Linh Môn chỉ là môn phái nhỏ, không bằng cả Lục gia. Ở Lục gia tốt xấu có mấy trăm người.

Lục Tâm Đồng chợt nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, đôi mắt khát khao hỏi:

– Ca ca dạy muội tu luyện được không? Muội muốn trở thành Vũ Giả.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Tại sao Tâm Đồng muốn trở thành Vũ Giả?

Lục Tâm Đồng trả lời:

– Muội muốn giỏi như ca ca, sau này trả thù cho phụ thân.

Lục Lâm Thiên nói:

– Muốn làm Vũ Giả phải chịu khổ nhiều.

Ánh mắt Lục Tâm Đồng kiên quyết, cắn răng nói:

– Tâm Đồng không sợ khổ!

Lục Lâm Thiên nói:

– Được, sau này ca ca sẽ tìm sư phụ giỏi cho Tâm Đồng, để Tâm Đồng trở thành Vũ Giả lợi hại.

Lục Tâm Đồng chớp mắt to hỏi:

– Ca ca có thể giết hai người kia đã rất lợi hại, tại sao ca ca không dạy cho Tâm Đồng?

Lục Lâm Thiên cười cười, hắn chỉ có vài miếng võ mèo cào, không đủ sức dạy cho người.

Lục Lâm Thiên nói:

– Ca ca còn kém xa, sau này ca ca tìm cường giả lợi hại làm sư phụ cho Tâm Đồng thì tốt hơn.

Hai người vừa đi vừa nói chuyện, có Lục Lâm Thiên ở bên cạnh làm Lục Tâm Đồng hoạt bát hơn. Tiểu Long thì cảnh giác quan sát bốn phía.

Lục Lâm Thiên lại gặp hai con yêu thútam giai sơ giai, vì bảo vệ Lục Tâm Đồng nên toàn để Tiểu Long giết chết. Mấy ngày tiếp theo hai người ngẫu nhiên gặp yêu thú nhị giai, lại để Tiểu Long giết yêu thú. Thấy cảnh tượng máu me làm Lục Tâm Đồng sợ hãi, nhưng về sau tiểu cô nương dần thói quen.

Lục Lâm Thiên cố ý cho Lục Tâm Đồng thấy nhiều máu me, rèn luyện tiểu cô nương kiên cường hơn sau này có lợi cho nàng.

Gặp gỡ yêu thú ít dần, thực lực yêu thú càng lúc càng thấp, Lục Lâm Thiên đoán đã ra khỏi khu vực nguy hiểm, đến gần Cổ vực hơn.

Tới vòng ngoài, Lục Lâm Thiên thấy nhiều người qua lại trong sơn mạch hơn, đa số vào Sơn mạch Vụ Đô đều tìm dược liệu hoặc yêu thú đê giai. Đa số là Vũ Sĩ, ít khi thấy đẳng cấp Vũ Sư.

Phía trước có tiếng đánh nhau dữ dội.

Đinh đang leng keng!

Mời mấy bóng người hỗn chiến, toàn là tu vi Vũ Sĩ, kình khí tứ tán, bốn phía nổ đì đùng.

Chương 173: Chớp mắt giết chết

Hai ngày nay Lục Lâm Thiên đã nhìn quen loại hỗn chiến này. Đồn rằng trong Cổ vực khá là hỗn loạn, điều này quả không sai, hôm qua hắn quan sát thấy hơn trăm người hỗn chiến.

Có Lục Tâm Đồng theo bên cạnh nên Lục Lâm Thiên né khỏi đám người ngay, tốt nhất đừng dây vào rắc rối.

Lục Lâm Thiên quan sát hai ngày nay, hắn nuốt chân khí của một Vũ Sĩ nhị trọng, thi triển Sưu Linh Thuật tìm trong đầu đối phương biết ngoài rìa Sơn mạch Vụ Đô gần Cổ vực thường có chuyện giết người cướp đồ. Hễ thấy thực lực con mồi thấp là sẽ giết người ngay.

Thường có chuyện vừa cướp của người này xong quay đầu lại bị người khác giết người cướp của. Càng khó tin là trong Cổ vực có môn phái lớn nhỏ nhiều không đếm xuể, có môn phái ngày hôm qua vừa sáng lập hôm nay đã bị diệt môn, chuyện thường như cơm bữa.

Đây chính là Cổ vực. Trong Cổ vực hỗn loạn, nhưng cũng tại đây có một số siêu đại môn phái. Đồn rằng thực lực những môn phái này so với tam tông tứ môn trên đại lục Linh Vũ cũng không kém cạnh gì. Môn phái có chỗ đứng trong Cổ vực nhiều ít dính quan hệ với những siêu đại môn phái.

Trong Cổ vực hỗn loạn là vì những đại môn phái này luôn đối chọi lẫn nhau, nhưng người ngoài không thể nhúng tay vào Cổ vực. Nếu có người ngoài vào thì mấy đại môn phái trong Cổ vực sẽ tự động hợp tác đối kháng.

Cho nên nhiều năm qua thực lực như tam tông tứ môn cũng không cách nào thẩm thấu vào Cổ vực. Thành Đông Hải Ma Vân cũng bất lực không kiếm ích lợi trong Cổ vực được.

Đây mới chỉ là ngoài rìa Sơn mạch Vụ Đô mà đã hỗn loạn không chịu nổi, Lục Lâm Thiên có thể tưởng tượng trong Cổ vực càng lộn xộn hơn. Cổ vực giống y như tin đồn.

Lục Lâm Thiên lặng lẽ rời khỏi khu rừng, dẫn theo Lục Tâm Đồng làm hắn đi chậm hơn nhiều.

Ban đêm, trăng sáng treo cao chiếu xuống sơn cốc, các nhánh cây đổ bóng trên tảng đá như bầy ma nhảy múa.

Trong một sơn động, quầng sáng trong suốt bao bọc Lục Lâm Thiên lại, khí thế đang dâng cao.

Sáng sớm hôm sau Lục Lâm Thiên mới ngừng tu luyện.

– Phù.

Lúc này Lục Lâm Thiên đã đột phá đến Linh Sĩ bát trọng, Linh hồn thần dịch trong đầu chỉ còn hai phần. Lần trước Lục Lâm Thiên dùng một phần mười nguyên bình Linh hồn thần dịch, hắn từ Linh Sĩ nhị trọng đột phá đến Linh Sĩ lục trọng, liên tiếp đột phá tứ trọng.

Còn lại hai phần mườinăng lượng Linh hồn thần dịch không đủ để Lục Lâm Thiên từ Linh Sĩ bát trọng đột phá lên cửu trọng, lần này chỉ đủ cho Lục Lâm Thiên đột phá hơn hai trọng.

Lục Lâm Thiên không thấy lạ, mỗi đẳng cấp càng lên cao thì tiêu hao năng lượng càng khổng lồ. Lục Lâm Thiên ước chừng khi đột phá đến Linh Sư chắc hao năng lượng càng nhiều.

– Linh Sĩ bát trọng, Vũ Sĩ bát trọng.

Lục Lâm Thiên cảm nhận thực lực hiện tại của mình, hắn không quá hưng phấn. Con đường cường giả rất dài, hiện tại chỉ vừa mới bắt đầu.

Linh lực đột phá đến Linh Sĩ bát trọng, Lục Lâm Thiên ước chừng nếu hắn sử dụng Đao Hồn kỹ linh kỹ huyền giai đánh lén thì dư sức giết Vũ Sư nhị trọng bình thường. Khi Lục Lâm Thiên là Linh Sĩ lục trọng đã có thể giết yêu thú tam giai sơ kỳ, tuy là đánh bất ngờ nhưng cũng nhờ uy lực Đao Hồn kỹ.

Hiện giờ Lục Lâm Thiên đã là Linh Sĩ bát trọng, thực lực mạnh gấp mấy lần, nếu giết Vũ Sư nhị trọng chắc không khó. Nói sao thì Đao Hồn kỹ là linh kỹ huyền giai, trong đại đạo linh kỹ huyền giai xem như trọng bảo, uy lực hơn hẳn Vũ kỹ, linh kỹ tinh giai, hoàng giai.

Còn về vận dụng Đao Hồn kỹ có thể giết Vũ Sư tam trọng hay không thì Lục Lâm Thiên không dám chắc, đẳng cấp của hắn chỉ là Linh Sĩ bát trọng, dùng Đao Hồn kỹ một lần tiêu hao linh lực kinh người, không chịu nổi dùng mấy lần.

Dọn dẹp xong Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng xuất phát.

Trong một rừng cây, Tiểu Long co duỗi lưỡi nhìn chằm chằm một bên:

– Xèo!

Lục Lâm Thiên nhanh chóng cảnh giác, chắc Tiểu Long phát hiện nguy hiểm.

Trong lùm cây đằng trước có một thanh niên lao nhanh tới.

– Bằng hữu đằng trước, cứu mạng! Ba viên đan dược nhị phẩm, cứu mạng ta đi!

Thanh niên vẻ mặt chật vật, quần áo rách rưới, xem khí thế thì là Vũ Giả đẳng cấp Vũ Sĩ thất trọng. Thanh niên đang bị hai thanh niên vác đao đuổi theo.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, nhíu mày nhìn thanh niên.

Thanh niên hoảng loạn chạy tới gần Lục Lâm Thiên khoảng mười thước, cao giọng quát:

– Cứu ta! Ba viên đan dược nhị phẩm thuộc về ngươi!

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Muốn chết!

Khi thanh niên sắp chạy tới gần Lục Lâm Thiên thì chân khí bắn ra, nắm chỉ ấn nóng cháy xuyên qua không khí đâm vào người thanh niên thủng năm lỗ máu. Thanh niên hốt hoảng không chút chống cự đã bị giết.

– Chạy!

Hai thanh niên cầm đao ngây người, co giò bỏ chạy.

Lục Lâm Thiên không đuổi theo, hắn mỉm cười. Thanh niên là Vũ Sĩ thất trọng, hai người truy sát gã là Vũ Sĩ tứ trọng, ngũ trọng, điều này không bình thường. Cộng thêm thanh niên chạy trốn nhìn như kinh hoàng nhưng mắt lóe tia lạnh lẽo. Đây là một cái bẫy, nếu Lục Lâm Thiên dễ tin sẽ bị thanh niên đột nhiên đánh lén ngay.

Lục Lâm Thiên đá xác thanh niên:

– Muốn chết mà, kiếp sau đầu thai hãy thông minh hơn chút đi.

Lục Lâm Thiên chỉ tìm được mấy chục khối kim tệ, ba gốc dược liệu giá bình thường trên người thanh niên, không có túi không gian nào.

Tiểu Long nuốt xác thanh niên vào bụng. Hai người một thú tiếp tục xuất phát.

Lục Tâm Đồng đã thấy nhiều cảnh máu me nên vừa rồi thấy Lục Lâm Thiên giết người tiểu cô nương chỉ nhắm tịt mắt lại, dù sao Lục Tâm Đồng mới là một tiểu cô nương mười tuổi.

Lại qua ba ngày, Lục Lâm Thiên xuyên qua rừng cây, trước mắt không còn là rừng rậm hay sơn mạch. Dãy sơn mạch thấp thoáng xa thật xa trong tầm mắt, dưới chân là lục địa rộng lớn, còn có vùng sông nước, phương xa có mấy hòn đảo nhỏ. Con đường phủ sắc xanh mông lung.

Trên lục địa có dãy kiến trúc liên miên kéo dài đến chân trời, không biết rộng bao nhiêu.

Lục Lâm Thiên thầm thở hắt ra:

– Phù.

Mấy tháng qua rốt cuộc Lục Lâm Thiên rời khỏi Sơn mạch Vụ Đô, nhưng không ngờ đích đến là Cổ Vực.

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười khổ nói:

– Rốt cuộc cũng đi ra rồi.

Mấy tháng qua Lục Lâm Thiên đã trải qua thử thách rèn luyện sinh tử gian khó.

Lục Tâm Đồng lên tiếng:

– Ca ca, đây chính là Cổ vực, Phi Linh Môn cách không xa.

Lục Lâm Thiên nói:

– Chúng ta tìm chỗ ăn một bữa trước đã, nghỉ ngơi rồi từ từ tính sau.

Đến Cổ vực Lục Lâm Thiên không muốn ở lại đây lâu, hắn cần tìm chỗ nghỉ chân, tìm dong binh đoàn đi thành Vụ Đô rồi tham gia vào dong binh đoàn đó. Lục Lâm Thiên lạc đám người Lục Vô Song đã năm tháng, sợ là mọi người cho rằng hắn đã chết.

Còn Vân Dương tông, Lục Lâm Thiên rất muốn sớm trở về nơi đó. Nam thúc dặn dò về xích đồng vạn năm, thân pháp Phù quang Lược Ảnh, Lục Lâm Thiên phải tìm cách lấy cho được.

Lục Tâm Đồng nắm tay Lục Lâm Thiên:

– Muội nghe lời ca ca.

Lục Tâm Đồng mỉm cười nói:

– Thật ra muội cảm thấy ca ca nướng thịt ăn rất ngon.

Mỗi ngày Lục Lâm Thiên đều nướng thịt các loài dã thú cho Lục Tâm Đồng ăn làm tiểu cô nương thèm, vì trước giờ chưa từng ăn món nào ngon như vậy.

Chương 174: Ra tay cứu người

Rời khỏi Sơn mạch Vụ Đô, nhìn rừng núi mênh mông vô bờ, Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, kêu Tiểu Long chui vào ống tay áo.

Lục Lâm Thiên đi vào dãy kiến trúc liên miên. Nơi này khá giống trấn Thanh Vân, người đến người đi tấp nập trên đường rất náo nhiệt, nhìn thoáng qua cách ăn mặc khác nhau, có đủ mọi loại người.

Hai bên đường toàn là cửa hàng, vỉa hè có nhiều người bày hàng bán đủ loại vật phẩm. Có Vũ Giả buôn bán dược liệu, binh khí, cũng mấy món đồ người thường mua, tóm lại rực rỡ muôn màu.

Dường như Lục Tâm Đồng rất ít khi đến những chỗ này, tiểu cô nương nhìn hoa cả mắt, biểu tình rất hưng phấn khi nhìn mấy món đồ mới lạ.

Lục Lâm Thiên đi vào một tửu quán dừng chân, bên trong đông khách nhậu. Lục Lâm Thiên tìm một cái bàn ít người, kêu tiểu nhị đến.

Lục Lâm Thiên hỏi Lục Tâm Đồng:

– Tâm Đồng muốn ăn gì?

Lục Tâm Đồng hào hứng kêu nhiều món, cười tươi rói, tò mò với bất cứ thứ gì.

Lục Lâm Thiên nhìn vẻ mặt mặt thỏa mãn của Lục Tâm Đồng, hắn cũng thấy lòng tràn đầy vui vẻ, cảm giác như trải qua tuổi thơ. Lúc nhỏ Lục Lâm Thiên bơ vơ, hắn sẽ không để Lục Tâm Đồng gặp chuyện tương tự. Lục Lâm Thiên quyết tâm chăm sóc Lục Tâm Đồng thật tốt, cho tiểu cô nương tuổi thơ ấm áp vui vẻ.

Tiểu nhị bưng đồ ăn lên, Lục Tâm Đồng nhai ngồm ngoàm.

Ăn xong tính tiền, bữa cơm này mất hai kim tệ, quá mắc, trong vùng biên giới sơn mạch này giá tiền thế là hơi đắt.

Rời khỏi tửu quán, Lục Lâm Thiên định đi tìm hiểu tin tức dong binh đoàn Sơn mạch Vụ Đô, hắn mong nhanh chóng trở về thành Vụ Đô. Về Lục Tâm Đồng thì đành mang về theo, nếu có thể đưa đi Vân Dương tông được thì may, nếu không được Lục Lâm Thiên sẽ tìm cách khác.

Lại đi trên con đường náo nhiệt, Lục Lâm Thiên đánh giá bốn phía, chọn một con đường rộng rãi có lẽ là đường cái. Nếu có dong binh đoàn đi Sơn mạch Vụ Đô thì chỗ này sẽ có tin tức.

Đa số người đi đường mặc đồ Vũ Giả, thực lực bình thường, ít có tu vi Vũ Sư. Linh Giả thì đến bây giờ Lục Lâm Thiên chưa thấy ai.

Chỗ này không lớn, chỉ là một nơi nhỏ nối với Sơn mạch Vụ Đô, thuộc vùng biên giới Cổ Vực. Nhưng vì có nhiều Vũ Giả ra vào Sơn mạch Vụ Đô nên chỗ này khá là náo nhiệt.

Nửa canh giờ sau, Lục Lâm Thiên hỏi thăm một tin không được tốt. Chỉ có hai dong binh đoàn đi thành Vụ Đô, ngày hôm qua có một đội đã xuất phát, một đội khác nghe người trốn về bảo là hơn trăm người nguyên đội dong binh đoàn có hơn một nửa chết ở vùng sâu trong Sơn mạch Vụ Đô.

Cho nên không có dong binh đoàn nào đi Sơn mạch Vụ Đô nữa, một số dong binh đoàn không dám mạo hiểm đi thành Vụ Đô.

Có người đi đường la lên:

– Đằng trước có trò hay để xem!

Nhiều người chạy đi xem ngay.

Lục Lâm Thiên liếc hướng mọi người đổ xô đi, hắn không định góp vui để tránh cho rắc rối.

Trong đám đông phía trước chợt có tiếng hét to:

– La Sát Môn các ngươi đừng quá đáng, Phi Linh Môn ta không dễ chọc!

– Phi Linh Môn có là gì? Mau quỳ xuống, nếu không sẽ cho ngươi biết mùi!

Lục Lâm Thiên không định đi xem nhưng ba chữ làm hắn chú ý, lạnh lùng nói:

– Phi Linh Môn?

Phụ thân của Lục Tâm Đồng là chưởng môn Phi Linh Môn.

Lục Tâm Đồng kéo tay Lục Lâm Thiên:

– Ca ca, là Trương Minh Đào sư huynh!

Dọc đường đi Lục Lâm Thiên nghe Lục Tâm Đồng kể chút chuyện về Phi Linh Môn. Phụ thân của Lục Tâm Đồng là Lục Thanh có hai đồ đệ, một tên Trương Minh Đào, người thứ hai tên Chung Vân Châu. Khi Chung Vân Châu hộ tống Lục Tâm Đồng, Lam bà bà trốn vào Sơn mạch Vụ Đô đã bị giết cùng mấy đệ tử khác.

Lục Lâm Thiên do dự một chút, dắt Lục Tâm Đồng đi nhìn xem sao.

Đường cái bị đám đông chen lấn chật như nêm cối. Chính giữa đường trống trải có ba thanh niên đang đứng, hai người mặc trường sam màu vàng dường như quen biết nhau, xem khí thế toát ra thì một người là Vũ Sĩ thất trọng, một là Vũ Sĩ tứ trọng.

Thanh niên khác khoảng hai mươi mốt, hai mươi hai tuổi, tóc ngắn mắt to, ánh mắt sáng ngời. Thanh niên mặc trường bào vải thô có vẻ nghèo nàn, tu vi chỉ là Vũ Sĩ tứ trọng. Lục Lâm Thiên khó khăn chen lấn vào đám đông, đánh giá ba người xong hắn đoná thanh niên tóc ngắn mắt to là Trương Minh Đào.

Lục Tâm Đồng reo lên:

– Ca ca, là Trương Minh Đào sư huynh!

Lục Lâm Thiên nháy mắt với Lục Tâm Đồng:

– Suỵt!

Lục Lâm Thiên định xem tình hình rồi tính, xem thân phận hai người bịt mặt truy sát Lục Tâm Đồng thì trong Phi Linh Môn không bình tĩnh.

– Là người Phi Linh Môn trêu chọc người La Sát Môn, có trò hay để xem.

– Phi Linh Môn làm sao so sánh với La Sát Môn? Thực lực của La Sát Môn mạnh hơn Phi Linh Môn nhiều.

– Tất nhiên rồi. Người Phi Linh Môn bình thường chịu thiệt không dám hé răng câu nào, xứng đáng bị người khi dễ.

– Biết làm sao, thực lực của Phi Linh Môn chỉ có thế, lấy gì chống lại?

Lục Lâm Thiên nghe đám người xì xầm bàn tán, hắn nhướng mày biết thêm tình huống của Phi Linh Môn, thấp hơn hắn tưởng tượng.

Trương Minh Đào nhìn hai thanh niên, nói:

– Hai người muốn sao? Chỉ lỡ đụng một cái, các người muốn xin lỗi thì ta đã xin lỗi, con thỏ nóng nảy còn biết cắn người.

Trong hai thanh niên La Sát Môn, một thanh niên tu vi Vũ Sĩ tứ trọng lạnh nhạt nói:

– Buồn cười, ngươi đụng vào chúng ta chỉ xin lỗi là xong sao? Giao mười khối kim tệ ra, quỳ xuống nhận sai, nếu không sẽ cho ngươi biết tay.

Trương Minh Đào nói:

– Hiếp người quá đáng, ta vì sao phải quỳ trước các ngươi?

Thanh niên tu vi Vũ Sĩ thất trọng nói:

– Vì sao hả? Bằng vào chúng ta mạnh hơn ngươi.

Chân khí vận chuyển dưới chân, thanh niên Vũ Sĩ thất trọng đá mạnh vào Trương Minh Đào.

Trương Minh Đào thụt lùi ra sau, vỗ chưởng nghênh đón.

Bùm!

Khí kình tứ tán, một chưởng và một cước va nhau, chân khí va chạm đè ép dòng không khí vang tiếng nổ. Thực lực của Trương Minh Đào không bằng Vũ Sĩ thất trọng, gã bị đánh bay đi mấy thước té xuống đất.

Thanh niên La Sát Môn Vũ Sĩ thất trọng lạnh lùng quát:

– Mau quỳ xuống nhận sai, bây giờ là hai mươi kim tệ. Nếu không ta sẽ giết ngươi, để xem Phi Linh Môn các ngươi dám làm gì?

Thanh niên Vũ Sĩ thất trọng vẻ mặt cực kỳ kiêu ngạo.

Trương Minh Đào bò dậy đánh ra thủ ấn:

– Ta liều mạng với ngươi!

Chưởng màu lam bay ra, chân khí khuếch tán dấy lên tiếng xé gió.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Vũ kỹ thần giai.

Trương Minh Đào sử dụng Vũ kỹ thần giai, chắc chỉ cỡ đẳng cấp thần giai.

Bùm!

Vũ Sĩ thất trọng La Sát Môn lại công kích, chưởng ấn va chạm với

Trương Minh Đào phát ra tiếng nổ. Trương Minh Đào rớt cái bịch xuống đất, hộc máu.

Thanh niên La Sát Môn tu vi Vũ Sĩ tứ trọng quát to:

– Tiểu tử không biết sống chết, muốn chết!

Vũ Sĩ tứ trọng La Sát Môn giơ trường kiếm đâm xuống Trương Minh Đào.

Lục Tâm Đồng sốt ruột nói:

– Ca ca cứu Trương Minh Đào sư huynh đi, nhanh lên!

Lục Lâm Thiên do dự một chút, vận chân khí vào chân nhảy người lên.

Ánh mắt Trương Minh Đào kinh hoàng, lại phun búng máu. Người đứng xem khẽ thở dài. Tên đệ tử Phi Linh Môn này chết chắc rồi, tại đây mỗi ngày chết vài người là chuyện thường, đặc biệt La Sát Môn rất có thế lực.

Chương 175: Vào phi linh môn (1)

Đám người vây xem cố gắng không trêu vào La Sát Môn, lúc này không ai dám xen vào, chỉ ngó xem.

Chợt một thanh âm vang lên:

– Mới có tu vi Vũ Đồ đã kiêu ngạo vậy sao?

Một chỉ ấn rạch phá không trung nhanh như chớp bay hướng Vũ Sĩ tứ trọng.

Vũ Sĩ tứ trọng La Sát Môn biến sắc mặt hét lên:

– Ai dám đυ.ng vào người La Sát Môn ta!?

Vũ Sĩ tứ trọng cảm giác đối phương mạnh hơn mình, trường kiếm đổi hướng cản lại một chỉ ấn.

Đinh!

Trong phút chốc chỉ ấn rơi vào thân kiếm lóe tia điện, chỉ ấn thứ hai đã rạch phá không gian rơi vào trán Vũ Sĩ tứ trọng không kịp phản ứng.

Bùm!

Con ngươi của Vũ Sĩ tứ trọng La Sát Môn nở to, té cái bịch xuống đất, trán thủng một lỗ, máu và não chảy ra.

Thanh niên Vũ Sĩ thất trọng kinh hoàng nhìn Lục Lâm Thiên:

– Các hạ là ai? Tại sao sao nhúng tay vào chuyện của La Sát Môn ta?

Lục Lâm Thiên chỉ vài cái xác dưới đất, nói với thanh niên Vũ Sĩ thất trọng:

– Chỉ biết lôi hậu đài ra, không sợ làm La Sát Môn các ngươi mất mặt sao? Cút ngay, nếu không ngươi sẽ chết như hắn!

Thanh niên Vũ Sĩ thất trọng nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, buông lời hăm dọa:

– Ngươi chờ đi, La Sát Môn chúng ta sẽ không tha cho ngươi!

Thanh niên Vũ Sĩ thất trọng co giò bỏ chạy.

Trương Minh Đào đứng dậy, tôn kính hành lễ hướng lưng Lục Lâm Thiên:

– Đa tạ đại nhân…

Lục Lâm Thiên quay đầu lại, Trương Minh Đào thấy hắn trẻ hơn mình vài tuổi thì rất ngạc nhiên, thực lực của đối phương mạnh hơn gã nhiều.

Lục Tâm Đồng chạy đến bên cạnh Trương Minh Đào:

– Sư huynh!

Trương Minh Đào sửng sốt, nghi ngờ hỏi:

– Tâm Đồng, sao muội ở đây? Sư phụ đâu? Vì sao chỉ có mình muội?

Trương Minh Đào nhìn bốn phía nhưng không thấy bóng dáng sư phụ đâu.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Xem ra Trương Minh Đào không biết sư phụ của mình đã chết.

Lục Tâm Đồng mở miệng nói:

– Phụ thân…

Lục Lâm Thiên vội ngắt lời:

– Chúng ta tìm chỗ nghỉ chân đã!

Trương Minh Đào thắc mắc hỏi Lục Tâm Đồng:

– Tâm Đồng, vị này là…?

Lục Tâm Đồng đáp ngay:

– Là ca ca của muội!

Trương Minh Đào há hốc mồm:

– Ca ca?

Trương Minh Đào chưa bao giờ biết sư phụ có một nhi tử.

Trong một phòng khách điếm, Lục Lâm Thiên, Trương Minh Đào, Lục Tâm Đồng ngồi đối mặt nhau.

Lục Lâm Thiên hỏi Trương Minh Đào:

– Xin hỏi gần đây Phi Linh Môn có xảy ra chuyện gì không?

– Cũng không có gì, ba vị trưởng lão đang tìm sư phụ…

Trương Minh Đào mới nói giữa chừng chợt biến sắc mặt, biểu tình đờ đẫn. Lục Lâm Thiên chụp đầu Trương Minh Đào, hắn thi triển Sưu Linh Thuật tìm tòi trong não gã.

Một lát sau Lục Lâm Thiên thả Trương Minh Đào ra, hắn nhíu mày. Trước kia Lục Lâm Thiên sử dụng Sưu Linh Thuật thì người bị sưu linh chết chắc, hiện tại hắn vận dụng Sưu Linh Thuật đã quen tay nên sẽ không mất mạng, nhưng vô hình trung gây tổn hại cho linh hồn người ta.

Mặt Trương Minh Đào trắng bệch lấy lại tinh thần:

– Có chuyện gì? Sao vậy…

Mới rồi Trương Minh Đào chỉ thấy hoa mắt rồi mất ý thức.

Lục Lâm Thiên cố ý hỏi:

– Không có gì, ba trưởng lão Phi Linh Môn muốn tìm sư phụ của ngươi làm gì?

Lục Lâm Thiên đã biết hết mọi chuyện từ não Trương Minh Đào, xác định gã không liên quan gì đến người giết phụ thân của Lục Tâm Đồng, gã thậm chí hoàn toàn không biết gì.

Lục Lâm Thiên cũng biết thêm một điều là trong Phi Linh Môn không ai biết tin chưởng môn đã chết, ít nhất đệ tử bình thường không biết. Chắc hung thủ làm âm thầm, nếu không hai đồ đệ của Hoàng trưởng lão gì đó không cần che mặt làm chi.

Trương Minh Đào trả lời:

– Sư phụ vào Sơn mạch Vụ Đô năm tháng, bặt vô âm tín. Ba vị trưởng lão cho rằng sư phụ đã xảy ra chuyện, kêu ta đến điều tra tin tức.

Lục Lâm Thiên thầm thở dài. Theo thông tin trong đầu Trương Minh Đào thì làm chưởng môn Phi Linh Môn rất vất vả. Phi Linh Môn không thu nhập được bao nhiêu nhưng chi phí thì lớn, chưởng môn đành tự mình đi Sơn mạch Vụ Đô đào vàng bạc nuôi sống môn nhân. Môn phái nghèo đến nông nỗi này là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên được thấy, thật là mở rộng tầm mắt.

Lục Tâm Đồng khóc nói:

– Sư huynh, phụ thân đã chết, Lam bà bà cũng chết.

Trương Minh Đào trợn to mắt nói:

– Cái gì? Sư phụ đã chết…!

Mặt Trương Minh Đào không còn chút máu, cơ thể vốn bị thương lúc này huyết khí cuồn cuộn, gã hộc máu.

Trương Minh Đào hét lên:

– Mau cho ta biết sư phụ chết như thế nào?

Lục Tâm Đồng nức nở kể lại vụ việc, mãi tới khúc được Lục Lâm Thiên cứu, ra khỏi Sơn mạch Vụ Đô.

Trương Minh Đào bi thương lẩm bẩm, hai hàng lệ rơi:

– Sư phụ…

Lục Lâm Thiên an ủi:

– Người chết không thể sống lại, hãy nén bi thương đi.

Trong mắt Trương Minh Đào đầy oán hận nói:

– Chắc chắn là Hoàng trưởng lão, là Hoàng trưởng lão giết sư phụ! Hoàng trưởng lão muốn làm chưởng môn, luôn muốn làm chưởng môn Phi Linh Môn. Ta phải báo thù cho chưởng môn!

Lục Lâm Thiên nhìn Trương Minh Đào, thầm nghĩ gã không ngốc, biết đồ đệ của Hoàng trưởng lão truy sát Lục Tâm Đồng thì đoán ra ngay.

Lục Lâm Thiên nói:

– Ngươi dựa vào cái gì báo thù, ngươi có đủ thực lực không?

Trương Minh Đào ngây người, dĩ nhiên gã không mạnh bằng Hoàng trưởng lão.

Trương Minh Đào nói:

– Ta phải cho hai vị trưởng lão khác biết, bọn họ sẽ đối phó với Hoàng trưởng lão!

Lục Lâm Thiên nói:

– Nếu ba trưởng lão chung nhóm, sớm lên kế hoạch giết sư phụ của ngươi thì sao? Ngươi vạch trần Hoàng trưởng lão chẳng phải là tự đút đầu chịu chết?

Lục Lâm Thiên thu thông tin từ não Trương Minh Đào biết Lục Thanh phụ thân của Lục Tâm Đồng có thực lực mạnh nhất Phi Linh Môn, đã là Vũ Phách tam trọng. Ba trưởng lão là Vũ Phách nhị trọng, nếu đánh một chọi một thì Hoàng trưởng lão không địch lại. Muốn giết Lục Thanh phải là cả nhóm hợp tác.

Trương Minh Đào á khẩu:

– Cái này…

Nếu ba trưởng lão cấu kết với nhau, Trương Minh Đào về vạch trần hết thảy là tự sát, gã không ngốc, biết hậu quả.

Trương Minh Đào hoảng loạn, không chắc chắn:

– Không thể nào! Trịnh trưởng lão và sư phụ quen thân vậy, sẽ không giết sư phụ. Nhưng Chu trưởng lão và Hoàng trưởng lão thì…

Lục Tâm Đồng hỏi:

– Sư huynh nói là… Hoàng trưởng lão giết phụ thân của Tâm Đồng?

Lục Tâm Đồng mới mười tuổi, không liên tưởng nhiều đến vụ ám sát này.

– Ừm! Hơn phân nửa là Hoàng trưởng lão giết sư phụ.

Trương Minh Đào nghiến răng trả lời:

– Ta phải trả thù cho sư phụ, nhất định!

Lục Lâm Thiên liếc Trương Minh Đào, thầm nhu người này coi như tôn sư trọng đạo.

Lục Lâm Thiên nói thẳng:

– Thực lực của ngươi căn bản không đủ mạnh, muốn báo thù thì ta xin khuyên một câu, sau khi trở về Phi Linh Môn chờ ngươi có đủ sức rồi hãy làm, nếu không chỉ có mất mạng.

Trương Minh Đào cầu Lục Lâm Thiên:

– Đại nhân rất mạnh, ta xin đại nhân hãy báo thù giúp ta, Trương Minh Đào này xin giao mạng cho đại nhân, sau này bảo ta làm trâu làm ngựa đều được.

Lục Lâm Thiên từ chối ngay:

– Thôi khỏi, ta rất yếu.

Chương 176: Vào phi linh môn (2)

Chuyện này không liên quan gì hắn, Lục Lâm Thiên không định chọc vào rắc rối.

Lục Tâm Đồng lắc tay Lục Lâm Thiên làm nũng, mắt long lanh:

– Ca ca, Tâm Đồng cầu xin ca ca hãy báo thù giúp Tâm Đồng, có được không?

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài:

– Tâm Đồng, ca ca thật sự không đủ sức…

Thực lực của hắn kém thật, ba trưởng lão Phi Linh Môn toàn là Vũ Phách nhị trọng, trước mắt Lục Lâm Thiên không đấu lại nổi.

Trương Minh Đào ép mua ép bán:

– Đại nhân đã có được chưởng môn ấn phù, theo quy định thì đại nhân chính là chưởng môn của Phi Linh Môn. Đại nhân là chưởng môn thì có thể đối phó với Hoàng trưởng lão.

Lục Lâm Thiên nói:

– Ngươi cảm thấy chuyện này có thể không? Chẳng lẽ chưởng môn kêu Hoàng trưởng lão đi chết thì Hoàng trưởng lão sẽ ngoan ngoãn chịu chết?

Lục Lâm Thiên cầm chưởng môn ấn phù Phi Linh Môn nhưng nếu đi môn phái sẽ bị đối phương cướp, rồi cắn ngược lại khi đó hắn bi kịch.

Trương Minh Đào nghẹn lời:

– Cái này…!

Trương Minh Đào thừ người không biết làm sao thuyết phục.

Lục Tâm Đồng khóc:

– Ca ca chắc chắn có cách, cầu xin ca ca, báo thù cho Tâm Đồng được không? Tâm Đồng cầu xin ca ca.

Lục Lâm Thiên ôm Lục Tâm Đồng, an ủi:

– Tâm Đồng đừng khóc, ca ca sẽ tìm cách giúp cho, nín đi.

Tuy mới ở chung mấy ngày nhưng Lục Lâm Thiên xem Lục Tâm Đồng như muội muội ruột của mình, không để tiểu cô nương chịu chút uất ức.

Mắt Lục Tâm Đồng ướt sũng nước tội nghiệp nhìn Lục Lâm Thiên:

– Hứa rồi đấy, không cho ca ca đổi ý. Ca ca đã nói sẽ tìm cách báo thù cho Tâm Đồng.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói:

– Cái này… Được rồi!

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Ca ca chỉ thuận miệng nói để Lục Tâm Đồng đừng khóc nữa, không ngờ xem là thật.

Trương Minh Đào cảm kích nói:

– Đa tạ đại nhân!

Lục Lâm Thiên nói với Trương Minh Đào:

– Muốn báo thù điều đầu tiên là phải biết Hoàng trưởng lão có thật sự giết sư phụ của ngươi không, còn ai tham gia vào. Bắt đầu từ bây giờ ngươi phải nghe theo lời ta.

Trương Minh Đào vỗ ngực bảo đảm:

– Cái này không thành vấn đề, kêu ta làm gì cũng được!

Phi Linh sơn, ở trong Cổ vực hiếm ai biết Phi Linh sơn là đâu, nhưng hơi bị nổi tiếng gần Sơn mạch Vụ Đô. Chủ yếu vì phong cảnh Phi Linh sơn đẹp, còn có môn phái nhỏ nửa chết nửa sống tồn tại trong đó khiến nhiều người nhớ kỹ Phi Linh sơn.

Phi Linh sơn không phải một ngọn núi mà là sơn mạch nhỏ, chính giữa có một sơn phong chính gọi là Phi Linh sơn.

Ba mặt Phi Linh sơn đối diện nước, trên đảo cây xanh mọc um tùm xanh tươi, nước từ thượng du trút xuống có chút đồ sộ. Quanh khu vực nước có ghềnh đá rộng rãi.

Nếu từ trên cao nhìn xuống Phi Linh sơn mạch khá là bao la hùng vĩ, diện tích không nhỏ.

Lúc này là giữa trưa, ánh mặt trời chói mắt chiếu rọi khu vực nước như ngọc. Đôi khi có gió xuân thổi nhẹ qua khu vực nước khiến mặt nước lấp lánh ánh bạc như vảy cá. Ngẫu nhiên có gió thổi mấy mảnh lá cây bay qua bầu trời xanh rơi xuống dòng nước.

Ba bóng người xuất hiện trong Phi Linh sơn mạch, hai nam một nữ, hai lớn một nhỏ. Đó là Lục Lâm Thiên, Trương Minh Đào, Lục Tâm Đồng.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ kỹ đã ra quyết định là trở về Phi Linh sơn, tuy sẽ gặp nguy hiểm nhưng hắn nghĩ ba trưởng lão Phi Linh Môn chỉ cỡ Vũ Phách nhị trọng. Nếu gặp nguy hiểm Lục Lâm Thiên có Tiểu Long, không đến mức chịu đòn.

Đã đồng ý sẽ báo thù cho Lục Tâm Đồng thì Lục Lâm Thiên muốn biết rốt cuộc là ai giết Lục Thanh. Thứ hai, Lục Lâm Thiên không tìm được cách nào trở về thành Vụ Đô ngay. Chỉ có một dong binh đoàn đi thành Vụ Đô đã xuất phát vào mấy ngày trước, đi rồi về mất hơn bốn tháng. Trong thời gian bốn tháng này Lục Lâm Thiên cần tìm một chỗ đặt chân.

Quyết định trở về Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên cẩn thận dặn dò

Lục Tâm Đồng, Trương Minh Đào nhiều điều. Đầu tiên, giả bộ phải không biết Lục Thanh bị ai giết, tránh cho người ta nghi ngờ. Thứ hai, thân phận của Lục Lâm Thiên, hắn giả tạo thân phận mới là đệ tử quan môn được Lục Thanh thu nhận trong Sơn mạch Vụ Đô, vậy thì dễ danh chính ngôn thuận ở lại Phi Linh Môn hơn.

Dặn dò xong Lục Lâm Thiên đi Phi Linh sơn, hắn quan sát xung quanh, hơi bất ngờ vì tiểu môn tiểu phái mà có sơn môn rất khá.

Trương Minh Đào tự hào nói:

– Đại nhân… Không, sư đệ, Phi Linh sơn chúng ta phong cảnh không tệ, nếu có rảnh có thể đi ngắm xem.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đương nhiên, có rảnh chắc chắn đệ sẽ ngắm cảnh.

Đập vào mắt Lục Lâm Thiên là nhiều kiến trúc xung quanh ngọn núi.

Đi gần xem xét những kiến trúc này đa phần là cung điện, khoảng hai, ba chục cái nằm rải rác. Nghe Trương Minh Đào nói thật lâu trước kia khi Phi Linh Môn nhiều người nhất có khoảng ba trăm người, về sau mỗi năm Phi Linh Môn tụt dốc dần, gần mười năm nay Phi Linh Môn không thu được một đệ tử nào.

Trong phạm vi mấy chục dặm người bình thường đều biết Phi Linh Môn vừa nghèo vừa uất ức, trong nhà có Vũ Giả sẽ không đưa đến Phi Linh Môn tu luyện. Ở trong Phi Linh Môn không có chút tương lai nào.

Đệ tử Phi Linh Môn thì hai phần ba đã rời khỏi môn phái đi tìm đường khác.

Đoàn người đến gần dãy kiến trúc mới thấy mặt đệ tử Phi Linh Môn. Ba bóng người xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, Trương Minh Đào, Lục Tâm Đồng.

– Trương Minh Đào sư huynh đã về!

Toàn là thanh niên hai mươi mốt hai tuổi, quần áo nửa cũ nửa mới, bộ dạng vô dụng ăn nằm chờ chút, không chút tinh thần. Trong môn phái thế này chịu ở lại đã là nhân đạo.

Trương Minh Đào nói với ba thanh niên:

– Ba vị sư đệ mau đến chào Lục Lâm Thiên sư huynh, vị này là đệ tử quan môn của chưởng môn, sau này là sư huynh của các sư đệ.

Trong Phi Linh Môn có chia ra đệ tử thân truyền và đệ tử bình thường. Đệ tử bình thường bất chấp tuổi tác, thời gian nhập môn, cùng thế hệ đều phải gọi đệ tử thân truyền là sư huynh.

Chỉ có trong đệ tử thân truyền mới xưng hô theo thời gian nhập môn, hiện tại Phi Linh Môn chỉ có đệ tử của ba trưởng lão, tông chủ là đệ tử thân truyền, cũng chỉ được vài người. Lục Lâm Thiên biết Lục Thanh có Trương Minh Đào, Chung Vân Châu là hai đồ đệ. Nay Chung Vân Châu đã chết, chỉ còn mình Trương Minh Đào.

Ba thanh niên tò mò nhìn Lục Lâm Thiên, chậm rãi hành lễ, vẻ mặt hờ hững:

– Kính chào sư huynh.

Đệ tử mới được chưởng môn thu không đáng bọn họ đặt trong lòng, nhìn người Lục Lâm Thiên không toát ra chút khí thế gì, ba thanh niên cho rằng hắn là tay mơ.

Lục Lâm Thiên khẽ ừ:

– Ừm!

Ba thanh niên hai người là Vũ Sĩ nhất trọng, một là Vũ Đồ cửu trọng, khoảng hai mươi hai, hai mươi ba tuổi, thực lực quá thấp. Lục Lâm Thiên không biết nên nói Phi Linh Môn bồi dưỡng kém hay mấy người này thiên phú tệ hại.

Trương Minh Đào nói với Lục Lâm Thiên:

– Sư đệ, chúng ta vào đi.

Trong một cung điện xây trên sườn núi dựa núi non, bên dưới có thác nước to, xung quanh cây cối um tùm xanh ngắt, ngẫu nhiên có mấy con chim bay qua.

Chương 177: Ba vị trưởng lão

Lục Lâm Thiên đứng trước lan can cảm thán rằng:

– Phong cảnh đẹp thật.

Phong cảnh thế này không còn gì để soi mói.

Trương Minh Đào nói:

– Sư đệ, đây là chỗ trước kia sư phụ ở, sư đệ hãy ở lại đây đi.

Lục Tâm Đồng chớp mắt nói:

– Ca ca, trước kia Tâm Đồng cũng ở đây!

Lục Lâm Thiên khá là vừa lòng chỗ ở, nơi này yên lặng, hắn muốn tu luyện cái gì sẽ không gây chú ý. Tiểu Long có thể đi ra chơi mà không bị ai thấy.

Mấy thanh niên đệ tử Phi Linh Môn đứng bên ngoài kêu lên:

– Trương Minh Đào sư huynh, ba vị trưởng lão kêu sư huynh đi đại điện, và cả Tâm Đồng tiểu thư, đệ tử chưởng môn mới nhận.

Trương Minh Đào căng thẳng hỏi ý kiến Lục Lâm Thiên:

– Chúng ta làm sao đây?

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Biết tin nhanh thật, vừa vào Phi Linh Môn trưởng lão đã biết.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ một lúc sau nói:

– Chúng ta đi, cứ hành động theo kế hoạch là được.

Lục Tâm Đồng cắn môi hồng nói:

– Vâng! Tâm Đồng nhớ kỹ, Tâm Đồng nghe lời ca ca, cố nhịn chờ sau này báo thù.

Mắt Lục Tâm Đồng ánh lên tia kiên quyết.

Lục Lâm Thiên xoa đầu Lục Tâm Đồng:

– Đúng rồi, chúng ta đi.

Lục Lâm Thiên dặn Tiểu Long núp trong tay áo, nếu có cơ hội cũng dễ hành động.

Đoàn người ra khỏi cung điện, bên ngoài có ba mươi thanh niên đệ tử Phi Linh Môn vây xem. Trong mười năm qua Phi Linh Môn không có người mới tham gia, bây giờ đột nhiên có người mới đến, nghe nói còn là đệ tử chưởng môn mới nhận làm đám đệ tử ăn không ngồi rồi trong Phi Linh Môn tò mò muốn đến xem ai xui xẻo vào vực sâu không ánh sáng này.

Lục Lâm Thiên không quan tâm ánh mắt mọi người, chỉ lo đánh giá tu vi của ba mươi người đến. Nhìn khí thế lộ ra ngoài thì đa phần là Vũ Đồ bát trọng, cửu trọng. Chỉ có ba, bốn người là Vũ Sĩ.

Lục Lâm Thiên hơi hiểu thực lực tổng thể của Phi Linh Môn, xem ra Phi Linh Môn không bồi dưỡng đệ tử mới, nếu không thực lực của đám người này không tệ tới mức đó.

Đi qua mấy con đường lát đá, đứng trước cung điện mấy chục năm không biến dạng, Lục Lâm Thiên nhíu mày. Đại điện Phi Linh Môn cũ nát, bốn phía giăng mạng nhện. Một môn phái tồi tàn đến mức này thật khiến người mở rộng tầm mắt.

Đi vào đại điện, diện tích không lớn, chứa khoảng hơn hai trăm người. Hai bên đại điện có tranh vẽ nhưng đường nét đã nhòe.

Khoảng sáu mươi đệ tử bình thường có mặt trong đại điện, đứng trước nhất là hai nam một nữ trung niên. Lục Lâm Thiên khỏi đoán cũng biết ba người này là ba trưởng lão của Phi Linh Môn, Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu, Trịnh Anh. Lục Lâm Thiên đã thấy hình dạng ba người trong não Trương Minh Đào.

Lục Lâm Thiên quan sát ba trưởng lão, người chính giữa tên Hoàng Hải Ba, mặc trường bào màu vàng, tóc dài trán rộng, đôi mắt sâu thẳm không cảm xúc, có chút âm trầm.

Chu Ngọc Hậu đứng bên cạnh, hơi mập và lùn, mắt lóe tia sắc bén. Trịnh Anh là nữ, mặc cung trang màu xám, ba mươi tuổi, giữ gìn vóc dáng rất tốt, tựa như thiếu phụ, có chút quyến rũ. Lục Lâm Thiên nhìn ký ức của Trương Minh Đào biết trưởng lão Trịnh Anh luôn ở trong Phi Linh Môn, không biết vì lý do gì mà luôn không thành thân.

Bên cạnh ba trưởng lão có khoảng mười đệ tử, nhìn là biết đồ đệ của bọn họ. Trong số đệ tử thân truyền Phi Linh Môn có mấy nữ đệ tử chắc là đồ đệ của Trịnh Anh.

Trương Minh Đào tiến lên hành lễ với ba người:

– Kính chào ba vị trưởng lão.

Chỉ có Lục Lâm Thiên biết mới rồi Trương Minh Đào cố nén tức giận, Lục Lâm Thiên rất sợ gã sẽ xúc động, nhưng xem ra người này không ngốc.

Hoàng Hải Ba hỏi:

– Trở về rồi sao? Người này là ai?

Mắt Hoàng Hải Ba luôn nhìn Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên.

Lục Tâm Đồng nhìn thẳng mắt Hoàng Hải Ba:

– Hoàng sư thúc, đây là đồ đệ phụ thân đã nhận.

Bàn tay Lục Tâm Đồng nắm tay Lục Lâm Thiên khẽ run, không biết là sợ hay hoảng.

Lục Lâm Thiên nhẹ bóp tay Lục Tâm Đồng, nhìn tiểu cô nương ra hiểu hãy bình tĩnh.

Hoàng Hải Ba nhìn kỹ Lục Lâm Thiên:

– A, đệ tử mới nhận, sao ta không biết?

Trịnh Anh ngồi xổm hỏi Lục Tâm Đồng:

– Tâm Đồng, phụ thân của ngươi đâu?

– Sư thúc, phụ thân đã chết.

Trịnh Anh biến sắc mặt nói:

– Cái gì?

Nhiều đệ tử Phi Linh Môn biến sắc mặt, các cặp mắt nhìn Hoàng Hải Ba chằm chằm.

Lục Lâm Thiên luôn quan sát đám người, giờ nghe tin chưởng môn chết thì Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu cùng biến sắc mặt. Đồ đệ của Chu Ngọc Hậu, Hoàng Hải Ba thì vẻ mặt không mấy ngạc nhiên, có chút hốt hoảng.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Quả nhiên có điều lạ.

Trịnh Anh sốt ruột nói:

– Tâm Đồng, mau cho sư thúc biết phụ thân của ngươi chết như thế nào?

Lục Tâm Đồng nức nở nói:

– Phụ thân bị người bịt mặt giết, Tâm Đồng không biết bọn họ là ai. Lam bà bà cũng chết, bọn họ muốn giết Tâm Đồng. Sau đó xuất hiện yêu thú ăn mất người bịt mặt muốn giết Tâm Đồng, Tâm Đồng và ca ca khó khăn lắm mới trốn thoát.

Hoàng Hải Ba biến sắc mặt hỏi Lục Tâm Đồng:

– Tâm Đồng, trước khi phụ thân của ngươi chết có giao cái gì cho ngươi không?

Lục Tâm Đồng lắc đầu, nói:

– Không có.

Chu Ngọc Hậu hỏi tiếp:

– Vậy Lam bà bà có giao gì cho Tâm Đồng không?

Trịnh Anh quay đầu lại nói với hai người:

– Đại sư huynh đã chết, các người không nóng lòng báo thù mà vội vàng muốn tìm chưởng môn ấn phù sao?

– Chúng ta làm sao báo thù? Không biết là ai làm.

Hoàng Hải Ba nói:

– Nếu muốn báo thù thì phải tìm ra hung thủ trước đã.

Lục Lâm Thiên nhìn đám người, giữ im lặng. Ba trưởng lão và Lục Thanh là sư huynh đệ, chưởng môn Phi Linh Môn vốn nhận bốn đệ tử, sau truyền chức chưởng môn cho đại đệ tử Lục Thanh.

Lục Lâm Thiên nhìn biểu tình của ba trưởng lão thì nhận xét Trịnh Anh có lẽ không biết chuyện, chỉ có Hoàng Hải Ba và Chu Ngọc Hậu hợp tác giết Lục Thanh.

Chu Ngọc Hậu nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, hỏi:

– Ngươi tên là gì? Sư phụ của ngươi có đưa cho ngươi cái gì không? Giao ra mau!

Lục Lâm Thiên bình tĩnh nói:

– Không, sư phụ không giao cái gì cho đệ tử.

Chu Ngọc Hậu không tin hỏi tiếp:

– Vậy sao? Ngươi hãy suy nghĩ thật kỹ đi.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, hắn biết Chu Ngọc Hậu muốn tìm là chưởng môn ấn phù. Hoàng Hải Ba và Chu Ngọc Hậu nôn nóng muốn tìm chưởng môn ấn phù hay vì lên làm chưởng môn?

Chợt một thanh âm hoảng hốt từ ngoài đại điện truyền vào:

– Trưởng lão, nguy, nguy rồi!

Đệ tử Phi Linh Môn chạy vào đại điện, thở hồng hộc như trâu, vẻ mặt mặt hoảng hốt.

Hoàng Hải Ba quát mắng:

– Có chuyện gì mà hốt hoảng như thế? Còn ra thể thống gì!

Đệ tử Phi Linh Môn vội nói:

– Trưởng lão, nhiều người La Sát Môn kéo đến, đã đánh bị thương ba người chúng ta. Bọn họ nói mấy hôm trước môn chúng ta có người giết đệ tử của bọn họ, đòi chúng ta giao người ra nếu không sẽ san bằng Phi Linh Môn.

– La Sát Môn…

Lục Lâm Thiên nhớ ra hình như hai ngày trước lúc cứu Trương Minh Đào thì tự tay giết người La Sát Môn, không ngờ tìm tới cửa.

Chu Ngọc Hậu biến sắc mặt hỏi:

– Cái gì? La Sát Môn? Bao nhiêu người đến?

Chương 178: Dây vào rắc rối

Đệ tử đáp:

– Khoảng hai, ba mươi người nhưng đều là nhị đại đệ tử, ta biết mặt bọn họ, không có trưởng lão La Sát Môn.

Chu Ngọc Hậu nghe vậy thở phào nhẹ nhõm.

Hoàng Hải Ba liếc đám người trong đại điện:

– Là ai đi ra ngoài gây sự, còn giết người của La Sát Môn? Bước ra!

Trương Minh Đào tiến lên nói:

– Trưởng lão, là đệ tử làm. Hai ngày trước đệ tử chờ sư phụ trở về, người La Sát Môn hiếp người quá đáng định giết đệ tử nên đệ tử ra tay giết hắn trước.

Trương Minh Đào không khai Lục Lâm Thiên ra.

Hoàng Hải Ba nạt Trương Minh Đào:

– Giỏi, ngươi giỏi lắm. Ta đã nói với các ngươi từ lâu là đi ra ngoài đừng chọc vào người khác, nếu không tùy thời sẽ mang họa diệt môn cho Phi Linh Môn chúng ta!

Nhiều đệ tử thở ngắn than dài.

– Ài.

Đám đệ tử này tuổi khoảng hai mươi mốt, hai mươi hai, là lứa tuổi sôi trào máu nóng. Nhưng ở trong Phi Linh Môn bọn họ luôn được dặn là đi ra ngoài nên rụt vòi, đừng trêu vào người khác, có bị ai ăn hiếp cũng ráng nhịn. Giờ người ta tìm tới cửa trưởng lão còn nói câu nản lòng chiến sĩ, máu nóng trong bọn họ đã bị dập tắt, sớm đã quen điều này.

Trương Minh Đào nói:

– Trưởng lão, là đệ tử La Sát Môn hiếp người quá đáng, đệ tử chỉ phòng vệ lỡ tay giết người.

Trịnh Anh đứng dậy nói:

– Người La Sát Môn tìm tới cửa, chúng ta đi ra xem. Là bọn họ khi dễ người trước, chẳng lẽ người La Sát Môn toàn là không nói lý?

Hoàng Hải Ba nhương mày nói:

– Hiện tại La Sát Môn tìm tới, toàn là nhị đại đệ tử, nếu chúng ta đi ra La Sát Môn sẽ chụp mũ ỷ lớn hiếp nhỏ. Chuyện này là Trương Minh Đào gây ra, Trương Minh Đào là đại đệ tử của Phi Linh Môn ta, để Trương Minh Đào giải quyết đi. Nhớ kỹ, ngươi đừng gây rắc rối cho Phi Linh Môn nữa!

Chu Ngọc Hậu phụ họa:

– Nhị sư huynh nói đúng, chúng ta đi ra ngoài sẽ bị người La Sát Môn nói là chúng ta ỷ lớn hiếp nhỏ, không biết sẽ gây ra rắc rối gì nữa. Cứ để Trương Minh Đào đi giải quyết.

– Nhưng người La Sát Môn rất mạnh, Trương Minh Đào ra ngoài sẽ bị…

Hoàng Hải Ba ngắt lời Trịnh Anh, chậm rãi nói:

– Chẳng lẽ chúng ta có thực lực đấu lại các trưởng lão La Sát Môn không? Để Trương Minh Đào giải quyết đi.

Trương Minh Đào nói:

– Trưởng lão, là đệ tử gây rắc rối, đệ tử sẽ tự mình giải quyết.

Trương Minh Đào xoay người ra khỏi đại điện.

Lục Lâm Thiên nhíu mày dắt Lục Tâm Đồng đi theo Trương Minh

Đào, chuyện này là hắn làm, đi xem chừng cũng tốt.

Trong đại điện, đám đệ tử bình thường do dự một chút rồi cũng theo ra khỏi đại điện. Trương Minh Đào là đại đệ tử của Phi Linh Môn, gã có chút uy vọng trong đám đệ tử bình thường.

Trong đại điện, Hoàng Hải Ba và Chu Ngọc Hậu liếc nhau, mặt không biểu tình, ra hiệu mấy đồ đệ đi theo.

Các đệ tử đi hết, Hoàng Hải Ba nói với Trịnh Anh:

– Tứ sư muội, chưởng môn đã chết, chưởng môn ấn phù mất, không biết chìa khóa trên người chưởng môn ở đâu. Ta thấy hay là chúng ta cưỡng ép mở mật thất ra đi.

Trịnh Anh nói:

– Nhị sư huynh, sư phụ đã nói tổ tiên Phi Linh Môn có dặn dò chỉ vào phút nguy hiểm sinh tử Phi Linh Môn mới được mở mật thất, Phi Linh Môn mới có cơ may vùng lên, nếu mở mật thất trước lúc đó sẽ gây ra họa diệt môn. Huống chi có ba chiếc chìa khóa, phải tụ tập ba chìa khóa và chưởng môn ấn phù mới mở mật thất ra được, nếu ai miễn cưỡng mở thì mật thất sẽ nổ.

Chu Ngọc Hậu nói:

– Nhưng chưởng môn đại sư huynh chết rồi, chưởng môn ấn phù không biết nơi đâu, gã làm sao đây?

Trịnh Anh trả lời:

– Thế thì tìm, chúng ta phải tìm ra chưởng môn ấn phù.

***

Rời khỏi đại điện, Trương Minh Đào nói với Lục Lâm Thiên:

– Sư đệ, để sư huynh giải quyết chuyện này được rồi, sư đệ đừng đi theo tránh cho bị đám người kia nhận ra.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Không sao, đệ đi xem thử, hơn nữa là đệ đã giết người.

Rõ ràng Hoàng Hải Ba xúi Trương Minh Đào đi chịu chết, sau khi gã chết thì Phi Linh Môn không còn rắc rối lớn gì, La Sát Môn cũng không dễ bỏ qua.

Trương Minh Đào nói:

– Đám người La Sát Môn luôn ăn hiếp Phi Linh Môn chúng ta, nhưng các trưởng lão và sư phụ e ngại thực lực của La Sát Môn nên không dám nói gì, người La Sát Môn càng lúc càng quá đáng. Lúc này bọn họ chết một người tuyệt đối không chịu bỏ qua.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Sư huynh biết mà còn đi? Sư huynh không biết là người La Sát Môn rất có thể sẽ giết sư huynh sao?

Trương Minh Đào nói:

– Sư huynh không sợ, nếu sư huynh chết sư đệ hãy báo thù cho sư phụ thay sư huynh đi.

Lục Lâm Thiên nạt:

– Nhỏ giọng chút, có người theo sau!

Có gần trăm đệ tử bình thường của Phi Linh Môn đi theo bọn họ.

Một lát sau, trăm đệ tử bình thường của Phi Linh Môn đuổi kịp.

Thanh niên mập mạp đầu trọc nói:

– Đại sư huynh, chúng ta giúp sư huynh! Đám người La Sát Môn thật đáng hận, chúng ta liều mạng với bọn họ!

Nhiều đệ tử phụ họa:

– Chúng ta giúp đại sư huynh, liều mạng với họ!

Đám người kéo nhau đến khu đất trống, chợt vang tiếng chế giễu.

– Phi Linh Môn toàn là một đám phế vật, không chịu nổi một kích.

– Giao người ra, nếu không chúng ta sẽ san bằng Phi Linh Môn.

– Ha ha ha! Phế vật Phi Linh Môn, mau giao người!

Trên khoảnh đất trống có năm, sáu đệ tử Phi Linh Môn bị đánh trọng thương nằm la liệt dưới đất, ngực loang lổ vết máu.

Trương Minh Đào hét to xông lên:

– Dừng tay!!!

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm ba mươi người lạ, đẳng cấp Vũ Sĩ, thanh niên đi đầu là Vũ Sư, thực lực cỡ Vũ Sư nhất trọng, mặc hao phục, mặt âm trầm.

Bên cạnh thanh niên Vũ Sư nhất trọng là Vũ Sĩ thất trọng La Sát Môn ngày trước bị Lục Lâm Thiên đuổi đi. Tất cả đệ tử La Sát Môn từ quần áo hay thực lực đều cao hơn Phi Linh Môn một bậc, hèn gì Phi Linh Môn bị ăn hiếp.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, đám nhị đại đệ tử La Sát Môn dám tìm tới tận ổ, trưởng lão Phi Linh Môn sợ hãi rụt cổ, cứ tiếp tục thế này sẽ diệt môn.

Thấy đệ tử và Trương Minh Đào, thanh niên tu vi Vũ Sĩ thất trọng ngày hôm đó quay sang nói với thanh niên hoa phục:

– Tam sư huynh, là hai người kia, chính là bọn họ đã giết sư đệ!

Thanh niên Vũ Sĩ thất trọng không dám nhìn thẳng mắt Lục Lâm Thiên.

Thanh niên mặc hoa phục La Sát Môn hờ hững nhìn Lục Lâm

Thiên, Trương Minh Đào, hỏi:

– Là hai ngươi giết người của La Sát Môn ta?

Lục Lâm Thiên không trả lời, nhướng chân mày, lòng thầm lên kế hoạch. Đám đệ tử La Sát Môn này chỉ có thanh niên mặc hoa phục là mạnh nhất, nhưng chỉ cỡ Vũ Sư nhất trọng. Nếu Lục Lâm Thiên giết thanh niên mặc hoa phục e rằng La Sát Môn sẽ không bỏ qua, không chừng kéo cường giả đến trực tiếp tiêu diệt Phi Linh Môn. Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu khó tránh khỏi bị La Sát Môn giận chó đánh mèo, sẽ bị giết chết, vậy coi như đã trả thù cho Lục Tâm Đồng. Chỉ bằng thực lực hiện tại của Lục Lâm Thiên còn chưa thể để chống lại Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu.

Nghĩ đến kế hoạch có khả năng thành công, Lục Lâm Thiên cười thầm

Chương 179: Đơn độc khiêu chiến Vũ Sư

Trương Minh Đào nhìn người La Sát Môn, nói:

– Là ta giết, La Sát Môn các ngươi khi dễ ta trước, giờ muốn sao?

– Tam sư huynh, giết hắn!

– Giết phế vật Phi Linh Môn đi!

Thanh niên mặc hoa phục ánh mắt âm trầm nói:

– Không muốn gì, chỉ muốn ngươi chết.

Chưởng ấn ngưng tụ khói đen, ánh sáng chợt lóe dưới chân thanh niên mặc hoa phục, thân hình hóa thành tàn ảnh mơ hồ nhanh như chớp bay hướng Trương Minh Đào. Kình khí cường đại chấn rách dòng không khí vang tiếng xé gió sắc nhọn.

Lục Lâm Thiên biết Trương Minh Đào không đánh lại thanh niên mặc hoa phục. Trương Minh Đào mới là Vũ Sĩ tứ trọng, thanh niên mặc hoa phục là Vũ Sư nhất trọng, cách biệt quá lớn.

Lục Lâm Thiên biến sắc mặt, thả tay Lục Tâm Đồng ra, chân khí bùng phát, hắn lao nhanh tới trước.

Trương Minh Đào nét mặt sa sầm nói:

– Ta liều mạng với ngươi!

Chân khí tuôn ra, Trương Minh Đào đang định liều mạng thì một bóng người áo xanh đáp xuống trước mặt gã.

– Sư huynh lo cho Tâm Đồng đi.

Chợt một tiếng hét to vang lên:

– Lùi lại, La Sát Môn có là gì!

Bóng áo xanh thay đổi thủ ấn, cột nước thô cỡ nắm tay rạch phá dòng không khí bắn thẳng vào thanh niên mặc hoa phục.

– Là đệ tử chưởng môn mới nhận, sao hắn bước ra?

– Chẳng lẽ hắn mạnh hơn đại sư huynh sao? Dám đi lên chịu chết.

– Nhưng lá gan của hắn to thật, dám liều đấu với người La Sát Môn, ta thích!

Bùm!

Thanh niên mặc hoa phục định xử Trương Minh Đào nhưng không ngờ có người đột nhiên ra tay, mặt lạnh băng, mắt tràn đầy tia sáng lạnh. Chưởng ấn thay đổi nghênh đón cột nước.

Hai lực lượng va chạm, cột nước tứ tán, kình khí cường đại thổi quét. Hai bóng người bị chấn lùi lại mấy bước mới ổn định thân hình.

Các đệ tử Phi Linh Môn kinh thán:

– Thực lực thật mạnh!

Tuy bọn họ yếu nhưng ánh mắt không kém, có thể đối kháng một chiêu ngang tài ngang sức với người La Sát Môn, thực lực như thế mạnh hơn đại sư huynh nhiều.

Thanh niên mặc hoa phục ổn định thân hình, nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, hỏi:

– Ngươi là ai?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nghiêm nghị nói:

– Đệ tử mới của Phi Linh Môn. Phi Linh Môn chúng ta không phải chỗ cho các ngươi giương oai, cút về La Sát Môn đi!

Thanh niên mặc hoa phục sắc mặt âm trầm nói:

– Ngươi đang tự sát đấy!

Chân khí lại bộc phát, hai tay nhẹ vung, một thanh đại đao to bản nằm trong tay thanh niên mặc hoa phục. Đại đao lóe tia sáng lạnh vạch một đường cong chém hướng Lục Lâm Thiên.

Thanh niên mặc hoa phục ở trong cùng thế hệ không yếu, mạnh hơn đệ tử Phi Linh Môn rất nhiều.

Lúc này Lục Lâm Thiên không dám khinh thường, nếu ở trong Sơn mạch Vụ Đô thì hắn không thèm để Vũ Sư nhất trọng vào mắt, giết chết thanh niên mặc hoa phục không khó gì, nhưng trong khu vực Phi Linh Môn thì hơi rắc rối. Lục Lâm Thiên không tiện dốc hết sức ra, không phải dùng ba loại Vũ kỹ, hay linh kỹ, Chu Tước quyết.

Cho nên ngay từ đầu Lục Lâm Thiên đã vận dụng Vũ kỹ thủy hệ, giờ hắn chỉ có thể ứng đối bằng Vũ kỹ thủy hệ.

Mọi người thấy thanh niên mặc hoa phục chém đao vào Lục Lâm Thiên, thầm toát mồ hôi lạnh cho hắn. Không biết đệ tử chưởng môn mới nhận có đỡ nổi không.

Ba mươi đệ tử La Sát Môn thì lạnh lùng nhìn. Tam sư huynh là cường giả tuyệt đối trong thế hệ trẻ La Sát Môn, đột phá đẳng cấp Vũ Sư, đủ sức đối phó người Phi Linh Môn.

Chỉ có Vũ Sĩ thất trọng ngày đó thấy Lục Lâm Thiên ra tay là lộ biểu tình khó hiểu. Hôm ấy gã thấy Lục Lâm Thiên sử dụng Vũ kỹ dường như là hỏa hệ, bây giờ là Vũ kỹ thủy hệ, gã chắc chắn mình không bị hoa mắt.

Tốc độ của thanh niên mặc hoa phục rất nhanh, gã bay vọt tới gần Lục Lâm Thiên, trường đao lóe đao quang vàng nhạt chém xuống.

Ngay lúc này Lục Lâm Thiên hành động. Tuy Lục Lâm Thiên không tu luyện Vũ kỹ thân pháp nhưng trong Sơn mạch Vụ Đô tôi luyện nửa năm trời rèn ra tốc độ phản ứng, nhanh nhẹn hơn hẳn thanh niên mặc hoa phục.

Chân khí lóe qua dưới chân Lục Lâm Thiên, hắn lách sang bên cạnh vài bước, vừa vặn thoát khỏi nhát chém của thanh niên mặc hoa phục. Đao quang sắc bén chém xuống ngay trước chóp mũi Lục Lâm Thiên, đao chém mạnh xuống đất rạch một cái khe dài mấy chục thước, cát bụi bay mù mịt.

Cột nước bay ra từ bàn tay Lục Lâm Thiên, dòng không khí cường đại xé rách dòng không khí cùng với tiếng xé gió chói tai kêu vù vù. Cột nước ngưng tụ chiêu thức Nộ Hải Cuồng Khiếu Vũ kỹ hoàng giai sơ giai, uy lực không nhỏ. Lục Lâm Thiên là Vũ Sĩ bát trọng, bó tay bó chân, nếu không dựa vào Vũ kỹ hoàng giai sơ giai thì khó thể đối kháng lại thanh niên mặc hoa phục.

Cột nước đột nhiên công kích làm thanh niên mặc hoa phục ngạc nhiên về tốc độ của Lục Lâm Thiên, cũng cảm giác lực công kích cường đại. Thanh niên mặc hoa phục không dám coi khinh Lục Lâm Thiên nữa.

Thanh niên mặc hoa phục hừ lạnh một tiếng:

– Hừ!

Thanh niên mặc hoa phục nhanh chóng thụt lùi, chân khí vận chuyển dưới chân, nhún mũi chân vọt lên cao né thoát công kích từ Lục Lâm Thiên. Thanh niên mặc hoa phục chém vài luồng đao quang đổ ập xuống đầu Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đánh ra thủ ấn, ánh sáng màu lam to lớn ngưng tụ trước mặt hắn hóa thành hơi nước dày đặc.

Đao quang chém vào hơi nước gợn sóng, đao quang và hơi nước dây dưa trên bầu trời, tiếng gió rít nổ đì đùng.

Bùm bùm bùm!

Màn nước tan vỡ, đao quang biến mất trong không trung. Thanh niên mặc hoa phục lao xuống dưới, đao quang chém ngang.

Lục Lâm Thiên lùi nhanh, nghiêng người né thoát, chân khí vận chuyển dưới chân, nhún chân lộn người giữa hư không, chân chĩa lên trời, thân hình như chim ó vồ mồi, chưởng ấn lóe ánh sáng lam nhanh như chớp kèm theo kình phong mạnh mẽ vỗ xuống thanh niên mặc hoa phục.

Thanh niên mặc hoa phục lại nhướng mày, dường như cảm thán tốc độ của Lục Lâm Thiên nhanh. Chân khí lại dồn xuống dưới chân, thanh niên mặc hoa phục thụt lùi mấy bước, giơ trường đao chém mạnh đao quang xuống.

Mọi người rất ngạc nhiên, nhất là người Phi Linh Môn. Lục Lâm Thiên và thanh niên mặc hoa phục kịch chiến, chiêu thức tinh diệu chưa từng thấy.

– Đệ tử chưởng môn mới nhận mạnh quá, Vũ kỹ đó chắc cỡ tinh giai trung giai trở lên.

– Ta từng thấy vũ kỹ tinh giai hậu giai, hắn mạnh hơn đại sư huynh nhiều.

– Dạy cho người La Sát Môn bài học đi, bàn nội nó, cho chúng biết Phi Linh Môn không dễ ăn hiếp! Đánh chết cha nó đi!

Nhiều đệ tử Phi Linh Môn kích động kêu gào, đã bao nhiêu năm rốt cuộc có người trong Phi Linh Môn vùng lên.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống thầm nghĩ:

– Giết tiểu tử này không dễ.

Lục Lâm Thiên vừa phải giấu giếm thực lực thật sự khó thể giết thanh niên mặc hoa phục, hắn phải tìm cách khác.

Hai người đánh nhau kịch liệt, đám nhị đại đệ tử La Sát Môn mở rộng tầm mắt. Lục Lâm Thiên phản ứng nhanh nhạy nhờ vào rèn luyện, hai bên đánh nhau mấy chục chiêu, lại giằng co.

Thanh niên mặc hoa phục nhìn Lục Lâm Thiên, lạnh lùng nói:

– Không ngờ trong Phi Linh Môn còn có đệ tử như ngươi, làm ta rất bất ngờ.

Lục Lâm Thiên nói:

– Vậy sao? Thế thì ngươi cút về La Sát Môn đi.

Chương 180: Làm thịt nó (1)

– Hừ! Cho rằng ta không thể làm gì ngươi sao?

Thanh niên mặc hoa phục lắc mình, chân khí bộc phát chứa khói đen, hai bàn tay gã bao bọc làn khói.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Độc chưởng?

Thanh niên mặc hoa phục toát ra mùi nồng nặc khó ngửi chắc là khí độc, nhìn bàn tay gã có lẽ dính dáng đến chất độc.

Lục Lâm Thiên không để bụng. Khí độc trên người thanh niên mặc hoa phục rất nhạt, yếu hơn Phệ Huyết Hóa Cốt đan mà lão độc vật Thôi Hồn Độc Suất cho hắn nhiều. Có Tiểu Long ở đây, Lục Lâm Thiên không sợ chút chất độc này.

Khuôn mặt thanh niên mặc hoa phục cũng tràn các sợi tơ đen, gã hét to một tiếng:

– Độc Sa Chưởng!

Kình khí bá đạo, mùi gay mũi, chưởng vỗ ra.

Chưởng ấn đè ép không gian làm dòng không khí rít gào. Đám người vây xem cảm thấy tim đập nhanh, lực lượng cuồng bạo thoáng chốc đè xuống.

Mắt Lục Lâm Thiên lạnh băng:

– Đến đây!

Lục Lâm Thiên biết thanh niên mặc hoa phục sắp dốc hết sức, hắn gầm lên, chân khí bộc phát từ cơ thể hắn dựng màn nước khổng lồ trước mặt.

Cùng lúc đó, vạt áo xanh không gió tự bay, khí thế tăng vọt, màn nước trước mặt Lục Lâm Thiên xoay tròn. Màn nước xoay tít bắn giọt nước tung tóe, nó như áng mây khổng lồ hóa thành sóng nước to trăm thước. Uy thế mạnh hơn cả thanh niên mặc hoa phục lan tràn bốn phía.

– Đây là Vũ kỹ gì? Mạnh quá.

– Là Vũ kỹ hoàng giai hay tinh giai cao giai?

Đám người Phi Linh Môn trợn mắt há hốc mồm nhìn Lục Lâm Thiên ngưng tụ vòng xoáy nước khổng lồ trên bầu trời. Đệ tử Phi Linh Môn chỉ tu luyện Vũ kỹ thần giai, chỉ đệ tử thân truyền được tu luyện tinh giai, hơn nữa là Vũ kỹ tinh giai đê giai. Bọn họ chưa từng thấy Vũ kỹ nào mạnh mẽ như vậy.

Xoẹt!

Chưởng ấn màu đen của thanh niên mặc hoa phục giáng xuống nước xoáy, chấn sóng nước lắc lư sắp tán đi.

Lục Lâm Thiên đẩy thủ ấn:

– Nộ Hải Cuồng Khiếu, bạo!

Chân khí lại bùng nổ, vòng xoáy xoay tít chợt co bóp đầy tiết tấu như đang uấn nhưỡng cái gì.

Bùm bùm bùm!

Tiếng nổ quanh quẩn trong sân, vòng xoáy to lớn nổ tung, bọt nước bắn ra bao phủ phạm vi mấy trăm thước rồi tan biến giữa hư không.

Lực lượng cuồng bạo xới tung mặt đất, tùy thời tan biến. Một bóng người bị đánh văng ra xa hơn chục thước té cái bịch xuống đất, miệng hộc máu, là thanh niên mặc hoa phục.

Lục Lâm Thiên thụt lùi mấy bước, huyết khí sôi trào. Nếu không nhờ lực phòng ngự cường đại của thân thể thì mới rồi Lục Lâm

Thiên đã bị thương. Thanh niên mặc hoa phục là Vũ Sư nhất trọng mạnh hơn Lục Lâm Thiên nhiều.

Đệ tử Phi Linh Môn giật mình nhìn, không nói nên lời. Đệ tử chưởng môn mới nhận thật là quá mạnh.

– Chết đi!

Lục Lâm Thiên biến mất tại chỗ, xông tới hướng thanh niên mặc hoa phục bị thương nặng. Nếu Lục Lâm Thiên giết thanh niên mặc hoa phục thì La Sát Môn sẽ nổi giận, lúc đó Phi Linh Môn tàn đời, Hoàng Hải Ba và Chu Ngọc Hậu khó thoát khỏi La Sát Môn trả thù.

– Dừng tay!

Một bóng người lao nhanh ra đáp xuống cạnh thanh niên mặc hoa phục, vầng sáng lam bao bọc toàn thân.

Lục Lâm Thiên thu về thế công:

– Hoàng Hải Ba!

Người đến là Hoàng Hải Ba, trưởng lão Phi Linh Môn.

Hoàng Hải Ba lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên:

– Ngươi muốn làm gì?

Lục Lâm Thiên hét to:

– Hoàng trưởng lão, La Sát Môn tìm đến tận cửa kiếm chuyện, chẳng lẽ không nên dạy cho bọn họ bài học sao? Muốn tất cả người Phi Linh Môn chúng ta làm con rùa rút đầu sao? Dù chúng ta không đủ mạnh nhưng có thể liều mạng, còn hơn uất ức mặc người khi dễ, nhục nhã.

Lục Lâm Thiên cố ý nói to cho đệ tử Phi Linh Môn nghe thấy.

Quả nhiên đám đệ tử bình thường la lên:

– Cho người La Sát Môn biết mùi đi, làm thịt nó!

– Phi Linh Môn chúng ta không dễ bị ăn hiếp!

Hôm nay khó khăn lắm mới thấy người La Sát Môn bị đánh, làm bọn họ hết giận, thường có nhiều đệ tử Phi Linh Môn bị ăn hiếp.

Chu Ngọc Hậu bước ra:

– Lùi xuống hết, nếu không sẽ chịu phạt môn quy!

Trịnh Anh cũng đến, nàng ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên, mới rồi nàng có thấy cảnh chiến đấu.

Đám đệ tử bình thường của Phi Linh Môn nhìn Hoàng trưởng lão lại quay sang ngó Lục Lâm Thiên, e ngại môn quy nên đành ủ rũ lui xuống. Hình phạt môn quy không dễ chịu.

Nhiều đệ tử La Sát Môn nâng thanh niên mặc hoa phục dậy, nói với đám người Hoàng trưởng lão:

– Phi Linh Môn các ngươi thật to gan, dám làm bị thương tam sư huynh chúng ta, La Sát Môn sẽ không tha cho các ngươi!

Trịnh Anh trừng đám người La Sát Môn, nhướng mày nói:

– Mang người của các ngươi cút mau, không thì ta sẽ không khách sáo với các ngươi!

Trưởng lão Phi Linh Môn đã nói đến thế thì đám người La Sát Môn nghẹn lời, cộng với vừa rồi bị chèn ép sĩ khí. Bọn họ hung tợn trừng mắt dọa Lục Lâm Thiên và đám đệ tử Phi Linh Môn, sau đó dìu thanh niên mặc hoa phục hốt hoảng chạy đi.

Lục Tâm Đồng tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, hỏi:

– Ca ca có sao không?

Cảnh tượng vừa rồi làm Lục Tâm Đồng rất rung động. Từ giây phút này trong đầu Lục Tâm Đồng chỉ có một ước muốn là về sau sẽ trở thành cường giả giống như ca ca.

Lục Lâm Thiên dắt tay Lục Tâm Đồng, nói:

– Ta không sao.

Hoàng Hải Ba nhìn Lục Lâm Thiên, lạnh lùng hỏi:

– Ngươi tên là gì? Rốt cuộc là ai?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

– Hoàng trưởng lão, đệ tử tên Lục Lâm Thiên, là đệ tử sư phụ mới nhận, vừa nãy nói rồi.

Chu Ngọc Hậu quát to:

– Nực cười, ngươi vừa thi triển Vũ kỹ không phải của Phi Linh Môn ta, còn dám nói là đệ tử được chưởng môn thu?

Lục Tâm Đồng ngước lên nói:

– Hai vị trưởng lão, ca ca thật sự là đệ tử do phụ thân thu, Tâm Đồng chính mắt thấy. Phụ thân kêu ca ca chăm sóc cho Tâm Đồng.

Trịnh Anh góp lời:

– Hai vị sư huynh, Tâm Đồng đã nói vậy thì sẽ không sai.

Trịnh Anh hỏi Lục Lâm Thiên:

– Lục Lâm Thiên, trước kia ngươi thuộc môn phái nào? Ngươi vừa thi triển Vũ kỹ là sư huynh dạy cho ngươi hay trước kia tự học?

– Trịnh trưởng lão, đệ tử tên Lục Lâm Thiên, vừa mới thi triển Vũ kỹ là trước kia vô tình học được, không môn không phái. Tình cờ gặp sư phụ trong Sơn mạch Vụ Đô, sư phụ nói tư chất của ta thượng thưa, là kỳ tài tu luyện hiếm có nên kiên quyết nhận ta làm đồ đệ, cho nên ta bái sư. Ai ngờ sau đó sư phụ…

Lục Lâm Thiên thở dài, lòng cũng thầm cảm thán. Lục Lâm Thiên định giết thanh niên mặc hoa phục nhưng Hoàng Hải Ba đột nhiên xuất hiện phá hỏng mọi kế hoạch của hắn.

Nghe Lục Lâm Thiên tự biên tự diễn làm Lục Tâm Đồng phì cười.

– Ngươi là đệ tử do sư huynh nhận tất nhiên là đệ tử của Phi Linh Môn, Phi Linh Môn rất yếu cộng với sư phụ của ngươi…

Trịnh Anh khẽ thở dài:

– Sau này ngươi bớt chọc vào rắc rối đi. Không phải Phi Linh Môn chúng ta mặc người ăn hiếp mà chỉ vì chúng ta quá yếu, có gì sơ sẩy là Phi Linh Môn sẽ gặp họa mất.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đệ tử biết.

Lục Lâm Thiên công nhận đúng là Phi Linh Môn yếu xìu, có thể cắm rễ ở biên giới Cổ vực mà chưa bị tiêu diệt đã là kỳ tích

Chương 181: Làm thịt nó (2)

Trịnh Anh nói với mười đệ tử thân truyền khác:

– Lui ra hết đi.

Trong mắt Trịnh Anh tràn ngập cô đơn.

Mọi người tán đi.

Trương Minh Đào đến gần Lục Lâm Thiên:

– Sư đệ mạnh quá, người La Sát Môn cũng không đánh lại sư đệ.

Lục Tâm Đồng ngửa đầu, ánh mắt kiên cường nói:

– Ca ca đương nhiên lợi hại, sau này Tâm Đồng lớn lên cũng phải giỏi như ca ca!

Lục Lâm Thiên nói với Trương Minh Đào:

– Sau này chúng ta phải hết sức cẩn thận.

Lục Lâm Thiên vừa phô bày thực lực e rằng sẽ gây chú ý với Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu, không dễ đối phó hai người này.

Trương Minh Đào nói:

– Ừm! Ta sẽ âm thầm điều tra là kẻ nào giết sư phụ.

Hai người quay về chỗ ở, bên ngoài có nhiều đệ tử bình thường chờ sẵn, thấy Trương Minh Đào và Lục Lâm Thiên thì chạy tới, hưng phấn líu ríu.

– Sư huynh!

– Chào sư huynh!

Trương Minh Đào kinh ngạc hỏi:

– Sao các người đến đây?

Một tên mập đầu trọc chen lấn lên trên:

– Chúng ta đến thăm sư huynh, không biết tên của vị sư huynh này là gì?

Lục Lâm Thiên có chút ấn tượng với tên mập đầu trọc, ban đầu là gã la lớn giọng nhất.

Trương Minh Đào cười nói:

– Sau này các người kêu tiểu sư huynh là được.

Đám đệ tử bình thường đồng thanh kêu lên:

– Chào tiểu sư huynh!

Tuy Lục Lâm Thiên đến Phi Linh Môn chưa được một ngày nhưng ở trong lòng các đệ tử bình thường đã xem hắn như người trong nhà, tôn sùng hắn từ tận đáy lòng. Nhiều năm qua lần đầu tiên có người dám dạy dỗ La Sát Môn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Mọi người không cần đa lễ.

Lần này Lục Lâm Thiên ngoài ý muốn được chút địa vị trong lòng đám đệ tử bình thường.

– Tiểu sư huynh mới thi triển Vũ kỹ là đẳng cấp gì? Tinh cấp cao giai sao?

– Tiếc rằng Hoàng trưởng lão xen vào, nếu không đã cho người La Sát Môn bài học nhớ đời, làm thịt nó!

– Tiểu sư huynh lợi hại nhất, đánh bại được người La Sát Môn, chắc là Vũ Sư.

Đám người lao nhao bàn tán, vẻ mặt hưng phấn như thể mới rồi là bọn họ ra tay trút giận.

Một thanh niên gầy gò bối rối chạy tới, sốt ruột nói:

– Nguy rồi, Tôn Nguyên sắp không chống nổi, bị thương quá nặng!

Trương Minh Đào nóng nảy:

– Cái gì? Để ta đi xem!

Đám người kéo nhau chạy đi. Không lâu sau Lục Lâm Thiên đi theo đoàn người vượt qua mấy con đường lát đá đến dãy kiến trúc khác, đại điện đã cũ kỹ.

Trong một gian phòng có khoảng mười thanh niên luống cuống tay chân đứng trong phòng. Trên chiếc giường rộng rãi có năm thanh niên mặt trắng bệch, hơi thở yếu ớt. Thanh niên bên trái đã hôn mê.

Đám thanh niên khỏe mạnh thấy Trương Minh Đào đến thì kêu lên:

– Đại sư huynh, Tôn Nguyên không chống nổi nữa rồi, hắn bị thương quá nặng.

Lục Lâm Thiên nhìn năm thanh niên trên giường, là mấy người bị La Sát Môn đánh. Vết thương rất nặng, người La Sát Môn đúng là không nương tay chút nào.

Trương Minh Đào sắc mặt âm trầm chạy nhanh tới gần người bên trái kiểm tra, mở miệng nói:

– Vết thương quá nặng, bó tay rồi. La Sát Môn chết tiệt, khốn nạn!

Đám người biểu tình trầm trọng. Đại sư huynh chịu thua thì bọn họ cũng bó tay.

– Mau đi tìm trưởng lão, không chừng trưởng lão sẽ có cách.

– Miễn đi, nhóm Hoàng trưởng lão mặc kệ chúng ta chết sống, dù sao không phải đệ tử thân truyền.

Đám người chen chúc trong phòng ồn ào, ai cũng bất lực.

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

– Để ta xem thử.

Đám đệ tử Phi Linh Môn thật là trẻ mồ côi không ai thương, cũng tội.

Đám người lập tức tránh ra một con đường:

– Mời tiểu sư huynh.

Lục Lâm Thiên đến gần thanh niên nằm bên tay trái bị thương nặng nhất, cẩn thận kiểm tra. Lục Lâm Thiên nâng thanh niên đang hôn mê dậy, chân khí chậm rãi rót vào lưng thanh niên.

Một lát sau bụng thanh niên co rút, phun ra búng máu đen:

– Phụt.

Thanh niên từ từ tỉnh dậy.

Lục Lâm Thiên nhét viên đan dược trị thương nhị phẩm vào miệng thanh niên:

– Đừng nói chuyện, nuốt đan dược xuống, tập trung trị thương, khoảng mời ngày nửa tháng là khỏe.

Mọi người mừng rỡ reo lên:

– Tỉnh rồi, tiểu sư huynh giỏi quá!

Cùng là sư huynh đệ bơ vơ thường tình cảm sẽ rất tốt, thấy thanh niên khỏe thì bọn họ rất mừng.

Lục Lâm Thiên nhìn bọn họ, thầm cảm thán. Nếu ở trong đại môn đại phái thì tình cảm sư huynh đệ cũng không tốt như vậy. Trong đại môn đại phái vì ích lợi, tương lai, sư huynh đệ đấu đá với nhau, ít có mối quan hệ tốt đẹp.

Trong Phi Linh Môn này không có gì, toàn là đệ tử mồ côi nhưng có tình bạn chân thành nhất. Hèn gì kiếp trước có người bảo nam nhân là phải cùng nhau vác súng, cùng đi phố đèn đỏ, có như thế tình cảm mới chân thành.

Lục Lâm Thiên móc ra bốn viên đan dược trị thương nhị phẩm khác cho bốn đệ tử bị thương nặng ăn:

– Các người cũng nuốt một viên đan dược, điều tức vài ngày thì sẽ khỏe.

– Đan dược nhị phẩm, là đan dược nhị phẩm!

Đám đệ tử Phi Linh Môn ngạc nhiên trợn mắt há hốc mồm. Trong mắt Lục Lâm Thiên bây giờ thì đan dược nhị phẩm không là gì, nhưng với đệ tử Phi Linh Môn thì khác. Trong Phi Linh Môn đừng nói đan dược nhị phẩm, bọn họ thậm chí chưa từng dùng đan dược nhất phẩm.

Một viên đan dược nhị phẩm giá trị mấy trăm kim tệ, một con số quá lớn với các đệ tử Phi Linh Môn. Bọn họ không có nguồn kinh tế, không thể mua đan dược được.

Trương Minh Đào ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên lấy ra đan dược nhị phẩm, gã là đại đệ tử Phi Linh Môn, từ lúc nhập môn đến bây giờ chỉ dùng qua hai viên đan dược nhất phẩm.

Lục Lâm Thiên cười cười dắt tay Lục Tâm Đồng về chỗ ở.

Hoàng hôn, một nữ đệ tử đến chơi.

Lục Tâm Đồng chào hỏi:

– Tân Kỳ tỷ tỷ!

– Tâm Đồng.

Nữ đệ tử nắm tay Lục Tâm Đồng hỏi:

– Tâm Đồng đã ăn gì chưa?

Lục Tâm Đồng trả lời:

– Chưa, ca ca đang định làm.

Lục Lâm Thiên quan sát nữ đệ tử, hắn đã gặp nàng trong đại điện, là đại đệ tử của Trịnh Anh. Cung trang xanh nhạt, mặt mày không tinh xảo nhưng nhìn mát mắt, miệng nhỏ mắt to, có hai lúm đồng tiền. Cung trang vẽ ra đường cong nhấp nhô, khí chất hiền hòa như tỷ tỷ nhà bên.

Nữ đệ tử nhìn Lục Lâm Thiên, tò mò hỏi:

– Ngươi thật sự là đệ tử chưởng môn sư bá nhận?

Ban ngày nữ đệ tử có trông thấy Lục Lâm Thiên đánh nhau.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Nàng thấy sao? Chẳng lẽ có chuyện nhận bậy sư phụ?

Nữ đệ tử sửng sốt:

– Cũng đúng.

Nữ đệ tử nói tiếp:

– Ta tên Phương Tân Kỳ, sau này gọi ta là lục sư tỷ đi, thời gian ta nhập môn xếp thứ sáu. Lam bà bà đã chết, sư phụ kêu ta đến chăm sóc Tâm Đồng, sau này ta cũng ở đây.

Lục Lâm Thiên khẽ ừ:

– Ừm!

Lục Lâm Thiên đang suy nghĩ nên dàn xếp Lục Tâm Đồng như thế nào, có Phương Tân Kỳ chăm sóc tiểu cô nương thì hắn không cần lo.

Lục Tâm Đồng chớp mắt hỏi:

– Thật không Tân Kỳ tỷ tỷ?

Phương Tân Kỳ nói:

– Thật, sau này Tân Kỳ tỷ tỷ sẽ chăm sóc Tâm Đồng thật tốt.

Lục Lâm Thiên nói:

– Lục sư tỷ đến vừa lúc, làm chút đồ ăn cho Tâm Đồng đi, ta đi tu luyện.

Nói xong Lục Lâm Thiên trở về phòng mình. Trương Minh Đào đã dọn dẹp một căn phòng cho hắn, gần thác nước sau núi, Lục Lâm Thiên rất thích.

Chương 182: Bóng đen mật mưu

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng trên giường, hắn thẫn thờ nghĩ vẩn vơ. Sợ là hắn sẽ phải ở lại Phi Linh Môn, không có chỗ đặt chân nào khác, huống chi Lục Lâm Thiên đã đồng ý sẽ báo thù cho phụ thân của Lục Tâm Đồng.

Nếu ở lại Phi Linh Môn sẽ có nguy hiểm, Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu là hung thủ giết Lục Thanh thì sẽ có tật giật mình ra tay xử luôn Lục Lâm Thiên, hắn cần cảnh giác.

Tiểu Long bò ra khỏi tay áo Lục Lâm Thiên, ngước đầu nhìn hắn:

– Xèo xèo!

Tiểu Long tò mò nhìn Lục Lâm Thiên ngây người, mắt nhỏ xoe tròn.

Lục Lâm Thiên vuốt ve Tiểu Long, nói:

– Sau này nếu ngươi buồn thì ra sau núi chơi, nhưng cẩn thận chút.

Thực lực như Tiểu Long sẽ không gặp nguy hiểm khi ở quanh đây, mỗi ngày giấu nó trong tay áo cũng tội. Nhưng để Tiểu Long xuất hiện trước mặt người ngoài thì Lục Lâm Thiên lo có người nhận ra thân phận của nó.

Tiểu Long co duỗi lưỡi, nhẹ gật đầu:

– Xèo xèo!

Bộ dạng Tiểu Long như nghe hiểu lời Lục Lâm Thiên, rất đáng yêu.

– Tiếp tục tu luyện.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng chậm rãi tu luyện, trong Phi Linh

Môn không quá an toàn nên hắn không lấy Linh Ngọc sàng ra.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái tu luyện, Linh hồn thần dịch trong đầu còn một chút chưa luyện hóa xong. Đẳng cấp linh lực của Lục Lâm Thiên cách Linh Sĩ bát trọng trung kỳ không còn xa.

Vầng sáng trong suốt bao phủ Lục Lâm Thiên, hắn chìm trong tu luyện, thời gian chậm rãi trôi qua.

Ban đêm, ánh trăng nhạt rắc xuống mặt đất. Dưới ánh trăng mờ tối, một bóng người rời khỏi Phi Linh Môn, chớp mắt biến mất.

Trong một khu rừng rậm rạp, một bóng người nhảy lên mấy lần chui vào trong rừng.

Bóng người vào rừng cây, lại một bóng đen khác xuất hiện.

– Làm sao rồi? Đã tìm thấy chưởng môn ấn phù chưa?

– Không, trên người của hắn không có chưởng môn ấn phù, nữ nhi của chưởng môn quay về, có vẻ cũng không mang theo.

– Vậy chưởng môn ấn phù đi đâu? Nghe nói không có chưởng môn ấn phù thì không mở mật thất ra được.

– Đúng vậy! Chưởng môn ấn phù là mấu chốt, nếu không có chìa khóa thì vô dụng. Nhưng có một tiểu quỷ bỗng dưng xuất hiện, nói là đệ tử Lục Thanh vừa nhận, ta nghi ngờ chưởng môn ấn phù ở trên người hắn.

Bóng đen nhíu mày hỏi:

– Hôm nay trong môn phái của ngươi có người đánh đệ tử môn ta, là người kia sao?

– Đúng rồi. Tiểu tử đó lai lịch kỳ lạ, thi triển Vũ kỹ hoàng giai. Vũ kỹ cao nhất Phi Linh Môn cũng không đến hoàng giai, tiểu tử này không giống là đệ tử của Lục Thanh.

– Vậy giết hắn là xong.

– Khó, sư muội của ta đã hơi nghi ngờ, và sư muội cũng giữ chìa khóa. Cộng với nếu tiểu tử kia có chưởng môn ấn phù chắc chắn sẽ giấu đi, giết hắn rồi càng khó tìm hơn.

– Vậy ngươi tìm cách đi, phải tìm ra chưởng môn ấn phù, cố gắng nhanh lên!

– Biết rồi, nhưng trong thời gian này kêu người trong môn của ngươi ít đến Phi Linh Môn kiếm chuyện đi, tránh cho tiểu tử kia xuất hiện chuyện gì ngoài ý muốn.

– Biết rồi, tiểu tử đó dám bị thương người trong môn của ta, nhớ giữ mạng hắn lại cho ta.

Bóng đen tung người biến mất.

Chỉ còn lại một người đứng tại chỗ chốc lát sau cũng xoay người quay về Phi Linh Môn.

Một đêm qua đi, chân trời phía đông lộ ra tia sáng, trong Phi Linh sơn ríu rít tiếng chim hót.

Lúc này toàn bộ Phi Linh sơn bao phủ trong ánh ban mai dịu dàng. Mùi thơm theo làn gió bay ra từ rừng cây.

Khi tia ban mai thứ nhất bắn xuyên qua sương mù, sắc trời sáng rực. Một đêm đã qua, nắng sớm bình yên nhẹ nhàng, không nóng cháy ồn ào, khiến người tĩnh tâm, vui vẻ thoải mái. Chân trời có mấy ngôi sao nép mình vào màn trời.

Lục Lâm Thiên tu luyện cả đêm, hắn thở hắt ra:

– Phù!

Lúc này Linh hồn thần dịch trong đầu Lục Lâm Thiên đã bị luyện hóa hết, đẳng cấp linh lực đúng như hắn dự tính, chỉ đến trung kỳ Linh Sĩ bát trọng là cùng, cách Linh Sĩ cửu trọng còn xa.

Lần đầu tiên dùng một phần mười Linh hồn thần dịch Lục Lâm Thiên đột phá bốn tầng, lần này chỉ đột phá hai tầng. Lục Lâm Thiên phỏng chừng nếu hắn lại dùng một phần mười Linh hồn thần dịch vậy chỉ đủ để đột phá một tầng Linh Sư.

Lục Lâm Thiên chỉ vừa luyện hóa Linh hồn thần dịch không lâu, nếu lại tiếp tục thì bây giờ không phải lúc tốt nhất. Lục Lâm Thiên quyết định đột phá đẳng cấp Vũ Giả đến đỉnh Vũ Sĩ cửu trọng rồi tính tiếp, khi đó lại sử dụng Linh hồn thần dịch sẽ một hơi đột phá Vũ Giả và Linh Sư.

Bên ngoài phòng vọng vào giọng Lục Tâm Đồng non nớt:

– Ca ca tỉnh chưa? Dậy ăn sáng thôi!

Lục Lâm Thiên mở cửa phòng:

– Tâm Đồng dậy sớm thật, hôm nay muội rất xinh.

Lục Tâm Đồng mặc váy hồng sạch sẽ, cột tóc đen nhánh, dưới hàng lông mày là đôi mắt đen láy trong suốt, rèm mi dài trang sức đôi mắt đẹp như hai hạt nho thủy tinh, khuôn mặt trẻ con, thật là tiểu mỹ nhân bại hoại trong tương lai.

Lục Tâm Đồng cười ngại ngùng:

– Xinh thật không?

Lục Tâm Đồng kéo tay Lục Lâm Thiên đi hướng đại sảnh, tiểu cô nương tung tăng như bươm bướm rất đáng yêu.

Trong sảnh, Phương Tân Kỳ mời Lục Lâm Thiên:

– Tiểu sư đệ, ăn bữa sáng đi.

Trên bàn bày nhiều đồ ăn nhưng toàn là thanh đạm, Phi Linh Môn không có nhiều tiền để ăn món mặn.

Lục Lâm Thiên ngồi xuống, khách sáo nói:

– Đa tạ sư tỷ.

Lục Lâm Thiên nếm tay nghề của Phương Tân Kỳ, nấu khá ngon.

Lục Lâm Thiên khen:

– Rất ngon, rất khá.

Phương Tân Kỳ mỉm cười nói:

– Thấy ngon thì ăn nhiều chút.

Phương Tân Kỳ cố ý vô tình liếc trộm Lục Lâm Thiên.

Phương Tân Kỳ hỏi:

– Tiểu sư đệ học Vũ kỹ từ đâu vậy? Uy lực rất mạnh.

Lục Lâm Thiên đáp:

– Trước kia vô tình học được, tàm tạm, đệ cũng rất vừa lòng.

Phương Tân Kỳ tò mò hỏi:

– Tỷ nghe nói hôm qua sư đệ một hơi lấy ra nhiều đan dược nhị phẩm, không biết trước kia sư đệ làm cái gì?

Buổi chiều Lục Lâm Thiên lấy năm viên đan dược nhị phẩm ra mà không chớp mắt cái nào, chuyện này đã đồn khắp đệ tử Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Trước khi gặp sư phụ thì đệ luôn tìm dược liệu trong Sơn mạch Vụ Đô để bán, khá là may mắn, mỗi lần đều tìm được nhiều dược liệu.

Phương Tân Kỳ kinh ngạc hỏi:

– Sơn mạch Vụ Đô? Sư tỷ nghe nói chỗ đó rất nguy hiểm, tiểu sư đệ dám đi một mình?

– Cũng không có gì, cẩn thận chút là được.

Lục Lâm Thiên ăn sáng xong, nói:

– Đệ muốn ra ngoài một chuyến, xin giao Tâm Đồng cho lục sư tỷ.

Phương Tân Kỳ nói:

– Không thành vấn đề, bên ngoài hơi lộn xộn nhưng với thực lực của tiểu sư đệ chắc không gặp nguy hiểm gì, tuy nhiên cẩn thận thì hơn.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đệ biết, đa tạ sư tỷ quan tâm.

Lục Lâm Thiên rời khỏi nơi ở.

Dọc đường đi Lục Lâm Thiên gặp nhiều đệ tử Phi Linh Môn bình thường, bọn họ tôn kính chào hắn.

– Kính chào tiểu sư huynh!

– Kính chào tiểu sư huynh!

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu, rất là bất đắc dĩ. Có vẻ hắn rất được hoan nghênh.

Lục Lâm Thiên rời khỏi Phi Linh Môn, đi thẳng tới trấn nhỏ gần nhất.

Lục Lâm Thiên biết địa hình, thôn trấn bên này từ trong não Trương Minh Đào nên không cần hỏi thăm ai.

Chương 183: Bị đánh lén trong sơn cốc

Theo Lục Lâm Thiên biết trấn nhỏ tên trấn Hoa Môn, là trấn gần Phi Linh sơn nhất, số người khá đông và náo nhiệt. Trong trấn có cửa hàng buôn bán đan dược, binh khí, dược liệu nên là nơi Vũ Giả, Linh Giả tụ tập.

Lục Lâm Thiên định mua một ít dược liệu mình thiếu, và tài liệu luyện chế khôi lỗi để sắp tới luyện chế thành Huyết Hồn Ấn, cũng thử xem có thể luyện ra khôi lỗi đê giai không.

Trong thời gian này Lục Lâm Thiên nghiên cứu cẩn thận mọi thứ ghi trong Thiên Linh Lục của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, cảm thấy đã hiểu rõ, hắn quyết định tự làm thử.

Chờ khi luyện Huyết Hồn Ấn thành công là Lục Lâm Thiên có thể điều khiển yêu thú, đây là thủ đoạn rất mạnh. Về khôi lỗi, nếu Lục Lâm Thiên luyện chế gần trăm khôi lỗi mang theo bên người thì dù đu.ng phải cường giả cũng có thể lấy con rối đè người, hắn thì thừa dịp chạy trốn.

– Xèo xèo!

Vừa ra khỏi Phi Linh Môn thì Tiểu Long nhanh nhẹn bò lên vai Lục Lâm Thiên, nghểnh đầu nhỏ nhìn xung quanh. Ngẫu nhiên Tiểu Long cố ý phát ra hơi thở hù dã thú chim bay bốn phía run cầm cập.

Lục Lâm Thiên ra lệnh Tiểu Long thu hơi thở về, tránh cho gây rắc rối. Tiểu Long càng lớn thì càng như con nít, rất là bướng bỉnh. Gần đây Tiểu Long không thích ở trong tay áo Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên vào trấn nhỏ, đám đông tới lui nhốn nháo. Lục Lâm Thiên xem xét đa phần là Vũ Giả, có cả người bình thường. Lục Lâm Thiên bất ngờ thấy hai Linh Giả đẳng cấp Linh Sĩ đi trên đường, mấy Vũ Giả đi theo sau hai người.

Trong trấn có nhiều cửa hàng bán vũ khí, dược liệu, đan dược vân

vân là ít nhất, đa số là cửa hàng bán y phục, đồ linh tinh.

Tuy nhiên cửa hàng bán vũ khí, dược liệu, đan dược vân vân tụ lại một khu bên đường.

Lục Lâm Thiên đi dạo một vòng trong thị trấn, vào cửa hàng bán y phục trước, hắn mua nhiều váy đẹp cho Lục Tâm Đồng. Lục Lâm Thiên đi cửa hàng bán dược liệu, đan dược, vũ khí lớn nhất con phố.

Lục Lâm Thiên nhìn tấm biển:

– Tụ Bảo Môn.

Cái tên như miếu thần tài.

Một nhân viên lanh lẹ đi lên hỏi:

– Đại nhân cần mua gì?

Lục Lâm Thiên bất ngờ nhìn nhân viên, tu vi Vũ Sĩ nhất trọng.

Lục Lâm Thiên liệt kê:

– Ta muốn mua bỉ ngạn linh thảo, thông linh chi, tụ huyết linh chi, và thượng hảo tinh thiết, huyền tinh thạch…

– Không biết các người có không?

Những thứ Lục Lâm Thiên liệt kê rất nhiều, toàn là vật cần thết để tu luyện Huyết Hồn Ấn, luyện chế khôi lỗi.

Nhân viên sửng sốt:

– Có, đương nhiên là có, mời đại nhân vào.

Bỉ ngạn linh thảo, thông linh chi, tụ huyết linh chi toàn là thứ đắt tiền, đây là mối làm ăn lớn, một số vật phẩm khác cũng có giá trị không nhỏ. Nhân viên mời Lục Lâm Thiên vào trong, kêu một lão nhân năm mươi tuổi đến tiếp chuyện.

Lão nhân năm mươi tuổi xem xét Lục Lâm Thiên:

– Vị tiểu ca này, ta là quản sự cửa hàng. Tiểu ca muốn mua nhiều thứ, có nhiều món giá trị lớn, không biết…

Lục Lâm Thiên chỉ khoảng mười sáu, bảy tuổi, đống đồ hắn muốn mua cộng lại khoảng chục vạn kim tệ. Lão nhân nghi ngờ không biết thiếu niên này có đủ kim tệ không.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

– Yên tâm, không quỵt nợ các người đâu.

Hiện nay Lục Lâm Thiên không thiếu tiền, hắn có kho báu của Bạch Lang dong binh đoàn, được đến năm mươi vạn kim tệ. Những thứ khác tìm trong Sơn mạch Vụ Đô cộng lại khoảng mười vạn kim tệ. Nếu bán hết dược liệu, đan dược trong Sơn mạch Vụ Đô cũng cỡ mười vạn kim tệ nữa. Chủ yếu là trong túi không gian của đại đoàn trưởng Bạo Lang dong binh đoàn có nhiều đan dược, dược liệu.

Lão nhân quản sự cười toe toét:

– Vậy đại nhân chờ chút, ta đi chuẩn bị ngay cho đại nhân.

Đây là mối làm ăn lớn hơn chục vạn kim tệ hiếm có trong tiệm, lão nhân quản sự thậm chí thay đổi cả xưng hô.

Lục Lâm Thiên chờ trong nội đường một lúc sau có người bưng trà bánh lên chiêu đãi. Chốc lát sau lão nhân quản sự mang theo ba nhân viên mỗi người ôm cái bao to đến trước mặt Lục Lâm Thiên.

Lão nhân quản sự cung kính nói:

– Đại nhân, đây là dược liệu, tài liệu đại nhân muốn. Đại nhân kiểm tra xem còn sót cái gì không.

– Bỉ ngạn linh thảo, thông linh chi, tụ huyết linh chi, tinh thiết, huyền tinh thạch…

Lục Lâm Thiên kiểm tra từng món, hắn không muốn đi lần thứ hai.

Xác định đầy đủ rồi Lục Lâm Thiên nói:

– Đã đủ, tính tiền đi.

Lão nhân quản sự nói ngay:

– Đại nhân, đã tính xong, tổng cộng mười vạn năm ngàn ba trăm kim tệ, bỏ số lẻ còn chẵn mười vạn năm ngàn kim tệ.

Lục Lâm Thiên sớm biết mấy thứ này không rẻ nhưng không ngờ tốn hết chục vạn kim tệ, thầm giật mình. Âm Dương Linh Vũ quyết thật là đốt tiền, tu luyện khống thú thuật và khôi lỗi trong Thiên Linh Lục cũng tiêu tiền.

Lục Lâm Thiên nói:

– Nhiều vậy các người chỉ cho ta số lẻ sao? Ăn lời nhiều vậy? Thôi thì tính mười vạn kim tệ đi, năm ngàn kim tệ xem như bớt giá, nếu được thì tốt, không thì ta đổi tiệm khác.

Lão nhân quản sự khó xử:

– Đại nhân, cái này…

Trừ đi năm ngàn kim tệ là quá nhiều.

Lục Lâm Thiên đứng dậy định đi:

– Không được sao? Vậy ta đổi tiệm khác.

Mua đồ giá trị mười vạn kim tệ, Lục Lâm Thiên biết bên bán lời khá nhiều, dù trừ đi năm ngàn kim tệ thì vẫn lời to. Nếu ở trong Thiên Bảo Môn, Lục Lâm Thiên có thẻ khách quý thì được bớt hơn hai vạn kim tệ, tiếc rằng trấn nhỏ không có Thiên Bảo Môn.

Lão nhân quản sự nói:

– Được rồi, coi như bớt giá cho đại nhân, sau này đại nhân có gì cần xin lại ghé đến.

Lão nhân quản sự thấy Lục Lâm Thiên định đi thì cắn răng đồng ý.

Lục Lâm Thiên lấy mấy thẻ ngọc tinh ra:

– Đây.

Trên các thẻ rải rác số kim tệ cộng lại cũng đủ tiền.

Lão nhân quản sự khá ngạc nhiên vì thiếu niên mang theo nhiều thẻ ngọc tinh đến vậy, không biết hắn có lai lịch gì.

Liên tục cà bốn thẻ ngọc tinh mới đủ mười vạn kim tệ, Lục Lâm Thiên bỏ hết tài liệu luyện chế khôi lỗi, các dược liệu vào túi không gian, rời khỏi cửa hàng.

Sau khi Lục Lâm Thiên đi, bốn bóng người ra khỏi Tụ Bảo Môn, xa xa bám theo hắn.

Mua xong mọi thứ cần thiết, Lục Lâm Thiên định về Phi Linh Môn ngay, tìm chỗ yên lặng bế quan một đoạn thời gian xem có thể tu luyện Huyết Hồn Ấn thành công để luyện chế khôi lỗi không.

Nghĩ đến tu luyện Huyết Hồn Ấn là Lục Lâm Thiên rùng mình. Rất khó tu luyện Huyết Hồn Ấn, đầu tiên cần dùng máu của mình cộng mấy loại dược liệu luyện hóa thành đan, tiếp theo luyện hóa, phụ trợ thêm linh hồn lực mới ngưng tụ thành ấn.

Chỉ có tu luyện Huyết Hồn Ấn mới đủ sức thi triển khống thú thuật khống chế yêu thú, tinh huyết phải rút từ cốt tủy của mình, có thể tưởng tượng nổi đau đó dữ dội cỡ nào.

Lục Lâm Thiên rời khỏi trấn nhỏ, trên đường trở lại Phi Linh Môn hiếm có bóng người. Lục Lâm Thiên đi ngang qua sơn cốc, lúc này là giữa trưa, mùa hè nóng cháy. Hoa cỏ dại bị mặt trời đốt khô, không khí nóng nực.

Bầu trời xanh trong không áng mây, mặt trời nóng nướng cháy sơn cốc. Tảng đá bốc khói như mây như sương trong không trung, nhìn càng nóng hơn.

Chương 184: Xem coi ai chết

Lục Lâm Thiên chợt nhướng cao mày, sắc mặt âm trầm, tiếp tục đi tới.

Lát sau một tiếng quát vang lên sau lưng Lục Lâm Thiên:

– Đứng lại!

Lục Lâm Thiên quay người lại:

– Bám theo lâu như vậy rốt cuộc chịu ra?

Bốn nam nhân theo dõi Lục Lâm Thiên khoảng hai mươi tám, chín tuổi, người lớn tuổi nhất khoảng ba mươi. Người lớn tuổi nhất mặc trường sam màu xanh, mặt có vết đao.

Nam nhân mặt sẹo nhìn Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, giao hết đồ trên người ra đây.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Các ngươi là ai?

Lục Lâm Thiên xem khí thế của bốn nam nhân thực lực kém nhất là Vũ Sĩ lục trọng, một Vũ Sĩ bát trọng, một Vũ Sĩ cửu trọng. Nam nhân mặt sẹo đến đẳng cấp Vũ Sư nhị trọng.

Lục Lâm Thiên sớm biết có bốn người bám theo mình. Trong Sơn mạch Vụ Đô luôn phải cảnh giác, quan sát xung quanh. Lục Lâm Thiên thói quen cảnh giác từng giây từng phút, khi đi ra Tụ Bảo Môn hắn phát hiện có người theo đuôi mình.

Nam nhân tu vi Vũ Sĩ lục trọng lạnh lùng quát:

– Chúng ta là ai có cho ngươi biết cũng vô dụng, chỉ trách ngươi khoe tiền làm gì, chết đi!

Bàn tay nam nhân Vũ Sĩ lục trọng ngưng tụ hỏa chưởng nóng cháy, vạn chân khí dưới chân nhanh như chớp lao hướng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười nhạt:

– Hừ! Xem coi ai chết!

Ngay khi chưởng ấn nóng cháy của Vũ Sĩ lục trọng sắp đến gần thì Lục Lâm Thiên đạp đất, cong người, thân hình như cung tên kéo căng. Thớ thịt căng cứng, chân khí nóng bỏng bộc phát. Tiếng năng lượng nổ giòn vang, Lục Lâm Thiên co nắm tay ngưng tụ quyền ấn.

Trên quyền ấn lóe tia lửa, hơi thở nóng cháy khuếch tán lao thẳng vào chưởng ấn. Nắm đấm chứa kình phong xé rách không khí, kình khí vô hình mang theo hơi nóng cháy va chạm mạnh với chưởng ấn lửa.

Bùm bùm!

Thanh âm trầm đυ.c vang lên từ vị trí lực lượng đυ.ng chạm. Lửa tứ tán, hơi thở nóng cháy tràn ra. Trong thời tiết nóng nực bốc khói xám đậm đặc như mây như khói.

Nắm đấm của Lục Lâm Thiên tuôn ra kình khí cường đại ập vào bàn tay Vũ Sĩ lục trọng, đè gã oằn người xuống, bàn tay vang tiếng xương gãy.

Vũ Sĩ lục trọng rú lên:

– A!

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên hờ hững nhanh chóng thò tay trái, thủ ấn thay đổi, năm chỉ ấn nóng rực ngưng tụ trên đầu ngón tay. Năng lượng chân khí bộc phát, năm chỉ ấn mạnh mẽ đâm vào nam nhân Vũ Sĩ lục trọng.

– Hỏa Ảnh chỉ!

Lục Lâm Thiên thi triển Hỏa Ảnh chỉ uy lực mạnh hơn lúc mới vào Sơn mạch Vụ Đô nhiều, cộng với nam nhân chỉ có tu vi Vũ Sĩ lục trọng, bản thân hắn là đẳng cấp Vũ Sĩ bát trọng. Cách biệt hai tầng tu vi đó là chênh lệch cực lớn.

Vù vù vù!

Năm Hỏa Ảnh chỉ gần trong gang tấc chứa kình khí cường đại vô hình tạc nổ ngực nam nhân Vũ Sĩ lục trọng, đẩy gã lùi ra sau. Ngực nam nhân Vũ Sĩ lục trọng thủng năm cái lỗ chảy máu ròng ròng.

Bùm!

Tất cả diễn ra trong hai giây, nam nhân Vũ Sĩ lục trọng giờ là cái xác nằm dưới đất. Ba người khác vẻ mặt kinh hoàng.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn xác chết dưới đất, với người muốn hại mình thì hắn không bao giờ buông tha. Từ xưa cá tính của Lục Lâm Thiên đã sát phạt dứt khoát, cộng với tôi luyện trong Sơn mạch Vụ Đô khiến hắn càng biết làm sao đối phó kẻ thù.

Lục Lâm Thiên không giấu khí thế tuôn ra từ thân thể, nam nhân mặt sẹo Vũ Sư nhị trọng kinh ngạc kêu lên:

– Vũ Sĩ bát trọng!

Hai nam nhân đứng bên cạnh nét mặt sa sầm. Chỉ chớp đã chết một đồng bạn.

Người Lục Lâm Thiên toát ra khí thế xen lẫn sát khí, sát khí sắc bén như đao quang. Người chưa trải qua lửa máu tôi luyện thì không có loại khí thế sắc bén này, thiếu niên áo xanh chắc chắn không đơn giản như bề ngoài của hắn.

Nam nhân tu vi Vũ Sĩ bát trọng quát to:

– Không ngờ có chút công phu, để mạng lại!

Đồng bạn bị giết khiến nam nhân Vũ Sĩ bát trọng rất tức giận, tay cầm cây gậy sắt màu xanh, một đầu nhọn, một đầu dẹp tựa như loan đao lóe tia sắc lạnh.

Vũ khí rút ra từ tay nam nhân Vũ Sĩ bát trọng, khí thế mạnh mẽ xé rách không khí. Đá vụn trong sơn cốc bị hất bay lên, chân khí thuộc tính thổ bộc phát, nam nhân Vũ Sĩ bát trọng vọt hướng Lục Lâm Thiên.

Nam nhân Vũ Sĩ cửu trọng, nam nhân mặt sẹo Vũ Sư nhị trọng cũng lao vào Lục Lâm Thiên. Chân khí cuồng bạo, bọn họ định vây công Lục Lâm Thiên, không chút nương tay. Có thể thấy được ba người quen làm nghề chặn đường cướp bóc nhiều lần, chỉ mong nhanh chóng giết đối thủ, không có đạo nghĩa gì hết.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên âm trầm, trong tình huống nguy cấp vẫn không hốt hoảng. Mấy người này chưa đủ sức làm khó được Lục Lâm Thiên, chỗ này không bóng người, hắn có thể thoải mái bộc lộ thực lực.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Cùng nhau lên vậy cùng chịu chết đi!

Chân khí hùng dũng như nước lũ xuyên qua kinh mạch rộng, thủ ấn nhanh nhẹn.

– Thanh Linh khải giáp!

Chớp mắt người Lục Lâm Thiên phủ lớp không gian vảy vàng nhạt trông rất thần dị, khí thế tăng vọt. Cùng thực lực tu vi Vũ Sĩ bát trọng nhưng Lục Lâm Thiên phát ra khí thế mạnh hơn đối thủ nhiều. Nếu so sánh khí thế của nam nhân Vũ Sĩ bát trọng tựa mưa rào thì khí thế trên người Lục Lâm Thiên là mưa to.

Tất cả là vì kinh mạch trong người Lục Lâm Thiên rộng dày hơn người cùng tu vi, chân khí chuyển động nhanh hơn, mạnh hơn, khí thế cường đại hơn nhiều. Cùng một đòn công kích, Lục Lâm Thiên vận dụng thì có uy lực lớn hơn rất nhiều.

Thanh Linh khải giáp bao quanh thân Lục Lâm Thiên, khi ba đối thủ kinh ngạc thì phút giây đó hắn vung chưởng. Chưởng ấn màu vàng đất ngưng tụ, chân giẫm mạnh xuống đất. Năng lượng chân khí vàng đất tuôn ra từ bàn chân Lục Lâm Thiên, chân khí cường đại dao động thành lực đẩy mạnh mẽ khiến Lục Lâm Thiên hóa thành bóng đen vọt hướng Vũ Sĩ bát trọng.

Vũ Sĩ bát trọng cầm vũ khí kinh ngạc kêu lên:

– Vũ Giả song hệ?

Chân khí rót vào vũ khí nhiều hơn, vũ khí lóe ánh sáng sắc bén rạch phá không khí, kình khí rít gào đâm mạnh vào Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên ở giữa không trung vẻ mặt hờ hững nhìn quang nhận sắc bén đâm tới gần, người chợt lóe, ngực hắn chỉ trong tích tắc né thoát quang nhận, rồi huy động chưởng ấn công kích nam nhân Vũ Sĩ bát trọng.

Biểu tình Nam nhân Vũ Sĩ bát trọng giật mình, gã không ngờ tốc độ của đối thủ mau vậy. Vũ Sĩ bát trọng dựng hộ thân cương quyển vàng đất quanh thân, vội vàng vỗ chưởng nghênh đón Lục Lâm Thiên.

Chưởng ấn ngưng tụ ẩn chứa kình khí hùng hồn đánh tan dòng không khí. Nhưng lúc này mắt Lục Lâm Thiên bắn tia sắc bén, lù lù bất động, người không dịch chuyển một li. Lục Lâm Thiên mặc kệ chưởng đập trúng vai mình, chưởng ấn của hắn vỗ vàog ngực nam nhân Vũ Sĩ bát trọng.

Chưởng ấn phá hộ thân cương quyển của nam nhân Vũ Sĩ bát trọng, kình khí cường đại từ chưởng ấn ập xuống.

Bùm bùm bùm!

Thanh âm như sấm vang vọng trong sơn cốc. Nam nhân Vũ Sĩ bát trọng phun búng máu, bị đánh bay xuống dưới đập mạnh vào khối đá to trong sơn cốc, đá nứt ra.

Tất cả nói thì dài nhưng chỉ xảy ra trong hai giây. Lục Lâm Thiên dựa vào Thanh Linh khải giáp, cơ thể mạnh mẽ trực tiếp va chạm với chưởng lực từ Vũ Sĩ bát trọng. Đúng như dự đoán, chưởng của đối thủ trừ khiến ngực Lục Lâm Thiên sôi trào máu ra không tạo thành vết thương gì.

Chương 185: Bế quan tu luyện (1)

Quyền ấn của nam nhân Vũ Sĩ cửu trọng phá mở không gian oanh thẳng vào lưng Lục Lâm Thiên, đã gần trong gang tấc:

– Tiểu tử chết đi!

Lục Lâm Thiên sớm tính toán hết mọi thứ. Ba người cùng công kích, Lục Lâm Thiên bị vây công phải cùng lúc đánh với cả ba.

Lục Lâm Thiên cảm giác lực lượng cường đại ập đến từ sau lưng còn một khoảng ngắn, kình phong làm lưng hắn tê dại. Tu vi Vũ Sĩ cửu trọng mạnh hơn Vũ Sĩ bát trọng nhiều.

Lục Lâm Thiên không quay đầu lại, phất tay áo, ánh sáng vàng bắn ra. Lục Lâm Thiên vọt tới trước nghênh đón chưởng của Vũ Sư nhị trọng.

Chưởng của Vũ Sư nhị trọng vỗ xuống đầu Lục Lâm Thiên làm da đầu hắn tê dại, tóc thổi rối tung.

Tốc độ của Lục Lâm Thiên làm Vũ Sư nhị trọng rất ngạc nhiên, sắc mặt càng âm trầm. Vũ Sư nhị trọng không cho Lục Lâm Thiên có thời gian thở dốc, nhanh như chớp vọt lên.

Vũ Sư nhị trọng bỗng cầm thanh trường kiếm đen nhạt, thân kiếm trắng tinh. Kiếm quang vẽ thành đường cong kèm theo kình khí mạnh mẽ rạch dòng không khí thành hình quạt chặn kín không gian trước mặt Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng thụt lùi, nhếch môi cười nhạt. Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, linh lực xung quanh tụ tập, lực gió khủng bố đè ép không gian vặn vẹo, khí thế cường đại khuếch tán. Linh đao đỏ rực như lửa ngưng tụ lại, quanh thân đao không gian gợn sóng, tiếng gió rít sắc nhọn vang lên.

– Đao Hồn Trảm!

Linh đao đỏ ngưng tụ trong tay Lục Lâm Thiên rạch dòng không khí quét ngang như Thái sơn áp đỉnh, lực lượng cuồng bạo chém vào lưới kiếm quang đằng trước.

Linh đao cắt phá hư không, nhát đao chém khiến không gian chấn động. Kình khí rít gào nổ đì đùng, đao quang dấy lên tàn ảnh mang theo uy thế kinh khủng, ánh sáng chói mắt bắn ra. Đẳng cấp Linh Giả của linh lực đã đến Linh Sĩ bát trọng, thi triển uy lực Đao Hồn Trảm càng thêm khủng bố.

Linh đao đυ.ng phải kiếm quang của nam nhân mặt sẹo đâm thủng qua, không gian vặn vẹo, năng lượng bạo động. Tất cả vượt dự đoán của nam nhân mặt sẹo, đao quang khủng bố đã chém vào người gã.

Xoẹt!

Không có tiếng nổ năng lượng, chỉ có tiếng cắt đứt. Hộ thân cương quyển trước mặt nam nhân mặt sẹo nứt vỡ, lực lượng không gì sánh bằng khuếch tán, không gian xung quanh vặn vẹo. Nam nhân mặt sẹo bị xẻ đôi, máu tuôn ra, con ngươi nở to tràn đầy hoảng sợ. Đến đây thì nam nhân mặt sẹo biết đối phương là Linh Giả, vận dụng linh kỹ.

Vù vù vù!

Kiếm quang cuồng bạo bị đao quang xuyên thấu vẫn không dừng lại, tiếp tục chụp xuống Lục Lâm Thiên. Nhưng sau khi nam nhân mặt sẹo bị gïếŧ, kiếm quang hóa thành năng lượng tan biến trong không trung.

Mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch, thi triển Đao Hồn kỹ tiêu hao khá nhiều linh lực.

– A!

Cùng lúc đó, không trung phía trước vang tiếng hét thảm. Tiểu Long cắn cổ nam nhân Vũ Sĩ cửu trọng, thoáng chốc gã thành cái xác khô.

Lục Lâm Thiên đi tới bên cạnh nam nhân Vũ Sĩ bát trọng té trên tảng đá to:

– Vẫn chưa chết sao?

Nam nhân Vũ Sĩ bát trọng mặt trắng bệch, khóe môi loang lổ vết máu, vẻ mặt kinh hoàng không nói nên lời, thở ra nhiều hít vào ít. Nam nhân Vũ Sĩ bát trọng kinh hoàng lắc đầu, vùng vẫy muốn thụt lùi nhưng gã không thể nhúc nhích.

Nam nhân Vũ Sĩ bát trọng nằm mơ cũng không ngờ một thiếu niên nhìn mảnh khảnh thế mà thực lực khủng bố đến nhường này. Bọn họ đã nhìn lầm, người trong môn cũng đã lầm.

Lục Lâm Thiên nhỏ giọng nói:

– Không chết thì tốt.

Thủ ấn thay đổi, một trảo ấn chụp xuống đỉnh đầu Vũ Sĩ bát trọng, lực lượng cắn nuốt tuôn ra.

– A!

Nam nhân Vũ Sĩ bát trọng phát ra tiếng rú cuối cùng, thoáng chốc da trên người khô héo. Nửa phút sau nam nhân Vũ Sĩ bát trọng thành cái xác khô.

Lục Lâm Thiên thu về thủ ấn, sắc mặt âm trầm nói:

– Tụ Bảo Môn, món nợ này về sau sẽ tính sổ.

Lục Lâm Thiên vừa nuốt chân khí của nam nhân Vũ Sĩ bát trọng vừa tìm tòi trong đầu óc gã. Kẻ phái bốn nam nhân chặn giết Lục Lâm Thiên là do Tụ Bảo Môn phái ra.

Tuy Tụ Bảo Môn là cửa hàng lớn nhất trong trấn nhưng sau lưng làm hành động chặn giết cướp bóc kiếm lời không vốn. Gặp người thực lực thấp, lộ tiền trong cửa hàng sẽ bị chặn giết ngay.

Lục Lâm Thiên lần mò trong bốn cái xác, chỉ có nam nhân mặt sẹo là có một túi không gian. Lục Lâm Thiên nhỏ máu nhận chủ, trong túi không gian có vạn kim tệ, hơn mười viên đan dược nhị phẩm và tạp vật, thu hoạch bình thường.

Tiểu Long trướng to, há mồm nuốt bốn cái xác.

– Xèo xèo!

Tiểu Long thu nhỏ người, lại xoay quanh trên vai Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên vuốt đầu Tiểu Long, nói:

– Chúng ta trở về thôi.

Tiểu Long co duỗi lưỡi, ngước đầu nhỏ làm nũng dụi vào cổ Lục Lâm Thiên:

– Xèo xèo!

Một người một thú trở về Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên yêu cầu Tiểu Long buộc phải chui vào ống tay áo.

Dọc đường đi, các đệ tử Phi Linh Môn bình thường tôn kính chào Lục Lâm Thiên.

– Chào tiểu sư huynh!

Lục Lâm Thiên đến chỗ ở, Lục Tâm Đồng chạy ra, khuôn mặt nhỏ nhăn cười tươi:

– Ca ca!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Nào, ca ca mua y phục cho Tâm Đồng, nhìn xem có thích không?

Lục Lâm Thiên lấy ra nhiều y phục và váy mua cho Lục Tâm Đồng cất trong túi không gian.

Lục Tâm Đồng vui vẻ nhảy cẫng lên:

– Nhiều quá, Tâm Đồng có đồ mới mặc, tạ ơn ca ca!

Lục Tâm Đồng hôn lên mặt Lục Lâm Thiên một cái.

Phương Tân Kỳ cười đi ra:

– Tiểu sư đệ đã về.

Trương Minh Đào cũng có mặt.

Lục Lâm Thiên khẽ ừ:

– Ừm!

Lục Lâm Thiên hỏi Trương Minh Đào:

– Sư huynh, Phi Linh Môn có mật thất luyện công nào an toàn không? Đệ muốn bế quan tu luyện mấy ngày.

Trương Minh Đào hiểu ý:

– Mật thất an toàn?

Mật thất an toàn ý chỉ nơi đám người Hoàng Hải Ba không thể tùy ý ra vào.

– Có, đằng sau núi, nơi sư phụ thường hay bế quan tu luyện.

Trương Minh Đào hỏi:

– Sư đệ định bế quan bao lâu?

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Không biết, ít thì nửa tháng, lâu thì hai tháng.

Lần này bế quan Lục Lâm Thiên định tu luyện Huyết Hồn Ấn, ngoài ra luyện chế khôi lỗi cũng tốn thời gian.

Thác nước sau núi cách chỗ Lục Lâm Thiên ở không xa, mật thất nằm trong ngọn núi đá to lớn.

Trương Minh Đào dẫn Lục Lâm Thiên đi vào mật thất. Quanh mật thất là đá dày, đóng cửa đá nặng nề lại trừ phi mở ra từ bên trong nếu không sẽ không thể mở ra. Trước kia đây là mật thất Lục Thanh bế quan tu luyện.

Lục Lâm Thiên đi vào mật thất, quan sát xung quanh, diện tích rộng đủ dùng. Về Tiểu Long thì Lục Lâm Thiên kêu nó canh giữ bên ngoài mật thất, một là bảo vệ an toàn cho hắn, hai là Tiểu Long có thể đi sau núi chơi.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng bắt ấn.

– Luyện hóa trước đã.

Năng lượng chân khí Lục Lâm Thiên nuốt của nam nhân Vũ Sĩ bát trọng chưa bị luyện hóa, sau khi luyện hóa xong tu luyện Huyết Hồn Ấn sẽ chắc ăn hơn.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái tu luyện. Trong cơ thể Lục Lâm Thiên luyện hóa năng lượng chân khí đã cắn nuốt, từng tia chân khí tinh thuần chảy qua kinh mạch tụ trong đan điền khí hải.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ánh sáng vàng đất nhạt bao bọc quanh thân Lục Lâm Thiên, khí thế của hắn tăng dần lê, tất cả tiến vào cảnh giới kỳ diệu.

Chương 186: Bế quan tu luyện (2)

Trong một dãy núi liên miên, mây mù bám vào vách đá nguy nga. Trên sườn núi có rừng núi, trời trong xanh, thấp thoảng dãy kiến trúc hùng vĩ lung linh.

Trong dãy núi này, trên một tòa cô phong cây cối xum xuê, tre xanh rợp bóng, xung quanh là vách núi cheo leo. Từ trên nhìn xuống dãy núi xanh ngắt, cây cối rậm rạp, trời xanh bao la, vài áng mây bay dệt nên bức tranh phong cảnh thanh nhã tuyệt vời.

Trên núi mông lung, một nữ nhân nhìn phương xa. Ánh mắt mơ hồ, mặt mày vương nét sầu.

Một thanh âm trong trẻo vang lên:

– Vô Song tỷ!

Hai bóng dáng yêu kiều xuất hiện trên ngọn núi. Đi đẳng trước là thiếu nữ khí chất cao quý xinh đẹp, Độc Cô Băng Lan.

Thiếu nữ đi bên cạnh hai hàng chân mày dài, mắt to, da trắng, váy mỏng vẽ ra thân hình nhấp nhô, mặt có một đốm đỏ, là nha hoàn của Độc Cô Băng Lan, Thúy Ngọc.

Nữ nhân quay đầu nhìn hai thiếu nữ, mỉm cười hỏi:

– Băng Lan, Thúy Ngọc, sao các ngươi đến đây?

Nụ cười khuynh thành nhưng không ai may mắn được thấy.

Độc Cô Băng Lan cười nói:

– Muội vừa tu luyện về liền chạy đến thăm vô Song tỷ ngay. Nghe nói hôm qua vô Song tỷ vào Long Bảng, muội đến chúc mừng.

– Đó là thứ hạng cuối cùng trong Long bảng.

Lục vô Song cười nói:

– Tin tức của muội nhanh thật.

Nha hoàn Thúy Ngọc trêu đùa:

– Hiện tại trong tông có nhiều nam đệ tử bàn luận về vô Song tỷ, rất nhiều người theo đuổi vô Song tỷ.

Lục vô Song bật cười:

– Nha đầu này!

Ba nữ nhân cười giỡn trên núi.

***

Bảy ngày sau, trong mật thất Phi Linh Môn. Vầng sáng vàng đất đậm đặc bao phủ người Lục Lâm Thiên, khí thế trên người hắn mạnh hơn bảy ngày trước nhiều.

– Phù!

Lục Lâm Thiên thở hắt ra, ánh sáng vàng đất thu vào lỗ chân lông trên da.

Lục Lâm Thiên mở mắt ra, mắt lóe tia sáng:

– Vũ Sĩ bát trọng hậu kỳ.

Lục Lâm Thiên cảm giác đẳng cấp chân khí trong cơ thể. Luyện hóa chân khí của Vũ Sĩ bát trọng, trừ tạp chất để lại tinh túy, Lục Lâm Thiên chỉ từ sơ kỳ đến hậu kỳ Vũ Sĩ bát trọng.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Bây giờ bắt đầu tu luyện Huyết Hồn Ấn.

Nghĩ đến quá trình tu luyện Huyết Hồn Ấn là Lục Lâm Thiên rợn tóc gáy.

Ong ong ong!

Lục Lâm Thiên lấy Hỏa Long Đỉnh ra đặt trong mật thất, lại lấy nhiều dược liệu ra. Bỉ ngạn linh thảo, thông linh chi, tụ huyết linh chi vân vân, toàn là dược liệu đắt giá.

Lục Lâm Thiên cắn răng nói:

– Liều mạng, phải chịu được khổ cực mới vượt trên mọi người!

Sau khi tu luyện Huyết Hồn Ấn thành công là Lục Lâm Thiên có thể khống chế yêu thú cho mình dùng, vô hình trung tăng mạnh thực lực. Vì những điều này ăn chút đau khổ có là gì, trên đời không có bữa cơm nào miễn phí cả.

Lục Lâm Thiên kết ấn, linh lực rót vào miệng rồng, trong Hỏa Long Đỉnh tràn ngập lửa nóng cháy. Lục Lâm Thiên vung tay áo, một gốc dược liệu bị bỏ vào trong Hỏa Long Đỉnh.

Dược liệu vừa tiến vào thoáng chốc lửa nóng cháy bao bọc dược liệu, lửa phát ra niệt độ cao. Chốc lát sau dược liệu bị hòa tan.

Lục Lâm Thiên rất chăm chú, hắn không dám sơ sẩy chút nào. Dược liệu luyện chế Huyết Hồn Ấn cơ bản là nguyên liệu dùng để luyện chế đan dược tam phẩm. Lục Lâm Thiên ước chừng hắn khó luyện chế ra đan dược tam phẩm, nhưng có thể luyện hóa các dược liệu, tuy nhiên sẽ vất vả hơn những dược liệu khác, tiêu hao linh lực lớn hơn nhiều.

Lửa cuồn cuộn trong Hỏa Long Đỉnh, nhiệt độ mật thất nóng rực một cách đáng sợ. Dược liệu dần dần hóa thành linh dịch trong ngọn lửa.

Lục Lâm Thiên bỏ dược liệu thứ hai vào Hỏa Long Đỉnh, nhiệt độ cao khiến dược liệu nhanh chóng héo tàn, rồi chậm rãi bị luyện hóa.

Qua ba canh giờ, trước mặt Lục Lâm Thiên chỉ còn lại bỉ ngạn linh thảo, thông linh chi, tụ huyết linh chi. Ba loại dược liệu quý nhất, khó luyện hóa nhất, cũng là mấu chốt nhất để tu luyện Huyết Hồn Ấn.

Ba canh giờ luyện hóa dược liệu, Lục Lâm Thiên cảm giác linh lực của hắn bị tiêu hao khá nhiều. Lục Lâm Thiên do dự một lúc, lấy Linh Ngọc sàng ra khỏi trữ vật giới chỉ, ngồi xếp bằng trên Linh Ngọc sàng. Năng lượng vô hình chậm rãi thấm vào cơ thể Lục Lâm Thiên, năng lượng này có nhiều chấn phúc với linh lực của Lục Lâm Thiên, trong lúc này nó giúp đỡ rất nhiều.

Lục Lâm Thiên bỏ bỉ ngạn linh thảo vào Hỏa Long Đỉnh, tiếp tục luyện hóa. Bỉ ngạn linh thảo màu trắng tinh, dược khí đậm đặc. Dược liệu vào Hỏa Long Đỉnh tuy cành lá héo úa nhưng chính giữa bỉ ngạn linh thảo không héo nhanh mà tỏa ánh sáng trắng chói mắt như đang chống cự ngọn lửa luyện hóa nó.

Lục Lâm Thiên không bất ngờ gì. Bỉ ngạn linh thảo là vật dùng để luyện chế đan dược tam phẩm, trong số đan dược tam phẩm cũng có nhiều loại cần dùng bỉ ngạn linh thảo.

Nửa canh giờ sau bỉ ngạn linh thảo chảy ra chất lỏng tinh khiết, mùi thuốc đậm đặc phát ra từ Hỏa Long Đỉnh.

Lục Lâm Thiên cảm giác tình huống trong Hỏa Long Đỉnh, tiếp tục luyện hóa. Những linh dịch đã bị luyện hóa chưa phải thành phẩm, cần thanh lọc tạp chất bên trong.

Thời gian trôi qua, cứ tiếp tục cho đến lúc hoàng hôn ngày thứ hai, Lục Lâm Thiên ngồi trên Linh Ngọc sàng mặt trắng bệch. Kiểu tiêu hao kéo dài thế này thật tình khiến người không chịu nổi.

Gốc tụ huyết linh chi cuối cùng bị luyện ra linh dịch đậm đặc. Trong Hỏa Long Đỉnh có nhiều linh dịch đang ngưng tụ.

– Phù!

Lục Lâm Thiên thu về thủ ấn, nhanh chóng ném một viên đan dược vào miệng. Bước đầu tiên coi như thuận lợi hoàn thành, giờ Lục Lâm Thiên cần làm bước thứ hai, dùng linh hỏa đốt ra tinh huyết tinh thuần nhất trong cốt tủy. Đây mới là điều khiến Lục Lâm

Thiên lo lắng nhất, hắn không biết mình có thể đối kháng nổi không.

Trong Thiên Linh Lục của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn ghi rõ nếu cơ thể không đối kháng lại linh hỏa đốt cháy, nhẹ thì bán thân bất toại, người bị thương nặng, về sau không thể tu luyện Huyết Hồn Ấn. Nặng thì trực tiếp bị linh hỏa đốt thành tro.

Lục Lâm Thiên chậm rãi điều tức, hắn nhíu mày, ánh mắt nghiêm túc chưa từng có.

Lục Lâm Thiên cắn răng nói:

– Bắt đầu!

Cách chắt lọc tinh huyết Lục Lâm Thiên đã nhớ kỹ trong đầu, đánh ra một thủ ấn kỳ dị, tĩnh tâm ngồi trên Linh Ngọc sàng. Trong không gian khí hải trong đầu Lục Lâm Thiên linh lực tràn khắp người.

Lục Lâm Thiên run rẩy, thủ ấn kỳ dị thành hình.

Vù vù vù!

Thoáng chốc cơ thể Lục Lâm Thiên bùng cháy linh hỏa đốt từ đầu đến chân, lửa không cháy bên ngoài cơ thể mà tập trung bên trong, bao bọc gân cốt.

Lửa bùng cháy, cả người Lục Lâm Thiên run rẩy, cổ họng phát ra tiếng gầm đau đớn, khuôn mặt trắng không còn chút máu.

Cùng với tiếng hét của Lục Lâm Thiên, linh hỏa mất khống chế đốt cháy trong cơ thể hắn, trong cơn đau rát, linh hỏa đốt tới nội tạng hắn.

Người thường khó thể chịu nổi loại đau đớn này. Linh hỏa mất đi khống chế, không giống lúc trước Tiểu Long điều khiển lửa đốt chất độc Phệ Huyết Hóa Cốt đan. Tuy lửa vàng trong người Tiểu Long mạnh hơn linh hỏa nhiều nhưng có nó kiểm soát, không đốt người Lục Lâm Thiên với quy mô lớn, mục tiêu chỉ có chất độc.

Hiện giờ linh hỏa của Lục Lâm Thiên đã mất kiểm soát đốt cháy khắp nơi, cơ thể hắn vang lên tiếng kêu xèo xèo.

Chương 187: Đau nhức cháy người

Trong cơn đau nhức Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhắm mắt lại, tinh thần chìm vào cơ thể. Lục Lâm Thiên chịu đựng cơn đau thấu óc cố gắng khống chế linh hỏa tiến vào gân cốt.

Tinh thần chui vào cơ thể, linh hồn Lục Lâm Thiên vô hình trung nhìn ngó, cảm ứng mọi thứ trong người. Linh hỏa tràn ngập trong cơ thể Lục Lâm Thiên, thiêu đốt kinh mạch, cơ bắp liên tục tạo ra những cơn đau nhức. Lửa nóng cháy xuyên qua kinh mạch dấy lên nỗi đau mãnh liệt.

Lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác trong cơ thể hắn, trên máu thịt có chân khí ngưng tụ thành vật mỏng manh ngăn cách linh hỏa đốt cháy. Cơ thể Lục Lâm Thiên vốn đã mạnh mẽ, đoạn thời gian trước bị lửa của Tiểu Long vô tình rèn luyện giúp ích rất lớn. Nếu là thân thể bình thường bị linh hỏa đốt sẽ thành tro ngay.

Tuy cơ thể Lục Lâm Thiên mạnh nhưng lửa nóng cháy nhiệt độ cao tràn ngập trong người hắn, sắt thép còn bị nung đỏ chứ nói chi thân xác của hắn?

Nhiệt độ cao làm mồ hôi Lục Lâm Thiên rơi như mưa, nhiệt độ cao làm kinh mạch héo rút. Kinh mạch dày rộng cứng cỏi bị nhiệt độ cao thiêu đốt vặn vẹo, trông rất kinh khủng.

– Thu!

Lục Lâm Thiên cắn răng thu linh hỏa bao bọc vào gân cốt, linh hỏa tinh luyện ra tinh huyết trong cốt tủy mới được.

Linh hỏa từ cơ bắp co rụt về với cách cực kỳ huyền ảo trùm lên gân cốt như muốn bóc tách máu thịt của hắn ra, một lúc sau linh hỏa đã đốt cháy hết gân cốt toàn thân Lục Lâm Thiên.

Nỗi đau bị thiêu đốt gân cốt làm Lục Lâm Thiên rung bần bật, cắn chặt khớp hàm, máu chảy ra từ kẽ răng. Đau đớn đến từ cốt tủy khiến Lục Lâm Thiên cảm giác sống không bằng chết, thống khổ không muốn sống, đây chính là cảm giác trong truyền thuyết muốn sống mà không được muốn chết cũng không xong. Nhưng Lục Lâm Thiên không muốn chết, hắn phải cắn răng chịu đựng.

Linh hỏa đốt cháy gân cốt toàn thân Lục Lâm Thiên, trên bề mặt gân cốt khô ráo nóng bỏng. Quá trình đem lại đau đớn khiến máu và mồ hôi tràn ra từ lỗ chân lông Lục Lâm Thiên, miệng mũi trào máu. Trông Lục Lâm Thiên rất đáng sợ.

Đau, rất đau, đau không chịu nổi. Linh hỏa bao bọc khắp cơ thể hắn, thiêu đốt xương cốt, người nào chưa trải qua thì không thể tưởng tượng nổi nỗi đau đó, mặc dù hắn đã có chuẩn bị, nhưng cơn đau nhức đáng sợ hơn hơn Lục Lâm Thiên tưởng tượng rất nhiều.

Cuối cùng Lục Lâm Thiên không chịu nổi gào khan:

– A!!!

Cổ họng phun ra hơi thở nóng cháy thấy dễ chịu hơn một chút nhưng không giảm được đau đớn trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

– A!!!

Cơ thể càng lúc càng đau, Lục Lâm Thiên không ngừng thê thảm kêu gào, như quỷ khóc sói tru rất là thê lương. May mắn bên ngoài không nghe thấy những gì trong mật thất.

Lục Lâm Thiên cố gắng chịu đựng đau đớn không phải người thường chịu nổi, máu thịt co rút. Lục Lâm Thiên cảm giác hắn sắp không chịu nổi nữa, mặt trắng bệch. Loại đau nhức này khiến đầu óc Lục Lâm Thiên bị kí©ɧ ŧɧí©ɧ mơ hồ, người uể oải.

Ngay lúc này, trên Linh Ngọc sàng dâng lên ánh sáng đậm đặc, có năng lượng khổng lồ sắp chui ra.

– Phải cố gắng kiên trì. Tu luyện thành Huyết Hồn Ấn, về sau thực lực vô hình trung tăng mạnh, cường giả và kẻ yếu nằm ở phần có kiên trì được không. Nếu vượt qua thì ta chính là cường giả!

Lục Lâm Thiên cố gắng đối kháng, giữ vững tinh thần, điều khiển linh hỏa đốt cơ thể mình. Mặc kệ thân thể đi xuống địa ngục thì trong đầu Lục Lâm Thiên còn giữ sự tỉnh táo. Người Lục Lâm Thiên toát ra hơi thở thần dị như lão tăng nhập thiền.

Xoẹt!

Năng lượng trên Linh Ngọc sàng vốn định tuôn ra nhưng Lục Lâm Thiên toát ra hơi thở làm năng lượng co rút về Linh Ngọc sàng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong tra tấn vô tận, gân cốt của hắn có mảng máu chậm rãi chảy ra. Gân cốt toàn thân Lục Lâm Thiên như được màng máu bao bọc.

Lúc này Lục Lâm Thiên lại bắt đầu thay đổi thủ ấn, huyết màng trên gân cốt chuyển động dọc theo kinh mạch chậm rãi tụ lại.

Khi những màng máu tụ tập lại hình thành một đoàn tinh huyết đỏ thắm.

Lục Lâm Thiên lấy lại tinh thần từ trạng thái không minh, lòng thầm vui vẻ. Tinh huyết là máu huyết tinh thuần nhất trong cốt tủy, Lục Lâm Thiên điều khiển đoàn tinh huyết chuyển động nhanh trong cơ thể.

Trong khi tinh huyết di chuyển, Lục Lâm Thiên thu về linh lực, tắt linh hỏa. Tinh huyết đi qua gân cốt để lại mảnh sương mù, kinh mạch và máu thịt cùng nhau phát ra khí thể năng lượng màu đỏ nhạt. Cơ thể bị linh hỏa tổn thương chớp mắt phục hồi. Người Lục Lâm Thiên từ trong ra ngoài càng ngưng tụ, khuôn mặt trắng bệch của hắn hồng lên một chút.

Phụt!

Người Lục Lâm Thiên phun ra tinh huyết rơi vào Hỏa Long Đỉnh.

Thoáng chốc thủ ấn của Lục Lâm Thiên thay đổi, trong Hỏa Long Đỉnh lại bùng cháy ngọt lửa, bộc phát ra nhiệt độ cực kỳ khủng bố. Nhiệt độ cao kinh khủng ngưng tụ tinh huyết và linh dịch từ các dược liệu lại.

Lục Lâm Thiên trầm giọng quát:

– Tụ lại!

Thủ ấn không ngừng biến hóa điều động linh lực toàn thân rót vào Hỏa Long Đỉnh. Linh hồn lực gần như thực chất hóa trong đầu Lục Lâm Thiên vô hình rót vào Hỏa Long Đỉnh.

Linh lực hùng dũng, lửa càng bùng cháy dữ dội. Trong Hỏa Long Đỉnh lửa va chạm vách Hỏa Long Đỉnh rầm rầm. Trong Hỏa Long Đỉnh lửa nóng nhưng bên ngoài đỉnh thì vẫn lạnh lẽo chứng minh Hỏa Long Đỉnh không phải vật bình thường.

Trong Hỏa Long Đỉnh tràn ngập khí nóng, linh hồn Lục Lâm Thiên dòm chừng. Đoàn linh dịch và tinh huyết đang được linh hỏa bao bọc, bị lôi kéo từ từ tụ lại với nhau. Tuy linh dược và tinh huyết còn nhiều vật cản nhưng nhờ lửa cuồng bạo, linh hồn lực của Lục Lâm Thiên khống chế tinh diệu huyền ảo bao bọc, dung hợp linh dịch, tinh huyết lại.

Nhưng điều này cần một quá trình. Thời gian trôi qua, linh hỏa nóng cháy tiếp tục luyện hóa, những tinh huyết, linh dịch trộn lẫn vào nhau to cỡ ba bàn tay, tiếp tục luyện hóa, rút nhỏ còn cỡ một bàn tay.

Lại qua mấy canh giờ, linh dịch và tinh huyết đã là thu nhỏ chỉ còn một đoàn bé xíu. Linh dịch và tinh huyết hoàn toàn dung hợp với nhau biến thành màu đỏ xanh, năng lượng tinh thuần khuếch tán. Linh hỏa không thể đốt cháy năng lượng tinh thuần này, chỉ có thể áp súc chúng nó lại.

Thời gian lại lần nữa trôi nhanh, linh lực trong đầu Lục Lâm Thiên tiêu hao hầu như không còn, nếu không có Linh Ngọc sàng thần kỳ chống đỡ sợ là hắn không kiên trì tiếp được.

Lục Lâm Thiên trầm giọng quát:

– Tụ đan!

Linh hỏa nóng cháy, đoàn năng lượng đỏ xanh ngưng tụ lại, hình dạng viên đan dược chậm rãi hình thành, mùi thuốc đậm đặc tràn ngập.

Vù vù vù!

Linh hỏa gào thét, một lát sau Hỏa Long Đỉnh tỏa ánh sáng chói lòa, ánh sáng toát ra mùi máu thoang thoảng.

Ong ong ong!

Nắp Hỏa Long Đỉnh bật mở, một viên đan dược màu đỏ xanh bay ra, năng lượng đậm đặc lan tràn.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm viên đan dược được ánh sáng bao bọc lơ lửng trên Hỏa Long Đỉnh, khuôn mặt trắng bệch, khóe môi treo vệt máu cong lên nụ cười.

– Huyết Hồn Đan!

Lúc này từ luyện hóa dược liệu đến luyện hóa thành đan mất năm ngày, đan dược này là Huyết Hồn Đan, vật cần thiết để tu luyện Huyết Hồn Ấn.

– Phù.

Tay Lục Lâm Thiên đổi thủ ấn, há mồm, bụng phun ra lực hút. Huyết Hồn Đan trên Hỏa Long Đỉnh bị Lục Lâm Thiên nuốt vào bụng.

Chương 188: Bách luyện thành ấn

Đan dược vào bụng, Lục Lâm Thiên nhắm mắt lại ngay. Đan dược ở trong cơ thể hóa thành năng lượng khổng lồ khuếch tán, khuôn mặt trắng bệch của Lục Lâm Thiên dần hồng hào.

Trong cơ thể Lục Lâm Thiên, Huyết Hồn Đan biến thành năng lượng trực tiếp xông vào không gian khí hải linh lực trong đầu hắn, không một chút nào sót lại trong cơ thể.

Năng lượng khổng lồ ngưng tụ trong không gian khí hải, biểu tình của Lục Lâm Thiên vẫn trầm trọng như mấy hôm trước. Đã tới bước quan trọng nhất tu luyện Huyết Hồn Ấn.

Trong đầu Lục Lâm Thiên khống chế linh hồn lực hơi ngưng tụ từ sâu trong linh hồn chậm rãi đến gần, nhưng thử mấy lần, rõ ràng linh hồn lực bị lôi rồi chớp mắt sau hóa thành hư vô trở lại sâu trong linh hồn.

Linh hồn lực vốn là thứ hư vô mờ mịt, tuy lúc này ngưng tụ ra hình dạng nhưng nếu tách ra thì sẽ hóa thành hư vô ngay.

Lục Lâm Thiên khống chế linh hồn lực thử mấy chục lần nhưng không lần nào thành công, lòng thầm sốt ruột. Bước cuối cùng nếu thất bại thì mọi cố gắng trong năm ngày qua thành công cốc.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Chẳng lẽ phải là Linh Sư mới được sao?

Thất bại mấy chục lần, Lục Lâm Thiên thầm hối hận. Trong Thiên Linh Lục đã ghi nếu muốn tu luyện thành Huyết Hồn Ấn trừ chịu đựng đau đớn người bình thường khó chịu nổi ra cần có tu vi ít nhất là Linh Sư, vì chỉ đẳng cấp Linh Sư mới rút ra linh hồn lực ngưng tụ thành ấn được.

Thiên Linh Lục ghi dù là Linh Sư ngũ trọng muốn thành công tách ra linh hồn lực của mình trong một trăm người có một người đã là khá.

Ban đầu Lục Lâm Thiên không tin, lúc này hắn hối hận. Lục Lâm Thiên mới chỉ là tu vi Linh Sĩ bát trọng, không thể phân ly linh hồn lực ngưng tụ thành ấn được.

Lục Lâm Thiên thầm nhủ:

– Bình tĩnh, chắc chắn có cách nào đó. Trong Thiên Linh Lục ghi bước này cần bình tĩnh giải quyết, trong đầu không minh mới được.

Lục Lâm Thiên từ từ hít sâu, đẳng cấp Linh Sư có linh hồn lực mạnh hơn nhiều. Lục Lâm Thiên cảm nhận linh hồn lực của mình, hắn cho rằng mạnh hơn Linh Giả cùng đẳng cấp một chút. Linh Ngọc sàng và Linh hồn thần dịch giúp đỡ, trước đó Lục Lâm Thiên dùng hai viên linh đan, có lẽ linh hồn lực đã hơi ngưng tụ.

Theo Lục Lâm Thiên biết thì bình thường đến Linh Sư ngũ trọng mới khiến linh hồn lực ngưng thực được, Vũ Giả muốn làm đến tình độ này cần từ Vũ Phách trở lên. Cho nên Lục Lâm Thiên mới dám tu luyện Huyết Hồn Ấn vào lúc này.

Lục Lâm Thiên điều chỉnh lại, khống chế linh hồn lực hướng vào sâu trong linh hồn. Điều này thử thách trình độ khống chế linh hồn lực, nếu không kiểm soát linh hồn lực đến mức độ tinh diệu thì khó thể tách ra linh hồn lực.

– Thất bại!

Lục Lâm Thiên điều chỉnh chính mình, lại tiếp tục.

– Thất bại!

– Thất bại!

– Thất bại!

Cứ thất bại mãi, nhưng Lục Lâm Thiên không nóng nảy, ngược lại càng lúc càng bình tĩnh hơn. Qua các lần thất bại Lục Lâm Thiên tăng thêm kinh nghiệm, cũng dần chết lặng.

Thử đến lần thứ chín mươi tám thì sâu trong linh hồn có một luồng linh hồn lực thực chất hóa nhỏ bé bị Lục Lâm Thiên tâm niệm khống chế đến gần mép không gian khí hải linh lực.

Lục Lâm Thiên mừng như điên:

– Thành công!

Thủ ấn nhanh chóng biến đổi, Huyết Hồn Đan biến thành năng lượng trong không gian khí hải nhanh chóng thẩm thấu vào, quấn quýt với linh hồn lực thực chất hóa kia.

Lục Lâm Thiên quát to:

– Lấy tinh huyết làm dẫn, linh hồn làm ấn, ngưng tụ!

Thủ ấn thay đổi nhanh, linh hồn lực và Huyết Hồn Đan biến thành năng lượng hòa hợp lại tỏa ánh sáng chói mắt trong đầu Lục Lâm Thiên.

Trán Lục Lâm Thiên nhận lực kéo, mơ hồ có ánh sáng xuyên thấu qua đầu chân mày, toàn thân trên dưới toát ra hơi thở kỳ dị.

Linh hồn lực và Huyết Hồn Đan biến thành năng lượng dung hợp, ánh sáng càng lúc càng chói mắt, tựu như mặt trời.

– Grao grao!

Trong cơ thể Lục Lâm Thiên vang tiếng thú gầm như có như không, như tiếng sư rống hoặc như là hổ gầm, mơ hồ là tiếng long ngâm tiếng phượng hót.

Uy hiếp hùng mạnh phát ra từ Lục Lâm Thiên, uy nhiếp khiến tim người đập nhanh. Trong mật thất yên lặng không ai chứng kiến.

Bùm bùm bùm!

Trong đầu Lục Lâm Thiên vang tiếng nổ trầm đυ.c, ánh sáng chói mắt vỡ tung hóa thành vô số đốm sáng tán đi.

Những đốm sáng khuếch tán, năng lượng ảo xuất hiện trong đầu Lục Lâm Thiên, ảo ảnh đỏ rực như máu, ảo ảnh như rồng không phải rồng, như hổ không phải hổ, cực kỳ thần dị, tràn ngập uy nhiếp khổng lồ.

Khóe môi treo vệt máu cong lên nụ cười:

– Thành công!

Lục Lâm Thiên gục ngã trên Linh Ngọc sàng, hắn đã kiệt sức. Lục Lâm Thiên kiên trì nhờ vào tâm chí, ý niệm. Lúc này tu luyện Huyết Hồn Ấn thành công, Lục Lâm Thiên không gượng nổi nữa.

Trên Linh Ngọc sàng tỏa ánh sáng nhạt nhanh chóng bao bọc người Lục Lâm Thiên, ánh sáng hóa thành vô số năng lượng nhỏ xíu thấm vào lỗ chân lông.

Khi Lục Lâm Thiên tỉnh lại cảm giác linh lực trong đầu phục hồi khá nhiều. Trong không gian linh hồn có một năng lượng hư ấn ở trong đó, cảm giác hình dạng của nó chính là Huyết Hồn Ấn.

Lục Lâm Thiên reo lên:

– Thành công, rốt cuộc thành công!

Lục Lâm Thiên bình tĩnh lại, háo hức vận dụng Huyết Hồn Ấn.

Huyết Hồn Ấn trong đầu Lục Lâm Thiên nhanh chóng hóa thành chui vào kinh mạch, lao ra các kinh mạch ngưng tụ vào bàn tay phải.

– Grao!

Tiếng long phượng sư tử hổ báo thú gầm phát ra từ lòng bàn tay phải, chấn động mật thất rung lắc, uy nhiếp khổng lồ khuếch tán.

Trên lòng bàn tay phải của Lục Lâm Thiên thần dị xuất hiện một ấn quyết kỳ lạ, ấn quyết như rồng không phải rồng, như hổ không phải hổ, màu đỏ rực rất là huyền ảo.

Lục Lâm Thiên nhìn Huyết Hồn Ấn trên tay phải, khóe môi cong lên. Lục Lâm Thiên giấu đi Huyết Hồn Ấn, nếu có dịp hắn sẽ thử hiệu quả của nó.

Nhưng hiệu quả Huyết Hồn Ấn tùy theo thực lực, nói chính xác hơn là quyết định dựa vào linh hồn lực. Huyết Hồn Ấn không đơn thuần dựa vào chân khí, linh lực tràn ngập, chủ yếu nhất là nương tựa linh hồn.

Linh hồn lực càng cường đại thì uy lực Huyết Hồn Ấn càng mạnh, Lục Lâm Thiên phỏng chừng thực lực hiện tại của hắn chỉ khống chế được một con yêu thú nhị giai, khó thể đối phó với yêu thú tam giai.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng, Lục Lâm Thiên bắt đầu điều tức phục hồi linh lực, tiếp theo hắn sẽ thử luyện chế khôi lỗi.

Một ngày sau, Lục Lâm Thiên móc ra nhiều tài liệu tinh thiết, huyền tinh thạch thượng hảo, toàn là vật dùng để luyện chế khôi lỗi.

Hiện giờ Lục Lâm Thiên sắp thử luyện chế khôi lỗi có tên là Khôi lỗi Lang Nhân, loại khôi lỗi đơn giản nhất trong Thiên Linh Lục. Đẳng cấp loại khôi lỗi này toàn quyết định dựa vào tài liệu, thực lực của người luyện chế nó.

Không có tài liệu tốt thì dù mạnh mấy cũng không thể luyện chế ra khôi lỗi tốt. Không có thực lực cực mạnh, dù tài liệu tốt đến đâu cũng không luyện chế được khôi lỗi tốt. Hai thứ này không thể thiếu cái nào.

Nhưng hiện nay Lục Lâm Thiên không mơ xa, thực lực của hắn chưa đủ trình để luyện chế khôi lỗi đẳng cấp cao. Hiện tại Khôi lỗi Lang Nhân có thuận lợi sinh ra hay không là cả một vấn đề, dù sao đây là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên luyện chế khôi lỗi, hắn chỉ có trí thức lý luận, chưa từng thực tiễn.

Chương 189: Khôi lỗi Lang Nhân

Nếu phân chia kỹ khôi lỗi thì bình thường có cửu cấp, mỗi đẳng cấp nói chia chính xác thì là sơ giai, trung giai, hậu giai. Thực lực, kỹ năng của khôi lỗi đến từ người luyện chế nó.

Nhìn đống tài liệu đặt trong mật thất, Lục Lâm Thiên cười khổ. Mấy ngày tiếp theo hắn sẽ phải cố gắng nhiều.

Thủ ấn thay đổi, linh lực vận chuyển. Luyện chế khôi lỗi khác rồi lại giống luyện chế vũ khí, chỉ có bước cuối là không giống. Tuy nhiên Lục Lâm Thiên chưa từng luyện chế binh khí bao giờ.

Linh lực rót vào Hỏa Long Đỉnh, Hỏa Long Đỉnh có thể dùng như khí đỉnh. Lửa bốc cháy trong Hỏa Long Đỉnh, một khối tinh thiết thượng hảo to lớn bị Lục Lâm Thiên ném vào trong.

Ngọn lửa cháy hừng hực bốc lên, bắt đầu luyện hóa.

Lục Lâm Thiên đã nhớ kỹ cách luyện chế khôi lỗi. Luyện chế khôi lỗi rất huyền ảo, không thể sơ sẩy, đi sai một bước là phải luyện chế lại, lãng phí linh lực. Tài liệu luyện chế khôi lỗi có giá trị rất lớn, đến lúc đó cũng thành sắt vụn.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Trong Phi Linh Môn luôn bình tĩnh như nước. Các đệ tử nghe tin chưởng môn đã chết, trừ số ít đệ tử đau thương ra đa số người ngạc nhiên một lúc rồi bình thản sống tiếp. Dù sao môn phái không liên quan gì lớn với bọn họ, Phi Linh Môn suy tàn đến bây giờ khiến họ không còn lòng trung thành.

Nhưng gần đây trong Phi Linh Môn hơi náo động, dựa theo quy định thì đệ tử trong môn phái mỗi năm năm đệ tử mới nhập môn có thể lĩnh một viên đan dược nhất phẩm tu luyện. Đệ tử cũ thì được lĩnh một viên đan dược nhị giai.

Năm năm trước Phi Linh Môn đã nợ đan dược của đệ tử một lần, thật sự là vì không có đan dược mà lấy ra. Lúc ấy Phi Linh Môn có gần ba trăm người, vì vụ nợ đệ tử mà một nửa đệ tử rời khỏi Phi

Linh Môn.

Sau đó Lục Thanh hứa lần sau sẽ cùng trả nợ hai đợt mới ổn định lòng người. Hiện tại đã đến thời hạn năm năm, nhiều đệ tử xì xầm bàn tán. Chưởng môn đã chết, sợ là lần này cũng không có đan dược mà dùng. Nhiều đệ tử băn khoăn có nên rời khỏi Phi Linh Môn không?

Thực lực của bọn họ đa số là Vũ Đồ, Vũ Sĩ. Sau khi rời Phi Linh Môn bọn họ không khó tìm công tác, tốt hơn người bình thường nhiều. Uất ức ở lại Phi Linh Môn chẳng bằng tìm đường ra mới.

Nhiều đệ tử bàn tán:

– Ngươi nói xem lần này chúng ta có được nhận đan dược không?

– Ta thấy hy vọng mong manh. Chưởng môn đã chết, chúng ta tìm ai đòi lại?

– Chưởng môn chết nhưng còn trưởng lão.

– Mấy người không rõ ràng tình huống của Phi Linh Môn sao? Chắc không được phát đan dược đâu. Nếu lần này mà không được đan dược thì ta rời khỏi Phi Linh Môn cho rồi, không thể chết già tại đây, ta thà ra ngoài xông xáo một lần.

Nhiều người nảy ý muốn rời khỏi Phi Linh Môn, ai đều biết ở đây không có tương lai.

Năm ngày sau, trong mật thất, linh lực của Lục Lâm Thiên rót vào Hỏa Long Đỉnh, lửa hừng hực cháy. Mấy ngày này luyện chế tất cả tài liệu bị luyện thành dung dịch.

Linh hỏa không ngừng đốt cháy, trừ bỏ các tạp chất trong dung dịch, có như vậy mới ra thành quả hoàn mỹ nhất. Thân thể khôi lỗi có tạp chất sẽ giảm mạnh lực phòng ngự.

Lục Lâm Thiên trút linh lực ra, lửa trong Hỏa Long Đỉnh bùng cháy càng dữ dội, một đoàn dung dịch bắt đầu cuồn cuộn như dung nham trong núi lửa. Hơi nóng có thể đốt một người thành tro.

Lại một ngày qua đi, mặt Lục Lâm Thiên trắng không còn chút máu, tiêu hao kiểu này là cầm mạng ra liều. Dung dịch được luyện đến tình độ Lục Lâm Thiên vừa lòng.

Lục Lâm Thiên trầm giọng quát:

– Khôi lỗi thuật, ngưng!

Từng thủ ấn quái dị ngưng kết, các ánh sáng nhập vào Hỏa Long Đỉnh.

Xoẹt xoẹt xèo xèo xoẹt xoẹt!

Trong Hỏa Long Đỉnh, một đoàn dung dịch lao ra ngoài sau đó bị linh hỏa bao bọc lơ lửng trong không trung. Hơi nóng đốt mật thất đỏ rực.

Lục Lâm Thiên liên tục đánh ra thủ ấn, các ánh sáng trùm lên dung dịch, thấm vào trong, lửa cháy hừng hực. Mặt Lục Lâm Thiên càng trắng.

Ba canh giờ sau, đoàn dung dịch chậm rãi ngưng tụ thành hình dạng cao hai thước, các giọt chất lỏng nóng cháy xoay tròn nhỏ biến đổi theo quy tắc Lục Lâm Thiên kiểm soát.

Đoàn dung dịch cháy bỏng ngưng tụ ra thân hình thực chất, như người khổng lồ cao hai thước. Người khổng lồ đầu sói thân người, đôi chân to, cánh tay có móng vuốt sắc bén, cánh tay dài tới đầu gối, nhe hàm răng nanh sắc nhọn.

Lục Lâm Thiên lại đánh ra thủ ấn kỳ lạ bắn ra luồng sáng, toàn bộ dung dịch biến thành dòng nước bao bọc vật đầu sói mình người.

Vật đầu sói mình người tỏa sáng lấp lánh, ánh sáng màu sắt thép, sắc đỏ biến mất thay cho màu xanh đen kim loại.

Lục Lâm Thiên lại quát to:

– Ngưng tụ!

Thủ ấn chỉ vào vật đầu sói mình người, một đoàn sáng thần dị bắn ra. Ánh sáng hóa thành các tia sáng nhỏ như sợi chỉ bám vào mỗi khớp nối cánh tay, khuỷu tay, vai, eo, chân, miệng, đầu gối của vật đầu sói mình người.

Thủ ấn của Lục Lâm Thiên thay đổi, cánh tay, khuỷu tay, vai, eo, chân, miệng, đầu gối của vật đầu sói mình người hoạt động theo tiết tấu, như biến thành vật sống, không còn cứng nhắc.

– Khôi lỗi bí pháp!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nghiêm túc, thủ ấn thay đổi, các luồng sáng thần dị và tia sáng từ trán hắn bay vào thân thể vật đầu sói mình người.

Lúc này vật đầu sói mình người như sống lại, tự động nhúc nhích, mắt mở ra, đôi mắt trống rỗng tỏa ánh sáng chói lòa.

Một lát sau Lục Lâm Thiên liên tục đánh ra thủ ấn, vật đầu sói mình người làm nhiều động tác như né, nhảy, chuyển động, lăn, lùi, vung đấm, đá chân. Các động tác của vật đầu sói mình người rất nhanh nhạy, không trúc trắc.

– Phù.

Lục Lâm Thiên thu về thủ ấn, mặt không chút máu nhưng hắn cười toe toét.

Lục Lâm Thiên khẽ nói:

– Thành công!

Lục Lâm Thiên cười phá lên, mặt dày tự khen:

– Bản công tử thật là thiên tài, tự học thành tài a!

Trước mặt Lục Lâm Thiên là vật đầu sói mình người chính là Khôi lỗi Lang Nhân. Lục Lâm Thiên cảm giác rõ ràng có mối liên kết máu thịt với Khôi lỗi Lang Nhân, mới rồi khi hắn thi triển khôi lỗi bí pháp đã bày một linh hồn lực trên người nó. Lòng Lục Lâm Thiên máy động một cái là có thể khống chế Khôi lỗi Lang Nhân.

Lục Lâm Thiên đứng trước mặt Khôi lỗi Lang Nhân, chuẩn bị sẵn sàng xong lòng máy động nói:

– Công kích ta.

Vù vù vù!

Thoáng chốc đôi mắt trống rỗng của Khôi lỗi Lang Nhân lóe tia sáng, cú đấm mang theo gió rít đánh về phía Lục Lâm Thiên.

– Để xem thực lực của ngươi thế nào.

Lục Lâm Thiên đứng tấn, khom người vươn lên, ánh sáng màu vàng đất mỏng manh bao bọc, Khai Sơn chưởng đánh ra. Lục Lâm Thiên dốc hết sức cứng rắn đỡ, hắn rất muốn biết mình luyện chế khôi lỗi mạnh đến mức nào.

Bùm ầm!

Hai lực lượng va đυ.ng trong mật thất, vang tiếng nổ điếc tai chấn động văng vẳng không dứt. Cùng lúc đó, có một bóng người bị chấn lùi mấy bước đυ.ng vào vách đá.

Lục Lâm Thiên tựa vào vách tường, khí huyết cuồn cuộn, biểu tình cực kỳ ngạc nhiên:

– Chết tiệt, mạnh quá!

Lục Lâm Thiên sờ bàn tay tê dại của mình, Khôi lỗi Lang Nhân quá mạnh. Khai Sơn chưởng muốn đánh bại tu vi cùng đẳng cấp không khó khăn, nhưng Khôi lỗi Lang Nhân đỡ nổi chưởng của Lục Lâm Thiên thậm chí đẩy lùi, bản thân khôi lỗi không bị hao tổn gì.

Chương 190: Đề cử chưởng môn (1)

Thực lực như thế cộng thêm Khôi lỗi Lang Nhân không cần mạng, sẽ không sợ chết mà lùi bước, cơ thể mạnh mẽ, những đặc tính đáng sợ này dù Vũ Sư nhất trọng gặp phải cũng sẽ né mũi nhọn.

Lục Lâm Thiên cười tà:

– Hay thật, nếu rảnh ta sẽ luyện chế gần trăm con, sau này còn ai dám chọc ta?

Lục Lâm Thiên luyện chế Khôi lỗi Lang Nhân là nhị cấp hậu giai, thực lực không tệ. Có Khôi lỗi Lang Nhân ở bên cạnh Lục Lâm Thiên thì hắn tương đương có thêm bảo tiêu Vũ Sư nhất trọng, còn là bảo tiêu vô cùng trung thành.

Lục Lâm Thiên vừa lòng thu Khôi lỗi Lang Nhân vào túi không gian. Những thứ như túi không gian, trữ vật giới chỉ tuy không thể chứa hàng hóa nhưng có thể bỏ khôi lỗi vào, vấn đề là Khôi lỗi Lang Nhân rất to, nhưng túi không gian không chứa được bao nhiêu con.

Lục Lâm Thiên cất Hỏa Long Đỉnh vào trữ vật giới chỉ, hắn bắt đầu điều tức. Tu luyện thành Huyết Hồn Ấn, luyện chế Khôi lỗi Lang Nhân thành công, tính ra Lục Lâm Thiên ở trong mật thất đã hai mươi ngày.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng trên Linh Ngọc sàng điều tức, luyện chế Khôi lỗi Lang Nhân làm hắn kiệt sức.

Ba ngày sau, cánh cửa mật thất ầm ầm vang tiếng, một bóng người áo xanh đi ra ngoài.

Vù vù vù!

Một cái bóng vàng nhạt đáp xuống vai Lục Lâm Thiên, là Tiểu Long. Nhiều ngày không gặp Tiểu Long thân thiết cọ cọ mặt Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nói:

– Được rồi, chúng ta trở về đi.

Lục Lâm Thiên quay về chỗ ở.

Lục Tâm Đồng thấy Lục Lâm Thiên người đầy vết máu thì hết hồn:

– Ca ca bị sao vậy? Ca ca bị thương hả?

Phương Tân Kỳ cũng giật mình.

Lục Lâm Thiên nói:

– Không bị thương, là không cẩn thận bị dính vào, ca ca đi tắm đây.

Lục Lâm Thiên đã quên lúc luyện chế Huyết Hồn Ấn người đầy máu, hắn vội đi vào phòng tắm rửa, thay áo xanh sạch sẽ.

Khi Lục Lâm Thiên ra khỏi gian phòng thì người sạch sẽ, vóc dáng mảnh khảnh, thân hình cao lớn, đôi mắt như ánh sao, da nâu đồng khỏe mạnh. Đường nét khuôn mặt như đao khắc, mày dài như kiếm, môi mỏng nhếch lên đường như luôn nở nụ cười tà.

Nhìn tiểu sư đệ trước mắt, tim Phương Tân Kỳ đập nhanh, gò má hây hồng. Phương Tân Kỳ không hiểu sao trong ngực như có nai con nhảy loạn.

Trương Minh Đào vội vàng xông vào thấy Lục Lâm Thiên liền nói:

– Sư đệ đã xuất quan rồi sao? Sư đệ có đây thì tốt, xảy ra chuyện lớn rồi!

Phương Tân Kỳ nói:

– Đại sư huynh, sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?

Lục Lâm Thiên chờ Trương Minh Đào trả lời.

Trương Minh Đào nói:

– Nhiều đệ tử vào đại điện đòi gặp ba vị trưởng lão, muốn đòi trưởng lão phát đan dược.

Phương Tân Kỳ biến sắc mặt nói:

– Suýt quên chuyện này, nhưng sư phụ của ta và nhóm Hoàng trưởng lão không có nhiều đan dược như thế.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Đan dược gì? Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Lúc Lục Lâm Thiên tìm trong ký ức của Trương Minh Đào không có chuyện này.

– Sư đệ, là như vậy…

Trương Minh Đào kể đại khái vụ việc. Năm năm một lần Phi Linh Môn sẽ phát đan dược cho đệ tử, lần trước đã nợ nên có một nửa đệ tử bỏ đi, nếu lần này không phát đan dược e rằng nhiều đệ tử sẽ bỏ Phi Linh Môn đi hết.

Lục Lâm Thiên ngây người nghe Trương Minh Đào nói, hắn không ngờ Phi Linh Môn tụt dốc đến nông nỗi này. Nhớ ngày xưa Bạch Mi trưởng lão của Vân Dương tông có nói đệ tử mới vào tông môn sẽ được một viên đan dược tam phẩm. Trong Phi Linh Môn đệ tử mới chỉ được một viên đan dược nhất phẩm, năm năm mới có một viên đan dược nhị phẩm, chênh lệch quá lớn.

Phương Tân Kỳ nói:

– Chúng ta mau đi xem!

Ba người lớn và Lục Tâm Đồng đi ngay đến đại điện. Lục Lâm Thiên cũng muốn xem náo nhiệt, không biết ba trưởng lão có thể lấy ra một trăm viên đan dược không? Cộng với năm năm trước nợ đan dược cộng lại cũng không nhiều gì, Lục Lâm Thiên tu luyện Huyết Hồn Ấn tiêu hao số lượng kim tệ còn nhiều hơn thế, nhưng hoàn cảnh hiện tại của Phi Linh Môn thì chắc không trả nổi.

Lục Lâm Thiên biết rõ ba trưởng lão là cường giả Vũ Phách, chắc chắn có ít tiền riêng, nếu lấy ra thì đủ chi trả. Vấn đề là ba trưởng lão có nỡ lấy tiền riêng ra không.

Khi đám người Lục Lâm Thiên chạy tới nơi thì trong đại điện đã tụ tập hơn trăm người, trên cơ bản tất cả đệ tử bình thường đều có mặt. Bên trên đại điện có ba trưởng lão Trịnh Anh. Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu, hơn mười đệ tử thân truyền.

– Hoàng trưởng lão, hôm nay nên phát đan dược cho chúng đệ tử.

– Đúng rồi, bao gồm năm năm trước, chúng đệ tử tổng cộng được một viên đan dược nhị phẩm, một viên nhất phẩm.

Trong đại điện ồn ào lộn xộn, nhiều đệ tử đang đòi đan dược, rất giống công nhân biểu tình ở kiếp trước của Lục Lâm Thiên.

Hoàng Hải Ba đứng trên cao nét mặt sa sầm, nhướng mày nhìn đám đệ tử bình thường trong đại điện.

Hoàng Hải Ba quát to:

– Yên lặng đi, la lối cái gì?

Đám người im miệng ngay. Trưởng lão lên tiếng, mọi người không dám ồn ào.

Hoàng Hải Ba sắc mặt dịu lại nói:

– Chưởng môn vừa qua đời không lâu, chuyện này để từ từ rồi tính.

Một thanh âm trầm thấp vang lên:

– Chưởng môn qua đời, trong lòng chúng đệ tử rất đau buồn nên càng cần cố gắng nâng cao thực lực, tìm ra hung thủ biết chưởng môn để bao thù. Chúng đệ tử cần đan dược tu luyện, xin các trưởng lão hãy ban cho đan dược đi.

Mọi người ngoái đầu nhìn hướng phát ra thanh âm, ai mà to gan dám công khai đòi đan dược với trưởng lão? Ba trưởng lão đứng trên cao sắc mặt âm trầm nhìn chằm chằm người nói chuyện.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm, người vừa nói là hắn.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Hoàng Hải Ba, bây giờ ta không giết được các ngươi vậy sẽ kiếm chút rắc rối cho các ngươi, để các ngươi không sống yên. Ít nhất lần này cho các ngươi ói ra khố phòng tư nhân.

Mọi người thấy là tiểu sư huynh nói thì phồng lên can đảm, lớn tiếng la lối:

– Không sai, tiểu sư huynh nói đúng, chúng đệ tử cần đan dược! Chúng đệ tử phải cố gắng tu luyện báo thù cho chưởng môn!

– Chúng đệ tử muốn đan dược!

Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu, Trịnh Anh nhìn nhau. Hiện tại Phi Linh Môn không có gì, đào đâu ra đan dược? Phi Linh Môn chỉ là cái xác rỗng.

Trịnh Anh tiến lên trước, nhíu mày nói:

– Mọi người hãy yên lặng. Nói thật đi, chúng ta đều biết tình huống của Phi Linh Môn thế nào. Hiện tại Phi Linh Môn không lấy ra đan dược nổi, nhưng ta tin chỉ cần chúng ta cố gắng sau này sẽ tốt hơn, đan dược tam phẩm cũng không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên chỉ sợ mọi người không gây chuyện, hắn lại đổ dầu vào lửa:

– Trịnh trưởng lão nói có lý, nhưng đan dược tam phẩm là chuyện tương lai. Hiện tại chúng ta muốn đan dược tu luyện để nâng cao thực lực, có như vậy Phi Linh Môn mới mạnh lên, sau này Phi Linh

Môn càng lớn mạnh. Cho nên bây giờ chúng ta cần đan dược!

Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu giận dữ trừng Lục Lâm Thiên. Trịnh Anh trưởng lão cũng lườm hắn một cú sắc lẻm.

– Chúng đệ tử muốn đan dược ngay bây giờ, không có đan dược thì chúng đệ tử rời khỏi đây thôi!

– Cứ lừa chúng ta, một năm lại chối một năm. Chúng ta không làm nữa, chúng ta phải rời khỏi Phi Linh Môn!

Chương 191: Đề cử chưởng môn (2)

– Không cho đan dược thì chúng ta đi!

Không biết là ai nói trước, quần chúng kích động la ó nếu không cho đan dược thì bọn họ sẽ rời khỏi Phi Linh Môn. Vì bị dồn nén tức giận, đến mức xưng hô cũng thay đổi.

Lục Lâm Thiên cười tà, giờ các trưởng lão sẽ phải nhức đầu. Nếu mọi người rời khỏi Phi Linh Môn thì môn phái này không còn lại gì.

Ba trưởng lão Phi Linh Môn đang nhức đầu như búa bổ. Năm năm trước không phát đan dược, hơn ba trăm đệ tử có một nửa dứt áo ra đi, giờ chỉ còn lại một trăm người. Nếu các đệ tử đi hết thì Phi Linh Môn khỏi cần ai tiêu diệt, bản thân tự chết, còn mặt mũi nào trước liệt tổ liệt tông Phi Linh Môn?

Chu Ngọc Hậu cao giọng quát:

– Mọi người bình tĩnh đừng nóng!

Thanh âm xen lẫn chân khí truyền vào tai mỗi người, trong đại điện văng vẳng thanh âm này.

Mọi người chậm rãi im lặng nhưng cảm xúc vẫn cực kỳ kích động, có khí thế hôm nay không đưa đan dược thì sẽ rời khỏi Phi Linh Môn.

Chu Ngọc Hậu nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, nói:

– Thôi vậy đi, chuyện đan dược từ từ tính sau, chuyện này cần có chưởng môn quyết định, chúng ta là trưởng lão không thể quyết định chuyện này. Hay trước tiên đề cử ra chưởng môn, mọi người thấy sao?

Mọi người sửng sốt:

– Đề cử chưởng môn?

Đề nghị này hấp dẫn đám người.

Trịnh Anh nói với Chu Ngọc Hậu:

– Sư huynh, theo quy định của Phi Linh Môn thì ai được chưởng môn ấn phù mới làm chưởng môn.

Trịnh Anh không hay biết việc đề cử chưởng môn.

Hoàng Hải Ba lạnh nhạt nói:

– Sư muội, quy định là do người đặt ra, chẳng lẽ người giết chưởng môn cầm chưởng môn ấn phù đến thì chúng ta cũng phải thừa nhận kẻ đó làm chưởng môn sao?

Chu Ngọc Hậu góp lời:

– Trước tiên chúng ta phải chọn ra chưởng môn, Phi Linh Môn không thể luôn vắng chưởng môn được, điều này không tốt cho Phi Linh Môn phát triển.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Hai người này kẻ xướng người hòa, dường như nhằm vào ghế chưởng môn. Có vẻ bọn họ đã sắp đặt từ trước, lợi dụng cơ hội này chọn ra chưởng môn mới.

Lục Lâm Thiên nghe Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu, Trịnh Anh đối thoại, đoán đại khái Hoàng Hải Ba và Chu Ngọc Hậu đã có âm mưu từ trước, hai người muốn chiếm chức chưởng môn.

Trịnh Anh chần chừ:

– Nhưng mà…

Trịnh Anh chưa nói xong đã bị Hoàng Hải Ba ngắt lời.

Hoàng Hải Ba cao giọng quát:

– Các vị đệ tử, hôm nay đề cử ra chưởng môn mới xong sẽ mời chưởng môn phát đan dược cho chúng ta!

– Được, đề cử chưởng môn mới!

Đệ tử trong đại điện nghe nói có đan dược thì đồng ý, đây mới là điều quan trọng nhất, ai làm chưởng môn không đến lượt bọn họ lo.

Chu Ngọc Hậu nhìn mọi người chằm chằm:

– Quyết định vậy đi, chưởng môn mới theo ta thấy nên có uy vọng trong môn mới được, thực lực phải là đứng đầu Phi Linh Môn, chắc mọi người không có ý kiến gì?

Lục Lâm Thiên thầm nhủ:

– Cáo già, nói thẳng ra là chọn từ ba trưởng lão các người đi.

Đề cử chưởng môn chỉ là cái cớ cho đẹp, ai có thể trở thành chưởng môn sợ là Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu đã ngầm quyết định, bây giờ chỉ mượn cơ hội leo lên. Tựa như tự do chính trị ở quốc gia nọ trong kiếp trước của Lục Lâm Thiên, bầu cử gì đó vốn sớm được định sẵn, làm gì tới lượt dân chúng quyết định?

Lục Lâm Thiên giơ tay kêu lên:

– Chu trưởng lão nói đúng, nhưng đệ tử cho rằng muốn trở thành chưởng môn thì phải có cống hiến với Phi Linh Môn mới được, và khiến mọi người tâm phục khẩu phục. Dù có thực lực mạnh đến mấy nếu không làm việc vì Phi Linh Môn, không ra mặt cho Phi Linh Môn, chưởng môn như vậy chúng ta cần làm chi?

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ nếu để Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu được chức chưởng môn thì sau này càng khó đối phó hơn. Lục Lâm Thiên còn ở lại Phi Linh Môn một đoạn thời gian, nếu để hai người kia làm chưởng môn thì hắn khó sống.

Trong đại điện, đám đệ tử bình thường la lên:

– Tiểu sư huynh nói không sai, chúng ta đồng ý!

Lục Lâm Thiên có địa vị rất cao trong lòng các đệ tử bình thường.

Trịnh Anh đứng hàng trên liếc qua Lục Lâm Thiên, biểu tình lo âu.

Chu Ngọc Hậu nhìn mọi người, mở miệng nói:

– Đó là tất nhiên, ta thấy để Hoàng trưởng lão làm chưởng môn mới là hay nhất, mọi người không có ý kiến gì đi?

Hoàng Hải Ba mỉm cười thân thiện nhìn mọi người, trong Phi Linh Môn hiện tại trừ gã ra không có ai khác thích hợp hơn, Hoàng Hải Ba và Chu Ngọc Hậu đã bàn bạc rất kỹ và lâu về điều này.

Các đệ tử trong đại điện nhìn Hoàng Hải Ba đăm đăm, không người nói chuyện, không ai phụ họa hay phản đối.

Mấy đệ tử của Hoàng Hải Ba lớn tiếng nói:

– Chúng ta đều ủng hộ, sư phụ là nhân tuyển thích hợp nhất!

Thanh âm đơn điệu quanh quẩn trong đại điện, có vẻ Hoàng trưởng lão không được lòng người.

Trương Minh Đào đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhỏ giọng nói:

– Sư đệ, không thể để Hoàng trưởng lão làm chưởng môn.

Lục Lâm Thiên cười khổ tỏ vẻ bất đắc dĩ. Chức chưởng môn chỉ có thể chọn từ ba trưởng lão, không đến phần người khác. Lục Lâm Thiên không muốn Hoàng Hải Ba trở thành chưởng môn nhưng hắn không cách nào ngăn cản.

Bên trên, Chu Ngọc Hậu nghiêng người hỏi Trịnh Anh:

– Sư muội chắc không phản đối nhị sư huynh trở thành chưởng môn?

Lục Lâm Thiên hét to:

– Theo ta thấy Trịnh trưởng lão cũng rất tốt, hay là để Trịnh trưởng lão làm chưởng môn đi!

Phương Tân Kỳ nói:

– Tiểu sư đệ, sư phụ là nữ, Phi Linh Môn có môn quy, nữ nhân không thể trở thành chưởng môn.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

– Môn quy kỳ cục, kỳ thị nữ giới.

Chu Ngọc Hậu lạnh lùng liếc Lục Lâm Thiên:

– Lục Lâm Thiên, ngươi mới tham gia Phi Linh Môn nên không biết tổ tiên Phi Linh Môn đã có môn quy nữ nhân không được làm chưởng môn.

Lục Lâm Thiên luôn châm lửa góp gió phá hoại chuyện tốt của gã, Chu Ngọc Hậu bất mãn hắn từ lâu.

Một thanh âm khác lớn tiếng nói:

– Tiểu sư đệ là đệ tử quan môn mà sư phụ nhận, thực lực của tiểu sư đệ thì mọi người cũng đã thấy. Tuy tiểu sư đệ chỉ mới vào Phi Linh Môn chúng ta không lâu nhưng đuổi người La Sát Môn đi cho chúng ta. Hay mọi người đề cử tiểu sư đệ làm chưởng môn đi?

Là Trương Minh Đào nói chuyện.

Đệ tử đầu trọc lớn giọng nhất:

– Tiểu sư huynh làm chưởng môn, ta không biết có ai phản đối không chứ ta thì đồng ý hai tay!

Một đệ tử bình thường hét to:

– Nếu tiểu sư đệ làm chưởng môn thì ta cũng không có ý kiến, là tiểu sư đệ đã cứu mạng của ta!

Đệ tử này là Tôn Nguyên lúc trước được đệ tử cứu, gã nhớ kỹ ơn cứu mạng đó. Mấy lần Tôn Nguyên đến chỗ tiểu sư đệ để cảm ơn nhưng không gặp, tất nhiên gã ủng hộ hết mình Lục Lâm Thiên lên làm chưởng môn.

Hơn trăm người thi nhau hò reo:

– Ủng hộ tiểu sư huynh!

– Ta cũng ủng hộ tiểu sư huynh!

Lúc trước tiểu sư huynh này đánh người La Sát Môn bị thương nặng, rộng rãi khoáng đạt, chữa thương cho mấy đệ tử bình thường. Cho nên Lục Lâm Thiên rất được tập thể đệ tử bình thường ưa thích, mọi người lớn tiếng ủng hộ.

Chương 192: Vinh đăng chưởng môn

Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu đứng trên cao biểu tình cực kỳ khó xem. Hai người vốn định thừa dịp này ngồi ghế chưởng môn, không ngờ Lục Lâm Thiên chen chân ngang phá hỏng hết.

Hoàng Hải Ba hắng giọng:

– Khụ!

Vừa rồi Chu Ngọc Hậu không được ai ủng hộ đã rất mất mặt, gã nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

– Mọi người hãy yên lặng để ta hỏi chuyện Lục Lâm Thiên. Mọi người đề cử Lục Lâm Thiên làm chưởng môn, ngươi thấy sao? Ngươi nên biết làm chưởng môn tức là phụ trách phát đan dược cho mọi người.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Cáo già, muốn để ta biết khó mà lui sao?

Mắt Lục Lâm Thiên xoay tròn, hắn không hứng thú gì với chức chưởng môn. Nhưng để Hoàng Hải Ba trở thành chưởng môn, hôm nay Lục Lâm Thiên đã đắc tội gã ra mặt, e rằng sau này khó sống trong Phi Linh Môn.

– Làm chưởng môn thì sao? Ta làm chưởng môn vài ngày chơi cho biết!

Lục Lâm Thiên cắn răng làm liều.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Hoàng trưởng lão nói vậy nghĩa là nếu đệ tử có thể lấy ra đủ đan dược thì có thể trở thành chưởng môn của Phi Linh Môn sao?

Nhìn Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm làm Hoàng Hải Ba thấp thỏm lo âu. Tổng cộng hơn một trăm đệ tử, mỗi người một viên đan dược nhất phẩm, một viên đan dược nhị phẩm cộng lại có giá ba trăm kim tệ. Hơn một trăm đệ tử là bốn vạn kim tệ, số lượng này rất nhiều, một nhãi ranh chưa dứt sữa không thể nào có bốn vạn kim tệ. Đổi lại là Hoàng Hải Ba cũng phải dốc hết tài sản ra mới đủ số lượng.

– Đúng vậy! Mọi người đề cử ngươi, nếu ngươi có thể lấy đan dược ra thì không thành vấn đề.

Người nói chuyện là Trịnh Anh trưởng lão, nàng nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm như khích lệ hắn trở thành chưởng môn.

Lục Lâm Thiên bình tĩnh hỏi Hoàng Hải Ba:

– Ý của Hoàng trưởng lão thế nào?

Hoàng Hải Ba nói:

– Cái này… Trịnh trưởng lão đã nói thì chúng ta sẽ không phản đối.

Hoàng Hải Ba cho rằng Lục Lâm Thiên không thể lấy ra nhiều đan dược như thế được.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Vậy được, ta không chối từ chức chưởng môn này.

Lục Lâm Thiên ngẩn đầu bước chậm lên đài cao, nghiêm nghị nhìn mọi người:

– Đa tạ mọi người đã tin tưởng đề cử ta làm chưởng môn. Sau này chuyện của mọi người là chuyện của Phi Linh Môn, chuyện của Phi Linh Môn tức là chuyện của Lục Lâm Thiên ta. Nếu ai dám khi dễ Phi Linh Môn, một người đến thì chúng ta dạy một người, hai người đến thì chúng ta dạy một cặp. Ta nhất định sẽ tìm về nhiều phúc lợi cho tất cả, để mọi người ăn sung mặc sướng.

Trong đại điện rộ lên sóng hoan hô:

– Ủng hộ tiểu sư huynh!

Thấy cảnh này Chu Ngọc Hậu sắc mặt âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên:

– Lục Lâm Thiên, ngươi mau lấy đan dược ra cho mọi người đi.

Lục Lâm Thiên cười nói:

– Chỉ là đan dược, gấp gì.

Lục Lâm Thiên lấy ra một túi không gian. Trong Sơn mạch Vụ Đô ít có đan dược tam phẩm nhưng nhiều đan dược nhất phẩm, nhị phẩm, hơn một trăm viên không khó để Lục Lâm Thiên đưa ra.

Lục Lâm Thiên nói:

– Mọi người xếp hàng, mỗi người đều có phần.

Lục Lâm Thiên mở túi không gian đổ ra đống đan dược, trong lòng nhỏ máu, mớ này cũng cỡ mấy vạn kim tệ. Vì chức chưởng môn của môn phái nghèo nàn này mà Lục Lâm Thiên bỏ ra mấy vạn kim tệ, cái giá quá lớn.

Hàng trăm đệ tử tự động xếp hàng lĩnh đan dược nhất phẩm, nhị phẩm. Thấy cảnh này cơ mặt Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu co giật. Bọn họ không ngờ Lục Lâm Thiên thật sự có mấy trăm viên đan dược.

Nhìn đệ tử bình thường lĩnh đan dược, mười đệ tử thân truyền biến sắc mặt. Tuy bọn họ là đệ tử thân truyền nhưng không sống tốt hơn đệ tử bình thường được bao nhiêu.

Phát cho đệ tử bình thường xong Lục Lâm Thiên đến chỗ Trương Minh Đào:

– Đại sư huynh, cái này cho sư huynh.

Lục Lâm Thiên lấy một viên đan dược nhị phẩm cao giai ra. Vừa rồi hắn chỉ cho đệ tử bình thường đan dược nhị phẩm đê giai. Cao giai và đê giai cách biệt giá tiền rất lớn.

Trương Minh Đào không ngờ gã cũng có phần, cảm kích nhận lấy đan dược. Trương Minh Đào ở trong Phi Linh Môn mười mấy năm, gã làm đại sư huynh chỉ dùng qua hai viên đan dược.

Lục Lâm Thiên đến bên Phương Tân Kỳ, đưa ra một viên đan dược nhị phẩm cao giai:

– Của Phương sư tỷ đây.

Phương Tân Kỳ không từ chối, vui vẻ nhận lấy đan dược:

– Đa tạ sư đệ.

Lục Lâm Thiên lại lấy hai viên đan dược nhị phẩm hậu giai nhị phẩm:

– Đây là của các sư tỷ.

Hai nữ nhân mặc váy dài là đồ đệ của Trịnh Anh. Trịnh Anh có tổng cộng ba đệ tử, Phương Tân Kỳ là lớn tuổi nhất.

Hai nữ đệ tử vui vẻ vội nhận lấy ngay:

– Đa tạ sư đệ!

Phát cho hai nữ đệ tử xong Lục Lâm Thiên đi tới bên một đệ tử thanh niên, mò tìm trong túi không gian một lúc sau hắn lộ vẻ mặt xin lỗi nói:

– Ngại quá, vừa vặn đã hết, chờ qua mấy ngày ta sẽ đưa cho các vị sau.

Bảy thanh niên cuối cùng biến sắc mặt nói:

– Cái gì?!

Mới rồi còn rộng rãi vì sao đến lượt bọn họ thì hết đan dược?

Lục Lâm Thiên lười quan tâm bảy đệ tử này. Bốn người là đồ đệ của Chu Ngọc Hậu, ba người là đồ đệ của Hoàng Hải Ba. Không phải Lục Lâm Thiên không có đan dược mà là hắn cố ý không cho bọn họ.

Lục Lâm Thiên mặc kệ sắc mặt của bảy thanh niên đệ tử, hắn hỏi ba trưởng lão:

– Ba vị trưởng lão, hiện tại ta là chưởng môn của Phi Linh Môn đúng không?

Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu thấy trùng hợp đến lượt đệ tử của bọn họ thì không còn đan dược, hai người sắc mặt âm trầm. Bọn họ bị mất mặt. Đệ tử của Trịnh Anh có nhưng đệ tử của Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu không có, rõ ràng làm bọn họ bẽ mặt.

Trịnh Anh nói:

– Đây là đương nhiên, nhưng không rõ tung tích chưởng môn ấn phù, không thể đưa cho ngươi. Tuy nhiên sau này ngươi chính là chưởng môn của Phi Linh Môn ta.

Hoàng Hải Ba biến sắc mặt:

– Cái này…

Hoàng Hải Ba mắt lóe tia sáng nói:

– Bởi vì môn quy là chưởng môn phải có chưởng môn ấn phù nên hiện tại ngươi là quyền chưởng môn của Phi Linh Môn, chờ sau này ngươi tìm ra chưởng môn ấn phù mới làm chưởng môn chính thức.

Chu Ngọc Hậu hùa theo:

– Đúng vậy! Làm như thế cũng cho ngươi chút áp lực, ngươi là quyền chưởng môn phải sớm tìm được chưởng môn ấn phù. Chuyện này về sau phải nhờ vào ngươi rồi.

Lục Lâm Thiên chửi thầm:

– Đồ cáo già!

Rõ ràng đã đồng ý việc làm chưởng môn giờ biến thành quyền chưởng môn, khác biệt rất lớn, như vợ cả và vợ bé.

Nhưng quyền chưởng môn cũng được, Lục Lâm Thiên không phàn nàn gì thêm. Dù sao đó vẫn là chưởng môn, hơn nữa Lục Lâm Thiên không định làm lâu.

Trương Minh Đào hành lễ trước tiên:

– Bái kiến chưởng môn!

– Bái kiến chưởng môn!

Trong đại điện, đám đệ tử bình thường tôn kính hành lễ, thanh âm quanh quẩn. Ba đồ đệ của Trịnh Anh, nhóm Phương Tân Kỳ cũng cung kính hành lễ. Chỉ có đệ tử của Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu là vẻ mặt bực tức.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng nói:

– Không cần đa lễ.

Thấy nhiều người hành lễ làm Lục Lâm Thiên bỗng dững rất thích thú, làm người khó thoát khỏi sự hấp dẫn của chức quyền.

Chương 193: Bí mật trong môn

Hoàng Hải Ba nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, nói:

– Lục Lâm Thiên, hiện tại ngươi là chưởng môn của Phi Linh Môn, nên sớm tìm về chưởng môn ấn phù.

Lục Lâm Thiên nói:

– Hoàng trưởng lão đã bảo ta là chưởng môn Phi Linh Môn vậy Hoàng trưởng lão có phải nên gọi tiếng chưởng môn không?

Hoàng Hải Ba sửng sốt.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Lần này thì không cần, nhưng hy vọng lần sau trưởng lão sẽ gọi một tiếng chưởng môn. Tuy Hoàng trưởng lão là sư thúc nhưng môn có môn quy.

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn đám người, nói:

– Mọi người quay về chăm chỉ tu luyện đi.

Các đệ tử vui vẻ trở về:

– Tuân lệnh chưởng môn!

Nhìn Hoàng trưởng lão chịu thiệt trước mặt chưởng môn mới làm đám người thầm sướng trong bụng.

Đám người tán đi, Lục Lâm Thiên cũng rời khỏi đại điện, dắt Lục Tâm Đồng về lại chỗ ở.

Lục Tâm Đồng ngước đầu, chớp mắt trong suốt hỏi:

– Ca ca thật sự làm chưởng môn sao?

Lục Lâm Thiên cười nói:

– Ừm! Hiện tại ca ca là chưởng môn.

Lục Tâm Đồng vui vẻ reo lên:

– Tốt quá, ca ca làm chưởng môn, trước kia phụ thân cũng là chưởng môn.

Nhớ đến phụ thân làm nước mắt Lục Tâm Đồng lại ứa ra.

Phương Tân Kỳ nói với Lục Lâm Thiên:

– Chưởng môn có nhiều đan dược thật.

Một hơi lấy ra mấy trăm viên đan dược, trong đại điện không chỉ mình Phương Tân Kỳ bị rung động.

Lục Lâm Thiên tự giễu:

– Xem như phá sản, chức chưởng môn này đắt giá thật.

Phương Tân Kỳ rụt rè nói:

– Ta tin chưởng môn sẽ khiến Phi Linh Môn càng lúc càng tốt hơn, chúng ta đều ủng hộ chưởng môn.

Gò má Phương Tân Kỳ hây hây hồng.

Lục Lâm Thiên nhìn bộ dạng của Phương Tân Kỳ, kinh ngạc tự kỷ thầm nghĩ:

– Chẳng lẽ nữ nhân này đã thích ta? Ta đúng là đẹp trai được người thích.

Ban đêm Lục Lâm Thiên ăn cơm chiều xong liền về phòng mình, định tiếp tục tu luyện. Chợt Tiểu Long biến hình nhắc nhở Lục Lâm Thiên.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống:

– Có người đến!

Tiểu Long cảm giác có người đến phòng.

Ngoài cửa vang lên giọng nữ:

– Chưởng môn, có quấy rầy người không? Ta đi vào được không?

– Mời sư thúc vào.

Lục Lâm Thiên thầm ngạc nhiên khách đến là Trịnh Anh, đêm hôm khuya khắt nàng tìm hắn có chuyện gì?

Lục Lâm Thiên tà ác tưởng tượng Trịnh Anh còn độc thân, nửa đêm tìm hắn có khi nào là dụ dỗ?

Lục Lâm Thiên mơ mộng xong đi ra mở cửa phòng. Trịnh Anh mặc cung trang màu xám lả lướt tiến đến, nàng giữ gìn vóc dáng rất tốt, toát ra vẻ phong tình khó cưỡng.

Lục Lâm Thiên khép cửa phòng lại, hỏi:

– Đêm hôm sư thúc tìm ta có chuyện gì không?

Trịnh Anh xoay người lại, nghiêm túc nhìn Lục Lâm Thiên, hỏi:

– Ngươi thật sự là đệ tử quan môn được sư huynh của ta nhận?

Trịnh Anh rất khó tin thiếu niên này là đệ tử của sư huynh.

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Thật trăm phần trăm.

Biểu tình của Lục Lâm Thiên nghiêm nghị đáng tin.

Trịnh Anh khẽ thở dài:

– Sư huynh đã nhận một đệ tử tốt.

Vẻ mặt Trịnh Anh buồn bã hỏi Lục Lâm Thiên:

– Ngươi có biết sư phụ của mình bị ai giết không?

Lục Lâm Thiên lắc đầu, nói:

– Không biết.

Lục Lâm Thiên nhìn biểu tình của Trịnh Anh, hắn đoán Trịnh Anh không gả cho ai, giờ lại quan tâm đến Lục Thanh nhất, hay Trịnh Anh trưởng lão luôn thầm mến Lục Thanh? Lục Lâm Thiên càng nghĩ càng thấy mình đoán đúng.

Trịnh Anh mời Lục Lâm Thiên:

– Ngồi đi, ta đến vì có chuyện muốn cho ngươi biết.

Hai người ngồi xuống.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi:

– Sư thúc nói đi.

Trịnh Anh hỏi lại:

– Ngươi thật sự muốn làm chưởng môn của Phi Linh Môn hay có mục đích gì khác? Hoặc sư phụ của ngươi đã dặn dò cái gì, ta hy vọng ngươi thành thật nói với ta.

– Cái này…

Lục Lâm Thiên không hiểu ý Trịnh Anh:

– Ban ngày ta thấy Hoàng trưởng lão, Chu trưởng lão dường như sớm có kế hoạch muốn làm chưởng môn, ta gai mắt góp lời mấy câu không ngờ tự nhiên trở thành chưởng môn.

– Vậy sư phụ của ngươi có nói gì với ngươi không?

Trịnh Anh hỏi:

– Ví dụ chuyện về chưởng môn ấn phù.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống, nổi lên cảnh giác. Tất cả đều tìm chưởng môn ấn phù, chẳng lẽ bên trong chưởng môn ấn phù chứa bí mật gì sao?

Lục Lâm Thiên lắc đầu, nói:

– Không.

Lục Lâm Thiên vẫn không buông cảnh giác.

Trịnh Anh khẽ thở dài:

– Xem ra sư phụ của ngươi chưa kịp nói, không biết chưởng môn ấn phù lưu lạc nơi đâu. Nếu không có chưởng môn ấn phù thì Phi Linh Môn chúng ta không còn hy vọng cuối cùng.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Sư thúc, chưởng môn ấn phù có bí mật gì sao?

Trịnh Anh nhìn Lục Lâm Thiên:

– Hiện tại ngươi là chưởng môn của Phi Linh Môn, nói cho ngươi cũng không sao. Thật lâu trước kia Phi Linh Môn chúng ta không tụt dốc như bây giờ. Phi Linh Môn là đại môn đại phái trong Cổ vực, có mấy vạn đệ tử. Sau này Phi Linh Môn xuống dốc từng đời đến bây giờ thành ra như vậy.

Lục Lâm Thiên giật mình, hắn không ngờ Phi Linh Môn có quá khứ huy hoàng. Mấy vạn đệ tử trong môn phái, tuy không sánh bằng siêu đại môn phái như Vân Dương tông nhưng cũng xem như đại môn đại phái. Lục Lâm Thiên chỉ hơi ngạc nhiên, kiếp trước có câu không giàu quá ba đời, tại đây không có môn phái nào dám vỗ ngực tuyên bố mãi mãi hưng thịnh.

Trịnh Anh kể tiếp:

– Lúc Phi Linh Môn còn ở thời kỳ đỉnh cao, có vị tiên tổ đã chuẩn bị sẵn cho tương lai Phi Linh Môn suy tàn, dựng một mật thất tinh diệu. Nghe nói trong mật thất có vật giúp Phi Linh Môn lại vùng lên đỉnh cao.

– Mật thất gồm ba chìa khóa, tập hợp đủ ba chìa khóa và chưởng môn ấn phù là có thể mở mật thất ra, lấy được báu vật tổ tiên Phi Linh Môn để lại. Nếu có ai cưỡng ép mở ra mật thất sẽ tự nổ, mọi thứ bị phá hủy hết.

– Ba chiếc chìa khóa truyền đến đời chúng ta nằm trong tay ba trưởng lão. Giờ ngươi đã hiểu tác dụng của chưởng môn ấn phù rồi đi?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc thầm nghĩ:

– Tổ tiên Phi Linh Môn để lại báu vật? Quả nhiên có bí mật.

Hèn gì Hoàng Hải Ba sốt ruột muốn tìm chưởng môn ấn phù, thì ra nguyên nhân là đây.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Phi Linh Môn đã đến tình trạng này, tại sao lúc trước không mở mật thất ra?

– Tổ tiên dặn trừ phi Phi Linh Môn đến phút nguy hiểm sinh tử, không thì không thể mở mật thất ra.

Trịnh Anh trả lời:

– Nhị sư huynh và tam sư huynh luôn muốn mở mật thất nhưng bị đại sư huynh phản đối, cho nên mật thất mãi đóng kín. Hôm nay ban ngày nhóm nhị sư huynh muốn làm chưởng môn cũng vì để mở mật thất, khi nhị sư huynh lên làm chưởng môn thì ta không thể ngăn cản. Không ngờ bị ngươi phá rối.

Lục Lâm Thiên khẽ nói:

– Thì ra là vậy.

Lục Lâm Thiên luôn thắc mắc vì sao Phi Linh Môn xuống dốc như thế mà Hoàng Hải Ba vẫn ham chức chưởng môn, ra là vì mật thất trong môn phái.

Lục Lâm Thiên nói:

– Hiện tại không có chưởng môn ấn phù vậy là không cách nào mở mật thất?

Chưởng môn ấn phù đang nằm trong tay Lục Lâm Thiên, hắn muốn biết phải chăng mật thất vô cùng an toàn, trừ chưởng môn ấn phù ra không có cách nào khác mở mật thất?

Trịnh Anh chắc chắn nói:

– Đúng rồi, chỉ khi có đủ ba chiếc chìa khóa và chưởng môn ấn phù mới mở mật thất được.

Chương 194: Chợ ngầm

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Không biết trong mật thất có cái gì, Phi Linh Môn từng hưng thịnh để lại báu vật chắc không đơn giản.

Trịnh Anh suy đoán:

– Hiện tại ngươi đã là chưởng môn, vì Phi Linh Môn, ngươi phải tìm ra chưởng môn ấn phù. Ta đoán trước khi sư phụ của ngươi chết không giao chưởng môn ấn phù quan trọng cho ngươi và Lưu Nhất Thủ có lẽ vì đã giấu ở nơi nào đó. Nhất định phải tìm ra chưởng môn ấn phù!

Lục Lâm Thiên nói:

– Nhất định.

Trong đầu Lục Lâm Thiên suy nghĩ chuyện khác. Hiện Lục Lâm Thiên có chưởng môn ấn phù, hắn càng không thể nói điều này với ai. Nếu biết Lục Lâm Thiên giữ chưởng môn ấn phù thì đám người Hoàng Hải Ba sẽ bất chấp tất cả xử đẹp hắn.

Lục Lâm Thiên cười thầm:

– Xem ra ta phải làm chức quyền chưởng môn này lâu chút rồi.

Ba ngày sau, vòng ngoài Phi Linh sơn, rừng cây rậm rạp che kín bầu trời, chỉ có tia sáng xuyên qua kẽ hở tán lá rậm rạp chiếu vào.

Hiện là sáng sớm, nhìn rừng cây âm u rậm rạp từ xa. Sâu trong rừng che giấu hắc ám vô biên.

Qua một đêm, trên lá cây còn đọng giọt sương sớm. Từng giọt sương mai lăn xuống vang tiếng tí tách, tí tách.

Một bóng áo xanh xuất hiện trong đó, bộ dạng mười bảy, tám tuổi, khuôn mặt kiên cường, khí chất trưởng thành bạn cùng lứa không có. Nếu cẩn thận cảm giác sẽ phát hiện trên người thiếu niên toát ra sát khí nhàn nhạt, đôi mắt sáng như sao kia sâu thẳm.

Lạ hơn là có một con rắn vàng nhỏ vắt trên vai thiếu niên. Con rắn nhỏ nghểnh đầu nhìn đông ngó tây.

Người này chính là Lục Lâm Thiên.

Sáng sớm Lục Lâm Thiên rời khỏi Phi Linh Môn, hắn định đi đại trấn gần đây xem có bán yêu thú không, thử uy lực Huyết Hồn Ấn có thật sự tu luyện thành công, điều này vô cùng quan trọng với Lục Lâm Thiên.

Trấn Thiên Tinh là thành trấn lớn nhất quanh đây mà Lục Lâm Thiên biết, cách Phi Linh Môn ba ngày đường, nếu cưỡi ngựa đi gấp thì một ngày là tới.

Trấn Thiên Tinh có bán yêu thú, các dong binh đoàn bắt yêu thú trong Sơn mạch Vụ Đô sẽ bán tại đây, đương nhiên giá tiền sẽ không hề rẻ chút nào.

Phi Linh Môn rất nghèo, nghèo tới nổi không có một con ngựa. Ra bên ngoài Phi Linh sơn Lục Lâm Thiên bỏ ra mười mấy kim tệ mua con ngựa không phải thượng hạng cưỡi đi Trấn Thiên Tinh.

Xuất phát từ sáng sớm giục ngựa chạy nhanh, lần đầu tiên cưỡi ngựa nên Lục Lâm Thiên rất hăng hái, mấy lần suýt té ngựa, may hắn tay chân lanh lẹ nên không đến lỗi bị quăng xuống đường.

Dọc đường đi không gặp nguy hiểm gì, Lục Lâm Thiên toàn đi đường cái, ít có chuyện lộn xộn. Đến buổi chiều thì Lục Lâm Thiên tới Trấn Thiên Tinh.

Diện tích Trấn Thiên Tinh lớn hơn trấn Thanh Vân một chút, náo nhiệt hơn trấn Thanh Vân, nhưng song song đó là hoàn cảnh hỗn loạn hơn, không như trấn Thanh Vân có năm đại gia tộc giữ an ninh trật tự. Cộng với Trấn Thiên Tinh tụ tập đủ mọi hạng người, rất khó quản lý.

Buổi chiều là lúc đường cái tấp nập nhất, người đến người đi, thanh âm ồn ào điếc tai. Lục Lâm Thiên dắt con ngựa mệt chảy mồ hôi ròng ròng đi vào Trấn Thiên Tinh.

Lục Lâm Thiên thẳng hướng một lữ quán nghỉ chân. Lầu một là tửu quán, lầu hai là phòng trọ. Hôm nay không kịp trở về Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên đặt một phòng thượng hạng, để ngựa lại lữ quán, kêu ít thức ăn. Lục Lâm Thiên ngồi bàn gần cửa sổ lầu một.

Lục Lâm Thiên nhìn cảnh tượng náo nhiệt người qua kẻ lại bên ngoài khung cửa sổ, mới buổi chiều mà đã có nhiều nữ nhân mặc đồ hở hang ra kiếm ăn. Chỗ nào cũng có nghề bán thịt này, hết cách, trong Cổ vực hỗn loạn nữ nhân không phải Vũ Giả hoặc Linh Giả khó tìm được nghề đàng hoàng khác.

Lúc Lục Lâm Thiên bước vào tửu quán thì bị nhiều người chú ý, dù sao bề ngoài hắn là thiếu niên nhưng vô hình toát ra khí thế bắt mắt.

Lục Lâm Thiên sớm âm thầm quan sát đám người chú ý, toàn là Vũ Giả, tu vi cỡ Vũ Sĩ, một số là Vũ Đồ, Vũ Sư. Trong tửu quán có mấy chục người.

Một lát sau tiểu nhị bưng thức ăn lên, Lục Lâm Thiên ăn ngấu nghiến, ngồi trên lưng ngựa xóc nảy cả ngày làm hắn rất đói bụng.

Chỉ mất mấy phút ăn xong mâm cơm, Lục Lâm Thiên rời khỏi tửu quán đi dạo. Trong đám người nhốn nháo có mấy nữ nhân trẻ tuổi tô son trát phấn, mặc áo thiếu vải lộ vai và ngực sữa xúm lại gần Lục Lâm Thiên.

– Tiểu đệ đệ, lại đây tỷ tỷ chơi với ngươi, chỉ cần nửa kim tệ.

– Nếu ngươi thích thì chọn hai người cùng lúc, một kim tệ là được, chúng ta sẽ cho ngươi lên tiên.

Mấy nữ nhân lôi kéo, bộ ng.ực cọ sát Lục Lâm Thiên làm hắn nổi da gà da vịt.

Lục Lâm Thiên sợ hãi co giò bỏ chạy:

– Các vị, ngại quá, buổi tối ta đến, tối đi.

Lần đầu tiên của hắn không có lý nào tặng cho đám nữ nhân này.

Mấy nữ nhân liếc xéo Lục Lâm Thiên:

– Tiểu quỷ vô dụng.

Trong đám người xung quanh có vài nam nhân tìm đến các nàng, mỗi người ôm một nữ nhân quần áo hở hang, bàn tay thô ráp bạo lực xoa nắn bóp dẹp bộ ng.ực.

– Kỹ nữ, nhãi ranh không hiểu chuyện, để các đại gia thương ngươi. Hầu hạ đại gia thoải mái sẽ có thưởng.

– Ca ca tốt nhất!

Mấy nữ nhân lắc mông, nhoẻn miệng cười, vẻ mặt quyến rũ ma mị dẫn mấy nam nhân vào ngõ hẻm tối.

Lục Lâm Thiên chạy đi thật xa mới dừng lại. Suýt thất thần, phải giữ kỹ thân đồng tử mới được.

Một thanh niên vóc dáng không cao, gầy gò, mắt lóe tia sáng lanh lợi đến gần Lục Lâm Thiên:

– Vị đại nhân này lần đầu tiên đến Trấn Thiên Tinh phải không? Có gì cần cứ tìm ta, cho ít phí là đủ.

Lục Lâm Thiên xem xét thanh niên, trường sam nửa cũ, tuổi chừng mười bảy, mười tám. Nhưng mắt lấm la lấm lét nhìn sao cũng giống Lục Tiểu Bạch.

Thanh niên vỗ bộ ng.ực gầy nói:

– Đại nhân, ta tên Lưu Nhất Thủ, không phải người xấu, cũng không là ăn cướp. Ta là địa đầu xà ở đây, vạn sự thông. Lần đầu đại nhân đến Trấn Thiên Tinh, có chuyện gì cứ tìm ta. Ta chỉ kiếm miếng cơm ăn, đại nhân cứ tin tưởng ta.

Lục Lâm Thiên nói:

– Lưu Nhất Thủ, cái tên rất đặc biệt.

Lục Lâm Thiên nhìn thanh niên gầy gò, thực lực chỉ cỡ Vũ Đồ.

Lưu Nhất Thủ gãi đầu, cười nói:

– Là phụ mẫu đặt tên, ta đành chịu.

Lưu Nhất Thủ tiếp tục bảo:

– Chắc lần đầu tiên đại nhân đến Trấn Thiên Tinh? Ta thấy vừa rồi đại nhân bị mấy kỹ nữ hù chạy là biết ngay. Đại nhân có gì cần ta hỗ trợ cứ nói.

– Gì mà bị kỹ nữ hù chạy?

Lục Lâm Thiên lườm Lưu Nhất Thủ, chống chế:

– Đó là giữ mình trong sạch hiểu không?

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Có chỗ bán yêu thú không? Dẫn ta đi, nếu vừa lòng sẽ thưởng cho ngươi.

Trong chỗ này có địa đầu xà trợ giúp thì đữo tốn thời gian hơn.

Mắt Lưu Nhất Thủ sáng rực dẫn Lục Lâm Thiên đi tới trước:

– Chỗ bán yêu thú? Đại nhân tìm đúng người. Cái khác ta không dám nói chứ một tiểu tổng quản chợ ngầm Trấn Thiên Tinh là biểu đệ của nhi tử của bằng hữu của mẫu thân ta. Chúng ta chơi với nhau từ nhỏ, nếu đại nhân nhìn trúng yêu thú nào có thể giảm giá cho đại nhân!

Lục Lâm Thiên cười cười, thanh niên này thật giỏi nói khoác.

Chương 195: Vưu vật nhà ai (1)

Lục Lâm Thiên theo Lưu Nhất Thủ đi qua mấy con phố, từ cuối một con đường đi vào đường ngầm dưới đất. Lưu Nhất Thủ nói nơi náo nhiệt nhất Trấn Thiên Tinh không phải trên đường mà là chợ ngầm. Một số chỗ lớn quanh đây có phú thương, công tử kéo đến chợ ngầm.

Bởi vì trong chợ ngầm mua bán đủ thứ đồ trong tối ngoài sáng. Yêu thú, đan dược, vũ kỹ, dược liệu, cái gì cần có đều có. Bán luôn yêu đan, linh đan, linh thú, nhưng mấy thứ này không dễ tham quan. Nếu không có đủ thực lực thì chợ ngầm sẽ không cho ngươi vào, mấy thứ đó rất hiếm thấy ở bên ngoài.

Trong chợ ngầm còn bán nô ɭệ. Khiến mọi người hưng phấn là chỗ này thường bán nữ nô ɭệ thân thể tя͢ầи ƫ͙я͢ʋồиɠ, nếu may mắn sẽ gặp dáng người nóng bỏng, khuôn mặt xinh đẹp. Nên khá nhiều người hoặc bận hoặc rảnh đều sẽ đi chợ ngầm dạo một vòng.

Lục Lâm Thiên cùng Lưu Nhất Thủ đến chợ ngầm, thầm cảm thán. Chợ ngầm thật như thế giới ngầm, diện tích lớn hàng vạn thước vuông, không biết làm sao đào được. Bên trong biển người đông đúc nhưng không chật chội, cách thông gió rất tốt.

Chợ ngầm đúng là có phong cách dưới lòng đất, tiếng rao hàng đinh tai nhức óc. Trong chợ ngầm bày nhiều vật phẩm, đan dược, dược liệu, binh khí vân vân và vân vân.

Lưu Nhất Thủ hét lớn với Lục Lâm Thiên:

– Thế nào? Thấy náo nhiệt không?

Trong chỗ này không nói lớn tiếng thì không nghe được.

Lục Lâm Thiên nói:

– Mang ta đi xem yêu thú.

Hiện giờ Lục Lâm Thiên chưa thiếu đan dược, dược liệu, mục tiêu lần này của hắn chỉ có yêu thú.

Lưu Nhất Thủ nói:

– Chuyện nhỏ, đi theo ta.

Đi trong chợ ngầm náo nhiệt, hắn cảm giác có hơi thở của mấy Linh Giả.

Trong một bệ đá, có nam nhân trung niên bộ dạng nhân viên chợ thò bàn tay thô ráp bóp mông, ngực mấy thiếu nữ tя͢ầи ͙ȶя͢ʋồиɠ đứng trên lan can bệ đá, cao giọng quát:

– Hôm nay có nô ⌊ệ mới đến, thân thể khỏe mạnh, trẻ tuổi. Giá khởi điểm cho nam là năm kim tệ, nữ là tám kim tệ.

– Còn mấy thiếu nữ nô ⌊ệ, nhìn bộ ng.ực này, phát dục rất tốt, mông vừa vểnh lại vừa săn chắc. Mấy người này giá khởi điểm là mười lăm kim tệ.

Bọn họ chỉ là súc sinh trong mắt nam nhân trung niên, không có sự thương hại.

Lục Lâm Thiên thầm thở dài, thế giới chính là như thế, không có thực lực thì chẳng là gì, mọi thứ trên đời dựa vào thực lực nói chuyện.

Chính giữa chợ ngầm, trên một bệ đá to cao ngàn thước, Lục Lâm Thiên đi theo Lưu Nhất Thủ tới nơi này. Xung quanh bệ đá không có nhiều người đứng vây quanh như chỗ buôn bán nữ nô ⌊ệ. Lục Lâm Thiên quan sát trong mấy chục người vây quanh bệ đá đa số là đẳng cấp Vũ Sư. Khiến Lục Lâm Thiên ngạc nhiên là có vài người toát ra tu vi Vũ Phách.

Tuy các cường giả đã giấu đi hơi thở nhưng Lục Lâm Thiên vẫn mơ hồ cảm nhận được.

Trên bệ đá có mười mấy con yêu thú ở trên bục, mỗi con bị nhốt trong l*иg sắt to. Nhìn sơ qua có mấy yêu thú như đại địa khiếu lang, hùng lang. Yêu thú ngẫu nhiên phát hiện tiếng gầm điếc tai sau đó bị nam nhân trung niên quất mạnh một nhát roi.

Nam nhân trung niên trên bệ đá hét to:

– Hùng lang đẳng cấp nhị giai trung kỳ, giá khởi điểm ba ngàn kim tệ.

Yêu thú nhị giai đắt hơn đan dược nhị phẩm nhiều. Đan dược dùng một lần là hết, còn yêu thú thì luôn ở bên cạnh ngươi. Nếu may mắn yêu thú đột phá bán lại cho người thì giá tiền sẽ tăng gấp mấy lần.

Lục Lâm Thiên nhìn các yêu thú trên bệ đá:

– Toàn là yêu thú nhị giai.

Trừ một con yêu thú tam giai sơ kỳ ra những yêu thú khác là nhị giai, thậm chí còn có mấy con là nhất giai.

Tuy mục tiêu của Lục Lâm Thiên là yêu thú nhị giai nhưng hắn muốn tìm yêu thú phi hành, tốt nhất là huyết mạch cao chút, sau này có thể lại đột phá càng tốt. Có yêu thú phi hành không chừng Lục Lâm Thiên có thể sớm quay về thành Vụ Đô.

Lục Lâm Thiên không cho rằng hắn sẽ dễ dàng mua được yêu thú thích hợp cho mình. Yêu thú thực lực quá mạnh thì Lục Lâm Thiên không chiếm được, huyết mạch thấp thì bị hắn chê, còn phải là yêu thú phi hành. Điều kiện quá khắt khe.

Yêu thú phi hành vốn đã khó bắt, có thiên phú phi hành không khó giết, nhưng muốn bắt sẽ khó khăn hơn nhiều. Hơn nữa tất cả Vũ Giả không thể tự bay thích nhất là yêu thú phi hành. Giữ yêu thú phi hành bên cạnh thực lực sẽ tăng nhiều, tiện hơn người khác.

Cho nên giá tiền và buôn bán yêu thú phi hành càng đắt hơn, song song đó yêu thú phi hành thưa thớt hơn.

Lục Lâm Thiên hỏi Lưu Nhất Thủ:

– Có yêu thú phi hành không?

Lưu Nhất Thủ trả lời:

– Ít khi có yêu thú phi hành, mỗi lần có hàng sẽ thông báo cho khách quý trước. Cho nên một năm số lượng yêu thú phi hành được bán công khai rất ít.

– Nghĩ cách giúp ta.

Lục Lâm Thiên đưa năm kim tệ cho Lưu Nhất Thủ:

– Tìm yêu thú phi hành giúp ta, sẽ có thưởng hậu hĩnh.

Lưu Nhất Thủ nhanh chóng chộp lấy kim tệ:

– Được, ta tìm sẽ biểu đệ của nhi tử của bằng hữu của mẫu thân ta, hỏi xem hắn có cách gì không. Đại nhân cần yêu thú phi hành hệ nào?

Lục Lâm Thiên nói:

– Hệ nào cũng được.

Thông thường Vũ Giả tìm yêu thú làm tọa kỵ phải xem có hợp hệ không. Như Vũ Giả hỏa hệ chỉ có thể tìm yêu thú hỏa hệ làm tọa kỵ. Vũ Giả thủy hệ thì tìm yêu thú thủy hệ.

Thuộc tính của Vũ Giả và yêu thú giống nhau sẽ dễ khống chế hơn, vô hình trung chấn phúc cho tu vi thực lực của Vũ Giả. Nếu thuộc tính khác nhau sẽ rắc rối rất nhiều, cần Linh Giả miễn cưỡng khống chế yêu thú cho Vũ Giả, cũng tổn thương thân thể Vũ Giả.

Lục Lâm Thiên không cần lo điều này vì hắn là Vũ Giả toàn hệ, yêu thú phi hành hệ nào đều được. Nếu yêu thú phi hành là phong hệ thì càng tuyệt vời hơn, tốc độ nhanh hơn yêu thú hệ khác nhiều. Yêu thú phong hệ có thuộc tính thiên phú bản năng, tốc độ nhanh hơn nhiều.

Lưu Nhất Thủ nhanh chóng biến mất khỏi đám người:

– Vậy đại nhân chờ chút, ta đi hỏi ngay.

Lục Lâm Thiên quan sát xung quanh. Quy mô chợ ngầm khá lớn, chắc chắn sau lưng nó có thế lực khổng lồ nào đó ủng hộ, nếu không trong Cổ vực này chợ ngầm Trấn Thiên Tinh đã sớm bị người phá sập. Chợ ngầm lớn như thế chắc thế lực sau lưng nó không đơn giản.

Một lát sau Lưu Nhất Thủ trở về bên Lục Lâm Thiên, khẽ thở dài:

– Đại nhân, ta đã hỏi thăm rồi. Gần đây nhiều dong binh đoàn đi vào Sơn mạch Vụ Đô rồi không về nữa nên không có yêu thú phi hành. Bình thường mùa đông đến là tất cả dong binh đoàn sẽ trở về, khi đó sẽ có yêu thú phi hành.

Lục Lâm Thiên cũng buông tiếng thở dài:

– Không có…

Lần này đến uổng công sao? Không có yêu thú phi hành, vậy mua đại con yêu thú nào thử công dụng Huyết Hồn Ấn.

Lục Lâm Thiên đang suy tư thì Lưu Nhất Thủ mở miệng nói:

– Đại nhân nếu rất cần yêu thú phi hành thì ta gần đây nghe tin trong Lan Lăng sơn xuất hiện một con yêu thú lợi hại, trước kia trong Lan Lăng sơn chưa từng có yêu thú. Nhiều cường giả đã bị giết, trong đó có Vũ Sư. Có người sống sót nói đó là yêu thú phi hành.

Chương 196: Vưu vật nhà ai (2)

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Lan Lăng sơn cách chỗ này xa không?

Lưu Nhất Thủ trả lời:

– Không xa, nếu cưỡi ngựa thì một ngày rưỡi là đến nơi. Ta biết có người đang chiêu mộ Vũ Giả đi Lan Lăng sơn, hôm nay sẽ xuất phát, chiều mai là đến nơi.

Lục Lâm Thiên do dự:

– Vậy sao?

Yêu thú phi hành có thể giết Vũ Sư cũng cỡ tam giai, e rằng Lục Lâm Thiên không khống chế được.

Lúc này một tiếng quát vang lên:

– Lưu Nhất Thủ, rốt cuộc bản tiểu thư tìm được ngươi, mau lại đây!

Một bóng người xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên.

Tất cả nam nhân tại đây cùng tập trung vào người đến.

Đó là một thiếu nữ mười tám, chín tuổi, tóc den dài như thác nước buộc hờ sau gáy nhẹ lắc lư, khuôn mặt tinh xảo, da trắng. Tất cả phối hợp lại đúng là hoàn mỹ, hấp dẫn tất cả nam nhân.

Cách thiếu nữ ăn mặc hơi thiếu vải. Nửa người trên mặc giáp da sát người, làm bằng da lông yêu thú, nhìn màu sắc là biết đắt tiền. Giáp da mềm mại, có thể thấy ngực thiếu nữ nhô ra, giáp da bao lại eo thon.

Thân dưới của thiếu nữ càng hở, mặc quần bó làm bằng giáp da, quần ngắn chỉ đến đùi bao quanh cặp mông săn chắc. Dưới quần da nàng mặc quần dài như cái vớ da bao đôi chân thon dài, bên hông treo hai thanh kiếm ngắn nửa thước khắc hoa tinh xảo.

Lục Lâm Thiên rung động nhìn thiếu nữ, thật dễ khiến nam nhân xúc động tới hứng thú nguyên thủy nhất. Vưu vật nhà ai chạy ra tai họa người?

Lục Lâm Thiên cảm giác khí thế vô hình từ thiếu nữ, kinh ngạc thầm nghĩ:

– Là Linh Giả, còn là đẳng cấp Linh Sư.

Thiếu nữ xuất hiện trở thành tiêu điểm của tất cả nam nhân, tiếng rao hàng tạm dừng. Các cặp mắt nam nhân liếc qua người nam nhân, mắt đỏ rực hận không thể nhào lên đè yêu tinh này xuống đất.

Lưu Nhất Thủ trông thấy thiếu nữ thì biến sắc mặt như gặp ác ma, run bần bật.

– Lữ tiểu thư, ta đang định tìm tiểu thư đây. Ta đã tìm được người mà Lữ tiểu thư muốn, các người nói chuyện, ta xin đi trước.

Lưu Nhất Thủ chỉ vào thiếu nữ, nói:

– Đại nhân muốn yêu thú phi hành cứ nói chuyện với Lữ tiểu thư là được.

Lưu Nhất Thủ nói xong thân hình nhỏ gầy chui vào trong đám người, thoáng chốc mất hút.

Thiếu nữ không đuổi theo Lưu Nhất Thủ, nàng nhìn kỹ Lục Lâm Thiên, hỏi:

– Ngươi là người Lưu Nhất Thủ tìm cho ta? Đi theo ta.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi:

– Người gì?

Lục Lâm Thiên hoang mang không hiểu ra sao.

Thiếu nữ lườm Lục Lâm Thiên:

– Dông dài, đi theo ta là được.

Thiếu nữ kéo Lục Lâm Thiên đi băng băng ra ngoài.

Mấy trăm nam nhân từ ánh mắt nóng cháy chuyển sang ghen ghét Lục Lâm Thiên, bọn họ đều muốn được thiếu nữ nắm tay.

Lục Lâm Thiên bị thiếu nữ kéo đi, hắn hỏi:

– Này tiểu thư, kéo ta đi đâu vậy?

Bàn tay thiếu nữ thật mềm.

– Ta tên Lữ Tiểu Linh, sau này gọi ta là Linh nhi được rồi. Chúng ta phải nhanh lên, nếu không sẽ không kịp.

Hai người chạy ra bên ngoài chợ ngầm, đã có chiếc xe tinh xảo bốn ngựa kéo đậu sẵn, nhìn qua là biết chế tạo với tài liệu thượng đẳng nhất, thùng xe điêu khắc hoa văn tinh xảo.

Lục Lâm Thiên lại hỏi:

– Tiểu thư có thể nói rõ ràng mọi chuyện được không?

– Không kịp, lên xe trước rồi nói!

Lữ Tiểu Linh không quan tâm Lục Lâm Thiên, nàng kéo tay hắn chui vào thùng xe.

– Giá!

Lục Lâm Thiên chưa kịp ngồi vững thì xe ngựa đã lăn bánh.

Lục Lâm Thiên bực bội:

– Tiểu thư, nếu không nói rõ ràng thì ta sẽ xuống xe ngựa ngay!

Chuyện này thật kỳ lạ, bỗng dưng bị người kéo lên xe ngựa, đối tượng còn là một mỹ thiếu nữ. Hiện tại Lục Lâm Thiên thường cảnh giác với nữ nhân xinh đẹp.

Lữ Tiểu Linh dịu giọng nói:

– Lưu Nhất Thủ chưa nói gì với ngươi sao? Tìm ngươi cùng ta đi Lan Lăng sơn, chúng ta đi bắt yêu thú.

Trong thùng xe không gian hai thước tràn ngập mùi thơm thoang thoảng.

Lục Lâm Thiên giật mình kêu lên:

– Cái gì? Ta chưa đồng ý bao giờ!

Lục Lâm Thiên thầm hiểu, hắn bị Lưu Nhất Thủ bán.

Lữ Tiểu Linh xinh đẹp nóng bỏng nói:

– Ngươi định lừa ta sao? Vậy tại sao vừa rồi ngươi không nói? Hay ngại kim tệ ít? Vậy đi, trừ năm ngàn kim tệ ra chút nữa ngươi cùng ta đi bắt yêu thú rồi ta đưa thêm năm ngàn kim tệ chịu không?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi:

– Năm ngàn kim tệ? Ta lấy của tiểu thư bao giờ?

Lữ Tiểu Linh cũng bị Lưu Nhất Thủ lừa, hèn gì gã giới thiệu hắn đi Lan Lăng sơn, hóa ra là để giao dịch với Lữ Tiểu Linh.

Lữ Tiểu Linh hét lên:

– Không thể nào! Rõ ràng ta đưa cho Lưu Nhất Thủ năm ngàn kim tệ, kêu hắn đi tìm một Vũ Giả Vũ Phách cùng ta đi Lan Lăng sơn tìm yêu thú.

Lục Lâm Thiên đồng tình nhìn Lữ Tiểu Linh:

– Tiểu thư đã bị lừa rồi.

Lục Lâm Thiên nói tiếp:

– Tiểu thư, ta xuống xe, ta cũng không phải cường giả Vũ Phách.

Lữ Tiểu Linh chửi rủa:

– Lưu Nhất Thủ chết tiệt, chờ khi ta tìm được hắn thì sẽ cho biết tay!

Lữ Tiểu Linh nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

– Ta mặc kệ, không chừng ngươi và Lưu Nhất Thủ kết phường lừa ta, hiện tại ngươi phải theo ta đi Lan Lăng sơn!

Lục Lâm Thiên trừng Lữ Tiểu Linh:

– Lữ tiểu thư nói đạo lý được không? Ta cũng là người bị hại.

Nữ nhân xinh đẹp toàn là lòng dạ độc ác hoặc vô lý.

Lữ Tiểu Linh liếc xéo Lục Lâm Thiên:

– Ta không tin, tóm lại ngươi phải đi Lan Lăng sơn với ta. Chờ khi tìm được yêu thú cùng lắm ta cho ngươi một vạn kim tệ, vẫn không chịu thì ta giết ngươi ngay bây giờ!

Chân khí bộc phát, vầng sáng trắng trong suốt bao phủ thùng xe.

Lục Lâm Thiên cảm nhận thực lực của Lữ Tiểu Linh, bất ngờ thầm nghĩ:

– Là Linh Sư tam trọng!

Thiếu nữ chỉ mới mười tám, chín tuổi đã là Linh Sư tam trọng, thiên phú mạnh hơn Tần Thiên Hạo của Tần gia trấn Thanh Vân nhiều, không biết Lữ Tiểu Linh có bối cảnh thế nào.

– Được, ta đi. Nhưng ta muốn biết là tiểu thư hiểu biết bao nhiêu về yêu thú đó?

Lục Lâm Thiên đắn đo Lữ Tiểu Linh chỉ là một tiểu nha đầu chưa trải đời, có thực lực Linh Sư tam trọng nhưng kinh nghiệm đường đời không bằng con nít mười tuổi.

– Thật ra là một con yêu thú và linh thú. Yêu thú tên Thiên Sí Tuyết Sư, linh thú tên Ngân Linh Huyễn Thử. Đó là phụ thân giao cho ta, ta đang định khống chế chúng nó trở thành yêu thú hộ thân của ta, ai ngờ chúng nó bỏ chạy. Nếu phụ thân biết sẽ rất tức giận, bị nhốt ở nhà hai năm là nhẹ, nên ta phải tìm chúng bằng được!

Lục Lâm Thiên kinh ngạc kêu lên:

– Cái gì? Thiên Sí Tuyết Sư? Ngân Linh Huyễn Thử?

Lục Lâm Thiên luôn bình tĩnh lúc này biến sắc mặt. Thiên Sí Tuyết Sư không phải yêu thú bình thường, tính ra thì cửu đầu yêu giao Lục Lâm Thiên đã gặp trong Sơn mạch Vụ Đô có huyết mạch cao nhưng thua xa Thiên Sí Tuyết Sư. Nghe nói cửu đầu yêu giao thực lực mạnh nhất có thể trưởng thành đến thất giai, truyền thuyết thật lâu trước kia Thiên Sí Tuyết Sư từng đến đẳng cấp bát giai khủng bố.

Thiên Sí Tuyết Sư được khen nức nở về mặt tốc độ trong số yêu thú phi hành phong hệ, có lực công kích cực mạnh. Thiên Sí Tuyết Sư làm yêu thú hộ thân và tọa kỵ là ước mơ của mọi người.

Chương 197: Thiên Sí Tuyết Sư

Ngân Linh Huyễn Thử có huyết mạch rất mạnh trong linh thú, huyết mạch linh thú không thấp hơn Thiên Sí Tuyết Sư bao nhiêu, thực lực cường đại, biến ảo khó dò.

Một lần nữa Lục Lâm Thiên ngạc nhiên xem xét thiếu nữ. Lữ Tiểu Linh có lai lịch gì mà được yêu thú, linh thú như Thiên Sí Tuyết Sư, Ngân Linh Huyễn Thử?

Lục Lâm Thiên nói:

– Tiểu thư là Linh Giả, yêu thú hộ thân sử dụng linh thú là được, không thích hợp dùng yêu thú đi?

Lữ Tiểu Linh trả lời:

– Phụ thân cũng nói vậy, nhưng ta thích Thiên Sí Tuyết Sư, nó đáng yêu hơn. Ta muốn khống chế hai con nhưng không ngờ chúng nó cùng chạy mất.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Thực lực của chúng nó cỡ đẳng cấp gì?

Đây mới là điều Lục Lâm Thiên quan tâm nhất, có một suy nghĩ xấu xa manh nha trong lòng hắn.

Lữ Tiểu Linh nói:

– Thiên Sí Tuyết Sư là nhị giai hậu kỳ, Ngân Linh Huyễn Thử là nhị giai trung kỳ. Chúng nó rất mạnh, một mình ta không đối phó được, nên cần tìm linh lực đẳng cấp Vũ Phách hỗ trợ.

Lục Lâm Thiên nói:

– Nhưng ta mới là Vũ Sĩ.

Lòng Lục Lâm Thiên thầm tính toán.

Lữ Tiểu Linh nói:

– Miễn có thể liều một lần, ngươi ngăn được Thiên Sí Tuyết Sư để ta đối phó với Ngân Linh Huyễn Thử trước, sau đó mới đối phó Thiên Sí Tuyết Sư.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Sơn mạch Lan Lăng không nhỏ, làm sao tiểu thư tìm ra bọn chúng?

Lữ Tiểu Linh đáp:

– Trên người Ngân Linh Huyễn Thử có linh hồn lực ta đã bày ra nhưng không thành công, hễ tới gần Ngân Linh Huyễn Thử là ta sẽ tìm ra chúng nó.

Lục Lâm Thiên thì thào:

– À.

Trong lòng Lục Lâm Thiên tràn ngập suy nghĩ tà ác, đương nhiên không nhằm vào Lữ Tiểu Linh mà là Thiên Sí Tuyết Sư. Ở trong lòng Lục Lâm Thiên thì Thiên Sí Tuyết Sư quan trọng hơn Lữ Tiểu Linh nhiều.

Lục Lâm Thiên cũng ham sắc đẹp, rất mê, hắn là nam nhân bình thường, đang trong lứa tuổi sung sức. Nhưng nữ nhân xinh đẹp thì tốt nhất không nên đυ.ng vào. Lục Lâm Thiên không quen thuộc Lữ Tiểu Linh, bối cảnh sau lưng nàng chắc chắn không tầm thường, chơi với lửa thì sẽ chết. Tóm lại Thiên Sí Tuyết Sư quan trọng hơn.

Lục Lâm Thiên đang tìm một con yêu thú phi hành, Thiên Sí Tuyết Sư thuộc tính phong hệ là lựa chọn tốt nhất. Huống chi Thiên Sí Tuyết Sư mới có thực lực nhị giai hậu kỳ, loại yêu thú có huyết mạch cực mạnh này sau khi thực lực mạnh lên thì rất khó khống chế, hoặc nên nói Linh Giả bình thường không điều khiển nó

được.

Bầu trời tối đen, đằng trước xe ngựa đã đốn đèn sáng trưng, đủ cho ngựa chạy tiếp. Trong thùng xe rất thoải mái, chỉ hơi xóc nảy, nhưng diện tích nhỏ hẹp chút, chỉ có một hàng chỗ ngồi.

Lục Lâm Thiên và Lữ Tiểu Linh ngồi kế nhau, gần như dán sát. Xe ngựa xóc nảy, hai thân thể lắc lư ma sát nhau.

Lục Lâm Thiên vốn đàng hoàng không nghĩ bậy, nhưng gần gũi ngửi hương thơm thiếu nữ từ người Lữ Tiểu Linh, cộng với đường cong vóc dáng bốc lửa, cặp ngực to ép sát hằn khe rãnh sâu. Lục Lâm Thiên ngồi kế bên Lữ Tiểu Linh thấy rõ mồn một, nửa người dưới chào cờ ngay.

Ngay lúc này Lữ Tiểu Linh liếc qua Lục Lâm Thiên, mắt khép hờ, rèm mi run run, bộ dáng ngây thơ không hiểu:

– Ngươi nhìn ta làm chi? Ta nghe người ta nói nam nhân nhìn một nữ nhân chằm chằm là háo sắc, ngươi là háo sắc sao?

Lục Lâm Thiên nói:

– Ai nói với tiểu thư nam nhân nhìn một nữ nhân chằm chằm là háo sắc? Trên thế giới này trừ nam nhân ra chính là nữ nhân, chẳng lẽ tất cả nam nhân không được nhìn nữ nhân sao?

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Nữ nhân này thật sự ngây thơ hay đang giả bộ khờ? Cảnh giác, không thể lại té ngã trong tay nữ nhân.

Lữ Tiểu Linh nói:

– Ngươi nói cũng đúng, nhưng ánh mắt ngươi nhìn ta hơi lạ.

Có lẽ vì ngồi một chỗ hơi lâu làm Lữ Tiểu Linh đau lưng, cộng với mặc giáp da bó người nên nàng hơi cựa quậy.

Lục Lâm Thiên thầm nhủ:

– Bất cứ nam nhân nào ngồi kế bên nàng, lại trong bóng đêm vắng vẻ đều sẽ trở nên kỳ lạ.

Nhưng Lục Lâm Thiên không dám nói thẳng ra.

Cảnh tiếp theo làm Lục Lâm Thiên đứt dây thần kinh. Lữ Tiểu Linh một lát thì khom người, một lát thì ngước cổ trước mắt hắn. Vấn đề ở chỗ Lữ Tiểu Linh cựa quậy lại lộ ra đường cong thân thể tuyệt đẹp.

Khi Lữ Tiểu Linh khom người, Lục Lâm Thiên hơi cúi đầu là thấy ngay bên trong giáp da nàng chỉ mặc áo ngực mỏng vừa đủ che nửa ngực. Bánh bao kiêu ngạo đứng thẳng, lắc nhẹ theo đà khom người.

Lục Lâm Thiên suýt chảy máu mũi thầm nghĩ:

– Má ơi, thật là hấp dẫn người phạm tội!

Lục Lâm Thiên vội nhìn hướng khác, nhưng lại không kiềm được liếc trộm.

– Mỏi chân quá.

Lữ Tiểu Linh không phát hiện Lục Lâm Thiên khác lạ, nàng duỗi thẳng chân dài bó chặt, nửa đùi chỉ mặc vải mỏng dán sát như vớ da.

Cặp đùi đẹp chồng lên nhau ma sát trước mặt Lục Lâm Thiên, cộng với cái mông vểnh cọ xát hắn theo xe ngựa xóc nảy. Lục Lâm Thiên cảm giác máu nóng dồn lên não sắp trào ra từ đường mũi.

Lục Lâm Thiên chửi thầm:

– Chết tiệt, không chơi dụ dỗ kiểu này!

Lục Lâm Thiên cưỡng ép nhắm mắt, bình tĩnh lại mới đỡ hơn chút.

Thời gian chậm rãi tối, xe ngựa chạy nhanh như bay. Đêm khuya, màn trời đen như mực. Nửa vầng trăng treo cao, ánh sao nhấp nháy, ngẫu nhiên có một trời sao lạnh lẽo xẹt qua trời đêm. Gió thổi qua dịu dàng chạm nhẹ xe ngựa phát ra nhịp điệu khẽ khàng.

Ánh trăng không quá sáng chiếu xuống mặt đất, một chiếc xe ngựa chạy nhanh qua đường cái.

Trong thùng xe, Lục Lâm Thiên và Lữ Tiểu Linh luôn giữ im lặng. Lữ Tiểu Linh tò mò nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, vẻ mặt khó hiểu.

Mãi khi trời tờ mờ sáng Lục Lâm Thiên mới mở mắt ra, liếc sang Lữ Tiểu Linh ngồi cạnh mình, hỏi:

– Tiểu thư nhìn ta suốt đêm làm gì?

Lữ Tiểu Linh hỏi:

– Ta cảm thấy ngươi rất kỳ lạ. Từ khi ta đi ra tất cả nam nhân đều thích nhìn ta chằm chằm, chỉ có ngươi là không. Chẳng lẽ vì ta không đẹp sao?

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng mắt Lữ Tiểu Linh:

– Tất nhiên là không, chỉ vì tiểu thư quá đẹp, ta sợ nhìn lâu sẽ không kiểm soát được mình.

Lữ Tiểu Linh lại tò mò hỏi:

– Tại sao ngươi không thể kiểm soát được mình? Nếu mất kiểm soát thì ngươi sẽ làm gì? Cho ta biết được không?

Lục Lâm Thiên sắp đứt dây thần kinh, rõ rành rành là dụ dỗ hắn.

Xe ngựa đột nhiên dừng lại, xa phu từ ngoài xe nói vọng vào:

– Tiểu thư, chúng ta đã đến Lan Lăng sơn. Ta không dám đi tiếp. Các người hãy xuống xe tại đây.

Lữ Tiểu Linh nói:

– Chúng ta xuống đi.

Lữ Tiểu Linh nhảy ra ngoài trước.

Khi Lục Lâm Thiên xuống xe ngựa thì dãy sơn mạch đập vào mắt hắn. Sơn mạch này không phải Sơn mạch Vụ Đô nhưng nhìn cũng nhìn không tới cuối.

Sơn mạch phương xa không như Sơn mạch Vụ Đô đầy rẫy rừng rậm. Sơn mạch này có núi non trập trùng, ngẫu nhiên ở chỗ sâu trong mới có một rừng cây.

Lữ Tiểu Linh đến trước mặt lão xa phu khoảng năm mươi tuổi:

– Cho ngươi.

Lữ Tiểu Linh lấy ra nắm kim tệ khoảng bốn, năm chục khối đưa hết cho xa phu.

Lão xa phu rối rít cảm ơn, lái xe rời đi. Lục Lâm Thiên cứ tưởng xe ngựa là của Lữ Tiểu Linh, hóa ra nàng thuê xe.

Chương 198: Gặp yêu trong sơn cốc

Lữ Tiểu Linh nói:

– Đây là Lan Lăng sơn, Thiên Sí Tuyết Sư và Ngân Linh Huyễn Thử chạy trốn ngay trong chỗ này. Một mình ta không làm gì chúng nó được mới đến Trấn Thiên Tinh kiếm người trợ giúp.

Lục Lâm Thiên nói:

– Chúng ta đi, để xem Thiên Sí Tuyết Sư, Ngân Linh Huyễn Thử còn ở bên trong không.

Lữ Tiểu Linh nói:

– Chắc chắn còn, ta mơ hồ cảm giác Ngân Linh Huyễn Thử tồn tại.

Lục Lâm Thiên, Lữ Tiểu Linh đi vào Lan Lăng sơn. Lúc này là sáng sớm, Lục Lâm Thiên đi lên một đỉnh núi nhìn đằng trước. Lan Lăng sơn mạch yên lặng, cổ xưa, phương xa non xanh nước biếc, có mây mù quanh quẩn trong núi.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Tiểu thư hãy cảm nhận thật kỹ Ngân Linh Huyễn Thử hiện ở đâu?

Trong sơn mạch to lớn này muốn tìm một con linh thú chẳng khác nào biển rộng tìm kiếm.

Lữ Tiểu Linh nhắm mắt, kết thủ ấn, vầng sáng trắng trong suốt bao bọc quanh thân.

– Chắc ở bên trái.

– Đi mau.

Lục Lâm Thiên, Lữ Tiểu Linh dọc theo đường núi gập ghềnh uốn lượn, trèo lên núi đồi đi hướng trái.

Hai canh giờ sau, Lữ Tiểu Linh than mệt la mỏi, nàng là Linh Giả, cơ thể kém xa Lục Lâm Thiên. Đường núi gập ghềnh làm Lữ Tiểu Linh đi mệt thở.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đi nhanh lên, nếu Ngân Linh Huyễn Thử, Thiên Sí Tuyết Sư chạy mất thì không bắt về được đâu.

Lữ Tiểu Linh thở hồng hộc, ngực phập phồng:

– Mệt chết đi được.

Hai canh giờ qua đi, hai người đến một đỉnh núi có rừng cây. Lữ Tiểu Linh cương quyết đòi nghỉ một lúc, Lục Lâm Thiên bó tay đành nghe theo nàng.

Xem xét bốn phía thì hai người đã ở trong Lan Lăng sơn, bốn phía là cây cối um tùm, không khí trong lành làm lòng người tĩnh lặng như ở trong thế giới không thanh âm. Đi qua rừng cây, phía trước là một dãy sơn lĩnh, đường núi uốn lượn như cự long đang ngủ say. Giữa sườn núi tràn ngập mây mù trắng xóa.

Lữ Tiểu Linh thở hổn hển:

– Mệt quá.

Đá vụn cắt rách giày của nàng, Lữ Tiểu Linh mang giày da ống cao không thích hợp đi đường núi.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đi tiếp đi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên chỉ có Thiên Sí Tuyết Sư.

Lữ Tiểu Linh nói:

– Ta không đi nổi nữa, thật sự rất mệt, chân nổi bọng nước rồi.

Mắt Lữ Tiểu Linh ướt nước, từ khi nàng ra ngoài chưa chịu khổ thế này.

Lục Lâm Thiên nói:

– Không được cũng phải đi. Nếu không Thiên Sí Tuyết Sư, Ngân Linh Huyễn Thử của nàng sẽ chạy xa.

Lữ Tiểu Linh cố gượng đứng dậy đi theo Lục Lâm Thiên:

– Được rồi.

Lữ Tiểu Linh chợt xoe tròn mắt nói:

– Hay là ngươi cõng ta đi? Lúc nhỏ ta không đi nổi thì phụ thân sẽ cõng ta.

– Cõng nàng…?

Lục Lâm Thiên ngoái đầu nhìn Lữ Tiểu Linh, xem bộ dáng của nàng đúng là đi không nổi. Thân thể Linh Giả kém hơn Vũ Giả nhiều.

Vì Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên đồng ý:

– Được rồi, chúng ta phải tìm ra Thiên Sí Tuyết Sư, Ngân Linh Huyễn Thử trước.

Trong sơn mạch này dường như có người khác đang tìm yêu thú, Lục Lâm Thiên phải nhanh chân hơn mọi người.

Lữ Tiểu Linh vui vẻ cười tươi:

– Đa tạ.

Lữ Tiểu Linh nằm trên lưng Lục Lâm Thiên, hoàn toàn không ngại nam nữ khác biệt, hai tay ôm chặt cổ hắn.

Lục Lâm Thiên tội nghiệp cõng vưu vật đi tới, hai cục bánh bao dán chặt lưng hắn cọ sát theo bước chân phập phồng. Hai tay Lục Lâm Thiên vịn đùi vưu vật rất gần cặp mông, cảm giác săn chắc làm hắn tê dại, tuyệt đối là dụ dỗ!

Lữ Tiểu Linh nằm trên lưng Lục Lâm Thiên, khẽ nói:

– Không ngờ ngươi cũng khá tốt, chờ sau khi ta tìm được Thiên Sí Tuyết Sư, Ngân Linh Huyễn Thử sẽ cho ngươi mười vạn kim tệ.

Lục Lâm Thiên không trả lời, lòng thầm bất đắc dĩ đè nén lửa dục. Nữ nhân này thật sự đơn thuần như trang giấy trắng sao?

Không biết hai người đi bao lâu, đói thì ăn lương khô chuẩn bị sẵn rồi lại xuất phát. Mấy canh giờ Lục Lâm Thiên, Lữ Tiểu Linh vượt qua mấy đỉnh núi.

Dọc đường đi Lục Lâm Thiên gặp vài tiểu đội, không biết bọn họ nghe tin ở đâu Lan Lăng sơn có yêu thú nên đến bắt. Thực lực cao nhất toàn là đẳng cấp Vũ Sư, Lục Lâm Thiên cố ý né tránh đám người.

Vượt qua một ngọn núi, Lữ Tiểu Linh nói:

– Ta cảm giác được Ngân Linh Huyễn Thử ở không xa phía trước.

Lục Lâm Thiên vui vẻ nói:

– Vậy sao? Chúng ta mau đi qua!

Lục Lâm Thiên cõng Lữ Tiểu Linh chạy nhanh tới trước.

Chốc lát sau Lục Lâm Thiên cảm giác Tiểu Long vặn vẹo trên cánh tay hắn, nó truyền đến tin tức đằng trước có yêu thú.

Lục Lâm Thiên trấn an Tiểu Long, bước chân nhanh hơn. Lục Lâm Thiên phải chiếm được Thiên Sí Tuyết Sư, Lữ Tiểu Linh thì việc này không thể trách hắn, nếu gặp người khác có lẽ sẽ chiếm luôn Ngân Linh Huyễn Thử, vưu vật này cũng khó tránh khỏi bị đè. So sánh thì Lục Lâm Thiên cảm giác mình rất nhân hậu.

Nửa canh giờ sau, bên ngoài đỉnh núi truyền ra tiếng lực lượng nổ tung.

Bùm bùm bùm!

Nghe tiếng nổ, Lữ Tiểu Linh kinh kêu:

– Nguy rồi, là Thiên Sí Tuyết Sư, Ngân Linh Huyễn Thử bị người công kích!

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Chúng ta đi xem thử.

Chỉ mong không phải cường giả công kích Thiên Sí Tuyết Sư, nếu là cường giả thì không đến lượt Lục Lâm Thiên hôi của.

Trong một sơn cốc rộng rãi, dãy núi đứng thẳng xung quanh. Lục Lâm Thiên, Lữ Tiểu Linh âm thầm núp trên một đỉnh núi.

Trong sơn cốc bên dưới có một con yêu thú khổng lồ to năm mươi thước và con yêu thú to sáu, bảy thước đang kịch chiến với bốn nhân loại.

Yêu thú khổng lồ to năm mươi thước trắng tinh như tuyết, cái đầu to, lông trắng kéo dài đến vai và ngực. Cái đuôi dài mấy thước gấp khúc cuộn tròn sau lưng yêu thú, đôi mắt to như chuông đồng, mồm máu gầm rống, răng nanh lóe tia sáng lạnh. Tiếng rống điếc tai quanh quẩn trong sơn cốc, lưng yêu thú có đôi cánh trong suốt.

Lục Lâm Thiên kích động:

– Đây là Thiên Sí Tuyết Sư! Thiên Sí Tuyết SưCuối cùng được thấy Thiên Sí Tuyết Sư hàng hiếm. Hai người công kích Thiên Sí Tuyết Sư ước chừng tu vi Vũ Sư, nhưng nó không hề yếu thế. Lực lượng như vương giả đó, tốc độ mộng ảo thuộc tính phong hệ đó kết hợp hoàn mỹ lại, xem như vua vạn thú.

Bên kia hai Vũ Giả đang đấu với yêu thú sáu, bảy thước, màu bạc trắng, tốc độ nhanh khó tin, nó nhảy vọt lên mang theo một chuỗi tàn ảnh.

Bùm bùm bùm!

Sơn cốc bên dưới liên tục vang tiếng nổ, kình khí cường đại thổi quét.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm Thiên Sí Tuyết Sư không dời mắt. Lúc này có một Vũ Sư nhất trọng, một Vũ Sư nhị trọng vây công Thiên Sí Tuyết Sư. Hai người cầm thanh trường kiếm, kiếm ảnh xẹt qua hư không dấy lên kình khí cường đại một trước một sau lao hướng Thiên Sí Tuyết Sư trên bầu trời.

Thiên Sí Tuyết Sư phát ra tiếng gầm rung trời:

– Grao!

Miệng Thiên Sí Tuyết Sư phun ra lốc xoáy, bão tốc lên cao xé rách kiếm quang của hai Vũ Sư.

Sắc mặt hai Vũ Sư âm trầm, một người vỗ chưởng ấn lửa, một người bắn ra cột nước công kích Thiên Sí Tuyết Sư. Hai người là Vũ Giả hỏa hệ, thủy hệ.

Hai Vũ Sư công kích, Thiên Sí Tuyết Sư phun ra giông tố bị suy yếu dần. Nhưng ngay lúc này Thiên Sí Tuyết Sư lại rống to, bão vỡ tung. Cuồng phong tàn phá sơn cốc, đá vụn tứ tung, hai Vũ Sư bị hất văng ra.

Chương 199: Khí tức giao phong

Hai Vũ Sư bất ngờ không kịp đề phòng, mặt tái xanh dường như đã bị thương. Hai người liếc nhau, tay kết ấn ném trường kiếm ra. Tiếng kiếm ngân vù vù, hai thanh trường kiếm kỳ dị hóa thành luồng sáng bắn hướng Thiên Sí Tuyết Sư.

Thiên Sí Tuyết Sư rống to:

– Grao grao grao!

Thiên Sí Tuyết Sư đập hai cánh. Khi hai luồng kiếm ảnh xẹt qua thì Thiên Sí Tuyết Sư sà xuống, đột ngột có vầng sáng trong suốt bao bọc thân thể nó.

Ầm ầm!

Hai luồng kiếm ảnh va chạm vào người Thiên Sí Tuyết Sư, ánh sáng đan xen. Hai kiếm ảnh bị đánh bật ra, dường như không thể tổn thương được Thiên Sí Tuyết Sư.

– Grao!

Chớp mắt Thiên Sí Tuyết Sư là yêu thú phi hành phong hệ tốc độ nhanh khủng khiếp, lắc người một cái đôi cánh với bão cuồng bạo sà xuống thổi bay hai Vũ Sư.

Bùm bùm!

Hai Vũ Sư bị đu.ng bay mấy chục thước đập mạnh vào hai tảng đá to, há mồm hộc máu.

– Chít chít!

Phương xa, hai người vây công Ngân Linh Huyễn Thử chẳng hiểu sao cổ phun ra vòi máu, dường như bị Ngân Linh Huyễn Thử cắn đứt. Tốc độ của Ngân Linh Huyễn Thử quá khủng khiếp, hai người sơ sẩy một cái đã bị cắn trúng cổ.

Trên bầu trời, Thiên Sí Tuyết Sư rống to:

– Grao!

Thiên Sí Tuyết Sư xông tới gần hai Vũ Sư bị thương nặng, há mồm máu nuốt trọn.

Lục Lâm Thiên cảm thán rằng:

– Thực lực thật mạnh.

Thiên Sí Tuyết Sư mới chỉ là yêu thú nhị giai hậu kỳ nhưng giết được Vũ Sư nhất trọng, Vũ Sư nhị trọng, không uổng là yêu thú có huyết mạch cường đại, mạnh hơn yêu thú bình thường rất nhiều.

Lữ Tiểu Linh nói:

– Ngươi hãy bám giữ Thiên Sí Tuyết Sư, ta tranh thủ thời gian đối phó với Ngân Linh Huyễn Thử.

Lục Lâm Thiên đồng ý:

– Được!

Lục Lâm Thiên lại bảo:

– Nếu chúng nó chạy thì hai ta không đuổi theo kịp, tiểu thư có cách gì không?

Lữ Tiểu Linh nói:

– Không cần lo, trên người Ngân Linh Huyễn Thử đã có linh hồn lực của ta, nó không chạy thoát được. Thiên Sí Tuyết Sư và Ngân Linh Huyễn Thử có tình cảm rất tốt, nếu ta khống chế Ngân Linh Huyễn Thử chắc chắn Thiên Sí Tuyết Sư sẽ tấn công ta. Ngươi chỉ cần giúp ta ngăn lại trong năm phút là được, khi đó ta có thể khống chế Ngân Linh Huyễn Thử.

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười nói:

– Không chạy thì tốt.

Lục Lâm Thiên chỉ sợ Thiên Sí Tuyết Sư chạy, hắn không đuổi kịp nó được.

Lữ Tiểu Linh nói:

– Bản thân ngươi cũng nhớ cẩn thận.

Khí thế trên người Lữ Tiểu Linh thay đổi, linh lực bộc phát, khí thế khổng lồ.

Cùng lúc đó, trong sơn cốc. Ngân Linh Huyễn Thử to mấy thước nóng nảy kêu lên:

– Chít chít!

Ngân Linh Huyễn Thử chạy nhanh ra ngoài sơn cốc, thân hình khổng lồ để lại tàn ảnh.

Lữ Tiểu Linh quát to:

– Ngươi còn muốn chạy? Hại bản tiểu thư chịu nhiều khổ cực như thế này, lát nữa sẽ xử ngươi sau!

Lữ Tiểu Linh lắc người, linh lực tuôn ra, nàng hóa thành luồng sáng nhảy xuống sơn cốc.

Lục Lâm Thiên vận chuyển chân khí, ánh sáng lóe dưới chân, nhún người nhảy lấy đà, nhảy vọt vài lần đáp xuống sơn cốc.

– Chít chít!

Phía trước, Lữ Tiểu Linh kết ấn, ánh sáng chói mắt bay ra từ tay nàng bao phủ thân thể Ngân Linh Huyễn Thử. Tốc độ của Ngân Linh Huyễn Thử rất nhanh nhưng ở trước mặt Lữ Tiểu Linh lại không cách nào trốn thoát, chỉ có thể vùng vẫy, phát ra tiếng rít sắc nhọn.

Lục Lâm Thiên không bất ngờ, hắn cũng là Linh Sư nên nhận ra linh hồn lực của Lữ Tiểu Linh bám trên người Ngân Linh Huyễn Thử. Lữ Tiểu Linh đến gần Ngân Linh Huyễn Thử, dựa vào linh hồn lực làm nó bị ức chế không thể chạy trốn. Nếu không Lữ Tiểu Linh khó thể khống chế Ngân Linh Huyễn Thử.

Lúc này trên bầu trời vang tiếng Thiên Sí Tuyết Sư gầm rống:

– Grao!

Thấy bộ dáng Ngân Linh Huyễn Thử vật vã, Thiên Sí Tuyết Sư lao tới tấn công Lữ Tiểu Linh.

Trong sơn cốc, Lục Lâm Thiên nhìn Thiên Sí Tuyết Sư từ khoảng cách gần. Thân hình to lớn khoảng một trăm thước, đôi cánh đập dấy lên cuồng phong, thân hình trắng tinh rậm rạp vảy nhỏ bao phủ, nếu không nhìn kỹ còn tưởng làn da của Thiên Sí Tuyết Sư vốn sần sùi. Đôi mắt to đang lóe tia sáng hung ác.

Vù vù vù!

Thiên Sí Tuyết Sư lao hướng Lữ Tiểu Linh, đôi cánh tạo lên tiếng gió rít.

Lục Lâm Thiên giật nảy mình. Tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư nhanh kinh dị.

Lục Lâm Thiên không dám lơ là, lập tức bày ra Thanh Linh khải giáp, sử dụng Hỏa Ảnh Chỉ, năm tiếng xé gió sắc nhọn bắn hướng Thiên Sí Tuyết Sư.

Thấy Lục Lâm Thiên công kích, Thiên Sí Tuyết Sư tạm dừng lao hướng Thiên Sí Tuyết Sư. Đôi cánh to vỗ một cái, bão tố dễ dàng đánh tan năm Hỏa Ảnh Chỉ của Lục Lâm Thiên.

Thiên Sí Tuyết Sư há mồm phun luồng khí hóa thành vòi rồng thổi hướng Lục Lâm Thiên.

Bão tố rít gào thổi bay đá vụn tứ tung, lực lượng cuồng bạo không thua gì lực công kích của Vũ Sư. Quanh vùng bão hư không vặn vẹo đè ép không gian kêu vù vù, truyền ra tiếng xé gió đinh tai nhức óc.

Lục Lâm Thiên không dám ỷ y, hắn đã chính mắt thấy thực lực của Thiên Sí Tuyết Sư như thế nào.

– Nộ Hải Cuồng Khiếu!

Lục Lâm Thiên ngưng tụ Nộ Hải Cuồng Khiếu hóa thành vòng xoáy nước to lớn như vòi rồng, hư không vặn vẹo đυ.ng mạnh vào giông bão.

Bùm bùm!

Lực lượng va chạm vang tiếng nổ điếc tai, đất đai nứt khe hở dài.

Kình khí khuếch tán, Lục Lâm Thiên bị đẩy lùi ra sau mười bước. Lực lượng cường đại trút xống. May mắn Thanh Linh khải giáp chặn lại hơn một nửa lực lượng, số còn lại không thể tổn thương thực chất đến Lục Lâm Thiên.

Thiên Sí Tuyết Sư gầm rống:

– Grao grao!

Thiên Sí Tuyết Sư xuyên qua gió mạnh, thân thể to lớn sà xuống. Hư không run rẩy, Thiên Sí Tuyết Sư lại hùng hổ lao hướng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khẽ quát:

– Tiểu Long!

Lục Lâm Thiên không có cơ may thắng được Thiên Sí Tuyết Sư, dù có thi triển Nộ Hải Cuồng Khiếu, Chu Tước quyết có lẽ sẽ chặn lại Thiên Sí Tuyết Sư nhưng mục đích của hắn là bày Huyết Hồn Ấn trên người nó.

Tiểu Long cảm nhận hơi thở từ bên ngoài sớm đã rục rịch, nghe Lục Lâm Thiên ra lệnh nó liền hóa thành luồng sáng vàng phóng lên cao:

– Xèo xèo!

Tiểu Long ở giữa không trung biến to tám mươi thước, thân hình to lớn lơ lửng như yêu thú phi hành, uy nhiếp vô hình khuếch tán. (Trước để là centimet nhưng nghĩ lại không đúng, nay thay đơn vị tính bằng thước)

Cảm nhận khí thế từ người Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư rống thị uy:

– Grao grao!

Thiên Sí Tuyết Sư phát ra uy nhiếp vô hình.

Hai luồng uy nhiếp vô hình va chạm trong không trung, mơ hồ thấy có dòng khí vô hình nổi lên gợn sóng trong không trung.

Hai luồng uy nhiếp khổng lồ làm tinh thần Lục Lâm Thiên run rẩy, quá mạnh. Lục Lâm Thiên cảm nhận khí chất vương giả phát ra từ người Thiên Sí Tuyết Sư, đó là khí thế như vua vạn thú. Khí thế này đến từ huyết mạch, rất là kiệt ngạo, có thể làm yêu thú khác run rẩy.

Lữ Tiểu Linh cảm giác hai khí thế cường đại sau lưng mình, nàng ngoái đầu nhìn Lục Lâm Thiên ở trên cao, ánh mắt ngạc nhiên. Lữ Tiểu Linh không dám suy nghĩ lung tung, tay thay đổi thủ ấn, các luồng sáng bay vào người Ngân Linh Huyễn Thử.

Ngân Linh Huyễn Thử vùng vẫy yếu dần.

Tiểu Long trầm thấp phát ra tiếng gầm:

– Gri gri!

Chương 200: Bày huyết hồn ấn (1)

Khí thế lại tăng vọt, người Tiểu Long tỏa ánh sáng vàng chói mắt, cái đuôi to quất mạnh vào Thiên Sí Tuyết Sư.

Thấy Tiểu Long công kích, mắt Thiên Sí Tuyết Sư lóe tia sợ hãi. Yêu thú nhị giai tuy chưa hoàn toàn mở ra linh trí nhưng có huyết mạch rất cao, thông minh hơn yêu thú nhị giai bình thường nhiều. Thiên Sí Tuyết Sư cảm giác khí thế từ người Tiểu Long làm nó giảm chiến ý.

Nhưng Thiên Sí Tuyết Sư thuộc loài vương giả trong yêu thú, sẽ không dễ dàng nhận thua. Thiên Sí Tuyết Sư vỗ đôi cánh, khí lưu hiện ra trên bầu trời. Khí lưu rít gào đón gió biến to ra, thoáng chốc to hai trăm thước như giông bão.

Vòi rồng cuồng bạo thổi vô số hòn đá bay lên rồi cắt chúng nát vụn. Tảng đá cao mấy thước dễ dàng bị phá hủy, lực lượng cường đại đó ập hướng Tiểu Long.

Cái đuôi to quét qua kèm theo tiếng xé gió, vòi rồng ập đến, bao gồm cái đuôi của Tiểu Long bốc cháy lửa vàng. Ngọn lửa phát ra từ thân thể Tiểu Long. Cái đuôi to quét qua, vòi rồng không thể dập tắt ngọn lửa này. Cái đuôi xuyên qua vòi rồng đập mạnh vào Thiên Sí Tuyết Sư.

Năng lượng từ cơn gió mạnh va chạm vào nhau dấy lên tiếng nổ kịch liệt bên trên sơn cốc, năng lượng khủng bố khuếch tán làm Lục Lâm Thiên đứng gần đỏ bị đẩy lùi.

Ầm!

Cái đuôi to của Tiểu Long đập vào lưng Thiên Sí Tuyết Sư, lực trùng kích mạnh mẽ khiến nó rớt xuống.

Vù vù vù!

Thiên Sí Tuyết Sư cách mặt đất khoảng vài thước thì đập cánh thật mạnh, khí lưu lao ra thổi bay đá vụn tứ tán. Nhờ lực lượng khí lưu mà Thiên Sí Tuyết Sư nhanh chóng vọt lên cao.

Thiên Sí Tuyết Sư tức giận rống:

– Grao grao!

Tiểu Long xoay quanh trên tảng đá sơn cốc. Thiên Sí Tuyết Sư chỉ dám rống chứ không dám tấn công Tiểu Long.

– Gri gri!

Tiểu Long không hề sợ hãi, bộ dáng kђıêʋ κђí©ђ Thiên Sí Tuyết Sư. Tiểu Long búng người, thân thể dài như phi long bay cao cùng với ngọn lửa vàng rạch phá dòng không khí bay nhanh hướng Thiên Sí Tuyết Sư.

Lục Lâm Thiên đã âm thầm dặn Tiểu Long tốt nhất là khống chế Thiên Sí Tuyết Sư để hắn bày Huyết Hồn Ấn, nếu chỉ mình hắn thì rất khó thể bày Huyết Hồn Ấn.

– Grao grao!

Tiếng gầm của Thiên Sí Tuyết Sư quanh quẩn ở giữa không trung, nó nhe nanh ra, miệng bắn phong nhẫn xé rách dòng không khí đʋ.ng mạnh vào Tiểu Long.

Đinh!

Phong nhẫn trúng người Tiểu Long nhưng chỉ để lại dấu hằn màu trắng rồi biến mất.

– Xèo xèo!

Tiểu Long gầm gừ dường như rất đau, miệng nó bỗng bắn ra lửa vàng. Ngọn lửa bay ra nhanh hơn phong nhẫn của Thiên Sí Tuyết Sư mấy phần, lửa rơi xuống đầu Thiên Sí Tuyết Sư.

Phực!

Lửa vàng đốt cháy, Thiên Sí Tuyết Sư lùi nhanh ra sau.

– Grao grao!

Thiên Sí Tuyết Sư lùi nhanh mấy thì đầu vẫn bị trúng lửa vàng của Tiểu Long. Cái đầu trắng tinh chợt khét đen, vảy trắng nhỏ trên người bị đốt trụi nhiều mảng. Thiên Sí Tuyết Sư gầm gừ đau đớn.

– Xèo xèo!

Tiểu Long cực nhanh xẹt qua hư không, quẫy đuôi to đập vào lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

Rầm!

Thiên Sí Tuyết Sư nặng nề té cái bịch, mặt đất rung rinh, nhiều đá vụn nảy lên.

Thiên Sí Tuyết Sư rống to:

– Grao!

Thiên Sí Tuyết Sư lại đập cánh bay lên, trừng mắt nhìn Tiểu Long xoay quanh dưới đất. Thiên Sí Tuyết Sư liên tục ăn trái đắng, giờ nó đã hơi sợ Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên lòng máy động nói với Tiểu Long:

– Tiểu Long, đừng để Thiên Sí Tuyết Sư chạy!

Nếu Thiên Sí Tuyết Sư trốn thoát thì không đuổi kịp nó, Lục Lâm Thiên rất ngạc nhiên lực phòng ngự của Thiên Sí Tuyết Sư. Không uổng là Thiên Sí Tuyết Sư, là yêu thú phong hệ nhưng thân thể phòng ngự ngang ngửa thổ hệ.

Lục Lâm Thiên biết Tiểu Long và Thiên Sí Tuyết Sư đánh nhau, hắn không giúp được gì. Bàn về thực lực thì Lục Lâm Thiên không mạnh bằng Tiểu Long, hiện tại Tiểu Long đối kháng với cường giả Vũ Phách cũng dư sức qua cầu.

Tiểu Long co duỗi lưỡi:

– Xèo xèo!

Tiểu Long nhanh như chớp nhảy ra, thân thể to lớn hừng hực ngọn lửa vàng lao hướng Thiên Sí Tuyết Sư.

Trong mắt Thiên Sí Tuyết Sư tràn ngập sợ hãi rống to:

– Grao!

Đôi cánh lại vỗ bão trắng cuồng bạo che trước mặt Thiên Sí Tuyết Sư, bão ập hướng Tiểu Long.

Lực phòng ngự của Tiểu Long rất mạnh, nó xuyên qua cơn bão to lớn.

Thiên Sí Tuyết Sư thấy vậy đôi mắt to như chuông đồng lóe ánh sáng chói lòa, vỗ đôi cánh, thân thể to lớn ngẩng cao đầu lao tới trước. Chi trước trắng tinh bắn ra trảo quang như phong nhẫn. Trảo vỗ xuống xé rách hư không, tiếng xé gió chói tai vang lên. Trảo ấn vặn vẹo dòng không khí vỗ mạnh vào Tiểu Long.

Tiểu Long đang ở giữa hư không bị hạn chế tốc độ, dù sao nó không phải yêu thú phi hành, không chiếm nhiều ưu thế trong không trung. Cơ thể to lớn vặn người, Tiểu Long lại quét đuôi to ra.

Bốp!

Móng vuốt của Thiên Sí Tuyết Sư và cái đuôi của Tiểu Long va chạm, năng lượng nổ tung. Thân thể to lớn của Thiên Sí Tuyết Sư bị đẩy lùi, vảy của Tiểu Long cũng rụng mấy vảy trắng, đau nhức làm nó nổi giận.

– Xèo xèo!

Tiểu Long đang trên đà rớt xuống đất chợt đuôi xoay ngược đâm vào tảng đá cao mấy thước nhô lên dưới đất, lực lượng cường đại đập tan nát tảng đá, Tiểu Long nhờ lực đẩy vọt lên đυ.ng lùi Thiên

Sí Tuyết Sư.

– Grao grao!

Thiên Sí Tuyết Sư nhanh chóng thụt lùi nhưng không nhanh bằng Tiểu Long. Thiên Sí Tuyết Sư đang định công kích thì bị cơ thể to lớn của Tiểu Long đè lên lưng, ép nó rơi nhanh xuống. Thiên Sí Tuyết Sư đập mạnh xuống sơn cốc, nó gầm rống điếc tai.

Bùm bùm bùm!

Trong sơn cốc rung rinh, cơ thể to lớn của Thiên Sí Tuyết Sư đập mặt đất thủng cái hố nhỏ. Lực lượng đòn công kích của Tiểu Long rất mạnh.

Vù vù vù!

Thiên Sí Tuyết Sư bò dậy định vỗ cánh bay đi nhưng Tiểu Long đã bay ngay tới trước mặt Thiên Sí Tuyết Sư, ngẩng cao cái đầu to, mắt nhìn Thiên Sí Tuyết Sư đăm đăm. Cái lưỡi đỏ dài phun ra nuốt vào, trán Tiểu Long lộ ra cái lỗ to cỡ tròng mắt, như có con mắt dựng đứng phát ra ánh sáng vàng chói lòa.

Ánh sáng vàng bắn ra từ trán Tiểu Long bao bọc thân thể Thiên Sí Tuyết Sư trước mắt nó. Ánh sáng vàng chất chứa cuồng bạo và đáng sợ, khí thế xuyên thấu hồn người, khiến linh hồn rung rinh.

Thiên Sí Tuyết Sư run lẩy bẩy trong vầng sáng vàng, quỳ rạp dưới đất.

– Grao grao!

Mặc cho Thiên Sí Tuyết Sư vùng vẫy vẫn không cách nào đứng dậy, khí thế trên người hoàn toàn bị ức chế.

– Huyết Hồn Ấn!

Tuy Lục Lâm Thiên rất ngạc nhiên trước lực lượng kỳ dị Tiểu Long bộc lộ ra nhưng hắn không có thời gian quan sát, vội thúc giục Huyết Hồn Ấn trong não.

Huyết Hồn Ấn bị thúc giục, một năng lượng ảo xuất hiện trong đầu Lục Lâm Thiên. Ảo ảnh đỏ rực như máu, ảo ảnh như rồng không phải rồng, giống hổ nhưng không phải hổ, vô cùng thần dị.

Huyết Hồn Ấn nhanh chóng hóa thành năng lượng chui vào kinh mạch Lục Lâm Thiên, lao ra từ kinh mạch toàn thân ngưng tụ trên tay phải của Lục Lâm Thiên.

Tiếng long phượng sư tử hổ báo gầm mơ hồ truyền ra từ bàn tay Lục Lâm Thiên:

– Grao!

Một ấn quyết kỳ dị xuất hiện trên lòng bàn tay Lục Lâm Thiên. Ấn quyết như rồng không phải rồng, giống hổ nhưng không phải hổ, màu đỏ rực, vô cùng huyền ảo, uy nhïếp ngút trời khuếch tán.

Chương 201: Bày huyết hồn ấn (2)

Thiên Sí Tuyết Sư cảm giác uy nhiếp khổng lồ này vẻ mặt kinh hoàng, người run như cầy sấy, vô hình trung nó bị ức chế.

Lục Lâm Thiên gầm lên:

– Đi!

Lục Lâm Thiên vung Huyết Hồn Ấn, ấn quyết như rồng lượn trong hư không lại như cọp vồ mồi, tiếng long phượng sư tử hổ báo thú gầm đánh vào trán Thiên Sí Tuyết Sư, hóa thảnh đoàn sáng đỏ biến mất.

– Tiểu Long hộ pháp!

Cùng lúc đó Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng, chưởng ấn không ngừng biến đổi, các ánh sáng thần dị rơi vào trán Thiên Sí Tuyết Sư.

Tiểu Long to lớn xoay quanh sau lưng Lục Lâm Thiên, co duỗi đầu lưỡi:

– Gri gri!

Trong đầu Lục Lâm Thiên cảm giác rõ ràng Thiên Sí Tuyết Sư ở trong não mình, Huyết Hồn Ấn đang bị chống cự quyết liệt. Một con Thiên Sí Tuyết Sư nhỏ xíu trắng tinh đứng chắn trước Huyết Hồn Ấn, toàn thân Thiên Sí Tuyết Sư mờ ảo chưa đông thành hình.

Lục Lâm Thiên thầm than:

– Không uổng có huyết mạch cực cao trong yêu thú.

Thiên Sí Tuyết Sư nhỏ xíu chính là linh hồn của Thiên Sí Tuyết Sư. Trong yêu thú nhị giai thì linh hồn lực là hư ảo, không thể ngưng tụ thành hình nhưng linh hồn của Thiên Sí Tuyết Sư lại ngưng tụ, độ mạnh linh hồn hơn hẳn các yêu thú bình thường.

Lục Lâm Thiên không dám khinh thường, hắn khống chế Huyết Hồn Ấn hóa thành hình dạng như rồng không phải rồng, giống hổ nhưng không phải hổ trùm lên Thiên Sí Tuyết Sư.

Lúc này Thiên Sí Tuyết Sư bản nhỏ vùng vẫy dữ dội, lãnh thổ trong đầu không thể để vật bên ngoài xâm nhập.

Hai luồng năng lượng đánh nhau trong não Thiên Sí Tuyết Sư, mức độ nguy hiểm tuy bên ngoài không nhìn thấy nhưng càng cuồng bạo, hiểm hóc hơn trận chiến lúc nãy.

Ầm ầm ầm!

Các tiếng nổ đì đùng vang lên, quanh thân Thiên Sí Tuyết Sư nổi bão tố che kín không gian.

Huyết Hồn Ấn hóa thành ánh sáng đỏ vô biên, uy nhiếp ngút trời đè xuống.

Bùm bùm bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai, bên ngoài thì Lục Lâm Thiên không ngừng bắt ấn đánh ra, mặt tái xanh. Thiên Sí Tuyết Sư thật khó khống chế, hoặc nên nói giết nó không khó khăn nhưng muốn kiểm soát Thiên Sí Tuyết Sư thì khó hơn giết chết gấp mấy lần.

Lục Lâm Thiên hét lên:

– Khống thú thuật, áp chế!

Lục Lâm Thiên đánh ra một thủ ấn phức tạp huyền ảo, ánh sáng chói mắt chui vào trán Thiên Sí Tuyết Sư.

– Grao!

Trong đầu Thiên Sí Tuyết Sư quanh quẩn tiếng long phượng sư tử hổ báo gầm thét, uy nhiếp ngập trời đè xuống.

Thiên Sí Tuyết Sư bản nhỏ run bần bật, chỉ chớp mắt đoàn sáng đỏ máu bao bọc nó. Đoàn sáng hóa thành luồng sáng máu chui vào trán Thiên Sí Tuyết Sư cỡ nhỏ.

Ngay lúc này, sau lưng Lục Lâm Thiên, Lữ Tiểu Linh đã khống chế Ngân Linh Huyễn Thử xong.

Lữ Tiểu Linh hét lên:

– Ngươi là Linh Giả? Đó là Thiên Sí Tuyết Sư của ta, trả lại đây!

Lữ Tiểu Linh là Linh Giả nên biết ngay Lục Lâm Thiên định làm gì, đối phương muốn khống chế Thiên Sí Tuyết Sư mà nàng thích nhất.

Lữ Tiểu Linh lao tới gần Lục Lâm Thiên:

– Dừng tay, mau dừng tay!

Thiên Sí Tuyết Sư mà nàng thích nhất sao có thể bị người khác lấy đi?

– Gri gri!

Tiểu Long co duỗi đầu lưỡi, nghểnh cổ nhìn Lữ Tiểu Linh chằm chằm, mắt bắn ra tia sáng cảnh cáo. Tiểu Long biết hai ngày nay Lữ Tiểu Linh luôn đi chung với Lục Lâm Thiên, nếu không nó đã tấn công nàng.

Lữ Tiểu Linh nhìn Tiểu Long, dừng bước:

– Yêu thú?

Lữ Tiểu Linh nghi hoặc nhìn hình dạng của Tiểu Long, chợt nghĩ đến điều gì.

Lữ Tiểu Linh hét to:

– Ngân Linh Huyễn Thử, hãy đối phó con rắn này!

Ngân Linh Huyễn Thử đã bị Lữ Tiểu Linh thu phục lao ra từ sau lưng nàng.

Tiểu Long trầm thấp gầm gừ:

– Gri gri!

Cái lưỡi đỏ rực thật dài co duỗi, đôi mắt hung tợn nhìn Ngân Linh Huyễn Thử chằm chằm.

– Chít chít!

Ngân Linh Huyễn Thử khoảng sáu thước nhìn Tiểu Long, cảm nhận khí thế từ người nó. Ngân Linh Huyễn Thử kêu chít chít không dám đến gần.

Lữ Tiểu Linh nhìn Tiểu Long:

– Khí thế thật mạnh, ngươi cũng là linh thú, huyết mạch tốt hơn cả Ngân Linh Huyễn Thử.

Ngân Linh Huyễn Thử có huyết mạch cực cao nhưng bây giờ Ngân Linh Huyễn Thử sợ con rắn màu vàng này, vậy huyết mạch của con rắn phải là trên Ngân Linh Huyễn Thử, nếu không dù đánh không lại nhưng Ngân Linh Huyễn Thử đã không bị ức chế gắt gao thế này.

Lục Lâm Thiên chợt mở mắt ra.

Thiên Sí Tuyết Sư nằm dưới đất gào thét:

– Grao!

Khí thế cường đại của Thiên Sí Tuyết Sư đã hoàn toàn phục hồi.

Lục Lâm Thiên đứng dậy ngước nhìn Thiên Sí Tuyết Sư thân hình khổng lồ. Thiên Sí Tuyết Sư cúi đầu to, trong mắt tràn ngập kính sợ với Lục Lâm Thiên, ngoan ngoãn đứng sau lưng hắn.

Lữ Tiểu Linh biết ngay chuyện gì xảy ra.

– Đồ lừa đảo, đồ ăn cướp! Ngươi cướp Thiên Sí Tuyết Sư của ta, mau trả lại đây!

Thiên Sí Tuyết Sư mà nàng yêu thích đã bị tiểu tử này cướp đi. Lữ Tiểu Linh luôn cho rằng đối phương chỉ là Vũ Giả, mà Vũ Giả thì không thể một mình khống chế yêu thú, trừ phi có Linh Giả hỗ trợ.

Lữ Tiểu Linh không ngờ rằng đối phương cũng là Linh Giả, nàng ngây thơ đến mấy cũng biết yêu thú như Thiên Sí Tuyết Sư khiến tất cả Linh Giả muốn chiếm làm của riêng, nên Lữ Tiểu Linh toàn mời Vũ Giả hỗ tợ, không ngờ tiểu tử này cũng là Linh Giả.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Ta không cướp của ai, là ta thu phục Thiên Sí Tuyết Sư, nàng chỉ dẫn đường cho ta, đa tạ.

Thiên Sí Tuyết Sư rống to:

– Grao!

Thiên Sí Tuyết Sư nhảy lên không trung, vỗ đôi cánh, lốc xoáy quét bay đống đá vụn. Thiên Sí Tuyết Sư xoay quanh trên bầu trời.

Lục Lâm Thiên nói:

– Tiểu Long, chúng ta đi.

Tiểu Long thu nhỏ người, thần dị biến kích cỡ còn hai mươi ly hước quấn vai Lục Lâm Thiên.

– Lữ Tiểu Linh, đa tạ, ta đi trước. Lần sau gặp mặt nàng đừng mặc trang phục nóng bỏng thế này, ta sợ không kiềm được làm này làm kia với nàng, ha ha.

Chân khí vận chuyển dưới chân, Lục Lâm Thiên nhảy vọt lên một tảng đá lấy đà rồi leo lên tấm lưng rộng của Thiên Sí Tuyết Sư bay trên trời.

Lữ Tiểu Linh nhào hướng Lục Lâm Thiên:

– Đồ lừa đảo, trả Thiên Sí Tuyết Sư lại cho ta!

– Grao!

Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay lên, nhìn Ngân Linh Huyễn Thử lần cuối như đang từ biệt đồng bạn. Thiên Sí Tuyết Sư đập cánh bay mất.

Lữ Tiểu Linh giận dữ nhìn hướng Thiên Sí Tuyết Sư biến mất:

– Đồ lừa đảo, ta sẽ không tha cho ngươi.

Lữ Tiểu Linh hét lên:

– Này, ngươi không thể bỏ mình ta lại đây, ta thật sự không đi nổi nữa.

– Là yêu thú, yêu thú phi hành!

– Mau nhìn, có người ngồi trên nó, yêu thú này đã có chủ.

Trong Lan Lăng sơn có nhiều người ngước lên nhìn bầu trời, một con yêu thú phi hành vỗ cánh bốn phía. Bọn họ than ngắn thở dài, đến Lan Lăng sơn nhưng không được gì.

Lục Lâm Thiên ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, kinh thán:

– Tốc độ nhanh thật.

Thiên Sí Tuyết Sư bay nhanh hơn Hắc Đầu Giác Trĩ mà Lục Lâm Thiên từng ngồi, Nham Thứu của Vân Dương tông, hoàn toàn không cùng đẳng cấp.

Lục Lâm Thiên nói:

– Tuyết Sư, hãy bay với tốc độ nhanh nhất của ngươi!

Lục Lâm Thiên rất muốn biết Thiên Sí Tuyết Sư bay bằng tốc độ mau nhất sẽ đến mức độ nào, rõ rằng nó còn chưa bay hết sức.

Thiên Sí Tuyết Sư gầm lên:

– Grao!

Thiên Sí Tuyết Sư đập đôi cánh, khí lưu mạnh mẽ rít gào bay ra, nó như mũi tên rời dây cung rạch phá dòng không khí.

Chương 202: Đồ ăn cướp!

Lục Lâm Thiên chép miệng:

– Nhanh quá!

Tốc độ quá khủng khiếp, nhanh hơn Hắc Đầu Giác Trĩ gấp năm lần trở lên.

Lục Lâm Thiên thầm giật mình. Hiện tại Thiên Sí Tuyết Sư mới chỉ là yêu thú nhị giai hậu kỳ, nếu lên tam giai, tứ giai thì sau này nó bay càng nhanh hơn.

Chỉ trong hai canh giờ ngắn ngủi, Lục Lâm Thiên điều khiển Thiên Sí Tuyết Sư bay đến bên ngoài Phi Linh sơn, tốc độ Thiên Sí Tuyết Sư nhanh đến kinh người.

Vù vù vù!

Thiên Sí Tuyết Sư đáp xuống một đỉnh núi, khép đôi cánh. Tuy nhiên Thiên Sí Tuyết Sư quá to, khoảng bốn mươi thước, cao mấy thước, Lục Lâm Thiên không tiện dẫn vật khổng lồ trở về Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên hỏi Thiên Sí Tuyết Sư:

– Tuyết Sư, ngươi có thể thu nhỏ thân hình không?

Thiên Sí Tuyết Sư gầm gừ:

– Grao grao!

Thiên Sí Tuyết Sư nhìn Lục Lâm Thiên như đang nói gì.

Chỉ có Lục Lâm Thiên biết Thiên Sí Tuyết Sư thật sự nói chuyện, Huyết Hồn Ấn bày trong đầu nó khiến hắn biết ngay các suy nghĩ của nó. Thiên Sí Tuyết Sư đang nói cho Lục Lâm Thiên biết rằng nó không thể thu nhỏ, trừ phi đến tứ giai mới có thể tự do biến đổi.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Rắc rối đây.

Lục Lâm Thiên đành phải mang theo Thiên Sí Tuyết Sư vào Phi Linh Môn, nếu bỏ nó lại bên ngoài lỡ bị cường giả nào thấy thì tiêu.

Lục Lâm Thiên nói:

– Tuyết Sư, nếu không có chuyện gì nhớ đừng giang hai cánh.

Giờ chỉ còn cách đưa Thiên Sí Tuyết Sư vào Phi Linh Môn, che giấu thân phận. Nếu Thiên Sí Tuyết Sư không giương cánh thì đám người Hoàng Hải Ba cũng khó nhận ra.

Thiên Sí Tuyết Sư khẽ gầm như đáp lại Lục Lâm Thiên:

– Grao!

Bên ngoài Phi Linh Môn, khi Lục Lâm Thiên trở về được nhiều đệ tử ùa ra đón. Bọn họ rất ngạc nhiên nhìn vật khổng lồ sau lưng Lục Lâm Thiên.

– Mau nhìn kìa, chưởng môn đã về!

– Chưởng môn còn mang về một con yêu thú, thật đẹp.

Mọi người hành lễ:

– Kính chào chưởng môn!

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu, mang theo Thiên Sí Tuyết Sư trở về chỗ ở. Cá đệ tử còn đứng ở phía tò mò xem xét Thiên Sí Tuyết Sư nhưng không dám đến gần.

Bên ngoài ồn ào làm Lục Tâm Đồng tò mò đi ra xem.

Thấy Lục Lâm Thiên trở về, Lục Tâm Đồng chạy ra ôm:

– Ca ca!

Lục Tâm Đồng nhìn chằm chằm Thiên Sí Tuyết Sư đi sau lưng Lục Lâm Thiên:

– Con chó đẹp quá!

Thiên Sí Tuyết Sư khép đôi cánh, trên đầu có dúm lông đã bị Tiểu Long đốt trong trận chiến, bề ngoài nó khá giống con chó.

Thiên Sí Tuyết Sư nghiêm nghị phản đối:

– Grao!

Nó là sư tử, không phải chó.

Phương Tân Kỳ đi ra, thấy Thiên Sí Tuyết Sư thì rất kinh ngạc hỏi:

– Đây là yêu thú gì? Sao ta trước giờ chưa từng nó?

Lục Lâm Thiên nói:

– Tuyết Sư, đi sau núi, không được rời khỏi khu vực đó.

Thiên Sí Tuyết Sư gầm gừ, nhanh chóng ra sau núi.

Phương Tân Kỳ kinh ngạc hỏi Lục Lâm Thiên:

– Chưởng môn đã thu phục được con yêu thú này?

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Ừm! Nó là yêu thú hộ thân cũng là tọa kỵ của ta.

– Chưởng môn thật lợi hại, có yêu thú làm tọa kỵ.

– Yêu thú to như vậy chắc là tam giai?

Đám sư thúc bàn tán xôn xao, vẻ mặt ngạc nhiên. Đệ tử Phi Linh

Môn muốn có tọa kỵ yêu thú của riêng mình là nằm mơ. Dù là đệ tử thân truyền trong đại môn đại phái không phải ai đều có tọa kỵ yêu thú.

Mọi người ngạc nhiên qua đi tự động giải tán. Lục Lâm Thiên ăn cơm chiều xong đi về phòng mình chuẩn bị tu luyện.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng, hắn nhớ đến Lữ Tiểu Linh. Nữ nhân này sẽ không bị nguy hiểm gì, có Ngân Linh Huyễn Thử ở cạnh nàng, Lữ Tiểu Linh lại là Linh Sư tam trọng, người bình thường không dám trêu vào. Lục Lâm Thiên biết khôn thì đừng gặp lại Lữ Tiểu Linh, hắn cướp Thiên Sí Tuyết Sư của nàng, dù Lữ Tiểu Linh không làm gì được hắn nhưng thế lực sau lưng nàng dễ dàng nghiền nát hắn.

Lục Lâm Thiên từng nghĩ đã có Thiên Sí Tuyết Sư yêu thú phi hành làm tọa kỵ, muốn đi Vân Dương tông không có vấn đề gì. Nhưng yêu thú trong sơn mạch nguy hiểm này quá mạnh mẽ, thực lực của Lục Lâm Thiên không đủ, dù có Tiểu Long cũng vô dụng. Nếu xui xẻo gặp chyện thì Lục Lâm Thiên tàn đời, tốt nhất là tìm dong binh đoàn cùng nhau đi, hoặc tăng mạnh thực lực đến trình độ nào đó.

Lục Lâm Thiên cũng đã hứa với Lục Tâm Đồng sẽ báo thù cho tiểu cô nương, hắn không thể đi ngay được. Huống chi trong Phi Linh Môn có báu vật ở mật thất, Lục Lâm Thiên nên đi xem thử, không chừng được thứ tốt gì.

– Tu luyện!

Lục Lâm Thiên ném hai viên đan dược tam phẩm vào miệng, bắt đầu luyện hóa. Âm Dương Linh Vũ quyết đúng là đốt tiền, hai viên đan dược tam phẩm vừa rồi đẳng cấp trung giai cộng lại giá trị hơn một vạn kim tệ.

Đan dược hóa thành năng lượng hùng dũng khuếch tán trong cơ thể. Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết bắt đầu luyện chế năng lượng trong thân thể, tinh luyện ra từng tia chân khí tinh thuần rót vào đan điền khí hải.

Một lát sau, vầng sáng vàng đất bao phủ người Lục Lâm Thiên, tăng mạnh dần lên.

Một đêm qua đi, sáng sớm hôm sau, trời còn chưa sáng hẳn Lục Lâm Thiên liền ngừng tu luyện. Một đêm qua đi, hai viên đan dược tam phẩm chứa năng lượng đã bị Lục Lâm Thiên luyện sạch. Lục Lâm Thiên cảm giác chân khí trong cơ thể đã đến hậu kỳ Vũ Sĩ bát trọng.

Lần trước trên đường từ thị trấn về Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên nuốt chân khí của một Vũ Đồ bát trọng thì đã gần đến hậu kỳ, bây giờ giờ năng lượng chứa trong hai viên đan dược tam phẩm, nếu Lục Lâm Thiên tiếp tục nuốt một Vũ Sĩ là có thể đột phá đẳng cấp Vũ Sĩ cửu trọng.

Lục Lâm Thiên mới ra khỏi phòng thì thấy Trương Minh Đào vội vàng chạy đến, vẻ mặt hốt hoảng:

– Chưởng môn, nguy rồi!

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Sư huynh, sao vậy?

Trước mặt Phương Tân Kỳ thì Lục Lâm Thiên luôn gọi Trương Minh Đào là sư huynh, tránh cho bị lộ thân phận.

Trương Minh Đào nói:

– Chưởng môn, người Hắc Kiếm Môn đến, bọn họ muốn gặp chưởng môn.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi:

– Hắc Kiếm Môn là gì? Ta không quen.

Phương Tân Kỳ mở miệng nói:

– Chưởng môn, Hắc Kiếm Môn nằm ở vòng ngoài Phi Linh sơn chúng ta, xem như là hàng xóm. Hắc Kiếm Môn tìm đến sợ là không có chuyện gì tốt đẹp.

Trương Minh Đào nói:

– Có hai đệ tử Hắc Kiếm Môn đến nói thẳng là muốn gặp chưởng môn.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Vậy được, mang ta đi gặp người đó.

Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên, Trương Minh đào, Phương Tân Kỳ lập tức đi đại điện. Dọc đường đi Phương Tân Kỳ kể đại khái về Hắc Kiếm Môn cho Lục Lâm Thiên nghe.

Hắc Kiếm Môn gần ngay cạnh Phi Linh Môn, trong môn phái có khoảng hai trăm đệ tử, thực lực môn chủ là Vũ Phách. Nghe nói Hắc Kiếm Môn có năm trưởng lão, toàn là đẳng cấp Vũ Phách. Mấy đệ tử thì thực lực tổng thể mạnh hơn Phi Linh Môn một chút.

Hắc Kiếm Môn luôn muốn chèn ép Phi Linh Môn, một mình chiếm Phi Linh sơn. Trước kia Lục Thanh còn sống nên Hắc Kiếm Môn hơi ngán, giờ nghe đâu chưởng môn của Phi Linh Môn đã bị giết, đổi chưởng môn mới, thế là Hắc Kiếm Môn định tấn công Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên nghe mấy tin này hắn nhíu chặt mày, Phi Linh Môn có nhiều rắc rối thật.

Chương 203: Nam nhiều nữ ít

Lục Lâm Thiên bước vào đại điện, các đệ tử đều có mặt.

– Kính chào chưởng môn!

Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu, Trịnh Anh đã đứng chờ bên trên đại điện.

Có một nam một nữ đứng giữa đại điện. Hai người khoảng hai mươi hai, hai mươi ba tuổi, vóc dáng cao ráo, tóc đen dài vừa phải. Bọn họ lưng cõng thanh kiếm đen to. Nữ nhân thì thân hình yêu kiều, cung trang bó sát người. Mắt nữ nhân là kiểu hoa đào, loại nữ nhân này rất mạnh về tìиɧ ɖu͙©, người bình thường không thỏa mãn nổi.

Lục Lâm Thiên xem xét hai người đó, khí thế đều là Vũ Sư nhất trọng, chắc là người nổi bật trong nhị đại đệ tử của Hắc Kiếm Môn.

Hai người khách cũng nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên bước vào đại điện, vẻ mặt ngạc nhiên. Bọn họ không ngờ chưởng môn mới của Phi Linh Môn là một thiếu niên.

Bên trên đại điện có bốn chiếc ghế, Lục Lâm Thiên ngồi xuống ngay ghế chính giữa. Lục Lâm Thiên ngồi xuống ghế dựa tốt nhất trong đại điện, hờ hững nhìn thanh niên nam nữ.

Ba trưởng lão Hoàng Hải Ba thấy Lục Lâm Thiên không nói chuyện thì đành ngồi kế bên hắn. Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu ngồi xuống dưới tay Lục Lâm Thiên, sắc mặt hơi thay đổi, không biết trong lòng hắn đang nghĩ gì.

Nữ nhân mặc cung trang thấy Lục Lâm Thiên chỉ kinh ngạc chóng vánh rồi mắt phượng đảo qua, cười tủm tỉm nói với Lục Lâm Thiên:

– Chắc hẳn các hạ chính là chưởng môn mới của Phi Linh Môn? Sư phụ đặc biệt phái hai sư huynh huynh muội chúng ta đến chúc mừng chưởng môn mới nhậm chức.

Lục Lâm Thiên hờ hững nhìn nữ nhân kia:

– Các người là Hắc Kiếm Môn? Đến chúc mừng ta nhậm chức mà không có quà gì sao? Hắc Kiếm Môn quá hẹp hòi.

– Cái này…

Hai người Hắc Kiếm Môn biến sắc mặt, hơi lúng túng. Bọn họ không ngờ có người trực tiếp đòi quà.

Nữ nhân lúng túng nói:

– Chỉ trách hai sư huynh muội chúng ta vội vàng đi quên mang theo quà sư phụ chuẩn bị, hôm nào sẽ đưa đến.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói:

– Vậy được, ta chờ ở đây, các người hãy về lấy quà đi, tránh cho bị sư phụ trách thì không tốt.

Giọng điệu tốt bụng nghĩ cho người.

Hai nữ đệ tử và Phương Tân Kỳ xì cười.

– Phì…!

Các nàng không ngờ tiểu sư đệ thú vị như vậy.

Thanh niên nam, nữ càng lúng túng hơn, ho khan hai tiếng.

Nữ nhân nói tiếp:

– Nếu sư phụ có trách thì đành chịu, là lỗi của chúng ta. Nhưng sư phụ kêu chúng ta đến vì có chuyện muốn ngay mặt nói với chưởng môn mới Phi Linh Môn, chờ chúng ta trở lại tặng quà chưởng môn cũng không muốn.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

– Có chuyện gì? Nói đi.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ: Rốt cuộc vào vấn đề.

Nữ nhân cung trang nhìn Lục Lâm Thiên, nhẹ giọng nói:

– Sư phụ của ta nói Hắc Kiếm Môn và Phi Linh Môn làm hàng xóm mấy chục năm, tình cảm luôn rất tốt, hay hai phái chúng ta hợp thành một? Làm như vậy thực lực lớn mạnh hơn, sau này hai phái là người một nhà.

Lục Lâm Thiên nói:

– Cũng rất tốt, nếu hai phái hợp thành một thì chúng ta là người một nhà.

Nữ nhân mặc cung trang mừng rỡ, nàng không ngờ thuyết phục thành công mau như vậy, trở về sẽ được sư phụ thưởng hậu hĩnh.

Đám người Phi Linh Môn khó hiểu nhìn chưởng môn, không hiểu vì sao chưởng môn đồng ý yêu cầu này, rõ ràng ý của Hắc Kiếm Môn là nuốt chửng Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên nhìn đám người trong đại điện, nói với hai người Hắc Kiếm Môn:

– Nhưng ta nghĩ ra cách khác càng hay. Phi Linh Môn ta nam nhiều nữ ít, âm dương mất cân đối, hay vậy đi, ta thấy tiểu thư là người nổi bật trong nhị đại đệ tử Hắc Kiếm Môn đúng không? Tiểu thư ở lại Phi Linh Môn ta đi, vừa ý đệ tử nào trong môn thì cứ cưới nhau, đây cũng xem như hai phái kết thân. Đồ cưới thì Hắc Kiếm Môn cứ tùy ý ra, Phi Linh Môn ta sẽ không so đo những chuyện này.

Nam đệ tử Hắc Kiếm Môn ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên:

– Cái gì? Chưởng môn có ý gì?

Trong đám đệ tử, một tên đầu trọc bắt mắt tiến lên lớn tiếng nói:

– Chưởng môn, đệ tử nguyện ý cưới vị tiểu thư này vì Phi Linh Môn.

– Ha ha ha, ta cũng đồng ý!

Nhiều đệ tử tiến lên góp lời, cười ồ lên.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

– Tiểu thư thấy sao? Tự mình chọn một phu tế đi.

Lục Lâm Thiên hờ hững liếc mắt hai đệ tử Hắc Kiếm Môn.

Thanh niên cõng kiếm sắc mặt âm trầm nói:

– Phi Linh Môn có ý gì? Hắc Kiếm Môn ta và Phi Linh Môn kết thân, giờ Phi Linh Môn ngươi đang đùa giỡn Hắc Kiếm Môn ta sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nghiêm nghị lóe tia sáng lạnh liếc qua thanh niên, có sát khí khuếch tán:

– Càn rỡ! Ngươi là thân phận gì, dám nói kiểu đó với ta?

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói:

– Hoàng trưởng lão, bắt người này cho ta!

Hoàng Hải Ba cảm nhận khí thế từ người Lục Lâm Thiên, biến sắc mặt nói:

– Chưởng môn, điều này e rằng không ổn, đừng để hai phái phân tranh.

Lục Lâm Thiên nét mặt sa sầm nói:

– Hoàng trưởng lão là chưởng môn hay ta? Hoặc là Hoàng trưởng lão không thèm để chưởng môn vào mắt, không để môn quy Phi Linh Môn vào mắt?

Lục Lâm Thiên nhìn Hoàng Hải Ba chằm chằm.

Đám người trong đại điện cảm nhận khí lạnh từ người Lục Lâm Thiên, trừ ba trưởng lão ra hầu như mọi người như rơi vào ao lạnh, người run rẩy. Bọn họ thế mới biết tiểu chưởng môn có sát khí làm người rét run.

Cơ mặt Hoàng Hải Ba co giật nhìn thẳng ánh mắt lạnh lẽo của Lục Lâm Thiên, lên tiếng:

– Tuân lệnh chưởng môn!

Hoàng Hải Ba đứng dậy.

– Tiểu tử Hắc Kiếm Môn, dám càn rỡ trong Phi Linh Môn? Ngoan ngoãn đứng yêu!

Hoàng Hải Ba kết ấn đánh ra, chân khí màu lam bao bọc quanh thân gã. Hoàng Hải Ba giẫm mạnh xuống đất hóa thành cái bóng mơ hồ vọt hướng thanh niên Hắc Kiếm Môn, chưởng ấn giáng xuống.

Thanh niên Hắc Kiếm Môn hét to một tiếng:

– Phi Linh Môn ngươi mà dám ra tay thì Hắc Kiếm Môn ta sẽ không bỏ qua!

Thanh niên Hắc Kiếm Môn nhanh chóng lùi ra sao.

Hoàng Hải Ba có thực lực Vũ Phách nhị trọng, chỉ chớp mắt đã xuất hiện trước mặt thanh niên Hắc Kiếm Môn. Chưởng ấn hóa thành trảo chộp vai thanh niên Hắc Kiếm Môn, tốc độ nhanh như sấm sét.

Vù vù vù!

Thanh niên Hắc Kiếm Môn không ngờ người Phi Linh Môn đánh thật, gã buộc lòng phải lùi nhanh lại, tay phải thò ra sau định rút kiếm rộng sau lưng.

Hoàng Hải Ba sắc mặt âm trầm nói:

– Còn muốn chống cự? thành thật chút đi!

Hoàng Hải Ba trút hết bất mãn với Lục Lâm Thiên vào người thanh niên Hắc Kiếm Môn, trảo ấn bắn ra mấy chỉ quang. Vài luồng sáng chân khí chói mắt bắn ra nhanh như sấm sét giáng mạnh xuống vai trái của thanh niên Hắc Kiếm Môn.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Thanh niên này còn chưa kịp rút kiếm thì bả vai đau nhức, năm lỗ máu phun ra, mặt trắng bệch.

Nữ nhân mặc cung trang biến sắc mặt hét lên:

– Sư huynh!

Nữ nhân mặc cung trang thò tay vào túi trữ vật treo bên hông, trường kiếm xuất hiện.

Lục Lâm Thiên hét to một tiếng:

– To gan, ngươi muốn động thủ sao?

Năm ngọn lửa nóng cháy bay ra, lửa xẹt qua dòng không khí, vì khoảng cách không xa nên giây sau năm chỉ ấn đã đến trước mặt nữ nhân mặc cung trang. Hơi nóng làm không khí vặn vẹo.

Chương 204: Cắn nuốt Vũ Sư

Nữ nhân mặc cung trang sợ hãi biến sắc mặt, thủ ấn lại thay đổi, mũi chân nhún nhẹ lùi nhanh về. Trường kiếm vạch năm năng lượng ảo ảnh tàn kiếm, kiếm ảnh vung lên chém hướng năm chỉ quang lửa nóng rực.

Người ngạc nhiên hơn là đệ tử trong Phi Linh Môn, đặc biệt ba vị trưởng lão. Lục Lâm Thiên thi triển Vũ kỹ thuộc tính hỏa, lần trước hắn đấu với người chưởng môn ấn phù dùng Vũ kỹ thuộc tính thủy.

Ba trưởng lão nhướng mày:

– Là Vũ Giả song hệ!

Thực lực càng mạnh bọn họ càng hiểu sự cường đại của Vũ Giả song hệ.

Vù vù vù!

Trong đại điện kiếm ảnh và chỉ ấn va vào nhau, năng lượng khuếch tán. Năng lượng cuồng bạo hất văng mấy đệ tử Phi Linh Môn đứng gần dó té xuống đất.

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên đã biến mất trên ghế ngồi, ánh sáng chợt lóe, hắn lao nhanh hướng nữ tử ©υиɠ trang Hắc Kiếm Môn.

Nữ tử ©υиɠ trang Hắc Kiếm Môn mạnh hơn Lục Lâm Thiên, nàng nhanh chóng lùi ra sau, bất giác thụt lùi ra phía ngoài đại điện. Kiếm ảnh lắc lư, kiếm quang tăng vọt tựa như xé rách không gian bắn hướng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Hừ!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, vầng sáng vàng đất chói mắt tỏa ra tạo thành vảy ngưng tụ lên áo giáp phủ quanh người hắn. Khi kiếm quang chém tới, Lục Lâm Thiên bắt ấn, kình khí chém ra. Nương nhờ lực đẩy của kình khí Lục Lâm Thiên trượt ra sau, kiếm quang dán sát thân thể xẹt qua. Luồng gió sắc bén xuyên qua Thanh Linh khải giáp làm Lục Lâm Thiên thấy hơi nhói.

Lục Lâm Thiên nhếch môi:

– Thực lực của tiểu thư không tệ nhưng phản ứng thì quá chậm.

Chân khí tăng vọt, chân khí vàng đất dâng lên, năng lượng khổng lồ làm dòng không khí vặn vẹo gợn sóng.

Lục Lâm Thiên trầm giọng quát:

– Khai Sơn chưởng!

Lục Lâm Thiên giẫm mạnh mặt đất, vọt lên trước, đá vụn bị đạp bể, đất đai nứt rạn.

Biểu tình nữ nhân mặc cung trang trầm trọng:

– Nguy rồi!

Nữ nhân mặc cung trang thấy người lạnh lõe, muốn lùi nhưng đã muộn. Một bóng xanh tựa hồn ma cười tủm tỉm đến trước mặt nữ nhân mặc cung trang, chưởng ấn vàng chói mắt đập mạnh vào bụng nàng. Nữ nhân mặc cung trang thậm chí không kịp dựng hộ thân cương khí.

Bùm!

Khí kình cường đại trút vào bụng nữ nhân mặc cung trang.

Cổ họng nữ nhân mặc cung trang phát ra tiếng rên rỉ khàn khàn, thân thể như diều đứt dây bay lên cao rớt xuống cách hơn mười thước. Nữ nhân mặc cung trang phun ra búng máu.

Bùm!

Nữ nhân mặc cung trang té bên ngoài đại điện, mặt đất nứt rạn.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói:

– Quay về nói với người Hắc Kiếm Môn tốt nhất đừng mơ mộng gì về Phi Linh Môn ta. Tuy Phi Linh Môn không mạnh nhưng Hắc Kiếm Môn ngươi tuyệt đối không trêu vào nổi đâu!

Nữ nhân mặc cung trang giãy dụa đứng dậy:

– Thả sư huynh của ta ra!

Trong mắt nữ nhân mặc cung trang nhìn Lục Lâm Thiên dường như không tin nổi chuyện vừa xảy ra. Đối phương chỉ là Vũ Sĩ bát trọng làm sao có thể đánh bại nàng được? Không thể nào!

Lục Lâm Thiên liếc ra sau lưng thanh niên Hắc Kiếm Môn bị Hoàng Hải Ba xách trong tay.

Lục Lâm Thiên nói với nữ nhân mặc cung trang:

– Thả hắn thì tiểu thư ở lại đây, tự chọn đi.

Nữ nhân mặc cung trang lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên:

– Tốt, Phi Linh Môn chờ đó, nếu dám đυ.ng vào một cọng tóc của sư huynh ta thì Hắc Kiếm Môn sẽ không tha cho các ngươi!

Nữ nhân mặc cung trang xoay người đi.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

– Cứ đi như vậy sao? Chẳng lẽ tiểu thư cảm thấy Phi Linh Môn là nơi tiểu thư muốn tới thì tới, muốn đi thì đi?

Lục Lâm Thiên dứt lời đã vọt tới sau lưng nữ nhân mặc cung trang.

Nữ nhân mặc cung trang ngoái đầu lại, bóng áo xanh đã đứng sau lưng nàng:

– Ngươi muốn làm cái gì?

– Không làm gì, đến Phi Linh Môn thì phải để lại thứ gì đó, tránh cho ngươi lần sau không nhớ bài học.

Một luồng sáng nóng rực xẹt qau cắt tai trái của nữ nhân mặc cung trang.

Nữ nhân mặc cung trang hét thảm:

– A!

Tai phải nữ nhân mặc cung trang chảy máu ròng ròng, nguyên lỗ tai bị Hỏa Ảnh Chỉ của Lục Lâm Thiên đâm thủng rớt dưới đất.

Đám người Phi Linh Môn biểu tình giật mình, không ngờ tiểu chưởng môn khi đã ra tay thì không chút mềm lòng. Mấy nữ đệ tử biến sắc mặt.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát:

– Cút!

Trong Cổ vực này ngựa ngoan bị người cưỡi, người hiền bị ăn hiếp. Nếu Lục Lâm Thiên không tâm ngoan thủ lạt thì chức đại chưởng môn này sẽ không làm được bao lâu.

Nữ nhân mặc cung trang không dám ở lại lâu hơn, che tai phải chảy máu chạy nhanh ra thiên địa. Thiếu niên này bề ngoài dễ ăn nhưng không ngờ là sát tinh.

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn đám đệ tử Phi Linh Môn, ánh mắt sắc bén nói:

– Mọi người nghe đây, sau này có người đến Phi Linh Môn gây sự đừng hở chút là thông báo với ta, cứ đánh thẳng tay. Một người không đánh lại thì hai người lên, hai người không đủ thì mười người. Người Phi Linh Môn ta không làm anh hùng hảo hán, cũng không làm người yếu hèn. Miễn không bị ăn hïếp là được, nghe rõ chưa?

Các đệ tử đồng thanh kêu lên:

– Nghe rõ thưa chưởng môn!

Đám đệ tử trẻ máu nóng sôi sục, nhiệt huyết đốt cháy. Những đệ tử vốn đã mất hy vọng với Phi Linh Môn dường như bị đánh thức nhiệt huyết.

Mắt Trịnh Anh lóe tia sáng, mỉm cười với Lục Lâm Thiên.

Thanh niên Hắc Kiếm Môn bị Lục Tâm Đồng xách trong tay không thể nhúc nhích, gã trừng Lục Lâm Thiên:

– Thả ta ra, các ngươi muốn làm cái gì? Mau thả ta!

Trong mắt thanh niên Hắc Kiếm Môn tràn ngập sợ hãi, mới rồi thiếu niên này ra tay độc ác không chút mềm lòng.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

– Làm gì? Chút nữa ngươi sẽ biết.

Lục Lâm Thiên nói với Hoàng Hải Ba:

– Hoàng trưởng lão, giao người này cho ta giải quyết, mấy đệ tử khác đi tu luyện, không có thực lực chỉ có thể bị người ăn hïếp.

Hoàng Hải Ba giao thanh niên Hắc Kiếm Môn vào tay Lục Lâm Thiên, mắt lấp lóe tia sáng, không biết gã suy nghĩ cái gì.

Lục Lâm Thiên trực tiếp trở lại nơi ở, hắn kéo thanh niên Hắc Kiếm Môn vào mật thất sau núi, biểu tình trầm trọng.

Lần này Hắc Kiếm Môn đến Phi Linh Môn, Hắc Kiếm Môn sẽ không dễ dàng bỏ qua. Thực lực của Phi Linh Môn chưa đủ sức đối kháng lại Hắc Kiếm Môn, Lục Lâm Thiên cần tìm cách ứng đối.

Thanh niên Hắc Kiếm Môn thấy mình bị đưa vào mật thất thì càng run:

– Rốt cuộc ngươi muốn làm gì?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm nói:

– Chút nữa ngươi sẽ biết.

Mắt Lục Lâm Thiên lóe tia sáng lạnh, trảo ấn chụp xuống đỉnh đầu thanh niên Hắc Kiếm Môn. Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, lực cắn nuốt tuôn ra.

– A!!!

Thanh niên Hắc Kiếm Môn bị tấn công bất ngờ, cơ thể co giật, chân khí không nghe theo điều khiển xuyên qua kinh mạch tràn ra ngoài người. Não thanh niên Hắc Kiếm Môn đau nhức sống không bằng chết.

Chốc lát sau mặt Lục Lâm Thiên đỏ rực, tay hắn cầm cái xác khô. Năng lượng chân khí khổng lồ chạy chồm trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Tay Lục Lâm Thiên ngưng tụ linh hỏa đốt xác khô thành tro tàn, hắn ngồi xếp bằng, huyết khí cuộn trào chạy lung tung trong kinh mạch khiến kinh mạch trướng nở đau nhức. Nếu không phải kinh mạch của Lục Lâm Thiên sớm được rèn luyện rộng và dày hơn thì hắn khó sống nổi.

Chương 205: Cửu trọng đỉnh phong (1)

Bản thân Lục Lâm Thiên hiện rất khó chịu. Thanh niên Hắc Kiếm Môn là Vũ Sư, Lục Lâm Thiên thì là Vũ Sĩ. Hắn nuốt chân khí của đối phương. Nếu Lục Lâm Thiên là thể chất bình thường thì đã nổ banh xác, dù vậy chân khí cuộn trào, năng lượng khổng lồ chạy chồm như ngựa điên trong người hắn.

Lục Lâm Thiên biết Nam thúc không nói giỡn. Trước kia Nam thúc đã dặn dò là Lục Lâm Thiên tuyệt đối không được cắn nuốt người thực lực mạnh hơn mình, đan dược phẩm chất cao, năng lượng quá lớn thì thân thể không chịu nổi.

Lục Lâm Thiên cảm thấy thực lực của thanh niên Hắc Kiếm Môn chỉ vừa đến Vũ Sư, hắn thì là đỉnh Vũ Sĩ bát trọng nên muốn thử xem. Giờ Lục Lâm Thiên đã biết Vũ Sư và Vũ Sĩ cách biệt quá lớn. Dù là Vũ Sĩ cửu trọng và Vũ Sư nhất trọng cũng cách biệt xa, chân khí trong người thanh niên Hắc Kiếm Môn khổng lồ hơn hắn tưởng tượng nhiều.

– Luyện hóa!

Lục Lâm Thiên nhanh chóng vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa năng lượng trong thân thể. May mắn kinh mạch và cơ thể của Lục Lâm Thiên mạnh hơn người cùng tu vi, hắn cắn răng miễn cưỡng đối kháng lại.

***

Trong một đại điện, mấy người ngồi trên ghế. Một nữ nhân mặc cung trang loang lổ vết máu đứng trong đại điện nói gì đó. Nữ nhân mặc cung trang chính là đệ tử Hắc Kiếm Môn bị Lục Lâm Thiên cắt rớt một lỗ tai trong Phi Linh Môn.

Trên bệ cao, một nam nhân áo đen tức giận quát:

– Cái gì? Phi Linh Môn quá to gan!

Cơn giận cháy hừng hực trong nam nhân áo đen.

Nữ nhân mặc cung trang nói:

– Sư phụ phải báo thù cho đệ tử, đại sư huynh còn đang bị Phi Linh Môn bắt giữ.

Hốc mắt nữ nhân mặc cung trang ngấn lệ, nàng che lỗ tai không dám buông tay, thiếu một lỗ tai xem như bị hủy dung.

Nam nhân áo đen hỏi đám người trong đại điện:

– Các vị trưởng lão thấy sao?

Một lão nhân mặc trường bào nói:

– Chưởng môn, Phi Linh Môn bình thường không to gan như vậy, ta lo là có cường giả chống lưng. Mới rồi Ngọc nhi đã nói chưởng môn Phi Linh Môn là một nhãi ranh Vũ Giả song hệ, trước kia chưa từng xuất hiện trong Phi Linh Môn.

Xem khí thế từ người lão nhân thì là cường giả đẳng cấp Vũ Phách, chính là trưởng lão của Hắc Kiếm Môn.

Một lão nhân mặc trường sam đứng bên trái trầm giọng nói:

– Cái này khó nói, sợ là tiểu tử chưa dứt sữa không biết nặng nhẹ, dám chống lại Hắc Kiếm Môn chúng ta. Phi Linh Môn làm sao có cường giả được, chúng ta nên thừa dịp này tiêu diệt sạch Phi Linh Môn.

Nam nhân áo đen nói:

– Hai vị trưởng lão nói đều có lý, nhưng Phi Linh Môn đột nhiên to gan như vậy e rằng có chỗ dựa, chúng ta nên điều tra rõ tình huống.

Nữ nhân mặc cung trang hỏi:

– Sư phụ, còn đại sư huynh thì tính sao? Đại sư huynh vẫn đang trong tay Phi Linh Môn.

Nam nhân áo đen hừ lạnh một tiếng:

– Hừ! Ta không tin Phi Linh Môn dám giết người Hắc Kiếm Môn, chắc muốn dùng đại sư huynh của ngươi để uy hiếp chúng ta. Ta thật muốn xem Phi Linh Môn dám làm gì.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong mật thất. Ánh sáng vàng đất bao phủ toàn thân Lục Lâm Thiên, từng đợt chân khí sau khi được luyện hóa không ngừng rót vào đan điền khí hải của hắn.

Những chân khí này luyện hóa sơ là sẽ thuộc về Lục Lâm Thiên, nhanh hơn luyện hóa đan dược nhiều. Mấy canh giờ sau quanh thân Lục Lâm Thiên dần tăng lên khí thế.

Trong đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên, chân khí dồi dào tràn ngập, chân khí lan tràn kinh mạch toàn thân, kinh mạch lại trướng to ra.

Lục Lâm Thiên trầm giọng quát:

– Áp súc lại!

Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, chân khí lao mạnh vào đan điền khí hải. Lúc này đột phá cũng nằm trong dự tính của Lục Lâm Thiên. Hắn ở trạng thái cao nhất Vũ Sĩ bát trọng, giờ nuốt Vũ Sư Hắc Kiếm Môn, đột phá Vũ Sĩ cửu trọng là chuyện nước chảy thành sông.

Bùm!

Chân khí áp súc, trong đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên vang tiếng nổ trầm đυ.c. Đan điền khí hải mở rộng gấp mấy lần.

Vù vù vù!

Năng lượng vô hình trong thiên địa ùa vào cơ thể Lục Lâm Thiên, khí thế quanh thân hắn tăng vọt lên, mãi khi trời sáng hơi thở mới dần bình ổn lại.

Lục Lâm Thiên thở hắt ra khí đọng trong đan điền khí hải:

– Hộc hộc!

Lục Lâm Thiên cảm giác trong đan điền khí hải lúc này chân khí dồi dào hơn trước kia gấp mấy lần nhếch môi nở nụ cười. Có Âm Dương Linh Vũ quyết khiến đột phá thực lực thật nhanh.

Năng lượng chân khí bị Lục Lâm Thiên cắn nuốt hắn chỉ luyện hóa một góc nhỏ, Lục Lâm Thiên ước chừng năng lượng này đủ cho hắn đột phá đẳng cấp đỉnh Vũ Sĩ cửu trọng, lại nuốt hồn thần dịch lần nữa là sẽ một hơi đột phá Linh Sư, Vũ Sư nhất trọng.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Luyện hóa tiếp, phải nhanh chóng tăng mạnh thực lực.

Thực lực mới là tất cả, hiện tại Lục Lâm Thiên chỉ là Vũ Sĩ cửu trọng, sức mạnh còn yếu, hắn phải tăng tốc độ.

Lục Lâm Thiên tiếp tục luyện hóa năng lượng chân khí trong thân thể, chân khí bị hắn cắn nuốt liên tục luyện hóa hiệu quả tốt hơn một chút.

Năng lượng chân khí trong cơ thể không ngừng bị luyện hóa thành chân khí tinh thuần, tiến vào đan điền khí hải. Chân khí tinh khiết chồng chất nhiều hơn trong đan điền khí hải.

Trong khi Lục Lâm Thiên luyện hóa thời gian đã tạm thời mất đi ý nghĩa. Năm ngày sau, cửa mật thất mở ra, bóng áo xanh đi ra ngoài.

Tiểu Long nhảy lên vai Lục Lâm Thiên, thân thiết kêu:

– Xèo xèo!

Thiên Sí Tuyết Sư ngoan ngoãn đứng một bên.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm xuất quan. Như Lục Lâm Thiên dự định, sau khi đột phá Vũ Sĩ cửu trọng, luyện hóa chân khí của thanh niên Vũ Sư Hắc Kiếm Môn, đẳng cấp lên đến đỉnh cửu trọng. Lục Lâm Thiên lại dùng hồn thần dịch lần nữa là sẽ đột phá đẳng cấp Linh Sư, Vũ Sư. Khi đó Lục Lâm Thiên đạt tới Linh Sư, Vũ Sư nhất trọng, các loại thủ đoạn, dù gặp Vũ Sư lục trọng, thất trọng cũng có sức đánh lại. Lục Lâm Thiên còn nhiều con bài chưa lật.

Lục Lâm Thiên quay về chỗ ở, Lục Tâm Đồng vui vẻ lao tới, trong lòng đã hoàn toàn xem hắn là người thân.

Phương Tân Kỳ nói với Lục Lâm Thiên:

– Chưởng môn đã bế quan hai lần trong thời gian ngắn, chưởng môn cố gắng thật, hèn gì thực lực mạnh như vậy.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Lục sư tỷ, mấy ngày nay người Hắc Kiếm Môn chưa đến sao?

Lục Lâm Thiên thầm lấy làm lạ vì người Hắc Kiếm Môn không đến kiếm chuyện, bọn họ thật sự sợ Phi Linh Môn sao?

Phương Tân Kỳ trả lời:

– Không, chắc đã bị chưởng môn hù sợ không dám đến gây sự với Phi Linh Môn chúng ta.

Lục Lâm Thiên nhướng mày. Bị hắn hù sợ? Không thể nào. Lục Lâm Thiên đọc ký ức trong đầu thanh niên Vũ Sư, hiểu sơ tình huống của Hắc Kiếm Môn. Thanh niên là đại đệ tử của chưởng môn Hắc Kiếm Môn, nữ nhân mặc cung trang bị Lục Lâm Thiên cắt rớt một lỗ tai là nhị đệ tử Triệu Ngọc.

Tiền Bá Thiên, chưởng môn của Hắc Kiếm Môn, tu vi Vũ Phách tam trọng giống Lục Thanh. Trước kia Lục Thanh còn sống, Hắc Kiếm Môn không dám làm gì Phi Linh Môn. Trong Hắc Kiếm Môn còn năm trưởng lão, ba người Vũ Phách nhị trọng, hai người Vũ Phách nhất trọng. Đẳng cấp Vũ Sư thì mười mấy người, những đệ tử khác có một nửa là đẳng cấp Vũ Sĩ, thực lực tổng thể mạnh hơn Phi Linh Môn nhiều.

Chương 206: Cửu trọng đỉnh phong (2)

Tiền Bá Thiên nghe nói Lục Thanh đã chết thì muốn bá chiếm Phi Linh sơn, phái hai đệ tử đến thăm dò tình huống.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

– Hắc Kiếm Môn.

Không biết Hắc Kiếm Môn đang chờ cái gì nhưng chắc chắn sẽ không dễ bỏ qua. Lục Lâm Thiên phải tìm cách mới được, tránh cho Phi Linh Môn chịu thiệt lớn.

Lục Lâm Thiên vốn không quan tâm Phi Linh Môn chết sống thế nào, nhưng trong Phi Linh Môn có mật thất để lại từ thời kỳ nó còn ở đỉnh cao, vậy thì khác. Nếu Phi Linh Môn xảy ra chuyện gì, Lục Lâm Thiên không mở mật thất ra được, chìa khóa nằm trong tay ba trưởng lão khác.

Hơn nữa sống trong Phi Linh Môn một thời gian, Lục Lâm Thiên không muốn đệ tử Phi Linh Môn bị người tàn sát. Nếu Hắc Kiếm Môn tấn công, đệ tử Phi Linh Môn chỉ có nước chờ bị làm thịt, không đánh lại nổi, thực lực cách biệt quá lớn.

Lục Lâm Thiên nhức cái đầu, hắn cũng yếu, muốn bảo vệ Phi Linh Môn không dễ gì, hoặc nên nói là không đối kháng nổi với Hắc Kiếm Môn.

Lục Lâm Thiên nhỏ giọng nói:

– Nếu có Nam thúc ở đây thì tốt rồi.

Nếu có Nam thúc, tuy ngoài miệng sẽ bảo không giúp đỡ nhưng chắc chắn Nam thúc âm thầm giúp Lục Lâm Thiên. Có Nam thúc thì sợ gì Hắc Kiếm Môn nho nhỏ? Vấn đề là Nam thúc còn ở Lục gia.

Lục Lâm Thiên thầm cảm thán nếu có thể kéo được một cường giả tọa trấn cho Phi Linh Môn thì hắn sẽ nhẹ gánh nhiều.

Nghĩ tới điều này Lục Lâm Thiên tự giễu mình. Cường giả thật sự làm sao coi trọng Phi Linh Môn nho nhỏ được? Địa môn đại phái đều sẽ mở rộng sơn môn hoan nghênh cường giả đến.

Thấy Lục Lâm Thiên đứng sững sờ, Lục Tâm Đồng ngước đầu hỏi:

– Ca ca đang nghĩ gì?

Lục Lâm Thiên lấy lại tinh thần:

– Không có gì.

Lục Lâm Thiên nói:

– Ca ca đi ra ngoài một lúc, Lưu Nhất Thủ ngoan ngoãn ở đây không cho đi lung tung.

Lục Tâm Đồng chớp mắt to, nhẹ gật đầu:

– Ừm!

Lục Lâm Thiên rời khỏi chỗ ở, nhướng mày. Hắc Kiếm Môn cách Linh Phi sơn không xa, người Hắc Kiếm Môn không có hành động gì, vậy Lục Lâm Thiên đành đích thân tới đó. Lục Lâm Thiên định tìm một người, sử dụng Sưu Linh Thuật thăm dò tình huống trước, cũng để chuẩn bị.

Lục Lâm Thiên đến sau núi kêu Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long đi cùng. Ra ngoài Phi Linh Môn, Thiên Sí Tuyết Sư đập cánh lặng lẽ biến mất.

Mang Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long theo, Lục Lâm Thiên yên lòng yên dạ. Dù gặp phải cường giả Vũ Phách, có Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư thì Lục Lâm Thiên sẽ không gặp nguy hiểm gì lớn, ít nhất Thiên Sí Tuyết Sư có thể chở hắn chạy trốn.

Hắc Kiếm Môn cách Phi Linh Môn không xa, gần như kề sát nhau.

Lục Lâm Thiên cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư chỉ mất hai mươi phút là vào phạm vi Hắc Kiếm Môn.

Lục Lâm Thiên biết Hắc Kiếm Môn chỉ là môn phái hạng ba, tính trong Cổ vực thì thế lực Hắc Kiếm Môn chẳng đáng là gì, nhưng Phi Linh Môn lại càng yếu hơn Hắc Kiếm Môn.

Lục Lâm Thiên nhảy xuống Thiên Sí Tuyết Sư, nói:

– Tuyết Sư, ngươi núp gần đây đi, không được lệnh của ta thì không được lộ ra.

Phía trước là Hắc Kiếm Môn, nếu Thiên Sí Tuyết Sư xuất hiện rất dễ gây chú ý, nếu vời cường giả Vũ Phách đến thì Lục Lâm Thiên không chịu nổi.

Thiên Sí Tuyết Sư khẽ gầm:

– Grao!

Thiên Sí Tuyết Sư khép cánh nằm trong một rừng cây.

– Tiểu Long, chúng ta đi.

Lục Lâm Thiên mang theo Tiểu Long vượt qua hai đỉnh núi mới đến khu vực Hắc Kiếm Môn.

Bốn phía có cỏ dại um tùm, phương xa có nhiều cây to mọc xiêu vẹo, dễ dàng ẩn thân. Lục Lâm Thiên không dám đến gần khu vực trung tâm, miễn cho bị cường giả phát hiện.

Trên ngọn núi, Lục Lâm Thiên quan sát dãy kiến trúc Hắc Kiếm Môn từ xa, xung quanh không thấy người Hắc Kiếm Môn đâu.

– Sao không có ai?

– Chờ.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống, chỉ cần gặp một đệ tử Hắc Kiếm Môn là hắn có thể thi triển Sưu Linh Thuật, biết ngay Hắc Kiếm

Môn đang làm trò gì.

Thời gian chậm rãi trôi, đã đến giữa trưa, thời tiết bắt đầu nóng bức. May mắn đã gần mùa thu, không còn mặt trời chói chang.

Chờ mấy canh giờ sau Lục Lâm Thiên chửi thầm:

– Chết tiệt!

Lục Lâm Thiên tính đổi nơi khác.

Chợt Tiểu Long co duỗi lưỡi:

– Gri gri!

Mắt Tiểu Long cảnh giác nhìn chằm chằm đằng trước.

– Có người đến!

Lục Lâm Thiên giấu đi hơi thở, hắn cảm giác có hai người xuống núi.

Một giọng nam nhân nhẹ nhàng vang lên:

– Sư muội, mấy ngày không gặp, ta rất nhớ sư muội.

Một thanh âm nũng nịu dụ dỗ cất lên:

– Sư huynh xấu xa, chẳng biết sư huynh nói thật hay dỗ người ta.

Lúc này một nam một nữ đi lên đỉnh núi, hai người nhìn bốn phía, tìm một lùm cỏ dày ngồi xuống, cách chỗ Lục Lâm Thiên núp hơn mười thước.

Xung quanh là cỏ dày, hai người kia không ngờ còn có người khác ở đây. Hai người bộ dạng khoảng hai mươi mốt, hai tuổi. Nữ nhân trẻ tuổi chút, váy lộ nửa ngực, khe rãnh sâu hấp dẫn, khuôn mặt thì bình thường, không xấu nhưng cũng không quá đẹp.

Nam dáng người khôi ngô, trán rộng mắt hít, có chút xấu xa. Lục

Lâm Thiên cảm giác hơi thở từ hai người, toàn là đẳng cấp Vũ Sư nhất trọng, thực lực không tệ.

Lục Lâm Thiên nhìn ký ức trong đầu thanh niên Hắc Kiếm Môn biết hai người này cùng là đệ tử của Tiền Bá Thiên, chưởng môn Hắc Kiếm Môn, đứng hàng thứ ba, thứ bốn. Tiền Bá Thiên có sáu đệ tử, bốn người đẳng cấp Vũ Sư, hai người là Vũ Sĩ bát trọng, cửu trọng.

Vừa ngồi xuống đất, thanh niên đã sờ người thiếu nữ:

– Sư muội, ta nhịn hơn mười ngày rồi, hôm nay cho ta sung sướиɠ đi.

Thiếu nữ ỡm ờ:

– Sư huynh xấu xa, mới đó đã khi dễ người ta.

Mắt thiếu nữ nóng rực hùa theo thanh niên sờ so.ạng.

– Sư muội không thích vậy sao?

Thanh niên lộ rõ háo sắc, hai tay sờ ngực thiếu nữ xoa bóp. Thiếu nữ nhắm mắt rêи ɾỉ.

Thiếu nữ vừa thở dốc vừa nói:

– Sư huynh phải hứa với ta sau này không được đυ.ng vào nhị sư tỷ, nếu không ta mặc kệ sư huynh.

Thanh niên khẽ nói:

– Sư muội yên tâm, nhị sư tỷ bị cắt đứt một lỗ tai trong Phi Linh Môn, nhìn xấu muốn nôn, không nổi hứng được. Sư muội tốt hơn, trong lòng ta chỉ có mình sư muội.

Thanh niên sốt ruột luồn tay vào cung trang của thiếu nữ, tay kia dọc theo lưng trượt xuống mông.

Thiếu nữ không chịu nổi kɧıêυ кɧí©ɧ, rêи ɾỉ:

– A… Vậy thì tốt, trong lòng ta chỉ có sư huynh. Bảo bối phía dưới của sư huynh mạnh hơn đại sư huynh nhiều.

Thiếu nữ giật mình nói lỡ miệng, vội im ngay.

Thanh niên cười daˆм:

– Cái gì? Sư muội và đại sư huynh ngủ với nhau? Hôm nay ta phải cho sư muội biết sự lợi hại của ta!

Thanh niên hấp tấp cởϊ qʋầи áo, hai người quen tay nhanh chóng cởi sạch đồ.

Lục Lâm Thiên chửi thầm:

– Đôi cẩu nam nữ!

Nhìn hai người này yêu đương vụиɠ ŧяộм làm Lục Lâm Thiên cũng nóng trong người.

Lục Lâm Thiên nhỏ giọng nói với Tiểu Long:

– Tiểu Long, ra tay!

Chân khí bộc phát từ người Lục Lâm Thiên, hắn quỳ rạp dưới đất, vọt nhanh ra ngoài như con báo săn.

Vù vù vù!

Tiểu Long hóa thành luồng sáng vàng, bay nhanh ra ngoài mau hơn Lục Lâm Thiên. Tiểu Long nhanh như chớp lao về phía hai người.

Chương 207: Rình ngó

– Là ai?

Hai người là Vũ Sư, phát hiện ngay có hơi thở lạ sau lưng. Nhưng bọn họ lõa thể, phản ứng chậm hơn một bước, cộng thêm Lục Lâm Thiên sớm chuẩn bị sẵn cho việc đánh lén.

– Khai Sơn chưởng!

Trong khi hai người hốt hoảng bò dậy thì một chưởng ấn của Lục Lâm Thiên đã nhanh chóng vỗ vào ngực thanh niên. Lực lượng cường đại truyền vào, thanh niên bị đánh văng ra.

Thân hình nho nhỏ của Tiểu Long lao tới trước Lục Lâm Thiên, nó cắn mạnh vào cổ thiếu nữ tя͢ầи ʈ͙я͢ʋồиɠ.

Thanh niên bị Lục Lâm Thiên vỗ chưởng đánh bay, miệng hộc máu:

– Phụt.

Lục Lâm Thiên đã có tu vi đỉnh Vũ Sĩ cửu trọng, tuy thanh niên là Vũ Sư nhất trọng nhưng bất ngờ bị đánh lén cũng không chịu nổi.

Thanh niên nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

– Ngươi là ai?

Không đợi Lục Lâm Thiên trả lời, thanh niên quay đầu lao xuống núi, chạy trốn quan trọng hơn, gã thậm chí không có thời gian mặc áo.

– Muốn chạy? Đã muộn mất rồi!

Lục Lâm Thiên đã sớm chuẩn bị sẵn, chân khí vận chuyển vào bàn chân, người vọt tới trước, năm chỉ ấn nóng rực rạch phá hư không.

Cảm giác năm chỉ ấn nóng rực ập tới lưng mình, thanh niên hoảng loạn chợt khựng lại, vội vàng tụ lại chân khí. Một chưởng ấn chân khí vàng đất nghênh đón.

Bùm bùm bùm!

Vang tiếng nổ năng lượng trên bầu trời, năng lượng khuếch tán đá vụn bay đầy trên đỉnh núi, tầng đất bị xới tung.

– Nộ Diễm Quyền!

Cùng lúc đó, cú đấm của Lục Lâm Thiên đánh mạnh vào người thanh niên, quyền ấn hơi nóng kèm theo lực lượng cường đại trút xuống. Thanh niên bị đánh bay đi, máu lẫn với mảnh nhỏ nội tạng bị thanh niên phun ra.

Chợt từ xa vang tiếng hét to:

– Ai đánh nhau trong Hắc Kiếm Môn của ta?

Tiếng động vừa rồi gây chú ý với cường giả trong Hắc Kiếm Môn.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống:

– Nguy rồi!

Đã không kịp thi triển Sưu Linh Thuật, vài bóng người từ xa lao nhanh đến, đều cỡ đẳng cấp Vũ Phách, tốc độ nhanh như tia chớp.

Lục Lâm Thiên kêu lên:

– Tiểu Long, chúng ta đi mau!

Lục Lâm Thiên đến gần Thiên Sí Tuyết Sư, thiếu nữ tяầи ţяυồиɠ đã bị Tiểu Long hút khô máu.

Thiên Sí Tuyết Sư gầm nhẹ:

– Grao!

Cơ thể to lớn xoay quanh tầng trời thấp.

Chân khí vận chuyển dưới chân Lục Lâm Thiên, hắn nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long thì sớm quấn vai hắn.

Vù vù vù!

Thiên Sí Tuyết Sư đập cánh bay lên. Mấy bóng người trong Hắc Kiếm Môn khi chạy lên đỉnh núi chỉ thấy thân hình Thiên Sí Tuyết Sư bay xa.

Nhìn hai cái xác không mảnh vải che thân nằm dưới đất, nam nhân áo đen rống to:

– Ta chống mắt xem là ai càn rỡ trong Hắc Kiếm Môn của ta?

Người này chính là chưởng môn của Hắc Kiếm Môn, Tiền Bá Thiên.

Tiền Bá Thiên phát ra tiếng húy gió trầm thấp:

– ù ù!

Trong Hắc Kiếm Môn có con yêu thú khổng lồ vỗ cánh bay lên, là yêu thú phi hành to bốn mươi thước, màu đen, lông chim dày.

– Chúng ta đuổi theo!

Mấy người Hắc Kiếm Môn nhảy lên lưng yêu thú phi hành đuổi theo gắt gao.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống:

– Chết tiệt, còn đuổi theo?

Từ trong đầu thanh niên cho Lục Lâm Thiên biết Hắc Kiếm Môn có yêu thú phi hành, nhưng chỉ là nhị giai trung kỳ bình thường, tên Hắc Tê Yêu Điểu, về tốc độ hay thực lực đều không sánh bằng

Thiên Sí Tuyết Sư.

Tuy nhiên lúc này Lục Lâm Thiên không có thực lực đối kháng với Hắc Kiếm Môn, hắn không đánh lại cường giả Vũ Phách.

Lục Lâm Thiên nói với Thiên Sí Tuyết Sư:

– Tuyết Sư, chúng ta tạm đừng về, ngươi bay một vòng đi.

Dù biết người Hắc Kiếm Môn không thể đuổi kịp nhưng Lục Lâm Thiên không trở về Phi Linh Môn ngay được.

Thiên Sí Tuyết Sư đáp lại:

– Grao!

Thiên Sí Tuyết Sư đập hai cánh dấy lên dòng khí, chớp mắt biến mất trong sơn mạch đằng trước.

Một lát sau, Tiền Bá Thiên cưỡi trên lưng yêu thú phi hành chửi thầm:

– Chết tiệt, đó là yêu thú gì mà nhanh thế?

Tiền Bá Thiên nhìn yêu thú phi hành kia biến mất trong tầm mắt, gã không đuổi kịp. Tốc độ của yêu thú đó quá nhanh, Tiền Bá Thiên không thấy rõ hình dạng của yêu thú.

Trong một sơn mạch, Lục Lâm Thiên thấy đằng sau không còn bóng dáng yêu thú phi hành của Hắc Kiếm Môn, hắn nhếch môi cười. Hắc Tê Yêu Điểu không cách nào so sánh với Thiên Sí Tuyết Sư được.

Lục Lâm Thiên quan sát trên cao, cách Phi Linh Môn một khoảng dài, bên dưới là núi non trập trùng vô ngần. Trong dãy núi có mấy con sông uốn lượn bao la, có nhiều kiến trúc khác, chắc là người bình thường cư ngụ.

Chợt có mùi thuốc bốc lên từ hiệp cốc đằng trước.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Ủa? Mùi thuốc thật nồng.

Mùi vị này dường như có ai đang luyện đan.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

– Trong hiệp cốc này tại sao có người đang luyện đan, còn không phải là đan dược bình thường.

Nếu là đan dược phẩm cấp thấp thì không có mùi thuốc đậm đặc thế này.

Lục Lâm Thiên không kiềm được lòng tò mò, dnặ dò Thiên Sí Tuyết Sư chờ ngoài hiệp cốc:

– Tuyết Sư, ngươi chờ ta ở bên dưới, ta đi xem sao.

Lục Lâm Thiên giấu đi hơi thở, hắn bò hướng hiệp cốc, dọc theo mùi đan dược lặng lẽ tiến lên. Có thể luyện chế ra đan dược phẩm cấp cao hiển nhiên không phải kẻ yếu, Lục Lâm Thiên phải hết sức cẩn thận. Rình ngó người ta luyện đan là hành động không lễ phép.

Vù vù vù!

Chợt có hai người rạch phá dòng không khí mang theo tiếng xé gió sắc bén đáp xuống hiệp cốc.

Lục Lâm Thiên cảm nhận hai hơi thở cường đại, hắn không dám thở mạnh thầm nghĩ:

– Thực lực mạnh quá!

Thực lực quá mạnh, mạnh đến khó tin, Lục Lâm Thiên ước chừng cỡ Vũ Suất. Nếu so với Vũ Phách thì như con kiến và con voi.

Người đứng bên trái hét to:

– Đông Vô Mệnh, ta biết ngươi ở đây, ra đi!

Thanh âm quanh quẩn trong hiệp cốc.

Hai người khoảng năm mươi tuổi, mặc trường bào. Người bên trái cao hơn chút, mặc áo trắng, tóc cũng trắng, không gió áo tự bay, khí thế hùng hồn chấn vỡ đá vụn xung quanh.

Người khác lùn hơn, mập hơn nhiều, đôi mắt âm trầm, vầng sáng vàng đất bao quanh người, khí thế sắc bén. Khí thế đó làm Lục Lâm Thiên núp ở phía xa bị ức chế.

Trong hiệp cốc vang lên thanh âm trầm thấp:

– Ha ha ha! Hai kẻ vô sỉ, các ngươi có giỏi thì tự mình đi vào!

Thanh âm chứa khí lạnh, giọng nói lạnh băng làm người rợn gai ốc.

Thanh âm này rất quen thuộc.

Lục Lâm Thiên núp dưới một tảng đá to, giọng nói làm hắn cảm giác đã nghe ở đâu đó.

Lão nhân âm trầm hơi mập hét to một tiếng:

– Đông Vô Mệnh, ngươi sắp chết còn cố vùng vẫy sao? Cho rằng bày một độc trận thì chúng ta không vào được hả?

Chân khí bộc phát, lão nhân mập âm trầm nhảy vọt lên lao hướng hiệp cốc.

Cương quyển bao phủ người lão nhân tóc bạc, lão cũng lao vào hiệp cốc.

Bùm bùm bùm!

Trong hiệp cốc truyền ra các tiếng nổ. Lục Lâm Thiên núp sau tảng đá to, không biết chuyện gì xảy ra bên trong nhưng thanh âm trong hiệp cốc rất quen thuộc, chắc chắn là người quen Lục Lâm Thiên từng gặp.

– Để xem đó là ai?

Lục Lâm Thiên biết cường giả đẳng cấp cỡ này chiến đấu thì hắn không tư cách xen vào, sơ sẩy một cái sẽ bị đối phương phát hiện. Nhưng thanh âm quen thuộc khiến Lục Lâm Thiên thầm thắc mắc, hắn cắn răng bò lên hiệp cốc, nhìn xuống phía dưới.

Chương 208: Gặp lại Độc Suất

Bùm bùm bùm!

Lục Lâm Thiên thấy trong sơn cốc tràn ngập khói độc màu đen đậm đặc, hai lão nhân tấn công dồn dập quét bay khói độc không thể gần người.

Hiệp cốc rung rinh, trên bầu trời vang vọng tiếng nổ điếc tai. Hai lão nhân công kích đã đến trình độ khủng bố, mỗi đợt công kích vung ra vặn vẹo không gian gây tiếng nổ.

Chính giữa sơn cốc, mùi thuốc đậm đặc lại dâng lên, có người vẫn đang luyện chế đan dược. Hai lão nhân không ngừng công kích làm người kia hơi thở không ổn định, rất khó luyện chế đan dược thành công.

Lão nhân mập âm trầm hét to một tiếng:

– Đông Vô Mệnh, độc trận của ngươi không có gì hay ho cả, phá!

Chân khí thuộc tính thổ bộc phát, lão nhân mập âm trầm cách không vỗ chưởng. Chưởng thế đánh ra, năng lượng vô hình dao động kịch liệt trong hiệp cốc. Chưởng ấn to mấy trăm thước dung nhập vào không gian, lặng lẽ quét về hướng đầy mùi thuốc.

Khói độc đen đậm đặc chớp mắt tụ tập lại thành móng vuốt khói đen khổng lồ đẳng trước chưởng ấn.

Chưởng ấn vỗ mạnh vào móng vuốt khói đen, năng lượng chân khí thuộc tính thổ hùng hồn thoáng chốc tràn ngập, không gian hiệp cốc bị vặn vẹo. Thanh thế khiến người sợ hãi, làm Lục Lâm Thiên ở bên trên hiệp cốc tim đập nhanh nhìn lén.

Đây mới là cường giả thật sự, giơ tay nhấc chân, mỗi đợt công kích cực kỳ cường đại.

Bùm!

Năng lượng cuồng bạo thổi tan, móng vuốt khói đen nhìn như yếu ớt nhưng lúc này lại là không gì phá nổi nhất. Khói đen bị đánh tan lại nhanh chóng ngưng tụ xen lẫn mùi nồng gay mũi, trong khói có chất độc, lỡ hít một hơi sẽ gặp rắc rối.

– Chẳng lẽ là lão độc vật?

Lục Lâm Thiên nhìn khói độc đầy trời, liên tưởng thanh âm quen thuộc kia, hắn nghĩ ngay một người. Lão độc vật Thôi Hồn Độc Suất.

Trong khói độc lại vọng ra tiếng quát:

– Hừ! Độc trận của ta sao có thể bị các ngươi dễ dàng phá?

Lục Lâm Thiên nghe kỹ hơn:

– Đúng là lão độc vật rồi, sao lão ở đây?

Thanh âm trong khói độc trừ lão độc vật Thôi Hồn Độc Suất ra còn có ai? Lần trước chạy trốn trong Sơn mạch Vụ Đô, Lục Lâm Thiên cứ tưởng sau này không còn dịp gặp lại lão độc vật, ai ngờ tình cờ gặp tại đây.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Thôi, đi cho rồi.

Lão độc vật không dễ chọc, nếu thấy Lục Lâm Thiên không chừng lại cho hắn ăn một viên độc dược, đi thì hơn. Vở kịch này không thể xem, sơ sẩy một cái là mất mạng nhỏ.

Lão nhân tóc bạc hét to một tiếng:

– Đông Vô Mệnh, ta chờ xem ngươi có thể chống đỡ bao lâu? Với tình huống hiện tại của ngươi chắc không chịu được lâu đúng không? Để xem ngươi có thể đối kháng lại hai chúng ta hợp sức không?

Hai lão nhân tự kết ấn, hai năng lượng hùng hồn trong ngưng tụ hiệp cốc, không gian run rẩy.

Năng lượng cuồng bạo tràn ngập hình thành vầng sáng rực rỡ một xanh một vàng, hóa thành hai quả cầu năng lượng to lớn.

Hai quả cầu ánh sáng xoay tròn, năng lượng ngập trời, thiên địa như chìm xuống, năng lượng này quá khủng bố.

Hai lão nhân nhanh chóng đổi thủ ấn đẩy quả cầu năng lượng, lực lượng tuôn ra.

Vù vù vù!

Hai quả cầu ánh sáng xé rách không gian, vặn vẹo dòng không khí rít gào đập vào khói độc dày, năng lượng kèm theo khiến người hết hồn cảm nhận nó.

Khói độc màu đen đậm đặc bám vào chính giữa, mùi hôi bốc lên cao. Sóng năng lượng kịch liệt nổi gợn sóng khiến tim người đập nhanh.

Chớp mắt hai quả cầu năng lượng to lớn đập mạnh vào khói độc, khói độc như sóng dạt ra, gợn sóng vặn vẹo không gian to lớn trong hiệp cốc. Không gian biến hình, trướng to ra.

Bùm bùm bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai trên bầu trời, ba năng lượng to lớn va chạm trong không trung. Các năng lượng đυ.ng mạnh, bão năng lượng khủng bố như cơn lốc thổi quét. Hiệp cốc rung rinh tựa động đất.

Bùm bùm bùm!

Trong hiệp cốc lại vang tiếng nổ đinh tai nhức óc. Khói đen tan tác, đoàn lửa khổng lồ bay tứ tung. Chính giữa hiệp cốc, một lão nhân áo đen ngồi xếp bằng, miệng chảy ra vết máu, mặt tái nhợt. Trước mắt lão nhân áo đen có cái đỉnh to, các đốm lửa tứ tán chính là linh hỏa nổ tung trong đại đỉnh.

Lục Lâm Thiên định thừa dịp bỏ chạy nhưng mới đứng dậy thì vì thực lực ba người quá mạnh chấn động hiệp cốc, đá rơi như mưa làm hắn cùng một hòn đá cao hai thước lăn xuống dưới.

– Chết tiệt!

Lục Lâm Thiên nhanh chóng vận chuyển chân khí, đá vụn đập túng lưng hắn. Lục Lâm Thiên nhảy vọt mấy cái, mặt xám mày tro đáp xuống một sơn cốc, vừa lúc đứng cách Thôi Hồn Độc Suất không xa. Lục Lâm Thiên vừa rớt xuốc hiệp cốc thì nó rơi khỏi vai hắn, giờ lại nhảy lên người hắn.

Thôi Hồn Độc Suất, hai lão nhân nhìn Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện, cùng nhướng mày.

Lục Lâm Thiên cười khổ chào Thôi Hồn Độc Suất:

– Lão thúc, chúng ta lại gặp mặt.

– Là tiểu tử nhà ngươi? Ta cứ nghĩ ngươi đã chết trong Sơn mạch Vụ Đô.

Thôi Hồn Độc Suất cất đại đỉnh trước mặt, nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, khá bất ngờ khi thấy hắn. Ánh mắt Thôi Hồn Độc Suất nghi ngờ nhìn Tiểu Long trên vai Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hành lễ:

– Suýt chết mới thoát ra, các người tiếp tục đi, ta không quấy rầy, xin phép đi trước.

Lục Lâm Thiên xoay người định chạy ra ngoài hiệp cốc, hắn không chơi chung với bọn họ nổi.

Lão nhân mập âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

– Tiểu tử, ngươi và Đông Vô Mệnh quen nhau? Vậy đừng đi nữa.

Thôi Hồn Độc Suất liếc lão nhân mập âm trầm:

– Phương Thành Hữu, một đứa nhóc chưa dứt sữa mà ngươi cũng muốn giết sao? Hắn không hề biết chuyện giữa ta và Thiên Tinh tông các ngươi.

Thôi Hồn Độc Suất ném viên đan dược cho Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, đây là thuốc giải Phệ Huyết Hóa Cốt đan, ngươi mau đi đi.

Lục Lâm Thiên nhận lấy đan dược, sửng sốt nhìn. Lão độc vật bị gì mà nổi lòng từ bi? Nhưng Lục Lâm Thiên đã sớm giải độc rồi.

Lão nhân mập âm trầm lạnh lùng quát:

– Đông Vô Mệnh, ngươi chưa từng tốt bụng như vậy, tiểu tử này và ngươi có quan hệ không giống bình thường, ta càng không thể thả hắn!

Lão nhân mập âm trầm lao hướng Lục Lâm Thiên.

Thôi Hồn Độc Suất biến mất tại chỗ, lão chắn trước mặt Lục Lâm Thiên:

– Phương Thành Hữu, ta chỉ nợ tiểu tử này một nhân tình, ngươi có cần vậy không?

Bàn tay Thôi Hồn Độc Suất vung khói độc màu đen bao phủ không gian.

Thôi Hồn Độc Suất nói với Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, trốn nhanh lên, thoát được coi như ngươi lớn mạng, không thoát được xem như xui.

Thôi Hồn Độc Suất xách Lục Lâm Thiên bay ra ngoài hiệp cốc.

Lão nhân tóc bạc cũng bay lên trên, chân khí vận chuyển phong tỏa không gian to lớn:

– Thôi Hồn Độc Suất, ngươi không trốn thoát được!

Thôi Hồn Độc Suất sắc mặt âm trầm nói:

– Tất Phương Sơn, hai tên vô sỉ, có giỏi thì đấu tay đôi!

Lão nhân mập âm trầm Phương Thành Hữu đến sau lưng Thôi Hồn Độc Suất, hai lão nhân một trước một sau bao vây Thôi Hồn Độc Suất vào giữa.

Lục Lâm Thiên ở giữa không trung thầm nghĩ lão độc vật tốt nhất đừng thả hắn rơi xuống, hắn không có Vũ kỹ bay nếu té xuống sẽ bị thương nặng.

Lão nhân tóc bạc lạnh lùng nói:

– Đấu tay đôi? Một người sẽ không làm gì ngươi được. Vô sỉ? Đông Vô Mệnh nhà ngươi tốt lành hơn ai?

Chương 209: Điên cuồng chạy trốn

Lục Lâm Thiên khẽ hỏi Thôi Hồn Độc Suất:

– Hiện tại nên làm gì?

Thôi Hồn Độc Suất khẽ thở dài:

– Còn làm sao được? Ta đã bị thương nặng, dù không bị thương thì không đánh lại hai người đó hợp tác. Hiện tại ta chỉ có thể liều mạng, nhưng lại liên lụy ngươi nữa.

Phương Thành Hữu âm trầm quát to:

– Đông Vô Mệnh, hôm nay là ngày chết của ngươi. Không ngờ ngươi còn dám trở về Cổ vực, đây là ngươi tự tìm đường chết!

Thôi Hồn Độc Suất hừ lạnh một tiếng:

– Hừ! Ngươi nghĩ có thể trói buộc được ta sao. Nếu lần này ta không chết thì lần sau chắc chắn sẽ tiêu diệt Thiên Tinh tông các ngươi!

Trong mắt Thôi Hồn Độc Suất lộ ra oán hận, tay chộp vai Lục Lâm Thiên, một tay biến đổi khẩu quyết. Thôi Hồn Độc Suất phun ra tinh huyết lơ lửng trong không trung, khói đen tuôn ra từ tay lão, khói đen nhanh chóng bao lấy tinh huyết.

Khói đen tỏa mùi hôi gay mũi, Thôi Hồn Độc Suất đứng trên bầu trời hiệp cốc, linh lực dao động quanh thân, người run bần bật biểu tình vặn vẹo dữ tợn.

Thấy bộ dạng của Thôi Hồn Độc Suất, Phương Thành Hữu và tất Phương Sơn biến sắc mặt nói:

– Ngươi dám dùng tinh huyết cho độc ăn?

Thôi Hồn Độc Suất hét to một tiếng:

– Nếu ta không chết sẽ giết bởi Thiên Tinh tông!

Thôi Hồn Độc Suất đánh ra thủ ấn, khói đen đậm đặc trước mắt biến thành muôn vàn sợi tơ đen, mỗi sợi to cỡ sợi tóc. Tơ đen xuyên thấu không gian bắn hướng Phương Thành Hữu, Tất Phương Sơn.

Phương Thành Hữu, Tất Phương Sơn kinh hoàng kết ấn bày hộ thân cương quyển trước mặt, lực công kích ập hướng độc khí tơ đen, không dám để chúng nó gần người.

Nhưng các độc khí tơ đen rất mạnh, chúng nó bao phủ ở giữa không trung, hoàn toàn giam cầm Phương Thành Hữu, tất Phương Sơn.

Vù vù vù!

Thôi Hồn Độc Suất xách Lục Lâm Thiên nhảy lên hiệp cốc, bay trong không khí vượt hai đỉnh núi.

Thôi Hồn Độc Suất phun ngụm máu:

– Phụt.

Mặt Thôi Hồn Độc Suất trắng bệch, không thể chống đỡ được lâu hơn, té xuống sơn mạch.

Bùm bùm bùm!

Rớt xuống đất Thôi Hồn Độc Suất lại phun máu, hai người té từ mấy thước xuống. Mông Lục Lâm Thiên đau nhức, dường như hắn ngồi trúng hòn đá nhọn, suýt nát cúc hoa.

Thôi Hồn Độc Suất nói:

– Tiểu tử, đi nhanh lên, người Thiên Tinh tông sẽ không tha cho ngươi, độc khí của ta không giam cầm bọn họ được bao lâu.

– Còn lão thì sao?

Lục Lâm Thiên vốn định đi nhưng thấy lão độc vật luôn giục hắn chạy trốn, lòng thầm nghĩ:

– Lão độc vật cũng tốt thật.

Thôi Hồn Độc Suất vùng vẫy bò dậy, nói:

– Ta không còn sức chạy, cũng không trốn thoát được. Mặc kệ ta, ngươi đi mau, chậm trễ nữa sẽ không kịp.

Lòng Lục Lâm Thiên giãy dụa, hắn chạy trốn một mình thì không thành vấn đề, bên ngoài có Thiên Sí Tuyết Sư đang chờ. Nhưng sợ là lão độc vật sẽ gặp nguy hiểm.

Lục Lâm Thiên nói:

– Lão độc vật, coi như ta tốt bụng cứu mạng lão. Nếu không cứu được thì chúng ta chỉ còn cách chết chung.

Lục Lâm Thiên kêu Thiên Sí Tuyết Sư đến, trong đầu hắn luôn có mối liên kết với Thiên Sí Tuyết Sư. Hiện tại Thiên Sí Tuyết Sư đang ở gần đây.

Vù vù vù!

Tiếng đập cánh xé gióa vang lên, Thiên Sí Tuyết Sư xuất hiện trên tầng trời thấp.

Thấy Thiên Sí Tuyết Sư, Thôi Hồn Độc Suất kinh ngạc kêu lên:

– Thiên Sí Tuyết Sư, là Thiên Sí Tuyết Sư!

Thôi Hồn Độc Suất biết lai lịch của Thiên Sí Tuyết Sư.

Lục Lâm Thiên nói:

– Lên mau, chúng ta chạy trốn trước.

Lục Lâm Thiên leo lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, lòng thầm cầu nguyện hai cường giả có đuổi theo cũng đừng nhanh hơn Thiên Sí Tuyết Sư.

Thôi Hồn Độc Suất nhìn chằm chằm Thiên Sí Tuyết Sư bay lơ lửng tầng trời thấp:

– Tiểu tử nhà ngươi có Thiên Sí Tuyết Sư, ta đã xem thường ngươi.

Chợt trong hiệp cốc truyền đến hai tiếng nổ đinh tai nhức óc.

Bùm bùm!

Trong không trung tràn ngập năng lượng cường đại.

Thôi Hồn Độc Suất giật mình nhảy ngay lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư:

– Nguy rồi, bọn họ thoát khốn!

Vù vù vù!

Thôi Hồn Độc Suất đập cánh bay nhanh tới trước. Hiệp cốc phía xa có hai bóng người nhanh như chớp rạch phá hư không đuổi theo.

Lục Lâm Thiên ra lệnh:

– Tuyết Sư mau lên!

Tốc độ của Phương Thành Hữu, Tất Phương Sơn nhanh hơn cả Thiên Sí Tuyết Sư.

Thiên Sí Tuyết Sư khẽ gầm:

– Grao!

Cơ thể khổng lồ đập cánh xẹt qua hư không, tiếng gió rít vang bên tai. Thiên Sí Tuyết Sư đã bay với tốc độ nhanh nhất.

Thôi Hồn Độc Suất nói:

– Tiểu tử, tuy Thiên Sí Tuyết Sư của ngươi rất nhanh nhưng mới chỉ là nhị giai, hai lão quỷ kia toàn là cường giả Vũ Suất, Thiên Sí Tuyết Sư thua xa về mặt tốc độ.

Lục Lâm Thiên sốt ruột hỏi:

– Vậy phải làm sao?

Mắt thấy hai cường giả càng lúc càng đến gần.

Thôi Hồn Độc Suất hỏi:

– Khí độc đan lần trước ta đưa cho ngươi đâu?

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Sớm dùng xong rồi.

Khí độc đan bị Lục Lâm Thiên dùng lúc trong Sơn mạch Vụ Đô, nếu không hắn làm sao thoát khỏi vòng vây yêu thú?

Phương Thành Hữu, Tất Phương Sơn nhanh chóng đuổi theo, khoảng cách dần rút ngắn còn khoảng ngàn thước, sắp đuổi kịp.

– Đông Vô Mệnh, ngươi không chạy thoát được, không ngờ còn có yêu thú như Thiên Sí Tuyết Sư. Nhưng đẳng cấp thực lực quá thấp, Thiên Sí Tuyết Sư không thể cứu ngươi được!

Lục Lâm Thiên hỏi dồn:

– Lão độc vật, chúng ta sắp tàn đời rồi, lão còn cách nào không?

Hai cường giả quá mạnh, Thiên Sí Tuyết Sư không nhanh bằng Phương Thành Hữu và Tất Phương Sơn, thực lực của bọn họ thật khủng khiếp.

Thôi Hồn Độc Suất lạnh lùng quát:

– Thiên Tinh tông chết tiệt, hôm nào ta sẽ giải quyết nó!

Cơ mặt Thôi Hồn Độc Suất co giật, dường như tiếc của. Thôi Hồn Độc Suất kết thủ ấn, sương mù bảy sắc dày đặc bao phủ không gian sau lưng lão.

Trong sương mù bảy sắc có một luồng năng lượng khổng lồ khuếch tán cùng với mùi nồng ngặc gay mũi che kín bầu trời.

Không còn thấy bóng dáng tất Phương Sơn, Phương Thành Hữu đâu, bình thường đó Thiên Sí Tuyết Sư bay xa.

Thôi Hồn Độc Suất nói:

– Chúng ta cần tìm một chỗ đặt chân, chiêu này là vũ khí cuối cùng của ta nhưng cũng không thể giam cầm bọn họ lâu hơn.

Lục Lâm Thiên tò mò hỏi:

– Lão độc vật mới dùng thứ gì vậy?

Mới rồi Lục Lâm Thiên thấy trong sương mù bảy sắc chứa năng lượng kinh người, vẻ mặt lão độc vật tiếc của đứt ruột, dường như sương mù bảy sắc không phải vật bình thường.

Thôi Hồn Độc Suất đau lòng nói:

– Đó là tài liệu ta dùng để luyện chế độc đan cao giai lục phẩm. Ta bỏ ra nhiều thời gian, công sức, tu luyện thành công là sẽ đột phá đến cảnh giới Linh Vương, hiện tại bị hủy hoại chỉ trong chốc lát. Nếu muốn gom lại tài liệu lần nữa sẽ mất chín năm, mười năm trời.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm không khí đằng sau, vẫn rất lo:

– Bọn họ sẽ không đuổi theo được đi?

Thôi Hồn Độc Suất trả lời:

– Tạm trời thì không đuổi theo được nhưng chúng ta cần tìm nơi đặt chân.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Chỗ càng nguy hiểm càng an toàn.

Lục Lâm Thiên nhìn sơn mạch liên miên rừng cây bên dưới, nói với Thiên Sí Tuyết Sư:

– Tuyết Sư, chúng ta đáp xuống.

Đây là sơn mạch có rừng cây um tùm, diện tích lớn không biết đang ở đâu. Lục Lâm Thiên vào sơn mạch, kêu Thiên Sí Tuyết Sư khép cánh lại.

Chương 210: Mời nhập môn (1)

Thôi Hồn Độc Suất hỏi:

– Tiểu tử, ngươi còn dám ở lại đây? Không sợ hai lão quỷ kia tìm tới sao?

Lục Lâm Thiên đáp:

– Nếu hai người kia lại đuổi theo dù chúng ta muốn trốn cũng không thoát, còn không bằng núp tại đây. Bọn họ sẽ cho rằng chúng ta thừa dịp chạy xa, không ngờ chúng ta núp gần đây.

Lục Lâm Thiên quan sát bốn phía, gần đây vừa lúc có sơn động khá to.

Lục Lâm Thiên nói:

– Chúng ta tạm nghỉ trong này đi, chờ một đêm chắc bọn họ sẽ đi xa.

Lúc này sắc trời đã là hoàng hôn, Phương Thành Hữu, Tất Phương Sơn không dễ tìm người.

Thôi Hồn Độc Suất nói:

– Ngươi rất có gan, dù sao ta không đi nổi nữa, nghe theo ngươi.

Hai người vào hang. Lục Lâm Thiên âm thầm dặn Tiểu Long canh giữ ở cửa hang phòng ngừa hai cường giả kia tìm đến hắn sẽ biết ngay.

Trong sơn động.

Thôi Hồn Độc Suất nói:

– Xem như tiểu tử nhà ngươi đã cứu mạng ta, lần trước ngươi cũng giúp đỡ ta. Ta nợ ngươi nhân tình hai lần, Thôi Hồn Độc Suất

Đông Vô Mệnh ta chưa từng nợ ai, chờ ta lành vết thương có thể đồng ý làm hai việc trong khả năng cho ngươi.

Lục Lâm Thiên không khách sáo hỏi ngay:

– Lão độc vật nói thật không?

Một cường giả Linh Suất đồng ý làm hai điều, lời hứa này rất đáng giá.

– Ta không đến mức lừa nhóc con nhà ngươi.

Thôi Hồn Độc Suất liếc Lục Lâm Thiên:

– Còn nữa, nếu ngươi còn gọi ta là lão độc vật thì ta sẽ cho ngươi nếm thử chút độc.

Lục Lâm Thiên phản xạ thụt lùi mấy bước, mỉm cười nói:

– Cái tên lão độc vật rất dễ nghe, lão vẫn muốn ăn bớt bắt ta kêu lão là thúc sao? Ta không làm.

Thôi Hồn Độc Suất khẽ thở dài:

– Tuỳ ngươi, nhiều năm qua ngươi là người chuyện với ta nhiều nhất.

Thôi Hồn Độc Suất nhìn Lục Lâm Thiên, cười giễu, vẻ mặt không còn âm u lạnh lùng người sống không được tới gần.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Tại sao? Lão không có người thân sao?

Thôi Hồn Độc Suất trả lời:

– Người nhà chết lâu rồi.

Lục Lâm Thiên tò mò hỏi:

– Còn thê tử của lão? Lão không thành thân sao?

– Thê tử… Vốn có một vị hôn thê.

Khuôn mặt bình tĩnh của Thôi Hồn Độc Suất chợt vặn vẹo, mắt lóe tia sáng lạnh:

– Tiếc rằng nữ nhân kia lòng dạ rắn rết hại ta cửa nát nhà tan. Ta sống là để tìm ả báo thù, nhưng ả đi Thiên Tinh tông, mấy lần ta muốn giết ả nhưng không thể.

Lục Lâm Thiên không ngờ lão độc vật còn có quá khứ khổ như vậy, hắn vô tình hỏi trúng vết thương lòng của người ta.

Lục Lâm Thiên thấy tội lỗi:

– Lão độc vật, ngại quá, ta không nên hỏi những chuyện này.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh khẽ thở dài:

– Không sao, ta mãi không quên nữ nhân kia, ta sống vì lấy mạng ả. Chỉ hận là Thiên Tinh tông quá mạnh, sức một mình ta không đối kháng lại cả Thiên Tinh được.

Vẻ mặt Thôi Hồn Độc Suất cô đơn.

Lục Lâm Thiên không biết Thiên Tinh tông mạnh cỡ nào nhưng hai lão nhân kia là người của Thiên Tinh tông, cộng với mấy tháng trước dường như lão độc vật bị Thiên Tinh tông truy sát, từ đó suy ra thực lực của Thiên Tinh tông.

Thiên Tinh tông dù gì là một tông phái, lão độc vật có một mình, chắc chắn không đánh lại nguyên tông phái người ta.

Lục Lâm Thiên ngần ngừ một lúc, hỏi:

– Lão độc vật dù gì là Linh Giả đẳng cấp Linh Suất, chẳng lẽ không có bằng hữu sao?

Theo Lục Lâm Thiên biết thì mỗi Linh Giả đều có một thế lực lớn, nhất là cường giả Linh Suất như Thôi Hồn Độc Suất, có vài cường giả Vũ Suất tình cảm tốt là chuyện thường, có bằng hữu là Vũ Vương cũng không lạ.

Vì tác dụng đặc biệt của Linh Giả, có vài chuyện Vũ Giả không thể thiếu Linh Giả nên hai người thường đi chung. Thông thường cường giả đẳng cấp Linh Suất như Thôi Hồn Độc Suất không ai dám chọc, một vì thực lực Linh Suất vốn đã cao, chọc vào Linh Suất tương đương chọt túng tổ ong. Linh Suất vung tay một cái có thể mời đến nhiều Vũ Giả cường đại hỗ trợ, cho nên Linh Giả không dễ chọc.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Ngươi sai rồi. Tuy ta là Linh Giả nhưng vì báo thù, ta vô tình được một quyển công pháp tu độc, tu luyện độc công, chuyên tu độc trong thiên hạ. Ngươi cảm thấy Linh Giả toàn thân là độc như ta có mấy ai dám tới gần? Cộng với tính tình của ta không muốn để ý tới ai, nên ta không có bằng hữu.

Lục Lâm Thiên thở dài, cũng đúng, lão độc vật toàn thân là độc cộng với bộ dạng người sống đừng đến gần, ai dám chơi với lão? Hèn gì Thôi Hồn Độc Suất không tìm được người giúp đỡ.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Giờ lão có tính otná gì không?

Mắt Thôi Hồn Độc Suất tràn đầy nỗi hận:

– Chờ ta lành vết thương lại đi Thiên Tinh tông báo thù.

Lục Lâm Thiên nói:

– Lão đi là tự sát, lão biết rõ thế lực Thiên Tinh tông cường đại còn cứng rắn xông? Không chừng trong Thiên Tinh tông có người rất hy vọng lão tới.

Thôi Hồn Độc Suất trừng Lục Lâm Thiên:

– Có thù chẳng lẽ không trả? Đông Vô Mệnh ta không phải loại người tham sống sợ chết!

Lục Lâm Thiên nói:

– Lão không tham sống sợ chết, lão chết thì mãi mãi không thể trả thù, lão chết thì người trong Thiên Tinh tông vui mừng. Lão sống mới khiến bọn họ nhức đầu.

Cơ mặt Thôi Hồn Độc Suất

co giật, vẻ mặt buồn bã.

Lục Lâm Thiên nói thẳng:

– Một mình lão cũng không báo thù thành công được, cần gì phải đi?

Thôi Hồn Độc Suất lạnh nhạt nói:

– Hừ! Dù vậy thì ta chết cũng kéo theo người chôn chùng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Lão anh hùng, khâm phục. Hy vọng lúc đó lão có thể kéo theo nữ nhân kia chôn cùng.

Thôi Hồn Độc Suất im lặng, không biết nên nói những gì. Đã bao nhiêu lần Thôi Hồn Độc Suất xông vào Thiên Tinh tông nhưng không thấy được cái bóng của nữ nhân kia.

Thôi Hồn Độc Suất khẽ thở dài:

– Xem ra đời này ta báo thù khó khăn, thật hận.

Không khí tràn ngập bi thương.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Lão độc vật đã hứa hai chuyện với ta, còn giữ lời không?

Thôi Hồn Độc Suất nhìn Lục Lâm Thiên:

– Ta nói rồi, ta nói thì giữ lời, ta có thể hứa với ngươi hai chuyện trong khả năng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Vậy tốt, chuyện thứ nhất là ta muốn mời lão tham gia Phi Linh Môn.

Thôi Hồn Độc Suất lắc đầu:

– Phi Linh Môn? Chưa nghe nói qua, hơn nữa ta không muốn tham gia vào môn phái nào, ngươi đổi cái khác đi.

Lục Lâm Thiên hỏi vặc lại:

– Lão vừa bảo là nói chuyện giữ lời nhưng giây sau đã đổi ý?

Thôi Hồn Độc Suất nhướng mày nói:

– Điều này cũng gọi là sự việc sao? Ta chưa từng nghe cái tên Phi Linh Môn thì sao đồng ý?

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm:

– Hì hì, tiểu tử bất tài, hiện tại chính là chưởng môn của Phi Linh Môn, giờ lão đã nghe nói.

Lục Lâm Thiên thầm tính toán nếu lão độc vật tham gia Phi Linh Môn thì hắn không sợ gì Hắc Kiếm Môn nho nhỏ, cũng không cần lo lắng Hoàng Hải Ba.

Thôi Hồn Độc Suất thản nhiên liếc Lục Lâm Thiên:

– Ngươi làm chưởng môn?

Ánh mắt Thôi Hồn Độc Suất khinh thường nói:

– Ngươi làm chưởng môn là ta biết ngay Phi Linh Môn không ra gì, chắc ngươi tụ tập mấy tiểu tử chưa dứt sửa nổi hứng muốn thành lập một môn phái đúng không? Nếu ta muốn tham gia môn phái thì biết bao nhiêu đại môn đại phái cầu xin ta đi. Ngươi cảm thấy ta sẽ nhìn trúng Phi Linh Môn tồi tàn của ngươi sao?

Chương 211: Mời nhập môn (2)

Lục Lâm Thiên tức giận nói:

– Lão độc vật đừng coi thường người khác, ta cho lão biết, hiện tại Phi Linh Môn không được tốt nhưng tương lai ta bảo dảm Phi Linh Môn sẽ không thua bất cứ môn phái nào!

Thôi Hồn Độc Suất mỉm cười nói:

– Không thua bất cứ môn phái nào? Chỉ bằng vào thực lực của ngươi hay dựa vào ngươi có Thiên Sí Tuyết Sư? Nực cười, không phải ta khinh thường ngươi, mà là những đại môn đại phái thật sự cái nào không trải qua truyền thừa lâu thì mấy ngàn năm, ngắn thì mấy trăm năm? Những thực lực ẩn giấu rất khủng bố, mạnh hơn ngươi tưởng tượng nhiều. Ngươi cảm thấy mất bao lâu phát triển Phi Linh Môn lớn mạnh đến mức đó?

Lục Lâm Thiên sửng sốt, Thôi Hồn Độc Suất nói rất có lý. Những đại môn đại phái thật sự cái nào không trải qua truyền thừa lâu thì mấy ngàn năm, ngắn thì mấy trăm năm? Thực lực ẩn giấu rất kinh khủng, mạnh hơn Lục Lâm Thiên tưởng tượng rất nhiều.

Nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên không phục, tính cách ương bướng lại nổi lên. Miễn là có đủ thực lực, chắc chắn hắn có thể gầy dựng thế lực không thua ai. Lục Lâm Thiên có Âm Dương Linh Vũ quyết, có tiền vốn tranh một phen.

Lục Lâm Thiên kiêu ngạo nói:

– Ta nói thật cho lão độc vật, mười năm, chỉ cần mười năm thì ta sẽ cho lão thấy Phi Linh Môn không thể tưởng tượng. Nhưng ta muốn lão đồng ý điều kiện thứ nhất của ta là trong vòng mười năm này làm trưởng lão Phi Linh Môn. Ta sẽ không để lão làm công không, lão đã hết tài liệu luyện chế độc đan hậu giai lục phẩm đúng không? Trong vòng mười năm này lão sẽ có đầy đủ, mười năm sau nếu Phi Linh Môn không trở nên nổi bật thì ta chặt đầu xuống cho lão làm ghế ngồi, sao, lão độc vật dám đồng ý

không?

Thôi Hồn Độc Suất cười cười, khinh thường liếc qua:

– Tiểu tử giỏi, ăn nói đao to búa lớn. Ta hứa với ngươi, ta chờ xem ngươi cuồng như thế nào.

Lục Lâm Thiên nhìn Thôi Hồn Độc Suất chằm chằm:

– Một lời đã định!

Lục Lâm Thiên cười thầm trong bụng, không cần dùng phép khích tướng lão độc vật đã dễ dàng mắc câu.

Thôi Hồn Độc Suất nói tiếp:

– Tứ mã nan truy!

Chợt Thôi Hồn Độc Suất biến sắc mặt dường như nhớ ra điều gì, biến sắc mặt nói:

– Hay thật, tiểu tử dám đào hầm cho ta?

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi:

– Lão độc vật định đổi ý sao? Lão dù gì là cường giả Linh Suất, ta nghĩ chắc lão không làm chuyện nuốt lời được?

Thôi Hồn Độc Suất hừ lạnh một tiếng:

– Tiểu tử, bổn soái chống mắt xem mười năm sau Phi Linh Môn gì đó của ngươi sẽ thành ra thế nào. Bổn soái sẽ chặt đầu ngươi làm ghế ngồi!

Thôi Hồn Độc Suất cũng là cáo già nhưng giờ té hố nhãi ranh đào, lão thầm tự giễu.

Lục Lâm Thiên nói:

– Cái này lão yên tâm, chuyện tiểu tử hứa với lão cũng sẽ giữ lời.

Trong mười năm này ta chắc chắn sẽ tìm đủ dược liệu lão muốn, khi đó Phi Linh Môn lớn mạnh, cả Phi Linh Môn sẽ báo thù giúp lão!

Đi một vòng rốt cuộc dụ được lão độc vật vào Phi Linh Môn.

Từ lúc Lục Lâm Thiên chạy ra hiệp cốc đã tính đến bước này, hắn muốn tìm một cường giả tọa trấn cho Phi Linh Môn, lão độc vật là cường giả, còn không phải loại cường giả bình thường.

Thôi Hồn Độc Suất hộc máu, mặt càng trắng hơn:

– Phụt!

Lục Lâm Thiên lo lắng hỏi:

– Lão độc vật bị gì vậy? Lão có sao không?

Thôi Hồn Độc Suất nói:

– Lần này bị thương mất nửa cái mạng, phải mất một, hai năm mới lành được.

Thôi Hồn Độc Suất bỏ viên đan dược vào miệng, nói:

– Ta điều tức một chút, ngươi chú ý coi chừng.

Thôi Hồn Độc Suất ngồi xếp bằng chậm rãi điều tức, mặt trắng bệch đáng sợ, lão bị thương cực kỳ nghiêm trọng.

Ban đêm, trong rừng hoàn toàn tĩnh lặng, ngẫu nhiên có tiếng dã thú gầm gừ, gió đêm thổi lá cây lào xào.

Có Tiểu Long ở bên ngoài canh giữ, Lục Lâm Thiên yên lòng tập trung điều tức.

Một đêm qua đi.

Sáng sớm hôm sau, Thôi Hồn Độc Suất thở hắt ra:

– Phù!

Sắc mặt Thôi Hồn Độc Suất hơi hồng nhưng vẫn còn xanh mét, hơi thở yếu ớt.

Lục Lâm Thiên đề nghị:

– Đông lão, chúng ta đi thôi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh liếc Lục Lâm Thiên:

– Tthế nào? Sao không kêu lão độc vật nữa?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Đông lão hiện tại cũng là trưởng lão của Phi Linh Môn ta, đương nhiên phải tôn kính.

Nếu còn kêu lão độc vật suốt thì không hay.

Thôi Hồn Độc Suất nói:

– Chúng ta đi, chắc hai lão quỷ kia đã đi xa, nếu không bọn họ sớm tìm đến.

Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Suất ra khỏi sơn động.

– Xèo xèo!

Tiểu Long thân thiết bám trên vai Lục Lâm Thiên.

Thôi Hồn Độc Suất nhìn Tiểu Long, vẻ mặt kinh ngạc hỏi:

– Tiểu tử, con yêu thú này của ngươi có lai lịch gì?

Thôi Hồn Độc Suất không nhìn thấu hơi thở trên người con rắn nhỏ, lão không biết loại yêu thú này nhưng hơi thở từ người nó khiến lão thấy nguy hiểm.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Ta cũng không biết, vô tình nhặt được.

Xem ra Thôi Hồn Độc Suất không nhận ra thân phận của Tiểu Long, sau này Lục Lâm Thiên có thể cho Tiểu Long đi ra ngoài hít thở không khí, những người khác không có khả năng nhận ra nó. Thân phận của Tiểu Long thì Lục Lâm Thiên không định nói thật cho Đông Vô Mệnh biết, huống chi hắn cũng không biết nhiều về nó.

Cuồng phong rít gào thổi qua, Thiên Sí Tuyết Sư đã đến trên cao.

– Đông lão, chúng ta đi!

Chân khí vận chuyển dưới chân, Lục Lâm Thiên nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

Thôi Hồn Độc Suất nói:

– Tiểu tử thối, còn giấu ta? Yêu thú này chắc không đơn giản?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn Tiểu Long chằm chằm nhưng không nghĩ ra nó là yêu thú gì, trong sự hiểu biết của lão không có loài yêu thú này. Có vài yêu thú hình dạng tương tự nhưng rõ ràng khác với Tiểu Long.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh liếc Lục Lâm Thiên:

– Thiên Sí Tuyết Sư, yêu thú bí ẩn này, gặp nguy không loạn, cũng có khí phách. Có lẽ tương lai tiểu tử này sẽ có thành tựu.

Thôi Hồn Độc Suất nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

Lục Lâm Thiên quát:

– Đi!

Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay lên cao.

Thôi Hồn Độc Suất hỏi Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, giờ chúng ta đi đâu?

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Hiện tại Đông lão là trưởng lão của Phi Linh Môn ta nên đương nhiên là trở về Phi Linh Môn. Đông lão cũng nên ở một chỗ trị thương.

Thôi Hồn Độc Suất nói:

– Cũng tốt, đúng là nên tìm một chỗ chữa thương.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Trước khi vết thương của Đông lão lành không biết có thể ngẫu nhiên ra tay một chút không?

Trong lòng Lục Lâm Thiên còn đang suy nghĩ ba chuyện.

Điều thứ nhất Lục Lâm Thiên lo là Hắc Kiếm Môn, thứ hai là Hoàng Hải Ba và Chu Ngọc Hậu, thứ ba là La Sát Môn.

Thôi Hồn Độc Suất nhìn thấu Lục Lâm Thiên, hờ hững liếc hắn:

– Kêu ta làm trưởng lão của Phi Linh Môn bí ẩn là ta biết ngay ngươi có chuyện, cho ta ba ngày dưỡng thương thì thực lực sẽ phục hồi mười phần trăm, khi đó đối phó tu vi Vũ Phách bình thường không thành vấn đề. Nhưng nếu đánh nhau nhiều ít ảnh hưởng thương thế của ta, cho nên ngươi tốt nhất là đừng gây rắc rối gì. Hiện tại ta là trưởng lão của Phi Linh Môn gì đó nhưng ta cho ngươi biết, nếu gây rắc rối thì ta sẽ tùy thời rời đi.

Chương 212: Lục Tâm Đồng bái sư

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm:

– Tiểu tử có chút xíu thực lực nào dám gây phiền? Chỉ sợ người ta chủ động đến kiếm chuyện.

Có thể đối phó tu vi Vũ Phách bình thường là được.

Ba canh giờ sau, bên ngoài Phi Linh Môn, Thiên Sí Tuyết Sư khép cánh, nhìn thoáng không thể thấy trên người nó có cánh được. Thôi Hồn Độc Suất ngạc nhiên nhìn.

Thôi Hồn Độc Suất đi vào Phi Linh Môn, đánh giá bốn phía, hỏi:

– Đây chính là chỗ Phi Linh Môn của ngươi? Sơn môn không tệ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Đông lão nói sai rồi, hiện tại cũng là Phi Linh Môn của Đông lão.

Trong Phi Linh Môn, đám đệ tử tôn kính hành lễ:

– Kính chào chưởng môn!

– Kính chào chưởng môn!

Bọn họ tò mò nhìn Thôi Hồn Độc Suất, tuy lão đã giấu đi hơi thở nhưng ánh mắt sắc bén vẫn làm nhiều người không dám nhìn thẳng, bị ánh mắt của Thôi Hồn Độc Suất liếc một cái là toàn thân sẽ run cầm cập.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đông lão, ta sắp xếp mật thất cho người trị thương trước, mấy ngày nữa ta sẽ tổ chức nghi thức nhập tông cho Đông lão.

Lục Lâm Thiên biết hơn phân nửa sẽ bị đám người Hoàng Hải Ba phản đối, lời nói của hắn không đủ nặng ký quyết định Thôi Hồn Độc Suất tham gia Phi Linh Môn.

Thôi Hồn Độc Suất nói:

– Mang ta đi mật thất, ta còn cần một ít dược liệu, ngươi chuẩn bị đầy đủ cho ta, sẽ giúp đỡ một chú trong việc trị thương.

Thôi Hồn Độc Suất liệt kê mấy loại dược liệu, toàn là dùng để luyện chế đan dược cao phẩm, giá trị không nhỏ. May mắn không phải tài liệu chính, trùng hợp Lục Lâm Thiên có đủ, hắn đưa ngay cho Thôi Hồn Độc Suất.

Thôi Hồn Độc Suất cảm thán rằng:

– Tiểu tử có chút khả năng.

Những dược liệu này giá trị cũng cỡ sáu, bảy vạn kim tệ, đối với Vũ Sĩ nho nhỏ thì đây là con số lớn, không ngờ tiểu tử này không chớp mắt cái nào đã lấy ra.

Lòng Lục Lâm Thiên nhỏ máu, vốn hắn có chút tài sản ai ngờ tiền trôi như nước, tính sơ qua đoạn thời gian gần đây đã bốc hơi mấy chục vạn kim tệ. Hiện tại Lục Lâm Thiên chỉ có sáu mươi vạn kim tệ tiền mặt, dược liệu, đan dược cũng không còn lại bao nhiêu.

Quay về nơi ở.

Lục Tâm Đồng mở to mắt trong veo nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, tiểu cô nương hơi sợ lão, không dám đến gần.

– Ca ca, gia gia này là ai?

Phương Tân Kỳ bị khí thế từ người Thôi Hồn Độc Suất ức chế không dám nhìn thẳng.

Thôi Hồn Độc Suất giật mình nhìn Lục Tâm Đồng, hỏi Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, tiểu cô nương này là ai?

Thôi Hồn Độc Suất lẩm bẩm:

– Rốt cuộc ta tìm được, không ngờ thật sự có.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đông lão, đây là muội muội của ta, cũng là nữ nhi của môn chủ Phi Linh Môn đời trước để lại.

Dọc đường đi Lục Lâm Thiên đã nói rõ tình huống của Phi Linh Môn cho Thôi Hồn Độc Suất nghe. Trừ mật thất ra, còn lại Lục Lâm Thiên không giấu diếm gì, bao gồm chuyện đám người Hoàng Hải Ba, Hắc Kiếm Môn và La Sát Môn gây sự. Cho nên Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh mới cần chuẩn bị đan dược chữa thương, nhanh chóng phục hồi thực lực.

Thôi Hồn Độc Suất ngước đầu nói với Lục Lâm Thiên:

– Sau này cho tiểu cô nương đi theo bên cạnh ta đi.

Mắt Thôi Hồn Độc Suất sáng ngời xem xét Lục Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng bị Thôi Hồn Độc Suất nhìn gai người, trốn ra sau lưng Lục Lâm Thiên:

– Lục Tâm Đồng không muốn, Lục Tâm Đồng muốn ở cùng ca ca!

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi:

– Ý của Đông lão là nhận Lục Tâm Đồng làm đồ đệ sao?

Lục Lâm Thiên rất ngạc nhiên, tiếp theo hắn do dự. Lão độc vật cả người là độc, nếu là nam thì không sao, nếu là nữ người đầy chất độc giống lão thì rắc rối.

Huống chi Lục Lâm Thiên đã kiểm tra thân thể, xương cốt của Lục Tâm Đồng, không được tốt, xác suất trở thành Vũ Giả, Linh Giả không lớn. Nên Lục Lâm Thiên không dám dạy Lục Tâm Đồng tu luyện, hắn định khi nào về sẽ đưa cho Nam thúc xem. Chắc chắn Nam thúc có cách đào móc tiềm năng lớn nhất trên người Lục Tâm Đồng, ngay cả Lục Tiểu Bạch qua tay Nam thúc còn trở thành Vũ Giả, Lục Tâm Đồng thì càng khỏi phải nói.

Thôi Hồn Độc Suất liếc Lục Lâm Thiên:

– Chẳng lẽ ngươi không nhìn ra thân thể của tiểu cô nương có chút bệnh ngầm sao? Sợ là không ai có thể giúp tiểu cô nương tu luyện thành Vũ Giả hoặc Linh Giả.

Phương Tân Kỳ chợt nhớ điều gì, nói với Lục Lâm Thiên:

– Chưởng môn, vị tiền bối này nói đúng. Trước kia chưởng môn sư bá đã nói chuyện với sư phụ, ta vô tình nghe được, nói là bẩm sinh thể chất của Lục Tâm Đồng âm hàn, không thể trở thành Vũ Giả, lực lượng linh hồn không xuất chúng nên cơ hội trở thành Linh Giả cũng không lớn.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cao giọng quát:

– Vớ vẩn, các ngươi thì biết gì? Cái gì mà thể chất âm hàn, đây là độc thể bẩm sinh, nếu không giải độc thì khó sống qua hai mươi tuổi!

Độc thể bẩm sinh bị người nói thành thể chất âm hàn làm Thôi Hồn Độc Suất bực bội, Phương Tân Kỳ sợ hết hồn.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống:

– Đông lão, Lục Tâm Đồng chỉ có thể sống đến hai mươi tuổi? Xin Đông lão hãy cứu Lục Tâm Đồng, tiểu tử cầu xin Đông lão!

Trong lòng Lục Lâm Thiên sớm xem Lục Tâm Đồng là muội muội ruột, nghe nói tiểu cô nương chỉ sống tới hai mươi tuổi, có thể hiểu tâm tình của hắn thế nào. Lục Lâm Thiên không nghi ngờ lời Thôi Hồn Độc Suất nói, lão độc vật không đến mức lừa hắn.

Thôi Hồn Độc Suất nói:

– Ngươi lo cái gì? Ta cũng là độc thể nhưng là hậu thiên, ta vẫn sống tốt đây. Nàng là độc thể bẩm sinh, mạnh hơn ta nhiều. Nếu tu luyện độc công của ta thì thực lực sẽ tiến bộ rất nhanh.

Thôi Hồn Độc Suất ngồi xuống, giấu đi ánh mắt sắc bén, hiếm khi lão lộ ra ánh mắt dịu dàng người bình thường khó gặp.

Thôi Hồn Độc Suất nhìn Lục Tâm Đồng, hỏi:

– Ngươi tên là Lục Tâm Đồng? Có muốn sau này trở thành cường giả không?

Lục Tâm Đồng không sợ Thôi Hồn Độc Suất nữa, tiểu cô nương ngước lên nhìn Lục Lâm Thiên, lại ngó lão độc vật.

Lục Tâm Đồng chớp mắt to hỏi:

– Lão gia gia, có phải là sẽ mạnh hơn ca ca không?

Trong mắt Lục Tâm Đồng thì ca ca là mạnh nhất, tiểu cô nương luôn xem ca ca là mục tiêu sau này.

Thôi Hồn Độc Suất cười nói:

– Miễn ngươi cố gắng thì sẽ mạnh hơn hắn nhiều, trừ phi tiểu tử đó tu luyện nhanh như bay nếu không ba năm sau tiểu tử này giục ngựa cũng không đuổi kịp ngươi.

Thấy Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cười gian làm Lục Lâm Thiên buồn cười. Có lẽ vì đã lâu Đông Vô Mệnh không cười nên nụ cười khó xem còn hơn khóc, cơ mặt vặn vẹo nhưng khiến người thấy thân thiết hơn.

Lục Tâm Đồng nghiêm túc nói:

– Ừm ừm! Vì sau này báo thù cho phụ thân, và bảo vệ ca ca nữa!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh vừa lòng:

– Tốt, mau dập đầu, ta nhận ngươi làm đồ đệ, ha ha!

Khuôn mặt trắng xanh treo nụ cười.

Lục Tâm Đồng dập đầu sát đất ba cái.

Thùng thùng thùng!

Lục Tâm Đồng định tiếp tục thì Thôi Hồn Độc Suất đỡ dậy:

– Đủ rồi, sau này ta là sư phụ của ngươi, bắt đầu từ bây giờ hãy đi theo bên sư phụ, sư phụ dạy ngươi tu luyện.

Chương 213: Đột phá Linh Sư

Lục Tâm Đồng hưng phấn nói:

– Đa tạ sư phụ!

Đôi mắt sáng ngời chớp lia lịa.

Thôi Hồn Độc Suất nhìn Phương Tân Kỳ, nói:

– Còn nữ hài tử nhà ngươi cũng đi theo bên ta làm thị nữ hai năm, thấy sao? Nhìn căn cốt của ngươi bình thường, sau hai năm ta cho ngươi từ Vũ Sư lục trọng trở lên, muốn tới Vũ Phách phải xem sự cố gắng của ngươi thế nào.

Lục Tâm Đồng còn nhỏ cần có người chăm sóc, một số việc trong tu luyện Lục Tâm Đồng là nữ, Thôi Hồn Độc Suất già rồi cần tị hiềm nên phải có thị nữ.

Phương Tân Kỳ sửng sốt:

– Cái này…

Sau hai năm trở thành Vũ Sư, hiện tại Phương Tân Kỳ mới chỉ là Vũ Sĩ nhất trọng, nàng tự nhận xét dù là trong năm năm cũng khó với tới mục tiêu, huống chi còn là Vũ Sư lục trọng.

Lục Lâm Thiên khuyên:

– Lục sư tỷ, đây chính là cơ duyên lớn của sư tỷ. Đông lão cũng không phải người bình thường.

Phương Tân Kỳ lấy lại tinh thần, mừng rỡ nói:

– Đa tạ tiền bối.

Trong đoạn đối thoại vừa rồi Phương Tân Kỳ biết ngay lão nhân mà sư đệ chưởng môn mang về không tầm thường, tuyệt đối là một cường giả.

Lục Lâm Thiên nghiêm túc nói với Phương Tân Kỳ:

– Lục sư tỷ, hiện tại Đông lão cũng tham gia vào Phi Linh Môn chúng ta, là trưởng lão Phi Linh Môn. Ta vẫn chưa tuyên bố, sau này mọi chuyện của Đông lão xin đừng nói với ai, sư tỷ nhớ kỹ, là bất cứ ai.

Phương Tân Kỳ gật đầu, nói:

– Biết rồi, bao gồm sư phụ cũng sẽ không nói.

Thôi Hồn Độc Suất tâm tình sung sướng nói với Lục Lâm Thiên:

– Được rồi, tìm mật thất cho ta đi, khi nào vết thương của ta tốt hơn chút sẽ dạy Lục Tâm Đồng tu luyện.

– Xin Đông lão theo ta.

Lục Lâm Thiên dẫn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đi mật thất sau núi.

Phương Tân Kỳ đến đại điện Phi Linh Môn. Lục Lâm Thiên nghe Trương Minh Đào nói hôm qua Phi Linh Môn không xảy ra chuyện gì, chắc Hắc Kiếm Môn bận tìm hung thủ giết môn nhân của mình, không rảnh quan tâm Phi Linh Môn.

Gần đây La Sát Môn không đến kiếm chuyện với Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên suy nghĩ giây lát, kêu đám đệ tử xây mật thất sơn động mới sau núi. Lục Lâm Thiên định bế quan dùng hồn thần dịch một hơi đột phá đến đẳng cấp Vũ Sư, Linh Sư.

Hiện giờ có Thôi Hồn Độc Suất trong Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên yên lòng hơn rồi. Chỉ cần Thôi Hồn Độc Suất khỏe lại một chút thì rất nhiều vấn đề sẽ được giải quyết dễ dàng, chờ lúc Lục Lâm Thiên đột phá đẳng cấp Vũ Sư, Linh Sư thì thực lực sẽ tăng mạnh, có một số việc dễ dàng hơn nhiều.

Trong mật thất sơn động mới xây Lục Lâm Thiên dặn Tiểu Long ở bên ngoài hộ pháp, Thiên Sí Tuyết Sư cũng loanh quanh gần sau núi.

Lục Lâm Thiên lấy Linh Ngọc sàng ra, ngồi xếp bằng. Lục Lâm Thiên cầm hồn thần dịch, hắn ước chừng đẳng cấp Vũ Giả hiện tại của mình là Vũ Sĩ cửu trọng đỉnh phong, Linh Giả bát trọng trung kỳ. Nếu Lục Lâm Thiên lại dùng hồn thần dịch thì đủ một hơi đột phá đến đẳng cấp Vũ Sư, Linh Sư.

Lục Lâm Thiên chuẩn bị xong xuôi ngửa đầu rót hồn thần dịch vào miệng, nhấp một hơi, phỏng đoán cỡ một phần mười liều lượng.

Hồn thần dịch mát lạnh trong khoang miệng, sau đó hóa thành hơi nóng hung mãnh khuếch tán. Lực lượng như con mãnh thú không chịu thuần phục va đυ.ng trong cơ thể Lục Lâm Thiên, lực lượng cuồng bạo trướng nở kinh mạch.

Đây là lần thứ ba Lục Lâm Thiên dùng hồn thần dịch, hắn chỉ có thể thích ứng, đối kháng lại năng lượng cuồng bạo này. Tuy lực lượng vô cùng cuồng bạo nhưng thân thể Lục Lâm Thiên mạnh hơn lúc lần đầu tiên dùng hồn thần dịch gấp mấy lần.

Hồn thần dịch biến thành lực lượng bàng bạc chạy chồm trong kinh mạch nhưng không ngừng lại, tiếp tục lao vào đầu Lục Lâm Thiên, trong không gian khí hải nơi có linh lực chiếm cứ. Vị trí không gian khí hải đau nhói.

Năng lượng dồi dào chiếm không gian trong não Lục Lâm Thiên, chờ đợi hắn luyện hóa.

Lục Lâm Thiên ngưng tụ thủ ấn, ngồi xếp bằng trên Linh Ngọc sàng, bắt đầu vận dụng Âm Dương Linh Vũ quyết nhanh chóng luyện hóa năng lượng to lớn hùng hồn này. Một lát sau có vầng sáng trắng trong suốt bao phủ người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên luyện hóa năng lượng, cảm giác rõ ràng đã tiến bộ. Trong không gian khí hải, hồn thần dịch tràn ra hơi thở vô hình chảy ra ngoài không gian khí hải đến sâu trong não, thấm nhuần linh hồn ngưng tụ gần như thực chất hóa. Cả người Lục Lâm Thiên rất dễ chịu.

Linh hồn gần thực chất hóa thì khí thể hơi mơ hồ, tuy trông thấy nhưng như đoàn khói trắng xóa xoay quanh trong não Lục Lâm Thiên.

Đương nhiên so với trước kia thì đã tốt hơn rất nhiều. Linh hồn trước kia vô ảnh vô hình, cực kỳ mờ nhạt, như không khí. Có thể cảm giác nó tồn tại nhưng không thể chạm vào, không thể nào bây giờ thì như mây khói, có thể thấy, đυ.ng vào cũng được.

Nhưng bước lột xác này hoàn toàn là hai đẳng cấp khác nhau. Linh Giả bình thường dù có tu vi Linh Sư ngũ trọng thì không mấy người linh hồn lực có thể tới một bước này. Giờ Lục Lâm Thiên chỉ mới là Linh Sĩ bát trọng nhưng đã có thành tựu này, chỉ tính linh hồn lực đã có thể đối kháng vượt cấp.

Lục Lâm Thiên biết rõ những chuyện này, thứ nhất là nhờ hồn thần dịch của Vạn Thú tông đem đến công dụng thần kỳ. Hồn thần dịch tăng mạnh linh lực, cũng trợ giúp linh hồn lực nhiều.

Thứ hai là nhờ Linh Ngọc sàng, nếu không một mình hồn thần dịch không thể đến hiệu quả này.

Lục Lâm Thiên bế quan tu luyện, thời gian chậm rãi trôi. Ngày thứ hai, không gian linh lực trong đầu Lục Lâm Thiên trướng đầy, khí thế tăng vọt, không gian khí hải linh lực vang tiếng nổ trầm đυ.c, năng lượng khổng lồ áp súc, khuếch tán.

Ánh sáng quanh thân Lục Lâm Thiên rực rỡ chói lòa, khí thế tăng vọt, không gian khí hải linh lực trong đầu biến lớn gấp mấy lần.

Lực lượng to lớn xông vào não Lục Lâm Thiên, linh hồn lực nhanh chóng tăng mạnh. Linh hồn lực gần như thực chất hóa lúc này càng ngưng tụ hơn.

Lục Lâm Thiên reo lên:

– Đột phá Linh Sĩ cửu trọng, rốt cuộc đến trình độ Linh Sĩ cửu trọng!

Có hồn thần dịch phối hợp Âm Dương Linh Vũ quyết, tốc độ tu luyện của Lục Lâm Thiên sẽ rất khủng bố.

– Luyện hóa tiếp!

Lục Lâm Thiên tiếp tục luyện hóa năng lượng khổng lồ từ hồn thần dịch.

Trong Hắc Kiếm Môn, đại điện. Mấy người biểu tình khó xem. Đặc biệt là Tiền Bá Thiên, chưởng môn Hắc Kiếm Môn, hai ngày nay gã rất bực mình. Hai đệ tử bị đánh chết, thi thể trần tuồng, mất mặt hết sức.

Mấy đệ tử khác trong Hắc Kiếm Môn biết hai đệ tử thân truyền bị giết ở sau núi thì không dám ra khỏi cửa nữa. Trong Hắc Kiếm Môn lòng người hoảng sợ.

Tiền Bá Thiên đi tới đi lui trong đại điện, hỏi mấy trưởng lão bên cạnh:

– Các vị trưởng lão thấy sao? Người bí ẩn này có lai lịch gì?

Trưởng lão mặc áo xanh đứng bên phải nói:

– Chưởng môn, chúng ta đã cẩn thận kiểm tra thi thể của hai đệ tử. Một người bị yêu thú giết chết, một người khác nội tạng bị chấn nát. Nhìn sức mạnh thì cỡ Vũ Sư nhất trọng, nhị trọng. Hung thủ đánh lén mới thành công, thực lực không quá mạnh, nếu không hung thủ thấy chúng ta đã không vội vàng chạy trốn.

Chương 214: Đột phá Vũ Sư (1)

Tiền Bá Thiên biểu tình trầm trọng nói:

– Đặc biệt Vũ Sư, có yêu thú phi hành bên người, sợ là bối cảnh của hung thủ không đơn giản.

Tiền Bá Thiên nắm rõ các loại thế lực trong khu vực này.

Trưởng lão già bụng phệ bên tay trái hỏi:

– Có khi nào là Phi Linh Môn làm không?

– Cái này…

Mắt Tiền Bá Thiên lóa tia thận trọng nói:

– Phi Linh Môn bắt đi người của chúng ta, mấy ngày nay chưa thấy nói gì, xem ra chúng ta nên đi Phi Linh Môn xem sao.

Trưởng lão lúc trước lên tiếng mắt lóe tia sáng lạnh lùng nói:

– Chưởng môn, hay thuận tiện tiêu diệt luôn Phi Linh Môn, ta thấy trong Phi Linh Môn không giống có cường giả gì.

Tiền Bá Thiên nói:

– Chúng ta chờ thêm một ngày, phái người đến gần Phi Linh Môn xem xét gần đây có động tĩnh gì không.

Ban đêm, ngày thứ sáu từ khi Lục Lâm Thiên bế quan, trời đêm như tấm màn xanh thẫm điểm xuyết các trời sao lấp lánh, không gian bình yên.

Đêm nay ánh trăng không quá sáng ngời, trên bầu trời chỉ treo vầng trăng cong, không một áng mây. Cái bóng cỏ và nhánh cây trải dài trên đường nhỏ, dao động lộn xộn. Ngẫu nhiên có con chim đậu trong rừng núi hót ríu rít.

Lúc này trong sơn động sau núi lóe ánh sáng mơ hồ. Một màn sáng trắng bắn ra từ sơn động, đêm khuya không ai nhìn thấy.

Trong mật thất, ánh sáng trắng rực rỡ bao phủ toàn thân Lục Lâm Thiên, khí thế tăng vọt chấn động không khí sơn động gợn sóng.

Trong đầu Lục Lâm Thiên, linh lực dồi dào đã tràn ngập không gian khí hải. Trong không gian, linh lực như biển mây sôi trào, lực lượng rít gào lôi kéo linh hồn lực tăng mạnh.

Trong thiên địa có năng lượng vô hình thấm vào lỗ chân lông Lục Lâm Thiên, lực lượng cực kỳ huyền ảo như thể nhờ có năng lượng thiên địa này nhập vào người hắn mới đột phá được.

Linh lực không ngừng tăng lên, Lục Lâm Thiên cảm giác đầu óc trướng nở, trướng tới mức đau nhức.

Bùm!

Trong không gian khí hải linh lực trong não vang tiếng nổ trầm đục, linh lực áp súc trướng ra, chớp mắt nổ tung. Trong áp súc nổ tung, không gian lại tăng lớn gấp mấy lần. Linh khí điên cuồng tuôn ra.

Vù vù vù!

Cùng với năng lượng vô hình trong thiên địa, khí thế Lục Lâm Thiên tăng vùn vụt.

Cùng lúc đó, chân khí trong người Lục Lâm Thiên liên tục dâng lên từ khắp các góc cơ thể, bao phủ toàn thân. Trong không gian đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên, chân khí rít gào cuộn trào.

Linh lực đột phá, lúc này chân khí của Lục Lâm Thiên bị lôi kéo cũng đến bờ đột phá. Điều kiện của Âm Dương Linh Vũ quyết là đột phá cùng lúc.

Lúc này chân khí cuồn cuộn trong cơ thể Lục Lâm Thiên, xương cốt, kinh mạch, cơ bắp, nội tạng, các thứ của Lục Lâm Thiên như có linh trí bắt đầu hấp thu chân khí. Độ mạnh cơ thể Lục Lâm Thiên chậm rãi tăng lên.

Tác dụng chủ yếu của linh lực là vào linh hồn lực, chân khí thì tác dụng vào sức mạnh cơ thể. Hai bên có sở trường riêng, nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên Linh Vũ song tu, thân thể và linh hồn lực cực kỳ mạnh. Nếu có ai thấy Lục Lâm Thiên bây giờ sẽ rất ngạc nhiên.

Trong quá trình Lục Lâm Thiên phát hiện cơ thể của mình lại được cải tạo rèn luyện, chất lượng chậm rãi tăng mạnh

Lục Lâm Thiên điều khiển chân khí trong cơ thể, hắn đang định đột phá, không dám lơ là. Lục Lâm Thiên điều khiển chân khí tuôn hướng đan điền khí hải.

Chân khí chảy qua kinh mạch, chậm rãi tụ tập bên ngoài đan điền khí hải. Lúc này trong thiên địa có năng lượng vô hình thấm vào lỗ chân lông của Lục Lâm Thiên, tụ tập ở đan điền khí hải. Năng lượng chân khí tụ lại làm kinh mạch trướng nở, khí thế như thiên quân vạn mã sắp xuất phát, bụng Lục Lâm Thiên mơ hồ phát ra tiếng rít.

Trong đan điền khí hải, chân khí rít gào, không gian trướng nở như trái bóng. Mấy canh giờ sau đã trướng to sắp nứt ra.

Lục Lâm Thiên trầm giọng quát:

– Áp súc, đột phá!

Cùng lúc đó, trong kinh mạch của Lục Lâm Thiên tràn ngập năng lượng chân khí, rít gào như thiên quân vạn mã lao nhanh vọt vào đan điền khí hải.

Năng lượng khổng lồ chớp mắt xông vào đan điền khí hải, năng lượng khổng lồ va chạm làm Lục Lâm Thiên khẽ rên. Lực lượng khổng lồ đυ.ng chạm đan điền khí hải, đau đớn ập đến làm Lục Lâm Thiên sú không chịu nổi.

Năng lượng chân khí tiến vào, trong đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên trướng to đến cực độ, vang tiếng nổ.

Cùng lúc đó, vầng sáng trắng quanh thân Lục Lâm Thiên chuyển sang màu vàng đất từ bao giờ, ánh sáng chói lòa, khí thế của hắn tăng vọt.

Thời gian chậm rãi trôi, khí thế của Lục Lâm Thiên tăng dần đến khi trời sáng mới chậm rãi ổn định lại.

Lục Lâm Thiên thở hắt ra luồng khí đọng trong đan điền khí hải:

– Hộc hộc.

Lục Lâm Thiên mở mắt ra, đôi mắt lóe tia sáng. Một lát sau tia sáng thu vào, mắt Lục Lâm Thiên càng sâu thẳm hơn trước.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Rốt cuộc đột phá.

Lục Lâm Thiên cảm giác linh lực bàng bạc, trong đan điền khí hải tràn đầy chân khí. Giờ phút này thực lực của Lục Lâm Thiên mạnh hơn lúc ở đỉnh Vũ Sĩ cửu trọng gấp chục lần. Vũ Sư và Vũ Sĩ là hai đẳng cấp, hai loại cảnh giới khác nhau, không thể đánh đồng sức mạnh.

Giờ phút này, Lục Lâm Thiên phát hiện một điều. Khi hắn thôn phệ Vũ Sư nhất trọng Hắc Kiếm Môn thì cũng đã nhận ra điều đó. Trong đan điền khí hải của Vũ Sư nhất trọng Hắc Kiếm Môn nhỏ hơn của Lục Lâm Thiên hiện nay một nửa, độ rộng kinh mạch cũng vậy.

Lục Lâm Thiên có thay đổi thế này hắn nghĩ tới nghĩ lui kết luận là nhờ Âm Dương Linh Vũ quyết. Cắn nuốt năng lượng đan dược, chân khí vô hình trung khiến kinh mạch, đan điền khí hải không ngừng bị trùng kích, không trướng to lên mới lạ. Huống chi nền móng tu luyện của Lục Lâm Thiên vững chắc, căn cơ ổn định, sau này tu luyện càng dễ dàng hơn.

Lục Lâm Thiên nhỏ giọng nói:

– Không biết thực lực của bọn họ đã đến mức nào.

Lục Lâm Thiên nhớ tới đám người Trương Diệu, Tần Thiên Hạo. Lúc trước Lục Lâm Thiên rớt xuống vách núi Sơn mạch Vụ Đô đã tách khỏi nhóm Tần Thiên Hạo bảy, tám tháng. Lúc đó Lục Lâm Thiên mới chỉ là Vũ Sĩ tứ trọng, Linh Sĩ nhất trọng.

Hiện giờ Lục Lâm Thiên là Linh Sư, Vũ Sư nhất trọng. Không biết đám người Tần Thiên Hạo trong Vân Dương tông có thành tựu bao nhiêu, có lẽ chờ khi nào Lục Lâm Thiên trở về Vân Dương tông sẽ biết.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài:

– Có lẽ bọn họ đều nghĩ rằng ta đã chết.

Có lẽ mẫu thân đã biết tin hắn mất tích, sẽ khóc rất đau buồn. Nghĩ đến bộ dạng khóc lóc của mẫu thân là tim Lục Lâm Thiên nhói đau.

– Lục Vô Song.

Lục Lâm Thiên lại nhớ đến Lục Vô Song, chắc nàng cũng cho rằng hắn đã chết. Rớt xuống vách núi vạn trượng, sẽ không ai tin Lục Lâm Thiên còn sống.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Chờ giải quyết xong công chuyện tìm cách trở về Vân Dương tông.

Lục Lâm Thiên cất Linh Ngọc sàng, mở mật thất bước ra ngoài.

Tiểu Long canh gác ngoài sơn động, thấy Lục Lâm Thiên thì thân thiết xông lên, co duỗi lưỡi liếm mặt hắn.

Lục Lâm Thiên trở về chỗ ở, không thấy Lục Tâm Đồng đâu. Phương Tân Kỳ đang sửa sang nhiều dược liệu. Lục Lâm Thiên nhìn kỹ thì những dược liệu này toàn chứa độc.

Chương 215: Đột phá Vũ Sư (2)

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi:

– Lục sư tỷ đang làm gì vậy?

Phương Tân Kỳ bận rộn sửa sang dược liệu, nghe tiếng biết Lục Lâm Thiên trở về.

Phương Tân Kỳ vội hành lễ:

– Chưởng môn đã xuất quan!

Phương Tân Kỳ trả lời:

– Chưởng môn, đây là Đông trưởng lão căn dặn, mỗi ngày ngâm nước các dược liệu này một canh giờ, cho Lục Tâm Đồng ngâm mình, có công dụng rèn luyện gân cốt.

Lục Lâm Thiên thầm thở dài:

– Dùng độc dược ngâm mình, lão độc vật này thật là…

Độc công của lão độc vật thật kỳ dị, sau này Lục Tâm Đồng toàn thân sẽ là chất độc.

Lục Lâm Thiên không thấy Lục Tâm Đồng dâu, lấy làm lạ hỏi:

– Lục Tâm Đồng đâu rồi?

Phương Tân Kỳ đáp:

– Ngày hôm qua Đông trưởng lão xuất quan đưa Lục Tâm Đồng vào mật thất, nói là muốn mở ra độc thể gì đó cho Lưu Nhất Thủ, cần hai, ba ngày.

Lục Lâm Thiên khẽ ừ:

– À.

Thôi Hồn Độc Suất nói ba ngày có thể phục hồi chút thực lực, hôm qua xuất quan đã là năm ngày, chắc lão khỏe hơn một chút. Có lão độc vật này tọa trấn Phi Linh Môn, kế hoạch Lục Lâm Thiên đặt sẵn nên thay đổi chút ít.

Lục Lâm Thiên hỏi Phương Tân Kỳ tình huống Phi Linh Môn mấy ngày nay, không có chuyện gì xảy ra, đám đệ tử đang chăm chỉ tu luyện.

Trương Minh Đào bước vào cửa hành lễ:

– Kính chào chưởng môn.

Trương Minh Đào báo cáo:

– Chưởng môn, mấy ngày này Hoàng trưởng lão và Chu trưởng lão đang tìm chưởng môn.

Lục Lâm Thiên nhướng mày hỏi:

– Bọn họ tìm ta? Biết có chuyện gì không?

Trương Minh Đào đáp:

– Hình như Hoàng trưởng lão nghe nói chưởng môn mang người ngoài vào Phi Linh Môn nên định hỏi chuyện.

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười:

– Hừ! Bọn họ muốn tìm ta, ngược lại ta muốn tìm họ đây.

Lục Lâm Thiên nói với Trương Minh Đào:

– Đại sư huynh đi thông báo cho các đệ tử trong môn tụ tập ở đại điện, bao gồm ba vị trưởng lão, ta có chuyện muốn tuyên bố.

Trương Minh Đào đáp:

– Tuân lệnh chưởng môn!

Trương Minh Đào nhanh chóng lui ra.

Trương Minh Đào rời đi, Lục Lâm Thiên nhỏ giọng nói:

– Nên thay đổi kế hoạch.

Có Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ở trong Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên làm việc không cần sợ đầu sợ đuôi.

Nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên khá là mâu thuẫn, hắn không thật lòng muốn ngồi chức chưởng môn Phi Linh Môn, chẳng lẽ cứ kêu hắn làm chưởng môn mãi sao?

Lục Lâm Thiên biết rõ muốn trở thành cường giả thì thực lực còn chưa đủ, không đủ làm người kiêng dè. Nếu Lục Lâm Thiên cường đại, có thế lực mạnh tuyệt đối mới khiến người sợ hãi.

Lúc ở Lục gia Lục Lâm Thiên đã chuẩn bị sau này gầy dựng thế lực của riêng mình, khiến Nam thúc dạy dỗ Lục Tiểu Bạch cũng vì mục đích này.

Nhưng Phi Linh Môn quá yếu, huống chi Phi Linh Môn nằm trong Cổ vực.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

– Có lẽ Cổ vực càng thích hợp ta hơn.

Trong Cổ vực hỗn loạn, cường giả làm vua, không có quy tắc, thích hợp cho Lục Lâm Thiên phát hiện thực lực nhất. Trên đại lục Linh Vũ có bảy quái vật khổng lồ là tam tông tứ môn, có thế lực mới nổi lên cũng sẽ bị bảy phái hợp tác ngăn chặn. Trong bảy môn phái này sẽ không chịu để thế lực khác nổi lên trước mắt bọn họ.

Lục Lâm Thiên thì thào:

– Có lẽ đây là thiên ý, thiên ý khiến ta đi tới thế giới này, đưa đẩy ta đến Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ nhiều điều.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên nói với Phương Tân Kỳ:

– Lục sư tỷ đi đại điện cùng ta.

Lục Lâm Thiên và Phương Tân Kỳ bước vào đại điện.

Trong đại điện, các đệ tử đã tụ tập đông đủ, chỉ còn mấy đệ tử ở lại gác Phi Linh Môn. Tuy bây giờ Phi Linh Môn suy tàn không chịu nổi nhưng vẫn cần mặt mũi.

– Kính chào chưởng môn!

Lục Lâm Thiên không để Tiểu Long giấu trong tay áo nữa, Thôi Hồn Độc Suất còn không nhận ra được thân phận của Tiểu Long đương nhiên người Phi Linh Môn lại càng không thể.

Đám đệ tử Phi Linh Môn thấy trên vai chưởng môn có con rắn vàng nhỏ thì rất ngạc nhiên.

Ba trưởng lão đều đến đại điện.

– Kính chào chưởng môn.

Chỉ có Trịnh Anh hành lễ với Lục Lâm Thiên, Hoàng Hải Ba và Chu Ngọc Hậu hờ hững liếc hắn.

Lục Lâm Thiên không để bụng, trong lòng biết rõ ai là chưởng môn thì tốt rồi. Lục Lâm Thiên bước lên trên cao ngồi xuống.

Lục Lâm Thiên vừa ngồi xuống Hoàng Hải Ba đã sắc mặt âm trầm chất vấn:

– Chưởng môn, nghe nói mấy ngày trước chưởng môn mang một người lạ vào Phi Linh Môn, không biết đó là ai? Tuy hiện tại Phi Linh Môn chúng ta không phải đại môn đại phái nhưng cũng không thể để người ngoài tùy tiện ra vào.

Vẻ mặt Hoàng Hải Ba khó chịu chỉ trích.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói:

– Đã quên nói với các vị, mấy hôm trước ta bận bế quan. Đây là cường giả ta mời tham gia Phi Linh Môn, tạm giữ chức trưởng lão.

Hoàng Hải Ba phản đối ngay:

– Cái gì? Tuyệt đối không được!

Chu Ngọc Hậu nét mặt sa sầm, Trịnh Anh khó hiểu nhìn Lục Lâm Thiên. Các đệ tử châu đầu ghé tai.

Lục Lâm Thiên không lạ trước phản ứng của Hoàng Hải Ba, đương nhiên bọn họ sẽ phản đối.

– Không biết Hoàng trưởng lão có gì bất mãn?

Hoàng Hải Ba nói:

– Chưởng môn, để trở thành trưởng lão Phi Linh Môn chúng ta không muốn muốn làm là được. Dù có người tham gia Phi Linh Môn cũng cần được ba trưởng lão chúng ta đồng ý, chưởng môn không có quyền tự quyết định, huống chi chỉ là quyền chưởng môn.

Lục Lâm Thiên nhìn Hoàng Hải Ba chằm chằm, mắt lóe tia sắc bén.

Lục Lâm Thiên nét mặt sa sầm nói:

– Hoàng trưởng lão, chuyện gì cũng cần ba vị trưởng lão quyết định thì cần chưởng môn làm gì nữa? Nói thẳng ra là Hoàng trưởng lão không muốn có người cùng làm trưởng lão, phân chia quyền lực của ngươi, ta nói đúng không? Nói thật cho Hoàng trưởng lão biết, ta đã hứa chức trưởng lão này, Hoàng trưởng lão muốn ta nuốt lời sao?

Cảm giác trong lòng Lục Lâm Thiên bực bội, Tiểu Long co duỗi lưỡi nhìn Hoàng Hải Ba chằm chằm:

– Xèo!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên sắc bén làm Hoàng Hải Ba ngây người, cảm giác bị ức chế. Hoàng Hải Ba không nghĩ ra tại sao bị một tiểu tử chưa dứt sữa chấn nhiếp.

Hoàng Hải Ba lấy lại tinh thần, lạnh nhạt nói:

– Chưởng môn nên biết ngươi chỉ là quyền chưởng môn, không có quyền làm như vậy, có nuốt lời thì đó là chuyện của ngươi!

Mắt Lục Lâm Thiên lạnh băng nhìn Hoàng Hải Ba. Lúc này Lục Lâm Thiên chưa đủ mạnh để giết Hoàng Hải Ba, dù giết được cũng không phải lúc ra tay. Giết Hoàng Hải Ba sẽ thúc đẩy Chu Ngọc Hậu hành động, hai người này rất có thể hợp tác giết Lục Thanh. Lục Lâm Thiên chưa đứng vững trong Phi Linh Môn, không biết sẽ gây ra bao nhiêu rắc rối nữa. Còn có cục nợ Hắc Kiếm Môn, La Sát Môn nữa.

Chợt một thanh âm vang trong đại điện:

– Thế nào? Có người phản đối chức trưởng lão của ta sao?

Thanh âm lọt vào tai mọi người như tiếng sấm nổ làm màng tai tê dại. Đặc biệt Hoàng Hải Ba, tai gã gần như bị điếc luôn.

Một lớn một nhỏ đi vào đại điện, lặng lẽ không ai biết.

Hai người đến chính là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Lục Tâm Đồng. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh dắt tay Lục Tâm Đồng chậm rãi tiến lên, mắt khép hờ không nhìn thẳng vào ai. Nhưng hiện tại trong đại điện không khí đông lạnh, linh hồn mọi người run rẩy.

Chương 216: Độc Suất chấn nhiếp

– Mạnh quá.

Ba vị trưởng lão tu vi Vũ Phách, cảm nhận khí thế này thì vẻ mặt hoảng sợ, đẳng cấp hơi thở hơn xa bọn họ, thực lực của người này cực kỳ khủng bố.

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi:

– Đông lão, sao người đến đây?

Lục Lâm Thiên lúng túng đứng dậy dìu Thôi Hồn Độc Suất ngồi xuống ghế của mình, hắn thì đứng sau lưng Đông Vô Mệnh. Nhìn sắc mặt của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đã tốt hơn nhiều, ít ra không bị gì nghiêm trọng.

Thấy cảnh này mọi người rất ngạc nhiên, chưởng môn xem trọng lão nhân như thế. Cảm nhận khí thế trên người Thôi Hồn Độc Suất, Hoàng Hải Ba vốn định nói gì thì cơ mặt co giật, nuốt ngược lời vào bụng.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh chậm rãi nói:

– Ta thấy các ngươi đều tụ tập ở đây nên đến xem, tình cờ nghe nói có người không muốn ta làm trưởng lão của Phi Linh Môn. Ta rất muốn biết là ai phản đối?

Ánh mắt Thôi Hồn Độc Suất sắc bén quét qua mọi người, cố ý vô tình dừng lại trên người Hoàng Hải Ba.

Cảm giác lạnh lẽo tràn ra từ sâu trong linh hồn Hoàng Hải Ba, bị lão nhân nhìn chằm chằm làm gã rùng mình.

Chợt bóng áo xanh vội vã chạy vào đại điện:

– Chưởng môn!!

Đệ tử Phi Linh Môn vội vàng chạy vào, biểu tình hoảng lọan.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Có chuyện gì mà hốt hoảng? Nói đi.

Đệ tử vội nói:

– Người Hắc Kiếm Môn đến, đòi gặp chưởng môn!

– Rốt cuộc cũng đến.

Lục Lâm Thiên Nhướng mày hỏi:

– Bao nhiêu người Hắc Kiếm Môn đến?

Đệ tử Phi Linh Môn hoàn hồn lại, trả lời:

– Bẩm chưởng môn, có tổng cộng hai trăm người, rất là rầm rộ, bộ dáng hung tợn.

Thôi Hồn Độc Suất xoay người nhìn Lục Lâm Thiên:

– Xem ra rắc rối của ngươi khá lớn, ta đi với ngươi ra xem.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm:

– Vậy xin làm phiền Đông lão.

Có lão độc vật ở đây, đám người Hắc Kiếm Môn xui rồi.

Lục Lâm Thiên không đi ra ngay mà hỏi Hoàng Hải Ba:

– Hoàng trưởng lão, không biết Đông lão trở thành trưởng lão của Phi Linh Môn ta, Hoàng trưởng lão có ý kiến gì không?

Hoàng Hải Ba liên tục biến sắc mặt, nhìn Chu Ngọc Hậu. Hai người hiểu ý của Lục Lâm Thiên. Hiện tại Hắc Kiếm Môn rầm rộ kéo đến chắc vì tính sổ chuyện mấy hôm trước, nếu Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu phản đối thì cường giả bí ẩn kia chắc chắn sẽ không ra tay giúp đỡ. Bảo hai người đánh trả thì Hắc Kiếm Môn người đông thế mạnh, bọn họ không đánh lại.

– Chưởng môn, nếu vị này…

Hoàng Hải Ba nhìn Thôi Hồn Độc Suất, không biết nên xưng hô lão như thế nào.

Hoàng Hải Ba tiếp tục bảo:

– Nếu vị Đông lão này có thể ra tay trấn áp người Hắc Kiếm Môn thì chúng ta sẽ không phản đối, Phi Linh Môn cần có cường giả tham gia.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hừ lạnh một tiếng:

– Hừ!

Lão tham gia vào một môn phái rách nát còn có người phản đối, bên ngoài có bao nhiều đại môn đại phái xin Thôi Hồn Độc Suất tham gia mà lão không thèm. Thôi Hồn Độc Suất nhìn Lục Lâm Thiên, nếu không tại tiểu tử này thì lão sẽ không vào Phi Linh Môn làm gì.

Thôi Hồn Độc Suất truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, người làm chuyện lớn phải tâm ngoan thủ lạt, ta vào Phi Linh Môn vì ngươi, tốt nhất đừng để ta thất vọng. Đôi khi lo quá nhiều lại đâm ra dây dưa, nhất tướng công thành vạn cốt khô, mặc kệ giang sơn đổ máu thành sông, ngươi cứ làm theo ý mình. Đi xem Hắc Kiếm Môn trước.

Thôi Hồn Độc Suất đứng dậy đi ra ngoài đại điện.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Có lẽ đúng là ta đã lo nghĩ nhiều.

Lời Thôi Hồn Độc Suất nói như tiếng sấm nổ trong lòng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Bắt đầu từ bây giờ ta chính thức muốn ở lại Phi Linh Môn.

Mây mù trong lòng tan biến, Lục Lâm Thiên dắt tay Lục Tâm Đồng đi theo sau lưng Thôi Hồn Độc Suất.

– Chúng ta đi gặp Hắc Kiếm Môn.

Bên ngoài đại điện, khi đám người Lục Lâm Thiên ra ngoài thì thấy trong Phi Linh sơn tụ tập hai trăm người. Thấy nhóm người Phi Linh Môn ra, thanh âm giận dữ vang trong không trung.

– Phi Linh Môn bắt đệ tử của ta, làm bị thương đệ tử của ta là có ý gì? Hôm nay nếu không cho lời giải thích thì Hắc Kiếm Môn ta không tha cho ngươi!

Lục Lâm Thiên đứng bên cạnh Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, xem xét đoàn người Hắc Kiếm Môn. Hai trăm người đến, tổng số hai phần ba Hắc Kiếm Môn. Mấy người đi đầu là trưởng lão, còn có chưởng môn Hắc Kiếm Môn, Tiền Bá Thiên tu vi Vũ Phách tam trọng.

– Giải thích? Ngươi muốn lời giải thích thế nào?

Lục Lâm Thiên xem xét Tiền Bá Thiên, khí thế cường đại, nếu đấu đơn thì hắn không mấy tự tin nhưng có đám người Thôi Hồn Độc Suất, Hoàng Hải Ba đứng ngay bên cạnh, hắn chẳng sợ gì nữa.

Nữ nhân mặc cung trang đứng cạnh Tiền Bá Thiên chính là người hôm trước bị Lục Lâm Thiên dùng Hỏa Ảnh Chỉ cắt đứt một lỗ tai. Nữ nhân mặc cung trang thì thầm vào tai Tiền Bá Thiên, gã quay sang nhìn Lục Lâm Thiên.

Tiền Bá Thiên liếc Lục Lâm Thiên, hừ lạnh một tiếng:

– Tiểu tử, ngươi là chưởng môn của Phi Linh Môn? Nhãi ranh, kiếm người lớn nói chuyện với ta.

Tiền Bá Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, thấy hắn hơi quen.

Trịnh Anh mở miệng nói:

– Tiền Bá Thiên, ngươi làm vậy là sao? Người Hắc Kiếm Môn rầm rộ kéo đến là muốn làm gì?

Trong đám trưởng lão Hắc Kiếm Môn có một trưởng lão áo xanh lên tiếng:

– Trịnh Anh, Phi Linh Môn bắt đệ tử Hắc Kiếm Môn, mau giao ra, nếu không ta sẽ quét sạch Phi Linh Môn của ngươi!

Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu, Trịnh Anh cùng nhìn Lục Lâm Thiên. Hôm đó thanh niên Hắc Kiếm Môn bị Lục Lâm Thiên bắt đi, mãi tới bây giờ chưa từng xuất hiện.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, quay sang xem đám người Hắc Kiếm Môn:

– Ta đã giết hắn rồi.

Lục Lâm Thiên dứt lời, vài luồng khí thế cường đại từ đám người Hắc Kiếm Môn phóng lên cao.

Tiền Bá Thiên tức giận quát:

– Hắc Kiếm Môn ta hôm nay phải quét sạch Phi Linh Môn!

Một thanh âm vang lên:

– Vũ Phách nho nhỏ mà dám buông lời ngông cuồng? Ngươi còn chưa đủ tư cách!

Đột nhiên không khí giảm xuống, khí thế khiếp người tỏa ra. Khí thế khiến tim người đập nhanh tăng vọt trong không khí.

Mấy trưởng lão Hắc Kiếm Môn bỗng thấy rùng mình, đang định quát nạt cái gì nhưng lời nói nghẹn trong miệng.

Đám người Hắc Kiếm Môn nhìn chằm chằm người nói câu vừa rồi, là lão nhân mặt trắng bệch đứng bên cạnh Lục Lâm Thiên. Cả người lão nhân tràn ngập sát khí, ánh mắt lạnh băng. Bị ánh mắt lạnh lẽo này nhìn sẽ làm người toát mồ hôi lạnh.

Lục Lâm Thiên cười khẽ. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh vốn có tính cách người lạ miễn lại gần, giết người như ngóe, tâm ngoan thủ lạt. Lục Lâm Thiên có chút tình cảm với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh thành lập vào lúc lão bị thương nặng, nếu không hắn làm sao mời lão độc vật vào Phi Linh Môn được?

Cảm nhận khí thế lạnh băng, Tiền Bá Thiên biểu tình tức giận thoáng chốc biến sắc mặt. Tiền Bá Thiên không ngờ Phi Linh Môn đột nhiên nhảy ra một cao thủ không biết tên.

Lão nhân áo đen mắt đầy sát khí nhìn thẳng Tiền Bá Thiên làm gã thầm run, xem khí thế thì thực lực của người này rất mạnh

Chương 217: Độc Suất ra tay

Tiền Bá Thiên nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh chằm chằm, mở miệng nói:

– Không biết cao danh quý tính của các hạ là gì? Hắc Kiếm Môn ta đến Phi Linh Môn không biết có ảnh hưởng đến các hạ không? Nếu có thì tại hạ xin từ biệt ngay.

Trong lòng Tiền Bá Thiên rất chú ý lão nhân áo đen này, thực lực quá mạnh. Nếu Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh muốn nhúng tay vào những chuyện Phi Linh Môn e rằng Tiền Bá Thiên không làm gì được.

Nghe lời Tiền Bá Thiên nói, đệ tử Phi Linh Môn, Hắc Kiếm Môn rất ngạc nhiên. Tiền Bá Thiên luôn ngang ngược, không ngờ nói chuyện với lão nhân áo đen thì thái độ cực kỳ tôn trọng, đến nỗi Tiền Bá Thiên chủ động né tránh.

Đám trưởng lão Hắc Kiếm Môn cũng cảm nhận được khí thế từ lão nhân áo đen, biết lão rất khó trêu vào.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cười nhạt:

– Hừ!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Hôm nay ta vừa tham gia vào Phi Linh Môn đã gặp các ngươi đến quấy rối, cố ý phá ta thì ta cũng không cho các ngươi sống yên!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói xong chậm rãi bước hướng Tiền Bá Thiên.

Nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đến gần mình, Tiền Bá Thiên biến sắc mặt nói:

– Các hạ hiểu lầm. Thứ nhất, ta không biết các hạ hôm nay gia nhập Phi Linh Môn. Thứ hai, sự thật là Phi Linh Môn bắt đi một đệ tử của ta nên ta đến lại công bằng, tuyệt đối không cố ý phá rối gì các hạ.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh nhạt nói:

– Vậy sao? Bắt một đệ tử của ngươi thì sao? Phi Linh Môn thích bắt đệ tử Hắc Kiếm Môn, hôm nay ta tham gia vào Phi Linh Môn vậy tặng một món quà đi, bắt luôn ngươi!

Đám người Hắc Kiếm Môn nghe xong biến sắc mặt, người Phi Linh Môn cũng ngạc nhiên hóa đá. Người chưởng môn mời đến giọng điệu thật lớn lối.

Tiền Bá Thiên không kiềm được thụt lùi, quát mắng Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh:

– Các hạ muốn sao? Hắc Kiếm Môn ta không dễ chọc, cùng lắm lưỡng bại câu thương!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cười gằn:

– Lưỡng bại câu thương? Ngươi xứng sao?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không kiềm nén khí thế nữa, khí lạnh ngút trời khuếch tán ra ngoài.

Cảm giác Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh phát ra hết khí thế, mấy trưởng lão Hắc Kiếm Môn và Tiền Bá Thiên càng kinh hoàng. Bọn họ cảm nhận được Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh là Linh Giả.

Tiền Bá Thiên quát to:

– Các hạ đừng khinh người quá đáng!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh lùng quát:

– Hừ! Khinh người rồi sao?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh giơ thủ ấn lên, không gian trước mặt lão dao động. Vầng sáng năng lượng màu đen mông lung hiện ra, những đốm sáng đen cực nhanh chia làm sáu luồng sáng trên bầu trời.

Ánh sáng đen lặng yên nhưng mang theo khí thế cuồng bạo rạch phá hư không, vang lên mấy tiếng gió rít. Tốc độ quá nhanh, mau đến nỗi không kịp chớp mắt. Mấy luồng khói đen nhanh như tia chớp bắn hướng Tiền Bá Thiên, năm trưởng lão Hắc Kiếm Môn.

Mấy người vẻ mặt hoảng hốt vận chuyển chân khí dưới chân chớp mắt né tránh.

Vù vù vù!

Sáu người nhảy lên né tránh nhưng sáu đệ tử sau lưng bọn họ thì không kịp phản ứng lại. Các ánh sáng đen chui vào người đám đệ tử Hắc Kiếm Môn, toàn thân bọn họ đen thui, phun ra búng máu đen té dưới đất.

Sáu đệ tử Hắc Kiếm Môn toàn là đệ tử thân truyền, thực lực nổi bật trong Hắc Kiếm Môn, chớp mắt bị giết làm người ta trợn mắt há hốc mồm.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh lùng cười:

– Ha ha ha, hay cho Hắc Kiếm Môn, dùng đệ tử làm lá chắn.

Luồng khí thế hùng hồn bắn lên cao, bóng người vọt ra. Đôi mắt lạnh băng âm trầm, một chưởng ấn đen vỗ hướng Tiền Bá Thiên.

Tiền Bá Thiên thấy cường giả bí ẩn công kích mình thì hét to:

– Mọi người liều mạng với người Phi Linh Môn đi, cùng nhau lên!

Tiền Bá Thiên ngưng tụ thủ ấn, chân khí tuôn ra khỏi người gã, quyền ấn xé gió đấm ra.

Người Hắc Kiếm Môn do dự một lúc rồi rút kiếm ra lao hướng người Phi Linh Môn. Trong năm trưởng lão có hai lao hướng Thôi

Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, còn lại ba trưởng lão tấn công Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu, Trịnh Anh.

Lục Lâm Thiên hét to một tiếng:

– Mọi người nghênh địch!

Lục Lâm Thiên sắc mặt âm trầm ngưng tụ Khai Sơn chưởng ầm ầm vỗ hướng một Vũ Sĩ bát trọng của Hắc Kiếm Môn.

Bùm!

Chưởng ấn nhanh chóng đánh bay một đệ tử Hắc Kiếm Môn, Lục Lâm Thiên thừa dịp quan sát toàn trường. Đám đệ tử Phi Linh Môn và ba trưởng lão đã hành động, nhưng về mặt khí thế thì đệ tử Phi Linh Môn thua xa đệ tử Hắc Kiếm Môn.

Lục Lâm Thiên ôm Lục Tâm Đồng bế ra hậu phương, dặn dò Tiểu Long:

– Tiểu Long, bảo vệ Tâm Đồng!

Lục Lâm Thiên sắc mặt âm trầm suy tư điều gì, hắn cắn răng thầm kêu Thiên Sí Tuyết Sư đến.

Trong hậu sơn vang tiếng rống điếc tai:

– Grao!

Một con yêu thú khổng lồ từ trên trời sà xuống, khí thế cường đại tràn ngập, chính là Thiên Sí Tuyết Sư.

Thiên Sí Tuyết Sư vừa xuất hiện đám người rất là giật mình, trừ Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ra.

Thiên Sí Tuyết Sư đập hai cánh, khí lưu rít gào khuếch tán theo gió biến to ra hai trăm thước như vòi rồng thổi hướng đám người Hắc Kiếm Môn.

Thiên Sí Tuyết Sư sớm nhận được lệnh của Lục Lâm Thiên là trực tiếp giết tất cả người Hắc Kiếm Môn. Vòi rồng cuồng bạo thổi quét xới tung thảm thực vật, đá vụn dưới đất như cơn bão cỡ nhỏ, đất cát bay đầy trời.

Bùm bùm bùm!

Mười mấy đệ tử Hắc Kiếm Môn đang trong lúc hoảng hốt bị bão cuốn lên cao rồi té mạnh xuống đất, nằm im bất động.

Thiên Sí Tuyết Sư đáp xuống đất, đôi cánh vỗ. Chi trước trắng tinh bắn ra trảo quang như phong nhẫn cào rách hư không, tiếng gió chói tai vang lên. Trảo ấn vặn vẹo dòng không khí đập mạnh vào người hai đệ tử Hắc Kiếm Môn. Hai đệ tử bị xé nát bấy.

Mấy trưởng lão Hắc Kiếm Môn biến sắc mặt nói:

– Là yêu thú phi hành, mấy hôm trước sau núi trong sơn môn chúng ta cũng có con yêu thú phi hành này!

Các đệ tử loáng thoáng cảm thấy Thiên Sí Tuyết Sư chính là yêu thú phi hành bị bọn họ đuổi bắt mấy ngày trước.

Bùm!

Trong khoảnh khắc đó Tiền Bá Thiên đã bị Thôi Hồn Độc Suất đánh bay ra ngoài, gã không đấu lại lão được.

Vù vù vù!

Hai trưởng lão Hắc Kiếm Môn một trái một phải ngưng tụ ra năng lượng cường đại công kích Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hừ lạnh một tiếng:

– Tuy ta bị thương nhưng dư sức giết các ngươi!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ngưng tụ thủ ấn, hai luồng sáng đen đặc một trái một phải xẹt qua hư không bay hướng hai trưởng lão Hắc Kiếm Môn. Ánh sáng đen xé rách không gian, tựa như rắn ra khỏi hang.

Năng lượng khổng lồ đυ.ng mạnh, năng lượng như gợn sóng nổ tung khuếch tán.

Bùm bùm bùm!

Không gian vang tiếng sấm nổ, năng lượng khổng lồ nổ tung, bầu trời bao phủ trong khói đen đậm đặc. Mùi hôi gay mũi tràn ngập, năng lượng khổng lồ trút xuống hai người kia xen lẫn công kích linh hồn mà Linh Giả giỏi nhất. Chớp mắt hai trưởng lão Hắc Kiếm Môn phun ra búng máu đen, toàn thân mục rữa chết.

Người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đầy chất độc, trong năng lượng công kích chứa kịch độc đoạt hồn, còn kèm theo công kích linh hồn mạnh nhất của Linh Giả. Hai trưởng lão Hắc Kiếm Môn không đánh lại Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, chỉ một hiệp đã rời khỏi cuộc chơi.

Chương 218: Người chống cự, chết (1)

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không thèm nhìn hai trưởng lão Hắc Kiếm Môn cái nào, lại lao hướng Tiền Bá Thiên. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh kết ấn, một làn sương đen đặc ngưng tụ thành trảo ấn.

Trảo ấn bay ra xé rách không khí, trong mắt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh bắn ra sát ý, trảo ấn xẹt nhanh, dòng không khí bị dạt sang hai bên.

Trong trảo ấn này chứa kình khí dồi dào âm hàn bay ra từ bàn tay Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, trảo ấn rạch phá không gian, liên tục vang tiếng nổ đì đùng.

Cảm nhận lực lượng khủng bố của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, biểu tình Tiền Bá Thiên kinh hoàng sợ hãi. Tiền Bá Thiên không ngờ Phi Linh Môn thật sự có cường giả, gã không nên trêu vào Phi Linh Môn. Nhưng lúc này hối hận đã muộn, đòn công kích của đối phương tới ngay trước mặt. Tiền Bá Thiên vươn tay, một thanh kiếm đen bản to nằm trong tay gã.

Thủ ấn đánh ra, kiếm quang đầy trời xé rách không khí, thổi quét không trung đổ ập xuống Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh phớt lờ kiếm quang công kích:

– Hừ! Vũ kỹ tinh cấp cao giai? Quá yếu!

Trảo ấn tuôn ra khói đen đậm đặc, kiếm quang gặp phải khói đen như bị A-xít ăn mòn, kêu xèo xèo tan biến thành khói trắng.

Trảo ấn xuyên thấu kiếm quang đè lên hộ thân cương khí ngưng tụ quanh thân Tiền Bá Thiên.

Răng rắc!

Tiền Bá Thiên ngưng tụ hộ thân cương khí chớp mắt bị ăn mòn nứt vỡ ra. Tiền Bá Thiên run bần bật, một lát sau gã không chịu nổi lực lượng cường đại. Một tiếng nổ vang điếc tai trên bầu trời, Tiền Bá Thiên bị đánh bay ra xa, gã phun ra búng máu xen lẫn nội tạng. Sắc mặt Tiền Bá Thiên dần biến thành màu đen, đây là dấu hiệu trúng kịch độc, tùy thời đi bán muối.

Bùm bùm bùm!

Thiên Sí Tuyết Sư đập đôi cánh to, khí lưu bay ra thổi mấy đệ tử Hắc Kiếm Môn lên cao rồi té cái bịch xuống đất.

Trên bầu trời vang tiếng hét:

– Dừng tay lại hết!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đứng trên cao, đưa mắt nhìn xuống mọi người dưới đất.

Các đệ tử Hắc Kiếm Môn thấy hai trưởng lão, chưởng môn bị giết trong vài giây, lại có yêu thú tàn phá, bọn họ sớm không còn chiến ý, sợ hãi tè ra quần. Đệ tử Hắc Kiếm Môn chưa trải qua giết chóc bao nhiêu lần, cả đám thầm run sợ.

Còn lại ba trưởng lão Hắc Kiếm Môn buộc phải thu về chân khí, quan sát bốn phía, biểu tình cực kỳ khó xem nhưng không nảy ý chạy trốn. Chưởng môn và hai trưởng lão khác đã bị giết, Phi Linh Môn có cường giả Linh Giả bí ẩn, người Hắc Kiếm Môn không có cơ hội chạy trốn.

Mới rồi chiến đấu chỉ kéo dài vài phút, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh giết hai trưởng lão, chưởng môn Hắc Kiếm Môn trong vài giây chấn nhiếp mọi người. Nhất là Hắc Kiếm Môn, ai nấy không dám nhúc nhích.

Chỉ mấy phút dưới đất đã có mấy chục xác chết nằm la liệt. Có mười mấy đệ tử Phi Linh Môn bị giết, còn lại hơn ba mươi cái xác là đệ tử Hắc Kiếm Môn. Trong đó có người bị Thiên Sí Tuyết Sư giết, có người chết trong hỗn chiến. Lực lượng cường đại của Thiên Sí Tuyết Sư và thân thể khổng lồ là ác mộng đối với đệ tử Hắc Kiếm Môn.

Người bị thương thì gồm cả của Hắc Kiếm Môn và Phi Linh Môn. Cuộc hỗn chiến mấy phút khó tránh khỏi người bị thương.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn chằm chằm đám người Hắc Kiếm Môn, ánh mắt sắc bén lạnh lẽo làm mọi người run sợ.

– Tất cả người Hắc Kiếm Môn nghe đây, bây giờ cho các ngươi hai con đường để chọn. Một là chết, hai là quy hàng Phi Linh Môn, các ngươi tự chọn đi.

Đệ tử Hắc Kiếm Môn không đắn đo bao nhiêu liền đồng ý:

– Chúng ta quy hàng!

Đối với bọn họ thì mạng sống quan trọng hơn.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đáp xuống trước mặt ba trưởng lão Hắc Kiếm Môn, mắt lộ rõ sát ý:

– Các ngươi thì sao?

Ba trưởng lão Hắc Kiếm Môn nhìn nhau, không còn lựa chọn nào khác:

– Chúng ta quy hàng!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn chằm chằm ba trưởng lão Hắc Kiếm Môn, móc ra ba viên đan dược:

– Đây là ba viên Phệ Huyết Hóa Cốt đan, mỗi năm phát tác một lần, không có thuốc giải thì huyết mạch sẽ đứt từng khúc, thi cốt sinh mủ chết thảm. Các ngươi uống nó, mỗi năm ta sẽ cho thuốc giải. Nếu dám phản bội Phi Linh Môn thì các ngươi sẽ sống không bằng chết!

Ba trưởng lão Hắc Kiếm Môn không còn đường lựa chọn, bất đắc dĩ uống Phệ Huyết Hóa Cốt đan, vẻ mặt buồn hiu.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đến gần Lục Lâm Thiên, lạnh nhạt nói:

– Chưởng môn thấy giải quyết như vậy được không?

Lần đầu tiên Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh gọi Lục Lâm Thiên là chưởng môn.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đa tạ Đông lão.

Lục Lâm Thiên thấy cảnh này rất rung động Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh giết chóc tàn nhẫn, hắn cũng biết sau này nên làm như vậy. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh làm hành động này có ẩn ý là dạy Lục Lâm Thiên cách đứng vững trong Cổ vực.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm các đệ tử Hắc Kiếm Môn, nói:

– Người Hắc Kiếm Môn nghe đây, nếu các ngươi đã quy hàng sau này tức là người của Phi Linh Môn, không còn Hắc Kiếm Môn nữa. Nếu các ngươi dám phản bội thì hậu quả là chết!

Có đệ tử Hắc Kiếm Môn tham gia, thực lực của Phi Linh Môn lớn mạnh hơn rất nhiều.

Ba trưởng lão quy hàng hành lễ:

– Kính chào chưởng môn, chúng ta không dám hai lòng.

Mạng sống nằm trong tay người khác, bọn họ nào dám phản bội?

Các đệ tử Hắc Kiếm Môn quỳ xuống đồng thanh kêu lên:

– Kính chào chưởng môn!!!

Đệ tử Hắc Kiếm Môn sợ đứng tim, thầm mừng đã nhặt về cái mạng.

Chỉ trong giây lát mọi chuyện xảy ra hàng loạt, các đệ tử Phi Linh Môn rất ngạc nhiên, và vui mừng chưa từng có.

Từ lúc bọn họ tham gia vào Phi Linh Môn toàn là bị người ăn hiếp, Phi Linh Môn làm rùa đen rút đầu. Có người tới cửa kiếm chuyện Phi Linh Môn không dám đánh trả, các đệ tử chưa từng ngờ có ngày Phi Linh Môn có thái độ cứng rắn đối diện người khác. Hiện tại bọn họ đã được thấy.

Đệ tử Phi Linh Môn cũng rất sợ cảnh vừa rồi. Mười mấy đồng môn chết, bọn họ sợ cái chết. Nhưng vô hình trung Phi Linh Môn hôm nay cứng rắn tạo cho các đệ tử Phi Linh Môn thêm can đảm. Chưởng môn mang về cường giả bí ẩn làm đệ tử Phi Linh Môn rung động. Có cường giả như thế, có chưởng môn như vậy, về sau Phi Linh Môn sẽ tràn đầy hy vọng, bọn họ không cần lo lắng bị người ăn hiếp tìm tới tận sơn môn nữa.

Tất cả thay đổi của Phi Linh Môn dường như bắt đầu từ khi chưởng môn mới đến, bất giác hình tượng cường đại của chưởng môn mới xâm nhập lòng người. Các đệ tử Phi Linh Môn kích động, máu nóng đang sôi trào.

Lục Lâm Thiên nhìn đám người chầm chầm, lúc hắn nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không chút do dự giết chóc thì lòng cũng xúc động rất nhiều, khí thế khuếch tán, khí thế cực kỳ bạo ngược. Tuy lúc này Lục Lâm Thiên mới chỉ là Vũ Sư nhất trọng nhưng trong khí thế lẫn vào cảm giác tiềm long bay lên trời, khiến người run sợ. Khí tức này của hắn không mạnh, điều đáng sợ chính là khí thế tiềm long bay lên cao.

Chương 219: Người chống cự, chết (2)

Cảm nhận khí thế từ người Lục Lâm Thiên, mắt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lóe tia sáng thầm nghĩ:

– Mới vài ngày đã đột phá đến Vũ Sư?

Lục Lâm Thiên ngẩng cao đầu, thanh âm quanh quẩn trong sơn mạch Phi Linh sơn:

– Từ nay về sau Phi Linh Môn không mặc cho người khi dễ nữa. Dù là ai, nếu dám khi dễ Phi Linh Môn ta thì phải chết!

Cảm nhận khí thế từ người chủ nhân, Thiên Sí Tuyết Sư gầm rống phụ họa:

– Grao grao!

Thanh âm xuyên tầng trời quanh quẩn trong tay mọi người.

Đệ tử Phi Linh Môn quỳ xuống đất:

– Chúng ta thề sống chết đi theo chưởng môn!

Một đệ tử, hai đệ tử, một đống đệ tử, cuối cùng đệ tử Hắc Kiếm Môn quy hàng cũng bất giác quỳ dưới đất. Mọi người cảm nhận khí thế từ người Lục Lâm Thiên, cảm xúc hào hùng lan tràn trong lòng, máu bị lôi kéo bắt đầu sôi sục.

Chỉ có đồ đệ của Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu là không quỳ nhưng ánh mắt nóng bỏng, không khí hào hùng dễ lây nhiễm khó tránh khỏi dào dạt hào khí.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn Lục Lâm Thiên, lẩm bẩm:

– Tiểu tử này vừa chỉ đã hiểu, có lẽ ta không nhìn lầm người.

Lục Lâm Thiên thu về khí thế, hắn nghiêm túc nói:

– Hiện tại, ta có chuyện muốn tuyên bố.

Mọi người đứng lên, kích động nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hét to với Hoàng Hải Ba:

– Hoàng Hải Ba, ngươi có biết tội không?

Hoàng Hải Ba sửng sốt sau đó nét mặt sa sầm, gã không ngờ Lục Lâm Thiên đốt lửa trên người gã.

Hoàng Hải Ba hỏi:

– Ta biết tội gì? Ngươi muốn làm cái gì?

Mọi người ngạc nhiên nhìn, không biết chuẩn bị.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát:

– Hoàng Hải Ba, hãy nhìn xem đây là cái gì?

Lục Lâm Thiên móc ra chưởng môn ấn phù Phi Linh Môn.

Đệ tử Phi Linh Môn kinh ngạc kêu lên:

– Chưởng môn ấn phù, là chưởng môn ấn phù!

Bọn họ có thấy qua chưởng môn ấn phù.

Hoàng Hải Ba trân trân nhìn chưởng môn ấn phù trong tay Lục Lâm Thiên:

– Chưởng môn ấn phù thật sự nằm trong tay ngươi?

Hoàng Hải Ba đã nghi ngờ Lục Lâm Thiên giữ chưởng môn ấn phù từ trước.

Chu Ngọc Hậu, Trịnh Anh ngạc nhiên, khó hiểu nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói:

– Hoàng Hải Ba, ngươi ám toán chưởng môn đời trước, ngươi biết tội gì chưa?

Lục Lâm Thiên định bụng giải quyết hết rắc rối trong một lần, cứ sợ đầu sợ đuôi e rằng sẽ xảy ra biến cố khác.

Hoàng Hải Ba cười khẩy nói:

– Tiểu tử, ngươi ngậm máu phun người. Chắc chắn là ngươi giết chưởng môn, ngươi nói ngươi là đồ đệ của chưởng môn nhưng có bằng chứng không? Thực lực của ngươi không yếu hơn chưởng môn bao nhiêu, sao có thể là đệ tử của chưởng môn? Rõ ràng là ngươi vu vạ người tốt, ngươi mới là hung thủ!

Các đệ tử hóa đá nghe hai người đối thoại.

– Hay cho câu ngậm máu phun người.

Từ trước Lục Lâm Thiên đã tính được Hoàng Hải Ba sẽ chơi chiêu đổ tội, hắn hừ lạnh một tiếng:

– Ta đúng là không phải đệ tử của chưởng môn đời trước, chỉ là cái cớ ở lại Phi Linh Môn báo thù cho chưởng môn. Nhưng ngươi là hung thủ giết chưởng môn!

Hoàng Hải Ba lạnh nhạt nói:

– Ha ha ha, ngươi đã thừa nhận không phải là đệ tử của chưởng môn đời trước, rõ ràng ngươi mới là hung thủ. Ngươi còn có gì để nói nữa?

Trương Minh Đào dắt tay Hoàng Hải Ba tiến lên nhìn Hoàng Hải Ba, lạnh lùng nói:

– Chưởng môn nói thật, sư phụ bị ngươi giết. Ngươi không ngờ Lưu Đào và Triệu Thanh định giết Lam bà bà, Tâm Đồng thì bị lộ diện. Ngươi chính là hung thủ!

Lục Tâm Đồng đứng bên cạnh Trương Minh Đào, Lục Lâm Thiên, nhìn Hoàng Hải Ba chằm chằm:

– Ca ca nói đúng, tại sao Hoàng trưởng lão muốn giết phụ thân của ta?

Cơ mặt Hoàng Hải Ba co giật, nhìn Trương Minh Đào và Lục Tâm Đồng:

– Tâm Đồng còn nhỏ, ngươi bị bọn họ lừa. Trương Minh Đào, ngươi và Lục Lâm Thiên hợp sức giết sư phụ của mình mưu cầu chức chưởng môn, đây mới là sự thực.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đứng trước mặt Lục Lâm Thiên, lạnh lùng nói:

– Chưởng môn, cần gì nói nhiều với loại người này, giết là được.

Hoàng Hải Ba nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh:

– Các hạ còn chưa phải là trưởng lão Phi Linh Môn, hiện tại là chuyện riêng của Phi Linh Môn chúng ta, không liên quan gì các hạ. Chẳng lẽ các hạ muốn khi dễ Phi Linh Môn chúng ta sao?

Ánh mắt Hoàng Hải Ba van xin nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh. Chu Ngọc Hậu và Trịnh Anh đứng sau lưng Hoàng Hải Ba, hai người liếc nhau, chậm rãi lùi mấy bước.

Trịnh Anh tới gần Lục Tâm Đồng, nhìn đám người, hỏi tiểu cô nương:

– Tâm Đồng mau cho ta biết Tâm Đồng biết cái gì?

Lục Tâm Đồng trả lời:

– Trịnh sư thúc, Tâm Đồng và Lam bà bà bị Lưu Đào, Triệu Thanh sư huynh truy sát. Lam bà bà bị bọn họ giết, ca ca cứu Tâm Đồng. Lam bà bà nhờ ca ca chăm sóc Tâm Đồng. Tâm Đồng cầu ca ca báo thù giúp Tâm Đồng nên ca ca mới đến Phi Linh Môn.

Trịnh Anh đứng dậy nhìn Hoàng Hải Ba chằm chằm:

– Nhị sư huynh, Tâm Đồng không đến mức nói dối. Đây rốt cuộc là chuyện gì? Ta sớm nghi ngờ ngươi, tại sao ngươi giết đại sư huynh? Chẳng lẽ là vì chưởng môn ấn phù?

Trịnh Anh rất tin lời Lục Tâm Đồng nói. Một tiểu cô nương mười tuổi, người bị hại là phụ thân của mình, Lục Tâm Đồng tuyệt đối sẽ không nói dối. Huống chi Trịnh Anh luôn nghi ngờ cái chết của chưởng môn liên quan Hoàng Hải Ba.

Cơ mặt Hoàng Hải Ba co giật, lạnh băng liếc Lục Lâm Thiên:

– Tứ sư muội có ý gì? Tứ sư muội tin tưởng người ngoài chứ không tin ta sao?

Chu Ngọc Hậu ngạc nhiên nhìn Hoàng Hải Ba, với giọng vô tội nói:

– Nhị sư huynh giết chưởng môn thật sao?

Lục Lâm Thiên sửng sốt, chẳng lẽ Lục Thanh không phải do Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu hợp tác giết?

Trịnh Anh tức giận quát:

– Nhị sư huynh, đây rốt cuộc là chuyện gì? Hôm nay nhị sư huynh phải nói rõ ràng với chúng ta!

Hoàng Hải Ba nhìn tất cả, gằn giọng:

– Tốt, tốt!

Hoàng Hải Ba nói:

– Các người nghi ngờ ta? Vậy ta đi đây, sau này chuyện của Phi Linh Môn không liên quan gì ta!

Hoàng Hải Ba nói xong đi thẳng, Lục Lâm Thiên sắc mặt âm trầm chặn đường gã lại.

Lục Lâm Thiên nói:

– Hoàng Hải Ba, ngươi giết chưởng môn đời trước mà định đi vậy sao?

Thấy Lục Lâm Thiên che trước mặt, tất cả kế hoạch của gã đều bị tiểu tử này hủy hoại, Hoàng Hải Ba không nhịn được nữa.

Hoàng Hải Ba giận quá mất khôn quên Lục Lâm Thiên có cường giả bí ẩn che chở, tức giận quát:

– Tiểu tử, ngươi dám phá hỏng chuyện tốt của ta, giao ra chưởng môn ấn phù đây!

Chân khí bộc phát, luồng chân khí màu lam tuôn ra từ người Hoàng Hải Ba, không gian dập dềnh sóng gợn, lực lượng cuồng bạo tàn phá. Trảo ấn màu lam ngưng tụ trên bầu trời đè xuống Lục Lâm Thiên.

Một tiếng quát lạnh băng vang lên:

– Muốn chết!

Một luồng khí thế cường đại khuếch tán.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Đông lão chừa người sống đi, còn hữu dụng với ta.

Giờ Lục Lâm Thiên không còn sợ đánh với Hoàng Hải Ba, có lão độc vật ở bên cạnh tuy Hoàng Hải Ba là Vũ Phách nhị trọng nhưng chỉ là con kiến trong tay Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Chương 220: Chỉ là con kiến

Thoáng chốc công kích của Hoàng Hải Ba chưa đến trước mặt Lục Lâm Thiên đã có bóng áo đen lao đến ngăn cản, khói đen đầy trời chụp xuống. Trảo ấn đu.ng phải khói đen kỳ dị khó ngửi nháy mắt bị ăn mòn thành sương khói.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh lùng nói:

– Chỉ là trò hề, nếu vào thời kỳ bổn soái đỉnh phong thì một ý niệm đã cho ngươi hóa thành tro tàn. Hiện tại bổn soái nhúc nhích một ngón tay đủ gïết ngươi.

Trong khói đen vang tiếng gào rú, năng lượng cuồng bạo tàn phá, nền đất nứt rạn.

Trong khói đen đậm đặc khó ngửi ngưng tụ ra năng lượng hình thú giống cọp không phải cọp, giống sói lại không là sói đang gầm rống đè lên người Hoàng Hải Ba. Lực lượng khổng lồ cùng với tiếng xé không khí chói tai đè mạnh xuống.

Răng rắc!

Hoàng Hải Ba vội vàng dựng hộ thân cương quyển chớp mắt vỡ ra, năng lượng khổng lồ va chạm hất bay gã.

Bùm bùm bùm!

Trên bầu trời vang tiếng nổ, thanh âm to lớn văng vẳng trong sơn mạch Phi Linh sơn. Hoàng Hải Ba phun ra ngụm máu xen lẫn vụn nội tạng, mặt trắng bệch. Đòn công kích này phá hủy nội tạng của gã.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh nhạt nói với Lục Lâm Thiên:

– Muốn hỏi gì thì hỏi đi, hắn sắp chết rồi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh giết một Vũ Phách nhẹ nhàng như thể không phải lão ra tay.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Không cần hắn nói gì, ta tự biết.

Lục Lâm Thiên đến trước mặt Hoàng Hải Ba, ánh mắt lạnh lẽo nhìn thẳng vào hắn.

Thấy Lục Lâm Thiên đến gần, Hoàng Hải Ba không thể nhúc nhích, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng:

– Ngươi muốn làm cái gì…!

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

– Chút nữa ngươi sẽ biết.

Lục Lâm Thiên vung tay chụp xuống đầu Hoàng Hải Ba, có Sưu Linh Thuật hắn không cần lo lắng đối phương nói dối.

Hoàng Hải Ba muốn né nhưng không thể nhúc nhích nổi, gã cảm giác có lực lượng từ bên ngoài ùa vào đầu. Nhưng lúc này Hoàng Hải Ba đã rất yếu ớt, không thể đối kháng lại.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn Lục Lâm Thiên thi triển thủ đoạn, vẻ mặt ngạc nhiên khẽ kêu:

– A?

Dường như Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn ra cái gì, vẻ mặt đầy nghi hoặc.

Cơ mặt Chu Ngọc Hậu co giật, há hốc mồm, nhưng thấy Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đứng cạnh Lục Lâm Thiên thì không dám có hành động gì.

Không gian lặng ngắt như tờ, ba đồ đệ của Hoàng Hải Ba cũng không dám hó hé.

Một lát sau, Hoàng Hải Ba nằm dưới đất đã là xá chết, Lục Lâm Thiên không dám thôn phệ chân khí trong người gã. Một vì Hoàng Hải Ba bị lão độc vật giết, toàn thân là độc. Hai là chân khí tu vi Vũ Phách quá mức khổng lồ, Lục Lâm Thiên không có năng lực thôn phệ được.

Lục Lâm Thiên thu về thủ ấn, lục tìm một túi không gian trên người Hoàng Hải Ba, cất đi. Sắc mặt Lục Lâm Thiên âm trầm, hắn đã rõ ràng sự việc từ trong đầu Hoàng Hải Ba. Lục Lâm Thiên rất ngạc nhiên, hắn cứ nghĩ Lục Thanh là bị Hoàng Hải Ba, Chu Ngọc Hậu giết, nhưng không ngờ thật ra là Hoàng Hải Ba và người La Sát Môn hợp tác.

Chu Ngọc Hậu không hề hay biết gì, gã chỉ muốn mở ra mật thất, cái chết của Lục Thanh không liên quan gì gã.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại nói với mọi người:

– Các vị đệ tử, Hoàng Hải Ba mưu sát chưởng môn đời trước hiện tại đã bị đền tội, hiện tại chưởng môn đời trước có thể yên nghỉ.

Mọi người lặng im. Người Hắc Kiếm Môn không ngờ vừa mới quy hàng Phi Linh Môn đã gặp nội loạn, không ai dám nói chuyện.

Trương Minh Đào quỳ trước mặt Lục Lâm Thiên hành lễ:

– Đa tạ chưởng môn báo thù cho sư phụ.

Trương Minh Đào biết nếu không nhờ Lục Lâm Thiên thì gã không có cơ hội báo thù.

Lục Lâm Thiên nâng Trương Minh Đào dậy, nhìn đám người Phi Linh Môn, nói:

– Ta không phải đệ tử của Phi Linh Môn, hiện tại không biết nên giao chưởng môn ấn phù cho ai?

Lục Lâm Thiên thấy không ai đáp lời, hắn đưa chưởng môn ấn phù tới trước mặt Chu Ngọc Hậu:

– Chu trưởng lão, giao chưởng môn ấn phù cho trưởng lão.

Chu Ngọc Hậu nào dám cầm chưởng môn ấn phù, e rằng đối phương muốn thăm dò gã. Chu Ngọc Hậu không hề biết chuyện Hoàng Hải Ba giết chưởng môn, gã châm chích Lục Lâm Thiên chỉ vì muốn mở ra mật thất kiếm ít báu vật. Giờ phút này, Lục Lâm Thiên có hành động sấm sét giải quyết Hắc Kiếm Môn, đánh chết Hoàng Hải Ba, nói hắn không hứng thú với Phi Linh Môn là không thể nào. Nếu Chu Ngọc Hậu cầm chưởng môn ấn phù thì thứ này sẽ biến thành bùa đòi mạng.

Cơ mặt Chu Ngọc Hậu co giật, tính tới tính lui, nói:

– Phi Linh Môn có môn quy, ai giữ chưởng môn ấn phù chính là chưởng môn. Huống chi chưởng môn đã báo thù cho chưởng môn đời trước, chưởng môn ấn phù tất cả thuộc về chưởng môn.

Chu Ngọc Hậu hành lễ cung kính nói:

– Chu Ngọc Hậu kính chào chưởng môn.

Lục Lâm Thiên nâng Chu Ngọc Hậu lên:

– Chu trưởng lão nói quá lời.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ Chu Ngọc Hậu đúng là cáo già, mượn cơ hội này biểu thị thần phục hắn. Nếu vừa rồi Chu Ngọc Hậu dám cầm chưởng môn ấn phù thì Lục Lâm Thiên sẽ tìm cớ, thậm chí vu oan gã hợp tác giết Lục Thanh, đá văng khối chướng ngại vật đi.

Lục Lâm Thiên đến bên cạnh Trịnh Anh:

– Trịnh trưởng lão, ta đưa trả chưởng môn ấn phù cho trưởng lão.

Trịnh Anh nói:

– Ngươi có chưởng môn ấn phù tức là chưởng môn Phi Linh Môn ta. Hy vọng sau này ngươi sẽ nâng Phi Linh Môn vùng lên trong Cổ vực.

Trịnh Anh nhìn thấy hết mọi chuyện diễn ra. Thiếu niên dù khá trẻ tuổi nhưng hành động của hắn sát phạt dứt khoát, thông minh trí tuệ, để hắn làm chưởng môn là cơ hội cho Phi Linh Môn. Huống chi hiện tại trong Phi Linh Môn còn ai xứng ngồi vào chức chưởng môn? Người Hắc Kiếm Môn quy hàng nếu không có cường giả như Lục Lâm Thiên thì ai trấn áp bọn họ được?

Ba trưởng lão Hắc Kiếm Môn vừa quy hàng liếc nhau, nhanh chóng quỳ dưới đất hành lễ:

– Chúng ta thề sống chết đi theo chưởng môn!

Tuy bị cường giả bí ẩn không chế nhưng ba trưởng lão Hắc Kiếm Môn nhìn thấu thiếu niên mới là chính chủ, người nắm giữ mạng sống của bọn họ. Vào lúc như thế ba trưởng lão Hắc Kiếm Môn càng phải mở to mắt thấy rõ, biểu thị lòng chân thành, trợ giúp chưởng môn danh chính ngôn thuận lên ngôi sẽ có hiệu quả tốt hơn hiều. Bọn họ đã vào Phi Linh Môn, tuy là người quy hàng nhưng gặp Phi Linh Môn nội biến không chừng có cơ hội để bản thân thành thân tín của chưởng môn.

Lục Lâm Thiên vừa lòng nhìn ba Hắc Kiếm Môn, ba người này khá thông minh, tâm kế không tầm thường, sau này Phi Linh Môn có thể sử dụng bọn họ.

Đám đệ tử Hắc Kiếm Môn quy hàng lại quỳ dưới đất:

– Chúng ta thề sống chết đi theo chưởng môn!

Tất cả đệ tử bình thường trong Phi Linh Môn quỳ xuống:

– Chúng ta thề sống chết đi theo chưởng môn!

Trong lòng đệ tử bình thường sớm xem Lục Lâm Thiên là chưởng môn, bọn họ không muốn đổi lại người khác.

Đệ tử của Chu Ngọc Hậu cũng quỳ xuống, còn lại ba đồ đệ của Hoàng Hải Ba liếc nhìn nhau rồi kinh hoàng quỳ trước mặt Lục

Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cho ba người thuốc an thần:

– Ta biết ba người không biết chuyện sư phụ Hoàng Hải Ba mưu sát chưởng môn đời trước, ta sẽ không làm khó dễ các ngươi. Về sau ta đối xử với các ngươi bình đẳng như mọi người.

Chương 221: Tranh bá thiên hạ

Ba đệ tử Hoàng Hải Ba cảm ơn:

– Đa tạ chưởng môn.

Ba đệ tử Hoàng Hải Ba thầm thở phào.

Lục Lâm Thiên nhìn đám người, lòng cười thầm. Một lần giải quyết hai rắc rối, Lục Lâm Thiên quyết định Phi Linh Môn là lực lượng bước đầu tiên của hắn, có ngày hắn sẽ đẩy Phi Linh Môn lên thế lực hạng nhất.

Lục Lâm Thiên nhìn ba đệ tử Hắc Kiếm Môn:

– Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh, Trần Tân Kiệt, ba người có tu vi Vũ Phách, đã quy hàng Phi Linh Môn, đang lúc Phi Linh Môn ta cần người, ba người hãy đảm nhiệm chức trưởng lão Phi Linh Môn. Thấy sao?

Khi Lục Lâm Thiên nuốt ký ức của đệ tử Hắc Kiếm Môn đã biết chút ít về ba trưởng lão.

Quy hàng rồi nhận chức trưởng lão, ba người rất cảm kích, thầm mừng đã tỏ thái độ đúng lúc:

– Đa tạ chưởng môn!

Lục Lâm Thiên nói với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh:

– Còn Đông lão, đảm nhiệm chức trưởng lão thì chức nhỏ không xứng, mời Đông lão đảm nhiệm chức đại trưởng lão Phi Linh Môn được không?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh nhạt nói:

– Tùy ý, ngươi thấy được thì tốt.

Lục Tâm Đồng đứng cạnh Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh từ bao giờ, lão nắm tay đệ tử yêu mến.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Quyết định vậy đi.

Lục Lâm Thiên thầm tính toán. Địa vị càng cao thì trách nhiệm càng lớn, hiếm khi thấy lão độc vật hôm nay tâm tình tốt, sau này Phi Linh Môn còn cần lão độc vật bảo vệ một thời gian, không thể để lão độc vật bỏ đi được.

Lục Lâm Thiên dặn dò Chu Ngọc Hậu, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh, Trần Tân Kiệt dẫn đám đệ tử đi nhận Hắc Kiếm Môn.

Trong Hắc Kiếm Môn hiện có khoảng một trăm đệ tử thực lực hơi thấp, không có cường giả khác, chỉ cần đến nói một tiếng là được. Địa bàn Hắc Kiếm Môn bây giờ đã thuộc về Phi Linh Môn.

Trận chiến này làm đệ tử Phi Linh Môn phấn khởi, bàn tán sôi nổi mãi không thôi. Đợi lúc sau Lục Lâm Thiên ra lệnh cả đám mới giải tán.

Ban đêm, gió lạnh từ từ thổi qua, dưới đất phủ tấm mành đen. Không khí giết chóc ban ngày ở Phi Linh Môn đã biến mất theo gió.

Trong chỗ ở, phòng Lục Lâm Thiên sáng đèn. Trên cái bàn thấp đặt một bình rượu ngon, mấy dĩa thức ăn nhắm rượu.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng nhìn nhau.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Đến hôm nay tiểu tử mới nghĩ thông đúng không?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Hôm nay đa tạ Đông lão, ta xin kính trước.

Lục Lâm Thiên uống cạn ly rượu, miệng nóng ran. Rượu của thế giới này tuy không thơm như kiếp trước nhưng nồng hơn nhiều, uống vào như có lửa cháy trong dạ dày vậy.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhẹ giọng nói:

– Nói thật là với Phi Linh Môn như vậy ngươi có nắm chắc mười năm sau khiến ta nhìn với cặp mắt khác không?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh bưng rượu uống.

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Có, ta chỉ cần thời gian. Mười năm, sau mười năm ta có nắm chắc.

Có Âm Dương Linh Vũ quyết, sau mười năm thực lực của Lục Lâm Thiên sẽ đến độ cao mới, có năng lực dốc sức đào tạo Phi Linh Môn mới.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh nhạt nói:

– Mười năm không ngắn nhưng cũng không dài.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lại uống vào một hớp rượu nóng cháy, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Ngươi có suy nghĩ điều này không? Phi Linh Môn chỉ nằm ở biên giới Cổ vực, chỗ này không tính là Cổ vực thật sự. Trong Cổ vực hỗn loạn hơn ngươi tưởng tượng, có rất nhiều người dù là ta cũng phải e dè. Hiện tại ngươi mới chỉ là Vũ Sư, ta nhớ trong sơn mạch Vụ Đô thì ngươi mới là Vũ Sĩ. Thực lực tăng cường rất nhanh, nhưng ngươi chỉ có mười năm, ngươi đã chuẩn bị sẵn sàng trong Cổ vực chưa?

Lục Lâm Thiên nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, không nói gì hết, uống tiếp ly rượu khác.

Lục Lâm Thiên nói:

– Nam nhi thì nên tranh bá thiên hạ, nếu đã lựa chọn vậy đời này kim qua thiết mã, khí thôn vạn dặm, dù bốn bề khói lửa thì có sao?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Bốn bề khói lửa, mạnh miệng lắm. Nhưng đây là thế giới cường giả làm vua, trong Cổ vực lại càng như thế. Trong Cổ vực các cường giả cát cứ, ngươi dựa vào cái gì tranh bá thiên hạ?

Lục Lâm Thiên lại uống ly rượu, máu nóng sôi sục theo, khí thế vô hình khuếch tán.

– Trong lòng có chí mặc tung hoành, thề đem gậy ngắn hóa trường kiếm, cuồng tiếu kinh tán tứ phương khách, giận dữ thiên hướng hổ sơn hành. Không sợ gió tanh mưa máu, hào ca một khúc vạn lý tình, một mình ngao du có gì sợ? Vén trời giở đất úy sinh bình, lịch binh mạt mã, sanh kỳ phiên cổn, cát bay đá chạy, kim linh động khung trời, chém giết động thiên hạ. Cờ rách giáp vỡ nếu có ngày khải hoàn, rồng lặn lên trời quét không trung. Một lòng hào khí quán nhật nguyệt, ta cầu trường hồng hóa hùng ưng.

Lục Lâm Thiên nói xong uống hớp rượu, mắt đỏ rực.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cười phá lên:

– Ha ha ha!

Tiếng cười lạnh lẽo ẩn giấu thức tỉnh.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Tiểu tử giỏi, rất giỏi. Kim linh động khung trời, chém giết động thiên hạ, nắm xương già này bị ngươi nói hơi động lòng. Mười năm, trong mười năm này ta cùng điên với tiểu tử nhà ngươi.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đông lão, mười năm sau lão sẽ không hối hận.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hỏi:

– Ta tin tưởng ngươi sớm muộn gì không phải vật trong ao. Nhưng hiện tại Phi Linh Môn quá yếu, ngươi có tính toán gì không?

– Cái này thì ta đã có quyết định.

Lục Lâm Thiên kể lại tỉ mỉ mật thất Phi Linh Môn để lại vào thời kỳ hưng thịnh cho Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nghe.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Không ngờ Phi Linh Môn có chuyện như vậy, xem ra ngươi sớm nhằm vào mật thất, nếu không thì tình trạng Phi Linh Môn bây giờ không lọt vào mắt ngươi được.

Lục Lâm Thiên cười cười. Nếu Trịnh Anh không nói về mật thất thì đúng là hắn sẽ không nhìn trúng Phi Linh Môn, vì có mật thất nên hắn quyết định muốn Phi Linh Môn. Nếu mật thất có vật giúp Phi Linh Môn phục hưng sẽ bớt nhiều thời gian cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nói:

– Ngày mai ta sẽ mở mật thất.

Lục Lâm Thiên lấy ra một chìa khóa, đó là chìa khóa mật thất cất trong túi không gian của Hoàng Hải Ba. Hai chiếc chìa khóa khác nằm trong tay Trịnh Anh, Chu Ngọc Hậu. Ngày mai Lục Lâm Thiên sẽ mở mật thất Phi Linh Môn.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Ngày mai ta cũng đi xem, Phi Linh Môn để lại thứ gì có thể khiến Phi Linh Môn lại phục hưng.

Ngày thứ hai, trong đại điện Phi Linh Môn, chỉ có Lục Lâm Thiên và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Trịnh Anh, Chu Ngọc Hậu, Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh.

Chu Ngọc Hậu, Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh báo cáo cho Lục Lâm Thiên biết rõ tình hình gần đây của Phi Linh Môn. Hôm qua trong trận chiến có mười sáu đệ tử Phi Linh Môn chết, ba trăm mười ba người Hắc Kiếm Môn quy hàng. Tính tổng số người trong Phi Linh Môn có bốn trăm mười sáu người.

Trong đó năm Vũ Phách, bốn Vũ Sư, thực lực cao nhất là Vũ Sư tam trọng, thấp nhất là Vũ Sư nhất trọng. Có một người là đồ đệ của Hồ Nam Sinh. Bốn thanh niên đẳng cấp Vũ Sư là người Hắc Kiếm Môn quy hàng, trong Phi Linh Môn không có đệ tử tu vi Vũ Sư.

Chương 222: Kho báu kếch sù trong mật thất (1)

Vũ Sĩ thì hiện tại có hơn chín mươi người, còn ba trăm người là Vũ Đồ.

Bốn trăm mười sáu người là bốn trăm mười sáu miệng ăn, đặc biệt ba trăm người chỉ có tu vi Vũ Đồ. Lục Lâm Thiên cảm thấy áp lực thật lớn, đôi khi nhiều người chưa chắc là thế lực. Phi Linh Môn vốn không nuôi nổi một trăm người mình, hiện tại cộng thêm ba trăm người Hắc Kiếm Môn, tiêu hao gấp mấy lần. Lục Lâm Thiên được nhiều thứ từ túi không gian của Tiền Bá Thiên, có thể chống đỡ Phi Linh Môn ba tháng. Sau ba tháng nếu không có thu nhập sẽ phải sống bằng tiền dành dụm.

Lục Lâm Thiên nói với Trịnh Anh, Chu Ngọc Hậu chuyện mở mật thất.

Hai người nhìn nhau, hỏi:

– Chưởng môn muốn mở mật thất ngay bây giờ?

Lục Lâm Thiên nhìn hai người, hỏi:

– Đúng vậy! Trịnh trưởng lão và ta đã nói chuyện, đến phút cuối thì mở mật thất ra. Hôm nay Phi Linh Môn suýt diệt môn, hiện tại Phi Linh Môn đã là đến đường cùng. Không biết hai vị trưởng lão có ý kiến gì không?

Chu Ngọc Hậu nói:

– Ta không ý kiến, mật thất sớm nên mở ra.

Chu Ngọc Hậu luôn muốn mở mật thất nhưng trước kia Lục Thanh, Trịnh Anh phản đối.

Trịnh Anh không do dự lâu:

– Mở đi, giờ đã đến phút cuối, mọi chuyện xin nghe theo chưởng môn.

Trải qua sự kiện Hắc Kiếm Môn ngày hôm qua, Trịnh Anh không có lý do phản đối nữa.

Lục Lâm Thiên nói:

– Vậy tốt, chúng ta đi mở mật thất ngay bây giờ.

Cuối cùng có thể mở mật thất, không biết bên trong có cái gì.

Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh nghe không hiểu mọi người nói gì, bọn họ không biết gì về mật thất Phi Linh Môn. Ba người ngoan ngoãn đi theo sau đoàn người.

Chốc lát sau Lục Lâm Thiên theo Chu Ngọc Hậu, Trịnh Anh đến đằng sau đại điện Phi Linh Môn. Không ngờ phía sau đại điện có không gian khác, đằng trước tảng đá to giấu cơ quan.

– Chưởng môn, chính là nơi này.

Chu Ngọc Hậu lần mò trên vách đá mở cơ quan ra, dưới đất lộ con đường có thể cho hai người đi song song.

Mọi người vào đường hầm. Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh bất ngờ nhất, Lục Lâm Thiên hơi ngạc nhiên. Trong đường hầm kéo dài trăm thước, bốn phía là vách đá dày. Trên vách đá khảm nhiều minh châu tỏa ánh sáng dịu nhẹ.

Trịnh Anh đứng trướ vách đá to lớn:

– Tới rồi.

Trên vách đá dính lớp bụi dày, giữa vách đá có một đồ án hoa văn giống với trên chưởng môn ấn phù Phi Linh Môn.

Chu Ngọc Hậu dặn dò:

– Chưởng môn, để mở ra mật thất phải có ba chìa khóa, chưởng môn ấn phù. Nếu cưỡng ép mở sẽ khiến mật thất nổ nát vụn.

Chu Ngọc Hậu thổi vách đá, tro bụi rơi xuống lộ ra bốn cái lỗ.

Ba lỗ khóa quay quanh cái lỗ to hơn chút. Mọi người không hẹn mà cùng hồi hộp căng căng thẳng. Phi Linh Môn thời kỳ hưng thịnh để lại những thứ gì?

Lục Lâm Thiên hít sâu, tâm tình căng thẳng nói:

– Chuẩn bị mở ra đi.

Trịnh Anh, Chu Ngọc Hậu tiến lên trước, móc ra chìa khóa dài ba tấc đút vào hai lỗ khóa trên vách đá. Lục Lâm Thiên lấy ra chìa khóa của Hoàng Hải Ba cắm vào lỗ khóa còn lại.

Chu Ngọc Hậu, Trịnh Anh xoay ba chìa khóa nửa vòng.

Két két két!

Vách đá vang ra tiếng ken két, cả vách đá tỏa ánh sáng kỳ lạ.

Trịnh Anh nói với Lục Lâm Thiên:

– Chưởng môn, mau đặt chưởng môn ấn phù vào, nếu không mật thất sẽ nổ tung mất!

Lục Lâm Thiên sớm cầm chưởng môn ấn phù trên tay, hắn lập tức đặt chưởng môn ấn phù vào cái lỗ chính giữa vách đá đang tràn ra ánh sáng.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Khi chưởng môn ấn phù khảm vào lỗ hổng trên vách đá thì như có lực lượng vô hình kéo đi chưởng môn ấn phù. Ánh sáng chói mắt tràn ra, hoa văn Phi Linh Môn trên vách đá cũng tràn ngập ánh sáng.

Ầm ầm ầm!

Trong hang đá vang tiếng nổ điếc tai. Vách đá chậm rãi nhấc lên cao, dưới đất lộ một khe hở nhỏ. Tiếng gầm rú không dứt, khe hở càng lúc càng lớn, chỉ chốc lát sau vách đá bị kéo lên chiều cao cỡ một người.

Vách đá ngừng vang, tiếng nổ đinh tai làm hang đá run rẩy. Vách đá rộng hơn chục thước, ước chừng nặng ngàn cân.

Vách đá mở ra, phòng đá rộng ba trăm thước vuông đập vào mắt mọi người. Thấy vật phẩm trong phòng đá thì mọi người khẽ kêu lên ngạc nhiên.

– Oa!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng sững sờ.

Trong phòng đá to lớn xếp đầy ngọc giản. Những ngọc giản rụng dưới đất tỏa sáng rực rỡ, nhìn sơ có khoảng vạn ngọc giản, năng lượng thuộc tính các hệ tràn ngập. Mọi người là tu luyện giả nên biết những ngọc giản này toàn là Vũ kỹ, một đống ngọc giản Vũ kỹ vượt sức tưởng tượng của mọi người.

Mọi người kinh ngạc đi vào bên trong nhà đá, trước vách tường bên cạnh đặt mười mấy rương ngọc to lớn cỡ một người, cái rương điêu khắc bằng ngọc.

– Chưởng môn, toàn là Vũ kỹ thần cấp, còn có tinh cấp.

– Vũ kỹ hỏa hệ sơ giai tinh cấp.

– Vũ kỹ thủy hệ trung giai tinh cấp.

– Vũ kỹ thổ hệ cao giai tinh cấp.

– Còn có Vũ kỹ hoàng cấp sơ giai, là Vũ kỹ hoàng cấp sơ giai!

– Phát tài rồi, sao có nhiều Vũ kỹ như vậy!

Chu Ngọc Hậu, Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh nhìn chằm chằm đống ngọc giản, hăng hái kiểm tra. Toàn là Vũ kỹ, có đủ loại hệ. Mọi người mừng như điên, không có gì khiến Vũ Giả vui vẻ bằng việc có được Vũ kỹ, đặc biệt trong đó có Vũ kỹ hoàng cấp sơ giai.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đi tới trước mười mấy rương ngọc.

– Chưởng môn đi qua xem.

Trước mặt người ngoài Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh vẫn gọi Lục Lâm Thiên là chưởng môn, chỉ khi không ai mới kêu tiểu tử.

– Má ơi, giàu…!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh mở một rương ngọc ra, bên trong không chứa đồ vật gì đặc biệt, chỉ một đống đan dược, đầy ắp rương. Đan dược như kẹo chất đống trong rương ngọc, mà kích cỡ cái rương cao bằng người, rộng mấy thước. Tính theo thể tích thì có gần vạn viên đan dược.

Rương đan dược toàn là nhị phẩm. Giá tiền đan dược nhị phẩm trung bình là ba trăm kim tệ, một rương ngọc thế này có giá ba trăm vạn kim tệ. Kim tệ chỉ là con số, muốn tìm vạn đan dược muốn mua đôi khi không thể trả bằng kim tệ.

Trong rương ngọc nồng nặc mùi thuốc, năng lượng tràn ra, lấp kín căn phòng. Đám người Trịnh Anh, Chu Ngọc Hậu bị hấp dẫn chạy tới.

Lục Lâm Thiên lần lượt mở mười một rương ngọc ra, mỗi khi mở nắp một cái là lòng không kiềm được rung động. Từ rương ngọc thứ hai đến thứ sau toàn là đan dược nhị phẩm.

Từ rương ngọc thứ bảy đến chín là đan dược tam phẩm, từ rương ngọc thứ mười đến mười một đầy ắp dược liệu, toàn là dược liệu có giá trị lớn. Tính giá dược liệu trong hai rương ngọc cỡ ngàn vạn kim tệ, toàn là dược liệu để luyện chế đan dược tam phẩm, tứ phẩm.

Giá trị đan dược tam phẩm bình thường trên mấy ngàn kim tệ, tam phẩm cao giai là quý nhất. Lục Lâm Thiên ước chừng ba rương ngọc đan dược tam phẩm có giá trị một ức năm ngàn vạn kim tệ trở lên.

Sáu rương đan dược nhị phẩm có giá gần hai ngàn vạn kim tệ, thêm vào hàng vạn Vũ kỹ. Hiện tại chưa thống kê ra đẳng cấp nên ước tính giá không cao nhưng cũng đã là giá trên trời.

Tận cùng phòng đá, trên hòn đá nhô ra chính giữa tường đá, một trữ vật giới chỉ màu đen đập vào mắt Lục Lâm Thiên.

Chương 223: Kho báu kếch sù trong mật thất (2)

Kho báu kếch sù trong mật thất (2)– Còn có trữ vật giới chỉ?

Lục Lâm Thiên đi tới trước trữ vật giới chỉ, cầm lên xem. Trữ vật giới chỉ này chưa nhận chủ, nhỏ máu nhận chủ có thể trực tiếp kiểm tra nó.

Lục Lâm Thiên nhỏ máu nhận chủ, hắn nhìn vào trong trữ vật giới chỉ, kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm. Trong trữ vật giới chỉ mới là báu vật thật sự Phi Linh Môn để lại, trong phòng đá chỉ là số lẻ. Trữ vật giới chỉ không chứa nhiều đồ nhưng mỗi món có giá trị siêu phàm.

Trong trữ vật giới chỉ có năm trăm viên đan dược tứ phẩm sơ giai, ba trăm viên đan dược tứ phẩm trung giai, một trăm viên đan dược tứ phẩm hậu giai. Giá tiền tám trăm viên đan dược đã đến mức khủng bố.

Đan dược tứ phẩm sơ giai có giá mười vạn kim tệ, giá đan dược tứ phẩm trung giai là hai mươi vạn kim tệ, nâng cao gấp đôi. Đến tứ phẩm hậu giai thì giá tiền ít nhất là bốn mươi gần năm mươi vạn kim tệ. Phẩm cấp càng cao thì giá tiền tăng theo cấp số nhân.

Ngoài ra trong trữ vật giới chỉ có một trăm viên đan dược ngũ phẩm sơ giai, năm mươi viên đan dược ngũ phẩm trung giai, mười viên đan dược ngũ phẩm hậu giai.

Giá đan dược ngũ phẩm sơ giai là từ tám mươi đến một trăm vạn, giá đan dược ngũ phẩm trung giai, hậu giai càng cao hơn.

Trong trữ vật giới chỉ có mười viên đan dược lục phẩm, toàn bộ là lục phẩm sơ giai nhưng giá trị vẫn rất khủng.

Trong trữ vật giới chỉ còn mấy chục ngọc giản. Ba mươi ngọc giản Vũ kỹ hoàng cấp trung giai, mười ngọc giản Vũ kỹ hoàng cấp cao giai. Giá trị không thể đo lường, bởi vì đây đều là thứ vô giá, không ai bán Vũ kỹ đẳng cấp cỡ này cả.

– Còn có linh kỹ…

Trong trữ vật giới chỉ có mười mấy khối ngọc giản là linh kỹ, đẳng cấp tinh cấp trung giai, cao giai, có một khối ngọc giản linh kỹ hoàng cấp sơ giai.

Linh kỹ vốn thưa thớt, Phi Linh Môn để lại mười mấy khối ngọc giản linh kỹ đã là không dễ dàng.

Trừ mấy thứ này ra trong trữ vật giới chỉ không có vật gì khác, nhưng chúng nó quý giá hơn tất cả báu vật trong phòng đá này.

Chỉ giây lát Lục Lâm Thiên giấu đi vẻ mặt ngạc nhiên, lặng lẽ cất trữ vật giới chỉ, chỉ có trong lòng vẫn còn rất ngạc nhiên.

Lục Lâm Thiên nhìn nhóm Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh, ra lệnh:

– Để lại mọi thứ như cũ. Tất cả thứ đã thấy không cho phép nói với ai khác, nếu không giết không tha!

Nếu thứ trong phòng đá bị lộ ra ngoài Phi Linh Môn sẽ gặp tai họa ngập đầu.

Trong Phi Linh Môn quy định không đến phút cuối cùng không được mở mật thất ra chắc vì sợ đệ tử không giữ nổi số tài sản này. Tùy tiện mở mật thất, lộ tiếng gió thì Phi Linh Môn sẽ bị vô số thế lực bao vây tiễu trừ.

Chu Ngọc Hậu, Trịnh Anh Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh đồng thanh kêu lên:

– Tuân lệnh chưởng môn!

Bọn họ biết rõ hậu quả, mấy thứ này đủ khiến thế lực hạng nhất trong Cổ vực ra tay.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh truyền âm cho Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, trong trữ vật giới chỉ đó mới là thứ đáng giá đúng không?

Lục Lâm Thiên gật đầu, cười cười, hắn không giấu Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh. Trong trữ vật giới chỉ đúng là thứ đáng giá nhất, đồ tốt toàn chứa trong này.

Suốt một ngày bảy người sửa sang lại đồ trong mật thất. Phân loại Vũ kỹ các hệ, có hai trăm phần Vũ kỹ hoàng cấp sơ giai, đa số là Vũ kỹ giống y như đúc, toàn là vật sao chép.

Ngọc giản Vũ kỹ là một loại tồn tại đặc biệt, tu luyện giả có được ngọc giản tu luyện thì tin tức bên trong sẽ biến mất, ngọc giản bị phế bỏ. Đây là cách các đại thế lực phòng ngừa Vũ kỹ truyền ra ngoài, không ai muốn Vũ kỹ trong môn phái mình bị truyền đi khắp nơi.

Các Vũ kỹ Phi Linh Môn được cường giả sao chép vào ngọc giản, tu luyện giả có thể lấy được tin tức trong ngọc giản, nhưng muốn chép lại Vũ kỹ vào ngọc giản không dễ gì. Cường giả không thể sản xuất hàng loạt và sao chép, nên giá tiền Vũ kỹ mới cao khủng khiếp.

Thông thường giá ngọc giản hoàng cấp sơ giai là trăm vạn kim tệ trở lên, tuy nhiên lúc muốn mua thì cần ít nhất ba trăm vạn kim tệ. Bởi vì Vũ kỹ đến đẳng cấp hoàng cấp đã là vô giá, không ai nỡ đem ra bán cả.

– Mấy vị trưởng lão, mỗi người chọn lựa một bộ Vũ kỹ hoàng cấp đê giai và hai bộ Vũ kỹ tinh cấp cao giai đi. Mỗi người được năm viên đan dược sơ giai tứ phẩm, các vị hãy giữ kỹ.

Lục Lâm Thiên móc ra nắm đan dược, toàn là đan dược tứ phẩm sơ giai trong trữ vật giới chỉ. Mỗi viên đan dược giá trị mười vạn kim tệ trở lên, mỗi người năm viên tổng cộng hơn năm mươi vạn kim tệ.

Đám người Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh mừng như điên cầm lấy đan dược, cảm ơn:

– Đa tạ chưởng môn!

Bọn họ vội vàng đi chọn lựa Vũ kỹ. Một bộ Vũ kỹ hoàng cấp sơ giai, hai bộ Vũ kỹ tinh cấp cao giai cộng thêm năm viên đan dược tứ phẩm, đối với trưởng lão tiểu môn tiểu phái bọn họ thật như trong mơ.

Lục Lâm Thiên giao hai viên đan dược trị thương lục phẩm sơ giai cho Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh:

– Đông lão, cái này không nhiều nhặn gì, Đông lão cần trị thương, ta xin đưa cho người, mong đừng chê.

Có mười viên đan dược lục phẩm sơ giai, trong đó bốn viên đan dược trị thương, Lục Lâm Thiên đưa hai viên cho Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Lục Lâm Thiên biết hiện tại Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh là cường giả Linh Suất cửu trọng, nếu là đan dược lục phẩm hậu giai còn được lão chú trọng chứ đan dược lục phẩm sơ giai thì không là gì. Tu vi của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh dễ dàng luyện ra đan dược lục phẩm hậu giai.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh mỉm cười nói:

– Ha ha ha, ngươi có lòng, đây đúng là vật ta đang cần, sẽ tăng tốc độ lành vết thương của ta.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không từ chối, dứt khoát cầm đan dược trong tay Lục Lâm Thiên. Đan dược lục phẩm mỗi viên bán giá trên trời, nếu Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh luyện chế sẽ phải tốn nhiều công sức, còn cần chuẩn bị tài liệu. Tuy rằng Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không khó luyện chế ra đan dược lục phẩm sơ giai nhưng dược liệu dùng để luyện chế không dễ chuẩn bị, đều là giá trị không nhỏ.

– Ta muốn Vũ kỹ thổ hệ hoàng cấp sơ giai, Hám Địa Chưởng này!

– Ta muốn Vũ kỹ hỏa hệ hoàng cấp sơ giai Liệt Diễm Toàn Đao này!

Chu Ngọc Hậu, Trịnh Anh, Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh đều tìm được Vũ kỹ của mình. Vũ kỹ hoàng cấp sơ giai có sức hấp dẫn rất lớn với bọn họ.

Mọi người vui vẻ chọn lựa xong Vũ kỹ, Lục Lâm Thiên không giấu diếm trực tiếp thu mấy thứ khác vào trữ vật giới chỉ, đặt trong phòng đá không an toàn. Có trữ vật giới chỉ, mang kho báu theo bên mình là bảo đảm nhất.

Thu toàn bộ đồ trong mật thất làm trữ vật giới chỉ của Lục Lâm Thiên chật kín, không còn dư chỗ để chứa thứ khác.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ngạc nhiên nhìn trữ vật giới chỉ trên ngón tay Lục Lâm Thiên. Xem không gian, tác dụng kỳ lạ trong đó thì trữ vật giới chỉ này không phải vật tầm thường, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh thầm đoán tiểu tử này không đơn giản như bề ngoài, hắn có giấu bí mật gì đó.

Chương 224: Hậu thiên độc thể

Khi mọi người rời khỏi mật thất đã là ban đêm. Bọn họ ở trong mật thất suốt một ngày nhưng mấy người không thấy mệt mỏi gì, ngược lại rất phấn khởi.

Lục Lâm Thiên trở về chỗ ở, cũng rất hân hoan. Mọi thứ có trong mật thất là kho báu trời ban với hắn, là tài sản kếch sù.

Nếu Lục Lâm Thiên mặc kệ tất cả, chỉ nhờ vào mớ đan dược này đủ để hắn đột phá trở thành cường giả tuyệt đối. Có tài sản kếch sù, dù Lục Lâm Thiên đốt tiền cũng đủ nấu ra cường giả, một cường giả thật sự.

Nhưng Lục Lâm Thiên biết một mình hắn sở hữu mớ tài sản này tuy có thể đốt tiền tu luyện thành cường giả nhưng chưa đủ. Lục Lâm Thiên cần một thế lực, những thứ trong mật thất Phi Linh Môn là chuẩn bị cho một môn phái phục hưng.

Một môn phái phục hưng không thể thiếu đan dược,Vũ kỹ. Trong mật thất để lại hàng vạn Vũ kỹ, mấy chục vạn viên đan dược, một con số khổng lồ. Hơn nữa toàn là đan dược, Vũ kỹ từ thấp đến cao, đủ dựng dậy một môn phái phát triển mạnh mẽ.

Số tài phú này nếu đổi thành đan dược lục phẩm không biết số lượng bao nhiêu. Tuy nhiên môn phái nổi lên không chỉ dựa vào mấy viên đan dược cao phẩm, vài bộ Vũ kỹ cao giai là thành công. Một người hay vài người không thể chống dậy cả môn phái.

Một đại môn phái cần nhiều dòng máu mới, như Vân Dương tông cường giả đầy rẫy vẫn chú trọng bồi dưỡng đệ tử mới. Chỉ có máu mới liên tục tham gia mới khiến môn phái mãi cường thịnh, dựa vào vài người thì không thể làm được. Con người rồi sẽ già đi, sẽ có ngày thăng thiên. Trừ phi ngươi có thể đạp phá hư không, đột phá đến cảnh giới trong truyền thuyết là bất tử.

Đồ vật trong mật thất Phi Linh Môn làm Lục Lâm Thiên vô cùng hưng phấn, có mấy thứ này cộng với lão độc vật Thôi Hồn Độc

Suất Đông Vô Mệnh tọa trấn, Phi Linh Môn sắp đến ngày hưng thịnh. Sau này Phi Linh Môn sẽ phát triển đến mức nào thì phải dựa vào Lục Lâm Thiên dẫn dắt.

Trong phòng của Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh kinh ngạc nói:

– Không ngờ trong Phi Linh Môn có nhiều tài sản như vậy, thật không ngờ. Ta chưa từng nghe nói về Phi Linh Môn bao giờ.

Lục Lâm Thiên kể hết những thứ trong trữ vật giới chỉ cho Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nghe.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Mấy thứ này là vật ta cần nhất.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Không sai, mấy thứ này đủ để một môn phái nổi lên, giúp Phi Linh Môn thoát khỏi tình huống hiện tại. Nhưng Cổ vực phức tạp hơn ngươi tưởng tượng nhiều, cũng mạnh hơn nhiều. Tam tông tứ môn trên đại lục Linh Vũ cũng không dám đến Cổ vực chia chén canh là biết. Phi Linh Môn để lại đồ vật chỉ khiến nó từ môn phái hạng bét nổi lên hạng hai, thậm chí không quá mạnh trong các môn phái hạng hai.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Ta còn trẻ, tuổi trẻ là có cơ hội. Nếu có bậc thang thì ta có thể nhảy càng cao.

Lục Lâm Thiên hiểu rõ nếu nói chính xác thì hiện tại Phi Linh Môn không tính là môn phái hạng ba, cùng lắm chỉ xếp vào loại môn phái tép riu. Phi Linh Môn vốn có mấy tu vi Vũ Phách miễn cưỡng chen chân hàng môn phái hạng ba, nhưng kinh tế Phi Linh Môn eo hẹp, không bằng cả môn phái hạng ba.

Trong Cổ vực những đại môn phái có thế lực không thua gì tam tông tứ môn, Phi Linh Môn để lại tài phú đủ để bồi dưỡng ra cường giả hạng nhất nhưng không đủ đào tạo một môn phái hạng nhất. Phi Linh Môn để lại những thứ này chưa đủ để bồi dưỡng môn phái hạng nhất.

Đan dược lục phẩm, Vũ kỹ hoàng cấp, những thứ này có giá trị liên thành. Nhưng những vật khổng lồ Vân Dương tông không thiếu, bọn họ có nhiều tài nguyên như thế hơn.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nghiêm túc hỏi:

– Hiện tại ta cùng ngươi điên, nếu có ngày ngươi thành công, ta hy vọng đến lúc đó ngươi hứa một điều với ta được không?

– Nếu có ngày tiểu tử có thể chống dậy Phi Linh Môn thì giúp Đông lão sẽ là mục tiêu thứ nhất của Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên biết suy nghĩ trong lòng Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, lão độc vật đến chết cũng không quên chuyện này.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh nhạt nói:

– Tốt, có câu nói này của ngươi là được. Sau này chuyện của Phi Linh Môn tức là chuyện của ta, ai đυ.ng vào Phi Linh Môn tức là chọc vào ta, ta sẽ khiến kẻ đó sống không bằng chết!

Lục Lâm Thiên cười. Bắt đầu từ bây giờ lão độc vật thật lòng xem Phi Linh Môn như của mình. Có Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ở Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên không sợ gì thế lực bình thường.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh mỉm cười nói:

– Hôm nay đánh nhau tổn thương một ít nguyên khí, ta cần bế quan một thời gian dài. Ta đã dạy Tâm Đồng tâm pháp nhập môn, chờ khi ta xuất quan sẽ để đứa nhỏ này trở thành Linh Giả. Khi đó ngươi coi chừng có ngày Tâm Đồng sẽ vượt qua ngươi.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đông lão cứ yên tâm bế quan chữa thương đi.

Lục Lâm Thiên tò mò hỏi:

– Đông lão, Tâm Đồng là độc thể bẩm sinh, sau này có thể tu luyện đến bước nào?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn Lục Lâm Thiên, trả lời:

– Ta tu luyện độc công khá đặc biệt, tuy là Linh Giả nhưng trong người không thua gì Vũ Giả, độc công không dễ đối phó.

– Lúc ta tu luyện trải qua mọi thứ vượt sức tưởng tượng của ngươi. Ta bị một ngàn vật kịch độc cắn, nếm đủ một ngàn lần đau khổ trúng kịch độc, toàn thân có một ngàn vết sẹo toàn do những vật kịch độc mà ra.

– Ta tìm gần ngàn dược liệu kịch độc, dùng kịch độc tẩy toàn thân, nếm đau nhức kịch độc xâm nhập vào người ngàn ngày mới thành hậu thiên độc thể, tu luyện độc công.

Lục Lâm Thiên thầm rùng mình. Đau đớn khi Lục Lâm Thiên tu luyện Huyết Hồn Ấn không hơn gì lão độc vật tu luyện độc công. Nỗi đau ngàn độc xâm nhập thân thể, mùi vị đó người bình thường không chịu nổi. Mỗi cường giả đều được rèn luyện rất khổ.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tiếp tục bảo:

– Ta là hậu thiên độc thể tu luyện độc công, nhanh hơn Linh Giả bình thường rất nhiều. Trong hai mươi năm ta từ Linh Sư lên đến Linh Suất cửu trọng.

Lục Lâm Thiên bật thốt:

– Chết tiệt, nhanh vậy sao? Thật khủng khïếp!

Hai mươi năm từ Linh Sư lên đột phá Linh Suất, loại tốc độ này làm người kinh sợ.

– Thế này mà nhanh sao? Chỉ tiếc ta là hậu thiên độc thể, đến hiện tại tốc độ tu luyện đã chậm nhiều, có chút tác dụng phụ cản trở, sau này thành tựu không có tiến bộ lớn, trừ phi…

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh liếc Lục Lâm Thiên:

– Nhưng Tâm Đồng thì khác, Tâm Đồng là độc thể bẩm sinh, độc thể thậm chí thị gần như hoàn mỹ. Tiền đồ tu luyện độc công của Tâm Đồng mạnh hơn ta rất nhiều.

Lục Lâm Thiên khó hiểu hỏi:

– Cái gì là độc thể bẩm sinh?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh mỉm cười hỏi:

– Nếu ta nói trên người của ngươi có độc thì ngươi tin không?

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

– Tin, mỗi người đều có chất độc.

Kiếp trước Lục Lâm Thiên từng đọc một tờ báo có bài chuyên gia y học viết thân thể mỗi người đều có độc tố, nhưng một số người vẫn khỏe mạnh lâu dài là vì tác dụng của hệ thống trừ độc.

Chương 225: Vũ kỹ phi hành

Hệ thống này là da dẻ, gan, thận, dạ dày, bạch cầu. Trong trạng thái bình thường hệ thống có thể bài trừ chất độc ra ngoài người, giữ cho cơ thể cân bằng. Nếu tích lũy chất độc vượt sức hệ thống trừ độc thì thân thể sẽ có vấn đề. Lục Lâm Thiên nhớ rõ mồn một báo viết xì hơi cũng là cách trừ độc.

Một số người thể chất đặc biệt, trong cơ thể có chất độc còn hơn cả rắn độc nhưng vẫn sống tốt, như có người bẩm sinh không sợ điện.

Thấy Lục Lâm Thiên đồng ý ngược lại Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh bất ngờ, người bình thường sẽ không cho rằng thân thể của mình có độc.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tiếp tục bảo:

– Ngươi nói đúng, mỗi người đều có chất độc, chẳng qua không đến mức trí mạng.

– Nhưng có một số người thân thể đặc biệt không sợ kịch độc, nếu có ngày gặp phải vật kịch độc, những vật này có thể là động vật hay thực vật, sau khi trúng độc người đó chẳng những không bị gì còn vô tình truyền cho đời sau.

– Đời sau vừa vặn lại bị kịch độc cắn, trung hòa với kịch độc có sẵn trong cơ thể, độc tính biến chất. Trường hợp trung hòa rồi bình yên, nhưng có khi tăng mạnh thêm độc tính. Tuy nhiên độc tính sẽ không kích phát ra, bản thân người trúng độc không hay biết gì, lại truyền cho đời sau.

– Cho đến đời nào đó tạo thành độc thể bẩm sinh vô cùng hiếm thấy. Ta có được độc công này là do cường giả độc thể bẩm sinh để lại. Tu luyện độc công, người có độc thể bẩm sinh cuối cùng đạt đến trình độ cực kỳ khủng bố. Thành tựu của Tâm Đồng trong tương lai nếu không có gì ngoài ý muốn sẽ đến mức độ ta không dám tưởng tượng.

Lục Lâm Thiên kinh thán:

– Hóa ra là vậy, thế thì tiểu tử xin chúc mừng trước Đông lão đã thu được đồ đệ tốt.

Lục Lâm Thiên không ngờ Lục Tâm Đồng có thể chất hiếm thấy như vậy.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Ngươi chúc mừng cái gì? Tâm Đồng chính là muội muội của ngươi.

– Nếu mọi chuyện thuận lợi, khoảng mười năm nữa Tâm Đồng sẽ là trợ lực lớn cho ngươi.

– Tâm Đồng độc thể bẩm sinh nên bị ảnh hưởng thể chất, người bình thường không nhìn ra được còn tưởng thiên phú tầm thường. Thật ra thiên phú của Tâm Đồng rất tốt, may mắn là vậy không thì tài lớn mà dùng vào việc nhỏ. Đúng là ta đã thu được đồ đệ tốt.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói xong vừa lòng cười. Đồ đệ độc thể bẩm sinh sau khi tu luyện độc công thành tựu sau này như thế nào, nghĩ thôi Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đã cười ngoác mang tai.

Sáng sớm hôm sau, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đi vào mật thất bắt đầu bế quan. Lục Lâm Thiên tìm các trưởng lão Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh, Trịnh Anh, Chu Ngọc Hậu, dẫn năm trưởng lão đi ra quảng trường ngay trước đại điện.

Hơn bốn trăm đệ tử Phi Linh Môn tụ tập, ngạc nhiên khó hiểu. Trên quảng trường đặt một cái bàn to bày đầy đan dược và Vũ kỹ.

Lục Lâm Thiên nói một đống diễn văn kí©ɧ ŧìиɧ dạo đầu, tiết mục tiếp theo là phát đan dược và Vũ kỹ. Tuy toàn là đan dược, Vũ kỹ phẩm cấp thấp nhưng các đệ tử vẫn sôi sục máu nóng, rốt cuộc trông thấy hy vọng của Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên quy định chế độ thưởng phạt tu luyện. Trong nửa năm, năm mươi người tiến bộ lớn nhất có thể trở thành đệ tử thân truyền của Phi Linh Môn, sẽ nhận thưởng đan dược và Vũ kỹ. Mấy trăm người cắn răng quyết tâm liều mạng tu luyện.

Các đệ tử giải tán, Lục Lâm Thiên giữ lại khoảng trăm đệ tử đẳng cấp Vũ Sĩ, Vũ Sư. Đệ tử tu vi Vũ Sĩ mỗi người cho thêm một viên đan dược nhị phẩm cao giai, một bộ Vũ kỹ tinh cấp trung giai. Mấy đệ tử Vũ Sư thì mỗi người thêm một viên đan dược tam phẩm sơ giai, một bộ Vũ kỹ tinh cấp cao giai. Đám đệ tử này hiện là trụ cột của Phi Linh Môn, phải bồi dưỡng thật tốt.

Đám đệ tử kích động run rẩy, đám người Hắc Kiếm Môn quy hàng thầm mừng mình chọn đúng đường. Nếu biết sớm thì bọn họ đã đến Phi Linh Môn làm đệ tử rồi.

Lục Lâm Thiên sắp dặt xong mọi thứ, hắn quay về nơi ở, kêu Trương Minh Đào, Phương Tân Kỳ, thanh niên đầu trọc cùng tới chỗ hắn ở.

Lục Lâm Thiên hỏi đệ tử đầu trọc:

– Hoàng Bác Nhiên, có biết tại sao ta kêu ngươi đến đây không?

Lục Lâm Thiên chú ý đệ tử đầu trọc đã lâu, thông minh lanh lẹ. Phi Linh Môn đang lúc cần người, Lục Lâm Thiên muốn bồi dưỡng mấy thân tín, chỉ dựa vào Lục Tiểu Bạch thì không đủ.

Đệ tử đầu trọc dọc đường đi thấp thỏm lo âu, bị uy nhïếp chưởng môn của Lục Lâm Thiên trấn áp nhũn chân quỳ xuống:

– Chưởng môn, có phải đệ tử đã làm sai chuyện gì? Xin chưởng môn xử phạt.

– Đứng dậy đi, ta không muốn người bên cạnh ta hèn như thế.

Lục Lâm Thiên nói:

– Kêu ngươi đến là muốn dặn dò. Hiện tại thực lực của ngươi là

Vũ Sĩ nhị trọng, trong vòng nửa năm nếu đến Vũ Sĩ ngũ trọng sau này được đi theo bên ta, nếu không có năng lực đó thì yên phận làm đệ tử bình thường suốt đời đi.

Hoàng Bác Nhiên ngước đầu trọc lên:

– Chưởng môn…

Hoàng Bác Nhiên phản ứng lại, biết chưởng môn cho gã cơ hội. Được đi theo bên cạnh chưởng môn là cơ hội rất tốt.

Hoàng Bác Nhiên dập đầu ngay:

– Đa tạ chưởng môn tài bồi, đệ tử đi tu luyện ngay lập tức, dù không ngủ không nghỉ cũng không làm chưởng môn thất vọng!

Hoàng Bác Nhiên kích động muốn chạy về tu luyện ngay.

Lục Lâm Thiên móc mấy viên đan dược ra cho Hoàng Bác Nhiên:

– Khoan, cầm mấy viên đan dược này đi, chăm chỉ tu luyện vào.

Hoàng Bác Nhiên kích động nhũn chân đi không được.

Lục Lâm Thiên nói với Trương Minh Đào, Phương Tân Kỳ:

– Cái này là của hai người, nhỏ máu nhận chủ là có thể mở ra, cố gắng tu luyện đi.

Lục Lâm Thiên giao túi không gian cho hai người. Tuy Trương Minh Đào, Phương Tân Kỳ là đệ tử thân truyền của Phi Linh Môn nhưng không có túi không gian.

Trong túi không gian Lục Lâm Thiên để lại nhiều đan dược cho hai người, còn có hai bộ Vũ kỹ tinh cấp cao giai thích hợp với Trương Minh Đào, Phương Tân Kỳ. Trong đám người Phi Linh Môn thì Lục Lâm Thiên quen thân với Trương Minh Đào, Phương Tân Kỳ, nên dĩ nhiên hắn sẽ không bạc đãi hai người.

Trương Minh Đào, Phương Tân Kỳ rối rít cảm ơn.

Lục Lâm Thiên dàn xếp xong mọi thứ, hắn đi vào sơn động bắt đầu tu luyện loại Vũ kỹ mới. Mấy ngày nay Lục Tâm Đồng cùng Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư chơi chung, Lục Lâm Thiên không lo cho tiểu cô nương này.

Trong sơn động, Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng, chậm rãi hít thở. Mấy ngày nay Phi Linh Môn đã đi lên quỹ đạo, nếu hết thảy thuận lợi thì Phi Linh Môn phục hưng chỉ là vấn đề thời gian.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

– La Sát Môn…

Mắt Lục Lâm Thiên lóe tia sát ý. Trong ký ức của Hoàng Hải Ba thì hung thủ giết Lục Thanh là Hoàng Hải Ba và người trong La Sát Môn. Trong trưởng lão có một La Sát Môn là biểu huynh đệ với Hoàng Hải Ba, quan trọng hơn là người La Sát Môn biết Phi Linh Môn có mật thất. Lục Lâm Thiên cho rằng La Sát Môn sẽ không bỏ qua chuyện này.

Chương 226: Mặt mũi bầm dập

Giờ đây Lục Lâm Thiên không sợ gì La Sát Môn, tuy thực lực của La Sát Môn mạnh hơn Phi Linh Môn nhưng cùng lắm là môn phái hạng ba. Có Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tọa trấn Phi Linh Môn, không có gì đáng lo. Nếu La Sát Môn dám tới cửa kiếm chuyện sẽ cho La Sát Môn làm hòn đá lót chân đầu tiên để Phi Linh Môn phục hưng.

Lục Lâm Thiên lấy một ngọc giản ra khỏi trữ vật giới chỉ:

– Phong Chi Dực.

Đây là quyển Vũ kỹ phi hành phong hệ nằm trong đống Vũ kỹ Phi Linh Môn để lại, trình độ hoàng cấp sơ giai, cũng là thứ Lục Lâm Thiên cần nhất. Vũ kỹ phi hành phong hệ, sau khi Lục Lâm Thiên tu luyện có thể bay lượn, rất tiện cho việc chạy trốn.

Trong Vũ kỹ phong hệ Phi Linh Môn để lại chỉ được khoảng hai mươi mấy bộ, những thứ khác toàn là tinh cấp, thần cấp, mỗi mình Phong Chi Dực là hoàng cấp sơ giai. Vũ kỹ phong hệ vốn đã hiếm, Vũ kỹ phi hành phong hệ càng ít hơn. Ngẫm lại xem, một cường giả không phải Vũ Suất nhưng có thể lơ lửng không trung như cường giả Vũ Suất là chuyện tuyệt vời biết bao, trong chiến đấu sẽ chiếm nhiều ích lợi hơn.

Một giọt máu nhỏ vào ngọc giản, ánh sáng bừng lên. Ánh sáng từ ngọc giản bắn vào trán Lục Lâm Thiên hóa thành lượng tin tức khổng lồ trong não.

Trong khoảnh khắc ngọc giản vụt tắt ánh sáng, Lục Lâm Thiên đã biết cách tu luyện Phong Chi Dực. Chân khí chảy qua một số kinh mạch phức tạp, phối hợp thuộc tính phong trong người, dẫn thuộc tính phong trong thiên địa ngưng kết thành đôi cánh trên lưng.

Vũ kỹ phi hành phong hệ dù đến đẳng cấp Vũ Suất, trong tu vi cùng bậc thì Vũ kỹ phi hành tăng phúc tăng tốc độ nhanh hơn cho người có Vũ kỹ phi hành phong hệ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Còn có Mộc Lao Gia Tỏa.

Lục Lâm Thiên lấy ra ngọc giản màu lục, thuộc tính mộc dày đặc. Đây là Vũ kỹ mộc hệ Lục Lâm Thiên rất muốn tu luyện, Mộc Lao Gia Tỏa.

Mộc Lao Gia Tỏa là Vũ kỹ mộc hệ mà Phi Linh Môn để lại. Vũ kỹ mộc hệ so với Vũ kỹ phong hệ về mặt nào đó càng thưa thớt hơn. Vũ kỹ mộc hệ xảo quyệt quỷ dị, cực kỳ khó đối phó. Trong Vũ Giả các hệ, Vũ Giả thuộc tính phong và mộc là ít nhất.

Mộc Lao Gia Tỏa là Vũ kỹ hoàng cấp sơ giai, đương nhiên trong Phi Linh Môn còn nhiều Vũ kỹ mộc hệ khác, thần cấp, tinh cấp đầy đủ. Cao nhất có một quyển Vũ kỹ mộc hệ hoàng cấp cao giai.

Lục Lâm Thiên suy tư thật lâu mới quyết định chọn Mộc Lao Gia Tỏa hoàng cấp sơ giai. Một vì đẳng cấp quá thấp không lọt vào mắt Lục Lâm Thiên, đẳng cấp quá cao thì hắn tự hiểu mình không thể phát huy thực lực mạnh nhất, chưa biết có tu luyện thành công hay không nữa.

Như Lục Lâm Thiên miễn cưỡng tu luyện Đao Hồn kỹ huyền cấp sơ giai, hiện tại mới chỉ luyện đến đệ nhất trọng Đao Hồn Trảm. Đệ nhị trọng Đao Hồn quang Nhẫn, đệ tam trọng Đao Hồn Không Nguyên Diệt thì chưa thể sử dụng.

Vũ kỹ thủy hệ Nộ Hải Cuồng Khiếu tuy chỉ là hoàng cấp sơ giai, theo lý thuyết không thể so sánh với Đao Hồn kỹ linh kỹ huyền cấp sơ giai. Nhưng Lục Lâm Thiên biết hiện tại hắn vận dụng Nộ Hải Cuồng Khiếu mạnh không thua gì Đao Hồn kỹ, thực lực của hắn bây giờ không thể khởi động hết năng lực Đao Hồn kỹ.

Chờ khi Lục Lâm Thiên đủ thực lực vận dụng Đao Hồn kỹ thì năng lực sẽ mạnh hơn Vũ kỹ thủy hệ Nộ Hải Cuồng Khiếu nhiều.

Lục Lâm Thiên nhỏ một giọt máu vào ngọc giản, tinh thần chui vào trong ngọc giản. Năng lượng thuộc tính mộc khuếch tán, ánh sáng lam dày đặc bừng lên chui vào trán Lục Lâm Thiên, tin tức khổng lồ nhập vào não.

***

Năm ngày sau, một bóng người ra từ sau núi Phi Linh Môn. Người này khoảng mười bảy, tám tuổi, mày kiếm mắt sáng. Thiếu niên lõa nửa người trên, vóc dáng mảnh khảnh nhưng cơ bắp săn chắc tràn ngập lực lượng. Làn da đồng hơi vàng như bôi sáp, lóe ánh sáng, nhìn kỹ thì thấy là mồ hôi trên người thiếu niên phản quang.

Thiếu niên quát:

– Phong Chi Dực!

Thiếu niên kết thủ ấn phức tạp, mơ hồ thấy chân khí đang chạy dọc kinh mạch, thuộc tính phong tụ tập xung quanh.

Lưng thiếu niên tuôn ra chân khí khổng lồ hình thành hai cánh vô hình như cánh loài chim.

Vù vù vù!

Đôi cánh khí vỗ mạnh, thiếu niên chậm rãi bay lên cao ba thước.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Ầm!

Đôi cánh vặn vẹo không thành hình rồi tan biến, thiếu niên té cái bịch xuống đất, ngã chổng vó lên trời.

Bên cạnh có con rắn nhỏ vàng nhạt co duỗi lưỡi:

– Xèo xèo!

Mắt nhỏ xoe tròn rồi khép lại, nghe tiếng vật nặng va đập mặt đất mới hí mắt ra, dường như nó không nhẫn tâm nhìn.

Lục Tâm Đồng chạy tới bên cạnh thiếu niên:

– Ca ca có đau không? Hay ca ca nghỉ ngơi một chút đi?

Thiếu niên chính là Lục Lâm Thiên, mấy ngày nay hắn tu luyện Phong Chi Dực đều không thành công, bị té mặt mũi bầm dập.

Lục Lâm Thiên phun nước miếng, cắn răng nói:

– Chết tiệt, ta không tin!

Lục Lâm Thiên nói với Lục Tâm Đồng:

– Tâm Đồng tránh ra xa chút, coi chừng bị ca ca rớt trúng người.

Lục Tâm Đồng bất đắc dĩ chạy tới cạnh Tiểu Long. Thiên Sí Tuyết Sư cũng rất bất đắc dĩ nhìn Lục Lâm Thiên.

Ầm!

– Chết tiệt, té nữa? Tiếp tục…!

Rầm!

– Tiếp tục!

Cứ như thế đến màn đêm buông xuống, Lục Lâm Thiên mình đầy vết thương trở về chỗ ở, sửa soạn lại đàng hoàng. Lục Lâm Thiên dắt Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư rời khỏi Phi Linh Môn ngay trong đêm.

Phi Linh Môn nằm mở biên giới sơn mạch Vụ Đô, với tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư chỉ ba canh giờ là tới nơi. Lục Lâm Thiên đột phá Vũ Sư đã mấy ngày, hắn định thôn phệ chân khí rồi bắt đầu đột phá.

Tuy Lục Lâm Thiên có nhiều đan dược nhưng thôn phệ chân khí nhanh hơn sử dụng đan dược, hơn nữa thôn phệ chân khí chỉ cần tốn sức chứ không tốn tiền. Dù sao đang trong Cổ vực, Lục Lâm Thiên dứt khoát chọn cách thôn phệVũ Giả. Hành động trong sơn mạch Vụ Đô là tốt nhất, sẽ không gây chú ý tới ai cả.

Biên giới sơn mạch Vụ Đô lúc này đã gần đêm khuya, ánh trăng chiếu xuống rừng cây, nhánh cây bay loạn như có vô số móng vuốt quỷ xé không gian. Tiếng gió rít, thú gầm tăng phần kỳ dị trong sơn mạch.

Trước đống lửa cháy, sáu người đang ngồi xếp bằng nhắm mắt dưỡng thần. Ba Vũ Sĩ, ba Vũ Đồ, chắc là đoàn đội nhỏ từ Cổ vực vào sơn mạch Vụ Đô.

Sáu người đang nhắm mắt tĩnh tọa thì tiếng rống điếc tai cao vυ”t chợt vang lên:

– Grao!

Sáu người mở mắt ra ngay. Một luồng sáng vàng lao nhanh tới. Một người tu vi Vũ Sư nhất trọng cảm giác cổ lạnh lẽo, đau nhói, năng lượng khổng lồ gián tiếp chọc vào linh hồn, sau đó gã mất ý thức.

Trong năm người có kẻ la lên:

– Có yêu thú tập kích, chạy nhanh đi!

Người đó quay đầu bỏ chạy.

Vù vù vù!

Ba chỉ ấn nóng cháy rạch phá màn đêm, một luồng sáng xẹt qua, lực lượng cuồng bạo tàn phá. Ba tu vi Vũ Đồ thủng ba lỗ máu, té cái bịch xuống đất.

Một người áo xanh đáp xuống trước mặt hai Vũ Sư còn lại.

Hai người này một là Vũ Sư nhất trọng, một là Vũ Sư nhị trọng.

Vũ Sư nhị trọng thấy bóng người đột ngột xuất hiện, kinh sợ hỏi:

– Ngươi là ai?

Người áo xanh nói:

– Có cho ngươi biết cũng vô dụng.

Chân khí bộc phát, chưởng ấn vàng đất nhanh như tia chớp vỗ ra.

Chương 227: Lại lần nữa đột phá (1)

Người áo xanh vừa ra tay Vũ Sư nhị trọng lập tức phán đoán ra tu vi của đối phương:

– Mới chỉ là Vũ Sư nhất trọng, ngươi mới tự tìm chết!

Vũ Sư nhị trọng hừ mạnh, giơ chưởng ấn nghênh đón.

Cùng lúc đó, Vũ Sư nhất trọng định vây công người áo xanh chợt biến sắc mặt. Một con rắn nhỏ vàng nhạt chặn trước mặt Vũ Sư nhất trọng, sau lưng gã là con yêu thú màu trắng khổng lồ đáng sợ nhìn gã chằm chằm.

Bùm!

Hai chưởng ấn đυ.ng mạnh, lực lượng cuồng bạo thổi quét, kình khí làm cát bụi mịt mù.

Cộp cộp cộp!

Lực lượng khổng lồ trút xuống, Vũ Sư nhị trọng lảo đảo lùi lại mấy bước, khó tin nhìn người áo xanh. Đối phương chỉ có Vũ Sư nhất trọng nhưng thực lực áp chế gã gắt gao.

Vũ Sư nhị trọng hừ lạnh một tiếng:

– Chết đi!

Vũ Sư nhị trọng ổn định thân hình đánh ra thủ ấn, hai bàn tay nhanh chóng xòe ra rồi siết chặt. Chân khí thuộc tính thổ khuếch tán bao lấy nắm tay, Vũ Sư nhị trọng giẫm mạnh xuống đất. Vũ Sư nhị trọng nhanh như tia sáng xông hướng người áo xanh.

Lục Lâm Thiên hờ hững nhìn đối phương, hắn biết thực lực của mình tuy mới là Vũ Sư nhất trọng nhưng không thua gì đối phương là Vũ Sư nhị trọng, đây là ích lợi việc có kinh mạch dày rộng, đan điền khí hải to. Hiện tại tu vi Vũ Sư nhất trọng của Lục

Lâm Thiên chỉ sử dụng chân khí dư sức bảo vệ mình khi đánh nhau với Vũ Sư tam trọng.

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười kỳ dị, chậm rãi duỗi tay ra, xòe bàn tay.

Lục Lâm Thiên quát to:

– Cắn nuốt!

Lực lượng kỳ dị tuôn ra từ lòng bàn tay Lục Lâm Thiên. Lực lượng đó rất kỳ dị, sau khi tuôn ra từ bàn tay Lục Lâm Thiên không cuồng bạo thổi quét mà xoay tròn như cái lỗ khí lưu trong lòng bàn tay hắn, đập mạnh vào chưởng ấn của Vũ Sư nhị trọng.

Xoẹt!

Vang tiếng nổ trầm đυ.c, cơ mặt Vũ Sư nhị trọng cứng ngắc, gã đứng yên tại chỗ như cọc gỗ, bị lực lượng vô hình trói buộc không thể nhúc nhích.

Lúc này chỉ có Vũ Sư nhị trọng biết chuyện gì xảy ra. Trong lòng bàn tay Vũ Sư nhị trọng phát ra lực công kích cường đại bị đối phương gián tiếp ăn mất. Trên chưởng ấn của đối thủ có lực lượng cực mạnh mà Vũ Sư nhị trọng không thể đối kháng đang dọc theo lòng bàn tay của gã cắn nuốt chân khí toàn thân.

Chân khí trong đan điền khí hải không nghe theo Vũ Sư nhị trọng điều khiển điên cuồng tuôn vào chưởng ấn của đối phương, chân khí khổng lồ sắp trướng nứt kinh mạch của gã.

Vũ Sư nhị trọng hoảng hốt, thoáng chốc kinh khủng hét lên:

– Dừng tay, dừng tay! Ngươi là ai? Đừng nuốt chân khí của ta!

Thân hình Vũ Sư nhị trọng như mất nước chậm rãi thu nhỏ, cơ thể đau đớn làm gã hét ầm lên.

Lục Lâm Thiên mặc kệ Vũ Sư nhị trọng, hắn vận chuyển chân khí nhanh chóng cắn nuốt năng lượng chân khí khổng lồ trên người đối phương. Sau khi vào đẳng cấp Vũ Sư, Lục Lâm Thiên có thể trực tiếp nuốt chân khí từ đối thủ công kích. Chỉ cần thực lực của đối phương không mạnh đến trình độ Lục Lâm Thiên không chịu nổi thì hắn có thể cắn nuốt, đây mới là điểm khủng bố nhất của Âm Dương Linh Vũ quyết.

Bùm!

Trong không khí vang tiếng nổ điếc tai, Vũ Sư nhất trọng bị Thiên Sí Tuyết Sư đυ.ng mạnh đập vào thân cây to, máu phun ra.

Vù vù vù!

Thân hình nhỏ bé của Tiểu Long hóa thành luồng sáng biến to ra, ở giữa hư không dài tám mươi thước. Cơ thể to lớn tuôn ra khí thể chứa mùi tanh của máu, Tiểu Long há mồm nuốt trọn Vũ Sư nhất trọng.

Lục Lâm Thiên thu về thủ ấn, Vũ Sư nhị trọng trước mặt hắn thân hình đã héo rút một nửa, cơ thể già nua uể oải té dưới đất.

Lục Lâm Thiên móc ra một cái túi không gian trên người Vũ Sư nhị trọng, giao xác chết cho Thiên Sí Tuyết Sư ăn.

Trong sáu người Lục Lâm Thiên chỉ lục được hai túi không gian, miễn cưỡng có thu hoạch.

Lục Lâm Thiên cười vừa lòng nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư:

– Chúng ta đi.

Một người hai thú rời khỏi sơn mạch Vụ Đô.

Lục Lâm Thiên ở trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư bắt đầu luyện hóa năng lượng chân khí đã cắn nuốt vào người. Lúc Lục Lâm Thiên ở đẳng cấp Vũ Sĩ cửu trọng nuốt tu vi Vũ Sư nhất trọng suýt nổ banh xác. Lúc này Lục Lâm Thiên là Vũ Sư nhất trọng, nuốt năng lượng chân khí Vũ Sư nhị trọng vừa tầm chịu đựng. Nếu luyện hóa hết số chân khí này Lục Lâm Thiên ước chừng sẽ đến Vũ Sư nhị trọng.

Rạng sáng, một người hai thú trở lại Phi Linh Môn. Lục Lâm Thiên vào sơn động bế quan luyện hóa chân khí đã cắn nuốt.

Trong thời gian này Phi Linh Môn rất náo nhiệt, các đệ tử bận rộn tu luyện chân khí hoặc tu luyện Vũ kỹ. Diễn Vũ trường thường vang tiếng đánh nhau, mọi người nhiệt tình chưa từng có. Trong không khí hừng hực đó đệ tử thiên phú tốt một chút tiến bộ kinh người.

Trong Phi Linh Môn, tính luôn đệ tử Hắc Kiếm Môn quy hàng nhưng không có ai thiên phú cực tốt. Đệ tử thiên phú tốt sớm bị đại môn đại phái lũng đoạn, trong tiểu môn tiểu phái không thể nào tuyển nhận đệ tử có thiên phú cực tốt, ngẫu nhiên gặp cá lọt lưới thì may.

Ba ngày sau, trong sơn động Lục Lâm Thiên bế quan phát ra ánh sáng vàng đất chói lòa. Ánh sáng bao phủ quanh thân Lục Lâm Thiên.

Trong cơ thể Lục Lâm Thiên, Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa chân khí mới cắn nuốt thành từng đợt năng lượng tinh thuần tiến vào đan điền khí hải.

Trong khoảnh khắc kinh mạch trướng căng, chân khí tràn ngập, ánh sáng trong sơn động càng chói lòa. Kinh mạch Lục Lâm Thiên khuếch trương vô cùng đau nhức.

Lục Lâm Thiên quát to:

– Áp súc, đột phá!

Chân khí quanh thân Lục Lâm Thiên thoáng chốc tăng vọt.

Bùm!

Trong đan điền khí hải vang tiếng nổ trầm đυ.c, ánh sáng quanh thân Lục Lâm Thiên xen lẫn năng lượng thiên địa thẩm thấu vào lỗ chân lông.

Cơ thể Lục Lâm Thiên lại được rèn tạo, mỗi lần đột phá là nội tạng, gân cốt cơ bắp của Lục Lâm Thiên được nhiều ích lợi.

Mấy canh giờ sau Lục Lâm Thiên chậm rãi ngừng tu luyện, thở hắt ra hơi đọng trong đan điền khí hải. Mắt Lục Lâm Thiên lấp lánh tia sáng sau đó giấu đi.

Lục Lâm Thiên đã là tu vi Vũ Sư nhị trọng, tốc độ tu luyện thật khủng bố.

Lục Lâm Thiên cảm nhận cơ thể tràn đầy chân khí, hắn nhếch môi cười. Lần này gián tiếp đột phá một tầng, trong thời gian sắp tới Lục Lâm Thiên không thể đột phá chân khí nữa, thân mình cần được điều dưỡng thích ứng. Tốc độ tu luyện nhanh như vậy e rằng không mấy người bắt kịp Lục Lâm Thiên.

– Tu luyện Phong Chi Dực tiếp!

Lục Lâm Thiên rời khỏi mật thất, nghe đám người Trương Minh Đào báo cáo. Mấy trưởng lão bế quan tu luyện tập thể, để lại mình Trịnh Anh canh giữ Phi Linh Môn. Các đệ tử khác đa số bế quan, quyết tâm vào hàng đệ tử thân truyền sau nửa năm.

Biết tình huống đại khái của Phi Linh Môn xong Lục Lâm Thiên ra sau núi tu luyện Phong Chi Dực.

Lần lượt luyện tập, té mặt mũi bầm dập, Lục Lâm Thiên dần tiến bộ hơn.

Cách Phi Linh Môn không xa, đi đường mấy canh giờ sẽ đến một môn phái hơi nổi tiếng ở vùng giáp ranh sơn mạch Vụ Đô, đó là La Sát Môn.

Trong La Sát Môn có nhiều cường giả Vũ Phách, đệ tử cũng có khá nhiều, khoảng năm trăm người. Trong phạm vi trăm dặm đều là địa bàn của La Sát Môn, bao gồm khu vực biên giới sơn mạch Vụ Đô.

Chương 228: Lại lần nữa đột phá (2)

Thông thường các cường giả, dù là Vũ Phách cũng không dám trêu chọc La Sát Môn. Người trong La Sát Môn thường kiêu ngạo ngang ngược, trừ phi không muốn sống ở khu vực này nữa, nếu không chọc vào người La Sát Môn sẽ rất rắc rối.

Trong một đại điện trang trí khá đẹp có hơn mười người đang ngồi. Bọn họ ăn mặc khác nhau nhưng toát ra khí thế thì ngang ngửa nhau, tu vi Vũ Phách.

Bên trên đại điện có một nam nhân khoảng bốn mươi tuổi ngồi, trường sam bó sát người, vai rộng tay thô, toàn thân tràn ngập lực lượng, khí thế cực mạnh.

Người này nổi tiếng trong khu biên giới sơn mạch Vụ Đô, môn chủ của La Sát Môn, Đặng Phong Lương, tu vi Vũ Phách bát trọng, ở vùng bên này là cường giả tuyệt đối.

Trong đại điện, một nam nhân mặc trường sam màu đen lên tiếng:

– Chưởng môn, Phi Linh Môn có biến động. Biểu huynh của ta bị giết, Hắc Kiếm Môn đã quy hàng Phi Linh Môn.

Đặng Phong Lương kinh ngạc hỏi:

– Sao Phi Linh Môn có loại thực lực này?

Theo Đặng Phong Lương biết thì Phi Linh Môn yếu xìu.

Nam nhân mặc trường sam màu đen trả lời:

– Ta đã phái người điều tra. Nghe nói có một cường giả đến Phi Linh Môn, không ai biết thân phận của cường giả này, chỉ biết rất mạnh.

Đặng Phong Lương nói:

– Hèn gì Phi Linh Môn dám đụ.ng vào La Sát Môn chúng ta, hóa ra có cường giả. Lập tức điều tra xem người kia có lai lịch gì, nhớ điều tra mật thất Phi Linh Môn đã mở ra chưa, đây là vật chúng ta phải chiếm được. Nếu không phải không thể cưỡng ép mở mật thất thì ta đã sớm tiêu diệt Phi Linh Môn.

Ba ngày sau, Lục Lâm Thiên bay lên cao trong sau núi Phi Linh Môn, năng lượng thuộc tính phong dâng trào tràn ngập trong không khí. Sau lưng Lục Lâm Thiên ngưng kết đôi cánh năng lượng, cánh vỗ đập khí lưu dạt ra. Lục Lâm Thiên bay lượn như chim ưng.

Đôi cánh năng lượng ngưng kết không còn méo mó mà là màu trắng trong suốt hoàn chỉnh, các luồng năng lượng chân khí ngưng kết, đồ án trên cánh tựa như lông chim.

Đôi cánh giang rộng cỡ hai thước, cánh vỗ, Lục Lâm Thiên bay lượn xẹt đường cong giữa hư không.

Lục Lâm Thiên rất hưng phấn nói:

– Rốt cuộc thành công!

Lục Lâm Thiên điều khiển đôi cánh năng lượng nương nhờ thuộc tính phong bay lượn trên bầu trời.

Bùm!

Có lẽ vì quá phấn khởi nên Lục Lâm Thiên vô tình tới gần rừng cây, chưa kịp lấy lại tinh thần đã đụ.ng trúng cây to, nổ đom đóm mắt trượt xuống.

Lục Lâm Thiên buồn bực bò dậy, đây chính là vui quá hóa buồn. Lục Lâm Thiên cười tự giễu, sự hưng phấn không giảm bớt. Có Phong Chi Dực là Lục Lâm Thiên có thêm Vũ khí chạy trốn.

Lục Lâm Thiên nhìn đằng trước, tay kết thủ ấn, năng lượng thuộc tính mộc hội tụ.

Lục Lâm Thiên quát to:

– Mộc Lao Gia Tỏa!

Thủ ấn đánh ra, hư không trước mắt chấn động, sắc xanh rực rỡ lan tràn thoáng chốc biến thành năm cọc gỗ to cỡ miệng chén xoay nhanh vây quanh không gian chính giữa. Dòng không khí bị đè ép rít gào, khí thế cường đại áp lực giáng tiếp bao phủ không gian này.

Lục Lâm Thiên quát:

– Phá!

Thủ ấn siết chặt, chân khí tuôn ra xuyên qua không gian, năm cột gỗ xoay tròn đυ.ng mạnh vào nhau.

Bùm bùm bùm!

Năng lượng khuếch tán, giữa không trung nổ đì đùng chấn động không gian nổi lên gợn sóng. Năng lượng màu xanh như pháo hoa tán loạn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Xem như miễn cưỡng nhập môn rồi đi.

Mộc Lao Gia Tỏa Vũ kỹ mộc hệ đã có thành tựu nhỏ, từ giờ trở đi Lục Lâm Thiên đã có đủ Vũ kỹ ngũ hệ cộng thêm Vũ kỹ phòng ngự Khải Giáp Thanh Linh, hiện tại hắn chỉ còn thiếu Vũ kỹ thân pháp.

Về vũ kỹ thân pháp thì Nam thúc đã dặn trước. Phù quang lược Ảnh của Vân Dương tông không tệ, khi nào Lục Lâm Thiên đến Vân Dương tông chắc chắn sẽ học thử.

Lục Lâm Thiên lựa thật lâu mới chọn Mộc Lao Gia Tỏa vũ kỹ mộc hệ. Trong ngọc giản cho Lục Lâm Thiên biết đặc tính lớn nhất của Mộc Lao Gia Tỏa vũ kỹ mộc hệ là hoàn toàn phong tỏa không gian trong phạm vi nhất định. Diện tích bị phong tỏa lớn nhỏ quyết định bởi thực lực của người thi triển.

Phong tỏa không gian trong phạm vi nhất định, Lục Lâm Thiên có chút mong chờ vào Mộc Lao Gia Tỏa, vũ kỹ này hoàn toàn thích hợp với hắn. Nếu Lục Lâm Thiên sử dụng Mộc Lao Gia Tỏa giam cầm đối thủ trước rồi mới công kích thì đối thủ rất khó né tránh, còn có thể phối hợp với đòn công kích.

Đây là điểm mạnh của Vũ Giả đa hệ, gần đây Lục Lâm Thiên mới biết tầm quan trọng của vũ kỹ các hệ. Bình thường Vũ Giả song hệ phối hợp hai thuộc tính lại thực lực mạnh gấp đôi, Lục Lâm Thiên là Vũ Giả ngũ hệ đầy đủ nếu đánh hết sức thì thực lực chấn phục tăng mạnh hơn.

Hiện giờ Lục Lâm Thiên cần rèn luyện phối hợp vũ kỹ cá hệ lại, khi nào phối hợp quen tay rồi thực lực sẽ tăng mạnh.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

– Tu luyện tiếp.

Lục Lâm Thiên lại bắt đầu tu luyện Mộc Lao Gia Tỏa, cố gắng tu luyện đến mức độ vừa lòng, uy lực sẽ tăng mạnh hơn.

Lục Lâm Thiên biết rõ thực lực càng mạnh thì sau này gặp nguy hiểm cơ hội giữ mạng nhiều thêm một phần.

Thời gian chậm rãi trôi qua trong tu luyện. Ba ngày lại qua đi, trong thời gian này Lục Lâm Thiên trừ tu luyện ra còn chơi với Lục Tâm Đồng, ngẫu nhiên giảng dạy tâm đắc tu luyện cho đệ tử trong Phi Linh Môn nghe.

Ba ngày sau Lục Lâm Thiên lại vào mật thất sơn động lấy Linh Ngọc sàng ra, khoanh chân ngồi, cầm Linh hồn thần dịch. Lục Lâm Thiên định dùng một phần Linh hồn thần dịch đột phá linh lực.

Lại lần nữa uống vào một phần mười Linh hồn thần dịch, Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng trên Linh Ngọc sàng bắt đầu tu luyện. Linh hồn thần dịch chui xuống bụng hóa thành khí nóng mãnh liệt khuếch tán, Linh Ngọc sàng lóe ánh sáng nhạt thẩm thấu vào người Lục Lâm Thiên.

Đây đã là lần thứ tư Lục Lâm Thiên dùng Linh hồn thần dịch, hắn đã hoàn toàn thích ứng, đối kháng lại năng lượng cuồng bạo này. Tuy lực lượng Linh hồn thần dịch rất bạo lực nhưng tu vi của Lục Lâm Thiên mạnh hơn trước nhiều, năng lượng cuồng bạo không ảnh hưởng thân thể quá lớn như trước.

Năng lượng hùng hồn xuyên qua kinh mạch lao vào đầu Lục Lâm Thiên, nơi có không gian khí hải chứa linh lực. Lục Lâm Thiên quen thuộc luyện hóa Linh hồn thần dịch.

Lục Lâm Thiên chậm rãi luyện hóa năng lượng cuồng bạo trong không gian linh lực. Không gian khí hải linh lực có luồng khí vô hình tràn ra từ Linh hồn thần dịch chạy ra ngoài không gian khí hải, đến sâu trong não thấm thuần linh hồn thực chất hóa gần thành hình của Lục Lâm Thiên.

Nếu có ai nhìn thấu không gian linh hồn của Lục Lâm Thiên sẽ giật nảy mình. Linh hồn lực của Linh Sư nhất trọng đã ngưng tụ thành thực chất hóa, dù là Vũ Sư bát trọng, cửu trọng cũng không thể làm được bước này.

Đương nhiên Lục Lâm Thiên toàn nhờ vào công dụng đặc biệt của Linh hồn thần dịch, Linh Ngọc sàng mới làm được, Âm Dương Linh Vũ quyết cũng góp công rất lớn.

Thời gian trôi qua trong khi Lục Lâm Thiên tu luyện. Trong không gian khí hải trong não Lục Lâm Thiên, linh lực đang chậm rãi tăng mạnh.

***

Mấy ngày sau, trong đại điện của La Sát Môn, nam nhân mặc trường sam màu đen nói với Đặng Phong Lương ngồi trên cao:

– Chưởng môn, đã điều tra ra. Gần đây mỗi đệ tử Phi Linh Môn được nhiều đan dược và vũ kỹ, Phi Linh Môn hiện tại không giống ngày xưa nữa.

Chương 229: Có kẻ thù tấn công

Đặng Phong Lương hỏi:

– Từ trưởng lão, đã điều tra ra tư liệu về cường giả bí ẩn kia chưa?

Điều Đặng Phong Lương quan tâm nhất là về cường giả bí ẩn trong Phi Linh Môn, không rõ ràng lai lịch của đối phương thì gã không dám có hành động thiếu suy nghĩ.

Người được gọi là Từ trưởng lão nói:

– Thế thì không. Ta bỏ ra nhiều công sức mới biết cường giả bí ẩn là sư phụ của nữ nhi Lục Thanh, thực lực rất mạnh, nay không biết tung tích. Cường giả bí ẩn chỉ lộ mặt một lần.

Người này là Từ Phục Quan, biểu đệ của Hoàng Hải Ba. Trong khu vực quanh sơn mạch Vụ Đô này Từ Phục Quan là cường giả khá nổi tiếng, tu vi Vũ Phách nhị trọng, kiêm chức trưởng lão La Sát Môn.

Một lão nhân mặc áo vàng bộ dáng trưởng lão đứng bên trái lên tiếng:

– Chưởng môn, gần đây mỗi đệ tử Phi Linh Môn được nhiều đan dược và vũ kỹ, sợ là mật thất trong tin đồn đã bị mở ra rồi. Chúng ta nhịn lâu như vậy không đυ.ng Phi Linh Môn chỉ vì mật thất kia, bây giờ có nên xuống tay với Phi Linh Môn không?

Đặng Phong Lương bình tĩnh nói:

– Triệu trưởng lão đừng nóng vội. Hiện tại Phi Linh Môn có cường giả, chúng ta phải tìm hiểu rõ ràng.

– Nếu là cường giả bình thường, chúng ta có sức đối phó thì La Sát Môn sẽ nuốt trọn Phi Linh Môn dù mật thất mở ra thì sao? Cuối cùng vẫn sẽ rơi vào tay chúng ta.

– Nếu chúng ta không đánh lại được cường giả đó thì đành giao cho Quỷ Vũ tông, chúng ta cũng được chia chút ít.

Lão nhân bộ dạng trưởng lão khác khẽ thở dài:

– Nhưng chúng ta nhịn lâu như vậy cuối cùng để Quỷ Vũ tông ăn thì tiếc quá.

Đặng Phong Lương nói với Từ Phục Quan:

– Từ trưởng lão đích thân đi điều tra xem cường giả bí ẩn kia rốt cuộc là ai? Đẳng cấp thực lực đến trình độ cỡ nào? Khi đó chúng ta lại quyết định.

Từ Phục Quan lo lắng hỏi:

– Chưởng môn, ta đi thì không ổn lắm, ta sợ sẽ bứt dây động rừng.

Sắc mặt Đặng Phong Lương sa sầm, chậm rãi nói:

– Hoàng Hải Ba là biểu huynh của trưởng lão, Hoàng Hải Ba đã chết, trưởng lão đi xem cũng là bình thường, người Phi Linh Môn cũng sẽ không nghi ngờ. Cố gắng tìm cách điều tra rõ ràng về cường giả kia.

Từ Phục Quan đáp:

– Ta hiểu rồi thưa chưởng môn, sáng sớm ngày mai ta sẽ dẫn người đi một chuyến.

***

Sau núi Phi Linh Môn, ban đêm ngày thứ bốn, khí thế của Lục Lâm Thiên tăng nhanh, đã kéo dài mấy canh giờ. Một lát sau, không gian khí hải vang tiếng nổ trầm đυ.c, năng lượng khổng lồ áp súc khuếch tán ra ngoài.

Ánh sáng quanh thân Lục Lâm Thiên chói lòa hơn, khí thế tăng vùn vụt, không gian khí hải trong đầu hắn tăng lớn gấp mấy lần.

Lực lượng to lớn xông vào não Lục Lâm Thiên, Chu Tước quyết nhanh chóng tăng mạnh. Linh hồn lực gần như thực chất hóa lúc này càng bngưng tụ hơn.

Ánh sáng trắng vô hình rực rỡ quanh thân Lục Lâm Thiên cùng với năng lượng trong thiên địa nhập vào thân thể hắn.

Thời gian chậm rãi trôi, khí thế trên người Lục Lâm Thiên dần bình ổn lại.

Khi trời sáng hẳn, Lục Lâm Thiên thở hắt ra:

– Hộc hộc.

Lúc này hơi thở linh lực quanh thân Lục Lâm Thiên đã là Linh Sư nhị trọng.

Lục Lâm Thiên cảm giác không gian khí hải trong óc tràn đầy linh lực, hắn rất mừng và cũng ngạc nhiên. Sau khi đến Linh Sư khi đột phá tiêu hao nhiều Linh hồn thần dịch khủng khiếp.

Lúc Lục Lâm Thiên còn là Linh Sĩ bát trọng một phần Linh hồn thần dịch có thể đột phá hai tầng tu vi, đến Linh Sư, dùng một phần Linh hồn thần dịch chỉ từ Linh Sư nhất trọng đột phá đến nhị trọng. Năng lượng Linh hồn thần dịch trong đầu Lục Lâm Thiên không còn lại bao nhiêu, số linh lực tăng mạnh không nhiều.

Trong bình ngọc vốn chia mười phần Linh hồn thần dịch giờ Lục Lâm Thiên đã dùng hết bốn, còn lại sáu phần. Lục Lâm Thiên ước chừng bấy nhiêu đây không đủ để hắn đột phá đến Linh Sư lục trọng, lên tới Linh Sư ngũ trọng đã là may mắn.

Trời sáng trưng nhưng Lục Lâm Thiên không xuất quan.

– Tu luyện tiếp!

Trong đầu Lục Lâm Thiên còn lại một ít năng lượng Linh hồn thần dịch, luyện hóa hết không tốn bao lâu. Lục Lâm Thiên định luyện hóa xong năng lượng Linh hồn thần dịch mới ra ngoài.

Bất giác trời đã vào thu, trong sơn mạch Phi Linh sơn sáng sớm không khí mát mẻ trong lành. Giọt sương đọng trên lá cỏ bốc dưới màn sương buổi sáng trong suốt mờ ảo. Ngẫu nhiên có tiếng chim hót véo von loáng thoáng trong sương mù.

Quanh sơn mạch có nhiều cây cối, lá cây ố vàng. Lá cây khô vàng treo trên cành như mấy đóa hoa nhỏ bay trong không trung. Ngẫu nhiên gió cuốn lá rụng xoay tròn trên bầu trời rồi rơi xuống lại bị cuốn lấy.

Trên con đường mòn đi hướng Phi Linh Môn có ba mươi người cưỡi ngựa chạy tới. Lá khô đọng trên sườn núi bị đội ngựa giày xéo lên, lá cây xoay tròn bay lên. Đội ngựa chạy xa, lá cây bay lên nhìn như lộn xộn lại trải đều dưới đất, che đi đường mòn uốn lượn đến Phi Linh Môn.

Trong đội ngựa, một thanh niên áo đen nói:

– Từ trưởng lão, lần này chúng ta đi phải báo thù cho tam sư huynh. Tam sư huynh nằm trên giường đến bây giờ còn chưa khỏi hẳn.

Người đến nằm trong La Sát Môn.

Đi đằng trước nhất đội ngựa, người cưỡi trên con ngựa đen to lớn là Từ Phục Quan:

– Mọi người nghe kỹ đây, chúng ta đến Phi Linh Môn là gây sự nhưng nhớ đừng quá đáng. Chúng ta phải tìm hiểu rõ ràng thực lực của Phi Linh Môn, sau đó chưởng môn sẽ đích thân đến tiêu diệt Phi Linh Môn.

Lối vào Phi Linh Môn có hai đệ tử từ xa thấy mấy chục người lao nhanh tới thì biến sắc mặt quát to:

– Đứng lại! Các ngươi là ai?

Nếu là trước kia có lẽ hai đệ tử Phi Linh Môn không dám hó hé câu nào, hiện tại thì khác.

– Hừ! Chúng ta là La Sát Môn, kêu chưởng môn của các ngươi ra đây!

Người La Sát Môn phớt lờ hai đệ tử Phi Linh Môn, giơ roi giục ngựa xông thẳng vào Phi Linh Môn.

Mấy chục con ngựa chạy qua, hai đệ tử thời gian tu vi Vũ Đồ không dám ngăn cản, hoảng hốt chạy đi báo cho trưởng lão.

– Mau thông báo cho trưởng lão!

Một lát sau, quảng trường bên ngoài đại điện Phi Linh Môn có một đám người tụ tập lại. Các đệ tử Phi Linh Môn nghe tin kéo đến, vẻ mặt lo âu. Người đến là La Sát Môn, nhưng các đệ tử Phi Linh Môn siết chặt vũ khí, mắt nhìn kẻ xâm nhập đăm đăm, tuy sợ sệt nhưng không ai lùi bước.

Trong đám người, nhiều đệ tử hỏi ý kiến Trương Minh Đào:

– Đại sư huynh, chúng ta phải làm sao đây?

Trương Minh Đào trả lời:

– Người đến là trưởng lão của La Sát Môn, chúng ta không đánh lại, chờ trưởng lão đến rồi tính.

Từ Phục Quan nhìn chằm chằm đám người Phi Linh Môn, hét to:

– Người Phi Linh Môn, mau kêu chưởng môn của các ngươi ra đây, không thì ta sẽ không khách sáo!

Chợt vang tiếng mắng:

– Từ Phục Quan, ngươi tự tiện xông vào Phi Linh Môn ta là có ý gì?

Một bóng người lao ra, là Trịnh Anh trưởng lão Phi Linh Môn.

Trịnh Anh tuy hơi lớn tuổi nhưng khí chất trưởng thành quyến rũ, lúc này sắc mặt âm trầm, lạnh lùng kiêu kỳ.

Từ Phục Quan cười to bảo:

– Ha ha ha, thì ra là Trịnh trưởng lão, một nữ nhân tính tình nóng nảy vậy hèn gì không gả đi được. Hay theo ta đi, làm nữ nhân của ta tốt hơn ở lại Phi Linh Môn nhiều.

Chương 230: Trịnh Anh ra tay

Đám đệ tử La Sát Môn cười vang.

– Ha ha ha!

Ánh mắt các đệ tử La Sát Môn nhìn người Phi Linh Môn đầy rẻ rúng.

Trịnh Anh hừ lạnh một tiếng:

– Ta phi! Ngươi xứng sao? Từ Phục Quan, nếu không giải thích rõ ràng cho Phi Linh Môn ta thì ta sẽ không tha cho ngươi!

Từ Phục Quan biểu tình lạnh lùng nói:

– Buồn cười, ta đến đây là muốn Phi Linh Môn cho ta giải thích. Biểu huynh của ta bị các ngươi giết trong Phi Linh Môn, chuyện này là sao? Nếu hôm nay không nói rõ ràng thì ta và Phi Linh Môn các ngươi không yên!

Trịnh Anh nói:

– Hoàng Hải Ba phản bội Phi Linh Môn, mưu hại chưởng môn nên bị xử chết. Đây là chuyện của Phi Linh Môn chúng ta, liên quan gì La Sát Môn ngươi?

Đệ tử bình thường trong Phi Linh Môn không biết mối quan hệ của Hoàng Hải Ba và Từ Phục Quan, nhưng Trịnh Anh, Chu Ngọc Hậu thì biết.

Từ Phục Quan nói:

– Ta mặc kệ các ngươi có chuyện gì, hôm nay ngươi phải cho ta một giải thích nếu không La Sát Môn ta và Phi Linh Môn ngươi không yên!

Trịnh Anh lạnh lùng hỏi:

– Như thế nào? Ngươi muốn đánh nhau sao?

Nếu là trước kia Trịnh Anh còn ngại La Sát Môn, nhưng hiện tại trong Phi Linh Môn có một cường giả ở, không cần sợ La Sát Môn.

Từ Phục Quan cười to bảo:

– Nếu Trịnh trưởng lão đã muốn đánh thì ta theo tới cùng!

Trịnh Anh là Vũ Phách nhị trọng, Từ Phục Quan cũng vậy. Huống chi Từ Phục Quan có mang vũ khí bí mật, gã không sợ gì Trịnh Anh. Hôm nay mục đích Từ Phục Quan đến Phi Linh Môn là muốn gây hỗn loạn, thăm dò thực lực Phi Linh Môn.

Trịnh Anh lạnh lùng nhìn Từ Phục Quan, lòng chìm xuống. Chưởng môn và đại trưởng lão bế quan, các trưởng lão khác cũng bận bế quan chưa ra. Nếu không đánh lui Từ Phục Quan thì hôm nay Phi Linh Môn sẽ gặp rắc rối, các trưởng lão đang bế quan nếu bị quấy rầy lỡ ngay khúc đột phá sẽ chịu ảnh hưởng lớn.

Nhưng Trịnh Anh rất khó đánh thắng Từ Phục Quan. Tu vi của đối phương ngang ngửa Trịnh Anh, nhưng nhìn từ khí thế thì thực lực của Từ Phục Quan có lẽ mạnh hơn nàng chút ít.

Từ Phục Quan cười khẩy nói:

– Thế nào? Trịnh trưởng lão không dám sao? Vậy hãy kêu chưởng môn của Phi Linh Môn các người ra nói chuyện đi!

– Nực cười, ta sợ ngươi sao?

Một trường kiếm đỏ nhạt xuất hiện trong tay Trịnh Anh, chân khí thuộc tính lửa bộc phát từ thân thể nàng.

Từ Phục Quan cười to bảo:

– Ha ha ha! Ta chống mắt xem Phi Linh Môn có thực lực gì?

Từ Phục Quan nhảy xuống lưng ngựa, gã không sợ Trịnh Anh.

Trịnh Anh siết chặt trường kiếm đỏ nhạt, kiếm quang bắn ra ánh lửa nóng rực, thân hình như tàn ảnh xẹt qua Từ Phục Quan. Chân khí cường đại tràn ngập, nhiệt độ không khí tăng cao.

Từ Phục Quan hét to một tiếng:

– Đến tốt lắm!

Chân khí vận chuyển dưới chân gã nhảy vọt lên lao tới trước, chân khí thuộc tính thủy từ trên cao đổ ập xuống Trịnh Anh.

Trịnh Anh xoay người, chân khí quanh thân chợt lóe, trường kiếm vạch một đường. Kiếm quang bắn ra va chạm với công kích của Từ Phục Quan.

Kình khí tứ tung, hai bóng người lướt qua nhau. Trong phút chốc chân khí tuôn trào, kiếm quang sắc bén xới tung nền đất, chân khí cường đại đυ.c thủng một cái lỗ sâu.

Hai người văng ra. Từ lúc Từ Phục Quan, Trịnh Anh đánh nhau thì người xung quanh đã thụt lùi xa ra, đứng gần nhỡ bị kình khí quét trúng thì toi.

– Hí hí!!!

Cuộc chiến làm ngựa đám người La Sát Môn cưỡi kinh sợ hí vang.

Trong Phi Linh Môn, Hoàng Bác Nhiên đầu trọc đứng trong đám đông nhìn ba mươi đệ tử La Sát Môn, thực lực đám đệ tử La Sát Môn lại mạnh hơn Phi Linh Môn một chút, tuy một số đệ tử Phi Linh Môn đang bế quan tu luyện nhưng tính ra còn có ba trăm đệ tử rảnh rỗi. Mười mấy đệ tử đủ hội đồng một người, huống chi trong Phi Linh Môn hiện có vài người tu vi Vũ Sư.

Hoàng Bác Nhiên hét to một tiếng:

– Các sư huynh đệ, chưởng môn đã nói nếu ai dám đến chọc vào Phi Linh Môn thì chúng ta đánh. Một người không đủ chúng ta có hai, hai người không đủ thì cả đám xông lên, làm thịt nó!

Nói sao cũng phải vớt vát chút đỉnh, tuy thực lực của Hoàng Bác Nhiên mới là Vũ Sĩ nhưng gã xung phong làm gương.

Trương Minh Đào hét to:

– Đúng vậy! Chưởng môn đã nói thế, chúng ta lên đi, làm thịt nó!

– Xông lên!!!

Đám đệ tử Phi Linh Môn rầm rập nhào lên, cái gọi là người đông thế mạnh, lúc này đệ tử Phi Linh Môn liều mạng rút vũ khí ra.

Mấy trăm người cùng công kích ba mươi đệ tử La Sát Môn, từng đợt chân khí tràn ngập. Tuy thực lực cá nhân yếu ớt nhưng giờ tập hợp lại thì thanh thế rất lớn.

Ba mươi đệ tử La Sát Môn chỉ có vài người đẳng cấp Vũ Sư, so với mấy Vũ Sư của Phi Linh Môn không chênh lệch bao nhiêu, số còn lại là Vũ Sĩ. Lần này đến Phi Linh Môn, Từ Phục Quan không định liều mạng nên không kéo theo nhiều đệ tử.

Thấy đám người Phi Linh Môn hùng hổ vọt tới, ba mươi đệ tử La Sát Môn trợn tròn mắt. Trước kia đệ tử Phi Linh Môn làm gì dám làm vậy? Đệ tử Phi Linh Môn sẽ mặc cho La Sát Môn ăn hiếp, tuyệt đối không dám phản kháng, không ngờ bây giờ đám nhất gan đó đã đổi tính rồi.

Ba mươi đệ tử La Sát Môn phản ứng lại, rống to:

– Mau tấn công!

Bóng người nhảy xuống lưng ngựa, siết chặt vũ khí công kích đám người Phi Linh Môn xung phong.

Bùm bùm bùm!

Thoáng chốc mọi người hỗn chiến. Phi Linh Môn người đông thế mạnh, đám đệ tử La Sát Môn bị bao vây vào giữa, không sử dụng vũ kỹ được. Một người là bị mười mấy người vây chặt. Đệ tử La Sát Môn hoảng lọan, thực lực tổng thể thì bọn họ cao hơn đệ tử Phi Linh Môn một chút, nhưng chỉ vẻn vẹn một chút.

Trong tình huống này đệ tử La Sát Môn ngây người, luống cuống tay chân, giây lát sau đã rơi vào thế yếu.

Từ Phục Quan thấy vậy chửi thầm:

– Chết tiệt!

Từ Phục Quan không ngờ đến tình huống này, trong lòng gã biết không thể kéo dài hơn nữa, phải nhanh chóng đánh bại Trịnh Anh, khi đó gã có thể dụ ra cường giả trong Phi Linh Môn. Tìm hiểu rõ ràng thực lực của cường giả bí ẩn là Từ Phục Quan chạy về dẫn chưởng môn đến diệt Phi Linh Môn.

Từ Phục Quan hét to một tiếng:

– Trịnh Anh, ngươi lui xuống cho ta!

Từ Phục Quan vận chuyển chân khí đến cực độ, ánh sáng lam thuộc tính thủy lượn lờ quanh thân. Hơi nước bao bọc người Từ Phục Quan ngưng tụ thành cột nước như mũi tên rời dây cung bắn hướng Trịnh Anh.

Biết đối phương chuẩn bị dốc hết sức công kích, lòng Trịnh Anh lo lắng không thôi, hai tay siết chặt trường kiếm đỏ nhạt, vận chuyển chân khí, chân giẫm mặt đất bay vọt lên cao né tránh cột nước trong đường tơ kẽ tóc. Trường kiếm đâm thẳng vào trái tim Từ Phục Quan.

Từ Phục Quan hừ lạnh một tiếng:

– Hừ!

Thấy Trịnh Anh công kích, Từ Phục Quan nhếch môi khinh thường, kết ấn. Trong tay Từ Phục Quan hình thành một cái bao tay kỳ dị lóe ánh sáng màu lam, đằng trước có mũi nhọn sắc bén. Hai tay Từ Phục Quan luồn vào bao tay kỳ dị, bàn tay to co lại, trảo ấn như vuốt ưng. Phía trước tràn ngập ánh sáng màu lam, năm ngón khép lại nhanh như tia chớp chộp trường kiếm trong tay Trịnh Anh.

Chương 231: Đối kháng vượt cấp (1)

Răng rắc!

Không khí trên trảo ấn bị vặn vẹo, khí lưu hình thành vòng xoáy cỡ nhỏ. Trường kiếm của Trịnh Anh kêu lên răng rắc rồi gãy thành mấy mảnh vụn.

Trảo ấn chứa kình khí hùng hồn tỏa ra, cùng lúc đó trảo ấn khác nhanh như tia chớp chộp tới trước mặt Trịnh Anh. Kình khí xé rách không gian, không khí trấn động liên tục.

Biến đổi vượt sức tưởng tượng của Trịnh Anh, bao tay quái dị của Từ Phục Quan có thể trực tiếp đỡ nhát kiếm. Trịnh Anh nhanh chóng lùi ra sau, vận chuyển vội vàng chân khí dồn tới dưới chân, nàng vặn người né nhanh.

Từ Phục Quan cười âm trầm:

– Khục khục, bao tay này luyện chế bằng bạch ngọc tinh ti, không sợ binh khí bình thường.

Trịnh Anh lùi lại rất nhanh nhưng tốc độ của Từ Phục Quan cũng không chậm, trong phút chốc trảo ấn của Từ Phục Quan tuy không cào trúng Trịnh Anh nhưng lại chụp vào vai trái của nàng.

Trảo ấn móc vào xương, lực lượng cường đại bộc phát. Vai trái Trịnh Anh đau nhức, máu tuôn ồ ạt dọc theo cánh tay nhỏ giọt xuống đất.

Mặt Trịnh Anh xanh mét, nhanh chóng kết ấn, chân khí nóng rực tuôn ra. Chân khí bộc phát, khí thế của Trịnh Anh tăng vọt. Một ngọn lửa bay ra khỏi tay phải Trịnh Anh ngưng tụ thành hình.

Trịnh Anh hét to một tiếng:

– Liệt Diễm Toàn Đao!

Ngọn lửa trong tay Trịnh Anh biến thành đao quang bay ra, lửa rít gào. Đao quang tàn phá cắt vỡ không gian chém mạnh vào Từ Phục Quan.

Đây là Liệt Diễm Toàn Đao vũ kỹ hỏa hệ hoàng cấp sơ giai Trịnh Anh mới tu luyện gần đây, là vũ kỹ lấy từ mật thất. Lúc này Trịnh Anh sử dụng Liệt Diễm Toàn Đao uy lực kinh người, không gian dao động kịch liệt.

Cảm nhận khí thế của Trịnh Anh đột nhiên mạnh hơn, Từ Phục Quan kinh ngạc kêu lên:

– A? Là vũ kỹ sơ giai hoàng giai?

Trịnh Anh nhanh chóng thụt lùi, trảo ấn xoay chuyển, ánh sáng màu lam tuôn ra. Trảo co lại, chân khí đậm đặc hóa thành trảo ấn sắc bén ùa lên đầu ngón tay Từ Phục Quan nghênh đón Liệt Diễm Toàn Đao củaTrịnh Anh.

Bùm bùm bùm!

Hai lực lượng cường đại va chạm, khí thế phá núi lấp sông va chạm mạnh vào nhau. Vị trí hai lực lượng đυ.ng độ vang lên tiếng nổ điếc tai khắp chân trời.

Kình khí càn quét không gian xung quanh, bóng lửa tan tác. Kình khí cuồng bạo xới tung mặt đất, phương xa đất đai nứt nẻ, các khe hở lan tràn, bụi đất mù mịt không gian.

Cộp cộp cộp!

Trong lực lượng cuồng bạo, Từ Phục Quan, Trịnh Anh cùng thụt lùi. Trịnh Anh bị thương trước, miệng vết thương chảy máu ào ào, mặt trắng bệch. Trịnh Anh sử dụng Liệt Diễm Toàn Đao uy lực cực kỳ cường đại, bề ngoài Từ Phục Quan không bị gì nhưng gương mặt tái xanh, hẵn cũng đã kiệt sức rồi.

Từ Phục Quan lạnh lùng nhìn Trịnh Anh:

– Không ngờ Trịnh trưởng lão có vũ kỹ hoàng cấp sơ giai, chờ khi ta bắt Trịnh trưởng lão, ta muốn xem chưởng môn gì đó của các ngươi có tiếp tục co đầu rút cổ trốn nữa không?

Từ Phục Quan thầm than may mắn gã có vũ khí bí mật, không thì cũng chẳng làm gì Trịnh Anh được.

Một thanh âm vang lên:

– Vậy sao? Ngươi muốn gặp ta thế sao?

Bóng áo xanh xuất hiện bên cạnh Trịnh Anh.

Người đến mặc áo xanh, một con rắn nhỏ vàng nhạt bám trên vai, khí thế âm hàn phát ra, là Lục Lâm Thiên vừa bế quan ra.

Lục Lâm Thiên vừa mới xuất quan liền nghe tiếng động bên này nên chạy thẳng tới, hắn cũng thấy hết chuyện xảy ra. Lục Lâm Thiên biết mặt Từ Phục Quan từ ký ức trong đầu Hoàng Hải Ba, hắn suy đoán gần hết vụ việc. Lục Lâm Thiên cho rằng người La Sát Môn đến cửa là chuyện sớm hay muộn.

Lục Lâm Thiên quan sát bốn phía, phát ra khí lạnh càng băng giá, khí thế khuếch tán.

Từ Phục Quan nhìn thiếu niên đột nhiên xuất hiện, gã biến sắc mặt hỏi:

– Ngươi là ai?

Từ Phục Quan không chút cảm ứng được thiếu niên làm sao xuất hiện tại đây, lúc này gã nhìn kỹ thiếu niên vẫn không nắm chắc thực lực của hắn thế nào.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Ta chính là chưởng môn của Phi Linh Môn, chẳng phải ngươi đang muốn tìm ta sao?

Đầu mày Lục Lâm Thiên lạnh băng, La Sát Môn dám đến cửa đạp lên đầu hắn. Hôm nay Lục Lâm Thiên không giết Từ Phục Quan e rằng La Sát Môn nghĩ Phi Linh Môn dễ ăn hiếp.

Từ Phục Quan sớm nghe nói chưởng môn của Phi Linh Môn là một thiếu niên chưa dứt sữa, nay thấy tận mắt làm gã giật mình.

– Ngươi chính là chưởng môn của Phi Linh Môn?

Từ Phục Quan đánh giá Lục Lâm Thiên một lát sau, mở miệng nói:

– Ngươi đến rất tốt, biểu huynh của ta bị Phi Linh Môn giết, ngươi phải cho ta một giải thích không thì La Sát Môn ta và ngươi không yên!

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Từ Phục Quan, ngươi và Hoàng Hải Ba, còn một người khác trong La Sát Môn cùng nhau vây công giết hại chưởng môn đời trước Phi Linh Môn ta, món nợ này ta tính sổ với ngươi ngay bây giờ!

Trong ký ức của Hoàng Hải Ba, Lục Lâm Thiên biết Lục Thanh bị Hoàng Hải Ba, Từ Phục Quan cộng với một trưởng lão La Sát Môn vây công giết chết. Từ Phục Quan phải chết ngay tại đây.

Từ Phục Quan biến sắc mặt bật thốt:

– Sao ngươi biết…?

Chuyện này chỉ có mấy trưởng lão La Sát Môn, Hoàng Hải Ba biết, Từ Phục Quan không ngờ thanh niên trước mắt cũng biết chuyện này. Từ Phục Quan hoảng loạn.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Hừ! Muốn người không biết trừ phi mình đừng làm!

Lục Lâm Thiên quay đầu nói với Trịnh Anh:

– Trịnh trưởng lão, các trường lão khác chưa xuất quan sao?

Lục Lâm Thiên nhìn Trịnh Anh, vết thương nặng trên vai trái quá nặng, sức chiến đấu giảm đi, không đánh lại Từ Phục Quan được. Các trưởng lão khác không có mặt, chắc bận bế quan. Rất khó để một mình Lục Lâm Thiên giết Từ Phục Quan.

Trịnh Anh nói:

– Chưa, ta kêu các trưởng lão xuất quan ngay.

Trịnh Anh nói rồi định đi thông báo các trường lão khác xuất quan. Trịnh Anh bị thương khá nặng, không thể đối phó Từ Phục Quan được, chỉ còn cách kêu các trường lão khác xuất quan.

Lục Lâm Thiên nói nhanh:

– Không cần, cứ để mấy vị trưởng lão bế quan đi, ta sẽ đối phó người này.

Nếu đang trong lúc đột phá bị quấy rầy thì tổn thất lớn, nếu mấy trưởng lão đều đột phá sẽ giúp ích rất lớn cho Phi Linh Môn vững mạnh.

Từ Phục Quan thì tu vi Vũ Phách nhị trọng, Lục Lâm Thiên biết hắn không đánh lại nhưng còn có Tiểu Long. Dựa vào Tiểu Long chưa chắc Lục Lâm Thiên không có khả năng đánh thắng, huống chi hắn tu luyện đầy đủ vũ kỹ ngũ hệ. Nếu vào phút mấu chốt buộc phải lật ngửa hết con bài thì cũng đành chịu, nhưng tóm lại hôm nay Lục Lâm Thiên nắm chắc có thể giết Từ Phục Quan.

Trịnh Anh kinh ngạc giây lát sau nhắc nhở Lục Lâm Thiên:

– Chưởng môn, người này đã là Vũ Phách nhị trọng.

Trịnh Anh biết Lục Lâm Thiên chỉ mới là Vũ Sư, hắn làm sao đánh lại Vũ Phách nhị trọng?

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

– Không sao. Trịnh trưởng lão hãy giải quyết những người La Sát

Môn khác, cứ giao người này cho ta.

Tiểu Long lắc lư trên vai Lục Lâm Thiên, mắt nhìn chằm chằm Từ Phục Quan đứng đằng trước.

Trịnh Anh chần chừ nói:

– Tuân lệnh chưởng môn! Nhưng chưởng môn cẩn thận chút, đặc biệt là bao tay của Từ Phục Quan.

Trịnh Anh lao tới vòng hỗn chiến, nàng bị thương không đánh lại Trịnh Anh nhưng đối phó đám đệ tử Vũ Sư, Vũ Sĩ La Sát Môn thì dư sức qua cầu, không cần tốn nhiều công sức.

Chương 232: Đối kháng vượt cấp (2)

Ầm ầm ầm!

Trịnh Anh tham gia vòng chiến, chớp mắt có một đệ tử La Sát Môn Vũ Sư nhị trọng thủy hệ bị đánh bay mấy chục thước, tiếp theo bị đám đệ tử Phi Linh Môn hùa lên chém thành mấy khúc.

Từ Phục Quan nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, nét mặt sa sầm cười lạnh nói:

– Tiểu tử, ngươi mà cũng mơ đối phó với ta sao?

Thiếu niên chỉ khoảng mười bảy, tám tuổi, coi như hắn tu luyện từ lúc còn là thai nhi cũng không mạnh tới đâu, Từ Phục Quan không thèm để hắn vào mắt. Dường như đệ tử trong La Sát Môn bị thiếu niên đánh bị thương, thực lực tối đa chỉ là Vũ Sư.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

– Đủ đối phó với ngươi.

Lục Lâm Thiên thầm dặn dò Tiểu Long sẵn sàng.

Từ Phục Quan cười âm hiểm, khinh thường liếc Lục Lâm Thiên, nói:

– Khục khục, giọng điệu thật cuồng ngạo, bằng vào nhãi ranh chưa dứt sữa nhà ngươi sao? Đúng là không biết trời cao đất rộng mà.

Lục Lâm Thiên không để ý Từ Phục Quan trào phúng, hắn chậm rãi đến gần gã, khóe môi cong lên, chân khí tuôn ra. Đối phương là Vũ Phách nhị trọng, hiện tại Lục Lâm Thiên mới chỉ là Vũ Sư nhị trọng, Lục Lâm Thiên muốn thử xem có thể vượt cấp khiêu chiến không.

Thấy Lục Lâm Thiên bước tới gần, đôi mắt Từ Phục Quan càng lạnh lẽo, gã cảm nhận chân khí tuôn ra từ người hắn.

Từ Phục Quan lạnh nhạt nói:

– Thì ra là Vũ Sư nhị trọng, tiểu tử ngông cuồng, ở trước mặt ta, ngươi quá yếu.

Từ Phục Quan hét to một tiếng:

– Tiểu tử, để ta dạy cho ngươi sự khác biệt giữa Vũ Phách và Vũ Sư!

Từ Phục Quan thấy phương xa Trịnh Anh hăng hái giết hai đệ tử La Sát Môn, cơn giận bùng cháy trong gã, chân khí hùng hồn bộc phát. Chân khí màu lam như hơi nước chấn động không gian xung quanh rung rinh, cột nước bắn ra.

Lục Lâm Thiên vẻ mặt thản nhiên nhưng trong lòng thì không dám coi thường, kết thủ ấn lập tức bày ra Khải Giáp Thanh Linh. Vảy giáp vàng nhạt bao trùm khắp người Lục Lâm Thiên, hắn bước nhanh tới trước, thân thể kỳ dị nghiêng người. Một cột nước to cỡ nắm tay trẻ sơ sinh kèm theo tiếng gió rít sắc bén xẹt qua mũi Lục Lâm Thiên. Kình phong cường đại quét tới làm Lục Lâm Thiên đau rát.

Lục Lâm Thiên né thoát công kích của Từ Phục Quan, lạnh nhạt nói:

– Chỉ có thế.

Từ Phục Quan đánh hụt cũng sửng sốt, gã không ngờ đối phương phản ứng nhanh như vậy. Trông thấy vảy giáp trên người Lục Lâm Thiên, nét mặt Từ Phục Quan sa sầm.

Từ Phục Quan thì thào:

– Còn có loại vũ kỹ phòng ngự?

Từ Phục Quan lạnh lùng cười:

– Tiểu tử, đến nữa!

Từ Phục Quan vận chuyển chân khí dưới chân, nhảy vọt lên cao. Kình khí cường đại tuôn ra, Từ Phục Quan kết ấn giữa không trung, trảo ấn xuyên qua bao tay sắc bén bay ra như đao phong xé rách không khí. Tiếng xé gió sắc bén vang lên, chấn động sóng gợn không gian.

– Quả nhiên hơi kỳ dị.

Lục Lâm Thiên nhìn đòn công kích, lúc trước Trịnh Anh trưởng lão nhắc nhở hắn chú ý bao tay của Từ Phục Quan, đúng là vật vô cùng sắc bén, không tầm thường.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng lùi lại, luồng sáng nhạt nhanh như tia chớp bay vào mặt Từ Phục Quan.

Từ Phục Quan biến sắc mặt nói:

– Con rắn nhỏ…!

Từ Phục Quan không ngờ con rắn nhỏ trên vai Lục Lâm Thiên lao tới, ban đầu gã không chú ý đến con rắn, giờ thấy tốc độ của rắn nhỏ cực nhanh làm gã sửng sốt. Trảo ấn thay đổi quỹ tích công kích chém vào Tiểu Long.

Vù vù vù!

Nhưng lúc này thân hình Tiểu Long biến to, hóa thành hơn tám mươi thước. Cơ thể to lớn cùng với ngọn lửa nóng cháy đυ.ng rách vách ngăn không khí, cái đuôi to quét qua đập mạnh vào trảo ấn của Từ Phục Quan.

Bùm!

iếng nổ vang điếc tai khắp không gian, hoa lửa bắn tứ tung. Trảo ấn của Từ Phục Quan cào trúng đuôi rạch ra vết nứt cạn, tóe lửa.

Ngay lúc đó, lực lượng khổng lồ từ cái đuôi của Tiểu Long đập mạnh vào tay Từ Phục Quan, gã bị đánh bay ra phía sau, thụt lùi mấy chục bước mới đứng vững. Từ Phục Quan kinh ngạc nhìn chằm chằm thân hình khổng lồ của Tiểu Long, trong mắt hắn tràn ngập sự khó tin. Yêu thú này có thể biến to thu nhỏ, chỉ yêu thú tứ giai mới làm được. Nhưng khí thế trên người yêu thú này không bằng yêu thú tứ giai.

Tiểu Long nặng nề rớt xuống đất, đôi mắt tức giận trợn trừng nhìn Từ Phục Quan:

– Gri gri!

Vết cào trên vảy làm Tiểu Long thấy đau đớn.

Lục Lâm Thiên thầm nhủ:

– Bao tay thất mạnh.

Lục Lâm Thiên biết lực phòng ngự của Tiểu Long như thế nào, lúc này lân phiến trên thân Tiểu Long cũng bị cào rách, hèn gì Trịnh Anh trưởng lão bị cào nát thịt.

– Con rắn nhỏ mạnh vậy sao?

Nhiều đệ tử Phi Linh Môn thấy Tiểu Long biến thành khổng lồ. Họ không nghĩ tới con rắn nhỏ xíu luôn quấn vai chưởng môn lại có thực lực trực tiếp đối kháng với cường giả Vũ Phách. Nhìn Tiểu Long to lớn, mọi người kinh thán đồ vật của chưởng môn luôn không tầm thường.

Nhiều đệ tử kinh ngạc nói:

– Chưởng môn oách quá!

– Hỏa Ảnh Chỉ!

Lục Lâm Thiên không dừng lại, năm chỉ ấn nóng cháy bay ra, năm chỉ ấn rạch phá không gian nhanh chóng lao tới trước.

Từ Phục Quan kinh ngạc kêu lên:

– Vũ Giả song hệ!

Mới rồi đối phương sử dụng chân khí thuộc tính thổ lúc này là thuộc tính hỏa, thiếu niên là Vũ Giả song hệ.

Từ Phục Quan hừ lạnh một tiếng:

– Hừ!

Ánh sáng lam lấp lóe trên chân Từ Phục Quan, gã biến mất. Năm Hỏa Ảnh Chỉ đánh hụt, không đánh trúng người Từ Phục Quan.

Lục Lâm Thiên nhìn Từ Phục Quan đột nhiên biến mất, con ngươi co rút, dường như hắn không bất ngờ gì. Rèn luyện trong sơn mạch Vụ Đô khiến phản ứng của Lục Lâm Thiên đã đến trình độ thân thần hợp nhất, hắn nhanh chóng thụt lùi.

Lục Lâm Thiên vừa lùi lại thì Từ Phục Quan như hồn ma xuất hiện sau lưng hắn. Trảo ấn xen lẫn kình phong cuồng bạo, thuộc tính thủy ẩm ướt cào mạnh vào lưng hắn. Không gian sóng gợn trực tiếp chấn mở, lực lượng một trảo này vô cùng cường đại.

Cảm nhận lực lượng cường đại ập đến lưng mình, sắc mặt Lục Lâm Thiên âm trầm. Lục Lâm Thiên đã kết ấn sẵn, luồng năng lượng màu lục bắn ra từ sau lưng hắn.

Lục Lâm Thiên quát to:

– Mộc Lao Gia Tỏa!

Năng lượng màu lục nhanh như tia chớp bay ra, hư không chấn động. Sắc lục chói lòa tràn ngập, năm cọc gỗ thô cỡ miệng chén xoay tít quay quanh trảo ấn của Từ Phục Quan. Dòng không khí bị đè ép kêu ù ù, khí thế cường đại đè xuống trảo ấn.

Từ Phục Quan giật mình kêu lên:

– Vũ Giả tam hệ, không ngờ là Vũ Giả tam hệ!

Vũ kỹ mộc hệ, hỏa hệ, thổ hệ, thiếu niên là Vũ Giả tam hệ trong vạn người chỉ có một.

Có Trịnh Anh tham gia, đám đệ tử La Sát Môn đã bị giết sạch, chỉ có còn hai người Vũ Sư nhất trọng bị mấy đệ tử Phi Linh Môn bắt giữ không thể nhúc nhích.

Trong Phi Linh Môn có mười mấy đệ tử bất hạnh chết đi, khá nhiều người bị thương. Nếu không có Trịnh Anh tham gia e rằn càng nhiều người tử thương hơn nữa.

Đám đệ tử Phi Linh Môn nhìn chằm chằm chưởng môn thi triển vũ kỹ mộc hệ, rất là kinh thán. Vũ Giả tam hệ đối với bọn họ là rất xa xôi.

– Chưởng môn là Vũ Giả tam hệ, trời!

Từ Phục Quan nét mặt sa sầm nói:

– Chỉ tiếc thực lực của ngươi quá thấp!

Song trảo tàn phá, trảo quang tuôn ra xé rách không gian, xẹt qua vài vệt không gian.

Chương 233: Mộc lao gia tỏa

Từ Phục Quan quát to:

– Phá!

Trảo ấn xuyên qua không gian đâm thủng năm cọc gỗ xoay tít.

Bùm bùm bùm!

Năng lượng khuếch tán, giữa không trung vang tiếng nổ điếc tai, chấn động không gian nổi lên gợn sóng vặn vẹo. Năng lượng màu lục như pháo hoa tán loạn.

Vù vù vù!

Trảo ấn bay ra, xuyên thấu không khí cách trở chớp mắt lao hướng Lục Lâm Thiên.

– Gri gri!

Một luồng sáng vàng nhạt lao vυ”t tới, lửa vàng bao phủ không trung đằng trước. Lửa màu vàng hùng hồn dấy lên bao phủ không gian vài trăm thước, dòng không khí bị đốt bốc khói trắng.

Xèo xèo!

Lửa vàng đốt năng lượng trảo ấn chỉ chống đỡ giây lát đã bị đốt sạch.

Tiểu Long ở giữa không trung lao xuống, cơ thể to lớn vạch đường cong. Cái đuôi to xuyên thấu không khí cách trở rơi xuống đất trước, Tiểu Long phản xạ cuộn cái đuôi lại, ngẩng cao đầu to xoay tròn lao hướng Từ Phục Quan. Toàn thân Tiểu Long bốc cháy lửa vàng, mồm đỏ như máu há to, miệng phun ra cột lửa. Ngọn lửa phô thiên cái địa đổ ập xuống Từ Phục Quan.

Từ Phục Quan biến sắc mặt, lửa của yêu thú này quá khủng bố.

Lửa chưa đến gần Từ Phục Quan đã cảm giác như ở trong biển lửa, ngọn lửa làm tim gã đập nhanh.

Chân khí vận chuyển dưới chân, Từ Phục Quan nhanh chóng thụt lùi, gã không dám đối kháng lửa trong miệng Tiểu Long.

Vù vù vù!

Lửa vàng nóng cháy như đốt lan tràn thảo nguyên mạnh mẽ đổ ập xuống đất. Mặt đất mấy trăm thước bị khét đen, đất đai nứt rạn.

Thấy Tiểu Long khủng bố như thế này, đám người Phi Linh Môn kinh ngạc kêu lên:

– Yêu thú này lợi hại quá!

Vù vù vù!

Trong không gian phía xa Lục Lâm Thiên liên tục kết ấn. Trong không khí tụ tập năng lượng cường đại hóa thành ánh sáng bảy sắc chói mắt.

Mọi người chỉ thấy đoàn sáng bảy sắc rực rỡ tràn ngập hơi thở siêu kinh khủng, hư không vặn vẹo.

Từ Phục Quan mới thụt lùi né đòn công kích của yêu thú kỳ dị, cảm giác khí thế trên người Lục Lâm Thiên, giật mình kêu lên:

– Đây là vũ kỹ gì?

Sắc mặt Từ Phục Quan sa sầm, thân hình lao nhanh hướng Lục Lâm Thiên.

Tiểu Long gầm gừ:

– Gri gri!

Tiểu Long và Lục Lâm Thiên tâm linh tương thông, thân thể cao lớn nhảy lên, tốc độ nhanh hơn Từ Phục Quan mấy phần. Cái đuôi to quất vào Từ Phục Quan.

Sắc mặt Từ Phục Quan âm trầm, quanh người gã đã dựng lên hộ thân cương khí. Đôi vuốt sắc bén giơ lên như chim ó vồ mồi, trảo ấn chụp tới làm cho hư không vặn vẹo, lực lượng xé trời chộp mạnh xuống Tiểu Long.

Bùm!

Lực lượng cường đại đυ.ng chạm, không khí bị đè ép biến hình, vang lên tiếng nổ điếc tai, năng lượng khổng lồ tàn phá xung quanh. Đuôi Tiểu Long trúng móng vuốt bắn ra hoa lửa, bị rạch ra mấy vệt dài, vảy tóe lửa, cơ thể to lớn bị hất văng.

Cộp cộp!

Từ Phục Quan cũng không tốt hơn gì, thân hình bị sức mạnh hất bay lảo đảo lùi hơn chục thước mới ổn định thân hình, sắc mặt lại tái xanh.

Từ Phục Quan thầm cảm thán rằng:

– Lực phòng ngự thật mạnh.

Uy lực bao tay này có thể xé nát yêu thú tứ giai nhưng cào trúng yêu thú như con rắn chỉ để lại một vệt trầy.

Vù vù vù!

Từ Phục Quan đáp xuống đất rồi lại nhảy lên, chân khí cuồng bạo tàn phá. Tàn ảnh Từ Phục Quan lại nhào hướng Lục Lâm Thiên, Tiểu Long có thể đối kháng lại Từ Phục Quan nhưng không cách nào ngăn cản cường giả Vũ Phách nhị trọng.

Lục Lâm Thiên sầm mặt, thủ ấn liên tục biến đổi, năng lượng cuồng bạo, linh lực dao động người bình thường khó phát hiện. Năng lượng cuồng bạo trên ánh sáng thần dị quanh người Lục Lâm Thiên yên lặng lại, mọi người mắt tròn mắt dẹt nhìn năng lượng ngưng tụ thành con chim đỏ thẫm.

Giống như phượng hoàng lửa, lửa cháy hừng hực quanh cơ thể to lớn, đuôi bảy sắc, đôi cánh giương rộng đầy lửa, không gian dao động.

Lục Lâm Thiên hét to một tiếng:

– Chu Tước quyết!

Hai tay Lục Lâm Thiên kết ấn cuối cùng, năng lượng ngưng tụ thành con chim đỏ thẫm đập cánh lao tới. Chân khí của Lục Lâm Thiên rót vào năng lượng thể Chu Tước.

Con chim đỏ xẹt qua không gian, thân thể trướng to ra hai trăm thước, lửa quanh thân lan rộng, khí thế khủng bố, cuồng bạo phóng lên cao.

Lúc này Lục Lâm Thiên là Vũ Sư nhị trọng, so với lúc Vũ Sĩ vận dụng Chu Tước quyết thì uy lực mạnh gấp mấy lần. Năng lượng cuồng bạo đủ làm đẳng cấp Vũ Sư tim đập nhanh.

Cảm giác khí thế khủng bố ập đến, Từ Phục Quan biến sắc mặt. Sao thực lực của đối phương… Vì sao lực công kích mạnh như vậy? Lực công kích làm Từ Phục Quan thấy nguy hiểm, chẳng lẽ tiểu tử này luôn giấu nghề?

Từ Phục Quan quát to:

– Thủy Vụ Diệt Sát!

Từ Phục Quan nhanh chóng đánh ra thủ ấn, đôi bao tay biến mất từ bao giờ. Thủ ấn Từ Phục Quan đánh ra, năng lượng thuộc tính thủy dao động, co rút lại. Năng lượng thuộc tính thủy sôi trào trong không gian thiên địa thoáng chốc tụ lại thành hơi nước cuồng bạo chỉ trong vòng hai giây.

Trong hơi nước, ánh sáng lam chói mắt sâu thẳm, khiến người nhìn một cái sẽ bị hút luôn linh hồn. Trong sương nước tràn ngập vô số đao nhẫn gào thét xé nát không gian. Năng lượng khủng bố khuếch tán trong không gian.

Vẻ mặt Trịnh Anh căng thẳng bật thốt:

– Từ Phục Quan dốc hết sức rồi!

Từ Phục Quan đã dốc hết sức ra, chưởng môn chỉ có tu vi Vũ Sư, hắn có thể đối kháng lại được không?

Bốp! Bốp! Bốp!

Hơi nước giằng xé vang lên một chuỗi tiếng nổ, xé rách không gian, sóng gợn lăn tăn. Hơi nước nhanh như tia chớp va chạm mạnh với Chu Tước quyết Lục Lâm Thiên ngưng kết.

Hai lực công kích chứa năng lượng đáng sợ khiến người ngạc nhiên. Mấy trăm người nhìn chằm chằm hai lực công kích đυ.ng vào nhau như bom nổ.

Thể năng lượng phượng hoàng phát ra tiếng hót cao vυ"t:

– Két két!!!

Thanh âm xuyên thấu không gian. Hai năng lượng khủng bố va chạm, năng lượng hình phượng hoàng khổng lồ mang theo nhiệt độ cao kinh khủng đυ.ng vào đao nhẫn hơi nước.

Bùm bùm bùm!

Tiếng nổ vang đinh tai nhức óc như sấm sét. Hai năng lượng đáng sợ va chạm làm không gian gợn sóng, xâm thực nhau, lực lượng cuồng bạo đè ép không gian nhăn nhúm.

Lục Lâm Thiên đã đánh ra thủ ấn cuối cùng, mặt không còn chút máu. Phượng hoàng thể năng lượng đỏ thẫm đập cánh, đao nhẫn hơi nước phô thiên cái địa bao trùm không gian thoáng chốc hóa thành tro tàn, phượng hoàng ảo cũng biến mất. Cuối cùng ngưng kết thành quả cầu lửa khổng lồ cực nóng, hỏa cầu bạo động rồi trướng to, không gian nổ tung.

Bùm bùm bùm!

Lửa bắn tứ tung bao phủ không gian, hơi nước tàn phá. Phạm vi gần ngàn thước năng lượng hóa thành cơn gió tàn phá thổi quét.

Ầm ầm ầm!

Không gian không ngừng nổ vang, từng vằn sóng năng lượng khủng bố khổng lồ như thực chất hóa khuéch tán từ vị trí không gian vỡ ra. Năng lượng đáng sợ gợn sóng lan tràn. Đám đệ tử Phi Linh Môn và Trịnh Anh kinh hoàng vội vàng thụt lùi. Bọn họ biết rõ nếu bị năng lượng cuồng bạo này đυ.ng vào sẽ xui xẻo, dù là Trịnh Anh cũng không dám tiếp xúc với năng lượng này.

Khí thể cuồng bạo kinh khủng dần tan biến, mọi thứ trở về bình tĩnh. Không gian to lớn hỗn độn, hố to to gồ ghề xuất hiện trước mắt mọi người. Quảng trường hoang tàn, mặt đất bị xới tung mảng lớn.

Chương 234: Rơi vào thế yếu

Cộp cộp cộp!

Kình phong cắt da ập đến, Lục Lâm Thiên bị đánh bay ra xa mười mấy thước. Lục Lâm Thiên bò dậy, há mồm phun ra một ngụm máu, Khải Giáp Thanh Linh vụt tắt ánh sáng.

Kình phong cuồng bạo tan biến, Từ Phục Quan lảo đảo thụt lùi, mặt trắng bệch, máu sôi trào nhưng gã cố nén không phun ra.

Từ Phục Quan cực kỳ giật mình. Đối phương là Vũ Sư nhị trọng nhưng đối kháng lại một kích của gã là Vũ Phách nhị trọng, sao lại có thể như vậy chứ!

Năng lượng kinh khủng tan biến, đám người Phi Linh Môn thấy chưởng môn đứng phía xa thì thầm thở phào, cả đám kích động reo lên:

– Chưởng môn không sao!

Lục Lâm Thiên lau mau bên môi, mắt lóe tia sáng lạnh. Cường giả Vũ Phách tu vi cao hơn Lục Lâm Thiên một đẳng cấp lớn, dựa vào Chu Tước quyết không đủ để đánh bại Từ Phục Quan ngược lại hắn bị yếu thế. Nhưng hôm nay Lục Lâm Thiên phải giết chết Từ Phục Quan.

Lục Lâm Thiên ra lệnh:

– Tiểu Long, ngươi ngăn lại người này một chốc.

– Gỉ gri!

Tiểu Long đã sẵn sàng, nó lại lao lên, con mắt to lóe tia sáng lạnh, lửa vàng nóng cháy bay ra ngoài. Lửa vàng bao trùm thân thể to lớn của Tiểu Long, xẹt qua không gian vang một chuỗi tiếng nổ. Thanh thế cường đại không yếu hơn bất cứ yêu thú tứ giai nào.

Từ Phục Quan sắc mặt khó xem nói:

– Chết tiệt!

Từ Phục Quan biết hôm nay không sơ múi gì được RỒI, đối phương người đông thế mạnh, nếu có thêm mấy trưởng lão kéo đến thì gã muốn đi cũng không được. Nhưng Từ Phục Quan bị Tiểu Long bám chặt không thoát được.

Từ Phục Quan buộc phải đối đầu với Tiểu Long, gã đã tiêu hao chân khí rất nhiều rồi. Tiểu Long công kích không cho Từ Phục Quan chiếm chút ưu thế nào.

Cùng lúc đó Lục Lâm Thiên lao đến đám người Phi Linh Môn, mục tiêu là hai đệ tử La Sát Môn Vũ Sư nhất trọng bị bắt giữ.

Lục Lâm Thiên hét to:

– Giao hai người này cho ta!

Lục Lâm Thiên bất chấp tất cả, hai trảo ấn chụp xuống đầu hai đệ tử La Sát Môn Vũ Sư nhất trọng, lực cắn nuốt cuồng bạo tuôn ra từ Âm Dương Linh Vũ quyết.

Hai đệ tử La Sát Môn Vũ Sư nhất trọng hét thảm:

– A!

Bọn họ không chống cự nổi, chân khí trong đan điền khí hải bị đối phương cắn nuốt, kinh mạch bị chân khí tràn ngập trướng to sắp nứt vỡ.

Mọi người ngạc nhiên nhìn, thấy đệ tử La Sát Môn bị giết thì rất hưng phấn.

Bùm bùm bùm!

Trên bầu trời phía xa Từ Phục Quan vắt óc nghĩ cách nhưng bị Tiểu Long quấn chặt không thoát ra được. Từ Phục Quan cố gắng công kích, một người một thú đánh dữ dội.

Chỉ khoảnh khắc hai đệ tử La Sát Môn Vũ Sư nhất trọng đã thành thây khô, linh hỏa tràn ra từ tay Lục Lâm Thiên đốt xác khô thành tro. Lục Lâm Thiên sử dụng lực thôn phệ trong Âm Dương Linh Vũ quyết ngay trước mặt mọi người nhưng hắn không muốn bị ai điều tra ra cái gì, tuy không có người ngoài hắn vẫn cẩn thận gián tiếp hủy thi diệt tích.

Cũng vào lúc này, Lục Lâm Thiên lại đánh ra thủ ấn. Năng lượng chân khí hai Vũ Sư nhất trọng bị thôn phệ đang chiếm cứ cơ thể hắn. Lục Lâm Thiên đánh ra thủ ấn huyền ảo, các luồng sáng thần dị che trước mặt hắn. Khí thế của Lục Lâm Thiên thay đổi, phát ra khí thể năng lượng khủng bố. Những khí thể năng lượng này làm hư không vặn vẹo.

Cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên khống chế lực lượng vừa thôn phệ rót vào năng lượng khủng bố này. Lực lượng kinh khủng dung hợp, chân khí trong người Lục Lâm Thiên như nước lũ bị năng lượng khủng bố thôn phệ sạch. Khí thế đáng sợ tim đập nhanh phát ra từ người Lục Lâm Thiên, biến thành cuồng bạo.

Lục Lâm Thiên một lòng muốn giết chết Từ Phục Quan, nếu không La Sát Môn sẽ cho rằng Phi Linh Môn dễ ăn hiếp. Lần trước trong sơn mạch Vụ Đô, Lục Lâm Thiên rót chân khí vào Chu Tước quyết khiến năng lực cuồng bạo gấp mấy lần, hắn định lặp lại điều tương tự. Lục Lâm Thiên thôn phệ chân khí hai Vũ Sư nhất trọng dung nhập vào Chu Tước quyết để giết Từ Phục Quan, không chừng hắn sẽ thành công.

Lúc này rót vào những năng lượng chân khí làm kinh mạch Lục Lâm Thiên trướng to, năng lượng chân khí va đυ.ng trong cơ thể hắn như có vô số dã thú lao nhanh.

Lục Lâm Thiên đã từng nếm đau đớn này một lần, hắn cắn chặt răng chịu đựng.

Kinh mạch dày rộng trong cơ thể Lục Lâm Thiên đủ để chân khí va đυ.ng chạy một đường thông suốt.

Lục Lâm Thiên đè thủ ấn:

– Dung hợp lại!

Dung hợp chân khí không thuộc về mình là chuyện không dễ gì, nhưng lần trước đã thành công, có kinh nghiệm nên lần này dễ dàng hơn.

Phập xoẹt!

Có năng lượng chân khí rót vào, ánh sáng bảy sắc lan tràn. Lục Lâm Thiên điều khiển ba năng lượng tụ tập lại, cơ thể bị trùng kích, đầu đau như búa bổ. Tay Lục Lâm Thiên ngưng kết năng lượng đáng sợ chợt rối loạn, cổ họng phát ra tiếng rên rỉ, máu tươi phun ra.

Dung hợp ngoại lực cho mình dùng, loại thủ đoạn này chỉ có Lục Lâm Thiên mới dám làm, đây là đang liều mạng. Bình thường dù là cường giả Vũ Suất cũng không dám liều. Không qua khỏi rất có thể bản thân sẽ bị tổn hại nặng, cần điều khiển linh hồn lực cực kỳ tinh diệu, cần hiểu biết và kiểm soát lực lượng hoàn chỉnh, kém một li thì rất có thể sẽ uấn nhưỡng thành tai họa hơn.

Lục Lâm Thiên biết hết những điều nguy hiểm này nhưng hắn không có lựa chọn nào khác. Muốn chặn giết Trịnh Anh thì Lục Lâm Thiên buộc lòng phải làm như lần trước, dung hợp lực lượng bên ngoài ngưng kết thành Chu Tước quyết.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống, thầm hét:

– Ngưng kết.

Cơ thể Lục Lâm Thiên đau nhức, kinh mạch trướng to đến cực độ, khống chế linh hồn lực lại dung hợp Chu Tước quyết. Linh hồn lực vô hình phô thiên cái địa nhanh như tia chớp bay ra chui vào màn sáng bảy sắc hỗn độn, điều khiển chúng. Giống như các dòng khí lưu từ bốn phương tám hướng tụ tập lại ngưng kết với nhau.

Lục Lâm Thiên cố nén đau đớn điều khiển ánh sáng bảy sắc dung hợp dần, ánh sáng bảy sắc càng rực rỡ hơn. Ánh sáng bảy sắc lấp lánh thần dị phát ra năng lượng khủng bố vặn vẹo dòng không khí.

Mặt Lục Lâm Thiên đã không còn chút máu, thủ ấn lại thay đổi, năng lượng trên bầu trời bị đè ép càng cuồng bạo hơn, lực lượng ngút trời nhanh chóng kéo đến.

Lực lượng ngập trời kéo dài, không gian dao động, khí tức uy hiếp cường đại làm mọi người thấy áp lực lớn.

– Hí hí!

Mấy chục con ngựa của La Sát Môn hú vang quỳ rạp xuống đất, lực uy hiếp làm vạn thú kinh hỏang.

Dao động năng lượng khủng bố cường đại hấp dẫn Từ Phục Quan chú ý, ánh mắt hoảng sợ nhìn Lục Lâm Thiên rồi tập trung vào ánh sáng bảy sắc chói mắt trước mặt hắn. Từ Phục Quan cảm nhận trong ánh sáng bảy sắc chứa năng lượng đáng sợ, biểu tình kinh hoàng. Từ Phục Quan không nghĩ ra rõ ràng thiếu niên đã bị thương vì sao thực lực lại tăng mạnh như vậy được? Năng lượng này quá đáng sợ.

Lục Lâm Thiên hét lên:

– Tiểu Long, để ta tới!

Tiểu Long gầm gừ, cơ thể to lớn nhanh như tia chớp thụt lùi.

Lục Lâm Thiên gào thét:

– Chu Tước quyết!

Thủ ấn đẩy mạnh. Trên bầu trời, đoàn năng lượng bảy sắc khủng bố đè mạnh xuống Từ Phục Quan. Lục Lâm Thiên hộc máu, chân khí tiêu hao sạch.

Chương 235: Vượt cấp đánh chết

Năng lượng bảy sắc khủng bố hóa thành thể năng lượng phượng hoàng to mấy chục thước, vẫn trướng to lên đến bốn trăm thước. Lửa bao bọc người phượng hoàng, khí thế cuồng bạo phóng lên cao. Lửa ngập trời thoáng chốc bao phủ không gian mấy trăm thước, không khí bị đốt kêu xèo xèo, mọi thứ kiếm quang khủng bố.

Lúc này phượng hoàng năng lượng thể to hơn lúc trước Lục Lâm Thiên ngưng kết Chu Tước quyết gấp đôi, lực lượng khủng bố cực độ. Phượng hoàng lửa như vật sống che đậy nửa bầu trời, không gian nóng cháy tựa dung nham.

Mặt Từ Phục Quan trắng bệch:

– Chết tiệt, sao có thể như vậy? Chẳng lẽ là vũ kỹ huyền cấp sao?

Vũ kỹ kỳ lạ này mạnh hơn đòn công kích trước của Lục Lâm Thiên gấp đôi, không ngờ đòn công kích cường đại này phát ra từ một thiếu niên. Trong lòng Từ Phục Quan chắc chắn thiếu niên che giấu thực lực, cũng là Vũ Phách. Nếu thiếu niên chỉ là Vũ Sư thì sao có thể vận dụng công kích khủng khiếp như thế?

Từ Phục Quan không có đường lùi, tay nhanh chóng kết ấn, miệng phun tinh huyết vào thủ ấn. Năng lượng kinh khủng từ bốn phương tám hướng không khí quanh Từ Phục Quan tụ lại, năng lượng kỳ dị. Biểu tình Từ Phục Quan trầm trọng chưa từng có.

Vù vù vù!

Quả cầu nước màu lam to hơn bốn trăm thước xuất hiện trên bầu trời, năng lượng khủng bố dâng trào đè xuống. Ánh sáng lam chói mắt khiếp hồn người, mặt Từ Phục Quan trắng bệch.

Từ Phục Quan khống chế quả cầu nước khổng lồ đυ.ng mạnh vào thể năng lượng phượng hoàng khổng lồ.

Hai năng lượng cường đại đến cực độ va chạm vào nhau, vang tiếng nổ điếc tai.

Bùm bùm bùm!

Lực lượng va chạm vào nhau, kình khí tàn phá, sóng gợn năng lượng khủng bố cùng với lửa lan tràn mấy ngàn thước. Dòng không khí bị đè ép vặn vẹo, không gian bị xé rách nhiều vệt dài hóa thành vòi rồng kinh khủng thổi quét. Mấy vòi rồng kinh khủng đột nhiên ập đến, lực lượng gợn sóng hủy diệt thổi quét chân trời.

– A!

Phía xa có mấy chục đệ tử Phi Linh Môn không kịp né bị cuốn bay lên cao, quảng trường nứt rạn nhiều cái khe, đất đai bị xới tung, vết rạn sâu lan tràn đến trước đại điện Phi Linh Môn.

Ầm ầm ầm!

Mặt đất nứt lan tràn làm đại điện to lớn của Phi Linh Môn nứt sụp xuống, bụi bay mù mịt.

Tiếng nổ đì đùng không dứt, quảng trường trong tầm mắt bị san bằng trong chốc lát.

– Phụt!

Kình phong khủng bố quét qua gián tiếp đánh bay Từ Phục Quan, hộ thân cương khí nứt vỡ như giấy rách. Từ Phục Quan hộc máu, xương kêu răng rắc té cái bịch xuống đất, đập một lỗ thủng to.

Từ Phục Quan lại hộc máu:

– Phụt!

Trong máu xen lẫn vụn nội tạng. Từ Phục Quan té xuống đất, mấy khe nứt kéo dài.

Đệ tử Phi Linh Môn trợn mắt há hốc mồm kêu lên:

– Lực lượng thật khủng khiếp!

Giờ các đệ tử Phi Linh Môn mới biết tiểu chưởng môn có thực lực kinh khủng như thế.

Rầm!

Lục Lâm Thiên bị đánh bay ra xa phun ngụm máu thứ ba, Thanh Linh Khải Giáp đã lu mờ không ánh sáng.

Thấy Lục Lâm Thiên bị đánh bay, các đệ tử Phi Linh Môn lao tới.

– Chưởng môn!

Trương Minh Đào, Phương Tân Kỳ, Hoàng Bác Nhiên chạy nhanh nhất, nhưng Trịnh Anh là người đầu tiên đến bên Lục Lâm Thiên.

Trịnh Anh dìu Lục Lâm Thiên đứng dậy, hắn nói:

– Ta không sao, nhìn xem tên kia chết chưa.

Trịnh Anh giao Lục Lâm Thiên cho Phương Tân Kỳ, Trương Minh Đào, nàng đến gần Từ Phục Quan. Lúc này Từ Phục Quan đã tắt thở, chết thẳng cẳng, máu trào ra từ khóe miệng dính nội tạng.

Trịnh Anh trở về bên cạnh Lục Lâm Thiên:

– Chưởng môn, Từ Phục Quan đã chết rồi.

Trịnh Anh đưa túi không gian cho Lục Lâm Thiên, là vật trên người Từ Phục Quan.

Vù vù vù!

Chợt bốn bóng người nhảy vọt tới gần, đáp xuống trước mặt Lục Lâm Thiên. Bọn họ nhìn xung quanh đầy vẻ hỗn độn, xác chết Từ Phục Quan nằm dưới đất, lại nhìn mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch, giật nảy mình.

– Là Từ Phục Quan của La Sát Môn, chưởng môn, có chuyện gì?

Bốn người là Chu Ngọc Hậu, Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh, bốn vị trưởng lão đang bế quan bị tiếng nổ kinh thiên động địa đánh thức nên vội vàng xuất quan.

Vù vù vù!

Lại một bóng áo đen lao nhanh tới, khí âm hàn làm nhiều người thấy khó chịu. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng xuất quan.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh quan sát bốn phía, nhíu mày hỏi Lục Lâm Thiên:

– Chưởng môn có sao không?

Lục Lâm Thiên cười khổ nói:

– Không sao, nhưng phải điều dưỡng mấy tháng.

Lục Lâm Thiên nuốt một viên đan dược, nói với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh:

– Nếu người sớm xuất quan thì ta đã không cần liều mạng.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn xác chết dưới đất, mắt quét qua Từ Phục Quan, hỏi:

– Những người này là ai?

Trịnh Anh trả lời thay:

– Đại trưởng lão, đó là trưởng lão của La Sát Môn, đến Phi Linh Môn ta gây sự, vừa mới bị chưởng môn đánh chết.

Chu Ngọc Hậu, Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh kinh hoàng nhìn Lục Lâm Thiên:

– Cái gì? Chưởng môn giết Từ Phục Quan?

Bốn trưởng lão hút ngụm khí lạnh. Bọn họ biết thực lực của Từ Phục Quan, cũng đã thấy Trịnh Anh bị thương. Chu Ngọc Hậu, Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh cứ tưởng là Trịnh Anh giết Từ Phục Quan, còn đang rất ngạc nhiên, nghe nói chưởng môn giết Từ Phục Quan thì không dám tin.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng lộ vẻ mặt ngạc nhiên, lão không tin nổi. Tuy Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh biết Lục Lâm Thiên không phải người bình thường, hắn che giấu nhiều bí mật, nhưng lão không ngờ hắn mạnh đến mứ giết Vũ Phách nhị trọng.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói:

– Các vị trưởng lão đến vừa lúc, nơi này xin giao cho các người, ta phải bế quan một đoạn thời gian.

Lục Lâm Thiên chạy đi sau núi, hắn cần điều dưỡng ngay.

Vù vù vù!

Tiểu Long rút nhỏ còn hai mươi thước nhảy lên vai Lục Lâm Thiên. Các đệ tử Phi Linh Môn lần nữa thấy thân hình nhỏ xinh của Tiểu Long nhưng không dám coi thường, con rắn nhỏ này đối kháng lại cường giả Vũ Phách.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh khí lạnh lan tràn lạnh nhạt nói:

– Đi đi, giao chỗ này cho ta, chờ khi nào ngươi phục hồi ta sẽ đi tiêu diệt La Sát Môn.

Dám chọc vào Phi Linh Môn tức là đυ.ng vào Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, tính tình như lão sao có thể để người đạp trên đầu mình?

Lục Lâm Thiên vội ngăn cản:

– Đông lão khoan ra tay, vết thương của người còn chưa lành, lỡ bị ai chú ý thì không hay.

Cá tính của lão độc vật không chừng sẽ đi giết người thật. Hiện tại lão độc vật thật lòng tham gia Phi Linh Môn, chọc vào Phi Linh Môn tức là đu.ng vào lão, tất nhiên Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh sẽ không ngần ngại tiêu diệt La Sát Môn.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hừ lạnh một tiếng:

– Hừ!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh biết điều Lục Lâm Thiên nói, kẻ thù Thiên Tinh tông Thiên Tinh tông của lão hiện ở Cổ vực, nếu lộ chuyện lão ở trong Phi Linh Môn thì Thiên Tinh tông sẽ chạy đến xử đẹp lão ngay.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ngần ngừ nói:

– Ta ký sổ món nợ này, chắc chắn sẽ tiêu diệt La Sát Môn.

Lục Lâm Thiên nói:

– Hết thảy chờ ta xuất quan rồi tính, Đông lão đừng xúc động. Sớm muộn gì chúng ta sẽ tiêu diệt La Sát Môn.

Lục Lâm Thiên nhìn đám người Phi Linh Môn, cuối cùng nhìn hướng mười mấy xác đệ tử Phi Linh Môn đã chết.

Chương 236: Vũ Giả tứ hệ?

Lục Lâm Thiên nói:

– Tất cả đệ tử Phi Linh Môn nghe đây, không có thực lực thì tùy thời sẽ bị giết, sau này cố gắng tu luyện vào. Hôm nay bị La Sát Môn xông vào trong sơn môn, ta hy vọng trong tương lai gần các ngươi sẽ lao vào sơn môn La Sát Môn, báo thù cho những sư huynh đệ đã chết.

Trương Minh Đào hét to một tiếng:

– Tất cả quay về tu luyện, chúng ta phải báo thù, giết đến La Sát Môn!

– Báo thù, chúng ta phải báo thù cho các huynh đệ trong môn!

Lục Lâm Thiên nói với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh:

– Đông lão, nơi này giao cho người, ta đi trị thương.

Lão độc vật xuất quan, Lục Lâm Thiên có thể yên tâm trị thương.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh bảo đảm:

– Đi đi, mọi chuyện có ta lo.

Phương Tân Kỳ lên tiếng:

– Chưởng môn, để ta dìu đi.

Phương Tân Kỳ dìu Lục Lâm Thiên rời khỏi quảng trường đã bị san bằng, đi hướng chỗ ở.

Lục Lâm Thiên rời đi, Chu Ngọc Hậu vội hỏi Trịnh Anh:

– Tứ sư muội, Từ Phục Quan thật sự bị chưởng môn giết sao?

Trong lòng Chu Ngọc Hậu không tin chút nào, Từ Phục Quan có tu vi Vũ Phách nhị trọng.

Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn Trịnh Anh

chằm chằm, bọn họ cũng rất tò mò.

Trịnh Anh hít sâu, nói:

– Từ Phục Quan có bao tay bạch ngọc tinh ti, sau khi ta bị thương định kêu các người đi ra nhưng chưởng môn nói không cần, chưởng môn đích thân ra tay. Lúc các người đến chưởng môn vừa mới giết Từ Phục Quan. Ban đầu ta cũng không tin, nhưng đây là sự thật, đúng là Từ Phục Quan đã bị chưởng môn giết chết.

Đừng nói người khác không tin, nàng tận mắt nhìn thấy cũng không tin nổi.

Trịnh Anh nhìn mọi người, biến sắc mặt nói:

– Chưởng môn vừa thi triển vũ kỹ thổ hệ, mộc hệ, hỏa hệ. Lần trước khi chưởng môn ra tay với đệ tử La Sát Môn thì ta thấy chưởng môn thi triển vũ kỹ thủy hệ, nếu ta không đoán sai thì chưởng môn là Vũ Giả tứ hệ.

Hồ Nam Sinh kinh ngạc hỏi:

– Cái gì? Vũ Giả tứ hệ? Trịnh trưởng lão khẳng định đã không nhìn lầm?

Trịnh Anh nhẹ giọng nói:

– Trưởng lão cảm thấy ta sẽ nhìn lầm sao?

Mọi người hút ngụm khí lạnh, run rẩy.

– Trời ạ, Vũ Giả tứ hệ.

Trịnh Anh có tu vi Vũ Phách nên sẽ không xem lầm. Vũ Giả tứ hệ, thiên phú đó ngàn vạn người mới có một, chỉ người trong truyền thuyết mới có thiên phú như vậy. Không ngờ tiểu chưởng môn là Vũ Giả tứ hệ.

Chu Ngọc Hậu kích động nói:

– Sau này Phi Linh Môn chúng ta có hy vọng rồi!

Vũ giả tứ hệ, đẳng cấp Vũ Sư đã có thể giết Vũ Phách, có chưởng môn như thế lo gì Phi Linh Môn không có ngày nổi trội?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lẩm bẩm:

– Tiểu tử này che giấu quá sâu, hôm nào phải tra hỏi hắn cho kỹ mới được. Vũ Giả tứ hệ, thật khó tin.

Đôi mắt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tràn đầy ngạc nhiên, lão hiểu rõ ý nghĩa Vũ Giả tứ hệ. Tu vi càng cao thì điểm mạnh của Vũ Giả đa hệ càng rõ ràng. Vũ Giả song hệ đã làm người hãi hùng, Vũ Giả tứ hệ tuyệt đối là cực độ khủng bố.

Lục Tâm Đồng thấy Lục Lâm Thiên về chỗ ở, giật mình nhìn hắn người đầy vết thương.

Lục Tâm Đồng chạy tới lo lắng hỏi:

– Ca ca bị thương sao?

Mắt Lục Tâm Đồng ngấn lệ.

Lục Lâm Thiên vỗ đầu Lục Tâm Đồng:

– Ca ca không sao, điều tức một lúc là khỏe.

Lục Lâm Thiên tắm rửa xong đi ra sau núi, vào trong sơn động.

Lục Lâm Thiên lấy Linh Ngọc sàng ra, hắn nhét một viên đan dược trị thương tam phẩm hậu giai vào miệng rồi ngồi xếp bằng, chậm rãi điều tức. Lần này Lục Lâm Thiên tiêu hao hầu như không còn chút chân khí nào, lại còn bị thương nặng nữa. May mắn có Thanh

Linh Khải Giáp hộ thân, không thì giết được Từ Phục Quan nhưng nội tạng của Lục Lâm Thiên cũng sẽ bị chấn vỡ.

Lần này giết Từ Phục Quan tuy khiến Lục Lâm Thiên bị thương nặng nhưng trong lòng hắn rất vui. Thực lực Vũ Sư liều mạng có thể vượt cấp đánh chết đối thủ, tuy rằng Từ Phục Quan và Trịnh Anh đánh nhau đã bị hao sức, Lục Lâm Thiên còn có Tiểu Long hỗ tợ. Nếu không có Tiểu Long thì Lục Lâm Thiên làm gì có thời gian vận dụng Chu Tước quyết?

Nhưng nhìn chung thì Từ Phục Quan là Vũ Phách nhị trọng, thực lực cá nhân của Lục Lâm Thiên nếu liều mạng thì đủ sức đối phó Vũ Phách nhất trọng, dù không thể giết đối thủ nhưng đủ sức giữ mạng. Huống chi lần này Lục Lâm Thiên chưa sử dụng linh lực, vũ kỹ phong hệ.

Lục Lâm Thiên không hào hứng gì vượt tầng giết đối thủ, hiện tại tu vi của hắn là Vũ Sư nhị trọng nhưng độ mạnh thân thể hơn người cùng đẳng cấp rất nhiều, lại có vũ kỹ phòng ngự trong người. Đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên lớn hơn người cùng đẳng cấp tu vi, độ rộng và dày của kinh mạch cũng mạnh hơn người nhiều. Giết người cùng đẳng cấp không mấy khó khăn, trừ phi đối phương nắm giữ nhiều thủ đoạn đặc biệt.

Dựa vào các loại ưu thế của mình, Lục Lâm Thiên dự tính giết Vũ Sư tam trọng, tứ trọng cũng không khó khăn gì. Mỗi lần tu luyện Lục Lâm Thiên đã phải ăn nhiều đau khổ, có thể nói là rất nguy hiểm, tu luyện vũ kỹ khổ hơn người ta nhiều. Nếu Lục Lâm Thiên không thể vượt cấp giết đối thủ thì hắn tự đập đầu chết cho rồi.

Nhưng giết Từ Phục Quan thì khác. Giết Vũ Sư tam trọng, tứ trọng là vượt tầng giết chết, giết Từ Phục Quan là vượtg cấp, đây mới là điều khiến Lục Lâm Thiên vui vẻ kích động. Vượt tầng và vượt cấp giết chết là hai khái niệm khác nhau.

Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái điều tức, vầng sáng vàng đất nhạt vòng quanh người hắn. Sắc mặt trắng bệch dần hồng hào trở lại.

Thời gian chậm rãi trôi, trong Phi Linh Môn hỗn độn. Quảng trường bị san bằng tan hoang, đại điện hoàn toàn sụp đổ. Các trưởng lão bàn bạc, xin chỉ thị Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh xây dựng lại đại điện hoàn toàn mới, dù sao hiện tại Phi Linh Môn không thiếu tiền.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đối xử với mấy trưởng lão này không còn lạnh băng, đôi khi sẽ nhếch môi cười, các trưởng lão nhẹ lòng hơn. Đặc biệt là Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh, bọn họ ở trước mặt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không dám thở mạnh, không dám trêu vào lão.

Không ai biết thân phận của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, các đệ tử trong Phi Linh Môn chỉ biết đó là đại trưởng lão bí ẩn, chưởng môn kêu Đông lão, những điều khác thì hoàn toàn mù tịt. Lục Lâm Thiên làm như vậy vì che giấu thân phận của lão độc vật, tránh cho hấp dẫn người Thiên Tinh tông đến.

***

Một ngày sau khi Từ Phục Quan bị giết, hơn mười người đứng trong đại điện La Sát Môn. Nhiều người rất tức giận.

– Hay cho Phi Linh Môn, thật là gan to bằng trời! Chưởng môn, chúng ta cũng không thể tha cho Phi Linh Môn!

La Sát Môn điều tra đoàn đệ tử La Sát Môn Từ Phục Quan bị giết sạch, không chừa một người sống. Đám người trong La Sát Môn cực kỳ tức giận, bên này toàn là địa bàn của La Sát Môn, hiện tại Phi Linh Môn quang minh chính đại đánh chết một trưởng lão của La Sát Môn, nếu La Sát Môn không có hành động gì thì khó đứng vững trong khu đất này.

Chương 237: Một chiêu tiêu diệt (1)

Đặng Phong Lương chưởng môn La Sát Môn lên tiếng:

– Có biết ai giết Từ trưởng lão không? Mấy người Phi Linh Môn không ai có thực lực như vậy.

Một trưởng lão áo xám đáp:

– Cái này thì không biết. Ba mươi đệ tử bị giết sạch, tạm thời không thể lấy được tin tức gì.

Một lão nhân tóc đen dài nói:

– Chưởng môn, bên ngoài có nhiều người đang bàn tán về chuyện này, chúng ta phải cho Phi Linh Môn một bài học.

Đặng Phong Lương nói:

– Tất nhiên chúng ta không tha cho Phi Linh Môn, nhưng phải điều tra rõ ràng mọi thứ tránh cho chịu thiệt.

Đặng Phong Lương tuy to con nhưng cẩn trọng vô cùng. Phi Linh Môn có thể giết Từ Phục Quan, không đệ tử nào thoát ra, có gì đó không đúng.

– Chưởng môn, rất có thể Từ trưởng lão bị người Phi Linh Môn vây công giết chết, chúng ta kéo nhiều người đi thì dù trong Phi Linh Môn có cường giả cũng không sợ.

Lão nhân tóc bạc đứng bên phải luôn im lặng nay lên tiếng:

– La Sát Môn chúng ta phải chiếm được vật chứa trong mật thất Phi Linh Môn, nếu chậm chạp e rằng lại xảy ra biến cố gì.

Đặng Phong Lương đồng ý:

– Vậy được rồi, Hàn trưởng lão đi thì ta yên tâm, để Hàn trưởng lão đi đi. La trưởng lão, Bạch trưởng lão, Đoan Mộc trưởng lão, Độ trưởng lão cũng cùng đi.

Đặng Phong Lương rất tin tưởng lão nhân tóc bạc.

Trưởng lão áo xám nói:

– Hàn trưởng lão chịu đi thì tốt quá, dư sức tiêu diệt Phi Linh Môn.

Mọi người biết rõ Hàn trưởng lão là trưởng lão hai đời duy nhất trong La Sát Môn. Lúc chưởng môn đời trước còn khỏe mạnh thì Hàn trưởng lão đã làm trưởng lão La Sát Môn. Thực lực của Hàn trưởng lão mạnh hơn chưởng môn La Sát Môn, tu vi Vũ Phách cửu trọng, chưởng môn chỉ có bát trọng.

Lão nhân áo trắng lạnh lùng quát:

– Ta chờ xem trong Phi Linh Môn có cường giả gì? Nếu không vì thứ trong mật thất thì chúng ta làm sao chịu đựng Phi Linh Môn tồn tại lâu như vậy?

Mắt Hàn trưởng lão lóe tia sắc bén.

Gió thu tiêu điều, lá vàng rơi đầy, lá khô bay theo gió rơi rụng trải đường cái.

Trong sơn mạch núi non trập trùng, một con đường đá quanh co khúc khuỷu thẳng hướng đỉnh núi.

Thiết kỵ rầm rập vọt tới chấn động lá cây khô vàng trong rừng theo gió rụng xuống. Lá khô dưới đường lát đá bị cuốn bay lên. Trăm thiết kỵ lao nhanh đi dấy lên bụi mù.

Hơn trăm người cưỡi tuấn mã lao nhanh qua, bọn họ xuyên qua một đại trấn, rầm rập xông lên sơn mạch khác. Người đi đầu tóc trắng bay cao, khoảng sáu mươi tuổi, khí thế cực kỳ cường đại.

Sau lưng lão nhân tóc bạc có một lão nhân áo xám, ba nam nhân cao to khí thế cũng rất mạnh.

– Trời, là Hàn trưởng lão, bốn trưởng lão La Sát Môn khác, bọn họ hùng hổ đi đâu thế?

– Ngươi chưa biết gì sao? Nghe nói hôm trước Từ trưởng lão của La Sát Môn bị Phi Linh Môn giết, phía trước là Phi Linh Môn, chắc giết tới cửa báo thù.

– Không thể nào! Thực lực của Phi Linh Môn làm sao có thể trêu chọc La Sát Môn được?

– Không biết, có Hàn trưởng lão dẫn đội thì Phi Linh Môn thảm rồi, chắc chắn diệt môn, ai kêu bọn họ dám chọc tới La Sát Môn ta?

Dọc đường đi nhiều người dừng chân quan sát, cúi đầu xì xầm. Vài người nhiều chuyện lớn gan xa xa đi theo người La Sát Môn.

Trong Phi Linh Môn, kiến trúc đại điện sụp đổ bị dỡ bỏ hết, mấy trăm đệ tử đang hì hục xây dựng cái mới.

Chu Ngọc Hậu ở một bên canh chừng, luôn miệng đốc thúc:

– Nhanh lên, đừng làm biếng! Ai làm biếng tháng sau sẽ không có đan dược!

Chợt một thanh âm xuyên thấu không gian:

– Các đệ tử Phi Linh Môn tập hợp!

Thanh âm không lớn rơi vào tai mọi người.

Một bóng người đáp xuống, khí lạnh lan tràn, là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Trịnh Anh, Chu Ngọc Hậu, Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh đến gần Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Bọn họ hỏi:

– Đại trưởng lão, có chuyện gì không?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh thản nhiên nói:

– Chắc là người La Sát Môn đến, chúng ta ra ngoài xem.

Mắt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh băng, đám người Chu Ngọc Hậu rùng mình.

Hồ Nam Sinh hét to một tiếng:

– Đi, các đệ tử theo ta đi bên ngoài nhìn xem!

Có đại trưởng lão thì bọn họ không sợ La Sát Môn kia.

Đám đệ tử bỏ dỡ công việc, rút vũ khí kéo nhau ra ngoài sơn môn.

– La Sát Môn còn dám đến? Lần này sẽ cho bọn họ biết tay!

Bên ngoài sơn môn, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ra hiệu mọi người dừng bước, lão lạnh lùng nhìn đằng trước.

Bốn phía tĩnh lặng, có đệ tử Phi Linh Môn định hỏi người La Sát Môn ở đâu chợt có tiếng rầm rập từ xa đến gần.

Cộp cộp cộp!

Tiếng thiết kỵ lộp cộp rít gào lao nhanh tới. Trong khoảnh khắc hàng trăm bóng người xuất hiện trước mắt người Phi Linh Môn dấy lên bụi mù.

– Ngừng!

Chỉ giây lát trăm bóng người đã ngừng lại cách Phi Linh Môn năm trăm thước. Lão nhân áo trắng phất tay ngăn lại, trăm con ngựa dừng vó ngay. Luồng gió mạnh thổi hướng đám người Phi Linh Môn.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hừ lạnh một tiếng:

– Hừ!

Áo đen vung, không gian gợn sóng thoáng chốc tuôn ra. Hai luồng gió đυ.ng chạm rồi tan biến.

Thấy Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ra chiêu, mấy trưởng lão La Sát Môn biểu tình kinh ngạc.

Lão nhân áo trắng hừ lạnh một tiếng:

– Phi Linh Môn, các ngươi thật to gan, dám giết hại trưởng lão của La Sát Môn ta. Hôm nay ta sẽ diệt Phi Linh Môn ngươi!

Lão nhân áo trắng quét mắt các đệ tử Phi Linh Môn, cuối cùng ngừng lại trên người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh. Lão nhân áo trắng nhíu mày, Hàn trưởng lão không nhìn thấu khí thế của lão nhân áo đen này, mơ hồ cảm giác nguy hiểm.

Chu Ngọc Hậu biến sắc mặt nói:

– Là Hàn Trường Sinh, không ngờ Hàn Trường Sinh đến!

Mấy trưởng lão Phi Linh Môn biết Hàn Trường Sinh, nghe nói Hàn Trường Sinh sắp đột phá đẳng cấp Vũ Tướng.

Trừ Hàn Trường Sinh ra còn có bốn trưởng lão La Sát Môn đến, đám người Chu Ngọc Hậu rất ngạc nhiên. Trăm đệ tử La Sát Môn thực lực siêu phàm, toàn là tinh nhuệ. Bọn họ thầm than La Sát Môn lần này bỏ vốn gốc.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hờ hững nhìn trăm người La Sát Môn:

– Vũ Phách nho nhỏ, ta không diệt La Sát Môn ngươi thì thôi, lại còn dám tới Phi Linh Môn của ta?

Loại thực lực cỡ này không lọt vào mắt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh được, nhờ lần trước dùng viên đan dược lục phẩm nên lão đã lành vết thương được một nửa, dư sức đối phó mấy tu vi

Vũ Phách.

Lão nhân áo trắng Hàn Trường Sinh La Sát Môn nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh chằm chằm, lão hơi ngán Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Lão nhân áo trắng nói:

– Các hạ không phải người của Phi Linh Môn đúng không? Các hạ là ai? Nếu không liên quan gì đến Phi Linh Môn thì hãy đi đi.

– Các ngươi không xứng biết ta là ai, đã đến thì chết hết đi!

Khí lạnh phát ra từ người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ngoái đầu nói với nhóm Chu Ngọc Hậu:

– Năm Vũ Phách này giao hết cho ta, những người khác thì giết hết đừng để ai sống rời đi!

Ánh sáng đen tuôn ra từ người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, không gian giảm thấp nhiệt độ như rơi vào hầm băng.

Chương 238: Một chiêu tiêu diệt (2)

Hồ Nam Sinh đáp:

– Đại trưởng lão yên tâm, không người nào chạy thoát được đâu!

Năm tu vi Vũ Phách bị một mình đại trưởng lão đối phó, còn lại chín mươi mấy người chỉ có ba mươi người tu vi Vũ Sư, cao nhất là Vũ Sư ngũ trọng. Năm trưởng lão cộng thêm đám người Phi Linh Môn nếu bao vây tiễu trừ thì không ai chạy thoát được.

Cảm nhận khí thế từ người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Hàn trưởng lão biến sắc mặt nói:

– Là Linh Giả!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Các ngươi đã đến chịu chết thì hãy chết hết đi!

Khí lạnh lan tràn, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lao lên. Không gian trước mặt vặn vẹo, khí lạnh tràn ngập, ánh sáng đen xuyên thấu không gian. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh vừa nói xong đã đến bên cạnh Hàn Trường Sinh.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hoàn toàn phát tán khí thế, Hàn Trường Sinh mới biết thực lực của đối phương thế nào.

Vẻ mặt Hàn Trường Sinh kinh hoàng:

– Thực lực mạnh quá, là cường giả Linh Vương, không, là Linh Suất! Mọi người mau chạy đi!

Khí tức uy hiếp khổng lồ chụp xuống, Hàn Trường Sinh không có can đảm đánh lại, mặt trắng bệch. Điều này hoàn toàn vượt qua dự tính của Hàn Trường Sinh.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh lùng quát:

– Còn muốn chạy sao? Không kịp nữa rồi!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đẩy thủ ấn, không gian rung lắc vặn vẹo. Ánh sáng đen chứa mùi hôi gay mũi phô thiên cái địa bắn ra bao phủ phạm vi không gian ngàn thước.

Ánh sáng đen xé rách không gian. Đám người La Sát Môn trúng khí thể mạnh mẽ kia cảm giác chân khí bị ứ đọng. Đệ tử đẳng cấp Vũ Đồ té từ trên ngựa xuống đất, độc khí ngấm vào người, miệng sùi bọt đen.

Hàn Trường Sinh hét to một tiếng:

– Tìm cách trốn đi!

Mặt Hàn Trường Sinh trắng bệch, lão không ngờ đối phương là siêu cường giả Linh Suất.

Nếu sớm biết thì Hàn Trường Sinh nào dám tới trêu chọc? Dù là Quỷ Vũ tông cũng không dám trêu vào cường giả Linh Suất.

Hàn Trường Sinh nhanh chóng đánh ra thủ ấn, chân khí thuộc tính thổ hùng dũng tuôn ra, thoáng chốc ngưng kết thành quyền ấn khổng lồ hàng trăm thước bay tới hướng Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh. Chân khí thuộc tính thổ chấn không gian gợn sóng, tiếng nổ giống như sấm rền vang vọng giữa hư không.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hừ lạnh một tiếng:

– Đom đóm mà giành phát sáng với trăng? Vũ Phách nho nhỏ dù có là Vũ Phách cửu trọng thì chỉ là con kiến trong mắt ta!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đứng trên trời, sát ý sắc bén bao phủ toàn trường. Ánh sáng đen tụ tập trong tay Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, ngưng kết thành quyền ấn to cỡ năm mươi thước. Tiếng xé gió chói tai vang lên.

Bùm! Bùm!

Hai quyền ấn va chạm, quyền ấn của Hàn Trường Sinh thoáng chốc bị phá hủy thành từng mảnh nhỏ màu vàng đất, bị ánh sáng đen ăn mòn thành sương khói. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ngưng kết quyền ấn đột nhiên co rút lại cỡ nắm đấm bình thường, quyền ấn tràn ngập ánh sáng đen làm tim người đập nhanh.

Quyền ấn xuyên thấu không gian, không gian gián tiếp sụp đổ, quyền ấn đấm mạnh vào ngực Hàn Trường Sinh.

Bùm!

Hàn Trường Sinh không thể né tránh, tốc độ của đối phương như hồn ma, nhanh đến nỗi lão không kịp phản ứng. Lực lượng mạnh mẽ trút xuống, Hàn Trường Sinh bị đánh bay đi, lực lượng khổng lồ đụng mạnh vào nội tạng, năng lượng kinh khủng thì tấn công linh hồn của lão.

Khủng khiếp nhất là trong lực công kích chứa kịch độc đang ăn mòn toàn thân lão.

Hàn Trường Sinh há mồm phun ra máu đen xen lẫn nội tạng:

– Phụt!

Nội tạng cũng bị nhuộm đen, mắt Hàn Trường Sinh trắng dã, con ngươi tan rã không còn sự sống. Chỉ một đợt va chạm, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh chỉ dùng một chiêu giết Hàn Trường Sinh.

Hồ Nam Sinh thấy bên Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ra tay thì cũng hét to:

– Giết, không chừa một tên!

Chân khí vận chuyển dưới chân, Hồ Nam Sinh nhanh như tia chớp lao tới trước.

Sau lưng Hồ Nam Sinh, đám người Chu Ngọc Hậu, Trần Tân Kiệt, các đệ tử lao lên. Hiện tại đệ tử Phi Linh Môn không còn như trước, không sợ ai, bọn họ liều mạng xông lên.

Bùm bùm bùm!

Thoáng chốc hỗn chiến, tiếng năng lượng nổ vang không dứt bên tai.

Bốn trưởng lão La Sát Môn còn lại sợ hãi mặt cắt không còn chút máu:

– Trốn, mau trốn đi, Phi Linh Môn có cường giả Linh Suất!

Bọn họ không có sức đối kháng cường giả Linh Suất, trưởng lão Hàn Trường Sinh bị giết chỉ trong một chiêu, bọn họ thì không đỡ nổi nửa chiêu.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh lùng nói:

– Muốn trốn hả? Đã muộn rồi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đứng trên trời, sát khí khuếch tán. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhanh chóng kết các thủ ấn kỳ dị đầy trời. Ánh sáng đen tứ giăng, mùi hôi gay mũi tràn ngập không gian.

Trong ánh sáng đen có bốn kình khí như xúc tu xuyên thấu không gian bắn nhanh hướng bốn trưởng lão Vũ Phách của La Sát Môn.

Bốn tu vi Vũ Phách, một người Vũ Phách ngũ trọng, một người Vũ Phách tứ trọng, hai người Vũ Phách tam trọng, thực lực không tính laf yếu. Bốn trưởng lão La Sát Môn nhanh chóng chạy trốn, nhưng ánh sáng đen bao phủ đầy trời, bọn họ bị giam cầm không cách nào chạy ra khỏi không gian ánh sáng đen.

Vù vù vù vuf!

Bốn kình khí đen xé rách không gian, khí lạnh kinh người ập đến đâm vào lưng bốn trưởng lão La Sát Môn.

Bốn trưởng lão La Sát Môn mặt trắng bệch dựng hộ thân cương khí, cảm giác kình khí cuồng bạo sau lưng thì sợ teo tim. Bốn trưởng lão La Sát Môn thầm hối hận vì đã đến Phi Linh Môn, không vớt vát được gì ngược lại sắp mất mạng, nhưng hiện tại có hối hận cũng đã muộn mất rồi.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Bốn ánh sáng đen nhanh như tia chớp bắn tới, hàn kình lạnh thấu xương hóa thành tàn ảnh, tiếng nổ trầm đục. Lực lượng hung mãnh đâm thủng hộ thân cương quyển của bốn trưởng lão La Sát Môn. Hộ thân cương quyển nứt rạn như bị thứ gì ăn mòn, trong khoảnh khắc hóa thành sương khói.

Bốn luồng sáng đen đổ ập xuống người bốn trưởng lão La Sát Môn, lực lượng cuồng bạo chấn phá không gian.

Bốn người cùng phun máu đỏ:

– Phụt!

Bốn trưởng lão La Sát Môn bị đánh bay đi, trước ngực bị xuyên thủng một lỗ tròn.

Bùm bùm bùm!

Bốn xác chết rớt xuống đất. Bốn trưởng lão La Sát Môn bị giết trong một chiêu, thực lực đó làm các đệ tử Phi Linh Môn bị rung động lớn. Đại trưởng lão quá khủng khiếp.

Đám người Thường Lỗi rống to:

– Giết!!!

Chân khí vận chuyển dưới chân xuyên toa trong đám người, ngựa hí vang, tiếng người rên rỉ. Không ngừng có đệ tử La Sát Môn bị giết, không gian máu me, cỏ xanh dưới đất bị nhuộm đỏ máu.

– Trốn mau, trưởng lão chết hết rồi, trốn nhanh lên!

Không còn nhiều đệ tử La Sát Môn còn sống sót, bọn họ cố gắng lao ra vòng vây, nhưng năm trưởng lão Phi Linh Môn đã phong tỏa không gian, không thể chạy trốn.

Bùm bùm bùm!

Tiếng nổ đinh tai không ngừng vang lên, người ngã ngựa đổ. Đệ tử La Sát Môn Vũ Sư tam trọng cuối cùng bị Hồ Nam Sinh giết.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh giết năm Vũ Phách rồi ngừng, chỉ đứng bên cạnh nhìn, quan sát phương xa đám người xem náo nhiệt. Lão không nói gì.

Chương 239: Tuyết Sư đột phá

Thấy tất cả người La Sát Môn đã bị giết, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh mở miệng nói:

– Thu hết túi không gian chờ giao cho chưởng môn, dọn dẹp rồi tiếp tục công việc của mình đi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói xong đột ngột biến mất tại chỗ, đám đệ tử Phi Linh Môn tặc lưỡi thầm than. Thực lực của đại trưởng lão thật đáng sợ.

Hồ Nam Sinh hét to:

– Nhanh lên, đốt hết mấy cái xác này rồi về xây đại điện tiếp!

Phía xa xa có nhiều người chứng kiến tất cả, bọn họ rất giật mình. Hơn trăm người La Sát Môn, toàn là tinh nhuệ trong môn phái nhưng chỉ giây lát đã bị giết không chừa một người.

– Thực lực của Phi Linh Môn đáng sợ quá, Hàn Trường Sinh bị giết trong một chiêu.

– Cường giả kia thật đáng sợ, chắc đã đến trình độ Vũ Vương.

– Ta thấy giống Linh Giả hơn, không như Vũ Giả.

– Cường giả kia đứng trên trời, chỉ có cường giả Vũ Suất mới làm được, chắc chắn là Linh Sư rồi.

– Sau này gặp người Phi Linh Môn chúng ta tốt nhất đừng trêu vào. Chuyến này La Sát Môn xui xẻo rồi, hơn một nửa đệ tử tinh nhuệ chết, cộng với Từ Phục Quan thì có sáu trưởng lão đã chết.

Đám người đứng ở phía xa tặc lưỡi kính thán xì xầm thật lâu sau mới rời đi.

Thời gian chậm rãi trôi, Lục Lâm Thiên bế quan trị thương không hay biết chuyện bên ngoài thế nào, cũng không cần lo lắng. Có lão độc vật trấn thủ sơn môn, Phi Linh Môn như làm bằng sắt, thế lực bình thường không thể làm gì Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên điều tức dưỡng thương, hắn cảm giác vết thương trong cơ thể đang nhanh chóng lành lặn. Có lẽ Lục Lâm Thiên sẽ khôi phục vết thương trước dự tính mấy ngày.

Trong ngày Phi Linh Môn giết trăm đệ tử tinh nhuệ của La Sát Môn thì tin tức trong Phi Linh Môn có cường giả lan rộng xung quanh, khiến nhiều trong thị trấn ồ lên kinh ngạc.

Ban đêm, trong đại điện La Sát Môn, lại có mấy người ngồi. Mỗi người biểu tình tức giận xen lẫn kinh hoàng.

Bốp!

Bên cao đại điện, Đặng Phong Lương vỗ bàn cái rầm, bàn vỡ vụn.

– Chưởng môn, nhóm Hàn trưởng lão bị giết sạch, trăm đệ tử tinh nhuệ đều bỏ mình, bây giờ chúng ta nên làm sao?

– Không ngờ thực lực của Phi Linh Môn mạnh đến mức này, có lẽ Phi Linh Môn đang tính chuyện đối phó với La Sát Môn chúng ta.

Mấy trưởng lão lên tiếng góp lời, biểu tình cực kỳ khó xem.

Mặt Đặng Phong Lương vặn vẹo vì tức giận:

– Hừ! Phi Linh Môn dám sao? Sáng sớm mai ta đi Quỷ Vũ tông một chuyến, thù này La Sát Môn ta sẽ trả!

Một trưởng lão mặc trường sam màu trắng hỏi:

– Chưởng môn, Quỷ Vũ tông sẽ giúp chúng ta báo thù sao?

Đặng Phong Lương nói:

– Các vị trưởng lão yên tâm, nói sao thì chúng ta là thế lực ngoại môn của Quỷ Vũ tông, bọn họ sẽ không bỏ mặc chúng ta đâu.

Huống chi có mật thất Phi Linh Môn, Quỷ Vũ tông sẽ thấy hứng thú.

Một trưởng lão khác mở miệng nói:

– Chưởng môn, đến Quỷ Vũ tông rồi về mất hơn mười ngày, nếu trong thời gian này người Phi Linh Môn tìm tới cửa thì chúng ta phải làm sao?

Đặng Phong Lương lạnh lùng nói:

– Ta cưỡi yêu thú bay đi, ba ngày là đủ. Ta nhất định sẽ tiêu diệt Phi Linh Môn!

Trong một dãy núi liên miên, mây mù lượn lờ vách đá nguy nga. Trên sườn núi thấp thoáng dãy kiến trúc to lớn mái ngói nhọn lung linh. Non xanh nước biếc nhưng lúc này lại có màu vàng nhạt.

Trên một ngọn núi cây cối sum xuê, lá rụng rơi đầy, ý thu đập vào mắt. Gió nhẹ thổi se lạnh, mùa đông sắp tới.

Trên ngọn núi có một bóng dáng yêu kiều đang bay múa, trường kiếm vạch vô số kiếm ảnh. Đôi khi như rắn ra khỏi hang, đôi khi như rồng gió lên trời, tiếng đổ đì đùng không dứt.

Lá rụng bay đầy núi cùng với kiếm ảnh lóe ánh sáng, bóng dáng yêu kiều rất đẹp, vóc người thon thả, kiếm vũ lá rụng, đẹp tựa tiên.

Đinh!

Thật lâu sau nàng bỏ kiếm vào vỏ, vạt áo bay theo gió, tóc đen dài nhẹ bay. Nữ nhân lặng im nhìn một hướng, vẻ mặt buồn bã.

Một thanh âm trong trẻo vang lên:

– Vô Song tỷ càng lúc càng mạnh.

Hai bóng dáng yêu kiều luôn ngồi phía xa xem, là Độc Cô Băng Lan và nha hoàn Thúy Ngọc.

Nữ nhân ngoái đầu nhìn hai người, cười cười.

– Băng Lan, Thúy Ngọc đừng chê người ta.

Trừ Lục Vô Song ra sẽ không có người thứ hai.

Thúy Ngọc nhếch môi cười nói:

– Vô Song tỷ, chúng ta nào dám chê cười tỷ? Hôm nay ta nghe nói tỷ tỷ đánh bại thứ hạng hai mươi bốn Long Bảng làm nhiều trưởng lão nội môn kinh thán.

Lục Vô Song trừng mắt lườm Thúy Ngọc:

– Nha đầu này, đừng tưởng rằng ta không biết, thực lực của ngươi không đơn giản, không chừng ta cũng không đánh lại.

Thúy Ngọc chớp mắt tinh nghịch:

– Vô Song tỷ oan uổng người ta, ta chỉ biết chút vũ công mèo quào.

Lục Vô Song nhìn phương xa, thì thào:

– Hôm nay là sinh nhật của hắn, cũng mười bảy tuổi rồi…

Độc Cô Băng Lan tới gần Lục Vô Song, tò mò hỏi:

– Vô Song tỷ, hôm nay là sinh nhật của ai?

Lục Vô Song khẽ trả lời:

– Sinh nhật của Thiếu Du, tiếc rằng không rõ hắn sinh tử thế nào.

Lục Vô Song nhíu mày buồn rầu nhìn Thanh Nguyệt kiếm trong tay, hốc mắt ướt nước.

Độc Cô Băng Lan an ủi:

– Vô Song tỷ đừng buồn, nếu Thiếu Du còn sống nhất định sẽ đến Vân Dương tông.

Lục Vô Song khẽ thở dài:

– Chỉ mong như vậy.

Gần một năm không có tung tích của Lục Lâm Thiên, cơ hội hắn sống sót gần bằng không, hoặc nên nói là không thể sống nổi. Gần một năm qua Lục Vô Song buộc phải chấp nhận sự thật này.

***

Trong sơn động, Lục Lâm Thiên ngừng điều tức, chậm rãi thở hắt ra:

– Phù!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đã hồng hào nhiều.

Lục Lâm Thiên cảm giác vết thương trong người lành bảy phần, hắn mỉm cười, tốc độ chữa lành nhanh hơn hắn dự định nhiều.

Lục Lâm Thiên chợt kêu lên:

– A?

Trong đầu truyền đến dao động, Lục Lâm Thiên vội cất Linh Ngọc sàng, rời khỏi sơn động.

Sau núi Phi Linh Môn có uy nhiếp khổng lồ phóng lên cao, dã thú xung quanh cảm nhận uy nhiếp đó cùng quỳ rạp dưới đất không dám nhúc nhích, không có can đảm nhúc nhích.

Lục Lâm Thiên ra sau núi, thấy Thiên Sí Tuyết Sư khổng lồ xoay quanh trên bầu trời, khí thế vô hình bao phủ xung quanh, khí thế liên tục tăng vọt.

Tiểu Long bám trên vai Lục Lâm Thiên, mắt nhỏ nhìn Thiên Sí Tuyết Sư trên bầu trời, co duỗi lưỡi liên tục:

– Xèo xèo!

Vù vù vù!

Một bóng áo đen nhanh như tia chớp đáp xuống cạnh Lục Lâm Thiên, chính là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn Thiên Sí Tuyết Sư trên bầu trời, kinh ngạc nói:

– Thiên Sí Tuyết Sư sắp đột phá!

Lục Lâm Thiên khẽ ừ:

– Ừm! Sắp đột phá.

Thiên Sí Tuyết Sư vốn là yêu thú nhị giai hậu kỳ, lúc này nó đột phá không có gì đáng để ngạc nhiên.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh quay sang nhìn Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, vết thương của ngươi lành nhanh thật.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn sắc mặt Lục Lâm Thiên biết ngay vết thương không còn nghiêm trọng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Vết thương không quá nặng.

Lục Lâm Thiên tiếp tục hỏi:

– Đông lão, mấy ngày có xảy ra chuyện gì không?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh thản nhiên nói:

– Mấy hôm trước La Sát Môn có một Vũ Phách cửu trọng, cùng với bốn Vũ Phách khác đến, ta thuận tay giải quyết hết rồi.

Chương 239 Tuyết Sư đột phá

Chương 240: Siêu biến thái

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh thản nhiên như thể đó không phải là lão giết người.

Lục Lâm Thiên nhướng mày lặp lại:

– Vũ Phách cửu trọng?

Lục Lâm Thiên nói:

– May có Đông lão tọa trấn Phi Linh Môn.

– Phải rồi, ta có chuyện muốn hỏi tiểu tử nhà ngươi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh chợt nhớ ra điều gì, lão nhìn Lục Lâm Thiên đăm đăm, hỏi:

– Có phải tiểu tử ngươi là Vũ Giả tứ hệ?

Lục Lâm Thiên lắc đầu, nói:

– Không phải.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh vẫn nhìn Lục Lâm Thiên:

– Ta đã thấy nghi ngờ, Vũ Giả tứ hệ làm gì dễ có vậy. Tiểu tử nhà ngươi nếu là Vũ Giả tứ hệ thì tại sao ta không nhìn ra?

Lục Lâm Thiên bình tĩnh nói:

– Không giấu gì Đông lão, tiểu tử không phải Vũ Giả tứ hệ mà là Vũ Giả toàn hệ, chẳng qua tiểu tử luôn che giấu.

Lục Lâm Thiên chỉ còn thiếu thuộc tính phong chưa bị lộ, sớm muộn gì lão độc vật cũng biết, hắn không che giấu người phe mình.

– Cái gì? Ngươi là Vũ Giả toàn hệ?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh mới thở ra nghe Lục Lâm Thiên nói thì giật mình trợn mắt há hốc mồm.

– Tiểu tử ngươi đừng lừa ta.

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, kết thủ ấn. Ánh sáng năm màu vàng, đỏ, lam, lục, trắng tụ tập quanh người, năm thuộc tính tràn ngập.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh kinh ngạc nhảy cẫng lên:

– Thuộc tính toàn hệ, Vũ Giả toàn hệ. Tiểu tử, ngươi siêu biến thái!

Vũ Giả tứ hệ đã vượt khả năng chịu đựng của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, lúc này thấy Lục Lâm Thiên có năm thuộc tính thì kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm.

Lục Lâm Thiên suỵt:

– Đông lão nhỏ tiếng một chút, tiểu tử không muốn bị lộ trước mặt người ngoài.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ Vũ Giả toàn hệ đã khiến lão độc vật nhảy cẫng lên, không giữ được bình tĩnh, cường giả Độc Suất gì mà kỳ. Nếu Lục Lâm Thiên nói hắn cũng là Linh Giả không chừng lão độc vật sẽ xỉu ngay tại chỗ mất.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn Lục Lâm Thiên đăm đăm, ánh mắt kỳ dị. Một lát sau Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh thở ra mấy lần nhưng vẫn không kiềm được hút ngụm khí lạnh.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Tiểu tử, ngươi che giấu quá sâu. Vũ Giả ngũ hệ, nếu các đại môn đại phái biết sẽ cưỡng ép bắt ngươi nhập môn ngay.

Vù vù vù!

Năm bóng người lao nhanh đến, là Chu Ngọc Hậu, Trịnh Anh, Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh. Năm trưởng lão cảm giác khí thế cường đại sau núi nên vội chạy tới điều tra thì thấy tọa kỵ của chưởng môn đang đột phá.

Năm người hành lễ:

– Kính chào chưởng môn!

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng nói:

– Đừng đa lễ.

Lục Lâm Thiên tiếp tục nhìn chằm chằm Thiên Sí Tuyết Sư trên bầu trời khí thế liên tục tăng vọt. Khí thế cuồng bạo tuôn ra, khí thế uy hiếp vua của vạn thú trút xuống, khí thế đó đủ làm cường giả Vũ Phách hơi khủng hoảng.

– Chẳng lẽ là Thiên Sí Tuyết Sư trong truyền thuyết? Khí thế này không giống yêu thú bình thường.

– Đúng rồi, ta từng nghe nói về Thiên Sí Tuyết Sư. Nghe nói huyết mạch cực cao, có thể đột phá tới đẳng cấp yêu thú bát giai, chắc đúng là Thiên Sí Tuyết Sư.

Đám người Hồ Nam Sinh nhìn Thiên Sí Tuyết Sư trên bầu trời, xem xét rồi thảo luân, mơ hồ suy đoán thân thể của Thiên Sí Tuyết Sư.

Lục Lâm Thiên nói với năm trưởng lão:

– Không sai, đây chính là Thiên Sí Tuyết Sư.

Năm trưởng lão hóa đá:

– Trời, thật sự là Thiên Sí Tuyết Sư? Đây là yêu thú rất hiếm có!

Tiểu chưởng môn đem lại ngạc nhiên đã làm bọn họ kinh ngạc đến chết lặng.

Thiên Sí Tuyết Sư trên bầu trời phát ra tiếng rống to:

– Grao!

Thiên Sí Tuyết Sư mở đôi mắt to như chuông đồng, khí thế tăng cao, cả thân mình toát ra khí tức hung ác.

Uy nhiếp tăng mạnh hơn cùng với tiếng gầm, các dã thú trong sơn mạch hoảng hốt vội thụt lùi, có dã thú run rẩy quỳ rạp dưới đất không dám nhúc nhích.

Vù vù vù!

Chuyển động cường đại tăng vọt, cơ thể Thiên Sí Tuyết Sư cũng to ra.

Đôi cánh giương rộng, thân thể Thiên Sí Tuyết Sư trướng to. Thiên Sí Tuyết Sư càng biến to thì khí thế càng cuồng bạo. Tám mươi thước, một trăm thước, một trăm hai mươi thước, một trăm năm mươi thước, chỉ trong giây lát Thiên Sí Tuyết Sư đã lớn đến một trăm năm mươi thước. Đôi cánh vỗ mang theo bão tố cuồng phong.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh khẽ thở dài:

– Khí thế thật mạnh, nếu đến tứ giai thì Vũ Vương bình thường không làm gì được nó.

Thiên Sí Tuyết Sư có huyết mạch siêu cao nên thực lực càng mạnh hơn, yêu thú bình thường không thể so sánh với nó.

Đám người Chu Ngọc Hậu tặc lưỡi kinh ngạc:

– Mạnh quá!

Thiên Sí Tuyết Sư đột phá đến tam giai, tuy bọn họ có tu vi Vũ Phách nhưng e rằng không làm gì nó được.

– Grao grao!

Thật lâu sau khí thế quanh thân Thiên Sí Tuyết Sư bình ổn lại, nó khép đôi cánh đáp xuống trước mặt Lục Lâm Thiên, ngoan ngoãn đứng một bên. Thiên Sí Tuyết SưĐám người hâm mộ nhìn, đời này bọn họ đừng mơ có Thiên Sí Tuyết Sư làm tọa kỵ.

Một lát sau, trên quảng trường Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên nhìn đại điện mới được xây dựng. Diện tích lớn hơn trước gấp hai lần, quảng trường đằng trước đại điện phủ kín dá dày, rộng rãi thoáng mát.

– Không tệ, đại điện thế này mới ra dáng.

Trong đại điện đặt mấy chục cái ghế, chính giữa trên cao nhất là cái ghế đỏ cao nửa người, khắc hoa văn rồng bay cọp nhảy, rất bá đạo.

Bên cạnh ghế đỏ đặt chiếc ghế khác nhỏ hơn một chút. Hai bên có năm chiếc ghế khác.

Trong đại điện trang trí rộng rãi bá khí, tốt hơn đại điện trước kia nhiều.

Lục Lâm Thiên vừa lòng nhìn đại điện:

– Không tệ.

Từ bây giờ Phi Linh Môn chính thức đi vào quỹ đạo.

Mọi người ngồi xuống, Lục Lâm Thiên ngồi trên ghế to bá khí. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ngồi bên cạnh Lục Lâm Thiên, cao cấp hơn ghế của năm trưởng lão khác nhiều. Đây là năm trưởng lão cố ý sắp đặt, Đông lão làm trưởng lão Phi Linh Môn là đã dát vàng trên mặt bọn họ.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên nghe mọi người kể đại khái tình huống lần trước La Sát Môn kéo đến công kích.

Lục Lâm Thiên nhướngm ày hỏi ý kiến:

– Các vị thấy sao? Chúng ta nên làm gì với La Sát Môn đây?

Chu Ngọc Hậu lên tiếng:

– Chưởng môn, hiện Hàn Trường Sinh đã chết, năm trưởng lão Từ Phục Quan cũng bị chúng ta giết, La Sát Môn chỉ còn lại ba trưởng lão, cộng thêm Đặng Phong Lương là bốn Vũ Phách. Mấy đệ tử khác hơn phân nửa tinh nhuệ cũng đã bị chúng ta giết, thực lực giảm thấp, chúng ta không cần lo về La Sát Môn.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Ý của Chu trưởng lão là chúng ta có thể tiêu diệt La Sát Môn?

Chu Ngọc Hậu ngần ngừ:

– Cái này…

Chu Ngọc Hậu mở miệng nói:

– Có một số việc chưởng môn chưa rõ, không cần lo về La Sát Môn. Nhưng La Sát Môn là thực lực vòng ngoài của Quỷ Vũ tông, nếu chúng ta tiêu diệt La Sát Môn e rằng Quỷ Vũ tông sẽ không bỏ qua.

Lục Lâm Thiên chưa từng nghe nói về Quỷ Vũ tông:

– Quỷ Vũ tông…?

Lục Lâm Thiên định nói gì chợt một đệ tử lao nhanh vào cửa:

– Kính chào chưởng môn, kính chào các vị trưởng lão!

Chu Ngọc Hậu mở miệng hỏi:

– Có chuyện gì?

Đệ tử Phi Linh Môn trả lời:

– Trưởng lão, bên ngoài có người tự xưng là người Quỷ Vũ tông muốn gặp chưởng môn.

Chương 241: Giao phong trong đại điện (1)

Lục Lâm Thiên nhướngm ày hỏi mọi người:

– Đến nhanh thật, Quỷ Vũ tông có lai lịch gì?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh thản nhiên nói:

– Quỷ Vũ tông là một thế lực hạng hai trong Cổ vực, thuộc loại trung đẳng trong thế lực hạng hai. Quỷ Vũ tông có hàng vạn đệ tử, có cường giả đẳng cấp Vũ Suất tọa trấn, không dễ đối phó.

– Mạnh như vậy sao?

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống, rắc rối đây.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Chu trưởng lão mới nói Quỷ Vũ tông và La Sát Môn có quan hệ như thế nào?

Chu Ngọc Hậu trả lời:

– Chưởng môn, trong phạm vi vạn dặm này là địa bàn của Quỷ Vũ tông, La Sát Môn là thế lực ngoại môn của Quỷ Vũ tông. Mấy trấn nhỏ, tất cả cửa hàng bên này đều tiến cống cho La Sát Môn, mỗi năm La Sát Môn phải tiến công cho Quỷ Vũ tông. Lần này La Sát Môn chịu thiệt nên mời người Quỷ Vũ tông đến.

– Thì ra là vậy.

Lục Lâm Thiên thầm buồn rầu. Quan hệ giữa Quỷ Vũ tông và La Sát Môn giống như Vân Dương tông và Lục gia. Địa bàn trấn Thanh Vân thuộc về Vân Dương tông, ngũ đại gia tộc tuy rằng quản lý trấn Thanh Vân nhưng tính ra chỉ làm công cho Vân Dương tông.

Lục Lâm Thiên hỏi Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh:

– Đông lão thấy bây giờ gã nên làm gì?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói với đệ tử Phi Linh Môn:

– Ngươi đi kêu người Quỷ Vũ tông đến đây.

Đệ tử Phi Linh Môn đáp:

– Tuân lệnh đại trưởng lão!

Đệ tử Phi Linh Môn chạy vội ra ngoài đại điện.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói với mọi người:

– Nếu ta còn ở thời kỳ đỉnh phong thì hoàn toàn không lo lắng về Quỷ Vũ tông, chỉ có hai Vũ Suất nho nhỏ. Nhưng bây giờ chưa phải lúc trở mặt với Quỷ Vũ tông, một khi đánh nhau sẽ lưỡng bại câu thương, Phi Linh Môn chịu tai họa ngập đầu. Ta đề nghị nghe xem Quỷ Vũ tông nói cái gì rồi hãy quyết định.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đông lão, điều ta lo là La Sát Môn biết Phi Linh Môn có mật thất, e rằng Quỷ Vũ tông cũng đã biết chuyện này.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhíu mày nói:

– Đúng là rắc rối thật.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh kết ấn, tinh thần tham ngộ.

Một lát sau, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lên tiếng:

– Không ngờ là Vũ Tướng bát trọng, hơn phân nửa Quỷ Vũ tông đã biết Phi Linh Môn để lại mật thất, nếu giải quyết chuyện này không sạch sẽ thì khó giữ được Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên cắn răng nói:

– Đông lão, nếu không được vậy thì đánh đi, cùng lắm chúng ta rời khỏi đây, chờ một thời gian lại ngóc đầu về.

– Cái này là kế đường cùng.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Dẫn đầu người Quỷ Vũ tông đến đây tên Đỗ Vân Sơn là Vũ Tướng cửu trọng. Ta từng gặp mặt hắn, Đỗ Vân Sơn sẽ nhận ra ta. Nay ta ra sau né tránh một lúc, chuyện nơi này ngươi cứ hành động tùy theo hoàn cảnh.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh vừa nói xong đã ra sau đại điện.

Mười mấy người theo đệ tử Phi Linh Môn đi vào đại điện.

– Phi Linh Môn thật cuồng vọng, biết Đỗ trưởng lão đến nhưng vẫn không ra nghênh tiếp.

Người đi đầu có tóc dài màu xám, khoảng năm mươi tuổi, mắt lóe tia âm hiểm:

– Đạng chưởng môn cần gì so đo những chuyện này, gã đi vào xem rồi tính.

Vài bóng người bước ra.

– Hóa ra là các vị Quỷ Vũ tông đại giá quang lâm, tiểu tử nghênh tiếp muộn xin đừng trách.

Là đệ tử và năm vị trưởng lão.

Lão nhân tóc bạc áo xám dừng bước, mắt nhìn Lục Lâm Thiên:

– Ngươi là…?

Hồ Nam Sinh nói:

– Vị này chính là chưởng môn của Phi Linh Môn chúng ta.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Tiểu tử tên Lục Lâm Thiên, các hạ khí độ bất phàm, chắc là Đỗ trưởng lão của Quỷ Vũ tông?

Mới rồi Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đã nhìn ngó người này. Lục Lâm Thiên đánh giái lão nhân áo xám tóc bạc, suy đoán đây là Đỗ Vân Sơn, Vũ Tướng cửu trọng mà Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

Thấy đối phương biết mình làm Đỗ Vân Sơn khá là ngạc nhiên.

Lục Lâm Thiên liếc nhau đám người lạ. Cao thủ như mây đến đây, có mười lăm người, trừ Đỗ Vân Sơn ra còn mười mấy người khác. Lục Lâm Thiên suy đoán từ khí thế của bọn họ có hai người tu vi Vũ Tướng, còn lại là Vũ Phách. Một nam nhân cao to và ba lão nhân làm mắt Lục Lâm Thiên sáng lên. Đó là Đặng Phong Lương chưởng môn La Sát Môn, ba trưởng lão La Sát Môn, trong đó có một người chính là hung thủ cuối cùng vây công Lục Thanh.

Thực lực đám người đến có ba Vũ Tướng, một người là Vũ Tướng cửu trọng, còn lại là Vũ Phách. Thực lực như vậy đủ sức hoàn toàn hủy diệt Phi Linh Môn, nhưng nếu liều mạng thì có Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, đám người này không chiếm được ưu thế gì, nhưng các đệ tử Phi Linh Môn sẽ gặp tai họa ngập đầu.

Đỗ Vân Sơn tóc dài, áo xám, khí tức âm trầm, toát ra khí thế ức chế đám người xung quanh. Vũ Tướng cửu trọng là đẳng cấp cường giả.

Đỗ Vân Sơn nói:

– Tuổi nhỏ đã là chưởng môn Phi Linh Môn, thật là tuổi trẻ tài cao. Bản tướng đến đột ngột, đã quấy rầy.

Mặt Đỗ Vân Sơn không biểu tình.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Người này không dễ đối phó.

Mặt ngoài Lục Lâm Thiên cười nói:

– Các vị từ xa đến là khách, ta là chủ nhân chỗ này nói sao thì cũng phải chiêu đãi đàng hoàng mới được. Mời các vị vào trong.

Đỗ Vân Sơn nói:

– Cũng được, vậy xin quấy rầy.

Đám người theo Lục Lâm Thiên đưa vào đại điện.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống. Thực lực Đỗ Vân Sơn rất mạnh, vui giận không lộ ra ngoài. Thông thường loại người này khó đối phó, Đỗ Vân Sơn không dễ chọc.

Mọi người ngồi xuống ghế, Lục Lâm Thiên ra lệnh đệ tử bưng rượu và thức ăn ngon lên, luôn miệng cười tủm tỉm.

Đặng Phong Lương không nhịn được trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, hỏi:

– Ngươi là chưởng môn Phi Linh Môn? Vừa lúc, tại sao Phi Linh Môn các ngươi giết các trưởng lão, đệ tử của La Sát Môn? Ngươi giết người La Sát Môn ta tức là giết người Quỷ Vũ tông, ngươi hãy cho ta lời giải thích ngay trước mặt Đỗ trưởng lão!

Lục Lâm Thiên làm bộ kinh ngạc, giật mình kêu lên:

– La Sát Môn? Gần đây đệ tử Phi Linh Môn ta không ra khỏi sơn môn, không biết đã giết đệ tử La Sát Môn ở chỗ nào?

Đặng Phong Lương tức giận nói:

– Tiểu tử còn chối? Ngay trong Phi Linh Môn, trước tiên giết Từ Phục Quan trưởng lão La Sát Môn ta, sau giết các trưởng lão Hàn Trường Sinh, trăm đệ tử La Sát Môn. Phi Linh Môn thật to gan, không thèm để La Sát Môn ta vào mắt thì thôi, chẳng lẽ dám coi thường Quỷ Vũ tông?

Lục Lâm Thiên chửi thầm:

– Vô sỉ!

Đặng Phong Lương thật là vô sỉ, lôi kéo La Sát Môn gộp chung với Quỷ Vũ tông.

Cơ mặt Đỗ Vân Sơn co giật, nói chuyện với Lục Lâm Thiên:

– Ta cũng hy vọng Phi Linh Môn cho ta một lời giải thích, dù sao chỗ này là địa bàn của Quỷ Vũ tông. Chuyện lớn xảy ra như thế, Quỷ Vũ tông ta không thể khoanh tay đứng nhìn.

Lục Lâm Thiên ra vẻ khiêm tốn hỏi:

– Đỗ trưởng lão, tiểu tử có thể hỏi một câu được không?

Đỗ Vân Sơn không tìm thấy lý do từ chối:

– Đương nhiên được.

Chương 242: Giao phong trong đại điện (2)

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Nếu có người không mời mà xông vào Quỷ Vũ tông, nói năng bỗ bã thì Quỷ Vũ tông giải quyết thế nào?

Đỗ Vân Sơn lạnh lùng nói:

– Đương nhiên là giết không tha!

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm Đặng Phong Lương, Đỗ Vân Sơn:

– Đỗ trưởng lão vừa rồi cũng nghe thấy rõ. Người La Sát Môn bị giết trong Phi Linh Môn, ta đã nhớ ra, mấy hôm trước có vài người không mời mà đến Phi Linh Môn, nói năng bỗ bạ nhục mạ người Phi Linh Môn. Ta cứ tưởng là dong binh đoàn nào không biết lễ phép nên mới giết chết, không ngờ là người La Sát Môn. Quỷ Vũ tông uy danh lừng lẫy, La Sát Môn làm như vậy là bôi đen Quỷ Vũ tông đúng không?

Đám người Quỷ Vũ tông sửng sốt, không ngờ thiếu niên giỏi ăn nói như thế. Trong Cổ vực vốn nói chuyện bằng thực lực, La Sát Môn có thực lực nên xâm nhập Phi Linh Môn không tính là gì, vấn đề là Lục Lâm Thiên kéo danh nghĩa Quỷ Vũ tông vào.

Quỷ Vũ tông là môn phái nổi tiếng trong Cổ vực, có thể đứng vững trong Cổ vực thì phong cách càng bá đạo hơn La Sát Môn. Nhưng có một số việc những đại môn phái có thể âm thầm làm nhưng không được lôi ra ngoài nói. Ví dụ La Sát Môn xâm nhập Phi Linh Môn, nếu là Quỷ Vũ tông thì đã trực tiếp tiêu diệt Phi Linh Môn. Nhưng trong tình huống không có cái cớ nào, Quỷ Vũ tông muốn tiêu diệt Phi Linh Môn thì chỉ có thể làm trong âm thầm.

Đại môn phái luô luôn có điều kiêng dè, Quỷ Vũ tông có thế lực và danh tiếng nhất định thì phải giữ danh tiếng cho mình, điều này rất quan trọng. Danh tiếng tệ thì thế lực khác sẽ cảnh giác, bị bài xích. Dù đại môn đại phái trong bóng tối ai cũng như ai nhưng mặt ngoài phải nói chữ lý.

Đỗ Vân Sơn quay đầu nhìn Đặng Phong Lương, hỏi:

– Đặng chưởng môn, có chuyện này không?

Cơ mặt Đỗ Vân Sơn co giật, lòng chìm xuống. Đỗ Vân Sơn không ngờ bị kéo vào vòng xoáy, giờ nếu lão che chở La Sát Môn ra mặt tức là làm Quỷ Vũ tông mất mặt. Mặt mũi của Quỷ Vũ tông quan trọng hơn La Sát Môn nhiều.

Đặng Phong Lương cứng họng:

– Cái này…

Đặng Phong Lương trừng Lục Lâm Thiên, tức giận nói:

– Không có chuyện đó. Từ trưởng lão trong La Sát Môn vì biểu huynh Hoàng Hải Ba bị Phi Linh Môn giết nên mới đi tìm hiểu, không ngờ bị Phi Linh Môn đánh chết. Cho nên La Sát Môn mới đến hỏi tại sao Phi Linh Môn giết Từ trưởng lão, kết quả trăm đệ tử đều bị giết.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát:

– Hoàng Hải Ba là trưởng lão của Phi Linh Môn ta lại hợp tác với người giết chưởng môn đời trước của Phi Linh Môn. Hoàng Hải Ba bị Phi Linh Môn ta giết liên quan gì La Sát Môn ngươi? La Sát Môn đến hạch hỏi, chẳng lẽ người hợp tác với Hoàng Hải Ba giết chưởng môn đời trước của Phi Linh Môn là La Sát Môn ngươi sao?

Đôi mắt lạnh băng nhìn Đặng Phong Lương chằm chằm.

Mắt Đặng Phong Lương lóe sát khí, hừ lạnh một tiếng:

– Tiểu tử không biết trời cao đất rộng, hôm nay ta sẽ tiêu diệt Phi Linh Môn của ngươi!

Đặng Phong Lương nhảy vọt lên, tay phải tung quyền, chân khí nóng cháy mãnh liệt lao thẳng tới hướng Lục Lâm Thiên. Quyền ấn chấn không gian sóng gợn, quyền khí cuồng bạo đè ép không khí kêu đì đùng, hơi nóng lan tràn trong đại điện.

Đặng Phong Lương hành động, Đỗ Vân Sơn nhướng mày nhưng không ngăn cản.

Mắt thấy cú đấm mạnh mẽ đánh tới, phản ứng đầu tiên của Lục Lâm Thiên là né tránh. Đặng Phong Lương là Vũ Phách bát trọng hỏa hệ, Lục Lâm Thiên không đánh lại.

Một thanh âm lạnh băng truyền ra từ bên trong đại điện:

– Vũ Phách nho nhỏ, cút về cho ta!

Nghe thanh âm này Lục Lâm Thiên định chạy ra đại điện bỗng chốc ngừng lại, hắn lại ngồi yên tại chỗ.

Mấy chục luồng sáng đen bắn hướng cú đấm công kích Lục Lâm Thiên, ánh sáng đen bao chặt quyền ấn. Chớp mắt trên không trung liên tục vang tiếng nổ.

Bùm bùm bùm!

Mỗi khi ánh sáng đen nổ một tiếng là Đặng Phong Lương sẽ bị đẩy lùi một bước, đến tiếng nổ thứ mười thì một luồng sáng đen phá hủy ánh sáng quyền ấn, chui vào trong nắm tay của Đặng Phong Lương.

Bùm bùm bùm!

Đặng Phong Lương bị đánh bay đi đập mạnh vào vách tường sau đại điện, miệng phun vòi máu.

Biến cố đột nhiên làm mọi người giật mình, cảnh giá đứng dậy.

Đỗ Vân Sơn không để ý Đặng Phong Lương, hỏi:

– Xin hỏi các hạ là vị cao nhân nào? Có thể gặp mặt được không?

Hai cường giả Vũ Tướng bên cạnh Đỗ Vân Sơn cùng nhìn chằm chằm đằng sau đại điện, biểu tình kinh hoàng.

Thanh âm lạnh lùng phát ra từ trong đại điện:

– Đỗ Vân Sơn, ngươi không cần biết ta là ai, ngươi chưa đủ tư cách. Trở về nói cho Đới lão quỷ, Quỷ Vũ tông không cần xen vào chuyện của Phi Linh Môn ta, nếu không ta sẽ đi Quỷ Vũ tông một chuyến. La Sát Môn về sau sẽ do Phi Linh Môn thay thế, mỗi năm La Sát Môn cống hiến bao nhiêu cho Quỷ Vũ tông thì Phi Linh Môn ta sẽ tiến cống y như vậy.

Thanh âm rơi vào tai mỗi người như tiếng sấm, làm bọn họ váng đầu hoa mắt.

Đỗ Vân Sơn biến sắc mặt nói nhanh:

– Ta nhất định sẽ chuyển lời của tiền bối, vậy chúng ta xin đi trước.

Đỗ Vân Sơn đổi xưng hô từ các hạ thành tiền bối.

Thanh âm lạnh lùng nói tiếp:

– Đi đi, nói với Đới lão quỷ rằng Quỷ Vũ tông của hắn đi đến bây giờ không dễ dàng, tuyệt đối đừng chọc vào ta, nếu không ta sẽ không khách sáo!

Đỗ Vân Sơn hoảng loạn đáp:

– Vâng, chắc chắn ta sẽ chuyển lời lại!

Đỗ Vân Sơn gần như chạy trốn ra khỏi đại điện, lúc này hắn cũng không hơi đâu quan tâm tới người La Sát Môn nữa.

Thấy đám người Quỷ Vũ tông bỏ đi, ba trưởng lão La Sát Môn nâng Đặng Phong Lương dậy định đi.

– Chưởng môn!

Một thanh âm vang lên:

– Còn định đi? Hôm nay giải quyết xong trong một lần đi!

Mùi hôi nồng nặc khó ngửi từ bóng đen tràn ngập đại điện.

Ba trưởng lão La Sát Môn sợ hãi mặt xanh mét:

– Tiền bối tha mạng!

Xem khí thế này thì bọn họ không có sức đối kháng lại.

Thoáng chốc bóng áo đen đáp xuống đại điện.

– Chết đi!

Khí thế khủng khïếp bộc phát, ánh sáng đen tràn ngập đại điện như không gian đen tối bao la. Ánh sáng đen cuồn cuộn cuốn ba trưởng lão chưởng môn ấn phù, Đặng Phong Lương nằm dưới đất vào.

Ánh sáng đen xoay tròn như gió lốc, trong khoảnh khắc khí tức kỳ dị làm mọi người nghẹt thở, khó chịu như bị bóp cổ.

Bùm bùm bùm!

Mấy tiếng nổ vang vọng trong đại điện, chấn động đại điện run rẩy. Ánh sáng đen bay tứ tán, năng lượng cuồng bạo khuếch tán. Thoáng chốc như trời sụp đất nứt, đại điện vừa được xây xong suýt lại sụp đổ.

Vù vù vù!

Ánh sáng đen rụt về hết, trong ánh sáng đen lộ ra thân hình Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh. Ánh sáng đen dậm đặc thấm vào lỗ chân lông trên người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Lúc này trong đại điện có bốn xác chết, Đặng Phong Lương, ba trưởng lão La Sát Môn người đen thui, không còn sự sống.

Lục Lâm Thiên cười khổ, hắn vốn định giữ lại một người sống để hỏi thăm tình hình, ai ngờ lão độc vật không chút nương tay.

Phương Tân Kỳ lo người Quỷ Vũ tông sẽ không bỏ qua:

– Đông lão thấy Quỷ Vũ tông…

Chương 243: Diệt la sát môn

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Đừng quá lo, ta vừa chấn nhïếp, chắc Quỷ Vũ tông không dám tùy tiện hành động thiếu suy nghĩ.

Lục Lâm Thiên vẫn thấy lo:

– Nhưng Quỷ Vũ tông biết chuyện mật thất Phi Linh Môn, sợ là sẽ không chịu dễ dàng bỏ cuộc.

Không rõ Quỷ Vũ tông đã biết bao nhiêu về mật thất Phi Linh Môn.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Dù bọn họ biết thì sao? Phải có thực lực mới chiếm được. Quỷ Vũ tông còn chưa đáng lo, nhưng hiện tại Phi Linh Môn không trêu vào nó được. Chúng ta nhìn xem tình hình rồi tính.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Đông lão hiểu biết bao nhiêu về Quỷ Vũ tông?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh trả lời:

– Trong Quỷ Vũ tông thực lực mạnh nhất là Đới lão quỷ, trước kia ta từng gặp một lần, cường giả Vũ Suất cửu trọng. Lúc ta ở thời kỳ đỉnh phong thì Đới lão quỷ đã khó xơi.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Có khi nào Quỷ Vũ tông ra tay với Phi Linh Môn không?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Chắc không sao, Đỗ Vân Sơn sẽ không biết ta là ai nhưng cảm nhận được khí tức từ người ta, Quỷ Vũ tông sẽ không tùy tiện trêu vào cường giả Linh Suất. Điều này sẽ không đem lại ích lợi gì cho Quỷ Vũ tông.

Lục Lâm Thiên hỏi tiếp:

– Đông lão vừa nói sau này Phi Linh Môn sẽ thay thế La Sát Môn, Quỷ Vũ tông sẽ đồng ý sao?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh trầm ngâm nói:

– Nơi này cách Quỷ Vũ tông khá xa, nếu Quỷ Vũ tông muốn khống chế nơi này sẽ phải phân tán thực lực, nên Quỷ Vũ tông sẽ không làm vậy. Bên này không có môn phái nào mạnh hơn La Sát Môn, nếu Quỷ Vũ tông biết điều thì không nên từ chối dề nghị của ta.

Hồ Nam Sinh do dự hỏi:

– Nếu chúng ta thay thế địa vị của La Sát Môn, về sau xem như thế lực vòng ngoài của Quỷ Vũ tông, có ảnh hưởng sự phát triển sau này không?

Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cười âm trầm:

– Khục khục…

Hai người thầm nghĩ: Chờ khi thực lực của Phi Linh Môn lớn mạnh thì ai thèm để ý tới Quỷ Vũ tông?

Lục Lâm Thiên nói:

– Hồ trưởng lão, Chu trưởng lão, Thường trưởng lão, ba người dẫn theo hai trăm đệ tử cùng ta đi La Sát Môn. Trịnh trưởng lão, Trần trưởng lão ở lại Phi Linh Môn.

Mọi người đồng thanh kêu lên:

– Tuân lệnh chưởng môn!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Chắc La Sát Môn không còn cường giả gì, ta sẽ không đi, các người đi được rồi. Ta phải xem chừng Tâm Đồng tu luyện, hiện tại đang vào phút quan trọng của Tâm Đồng, không lên để xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói xong rời khỏi đại điện ngay.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, hèn gì sau khi xuất quan hắn không thấy bóng dáng Lục Tâm Đồng đâu, thì ra bận tu luyện.

***

Trên bầu trời có một con yêu thú phi hành khổng lồ đập cánh bay đi.

Vù vù vù!

Mười một người ngồi xếp bằng trên lưng yêu thú phi hành, là đám người Quỷ Vũ tông Đỗ Vân Sơn.

Một lão nhân cao to mặc áo xanh ngồi cạnh Đỗ Vân Sơn khẽ thở dài:

– Không ngờ trong Phi Linh Môn nho nhỏ có loại cường giả này, La Sát Môn xúi Quỷ Vũ tông chúng ta ra tay, suýt trêu chọc một cường giả khủng bố cho trong tông.

Đỗ Vân Sơn nói:

– Cường giả bí ẩn có đẳng cấp Linh Suất, nhìn khí thế thì không phải cường giả Linh Suất bình thường. Người này biết ta, dường như cũng quen đại trưởng lão, chắc là cường giả trong Cổ vực. Chúng ta phải nhanh chóng báo tin cho Đới trưởng lão biết chuyện.

Một nam nhân cao to tu vi Vũ Phách cửu trọng nói:

– Đỗ trưởng lão, La Sát Môn thì làm sao đây? Đặng Phong Lương có nói mật thất của Phi Linh Môn không biết là thật hay giả.

Đỗ Vân Sơn nói:

– La Sát Môn sống hay chết không ảnh hưởng gì lớn đến chúng ta. Mật thất Phi Linh Môn theo ta thấy hơn phân nửa là Đặng Phong Lương nói ngoa. Nếu có thật thì Phi Linh Môn cần gì xuống dốc không tiếng tăm gì như hiện nay? Chúng ta phải chú ý cường giả Linh Suất xuất hiện trong Phi Linh Môn nhiều hơn. Cường giả Linh Suất là tổ ong, chúng ta không trêu vào được.

***

Trong Phi Linh Môn, mấy trăm người râm rộ lao hướng La Sát Môn. Hai, ba mươi người cưỡi ngựa dẫn đầu đoàn người Phi Linh Môn. Những con ngựa này cướp từ tay La Sát Môn. Những người khác chỉ có thể đi bộ.

Đoàn người này là Lục Lâm Thiên, Hồ Nam Sinh dẫn đi. Dù trong La Sát Môn không còn cường giả Lục Lâm Thiên vẫn thận trọng tiêu diệt La Sát Môn hoàn toàn.

Lục Lâm Thiên lục được một chiếc trữ vật giới chỉ trong áo Đặng Phong Lương, nhỏ máu nhận chủ xong mới biết tài phú trong này kếch sù, là toàn bộ tài sản La Sát Môn tập trung trong trữ vật giới chỉ. Xem như Lục Lâm Thiên kiếm thêm thu nhập lớn.

Trong túi không gian của mấy trưởng lão La Sát Môn cũng có nhiều thu hoạch cho Lục Lâm Thiên. Hắn được đến nhiều đan dược, kim tệ, dược liệu, một số vũ kỹ đê giai.

Lục Lâm Thiên nghe đám người Chu Ngọc Hậu, Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh kể đã hiểu sơ về La Sát Môn. Địa bàn La Sát Môn bao gồm hai trấn nhỏ, và biên giới sơn mạch Vụ Đô. Lúc trước Lục Lâm Thiên ra khỏi sơn mạch Vụ Đô đặt chân nghỉ tạm cũng thuộc địa bàn La Sát Môn, trong phạm vi trăm dặm này toàn là phạm vi thế lực của La Sát Môn.

Nguồn kinh tế của La Sát Môn là cửa hàng và dong binh đoàn. Tất cả cửa hàng vào ngày cố định phải tiến cống số kim tệ nhất định cho Phi Linh Môn. Dong binh đoàn đi vào sơn mạch Vụ Đô đào vàng trước hết phải giao nộp một số kim tệ.

Hai thị trấn có nhiều cửa hàng buôn bán vũ khí, dược liệu, đan dược là nguồn thu nhập chính của La Sát Môn.

Lục Lâm Thiên biết những chuyện này mới hay lúc trước hắn đi trấn Hoa Môn mua đan dược cũng nằm trong địa bàn La Sát Môn. Lục Lâm Thiên nhớ kỹ Tụ Bảo Môn chặn đường cướp của, sau khi xử lý La Sát Môn xong sẽ đến lượt Tụ Bảo Môn đó.

Dọc đường đi người qua đường nhìn đám người rầm rộ xông lên đều dừng chân xem xét, châu đầu ghé tai. Có người nhận ra Phi Linh Môn, nhìn trận thế chắc định tính sổ với La Sát Môn.

– Không ngờ Phi Linh Môn mạnh như vậy, La Sát Môn cũng không đánh lại.

– La Sát Môn luôn kiêu ngạo lần này hoàn toàn xui xẻo rồi.

Lục Lâm Thiên không quan tâm tới người qua đường bàn tán, một đường xông tới chỗ La Sát Môn. Có nhiều người đã đi trước, mất một ngày mới đến La Sát Môn.

Trong một dãy sơn mạch có một đỉnh núi to lớn, đường lát đá quanh co khúc khuỷu kéo dài đến đỉnh núi. Lá cây khô vàng theo gió rơi rụng. Buổi sáng xuất phát đến bây giờ là hoàng hôn.

Sơn môn La Sát Môn ngay trước mắt, Lục Lâm Thiên quát to:

– Mọi người nghe kỹ đây, cơ hội báo thù đã đến, giết! Không chừa một người, dọn hết đồ đáng giá về Phi Linh Môn!

Khí lạnh khuếch tán.

Đệ tử Phi Linh Môn đồng thanh kêu lên:

– Xung phong!

Nhất là đám đệ tử Phi Linh Môn cũ, đây là lần đầu tiên bọn họ tới cửa ăn hïếp người khác, máu nóng sôi trào. Đi đường cả ngày nhưng bọn họ không thấy mệt mỏi.

Ba trưởng lão giục ngựa lao nhanh lên, chấn động lá cây khô vàng trong núi rừng rơi theo gió, bụi đất mù mịt. Bọn họ xông vào La Sát Môn.

Chương 244: Đạo dùng người

Bùm bùm bùm!

Một lát sau đỉnh núi vang tiếng nổ đì đùng, tiếng chém giết liên miên không dứt, tiếng gào rú thê thảm vang lên.

Lục Lâm Thiên nhìn đỉnh núi chằm chằm, Tiểu Long bám trên vai hắn. Lục Lâm Thiên không dẫn Thiên Sí Tuyết Sư theo, tránh cho người qua đường giật mình.

Tiểu Long co duỗi lưỡi:

– – Xèo xèo!

Tiểu Long nhìn chằm chằm đỉnh núi mắt nhỏ tràn đầy lạnh lẽo khát máu.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đi đi.

Lục Lâm Thiên giơ roi giục ngựa xông lên đỉnh núi, giữa đường thấy đệ tử La Sát Môn bị thương lục tục chạy trốn xuống núi, gặp phải Lục Lâm Thiên và Tiểu Long liền bị giết.

Một bóng người quen thuộc vội vàng chạy nhanh đập vào mắt Lục Lâm Thiên:

– Là hắn!

Lúc trong Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên muốn giết thanh niên mặc hoa phục La Sát Môn nhưng bị Hoàng Hải Ba ngăn cản, tu vi là Vũ Sư nhất trọng.

Lục Lâm Thiên nhảy xuống lưng ngựa, chân khí vận chuyển dưới chân thoáng chốc đáp xuống bên cạnh thanh niên mặc hoa phục:

– Muốn trốn? Không thoát được đâu.

Thanh niên mặc hoa phục thấy Lục Lâm Thiên thì biến sắc mặt nói:

– Là ngươi!?

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm chào:

– Chúng ta lại gặp mặt.

Sát ý khuếch tán.

Thanh niên mặc hoa phục sắc mặt âm trầm, chân khí vận chuyển dưới chân, gã nhún mũi chân nhảy vọt lên, một cây đao to xuất hiện trong tay gã. Thanh niên mặc hoa phục chém mấy luồng đao quang bao phủ Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Lùi lại!

Lục Lâm Thiên không thèm để thanh niên mặc hoa phục vào mắt. Thủ ấn đánh ra, mảng lớn ánh sáng lam tụ tập trước mặt Lục Lâm Thiên hóa thành màn nước dày che chắn.

Đao quang chém vào màn nước gợn sóng, đao quang và hơi nước quấn quýt nhau trên bầu trời. Tiếng xé gió rít gào vang lên, tiếng nổ đì đùng vang vọng.

Bùm bùm bùm!

Màn nước tan vỡ, đao quang biến mất trong không trung. Thanh niên mặc hoa phục bị đánh bay, đại đao rớt xuống đất.

Thanh niên mặc hoa phục ngạc nhiên, biểu tình hoảng sợ kêu lên:

– Ngươi là Vũ Sư nhị trọng?

Lục Lâm Thiên không trả lời thanh niên mặc hoa phục, lạnh lùng quát:

– Chết đi!

Chân khí tuôn ra từ bàn chân, Lục Lâm Thiên nhún chân lao hướng thanh niên mặc hoa phục.

Thanh niên mặc hoa phục không còn đường lui:

– Ta liều mạng với ngươi!

Chân khí tuôn ra quanh thân thanh niên mặc hoa phục, quyền ấn đấm mạnh vào Lục Lâm Thiên. Kình phong trên quyền ấn làm không gian gợn sóng.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng cười:

– Vừa lúc thôn phệ ngươi!

Ánh sáng màu vàng đất bay ra từ tay Lục Lâm Thiên, vận dụng Âm Dương Linh Vũ quyết. Bàn tay Lục Lâm Thiên vạch một đường, trong chưởng ấn có ánh sáng vàng đất xoay tít bay ra dấy lên sóng gợn không gian đập mạnh vào quyền ấn của thanh niên mặc hoa phục.

Hai lực lượng đụng chạm, không có tiếng nổ. Biểu tình thanh niên mặc hoa phục kinh hoàng, gã cảm nhận lực cắn nuốt hùng hồn nuốt mất lực công kích của gã. Lực cắn nuốt to lớn xuyên qua nắm tay rút đi chân khí trong cơ thể thanh niên mặc hoa phục.

Thanh niên mặc hoa phục liều mạng giãy dụa, khuôn mặt vặn vẹo dữ tợn nhưng không đối kháng được. Thanh niên mặc hoa phục hét thảm, người ủ rũ.

Một lát sau, linh hỏa ngưng tụ đốt thanh niên hoa phục thành tro.

Dọn dẹp xong Lục Lâm Thiên nhìn Tiểu Long ở đằng trước nuốt mấy đệ tử La Sát Môn. Lục Lâm Thiên kêu Tiểu Long trở về, hắn xông lên đỉnh núi.

Lúc này sắc trời đã gần chạng vạng. Trong La Sát Môn ánh lửa văng tung tóe, khắp chốn hỗn loạn, tiếng chém giết không dứt.

Lục Lâm Thiên đến đại điện, xác chết nằm la liệt dưới đất, mùi máu tanh nồng nặc. Dưới đất loang lổ vết máu, Lục Lâm Thiên không thấy khó chịu gì với mùi máu ngược lại hưng phấn hơn.

Trong các xác chết có một số thi thể đệ tử Phi Linh Môn. Lục Lâm Thiên không có cảm xúc đau lòng gì, mạnh ăn thịt yếu, thực lực không bằng người ta thì chỉ có nước bị giết. Cường giả hình thành từ rèn luyện, Lục Lâm Thiên một đường từ sơn mạch Vụ Đô xông ra, trải qua nhiều lần chín chết một sống.

Hiện giờ những đệ tử Phi Linh Môn không được tôi luyện thì không thể trở thành cường giả thật sự. Lục Lâm Thiên muốn Phi Linh Môn là lực lượng tinh nhuệ, phải thúc đẩy đám đệ tử luôn giết chóc, chỉ có trong giết chóc mới nhanh chóng trưởng thành được.

Lục Lâm Thiên mang theo hai trăm đệ tử Phi Linh Môn đi La Sát Môn cũng vì để đệ tử Phi Linh Môn trải qua rèn luyện chính thức. Nếu không vì điều này, để mấy trưởng lão, Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long đủ tiêu diệt mấy người La Sát Môn còn lại, không cần gây ra thương vong lớn thế này cho đệ tử Phi Linh Môn.

Tất cả thương vong đều nằm trong dự tính của Lục Lâm Thiên. Bị giết chỉ trách mình không đủ thực lực, xui xẻo. Phi Linh Môn muốn vùng lên thì phải trải qua giết chóc.

Hồ Nam Sinh đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, hỏi:

– Chưởng môn, đã giải quyết xong. Có lẽ còn mấy chục người thừa dịp trời tối chạy trốn, đã giết hơn một trăm người, có hơn một trăm đệ tử La Sát Môn đầu hàng. Xin chưởng môn ra lệnh.

Lục Lâm Thiên mở miệng nói:

– Đầu hàng, đồng ý tham gia Phi Linh Môn thì ở lại, không chịu theo Phi Linh Môn thì giết hết.

Hồ Nam Sinh nói:

– Tuân lệnh chưởng môn!

Hồ Nam Sinh thật giật mình, chưởng môn ác thật, đầu hàng vẫn muốn giết.

Lục Lâm Thiên nhìn biểu tình của Hồ Nam Sinh, mỉm cười hỏi:

– Có phải ngươi cảm thấy ta quá tâm ngoan thủ lạt?

Hồ Nam Sinh trả lời:

– Không, dám trêu vào Phi Linh Môn ta thì nên chết.

Lục Lâm Thiên ngừng cười, nghiêm túc nói:

– Ta muốn nghe lời thật lòng của ngươi. Sau này phải nói thật với ta, ta không hy vọng nghe những lời trái lòng.

Hồ Nam Sinh nhìn biểu tình Lục Lâm Thiên nghiêm túc, lòng thầm thấp thỏm, e ngại.

Hồ Nam Sinh vội nói:

– Thuộc hạ biết tội! Trong lòng thuộc hạ cảm thấy chưởng môn hơi tâm ngoan thủ lạt, nhưng chuyện này không xấu. Nếu muốn đứng vững trong Cổ vực thì phải tâm ngoan thủ lạt.

Lục Lâm Thiên nói:

– Ngươi chỉ nói đúng một phần. Nếu muốn đứng vững trong Cổ vực thì phải tâm ngoan thủ lạt, nhưng người La Sát Môn đầu hàng mà không tham gia Phi Linh Môn tất nhiên có điều bất mãn với Phi Linh Môn. Đã có bất mãn, nếu sau này có cơ hội bọn họ sẽ lại chống đối chưởng môn ta.

– Ta tuyệt đối không cho phép Phi Linh Môn này có bất cứ kẻ thù ngầm nào, dù kẻ thù cách chúng ta một trăm bước, chỉ cần tiến lên một bước là chúng ta phải tìm đủ mọi cách giết chết. Nếu chờ đối thủ xông lên thì khó chặn giết hơn nhiều.

Hồ Nam Sinh rất giật mình:

– Vâng, thuộc hạ nhớ kỹ.

Tiểu chưởng môn còn nhỏ mà đã suy nghĩ xa như vậy, mấy ai có tâm trí như thế?

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói:

– Nhớ kỹ, trông giữ chặt chẽ đệ tử La Sát Môn đầu hàng, nếu có kẻ phản bội thì giết không tha!

– Tuân lệnh!

Hồ Nam Sinh cáo lui, gã đã nhìn tiểu chưởng môn với cặp mắt khác xưa. Hồ Nam Sinh tâm phục khẩu phục Lục Lâm Thiên đến trình độ tôn sùng.

La Sát Môn bị diệt, những chuyện vặt vãnh có ba trưởng lão thanh lý. Tuy hơi rườm rà nhưng trong lòng ba trưởng lão rất hưng phấn. Đặc biệt là Chu Ngọc Hậu, đã bao nhiêu năm qua, kể từ khi gã tham gia Phi Linh Môn tới bây giờ hôm nay là lần đầu tiên kiêu ngạo, hả hê thế này.

Chương 245: Đại hội tông môn (1)

Trước kia Phi Linh Môn toàn bị người đập phá, hôm nay Phi Linh Môn đến tiêu diệt La Sát Môn.

Hai trăm đệ tử Phi Linh Môn có ba mươi mấy người chết, hai mươi mấy người bị thương nặng, còn bị thương nhẹ thì rất nhiều người. Có thể nói Phi Linh Môn thương vong thảm trọng, lần này tổng cộng có hai trăm đệ tử kéo đến, một phần sáu người chết, số lượng này không nhỏ.

Tất cả đệ tử Phi Linh Môn đang rất hưng phấn, bọn họ tắm trong giết chóc, biết tầm quan trọng của thực lực, lòng thầm thề sẽ cố gắng tôi luyện.

Có một trăm ba mươi mấy người, La Sát Môn đầu hàng. Mười mấy người La Sát Môn đầu hàng nhưng không chịu tham gia Phi Linh Môn, ba trưởng lão giết ngay. Thủ đoạn thiết huyết đó làm đệ tử La Sát Môn sợ hãi.

Trong một đêm Phi Linh Môn hốt sạch tài sản La Sát Môn. Lục Lâm Thiên tìm đến một nơi tu luyện suốt đêm, luyện hóa chân khí đã cắn nuốt.

Sáng sớm hôm sau, Lục Lâm Thiên thở hắt ra:

– Phù!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, mỉm cười. Lục Lâm Thiên cắn nuốt một Vũ Sư nhất trọng, sau khi luyện hóa trong cơ thể hắn tăng thêm chân khí rất ít, chưa đến trình độ Vũ Sư nhị trọng.

Chân khí của Vũ Sư nhất trọng sau khi bài trừ tạp chất giữ lại tinh túy chỉ đủ cho Lục Lâm Thiên đến gần Vũ Sư nhị trọng trung tầng, ít đó cũng chỉ có thể tăng thêm chân khí cho hắn mà thôi.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Càng về sau cần nhiều năng lượng hơn để đột phá.

Lục Lâm Thiên sửa sang lại quần áo, rời khỏi chỗ tu luyện.

Trong La Sát Môn toàn là đệ tử Phi Linh Môn, dọc theo đường đi các đệ tử tôn kính hành lễ chào hỏi:

– Kính chào chưởng môn!

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu, hỏi thăm ba trưởng lão. Biết ba trưởng lão ở trong đại điện La Sát Môn thì Lục Lâm Thiên đến đó ngay.

Ba trưởng lão quỳ một gối xuống đất, hoàn toàn thần phục Lục Lâm Thiên:

– Kính chào chưởng môn!

Lục Lâm Thiên nói:

– Xin ba vị trưởng lão hãy đứng lên đi.

Hồ Nam Sinh đưa năm túi không gian cho Lục Lâm Thiên, toàn là lục tìmg trên người cá đệ tử La Sát Môn:

– Chưởng môn, đây là ta thu được trong La Sát Môn.

Lục Lâm Thiên không thèm nhìn năm túi không gian, trực tiếp qua tay cho ba trưởng lão.

– Các người cầm đi, trở về chia chút cho Trịnh trưởng lão, Trần trưởng lão. Cũng đừng bạc đãi đệ tử, các người theo đến La Sát Môn thì nên được chia nhiều một chút.

Cùng sử dụng roi và kẹo ngọt mới là đạo dùng người. Lục Lâm Thiên không tiếc của mớ tài sản nhỏ này, vì tài phú lớn nhất La Sát Môn nằm trong tay hắn.

Ba trưởng lão mừng rỡ vội cảm ơn:

– Đa tạ chưởng môn!

Chu Ngọc Hậu hỏi:

– Chưởng môn, nên giải quyết La Sát Môn thế nào?

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Chỗ này không tệ, gần sơn mạch Vụ Đô, xem như một phân đà của Phi Linh Môn đi. Để lại hai mươi đệ tử giữ chỗ, hôm nào lại bàn bạc cách sử dụng.

Một ngày sau Lục Lâm Thiên trở lại Phi Linh Môn, mang theo hơn một trăm đệ tử La Sát Môn đầu hàng. Lục Lâm Thiên trở về Phi Linh Môn khiến các đệ tử hưng phấn lên. Ở trong mắt đệ tử Phi Linh Môn thì chưởng môn bây giờ giống như vị thần.

Lục Lâm Thiên quay về chỗ ở, hắn nhướng mày, một cỗ khí tức của Linh Giả đang tới gần. Lục Lâm Thiên cười cười, Lục Tâm Đồng đã chạy tới.

Lục Tâm Đồng vui vẻ nhào vào ngực Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt to tràn đầy ý cười:

– Ca ca!

Lục Lâm Thiên cảm thán:

– Tâm Đồng đã trở thành Linh Giả sao?

Mới rồi khí tức Linh Giả phát ra là từ Lục Tâm Đồng, mới vài ngày xa nhau tiểu cô nương đã trở thành Linh Đồ nhất trọng. Linh Đồ nhất trọng mười tuổi, cả đại lục Linh Vũ này không có bao nhiêu người như vậy.

Lục Tâm Đồng chớp mắt to, tinh nghịch nói:

– Vâng! Sau này Tâm Đồng sẽ mạnh giống như ca ca!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đứng ở cửa:

– Đã về rồi, giải quyết La Sát Môn thế nào?

Lục Tâm Đồng thân thiết chạy đến bên cạnh Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, nắm tay lão:

– Sư phụ!

Lục Tâm Đồng không còn thấy sợ hơi lạnh từ người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, trong thời gian ở chung hai người là sư đồ vừa như tổ tôn, tình cảm rất tốt.

Lục Lâm Thiên thầm mỉm cười. Bây giờ Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh rất cưng yêu Lục Tâm Đồng, nếu có ai dám đυ.ng vào tiểu cô nương sợ là lão độc vật sẽ liều mạng với kẻ đó. Lục Tâm Đồng có sư phụ như lão độc vật, sau này Lục Lâm Thiên không cần lo lắng nhiều.

Lục Lâm Thiên đáp:

– Đã làm tốt mọi chuyện, không có gì ngăn cản, rất thuận lợi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Vậy thì tốt, tiếp tục lo tăng mạnh thế lực Phi Linh Môn đi. Muốn Phi Linh Môn nổi trội không phải chuyện dễ.

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu. Muốn Phi Linh Môn vùng lên đúng là con đường dài, hiện tại thực lực của Phi Linh Môn quá yếu, tuy có siêu cường giả như Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhưng còn thua xa những gì môn phái cần.

Có Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tọa trấn Phi Linh Môn, người ta sẽ nói là Phi Linh Môn toàn nhờ có Thôi Hồn Độc Suất tọa trấn. Một ngày kia có người nói Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh là người Phi Linh Môn, có như thế mới đại biểu Phi Linh Môn thành công vùng lên.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn đằng trước, mở miệng nói:

– A? Đến nhanh thật.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Sao vậy Đông lão?

– Đỗ Vân Sơn Quỷ Vũ tông đến, không đem theo nhiều người, chắc sẽ là tin tốt cho Phi Linh Môn. Ngươi đi giải quyết việc này, ta không tham gia, ta còn bận dạy ít thứ độc công cho Tâm Đồng.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói xong dắt Lục Tâm Đồng về chỗ ở.

Lục Lâm Thiên lắc đầu cười cười, chân mày giãn ra.

Vù vù vù!

Bên ngoài Phi Linh Môn, một con yêu thú phi hành khổng lồ đập cánh bay tới, thân hình to trăm thước, người đen như mực, vuốt nhọn gấp khúc, mỏ nhọn như cái móc. Đôi cánh vỗ dấy lên khí lưu lớn, yêu thú phi hành đẳng cấp tam giai.

Trên yêu thú phi hành khổng lồ truyền ra thanh âm xuyên thấu không gian quanh quẩn trong sơn mạch.

– Quỷ Vũ tông Đỗ Vân Sơn đến bái kiến Phi Linh Môn!

Lục Lâm Thiên sớm đứng đón ngoài sơn môn:

– Mời Đỗ trưởng lão vào.

Đỗ Vân Sơn khách sáo với Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên biết rõ đó là hướng về Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh. Nếu không có Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ở Phi Linh Môn, e rằng lần trước Quỷ Vũ tông đã tiêu diệt Phi Linh Môn.

Vù vù vù!

Năm bóng người nhảy xuống lưng yêu thú phi hành, đáp xuống trước mặt Lục Lâm Thiên và mấy trưởng lão Phi Linh Môn. Là đám người Quỷ Vũ tông Đỗ Vân Sơn lại đến. Trừ Đỗ Vân Sơn ra bốn người khác lần trước cũng có mặt, toàn là đẳng cấp Vũ Phách. Lần trước còn hai người tu vi Vũ Tướng nhưng lần này không đến.

Lục Lâm Thiên thầm suy tư, xem ra Quỷ Vũ tông không định đυ.ng vào Phi Linh Môn, chỉ có một mình Đỗ Vân Sơn là Vũ Tướng, tỏ ý Quỷ Vũ tông sẽ không xuống tay với Phi Linh Môn.

Đỗ Vân Sơn nhìn Lục Lâm Thiên, mỉm cười nói:

– Thì ra là Lục chưởng môn, chúng ta lại đến làm phiền.

Lục Lâm Thiên hành lễ:

– Phiền gì đâu, đang chờ Đỗ trưởng lão đây.

Chương 246: Đại hội tông môn (2)

Lục Lâm Thiên nói:

– Các vị Đỗ trưởng lão vào đại điện nói chuyện đi, ta kêu người chuẩn bị một ít rượu nhạt.

Đỗ Vân Sơn mỉm cười nói:

– Quấy rầy rồi.

Đỗ Vân Sơn theo Lục Lâm Thiên vào đại điện.

Trong đại điện, mọi người ngồi xuống ghế, trước mặt là rượu, món ăn hoa quả được đệ tử Phi Linh Môn bưng lên chiêu đãi.

Đám người ngồi xuống xong Đỗ Vân Sơn nói với Lục Lâm Thiên:

– Chúc mừng Lục chưởng môn!

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi lại:

– Có gì mà chú mừng?

Đỗ Vân Sơn đáp:

– Lần này ta về trong tông, tông chủ đã đồng ý về sau địa bàn La Sát Môn toàn bộ do Phi Linh Môn quản lý. Phi Linh Môn nguyện ý đưa bao nhiêu thì đưa, sau này Phi Linh Môn và Quỷ Vũ tông là người nhà.

Lục Lâm Thiên vội cảm ơn:

– Đây đúng là tin tốt, đa tạ Đỗ trưởng lão.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đoán rất chính xác, Quỷ Vũ tông không dám đặc biệt một cường giả Linh Suất.

Đỗ Vân Sơn quét mắt đại điện, hỏi Lục Lâm Thiên:

– Lục chưởng môn, vị tiền bối có đây không? Ta đến đây vì tông chủ, Đới trưởng lão dặn dò phải hỏi thăm tiền bối kia thay bọn họ.

Lục Lâm Thiên đáp:

– Đại trưởng lão đang bế quan chuẩn bị đột phá, không thể đi ra được, ta xin thay mặt đại trưởng lão biểu thị lòng biết ơn.

– Vậy… đành chờ lần sau đến viếng.

Đỗ Vân Sơn thầm thở dài, trước khi lão đến đây trong tông kêu lão nghĩ cách gặp mặt cường giả trong Phi Linh Môn rốt cuộc là ai. Không ngờ đối phương đang bế quan đột phá, Đỗ Vân Sơn thầm giật mình. Đến đẳng cấp Linh Suất đột phá một tầng thì thực lực sẽ tăng mạnh gấp mấy lần, rất đáng sợ.

Lục Lâm Thiên nói:

– Lần sau chắc chắn có cơ hội.

Lục Lâm Thiên biết hiện tại Quỷ Vũ tông có hứng thú nhất là cường giả Linh Suất trong Phi Linh Môn rốt cuộc là ai. Ngày nào không biết rõ cường giả bí ẩn này thì ngày đó Quỷ Vũ tông khó ngủ yên giấc.

Đỗ Vân Sơn nói:

– Đương nhiên rồi, giờ Phi Linh Môn và Quỷ Vũ tông là người mình, Phi Linh Môn có cường giả như thế Quỷ Vũ tông rất mừng, tương đương chúng ta có thêm một siêu cường giả.

Lục Lâm Thiên cười nói:

– Tất nhiên.

Lục Lâm Thiên chửi thầm, Quỷ Vũ tông quyết định rất hay, muốn trói Phi Linh Môn vào bọn họ.

Đỗ Vân Sơn mở miệng nói:

– Suýt quên, ba tháng sau là đại hội tông môn mỗi năm một lần của Quỷ Vũ tông, Lục chưởng môn nhớ đến còn có nhiều môn phái khác sẽ tham gia. Nhất định sẽ giới thiệu cho Lục chưởng môn quen biết.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đương nhiên ta sẽ tham gia đại hội tông môn.

Đỗ Vân Sơn mỉm cười nói:

– Trong đại hội tông môn hy vọng vị tiền bối Phi Linh Môn sẽ đến, tông chủ đặc biệt dặn Đỗ ta, nếu không hoàn thành nhiệm vụ thì Đỗ ta sẽ chịu phạt.

Lục Lâm Thiên vẫn cười nói:

– Đại trưởng lão đang bế quan đột phá, không biết bao giờ mới xuất quan. Nếu đại trưởng lão thuận lợi đột phá, ta nhất định sẽ mời đại trưởng lão cùng đi Quỷ Vũ tông.

Lục Lâm Thiên thầm hiểu mục đích của Quỷ Vũ tông là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, không biết Linh Suất Phi Linh Môn là ai thì bọn họ sẽ không bỏ cuộc.

Đỗ Vân Sơn biến sắc mặt, lão ép sát từng bước nhưng đối phương bâng quơ đánh trống lảng, không trả lời thẳng.

Đỗ Vân Sơn giấu đi biểu tình, trầm giọng nói:

– Vậy ta sẽ chờ hai vị trong Quỷ Vũ tông. Ba tháng sau hy vọng được thấy tiền bối Phi Linh Môn, xin đừng làm Đỗ ta chịu phạt.

Đỗ Vân Sơn đường đường là Vũ Tướng, lúc này đối diện tiểu tử chưa dứt sữa mà tiểu tử đó còn không biết điều, lão hơi tức giận. Uy áp nhàn nhạt khuếch tán nhưng giây sau thu vào ngay.

Lục Lâm Thiên bình tĩnh nói:

– Ta sẽ cố gắng mời đại trưởng lão đi Quỷ Vũ tông.

Hiện giờ không thể lộ ra thân phận của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh được, Đỗ Vân Sơn chưa đến mức trở mặt ngay trong Phi Linh Môn.

Đỗ Vân Sơn nói:

– Vậy chúng ta xin đi trước, sau này đều là người mình, nếu Phi Linh Môn có gặp rắc rối gì cứ tự nhiên đi tìm Quỷ Vũ tông hỗ tợ.

Lục Lâm Thiên tỏ vẻ vừa mừng vừa sợ:

– Đa tạ Đỗ trưởng lão.

Tâm sự xong tiễn năm người Đỗ Vân Sơn Quỷ Vũ tông đi, Lục Lâm Thiên trở về đại điện.

Lục Lâm Thiên hỏi mấy trưởng lão:

– Đại hội tông môn của Quỷ Vũ tông là gì?

Lục Lâm Thiên không biết gì về đại hội tông môn của Quỷ Vũ tông, mới rồi hắn không tiện hỏi kỹ.

Chu Ngọc Hậu trả lời:

– Chưởng môn, mỗi năm Quỷ Vũ tông sẽ tổ chức đại hội tông môn một lần, là ngày các thế lực ngoại môn tiến cống cho Quỷ Vũ tông. Có năm thế lực, tính ra La Sát Môn là yếu nhất. Bốn môn phái khác thực lực không kém.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Mỗi năm La Sát Môn tiến cống bao nhiêu cho Quỷ Vũ tông?

Chu Ngọc Hậu trả lời:

– Ta biết, La Sát Môn chỉ có phạm vi địa bàn trăm dặm, mỗi năm nộp trăm vạn kim tệ cho Quỷ Vũ tông, năm viên đan dược tứ phẩm trung giai, mười viên đan dược tứ phẩm sơ giai, một trăm viên đan dược tam phẩm.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc kêu lên:

– Nhiều vậy như sao?

Trăm vạn kim tệ, năm viên đan dược tứ phẩm trung giai, mười viên đan dược tứ phẩm sơ giai, một trăm viên đan dược tam phẩm, đây là tài sản kếch sù. Một viên đan dược tứ phẩm trung giai có giá hai mươi vạn, đan dược tứ phẩm sơ giai là mười vạn kim tệ. Cộng lại tất cả là tám trăm vạn kim tệ, mỗi năm La Sát Môn phải cống nộp nhiều thứ như thế cho Quỷ Vũ tông, thật kinh khủng. Hèn gì trên người Đặng Phong Lương vừa vặn mang theo hơn mười viên đan dược tứ phẩm, trăm viên đan dược tam phẩm, xem ra Đặng Phong Lương sớm chuẩn bị tiến công cho Quỷ Vũ tông.

Chu Ngọc Hậu nói:

– Thế này đã là ít, địa bàn của La Sát Môn nhỏ nhất nhưng khu vực này không nhiều mỡ màng. Ta nghe nói trong đại hội tông môn Quỷ Vũ tông lần trước có môn phái định nhổ La Sát Môn.

Trịnh Anh hỏi:

– Chưởng môn định đi Quỷ Vũ tông sao?

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Sợ là không đi không được.

Người ta tới tận cửa dặn dò, hỏi sao Lục Lâm Thiên có thể không đi? Dù có trốn cũng không thoát. Quỷ Vũ tông nói là tùy tiện tiến cống nhưng nếu Lục Lâm Thiên không dâng lên thì rắc rối to. Bên trong dính dáng rất nhiều thứ, hiện tại Quỷ Vũ tông cho phép Phi Linh Môn thay thế La Sát Môn chỉ là thăm dò. Quỷ Vũ tông không phải La Sát Môn, hiện tại Phi Linh Môn không đấu lại được.

Trần Tân Kiệt hỏi:

– Vậy đại trưởng lão có đi không?

Lục Lâm Thiên đáp:

– Một mình ta đi được rồi, đại trưởng lão ở lại tọa trấn trong môn.

Không thể lộ ra thân phận của lão độc vật.

Thường Lỗi mở miệng nói:

– Chưởng môn đi một mình sẽ gặp nguy hiểm!

Lục Lâm Thiên do dự giây lát, nói:

– Nguy hiểm thì chưa đến nỗi đó nhưng khi vào Quỷ Vũ tông sẽ phải ứng đối chút rắc rối.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng nói:

– Các vị trưởng lão, Quỷ Vũ tông đã đồng ý cho chúng ta nhận địa bàn La Sát Môn, các vị trưởng lão nhanh chóng nhận lấy địa bàn La Sát Môn đi. Nếu có người thừa dịp gây sự thì giết không tha!

Chương 247: Đánh lén lúc nửa đêm

Đánh lén lúc nửa đêmLục Lâm Thiên đi Quỷ Vũ tông sẽ phải nộp lên nhiều tiến cống, may mắn hắn không chịu thiệt. Đặng Phong Lương đã chuẩn bị sẵn hàng để cống. Tuy bây giờ Phi Linh Môn có nhiều tài sản nhưng không thể miệng ăn núi lở, nhận địa bàn của La Sát Môn cho Phi Linh Môn nguồn kinh tế.

Năm trưởng lão đồng thanh kêu lên:

– Tuân lệnh chưởng môn!

Đương nhiên bọn họ đồng ý làm chuyện này, trong đó có nhiều mỡ để vớt vát.

Lục Lâm Thiên nói:

– Ta sắp ra khỏi cửa một chuyến, ít thì một tháng, lâu khoảng hai tháng. Chuyện trong môn sẽ do năm vị trưởng lão quyết định, nếu năm vị trưởng lão không giải quyết được thì đi xin ý kiến của đại trưởng lão.

Lục Lâm Thiên quay về gian phòng, ngồi xếp bằng trên giường, trong đầu nghĩ đến một số chuyện xảy ra gần đây. Lục Lâm Thiên vốn định sắp xếp mọi chuyện trong Phi Linh Môn xong, cộng thêm đã có Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tọa trấn, hắn có thể tìm cách về Vân Dương tông. Hiện tại ba tháng sau Quỷ Vũ tông có một đại hội tông môn, Lục Lâm Thiên phải đi, thời gian trở lại bị kéo chậm mấy tháng.

Đi Quỷ Vũ tông, Lục Lâm Thiên thầm đoán bữa tiệc sẽ không tốt lành gì, nếu mang Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đi cùng sẽ không có nhiều rắc rối. Một mình Lục Lâm Thiên đi khó tránh khỏi phiền phức, dù không có thì Quỷ Vũ tông sẽ chế tạo thêm rắc rối cho hắn.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Phải suy nghĩ trước cách ứng đối.

Quỷ Vũ tông muốn thăm dò Phi Linh Môn. Trong Phi Linh Môn có cường giả Linh Suất, cường giả Linh Suất này là điều bí ẩn, Quỷ Vũ tông không yên lòng được, đổi lại là Lục Lâm Thiên cũng vậy. Một cường giả Linh Suất hình thành ức chế Quỷ Vũ tông, làm sao Quỷ Vũ tông dễ dàng tha thứ nó tồn tại trước mắt mình?

Màn đêm buông xuống, khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên:

– Nên đi sơn mạch Vụ Đô một chuyến.

Gần đây có nhiều việc, còn ba tháng mới tới đại hội tông môn Quỷ Vũ tông, trước đó Lục Lâm Thiên phải tu luyện đàng hoàng. Hai tháng nếu thuận lợi thì thực lực của Lục Lâm Thiên đột phá nhiều, đến sơn mạch Vụ Đô gặp phải yêu thú tam giai nào thu phục mấy con cũng là một loại bảo đảm an toàn.

Lục Lâm Thiên mới ra khỏi chỗ ở thì một bóng đen xuất hiện bên cạnh.

– Ngươi định ra ngoài?

Chính là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Lục Lâm Thiên đáp:

– Đông lão, ta sắp đi sơn mạch Vụ Đô tôi luyện hai tháng, trong thời gian này giao Phi Linh Môn cho Đông lão.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Phi Linh Môn sẽ không bị gì, còn ngươi nên cẩn thận chút, tốt nhất đừng đi sâu trong sơn mạch Vụ Đô.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đông lão, lúc trước trong sơn mạch Vụ Đô Đông lão và Cửu Đầu Yêu Giao đánh nhau, kết quả tế nào?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh trả lời:

– Ta bị thương, không đánh lại Cửu Đầu Yêu Giao và Thạch Viên Yêu Vương hợp tác. Hai con súc sinh kia cũng không làm gì ta được, những người khác hình như đều chết.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Cửu Đầu Yêu Giao thật lợi hại.

Nếu có ngày hắn có thực lực thu phục Cửu Đầu Yêu Giao tương đương thu phục mảng lớn sơn mạch Vụ Đô, đây là một thế lực lớn. Cửu Đầu Yêu Giao có nhiều yêu thú thuộc hạ.

Từ biệt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Lục Lâm Thiên kêu Thiên Sí Tuyết Sư, dẫn theo Tiểu Long, một người hai thú biến mất trên bầu trời.

Mấy canh giờ sau, trên vách núi trong sơn mạch Vụ Đô, nhìn xuống dưới ánh trăng nhạt chiếu bóng lờ mờ. Hai bên sơn cốc núi non thẳng đứng, tranh vanh hiểm trở. Ngẫu nhiên có mấy con ưng núi xẹt qua bầu trời sơn cốc.

Lục Lâm Thiên đứng trên lưng yêu thú phi hành nhìn chằm chằm bên dưới, nói với Thiên Sí Tuyết Sư:

– Tuyết Sư, chọn mấy người bên dưới đi.

Vù vù vù!

Thiên Sí Tuyết Sư đập cánh bay lên, thân thể to lớn sà xuống dấy lên khí lưu chói tai.

Dưới sơn cốc, tiểu đoàn đội bảy, tám người kinh hoàng:

– Có yêu thú đánh lén, mọi người hãy chuẩn bị!

Bọn họ rút vũ khí ra sẵn sàng chiến đấu, đêm khuya còn có yêu thú tập kích, còn là yêu thú phi hành, trong vòng ngoài sơn mạch Vụ Đô hiếm khi gặp trường hợp này.

Vù vù vù!

Cơ thể to lớn của Thiên Sí Tuyết Sư vỗ đôi cánh dấy lên khí lưu cuồng bạo, Thiên Sí Tuyết Sư sà xuống, bão khí lưu cũng xuống theo. Tiểu đoàn đội bảy, tám người bị thổi ngã trái ngã phải.

– Bắt đầu!

Chân khí vận chuyển dưới chân Lục Lâm Thiên, hắn nhảy xuống lưng Thiên Sí Tuyết Sư, co nắm tay. Chân khí đỏ rực như vòi rồng lượn lờ trên nắm tay, Lục Lâm Thiên hét to, chân mạnh giẫm mặt đất. Lục Lâm Thiên hóa thành cái bóng mơ hồ vọt ra, đấm mạnh vào một thanh niên Vũ Sĩ bát trọng.

Bùm bùm bùm!

Tốc độ quá nhanh, thực lực của thanh niên quá thấp, thoáng chốc bị Lục Lâm Thiên đánh bay.

Một thanh niên mặc áo gai dẫn đầu hét to:

– Có người đánh lén, mau cùng nhau tấn công!

– Xèo xèo!

Cơ thể Tiểu Long to ra, trên thân thể to lớn có lửa vàng quấn quanh nhanh như tia chớp giết một thanh niên Vũ Đồ cửu trọng.

Thiên Sí Tuyết Sư khẽ gầm:

– Grao!

Thiên Sí Tuyết Sư nuốt một dong binh. Sau khi đột phá tam giai sơ kỳ thì thực lực của Thiên Sí Tuyết Sư càng mạnh thêm, lực phòng ngự rất khủng bố, mặc kệ đám dong binh công kích.

Tiểu Long gầm gừ:

– Gri gri!

Lưỡi Tiểu Long co duỗi, mắt lộ sát ý tỏa định một thanh niên Vũ Sư nhất trọng.

– Đây là yêu thú tam giai, mọi người trốn nhanh!

Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt thanh niên thủ lĩnh:

– Còn muốn đi? Đã muộn.

Tiểu đội dong binh đoàn có hai Vũ Sư, còn lại toàn là Vũ Đồ.

Thanh niên áo gai nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, hỏi:

– Ngươi là ai? Tại sao muốn tập kích chúng ta?

Khi nói chuyện thanh niên áo gai đột nhiên công kích.

Vù vù vù!

Thanh niên áo gai rất nhanh nhưng vẫn loáng thoáng thấy chân khí thuộc tính mộc của gã. Ánh sáng lục bao phủ, chỉ trong chớp mắt thanh niên áo gai xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, tay gã cầm thanh đao to. Thanh niên áo gai múa ra đao quang màu lục chói mắt, thế nhanh như sấm sét chém mạnh vào Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Muốn chết!

Thanh niên áo gai nói chuyện hấp dẫn Lục Lâm Thiên chú ý rồi đánh lén, nhưng gã tính toán đã thất bại.

Bùm!

Đao quang chém xuống vị trí Lục Lâm Thiên vừa đứng, xuyên thấu qua, trừ mặt đất rách một cái khe to ra không có máu chảy ra.

Thanh niên áo gai biến sắc mặt la to:

– Tốc độ nhanh quá!

Thanh niên áo gai nhanh chóng thụt lùi, dám đi trong sơn mạch Vụ Đô đương nhiên gã không phải Vũ Sư bình thường.

Lục Lâm Thiên xuất hiện đằng sau thanh niên áo gai, cách mười thước. Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn thanh niên áo gai vội thụt lùi, bàn tay co lại, năm ngón xòe ra. Năm chỉ ấn sắc bén nóng rực bay ra dấy lên tiếng xé gió xuyên thấu không khí ngăn cách.

Năm Hỏa Ảnh Chỉ xuyên qua không khí, nhiệt độ đột nhiên tăng cao như thể hơi nước trong không khí đều bốc hơi hết. Lục Lâm Thiên đến đẳng cấp Vũ Sư nhị trọng lại vận dụng Hỏa Ảnh Chỉ uy lực tăng mạnh mấy lần.

Thanh niên áo gai cảm nhận năm chỉ ấn thay đổi, sắc mặt âm trầm. Thanh niên áo gai đánh ra thủ ấn, năm luồng đao quang cắt qua dòng không khí ầm ầm đón chào, nhanh như tia chớp va chạm với năm chỉ ấn lửa.

Chương 248: Không gian thú nang

Bùm bùm bùm!

Tiếng năm lực lượng va chạm nổ vang, ánh lửa tung tóe. Dòng không khí cuồng bạo quét qua, thanh niên áo gai lảo đảo thụt lùi hơn chục bước. Lực công kích của đối thủ vượt qua sức tưởng tượng của thanh niên áo gai.

Vù vù vù!

Thoáng chốc Lục Lâm Thiên lao tới, tay kết ấn, tay trái vươn ra, năm ngón co lại. Trảo ấn bay tới, trên trảo ấn lóe tia sáng lạnh. Khí nóng khuếch tán, tay trái Lục Lâm Thiên đeo bao tay sắc bén từ bao giờ, bạch ngọc tinh ti bao tay hắn lấy trong túi không gian của Từ Phục Quan.

Thanh niên áo gai sợ hãi thụt lùi, đại đao chém thẳng xuống.

Lục Lâm Thiên quát to:

– Phá!

Trảo ấn tay trái mạnh mẽ chộp địa đao của thanh niên áo gai.

Răng rắc!

Hai lực lượng tuôn ra, trong chớp mắt tiếng kim loại gãy vang lên. Đôi mắt thanh niên áo gai kinh sợ nhìn trường đao vỡ thành mảnh vụn.

Rầm!

Trảo ấn của Lục Lâm Thiên xé rách dòng không khí chụp mạnh vào hộ thân cương khí quanh thân thanh niên áo gai. Trảo quang rực rỡ cùng với lửa nóng cháy xé hộ thân cương khí năm vệt dài.

Phập xoẹt!

Thanh niên áo gai không ngờ trảo của đối phương lợi hại như vậy, vô tình gián tiếp bị tổn hại nặng. Hộ thân cương khí vỡ vụn, thanh niên áo gai lùi nhanh ra sau.

Lục Lâm Thiên không bất ngờ gì, bạch ngọc tinh ti bao tay không phải vật bình thường, không biết Từ Phục Quan lấy ở đâu ra. Lục Lâm Thiên cười nhạt, thân theo tâm động, lần thứ hai hắn nhanh như tia chớp lao hướng thanh niên áo gai. Tay phải đánh ra thủ ấn, năm ngón xuyên thấu khí lưu chụp xuống đầu thanh niên áo gai.

Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, lực cắn nuốt khổng lồ tuôn ra. Chân khí dâng trào bị hút vào người Lục Lâm Thiên.

Bùm bùm bùm!

Trong sơn cốc truyền đến mấy tiếng hét thê thảm, lực lượng trùng kích mạnh mẽ gần như san bằng sơn cốc. Mấy dong binh trở thành thực vật của Tiểu Long và Thiên Sí Tuyết Sư.

Giây lát sau Lục Lâm Thiên ném xác chết cho Thiên Sí Tuyết Sư, dọn dẹp xong nhanh chóng rời khỏi sơn cốc.

Sáng sớm hôm sau, trên một ngọn núi, Lục Lâm Thiên ngừng tu luyện, ánh sáng quanh thân nhập vào cơ thể.

– Phù.

Trong một đêm tu vi của Lục Lâm Thiên tăng mạnh nhiều.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Đỉnh hậu kỳ Vũ Sư nhị trọng, lại nuốt một người là đủ sức đột phá đến Vũ Sư tam trọng.

Lục Lâm Thiên cảm giác chân khí tràn đầy trong cơ thể, rất là vừa lòng. Sau khi Lục Lâm Thiên thôn phệ thanh niên mặc hoa phục La Sát Môn thì gần đến Vũ Sư nhị trọng trung kỳ, lúc này thôn phệ Vũ

Sư nhị trọng, trong một đêm tu vi tăng lên đỉnh hậu kỳ.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long bên cạnh:

– Tiểu Long, chúng ta tiếp tục xuất phát.

Tiểu Long co duỗi lưỡi bám trên vai Lục Lâm Thiên:

– Xèo xèo!

Một người một thú đi vào sơn mạch Vụ Đô, Thiên Sí Tuyết Sư thì bay trên cao theo sau.

Có Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư ở bên cạnh, Lục Lâm Thiên không lo sẽ gặp nguy hiểm gì lớn. Yêu thú bình thường không cấu thành nguy hiểm cho Lục Lâm Thiên, miễn không đi khu vực nguy hiểm là được. Nếu Lục Lâm Thiên đụng phải yêu thú như Cửu Đầu Yêu Giao, Thạch Viên Yêu Vương thì toi đời.

Sơn mạch Vụ Đô là nơi tu luyện làm Lục Lâm Thiên vừa lòng nhất, tại đây hắn có thể thoải mái cắn nuốt. Thông thường sẽ không ai phát hiện bí mật Âm Dương Linh Vũ quyết của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên có thể săn dong binh đoàn, không ngừng cắn nuốt tu luyện, nếu may mắn còn phát tài nho nhỏ.

Một ngày qua đi, ban đêm Lục Lâm Thiên lại tìm đến một sơn động trong sơn cốc. Cơ thể Lục Lâm Thiên căng đầy năng lượng chân khí chờ đợi hắn luyện hóa.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng, bắt đầu luyện hóa chân khí trong cơ thể, tiến vào trạng thái tu luyện. Từng đợt chân khí sau khi bị luyện hóa nhanh chóng chui vào đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên.

Không lâu sau chân khí trong đan điền khí hải đã đến mức bão hòa, tràn ra kinh mạch toàn thân Lục Lâm Thiên.

Thời gian chậm rãi trôi, bất giác khí thế quanh thân Lục Lâm Thiên tăng cao dần, ánh sáng vàng nhạt ngày càng đậm hơn.

Bùm!

Khi tiếng nổ trầm đυ.c vang trong cơ thể Lục Lâm Thiên, khí thế quanh thân hắn tăng vọt, chớp mắt đã đến Vũ Sư tam trọng.

Khi trời sang khí thế mới ổn định lại, ánh sáng quanh thân bị Lục Lâm Thiên hút vào thân thể.

Lục Lâm Thiên thở ra hơi đọng trong đan điền khí hải:

– Phù!

Lục Lâm Thiên mở mắt ra, mắt lóe tia sáng giây lát vụt tắt.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Đột phá Vũ Sư tam trọng.

Đến Vũ Sư tam trọng thì thực lực của Lục Lâm Thiên tăng gấp đôi, cơ thể tràn đầy chân khí, mạnh hơn lúc là Vũ Sư nhị trọng nhiều.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

– Hai ngày này không vội cắn nuốt, phải chậm lại một chút, vừa lúc cần luyện chế một túi không gian chứa yêu thú.

Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, Hỏa Long Đỉnh xuất hiện trước mặt hắn. Lục Lâm Thiên đã chuẩn bị sẵn một đống tài liệu luyện khí.

Lục Lâm Thiên sắp luyện chế không phải vũ khí, đan dược mà là Không Gian Thú Nang ghi chép trong Thiên Linh Lục, một loại Túi Không Gian có thể lưu trữ yêu thú.

Cái Không Gian Thú Nang này không giống với túi không gian, hoàn toàn là luyện chế thu lấy không gian tùy thân. Không Gian Thú Nang là vật đặc biệt, một số yêu thú tam giai to vài trăm thước, như Thiên Sí Tuyết Sư giờ mới là tam giai sơ kỳ mà đã khổng lồ một trăm năm mươi thước, nếu nó đến tam giai hậu kỳ thì sẽ lại to hơn.

Nếu Lục Lâm Thiên thu thêm vài con yêu thú tương tự thì cần có không gian mấy ngàn thước, không ai luyện chế nổi không gian lớn như vậy, nếu có thì chỉ cường giả đẳng cấp trong truyền thuyết.

Mặc dù Không Gian Thú Nang và túi không gian gần giống nhau nhưng không phải thu yêu thú vào không gian khổng lồ mà chỉ là khiến yêu thú dưới đẳng cấp tứ giai thu nhỏ người lại trong Không Gian Thú Nang. Tác dụng khá giống túi vạn thú của Vạn Thú tông, thậm chí Không Gian Thú Nang còn tốt hơn.

Lục Lâm Thiên đã diễn luyện cách luyện chế Không Gian Thú Nang mấy lần trong đầu, lúc này lấy ra tài liệu và Hỏa Long Đỉnh, hắn bắt đầu luyện chế.

Linh lực rót vào Hỏa Long Đỉnh, linh hỏa bùng cháy. Các tài liệu bị Lục Lâm Thiên ném vào Hỏa Long Đỉnh luyện chế.

Bên ngoài sơn động, Thiên Sí Tuyết Sư và Tiểu Long một tấc không rời ở một bên hộ pháp cho Lục Lâm Thiên. Ngửi mùi từ người Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long thì yêu thú bình thường không dám tới gần.

***

Trong một đình viện truyền ra tiếng cầu xin:

– Tiểu thư làm ơn tha cho ta, ta thật sự không biết hắn, tiểu thư kêu ta đi đâu tìm?

Trong một gian phòng trang trí xa hoa, một nữ nhân xinh đẹp hai tay chống nạnh, tư thế khó xem hung tợn trừng thanh niên nhỏ gầy trước mặt mình.

Nữ nhân cực kỳ xinh đẹp, mặc dù tư thế thô lỗ nhưng không ảnh hưởng vẻ đẹp của nàng. Thiếu nữ mười mấy tuổi, mái tóc dài như thác nước cột đơn giản sau gáy, mặt mày tinh xảo, làn da trắng, tất cả thật hoàn mỹ. Thiếu nữ mặc giáp da bó sát người bao lấy hai cục thịt nhô ra.

Đùi thon dài, mông tròn săn chắc, hai bên hông treo đoản kiếm dài nửa thước có hoa văn tinh mỹ. Thiếu nữ xinh đẹp mà quyến rũ, khiến tất cả nam nhân nhìn một lần sẽ gục ngã dưới váy của nàng.

Chương 249: Thị huyết yêu lang (1)

Nếu Lục Lâm Thiên có mặt ở đây sẽ nhận ra ngay thiếu nữ chính là Lữ Tiểu Linh. Thanh niên nhỏ gầy là Lưu Nhất Thủ trong trấn Thiên Tinh. Còn hai thanh niên mặc hoa phục khoảng hai mươi mốt, hai mươi hai tuổi, tu vi Vũ Sư lục trọng, người kia là Vũ Sư ngũ trọng, nổi bật trong số người trẻ tuổi.

Lữ Tiểu Linh quát to:

– Lưu Nhất Thủ, nếu ngươi không tìm ra tiểu tử kia thì ta chặt tay chân của ngươi cho Ngân Linh Huyễn Thử của ta ăn!

Lưu Nhất Thủ sợ hãi run cầm cập:

– Tiểu thư, ta thật sự không biết hắn. Dù tiểu thư có giết thì ta cũng không có cách tìm ra hắn.

Hôm nay rơi vào tay tiểu cô nãi nãi này coi như Lưu Nhất Thủ tàn đời.

Một thanh niên mặc hoa phục đạp mạnh vào lưng Lưu Nhất Thủ:

– Ngươi dám nói không quen nhau?

Lưu Nhất Thủ nằm sấp dưới sàn, hộc búng máu.

Lữ Tiểu Linh trừng thanh niên mặc hoa phục:

– Biểu ca đừng đánh mạnh quá, lỡ giết hắn rồi ta biết đi đâu tìm người?

Lữ Tiểu Linh móc ra một viên đan dược đưa cho Lưu Nhất Thủ:

– Ta mặc kệ ngươi tìm cách gì, nhất định phải bắt người kia lại cho ta. Nếu không dù ngươi chạy đến chân trời góc biển ta cũng sẽ tìm được ngươi!

Lưu Nhất Thủ vội đáp:

– Vâng thưa tiểu thư, ta tìm ngay!

Mặt Lưu Nhất Thủ trắng bệch lồm cồm bò dậy.

Lữ Tiểu Linh lấy ra viên đan dược màu đen:

– Khoan, đây là độc đan, ngươi uống đi. Trong vòng nửa năm nếu không có thuốc giải của ta thì ngươi chết chắc, khi nào tìm được người hãy đến chỗ này kiếm ta.

Lưu Nhất Thủ biến sắc mặt nói:

– Tiểu thư, không cần đâu, ta sẽ không chạy.

Lưu Nhất Thủ đang định chuồn êm, cùng lắm rời khỏi trấn Thiên Tinh. Xem tình hình bây giờ thì Lưu Nhất Thủ muốn trốn cũng không thoát.

Thanh niên mặc hoa phục khác hừ lạnh một tiếng:

– Cho ngươi ăn thì cứ ăn đi, nếu không sẽ lấy mạng ngươi ngay bây giờ!

– Ta ăn, ta ăn ngay!

Lưu Nhất Thủ không cam lòng bỏ đan dược vào miệng, thanh niên mặc hoa phục này thật sự sẽ giết gã.

– Đi đi, ngươi nhất định phải tìm ra tên trộm kia, chờ tìm được rồi ta sẽ đập chết hắn! Dám cướp đồ của bản tiểu thư, đáng hận nhất là bỏ bản tiểu thư một mình trên núi!

Lữ Tiểu Linh còn rất tức giận, vẻ mặt bực tức giẫm chân.

Thanh niên mặc hoa phục nói:

– Biểu muội yên tâm, nơi này là địa bàn của Quỷ Vũ tông chúng ta, tiểu tử kia còn ở bên này thì chắc chắn chúng ta sẽ tìm ra.

– Bắt được hắn rồi ta sẽ chém chết báo thù cho biểu muội!

Người nói chuyện là thanh niên mặc hoa phục tu vi Vũ Sư ngũ trọng.

Lữ Tiểu Linh tức tối nói:

– Không, ta muốn tự mình báo thù, hành hạ hắn thật thảm, ai kêu hắn bỏ ta lại trên núi? Hại chân ta sưng hết cả lên!

Thanh niên mặc hoa phục nịnh nọt nói:

– Được, khi nào tìm ra tiểu tử đó nhất định giao cho biểu muội xử lý.

Thanh niên mặc hoa phục vung tay áo:

– Biểu muội, giờ chúng ta trở về Quỷ Vũ tông trước đi, chỗ này không có gì vui.

Lữ Tiểu Linh nói:

– Muốn về thì các người hãy về trước, ta phải ở lại đây tìm được tên cướp kia mới đi!

Hai thanh niên mặc hoa phục biến sắc mặt.

Một thanh niên mặc hoa phục khác nói:

– Tiểu Linh tiểu thư, gần ba tháng nữa là đại hội tông môn của Quỷ Vũ tông chúng ta, khi đó rất náo nhiệt. Chúng ta phải trở về tham gia đại hội tông môn, hay là chờ khi đại hội tông môn kết thúc chúng ta sẽ phái người tìm tiểu tử kia giúp Tiểu Linh tiểu thư?

Lữ Tiểu Linh trừng mắt nhìn hai thanh niên mặc hoa phục:

– Hừ! Các người muốn cho mọi người biết ta bị người cướp đồ sao?

Lữ Tiểu Linh tiếp tục bảo:

– Nếu đại hội tông môn rất náo nhiệt vậy ta sẽ đi xem, sau đó tìm tên cướp kia cũng không muộn.

Thanh niên mặc hoa phục mừng rỡ cười toe:

– Đúng rồi biểu muội, chúng ta cưỡi yêu thú phi hành về Quỷ Vũ tông ngay đi.

***

Lưu Nhất Thủ ủ rũ đi trên đường cái:

– Lần này tiêu đời rồi, ta biết đi đâu tìm người đây? Chết chắc rồi.

Hễ thấy thanh niên nào mặc trường bào màu xanh là Lưu Nhất Thủ chạy lên xem, sau đó thất vọng rời đi.

***

Trong sơn mạch Vụ Đô, một sơn động trong sơn cốc. Nhiệt độ nóng cháy làm không khí bốc hơi, Lục Lâm Thiên liên tục đánh ra thủ ấn. Các thủ ấn huyền ảo bắn ra ánh sáng kỳ dị bay vào đoàn sáng to cỡ bàn tay trên Hỏa Long Đỉnh.

Các ánh sáng thủ ấn huyền ảo rót vào, trong đoàn sáng to cỡ bàn tay trên Hỏa Long Đỉnh tràn ra khí thể.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên xòe đôi tay, ngón trỏ chồng lên nhau, mười ngón gấp khúc giao nhau đánh ra một thủ ấn huyền ảo. Một giọt máu rót vào đoàn sáng.

– Đi!

Có máu nhỏ vào đoàn sáng càng rực rỡ hơn.

Lục Lâm Thiên thu về thủ ấn:

– Không Gian Thú Nang, thu!

Linh hỏa trong Hỏa Long Đỉnh tắt, đoàn sáng rút về ánh sáng. Một cái túi màu xanh to cỡ bàn tay rơi vào tay Lục Lâm Thiên, mặt trên rậm rạp đồ án, linh lực dao động tràn ngập mặt ngoài.

Lục Lâm Thiên cười vừa lòng:

– Thành công!

Cuối cùng Lục Lâm Thiên đã luyện chế thành công một cái Không Gian Thú Nang. Tuy đẳng cấp Không Gian Thú Nang này là thấp nhất nhưng dư sức nhốt mười con yêu thú tam giai. Nếu là yêu thú nhị giai thì chứa ba mươi con không thành vấn đề, trước mắt đã đủ dùng.

Lục Lâm Thiên cất Không Gian Thú Nang vào trữ vật giới chỉ, hắn nhét một viên đan dược vào miệng. Luyện chế ba ngày liên tục làm Lục Lâm Thiên tiêu hao hầu như không còn chút chân khí nào.

Một lát sau Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến vào trạng thái điều tức, ánh sáng nhạt bao phủ toàn thân, trông rất là huyền ảo.

Sáng sớm hôm sau, Lục Lâm Thiên thở hắt ra, sắc mặt đã hồng hào, đôi mắt sâu thẳm như ánh sao.

Lục Lâm Thiên ra khỏi sơn động:

– Tiểu Long, Tuyết Sư, chúng ta tiếp tục xuất phát.

Tiểu Long thân thiết bò lên người Lục Lâm Thiên.

Giờ là đầu mùa đông, thời tiết ngày càng lạnh, đa số lá cây đã khô vàng. Dưới đất là những chồng lá cây dày, đạp lên chúng phát ra tiếng răng rắc.

Sơn mạch Vụ Đô không có cuối, từ Cổ vực xuyên qua sơn mạch Vụ Đô nối với đại lục Linh Vũ. Trong sơn mạch có cây to không biết sinh trưởng mấy trăm năm hay mấy ngàn năm che trời. Các loại cỏ dại khắp nơi, bụi gai đầy rẫy, cộng với lúc này là đầu đông, nhiều lá rụng chất tầng dày cộm dưới đất.

Lúc này Lục Lâm Thiên có Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long theo bên cạnh nhưng không dám khinh thường. Trong lớp lá dày dưới đất rất có thể ẩn giấu yêu thú nào đó, sơ sẩy một cái là rắc rối to.

Lục Lâm Thiên luôn thi triển thủ đoạn Linh Giả, tinh thần lan tỏa bốn phương tám hướng, phạm vi bao phủ là trong vòng trăm thước. Hễ có gì khác lạ Lục Lâm Thiên sẽ biết ngay.

Nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên chỉ có thể xem xét phạm vi trăm thước, nếu xa hơi thì bó tay, trừ phi thực lực của hắn lại tăng mạnh.

Loại thủ đoạn tinh thần nhìn ngó này bình thường linh lực mạnh hơn Vũ Giả một chút, vì linh hồn lực càng mạnh thì phạm vi xem xét càng lớn.

Vũ Giả cũng làm được, nhưng trong tu vi cùng đẳng cấp, Linh Giả có linh hồn lực mạnh hơn Vũ Giả. Trong Vũ Giả về mặt nhìn ngó thì Vũ Giả thuộc tính phong mạnh hơn Vũ Giả thuộc tính khác một chút.

Chương 250: Thị huyết yêu lang (2)

Lục Lâm Thiên đi trong sơn mạch Vụ Đô, Tiểu Long bám trên vai hắn ngước đầu nhỏ nhìn bốn phía, mắt nhỏ xoay tròn cẩn thận xem xét bốn phương tám hướng.

Lục Lâm Thiên biết đây mới chỉ là vùng biên giới sơn mạch Vụ Đô, hiện tại hắn đang gần đến khu vực chính giữa. Chỗ đó có nhiều yêu thú tam giai, nếu gặp yêu thú tam giai sơ giai thì hắn có thể thi triển khống thú thuật thu phục.

Tiểu Long chợt ngóc đầu nhìn chằm chằm đằng trước, dường như phát hiện điều gì:

– Xèo xèo!

Ánh sáng chợt lóe dưới chân Lục Lâm Thiên, nhún mũi chân nhảy lên một thân cây. Lục Lâm Thiên xuyên qua tán lá thấy trong một không gian có con chuột to lớn đang bò, là Khứu Khí Thử yêu thú đê giai. Lục Lâm Thiên từng thấy loài yêu thú này trong lúc đυ.ng độ Bạo Lang dong binh đoàn.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói:

– Khứu Khí Thử.

Tiểu Long thường không ăn yêu thú đê giai cỡ này.

– Xèo xèo!

Chợt một thân hình khổng lồ vươn ra từ lớp lá dày dưới đất, khí thế cường đại máu me khuếch tán.

Sau lưng Khứu Khí Thử có con yêu thú đỏ như máu, hình dạng khá kỳ lạ. Đầu hình tam giác ngược, mắt kép to sáng, đầu có xúc tu khá dài, tự do ngoe nguẩy.

Ngực yêu thú có đôi cánh khép, ngực dài, có sáu chi dài. Chi trước hình lưỡi liềm, khớp nối các chi mọc móc ngược, quanh thân yêu thú tỏa ánh sáng lục nhạt.

Lục Lâm Thiên thầm giật mình:

– Thị Huyết Yêu Lang!

Thị Huyết Yêu Lang là loài yêu thú rất hiếm thấy, huyết mạch không quá cao nhưng cũng không thấp. Loại yêu thú này cực kỳ tàn bạo, chuyên ăn máu yêu thú khác để sống, lực công kích cực mạnh, toàn thân đều là vũ khí, không dễ đối phó.

Lục Lâm Thiên xem xét con Thị Huyết Yêu Lang bên dưới cao chừng mười thước, thân hình không lớn, có chút mảnh khảnh. Xem khí tức thì Thị Huyết Yêu Lang này đến tam giai sơ kỳ, dù Vũ Sư tứ trọng gặp phải nó cũng khó làm gì được Thị Huyết Yêu Lang.

Thị Huyết Yêu Lang đột nhiên xuất hiện sau lưng, Khứu Khí Thử hốt hoảng chạy tới trước.

– Chít chít!

Vù vù vù!

Thị Huyết Yêu Lang nhanh như tia chớp, một chân dài xuyên thấu dòng không khí đâm vào lưng Khứu Khí Thử.

Khứu Khí Thử kêu chí chóe, bị một chân dài tựa lưỡi hái của Thị Huyết Yêu Lang đâm thủng thân thể. Loáng thoáng thấy trong chân dài kia có máu chảy, cái chân như có miệng đang hút máu của Khứu Khí Thử.

Ba giây sau Khứu Khí Thử thành thây khô, Thị Huyết Yêu Lang uống sạch máu của nó.

– Tiểu Long, Tuyết Sư, đừng để Thị Huyết Yêu Lang chạy thoát!

Lục Lâm Thiên như giao long rời hang nhảy xuống cây. Thị Huyết Yêu Lang cảnh giác ngoái đầu nhìn, Lục Lâm Thiên từ trên trời giáng xuống cùng với kình phong cuồng bạo lao tới trước mặt nó.

– Grao grao!

Thị Huyết Yêu Lang hú lên, hai xúc tu độc thô và dài trên đầu nó đâm vào Lục Lâm Thiên, mùi máu cuồng bạo phóng lên cao.

Lục Lâm Thiên không ngờ tốc độ của Thị Huyết Yêu Lang nhanh hơn hắn nghĩ, người lơ lửng trên cao không đường trốn. Tay Lục Lâm Thiên chém ra Khai Sơn chưởng, kình khí bắn ngược lên, hắn nhanh như tia chớp lùi ra sau né.

Xoẹt!

Hai xúc tu của Thị Huyết Yêu Lang xẹt qua lưng Lục Lâm Thiên, hắn cảm giác có kình khí xẹt qua.

Chợt hai tiếng gầm vang lên:

– Gri gri!

– Grao grao!

Hai luồng sáng trắng và vàng nhanh như tia chớp lao tới. Thiên Sí Tuyết Sư và Tiểu Long thân hình khổng lồ đã bao vây Thị Huyết Yêu Lang vào giữa, hai áp lực vô hình bao trùm. Áp lực này đến từ huyết mạch, khiến Thị Huyết Yêu Lang manh nha lùi bước.

– Chí chí!

Con mắt lồi ra nhìn Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư chằm chằm, trong bụng Thị Huyết Yêu Lang đánh trống rút lui. Thị Huyết Yêu Lang phớt lờ Lục Lâm Thiên, chậm rãi lùi ra sau.

Vù vù vù!

Tiểu Long nhanh như tia chớp lao vào Thị Huyết Yêu Lang, lửa vàng nóng cháy, dòng không khí bị thân hình khổng lồ rẽ đôi. Tốc độ của Tiểu Long đã đến trình độ khủng bố.

Dường như Thị Huyết Yêu Lang không dám đối kháng với Tiểu Long, bốn cánh trên bụng giương ra thổi bay lá rụng, Thị Huyết Yêu Lang phóng lên cao.

Thiên Sí Tuyết Sư rống to:

– Grao!

Khí thế cường đại làm Thị Huyết Yêu Lang run rẩy.

Thiên Sí Tuyết Sư đập cánh bay vọt lên trời, cơ thể to lớn đυ.ng gãy các nhánh cây rơi xuống.

Bùm bùm bùm!

Giữa không trung truyền đến tiếng nổ đinh tai nhức óc. Thiên Sí Tuyết Sư đυ.ng mạnh vào Thị Huyết Yêu Lang làm nó thụt lùi.

– Xèo xèo!

Tiểu Long ngửa đầu đứng thẳng vọt lên cao, thân thể tám mươi thước dựng đứng xông vào giữa không trung. Tiểu Long há mồm to phun lửa vàng vào người Thị Huyết Yêu Lang.

Thị Huyết Yêu Lang hét thảm:

– Chí chí!

Thị Huyết Yêu Lang té cái bịch xuống đất.

Lục Lâm Thiên vọt lên, nhưng trong tích tắc sau hắn biến sắc mặt nhanh chóng lùi lại.

Vù vù vù!

Thị Huyết Yêu Lang té xuống đất, phun ra khói đỏ rực. Luồng khói bao trùm phạm vi vài trăm thước, mùi máu tanh nồng nặc.

Thiên Sí Tuyết Sư rống to:

– Grao!

Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh sà xuống, khí lưu hùng hồn thổi tan đám khói màu máu.

Vù vù vù!

Tiểu Long quay người lại. Thị Huyết Yêu Lang định bỏ chạy nhưng bị Tiểu Long bám chặt, sáu chân dài như lưỡi hái quấn lên thân thể to lớn của Tiểu Long. Móc ngược đỏ sắc bén trên khớp chân dài của Thị Huyết Yêu Lang không ảnh hưởng được Tiểu Long. Ngược lại lửa vàng trên người Tiểu Long đốt Thị Huyết Yêu Lang vội thụt lùi nhưng nó bị Tiểu Long bám chặt không thể nhúc nhích.

Lục Lâm Thiên quát to:

– Huyết Hồn Ấn!

Lục Lâm Thiên thúc giục Huyết Hồn Ấn trong đầu nhanh chóng hóa thành năng lượng chui vào kinh mạch rồi lao ra ngưng tụ trên bàn tay phải.

– Grao!

Tiếng long phượng sư tử hổ báo gầm rống phát ra từ lòng bàn tay phải của Lục Lâm Thiên, ấn quyết thần dị xuất hiện. Ấn quyết giống rồng không phải rồng, như cọp lại không là cọp, màu đỏ rực, cực kỳ huyền ảo, Có uy hiếp ngút trời khuếch tán.

Thị Huyết Yêu Lang cảm nhận uy hiếp hùng mạnh, nó run cầm cập, vô hình trung bị ức chế.

Huyết Hồn Ấn bay ra, tiếng long phượng sư tử hổ báo gầm đập vào trong đầu tam giác của Thị Huyết Yêu Lang, hóa thành đoàn sáng đỏ tan biến.

Thị Huyết Yêu Lang bị Tiểu Long bám chặt chợt ngừng vùng vẫy, đứng ngây như phỗng, ánh mắt đờ đẫn.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng kết thủ ấn, ngồi xếp bằng. Chưởng ấn liên tục thay đổi, từng đợt ánh sáng thần dị rơi vào trán Thị Huyết Yêu Lang.

Huyết Hồn Ấn đánh vào cơ thể Thị Huyết Yêu Lang, thoáng chốc Lục Lâm Thiên cảm giác mọi thứ trong đầu nó. Nơi đây là sâu trong linh hồn Thị Huyết Yêu Lang, nó đang hết sức chống lại Huyết Hồn Ấn khống chế.

Nhưng huyết mạch của Thị Huyết Yêu Lang không cao bằng Thiên Sí Tuyết Sư, linh hồn trong não chưa ngưng tụ thành hình. Thiên Sí Tuyết Sư đã là nhị giai hậu kỳ, linh hồn Thị Huyết Yêu Lang yếu hơn Thiên Sí Tuyết Sư nhiều.

Lục Lâm Thiên quát to:

– Khống thú thuật, áp chế!

Lục Lâm Thiên đánh ra một thủ ấn phức tạp huyền ảo, ánh sáng chói mù mắt người đâm vào trán Thị Huyết Yêu Lang.

Trong đầu Thị Huyết Yêu Lang vang lên từng tiếng rồng ngâm hổ gầm sư rống phượng hót.

– Grao!

Uy nhiếp ngút trời tràn ra.

Cùng lúc đó, ở bên ngoài.

Ánh sáng màu đỏ bao bọc Thị Huyết Yêu Lang rồi chảy vào não nó.

Chương 251: Yêu thú mộc hệ

Lục Lâm Thiên như trải qua cuộc đại chiến dài, hắn thở phào:

– Phù.

Mặt Lục Lâm Thiên tái xanh, trán chảy mồ hôi ròng ròng.

Thị Huyết Yêu Lang mở mắt ra, nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm.

– Chít chít!

Lúc này Thị Huyết Yêu Lang không còn khí tức khát máu tàn bạo, trông nó rất là ngoan ngoãn.

Lục Lâm Thiên quan sát Thị Huyết Yêu Lang:

– Sau này gọi ngươi là Yêu Lang, đi theo bên ta đi, sẽ không bạc đãi ngươi đâu.

Có Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư hỗ trợ nên Lục Lâm Thiên mới thuận lợi dùng Huyết Hồn Ấn khống chế Thị Huyết Yêu Lang. Nếu không nhờ Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư giúp đỡ, Lục Lâm Thiên chỉ có mười phần trăm cơ hội thu phục Thị Huyết Yêu Lang.

Thị Huyết Yêu Lang trầm thấp kêu lên:

– Chít chít!

Vẻ mặt Thị Huyết Yêu Lang rất ngoan, nó nhìn Tiểu Long và Thiên Sí Tuyết Sư bên cạnh thì lộ vẻ e sợ. Có huyết mạch ức chế, Thị Huyết Yêu Lang không sợ Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long mới kỳ.

Lục Lâm Thiên lấy một giọt máu trên người Thị Huyết Yêu Lang, lại lôi Không Gian Thú Nang ra, kết thủ ấn. Giọt máu của Thị Huyết Yêu Lang nhỏ vào Không Gian Thú Nang, ánh sáng lan tràn.

Lục Lâm Thiên nói:

– Yêu Lang, ngươi tạm thời vào trong này, mang ngươi theo không tiện.

Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, ánh sáng trên Không Gian Thú Nang chói lòa. Thị Huyết Yêu Lang tiến vào Không Gian Thú Nang.

Dọn dẹp xong Lục Lâm Thiên nhanh chóng rời khỏi đây. Bên này có dong binh đoàn, yêu thú khá nhiều, tiếng động lớn vừa nãy đủ hấp dẫn nhiều dong binh đoàn, yêu thú tới đây.

Ban đêm, một tiếng hét thê lương quanh quẩn trong màn đêm.

– A!

Trong một sơn cốc ẩn khuất, trước mặt Lục Lâm Thiên xuất hiện cái xác khô, tiếp theo bị Thiên Sí Tuyết Sư nuốt vào bụng.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng, hắn lại nuốt một Vũ Sư nhị trọng, bắt đầu luyện hóa chân khí đã cắn nuốt được.

Sáng sớm hôm sau, một người hai thú lại xuất phát. Lục Lâm Thiên tu luyện một đêm, luyện hóa chân khí đã cắn nuốt, tu vi của hắn lại tiến bộ, rất gần đến trung kỳ Vũ Sư tam trọng. Hiện Lục Lâm Thiên là Vũ Sư tam trọng, nuốt một Vũ Sư nhị trọng, luyện hóa thu hoạch chân khí không giúp hắn có đột phá gì lớn.

Trong khoảng thời gian gần đây Lục Lâm Thiên cố gắng đột phá Vũ Giả nhiều chút, khi đi Quỷ Vũ tông cũng có thêm chỗ dựa.

Đẳng cấp Linh Giả thì tạm chậm lại, hồn thần dịch vẫn còn, Lục Lâm Thiên muốn đột phá không khó gì.

Cứ thế ban ngày Lục Lâm Thiên tìm yêu thú thích hợp trong sơn mạch Vụ Đô, dùng khống thú thuật khống chế, đến buổi tối thì nuốt Vũ Sư, luyện hóa.

Trong sơn mạch Vụ Đô có nhiều yêu thú, nhưng sau khi Lục Lâm Thiên khống chế Thị Huyết Yêu Lang vẫn không tìm được con yêu thú thứ hai thích hợp cho mình.

Lục Lâm Thiên không muốn khống chế yêu thú nhất giai, nhị giai, không trợ giúp nhiều cho hắn còn tiêu hao sức lực. Mục tiêu của Lục Lâm Thiên là yêu thú tam giai sơ kỳ, thực lực quá mạnh thì hắn tự hiểu không có bản lĩnh khống chế yêu thú.

Ngày thứ năm sau khi Lục Lâm Thiên thu phục Thị Huyết Yêu Lang, sơn mạch chìm trong yên lặng, ngẫu nhiên phương xa vang tiếng thú gầm.

Trong một hiệp cốc, Lục Lâm Thiên đang tập trung tu luyện. Ban ngày Lục Lâm Thiên lại nuốt một Vũ Sư, tu vi của hắn chậm rãi tiến bộ.

Gió đêm thổi qua có chút se lạnh, may mắn người tu luyện không sợ nóng lạnh của thiên nhiên.

Đêm khuya, trên bầu trời chỉ có vầng trăng khuyết tỏa ánh trăng không đủ soi sáng.

Bên ngoài hiệp cốc vang tiếng sột soạt.

Xào xào!

Trong lá cây khô có cái gì mấp máy, đến chỗ ít lá thì một con trăn to màu xanh ngọc xuất hiện bên ngoài hiệp cốc. Con trăn dài một trăm tám, chín chục thước, lớn hơn Tiểu Long gấp đôi.

Đôi mắt đỏ cảnh giác quan sát bốn phía, con trăn lặng im trườn dưới đất, cái lưỡi dài co duỗi lóe ánh sáng đỏ phản chiếu trong mây đen.

Lục Lâm Thiên đang tu luyện chợt mở mắt ra nhìn bên ngoài hiệp cốc.

Tiểu Long nhảy lên vai Lục Lâm Thiên:

– Xèo xèo!

Thiên Sí Tuyết Sư gầm gừ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Có yêu thú đến gần, đừng để nó chạy.

Một người hai thú vọt ra ngoài hiệp cốc

Vù vù vù!

Bên ngoài hiệp cốc, con trăn xanh biếc chợt ngừng bò, đôi mắt to cảnh giác nhìn chằm chằm phía trước. Dường như con trăn cảm giác được gì, nhanh chóng thụt lùi.

Nhưng đã không kịp.

– Grao grao!

Một luồng sáng trắng vọt tới trước chặn đường lui của con trắn. Một con rắn màu vàng người rực cháy lửa vàng xuất hiện trước mặtcon rắn xanh biếc.

Lục Lâm Thiên xem xét con trăn to:

– Là Lục Yêu Mãng, to như vậy chắc đã đến tam giai sơ kỳ.

Lục Yêu Mãng là yêu thú mộc hệ. Trong loài rắn hiếm thấy yêu thú mộc hệ, Lục Yêu Mãng là một trong số đó. Tốc độ của Lục Yêu Mãng rất nhanh, cộng với mộc hệ công kích quỷ dị khiến nó càng khó đối phó.

Trong Thiên Linh Lục có giới tihệu về Lục Yêu Mãng, huyết mạch miễn cưỡng cao, thông thường đột phá đến lục giai là cùng, lực phòng ngự bình thường, chủ yếu là công kích cực kỳ nhanh lẹ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Chọn ngươi vậy, tam giai sơ kỳ, vừa lúc thích hợp.

Trong đầu Lục Lâm Thiên đã dặn Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư bắt đầu công kích.

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi:

– Khai Sơn chưởng!

Lục Lâm Thiên vỗ ra chưởng ấn, tay hắn ngưng tụ một chưởng ấn màu vàng đất kích cỡ mấy chục thước đánh ra.

Rầm!

Tiếng gầm rú trầm thấp vang lên. Trong bóng đêm, chưởng ấn xới lớp đất cao một thước, mười lớp đất cao một thước lóe ánh sáng ập vào Lục Yêu Mãng.

Lục Yêu Mãng sớm phát hiện Lục Lâm Thiên tồn tại nhưng bị uy nhiếp từ người Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư trấn áp làm nó không dám nhúc nhích. Bị tấn công, Lục Yêu Mãng nhanh nhẹn né thoát.

Bùm bùm bùm!

Tiếng va chạm trầm đυ.c vang lên, tiếng nổ đì đùng không dứt. Lục Yêu Mãng nhanh chóng trốn tránh, cơ thể to lớn xoay chuyển quét bay lớp đất ập đến. Cái đuôi to đập vào một tảng đá cao hơn chục thước ở lối vào hiệp cốc làm tảng đá to vỡ vụn.

– Grao grao!

Thiên Sí Tuyết Sư gầm rống, vỗ cánh từ trên cao sà xuống. Đôi cánh vỗ bắn ra phong nhẫn bay vèo vèo.

Vù vù vù!

Vù vù vù!

Một chuỗi phong nhẫn chém vào Lục Yêu Mãng.

Lục Yêu Mãng giật mình, cơ thể to lớn xoay lại, miệng phun ra mấy cây gai gỗ sắc bén bắn hướng Thiên Sí Tuyết Sư trên bầu trời.

– Gri gri!

Tiểu Long nhanh hơn Thiên Sí Tuyết Sư mấy phần, nó nhanh như tia chớp xuyên quá không gian khí lưu cách trở, cái đuôi to như roi sắt đập mạnh vào người Lục Yêu Mãng.

Bùm bùm bùm!

Cơ thể to lớn của Lục Yêu Mãng bị lực lượng mạnh oanh kích, cái đầu đang ngóc cao chúi xuống, miệng phát ra tiếng gầm đau đớn.

Thiên Sí Tuyết Sư từ giữa không trung sà xuống, chân trước như cái móc bắn tia sáng lạnh chụp mạnh vào cái đuôi to của Lục Yêu Mãng.

Lục Yêu Mãng ăn đau gào thét:

– Gri gri!!!

Hai móng vuốt của Thiên Sí Tuyết Sư lóe tia sáng lạnh xẹt qua lưng Lục Yêu Mãng, mặc dù móng vuốt của Thiên Sí Tuyết Sư cực kỳ sắc bén nhưng vất vả lắm mới cào rách một đường trên người Lục Yêu Mãng, lập tức máu tươi phun ra. Nhưng điều này đủ chứng minh Thiên Sí Tuyết Sư mạnh hơn Lục Yêu Mãng nhiều.

Chương 252: Hoàng cấp cao giai

Lục Lâm Thiên kinh thán:

– Lực phòng ngự của yêu thú không mạnh nhưng hơn hẳn Vũ Giả nhân loại.

Lục Yêu Mãng không giỏi về phòng ngự nhưng lực phòng ngự của nó mạnh hơn Vũ Giả bình thường rất nhiều. Nếu năng lượng cùng đẳng cấp Vũ Sư bị Thiên Sí Tuyết Sư cào trúng thì không chết cũng bị thương nặng.

– Gri gri!

Lục Yêu Mãng nhanh chóng xoay người vặn một vòng như xoắn ốc, cuộn tròn người thành hòn núi nhỏ, chỉ có cái đầu to nhìn chăm chú bốn phía, đôi mắt lóe tia sáng đỏ có tia sát ý. Lục Yêu Mãng gầm gừ đe dọa.

Thiên Sí Tuyết Sư rống to:

– Grao!

Thiên Sí Tuyết Sư không thèm để Lục Yêu Mãng vào mắt, cơ thể to lớn sà xuống, đôi cánh đập kình phong ập xuống Lục Yêu Mãng. Thiên Sí Tuyết Sư há mồm máu nhe răng nanh trắng lạnh lẽo cắn tới Lục Yêu Mãng đang cuộn tròn người lại.

– Gri gri!

Tiểu Long vọt lên, hơi nóng ập hướng Lục Yêu Mãng.

Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long một trái một phải công kích bao vây Lục Yêu Mãng, nó không trốn thoát được.

Lục Yêu Mãng chợt nhúc nhích, nó nhanh chóng thả lỏng thân thể, thân hình như mũi tên rời dây cung trực bắn thẳng tới trước. Nhưng Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư nhanh hơn Lục Yêu Mãng.

Thiên Sí Tuyết Sư mang theo mấy chục luồng kình phong mạnh mẽ đâm vào người Lục Yêu Mãng.

Tiểu Long liên tục xoay tròn, cái đuôi quất trúng lưng Lục Yêu Mãng.

Bùm bùm bùm!

Lục Yêu Mãng bị đánh té xuống đất, vảy xanh biếc trên lưng lóe ánh sáng nhạt, thuộc tính mộc phun ra, vết thương nhanh chóng phục hồi.

Khôi phục vết thương nhanh, đây là thiên phú của Vũ Giả và yêu thú mộc hệ, thuộc tính mộc có thiên phú như vậy.

Thiên Sí Tuyết Sư rống to:

– Grao!

Thiên Sí Tuyết Sư lại tấn công dồn dập, chân trước xuyên qua dòng không khí nặng nề giáng xuống.

Tiểu Long hóa thành luồng sáng công kích Lục Yêu Mãng trước Thiên Sí Tuyết Sư.

Thiên Sí Tuyết Sư và Tiểu Long hợp tác không tốn nhiều công sức để giết chết Lục Yêu Mãng, nhưng muốn khống chế nó thì mất thời gian hơi lâu. Lục Lâm Thiên đã ra lệnh cho Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư không được bị thương nặng Lục Yêu Mãng.

Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long lại tấn công. Lục Yêu Mãng nhanh chóng bỏ trốn.

Thiên Sí Tuyết Sư liên tục gầm rống:

– Grao grao!

Đôi cánh vỗ đập, cái cây đường kính mấy thước bị bứng gốc đập mạnh vào lưng Lục Yêu Mãng.

Rầm!

Cơ thể khổng lồ của Lục Yêu Mãng rùng mình, cây to bị chấn vỡ.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Tiểu Long nhanh như tia chớp vọt tới trước mắt Lục Yêu Mãng, cái đầu to nghểnh cao nhìn chằm chằm Lục Yêu Mãng, lưỡi đỏ rực dài co duỗi. Tuy Tiểu Long nhỏ hơn Lục Yêu Mãng hai phần ba nhưng uy thế của Tiểu Long mạnh hơn Lục Yêu Mãng nhiều.

Trong trán Tiểu Long tách ra cái khe nhỏ hình con mắt, cái lỗ như con mắt thứ ba dựng đứng trên trán nó, tỏa ánh sáng vàng chói lòa.

Vù vù vù!

Ánh sáng vàng bắn ra từ trán Tiểu Long khuếch tán bao phủ đầu Lục Yêu Mãng, che đi đôi mắt của nó. Khí thế cuồng bạo đáng sợ lan tràn, khí thế xuyên thấu linh hồn, khiến linh hồn dao động theo.

Trong ánh sáng vàng Lục Yêu Mãng run cầm cập nằm rạp dưới đất.

– Gri gri!

Khí thế trên người Lục Yêu Mãng hoàn toàn bị ức chế, cơ thể to lớn mất sức.

Đây là lần thứ hai Lục Lâm Thiên thấy đòn công kích kỳ dị của Tiểu Long. Trong lực lượng này xen lẫn sức mạnh điều khiển linh hồn, khiến người không rét mà run.

Lục Lâm Thiên nhảy vọt lên:

– Huyết Hồn Ấn!

Lục Lâm Thiên vận dụng Huyết Hồn Ấn.

– Grao!

Lòng bàn tay Lục Lâm Thiên phát ra tiếng long phượng sư tử hổ báo gầm rú. Lòng bàn tay phải của Lục Lâm Thiên bay ra Huyết Hồn Ấn giống rồng không phải rồng, như cọp lại không là cọp, lực uy hiếp ngập trời khuếch tán.

Lục Lâm Thiên vung Huyết Hồn Ấn cùng với tiếng long phượng sư tử hổ báo thú gầm xộc vào não Lục Yêu Mãng, hóa thành đoàn sáng đỏ biến mất.

Tiểu Long thả lỏng Lục Yêu Mãng ra. Lục Yêu Mãng mềm nhũn nằm dưới đất, ánh mắt đờ đẫn.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng kết thủ ấn, ngồi xếp bằng, liên tục thay đổi chưởng ấn, các ánh sáng thần dị chui vào trán Lục Yêu Mãng.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng:

– Thu!

Lục Lâm Thiên thu về thủ ấn, luồng sáng chui vào tay hắn.

Lục Yêu Mãng mở mắt ra, cơ thể khổng lồ cuộn tròn lại, đôi mắt nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

– Xèo xèo!

Đôi mắt Lục Yêu Mãng ngoan ngoãn, đã bị khống thú thuật khống chế làm linh hồn trong đầu nó tuyệt đối tuân theo Lục Lâm Thiên, không bao giờ phản bội.

Lục Lâm Thiên vừa lòng cười cười. Cộng với Lục Yêu Mãng, bên cạnh hắn trừ Tiểu Long ra có ba con yêu thú khác. Thiên Sí Tuyết Sư mạnh nhất, Thị Huyết Yêu Lang, Lục Yêu Mãng không tệ, có lẽ đối kháng Vũ Sư tam trọng không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên lấy một giọt máu của Lục Yêu Mãng nhỏ vào Không Gian Thú Nang, đánh ra thủ ấn cực kỳ huyền ảo. Lục Lâm Thiên thu Đặng Phong Lương vào Không Gian Thú Nang, trong sơn mạch Vụ Đô này hắn không tiện mang theo yêu thú to lớn.

Lục Lâm Thiên nhìn đằng trước, nói:

– Có người đến, chúng ta đi trước.

Tiếng động bên này lại hấp dẫn nhiều dong binh đoàn đến.

Một người hai thú biến mất trong màn đêm. Một lát sau nhiều người chạy đến gần hiệp cốc.

– Dường như mới rồi có tiếng yêu thú sao bây giờ không thấy nữa?

– Nơi này có dấu vết yêu thú đi qua, từ tam giai trở lên. Mọi người cẩn thận một chút.

Tiếng xì xào bàn tán vang lên, đám người tìm tòi trong hiệp cốc.

Lúc này Lục Lâm Thiên đã đến một ngọn núi yên lặng phía xa, tiếp tục luyện hóa năng lượng chân khí trong người. Một lát sau, vầng sáng vàng nhạt bao phủ quanh thân Lục Lâm Thiên.

Thời gian chậm rãi trôi, đến nửa đêm trong sơn mạch rơi lác đác mưa mùa đông, giọt ma rơi trên người Lục Lâm Thiên nhưng bị ánh sáng vàng đánh bật ra.

Trời dần sáng, bầu trời xanh nhạt khảm mấy đốm sao leo lét, mặt đất tối mờ như tấm mành xám tro. Hắc ám trước bình minh qua đi, tia nắng sớm đầu tiên dâng lên từ đường chân trời, tia sáng cực kỳ rực rỡ.

Mưa đêm qua làm sơn mạch bao phủ mây mù xám đậm, nhiệt độ thấp. Lúc này đã là đầu mùa đông, rừng cây bao la chọc trời trong sơn mạch đã trọc. Những cái cây âm u đứng thẳng như người chỉ còn lại xương khô, nhánh cây giương nanh múa vuốt đối kháng với gió thu.

Lục Lâm Thiên ngừng tu luyện, thở ra hơi đọng trong đan điền khí hải:

– Hộc hộc.

Luyện hóa một đêm, thực lực tu vi của Lục Lâm Thiên đã đến Vũ Sư tam trọng trung kỳ.

Lục Lâm Thiên mở mắt ra, tia sáng lóe qua. Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía, hắn cười cười, chân khí vận chuyển dưới chân, thân hình vọt lên cây to. Lục Lâm Thiên hái xuống mấy trái cây, vào đầu mùa đông trong sơn mạch có nhiều trái cây, mùi vị ngon, vừa thơm vừa mọng nước.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên lấy khối ngọc giản tràn ngập khí tức thuộc tính thổ từ trữ vật giới chỉ. Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm ngọc giản, nhỏ một giọt máu vào.

Lục Lâm Thiên tập trung tinh thần nhìn ngó, trên ngọc giản khuếch tán vầng sáng chói lòa chui vào trán Lục Lâm Thiên, lượng tin tức khổng lồ tràn vào não hắn.

Ánh sáng vụt tắt trên ngọc giản, Lục Lâm Thiên lại mở mắt ra, đôi mắt lóe ý cười, tia cay đắng thay thế ý cười đó. Những ngày tiếp theo Lục Lâm Thiên sẽ nếm mùi đau khổ.

Chương 253: Thiểm điện hắc báo

Ngọc giản vừa rồi là vũ kỹ thổ hệ hoàng cấp cao giai để lại trong trữ vật giới chỉ mật thất Phi Linh Môn, Thiên Thủ Liệt Cương Ấn. Lục Lâm Thiên do dự thật lâu sau mới quyết định tu luyện nó.

Tuy hiện tại các hệ thuộc tính đều có vũ kỹ nhưng đẳng cấp khác nhau, uy lực cũng khác nhau. Lục Lâm Thiên đắn đo hắn thường sử dụng nhất là thuộc tính thổ hệ, nếu sử dụng vũ kỹ khác dễ lộ ra hắn là Vũ Giả đa hệ, quá rêu rao.

Về thuộc tính thổ hệ Lục Lâm Thiên có Khai Sơn chưởng, nhưng Khai Sơn chưởng dù sao là vũ kỹ tinh cấp, còn là tinh cấp sơ giai nữa. Ban đầu Lục Lâm Thiên sử dụng Khai Sơn chưởng là thích hợp nhất, nhưng dạo này hắn đột phá thực lực nhanh như sao xẹt, tiếp tục sử dụng Khai Sơn chưởng thì uy lực hơi yếu.

Cho nên Lục Lâm Thiên quyết định tu luyện Thiên Thủ Liệt Cương Ấn vũ kỹ thổ hệ hoàng cấp cao giai. Thiên Thủ Liệt Cương Ấn là bộ vũ kỹ công kích chủ yếu, năng lượng siêu phàm, tốc độ cực nhanh, thuộc loại hình vũ kỹ Lục Lâm Thiên thích.

Trong giới chỉ có khá nhiều vũ kỹ phòng ngự, nhưng Lục Lâm Thiên không thích như thế. Phòng ngự tốt nhất chính là công kích, học vũ kỹ phòng ngự không có hiệu quả gì lớn, nếu mình công kích vô dụng thì phòng ngự càng tệ hại hơn. Huống chi Lục Lâm Thiên có Thanh Linh Khải Giáp, về mặt phòng ngự đã vững mạnh.

Lúc này Lục Lâm Thiên có tu vi Vũ Sư tam trọng, tu luyện vũ kỹ hoàng cấp cao giai rất khó khăn. Lục Lâm Thiên đã đắn đo kỹ, tu luyện vũ kỹ hoàng cấp sơ giai hay trung giai thì dễ dàng hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên nghĩ tới tính lui, hắn cắn răng vẫn chọn vũ kỹ hoàng cấp cao giai. Nếu đã tu luyện vậy nên chọn đẳng cấp cao chút, tuy sẽ ăn nhiều đau khổ nhưng sau này vận dụng năng lực lớn hơn rất nhiều. Huống chi hoàng cấp cao giai còn trong phạm vi

Lục Lâm Thiên chịu đựng.

Vũ kỹ đến đẳng cấp huyền cấp là Lục Lâm Thiên biết không cách nào hoàn toàn tu luyện thành công. Đao Hồn kỹ là linh kỹ huyền cấp sơ giai, đến bây giờ Lục Lâm Thiên chỉ có thể vận dụng Đao Hồn Trảm đệ nhất trọng, hai tầng sau Đao Hồn quang Nhẫn, Đao Hồn Không Nguyên Diệt không biết đến lúc nào mới sử dụng được.

Kế hoạch của Lục Lâm Thiên là có Thiên Thủ Liệt Cương Ấn trong người, sau này hắn không cần sử dụng thuộc tính khác. Trong tình huống bình thường Lục Lâm Thiên tốt nhất là đừng lộ ra thân phận Vũ Giả toàn hệ.

Lục Lâm Thiên tu luyện dựa theo thông tin trong ngọc giản.

Thời gian dần trôi, thời tiết lạnh dần, đã đến thời kỳ mùa đông.

Trong rừng cây bao la lá cây rơi rụng tiêu điều.

Trong rừng cây vang lên một chuỗi tiếng nổ.

Bùm bùm bùm!

Lúc này có mười mấy con báo đen cao bốn, năm thước đang bao vây một thiếu niên áo xanh.

Tổng cộng mười sáu con báo đen, có một con cao hơn mười thước, dài trăm thước, như vật khổng lồ. Nó đứng phía trước tựa ngọn đồi nhỏ.

Thiếu niên áo xanh chính là Lục Lâm Thiên.

Lúc này Lục Lâm Thiên biểu tình trầm trọng. Đây là một con yêu thú phong hệ, con yêu thú dẫn đầu đẳng cấp tam giai sơ kỳ. Mười lăm con báo đen khác là nhị giai trung kỳ, hai con áo nhị giai hậu kỳ. Đây là một đàn báo đen, loài yêu thú phong hệ này tên gọi Thiểm Điện Hắc Báo, tốc độ rất nhanh.

Mới rồi Lục Lâm Thiên phát hiện bầy báo đen, hắn kêu Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư vào túi không gian. Lục Lâm Thiên muốn thử xem một mình hắn có thể đối kháng lại đàn Thiểm Điện Hắc Báo không, thuận tiện luyện tập Thiên Thủ Liệt Cương Ấn mới tu luyện được. Trong thời gian gần đây Lục Lâm Thiên hay tìm bầy yêu thú đê giai để luyện tập Thiên Thủ Liệt Cương Ấn.

Nếu có Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư ở gần thì đàn Thiểm Điện Hắc Báo ngửi mùi từ chúng nó sẽ cụp đuôi chạy ngay.

– Grao grao!

Mười mấy con Thiểm Điện Hắc Báo tham lam nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm. Lục Lâm Thiên chỉ là bữa sáng trong mắt đàn Thiểm Điện Hắc Báo, thân hình gầy gò kia chỉ đủ cho chúng nó nhét răng.

Đối diện mười mấy con Thiểm Điện Hắc Báo, Lục Lâm Thiên hết sức thận trọng. Lục Lâm Thiên đã thấy qua tốc độ của loài Thiểm Điện Hắc Báo này, nhanh như tia chớp, không dễ đối phó. Lục Lâm Thiên lập tức bày ra Khải Giáp Thanh Linh.

Vù vù vù!

Mười mấy con Thiểm Điện Hắc Báo chân đạp gió nhảy vọt lên. Thiểm Điện Hắc Báo dẫn đầu nhảy cao trên chục thước nhào vào Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên quát to:

– Đến đây! Chỉ là mấy con súc sinh, hôm nay bản thiếu gia mở miệng nói: Chơi với các ngươi!

Máu Lục Lâm Thiên sôi sục, chỉ có trong trạng thái nguy hiểm thế này mới giúp hắn tiến bộ. Thường trong nguy hiểm mới lĩnh ngộ được nhiều điều, đây là kinh nghiệm Lục Lâm Thiên tổng kết trong sơn mạch Vụ Đô.

Chân khí vận chuyển dưới chân, Lục Lâm Thiên nhảy vọt lên. Dựa vào thuộc tính phong hệ thầm hỗ trợ, tốc độ của hắn được tăng phúc nhiều, thoáng chốc hắn nhảy lên một cái cây to.

Con Thiểm Điện Hắc Báo dẫn đầu gầm lên:

– Grao grao!

Vuốt to cào trúng thân cây, cái cây to bị vỗ gãy ngang rầm rầm rớt xuống.

Nét mặt Lục Lâm Thiên sa sầm. Lực lượng của Thiểm Điện Hắc Báo rất mạnh. Chân khí bộc phát, Lục Lâm Thiên nhảy xuống đất.

Vù vù vù!

Bầy Thiểm Điện Hắc Báo lập tức gầm rống truy sát, cơ thể to lớn kèm theo tiếng xé gió ập đến.

Một con Thiểm Điện Hắc Báo phun ra mấy luồng phong nhẫn. Lục Lâm Thiên buộc phải đổi hướng né tránh, Thiểm Điện Hắc Báo nhị giai không dễ chọc.

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên vừa né thoát thì mấy cái cây to xung quanh bị phong nhẫn cắt đứt rớt xuống đất, các phong nhẫn cực mạnh.

Rầm!

Lục Lâm Thiên ngừng lại, năm chỉ ấn bắn ra. Năm Hỏa Ảnh Chỉ nóng rực xuyên thấu dòng không khí đâm mạnh vào người Thiểm Điện Hắc Báo.

Phập xoẹt!

Năm con Thiểm Điện Hắc Báo ngã gục xuống đất, cơ thể to lớn trượt dài ra xa trăm thước.

Vù vù vù!

Mấy con Thiểm Điện Hắc Báo khác lao tới sau lưng Lục Lâm Thiên, chúng nó có tốc độ quá khủng khiếp.

Thiểm Điện Hắc Báo dẫn đầu giơ móng vuốt cào sau lưng Lục Lâm Thiên. Khải Giáp Thanh Linh rung bần bật, ánh sáng vàng nhạt nhấp nháy. Thoáng chốc Lục Lâm Thiên lùi lại, hắn mặc Khải Giáp Thanh Linh thì Thiểm Điện Hắc Báo nhị giai không thể tạo thành tổn thương thực chất cho hắn. Nhưng lưng Lục Lâm Thiên vẫn đau rát.

– Nộ Diễm Quyền!

– Khai Sơn chưởng!

Thừa thế xoay người, tay trái Nộ Diễm Quyền, tay phải Khai Sơn chưởng, một trái một phải đánh ra. Hai con Thiểm Điện Hắc Báo bị Lục Lâm Thiên đánh bay đập vào một thân cây. Cái cây gãy ngang, hai con Thiểm Điện Hắc Báo tắt thở.

– Grao grao!

Số Thiểm Điện Hắc Báo còn lại chẳng hề sợ hãi, càng gầm rống hung tợn hơn nhào vào Lục Lâm Thiên.

Thoáng chốc Thiểm Điện Hắc Báo tam giai sơ kỳ dẫn đầu lại lao vào Lục Lâm Thiên, giơ cao chân trước giáng xuống.

Vù vù vù!

Vuốt nhọn dấy lên khí lưu rít gào đập xuống lưng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không dám để Thiểm Điện Hắc Báo dẫn đầu đánh trúng, nhanh chóng trượt xuống lăn lông lốc mấy vòng né đòn công kích.

Bùm bùm bùm!

Móng vuốt của Thiểm Điện Hắc Báo dẫn đầu đập xuống đất, mặt đất nứt ra năm cái khe như dòng suối, bụi bay mù mịt, đá vụn nát bấy.

Chương 254: Vũ Sư tứ trọng (1)

– Grao!

Năm con Thiểm Điện Hắc Báo nhị giai nhào lên ngay khi Lục Lâm Thiên chưa kịp đứng dậy, răng nanh lóe tia sáng lạnh lẽo. Năm con Thiểm Điện Hắc Báo bao vây Lục Lâm Thiên vào giữa.

Lục Lâm Thiên đánh ra thủ ấn:

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn!

Năng lượng thuộc tính thổ khổng lồ trong không khí tuôn ào ào đến gần Lục Lâm Thiên, lực lượng cuồng bạo như thủy triều tụ tập vào chưởng ấn.

Năng lượng thuộc tính thổ liên miên tụ tập vào chưởng ấn, chân khí trong người Lục Lâm Thiên bị cắn nuốt, khí thế của Lục Lâm Thiên tăng vọt. Một chưởng ấn vàng đất bắn lên cao.

Nói thì dài nhưng mọi chuyện diễn ra trong giây lát. Chưởng ấn phóng lên cao thoáng chốc hóa thành mấy chưởng ấn mơ hồ như các tàn ảnh ghép thành hoa sen. Từng tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên trong không gian. Kình khí cuồng bạo tung tóe trên bầu trời.

Bùm bùm bùm!

Năm con Thiểm Điện Hắc Báo bị đánh bay, thân thể to lớn rớt xuống đất xa trăm thước, đυ.ng gãy mấy cái cây to. Năm con Thiểm Điện Hắc Báo rớt xuống đất, rừng cây rung rinh, mặt đất nứt rạn như mạng nhện, đá vụn rơi lộp độp. Các cây to nứt nẻ.

Năng lượng khổng lồ quá rung động, còn lại hai con Thiểm Điện Hắc Báo nhị giai, con Thiểm Điện Hắc Báo tam giai dẫn đầu đánh trống rút lui.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, nhếch môi cười khẩy nói:

– Hừ! Đã tới lúc bản thiếu gia xử lý các ngươi!

Thiên Thủ Liệt Cương Ấn khá mạnh, tốt hơn Nộ Hải Cuồng Khiếu, Mộc Lao Gia Tỏa nhiều. Nhưng Thiên Thủ Liệt Cương Ấn chưa đến trình độ khiến Lục Lâm Thiên vừa lòng.

Vù vù vù!

Còn lại ba con Thiểm Điện Hắc Báo, Lục Lâm Thiên không e dè gì nữa, chân vận chuyển chân khí nhảy vọt lên trên.

– Grao grao!

Hai con Thiểm Điện Hắc Báo nhị giai đều là hậu kỳ, chúng nó gầm rống nhanh như tia chớp lao vào Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Chết đi!

Lục Lâm Thiên đeo ngay bao tay bạch ngọc tinh ti vào tay, hai tay co lại, lửa cháy hừng hực, trảo quang quét ra.

Từ Phục Quan vốn là Vũ Giả thủy hệ, thuộc tính thủy phối hợp năng lực bao tay bạch ngọc tinh ti không mạnh bằng với thuộc tính hỏa.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Hai trảo ấn một trái một phải xé rách dòng không khí, Lục Lâm Thiên như tia sáng xẹt qua.

Hai vòi máu phun ra, bụng hai con Thiểm Điện Hắc Báo bị năm vết cào xé rách, nội tạng đổ ra ngoài.

Thiểm Điện Hắc Báo tam giai còn lại gào thét:

– Grao grao!

Thiểm Điện Hắc Báo dẫn đầu trừng mắt nhìnLục Lâm Thiên nhưng nó thấy sợ, đi qua đi lại phía xa, không dám đến gần hắn, cũng không cam lòng rời đi.

Lục Lâm Thiên quát to:

– Chỉ còn lại ngươi, đẳng cấp tam cấp, ta thu!

Con Thiểm Điện Hắc Báo đẳng cấp tam cấp sơ giai không tệ, Vũ Sư tam trọng bình thường gặp nó sẽ không chiếm được ưu thế gì.

Chân khí tuôn ra phối hợp tăng phúc thuộc tính phong khiến tốc độ của Lục Lâm Thiên cực nhanh. Kỹ xảo phối hợp loại thuộc tính này là gần đây Lục Lâm Thiên vừa rèn luyện ra.

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên thi triển Nộ Diễm Quyền đập mạnh vào Thiểm Điện Hắc Báo đầu đàn.

Vù vù vù!

Thiểm Điện Hắc Báo tam cấp khổng lồ nhưng tốc độ không chậm, nó nhảy cẫng lên né tránh Lục Lâm Thiên công kích rồi đáp xuống đất.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Tốc độ của thủ lĩnh Thiểm Điện Hắc Báo thật kinh khủng.

Thiểm Điện Hắc Báo tam cấp phun ra các phong nhẫn bắn hướng Lục Lâm Thiên, cơ thể to lớn đáp xuống đất đu.ng vào cái cây to.

Vù vù vù!

Chân khí liên tục vận chuyển dưới chân Lục Lâm Thiên, hắn dựa thế đạp qua mấy cái cây to né tránh Thiểm Điện Hắc Báo công kích trong đường tơ kẽ tóc.

– Nộ Hải Cuồng Khiếu!

Lục Lâm Thiên thay đổi thủ ấn, trong không khí tụ tập lại năng lượng thuộc tính thủy khổng lồ phô thiên cái địa ập đến, khoảnh khắc ngưng kết thành màn nước cuồng bạo trước mặt Lục Lâm Thiên. Màn nước ầm ầm xoay tròn hóa thành vòng xoáy to lớn.

Lục Lâm Thiên đẩy thủ ấn, vòng xoáy to lớn run rẩy xoay tít, tiếng rít đinh tai nhức óc xé gió trương to thật nhanh, khí thế đáng sợ, lực lượng sắc bén tràn ra. Dòng không khí xung quanh bị vặn vẹo như có vòi rồng quét qua.

Bùm bùm bùm!

Vòng xoáy xoay nhanh nổ tung. Tiếng vòng oáy vỡ đinh tai nhức óc vang vọng khắp rừng cây. Kình khí khủng bố như bão quét qua đυ.ng ngã một cái cây to, lực lượng đáng sợ thổi qua Thiểm Điện Hắc Báo tam cấp.

Phạm vi vòng xoáy bao phủ là ngàn thước, rừng cây bị thổi vỡ nát như mưa rơi.

Bùm bùm bùm!

Vòng xoáy nổ tung, lực lượng cường đại trút xuống người Thiểm Điện Hắc Báo tam cấp. Tốc độ Thiểm Điện Hắc Báo dù rất nhanh nhưng không thể né tránh lực xoáy, nó há mồm phun ra vô số phong nhẫn nhưng không cách nào phá được vòng xoáy khổng lồ. Thiểm Điện Hắc Báo bị cuốn lên rồi đập mạnh xuống đất.

Thiểm Điện Hắc Báo ọc máu, mặt đất nứt rạn.

– Mộc Lao Gia Tỏa!

Lục Lâm Thiên đổi thủ ấn, thuộc tính mộc hệ tụ tập. Mấy cọc gỗ to cỡ miệng chén xoay tròn chấn động hư không, ánh sáng lục rực rỡ lan tràn. Cọc gỗ xoay tít quay quanh Thiểm Điện Hắc Báo vào giữa, đè ép dòng không khí rít gào, khí thế cường đại trấn áp bao vây Thiểm Điện Hắc Báo.

Lục Lâm Thiên lại đánh ra một thủ ấn, thoáng chốc năm năng lượng khuếch tán từ cọc gỗ, tràn ra không trung, chấn động không gian nổi gợn sóng lăn tăn. Năng lượng màu lục như pháo hoa bao kín người Thiểm Điện Hắc Báo.

Thiểm Điện Hắc Báo bị áp lực rất lớn, cơ thể khổng lồ không thể nhúc nhích, chỉ có thể vùng vẫy gầm gừ:

– Grao grao!

Lục Lâm Thiên quát to:

– Huyết Hồn Ấn!

Lục Lâm Thiên nhảy vọt lên cao, khởi động Huyết Hồn Ấn. Uy nhiếp mạnh mẽ khuếch tán.

– Grao!

Lòng bàn tay phải của Lục Lâm Thiên bay ra Huyết Hồn Ấn giống rồng không phải rồng, như cọp lại không là cọp, tiếng long phượng sư tử hổ báo gầm rú mơ hồ phát ra từ bàn tay hắn. Huyết Hồn Ấn nhanh như tia chớp chui vào đầu Thiểm Điện Hắc Báo, khoảnh khắc hóa thành một đoàn sáng đỏ biến mất.

Lục Lâm Thiên thay đổi thủ ấn lần nữa, không ngừng vỗ ra chưởng ấn, các ánh sáng thần dị rơi vào trán Thiểm Điện Hắc Báo.

Lục Lâm Thiên thu về thủ ấn, luồng sáng màu lục chui vào tay hắn. Cọc gỗ xoay nhanh trong không trung hóa thành năng lượng biến mất.

Mặt Lục Lâm Thiên tái xanh, một chuỗi hoạt động tiêu hao rất lớn. Lục Lâm Thiên sử dụng toàn bộ thuộc tính toàn hệ, hắn phải phối hợp cả năm hệ thuộc tính mới bắt được con Thiểm Điện Hắc Báo.

Thiểm Điện Hắc Báo khổng lồ mở mắt ra:

– Grao grao!

Ánh mắt Thiểm Điện Hắc Báo dịu ngoan nhìn Lục Lâm Thiên, nó bị khống thú thuật khống chế, linh hồn trong đầu tuyệt đối phục tùng Lục Lâm Thiên, như thể từ khi sinh ra hắn đã là chủ nhân nó công nhận.

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên vận chuyển tinh thần vỗ Không gian thú nang treo bên hông, hai luồng sáng trắng và vàng bay ra. Hai luồng sáng ở giữa không trung hóa thanh thân thể Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư.

Vù vù vù!

Tiểu Long nhảy lên vai Lục Lâm Thiên, co duỗi lưỡi như đang phàn nàn bị hắn thu vào Không gian thú nang, chỗ đó rất khó chịu.

Lục Lâm Thiên hứa hẹn:

– Lần sau sẽ không thu ngươi vào trong đó nữa.

Tiểu Long vui vẻ phát ra thanh âm trầm thấp:

– Gri gri!

Chương 255: Vũ Sư tứ trọng (2)

Tiểu Long nhìn Thiểm Điện Hắc Báo khổng lồ đứng bên cạnh, dường như khích lệ Lục Lâm Thiên thực lực tiến bộ.

Lục Lâm Thiên cười cười, hắn vào sơn mạch Vụ Đô đã bốn mươi ngày. Trong bốn mươi ngày này Lục Lâm Thiên tiến bộ rất nhanh, tu luyện Thiên Thủ Liệt Cương Ấn thành công, phối hợp thuộc tính các hệ nhuần nhuyễn, thực lực tăng nhiều. Mới rồi nếu Lục Lâm Thiên không phối hợp thuộc tính các hệ này thì khó đấu lại bầy Thiểm Điện Hắc Báo.

Trong bốn mươi ngày Lục Lâm Thiên lại nuốt một Vũ Sư, mấy Vũ Đồ, tu vi lên tới Vũ Sư tam trọng đỉnh phong.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ mới nuốt Vũ Đồ. Mùa đông đến, ít có dong binh đoàn đi vào sơn mạch Vụ Đô, muốn tìm Vũ Sư để nuốt cũng khó khăn hơn.

Lục Lâm Thiên thu Thiểm Điện Hắc Báo vào Không gian thú nang.

– Được rồi, chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư rời đi.

Trong sơn mạch Vụ Đô luôn là núi non trập trùng, lúc này mùa đông đến, phong cảnh hoang vắng. Lục Lâm Thiên đi trong sơn mạch không cần thăm dò bốn phía làm gì. Đến mùa đông yêu thú đi ra kiếm đồ ăn càng cuồng bạo hơn.

Năm ngày sau, trong một sơn động ở hiệp cốc ẩn khuất, trước mặt Lục Lâm Thiên nằm một cái xác khô. Ban ngày Lục Lâm Thiên tình cờ gặp một tiểu đội dong binh đoàn. Hắn và Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư giết sạch, đi đầu dong binh đoàn là Vũ Sư tam trọng giờ cũng bị Lục Lâm Thiên thôn phệ.

Lục Lâm Thiên luyện hóa năng lượng chân khí đã cắn nuốt, trong đan điền khí hải có dấu hiệu sắp đột phá. Chân khí tràn đầy không ngừng tụ tập rồi tràn ra các kinh mạch.

Bùm!

Trong đan điền khí hải vang tiếng nổ trầm đυ.c, khí thế quanh thân Lục Lâm Thiên tăng vọt lên độ cao hơn. Năng lượng trong thiên địa bắt đầu tụ tập vào người Lục Lâm Thiên, rèn tạo gân cốt cơ bắp nội tạng toàn thân hắn.

Khí thế thật lâu mới bình ổn lại, hiện tại Lục Lâm Thiên đã đột phá đến Vũ Sư tứ trọng. Lục Lâm Thiên đi vào sơn mạch Vụ Đô hơn bốn mươi ngày, xông hai tầng đột phá Vũ Sư tam trọng, tuy mới vượt hai tầng nhưng đã mạnh theo cấp số nhân.

Bình thường Vũ Giả tu luyện đến đẳng cấp Vũ Sư muốn tăng tu vi hai tầng dù có thiên phú tốt mấy cũng không thể đột phá trong vòng bốn mươi ngày, dù không lâu đến một năm cũng cần tám tháng, đây là nói thiên phú tốt.

Lục Lâm Thiên thì không chủ động tìm người thôn phệ chân khí, hắn không muốn vội vàng trước mắt tăng mạnh thực lực, nếu không sẽ càng khủng khiϊếp hơn nữa.

Lục Lâm Thiên thở hắt ra:

– Phù phù.

Lục Lâm Thiên cảm nhận chân khí tràn đầy trong cơ thể, hắn nhếch môi cười.

Sửa soạng xong Lục Lâm Thiên ra khỏi sơn động, lại lên đường.

Một đêm qua đi, tuyết trắng mỏng như tấm thảm lông cừu phủ lên sơn mạch Vụ Đô mênh mông, khiến toàn bộ sơn mạch Vụ Đô lóe ánh bạc lạnh lẽo.

Phương xa mọi thứ bị bao phủ trong tầng sương khói đậm đặc, ánh nắng phản chiếu hòa tan tuyết dưới đất bốc khói nóng quấn quanh ngọn cây.

Lục Lâm Thiên nhỏ giọng nói:

– Cũng đã đến lúc rồi, về thôi.

Còn hơn một tháng là đến đại hội tông môn của Quỷ Vũ tông, để ra ngoài sơn mạch Vụ Đô còn mất một chặng được. Lần này Lục Lâm Thiên thu hoạch khá phẩm, đột phá đến Vũ Sư tứ trọng, tu luyện Thiên Thủ Liệt Cương Ấn thành công, thu phục Thị Huyết Yêu Lang, Thiểm Điện Hắc Báo, Lục Yêu Mãng, ba con yêu thú tam cấp.

Ba con yêu thú tam cấp tương đương ba bảo tiêu Vũ Sư trung thành, có nhiều lúc sẽ cần dùng.

Lục Lâm Thiên khẽ nói:

– Tiểu Long, chúng ta đi.

Tiểu Long đang chơi tuyết đằng trước vèo một tiếng quay trở lại vai Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư đi ra sơn mạch Vụ Đô, đường trở lại Cổ vực sẽ rèn luyện thêm nhiều điều.

Trong tuyết trắng ngần, ánh sáng bạc lóe lên, một bóng áo xanh cô đơn kéo cái bóng dài phản chiếu trên nền tuyết.

Kỳ lạ là người áo xanh không để lại dấu chân trên tuyết, chỉ có ánh nắng chiếu cái bóng dài.

Lục Lâm Thiên liên tục vận dụng chân khí thuộc tính phong, cơ thể lơ lửng trên mặt uyết.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm, bốn phía trống vắng yên tĩnh nhưng hắn không sợ chút nào. Lục Lâm Thiên đi từng bước một, không vội không nóng, không chậm không nhanh, mỗi một bước chiều dài gần bằng nhau. Giờ phút này, Lục Lâm Thiên đang rèn luyện tâm trí của mình.

Thời gian chậm rãi trôi, mười lăm ngày sau, một bóng áo xanh xuất hiện bên biên giới Cổ vực và sơn mạch Vụ Đô, đó là Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên đi vào sơn mạch Vụ Đô vừa tròn hai tháng năm ngày, nửa tháng qua hắn lại thôn phệ một Vũ Sư tam trọng, một Vũ Sư nhất trọng, bốn Vũ Đồ. Lục Lâm Thiên đã đến đẳng cấp Vũ Sư tứ trọng trung kỳ.

– Tuyết Sư, chúng ta về Phi Linh Môn.

Một tiếng gầm trầm thấp vang lên:

– Grao!

Thiên Sí Tuyết Sư giương đôi cánh to lớn bay lên.

Ánh sáng vàng đất chợt lóe dưới chân Lục Lâm Thiên, hắn nhảy lên thân hình to lớn của Thiên Sí Tuyết Sư.

Phương xa nhiều người ngạc nhiên nhìn trên bầu trời.

– Nhìn kìa, có yêu thú phi hành, mặt trên có người cưỡi!

– Yêu thú phi hành to vậy chắc là đẳng cấp tam cấp.

Nhưng bọn họ không quá bất ngờ. Trong khu vực gần sơn mạch Vụ Đô không ít người có yêu thú phi hành, nhiều dong binh đoàn sở hữu một số yêu thú phi hành đê giai, không có gì ngạc nhiên.

Trong đại điện Phi Linh Môn, có sáu người đang ngồi, là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, năm trưởng lão Phi Linh Môn.

Hồ Nam Sinh hỏi:

– Đại trưởng lão thấy nên làm sao đây?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhíu mày, chợt nhướng mày nói:

– Chưởng môn đã về, để chưởng môn ra quyết định đi.

Trên bầu trời Phi Linh Môn một luồng khí lưu xẹt qua, Thiên Sí

Tuyết Sư khổng lồ đáp xuống quảng trường đằng trước đại điện Phi Linh Môn.

– Chưởng môn trở về!

– Kính chào chưởng môn!

Đám đệ tử tiến lên hành lễ, rất là hưng phấn. Bọn họ nhìn chưởng môn nhảy xuống từ yêu thú khổng lồ, ảo tưởng có ngày bọn họ cũng sẽ sở hữu một con yêu thú phi hành tương tự như vậy.

Năm trưởng lão chạy nhanh ra đại điện nghênh đón:

– Kính chào chưởng môn!

Lục Lâm Thiên đi vào đại điện.

Trong đại điện, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm.

Vẻ mặt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh kinh ngạc nói:

– Khí thế của ngươi mạnh hơn trước.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không nhìn ra thực lực của Lục Lâm Thiên nhưng khí thế từ người hắn mạnh hơn hai tháng trước nhiều. Chỉ mới hai tháng ngắn ngủi, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh rất bất ngờ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Có chút thu hoạch.

Lục Lâm Thiên nhìn Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh, Chu Ngọc Hậu, Trịnh Anh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đi vào đại điện.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Các vị trưởng lão có chuyện gì cần bàn bạc sao?

Lục Lâm Thiên biết Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh sẽ không quan tâm chuyện bình thường, lúc này lão có mặt e rằng là chuyện lớn.

Chu Ngọc Hậu lên tiếng:

– Chưởng môn, gần đây gặp chút rắc rối.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Có chuyện gì?

– Chưởng môn, là vầy…

Hồ Nam Sinh kể sơ tình huống, Lục Lâm Thiên nhíu chặt mày.

Chương 256: Có rắc rối

Phi Linh Môn nhận hai trấn từ tay La Sát Môn xảy ra chuyện vấn đề. Hai thị trấn nằm trong địa bàn La Sát Môn một tên trấn Hoa Môn, một tên trấn Đoàn Sơn. Diện tích hai trấn không lớn nhưng đều có mỡ màng để vớt vát. Hai trấn rất gần sơn mạch Vụ Đô, nổi tiếng là chợ giao dịch các dược liệu lẻ tẻ quanh khu vực này. Các dong binh đoàn lớn, tiểu đội nhỏ xung quanh nếu chọn mua dược liệu gì sẽ đến hai thị trấn này. Từ đó hấp dẫn nhiều Vũ Giả, Linh Sư đến trấn Hoa Môn, trấn Đoàn Sơn mua đồ.

Nhiều người thì náo nhiệt, trấn Hoa Môn, trấn Đoàn Sơn phồn hoa lên, có nhiều cửa hàng. Hơn phân nửa La Sát Môn tiến cống Quỷ Vũ tông đến từ nguồn thu nhập hai thị trấn này.

Tình hình bây giờ là trấn Hoa Môn, trấn Đoàn Sơn có rắc rối, phiền phức lớn. Thứ nhất là trấn Đoàn Sơn, không biết xảy ra chuyện gì mà tất cả cửa hàng dược liệu, vũ khí gồm ba mươi mấy tiệm lớn nhỏ bắt tay nhau phàn nàn là mùa đông buôn bán không tốt, muốn giảm một nửa tiến cống.

Cả trấn Hoa Môn có ba mươi mấy tiệm dược liệu, vũ khí là tiến cống nhiều nhất. Một tháng một tiệm tiến cống vạn kim tệ, nhỏ thì một tháng một ngàn kim tệ. Hai mùa thu đông giảm phân nửa là thành nửa năm, một số lượng tiền rất lớn.

Nếu đồng ý đề nghị, nửa năm Phi Linh Môn thu ít đi trăm vạn kim tệ tiến cống. Nhưng nếu không đồng ý thì các cửa hàng cùng đóng cửa, dẫn đến trấn Hoa Môn phong kín. Trấn Hoa Môn phồn hoa, các ngành nghề, tửu quán, khách điếm đều nhờ có các tài liệu, dược liệu, vũ khí kéo lên.

Hiện giờ năm vị trưởng lão phân vân không biết làm sao. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng nhức đầu nhíu mày, kêu lão đánh giết ai thì dễ, bảo lão quản lý mấy chuyện này thì thua.

Không khó giết hết bọn họ, nhưng trấn Hoa Môn cũng bị hủy. Trấn Hoa Môn sẽ là cục nợ của Phi Linh Môn.

Trấn Đoàn Sơn tuy không rắc rối như trấn Hoa Môn nhưng nghiêm trọng hơn chút. Bên ngoài trấn Đoàn Sơn có một sơn môn tên là Cửu Hoa Môn. Cửu Hoa Môn cũng thuộc thế lực vòng ngoài của Quỷ Vũ tông, có vẻ vì biết trấn Hoa Môn nội loạn nên Cửu Hoa Môn thừa dịp thâu tóm trấn Đoàn Sơn.

Trong trấn Đoàn Sơn hiện có nhiều đệ tử Cửu Hoa Môn quấy rầy các cửa tiệm, thu tiền bảo kê vô tội vạ, nếu không cho sẽ đập phá tiệm. Các chủ tiệm trấn Đoàn Sơn chỉ có thể tìm đến Phi Linh Môn. Nhưng khi trưởng lão Phi Linh Môn tới nơi thì các đệ tử Cửu Hoa Môn đã chạy mất dép, nếu để đệ tử bình thường Phi Linh Môn đi trấn Đoàn Sơn canh chừng sẽ bị đệ tử Cửu Hoa Môn vây công.

Lục Lâm Thiên nghe xong sắc mặt âm trầm, hai sự kiện này đúng là rắc rối.

Lục Lâm Thiên trầm ngâm giây lát nói:

– Hồ trưởng lão, địa bàn trấn Đoàn Sơn là của chúng ta, Cửu Hoa Môn dám công khai phá rối, trưởng lão đã đi tìm Quỷ Vũ tông nói chuyện chưa?

Hồ Nam Sinh trả lời:

– Bẩm chưởng môn, ta đã tìm Quỷ Vũ tông ba lần. Hai lần trước Quỷ Vũ tông nghe nói ta đến chỉ phái mấy đệ tử qua loa vài câu rồi đuổi ta đi. Lần thứ ba có một trưởng lão ngoại môn đến gặp ta, bảo là bọn họ sẽ hỏi chuyện Cửu Hoa Môn. Nhưng mười ngày đã qua mà Cửu Hoa Môn vẫn gây rối trấn Đoàn Sơn, chúng ta không có cách nào ngăn cản nên mới mời đại trưởng lão đến bàn bạc tìm cách.

Nét mặt Lục Lâm Thiên sa sầm, hắn đăm chiêu. Năm trưởng lão thấy Lục Lâm Thiên sắc mặt âm trầm, há mồm định nói gì rồi lại không thốt nên lời, cùng nhìn hướng Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hỏi Lục Lâm Thiên:

– Chưởng môn có ý định gì không?

Một lát sau, Lục Lâm Thiên thở dài một hơi, hắn hỏi ngược lại:

– Đông lão có cảm giác được gì không?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ngần ngừ nói:

– Sợ là chuyện này không đơn giản, có người cố ý nhằm vào Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên nhẹ hẵng nói:

– Đúng rồi, chuyện xảy ra trong trấn Hoa Môn, trấn Đoàn Sơn nếu ta không đoán lầm thì trong trấn Hoa Môn cũng có bóng dáng người Cửu Hoa Môn. Hai trấn cùng náo động, Phi Linh Môn sứt đầu mẻ trán là Cửu Hoa Môn có thể thu lợi. Sau lưng Cửu Hoa Môn còn có bàn tay thúc đẩy.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh sắc mặt âm trầm hỏi Lục Lâm Thiên:

– Ý chưởng môn nói là Quỷ Vũ tông?

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Phi Linh Môn vừa tiêu diệt La Sát Môn, gần đây có người đồn Phi Linh Môn ta có cường giả tọa trấn. Đông lão nghĩ nếu không ai sai khiến thì Cửu Hoa Môn tuy mạnh hơn La Sát Môn nhiều nhưng dám chọc vào Phi Linh Môn sao?

– Huống chi Quỷ Vũ tông đã quy hoạch địa bàn rõ ràng, sẽ không để thế lực vòng ngoài một mình thâu tóm hết, khi đó Quỷ Vũ tông rất khó khống chế cục diện.

– Nếu trong tình huống bình thường, Cửu Hoa Môn đυ.ng vào địa bàn Phi Linh Môn e rằng Quỷ Vũ tông đã ra mặt ngay, sao có thể phủi tay mặc kệ?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh khó hiểu hỏi:

– Nói vậy cũng đúng, nhưng tại sao Quỷ Vũ tông làm như vậy?

– Ha ha ha!

Lục Lâm Thiên cười phá lên:

– Là vì Đông lão. Ngày nào Quỷ Vũ tông chưa biết thân phận của Đông lão, tại sao Phi Linh Môn có cường giả tham gia thì Quỷ Vũ tông sẽ luôn tìm mọi cách hiểu biết thân phận của Đông lão. Quỷ Vũ tông sẽ không tự mình ra mặt, tránh cho đắc tội Đông lão. Cửu Hoa Môn là một con cờ của Quỷ Vũ tông.

– Quỷ Vũ tông sẽ không nói cho Cửu Hoa Môn biết trong Phi Linh Môn có cường giả Linh Suất. Nếu Cửu Hoa Môn biết điều đó mọi người cảm thấy Cửu Hoa Môn dám đụng vào Phi Linh Môn ta sao?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn Lục Lâm Thiên, hỏi:

– Hiện tại ngươi định làm sao?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không hỏi nhiều đến việc khác, trong mắt tràn ngập ngạc nhiên về Lục Lâm Thiên. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không dám tưởng tượng tâm trí như vậy thuộc về một thiếu niên mười bảy, tám tuổi.

Dù là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng không thể phân tích rõ mọi thứ trong phút chốc.

Lục Lâm Thiên nói:

– Hồ trưởng lão lập tức đi trấn Đoàn Sơn, âm thầm nói cho các cửa tiệm trong thời gian Phi Linh Môn giải quyết xong chuyện này không cần tiến cống gì.

Hồ Nam Sinh lên tiếng:

– Nhưng thưa chưởng môn, điều này ảnh hưởng chúng ta rất lớn, vậy là Cửu Hoa Môn được lợi rồi.

Hồ Nam Sinh không phục chút nào.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

– Hồ trưởng lão, lùi một bước trời cao biển rộng, quân tử báo thù mười năm hơi muộn, chờ mấy tháng thì được. Chúng ta sẽ đòi lại cả vốn lẫn lời.

Lục Lâm Thiên không phải loại người ngậm bồ hòn, thù này không trả hắn thấy có lỗi với bản thân.

Hồ Nam Sinh đáp:

– Tuân lệnh chưởng môn, ta đi làm ngay!

Chu Ngọc Hậu hỏi:

– Chưởng môn, vậy trấn Hoa Môn thì tính sao?

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Những cửa hàng dược liệu trên trấn Hoa Môn có một tiệm dẫn đầu, thế lực ra sao?

Chu Ngọc Hậu trả lời:

– Cửa hàng trong trấn Hoa Môn dường như lấy Tụ Bảo Môn dẫn đầu. Tụ Bảo Môn buôn bán lâu năm, thực lực chủ tiệm không tệ, cỡ Vũ Phách nhị trọng. Trong môn có một Linh Sư tứ trọng, có nhiều tu vi Vũ Sư, tổng thể thế lực của Tụ Bảo Môn không yếu.

Chương 257: Giết ngay lập tức

Mắt Lục Lâm Thiên lóe tia sáng lạnh:

– Tụ Bảo Môn.

Lục Lâm Thiên đang định xử Tụ Bảo Môn không ngờ tự đưa lên cửa.

Lục Lâm Thiên ngần ngừ một lúc, nói:

– Chu trưởng lão, sáng mai ta đích thân đi Tụ Bảo Môn một chuyến, Chu trưởng lão mang theo hai trăm đệ tử thực lực tốt nhất đi với ta. Năm trưởng lão khác cũng đi cùng, Đông lão thì ở lại Phi Linh Môn trấn thủ.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhướng mày hỏi:

– Có cần ta đi chung không?

Mắt Lục Lâm Thiên lóe tia sáng lạnh, giễu cợt:

– Đông lão ở lại Phi Linh Môn là tốt nhất, sợ là có người hy vọng Đông lão ra mặt. Hơn nữa ta và nhóm Chu trưởng lão, Trịnh trưởng lão giải quyết trấn Hoa Môn được rồi.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

– Nếu có người đã muốn chơi vậy ta sẽ chơi với bọn họ.

Lục Lâm Thiên rời khỏi đại điện, cùng Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh trở về chỗ ở.

Lục Tâm Đồng đáng yêu chạy tới bên cạnh Lục Lâm Thiên:

– Ca ca đã về, Tâm Đồng nhớ ca ca.

Vừa nhìn thấy Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên như muốn đứt dây thần kinh:

– Linh Đồ tứ trọng?

Mới hơn hai tháng mà Lục Tâm Đồng từ Linh Đồ nhất trọng lên tứ trọng, tăng vọt ba tầng.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đắc ý nói:

– Tiểu tử, có gì mà lạ? Tâm Đồng có độc thể bẩm sinh mạnh hơn ta tưởng tượng một chút, tốc độ tu luyện rất kinh người. Ta cho rằng trong vòng năm năm Tâm Đồng dư sức đột phá đến Linh Phách.

Đệ tử bảo bối của lão có khác.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc há hốc mồm:

– Năm năm đến Linh Phách?

Năm năm sau Lục Tâm Đồng mới mười lăm tuổi, tu vi Linh Phách tuổi mười lăm, thiên phú như thế đủ làm mọi người rung động.

Lục Tâm Đồng vui vẻ nói với Lục Lâm Thiên:

– Sư phụ nói sau này Tâm Đồng sẽ mạnh giống như ca ca!

Trong lòng Lục Tâm Đồng vẫn luôn cho rằng ca ca là mạnh nhất.

Lục Lâm Thiên cười nói:

– Tất nhiên, sau này Tâm Đồng sẽ trở nên cực mạnh, không ai dám ăn hiếp Tâm Đồng nữa.

Lát sau, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ngồi trong phòng Lục Lâm Thiên.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hỏi:

– Tiểu tử, ngươi có nắm chắc giải quyết mọi chuyện không?

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

– Chắc không thành vấn đề, nếu bọn họ muốn chơi thì ta theo tới cùng.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Ngươi khẳng định là Quỷ Vũ tông xúi giục?

Lục Lâm Thiên đáp:

– Tám chín phần mười, Cửu Hoa Môn định nhúng chàm trấn Đoàn Sơn nhưng Quỷ Vũ tông mặc kệ, điều này không bình thường. Nếu không vì điểm này thì tiểu tử không dám suy đoán khả năng Quỷ Vũ tông.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cười nói:

– Quỷ Vũ tông rất cẩn thận.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Đông lão nếu là Quỷ Vũ tông, biết trong Phi Linh Môn có một cường giả Linh Suất mà Đông lão không biết gì về người này có lẽ Đông lão cũng ngủ không yên đi?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cười khổ hỏi:

– Ngươi định giải quyết thế nào?

Mắt Lục Lâm Thiên lóe sát ý:

– Giết một người răn trăm người.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hỏi:

– Ngươi không sợ sẽ chọc giận Quỷ Vũ tông sao?

Lục Lâm Thiên nói:

– Ngày nào còn Đông lão ở thì Quỷ Vũ tông không dám dễ dàng đối phó Phi Linh Môn, trừ phi tới nông nỗi phải ra tay.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói tiếp:

– Nhưng sợ là Phi Linh Môn không có cơ hội đó. Quỷ Vũ tông theo dõi Phi Linh Môn, Phi Linh Môn muốn lớn mạnh rất khó khăn.

Lục Lâm Thiên bí hiểm nói:

– Trên đời nhiều điều bất đắc dĩ, chỉ sợ người có lòng.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nghiêm túc nói:

– Ta tin tưởng tiểu tử, ngươi làm việc chưa từng chịu thiệt, ngươi cũng không phải loại người chịu thiệt mà không đáp lễ. Nhưng làm chuyện gì cũng phải chú ý an toàn.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

– Tiểu tử biết rồi.

Lão độc vật thật lòng quan tâm hắn, không nói suông giả dối. Lục Lâm Thiên nhận được lòng quan tâm của lão độc vật cũng trải qua nhiều vất vả mới được.

Sáng sớm hôm sau, hai trăm con chiến mã ngửa đầu hí vang trong Phi Linh Môn, chờ xuất phát đi trấn Hoa Môn. Đàn ngựa này cướp từ La Sát Môn.

Lục Lâm Thiên bước ra, hai trăm đệ tử Phi Linh Môn thực lực mạnh nhất đã sẵn sàng xuất phát. Phương Tân Kỳ, Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên cũng có mặt trong đó.

– Kính chào chưởng môn!

Các đệ tử biết lần này cùng chưởng môn đi trấn Hoa Môn, bọn họ vô cùng hưng phấn.

– Xuất phát đi.

Lục Lâm Thiên ra lệnh Thiên Sí Tuyết Sư bay trên cao theo đoàn người, hắn thì cưỡi ngựa. Tiểu Long nghển đầu nhỏ theo bên cạnh Lục Lâm Thiên. Thiết kỵ rầm rập bốc lên bụi mù lao nhanh đi trấn Hoa Môn.

Hai trăm người rầm rộ đi hấp dẫn nhiều chú ý.

Giơ roi giục ngựa chạy đến trấn Hoa Môn đã gần ban trưa, tiếng động rầm rộ khiến nhiều người tụ tập ở cửa trấn xem náo nhiệt.

Lục Lâm Thiên giơ roi quát:

– Giá!

Lục Lâm Thiên chạy thẳng tới Tụ Bảo Môn, hắn không xa lạ gì đường đến Tụ Bảo Môn vì lần trước đã đi qua. Lục Lâm Thiên sẽ tính luôn nợ cũ và mới.

Hai trăm người rầm rộ dừng lại trước Tụ Bảo Môn, vây kín con đường.

– Chưởng môn, đây chính là Tụ Bảo Môn!

Đám người đang đi lại xung quanh kinh hoàng vội lùi ra xa. Trong Tụ Bảo Môn có một vài khách đang mua đồ thấy người Phi Linh Môn rầm rộ kéo đến thì chạy ra ngoài.

Trong Tụ Bảo Môn truyền ra tiếng hét to:

– Có chuyện gì? Làm gì? Ai kiếm chuyện với Tụ Bảo Môn ta?

Người Tụ Bảo Môn đã sớm chạy vào báo cáo tình hình.

Lục Lâm Thiên nói với mấy trưởng lão Phi Linh Môn:

– Xuống dưới đi.

Lục Lâm Thiên nhảy xuống ngựa, mặt lạnh băng nhìn đoàn người

Tụ Bảo Môn đi ra. Khoảng ba mươi người, đi đầu là nam nhân mặc áo trắng khoảng bốn mươi tuổi, hơi mập mạp. Nam nhân áo trắng mắt bắn ra tia sáng lạnh.

Đi bên cạnh nam nhân áo trắng là thanh niên khoảng hai mươi tám, chín tuổi, trường bào hoa phục, tóc dài buộc sau gáy. Lục Lâm Thiên cảm nhận khí thế từ thanh niên mặc hoa phục, hắn nhướng mày. Thanh niên mặc hoa phục là Linh Giả, chắc là Linh Sư tứ trọng trong Tụ Bảo Môn.

Trong một thị trấn nhỏ thì Linh Sư tứ trọng là động vật hi hữu, đến đại môn đại phái cũng có chỗ đứng.

Bên cạnh nam nhân áo trắng, thanh niên mặc hoa phục có một lão nhân khoảng năm mươi tuổi. Lục Lâm Thiên không quên người này, lúc hắn đi Tụ Bảo Môn mua đồ chính là quản sự kia tiếp đãi hắn, thực lực chỉ cỡ Vũ Sư nhất trọng.

Trừ ba người này ra Lục Lâm Thiên nhìn ba mươi người có sáu là Vũ Sư, những người khác là tu vi Vũ Sĩ, Vũ Đồ.

Tổng thể thế lực của Tụ Bảo Môn không tầm thường, nhưng lúc này Lục Lâm Thiên thầm nghi ngờ. Tụ Bảo Môn là cửa hàng bán dược liệu lớn nhất trấn Hoa Môn, thực lực của chủ tiệm tuy là Vũ Phách Vũ Sư nhị trọng nhưng Tụ Bảo Môn ở trong Cổ vực hỗn loạn, giá trị Tụ Bảo Môn ít nhất cũng cỡ năm trăm vạn kim tệ hoặc nhiều hơn nữa. Một tu vi Vũ Phách nhị trọng làm sao trấn thủ được? Thật khiến người bất ngờ.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Chẳng lẽ sau lưng Tụ Bảo Môn có thế lực nào…

Lục Lâm Thiên đang suy tư, nam nhân áo trắng Tụ Bảo Môn dẫn người đi ra, thấy đám người Chu Ngọc Hậu, Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh thì cơ mặt co giật.

Chương 258: Đối chiến Linh Sư

– Ô, ta cứ tưởng là ai, hóa ra là mấy vị trưởng lão Phi Linh Môn. Sao đến đây hết vậy, mời vào trong!

Hồ Nam Sinh nói:

– Tề Bàn Tử, đây là chưởng môn Phi Linh Môn chúng ta, cố ý đến vì ngươi.

Nam nhân áo trắng ngay từ đầu đã liếc trộm Lục Lâm Thiên, nghe Hồ Nam Sinh giới thiệu lập tức tiến lên nồng nhiệt chào hỏi:

– Thì ra là Lục chưởng môn đích thân đến. Sớm nghe nói Lục chưởng môn tuổi trẻ tài cao, ta luôn muốn tự mình đến bái phỏng nhưng cứ bận công chuyện không đi được, xin thứ lỗi.

Tề Bàn Tử thân thiết như thể bằng hữu lâu năm không gặp.

Lục Lâm Thiên hờ hững liếc qua Tề Bàn Tử, hắn phớt lờ làm gã lúng túng.

Lục Lâm Thiên đi thẳng tới trước mặt lão nhân năm mươi tuổi:

– Quản sự còn nhớ ta không?

Lão nhân năm mươi tuổi ngay từ đầu đã chú ý Lục Lâm Thiên:

– Ngươi là…

Một thiếu niên mua hàng hóa giá mười vạn kim tệ từ tay lão, phái mấy người theo đuôi đến nay bặt vô âm tín, nên lão có ấn tượng sâu sắc với Lục Lâm Thiên. Lão nhân nhớ ra Lục Lâm Thiên ngay, biểu tình ngạc nhiên. Lão nhân cứ tưởng mấy người lão phái đi sau khi trấn lột đồ vật của thiếu niên thì bỏ trốn, nay xem ra bọn họ đều gặp bất trắc.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng nói:

– Đã nhớ ra rồi sao? Ta mua vài món đồ ở chỗ quản sự nhưng quản sự phái người chặn giết, Tụ Bảo Môn làm ăn là thu vào không thu ra sao?

Biểu tình Lục Lâm Thiên lạnh băng nhìn quản sự chằm chằm.

Tiểu Long cảm nhận khí lạnh từ người Lục Lâm Thiên, nó co duỗi lưỡi theo dõi lão nhân:

– Xèo xèo!

– Không phải, Lục chưởng môn hiểu lầm…!

Xoẹt!

Lão nhân ngừng ngang, cơ mặt cứng ngắc, chậm rãi cúi đầu. Năm chỉ ấn xuyên thủng ngực lão nhân.

Lục Lâm Thiên thu chân khí về, lạnh nhạt nói:

– Hiểu lầm, giải thích gì đó đều là nhảm nhí.

Tề Bàn Tử biến sắc mặt trừng Lục Lâm Thiên:

– Lục chưởng môn, tại sao giết người?

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Giết người rồi sao? Tụ Bảo Môn ở trấn Hoa Môn mặt ngoài buôn bán đàng hoàng ngầm thì chặn giết thương nhân, làm chuyện xấu xa. Hôm nay ta sẽ tiêu diệt Tụ Bảo Môn để những người khác nhớ lâu chút, hiện tại trấn Hoa Môn thuộc về Phi Linh Môn ta, không phải các ngươi muốn làm gì thì làm!

Lục Lâm Thiên nói với đám người Phi Linh Môn:

– Ra tay, không chừa một người!

Lục Lâm Thiên dứt lời, chân khí bộc phát, khí thế hùng hồn cuồng bạo tuôn ra từ thân thể hắn. Không khí bị đè ép dạt ra.

– Giết!!!

Năm vị trưởng lão sớm nhận lệnh Lục Lâm Thiên cùng xông lên đánh, không chừa người sống. Mục tiêu hôm nay là tiêu diệt Tụ Bảo Môn, giết một người răn trăm người, răn đe.

Tề Bàn Tử cao giọng quát:

– Các người muốn gì? Tại sao đánh người? Có gì từ từ nói.

Tề Bàn Tử biết không đối kháng lại thực lực Phi Linh Môn hiện tại được.

Hồ Nam Sinh là người thứ nhất lao lên:

– Muốn gì sao? Muốn diệt Tụ Bảo Môn nhà ngươi!

Chân khí bộc phát, Hồ Nam Sinh rút ra trường kiếm, kiếm ảnh đầy trời bao trùm Tề Bàn Tử.

Vù vù vù!

Sắc mặt Tề Bàn Tử sa sầm, nhanh chóng thụt lùi. Tề Bàn Tử không chống lại Hồ Nam Sinh mà thụt lùi ra sau.

Chợt vang tiếng hét to:

– Muốn trốn hả? Đã muộn rồi!

Trịnh Anh giơ trường kiếm quét khí nóng bao phủ sau lưng Tề Bàn Tử.

Thường Lỗi, Trần Tân Kiệt, Chu Ngọc Hậu đánh ra công kích bao vây Tề Bàn Tử. Năm trưởng lão vây công một mình Tề Bàn Tử.

Đám người Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên xông lên.

– Giết!!!

Hai trăm đệ tử Phi Linh Môn lao vào ba mươi người Tụ Bảo Môn, bọn họ đánh hội đồng mà không thấy xấu hổ ngược lại rất là hưng phấn.

Lục Lâm Thiên liếc thấy Linh Sư tứ trọng mặc trường bào định thừa dịp loạn trốn vào Tụ Bảo Môn.

– Muốn trốn sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, mắt lóe tia sáng lạnh lặng lẽ đi theo thanh niên mặc hoa phục.

Lục Lâm Thiên xuyên qua Tụ Bảo Môn đi ra phía sau là một đại viện rộng rãi. Không thấy bóng dáng Linh Sư mặc trường bào hoa phục đâu.

Lục Lâm Thiên đứng trong đại viện, quan sát bốn phía, tập trung xem xét. Lục Lâm Thiên nhướng mày lao hướng gian phòng thứ nhất.

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên vừa lao vào phòng thì có linh hỏa nóng cháy phun ra.

Cộp cộp cộp!

Lục Lâm Thiên buộc lòng phải nhanh chóng thụt lùi ra đại viện, lảo đảo mấy bước mới đứng vững. Thanh niên mặc hoa phục đã xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên.

Thanh niên mặc hoa phục cảm nhận khí thế từ người Lục Lâm Thiên, lạnh lùng nói:

– Hừ! Thì ra chỉ là Vũ Sư tứ trọng, muốn đấu với ta?

Thanh niên mặc hoa phục phát ra linh lực. Lục Lâm Thiên cảm nhận khí thế từ người thanh niên mặc hoa phục, hắn nhíu mày. Thanh niên mặc hoa phục là Linh Sư tứ trọng, linh lực không yếu, linh hồn lực mạnh hơn Vũ Sư nhiều.

Linh Sư tứ trọng hét to một tiếng:

– Linh Lực Thúc Phược!

Linh Sư tứ trọng kết thủ ấn, từng tia linh lực trắng vô hình như suối phun ra từ thân thể gã.

Linh lực nhanh chóng ngưng tụ thành gợn sóng khí lưu khuếch tán không gian, phô thiên cái địa trút xuống. Những khí lưu gợn sóng dường như không có lực lượng gì, nhưng nếu nhìn kỹ sẽ thấy khí lưu xẹt qua thì không gian hư vô hằn dấu rất nhạt.

Sóng gợn khí lưu rậm rạp từ trên trời giáng xuống bao phủ Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên cảm giác rõ ràng gợn sóc linh lực vô hình này xé gió hiện ra, khí thế sắc bén trực tiếp công kích linh hồn. Linh Sư khó nhằn nhất là trong lực công kích chứa lực lượng

kỳ dị, khiến Vũ Giả rất e ngại.

Khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên nụ cười lười biếng. Khi những linh lực hóa thành sóng gợn đến gần Lục Lâm Thiên thì không khí như có vách tường năng lượng vô hình chặn lại sóng gợn không thể đến gần hơn.

– Linh Sư tứ trọng, tiếc rằng linh hồn lực của ngươi quá yếu.

Môi Lục Lâm Thiên ngừng cười, khuôn mặt lạnh lùng nói:

– Đao Hồn Trảm!

Lục Lâm Thiên đánh ra thủ ấn, linh lực cực kỳ cường đại bộc phát. Trán Lục Lâm Thiên có lực lượng linh hồn vô hình dâng trào.

Lực lượng dao động, không gian run rẩy. Chợt vang tiếng nổ khuếch tán giữa không trung.

linh lực bốn phía tụ tập lại, làn gió khủng bố đè ép không gian biến hình. Khí thế cường đại, thanh linh đao đỏ rực ngưng tụ trong tay Lục Lâm Thiên. Xung quanh linh đao đỏ gợn sóng không gian, tiếng xé gió sắc nhọn vang lên.

Vù vù vù!

Linh đao đỏ xé rách dòng không khí, xẹt qua khí lưu, cắt vỡ hư không. Nhát đao chém ra dẫn đến không gian chấn động, đao quang lóe tàn ảnh mang theo uy thế kinh khủng. Ánh sáng chói mắt bắn ra.

Linh đao khủng bố đυ.ng vào sóng linh lực vô hình của Linh Sư tứ trọng trực tiếp xuyên thấu khiến không gian trong một thoáng vặn vẹo, dao động năng lượng bạo động.

Tiếng cắt năng lượng khẽ khàng vang lên. Sóng linh lực của Linh Sư tứ trọng vỡ ra, lực lượng sắc bén không gì sánh bằng khuếch tán.

– Ngươi cũng là Linh…!

Linh Sư tứ trọng chưa nói hết câu thì linh đao đỏ xuyên qua không gian bắn thẳng vào trán gã. Cơ thể Linh Sư tứ trọng run bần bật, linh hồn đau nhức. Trong não Linh Sư tứ trọng bị lực lượng đối phương bẻ gãy nghiền nát linh hồn, gã mất đi tri giác.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Ta chưa cắn nuốt Linh Giả bao giờ, ngươi là người thứ nhất.

Chương 259: Đột phá linh lực (1)

Chân khí vận chuyển dưới chân Lục Lâm Thiên, nắm ngón chụp xuống đầu Linh Sư tứ trọng.

Một lát sau, Linh Sư tứ trọng bị linh hỏa đốt thành tro.

Giết Linh Sư tứ trọng làm Lục Lâm Thiên bất ngờ. Có lẽ đến tận lúc chết Linh Sư tứ trọng cũng không ngờ Lục Lâm Thiên là Linh Sư, trở tay không kịp trước Đao Hồn Trảm, nháy mắt linh hồn bị thương nặng. Nếu Linh Sư tứ trọng cảnh giác trước thì Lục Lâm Thiên sẽ rất khó khăn mới giết được gã.

Cắn nuốt Linh Sư tứ trọng làm Lục Lâm Thiên vô tình phát hiện một điều. Lục Lâm Thiên vốn e ngại Linh Sư tứ trọng, tu vi hiện tại của hắn mới là Linh Sư nhất trọng, không thể nuốt Linh Sư tứ trọng. Sau khi nuốt thanh niên mặc hoa phục mới biết linh lực, linh hồn lực của Linh Sư tứ trọng yếu hơn hắn nhiều. Đặc biệt là linh hồn lực, đối phương có tu vi Linh Sư tứ trọng nhưng linh hồn lực thua xa Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên chỉ có thể cho rằng tất cả nguyên nhân là nhờ vào Linh Ngọc sàng, sử dụng hồn thần dịch.

Mới rồi Lục Lâm Thiên vừa cắn nuốt Linh Sư tứ trọng thuận tiện thi triển Sưu Linh Thuật. Linh Sư tứ trọng có một vài tin tức làm Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, hắn nhíu chặt mày.

Lục Lâm Thiên dọn dẹp xong trở ra ngoài. Cả con đường từ đầu đường đến cuối ngõ đông nghẹt người.

Đám người Tụ Bảo Môn đã bị vây công giết hết. Phía xa, Tề Bàn Tử bị năm trưởng lão Hồ Nam Sinh vây công vẫn đang ngoan cường chống cự, nhưng người gã đầy vết thương, khóe môi dính đầy máu.

– Tề Bàn Tử, chết đi!

Chu Ngọc Hậu đánh ra chưởng ấn vàng đất xuyên thấu không gian hóa thành tia chớp vàng, kình khí sắc bén đột phá phòng ngự của Tề Bàn Tử đánh trúng ngực gã.

Kình phong sắc bén nổ tung trước ngực Tề Bàn Tử, gã hộc máu:

– Phụt!

Tề Bàn Tử lảo đảo thụt lùi.

Ngay khi đó Trịnh Anh hét to một tiếng:

– Liệt Diễm Toàn Đao!

Chân khí thuộc tính hỏa biến thành đao quang bắn ra, lửa đao quang rít gào cắt vỡ không gian chém mạnh vào Tề Bàn Tử.

Tề Bàn Tử biến sắc mặt, vội vàng bày ra hộ thân cương khí.

Đao quang chém mạnh vào hộ thân cương khí của Tề Bàn Tử, thế tới phá núi đoạn sông. Tiếng nổ vang điếc tai, hộ thân cương khí tan vỡ, kình khí quét không gian, hỏa hoa tung tóe. Kình khí cuồng bạo xới nền đất, phương xa mặt đất nứt nẻ, khe nứt lan tràn, bụi bay mù mịt.

Bùm!

Trịnh Anh ngưng tụ Liệt Diễm Toàn Đao vỗ vào ngực Tề Bàn Tử, gã nát vụn ra. Năm trưởng lão Phi Linh Môn tu vi Vũ Phách vây công dư sức giết Tề Bàn Tử, tất cả nằm trong kế hoạch của Lục Lâm Thiên.

– Tụ Bảo Môn dã bị tiêu diệt. Phi Linh Môn ác thật, còn ác hơn La Sát Môn.

– Nghe nói Tụ Bảo Môn dẫn đầu xúi cửa hàng khác đòi giảm bớt tiến cống nên mới bị Lục Lâm Thiên tiêu diệt, Tụ Bảo Môn mất nhiều hơn được.

Hồ Nam Sinh đến gần Lục Lâm Thiên, lên tiếng:

– Chưởng môn, đã giết hết.

Lục Lâm Thiên khẽ ừ:

– Ừm!

Lục Lâm Thiên quét mắt nhìn đám người trên đường, nói:

– Tất cả cửa hàng trong trấn Hoa Môn nghe kỹ đây! Trấn Hoa Môn là địa bàn của Phi Linh Môn, không phải các ngươi muốn sao là được. Nếu ai định làm trò gì xúi giục người khác thì đừng trách Phi Linh Môn không khách sáo!

Chân khí xen lẫn trong thanh âm chấn động màng tai.

Lục Lâm Thiên nói xong lạnh lùng nhìn cả con đường, giây lát sau hắn thu về khí lạnh, mỉm cười hét to:

– Đương nhiên nếu ngươi thành thật làm ăn thì Phi Linh Môn ta rất hoan nghênh, cũng bảo vệ các ngươi thật tốt, cho các ngươi yên ổn buôn bán.

Lục Lâm Thiên nói với năm trưởng lão:

– Trịnh trưởng lão, Trần trưởng lão, Thường trưởng lão lập tức đi tiệm dược liệu khác thu tiến cống. Hồ trưởng lão, Chu trưởng lão sắp xếp đệ tử cùng với ta dọn đồ trong Tụ Bảo Môn về Phi Linh Môn.

Năm trưởng lão đồng thanh kêu lên:

– Tuân lệnh!

Hồ Nam Sinh đứng trong Tụ Bảo Môn cao giọng quát:

– Mau lên, thu gom hết đồ đáng giá, không được bỏ qua một món nào!

Hồ Nam Sinh dẫn theo trăm đệ tử như ăn cướp càn quét trong Tụ

Bảo Môn. Đan dược, dược liệu, binh khí, tài liệu luyện khí, cái gì đáng giá là bị dọn sạch.

Lục Lâm Thiên đứng một bên qaun sát, giao cho mấy đệ tử thật nhiều túi không gian dọn hết đồ đạc, suýt bưng luôn cái quầy.

Đệ tử Phi Linh Môn rất hưng phấn, theo chưởng môn đi ra ngoài có thịt ăn.

Lục Lâm Thiên quan sát Tụ Bảo Môn, hắn ước chừng toàn bộ đan dược, dược liệu, binh khí, tài liệu luyện khí vân vân, cộng thêm Lục Lâm Thiên từ ký ức Linh Sư tứ trọng lúc đi ra tìm thấy mật thất đằng sau Tụ Bảo Môn, bên trong có nhiều đan dược tam phẩm, tứ phẩm, một số dược liệu cao phẩm, tài liệu thượng đẳng, cộng lại khoảng sáu trăm vạn kim tệ.

Linh Sư tứ trọng, Tề Bàn Tử đeo trữ vật giới chỉ, bên trong trữ vật giới chỉ có đồ đạc giá trị hai trăm vạn vạn kim tệ. Trong trữ vật giới chỉ của Linh Sư tứ trọng có một bộ linh kỹ. Tổng thể giá trị đồ đạc của Tụ Bảo Môn là tám trăm vạn kim tệ.

Hai canh giờ sau Hồ Nam Sinh hưng phấn đến gần Lục Lâm Thiên, tay cầm sáu túi không gian căng phồng.

– Chưởng môn, đã thu dọn xong!

Lục Lâm Thiên cầm túi không gian, mở miệng hỏi:

– Các người có lấy cho mình chưa?

Chu Ngọc Hậu chạy tới, cười toe toét:

– Năm trưởng lão chúng ta làm theo chưởng môn dặn mỗi người lấy một viên đan dược tứ phẩm, mười vạn kim tệ, một binh khí. Các đệ tử đi theo thì đẳng cấp Vũ Sư mỗi người năm ngàn kim tệ cộng một viên đan dược tam phẩm. Đẳng cấp Vũ Sĩ mỗi người một ngàn kim tệ cộng hai viên đan dược nhị phẩm.

Mới rồi bọn họ đã lựa chọn xong, cũng chừa phần cho ba người Trịnh Anh Thường Lỗi, Trần Tân Kiệt.

Ba Trịnh Anh chạy vào Tụ Bảo Môn, cười nói:

– Chưởng môn, đã thu đủ.

Trịnh Anh giao một thẻ ngọc tinh, một túi không gian cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhận lấy hai thứ, nhìn trong túi không gian có nhiều đan dược, trong thẻ ngọc tinh có mấy chục vạn kim tệ, là số lượng tiến cống một tháng của ba mươi mấy cửa tiệm dược liệu.

– Thế nào rồi? Có ai nói thêm gì không?

Hàng tiến cống không chỉ nộp kim tệ còn có đan dược, dược liệu.

Thường Lỗi cười nói:

– Không, mọi người đều nói không dính dáng gì đến Tụ Bảo Môn, sau này mỗi tháng bọn họ giao tiến cống đúng thời han, họ đã bị chưởng môn hù sợ rồi.

Lục Lâm Thiên nói:

– Ừm! Tạm giữ lại Tụ Bảo Môn đi, phái hai đệ tử tổng chừng, sau này chúng ta còn cần dùng. Những người còn lại theo ta về Phi Linh Môn!

Giết một người răn trăm người, chiêu này rất có hiệu quả đối với những cửa tiệm. Buôn bán dược liệu đan dược lời to, bọn họ tiếc không nỡ rời khỏi trấn Hoa Môn.

Dọn dẹp xong đệ tử Phi Linh Môn rầm rộ rời đi.

– Giá!

Tụ Bảo Môn to lớn đã là người chết lầu trống, người nguyên con phố thầm cảm thán. Phi Linh Môn không dễ chọc, tâm ngoan thủ lạt hơn La Sát Môn trước kia nhiều.

– Người vừa rồi là chưởng môn của Phi Linh Môn sao? Nhìn còn khá trẻ nha.

– Đúng là trẻ thật, không ngờ tâm ngoan thủ lạt vậy, thực lực cũng mạnh.

– Bây giờ Phi Linh Môn càng lúc càng tốt hơn, chúng ta xem thử Phi Linh Môn có nhận đệ tử mới không? Nếu vào Phi Linh Môn chắc không tệ

Chương 260: Đột phá linh lực (2)

Trong đám người, một bóng dáng mảnh khảnh biểu tình giật mình sau đó hưng phấn, mắt hí tràn đầy ý cười:

– Là hắn, đúng là hắn! Ta được cứu rồi, cảm tạ trời đất!

Nếu Lục Lâm Thiên có mặt ở đây sẽ nhận ra người này chính là Lưu Nhất Thủ đã lừa hắn trong hiên Tinh trấn. Nhưng cũng phải cảm ơn Lưu Nhất Thủ, không nhờ gã thì Lục Lâm Thiên không lấy được Thiên Sí Tuyết Sư.

Lưu Nhất Thủ lấm la lấm lét lấy đâu ra một con ngựa theo đuôi đoàn người Phi Linh Môn từ xa.

Đoàn người lao nhanh trở về, khi Lục Lâm Thiên quay lại Phi Linh Môn trời đã hoàng hôn.

về nơi ở, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hỏi:

– Như thế nào? Thuận lợi không?

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Đã giết hết người Tụ Bảo Môn, những thứ khác đều ổn.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cười gằn:

– Sát phạt dứt khoát, xem như tâm ngoan thủ lạt, ta thích.

Lục Lâm Thiên nói:

– Không ngờ sau lưng Tụ Bảo Môn là Cửu Hoa Môn, Tụ Bảo Môn do Cửu Hoa Môn âm thầm quản lý. Cửu Hoa Môn đã sớm thò chân vào trấn Hoa Môn.

Lục Lâm Thiên đọc ký ức trong đầu Linh Sư tứ trọng mới biết chủ nhân của Tụ Bảo Môn là Cửu Hoa Môn, Tề Bàn Tử và Linh Sư tứ trọng đều là đệ tử Cửu Hoa Môn.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh bất ngờ ồ lên:

– A?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hỏi:

– Tiếp theo ngươi định làm gì?

Lục Lâm Thiên lạnh lùng cười:

– Sắp đến đại hội tông môn Quỷ Vũ tông rồi, chờ đại hội tông môn qua đi lại tính sổ với Cửu Hoa Môn. Hiện tại Tụ Bảo Môn bị nhổ đủ làm bọn họ nhức đầu một thời gian.

Lục Lâm Thiên thu được đồ đạc giá trị tám trăm vạn kim tệ trong Tụ Bảo Môn, đối với Cửu Hoa Môn là một lần đổ máu ròng rã.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Đi Quỷ Vũ tông nhớ cẩn thận chút, dù sao là địa bàn của bọn họ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Chính vì đi Quỷ Vũ tông nên ta càng không cần sợ gì. Miễn Đông lão còn thì trong Quỷ Vũ tông bọn họ không dám làm gì ta, cùng lắm khó xử một chút.

Ban đêm, Lục Lâm Thiên đi vào mật thất trong sơn động sau núi. Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng trên Linh Ngọc sàng, kết thủ ấn chậm rãi tu luyện. Linh lực bị Lục Lâm Thiên cắn nuốt đang chờ hắn luyện hóa.

Linh lực bị cắn nuốt cực kỳ khổng lồ, hơn xa một phần Linh hồn thần dịch. Nhưng linh lực bị cắn nuốt không cuồng bạo như Linh hồn thần dịch. Bản thân linh lực bị cắn nuốt đã là linh lực, Lục Lâm Thiên luyện hóa trừ tạp chất chừa lại tinh thuần là có thể dùng. Cho nên nuốt linh lực Linh Sư tứ trọng mạnh hơn năng lượng một phần Linh hồn thần dịch nhưng trong người Lục Lâm Thiên không có hiện tượng khó chịu.

Lục Lâm Thiên luyện hóa sơ mớ linh lực này chảy vào không gian khí hải trong não hắn, thấm nhuần linh hồn lực sâu trong óc.

Một lát sau Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái tu luyện, ánh sáng trong suốt bao phủ quanh thân hắn, khí thế chậm rãi tăng lên.

Tốc độ tiến bộ rất nhanh, mau đến khó tin. Linh lực bị cắn nuốt một khi luyện hóa sẽ trở thành linh lực của mình, tốc độ kinh người.

Lục Lâm Thiên thầm tính toán luyện hóa linh lực cắn nuốt xong cũng là lúc hắn lên đường đi Quỷ Vũ tông.

Đêm khuya, bên ngoài Phi Linh Môn, một bóng người thập thò tìm kiếm cái gì.

Người đó nhìn vào trong Phi Linh Môn, nhỏ giọng nói:

– Chờ tìm tiểu cô nãi nãi cùng đến vậy, rốt cuộc tìm ra hắn.

– Ai đó!?

Chợt có mấy bóng người xuất hiện bên cạnh người đó, gã chưa kịp phản ứng đã bị mấy đệ tử Phi Linh Môn bắt giữ.

Hôm sau, trên quảng trường trước đại điện Phi Linh Môn, một người mảnh khảnh bị cột trên gốc cây. Người này là Lưu Nhất Thủ đáng thương.

Hoàng Bác Nhiên cao giọng quát:

– Ngươi lén lút trước Phi Linh Môn, còn bảo là đi lạc đường? Cho rằng ta ngốc sao? Ta trói ngươi mười ngày, nửa tháng coi ngươi có nói thật không!

Các đệ tử Phi Linh Môn tụ tập lại xem.

Lưu Nhất Thủ mếu máo:

– Các vị huynh đệ, ta thật sự đi lầm đường, các ngươi mau thả ta đi.

Tối hôm qua Lưu Nhất Thủ bị bắt đã ăn nhiều đau khổ, không ngờ hôm nay còn bị trói.

Hiện trời cuối đông, gần sang năm mới, không khí lạnh kinh khủng. Người Phi Linh Môn tạt bồn nước lạnh làm Lưu Nhất Thủ run cầm cập, gã chỉ có tu vi Vũ Đồ, không thể chống nóng lạnh.

Lưu Nhất Thủ hắt xì liên tục, uất ức hét to:

– Ta nói thật, các ngươi mau thả ta ra! Ta tìm chưởng môn của các ngươi, ta thật sự tìm hắn!

Hoàng Bác Nhiên vặc lại:

– Ngươi tìm chưởng môn? Biết chưởng môn chúng ta tên gì không?

Lưu Nhất Thủ ngây người:

– Ta…!

Lưu Nhất Thủ thật tình không biết.

Hoàng Bác Nhiên tức giận quát:

– Còn dám kéo chưởng môn ra lấy cớ? Các huynh đệ, cho hắn bài học đi! Để coi hắn còn dám nói xạo không?

Bùm bùm bốp binh!

Lưu Nhất Thủ đáng thương thân gầy ăn bao nhiêu là quyền đấm cước đá, vang tiếng răng rắc, không biết đã gãy bao nhiêu khúc xương.

Sáu ngày sau, trong sơn động sau núi, khí thế tràn ngập toàn thân

Lục Lâm Thiên, màn sáng trong suốt bao phủ nguyên sơn động.

Trong đầu Lục Lâm Thiên, không gian khí hải tràn đầy, linh lực hùng hồn nhanh chóng tuôn ra xoay quanh bên ngoài không gian khí hải linh lực.

Lục Lâm Thiên hét to một tiếng:

– Áp súc!

Linh lực dồi dào áp súc rút vào trong không gian linh lực.

Bùm!

Không gian trong đầu Lục Lâm Thiên vang lên tiếng nổ trầm đυ.c, lực lượng cường đại tràn ngập. Không gian trong đầu Lục Lâm Thiên đột nhiên áp súc rồi tràn đầy, không gian linh lực khuếch tán, lặp đi lặp lại mấy lần.

Khí thế tăng vọt, trong thiên địa có năng lượng khổng lồ chui vào người Lục Lâm Thiên.

Vù vù vù!

Trên Linh Ngọc sàng lóe vầng sáng nhạt thấm vào người Lục Lâm Thiên.

Khoảnh khắc này không gian linh hồn trong đầu Lục Lâm Thiên nhận được ích lợi lớn, năng lượng tinh thuần thẩm thâu ra từ không gian linh lực đang tẩm bổ linh hồn của hắn. Linh hồn ngưng tụ hơn nhiều.

Thật lâu sau khí thế từ người Lục Lâm Thiên bình ổn lại, hắn đã là Linh Sư tam trọng.

Bốn ngày trước Lục Lâm Thiên khoảng Linh Sư nhất trọng trung kỳ, luyện hóa một phần linh lực hắn đã thôn phệ, trong vòng hai ngày hắn đột phá đến Linh Sư nhị trọng. Hiện tại Lục Lâm Thiên luyện hóa hết số linh lực thôn phệ đột phá đến Linh Sư tam trọng.

Lục Lâm Thiên thở hắt ra:

– Phù!

Lục Lâm Thiên cảm nhận linh lực tràn đầy trong người, hắn nhếch môi cười. Sáu ngày đột phá hai tầng linh lực, tốc độ làm Lục Lâm Thiên thấy hưng phấn.

Dọn dẹp xong Lục Lâm Thiên rời khỏi mật thất sơn động. Tính thời gian thì đại hội tông môn Quỷ Vũ tông chỉ còn nửa tháng là bắt đầu, Lục Lâm Thiên dự định soạn hành lý rồi xuất phát.

Lục Lâm Thiên đi ra ngoài, sau núi có mấy con yêu thú khổng lồ đang chơi đùa, là Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư, Thị Huyết Yêu Lang, Lục Yêu Mãng, Thiểm Điện Hắc Báo. Trong đám yêu thú thì Thiểm Điện Hắc Báo, Lục Yêu Mãng, Thị Huyết Yêu Lang thần phục Thiên Sí Tuyết Sư, mà Thiên Sí Tuyết Sư lại thần phục Tiểu Long.

Vù vù vù!

Tiểu Long vặn vẹo vài cái bò lên vai Lục Lâm Thiên, co duỗi lưỡi rất là hưng phấn. Bốn yêu thú Thiên Sí Tuyết Sư ngoan ngoãn đến cạnh Lục Lâm Thiên.

Chương 261: Thì ra là cố nhân

Lục Lâm Thiên nói với lũ yêu thú:

– Các ngươi có thể đi sơn mạch xung quanh kiếm ăn nhưng không được đi quá xa.

Lục Lâm Thiên thầm tính toán bên cạnh hắn có mấy con yêu thú, chờ đại hội tông môn Quỷ Vũ tông qua đi hắn phải luyện chế một số đan dược dành cho yêu thú dùng, để đám yêu thú nhanh chóng đột phá. Trong Thiên Linh Lục có ghi chép về điều này, trợ giúp yêu thú đột phá nhanh hơn Vạn Thú tông.

Trong Vạn Thú tông không có nhiều người có năng lực khống chế yêu thú, khống thú thuật trong Thiên Linh Lục có thể điều khiển nhiều yêu thú. Quan trọng nhất là vừa khống chế yêu thú vừa trợ giúp yêu thú đột phá nhanh, Vạn Thú tông không thể sánh bằng.

Nhưng cái giá trợ giúp yêu thú rất kinh khủng, nếu là trước kia Lục Lâm Thiên không dám tưởng tượng. Nhưng bây giờ Lục Lâm Thiên có thể miễn cưỡng gánh nổi, nhưng miệng ăn núi lở. Trên danh nghĩa Lục Lâm Thiên có địa bàn trăm dặm, có hai thị trấn, nhưng để chống đỡ cả Phi Linh Môn phát triển thì không đủ. Dù có Âm Dương Linh Vũ quyết, sau này Lục Lâm Thiên tìm cách chuyên môn nuốt Vũ Giả, Linh Giả nhưng không đủ cho hắn bồi dưỡng yêu thú. Tiêu hao chi phí cho việc bồi dưỡng yêu thú, nếu nuôi nhiều yêu thú thì nó tiêu hao đáng sợ hơn Âm Dương Linh Vũ quyết.

Mấy con yêu thú gầm gừ:

– Grao!

Chúng nó chậm rãi đi vào sơn mạch gần đó, Tiểu Long theo sau Thiên Sí Tuyết Sư.

Tiểu Long và Thiên Sí Tuyết Sư ở sơn mạch xung quanh, Lục Lâm Thiên không mấy lo lắng. Gần đây không có cường giả nào, Thôi

Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ở đây, cường giả nào đến gần là lão biết ngay. Hơn nữa Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long không dễ chọc.

Lục Lâm Thiên rời khỏi sau núi đang định về chỗ ở thì thấy Trương Minh Đào, Phương Tân Kỳ đang đi ra ngoài..

Trương Minh Đào, Phương Tân Kỳ nhanh chóng hành lễ:

– Kính chào chưởng môn.

Lục Lâm Thiên thấy vẻ mặt hai người sốt ruột, thuận miệng hỏi:

– Các ngươi vội vàng có chuyện gì?

Phương Tân Kỳ trả lời:

– Chưởng môn, mấy ngày trước chúng ta bắt được một gian tế, ban đầu nói là đi lạc đường, sau lại bảo muốn tìm chưởng môn nhưng không biết tên của chưởng môn. Chúng ta thẩm vấn mấy ngày nhưng hắn không nói được ai phái đến, chúng ta định đi thẩm vấn lần nữa.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Mang ta đi xem.

Lục Lâm Thiên đi cùng Trương Minh Đào, Phương Tân Kỳ.

Đằng trước đại điện Phi Linh Môn, một thân hình mảnh khảnh bị trói vào cái cây to, tóc rối che nửa bên mặt, quần áo tả tơi, hơi thở suy yếu.

Lục Lâm Thiên đến, các đệ tử tôn kính hành lễ.

– Kính chào chưởng môn!

Hoàng Bác Nhiên đang quất roi vào Lưu Nhất Thủ.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm Lưu Nhất Thủ bị trói:

– Là hắn sao?

Lục Lâm Thiên không nhận ra là ai nhưng mơ hồ thấy quen mặt.

Lưu Nhất Thủ mắt sáng rỡ như tìm thấy ánh sáng trong bóng tối:

– Đại nhân cứu mạng! Cứu mạng!

Sáu ngày qua Lưu Nhất Thủ sống không bằng chết, trời mới biết gã đã phải chịu bao đau khổ. Đám người Phi Linh Môn dùng hết mọi cách hại người áp dụng vào gã, Lưu Nhất Thủ muốn chết cũng không được.

Lục Lâm Thiên nhướng mày hỏi:

– Ngươi là…?

Nghe thanh âm hơi quen.

Lưu Nhất Thủ lắc mạnh đầu hất tóc rối lộ ra khuôn mặt gầy gò, tiều tụy:

– Đại nhân, là ta đây. Đại nhân nhìn kỹ đi, là ta!

Lục Lâm Thiên kinh ngạc kêu lên:

– Lưu… Nhất Thủ, ngươi là Lưu Nhất Thủ!

Lục Lâm Thiên không nhận ra Lưu Nhất Thủ ngay, bộ dạng của gã lấm la lấm lét giờ như kẻ nghiện lên cơn, mắt hõm sâu như bị nhúng trong nước.

Lưu Nhất Thủ kích động nói:

– Vâng đại nhân, là ta! Đại nhân nhận ra ta thì tốt rồi, mau thả ta ra!

Lần đầu tiên Lưu Nhất Thủ phát hiện được người nhận ra là chuyện đáng để kích động như vậy.

Vù vù vù!

Một cơn gió thổi qua, đám đệ tử Phi Linh Môn vây xem thoáng chốc chạy mất dép. Chưởng môn thật sự quen biết người này, có vẻ đúng là người ta tìm chưởng môn, bọn họ đã hành hạ gã rất nhiều. Nghĩ đến đây các đệ tử toát mồ hôi lạnh ròng ròng, rắc rối to, trói bằng hữu của chưởng môn sáu ngày.

Lục Lâm Thiên ngoái đầu nhìn. Trương Minh Đào, Phương Tân Kỳ, Hoàng Bác Nhiên toát mồ hôi lạnh run cầm cập.

Lục Lâm Thiên hỏi ba người:

– Các ngươi làm gì vậy? Sao sợ như thế?

Hoàng Bác Nhiên quỳ xuống:

– Chưởng môn, chúng ta không cố ý. Chúng ta thấy hắn lén lút tưởng là gian tế nên trói hắn lại, không biết đây là bằng hữu của chưởng môn.

Hoàng Bác Nhiên thầm nghĩ gã đã gây họa lớn.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

– Đứng lên đi, ai nói với ngươi hắn là bằng hữu của ta? Lần trước trong Thiên Tinh trấn tiểu tử này đã lừa ta, tiếp tục chiêu đãi hắn đi.

Đám Hoàng Bác Nhiên, Trương Minh Đào, đệ tử Phi Linh Môn thở phào nhẹ nhõm:

– Cái gì? Không phải bằng hữu cuảy chưởng môn? Là lừa đảo, còn lừa chưởng môn?

Hoàng Bác Nhiên quát to:

– Dám lừa đảo chưởng môn của chúng ta, quất chết ngươi!

Hoàng Bác Nhiên đứng dậy, không biết lấy đâu ra cây roi giơ cao định quất vào Lưu Nhất Thủ.

Lưu Nhất Thủ mếu méo:

– Đại nhân tha mạng, ta không cố ý!

Lục Lâm Thiên chợt nhớ điều gì:

– Khoan!

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Lưu Nhất Thủ, ngươi tìm ta có chuyện gì?

Hoàng Bác Nhiên nghe lời lui xuống, biết người này không phải bằng hữu của chưởng môn thì yên bụng.

Lưu Nhất Thủ cầu xin:

– Đại nhân, ta tìm đến người xin cứu mạng, đại nhân thả ta ra trước đi.

Lục Lâm Thiên nói với Hoàng Bác Nhiên:

– Thả hắn ra.

Một lát sau Lưu Nhất Thủ uể oải đứng trước mặt Lục Lâm Thiên, bộ dạng nửa chết nửa sống, xem ra sáu ngày qua gã chịu hành hạ không tầm thường.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Nói đi, có chuyện gì? Sao ngươi biết ta ở Phi Linh Môn?

Lưu Nhất Thủ nói:

– Đại nhân, chuyện này nói rất dài dòng, giờ ta không có sức nói. Đại nhân có thể cho ta chút đồ ăn được không? Đợi ăn no rồi ta nói.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói:

– Không nói thì thôi, băm hắn ra cho yêu thú ăn.

Hoàng Bác Nhiên kêu lên:

– Tuân lệnh chưởng môn!

– Không, ta nói, nói ngay đây!

Lưu Nhất Thủ sốt ruột nói:

– Có người cho ta ăn độc đan, bắt ta tìm đại nhân nếu không ta sẽ chết.

Lục Lâm Thiên nhướng mày hỏi:

– Ai kêu ngươi tìm ta?

Lục Lâm Thiên nhớ đến Lữ Tiểu Linh, e rằng chỉ có nàng mới bắt Lưu Nhất Thủ tìm hắn được.

Lưu Nhất Thủ lấm lét nhìn Lục Lâm Thiên:

– Cái này…

Lưu Nhất Thủ ấp úng:

– Ta cũng không quen nàng, đại nhân đi liền biết.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói:

– Không chịu nói thật? Ngươi rất muốn cho yêu thú ăn phải không?

Lưu Nhất Thủ thấy mắt Lục Lâm Thiên lạnh lùng thì rùng mình, vội nói:

– Ta nói, nói ngay! Là một nữ nhân muốn tìm đại nhân, ta không biết tên nàng là gì. Nàng nói đại nhân cướp đồ của nàng, chỉ cần đại nhân trả đồ lại là được.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm:

– Đúng ra nàng nói tìm thấy ta sẽ chém chết ta mới đúng.

Tính tình của Lữ Tiểu Linh sẽ không tha cho hắn dễ dàng.

Lưu Nhất Thủ nghi hoặc hỏi:

– Sao đại nhân biết?

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Đương nhiên ta biết, nhưng sao ngươi tìm được ta?

Lưu Nhất Thủ ủ rũ nói:

– Ta ăn độc đan, tìm đại nhân mấy tháng mà không thấy. Dù sao cũng chết, ta đi dạo lang thang, ai ngờ mấy hôm trước gặp đại nhân trong trấn Hoa Môn nên đi theo tới đây.

Chương 262: Khôi lỗi phi hành

Lục Lâm Thiên xoay tròn mắt:

– Vậy sao?

Lục Lâm Thiên nói với Lưu Nhất Thủ:

– Nghĩ tình ngươi vô tình từng giúp ta, sẽ cho ngươi ăn một bữa no nên rồi mới giết chết.

Lục Lâm Thiên nháy mắt với Hoàng Bác Nhiên, ra hiệu gã hành động. Lục Lâm Thiên không định giết Lưu Nhất Thủ, nhưng nếu người này kêu Lữ Tiểu Linh đến thì rắc rối cho Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên buộc lòng phải giết gã.

Lưu Nhất Thủ toát mồ hôi lạnh kêu lên:

– Đại nhân tha mạng, ta sẽ không nói cho nữ nhân kia biết!

Lưu Nhất Thủ cảm nhận rõ ràng sát ý từ người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mặc kệ Lưu Nhất Thủ. Vì không để Phi Linh Môn gặp rắc rối, hắn phải giết người. Lục Lâm Thiên không phải loại người hiếu sát nhưng đành bất đắc dĩ.

Hoàng Bác Nhiên kéo Lưu Nhất Thủ:

– Đi đi, cho ngươi ăn bữa ngon.

Lưu Nhất Thủ lớn tiếng cầu xin:

– Đại nhân tha mạng, ta không muốn chết! Đại nhân thả ta đi, ta có thể làm việc cho đại nhân. Ta tham gia Phi Linh Môn, đại nhân kêu ta làm gì cũng được!

Lục Lâm Thiên nhướng mày, hắn do dự một lúc, nói:

– Cho hắn ăn no rồi đưa tới chỗ của ta.

Hoàng Bác Nhiên lên tiếng:

– Tuân lệnh chưởng môn!

Hai canh giờ sau, trong phòng Lục Lâm Thiên. Lưu Nhất Thủ tắm rửa ăn uống nô nê, khep lép đứng bên cạnh Lục Lâm Thiên, lo lắng tùy thời sẽ mất mạng.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói:

– Hiện tại ngươi chỉ có hai con đường, một là tham gia Phi Linh Môn, hai là chết ngay tại chỗ.

Lưu Nhất Thủ nói nhanh:

– Đại nhân, ta đồng ý tham gia Phi Linh Môn! Nhưng ta chỉ sống được ba tháng, sau ba tháng độc đan kia sẽ phát tác.

Lục Lâm Thiên nói:

– Độc đan của ngươi không thành vấn đề, ta có cách giải độc cho ngươi.

Lưu Nhất Thủ kích động quỳ xuống:

– Thật không? Đa tạ chưởng môn, sau này ta xin làm trâu làm ngựa cho đại nhân!

Nếu có thể trừ độc đan thì Lưu Nhất Thủ rất mừng.

Lục Lâm Thiên cười cười. Có Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ở, độc đan trong người Lưu Nhất Thủ không là gì. Để Lưu Nhất Thủ sống có tác dụng, thiên phú của gã không tốt nhưng người thông minh, lại lấm lét. Loại người này tu hành không ra gì nhưng làm ăn thì rất giỏi.

Chờ đại hội tông môn Quỷ Vũ tông qua đi, Lục Lâm Thiên có việc cần dùng Lưu Nhất Thủ. Trong Phi Linh Môn không có nhiều nhân tài cho Lục Lâm Thiên sử dụng.

Lục Lâm Thiên giao Lưu Nhất Thủ cho Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, việc giải độc lão làm dễ như chơi. Nhưng sau này Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cho Lưu Nhất Thủ ăn viên độc đan mới, là Phệ Huyết Hóa Cốt đan mà Lục Lâm Thiên từng ăn. Một năm sau nếu không có thuốc giải Lưu Nhất Thủ sẽ chết, độc tính mạnh hơn độc đan cũ của gã gấp chục lần.

Lưu Nhất Thủ muốn khóc, vừa thoát ổ sói lại ào hang cọp.

Là Lục Lâm Thiên kêu Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh làm như vậy, hắn chưa tin tưởng Lưu Nhất Thủ, phải đề phòng gã.

Lục Lâm Thiên dặn dò Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh vài điều sau đó bế quan tiếp. Thiên Sí Tuyết Sư bay một ngày là đến Quỷ Vũ tông, giờ còn khoảng mười ngày, Lục Lâm Thiên không gấp.

Lục Lâm Thiên kêu Trương Minh Đào đưa Lưu Nhất Thủ đi trấn Hoa Môn, cho gã ở bên kia một thời gian. Lục Lâm Thiên không nói lý do tại sao.

Trong mật thất ở sơn động sau núi, Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng. Lục Lâm Thiên lấy Hỏa Long Đỉnh ra, bày nhiều tài liệu luyện khí trước mặt. Trong đoạn thời gian này Lục Lâm Thiên định luyện chế thêm một khôi lỗi, hắn lấy được nhiều tài liệu luyện khí trong Tụ Bảo Môn.

Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, linh lực rót vào Hỏa Long Đỉnh, lửa bùng cháy, không gian nóng rực.

Lục Lâm Thiên lần lượt bỏ tài liệu vào Hỏa Long Đỉnh, bắt đầu luyện chế. Lần trước luyện chế Lang Nhân khôi lỗi chỉ lén thử dùng một lần trong sơn mạch Vụ Đô, hiệu quả không tệ. Nhưng Lang Nhân khôi lỗi chỉ là đẳng cấp nhị cấp hậu giai, nay thực lực của Lục Lâm Thiên đã lên cao, hắn định luyện chế khôi lỗi tam cấp sơ giai, thực lực ngang ngửa Vũ Sư tam trọng. Về mặt nào đó thì khôi lỗi tam cấp sơ giai mạnh hơn Vũ Sư tam trọng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, luyện chế khôi lỗi tam cấp tiêu hao lớn rất nhiều. Sáu ngày sau, trong mật thất, Lục Lâm Thiên rót linh lực vào Hỏa Long Đỉnh. Ngọn lửa bập bùng cháy trong Hỏa Long Đỉnh. Qua mấy ngày luyện chế, Lục Lâm Thiên đã luyện hết tài liệu thành dung dịch.

Linh hỏa không ngừng thiêu huỷ luyện chế, phải trừ bỏ hết tạp chất trong dung dịch mới luyện chế ra khôi lỗi hoàn mỹ nhất được. Thân thể khôi lỗi có tạp chết sẽ giảm mạnh lực phòng ngự.

Lại qua một ngày, Lục Lâm Thiên trầm giọng quát:

– Khôi lỗi thuật, ngưng!

Các thủ ấn kỳ dị ngưng kệt, các tia sáng rót vào Hỏa Long Đỉnh.

Xèo xèo!

Một đoàn dung dịch to lao ra khỏi Hỏa Long Đỉnh, bị linh hỏa bao lại lơ lửng giữa hư không. Hơi nóng làm mật thất mơ hồ biến thành màu đỏ rực.

Lục Lâm Thiên không ngừng đánh ra thủ ấn, các tia sáng chui vào dung dịch, lửa bùng cháy cao hơn. Sắc mặt Lục Lâm Thiên dần tái xanh.

Kéo dài mấy canh giờ sau đoàn dung dịch chậm rãi ngưng tụ thành hình dạng cao hai thước, các giọt chất lỏng nóng cháy chậm rãi nhỏ xuống, xoay tròn, biến đổi theo quy tắc Lục Lâm Thiên khống chế.

Một lát sau, đoàn dung dịch nóng cháy bắt đầu ngưng tụ thành thân hình thực chất. Linh hỏa bao bọc con chim khổng lồ cao một thước, rộng ba thước, màu đỏ rực. Nếu con chim to lớn nữa sẽ nhét đầy cả sơn động.

Chim khổng lồ có hai cánh, mỏ nhọn vuốt bén. Con chim tựa như vật sống, linh hỏa rèn tạo thân thể nó lấp lánh ánh sáng, sắc màu kim loại và thực chất.

Lục Lâm Thiên quát to:

– Thu!

Con chim khổng lồ từ màu đỏ biến thành màu kim loại xanh sậm, khí thế sắc bén khuếch tán.

Lục Lâm Thiên trầm giọng quát:

– Khôi lỗi bí pháp!

Các tia sáng thần dị chui vào người chim khổng lồ, con chim chợt mở mắt ra. Đôi mắt trống rỗng không có tròng nhưng bắn ra ánh sáng, con chim như vật sống tự vỗ cánh, thân hình không còn cứng ngắc.

Một lát sau Lục Lâm Thiên thu về thủ ấn, mặt trắng bệch, hắn đã tiêu hao quá lớn. Có kinh nghiệm luyện chế khôi lỗi lần trước nên lần này tất nhiên thuận lợi thành công.

Lục Lâm Thiên nhếch môi:

– Thành công!

Lục Lâm Thiên nhìn khôi lỗi chim khổng lồ trước mắt, hắn cực kỳ vừa lòng. Đây là Khôi lỗi phi hành hiếm gặp, tên là Thiết Thứu, thực lực cường đại cộng với khả năng bay, rất khó đối phó.

Mắt Lục Lâm Thiên lóe tia sáng:

– Quỷ Vũ tông.

Lục Lâm Thiên đi Quỷ Vũ tông, có hai khôi lỗi, Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Yêu Mãng, Thiểm Điện Hắc Báo, Thị Huyết Yêu Lang thì hắn cũng yên bụng.

Dọn dẹp xong Lục Lâm Thiên lại điều tức một ngày rồi rời khỏi mật thất trong sơn động.

Lục Lâm Thiên từ biệt đám người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Lục Tâm Đồng, hắn mang theo Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết

Sư, Lục Yêu Mãng, Thiểm Điện Hắc Báo, Thị Huyết Yêu Lang đi Quỷ Vũ tông. Chỉ còn ba ngày là đến đại hội tông môn mà Đỗ Vân Sơn nhắc.

Lục Lâm Thiên ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long thì bám trên vai hắn. Thị Huyết Yêu Lang, Lục Yêu Mãng, Thiểm Điện Hắc Báo bị Lục Lâm Thiên thu vào Không gian thú nang.

Chương 263: Gặp gỡ trong thành (1)

Thiên Sí Tuyết Sư bay rất nhanh, gần một ngày đã đến trung tâm phạm vi thế lực của Quỷ Vũ tông. Lục Lâm Thiên kêu Thiên Sí Tuyết Sư đáp xuống một đỉnh núi, cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư đi quá rêu rao, hắn sẽ đi bộ đến Quỷ Vũ tông.

Lục Lâm Thiên thu Thiên Sí Tuyết Sư vào Không gian thú nang, hắn bước đi hướng Quỷ Vũ tông. Tuy Quỷ Vũ tông nằm trên núi nhưng bốn phía vì có Quỷ Vũ tông nên rất phồn hoa, hình thành một tòa thành lớn tên là thành Quỷ Vũ, có ngàn vạn cư dân. Trong phạm vi vạn dặm thành Quỷ Vũ là chỗ náo nhiệt nhất, trung tâm kinh tế, mậu dịch phạm vi thế lực của Quỷ Vũ tông.

Lục Lâm Thiên sớm tìm hiểu rõ tất cả, Quỷ Vũ tông nằm trong thành Quỷ Vũ, cường giả như mây, toàn là địa bàn trung tâm nhất Quỷ Vũ tông.

Vù vù vù!

Tiếng xé gió xẹt qua đầu Lục Lâm Thiên, mấy con yêu thú phi hành khổng lồ bay ra khỏi thành Quỷ Vũ trước mặt.

Lục Lâm Thiên ngước lên nhìn, yêu thú phi hành toàn là đẳng cấp tam cấp, không uổng là địa bàn của Quỷ Vũ tông. Phi Linh Môn muốn đuổi kịp thế lực Quỷ Vũ tông hiện tại phải mất thời gian dài.

Lục Lâm Thiên đi ra đỉnh núi, nhìn chăm chú thành Quỷ Vũ phía trước. Dãy kiến trúc liên miên không tới cuối, các đường cái có nhiều thương nhân, Vũ Giả tới lui cực kỳ náo nhiệt.

Vì không khiến người chú ý, mặc dù Tiểu Long phản đối nhưng Lục Lâm Thiên vẫn bỏ nó vào Không gian thú nang. Lục Lâm Thiên đi vào thành, hắn thầm ngạc nhiên. Nhiều người mặc chiến giáp canh gác ở cổng thành, thực lực là đẳng cấp Vũ Sĩ. Trong đó có mấy người Lục Lâm Thiên liếc sơ xem xét thậm chí là Vũ Sư, chắc đều là đệ tử của Quỷ Vũ tông.

Lục Lâm Thiên rất ngạc nhiên mọi thứ trong thành Quỷ Vũ. Vừa vào trong tiếng ồn ào đập vào mắt, con đường rộng rãi người đến người đi, xung quanh có nhiều kiến trúc hùng vĩ. Đường rộng rãi, nguyên thành Quỷ Vũ cho cảm giác hùng vĩ vô cùng, người đi đường không dứt, tiếng rao bán inh ỏi.

Thành Quỷ Vũ bao la mênh mông, rất to lớn. trong tòa thành này Quỷ Vũ tông là bá chủ tuyệt đối, nơi này là thiên hạ của Quỷ Vũ tông. Trên đường cái Lục Lâm Thiên thấy toàn là đệ tử Quỷ Vũ tông mặc giáp đi tới đi lui như đang tuần tra.

Đương nhiên trong thành Quỷ Vũ còn có một số thế lực nhỏ khác, nhưng so sánh với Quỷ Vũ tông thì bé nhỏ không đáng kể, chỉ có thể sinh tồn bám vào Quỷ Vũ tông, như phù du, ngưỡng mộ Quỷ Vũ tông. Mọi thứ trong thành Quỷ Vũ đều là của Quỷ Vũ tông.

Sau khi Lục Lâm Thiên đến thế giới khác, hắn chưa từng đến chỗ náo nhiệt như vậy. Tuy trấn Thanh Vân cũng rất náo nhiệt nhưng so với thành Quỷ Vũ thật là con kiến với con voi, không cùng đẳng cấp.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ hèn gì Nam thúc hay nói Lục gia không là gì, tính cả đại lục Linh Vũ này thì Lục gia đúng chẳng là cái gì.

Lục Lâm Thiên đi trong con đường thông suốt bốn phương tám hướng gần một canh giờ mới bớt hào hứng, hắn ngước đầu nhìn cửa hàng tên Thiên Dược môn. Đây là cửa hàng bán đan dược, tài liệu luyện khí, dược liệu. Lục Lâm Thiên đi vào trong, hắn muốn xem cửa hàng trong Quỷ Vũ tông đẳng cấp thế nào.

Lục Lâm Thiên khá bất ngờ, cửa hàng này không phải tiệm lớn nhất thành Quỷ Vũ, nhưng bên trong có nhiều đan dược tứ phẩm, tài liệu luyện khí hiếm có.

Bên cạnh một quầy hàng có hai thanh niên mặc hoa phục đang xum xoe bên cạnh một thiếu nữ xinh đẹp.

– Biểu muội nhìn món này thế nào? Khối hàn ngọc thạch ngàn năm là thứ tốt cho Linh Sư các người.

Một nữ, một nam nhân trung niên đứng sau lưng thiếu nữ xinh đẹp, toàn thân tràn ngập khí thế như có như không.

Trong cửa hàng có nhiều nam nhân liếc trộm thiếu nữ xinh đẹp, nam nhân trung niên bộ dạng quản sự đứng bên quầy cũng cúi đầu liếc trộm.

Nữ nhân quá xinh đẹp, mặt mày tinh xảo, da trắng bóc, tóc đen dài, quan trọng là nàng mặc hở hang. Thân trên mặc giáp da bó sát bao hai bánh bao, đùi thon dài, mông vêu săn chắc. Hai bên eo giắt đoản kiếm nửa thước hao văn tinh mỹ, vừa đẹp vừa cuồng dã. Nam nhân nhìn nàng một lần sẽ luyến tiếc không nỡ dời đi. Đặc biệt cặp chân dài trắng săn chắc, nam nhân nào thấy cũng sẽ muốn bóp thử. Thiếu nữ xinh đẹp chính là Lữ Tiểu Linh.

Lữ Tiểu Linh nói với phụ nhân trung niên:

– Vương trưởng lão nói cho biểu ca biết đi, lần trước ta muốn hàn ngọc thạch bao nhiêu năm tuổi?

Phụ nhân trung niên mỉm cười trả lời:

– Hàn ngọc thạch lần trước tiểu thư ném đi hình như là năm ngàn năm.

Thanh niên mặc hoa phục mới vừa nói chuyện biểu tình cực kỳ khó xem, ném mạnh khối ngọc thạch màu trắng vào người nam nhân trung niên quản sự.

Thanh niên mặc hoa phục tức giận nói:

– Hàn ngọc thạch rác rưởi gì, mới có một ngàn năm mà dám lấy ra bán? Lần sau ta mà thấy sẽ đập bể tiệm của ngươi!

Nam nhân trung niên sợ hãi mặt tái xanh nói:

– Vâng thưa Đới thiếu gia!

Nam nhân trung niên đứng sau lưng Lữ Tiểu Linh lên tiếng:

– Tiểu thư, chúng ta về đi, chưởng môn còn đang chờ tiểu thư. Nếu xảy ra chuyện gì thì chúng ta không chịu trách nhiệm nổi.

Lữ Tiểu Linh trừng nam nhân trung niên:

– Lưu trưởng lão, ta đã nói là chờ đại hội tông môn Quỷ Vũ tông thì ta sẽ về. Thật không hiểu các người làm sao tìm được ta, nếu sớm biết vậy ta đã không đi thành Quỷ Vũ.

Phụ nhân trung niên nói:

– Tiểu thư, nơi này rất nguy hiểm, chúng ta mau về đi. Nếu tiểu thư thích chơi chờ vào môn rồi kêu đệ tử chơi với tiểu thư được không?

Lữ Tiểu Linh phồng má trừng phụ nhân trung niên, định nói chuyện chợt liếc mắt thấy bóng áo xanh:

– A?

Lục Lâm Thiên đang xem xét một tài liệu luyện khí, dùng để luyện chế khôi lỗi không tệ. Lục Lâm Thiên chợt cảm giác có ánh mắt từ xa nhìn mình đăm đăm, hắn liếc nhanh hướng đó.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm thì thào:

– Lữ Tiểu Linh!

Lữ Tiểu Linh hét to:

– Vương trưởng lão, Lưu trưởng lão, mau bắt hắn lại!

Nam nhân trung niên, phụ nhân trung niên nghi hoặc hỏi:

– Tiểu thư muốn bắt ai?

Chợt hai người biến sắc mặt, có hai bóng người lao vào Lữ Tiểu Linh.

Nam nhân trung niên, phụ nhân trung niên hét to một tiếng:

– Tiểu thư cẩn thận, có người đánh lén!

Hai người lao tới trước, chân khí bộc phát đánh nhau với hai kẻ kia.

Lữ Tiểu Linh bất chấp tất cả chỉ lo đuổi theo Lục Lâm Thiên:

– Tên trộm đi, đừng chạy!

Lục Lâm Thiên thầm than:

– Thật là oan gia ngõ hẹp.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng bỏ chạy, lao ra ngoài Thiên Dược Môn. Khóe mắt thấy Lữ Tiểu Linh bám theo không bỏ, Lục Lâm Thiên tăng tốc chạy nhanh hơn.

Lữ Tiểu Linh hét lên:

– Tên trộm, không được chạy!

Lữ Tiểu Linh cắm đầu rượt theo, nhưng nàng chạy không nhanh bằng Lục Lâm Thiên.

Trên đường cái, Lữ Tiểu Linh trơ mắt nhìn Lục Lâm Thiên chạy xa.

– Cho bản tiểu thư mượn ngựa của ngươi dung đỡ!

Lữ Tiểu Linh giật lấy con ngựa cột trước cửa tửu quán đuổi theo Lục Lâm Thiên.

– Biểu muội!

– Tiểu Linh tiểu thư…!

Hai thanh niên mặc hoa phục ngây người tại chỗ, một lúc sau phản ứng lại co giò đuổi theo.

Lục Lâm Thiên ngoái đầu thấy Lữ Tiểu Linh vẫn rượt theo, lòng hắn chìm xuống.

– Chạy ra ngoài thành!

Chương 264: Gặp gỡ trong thành (2)

Lục Lâm Thiên cắm đầu chạy ra ngoài thành Quỷ Vũ, ở trong tòa thành khó ẩn thân.

Lữ Tiểu Linh giơ roi giục ngựa đuổi theo:

– Giá!

Một lát sau ngựa chạy tới cổng thành, thấy Lục Lâm Thiên đã lao ra ngoài, Lữ Tiểu Linh đuổi theo ngay.

Một lát sau hai thanh niên mặc hoa phục chạy tới cổng thành, thấy Lữ Tiểu Linh giục ngựa khuất xa thì biến sắc mặt.

Thanh niên Vũ Sư ngũ trọng bên trái kéo lại một thanh niên mặc giáp:

– Mau đi thông báo mọi người đuổi theo!

– Tuân lệnh thiếu gia!

Mọi người ở gần cổng thành vội vã chạy theo ngay.

Lục Lâm Thiên lao ra cổng thành thấy Lữ Tiểu Linh vẫn rượt theo sau lưng, hắn vội vỗ Không gian thú nang.

– Thiên Sí Tuyết Sư!

Một luồng sáng trắng bay ra.

– Grao!

Thiên Sí Tuyết Sư xuất hiện giữa không trung. Chân khí vận chuyển dưới chân, Lục Lâm Thiên nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

Lục Lâm Thiên cười to bảo:

– Ha ha ha! Lữ Tiểu Linh, chậm rãi đuổi theo đi, ta đi trước!

Thiên Sí Tuyết Sư bay nhanh tới trước, ngựa làm sao đuổi kịp nó?

Lữ Tiểu Linh tức giận chửi:

– Ngươi tên lừa gạt, ăn cướp, tưởng ta không đuổi kịp ngươi sao? Ta sẽ không tha cho ngươi!

Lục Lâm Thiên cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư bỏ xa Lữ Tiểu Linh, hắn thở phào nhẹ nhõm. Lục Lâm Thiên ra lệnh Thiên Sí Tuyết Sư đáp xuống một sơn mạch gần đó, định chờ mấy canh giờ sau sẽ quay về Quỷ Vũ tông. Lục Lâm Thiên không ngờ Lữ Tiểu Linh cũng đến Quỷ Vũ tông, thật là oan gia ngõ hẹp.

Lục Lâm Thiên cất đi Thiên Sí Tuyết Sư, quan sát sơn mạch xung quanh, rất gần với thành Quỷ Vũ. Hắn mới vào thành đã bị đuổi ra, thật xui xẻo.

Lục Lâm Thiên chậm rãi đi trở về, xác định Lữ Tiểu Linh không đuổi kịp Thiên Sí Tuyết Sư, hắn không ngốc luôn cắm đầu chạy trốn.

Lục Lâm Thiên vượt qua một đỉnh núi, thành Quỷ Vũ xa xa đập vào mắt. Lục Lâm Thiên cười khổ, đang định tiến lên bỗng nét mặt sa sầm, nhanh chóng thụt lùi.

Xoẹt!

Một bóng trắng khổng lồ nhảy ra, trảo quang sáu cạnh sắc bén cắm phập xuống vị trí Lục Lâm Thiên vừa đứng. Đất cát bay lên, thủng một cái lỗ to.

Lục Lâm Thiên nét mặt sa sầm nói:

– Ngân Linh Huyễn Thử, là Lữ Tiểu Linh!

Đây không phải yêu thú nào khác, là Ngân Linh Huyễn Thử lần trước đi cùng Thiên Sí Tuyết Sư, hiện là linh thú hộ thân của Lữ

Tiểu Linh.

Một tiếng quát vang lên sau lưng Lục Lâm Thiên:

– Đồ lừa đảo, ăn cắp, mau trả Thiên Sí Tuyết Sư lại cho ta!

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi:

– Lữ Tiểu Linh, làm sao nàng đuổi theo kịp?

Lục Lâm Thiên xoay người lại, Lữ Tiểu Linh ăn mặc hở hang đập vào mắt nàng, dụ dỗ nam nhân phạm tội.

Lữ Tiểu Linh đắc ý cười nói:

– Hừ! Ngươi nghĩ có Thiên Sí Tuyết Sư thì chạy nhanh rồi sao? Bản tiểu thư có cách riêng của bản tiểu thư.

Lữ Tiểu Linh đổi nét mặt tức giận mắng:

– Hãy mau trả Thiên Sí Tuyết Sư lại cho ta, nếu không thì ta sẽ không tha cho ngươi, đến chân trời góc biển quyết bắt ngươi!

– Ha ha ha!

Lục Lâm Thiên cười tà:

– Tiểu thư, ta rất thuần khiết, dù tiểu thư đuổi theo ta thì chưa chắc thành công

Lữ Tiểu Linh phản ứng lại, mặt đỏ hồng:

– Ngươi…!

Lữ Tiểu Linh giậm chân hét to một tiếng:

– Tiểu Huyễn, bắt hắn lại!

Ngân Linh Huyễn Thử hú lên:

– Chít chít!

Ngân Linh Huyễn Thử hóa thành luồng sáng lao hướng Lục Lâm Thiên, thân thể to lớn mấy chục thước cùng ới tiếng xé gió rít gào.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Ngân Linh Huyễn Thử của nàng thực lực không đủ.

Lúc này Ngân Linh Huyễn Thử vẫn chỉ là trung kỳ nhị giai, Lục Lâm Thiên không sợ nó.

Lục Lâm Thiên quát to:

– Khai Sơn chưởng!

Lục Lâm Thiên nhanh như tia chớp vỗ chưởng ấn chứa năng lượng màu vàng đất, chưởng ân bao phủ không gian xung quanh đánh vào Ngân Linh Huyễn Thử khổng lồ.

Vù vù vù!

Ngân Linh Huyễn Thử há to mỏ nhọn nhe hai răng nanh nhọn phun ra phong nhẫn. Phong nhẫn không bị chưởng ấn ảnh hưởng ầm ầm ập hướng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên giật mình kêu lên:

– Linh thú đúng là khác hẳn.

Giữa linh thú và yêu thú công kích khác nhau, linh thú công kích có tác dụng trực tiếp vào linh hồn người, giống như Linh Giả.

Lục Lâm Thiên quát to:

– Tán!

Màn sáng vô hình phủ quanh thân Lục Lâm Thiên, Ngân Linh Huyễn Thử phun phong nhẫn bắn vào màn sáng, tan rã.

Lữ Tiểu Linh hét lên:

– Lừa đảo, hãy xem bản tiểu thư dạy ngươi bài học!

Linh lực ngưng tụ lại tạo thành một thanh trường kiếm chém vào Lục Lâm Thiên, linh lực cuồng bạo tràn ngập, dòng không khí rít gào xẹt qua. Lữ Tiểu Linh có tu vi Linh Sư tam trọng, trong thế hệ trẻ nàng xem như cường giả.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng thụt lùi lại, lúc này không có người ngoài, hắn không sợ Lữ Tiểu Linh. Lục Lâm Thiên nghiêng người né tránh công kích của nàng.

Lữ Tiểu Linh lại hét to:

– Hừ! Ngươi dám bỏ ta lại một mình trong Lan Lăng sơn!

Linh lực tuôn ra, Lữ Tiểu Linh nhanh chóng kết thủ ấn, không gian vặn vẹo. Linh lực cuồng bạo hóa thành các sợi tơ xuyên thấu không gian ập hướng Lục Lâm Thiên.

Biểu tình Lục Lâm Thiên trầm trọng. Lữ Tiểu Linh là Linh Sư tam trọng, không dễ chọc. Lục Lâm Thiên đánh ra thủ ấn, vốn định thi triển Đao Hồn kỹ nhưng chợt nhớ Đao Hồn kỹ rất bá đạo, nếu hắn sử dụng Đao Hồn kỹ thì Lữ Tiểu Linh sẽ bị thuương.

Lục Lâm Thiên đổi thủ ấn:

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn!

Năng lượng thuộc tính thổ trong không khí phô thiên cái địa tụ lại, toát ra lực lượng cuồng bạo như thủy triều tụ vào chưởng ấn của Lục Lâm Thiên.

Một chưởng ấn vàng đất bắn lên cao hóa thành mấy chưởng ấn mơ hồ như từng đợt tàn ảnh ghép thành hoa sen. Chưởng ấn chấn mở, vô số linh lực ngưng tụ thành sợi tơ trong không gian, vang tiếng nổ kinh thiên động địa. Kình khí cuồng bạo khuếch tán trên bầu trời.

Bùm!

Một bóng áo xanh xuyên thấu không gian kéo một chuỗi tàn ảnh, chưởng ấn đập trúng vai Lữ Tiểu Linh, lực lượng cường đại trút xuống.

Lữ Tiểu Linh bị đau hét lên:

– A!

Rồi nàng ta bị đánh bay đi.

Rầm bịch!

Tiếng rớt xuống nước, gần đó có một cái ao cạn, dòng nước trong vắt. Lữ Tiểu Linh bị đánh rớt vào trong ao.

Thấy chủ nhân bị đánh bay, Ngân Linh Huyễn Thử lại lao hướng Lục Lâm Thiên:

– Chít chít!

Lục Lâm Thiên mắng:

– Súc sinh!

Linh thú nhị giai trung kỳ thì Lục Lâm Thiên không sợ, kết thủ ấn, năm Hỏa Ảnh Chỉ xẹt qua dòng không khí bắn hướng Ngân Linh Huyễn Thử.

Cùng lúc đó Lục Lâm Thiên ngoái đầu nhìn hướng cái ao cạn:

– Người đâu?

Lục Lâm Thiên không thấy bóng dáng Lữ Tiểu Linh đâu nữa.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Chắc sẽ không chết chìm chứ?

Lục Lâm Thiên không định giết Lữ Tiểu Linh, nàng ngây thơ không rành sự đời, hắn cướp Thiên Sí Tuyết Sư của nàng, nếu còn giết người thì thật vô đạo đức.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm ao cạn, tuy cái ao không sâu nhưng cũng không quá cạn, mặt nước trong suốt nhưng khó thấy đáy.

Bì bõm!

Một bóng người trồi lên ao unước, Lữ Tiểu Linh phun nước ra, dường như nàng vừa bị sặc.

Lục Lâm Thiên như trúng sét đánh, quá nóng bỏng trào máu mũi!

Người Lữ Tiểu Linh ướt đẫm nước, da trắng như ngọc, tóc dài màu đen xõa ra ướt nước dính vào vai ngọc. Vóc dáng thon dài yểu điệu, eo nhỏ một bàn tay ôm hết, giáp da nửa người trên bao cặp ngực, còn lại hoàn toàn trong suốt.

Chương 265: Phù dung trồi lên mặt nước

Chết người hơn là giáp da ướt nước dán ngực Lữ Tiểu Linh như thể ngọn núi sắp vươn ra ngoài giáp.

Cái loại như ẩn như hiện này làm Lữ Tiểu Linh vốn đã nóng bỏng càng quyến rũ hơn. Trong khoảnh khắc đó lần đầu tiên Lục Lâm Thiên mất kiểm soát dâng trào xúc động của nam nhân.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Tiếng xé gió lao vυ”t qua, Ngân Linh Huyễn Thử né thoát năm Hỏa Ảnh Chỉ của Lục Lâm Thiên lại tấn công hắn.

Lục Lâm Thiên mới nảy ý daˆм thì Ngân Linh Huyễn Thử đã siêu nhanh lao tới, muốn né cũng không kịp.

Lục Lâm Thiên biến sắc mặt hét to:

– Thanh Linh Khải Giáp!

Lục Lâm Thiên vội bày ra Khải Giáp Thanh Linh.

Rầm!

Lực lượng cường đại đυ.ng mạnh, móng vuốt sắc bén của Ngân Linh Huyễn Thử bấu vào Khải Giáp Thanh Linh, hỏa hoa tung tóe.

Cơ thể to lớn của Ngân Linh Huyễn Thử bị đẩy lùi, Lục Lâm Thiên thì bị hất văng ra, tình cờ sao rơi vào trong ao nước.

Lực lượng công kích của Ngân Linh Huyễn Thử không mạnh, Lục Lâm Thiên có Thanh Linh Khải Giáp nên không bị tổn thương thực chất. Nhưng Lục Lâm Thiên lỡ trượt chân bị đánh bay đi, lực lượng của Ngân Linh Huyễn Thử không mạnh nhưng cũng không yếu.

Lục Lâm Thiên rớt xuống, hắn bản năng vươn hai tay chống đỡ.

Con người khi bị té sẽ thói quen dùng tay chống đất.

Bùm bõm!

Mọi chuyện xảy ra trong chớp mắt, Lục Lâm Thiên rơi xuống nước phát hiện đôi tay bóp trúng hai cục mềm mại. Lục Lâm Thiên ngây người, tay hắn đang đặt trên ngực Lữ Tiểu Linh.

Lữ Tiểu Linh mắng:

– Đồ lừa đảo, háo sắc!

Lữ Tiểu Linh hét ầm lên, kết thủ ấn, linh lực tuôn ra. Năng lượng khổng lồ chấn động ao nước sôi trào.

Lục Lâm Thiên không cách thoát khỏi công kích gần trong gang tấc, đôi tay kết ấn, linh lực bao phủ trước mặt. Đòn công kích của Lữ Tiểu Linh đa số nhằm vào linh hồn, Lục Lâm Thiên không dám khinh thường.

Bùm bùm bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai nhức óc. Trong ao nước cạn sóng nước tung tóe, tiếng nổ liên miên không dứt, ầm ầm vang vọng chân trời.

Lục Lâm Thiên đuối lý, hắn sờ ngực người ta, xấu hổ không dám ở lại.

– Ta đi trước, mới rồi ta không cố ý!

Lục Lâm Thiên nương thế nhảy vọt ra sau trốn.

Ngay lúc này chợt vang tiếng quát to:

– Tiểu tử muốn chết!

Một bóng người xé gió lao tới trước mặt Lục Lâm Thiên, không khí vặn vẹo. Lực lượng không gian trói buộc vô hình bao phủ người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên biến sắc mặt nói:

– Cường giả Vũ Suất!

Chân khí bộc phát, Lục Lâm Thiên cố gắng chống trả nhưng lực lượng dời núi lấp biển dè người hắn, không thể nhúc nhích. Lực lượng cường đại rất khủng khiếp, kinh khủng đến nỗi Lục Lâm Thiên không thể đối kháng lại. Lực lượng làm Lục Lâm Thiên nhớ đến lúc trước trong hiệp cốc hai cường giả Thiên Tinh tông vây công Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, đẳng cấp lực lượng cũng ngang ngửa người này, chắc chắn là cường giả Vũ Suất tấn công hắn.

Bùm bùm bùm!

Không gian vặn vẹo tan vỡ, các vệt rách dài. Lục Lâm Thiên cảm giác có lực lượng cường đại trút xuống thân thể mình, hắn không thể chống cự lại. Lục Lâm Thiên phun ra búng máu, té cái bịch xuống đất.

Một phụ nhân trung niên mặc váy dài màu xanh, xuất hiện ở giữa không trung, chính là một trong hai người đã đi theo Lữ Tiểu Linh trong cửa hàng.

Lữ Tiểu Linh thấy người đến thì vui vẻ reo lên:

– Vương trưởng lão đến hay lắm!

Nhìn Lữ Tiểu Linh ướt sũng nước, phụ nhân trung niên giật mình kêu lên:

– Sao tiểu thư biến thành thế này?

Bộ dạng của Lữ Tiểu Linh chỉ còn kém không lõ.a thể, đường đường là đại tiểu thư sao có thể như vậy?

Lữ Tiểu Linh trả lời:

– Ta không sao.

Lữ Tiểu Linh đi hướng Lục Lâm Thiên nằm dưới đất, nói:

– Để xem tên lừa đảo này đã chết chưa?

Phụ nhân trung niên kinh ngạc hỏi:

– Lừa đảo? Tiểu thư bị hắn lừa cái gì?

Lữ Tiểu Linh lắc đầu phản bác ngay:

– Vương trưởng lão, không, ta làm gì bị hắn lừa.

Phụ nhân trung niên ánh mắt kỳ dị nhìn Lữ Tiểu Linh, gặn hỏi:

– Có khi nào tiểu thư bị tiểu tử này lừa…

Lữ Tiểu Linh sửng sốt, gò má hây hồng:

– Vương trưởng lão nghĩ bậy bạ gì vậy, hắn dám sao?

Lữ Tiểu Linh nhớ đến lúc nãy bị tên lừa đảo sờ chỗ kia, vẻ mặt nàng ngại ngùng.

Lữ Tiểu Linh đến gần Lục Lâm Thiên, đạp mạnh một cái, quát to:

– Tên lừa đảo, chết chưa?

Lục Lâm Thiên không nhúc nhích, khóe môi dính máu.

Phụ nhân trung niên nói:

– Tiểu thư, người này chỉ mới là Vũ Sư, trúng một chưởng của ta sợ là đã chết.

Lữ Tiểu Linh bối rối nói:

– Sao Vương trưởng lão giết hắn làm gì? Ta không hề muốn hắn chết!

Phụ nhân trung niên nói:

– Tiểu thư, chỉ là một tiểu tử, chết thì chết thôi.

Nói vậy nhưng phụ nhân trung niên vẫn đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, ngồi xổm xuống sờ người hắn kiểm tra.

Phụ nhân trung niên nói:

– Cơ thể của tiểu tử này rất mạnh, trúng một đòn công kích của ta nhưng không chết, chỉ bị khí huyết công tâm, mạng sống không đáng lo.

Phụ nhân trung niên kiểm tra Lục Lâm Thiên xong lòng thầm kinh thán, tuy vừa rồi nàng không dốc hết sức nhưng Vũ Phách bình thường chết chắc, Vũ Sư nho nhỏ vẫn sống, bị thương không quá nặng làm nàng rất bất ngờ.

Phụ nhân trung niên lo lắng nói với Lữ Tiểu Linh:

– Tiểu thư, chúng ta mau về nhanh, nơi này đã rất nguy hiểm, chúng ta phải trở lại ngay!

– Vương trưởng lão, ta đã nói rồi, chờ kết thúc đại hội tông môn Quỷ Vũ tông thì ta sẽ về. Lưu trưởng lão đâu rồi?

Lữ Tiểu Linh sờ soạng người Lục Lâm Thiên, lấy đi một túi không gian, một Không gian thú nang. Lữ Tiểu Linh xem xét rồi cất hai cái túi.

Phụ nhân trung niên trả lời:

– Lưu trưởng lão đuổi theo hai người kia, ta không yên tâm nên đến tìm tiểu thư. May mắn ta đến kịp, không thì tiểu thư đã chịu thiệt.

Lữ Tiểu Linh lấy hết đồ trên người Lục Lâm Thiên, mỉm cười nói:

– Được rồi, chúng ta đi về trước.

Phụ nhân trung niên nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, hỏi:

– Tiểu tử tính xử lý tiểu tử này thế nào?

Lữ Tiểu Linh nghiến răng, tức giận nói:

– Tên lừa đảo này dám khi dễ ta, ta sẽ không để hắn chết dễ dàng như vậy. Không hành hạ hắn chết đi sống lại làm sao gỡ bỏ mối hận trong lòng ta?

Lữ Tiểu Linh nhếch môi cười đắc ý.

Phụ nhân trung niên nói:

– Được rồi, chúng ta mang hắn về, chỗ này không an toàn.

Phụ nhân trung niên điểm vài chân khí vào người Lục Lâm Thiên, mang hắn rời đi.

Khi Lục Lâm Thiên tỉnh dậy, mở mắt ra thấy đang nằm trong góc đại điện, nằm dưới đất. Trong đại điện có một nam nhân trung niên, phụ nhân trung niên, Lục Lâm Thiên đã gặp bọn họ trong Thiên Dược Môn. Phụ nhân trung niên chính là cường giả Vũ Suất đánh Lục Lâm Thiên bị thương.

Lữ Tiểu Linh cũng có mặt. Hai nam nữ trung niên rất cung kính với nàng. Lữ Tiểu Linh đổi trang phục nóng bỏng mặc váy dài màu xanh biếc, tăng phần khí chất.

Lục Lâm Thiên phát hiện chân khí toàn thân bị phong tỏa, không thể nhúc nhích, vết thương khá nặng.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Chết tiệt, chuyến này tàn đời.

Rơi vào tay Lữ Tiểu Linh e rằng sẽ dữ nhiều lành ít.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, giả bộ còn hôn mê. Thực lực của nam nữ trung niên là Vũ Suất, Lục Lâm Thiên không biết cụ thể đẳng cấp tới đâu.

Chương 266: Ta thích ngươi

Lục Lâm Thiên nghe nam nhân trung niên nói:

– Tiểu thư có bị sao không? Tại sao mang một người trở về? Người này có lai lịch thế nào?

Phụ nhân trung niên đáp:

– Người có xích mích với tiểu thư, có chút bản lĩnh, tu vi Vũ Sư, mới rồi trúng một đòn của ta nhưng không chết.

Nam nhân trung niên tức giận nói:

– Người này dám gây chuyện với tiểu thư sao? Thật là gan to bằng trời, nếu như bị chưởng môn biết việc này sẽ trách tội chúng ta bảo vệ không chu đáo. Ta thấy hay là giết tiểu tử này đi!

Nam nhân trung niên giơ tay phải lên, chân khí tuôn ra, chưởng ấn ngưng tụ trong bàn tay gã.

Lữ Tiểu Linh kéo nam nhân trung niên lại, sợ gã vỗ chưởng xuống thật:

– Lưu trưởng lão khoan giết hắn! Nếu muốn giết hắn thì ta đã không mang hắn trở lại, ta muốn dạy tiểu tử này bài học rồi mới giết, ai kêu hắn dám chọc vào ta!

Nam nhân trung niên nói:

– Vậy được rồi, chặt tứ chi của tiểu tử này đi, miễn cho hắn tổn thương tiểu thư.

Lục Lâm Thiên chửi thầm:

– Chết tiệt, bản công tử có thù với ngươi sao?

Nam nhân trung niên thật độc ác, khi nào có cơ hội Lục Lâm Thiên thầm thề sẽ chặt tứ chi của gã ra. Lục Lâm Thiên chỉ dám tưởng tượng này nọ, tiếp tục giả bộ hôn mê.

Thấy nam nhân trung niên định ra tay, Lữ Tiểu Linh ngăn lại:

– Lưu trưởng lão khoan đã, để ta tự mình làm là được.

Nam nhân trung niên bực tức nói:

– Được rồi, tiểu tử này dám chọc vào tiểu thư, ta sẽ cho hắn biết thủ đoạn của ta. Dám chọc tiểu thư, ta sẽ cho hắn muốn sống không được, muốn chết không xong.

Biểu tình kia như thể Lục Lâm Thiên có thù giết phụ thân hắn vậy. Biểu tình của nam nhân trung niên chỉ hận không thể băm nát Lục Lâm Thiên ra ngay tại chỗ.

Lữ Tiểu Linh lấy ra hai túi không gian, là Không gian thú nang, túi không gian nàng lục được trên người Lục Lâm Thiên:

– Vương trưởng lão, Lưu trưởng lão, các người nhìn xem có thể mở ra hai túi không gian này không?

Nam nhân trung niên nhận lấy Không gian thú nang, phụ nhân trung niên thì cầm túi không gian.

– Để ta xem thử.

Ánh sáng lóe lên trên người hai trưởng lão, kết thủ ấn cưỡng ép mở túi không gian ra. Sau khi túi không gian nhận chủ thì chỉ có chủ nhân mới mở ra được, nhưng nếu gặp cường giả mạnh hơn mình rất nhiều thì túi không gian sẽ bị miễn cưỡng mở ra, tuy hành động khá mạo hiểm, sơ sẩy một cái là túi không gian sẽ bị hủy.

Một lát sau, phụ nhân trung niên mở ra túi không gian của Lục Lâm Thiên.

– Tiểu thư, đã mở túi không gian, chỉ có một thanh bội kiếm, đẳng cấp rất thấp, và ba viên đan dược nhị phẩm.

Lục Lâm Thiên chỉ tượng trưng bỏ ít đồ trong túi không gian.

Lữ Tiểu Linh nhướng mày nói:

– Nghèo vậy sao?

Lữ Tiểu Linh hỏi nam nhân trung niên:

– Lưu trưởng lão mở cái này ra được không?

Nam nhân trung niên cầm Không gian thú nang, loay hoay mãi vẫn không mở được:

– Tiểu thư, Không gian thú nang này rất quái dị, ta không thể mở ra.

Lục Lâm Thiên nói thầm trong bụng:

– Hừ! Không gian thú nang khác với túi không gian, thực lực của ngươi mạnh mấy cũng không mở được!

Lục Lâm Thiên âm thầm vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết cắn nuốt chân khí phong tỏa kinh mạch huyệt đạo của mình, nhưng là do cường giả Vũ Suất phong tỏa kinh mạch nên trong một lúc khó thể cắn nuốt hết.

Phụ nhân trung niên cầm Không gian thú nang:

– Để ta thử.

Nhưng phụ nhân trung niên loay hoay nửa ngày cũng không thể mở ra.

Lữ Tiểu Linh thấy hai người không mở ra được thì lấy Không gian thú nang về:

– Thôi,ta sẽ tìm cách sau.

Nam nhân trung niên nói:

– Tiểu thư, chúng ta thật sự nên trở về thôi, chỗ này quá nguy hiểm, hôm nay suýt gặp rắc rối. Nếu tiểu thư xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, chúng ta trở về không cách nào ăn nói với chưởng môn. Chúng ta về ngay bây giờ đi.

Lữ Tiểu Linh hỏi:

– Lưu trưởng lão, hôm nay mấy người đó là ai? Tại sao tấn công ta?

Đôi mắt ngây thơ lóe tia sắc bén.

Nam nhân trung niên trả lời:

– Hiện giờ chúng ta chưa biết đó là ai. Theo chưởng môn nói thì mấy chục năm gần đây bọn họ đột nhiên xuất hiện, thế lực bí ẩn. Lần trước bọn họ tìm tới chưởng môn, bởi vì chưởng môn không đồng ý yêu cầu của bọn họ nên mới muốn tấn công tiểu thư để ức chế chưởng môn.

Phụ nhân trung niên nhướng mày nói:

– Tiểu thư, Lưu trưởng lão, Đới Trường Vân của Quỷ Vũ tông đến.

Lữ Tiểu Linh nhướng cao chân mày nói với hai người:

– Hai vị trưởng lão, hai người này phiền quá. Hãy nói là ta sắp nghỉ ngơi, kêu bọn họ về đi.

Nam nhân trung niên đồng ý:

– Hai con ếch muốn ăn thịt thiên nga, không nhìn xem chính mình có mấy cân mấy lượng? Quỷ Vũ tông nho nhỏ mà muốn nhúng chàm tiểu thư? Để ta đuổi họ đi.

Phụ nhân trung niên góp lời:

– Quỷ Vũ tông có chút quan hệ với chưởng môn, Đới Trường An là biểu huynh của tiểu thư, ngươi đừng thêm phiền.

Nam nhân trung niên chậm rãi nói:

– Chỉ bắt quàng làm họ, tính ra thì không thân bao nhiêu.

Nam nhân trung niên, phụ nhân trung niên rời khỏi đại điện.

Lục Lâm Thiên nghe ba người đối thoại, lòng thầm ngạc nhiên:

– Lữ Tiểu Linh có lai lịch gì mà không thèm để Quỷ Vũ tông vào mắt?

Lữ Tiểu Linh có lai lịch quá lớn, phen này Lục Lâm Thiên chọc vào tổ ong. Nhưng thì ra Lữ Tiểu Linh và Quỷ Vũ tông có quen biết, hèn gì nàng xuất hiện trong thành Quỷ Vũ.

Lục Lâm Thiên âm thầm vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết cắn nuốt chân khí phong kinh mạch huyệt đạo của mình, chợt có mùi thơm xộc vào mũi. Lữ Tiểu Linh ngồi xổm cạnh Lục Lâm Thiên.

Lữ Tiểu Linh thì thầm:

– Đồ lừa đảo, ta biết ngươi đã tỉnh rồi, vừa rồi thấy ngươi lén hí mắt ra, còn muốn lừa ta sao?

Lữ Tiểu Linh đạp mạnh vào mông Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mở bừng mắt ra, há mồm muốn chửi:

– Nàng…!

Lục Lâm Thiên đổi sắc mặt, hắn mà chọc giận nữ nhân này sẽ ăn quả đắng. Đại trượng phu co được giãn được, ráng nhịn một lúc thì hơn.

Lữ Tiểu Linh tức giận nói:

– Ta thế nao? Kẻ lừa đảo, tại sao ngươi lừa lấy đi Thiên Sí Tuyết Sư của ta?

Lữ Tiểu Linh hung tợn nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm.

Lục Lâm Thiên nói ngược lại:

– Ta lừa lấy Thiên Sí Tuyết Sư của nàng, chẳng lẽ nàng không biết lý do sao? Nàng không hiểu nỗi khổ của ta?

Lữ Tiểu Linh nhìn biểu tình của Lục Lâm Thiên, kinh ngạc nói:

– Ngươi lừa ta còn bảo là có nỗi khổ? Ý gì đây?

Lữ Tiểu Linh khó hiểu nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên thầm nhủ:

– Nguy rồi, không biết nói tiếp thế nào.

Lục Lâm Thiên cái khó ló cái khôn, nhếch môi cười tà. Lục Lâm Thiên thay đổi sắc mặt, biểu tình buồn bã, cúi đầu khe khẽ thở dài.

Lục Lâm Thiên mở miệng nói:

– Bởi vì… ta thích nàng.

Lữ Tiểu Linh run rẩy, suýt té ngửa ra sau, vẻ mặt ngạc nhiên, đầu óc trống rỗng.

Giây lát sau Lữ Tiểu Linh phản ứng lại, nàng chỉ vào Lục Lâm Thiên lắp bắp nói:

– Đồ háo sắc, ngươi… Ngươi nói cái gì? Còn nói nữa là… Là ta giết ngươi!

Lục Lâm Thiên nhìn phản ứng của Lữ Tiểu Linh thì mừng thầm, vẻ mặt chân thành tha thiết, đôi mắt tràn đầy tình cảm nhìn Lữ Tiểu Linh chăm chú.

Chương 267: Theo ta trở về (1)

Lục Lâm Thiên vô cùng chân thành nói:

– Nàng biết không? Lần đầu tiên gặp nàng thì ta đã thích nàng. Lúc cùng nàng đi Lan Lăng sơn ta biết ngay đời này trừ nàng ra sẽ không thích nữ nhân khác.

– Chuyện khiến ta hạnh phúc nhất đời là cõng nàng đi trong Lan Lăng sơn. Ta muốn cõng nàng đi suốt đời, nhưng ta biết nàng rất đẹp, nàng như tiên nữ.

– Ta biết mình không xứng với nàng, mà nàng sẽ không thèm để mắt đến ta. Vì sau này có thể gặp lại nàng, vì sau này được nàng ngẫu nhiên nhớ tới nên ta mới cướp đi Thiên Sí Tuyết Sư của nàng. Tất cả chỉ vì ta thích nàng.

– Ta biết nàng sẽ không thích ta, nên ta không dám thổ lộ, sợ nói ra rồi sẽ bị nàng giết, nàng nói ta cóc mà đòi ăn thịt thiên nga.

Lục Lâm Thiên nói dối không đỏ mặt, lòng thầm nghĩ:

– Lục Lâm Thiên, ngươi thật vô sỉ, lừa gạt một thiếu nữ ngây thơ, tồi tệ vô sỉ hạ lưu.

Lục Lâm Thiên tự tìm lý do bào chữa cho mình:

– Ta cũng bị bất đắc dĩ, vì giữ mạng nhỏ, Phật tổ sẽ tha thứ cho ta.

Lữ Tiểu Linh á khẩu ngây người, ngơ ngác nhìn Lục Lâm Thiên. Khuôn mặt Lữ Tiểu Linh đỏ đến tận cổ, Lục Lâm Thiên có thể nghe thấy nhịp tim đập nhanh.

Lục Lâm Thiên thầm cười tà, dùng chiêu này đối phó thiếu nữ ngây thơ quả là trăm phát trăm trúng. Đôi mắt tràn đầy tình cảm nhìn Lữ Tiểu Linh chằm chằm, Lục Lâm Thiên cảm thấy dù Lương Triều Vĩ nếu so về ánh mắt thì không tình cảm bằng hắn.

Lữ Tiểu Linh nhìn thấy đôi mắt chết người của Lục Lâm Thiên đang chằm chằm mình, nàng hoảng loạn quay đầu đi, người run rẩy không dám nhìn thẳng vào hắn.

Lữ Tiểu Linh vội vã nói:

– Ngươi hạ lưu, tóm lại ta sẽ không thích ngươi, tại sao ngươi bỏ một mình ta lại Lan Lăng sơn? Hôm sau ta mới đi xuống, buổi tối thật đáng sợ, ta sợ không dám đi. Ta hận ngươi, ta sẽ không có quan hệ gì với ngươi!

Lục Lâm Thiên nói tiếp:

– Ta biết nàng sẽ không thích ta, ta chưa từng mơ được nàng thích. Ta biết nàng sẽ giết ta, nên trước khi chết ta nổi lên can đảm thổ lộ tình này định chôn giấu dưới đáy lòng suốt đời.

Lữ Tiểu Linh hỏi dồn:

– Vậy tại sao ngươi vừa thấy ta liền chạy?

Lữ Tiểu Linh chợt nhận ra nàng lỡ miệng, mặt đỏ hồng không dám nhìn thẳng đôi mắt chết người của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên buồn bã nói:

– Bởi vì ta quá kinh ngạc. Lúc rời khỏi Lan Lăng sơn ta đã thề lần sau gặp lại dù nàng muốn giết ta thì ta sẽ lấy hết can đảm nói cho nàng biết ta thích nàng. Nhưng khi gặp nàng rồi ta mới biết mình không có can đảm thốt thành lời. Giờ thì tốt rồi, ta đã nói ra, cũng nhẹ lòng. Lại đây, hãy giết ta đi, ta không xứng thích nàng. Nếu thích nàng là tội lỗi thì ta đã là tội không thể thứ. Đây là tội của ta, nàng giết ta đi.

Một lát sau, mặt Lữ Tiểu Linh đỏ hồng hỏi Lục Lâm Thiên:

– Ngươi… Ngươi nói thật không?

Lục Lâm Thiên kiên định nói:

– Ừm! Thật còn hơn trân châu!

Lữ Tiểu Linh không dám nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, cúi đầu nói:

– Cho ngươi biết, ta sẽ không thích ngươi, nhưng ta cũng sẽ không giết ngươi. Sau này ngươi đừng thích ta nữa, cũng đừng mơ mộng. Ta không thèm thích kẻ lừa đảo, háo sắc nhà ngươi.

Lục Lâm Thiên nghe xong hiểu rằng mạng nhỏ an toàn. Tất cả nữ nhân, đặc biệt thiếu nữ ngây thơ nếu biết có người thầm mến mình, nếu trước đó nàng hận người kia đến muốn giết chết mới thỏa lòng, khi biết người đó làm chuyện đáng hận là vì nàng, vậy cảm xúc chán ghét sẽ biến mất hết, dù không thích nhưng trong lòng vẫn sẽ cảm động áy náy.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Thì ra nữ nhân đều giống nhau.

Tuy dùng cách này đối với thiếu nữ ngây thơ thì thật vô sỉ nhưng hiệu quả tốt nhất.

Lục Lâm Thiên thừa dịp rèn sắt khi còn nóng:

– Ta sợ không thể ngừng thích nàng, thôi nàng giết ta đi. Khi nào chết rồi ta mới thật sự ngừng thích nàng.

Lục Lâm Thiên nghĩ đến Không gian thú nang còn trong tay Lữ Tiểu Linh, hắn phải tìm cách đòi về.

Ngoài đại điện vang giọng nam nhân trung niên:

– Tiểu thư, hai con cóc kia đã đi rồi.

Nghe giọng nam nhân trung niên, Lữ Tiểu Linh hăm dọa Lục Lâm Thiên:

– Lục Lâm Thiên, cảnh cáo ngươi, không cho nói ra ngoài chuyện hôm nay, không được nói với người khác là ngươi thích ta. Ta sợ dù ta không giết ngươi thì hai vị trưởng lão cũng sẽ giết ngươi.

Lữ Tiểu Linh nói xong toàn thân đỏ rực.

Một nam một nữ trung niên đi vào.

Thấy mặt Lữ Tiểu Linh đỏ hồng, nam nhân trung niên nghi hoặc hỏi:

– Tiểu thư, sao mặt đỏ vậy?

Phụ nhân trung niên nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, lại nhìn tiểu thư nhà mình, vẻ mặt khó hiểu.

Lữ Tiểu Linh bối rối nói:

– Không có gì, hơi nóng.

Nam nhân trung niên chú ý đến Lục Lâm Thiên:

– A! Tiểu tử này đã tỉnh.

Nam nhân trung niên hung tợn trừng Lục Lâm Thiên:

– Ta thấy tiểu tử này bộ dáng lấm la lấm lét không phải người tốt, tiểu thư, ta đề nghị giết hắn cắt đứt tai họa, miễn cho hắn trốn thoát.

Lục Lâm Thiên tức giận thầm nghĩ:

– Mắt bị mù sao? Ta thế này mà là bộ dáng lấm la lấm lét thì ngươi là đồ con chuột!

Lục Lâm Thiên chỉ dám chửi thầm trong bụng, hắn không dám chọc giận một cường giả Vũ Suất.

Lữ Tiểu Linh lớn tiếng với nam nhân trung niên:

– Lưu trưởng lão không được giết người này, nếu không ta sẽ không tha cho Lưu trưởng lão!

– Tuân lệnh tiểu thư!

Nam nhân trung niên thầm bực mình, vì sao tiểu thư bảo vệ tiểu tử này?

Phụ nhân trung niên phát hiện điều gì, vẻ mặt khó hiểu.

Phụ nhân trung niên nói:

– Tiểu thư, ngày mốt là đại hội tông môn Quỷ Vũ tông, hai ngày này tiểu thư ở lại đây đừng đi đâu, chờ xong đại hội tông môn chúng ta trở về.

Lữ Tiểu Linh nói với hai người:

– Biết rồi, các người lui xuống đi, ta muốn nghỉ ngơi.

Nam nhân trung niên nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

– Tiểu thư, còn tiểu tử này thì sao?

Lữ Tiểu Linh nói:

– Để hắn lại đây đi, dù sao bị Vương trưởng lão hạ cấm chế cũng chạy không thoát.

Phụ nhân trung niên nói:

– Vậy được, tiểu thư hãy nghỉ ngơi, chúng ta ở ngay bên cạnh, có gì kêu ta một tiếng.

Hai người rời khỏi đại điện.

Lữ Tiểu Linh thấy hai người kia đi xa, nàng quay sang hỏi Lục Lâm Thiên:

– Ta còn chưa biết tên của ngươi, tên ngươi là gì?

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên tăng tốc độ luyện hóa chân khí phong tỏa kinh mạch huyệt đạo. Mấy chân khí này là của cường giả Vũ Suất, tuy là tùy tay điểm ra nhưng cũng rất khổng lồ. Lục Lâm Thiên vừa luyện hóa vừa phát hiện vết thương nhanh chóng lành lại trong quá trình luyện hóa chân khí, thật là niềm vui bất ngờ.

Lữ Tiểu Linh liếc Lục Lâm Thiên:

– Được rồi, ta dìu ngươi vào phòng nghỉ ngơi, chờ ngươi lành vết thương ta sẽ thả đi.

Vẻ mặt Lữ Tiểu Linh ngại ngùng, hoàn toàn quên là Lục Lâm Thiên cướp đi Thiên Sí Tuyết Sư của nàng.

Lục Lâm Thiên không thể nhúc nhích. Lữ Tiểu Linh do dự một lúc, nàng ôm Lục Lâm Thiên vào ngực kéo vào phòng.

Hương thơm chui vào mũi, Lục Lâm Thiên cảm nhận được cặp bánh bao mềm đang cọ vào mặt mình. Lục Lâm Thiên đang luyện hóa chân khí trong người, bị Lữ Tiểu Linh ôm làm lòng hắn lâng lâng suýt tẩu hỏa nhập ma.

Chương 268: Theo ta trở về (2)

Lữ Tiểu Linh ném Lục Lâm Thiên xuống giường:

– Ngươi nghỉ ngơi trong phòng này đi, ta ở bên cạnh.

Lữ Tiểu Linh nhìn Lục Lâm Thiên lần cuối rồi đóng cửa phòng rời đi.

Lục Lâm Thiên thở phào. Nữ nhân này trẻ tuổi nhưng quá quyến rũ. Lục Lâm Thiên tăng tốc độ luyện hóa năng lượng chân khí.

Thời gian trôi đi, Lục Lâm Thiên không biết đã trải qua bao lâu, chỉ biết trời tối lại sáng, chắc đã là ngày thứ hai. Lũ chân khí cuối cùng bị luyện hóa, giờ Lục Lâm Thiên có thể hoạt động tự do.

Phụ nhân trung niên để lại chân khí trong cơ thể Lục Lâm Thiên bị hắn luyện hóa, vết thương lành ba, bốn phần. Nhưng đòn công kích của cường giả Vũ Suất tạo vết thương không nhẹ chút nào.

Lục Lâm Thiên nhét một viên đan dược trị thương cao giai tam phẩm vào miệng, hắn phải tranh thủ chữa lành vết thương.

Két két két!

Cửa phòng mở ra, Lữ Tiểu Linh đi vào trong.

Lữ Tiểu Linh hỏi:

– Lục Lâm Thiên, có đói không?

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Hơi hơi.

Lữ Tiểu Linh nói:

– Lát nữa ta sẽ mang thức ăn cho ngươi. Phải rồi, Thiên Sí Tuyết

Sư của ta đâu sao không thấy?

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Ta cũng không biết, ta kêu nó tự đi kiếm ăn.

Lữ Tiểu Linh rộng rãi nói:

– Ta tặng Thiên Sí Tuyết Sư cho ngươi đi, nhưng ngươi phải hứa một điều kiện với ta.

Lục Lâm Thiên hỏi ngay:

– Tặng cho ta? Điều kiện là gì?

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Mặc kệ nàng có tặng hay không, hiện tại Thiên Sí Tuyết Sư thuộc về ta!

Lữ Tiểu Linh nghiêm túc nói:

– Chờ ngày mai đại hội tông môn Quỷ Vũ tông gì đó ta xem náo nhiệt xong thì ngươi theo ta về. Ngươi là Linh Giả, ta sẽ tìm cách kêu phụ thân thu ngươi làm đồ đệ, sau này ngươi đừng làm kẻ lừa đảo, ăn cắp nữa.

Ánh mắt Lữ Tiểu Linh ngại ngùng xấu hổ.

Lục Lâm Thiên nhảy cẫng lên:

– Cái gì? Trở về với nàng?

Lục Lâm Thiên tuyệt đối không muốn theo Lữ Tiểu Linh đi đâu.

Chợt có tiếng quát vang lên:

– Tiểu tử, ai giải cấm chế cho ngươi?

Một bóng người lao vào phòng.

Lại vang lên tiếng quát:

– Tiểu thư cẩn thận!

Nam nhân trung niên chạy đến bên cạnh Lữ Tiểu Linh.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ thở dài:

– Thảm rồi.

Phụ nhân trung niên nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, kinh ngạc hỏi:

– Có thể giải cấm chế của ta, tiểu tử, rốt cuộc ngươi là ai?

Lữ Tiểu Linh mở miệng nói:

– Vương trưởng lão, Lưu trưởng lão đừng lo, hắn sẽ không tổn thương ta đâu.

Lữ Tiểu Linh vội che trước mặt Lục Lâm Thiên.

Thấy Lữ Tiểu Linh bảo vệ Lục Lâm Thiên, nam nhân trung niên khó hiểu hỏi:

– Chẳng phải tiểu thư nói hắn là kẻ lừa đảo sao? Tại sao còn…

Lữ Tiểu Linh nói nhanh:

– Lưu trưởng lão, đó là hiểu lầm, là ta hiểu lầm!

Phụ nhân trung niên nhướng mày, lại hỏi Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, rốt cuộc ngươi là ai?

Lục Lâm Thiên nhảy xuống giường, hành lễ với hai người:

– Tiểu tử tên Lục Lâm Thiên, không có lai lịch gì. Xin kính chào hai vị trưởng lão.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ cách thoát thân, nhưng Không gian thú nang còn trong tay Lữ Tiểu Linh, hơi rắc rối.

Nam nhân trung niên hỏi:

– Ngươi làm sao quen tiểu thư nhà ta? Có mưu đồ gì sao?

Ánh mắt nam nhân trung niên sắc bén theo dõi Lục Lâm Thiên.

– Ta…

Lữ Tiểu Linh ngắt lời:

– Lưu trưởng lão, ta đã nói là hắn sẽ không làm tổn thương ta đâu, các người ra ngoài trước đi!

Ngoài cửa phòng, nam nhân trung niên khó hiểu lầu bầu:

– Hôm nay tiểu thư thật kỳ lạ.

Phụ nhân trung niên nói:

– Tiểu thư và tiểu tử này có cái gì đó kỳ kỳ.

Nam nhân trung niên nóng nảy:

– Ý trưởng lão nói tiểu tử kia và tiểu thư…? Hắn là ai? Có lai lịch gì? Cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga sao? Hắn không xứng đôi với tiểu thư! Ta phải đi hỏi xem tiểu tử này có lai lịch gì!

Phụ nhân trung niên nói:

– Ngươi gấp gì? Ta thấy tiểu thư dường như hơi… thôi, có vẻ tiểu tử này không có ý đồ xấu với tiểu thư, chúng ta từ từ hỏi sau đi. Mặc kệ thế nào, hai ngày này bảo vệ tiểu thư an toàn là được. Đại hội tông môn Quỷ Vũ tông qua đi chúng ta liền trở về.

Lữ Tiểu Linh nhìn hai trưởng lão ra ngoài cửa, chuyển sang hăm dọa Lục Lâm Thiên:

– Lục Lâm Thiên, ta cảnh cáo ngươi không được nói cho hai vị trưởng lão biết ngươi thích ta, không thì hai trưởng lão sẽ nói cho phụ thân biết, phụ thân ta sẽ giết ngươi. Lần trước có người nhìn ta lâu chút phụ thân liền kêu trưởng lão bằm hắn cho yêu thú ăn.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, thì ra Lữ Tiểu Linh vừa ngắt lời hắn vì sợ hắn nói ra chuyện thích nàng. Lữ Tiểu Linh khá đáng yêu.

Lục Lâm Thiên đáp:

– À, biết rồi.

Lục Lâm Thiên nói với Lữ Tiểu Linh:

– Hôm nay nàng lấy đi hai túi không gian của ta, có thể trả lại không?

Lữ Tiểu Linh ngần ngừ:

– Cái này…

Lữ Tiểu Linh móc ra một túi không gian đưa cho Lục Lâm Thiên:

– Ta đưa một cái cho ngươi, cái kia thì chờ ngươi trở về cùng ta rồi sẽ đưa sau.

Lục Lâm Thiên nhăn mặt. Lữ Tiểu Linh đưa trả túi không gian là cái hắn thường chỉ đeo chơi, nàng giữ lại Không gian thú nang. Lục Lâm Thiên có thể tự luyện chế ra Không gian thú nang khác, nhưng bên trong đó có Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư, Thị Huyết Yêu Lang.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Nàng cho ta cái kia được không?

Lữ Tiểu Linh kiên quyết nói:

– Không được, ngươi theo ta về rồi ta đưa cho.

Lục Lâm Thiên kháng nghị:

– Tiểu thư, ngày hôm qua nàng còn bảo sẽ cho ta đi, sao hôm nay bắt ta đi với nàng?

Lữ Tiểu Linh hếch cằm, ưỡn ngực bá đạo nói:

– Hôm qua là hôm qua, hôm nay là hôm nay. Tóm lại ta đã quyết định, ngươi phải theo ta về!

Lục Lâm Thiên tức giận ngứa răng, nàng này trở mặt nhanh như lật trang sách, nhưng hắn không có cách nào phản đối.

Lục Lâm Thiên càu nhàu:

– Vì sao nàng nói chuyện không giữ lời?

Lữ Tiểu Linh hùng hồn nói:

– Bình thường ta toàn không giữ lời.

Nhìn bộ dáng bất đắc dĩ của Lục Lâm Thiên làm Lữ Tiểu Linh rất vui vẻ, cười người run rẩy.

Lữ Tiểu Linh huơ Không gian thú nang của Lục Lâm Thiên chọc tức:

– Được rồi, ngươi cứ ở lại đây đi. Nhìn bộ dáng căng thẳng của ngươi chắc thứ này rất quan trọng với ngươi? Hừ, ta không sợ ngươi chạy nữa, ngoan ngoãn cùng ta về!

Lữ Tiểu Linh cười đắc ý rời khỏi phòng.

Lục Lâm Thiên khóc không ra nước mắt, không làm gì Lữ Tiểu Linh được. Bên cạnh nàng có hai siêu cường giả Vũ Suất, tình huống mạnh hơn người, không thể không cúi đầu, Lục Lâm Thiên không thể làm gì được.

Lữ Tiểu Linh ra khỏi phòng:

– Hai vị trưởng lão, chúng ta đi.

Lữ Tiểu Linh, phụ nhân trung niên, nam nhân trung niên đi ra xa, không sợ Lục Lâm Thiên bỏ chạy.

Biểu tình Lục Lâm Thiên rất khó xem, cũng rất bất đắc dĩ. Lục Lâm Thiên ngẫm nghĩ lại hắn đang trong Quỷ Vũ tông, ngày mai là đại hội tông môn của Quỷ Vũ tông, không trễ thời gian bao nhiêu. Lục Lâm Thiên phải nhanh chóng cướp về Không gian thú nang, hiện tại trị thương là ưu tiên nhất.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng, cố gắng chữa lành vết thương trong người. May mắn cơ thể Lục Lâm Thiên đủ mạnh, trúng công kích của cường giả Vũ Suất nhưng không chết xem như may mắn.

Chương 269: Không biết làm sao

Trong một gian phòng bên cạnh, hai nam nữ trung niên một người họ Lưu, một người họ Vương biểu tình khó hiểu.

Trưởng lão họ Vương nói:

– Tiểu tử đó và tiểu thư có quan hệ không tầm thường. Tiểu tử này nhận một kích của ta mà không chết, còn giải mở cấm chế. Trông hắn chỉ khoảng mười bảy, tám tuổi, dường như tu vi Vũ Sư tứ trọng, rốt cuộc hắn là ai?

Trưởng lão họ Lưu nói:

– Trong đại môn đại phái Cổ vực không có người trẻ tuổi giống như vậy.

Vương trưởng lão nói:

– Nhưng ta thấy giữa tiểu tử này và tiểu thư có chút mập mờ, mà thôi, sắp về rồi, hắn là ai không còn quan trọng.

Mấy canh giờ sau. Lục Lâm Thiên đang tu luyện, có hai người ăn mặc kiểu nha hoàn bưng nhiều đồ ăn vào phòng. Lục Lâm Thiên đoán là Lữ Tiểu Linh kêu người đưa thức ăn.

Lục Lâm Thiên không ăn, liên tục điều tức. Vết thương đang lành nhanh chóng, Âm Dương Linh Vũ quyết vốn giúp đỡ nhiều trong việc trị thương, cộng với Lục Lâm Thiên dùng một viên đan dược tam phẩm hậu giai, lại dùng thuộc tính mộc phục hồi tăng phúc nhiều.

Lục Lâm Thiên tập trung chữa thương, thời gian qua nhanh. Sau một ngày một đêm, sáng sớm hôm sau Lục Lâm Thiên ngừng điều tức.

Lục Lâm Thiên thở hắt ra:

– Phù!

Vết thương đã lành bảy, tám phần. Tinh thần Lục Lâm Thiên cảm giác Lữ Tiểu Linh đang đến gần căn phòng.

Lữ Tiểu Linh khẽ kêu và cũng bước vào phòng:

– Lục Lâm Thiên!

Lục Lâm Thiên đứng dậy hỏi:

– Tiểu thư, hôm nay có thể trả túi không gian cho ta không? Ta cần dùng gấp đồ bên trong.

Lữ Tiểu Linh không chịu:

– Không được, ta đã bảo là ngươi theo ta về rồi ta sẽ đưa cho.

Lục Lâm Thiên nghẹn lời:

– Nàng…!

Trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu đi vào phòng.

– Tiểu thư, các người ở đây hả. Người Quỷ Vũ tông đến, kêu chúng ta đi qua.

Trưởng lão họ Vương nhìn Lục Lâm Thiên, hỏi:

– Tiểu tử, vết thương của ngươi đã lành hết chưa?

Trưởng lão họ Vương cảm nhận khí thế từ người Lục Lâm Thiên, nàng đã kiểm tra vết thương của hắn, không trí mạng nhưng cũng rất nghiêm trọng, không ngờ hắn lành mau vậy.

Lục Lâm Thiên nói:

– Tiểu tử không có sở trường gì khác, chỉ có thân thể không tệ, đã khiến trưởng lão chê cười.

Lữ Tiểu Linh hưng phấn nói:

– Lục Lâm Thiên, cùng ta đi xem đại hội tông môn Quỷ Vũ tông đi, nghe nói rất náo nhiệt, có so tài tỉ võ!

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài:

– Rồi, ta đi cùng tiểu thư.

Dù sao Lục Lâm Thiên cũng phải tham gia đại hội tông môn Quỷ Vũ tông, coi như tiện đường.

Trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu luôn nhìn Lục Lâm Thiên và Lữ Tiểu Linh với ánh mắt kỳ lạ. Sáng sớm tiểu thư đến phòng tiểu tử này, hai vị trưởng lão rất khó hiểu. Tiểu tử này có sức hấp dẫn lớn thật, mấy năm gần đây tiểu thư chưa từng để ai vào mắt.

Đoàn người bước ra cửa phòng, đến đại điện hôm qua. Lục Lâm Thiên nhướng mày, không ngờ gặp người quen tại đây. Có mấy người đứng trong đại điện, trong đó có Đỗ Vân Sơn mà Lục Lâm Thiên gặp mặt hai lần. Bên cạnh Đỗ Vân Sơn có hai thanh niên mặc hoa phục từng gặp trong Thiên Dược Môn cùng vài cường giả Quỷ Vũ tông khác.

Đỗ Vân Sơn cung kính hành lễ với ba người:

– Tiểu Linh tiểu thư, Vương trưởng lão, Lưu trưởng lão, xin mời ba vị, tông chủ đang chờ.

Đỗ Vân Sơn thấy Lục Lâm Thiên đứng sau lưng ba người, nghi hoặc và kinh ngạc hỏi:

– Lục chưởng môn sao cũng ở đây?

Lục Lâm Thiên mỉm cười chào:

– Chào Đỗ trưởng lão.

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Ta và Lữ tiểu thư vốn quen nhau, hôm trước vô tình gặp nên đi chung.

Đỗ Vân Sơn kinh ngạc lặp lại:

– Lục chưởng môn và Tiểu Linh tiểu thư biết nhau?

Đỗ Vân Sơn rất ngạc nhiên, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên đã thay đổi.

Lục Lâm Thiên chợt cảm giác hai luồng khí lạnh nhìn chăm chú vào mình, là hai thanh niên mặc hoa phục. Lục Lâm Thiên đã sớm quan sát khí thế của hai người, một là Vũ Sư tứ trọng, một là Vũ Sư ngũ trọng. Hôm trước Lục Lâm Thiên nghe đối thoại của ba người Lữ Tiểu Linh, hắn suy đoán hai thanh niên mặc hoa phục này chắc là Đới Trường An, Đới Trường Vân.

Lữ Tiểu Linh, trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu ngạc nhiên liếc qua Lục Lâm Thiên:

– Lục chưởng môn?

Ba người không biết việc này.

Một thanh niên mặc hoa phục tiến lên nói:

– Biểu muội, hôm trước Vương trưởng lão nói biểu muội mệt mỏi, biểu muội có sao không? Đã khỏe hơn chưa?

Thanh niên mặc hoa phục liếc mắt Lục Lâm Thiên đầy thị uy.

Lữ Tiểu Linh trả lời:

– Biểu ca, ta không sao, nghỉ ngơi một ngày đã khỏe rồi.

Một thanh niên mặc hoa phục khác cũng tiến lên nói:

– Về người hôm trước đánh lén Tiểu Linh tiểu thư thì chúng ta đã phái người lùng sục khắp thành. Khiến Tiểu Linh tiểu thư bị sợ hãi, thật ngại quá, chúng ta sẽ nhanh chóng bắt hai người kia.

Trưởng lão họ Lưu nói:

– Vậy sao? Hai người kia là cường giả Vũ Suất, e rằng các người không bắt được.

Đỗ Vân Sơn tiếp lời:

– Lưu trưởng lão nói đúng, chỉ trách chúng ta không phòng ngừa trước, làm Tiểu Linh tiểu thư bị sợ hãi.

Đỗ Vân Sơn dời đề tài:

– Mời các vị. Lục chưởng môn đến thì hay, ta còn tưởng Phi Linh Môn bị gì chờ mãi không thấy, không biết vị tiền bối kia có cùng đi không?

Lục Lâm Thiên nói:

– Đại trưởng lão đang trong lúc đột phá, không rảnh đi được, xin thứ lỗi.

Đỗ Vân Sơn nhíu mày:

– A?

Đỗ Vân Sơn bình tĩnh nói:

– Mời Tiểu Linh tiểu thư, tông chủ đang chờ.

Đới Trường An, Đới Trường Vân vây quanh bên Lữ Tiểu Linh xum xoe:

– Biểu muội, hôm nay náo nhiệt lắm đấy, có rất nhiều người đến…

Lục Lâm Thiên cười thầm trong bụng. Lúc đến đây Lục Lâm Thiên đã tìm hiểu tất cả thế lực của Quỷ Vũ tông. Quỷ Vũ tông có tông chủ và và phó tông chủ. Nghe nói tông chủ Đới Đường thực lực Vũ Suất tam trọng, phó tông chủ Đới Cương Tử là đệ đệ của Đới

Đường, cũng là Vũ Suất tam trọng. Trong Quỷ Vũ tông có nhiều cường giả Vũ Tướng, thế lực siêu mạnh.

Đới Trường An, Đới Trường Vân là nhi tử của Đới Đường, Đới Cương Tử. Lục Lâm Thiên không biết giữa bọn họ có quan hệ gì với Lữ Tiểu Linh.

Thế lực vòng ngoài của Quỷ Vũ tông có Cửu Hoa Môn, Thiên Sơn Môn, Thiên Nhất Môn, Vân Sơn Môn, La Sát Môn. Lục Lâm Thiên có tìm hiểu mấy thế lực này, chỉ có La Sát Môn là yếu nhất, trong bốn sơn môn khác đều có cường giả Vũ Tướng.

Mọi người cùng đi ra khỏi đại điện, Lục Lâm Thiên thế mới phát hiện hai ngày nay hắn luôn ở trên sườn núi. Trong thành Quỷ Vũ, Quỷ Vũ tông nằm trên ngọn núi to đùng nằm ngay chính giữa. Từ sườn núi nhìn xuống dưới bốn phía là dãy kiến trúc bao la vô bờ.

Trên ngọn núi có kiến trúc cung điện vây quanh ngọn núi to, cung điện uốn lượn kéo dài lên trên, hùng vĩ đồ sộ như quỷ phủ thần công, rất là rung động.

Mọi người đi dọc theo đường lát đá thênh thang uốn lượn lên trên. Đới Trường An, Đới Trường Vân vây quanh Lữ Tiểu Linh nhưng nàng thường xuyên ngoái đầu nhìn Lục Lâm Thiên.

Một lát sau mọi người lên đỉnh núi. Một tòa sơn môn hùng vĩ đập vào mắt Lục Lâm Thiên, trên sơn môn treo tấm biển vàng to lớn khắc ba chữ Quỷ Vũ tông. Ba chữ bá khí ngút trời, sau sơn môn có con đường lớn thẳng tắp lên trên. Vách đá xung quanh không phải vách núi mà chất bằng ngọc thạch, trông xa hoa lộng lẫy.

Chương 270: Quỷ Vũ tông chủ

Lục Lâm Thiên thầm than:

– Không uổng là Quỷ Vũ tông.

Đứng trước Quỷ Vũ tông so với trước cửa Phi Linh Môn hoàn toàn khác nhau. Đứng trước Quỷ Vũ tông cảm giác như mình lùn đi.

Đỗ Vân Sơn lên tiếng:

– Tiểu Linh tiểu thư, Vương trưởng lão, Lưu trưởng lão, xin mời đi theo ta.

Đỗ Vân Sơn đưa mọi người vào trong sơn môn.

Dọc đường đi Lục Lâm Thiên rất là kinh thán. Nhìn từ xa đỉnh núi trông khá nhỏ nhưng thật ra diện tích rộng lớn. Chắc là Quỷ Vũ tông san bằng đỉnh núi rồi xây kiến trúc, một công trình khá lớn.

Trong sơn môn, nhiều đệ tử Quỷ Vũ tông thấy đám người Đỗ Vân Sơn, Đới Trường An thì tôn kính hành lễ:

– Kính chào Đỗ trưởng lão, hai vị thiếu gia.

Đới Trường An, Đới Trường Vân đắc ý ra mặt.

Lục Lâm Thiên xem xét thực lực các đệ tử Quỷ Vũ tông. Trông chừng sơn môn thì đẳng cấp Vũ Sư, Lục Lâm Thiên chép miệng cảm thán thực lực Quỷ Vũ tông đúng là không tầm thường.

Đỗ Vân Sơn mở miệng nói:

– Tiểu Linh tiểu thư, Vương trưởng lão, Lưu trưởng lão, xin hãy đi theo bước chân của ta, đừng đi bậy. Trong sơn môn có một đại trận hộ sơn do Quỷ Vũ tông ta bày ra, rơi vào trong đó sẽ khá rắc rối đấy.

Lục Lâm Thiên kinh thán xem xét bốn phía. Trong Thiên Linh Lục có miêu tả về trận pháp, có cả cách luyện chế. Trận pháp chia làm mấy loại, trong đó thường thấy nhất là nhân trận, thú trận, pháp trận.

Nhân trận là nhiều người dựa theo cách huyền ảo dẫn động lực lượng thiên địa, phối hợp thuộc tính và thực lực nhóm người phát huy ra uy lực gấp mấy lần, thậm chí chục lần.

Thú trận khá hiếm, cần dựa vào nhiều yêu thú phối hợp, thế lực bình thường không bày ra nổi, uy lực giống với nhân trận.

Pháp trận là đồ vật trận pháp do Linh Giả luyện chế ra. Vũ Giả thực lực cường đại có thể luyện chế pháp trận, nhưng khó khăn hơn Linh Giả rất nhiều. Dựa theo vị trí cố định dẫn động lực lượng thiên địa, phối hợp thuộc tính thiên địa hội tụ lại lực lượng tăng cường tự nhiên, hoặc ngưng tụ thành lực lượng tự nhiên cuồng bạo đạt đến hiệu quả uy lực cường đại.

Tóm lại nhân trận, thú trận, pháp trận đều liên quan đến lực lượng thiên địa, các loại thuộc tính. Nếu muốn luyện chế trận pháp, Linh Giả bình thường đừng mơ. Người luyện chế ra được trận pháp rất thưa thớt. Trên đại lục Linh Vũ đại sư trận pháp có địa vị cao hơn Linh Giả bình thường rất nhiều, nếu đại môn đại phái nào biết có đại sư trận pháp thì tranh đổ máu đầu cũng quyết lôi kéo vào môn phái cho bằng được.

Một đại sư trận pháp giỏi bày ra đại trận có uy lực cực mạnh, hữu dụng hơn nhiều cường giả. Đại sư trận pháp có địa vị cao cả.

Mọi người đều muốn trở thành trận pháp sư, nhưng điều này rất khó khăn, điều kiện khắc nghiệt làm người ta câm nín.

Lúc này Lục Lâm Thiên đánh giá bốn phía, trận pháp của Quỷ Vũ tông là pháp trận, khi chưa khởi động thì không lộ ra dấu vết gì. Một khi khởi động pháp trận không khí sẽ thay đổi hoàn toàn, rất kinh khủng.

– Kính chào Đỗ trưởng lão, chào hai vị thiếu gia.

Đoàn người đi qua mấy con đường, Đỗ Vân Sơn dẫn cả đám đến quảng trường rộng rãi thoáng đạt. Trên quảng trường có ngàn người, rất náo nhiệt.

Đằng trước quảng trường có một đại điện, chỉ một tầng lầu nhưng diện tích rộng rãi, có thể chứa hai trăm người. Hai bên đặt trăm cái ghế, cửa rộng rãi đủ cho quan sát nguyên quảng trường.

Lục Lâm Thiên đi theo mọi người đi qua quảng trường, cảm giác nhiều cặp mắt nhìn đoàn người chằm chằm. Hàng ngàn đệ tử Quỷ Vũ tông, hơn phân nửa là Vũ Sư, xem khí thế thì có khoảng mấy chục Vũ Phách.

Nhiều cặp mắt nhìn Lữ Tiểu Linh. Hôm nay nàng mặc váy dài, không ăn mặc thiếu vải nhưng khuôn mặt xinh đẹp, khí chất cao quý làm nhiều người muốn nhìn thật lâu.

Đám người đến gần đại điện, bên trong truyền ra tiếng cười sang sảng:

– Tiểu Linh, nghe nói hôm trước gặp nguy hiểm? Hôm qua ta bận công chuyện nên không đến thăm Tiểu Linh được, Tiểu Linh đừng trách di phụ.

Mấy bóng người đi ra cửa đại điện.

Người vừa nói chuyện khoảng bốn mươi mấy tuổi, vóc dáng cao ngất, mắt sáng như đuốc, tóc ngắn màu đen, vô hình toát ra khí thế hùng hồn, sát khí lộ ra ngoài. Sát khí này không phải trải qua máu me giết chóc mà là khí chất đặc biệt hình thành của người ngồi bề trên lâu ngày.

Lữ Tiểu Linh nói:

– Di phụ, Tiểu Linh không sao, có hai vị trưởng lão ở bên cạnh Tiểu Linh không gặp nguy hiểm gì.

Nam nhân hành lễ với trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu:

– Kính chào hai vị trưởng lão, tiếp đãi không chu đáo, xin hai vị trưởng lão đừng trách.

Thái độ của nam nhân hết sức khách sáo.

Trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu trả lễ:

– Đới tông chủ khách sáo rồi, chúng ta quấy rầy, làm phiền Đới tông chủ.

Nam nhân cười sang sảng:

– Có gì mà phiền, chúng ta là người nhà.

Lục Lâm Thiên quan sát nam nhân, xem khí thế cường đại, đoạn đối thoại vừa rồi thì người này chính là tông chủ của Quỷ Vũ tông, nổi tiếng như cồn trong Cổ vực, Đới Đường.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Đây là cường giả Vũ Suất, Đới Đường.

Lúc này Đới Đường liếc mắt sang Lục Lâm Thiên:

– Vị này là…?

Đới Đường thấy Lục Lâm Thiên đi theo sau Lữ Tiểu Linh, trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu, gã khá là ngạc nhiên.

Đỗ Vân Sơn giải thích nhanh:

– Tông chủ, vị này là Lục Lâm Thiên, môn chủ Phi Linh Môn mà ta đã nói với người. Lục chưởng môn và Tiểu Linh tiểu thư quen biết nên đưa đi chung.

Đỗ Vân Sơn nhấn mạnh câu cuối như cố ý cho Đới Đường nghe rõ ràng.

Lục Lâm Thiên bình tĩnh tiến lên hành lễ:

– Tiểu tử Lục Lâm Thiên xin chào Đới tông chủ.

Đới Đường cười nói:

– Giống như Đỗ trưởng lão nói, tuổi trẻ mà tài cao, không biết vị trưởng lão trong môn của Lục chưởng môn có đi cùng không?

Sắc mặt Đới Đường thay đổi. Tiểu tử này thái độ không thấp không kiêu, ở trước mặt gã vẫn bình tĩnh ung dung, người bình thường không thể làm được. Đới Đường không cách nào nhìn rõ đẳng cấp tu vi của thiếu niên này.

Lục Lâm Thiên lại hành lễ:

– Đới tông chủ khích lệ, cảm tạ Đới tông chủ cho Phi Linh Môn ta tiếp nhận La Sát Môn.

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười tà, xoay người nói với Lữ Tiểu Linh:

– Linh nhi, đồ năm nay ta tiến công cho Đới tông chủ nằm trong túi không gian nàng giữ, mau trả cho ta đi, để ta còn đưa đồ tiến cống cho Đới tông chủ.

Lục Lâm Thiên thốt lời khiến Đỗ Vân Sơn, Đới Đường, nhiều người Quỷ Vũ tông hóa đá. Trong đầu bọn họ suy đoán Lục Lâm Thiên và Lữ Tiểu Linh có quan hệ thân thiết đến mức này, đặt túi không gian trong tay nàng, còn gọi nàng một các thân thiết như thế. Người Quỷ Vũ tông biết thân phận của Lữ Tiểu Linh rất ghê gớm.

Lữ Tiểu Linh trừng Lục Lâm Thiên:

– Ngươi…!

Lục Lâm Thiên đột nhiên gọi thân mật làm tim Lữ Tiểu Linh đập nhanh. Nếu bình thường thì Lữ Tiểu Linh không để bụng xưng hô, nhưng hiện tại trong lòng nàng thấp thỏm có tật giật mình, mặt ửng đỏ.

Trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu giật mình. Xem bộ dạng của tiểu thư thì đúng là có quan hệ gì đó với Lục Lâm Thiên. Đặc biệt là trưởng lão họ Vương, nàng từng trải qua thời kỳ tiểu thư, thấy ngay tiểu thư đang xấu hổ, rõ ràng là biểu hiện của tình yêu chớm nở.

Chương 271: Đại hội tông môn

Đới Trường An, Đới Trường Vân ghen tỵ hâm mộ trừng Lục Lâm Thiên. Nếu không có mấy trưởng bối ở đây thì hai người đã làm thịt Lục Lâm Thiên rồi.

Lục Lâm Thiên dịu dàng nói:

– Linh nhi còn không chịu lấy ra? Lát nữa ta sẽ đưa lại túi không gian cho nàng giữ.

Lục Lâm Thiên đầy tình cảm, khóe mắt cười gian liếc Lữ Tiểu Linh như đang nói: Trước kia là nàng bảo ta có thể gọi là Linh nhi.

Mục đích của Lục Lâm Thiên rất đơn giản, hy vọng Lữ Tiểu Linh lấy ra Không gian thú nang của hắn, vậy là có thể thừa dịp lấy lại Không gian thú nang.

Đới Đường mở miệng nói:

– Phi Linh Môn tiến cống khoảng bảy, tám trăm vạn kim tệ đúng không? Coi như tặng quà cho Linh nhi, tuy hơi ít chút. Di phụ sẽ tặng thêm một phần quà lớn cho Linh nhi.

Ánh mắt Đới Đường thay đổi, chợt lóe sáng rồi trở về bình thường.

Lữ Tiểu Linh lấy lại tinh thần:

– Ngại quá, Tiểu Linh không dám nhận, xin đa tạ di phụ.

Lữ Tiểu Linh hung tợn liếc xéo Lục Lâm Thiên, ánh mắt đắc ý như đang nói: Sau này Không gian thú nang của ngươi thuộc về ta.

Lục Lâm Thiên đứt dây thần kinh, dùng cả chiêu này vẫn không lấy Không gian thú nang về được. Lục Lâm Thiên nghĩ lại thầm buồn cười, nói một câu đỡ tốn bảy, tám trăm vạn kim tệ, lời to.

Đới Đường khom người:

– Mời các vị vào trong.

Đới Đường dẫn đám người Lữ Tiểu Linh đi vào đại điện.

Lục Lâm Thiên quan sát đại điện, trong tầm mắt có nhiều người đã ngồi hai bên đại điện, khí thế thu giấu nhưng có áp khí vô hình bao phủ xung quanh.

Lục Lâm Thiên liếc sơ thấy nhiều tu vi Vũ Tướng, tu vi Vũ Phách lại càng nhiều hơn.

Cường giả, đối với hắn tuyệt đối là cường giả. Lục Lâm Thiên thầm cảm thán, quan sát. Nhìn cách ăn mặc thì trong đại điện trừ người Quỷ Vũ tông ra còn có người Cửu Hoa Môn, Thiên Sơn Môn, Thiên Nhất Môn, Vân Sơn Môn.

Chưởng môn và trưởng lão mỗi phái mang theo mấy đệ tử trẻ tuổi.

Đoàn người đi vào đại điện, các cặp mắt nhìn bọn họ chằm chằm. Người các môn phái Thiên Sơn Môn tò mò ai khiến Quỷ Vũ tông chủ tự mình nghênh đón.

Đới Đường đưa đám người Lữ Tiểu Linh lên ghế chính:

– Mời.

Đỗ Vân Sơn chỉ vào hàng ghế mười chỗ ngồi dưới đại điện, nói với Lục Lâm Thiên:

– Lục chưởng môn, ta đã chuẩn bị chỗ ngồi Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên bình tĩnh nói:

– Đa tạ Đỗ trưởng lão.

Ghế Phi Linh Môn gần cửa đại điện, cách hàng chính xa nhất. Các sơn môn Cửu Hoa Môn, Thiên Sơn Môn, Thiên Nhất Môn, Vân Sơn

Môn ngồi trên Phi Linh Môn. Lục Lâm Thiên không để bụng, hắn định ngồi xuống ghế của mình.

Lữ Tiểu Linh lên tiếng:

– Lục Lâm Thiên, ngươi ngồi cạnh ta đi.

Đới Đường biến sắc mặt, hùa theo:

– Phải rồi, ta quên mất, đó là chỗ ngồi cũ của La Sát Môn, không thể để Lục Lâm Thiên tiểu huynh đệ ngồi chỗ đó được.

Nhiều người trong đại điện nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm. Đám người có mặt tại đây toàn là các sơn môn, Quỷ Vũ tông, có nghe nói chuyện Phi Linh Môn tiêu diệt La Sát Môn, biết chưởng môn Phi Linh Môn là một thiếu niên. Bọn họ tò mò nhìn Lục Lâm Thiên.

Người một sơn môn nhìn Lục Lâm Thiên rồi xì xầm bàn tán, có vài người biểu tình âm trầm.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy hết, không lấy làm lạ. Lục Lâm Thiên xem ký ức Linh Sư tứ trọng Tụ Bảo Môn biết mặt mấy người sắc mặt âm trầm kia, là người của Cửu Hoa Môn. Đứng đầu là nam nhân trung niên khuôn mặt thô dã âm trầm, hiện là môn chủ Cửu Hoa Môn, Mạc Thiên Vấn, tu vi Vũ Tướng ngũ trọng. Sau lưng Mạc Thiên Vấn là mấy trưởng lão Cửu Hoa Môn, đẳng cấp Vũ Phách. Có một người khí thế ngang ngửa Mạc Thiên Vấn, là cường giả Vũ Tướng.

Lục Lâm Thiên không biết người Cửu Hoa Môn xì xầm cái gì nhưng nhìn sắc mặt của bọn họ, hắn đoán được chút ít. Lục Lâm Thiên cười thầm trong bụng, chắc Cửu Hoa Môn đã biết chuyện ở trấn Hoa Môn. Đây mới chỉ là bắt đầu, Lục Lâm Thiên sẽ xử lý Cửu Hoa Môn từ từ.

Bên trên đại điện, một nam nhân trung niên khuôn mặt giống Đới Đường ba phần, mặc áo đen tiến lên nói:

– Xin chào Tiểu Linh tiểu thư, chào hai vị trưởng lão.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên sa sầm thầm nghĩ:

– Lại là Vũ Suất.

Khí thế của người này không yếu hơn Đới Đường, chắc là cường giả Vũ Suất của Quỷ Vũ tông, Đới Cương Tử, đệ đệ của Đới Đường. Nghe nói hai người là huynh đệ cùng phụ khác mẫu. Đới Cương Tử hiện làm phó tông chủ của Quỷ Vũ tông.

Trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu đáp lễ:

– Phó tông chủ khách sáo, đã quấy rầy.

Đới Cương Tử mỉm cười nói:

– Không có gì.

Nụ cười của Đới Cương Tử mất tự nhiên, Lục Lâm Thiên rất kinh ngạc nhìn biểu tình của hai huynh đệ. Hay Quỷ Vũ tông nội loạn? Chính và phó tông chủ, cùng phụ khác mẫu, trong tình huống như thế nội loạn là chuyện bình thường.

Lục Lâm Thiên theo Lữ Tiểu Linh ngồi ghế trên đại điện, đi chung với nàng khiến hắn nở mặt nở mày.

Lục Lâm Thiên thấy người sơn môn khác nhìn hắn ngồi ghế trên thì biến sắc mặt, dường như khinh thường.

Mọi người ngồi vào chỗ, trước mặt bày hoa quả thức ăn vặt được các đệ tử Quỷ Vũ tông bưng lên từ trước, chủng loại nhiều, có mấy thứ Lục Lâm Thiên chưa từng thấy.

Đới Đường mắt sáng như đuốc nhìn gần hai trăm người trong đại điện, lên tiếng:

– Các vị, hôm nay là đại hội tông môn một năm một lần của Quỷ Vũ tông ta, các vị đều là người nhà, cảm tạ các vị luôn ủng hộ Quỷ Vũ tông. Hôm nay chuẩn bị ít rượu nhạt, mọi người nhớ uống no say.

Người các sơn môn lên tiếng:

– Đới tông chủ khách sáo, chúng ta dựa vào Quỷ Vũ tông mới có ngày nay, sau này còn cần tiếp tục dựa vào Quỷ Vũ tông.

Đới Đường khách sáo vài câu rồi ra hiệu mọi người uống rượu thoải mái:

– Được rồi, mọi người cạn ly đi.

Ăn uống linh đình, thỉnh thoảng có đệ tử Quỷ Vũ tông bưng đồ ăn ngon lên. Lục Lâm Thiên không khách sáo ăn uống thoải mái. Đới Đường luôn khách sáo tán gẫu với trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu. Bên dưới đại điện thì thầm nhỏ to. Đới Trường Vân, Đới Trường An cố ý ngồi sát bên cạnh Lữ Tiểu Linh.

Lục Lâm Thiên phớt lờ những chuyện này, hắn chỉ lo cắm đầu ăn no bụng.

Một lát sau Lữ Tiểu Linh không chịu nổi nặng nề, ăn uống khách sáo kiểu này không có chút sức hấp dẫn nàng.

Lữ Tiểu Linh nói:

– Chán chết, biểu ca đã nói là có so tài tỉ võ gì đó mà sao chưa thấy?

Đới Trường An vội nói:

– Biểu muội, lát nữa bắt đầu ngay.

Đới Trường Vân nói chêm vào:

– Tiểu Linh tiểu thư, chút nữa sẽ rất náo nhiệt, ta cũng sẽ lên đài.

Một lát sau, Đới Đường lên tiếng:

– Các vị, như mọi khi, hôm nay là ngày Từ Phục Quan Quỷ Vũ tông, có hoạt động khác, giờ chuẩn bị bắt đầu.

Thanh âm xen lẫn chân khí rõ ràng chui vào tai mọi người.

Đới Đường dứt lời, các đệ tử trẻ trong đại điện phấn khởi, nhỏ giọng bàn tán, biểu tình hăm hở.

Đới Đường giơ tay ngăn tiếng ồn, quét nhìn mọi người, tiếp tục bảo:

– Lần này vẫn như mọi khi. Các đại sơn môn mang đến nhiều đệ tử trẻ, nhiều hơn mọi lần một chút, tu vi cũng rất khá, thật khiến người vui mừng. Quỷ Vũ tông ta có nhiều người trẻ tuổi thế này về sau thực lực sẽ càng mạnh hơn. Hôm nay vẫn như cũ, các đệ tử trẻ tuổi so tài, hạng nhất được một viên đan dược tứ phẩm sơ giai, một quyển vũ kỹ hoàng cấp sơ giai, một binh khí do Linh Giả Linh Tướng luyện chế.

Chương 272: Bất luận sinh tử (1)

– Thật hậu hĩnh, không biết sẽ rơi vào tay ai.

– Đan dược tứ phẩm có giá trị mười vạn kim tệ!

– Vũ kỹ hoàng cấp sơ giai mới quý, đó là thứ có kim tệ cũng không mua được.

Trong đại điện sôi trào, phần thưởng rất phong phú. Đệ tử trẻ tuổi toàn là Vũ Sư, đan dược tứ phẩm, vũ kỹ hoàng cấp sơ giai, binh khí do Linh Giả Linh Tướng luyện chế, mỗi món đều có giá trị lớn.

– Yên lặng!

Đới Đường tiếp tục bảo:

– Hạng hai được một viên đan dược tứ phẩm sơ giai, một quyển vũ kỹ hoàng cấp sơ giai. Hạng ba chỉ được một viên đan dược tứ phẩm sơ giai. Quy tắc không thay đổi, sống chết có số, trừ mang yêu thú cùng chiến đấu ra không hạn chế gì khác.

Đới Đường dứt lời, đệ tử các sơn môn đã sôi trào sĩ khí, lạnh lùng nhìn nhau, hăng hái hăm hở. Phần thưởng có sức hấp dẫn rất lớn.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc thầm nghĩ:

– Phong phú thật, thì ra trong đại hội tông môn Quỷ Vũ tông còn có trò này.

Giá trị đan dược tứ phẩm sơ giai trên mười vạn kim tệ, vũ kỹ hoàng cấp sơ giai càng quý hơn, giá trị khoảng trăm vạn kim tệ. Nhưng dù có trăm vạn kim tệ chưa chắc mua được, vũ kỹ đến hoàng cấp là báu vật trấn tộc của một số gia tộc nhỏ.

Binh khí do Linh Giả Linh Tướng luyện chế có giá trị khá lớn, dù không bằng vũ kỹ hoàng cấp sơ giai nhưng cũng đáng giá mấy chục gần trăm vạn kim tệ. Ba món cộng lại đứng hạng nhất được hơn hai trăm vạn kim tệ, sức hấp dẫn rất lớn đối với tu vi Vũ Sư.

Đới Đường nhìn Lục Lâm Thiên, hỏi ý kiến:

– Lục Lâm Thiên tiểu huynh đệ, Phi Linh Môn chỉ có một mình ngươi, tính theo tuổi thì tuy ngươi là chưởng môn nhưng cũng xem như người trẻ tuổi. Ngươi định tự mình ra trận sao?

Lục Lâm Thiên sửng sốt:

– Ta…

Lục Lâm Thiên nuốt miếng thịt xuống, lau khóe môi:

– Đới tông chủ, ta không tham gia được không?

Đới Đường kinh ngạc nói:

– Không tham gia?

Đới Đường cười cười:

– Điều này không được quy định, nếu tiểu huynh đệ không muốn tham gia cũng không sao.

– Vậy ta…

Lục Lâm Thiên không có hứng thú với chuyện này, vết thương mới lành tám, chín phần, chưa khỏi hẳn, cộng với trong trường hợp này tốt nhất giấu tài, đừng háo thắng.

Lục Lâm Thiên chưa kịp nói thì Lữ Tiểu Linh chen ngang:

– Di phụ!

Lữ Tiểu Linh cười gian liếc xéo Lục Lâm Thiên, cầm Không gian thú nang của hắn nói:

– Ta đặc biệt thêm phần thưởng vào cuộc so tài, giá trị bảy, tám trăm vạn kim tệ. Ai đứng nhất ta sẽ thưởng cho người đó.

Đới Đường ngạc nhiên nói:

– Đương nhiên là được, Linh nhi có nhã hứng thì không thành vấn đề.

Đới Đường nhìn đám người trong đại điện, cười nói:

– Tiểu Linh tiểu thư nói ai đứng nhất hôm nay sẽ được một báu vật có giá trị tám trăm vạn kim tệ.

– Trời, tám trăm vạn kim tệ, liều luôn!

– Hôm nay liều mạng!

Đám người dưới đại điện kinh ngạc qua đi lại hưng phấn lên. Mấy trưởng lão, chưởng môn sơn môn cũng không ngồi yên. Tám trăm vạn kim tệ là số tài sản kếch sù đối với bọn họ.

Đới Trường Vân nói với Lữ Tiểu Linh:

– Tiểu Linh tiểu thư, ta nhất định sẽ lấy được hạng nhất!

Đới Đường hỏi lại Lục Lâm Thiên:

– Tiểu huynh đệ mới nói gì?

Vừa rồi Lữ Tiểu Linh ngắt lời Lục Lâm Thiên nên Đới Đường không nghe rõ ràng.

Lục Lâm Thiên cười nói:

– Đương nhiên ta sẽ tham gia. Tất cả sơn môn đều góp vui, Phi Linh Môn không thể tụt hậu.

Lục Lâm Thiên bực tức lườm Lữ Tiểu Linh, nữ nhân này lấy Không gian thú nang của hắn làm phần thưởng. Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư đều nằm trong Không gian thú nang, Lục Lâm Thiên phải giành được hạng nhất, nếu Không gian thú nang rơi vào tay người khác, bị cưỡng ép mở ra thì rắc rối.

Đới Đường cười nói:

– Vậy thì tốt, ta cũng muốn được xem thực lực của tiểu huynh đệ.

Lữ Tiểu Linh cười ranh mãnh:

– Lục Lâm Thiên, ngươi phải thắng đó.

Lữ Tiểu Linh huơ Không gian thú nang như đang nói: Lục Lâm Thiên, nếu ngươi không liều mạng thì túi không gian của ngươi sẽ thuộc về người khác.

Lục Lâm Thiên bực dọc trừng Lữ Tiểu Linh, nữ nhân này thật nghịch ngợm, xem bộ dáng cố ý đẩy hắn lên sân liều mạng, không biết nàng định làm gì.

Nghe nói Lục Lâm Thiên cũng lên sân, Đới Trường An, Đới Trường Vân hừ mạnh:

– Hừ!

Hai người hung tợn lườm Lục Lâm Thiên.

Đới Đường cười sang sảng:

– Nếu vậy mọi người cùng ra quảng trường đi, ta thật muốn xem năm nay các môn các phái có bao nhiêu anh hùng thiếu niên?

Đới Đường đứng dậy nói với trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu:

– Hai vị trưởng lão cũng đi theo giúp vui?

– Thịnh huống một năm một lần của Quỷ Vũ tông đương nhiên chúng ta muốn chiêm ngưỡng.

Hai trưởng lão vốn không hứng thú gì nhưng nghe nói Lục Lâm Thiên đồng ý tham gia thì nổi hứng. Trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu biết tiểu thư lấy túi không gian kia ra làm phần thưởng không phải túi không gian của nàng mà nó thuộc về Lục Lâm Thiên. Hai trưởng lão muốn nhìn xem thực lực của Lục Lâm Thiên thế nào.

Đoàn người đi ra quảng trường. Lục Lâm Thiên vẫn sóng vai đi bên Lữ Tiểu Linh, chợt cảm giác có luồng khí lạnh tập trung vào người mình, hắn nhướng mí mắt nhìn. Ra là người Cửu Hoa Môn.

Lục Lâm Thiên thầm than ngắn thở dài:

– Thật sự có rắc rối đây.

Cửu Hoa Môn, Đới Trường An, Đới Trường Vân có nhiều địch ý với Lục Lâm Thiên. Người Cửu Hoa Môn hằn học vì vụ Tụ Bảo Môn, Đới Trường An và Đới Trường Vân thì do Lữ Tiểu Linh hồng nhan họa thủy mà ra.

Trên quảng trường bên ngoài đại điện, vị trí chính giữa về phía sau một chút đã bày ra mấy cái ghế, khoảng mười mấy cái ghế. Đới Đường, Đới Cương Tử, Lữ Tiểu Linh, trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu, mấy trưởng lão Quỷ Vũ tông ngồi. Chưởng môn Cửu Hoa Môn, Thiên Sơn Môn, Thiên Nhất Môn, Vân Sơn Môn ngồi một bên, trưởng lão thì chỉ đứng, không có chỗ ngồi.

Quanh quảng trường đứng hàng ngàn đệ tử Quỷ Vũ tông, ai nấy cực kỳ hưng phấn, bình thường không có náo nhiệt thế này để xem.

Đỗ Vân Sơn nói với Lục Lâm Thiên:

– Lục chưởng môn, mời lên sân. Trước kia La Sát Môn mỗi năm không được thành tích gì, hy vọng năm nay Phi Linh Môn sẽ có được thành tích không tệ.

Đỗ Vân Sơn dẫn Lục Lâm Thiên đến giữa quảng trường.

Lục Lâm Thiên nhướng mày hỏi:

– Đỗ trưởng lão, quy tắc cụ thể của cuộc so tài là gì?

Không ai cho Lục Lâm Thiên biết quy định so tài đại hội tông môn, đám người Chu Ngọc Hậu chưa đi Quỷ Vũ tông bao giờ nên không biết.

Đỗ Vân Sơn hướng dẫn:

– Mặc kệ sinh tử, trừ mang yêu thú ra sân còn lại không bị hạn chế điều gì.

– Quy tắc thì Lục chưởng môn mới tham gia nên không biết. Cửu Hoa Môn, Thiên Sơn Môn, Thiên Nhất Môn, Vân Sơn Môn và Phi Linh Môn theo quy định đều có thể phái năm đệ tử thế hệ trẻ ra. Quỷ Vũ tông phái mười đệ tử thế hệ trẻ, so tài vòng thứ nhất cuối cùng mười người ở lại.

– Đợt so tài thứ hai mười người rút thăm so đấu, cuối cùng còn lại năm người. Năm người cuối cùng sẽ do Quỷ Vũ tông bày một trận pháp cỡ nhỏ, người nào xông ra trước tiên là xếp ba hàng đầu.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Còn phải xông trận?

Chương 273: Bất luận sinh tử (2)

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Đa tạ Đỗ trưởng lão giảng giải.

Đỗ Vân Sơn đứng trước ghế Đới Đường, cao giọng quát:

– Các thanh niên của các môn các phái tham gia so tài tập trung lại đây!

Những người trẻ tuổi trong các môn cácp hái nhanh chóng bước lên, xoa tay chuẩn bị trổ tài.

Lục Lâm Thiên quét mắt qua. Mỗi môn phái đều có năm đệ tử thế hệ trẻ tiến lên. Hàng ngàn đệ tử Quỷ Vũ tông hò hét, có tám thanh niên bước ra.

Thanh niên dự thi toàn có thiên phú cao trong số người trẻ tuổi, đẳng cấp tu vi thấp nhất là Vũ Sư nhất trọng, thực lực mạnh nhất xem khí thế thì cỡ Vũ Sư lục trọng. Trong tám người Quỷ Vũ tông tham gia có một thanh niên là Vũ Sư lục trọng.

Đới Trường An đứng cạnh Lữ Tiểu Linh, gã hứa hẹn:

– Biểu muội, ta cũng đi lên, ta nhất định sẽ giành được hạng nhất!

Đới Trường An đầy kɧıêʋ ĸɧí©ɧ liếc Đới Trường Vân đứng một bên.

Đới Trường Vân thề thốt:

– Tiểu Linh tiểu thư, ta cũng sẽ lấy hạng nhất về!

Đới Trường Vân liếc xéo Đới Trường An. Hai thanh niên mặc hoa phục đi lên giữa quảng trường, lướt qua người Lục Lâm Thiên thì hỉnh mũi hừ mạnh.

Lục Lâm Thiên quét mắt qua, có ba mươi mốt người trong sân. Tám người Quỷ Vũ tông đi lên, cộng thêm Đới Trường An, Đới Trường Vân là mười người. Sơn môn khác như Cửu Hoa Môn, Thiên Sơn Môn, Thiên Nhất Môn, Vân Sơn Môn đều là có năm đệ tử.

Lục Lâm Thiên nhận ra người trong Cửu Hoa Môn, Thiên Sơn Môn, Thiên Nhất Môn, Vân Sơn Môn, mới rồi bọn họ trò chuyện trong đại điện thì hắn đã chú ý xem xét các môn phái. Người Cửu Hoa Môn lạnh lùng nhằm vào Lục Lâm Thiên, ba môn phái khác không mấy chú ý đến hắn.

Nhìn thực lực tổng thể thì người Quỷ Vũ tông mạnh hơn, tu vi toàn là Vũ Sư tứ trọng, ngũ trọng. Đới Trường An, Đới Trường Vân la Vũ Sư lục trọng. Bốn sơn môn khác tu vi từ Vũ Sư nhất trọng đến tứ trọng, thiên phú như thế không tệ trong thế hệ trẻ nhưng so với người Quỷ Vũ tông thì yếu hơn nhiều.

Đỗ Vân Sơn quét mắt mọi người một cái:

– Mọi người nghe kỹ đây, các người vào sân bất luận sinh tử, trừ mang yêu thú ra sân còn lại không bị hạn chế gì. Hiện tại hối hận còn kịp, có thể rút lui. Đã ra sân là sống chết do số, nếu nhận thua thì tự ra quảng trường, không thì sống chết đừng trách ai, đã hiểu chưa?

Đám người đồng thanh kêu lên:

– Rõ!

Cả đám hăm hở xoa tay, không ai muốn rút lui.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống. Người trong Cổ vực ác thật, chỉ là so tài mà đã bất luận sinh tử, cầm mạng ra liều. Qua vòng thứ nhất e rằng trong ba mươi người sẽ có khá nhiều thành xác chết không hồn. Trong Cổ vực khắp nơi là giết chóc, mọi người thói quen những điều này. Chỉ có cường giả mới sinh tồn được, nơi đây dựa vào thực lực, giết chóc mà sống.

Lục Lâm Thiên đánh giá đẳng cấp của mọi người, hắn ước chừng thực lực của mình là Vũ Sư tứ trọng nhưng dư sức sống sót tới cuối. Chỉ sợ có người chuyên môn nhằm vào hắn, đặc biệt là người Cửu Hoa Môn, tập thể vây công thì sẽ rất rắc rối cho hắn. Lục Lâm Thiên không thể lộ ra thân phận Linh Giả, Vũ Giả ngũ hệ quá sớm.

Nhưng Lục Lâm Thiên phải thắng trận chiến, Không gian thú nang nằm trong tay Lữ Tiểu Linh, hắn phải thắng phần thưởng đó. Đầu óc Lục Lâm Thiên suy nghĩ nhiều đường.

Đỗ Vân Sơn lên tiếng:

– Lấy quảng trường làm giới hạn, vòng thứ nhất hỗn chiến. Khi nào còn mười người đứng thì tự động kết thúc, chúc các vị may mắn. Bây giờ bắt đầu!

Đỗ Vân Sơn nói xong biến mất khỏi quảng trường.

Vù vù vù!

Sát ý dâng trào, chân khí vận chuyển nhanh.

Trong khi Lục Lâm Thiên suy tư thì các bóng người chuyển động trên quảng trường, tiếng ồn ào chộn rộn. Đã có lực lượng va chạm, chân khí cường đại tiếp xúc, một chuỗi tiếng nổ trầm đυ.c.

Cuọc so tài bắt đầu ngay, không có thời gian làm nóng người, chính thức tiến vào trạng thái sống mái với nhau, đại chiến sinh tử. Mọi người trong quảng trường biết rõ cuộc chiến này không chết không ngừng.

Cùng lúc đó một bóng người lao ra, bóng người áo trắng vọt tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Chết đi!

Tiếng xé gió xuyên thấu không gian, hoa lửa tung tóe, một luồng kiếm quang chém thẳng vào Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng thụt lùi, thuộc tính phong phối hợp với thuộc tính thổ tăng vọt tốc độ, người ngoài không nhìn ra được.

– Đệ tử của Cửu Hoa Môn!

Thanh niên mặc áo ngắn màu xanh là đệ tử Cửu Hoa Môn, Vũ Sư tam trọng.

Nhát kiếm chém tới, chân khí có thuộc tính hỏa nóng cháy hùng hồn, kiếm quang với kình khí nóng rực cắt vỡ dòng không khí liên miên không dứt. Kiếm quang vạch đường cong giữa không trung chém xuống đầu Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Nếu các người đã muốn thăm dò ta vậy ta sẽ cho ngươi nhìn đã mắt!

Đám người trên quảng trường tràn ngập sát ý, tính cách khát máu giấu trong lòng Lục Lâm Thiên bị kí©ŋ ŧŋí©ŋ. Trước khi có đủ thực lực đối kháng với địch thủ thì phải nhẫn nhịn, khi đã có đủ sức mạnh thì không cần kiềm nén nữa.

Lục Lâm Thiên ra sân, Quỷ Vũ tông, Cửu Hoa Môn đều muốn biết thực lực của hắn như thế nào. Lục Lâm Thiên thừa dịp này gïếŧ một người răn trăm người. Trong Cổ vực càng nhẫn nhịn càng bị ăn hïếp, chỉ có gïếŧ chóc, tuyệt đối gïếŧ chóc mới khiến người run sợ.

Lục Lâm Thiên lùi nhanh rồi lại vọt lên:

– Vũ Sư tam trọng, muốn chết!

Với Vũ Sư tam trọng thì Lục Lâm Thiên dùng sức mạnh bình thường đã đủ để đối phó.

Thoáng chốc kiếm quang chém xuống trước mặt Lục Lâm Thiên, gần như xẹt qua sát người hắn. Kiếm quang chém mạnh xuống mặt đất ngay trước người Lục Lâm Thiên, hoa lửa bắn tung. Mặt đất bị chém rách một vệt dài.

Trên quảng trường, có hơn một nửa người Quỷ Vũ tông, cả sơn môn nhìn kỹ Lục Lâm Thiên. Thân phận của Lục Lâm Thiên không tầm thường, một Phi Linh Môn mới nổi, không ai hiểu biết. Bọn họ muốn nhìn chưởng môn Phi Linh Môn biểu hiện qua đó tìm hiểu nhiều hơn về Phi Linh Môn.

Lữ Tiểu Linh cười tủm tỉm nhìn Lục Lâm Thiên, vẻ mặt khó hiểu lẩm bẩm:

– Kẻ lừa đảo rõ ràng là Linh Giả sao bây giờ là Vũ Giả? Lúc thì Vũ Giả có khi là Linh Giả, sao kỳ vậy?

Ngay khi nhát kiếm của thanh niên đệ tử Cửu Hoa Môn Vũ Sư tam trọng chém xuống mặt đất trước người Lục Lâm Thiên thì hắn khom lưng, nhanh chóng đánh ra thủ ấn.

– Khai Sơn chưởng!

Chưởng ấn màu vàng đất nhanh chóng ngưng tụ, Lục Lâm Thiên như mũi tên rời dây cung vọt hướng Vũ Sư tam trọng Cửu Hoa Môn.

Bùm!

Chưởng ấn giáng xuống, vang tiếng nổ trầm đυ.c. Không có gì bất ngờ, tốc độ và khả năng phản ứng của Lục Lâm Thiên phối hợp kín không kẽ hở, đây là trải qua cá đợt rèn luyện trong sơn mạch Vụ Đô. Lục Lâm Thiên đối diện bầy Thiểm Điện Hắc Báo nổi tiếng về tốc độ, hắn một chọi mười lăm con chứ nói gì một Vũ Sư tam trọng?

Tiếng nổ vang điếc tai, chưởng ấn vỗ vào người Vũ Sư tam trọng. Trước chưởng ấn có kình khí vô hình bắn ra đâm vào ngực Vũ Sư tam trọng.

Thanh niên mặc áo ngắn màu xanh biến sắc mặt, vào lúc này gã không kịp nghĩ nhiều, hét chói tai. Chân khí thuộc tính hỏa cường đại bộc phát từ người Vũ Sư tam trọng, hình thành cương khí màu đỏ trước mặt gã.

Chương 274: Buông tay giết chóc

Nhưng đã muộn, tuy Khai Sơn chưởng chỉ là vũ kỹ tinh cấp nhưng Lục Lâm Thiên dựa vào tu vi mạnh hơn thanh niên mặc áo ngắn màu xanh. Huống chi thực lực của Lục Lâm Thiên không đơn giản tính bằng đẳng cấp.

Với thực lực hiện tại của Lục Lâm Thiên tuy không lọt vào mắt cường giả thật sự nhưng trong đẳng cấp Vũ Sư đã là rất mạnh. Lục Lâm Thiên tùy tay vỗ Khai Sơn chưởng vũ kỹ tinh cấp, Khai Sơn chưởng là bộ vũ kỹ đầu tiên hắn luyện tập, quen thuộc đến nhàm, uy lực lớn lao.

Cho nên thanh niên mặc áo ngắn màu xanh bối rối dựng hộ thân cương khí, hai lực lượng vừa đυ.ng chạm thì hộ thân cương khí nhanh chóng tan vỡ ngay. Chỉ trong vài giây ngắn ngủi, kình khí cuồng bạo đập mạnh vào ngực thanh niên mặc áo ngắn màu xanh.

Phập xoẹt!

Tất cả diễn ra trong vòng hai giây. Thanh niên mặc áo ngắn màu xanh Cửu Hoa Môn phun búng máu, cơ thể như diều đứt dây té cái bịch ra xa hơn chục thước. Máu phun ra lẫn nội tạng vụn, tắt thở. Lục Lâm Thiên dốc hết sức vỗ chưởng đoạt mạng.

Đám người ngây ngẩn:

– Vũ Sư tứ trọng sao?

Nhìn khí thế từ người Lục Lâm Thiên thì bọn họ đoán được ngay tu vi của hắn.

Đám cường giả ngồi trên cao, Đới Đường, Đới Cương Tử, trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu không nhìn đẳng cấp tu vi của Lục Lâm Thiên mà là thực lực tổng thể.

– Tốc độ rất nhanh, năng lực phản ứng phối hợp tốc độ hoàn mỹ, tiểu tử này không phải người bình thường.

Bọn họ nhướng mày, rất là bất ngờ.

Có người kinh ngạc cũng có người tức giận. Chưởng môn Cửu Hoa Môn, Mạc Thiên Vấn và đám trưởng lão biểu tình cực kỳ khó xem. Đệ tử trong sơn môn không đỡ nổi một chiêu của Lục Thiểu Du. Các tia khí lạnh của đám người Cửu Hoa Môn rơi vào người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không rảnh cảm giác khí lạnh từ đám người Cửu Hoa Môn, sau khi hắn giết Vũ Sư tam trọng thì bốn đệ tử Cửu Hoa Môn khác bao vây hắn. Hai Vũ Sư nhị trọng, một Vũ Sư tam trọng, một Vũ Sư tứ trọng.

Bốn người bao vây Lục Lâm Thiên, trong mắt tràn ngập sát ý. Đám người hỗn chiến xung quanh trông thấy cảnh này, có người lưỡng bại câu thương thì bọn họ được lợi nên không quấy rầy, quay đi kiếm đối thủ khác.

Chiến ý trong Lục Lâm Thiên đang đốt cháy:

– Xem bộ dáng thì đã thương lượng từ trước phải không? Định vây công ta sao? Cùng chết hết đi!

Lục Lâm Thiên đã quyết định giết một người răn trăm người, hắn không cần che giấu gì nữa. Lục Lâm Thiên vừa nói xong chợt lao lên.

Bốn đệ tử Cửu Hoa Môn di chuyển nhanh:

– Cùng hành động!

Trong quảng trường không có quy tắc gì, vây công không tính trái quy định.

Xoẹt!

Vũ Sư tứ trọng Cửu Hoa Môn công kích trước, chân khí thuộc tính thủy đột nhiên bộc phát. Vũ Sư tứ trọng hóa thành cái bóng mơ hồ vọt nhanh tới trước Lục Lâm Thiên, tốc độ mau đến cực độ. Phải công nhận trong thế hệ trẻ thì thực lực của người này không tệ, chỉ tính tốc độ thế này tu vi cùng đẳng cấp hiếm ai sánh bằng.

Vốn cách nhau không xa, chỉ khoảng mấy chục thước là đến nơi. Vũ Sư tứ trọng lao vào Lục Lâm Thiên, cột nước màu lam bắn về phía hắn.

Cột nước kích động dòng không khí gợn sóng tựa như mũi tên rời cung xuyên thấu dòng không khí thẳng hướng Lục Lâm Thiên.

Chân khí quanh thân Lục Lâm Thiên tuôn ra, ánh sáng vàng lóe dưới chân hắn. Lục Lâm Thiên nhanh như tia chớp thụt lùi mấy bước, thủ ấn nhanh chóng biến đổi, lại chém ra một Khai Sơn chưởng. Kình lực cuồng bạo chấn vỡ dòng không khí, tiếng xé gió sắc bén vang lên không dứt.

Bùm!

Hai lực lượng đυ.ng vào nhau đè ép không gian nổ đì đùng, kình khí khuếch tán lan tràn.

Vù vù vù!

Vũ Sư tam trọng Cửu Hoa Môn ập tới từ sau lưng Lục Lâm Thiên. Luồng kiếm quang kèm theo kình khí nhanh như tia chớp rạch một vệt trong không khí đâm mạnh vào Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười khẩy nói:

– Hỏa Ảnh Chỉ!

Tay thủ ấn, năm ngón tay phải co duỗi bắn ra năm kình khí nóng cháy, Lục Lâm Thiên lần nữa dốc hết sức ra.

Vù vù vù!

Năm Hỏa Ảnh Chỉ xuyên thấu dòng không khí, một Hỏa Ảnh Chỉ chạm vào kiếm quang của Vũ Sư tam trọng dấy lên hỏa hoa, kiếm quang bị đánh bật. Bốn Hỏa Ảnh Chỉ chứa lực lượng cuồng bạo bắn vào người Vũ Sư tam trọng.

Xèo xèo!

Bốn lỗ máu hiện ra, Vũ Sư tam trọng chưa kịp phản ứng lại đã té ngã dưới đất, không kịp dựng lên hộ thân cương khí.

Lục Lâm Thiên không ngừng lại bởi vì còn hai Vũ Sư nhị trọng đang ngưng tụ quyền ấn, chưởng ấn oanh kích sau lưng hắn.

Lục Lâm Thiên cảm nhận kình khí cường đại ập đến từ sau lưng, Lục Lâm Thiên khom người, chân khí bộc phát dưới chân, hắn nhảy vọt lên. Lục Lâm Thiên lộn mèo giữa hư không, chân khí tụ tập quanh thân, xoay người đáp xuống. Lục Lâm Thiên như chim ó vồ mồi, mười ngón búng nhanh, mười chỉ ấn nóng cháy xuyên thấu dòng không khí kèm theo kình phong nhanh như tia chớp giáng xuống.

Hai Vũ Sư nhị trọng tung đòn công kích bị hụt, quyền và chưởng đánh trúng vị trí Lục Lâm Thiên vừa đứng. Mặt đất rung rinh, hai tiếng nổ vang lên.

Bùm bùm bùm!

Kình khí tứ tán, đá vụn bay đầy. Hai Vũ Sư nhị trọng định thụt lùi thì kình khí nóng cháy cuồng bạo đổ ập xuống đầu hai người.

Vù vù vù!

Trong chớp mắt lửa tứ tán, nhiệt độ tăng cao. Mười Hỏa Ảnh Chỉ nhanh như tia chớp bắn ra xuyên qua dòng không khí đè xuống người hai Vũ Sư nhị trọng.

Vù vù vù!

Tiếng xé gió ầm ĩ, thân thể hai người có thêm mấy lỗ máu.

Đám người Đới Đường, trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu ngồi trên ghế đều biến sắc mặt, bọn họ không ngờ Lục Lâm Thiên là Vũ Giả song hệ.

– Thổ, hỏa, Vũ Giả song hệ!

Lục Lâm Thiên di chuyển nhanh, chân khí tụ tập quanh thân, mắt nhìn chằm chằm Vũ Sư tứ trọng Cửu Hoa Môn cuối cùng:

– Ngươi cũng đi chết đi!

Chân khí tuôn ra từ cơ thể Lục Lâm Thiên, lần này hắn chủ động công kích.

Lục Lâm Thiên lao xuống dưới, chân khí bộc phát, khí thế áp lực sinh ra bao trùm không gian. Áp lực đó làm Vũ Sư tứ trọng biến sắc mặt, chính mắt thấy bốn đồng môn không chống trả cái nào đã bị giết làm lòng gã run sợ.

Vũ Sư tứ trọng ngây người giây sau lấy lại tinh thần, chân khí thuộc tính thủy bộc phát, thủ ấn liên tục thay đổi. Màn nước khổng lồ trăm thước bao phủ quanh thân Vũ Sư tứ trọng, màn nước cuồng bạo tụ lại hóa thành vòng xoáy to ầm ầm ập hướng Lục Lâm Thiên.

Lực lượng cuồng bạo khuếch tán đè ép dòng không khí vặn vẹo, tiếng nổ đinh tai nhức óc. Lúc này Vũ Sư tứ trọng dốc hết sức đánh trả.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Đệ tử Cửu Hoa Môn? Thực lực đến thế là cùng.

Vũ Sư tứ trọng, cùng đẳng cấp tu vi không đáng Lục Lâm Thiên xem trọng. Lục Lâm Thiên định giết người Cửu Hoa Môn thì hắn sẽ giết sạch tránh cho để lại tai họa ngầm.

Chân khí dâng trào tuôn ra từ người Lục Lâm Thiên. Khí thế đè lên Vũ Sư tứ trọng. Dù chỉ dùng thực lực bình thường, Lục Lâm Thiên dựa vào độ rộng đan điền khí hải, kinh mạch dẻo dai cũng đã mạnh hơn cùng đẳng cấp tu vi rất nhiều.

Thoáng chốc chân khí trong cơ thể Lục Lâm Thiên tăng vọt, vạt áo xanh không gió tự bay, chân khí không ngừng khuếch tán, tốc độ siêu nhanh. Chớp mắt khí nóng khuéch tán quanh thân Lục Lâm Thiên, quyền ấn tràn ngập lửa nóng oanh kích.

Chương 275: Khí sát phạt

Lục Lâm Thiên quát to:

– Nộ Diễm Quyền!

Chân khí bùng nổ, quyền ấn to oanh kích, lực lượng cuồng bạo đốt cháy dòng không khí đυ.ng mạnh vào vòng xoáy to đã đến trước mặt.

Bùm bùm bùm!

Tiếng nổ vang điếc tai từ vị trí hai lực lượng cuồng bạo đυ.ng chạm nhau. Vòng xoáy tăng tốc độ xoay tít, nổ tung. Tiếng nổ đinh tai nhức óc quanh quẩn trong quảng trường. Đám người đang đánh nhau không kiềm được liếc mắt nhìn.

Chân khí khuếch tán, không gian bạo động, nền đất quảng trường nứt rạn.

Thanh niên Vũ Sư tứ trọng lảo đảo thụt lùi, khí huyết sôi trào trong người. Lực lượng cường đại mà Vũ Sư tứ trọng không tưởng tượng được đổ ập xuống người gã, cố nuốt ngược ngụm máu xuống họng. Thanh niên giương mắt nhìn, không còn thấy bóng dáng đối thủ đâu.

– Người đâu rồi?

Vũ Sư tứ trọng cảm giác không ổn, vội vàng thụt lùi. Chợt một bóng áo xanh xẹt qua.

– Chết đi!

Lục Lâm Thiên nhanh như tia chớp xuất hiện trước mặt Vũ Sư tứ trọng làm thanh niên biến sắc mặt. Không chỉ Vũ Sư tứ trọng, nhiều cường giả ngồi ghế trên lộ biểu tình giật mình.

Lục Lâm Thiên đeo bao tay sắc bén, ngón tay co lại, trảo ấn bắn ra năm chỉ ấn nóng rực bẻ gãy nghiền nát hộ thân cương khí của Vũ Sư tứ trọng, xuyên thủng l*иg ngực thanh niên.

Răng rắc!

Tiếng xương gãy vụn vang lên, Lục Lâm Thiên bắn ra khí lạnh, trảo ấn kéo mạnh móc nội tạng ra khỏi l*иg ngực thanh niên. Thứ trắng đỏ nồng nạc mùi máu, mùi tanh ghê mũi lan tỏa trên quảng trường.

Thanh niên hét thảm:

– A!

Vũ Sư tứ trọng té xuống đất, mặt đất lênh láng máu đỏ.

Chân khí của Lục Lâm Thiên tập trung vào bàn tay, chân khí thuộc tính hỏa bốc cháy đốt vết máu dính trên bao tay bạch ngọc tinh ti bốc hơi sạch.

Mọi người hút ngụm khí lạnh nhìn, thủ đoạn tàn nhẫn làm đám người sống trong Cổ Vực phải run sợ.

Các đệ tử Quỷ Vũ tông trợn to mắt nhìn:

– Độc ác quá.

Trong lòng bọn họ rất giật mình. Đám người đang đánh nhau trên quảng trường vốn có mấy người định đυ.c nước béo cò tấn công Lục Lâm Thiên, sau khi thấy cảnh này thì lùi lại ngay, không dám dây vào hắn nữa.

Ghế trên, đám người Đới Đường, trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu biểu tình khác nhau nhưng đều bị Lục Lâm Thiên rung động. Bọn họ không xem trọng thực lực của Lục Lâm Thiên, nhưng khí thế sát phạt, sát khí từ người hắn làm bọn họ rung động.

Thực lực khá, còn là Vũ Giả song hệ, cộng với khí sát phạt. Sắc mặt Đới Đường sa sầm. Nếu tiểu tử này có cơ hội thì tương lai sẽ thênh thang.

Trong Cửu Hoa Môn, Mạc Thiên Vấn biến sắc mặt nghiến răng:

– Khốn kiếp!

Năm đệ tử trẻ tuổi mạnh nhất môn phái lúc này bị Lục Lâm Thiên giết chết hỏi sao Mạc Thiên Vấn không tức giận? Đôi mắt Mạc Thiên Vấn đầy oán hận chỉ muốn xông lên giết Lục Lâm Thiên.

Trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu nhìn nhau, chuyển sang xem Lục Lâm Thiên, ánh mắt tràn ngập rung động, khó tin.

Bùm bùm bùm!

Trên quảng trường liên tục vang tiếng nổ đì đùng, xác chết nằm đầy đất. Lục Lâm Thiên đeo bao tay bạch ngọc tinh ti, sát khí bộc lộ. Lục Lâm Thiên đứng yên tại chỗ nhưng không ai dám đến gần. Mọi người đã thấy Lục Lâm Thiên chớp mắt giết năm người, ai dám trêu chọc hắn?

Lục Lâm Thiên nhướng mày, nhìn khắp quảng trường từ ba mươi mốt người bây giờ chỉ còn lại mười bốn người. Trong đó có tám người Quỷ Vũ tông, hai người Thiên Sơn Môn, một người Thiên Nhất Môn, một người Vân Sơn Môn, năm người Cửu Hoa Môn đều bị giết hết rồi.

Trong mười người Quỷ Vũ tông mới có hai người bị giết. Dường như mười người phối hợp với nhau tàn sát ba môn phái khác, về thực lực tổng thể thì đệ tử Từ trưởng lão mạnh hơn một chút, sử dụng vũ kỹ cũng cao hơn. Người ba môn phái khác không thể chống lại.

Bùm bùm bùm!

Tiếng nổ vang vọng không dứt, lực lượng cuồng bạo tràn ngập. Lục Lâm Thiên quét mắt qua. Một Vũ Sư tứ trọng Thiên Nhất Môn giết một Đệ tử Quỷ Vũ tông, sau lưng bị Đới Trường An vỗ chưởng giết chết.

Đới Trường Vân ở một bên không cam lòng tụt hậu:

– Chết đi!

Chân khí cuồng bạo khuếch tán, Đới Trường Vân cũng giết một Vũ Sư tam trọng của Thiên Sơn Môn.

Một bóng người xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, biểu muội là của ta!

Người đến là Đới Trường An.

Lục Lâm Thiên mở miệng nói:

– Vậy sao? Không liên quan gì ta.

Lục Lâm Thiên phớt lờ Đới Trường An.

Đới Trường An lạnh lùng nói:

– Ta muốn giết ngươi!

Đới Trường An lạnh băng nhìn Lục Lâm Thiên, chân khí bộc phát.

Bùm bùm bùm!

Đằng trước lại vang tiếng nổ điếc tai. Trong Quỷ Vũ tông có một Vũ Sư lục trọng một kiếm giết chết Vũ Sư tứ trọng của Thiên Sơn Môn.

Chợt vang lên tiếng quát:

– Vòng thứ nhất kết thúc!

Đỗ Vân Sơn bước vào quảng trường, lúc này chỉ còn lại mười người. Sáu người Quỷ Vũ tông, một người Thiên Sơn Môn, một người Thiên Nhất Môn, một người Vân Sơn Môn.

Nghe tiếng Đỗ Vân Sơn, Đới Trường An hừ mạnh:

– Hừ!

Đới Trường An hậm hực lui xuống.

Lục Lâm Thiên hờ hững liếc Đới Trường An, mắt lóe tia sáng lạnh, sau đó quay đầu nhìn trong sân. Ba mươi mốt người chỉ còn lại mười người, dưới đất có mười bốn cái xác. Bảy người khác dường như bị thương nặng chạy ra ngoài quảng trường xem như nhận thua.

Trong Quỷ Vũ tông có mấy chục đệ tử bước ra dọn dẹp xác chết trên quảng trường, không ai thương tiếc người chết, chỉ mừng cho mười người sống.

Đỗ Vân Sơn nhìn mười thí sinh, nói:

– Mười người sẽ tham gia đợt thứ hai, vòng này quyết định bằng rút thăm, chia năm tổ. Ống thẻ trong tay ta có năm đôi thẻ tre màu đen, đỏ, trắng, lam, lục. Rút trúng thẻ tre giống nhau dựa theo thứ tự đen, đỏ, trắng, lam, lục lên sân so tài. Quy tắc không thay đổi, bất luận sinh tử, mãi khi nào đối phương rời khỏi quảng trường hoặc bị giết thì người còn lại được tính là thắng. Thắng năm người liền vào vòng thứ ba.

Đỗ Vân Sơn nhìn Lục Lâm Thiên một lúc lâu.

Đỗ Vân Sơn đưa ra một ống thẻ đã phong kín, cao nửa thước. Mọi người lần lượt xếp hàng rút thẻ tre từ trong ống ra.

Lục Lâm Thiên xòe tay nhìn thẻ tre:

– Màu trắng, người thứ ba lên sân.

Lục Lâm Thiên lấy thẻ màu trắng là thí sinh thứ ba vào sân, hắn chuyển sang nhìn người xung quanh. Lúc này mọi người đều xòe tay nhìn thẻ tre.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm tay một Vũ Sư lục trọng ngoài Đới Trường Vân Quỷ Vũ tông ra.

– Là hắn!

Người này cầm thẻ tre màu trắng.

Vũ Sư lục trọng ngước nhìn Lục Lâm Thiên, mắt lóe tia sáng lạnh.

Đỗ Vân Sơn mở miệng nói:

– Đã rút thăm xong, theo thứ tự ai cầm thẻ màu đen thì bắt đầu so tài đi.

Đệ tử Quỷ Vũ tông đã dọn dẹp quảng trường sạch sẽ.

Ghế trên, Lữ Tiểu Linh nhìn Lục Lâm Thiên, hỏi trưởng lão họ Vương bên cạnh mình:

– Vương trưởng lão thấy Lục Lâm Thiên có thể vào tốp năm không?

Trưởng lão họ Vương trả lời:

– Tiểu thư, cái này khó nói, tiểu thư cứ nhìn thì biết.

Đám người Đới Đường thì thầm gì đó với trưởng lão cạnh mình, lại đưa mắt nhìn quảng trường.

Vù vù vù!

Hai bóng người nhảy lên giữa quảng trường. Một người mặc trường sam màu trắng, Vũ Sư tam trọng, là đệ tử của Thiên Sơn Môn. Người khác mặc đồ đen, vóc dáng cao to, Vũ Sư tứ trọng, là đệ tử Quỷ Vũ tông.

Chương 276: Lục Thiếu Du lên sân

Hai người lên sân, các chưởng môn, trưởng lão các phái ngồi trên ghế châu đầu ghé tai. Chỉ có Cửu Hoa Môn là ai nấy biểu tình cực kỳ khó xem. Năm đệ tử bị một người giết, đại hội tông môn lần này Cửu Hoa Môn mất hết mặt mũi.

Hai thanh niên bước ra chào nhau rồi tấn công ngay.

Đệ tử Quỷ Vũ tông là Vũ Giả thuộc tính hỏa, đệ tử Thiên Sơn Môn là Vũ Giả thuộc tính thủy.hai người đánh nhau, vang tiếng nổ đì đùng, kình khí cuồng bạo tuôn ra.

Lục Lâm Thiên đánh giá cẩn thận cuộc so tài. Đệ tử Quỷ Vũ tông chiếm ưu thế rõ rệt. Về thực lực thì thanh niên mặc đồ đen mạnh hơn đối thủ một bậc, vũ kỹ cũng tốt hơn chút. Vừa bắt đầu đệ tử Thiên Sơn Môn đã bị ức chế.

Hai người đánh nhau làm nhiều người xung quanh thảo luận sôi nổi. Dãy ghế trên, chưởng môn các môn các phái xì xầm bàn tán.

Đới Đường nói với một nam nhân mặc trường bào màu xám cạnh mình:

– Tôn chưởng môn, đệ tử Thiên Sơn Môn năm nay không tệ.

Nam nhân mặc trường bào màu xám khẽ thở dài:

– Đới tông chủ nói đua, so với đệ tử Quỷ Vũ tông thì còn kém xa.

Mắt nam nhân mặc trường bào màu xám tràn đầy cười khổ. Người này là Tôn Tử Sơn chưởng môn Thiên Sơn Môn, gã nhìn ra được đệ tử Thiên Sơn Môn không đánh lại đệ tử Quỷ Vũ tông. Năm nay Thiên Sơn Môn lại không có hy vọng gì. Năm ngoái trong đại hội tông môn toàn là Quỷ Vũ tông hùng bá hai hàng đầu, môn phái nào được hạng ba dã là giỏi.

Nhìn hai người đánh nhau, Lục Lâm Thiên thầm than:

– Đệ tử Thiên Sơn Môn sắp thua. Hèn gì phần thưởng đại hội tông môn phong phú vậy, e rằng Quỷ Vũ tông có tính toán riêng.

Tính theo thực lực thế hệ trẻ Quỷ Vũ tông thì tốp ba chắc chắn nằm trong tay Quỷ Vũ tông.

Quỷ Vũ tông ra phần thưởng phong phú vì biết đệ tử trong môn sẽ chiếm được nên chẳng quan tâm, và còn mục đích khác. Đại hội tông môn mỗi năm một lần các môn phái đều phái ra người trẻ tuổi mạnh nhất xuất chiến. Quỷ Vũ tông có nhiều người trẻ tuổi nhất, số người vào sân cũng nhiều nhất.

Đệ tử các môn phái hoặc chết hoặc bị thương nặng, vậy là năm, mười năm sắp tới Quỷ Vũ tông tuy Quỷ Vũ tông tổn thất một ít đệ tử nhưng so với sơn môn khác không còn người nối nghiệp, không có thực lực đối kháng lại Quỷ Vũ tông, chỉ có thể quỳ dưới chân Quỷ Vũ tông, không thể cấu thành uy hiếp, Quỷ Vũ tông hoàn toàn yên bụng.

Nghĩ đến đây Lục Lâm Thiên hút ngụm khí lạnh. Quỷ Vũ tông tính kế âm thầm, các môn phái còn tưởng rằng vớt vát được của hời nhưng thật ra đã rơi vào bẫy của Quỷ Vũ tông.

Đệ tử Quỷ Vũ tông chiếm ưu thế tuyệt đối, gã là Vũ Giả thuộc tính hỏa, thuộc tính hỏa thì công kích mạnh mẽ. Đệ tử Thiên Sơn Môn là Vũ Giả thuộc tính thủy, về mặt tiết tấu công kích chậm hơn một chút, cộng với thực lực thấp hơn đối thủ một tầng. Mười chiêu qua đi, thế công của đệ tử Thiên Sơn Môn chậm dần, kiệt sức bất lực.

Một lát sau, đệ tử Quỷ Vũ tông bắt được sơ hở của đối thủ thoáng chốc bùng nổ công kích sắc bén. Chân khí nóng cháy ngưng tụ ngọn lửa thực chất hóa bắn ra, nhanh như tia chớp xuyên thủng phòng ngự của đối thủ đập mạnh vào ngực đệ tử Thiên Sơn Môn thủy hệ. Đệ tử Thiên Sơn Môn mặt tái xanh, khóe môi tràn máu, người té mạnh xuống đất.

Vù vù vù!

Khi đệ tử Thiên Sơn Môn vùng vẫy bò dậy thì một tiếng xé gió lại vang lên. Đệ tử Quỷ Vũ tông vỗ chưởng ấn nóng rực xuống, đệ tử Thiên Sơn Môn tắt thở.

Trên quảng trường, Đỗ Vân Sơn mỉm cười tuyên bố kết quả:

– Quỷ Vũ tông Lâm Bình thắng!

Quỷ Vũ tông chiến thắng đều nằm trong dự tính của các trưởng lão, cho nên mọi người không mấy kinh ngạc khi Quỷ Vũ tông thắng.

Trên khán đài, Tôn Tử Sơn chưởng môn Thiên Sơn Môn nhíu mày. Chuyến này Thiên Sơn Môn không vớt vát được gì ngược lại mất mấy đệ tử.

Đỗ Vân Sơn nói:

– Trận thứ hai lên đi.

Đỗ Vân Sơn dứt lời, một bóng người nhảy vào giữa quảng trường. Một bộ hoa phục, biểu tình kiêu căng, là nhi tử của Đới Cương Tử phó tông chủ Quỷ Vũ tông, Đới Trường Vân, thực lực Vũ Sư lục trọng. Trong đám người trẻ tuổi hôm nay Đới Trường Vân đủ tài năng ngạo thị toàn trường.

Đới Trường Vân lên đài không lâu sau một bóng áo lam ủ rũ bước ra. Lục Lâm Thiên có chú ý đến người này, là đệ tử của Vân Sơn Môn, một thiếu nữ mặc váy dài màu lam, bộ dạng thanh tú, phong thái anh tư, tu vi Vũ Sư tứ trọng.

Đới Trường Vân cười to bảo:

– Vì nàng là nữ nhân nếu bây giờ đầu hàng thì ta tha cho,nếu không thì ta sẽ không khách sáo!

Vũ Sư tứ trọng không lọt vào mắt Đới Trường Vân.

Thiếu nữ áo lam biến sắc mặt, ngoái đầu nhìn chưởng môn Vân Sơn Môn ngồi sau lưng. Chưởng môn Vân Sơn Môn nhẹ gật đầu.

Thiếu nữ áo lam thở̉p hào, dứt khoát nói:

– Được rồi, ta đầu hàng.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Chưởng môn Vân Sơn Môn khá thông minh.

Được chưởng môn Vân Sơn Môn đồng ý thiếu nữ mặc váy màu lam mới đầu hàng, thực lực cách xa cỡ này dưới tình huống bình thường không có khả năng chiến đấu.

Lục Lâm Thiên ngoái đầu nhìn chưởng môn Vân Sơn Môn, hắn từng chú ý người này, tên Dư Hán Tường, Vũ Tướng tứ trọng, xem như siêu cường giả trong Cổ vực.

Đệ tử Vân Sơn Môn đầu hàng, Mạc Thiên Vấn của Cửu Hoa Môn cười châm biếm:

– Ha ha ha, không ngờ Vân Sơn Môn trực tiếp đầu hàng, không có chút gan dạ nào.

Mấy sơn môn này thường hay âm thầm đấu đá nhau như cơm bữa.

Dư Hán Tường hừ mạnh đáp lễ:

– Thực lực không đủ thì chỉ còn đường đầu hàng. Chúng ta làm sao bằng Cửu Hoa Môn? Thực lực yếu, năm người vây công một cuối cùng bị giết trong chớp mắt, khâm phục.

Mạc Thiên Vấn hầm hừ không nói nên lời:

– Hừ!

Thiếu nữ váy lam Vân Sơn Môn nhanh chóng lui xuống.

Đỗ Vân Sơn tuyên bố:

– Trận thứ hai, Đới Trường Vân thắng.

Ngàn đệ tử Quỷ Vũ tông hò reo:

– Đới thiếu gia giỏi quá!

Thanh âm như sóng, Đới Trường Vân lâng lâng trong niềm vui. Đới Trường Vân đắc ý liếc Đới Trường An, Lục Lâm Thiên, nhảy ra ngoài vòng quảng trường.

Đỗ Vân Sơn lên tiếng:

– Trận thứ ba, lên.

Lục Lâm Thiên thì thào:

– Rốt cuộc đến lượt ta.

Vù vù vù!

Một bóng người nhảy lên đài trước Lục Lâm Thiên, xoay tròn một vòng xinh đẹp, chân khí dao động, tiêu sái đáp xuống giữa quảng trường. Là Vũ Sư lục trọng khác của Quỷ Vũ tông.

Nhiều đệ tử Quỷ Vũ tông hét chói tai:

– Tam sư huynh cố lên!

Nhiều thiếu nữ cuồng nhiệt si mê, thanh niên này có sức hiệu triệu khá lớn trong số đệ tử trẻ tuổi của Quỷ Vũ tông.

Lục Lâm Thiên chậm rãi đi vào quảng trường, vạt áo xanh phần phật. Lục Lâm Thiên bình tĩnh đứng trong sân, Vũ Sư lục trọng tuy đẳng cấp hơn tu vi của hắn nhưng bình thường Vũ Sư lục trọng chưa đủ tạo uy hiếp lớn với Lục Lâm Thiên.

Nhiều đệ tử Quỷ Vũ tông dường như ghét Lục Lâm Thiên, bọn họ reo hò:

– Tam sư huynh, một chiêu nghiền nát người Phi Linh Môn đi!

Bọn họ hoàn toàn không để Lục Lâm Thiên vào mắt.

Trên khán đài, Lữ Tiểu Linh hỏi phụ nhân trung niên ngồi cạnh mình:

– Vương trưởng lão nói xem Lục Lâm Thiên có thể thắng không?

Lữ Tiểu Linh luôn nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, ra chiều suy tư.

Chương 277: Giết chết trong một chiêu (1)

Trưởng lão họ Vương do dự một lúc sau nói thật:

– Vũ Giả song hệ tuy bất phàm nhưng ít nhất phải đến Vũ Phách mới hoàn toàn phát huy thực lực vốn có. Đến đẳng cấp Vũ Phách thì Vũ Giả song hệ mạnh hơn Vũ Giả đơn hệ nhiều. hiện tại Lục Lâm Thiên mới có tu vi Vũ Sư tứ trọng, tuy rằng lực phản ứng và tốc độ không tệ, nhưng nói chung Vũ Sư tứ trọng và lục phẩm cách biệt hai tầng. Nếu gặp phải Vũ Sư ngũ trọng thì vấn đề không lớn, nhưng Vũ Sư lục trọng chỉ sợ cơ hội thắng không lớn.

Lữ Tiểu Linh mỉm cười nói:

– Vậy sao? Vương trưởng lão, chúng ta đánh cuộc đi. Nếu Lục Lâm Thiên thắng thì các người không được giục ta về ngay, nếu hắn thua thì ngày mai ta theo các người trở về.

Trưởng lão họ Lưu xen lời:

– Tiểu thư, mặc kệ thế nào tóm lại tiểu thư phải sớm theo chúng ta về, nếu không chưởng môn sẽ tự mình đến đón tiểu thư.

Lữ Tiểu Linh phồng má trừng hai trưởng lão rồi lại không biết lam sao:

– Hừ!

Giờ phút này, tất cả chưởng môn, trưởng lão môn phái đều nhìn chằm chằm chính giữa quảng trường. Đôi mắt Mạc Thiên Vấn lạnh băng, hận không thể cổ vũ đệ tử Quỷ Vũ tông Vũ Sư lục trọng giết Lục Lâm Thiên ngay.

Trên quảng trường, thanh niên Vũ Sư lục trọng khinh thường nhìn Lục Lâm Thiên, không thèm để hắn vào mắt:

– Nếu ngươi đầu hàng bây giờ còn kịp, không thì không kịp nữa.

Phi Linh Môn nho nhỏ, ngươi trở về làm tiểu chưởng môn đi!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn thanh niên Vũ Sư lục trọng, mắt lóe sát ý. Sau lưng Cửu Hoa Môn chắc chắn là Quỷ Vũ tông, hôm nay hắn sẽ cho Quỷ Vũ tông chút cảnh cáo, không thì Quỷ Vũ tông còn được một tấc lại muốn tiến một thước. Lục Lâm Thiên có đánh chết người này thì Quỷ Vũ tông cũng không nói gì được.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

– Nếu ngươi đầu hàng, ta nể Quỷ Vũ tông sẽ tha mạng cho ngươi.

Lục Lâm Thiên mặt không biểu tình, sát khí vô hình khuếch tán.

Dưới quảng trường, đám đệ tử Quỷ Vũ tông hò reo:

– Tam sư huynh mau đánh đi, một chiêu giết chết tiểu tử đó!

Trên khán đài, đám cường giả Quỷ Vũ tông Đới Đường nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên. Cường giả Quỷ Vũ tông chỉ biết trong Phi Linh Môn có cường giả Linh Suất, môn phái khác tạm thời không biết gì.

Đệ tử Quỷ Vũ tông Vũ Sư lục trọng lạnh lùng quát:

– Cho mặt mà không biết điều, tự ngươi tìm cái chết!

Chân khí bộc phát từ người đệ tử Quỷ Vũ tông, khí thế hung bạo khuếch tán. Chân khí vàng đất tuôn trào, thanh niên là Vũ Giả thổ hệ. Chân khí như vầng sáng bao phủ nguyên người Vũ Sư lục trọng, áp lực sinh ra từ chân khí lan tràn. Đệ tử Quỷ Vũ tông đứng gần quảng trường thoáng chốc nín thở, chân khí trong người chảy chậm lại.

Lục Lâm Thiên không nhúc nhích gì nhưng trong đan điền khí hải chân khí cuộn trào, chân khí cường đại chảy nhanh trong kinh mạch dày rộng. Sát khí vô hình trên người Lục Lâm Thiên càng đậm đặc hơn.

Vù vù vù!

Đệ tử Quỷ Vũ tông Vũ Sư lục trọng nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, ánh mắt kiêu căng tự tin giờ giảm bớt, áp lực vô hình bao phủ gã, làm gã thấy hơi cứng người. Vũ Sư lục trọng đã là mũi tên trên dây buộc phải bắn ra, lao nhanh như tia chớp hướng tới Lục Lâm Thiên.

Vũ Sư lục trọng Quỷ Vũ tông từ khi nào trong tay cầm thanh trường thương, khí thế dời núi lấp biển ập đến. Trường thương đâm mạnh, mấy thương ảnh xé rách dòng không khí, thương ảnh cắt vỡ không gian, thế công liên miên bất tận đâm hướng Lục Lâm Thiên.

Mạc Thiên Vấn Cửu Hoa Môn ngồi trên khán đài kinh ngạc nói:

– Đây là Phá Vân Thương vũ kỹ hoàng cấp sơ giai của Quỷ Vũ tông đúng không? Tu vi Vũ Sư lục trọng, tu luyện đến trình độ này thật là hiếm thấy.

Tôn Tử Sơn của Thiên Sơn Môn mở miệng nói:

– Phá Vân Thương có uy lực siêu phàm, đệ tử Phi Linh Môn sẽ khó khăn đây.

Thực lực như bọn họ nhìn ra được đệ tử Quỷ Vũ tông có tu vi Vũ Sư lục trọng, cộng thêm vũ kỹ hoàng cấp sơ giai, có đủ sức đánh với Vũ Sư thất trọng. Lục Lâm Thiên của Phi Linh Môn tuy có chút thực lực, giết năm đệ tử Cửu Hoa Môn. Nhưng mấy đệ tử Cửu Hoa Môn một người là Vũ Sư tứ trọng, mấy người khác toàn là Vũ Sư nhị trọng tam trọng. Lục Lâm Thiên giết các đệ tử Cửu Hoa Môn chưa đủ rung động mọi người.

Thương ảnh phô thiên cái địa đổ ập xuống. Cách gần mười thước thì thương ảnh đầy trời kèm theo kình phong sắc bén đυ.ng vào gợn sóng quanh thân Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đột nhiên nhúc nhích. Lục Lâm Thiên mở mắt ra, sát khí hoàn toàn bộc phát. Sát khí vô hình cuồng bạo tuôn ra, không gian như đông lại.

Thương ảnh rợp trời ập đến, Lục Lâm Thiên nhanh chóng kết thủ ấn. Vảy giáp vàng bao trùm người Lục Lâm Thiên, ánh sáng vàng rực rỡ che đậy cả người hắn.

– Đây là vũ kỹ phòng ngự, đẳng cấp không tầm thường!

Đám người trên khán đài ánh mắt sắc bén, nhận ra ngay Thanh Linh Khải Giáp trên người Lục Lâm Thiên, bọn họ rất ngạc nhiên.

Đới Đường, Đới Cương Tử, trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu nhíu mày, nhìn chằm chằm Khải Giáp Thanh Linh trên người Lục Lâm Thiên. Trong mắt bọn họ có kinh ngạc, giật mình, vì không nhìn thấu được đẳng cấp Thanh Linh Khải Giáp.

Lục Lâm Thiên trầm giọng quát:

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn!

Mắt Lục Lâm Thiên bắn ra sát ý, thủ ấn đánh ra. Năng lượng thuộc tính thổ trong không khí tụ tập lại, toát ra lực lượng cuồng bạo như thủy triều tụ tập vào chưởng ấn.

Năng lượng thuộc tính thổ hùng hồn tụ tập lại, khí thế Lục Lâm Thiên tăng vọt, chưởng ấn màu vàng đất phóng lên cao.

Thương ảnh ập đến, Lục Lâm Thiên không lùi còn tiến lên trước, chưởng ấn giơ cao hóa thành mấy chưởng ấn mơ hồ như tàn ảnh ghép thành đóa sen bao phủ giữa hư không trước mặt Lục Lâm Thiên.

Hai bóng người ẩn trong kình khí cường đại lao nhanh vào đối thủ như mũi tên các đệ tử Quỷ Vũ tông quanh quảng trường thực lực thấp chỉ nhìn thấy hai bóng người mơ hồ bay vυ”t đi.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Trong khoảnh khắc thương ảnh rợp trời và chưởng ấn va chạm trực tiếp. Lực lượng ngút trời cùng với xung lực không gì sánh bằng đυ.ng mạnh vào nhau, vang tiếng nổ điếc tai trong không gian. Kình khí cuồng bạo khuếch tán trên bầu trời.

Hai lực lượng va chạm, hoa lửa bắn tung tóe. Một vòng sóng năng lượng nhỏ bé khuếch tán hóa thành kình phong mãnh liệt xé rách dòng không khí, tiếng xé gió sắc nhọn vang lên.

Các cường giả trên khán đài kinh thán:

– Vũ kỹ hoàng cấp cao giai!

Lục Lâm Thiên thi triển vũ kỹ đến đẳng cấp hoàng cấp cao giai.

Trong kình khí cuồng bạo chỉ có vài cường giả là hắn rõ ràng thương ảnh rợp trời đυ.ng phải chưởng ấn đầy trời thì bị đánh tan, kình khí hùng hồn tan tác. Lục Lâm Thiên phóng lên cao mặc cho những kình khí cuồng bạo ập vào người, trong chưởng ấn đầy trời vỗ ra một chưởng đυ.ng mạnh vào một cây trường thương.

Mặt Lục Lâm Thiên vặn vẹo dưới vảy giáp, sát khí dâng trào:

– Chết đi!

Răng rắc!

Trường thương tan vỡ, kình khí tiết ra ngoài đập vào ngực Vũ Sư lục trọng. Hộ thân cương khí rạn vỡ, ánh mắt Vũ Sư lục trọng ngây dại nhìn Lục Lâm Thiên, giờ gã mới biết thực lực của đối phương nhưng đã muộn rồi.

Chương 278: Giết chết trong một chiêu (2)

Cảm giác sát khí trong mắt đối phương và sát khí vô hình, nỗi sợ hãi trào ra từ tận linh hồn, tim Vũ Sư lục trọng đập nhanh. Nhưng khi lực lượng cường đại ập xuống thì mọi cảm giác rời xa gã.

Đệ tử Quỷ Vũ tông Vũ Sư lục trọng phun ra búng máu xen lẫn mảnh nhỏ nội tạng.

– Phụt!

Vũ Sư lục trọng bị đánh bay đi, không cam lòng khép mi mắt, thân thể như diều đứt dây bay theo kình khí cuồng bạo.

Rầm bịch!

Đệ tử Quỷ Vũ tông Vũ Sư lục trọng rớt xuống quảng trường cách xa năm mươi thước, mặt đất rung rinh. Cơ thể đập xuống làm nền đá dày nứt rạn. Thân thể đệ tử Quỷ Vũ tông Vũ Sư lục trọng đã hoàn toàn biến hình, không có cơ hội sống lại.

Tất cả biến cố bất ngờ khiến ngàn đệ tử Quỷ Vũ tông hút ngụm khí lạnh, lạnh lẽo từ phần đầu chạy xuống gan bàn chân. Vũ Sư lục trọng, chỉ một chiêu đã bị giết.

Kình khí cuồng bạo tan biến, một bóng sáng màu vàng xuất hiện. Chỉ có người tu vi Vũ Tướng trở lên mới thấy rõ cảnh chiến đấu trong kình khí cuồng bạo, những người khá mơ hồ thấy hai bóng người.

Ánh sáng vàng biến mất, bóng áo xanh đập vào mắt mọi người, chính là Lục Lâm Thiên.

Thấy mặt Lục Lâm Thiên, tâm tình các đệ tử Quỷ Vũ tông nặng trĩu. Đối phương bình yên, Vũ Sư lục trọng của Quỷ Vũ tông bị Vũ Sư tứ trọng một chiêu nghiền nát.

Giờ phút này, các trưởng lão, môn chủ các môn phái trên khán đài biểu tình ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên. Chính bọn họ cũng rất bất ngờ trước kết quả.

Lữ Tiểu Linh đắc ý liếc trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu:

– Hừ! Ta biết ngay kẻ lừa đảo không đơn giản.

Mắt Lữ Tiểu Linh chứa ý cười.

Trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu nhìn nhau, trợn to mắt. Đám người Đới Đường, Đới Cương Tử nhíu mày suy tư.

Lục Lâm Thiên thu về Thanh Linh Khải Giáp, ngoái đầu nhìn thẳng Đỗ Vân Sơn đứng ở phía xa.

Đỗ Vân Sơn thừ người, sau đó tuyên bố:

– Trận thứ ba, Phi Linh Môn Lục Lâm Thiên thắng!

Biểu tình Đỗ Vân Sơn tràn đầy ngạc nhiên.

Đới Trường An, Đới Trường Vân lạnh băng nhìn Lục Lâm Thiên:

– Hừ!

Hai người không mong thấy điều này xảy ra.

Lục Lâm Thiên hờ hững nhìn toàn trường, cảm nhận Lữ Tiểu Linh nhìn mình thì trừng mắt nhìn lại.

Lữ Tiểu Linh bướng bỉnh cố ý loay hoay Không gian thú nang của Lục Lâm Thiên:

– Hừ!

Lục Lâm Thiên không biết nên nói cái gì, hắn không nhìn Lữ Tiểu Linh nữa, tập trung điều tức thân thể. Lục Lâm Thiên giết Vũ Sư lục trọng khi đối thủ lơ là thì trong một chiêu cũng không khó khăn. Tin tưởng việc của này của hắn đã đem lại rung động đủ lớn cho Quỷ Vũ tông.

Đỗ Vân Sơn lên tiếng:

– Bắt đầu trận thứ bốn đi.

Hai bóng người lập tức lao lên, là Đới Trường An và một đệ tử Thiên Nhất Môn Vũ Sư tứ trọng.

Hai người ra sân, Đới Trường An tấn công dồn dập ngay. Từng đợt công kích như sóng đổ ập vào đối thủ, thuộc tính hỏa hệ với nhiệt độ nóng cháy va chạm. Dường như vì Đới Trường Vân không chiến mà thắng, Lục Lâm Thiên một chiêu gïếŧ đối thủ kí©ɧ ŧɧí©ɧ Đới Trường An nên gã quyết tâm khoe tài trước mặt Lữ Tiểu Linh. Ngay từ đầu Đới Trường An đã trút xuống công kích cuồng bạo như mưa rào, thi triển ba loại vũ kỹ, một loại tinh cấp cao giai, hai loại hoàng cấp sơ giai.

Bùm bùm bùm!

Lực công kích cuồng bạo kèm theo tiếng nổ đì đùng. Vũ Sư tứ trọng của Thiên Nhất Môn không thể đối kháng lại, liên tục thụt lùi. Đến chiêu thứ ba thì đệ tử Thiên Nhất Môn bị trúng một quyền ấn bay ra xa.

Mắt Đới Trường An lóe tia sáng lạnh lao theo, dường như gã vận dụng vũ kỹ thân pháp, tốc độ nhẹ nhàng tựa hồn ma. Đới Trường An thẳn tay gïếŧ Vũ Sư tứ trọng của Thiên Nhất Môn.

Lục Lâm Thiên hờ hững nhìn mọi thứ diễn ra. Đới Trường An là Vũ Sư ngũ trọng, thực lực của gã không chỉ có bấy nhiêu. Mới rồi Đới Trường An tấn công dồn dập nhưng gã còn chưa dốc hết sức, gã là nhi tử của Đới Đường Quỷ Vũ tông chủ, e rằng trên người giấu vũ khí bí mật nào đó.

Đỗ Vân Sơn tuyên bố:

– Trận thứ bốn, Đới Trường An thắng.

Đới Trường An đắc ý đi xuống, nhưng lúc này các đệ tử Quỷ Vũ tông không mấy hưng phấn, bọn họ còn chìm trong lạnh lẽo trận trước đệ tử Quỷ Vũ tông bị giết trong một chiêu.

Trận thứ năm chỉ có hai đệ tử Quỷ Vũ tông lên sân. Một người mặc trường sam màu trắng, một người mặc áo ngắn màu đen. Hai người cùng tu vi Vũ Sư tứ trọng. Tuy là đệ tử đồng môn nhưng hai người không khách sáo, ra tay thì lực lượng tương đương, trong đòn công kích dồn dập chứa sát ý.

Hai người đánh nhau tuy dữ dội nhưng trước mắt các đệ tử trên khán đài lại không đem đến nhiều bất ngờ. Cuối cùng đệ tử áo ngắn màu đen bắt lấy một sơ hở của đối thủ tấn công dồn dập giành chiến thắng. Tuy nhiên Vũ Sư tứ trọng mặc áo đen này cũng kiệt sức.

Năm trận so tài, cuộc tỷ thí thứ hai đã kết thúc. Năm người cuối cùng vào vòng thứ ba trừ Lục Lâm Thiên ngựa ô, những người khác toàn là người Quỷ Vũ tông. Trong vòng thi thứ hai các môn phái khác đã bị loại bỏ. Chưởng môn mấy sơn môn khác biểu tình cực kỳ khó xem.

Đỗ Vân Sơn hỏi năm người:

– Vòng thứ ba bắt đầu, Quỷ Vũ tông sẽ bày một trận pháp cỡ nhỏ gọi là Tam Hệ Ngũ Hợp trận, do mười lăm Vũ Sư ngũ trọng bày ra. Năm người ở trong trận, dưới tình huống bình thường sẽ không nguy hiểm mạng sống nhưng khó tránh khỏi xảy ra ngoài ý muốn. Hiện tại rút lui còn kịp, đi vào trong ai ra trước là thắng, nghe rõ không?

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Đỗ trưởng lão, có phải trong trận này vẫn là bất luận sinh tử?

Đỗ Vân Sơn trả lời:

– Về mặt lý luận là vậy.

Lục Lâm Thiên thì thào:

– Tam Hệ Ngũ Hợp trận.

Trận pháp này dường như được ghi trong Thiên Linh Lục, đầu óc Lục Lâm Thiên lục tìm thông tin về Tam Hệ Ngũ Hợp trận.

Tam Hệ Ngũ Hợp trận do năm Vũ Giả ba hệ thủy, hỏa, thổ bài bố. Mười lăm Vũ Sư ngũ trọng phối hợp lực lượng thuộc tính, tác dụng thần dị của trận pháp sinh ra uy lực dù là Vũ Phách nhất trọng cũng sẽ bị vây khốn trong đó chờ chết.

Lục Lâm Thiên thầm cười nhạt:

– Chỉ là trận pháp cấp thấp nhất.

Tam Hệ Ngũ Hợp trận chỉ là trận pháp cấp thấp nhất trong Thiên Linh Lục, mặc dù Tam Hệ Ngũ Hợp trận có uy lực mạnh nhưng nó vẫn chỉ là trận pháp cấp thấp. Thiên Linh Lục có rất nhiều loại trận pháp tương tự, trong đó có một tên là Ngũ Hệ Ngũ Hợp trận, tác dụng giống Tam Hệ Ngũ Hợp trận nhưng uy lực mạnh gấp chục lần. Tam Hệ Ngũ Hợp trận phối hợp ba thuộc tính thủy, hỏa, thổ. Ngũ Hệ Ngũ Hợp trận cần có thuộc tính năm hệ thủy, hỏa, thổ, phong, mộc phối hợp với nhau.

Thiên Linh Lục có ghi cách phá giải Tam Hệ Ngũ Hợp trận, Lục Lâm Thiên nhớ kỹ. Muốn phá Tam Hệ Ngũ Hợp trận không khó khăn gì. Lòng Lục Lâm Thiên thầm hưng phấn.

Trong Tam Hệ Ngũ Hợp trận có vài thứ sẽ giúp ích rất lớn cho Lục Lâm Thiên, nếu hắn không đoán sai thì có lẽ sẽ nhận được niềm vui bất ngờ.

Đỗ Vân Sơn lên tiếng:

– Nếu không có vấn đề gì thì bắt đầu.

Chương 279: Tiến vào trong trận

Mười lăm người nhảy vào giữa quảng trường. Ba loại thuộc tính thủy, hỏa, thổ lan tràn. Mười lăm người xếp hàng. Mười lăm Vũ Sư ngũ trọng đều là đệ tử Quỷ Vũ tông.

Mười lăm người lên sân, bước chân huyền ảo xoay tròn quanh quảng trường. Ba loại năng lượng thuộc tính nhanh chóng dâng cao, năng lượng thủy, hỏa, thổ trong thiên địa tụ tập lại. Mười lăm người càng chạy càng nhanh, chốc lát sau ba loại năng lượng tỏa sáng bao trùm nguyên quảng trường, mơ hồ thấy bóng dáng mười lăm người.

Cùng lúc đó, khí thế của mười lăm người tăng nhanh. Mười lăm người thực lực Vũ Sư ngũ trọng giờ đã đến trình độ Vũ Sư lục trọng, kinh khủng nhất là khí thế trên quảng trường cuồng bạo tới nỗi tu vi Vũ Phách cũng bị ức chế. Dòng không khí trong quảng trường xoay tròn, tốc độ càng lúc càng nhanh, cuối cùng vạn vẹo không gian.

Cảm giác khí thể khuếch tán từ Tam Hệ Ngũ Hợp trận, chưởng môn, trưởng lão bón môn phái Cửu Hoa Môn, Thiên Sơn Môn, Thiên Nhất Môn, Vân Sơn Môn lộ vẻ mặt ngạc nhiên.

– Tam Hệ Ngũ Hợp trận thật là kỳ diệu quá, thực lực tổng thể cả mười lăm người tăng gấp ba lần trở lên.

Lữ Tiểu Linh, trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu liếc nhau, mặt không biểu tình, mắt ba người cùng tập trung vào Lục Lâm Thiên.

Đỗ Vân Sơn nói với năm người:

– Bắt đầu đi. Năm người đi vào, ai ra trước là thắng.

Vù vù vù!

Bốn người nhảy vào trận pháp ngay, khuất trong ba năng lượng thuộc tính.

Mắt Lục Lâm Thiên lóe tia sáng, khóe môi cong lên, Lục Lâm Thiên tiến vào với bước chân huyền ảo.

Trên khán đài, trưởng lão họ Lưu mở miệng nói:

– Không biết tiểu tử Lục Lâm Thiên có thể phá trận ra được không, muốn phá trận không chỉ có thực lực là được.

Trưởng lão họ Vương nhìn trưởng lão họ Lưu, lạnh nhạt nói:

– Sao ngươi chú ý đến tiểu tử kia nhiều vậy?

Nói vậy nhưng trưởng lão họ Vương cũng theo dõi Lục Lâm Thiên không rời.

Trưởng lão họ Lưu châm chọc:

– Thì Vương trưởng lão cũng thế.

Hai người nhìn nhau, trưởng lão họ Vương nói:

– Tiểu tử này không đơn giản.

Lục Lâm Thiên đang ở trong Tam Hệ Ngũ Hợp trận, bị năng lượng ba thuộc tính thủy, hỏa, thổ bao phủ. Ba năng lượng cường đại ức chế, không gian thay đổi. Lục Lâm Thiên ở trong không gian mênh mông, nơi đây tràn ngập sương mù ba năng lượng thuộc tính, bao la rộng lớn.

Lục Lâm Thiên ở trong trận, không có hành động gì, đánh giá bốn phía. Lục Lâm Thiên cảm giác ba năng lượng thuộc tính, trong người điều động năng lượng ba thuộc tính thủy, hỏa, thổ nên không thấy áp lực gì. Bản thân Lục Lâm Thiên là Vũ Giả toàn hệ, có thuộc tính ngũ hệ nên những lực lượng thuộc tính này không ức chế hắn được.

Vù vù vù!

Chợt vang tiếng xé gió, một mũi tên lửa nhanh như tia chớp xé rách hư không bắn tới.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng cười:

– Đúng là có nó.

Tay Lục Lâm Thiên ngưng tụ thủ ấn quái dị đánh ra. Mũi tên lửa bay đến, tay phải Lục Lâm Thiên ngưng tụ lực cắn nuốt mạnh mẽ. Vòng xoáy to mấy thước tuôn ra từ lòng bàn tay Lục Lâm Thiên hút mũi tên lửa vào vòng xoáy.

Vù vù vù!

Ngay lúc đó, một mũi tên nước, một mũi tên đất xé gió bay tới, một trái một phải bọc đánh Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười khẽ:

– Đến đây, đa tạ tặng quà.

Hai bàn tay Lục Lâm Thiên ngưng tụ vòng xoáy cuồng bạo, hai năng lượng bị hút vào vòng xoáy.

Bùm bùm bùm!

Năm người đi vào Tam Hệ Ngũ Hợp trận, trận pháp vang tiếng xé gió đinh tai nhức óc. Bão năng lượng dữ dội bao phủ cả quảng trường, dưới Vũ Phách ngũ trọng không thể thấy rõ tình huống bên trong.

Từ Vũ Phách ngũ trọng trở lên chỉ mơ hồ thấy mấy chục cái bóng xuyên toa trong trận pháp, từng đợt lực công kích đυ.ng chạm vang tiếng nổ trầm đυ.c.

Năng lượng cuồng bạo tràn ra ngoài. Đám người đứng xem lần lượt thụt lùi. Kình khí hung bạo vặn vẹo dòng không khí quanh quảng trường. Hiện tại quảng trường như vòi rồng đứng yên một chỗ, khí lưu cuồng bạo dâng lên cao. Cây cối phía xa bị khí lưu đè ép cành gãy lá rụng. Mảnh nhỏ lá cây và tro bụi đá vụn bị kéo vào vòng xoáy năng lượng như vòi rồng.

Trong một góc trận pháp có bóng áo xanh làm tất cả cường giả ngạc nhiên. Các đợt công kích trong trận pháp không có tác dụng gì với người này, công kích rơi vào thân thể người này thì biến mất như chưa từng xuất hiện.

Đám người trưởng lão, Đới Đường Quỷ Vũ tông trên khán đài nhíu mày nhìn.

Trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu biểu tình khó hiểu.

– A?

Trưởng lão họ Vương lên tiếng:

– Lưu Dịch Hoành, ngươi có nhìn ra cái gì không?

Trưởng lão họ Lưu ngần ngừ:

– Kỳ lạ, trong Tam Hệ Ngũ Hợp trận chỉ có chỗ đó là cửa sống, chẳng lẽ tiểu tử này hiểu trận pháp?

Trong Tam Hệ Ngũ Hợp trận, Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm, các năng lượng công kích bị hắn nuốt hết. Đây là năng lượng thuộc tính, Lục Lâm Thiên làm Vũ Giả toàn hệ, mỗi loại năng lượng thuộc tính đều bị hắn nuốt không chừa một chút gì.

Cái gì là năng lượng thuộc tính? Tức là năng lượng thuộc tính trong thiên địa. Vũ Giả tu luyện tức là luyện hóa năng lượng này trở thành chân khí cho mình dùng, nếu chân khí tan biến sẽ hóa thành các loại năng lượng thuộc tính.

Vũ Giả các hệ có thể hấp thu chút ít năng lượng thuộc tính, chậm rãi tu luyện. Đệ tử thiên phú cực tốt vì sao tu luyện nhanh vậy? Đó là vì bản thân có thuộc tính cực tốt, có thể cộng minh với thuộc tính trong thiên địa tần suất cao nhất, khiến tốc độ tu luyện cũng nhanh hơn. Vũ Giả thiên phú bình thường, thuộc tính chắc chắn thì lực cộng minh thuộc tính trong thiên địa yếu hơn, tốc độ tu luyện chậm chạp.

Nếu thuộc tính của bản thân vốn rất kém, đến mức không thể cộng minh thuộc tính năng lượng trong thiên địa vậy nghĩa là không thể trở thành Vũ Giả.

Vũ Giả thổ hệ chỉ có thể hấp thu năng lượng thổ hệ hóa thành chân khí. Vũ Giả thủy hệ chỉ có thể hấp thu năng lượng thuộc tính thủy hệ rồi luyện hóa nó.

Lúc này trong trận pháp, ba loại năng lượng thủy, hỏa, thổ bị Lục Lâm Thiên hút vào cơ thể luyện hóa. Trong tu luyện khó khăn nhất là dẫn động năng lượng thuộc tính trong thiên địa. Mỗi Vũ Giả đều hy vọng có thể liên tục hấp thu năng lượng thuộc tính trong thiên địa mãi mãi để tu luyện. Giống như tu luyện bằng đan dược, có một số đan dược có thể trực tiếp tăng cường tu vi bởi vì trong đan dược chứa năng lượng có thể cho Vũ Giả trực tiếp hấp thu, không cần dẫn động năng lượng thuộc tính trong thiên địatừ từ luyện hóa.

Năng lượng thuộc tính tồn tại trong các góc thiên địa, nhưng là muốn hấp thu chúng thì mỗi lần chỉ có thể hấp thu một lượng ít ỏi, càng ít nắm bắt được.

Lục Lâm Thiên không thể tu luyện theo hệ thống chính quy thế này. Lục Lâm Thiên tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết, hấp thu lực lượng thuộc tính thiên địa rất chậm, muốn đột phá sẽ chậm hơn người khác gấp trăm lần.

Năng lượng thuộc tính này trong thiên địa mới là năng lượng tinh khiết nhất. Từ mặt nào đó năng lượng này tinh thuần hơn cả chân khí, nhưng Vũ Giả không thể sử dụng trực tiếp, phải trải qua luyện hóa.

Như Lục Lâm Thiên, hắn cắn nuốt chân khí của người khác nhưng không thể lập tức dùng ngay.

Chương 280: Khiến người kinh thán

Nhưng lúc này năng lượng tinh thuần nhất thiên địa ngưng tụ thành lực công kích liên miên bất tận ập đến, Lục Lâm Thiên không cần tu luyện, hắn sử dụng Âm Dương Linh Vũ quyết cắn nuốt là được. Tựa như lúc chiến đấu Lục Lâm Thiên trực tiếp cắn nuốt lực công kích của đối thủ.

Trong người Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết chớp mắt biến những năng lượng thuộc tính thành chân khí của mình, tiện lợi hơn nuốt chân khí của người khác.

Từng đợt công kích ập đến, Lục Lâm Thiên thu hết. Lục Lâm Thiên là Vũ Giả toàn hệ, bất cứ thuộc tính nào hắn cũng có thể thôn phệ được hết. Điều này tương đương với một Vũ Giả không cần tốn công sức dẫn động năng lượng thuộc tính trong thiên địa đã trực tiếp có năng lượng thuộc tính liên tục nhập vào cơ thể mình.

Lục Lâm Thiên cũng trong trường hợp này, năng lượng thuộc tính liên miên chui vào người hắn, bị Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa rồi biến thành chân khí tinh khiết nhất. Năng lượng thuộc tính trong thiên địa hầu như không có tạp chất, luyện hóa sơ là sẽ biến thành chân khí tinh khiết nhất, nhanh hơn nuốt năng lượng chân khí của người khác nhiều.

Cắn nuốt chân khí của người khác bên trong nhiều ít có ấn ký riêng của người ta, khi luyện hóa tuy nhanh nhưng vẫn cần thời gian. Nuốt một Vũ Sư tam trọng, hiện tại Lục Lâm Thiên cần năm ngày, một tuần để tiêu hóa hết.

Lục Lâm Thiên cắn nuốt ba loại năng lượng thiên địa liên miên không dứt, bỏ bớt thời gian luyện hóa, gần như trực tiếp vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết trong kinh mạch đi từng vòng hóa thành chân khí tinh thuần chảy vào đan điền khí hải.

Năng lượng thuộc tính cực kỳ khổng lồ, Lục Lâm Thiên cắn nuốt hết làm kinh mạch trướng đau sắp nứt vỡ, nhưng chưa đến cực hạn, hắn cắn răng kiên trì. Kinh mạch của Lục Lâm Thiên vốn rộng dày hơn người khác nhiều, giờ kinh mạch phát huy tác dụng lớn nhất. Nếu kinh mạch của Lục Lâm Thiên bình thường e rằng lúc này không thể điên cuồng hấp thu ba loại năng lượng thuộc tính thiên địa khổng lồ thế này.

Vù vù vù!

Từng đợt công kích năng lượng quả cầu nước, quả cầu lửa xuyên qua Lục Tâm Đồng đổ ập xuống Lục Lâm Thiên. Thủ ấn thay đổi, hai vòng xoáy mở rộng trong bàn tay, Lục Lâm Thiên nhận hết tất cả công kích.

Bùm bùm bùm!

Tiếng nổ trầm đυ.c vang vọng. Nguyên Tam Hệ Ngũ Hợp trận thay đổi từ lúc Lục Lâm Thiên cắn nuốt, toàn bộ năng lượng tụ tập hướng hắn, năng lượng công kích cuồng bạo càng lúc càng mạnh mẽ hơn.

Những người khác trong Tam Hệ Ngũ Hợp trận nhẹ nhàng hơn nhiều, năng lượng công kích yếu dần, tất cả công kích tập trung vào Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên ở trong trận pháp, bởi vì liên tục có năng lượng thuộc tính ập đến nên hắn quên đi nhiệm vụ phá trận.

– Còn thiếu chút nữa, tiếp tục!

Lục Lâm Thiên chìm đắm trong kɧoái ©ảʍ cắn nuốt, chân khí tăng nhanh trong đan điền khí hải.

Lục Lâm Thiên vốn là Vũ Sư tứ trọng trung kỳ lúc này tiến bộ nhanh nghịch thiên, chốc lát sau đã là Vũ Sư tứ trọng hậu kỳ.

Lục Lâm Thiên điên cuồng cắn nuốt, kiểu này tốt hơn nuốt chân khí nhiều.

Vù vù vù!

Tam Hệ Ngũ Hợp trận, tất cả năng lượng thuộc tính cuồng bạo chuyển dời tập trung vào vị trí Lục Lâm Thiên. Năng lượng cuồng bạo ức chế bao phủ chỗ Lục Lâm Thiên đứng.

Nói cách khác Lục Lâm Thiên đã thành trung tâm Tam Hệ Ngũ Hợp trận, nên trận pháp chỉ công kích một mình hắn.

Không gian chỗ Lục Lâm Thiên đứng vặn vẹo, dòng không khí dạt ra, không gian bị cách ly khỏi quảng trường. Lực lượng cuồng bạo tăng theo cấp số nhân. Mọi người cảm giác rõ ràng có lực lượng hùng mạnh đang lớn dần. Nếu lực lượng này bùng nổ thì uy lực tuyệt đối khủng bố.

Ngay lúc này xuất hiện cảnh tượng làm mọi người trợn mắt há hốc mồm. Nhất là trưởng lão Quỷ Vũ tông, Đới Đường, Đới Cương Tử, biểu tình cực kỳ khó xem.

Trong quảng trường, Tam Hệ Ngũ Hợp trận hoàn toàn bao phủ quanh thân Lục Lâm Thiên. Bốn người Quỷ Vũ tông bị bài trừ ra ngoài trận, năng lượng cuồng bạo xoay quanh Lục Lâm Thiên, hoàn toàn phớt lờ bốn người Quỷ Vũ tông.

Biểu tình của đám người thay đổi. Mười lăm người bày trận là đệ tử Quỷ Vũ tông, xuống tay với người Quỷ Vũ tông còn nương tình chút, bọn họ ra tay ác với Lục Lâm Thiên Phi Linh Môn một chút cũng không có gì đáng trách. Đổi lại môn phái khác cũng sẽ bất công như vậy, với đồng môn thì nhẹ tay. Nhưng có cần làm rõ ra mặt vậy không? Tình hình hiện tại hoàn toàn là tập trung công kích Lục Lâm Thiên, bốn người Quỷ Vũ tông bị bài trừ ngoài Tam Hệ Ngũ Hợp trận, bình yên vô sự.

Các cường giả Quỷ Vũ tông mặt lúc xanh lúc tím, thầm trách mười lăm đệ tử không hiểu chuyện, dù muốn đối phó Lục Lâm Thiên Phi Linh Môn cũng đừng rõ ràng như vậy. Bây giờ là mười lăm người vây công một người, còn phối hợp Tam Hệ Ngũ Hợp trận, dù thắng thì Quỷ Vũ tông không còn mặt mũi nào.

Đệ tử Quỷ Vũ tông ngây người nhìn quảng trường, thầm nghĩ các sư huynh bày trận giỏi thật, tập trung đối ngoại, chỉ tấn công một địch thủ, nhưng làm như vậy hơi khó xem.

Đới Trường An, Đới Trường Vân, hai đệ tử khác ngơ ngác nhìn nhau, thầm nhủ đệ tử trong môn không cần nhẹ tay đến mức này đi, ít ra nên chú ý mặt mũi, bài xích người lạ hơi quá.

Giờ phút này, oan nhất là mười lăm Vũ Sư ngũ trọng bày trận. Đúng là bọn họ muốn xuống tay với Lục Lâm Thiên nặng chút, nương tình đệ tử đồng môn một chút. Lúc bày trận bọn họ lén động tay chân, miễn là không quá đáng thì người bình thường tuyệt đối không nhìn ra.

Nhưng khi đối phương vào trận pháp thì bọn họ không giở trò táy máy được nữa. Không biết có phải đối phương cố ý hay vô tình mà bước thẳng vào cửa sống duy nhất trong trận pháp, bọn họ muốn đổi vị trí cũng chịu thua. Hiện tại mười lăm người không kiểm soát được, chân khí nhanh chóng bị rút mất, toàn bộ công kích như đá chìm đáy biển bặt vô âm tín. Trận pháp di chuyển, năng lượng trong trận không nghe theo điều khiển chỉ tập trung vào đối phương. Chân khí trong cơ thể mười lăm người bị xói mòn, bọn họ không thể thoát khỏi. Cả đám trợn mắt há hốc mồm vì ngạc nhiên.

Bốn người Đới Trường An, Đới Trường Vân nghe Đới Đường truyền âm:

– Bốn người mau vào trận!

Bốn đệ tử Quỷ Vũ tông lấy lại tinh thần cùng lao vào Tam Hệ Ngũ Hợp trận.

Bùm bùm bùm!

Nhưng bốn người xông lên lại bị năng lượng cuồng bạo hất văng ra, không cách nào vào trận pháp.

Chưởng môn, trưởng lão trên khán đài cười thầm, nghĩ rằng mười lăm đệ tử Quỷ Vũ tông bày trận thật đồng lòng, hợp sức đối ngoại, không tấn công đồng môn, thậm chí không cho đồng môn vào trận pháp.

Trưởng lão, chưởng môn Cửu Hoa Môn, Thiên Sơn Môn, Thiên

Nhất Môn, Vân Sơn Môn chợt nhớ trước kia mỗi năm đại hội tông môn Quỷ Vũ tông có lẽ Quỷ Vũ tông cũng làm như vậy, đệ tử bốn môn phái khác không lấy được thành tích tốt trong đại hội tông môn Quỷ Vũ tông bao giờ.

Nghĩ đến đây người Cửu Hoa Môn, Thiên Sơn Môn, Thiên Nhất Môn, Vân Sơn Môn sắc mặt âm trầm, có vẻ mấy năm nay bọn họ đã bị Quỷ Vũ tông chơi một vố đau.

Đám người Đới Trường An không thể vào trận pháp, lòng thầm thắc mắc. Bọn họ chửi thầm mười lăm đệ tử bày trận, có nương tay cũng làm quá rồi, giờ người mù đều nhìn rõ ràng.

Chương 281: Đột phá trong trận

Trưởng lão họ Lưu ở bên cạnh Lữ Tiểu Linh biến sắc mặt nói:

– Tiểu tử này… Không đơn giản!

Trưởng lão họ Lưu hỏi Lữ Tiểu Linh:

– Tiểu thư, rốt cuộc tiểu tử này là ai? Xin tiểu thư đừng giấu.

Trưởng lão họ Lưu nhìn ra được Tam Hệ Ngũ Hợp trận tuy tập trung công kích Lục Lâm Thiên nhưng hắn đứng trong trận pháp hoàn toàn không yếu thế, ngược lại mọi thứ nằm trong tầm khống chế. Một mình Lục Lâm Thiên, tu vi Vũ Sư tứ trọng đối kháng mười lăm Vũ Sư ngũ trọng bày trận pháp, thành tích này đủ làm người ta kinh thán.

Lữ Tiểu Linh trả lời:

– Lưu trưởng lão, hắn tên Lục Lâm Thiên, chưởng môn Phi Linh Môn gì đó, Lưu trưởng lão không nhớ sao?

Biểu tình của Lữ Tiểu Linh có chút lo âu, với thực lực của nàng khó nhìn ra sự thật trong Tam Hệ Ngũ Hợp trận. Lữ Tiểu Linh rất lo cho Lục Lâm Thiên.

Trưởng lão họ Vương hỏi:

– Tiểu thư quen biết tiểu tử này thời gian rất dài?

Trưởng lão họ Vương nhìn vẻ mặt lo lắng của tiểu thư nhà mình thì nhận ra manh mối. Nói tiểu thư và Lục Lâm Thiên không có gì mập mờ mới lạ. Trưởng lão họ Vương quan sát kỹ, cho rằng Lục Lâm Thiên ở trong trận tuyệt đối không phải người bình thường, có lẽ là đệ tử đắc ý thế hệ trẻ của đại môn đại phái nào đó.

– Cái này… Cũng không bao lâu.

Lữ Tiểu Linh hỏi:

– Vương trưởng lão thấy tên lừa… Lục Lâm Thiên có gặp nguy hiểm gì không?

Trưởng lão họ Vương bí hiểm nói với Lữ Tiểu Linh:

– Tiểu thư cứ yên tâm đi, tiểu tử này tạm thời sẽ không gặp nguy hiểm gì.

Lữ Tiểu Linh nói:

– Vương trưởng lão, Lưu trưởng lão, nếu Lục Lâm Thiên bị nguy hiểm gì thì các người nhớ cứu hắn.

Trưởng lão họ Lưu trợn to mắt nói:

– Tiểu thư, tại sao phải cứu tiểu tử này? Chẳng lẽ tiểu thư và hắn…

Lữ Tiểu Linh trừng hai trưởng lão:

– Nếu các người không cứu người thì ta không theo các người về!

Trưởng lão họ Vương an ủi:

– Tiểu thư yên tâm, nếu tiểu tử đó có nguy hiểm thì gã sẽ ra tay ngay, nhưng tiểu thư nhớ hải theo chúng ta về.

Bùm bùm bùm!

Trong quảng trường có biến đổi. Khi bốn người Đới Trường An lần thứ ba xông vào Tam Hệ Ngũ Hợp trận lại bị hất văng ra, đánh bay thật xa.

Vù vù vù!

Trong Tam Hệ Ngũ Hợp trận, khí thế khổng lồ dâng cao, trong đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên đã trướng căng đầy chân khí. Kinh mạch phình ra vì bị chân khí khuếch trương, đau nhức nhối.

Năng lượng thuộc tính hỏa tụ lại thành quả cầu lửa to mấy chục thước trước mặt Lục Lâm Thiên, nhiệt độ nóng cháy tăng vọt, lực lượng cuồng bạo xé gió đổ ập xuống, dòng không khí vặn vẹo.

Lục Lâm Thiên chịu đựng kinh mạch đau đớn, thủ ấn thay đổi:

– Đến đây!

Năng lượng vô cùng cuồng bạo từ bàn tay phải hóa thành vòng xoáy to lớn. Vòng xoáy xoay tròn kéo theo năng lượng xung quanh gợn sóng dập dềnh.

Răng rắc!

Tiếng dòng không khí nứt vỡ vang lên, vòng xoáy to nhanh chóng lan tràn, chỉ giây látđã nuốt tọn quả cầu lửa khổng lồ.

Cơ thể Lục Lâm Thiên bị năng lượng thuộc tính hỏa hóa thành chân khí hùng hồn trùng kích, tựa như thể hồ quán đính. Chân khí ập xuống lao vao kinh mạch.

Lục Lâm Thiên thầm quát trong lòng:

– Áp súc lại!

Chân khí toàn thân Lục Lâm Thiên áp súc đẩy vào đan điền khí hải.

Bùm!

Trong đan điền khí hải vang lên tiếng nổ trầm đυ.c, khí thế trên người Lục Lâm Thiên tăng vọt, năng lượng thiên địa bàng bạc tụ tập lại tựa thủy triều nhập vào người hắn.

Lục Lâm Thiên vừa đột phá, thân thể đang trong tình huống cần thấm nhuần. Năng lượng thuộc tính thiên địa bàng bạc trong Tam Hệ Ngũ Hợp trận ầm ầm thấm vào lỗ chân lông toàn thân Lục Lâm Thiên.

Khí thế của Lục Lâm Thiên lại tăng vọt, tựa như nước sông cuồn cuộn lao nhanh, thế không thể đỡ. Khí thế cuồng bạo bắn lên cao, tất cả công kích trong trận pháp tan tác, xoay tròn bên cạnh Lục Lâm Thiên, cuối cùng hóa thành năng lượng thuộc tính thấm vào lỗ chân lông.

– Đây là…

Cảnh tượng này làm đám người trên khán đài kinh hoàng. Mấy trưởng lão Quỷ Vũ tông kinh ngạc đứng dậy, đôi mắt ngạc nhiên nhìn chằm chằm quảng trường. Năng lượng cuồng bạo đó khiến các cường giả hiểu chuyện gì xảy ra.

Mọi người kinh thán:

– Đột phá, đột phá ngay trong tình huống này!

Đột phá trong trận là hành động mà các cường giả trợn mắt há hốc mồm, nguy hiểm rất lớn, đổi lại bọn họ sẽ không dám mạo hiểm như vậy.

Lúc này mười lăm đệ tử Quỷ Vũ tông Vũ Sư ngũ trọng bày trận biểu tình ngạc nhiên, hoảng hốt. Mọi chuyện xảy ra trong trận pháp vượt tầm kiểm soát của bọn họ, chân khí đã xói mòn hết một nửa, không theo ý bọn họ nữa, hoàn toàn là thân bất do kỷ.

Trưởng lão họ Vương thì thào:

– Tiểu tử này đột phá, dường như xuất hiện cơ hội gì đó, vẫn còn tiếp tục đột phá.

Trưởng lão họ Lưu mở miệng nói:

– Tiểu tử này khiến ta rất bất ngờ, lúc này còn dám đột phá, ta hơi thích hắn. Nhưng không biết tiểu tử này có nóng nảy ham lợi trước mắt không? Điều này sẽ ảnh hưởng rất lớn cho tu vi về sau, mong hắn đừng khiến ta thất vọng.

Ánh mắt trưởng lão họ Lưu chứa ý cười nhìn Lục Lâm Thiên, thầm nghĩ tiểu thư nhà mình nhìn trúng người thật không tầm thường.

Trưởng lão họ Vương lườm trưởng lão họ Lưu:

– Ngươi thích làm chi? Liên quan gì ngươi sao?

Trưởng lão họ Lưu đắc ý nói:

– Lão nữ nhân, không liên quan ngươi. Ta đột nhiên cảm thấy tiểu tử này hợp khẩu vị, thế nào? Liên quan gì ngươi?

Trưởng lão họ Vương trợn to mắt nói:

– Lưu Dịch Hoành, bớt đắc ý đi!

Nếu không phải còn trong Quỷ Vũ tông thì trưởng lão họ Vương đã ra tay đánh người.

Vù vù vù!

Khí thế trên người Lục Lâm Thiên tăng vùn vụt. Lục Lâm Thiên đứng chính giữa năng lượng thuộc tính bàng bạc, hắn thân bất do kỷ cắn nuốt tất cả, tựa như trẻ sơ sinh tham lam hút sữa tươi từ mẫu thân.

Lỗ chân lông toàn thân nhiều biết bao, tất cả bị năng lượng thuộc tính lấp đầy thấm vào người Lục Lâm Thiên. Khí thế trên người Lục Lâm Thiên cứ dâng cao, lạp khô tồi hủ tầng tầng phá mở, chớp mắt tốc độ nhanh còn hơn nghịch thiên lên đến Vũ Sư ngũ trọng hậu kỳ đỉnh phong.

Lục Lâm Thiên suy tư:

– Đột phá hay là không?

Đây là một cơ hội chỉ gặp chứ không thể cầu, bỏ qua là không còn cơ may nào nữa. Mắt thấy chính mình sắp đột phá Vũ Sư lục trọng, vừa đột phá Vũ Sư ngũ trọng đã tăng vọt thực lực. Đối với Vũ Giả thì không còn gì hấp dẫn hơn là đột phá.

Nhưng Lục Lâm Thiên biết đột phá đi kèm mạo hiểm rất lớn. Nếu

Lục Lâm Thiên thừa dịp này liên tục đột phá, mặc dù thực lực tăng vọt nhưng sẽ có di chứng. Đột phá quá nhanh, căn cơ vững chắc sẽ lung lay, tuy di chứng không lớn nhưng nó vẫn tồn tại.

Đây là sự lựa chọn khó khăn, đột phá ngay trước mắt nhưng buộc lòng phải ức chế, còn người ta muốn đột phá lại không thể làm được.

Lục Lâm Thiên thầm rít gào dưới đáy lòng:

– Không có thể đột phá, bất cứ nhân tố nào dao động ta trở thành cường giả tuyệt đối không được phép tồn tại!

Lục Lâm Thiên nhanh chóng đánh ra thủ ấn.

Năng lượng thuộc tính thấm vào người Lục Lâm Thiên bị hắn mạnh mẽ bài trừ ra ngoài.

Chương 282: Mạnh mẽ phá trận (1)

Năng lượng cuồn cuộn tràn ra thân thể Lục Lâm Thiên, trận pháp bị lôi kéo, lực lượng cuồng bạo tụ tập trước mặt hắn. Năng lượng thuộc tính không ngừng vọt tới, tụ tập, năng lượng bàng bạc vặn vẹo dòng không khí xoay tròn.

Năng lượng hùng hồn xoay tít, không ngừng áp súc, năng lượng khủng bố vô hình lặng lẽ khuếch tán.

– Có chuyện gì? Chuyện gì thế này?

Cảm nhận hơi thở tràn ra từ Tam Hệ Ngũ Hợp trận, các cường giả trên khán đài biến sắc mặt. Hơi thở này làm bọn họ thấy rợn tóc gáy, lực lượng đã vượt qua đẳng cấp Vũ Sư.

Trưởng lão họ Lưu cười to nói với Lữ Tiểu Linh:

– Tiểu tử giỏi, hắn thật sự chịu đựng được. Nghị lực, tâm trí như thế thật hiếm thấy. Tiểu thư, ta thích tiểu tử này, về sau sẽ không giết hắn.

Gò má Lữ Tiểu Linh hây hồng dỗi nói:

– Lưu trưởng lão nói bậy bạ cái gì!

Nhưng đôi mắt Lữ Tiểu Linh ngại ngùng chứa ý cười.

Lực lượng cuồng bạo rít gào tàn phá quảng trường, khí lạnh làm ngàn đệ tử Quỷ Vũ tông run sợ bao phủ trên bầu trời.

Một thanh âm trầm thấp, vô cùng bá đạo vang rõ to trong trận pháp:

– Tam Hệ Ngũ Hợp trận, thổ khắc thủy, thủy khắc hỏa, nhưng thiếu hai hệ, chỉ là trận pháp cấp thấp. Cộng với các ngươi đứng vị trí khác biệt nhiều, Tam Hệ Ngũ Hợp trận hoàn mỹ bị các ngươi bố trí không chịu nổi một kích. Phá!

Trên quảng trường, năng lượng bàng bạc không ngừng áp súc lại đã đến cực hạn. Không gian bắt đầu vặn vẹo, tiếp theo không gian vặn vẹo đó run rẩy, phình ra. Khí thế khủng bố khuếch tán.

Răng rắc!

Quanh không gian vặn vẹo kêu răng rắc, sóng năng lượng đáng sợ tràn ra. Không gian quảng trường sụp đổ từng tấc lộ ra các khe nứt nhỏ xíu, không gian sắp bị tiêu diệt.

Mọi người kinh thán nhìn, mấy cường giả Vũ Suất cũng há hốc mồm. Có lẽ loại thực lực này không đáng lọt vào mắt bọn họ, nhưng thiếu niên áo xanh lấy một chọi mười lăm, khí thế vô cùng bá đạo trong Tam Hệ Ngũ Hợp trận khiến bọn họ rung động. Nếu cho thời gian, thiếu niên sớm muộn gì sẽ sóng vai ngang ngửa họ.

Bùm bùm bùm!

Không gian không thể chịu nổi lực lượng khổng lồ này, thể năng lượng nổ tung, năng lượng khủng bố khuếch tán hóa thành kình khí vô cùng cuồng bạo. Năng lượng như gió lốc thổi quét, quảng trường rạn vỡ, nền đá bị xới tung hóa thành đá vụn đầy trời. Kình khí cuồng bạo bao phủ cả quảng trường, tiếng nổ đinh tai nhức óc như tiếng sấm vang vọng chân trời.

Lực lượng cường đại hùng hồn khuếch tán, hóa thành cơn bão thổi quét. Trên quảng trường, trung tâm lực lượng, mười lăm Vũ Sư bị đánh bay, miệng hộc máu, mặt trắng bệch té bay ra vài trăm thước.

Bùm bùm bùm!

Bốn người Đới Trường An, Đới Trường Vân ở gần đó cảm giác lực lượng nổ tung, bọn họ vội vàng trốn đi nhưng vẫn bị dư âm gợn sóng đánh trúng. Bốn người rêи ɾỉ, khóe môi tràn ra máu tươi, hơi thở rối loạn.

Tam Hệ Ngũ Hợp trận nổ không chỉ đánh bay bọn họ còn tạo thành tổn thương lớn cho thân thể. Nhất là một Vũ Sư tứ trọng xếp cuối trong tốp năm, gã bị thương nặng nhất.

Trên khán đài cũng bị kình khí cuồng bạo ập đến. Đới Đường biến sắc mặt, đứng bật dậy, vung ống tay áo. Kình khí vô hình khuếch tán va chạm với kình khí ập đến. Hai lực lượng cùng tan biến trong không trung.

Đới Đường ra tay rất đẹp, vừa đúng đánh tan năng lượng chứ không làm ra dao động dư thừa khác. Để làm được điều này cần phát ra lực lượng mức độ giống với kình khí ập đến, nếu không thì chẳng thể âm thầm đánh tan như vậy. Nắm bắt và khống chế lực lượng đến trình độ tinh diệu vô cùng, từ đó thấy được thực lực của Đới Đường.

Khi mọi thứ lắng xuống, bóng áo xanh xuất hiện trên quảng trường. Sương mù mịt nhưng không thổi bay vạt áo của thiếu niên, khóe môi cong nụ cười lười biếng, sát khí vô hình lan tỏa.

Mọi cặp mắt cùng nhìn Lục Lâm Thiên. Mọi người không ngờ rằng trong Tam Hệ Ngũ Hợp trận do mười lăm Vũ Sư ngũ trọng tổ hợp lại bị Lục Lâm Thiên phá trận bằng cách mạnh mẽ bẻ gãy nghiền nát. Người tu vi thấp một chút ánh mắt hãi hùng nhìn Lục Lâm Thiên. Mười lăm Vũ Sư ngũ trọng phối hợp trận pháp nhưng thua hoàn toàn trong tay thiếu niên này. Thiếu niên chỉ mới có thực lực Vũ Sư tứ trọng, quá rung động.

Trưởng lão, chưởng môn các môn các phái không thể tin:

– Là thật sao?

Đột phá trong trận, trực tiếp phá hủy Tam Hệ Ngũ Hợp trận của Quỷ Vũ tông, nói thẳng là trận pháp không chịu nổi một kích. Thực lực như thế, thái độ kiêu ngạo vô cùng, làm mọi người kinh thán.

Lữ Tiểu Linh cười nói:

– Ha ha ha, lừa đ… Lục Lâm Thiên, ta biết ngay ngươi sẽ thắng. Bản tiểu thư xem trọng ngươi!

Lữ Tiểu Linh mặc kệ mọi người có biểu tình gì, nàng chạy đến bên cạnh Lục Lâm Thiên trong quảng trường vui vẻ líu ríu.

Trưởng lão họ Lưu thì thào:

– Tiểu tử giỏi, làm ta toát mồ hôi lạnh.

Trưởng lão họ Vương khẽ thở dài:

– Lưu Dịch Hoành, chẳng lẽ ngươi không nhận ra tiểu tử này cũng biết trận pháp sao?

Lục Lâm Thiên nhìn Lữ Tiểu Linh chằm chằm, hỏi:

– Có thể đưa trả đồ của ta được chưa?

Phá trận ra ngoài, Lục Lâm Thiên không có gì bất ngờ. Tam Hệ Ngũ Hợp trận này có nhiều sơ hở, nếu không có những sơ hở đó Lục Lâm Thiên không có nhiều cơ may phá trận được, càng không thể hấp thu lực lượng thuộc tính để đột phá. Tất cả điều này chỉ vì Tam Hệ Ngũ Hợp trận của Quỷ Vũ tông có nhiều sơ hở.

Lục Lâm Thiên cưỡng ép phá trận là vì lực lượng bên ngoài. Năng lượng thuộc tính tụ tập lại sinh ra lực lượng cuồng bạo cộng với thực lực cá nhân Lục Lâm Thiên mới đủ sức phá trận. Nếu thật sự một chọi mười lăm thì Lục Lâm Thiên cũng làm được, nhưng hắn sẽ phải liều mạng.

Đối mặt mười lăm Vũ Sư ngũ trọng, dù Lục Lâm Thiên ngay mặt đối đầu cũng không sợ. Lục Lâm Thiên có quân bài chưa lật đủ sức giết Vũ Phách, mười lăm Vũ Sư ngũ trọng thì lại càng dễ như chơi. Nhưng nói đi phải nói lại, uy lực Tam Hệ Ngũ Hợp trận khá mạnh, nếu hắn không truyền thừa y bát của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn mà muốn phá trận ra ngoài, đột phá trong trận thì là nằm mơ.

Lục Lâm Thiên cảm giác thực lực Vũ Sư ngũ trọng hậu kỳ đỉnh phong trong người, hắn vô cùng vừa lòng. Lục Lâm Thiên định đột phá tiếp nhưng cố nén dục vọng, áp chế ở Vũ Sư ngũ trọng hậu kỳ đỉnh phong, cách đột phá Vũ Sư lục trọng chỉ có một bước. Tu vi ban đầu của Lục Lâm Thiên là Vũ Sư tứ trọng trung kỳ, hiện tại là hậu kỳ Vũ Sư ngũ trọng đỉnh phong, tu vi trực tiếp đột phá một tầng rưỡi.

Tính từ thực lực thì Lục Lâm Thiên mạnh hơn gấp mấy lần, hắn rất bất ngờ vì được lợi lớn như thế trong Quỷ Vũ tông.

Lữ Tiểu Linh cười tủm tỉm hỏi lại:

– Ta trả cái gì cho ngươi?

Lục Lâm Thiên gượng cười nói:

– Chẳng phải nàng nói ai được đệ nhất thì đưa túi không gian cho người đó sao?

Hiện giờ không thể chọc giận đại tiểu thư này.

– Ngươi cười còn xấu hơn khóc.

Lữ Tiểu Linh liếc Lục Lâm Thiên:

– Ta nói ai thắng sẽ cho một báu vật, có giá trị bảy, tám trăm vạn kim tệ nhưng không hề nói là túi không gian của ngươi.

Lục Lâm Thiên tức tối nói:

– Vậy nàng lấy túi không gian của ta ra làm gì?

Chương 283: Mạnh mẽ phá trận (2)

– Ai quy định ta cầm túi không gian của ngươi nói chuyện thì phần thưởng đó ý chỉ túi không gian của ngươi?

Lữ Tiểu Linh kɧıêʋ кɧí©ɧ Lục Lâm Thiên:

– Ngươi nghĩ kỹ đi, ta có nói rõ phần thưởng là túi không gian của ngươi không?

Lục Lâm Thiên sửng sốt sau đó ủ rũ như trái bóng xì hơi. Đúng là Lữ Tiểu Linh chưa từng nói sẽ lấy túi không gian của Lục Lâm Thiên làm phần thưởng, nàng chỉ lắc lắc túi không gian chơi. Lục Lâm Thiên khẳng định không phải hắn hiểu sai mà là bị Lữ Tiểu Linh dắt mũi.

Lúc này quảng trường nền đất gồ ghề, sẽ tốn nhiều công sức để sửa chữa. Trong góc quảng trường, đám người Đới Trường An, Đới Trường Vân bị đánh bay lại bước tới chính giữa quảng trường, chen lấn đứng cạnh Lữ Tiểu Linh.

– Cái này không tính, phải làm lại. Chúng ta không có mặt trong trận, Lục Lâm Thiên phá trận không tính là thắng!

Đới Trường An oán hận lườm Lục Lâm Thiên, khóe môi còn treo vết máu:

– Biểu muội, cái này không tính. Ta vốn có thể thắng, chúng ta so tài lần nữa!

– Không tính!

Đám người trên khán đài đều nhìn ra, nếu không tính Lục Lâm Thiên thắng vậy chờ xem da mặt Quỷ Vũ tông dày đến mức độ nào, có thể làm điều không biết thẹn hay không.

Lục Lâm Thiên mặc kệ Đới Trường An.

Đới Đường nhìn Lục Lâm Thiên, mỉm cười nói:

– Hai ngươi lui xuống đi.

Đới Đường tiếp tục bảo:

– Tiểu huynh đệ rất mạnh, Vũ Giả song hệ, đột phá trong trận, trực tiếp phá trận, thật là bất phàm. Đại hội tông môn Quỷ Vũ tông lần này đương nhiên là tiểu huynh đệ thắng, hạng nhất thuộc về tiểu huynh đệ.

Lục Lâm Thiên hành lễ, bình tĩnh nói:

– Tiểu tử đã đắc tội nhiều, lỡ tay không ngừng được nhưng buộc lòng phải dốc hết sức ra, xin Đới tông chủ thứ lỗi cho.

Lục Lâm Thiên thầm đoán người Quỷ Vũ tông chỉ hận không thể giết hắn ngay, nếu bọn họ không e ngại mặt mũi.

Đới Đường vẫn cười tủm tỉm như thể không để bụng:

– Làm gì có, đây vốn là bất luận sinh tử, không dốc hết sức thì sao thử ra thực lực thật sự?

Đới Trường An không phục nói:

– Phụ thân, cái này không tính, chúng ta muốn so lại…!

Đới Đường trừng nhi tử của mình:

– Khốn kiếp, lui xuống! Chính mình thực lực không đủ còn dám mất mặt!

Nhi tử lớn hơn Lục Lâm Thiên mấy tuổi nhưng so sánh thì thấy ngay ai hơn ai. Trước kia Đới Đường cảm thấy về thiên phú, thực lực thì nhi tử nổi trội trong thế hệ trẻ, giờ so sánh với Lục Lâm Thiên thì không bằng một móng út của người ta, khí độ, khí thế, khí chất thua xa. Đới Đường chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Bị phụ thân nghiêm khắc quát nạt, Đới Trường An không dám phàn nàn nữa. Đới Trường An hung tợn trừng mắt lườm Lục Lâm Thiên, bực tức lui xuống.

Đới Đường giao một túi trữ vật cho Lục Lâm Thiên:

– Tiểu huynh đệ thắng, theo quy định bên trong có một quyển vũ kỹ hoàng cấp cấp sơ hỏa hệ, một viên đan dược tam phẩm sơ giai, một thanh trường kiếm do Linh Giả Linh Phách luyện chế. Tất cả thuộc về tiểu huynh đệ.

Lục Lâm Thiên kiểm tra cái túi rồi vui vẻ cất đi:

– Đa tạ Đới tông chủ.

Tuy Lục Lâm Thiên tin tưởng Quỷ Vũ tông nhưng phải nghiệm hàng tại chỗ, thứ này giống như lấy tiền từ ngân hàng ra, sau khi ra khỏi cửa thì ngân hàng sẽ không chịu trách nhiệm. Cửa hàng lớn không cần khách, chuyện rất thường thấy.

Đới Đường nói với Lữ Tiểu Linh:

– Tiểu Linh cũng có phần thưởng riêng đúng không?

Lữ Tiểu Linh mỉm cười nói:

– Đúng rồi!

Lữ Tiểu Linh đưa một ngọc giản cho Lục Lâm Thiên:

– Đây là ta hứa với ngươi, một quyển linh kỹ hoàng cấp cao giai, tên là Hư Linh Huyễn Ấn, tặng ngươi.

– Hư Linh Huyễn Ấn? Linh kỹ hoàng cấp cao giai?

Mọi người hút ngụm khí lạnh, rất ngạc nhiên, so với Lục Lâm Thiên một chọi mười lăm còn đáng ngạc nhiên hơn. Đới Đường đứng gần bên cũng lộ vẻ mặt giật mình.

Linh kỹ hoàng cấp cao giai đâu chỉ đáng giá bảy, tám trăm vạn kim tệ? Giá trị của vũ kỹ hoàng cấp sơ giai đã trên trăm vạn, đây chỉ là giá cả, sợ là muốn mua cũng không được.

Võ kỹ hoàng cấp trung giai nếu muốn tính bằng tiền thì trên ngàn vạn kim tệ, bán được hai, ba ngàn vạn là bình thường. Báu vật đến đẳng cấp này thường sẽ dùng kiểu trao đổi vật với vật. Vũ Giả đến đẳng cấp nhất định không còn thiếu kim tệ, chỉ thiếu báu vật, đan dược, vũ kỹ.

Về vũ kỹ hoàng cấp cao giai tính bằng tiền thì khoảng ức kim tệ. Mọi người đều biết linh kỹ có giá cao hơn vũ kỹ nhiều, linh kỹ hoàng cấp cao giai có giá mười ức kim tệ là phỏng đoán bảo thủ. Quan trọng hơn báu vật đẳng cấp cỡ này dù là đại môn đại phái cũng đều xem như báu vật, làm sao chịu lấy ra bán?

Trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu biến sắc mặt chạy đến bên cạnh Lữ Tiểu Linh khuyên nhủ:

– Tiểu thư, không thể truyền Hư Linh Huyễn Ấn ra ngoài, đó là báu vật trong môn!

Hư Linh Huyễn Ấn là báu vật trong môn, linh kỹ hoàng cấp cao giai, gần như giá trị tương đương với vũ kỹ huyền cấp sơ giai, trong môn phái cấm truyền ra ngoài.

Lữ Tiểu Linh hỏi ngược lại hai trưởng lão:

– Các người muốn ta rút lại lời đã nói?

Trưởng lão họ Lưu ngăn cản:

– Tiểu thư, đưa vũ kỹ khác cho tiểu tử này cũng được. Tiểu tử này là Vũ Giả, không thể tu luyện linh kỹ.

Lục Lâm Thiên không khách sáo nói:

– Phi Linh Môn ta có Linh Giả, có thể tu luyện, đa tạ.

Lục Lâm Thiên vội giật lấy ngọc giản trong tay Lữ Tiểu Linh. Linh kỹ hoàng cấp cao giai là thứ Lục Lâm Thiên đang cần, hắn chỉ có linh kỹ là Đao Hồn kỹ, giờ có thêm linh kỹ hoàng cấp cao giai này thì vừa vặn tu luyện để dùng. Trong mật thất Phi Linh Môn để lại cao nhất là linh kỹ hoàng cấp trung giai, có vài bộ vũ kỹ hoàng cấp cao giai.

Trưởng lão họ Lưu nói nhanh với Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, ngươi không thể lấy linh kỹ này, ta cho ngươi bộ vũ kỹ hoàng cấp cao giai chịu không?

Lục Lâm Thiên cười từ chối:

– Lưu trưởng lão, rất xin lỗi, tiểu tử thích linh kỹ này.

Dùng vũ kỹ hoàng cấp cao giai đổi linh kỹ hoàng cấp cao giai? Tưởng hắn ngu sao?

Lữ Tiểu Linh cười nói:

– Được rồi hai vị trưởng lão, đây là ta tặng người, có chuyện gì cứ kêu phụ thân đến tìm ta. Quyết định vậy đi, ngày mai chúng ta trở lại.

Lữ Tiểu Linh bí hiểm nhìn Lục Lâm Thiên.

Thấy Lục Lâm Thiên bỗng dưng được một bộ linh kỹ hoàng cấp cao giai, mọi người hâm mộ ghen ghét, hận mình không phải là Lục Lâm Thiên. Đới Đường cũng động tâm. Linh kỹ hoàng cấp cao giai, cả Quỷ Vũ tông chỉ có hai bộ.

Tuy đại hội tông môn Quỷ Vũ tông đã kết thúc, mọi người rớt tròng mắt, chưởng môn các môn cái phái ghen tỵ Phi Linh Môn nhưng thông qua Lục Lâm Thiên hơi hiểu biết về Phi Linh Môn.

Trong lòng trưởng lão, môn chủ các môn phái đều cười nhạo Quỷ Vũ tông. Chuyến này Quỷ Vũ tông lỗ to, mười lăm đánh một, thua luôn trận pháp. Sau này trong đại hội tông môn bọn họ cũng phải chú ý cẩn thận, dù sao sẽ không lấy được hạng nhất, cần gì cho đệ tử trong môn đi chịu chết? Rõ ràng Quỷ Vũ tông hại người.

Đại hội tông môn tan, người các môn phái ủ rũ rời khỏi Quỷ Vũ tông. Lục Lâm Thiên cùng Lữ Tiểu Linh đi đến đại điện trên sườn núi trong ánh mắt ghen ghét của Đới Trường An, Đới Trường Vân.

Chương 284: Nguy hiểm trong bóng tối

Dọc đường đi trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu cố gắng thuyết phục Lục Lâm Thiên đổi linh kỹ hoàng cấp cao giai Hư Linh Huyễn Ấn, giá đã tăng lên ba bộ vũ kỹ hoàng cấp cao giai. Lục Lâm Thiên kiên quyết từ chối làm hai trưởng lão thầm bực mình. Nếu Lữ Tiểu Linh không có mặt thì hai vị cường giả Vũ Suất đã làm chuyện chặn đường cướp bóc.

Lúc đoàn người trở về đại điện trên sườn núi bầu trời đã hoàng hôn. Ban đêm gió thổi qua xen lẫn lạnh lẽo. Lục Lâm Thiên tính thời gian còn ba ngày nữa là cuối năm, hắn vô tình đến thế giới khác đãc hơn một năm. Rất nhiều chuyện đã xảy ra trong thời gian này.

Thời gian qua lâu, Lục Lâm Thiên phát hiện hắn đã dần quen và rất thích kiểu sống này. Ít ra tại đây Lục Lâm Thiên có thứ để truy cầu, kiếp trước hắn có thể truy cầu được gì? Không thể được cái gì.

Nghĩ đến mọi thứ trong Quỷ Vũ tông là Lục Lâm Thiên thấy phấn khởi. Hắn thu hoạch được nhiều, khỏi giao tiến cống cho Quỷ Vũ tông, được hạng nhất đại hội tông môn. Giá trị đứng nhất rất lớn, khoảng hai trăm vạn kim tệ, cộng lại con số ngàn vạn kim tệ. Lục Lâm Thiên biết rõ giá trị thực tế của các phần thưởng hơn xa ngàn vạn kim tệ.

Đặc biệt Lữ Tiểu Linh cho một linh kỹ hoàng cấp cao giai, cái này mới quan trọng, thu hoạch lớn nhất của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên tìm đủ cách hỏi thăm thân phận của Lữ Tiểu Linh nhưng trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu kín miệng giấu. Có thể tùy tay sở hữu Ngân Linh Huyễn Thử, Thiên Sí Tuyết Sư, còn có linh kỹ hoàng cấp cao giai, môn phái như thế e rằng thế lực ngang ngửa tam tông tứ môn như Vân Dương tông.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Không gian thú nang, phải lấy nó lại. Tiểu Long ở bên trong đó chắc buồn phát điên lên rồi.

Hiện Không gian thú nang nằm trong tay Lữ Tiểu Linh, Lục Lâm Thiên muốn lấy về rất khó khăn, không lấy về thì không được.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng trên giường, kết thủ ấn. Lục Lâm Thiên chậm rãi điều tức, chuyện Không gian thú nang gác lại ngày mai tính tiếp. Chân khí chậm rãi chuyển động, tuy tu luyện theo hệ thống chính quy tốc độ hơi chậm nhưng có chút ít còn hơn không. Huống chi ban ngày Lục Lâm Thiên liên tục đột phá một tầng rưỡi, thân thể cũng cần điều tiết. Lục Lâm Thiên ước chừng trong khoảng thời gian này hắn nên đột phá linh lực lần nữa.

Lần trước thôn phệ Linh Giả của Cửu Hoa Môn Lục, Thiếu Du đạt đến Linh Sư tam trọng, trên người còn sáu phần Linh hồn thần dịch. Lục Lâm Thiên cho rằng sáu phần Linh hồn thần dịch có thể đưa hắn đến gần Linh Sư ngũ trọng hoặc lục trọng, nhưng vì giữa đường hắn đã thôn phệ được một Linh Sư nên giờ đã là Linh Sư tam trọng. Lục Lâm Thiên phỏng đoán có lẽ dùng hết sáu phần Linh hồn thần dịch hắn sẽ đến Linh Sư thất trọng.

Một lát sau vầng sáng vàng bao phủ người Lục Lâm Thiên, hắn tiến vào trạng thái tu luyện.

Đêm đông tối đen, trong một đình viện ở thành Quỷ Vũ. Một căn phòng phát ra ánh sáng leo lét, mấy bóng người tụ họp trong phòng. Qua ánh nến nhìn kỹ, nếu Lục Lâm Thiên có mặt sẽ nhận ra mấy người này là môn chủ Mạc Thiên Vấn, mấy trưởng lão Cửu Hoa Môn.

Một trưởng lão tóc dài lên tiếng:

– Môn chủ, Lục Lâm Thiên Phi Linh Môn còn trẻ tuổi nhưng hắn không đơn giản.

Trưởng lão tóc dài nhớ lại chuyện ban ngày vẫn còn rất ngạc nhiên.

Mạc Thiên Vấn lạnh lùng hỏi:

– Các vị trưởng lão hắn bây giờ nên làm sao? Phi Linh Môn đã tiêu diệt Tụ Bảo Môn của chúng ta trong trấn Hoa Môn, thù này phải trả.

Trưởng lão tóc ngắn mặc áo xanh mở miệng nói:

– Tiểu tử này không đơn giản, chúng ta để mặc hắn trưởng thành sẽ nuôi hổ thành họa. huống cho Quỷ Vũ tông có ý khiến chúng ta đối phó Phi Linh Môn, đây là cơ hội tốt. Giải quyết Phi Linh Môn thì trấn Hoa Môn, trấn Đoàn Sơn thuộc về chúng ta, đó chính là một nguồn thu nhập lớn. Cửu Hoa Môn chúng ta sẽ dễ dàng lớn mạnh hơn.

Trưởng lão áo xám bàn lùi:

– Nhưng ta lo nếu chúng ta đối phó Phi Linh Môn rồi Quỷ Vũ tông có thực hiện lời hứa không?

Mắt Mạc Thiên Vấn lóe tia sáng lạnh, cười gằn:

– Chúng ta tạm thời đừng lo chuyện này. Tiểu tử kia còn ở trong Quỷ Vũ tông nhưng sẽ có lúc hắn rời đi, dù thế nào thì hắn còn giữ một quyển linh kỹ hoàng cấp cao giai, chỉ bấy nhiêu đủ để chúng ta hành động.

Trưởng lão áo xám hỏi ý kiến:

– Linh kỹ hoàng cấp cao giai đúng là đủ để chúng ta ra tay. Chưởng môn, chúng ta hành động như thế nào? Tiểu tử đó còn ở trong Quỷ Vũ tông, nếu chúng ta kiếm chuyện ngay mặt bị Quỷ Vũ tông phát hiện thì linh kỹ hoàng cấp cao giai sẽ không rơi vào tay Cửu Hoa Môn chúng ta.

Mạc Thiên Vấn nói:

– Lôi trưởng lão, ngày mai trưởng lão ra tay đi, ta và trưởng lão khác về trước. Lôi trưởng lão ẩn trong thành, chờ tiểu tử đó ra khỏi thành Quỷ Vũ liền tấn công, thần không biết quỷ không hay. Ta nghĩ với thực lực của Lôi trưởng lão đã đủ để đối phó tiểu tử

kia.

Trưởng lão áo xám bảo đảm:

– Chỉ là Vũ Sư ngũ trọng, tuy hơi đặc biệt nhưng ở trước mặt ta không chịu nổi một kích. Chưởng môn yên tâm, cứ giao chuyện này cho ta.

***

Lục Lâm Thiên tu luyện điều tức, một đêm qua nhanh. Khi tia ban mai đầu tiên xuyên qua cửa sổ thì Lục Lâm Thiên ngừng tu luyện.

Lục Lâm Thiên thở ra hơi đọng trong đan điền khí hải:

– Phù.

Lục Lâm Thiên cảm giác trứ lúc này trong cơ thể mình tràn đầy chân khí, khóe môi nhếch cao.

Một thanh âm trong trẻo vọng vào:

– Lục Lâm Thiên, dậy chưa?

Lục Lâm Thiên nhướng mày, trừ Lữ Tiểu Linh ra còn ai đến tìm hắn?

Két két két!

Cửa phòng mở ra, mùi thơm thoang thoảng xộc vào mũi, bóng dáng yêu kiều xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Người đi vào đương nhiên là Lữ Tiểu Linh. Khuôn mặt trứng vịt tròn tròn, mắt đen lay láy, gò má hây hồng, toát ra sức sống thanh xuân. Sắc mặt tươi tắn, màu da như tuyết, khuôn mặt có hai lúm đồng tiền. Vóc dáng dong dỏng cao mặc trang phục tỉ mỉ trau chuốt, Lữ Tiểu Linh mặc váy dài liền thân màu xanh biếc, hơi lộ bộ ngự.c tr.ắng bóc, làn váy che chân, dây lưng màu đồng cột eo nhỏ càng tôn lên bộ ngực cao vυ"t.

Đôi mắt trong suốt có chút nghịch ngợm, sống mũi cao thẳng, da mịn màng, môi mỏng màu hồng. Khuôn mặt tinh xảo bớt đi nóng bỏng nhưng càng thanh tú tuyệt trần, cho cảm giác khác hẳn.

Lục Lâm Thiên nhìn nàng, bằng ánh mắt nam nhân thì Lữ Tiểu Linh là một nữ nhân xinh đẹp khiến nam nhân nhìn mãi không chán. Lữ Tiểu Linh xinh đẹp không thua gì Lam Linh, Lục Vô Song, Dương Diệu, nữ nhân xinh đẹp dùng roi và nữ nhân giải nam trang Lục Lâm Thiên đã gặp trong sơn mạch Vụ Đô.

Nhưng khó giải quyết nhất là Lữ Tiểu Linh. Mấy nữ nhân đều rất đẹp, tính tình thì mỗi người mỗi vẻ.

Lục Lâm Thiên thu về các suy nghĩ vẩn vơ, làm vẻ mặt suy yếu đứng bên giường hỏi:

– Tiểu Linh, sao đến đây?

Lữ Tiểu Linh thấy sắc mặt của Lục Lâm Thiên thì quan tâm hỏi:

– Kẻ lừa đảo, bị sao vậy?

Trong mắt Lữ Tiểu Linh tràn ngập lo lắng.

Lục Lâm Thiên thều thào:

– Hôm qua lúc phá trận ta bị thương nặng, không ngờ vết thương nghiêm trọng hơn tưởng tượng, đã tổn thương nội tạng.

Chương 285: Lừa gạt thiếu nữ

Lữ Tiểu Linh sốt ruột nói:

– Sao có thể như vậy? Cơ thể hôm qua ngươi không nói ngay? Mau nằm xuống nghỉ ngơi, ta đi tìm Vương trưởng lão nghĩ cách trị thương cho ngươi!

Lục Lâm Thiên vội kéo tay Lữ Tiểu Linh lại:

– Linh nhi, không cần! Xin đừng rời xa ta!

cả người Lục Lâm Thiên cứng ngắc như bị điện giật, hắn lớn đầu như vậy chưa từng nắm tay người con gái nào.

Lữ Tiểu Linh đứng sững sờ trong phòng:

– Ta…

Lục Lâm Thiên nắm trọn bàn tay Lữ Tiểu Linh, mặt nàng đỏ ửng, đầu cúi xuống sát ngực.

Lữ Tiểu Linh cúi đầu, xoay người lại nhưng không dám nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, hỏi:

– Ngươi sao rồi? Ta không đi đâu, ta có một viên đan dược trị thương tam phẩm cao giai, ngươi mau uống đi.

Lữ Tiểu Linh lấy một viên đan dược ra đưa cho Lục Lâm Thiên, mặt càng đỏ hơn.

Lục Lâm Thiên từ chối:

– Đan dược này vô dụng với ta.

Nói vậy nhưng Lục Lâm Thiên vẫn giơ tay trái chộp lấy đan dược tam phẩm cao giai, thứ này giá trị mấy vạn kim tệ, không lấy cũng uống.

Tay trái Lục Lâm Thiên vẫn nắm chặt tay Lữ Tiểu Linh, nói:

– Linh nhi, tại sao hôm qua nàng lừa ta, hại ta tham gia đại hội tông môn, nếu không ta đã chẳng bị thương.

Lữ Tiểu Linh mếu máo:

– Xin lỗi, ta không biết ngươi sẽ bị thương. Ta chỉ muốn ngươi được đệ nhất, khi ngươi cùng ta trở về thì hai vị trưởng lão sẽ nói tốt cho ngươi, càng dễ xin phụ thân nhận ngươi làm đồ đệ hơn.

Lục Lâm Thiên lại hỏi:

– Vậy tại sao nàng lấy Không gian thú nang của ta ra làm chi? Nếu người khác thắng thì nàng vẫn sẽ đưa ra phần thưởng là một bộ linh kỹ hoàng cấp cao giai sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên hơi xúc động. Tuy Lữ Tiểu Linh điêu ngoa chút nhưng từ khi Lục Lâm Thiên thổ lộ tình cảm với nàng thì nàng luôn lo lắng suy nghĩ cho hắn, thiếu nữ hoài xuân đều ngây thơ như thế sao?

Lữ Tiểu Linh đáp:

– Ta cố ý xúi ngươi tham gia, biết ngươi trân trọng túi không gian của mình. Nếu người khác thắng thì ta sẽ không đưa ra bộ linh kỹ hoàng cấp cao giai, ngươi nghĩ ta ngốc sao? Cùng lắm cho mấy viên đan dược. Cho ngươi linh kỹ hoàng cấp cao giai vì muốn ngươi mạnh hơn một chút. Ta biết ngươi là Linh Giả, phụ thân của ta sẽ không phản đối ngươi. Đừng hiểu lầm, ta sẽ không thích ngươi, ta chỉ muốn phụ thân nhận ngươi làm đồ đệ.

Tay Lữ Tiểu Linh luôn đặt trong tay Lục Lâm Thiên, nàng xấu hổ thẹn thùng khác hẳn với trước kia điêu ngoa.

Lục Lâm Thiên nghiêm túc nói:

– Linh nhi, nàng hãy hứa đừng nói cho ai biết ta là Linh Giả được không?

Lúc trong Lan Lăng sơn Lữ Tiểu Linh dã biết Lục Lâm Thiên là Linh Giả.

Lữ Tiểu Linh nghi hoặc hỏi:

– A? Ta không nói cho hai trưởng lão biết, nhưng ta không hiểu tại sao ngươi vừa là Linh Giả còn là Vũ Giả?

Lục Lâm Thiên nhỏ giọng nói:

– Linh nhi, ta bị thương quá nặng, trong túi không gian có loại đan dược trợ giúp ta trị thương. Linh nhi đưa túi không gian cho ta chút, lát sau ta sẽ trả lại cho Linh nhi được không?

Lục Lâm Thiên chửi thầm mình: Lục Lâm Thiên, ngươi sa đọa, làm chuyện lừa gạt thiếu nữ ngây thơ, hết sức vô sỉ.

Lữ Tiểu Linh móc ra túi không gian đưa ngay cho Lục Lâm Thiên:

– À, đây, ngươi hãy dùng đi.

Lục Lâm Thiên mừng rỡ, thả tay Lữ Tiểu Linh ra, nhanh chóng chộp lấy Không gian thú nang trong tay Lữ Tiểu Linh.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm ngoài cửa kêu lên:

– Vương trưởng lão, sao các người đến đây?

Mặt Lữ Tiểu Linh đỏ rực ngoái đầu nhìn ngoài cửa, nhưng bên ngoài trống rỗng không có bóng dáng hai trưởng lão đâu.

Lục Lâm Thiên thừa dịp đó nhét Không gian thú nang vào ngực mình.

Lữ Tiểu Linh quay đầu lại hỏi:

– Sao không thấy ai?

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

– Cái này… Chắc ta nhìn lầm.

Lữ Tiểu Linh lo lắng hỏi:

– Ngươi uống chưa?

Lục Lâm Thiên làm bổ nuốt nước miếng:

– Ừm! Uống rồi.

Chân khí chuyển động, sắc mặt Lục Lâm Thiên hơi hồng.

Lữ Tiểu Linh nói:

– Tốt hơn chưa? Cảm giác sao rồi?

Lữ Tiểu Linh đã quên Không gian thú nang rơi vào tay Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Tốt hơn nhiều, ta không sao.

Lấy lại Không gian thú nang thì Lục Lâm Thiên yên dạ.

Trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu đi vào phòng.

– Tiểu thư, chúng ta nên đi rồi.

Nhìn tiểu thư nhà mình sáng sớm đã có mặt trong phòng Lục Lâm Thiên, trưởng lão họ Vương một thoáng nghi ngờ không biết có phải đêm qua tiểu thư ở lại đây suốt đêm hay không?

Lữ Tiểu Linh nói:

– Vương trưởng lão, ta muốn mang Lục Lâm Thiên đi chung.

Hai trưởng lão giật mình kêu lên:

– Cái gì? Mang hắn đi chung?

Lữ Tiểu Linh nghiêm túc hỏi:

Cơ thể không được sao? Nếu không mang hắn đi cùng thì ta không về.

Trưởng lão họ Vương khó xử:

– Tiểu thư, cái này…

Lục Lâm Thiên lên tiếng:

– Con người có ba chuyện gấp phải làm, hai vị trưởng lão, Linh nhi, ta xin phép đi một chốc.

Lục Lâm Thiên ôm bụng ra khỏi phòng.

Lữ Tiểu Linh kiên quyết nói:

– Vương trưởng lão, ta muốn phụ thân thu hắn làm đồ đệ, nếu Vương trưởng lão không mang hắn cùng về thi ta cũng sẽ không về.

Trưởng lão họ Vương nói:

– Tiểu thư, có phải người bị tiểu tử kia lưa hay tiểu thư đã thích hắn?

Lữ Tiểu Linh ngại ngùng nói:

– Vương trưởng lão nói bậy bạ gì vậy, sao ta thích hắn được? Nhưng hắn không lừa ta, tin tưởng hắn cũng không có lá gan kia.

Lục Lâm Thiên rời khỏi phòng liền co giò chạy ra đại điện.

– Lúc này không chạy thì hết cơ hội!

Trên sườn núi không canh gác nghiêm ngặt như đỉnh núi, dọc đường chỉ có vài đệ tử Quỷ Vũ tông tuần tra.

Lục Lâm Thiên chạy ra đại điện lao uống chân núi, gặp mấy đệ tử Quỷ Vũ tông tuần tra, không ai hỏi cái gì. Trên quảng trường ngày hôm qua rất nhiều đệ tử Quỷ Vũ tông biết mặt Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên chạy liên tục không dám ngừng, hắn sợ Lữ Tiểu Linh đuổi theo. Từ sườn núi đến thành Quỷ Vũ dưới chân núi không bao xa, Lục Lâm Thiên chạm mặt nhiều đệ tử Quỷ Vũ tông tuần tra, hắn xuống chân núi, lẩn vào thành Quỷ Vũ náo niệt.

Lục Lâm Thiên đi một vòng trên con đường rộng ãi giao nhau, hắn vào một khách điếm. Nếu Lữ Tiểu Linh phát hiện Lục Lâm Thiên trốn chắc chắn nàng sẽ đuổi theo, hắn định bụng núp trong thành một thời gian. Tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư cũng không nhanh bằng trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu.

Lục Lâm Thiên giao mấy khối kim tệ, vào một gian phòng, bắt đầu khoanh chân tu luyện. Lục Lâm Thiên định chờ đến chạng vạng rồi mới về, tránh cho bị Lữ Tiểu Linh tìm ra.

Lục Lâm Thiên không hay biết từ khi hắn xuống Quỷ Vũ tông, vào thành Quỷ Vũ luôn có một bóng người đi theo sau. Người này rất mạnh, thực lực cường đại tới nỗi Lục Lâm Thiên không phát hiện ra.

***

Trong phòng, Lữ Tiểu Linh lẩm bẩm:

– Sao đi lâu vậy còn chưa về?

Lữ Tiểu Linh uy hïếp thành công, hai vị trưởng lão đồng ý mang Lục Lâm Thiên về chung. Chờ nửa canh giờ sau vẫn không thấy Lục Lâm Thiên quay về.

Đới Trường An đến:

– Biểu muội hôm nay định đi về sao?

Lữ Tiểu Linh khẽ ừ:

– Ừm! Hôm nay ta sẽ về.

Đới Trường An mặc hoa phục lòe loẹt nói:

– Biểu muội, tiểu tử Lục Lâm Thiên chắc đi rồi. Ta mới thấy hắn xuống núi, còn tưởng hắn muốn trở về cùng biểu muội, làm ta hết hồn.

Chương 286: Gặp đánh lén

Gặp đánh lén– Nguy rồi, túi không gian!

Lữ Tiểu Linh chợt nhớ túi không gian nàng dùng để uy hïếp Lục Lâm Thiên đã trở về với hắn.

Lữ Tiểu Linh hét to:

– Hai vị trưởng lão mau tìm về kẻ lừa đảo kia cho ta, nếu không ta sẽ không về!

Lữ Tiểu Linh cuống cuồng chạy ra khỏi phòng.

Hai trưởng lão khó hiểu:

– Chuyện gì thế này?

Trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu nhanh chóng chạy theo tiểu thư nhà mình.

Đới Trường An căm hận nói:

– Lục Lâm Thiên, ta sẽ không tha cho ngươi!

Trong lúc Lục Lâm Thiên núp trong khách điếm, Lữ Tiểu Linh tìm kiếm bóng dáng hắn khắp nơi nhưng không thấy. Cuối cùng Lữ Tiểu Linh quyết định đi Phi Linh Môn tìm người.

Trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu bất đắc dĩ điểm huyết đạo huyết mạch của Lữ Tiểu Linh, đưa nàng rời khỏi Quỷ Vũ tông.

Hoàng hôn, Lục Lâm Thiên thở hắt ra:

– Phù.

Lục Lâm Thiên rời khỏi khách điếm, đã tới lúc trở về, chắc Lữ Tiểu

Linh không tìm thấy người cũng bỏ cuộc rồi.

Thành Quỷ Vũ ban đêm vô cùng náo nhiệt, dòng người không giảm bớt ngược lại càng nhiều hơn. Tiếng kêu la, rao hàng không dứt.

Nhiều nữ nhân mặc hở hang, trang điểm diêm dúa ở trên đường kiếm khách, làm nghề bán thịt xưa nay không thể thiếu. Lục Lâm Thiên suýt bị kéo vào ngõ nhỏ, hắn sợ quá co giò chạy ra khỏi thành Quỷ Vũ.

Bên ngoài thành Quỷ Vũ, Lục Lâm Thiên cùng đám người đi ra khỏi cửa thành. Gần thành Quỷ Vũ có dãy sơn mạch, Lục Lâm Thiên đi vào trong đó.

Sắc trời càng lúc càng tối, gió lạnh thổi qua, không khí sắp đông lại. Rừng cây trong sơn mạch có vài nhánh còn treo lá xanh, đa số trụi lủi, tiêu điều.

Đi trong sơn mạch, chân đạp cành khô lá úa kêu răng rắc.

Trong cảm ứng tinh thần của Lục Lâm Thiên xuất hiện một hơi thở kỳ dị.

Vù vù vù!

Giữa không trung lóe qua tia chớp màu xanh bắn về hướng lưng Lục Lâm Thiên, kình phong sắc bén giây lát đã đến nơi.

Lục Lâm Thiên cảm thấy lạnh lẽo, cố gắng xoay người, tốc độ cực nhanh chỉ trong tích tắc né thoát kình khí màu lục.

Lục Lâm Thiên vừa lùi nhanh ra sau vừa biến sắc mặt hét lên:

– Vũ Phách mộc hệ!

Từ kình khí vừa rồi Lục Lâm Thiên cảm giác được người đánh lén hắn là Vũ Giả mộc hệ, đẳng cấp thực lực cỡ Vũ Phách, còn không phải Vũ Phách bình thường mà là Vũ Phách bát trọng, hoặc cửu trọng.

Một bóng người áo xanh đứng trên cao:

– Tiểu tử, giao hết những thứ trên người ra đây, ta cho ngươi chết thoải mái một chút.

Người này mặc áo xanh, vải màu xanh che đậy nửa bên mặt chỉ lộ ra đôi mắt tràn ngập sát ý, chân khí cuồng bạo bộc phát.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống:

– Là người quen, từng gặp trong Quỷ Vũ tông.

Lục Lâm Thiên thụt lùi ra sau, đánh giá người này. Lục Lâm Thiên có cảm giác rất quen, chắc người áo xanh đã theo đuôi hắn khá lâu.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng hỏi:

– Ngươi là ai? Đường đường là Vũ Phách nhưng giấu đầu lòi đuôi, ngươi không sợ mất mặt sao?

Tuy đối diện cường giả Vũ Phách nhưng Lục Lâm Thiên không hề hốt hoảng. Nếu hắn muốn chạy trốn thì không thành vấn đề, nhưng Lục Lâm Thiên phải tìm hiểu rõ thân phận của người này. Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút suy đoán hoặc là người của Quỷ Vũ tông hoặc là người Cửu Hoa Môn.

Người áo xanh nói:

– Giết được ngươi là đủ rồi. Tiểu tử, không tự đưa ra thì ta đành ra tay tự lấy vậy.

Người áo xanh đánh ra thủ ấn, xông hướng Lục Lâm Thiên kéo chuỗi tàn ảnh.

Chỉ vài giây lão nhân áo xanh nhảy vọt lên đỉnh đầu Lục Lâm Thiên, trảo ấn màu lục vỗ xuống. Không gian chấn động dữ dội, rõ ràng lão nhân áo xanh không hề nương tay.

Lão nhân áo xanh lạnh lùng nói:

– Tiểu tử đi chết đi! Thực lực của ngươi tuy rằng không tệ nhưng còn kém xa lắm!

Lão nhân áo xanh có tu vi Vũ Phách bát trọng, giếŧ Vũ Sư ngũ trọng chứ không phải bắt sống, chuyện này dễ như chơi.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Trảo ấn giáng xuống, năm cái gai nhọn bắn ra từ bàn tay lão nhân áo xanh, kình khí cuồng bạo xuyên thấu không gian.

Vù vù vù!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên âm trầm, nhanh chóng thụt lùi, phối hợp thuộc tính phong biến mất tại chỗ.

Bùm!

Trảo ấn gai nhọn giáng xuống không gian Lục Lâm Thiên vừa đứng, dòng không khí trong phạm vi mấy thước hoàn toàn vặn vẹo như trái bóng bị đè bẹp. Không gian vỡ tung, kình khí tứ tán, Lục Lâm Thiên đã biến mất.

Lục Lâm Thiên dựa vào thuộc tính phong hệ một lần nữa né thoát lão nhân áo xanh công kích.

Hai lần công kích bị Vũ Sư nho nhỏ tránh thoát, lão nhân áo xanh sắc mặt khó xem nói:

– Tốc độ rất nhanh!

Lục Lâm Thiên xuất hiện cách trăm thước, hắn nhìn lão nhân áo xanh chằm chằm, kɧıêʋ кɧí©ɧ:

– Là tốc độ của các hạ quá chậm.

Lão nhân áo xanh lạnh lùng cười:

– Tiểu tử có chút bản lĩnh, nhưng ngươi nghĩ dựa vào những điều này là có thể đối kháng lại ta sao?

Vừa rồi lão nhân áo xanh chưa dốc hết sức.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

– Vậy sao? Ta vốn không định đối kháng mà là muốn giết ngươi!

Chân khí bùng nổ như dòng lũ chảy xuyên qua kinh mạch dày rộng, Lục Lâm Thiên vững tin hơn.

Lão nhân áo xanh cười to bảo:

– Ha ha ha! Ta có nghe lầm không?bằng vào ngươi muốn giết ta?

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói:

– Ngươi không nghe lầm, sự thật đúng là vậy.

Khí lạnh phát tán từ người Lục Lâm Thiên.

Cảm nhận khí thế sắc bén từ Lục Lâm Thiên, lão nhân áo xanh hơi có chút giật mình.

Lão nhân áo xanh bình tĩnh nói:

– Tiểu tử, coi chừng gió lớn thụt lưỡi.

Đôi mắt đen tràn ngập lạnh lẽo, Lục Lâm Thiên chậm rãi nói:

– Ngươi thử liền biết.

Lục Lâm Thiên vọt lên, hắn như một tàn ảnh.

– Thanh Linh Khải Giáp!

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn!

Lục Lâm Thiên quát lớn, ánh sáng vàng bao phủ toàn thân. Năng lượng thuộc tính thổ trong không khí phô thiên cái địa tuôn ra, lực lượng cuồng bạo tựa thủy triều tụ tập vào thủ ấn. Chỉ khoảnh khắc Lục Lâm Thiên sử dụng Thiên Thủ Liệt Cương Ấn.

Chưởng ấn phóng lên cao nháy mắt hóa thành mấy chưởng ấn mơ hồ, các tàn ảnh ghép lại thành đóa sen. Vang mấy tiếng kinh thiên động địa, kình khí cuồng bạo khuếch tán trên bầu trời ầm ầm ập hướng lão nhân áo xanh.

Lão nhân áo xanh lạnh lùng quát:

– Tiểu tử, ngươi chưa đủ tư cách!

Thủ ấn chuyển động nhanh, chân khí màu xanh nhạt dâng trào trong người lão nhân áo xanh. Chân khí tựa rễ cây tràn ra hình thành cái lưới dây leo rậm rạp quanh thân lão nhân áo xanh.

Khí thế cuồng bạo cực kỳ khủng bố, lão nhân áo xanh cười lạnh đánh ra thủ ấn. Cái lưới to đổ ập xuống, tiếng xé gió vang không dứt, rạch phá không gian bao trùm Thiên Thủ Liệt Cương Ấn của Lục Lâm Thiên.

Cái lưới to màu lục phô thiên cái địa ập đến, che kín tất cả đường tránh né của Lục Lâm Thiên, cũng trùm lên chưởng ấn. Hai năng lượng khổng lồ đυ.ng mạnh, trong lưới màu lục có ngàn vạn gai nhọn xuyên thấu không gian đâm vào chưởng ấn.

Bùm bùm bùm!

Lực lượng khổng lồ va chạm, trong không gian vang tiếng nổ điếc tai, lực lượng cuồng bạo càn quét.

Máu tươi sôi trào trong ngực Lục Lâm Thiên, hắn vận dụng Thiên Thủ Liệt Cương Ấn đối kháng lão nhân áo xanh, chưởng ấn nổ tan nát. Cái lưới màu lục to lớn của đối thủ chỉ thủng một cái lỗ giây lát đã khép lại, năng lượng thuộc tính mộc hung bạo tràn ngập nhốt Lục Lâm Thiên vào. Thực lực của lão nhân áo xanh mạnh hơn Lục Lâm Thiên rất nhiều, hắn thi triển Thiên Thủ Liệt Cương Ấn có thể đánh lại Vũ Phách nhất trọng nhưng không đủ sức đánh lại người này.

Chương 287: Liều mạng đối kháng

Cái lưới màu lục to lớn chụp xuống, diện tích thu nhỏ, không gian vặn vẹo bao lấy Lục Lâm Thiên. Biểu tình Lục Lâm Thiên trầm trọng.

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên thò tay vào ngực, một luồng sáng vàng nhanh như tia chớp xẹt qua không gian xuất hiện trước mắt lão nhân áo xanh. Luồng sáng vàng bùng phát nhiệt độ cao, cái lưới màu lục bị hòa tan một lỗ thủng.

Một con rắn nhỏ màu vàng gầm gừ:

– Gri gri!

Thân hình con rắn biến to, phun ra ngọn lửa. Lửa vàng bao lấy không gian quanh lão nhân áo xanh.

Lão nhân áo xanh giật mình kêu lên:

– Yêu thú!

Trong ngọn lửa vàng nóng cháy, tim lão nhân áo xanh dập nhanh.

Lão nhân áo xanh vội thụt lùi, chật vật né tránh lửa vàng.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Luồng sáng vàng là Tiểu Long, thân hình của nó đã biến to hơn tám mươi thước gần chín mươi thước. Trong thời gian này thân thể Tiểu Long tăng trưởng dần, nó há to mồm lao nhanh tới táp lão nhân áo xanh.

Mắt lão nhân áo xanh tràn ngập kinh ngạc:

– Chết tiệt, đây là yêu thú gì?

Lão nhân áo xanh đánh ra thủ ấn, năng lượng thuộc tính mộc trong không trung ngưng tụ lại, đông thành một cái cọc gỗ đường kính mấy thước, lực lượng cuồng bạo. Cọc gỗ nhanh như tia chớp rạch phá không gian, kình phong sắc bén bắn vào miệng Tiểu Long.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Trong hư không Tiểu Long lại há mồm, lửa vàng đốt cọc gỗ to lớn bắn nhanh tới hòa tan thành tro ngay giữa không trung.

Lão nhân áo xanh thừa dịp đó đã trốn ra mấy trăm thước, mắt nhìn Tiểu Long đăm đăm, trong lòng cực kỳ rung động.

Lục Lâm Thiên đứng sang một bên, nhìn lão nhân áo xanh chằm chằm. Tiểu Long không đủ sức chặn giết đối phương, Vũ Phách bát trọng mạnh hơn Lục Lâm Thiên nhiều.

Lão nhân áo xanh cơ mặt co giật nói:

– Tiểu tử, thì ra ngươi có yêu thú, hèn gì kiêu ngạo như vậy. Nhưng hôm nay ngươi vẫn phải chết!

Lão nhân áo xanh vòng qua Tiểu Long lại lao hướng Lục Lâm Thiên, tay kết thủ ấn ngưng tụ quyền ấn màu lục đập vào mặt hắn.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống, kết thủ ấn:

– Nộ Hải Cuồng Khiếu!

Quanh người Lục Lâm Thiên ngưng tụ màn nước màu lam, màn nước xoay tròn, chân khí rót vào trong. Vòng xoáy to lớn run rẩy xoay ttí, trong tiếng gió rít đinh tai nhức óc nó trướng to ra, khí thế đáng sợ, uy nhiếp sắc bén, dòng không khí vặn vẹo như vòi rồng quét qua.

Chớp mắt hai lực lượng va chạm mạnh

Bùm bùm bùm!

Tiếng nổ đinh tai nhứ óc vang vọng khắp không gian, kình khí khủng bố như cơn bão thổi quét. Nhưng khi những kình khí khuếch tán đến phạm vi nhất định thì ngừng lại, lặng yên tan biến.

Bùm bùm bùm!

Lực lượng khủng bố đổ ập xuống người Lục Lâm Thiên, hắn bị đánh bay ra mấy chục thước. Thanh Linh Khải Giáp không thể chịu nổi lực lượng cường đại này.

Lực lượng khổng lồ trút xuống người Lục Lâm Thiên, xâm nhập nội tạng, máu sôi trào, khoang miệng đầy máu. Lục Lâm Thiên nuốt ngược ngụm máu sắp phun ra xuống bụng.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên sa sầm. Nộ Hải Cuồng Khiếu chỉ là vũ kỹ hoàng cấp sơ giai, không thể đối kháng lại lão nhân áo xanh. Chỉ một chiêu y đã bị thương.

Lão nhân áo xanh đứng tại chỗ, ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên:

– Vũ kỹ thủy hệ, ngươi là Vũ Giả tam hệ!

Vù vù vù!

Tiểu Long lại vọt lên, cái đuôi to quét qua, không khí dạt ra, vang một chuỗi tiếng nổ. Khí lưu gợn sóng, không gian bị chấn xao động, cái đuôi mang theo lực lượng thiên quân quất mạnh vào lão nhân áo xanh.

Lão nhân áo xanh hừ lạnh một tiếng:

– Nghiệt súc, tưởng ta sợ ngươi sao?

Lão nhân áo xanh vung tay áo, bàn tay xòe ra, năng lượng màu lục tuôn ra từ ống tay áo đông lại thành vật giống dây leo to mấy thước, dài trăm thước nhanh như tia chớp quấn Tiểu Long.

Ầm!

Cái đuôi to quất mạnh vào dây leo xanh, dao động vô hình khuếch tán, kình khí cuồng bạo lan tràn.

Cùng lúc đó, một tiếng rống trầm thấp vang vọng nơi chân trời.

– Grao grao!

Một yêu thú phi hành khổng lồ vọt lên cao, còn có một vật xanh sậm, thân hình to lớn, khí thế lạnh lẽo lan tràn vọt tới hướng lão nhân áo xanh. Là Lục Lâm Thiên triệu hoán Thiên Sí Tuyết Sư, còn có Thiết Thứu khôi lỗi phi hành tam cấp sơ giai lần trước hắn luyện chế ra.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long và Thiên Sí Tuyết Sư:

– Tiểu Long, Tuyết Sư, các ngươi bám giữ người này giây lát.

Lục Lâm Thiên điều khiển Thiếu Thứu công kích. Thực lực của Thiếu Thứu và Thiên Sí Tuyết Sư không đủ đấu lại lão nhân áo xanh. Lục Lâm Thiên hết cách, hắn muốn sử dụng Chu Tước quyết nhưng cần có thời gian xúc tích năng lượng.

Thiên Sí Tuyết Sư, khôi lỗi phi hành Thiếu Thứu đập cánh bay lên, Lục Lâm Thiên nhanh chóng đánh ra thủ ấn.

Vù vù vù!

Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh nhanh như tia chớp lướt tới trước mặt lão nhân áo xanh. Hai cánh vỗ mạnh, khí lưu hiện ra trên bầu trời. Khí lưu trướng lớn to hai trăm thước như vòi rồng.

Vòi rồng thổi quét xen lẫn phong nhẫn cuồng bạo xé gió bay tới trước mặt lão nhân áo xanh.

Lão nhân áo xanh nhìn chằm chằm Thiên Sí Tuyết Sư khổng lồ, biểu tình kinh ngạc kêu lên:

– Thiên Sí Tuyết Sư! Thiên Sí Tuyết Sư đẳng cấp tam giai!?

Lão nhân áo xanh nhanh chóng thay đổi thủ ấn, chân khí màu lục tuôn ra từ thân thể lão. Lực lượng cuồng bạo ngưng tụ thành quyền ấn gào thét xẹt qua chém mạnh vào Thiên Sí Tuyết Sư.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Hai năng lượng va chạm, kình phong đụ.ng vào nhau. Tiếng nổ vang lên điếc tai trên bầu trời, kình phong năng lượng khủng bố khuếch tán dè ép không gian vặn vẹo. Thiên Sí Tuyết Sư tuy không yếu nhưng tu vi tam giai sơ kỳ không thể đối kháng lại Vũ Phách bát trọng, Thiên Sí Tuyết Sư bị xung lực đánh rơi xuống đất.

Vù vù vù!

Thiên Sí Tuyết Sư cách mặt đất còn mấy thước thì đập mạnh cánh, khí lưu lao ra quét bay mấy mảnh đá vụn, mấy thân cây khô. Thiên Sí Tuyết Sư nương khí lưu lại vọt lên cao.

Vù vù vù!

Thiếu Thứu khổng lồ đôi cánh như vật sống xé rách dòng không khí, trực tiếp cắt vỡ không gian. Vuốt sắc bén, mỏ nhọn cong cong công kích lão nhân áo xanh.

– Đây là… Là khôi lỗi phi hành!

Ban đầu lão nhân áo xanh tưởng Thiếu Thứu là yêu thú phi hành, giờ đòn công kích ập đến mới biết chỉ là khôi lỗi phi hành.

Lão nhân áo xanh nét mặt sa sầm quát:

– Lui xuống!

Lão nhân áo xanh vung mạnh quyền ấn đánh bật Thiếu Thứu. Thân hình to lớn bị chấn động mạnh, cơ thể cứng rắn tóe lửa, Thiếu Thứu nặng nề đập xuống đất. May mắn thân thể Thiếu Thứu cứng rắn nên không bị tổn thương gì.

– Gri gri!

Tiểu Long búng người, thân hình vàng nhạt như rồng bay lên trời, tia lửa vàng rạch phá dòng không khí vọt hướng lão nhân áo xanh.

Lão nhân áo xanh rất ngạc nhiên, lão không ngờ thiếu niên có tới hai con yêu thú. Yêu thú rắn vàng công kích, lão nhân áo xanh biết lửa vàng lợi hại, không dám khinh thường. Lão nhân áo xanh búng ngón tay, hai luồng kình phong màu lục bắn hướng Tiểu Long.

Lão nhân áo xanh nhìn Lục Lâm Thiên đứng một bên, hắn đang kết thủ ấn cực nhanh, khí thế cuồng bạo chậm rãi tăng cao. Lão nhân áo xanh nhướng mày, đoán đối phương đang ngưng tụ lực công kích gì đó rất mạnh.

Lục Lâm Thiên đánh ra các thủ ấn huyền ảo, ánh sáng bảy sắc bao phủ toàn thân, khí thế cuồng bạo tràn ngập. Ánh sáng bảy sắc luân phiên nhấp nháy rấtthần dị, năng lượng khủng bố vặn vẹo dòng không khí.

Chương 288: Tài liệu thượng hảo (1)

Trong khoảnh khắc Lục Lâm Thiên đánh ra một thủ ấn cuối cùng, năng lượng cuồng bạo tĩnh lặng lại ngưng tụ thành thể năng lượng phượng hoàng đỏ rực to hai mươi thước. Tu vi đến Vũ Sư ngũ trọng, Lục Lâm Thiên ngưng tụ thể năng lượng phượng hoàng lớn hơn lần trước nhiều, khí tức uy hiếp mạnh hơn gấp mấy lần, không gian dao động.

Lão nhân áo xanh cảm giác khí thế xung quanh, sắc mặt âm trầm, chân khí bùng nổ đánh bật Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư ra. Lão nhân áo xanh nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, lão cảm nhận được lạnh lẽo. Lực công kích này rất mạnh.

Lục Lâm Thiên ngưng tụ Chu Tước quyết xong hét to:

– Tiểu Long, tấn công hết sức đi!

Tiểu Long phát ra tiếng rít trầm thấp:

– Gri gri!

Ánh sáng vàng chói lòa, vảy dựng đứng, tia lửa vàng đốt cháy dòng không khí. Tiểu Long cong người như mũi tên rời dây cung xuyên qua dòng không khí bắn tới hướng lão nhân áo xanh.

Lão nhân áo xanh ngoái đầu trợn mắt nhìn Tiểu Long, hét to một tiếng:

– Súc sinh, cút đi!

Trên cái đầu to, giữa hai mắt có một con mắt to như chuông đồng dựng đứng nhìn lão nhân áo xanh chằm chằm, ánh sáng vàng chói lòa bắn ra.

Lão nhân áo xanh đứng im như tượng, năng lượng khổng lồ từ ánh sáng vàng chói mắt công kích sâu trong linh hồn lão. Công kích linh hồn là điểm yếu đối với Vũ Giả.

Lục Lâm Thiên quát to:

– Chu Tước quyết!

Lục Lâm Thiên đánh ra Chu Tước quyết, chân khí bị cắn nuốt.

Thể năng lượng phượng hoàng khủng bố vọt ra, chớp mắt biến to hai trăm thước, lửa bao bọc quanh người nó, khí thế cuồng bạo phóng lên cao. Lửa ngập trời bao phủ phạm vi ngàn thước, không khí bị đốt xèo xèo, cực kỳ kinh khủng.

Lực lượng cuồng bạo này bắn nhanh hướng lão nhân áo xanh.

Lão nhân áo xanh chỉ bị ánh sáng vàng từ Tiểu Long giam cầm một giây, nhưng chỉ một giây làm lão không kịp né tránh. Lục Lâm Thiên chỉ cần một giây này.

– Bảo Lũy Khải Giáp!

Không cách nào né tránh, lão nhân áo xanh không kịp ngạc nhiên yêu thú vừa rồi công kích linh hồn kỳ dị, lão vội đánh ra thủ ấn. Khí lưu chân khí màu lục xoay tròn như vòi rồng rít gào l*иg lộn, dòng không khí nứt rạn vặn vẹo.

Ánh sáng màu lục chói mắt bao phủ lão nhân áo xanh, các sợi dây leo thô bằng cánh tay rậm rạp cỡ ngàn sợi, trong không gian phạm vi ba trăm thước bị bao kín hình thành một thành lũy màu lục kín kẽ, không gì phá nổi. Khí thế cuồng bạo khuếch tán.

Thể năng lượng phượng hoàng khổng lồ cùng với lửa nóng cháy đập mạnh vào không gian dây leo kín lẽ, vô số ánh sáng tung tóe. Không gian dây leo to lớn rung lắc nhưng không vỡ ra.

Lục Lâm Thiên từ xa co năm ngón tay, trầm giọng quát:

– Bạo!

Trên bầu trời thể năng lượng phượng hoàng biến mất, ngưng tụ thành quả cầu lửa khổng lồ nóng cháy. Quả cầu lửa mấp máy trướng to, vang tiếng nổ điếc tai trên bầu trời.

Bùm bùm bùm!

Lửa bay tứ tán, không gian đầy tiếng nổ đinh tai nhức óc, dòng khí cuồng bạo khủng bố bắn lên cao. Ngọn lửa cực kỳ hùng dũng kinh khủng đυ.ng mạnh vào không gian thành lũy dây leo.

Dây leo không gì phá nổi giờ vỡ vụn trong ngọn lửa cháy hừng hực, bị lửa từng tầng đốt thành làn khói mù mịt. Lửa phá hủy một tầng lại một tầng, đốt tới tầng cuối cùng thì lộ ra thân hình lão nhân áo xanh. Biểu tình lão nhân áo xanh kinh hoàng, nhưng lúc này năng lượng lửa cuồng bạo cũng biến mất.

Lão nhân áo xanh kinh kêu:

– Chẳng lẽ đây là vũ kỹ huyền giai?

Tu vi Vũ Sư nhưng đối phương thúc giục đòn công kích khủng khiϊếp thế này, nếu uy lực mạnh hơn chút nữa thì lão nhân áo xanh gặp rắc rối to. Đối kháng đòn công kích kinh khủng vừa rồi làm lão nhân áo xanh kiệt sức.

Lão nhân áo xanh lạnh lùng cười:

– Tiểu tử, đây là vũ kỹ huyền giai sao? Ngươi khiến ta rất bất ngờ đấy, nhưng chắc ngươi đã kiệt sức rồi? Giờ thì chết đi, Vũ Sư và Vũ Phách là đẳng cấp không thể vượt qua!

Lão nhân áo xanh nhìn mặt Lục Lâm Thiên không còn chút máu, ước chừng hắn đã hết sức.

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười khẩy nói:

– Vậy sao? Thế thì nếm uy lực huyền giai thật sự đi!

Nếu Lục Lâm Thiên tấn công bất ngờ thì lão nhân áo xanh sẽ không chịu nổi. Lục Lâm Thiên ngừng cười, đánh ra thủ ấn.

Lục Lâm Thiên trầm giọng quát:

– Đao Hồn Trảm!

Trong không gian vô hình, lão nhân áo xanh cảm nhận linh lực cuồng bạo dao động. Lão nhân áo xanh chưa kịp phản ứng thì một luồng đao quang đỏ rực rạch phá dòng không khí như Thái sơn đè đầu. Đao quang hùng hổ chém xuống đầu lão nhân áo xanh, tốc độ nhanh không gì sánh bằng.

Lão nhân áo xanh kinh sợ cơ mặt cứng ngắc, trợn mắt há hốc mồm hét lên:

– Linh lực, sao có thể? Ngươi là Linh Giả?

Lão nhân áo xanh nhanh chóng thụt lùi, chân khí thuộc tính mộc vô biên hóa thành màn sáng chói lòa che trước mặt lão.

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên ngưng tụ linh đao cắt phá hư không, nhát đao chém ra dẫn đến không gian chấn động, khí kình gào thét sinh ra tiếng nổ đì đùng. Đao quang kéo chuỗi tàn ảnh, uy nhiếp kinh khủng, ánh sáng chói mắt bắn tới.

Bùm bùm bùm!

Linh đao khủng bố đʋ.ng vào màn sáng năng lượng thuộc tính mộc của lão nhân áo xanh, lực công kích đʋ.ng mạnh. Công kích linh hồn xuyên qua, không gian thoáng chốc vặn vẹo, sóng năng lượng kinh khủng bạo động. Đa phần linh lực công kích tập trung vào linh hồn, lão nhân áo xanh không thể chống đỡ nổi.

Trong đầu lão nhân áo xanh có lực lượng cường đại đè ép, hùng hổ xộc vào não. Đầu óc lão nhân áo xanh trống rỗng, mất hết tri giác.

Rầm!

Lão nhân áo xanh té xuống đất, khóe môi tràn máu, mặt trắng bệch.

Lục Lâm Thiên mặt không còn chút máu đến gần lão nhân áo xanh:

– Đã chết chưa?

Lục Lâm Thiên không thả lỏng cảnh giác, hắn búng tay, một lũ kình phong vén vải che mặt lão nhân áo xanh lên.

Lục Lâm Thiên nét mặt sa sầm nói:

– Là trưởng lão Cửu Hoa Môn.

Lục Lâm Thiên từng gặp lão nhân áo xanh trong Quỷ Vũ tông, một trưởng lão của Cửu Hoa Môn.

Mắt Lục Lâm Thiên lóe tia lạnh lẽo:

– Cửu Hoa Môn, ngươi chờ đó!

Vù vù vù!

Tiểu Long thu nhỏ thân hình cùng Thiên Sí Tuyết Sư thân thiết lại gần Lục Lâm Thiên. Tiểu Long bị nhốt trong Không gian thú nang mấy ngày, ánh mắt ai oán trách móc nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên vội giải thích:

– Tiểu Long, rất xin lỗi, lần sau sẽ không như vậy nữa. Ta biết ngươi ở bên trong đó rất khó chịu.

Tiểu Long co duỗi lưỡi liếm gò má Lục Lâm Thiên đáp lại:

– Xèo xèo!

Lục Lâm Thiên ngần ngừ một lúc sau đến gần kiểm tra trưởng lão Cửu Hoa Môn:

– Vẫn chưa chết?

Hơi thở trưởng lão Cửu Hoa Môn yếu ớt, hai mắt trống rỗng, linh hồn bị thương nặng, đã hấp hối. Nhưng nói chính xác trưởng lão Cửu Hoa Môn không chết, chỉ biến thành người thực vật.

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười tà:

– Cũng tốt, vừa lúc luyện chế ngươi thành khôi lỗi hình người. Cửu Hoa Môn, lần này phải cảm ơn ngươi rồi.

Người thực vật là tài liệu tốt để Lục Lâm Thiên luyện chế khôi lỗi hình người. Trưởng lão Cửu Hoa Môn có tu vi Vũ Phách bát trọng, nếu luyện chế thành khôi lỗi hình người thì thực lực sẽ tăng mạnh một chút, là tài liệu khôi lỗi hình người hiếm có.

Chương 289: Tài liệu thượng hảo (2)

Có một số xác chết cũng có thể luyện chế thành khôi lỗi, nhưng sẽ kém hơn luyện chế người sống. Nhưng luyện người sống thành khôi lỗi thì quá tàn nhẫn, bình thường không ai làm vậy.

Lục Lâm Thiên túm trưởng lão Cửu Hoa Môn lên, thu Thiết Thứu vào trữ vật giới chỉ:

– Tuyết Sư, chúng ta về đi.

Thiết Thứu tuy là khôi lỗi phi hành tam giai sơ giai nhưng không đánh lại Vũ Phách bát trọng, may mắn nó không bị tổn thương gì.

Thiên Sí Tuyết Sư đập cánh, Lục Lâm Thiên bay lên lưng nó, mang theo trưởng lão Cửu Hoa Môn nhanh chóng rời khỏi sơn mạch.

Lúc này sắc trời đã hoàn toàn đen thui, nhưng không ảnh hưởng được Thiên Sí Tuyết Sư, nhìn trong bóng đêm không làm khó nó.

Lục Lâm Thiên ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, điểm vào huyệt đạo trên người trưởng lão Cửu Hoa Môn mới yên lòng, tránh cho xảy ra biến cố gì. Lục Lâm Thiên nuốt một viên đan dược trị thương tam phẩm, bắt đầu luyện hóa.

Lục Lâm Thiên tự biết hắn may mắn mới làm trọng thương trưởng lão Cửu Hoa Môn được, cũng nhờ có Tiểu Long hỗ trợ. Một mình Lục Lâm Thiên không thể đánh bại cường giả Vũ Phách bát trọng.

Lục Lâm Thiên rất ngạc nhiên đòn công kích ánh sáng vàng của Tiểu Long, không ngờ có thể trực tiếp ảnh hưởng đến Vũ Phách bát trọng. Thực lực của Tiểu Long thật đáng sợ.

Tiểu Long sử dụng ánh sáng vàng công kích sinh ra tổn thương nhất định cho trưởng lão Cửu Hoa Môn, cộng thêm Lục Lâm Thiên bất ngờ tung ra Chu Tước quyết, lại thi triển Đao Hồn Trảm, gộp lại tất cả mới có hiệu quả như vậy. Lục Lâm Thiên đã liều mạng, đây là thực lực mạnh nhất của hắn rồi.

Lần này bị đánh lén, Lục Lâm Thiên càng nôn nóng muốn tăng mạnh thực lực hơn nữa. May mắn hôm nay có một Vũ Phách bát trọng Cửu Hoa Môn tập kích, đối phương xem thường mới cho hắn cơ hội liều mạng. Nếu là Mạc Thiên Vấn đích thân đến thì rắc rối to, vì gã là Vũ Tướng ngũ trọng.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Thực lực, cố gắng tăng mạnh thực lực mới được!

Chờ đối phó với Cửu Hoa Môn xong Lục Lâm Thiên sẽ quay về Vân Dương tông. Vân Dương tông là một trong tam tông tứ môn, chắc có thể giúp Lục Lâm Thiên tăng thực lực mạnh hơn.

Một lát sau, trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư bay vững vàng, Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái điều tức. Vết thương trong người khá nặng nhưng tốc độ phục hồi cũng rất nhanh.

Một đêm qua đi, bình minh đến, Lục Lâm Thiên thở hắt ra, ngừng điều tức. Cả đêm điều tức vết thương lành mười phần trăm, mặt Lục Lâm Thiên vẫn tái xanh.

Dãy sơn mạch quen thuộc đập vào mắt Lục Lâm Thiên, Thiên Sí Tuyết Sư bay cả đêm đã đến Phi Linh sơn mạch.

Vù vù vù!

Khí lưu xẹt qua, đệ tử Phi Linh Môn chạy ra xem.

– Là chưởng môn trở về!

– Bái kiến chưởng môn!

Các đệ tử Phi Linh Môn thấy Thiên Sí Tuyết Sư bay trên cao biết ngay chưởng môn dã về, lập tức hành lễ dưới đất.

Lục Lâm Thiên khiến Thiên Sí Tuyết Sư bay tới đại điện chỗ hắn ở. Lục Lâm Thiên nhảy xuống Thiên Sí Tuyết Sư, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Lục Tâm Đồng, Phương Tân Kỳ đã đi ra.

Lục Tâm Đồng chạy tới, ánh mắt lộ tia vui mừng nói:

– Ca ca, Tâm Đồng nhớ ca ca!

Lục Lâm Thiên ném trưởng lão Cửu Hoa Môn trong tay đi, bế Lục Tâm Đồng lên quay một vòng:

– Ca ca cũng rất nhớ Tâm Đồng.

Lục Lâm Thiên thật lòng yêu thương muội muội nuôi này.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh sắc mặt âm trầm hỏi Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, ngươi bị thương?

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

– Ừm! Gặp chút rắc rối.

Mắt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lóe tia sáng lạnh, sát ý lan tràn:

– Ai làm?

Lục Lâm Thiên chỉ trưởng lão Cửu Hoa Môn nằm dưới đất:

– Chính là người này, trưởng lão Cửu Hoa Môn.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh lùng nói:

– Vũ Phách bát trọng, Cửu Hoa Môn ngày càng to gan.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Đông lão, chúng ta vào trong nói chuyện, chuyến đi Quỷ Vũ tông có nhiều chuyện khá thú vị.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cười:

– A? Xem bộ dạng của tiểu tử nhà ngươi chắc được đến nhiều ích lợi?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh biết tính tình của Lục Lâm Thiên, chỉ khi nào được lợi nhiều hắn mới cười rạng rỡ thế này.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm:

– Chuyện này nói ra thì dài dòng.

Lục Lâm Thiên khiến Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư hoạt động tự do sau núi, hắn và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đi vào phòng.

Lục Lâm Thiên kể đại khái các sự kiện trong Quỷ Vũ tông, chỉ giữ lại một số việc chưa nói. Dù sao Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không biết Lục Lâm Thiên là Linh Giả, hắn định chờ một thời gian mới thổ lộ. Lần trước Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh biết Lục Lâm Thiên là Vũ Giả toàn hệ đã rất ngạc nhiên, nếu biết hắn là Linh Giả e rằng lão khó thể chấp nhận.

Chuyện về Lữ Tiểu Linh thì Lục Lâm Thiên chọn vài điều nói ra, hắn giấu nhẹm linh kỹ hoàng cấp cao giai. Không phải Lục Lâm Thiên không tin Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, hắn chỉ sợ lão độc vật quá kinh ngạc.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đăm chiêu:

– Ngươi nói trưởng lão theo bên nữ hài tử một người họ Lưu, một người họ Vương thì ta không đoán được thân phận, nhưng nàng tên Lữ Tiểu Linh, họ Lữ thì… Nếu ta không đoán sai, nàng này có lai lịch lớn.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Đông lão, Lữ Tiểu Linh có lai lịch gì mà Quỷ Vũ tông cũng hết sức lôi kéo?

Lục Lâm Thiên luôn rất tò mò về thân phận của Lữ Tiểu Linh.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Quỷ Vũ tông so với đối phương đương nhiên kém hơn nhiều. Nếu ta không đoán sai, sau lưng Lữ Tiểu Linh là Linh Thiên Môn trong Cổ vực.

Nói đến Linh Thiên Môn thì ánh mắt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đổi khác.

Lục Lâm Thiên ngu ngơ hỏi:

– Linh Thiên Môn? Là môn phái gì?

Lục Lâm Thiên không quen thuộc Cổ vực, hắn ở khu vực biên giới đã một thời gian nhưng chưa đi đâu xa.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh giải thích:

– Thực lực hạng nhất trong Cổ vực so với tam tông tứ môn trong đại lục Linh Vũ sàn sàn như nhau. Môn chủ Lữ Chính Cường đến đẳng cấp Linh Vương, là Linh Giả đỉnh cao trong Cổ vực. Cường giả trong Linh Thiên Môn nhiều như mây, không thiếu cường giả Vũ Vương, so với Linh Thiên Môn thì Quỷ Vũ tông chỉ là thế lực hạng hai.

Lục Lâm Thiên kinh thán:

– Lai lịch lớn vậy sao?

Bối cảnh lớn khủng khïếp.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh mỉm cười nói:

– Tiểu tử nhà ngươi lại đột phá trong Quỷ Vũ tông, tốc độ tu luyện quá nhanh. Một mình phá Tam Hệ Ngũ Hợp trận của Quỷ Vũ tông, chắc người Quỷ Vũ tông trợn mắt há hốc mồm nhìn ngươi?

Lục Lâm Thiên cười cười:

– Tình cờ tiểu tử từng tìm hiểu về Tam Hệ Ngũ Hợp trận, người

Quỷ Vũ tông phối hợp có mấy lỗ hổng nên may mắn phá được.

– Tiểu tử nhà ngươi luôn làm ta bất ngờ. Vậy cũng tốt, để Quỷ Vũ tông không đoán ra được Phi Linh Môn, không dám dễ dàng đυ.ng vào Phi Linh Môn, như vậy Phi Linh Môn mới có đủ thời gian trưởng thành.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Nhưng ngươi định xử lý Cửu Hoa Môn thế nào đây?

Lục Lâm Thiên nói:

– Chuyện Cửu Hoa Môn chờ ta xuất quan rồi tính, ta phải bế quan một đoạn thời gian.

Chương 290: Mở đường đi khác

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh trừng Lục Lâm Thiên:

– Ngươi lại bế quan? Ngày mốt là năm mới rồi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh rất ngạc nhiên tiểu tử này ba ngày hai lần toàn là bế quan.

Lục Lâm Thiên nói:

– Ta vốn định chờ sang năm mới rồi bế quan, lần này bế quan ngắn thì hai mươi ngày, lâu thì một tháng. Mọi sự trong Phi Linh Môn xin giao cho Đông lão.

Lục Lâm Thiên ra khỏi phòng, lại đến sau núi. Lục Yêu Mãng, Thiểm Điện Hắc Báo, Thị Huyết Yêu Lang trong Không gian thú nang được thả ra sau núi hoạt động.

Buổi chiều, Hồ Nam Sinh, Thường Lỗi biết tin chưởng môn trở về liền đến chỗ Lục Lâm Thiên ở chào hỏi. Hai trưởng lão cho Lục Lâm Thiên biết Chu Ngọc Hậu, Trịnh Anh, Trần Tân Kiệt đã bế quan, giờ chỉ còn hai người ở Phi Linh Môn.

Trong thời gian này trấn Hoa Môn và mấy địa bàn của La Sát Môn cũ sau khi Phi Linh Môn tiếp nhận đã đi vào quỹ đạo. Bây giờ chỉ còn rắc rối ở trấn Đoàn Sơn.

Cùng lúc đó, mười mấy năm qua Phi Linh Môn không có đệ tử mới tham gia nay lục tục có nhiều đệ tử vào.

Lục Lâm Thiên dặn dò hai trưởng lão là phải kiểm tra nghiêm khắc đệ tử mới nhập môn, tránh cho gian tế của thế lực khác lẫn vào. Nếu trẻ tuổi, thiên phú tốt thì đưa cho Lục Lâm Thiên, nếu hắn vắng mặt vậy chú trọng bồi dưỡng vào. Phi Linh Môn muốn lớn mạnh không chỉ dựa vào một, hai cường giả chống đỡ, mấy đệ tử rất quan trọng.

Hồ Nam Sinh, Thường Lỗi luôn miệng vâng dạ. Ở trước mặt tiểu chưởng môn này hai trưởng lão đã tâm phục khẩu phục.

Lục Lâm Thiên ra lệnh hai trưởng lão lo sắp xếp tiệc cuối năm. Ngày hội lớn mỗi năm một lần nên cho đệ tử trong môn phái náo nhiệt chút, cần thưởng cho các đệ tử gần đây biểu hiện khá tốt.

Lục Lâm Thiên dặn dò xong Hồ Nam Sinh, Thường Lỗi cung kính rời đi lo công chuyện.

Lục Lâm Thiên chơi với Lục Tâm Đồng suốt buổi chiều. Lục Tâm Đồng nhõng nhẽo đòi bay lượn một vòng, Lục Lâm Thiên mang tiểu cô nương lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư bay quanh Phi Linh sơn. Làm Lục Tâm Đồng rất vui vẻ.

Ban đêm, ăn cơm chiều xong Lục Lâm Thiên về phòng điều tức. Hai ngày này Lục Lâm Thiên định ban ngày thả lỏng để chờ sang năm mới lại bế quan.

Lại điều tức một đêm, nhờ đan dược phụ trợ nên vết thương trong người Lục Lâm Thiên đã lành ba phần.

Sáng sớm hôm sau, Trương Minh Đào đến chỗ Lục Lâm Thiên chào hỏi, Lưu Nhất Thủ trở về từ trấn Hoa Môn cũng có mặt. Điều dưỡng mấy ngày, trạng thái của Lưu Nhất Thủ tốt hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên bí hiểm nhìn Lưu Nhất Thủ, hỏi:

– Lưu Nhất Thủ, ngươi ở trấn Hoa Môn tình hình thế nào?

Lưu Nhất Thủ hỏi lại:

– Không biết chưởng môn muốn hỏi về mặt nào?

Lục Lâm Thiên nói:

– Ngươi ở trấn Hoa Môn đã mấy ngày, nói hết những gì đã thấy cho ta nghe.

Mắt Lưu Nhất Thủ hấp háy nhìn Lục Lâm Thiên:

– Chưởng môn…

Lục Lâm Thiên nói:

– Ngươi cứ nói thẳng, ta muốn nghe lời thật lòng.

Lưu Nhất Thủ gật đầu, nói:

– Tuân lệnh chưởng môn!

– Thưa chưởng môn, hiện tại trấn Hoa Môn là địa bàn của Phi Linh Môn chúng ta, nhưng hai ngày nay ta không thấy có cửa hàng Phi Linh Môn nào trong thị trấn.

– Nhiều dong binh đoàn, tiểu đội trong sơn mạch Vụ Đô rất hỗn loạn, tiến cống không hoàn chỉnh, e rằng chỉ thu được một nửa số lượng. Điều này là tổn thất lớn cho Phi Linh Môn chúng ta.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm nhìn Lưu Nhất Thủ, chỉ lắng nghe. Lục Lâm Thiên thầm gật gù, Lưu Nhất Thủ đúng là có tài làm ăn, chú ý những chuyện ở biên giới sơn mạch Vụ Đô, hắn đã không nhìn lầm người.

Lục Lâm Thiên không nói chuyện làm Lưu Nhất Thủ bối rối, còn tưởng mình nói lỡ. Mấy ngày nay chưởng môn không đặc biệt dặn Lưu Nhất Thủ xem xét cái gì, trong trấn Hoa Môn thứ duy nhất làm gã có hứng thú là kiếm tiền. Lưu Nhất Thủ phát hiện trong trấn Hoa Môn có đủ loại cửa hàng nhưng Phi Linh Môn không có một tiệm nào, buôn bán là con đường kiếm tiền nhanh nhất và tốt nhất, chỉ dựa vào tiến cống thì Phi Linh Môn không lời được bao nhiêu.

Từ nhỏ Lưu Nhất Thủ đã lăn lộn trong Thiên Tinh trấn rồng rắn hỗn tạp, biết rành mấy chuyện khu vực biên giới sơn mạch Vụ Đô, quen nhiều dong binh đoàn. Lưu Nhất Thủ hay nghe nói dong binh đoàn có cách trốn tiền tiến cống, kiếm lời nhiều hơn. Tham gia vào Phi Linh Môn Lưu Nhất Thủ mới chú ý điều này.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Lưu Nhất Thủ, theo ý ngươi thì Phi Linh Môn phải làm sao? Cứ thoải mái nói thật đi.

Lưu Nhất Thủ do dự một lúc sau cắn răng nói:

– Chưởng môn, trấn Hoa Môn là của chúng ta, chúng ta có thể tự mình mở cửa hàng. Dựa vào Phi Linh Môn chống đỡ, khống chế tất cả cửa tiệm là vấn đề thời gian, buôn bán đan dược, dược liệu trong trấn Hoa Môn không phải số lượng nhỏ.

– Tiến cống thu phí trong sơn mạch Vụ Đô thì hơi rắc rối. Những dong binh đoàn không dễ chọc, rất khó thu phí. Chúng ta có thể làm thế này, hễ là dong binh đoàn, tiểu đội hay cá nhân vào sơn mạch Vụ Đô phải có lượng tiến cống nhất định, ai làm trái thì giết một người răn trăm người.

– Chúng ta sẽ mở một cửa hàng trong trấn Hoa Môn thu mua dược liệu, yêu thú linh tinh từ sơn mạch Vụ Đô. Những thứ dong binh đoàn bán cho chúng ta có thể trả lại mỗi lần bọn họ tiến cống. Nếu không bán thì chúng ta không trả, giá thu mua sẽ cao hơn với người khác một chút. Ta tin đến lúc đó tất cả dong binh đoàn, đoàn đội sẽ chỉ bán đồ cho chúng ta.

Lục Lâm Thiên bình tĩnh hỏi:

– Mục đích làm vậy thì cái gì? Rốt cuộc chúng ta vẫn bị lỗ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm ngạc nhiên trước ý tưởng của Lưu Nhất Thủ, hắn đã đoán được chút ít kế hoạch. Đây sẽ là con đường phát tài lớn cho Phi Linh Môn.

Lưu Nhất Thủ nói một hơi:

– Chưởng môn, chúng ta không lỗ.

– Ban đầu sẽ lỗ chút ít, nhưng khi đa số dược liệu trong sơn mạch Vụ Đô chảy vào tay chúng ta, khi đó trấn Thiên Tinh hết hàng thì chúng ta có thể bán lại với giá cao, hoặc bán trực tiếp trong trấn Hoa Môn. Khi ấy trấn Hoa Môn sẽ càng náo nhiệt hơn.

– Chúng ta có thể mở rộng trấn Hoa Môn, trấn Đoàn Sơn thành một trấn Thiên Tinh khác, muốn kiếm bao nhiêu tiền toàn do Phi Linh Môn chúng ta quy định. Nguồn hàng nằm trong tay chúng ta, hết thảy do chúng ta quyết định.

Mặt ngoài Lục Lâm Thiên bình tĩnh, khóe môi treo nụ cười. Lưu Nhất Thủ đúng là nhân tài, những gì Lục Lâm Thiên nghĩ đến thì gã đều nói ra. Những điều Lục Lâm Thiên không tính đến Lưu Nhất Thủ cũng nghĩ ra hết, gã đúng là thiên tài buôn bán.

Lưu Nhất Thủ không thấy Lục Lâm Thiên nói gì, biểu tình hưng phấn vụt tắt, nghiêm túc nói:

– Chưởng môn, thật ra ta chỉ nói chơi, làm chuyện này không dễ dàng, cũng không thực tế. Đầu tiên cần có số kim tệ khổng lồ ém hàng, cần có cường giả tọa trấn trong Phi Linh Môn nếu không sẽ dẫn đến thế lực khác thèm muốn, nhằm vào Phi Linh Môn.

Kế hoạch của Lưu Nhất Thủ đúng là có nhiều mạo hiểm.

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng mắt Lưu Nhất Thủ:

– Ai nói là không thực tế?

– Lưu Nhất Thủ, chuyện này ta giao cho ngươi làm, ta sẽ dặn năm vị trưởng lão giúp đỡ ngươi một tay. Ta cho ngươi hai năm, sau hai năm nếu có thành tích thì ta cho ngươi chức trưởng lão Phi Linh Môn. Nếu không làm được, hai năm sau ta giết ngươi.

Chương 291: Hai phần thần dịch

– Kim tệ thì ngươi muốn bao nhiêu cứ tìm ta, ngàn vạn không đủ thì một ức, một ức không đủ thì mười ức, đến khi nào đủ thì thôi.

– Về cường giả trấn thủ thì ngươi không cần lo. Có đại trưởng lão trong môn, cả Cổ vực này không nhiều môn phái dám đυ.ng vào Phi Linh Môn ta.

Lục Lâm Thiên biết rõ những gì Lưu Nhất Thủ lo lắng, độn dược liệu tích hàng, lũng đoạn thị trường dược liệu, yêu thú trong sơn mạch Vụ Đô, loại đầu tư này sẽ là con số khổng lồ, nếu thành công cũng sẽ kiếm lời nhiều kinh khủng.

Trùng hợp là Lục Lâm Thiên có chút tài sản, đủ để tiêu hao một phen, nếu không đủ hắn sẽ tìm cách khác.

Về cường giả tọa trấn, có Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ở Phi Linh Môn, dù là Quỷ Vũ tông cũng không dám tùy tiện trêu vào, ứng đối thế lực xung quanh càng không thành vấn đề. Mọi điều kiện đều đầy đủ, Lục Lâm Thiên không có lý do gì không làm. Nếu kế hoạch thành công Phi Linh Môn sẽ lũng đoạn thị trường dược liệu xung quanh, Phi Linh Môn ở gần sơn mạch Vụ Đô, nó có ưu thế đó.

Lưu Nhất Thủ kinh ngạc kêu lên:

– Chưởng môn nói thật không? Thật sự cho ta làm?

Lưu Nhất Thủ không dám tin.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đúng vậy! Cho ngươi làm, ta sẽ không hỏi nhiều, cũng kêu năm vị trưởng lão giúp đỡ ngươi. Năm trưởng lão không nhúng tay vào chuyện này, mọi thứ do ngươi quyết định. Nếu ngươi thất bại, ta sẽ giết ngươi. Nếu thành công, ngươi là trưởng lão Phi Linh Môn.

Lưu Nhất Thủ quỳ xuống đất:

– Đa tạ chưởng môn!

Nỗi lòng Lưu Nhất Thủ kích động, gã không ngờ sẽ có ngày nổi bật.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đứng lên đi, ngày mai là sang năm mới, qua năm mới hãy bắt đầu làm việc.

Lục Lâm Thiên nói với Trương Minh Đào:

– Trương Minh Đào, trong thời gian này ngươi hãy giúp đỡ Lưu Nhất Thủ một tay.

Trương Minh Đào đáp:

– Tuân lệnh chưởng môn!

Hai người từ biệt, một mình Lục Lâm Thiên đứng tại chỗ suy tư, trong đầu nghĩ đến nhiều vấn đề. Lũng đoạn địa bàn sơn mạch Vụ Đô sẽ kéo theo nhiều rắc rối khác, Quỷ Vũ tông nằm trong số đó. Nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên bất chấp nghĩ nhiều, Phi Linh Môn cần có cơ hội lớn mạnh, hiện tại là một con đường.

Một thanh âm trầm thấp vang bên cạnh Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, ánh mắt của ngươi rất sáng, hèn gì ngươi giữ lại Lưu Nhất Thủ.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đã đứng cạnh Lục Lâm Thiên từ bao giờ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi:

– Đông lão thấy Lưu Nhất Thủ làm được không?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Thiên phú tu luyện của người này rất tệ, nhưng nghe những lời hắn nói, ánh mắt độc đáo, cơ trí, có lẽ là nhân tài. Đây gọi là rắn có đường rắn, chuột có đường chuột.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đúng thế, Phi Linh Môn muốn lớn mạnh dưới mí mắt Quỷ Vũ tông thì phải mở con đường khác để đi.

Một già một trẻ nhìn nhau cười gian.

Một ngày qua đi, hôm sau là năm mới. Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Hồ Nam Sinh, Thường Lỗi đến đại điện. Hiện tại Phi Linh Môn có sáu, bảy trăm đệ tử, trừ đệ tử trấn thủ ở bên ngoài ra tập thể có mặt trong đại điện.

Lục Lâm Thiên nói một đống lời kí©ɧ ŧìɳɧ, sau đó phát đan dược dựa theo tu vi của mỗi đệ tử. Các đệ tử rất hào hứng, bây giờ Phi Linh Môn cho phúc lợi rất tốt.

Mọi người náo nhiệt ăn lễ, Lục Lâm Thiên thì lặng lẽ vào mật thất trong sơn động sau núi bế quan.

Lục Lâm Thiên lấy Linh Ngọc sàng ra, ngồi xếp bằng, lại nuốt một viên đan dược tam phẩm. Lục Lâm Thiên bắt đầu điều tức, vì vết thương còn chưa lành hẳn, hắn ưu tiên trị thương trước.

Một lát sau, có vàng sáng vàng nhạt bao phủ quanh thân Lục Lâm Thiên.

Thời gian chậm rãi trôi, sang ngày thứ hai, trong Phi Linh Môn. Lưu Nhất Thủ nông dân vùng lên chạy đôn chạy đáo, rủng rinh túi kim tệ.

Qua năm mới, đệ tử Phi Linh Môn cố gắng tu luyện, không ai làm biếng.

Mật thất trong sơn động, tám ngày sau Lục Lâm Thiên ngừng điều tức, sắc mặt hồng hào. Lục Lâm Thiên trị thương tám ngày cộng với thân thể mạnh mẽ, vết thương đã khép tám, chín phần, không còn gì đáng lo.

Lục Lâm Thiên thở hắt ra:

– Phù.

Mắt Lục Lâm Thiên lóe tia sáng.

– Linh hồn thần dịch!

Lục Lâm Thiên lấy Linh hồn thần dịch ra, hắn định luyện chế khôi lỗi hình người. Trưởng lão Cửu Hoa Môn là Vũ Phách bát trọng, về mặt luyện chế có nhiều khó khăn. Lục Lâm Thiên định đột phá linh lực một chút rồi mới luyện chế khôi lỗi, làm vậy càng thêm tự tin.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm Linh hồn thần dịch trong tay. Cách bình ngọc, khí thể năng lượng cuồng bạo mơ hồ chuyển động. Lục Lâm Thiên đắn đo có nên một lần uống hết hai phần không? Một phần Linh hồn thần dịch giờ đây không tạo thành nguy hiểm cho Lục Lâm Thiên nữa, hắn có thể dễ dàng luyện hóa nó. Một phần Linh hồn thần dịch không đủ để Lục Lâm Thiên trực tiếp đột phá một tầng tu vi, phải nuốt hai phần mới có cơ may.

Lục Lâm Thiên cắn răng quyết định:

– Uống luôn!

Hiện giờ đẳng cấp tu vi của Lục Lâm Thiên có thể chịu đựng năng lượng khổng lồ từ hai phần Linh hồn thần dịch.

Lục Lâm Thiên không do dự gì nữa, hắn ngửa đầu đổ Linh hồn thần dịch vào miệng.

– Ực ực!

Lục Lâm Thiên phỏng đoán lượng nước đủ hai phần liền ngừng, cất bình ngọc đi. Linh hồn thần dịch còn sáu phần, nay Lục Lâm

Thiên uống hai phần chỉ còn lại bốn.

Lục Lâm Thiên nuốt hai phần Linh hồn thần dịch vào bụng, thoáng chốc Linh hồn thần dịch hóa thành dòng khí nóng mãnh liệt khuếch tán trong cơ thể hắn. Lực lượng tăng gấp đôi năng lượng một phần Linh hồn thần dịch.

Năng lượng khổng lồ chạy một vòng trong kinh mạch, lao vào không gian khí hải nơi chứa linh lực trong đầu linh lực. Thoáng chốc không gian linh lực truyền đến cảm giác đau nhức.

Lục Lâm Thiên có thể chịu đựng đau đớn từ một phần Linh hồn thần dịch, nhưng năng lượng hai phần Linh hồn thần dịch lớn hơn nhiều. Hai phần Linh hồn thần dịch biến thành khí nóng như vô số dã thú hung dữ chạy rầm rập trong não Lục Lâm Thiên, uy thế khổng lồ. Không gian trong đầu Lục Lâm Thiên không chịu nổi, đau đầu như búa bổ.

– Chết tiệt!

Lục Lâm Thiên không ngờ năng lượng hai phần Linh hồn thần dịch mạnh mẽ đến mức này, năng lượng cuồng bạo như lần đầu tiên hắn dùng Linh hồn thần dịch, chớp mắt phá hủy không gian trong đầu hắn.

Nhưng vẫn còn trong phạm vi Lục Lâm Thiên đối kháng được, dù sao không gian linh lực trong đầu hắn đã mạnh hơn nhiều. Lục Lâm Thiên cắn chặt hàm răng, gắt gao giữ tinh thần, ngưng tụ thủ ấn, ngồi xếp bằng trên Linh Ngọc sàng. Lục Lâm Thiên nhanh chóng vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa năng lượng kinh khủng khổng lồ. Vầng sáng trắng trong suốt bao quanh thân Lục Lâm Thiên.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái tu luyện, chậm rãi luyện hóa năng lượng cuồng bạo trong không gian linh lực. Lục Lâm Thiên luyện hóa năng lượng này rất nhanh, chỉ luyện sơ là có thể chuyển thành linh lực tinh thuần cho mình.

Cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên luyện hóa năng lượng Linh hồn thần dịch, các tia năng lượng tràn ra khí thể vô hình xuyên qua không gian khí hải linh lực chạy vào sâu trong não, thấm nhuần linh hồn đã ngưng tụ rắn chắc. Toàn thân Lục Lâm Thiên thoải mái thư giãn, hắn mơ hồ cảm giác linh hồn của mình tăng mạnh, loại cảm giác này rất là tuyệt vời.

Chương 292: Khôi lỗi cường đại (1)

Thời gian chậm rãi trôi, hai phần Linh hồn thần dịch biến thành năng lượng khổng lồ. Nhưng Lục Lâm Thiên biết chính mình hiện là Linh Sư tam trọng, cần nhiều linh lực để đột phá hơn.

Sáu ngày sau, vầng sáng trong suốt vô hình quanh thân Lục Lâm Thiên bắt đầu đậm đặc, chói lòa hơn. Trong đầu Lục Lâm Thiên cảm giác không gian linh lực trướng căng, linh lực vẫn còn tiếp tục luyện hóa quán thông.

Một lát sau, linh lực hùng hồn đã tràn ngập không gian trong đầu Lục Lâm Thiên đến mức độ không thể tăng thêm được nữa.

Lục Lâm Thiên thầm quát:

– Áp súc, phá!

Thoáng chốc thủ ấn thay đổi, đè xuống dưới. Không gian khí hải linh lực trong đầu Lục Lâm Thiên vang tiếng nổ trầm đυ.c, năng lượng to lớn áp súc khuếch tán ra.

Bùm!

Ánh sáng quanh thân Lục Lâm Thiên rực rỡ hơn, khí thế tăng vọt, không gian khí hải linh lực trong đầu hắn tăng lớn gấp mấy lần.

Lực lượng vô hình to lớn xông vào não Lục Lâm Thiên, linh hồn lực nhanh chóng tăng mạnh. Linh hồn lực ngưng tụ thực chất hóa nhiều hơn.

Khí thể xông lên trên mở một cửa ải lớn. Trong thiên địa có năng lượng vô hình cùng với khí thể từ lỗ chân lông toàn thân thấm vào cơ thể Lục Lâm Thiên. Linh hồn lực lại được tẩm bổ.

Thật lâu sau khí thế mới ổn định lại, Lục Lâm Thiên thở hắt ra, chậm rãi mở mắt. Đôi mắt Lục Lâm Thiên sáng như ánh sao, một lúc sau tia sáng giấu dưới đáy mắt, khí thế trên người Lục Lâm

Thiên là Linh Sư tứ trọng.

Lục Lâm Thiên nhếch môi lẩm bẩm:

– Linh Sư tứ trọng, tiếp tục luyện hóa.

Lục Lâm Thiên kết thủ ấn tiếp tục luyện hóa năng lượng Linh hồn thần dịch còn sót lại trong não. Lục Lâm Thiên đột phá Linh Sư tứ trọng, trong không gian linh lực còn hơn một nửa năng lượng chưa được luyện hóa hết.

Thời gian lại trôi qua, trong khi tu luyện dòng chảy thời gian trôi rất nhanh. Ba ngày sau, Lục Lâm Thiên lại thở hắt ra, mở mắt. Năng lượng Linh hồn thần dịch trong đầu đã bị Lục Lâm Thiên luyện hóa hết, đẳng cấp linh lực là Linh Sư tứ trọng trung kỳ, còn kém xa để đến Linh Sư ngũ trọng.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn trưởng lão Cửu Hoa Môn:

– Đã tới lúc luyện chế khôi lỗi hình người.

Giờ là lúc Lục Lâm Thiên bắt tay vào luyện chế khôi lỗi hình người. Khôi lỗi luyện bằng xác chết gọi là cương thi khôi lỗi, trưởng lão Cửu Hoa Môn chỉ là người thực vật, nói chính xác hơn là chưa chết. Sử dụng tốt hơn cương thi khôi lỗi.

Dùng xác chết luyện ra khôi lỗi sẽ giảm chất lượng nhiều. Thường xác tu vi Vũ Phách nhất trọng sau khi luyện chế thành khôi lỗi chỉ còn cỡ Vũ Sư thất trọng, bát trọng, đây đã là tốt nhất. Thông thường đến thực lực Vũ Sư ngũ trọng, lục trọng đã là khá.

Dùng người sống luyện chế khôi lỗi thì thực lực sẽ tăng lên, tu vi Vũ Phách nhất trọng nếu bị tàn nhẫn luyện thành khôi lỗi sẽ đến tam trọng, tứ trọng. Kém nhất vẫn có thể giữ được thực lực Vũ Phách nhất trọng. Cộng với khôi lỗi khó chơi, đυ.ng phải Vũ Phách nhị trọng vẫn dư sức đối kháng.

Nhưng luyện chế khôi lỗi người sống rất khó khăn, khó hơn luyện bằng xác chết gấp đôi. Người sống có ý chí, lúc luyện chế sẽ chống cự, không có đủ thực lực thì không thể luyện ra. Hơn nữa Vũ Giả biết mình bị luyện thành khôi lỗi sẽ tự sát, không cho người ta luyện sống mình.

Lục Lâm Thiên cũng biết luyện chế khôi lỗi người sống là khó khăn nhất, nhưng trưởng lão Cửu Hoa Môn là người thực vật, không phải xác chết nhưng cũng không tính là người sống, thích hợp để hắn luyện chế nhất.

Lần đầu tiên luyện chế loại khôi lỗi này, Lục Lâm Thiên hơi căng thẳng, trong đầu nhớ lại từng bước luyện khôi lỗi ghi trong Thiên Linh Lục. Lục Lâm Thiên lấy Hỏa Long Đỉnh ra.

– Luyện chế!

Lục Lâm Thiên đẩy thủ ấn, lôi ra nhiều tài liệu cần thiết để luyện chế khôi lỗi. Luyện loại khôi lỗi này cũng cần nhiều tài liệu phụ trợ, mặc dù thân thể cường giả Vũ Phách rất cường đại, tốt hơn tài liệu luyện khí bình thường nhưng chưa đủ. Khôi lỗi cần có thân hình cường đại đến tột độ, cần nhiều tài liệu phụ trợ luyện chế.

Những tài liệu này là Lục Lâm Thiên tìm trong Tụ Bảo Môn, tài liệu thượng hảo hiện tại đủ sức cho hắn luyện hóa.

Linh lực rót vào Hỏa Long Đỉnh, lửa nóng cháy bùng lên. Lục Lâm Thiên bỏ nhiều tài liệu vào Hỏa Long Đỉnh.

Lửa bao bọc chậm rãi luyện hóa. Loại luyện hóa này không cần nhiều kỹ thuật, chủ yếu là tiêu hao nhiều.

Suốt ba ngày Lục Lâm Thiên mới luyện hóa hết các tài liệu phụ trợ. Trong Hỏa Long Đỉnh có các đoàn dung dịch tinh thuần sôi trào như dung nham. Khi các dung dịch đông lại sẽ rắn chắc hơn sắt thép, các dung dịch là tài liệu luyện khí thượng hảo hòa tan ra.

– Bước thứ hai!

Lục Lâm Thiên đổi thủ ấn, một luồng sáng bao bọc cơ thể trưởng lão Cửu Hoa Môn nằm dưới đất nâng vào trong Hỏa Long Đỉnh.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Cơ thể trưởng lão Cửu Hoa Môn, tu vi Vũ Phách bát trọng vừa vào Hỏa Long Đỉnh thì quần áo bị đốt thành tro, người tя⃯ầи ƫ͙я⃯υồиɠ. Làn da bị lửa đốt kêu xèo xèo, máu trào ra bị nhiệt độ cao làm bốc hơi thành khói trắng bay bổng bên trên Hỏa Long Đỉnh.

Lục Lâm Thiên hết sức chăm chú khống chế linh hỏa, lúc này không thể có sai sót gì. Linh hỏa quá lớn, đủ để đốt thân thể thành tro. Linh hỏa quá nhỏ, không thể luyện ra tạp chất trong thân xác, không đến yêu cầu luyện chế khôi lỗi.

Cùng với linh hỏa luyện chế, cơ thể trưởng lão Cửu Hoa Môn đã không thành hình, máu tràn ra từ thân hình tя⃯ầи ƫ͙я⃯υồиɠ bốc khói trắng trong Hỏa Long Đỉnh. Các dây thần kinh chưa chết, đau đớn co giật trong lửa, Lục Lâm Thiên thậm chí trông thấy trái tim đang đập, cảnh tượng tàn nhẫn và máu me.

Lục Lâm Thiên không hề thấy bất nhẫn, độc ác gì. Nếu Lục Lâm Thiên không đủ mạnh, kết cuộc của trưởng lão Cửu Hoa Môn chính là kết quả của hắn. Mọi chuyện dựa vào thực lực, mạnh ăn thịt yếu là như thế, không có gì tàn nhẫn hoặc không. Người gïếŧ gà gïếŧ cá thì không tàn nhẫn sao? Đây là vấn đề về góc độ.

Không thấy người gïếŧ gà gïếŧ cá là độc ác bởi vì con người đứng ở tầng cao nhất trong chuỗi thực vật, cho rằng gïết chóc là đương nhiên. Trên đường thấy dã thú lớn ăn thú nhỏ sẽ bảo dã thú đó tàn nhẫn, nhưng không ngẫm lại mình còn tàn ác hơn dã thú nhiều.

Lục Lâm Thiên luôn hiểu rõ đạo lý cường giả là vua, cho nên hắn không cảm thấy chuyện mình làm với trưởng lão Cửu Hoa Môn là ác độc.

Luyện chế tiếp tục, Lục Lâm Thiên cảm giác rõ ràng thành mình trưởng lão Cửu Hoa Môn bị bài trừ tạp chất chậm rãi mạnh mẽ hơn, gân cốt, cơ bắp co rút lại như ngưng tụ lực lượng chờ đợi bùng nổ.

Luyện chế tròn ba ngày, mặt Lục Lâm Thiên ướt đẫm mồ hôi, xanh xao, tiêu hao rất lớn. Lục Lâm Thiên thầm may mắn đã chờ đột phá mới bắt tay vào luyện chế, không thì đã chẳng chống đỡ nổi.

Một thân hình biến thành màu xanh đen, toàn bộ nội liễm. Lục Lâm Thiên vừa lòng nhìn. Luyện chế ba ngày, thân thể có màng thịt mỏng bao bọc, độ mạnh thân xác hơn trước gấp mấy lần, gân cốt cơ bắp trải qua luyện chế tuyệt đối.

Lục Lâm Thiên thầm nhủ:

– Bắt đầu bước thứ ba!

Lục Lâm Thiên đổi thủ ấn, một luồng năng lượng vô hình bắn ra từ trán hắn chui vào trán thân thể trong Hỏa Long Đỉnh.

Chương 293: Khôi lỗi cường đại (2)

Lục Lâm Thiên tập trung tinh thần, linh hồn lực chui vào não thân thể kia, cảm ứng không gian trắng xóa có hơi thở linh hồn hỗn loạn.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Thì ra linh hồn bị cắt thành mấy mảnh nhỏ, bớt mất sức nhiều.

Không gian trong đầu trưởng lão Cửu Hoa Môn, linh hồn đã bị Đao Hồn Trảm chém vụn, hèn gì lão biến thành người thực vật.

Vù vù vù!

Cảm giác bên ngoài xâm nhập, các mảnh nhỏ linh hồn rít gào va chạm.

Tất cả nằm trong dự tính của Lục Lâm Thiên. Tại sao luyện chế khôi lỗi người sống mạnh hơn cương thi? Bởi vì linh hồn viễn cổ. Người chết rồi linh hồn tan biến trong thiên địa, linh hồn sót lại trong não bị Linh Giả luyện chế thành cương thi khôi lỗi bình thường.

Luyện người sống thành khôi lỗi quan trọng nhất là khiến khôi lỗi giữ lại linh hồn vốn có, khiến khôi lỗi có trí tuệ, ý thức phản ứng riêng, giữ lại các vũ kỹ khi còn sống nhưng nghe lệnh chủ nhân tuyệt đối. Điều này mới kinh khủng, là cỗ máy giết chóc, thân thể cường đại, uy lực siêu khủng.

Linh hồn lực của Lục Lâm Thiên khuếch tán bao bọc mảnh nhỏ linh hồn chặt chẽ.

Vù vù vù!

Các mảnh nhỏ linh hồn giãy dụa, nhưng chúng nó không thể vùng thoát ra ngoài, bị nhốt trong vòng.

– Luyện hóa.

Lục Lâm Thiên đổi thủ ấn. Trong Hỏa Long Đỉnh, một luồng linh hỏa lao vào não thân thể, gió cuốn mây tan xé gió bay ra luyện hóa các mảnh nhỏ linh hồn.

Vù vù vù!

Những mảnh nhỏ linh hồn bản năng sợ hãi, chen chúc thụt lùi. Nhưng linh hỏa hùng hổ xông lên, các mảnh nhỏ linh hồn bị bao lấy, giây lát sau bị luyện hóa hoàn toàn.

Những mảnh nhỏ linh hồn bị luyện hóa thành sương khói, linh hồn lực của Lục Lâm Thiên dung nhập vào trong đó, chui vào sâu trong não thân thể.

– Khôi lỗi bí thuật, ngưng tụ!

Lục Lâm Thiên mở mắt ra, mắt bắn tia sáng, thủ ấn thay đổi. Dung dịch trong Hỏa Long Đỉnh sôi trào rót vào thân thể.

Xèo xèo!

Dung dịch nóng bỏng tưới lên thân thể kêu xèo xèo, nhiệt độ nóng cháy tăng cao. Thân thể từ đầu đến chân bị dung dịch nóng cháy bao bọc, gân cốt cơ bắp co giật.

Dung dịch bao lấy thân thể tràn ra ánh sáng kỳ dị. Mặt Lục Lâm Thiên tái xanh nhưng vẫn cố biến đổi thủ ấn hóa thành ánh sáng thần dị rót vào thân thể.

Thời gian trôi qua, các ánh sáng thần dị huyền ảo chui vào thân thể trưởng lão Cửu Hoa Môn, đôi mắt trống rỗng chậm rãi lộ ra tia sáng lạnh băng, khiến người rợn tóc gáy. Dung dịch xuyên suốt, thân thể trưởng lão Cửu Hoa Môn xanh đen, lóe tia sáng sắt thép lạnh lẽo.

Lục Lâm Thiên hét to một tiếng:

– Tụ lại!

Lục Lâm Thiên đánh ra thủ ấn cuối cùng, luồng sáng to lớn rực rỡ nhập vào khôi lỗi.

Vù vù vù!

Khí thế qanh thân khôi lỗi tăng lên như ăn thuốc kí©ɧ ŧɧí©ɧ, cuồng bạo tuôn ra. Linh hỏa trong Hỏa Long Đỉnh bị chấn lắc lư sắp tắt.

Khí thế kinh khủng tràn ra, Lục Lâm Thiên ở gần đó cảm nhận áp lực tuyệt đối. Khí thế cứ tăng lên như không có điểm dừng, một hơi vọt lên cao. Lực lượng cuồng bạo rít gào, Lục Lâm Thiên buộc phải vận công chống cự.

Bùm!

Mật thất trong sơn động vang tiếng rên khẽ, khí thế àng bạc tăng vọt, khí lưu vô hình bạo động trong mật thất.

Lục Lâm Thiên quan sát tất cả, lòng mừng như điên:

– Thực lực tăng mạnh thật!

Lục Lâm Thiên luyện chế ra khôi lỗi tăng thêm thực lực.

Thật lâu sau khí thế mới ổn định, trên người khôi lỗi xanh sậm lóe ánh sáng bóng loáng, lực lượng chực chờ bùng nổ.

Khôi lỗi màu xanh sậm nhảy đến gần Lục Lâm Thiên, phát ra tiếng nói lạnh băng không chứa tình cảm:

– Chủ nhân.

Đôi mắt trống rỗng lóe chút tia sáng, khác hẳn với khôi lỗi bình thường.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm khôi lỗi tự tay hắn luyện chế, tuy rằng cũng xem như cương thi khôi lỗi nhưng cao cấp hơn loại cương thi khôi lỗi bình thường nhiều. Con khôi lỗi này vẫn giữ hình dạng trưởng lão Cửu Hoa Môn, chỉ có làn da là kim loại dày, mơ hồ còn nhận ra khuôn mặt vốn có.

Lục Lâm Thiên vuốt làn da cứng rắn, nói:

– Ngươi là khôi lỗi thứ nhất của ta, sau này gọi ngươi là Khôi Nhất đi.

Khôi lỗi lạnh băng cứng ngắc đáp:

– Tuân lệnh chủ nhân!

Lục Lâm Thiên càng nhìn khôi lỗi càng vừa lòng. Khôi lỗi này không giống khôi lỗi khác không có chút trí tuệ. Lang Nhân, Thiếu Thứu khôi lỗi cần Lục Lâm Thiên điều khiển chúng nó đánh đấm. Với Khôi Nhất, Lục Lâm Thiên chỉ cần lòng máy động là nó sẽ tự mình ra tay, có thể sử dụng vũ kỹ lúc còn sống, cộng thêm trí tuệ đơn giản. Thể chất khôi lỗi rất mạnh, thực lực tổng thể làm người ta kinh thán.

Lục Lâm Thiên quan sát Khôi Nhất, trưởng lão Cửu Hoa Môn vốn có tu vi Vũ Phách bát trọng, mới rồi đột phá, tính theo đẳng cấp khôi lỗi thì đã đến tứ cấp hậu giai đỉnh phong, tương đương đỉnh Vũ Phách cửu trọng. Cộng thêm thân thể khôi lỗi cường đại, thực lực của Khôi Nhất không chỉ có bấy nhiêu, liều đánh với Vũ Tướng nhất trọng cũng dư sức qua cầu.

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười nói:

– Cửu Hoa Môn, thật sự cảm ơn món quà lớn này.

Khôi lỗi tứ cấp hậu giai đỉnh phong đối kháng Vũ Tướng nhất trọng không thành vấn đề, tương đương với Cửu Hoa Môn tặng cho Lục Lâm Thiên một cường giả Vũ Tướng nhất trọng trung thành, món quà rất nặng.

Lục Lâm Thiên vui mừng vì mình luyện chế ra khôi lỗi đẳng cấp tứ cấp hậu giai đỉnh phong, cũng biết sức mình hắn không làm được điều này. Nếu trưởng lão Cửu Hoa Môn còn sống thì Lục Lâm Thiên không thể nào luyện chế lão thành khôi lỗi được.

Tất cả cũng nhờ trưởng lão Cửu Hoa Môn thành người thực vật, cộng thêm linh hồn lực của Lục Lâm Thiên mạnh hơn người cùng tu vi nên mới luyện chế ra. Nếu không sức Lục Lâm Thiên bây giờ có thể luyện ra khôi lỗi tam cấp trung giai đã là khá, nay tăng lên một đẳng cấp.

– Thu!

Lục Lâm Thiên thu Khôi Nhất vào không gian giới chỉ của mình. Có Khôi Nhất bên cạnh là Lục Lâm Thiên thêm một bảo tiêu Vũ Tướng nhất trọng, sau này đi ra ngoài vững tin hơn.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng trên Linh Ngọc sàng.

– Điều tức thêm một lúc đã.

Trong khi luyện chế Lục Lâm Thiên tiêu hao rất nhiều, hắn đã dùng ba viên đan dược tam giai, giá trị mấy vạn kim tệ. Lục Lâm Thiên tiếc đứt ruột. Để luyện chế khôi lỗi tiêu hao thật lớn, nhưng luyện thành công nhận về giá trị tương đồng.

Lục Lâm Thiên tập trung điều tức, vầng sáng trong suốt bao bọc toàn thân. Mấy ngày nay Lục Lâm Thiên không tiêu hao chân khí mà là linh lực.

Ba ngày sau, mật thất mở ra, Lục Lâm Thiên bước ra ngoài sơn động, sắc mặt hồng hào, vết thương đã lành. Tiểu Long từ phía xa lao tới, thân thiết cọ vào người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên quay về nơi ở. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cảm giác khí thế trên người Lục Lâm Thiên lại mạnh hơn, lão rất bất ngờ, nhưng đã thói quen hắn hay đem lại ngạc nhiên.

Lục Lâm Thiên kêu Trương Minh Đào triệu tập các đệ tử vào đại điện, có chuyện quan trọng cần bàn.

Trong đại điện Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên ngrồi trên cao, dưới tay là bốn trưởng lão Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi, Hồ Nam Sinh, Trịnh Anh. Lúc này Trịnh Anh, Trần Tân Kiệt có tu vi Vũ Phách tam trọng, bọn họ bế quan lại đột phá.

Chu Ngọc Hậu còn đang bế quan, chắc sắp đến bờ đột phá.

Chương 294: Âm mưu quỷ kế

Các đệ tử hành lễ:

– Bái kiến chưởng môn!

Tất cả là đệ tử được Phi Linh Môn chú trọng bồi dưỡng, đẳng cấp tu vi hàng đầu.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Hồ trưởng lão, hiện tại tình huống trấn Đoàn Sơn thế nào?

Hồ Nam Sinh trả lời:

– Bẩm chưởng môn, hiện tại chúng ta không sắp xếp đệ tử trong trấn Đoàn Sơn, mặc kệ người Cửu Hoa Môn hoành hành. Chúng ta đã thông báo với tất cả cửa hàng miễn tiến cống khi người Cửu Hoa Môn gây sự.

Lục Lâm Thiên nói:

– Bốn vị trưởng lão hãy chọn lựa bốn trăm đệ tử theo ta vào trấn Đoàn Sơn. Hoàng Bác Nhiên, ta có một phong thư, ba ngày sau ngươi từ Phi Linh Môn xuất phát giục ngựa đi nhanh giao cho trưởng lão Quỷ Vũ tông. Nói là đưa thư cho tông chủ Quỷ Vũ tông, làm xong về ngay. Có ai hỏi gì ngươi hãy nói là không biết.

Lục Lâm Thiên lấy ra phong thư viết sẵn giao cho Hoàng Bác Nhiên, cá tính gã lanh lẹ, chút chuyện nhỏ này gã sẽ hoàn thành tốt.

Hoàng Bác Nhiên, các trưởng lão đồng thanh kêu lên:

– Tuân lệnh chưởng môn!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ngồi ghế trên lạnh lùng hỏi:

– Chưởng môn định xử lý Cửu Hoa Môn?

Lục Lâm Thiên nói:

– Ừm! Lần này cần Đông lão đi tọa trấn, cần phải diệt sạch Cửu Hoa Môn.

Mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập sát ý.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nghi hoặc hỏi:

– Vậy tại sao chưởng môn còn đưa thư cho Quỷ Vũ tông?

Lục Lâm Thiên cười gian:

– Ha ha ha.

– Chúng ta diệt Cửu Hoa Môn cũng phải chặn miệng Quỷ Vũ tông lại. Nói sao thì Cửu Hoa Môn là thế lực vòng ngoài của Quỷ Vũ tông, vô duyên vô cớ diệt Cửu Hoa Môn làm Quỷ Vũ tông mất mặt. Vì mặt mũi Quỷ Vũ tông, khi đó Quỷ Vũ tông sẽ khởi binh vấn tội.

– Chúng ta chặn miệng Quỷ Vũ tông trước, khi đó Quỷ Vũ tông chỉ có mắt mở mắt nhắm, tiền trảm hậu tấu, Quỷ Vũ tông không làm gì được chúng ta. Huống chi là Cửu Hoa Môn chọc vào ta trước.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh sửng sốt, cười hỏi:

– Chưởng môn viết gì trong lá thư?

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm:

– Cũng không có gì, chỉ nói lần trước ta từ Quỷ Vũ tông quay về bị trưởng lão Cửu Hoa Môn đánh lén trọng thương, đại trưởng lão Phi Linh Môn tức giận dẫn theo các đệ tử muốn tiêu diệt Cửu Hoa Môn. Ta không ngăn cản được, xin nhờ Quỷ Vũ tông đến điều giải để đại trưởng lão bớt giận.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh kinh ngạc hỏi:

– Chúng ta muốn tiêu diệt Cửu Hoa Môn, nếu Quỷ Vũ tông nhúng tay vào thì chúng ta khó thể cứng rắn diệt Cửu Hoa Môn.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không biết trong lòng Lục Lâm Thiên có âm mưu quỷ kế gì?

Bốn trưởng lão khác cũng khó hiểu. Cách làm này không giống với tính tình của chưởng môn, muốn tiêu diệt Cửu Hoa Môn lại đi báo cho Quỷ Vũ tông biết trước thì khó diệt Cửu Hoa Môn.

Lục Lâm Thiên cười gian trá:

– Đông lão, ta dặn Hoàng Bác Nhiên ba ngày sau giục ngựa đi Quỷ Vũ tông, đến Quỷ Vũ tông cần ít nhất năm ngày. Tám ngày, ta tính khoảng cách thì chúng ta giục ngựa đi nhanh từ trấn Đoàn Sơn đến Cửu Hoa Môn chỉ khoảng ba ngày, Phi Linh Môn cách trấn Đoàn Sơn hơn nửa ngày. Lúc Quỷ Vũ tông biết chuyện thì Cửu Hoa Môn đã biến mất.

Lục Lâm Thiên muốn tiêu diệt Cửu Hoa Môn sao có thể cho Quỷ Vũ tông tới kịp ngăn cản?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh bật cười:

– Tiểu tử giỏi!

Đám người khác thì rùng mình, tiểu chưởng môn hiểm thật.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Đông lão phục hồi thực lực sao rồi? Trong Cửu Hoa Môn người mạnh nhất là môn chủ Mạc Thiên Vấn, tu vi Vũ Tướng ngũ trọng. Còn một trưởng lão khác tu vi khoảng Vũ Tướng nhất trọng.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Vũ Tướng ngũ trọng không đáng lo, ngươi cứ yên tâm. Trong thời gian này vết thương của ta đã lành bảy phần, dễ dàng giết chết dưới Vũ Suất.

Thực lực như Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không thèm để mắt tới mấy Vũ Tướng.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói:

– Vậy thì tốt. Lần này chúng ta một hơi tiêu diệt Cửu Hoa Môn, cũng để cảnh cáo Quỷ Vũ tông. Cho bọn họ biết Phi Linh Môn không phải dễ ăn hiếp.

Tiêu diệt Cửu Hoa Môn là giết gà dọa khỉ.

– Lần này có đại trưởng lão thì diệt Cửu Hoa Môn dễ như trở bàn tay, sau này không còn Cửu Hoa Môn nữa!

Các trưởng lão rất hưng phấn, trước kia bọn họ làm gì dám nghĩ tới tiêu diệt Cửu Hoa Môn? Né còn không kịp, sau khi tham gia Phi Linh Môn thì mọi thứ đã thay đổi.

Lục Lâm Thiên nhìn các đệ tử trong đại điện:

– Diệt Cửu Hoa Môn, dọn hết đồ vật đáng giá về, nghe rõ không?

Các đệ tử đồng thanh kêu lên:

– Rõ thưa chưởng môn!

Các đệ tử cực kỳ kích động, cách nghĩ của chưởng môn giống y như bọn họ, lần này trên dưới đồng lòng dời núi lấp biển.

Sáng sớm hôm sau, bốn trăm đệ tử Phi Linh Môn cưỡi ngựa lao nhanh đi Cửu Hoa Môn, thiết kỵ tung vó cuốn bụi mù. Trên đường đi nhiều người suy đoán Phi Linh Môn trận thế lớn như vậy không biết đi làm gì.

Từ Phi Linh Môn đến Cửu Hoa Môn giục ngựa đi nhanh khoảng gần bốn ngày là tới nơi. Lục Lâm Thiên kêu Thường Lỗi, Trần Tân Kiệt, Trịnh Anh dẫn đội thẳng hướng Từ Phục Quan, Hồ Nam Sinh mang năm mươi đệ tử đi trấn Đoàn Sơn chờ Lục Lâm Thiên trước.

Lục Lâm Thiên định đến trấn Đoàn Sơn trước, đệ tử Cửu Hoa Môn trong trấn nên bị thanh tẩy. Có Thiên Sí Tuyết Sư, e rằng Lục Lâm Thiên đến Cửu Hoa Môn mà các đệ tử Phi Linh Môn còn đang trên đường.

Lục Lâm Thiên nhìn bốn trăm đệ tử Phi Linh Môn rầm rộ chạy đi, chân mày hắn giãn ra. Lần này nhất định một hơi tiêu diệt Cửu Hoa Môn.

Lục Tâm Đồng nghe nói sư phụ và ca ca đi vắng mấy ngày thì chu môi đòi đi:

– Ca ca, Tâm Đồng cũng muốn đi! Ca ca và sư phụ, Tân Kỳ tỷ tỷ đi hết, một mình Tâm Đồng rất buồn.

Lục Lâm Thiên khuyên nhủ:

– Tâm Đồng ngoan ở lại trong môn, chỗ ca ca đi có nguy hiểm.

Cái này không phải đi chơi, tùy thời gặp nguy hiểm, không tiện dẫn Lục Tâm Đồng đi chung.

Thấy Lục Lâm Thiên không cho đi, Lục Tâm Đồng kéo tay Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhõng nhẽo:

– Không, Tâm Đồng muốn đi! Sư phụ mang Tâm Đồng đi được không?

Vẻ mặt Lục Tâm Đồng tội nghiệp, hốc mắt ngấn lệ.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cất cưng chiều tiểu đồ đệ, không chịu nổi Lục Tâm Đồng làm nũng, lão đồng ý ngay:

– Rồi rồi, sư phụ mang Tâm Đồng đi, cho Tâm Đồng nhìn xem thủ đoạn của sư phụ cũng giúp ích cho sau này tu luyện.

Lục Lâm Thiên cười bất đắc dĩ. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đã đồng ý thì Lục Lâm Thiên không phản đối nữa, đồ đệ bảo bối của lão độc vật ai dám trêu vào?

Lục Lâm Thiên nói với Lục Tâm Đồng:

– Được rồi, khi đó nhớ đừng chạy lung tung.

Lục Lâm Thiên triệu hoán Thiên Sí Tuyết Sư, ba người nhảy lên lưng nó. Thiên Sí Tuyết Sư gầm lên, đập cánh bay đi trấn Đoàn Sơn.

Trấn Đoàn Sơn vốn là địa bàn của La Sát Môn nay tụ tập nhiều đệ tử Cửu Hoa Môn. Các cửa hàng khổ không thể tả, giao tiến cống đã là gánh nặng, mấy trăm cửa tiệm lớn nhỏ bị Cửu Hoa Môn trấn lột sạch. Một số cửa tiệm nhỏ nếu không nộp phí đủ sẽ bị đập phá tiệm, nhiều người cất tiếng oán than dậy đất.

Chương 295: Hùng hổ giết tới

– Nhanh lên, người Cửu Hoa Môn lại đến, mau đóng cửa lại!

– Còn cho người buôn bán không? Đương gia, chúng ta làm ăn nhỏ, thôi rời khỏi trấn Đoàn Sơn đi.

Một đám đệ tử Cửu Hoa Môn đi trên đường, nhiều cửa tiệm nhỏ sợ hãi đóng cửa lại. Cửa hàng nhỏ không đắc tội Cửu Hoa Môn nổi.

Trong trấn Đoàn Sơn có mấy cửa hàng lớn có thế lực, nhưng bọn họ không dám đắc tội Cửu Hoa Môn, chỉ giận mà không dám nói gì.

Năm đệ tử Cửu Hoa Môn đang diễu võ dương oai đi trên đường, đạp văng cửa một tiệm nhỏ.

– Mau giao tiến cống, không thì cút khỏi trấn Đoàn Sơn!

Một phụ nhân bình thường run sợ nói:

– Đại nhân, tháng trước chúng ta vừa giao tiến cống, trước kia nửa năm giao một lần, hơn nữa lần trước chúng ta đã nộp gấp đôi. Chúng ta buôn bán nhỏ, thật tình không giao thêm được.

Trong năm đệ tử Cửu Hoa Môn một thanh niên áo xanh lạnh lùng nói:

– Hiện tại là một tháng giao một lần, ngươi không giao được thì rời khỏi trấn Đoàn Sơn.

Nam nhân trung niên nói:

– Đại nhân, chúng ta rời khỏi trấn Đoàn Sơn thì không còn chỗ để đi.

– Đó là chuyện của các ngươi. Hay để tiểu cô nương này cùng chúng ta một lần, tháng này miễn tiến cống.

Thanh niên ánh mắt daˆʍ tà nhìn thiếu nữ sợ hãi đứng bên cạnh. Thiếu nữ ăn mặc mộc mạc nhưng mặt mày thanh tú ưa nhìn, thân hình linh lung, có chút nhan sắc. Tục ngữ nói cô nương mười tám tuổi là đóa hoa, thiếu nữ tuổi xuân tất nhiên không xấu gì cho cam.

Thanh niên nói xong đẩy phụ nhân trung niên ra kéo tay thiếu nữ đi, bốn đệ tử Cửu Hoa Môn khác cười khả ố, ánh mắt dâʍ ɖu͙©.

Thiếu nữ sợ hãi vùng vẫy:

– Thả ta ra, thả ta ra!

Thiếu nữ càng chống cự càng kí©ɧ ŧɧí©ɧ mấy đệ tử Cửu Hoa Môn nổi máu thú tính.

Nam nhân trung niên, phụ nhân trung niên quỳ xuống cầu xin năm người:

– Đại nhân, xin đừng, cầu xin các đại nhân!

Một thanh niên mất kiên nhẫn nạt:

– Cút!

Thanh niên giơ đại đao chém xuống nam nhân trung niên.

Thiếu nữ sợ hãi mặt tái xanh:

– Phụ thân!

Nhát đao chém xuống, tia sáng lạnh chớp lóe. Thiếu nữ không dám nhìn tiếp, nhắm tịt mắt. Chợt có sóng gợn vô hình khuếch tán quanh người thiếu nữ, nàng vùng thoát khỏi tay thanh niên. Thanh niên Cửu Hoa Môn vẻ mặt khó hiểu bị đẩy lùi một bước.

Một tiếng quát lạnh trầm thấp vang lên:

– Diễu võ dương oai trong trấn Đoàn Sơn của ta, muốn chết!

Vù vù vù!

Tiếng xé gió sắc bén, hơi nóng xẹt qua, đệ tử Cửu Hoa Môn té xuống đất, sau gáy có lỗ máu xuyên thủng trán.

Ba bóng người xuất hiện trên đường, một già một trẻ và một tiểu cô nương khoảng mười tuổi. Kỳ lạ là có con rắn nhỏ màu vàng ngóc cao đầu bám trên vai tiểu cô nương.

Bốn thanh niên khác biến sắc mặt, ngoái đầu kinh hoàng nhìn ba người lạ.

– Ngươi là ai? Dám xen vào chuyện của Cửu Hoa Môn chúng ta?

Thiếu nữ thấy phụ thân thoát chét vội chạy tới:

– Phụ thân!

Thiếu nữ sợ hãi nhìn xác đệ tử Cửu Hoa Môn nằm dưới đất, gia đình ba người run rẩy ôm nhau.

Trong ba người có một lão nhân áo đen phát ra khí lạnh âm trầm nói:

– Mấy con kiến Cửu Hoa Môn nho nhỏ cũng dám la lối? Chết đi!

Không thấy lão nhân áo đen ra tay, bốn tia chớp đen xuyên thấu không gian, khí lạnh phô thiên cái địa bắn ra.

Vù vù vù!

Bốn tiếng xé gió vang lên, bốn đệ tử Cửu Hoa Môn chưa kịp phản ứng thì tia sáng đen đâm vào người, thân thể đen thui. Bốn đệ tử Cửu Hoa Môn đôi mắt kinh hoàng té dưới đất, bọn họ thậm chí không biết mình chết như thế nào.

Phía xa, tiểu cô nương vỗ tay reo lên:

– Sư phụ thật lợi hại, Tâm Đồng cũng muốn học!

Ba người này chính là Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Lục Tâm Đồng.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh được đồ đệ bảo bối khen thì cười tươi như hoa:

– Sau này Tâm Đồng sẽ học được, đây chỉ là tài mọn.

Ba người cửa tiệm nhỏ quỳ trước mặt nhóm Lục Lâm Thiên, dập đầu cảm ơn:

– Đa tạ đại nhân cứu mạng!

Ba người đã xem Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh là thần. Mấy đệ tử Cửu Hoa Môn là Vũ Giả cao cao tại thượng, nhưng chớp mắt đã bị lão nhân áo đen giết.

Lục Lâm Thiên nói với ba người:

– Đứng lên đi, sau này các người sẽ sống yên ổn, người Cửu Hoa Môn sẽ không đến quấy rầy nữa.

Thiếu nữ vừa rồi kinh hoàng đã lấy lại tinh thần, nàng nói với Lục Lâm Thiên:

– Đại nhân, Cửu Hoa Môn có rất nhiều người, các người mau đi đi. Đằng trước còn nhiều người Cửu Hoa Môn, lát nữa bọn họ kéo đến thì các đại nhân không đi được.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Vậy sao? Không sao, ta đang định tìm bọn họ.

Lục Lâm Thiên không thèm để các đệ tử Cửu Hoa Môn vào mắt.

Nhiều chủ tiệm khác chạy ra, người đi đường tụm lại.

– Các người đi nhanh lên, người Cửu Hoa Môn sắp tới rồi. Các người giết người của Cửu Hoa Môn, bọn họ đông người sẽ không tha cho các người.

Phụ nhân trung niên lo lắng nói:

– Các đại nhân đi mau đi, các người lợi hại thật nhưng Cửu Hoa Môn đông người lắm.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh truyền âm cho Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, thiên phú của nữ hài tử này không tệ, linh hồn lực rất mạnh nhưng không ai phát hiện ra. Linh hồn lực mạnh đã đến đỉnh giai, không ngờ trong cửa hàng nhỏ lại có thiếu nữ thiên phú cao vậy. Đáng tiếc khởi bước chậm, khối ngọc tốt bị phá hỏng. Nhưng dạy dỗ một phen thì thành tựu tương lai không tệ.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Vậy Đông lão chịu cực nhọc chút thu nàng đi?

Lúc vừa đến nơi Lục Lâm Thiên cũng cảm giác linh hồn lực trên người thiếu nữ, nhìn thoáng qua còn tưởng nàng là Linh Giả. Thiên phú Linh Giả đỉnh giai là rất hiếm gặp, thiên phú như vậy nếu các đại môn đại phái biết đã giành giật thu vào môn.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Độc công của ta không thích hợp nàng, cũng sợ nàng không chịu nổi khổ. Nhưng để lại bên cạnh ta làm tỳ nữ phối dược cũng được, có khả năng làm Linh Giả.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhẹ nhàng hỏi thiếu nữ:

– Tiểu cô nương có đồng ý làm tỳ nữ phối dược bên cạnh ta không? Ngươi cũng có thể trở thành Linh Giả, sau này không cần ở lại cửa hàng nhỏ này.

Thiếu nữ mặc vải thô, tóc rối, ngây người nghe Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói. Một lát sau mắt thiếu nữ bừng sáng.

Thiếu nữ hồi hộp và căng thẳng khẽ hỏi:

– Đại nhân nói là ta có thể trở thành Linh Giả?

Trong mắt người bình thường thì Linh Giả là nhân vật cao cao tại thượng, dù là Linh Đồ thực lực thấp nhất cũng đủ làm bọn họ ngước nhìn.

Đám người xung quanh, phụ mẫu của thiếu nữ ngây người. Quá bất ngờ, trở thành Linh Giả là việc lớn trong mơ.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh thản nhiên nói:

– Đúng vậy! Nếu ngươi đồng ý thì có thể theo bên cạnh ta.

Phụ mẫu của thiếu nữ phản ứng lại trước tiên:

– Nguyện ý, đương nhiên nguyện!

Hai người kéo thiếu nữ quỳ trước Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, nói:

– Đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân!

Có thể trở thành Linh Giả đối với người bình thường như bọn họ là chim sẻ trong rừng ra phượng hoàng, làm sao không chịu?

Thiếu nữ kích động nói:

– Đại nhân, ta nguyện ý, làm nô tỳ đều được!

Nếu nàng trở thành Linh Giả thì sau này phụ mẫu sẽ không bị người ăn hiếp nữa, gia đình có thể sống bình yên.

Chương 296: Tàn sát máu me

– Giá!

Trên đường cái có đoàn thiết kỵ bay nhanh đến tốc lên bụi mù, khoảng năm chục người, khiến những người qua đường chú ý.

– Hình như là người Phi Linh Môn, trước kia ta từng gặp.

– Đó là Hồ trưởng lão của Phi Linh Môn!

Năm mươi bóng người lao nhanh qua, là Hồ Nam Sinh và năm mươi đệ tử Phi Linh Môn.

Đám đệ tử Phi Linh Môn nhảy xuống ngựa, tôn kính hành lễ trước Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh:

– Bái kiến chưởng môn, đại trưởng lão!

Lục Lâm Thiên nói:

– Đứng lên đi.

Có Thiên Sí Tuyết Sư nên Lục Lâm Thiên xuất phát chậm hơn lại đến trấn Đoàn Sơn trước đoàn người Phi Linh Môn, hắn mới đi dạo một vòng xong.

Đám đông vây xem ngạc nhiên.

– Thì ra thiếu niên là chưởng môn của Phi Linh Môn!

Hèn gì thiếu niên dám giết người Cửu Hoa Môn, hóa ra là người Phi Linh Môn đến. Thiếu niên áo xanh, lão nhân áo đen là chưởng môn, đại trưởng lão của Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên đến gần thiếu nữ mặc vải thô, hỏi:

– Tên của cô nương là gì?

Thiếu nữ không dám nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, nhỏ giọng nói:

– Ta tên Nhan Kỳ thưa đại nhân.

Khí thế vô hình từ Lục Lâm Thiên làm thiếu nữ không dám nhìn thẳng, khóe mắt liếc trộm. Thiếu niên tuổi gần bằng nàng nhưng đã là chưởng môn Phi Linh Môn, Nhan Kỳ rất là tò mò.

Lục Lâm Thiên ngoái đầu nói với Hồ Nam Sinh:

– Hồ trưởng lão, sau này miễn tiến cống của cửa hàng này, chờ giải quyết xong chuyện hãy mang Nhan Kỳ đi Phi Linh Môn. Sau này Nhan Kỳ là tỳ nữ phối dược của đại trưởng lão, cũng là đệ tử thân truyền của Phi Linh Môn ta.

Hồ Nam Sinh ngạc nhiên đáp:

– Tuân lệnh chưởng môn!

Năm mươi đệ tử rất ngạc nhiên, trong số bọn họ chỉ có hai, ba người là đệ tử thân truyền.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

– Chúng ta đi, Cửu Hoa Môn còn hơn một trăm đệ tử, chúng ta tiêu diệt trước.

Sớm có đệ tử nhường hai con ngựa cho Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh. Mọi người lên ngựa biến mất khỏi con đường.

Lục Lâm Thiên đã đi qua phố lớn ngõ nhỏ trấn Đoàn Sơn, tìm hiểu chỗ đệ tử Cửu Hoa Môn dừng chân.

Đám đông rủ nhau đi xem náo nhiệt.

– Rốt cuộc Phi Linh Môn cũng đối phó với Cửu Hoa Môn rồi, chúng ta nhanh đi xem!

Còn lại gia đình ba người cửa hàng nhỏ chưa lấy lại tinh thần.

Trong trấn Đoàn Sơn, bên ngoài một đình viện to lớn có hai đệ tử Cửu Hoa Môn cầm đại đao gác cửa. Chợt tiếng vó ngựa rầm rập lao tới, hai người thấy kẻ đến thì biến sắc mặt, định chạy vào đình viện.

– Chết đi!

Hai luồng sáng nóng cháy xé gió bay tới, hai đệ tử Cửu Hoa Môn đầu nở hoa, xá ngã dưới đất.

Tiếng động lớn kinh động đám người Cửu Hoa Môn trong đình viện, các đệ tử Cửu Hoa Môn lao ra.

– Kẻ nào dám xông vào phân đà Cửu Hoa Môn ta?

Người dẫn đầu khí thế mạnh mẽ, tu vi đến Vũ Phách tứ trọng. Tám, chín đệ tử sau lưng người đó đẳng cấp Vũ Sư, còn lại tu vi Vũ Sĩ thất trọng, bát trọng.

Lục Lâm Thiên cười khẩy nói:

– Nực cười, nơi này là địa bàn của Phi Linh Môn ta, từ khi nào thành của Cửu Hoa Môn các ngươi?

Năm mươi đệ tử Phi Linh Môn đã đứng trước đình viện.

Nghe nói người Phi Linh Môn đến thì thủ lĩnh đệ tử Cửu Hoa Môn sắc mặt dịu lại, kiêu ngạo nói:

– Thì ra các ngươi là Phi Linh Môn. Nơi này cách Phi Linh Môn các ngươi không gần, chưởng môn chúng ta nói về sau trấn Đoàn Sơn do Cửu Hoa Môn chúng ta quản lý thay.các ngươi đi mau đi, không thì đừng trách ta không khách sáo!

Đám người Lục Lâm Thiên, Hồ Nam Sinh cười phá lên:

– Ha ha ha!

Biểu tình Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh băng nói với Lục Lâm Thiên:

– Nói chuyện với con kiến thật lãng phí thời gian, trực tiếp giết đi.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

– Vậy làm phiền Đông lão.

Lục Lâm Thiên lại bảo:

– Đông lão giải quyết một nửa được rồi, còn lại cứ để đệ tử trong môn lo.

Lục Lâm Thiên biết Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh thi triển độc công là tiêu diệt ngay hơn một trăm đệ tử Cửu Hoa Môn chỉ trong vài giây. Nhưng làm vậy thì đệ tử Phi Linh Môn mất cơ hội rèn luyện.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Không thành vấn đề.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh như hồn ma biến mất tại chỗ. Đệ tử Cửu Hoa Môn phía đối diện hét thảm.

– A!

Tiếng gào rú vang lên, cùng với tiếng Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh lùng quát:

– Chỉ là đám kiến, chết hết đi!

Hồ Nam Sinh cười lạnh lùng:

– Giết!!!

Đệ tử Phi Linh Môn lao vào các đệ tử Cửu Hoa Môn. Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn tình hình, dắt tay Lục Tâm Đồng đứng xem.

Vù vù vù!

Trong không trung bốc lên khói độc, khoảng mười đệ tử Cửu Hoa Môn không kịp chống cự đã bị giết.

Vù vù vù!

Đệ tử Cửu Hoa Môn tu vi Vũ Phách tứ trọng biểu tình ngạc nhiên chém đao quang xé rách dòng không khí bắn hướng Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hừ lạnh một tiếng:

– Muốn chết!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đứng im không nhúc nhích.

Khi nhát đao chém xuống, người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh bị xẻ đổi nhưng không có máu chảy ra.

Vũ Phách tứ trọng nét mặt sa sầm nói:

– Tàn ảnh!

Tốc độ của đối phương quá khủng, Vũ Phách tứ trọng thấy lạnh sống lưng, gã ngoái đầu nhìn lại. Lão nhân áo đen đã đứng sau lưng từ bao giờ.

Mắt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh bắn ra tia sáng lạnh, ánh sáng đen ngưng tụ thành chưởng ấn trong lòng bàn tay vỗ mạnh vào người Vũ Phách tứ trọng. Chưởng ấn không đυ.ng vào thân thể đệ tử Cửu Hoa Môn nhưng có lực lượng cường đại đổ ập xuống người gã.

Vũ Phách tứ trọng hộc máu:

– Phụt!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh giết Vũ Phách tứ trọng trong một chiêu. Cá đệ tử Cửu Hoa Môn sợ hết hồn.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh kết thủ ấn:

– Chết đi!

Mấy chục tia sáng đen bắn ra kèm theo khí thế cuồng bạo, mấy chục tia sáng đen với tốc độ siêu khủng bắn trúng mấy chục đệ tử Cửu Hoa Môn.

Bùm bùm bùm!

Mấy chục người nổ tan xác. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ra tay toàn là đồ sát, giết chóc không chút sức chống cự. Đệ tử Cửu Hoa Môn lộ biểu tình kinh hoàng, muốn trốn nhưng bị đệ tử Phi Linh Môn phong tỏa không gian. Các đệ tử Cửu Hoa Môn chỉ còn cách cố gắng chống cự, tiếng đánh nhau nối liền không dứt.

– Chết đi!

Ầm ầm ầm!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lại bắn ra mấy chục tia sáng đen, ba mươi mấy đệ tử Cửu Hoa Môn bị giết. Có đệ tử Phi Linh Môn đang đấu với đệ tử Cửu Hoa Môn chợt thấy đối thủ nổ banh xác thì rất ngạc nhiên.

Một bóng áo đen đáp xuống cạnh Lục Lâm Thiên, là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh:

– Xong, giải quyết một nửa rồi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh chỉ phất tay mấy chiêu đã có bảy mươi mấy đệ tử Cửu Hoa Môn bị giết, thực lực rất khủng bố.

Lục Lâm Thiên chép miệng kinh thán, mời lão độc vật vào Phi Linh Môn thật là hành động sáng suốt.

Lục Tâm Đồng kinh ngạc nói:

– Sư phụ lợi hại quá, còn giỏi hơn ca ca!

Trong tâm hồn non nớt luôn cho rằng ca ca lợi hại nhất, nhưng bây giờ Lục Tâm Đồng cảm thấy sư phụ mạnh hơn ca ca.

Chương 297: Hắn là yêu nghiệt (1)

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh yêu thương nhìn đồ đệ bảo bối của mình:

– Nếu cố gắng tu luyện thì không lâu sau Tâm Đồng còn mạnh hơn sư phụ.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đông lão chăm sóc Tâm Đồng một lúc đi.

Lục Lâm Thiên nói xong liền biến mất. Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm một Vũ Sư lục trọng Cửu Hoa Môn ở phía xa.

Có Vũ Sĩ cửu trọng che trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Chết đi!

Lục Lâm Thiên bắn ra Hỏa Ảnh Chỉ ập đến trước mặt Vũ Sĩ cửu trọng.

Khi Vũ Sĩ cửu trọng phát hiện thì chỉ ấn nóng rực đã tới gần người, gã hoảng hốt thay đổi thủ ấn ngưng tụ tường đất màu vàng nhạt che trước mắt.

Vù vù vù!

Chỉ ấn xuyên thấu tường đất, bức tường đất vặn vẹo sụp đổ. Chỉ ấn đâm thủng cổ họng Vũ Sĩ cửu trọng, dưới đất có thêm cái xác không hồn.

Lục Lâm Thiên không chút tạm dừng xuyên qua đám người lao tới trước mặt Vũ Sư lục trọng.

Vù vù vù!

Vũ Sư lục trọng thấy Lục Lâm Thiên thì vung trường kiếm màu xanh vẽ đường kiếm quang cắt vỡ dòng không khí, thanh thế không thể khinh thường.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Vũ Sư lục trọng, vừa lúc thích hợp.

Chân khí bộc phát, tay kết ấn. Mười ngón tay Lục Lâm Thiên xòe ra búng mấy cái, mười chỉ ấn nóng rực bay ra. Mười Hỏa Ảnh Chỉ xé gió xuyên qua không gian, nơi chỉ ấn xẹt qua không khí kêu xèo xèo, khí lưu gợn sóng.

Vũ Sư lục trọng thấy khí thế của Lục Lâm Thiên thì biến sắc mặt, kiếm quang ngưng tụ múa trước mặt, nhanh chóng thụt lùi.

Bùm bùm!

Hai lực lượng va chạm, không khí bị đè ép nổ tung. Kình khí quét qua, cá đệ tử Cửu Hoa Môn, Phi Linh Môn đứng gần đó bị lan đến bay ra xa.

Lục Lâm Thiên phối hợp thuộc tính phong tốc độ rất nhanh lao lên. Tuy đối phương là Vũ Sư lục trọng nhưng Lục Lâm Thiên không thèm để vào mắt.

Vũ Sư lục trọng Cửu Hoa Môn lùi nhanh, thấy đối thủ lại xông lên thì hoảng hốt vội đánh ra thủ ấn. Đất đá bay lên, mặt đất nứt rạn, hơi thở thuộc tính thổ nồng đặc đến nỗi Lục Lâm Thiên cảm nhận rõ rệt.

Đá vụn bắn tới như cơn bão ập vào Lục Lâm Thiên.

– Nộ Hải Cuồng Khiếu!

Lục Lâm Thiên hừ mạnh, thủ ấn thay đổi, chân khí bộc phát xé rách không khí. Ánh sáng lam giao thác khuếch tán trong phút chốc hóa thành màn nước ầm ầm.

Màn nước xoay tròn thành dòng chảy vòng xoáy như bão vòi rồng, hư không vặn vẹo đập mạnh xuống đất.

Bùm bùm bùm!

Lực lượng va chạm vang tiếng nổ điếc tai, mặt đất nứt khe rãnh dài. Lực lượng cuồng bạo va chạm, Vũ Sư lục trọng bị đánh bay, vòi máu phun ra, nặng nề té xuống xa mấy chục thước.

Lục Lâm Thiên nhảy ra từ kình khí cuồng bạo, ánh sáng vàng đất trong tay bắn ra bao phủ Vũ Sư lục trọng, kéo vào đằng sau đình viện.

Lục Lâm Thiên chọn đại một phòng trống, vận dụng lực cắn nuốt trong Âm Dương Linh Vũ quyết. Chỉ giây lát chân khí của thanh niên bị nuốt sạch, Lục Lâm Thiên đã có thể nuốt chân khí Vũ Sư lục trọng. Linh hỏa bùng cháy đốt xác Vũ Sư lục trọng thành tro.

Lục Lâm Thiên lại xuất hiện, nhàn nhã đến bên cạnh Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh. Kịch chiến đã đến hồi kết, mấy đệ tử Cửu Hoa Môn trốn thoát nhưng không chạy bao xa đã bị Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh giết.

Dưới đất nằm la liệt xác chết, trước Phi Linh Môn hùng hổ thì đệ tử Cửu Hoa Môn vốn thực lực mạnh hơn một chút. Nhưng một đám đệ tử bị Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh giết, khí thế áp lực làm sĩ khí Cửu Hoa Môn tan tác, đành chờ bị giết.

Tình huống trong trận chiến là đồ sát, đệ tử Cửu Hoa Môn không có can đảm đánh trả. Đệ tử Phi Linh Môn càng giết càng khát máu, không chút nương tình.

Đám đông tụ tập phía xa há hốc mồm nhìn. Người Phi Linh Môn giống như tin đồn, ai nấy rất là tàn nhẫn.

Từng tiếng gào rú thảm thiết vang lên:

– A!

Mãi đến đệ tử Cửu Hoa Môn cuối cùng cũng bị đánh chết.

Lục Lâm Thiên nói:

– Dọn dẹp đi, không bỏ qua một người nào.

Đám đệ tử Phi Linh Môn kiểm tra kỹ càng, cướp sạch tiền tài trên mấy xác cết.

Xác nhận không có người sống sót, Hồ Nam Sinh cầm mấy túi trữ vật giao vào tay Lục Lâm Thiên.

Hồ Nam Sinh hỏi:

– Chưởng môn, giải quyết mấy xác chết này như thế nào?

Lục Lâm Thiên xem xét trong sân. Một trăm hai ba mươi đệ tử Cửu Hoa Môn đều bị giết. Đệ tử Phi Linh Môn thì có mười mấy người bị thương nhẹ, mấy người bị thương nặng, vài người bị giết.

Lục Lâm Thiên sắc mặt âm trầm nói:

– Treo xác ngoài trấn ba ngày, nói cho mọi người dám chọc vào Phi Linh Môn ta sẽ có kết cuộc thế này.

Hồ Nam Sinh lên tiếng:

– Tuân lệnh chưởng môn!

Lục Lâm Thiên nói với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh:

– Đông lão, chúng ta ở lại đây hai ngày cũng đuổi kịp nhóm Trịnh Anh trưởng lão.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Chưởng môn quyết định là được.

Có Thiên Sí Tuyết Sư đủ đuổi kịp đám người Phi Linh Môn đi Cửu Hoa Môn.

Nửa canh giờ sau, trong đình viện dọn dẹp sạch sẽ, Lục Lâm Thiên báo với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh là hắn bế quan, sau đó vào một gian phòng bắt đầu tu luyện.

Nghe Lục Lâm Thiên nói sẽ bế quan hai ngày, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không bình tĩnh nổi. Tiểu tử này đúng là kẻ cuồng tu luyện, ba ngày hai lần bế quan, khó trách thực lực tăng cường mau vậy.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng trên giường, kết thủ ấn, nhanh chóng luyện hóa năng lượng chân khí vừa nuốt.

Cùng vơi Lục Lâm Thiên luyện hóa, năng lượng chân khí khổng lồ hóa thành chân khí tinh thuần chảy trong kinh mạch thấm vào cơ thể hắn.

Chốc lát sau khí thế quanh thân Lục Lâm Thiên tăng nhanh, chân khí căng đầy trong đan điền khí hải.

Thực lực Lục Lâm Thiên lúc trong Tam Hệ Ngũ Hợp trận Quỷ Vũ tông nhờ năng lượng thiên địa thuộc tính ba hệ đã đột phá đến đỉnh Vũ Sư ngũ trọng, cuối cùng cưỡng ép ức chế mới không đột phá.

Lúc này Lục Lâm Thiên luyện hóa năng lượng chân khí khổng lồ Vũ Sư lục trọng, chỉ một canh giờ sau hắn cảm giác dấu hiệu sắp đột phá.

Vù vù vù!

Khí thế khổng lồ trong người Lục Lâm Thiên tăng vùn vụt. Chân khí từ bên ngoài rót vào trướng căng trong đan điền khí hải, chân khí khuếch tán kinh mạch truyền đến cảm giác đau đớn.

Lục Lâm Thiên vui mừng cảm giác đau này, thủ ấn biến đổi, uấn nhưỡng sẵn sàng đột phá. Khí thế quanh thân Lục Lâm Thiên càng lúc càng mạnh.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ở trong đình viện nhìn chằm chằm gian phòng của Lục Lâm Thiên, biểu tình giật mình như gặp quỷ.

– Khí thế này… Chẳng lẽ tiểu tử này lại sắp đột phá?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cảm ứng được khí thế từ Lục Lâm Thiên đang trong đà đột phá. Bế quan một giờ lại bắt đầu đột phá, tâm tính Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh mạnh mấy cũng không chịu nổi ngạc nhiên.

Trong phòng, vầng sáng vàng đất đậm đặc bao phủ Lục Lâm Thiên. Khí thế quanh thân Lục Lâm Thiên lên đến cực độ.

Lục Lâm Thiên thầm quát:

– Áp súc, đột phá!

Chân khí đè ép kinh mạch lao vào đan điền khí hải.

trong đan điền khí hải, chân khí cuồn cuộn dâng lên, rít gào trương căng, vang lên tiếng nổ trầm đυ.c.

Chương 298: Hắn là yêu nghiệt (2)

Bùm!

Trong phút chốc đan điền khí hải vang tiếng nổ, diện tích đan điền khí hải mở rộng. Khí thế quanh thân Lục Lâm Thiên tăng vọt, năng lượng vô hình trong thiên địa tụ tập lại thấm vào lỗ chân lông.

Khí thế từ người Lục Lâm Thiên như đột phá một cửa ải, tựa dòng lũ dâng cao. Năng lượng chân khí cắn nuốt bị lôi kéo, tốc độ Lục Lâm Thiên luyện hóa nhanh hơn mấy lần.

Trong đình viện, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn căn phòng Lục Lâm Thiên, cảm thán rằng:

– Tiểu tử này chắc sắp là Vũ Sư lục trọng.

Lục Tâm Đồng thấy vẻ mặt rối rắm của sư phụ, chớp mắt to hỏi:

– Sư phụ, có chuyện gì sao?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Không có gì, ca ca của Tâm Đồng không phải con người, vậy thôi.

Lục Tâm Đồng nghịch ngợm chớp mắt, hỏi dồn:

– Sư phụ, nếu ca ca không phải con người thì là gì?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đáp:

– Tiểu tử này là yêu nghiệt.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên đột phá xong năng lượng chân khí trong người chưa tiêu hao bao nhiêu, hắn luyện hóa tiếp. Vầng sáng nhạt bao phủ người Lục Lâm Thiên, ngoài cửa có Tiểu Long hộ pháp.

Thời gian chậm rãi trôi, từ buổi chiều đến chạng vạng, trong vòng mấy canh giờ tin Phi Linh Môn đột nhiên đến tiêu diệt đệ tử Cửu Hoa Môn trong trấn Đoàn Sơn đã lan khắp trấn.

Ngoài trấn treo hơn một trăm xác đệ tử Cửu Hoa Môn trên cây, người đi ngang qua da đầu tê dại, thầm rùng mình.

Mọi chuyện trong trấn Đoàn Sơn do một tay Hồ Nam Sinh lo. Ban đêm các chủ tiệm tìm đến Hồ Nam Sinh hỏi tình huống trấn Đoàn Sơn.

Hồ Nam Sinh làm theo Lục Lâm Thiên dặn dò, Cửu Hoa Môn trấn lột tiến cống nửa năm thì trấn Đoàn Sơn khỏi cần nộp tiến cống trong thời gian này. Cửa tiệm bị hư hỏng nặng sẽ được giảm bớt tiến cống. Các chủ tiệm trấn Đoàn Sơn biết tin rất vui mừng.

Cửa tiệm gia đình Nhan Kỳ lúc ban đêm rất náo nhiệt. Các chủ tiệm biết Nhan Kỳ vào Phi Linh Môn, còn là đệ tử thân truyền. Nghe nói Nhan Kỳ có thể trở thành Linh Giả, hiện tại trấn Đoàn Sơn là địa bàn của Phi Linh Môn, thế là bọn họ kéo đến nịnh bợ, cửa tiệm nhỏ nhận quà chất đầy phòng.

Nhiều chủ tiệm hâm mộ phu thê sinh ra nữ nhi tài giỏi, sau này không cần nộp tiến cống nữa, chỉ một điều này dã bớt đi số lớn kim tệ.

Đến bây giờ Nhan Kỳ vẫn không tin những gì gặp được, nàng thật sự có thể trở thành Linh Giả cao cao tại thượng sao? Nhưng các cường giả Phi Linh Môn sẽ không lừa gạt nàng, Nhan Kỳ quyết tâm khi nào vào Phi Linh Môn sẽ chăm chỉ tu luyện.

Hôm sau, Hồ Nam Sinh bận rộn quản lý trấn Đoàn Sơn, các việc lặt vặt nhìn thì không nhiều nhưng rất tốn thời gian. Hồ Nam Sinh bận rộn choáng váng mặt mày, trong lòng thì vô cùng hưng phấn. Tham gia Phi Linh Môn đúng là lựa chọn sáng suốt nhất đời gã, sau này sẽ vinh hoa phú quý. Chỉ cần đi theo tiểu chưởng môn thì tương lai tươi sáng.

Thời gian tựa hạt cát trôi nhanh theo Lục Lâm Thiên tu luyện.

Chớp mắt đến sáng ngày thứ ba, Lục Lâm Thiên đã bế quan hai ngày ba đêm.

Tia nắng sớm chiếu xuống, gió nhẹ thổi, mùi thơm thoang thoảng, mùi đất nhàn nhạt trong không khí. Lúc này là đầu xuân, bất giác mùa đông héo ùa giờ đầy cỏ xanh, cành nẩy mầm, khắp nơi đầy ý xuân.

Lục Lâm Thiên thở hắt ra:

– Phù.

Ánh sáng vàng rút vào người, Lục Lâm Thiên mở mắt ra, tia sáng chợt lóe trong con ngươi. Hiện tại Lục Lâm Thiên đã gần đạt tới Vũ Sư lục trọng hậu kỳ, cắn nuốt Vũ Sư lục trọng trừ tạp chất chừa tinh hoa, hắn có được chân khí không đủ để đột phá đến Vũ Sư thất trọng.

Được trình độ này Lục Lâm Thiên đã rất vừa lòng, hắn duỗi lưng, lười biếng cười.

Lục Lâm Thiên chợt biến sắc mặt nói:

– Nguy rồi, sắp không kịp!

Tính thời gian thì đoàn người Trịnh Anh sắp đến Cửu Hoa Môn, hắn phải đi nhanh.

Lục Lâm Thiên lao ra khỏi phòng, vội vàng hét lên:

– Đông lão, chúng ta đi mau!

Lục Lâm Thiên triệu hoán Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long ngóc đầu nhỏ bò lên vai Lục Lâm Thiên.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh dắt Lục Tâm Đồng đến trước mặt Lục Lâm Thiên:

– Đi đi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cảm giác khí thế từ người Lục Lâm Thiên, lão đã chết lặng, thực lực tăng cường quá yêu nghiệt.

Lục Lâm Thiên dặn dò Hồ Nam Sinh mấy câu, cùng Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư bay nhanh đi Cửu Hoa Môn. Hồ Nam Sinh ở lại Cửu Hoa Môn tiếp tục quản lý mọi thứ.

Vù vù vù!

Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh lướt đi cực nhanh, dòng không khí xẹt qua hai bên.

Lục Lâm Thiên thúc giục:

– Tuyết Sư, nhanh chút nữa!

Thiên Sí Tuyết Sư gầm gừ:

– Grao grao!

Thiên Sí Tuyết Sư đập cánh nhanh, tốc độ lại tăng lên mấy phần.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, cảm nhận hơi thở của nó, lão lên tiếng:

– Thực lực của Thiên Sí Tuyết Sư dường như mạnh hơn nhiều, sắp đột phá thì phải?

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Đông lão, huyết mạch của Thiên Sí Tuyết Sư nếu mạnh nhất có thể đột phá đến đẳng cấp gì?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh trả lời:

– Chắc là bát giai. Nhưng đến đẳng cấp tứ giai thì tốc độ tăng trưởng tu vi của Thiên Sí Tuyết Sư sẽ chậm nhiều. Trước tứ giai bình thường các yêu thú tu luyện cực nhanh, đây là thiên phú của yêu thú.

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu. Trong Thiên Linh Lục cũng có nói đến điều này. Yêu thú đến đẳng cấp tứ giai sẽ ngưng tụ yêu đan, yêu thú huyết mạch kém cả đời không thể ngưng tụ yêu đan. Điều này có nghĩa là yêu thú huyết mạch kém mãi mãi dừng lại ở tam giai, đẳng cấp tứ giai là một cửa ải với tất cả yêu thú.

Sau khi ngưng tụ yêu đan yêu thú sẽ thăng cấp thành yêu thú tứ giai, nhưng đến đẳng cấp này tốc độ tu luyện sẽ chậm hơn rất nhiều. Trời công bằng, thân thể yêu thú mạnh hơn nhân loại nhiều nên đổi lại yêu thú tu luyện chậm hơn nhân loại.

Lục Lâm Thiên đã chuẩn bị sẵn dược liệu nuôi dưỡng, chờ tới lúc hắn sẽ giúp yêu thú đột phá tu luyện.

Ba người cưỡi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư nhanh như tia chớp xẹt qua không trung. Tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư đã mau đến cực hạn.

Cửu Hoa Môn là sơn môn khá nổi tiếng trong khu vực biên giới Cổ vực gần sơn mạch Vụ Đô. Đệ tử trong sơn môn có mười mấy cường giả Vũ Phách, hai cường giả Vũ Tướng, Cửu Hoa Môn đủ sức lọt vào hàng đầu thế lực hạng ba.

Cửu Hoa Môn nằm ở Cửu Hoa Sơn. Cửu Hoa Sơn kéo dài mấy trăm dặm, sơn môn của Cửu Hoa Môn nằm trên Cửu Hoa phong cao nhất. Nơi này địa thế hiểm ác, dễ thủ khó công.

Buổi chiều, ánh nắng đầu xuân không chói mắt, thiết kỵ lao nhanh qua tốc lên bụi đất.

Thường Lỗi nói:

– Trịnh trưởng lão, đằng trước là Cửu Hoa Môn, sao chưởng môn và đại trưởng lão còn chưa đến?

Trịnh Anh nói:

– Lát nữa chưởng môn, đại trưởng lão sẽ đến, chúng ta đi qua trước. Chưởng môn có yêu thú phi hành Thiên Sí Tuyết Sư, tốc độ nhanh hơn chúng ta nhiều.

– Giá!

Mọi người thúc ngựa giơ roi chạy rầm rập. Đệ tử Phi Linh Môn hơi căng thẳng nhưng đa phần là hưng phấn.

Một lát sau, một tòa núi lớn đã ở trong tầm mắt người Phi Linh Môn. Đã đến Cửu Hoa Môn.

Chương 299: Chỉ bằng vào các ngươi?

Trong đại điện rộng rãi của Cửu Hoa Môn có mười mấy trưởng lão đang bàn bạc với Mạc Thiên Vấn.

– Chưởng môn, lâu như vậy không thấy Lôi trưởng lão trở về, có khi nào đã xảy ra chuyện gì?

Mạc Thiên Vấn biểu tình trầm trọng nói:

– Lôi trưởng lão là tu vi Vũ Phách bát trọng, đối phó một Vũ Sư nho nhỏ chắc không sao, trừ phi xảy ra biến cố gì.

Tổn thất một Vũ Phách bát trọng là đả kích lớn cho Cửu Hoa Môn. Trong mười mấy trưởng lão Cửu Hoa Môn chỉ có hai người là Vũ Phách bát trọng, một người là Vũ Phách cửu trọng, số còn lại toàn là Vũ Phách tứ trọng, ngũ trọng. Có mấy người tu vi Vũ Phách nhất trọng, nhị trọng.

Một trưởng lão áo lam nét mặt sa sầm nói:

– Chẳng lẽ là người Quỷ Vũ tông nhúng tay?

Mạc Thiên Vấn suy tư một lúc sau nói:

– Chắc không đâu, e rằng đã gặp biến cố gì khác.

Trong đại điện Cửu Hoa Môn, Mạc Thiên Vấn đang thảo luận về Lôi trưởng lão thì một đệ tử đẳng cấp Vũ Sư xông vào.

Đệ tử Cửu Hoa Môn hoảng hốt nói:

– Chưởng môn, nguy rồi! Có mấy trăm người đằng đằng sát khí chạy tới Cửu Hoa Môn chúng ta!

Mạc Thiên Vấn biến sắc mặt hỏi:

– Là ai? Người đến bao xa rồi?

Đệ tử Cửu Hoa Môn trả lời:

– Bẩm chưởng môn, không thấy rõ là ai, người đến còn cách mấy chục dặm.

Mạc Thiên Vấn sắc mặt âm trầm nói với trưởng lão mặc trường bào màu vàng bên cạnh:

– Triệu trưởng lão, lập tức cưỡi yêu thú phi hành đi điều tra ngay!

Triệu trưởng lão lên tiếng:

– Tuân lệnh chưởng môn!

Triệu trưởng lão chạy ngay ra đại điện.

Mạc Thiên Vấn trầm giọng nói:

– Mọi người chuẩn bị sẵn sàng, chúng ta xuống núi nhìn xem là ai dám hùng hổ đến Cửu Hoa Môn ta?

Vù vù vù!

Ba con yêu thú phi hành lao vυ”t lên trên Cửu Hoa Môn, năm mươi đệ tử đứng trên mỗi con yêu thú phi hành, dẫn đầu là Triệu trưởng lão vừa ra khỏi đại điện.

Tiếng xé gió vang lên, đám người Trịnh Anh đã đến dưới Cửu Hoa Sơn.

Mấy trăm đệ tử thấy ba con yêu thú phi hành khổng lồ bay nhanh tới, bọn họ ngước lên nhìn.

– Yêu thú phi hành!

Cả đám rất ngạc nhiên, toàn là yêu thú phi hành đẳng cấp tam giai, Phá Phong Lộ, màu xanh, hai cánh giương rộng dài trăm thước, rộng trăm thước. Mỏ sắc bén dài mấy thước lóe tia sáng lạnh. Yêu thú đẳng cấp tam giai về mặt khí thế đã rất mặt.

Trên Phá Phong Lộ, trưởng lão họ Triệu thấy người Phi Linh Môn thì nhẹ lòng, kiêu ngạo quát to:

– Ta cứ tưởng là ai, Trịnh Anh, thì ra là người Phi Linh Môn. Các ngươi đến Cửu Hoa Môn ta có chuyện gì?

Ba trưởng lão Phi Linh Môn sắc mặt âm trầm thầm nghĩ:

– Sao chưởng môn còn chưa đến?

Các trưởng lão khó xử. Chưởng môn, đại trưởng lão không có mặt, mấy trăm người bọn họ không làm gì được Cửu Hoa Môn. Đối phương có yêu thú phi hành, bọn họ muốn chạy cũng không thoát.

Mặt Trịnh Anh nghiêm nghị trầm giọng quát:

– Triệu Đại Hổ, trưởng lão Cửu Hoa Môn các ngươi đánh lén chưởng môn chúng ta, hôm nay các ngươi phải cho Phi Linh Môn lời giải thích!

Trưởng lão họ Triệu biến sắc mặt, mới rồi bọn họ còn đang bàn về Lôi trưởng lão, xem ra Lôi trưởng lão thật sự gặp ngoài ý muốn.

Trưởng lão họ Triệu sắc mặt âm trầm nói:

– Nực cười, ngươi nói trưởng lão Cửu Hoa Môn ta đánh lén chưởng môn Phi Linh Môn? Chứng cứ đâu? Nói bằng miệng ai chẳng nói được? Cửu Hoa Môn ta không cần làm như vậy, muốn tiêu diệt Phi Linh Môn ngươi thì quang minh chính đại làm là được.

Trịnh Anh sửng sốt, nàng không có chứng cứ, chỉ nghe chưởng môn nhắc qua. Trịnh Anh cứng họng.

Phương xa vọng lại tiếng hừ mạnh:

– Diệt Phi Linh Môn ta? Cửu Hoa Môn xứng sao?

Nghe thanh âm, đệ tử Phi Linh Môn mới rồi còn hụt hơi bỗng chốc hưng phấn lên. Bọn họ không bao giờ nghe lầm, là giọng của chưởng môn.

Vù vù vù!

Tiếng xé gió vang lên, luồng sáng trắng xẹt qua. Thoáng chốc một con yêu thú phi hành khổng lồ trắng tinh xoay quanh trên đầu mọi người. Ba người đứng trên lưng yêu thú phi hành, một già một trẻ toát ra khí lạnh. Tiểu cô nương đứng chính giữa thì chớp mắt to nhìn đằng trước, con rắn vàng nhỏ bám trên vai tiểu cô nương.

Thiên Sí Tuyết Sư xuất hiện, ba con Phá Phong Lộ của Cửu Hoa Môn xao động.

Đệ tử Phi Linh Môn không xuống ngựa nhưng tôn kính hành lễ:

– Kính chào chưởng môn!

Trưởng lão họ Triệu đứng trên Phá Phong Lộ trông thấy Lục Lâm Thiên thì biến sắc mặt thầm nghĩ:

– Tiểu tử này chưa chết!

Lúc trong Quỷ Vũ tông trưởng lão họ Triệu đi theo bên Mạc Thiên Vấn nên biết mặt Lục Lâm Thiên.

Trưởng lão họ Triệu nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, sắc mặt âm trầm nói:

– Lục Lâm Thiên, Phi Linh Môn nho nhỏ nhà ngươi xâm nhập Cửu Hoa Môn là muốn làm gì?

Khóe mắt trưởng lão họ Triệu liếc hướng Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, khí thế từ lão nhân áo đen làm trưởng lão họ Triệu ớn lạnh.

Lục Lâm Thiên cười âm trầm:

– Chúng ta chỉ đến diệt Cửu Hoa Môn.

Trưởng lão họ Triệu cười to bảo:

– Ha ha ha! Diệt Cửu Hoa Môn? Ta có nghe lầm không? Chỉ bằng vào các ngươi?

Trưởng lão họ Triệu nhìn xuống ba trăm đệ tử Phi Linh Môn, về số người hay thực lực thì bọn họ không thể so sánh với Cửu Hoa Môn.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hừ lạnh một tiếng:

– Cửu Hoa Môn nho nhỏ, một đám kiến, ta thấy các ngươi đã chán sống rồi!

Trưởng lão họ Triệu nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh chằm chằm, cảm nhận khí thế từ người lão. Biểu tình trưởng lão họ Triệu tức giận, nhưng vì ngán khí thế từ lão độc vật nên trưởng lão họ Triệu không dám nói gì.

Lão nhân áo đen cho trưởng lão họ Triệu cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

Một thanh niên đẳng cấp Vũ Sư thì không biết trời cao đất rộng quát to:

– Ngươi là ai? Các ngươi mới chán sống rồi đó! Phi Linh Môn nhỏ xíu các ngươi sao có thể đối nghịch lại Cửu Hoa Môn chúng ta?

Thanh niên Vũ Sư mới dứt lời, trưởng lão họ Triệu biến sắc mặt ngay. Thanh niên này là nhi tử duy nhất của chưởng môn, vì cho rằng có náo nhiệt để xem nên trưởng lão họ Triệu mới mang gã theo. Trưởng lão họ Triệu cảm nhận khí thế từ lão nhân áo đen, trong lòng trưởng lão họ Triệu không tự tin chút nào. Trưởng lão họ Triệu đang đợi chưởng môn, các trưởng lão đến. Nếu không e ngại lão nhân áo đen thì trưởng lão họ Triệu đã đánh nhau từ lâu.

Trong khi trưởng lão họ Triệu thay đổi sắc mặt, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không giận ngược lại nở nụ cười.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cười nhạt nói với thanh niên Vũ Sư:

– Người Cửu Hoa Môn thật là không biết trời cao đất rộng. Cũng tốt, để ta dạy ngươi bài học.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh dứt lời, người không nhúc nhích nhưng không gian dao động khuếch tán từ người lão, hơi thở lạnh lẽo kỳ dị.

Thanh niên Vũ Sư đứng trên Phá Phong Lộ bỗng chốc không khí quanh thân gã thò ra vô số xúc tu tia sáng đen bao trùm gã lại.

Trưởng lão họ Triệu biến sắc mặt hét lên:

– Thiếu chưởng môn cẩn thận!

Trưởng lão họ Triệu biết thanh niên Vũ Sư chọc vào cường giả không nên trêu vào, thủ ấn thay đổi, hai luồng chỉ quang bắn ra.

Nhưng trưởng lão họ Triệu chỉ có tu vi Vũ Phách thất trọng, làm sao sánh bằng Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh?

Chương 300: Độc Suất phát uy

Hai luồng chỉ quang vừa bắn ra đã bị vô số xúc tu tia sáng đen ăn mòn thành sương khói. Chỉ ấn không gây ảnh hưởng gì cho xúc tu tia sáng đen, chúng nó nhanh như tia chớp bao phủ toàn thân thanh niên Vũ Sư.

Vù vù vù!

Vô số xúc tu tia sáng đen vặn vẹo bao phủ, thanh niên Vũ Sư biến sắc mặt. Những xúc tu tia sáng đen chui vào trong cơ thể thanh niên.

Bùm bùm bùm!

Cùng lúc đó, tiếng nổ trầm đυ.c vang lên, thân thể thanh niên nổ tung. Trong không trung chỉ còn lại huyết vụ màu đen khuếch tán bốn phía, vụ nổ bạo động, huyết vụ tứ tán. Mười mấy đệ tử Cửu Hoa Môn dính phải huyết vụ nháy mắt quần áo bị ăn mòn, da dẻ thối rữa.

Tiếng gào rú thảm thiết vang lên:

– A!

Các đệ tử Cửu Hoa Môn gào lên thê thảm rớt xuống yêu thú Phá Phong Lộ.

Trưởng lão họ Triệu lập tức dựng hộ thân cương khí mới may mắn thoát nạn, biểu tình kinh hoàng.

Trưởng lão họ Triệu thì thào:

– Linh Giả… Linh Giả…

Vù vù vù!

Dưới chân Cửu Hoa Sơn phía xa một đống người lao nhanh đến, người Cửu Hoa Môn đã đến.

Một tiếng quát lớn truyền đến:

– Ai càn rỡ trong đại bàn Cửu Hoa Môn ta!?

Mười mấy người xuất hiện trong tầm mắt, là chưởng môn Cửu Hoa Môn Mạc Thiên Vấn, các trưởng lão vội vàng chạy đến.

Lục Lâm Thiên chào hỏi:

– Mạc Thiên Vấn, chúng ta lại gặp mặt.

Lục Lâm Thiên nhìn đám người Cửu Hoa Môn. Hai Vũ Tướng, mười mấy Vũ Phách. Trên Cửu Hoa Sơn phía xa có tám, chín trăm đệ tử rầm rộ kéo đến. Thực lực tổng thể này mạnh hơn Phi Linh Môn.

Đám người Mạc Thiên Vấn nhìn Lục Lâm Thiên đứng trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư bay giữa trời.

– Lục Lâm Thiên, là tiểu tử nhà ngươi?

Mạc Thiên Vấn xem xét ba trăm đệ tử Phi Linh Môn, nhìn đống huyết vụ trước mặt, gã biến sắc mặt nhỏi:

– Chuyện gì xảy ra?

Trưởng lão họ Triệu trả lời:

– Bẩm chưởng môn, thiếu chưởng môn đã bị giết.

Mạc Thiên Vấn ngây như phỗng:

– Cái gì?

Hồi lâu sau trán Mạc Thiên Vấn nổi gân xanh, biểu tình cực kỳ tức giận.

Mạc Thiên Vấn hét to một tiếng:

– Là ai làm?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh thản nhiên nói:

– Là ta.

Mạc Thiên Vấn đằng đằng sát khí hăm dọa Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh:

– Mặc kệ ngươi là ai, ta sẽ khiến ngươi đền mạng cho nhi tử của ta!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh lùng cười:

– Vậy sao? Ta sẽ tiễn phụ tử các ngươi xuống âm tào địa phủ gặp nhau.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không thèm quan tâm Mạc Thiên Vấn đe dọa.

Lục Lâm Thiên nói với Thiên Sí Tuyết Sư:

– Tuyết Sư, dạy ba con chim nhỏ một bài học.

Thiên Sí Tuyết Sư rống to:

– Grao grao!

Thanh âm chấn động không gian gợn sóng, thanh âm điếc tai xuyên thấu phương xa.

– Két!

Ba con Phá Phong Lộ Cửu Hoa Môn xao động. Khí thế của Thiên Sí Tuyết Sư trấn áp, mặc kệ người Cửu Hoa Môn cố gắng trấn an thì ba con Phá Phong Lộ vẫn nổi loạn.

Tiểu Long không cam lòng yếu thế, co duỗi lưỡi gầm gừ:

– Gri gri!

Khí thế vô hình bao phủ bốn phía.

Ba con Phá Phong Lộ run rẩy, đôi cánh cứng ngắc lảo đảo như say rượu.

– A!

Đệ tử Cửu Hoa Môn trên lưng ba con Phá Phong Lộ té từ trên cao xuống. Trưởng lão họ Triệu đứng trên lưng Phá Phong Lộ cũng lảo đảo, biểu tình kinh hoàng. Yêu thú của đối phương rõ ràng có huyết mạch rất cao, nếu Phá Phong Lộ không bị áp chế tuyệt đối thì đã không như thế này.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh lùng nói:

– Chết đi!

Ánh sáng đen bộc phát từ người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, khói đen bao phủ cả bầu trời. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhanh như tia chớp biến mất khỏi lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

Khi Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh xuất hiện đã đến trước mặt trưởng lão họ Triệu Cửu Hoa Môn, khói đen đậm đặc lan tỏa. Chưởng ấn ánh sáng đen vỗ ra, không gian bị vặn vẹo, chưởng ấn bao phủ trưởng lão họ Triệu.

Trưởng lão họ Triệu biến sắc mặt nhanh chóng đánh ra thủ ấn nhưng chợt phát hiện không thể nhúc nhích. Không gian nơi trưởng lão họ Triệu đứng hoàn toàn vặn vẹo, chân khí bị đóng băng, ánh sáng đen toẩm ùi hôi phong kín không gian chui vào người trưởng lão họ Triệu. Ánh sáng đen nhanh như tia chớp xộc vào não trưởng lão họ Triệu.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đổi thủ ấn:

– Phá!

Cơ thể trưởng lão họ Triệu nổ tung, hóa thành huyết vụ tung tóe trong không trung. Tu vi Vũ Phách không đối kháng nổi Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, hai người cách biệt thực lực quá lớn. Phá Phong Lộ bị Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh giết, cái xác khổng lồ nặng nề té ngã dưới đất.

– Linh Suất, là cường giả Linh Suất!

Ngay lúc này, Mạc Thiên Vấn, đám đệ tử Cửu Hoa Môn đã nhìn ra lão nhân áo đen đứng trong không trung là cường giả Linh Suất. Chỉ khi đến đẳng cấp Linh Suất mới lơ lửng giữa trời được. Nhưng bọn họ không biết mặt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

– Grao grao!

Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long chấn nhiếp hai con Phá Phong Lộ ủ rũ. Đệ tử Cửu Hoa Môn trên Phá Phong Lộ té từ trời cao xuống, ai nấy gào rú thảm thiết, té đứt tay gãy chân.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đáp xuống cạnh Mạc Thiên Vấn, hỏi móc:

– Chẳng phải muốn báo thù cho nhi tử của ngươi sao? Thế nào? Sao vẫn chưa ra tay?

Mạc Thiên Vấn biến sắc mặt nói:

– Đại nhân, đây là hiểu lầm, chỉ là hiểu lầm. Không biết đại nhân và Phi Linh Môn có quan hệ gì?

Trước mặt cường giả Linh Suất, cơn giận của Mạc Thiên Vấn biến thành kinh sợ.

Lục Lâm Thiên để Lục Tâm Đồng ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, hắn mang Tiểu Long nhảy xuống đất.

– Mạc Thiên Vấn, vị này là đại trưởng lão của Phi Linh Môn ta. Cửu Hoa Môn phái người ám sát ta, thủ đoạn qua vô sỉ!

Lòng Mạc Thiên Vấn lạnh lẽo:

– Đại trưởng lão của Phi Linh Môn?

Phi Linh Môn có cường giả Linh Suất, sao có thể như vậy? Cường giả như vậy làm sao ở trong Phi Linh Môn được?

Mạc Thiên Vấn hơi thụt lùi, biểu tình kinh khủng hỏi:

– Các ngươi muốn sao? Nếu ngươi đối phó Cửu Hoa Môn ta thì Quỷ Vũ tông sẽ không bỏ qua cho các ngươi!

Quỷ Vũ tông thì sao?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh lùng nói:

– Hiện tại ngươi chết được rồi!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lao hướng Mạc Thiên Vấn.

Mạc Thiên Vấn nét mặt sa sầm quát:

– Ta liều mạng với ngươi!

Mạc Thiên Vấn dù gì là chủ một môn, thực lực Vũ Tướng ngũ trọng, bị dồn đến đường cùng tất nhiên không cam lòng. Mạc Thiên Vấn nhanh chóng đánh ra thủ ấn, bàn tay co lại, ánh sáng đỏ lấp lóe trên nắm đấm. Ánh sáng đỏ kéo dài hóa thành ngọn lửa nóng cháy.

Lửa cháy hừng hực bao phủ không gian, lửa rít gào bốc lên, một mảnh tiếng rít gió nóng cháy đổ ập hướng Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cười nhạt, mắt bắn ra tia sáng lạnh. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh bình tĩnh nhìn ngọn lửa ập đến, lão không thèm né. Tay Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh kết ấn, quanh thân ngưng tụ linh hỏa bùng cháy. Linh Giả đều có linh hỏa trong người, màu linh hỏa của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh là tia sáng đen.

Bùm bùm!

Hai ngọn lửa đụng mạnh, hoa lửa tứ tán. Lực công kích cuồng bạo khuếch tán, vô số đốm lửa đổ ập xuống rồi tan biến trong không trung như pháo hoa.

Chương 301: Thu phục Linh Phách (1)

Xung lực cuồng bạo tung tóe, đám người vội vàng thụt lùi. Đẳng cấp chiến đấu cỡ này người bình thường không có thực lực xen vào.

Hai bên đυ.ng độ, Mạc Thiên Vấn bị đẩy lùi mấy chục thước, biến sắc mặt. Lực lượng cường đại đổ ập xuống, huyết khí sôi trào, máu dâng lên cổ họng.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh im lặng, mặt lạnh băng. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh chợt biến mất tại chỗ, khi lão lại xuất hiện thì cách Mạc Thiên Vấn không xa. Trảo ấn ánh sáng đen chụp xuống Mạc Thiên Vấn, tiếng xé gió sắc bén vang lên. Trảo ấn xảo quyệt mà tàn nhẫn chọn mấy chỗ hiểm toàn thân Mạc Thiên Vấn, không gian quanh thân gã vặn vẹo.

Mạc Thiên Vấn thấy Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lại tấn công thì kinh hoàng hét to một tiếng:

– Nộ Diễm Bạo Không!

Chân khí thuộc tính hỏa tuôn ra, uy thế kinh người khuếch tán. Dường như Mạc Thiên Vấn dốc hết sức, thủ ấn chuyển động nhanh, chân khí quanh thân rít gào ngưng tụ thành quả cầu lửa to lớn trước mặt Mạc Thiên Vấn.

Quả cầu lửa khủng bố to vài trăm thước bắn ra, dọc đường bay không gian bị xé rách một cái khe đỏ thẫm, dòng không khí bị đốt thành sương khói.

Lục Lâm Thiên ở phía xa thầm nghĩ:

– Thực lực Vũ Tướng đúng là Vũ Phách không cách nào sánh bằng.

Mạc Thiên Vấn xem như cường giả, tiếc rằng gã gặp phải đối thủ là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

– Hừ! Tài mọn!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ở giữa không trung, trảo ấn xé rách, nhanh như tia chớp bay ra. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không hề tránh né, trảo ấn biến to thoáng chốc cỡ ngàn thước che kín cả không gian. Ánh sáng đen đậm trùm trên đầu mọi người, như không có thiên lý, trời tối thui.

Vù vù vù!

Khi trảo ấn và quả cầu lửa cuồng bạo đυ.ng vào nhau thì trảo ấn chọc thẳng vào quả cầu lửa, khí thế xé rách không gian xé nát quả cầu lửa. Trảo ấn khựng lại một chút nhưng vẫn hùng hổ xông lên. Không gian chấn động, trảo ấn chụp xuống chỗ Mạc Thiên Vấn.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh lùng cười:

– Dưới Vũ Suất chỉ là con kiến dưới tay ta.

Mắt đen lóe tia sáng lạnh, trảo ấn nhấn mạnh xuống.

Bùm!

Trên bầu trời vang tiếng răng rắc khẽ khàng. Không gian vặn vẹo nứt rạn, mùi hôi gay mũi khuếch tán, không gian nổ tung.

Không gian nổ, kình khí cuồng bạo rít gào. Một bóng người bị đánh bay ra xa hai trăm thước té cái bịch xuống đất, hộc máu.

– Ngươi…!

Kình khí tan, khí thế cuồng bạo biến mất, Mạc Thiên Vấn nhìn chằm chằm Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đứng trên bầu trời. Mạc Thiên Vấn không cam lòng khép mắt lại, lực lượng khổng lồ phá hủy não của gã.

Mạc Thiên Vấn bị đánh chết, mười mấy trưởng lão biến sắc mặt. Thực lực của lão nhân áo đen mạnh đến mức này, đám người biểu tình kinh hoàng quay mặt nhìn nhau, không biết nên làm sao.

Giờ phút này, tám trăm đệ tử lao xuống Cửu Hoa Sơn, đi đầu là bảy, tám chục Vũ Sư.

Lục Lâm Thiên ra lệnh đám người Phi Linh Môn sau lưng mình:

– Giết, không chừa một tên!

Đám người Phi Linh Môn bộc phát sát ý điên cuồng dữ tợn:

– Giết, không chừa một tên!!!

Ba trưởng lão Trịnh Anh, Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi dẫn theo các đệ tử Phi Linh Môn xông lên.

Các đệ tử Cửu Hoa Môn vừa mới từ đỉnh núi chạy xuống thì thấy người Phi Linh Môn hùng hổ xông lên. Các đệ tử Cửu Hoa Môn nhìn trưởng lão, thấy các trưởng lão thụt lùi ra sau.

Hai phe đụng độ, từng đợt công kích va chạm.

Lục Lâm Thiên quan sát toàn trường. Đệ tử Cửu Hoa Môn nhiều hơn bên Phi Linh Môn một nửa, thực lực cũng mạnh hơn nhiều. Đệ tử Phi Linh Môn mặc dù khí thế hùng hổ nhưng không chiếm bao nhiêu ưu thế. Mặc dù Lục Lâm Thiên cố ý ném đệ tử Phi Linh Môn vào giết chóc để rèn luyện, nhưng nếu bị tổn thương quá lớn thì không hay.

Lục Lâm Thiên ngần ngừ một lúc, vỗ ngực cái bộp, ba luồng sáng bắn ra.

– Grao grao!

– Xèo xèo!

Ba luồng sáng lao ra hóa thành ba con yêu thú khổng lồ, là Thị Huyết Yêu Lang, Lục Yêu Mãng, Thiểm Điện Hắc Báo trong không gian thú nang của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lòng máy động ra lệnh ba con yêu thú giết người.

Ba con yêu thú khổng lồ gầm rú lao vào đám đệ tử Cửu Hoa Môn.

– Yêu thú to quá, là Thị Huyết Yêu Lang!

– Có Thiểm Điện Hắc Báo, trốn, mau trốn đi!

Ba con yêu thú khổng lồ lộ mặt, nhiều đệ tử Cửu Hoa Môn kinh hoàng.

Tiểu Long không nhịn được cũng gầm gừ:

– Gri gri!!!

Tiểu Long biến to hơn tám mươi thước, nó tựa như luồng sáng bắn nhanh ra. Một Vũ Sư Cửu Hoa Môn bị Tiểu Long nhanh như tia chớp nuốt vào bụng.

– Grao grao!

Thiểm Điện Hắc Báo to lớn nhưng tốc độ cũng rất nhanh, chớp mắt cắn nát hai đệ tử Cửu Hoa Môn, máu phun đầy đất.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh sớm biết Lục Lâm Thiên có ba con yêu thú Thị Huyết Yêu Lang, Lục Yêu Mãng, Thiểm Điện Hắc Báo. Mọi chuyện trong Phi Linh Môn không qua mắt lão được. Mặc dù Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ngạc nhiên Lục Lâm Thiên làm sao có nhiều yêu thú như thế nhưng lão không muốn hỏi nhiều.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lao nhanh, nhẹ nhàng như hồn ma xông hướng trưởng lão Vũ Tướng nhất trọng mạnh duy nhất trong Cửu Hoa Môn.

Lục Lâm Thiên thay đổi thủ ấn:

– Đi chết đi!

Trữ vật giới chỉ lóe ánh sáng, ba luồng sáng đáp xuống đất, ba khôi lỗi xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên. Là Lang Nhân khôi lỗi, Thiếu Thứu, Khôi Nhất mới được luyện chế gần đây.

Ba khôi lỗi lao lên, gầm rống công kích. Chiến trường hỗn loạn. Thiên Sí Tuyết Sư thì xoay quanh trên cao, Lục Lâm Thiên đã dặn dò Thiên Sí Tuyết Sư phải chăm sóc Lục Tâm Đồng.

Bùm bùm bùm!

Khôi Nhất hùng hổ xông lên, nơi đi qua không ai đỡ nổi một chiêu, lực lượng cuồng bạo trút xuống. Chớp mắt có bốn đệ tử Cửu Hoa Môn bị giết tại chỗ, liên tục phát ra tiếng gào rú thê thảm.

Đệ tử Cửu Hoa Môn thấy Khôi Nhất thì biến sắc mặt la lên:

– Lôi trưởng lão, là Lôi trưởng lão!

Trưởng lão Cửu Hoa Môn tu vi Vũ Phách tam trọng đổi sắc mặt khi thấy Khôi Nhất.

Khôi Nhất không có phản ứng gì, vung quyền, không gian nổ đì đùng đánh bay trưởng lão Vũ Phách tam trọng kia. Chỉ một chiêu đã đánh trưởng lão Cửu Hoa Môn bị thương nặng.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hừ lạnh một tiếng:

– Chết đi!

Muôn vàn tia sáng đen tụ tập vào tay Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh rồi xuyên thấu không gian bắn ra, mục tiêu là Vũ Tướng nhất trọng còn lại của Cửu Hoa Môn.

Kém một cảnh giới khi đánh nhau không có gì bất ngờ xảy ra. Trong đại lục Linh Vũ có mấy yêu nghiệt như Lục Lâm Thiên? Chỉ loại người như Lục Lâm Thiên là có thực lực khiêu chiến vượt cấp. Vũ Tướng nhất trọng Cửu Hoa Môn dĩ nhiên không đánh lại Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh. Chỉ giây lát Vũ Tướng nhất trọng Cửu Hoa Môn bị Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đánh chết tại chỗ.

Lúc này Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không dừng tay, lão lười xử lý mấy kẻ tu vi bình thường, mục tiêu toàn là thực lực Vũ

Phách.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh như hồn ma lướt qua trong đám đông như vào chốn không người. Chỉ mấy giây ngắn ngủi lại một trưởng lão Cửu Hoa Môn đẳng cấp Vũ Phách bị Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh gïếŧ chết.

Chương 302: Thu phục Linh Phách (2)

Lục Lâm Thiên không có hành động gì, hắn đứng một bên bình tĩnh nhìn xung quanh, phòng ngừa xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn. Đệ tử bình thường của Cửu Hoa Môn muốn trốn cũng không sao, nhưng không thể để cường giả Cửu Hoa Môn chạy trốn được.

Tiểu Long, Thị Huyết Yêu Lang, Lục Yêu Mãng, Thiểm Điện Hắc Báo, ba khôi lỗi tham gia, tuy đệ tử Phi Linh Môn yếu thế về số người và thực lực nhưng khí thế lại như chẻ tre. Đệ tử Cửu Hoa Môn không chống cự nổi, lòng người tán loạn ảnh hưởng thực lực giảm mạnh, làm sao bằng đệ tử Phi Linh Môn hiện tại khí thế như sói như cọp?

Cộng thêm tiếng yêu thú gầm rống, thân thể to lớn mạnh mẽ chiếm hết ưu thế trong hỗn chiến. Tình huống nghêng về một hướng, không ngừng có đệ tử Cửu Hoa Môn hét thảm, chết tại chỗ.

Thấy biến cố này, mấy trưởng lão Cửu Hoa Môn còn sống sót chấp nhận sự thật Phi Linh Môn trở nên rất đáng sợ. Bọn họ biến sắc mặt ngước nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tung hoành giết chóc trên bầu trời.

Trưởng lão Cửu Hoa Môn kinh hoàng hét to:

– Ta đầu hàng, đầu hàng!

Có người thứ nhất đầu hàng, nhiều người khác phản ứng lại cũng ném vũ khí đầu hàng, không dám đánh nữa.

Mọi người mặt xám xịt. Chưởng môn đã chết, các trưởng lão không có sức đánh trả, bọn họ không đầu hàng không được.

Lục Lâm Thiên chợt thấy Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đang tấn công một thanh niên, một nam nhân trung niên. Xem khí thế của hai người vừa đến Linh Sư lục trọng, một người thì đến Linh Phách.

Lục Lâm Thiên hét lên:

– Đông lão nương tay!

Lục Lâm Thiên lao nhanh tới bên cạnh Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh. Thanh niên khoảng hai mươi tám, chín tuổi, mặt tái xanh. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh làm thanh niên cảm giác cái gì là chết chóc.

Nam nhân trung niên mặc trường bào hoa phục, mắt to trán rộng, rất có khí chất. Hai người là Linh Sư nên hiểu rõ sự đáng sợ của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Lục Lâm Thiên nhìn hai Linh Giả, hỏi:

– Hai ngươi có nguyện ý đầu hàng tham gia vào Phi Linh Môn ta không?

Linh Giả rất quan trọng với bất cứ thế lực nào. Hiện tại trong Phi Linh Môn không có Linh Giả, thấy hai người này thì Lục Lâm Thiên không muốn bỏ qua. Có một số việc không thể thiếu Linh Giả.

Thanh niên mặt tái xanh sợ hãi nhìn Lục Lâm Thiên, gã không muốn tham gia vào Phi Linh Môn:

– Chúng ta không phải người của Cửu Hoa Môn, chúng ta chỉ là trưởng lão khách khanh. Các ngươi hãy thả chúng ta đi.

Thanh niên mới nói xong một tiếng quát vang lên:

– Cho mặt không biết vừa phải!

Lục Lâm Thiên biến sắc mặt, chân khí bộc phát, chưởng màu vàng đất vỗ nhanh ra.

Bùm!

Chưởng ấn nhanh như tia chớp xuyên thấu dòng không khí ngăn cách vỗ vào ngực thanh niên.

Thanh niên hộc máu:

– Phụt!

Khoảng cách gần thì Linh Giả khó đánh lại Vũ Giả, về đẳng cấp tu vi thì Lục Lâm Thiên là Vũ Sư lục trọng, không thua gì thanh niên Linh Sư lục trọng. Thanh niên không ngờ Lục Lâm Thiên trở mặt nhanh như vậy, cộng với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tăng áp lực tâm lý nên gã không đánh lại.

Thanh niên bị đánh bay xa hơn chục thước, lại hộc máu. Thanh niên quẫy vài cái không bò dậy nổi, trong mắt tràn ngập kinh hoàng.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào nam nhân trung niên mặc hoa phục:

– Ngươi thì sao? Có đồng ý tham gia Phi Linh Môn ta không?

Mắt Lục Lâm Thiên bắn ra tia sáng lạnh cảnh cáo, nếu không đồng ý hắn sẽ giết ngươi.

Nam nhân trung niên trán toát mồ hôi lạnh ròng ròng:

– Ta nguyện ý, nguyện ý!

Nam nhân trung niên đã thấy kết cuộc của thanh niên. Thiếu niên trước mắt trở mặt vô tình, nam nhân trung niên làm sao dám từ chối? Đối phương còn có cường giả Linh Suất đứng một bên chống, gã không trốn thoát được.

Lục Lâm Thiên thu về lạnh lùng, nở nụ cười nói:

– Rất tốt, sau này ngươi sẽ không hối hận quyết định của mình.

Tốc độ Lục Lâm Thiên biến sắc mặt cực nhanh.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không cần Lục Lâm Thiên nói, lão đưa một viên đan dược cho nam nhân trung niên, mắt lạnh băng nhìn gã:

– Nuốt Phệ Huyết Hóa Cốt đan này vào, một năm sau ta sẽ cho thuốc giải.

Nam nhân trung niên mặc hoa phục không có can đảm từ chối. Từ lúc gã đồng ý tham gia Phi Linh Môn đã định trước không có năng lực chống cự. Nam nhân trung niên bất đắc dĩ uống đan dược Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đưa cho.

Bùm bùm bùm!

Phía xa vang tiếng nổ điếc tai, đệ tử Phi Linh Môn nhờ có Lục Lâm Thiên hun đúc vô hình trung phong cách giống hắn, ai nấy khát máu, tâm ngoan thủ lạt. Đệ tử Phi Linh Môn dốc hết sức công kích, đệ tử Cửu Hoa Môn chỉ có nước chờ bị tàn sát.

Đệ tử Cửu Hoa Môn đầu hàng đứng một bên, không ngừng có đệ tử Cửu Hoa Môn đầu hàng.

Mấy con yêu thú, khôi lỗi như cỗ máy giết chóc đánh đâu thắng đó, máu trải rộng con đường, trong hỗn chiến không người địch nổi.

Thấy ba con khôi lỗi, vẻ mặt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh giật mình hỏi Lục Lâm Thiên:

– Chưởng môn tìm đâu ra khôi lỗi thế?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn Khôi Nhất chằm chằm, ánh mắt lão sắc bén nhìn ra được Khôi Nhất siêu phàm.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm nói:

– Cái này… Vô tình có được.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không tin lời Lục Lâm Thiên, lão liếc hắn một cái, không hỏi thêm. Tóm lại tiểu tử này có rất nhiều bí mật lão không biết. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không đoán được Lục Lâm Thiên tự mình luyện chế, lão cho rằng sau lưng hắn có núi dựa cường đại.

Dù bây giờ Lục Lâm Thiên nói cho Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh biết là hắn tự mình luyện chế mấy khôi lỗi thì lão cũng không tin. Lấy Khôi Nhất làm ví dụ, khôi lỗi tứ cấp hậu giai, Linh Tướng bình thường cũng khó luyện chế ra chứ nói gì Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không tin Lục Lâm Thiên là Linh Giả. Vũ Giả toàn hệ cộng thêm Linh Giả, nếu có loại người này thì những người khác không cần sống trên đời nữa.

Các đệ tử Cửu Hoa Môn buông xuôi đệ mặc bị tàn sát. Hơn tám trăm đệ tử có một nửa bị giết. Đặc biệt đệ tử chết vào tay khôi lỗi, yêu thú thì rất thảm, tay chân cụt khắp nơi. Máu nhuộm đỏ mặt đất dưới Cửu Hoa Sơn.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú toàn trường. Trong Cửu Hoa Môn có gần ba trăm người đầu hàng, chỉ có mấy chục người liều mạng chống cự, không ảnh hưởng toàn cục.

Lục Lâm Thiên lòng máy động:

– Thu!

Nam nhân trung niên trợn mắt há hốc mồm nhìn Lục Lâm Thiên thu ba khôi lỗi vào túi không gian. Lục Lâm Thiên không muốn lộ ra bí mật trữ vật giới chỉ, chờ có rảnh lại chuyển khôi lỗi vào trữ vật giới chỉ sau.

Lục Lâm Thiên thu Thị Huyết Yêu Lang, Lục Yêu Mãng, Thiểm Điện Hắc Báo vào không gian thú nang.

Nhìn ba con yêu thú bị Lục Lâm Thiên thu vào không gian thú nang, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nghĩ ngay hắn có lẽ là người của Vạn Thú tông, chỉ Vạn Thú tông mới có loại thủ đoạn này.

Bùm bùm bùm!

Đệ tử Phi Linh Môn vây công, những phần tử liều mạng chống cự của Cửu Hoa Môn đã bị giết chết. Gần ba trăm đệ tử Cửu Hoa Môn đầu hàng nhìn đệ tử Phi Linh Môn giết chóc, bọn họ ngây như phỗng. Mấy trưởng lão Cửu Hoa Môn đầu hàng biểu tình kinh hoàng, thực lực của Phi Linh Môn vượt xa bọn họ tưởng tượng.

Chương 303: Hộ pháp quy hàng

Giết chết đệ tử Cửu Hoa Môn ngoan cố cuối cùng, đệ tử Phi Linh Môn không cần Lục Lâm Thiên dặn dò đã quen tay dọn dẹp chiến trường. Lột hết túi không gian, vũ khí trên người xác chết, không chừa một thứ nào.

Ba trăm đệ tử Cửu Hoa Môn đầu hàng cũng không thoát khỏi, Hồ Nam Sinh dẫn mấy chục đệ tử Phi Linh Môn đi trấn lột hết tiền tài, chỉ còn kém lột sạch đồ tù binh.

Lục Lâm Thiên quan sát chiến trường, biểu tình trầm trọng. Tuy lần này tiêu diệt Cửu Hoa Môn nhưng thực lực của đệ tử Phi Linh Môn quá bình thường. Ba trăm năm mươi đệ tử có bảy, tám chục người bị thương nặng, sáu, bảy chục người chết. Loại hao tổn này đối với Phi Linh Môn hiện tại là con số lớn. Muốn Phi Linh Môn mạnh hơn nữa, trừ bồi dưỡng đệ tử của mình ra phải nhanh chóng nuốt thế lực khác, nếu không trong thời gian ngắn Phi Linh Môn sẽ không lớn mạnh được bao nhiêu.

Trịnh Anh, Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi cầm nhiều túi không gian giao cho Lục Lâm Thiên. Tiền tài trên người đệ tử Cửu Hoa Môn đều bị trấn lột sạch.

– Chưởng môn, đây là tất cả thu hoạch.

Lục Lâm Thiên hỏi Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh:

– Đông lão, còn Phệ Huyết Hóa Cốt đan không?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lấy ra mấy bình ngọc đưa cho Lục Lâm Thiên:

– Còn, đây là ta mới luyện chế gần đây, biết ngươi cần dùng, lấy đi.

Lục Lâm Thiên nhe răng cười nói:

– Chỉ có Đông lão là hiểu ta nhất.

Lục Lâm Thiên kiểm tra mấy bình ngọc, có khoảng mấy chục viên Phệ Huyết Hóa Cốt đan.

Lục Lâm Thiên đến trước đám đệ tử Cửu Hoa Môn đầu hàng, nói với năm nam một nữ đứng đầu:

– Nguyện ý tham gia Phi Linh Môn ta thì nuốt một viên Phệ Huyết Hóa Cốt đan, một năm sau ta sẽ cho các ngươi thuốc giải. Không chịu thì chết đi!

Sáu người này là trưởng lão Cửu Hoa Môn, thực lực Vũ Phách. Trong đó người mạnh nhất là Vũ Phách cửu trọng, còn lại một Vũ Phách thất trọng, hai người Vũ Phách tứ trọng, một Vũ Phách nhị trọng. Phụ nhân trung niên là Vũ Phách ngũ trọng.

Sáu người hai mặt nhìn nhau. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh bước tới sau lưng Lục Lâm Thiên, ánh mắt lạnh băng.

Trưởng lão tu vi mạnh nhất, Vũ Phách cửu trọng thay đổi sắc mặt sau cùng bất đắc dĩ nói:

– Chúng ta nguyện ý tham gia.

Vũ Phách cửu trọng cầm lấy viên Phệ Huyết Hóa Cốt đan trong tay Lục Lâm Thiên, nuốt vào bụng.

Năm người khác lục tục tiến lên cầm một viên đan dược nuốt vào trong bụng, sắc mặt không tình nguyện nhưng vì giữ mạng đành khuất phục.

Còn lại đám đệ tử Cửu Hoa Môn cũng đi lên lĩnh độc đan. Lục Lâm Thiên cất đi Phệ Huyết Hóa Cốt đan, nó không phải kẹo, đệ tử đẳng cấp Vũ Sĩ, Vũ Sư không xứng dùng.

Lục Lâm Thiên nói:

– Các người không cần nuốt, nguyện ý tham gia Phi Linh Môn thì ở lại, không muốn thì đi đi.

Đám đệ tử Cửu Hoa Môn nhìn nhau, vẻ mặt khó hiểu. Có mười mấy người do dự rời đi.

Ba trưởng lão Trịnh Anh, Trần Tân Kiệt, Trần Tân Kiệt sắc mặt âm trầm quát:

– Chết đi!

Mười mấy đệ tử Cửu Hoa Môn bị ba trưởng lão giết trong vòng vài chiêu. Nhóm trưởng lão lờ mờ đoán được ý định của tiểu chưởng môn. Cho đệ tử Cửu Hoa Môn tự do lựa chọn vì muốn xem có bao nhiêu người không tình nguyện tham gia Phi Linh Môn, kẻ thù ẩn của Phi Linh Môn đương nhiên không thể bỏ qua.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn các đệ tử Cửu Hoa Môn, nói:

– Các người nghe kỹ đây, tham gia vào Phi Linh Môn tức là đệ tử của Phi Linh Môn, dám can đảm phản bội thì kết cuộc sẽ khó chịu hơn cái chết.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm sáu trưởng lão Cửu Hoa Môn đầu hàng:

– Sáu người nhậm chức hộ pháp Phi Linh Môn, cho các ngươi cầm túi không gian này. Tất cả đệ tử Cửu Hoa Môn đầu hàng thuộc quyền quản lý của các ngươi, một người phản bội sẽ hỏi tội sáu người!

Lục Lâm Thiên nói xong lấy ra sáu túi không gian giao cho sáu trưởng lão Cửu Hoa Môn cũ, túi không gian này vốn thuộc về bọn họ.

Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi cười bí hiểm. Hai người cũng là từ Hắc kiếm Môn đầu hàng, nhậm chức trưởng lão. Các trưởng lão Cửu Hoa Môn thực lực cao hơn Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi nhưng chỉ được chức hộ pháp, thấp hơn trưởng lão nhiều, hai người thấy tự hào.

Sáu trưởng lão Cửu Hoa Môn đầu hàng nhìn túi không gian lại trở về tay mình đang vui nghe xong hết hồn.

– Tuân lệnh chưởng môn!

Các đệ tử Cửu Hoa Môn đầu hàng tính vào trách nhiệm của bọn họ, đây không phải chuyện tốt gì. Lỡ có một, hai đệ tử phản bội thì cả sáu cùng xui.

Lục Lâm Thiên nói:

– Các đệ tử lên núi dọn dẹp tất cả, buổi chiều đi dọn hết địa bàn Cửu Hoa Môn.

Các đệ tử đồng thanh kêu lên:

– Tuân lệnh chưởng môn!

Bọn họ còn cần càn quét trong Cửu Hoa Môn.

Khi các đệ tử Phi Linh Môn lên núi, Lục Lâm Thiên mang theo thanh niên Linh Sư lục trọng bị hắn đánh bị thương lên Cửu Hoa Sơn, tìm một gian mật thất. Lục Lâm Thiên ra lệnh Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long hộ pháp, hắn kéo thanh niên Linh Sư lục trọng hấp hối vào mật thất.

Lục Lâm Thiên không muốn thanh niên Linh Sư lục trọng chết ngay nên đã có nương tay, khó khăn lắm mới gặp Linh Giả thích hợp cho hắn thôn phệ.

Trong mật thất, Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, chỉ giây lát đã thôn phệ sạch thanh niên Linh Sư lục trọng, bắt đầu luyện hóa. Mấy việc khác trong Cửu Hoa Môn không cần Lục Lâm Thiên lo, hắn có thể yên tâm luyện hóa.

Giữa trưa cùng ngày, ba trưởng lão Trịnh Anh, Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi dàn xếp xong tất cả rời đi Cửu Hoa Sơn. Mỗi người kêu một trưởng lão Cửu Hoa Môn dẫn đường đi ba thị trấn trong địa bàn Cửu Hoa Sơn.

Trong Cửu Hoa Môn có nhiều địa bàn, lớn hơn La Sát Môn rất nhiều. Ba thị trấn to hơn trấn Hoa Môn, trấn Đoàn Sơn.

Lục Lâm Thiên sẽ không bỏ qua ba thị trấn này, hắn đã ra lệnh ba trưởng lão đi càn quét. Trong ba thị trấn có trưởng lão Cửu Hoa Môn trấn thủ, nhưng Trịnh Anh, Thường Lỗi, Trần Tân Kiệt mang theo trưởng lão Cửu Hoa Môn đi ba thị trấn cũng đủ đối phó.

Giờ phút này, trong đầu Lục Lâm Thiên không ngừng luyện hóa năng lượng linh lực đã cắn nuốt, luyện hóa sơ là thành linh lực của mình. Linh lực tăng mạnh, linh hồn của Lục Lâm Thiên cũng được tẩm bổ.

Ban đêm, khí thế trên người Lục Lâm Thiên tăng vọt, lần trước hắn nuốt hai phần Linh hồn thần dịch đẳng cấp linh lực đến trung kỳ Linh Sư tứ trọng. Giờ đây có linh lực cắn nuốt quán thông, linh lực của Lục Lâm Thiên không ngừng tăng lên.

Vầng sáng trong suốt bao bọc người Lục Lâm Thiên dần rực rỡ hơn. Trong đầu Lục Lâm Thiên cảm giác không gian linh lực trướng đầy, linh lực vẫn còn tiếp tục luyện hóa quán thông.

Một lát sau, linh lực bàng bạc đã tràn ngập không gian trong đầu Lục Lâm Thiên đến mức không thể tăng thêm được. Lục Lâm Thiên biết lúc này đã đến bờ đột phá.

Lục Lâm Thiên tập trung tinh thần, hét thầm:

– Áp súc, đột phá!

Thủ ấn thay đổi, Lục Lâm Thiên điều khiển linh lực trong không gian linh lực đè xuống. Không gian khí hải trong đầu Lục Lâm Thiên vang tiếng nổ trầm đυ.c, năng lượng to lớn áp súc khuếch tán.

Bùm!

Trong không gian linh lực trong đầu Lục Lâm Thiên vang lên tiếng nổ, ánh sáng quanh thân hắn chói lòa, khí thế tăng vọt. Không gian khí hải tăng lớn gấp mấy lần, linh lực cuồng bạo lại sôi trào.

Chương 304: Một nữ nhân

Cùng lúc đó, lực lượng lớn mạnh vô hình xông vào não Lục Lâm Thiên, linh hồn lực thực chất hóa nhiều hơn, đã là mây mù trắng xóa tụ tập sâu trong linh hồn.

Khí thế thật lâu sau ổn định lại, giờ Lục Lâm Thiên đã là Linh Sư ngũ trọng. Lục Lâm Thiên không dừng lại, tiếp tục luyện hóa linh lực cắn nuốt trong đầu. Lục Lâm Thiên vừa mới đột phá chỉ tiêu hao gần một nửa linh lực.

Linh lực của Linh Sư lục trọng mới rồi làm Lục Lâm Thiên suýt không tiêu hóa được, mạnh hơn năng lượng hai phần hồn thần dịch nhiều.

Giữa trưa ngày thứ hai, ba trưởng lão trở lại Cửu Hoa Môn, mang theo nhiều đệ tử đầu hàng. Thu hoạch của Trịnh Anh, Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi rất khả quan, quét sạch ba thị trấn.

Sáng ngày thứ ba, Lục Lâm Thiên thở hắt ra.

– Phù.

Lục Lâm Thiên mở mắt ra, đôi mắt sâu như ngôi sao, khí thế mạnh hơn hai ngày trước rất nhiều.

Lục Lâm Thiên cảm giác trong cơ thể mình tràn đầy linh lực, lẩm bẩm:

– Linh Sư ngũ trọng đỉnh phong, chưa đến Linh Sư lục trọng, vẫn thiếu một chút.

Năng lượng linh lực cắn nuốt từ Linh Sư lục trọng đã bị Lục Lâm Thiên luyện hóa hết, đẳng cấp linh lực là đỉnh Linh Sư ngũ trọng, cách Linh Sư lục trọng còn một khoảng nhỏ.

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên rời khỏi mật thất, Tiểu Long hộ pháp bên ngoài thân thiết bò lên người hắn, lưỡi co duỗi. Thiên Sí Tuyết Sư cũng ngoan ngoãn gần sát Lục Lâm Thiên.

Trong đại điện Cửu Hoa Môn, Trịnh Anh, Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi giao thu hoạch từ ba thị trấn cho Lục Lâm Thiên.

– Chưởng môn!

Lục Lâm Thiên nói với mọi người:

– Dọn dẹp tất cả xong chưa, mọi người rời khỏi Cửu Hoa Sơn trở về Phi Linh Môn.

Trần Tân Kiệt khó hiểu hỏi:

– Chưởng môn, chúng ta không lấy địa bàn Cửu Hoa Môn sao?

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Địa bàn của Cửu Hoa Môn không liên quan chúng ta, giờ mọi người cùng trở về Phi Linh Môn. Ta và đại trưởng lão chút nữa sẽ cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư về sau.

– Tuân lệnh chưởng môn!

Đám người không dám hỏi nhiều, nhanh chóng đi sắp xếp.

Mọi người lùi xuống, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lên tiếng:

– Ngươi thật sự nỡ buông tay? Địa bàn Cửu Hoa Môn khá lớn.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói:

– Đông lão, không phải ta nỡ mà là không có thực lực nuốt vào. Nếu ta nuốt địa bàn Cửu Hoa Môn thì Quỷ Vũ tông sẽ không để yên.

Địa bàn Cửu Hoa Môn to lớn, Lục Lâm Thiên không thèm mới lạ.

Lục Lâm Thiên tiêu diệt Cửu Hoa Môn là có cớ đàng hoàng, nhưng không có lý do nuốt địa bàn Cửu Hoa Môn. Huống chi chủ nhân thật sự địa bàn của Cửu Hoa Môn là Quỷ Vũ tông, nếu Lục Lâm Thiên nuốt địa bàn Cửu Hoa Môn tức là kɧıêʋ ĸɧí©ɧ Quỷ Vũ tông.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh khen ngợi nhìn Lục Lâm Thiên:

– Đúng vậy! Quỷ Vũ tông sẽ không để Phi Linh Môn nuốt địa bàn Cửu Hoa Môn, hiện tại Phi Linh Môn cũng không có thực lực đó, nên nhịn đau bỏ cuộc là hơn.

Lục Lâm Thiên nghiến răng:

– Rồi sẽ có ngày ta cướp lại!

Chờ khi nào thực lực Phi Linh Môn lớn mạnh thì không cần e ngại gì Quỷ Vũ tông nữa.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Ha ha ha, ta tin tưởng tiểu tử nhà ngươi, ngày đó sẽ không xa.

Một già một trẻ cười gian.

Dưới Cửu Hoa Sơn có gần sáu trăm người rầm rộ giục ngựa đi bốc lên bụi mù. Đường đường là Cửu Hoa Môn giờ đây người đi lầu trống. Dưới chân núi máu chảy thành sông, mấy trăm thi thể nằm la liệt nhưng không ai dọn dẹp. Lục Lâm Thiên cố ý để đó cho Quỷ Vũ tông xem.

Xung quanh Cửu Hoa Sơn có nhiều thế lực nhỏ hai ngày nay phát hiện biến cố ở Cửu Hoa Sơn, bọn họ kéo đến xem. Mãi khi người Phi Linh Môn rời đi mới dám tới gần.

Nhìn Cửu Hoa Môn bị diệt làm nhiều người hút ngụm khí lạnh, có người nhận ra là Phi Linh Môn làm. Thoáng chốc danh tiếng Phi Linh Môn truyền khắp xung quanh, xem như hơi nổi. Mọi người bắt đầu chú ý tới Phi Linh Môn.

Đám người Phi Linh Môn đi không lâu sau trên đỉnh núi có con yêu thú trắng tinh khổng lồ bay nhanh ra khỏi đỉnh Cửu Hoa Sơn biến mất trên bầu trời.

Lục Tâm Đồng đứng trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, giang đôi tay hưng phấn nói:

– Ca ca, chờ khi nào Tâm Đồng lớn lên cũng muốn tìm một con yêu thú phi hành chở Tâm Đồng đi khắp nơi!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Tâm Đồng, khi nào đến hoàng cấp thì sư phụ sẽ bắt một con linh thú cho Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng nêu yêu cầu:

– Ừm ừm! phải biết bay, và đáng yêu nữa!

Khuôn mặt nhỏ nhắn rạng rỡ nét cười, tiểu cô nương được ca ca và sư phụ yêu thương, đã thoát khỏi bóng ma phụ thân qua đời.

Thiên Sí Tuyết Sư bay rất nhanh, ban đêm đã trở về Phi Linh Môn. Đám người Trịnh Anh thì ba ngày sau mới về được.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng nói với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh:

– Đông lão, ta định rời khỏi Cổ vực một thời gian.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hỏi:

– Bao lâu?

Lục Lâm Thiên trầm ngâm nói:

– Không biết, ngắn thì hai năm, lâu cỡ ba năm.

Hiện giờ sự việc Cửu Hoa Môn kết thúc, Lục Lâm Thiên muốn về Vân Dương tông. Nam thúc dặn dò hai thứ, Lục Lâm Thiên phải lấy cho bằng được.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh kinh ngạc hỏi:

– Hai, ba năm? Lâu vậy sao

Lục Lâm Thiên nói thêm:

– Có lẽ trong lúc đó sẽ có điều thay đổi.

Kế hoạch luôn không chịu nổi biến đổi. Theo quy định của Vân Dương tông, sau khi vào Vân Dương tông muốn rời đi thì đệ tử bình thường phải có tu vi Vũ Phách, đệ tử thân truyền phải đến đẳng cấp Vũ Tướng, cái này cần thời gian.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh suy tư một lúc sau trầm giọng hỏi:

– Vậy Phi Linh Môn tính sao đây?

Phi Linh Môn vừa mới đi vào quỹ đạo, thiếu Lục Lâm Thiên sẽ chịu nhiều ảnh hưởng.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đành giao cho Đông lão, có Đông lão ở thì ta cũng yên tâm.

Lục Lâm Thiên rời khỏi Cổ vực, Phi Linh Môn nằm trong tay lão độc vật sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh trầm ngâm một lúc sau nói với Lục Lâm Thiên:

– Giao cho ta tất nhiên không thành vấn đề, bảo vệ Phi Linh Môn thì khỏi phải nói nhưng không thể phát triển Phi Linh Môn. Chẳng lẽ ngươi muốn lãng phí hai năm? Ngươi nên biết tính cách của ta, ta không hứng thú mấy chuyện vận động đầu óc, cộng thêm vết thương của ta chưa lành, không có nhiều thời gian quản lý Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Cái này…

Lục Lâm Thiên biết tính cách của lão độc vật, lão không giỏi việc phát triển Phi Linh Môn. Hiện tại trong Phi Linh Môn không ai có thể quản lý toàn cục, Lưu Nhất Thủ chỉ có tài trong việc buôn bán, Hoàng Bác Nhiên chưa đến trình độ đó. Đám người Chu Ngọc Hậu, Hồ Nam Sinh thì kém xa.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Đến lúc cần dùng người mới biết ít.

Trong Phi Linh Môn không ai có thể quản lý toàn cục, nếu Lục Lâm Thiên về Vân Dương tông thì Phi Linh Môn sẽ chậm bước ít nhất hai năm.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh mở miệng nói:

– Trừ phi ngươi tìm được một người có thể yên tâm. Phi Linh Môn đang trên đà phát triển, không thể chậm lại hai năm được, điều này ảnh hưởng rất lớn đến Phi Linh Môn.

Chương 305: Phi Linh thương hành (1)

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài:

– Trước mắt trong Phi Linh Môn không ai có thể nắm giữ toàn cục.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ngần ngừ một lúc sau nói:

– Thôi vậy, ta giới thiệu một người cho ngươi. Nếu ngươi có thể thuyết phục nàng tham gia Phi Linh Môn thì hai năm sau Phi Linh Môn sẽ làm ngươi kinh ngạc.

Lục Lâm Thiên mừng rỡ hỏi:

– Vậy thì hay, không biết Đông lão định giới thiệu ai?

Người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh giới thiệu tất nhiên không phải là người bình thường.

– Một nữ nhân.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn thẳng mắt Lục Lâm Thiên:

– Một nữ nhân rất đáng sợ, một lão nữ nhân, một nữ nhân thực lực thật mạnh.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói:

– Một nữ nhân rất đáng sợ…?

Người mà Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh công nhận là đáng sợ thì tuyệt đối không phải nữ nhân bình thường.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhớ lại nữ nhân này, đuôi mày run run:

– Đúng vậy! Nữ nhân này rất đáng sợ, tính tình rất xấu, nếu ngươi chọc phải nàng tùy thời bỏ mạng. Nữ nhân này rất mạnh, ta gặp nàng cũng phải lùi bước.

Lục Lâm Thiên trầm ngâm một lúc sau hỏi:

– Đông lão xác định người này có thể giúp Phi Linh Môn sao?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh trả lời:

– Lúc trước không chỉ thực lực hạng nhất trong Cổ vực mời nàng tham gia, tam tông tứ môn trong đại lục Linh Vũ cũng lôi kéo nàng nhưng đều bị từ chối. Tâm trí, mưu kế của nàng là một trong mấy người mạnh nhất ta từng gặp. Ngươi nói xem nàng có thể giúp Phi Linh Môn không? Nhưng ngày xưa thế lực hạng nhất không lọt vào mắt nàng nổi, sợ là Phi Linh Môn nho nhỏ sẽ không được nàng nhìn thẳng.

Lục Lâm Thiên cắn răng nói:

– Tiểu tử quyết định rồi, phải thử một phen! Có thể mời cường giả này tham gia Phi Linh Môn thì quá tuyệt vời, không mời được đành trách mình xui xẻo. Xin Đông lão cho tiểu tử biết người này tên họ là gì?

Người tài ba như vậy, còn là lão độc vật giới thiệu, Lục Lâm Thiên phải thử một phen, Phi Linh Môn đang cần người.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ngước lên hỏi:

– Ngươi khẳng định muốn đi?

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

– Ừm! Quyết tâm thử!

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Người này tên Bạch Doanh, biệt hiệu Quỷ Tiên Nữ, không nhiều người biết nàng, ít khi lộ mặt ra ngoài. Hiện tại chắc nàng đang ở

Bạch Vân hiệp cách mười vạn dặm.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Đông lão có biết sở thích của người này là gì không? Thực lực như thế nào?

Muốn mời người tham gia Phi Linh Môn phải tìm hiểu kỹ đối phương mới được.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh trả lời:

– Thực lực thì bây giờ chắc cỡ Vũ Suất cửu trọng, sở thích là múa bút vẩy mực. Phải rồi, tuy nàng là Vũ Giả nhưng có tạo nghệ sâu về trận pháp, còn lại ta không biết.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đa tạ Đông lão, qua mấy ngày nữa ta sẽ đi tìm Quỷ Tiên Nữ.

Chặng đường mười vạn dặm Thiên Sí Tuyết Sư chỉ cần mười ngày là đến nơi, tuy không gần nhưng cũng chẳng xa.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nghiêm túc cảnh cáo:

– Ngươi cẩn thận chút, tốt nhất đừng nhắc đến ta, đừng để nàng biết ta ở trong Phi Linh Môn, nếu không nàng sẽ làm thịt ngươi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh bổ sung thêm:

– Khi nào nàng thật sự muốn giết ngươi thì hãy nhắc đến ta.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, lão độc vật nói chuyện thật mâu thuẫn.

Lục Lâm Thiên ngẫm nghĩ, cười gian hỏi:

– Đông lão khai thật đi, có phải Đông lão và Quỷ Tiên Nữ có chuyện xưa gì không?

– Chuyện xưa cái gì, đừng nói bậy bạ! Ta đi đây, chắc người Quỷ

Vũ tông đã nhận được tin tức, hai ngày nay sẽ có người đến tìm ngươi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói xong lật đật ra khỏi phòng.

Lục Lâm Thiên cười ranh mãnh:

– Chắc chắn là có chuyện xưa.

Một lát sau Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng tu luyện, tuy hắn hay dùng ngoại lực tu luyện, nhưng ệ thống tu luyện chính quy cũng có nhiều ích lợi. Cắn nuốt ngoại lực rồi luyện hóa tuy thành lực lượng của mình nhưng nói sao vẫn là lực lượng từ bên ngoài. Kiểu tu luyện bình tĩnh theo hệ thống này mặc dù tiến bộ chậm nhưng có tác dụng tịnh hóa chân khí trong người, linh lực trong đầu, khiến chân khí và linh lực cắn nuốt luyện hóa hoàn toàn dung nhập vào cơ thể mình.

Đây là lý do tại sao mỗi lần Lục Lâm Thiên đột phá một tầng sẽ ngừng lại một thời gian mới tiếp tục đột phá, nếu không sau này sẽ ảnh hưởng rất lớn. Lục Lâm Thiên hiểu đạo lý dục tốc bất đạt.

Sáng sớm, gió nhẹ thổi qua. Trong sơn mạch Phi Linh có nhiều hoa dại đã nở, hương hoa thoang thoảng theo gió bay trong không khí.

Khi tia nắng ban mai thứ nhất chiếu vào phòng, Lục Lâm Thiên ngừng tu luyện. Lục Lâm Thiên thở ra trọc khí đọng trong đan điền khí hải, hắn mở mắt, tham lam hít vào không khí, ngửi hương hoa. Lục Lâm Thiên mỉm cười, ngày này năm ngoái hắn đang trên đường đi Vân Dương tông. Thời gian qua thật nhanh, chớp mắt đã một năm trôi qua, không biết nhóm Lục Vô Song ở trong Vân Dương tông ra sao rồi.

Nghĩ đến Lục Vô Song là trong đầu Lục Lâm Thiên hiện ra hình ảnh nữ nhân trang nhã xinh đẹp, có lẽ nàng đã tin rằng hắn chết. Còn mẫu thân, có lẽ khi biết tin hắn rớt xuống vách núi vạn trượng thì rất đau lòng.

Nghĩ đến mẫu thân là Lục Lâm Thiên bắt đầu lo, nếu người Lục gia biết tin hắn chết không biết có đối xử với mẫu thân như lúc trước không? Tốt nhất là đừng, không thì khi Lục Lâm Thiên quay về hắn sẽ cho Lục gia nếm mùi cay đắng.

Một lát sau, tinh thần Lục Lâm Thiên quan sát, biết Chu Ngọc Hậu và Trương Minh Đào, Lưu Nhất Thủ đến chỗ ở của mình.

– Đã đến.

Lục Lâm Thiên đi ra ngoài.

Trong tiểu sảnh, Chu Ngọc Hậu, Lưu Nhất Thủ, Trương Minh Đào hành lễ:

– Kính chào chưởng môn.

Lục Lâm Thiên cảm nhận khí thế trên người Chu Ngọc Hậu, nói:

– Chúc mừng Chu trưởng lão đột phá!

Lúc này khí thế trên người Chu Ngọc Hậu đã đến Vũ Phách tam trọng.

Chu Ngọc Hậu cười nói:

– Phải đa tạ đan dược của chưởng môn.

Gần đây Chu Ngọc Hậu được ung ứng đan dược liên tục nên mới đột phá nhanh thế này.

Lục Lâm Thiên hỏi Lưu Nhất Thủ:

– Lưu Nhất Thủ, công việc của ngươi sao rồi?

Đệ tử Phi Linh Môn đi Cửu Hoa Môn, Trương Minh Đào và Lưu Nhất Thủ không đi theo, hai người bận rộn chuyện trấn Hoa Môn.

– Bẩm chưởng môn, ta đến để báo cáo chuyện này.

Lưu Nhất Thủ nói:

– Ta định biến Tụ Bảo Môn thành cửa hàng của Phi Linh Môn, nên xin chưởng môn đặt tên. Ngoài ra còn hai việc khác cần làm phiền chưởng môn.

– À.

Lục Lâm Thiên nói:

– Cửa hàng của Phi Linh Môn vậy đặt tên là Phi Linh thương hành đi, thấy sao?

Trương Minh Đào nói:

– Phi Linh thương hành, cái tên cũng hay, dễ nghe, dễ nhớ.

Lục Lâm Thiên hỏi tiếp:

– Lưu Nhất Thủ, hai sự kiện gì?

Lưu Nhất Thủ nói:

– Bẩm chưởng môn, cửa hàng chúng ta khai trương cần nhiều kim tệ nhập hàng, còn cần Linh Giả tọa trấn. Nếu không có Linh Giả, đan dược gì cũng nhập hàng thì chúng ta sẽ chịu thiệt lớn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Chỉ có hai việc này sao?

– Hai chuyện này dễ làm. Nhập hàng thì không cần, hiện tại Phi Linh Môn có đầy đủ hết, ta sẽ kêu mấy vị trưởng lão đưa cho ngươi.

Chương 306: Phi Linh thương hành (2)

– Linh Giả thì ba ngày sau sẽ có một Linh Giả Linh Phách đến, ngươi cứ dàn xếp. Đây là một trăm vạn kim tệ tiền mặt, bốn trăm vạn kim tệ thẻ ngọc tinh, ngươi cầm đi lo công chuyện.

Lục Lâm Thiên giao một cái túi không gian trống cho Lưu Nhất Thủ, nói:

– Nhỏ máu nhận chủ là có thể lấy kim tệ ra.

– Năm trăm vạn kim tệ?

Trương Minh Đào, Lưu Nhất Thủ ngây người. Năm trăm vạn kim tệ là số lượng lớn nhất đời bọn họ từng thấy. Chu Ngọc Hậu không kinh ngạc gì mấy, trong mật thất Phi Linh Môn có thứ đáng ngạc nhiên hơn.

Lưu Nhất Thủ run rẩy nhận lấy túi không gian, cực kỳ kích động nói:

– Bẩm chưởng môn, nếu mọi thứ không có vấn đề gì thì Phi Linh thương hành chúng ta có thể chọn ngày khai trương.

– Các người tự quyết định đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Chờ tới lúc thông báo cho hai vị trưởng lão tham gia là được, khỏi cần nói với ta.

Lưu Nhất Thủ đáp:

– Tuân lệnh chưởng môn!

Ba người tán gẫu một lúc rồi đi ra. Lục Lâm Thiên ra ngoài chơi với Lục Tâm Đồng tới trưa.

Buổi chiều hiếm khi Lục Lâm Thiên rảnh rỗi ngắm hoa dại đầy núi đồi, đột nhiên có khí thế đang dâng trào sau núi. Lục Lâm Thiên nhảy ra mặt sau ngọn núi, thấy Thiên Sí Tuyết Sư thân hình khổng lồ chuẩn bị đột phá.

Lục Lâm Thiên mừng rỡ:

– Sắp đột phá sao?

Thiên Sí Tuyết Sư lại đột phá, tin tưởng tốc độ bay sẽ càng nhanh.

Tiểu Long từ đâu chui ra bò lên vai Lục Lâm Thiên, co duỗi lưỡi:

– Xèo xèo!

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi:

– Tiểu Long thì khi nào mới đột phá đây?

Tiểu Long đột phá trong sơn mạch Vụ Đô qua đã lâu, Lục Lâm Thiên không suy đoán được đẳng cấp thực lực hiện tại của nó. Nếu Tiểu Long lại đột phá, Lục Lâm Thiên khẳng định thực lực của nó sẽ tăng vọt. Hiện tại Tiểu Long đã đánh lại Vũ Giả tu vi Vũ Phách nhị trọng, tam trọng, nếu nó đột phá thì còn mạnh hơn.

Tiểu Long phát ra tiếng rít trầm thấp:

– Gri gri!

Lục Lâm Thiên không nghe hiểu ngôn ngữ của Tiểu Long, hắn chỉ cảm giác được nó đang nói là sắp rồi.

Thiên Sí Tuyết Sư đột phá rất nhanh, chỉ một canh giờ đã hoàn thành. Khí thế mạnh hơn nhiều, từ tam giai sơ kỳ đến trung kỳ, đây chỉ là một cửa ải nhỏ.

Thiên Sí Tuyết Sư gầm rống bay lượn:

– Grao grao!

Thiên Sí Tuyết Sư biến to ra mấy chục thước, đôi cánh vỗ, khí lưu mạnh mẽ dạt ra.

Lục Lâm Thiên cười cười. Huyết mạch của Thiên Sí Tuyết Sư rất cao nên tốc độ đột phá cũng nhanh, không biết sau đẳng cấp tứ giai nó còn đột phá nhanh hay sẽ chậm lại. Yêu thú bình thường đến tứ giai thì tốc độ tu luyện chậm chạp nhiều.

Một ngày bình yên, Lục Lâm Thiên đi dạo trong Phi Linh Môn. Màn đêm đến, Hồ Nam Sinh trong trấn Đoàn Sơn trở về Phi Linh Môn, mang Nhan Kỳ về theo.

Hôm nay Nhan Kỳ mặc váy dài màu xanh, eo cột dây lưng bằng tơ màu đỏ thắt nơ bướm, có vẻ thiếu nữ cố ý mặc đẹp trước khi đến Phi Linh Môn. Mặt mày thanh tú, dáng người lung linh thướt tha toát ra sức sống thanh xuân. Tuy Nhan Kỳ không quá đẹp nhưng cũng ưa nhìn, chẳng qua nàng hơi rụt rè.

Hồ Nam Sinh dẫn Nhan Kỳ đến chỗ Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ở.

Nhan Kỳ hành lễ với Lục Lâm Thiên, không dám ngước đầu lên:

– Kính chào chưởng môn.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đừng gò bó vậy, sau này hãy theo đại trưởng lão, chăm chỉ học tập, sau này sẽ có ích cho nàng.

Nhan Kỳ hành lễ hướng Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh:

– Đại trưởng lão.

Nhan Kỳ cảm giác khí lạnh vô hình phát ra từ Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh làm nàng run rẩy.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Ừm! Tối nay hãy nghỉ ngơi, ngày mai dạy ngươi nhận biết dược liệu.

Mặt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không có nhiều biểu tình, người lạ còn tưởng lão độc vật là xác sống. Chỉ khi ở trước mặt Lục Tâm Đồng thì Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh mới lộ vẻ hiền lành.

Lục Tâm Đồng cảm giác Nhan Kỳ cục súc, tiểu cô nương chạy tới gần nàng, chớp mắt trong suốt nói:

– Tỷ tỷ đừng sợ, sư phụ rất tốt bụng.

Hồ Nam Sinh nói:

– Chưởng môn, đã giải quyết xong chuyện trong trấn Đoàn Sơn, nhưng đoạn thời gian trước bởi Cửu Hoa Môn ảnh hưởng nên lòng người dao động lớn.

Lục Lâm Thiên nói:

– Không sao, từ từ rồi sẽ như cũ. Ngày mai trưởng lão cùng với Chu trưởng lão bắt đầu giúp Lưu Nhất Thủ phụ trách chuyện Phi Linh thương hành đi.

Hồ Nam Sinh lên tiếng:

– Tuân lệnh chưởng môn!

Ban đêm, ánh trăng sáng trong trang trí trời đêm xuân. Trời đêm như biển cả trong suốt không giới hạn, yên tĩnh, rộng lớn, bí ẩn. Ngôi sao chi chít lấp lóe trên bầu trời, các đốm sáng nhỏ mà rực rỡ.

Trời đêm phủ tấm vải mỏng sắc bạc lên Phi Linh sơn mạch. Trong phòng, Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng tu luyện trên Linh Ngọc sàng. Vầng sáng vàng nhạt dựng quanh thân Lục Lâm Thiên.

Tính thời gian, Lục Lâm Thiên phỏng đoán người Quỷ Vũ tông sắp tìm đến. Sau khi biết kết cuộc của Cửu Hoa Môn chắc người Quỷ

Vũ tông ngạc nhiên trợn mắt há hốc mồm.

Sáng sớm hôm sau, Lục Lâm Thiên do dự một chút, lại lấy Linh hồn thần dịch ra. Còn lại bốn phần Linh hồn thần dịch, Lục Lâm Thiên uống ngay hai phần.

Năng lượng khổng lồ lao nhanh trong cơ thể, Lục Lâm Thiên cố gắng chịu đựng, bắt đầu luyện hóa năng lượng khổng lồ trong thân thể.

Lục Lâm Thiên đã rất quen thuộc việc luyện hóa Linh hồn thần dịch, rất nhanh hắn ổn định lại trạng thái. Linh lực không ngừng tràn vào không gian linh lực trong não hắn.

Trong Cửu Hoa Môn sau khi Lục Lâm Thiên nuốt một Linh Sư lục trọng, đẳng cấp linh lực của hắn đã đến đỉnh Linh Sư ngũ trọng. Ba canh giờ sau, Lục Lâm Thiên lại cảm giác dấu hiệu đột phá.

Sau ba canh giờ, vầng sáng trong suốt bao bọc quanh thân Lục Lâm Thiên trở nên rực rỡ hơn. Lục Lâm Thiên cảm giác không gian linh lực trong đầu tràn đầy, linh lực vẫn còn tiếp tục xuyên suốt tràn ngập không gian khí hải.

Một lát sau, linh lực hùng hồn đã tràn ngập không gian trong đầu Lục Lâm Thiên đến mức độ không thể tăng thêm được nữa. Thủ ấn đè xuống, Lục Lâm Thiên một hơi trùng kích bình cảnh.

Lục Lâm Thiên thầm quát:

– Phá!

Thoáng chốc thủ ấn thay đổi, khống chế linh lực trong không gian linh lực đè xuống, không gian khí hải vang tiếng nổ trầm đυ.c, năng lượng to lớn áp súc, khuếch tán.

Bùm!

Trong không gian linh lực trong đầu Lục Lâm Thiên vang tiếng trầm đυ.c, ánh sáng quanh thân hắn rực rỡ lên, khí thế tăng vọt. Không gian khí hải tăng lớn gấp mấy lần, linh lực cuồng bạo lại dâng trào.

Cùng lúc đó, lực lượng vô hình mạnh mẽ xông vào não Lục Lâm Thiên, linh hồn lực thực chất hóa nhiều, một mảnh trắng xóa tụ tập sâu trong linh hồn. Lục Lâm Thiên cảm giác rõ ràng lần trước cắn nuốt linh lực của Linh Sư lục trọng tuy cho hắn thu hoạch nhiều ích lợi nhưng khác biệt linh hồn lực rất lớn.

So sánh thì linh lực cắn nuốt cũng có thể tẩm bổ linh hồn lực cho mình, giúp linh hồn lực tăng mạnh. Nhưng về tẩm bổ linh hồn lực thì nó kém xa Linh hồn thần dịch. Linh hồn thần dịch vừa tăng mạnh linh lực vừa tẩm bổ linh hồn lực đến mức độ cực mạnh, mỗi lần Lục Lâm Thiên dùng Linh hồn thần dịch là tẩm bổ linh hồn lực rất kinh người.

Chương 307: Lại đột phá

Khí thế thật lâu sau mới ổn định lại, lúc này Lục Lâm Thiên đã là Linh Sư lục trọng. Trong đầu Lục Lâm Thiên có hơn một nửa năng lượng hình thành từ Linh hồn thần dịch còn chưa được luyện hóa.

Lục Lâm Thiên không dừng lại, hắn tiếp tục luyện hóa năng lượng khổng lồ từ Linh hồn thần dịch trong não mình. Năng lượng này có linh lực hỗ trợ, có lẽ không mạnh bằng linh lực cắn nuốt của Linh Sư lục trọng nhưng có ích lợi cho linh hồn lực nhiều hơn.

Lục Lâm Thiên cảm giác rõ ràng linh hồn lực của mình giờ đang tăng mạnh và đông lại, tràn ngập sâu trong không gian linh hồn càng lúc càng khổng lồ.

Linh hồn lực cường đại à điều Lục Lâm Thiên chú trọng nhất. Linh hồn lực mạnh thì Lục Lâm Thiên sẽ chiếm ưu thế lớn khi đối diện Linh Giả cùng đẳng cấp. Về mặt luyện chế đan dược, khôi lỗi, trận pháp, Lục Lâm Thiên có linh hồn lực cường đại làm hậu thuẫn hoàn toàn có thể luyện chế ra đan dược, khôi lỗi vượt trên Linh Giả cùng đẳng cấp. Về mặt thực lực, linh hồn lực cường đại dễ giết đối thủ là Linh Giả cùng đẳng cấp hơn.

Thời gian chậm rãi trôi qua, buổi chiều ngày thứ ba, trên bầu trời Cửu Hoa Sơn mạch, một con yêu thú phi hành to lớn xoay quanh, mười mấy bóng người đáp xuống. Bọn họ quan sát xác chết đệ tử Cửu Hoa Môn đã mục rữa nằm dưới đất, Cửu Hoa Môn trống rỗng bơ vơ trên đỉnh núi. Đám người biến sắc mặt, biểu tình hoảng sợ.

Mười mấy người này là đám trưởng lão Đỗ Vân Sơn vội vàng chạy tới Cửu Hoa Môn. Bọn họ chính mắt nhìn Cửu Hoa Môn hoang tàn, chỉ có thể bất đắc dĩ than thở.

Mười mấy người trở về trên lưng yêu thú phi hành.

Đỗ Vân Sơn nói với Hoàng Bác Nhiên ngồi trên yêu thú phi hành:

– Hoàng Bác Nhiên, đại trưởng lão của các ngươi rốt cuộc là ai?

Sau khi Quỷ Vũ tông nhận được tin liền mang theo Hoàng Bác Nhiên chạy thẳng tới Cửu Hoa Sơn, đúng như Lục Lâm Thiên dự tính, bọn họ muộn mấy ngày.

Hoàng Bác Nhiên trả lời:

– Đỗ trưởng lão, đệ tử không biết, đại trưởng lão rất ít khi lộ mặt, luôn bế quan.

Dọc đường đi Đỗ Vân Sơn hỏi cái gì Thiên Sí Tuyết Sư đều chối nói không biết.

Một người tu vi Vũ Tướng tam trọng hỏi:

– Đỗ trưởng lão, bây giờ chúng ta phải làm sao? Cửu Hoa Môn đã bị diệt môn rồi.

Đỗ Vân Sơn nhướng mày nói:

– Đi Phi Linh Môn một chuyến.

***

Ngày thứ bốn Lục Lâm Thiên dùng hai phần Linh hồn thần dịch.

Lục Lâm Thiên chậm rãi thở hắt ra.

– Phù.

Năng lượng khổng lồ từ Linh hồn thần dịch đã bị luyện hóa hết trong đầu Lục Lâm Thiên, đẳng cấp linh lực thành công lên hậu kỳ Linh Sư lục trọng, tuy chưa đến đỉnh nhưng cách không xa.

Lục Lâm Thiên cảm giác linh lực tràn đầy trong thân thể, hắn mỉm cười. Đẳng cấp tu vi Vũ Giả của Lục Lâm Thiên đã đến đỉnh Vũ Sư lục trọng, đẳng cấp Linh Giả là hậu kỳ Linh Sư lục trọng. Tổng thể thực lực tăng rất nhiều, nếu Lục Lâm Thiên liều mạng thì đủ sức chống lại Vũ Phách. Miễn là không gặp phải Vũ Phách bát trọng, cửu trọng là được.

Lục Lâm Thiên cất Linh Ngọc sàng, bước ra khỏi phòng, hít một hơi thật sâu. Tính thời gian thì người Quỷ Vũ tông nên đến nơi rồi.

Một lát sau, trong đại điện. Trịnh Anh, Trần Tân Kiệt, Thường Lỗi và một số đệ tử hiện được Phi Linh Môn chú trọng bồi dưỡng đều có mặt.

Ba trưởng lão Trịnh Anh từ sáng hôm qua đã vội vàng chạy về Phi Linh Môn.

Trong đại điện, Lục Lâm Thiên chính thức tuyên bố sáu tu vi Vũ Phách Cửu Hoa Môn đầu hàng trở thành hộ pháp của Phi Linh Môn. Sáu người này năm nam một nữ, thực lực mạnh nhất là Vũ Phách cửu trọng. Một người Vũ Phách thất trọng, một người Vũ Phách ngũ trọng, hai người Vũ Phách tứ trọng, một người Vũ Phách nhị trọng. Cộng thêm trong đệ tử Cửu Hoa Môn đầu hàng đa số là Vũ Sư, thực lực Phi Linh Môn tăng mạnh.

Sáu hộ pháp tên Trương Khiếu, Lưu Á Lôi, Dương Lệ, Lâm Phong, Hậu Bách Long, Tôn Hiểu Minh. Vũ Phách cửu trọng thực lực mạnh nhất tên Trương Khiếu. Phụ nhân trung niên tu vi Vũ Phách ngũ trọng tên Dương Lệ, Vũ Phách nhị trọng thực lực thấp nhất tên Tôn Hiểu Minh.

Có sáu Vũ Phách tham gia, hiện tại tu vi Vũ Phách trong Phi Linh Môn là mười một người, xem như lực lượng không nhỏ.

Nam nhân trung niên mặc hoa phục tên Đinh Thành Kiệt, tu vi Linh Phách tứ trọng. Đinh Thành Kiệt vốn là trưởng lão khách khanh được Cửu Hoa Môn nâng lên tận trời, lần này gã bị cưỡng ép tham gia vào Phi Linh Môn.

Đinh Thành Kiệt là Linh Phách tứ trọng, Lục Lâm Thiên cho người này thành trưởng lão Phi Linh Môn, cao hơn đám người Trương Khiếu một bậc, điều này khiến Đinh Thành Kiệt rất vừa lòng.

Lục Lâm Thiên không khách sáo nói thẳng với Đinh Thành Kiệt:

– Đinh trưởng lão tạm thời giúp Lưu Nhất Thủ chuẩn bị cho Phi Linh thương hành đi.

Làm Linh Giả luôn có chút kiêu ngạo, Lục Lâm Thiên không chấp nhận loại người đó. Muốn hoàn toàn thu phục người này thì phải mài mòn lòng kiêu hãnh của họ.

Đinh Thành Kiệt đáp:

– Tuân lệnh chưởng môn!

Lưu Nhất Thủ đang rất hưng phấn, nói đến gần đây ai nổi bật nhất Phi Linh Môn thì chính là Lưu Nhất Thủ. Có rất nhiều nữ đệ tử Phi Linh Môn sum xoe Lưu Nhất Thủ, nhưng gã biết áp lực trên vai mình rất lớn, nếu gã không làm ra thành tích gì thì chưởng môn sẽ không tha cho.

Một đệ tử Phi Linh Môn đi vào đại điện báo cáo:

– Bẩm chưởng môn, ngoài sơn môn có người Quỷ Vũ tông đến.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Rốt cuộc cũng đến.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Trương Minh Đào, ngươi hãy đưa người Quỷ Vũ tông đến chỗ ở của ta, biết ăn nói như thế nào không?

Trương Minh Đào trả lời:

– Bẩm chưởng môn, đệ tử biết. Nói là chưởng môn lần trước bị trưởng lão Cửu Hoa Môn đánh bị thương đến bây giờ vết thương nghiêm trọng không thể xuống giường.

Lục Lâm Thiên vui vẻ nói:

– Ừm! Nhanh làm đi.

Đám người giải tán, Lục Lâm Thiên trở về chỗ ở.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên nằm trên giường, chân khí vận chuyển trong cơ thể. Lục Lâm Thiên vận dụng chút thủ đoạn nhỏ làm sắc mặt tái xanh, chân khí lộn xộn như người bị thương nặng.

Một lát sau Trương Minh Đào mang người Quỷ Vũ tông vào phòng Lục Lâm Thiên.

Đám cường giả Quỷ Vũ tông Đỗ Vân Sơn vào phòng Lục Lâm Thiên. Đám trưởng lão Hồ Nam Sinh, Trịnh Anh đi cùng.

Gặp Lục Lâm Thiên, Đỗ Vân Sơn nặn nụ cười gượng gạo khó xem:

– Lục chưởng môn có bị sao không?

Lục Lâm Thiên thều thào:

– Ra là Đỗ trưởng lão. Vô cùng xin lỗi, ta bị thương qua nặng không thể xuống giường hành lễ chào.

Đám người Phương Tân Kỳ đứng một bên nhìn suýt bật cười, thầm than chưởng môn đóng kịch giỏi thật.

Đỗ Vân Sơn nói:

– Không sao, thật không ngờ trưởng lão Cửu Hoa Môn đánh lén Lục chưởng môn.

Trong lòng Đỗ Vân Sơn thì thầm nghi ngờ. Với thực lực của trưởng lão Cửu Hoa Môn nếu đánh lén Lục Lâm Thiên thì tại sao hắn chưa chết?

Lục Lâm Thiên thở dài thườn thượt:

– Ta cũng không ngờ, may mắn số ta lớn. Nhưng không ngờ đại trưởng lão trong môn của ta biết được tin liền dẫn người đi Cửu

Hoa Môn. Ta vừa mới nhận được tin, đại trưởng lão trực tiếp diệt Cửu Hoa Môn, rất xin lỗi.

Lục Lâm Thiên tỏ vẻ rất là đau buồn thương tiếc.

Chương 308: Cảnh giới giả đò

Đỗ Vân Sơn biến sắc mặt nói:

– Tuy Cửu Hoa Môn hơi quá đáng nhưng dù gì là thế lực vòng ngoài của Quỷ Vũ tông ta. Hành động của Phi Linh Môn làm Quỷ Vũ tông rất khó xử, dù Lục chưởng môn nói trưởng lão Cửu Hoa Môn đánh lén Lục chưởng môn nhưng phải có chứng cứ mới được, nếu không chỉ sợ môn phái khác có lời oán trách.

Biểu tình Lục Lâm Thiên bình tĩnh lòng thì hiểu rằng Quỷ Vũ tông muốn mượn cơ hội khó xử Phi Linh Môn, Cửu Hoa Môn có bị tiêu diệt hay không chẳng ảnh hưởng gì lớn đến Quỷ Vũ tông.

Lục Lâm Thiên nhẹ giọng nói:

– Đỗ trưởng lão nói đúng, hôm qua ta đã gặp đại trưởng lão, ta sẽ kêu đại trưởng lão đi Quỷ Vũ tông giải thích với các vị.

Mọi người đều là cáo già, nghe hiểu ngay ngụ ý của Lục Lâm Thiên. Hắn nâng ra cường giả Linh Suất trong Phi Linh Môn, nếu Quỷ Vũ tông muốn kiếm chuyện thì Phi Linh Môn cũng không dễ ăn hiếp. Nếu cường giả Linh Suất đi Quỷ Vũ tông một chuyến, sợ là Quỷ Vũ tông cũng không chịu nổi.

Cơ mặt Đỗ Vân Sơn co giật nhẹ, gã nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

– Lục chưởng môn nói nghiêm trọng. Ta thấy Lục chưởng môn sẽ không nói dối, Cửu Hoa Môn xem như đáng tội. Nhưng đại trưởng lão trong Phi Linh Môn xuống tay hơi nặng, hiện tại Cửu Hoa Môn bị tiêu diệt, không ai quản lý địa bàn, không biết Phi Linh Môn của Lục chưởng môn có hứng thú không?

Lục Lâm Thiên nói:

– Đỗ trưởng lão, thực lực của Phi Linh Môn ta không đủ, không cần. Loại chuyện này không có ích lợi gì, ta không muốn dính vào rắc rối. Đa tạ ý tốt của đại trưởng lão.

Lục Lâm Thiên biết Quỷ Vũ tông sẽ không tốt bụng như vậy, rõ ràng là đang thăm dò hắn.

Đỗ Vân Sơn nói:

– Lục chưởng môn hãy dưỡng thương đi, ta phải về bẩm báo cho tông chủ chuyện Cửu Hoa Môn ngay.

Lục Lâm Thiên nói:

– Vậy không giữ Đỗ trưởng lão lại lâu.

Đám trưởng lão Hồ Nam Sinh đưa người Quỷ Vũ tông ra ngoài.

Người Quỷ Vũ tông vừa đi Lục Lâm Thiên lập tức bật dậy, khóe môi cong lên.

Hoàng Bác Nhiên cười gian nói:

– Chưởng môn giả bộ giống thật.

– Giống sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Không giống chút nào, chút thủ đoạn này ở trong mắt tu vi giả như Đỗ Vân Sơn liếc sơ nhìn thấu ngay ta giả bộ bị thương.

Hoàng Bác Nhiên khó hiểu hỏi:

– Không thể nào, vậy tại sao chưởng môn còn giả bộ bị thương nặng?

Phương Tân Kỳ, Nhan Kỳ, Trương Minh Đào, Lưu Nhất Thủ đứng trong phòng cũng rất khó hiểu.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm nói:

– Nhớ kỹ, giả đò cũng là môn học vấn, một loại cảnh giới, tùy theo ngươi giả đò như thế. Có một số việc trong lòng hai bên đều hiểu nhưng không thể bày ra ngoài nói thẳng, vậy đành giả bộ để tạo bậc thang leo xuống.

Lục Lâm Thiên giải thích làm mọi người hiểu ra, được ích lợi nhiều, ai nấy tôn sùng cảm thán rằng:

– Chưởng môn không uổng là chưởng môn!

Sáng sớm hôm sau, Lục Lâm Thiên sửa soạng xong cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư bay khỏi Phi Linh Môn, mục tiêu là Bạch Vân Hiệp cách mười vạn dặm.

Tuyến đường mười vạn dặm tuy không gần nhưng Lục Lâm Thiên không để bụng, với tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư chỉ mấy ngày là tới.

Lục Lâm Thiên ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư giữa không trung, hắn ngẫn ngừ một lúc rồi bỏ một viên đan dược tam phẩm hậu giai vào miệng. Đan dược hóa thành năng lượng khổng lồ. Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, luyện hóa năng lượng thành chân khí tinh thuần chảy vào đan điền khí hải.

Đã lâu Lục Lâm Thiên không luyện hóa năng lượng trong đan dược, giờ luyện hóa năng lượng đan dược làm hắn thầm cảm thán. Năng lượng đan dược và luyện hóa chân khí của người khác cách biệt thật xa, năng lượng yếu hơn nhiều, tốc độ luyện hóa cũng chậm chạp.

Nếu người khác biết suy nghĩ trong đầu Lục Lâm Thiên sẽ xấu hổ tự tử. Trực tiếp nuốt đan dược tu luyện đã là nhanh hơn tốc độ tu luyện của người bình thường gấp mấy chục lần.

Thiên Sí Tuyết Sư như sao xẹt lao nhanh qua bầu trời, Tiểu Long nằm trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư. Bất giác người nó tỏa ánh sáng vàng nhạt.

Thời gian chậm rãi trôi, đến ngày thứ hai. Ánh sáng vàng rực rỡ bao phủ quanh người Lục Lâm Thiên, năng lượng vô hình trong thiên địa bị hút vào người hắn. Khí thế tăng vọt, không gian trong đan điền khí hải mở rộng gấp mấy lần. Lục Lâm Thiên lại đột phá, hiện tại đã đến Linh Sư thất trọng.

Một lát sau khí thế ổn định lại, Lục Lâm Thiên thở ra hơi đọng trong đan điền khí hải:

– Phù.

Lục Lâm Thiên mở mắt ra, thấy Tiểu Long tỏa vầng sáng vàng nhạt, vẻ mặt hắn mừng rỡ.

Lục Lâm Thiên thì thào:

– Tiểu Long sắp đột phá!

Xem khí thế từ người Tiểu Long có dấu hiệu đột phá.

Tiểu Long sắp đột phá cần nhiều thời gian, Lục Lâm Thiên thu nó vào ngực mình.

Lục Lâm Thiên ở trên cao, nhìn khí lưu dưới bầu trời xẹt qua, hắn cảm giác sau khi Thiên Sí Tuyết Sư đột phá đến trung kỳ tam giai thì tốc độ lại tăng nhanh nhiều. Thiên Sí Tuyết Sư là vương giả trong yêu thú phi hành phong hệ, tốc độ của nó rất nhanh, yêu thú tứ giai bình thường khó thể đuổi kịp.

Lục Lâm Thiên rảnh rỗi đành tiếp tục tĩnh tọa ổn định tu vi của mình. Chân khí, linh lực vừa đột phá không lâu, Lục Lâm Thiên không thể cắn nuốt rồi đột phá tiếp, dục tốc bất đạt. Dù sao gần đây tu vi tiến bộ nhanh, Lục Lâm Thiên đã rất vừa lòng.

Trong một dãy núi uốn lượn trập trùng, mênh mông vô bờ. Giờ là tiết xuân, cỏ cây xanh ngắt, biển rừng bao la. Trong biển rừng xanh điểm xuyết mấy khóm hoa dại đủ màu.

Trong dãy núi có một ngọn núi đứng thẳng ngàn thước, nguy nga sừng sững, đá lởm chởm. Một vách đá dựng đứng đâm thẳng sườn núi tựa như thương long ngẩng đầu, khí thế phi phàm.

Trên ngọn núi này có nhiều kkiến trúc, tựa như quỷ phủ thần công. Trong một đình viện có một thiếu nữ nhìn chằm chằm một đóa hoa dại không tên nở bên cạnh hòn đá núi trước mặt mình.

Đây là một thiếu nữ xinh đẹp, da trắng ngọc ngà lóe vầng sáng, tóc đen như gỗ mun, mặt mày tinh xảo tựa điêu khắc bằng ngọc. Cần cổ thon dài, đôi mắt sâu thẳm, răng trắng mắt sáng. Hình dung từ khuynh quốc khuynh thành không đủ để miêu tả thiếu nữ.

Thiếu nữ khoảng mười tám, chín tuổi, váy dài hao phục màu lục tôn lên đường cong yêu kiều. Nếu Lục Lâm Thiên nhìn thấy sẽ nhận ra ngay đó là thiếu nữ xinh đẹp mặc áo lục trong sơn mạch Vụ Đô bị hắn vô tình thấy nàng lõa thân, nàng hành hạ hắn mấy lần.

Một nha hoàn thanh tú bước tới:

– Tiểu thư, tông chủ kêu tiểu thư đi qua.

Nếu Lục Lâm Thiên có mặt cũng nhận biết nha hoàn thanh tú này, nàng cũng bị hắn nhìn thấy hết thân thể.

Thiếu nữ áo lục ngước lên hỏi:

– Biết rồi. Đông Mai có biết phụ thân kêu ta đi có chuyện gì không?

Nha hoàn thanh tú trả lời:

– Hình như liên quan đến đại hội tam tông tứ môn hai năm sau. Nghe nói tông chủ chọn lựa nhiều đệ tử thân truyền tham gia tôi luyện.

Thiếu nữ thản nhiên nói:

– Được rồi, đã biết.

Hai thiếu nữ chậm rãi ra khỏi đình viện.

Lại ba ngày qua đi, Lục Lâm Thiên mở mắt ra. Bên dưới bầu trời trước mặt hắn là dãy sơn mạch liên miên. Sơn mạch nguy nga, ánh nắng chiếu rọi vách đá sáng lấp lánh. Rừng núi rậm rạp trong sơn mạch, mơ hồ thấy sắc xanh đầy núi.

Chương 309: Ta là nam hài (1)

Cả sơn mạch đồ sộ, ngẫu nhiên cô phong sừng sững. Trong sơn mạch cây cối sum xuê, tre xanh rợp bóng, vách núi cheo leo, có con sông chảy qua.

Lục Lâm Thiên nói với Thiên Sí Tuyết Sư:

– Tuyết Sư, chậm lại chút, ta tìm chỗ.

Lục Lâm Thiên nhìn kỹ bên dưới. Theo Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh nói thì trong Bạch Vân Hiệp có khói trắng dày che bên trên, người bình thường không dám đi vào. Cái này không khó tìm, nhưng không có địa chỉ cụ thể, đi vào sơn mạch mênh mông này thì hơi khó kiếm.

Một lát sau, một dãy núi cheo leo xanh rì đập vào mắt Lục Lâm Thiên, mây mù uốn lượn khúc chiết.

Lục Lâm Thiên nói:

– Là chỗ này! Tuyết Sư, chúng ta đáp xuống đi.

Thiên Sí Tuyết Sư từ giữa không trung lao nhanh xuống. Lục Lâm Thiên đặt chân trên đỉnh núi nhìn đằng trước. Phương xa có mấy ngọn núi sừng sững, dãy núi trập trùng, xanh ngắt vừa cao vừa dốc. Mây mù che phủ, chính giữa có một hiệp cốc dài.

Lục Lâm Thiên mừng thầm:

– Đây là Bạch Vân Hiệp!

Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh miêu tả về Bạch Vân Hiệp thì đúng là chỗ này.

Lục Lâm Thiên thu Thiên Sí Tuyết Sư vào không gian thú nang,hắn đi vào hiệp cốc. Bạch Vân Hiệp rất đặc biệt, hai bên rợp bóng cây xanh, có hoa dại tô điểm, phong cảnh ven hiệp cốc xinh đẹp rực rỡ. Nhưng bên trên hiệp cốc che kín mây mù.

Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến lên, nửa ngày sau hắn xuyên qua hiệp cốc dài. Lục Lâm Thiên làm theo lời Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh dặn, đóng cái bè gỗ nhỏ dọc theo dòng sông nhỏ nghịch lưu mà lên. Xung quanh có nhiều ngã rẽ nhưng Lục Lâm Thiên không quan tâm.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ nếu không có địa chỉ cụ thể thật khó tìm được Quỷ Tiên Nữ, nơi này tựa như mê cung. Lão độc vật biết cụ thể chỗ này, sợ là mối quan hệ của hai người không đơn giản.

Lục Lâm Thiên ngược dòng lên khoảng ba ngàn thước đến một sơn cốc bên bờ. Lục Lâm Thiên thầm mừng, hắn nhanh chóng nhảy lên sơn cốc.

Trong sơn cốc rợp sắc tre xanh, có nhiều hoa dại cây xanh, dạt dào sự sống.

Lối vào sơn cốc, trên một tảng đá to viết bốn chữ bằng máu, trông rất rùng rợn.

[Ai tự tiện xông vào, chết.]

Lục Lâm Thiên đang do dự có nên vào trong không, chợt nghe tiếng trời từ xa chậm rãi vọng lại. Thanh âm chui vào tai đánh thức linh hồn, lúc đầu nhịp nhẹ tựa suối chảy róc rách từ trên núi đổ xuống. Dần dần thanh âm trong trẻo tựa mưa phùn đầu xuân.

Lòng Lục Lâm Thiên run lên, nghiêng tai lắng nghe, tiếng đàn chứa lực lượng kỳ dị hấp dẫn hắn lắng tai nghe. Giai điệu xoay quanh trên đỉnh đầu lại như tiếng thì thầm, Lục Lâm Thiên chìm đắm trong đó.

– Oanh oanh yến yến xuân xuân, hoa hoa liễu liễu chân chân, sự sự phong phong vận vận. Kiều kiều nộn nộn, đình đình đương đương nhân nhân.

Thanh âm trong trẻo êm tai chậm rãi kể tâm sự của thiếu nữ, dịu dàng nhẹ nhàng. Chợt âm sắc thay đổi, trong du dương xen lẫn ai oán.

– Ngày nay quận trai lạnh, chợt nhớ khách trong núi.

– Giản để thúc kinh tân, quy lai chử bạch thạch.

– Muốn uống hớp rượu nhạt, xua gió lệnh đêm mưa.

– Lá rơi đầy núi vắng, đi đâu tìm tung tích.

– Sông rộng vân đê, đoạn nhạn khiếu tây phong.

– Ngày nay nghe mưa rơi xuống mái hiên, tóc mai đọng ánh sao.

– Bi hoan ly hợp luôn vô tình, nhấm nháp chuyện cũ dần đến trời sáng.

Thanh âm ai oán triền miên, có chút kiều diễm tình ý, cầm âm hòa hợp, ẩn ý sâu sắc, như oán như than. Lục Lâm Thiên nghe mà chìm trong ý cảnh, không kịp được đi theo tiếng cầm. Giọng nữ lại đàn hát.

– Cầm tay nhìn nhau mắt lệ không nói nên lời.

– Năm xưa đã qua, ngày đẹp vui vẻ có ích chi.

– Dù có ngàn loại phong tình, biết nói cùng ai?

– Ba xuân qua đi chư phương tận, chuyện phồn hoa tan hương trần. Trút nỗi niềm vào dao cầm, thiếu tri âm, gảy đàn có ai nghe?

– Sóng mắt đưa ý, hận mật ước, vội vàng chưa xong. Rất nhiều phiền não chỉ vì khi đó để lại tình.

Thanh âm truyền đến, xuyên thấu chân trời du dương trôi xa. Lục Lâm Thiên chìm trong khúc nhạc thật lâu sau mới lấy lại tinh thần. Trong biển tre xanh có một lương đình dựng bằng tre, hai bóng người ở trong đó. Một thiếu nữ thanh tú khoảng mười bảy, tám tuổi đứng sau lưng một nữ nhân áo trắng. Chỉ thấy lưng nữ nhân áo trắng, nhìn hình dáng thì biết là một nữ nhân tuyệt sắc. Trước mặt nữ nhân, trên bệ tre đặt một chiếc cầm cổ dài.

Thiếu nữ mười bảy, tám tuổi dường như bị hút vào ý cảnh ai oán, nàng thẫn thờ đứng. Thiếu nữ khá xinh, cách ăn mặc rất nóng bỏng.

Cung trang đỏ dán sát người, ngực cao vυ”t, tuổi nhỏ nhưng phát dục rất tốt. Đặc biệt váy ngắn trên đầu gối một khúc, lơ lửng giữa đùi, nếu ngồi xuống khom lưng sẽ thấy ngay phong cảnh bên trong. Cặp chân dài mang giày da ống cao, hấp dẫn mà nóng bỏng.

Khúc nhạc ngừng, Lục Lâm Thiên bật thốt:

– Từ hay, nhạc hay!

Thiếu nữ lấy lại tinh thần, ngước lên nhìn Lục Lâm Thiên, vẻ mặt ngạc nhiên như thấy quỷ.

Thiếu nữ hỏi nữ nhân áo trắng:

– Sư phụ, đây có phải là nam nhân không? Có nam nhân đến!

Nữ nhân áo trắng đứng dậy:

– Ngươi là ai? Tại sao đến đây?

Nữ nhân áo trắng xoay người lại, khuôn mặt quốc sắc thiên hương đập vào mắt Lục Lâm Thiên.

Tóc tơ bới cao, mặt hoa da phấn, mắt hạnh mũi quỳnh, môi anh đào. Nữ nhân mặc váy trắng đơn giản, trắng thuần khiết không tỳ vết, quang hao ẩn hiện. Mặt mày yêu kiều, cực kỳ xinh đẹp, khoảng hai mươi tám, chín tuổi. Nữ nhân đẹp như tiên, toát ra khí chất không dính chút khói lửa nhân gian.

Tim Lục Lâm Thiên đập nhanh. Nữ nhân quá đẹp, nhưng xem bộ dáng nàng chưa tới ba mươi tuổi, chắc không phải Quỷ Tiên Nữ. Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh và Quỷ Tiên Nữ nên cùng tuổi với nhau, sẽ không trẻ như vậy.

Lục Lâm Thiên hành lễ nói:

– Ta tên Lục Lâm Thiên, vừa rồi nghe tiếng cầm như tiếng trời, theo thanh âm tìm đến đây. Có gì đắc tội xin tiểu thư đừng trách.

Nữ nhân áo trắng phát ra khí lạnh:

– Nơi này không hoan nghênh người ngoài, ai tự tiện xông vào thì chết. Ngươi không trông thấy cảnh cáo bên ngoài sao?

Thoáng chốc tay ngọc vươn ra từ ống tay áo, ánh sáng lục chói mắt bắn ra. Lục Lâm Thiên giật nảy mình, nhanh chóng thụt lùi. Dây leo rậm rạp bao phủ quanh thân Lục Lâm Thiên, không gian bị vặn vẹo, hắn không có sức đánh trả.

Lục Lâm Thiên biến sắc mặt nói:

– Tiểu thư, tiền bối, ta đến tìm Quỷ Tiên Nữ, lỡ nghe tiếng cầm tìm đến nhưng người cũng không cần tấn công ta chứ?

Chân khí bộc phát từ người Lục Lâm Thiên nhưng không thể tránh thoát dây leo rậm rạp, thực lực của đối phương quá mạnh, cường đại tới mức hắn không chống cự được. Lục Lâm Thiên thầm hút ngụm khí lạnh, đẳng cấp thực lực thế này chắc chắn là Vũ Suất. Chẳng lẽ người này chính là Quỷ Tiên Nữ sao?

Nữ nhân áo trắng hơi thay đổi sắc mặt sau đó lại lạnh nhạt nói:

– Nơi này không có Quỷ Tiên Nữ gì, dù ngươi nghe tiếng cầm tìm đến, nếu ngươi là nữ nhân thì ta còn tha mạng cho. Đáng tiếc ngươi là nam nhân, nên ngươi phải chết!

Lục Lâm Thiên hét to:

– Tiền bối, ta không phải nam nhân! Thật sự, tiền bối không thể giết ta!

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Theo khía cạnh tâm lý học thì loại nữ nhân này rõ ràng bị thương chuyện tình cảm nên hận nam nhân thấu xương.

Chương 310: Ta là nam hài (2)

Nữ nhân áo trắng biến sắc mặt, nhưng nhẹ tay hơn chút:

– Ngươi không phải nam nhân? Vậy ngươi là nữ nhân sao?

Lục Lâm Thiên la lên:

– Tiền bối, ta thật sự không phải nam nhân, ta là xử nam! Nói đúng hơn ta chỉ xem như nam hài, không phải nam nhân!

Nữ nhân áo trắng quát to:

– Dẻo miệng lắm, nếu đã là xử nam thì càng phải giết ngươi, tránh cho tương lai ngươi đi tai họa nữ nhân!

Nữ nhân áo trắng mạnh tay hơn, vô số dây leo siết chặt người Lục Lâm Thiên làm hắn muốn nín thở.

Lục Lâm Thiên hét to:

– Chết tiệt, nữ nhân này thật vô lý! Mới nghe có bài khúc cầm dở của người đã bị giết, thật không đáng giá!

Nữ nhân áo trắng lạnh lùng hỏi:

– Tiểu tử, ngươi dám nói khúc cầm của ta không hay?

Lục Lâm Thiên kêu lên:

– Đúng vậy! Trong mắt người bình thường có lẽ không tệ, nhưng nếu nghe kỹ thì rất tệ.

Nữ nhân áo trắng mặt không biểu tình nhưng thu tay về:

– Ngươi hiểu cầm sao? Tốt nhất là có thể nói có lý chút, không thì trong núi này có nhiều yêu thú, ta không ngại đưa ngươi cho yêu thú no bụng.

Dây leo rậm rạp bao kín người Lục Lâm Thiên chớp mắt biến mất, hắn té cái bịch xuống đất.

Nữ nhân áo trắng nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

– Nói mau, cầm của ta có chỗ nào dở? Khúc của ta có chỗ nào không hay?

Lục Lâm Thiên ra vẻ thâm ảo nói:

– Tiền bối, đơn thuần thì cầm kỹ của tiền bối không còn gì soi mói, đăng phong tạo cực. Khúc phổ của tiền bối cũng rất tốt, khúc vận uyển chuyển, người nghe như rơi vào cảnh tượng, cảm nhận được thế giới trong lòng tiền bối. Trong mắt người bình thường thì khúc nhạc không còn gì để chê, nhưng trong mắt người hiểu cầm thì chỉ xem như mới nhập môn.

Sắc mặt nữ nhân áo trắng tốt hơn chút, hỏi dồn:

– A? Ngươi nói nghe thử.

Lục Lâm Thiên nói:

– Cầm của tiền bối tốt nhưng tiếng cầm hơi đơn điệu. Khúc cũng hay, nhưng âm điệu quá bi thương, khiến người nghe dù rơi vào cảnh tượng lại ở trong ai oán. Không ai dám đọng lại ai oán trong lòng mãi, nên người bình thường nghe cầm của tiền bối xong chỉ có thể ta thán nhưng không nhớ kỹ. Tiếng cầm nên là quanh quẩn bên tai ba ngày, khiến người lưu luyến quên về, đêm ngày nhớ.

Lục Lâm Thiên tạm dừng một lúc, thấy nữ nhân áo trắng có vẻ đã bị hắn ba hoa lừa dối, tiếp tục bảo:

– Còn nữa, lời nhạc của tiền bối…

– Năm xưa đã qua, ngày đẹp vui vẻ có ích chi.

– Dù có ngàn loại phong tình, biết nói cùng ai?

– Ba xuân qua đi chư phương tận, chuyện phồn hoa tan hương trần. Trút nỗi niềm vào dao cầm, thiếu tri âm, gảy đàn có ai nghe?

– Sóng mắt đưa ý, hận mật ước, vội vàng chưa xong. Rất nhiều phiền não chỉ vì khi đó để lại tình.

– Tuy lời đẹp, ý hay nhưng khó thấm vào lòng người, ta đoán trong lòng tiền bối hận một nam nhân rồi lại không thể quên người đó.

Lục Lâm Thiên nói xong thấy sắc mặt nữ nhân áo trắng hơi thay đổi, thầm nghĩ nói nhăng cuội một hồi rốt cuộc hù được nữ nhân này. Lục Lâm Thiên cười hiểm, hắn làm gì biết cầm với nhạc, mấy lời này là của các chuyên gia học giả kiếp trước, nói một đống lời sáo rỗng rồi cộng thêm chọn xương trong trứng gà, thoạt trông Lục Lâm Thiên như cao thủ.

Thiếu nữ đứng bên cạnh ngơ ngác nhìn Lục Lâm Thiên, bị hắn hù sửng sốt.

Nữ nhân áo trắng nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

– Nếu ngươi nói cầm của ta không tốt vậy ngươi hãy đàn cho ta nghe xem.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Tiền bối, ta nói miệng còn được chứ bảo đàn thì ta thua.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ chuyên giá trong ti vi cũng vậy, nói có lớp có lang đàng hoàng, bảo mấy chuyên gia thực tiễn thì hoàn toàn tịt ngòi.

Nữ nhân áo trắng nét mặt sa sầm nói:

– Vậy tức là ngươi đang lừa ta?

Người nữ nhân áo trắng phát ra khí lạnh:

– Nếu ngươi không đàn thì ta sẽ giết ngươi ngay!

Lục Lâm Thiên xụ mặt xuống:

– Tiền bối nương tay! Để ta thử xem!

Nếu Lục Lâm Thiên không đàn sợ là sẽ bị nữ nhân này gïếŧ thật.

Nữ nhân áo trắng theo dõi Lục Lâm Thiên bước lên lương đình, đi tới bên bệ tre. Lục Lâm Thiên nhìn cầm cổ đặt trên đài, thầm ngạc nhiên. Đây là ngũ huyền cầm, Lục Lâm Thiên có học một chút trong ngoại khóa ở trường, nhưng hắn toàn học thất huyền cầm, làm sao đàn ngũ huyền cầm được?

Nữ nhân áo trắng lạnh lùng nói:

– Còn không đàn đi? Ta muốn nhìn xem cảnh giới ngươi nói đến trình độ gì.

Lục Lâm Thiên nhìn ngũ huyền cầm, chân mày giãn ra:

– Tiền bối còn cây cầm khác không?

Có lẽ hắn có thể giở chút mưu kế vượt qua ải này.

Vẻ mặt nữ nhân áo trắng do dự một chút, trữ vật giới chỉ trên ngón tay lóe ánh sáng, một cây cầm cổ màu xanh đặt trước mặt Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn cây cầm cổ màu xanh, ngó bộ dáng biết ngay không rẻ tiền, giá trị rất cao. Lục Lâm Thiên không khách sáo, kiểm tra sơ rồi gỡ hai cây huyền cầm trước cặp mắt ngạc nhiên của nữ nhân áo trắng, thiếu nữ.

Nữ nhân áo trắng hỏi ngay:

– Ngươi làm gì?

Người yêu cầm, xem cầm như mạng sống. Nhìn Lục Lâm Thiên hủy hoại cây cầm tốt của mình làm nữ nhân áo trắng tức giận.

Lục Lâm Thiên cười bí hiểm:

– Lát nữa tiền bối sẽ biết.

Lục Lâm Thiên loay hoay ngắm nghía cầm cổ thứ nhất, cột hai cầm huyền vào hai bên cầm cổ, xác định cột chắc rồi lại thử tiếng. Lát sau Lục Lâm Thiên cười vừa lòng, tuy bộ dáng không đẹp nhưng ngũ huyền cầm đã bị Lục Lâm Thiên đổi thành thất huyền cầm.

Nhìn Lục Lâm Thiên loay hoay ngũ huyền cầm, ban đầu nữ nhân áo trắng biểu tình cực kỳ khó xem nhưng không phản đối, coi như mặc nhận, cuối cùng thấy ngũ huyền cầm biến thành thất huyền cầm thì lộ vẻ ngạc nhiên. Nữ nhân áo trắng chưa từng thấy qua thất huyền cầm.

Lục Lâm Thiên nhìn thành quả của mình, hắn cũng rất vừa lòng, không ngờ mình tài như vậy. Ngũ huyền cầm và thất huyền cầm khác nhau nhiều. Theo Lục Lâm Thiên biết thì cầm cổ chia mấy loại, kiếp trước cầm cổ ban đầu là năm sợi, đến thời Xuân Thu phát triển thành bảy dây, cuối thời Chiến Quốc tăng lên mười hai dây, đời nhà Tùy mười ba dây, đời nhà Thanh mười sáu dây, thập niên sáu mươi đến hai mươi mốt. Trước khi Lục Lâm Thiên xuyên không từng thấy hai mươi sáu sợi dây đàn.

Nhưng trong tất cả biến đổi đó, thất huyền cầm được công nhận là thể hiện đặc điểm cầm cổ tốt nhất, thể hiện được phong cách cổ xưa.

Tuy thất huyền cầm chỉ có bảy dây nhưng một dây nhiều âm, âm vực rộng hơn bốn quãng tám. Nhờ vào mười ba cầm trưng trên mặt và hai ám hu yhai bên có thể đàn ra nhiều âm bội và âm ẩn, giai điệu uyển chuyển xa xăm, cổ xưa, trang nhã, biểu hiện phong phú, có nội hàm, tràn đầy tình cảm. Ngũ huyền cầm không thể sánh bằng thất huyền cầm về điểm này, nên Lục Lâm Thiên nảy ý hay sử dụng thất huyền cầm gỡ khó.

Nữ nhân áo trắng lạnh lùng nói:

– Ta thật muốn xem ngươi biến cầm này thành thất huyền sẽ có thay đổi khác lạ gì.

Lục Lâm Thiên không đáp lời, hắn đứng bên bệ tre, vung tay áo từ từ ngồi xuống nhưng không đàn ngay.

Nữ nhân áo trắng quát:

– Sao còn chưa đàn?

Lục Lâm Thiên liếc nữ nhân áo trắng:

– Tiền bối, có vẻ tiền bối thật sự là chưa nhập môn.

Chương 311: Mai hoa tam lộng

Nữ nhân áo trắng giận:

– Ngươi…!

Lục Lâm Thiên không để nữ nhân áo trắng nói hết, tiếp tục bảo:

– Cầm giả có năm điều không đàn, cũng gọi là ngũ giới. Thứ nhất, gió rít mưa rào không đàn. Gió rít thanh khô, mưa rào âm trúc trắc, cho nên không đàn.

– Thứ hai, không đàn hồng trần. Vì phố thị huyên náo, tạp âm không yên, nặng tục khí, trái với cầm cao nhã.

– Thứ ba, không đàn cho tục nhân nghe. Người thô tục phố phường không hiểu thú vui tao nhã, không biết phong tình, khó cảm cái diệu của cầm đạo, không là tri âm.

– Thứ bốn, không ngồi không đàn. Cầm giả cần bình tĩnh ung dung, không thể nóng nảy. Cho nên cầm giả không được đứng đánh đàn.

– Thứ năm, y phục không ngay ngắn không đàn. Cầm giả khi đánh đàn thì thể xác và tinh thần phải sạch sẽ.

Không biết có phải nữ nhân áo trắng bị mấy lời Lục Lâm Thiên nói rung động, nàng hỏi tới:

– Đánh đàn còn phải chọn thời gian và địa điểm sao?

– Có thể nói như vậy.

Lục Lâm Thiên bình tĩnh nói:

– Cầm giả tức cẩm, ôn dưỡng tính tình, không xa hoa, không dâм ɖu͙©. Nếu đánh đàn phải chọn tĩnh thất cao trai, hoặc trên tầng lầu, hoặc trong rừng cây, hoặc trên đỉnh núi, hoặc bên dòng nước.

Lương đình trong rừng trúc của tiền bối không tệ.

Lục Lâm Thiên tạm dừng một lúc, nói tiếp:

– Khi đánh đàn phải trong đêm trăng thanh gió mát, lòng không tạp niệm, khí huyết bình ổn thì mới thần hợp linh, cùng đạo hợp diệu. Chỉ tiếc cầm giả khó gặp tri âm.

Nữ nhân áo trắng thì thào:

– Khó gặp tri âm…

Dường như nữ nhân áo trắng nhớ đến điều gì.

Lục Lâm Thiên thấy hết, thầm cười trong bụng.

Mặt ngoài Lục Lâm Thiên nghiêm túc nói:

– Ta vốn không đánh đàn, không gặp tri âm thì ta thà một mình với trăng thanh gió mát, rừng rậm đá núi, khỉ hoang hạc già, đánh đàn cho vui còn hơn cho người nghe.

Nữ nhân áo trắng nét mặt sa sầm hỏi:

– Hay ngươi cho rằng ta không đủ tư cách nghe ngươi đánh đàn?

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

– Tất nhiên là không, tiền bối hoàn toàn đủ tư cách. Bây giờ có thể đàn.

Tay trái ấn dây, tay phải gãy.

Đinh!

Tiếng cầm đầu tiên vang lên, làn điệu du dương như tắm trong gió xuân. Nói về thất huyền cầm, không phải Lục Lâm Thiên khoe gì nhưng kiếp trước hắn từng nghiêm túc học một thời gian. Đương nhiên không phải Lục Lâm Thiên có hứng thú với cầm cổ, chẳng phải trong lớp học cầm có hoa khôi hắn thầm mến ba năm. Kết quả Lục Lâm Thiên vừa mới báo danh học thì hoa khôi đã đã tốt nghiệp.

Cổ cầm âm lượng nhẹ mà ẩn, Lục Lâm Thiên cố gắng vì mạng nhỏ của mình nên tập trung tinh thần. Lục Lâm Thiên nhớ lão sư dạy cầm từng nói đánh đàn cũng là đàn cho mình, chỉ khi mình bị cảm động mới làm người cảm động. Muốn đàn tốt yếu quyết là tâm tình và tự nhiên. Thiên nhân hợp nhất là chốn thiên đường cho cầm giả, mới rồi Lục Lâm Thiên nói một đống lời đó không hoàn toàn là bậy bạ.

Năm ngón tay phải Lục Lâm Thiên bắt đầu gảy, móc, vỗ, nâng, vuốt, đánh, nảy, nhấn, từng giai điệu du dương uyển chuyển chảy ra.

Lục Lâm Thiên tĩnh tâm tập trung tinh thần, tiếng cầm xa xưa tràn đầy tình cảm, cổ xưa mà trang nhã, rời xa thế tục. Nếu là người kiếp trước có mặt lắng nghe biết ngay Lục Lâm Thiên đàn bài ‘Mai Hoa Tam Lộng’, tinh phẩm trong cầm.

Lục Lâm Thiên hé môi hát:

– Đốm lửa ánh đèn, tiếng người văng vẳng, ca không hết loạn thế phong hỏa. Mấy độ luân hồi, mấy đời liếc mắt nhìn lại. Rốt cuộc vì đâu một thân Giang Nam yên vũ, phúc thiên hạ, tạo phúc thiên hạ, khi hoa tàn chỉ là thoáng qua, nửa đời nhung mã. Muôn đời luân hồi, một thoáng xuân mang đi hồng nhan già, hoa rụng người mất hai không biết. Nửa đời lưu ly, ly biệt buồn thương diễn ra trong kết thúc. Trầm luân mê mẩn, ai có thể thức tỉnh?

Nghe Lục Lâm Thiên khẽ hát, nữ nhân áo trắng ngạc nhiên, lát sau mi mắt khép, khuôn mặt thả lỏng chìm đắm trong đó.

Lục Lâm Thiên tiếp tục hát:

– Nửa ngọn thanh đăng, cổ phật làm bạn, đêm trăng góc thành, phong bình lầu các. Một vòng tuổi hoa một khúc hát, khói ấm sơ trang, ba ngàn tóc tơ như dòng nước, vì quân điểm họa thành si. Tích lũy một đời cuồng si biết gửi cho ai? Không sợ hồng nhan tang thương, chỉ sợ hoa rơi đàn đứt dây không người lắng nghe.

Một khúc đàn không, quấn quanh Hán Phú nguyên khúc. Một cây tỳ bà, mịt Đường thi Tống từ. Tà lãm tàn tiêu, si luyến mưa thanh minh, phồn hoa mất hết, ai hứa hẹn cho ta một khúc thiên hoang địa lão?

Khúc Mai Hoa Tam Lộng làn điệu uyển chuyển, tuy là giai điệu của người xưa nhưng giống như Lục Lâm Thiên đặc biệt viết lời cho nữ nhân áo trắng. Đoán chừng năm mươi phần trăm nữ nhân áo trắng bị thất tình, vì khiến nàng sinh ra cộng minh nên Lục Lâm Thiên giở chút thủ đoạn nhỏ.

Khúc nhạc dần kết thúc, bất giác Lục Lâm Thiên chìm đắm vào đó, tiếng cầm nhập vào đầu. Tiếng cầm như ngạo mai trên vách vực, u lan trong khe cốc, biển tre dưới áng mây, thủy tiên bên dòng suối, không đến đẳng cấp quanh quẩn bên tai ba ngày nhưng cũng đến cảnh giới nhất định. Cộng với Lục Lâm Thiên dùng thất huyền cầm, phối hợp làn điệu uyển chuyển của Mai Hoa Tam Lộng, ngũ huyền cầm không cách nào đàn được như vậy.

Lục Lâm Thiên tự biết cầm nghệ không bằng nữ nhân áo trắng, hắn đành chiếm chút ưu thế nhờ vào thất huyền cầm.

Giai điệu cuối cùng dứt, Lục Lâm Thiên ngoái đầu nhìn. Thiếu nữ đứng bên cạnh hoàn toàn chìm trong khúc nhạc, nữ nhân áo trắng thì từ từ mở mắt ra.

Một lát sau nữ nhân áo trắng nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, nói:

– Thất huyền cầm quả nhiên cực diệu, nhưng cầm kỹ của ngươi bình thường. Nếu không có diệu dụng của thất huyền cầm e rằng ngươi không đàn được khúc nhạc này. Bài này rất khá, ngươi điền lời cực tốt. Nhưng khi ngươi hát lên rõ ràng là không đồng cảm vẫn cố truyền tải cái buồn, không ốm mà rên.

Lục Lâm Thiên giật mình nói:

– Tiền bối quá sâu sắc!

Ánh mắt của nữ nhân áo trắng thật sắc bén, Lục Lâm Thiên đàn khúc nhạc ai oán vì hùa theo nàng. Lục Lâm Thiên chưa từng thất tình, thậm chí chưa yêu ai bao giờ làm sao hiểu được yêu hận triền miên?

Nữ nhân áo trắng lạnh nhạt nói:

– Nghĩ tình ngươi hiểu cầm, hãy đi đi, ta tha mạng cho ngươi. Lần sau còn dám đến nữa sẽ giết không tha!

Lục Lâm Thiên nói:

– Tiền bối, ta đến tìm Quỷ Tiên Nữ tiền bối, sau khi tìm được sẽ đi ngay.

Mục đích của Lục Lâm Thiên là tìm Quỷ Tiên Nữ, nếu hắn đi bây giờ sẽ uổng công.

Nữ nhân áo trắng lạnh lùng nói:

– Ta nói rồi, nơi này không có Quỷ Tiên Nữ.

Khuôn mặt xinh đẹp đã thay sắc lạnh băng.

Lục Lâm Thiên ngần ngừ một lúc, nói:

– Tiền bối, là Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh kêu ta đến.

Lục Lâm Thiên thầm đoán nữ nhân áo trắng có năm mươi phần trăm là Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh, nhưng xem tuổi thì không giống.

Lục Lâm Thiên nói xong quan sát kỹ phản ứng của nữ nhân áo trắng qua đó suy đoán.

Nữ nhân áo trắng hừ lạnh một tiếng:

– Hừ!

Khí lạnh tăng mạnh, nữ nhân áo trắng đánh ra thủ ấn, vài luồng sáng ngưng tụ lại.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống thầm nghĩ:

– Nguy rồi!

Lục Lâm Thiên nhanh chóng thụt lùi.

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên cứ tưởng nữ nhân áo trắng xuống tay với hắn, nhưng nàng đánh ra vài luồng sáng rồi cùng thiếu nữ biến mất.

Chương 312: Ấy ấy

Trong không khí văng vẳng thanh âm:

– Nếu là tên kia phái ngươi đến thì càng nên chết. Ta sẽ nhốt chết ngươi trong Mê Lâm trận này. Ta đã chuẩn bị Mê Lâm trận cho riêng tên khốn đó, giờ khai đao với ngươi trước.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói:

– Thật sự là Quỷ Tiên Nữ.

Nhìn phản ứng của nữ nhân áo trắng thì chín mươi phần trăm nàng là Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh. Lục Lâm Thiên thầm hối hận không nghe lời dặn của Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh. Lão độc vật nói tuyệt đối đừng nhắc đến tên lão, nay xem ra Quỷ Tiên Nữ rất hận lão độc vật.

Lục Lâm Thiên hét to:

– Tiền bối, thật ra ta và lão độc vật không quá thân.

Nhưng không ai đáp lại Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên biểu tình cực kỳ khó xem, hắn nhìn xung quanh. Mọi thứ không thay đổi, vẫn ở trong lương đình, nhưng con đường sau lưng không còn, cầm cổ trong lương đình cũng biến mất. Bốn phía là rừng tre, nhìn không thấy cuối.

Lục Lâm Thiên thì thào:

– Mê Lâm trận, ta muốn xem thử có thể phá được nó không.

Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh từng nói Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh mặc dù là Vũ Giả nhưng tạo nghệ trận pháp cũng không thấp.

Lục Lâm Thiên quan sát kỹ xung quanh, nghiên cứu trận pháp. Mê

Lâm trận xem như một loại trong pháp trận, Vũ Giả mà có thể bày pháp trận làm Lục Lâm Thiên rất ngạc nhiên. Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh thật là không tầm thường.

Lục Lâm Thiên xem xét kỹ rừng tre, hắn đi vào trong. Rừng tre giống y như đúc, mỗi cây tre kích cỡ, độ dài ngắn y như nhau, nếu đi nhầm một bước sẽ xuất hiện nguy hiểm.

Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến lên, mọi ngã rẽ trong rừng tre y hệ nhau, không có gì khác biệt. Trong đầu Lục Lâm Thiên nhớ kỹ lại ghi chép về trận pháp trong Thiên Linh Lục của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn.

Mê Lâm trận có vẻ là một ảo trận, sinh ra nhiều biểu hiện giả dối trong não hắn. Nhưng Lục Lâm Thiên ở trong trận nên không nhìn ra thật giả được.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Không tin không phá được ngươi!

Nghĩ vậy nhưng Lục Lâm Thiên vẫn cố nhớ lại ghi chép về trận pháp trong Thiên Linh Lục.

Nhờ có Thiên Linh Lục nên Lục Lâm Thiên đạp bước người đi trước, khởi điểm cao hơn người rất nhiều về mặt trận pháp. Tuy Lục Lâm Thiên nước tới chân mới nhảy nhưng nhờ có phao Thiên Linh Lục nên sẽ không chết đuối.

Một lát sau Lục Lâm Thiên chìm đắm trong nghiên cứu trận pháp, hắn luôn không có thời gian rảnh cẩn thận nghiên cứu, lúc này ở trong Mê Lâm trận giúp hắn có dịp bình tâm nghiên cứu.

Sâu trong cốc, trong một đình viện đơn giản, trong một cái sân. Nữ nhân áo trắng nhìn chằm chằm thất huyền cầm trên bàn đá, đôi mắt tràn đầy ngạc nhiên.

Nữ nhân áo trắng thì thào:

– Tiểu tử này có chút tài hoa, tuổi nhỏ đã hiểu sâu sắc về cầm, khúc từ đó rất khá.

Thiếu nữ đứng bên cạnh tò mò hỏi:

– Sư phụ, người vừa rồi là nam nhân sao?

Nữ nhân áo trắng nói:

– Mỗi một nam nhân đều không phải thứ tốt, ngươi hãy tránh xa hắn ra.

Thiếu nữ nghi ngờ hỏi:

– Nhưng thưa sư phụ, hắn nói hắn là nam hài, nam nhân và nam hài có gì khác nhau sao?

Thiếu nữ hoàn toàn không hiểu sự đời.

Nữ nhân áo trắng á khẩu:

– Cái đó…

Nữ nhân áo trắng qua loa:

– Cái đó… Chờ sau này ngươi tự biết.

Thiếu nữ nhỏ giọng nói:

– À, nhưng ta thấy nam nhân kia không tệ, không xấu như sư phụ nói.

Nữ nhân áo trắng lườm thiếu nữ:

– Ngươi thì biết gì? Nam nhân xấu xa toàn giấu trong lòng.

Nữ nhân áo trắng tiếp tục bảo:

– Sa Sa, sư phụ sẽ bế quan mấy ngày nghiên cứu cầm này, ngươi ngoan ngoãn đừng chạy ra ngoài.

Thiếu nữ hỏi:

– Sư phụ, nam nhân này xử lý thế nào?

Nữ nhân áo trắng nói:

– Hắn không chết được, cũng không ra được, cứ để hắn tự sinh tự diệt đi.

Nữ nhân áo trắng cầm thất huyền cầm đã qua tay Lục Lâm Thiên sửa lại, rời khỏi sân.

Thời gian chậm rãi trôi. Hai ngày sau, Lục Lâm Thiên vẫn bị nhốt trong Mê Lâm trận. Hắn đã hiểu chút ít về ảo trận này, nhưng không cách nào tìm được lối ra.

Lục Lâm Thiên thầm than:

– Trận này không tầm thường.

Hai ngày nay tìm hiểu, Lục Lâm Thiên hiểu rõ hơn về Mê Lâm trận. Trận pháp này không yếu, tuy là ảo trận nhưng người bày trận thay đổi thủ đoạn là ảo trận vẫn có nhiều công kích trí mạng. Tình huống trong Mê Lâm trận hiện nay không có nguy hiểm gì với Lục Lâm Thiên, chắc vì Quỷ Tiên Nữ chỉ muốn giam cầm chứ không giết người.

Lúc này Lục Lâm Thiên chỉ còn nước làm liều thử đủ cách:

– Tiền bối, ta biết người chính là Quỷ Tiên Nữ tiền bối. Lão độc vật kêu ta nói với tiền bối là lão độc vật rất nhớ người, tiền bối có nghe thấy không?

Lục Lâm Thiên mới dứt lời bên tai nghe một chuỗi tiếng cười.

Lục Lâm Thiên nghe ra là giọng của thiếu nữ chứ không phải nữ nhân áo trắng.

Thiếu nữ cất tiếng nói:

– Nam hài, sư phụ của ta bế quan, sư phụ sẽ không nghe lời ngươi nói đâu.

Thanh âm như gần bên tai lại xa tận chân trời.

– Nam hài…

Xưng hô làm Lục Lâm Thiên nhíu mày khó chịu.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Tiểu thư có thể thả ta ra ngoài không?

Thiếu nữ đáp:

– Ta không biết mở Mê Lâm trận, dù ta có muốn thả ngươi ra cũng không được. Hơn nữa sư phụ nói nam nhân không phải thứ tốt, ta không thả ngươi.

Lục Lâm Thiên phản bác:

– Lời sư phụ của tiểu thư nói chưa chắc là đúng.

Lục Lâm Thiên bước tới trước theo hướng phát ra thanh âm.

Thiếu nữ cãi lại:

– Bậy bạ, sư phụ sẽ không lừa ta! Ta không thèm nói với ngươi nữa!

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Thật sự, sư phụ của tiểu thư lừa nàng. Tiểu thư có biết nam nhân không?

Một lát sau giọng thiếu nữ vang lên:

– Không, ta ở cùng sư phụ từ nhỏ, chưa từng rời khỏi chỗ này.

Dường như thiếu nữ đổi ý muốn tán gẫu với Lục Lâm Thiên.

Tiếp theo Lục Lâm Thiên dẻo miệng vừa lừa vừa dụ thiếu nữ khai hết mọi thứ ra. Thiếu nữ sống cùng sư phụ từ nhỏ, họ Bạch giống sư phụ, tên nàng là Bạch Sa Sa.

Họ Bạch, Lục Lâm Thiên càng chắc chắn nữ nhân áo trắng xinh đẹp chính là Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh. Bạch Sa Sa sống trong sơn cốc này mười lăm năm, ba tuổi vào sơn cốc rồi chưa từng ra ngoài. Có thể nói Bạch Sa Sa hoàn toàn không hiểu chuyện đời, tò mò với mọi thứ, ngây thơ như trang giấy trắng.

Lục Lâm Thiên hỏi tiếp:

– Sư phụ của tiểu thư bế quan bao lâu mới đi ra?

Thiếu nữ đáp:

– Không biết, sư phụ nghiên cứu cầm cổ, không biết mất bao lâu.

Lục Lâm Thiên đang quay về lương đình hai hôm trước hắn đã đánh đàn. Lục Lâm Thiên đi dạo một vòng quanh lương đình, cuối cùng đến gần một gốc tre xanh.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm cây tre, tay bắn ra ánh sáng vàng. Lục Lâm Thiên giang hai tay nhổ bật gốc cây tre. Cây tre xanh bị bứng gốc hóa thành luồng sáng rơi vào tay Lục Lâm Thiên thành trận giác to cỡ bàn tay, hơi thở thuộc tính mộc nồng nặc.

Bên tai Lục Lâm Thiên có tiếng kêu khẽ, thiếu nữ bốc lửa xuất hiện trước mắt hắn, chính là Bạch Sa Sa.

Bạch Sa Sa há hốc mồm khó tin nhìn Lục Lâm Thiên.

Thiếu nữ kinh ngạc hỏi, vẻ mặt rất ngạc nhiên:

– Sao ngươi ra được?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Trận pháp mở đương nhiên ta đi ra.

Chương 313: Hoa ngôn xảo ngữ (1)

Phải cảm ơn Bạch Sa Sa, nếu không có nàng tiết lộ thì Lục Lâm Thiên không phá trận nhanh như vậy. Cũng vì nữ nhân áo trắng không khởi động sát chiêu trong Mê Lâm trận, nếu không Lục Lâm Thiên đã chẳng ra được. Lục Lâm Thiên cảm nhận sâu sắc ảo diệu của trận pháp này, một trận pháp mạnh hơn cường giả nhiều.

Bạch Sa Sa ngạc nhiên thấy Lục Lâm Thiên đi ra rồi không nghĩ nhiều.

Bạch Sa Sa tò mò hỏi:

– Phải rồi, ngươi biết nam hài và nam nhân khác nhau thế nào không? Sư phụ bảo sau này ta sẽ biết nhưng ta muốn biết ngay bây giờ!

Đôi mắt tò mò nhìn Bạch Sa Sa, dường như Bạch Sa Sa khó hiểu vì sao hình dạng của nàng và nam hài khác nhau.

Lục Lâm Thiên xoa mũi:

– Cái kia…

Lục Lâm Thiên bất chấp:

– Nam hài tức là không ấy ấy với nữ nhân, sau khi làm ấy ấy với nữ nhân thì nam hài sẽ biến thành nam nhân. Nữ hài cũng vậy, sau khi ấy ấy với nam nhân rồi sẽ từ nữ hài biến thành nữ nhân. Tóm lại đó là một điều rất kỳ diệu.

Bạch Sa Sa nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, nghi hoặc hỏi:

– Cái gì là ấy ấy?

Lục Lâm Thiên há hốc mồm:

– Cái đó…

Bạch Sa Sa ngây thơ còn hơn cả giây trắng, Lục Lâm Thiên biết trả lời sao đây? Hắn không thể dạy hư tiểu nữ hài.

Bạch Sa Sa hỏi dồn, rất là tò mò:

– Nói nhanh lên, ấy ấy là gì?

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi rất là tà ác nói:

– Ấy ấy tức là một nam nhân và một nữ nhân làm một chuyện thật vĩ đại mà sung sướng, thỏa mãn. Chuyện này có thể nói là thần thánh mà vĩ đại, là khởi nguồn của nhân loại. Nghe nói nữ nhân rất thích làm chuyện này.

Bạch Sa Sa mắt long lanh nhìn Lục Lâm Thiên:

– Thật không? Vậy chúng ta có thể ấy ấy không?

Lục Lâm Thiên á khẩu:

– Cái đó…

Quá thẳng thắn, lần đầu tiên của hắn sao có thể tùy tiện thất thân? Hắn không phải loại người tùy tiện.

Một thanh âm lạnh lẽo vang lên:

– Hừ! Không ngờ có thể ra khỏi Mê Lâm trận của ta, rốt cuộc ngươi là ai?

Nữ nhân áo trắng xinh đẹp xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đưa trận giác cho nữ nhân áo trắng:

– Tiền bối, tiểu tử vô tình đi ra, xin tiền bối đừng trách.

Bạch Sa Sa vui vẻ nói với nữ nhân áo trắng:

– Sư phụ, nam hài nói sau khi nam hài và nữ hài ấy ấy, làm chuyện thật vĩ đại và rất sung sướng, thỏa mãn thì có thể biến thành nam nhân và nữ nhân.

Nghe Bạch Sa Sa nói làm Lục Lâm Thiên muốn chết. Thiếu nữ quá ngây thơ, cực kỳ trong trắng, đơn thuần đến nỗi Lục Lâm Thiên chảy mồ hôi lạnh.

Nữ nhân áo trắng lạnh lùng nói:

– Ta đã bảo là nam nhân không phải thứ tốt, còn nhỏ đã hoa ngôn xảo ngữ lừa gạt nữ nhân. Để ngươi sống tương lai chỉ biết tai họa nữ nhân, không bằng giết ngươi khi còn sớm.

– Ta…!

Lục Lâm Thiên không nghĩ ra hắn tai họa nữ nhân bao giờ?

– Tiền bối, trước khi ta chết có thể cho ta xin nói một câu không?

Lục Lâm Thiên đã sẵn sàng chạy trốn, Khôi Nhất, Thiên Sí Tuyết Sư chuẩn bị đầy đủ.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Nữ nhân này giống y như lão độc vật, tính tình rất tệ, cũng rất đáng sợ.

Nữ nhân áo trắng lạnh lùng nói:

– Nói đi, sẽ cho ngươi nói xong rồi chết.

Lục Lâm Thiên nói một hơi:

– Ta đến tìm một tiền bối Quỷ Tiên Nữ, là Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh kêu ta đến. Lão độc vật nói hy vọng trước khi chết được gặp mặt Quỷ Tiên Nữ tiền bối lần cuối, nói câu xin lỗi.

Lục Lâm Thiên ngước nhìn nữ nhân áo trắng:

– Tiền bối giết ta rồi làm phiền tìm Quỷ Tiên Nữ tiền bối giùm, như vậy ta chết không tiếc nuối.

Nữ nhân áo trắng hỏi dồn:

– Ngươi nói cái gì? Trước khi chết? Lão già đó bị gì?

Bộ dáng nữ nhân áo trắng rất sốt ruột.

Lục Lâm Thiên cười gian thầm nghĩ:

– Xem ra đúng là có gì với nhau.

Nữ nhân áo trắng sốt ruột như thế nói hai người không dính líu gì với nhau mới lạ, chuyện dễ xử hơn.

Lục Lâm Thiên cố ý nói:

– Tiền bối giết ta đi, ta phải gặp Quỷ Tiên Nữ tiền bối rồi mới nói được.

Nữ nhân áo trắng hỏi:

– Vớ vẩn, lão già kia không nói với ngươi Quỷ Tiên Nữ có bộ dạng như thế nào sao? Ta chính là Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh, nói nhanh lên, lão già kia bị gì?

Lục Lâm Thiên lại hành lễ:

– Thì ra người chính là Quỷ Tiên Nữ tiền bối.

Từ lúc Lục Lâm Thiên nói chuyện với Bạch Sa Sa đã khẳng định nữ nhân áo trắng chính là Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh.

Lục Lâm Thiên nói:

– Tuy lão độc vật tạm thời không bị nguy hiểm mạng sống nhưng vết thương quá nặng, e rằng.. Ài, không biết có lành được không.

Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh thở phào một hơi, nàng nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, hỏi:

– Ngươi là gì của lão già kia?

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Ta là điệt tử của lão độc vật.

Lục Lâm Thiên nhủ thầm dù sao trong sơn mạch Vụ Đô hắn đã xưng hô lão độc vật như thế.

Nữ nhân áo trắng nạt:

– Ngươi lừa ta, hắn làm gì có điệt tử?

– Ta lừa tiền bối làm gì? Ta thật sự là điệt tử của lão, nhưng không máu mủ, tiền bối không tin thì thôi. Đây là thứ lão độc vật đưa ta.

Lục Lâm Thiên móc một khối ngọc bội ra, lúc hắn xuất phát Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh cố ý giao cho hắn để chứng minh thân phận.

– Cái này…

Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh nhận lấy ngọc bài, lại biến sắc mặt, tay cẩn thận vuốt ve ngọc bội, mắt mông lung nhớ về quá khứ.

Một lát sau sắc mặt Quỷ Tiên Nữ bình tĩnh lại, nói chuyện với Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng hơn:

– Hắn thật sự nói muốn gặp ta?

Lục Lâm Thiên chân thành nói:

– Đúng vậy! Lão độc vật chính miệng nói với ta!

Trong bụng Lục Lâm Thiên thầm nghĩ đành có lỗi với lão độc vật, không chừng hắn vô tình tác hợp nhân duyên. Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh đẹp như vậy không hiểu sao lão độc vật không ưng, cứ nghĩ mãi nữ nhân muốn hại lão.

Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh liếc Lục Lâm Thiên, đôi mắt tràn đầy nghi ngờ, một chút căng thẳng, một chút mong chờ:

– Ngươi không lừa ta?

Lục Lâm Thiên cam đoan:

– Ta làm sao dám lừa Quỷ Tiên Nữ tiền bối?

Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh nở nụ cười như thiếu nữ đôi mươi, đẹp lung linh:

– Cho ngươi lá gan cũng không dám.

Lục Lâm Thiên thầm thở dài. Quỷ Tiên Nữ thật là như tiên, lão độc vật Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh đầu bị cửa kẹp mới bỏ qua nữ nhân đẹp như vậy.

Lát sau Quỷ Tiên Nữ nói với Lục Lâm Thiên:

– Mang ta đi gặp hắn.

Mắt Lục Lâm Thiên lóe tia sáng, nói:

– Tiền bối, mang người đi thì cũng được nhưng tiền bối phải đồng ý một điều kiện, lão độc vật nói nếu không thì lão không dám gặp tiền bối.

Quỷ Tiên Nữ nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

– Nói.

Lục Lâm Thiên nêu yêu cầu:

– Hiện tại lão độc vật tham gia Phi Linh Môn, làm đại trưởng lão nên hy vọng tiền bối cũng tham gia vào, khi đó có thể thường xuyên gặp mặt tiền bối. Nếu không gặp tiền bối rồi lại chia xa vậy chẳng bằng không gặp.

Quỷ Tiên Nữ nét mặt sa sầm nói:

– Tiểu tử, ngươi nói dối rất giỏi. Khai mau, rốt cuộc có chuyện gì? Đừng hòng lừa ta, nếu không ta sẽ giết ngươi ngay!

Chương 314: Hoa ngôn xảo ngữ (2)

Quỷ Tiên Nữ giơ ngọc bội Lục Lâm Thiên vừa đưa cho nàng lên:

– Biết nguồn gốc của ngọc bội này không? Là ta để lại cho lão già kia. Lúc trước hắn cứu mạng ta, nếu tương lai hắn có rắc rối sẽ sai người đến tìm ta, chuyện gì ta làm được thì sẽ đồng ý làm. Tính cách của lão già đó tuyệt đối không mở miệng cầu ta, nay đưa trả ngọc bội chắc vì hy vọng ta đồng ý một yêu cầu của ngươi. Còn dám gạt ta? Rốt cuộc lão ta bị gì?

Lục Lâm Thiên suýt tắt thở, hóa ra ngọc bội này còn có công dụng như thế, vậy là lão độc vật không nói sớm hại hắn suýt chết. Lục Lâm Thiên cũng phục Quỷ Tiên Nữ sát đất, không có gì lừa được nữ nhân này.

– Tiền bối, ta nói thật.

Lục Lâm Thiên kể lại đầu đuôi ngọn nguồn, đương nhiên không nói thật hết. Cái gì nên nói Lục Lâm Thiên sẽ nói, cái gì không thể nói hắn tuyệt đối không nhắc đến.

Nói tóm lại nội dụng Lục Lâm Thiên kể là lão độc vật bị người Thiên Tinh tông hợp sức đánh bị thương nặng, hắn vô tình cứu lão, sau đó lão tham gia Phi Linh Môn. Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh định gầy dựng Phi Linh Môn lớn mạnh rồi tìm Thiên Tinh tông báo thù, tình huống hiện tại của Phi Linh Môn. Lời kể nửa thật nửa giả, Lục Lâm Thiên không tin Quỷ Tiên Nữ nhìn thấu hết.

Lục Lâm Thiên còn tô điểm mình thành người tốt quên thân giúp người, chỉ một lòng trợ giúp lão độc vật báo thù, hoàn toàn không vụ lợi.

Quỷ Tiên Nữ nghe kể xong khẽ thở dài:

– Lão già này rốt cuộc là hận nữ nhân đó hay không quên được nàng ta?

Lục Lâm Thiên thoải mái nói:

– Tiền bối, tất nhiên lão độc vật hận nữ nhân kia, nếu không đã chẳng kêu ta đến tìm tiền bối.

Quỷ Tiên Nữ lấy lại tinh thần:

– Tiểu tử, nếu đây là ý của lão già đó thì ta có lẽ sẽ tham gia vào Phi Linh Môn đó. Nhưng nếu ngươi dám lừa ta, ngươi sẽ chết rất khó xem.

Lục Lâm Thiên bảo đảm:

– Đương nhiên là ý của lão độc vật, nếu không ta làm sao biết chỗ tiền bối ở?

Câu này vẫn nửa thật nửa giả, nếu Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh không nhắc đến nàng thì trước kia Lục Lâm Thiên hoàn toàn không biết Quỷ Tiên Nữ là ai.

Quỷ Tiên Nữ lạnh nhạt nói:

– Vào đi, ta thu dọn một chút rồi ngày mai lên đường.

Lục Lâm Thiên xoay người vào trong đình viện.

Lục Lâm Thiên mừng rỡ:

– Thành công!

Lục Lâm Thiên không ngờ dễ dàng giải quyết, xem ra lão độc vật có sức hấp dẫn rất lớn.

Bạch Sa Sa la lên:

– Hay quá, buổi tối ta có thể ở cùng nam nhân!

Lục Lâm Thiên rợn tóc gáy, hy vọng đêm nay hắn sẽ không bị hãm. Rất có thể Bạch Sa Sa sẽ làm chuyện như thế.

Trong đình viện mọi thứ tinh xảo, tuy trang sức đơn giản mà rất phong nhã. Lục Lâm Thiên khen không ngớt, từ phong cách phẩm vị đến Quỷ Tiên Nữ quốc sắc thiên hương.

Quỷ Tiên Nữ nghe khen sắc mặt dịu đi nhiều, bớt mặt lạnh, ngẫu nhiên nhoẻn miệng cười. Lục Lâm Thiên mừng thầm, Quỷ Tiên Nữ dù gì là nữ nhân, mà nữ nhân đương nhiên thích nghe khen. Đây là bệnh chung của nữ nhân, chỉ cần khen nàng thì muốn gì cũng được.

Lục Lâm Thiên trợn to mắt nói:

– Tiền bối đã hai mươi tám tuổi chưa? Ta chưa từng thấy nữ nhân nào có khí chất như tiền bối.

Lục Lâm Thiên thầm nhớ Lục vô Song, khí chất của nàng không kém gì Quỷ Tiên Nữ, hai người ngang ngửa nhau. Còn có thiếu nữ xinh đẹp áo lục Lục Lâm Thiên gặp trong sơn mạch Vụ Đô, và nữ nhân giả nam, hai người kia cũng rất khó khí chất, xinh đẹp không kém cạnh gì. Lữ Tiểu Linh cũng rất đẹp.

Quỷ Tiên Nữ lườm Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, miệng của ngươi như bôi mật, sau này không biết bao nhiêu thiếu nữ bị ngươi dụ dỗ choáng váng. Ta đã sáu mươi tuổi, già rồi.

Nói vậy nhưng vẻ mặt Quỷ Tiên Nữ rất là hưởng thụ.

Lục Lâm Thiên không tin:

– Tiền bối, không thể nào! Tiền bối nói mình sáu mươi utổi là lừa ta phải không? Sau này ta gọi người là Doanh tỷ đi, sáu mươi tuổi làm sao trẻ vậy được?

Bộ dạng của Quỷ Tiên Nữ chỉ khoảng gần ba mươi tuổi, bảo dưỡng quá tốt, nếu xin bản quyền cách giữ dáng chắc sẽ giàu to.

Quỷ Tiên Nữ khẽ thở dài:

– Ta thật sự đã sáu mươi, Sa Sa theo ta đã mười lăm năm.

Quỷ Tiên Nữ không phản đối Lục Lâm Thiên gọi nàng là Doanh tỷ.

Lục Lâm Thiên được nước lấn tới:

– Doanh tỷ và lão độc vật quen biết nhau đã lâu rồi sao?

Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh nói:

– Đúng vậy! Lão già đó tính cách bướng bỉnh, không nói nữa, ngươi nghỉ ngơi một đêm, ngày mai chúng ta đi Phi Linh Môn.

Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh kêu Bạch Sa Sa dẫn Lục Lâm Thiên đi một gian phòng nghỉ ngơi.

Khó khăn lắm mới có một người lạ đến, Bạch Sa Sa quấn quýt Lục Lâm Thiên mãi đến đêm khuya mới chịu rời đi. Lục Lâm Thiên co ro trong góc giường phập phồng lo sợ suốt nửa đêm, mãi khi Bạch Sa Sa rời đi mới thở phào nhẹ nhõm.

Sáng sớm hôm sau, Lục Lâm Thiên thở ra một hơi, đẩy mở cửa phòng. Làn gió thổi qua, mùi thơm sơn cốc xộc vào mũi. Mấy con chim nhỏ ríu rít bay trên bầu trời, phong cảnh bình yên.

Bạch Sa Sa nhảy nhót đi tới:

– Nam hài, ngươi dậy rồi hả? Sư phụ kêu ta đến thông báo với ngươi là chúng ta nên xuất phát.

Bạch Sa Sa vẫn ăn mặc nóng bỏng, cặp chân dài, đường cong thân thể, gò bồng đào sắp nhảy ra ngoài.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nói:

– Sa Sa, gọi ta là Lục Lâm Thiên được rồi, đừng luôn miệng kêu nam hài, khó nghe lắm.

– Chẳng lẽ ngươi không phải nam hài? Hay ngươi đã ấy ấy với nữ hài?

Bạch Sa Sa kinh ngạc hỏi:

– Sao ngươi có thể làm vậy? Tại sao ngươi không ấy ấy với ta?

Lục Lâm Thiên á khẩu:

– Thua!

Bạch Sa Sa quá ngây thơ, thuần khiết không còn gì để nói.

Bên ngoài đình viện, Lục Lâm Thiên thấy Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh chờ sẵn, vẫn bộ váy trắng, đơn giản nhưng cô độc thoát tục tựa tiên nữ. tuy nhiên Lục Lâm Thiên biết rõ khi Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh trở mặt thì nhanh hơn cả lật sách.

Lục Lâm Thiên nói:

– Chào buổi sáng, Doanh tỷ. Chúng ta lên đường được rồi. Ta tin khi lão độc vật thấy Doanh tỷ sẽ rất ngạc nhiên.

Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh nói:

– Thiếu Du, ngươi có thể tới đây chắc có yêu thú phi hành? Kêu yêu thú phi hành của ngươi ra đây, ta mang các ngươi rời đi thì hơi mệt.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

– Ừm!

Lục Lâm Thiên vỗ ngực cái bộp, một luồng sáng trắng từ không gian thú nang bắn lên trời. Thân hình Thiên Sí Tuyết Sư to lớn đập cánh mang theo tiếng gió rít xuất hiện trước mắt mọi người.

– Grao!

Thiên Sí Tuyết Sư khổng lồ đập cánh xoay quanh, khí tức uy hiếp mạnh mẽ khuếch tán. Thiên Sí Tuyết Sư đến tam giai trung kỳ thì khí thế tăng mạnh hơn nhiều.

Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh kinh ngạc khi thấy Thiên Sí Tuyết Sư:

– Thiên Sí Tuyết Sư tam giai trung kỳ!

Bạch Sa Sa nhìn chằm chằm Thiên Sí Tuyết Sư bay trên trời, reo lên:

– Yêu thú đẹp quá. Nam hài, tặng cho ta được không?

Lục Lâm Thiên ấp úng:

– Cái đó…

Mọi người nhảy lên Thiên Sí Tuyết Sư. Quỷ Tiên Nữ đánh ra thủ ấn, các thủ ấn huyền ảo hóa thành luồng sáng khuếch tán, đình viện bên dưới biến mất.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói:

– Mê Lâm trận của Doanh tỷ thật huyền ảo.

Chương 315: Thật nhiều nam nhân

Quỷ Tiên Nữ khẽ thở dài:

– Đây chỉ là một tiểu trận pháp trong trận pháp mộc hệ, tiếc rằng ta không phải Linh Giả nếu không sẽ có tiến bộ về mặt trận pháp.

Làm Vũ Giả có nghiên cứu về trận pháp sâu đến mức này đã không dễ dàng. Vũ Giả bẩm sinh bị hạn chế linh hồn, không thể sánh bằng Linh Giả về mặt trận pháp và khôi lỗi, Lục Lâm Thiên hiểu rất rõ điều đó.

Quỷ Tiên Nữ hỏi Lục Lâm Thiên:

– Phải rồi, hôm qua ngươi có thể phá Mê Lâm trận của ta vậy chắc có nghiên cứu chút ít về trận pháp?

– Chỉ chút chút.

Tiếp theo Lục Lâm Thiên và Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư thảo luận về trận pháp, từ nhân trận đến pháp trận. Hai người trò chuyện rất vui vẻ.

Lục Lâm Thiên nghiên cứu trận pháp không bằng Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh nhưng trong đầu có Thiên Linh Lục, nói chuyện có lớp có lang. Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh nghe trợn mắt há hốc mồm, nhiều vấn đề mở mang đầu óc.

Quỷ Tiên Nữ nghiên cứu trận pháp không quá siêu quần nhưng cũng không thấp, cộng với nàng tự mình nghiên cứu, bản lĩnh vững chắc. Lục Lâm Thiên học được nhiều thứ cơ bản từ Quỷ Tiên Nữ. Có thể nói hai người đều được ích lợi không nhỏ.

Hai người từ trận pháp nói tới thi từ ca phú. Nhờ ký ức kiếp trước, Lục Lâm Thiên nhớ vài thơ từ thời Đường Tống Nguyên Minh Thanh, nói năng dõng dạc hù Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh ngạc nhiên liên tục.

Tiếp xúc một thời gian sau Quỷ Tiên Nữ rất khó đối xử với Lục Lâm Thiên như thiếu niên bình thường, từ mặt nào đó thì nàng hoàn toàn phục hắn.

Hai người thảo luận ba ngày, Bạch Sa Sa nghe choáng váng buồn ngủ. Bạch Sa Sa buồn một mình đành tự tu luyện.

Lục Lâm Thiên rất ngạc nhiên về tu vi của Bạch Sa Sa, nàng không rành chuyện đời nhưng có thiên phú kinh người, mười tám tuổi đã là Vũ Sư lục trọng. Thực lực như thế mạnh hơn hẳn đệ tử thân truyền của đại môn đại phái bình thường.

Lục Lâm Thiên kể tỉ mỉ tình huống hiện tại của Phi Linh Môn cho Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh nghe. Lục Lâm Thiên không giấu diếm điều gì, bao gồm trước kia Phi Linh Môn để lại mật thất, và hắn sắp rời đi hai năm.

Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh đả kích Lục Lâm Thiên:

– Hiện tại Phi Linh Môn chỉ có mười mấy Vũ Phách, không tới ngàn người, loại thế lực này mà muốn đối kháng với Thiên Tinh tông sao?

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm nói:

– Cho nên ta mới mời Doanh tỷ xuống núi.

Hai ngày ở chung, Lục Lâm Thiên cảm giác Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh không còn bài xích Phi Linh Môn, huống chi có lão độc vật trong Phi Linh Môn, tin tưởng nàng sẽ dốc lòng trợ giúp.

Quỷ Tiên Nữ nói:

– Thực lực Phi Linh Môn quá yếu, nhưng có ta và lão già kia thì còn cơ may tranh đấu một phen, dù là Quỷ Vũ tông cũng không cần để bụng. Chờ hai năm sau ngươi trở về ta sẽ giao cho ngươi một Phi Linh Môn khiến ngươi vừa lòng.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm:

– Vậy tiểu tử xin đa tạ Doanh tỷ trước.

Có lão độc vật, Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh ở trong Phi Linh Môn, một người là Linh Suất cửu trọng, một người là Vũ Suất cửu trọng tất nhiên không cần để Quỷ Vũ tông vào mắt. Một linh một vũ, nền móng Phi Linh Môn đã sơ thành, hai năm sau qua tay Quỷ Tiên Nữ bồi dưỡng, Phi Linh Môn sẽ nhanh chóng vươn lên.

Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh nhìn Lục Lâm Thiên, nghiêm túc nói:

– Nhớ kỹ, khi Phi Linh Môn đến thực lực nhất định chuyện làm thứ nhất là san bằng Thiên Tinh tông, nếu không ta sẽ tự tay hủy đi Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên nghiêm nghị nói:

– Doanh tỷ yên tâm, ta cũng đã hứa với lão độc vật như vậy.

Lục Lâm Thiên biết nếu không có lão độc vật trong Phi Linh Môn, một mình hắn không mời Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh xuống núi được. Ở chung mấy ngày nay, trò chuyện đôi câu vài lời, Lục Lâm Thiên phục Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh sát đất. Lão độc vật đề cử người có khác, thiên văn địa lý, các thế lực trong Cổ vực, mọi thứ Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh đều thuộc làu. Có người này trong Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên có thể yên tâm rời đi.

Quỷ Tiên Nữ lạnh nhạt nói:

– Ta tin ngươi, ánh mắt của lão già sẽ không sai. Ta nhìn ra được tuy ngươi còn trẻ nhưng nói năng bất phàm, sát khí lộ ra ngoài, lòng tràn ngập bá ý, không phải vật trong ao. Có lẽ sau này nắm xương già ta đây có thể cùng ngươi lưu danh đại lục.

Lục Lâm Thiên nghiêm túc hành lễ:

– Kim lân nào phải vật trong ao, vừa gặp phong vân liền hóa rồng. Phong vân của ta chính là Doanh tỷ và lão độc vật. Tiểu tử một lần nữa xin tạ Doanh tỷ.

Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh mỉm cười nói:

– Hay cho câu kim lân nào phải vật trong ao, vừa gặp phong vân liền hóa rồng. Có câu nói này, nắm xương già ta đây điên cùng ngươi. Đám lão quỷ ngày xưa biết Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh ta lại xuống núi chắc sẽ rất náo nhiệt.

Trong đôi mắt đẹp bình tĩnh chợt bùng nổ khí tiêu sát.

Ngày thứ ba, Lục Lâm Thiên nuốt một viên đan dược tam phẩm cao giai, bắt đầu tu luyện. Đan dược biến thành năng lượng trong người hắn, tiến bộ tu vi kinh người.

Ngày thứ sáu, Thiên Sí Tuyết Sư to lớn xé gió lao tới bầu trời Phi Linh Môn. Khí lưu phần phật chấn không gian gợn sóng, đệ tử Phi Linh Môn đã chạy ra nghênh tiếp.

Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh nhìn chằm chằm Phi Linh sơn, nói:

– Vị trí không tệ, nhưng hơi nhỏ.

Ba người nhảy xuống Thiên Sí Tuyết Sư, nhiều đệ tử Phi Linh Môn tiến lên hành lễ.

– Kính chào chưởng môn!

Bạch Sa Sa kinh thán:

– Nhiều nam nhân quá!

Các đệ tử Phi Linh Môn thầm thắc mắc, Bạch Sa Sa mặc đồ nóng bỏng làm nhiều đệ tử liếc trộm, nhưng vì có mặt chưởng môn nên không dám táy máy.

Thấy Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh thì các đệ tử kinh diễm vô cùng, trợn mắt há hốc mồm ngó trân trân.

Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh hỏi:

– Lão già kia đâu?

Lục Lâm Thiên lên tiếng:

– Doanh tỷ hãy theo ta.

Lục Lâm Thiên dẫn Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh đi chỗ ở của mình.

Khi Lục Lâm Thiên đưa Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh đến bên ngoài chỗ ở thì nàng quát to:

– Lão già, trốn đi đâu?

Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh như hồn ma biến mất tại chỗ.

Vù vù vù!

Cùng lúc đó, trong chỗ ở có bóng đen nhanh như tia chớp lao ra ngoài. Hai bóng người một đen một trắng kéo theo chuỗi tàn ảnh biến mất phía xa.

Nhìn Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh khuất xa, mấy trưởng lão chạy tới trợn to mắt nói:

– Thực lực mạnh quá!

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm, hắn không quá ngạc nhiên. Ngó bộ dáng thì lão độc vật hơi sợ Quỷ Tiên Nữ, chắc trước kia làm chuyện xấu nên sợ gặp nàng.

Ba canh giờ sau có tiếng hét lớn vang lên:

– Lục Lâm Thiên, tiểu tử khốn kiếp, đi ra cho ta!

Lục Lâm Thiên đang ở trong phòng định chuồn qua cửa sổ nhưng không kịp. Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh râu tóc dựng đứng hùng hổ xuất hiện trong phòng.

Lục Lâm Thiên nhe răng cười:

– Đông lão, nói chuyện với Doanh tỷ sao rồi?

Lục Lâm Thiên nhìn sắc mặt của Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh chắc đã biết bị người bán.

Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh tức giận trừng Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, ngươi giỏi, còn gọi Doanh tỷ? Vì lôi kéo nàng tới Phi Linh Môn mà ngươi dám bán đứng ta? Nói gì ta nhớ nàng, ta xin lỗi nàng ấy. Ta có lỗi chỗ nào? Tiểu tử, ngươi đúng là không từ thủ đoạn!

Chương 316: Không từ thủ đoạn

Lục Lâm Thiên nói:

– Đông lão bớt giận, ta cũng hết cách, chỉ Đông lão mới có sức hấp dẫn Doanh tỷ đến. Hơn nữa Doanh tỷ đối xử với Đông lão không tệ, nghe nói Đông lão bị thương nặng là tìm đến ngay.

Lục Lâm Thiên chỉ trích ngược lại Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh:

– Đông lão có lỗi trước, không nói rõ lai lịch ngọc bội cho ta biết trước, hại ta nói bậy suýt mất mạng. Là Đông lão bán ta trước cũng đừng trách ta bất đắc dĩ bán lại.

Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh lườm Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử này còn cãi ngược lại?

Nhưng sắc mặt Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh bớt giận hơn, lão vốn không thật sự giận hắn.

– Thế nào? Các người đều ở đây sao?

Lúc này ba người đi vào phòng, là Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh, Lục Tâm Đồng, Bạch Sa Sa. Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh đang nắm tay Lục Tâm Đồng, yêu ai yêu cả đường đi nên nàng cưng yêu luôn tiểu cô nương.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm nói:

– Doanh tỷ, Đông lão đang cảm ơn ta, nói là cảm ơn vì ta đã tìm Doanh tỷ về giúp lão.

Lục Lâm Thiên chạy nhanh trốn sau lưng Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh.

Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh bất đắc dĩ trợn trắng mắt với

Lục Lâm Thiên, nhưng không cãi lại.

Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh nghi ngờ hỏi:

– Có thật không?

Nhưng mắt Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh lóe ý cười thiếu nữ tuổi xuân.

Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh hỏi Lục Lâm Thiên:

– Phải rồi, khi nào tiểu tử nhà ngươi đi?

Lục Lâm Thiên đáp:

– Khoảng mười ngày sau.

Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh kinh ngạc hỏi:

– Nhanh vậy?

Lục Lâm Thiên cười cười:

– Đi sớm về sớm.

Giờ Lục Lâm Thiên đã yên tâm về Phi Linh Môn.

Ban đêm, Lục Lâm Thiên lại đi vào mật thất trong sơn động. Còn hai phần Linh hồn thần dịch chưa dùng, Lục Lâm Thiên định dùng hết rồi xuất phát đi Vân Dương tông.

Lục Lâm Thiên vốn hy vọng tìm một dong binh đoàn cùng đi chung nhưng giờ không cần nữa. Có Thiên Sí Tuyết Sư, yêu thú phi hành bình thường không đuổi kịp Lục Lâm Thiên được, huống chi hắn còn có Khôi Nhất.

Lục Lâm Thiên nuốt hai phần Linh hồn thần dịch cuối cùng, khoanh chân ngồi, chậm rãi luyện hóa. Giờ thì Lục Lâm Thiên dã dùng hết Linh hồn thần dịch.

Linh hồn thần dịch đem lại ích lợi rất lớn, trong lòng Lục Lâm Thiên thậm chí quyết định tương lai nếu có cơ hội sẽ đi Vạn Thú tông kiếm thêm một bình Linh hồn thần dịch, ý này hay.

Trong Phi Linh Môn tạm thời không sóng không gió gì, gần đây Phi Linh Môn nổi tiếng như cồn xung quanh sơn mạch Vụ Đô. Phi Linh Môn giận dữ diệt Cửu Hoa Môn, tin tức truyền ra làm các thế lực lớn nhỏ trợn mắt há hốc mồm.

Phi Linh Môn mới mở Phi Linh thương hành khiến nhiều dong binh đoàn ngạc nhiên. Giá Phi Linh thương hành thu mua cao hơn giá bình thường một chút, còn trả lại tiến cống, điều này khiến nhiều dong binh đoàn lựa chọn giao dịch với Phi Linh thương hành.

Sơn mạch Vụ Đô có nhiều lối vào, hiện tại mấy trưởng lão kiểm tra số dong binh đoàn trốn tiến cống. Đã có ba tiểu đội vì trốn thuế bị Phi Linh Môn giết sạch, chấn nhiếp làm Phi Linh Môn thu nhập tiến cống sơn mạch Vụ Đô tăng nhiều một nửa.

Cộng với thanh thế Phi Linh Môn tăng mạnh, nhiều dong binh đoàn không dám trốn tiến cống nữa. Chuyện Cửu Hoa Môn, La Sát Môn cảnh cáo bọn họ.

Đệ tử Phi Linh Môn ai nấy đi ra đường ngẩng đầu ưỡn ngực, đặc biệt là đệ tử cũ nhận được đãi ngộ cao nhất trong môn.

Mỗi ngày có nhiều người đến tham gia vào Phi Linh Môn, đương nhiên muốn vào cũng không dễ, phải trải qua kiểm tra sàn lọc.

Mấy ngày sau, trong mật thất sơn động vầng sáng trong suốt rực rỡ bao phủ người Lục Lâm Thiên, khí thế tăng vọt, tạm dừng một chốc rồi phá tan một bình cảnh, thế như chẻ tre lao vυ”t lên. Thật lâu sau khí thế bình ổn lại.

Giờ phút này, Lục Lâm Thiên phát ra khí thế đã đến Linh Sư thất trọng, vẫn còn tiếp tục tăng mạnh.

Ngày thứ năm sau khi Lục Lâm Thiên vào mật thất sơn động, hắn chậm rãi thở hắt ra:

– Phù.

Khí thế đã đến trung kỳ Linh Sư thất trọng, khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

– Hơn một năm rồi, cũng nên đi Vân Dương tông thôi.

Vân Dương tông, một trong tam tông tứ môn, sở hữu nhiều thiên tài, cường giả như mây, thế lực hạng nhất trong đại lục Linh Vũ. Lục Lâm Thiên mong chờ sẽ có thu hoạch trong Vân Dương tông.

Lục Lâm Thiên mở mật thất sơn động, trở về chỗ ở. Lục Lâm Thiên gặp mặt Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh, Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh, lại sai Phương Tân Kỳ đi gọi Chu Ngọc Hậu.

Lục Lâm Thiên ra lệnh Chu Ngọc Hậu kêu tất cả đệ tử có thể trở về được ba ngày sau về Phi Linh Môn, chuẩn bị nghi thức nhập môn cho mấy vị trưởng lão. Đám người tham gia Phi Linh Môn đến bây giờ chưa có nghi thức nhập môn chính thức.

Lục Lâm Thiên nghe Chu Ngọc Hậu báo cáo tình hình gần đây của Phi Linh Môn, mọi thứ đi vào quỹ đạo. Lưu Nhất Thủ kinh doanh đã được hiệu quả bước đầu.

Chu Ngọc Hậu đi xuống sắp xếp tất cả, Lục Lâm Thiên thì trong mấy ngày tiếp theo luôn làm bạn bên Lục Tâm Đồng, ngẫu nhiên tu luyện một chút. Khiến Lục Lâm Thiên bất ngờ là Thiểm Điện Hắc Báo bắt đầu đột phá, đến hôm sau nó đột phá tam giai trung kỳ. Xem khí thế của Lục Yêu Mãng, Thị Huyết Yêu Lang cũng tới lúc đột phá, chắc không lâu.

Lục Lâm Thiên sắp xếp Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh ở trong đình viện sau núi, nơi này có nhiều phòng trống. Ở chung mấy ngày, Phương Tân Kỳ, Nhan Kỳ hỗ trợ Bạch Sa Sa đã hiểu chuyện nhiều hơn. Không biết có phải Phương Tân Kỳ, Nhan Kỳ giải thích ý nghĩa ấy ấy không mà gần đây Bạch Sa Sa gặp Lục Lâm Thiên là mặt đỏ như trái táo, không dám nói câu nào.

Ba ngày sau, trong Phi Linh Môn cực kỳ náo nhiệt. Các đệ tử có thể về được đều tranh thủ trở về. Trong đại điện sửa lại vị trí đặt ghế. Sau ghế chưởng môn lớn của Lục Lâm Thiên có thêm hai cái ghế khác, còn lại đều có vị trí của nó.

Trong đại điện có gần hai trăm đệ tử thân truyền của Phi Linh Môn, biểu tình tôn kính hành lễ.

– Bái kiến chưởng môn!

Mấy hộ pháp, trưởng lão khác cũng làm điều tương tự. Phương Tân Kỳ, Nhan Kỳ, Hoàng Bác Nhiên, Trương Minh Đào, Lưu Nhất Thủ có mặt trong đại điện.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, nói:

– Các vị, hôm nay có hai việc tuyên bố. Thứ nhất, từ hôm nay trở đi Phi Linh Môn chúng ta có hai vị cung phụng, đó là Đông lão và Doanh tỷ. Cung phụng tùy thời quản lý bất cứ chuyện gì trong môn.

Mọi thứ đi vào quỹ đạo, biên chế Phi Linh Môn cũng phải sửa sang lại.

Đám người Hồ Nam Sinh rất thông minh, lập tức hành lễ hướng Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh, Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh ngay:

– Kính chào hai vị cung phụng.

Bọn họ sẽ không lên tiếng phản đối.

Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh, Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh ngồi bên cạnh Lục Lâm Thiên, cười mỉm chi nhận lễ. Hai người vừa lòng không phải vì cái danh hiệu cung phụng mà là Lục Lâm Thiên tuyệt đối tin tưởng bọn họ trong Phi Linh Môn này.

Lục Lâm Thiên tuyên bố thân phận mấy vị trưởng lão Hồ Nam Sinh, Đinh Thành Kiệt. Trịnh Anh thành đại trưởng lão, Chu Ngọc Hậu là nhị trưởng lão. Không ai phản đối, dù sao hai người vốn là trưởng lão trong Phi Linh Môn.

Chương 317: Tạm rời khỏi Cổ vực (1)

Đám người Trương Khiếu, Lưu Á Lôi, Dương Lệ giữ chức hộ pháp. Trương Khiếu tu vi Vũ Phách cửu trọng tất nhiên thành đại hộ pháp, gã vừa là hộ pháp vừa là trưởng lão, mỗi tháng được số đan dược để tu luyện rất khá khẩm. Lục Lâm Thiên tuyên bố Lưu Nhất Thủ tạm thời là đệ tử thân truyền, chức vị khác sau này điều chỉnh sau.

Ai đều nghe hiểu Lưu Nhất Thủ chắc chắn sẽ thăng cấp, giờ mấy trưởng lão, hộ pháp đều làm việc phụ gã.

Qua nghi thức nhập môn có chút long trọng, hai vị cung phụng, mấy vị trưởng lão và hộ pháp chính thức tham gia vào Phi Linh Môn.

Nghi thức qua đi, Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, nghiêm túc nói:

– Chuyện thứ hai là ta sẽ rời đi hai năm, mọi chuyện trong Phi Linh Môn giao cho Bạch cung phụng toàn quyền quản lý. Ai không phục thì giết không tha!

Các đệ tử đồng thanh kêu lên:

– Không dám làm trái!

Vẻ mặt ai nấy ngạc nhiên, bất ngờ vì chưởng môn rời đi hai năm, một khoảng thời gian khá dài.

Lục Lâm Thiên nói:

– Mấy vị trưởng lão, hộ pháp, Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên, Lưu Nhất Thủ, Phương Tân Kỳ, Nhan Kỳ ở lại, những người khác đi xuống.

Đám đệ tử đi ra, hâm mộ nhìn đệ tử ở lại, thầm quyết tâm chăm chỉ tu luyện để được chưởng môn nhìn với cặp mắt khác.

Các đệ tử rời đi chỉ còn lại người trong đại điện. Lục Lâm Thiên quét mắt nhìn qua, những người này tuyệt đối trung thành Phi Linh Môn. Đám người Trương Khiếu đầu hàng Phi Linh Môn sau khi uống Phệ Huyết Hóa Cốt đan của Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh thì không dám phản bội.

– Các vị, kêu các người ở lại vì muốn nói rằng hiện tại các người là thế lực trung kiên và cũng trụ cột của Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng nói:

– Tuy hiện tại thực lực Phi Linh Môn chúng ta không quá mạnh nhưng ta tin không lâu sau Phi Linh Môn chắc chắn là thế lực hạng nhất trong Cổ vực. Khi đó các vị sẽ lưu danh Cổ vực, còn bây giờ Phi Linh Môn cần các vị chung tay góp sức. Ta tin tương lai các vị sẽ không hối hận.

Mọi người cùng hành lễ:

– Chúng ta thề sống chết theo chưởng môn!

Đám người cực kỳ kích động, điều này chứng minh bọn họ được chưởng môn xem như người nhà.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, nói:

– Bắt đầu từ bây giờ Phi Linh Môn ta tuyệt đối không bị người khi dễ nữa.

– Quân không thấy, sư tử hổ báo săn mồi lấy uy, nai đáng thương có ai tội?

– Cuộc đời trước nay mạnh ăn thịt yếu, dù có lý về mình cũng uổng công.

– Quân đừng hỏi, nam nhi có nam nhi hành.

– Nam nhi hành, là thô bạo.

– Sự và người không đứng chung.

– Sự nam nhi ở đấu trường giết chóc, gan như gấu mắt như sói.

Những lời nhiệt huyết làm máu mọi người sôi trào, ai nấy rất phấn khởi. Đinh Thành Kiệt mắt đỏ ngầu, hoàn toàn bị cảm nhiễm.

– Chúng ta nguyện dốc hết sức vì Phi Linh Môn, thề sống chết theo cùng chưởng môn!

Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh, Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh liếc Lục Lâm Thiên rồi quay sang nhìn nhau cười. Hai người thầm nhủ tiểu tử này rất giỏi kích động lòng người.

Lục Lâm Thiên nói:

– Chắc các vị không biết thân phận của hai vị cung phụng, giờ ta sẽ nói cho lão nghe. Nhưng nghiêm cấm lộ ra thân phận của hai vị cung phụng, ai làm trái sẽ phạt nặng.

Lục Lâm Thiên bình tĩnh nói:

– Thân phận của Đông lão chính là Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh, chắc các vị đều biết chút ít?

– Thật sự là Thôi Hồn Độc Suất!?

– Thì ra đúng là Đông lão, Linh Suất cửu trọng!

Đám trưởng lão, hộ pháp biến sắc mặt. Nhiều người từng thấy Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh ra tay vài lần nên suy đoán được chút ít nhưng không dám khẳng định, lúc này nghe Lục Lâm Thiên nói Đông lão là Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh thì rất ngạc nhiên.

Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh, Linh Suất cửu trọng, người đầy kịch độc, nhân vật phong vân trong toàn Cổ vực. Đặc biệt ở trung ương Cổ vực, các đại thế lực ai không biết tiếng Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh, cường giả tuyệt đối? Vô số môn phái giành giật lôi kéo Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh, không ngờ lão đến Phi Linh Môn.

Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh cười cười nhìn biểu tình của mọi người, không mấy ngạc nhiên.

Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh hờ hững nói:

– Các vị, bây giờ chúng ta là người một nhà, sau này Phi Linh Môn còn cần các người góp sức. Nếu ai không xem Phi Linh Môn là người nhà thì thủ đoạn của ta sẽ không nhẹ tay.

Đám người hút ngụm khí lạnh. Trước mặt Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh, bọn họ không dám hai lòng.

– Các vị trưởng lão, hộ pháp, không biết mọi người có từng nghe nói danh hiệu của Doanh tỷ?

Lục Lâm Thiên bình tĩnh nói:

– Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh.

Trong đại điện, Trương Khiếu biến sắc mặt, kiếm quang kinh sợ tột độ:

– Là nàng…!

Trương Khiếu kinh kêu:

– Xin hỏi cung phụng chính là Quỷ Tiên Nữ mười lăm năm trước diệt bốn ngàn người Địa Ngục Môn, trong đó bao gồm hai Vũ Suất, mười hai Vũ Tướng?

Quỷ Tiên Nữ thản nhiên nói:

– Hình như có chuyện này, nhưng ta nhớ rõ là mười bốn Vũ Tướng.

Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh dứt lời, mọi người hút ngụm khí lạnh. Mười bốn Vũ Tướng, hai Vũ Suất đều bị Quỷ Tiên Nữ tiêu diệt, bốn ngàn người, kiểu giết chóc tàn ác đến tột độ.

Lục Lâm Thiên rất ngạc nhiên, trông Quỷ Tiên Nữ như tiên vậy là giết chóc tàn nhẫn khiến tim người đập nhanh.

Mọi người vừa kinh sợ vừa biết thân phận hai vị cung phụng, toát mồ hôi lạnh ròng ròng, cũng rất hưng phấn. Trong Phi Linh Môn có cường giả như vậy thì sớm muộn gì sẽ vùng lên, bọn họ cùng Phi Linh Môn nước lên thì thuyền lên, tương lai uy chấn một phương nào khó gì?

Buổi sáng hôm sau, trong Phi Linh sơn mạch còn phủ lớp sương mỏng, mặt trời chưa ló. Làn gió âm từ trong núi thổi tới, có chút mát lạnh ẩm ướt. Cro dại mềm xanh mướt, rừng cây rậm rạp xanh ngắt lung lay trong gió, phong cảnh dạt dào sứcc sống.

Các đệ tử Phi Linh Môn đứng trước sơn môn nhìn mấy bóng người đằng trước, hôm nay chưởng môn sẽ rời đi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông vô Mệnh dặn dò:

– Tiểu tử, đi đường cẩn thận chút, nếu gặp Cửu Đầu Yêu Giao trong sơn mạch Vụ Đô thì nhanh chân chạy đi, nghiệt súc đó không dễ chọc. Chờ ta lành hẳn vết thương rồi sẽ thu nó.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Ta biết, nếu gặp Cửu Đầu Yêu Giao chắc chắn sẽ trốn ngay.

Cửu Đầu Yêu Giao trong khu vực nguy hiểm sơn mạch Vụ Đô không dễ chọc, hiện tại Lục Lâm Thiên không có sức chống lại nó. Nhưng sơn mạch Vụ Đô rộng lớn, chưa chắc sẽ gặp lại Cửu Đầu Yêu Giao, trừ phi Lục Lâm Thiên quá xui xẻo.

Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh nói:

– Cứ yên tâm đi đi, hai năm sau ta sẽ giao một Phi Linh Môn hoàn toàn mới cho ngươi.

Lục Lâm Thiên hành lễ:

– Mọi chuyện xin làm phiền Đông lão và Doanh tỷ.

Đám người Lưu Nhất Thủ, Trương Minh Đào, Phương Tân Kỳ, Hoàng Bác Nhiên lên tiếng:

– Chưởng môn, đi đường cẩn thận.

Lục Lâm Thiên dặn dò:

– Các người hãy cố gắng tu luyện. Lưu Nhất Thủ, ta cho ngươi khôi lỗi, hãy luôn mang theo bên người.

Thực lực Lưu Nhất Thủ quá kém, gã chỉ là Vũ Đồ. Đêm qua Lục Lâm Thiên tặng Lang Nhân khôi lỗi cho Lưu Nhất Thủ, đã giúp gã nhận chủ. Có Lang Nhân khôi lỗi là an toàn.

Chương 318: Tạm rời khỏi Cổ vực (2)

Lưu Nhất Thủ cảm kích:

– Ta biết rồi, đa tạ chưởng môn.

Đôi mắt trong veo ngấn lệ, biết Lục Lâm Thiên sắp đi làm Lục Tâm Đồng khóc suốt đêm:

– Hu hu, ca ca, Tâm Đồng sẽ nhớ ca ca.

Lục Lâm Thiên vuốt đầu Lục Tâm Đồng, hắn cũng luyến tiếc:

– Tâm Đồng ngoan, ca ca sẽ nhanh chóng trở về.

Thiên Sí Tuyết Sư bay lượn trên bầu trời, đôi cánh chấn động dòng không khí.

– Grao grao!

Lục Lâm Thiên nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, nhẹ nhàng nói:

– Tuyết Sư, chúng ta đi.

Lục Lâm Thiên phất tay với đám người bên dưới. Thiên Sí Tuyết Sư nhanh như tia chớp vọt tới trước.

Lục Tâm Đồng hét to:

– Ca ca, Tâm Đồng sẽ cố gắng tu luyện chờ ca ca trở về!

Lục Lâm Thiên ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư mấy canh giờ, sơn mạch Vụ Đô bao la vô biên ngay trước mặt.

Lục Lâm Thiên ngước nhìn sơn mạch Vụ Đô, thì thào:

– Vân Dương tông, ta đã trở về.

Tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư cực nhanh nhưng không thể ra khỏi sơn mạch Vụ Đô trong vòng ba, năm ngày. Từ sơn mạch Vụ Đô đến thành Vụ Đô cần nửa tháng.

Ban đêm, trong một sơn cốc ở sơn mạch Vụ Đô có một tiểu đội mười người ngồi quanh đống lửa.

Vù vù vù!

Chợt một bóng dáng nhanh như tia chớp từ trên trời giáng xuống, chỉ có không gian nhẹ dao động.

Đội dong binh đoàn bừng tỉnh, các thành viên nhanh chóng thụt lùi.

– Có yêu thú phi hành, cẩn thận!

Vũ Giả có thể kiếm ăn trong sơn mạch Vụ Đô đều có lực phản ứng cực cao, chỉ một giây đã vọt ra xa.

Bóng người đó tốc độ nhanh vượt qua dự đoán của mọi người.

– Lại đây đi!

Bóng người áo xanh chớp mắt xuất hiện, trảo ấn kéo theo lực lượng cuồng bạo hùng hổ xẹt qua. Mơ hồ thấy người áo xanh đeo bao tay sắc bén lóe ánh sáng lạnh.

Vũ Sư ngũ trọng bên trái bị giật đứt cánh tay, gã rút lên:

– A!

Mặt Vũ Sư ngũ trọng trắng bệch.

Người áo xanh không dừng lại, tay trái chộp Vũ Sư ngũ trọng vào tay, chân khí ngưng tụ thành đôi cánh sau lưng bay vọt lên cao.

Đám người vẻ mặt kinh hoàng:

– Là Vũ Giả phong hệ, mọi người cẩn thận!

Người đánh lén không phải yêu thú phi hành mà là Vũ Giả phong hệ. Nhưng Vũ Giả phong hệ bắt đi một người rồi mất tích, đám người thầm thắc mắc.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư bay lượn, thanh niên đứt tay đã thành cái xác khô trước mặt Lục Lâm Thiên. Linh hỏa hiện ra trong tay Lục Lâm Thiên đốt thanh niên thành tro tàn.

Mới rồi người đánh lén tiểu đội dong binh trong sơn cốc chính là Lục Lâm Thiên. Bay trong sơn mạch Vụ Đô bình thường yêu thú tam giai mất hai tháng, dù tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư tăng nhanh nhiều, nhưng cộng với thời gian nghỉ ngơi cũng cần hơn một tháng để ra khỏi đây. Trong thời gian ở sơn mạch Vụ Đô tất nhiên Lục Lâm Thiên sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy.

Thôn phệ một Vũ Sư ngũ trọng xong Lục Lâm Thiên cảm giác năng lượng chân khí trong người mới được lửng dạ. Hiện tại Lục Lâm Thiên là Vũ Sư thất trọng, hắn dư sức thôn phệ một Vũ Sư bát trọng. Trong tiểu đội vừa rồi chỉ có Vũ Sư ngũ trọng là thực lực cao nhất.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng chậm rãi luyện hóa năng lượng chân khí mình vừa thôn phệ được. Thời gian trôi dần, Thiên Sí Tuyết Sư bay suốt đêm không ảnh hưởng Lục Lâm Thiên.

Một ngày sau, Lục Lâm Thiên luyện hóa hết chân khí Vũ Sư ngũ trọng, đẳng cấp tu vi từ Vũ Sư thất trọng sơ kỳ miễn cưỡng đến trung kỳ, thậm chí còn kém một chút mới tới.

Lục Lâm Thiên thở hắt ra hơi đọng trong đan điền khí hải:

– Phù.

Lục Lâm Thiên mở ra đôi mắt sáng, ước chừng cứ liên tục cắn nuốt hơn một tháng sẽ đến Vũ Sư cửu trọng. Trong sơn mạch Vụ Đô khó bắt Linh Sư, có lẽ linh lực sẽ chậm chạp hơn.

Thiên Sí Tuyết Sư bay nhanh, một số yêu thú phi hành gần đó cảm giác hơi thở từ người nó liền trốn thật xa.

Mấy canh giờ sau, Lục Lâm Thiên để cho Thiên Sí Tuyết Sư nghỉ ngơi một lúc, hắn lại thôn phệ một Vũ Sư tứ trọng.

Bảy ngày sau, chính giữa một dãy sơn mạch, Lục Lâm Thiên thở mạnh ra, hơi đổi sắc mặt. Đã đến khu vực nguy hiểm trong sơn mạch Vụ Đô, phạm vi khu vực nguy hiểm khá lớn, Thiên Sí Tuyết Sư phải bay ba ngày mới vượt qua được.

Đến khu vực này làm Lục Lâm Thiên hơi căng thẳng. Lúc trước trong khu vực nguy hiểm, Lục Lâm Thiên chính mắt thấy thực lực của mấy con yêu thú tứ giai, ngũ giai.

Yêu thú tứ giai, ngũ giai là yêu thú trung giai, có thể nói tiếng người, thực lực cực kỳ cường đại.

Lục Lâm Thiên tự tin có thể trốn khỏi yêu thú tứ giai bình thường, nhưng nếu gặp yêu thú ngũ giai phi hành chưa chắc Thiên Sí Tuyết Sư bay thoát khỏi. Cho nên Lục Lâm Thiên không dám lơ là, tuy hắn rất muốn bắt một con yêu thú tứ giai mang theo nhưng thực lực hiện tại chưa đủ tầm. Nếu cộng thêm Tiểu Long có lẽ Lục Lâm Thiên có thể liều mạng, nhưng Tiểu Long hiện đang chuẩn bị đột phá, Lục Lâm Thiên tốt nhất là đừng mạo hiểm.

Một đường bay nhanh, Lục Lâm Thiên bay trên cao không dám ở lại lâu trong khu vực nguy hiểm, chờ vượt qua khu vực nguy hiểm sẽ an toàn hơn nhiều.

Trong bảy ngày này ba ngày gần đây Lục Lâm Thiên lại thôn phệ một Vũ Sư tứ trọng, cộng với một Vũ Sư ngũ trọng, hai Vũ Sư tứ trọng. Tu vi thực lực của Lục Lâm Thiên đã đến đỉnh Vũ Sư thất trọng, thực lực tăng mạnh hơn nhiều lúc trước.

Ngày thứ hai sau khi vào khu vực nguy hiểm, Lục Lâm Thiên đang tu luyện trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư chợt nhíu mày nói:

– Sắp bắt đầu đột phá sao?

Tiểu Long mấp máy trong ngực Lục Lâm Thiên, vô số năng lượng được khuếch tán.

Lục Lâm Thiên nói:

– Tuyết Sư, chúng ta đáp xuống đi.

Tiểu Long đã đến bờ đột phá, phải đáp xuống đất, trên trời cao thì Tiểu Long không đột phá được.

Vù vù vù!

Hai cánh Thiên Sí Tuyết Sư vạch đường cong lao xuống một sơn mạch, đáp xuống một hiệp cốc.

Vù vù vù!

Một luồng sáng vàng bắn ra từ ngực Lục Lâm Thiên rơi xuống một khoảnh cỏ dại trong hiệp cốc. Khí thế hùng hồn chậm rãi dâng cao, Tiểu Long bình tĩnh đột phá.

Người Tiểu Long bao phủ ánh sáng rực rỡ, Uy hïếp kỳ dị dâng cao. Khí thế tăng vọt chứa sự cuồng bạo đáng sợ. Khí thế xuyên thấu linh hồn người. Thiên Sí Tuyết Sư ở gần đó bắt đầu táo bạo bất an, vì nó ở chung với Tiểu Long lâu nên không đến nỗi sợ hãi.

Ngay lúc này Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Nguy rồi, có yêu thú đến!

Trong khu vực nguy hiểm nhất sơn mạch Vụ Đô khắp nơi là yêu thú lợi hại, khí thế từ Lục Lâm Thiên rất có thể hấp dẫn yêu thú khác tìm đến. Lục Lâm Thiên cảm ứng tinh thần, đã có một con yêu thú lợi hại lao nhanh đến.

Vù vù vù!

Trong rừng cây bên ngoài hiệp cốc có luồng sáng đỏ nhảy vọt mấy cái chớp mắt đáp xuống tảng đá to bên ngoài hiệp cốc.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm yêu thú trên tảng đá to ngoài hiệp cốc, biến sắc mặt nói:

– Là Huyết Tích Dịch!

Sợ cái gì là cái đó đến, yêu thú đến tấn công chính là Huyết Tích Dịch, yêu thú thổ hệ tứ giai sơ kỳ.

Lúc Lục Lâm Thiên đi khắp nơi từng thấy Huyết Tích Dịch, cao hai thước, cái đuôi dài trăm thước, miệng dẹp to, lưỡi dài ngoằng, thân mình đỏ như máu, vảy dày phủ lên toàn thân, đôi mắt như chuông đồng.

Chương 319: Yêu thú vây công

Huyết Tích Dịch đến bên ngoài hiệp cốc, nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm rồi lại quay sang ngó Tiểu Long đang đột phá, biểu tình ngạc nhiên. Khi Huyết Tích Dịch nhìn Thiên Sí Tuyết Sư thì lộ ánh mắt khó hiểu.

Huyết Tích Dịch thè lưỡi nói tiếng người:

– Nhân loại, ngươi dám khống chế yêu thú chúng ta, ta muốn xé xác ngươi ra!

Lục Lâm Thiên không thấy lạ khi nghe Huyết Tích Dịch nói tiếng người, lần trước hắn đã biết về thiên phú thì yêu thú mạnh hơn nhân loại nhiều. Yêu thú đến tứ giai trong người kết thành yêu đan, linh trí hoàn toàn mở ra do đó biết nói tiếng người. Nhưng yêu thú tứ giai không thể biến hình người, phải chờ đến thất giai mới làm được.

Lục Lâm Thiên nét mặt sa sầm nhìn Huyết Tích Dịch, nói:

– Huyết Tích Dịch, ngươi tốt nhất hãy lui ra, nếu không sẽ hối hận!

Chân khí dâng trào quanh thân Lục Lâm Thiên.

Huyết Tích Dịch nói:

– Ngươi chỉ mới là Vũ Giả đẳng cấp Vũ Sư, ngươi căn bản không đánh lại ta được.

Thiên Sí Tuyết Sư rống to:

– Grao grao!

Cơ thể to lớn trừng Huyết Tích Dịch, tuy Thiên Sí Tuyết Sư chỉ mới là tam giai trung kỳ nhưng thân hình to hơn Huyết Tích Dịch tứ giai sơ kỳ một chút.

Huyết Tích Dịch co duỗi lưỡi, lạnh lùng nói:

– Thiên Sí Tuyết Sư tam giai trung kỳ, có linh vậy mà lưu lạc làm tọa kỵ cho nhân loại, hừ!

Lục Lâm Thiên nói:

– Huyết Tích Dịch, ta cho ngươi một viên đan dược tứ phẩm, ngươi rời đi được không?

Cơ mặt Lục Lâm Thiên co giật, đan dược có tác dụng lớn với yêu thú. Trong đan dược cho yêu thú ích lợi lớn, đặc biệt yêu thú tứ giai như Huyết Tích Dịch linh trí đã là hoàn toàn mở ra càng biết ích lợi của đan dược.

Huyết Tích Dịch co duỗi cái lưỡi dài trả lời:

– Hừ! Ta giết ngươi rồi vẫn sẽ có được đan dược của ngươi!

Cái đuôi to nâng lên, Huyết Tích Dịch vọt hướng Lục Lâm Thiên. Tiếng xé gió sắc bén vang lên, vảy dựng đứng lóe ánh sáng đỏ đáng sợ, khí thế cuồng bạo ngút trời.

Thiên Sí Tuyết Sư gầm rống:

– Grao grao!

Cơ thể to lớn che trước mặt chủ nhân, Thiên Sí Tuyết Sư giơ chi trước, móng vuốt sắc nhọn phát ra phong nhẫn cắt nát hư không, uy thế cuồng bạo bắn ra.

Huyết Tích Dịch hét to một tiếng:

– Thiên Sí Tuyết Sư, ngươi dám chống lại ta?

Huyết Tích Dịch quất đuôi to, ánh sáng màu vàng đất quanh quẩn trên cái đuôi to đỏ như máu đập mạnh vào Thiên Sí Tuyết Sư.

Thiên Sí Tuyết Sư vặn người, chi trước kèm theo phong nhẫn, hai lực lượng đυ.ng mạnh vào nhau.

Bùm bùm bùm!

Trong không trung vang lên tiếng nổ điếc tai, không khí dạt ra. Thiên Sí Tuyết Sư bị đánh bay xa trăm thước, cái đuôi to của Huyết Tích Dịch cũng bật ra quét trúng một tảng đá to. Tảng đá chớp mắt nát thành phấn.

Vù vù vù!

Giây lát sau Huyết Tích Dịch vọt lên, lại lao hướng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát:

– Huyết Tích Dịch, ngươi tưởng ta sợ ngươi sao?

Lục Lâm Thiên nhanh chóng thụt lùi, thủ ấn thay đổi.

Vù vù vù!

Chi trước to lớn của Huyết Tích Dịch xuyên qua dòng không khí đâm ra, dòng không khí dạt ra quanh móng vuốt như không gian bị xé rách đâm hướng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên quát to:

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn!

Lục Lâm Thiên đánh ra thủ ấn, năng lượng thuộc tính thổ khổng lồ phô thiên cái địa kéo đến, toát ra lực lượng cuồng bạo tựa thủy triều tụ tập vào chưởng ấn. Lục Lâm Thiên thầm quyết định nhân dịp còn sớm giải quyết con Huyết Tích Dịch này.

Chưởng ấn phóng lên cao nháy mắt hóa thành mấy chưởng ấn mơ hồ đập mạnh vào Huyết Tích Dịch. Lục Lâm Thiên phỏng đoán về thực lực Huyết Tích Dịch

mới là tứ giai sơ kỳ, tương đương Vũ Phách tam trọng, tứ trọng, chưa chắc hắn sợ nó. Tu vi của Lục Lâm Thiên là đỉnh Linh Sư thất trọng, nếu liều mạng sẽ đánh lại. Huống chi Lục Lâm Thiên có Khôi Nhất, mới rồi hắn không muốn đánh nhau vì sợ hấp dẫn yêu thú khác đến.

Hai lực lượng cường đại đυ.ng mạnh, một chuỗi tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên trong không gian. Kình khí cuồng bạo khuếch tán trên bầu trời.

Bùm bùm bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai quanh quẩn trong hiệp cốc, lực lượng cuồng bạo khuếch tán. Lục Lâm Thiên bị xung lực đánh trúng, hắn vội vàng bày ra Thanh Linh Khải Giáp, một luồng sáng bắn ra từ trữ vật giới chỉ.

Thực lực của Huyết Tích Dịch rất mạnh, trong người Lục Lâm Thiên sôi sục khí huyết, hắn vội điều tức.

Cơ thể to lớn của Huyết Tích Dịch bị đẩy lùi, đôi mắt to chất chứa ngạc nhiên. Mắt Huyết Tích Dịch lóe tia dữ tợn, nó gầm rống, vảy đỏ máu dựng đứng toàn thân.

– Grao grao!

Bên ngoài hiệp cốc có mấy chục bóng thú khổng lồ lao tới. Lục Lâm Thiên nhìn kỹ, lòng nặng nề. Có ba mươi con yêu thú khổng lồ, đẳng cấp thực lực có năm, sau con là tam giai, số còn lại là nhị giai. Yêu thú quá nhiều, rất khó đối phó.

Lục Lâm Thiên ra lệnh:

– Tuyết Sư, ngươi đối phó mấy con yêu thú này!

Lục Lâm Thiên lòng máy động, một bóng người xanh sậm lao tới trước mặt Huyết Tích Dịch, chính là Khôi Nhất.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Khôi Nhất bộc phát lực lượng cường đại, hai nắm đấm lóe thất luyện kéo theo tiếng xé gió chói tai, cú đấm đập trúng Huyết Tích Dịch.

Huyết Tích Dịch rống to:

– Grao!

Huyết Tích Dịch đánh nhau với Khôi Nhất, khí thế hung bạo tuôn ra. Cái đuôi to xuyên qua không khí quất mạnh vào Khôi Nhất.

Bùm bùm!

Hai lực lượng thô bạo đυ.ng mạnh vào nhau, lực lượng khổng lồ khuếch tán. Khôi Nhất lù lù bất động, Huyết Tích Dịch thì thụt lùi hơn trăm thước, cái đuôi to bị Khôi Nhất đấm kẹt trong kẽ hở đá to trong hiệp cốc. Nhiều tảng đá to nổ nát.

Khôi Nhất là khôi lỗi tứ cấp cao giai, ngang ngửa Vũ Giả Vũ Tướng nhất trọng. Tuy Huyết Tích Dịch lợi hại nhưng kém hơn Khôi Nhất một chút.

– Grao grao!

Ba mươi con yêu thú lao nhanh vào yêu thú, nhào vào Lục Lâm Thiên.

Thiên Sí Tuyết Sư gầm gừ:

– Grao grao!

Khí tức uy hϊếp hùng mạnh khuếch tán, ba mươi con yêu thú chậm rãi dừng thế lao tới. Đặc biệt đám yêu thú nhị giai thoáng chốc run sợ. Huyết mạch của Thiên Sí Tuyết Sư rất cao, khí thế huyết mạch áp chế nhiều ít có tác dụng với yêu thú huyết mạch không cao bằng.

– Grao!

Nhưng tu vi của Thiên Sí Tuyết Sư không mạnh, nó có thể áp chế yêu thú nhị giai không dám nhúc nhích, bất lực trước yêu thú tam giai. Chốc lát sau, sáu con yêu thú tam giai lại lao lên.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Hừ!

Ba luồng sáng bay ra từ không gian thú nang.

Thị Huyết Yêu Lang, Lục Yêu Mãng, Thiểm Điện Hắc Báo, ba con yêu thú tam giai xuất hiện trong hiệp cốc, gầm rống công kích.

Lại một luồng sáng bay ra, Lục Lâm Thiên triệu hoán luôn Thiết Thứu. Thiết Thứu đánh nhau với một con yêu thú chim ưng phong hệ tam giai hậu kỳ.

Trong sáu con yêu thú tam giai thì Thiên Sí Tuyết Sư, Thị Huyết Yêu Lang, Lục Yêu Mãng, Thiểm Điện Hắc Báo, Thiết Thứu chia nhau ngăn một con. Còn một con Bạch Vũ Thú phong hệ tam giai trung kỳ đột phá vòng vây xông tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

Bạch Vũ Thú to trăm thước, so với Lục Lâm Thiên tuyệt đối là vật khổng lồ, tốc độ cực nhanh. Bạch Vũ Thú phát ra các phong nhẫn kỳ dị, tiếng nổ vang bên tai không dứt. Bạch Vũ Thú nhào vào Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát:

– Cút đi!

Lục Lâm Thiên không để bụng yêu thú tam giai trung kỳ, trong tình huống này hắn càng không nương tay. Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, linh lực cuồng bạo bộc phát.

Chương 320: Dốc hết thủ đoạn

– Đao Hồn Trảm!

Linh lực trong tay Lục Lâm Thiên nháy mắt ngưng tụ thành đao phá mở dòng không khí, xẹt qua không gian như Thái sơn áp đỉnh. Linh đao chứa lực lượng cuồng bạo cắt phá hư không, nhát đao chém ra dẫn đến không gian chấn động, khí kình gào thét. Không gian nổ đì đùng, đao quang dấy lên tàn ảnh kèm theo uy hiếp kinh khủng. Ánh sáng chói mắt bắn ra, đẳng cấp Linh Giả của Lục Lâm Thiên là Linh Sư thất trọng, hắn vận dụng Đao Hồn Trảm uy lực mạnh khủng khiếp.

Linh đao khủng bố chém vào Bạch Vũ Thú, xuyên thủng người thủng nó. Không gian vặn vẹo, sóng năng lượng bạo động. Tuy tốc độ của Bạch Vũ Thú nhanh nhưng nó không kịp né tránh, đao quang chém mạnh vào người Bạch Vũ Thú.

Vù vù vù!

Đao quang khủng bố rạch người Bạch Vũ Thú, cơ thể to lớn bị xẻ đôi, mưa máu tuôn ra.

Giờ phút này, hiệp cốc cực kỳ hỗn loạn. Yêu thú, khôi lỗi hỗn chiến, lực lượng cuồng bạo đến cực độ.

Lục Lâm Thiên thầm nhủ:

– Tiểu Long, ngươi hãy mau đột phá đi!

Đám yêu thú này còn dễ đối phó, nếu hấp dẫn thêm yêu thú khác đến thì rắc rối. Đặc biệt là Cửu Đầu Yêu Giao, Thạch Viên Yêu Vương, khi đó toi đời.

Vù vù vù!

Khí thế trên người Tiểu Long tăng vùn vụt, ánh sáng vàng rực rỡ bao phủ thân hình nó kéo dài gần chín mươi thước.

Cùng với khí thế tăng vọt, Tiểu Long tiếp tục biến to ra.

Một trăm thước, một trăm hai mươi thước, một trăm bốn mươi thước…

Vảy trên người Tiểu Long càng rõ ràng hơn, các miếng vảy tỏa ánh sáng vàng rực rỡ che kín người nó, mơ hồ thấy tia lửa vàng.

Khí thế từ người Tiểu Long cực kỳ cuồng bạo, yêu thú trong hiệp cốc vô hình trung bị áp chế tuyệt đối. Yêu thú nhị giai quanh quẩn ở lối vào hiệp cốc lúc này quỳ rạp dưới đất, run cầm cập không dám nhúc nhích.

Yêu thúc tam giai đánh nhau với Thị Huyết Yêu Lang, Lục Yêu Mãng bị khí thế từ người Tiểu Long áp chế thoáng chốc ủ rũ, cũng nằm xuống đất không dám nhúc nhích. Đây là lực lượng áp chế tuyệt đối, mạnh mẽ hơn khí chất vương giả từ người Thiên Sí Tuyết Sư nhiều.

– Grao!

– Grừ!

Nhưng lực uy hiếp của Tiểu Long ít ảnh hưởng Thiên Sí Tuyết Sư, Thị Huyết Yêu Lang, Lục Yêu Mãng, Thiểm Điện Hắc Báo hơn. Thiết Thứu vốn là vật chết nên không bị ảnh hưởng. Giây lát sau Thiết Thứu, Thị Huyết Yêu Lang, Lục Yêu Mãng, Thiểm Điện Hắc Báo, Thiên Sí Tuyết Sư lại công kích.

Bùm bùm bùm!

Năm lực lượng cuồng bạo bộc phát, năm con yêu thú tam giai bị nhóm Thiên Sí Tuyết Sư trọng thương, cơ thể khổng lồ bay ngược ra. Hai con yêu thú tắt thở, ba con bị thương nặng.

– Grao!

Nhóm Thiên Sí Tuyết Sư, Thiểm Điện Hắc Báo không dừng lại, kéo nhau bao vây ba con yêu thú tam giai bị thương nặng, nhanh như tia chớp giết chết chúng nó.

Vù vù vù!

Khí thế trên người Tiểu Long còn đang dâng cao, tiếp tục tăng mạnh.

Thân hình Tiểu Long càng lúc càng to ra, một trăm tám mươi thước, hai trăm thước.

Khi thân hình Tiểu Long to hai trăm thước thì nó phát ra tiếng gầm:

– Grao!

Thanh âm như rồng ngâm quanh quẩn trên bầu trời, khí thế cường đại càng thô bạo khuếch tán. Lần trước Tiểu Long đột phá Lục Lâm Thiên cũng nghe thanh âm này, bình thường nó không thể phát ra tiếng giống rồng ngâm.

Cùng với tiếng gầm là lực lượng áp chế to lớn, Huyết Tích Dịch ở phía xa bị Khôi Nhất đè đầu đánh lộ vẻ kinh sợ.

Huyết Tích Dịch cảm nhận khí thế từ người Tiểu Long, kinh kêu:

– Yêu hoàng!

Vù vù vù!

Khôi Nhất mặc kệ Huyết Tích Dịch bàng hoàng, quyền ấn oanh kích hóa thành mấy chục quyền ấn trước mặt Huyết Tích Dịch, bao phủ người nó. Trong không trung không ngừng vang lên một chuỗi tiếng nổ.

Bùm bùm bùm!

Huyết Tích Dịch nhanh chóng lùi về nhưng vẫn bị cú đấm thứ nhất của Khôi Nhất đánh trúng người. Lực lượng cường đại ập đến, cơ thể khổng lồ đập mạnh vào tảng đá to, đá nứt ra. Khôi Nhất rất mạnh cộng với bản thể vốn cường đại, dư sức đối phó yêu thú

này.

Huyết Tích Dịch nhìn Khôi Nhất, Lục Lâm Thiên trong hiệp cốc, hăm dọa:

– Nhân loại, chờ ta thông báo yêu vương đến xử ngươi!

Huyết Tích Dịch không dám ở lại đây, xoay người bỏ chạy.

Lục Lâm Thiên nói:

– Khôi Nhất, đừng để nó chạy!

Nếu Huyết Tích Dịch dẫn Cửu Đầu Yêu Giao đến sẽ rắc rối to.

Khôi Nhất nhanh như tia chớp nhào hướng Huyết Tích Dịch, trong đầu Lục Lâm Thiên vang lên một thanh âm xa lạ.

– Lão đại, giao con thằn lằn này cho ta đi.

Tiếng nói trong đầu vừa dứt, một bóng màu vàng xẹt qua trước mắt Lục Lâm Thiên.

Thanh âm rất xa lạ nhưng Lục Lâm Thiên cảm thấy quen thuộc, hắn chợt nghĩ đến một điều.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói:

– Tiểu Long, Tiểu Long biết nói!

Cơ thể Tiểu Long to hai trăm thước chớp mắt lao đến trước mặt Huyết Tích Dịch, Khí tức uy hïếp cường đại khuếch tán. Thân hình Huyết Tích Dịch to lớn so với Tiểu Long thì nhỏ bé nhiều.

Vù vù vù!

Cái đuôi to của Tiểu Long quất xuống xé rách sóng không gian, sóng năng lượng khủng bố phát ra, bên trong xen lẫn Uy hïếp cường đại.

Tốc độ đòn công kích quá nhanh, Huyết Tích Dịch không kịp né. Nó buộc phải giơ đuôi to ngăn cản, ánh sáng năng lượng màu vàng đất bay ra.

Bùm!

Hai cái đuôi to đυ.ng vào nhau như hai cây cột đá to lớn, phát ra tiếng nổ đinh tai nhức óc.

Răng rắc!

Ngay lúc này, mắt thường trông thấy từng miếng vảy trên cái đuôi đỏ rực của Huyết Tích Dịch nứt ra, loang lổ vết máu, thân hình to lớn bị Tiểu Long hất bay.

Lục Lâm Thiên đứng xa nhìn, lòng vô cùng rung động cũng rất vui mừng:

– Thực lực của Tiểu Long mạnh đến vậy sao?

Thực lực Tiểu Long bây giờ không thua gì Khôi Nhất.

Huyết Tích Dịch ngửa đầu hú dài:

– Grao!

Tiếng rống như than vãn hay kêu gọi yêu thú khác, thanh âm xuyên thấu không gian đinh tai nhức óc quanh quẩn trên bầu trời hiệp cốc.

Rầm!

Khôi Nhất giơ nắm đấm đập xuống lưng Huyết Tích Dịch, lực lượng cuồng bạo đánh bay nó lại nặng nề rớt xuống, miệng rộng ọc máu.

– Gri gri!

Tiểu Long khổng lồ từ trên cao đè xuống, vảy dựng đứng, khí cuồng bạo tàn phá, cái đuôi to đập mạnh vào lưng Huyết Tích

Dịch.

Huyết Tích Dịch đáng thương lại phun máu:

– Phụt!

Cơ thể to lớn bị Lục Lâm Thiên đánh ra lực lượng khổng lồ đập túng, đất đai nứt nẻ, đá vụn tan tác.

Lục Lâm Thiên hét to:

– Tiểu Long, đừng giết nó!

Tiểu Long há to mồm định nuốt Huyết Tích Dịch. Lục Lâm Thiên vội ngăn cản, hắn đang muốn khống chế một con yêu thú Huyết Tích Dịch, đây là cơ hội rất tốt.

Trong đầu Lục Lâm Thiên lại vang lên giọng Tiểu Long:

– Vâng thưa lão đại!

Thanh âm trong trẻo chứa kiệt ngạo, nhưng rât thân thiết với Lục Lâm Thiên.

Huyết Tích Dịch bị trúng mấy đòn công kích đã bị thương nặng, đã kiệt sức, nhưng nó vẫn liều mạng vùng vẫy.

Lục Lâm Thiên đến bên Huyết Tích Dịch, lạnh lùng hỏi:

– Huyết Tích Dịch, chịu đi theo ta không?

Huyết Tích Dịch bị Tiểu Long, Khôi Nhất hoàn toàn áp chế, không thể nhúc nhích.

Huyết Tích Dịch gầm rống:

– Nằm mơ! Nhân loại gian xảo khống chế nhiều yêu thú như vậy, yêu thú trên toàn đại lục sẽ không tha cho ngươi!

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Nghiệt súc, tưởng ta không làm gì ngươi được sao?

– Huyết Hồn Ấn!

Chương 321: Đẳng cấp của Tiểu Long

Lòng bàn tay Lục Lâm Thiên mơ hồ phát ra tiếng long phượng sư tử hổ báo thú gầm, ấn quyết kỳ dị xuất hiện trên bàn tay hắn. Ấn quyết như rồng không phải rồng, như cọp chẳng phải cọp, khí tức uy hiếp ngút trời khuếch tán.

Huyết Tích Dịch kiệt sức chợt cảm nhận lực uy hiếp to lớn kia, vẻ mặt kinh sợ, người run cầm cập. Huyết Tích Dịch bị áp chế, loại áp chế này không thua gì Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên quen tay vung Huyết Hồn Ấn, tiếng long phượng sư tử hổ báo gầm đập mạnh vào trán Huyết Tích Dịch hóa thành đoàn sáng đỏ biến mất.

– Tiểu Long hộ pháp!

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng, chưởng ấn không ngừng thay đổi, các tia sáng thần dị chui vào trán Huyết Tích Dịch.

Một lũ linh hồn lực của Lục Lâm Thiên chui vào đầu Huyết Tích Dịch, chợt nghe tiếng nó gầm gừ:

– Nhân loại, ngươi là Linh Giả? Ngươi sẽ không khống chế được ta, ngươi chỉ mới là Linh Sư. Ta đã thông báo cho hai vị yêu vương tiến đến, nếu ngươi không đi sẽ không kịp, ngươi sẽ chết rất khó xem!

Huyết Tích Dịch bản thu nhỏ cỡ nửa thước xuất hiện trong không gian trắng xóa.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát:

– Hừ! Dù Cửu Đầu Yêu Giao, Thạch Viên Yêu Vương có đến cũng không làm nên chuyện gì, ít ra ngươi nằm trong tay ta!

Lục Lâm Thiên cảm giác linh hồn của Huyết Tích Dịch rất cường đại, mạnh còn hơn linh hồn lực của Vũ Giả tứ trọng. May mắn linh hồn lực của Lục Lâm Thiên hơi đặc biệt, còn có Huyết Hồn Ấn trợ giúp, muốn khống chế Huyết Tích Dịch chắc không khó gì.

Lục Lâm Thiên trầm giọng quát:

– Hãy ngoan ngoãn đi!

Lục Lâm Thiên điều khiển Huyết Hồn Ấn hóa thành hình dạng rồng cọp ập hướng Huyết Tích Dịch.

Huyết Tích Dịch bản thu nhỏ vùng vẫy dữ dội, vội vàng chạy trốn nhưng không thoát khỏi Huyết Hồn Ấn đuổi bắt được.

Huyết Tích Dịch rống to:

– Nhân loại đáng hận, ta liều mạng với ngươi!

Thân hình to cỡ nửa thước tràn ngập ánh sáng đỏ bao phủ không gian trắng xóa.

Lục Lâm Thiên hét lên:

– Hừ! Áp chế!

Huyết Hồn Ấn biến thành ánh sáng đỏ vô biên kèm theo Uy hïếp ngút trời khuếch tán.

Bùm bùm bùm!

Tiếng nổ vang lên điếc tai. Bên ngoài, Lục Lâm Thiên liên tục đánh ra thủ ấn, mặt hơi trắng. Huyết Tích Dịch rất khó khống chế, đẳng cấp của nó là yêu thú tứ giai sơ kỳ. Nếu không phải thân thể Huyết Tích Dịch bị thương nặng, linh hồn lực chịu ảnh hưởng thì Lục Lâm Thiên không thể khống chế nó.

Lục Lâm Thiên quát to:

– Khống thú thuật, áp chế!

Lại một luồng sáng chói mắt chui vào trán Huyết Tích Dịch.

– Grao!

Trong đầu Huyết Tích Dịch vang lên tiếng thú rồng ngâm hổ gầm sư rống phượng hót.

Ánh sáng đỏ như máu co rút lại, Huyết Tích Dịch bản thu nhỏ sợ hãi xuất hiện trong không gian.

Vù vù vù!

Một luồng sáng đỏ chui vào trán Huyết Tích Dịch nhỏ, nó từ kịch liệt chống cự đến thần phục.

Trong hiệp cốc, Huyết Tích Dịch hung dữ giờ rất dịu ngoan kêu Lục Lâm Thiên:

– Chủ nhân.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Huyết Tích Dịch, có phải vừa rồi ngươi thông báo Cửu Đầu Yêu Giao lại đây?

Huyết Tích Dịch trả lời:

– Đúng vậy!

Tiểu Long, Khôi Nhất thả Huyết Tích Dịch ra.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Huyết Tích Dịch, ngươi có thể thu nhỏ thân hình không?

Huyết Tích Dịch nói:

– Chủ nhân, yêu thú chúng ta đến đẳng cấp tứ giai ngưng tụ nội đan thì có thể tự nhiên biến to thu nhỏ, nhưng sẽ ảnh hưởng thực lực. Trạng thái bản thể mới là mạnh nhất.

Huyết Tích Dịch thu nhỏ cỡ hai mươi ly thước, toàn thân đỏ như máu, bề ngoài không khác gì con thằn lằn bình thường.

Lục Lâm Thiên biến sắc mặt nói:

– Tuyết Sư, chúng ta đi nhanh!

Lục Lâm Thiên thu Khôi Nhất, Lục Yêu Mãng, Thị Huyết Yêu Lang, Thiết Thứu về. Lục Lâm Thiên mang theo Tiểu Long, Huyết Tích Dịch nhanh chóng rời khỏi hiệp cốc. Nếu Cửu Đầu Yêu Giao chạy tới thì rắc rối to.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm Tiểu Long thu nhỏ còn hai mươi hai, hai mươi ba ly thước.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Tiểu Long, sao ngươi biết nói?: Ngươi đã đến yêu thú đẳng cấp tứ giai rồi?

Tiểu Long biết nói làm Lục Lâm Thiên rất ngạc nhiên.

Mắt nhỏ xoay tròn, Tiểu Long đáp:

– Lão đại, đệ chỉ có thể giao lưu tinh thần với lão đại chứ không nói chuyện với người ngoài được. Muốn nói ra tiếng phải đến tứ giai, đệ chỉ vừa đột phá tam giai. Lão đại và đệ có huyết khế nên mới nghe được lời đệ nói.

Tiểu Long vui vẻ nói tiếp:

– Lão đại, sau này đệ có thể nói chuyện với lão đại, lúc trước nói chuyện lão đại nghe không hiểu làm đệ sốt ruột muốn chết.

Lục Lâm Thiên bật cười:

– Ha ha ha!

Lục Lâm Thiên nói:

– Tiểu Long, ngươi là yêu thú hay linh thú? Hiện tại là đẳng cấp yêu thú tam giai sao?

Lục Lâm Thiên nói:

– Thú thực là đệ cũng không biết mình là yêu thú hay linh thú. Lúc đệ vừa đột phá trong đầu được chút tin tức nên mới biết mình là tam giai, những cái khác đệ rất mơ hồ. Nhưng đệ khẳng định là lần sau đột phá sẽ được thêm tin tức.

Vẻ mặt Tiểu Long tràn đầy khó hiểu.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Vậy Tiểu Long còn nhớ ngươi làm sao gặp được ta không? Ngươi có nhớ chuyện trước kia gặp ta?

Tiểu Long lắc đầu, nói:

– Không nhớ.

Lục Lâm Thiên muốn hỏi lai lịch của Tiểu Long nhưng nó không nhớ gì nên đành thôi. Đến bây giờ chưa biết Tiểu Long là yêu thú hay linh thú, Nam thúc chỉ nói Tiểu Long là linh hoàng thú, còn lại không nói nhiều.

Tiểu Long nhìn chằm chằm phía trước, tò mò hỏi:

– Lão đại, bây giờ chúng ta đi đâu?

Lục Lâm Thiên đáp:

– Chúng ta đang đi Vân Dương tông, phải một lúc nữa mới đến.

Lục Lâm Thiên lại hỏi:

– Tiểu Long, ngươi chỉ mới tam giai mà sao mạnh vậy?

Tiểu Long đắc ý nói:

– Thế này mà lão đại cũng không biết? Đây là thiên phú của đệ. Bản thể của đệ rất mạnh, bây giờ đệ là đẳng cấp tam giai nhưng đệ cảm giác được yêu thú tứ giai, linh thú tứ giai bình thường không đấu lại đệ.

Lục Lâm Thiên giao lưu với Tiểu Long một lúc sau, hơi hiểu về nó. Thực lực hiện tại của Tiểu Long cực mạnh, khủng bố hơn vượt cấp đối kháng nhiều. Sau này có Tiểu Long bên cạnh, Lục Lâm Thiên an toàn hơn nhiều.

Thiên Sí Tuyết Sư bay nhanh, đôi cánh đập khí lưu dạt ra, nhanh tột độ.

Vì sợ Cửu Đầu Yêu Giao đuổi theo nên Lục Lâm Thiên ra lệnh Thiên Sí Tuyết Sư bay nhanh hết sức, trốn ra khu vực nguy hiểm là mọi chuyện an toàn.

Lục Lâm Thiên lấy ra một viên trị thương tứ phẩm sơ giai ném cho Huyết Tích Dịch:

– Huyết Tích Dịch, uống đan dược này đi, có ích cho vết thương của ngươi.

Đan dược cũng có công hiệu với yêu thú. Lục Lâm Thiên biết rõ vết thương trên người Huyết Tích Dịch, khá nặng. Bị Tiểu Long và Khôi Nhất liên tục công kích, nếu Huyết Tích Dịch không có cơ thể rắn chắc thì hậu quả càng thê thảm hơn.

Huyết Tích Dịch nằm trên vai Lục Lâm Thiên nuốt đan dược vào:

– Tạ ơn chủ nhân.

Thu phục một con yêu thú tứ giai khiến Lục Lâm Thiên rất vui vẻ. Tiểu Long đột phá, bên cạnh Lục Lâm Thiên có Khôi Nhất, Tiểu Long là mạnh nhất, tiếp theo là Huyết Tích Dịch, Thiên Sí Tuyết Sư. Bản thân Lục Lâm Thiên dư sức đấu với Vũ Phách bình thường, coi như có năng lực tự bảo vệ mình.

Đương nhiên đây là trong trường hợp tương đối, nếu gặp phải cường giả sẽ rất nguy hiểm. Lục Lâm Thiên mà gặp tu vi Vũ Suất thì chạy cũng khó.

Chương 322: Chạy trốn trong sơn mạch

Trong hiệp cốc Tiểu Long vừa đột phá, mấy trăm con yêu thú đông đúc tụ tập lại, khá nhiều con yêu thú phi hành.

– Grao!

Trong hiệp cốc, một con yêu thú dài ba trăm thước, vảy đỏ phủ kín người, hình dạng như con trăn to. Yêu thú có năm cái đầu, bộ dạng hung tợn, mười hai con mắt lóe tia hung ác. Yêu thú có đôi cánh đỏ rực, giang rộng hai trăm thước.

Nếu Lục Lâm Thiên có mặt tại đây sẽ nhận ra ngay đây là Cửu Đầu Yêu Giao, yêu thú có thực lực mạnh nhất sơn mạch Vụ Đô.

Bên cạnh Cửu Đầu Yêu Giao có con khỉ to cao trăm thước, người không có da lông gì, giáp thịt màu trắng xanh bao phủ như hòn đá, chính là Thạch Viên Yêu Vương.

Bên cạnh Thạch Viên Yêu Vương có con trâu một sừng, toàn thân màu xanh, đầu có một sừng, hai lỗ mũi to hơn trẻ sơ sinh, ánh mắt hung tợn, là Độc Giác Yêu Ngưu.

Cửu Đầu Yêu Giao rống to:

– Là ai đồ sát nhiều yêu thú chúng ta?

Độc Giác Yêu Ngưu trả lời:

– Đại vương, có nhân loại đến, có hơi thở nhân loại còn sót lại.

Nhiều yêu thú nhị giai gầm rống trong hiệp cốc như đang nói tiếng thú.

– Grao grao!

Một lát sau, Cửu Đầu Yêu Giao đã nghe mấy con yêu thú nhị giai kể hết, nó càng nổi khùng lên.

– Huyết Tích Dịch bị nhân loại bắt. Nhân loại chết tiệt, ta tuyệt đối không tha cho hắn!

Ánh mắt Cửu Đầu Yêu Giao hung tợn nói:

– Các ngươi về đi, ta đuổi theo nhân loại đó.

Vù vù vù!

Cửu Đầu Yêu Giao gầm rống bay lên, đôi cánh đỏ rực vỗ đập, cơ thể khổng lồ vọt tới trước, tốc độ rất nhanh.

Bùm bùm bùm!

Trong một sơn cốc đột nhiên vang lên mấy tiếng nổ, hai bóng người phóng lên cao. Nhìn kỹ thì một người bị một thiếu niên áo xanh xách trong tay.

Lục Lâm Thiên thi triển Phong Chi Dực lại bắt một Vũ Sư lục trọng. Lục Lâm Thiên ở trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư thi triển lực cắn nuốt, giây lát thôn phệ sạch Vũ Sư lục trọng, giao xác cho Tiểu Long ăn.

Lục Lâm Thiên bắt đầu luyện hóa chân khí trên người. Chân khí Vũ Sư lục trọng mạnh hơn của Vũ Sư tứ trọng, ngũ trọng nhiều.

Một lát sau Lục Lâm Thiên ngừng tu luyện, năng lượng chân khí hắn cắn nuốt đang tốc độ bị luyện hóa thành chân khí thuộc về hắn.

Lục Lâm Thiên vốn làVũ Sư thất trọng đỉnh phong, lúc này luyện hóa không lâu sau hắn cảm giác sắp đến bờ đột phá.

Một vầng sáng vàng nhạt bao phủ không gian, khí thế từ người Lục Lâm Thiên chậm rãi tăng cao.

Bảy ngày sau, trong đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên vang tiếng nổ trầm đυ.c, năng lượng to lớn nhanh chóng tăng lên. Không có gì bất ngờ bình tĩnh, Lục Lâm Thiên đột phá Vũ Sư bát trọng, diện tích không gian đan điền khí hải to hơn nhiều.

Giọng Tiểu Long vang trong đầu Lục Lâm Thiên:

– Lão đại, dường như phía sau có yêu thú đang đuổi theo chúng ta.

Lục Lâm Thiên nhìn ra sau, phía xa có con yêu thú khổng lồ đang bay tới gần.

Huyết Tích Dịch thu nhỏ người trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư mở miệng nói:

– Chủ nhân, là Cửu Đầu Yêu Giao, nó đã đuổi kịp.

Lục Lâm Thiên nhìn kỹ:

– Đúng là Cửu Đầu Yêu Giao!

Yêu thú rượt theo sau đuôi bọn họ thật sự là Cửu Đầu Yêu Giao.

Tiếng gầm rống quanh quẩn trong không trung:

– Nhân loại, ngươi không chạy thoát được đâu! Ngươi giết yêu thú ta, ta sẽ xé xác ngươi ra!

Bên dưới sơn mạch Vụ Đô có nhiều dong binh ngước lên nhìn. Một con yêu thú khổng lồ đang đuổi theo con yêu thú phi hành.

– Là Cửu Đầu Yêu Giao trong khu vực nguy hiểm, sao nó đi ra đây? Là ai trêu chọc đến nó thế nhỉ?

– Hình như là người trên lưng con yêu thú phi hành bay đằng trước.

Các Độc Giác Yêu Ngưu trong sơn mạch Vụ Đô nhìn bầu trời, ẩn thân ngay, không ai dám dây vào Cửu Đầu Yêu Giao đang rượt theo. Tuy nhiên bọn họ lo lắng hơi dư thừa, Cửu Đầu Yêu Giao không quan tâm bọn họ, nhanh như tia chớp đuổi theo.

Lục Lâm Thiên biến sắc mặt hét lên:

– Tuyết Sư, dùng tốc độ nhanh nhất đi!

Cửu Đầu Yêu Giao nhanh một cách khủng bố, khoảng cách nhanh chóng rút ngắn.

Thiên Sí Tuyết Sư gầm rống:

– Grao grao!

Đôi cánh lóe ánh sáng trắng nhạt xé gió bay đi, Thiên Sí Tuyết Sư tăng tốc độ đến cực hạn.

Cửu Đầu Yêu Giao rống to:

– Nhân loại, ngươi không chạy thoát được đâu, ta phải bắt ngươi!

Cửu Đầu Yêu Giao đập cánh đuổi theo gắt gao.

Lục Lâm Thiên hỏi Tiểu Long:

– Tiểu Long, ngươi có thể đối phó Cửu Đầu Yêu Giao này không?

Tiểu Long đáp:

– Lão đại, Cửu Đầu Yêu Giao đã đến ngũ giai trung kỳ, ta không đánh lại nó, thực lực tiểu tử này quá mạnh.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Ngũ giai trung kỳ tương đương với Vũ Tướng lục trọng, thất trọng.

Xem tốc độ thì Cửu Đầu Yêu Giao nhanh hơn Thiên Sí Tuyết Sư một chút, ước chừng một canh giờ là sẽ bắt kịp Lục Lâm Thiên.

Cửu Đầu Yêu Giao có huyết mạch rất cao, không thua gì Thiên Sí Tuyết Sư. Vũ Giả tu vi Vũ Tướng thất trọng khó thể áp chế Cửu Đầu Yêu Giao, nếu Lục Lâm Thiên đυ.ng phải nó sẽ rắc rối to.

Lục Lâm Thiên nói:

– Tuyết Sư, trốn vào rừng cây.

Có lẽ trong rừng cây sẽ giúp hắn kéo dài một đoạn thời gian, trên bầu trời không thể thoát khỏi Cửu Đầu Yêu Giao truy sát.

Vù vù vù!

Thiên Sí Tuyết Sư lao xuống dưới, mất tăm trong sơn mạch rừng cây.

Cửu Đầu Yêu Giao từ xa thấy nhân loại chui vào rừng cây thì gào thét:

– Nhân loại, ngươi chạy không thoát!

Cửu Đầu Yêu Giao cũng vọt vào sơn mạch.

Trong rừng cây chọc trời, Lục Lâm Thiên nhanh chóng thu Huyết Tích Dịch, Thiên Sí Tuyết Sư vào không gian thú nang, cắm đầu chạy vắt giò lên cổ.

Tuy Lục Lâm Thiên rất muốn nhờ vào rừng cây cắt đuôi Cửu Đầu Yêu Giao nhưng nó là yêu thú đẳng cấp ngũ giai, thân hình có thể co duỗi tự nhiên, dễ dàng vào trong rừng. Lục Lâm Thiên không dám khinh thường, thuộc tính phong hoàn toàn phát ra, nhanh chóng chạy trốn. Dựa vào rừng cây che chắn dễ trốn hơn là rượt đuổi.

Trong rừng cây sau lưng Lục Lâm Thiên vang tiếng gầm rống điếc tai.

– Grao!

Lục Lâm Thiên không dám dừng lại, cắm đầu chạy. Lục Lâm Thiên dựa vào thuộc tính phong hệ tốc độ nhanh đến cực hạn.

Tiểu Long bực mình nói:

– Cửu Đầu Yêu Giao đáng ghét, chờ đệ lại đột phá nhất định sẽ diệt nó!

Lục Lâm Thiên vặc lại:

– Chờ khi nào ngươi đột phá hãy nói, giờ chúng ta chạy trốn trước đi!

Lục Lâm Thiên không dám ngừng lại.

Lục Lâm Thiên co giò chạy không ngừng nghỉ đến ngày thứ hai thì hết chịu nổi, buộc phải tạm dừng nghỉ ngơi. Không biết đã thoát khỏi Cửu Đầu Yêu Giao chưa.

Lục Lâm Thiên hỏi Tiểu Long trên vai mình:

– Tiểu Long, chúng ta nghỉ ngơi một chút. Con Cửu Đầu Yêu Giao có đuổi kịp không?

Tiểu Long ngước đầu nhỏ nhìn chằm chằm rừng cây phía sau, nói:

– Lão đại, không đuổi theo, không cảm giác được hơi thở của Cửu Đầu Yêu Giao.

– Hộc hộc.

Lục Lâm Thiên ổn định thân hình, nhìn chăm chú bốn phía. Chắc Cửu Đầu Yêu Giao không đuổi kịp hắn nữa.

Lục Lâm Thiên mới nghỉ được vài phút thì Tiểu Long dựng thẳng người cảnh báo:

– Lão đại, có người đến!

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Tám người.

Trong tinh thần cảm ứng của Lục Lâm Thiên có tám dong binh đang chạy nhanh đến.

Vù vù vù!

Tiếng xé gió vang lên, tám bóng người bao vây Lục Lâm Thiên, cách ăn mặc khá nhau, bộ dạng thanh niên, sáu nam hai nữ. Tu vi cao nhất là Vũ Sư thất trọng, thấp nhất là Vũ Sư nhất trọng, đội tám người thực lực không tệ.

Chương 323: Trốn thoát truy sát (1)

Lục Lâm Thiên nhìn thanh niên áo xám, nhếch môi:

– Linh Sư tứ trọng.

Thực lực của tám người không tệ nhưng không lọt vào mắt Lục Lâm Thiên.

Vũ Sư thất trọng dẫn đầu nhìn Lục Lâm Thiên đăm đăm, lạnh lùng cười:

– Tiểu tử, một mình dám đến sơn mạch Vụ Đô? Giao túi không gian ra đây, gã suy xét tha mạng cho ngươi.

– Không biết tự lượng sức mình.

Lục Lâm Thiên cười khẽ:

– Để Linh Sư này lại, ta cho các ngươi cút đi.

Vũ Sư thất trọng mắng:

– Tiểu tử muốn chết!

Vũ Sư thất trọng giơ chưởng ấn vỗ hướng Lục Lâm Thiên, dường như không muốn nói nhảm với hắn.

Trong chưởng ấn dấy lên khí lưu rít gào, lực lượng cuồng bạo vỗ xuống. Đòn công kích của Vũ Sư thất trọng tuyệt đối không yếu.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Vũ Sư thất trọng mà dám kiêu ngạo?

Người Lục Lâm Thiên bộc phát ánh sáng vàng chói mắt.

Bùm!

Chưởng ấn của Vũ Sư thất trọng vỗ vào ngực Lục Lâm Thiên như đập trúng khối tinh cương, cánh tay gã tê rần.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát:

– Chết đi!

Chân khí bộc phát, thân hình biến thành cái bóng mơ hồ, chỉ ấn gần trong gang tấc đâm ra.

Vũ Sư thất trọng cảm nhận khí thế từ người Lục Lâm Thiên, hoảng sợ kinh kêu:

– Vũ Sư bát trọng!

Vù vù vù!

Trong phút chốc Vũ Sư thất trọng không kịp thụt lùi thì chỉ ấn nóng cháy đã đâm thủng trán gã, không có cả thời gian chống cự.

Bùm!

Mọi chuyện diễn ra trong hai giây. Thấy Vũ Sư thất trọng thủ lĩnh té dưới đất, mấy dong binh khác trợn mắt há hốc mồm.

– Gri gri!

Một luồng sáng vàng nhảy ra, thân hình biến to hai trăm thước. Tiểu Long há mồm nuốt một Vũ Sư tam trọng vào bụng.

– Chạy mau!

Sáu người khá co giò chạy. Cứ tưởng gặp một dong binh đơn độc sẽ dễ dàng trấn lột, ai ngờ đυ.ng phải sát tinh lấy mạng.

– Muốn trốn? Muộn rồi.

Ánh sáng lóe lên dưới chân Lục Lâm Thiên, hắn như hồn ma nhảy ra. Các chỉ ấn nóng rực nhanh như tia chớp bay ra, kình lực cường đại xẹt qua không trung từng vòng sáng nhạt, tiếng xé gió sắc bén vù vù bên tai.

– A!

Lục Lâm Thiên hiện tại là Vũ Sư bát trọng, hắn thi triển Hỏa Ảnh Chỉ dễ dàng tàn sát Vũ Sư tứ trọng, ngũ trọng.

Tiểu Long vặn vẹo cơ thể khổng lồ lại nuốt hai Vũ Sư. Dường như Tiểu Long hoàn toàn phớt lờ các Vũ Sư công kích, thân thể cường đại không sợ trúng đòn.

Chân khí vận chuyển dưới chân Lục Lâm Thiên, chớp mắt hắn chặn trước mặt thanh niên mặc áo xám Linh Sư tứ trọng.

– Còn muốn chạy sao?

Khó khăn lắm Lục Lâm Thiên mới gặp một Linh Sư.

Xoẹt!

Linh Sư tứ trọng giật thót, linh hỏa dâng lên, ngọn lửa nóng cháy ập hướng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Ngươi còn kém chút.

Lục Lâm Thiên đánh ra thủ ấn, linh hỏa tuôn ra trước mặt hắn. Hai linh hỏa va chạm trong không trung, cùng tan biến.

– Ngươi cũng là Linh Sư? Sao có thể…

Linh Sư tứ trọng chưa nói hết câu thì trảo ấn chụp xuống đầu gã, lực cắn nuốt cuồng bạo chui vào não.

Linh Sư tứ trọng hét thảm:

– A!

Linh Sư tứ trọng đã thành cái xác khô.

Các Vũ Sư còn lại đều bị Tiểu Long ăn, cái xác khô thành món điểm tâm cho nó.

Phương xa vọng lại tiếng gầm.

– Grao grao!

Lục Lâm Thiên biến sắc mặt, thanh âm này là của Cửu Đầu Yêu Giao.

– Tiểu Long, chúng ta chạy nhanh lên!

Chân khí vận chuyển dưới chân Lục Lâm Thiên, hắn lại chật vật chạy trốn. Lục Lâm Thiên có thể dễ dàng đối phó đám Vũ Sư nhưng đổi lại Cửu Đầu Yêu Giao thì hắn như con tép.

Lục Lâm Thiên cắm đầu chạy, phối hợp thuộc tính phong nên tốc độ rất nhanh. Mặc dù Lục Lâm Thiên biết bay, còn có Thiên Sí Tuyết Sư nhưng hắn không dám bay lên trời. Thiếu các cây to chọc trời và sơn mạch che chắn Lục Lâm Thiên tuyệt đối không thoát khỏi Cửu Đầu Yêu Giao.

Lục Lâm Thiên chạy trốn nguyên một ngày, dọc đường đi gặp vài dong binh đoàn định làm thịt hắn nhưng không nhanh bằng hắn nên bỏ qua. Lục Lâm Thiên không rảnh rỗi đối phó đám dong binh đoàn này, chạy trốn quan trọng hơn.

Trong một hiệp cốc, Lục Lâm Thiên thở hổn hển. Kiểu chạy này cũng rất tiêu hao chân khí.

Lục Lâm Thiên quan sát bốn phía, vỗ không gian thú nang trong ngực. Thiên Sí Tuyết Sư lại xuất hiện trên bầu trời hiệp cốc.

Lục Lâm Thiên nhảy lên Thiên Sí Tuyết Sư:

– Tuyết Sư, chúng ta chạy mau!

Dường như Cửu Đầu Yêu Giao hết đuổi theo, không chừng hắn có thể thừa dịp này thoát khỏi Cửu Đầu Yêu Giao.

Thiên Sí Tuyết Sư đập cánh bay lên, lao vυ"t đi. Lục Lâm Thiên ở trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư nhìn đằng sau, không thấy bóng dáng Cửu Đầu Yêu Giao đâu. Lục Lâm Thiên yên tâm luyện hóa năng lượng linh lực đã cắn nuốt. Linh lực Linh Sư tứ trọng đối với tu vi hiện tại của Lục Lâm Thiên thì hơi yếu, luyện hóa xong hắn mới gần đến Linh Sư thất trọng trung kỳ.

Hai ngày sau, Lục Lâm Thiên chậm rãi thở hắt ra, nhìn chằm chằm phía trước. Lúc này chắc đã đến giữa sơn mạch Vụ Đô, đi được một nửa chặng đường.

Tiểu Long ngoái đầu nhìn phía sau:

– Lão đại, Cửu Đầu Yêu Giao lại đuổi tới.

Phương xa có một cái bóng đỏ rực đuổi theo sát.

Cửu Đầu Yêu Giao rống to:

– Grao! Nhân loại chết tiệt, ngươi không chạy thoát được! Ngươi đã chọc giận ta, ta phải xé xác ngươi!

Lục Lâm Thiên biến sắc mặt chửi thầm:

– Chết tiệt, oan hồn không tan. Tuyết Sư, chúng ta xuống dưới!

Lục Lâm Thiên ra lệnh Thiên Sí Tuyết Sư lại lao vào sơn mạch.

Cửu Đầu Yêu Giao lại rít gào:

– Nhân loại, ngươi trốn không thoát!

Lục Lâm Thiên nói:

– Cửu Đầu Yêu Giao, ngươi nhớ kỹ cho bản công tử, sẽ có ngày bản công tử cho ngươi biết tay!

Lục Lâm Thiên và Thiên Sí Tuyết Sư lao vào sơn mạch bên dưới.

Mười ngày sau, sơn cốc trong sơn mạch Vụ Đô, Thiên Sí Tuyết Sư lại vọt lên trời cao. Lục Lâm Thiên chật vật trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, mười ngày qua hắn vì thoát khỏi Cửu Đầu Yêu Giao truy sát đã chịu nhiều đau khổ. Trong thời gian này Lục Lâm Thiên không rảnh rỗi, hắn lại nuốt ba Vũ Sư, một Vũ Sư lục trọng, một Vũ Sư tam trọng, tu vi cao nhất là Vũ Sư thất trọng. Đẳng cấp tu vi Vũ Giả của Lục Lâm Thiên cách Vũ Sư cửu trọng không còn xa.

Lục Lâm Thiên triệu hoán Huyết Tích Dịch ra khỏi không gian thú nang:

– Huyết Tích Dịch, vì sao Cửu Đầu Yêu Giao luôn có thể tìm đến ta?

Sắp hai mươi ngày mà Cửu Đầu Yêu Giao luôn theo đuôi Lục Lâm Thiên như bóng với hình, làm hắn vô cùng khó hiểu.

Huyết Tích Dịch trả lời:

– Chủ nhân, trong sơn mạch Vụ Đô này tất cả yêu thú, dã thú đều là tai mắt của Cửu Đầu Yêu Giao, nên Cửu Đầu Yêu Giao có thể dễ dàng tìm đến chủ nhân.

– Ra là vậy.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống, xem ra hắn không cách nào thoát khỏi Cửu Đầu Yêu Giao truy sát, phải tìm cách khác.

Huyết Tích Dịch mở miệng nói:

– Chủ nhân, chắc sắp ra khỏi sơn mạch Vụ Đô rồi, chỉ cần rời xa sơn mạch Vụ Đô thì Cửu Đầu Yêu Giao sẽ không đuổi theo nữa.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi:

– A? Tại sao vậy?

Huyết Tích Dịch trả lời:

– Yêu thú chúng ta không dám tùy tiện xông vào địa bàn nhân loại, dễ khiến cường giả nhân loại ra tay.

Tiểu Long ngước đầu nhìn sau lưng, cảnh báo:

– Lão đại mau nhìn kìa, Cửu Đầu Yêu Giao lại đuổi theo, âm hồn không tan.

Chương 324: Trốn thoát truy sát (2)

Cửu Đầu Yêu Giao lại xuất hiện trong không trung.

Cửu Đầu Yêu Giao rống to:

– Nhân loại, ta nói rồi, ngươi không chạy thoát được!

Lục Lâm Thiên quát lớn:

– Cửu Đầu Yêu Giao, lần sau ta sẽ lột da, rút gân ngươi ra!

Cửu Đầu Yêu Giao nhanh chóng đuổi theo, gầm rống:

– Nhân loại nhỏ bé kia, ngươi không có thực lực đó, ta sẽ lột da ngươi trước!

Lục Lâm Thiên hừ mạnh.

– Ngươi có giỏi thì cứ đến, ta chống mắt xem ngươi làm sao đuổi kịp ta?

Lục Lâm Thiên buộc phải chui vào sơn mạch Vụ Đô, trên trời không thể thoát khỏi Cửu Đầu Yêu Giao.

– Grao!

Cửu Đầu Yêu Giao tức giận quát:

– Nhân loại chết tiệt, có giỏi thì đừng chạy!

Cửu Đầu Yêu Giao nhìn Lục Lâm Thiên lại lao vào sơn mạch nó càng giận điên lên. Cửu Đầu Yêu Giao không dễ tìm người trong sơn mạch, nếu không nó đã sớm bắt kịp nhân loại chết tiệt.

Trong sơn mạch Vụ Đô, một số nơi dong binh đoàn tạm trú gần đây có tin đồn là Cửu Đầu Yêu Giao đang liều mạng truy sát một nhân loại, không biết nhân loại này làm gì mà chọc giận Cửu Đầu

Yêu Giao như phát điên vậy.

Mọi người suy đoán là ai chọc phải Cửu Đầu Yêu Giao vẫn chạy tung tăng như thường, chắc chắn là cường giả.

Lúc này Lục Lâm Thiên đang chật vật trốn trong sơn mạch Vụ Đô, may mắn hắn quen thuộc cách thoát khỏi Cửu Đầu Yêu Giao truy sát. Chỉ cần Lục Lâm Thiên chạy đông né tây, Cửu Đầu Yêu Giao không dễ tìm ra hắn trong sơn mạch Vụ Đô.

Mấy ngày nay Lục Lâm Thiên cảm giác thu hoạch lớn nhất của hắn là tốc độ tăng nhanh nhiều, toàn nhờ chạy trốn rèn luyện ra, xem như thu hoạch ngoài ý muốn.

Mười ngày sau, Lục Lâm Thiên mượn cơ hội thôn phệ một Vũ Sư lục trọng xui xẻo, cưỡi trên Thiên Sí Tuyết Sư vọt lên cao. Sau khi rõ ràng tính tình, tốc độ của Cửu Đầu Yêu Giao thì Lục Lâm Thiên không còn quá lo âu. Tóm lại Cửu Đầu Yêu Giao không đuổi kịp hắn, nên làm gì thì làm cái đó, chẳng qua dăm ba bữa lại trốn trong sơn mạch rừng rậm.

Bùm!

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, trong đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên phát ra tiếng nổ trầm đυ.c, khí thế tăng vọt. Lục Lâm Thiên vừa chật vật chạy trốn vừa không quên tu luyện, đã đột phá đến Vũ Sư cửu trọng.

Lục Lâm Thiên hít sâu, mở mắt ra, nhìn chằm chằm cái bóng khổng lồ cách mấy ngàn thước sau lưng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười hét to:

– Cửu Đầu Yêu Giao, phía trước là địa bàn của nhân loại, nếu ngươi còn đuổi theo thì cường giả nhân loại sẽ không tha cho ngươi.

Cửu Đầu Yêu Giao giận thật:

– Coi như đến địa bàn nhân loại thì ta tuyệt đối không tha cho ngươi!

Đuổi theo hơn một tháng nhưng không bắt kịp nhân loại làm Cửu Đầu Yêu Giao phát cuồng, mắt lộ tia hung ác, nó hận không thể lập tức lao qua xé nát Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Hừ!

Lục Lâm Thiên phát ra khí lạnh:

– Cửu Đầu Yêu Giao, lần sau bản công tử trở về Cổ vực sẽ lột da rút gân ngươi ra!

Huyết Tích Dịch ở bên cạnh nói với Lục Lâm Thiên:

– Chủ nhân, phía trước là thành Vụ Đô.

Phương xa dưới áng mây mù mỏng manh lộ ra dãy kiến trúc liên miên, một tòa thành khá to ngay trước mắt.

Lục Lâm Thiên mừng rỡ:

– Rốt cuộc đến thành Vụ Đô!

Đến thành Vụ Đô thì Lục Lâm Thiên không sợ Cửu Đầu Yêu Giao đuổi theo nữa. Cửu Đầu Yêu Giao dựa vào yêu thú, dã thú trong sơn mạch Vụ Đô nên biết tung tích của Lục Lâm Thiên. Trong sơn mạch Vụ Đô thì Lục Lâm Thiên dễ dàng thoát khỏi Cửu Đầu Yêu Giao.

Lục Lâm Thiên nói với Thiên Sí Tuyết Sư:

– Tuyết Sư, chúng ta xuống dưới.

Cửu Đầu Yêu Giao thấy nhân loại trước mắt sắp ra khỏi sơn mạch Vụ Đô, nó rống to:

– Nhân loại, ta xem ngươi trốn tới đâu!

Ánh sáng đỏ rực bộc phát từ người Cửu Đầu Yêu Giao, chắc nó đang dùng vũ khí bí mật, tăng tốc nhanh hơn nhiều. Ba ngàn thước, hai ngàn tám trăm thước, càng lúc càng nhanh.

Két két két!

Ngoài rìa sơn mạch Vụ Đô có ba con yêu thú phi hành xé gió lao ra. Ba con yêu thú phi hành nhị giai, trên lưng chúng nó có năm thanh niên đứng.

Một tiếng hét lớn vang lên:

– Người phía trước dừng lại, chưa đăng ký thì không được để yêu thú phi hành trên thành Vụ Đô!

Mười mấy thanh niên nhìn chằm chằm Thiên Sí Tuyết Sư lao vυ”t tới, biểu tình ngạc nhiên. Ba con yêu thú phi hành nhị giai cảm nhận hơi thở từ Thiên Sí Tuyết Sư, chúng nó run rẩy.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm mười mấy thanh niên trước mặt, hỏi:

– Các người là đệ tử của Vân Dương tông?

Một thanh niên đẳng cấp Vũ Sư đáp:

– Đúng vậy! Chúng ta là người của Vân Dương tông.

Lục Lâm Thiên quát to:

– Các ngươi mau tránh ra đi, ta cũng là đệ tử Vân Dương tông. Phía sau là Cửu Đầu Yêu Giao trong sơn mạch Vụ Đô, nếu các ngươi không đi sẽ chết!

Lục Lâm Thiên nói xong giục Thiên Sí Tuyết Sư vọt tới, mặc kệ mười mấy đệ tử Vân Dương tông.

Đám đệ tử Vân Dương tông biến sắc mặt nói:

– Cửu Đầu Yêu Giao, thật sự là Cửu Đầu Yêu Giao đến! Mau thông báo cho thành chủ!

Bóng đỏ khổng lồ từ xa lao tới, khí thế hung bạo, bộ dạng dữ tợn, đúng là Cửu Đầu Yêu Giao trong sơn mạch Vụ Đô.

Bùm!

Một đệ tử Vân Dương tông phát đạn tín hiệu. Lục Lâm Thiên nhếch môi cười tà, dụ Cửu Đầu Yêu Giao vào thành Vụ Đô là hắn an toàn. Thành Vụ Đô sẽ khiến Cửu Đầu Yêu Giao nhức đầu.

Cửu Đầu Yêu Giao rống to:

– Grao! Nhân loại đáng chết, tránh ra hết cho ta!

Cơ thể to lớn đυ.ng vào ba yêu thú phi hành nhị giai. Đệ tử Vân Dương tông trên lưng ba con yêu thú phi hành sợ hãi run lẩy bẩy.

Bùm bùm bùm!

Một con yêu thú phi hành nhị giai bị Cửu Đầu Yêu Giao đυ.ng bay, rớt xuống đất. Năm đệ tử Vân Dương tông trên lưng yêu thú phi hành rơi xuống.

– Mau nhìn kìa, có yêu thú xông tới!

– Trời, hình như là Cửu Đầu Yêu Giao trong sơn mạch Vụ Đô. Sao hung vật này đến đây? Trong thành Vụ Đô không ai chống lại nổi.

Đám người trong thành Vụ Đô kinh hoàng nhìn chằm chằm vật khổng lồ trên bầu trời. Yêu thú ngũ giai trung kỳ, chỉ có tu vi từ Vũ Tướng thất trọng trở lên mới ứng đối nổi. Trong thành Vụ Đô không có cường giả như thế, Vụ Đô thành chủ Vương Minh Nguyệt chỉ tới đẳng cấp Vũ Phách.

Trong thành Vụ Đô, Cửu Đầu Yêu Giao xoay quanh trên bầu trời:

– Nhân loại chết tiệt, đi ra cho ta, ta sẽ không tha cho ngươi đâu!

Cửu Đầu Yêu Giao phun lửa nóng xuống đất, biển lửa thổi quét mấy con đường. Tiếng gào rú thảm thiết vang lên, nhiều người bị lửa đốt thành tro.

Chợt có tiếng hét lớn từ xa vọng lại:

– Cửu Đầu Yêu Giao, ngươi đi khỏi đây mau. Chỗ này là địa bàn của Vân Dương tông ta, nếu không đi thì Vân Dương tông sẽ nhổ hang ổ của ngươi!

Mấy bóng người đứng trên lưng một con yêu thú phi hành tam giai lao tới. Nam nhân trung niên đi đầu chính là Vương Minh Nguyệt.

– Grao grao! Ta chỉ muốn tìm một nhân loại, giao nhân loại đó ra ta liền đi ngay.

Cửu Đầu Yêu Giao nhìn chằm chằm mấy người trên lưng yêu thú phi hành tam giai, dường như nó e ngại Vân Dương tông.

Trên lưng yêu thú phi hành, bên cạnh Vương Minh Nguyệt có một lão nhân áo lam nhìn Cửu Đầu Yêu Giao chằm chằm:

– Cửu Đầu Yêu Giao, đi ngay cho ta, nếu không ta sẽ không khách sáo với ngươi!

Chương 325: Lão nhân áo lam

Lão nhân áo xanh khoảng năm mươi tuổi, mày dài mắt sáng, thân hình hơi gầy, rất có khí thế.

Ánh mắt Cửu Đầu Yêu Giao tối tăm:

– Vũ Tướng.

Cửu Đầu Yêu Giao nhìn chằm chằm lão nhân năm mươi tuổi, cảm nhận khí thế từ lão, nói:

– Ngươi chỉ mới là Vũ Tướng lục trọng, không làm gì ta được đâu.

Lão nhân áo lam lạnh lùng nói:

– Vậy sao? Lát nữa cường giả Vân Dương tông sẽ đến, lúc đó ngươi muốn chạy cũng không kịp.

Cửu Đầu Yêu Giao rống to:

– Grao! Nhân loại các ngươi trừ ỷ vào nhiều người ra còn biết cái gì? Hôm nay ta quyết không tha cho nhân loại kia!

Trong lòng Cửu Đầu Yêu Giao cực kỳ giận Lục Lâm Thiên, nếu là bình thường nó sẽ không xông vào địa bàn của nhân loại, hôm nay nó rất giận.

Lão nhân áo lam lạnh lùng nói:

– Cửu Đầu Yêu Giao, ngươi quá kiêu ngạo.

Lão nhân áo lam nhảy lên, chân khí lóe dưới chân, tay bắn ra cột nước. Thuộc tính thủy dâng trào, cột nước thô mấy thước như tên rời cung bắn ra, rạch phá không gian lao hướng Cửu Đầu Yêu Giao.

Cửu Đầu Yêu Giao rống to:

– Vũ Tướng lục trọng, ta không sợ ngươi!

Cái đầu chính giữa phun cột lửa, lực lượng cuồng bạo sôi sục, kịch chiến trên trời, huyễn lệ như pháo hoa.

Bùm bùm!

Tiếng nổ vang lên điếc tai như tiếng sấm, phòng ốc bên dưới thi nhau ngã đổ. Một người một thú đánh nhau, đám đông hoảng loạn chạy trên đường.

Trong góc đường, Lục Lâm Thiên lẩn vào đám đông nhìn địa chiến trên cao, nhếch môi cười.

– Vũ Tướng lục trọng, chẳng lẽ là trưởng lão nội môn của Vân Dương tông?

Thực lực của Cửu Đầu Yêu Giao rất đáng sợ, nếu Lục Lâm Thiên đến Vũ Tướng nhất trọng chắc có thể xử lý nó. Lần sau nếu có cơ hội hắn sẽ lột da rút gân Cửu Đầu Yêu Giao, mối thù bị nó rượt đuổi một tháng sẽ có ngày trả.

Cường giả Vũ Tướng trên bầu trời đối kháng với Cửu Đầu Yêu Giao. Lục Lâm Thiên không chạy trốn, Vũ Tướng lục trọng dù không đánh lại Cửu Đầu Yêu Giao nhưng dư sức ngăn cản nó.

Bùm bùm bùm!

Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang vọng, nhà cửa sụp đổ. Lão nhân áo lam Vũ Tướng lục trọng đành kéo Cửu Đầu Yêu Giao tới biên giới sơn mạch Vụ Đô đánh tiếp, nếu không thành Vụ Đô sẽ bị phá sập.

Trên bầu trời trước mặt đám đệ tử Vân Dương tông, Vương Minh Nguyệt đang hỏi tình hình vụ việc.

Vương Minh Nguyệt âm trầm hỏi:

– Rốt cuộc là ai chọc hung vật này đến thành Vụ Đô?

Nếu không chọc Cửu Đầu Yêu Giao nóng nảy thì nó đã không xông vào thành Vụ Đô.

Một thanh niên Vân Dương tông cúi đầu trả lời:

– Trưởng lão, là một thiếu niên áo xanh, hắn nói cũng là đệ tử Vân Dương tông.

Vương Minh Nguyệt nghi hoặc:

– Thiếu niên áo xanh chọc đến Cửu Đầu Yêu Giao, chẳng lẽ là đệ tử thân truyền trong môn? Nếu không ai có năng lực trêu chọc Cửu Đầu Yêu Giao…

Ngay lúc này, một thiếu niên áo xanh chậm rãi bước đến.

– Trưởng lão, là hắn, chính là người này!

Lục Lâm Thiên đến trước mặt Vương Minh Nguyệt:

– Đệ tử xin chào Vương trưởng lão.

Đã có người ngăn cản Cửu Đầu Yêu Giao, Lục Lâm Thiên đắn đo một lúc cuối cùng quyết định tìm hiểu tình huống Vân Dương tông ngay khi ở thành Vụ Đô. Vương Minh Nguyệt từng gặp Lục Lâm Thiên, biết hắn là người Vân Dương tông.

Vương Minh Nguyệt nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, nhíu mày khó hiểu:

– Ngươi là…?

Lát sau Vương Minh Nguyệt kinh ngạc kêu lên:

– Ngươi là… Là… Lục… Lục Lâm Thiên?

Lục Lâm Thiên nói:

– Đệ tử đúng là Lục Lâm Thiên.

Xem ra mọi người đều tưởng hắn đã chết, nhìn biểu tình của Vương Minh Nguyệt khi nhìn hắn là đoán được.

Vương Minh Nguyệt cười nói:

– Ngươi không chết? Mọi người cứ nghĩ ngươi đã chết, ta phái người tìm mấy lần nhưng không tìm được, không ngờ ngươi còn sống.

Vương Minh Nguyệt hỏi:

– Con Cửu Đầu Yêu Giao này truy sát ngươi?

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Đúng vậy! Làm phiền Vương trưởng lão, nghiệt súc truy sát đệ tử hơn một tháng, đệ tử suýt không có mạng đi ra.

Vương Minh Nguyệt kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên:

– Cái gì? Cửu Đầu Yêu Giao truy sát ngươi hơn một tháng? Mà ngươi còn sống đi ra?

Vương Minh Nguyệt lộ vẻ mặt không dám tin. Cửu Đầu Yêu Giao là thực lực gì? Dù Vương Minh Nguyệt bị Cửu Đầu Yêu Giao truy sát cũng không trốn thoát nổi.

Các đệ tử Vân Dương tông nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên, dường như nghi ngờ hắn nói cứng miệng. Lục Lâm Thiên cười khổ, người ta không tin hắn cũng đành chịu, điều này không ảnh hưởng gì đến hắn.

Vương Minh Nguyệt nói:

– Thiếu Du hiền điệt không chết thì tốt, năm ngoái phụ thân ngươi tự mình đến chỗ ta hỏi tình huống của ngươi thế nào. Người nhà của ngươi đều tưởng ngươi đã chết, Vô Song tiểu thư trong tông cũng phái người đến tìm ngươi mấy lần.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói:

– Phụ thân?

Lục Lâm Thiên không ngờ Lục Trung tự mình đi tìm hiểu tin tức của hắn. Nhưng hắn và phụ thân không có nhiều tình cảm, ít thấy mặt. Tiếp theo biểu tình Lục Lâm Thiên trầm trọng, Lục gia biết hắn đã chết, vậy chắc mẫu thân rất đau buồn.

Vù vù vù!

Phương xa một bóng người lao tới, lão nhân áo lam xách theo một thanh trường kiếm, quần áo rách rưới xuất hiện trước mặt mọi người, chính là là lão nhân Vũ Tướng lục trọng của Vân Dương tông.

Thấy lão nhân áo lam, Vương Minh Nguyệt hỏi ngay:

– Vũ trưởng lão, sao rồi?

Biểu tình của Vương Minh Nguyệt vô cùng cung kính, có thể thấy được thân phận của lão nhân áo lam không tầm thường trong Vân Dương tông.

Lão nhân áo lam lớn tiếng nói:

– Nghiệt súc đó đã đi rồi, ta không làm gì nó được, nó cũng vậy với ta. Có lẽ nó tin cường giả Vân Dương tông ta sắp đến nên đã đi. Không biết tên khốn kiếp nào trêu chọc hung vật đến thành Vụ Đô.

Lục Lâm Thiên chửi thầm trọng bụng:

– Chết tiệt, ngươi mới là đồ khốn nạn!

Chẳng ngờ lão nhân áo lam thô lỗ như vậy.

Vương Minh Nguyệt ho khan:

– Khụ.

Các đệ tử Vân Dương tông cười thầm.

Vương Minh Nguyệt nói:

– Vũ trưởng lão, người trêu chọc Cửu Đầu Yêu Giao đến chính là hắn, là Lục Lâm Thiên một năm rưỡi trước rớt xuống vách núi vạn trượng trong sơn mạch Vụ Đô.

Lão nhân áo lam quay sang nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

– Lục Lâm Thiên…

Lão nhân áo lam kinh ngạc nói:

– Là nhi tử của tiểu tử Lục Trung? Nghe nói là Vũ Giả tam hệ trong trấn Thanh Vân lần trước?

Vương Minh Nguyệt cung kính nói:

– Đúng vậy! Đúng là hắn.

Vương Minh Nguyệt nói với Lục Lâm Thiên:

– Vị này là Vũ trưởng lão, một trong trưởng lão nội môn trong tông, là sư huynh của tông chủ hiện thời, sư phụ của Lục Trung phụ thân của ngươi, không được thất lễ.

Lục Lâm Thiên sửng sốt thầm nghĩ:

– Sư huynh của tông chủ Vân Dương tông mới có Vũ Tướng lục trọng? Còn là sư phụ của Lục Trung?

Lục Lâm Thiên bình tĩnh hành lễ, cung kính nói:

– Đệ tử xin chào Vũ trưởng lão.

Vũ trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên đăm đăm, hỏi:

– Mới rồi là ngươi chọc Cửu Đầu Yêu Giao đến?

Lục Lâm Thiên trả lời:

– Đúng vậy! Con Cửu Đầu Yêu Giao truy sát đệ tử hơn một tháng, đệ tử suýt chết trong sơn mạch Vụ Đô.

Lục Lâm Thiên không biết Vũ trưởng lão hỏi câu đó có ý gì.

Vũ trưởng lão lại hỏi:

– Ngươi là Vũ Giả tam hệ?

Lục Lâm Thiên đáp:

– Ừm! Vũ Giả tam hệ hỏa, phong, thổ.

Đây là kết quả Vân Dương tông kiểm tra ra, không cần che giấu.

Chương 326: Giao dịch ngoài ý muốn

Vũ trưởng lão bất chấp tất cả vung trường kiếm tấn công:

– Tiểu tử xem chiêu, không được nương tay!

Mấy luồng kiếm ảnh ập vào mặt Lục Lâm Thiên.

Kiếm ảnh cắt vỡ hư không, bắn ra kiếm quang sắc bén, không hề nương tay. Kiếm ảnh bao phủ quanh thân Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nét mặt sa sầm thầm nghĩ:

– Vũ trưởng lão này muốn làm gì?

Lục Lâm Thiên nhanh chóng thụt lùi, kiếm ảnh bao phủ như bóng với hình, che kín không gian. Kiếm khí sắc bén bắn tới.

Vương Minh Nguyệt lộ vẻ mặt khó hiểu, nhưng thấy Vũ trưởng lão không có sát ý thì không ngăn cản. Vương Minh Nguyệt cho rằng Vũ trưởng lão muốn kiểm tra Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không còn đường lùi, nhát kiếm của Vũ trưởng lão tuy không dốc hết sức nhưng thực lực không yếu.

Lục Lâm Thiên nhướng mày đánh ra thủ ấn:

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn!

Năng lượng thuộc tính thổ hùng dũng trong không khí phô thiên cái địa tuôn ra, tụ tập vào chưởng ấn.

Khí thế của Lục Lâm Thiên trong khoảnh khắc tăng vọt, một chưởng ấn màu vàng đất phóng lên cao, chưởng ấn hóa thành mấy chưởng ấn mơ hô đánh vào kiếm quang.

Vương Minh Nguyệt nhìn Lục Lâm Thiên thi triển Thiên Thủ Liệt Cương Ấn.

– Vũ kỹ hoàng cấp cao giai!

Vương Minh Nguyệt là người biết hàng, sắc mặt ngạc nhiên.

Vù vù vù!

Kiếm quang rậm rạp cắt vỡ không gian kèm theo nhân loại thuộc tính thủy cường đại. Trong ánh mắt ngạc nhiên của Vũ trưởng lão nhìn thuộc tính thủy giao nhau với chưởng ấn của Lục Lâm Thiên.

Kiếm ảnh và chưởng ân va nhau, hai luồng lực lượng đυ.ng chạm. Vang tiếng nổ điếc tai nhức óc trong không gian, kình khí cuồng bạo khuếch tán trên bầu trời.

Bùm bùm bùm!

Lực lượng cuồng bạo tứ tán. Các đệ tử Vân Dương tông vội vàng né tránh, lực lượng hùng dũng ập đến xới mặt đất nứt mấy cái khe. Vương Minh Nguyệt không chịu nổi lùi mấy bước.

Kình khí tán đi, Lục Lâm Thiên không nhúc nhích một ly. Vũ trưởng lão thụt lùi một bước, không phải lão yếu hơn Lục Lâm Thiên mà vì hiện lão chỉ dùng thực lực Vũ Sư ngũ trọng. Đến phút cuối Vũ trưởng lão tăng thêm lực lượng Vũ Sư cửu trọng vào nhưng vẫn yếu thế hơn.

Lục Lâm Thiên hiện là Vũ Sư cửu trọng, thiên phú biếи ŧhái mạnh hơn Vũ Sư cửu trọng bình thường rất nhiều. Bình thường đẳng cấp Vũ Sư cửu trọng thì cường giả Vũ Phách nhất trọng cũng không đánh lại Lục Lâm Thiên.

Cộng với Lục Lâm Thiên sử dụng Thiên Thủ Liệt Cương Ấn vũ kỹ hoàng cấp cao giai, nếu hắn có sát ý thì Vũ Phách nhị trọng, tam trọng có thể sẽ bị gïếŧ.

Cho nên Vũ trưởng lão thua là thường.

Vũ trưởng lão tràn đầy kinh khủng nhìn Lục Lâm Thiên, khó tin hỏi:

– Tiểu tử, ngươi là Vũ Sư cửu trọng?

Vương Minh Nguyệt vô cùng ngạc nhiên, xem khí thế Lục Lâm Thiên mới phát ra thì đã đến Vũ Sư cửu trọng. Tuổi cỡ Lục Lâm Thiên mạnh không thua gì các đệ tử thân truyền trong Vân Dương tông.

Lục Lâm Thiên nói:

– Ừm! Vừa mới đột phá không lâu.

Lục Lâm Thiên có suy tính riêng khi lộ ra chút thực lực. Vũ trưởng lão mới ra tay tuy mạnh mẽ nhưng không chứa sát ý, Lục Lâm Thiên cảm giác được điều đó.

Vũ trưởng lão cười phá lên:

– Tốt, tốt, xem ra ta đến thành Vụ Đô không uổng công đi!

Trong nụ cười có chút đắc ý, gian manh.

Vương Minh Nguyệt lại thay đổi sắc mặt:

– Thật sự là Vũ Sư cửu trọng?

Thiên phú như thế đúng là kinh người.

Vũ trưởng lão cười với Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, ngươi đi với ta, có chuyện muốn bàn với ngươi.

Lục Lâm Thiên thấy rõ ý cười gian trá trong mắt Vũ trưởng lão, có âm mưu.

Cách mấy trăm thước, Vũ trưởng lão cười gian dẫn Lục Lâm Thiên đến chỗ vắng người.

Xác định nhóm người Vương Minh Nguyệt không nghe thấy, Vũ trưởng lão

hỏi Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, ta thương lượng chuyện này với ngươi được không?

Lục Lâm Thiên ân cần nói:

– Xin Vũ trưởng lão cứ dặn bảo.

Vũ trưởng lão nhìn thẳng mắt Lục Lâm Thiên:

– Là vầy, khi ngươi đến Vân Dương tông, mặc kệ xảy ra chuyện gì cũng phải bái ta làm sư phụ.

– Bái người làm sư phụ? Vũ trưởng lão, chẳng phải phụ thân của ta là đồ độ của Vũ trưởng lão sao? Nếu ta bái người làm sư thì…

Lục Lâm Thiên rất muốn nói hắn bái Vũ trưởng lão làm sư phụ thì rối bối phận.

Vũ trưởng lão bực bội nói:

– Đừng nhắc đến phụ thân Lục Trung của ngươi, cái thứ bùn nhão. Vân Dương tông chúng ta chưa bao giờ để ý loại chuyện này, ngươi đồng ý là được. Đến Vân Dương tông rồi dù xảy ra chuyện gì cũng phải khăng khăng chỉ bái ta làm sư phụ.

– Cái này…

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên đăm chiêu. Vũ trưởng lão là sư huynh của tông chủ Vân Dương tông, nếu Lục Lâm Thiên thành đệ tử của Vũ trưởng lão tức là đệ tử thân truyền. Nếu Lục Lâm Thiên muốn có Phù quang Lược Ảnh, Xích Đồng Vạn Năm sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Vũ trưởng lão thấy Lục Lâm Thiên do dự thì mắt xoe tròn, dụ dỗ:

– Tiểu tử, ngươi còn do dự cái gì? Chỉ cần ngươi đồng ý thì ta sẽ cho ngươi bộ vũ kỹ huyền cấp của Vân Dương tông, Phù quang

Lược Ảnh. Nếu ngươi không đồng ý thì ta không tha cho ngươi, ta sẽ tìm cách trục xuất ngươi ra khỏi sơn môn!

Đáy lòng Lục Lâm Thiên run lên khinh thường nói:

– Phù quang Lược Ảnh?

Đây là vật Nam thúc kêu hắn phải lấy được.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Vũ trưởng lão, người đang uy hïếp và dụ dỗ.

Vũ trưởng lão cười gian:

– Bất mãn thì cắn ta đi, tóm lại hôm nay ngươi phải đồng ý.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Vũ trưởng lão nói cho ta Phù quang Lược Ảnh có thật không?

Vũ trưởng lão cam đoan:

– Đương nhiên, chỉ cần ngươi bái ta làm sư phụ thì ta sẽ giao Phù quang Lược Ảnh cho ngươi ngay. Tuy bộ vũ kỹ này chỉ là huyền cấp sơ giai nhưng trong tông dù là đệ tử thân truyền cũng không phải mỗi người đều được tu luyện.

Lục Lâm Thiên hành lễ:

– Đệ tử kính chào sư phụ.

Vũ trưởng lão cười gian:

– Hì hì, tiểu tử ngoan, coi như ngươi biết điều. Đi theo sư phụ đây bảo đảm tốt hơn mấy lão già kia nhiều.

Vũ trưởng lão nhỏ giọng nói:

– Tiểu tử, ngươi tạm thời không thể gọi ta là sư phụ, tuyệt đối không được nói cho ai nghe giao dịch giữa hai chúng ta. Đến Vân Dương tông rồi ngươi tạm thời giả bộ không quen ta, biết chưa?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi:

– Tại sao?

Vũ trưởng lão cười âm hiểm:

– Cái này… Chờ đến Vân Dương tông ngươi sẽ biết, nói đến thì dài dòng, cứ từ từ. Nhớ kỹ, đến Vân Dương tông rồi ngươi làm bộ không quen ta, có ai muốn ngươi bái làm sư phụ tuyệt đối đừng đồng ý, nhớ kỹ giao dịch của chúng ta.

Lục Lâm Thiên khó hiểu đáp:

– Đệ tử biết rồi.

Lục Lâm Thiên hoang mang không hiểu gì.

Phía xa, Vương Minh Nguyệt lớn tiếng nói với đám đông vây kín đường:

– Các vị, không có chuyện gì rồi, giải tán đi. Cửu Đầu Yêu Giao đã bị trưởng lão trong Vân Dương tông ta đuổi đi.

Sóng gió Cửu Đầu Yêu Giao gây chấn động toàn thành Vụ Đô.

Trong thành Vụ Đô, Vương Minh Nguyệt dẫn Lục Lâm Thiên đi qua mấy con đường lắt léo đến trước một đình viện. Trong đại sảnh, Vương Minh Nguyệt, Vũ trưởng lão, mấy chấp sự thành Vụ Đô đang ngồi. Các đệ tử Vân Dương tông đặt thức ăn vặt trái cây trước mặt mọi người.

Vương Minh Nguyệt hỏi Lục Lâm Thiên:

– Thiếu Du hiền điệt định khi nào trở về Vân Dương tông? Thiếu Du hiền điệt đại nạn không chết, vẫn còn là đệ tử Vân Dương tông.

Chương 327: Trong Vân Dương tông (1)

Lục Lâm Thiên đáp:

– Vương trưởng lão, ta định về trấn Thanh Vân trước. Mẫu thân của ta biết ta chết sẽ rất buồn, nên ta định đi về xem mẫu thân thế nào.

Lục Lâm Thiên quyết định phải cho mẫu thân biết hắn còn sống.

Vương Minh Nguyệt nói:

– Thế thì không cần, ta phái người đi Lục gia thông báo một tiếng ngươi bình yên trở lại Vân Dương tông là được. Ngươi hãy về Vân Dương tông ngay đi, đã chậm trễ một năm rưỡi, bỏ lỡ tuyển chọn đệ tử thân truyền đợt trước, một năm rưỡi sau còn một lần cơ hội, ngươi đừng bỏ qua.

Vũ trưởng lão xen vào:

– Không phải một năm rưỡi, lần này sớm hơn nửa năm, tức là một năm sau. Bởi vì sau một năm rưỡi là lúc tam tông tứ môn tỷ thí, nên sàn chọn đệ tử thân truyền tổ chức sớm hơn nửa năm.

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên:

– Cái này…

Lục Lâm Thiên nghe Vũ trưởng lão truyền âm:

– Tiểu tử, ngươi làm đệ tử thân truyền là chắc chắn, đồ đệ của ta tất nhiên là đệ tử thân truyền. Nhưng phải làm bộ dáng với bên ngoài, ngươi về trước đi. Về chọn đệ tử thân truyền thì ngươi đi cho có là được, ngươi có mục tiêu còn cao hơn.

Lục Lâm Thiên nói với Vương Minh Nguyệt:

– Vậy xin làm phiền Vương trưởng lão, đệ tử trực tiếp đi Vân

Dương tông ngay.

Vương Minh Nguyệt cung kính hỏi Vũ trưởng lão:

– Vũ trưởng lão cũng sắp về Vân Dương tông đúng không? Hay ta đi chung?

Vũ trưởng lão nói:

– Ta còn bận công chuyện, để một mình hắn về trước đi. Dọc đường toàn là địa bàn Vân Dương tông ta, sẽ không gặp nguy hiểm gì.

Lục Lâm Thiên nói:

– Một mình đệ tử đi Vân Dương tông là được, chắc không có nguy hiểm gì.

Lục Lâm Thiên hiểu ý nháy mắt với Vũ trưởng lão, bây giờ hai người cố gắng giả bộ như người xa lạ, không biết lão có ý đồ gì.

Mọi người hỏi han, Lục Lâm Thiên kể lại chuyện sau khi rơi xuống vách núi. Tất nhiên toàn là xạo, Lục Lâm Thiên chỉ bảo vô tình chộp trúng một sợi dây leo rồi bò lên vách núi, vô tình theo một dong binh đoàn đến Cổ vực, khó khăn lắm mới trở về.

Mọi người nghe Lục Lâm Thiên kể, rất là ngạc nhiên. Đúng là không dễ dàng, không ai nghi ngờ lời Lục Lâm Thiên nói dối cả.

Vương Minh Nguyệt, Vũ trưởng lão cho Lục Lâm Thiên biết đại khái tình huống đám người Lục Vô Song. Một năm rưỡi trước Lục Vô Song đệ tử thân truyền Vân Dương tông, Tần Thiên Hạo, Lục Thiếu Hổ, Độc Cô Băng Lan, Dương Diệu đều thành đệ tử thân truyền. Trấn Thanh Vân nở mặt nở mày.

Ngày hôm sau, Lục Lâm Thiên không ở lại thành Vụ Đô lâu hơn, sáng sớm đã lên đường đi Vân Dương tông. Vũ trưởng lão tiếp tục ở lại thành Vụ Đô. Lúc Lục Lâm Thiên sắp đi Vũ trưởng lão lần nữa dặn dò hắn đừng quên giao dịch giữa hai người, còn rộng rãi lấy một viên đan dược tứ phẩm sơ giai tặng cho Lục Lâm Thiên, bảo là quà gặp mặt.

Một viên đan dược tứ phẩm không lọt vào mắt Lục Lâm Thiên, vì trong tay hắn không thiếu thốn gì. Lục Lâm Thiên chỉ ngóng trông vũ kỹ thân pháp Phù quang Lược Ảnh.

Khi Lục Lâm Thiên rời khỏi Phi Linh Môn đã giao gần hết đồ trong mật thất cho Quỷ Tiên Nữ Bạch Doanh, nhưng hắn mang theo một mớ đủ làm phú ông.

Lục Lâm Thiên cưỡi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư. Tiểu Long luôn giấu trong ống tay áo thò đầu ra bò lên vai hắn.

Tiểu Long hỏi:

– Lão đại, tại sao lão già kia muốn nhận lão đại làm đồ đệ?

Lục Lâm Thiên đáp:

– Không biết, tóm lại không phải chuyện xấu với ta.

Tiểu Long nghểnh đầu nhỏ nói:

– Lão đại, con Cửu Đầu Yêu Giao đã chọc giận đệ. Đệ sẽ cố gắng tu luyện, lần sau ta sẽ nhổ đầu Cửu Đầu Yêu Giao xuống.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Vậy ngươi hãy cố gắng tu luyện đi, sớm đột phá đến đẳng cấp tứ giai.

Tiểu Long cười gian, mắt xoe tròn:

– Ừm! Đệ sẽ chăm chỉ tu luyện, sẽ rất nhanh thôi.

Lục Lâm Thiên ở trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư lẩm bẩm:

– Tu luyện Hư Linh Huyễn Ấn đi.

Từ thành Vụ Đô đến Vân Dương tông dù là Thiên Sí Tuyết Sư cũng phải bay đi năm ngày. Vũ Giả tu vi đến Vũ Sư cửu trọng, Linh Giả mới là Linh Sư thất trọng. Tạm thời Lục Lâm Thiên không thể đột phá đẳng cấp Vũ Giả, đang trong địa bàn Vân Dương tông, hắn muốn nuốt ai cần làm thật ẩn khuất.

Lục Lâm Thiên lấy ra ngọc giản tràn đầy linh lực, là linh kỹ hoàng cấp cao giai lần trước Lữ Tiểu Linh đưa cho hắn trong Quỷ Vũ tông. Lục Lâm Thiên nhớ đến Lữ Tiểu Linh đôi khi nóng bỏng, có khi dịu dàng. Lúc trước Lục Lâm Thiên chạy trốn chắc chọc tức Lữ Tiểu Linh rồi.

Trong Quỷ Vũ tông Lục Lâm Thiên còn được một bộ vũ kỹ hoàng cấp sơ giai thổ hệ, tuy đẳng cấp và giá trị không thấp nhưng hắn không định tu luyện. Phi Linh Môn để lại nhiều vũ kỹ hoàng cấp sơ giai, Lục Lâm Thiên không thiếu vũ kỹ đẳng cấp cỡ này.

Lục Lâm Thiên nhỏ giọt máu vào ngọc giản, tinh thần nhìn vào. Ngọc giản bắn ra ánh sáng chói lòa chui vào trán Lục Lâm Thiên, linh lực bàng bạc bao phủ quanh thân.

Lát sau ngọc giản vụt tắt ánh sáng, Lục Lâm Thiên mở mắt ra, trong mắt tràn đầy ngạc nhiên. Hư Linh Huyễn Ấn này thật khủng bố, hèn gì lúc trước trưởng lão họ Vương, trưởng lão họ Lưu ngăn cản Lữ Tiểu Linh đưa cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên xem tin tức tu luyện trong ngọc giản, biết Hư Linh Huyễn Ấn là linh kỹ hiếm có. Trong linh kỹ nói chính xác thì chia làm mấy loại, trong đó có công kích lực lượng và công kích linh hồn.

Linh kỹ như Đao Hồn Trảm thuộc về loại công kích lực lượng, cực kỳ bá đạo trong số công kích lực lượng. Đương nhiên Đao Hồn Trảm công kích linh hồn cũng rất mạnh. Nói là công kích lực lượng chỉ là tương đối.

Hư Linh Huyễn Ấn

hoàn toàn là công kích linh hồn, dùng linh lực phối hợp linh hồn lực vô hình tạo thành vết thương linh hồn cho đối phương. Thực lực đối thủ yếu có thể trực tiếp bị phá hủy linh hồn, dù thực lực mạnh vẫn có thể tạo thành ảnh hưởng nhất định. Có một loại là tạo thành ảo giác, khiến đối thủ thẫn thờ, rơi vào ảo cảnh, khi đó ra tay giết người dễ hơ nhiều.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói:

– Hư Linh Huyễn Ấn thật lợi hại.

Hư Linh Huyễn Ấn này quá mạnh, tuy đẳng cấp không bằng Đao Hồn kỹ, sử dụng đơn nhất có lẽ thua Đao Hồn kỹ nhưng so sánh Đao Hồn Trảm đệ nhất trọng của Đao Hồn kỹ thì Hư Linh Huyễn Ấn mạnh hơn một chút. Còn đệ nhị trọng, đệ tam trọng Đao Hồn kỹ thì chắc Hư Linh Huyễn Ấn không sánh bằng được.

Hư Linh Huyễn Ấn có tác dụng đặc biệt là thuần túy công kích linh hồn, hoàn toàn có thể phối hợp dùng với vũ kỹ của mình. Vừa công kích linh hồn vừa sử dụng vũ kỹ công kích, hai bên phối hợp lại hiệu quả rất đáng sợ.

Đao Hồn kỹ không hoàn toàn thiên hướng công kích linh hồn nên không thể phối hợp sử dụng, bị hạn chế, dù phối hợp cũng sẽ bị lệch thời gian. Hư Linh Huyễn Ấn thì phối hợp vừa khít với vũ kỹ, từ mặt lý luận hai bên có thể dung hợp hoàn mỹ.

Nghĩ đến đây Lục Lâm Thiên mừng thầm, có chút mong chờ. Tu luyện Hư Linh Huyễn Ấn thành công Lục Lâm Thiên càng dễ vượt cấp giết đối thủ.

– Tu luyện!

Lục Lâm Thiên tập trung tinh thần tu luyện theo tin tức từ ngọc giản. Môt ạlst sa, vầng sáng trong suốt bao phủ Lục Lâm Thiên.

Chương 328: Trong Vân Dương tông (2)

Lục Lâm Thiên đánh ra các thủ ấn thần dị, nếu nhìn kỹ thì trước mặt hắn có càng vòng gợn sóng vô hình đang khuếch tán, không gian mông lung.

Lục Lâm Thiên chìm đắm trong tu luyện. Đối với Lục Lâm Thiên thì tu luyện linh kỹ hoàng cấp cao giai hơi khó khăn, nhưng không sao, không ăn khổ thì sao mạnh hơn người được?

Vân Dương tông, một trong tam tông tứ môn trên đại lục Linh Vũ, thế lực đỉnh cao sừng sững trong Vân Dương tông. Tam tông tứ môn là đại môn đại phái truyền thừa bao nhiêu năm, nói trong môn cường giả như mây cũng không khoa trương.

Tam tông tứ môn được công nhận là bảy sơn môn có thực lực mạnh nhất, không ai dám trêu vào.

Trên địa bàn Vân Dương tông có nhiều tòa thành lớn, tính chính xác nhân khẩu thì không rõ, nhưng cũng hơn trăm ức.

Địa bàn Vân Dương tông mênh mông nhưng sơn môn thì sừng sững trong sơn mạch Vân Dương, không nằm trong thành. Vân Dương tông có rất đông đệ tử, chỉ tính tổng số đệ tử Vân Dương tông cũng cỡ mấy vạn, nên trong Sơn mạch Vân Dương hình thành một tiểu thành.

Dưới chân Vân Dương tông có nhiều kiến trúc, đường cái. Dưới chân núi là nơi một số đệ tử bình thường mới đến Vân Dương tông sinh sống.

Sườn núi là nơi dành cho đệ tử cũ sống. Đệ tử cũ tức là ở lại Vân Dương tông trên ba năm nhưng tu vi không đến Vũ Phách.

Đương nhiên có một số đệ tử cũ tu vi đến đẳng cấp Vũ Phách nhưng vì tuổi tác, thiên phú không quá tốt, không thể trở thành đệ tử thân truyền cũng không chịu đi ra ngoài thì có thể tiếp tục ở lại Vân Dương tông, mỗi tháng nhận được tài nguyên tu luyện giống đệ tử cũ.

Bởi vì điều này nên khá nhiều đệ tử có thực lực rời khỏi Vân Dương tông nhưng vẫn ở lại đây. Dù sao không dễ tìm chỗ vừa có ăn có uống, có tài nguyên tu luyện.

Đây chỉ là số ít đệ tử. Bình thường đệ tử không thể trở thành đệ tử thân truyền, đến thực lực nhất định sẽ chọn đi ra ngoài rèn luyện, lựa chọn con đường thứ hai đảm nhiệm chủ một trấn hoặc chủ một thành trong địa bàn Vân Dương tông.

Như Vương Minh Nguyệt, gã vốn là đệ tử bình thường của Vân Dương tông, tuy không phải đệ tử thân truyền nhưng cơ duyên tình cờ làm thành chủ thành Vụ Đô, vị trí trưởng lão ngoại môn Vân Dương tông, địa vị không dưới đệ tử thân truyền bao nhiêu.

Trên đỉnh núi hoặc một số ngọn núi nhỏ gần khu vực chủ yếu của Vân Dương tông là nơi các đệ tử thân truyền, trưởng lão trong môn cư ngụ. Có thể nói Vân Dương tông cũng chia ba bảy loại, địa vị cao nhất là đệ tử thân truyền. Đệ tử bình thường thấy đệ tử thân truyền dù tuổi lớn hay nhỏ đều phải tôn xưng làm sư huynh, sư tỷ.

Dưới chân núi, trên một con đường náo nhiệt, dòn người tấp nập. Bên dưới Vân Dương tông như một thị trấn nhỏ, ven đường có các cửa hàng, sạp quán. Các loại tài liệu tu luyện, y phục trang sức, son phấn cho nữ nhân đều bán đầy đủ.

Trên đường có mấy bóng người xinh đẹp đi qua, khiến nhiều thanh niên nhìn chăm chú. Một thiếu nữ khuôn mặt xinh đẹp, khí chất rất phàm cầm y phục cung trang trong tiệm loay hoay trước người.

Thiếu nữ xinh đẹp hỏi:

– Vô Song tỷ nhìn cái này xem, đẹp không?

Là Độc Cô Băng Lan.

Trong cửa tiệm còn ba người xinh đẹp khác. Một người tóc đen tuyền, váy dài màu đỏ vẽ ra vóc dáng xinh đẹp, cổ tay trắng đeo vòng tay xinh đẹp, ăn mặc không xa hoa nhưng vô hình toát ra ưu nhã và cao quý làm người nhìn rất thoải mái. Đó là Lục Vô Song khá nổi tiếng trong đệ tử Vân Dương tông.

Một thiếu nữ mười tám, chín tuổi cách ăn mặc như nha hoàn, chân mày dài khảm đôi mắt to màu lam trong veo. Váy dài màu lợt không bắt mắt ôm đường cong linh lung, là nha hoàn của Độc Cô Băng Lan, Thúy Ngọc.

Còn một người đường cong nơn nớt, mười bảy, tám tuổi, tóc đen dài như thác nước rũ xuống vai, mỹ nhân bại hoại, bộ dạng ba phần ngây thơ, ba phần đáng yêu, ba phần phong tình, chứa chút quyến rũ. Nàng này là người nổi tiếng trong Vân Dương tông, Dương Diệu, Vũ Giả song hệ cộng thêm là đệ tử thân truyền, rất được nhiều người theo đuổi.

Bốn nữ nhân xuất hiện trong cửa hàng, bên ngoài tụ tập nhiều đệ tử Vân Dương tông nhìn ngó nhưng không dám đến gần. Các nàng là đệ tử thân truyền, đệ tử bình thường không dám trêu vào. Trong Vân Dương tông có một quy định ngầm là đệ tử thân truyền có giết đệ tử bình thường cùng lắm bị trách phạt, sẽ không có vấn đề gì lớn.

Đệ tử bình thường nếu giết đệ tử thân truyền thì cả gia tộc sẽ chịu liên lụy, nếu nghiêm trọng sẽ tru sát cả nhà. Vân Dương tông luôn chú trọng đệ tử thân truyền, nhưng nói đi phải nói lại, đệ tử bình thường không có thực lực giết đệ tử thân truyền. Vì đệ tử thân truyền mạnh hơn đệ tử bình thường rất nhiều, làm đệ tử thân truyền ai không có vũ khí bí mật? Đệ tử bình thường giết đệ tử thân truyền là chuyện không thể nào, nên đến bây giờ chưa xảy ra trường hợp này.

Lục Vô Song mỉm cười nói:

– Băng Lan, chúng ta nên đi về. Thứ cần mua đã mua xong, trở về tu luyện đi.

Dương Diệu nói:

– Vô Song tỷ thật là kẻ cuồng tu luyện, trong tất cả đệ tử chỉ có Vô Song tỷ là tu luyện khắc khổ nhất.

Dương Mi, tỷ tỷ của Dương Diệu có xích mích với Lục Vô Song nhưng giữa Dương Diệu và Lục Vô Song lại thân nhau.

Lục Vô Song mỉm cười nói:

– Nếu ta không chịu khắc khổ chút làm sao sánh bằng ngươi? Ngươi là Vũ Giả song hệ, chờ khi ngươi đến Vũ Phách kết thành nội đan thì tốc độ tu luyện sẽ tăng nhanh, thực lực càng lúc càng mạnh.

Nụ cười khuynh thành làm đám đệ tử bên ngoài nhìn ngơ ngẩn.

Trong đám người ngoài cửa hàng vang tiếng quat:

– Tránh ra!

Mấy thanh niên mặc hoa phục đi tới, vẻ mặt kiêu căng.

Các đệ tử hành lễ:

– Kính chào các vị sư huynh.

Trong mắt các đệ tử chứa vẻ e ngại, dường như không dám trêu vào đám thanh niên mặc hoa phục, vội vàng thụt lùi.

Mấy thanh niên mặc hoa phục đi vào cửa hàng, mắt dán chặt vào ba nữ nhân, suýt chảy nước miếng.

– Vô Song sư muội, Dương Diệu sư muội, Băng Lan sư muội, thật tình cờ gặp các sư muội tại đây.

Độc Cô Băng Lan liếc mấy thanh niên mặc hoa phục, ánh mắt chán ghét nói:

– Vô Song tỷ, ta hết hứng rồi, mình về đi.

Sắc mặt Lục Vô Song nghiêm túc nói:

– Đi thôi.

Các thiếu nữ định ra khỏi tiệm.

Thanh niên mặc hoa phục áo trắng dẫn đầu bước ra chặn đường:

– Ba vị sư muội, hay chúng ta cùng về chung?

Dương Diệu nét mặt sa sầm nói:

– Triệu sư huynh tránh ra đi, hay muốn chúng ta đánh nhau với sư huynh? Nếu kinh động các trưởng lão e rằng các người sẽ không dễ chịu đâu.

Thanh niên mặc hoa phục áo trắng cơ mặt co giật, tránh đường:

– Cái đó… Nếu ba vị sư muội vội vàng trở về thì chúng ta không tiện giữ lại.

Bốn thiếu nữ ung dung rời đi, bỏ lại mấy thanh niên mặc hoa phục sắc mặt khó xem.

Một thanh niên áo lam đứng cạnh thanh niên mặc hoa phục trắng nói:

– Triệu sư huynh, mấy cô nương này không nể mặt sư huynh.

Thanh niên mặc hoa phục trắng cười daˆм:

– Hừ! Mấy nữ nhân này không tầm thường, có mấy vị sư thúc ngăn cản, chúng ta không trêu vào được. Nhưng sẽ có ngày ta chiếm được.

Chương 329: Gặp lại Bạch Mi

Năm ngày sau, Lục Lâm Thiên ngừng tu luyện, một dãy sơn mạch liên miên xuất hiện trước mắt hắn.

Sơn mạch trập trùng, dãy núi hùng vũ, ngọn núi nguy nga, vách đá vĩ đại, cây cối xanh biếc rậm rạp, thấp thoáng dãy kiến túng cung điện lung linh.

Các ngọn núi nhấp nhô liền thành một thể như con rồng uốn lượn vòng quanh sơn mạch bao la. Tổng thể thì núi sừng sững, dãy núi trập trùng xanh ngắt cao và dốc, từ trên nhìn xuống dướia đầy mây mù.

Lục Lâm Thiên thầm thở ra:

– Rốt cuộc cũng đến nơi.

Khuôn mặt kiên cường lộ nụ cười. Không lâu sau hắn sẽ thấy Lục Vô Song, chắc khi nàng biết hắn không chết sẽ rất vui vẻ. Một năm rưỡi không gặp, chẳng biết Lục Vô Song thế nào rồi.

Lục Lâm Thiên nói với Thiên Sí Tuyết Sư:

– Tuyết Sư, chúng ta đi xuống.

Vù vù vù!

Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh sà xuống, đáp xuống một khoảng cách xa bên ngoài sơn mạch.

Đến Vân Dương tông không thể để Thiên Sí Tuyết Sư xông thẳng vào, đi bộ là hơn, diện tích Vân Dương tông lớn mà Lục Lâm Thiên không quen chỗ này, không tìm thấy vị trí.

Thiên Sí Tuyết Sư đáp xuống đỉnh núi, Lục Lâm Thiên thu nó vào không gian thú nang. Lục Lâm Thiên không thể mang theo con yêu thú khổng lồ đi vào Vân Dương tông. Tiểu Long thì Lục Lâm Thiên dặn nó núp trong ống tay áo, cố gắng không gây chú ý.

Làm xong tất cả Lục Lâm Thiên hơi hồi hộp đi hướng sơn mạch trước mặt, đi một vòng một năm rưỡi rốt cuộc hắn quay lại Vân Dương tông.

Vù vù vù!

Lối vào một sơn cốc phía trước, Lục Lâm Thiên vừa ló mặt thì mười mấy bóng người đáp xuống trước mặt hắn. Mỗi người cầm vũ khí đao thương kiếm kích, khoảng hai mươi tuổi, xem khí thế thì đều là đẳng cấp Vũ Sư. Thủ lĩnh là thanh niên mặc trường sam màu đỏ, tóc ngắn mắt to, thân hình hơi mập, tu vi mạnh nhất, đã đến Vũ Sư tam trọng. Những người khác là Vũ Sư nhất trọng, trong đó có hai người là Vũ Sư nhị trọng.

Thanh niên thủ lĩnh mặc trường sam màu đen hỏi:

– Ngươi là ai? Nơi này là Vân Dương tông, người ngoài hãy mau rời đi, nếu không giết không tha!

Lục Lâm Thiên sớm chú ý đến những người này, trong sơn cốc có nhiều đệ tử Vân Dương tông, xem bộ dáng đang tuần tra xung quanh.

– Các vị đều là đệ tử của Vân Dương tông?

Thanh niên mặc trường sam đen nhìn kỹ Lục Lâm Thiên, đáp:

– Đúng vậy!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Vậy đúng rồi, ta cũng là đệ tử Vân Dương tông.

Lục Lâm Thiên móc ra ngọc bài lúc ở trấn Thanh Vân được Bạch Mi đưa cho.

Thanh niên thủ lĩnh cầm ngọc bài, vẻ mặt ngạc nhiên hỏi:

– Ngươi là đệ tử của Vân Dương tông? Sao ta chưa từng thấy mặt?

Nhưng đây đúng là vật của Vân Dương tông.

Thanh niên thủ lĩnh nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

– Lục Lâm Thiên, Vân Dương tông không có tên này. Ngươi thật sự là đệ tử của Vân Dương tông?

Trong ngọc bài có tên Lục Lâm Thiên, nhưng thanh niên thủ lĩnh chưa thấy mặt hắn trong Vân Dương tông bao giờ, nên đâm ra nghi ngờ.

Lục Lâm Thiên nói:

– Vì tình huống đặc biệt nên bây giờ ta mới đến Vân Dương tông, ta vốn nên đến từ một năm rưỡi trước.

Thanh niên thủ lĩnh nói:

– Ngọc bài của ngươi là thật, chờ ở đây một chút, chúng ta cần hỏi ý trưởng lão.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Không sao, ta sẽ chờ.

Đã đến Vân Dương tông rồi Lục Lâm Thiên không ngại chờ thêm một lúc.

Thanh niên thủ lĩnh cầm ngọc bài của Lục Lâm Thiên đi vào sơn cốc, dặn dò mấy thanh niên khác trông chừng hắn.

Trong dãy đình viện, có một nam nhân cỡ tuổi trung niên, vóc dáng thô kệch mặc trường bào chậm rãi ra khỏi đình viện. Người này khá bắt mắt, vì lông mày trắng tinh. Người này là Bạch Mi trưởng lão lúc trước phụ trách dẫn đám người Lục Lâm Thiên trong trấn Thanh Vân.

Bạch Mi mang người đến Vân Dương tông đều trở thành đệ tử thân truyền, cộng với mang về một báu vật thiên tàm bảo giáp từ sơn mạch Vụ Đô nên địa vị của Bạch Mi trưởng lão cao lên nhiều.

Một thanh niên áo đen bước nhanh đến trước mặt Bạch Mi, hành lễ chào:

– Bạch trưởng lão.

Bạch Mi nhìn thanh niên áo đen:

– Bành Truyền Hùng, ngươi vội vàng như vậy có chuyện gì? Hôm nay tiểu đội các ngươi ra ngoài tuần tra đúng không? Sao lại quay về?

– Bạch trưởng lão, lúc chúng đệ tử tuần tra gặp một việc lạ nên đến xin ý kiến của trưởng lão.

Thanh niên áo đen trả lời:

– Chúng đệ tử gặp một người nói là đệ tử của Vân Dương tông, vì tình huống đặc biệt nên một năm rưỡi chưa đến, bây giờ mới tới.

Thanh niên áo đen nói xong giao ngọc bài cho Bạch Mi.

Bạch Mi nhận lấy ngọc bài, xem ba chữ trên ngọc bài thì hóa đá.

– Lục Lâm Thiên!

Thanh niên áo đen hết hồn.

Bạch Mi sững sờ nửa ngày sau người run rẩy hét to:

– Nhanh cho ta biết người đó ở đâu? Mau đưa ta đi!

Mấy đệ tử đi ngang qua giật mình.

– Bạch trưởng lão, người đó chờ bên ngoài sơn môn.

Thanh niên áo đen chưa nói xong Bạch Mi đã biến mất tại chỗ.

Thanh niên áo đen khó hiểu gãi đầu:

– Tiểu tử này có lai lịch gì mà làm Bạch trưởng lão căng thẳng như vậy?

Thanh niên áo đen vội chạy ra ngoài.

Bên ngoài sơn cốc, Lục Lâm Thiên bình tĩnh chờ đợi. Khoảng hai mươi phú sau một bóng người lao ra khỏi sơn cốc.

Người đó đáp xuống trước mặt Lục Lâm Thiên, kích động thở hổn hển, người đó nhìn kỹ Lục Lâm Thiên một lúc sau trong mắt tràn ngập giật mình.

Mười mấy đệ tử xung quanh hành lễ:

– Kính chào Bạch trưởng lão!

Lục Lâm Thiên vội hành lễ, mỉm cười nói:

– Kính chào Bạch trưởng lão!

Lục Lâm Thiên biết mặt Bạch Mi trưởng lão.

Bạch Mi ngây người một lúc sau mới lấy lại tinh thần, rất kích động nói:

– Lâm Thiên, thật sự là ngươi sao! Ta cứ tưởng mình nằm mơ, ngươi không chết thì hay!

Lục Lâm Thiên cười nói:

– Đệ tử cũng không ngờ còn sống trở về.

Bạch Mi kéo Lục Lâm Thiên vào sơn cốc:

– Mau theo ta vào, kể ta nghe xem ngươi làm sao đại nạn không chết?

Các đệ tử khó hiểu suy đoán:

– Thật sự là đệ tử trong tông? Sao Bạch Mi trưởng lão kích động như vậy, hắn có lai lịch gì?

Lục Lâm Thiên theo Bạch Mi trưởng lão vào sơn cốc, mọi thứ xuất hiện trước mắt làm hắn vô cùng rung động. Trong sơn cốc phong cảnh mênh mông.

Đi vào sơn cốc dãy núi trập trùng có một khoảnh đất trống lớn, dường như bị san bằng. Kiến trúc đứng thẳng kéo dài, nhiều người qua lại, có các cửa hàng, rất náo nhiệt. Phương xa thấp thoáng các ngọn núi.

Bốn phía là dãy sơn cốc quay quanh hình thành bình chướng thiên nhiên.

Dọc đường đi nhiều đệ tử hành lễ với Bạch Mi trưởng lão:

– Kính chào Bạch trưởng lão.

Các đệ tử tò mò nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên rất ngạc nhiên.

– Đây là Vân Dương tông sao?

Vân Dương tông như trấn nhỏ náo nhiệt, hơi khác với tưởng tượng của Lục Lâm Thiên.

Dọc đường đi Bạch Mi trưởng lão hưng phấn giới thiệu cho Lục Lâm Thiên. Vân Dương tông có nhiều đệ tử, khoảng hơn hai vạn đệ tử trong Sơn mạch Vân Dương. Vì cách xa thành nên dưới chân núi cho phép đệ tử bình thường tự do buôn bán.

Những cửa tiệm đủ loại hình, cái gì cũng có. Từ mặt nào đó điều này giải quyết vấn đề cung cấp đồ dùng sinh hoạt cho Vân Dương tông.

Chương 330: Số tám lẻ sáu

Nhưng muốn mở cửa tiệm cũng không dễ, cần có điều kiện nhất định. Lục Lâm Thiên đi qua mấy con đường, theo Bạch Mi trưởng lão vào một đình viện. Đình viện trang trí cực kỳ xa hoa nhưng không rêu rao. Lục Lâm Thiên mới ngồi xuống tiểu sảnh thì Bạch Mi trưởng lão nôn nóng hỏi ngay một năm rưỡi qua hắn gặp những gì.

Lục Lâm Thiên bình tĩnh kể lại nội dung đã nói với đám người Vương Minh Nguyệt, hắn kể hợp tình hợp lý nên Bạch Mi trưởng lão không nghi ngờ.

Lục Lâm Thiên biết không thể cho ai nghe về sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, cũng giấu nhẹm Phi Linh Môn.

Bạch Mi trưởng lão cho Lục Lâm Thiên biết chút tình huống trong Vân Dương tông, kể về Lục Vô Song sau khi hắn rớt xuống vách núi.

Bạch Mi trưởng lão nói:

– Tiểu tử này ngươi lớn số thật. Không chết thì tốt, ta không cần lo nên đối mặt sao với phụ thân của ngươi. Phải rồi, ta sẽ phái người thông báo với Lục gia ngay.

Lục Lâm Thiên nói:

– Bạch trưởng lão, không cần! Vương trưởng lão đã phái người đi rồi.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Bạch trưởng lão, ta có thể gặp Vô Song tỷ được không?

Bạch Mi trưởng lão nói:

– Cái này… tạm thời không được, năm ngày trước Vô Song vừa xuống núi một lần, khó thể xuống núi nữa. Hiện tại nàng là đệ tử thân truyền, cộng với gần đây tất cả đệ tử thân truyền liều mạng tu luyện chuẩn bị cho đại hội tam tông tứ môn mười lăm năm một lần nên không được xuống núi, đây là quy định của tông chủ.

Lục Lâm Thiên do dự một chút, lại hỏi:

– Bạch Mi trưởng lão nghĩ cách giúp đệ tử được không?

Lục Lâm Thiên biết hơn một năm qua Lục Vô Song luôn lo lắng về hắn, nên hắn muốn nhanh chóng báo tin để nàng yên tâm.

Bạch Mi trưởng lão nói:

– Tuy nàng không thể gặp ngươi nhưng ta sẽ đi nói cho nàng biết. Vô Song biết ngươi không chết sẽ rất vui.

Bạch Mi trưởng lão chợt nhớ điều gì, nói:

– Lâm Thiên, ngươi là Vũ Giả tam hệ, lần trước không khó để trở thành đệ tử thân truyền. Tiếc rằng xuất hiện ngoài ý muốn khiến ngươi bỏ lỡ cơ hội, ta đi thông báo cho Vô Song cũng thuận tiện vào trong tông nhìn xem có cách nào cho ngươi trở thành đệ tử thân truyền không.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đa tạ Bạch trưởng lão.

Lục Lâm Thiên không nóng nảy, dù sao có Vũ trưởng lão, hắn chắc chắn thành đệ tử thân truyền. Điều kiện duy nhất để làm đệ tử thân truyền đó là trở thành đệ tử của một trưởng lão, Vũ trưởng lão đã đặt chỗ trước.

– Đến lúc đó sẽ phải tham gia thi, ngươi hãy cố gắng lên. Trong thời gian này ngươi tạm ở…

Bạch Mi trưởng lão ngẫm nghĩ một lúc, nói:

– Ngươi ở trong đình viện số tám lẻ sáu đi, vừa lúc có phòng trống, cũng có chỗ cho ngươi nghỉ ngơi.

Lục Lâm Thiên hành lễ:

– Đa tạ Bạch trưởng lão.

Bạch Mi trưởng lão vỗ vai Lục Lâm Thiên:

– Ta và phụ thân của ngươi quen biết lâu, đừng khách sáo với ta.

Bạch Mi trưởng lão gọi bên ngoài:

– Người đâu!

Một đệ tử Vân Dương tông cung kính bước vào:

– Bạch trưởng lão có chuyện gì sai bảo?

Bạch Mi trưởng lão nói:

– Ngươi đi kêu Bành Truyền Hùng tới, bảo là ta có chuyện tìm hắn.

Đệ tử kia vội ra ngoài cửa ngay.

Lục Lâm Thiên nghe Bạch Mi trưởng lão kể, hiểu sơ về Vân Dương tông. Mọi thứ trong Vân Dương tông phức tạp hơn Lục Lâm Thiên tưởng tượng nhiều.

Một lát sau, thanh niên áo đen Lục Lâm Thiên gặp ngoài sơn môn đã bước vào đình viện.

– Bạch trưởng lão kêu đệ tử?

Bạch Mi trưởng lão nói với thanh niên áo đen:

– Bành Truyền Hùng, ngươi ở trong đình viện số tám lẻ sáu đúng không? Đây là Lục Lâm Thiên, tạm ở chỗ các ngươi, hãy mang hắn đi dàn xếp.

– Tuân lệnh Bạch trưởng lão!

Bành Truyền Hùng liếc qua Lục Lâm Thiên, thầm thắc mắc lai lịch của hắn. Dường như Lục Lâm Thiên và Bạch Mi trưởng lão có quan hệ không tầm thường.

Bành Truyền Hùng mang Lục Lâm Thiên ra khỏi đình viện của Bạch Mi trưởng lão.

– Lâm Thiên huynh đệ, không ngờ ngươi thật sự là đệ tử trong tông, lúc trước có điều đắc tội, mong ngươi đừng trách. Sau này chúng ta cùng một tiểu đội, có gì cần ta giúp cứ nói thẳng. Phải rồi, sau này cứ gọi ta là Truyền Hùng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Truyền Hùng huynh đệ khách sáo.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ Bành Truyền Hùng thật nhiệt tình.

Bành Truyền Hùng nói:

– Lâm Thiên huynh đệ, đình viện số tám lẻ sáu chúng ta hiện có bốn người ở cộng thêm ngươi là năm. Đình viện trong chỗ này đều là năm người ở, nhưng ngươi hãy chuẩn bị tâm lý, danh dự của đình viện số tám lẻ sáu chúng ta không tốt lắm.

Lục Lâm Thiên khó hiểu hỏi:

– Danh dự không tốt?

Bành Truyền Hùng cười bất đắc dĩ nói:

– Sau này ngươi sẽ hiểu, hy vọng ngươi thói quen.

Bành Truyền Hùng chỉ vào dãy kiến trúc to lớn đằng trước, nói:

– Lâm Thiên huynh đệ, đây chính là nơi đệ tử bình thường chúng ta ở, mỗi đình viện có số, chia khu nam sinh và nữ sinh. Bên trái là nhà ăn, bên phải là diễn vũ trường. Mỗi bảy ngày sẽ có trưởng lão ngoại môn đến chỉ điểm tu vi cho chúng ta.

Lục Lâm Thiên nhìn hướng Bành Truyền Hùng chỉ, thấy dãy kiến trúc rậm rạp toàn là các đình viện nhỏ, diện tích không lớn nhưng nối liền với nhau, số lượng rất nhiều.

Bành Truyền Hùng dẫn Lục Lâm Thiên đến một đình viện nhỏ, diện tích không lớn nhưng rất sạch sẽ.

– Được rồi, là nơi này.

Trong đình viện có một chính sảnh, năm căn phòng, trang trí đơn giản nhưng tạm được.

Trong tiểu sảnh, Bành Truyền Hùng hét to:

– Các huynh đệ, hôm nay chúng ta có huynh đệ mới đến!

Giờ phút này, trong tiểu sảnh có ba thanh niên ngồi, khoảng hai mươi tuổi.

Bành Truyền Hùng giới thiệu ba thanh niên:

– Lâm Thiên huynh đệ, để ta giới thiệu cho. Đây là Nhạc Bất Quần, Lại Dược Tĩnh, Dương Vĩ.

Lục Lâm Thiên quét mắt qua ba thanh niên, chiều cao sàn sàn như nhau. Người bên trái thứ nhất cao hơn, vạm vỡ nhất, mặc trường sàm màu trắng cỡ hơi nhỏ, cảm giác cơ bắp sắp làm rách vải. Mày thô mắt tròn, đây là Nhạc Bất Quần.

Người thứ hai lùn hơn chút, da ngăm đen, toàn thân co giãn sức bật, mắt hí lanh lẹ, tên Lại Dược Tĩnh.

Người thứ ba chiều cao trung bình, thể hình tròn trịa, khoảng từ một thước bảy mươi ba đến một thước bảy mươi lăm, nặng ít nhất hai trăm rưỡi, béo mắt ti hí. Người này là Dương Vĩ mà Bành Truyền Hùng giới thiệu.

Lục Lâm Thiên nghe tên ba người, trợn mắt há hốc mồm. Nhạc Bất

Quần, Lại Dược Tĩnh ‘kinh nguyệt đến’, Dương Vĩ ‘bệnh liệt dương’. Lục Lâm Thiên rất muốn cười nhưng lại ngại, tên của ba người thật đặc sắc, bình thường nhất là Bành Truyền Hùng.

Bành Truyền Hùng nói với ba thanh niên:

– Vị này là Lục Lâm Thiên, Lâm Thiên huynh đệ, về sau hãy ở chung với chúng ta.

Ba người nhiệt tình chào:

– Hoan nghênh vào số tám lẻ sáu.

Lục Lâm Thiên cười cười, thầm nghĩ mấy người này rất nhiệt tình, nhưng thực lực thì tầm thường. Trừ Bành Truyền Hùng tu vi Vũ Sư tam trọng ra ba người khác tu vi Vũ Sư nhất trọng.

Lục Lâm Thiên không biết rằng hai mươi tuổi đến đẳng cấp Vũ Sư đã là thiên phú tốt. Tuy nhiên tu vi của Lục Lâm Thiên đã đến Vũ Sư cửu trọng, trong mắt của hắn người nào thực lực thấp hơn mình tức là bình thường.

Hai mươi tuổi đẳng cấp Vũ Sư nếu đặt ở bên ngoài là hàng hiếm. Đệ tử trong tiểu môn tiểu phái tuổi chừng hai mươi hiếm ai đến Vũ Sư.

Chương 331: Hắn còn sống?

Lục Lâm Thiên nói:

– Sau này xin các vị huynh đệ chăm sóc nhiều cho.

Đoạn thời gian tiếp theo Lục Lâm Thiên sẽ sống chung một mái nhà với mấy người này.

Dương Vĩ mỉm cười nói:

– Cái gì mà chăm sóc hay không, sau này chúng ta là huynh đệ. Nhưng ngươi vừa tới, theo quy định nên mời bốn chúng ta ăn một bữa cơm.

Lục Lâm Thiên cười nói:

– Không thành vấn đề, tùy thời đều được.

Lục Lâm Thiên không để bụng chút tiền đó, hắn đang có việc cần hỏi thăm mấy người kia.

Nhạc Bất Quần nói:

– Bây giờ đi, ta đang hơi đói bụng.

Nhạc Bất Quần ngại ngùng nói với Lục Lâm Thiên:

– Lâm Thiên huynh đệ thật sảng khoái, chờ túi tiền ta phồng lên rồi sẽ mời ngươi ăn ngon.

Lại Dược Tĩnh nói:

– Chúng ta đi đi, nhắc đến làm ta đói bụng, hơn nữa đã lâu rồi chúng ta không được ăn một bữa cơm ngon.

Năm người ra khỏi đình viện, vòng qua nhiều ngõ nhỏ đến một con đường, vào tiệm ăn. Trong cửa tiệm buôn bán khá tốt, đã có nhiều người trong này.

Mọi người kêu nhiều rượu và thức ăn. Bốn người Bành Truyền Hùng vốn không dám kêu đồ đắt tiền nhưng Lục Lâm Thiên xúi, thế là cả đám yên tâm kêu đồ ngon.

Khiến Lục Lâm Thiên bất ngờ là tiệm ăn này do đệ tử Vân Dương tông mở, đúng là Vân Dương tông có khác.

Qua bữa cơm khiến quan hệ năm người thân hơn nhiều. Tất cả là thanh niên trai tráng, chỉ chốc lát sau không còn xa lạ.

Lục Lâm Thiên xuyên đến thế giới này, trước khi xuyên qua hắn còn khá trẻ, đến nơi đây không có bằng hữu gì, lúc này nói chuyện rất vui với bốn người.

Tâm sự ăn cơm no say xong bốn người trở về đình viện số tám lẻ sáu.

Lục Lâm Thiên thừa dịp hỏi:

– Truyền Hùng huynh đệ, các người biết Vũ trưởng lão trong tông không?

Vũ trưởng lão muốn nhận hắn làm đồ đệ, Lục Lâm Thiên muốn tìm hiểu chút chuyện về lão.

Nhạc Bất Quần hỏi:

– Lâm Thiên huynh đệ nói đến sư huynh của tông chủ, trưởng lão nội môn, Vũ Ngọc Tiền trưởng lão?

Lục Lâm Thiên đáp:

– Đúng rồi.

Nhạc Bất Quần, Lại Dược Tĩnh, Dương Vĩ, Bành Truyền Hùng kinh ngạc hỏi:

– Ngươi hỏi Vũ trưởng lão làm gì?

***

Chạng vạng, sâu trong sơn mạch Vân Dương tông, một đình viện to lớn, bốn phía xanh tươi gieo trồng nhiều thực vật. Hai bóng dáng mảnh mai chạy nhanh vào.

Hai người vừa vào đình viện Lục vô Song liền bước ra.

– Vô Song tỷ, vô Song tỷ, có tin tốt!

Hai người này chính là Độc Cô Băng Lan và nha hoàn Thúy Ngọc.

Lục vô Song mỉm cười hỏi:

– Có chuyện gì mà hai người hấp tấp vậy?

Độc Cô Băng Lan thở hổn hển nói:

– Vô Song tỷ, cho tỷ biết một tin tốt!

Độc Cô Băng Lan làm vẻ mặt bí hiểm.

Lục vô Song liếc Độc Cô Băng Lan:

– Ngươi thì có tin tốt gì?

Độc Cô Băng Lan chu môi nói:

– Được rồi, nếu Vô Song tỷ không muốn nghe thì ta không nói nữa, uổng công ta làm biếng chỗ sư phụ chạy ngay tới nói cho tỷ biết.

Lục Vô Song cười:

– Được rồi, muội muội tốt của ta, nói đi.

Độc Cô Băng Lan nhìn Lục vô Song chằm chằm, chậm rãi nói:

– Vô Song tỷ, Thúy Ngọc mới ra ngoài tình cờ gặp Bạch Mi trưởng lão. Bạch Mi trưởng lão nói hôm nay Lâm Thiên trở về Vân Dương tông.

Lục Vô Song cười nói:

– Băng Lan, ta biết muội muốn ta vui nhưng đã hơn một năm, ta đã chấp nhận sự thật này. Có lẽ Lâm Thiên đã chết.

Nha hoàn Thúy Ngọc nói:

– Vô Song tỷ, Lâm Thiên thật sự không chết. Ban đầu ta cũng tưởng Bạch Mi trưởng lão nói đùa. Lúc ta gặp Bạch Mi trưởng lão là ở sườn núi, Bạch Mi trưởng lão muốn đi vào nhưng bị sư phụ ngăn cản nên nhờ ta chuyển lời cho tỷ.

Lục vô Song kích động hỏi:

– Thúy Ngọc, ngươi nói có thật không?

Lục vô Song nhìn Thúy Ngọc chằm chằm, chờ một đáp án khẳng định.

Thúy Ngọc nói:

– Ừm! Bạch Mi trưởng lão nói là thật. Ta vốn định xuống núi nhìn xem nhưng lại nghĩ nên cho tỷ biết ngay.

Lục vô Song run rẩy:

– Lâm Thiên thật sự không chết? Ta biết ngay, chắc chắn Lâm Thiên không chết.

Lục vô Song kích động đi tới đi lui:

– Lâm Thiên đã đến, ta phải đi gặp hắn. Ta muốn xuống núi gặp Lâm Thiên!

Độc Cô Băng Lan nói:

– Vô Song tỷ, chúng ta phải chờ ba tháng mới được xuống núi một lần nữa, đây là quy định của Vân Dương tông. Mới rồi Bạch Mi trưởng lão muốn đi lên cũng không được.

Lục vô Song sốt ruột nói với Độc Cô Băng Lan:

– Vậy làm sao đây? Ta muốn gặp Lâm Thiên, ta muốn biết Lâm Thiên có thật sự đến đây không? Hắn có thật sự còn sống?

Trong đôi mắt đẹp đầy bất lực, một chút hưng phấn, một chút hân hoan.

Thúy Ngọc nói:

– Vô Song tỷ, thôi vậy đi. Ta là nha hoàn, không ai chú ý. Ngày mai ta xuống núi tìm Lâm Thiên, nhìn xem Lâm Thiên có thật sự đến đây không.

Hốc mắt Lục vô Song ướt nước nói:

– Ừm! Thúy Ngọc, ngày mai ngươi nhớ đi sớm, ta muốn biết Lâm Thiên có thật sự còn sống không? Hắn còn sống!

***

Ban đêm, ánh sao đầy trời chiếu xuống, trắng mông lung vuốt ve mặt đất. Cả Vân Dương tông trìm vào trong yên lặng. Trong đình viện số tám lẻ sáu, Lục Lâm Thiên vẻ mặt đầy ngạc nhiên. Hắn mới biết thân phận của Vũ trưởng lão trong Vân Dương tông, rất là đáng kinh ngạc.

Lục Lâm Thiên nghe đám người Bành Truyền Hùng, Nhạc Bất Quần, Lại Dược Tĩnh, Dương Vĩ nói mới biết Vũ Ngọc Tiền trưởng lão đúng là trưởng lão nội môn trong Vân Dương tông, là sư huynh của tông chủ, mặt ngoài thì địa vị cao thượng, tông chủ gặp cũng phải kêu tiếng sư huynh. Trưởng lão, hộ pháp trong tông không dám không nể mặt Vũ trưởng lão.

Nhưng đó là mặt ngoài. Trong Vân Dương tông ai đều biết Vũ trưởng lão sống tệ nhất trong trưởng lão nội môn, thực lực mới là Vũ Tướng lục trọng, cách biệt qua lớn với thực lực trưởng lão nội môn khác. Dù là hộ pháp cũng mạnh hơn Vũ trưởng lão nhiều. Hộ pháp trong Vân Dương tông ai nấy từ Vũ Tướng trở lên, có mấy người thậm chí đến Vũ Suất. Thực lực trưởng lão nội môn thấp nhất là Vũ Suất.

Còn vị sư huynh tông chủ này thực lực quá kém, thật khiến người khó hiểu. Nhưng người biết chuyện thì biết lúc Vũ trưởng lão còn trẻ là nhi tử một gia đình nhỏ bé, từ nhỏ đã không có thiên phú Vũ Giả.

Gia đình đó vô tình cứu tông chủ đời trước, cuối cùng cả nhà bị giết chỉ để lại Vũ trưởng lão. Tông chủ đời trước cảm ơn và áy náy, dù biết Vũ trưởng lão không có thiên phú Vũ Giả nhưng vẫn thu làm đồ đệ, dùng đan dược quý giá trải đường cho Vũ trưởng lão lên tới Vũ Tướng thì không tiến bộ nổi nữa.

Mọi thứ luôn lấy thực lực đứng đầu, trong Vân Dương tông cũng vậy. Mặt ngoài Vũ trưởng lão có địa vị siêu cao nhưng ở trong lòng các trưởng lão, hộ pháp không mấy người xem trọng Vũ trưởng lão.

Các trưởng lão, hộ pháp trong Vân Dương tông chia phe phái, mỗi trưởng lão có thế lực của riêng mình, đó là đệ tử trong môn.

Mỗi lần chọn lựa đệ tử thân truyền thật ra là các trưởng lão chọn đồ đệ cho mình. Thường đệ tử có thiên phú cực tốt sẽ bị các trưởng lão giành giật. Đệ tử của mình có tu vi cao thấp trực tiếp quyết định địa vị của trưởng lão trong tông.

Vân Dương tông còn một quy định ngầm là mỗi lần chọn lựa đệ tử thân truyền không tới lượt Vũ trưởng lão. Vì đệ tử có thiên phú tốt thì Vân Dương tông không muốn cho Vũ trưởng lão dạy, thực lực của Vũ trưởng lão toàn dựa vào đan dược mới lên đẳng cấp Vũ Tướng, không có gì để dạy đồ đệ cả.

Chương 332: Một đám phế vật (1)

Trong Vân Dương tông có mười một trưởng lão nội môn, mỗi lần vòng thứ nhất chọn lựa mười người, ba năm sau đợt thứ hai chọn mười người đều rơi vào tay trưởng lão khác. Đệ tử mới đến Vân Dương tông sau khi biết tình huống của Vũ trưởng lão sẽ không chọn làm sư phụ của mình, vì điều này ảnh hưởng tương lai của bản thân.

Vũ trưởng lão tuy có địa vị cao thượng nhưng các trưởng lão khác cũng không kém cỏi gì, đều như nhau, so sánh thì không ai muốn chọn Vũ trưởng lão làm sư phụ.

Cứ thế nhiều năm qua Vũ trưởng lão vẫn thu được ba đệ tử. Nghe nói ngày xưa trong một lần lựa chọn đệ tử thân truyền, Vũ trưởng lão tức giận nhất quyết muốn chọn một đệ tử trở thành đồ đệ của mình, thiên phú tốt nhất năm đó.

Nhưng đến cuối cùng đệ tử kia thực lực tầm thường, trong số đệ tử bình thường chỉ cỡ trung đẳng. Ba đệ tử của Vũ trưởng lão hiện tại có hai người trong tông, một người tu vi Vũ Phách bát trọng, một người tu vi Vũ Tướng nhất trọng nhưng đã đến tuổi trung niên. Đệ tử cùng năm với hai người kém cỏi nhất cũng đến Vũ Phách bát trọng, hai đệ tử của Vũ trưởng lão sử dụng tài nguyên tu luyện nhiều hơn người ta gấp mấy lần. Tất cả chứng minh Vũ trưởng lão không biết dạy đồ đệ.

Sau này Vân Dương tông không còn dám cho Vũ trưởng lão phá hỏng đệ tử có thiên phú cực tốt nữa. Vân Dương tông đồng ý trừ mười đệ tử đứng đầu chọn lựa đệ tử thân truyền ra còn lại tùy tiện Vũ trưởng lão thu nhận.

Một số đệ tử bình thường không trúng tuyển đệ tử thân truyền có một số thiên phú ngang ngửa đệ tử thân truyền đều ngóng trông được Vũ trưởng lão nhận làm đệ tử. Nhưng Vũ trưởng lão bị đả kích kiên quyết không nhận, vì nếu nhận tức là chứng minh lão có địa vị thấp hơn trưởng lão khác. Vũ trưởng lão rất sĩ diện.

Vì thế trong tay mười trưởng lão đông đúc đệ tử, thế lực lớn mạnh. Môn hạ của Vũ trưởng lão thì vắng vẻ đìu hiu, hiện tại mới chỉ có hai đệ tử.

Bây giờ Lục Lâm Thiên mới hiểu vì sao lúc đó Vũ trưởng lão lại thu hắn làm đồ đệ. Hắn sợ sau này khi trở về tông môn sẽ không tới lượt hắn. Vì vậy hắn mới đem vũ kỹ Huyền cấp ra dụ hoặc Lý Lâm Thiên, hắn sợ khi trở về tông môn lại bị những trưởng lão khác giành mất.

Hiện tại cũng chỉ có Vũ trưởng lão biết Lục Lâm Thiên là Vũ Sư cửu trọng, Vũ giả tam hệ, đến lúc đó đi đâu cũng có thể ngẩng cao đầu a.

Lục Lâm Thiên cười khổ, chỉ là hắn cũng không có để tâm lắm. Dù sao đi nữa mục đích của hắn đến Vân Dương Tông cũng không phải tìm một sư phụ tốt. Bản lĩnh của hắn đều do tự học mà thành. Mục tiêu của hắn khi đến đây chính là vũ kỹ thân pháp Phù Quang Lược Ảnh và Vạn Niên Xích Đồng của Vân Dương Tông mà thôi. Mà hiện tại có Vũ trưởng lão làm sư phụ, bằng vào thân phận của Vũ trưởng lão, đến lúc đó hắn muốn tìm Phù Quang Lược Ảnh cũng tiện hơn nhiều. Nói thế nào đi nữa, Vũ trưởng lão cũng là sư huynh của tông chủ. Chỉ bằng điểm này cũng có địa vị cực cao. Vì vậy, trở thành đệ tử Vũ trưởng lão, đối với hắn có lợi mà không có hại.

Mọi người ở trong sảnh nhỏ của Trung Thiên Nam Hải hàn huyên mấy canh giờ rồi mới trở về phòng của mình nghỉ ngơi. Mỗi đệ tử đều có một gian phòng nhỏ thuộc về mình, vật phẩm trong phòng cũng có đầy đủ mọi thứ. Sau khi Lục Lâm Thiên trở lại căn phòng của mình nhìn qua cũng rất thỏa mãn. Trong căn phòng này còn có một cái cửa sổ nho nhỏ, tuy rằng căn phòng này không bằng Phi Linh môn, thế nhưng có một căn phòng riêng biệt, bản thân hắn khi tu luyện và làm một chút chuyện cũng tiện hơn nhiều.

Trong lúc nói chuyện phiếm, Lục Lâm Thiên đối với cuộc sống bình thường của đệ tử cũng lý giải được không ít. Một ngày bình thường của Vân Dương Tông cũng không được tốt cho lắm. Toàn bộ tạp vụ của Vân Dương Tông đều do đệ tử bình thường làm. Từ quét rác, bổ củi, còn có tuần tra bên ngoài sơn môn đều là việc mà những đệ tử bình thường phải làm. Sau khi làm xong tạp vụ mới chính là thời gian tu luyện.

Đồng thời, thực lực yếu bị kẻ có thực lực mạnh hơn khi dễ, đó là chuyện thường tình ở đây. Chỉ cần không chết người, trưởng lão trong tông cũng sẽ không quản tới.

Đối với chuyện này, thứ Lục Lâm Thiên cảm thấy phiền nhất chính là mỗi ngày phải làm tạp vụ. Thế nhưng có một chuyện Lục Lâm Thiên phải đi xem một chút. Dựa theo lời mấy người kia, trên Diễn Vũ trường có một Hổ bảng, ghi lại một trăm người mạnh nhất trong hàng đệ tử bình thường. Một khi được ghi lại trên Hổ bảng thì không cần làm tạp vụ nữa.

Người khiêu chiến thành công thì được ghi tên trên Hổ bảng, đồng thời không cần làm tạp vụ a. Khóe miệng Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười. Để khỏi phải làm tạp vụ, ngày mai hắn đi lên khiêu chiến đám người trên Hổ Bảng một chút mới được. Cũng tiện thể khiến thức một chút, rốt cuộc thực lực đệ tử bình thường của Vân Dương Tông rốt cuộc tới đâu a.

Khoanh chân ngồi xuống, Lục Lâm Thiên chậm rãi tu luyện. Hiện tại đã tới Vân Dương Tông, hắn không thể tùy ý thôn phệ chân khí và linh khí để đột phá, cho nên trước tiên phải thôn phệ đan dược, chờ sau khi đột phá tới Vũ Phách rồi nói tiếp. Tới lúc đó hắn có thể chịu được năng lượng khổng lồ bên trong yêu đan và linh đan, phỏng chừng năng lượng bên trong còn mạnh hơn so với đan dược.

Mà hiện tại, hắn phải đề thăng linh lực của bản thân, chờ sau khi đạt tới Cửu Trọng Linh Sư và Cửu Trọng Vũ Sư thì mới có thể chuẩn bị đột phá Vũ Phách và Linh Phách.

Một lát sau, chung quanh thân thể Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một vòng quang mang nhàn nhạt tiến vào trạng thái tu luyện. Chuẩn bị cho việc ngày mai khiêu chiến cao thủ trên Hổ Bảng.

Tu luyện một đêm, sáng sớm hôm sau, ánh mắt trời chiếu xuống mặt đất, Lục Lâm Thiên tỉnh lại, miệng khẽ thở ra một ngụm trọc khí. Cảm giác được chân khí và linh lực trong cơ thể sung mãn, hắn khẽ mỉm cười.

– Hổ Bảng, hôm nay tới kiến thức một chút.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm.

– Nhạc Bất Quần, đã tới giờ rồi, nên giao ra đây đi.

Bên ngoài đình viện số tám sáu, lúc này có mười mấy đệ tử bình thường của Vân Dương Tông vọt tới.

Bên ngoài đình viện hiện tại có bốn người chính là Nhạc Bất Quần, Bành Truyện Hùng, thêm Dược Vĩnh và Dương Vĩ, sắc mặt bốn người có chút xấu xí.

– Chu Bảo Điền, cho chúng ta thêm chút thời gian nữa, hiện tại chúng ta cũng không có.

Bành Truyện Hùng nhìn thanh niên tay cầm trường kiếm đứng trước mười người kia nói.

– Không có sao? Vậy thì theo quy củ mà làm, các ngươi để chúng ta đánh một lát rồi ta sẽ cho ngươi thêm thời gian.

Thanh niên kia cười to nói.

Đình viện số tám mươi sáu ồn ào khiến cho không ít đệ tử ở các đình viện chung quanh đi ra xem náo nhiệt.

– Lại đến rồi. Người ở đình viện số tám mươi sáu lại bị người ta đánh kìa.

– Ai bảo bọn họ đắc tội người không nên đắc tội, bị đánh là chuyện thường tình.

Có một số đệ tử đứng xem chung quanh lúc này bắt đầu thấp giọng bàn luận.

– Sao lại xảo hợp như vậy.

Chương 333: Một đám phế vật (2)

Trong đình viện lúc này có một thân ảnh xuất hiện, chính là Lục Lâm Thiên. Cảm giác được bên ngoài có chút ồn ào, Lục Lâm Thiên cũng đi ra ngoài xem một chút.

– Lâm Thiên huynh, nơi này không có việc của ngươi, mau vào trong đi.

Bành Truyện Hùng nháy mắt với Lục Lâm Thiên, ý bảo hắn mau đi vào trong.

– Hóa ra trong đình viện này mới có thêm một người sao? Tốt lắm, cùng lên đi.

Thanh niên dẫn đầu liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Chu Bảo Điền, hôm qua hắn mới tới dây, việc này không có quan hệ với hắn, ngươi đừng làm càn quá mức.

Nhạc Bất Quần nói.

– Ta làm càn thì sao? Không phục thì lên Diễn Vũ Trường đấu một phen. Mấy tên vô dụng. Ha ha…

– Một Tứ Trọng Vũ Sư nho nhỏ không ngờ lại kiêu ngạo như vậy. Cút cho ta, bằng không đừng trách ta không khách khí.

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn thanh niên gọi là Chu Bảo Điền kia rồi nói. Trong đám người kia chỉ có hắn là đạt tới Tứ Trọng, còn mấy kẻ còn lại tu vi chỉ đạt tới Tam Trọng, Nhị Trọng mà thôi.

Từ lời nói của đám người này, Lục Lâm Thiên cũng có thể đoán được, mấy người Nhạc Bất Quần chọc phải cường giả trong Vân Dương Tông. Trong Vân Dương Tông này, tất cả đều nhìn vào thực lực, không có thực lực bị người ta đánh là chuyện bình thường.

– Lâm Thiên huynh đệ, ngươi mau vào trong đi. Bọn họ không phải là kẻ dễ chọc đâu.

Nghe thấy Lục Lâm Thiên nói vậy, sắc mặt Dương Vĩ tức thì đại biến, vội vã giục Lục Lâm Thiên vào bên trong đình viện.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt đứng đó, trong lòng thầm nghĩ tuy mấy người này thực lực yếu một chút, thế nhưng thái độ làm người lại không tồi. Dù sao đi nữa hắn cũng không muốn khiêm tốn ở Vân Dương Tông, thuận tiện giúp bọn hắn xả giận một chút a.

Lục Lâm Thiên không phải là người cao ngạo kiêu căng, chỉ là hắn cũng có quyết định của mình, chỉ có bày ra thực lực, tiềm năng mới được Vân Dương Tông coi trọng. Thực lực càng mạnh càng thu được nhiều tài nguyên tu luyện, đồng thời mới có thể tiếp cận hạch tâm Vân Dương Tông. Mới tìm được biện pháp lấy được Vạn Niên Xích Đồng, tuy rằng hiện tại đã có manh mối về Phù Quang Lược Ảnh, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không chỉ lựa chọn một con đường này. Vạn nhất Vũ Trưởng Lão thay đổi, hắn sẽ nghĩ biện pháp khác, chỉ có thực lực mạnh mẽ mới có thể tìm kiếm được thứ bản thân mình muốn.

– Khặc khặc, khẩu khí không nhỏ a. Tới đây đi, để ta xem ngươi có thực lực gì mà kiêu ngạo.

Chu Bảo Điền cười lạnh một tiếng, trường kiếm chỉ thẳng về phía Lục Lâm Thiên, vẻ âm tàn trong mắt bắn ra. Từ trên người thiếu niên trước mắt này hắn không cảm nhận được khí tức cường hãn hơn hắn, cho nên hắn không có một chút lo lắng nào.

Chỉ là, Chu Bảo Điền cũng không biết người thanh niên trước mặt hắn đã thu liễm khí tức. Lúc Lục Lâm Thiên thu liễm khí tức ngay cả cường giả Linh Tướng, Vũ Tướng cũng vô pháp phát hiện ra. Bằng vào thực lực của Chu Bảo Điền có thể phát hiện ra được mới là lạ.

– Lâm Thiên huynh đệ, ngươi hà tất phải sính cường chứ.

Bốn người Nhạc Bất Quần không nói gì, đều dùng ánh mắt đồng tình nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Lẽ nào có thực lực là có thể kiêu ngạo sao?

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng đẩy Dương Vi trước mặt ra, lập tức tiến lên hai bước, bày ra bộ dáng nhàn nhã nhìn về phía Chu Bảo Điền.

– Không sai, có thực lực ngươi muốn kiêu ngạo như thế nào cũng có thể. Chỉ là, đợi một lát nữa ngươi sẽ không kiêu ngạo được nữa rồi.

Chu Bảo Điền nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Vậy ngươi muốn một mình đi lên hay là cả đám phế vật phía sau ngươi cùng lên?

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói.

– Thiếu niên này là ai a? Lẽ nào hắn muốn đi tìm chết? Không ngờ tới lúc này vẫn kiêu ngạo như vậy.

– Chu Bảo Điền này chính là Vũ Sư Tứ Trọng đó, trên Hổ Bảng hắn bài danh thứ chín mươi chín đó. Thiếu niên này thảm rồi, không chừng sẽ bị đánh cho chết khiếp mất.

Lúc này chung quanh Lục Lâm Thiên đã có hơn trăm đệ tử bình thường đứng xem. Vừa nghe Lục Lâm Thiên nói vậy cả đám đều toát mồ hôi lạnh thay cho Lục Lâm Thiên. Chu Bảo Điền này trong Vân Dương Tông có tiếng là thủ đoạn độc ác, chuyên khi dễ người khác, làm việc xấu tuyệt không lưu tình.

– Tiểu tử, đừng quá kiêu ngạo, một mình ta đã đủ thu thập ngươi rồi.

Chu Bảo Điền đâu có thể chịu được có người còn kiêu ngạo hơn hắn. Nói xong trường kiếm trong tay Chu Bảo Điền giương lên, một cỗ chân khí hỏa hệ xuất hiện, khí tức trong nháy mắt bành trướng.

– Không hổ là Vũ Sư Tứ Trọng, bài danh thứ chín mươi chín trên Hổ Bảng a.

Cảm nhận được khí tức từ cơ thể Chu Bảo Điền tuôn ra, cả đám đệ tử đang đứng xem chung quanh không nhịn được mà hít sâu một hơi.

– Vũ Sư Tứ Trọng sao? Không biết tự lượng sức mình.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, bằng vào thực lực này không đủ để hắn đặt vào trong mắt. Chân khí quanh thân hắn bắt đầu xuất hiện.

– Vậy để ta xem ngươi có tiền vốn để kiêu ngạo không.

Chu Bảo Điền lúc này đã triệt để bị Lục Lâm Thiên chọc giận, chân khí tức thì bạo phát. Thân thể giống như một mũi tên rời khỏi cung, mang theo chân khí nóng bỏng, cả người hóa thành một đạo tàn ảnh đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng đứng đó, không làm bất cứ động tác gì.

– Lâm Thiên huynh đệ, cẩn thận.

Bốn người Nhạc Bất Quần tức thì hoảng hốt. Thực lực của Lục Lâm Thiên bọn hắn cũng không biết, thế nhưng niên kỷ của hắn lại nhỏ hơn bọn họ, vì vậy thực lực hẳn cũng không được mạnh lắm. Mà Chu Bảo Điền kia lại được xếp vào vị trí chín mươi chín trên Hổ Bảng, đó là vị trí mà hơn ba nghìn đệ tử Vân Dương Tông đều ao ước.

– Lẽ nào tên này bị dọa cho choáng váng đầu óc rồi?

Đám đệ tử chung quanh cũng vô cùng khó hiểu, lập tức khẽ lắc đầu, chờ xem một màn thiếu niên này bị chà đạp.

– Để ta giáo huấn ngươi một chút.

Nhìn Lục Lâm Thiên trước mặt không có một chút phản ứng nào, Chu Bảo Điền tức thì thu trường kiếm lại. Dường như hắn sợ sẽ đánh chết thiếu niên này. Giết người trong Vân Dương Tông không phải là một chuyện nhỏ, hắn lại không phải đệ tử thân truyền, cho nên hắn cũng không chịu nổi trách nhiệm a.

Thế nhưng thay thế trường kiếm của hắn chính là một quyền mang theo chân khí hỏa hệ đánh về phía người Lục Lâm Thiên. Trên nắm tay ẩn chứa kình phong, trực tiếp xé rách không khí, tạo ra âm hưởng kinh người.

Chu Bảo Điền này có tu vi Vũ Sư Tứ Trọng, trong hàng đệ tử mới nhập tông quả thực là không tồi, có thể nói là tiến vào top một trăm trên Hổ Bảng cũng là kẻ có thiên phú tốt. Chỉ bằng một chiêu trước mắt này cũng có thể nói, Chu Bảo Điền này bài danh trên Hổ Bảng không phải chỉ là hư danh.

Chỉ là bằng vào chút thực lực của Chu Bảo Điền, Lục Lâm Thiên cũng không để trong mắt.

Cảm nhận được sự sắc bén trong công kích của Chu Bảo Điền, thế nhưng sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng không đổi, hoàng sắc quang mang quanh thân thể trong nháy mắt dày đặc, tạo thành một khải giáp quanh người.

Trong sát na, nắm tay mang theo sức nóng rợn người đánh về phía ngực Lục Lâm Thiên.

Chương 334: Khiêu chiến Hổ Bảng

Phanh…

Một tiếng trầm muộn vang lên, kình khí nóng bỏng cũng đánh vào trên ngực Lục Lâm Thiên. Sắc mặt Chu Bảo Điền giãn ra, không ngờ thiếu niên này lại dễ đối phó như vậy, lại ngạnh kháng một quyền của hắn, phen này không chết cũng bị thương nặng.

– Thiếu niên này quá kiêu ngạo rồi, không ngờ thực lực lại kém như vậy.

Đám đệ tử đứng xem chung quanh lúc này có chút thất vọng, vốn tưởng có chút náo nhiệt, không ngờ lại kết thúc nhanh như vậy.

– Xong rồi.

Vẻ mặt bốn người Nhạc Bất Quần trầm xuống.

– Vũ Sư Tứ Trọng thì giỏi lắm sao? Trước mặt ta ngươi chỉ là một con kiến mà thôi.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên vẫn lạnh nhạt như trước. Trong lúc mọi người đang ồ lên thì có một cỗ sát khí cuồng bạo xuất hiện. Sát khí này không có quan hệ với thực lực, nó được sinh ra từ trong xương cốt Lục Lâm Thiên, chính là sát khí được luyện ra trong Vụ Đô sơn mạch.

– Tại sao có thể như vậy?

Chu Bảo Điền đang mừng rỡ chưa được một giây thì cảm nhận được khí tức của Lục Lâm Thiên bạo phát ra bên ngoài, tức thì linh hồn hắn run rẩy.

– Để ta cho ngươi biết uy lực của hỏa hệ nhé.

Vẻ lạnh lùng hiện lên trong mắt Lục Lâm Thiên, đồng thời tay phải Lục Lâm Thiên duỗi ra, trong tay không biết bao giờ xuất hiện một cái bao tay tinh xảo, hỏa diễm lập lòe, một cỗ kình khí nóng bỏng, sắc bén bắn về phía Chu Bảo Điền.

Lúc này tay của Chu Bảo Điền vẫn đang chạm vào ngực Lục Lâm Thiên còn chưa rút về thì một trận đau nhức từ vai hắn truyền tới, hắn có thể nghe được tiếng xương cốt của chính mình bị vỡ nát.

– A.

Chu Bảo Điền kêu lên một tiếng thảm thiết, tay của Lục Lâm Thiên lúc này đã chộp vào vai trái của hắn, năm ngón tay như lợi trảo trực tiếp cắm vào bả vai hắn.

– Không biết ta có tư cách kiêu ngạo không?

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, cánh tay run lên, bỗng nhiên ném thân thể Chu Bảo Điền lên không trung.

Rầm…

Cùng với thanh âm xương cốt vỡ nát, thân thể Chu Bảo Điền cũng rơi xuống đất cách đó mười trượng, trong miệng phun ra một ngụm máu. Mà trên vai hắn lúc này đã có thêm mấy cái lỗ thịt, huyết nhục không rõ ràng, có thể thấy được một đoạn xương vai trực tiếp bị rút ra, mà đoạn xương này đang nằm trên tay Lục Lâm Thiên, máu tươi không ngừng chảy xuống.

– A a a….

Tiếng kêu thảm thiết từ trong miệng Chu Bảo Điền phát ra, loại đau nhức này đã vượt ra khỏi cực hạn chịu đựng của hắn.

– Còn có đám phế vật các ngươi, hôm nay nhất định phải giáo huấn một lượt.

Trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra sát khí, nhìn về phía mười thanh niên hộ tống Chu Bảo Điền tới đây, vứt đoạn xương trên tay, thân ảnh trong nháy mắt biến mất.

Sưu…

Ba Ba…

Không gian chung quanh lúc này tĩnh lặng, chỉ có những tiếng động ầm ầm vang lên.

– Đi, đi mau.

Hơn mười thanh niên hộ tống Chu Bảo Điền tới đây trong giây lát hô lớn, cả đám sắc mặt tái nhợt, vẻ mặt kinh hãi.

Chỉ là lúc này bọn họ muốn đi đã muộn, dựa vào thực lực của bọn họ làm sao có thể chạy trốn trong tay Lục Lâm Thiên, trong chân khí cuồng bạo, hỏa hệ chân khí không ngừng phát ra đem theo máu tươi cùng những tiếng kêu thảm thiết. Thế nhưng cũng chỉ diễn ra trong chốc lát mà thôi, lúc thân ảnh như quỷ mị kia xuất hiện trước mặt mọi người, trên tay hắn đã nhiễm đỏ, máu tươi không ngừng chảy xuống.

Thình Thịch.

Đây chính là tiếng tim đập của hơn trăm người chung quanh, áp lực khiến cho ngay cả tiếng tim đập cũng có thể nghe được. Lúc này trên mặt đất đám người Chu Bảo Điền đang không ngừng kêu lên thảm thiết, máu tươi rải ra khắp chung quanh, trên người mỗi người, hoặc là vai, hoặc là lưng, hoặc là cánh tay, chân, đều mất đi một mảng thịt, một màn này tuyệt đối là máu tanh.

– Không biết hiện tại thực lực của ta có đủ kiêu ngạo không?

Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến lên một bước, đạp vào đầu Chu Bảo Điền, lạnh nhạt nói:

– Sau này cách xa đình viện tám mươi sáu một chút, bằng không lần sau ta không ngại biến ngươi thành kẻ tàn phế, hoặc là chết.

– A…

Chu Bảo Điền chỉ biết kêu thảm một tiếng, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên lúc này từ giận dữ đã biến thành kinh khủng tột độ, thiếu niên trước mắt này chính là sát tinh, một mình hắn không thể trêu vào sát tinh này.

– Đi thôi, chư vị huynh đệ, theo ta đi khiêu chiến Hổ Bảng một chút.

Lục Lâm Thiên thu hồi bao tay và Thanh Linh Khải giáp, lập tức khôi phục bộ dáng vô hại cùng với tiếu ý trên mặt, không ngừng cười nói với bốn người Nhạc Bất Quần bên cạnh.

– Lâm Thiên huynh đệ, ngươi muốn khiêu chiến Hổ Bảng sao?

Nhạc Bất Quần lập tức khôi phục tinh thần, hỏi Lục Lâm Thiên.

– Nói nhảm, Lâm Thiên huynh đệ một chiêu đánh bại Chu Bảo Điền, chẳng lẽ không thể khiêu chiến Hổ Bảng sao?

Dược Tỉnh trừng mắt nhìn hắn rồi nói.

– Chu Bảo Điền, nhìn ngươi thảm như vậy ân oán chúng ta coi như xóa bảo, lần sau nếu dám đến trêu chọc chúng ta thì ta cho ngươi đẹp mặt.

Dương Vĩ vọt tới trước mặt Chu Bảo Điền đạp một cước, bình thường bọn hắn bị đánh, hôm nay rốt cuộc có thể lấy lại chút lợi tức.

– Chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói. Tuy rằng hắn đánh bại Chu Bảo Điền này, thế nhưng lại là đánh bại bên ngoài Diễn Vũ Trường, chung quy vẫn không được tính.

Bốn người rời đi, chung quanh chỉ còn đám người Chu Bảo Điền đang kêu thảm thiết cùng với hơn trăm người đứng xem náo nhiệt. Đám người đứng xem náo nhiệt nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên đều không khỏi hít sâu một hơi.

– Người này rốt cuộc là ai? Thực lực không những mạnh mà lại hạ thủ độc ác như vậy.

– Ta nghe nói hôm qua mới tới, Bạch Mi trưởng lão còn phải tự mình tiếp đón, phỏng chừng lai lịch không nhỏ a.

– Thực lực quá mạnh, Vũ Sư Tứ Trọng cũng không chịu nổi một chiêu, dùng thân thể chịu một đòn của Chu Bảo Điền mà không có việc gì, thực lực quá kinh khủng a.

– Chẳng phải bọn họ đi khiêu chiến Hổ bảng sao? Chúng ta mau đi xem một chút.

Có không ít đệ tử hiếu kỳ đi về phía sau Lục Lâm Thiên.

– Chuyện gì đang xảy ra ở đây? Là ai làm?

Ngay khi năm người Lục Lâm Thiên vừa rời đi không lâu, có ba đạo thân ảnh tiến đến.

– Ra mắt Bạch trưởng lão, hai vị chấp sự.

Lúc này chung quanh còn có không ít đệ tử chưa rời đi, nhìn thấy ba người này liền hành lễ. Người tới chính là Bạch Mi trưởng lão, còn có hai vị chấp sự của Vân Dương Tông.

Nhìn thấy trên mặt đất có mười mấy đệ tử, thân mình đầy máu, Bạch Mi trưởng lão và hai vị chấp sự liền nhíu mày. Thực lực Chu Bảo Điền bọn họ cũng biết, còn có mười mấy đệ tử chung quanh hắn nữa. Từ vết thương mà phán đoán, hẳn bọn họ đều bị một người đả thương.

– Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì? Là ai làm?

Một chấp sự hỏi mấy đệ tử chung quanh kia.

– Biến chấp sự, là một người tên là Lục Lâm Thiên xuất thủ. Nghe nói chính là người mà Bạch Mi trưởng lão dẫn vào ngày hôm qua.

Một đệ tử nhìn trộm Bạch Mi trưởng lão nói.

– Là Lục Lâm Thiên một mình động thủ sao?

Vẻ mặt Bạch Mi trưởng lão trầm xuống, hỏi vị đệ tử này.

– Vâng, Lục Lâm Thiên kia chỉ một chiêu là đánh lại Chu Bảo Điền, sau đó trong chớp mắt đánh ngã đám người còn lại. Thực lực của hắn quá mức kinh khủng.

Chương 335: Bài danh trên Hổ Bảng (1)

Đệ tử này nói tiếp, cho tới bây giờ trong lòng hắn vẫn còn khiếp sợ thực lực của Lục Lâm Thiên.

– Cái gì?

Hai vị chấp sự há hốc mồm, loại thực lực này quá đáng sợ a.

– Lục Lâm Thiên đâu?

Vẻ mặt Bạch Mi trưởng lão lúc này đã biến đổi, nhìn mười mấy đệ tử thương tích đầy mình đang nằm trên mặt đất. Có thể dễ dàng đánh bại mười mấy đệ tử, loại thực lực này chỉ ít cũng phải có tu vi Vũ Sư Thất Trọng mới có thể làm được, lẽ nào tu vi Lục Lâm Thiên đã đạt tới Vũ Sư Thất Trọng sao?

– Trưởng lão, bọn họ vừa đi Diễn Vũ trường, dường như Lục Lâm Thiên muốn khiêu chiến Hổ Bảng.

– Chúng ta đi nhìn một chút.

Bạch Mi trưởng lão nhìn qua đám đệ tử đang nằm dưới mặt đất phân phó mấy đệ tử bên cạnh chiếu cố bọn họ. Sau đó nói với mấy vị chấp sự một tiếng rồi cả ba người lập tức chạy tới Diễn Vũ trường.

– Lâm Thiên huynh đệ, thực lực của ngươi thật cường hãn. Chu Bảo Điền kia không chịu nổi một chiêu của ngươi, thực lực của ngươi rốt cuộc đã tới trình độ nào rồi?

Trên đường đi tới Diễn Vũ trường, Bành Truyện Hùng hỏi Lục Lâm Thiên.

– Không cao lắm, đối phó với Vũ Sư Tứ Trọng thì không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói.

– Lâm Thiên huynh đệ, ngươi phải cẩn thận một chút. Hôm nay đám người Chu Bảo Điền bị ngươi chỉnh rất thảm, không chừng sẽ báo thù, hắn là người Tứ Hải Đoàn a.

Bành Truyện Hùng nói.

– Tứ Hải Đoàn?

Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc hỏi, đối với những thứ này hắn không rõ ràng lắm.

– Tứ Hải Đoàn là một đoàn đội do Hồ Tứ Hải xây dựng lên, vì vậy chúng ta lấy tên hắn mà gọi. Hồ Tứ Hải chính là cường giả bài danh thứ năm trên Hổ Bảng. Một năm sau rất có thể sẽ trở thành đệ tử thân truyền. Vì vậy, những đệ tử bình thường như chúng ta căn bản không có ai dám đi trêu chọc bọn hắn.

Lúc này Dược Tinh giải thích.

Một đường đi tới Diễn Vũ trường, Lục Lâm Thiên từ trong miệng bốn người Dược Tinh rốt cuộc cũng biết được lý do tại sao mà bốn người trong đình viện số tám mươi sáu lại thường xuyên bị bắt nạt như vậy. Hóa ra bốn người này một năm trước đắc tội với Hồ Tứ Hải, cuối cùng bị Hồ Tứ Hải ép phải ký giấy bồi thương năm mươi vạn kim tệ, từng nói rằng nếu không trả được thì sẽ bị đánh.

Năm mươi vạn kim tệ đó, trong nhà bốn người này tuy rằng cũng là tiểu gia tộc, xuất ra năm mươi vạn kim tệ không phải là không làm được. Thế nhưng loại chuyện như thế này cũng khó mà mở miệng. Còn Vân Dương Tông đối với những chuyện này căn bản không quản, chỉ cần không đánh chết người là được. Có chuyện gì thì lên Diễn Vũ Trường giải quyết, người thua sẽ phục tùng người thắng vô điều kiện, đây cũng là quy củ bất thành văn từ trước tới nay ở Vân Dương Tông.

Bốn người bọn họ cũng từng lên Diễn Vũ Trường, thế nhưng thực lực lại quá yếu, vì vậy bốn người bọn họ vẫn bị khi dễ, mỗi một tháng đều bị đánh tới mức ê ẩm người mới dừng lại. Nếu như có người tới gần bốn người cũng sẽ bị người của Tứ Hải Đoàn đánh cho một trận. Cho nên sau này những đệ tử kia cũng tránh xa đinh viện số tám mươi sáu, không ai muốn trêu vào đám người Tứ Hải Đoàn kia.

Vì vậy, Bành Truyện Hùng mới nhắc nhỏ Lục Lâm Thiên, danh tiếng của đinh viện số tám mươi sáu thực sự không được tốt lắm, trong Vân Dương Tông này ai nhìn thấy bọn họ cũng tránh xa.

– Đây là Hổ Bảng sao?

Sau nửa canh giờ, một quảng trường xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Trên quảng trường lúc này có từng lớp đá, ở chỗ đi vào có một con hổ đá cao chừng mười thước, dài chừng bốn đến năm thước đứng ở cửa vào.

Đầu hổ đá này được điêu khắc vô cùng sinh động, giống như vật sống vậy. Mà trên lưng hổ đá cõng một chiếc bia, bên trên ghi một loại tên tuổi, trong đó Lục Lâm Thiên nhanh chóng thấy tên Hồ Tứ Hải mà bốn người Bành Truyện Hùng nhắc tới, hắn xếp thứ năm.

– Lâm Thiên huynh đệ, đây là Hổ Bảng, người trên Hổ Bảng không phải làm tạp vật, mỗi tháng còn có thể lĩnh một viên đan dược tam phẩm. Bành Truyện Hùng nói.

– Chuẩn bị khiêu chiến.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, loại khiêu chiến như Hổ Bảng này đối với hắn mà nói, hắn có thể một đường đi ngang a.

– Muốn khiêu chiến thì trước tiên phải báo danh mới được. Không phải nói khiêu chiến là được khiêu chiến ngay.

Dương Vĩ nói.

– Báo danh? Báo danh thế nào?

Chẳng lẽ có rất nhiều người xếp hàng khiêu chiến sao?

– Nếu như mọi người đều có thể tùy tiện khiêu chiến người trên Hổ Bảng kia vậy thì đám người trên Hổ Bảng chẳng phải sẽ mệt chết sao?

Nhạc Bất Quần nói:

– Mỗi một đệ tử đều có một số điểm của mình do một trưởng lão phụ trách Hổ Bảng ghi chép, những đệ tử này đều có thể tùy tiện khiên chiến đối thủ. Nếu như thắng có thể lấy được số điểm của đối phương, nếu thua thì số điểm sẽ là của người thắng. Không có số điểm này không thể khiêu chiến kẻ khác. Một năm sau trong tông sẽ cho người một điểm nữa.

Dừng lại một chút, Nhạc Bất Quần tiếp tục nói:

– Đương nhiên nếu như thua hết số điểm hiện có vậy thì có thể đi kiếm điểm. Những cửa hàng mở trong tông đều dùng kim tệ giao dịch, nếu như kiếm được một nghìn kim tệ có thể đổi lấy một điểm trong tông. Chỉ là, nếu tự ngươi bỏ tiền túi ra thì cần một vạn kim tệ. Còn nữa, ngươi có thể đem điểm bán cho những kẻ buôn bán điểm, một điểm năm nghìn kim tệ a.

– Còn có chuyện như vậy sao?

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, thế nhưng ngay lập tức hắn cũng hiểu được, nếu như không có một chút hạn chế thì mỗi ngày đều có người khiên chiến a.

– Còn nữa, khiêu chiến giữa những đệ tử bình thường cần một điểm, nếu như khiêu chiến đệ tử trên Hổ Bảng là ba điểm. Mà người trên Hổ Bảng muốn khiêu chiến nhau thì cần năm điểm. Đồng thời, có điểm thì có thể tùy tiện khiêu chiến đối thủ, chỉ là cần phải dựa theo trình tự mà khiêu chiến. Nếu như khiêu chiến người trên Hổ Bảng thì cần phải khiêu chiến kẻ xếp cuối cùng, cũng chính là đệ tử xếp thứ một trăm. Sau khi thắng lợi có thể lấy được ba điểm, đồng thời có thể nghỉ ngơi ba ngày. Trong vòng ba ngày có thể cự tuyệt khiêu chiến. Thế nhưng ba ngày sau nếu không tiếp nhận khiêu chiến sẽ bị phạt ba điểm, đồng thời bài danh trên bảng cũng bị người khiêu chiến chiếm.

Dược Tinh nói.

– Biện pháp này quả thực vô cùng hay a.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tới một mức độ nào đó mà nói có thể ngăn chặn việc đệ tử mỗi ngày đều bị khiêu chiến, cũng để cho mỗi người đều có cơ hội khiêu chiến. Đối phương lại không thể cự tuyệt, phỏng chừng trên Hổ Bảng này, đệ tử bài danh một trăm kia là kẻ bị khiêu chiến nhiều nhất a.

– Lâm Thiên huynh đệ, chúng ta đi báo danh trước. Ngươi là đệ tử mới tới chỉ có một điểm mà thôi. Bốn người chúng ta chỉ còn một điểm, có thể chuyển nhượng cho ngươi, hiện tại còn thiếu một điểm, cần một điểm nữa mới có thể khiêu chiến tên xếp thứ một trăm kia. Chỉ là tên Công Tôn Đào kia đã có người khiêu chiến trước đó rồi, cho nên ngươi cũng chỉ có thể đợi ba ngày nữa thôi.

Dương Vĩ nói.

– Thật là phức tạp a.

Lục Lâm Thiên lãnh đạm nói, lập tức đi vào phía trong.

Chương 336: Bài danh trên Hổ Bảng (2)

Phanh…

– Nhanh, đánh bại hắn.

Sát biên giới quảng trường lúc này đã có không ít đệ tử đang đứng xem. Quảng trường được chia làm vài khu vực, có vô số đệ tử đang giao thủ kịch liệt.

Dưới sự giới thiệu của đám người Bành Truyện Hùng, Lục Lâm Thiên mới biết được những đệ tử này đều đang khiêu chiến để lấy điểm, về phần khiêu chiến người trên Hổ Bảng thì được diễn ra ở trung tâm quảng trường.

Thực lực những đệ tử đang giao thủ ở trên quảng trường cũng không cao lắm, thực lực từ Vũ Sư Nhất Trọng tới Tam Trọng, Lục Lâm Thiên cũng không quá để ý. Bằng vào thực lực của hắn hiện tại chỉ cần không gặp phải Vũ Phách là được. Cho dù gặp phải dưới tình huống liều mạng cũng không phải là không đối phó được.

– Đoạn trưởng lão, chúng ta muốn khiêu chiến Công Tôn Đào trên Hổ Bảng.

Trên quảng trường, năm người đi tới một chiếc bàn bên cạnh trung tâm, Nhạc Bất Quần nhìn một hán tử có vẻ giống như trưởng lão nói. Người này họ Đoạn, chuyên phụ trách Diễn Vũ Trường.

Lục Lâm Thiên nhìn thoáng qua hán tử này, chỉ là ngoại môn trưởng lão của Vân Dương Tông mà thôi, tuy rằng đều là trưởng lão nhưng chênh lệch lại vô cùng lớn.

– Khiêu chiến hổ bảng? Trong các ngươi ai khiêu chiến? Có đủ điểm chưa?

Đoạn trưởng lão nhìn qua năm người Lục Lâm Thiên, dường như không quen mặt bọn họ, điều này cũng dễ hiểu bởi vì bốn người Nhạc Bất Quần rất ít đến Diễn Vũ Trường.

– Lục Lâm Thiên khiêu chiến, chúng ta đem điểm chuyển cho Lục Lâm Thiên.

Dược Tinh nói, trong tông môn, việc đem chuyển nhượng điểm rất bình thường, trưởng lão cũng không phản đối.

– Lục Lâm Thiên? Dường như không có tên này a? Ngươi không phải đệ tử Vân Dương Tông?

Sau khi xem xét ngọc giản trong người một lát Đoạn trưởng lão mới hỏi Lục Lâm Thiên một câu. Trong đám đệ tử mới của Vân Dương Tông dường như cũng không có ai tên là Lục Lâm Thiên a.

– Đoạn trưởng lão, Lục Lâm Thiên hôm qua mới tới a. Hắn là đệ tử của Vân Dương Tông ta. Một năm rưỡi trước chưa tới báo danh, vì vậy trong ngọc giản của ngươi không có.

Lúc này, có ba đạo thân ảnh tiến tới.

– Ra mắt Bạch trưởng lão, hai vị chấp sự.

Lục Lâm Thiên hành lễ. Người tới chính là Bạch Mi trưởng lão, còn có hai người đi cùng Bạch Mi trưởng lão chính là hai trong số những chấp sự từng đi cùng hắn vào Thanh Vân Trấn.

Lúc này Bạch Mi trưởng lão và hai chấp sự kia đều dùng ánh mắt không thể tin nổi quan sát Lục Lâm Thiên.

– Hóa ra là như vậy a. Không thành vấn đề, chỉ là Công Tôn Đào kia hôm qua vừa mới tiếp nhận khiêu chiến, nếu như các ngươi muốn khiêu chiến thì phải đợi tới ngày kia a.

Đoạn trưởng lão nghe vậy lập tức nói với đám người Lục Lâm Thiên.

– Đoạn trưởng lão, tra hộ ta Trần Thanh Hải bài danh thứ chín mươi tám.

Bạch Mi nói.

– Hắn cũng vừa mới đấu ngày hôm qua, chỉ có Chu Bảo Điền bài danh thứ chín mươi chín là chưa khiêu chiến. Những người khác từ một trăm tới tám mươi chín đều có an bài. Còn có Hoàng Thành Lễ bài danh thứ tám mươi tám là chưa có ai khiêu chiến mà thôi.

Đoạn trưởng lão xem xét ngọc giản trong tay một lát rồi nói.

– Chu Bảo Điền kia đã bị đánh bại.

Bạch Mi trưởng lão nói với Đoạn trưởng lão một câu, sau đó quay về phía Lục Lâm Thiên hỏi:

– Lâm Thiên, Hoàng Thành Lễ bài danh thứ tám mươi tám, tu vi Vũ Sư Tứ Trọng ngươi có muốn thử một chút không?

– Không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên bình tĩnh nói. Bài danh thứ tám mươi tám, tu vi Vũ Sư Tứ Trọng đỉnh phong đối với hắn mà nói không có ảnh hưởng gì. Bản thân hắn chỉ cần tiến vào Hổ Bảng là được.

– Bạch trưởng lão, Lục Lâm Thiên là đệ tử mới tới, nếu như muốn khiêu chiến đệ tử bài danh thứ tám mươi tám cần hai mươi điểm, thế nhưng số điểm của hắn cũng không đủ a.

Đoạn trưởng lão nói.

– Không sao, tính vào ta. Thông báo cho Hoàng Thành Lễ, lập tức tới Diễn Vũ Trường.

Bạch Mi trưởng lão nói với Đoạn trưởng lão.

– Được rồi.

Đoạn trưởng lão lập tức sai người đi làm việc. Từ chuyện này có thể thấy địa vị của Bạch Mi trưởng lão dường như cao hơn Đoạn trưởng lão không ít.

– Lâm Thiên huynh đệ, khiêu chiến Hoàng Thành Lễ kia, ngươi có nắm chắc không?

Nhạc Bất Quần nhẹ giọng hỏi Lục Lâm Thiên, ngay lúc khởi đầu đã khiêu chiến vị trí thứ tám mươi tám khiến cho bốn người Nhạc Bất Quần có chút lo lắng.

Tuy rằng đã chứng kiến thực lực của Lục Lâm Thiên đủ để leo lên Hổ Bảng, thế nhưng thực lực có thể chênh lệch vô cùng lớn, tu vi chỉ là thứ đại khái mà thôi, phát huy thực lực chân chính khi thực chiến lại là một chuyện khác.

Hoàng Thành Lễ kia tuy rằng cũng là Vũ Sư Tứ Trọng, thế nhưng thực lực lại mạnh hơn nhiều Chu Bảo Điền, bài danh lại ở trên hắn, cho nên thực lực tổng thể mạnh hơn nhiều Chu Bảo Điền.

– Hẳn là không có vấn đề.

Lục Lâm Thiên lãnh đạm nói, tu vi Vũ Sư Tứ Trọng, hắn chỉ cần dùng một chiêu là có thể giải quyết, leo lên Hổ Bảng chỉ để khỏi phải là tạp vụ ở Vân Dương Tông mà thôi, nếu không hắn cũng lười đi khiêu chiến.

– Lâm Thiên, thương tích của Chu Bảo Điền là do ngươi gây ra?

Nhìn thấy Đoạn trưởng lão đi an bài mọi chuyện, lông mày Bạch Mi trưởng lão nhíu lại, hỏi Lục Lâm Thiên.

– Đúng vậy, Chu Bảo Điền kia ức hiếp người quá đáng cho nên đệ tử mới nhịn không được mà giáo huấn một chút.

Lục Lâm Thiên trả lời, trong lòng cũng đang thầm suy nghĩ, dựa theo quy củ của Vân Dương Tông, chỉ cần không làm chết người trong tông hẳn sẽ không truy cứu trách nhiệm mới đúng a. Bản thân hắn vừa rồi hạ thủ cũng có chừng mực, mấy người kia tuyệt đối không thể chết được.

– Là do một mình ngươi xuất thủ sao?

Vẻ mặt Bạch Mi trưởng lão và hai chấp sự có chút cổ quái.

– Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên gật đầu.

– Hảo tiểu tử, sau khi lên đài không nên lưu thủ, để ta xem thực lực của ngươi. Chuyện của ngươi ngày hôm qua ta đã tìm người trong tông, phỏng chừng ngày mai sẽ có tin tức. Nếu như ngươi có đủ thực lực, muốn trở thành đệ tử thân truyền cũng không phải không có khả năng.

Bạch Mi trưởng lão nói với Lục Lâm Thiên.

– Đa tạ Bạch trưởng lão quan tâm.

Lục Lâm Thiên thi lễ, Bạch Mi trưởng lão quả thực đối với hắn không tồi, hẳn là bán mặt mũi cho phụ thân hắn a.

– Ngươi cầm lấy viên đan dược tam phẩm Tụ Khí Đan này đi, mỗi một đệ tử khi tới Vân Dương Tông đều có phần. Hôm qua ta vốn muốn đi tìm Vô Song nói cho nó ngươi đã trở về. Chỉ là gần đây đệ tử thân truyền đều phải tu luyện, ngay cả ta cũng không có biện pháp đi vào. Thế nhưng ta đã gặp Thúy Ngọc, ta đoán tin tức ngươi đã trở về hiện tại cũng đã tới tai Vô Song.

Bạch Mi trưởng lão nói xong, rồi móc ra một viên đan dược tam phẩm sơ giai đưa cho Lục Lâm Thiên.

– Tạ ơn trưởng lão.

Lục Lâm Thiên nói.

– Bạch trưởng lão, Hoàng Thành Lễ đã tới, có thể bắt đầu rồi.

Một lát sau, Đoạn trưởng lão đi tới, lúc này bên người hắn còn có một thanh niên mặc hắc y, niên kỷ chừng hơn hai mươi tuổi, ánh mắt trầm ổn, thân hình cao to, toàn thân toát ra cảm giác lực lượng tràn trề.

– Ra mắt Bạch trưởng lão.

Thanh niên này tiến lên thi lễ với Bạch Mi, sau đó ánh mắt rơi vào năm người Lục Lâm Thiên.

Chương 337: Không ngừng đùa giỡn

– Vũ Sư Tứ Trọng đỉnh phong, hắn là Vũ giả Thổ Hệ.

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn thanh niên này, cảm giác khí tức từ trên người hắn, hẳn là Vũ giả Thổ hệ.

– Hoàng Thành Lễ, Lục Lâm Thiên muốn khiêu chiến ngươi, nếu như ngươi thắng lập tức có hai mươi điểm, nếu như thua vậy thì chỉ mất năm điểm, ngươi có bằng lòng hay không?

Bạch Mi nói với thanh niên mặc hắc y.

– Ta tiếp nhận khiêu chiến, hai mươi điểm này là của ta.

Ánh mắt thanh niên kia nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt bắn ra một cỗ chiến ý. Hai mươi điểm, đây là một số điểm không nhỏ. Một kẻ không phải người trên Hổ Bảng muốn khiêu chiến hắn, hắn không có lý do nào không tiếp nhận. Huống chi, dựa theo quy củ, đối phương cũng có đủ điểm, hắn cũng không thể cự tuyệt.

– Vậy chuẩn bị lên đài đi.

Bạch Mi trưởng lão nói.

Trên quảng trường, hiện tại cũng có một đám đệ tử tập trung về phía trung tâm, tất cả mọi người đều nghe nói có một đệ tử mới tới muốn khiêu chiến Hoàng Thành Lễ bài danh thứ tám mươi tám trên Hổ Bảng.

– Hoàng Thành Lễ kia bài danh thứ tám mươi tám. Tên đệ tử kia đầu bị vô nước hay sao dám trực tiếp khiêu chiến Hoàng Thành Lễ, muốn ăn đòn sao?

– Ngươi không biết sao? Đệ tử kia là Lục Lâm Thiên, sáng sớm ngày hôm nay một chiêu đánh bại Chu Bảo Điền bài danh thứ chín mươi chín. Kể cả mười mấy người hay đi theo hắn cũng bị đánh thảm thương.

– Không thể nào, tiểu tử này lợi hại như vậy sao? Thật hay giả đó?

– Không có khả năng, thực lực tiểu tử này sao lại mạnh như vậy, chắc các ngươi nhìn lầm rồi.

– Sao mà lầm được, ta tận mắt nhìn thấy.

– Lục Lâm Thiên này có chút anh tuấn, không biết đã có nữ bằng hữu chưa?

Trong đám người xem chung quanh lúc này đã có không ít đệ tử thấp giọng nghị luận. Một màn xảy ra lúc sáng sớm khiến cho đám người chứng kiến mở rộng tầm mắt, có chút nữ đệ tử đứng xem phía trước đang đánh giá Lục Lâm Thiên.

Lúc này trong đám người vây quanh có một thân ảnh xinh đẹp xuất hiện, ngũ quan tuyệt mĩ, thân hình lồi lõm, chỉ là trên mặt có một nốt ban đỏ, chính là nha hoàn Thúy Ngọc.

Thúy Ngọc nhìn chăm chú vào thân ảnh đang đứng ở giữa quảng trường, trong mắt có chút thoảng thốt:

– Đúng là hắn, hắn không chết, đã hơn một năm rồi a, hình như thay đổi không ít.

Trên đài lúc này có hai đạo thân ảnh đang đứng đó, tin tức hai người giao chiến lúc này đã hấp dẫn không ít đệ tử đến xem.

– Lục Lâm Thiên, Hoàng Thành Lễ, các ngươi có thể bắt đầu.

Phía dưới, Bạch Mi trưởng lão nói, ánh mắt của lão và hai chấp sự bên cạnh đều nhìn kỹ vào Luc Lâm Thiên.

Đại trưởng lão bên cạnh ba người lúc này liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, đầu lông mày nhíu lại, dường như cảm thấy Bạch Mi đã quá coi trọng tiểu tử này.

– Lục Lâm Thiên, vừa mới tiến vào Vân Dương Tông đã khiêu chiến ta, thực sự ta rất bội phục dũng khí của ngươi.

Trên đài, Hoàng Thành Lễ nhìn về phía Lục Lâm Thiên, chiến ý trong mắt chợt dâng cao, kèm theo đó là ánh mắt coi thường.

– Khiêu chiến ngươi. Nói thật, ngươi còn chưa đủ tư cách để ta khiêu chiến, ngươi chỉ xứng làm một hòn đá kê chân mà thôi. Ra tay đi, nếu như để ta xuất thủ, cơ hội để ngươi xuất thủ cũng sẽ không có.

– Khẩu khí thật lớn.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy Bạch Mi trưởng lão không nhịn được mà nhíu mày, một ít đệ tử chung quanh cũng thấp giọng nghị luận, thầm nghĩ đệ tử mới tới này quả thực là đủ cuồng a.

– Quá ngông cuồng, Hoàng Thành Lễ, một chiêu đánh bại hắn cho ta.

– Lục Lâm Thiên, chúng ta ủng hộ ngươi. Một chiêu đánh bại Hoàng Thành Lễ, giống như đánh bại Chu Bảo Điền.

Đám đệ tử đứng chung quanh lúc này chia làm hai phái. Đương nhiên, tuyệt đại bộ phận là ủng hộ Hoàng Thành Lễ. Về phần Lục Lâm Thiên là đám người đã thấy hắn xuất thủ lúc sáng mới ủng hộ hắn. Bởi vì bọn họ đã tận mắt nhìn thấy thực lực của hắn, kinh khủng tới mức nào a.

– Không ngờ ta lại nhìn không thấu thực lực của hắn, trên người hắn rốt cuộc còn cất giấu bí mật nào a.

Trong đám người, Thúy Ngọc chăm chú nhìn vào thân ảnh của Lục Lâm Thiên, nàng khẽ cau mày rồi lập tức lại nhìn về phía hắn.

– Ta sẽ để cho ngươi biết sự khác biệt giữa người thường và Hổ Bảng.

Trong mắt Hoàng Thành Lễ hiện lên sự tức giận, cũng không khách khí với Lục Lâm Thiên. Hai tay vừa động một cái tức thì mộc côn đen nhánh xuất hiện trong tay. Mộc côn này dài hai thước, sau khi chân khí được rót vào trên mộc côn bắt đầu xuất hiện ánh sáng màu vàng bao xung quanh côn.

Lục Lâm Thiên nhìn thoáng qua nhưng cũng không có để ý lắm.

Có trường côn trong tay, trong nháy mắt chân khí của Hoàng Thành Lễ bạo phát, hắn đem trường côn trong tay ra từng đạo tàn ảnh bao phủ không gian, tạo ra từng đợt gợn sóng, trong nháy mắt phá vỡ sự ngăn cách của không khí, kình khí và không khí ma sát tạo ra từng đám quang mang, một đạo côn ảnh trực tiếp bổ về phía Lục Lâm Thiên.

Côn ảnh bổ ra đem theo một đám kình khí cuồng bạo. Tuy rằng nó còn ở xa thế nhưng Lục Lâm Thiên lại có cảm giác quần áo bị cỗ kình khí cuồng bạo kia làm gián chặt vào thân thể hắn. Vũ Sư Tứ Trọng đỉnh phong, thực lực của Hoàng Thành Lễ này so với Chu Bảo Điền kia quả thực mạnh hơn không ít.

Từ một kích của Hoàng Thành Lễ này có thể thấy thực lực của Vũ Sư Tứ Trọng cũng không phải chuyện đùa, so với Vũ Sư Ngũ trọng cũng không kém là bao. Đệ tử trên Hổ Bảng quả thực không phải chỉ có hư danh, Lục Lâm Thiên thầm nghĩ.

Cảm nhận được áp lực do kình khí của đối phương mang lại, Lục Lâm Thiên khẽ nhíu mày rồi khẽ cười. Thân thể chợt lóe một cái tránh khỏi côn ảnh của Hoàng Thành Lễ, côn ảnh mất đi mục tiêu lập tức đánh về phía mặt đất, kình khí cuồng bạo trực tiếp đánh nát đất đá phía sau.

– Tốc độ của ngươi quá chậm.

Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện bên cạnh Hoàng Thành Lễ, trên mặt khẽ nở nụ cười.

– Thật không?

Sắc mặt Hoàng Thành Lễ trầm xuống rồi đột nhiên giơ trường côn trong tay lên, lần thứ hai quét ngang ra, tạo ra một côn ảnh trong hư không. Côn ảnh đánh tan trở ngại của không khí, tạo ra tiếng âm vang, rồi bắn về phía Lục Lâm Thiên. Chiêu này, vô luận là khí thế hay tốc độ so với chiêu vừa rồi đều mạnh hơn không ít.

Phanh!

Trên đài, trong nháy mắt truyền đến âm thanh bạo liệt, tốc độ so chiêu quá nhanh, một ít đệ tử thực lực thấp còn chưa thấy gì thì đã thấy côn ảnh đánh về phía mặt đất phía sau tạo hành một cái hố lớn, bởi vậy có thể thấy được lực lượng kinh khủng của côn ảnh này.

– Vẫn quá chậm, có thể nhanh hơn một chút được không? Tốt nhất là dùng toàn lực đi.

Thanh âm nhàn nhạt của Lục Lâm Thiên truyền tới, đồng thời lần thứ hai Lục Lâm Thiên đã xuất hiện bên ngoài cách hắn vài chục thước, ánh mắt chăm chú nhìn về phía Hoàng Thành Lễ, miệng mỉm cười dường như đang trêu chọc Hoàng Thành Lễ vậy.

– Tốc độ nhanh thật!

Vẻ mặt đám người Bạch Mi trưởng lão lúc này đều biến đổi, bọn họ tất nhiên là nhìn được rõ ràng tốc độ và sự phản ứng của Lục Lâm Thiên vô cùng mạnh, nếu tính về phương diện này chỉ sợ bọn họ cũng phải thua kém Lục Lâm Thiên.

Chương 338: Đánh bại

Không ít đệ tử đứng xem chung quanh lúc này cũng ngạc nhiên.

– Tốc độ của ngươi rất nhanh, thế nhưng ngươi cho bằng bằng vào tốc độ này có thể chạy trốn mãi sao?

Sắc mặt Hoàng Thành Lễ trầm xuống, thấy ánh mắt trêu ngươi của Lục Thiếu Thu lập tức lạnh lùng, chân khí toàn thân bạo phát, chân khí dưới chân chợt bùng lên, khẽ nhảy khỏi mặt đất, trong giây lát đã bắn tới giữa không trung, trường côn trong tay khẽ run lên, tức thì tạo nên côn ảnh ngập trời trong không trung, giống như một đầu khổng tước xòe đuôi vậy.

– Phục Không Liệt Địa Côn, đây chính là Vũ kỹ Hoàng cấp sơ giai. Cũng là tuyệt chiêu của Hoàng Thành Lễ, không nghĩ tới chiêu thứ ba hắn đã phải thi triển tuyệt chiêu của mình.

– Uy lực Phục Không Liệt Địa Côn này quả thực rất lớn, xem ra Hoàng Thành Lễ đã nổi giận thật sự, tiểu tử lớn gan kia quả thực không may rồi.

Trong lúc Hoàng Thành Lễ thôi động chiêu thức cực mạnh của mình, đệ tử Vân Dương Tông chung quanh thấp giọng nghị luận.

Thế nhưng đám người Bạch Mi trưởng lão không ai phát biểu bất luận ý kiến gì, chỉ lẳng lặng nhìn chăm chú vào cuộc chiến. Lúc này, nét mặt của Hoàng Thành Lễ dường như thỏa mãn rất lớn, bằng vào tu vi Vũ Sư Tứ Trọng của hắn có thể thôi động lực lượng cường hãn của Phục Không Liệt Địa Côn cũng là hiếm thấy.

Lúc này ở giữa không trung Hoàng Thành Lễ lớn tiếng hét một tiếng:

– Phục Không Liệt Địa Côn.

Đồng thời, trên bầu trời, một đám côn ảnh trực tiếp khuếch tán, lập tức ầm ầm đánh về phía Lục Lâm Thiên, bao phủ chung quanh hắn, kình khí cuồng bạo mang theo tiếng xe gió, giống gian chung quanh giống như bị gãy vụn, trong nháy mắt bao phủ chung quanh Lục Lâm Thiên.

Lúc này, năng lượng cuồng bạo bắn ra bốn phía, kình khí tản ra chung quanh tạo thành từng luồng không khí rít gào, người thực lực thấp một chút thì không thể nhìn thấy tất cả mọi chuyện xảy ra trên đài, chỉ có thể nghe được âm thanh cuồng bạo vang lên chung quanh.

Phanh…

Trung ương đài cao, trên mặt đất bốn phía lúc này đang bị tàn phá không ngừng, côn ảnh còn chưa tới đã khiến cho vô số đá vụn trên mặt đất không ngừng bị nhấc lên.

Trong sát na, kình khí tiêu tán, năng lượng cuồng bạo khuếch tán tới một lúc nào đó cũng ngừng lại, địa phương bị côn ảnh bao phủ lúc này trong vài trăm thước đã có vô số đất đá, một đống hỗn độn xuất hiện trong mắt mọi người.

Thế nhưng lúc này, mọi người mới phát hiện ra, Lục Lâm Thiên bị côn ảnh bao phủ, lúc này hắn cũng không ở giữa nữa mà đã biến mất không thấy.

– Mau nhìn, hắn ở trên không trung, hắn là Vũ giả Phong hệ.

Không biết là ai không nhịn được mà hô lên một tiếng, lúc này tất cả ánh mắt kinh ngạc của mọi người đều nhìn lên trên bầu trời. Lúc này trên bầu trời có một đạo thân ảnh lăng không đứng đó, phía sau hắn có hai đôi cánh được ngưng tụ bằng chân khí, hai cánh rung động, xuất hiện từng gợn sóng trong không gian.

– Vũ giả Phong hệ, vừa rồi hắn vừa thi triển chân khí Thổ hệ, hắn là Vũ giả song hệ…

Trong lúc mọi người còn đang sợ hãi than, đồng thời Đoạn trưởng lão phụ trách Diễn Vũ trường kia cũng kêu lên một tiếng:

– Hóa ra là Vũ giả song hệ.

– Đoạn trưởng lão, Lục Lâm Thiên không chỉ đơn giản là Vũ giả song hệ mà là tam hệ, Thổ, Hỏa, Phong.

Một chấp sự khẽ thấp giọng nói với Đoạn trưởng lão.

– Cái gì? Vũ giả tam hệ sao? Vậy không phải là yêu nghiệt giống tiểu thư sao?

Đoạn trưởng lão nhất thời hóa đá, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên đã hoàn toàn không giống khi trước, thảo nào Bạch Mi trưởng lão coi trọng hắn như vậy, dường như lại nghĩ tới chuyện gì đó, Đoạn trưởng lão nói:

– Lẽ nào Lục Lâm Thiên này là nhi tử Lục Trung? Ca ca Lục Thiếu Hổ? Không phải trước đó các ngươi nói đã mất tích trong sơn mạch Vụ Đô sao?

– Đúng vậy, hắn chính là nhi tử của Lục Trung, đại nạn không chết đã trở về, không biết hắn có thể vượt qua Lục Trung năm đó hay không.

Bạch Mi trưởng lão nhẹ giọng nói.

– Lâm Thiên huynh đệ không ngờ là Vũ giả song hệ.

Nhạc Bất Quần, Dược Tinh, Dương Vĩ, Bành Truyện Hùng, bốn người lúc này đã triệt để ngây ngốc rồi.

– Ta đã nói rồi, tốc độ của ngươi quá chậm, hiện tại tới phiên ta.

Trên bầu trời, ánh mắt của Lục Lâm Thiên vẫn lãnh đạm như vậy, trong mắt còn xuất hiện vẻ châm chọc, trong nháy mắt hắn liền thu liễm lại, khí tức trên người Lục Lâm Thiên đột nhiên biến đổi, đồng thời có một cỗ sát khí từ trên bầu trời phát ra, hai cánh bằng chân khí phía sau lưng rung lên, thân thể giống như thiểm điệm bắn xuống.

Tốc độ giống như thiểm điện, mãi tới khi thân ảnh của Lục Lâm Thiên tới trước người, Hoàng Thành Lễ mới nhìn rõ vật trong tay

Lục Lâm Thiên hiện tại, đó là một lợi trảo bắn ra hàn mang bức người, chân khí nóng bỏng không ngừng tỏa ra.

– Thổ, Phong, Hỏa, là Vũ giả tam hệ.

Tới lúc này, sắc mặt Hoàng Thành Lễ đã kinh hãi tới cực hạn, cảm giác được khí tức trên người Lục Lâm Thiên, Vũ giả tam hệ a, toàn bộ Vân Dương Tông cũng chỉ có yêu nữ kia mới có thiên phú như vậy.

Sưu…

Căn bản là không kịp né tránh, trường côn nơi tay Hoàng Thành Lễ lập tức gào thét, chân khí toàn thân bạo phát trực tiếp bổ một côn về phía Lục Lâm Thiên, đồng thời thân thể trong nháy mắt nhanh chóng thối lui, bố trí hộ thân cương khí chung quanh thân thể của mình.

Lúc này lợi trảo Bạch Ngọc Tinh Ti trong tay Lục Lâm Thiên run lên, một cỗ hỏa diễm hóa thành thực chất tức thì khuếch tán, chân khí thuộc tính hỏa nhẹ nhàng quấn quanh lợi trảo, không gian chung quanh giống như bị gấp khúc, lợi trảo bằng một tốc độ không thể tưởng tượng được trong nháy mắt bắt lấy trường côn của Hoàng Thành Lễ.

– Không biết tự lượng sức mình, phá cho ta.

Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng, lợi trảo rung lên, yên lặng trong chốc lát rồi đột nhiên lực lượng phô thiên cái địa từ trong bàn tay bạo phát ra, ngọn hỏa diễm cuốn quanh đột nhiên bùng lên, một cỗ năng lượng khổng lồ xuất hiện khiến cho không gian chung quanh gấp khúc, gợn sóng, không ngừng phát ra âm thanh bạo liệt.

Phanh..

Theo tiếng bạo liệt của không khí, trong tiếng kinh ngạc của mọi người, chỉ thấy trường côn của Hoàng Thành Lễ lúc này trong nháy mắt hóa thành từng mảnh vụn tiêu tán giữa không trung.

Bị một cỗ lực lượng lớn đánh xuống, lúc này Hoàng Thành Lễ trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, trong mắt hiện lên vẻ không tưởng tượng được.

Mà lúc này, vẻ lạnh lùng trong mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe lên, lợi trảo đột nhiên xuyên qua hộ thân cương khí của Hoàng Thành Lễ, nếu như không có gì thay đổi sẽ đánh nát hộ thân cương khí, chưởng ấn mang theo kình khì cuồng bạo trong nháy mắt nắm cổ Hoàng Thành Lễ. Cảm nhận được kình khí cuồng bạo, Hoàng Thành Lễ lúc này ngay cả hô hấp cũng khó khăn, ánh mắt hoảng sợ, hiện lên vẻ kinh hãi rồi lập tức nhắm mắt lại, hắn cảm nhận được tử vong từ trong sâu thẳm linh hồn của hắn.

– Lâm Thiên, không được làm tổn hại tới tính mạng người khác.

Lúc này Bạch Mi trưởng lão từ trong kinh ngạc tỉnh lại, sắc mặt đại biến hô to.

Lúc này, kình khí cuồng bạo khiến cho Hoàng Thành Lễ thiếu chút hôn mê đột nhiên biến mất, chỉ là nó vẫn để lại dấu ấn là một vết máu nhàn nhạt trên cổ Hoàng Thành Lễ.

Chương 339: Đêm tối tính kế (1)

– Ngươi thua.

Lục Lâm Thiên thu hồi lợi trảo, khôi phục dáng vẻ thường này của mình, dường như mọi chuyện vừa rồi xảy ra đối với hắn cũng không có bao nhiêu quan hệ.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên dừng tay, Bạch Mi trưởng lão mới khẽ thở ra một hơi. Mà lúc này Đoạn trưởng lão kia vẫn chưa bình tĩnh lại, vẻ mặt có chút kinh hãi lẩm bẩm nói:

– Không ngờ là Vũ giả tam hệ.

– Thổ, Phong, Hỏa, Lục Lâm Thiên là Vũ giả tam hệ.

– Trời, lại một Vũ giả tam hệ, Vân Dương Tông có Vũ giả tam hệ thứ hai a.

Đệ tử phía dưới lúc này cũng không nhịn được mà xôn xao, đặc biệt có không ít nữ đệ tử phía trước tức thì thét lên, mị nhãn không ngừng ném ra, hận không thể xông lên ôm chặt lấy hắn.

Cho dù là kẻ có thực lực thấp nhất cũng có thể thấy rõ ràng, tuy rằng tổng cộng xuất thủ bốn chiêu, thế nhưng ba chiêu trước đều do Hoàng Thành Lễ xuất thủ, thậm chí là sử dụng chiêu thức mạnh nhất của mình, thế nhưng ngay cả chéo áo của Lục Lâm Thiên cũng không thể động tới.

Mà Lục Lâm Thiên chỉ dùng một chiêu có thể đơn giản đánh bại Hoàng Thành Lễ. Nếu như sinh tử quyết chiến thì Lục Lâm Thiên chỉ cần dùng một chiêu cũng có thể quyết định tính mạng của Hoàng Thành Lễ. Loại thực lực này quá mạnh mẽ đi. Bài danh thứ tám mươi tám trên Hổ Bảng cũng không chịu nổi một chiêu của hắn.

– Vũ Sư cửu trọng, một năm rưỡi trước mới là Vũ sĩ tứ trọng, tốc độ tu luyện không ngờ lại kinh người như vậy. Trên người hắn rốt cuộc đang ẩn giấu bí mật gì?

Trong đám người, vẻ mặt Thúy Ngọc cũng kinh hãi không ngớt.

Nếu như lúc này Lục Lâm Thiên biết Thúy Ngọc không ngờ lại có thể nhìn thấu tu vi của mình, bảo đảm sẽ vô cùng kinh ngạc. Để không làm lộ tu vi Vũ Sư cửu trọng, vừa rồi xuất thủ hắn vẫn áp chế khi tức, bằng vào sự thần kỳ của m Dương linh Vũ quyết, cho dù có Vũ Tướng ở đây cũng vô pháp nhìn thấu tu vi của hắn. Thế nhưng không ngờ Thúy Ngọc này lại có thể nhìn thấu.

Hoàng Thành Lễ mở mắt, lúc này có vẻ vô cùng uể oải, sắc mặt trắng bệch, hai mắt nhìn Lục Lâm Thiên lúc này không có chút không phục nào. Đối phương là Vũ giả tam hệ, hắn căn bản không phải là đối thủ của người ta. Thua, là chuyện rất bình thường, không phải bản thân hắn yếu mà đối phương quá mạnh mẽ.

– Quá mạnh.

Phía sau Bạch Mi trưởng lão, hai chấp sự kia kinh hãi thốt lên. Lúc này bọn họ mới triệt để tin tưởng, mười mấy người Chu Bảo Điền đều do một mình Lục Lâm Thiên đánh bại.

– Lục Lâm Thiên thắng.

Nửa ngày sau, Đoạn trưởng lão mới lớn tiếng tuyên bố.

– Lâm Thiên huynh đệ, quá cường hãn a. Không ngờ lại là Vũ giả tam hệ.

– Đình viện số tám mươi sáu chúng ta rốt cuộc cũng xuất hiện một nhân vật cường hãn rồi.

Bốn người Bành Truyện Hùng, Nhạc Bất Quần, Dương Vĩ, Dược Tĩnh đi về phía Lục Lâm Thiên, kinh ngạc qua đi, bốn người hiện tại đều mừng rỡ không ngớt.

– Có nên gặp mặt hắn hay không, không biết hắn có còn nhớ ta không?

Nhìn Lục Lâm Thiên trong vòng vây của mấy người kia, Thúy Ngọc có chút do dự tự hỏi mình.

– Thúy Ngọc.

Trên đài, trong nháy mắt Lục Lâm Thiên cũng phát hiện thân ảnh Thúy Ngọc.

– Thúy Ngọc, ngươi tới đây.

Ngay khi Thúy Ngọc còn đang do dự thì thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng đã tới trước mặt nàng. Ánh mắt chăm chú nhìn Thúy Ngọc.

– Lâm Thiên, Vô Song tỷ và tiểu thư nhà ta không ra được cho nên phái ta tới xem có phải thực sự ngươi đã trở về hay không.

Nhìn thân ảnh xuất hiện trước mặt này Thúy Ngọc lại có chút hoảng hốt.

– Không có việc gì, nhìn thấy ngươi quả thực trong lòng ta cũng có chút vui vẻ. Ta đã cho rằng sẽ không gặp lại được các ngươi, không nghĩ tới lại không chết, ta lại trở về a.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Một năm qua ngươi thế nào?

Nhìn vào Lục Lâm Thiên, Thúy Ngọc dường như không biết nói như thế nào, một lát sau nàng mới nói một câu như vậy.

– Cũng không tệ lắm, còn các ngươi?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Chúng ta cũng khỏe, còn có Vô Song tỷ, nàng rất nhớ ngươi, ngày hôm qua sau khi nghe nói ngươi đã trở lại nàng rất vui vẻ đấy.

Thúy Ngọc nói.

– Giúp ta nói cho Vô Song tỷ một câu, ta cũng nhớ nàng, ta sẽ nghĩ biện pháp đi gặp nàng.

Lục Lâm Thiên nói một hơi, nghĩ tới nàng, sau khi cho rằng bản thân mình đã chết, phỏng chừng nàng khóc lóc rất thảm thiết a.

– Vậy ngươi có nên núi thăm ta không?

Thúy Ngọc hỏi xong khuôn mặt tức thì đỏ lên, xoay người vội vàng rời đi.

– Lâm Thiên, ta đi trước, ta đi nói cho Vô Song tỷ ngươi đã trở về.

– Tại sao ta lại như vậy, lẽ nào ta lại như vậy? Chúng ta chưa từng nói chuyện gì a…

Thúy Ngọc xoay người, miệng thì thào nói vài tiếng, khuôn mặt đỏ ửng từ mặt tới cổ.

– Nếu như lên được núi nhất định ta sẽ đi tìm ngươi.

Lục Lâm Thiên cũng sửng sốt, phản ứng của Thúy Ngọc này cũng quá lớn đi a.

– Hắn nói sẽ đi thăm ta sao? Thật sao?

Quay đầu liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt Thúy Ngọc hiện lên chút phức tạp.

– Lâm Thiên huynh đệ, đây hình như là nha hoàn của của sư tỷ Độc Cô Băng Lan a, không ngờ ngươi lại biết nàng.

Bốn người Nhạc Bất Quần từ phía sau Lục Lâm Thiên đi tới, nhìn vào Thúy Ngọc khẽ hỏi.

– Trước đây từng biết.

Lục Lâm Thiên nói.

Một lát sau, trên Diễn Vũ Trường, vị trí thứ tám mươi tám đã thay thế bằng tên của Lục Lâm Thiên khiến cho không ít đệ tử rầu rĩ.

Trong đình viện số tám mươi sáu lúc này cũng chỉ còn một mình Lục Lâm Thiên. Bốn người Nhạc Bất Quần sau khi từ Diễn Vũ trường trở về đều phải chuẩn bị đi làm tạp vật mỗi ngày của mình. Làm một đệ tử bình thường mỗi ngày đều phải làm tạp vụ, tuần tra, quét rác, đây đều là việc phải làm thường này.

Trong núi Vân Dương, có một ngọn núi chọc trời đột ngột xuất hiện giữa đám mây, đỉnh núi này bằng phẳng rộng rãi, bốn phía thẳng đứng, chung quanh có không ít cung điện.

Trong một cung điện to lớn, trong đại điện có mấy thân ảnh đang ngồi đó.

– Tam hộ pháp, ngày hôm qua Bạch Mi báo lại, đệ tử Lục gia Lục Lâm Thiên rớt xuống vách núi vạn trước một năm trước, Vũ giả tam hệ rốt cuộc chưa chết, hôm qua đã về tới Vân Dương Tông. Bạch Mi nói, Lục Lâm Thiên là Vũ giả tam hệ, không biết có thể trực tiếp trở thành đệ tử thân truyền hay không?

Trong đại điện, một lão giả dường như là hộ pháp của Vân Dương Tông nói với một hán tử mặc áo bào màu đen.

– Vũ giả tam hệ sao? Loại thiên phú này ngoài tiểu thư ra đây là người thứ hai.

– Thông tri cho chư vị trưởng lão thương nghị, Vũ giả tam hệ, Vân Dương Tông ta sẽ tận lực bồi dưỡng, nếu đạt được thực lực như tiểu thư mà nói, lần đại hội tam tông tứ môn lần sau, Vân Dương Tông ta sẽ càng thêm nắm chắc.

Nói xong, mấy hộ pháp bên cạnh nhất thời đứng lên.

– Chư vị, truyện này Triệu trưởng lão tối qua đã biết, phân phó chúng ta không cần phải xen vào. Tuy rằng thiên phú tam hệ vô cùng tốt, thế nhưng một năm sau mới là thời gian tuyển chọn đệ tử thân truyền, Vân Dương Tông chúng ta cũng không thể làm ra ngoại lệ. Vì vậy, tất cả đều dựa theo quy củ của Vân Dương Tông ta mà làm việc.

Chương 340: Đêm tối tính kế (2)

Hán tử mặc áo bào đen nói với mọi người.

– Tam hộ pháp, Lục Lâm Thiên kia là Vũ giả tam hệ đấy. Chúng ta có nên bẩm báo trưởng lão khác hoặc là Tông chủ không? Vũ giả tam hệ, loại thiên phú bực này chúng ta cần phải trọng điểm bồi dưỡng chứ.

Một hộ pháp do dự một chút rồi nói.

– Thu hộ pháp, đây là ý tứ của Triệu trưởng lão, lẽ nào ngươi muốn vi phạm ý tứ của người?

Hán tử mặc áo đen nhìn về phía hộ pháp vừa nói.

– Không dám, vậy tất cả đều dựa theo quy củ vậy.

Vẻ mặt hộ pháp kia tức thì biến đổi, dường như có chút kiêng kị với Triệu trưởng lão kia.

Trong quần sơn Vân Dương Tông, dưới ánh chiều tà khiến cho quần sơn được phủ một ánh sáng mờ ảo.

Trên một tòa đình viện tinh xảo trên một ngọn núi truyền đến tiếng nói chuyện nho nhỏ.

– Thúy Ngọc, lời ngươi nói có thật không? Lâm Thiên thực sự đang ở Vân Dương Tông? Hắn thực sự còn sống sao?

Trong đình viện, Lục Vô Song luôn luôn thanh nhã, cao quý lúc này đã không còn giữ được hình tượng thường này của mình mà sốt ruột hỏi Thúy Ngọc.

– Vô Song tỷ. Ta đã nói qua hai lần rồi a. Hắn thực sự còn sống, ta đã nhìn thấy hắn, hắn nhờ ta nói với ngươi, hắn rất nhớ ngươi a.

Thúy Ngọc cười nói với Lục Vô Song.

– Hắn rất nhớ ta sao?

Khuôn mặt Lục Vô Song tức thì đỏ ửng, lập tức nói:

– Thúy Ngọc, vậy hiện tại hắn thế nào, béo hay gầy, đã hơn một năm rồi, sao giờ này hắn mới trở về.

– Hắn thay đổi cũng không nhỏ, cũng gầy đi không ít. Về phần một năm qua ta không rõ. Được rồi, hôm nay hắn còn làm một chuyện tình náo nhiệt a.

Thúy Ngọc nói.

– Không phải là hắn gặp phiền phức đó chứ?

Tức thì Lục Vô Song có chút lo lắng đứng ngồi không yên.

– Không phải, Lâm Thiên hôm nay khiêu chiến Hoàng Thất Lễ bài danh tám mươi tám trên Hổ Bảng kia rồi dùng một chiêu đánh bại tên đó. Hiện tại ở dưới chân núi có không ít đệ tử đang bàn luận về hắn. Ngay cả đệ tử lâu năm phỏng chừng cũng đang bắt đầu chú ý tới hắn.

Thúy Ngọc nói.

– Một chiêu đánh bại Hoàng Thành Lễ kia sao? Thực lực Lâm Thiên không ngờ lại mạnh tới mức này.

Lục Vô Song có chút kinh ngạc nói.

– Thực lực của Lâm Thiên không ngờ lại tiến bộ nhanh tới như vậy.

Độc Cô Băng Lan ở bên cạnh lúc này cũng có chút kinh ngạc nói.

– Đúng vậy, nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, ta cũng không tin.

Thúy Ngọc nói.

Buổi chiều, trong đình viện số tám lẻ sáu, đám người Nhạc Bất Quần kéo thân thể có chút uể ỏa về tới đình viện, làm tạp vụ là một chuyện cần tiêu hao thể lực rất lớn.

Trở lại đình viện, bốn người kêu khổ liên tục, chỉ có thể ước ao giống như Lục Lâm Thiên không phải làm tạp vật.

Nghe bốn người kêu khổ, Lục Lâm Thiên chỉ biết cười cười. Tới Vân Dương Tông rồi, cũng không biết khi nào Vũ trưởng lão mới trở về. Nếu như hắn có thể trở thành đệ tử thân truyền sớm một chút là có thể lên núi gặp Lục Vô Song, có có thể nhanh chóng đi tìm vũ kỹ thân pháp và Vạn niên xích đồng.

Ban đêm, năm người hàn huyên một lúc rồi đều trở về phòng mình tu luyện. Trong phòng Lục Lâm Thiên Tiểu Long và Huyết Tích Dịch bay ra. Về phần Thiên Sí Tuyết Sư, Thị Huyết Yêu Lang, Lục Yêu Mãng, Thiểm Điện Hắc Báo thì Lục Lâm Thiên sẽ không để cho bọn nó đi ra. Bọn nó còn chưa thể thu nhỏ lại thân thể, căn phòng này không thể chứa được thân thể to lớn của bọn chúng.

Khoanh chân ngồi xuống móc ra Linh Ngọc sàng, Lục Lâm Thiên bắt đầu chậm rãi tu luyện. Trong khoảng thời gian này, Lục Lâm Thiên cũng dự tính luyện chế mấy khỏa Địa Linh đan.

Địa linh đan, đan dược tam phẩm cao giai, đối với việc tăng thêm linh lực có trợ giúp không ít.

Tuy rằng các bậc tiền bối của Phi Linh Môn để lại không ít đan dược, thế nhưng đan dược có thể trợ giúp tăng cường linh lực lại có rất ít. Linh hồn thần dịch cũng đã dùng hết, vì vậy Lục Lâm Thiên mới chuẩn bị dùng một ít đan dược đột phá linh lực. Chờ linh lực đột phá đến Linh Sư cửu trọng thì hắn mới có thể bắt đầu chuẩn bị đột phá Vũ Phách và Linh Phách. Đây chính là bình cảnh lớn của Vũ giả và Linh giả, đến lúc đó phải chuẩn bị thật kỹ lưỡng.

Một lát sau, quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một vòng quang mang nhàn nhạt, chìm đắm trong tu luyện.

Trong đêm đen, lúc này trong một đình viện trên một ngọn núi khổng lồ đang đèn đuốc sáng trưng, có ba thân ảnh đang tụ tập trong một gian phòng.

Trong ba người này nếu Lục Lâm Thiên ở đây nhất định có thể nhận ra một người trong đó. Người này mặc hao phục tuổi chừng mười bảy mười tám, chính là Lục Thiếu Hồ.

Hai người còn lại, một người tuổi chừng hai ba hai tư, mặc áo bào màu trắng, trong mắt mang theo chút âm lãnh, khiến cho người ta có cảm giác nguy hiểm.

Người cuối cùng, mặc áo bào màu đen, chính là tam hộ pháp trong Vân Dương Tông.

– Vân Sinh, sự tình thế nào rồi?

Trong nội đường lúc này có thanh âm truyền tới, có chút tang thương, hẳn là một lão giả đã có tuổi.

– Sư phụ, ta đã áp chế xuống rồi. Chỉ cần không ai cố ý đi nói, những trưởng lão khác tạm thời sẽ không biết Lục Lâm Thiên đã về tới tông.

Tam hộ pháp thấp giọng nói.

– Tốt, gần đây ngươi phải chú ý một chút. Tận lực đừng để người khác biết Lục Lâm Thiên đã về tới Vân Dương Tông, nếu không có chuyện gì thì ngươi lui đi.

Thanh âm kia lại vang lên.

– Ta hiểu, sư phụ.

Tam hộ pháp nói.

– Gia gia, Lục Lâm Thiên này không ngờ rớt xuống vực sâu lại không chết, thực là mạng lớn. Vũ giả tam hệ, sợ rằng trưởng lão khác sẽ lập tức thu làm môn hạ, đến lúc đó hắn trở thành đệ tử thân truyền thì rất khó đối phó. Chúng ta có nên động thủ ngay hay không? Tránh cho đêm dài lắm mộng.

Tam hộ pháp đi rồi, thanh niên mặc hoa phục màu trắng kia khẽ nói.

– Kình Thiên, chuyện này ngươi an bài người đi làm đi. Nhớ kỹ không được đích thân động thủ, giết người khác thì không sao, thế nhưng nếu giết một Vũ giả tam hệ, đến lúc đó những trưởng lão khác sẽ truy cứu. Ngươi phái người khác đi là được, không được để lộ ra vết tích gì. Bảo vật Lục gia nhất định phải rơi vào tay Thiếu Hổ.

Thanh âm tang thương trong nội đường tiếp tục vang lên.

– Ngoại công, rốt cuộc Lục gia có bảo vật gì? Sao con lại không biết.

Lục Thiếu Hổ không nhịn được mà hỏi.

– Thiếu Hổ, đương nhiên ngươi không biết được, chuyện này biết cũng không có mấy người. Bảo vật kia không phải là vật phàm, khi nào tới lúc ta sẽ nói cho các ngươi. Được rồi, các ngươi lui đi, ta phải bế quan. Không có chuyện gì đừng tới quấy rầy ra. Chuyện tình Lục Lâm Thiên các ngươi phải phối hợp với Vân Sinh, đừng lộ ra dấu vết nào.

Thanh âm từ nội đường truyền tới sau đó lập tức im bặt, hai người Lục Thiếu Hổ lập tức rời đi.

– Biểu ca, tiểu tử Lục Lâm Thiên này nhất định phải chết. Ngươi tính làm gì bây giờ?

Bên ngoài điện, trong mắt Lục Thiếu Hổ có chút lạnh lùng nói.

– Lục Lâm Thiên hiện tại còn ở trong đình viện dành cho đệ tử bình thường, tìm người tạo một chút sự tình ngoài ý muốn không khó. Ta đi tìm vài người là được. khặc khặc.

Thanh niên mặc hoa phục kia nở nụ cười âm tàn.

Chương 341: Ai đối phó ai?

Phù…

Một đêm tu luyện, Lục Lâm Thiên khẽ thở ra một ngụm trọc khí. Có Linh Ngọc Sàng phụ trợ tu luyện, linh khí tiến vào trong cơ thể nhanh hơn không ít, chỉ là so với việc thôn phệ linh lực và thôn phệ Linh hồn thần dịch thì chậm hơn không ít.

– Thừa dịp có thời gian, luyện chế mấy khỏa Địa linh đan.

Lục Lâm Thiên thầm nói.

– Lão đại, ở đây quá khó chịu a.

Tiểu Long nhìn Lục Lâm Thiên, cái đầu lúc lắc, ánh mắt có chút giảo hoạt nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn đương nhiên biết ý tứ của nó:

– Được rồi, ta mang ngươi theo người, thế nhưng ngươi không được để lộ khí tức.

– Lão đại muôn năm, đệ yêu ngươi chết mất. Đệ đảm bảo sẽ thu liễm khí tức.

Tiểu Long tức thì vui vẻ nhảy lên vai hắn, thè lưỡi liếm mặt Lục Lâm Thiên.

– Huyết Tích Dịch, khí tức của ngươi hiện tại rất dễ bị người khác nhận ra, tạm thời nên tiến vào thú nang đi.

Lục Lâm Thiên nói với Huyết Tích Dịch.

– Vâng, chủ nhân.

Huyết Tích Dịch nói, lập tức tiến vào thú nang.

Mang Tiểu Long ra khỏi phòng, nhìn Tiểu Long bốn người Nhạc Bất Quần đều không khỏi có chút kinh ngạc, Lục Lâm Thiên không thể làm gì khác hơn là nói Tiểu Long chỉ là một yêu thú nhất giai mình bồi dưỡng mà thôi. Vũ giả mang theo một đầu yêu thú nhất, nhị giai cũng không khiến cho người ta bất ngờ, trong Vân Dương Tông này cũng có không ít đệ tử có yêu thú nhị giai.

Mà đệ tử thân truyền còn có không ít người có tọa ky phi hành.

Sau khi rời khỏi đình viện, Lục Lâm Thiên tìm được Bạch Mi hỏi xem có địa phương nào chuyên dành cho bế quan tu luyện hay không. bản thân hắn muốn luyện chế một ít địa linh đan, cho nên phải tìm một địa phương an toàn.

– Lâm Thiên, ngươi tới đúng lúc lắm, ta đang muốn tìm ngươi đây.

Lúc Lục Lâm Thiên tới chỗ Bạch Mi trưởng lão, Bạch Mi trưởng lão có chút hiếu kỳ đánh giá Tiểu Long một chút rồi khẽ thở dài nói.

– Bạch trưởng lão, có chuyện gì sao?

Lục Lâm Thiên nói.

– Ta vừa mới nhận được tin tức, vốn tưởng rằng ngươi là Vũ giả tam hệ là có thể lập tức thành đệ tử thân tền, thế nhưng ta lại nhận được tin tức trong tông không có ngoại lệ cho ngươi. Vì vậy nếu ngươi muốn trở thành đệ tử thân truyền thì cần chờ một năm sau, đúng dịp lựa chọn đệ tử thân truyền mới được.

Bạch Mi trưởng lão nói.

– Không sao, chỉ là Bạch trưởng lão khổ cực rồi.

Lục Lâm Thiên nói, có thể lập tức trở thành đệ tử thân truyền hay không Lục Lâm Thiên cũng không để ý cho lắm.

– Lâm Thiên có một số việc ta phải nói cho ngươi một tiếng.

Bạch Mi nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Vốn ngươi là Vũ giả tam hệ lập tức trở thành đệ tử thân truyền cũng không khó khăn là bao. Thế nhưng ta nghe nói, lần này bởi vì Tam hộ pháp cố ý áp chế, mà đại hộ pháp và nhị hộ pháp lại ở bên ngoài, quyền hạn của ta không thể trực tiếp bẩm báo các trưởng lão, cho nên ngươi mới không thể trở thành đệ tử thân truyền.

Bạch Mi trưởng lão nói.

– Tam hộ pháp sao?

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, dường như hắn cũng không có đắc tội hộ pháp của Vân Dương Tông a?

– Tam hộ pháp này tên là Sử Vân Sinh, chính là đồ đệ Triệu trưởng lão, Triệu trưởng lão chính là phụ thân Triệu Tuệ, ngoại công của Lục Thiếu Hồ. Chuyện Lục gia các ngươi ta cũng biết đôi chút, ta nói như vậy hẳn ngươi cũng hiểu.

Bạch Mi nói.

– Triệu gia.

Trong mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên bắn ra sát ý, chuyện Triệu gia có người trong Vân Dương Tông khi trước Lục Vô Song và Lục Đồng từng nói cho hắn, thế nhưng không nghĩ tới hắn vừa tới Vân Dương Tông Triệu gia này đã lập tức đối phó với hắn.

– Lâm Thiên, mặc dù hiện tại ở trong Vân Dương Tông ngươi sẽ không gặp nguy hiểm gì quá lớn, thế nhưng không sợ vạn nhất chỉ sợ nhất vạn, ngươi nên cẩn thận một chút. Ta sẽ tận lực liên hệ những trưởng lão khác, tranh thủ cho ngươi sớm trở thành đệ tử thân truyền. Đến lúc đó coi như là có người âm thầm dở trò cũng không dễ dàng như vậy.

– Đa tạ trưởng lão, đệ tử sẽ chú ý nhiều hơn một chút.

Lục Lâm Thiên nói xong khẽ thi lễ một cái. Trong lòng hắn hiện tại sát ý ngập trời, Triệu gia không ngờ lại đối phó với hắn, vậy thì đừng cho hắn gặp phải, ai đối phó ai, hiện tại còn chưa biết đâu.

– Được rồi Bạch trưởng lão, địa phương chuyên môn bế quan ở đâu?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Trong hậu sơn có không ít thạch động, ngươi cầm ngọc giản này tới phía sau núi, ngọc giản sẽ chỉ đường ngươi tới sơn động bế quan. Có thể yên tâm bế quan, ngoại nhân sẽ không quấy rầy ngươi.

Bạch Mi trưởng lão nói xong lập tức giao một ngọc giản màu trắng vào tay Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lập tức nói cảm ơn một tiếng, sau khi tiếp nhận ngọc giản trực tiếp đi về phía hậu sơn. Dược liệu luyện chế địa linh đan hắn đã sớm chuẩn bị, trong mật thất Phi Linh môn có không ít dược liệu, còn có thu hoạch trong sơn mạch Vụ Đô, cho nên Lục Lâm Thiên hắn cũng không Lâm Thiênợc liệu luyện chế đan dược.

– Nhìn kìa, đó là Lục Lâm Thiên, hôm qua một chiêu đánh bại Hoàng Thành Lễ.

– Không ngờ hắn lại là Vũ giả tam hệ, phỏng chừng không cần bao lâu nữa là có thể trở thành đệ tử thân truyền rồi.

Một đường đi tới hậu sơn có không ít đệ tử Vân Dương Tông thấp giọng nghị luận. Tuy rằng mới tới đây hai ngày, thế nhưng không thể phủ nhận, Lục Lâm Thiên đã tạo nên oanh động trong đám đệ tử bình thường, thậm chí có không ít đệ tử cũ đang tìm hiểu lai lịch của hắn.

Còn có không ít nữ đệ tử càng thêm lớn mật ném ra mị nhãn, còn có không ít nữ đệ tử từ trên người đám Nhạc Bất Quần tìm hiểu tin tức.

Đối với những chuyện này Lục Lâm Thiên không thèm để ý, ngày hôm qua có chút ầm ỹ chẳng qua là Lục Lâm Thiên muốn biểu lộ tu vi một chút. Tuy rằng hơi ầm ỹ chút, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không hoàn toàn biểu lộ tu vi của mình. Biểu hiện một chút cũng không sai, bởi vì chỉ có như vậy mới nhận được sự coi trọng của tông môn, trên thế giới này không thể ung dung làm một người bình thường như kiếp trước được.

Vân Dương Tông tuy rằng không hỗn loạn như Cổ Vực, giết chóc máu tanh, thế nhưng trong Vân Dương Tông này kẻ yếu nhược sẽ bị đào thải, khi dễ.

Hậu sơn theo lời Bạch Mi chính là một mảnh núi non không cao, không giống như là hậu sơn. Đám núi nhỏ này tuy rằng không cao thế nhưng toàn bộ đều do nham thạch tạo thành, bốn phía có thể thấy không ít sơn động.

Tới hậu sơn, ngọc giản lấy được từ chỗ Bạch Mi trưởng lão tức thì tỏa ra hồng quang, một cỗ lực lượng vô hình dẫn Lục Lâm Thiên đi về phía trước.

– Lão đại, đây là Lục Lâm Thiên.

– Hắn đi bế quan, ở đây không tiện động thủ, chờ hắn xuất quan chúng ta động thủ cũng không muộn.

– Thế nhưng hắn là Vũ giả tam hệ, một chiêu đánh bại Hoàng Thành Lễ, có chút khó đối phó.

– Sợ cái gì, tới lúc đó chúng ta gọi toàn bộ người tới, ta cũng không tin bằng vào thực lực của hắn có thể đối phó với toàn bộ chúng ta.

Tại một gò đất thấp cách đó không xa có mấy đạo thân ảnh đang thấp giọng nghị luận, ánh mắt hiện lên sự cừu hận.

Chương 342: Lục gia (1)

Một lát sau, Lục Lâm Thiên đứng trên đỉnh núi thứ nhất tìm được một thạch động, đem ngọc giản đặt trên thạch động, thạch động tức thì đóng cửa lại.

Bên trong thạch động có diện tích chừng mười thước vuông, bốn phía đều ra đá.

– Luyện chế địa linh đan thôi.

Lục Lâm Thiên đối với thạch động này rất thỏa mãn, móc ra Hỏa Long đỉnh rồi khoanh chân ngồi xuống, chuẩn bị luyện chế Địa linh đan.

Lập tức có một đống dược liệu bị Lục Lâm Thiên móc từ nhẫn trữ vật trên tay ra. Địa linh đan, đan dược tam phẩm cao giai, giá trị một viên cũng hơn năm vạn kim tệ, tương đương với một viên yêu đan của yêu thú. Thế nhưng cũng không thể nói Địa linh đan mạnh hơn yêu đan. Yêu đan tuy rằng trân quý thế nhưng không thể trực tiếp phục dụng, trải qua luyện hóa năng lượng khổng lồ bên trong sẽ mất đi không ít.

Dược liệu luyện chế Địa linh đan cũng không quá quý trọng, một viên Địa linh đan thành phẩm, cũng có giá trị hai vạn kim tệ.

Hiện tại luyện chế đan dược tam phẩm cao giai Lục Lâm Thiên có chút nắm chắc. Bằng vào linh lực hiện tại của hắn luyện chế đan dược tam phẩm cao giai hẳn không thành vấn đề. Chỉ là hiện tại hắn không chỉ muốn luyện chế một viên mà muốn luyện chế nhiều hơn một chút.

Thủ ấn trong tay khẽ biến đổi, một đạo linh lực từ trong tay Lục Lâm Thiên rót vào bên trong Hỏa Long Đỉnh, hỏa diễm xuất hiện, nhiệt độ chung quanh tức thì tăng lên, đương nhiên đối với Lục Lâm Thiên mà nói, đây là chuyện bình thường, đối với hắn không có gì đáng ngại.

Linh lực chậm rãi tăng nhanh, khiến cho Hỏa Long đỉnh bành trước hòa thành hỏa diễm không ngừng thiêu đốt, nhiệt độ cũng không ngừng tăng cao, theo sự tăng trưởng của thực lực, thực lực của Lục Lâm Thiên càng cao thì nhiệt độ của Linh hỏa cũng càng lúc càng kinh khủng, uy lực so với khi trước hắn thôi động linh hỏa thì mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

Trong hỏa long đỉnh lúc này nhiệt độ không ngừng tăng lên, thế nhưng bên ngoài nhiệt độ cũng không biến hóa nhiều lắm. Lục Lâm Thiên thầm than, thứ Nam thúc cấp cho hắn quả thực không có thứ nào là vật phàm a.

Sau khi hồi tưởng đan phương Địa linh đan một lần Lục Lâm Thiên liền ngưng thần tĩnh khí, chuẩn bị luyện chế. Thủ ấn chợt kết, một đoàn quang mang mang theo vài loại dược liệu tiến vào bên trong Hỏa long đỉnh.

Dưới sự bao vây của linh hỏa, dược liệu nhanh chóng hóa thành tro tàn, lưu lại vài giọt linh dịch tinh thuần, một mùi hương đậm đặc tràn ngập không gian.

Tay áo Lục Lâm Thiên vung lên, lần thứ hai đem dược liệu ném vào trong Hỏa long đỉnh, đống dược liệu thứ hai này cũng không ít, không phải trong thời gian ngắn có thể luyện chế hoàn tất. Cho nên Lục Lâm Thiên cũng không dám có chút sơ ý, toàn tâm toàn ý luyện chế linh đna.

Thời gian châm rãi trôi qua, trong lúc luyện chế bên ngoài đã bảy ngày trôi qua. Lúc này ở Trấn Thanh Vân, bên trong đình viện có một phụ nhân niên kỷ chừng ba sáu ba bảy tuổi đang ngồi đó, ánh mắt thất thần nhìn lên bầu trời.

Phụ nhân này nhìn qua vô cùng gầy, khuôn mặt tiều tụy, mái tóc trên đầu đã bạc trắng. Phụ nhân này chính là La Lan, từ khi nghe được tin nhi tử Lâm Thiên táng thân dưới vực sâu cho tới nay đã hơn một năm, mỗi ngày nàng đều ở trong tưởng niệm, mấy tháng nay đều lấy nước mắt rửa mặt, gần đây mới dịu đi một chút.

– Phu nhân, có tin tốt.

Một thanh âm có chút gấp gáp mang theo sự hưng phấn truyền đến. Thanh âm vừa dứt thì có một thanh niên chạy tới bên cạnh phụ nhân. Toàn thân người thanh niên này hiện ra sự nhanh nhẹ, tuy rằng lớn lên có chút xấu xí nhưng tuyệt không khó nhìn, ánh mắt có thần, chính là Lục Tiểu Bạch.

– Tiểu Bạch, sao vậy? Có tin tức gì tốt sao?

La Lan khẽ hỏi.

– Phu nhân, ta vừa từ đại sảnh trở về, Vân Dương Tông phái người tới nói rằng thiếu gia không chết, hiện tại đã trở lại Vân Dương Tông rồi.

Lục Tiểu Bạch kích động tới mức hai mắt có chút nhòe đi, từ khi nghe tin công tử rớt xuống vực sâu vạn thước, một năm rưỡi này mỗi một ngày hắn sống giống như một năm vậy, trong lòng vẫn luôn chờ đợi kỳ tích xuất hiện, không ngờ công tử nhà hắn lại không chết.

– Tiểu Bạch, là thật sao?

La Lan tức thì kích động đứng dậy, cơ thể khẽ run run, ánh mắt thất thần hơn một năm qua rốt cuộc đã có chút ánh sáng.

– Lục Tiểu Bạch nói không sai, Lâm Thiên không chết. Vừa rồi Vương trưởng lão phụ trách thành Vụ Đô phái người tới thông báo, Lâm Thiên đã tới Vân Dương Tông, người có thể yên tâm.

Thanh âm vừa dứt, một đạo thân ảnh xuất hiện trong đình viện, toàn thân lộ ra khí tức cường hãn, chính là Lục Đông của Lục gia.

– Đại gia, Lâm Thiên thực sự không chết sao? Ta biết hài tử này mệnh khổ, hắn không chết được mà. Đa tạ ông trời phù hộ…

La Lan kích động đi qua đi lại, lại cúi đầu khấn tạ thần linh. Trong lòng nàng hiện tại cho rằng mình thành tâm khẩu cầu nên thần linh mới rủ lòng thương.

– Yêu tâm đi, người tới đây truyền tin là người của Vân Dương

Tông, Lâm Thiên không sao là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên bế quan luyện đan dược đã sang ngày thứ tám, lúc này trong hỏa long đỉnh đã thành một vùng sền sệt, một cỗ năng lượng khổng lồ bắt đầu hội tụ.

Vào ngày thứ ba Lục Lâm Thiên cũng đã thành công luyện ra một viên Địa linh đan, tới ngày thứ sáu hắn đã thành thạo, một lần luyện ra hai khỏa địa linh đan.

Về phần bây giờ Lục Lâm Thiên dự định luyện chế một lần ba khỏa, bằng vào tu vi Thất trọng Linh sư nếu muốn luyện chế đan dược tam phẩm trung giai chỉ sợ cũng không đủ sức, luyện chế tam phẩm cao giai sao? Nghĩ cũng không dám nghĩ tới, trừ phi là có linh giả cực kỳ yêu nghiệt mới có thể luyện chế được. Thế nhưng mỗi một lần cũng không có cách nào luyện chế được hai khỏa, chứ đừng nói tới ba khỏa.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên một lần định luyện chế ra ba khỏa đan dược tam phẩm cao giai. Nếu như có cường giả nhìn thấy một màn như vậy nhất định sẽ trợn mắt. Thất trọng Linh sư muốn luyện chế một khỏa đan dược tam phẩm cao giai không những cần kỹ xảo mà còn cần linh hồn lực khổng lồ, linh lực của bản thân hơn người, trong những thứ này thiếu một thứ cũng không được. Cho dù nhất trọng Linh Phách hay là nhị trọng cũng không có cách nào làm được.

Thủ ấn trong tay không ngừng biến hóa, lúc này một lần luyện chế ba khỏa đan dược tam phẩm, ánh mắt của hắn hiện lên sự ngưng trọng, thủ ấn trong tay chợt kết, linh lực cuồng bạo tuôn ra, nhiệt độ trong Hỏa long đỉnh tiếp tục tăng cao, dưới nhiệt độ kinh khủng này linh dịch bắt đầu hội tụ lại, những tạp chất dư thừa đều bị loại bỏ, những thứ còn lại đều là năng lượng tinh thuần trong dược liệu.

– Ngưng cho ta.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên bỗng nhiên biến đổi, miệng hắn khẽ quát một tiếng, đồng thời linh dịch trong Hỏa long đỉnh trong nháy mắt hội tụ, giống như bị một lực lượng vô hình dẫn dắt phá tan trở ngại nhanh chóng ngưng tụ lại cùng một chỗ.

Theo sự hội tụ của đám năng lượng này, khí tức bên trong Hỏa long đỉnh càng ngày càng mạnh, lúc này sắc mặt Lục Lâm Thiên càng lúc càng tái nhợt, linh lực trong cơ thể hắn đang tiêu hao một cách nhanh chóng.

Chương 343: Lục gia (2)

Khoảng chừng nửa canh giờ sau bên trong Hỏa long đỉnh lúc này có ba khối cầu to như ngón tay cái, dưới sự vây quanh của linh hỏa có thể mơ hồ thấy được ba khỏa đan dược đang chậm rãi thành hình.

Theo sự thiêu đốt của linh hỏa, màu sắc của ba khỏa đan dược cũng chậm rãi biến hóa, từ màu hồng chuyển thành màu lòng trắng trứng, đồng thời bên mặt đan dược cũng dần dần trở nên mềm mịn.

Một lát sau, ba khỏa đan dược đã luyện chế tới giai đoạn cuối cùng, một cỗ dược hương nồng nặc cộng với năng lượng ba động vô cùng lớn đột nhiên tuôn ra khiến cho bên trong thạch động tràn ngập năng lượng.

– Thu…

Lục Lâm Thiên khẽ phất tay thu ba khỏa đan dược lại. Từ dược hương cùng với độ mịn bề mặt của đan dược có thể thấy lần này hắn luyện chế đã thành công.

– Lão đại, đệ cảm thấy sau khi ăn một viên đan dược này xong có không ít chỗ tốt đối với đệ a.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên, trong thạch động, Tiểu Long lắc lư cái đầu, dùng ánh mắt tham lam nhìn về phía Địa linh đan trong tay Lục Lâm Thiên.

– Cho ngươi, tiểu tham ăn này.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn biết Địa linh đan này hiện tại đối với nó có không ít chỗ tốt cho nên hắn sẽ không keo kiệt.

Xuy….

Tiểu Long thấy vậy nhảy lên, miệng mở ra nuốt viên đan dược vào bụng, vẻ mặt vô cùng thỏa mãn.

– Luyện hóa linh đan, chuẩn bị đột phá thôi.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, chờ sau khi hắn đột phá được tu vi linh lực rồi xuất quan cũng không muộn.

Ăn một viên Địa linh đan vào Lục Lâm Thiên bắt đầu luyện hóa năng lượng, viên Địa linh đan trong cơ thể chậm rãi hóa thành một cỗ năng lượng khổng lồ.

Vận chuẩn Âm Dương Linh Vũ quyết, Lục Lâm Thiên có chút cảm giác xe nhẹ đi đường quen bắt đầu luyện hóa, Địa linh đan dù gì cũng là đan dược tam phẩm cao giai, năng lượng bên trong nó tuyệt đối không ít. Lúc này năng lượng đầy rẫy trong cơ thể hắn bắt đầu tiến vào khí hãi.

Năng lượng bên trong Địa linh đan đối với linh lực có tác dụng. Lúc này bên trong khí hải của Lục Lâm Thiên, từng đạo năng lượng bắt đầu hội tụ, dưới sự luyện hóa của Âm Dương Linh Vũ quyết đang liên tục hóa thành từng đạo linh thực.

Năng lượng khổng lồ này khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác hắn đang thôn phệ một Linh sư Tứ trọng, có thể còn kém một chút. Chỉ là cho dù có thôn phệ Linh sư Tứ trọng thế nhưng cũng hỗn tạp, sau khi luyện hóa hắn chiếm được một phần mười đã tốt lắm rồi. Nhưng đan dược này hắn không cần phải bỏ đi tạp chất. Nói cách khác, toàn bộ năng lượng trong Địa LInh đan sẽ bị hắn thôn phệ, so ra với việc thôn phệ Linh Sư Tứ Trọng quả thực còn có nhiều chỗ tốt hơn.

Cứ như vậy luyện hóa, thời gian lại chậm rãi trôi đi…

– Tiểu tử kia còn chưa ra sao? Đã hơn mười ngày rồi.

– Chắc hẳn hắn đang bế quan, chúng ta cứ chờ một chút, chờ hắn đi ra rồi động thủ.

– Thế nhưng chỉ sợ chúng ta làm lớn quá, nghe nói tiểu tử kia và Bạch Mi trưởng lão quan hệ không tệ, đến lúc đó liệu chúng ta có bị trừng phạt hay không?

– Bạch Mi trưởng lão sao? Sợ cái gì, yên tâm đi, nếu chúng ta bị phạt đến lúc đó tự nhiên sẽ có người xuất đầu thay cho chúng ta.

Phía sau núi có mấy đạo thân ảnh đang ẩn núp nói chuyện với nhau.

– Vẫn thiếu một chút, tiếp tục.

Ba ngày sau, Lục Lâm Thiên mở hai mắt, vốn trước đó tu vi Linh Sư của hắn đã đạt tới Thất trọng trung kỳ, sau khi dùng một viên Địa linh đan cũng không thể đạt tới được bát trọng.

Không chút do dự, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục dùng một viên Địa linh đan, sau khi đột phá tới Bát trọng mới có thể tiếp tục đột phá tới Cửu trọng a. Đến lúc đó mới có thể chuẩn bị đột phá Vũ Phách và Linh Phách.

Vân Dương Tông cường giả như mây, tuy rằng mình có thực lực không tồi, thế nhưng so với đệ tử thân truyền hoặc là đệ tử lão làng, bằng vào chút thực lực này không thấm vào đâu. Hơn nữa trong đây còn có người của Triệu gia, bọn hắn đã bắt đầu đối phó hắn, bản thân hắn cũng chỉ có thể tự tăng thực lực mới đáp trả được bọn họ.

Cứ như vậy tu luyện trong thạch động, Tiểu Long sau khi ăn vào một viên linh đan cũng chậm rãi tu luyện, quanh thân được bao phủ bởi một tầng quang mang.

Thời gian chậm rãi trôi qua, tới ngày thứ ba đột nhiên thân thể Lục Lâm Thiên sáng lên, trong thiên địa dường như có một cỗ lực lượng bị hắn hút vào cơ thể, khí tức cường hãn hơn trước đó vài phần.

Phanh!

Khí hải trong đầu truyền đến một tiếng trầm muộn, không gian bên trong khí hải được mở rộng gấp mấy lần, mà lúc này Lục Lâm Thiên cũng đã đột phá tới Linh Sư Bát trọng.

Khí tức của hắn tiếp tục được kéo lên, một lúc lâu sau mới ổn định trở lại. Lúc này quanh thân Lục Lâm Thiên có một vòng quang mang như ẩn như hiện, cảm giác được linh lực sung mãn trong cơ thể, Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười, mỗi lần đột phá một trọng, thực lực của hắn cũng tăng trưởng gấp bội.

– Không khéo nửa tháng rồi. Cũng nên xuất quan thôi.

Lục Lâm Thiên thu thập một phen, Tiểu Long cũng nhanh chóng nhảy lên vai hắn, một người một thú rời khỏi sơn động.

– Nhanh đi thông tri cho lão đại, tiểu tử kia đã xuất quan.

Ở sau một tảng đá phía xa có hai thân ảnh lập tức rời đi.

– Lão đại, khí tức trên người ngươi thực mạnh a. Từ tin tức trong đầu ta mà nói, ngươi hẳn là Linh Vũ song tu. Đúng không?

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Không sai.

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Lão đại, ngươi quả thực là cường hãn, Linh Vũ song tu, vạn người không có lấy một người a.

Tiểu Long kinh ngạc, vẻ mặt vô cùng hưng phấn nói.

– Tiểu Long, ngươi biết phụ mẫu ngươi là ai hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Không biết, trong đầu ta không có ký ức này.

Tiểu Long suy tư một chút rồi nói.

– Lão đại, phía trước có không ít người ẩn dấu khí tức.

Bỗng nhiên, Tiểu Long lắc lư đầu, dùng ánh mắt cảnh giác quét về phía cửa sơn cốc.

– Nhân số quả thực không ít.

Lục Lâm Thiên xuất linh hồn lực ra, vẻ mặt hắn trầm xuống, lúc này hắn đã biết có hơn mười người đang nấp ở phía trước.

– Lão đại, dường như những người đó hướng về phía ngươi mà tới a.

Một lát sau, Tiểu Long nói.

Lục Lâm Thiên chậm rãi đi về phía trước, lúc này hắn cũng đã phát hiện hơn mười đạo khí tức này đang tập trung vào hắn.

– Không sai, đám này tới tìm ta.

– Đều có tu vi Vũ sư, một mình ta có thể nuốt toàn bộ bọn họ, vừa lúc ta đang đói bụng.

Tiểu Long nói.

– Tiểu Long, không có sự phân phó của ta ngươi không nên xuất đầu lộ diện, một mình ta đối phó là được.

Lục Lâm Thiên nói, trong đầu thầm suy nghĩ, trong lòng hắn nghĩ tới Triệu gia đầu tiên. Lẽ nào những người này đều do Triệu gia phái tới? Vậy thì đừng trách hắn không khách khí.

– Lục Lâm Thiên, ngươi đứng lại cho ta.

Lúc này, một tiếng quát vang lên, đồng thời có hơn chục người từ phía sau tảng đá nhảy ra.

Một cỗ khí tức cường hãn xuất hiện. Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua một chút, âm thầm đánh giá, đám người này tổng cộng có năm mươi ba người, tu vi đều ở khoảng nhất trọng đến tứ trọng Vũ Sư.

Chương 344: Đại khai sát giới

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cuối cùng nhìn vào người thanh niên vừa nói, hắn có đôi mắt to, mái tóc màu đen, thân hình lực lưỡng, trong mắt bắn ra sự âm tàn.

– Tu vi Vũ Sư ngũ trọng đỉnh phong sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn kỹ người thanh niên này, cảm giác khí tức trên người hắn không ngờ lại là Vũ Sư ngũ trọng đỉnh phong, hẳn là cường giả trên Hổ Bảng.

– Một ngũ trọng, năm tứ trọng sao?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua một lượt, lần này trong đám đệ tử tới đây hò hét, năm người này thực lực đứng đầu.

– Lão đại, hắn chính là Lục Lâm Thiên, ngươi phải giúp ta báo thù a.

Bên người tên thanh niên cầm đầu kia lúc này xuất hiện một thanh niên trên vai trái đang băng bó, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên vẫn có chút khiếp sợ. Hắn chính là Chu Bảo Điền nửa tháng trước bị Lục Lâm Thiên tiện tay vặn gẫy một đoạn xương.

– Các ngươi có việc gì thế?

Lục Lâm Thiên lãnh đạm nói với thanh niên cầm đầu kia, trong lòng nghi ngờ, xem ra là người của Chu Bảo Điền tìm tới hắn báo thù, chẳng lẽ không phải là người Triệu gia kia?

– Người đả thương huynh đệ Tứ Hải đoàn ta sẽ phải trả một cái giá lớn.

Thanh niên kia lạnh nhạt nói một tiếng.

– Ngươi chính là Hồ Tứ Hải sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, nghe đám người Nhạc Bất Quần nói, đám người Chu Bảo Điền đều là người của Tứ Hải Đoàn gì đó a.

– Không sai, bài danh thứ năm Hổ Bảng. Nghe nói ngươi là Vũ giả tam hệ sao? Hôm nay ta sẽ cho ngươi biết, cho dù ngươi là Vũ giả tam hệ cũng không có cách nào so sánh được với top năm Hổ Bảng.

Thanh niên kia lạnh nhạt nói một câu rồi quay về phía đám người phía sau nói:

– Các ngươi trông chừng đừng để cho tiểu tử này chạy thoát.

Sưu…

Năm mươi hai ngươi bao gồm cả Chu Bảo Điền tức thì tản ra, vây quanh Lục Lâm Thiên.

– Ngươi muốn động thủ sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, mà lúc này trong tay hắn đã xuất hiện hai cái lợi trảo, chậm rãi đút vào tay.

Thấy hai lợi trảo trong tay Lục Lâm Thiên, trong lòng Chu Bảo Điền run lên, có chút e ngại.

– Động thủ thì sao, lý do ta có thể nói cho ngươi trước khi chết. Vốn ta chỉ muốn giáo huấn ngươi mà thôi, thế nhưng hiện tại ta lại muốn mạng của ngươi.

Trong mắt Hồ Tứ Hải đột nhiên bắn ra sát ý. Nói xong, vẻ mặt hắn biến đổi, một cỗ khí thế phô thiên cái địa từ trong cơ thể phát ra, đồng thời sát ý cũng tràn ngập chung quanh.

– Không ngờ lại là Vũ giả phong hệ.

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn Hồ Tứ Hải, khóe miệng khẽ mỉm cười, lợi trảo trong tay khẽ vung lên, trên lợi trảo mang theo khí tức nóng bỏng, sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra. Sát ý của đối phương hắn có thể cảm nhận được, đã như vậy hắn cũng không cần phải khách khí.

– Lục Lâm Thiên, để ta nhìn xem, Vũ giả tam hệ rốt cuộc có gì đặc biệt hơn người.

Hồ Tứ Hải quát lên một tiếng, thủ ấn trong tay chợt kết, một thanh trường đao lập tức xuất hiện trên tay hắn, lưỡi đao không ngừng bắn ra hàn mang.

Hồ Tứ Hải xuất thủ, chân khí dưới thân bạo phát, tốc độ của Vũ giả phong hệ quả thực vô cùng nhanh chóng, trong sát na tạo ra từng đạo tàn ảnh, đao mang đánh xuống khiến cho không gian chấn động, kình phong sắc bén tạo ra tiếng rít gào trong không khí.

Một đao của Vũ Sư ngũ trọng đỉnh phong, lại thêm tốc độ, thanh thế quả thực không nhỏ.

Nhìn đao mang trước mặt Lục Lâm Thiên vẫn cười nhạt một tiếng, sát khi quanh thân bùng nổ, lạnh nhạt nói:

– Ngươi muốn giết ta? Đáng tiếc đời này ngươi không có cơ hội.

Dưới sát khí ngập trời, thủ ấn Lục Lâm Thiên không ngừng biến hóa, lợi trảo hoa lên trong nháy mắt bắn ra hỏa diễm nóng bỏng cùng va chạm một chỗ với đạo mang.

Ầm ầm.

Tiếng nổ lớn tức thì vang vọng, kình khí cuồng bạo biến mất, thân thể Hồ Tứ Hải bỗng nhiên lùi lại, hóa ra là hắn bị một cỗ kình khí lớn đánh bay.

– Cùng tiến lên, không thể để tiểu tử này sống.

Vẻ mặt Hồ Tứ Hải co quắp, thân thể nhanh chóng rút lui đồng thời cũng ra lệnh cho đám người chung quanh.

– Cùng tiến lên.

Đám người chung quanh cùng hét lên một tiếng, chân khí cuồng bạo xuất hiện, mười mấy Vũ Sư đồng thời đánh ra, tuy rằng chỉ là Tam trọng, Tứ tọng, Nhị trọng thế nhưng lại hơn ở chỗ nhiều người, uy thế cực kỳ đáng sợ.

– Ha ha ha. Một đám kiến hôi mà cũng muốn đánh chết ta. Các ngươi còn chưa đủ tư cách, đã như vậy toàn bộ đi chết đi cho ta.

Sát khí cuồng bạo xuất hiện cuốn quanh thân Lục Lâm Thiên, có người muốn mạng của hắn, mặc kệ là ai, mặc kệ ở nơi nào Lục Lâm Thiên hắn cũng tuyệt đối không bỏ qua, một người cũng không.

Cùng lúc đó, đám đệ tử chung quanh cảm nhận được cỗ sát khí và sát ý này đều không tự chủ được mà khẽ run lên.

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên đánh ra một đạo thủ ấn kỳ dị, thân thể bắt đầu mờ đi.

– Hư Linh huyễn ấn.

Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng, Vũ kỹ Hoàng cấp cao giai Hư Linh Huyễn ´n được xuất động.

Ngay khi thi triển Hư Linh Huyễn ´n thân thể Lục Lâm Thiên cũng biến mất tại chỗ, không giang chugn quanh mang theo khí tức nóng bỏng giống như một cơn lốc cuốn đi tất cả.

Sưu…

Trảo ấn như xé rách trời cao, không gian như bị xé ra, kình khí cuồng bạo khiến cho không gian gấp khúc, âm thanh chói tai không ngừng vang lên. Lúc này có vô số máu tươi rơi xuống, đem theo thịt vụn, ngay cả xương cốt cùng nội tạng bị nghiền nát.

– A…

Từng tiếng kêu thảm thiết quanh quẩn phía sau hậu sơn, lúc trảo ấn hạ xuống người rơi vào trong ảo cảnh của Hư Linh Huyễn ´n sẽ tỉnh lại, lập tức phát ra tiếng kêu thê thảm của mình.

– A…

Tiếng kêu thê thảm vang vọng phía chân trời, sát khí cuồng bạo không ngừng khuếch tán. Phía sau hậu sơn lúc này được bao phủ trong máu tươi, đây tuyệt đối là đồ sát, đồ sát tàn bạo.

Tiếng kêu thảm thiết chói tai lúc này quanh quẩn giữa không trung, lúc này ở phía xa có không ít đệ tử Vân Dương Tông nghe được toàn thân không nhịn được mà khẽ rùng mình.

– Phía hậu sơn xảy ra chuyện rồi, mau tới đó.

Có không ít đệ tử Vân Dương Tông nhanh chóng chạy tới, mấy chỗ trong đình viện lúc này có mấy đạo thân ảnh nhanh chóng dùng tốc độ nhanh nhất dẫn đầu lao về phía hậu sơn.

Sưu… Sưu..

Trảo ấn liên tục hạ xuống, khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt hai người cũng là lúc quang mang quỷ dị kia tiêu tán, hai người này cũng phục hồi tinh thần lại, hai người này chính là Chu Bảo Điền và Hồ Tứ Hải.

– Đừng giết ta, đừng…

Nhìn vào thân ảnh trước mặt, trong mắt Chu Bảo Điền xuất hiện sự sợ hãi tột độ, người trước mắt toàn thân đều có sát khí cũng khiến cho linh hồn hắn run rẩy. Thế nhưng hắn còn chưa nói xong một đạo chưởng ấn trực tiếp đánh vào ngực hắn, hắn có thể nghe được tiếng xương cốt và nội tạng bị nghiền nát.

– Ta nói rồi, lần sau còn dám trêu vào ta, ta không ngại lấy tính mạng của ngươi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng, chân khí trong tay bùng lên, lợi trảo từ trong ngực Chu Bảo Điền rút ra đem theo một đống nội tạng bị nghiền nát.

Chương 345: Giết người diệt khẩu

Phịch.

Chu Bảo Điền mang theo sự không cam lòng và sợ hãi ngã xuống mặt đất. Ánh mắt cuối cùng của hắn chính là sự tuyệt vọng, đến chết hắn mới biết được, hắn không nên một lần… lần thứ hai trêu chọc phải sát tinh này.

– Lục Lâm Thiên, ngươi muốn làm gì? Nếu ngươi dám giết ta tông môn sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Nhìn thân ảnh ngập tràn sát khí trước mặt, trong mắt Hồ Tứ hải run lên, thân thể chậm rãi lui về phía sau, ngay cả dũng khí phòng thủ cũng không có.

Lúc này trên mặt đất, chu vi trăm thước chung quanh khắp nơi đều là chân tay bị đứt, máu tươi bắn ra tứ tung, nội tạng bị nát vụn rơi đầy mặt đất, máu tanh tới cực hạn.

– Vậy ta sẽ mỏi mắt mong chờ.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng rồi chậm rãi đi về phía trước.

– Ngươi không được qua đây.

L*ııg ngực Hồ Tứ Hải không ngừng phập phồng, giọng nói trở nên khàn đục, nỗ lực giãy dụa lần cuối, thế nhưng Lục Lâm Thiên lại không để ý tới hắn vẫn chậm rãi tiến đến, sát khi bắn ra.

– Ta liều mạng với ngươi.

Trong lúc tuyệt vọng dũng khí của Hồ Tứ Hải xuất hiện, đem trường đao trong tay bổ ra một đao xé đôi không khí, chân khí trút xuống, trực tiếp bổ về phía Lục Lâm Thiên.

– Phá.

Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng, chưởng ấn nhanh chóng ngưng tụ rồi khẽ đẩy ra, hai đạo lực lượng chạm vào nhau, lập tức tiêu tán giữa không trung.

Vụt.

Nhưng vào lúc này phía sau Hồ Tứ Hãi cũng trong nháy mắt ngưng tụ một đôi cánh bằng chân khí, hai cánh mở rộng, thân thể tức thì bay lên không trung.

– Muốn chạy sao? Muộn rồi.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, hắn cũng lập tức thôi động vũ kỹ phi hành Phong Chi Dực, trong nháy mắt bắn lên không trung.

– Lẽ nào ngươi không biết ta cũng là Vũ giả Phong hệ sao?

Thanh âm Lục Lâm Thiên vừa truyền ra cũng là lúc thân ảnh hắn đã tới phía sau Hồ Tứ Hải. Hắn lạnh lùng cười một tiếng, chưởng ấn trong tay khẽ động, năm ngón tay đẩy ra mang theo hỏa diễm hừng hực đánh về phía Hồ Tứ Hải.

Đồng thời kình khí nóng bỏng từ trong dấu tay bạo phát khiến cho Hồ Tứ Hải đang ở trong không trung căn bản không kịp phòng ngự, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, hai hai và hai chân đều xuất hiện lỗ máu kinh người, máu tươi không ngừng chảy ra.

– A..

Tức thì tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên giữa không trung, tiếp theo đó thân thể Hồ Tứ Hải từ trên không trung rơi xuống, miệng không ngừng phun ra máu tươi.

Lục Lâm Thiên thu hồi Phong chi dực đáp xuống mặt đất, tiếp tục đi về phía Hồ Tứ Hải.

– Tha ta, không….

Hồ Tứ Hải giãy dụa bò đến, hắn không thể đứng dậy được, trong mắt tràn ngập sự tuyệt vọng.

– Sưu Linh Thuật.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, tay phải chụp vào thiên linh cái trên người Hồ Tứ Hải.

Sưu….

Lúc này có mấy thân ảnh hạ xuống mặt đất, tổng cộng có chín người. Chín người sau khi thấy cảnh tượng này đều hít vào một hơi, cảnh tượng máu tanh như vậy không ngờ lại xuất hiện trong Vân Dương Tông.

– Trời, chuyện gì đang xảy ra?

– Xảy ra chuyện gì vậy?

Lúc này cũng có không ít đệ tử Vân Dương Tông đã chạy tới hậu sơn, nhìn vào cảnh tượng trước mặt khiến cho đám người lông tóc dựng đứng, mồ hôi lạnh túa ra, toàn thân như lọt vào hầm băng vậy.

– Lâm Thiên, ngươi đang làm cái gì vậy? Mau dừng tay.

Lúc này, Bạch Mi nhìn về phía Lục Lâm Thiên trước mặt nói. Mọi người nhìn theo thì thấy lúc này Lục Lâm Thiên đang đặt tay lên thiên linh cái của một đệ tử.

– Là Hồ Tứ Hải, Hồ Tứ Hải bài danh thứ năm trên Hổ Bảng.

Thấy rõ người đang nằm dưới mặt đất mọi người không khỏi ồ lên.

Sưu…

Tiểu Long tức thì phi tới phía sau Lục Lâm Thiên, ánh mắt không ngừng bắn ra quang mang nhìn vào đám người Bạch Mi trước mặt, không có sự phân phó của lão đại, không ai được tiến lên.

Lục Lâm Thiên đã sớm cảm giác được sự xuất hiện của mấy người Bạch Mi. Sau khi thi triển sưu linh thuật với Hồ Tứ Hải xong, vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, sát khí càng mạnh, thu hồi cánh tay đặt trên thiên linh cái rồi hỏi Hồ Tứ Hải đang mơ mơ hồ hồ:

– Nói, là ai bảo ngươi tới giết ta?

– Ta nói, đừng giết ta, là….

Sưu…

Hồ Tứ Hải vừa nói tới đó đột nhiên có một cỗ kình khí cuồng bạo phá không mà tới đánh vào mi tâm Hồ Tứ Hải khiến cho Hồ Tứ Hải mất mạng tại chỗ.

– Là ai đánh lén?

Bạch Mi trưởng lão hét lớn một tiếng, hai hàng lông mày nhíu lại. Lúc này trên không trung phía trước có một thân ảnh chợt lóe lên rồi biến mất.

– Chư vị không cần đuổi theo, thực lực người tới rất mạnh, chúng ta có muốn đuổi cũng không kịp.

Thấy mấy trưởng lão và chấp sự bên người đang muốn đuổi theo Bạch Mi lập tức ngăn cản, thực lực của người kia bằng vào bọn họ căn bản không thể đuổi kịp được.

– Hừ, muốn đánh chết ta, cho dù ngươi đã chết ta cũng cho ngươi chết không toàn thây.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng, năm ngón tay chụp xuống, một đạo chưởng ấn đánh vào đầu Hồ Tứ Hải.

Cách.

Một âm thanh vang lên mang theo huyết nhục mơ hồ. Đầu của Hồ Tứ Hải lúc này đã hoàn toàn bị Lục Lâm Thiên đập nát, sát khí tỏa ra quanh thân hắn lúc này khiến cho ngay cả đám người Bạch Mi cũng không nhịn được mà lạnh người, tim đập nhanh hơn vài phần.

– Thật tàn nhẫn.

Chung quanh lúc này có mấy trăm đệ tử nhìn thấy vậy không khỏi hít sâu một hơi, Hồ Tứ Hải đã chết nhưng là chết không toàn thân, Lục Lâm Thiên này quá độc ác.

– Lâm Thiên, ngươi không sao chứ? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Bạch Mi trưởng lão đi tới trước người Lục Lâm Thiên hỏi.

– Bạch trưởng lão, những kẻ này muốn giết đệ tử, bất đắc dĩ đệ tử mới ra tay đánh chết bọn họ. Về phần người muốn giết đệ tử, đệ tử nghĩ Bạch trưởng lão hẳn cũng đã nghĩ tới.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói, vừa rồi khi thi triển sưu linh thuật hắn đã biết ai sai bọn họ chặn đánh hắn, không ai khác chính là Triệu Kình Thiên của Triệu gia và đệ đệ cùng cha khác mẹ của hắn Lục Thiếu Hổ.

Triệu Kình Thiên và Lục Thiếu Hổ đi tìm Hồ Tứ Hải, đáp ứng hắn sau khi đánh chết Lục Lâm Thiên có thể trở thành thân truyền đệ tử. Hồ Tứ Hải mượn cớ Lục Lâm Thiên đánh đám người Chu Bảo Điền định đánh chết hắn. Không còn nghi ngờ gì nữa, Triệu gia đã bắt đầu đối phó hắn, kẻ vừa mới giết người diệt khẩu hẳn cũng là người Triệu gia.

– Ngươi không có việc gì là tốt rồi, chuyện ở đây ta sẽ xử lý, ngươi đi trước đi.

Bạch Mi trưởng lão nhìn chung quanh một lát rồi nói.

– Vậy đệ tử đi trước.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói, sát khí quanh thân được thu lại lập tức rời đi. Chúng đệ tử chung quanh lúc này lập tức tự động tránh ra cho hắn đi.

– Các ngươi qua đây, xử lý thi thể một chút, mai táng toàn bộ cho ta.

Bạch Mi trưởng lão gọi một số đệ tử đứng ở chung quanh rồi nói. Sau đó hắn và mấy vị trưởng lão, chấp sự lập tức rời đi.

– Đều là người của Tứ Hải đoàn a, tổng cộng có năm mươi ba người, toàn bộ đều chết.

– Còn có một vài người đều bài danh trên Hổ Bảng, chết thực là thảm, dường như không kịp hoàn thủ.

– Thực lực của Lục Lâm Thiên không ngờ lại mạnh như vậy, toàn bộ Tứ Hải Đoàn đều bị diệt.

Chương 346: Vũ suất hôm qua (1)

Một ít đệ tử thu thập tay chân bị đứt của thành viên Tứ Hải đoàn lúc này không nhịn được mà nôn ra, cảnh tượng giết chóc máu tanh bực này đã tới cực hạn mà bọn hắn chịu được. Lúc này, thân ảnh của Lục Lâm Thiên đã khắc một dấu ấn thật sâu trong lòng bọn họ, trong đầu bọn họ đều tự nhắc nhở mình, sau này trêu chọc ai cũng được nhưng không thể trêu vào Lục Lâm Thiên.

Một đường trở lại đình viện số tám lẻ sáu, khóe miệng Lục Lâm Thiên khẽ nhếch lên, trước đây đối với Triệu gia hắn hoàn toàn không có thực lực hoàn thủ, thế nhưng hiện tại ít nhiều cũng có chút lực lượng, vậy thì không ngại chơi cùng Triệu gia một lát.

Cảnh tượng máu tanh phía sau núi không đến một canh giờ đã truyền tới tai tất cả các đệ tử bình thường trong tông, mọi người nghe kể lại mà không nhịn được lông tóc dựng đứng. Năm mươi ba người, không ngờ lại bị đánh chết toàn bộ, dường như không có sức hoàn thủ, quá kinh khủng.

Đặc biệt là Hồ Tứ Hải này chính là cường giả top năm Hổ Bảng, loại thực lực này cũng bị đánh chết một cách đơn giản. Trong Tứ Hải Đoàn cũng có một số cường giả trong Hổ Bảng, thế nhưng không còn ai có thể sống sót. Thực lực như vậy khiến cho không ít đệ tử không ngừng suy đoán, thực lực Lục Lâm Thiên kia có phải đã đạt tới Vũ Phách rồi không? Bằng không làm sao trong nháy mắt có thể đánh chết hơn năm mươi Vũ Sư. Cho dù là Vũ Phách cũng có chút khó khăn.

Ngay khi các đệ tử đang nghị luận thì đồng thời Bạch Mi cũng đi lên núi, chuyện lớn như vậy hắn phải lập tức bẩm báo. Năm mươi ba đệ tử bị đánh chết, mặc kệ là nguyên nhân gì, đều phải bẩm báo lên trên. Trong Vân Dương Tông từ trước tới nay chưa xuất hiện điều này bao giờ.

Lúc chạng vạng, trong đình viện số tám lẻ sáu, Nhạc Bất Quần, Dương Vi, Dược Tinh, Bành Truyện hùng vừa về tới đình viện đã chạy ào ào tới phòng Lục Lâm Thiên.

– Lâm Thiên huynh đệ, có phải ngươi đã diệt toàn bộ Tứ Hải đoàn không?

Bốn người chạy vào phòng Lục Lâm Thiên, lúc này hắn đang ngồi khoanh chân tu luyện ở trên giường.

– Đúng vậy, bọn hắn muốn giết ta cho nên ta xuất thủ diệt bọn họ.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói.

– Ngươi…

Bốn người Nhạc Bất Quần hít sâu một hơi, sau khi bọn họ nghe được tin này thì lập tức quay lại, trong lòng cũng có chút ngờ vực. Thế nhưng khi nghe được chính miệng Lục Lâm Thiên xác nhận thì bọn họ tức thì ngẩn người, một lúc lâu sau Nhạc Bất Quần mới nói một câu:

– Ta kháo, thực lực của ngươi quá biến thái.

Trên Vân Dương Tông, màn đêm bao phủ núi non, tại một đình viện lúc này có ba người ngồi ở trong đại sảnh. Đó chính là Tam hộ pháp, một thanh niên mặc hoa phục và Lục Thiếu Hổ.

– Không nghĩ tới Hồ Tứ Hải kia không phải là đối thủ của tiểu tử kia. Năm mươi ba người đều bị hắn đánh chết, một đám phế vật.

Trong đại sảnh, thanh niên mặc hoa phục kia cả giận nói, vẻ mặt vô cùng âm lãnh.

– Kình Thiên, may là ta đi sớm một chút, thiếu chút nữa Hồ Tứ Hải kia khai ra ngươi.

Tam hộ pháp nói với thanh niên mặc hoa phục kia.

– Tên Hồ Tứ Hải phế vật này, cái gì mà top năm Hổ Bảng, quả thực là phế vật.

Thanh niên mặc hoa phục lạnh nhạt nói.

– Không phải là Hồ Tứ Hải yếu mà bởi vì thực lực của tiểu tử kia quá mạnh mẽ. Năm mươi ba người toàn bộ đều bị đánh chết, hiện tại ta có chút hoài nghi tiểu tử kia đã đạt tới Vũ Phách rồi hay không.

Tam hộ pháp nói.

– Không có khả năng, phế vật này tại thời điểm rời Trấn Thanh Vân chỉ có tu vi Vũ Sĩ tứ trọng.

Lục Thiếu Hổ lạnh nhạt nói.

– Thiếu Hổ, lẽ nào ngươi cho rằng tiểu tử kia vân là một phế vật sao? Một phế vật sao có thể đánh chết năm mươi ba người được?

Tam hộ pháp nhìn Lục Thiếu Hổ nói.

– Lẽ nào chúng ta phải nhìn tiểu tử kia kiêu ngạo sao?

Thanh niên mặc hoa phục kia lại nói.

– Kình Thiên, Lục Lâm Thiên hiện tại chỉ là một tên đệ tử bình thường, đánh chết năm mươi ba đệ tử khác là một chuyện lớn, hắn sẽ không tự do tự tại như bây giờ được nữa. Dựa theo quy củ trong tông cũng đủ để hắn chết mấy lần.

Tam hộ pháp cười lạnh, trong mắt bắn ra hàn ý.

– Ý tứ của Tam hộ pháp là… Chỉ là, tiểu tử này là Vũ giả tam hệ, muốn giết hắn cũng không dễ dàng. Nếu như để những trưởng lão khác biết được, khi đó cho dù muốn động thủ cũng khó.

Ánh mắt thanh niên mặc hoa phục hiện lên vẻ âm tàn, sát ý bắn ra. Trong lòng hắn rõ ràng hơn ai hết, một Vũ giả tam hệ, nếu như để bất luận một trưởng lão nào biết được cũng sẽ thu vào làm môn hạ, đến lúc đó, đồ đệ của một trưởng lão a, muốn giết khó khăn biết bao nhiêu.

– Không sai. Sáng mai ta sẽ dẫn người vào, đến lúc đó trực tiếp đánh chết hắn. Chuyện này nháo lớn như vậy chúng ta phải động thủ sớm một chút, bằng không giấy không gói được lửa, sớm muộn gì cũng có ngày bị các trưởng lão biết. Hôm nay Bạch Mi lên núi gặp trưởng lão, may thay ta nhìn thấy, hiện tại hắn đã bị ta giữ chân. Tới ngày mai, ta trực tiếp đi vào, quang minh chính đại kết thúc tính mạng Lục Lâm Thiên kia.

Tam hộ pháp cười lạnh một tiếng nói.

– Như vậy rất tốt. Nhất định phải khiến cho tiểu tử kia chết.

Lục Thiếu Hổ lạnh nhạt nói một câu, sát khí hiện lên.

Dưới màn đêm, trời cao có vẻ vô cùng yên bình, ánh trăng chiếu vào núi non giống như là phủ thêm một tầng lụa mỏng, lại giống như là một tầng sương vậy.

– Vô Song tỷ, không tốt, xảy ra chuyện lớn rồi.

Tại một ngọn núi, bên ngoài đình viện có hai thân ảnh xinh đẹp chạy vào bên trong, từ bóng lưng có thể phán đoán hai người này là Độc Cô Băng Lan và Thúy Ngọc.

– Băng Lan, có chuyện gì vậy? Đã xảy ra chuyện gì?

Trong đình viện, Lục Vô Song dừng tu luyện, nhanh chóng đi ra ngoài.

– Thúy Ngọc, ngươi nói đi.

Độc Cô Băng Lan nói với nha hoàn Thúy Ngọc.

– Vô Song tỷ, hôm nay ta nghe được một chuyện lớn, Lâm Thiên bị người ta ám sát.

– Cái gì, Lâm Thiên có bị làm sao không? Là ai làm?

Trong nháy mắt sắc mặt Lục Vô Song đại biến, khuôn mặt trắng bệch, thân thể không tự chủ được mà lảo đảo lui về phía sau vài bước.

– Vô Song tỷ, ngươi hãy nghe ta nói hết đã.

Thúy Ngọc vội vã nói:

– Lâm Thiên không có việc gì, năm mươi ba người ám sát hắn đều bị hắn giết chết. Hiện tại có không ít đệ tử đang bàn luận về chuyện này. Một mình Lâm Thiên đánh chết năm mươi ba Vũ Sư, trong đó còn có vài người trên Hổ Bảng, người mạnh nhất chính là Hồ Tứ Hải bài danh thứ năm.

Thúy Ngọc nói.

– Cái gì? Lâm Thiên một mình đánh chết?

Lục Vô Song có chút ngạc nhiên, tức thì hỏi lại.

– Đúng vậy.

Thúy Ngọc gật đầu nói:

– Hiện tại những đệ tử dưới chân núi đang bàn luận không ngớt, không ít người tận mắt nhìn thấy.

– Vậy Lâm Thiên có bị thương không? Hắn thế nào rồi?

Lục Vô Song hít sâu một hơi, lại hỏi.

– Không, Lâm Thiên không bị làm sao cả.

Thúy Ngọc lắc đầu, lại nói:

– Hôm ta vô tình gặp Bạch Mi trưởng lão lên núi, chỉ là trưởng lão lại bị Tam hộ pháp ngăn cản, cuối cùng bị dẫn xuống phía dưới, dường như Tam trưởng lão muốn ngăn cản Bạch trưởng lão lên núi.

Chương 347: Vũ suất hôm qua (2)

– Tam hộ pháp sao?

Lục Vô Song lẩm bẩm, dường như nhớ ra được cái gì đó, nàng lập tức nói:

– Tam hộ pháp là đệ tử của Triệu trưởng lão. Hôm nay Lâm Thiên giết năm mươi ba người, mặc kệ là ai đúng ai sai đều là tội lớn, nếu như có người muốn nhằm vào Lâm Thiên thì quả thực vô cùng phiền phức rồi.

Nói xong sắc mặt Lục Vô Song tái nhợt, một ít quan hệ trong đó nàng tự nhiên là người hiểu rõ nhất.

– Vô Song tỷ, lúc Bạch Mi trưởng lão bị dẫn đi từng truyền âm nói cho ta biết, có người muốn đối phó Lâm Thiên, người bảo chúng ta lập tức báo cho chư vị trưởng lão, nghĩ biện pháp cứu Lâm Thiên.

Thúy Ngọc nói.

– Bây giờ ta hạ sơn, đi cứu Lâm Thiên.

Lục Vô Song nói xong, lập tức lao ra khỏi phòng.

– Vô Song tỷ, ngươi bình tĩnh một chút.

Độc Cô Băng Lan kéo Vô Song lại rồi nói:

– Tông chủ quy định thân truyền đệ tử chúng ta không được hạ sơn, cho dù hạ sơn cũng không có bao nhiêu tác dụng.

– Vậy làm sao bây giờ? Lâm Thiên gặp nguy hiểm, ta không thể mặc kệ hắn.

Lục Vô Song vội la lên.

– Vô Song tỷ, ngươi quên rồi sao, Lâm Thiên là Vũ giả tam hệ. Bạch

Mi trưởng lão bảo chúng ta thông tri cho các trưởng lão khác chính là cho các trưởng lão biết Lâm Thiên là Vũ giả tam hệ. Một Vũ giả tam hệ muốn thành đệ tử thân truyền rất dễ. Đến lúc đó, coi như là có người nhằm vào hắn cũng không dễ dàng.

Nha hoàn Thúy Ngọc nói.

– Đúng, ta thiếu chút nữa đã quên, ta đi tìm sư phụ.

Lục Vô Song phục hồi tinh thần lại rồi nói.

– Ta vừa mới thông tri chi sư phụ ta. Chỉ là có chút kỳ quái, người bảo ta không nên nói chuyện này cho những trưởng lão khác, người bảo đảm Lâm Thiên sẽ bình an vô sự a.

Độc Cô Băng Lan nghi hoặc nói:

– Ta vẫn có chút lo lắng cho nên mới len lén chạy đến nói cho ngươi nghe.

– Hai người các ngươi về trước đi, ta đi tìm sư phụ ta.

Lục Vô Song nói xong lập tức chạy ra khỏi đình viện.

Đêm khuya tĩnh lặng, bên ngoài phòng của Lục Lâm Thiên cũng là một mảnh tĩnh lặng. Thỉnh thoảng có vài cơn gió ngoài cửa sổ khẽ thổi làm cho cây cối chung quanh xào xạc vài cái. Lục Lâm Thiên đang tu luyện trong nháy mắt mở mắt ra, vẻ mặt biến đổi, cảnh giác nhìn về phía cửa sổ.

Sưu…

Tiểu Long trong phòng lúc này cũng ngẩng đầu lên, dùng ánh mắt cảnh giác nhìn về phía cửa sổ.

– Ngươi chính là Lục Lâm Thiên, Vũ giả tam hệ sao?

Nhưng vào lúc này có một thân ảnh đột nhiên xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên không có dự báo trước, cửa phòng mở lúc nào hắn cũng không biết.

Thân ảnh này quả thực xứng với chữ vô thanh vô tức, toàn thân thu liễm không có khí tức ba động, màu da như màu đồng, ánh mắt thâm thúy, niên kỷ chừng lục tuần. Đương niên, tuổi thực sự thì không biết được, quanh thân tuy rằng không có khí tức ba động, thế nhưng vô hình trung cũng tạo ra áp lực, dường như linh hồn bị áp chế vậy.

– Cường giả Vũ suất, khí tức so với Quỷ tiên tử Bạch Oánh không kém là bao. Phỏng chừng là cường giả Vũ suất Bát trọng.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào thân ảnh trước mặt này, cảnh giác qua đi, trong lòng hắn hiện tại vô cùng kinh hãi. Từ khí tức hắn có thể phán đoán được tu vi của người này. Dù sao đây cũng không phải là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên chạm mặt cường giả Vũ suất, khí tức của hắn Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được.

– Không sai, đệ tử chính là Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nói một câu, đồng thời cũng thả lỏng bản thân một chút. Từ khí tức của người này hắn cũng có thể cảm giác được bản thân người này không có sát ý với hắn. Thực lực của người này mạnh như vậy, Lục Lâm Thiên không cần suy đoán cũng biết người này tuyệt đối là một trong số những trưởng lão của Vân Dương Tông. Một Vũ suất bên ngoài muốn đi vào Vân Dương Tông chỉ sợ cũng không phải là chuyện dễ dàng gì.

– Sáng hôm nay một mình ngươi đánh chết năm mươi ba đệ tử trong tông đúng không?

Lão giả này nói xong tức thì có một cỗ khí tức áp chế tràn ngập căn phòng, khiến cho nó lắc lư.

– Không sai, thế nhưng đệ tử chỉ phòng vệ mà thôi. Là năm mươi ba người kia chặn giết đệ tử trước.

Dưới khí tức vô hình áp chế, Lục Lâm Thiên cảm thấy có một cỗ áp lực vô cùng lớn đang đè ép mình. Hắn biết người này đang thử hắn, trong nháy mắt chân khí di chuyển toàn bộ cơ thể chống lại cỗ áp lực vô hình này, không kiêu ngạo, không xiểm nịnh mà trả lời.

Lúc này, sắc mặt lão giả tức thì biến đổi, lúc này cỗ lực lường vô hình được tăng lên, lúc này nhìn kỹ quanh thân lão giả có một cỗ khí lưu đang di chuyển.

Lục Lâm Thiên im lặng, hắn có thể cảm giác được, áp lực lão giả này tạo cho mình đã đạt tới thất trọng của Vũ Sư cho nên hắn điều động chân khí trong cơ thể, tiếp tục chống đỡ áp lực.

– Di…

Lão giả có ánh mắt thâm thúy kia có chút kinh ngạc khẽ ồ lên một tiếng.

– Tống trưởng lão, khi dễ một tiểu bối không phải là chuyện vẻ vang gì đâu.

Đúng lúc này, có một thanh âm nữ nhân như có như không truyền đến, vừa mới dứt lời thì có một thân ảnh đột nhiên xuất hiện bên trong căn phòng của Lục Lâm Thiên.

Người mới tới là một phụ nhân gầy gò, tuổi tác chừng lục tuần, thế nhưng làn da lại bảo dưỡng vô cùng tốt, trên mặt không có chút nếp nhăn nào, hai mắt sáng ngời, mặc cung trang màu xanh, khí chất bất phàm, quanh thân cũng có một cỗ khí tức vô hình ba động.

– Lại là một cường giả Vũ suất.

Lục Lâm Thiên cả kinh, từ khí tức có thể phán đoán tu vi của lão phụ nhân này tuyệt không dưới lão giả kia. Quả thực không hắn nghĩ tới trong một ngày có thể gặp được hai cường giả Vũ suất. Dường như cũng là trưởng lão của Vân Dương Tông.

– Tạ trưởng lão, ta sao có thể khi dễ hắn chứ. Ta chỉ muốn thử xem thực lực của hắn mà thôi. Không nghĩ ra tin tức của Tạ trưởng lão lại nhanh đến như vậy.

Lão giả nhìn thấy lão phụ nhân xuất hiện khẽ mỉm cười, trong mắt hiện lên chút dị sắc.

– Thật không. Vậy sao khi ngươi biết tin tức lại dặn Băng Lan không để cho đám người chúng ta biết, chẳng lẽ có ý tứ muốn độc chiếm nhân tài?

Tạ trưởng lão trừng mắt nhìn lão giả, ánh mắt chuyển về phía Lục Lâm Thiên nói:

– Ngươi hẳn là Lâm Thiên?

– Chính là đệ tử.

Lục Lâm Thiên trả lời, trong lòng có chút nghi hoặc. Như thế nào nửa đem nửa hôm lại có hai vị trưởng lão chạy tới phòng hắn, rốt cuộc là muốn làm gì.

– Ta là sư phụ Vô Song, ngươi có thể gọi là Tạ trưởng lão. Vô Song muốn gặp ngươi, đi cùng ta lên núi.

Tạ trưởng lão nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói.

– Tạ trưởng lão, sao ngươi có thể làm như vậy được?

Tống trưởng lão tức thì biến sắc nói:

– Ngươi cũng thể mạnh mẽ đoạt như vậy a, hắn tới núi của ngươi phỏng chừng sẽ không được tha a.

– Tống trưởng lão, lời của ngươi quả thực khó nghe muốn chết. Cái gì là mạnh mẽ đoạt tới, đồ nhi Vô Song ta chính là tỷ tỷ của hắn. Tông chủ có phân phó đệ tử thân truyền không được hạ sơn kẻo ảnh hưởng tới việc tu luyện, ta đưa hắn lên núi gặp tỷ tỷ mình có gì là không được?

Chương 348: Tam lão tranh đồ

Tạ trưởng lão trừng mắt, thoạt nhìn có chút tao nhã, thế nhưng lúc này dường như cũng sắp cãi nhau đến nơi.

– Là sư phụ của Vô Song tỷ sao?

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, hóa ra Tạ trưởng lão này là sư phụ Vô Song tỷ, Tống trưởng lão kia là sư phụ Độc Cô Băng Lan.

– Nói nhiều vô ích, nửa đêm ngươi đến đón Lục Lâm Thiên lên núi thăm người thân. Thiên tài khó kiếm, lúc này muốn mang người đi sao? Không có cửa đâu.

Tống trưởng lão trừng mắt, bộ dáng giống như sắp đánh nhau tới nơi vậy.

Lục Lâm Thiên khẽ vuốt ót. Nghe hai người đối thoại dường như là không có chuyện gì của hắn. Đêm nay hẳn hai vị trưởng lão này sẽ ăn thua đủ.

– Lại tới một người.

Lục Lâm Thiên lập tức nhướng mày.

– Hai người các ngươi tới thật sớm a. Hừ!

Đúng lúc này, một thanh âm truyền đến. Một thân ảnh mặc đạo bào màu xanh đi vào trong phòng, người này lông mi như kiếm, hai mắt lấp lánh có thần, quanh thân có một cỗ khí tức mạnh mẽ. Đó chính là người từng có hiệp nghị với Lục Lâm Thiên – Vũ trưởng lão, Vũ Ngọc Tiền.

– Vũ trưởng lão, sao ngươi lại tới đây?

Nhìn thấy Vũ trưởng lão xuất hiện, sắc mặt Tạ trưởng lão và Tống trưởng lão tức thì đại biến, hai người dường như đều có chút kiêng kỵ Vũ trưởng lão này.

– Các ngươi có thể đến lẽ nào ta không thể đến sao? Nửa đêm nửa hôm các ngươi thật rảnh rỗi, lẽ nào chạy tới đây tu luyện?

Vũ trưởng não nói một hơi, tuy rằng thực lực hắn không mạnh, thế nhưng trong Vân Dương Tông này lại có địa vị cực cao, trong những trưởng lão không có ai có địa vị như hắn.

– Vũ trưởng lão, vừa rồi Vô Song nói cho ta biết, Lục Lâm Thiên đã tới Vân Dương Tông, vì vậy ta mới tới đưa hắn lên núi. Hai tỷ đệ đã lâu không gặp có chút hoài niệm. Ngươi cũng biết ta đối với Vô Song có chút yêu thích, không lay chuyển được nó cho nên tự mình hạ sơn một chuyến đón Lục Lâm Thiên lên núi.

Cơ mặt Tạ trưởng lão khẽ co quắp một chút rồi mỉm cười nói.

– Thúi lắm, ta còn không biết đám người các ngươi sao? Các ngươi đến đây là muốn thu Lục Lâm Thiên nhập môn, ta còn không biết suy nghĩ của các ngươi sao?

Vũ trưởng lão nhìn vào hai người nói.

– Cái này…

Tống trưởng lão và Tạ trưởng lão nhìn nhau, lập tức cười hắc hắc nói:

– Vũ trưởng lão, Lục Lâm Thiên là Vũ giả tam hệ, tông môn cần phải bồi dưỡng trọng điểm. Vừa vặn gần đây ta có thời gian cho nên muốn tự mình bồi dưỡng hắn, cũng là bồi dưỡng ra một cường giả tương lai cho Vân Dương Tông.

– Ta mỗi ngày đều có thời gian.

Vũ trưởng lão trừng mắt nói.

– Lâm Thiên huynh đệ, có chuyện gì vậy, sao lại ồn ào thế?

Lúc này có bốn người đi vào trong phòng Lục Lâm Thiên, chính là đám người Bành Truyện Hùng, Dương Vĩ, Nhạc Bất Quần, Dược

Tinh. Bốn người đang ở trong phòng tu luyện thì nghe thấy tiếng cái nhau trong phòng Lục Lâm Thiên, bọn họ còn tưởng có chuyện gì nên lập tức tới phòng hắn.

– Ra mắt ba vị trưởng lão.

Bốn người vừa vào phòng Lục Lâm Thiên sắc mặt tức thì đại biến, cả đám quỳ xuống hành lễ. Đây là ba vị trưởng lão a, lúc bọn họ tiến vào Vân Dương Tông, chiến đấu để lựa chọn thân truyền đệ tử đã gặp mặt ba vị trưởng lão. Cho nên lúc này vừa thấy ba người họ còn tưởng rằng mình nhìn lầm. Ba vị trưởng lão không ngờ nửa đêm lại đi tới đình viện tám lẻ sáu này.

– Đi đi, các ngươi mau đi tu luyện đi, đừng đứng đây quấy rầy chúng ta.

Vũ trưởng lão vung tay đuổi bốn người đi.

– Vâng, Vũ trưởng lão.

Bốn người vội vã rời khỏi căn phòng của Lục Lâm Thiên, thế nhưng không nhịn được nhìn vào phòng hắn. Ba trưởng lão đến tìm Lâm Thiên huynh đệ, loại chuyện này đương nhiên là bọn họ sẽ hiếu kỳ.

– Vũ trưởng lão, không phải ngươi cũng muốn thu Lục Lâm Thiên làm đồ đệ đó chứ?

Tạ trưởng lão kia có chút kinh ngạc nhìn Vũ trưởng lão. Bởi vì những trưởng lão trong Vân Dương Tông đều biết, trong Vân Dương Tông này phàm là đệ tử có thiên phú tốt đều không thể tới tay Vũ trưởng lão để hắn phá hư được.

– Chẳng lẽ không được? Đám thân truyền đệ tử lần này các ngươi đều được chọn qua một lần. Lẽ nào ta không thể chọn một người sao?

Vũ trưởng lão trừng mắt nói.

– Thế nhưng, Vũ trưởng lão, Lục Lâm Thiên là Vũ giả tam hệ, nhất định phải bồi dưỡng trọng điểm.

Tống trưởng lão nhẹ giọng nói.

– Lẽ nào ý ngươi muốn nói ta không dạy dỗ tốt? Hừ.

Vũ trưởng lão lại trừng mắt, dường như sắp nổi bão tới nơi.

– Không dám, ta nào dám có ý này.

Tống trưởng lão kia lập tức nói, hắn cũng không dám trêu vào Vũ trưởng lão này.

– Ta biết ý tứ các ngươi, như vậy đi, ngày mai mở hội nghị trưởng lão, đến lúc đó quyết định, thế nào?

Ánh mắt Vũ trưởng lão chợt xoay chuyển, nói với hai người kia.

– Cũng tốt, ngay mai mở hội nghị trưởng lão, lúc đó quyết định.

Tống trưởng lão và Tạ trưởng lão nhìn nhau, cũng chỉ có thể quyết định như vậy. Dù sao đi nữa, đêm nay ai cũng không thể nhanh chân đến tước. Chỉ là trong lòng hai vị trưởng lão này hiện tại có chút nghi hoặc, Vũ trưởng lão này hôm nay sao lại chịu nói đạo lý như vậy. Mời dự hội nghị trưởng lão, đến lúc đó Vũ giả tam hệ cho dù tới tay ai cũng không tới tay Vũ trưởng lão hắn. Lẽ nào người này đổi tính đổi nết sao?

Mà lúc này Vũ trưởng nào kia đang không ngừng cười trộm không ngớt. Mời dự hội nghị trưởng lão đã sớm nằm trong hiệp nghị của hắn và Lục Lâm Thiên. Đệ tử Vũ giả tam hệ này đã định là hắn thu rồi. Thế nhưng lúc này hắn lại nhíu mày.

– Các ngươi còn không đi? Đừng ảnh hưởng tới tiểu tử này nghỉ ngơi.

Nhìn thấy hai trưởng lão này còn chưa đi, Vũ trưởng lão trực tiếp đuổi hai người rời đi.

– Lâm Thiên, ta nghe nói ngươi là Vũ giả tam hệ Thổ, Hỏa, Phong sao? Nếu ngày mai ngươi chọn ta, đến lúc đó ta sẽ tặng ngươi một bộ vũ kỹ thân pháp huyền cấp của Vân Dương Tông ta, bộ vũ kỹ này không phải ai cũng có thể tu luyện, ngươi cần phải nhớ kỹ.

Một thanh âm truyền vào trong tai Lục Lâm Thiên, chính là thanh âm của Tống trưởng lão kia. Lục Lâm Thiên ngẩng đầu lên đã thấy Tống trưởng lão kia mỉm cười với hắn.

– Lục Lâm Thiên, nghe nói quan hệ giữa ngươi và Vô Song không tồi. Đại hội trưởng lão ngày mai không bằng ngươi trực tiếp bái ta làm thầy, đến lúc đó có nhiều thời gian gặp mặt Vô Song. Ta lại cho ngươi một bộ vũ kỹ thân pháp của Vân Dương Tông, không phải đệ tử thân truyền nào cũng có thể tu luyện, ngươi nhất định phải nhớ kỹ.

Thanh âm vang lên trong tai Lục Lâm Thiên, chính là của Tạ trưởng lão kia, nàng cũng đang nhìn về phía hắn khẽ mỉm cười.

– Ta kháo, thân pháp Phù Quang lược ảnh không ngờ lại dễ đắc thủ như vậy?

Lục Lâm Thiên sửng sốt, rốt cuộc là chuyện gì, trưởng lão nào cũng nói thân pháp Phù Quang Lược Ảnh không phải đệ tử thân truyền nào cũng có thể tùy tiện tu luyện. Thế nhưng sao lại dễ dàng như vậy?

– Vũ trưởng lão, lẽ nào ngươi không đi?

Tạ trưởng lão và Tống trưởng lão đi tới cửa nhìn thấy Vũ trưởng lão vẫn đang đứng đó, hai người có chút lo lắng nói.

– Đi, cùng nhau đi, ta không dùng mánh khóe như đám các ngươi đâu.

Vũ trưởng lão hừ nhẹ một tiếng.

Chương 349: Cuồng vọng tới cùng (1)

– Tiểu tử, nhớ kỹ giao ước giữa chúng ta. Ngày mai nhất định phải bái ta làm sư phụ.

Thanh âm của Vũ trưởng lão lúc này cũng truyền tới tai Lục Lâm Thiên.

Nói xong, ba vị trưởng lão rời khỏi căn phòng của Lục Lâm Thiên, chỉ còn lại một mình hắn đứng ngơ ngác trong căn phòng. Xem ra bản thân hắn vô cùng được hoan nghênh.

– Lâm Thiên huynh đệ.

Một lát sau, nhìn thấy ba vị trưởng lão rời khỏi đình viện, đám người Nhạc Bất Quần, Dược Tinh mới dám tiến vào căn phòng của Lục Lâm Thiên.

– Lâm Thiên huynh đệ, vừa rồi ba vị trưởng lão đều muốn thu ngươi làm đồ đệ sao?

Bành Truyện Hùng nói.

– Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói.

– Trời, ba vị trưởng lão nửa đêm tìm ngươi để thu làm đồ đệ. Sao không có trưởng lão nào thu ta chứ.

Dương Vĩ thở dài, niềm tin bị đả kích nghiêm trọng.

– Lâm Thiên huynh đệ, sau này trở thành đệ tử thân truyền chiếu cố đám huynh đệ chúng ta một chút nha.

Nhạc Bất Quần nói.

Lục Lâm Thiên không nói, tuy rằng thực lực bốn người này không cao, thế nhưng trong lòng hắn cũng không có khinh thường bốn người bọn họ. Năm người hàn huyên một chút, sau đó đều tự trở về phòng mình.

– Lão đại, hai người vừa rồi thực lực rất mạnh, ta có cảm giác ta không địch lại được.

Tiểu Long nói.

– Đó là đương nhiên, bọn họ đều là cường giả Vũ suất, hai người đều là Vũ suất.

Lục Lâm Thiên nói, Vũ suất Bát trọng, Cửu trọng tuyệt đối là cường giả.

Ánh bình minh vén tấm lụa mỏng của màn đêm, chiếu ánh sáng nhu hoàng xuống mặt đất, ánh sáng giống như lợi kiếm xuyên thủng màn đêm yên lặng, nghênh đón nắng mai.

Phù…

Lục Lâm Thiên khẽ thở ra một ngụm trọc khí rồi mở hai mắt. Tinh quang trong mắt chợt lóe, cảm giác linh lực và chân khí trong cơ thể đã ổn định hắn quyết định hai ngày sau dùng thêm một viên Địa linh đan, tranh thủ đột phá tới Linh Sư cửu trọng.

Phù.

Trong Vân Dương Tông lúc này có ba đầu Yêu Thú khẽ vỗ cánh, mỗi một đầu yêu thú thân thể cao tới trăm thước, trên người phân biệt có mấy đạo thân ảnh.

Yêu thú này cả thân mình màu đen có lông chim che đậy thân thể, mỏ nhọn lấp lánh, là yêu thú đã đạt tới tam giai trung kỳ, mà loại yêu thú này còn là yêu thú thổ hệ có danh khí không thấp, đó là Nham Điêu Yêu thú.

Cánh Nham Điêu vung lên tạo ra từng cơn gió lớn, dưới tiếng rít gào khẽ nhún một cái rồi bay lên. Dưới chân núi có không ít đệ tử nhìn lên trời.

– Hình như là chấp pháp đội trong tông, tại sao lại hạ sơn vào giờ này?

– Dường như là đi tới đình viện tám lẻ sáu.

– Chấp pháp đội hạ sơn nhất định là có đại sự. Chúng ta mau đi xem một chút.

Có không ít đệ tử lập tức chạy phía sau chấp pháp đội đi tới đình viện tám lẻ sáu.

Chấp pháp đội trong Vân Dương Tông có địa vị không thấp, thuộc quyền sai phái của hộ pháp, đảm bảo sự an toàn và quản lý đệ tử Vân Dương Tông, cũng phụ trách tuần ta phương viên mấy nghìn dặm, chấp pháp đội cũng là nơi phân phối yêu thú phi hành.

Chấp pháp đội có công năng rất lớn, có thể bắt bất luận một đệ tử và đệ tử lâu năm nào, trên lý luận cũng có thể bắt một bộ phận đệ tử thân truyền. Thế nhưng trừ phi là đệ tử kia phạm phải trọng tội, đồng thời còn có mệnh lệnh của trưởng lão, bằng không chấp pháp đội cũng không dám động vào người đệ tử thân truyền.

Mà thành viên của chấp pháp đội đều do những đệ tử lâu năm tạo thành. Luận tu vi thực lực đều vô cùng cường hãn, thực lực đạt tới Vũ Phách cũng có, chỉ ít cũng có phân nửa là Vũ Phách, thành viên không đạt tới Vũ Phách cũng phải đạt tới cửu trọng hoặc bát trọng Vũ Sư.

Trong tiếng gào thét ba đầu Nham Điêu yêu thú khổng lồ đi tới bên trên đình viện số tám lẻ sáu. Một cỗ khí thế khổng lồ từ phía trên xuất hiện, chu vi chung quanh cũng có không ít đệ tử Vân Dương Tông, lúc này cũng đã chạy tới. Cả đám thần sắc nghi hoặc, chấp pháp đội này sáng sớm đã hạ sơn, không biết đã xảy ra chuyện gì.

– Đệ tử phổ thông Lục Lâm Thiên, ngươi đánh chết năm mươi ba đồng môn, thủ đoạn tàn nhẫn, mau đi theo chúng ta một chuyến, tiếp nhận điều tra và nghiêm phạt của tông môn.

Trên ba đầu Nham Điêu tổng cộng có hai mươi bốn thanh niên, mỗi người đều mặc áo bào trắng, hông buộc đai lưng màu đen, tuổi chừng hai mươi ba trở lên. Người vừa nói khí tức vô cùng cường hãn, ánh mắt sắc bén nhìn xuống phía dưới.

– Lâm Thiên huynh đệ, không tốt rồi, chấp pháp đội tới bắt ngươi.

Trong đình viện, đám người Nhạc Bất Quần vọt tới phòng Lục Lâm Thiên, vẻ mặt cả đám có chút hốt hoảng.

– Ta biết rồi.

Lục Lâm Thiên nói, hắn đã sớm nghe được tiếng thét trên bầu trời, lúc này vẻ mặt có chút bình tĩnh nói.

– Lâm Thiên huynh đệ, tối qua ba vị trưởng lão còn muốn thu ngươi làm đồ đệ, tại sao sáng sớm hôm nay lại có chấp pháp đội tới bắt ngươi? Người bị chấp pháp đội bắt vào tay không chết cũng mất một lớp da đó.

Dược Tĩnh nói.

– Đúng vậy, Lâm Thiên huynh đệ ngươi mau tránh một chút, chấp pháp đội này không dễ chọc đâu.

Dương Vĩ khẩn trương nói.

– Đa tạ các huynh đệ quan tâm. Yên tâm đi, không có việc gì đâu.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt nhìn bốn người Nhạc Bất Quần cũng có chút cảm động. Lúc này bốn người vẫn lo lắng cho hắn như vậy, quả thực hắn không nhìn lầm người.

– Người của chấp pháp đội phần lớn đều có thực lực Vũ Phách. Lâm Thiên huynh đệ, ngươi trốn đi một lát.

– Truyện Hùng huynh đệ, lần trước ngươi có nói, chấp pháp đội là người của hộ pháp đúng không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Không sai, chấp pháp đội chính là do đệ tử lâu lăm tạo thành, chịu sự điều động trực tiếp của hộ pháp, tổng cộng có vài trăm ngươi, bên ngoài hiện tại có hai mươi bốn người, chính là một tiểu đội.

Bành Truyện Hùng nói.

– Có thể chứ.

Lục Lâm Thiên thì thào nói. Tối hôm qua ba vị trưởng lão đều muốn nhận hắn làm đồ đệ cho nên chưa đề cập tới việc hắn giết đám người Hồ Tức Tải, hẳn là cũng không để ý.

Mà sáng sớm ngày hôm nay lại có người tới bắt hắn. Lục Lâm Thiên cũng có chút nghi hoặc. Lần trước hắn cũng nghe chút chuyện của chấp pháp đội, chấp pháp đội thuộc quyền quản lý của hộ pháp. Nghĩ tới đó Lục Lâm Thiên đã hiểu chuyện gì đang xảy ra. Phỏng chừng là tên Tam hộ pháp kia mượn cớ đối phó với hắn.

– Bốn vị huynh đệ, không sao đâu. Ta tự mình đi ra xem một chút.

Lục Lâm Thiên cười cười. Hắn muốn tự mình xem hộ pháp Vân Dương Tông có gì bất phàm.

Nói xong, Lục Lâm Thiên đi ra ngoài cửa, bốn người Nhạc Bất Quần nhìn nhau, lập tức đi theo Lục Lâm Thiên ra ngoài.

– Đó chính là đội trưởng Ôn Tước của chấp pháp đội.

– Hóa ra là tới bắt Lục Lâm Thiên kia. Lục Lâm Thiên đánh chết đám người Hồ Tứ Hải, hẳn cao tầng trong tông đang giận dữ.

Chung quanh càng ngày càng có không ít đệ tử thấp giọng nghị luận. Thân ảnh Lục Lâm Thiên chậm rãi đi ra khỏi đình viện, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời rồi khẽ cau mày, ánh mắt tức thì lạnh lùng.

– Nham Điêu sao.

Đầu yêu thú phi hành kia Lục Lâm Thiên cũng không quá để ý, loại Nham Điêu này chính là yêu thu phi hành thổ hệ, lực phòng ngự và công kích đều không thấp, chỉ là nếu như so với đầu Thiên Sí Tuyết Sư của hắn quả thực còn kém không ít.

Chương 350: Cuồng vọng tới cùng (2)

– Lão đại, đám chấp pháp đội này thực lực sàn sàn như nhau, không phải mạnh lắm. Để cho Thiên Sí Tuyết Sư và đệ ra trận. Lại thêm Thị Huyết Yêu Lang cùng Lục Yêu Mãng, Thiểm Điệm Hắc Báo cũng đủ đánh chết bọn chúng.

Tiểu Long nhìn lên không trung, khí tức tỏa ra có chút rục rịch nói.

Dát dát….

Cảm giác được khí tức trên người Tiểu Long, đầu Nham Điêu kia trong nháy mắt đã bị áp chế, có chút kinh hoảng khẽ kêu lên.

– Tiểu Long, để ta đối phó là được, ngươi nhanh thu liễm khí tức, tránh cho kẻ khác phát hiện.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng nói. Ánh mắt vẫn nhìn chăm chú lên trên trời. Hai mươi bốn đệ tử chấp pháp đội, mười bốn Vũ Phách, đều là nhất trọng Vũ Phách và nhị trọng Vũ Phách, mười người còn lại đều có tu vi Vũ Sư bát trọng.

Trong đó có một thanh niên đứng chính giữa có tu vi Vũ Phách tam trọng.

Nhìn người của đội chấp pháp này trong lòng Lục Lâm Thiên có chút nắm chắc, đám người này tuyệt đối là do Tam hộ pháp phái đi đối phó hắn. Trưởng lão Vân Dương Tông cũng không biết, đã như vậy hắn cũng không ngại nháo thêm một lần nữa. Hơn nữa cũng để cho người Triệu gia biết hắn không phải là quả hồng mềm không có lực phản kháng. Tin rằng không bao lâu nữa hắn cũng sẽ trở thành đệ tử thân truyền. Coi như là chọc vào đại họa lớn tới đâu cũng có Vũ trưởng lão gánh chịu, vậy thì hắn còn phải sợ cái gì nữa?

– Ngươi là Lục Lâm Thiên sao? Thật to gan, dám đánh chết năm mươi ba đồng môn, thủ đoạn tàn nhẫn, mau theo ta một chuyến tiếp nhận xử phạt trong tông.

Trên Nham Điêu, người thanh niên có thực lực mạnh nhất kia nhìn về phía Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

– Lâm Thiên huynh đệ, người này là Ôn Tước, chính là người có thủ đoạn độc ác nhất trong chấp pháp đội, đã là Vũ Phách tam trọng rồi, ngươi phải cẩn thận một chút.

Nhạc Bất Quần thấp giọng nói với Lục Lâm Thiên.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không thèm để ý cho lắm, vẻ mặt bình tĩnh nhìn lên trên rồi nói.

– Ngươi tên là Ôn Tước đúng không? Tốt nhất là cút mau cho ta, bằng không đừng trách ta không lưu tình.

– Lục Lâm Thiên này không ngờ lại cuồng như vậy.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, đám đệ tử chung quanh tức thì ngạc nhiên. Tuy rằng các đệ tử mới tới đều biết thực lực của Lục Lâm Thiên vô cùng kinh khủng, thế nhưng hiện tại hắn đang đối mặt với người của chấp pháp đội nha. Người của chấp pháp đội đều là cường giả được chọn ra từ đệ tử lâu năm, cả đám đều là Vũ Phách đó.

Ôn Tước này có tu vi Vũ Phách tam trọng, lẽ nào Lục Lâm Thiên cũng có tu vi Vũ Phách sao? Hiển nhiên là chuyện không thể nào, nhìn Lục Lâm Thiên như thế nào cũng chỉ có mười mấy tuổi mà thôi, nếu còn trẻ như vậy đã đạt tới Vũ Phách, quả thực quá kinh khủng rồi.

Lúc này, đám người Nhạc Bất Quần phía sau cũng vô cùng kinh hãi, Lâm Thiên huynh đệ của bọn hắn quá kiêu ngạo, đây chính là người của chấp pháp đội đó, không phải là đệ tử bình thường nha.

– Ha ha…

Thấy Lục Lâm Thiên nói vậy, Ôn Tước không giận mà còn cười.

Tiếng cười vừa ngừng một cỗ khí tức bắt đầu xuất hiện, ánh mắt âm lãnh nhìn Lục Lâm Thiên:

– Lục Lâm Thiên, ngươi quả thực đủ cuồng vọng, ngươi cho rằng đánh bại phế vật Hồ Tứ Hải kia là có thể đối phó được với người của chấp pháp đội sao?

– Lời nói vô ích của ngươi quả thực rất nhiều, lẽ nào người của chấp pháp đội đều là hạng người như vậy sao?

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói.

– Tiểu Tử, ta sẽ để cho ngươi biết hậu quả của việc càn rỡ.

Giữa không trung, Ôn Tước lạnh lùng nói một tiếng, sau đó quay về dám người phía sau nói:

– Các ngươi ở bên cạnh áp trận là được rồi, chờ ta giáo huấn tiểu tử này một chút.

Sưu…

Chân khí dưới chân Ôn Tước tức thì xuất hiện, từ trên lưng Nham Điêu nhảy xuống, mang theo sự lạnh lùng tuyệt đối, rơi xuống phía trước cách Lục Lâm Thiên ba mươi trượng.

– Ôn Tước, ngươi muốn làm gì?

Lúc này có mấy thân ảnh chen vào giữa đoàn người, chính là mấy trưởng lão ngoại môn cùng với một chấp sự trung niên vừa tới, cũng chính là chấp sự từng nói chuyện với Lục Lâm Thiên, lúc này thấy một màn như vậy vẻ mặt hắn biến đổi, lập tức tiến lên ngăn cản.

– Hoàng chấp sự, chuyện của chấp pháp đội chúng ta các ngươi không nên nhúng tay thì tốt hơn. Có câu hỏi nào tìm hộ pháp đi.

Trên lưng Nham Điêu có một thanh niên trong chấp pháp đội khẽ quát lên một tiếng. Dường như đám người chấp pháp đội này cũng không đặt chấp sự ngoại môn vào trong mắt.

Vị chấp sự ngoại môn này cũng không thể nói thêm gì nữa. Chấp sự ngoại môn ở Vân Dương Tông cũng không có nhiều thực quyền.

– Tiểu tử, hôm nay không ai có thể cứu ngươi rồi.

Vẻ mặt Ôn Tước âm trầm, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Một đệ tử mới tới, coi như là Vũ giả tam hệ thì đã làm sao. Dám kiêu ngạo trước mặt hắn thì hôm nay hắn sẽ cho tên kia một lần giáo huấn nhớ đời. Dù sao đi nữa Tam hộ pháp từng ra lệnh, nếu như tiểu tử này phản kháng có thể giết không tha.

– Ta cũng không biết có ai cứu ngươi hay không, coi như là có, ta bảo đảm ta nhất định sẽ đánh chết ngươi.

Sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên xuất hiện, một cỗ khí tức bàng bạc chậm rãi vây quanh thân thể Lục Lâm Thiên.

– Khí tức có chút cổ quái.

Cảm nhận được khí tức trên người Lục Lâm Thiên, Ôn Tước nhướng mày, khí tức của đối phương khiến cho hắn có chút cảm giác khác thường, hắn không thể nhìn thấu tu vi của đối phương.

– Không thể không thừa nhận ngươi rất kiêu ngạo. Thế nhưng ngươi phải biết rằng, ngươi tuyệt đối không có tư cách càn rỡ trước mặt ta.

Ôn Tước âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên cười lạnh rồi nói.

– Chấp pháp đội nói nhảm vô cùng tốt nha, lẽ nào cũng chỉ có thực lực trên phương diện mồm mép thôi sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói. Muốn kiêu ngạo, hắn đủ thực lực để kiêu ngạo. Vũ Phách tam trọng hắn tuyệt đối có đủ thực lực để kiêu ngạo. Không cần xuất ra con bài chưa lật cũng có đủ cho hắn có thực lực để kiêu ngạo. Nếu ngay từ đầu đã lựa chọn kiêu ngạo, vậy thì ở Vân Dương Tông này kiêu ngạo thì có làm sao?

– Ngươi muốn chết!

Nghe thanh âm trào phúng của Lục Lâm Thiên, Ôn Tước lạnh lùng nói:

– Hôm nay ta sẽ để cho mọi người thấy, thấy rõ ràng ta chà đạp tên tiểu tử không biết trời cao đất rộng như ngươi ra sao.

– Trong mắt ta, ngươi ngay cả tư cách để ta chà đạp cũng không có.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, vẻ sắc lạnh trong mắt càng ngày càng đậm.

Nhìn Lục Lâm Thiên trước mặt, trong mắt Ôn Tước hiện lên sát ý, chưa từng có ai kiêu ngạo như vậy trước mặt hắn, hàn ý chung quanh thân thể hắn xuất hiện. Đột nhiên một cỗ chân khí thổ hệ khổng lồ xuất hiện.

– Tiểu tử, ngay lập tức ngươi sẽ biết hậu quả của việc kiêu ngạo.

Thanh âm băng lãnh chậm từ trong miệng Ôn Tước truyền ra.

Lục Lâm Thiên dùng ánh mắt lạnh nhạt nhìn về phía Ôn Tước, khóe miệng hắn rốt cuộc cũng nhếch lên, một cỗ sát khí bắt đầu xuất hiện, nhiệt độ chung quanh nhanh chóng tăng lên.

– Ha ha… Tiểu tử kiêu ngạo, để xem ngươi rốt cuộc có bao nhiêu thực lực.

Chương 351: Cường ngạnh chống lại

Ôn Tước kia tới lúc này đã hoàn toàn bị chọc giận. Thiếu niên trước mặt đã thành công chọc giận hắn. Hắn lạnh lùng quát lên, một cỗ chân khí thổ hệ bàng bạc bạo phát, mũi chân khẽ dậm một cái, thân thể lập tức bắn thẳng về phía trước đem theo một đạo chưởng ấn.

Chưởng ấn này lớn chừng mấy chục thước mang theo tiếng gió rít gào bắn tới, toàn bộ không gian dường như vì nó mà chấn động vậy.

Những đệ tử đứng xem chung quanh lúc này nhanh chóng thối lui, ảnh hưởng của lực lượng lại không phải là thứ mà bọn hắn có thể thừa nhận được. Bốn người Nhạc Bất Quần đứng phía sau Lục Lâm Thiên cũng phải vội vã thối lui.

– Ngươi có tư cách gì khiến ta nhận hậu quả?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt, khóe miệng khẽ mỉm cười mang theo sát ý nồng đậm không hề che giấu. Đồng thời thân ảnh hắn cũng biến mất tại chỗ. Thân thể nhỏ bé của Tiểu Long cũng nhanh chóng tiến vào trong người Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Chưởng ấn phá không đánh xuống, Ôn Tước chính mắt nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên bị chưởng ấn bao phủ bên trong.

Sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên càng đậm, Vũ Phách tam trọng, bản thân hắn muốn giết chết đối phương cũng không khó, thế nhưng thực lực của hắn vẫn nên bảo lưu một phần. Để lộ hoàn toàn thực lực trước mặt người khác đối với hắn là một chuyện rất nguy hiểm. Thế nhưng cho dù là thế, bằng vào thuộc tính tam hệ cũng đủ đánh chết đối phương rồi. Vũ Phách tam trọng, tuy rằng so với Vũ Sư cường hãn hơn nhiều, thế nhưng còn chưa đến mức hắn không thể chống lại.

Khí tức toàn thân Lục Lâm Thiên vận chuyển tới cực hạn, khí tức Vũ Sư cửu trọng trong nháy mắt khuếch tán.

– Vũ Sư cửu trọng, hóa ra tu vi của hắn là Vũ Sư cửu trọng.

Trong đám người đứng xem chung quanh cũng có Đoạn chưởng lão và mấy chấp sự, đương nhiên có thể nhìn thấu khí tức của hắn. Tu vi Vũ Sư cửu trọng cách Vũ Phách cũng chỉ có một đường, bằng vào số tuổi của hắn hiện tại quả thực vô cùng kinh khủng.

– Vũ Sư cửu trọng thì sao, Ôn Tước kia là Vũ Phách tam trọng nha.

Mọi người không khỏi kinh ngạc vì Lục Lâm Thiên đồng thời cũng lo lắng cho hắn. Ôn Tước kia chính là Vũ Phách tam trọng, chênh lệch giữa Vũ Phách và Vũ Sư quá lớn. Tới Vũ Phách tự nhiên sẽ biết được chênh lệch giữa Vũ Phách và Vũ Sư.

– Thanh Linh Khải Giáp.

Lục Lâm Thiên đưa mắt bình tĩnh nhìn chưởng ấn sắp đánh tới, căn bản không có ý tứ trốn tránh. Tâm niệm khẽ động đem Thanh Linh Khải Giáp bố trí quanh thân, thủ ấn co lại, tay phải xuất ra một quyền ấn phá không đem theo hỏa diễm hồng sắc nhàn nhạt trong nháy mắt nghênh tiếp đạo chưởng ấn của Ôn Tước.

– Nộ diễm quyền.

Hai đạo lực lượng hung hăng va chạm trên không trung. Lúc này không trung như gấp khúc lại, từng tiếng bạo tạc vang lên.

Ầm ầm ầm.

Quang hoa bắn ra bốn phía, tiếng bạo tạc không ngừng vang lên bên tai. Mà lúc này Lục Lâm Thiên bị dư chấn thối lui vài bước, khí huyết trong cơ thể nhộn nhạo, thế nhưng có Thanh Linh Khải Giáp cho nên cũng không có gì trở ngại.

Sắc mặt Ôn Tước khẽ biến, tuy rằng hắn chiếm thế thượng phong. Thế nhưng hắn có thể cảm giác được dưới lực lượng của đối phương không ngờ lại khiến tay hắn có chút tê dại. Mà thực lực của đối phương không ngờ đã tới Vũ Sư cửu trọng, một tân binh không ngờ lại là Vũ Sưu cửu trọng, loại thiên phú và thực lực như thế này quả thực khiến cho hắn ngoài ý muốn.

– Trời ạ, trên người Lục Lâm Thiên không ngờ còn có vũ kỹ phòng ngự.

Không ít trưởng lão và chấp sự ngoại môn sau khi nhìn thấy Thanh Linh Khải Giáp của Lục Lâm Thiên đều không nhịn được mà kinh hãi. Vũ kỹ phòng ngự nha, chính là thứ vô cùng thưa thớt, trong tông môn đệ tử thân truyền có vũ kỹ phòng ngự cũng tuyệt đối không có mấy ai.

– Vũ Sư cửu trọng, không tồi. Thế nhưng trước mặt Vũ Phách ngươi chỉ là một con kiến mà thôi.

Lạnh lùng cười một tiếng, hàn ý bắn ra, đồng thời thân thể Ôn Tước hóa thành một đạo huyễn ảnh, khi thân ảnh lần thứ hai xuất hiện không ngờ lại ở trước mặt Lục Lâm Thiên không xa, thủ ấn trong tay không ngừng biến hóa. Năm đạo kình phong thổ hệ gào thét mà tới, tiếp tục bao phủ toàn thân Lục Lâm Thiên.

– Phá Địa Chỉ.

Ôn Tước khẽ quát một tiếng, năm đạo kinh phong giống như đàn đứt đây tức thì bắn nhanh hơn.

– Hỏa ảnh chỉ.

Lục Lâm Thiên cũng khẽ quát một tiếng, năm đạo chỉ ấn nóng bỏng mang theo hỏa diễm cũng bắn đi.

Sưu… Sưu…

Mười đạo chỉ ấn nhanh chóng va chạm vào nhau triệt tiêu giữa không trung tạo ra vô số hỏa quang văng khắp nơi. Thế nhưng dường như hỏa ảnh của Lục Lâm Thiên vẫn thua một bậc, lúc này kình khí cuồng bạo của Phá Địa Chỉ nhanh chóng bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Sưu..

Ngay lúc kình khí cuồng bạo tiến tới, thân thể Lục Lâm Thiên trong nháy mắt cũng biến mất không thấy đâu. Lực lượng cuồng bạo vừa rồi nhanh chóng bắn xuống mặt đất tạo thành một cái động nhỏ.

Mà lúc này thân thể Lục Lâm Thiên đã xuất hiện cách đó hai chục trượng, có chút chật vật tránh khỏi một kích này.

– Hừ, đều là vũ kỹ Tinh Cấp, để xem ngươi chống lại ta thế nào.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không ngờ lại có tốc độ nhanh như vậy trong mắt Ôn Tước xuất hiện hàn ý. Đồng thời trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm. Trường kiếm này có chút kỳ lạ, nếu dài thêm một thước nữa mới giống kiếm, chỉ ít cũng giống phân nữa, hơn nữa thân kiếm cũng phồng lên không ít.

– Địa Liệt Kiếm.

Ôn Tước vừa quát xong kiếm quang tức thì bắn ra, một đạo kiếm quang bắn ra khiến cho không gian rung động tạo ra gợn sóng. Dương như không gian bị bổ ra một cái khe vô hình, chung quanh bị lực lượng cuồng bạo làm cho chấn động.

– Không nghĩ tới Ôn Tước này ngay cả Địa Liệt Kiếm cũng thi triển ra a.

Đám đệ tử đứng xem chung quanh bắt đầu nghị luận. Địa Liệt Kiếm này trước nay Ôn Tước không bao giờ sử dụng một cách tùy tiện.

Sưu…

Kiếm quang ầm ầm đánh xuống mang theo âm thanh bạo tạc, một đạo kiếm quang hung hăng bổ xuống mặt đất, lực lượng trên kiếm quang tức thì tản ra tạo thành một cái khe dài trên mặt đất. Một tòa đình viện phía xa trực tiếp gãy thành hai nửa, cuối cùng đổ nát.

– Vũ Phách tam trọng. Đệ tử lâu năm của Vân Dương Tông không ngờ lại chậm như vậy.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng, lúc này thân ảnh của hắn cũng đã biến mất, một lát sau đã hiện ra trên không trung. Phía sau lưng hắn Phong Chi Dực khẽ rung động, giống như lăng không đứng đó.

– Vũ giả tam hệ, hơn nữa còn có phong thuộc tính, quả thực vô cùng khó đối phó a.

Đám người Đoạn trưởng lão thầm than. Vũ giả tam hệ, hơn nữa lại có phong thuộc tính cực kỳ hiếm thấy, người như vậy, không thể nghi ngờ là người cực kỳ khó đối phó.

Nhìn vào thân ảnh Lục Lâm Thiên trên bầu trời cơ mặt Ôn Tước có chút co quắp lại, lúc này đã qua ba chiêu, hắn đều không thể làm gì được đối phương. Tuy rằng có chiếm chút thượng phong, thế nhưng đối với hắn mà nói chuyện này vô cùng mất mặt.

– Tiểu tử, lẽ nào ngươi cho rằng chỉ bằng phong thuộc tính là có thể chạy trốn sao?

Chương 352: Địa ảnh kiếm quyết

Ôn Tước khẽ quát lên một tiếng, dứt lời thì thân hình chợt lóe lên, không ngừng huy vũ trường kiếm trong tay, tạo ra từng đạo kiếm ảnh, trên từng kiếm ảnh đều có một cỗ kình khí kinh khủng.

Từ phía xa nhìn lại chỉ thấy lúc này trường kiếm có chút quỷ dị trong tay Ôn Tước dường như đang chậm rãi rung động. Nếu nhìn kỹ hơn một chút thì có thể thấy rõ, sự chậm rãi này là biểu hiện giả dối. Sau tốc độ nhanh tới tận cùng sẽ là biểu hiện giả dối. Kiếm ảnh mỗi một lần được xuất ra liền tạo ra tàn ảnh ngưng thực trên không trung.

– Địa Ảnh kiếm quyết.

– Không nghĩ tới Ôn Tước này ngay cả vũ kỹ Hoàng cấp trung giai Địa Ảnh kiếm quyết cũng thi triển ra, đây chính là con bài chưa lật của hắn a. Bình thường hắn sẽ không thi triển.

– Xem ra Lục Lâm Thiên đã triệt để chọc giận hắn, không biết Lục Lâm Thiên có thể tiếp tục tránh thoát hay không?

– Phỏng chừng rất khó, đây chính là vũ kỹ Hoàng cấp trung giai nha. Hơn nữa bằng vào thực lực của Ôn Tước sẽ tạo thành uy lực cường hãn.

Ngay khi Ôn Tước thi triển đạo kiếm quyết này, đám đệ tử Vân Dương Tông chung quanh tức thì ồ lên. Thực lực của Ôn Tước mỗi người đều hiểu rõ, tiểu đội trưởng chấp pháp đội. Nếu xét về thực lực cũng không thua kém ngoại môn trưởng lão bao nhiêu.

Nhìn vào Ôn Tước, đám người Đoạn trưởng lão cũng không nhịn được mà gật đầu. Thực lực của Ôn Tước quả thực không tồi. Trong mắt nam tử trung niên kia, tuy rằng bằng chút thực lực của hắn không phải mạnh mẽ cho lắm, thế nhưng bằng vào tuổi của hắn mà có thực lực này thì quả thực không tồi.

Trong sát na này, kiếm trong tay Ôn Tước đã tạo ra một vùng kiếm ảnh to lớn, chân khí thổ hệ cuồng bạo bạo phát ra. Chân khí dưới chân chợt xuất hiện, mũi chân khẽ điểm một cái, thân ảnh lập tức nhảy lên.

– Địa Ảnh kiếm quyết.

Đồng thời trong nháy mắt Ôn Tước nhảy lên, một thanh âm băng lãnh vang lên, dựa thế chân khí dừng lại một lát trong hư không.

Trong nháy mắt, hàn ý trong mắt Ôn Tước tăng lên, kiếm trong tay không ngừng thôi động. Kiếm ảnh ngập trời kia trong nháy mắt xoay tròn, không gian dường như bị cắt nát, xé rách, sau đó kiếm ảnh chợt khuếch tán ra chung quanh, đem không gian vài trăm thước chung quanh bao phủ.

Kiếm khí thổ hệ cuồng bạo trong không gian không ngừng bắn ra, kiếm ảnh hóa thành thực chất tràn ngập không gian, không ngừng nối đuôi nhau giống như một chiếc lưới lớn, bao phủ Lục Lâm Thiên.

Kiếm ảnh kia ùn ùn kéo đến đem theo kình phong sắc bén trên bầu trời khiến cho Lục Lâm Thiên cho dù có Thanh Linh Khải Giáp cũng không nhịn được có cảm giác đau đớn, kiếm quang này tuyệt đối kinh khủng.

– Thực lực thật mạnh nha.

Đám người đứng xem ngẩn ra, trong lòng bắt đầu âm thầm vì Lục Lâm Thiên mà toát mồ hôi lạnh.

Lúc này trên một ngọn sơn phong phía xa có mười đạo thân ảnh đang đứng đó, trong đó có Vũ trưởng lão, Tạ trưởng lão, Tống trưởng lão, còn bảy người còn lại ai cũng có khí tức cực kỳ cường hãn. Có một vài khí tức không dưới ba người Tạ trưởng lão. Có hai khí tức thậm chí so với hai người Tạ trưởng lão, Tống trưởng lão còn mạnh hơn nhiều.

– Hắn chính là Lục Lâm Thiên sao?

Tuy rằng hiện tại bọn họ ở trên ngọn núi, thế nhưng tất cả những thứ phát sinh dưới chân núi bọn họ đều có thể nhìn rõ. Lúc này cả đám đều kinh ngạc nhìn vào trận chiến của Lục Lâm Thiên và Ôn Tước.

– Không sai, hắn chính là Lục Lâm Thiên, nhi tử của Lục Trung. Phỏng chừng hắn không thể chống đỡ rồi, chúng ta ra tay đi. Đừng để cho hắn bị thương. Vũ giả tam hệ, lại là Vũ Sư cửu trọng, tuổi tác như vậy, thiên phú so với Hồng Lăng cũng không kém bao nhiêu.

Tạ trưởng lão nói.

— Đừng nói vội, Ôn Tước kia tuy rằng bắt đầu toàn lực công kích thế nhưng các ngươi nhìn xem, vẻ mặt của Lục Lâm Thiên cũng không có chút bối rối nào, vẫn chưa chủ động xuất thủ, ta đoán hắn còn con bài chưa lật nào đó.

– Ta cũng đoán hắn còn con bài chưa lật nào đó. Không nghĩ tới Lục Trung lại có một nhi tử bất phàm như vậy. Sử Vân Sinh cũng dám gạt chúng ta đối phó với một Vũ giả tam hệ, có lẽ là ý tứ của Triệu Vô Cực, đối phó với Lục gia. Không ngờ hắn lại dám không để ý tới đại cục trong tông, cũng nên cho hắn một cái giáo huấn.

– Thực lực tiểu tử này... Không ngờ vẫn còn giấu ta nha.

Vũ trưởng lão bên cạnh lúc này ánh mắt xoay chuyển, khẽ mỉm cười thầm nghĩ.

Tất cả chỉ là nhạc đệm, lúc này trong không gian tràn ngập kiếm ảnh, kình khí bá đạo, nhìn kiếm ảnh khắp bầu trời đang bắn về phía hắn, Lục Lâm Thiên lần đầu tiên có chút ngưng trọng. Lần đầu tiên chính diện chống lại một Vũ Phách tam trọng, hắn tuyệt đối không cho phép mình sơ ý.

– Hư Linh huyễn ấn.

Miệng khẽ quát một tiếng, trong nháy mắt từ trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra một đạo ánh mắt quỷ dị nhanh chóng khuếch tán, một cỗ lực lượng quỷ dị, vô hình nhanh chóng bao phủ trong không trung.

Lực lượng này dường như tỏa ra trong không khí, xuyên thấu qua đám kiếm ảnh, bao phủ lấy người Ôn Tước ở phía trước. Trong nháy mắt hai mắt Ôn Tước run lên, có một cỗ lực lượng quỷ dị đột nhiên xuất hiện trong đầu hắn.

– Tam trọng Vũ Phách sao? Chết đi cho ta.

Đúng lúc đó thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên nhanh chóng được hoàn thiện, lập tức đánh ra.

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn.

Chu vi chung quanh có một cỗ năng lượng thổ hệ phô thiên cái địa xuất hiện, trên đó tản ra một cỗ lực lượng cuồng bạo. Trong nháy mắt hội tụ tại chưởng ấn, khí thế Lục Lâm Thiên trong nháy mắt bạo tăng, đem chưởng ấn này phóng lên cao.

Đạo chưởng ấn cuồng bạo này trong nháy mắt hóa thành mấy đạo tàn ảnh không nhìn rõ, từng đạo tàn ảnh chưởng ấn cấu thành một đám chưởng ấn như cánh hoa rơi liên miên trên bầu trời, ầm ầm va chạm với kiếm quang của Ôn Tước.

Hai cỗ lực lượng va chạm với nhau lập tức tạo ra tiếng nổ kinh thiên động địa, âm thanh vang vọng không gian.

Ầm.

Âm thanh nổ tung không ngừng vang lên trong không trung, năng lượng cuồng bạo khắp bầu trời kia khi va chạm cũng chỉ có mười người trên đỉnh núi mới có thể thấy rõ. Ngay khi hai đạo lực lượng cường hãn kia va chạm, trong nháy mắt đó Ôn Tước cũng bắt đầu ngây người, lâm vào trạng thái trì trệ.

Chờ sau khi hắn khôi phục lại tinh thần thì công kích của Lục Lâm Thiên đã đánh tới kiếm ảnh của hắn. Không ngừng hung hăng áp chế kiếm ảnh của hắn.

– Vũ kỹ thổ hệ Hoàng cấp cao giai, Vũ Sư cửu trọng không ngờ lại có thể thôi động tới mức như vậy, quả thực là bất phàm nha.

– Các ngươi có thấy không, vừa rồi Ôn Tước kia dường như có chút thất thần, dù chỉ một lát thôi cũng đã dẫn tới thất bại.

– Thiên phú của Lục Lâm Thiên quá mạnh mẽ, thủ đoạn cực kỳ nhiều. Thế nhưng có chút kỳ quái, vừa rồi ta có cảm giác được sự ba động của linh khí.

Nhìn thực lực Lục Lâm Thiên xuất ra, chúng trưởng lão đều không khỏi kinh ngạc, đồng thời ánh mắt đều biến đổi.

– Không tốt, Ôn Tước sắp không xong rồi.

Một trưởng lão mặc bạch y nói.

– Ôn Tước kiêu ngạo như vậy nên nhận một chút giáo huấn, như vậy là đủ rồi, nên cứu hắn.

Tống trưởng lão nói.

Chương 353: Đồ Vạn vi hùng (*) (1)

Phanh.

Từng đạo lực lượng va chạm trên bầu trời khiến cho không gian rung động. Một lát sau dưới tiếng nổ kinh thiên, đinh tai nhức óc, toàn bộ không gian cũng im lặng trở lại đem theo lực lực khuếch tán về bốn phía.

Phanh.

Phía dưới, không ít đình viện bị phá hủy, dưới dư ba của kình khí giống như một trận lốc lớn quét ngang dãy đình viện.

Phanh.

Dưới kình khí cuồng bạo, thân ảnh Lục Lâm Thiên bỏ qua sự cách trở của kình khí mà xuất hiện trước mặt Ôn Tước. Lúc này Ôn Tước đã phục hồi tinh thần lại, ánh mắt toát lên vẻ kinh hãi. Mà lúc này sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên dày đặc, chưởng ấn đem mấy đạo tàn ảnh chung quanh hội thụ thành một đạo chưởng ấn thực sự đánh vào ngực Ôn Tước.

– Phốc.

Một đạo chưởng ấn này vô cùng cường hãn, trực tiếp đánh vào trong ngực Ôn Tước khiến cho hắn phun ra một ngụm máu. Thân thể cũng từ không trung rớt xuống phía dưới như một tảng đá, trực tiếp rơi thẳng vào mái của một tòa đình viện, không ngừng tạo ra một lỗ hổng trên mái, cuối cùng cả đình viện ầm ầm đổ nát, thân thể Ôn Tước cũng bị đất đá vùi lấp. Toàn bộ đình viện sụp xuống tạo thành một đám bụi mù, trong nháy mắt biến thành một đống phế tích.

– A…

Lúc này trong phế tích truyền đến tiếng kêu thảm thiết, một thân ảnh đầy máu cố gắng đứng dậy, thân thể có chút uể oải, chính là

Ôn Tước kia.

– Ôn Tước đã thất bại.

– Lục Lâm Thiên thắng, ngay cả Ôn Tước cũng không phải đối thủ.

Nhìn thấy một màn này mọi người tức thì chấn kinh. Loại khiếp sợ này đối với bọn họ không phải là khiếp sợ nhỏ nhoi như vậy, Vũ Sư cửu trọng đánh bại Vũ Phách tam trọng. Tất cả chuyện này nếu không phải tận mắt chứng kiến thì bọn họ tuyệt đối không thể tin.

– Đội trưởng thất bại sao?

Trên không trung phía xa, lúc này một đám thành viên chấp pháp đội đứng trên người Nham Điêu đã há hốc mồm. Điều này sao có thể, Vũ Sư cửu trọng đánh bại đội trưởng bọn họ, điều này có chút thái quá nha.

– Hảo tiểu tử, nhi tử của Lục Trung quả nhiên không đơn giản nha. Kinh nghiệm chiến đấu, tốc độ phản ứng đều mạnh hơn Ôn Tước nhiều lần, đây mới là điều đáng quý. Chân khí ngưng thực, vừa nhìn cũng biết là do căn cơ vững chắc, phải bồi dưỡng trọng điểm, tương lai thành tựu không thể hạn lượng. Về phần tới trình độ nào thì ta khongo thể biết được. Thế nhưng sẽ không thấp hơn Hồng Lăng.

Trên ngọn núi phía xa lúc này có một trưởng lão nhìn trận chiến trước khẽ nói. Mà người này chính là một trong hai người có khí tức mạnh hơn Tạ trưởng lão và Tống trưởng lão.

Chúng trưởng lão lúc này cũng chậm rãi gật đầu. Bằng vào ánh mắt của bọn họ tự nhiên là thấy rõ nguyên nhân thất bại của Ôn Tước. Dựa trên kinh nghiệm chiến đấu, tốc độ phản ứng đều kém xa Lục Lâm Thiên.

– Vụ làm ăn này lời rồi, hắc hắc.

Vũ trưởng lão đứng một bên khóe miệng nở nụ cười giảo hoạt. Nếu như thu Lục Lâm Thiên làm đồ đệ hắn cũng có thể hãnh diện một lần. May mắn là hắn đi Thành Vụ Đô một chuyến nha, bằng không sao lại nhặt được tiện nghi lớn như vậy.

Chu vi chung quanh một mảnh phế tích, đám người vây chung quanh lúc này lặng ngắt như tờ. Tất cả đều bị một màn này làm chấn động, hai người Đoạn trưởng lão nhìn nhau, cuối cùng hít sâu một hơi.

Hai mắt Ôn Tước lúc này giống như độc xà âm lãnh nhìn kỹ về phía Lục Lâm Thiên. Hắn thật không ngờ mình lại thua. Vừa rồi trong đầu đột nhiên mê muội, dường như là mất đi tri giác vậy. Đối phương hẳn có một loại công kích quỷ dị gì đó, mắt hắn trước đó hoa lên rồi bị đánh bại. Hắn không phục, Vũ Phách tam trọng, hắn làm sao có thể thua trong tay một tiểu tử Vũ Sư cửu trọng chứ?

– Không biết, hiện tại ta có tư cách càn rỡ trước mặt ngươi hay không?

Lạnh nhạt nhìn Ôn Tước đang nằm trên đống phế tích, Lục Lâm Thiên dùng giọng nói có chút châm biếm hỏi. Mà lúc này Lục Lâm Thiên cũng đang âm thấp khiếp sợ uy lực khi hắn phối hợp thi triển Hư Linh Huyễn Ấn và vũ kỹ.

Hai thứ phối hợp với nhau quả thực vô cùng hoàn mỹ. Hư Linh Huyễn Ấn chính là linh kỹ Hoàng cấp cao giai, thực lực tuyệt đối cường hãn, hơn nữa lại khó lòng phòng bị, hơn nữa lại thêm công kích của Vũ kỹ. Nếu như chân chính đối mặt với Vũ Phách thì bằng vào thực lực hắn hiện tại cũng vô pháp chống lại.

Sắc mặt Ôn Tước tức thì trắng bệch, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên đang cười nhạo hắn, còn ánh mắt khinh miệt, thân thể không ngừng run lẩy bẩy, lần thứ hai phun ra một ngụm máu.

– Chấp pháp đội, giết hắn cho ta. Giết bất luận tội.

Sau khi phun ra một ngụm máu, Ôn Tước quát lớn.

– Ha ha, giết ta sao? Vậy trước tiên ngươi chết đi.

Sát khí cuồng bạo được tuôn ra, Lục Lâm Thiên lạnh lùng cười nhạt, sát ý ngập trời bắn ra bốn phía, thân thể giống như mũi tên rời cung bắn thẳng về phía Ôn Tước.

– Không tốt, tiểu tử kia muốn đại khai sát giới.

Trên ngọn núi phía xa, mấy trưởng lão cả kinh nói.

– Sử Vân Sinh đang ẩn thân ở phía trước, giết một Ôn Tước cũng coi như là cho Triệu Vô Cực một lời cảnh cáo. Ôn Tước này tâm tính hẹp hòi, không đặt tông quy vào mắt, cũng là kẻ đáng chết. Hiện tại cả đám chấp pháp đội đều kiêu ngạo, ương ngạnh, cũng nên nếm chút tư vị bị giáo huấn.

Tạ trưởng lão nhàn nhạt nói.

Nghe thấy Tạ trưởng lão nói vậy mấy trưởng lão khác cũng gật đầu không phản đối, chết một Ôn Tước, bọn họ không quá để tâm cho lắm.

– Ta liều mạng với ngươi.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên tiến đến Ôn Tước hét lớn một tiếng, trường kiếm mang theo toàn bộ chân khí toàn thân ngưng tụ thành một đạo kiếm quang bổ về phía Lục Lâm Thiên. Uy thế lúc này của kiếm quang so với lúc trước yếu đến thảm thương.

Phanh.

Kiếm quang trực tiếp bổ vào vai Lục Lâm Thiên tạo thành hoa lửa, thế nhưng cũng chỉ tạo ra một vết chém nhàn nhạt trên Thanh Linh Khải Giáp mà thôi.

Trong nháy mắt sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra, một đạo hỏa chưởng trực tiếp đánh vào mi tâm Ôn Tước.

Ầm.

Thân thể Ôn Tước ầm ầm ngã xuống đống phế tích. Đám đệ tử chung quanh đều không khỏi hít sâu một hơi. Thật không ngờ tới Lục Lâm Thiên lại lấy tư thế mạnh mẽ này trực tiếp đánh chết Ôn

Tước.

– Người chấp pháp đội cũng bị đánh chết, Lục Lâm Thiên này gây ra đại họa rồi.

Mọi người hít sâu một hơi, đồng thời trong lòng cũng khẽ nhảy lên một cái. Trong Vân Dương Tông này không có ai dám đánh chết người của chấp pháp đội, ngay cả đệ tử thân truyền cũng vậy. Mà hiện tại, không ngờ Lục Lâm Thiên lại trực tiếp đánh chết một tiểu đội trưởng của chấp pháp đội.

– Dám giết người của chấp pháp đội, tiểu tử, ngươi muốn chết.

Trên lưng Nham Điêu, những thành viên của chấp pháp đội lúc này sắc mặt trắng bệch, vẻ mặt kinh hãi. Bọn họ chưa từng nghĩ tới có một ngày lại có người dám giết người của chấp pháp đội bọn hắn.

Nhảy từ lưng Nham Điêu xuống, trong nháy mắt hai mươi ba người của chấp pháp đội xúm lại bao vây Lục Lâm Thiên, cả đám đằng đằng sát khí vây quanh bốn phía hắn.

– Nam nhi không có ai mà không run rẩy, có bài hát muốn hát cho quân vương nghe, giết một là tội đồ, giết vạn là anh hùng. Giết trăm vạn là anh hùng trong anh hùng, ha hah…

Chương 354: Đồ Vạn vi hùng (*) (2)

Một tiếng cười cuồng tiếu từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra. Sát ý ngập trời khuếch tán ra bốn phía, lúc quyết định đánh chết Ôn Tước hắn cũng đã quyết không tha cho đám người này.

Dưới sát khí và sát ý ngập trời này, ánh mắt của Thiếu Du ngày càng lạnh lùng. Mọi người đứng chung quanh hắn lúc này lưng không ngừng đổ mồ hôi lạnh, loại sát khí này nếu không qua gió tanh mưa máu, tuyệt sẽ không có.

Dát Dát.

Cảm nhận được sát khí và sát ý băng lãnh trên người Lục Lâm Thiên đầu Nham Điêu kia có chút hoảng loạn không yên. Thân thể cao lớn bắt đầu run rẩy, sát khí này khiến cho yêu thú cũng phải e ngại.

– Các ngươi muốn giết bản công tử sao? Vậy thì cả đám các ngươi không một ai sống sót.

Lục Lâm Thiên dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía trước, bỗng dưng vỗ một cái vào eo, tức thì có một đạo lưu quang bạch sắc phóng lên cao.

Rống…

Một tiếng kêu đinh tai nhức óc vang lên, đạo lưu quang này trong nháy mắt hóa thành một đầu yêu thú phi hành khổng lồ, một cỗ khí tức cường hãn tỏa ra, thân ảnh của Thiên Sí Tuyết Sư cũng xuất hiện trước mặt mọi người.

Thân ảnh của Lục Lâm Thiên đứng trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư bao quát phía dưới, quần áo không gió mà tung bay khiến cho đám người phía dưới không nhịn được mà tim đập nhanh hơn vài phần.

Rống.

Thiên Sí Tuyết Sư lại tiếp tục rít gào, một cỗ uy áp vô hình khuếch tán ra không trung.Thiên Sí Tuyết SưDát dát.

Nham Điêu này tuy rằng cũng là yêu thú tam giai trung kỳ thế nhưng làm sao có thể chống lại khí tức vương giả trên người Thiên Sí Tuyết Sư. Huyết mạch trên người tức thì hỗn loạn khiến cho đầu Nham Điêu kia hoảng loạn kêu lên, thân thể run rẩy lùi về phía sau, mặc kệ đám người chấp pháp đội ra lệnh ra sao đều không dám tới gần.

– Yêu thú phi hành? Lục Lâm Thiên cũng có tọa ky yêu thú sao?

Mọi người tiếp tục há hốc mồm, bọn họ cũng có thể nhìn ra tọa ky yêu thú phi hàn của Lục Lâm Thiên mạnh hơn Nham Điêu nhiều, chỉ bằng khí thế phát ra ngoài thì Nham Điêu không thể nào bằng.

– Tiểu tử này không ngờ lại có Thiên Sí Tuyết Sư.

Trên ngọn núi phía xa lúc này chúng trưởng lão cũng không khỏi than thở. Từ đầu tới giờ bọn họ đã nhìn thấy bao nhiêu sự việc không thể tưởng tượng được trên người Lục Lâm Thiên.

– Đều chết đi cho ta.

Lục Lâm Thiên quát lớn một tiếng, Thiên Sí Tuyết Sư hiểu ý không ngừng rít gào, khí tức bạo ngược khuếch tán ra không trung, trực tiếp đánh về phía một đầu Nham Điêu gần nhất.

Dát.

Đầu Nham Điêu kia căn bản không dám chống lại, cũng không quan tâm tới mệnh lệnh của đám người chấp pháp đội, tức thì chạy trốn.

Dát Dát.

Hai đầu Nham Điêu còn lại lúc này cũng nhân cơ hội chạy trốn, ba đầu Nham Điêu nhanh chóng chạy đi. Lúc chạy trốn thân thể còn run run khiến cho thân thể đám chấp pháp đội trên lưng nó cũng lung lay theo.

– A…

Trong đó có mấy thành viên chấp pháp đội trực tiếp từ trên cao rơi xuống, bọn hắn hét thảm một tiếng rồi trực tiếp rơi xuống mặt đất.

Thiên Sỉ Tuyết Sư ở trên không trung không ngừng gào thét đuổi tới. Ba đầu Nham Điêu thì nhanh chóng chạy trốn, cảnh tượng này khiến cho đám người phía dưới ngây ra.

– Tiểu tử, Vân Dương Tông không phải địa phương để ngươi có thể tùy ý làm càn.

Lúc này có một thanh âm vang lên, đồng thời có một thân ảnh chợt xuất hiện trên bầu trời. Trong nháy mắt khi người này xuất hiện có một cỗ chân khí bạo phát, trong nháy mắt bao phủ không gian chung quanh Lục Lâm Thiên và Tuyết Sư, không những thế không gian giống như bị gấp khúc vậy.

Trong nháy mắt sát ý trong mắt người này bắn ra, một đạo chưởng ấn phá không trực tiếp đánh về phía Lục Lâm Thiên, lực lượng cuồng bạo phá không mà tới đem theo kình khí kinh thiên.

– Cường giả Vũ suất.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên cả kinh, đối phương không ngờ lại có tu vi Vũ suất.

– Sử Vân Sinh, ngươi thật to gan, lui ra cho ta.

Ngay khi Lục Lâm Thiên còn đang kinh ngạc thì phía sau Lục Lâm Thiên vang lên một tiếng hét lớn, thanh âm như xuyên thấu không gian truyền đến tai mỗi người có mặt ở đây.

Phanh.

Lời nói còn chưa dứt trước người Lục Lâm Thiên đã có một đạo thân ảnh đánh một đạo chưởng ấn ra. Giữa không trung, năng lượng cuồng bạo va chạm với nhau phát ra tiếng nổ vang vô cùng nhỏ, một cỗ kình khí cường hãn nhanh chóng khuếch tán ra chung quanh, hóa thành năng lượng biến mất trong thiên địa.

Phanh.

Đồng thời, người trên không trung vừa mới công kích Lục Lâm Thiên trong nháy mắt thân thể bị một cỗ lực lượng cường hãn lấy đi tất cả sức lực, từ trên không trung rơi xuống mặt đất, vẻ mặt tái nhợt.

– Tham kiến Dương trưởng lão.

Đại hán nhìn thấy người này vẻ mặt tức thì kinh hãi, trong nháy mắt quỳ xuống hành lễ.

– Sử Vân Sinh, lá gan ngươi càng lúc càng lớn rồi đấy.

Cách đó không xa có mấy thân ảnh lăng không mà tới, một cỗ khí tức mạnh mẽ bao phủ không trung.

Ngao.

Một tiếng gầm gừ phá không truyền tới. Phía sau mấy người còn có một đầu yêu thú khổng lồ, hai cánh dựng lên. Đầu yêu thú này thân thể to mấy chục thước, hai cánh màu lam, răng nanh nhe ra, hai tròng mắt lớn khiến cho người nhìn vào không nhịn được mà cảm thấy sợ hãi.

Lúc này, trên lưng yêu thú không lồ có một thân ảnh khác, đó chính là Vũ trưởng lão.

– Lam Ngọc Lang Ưng yêu thú ngũ giai thổ hệ.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên hơi đổi, đây là lần đầu tiên hắn thấy tọa ky yêu thú đạt tới ngũ giai. Đầu Lam Ngọc Lang Ưng này tuy rằng không có huyết mạch cao quý, thế nhưng cũng không kém nhiều lắm.

– Mười trưởng lão sao?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên lúc này cũng không nhịn được mà biến đổi, lúc này đột nhiên xuất hiện mười người, từ khí tức trên người có thể phán đoán ra tuyệt đối đều là trưởng lão Vân Dương Tông, trong đó có ba người hắn đã gặp.

– Sử Vân Sinh, tam hộ pháp sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về phía hán tử trung niên kia. Người này hẳn là đệ tử Sử Vân Sinh của Triệu trưởng lão kia. Từ khí tức có thể đoán ra người này cũng là một cường giả Vũ suất.

– Vân Dương Tông này quả thực cường giả như mây a.

Nhìn thấy chung quanh lúc này ít nhất cũng có mười mấy cường giả Vũ suất, Lục Lâm Thiên không khỏi có chút cảm khái. Tùy tiện có thể xuất ra hơn mười Vũ suất, Vân Dương Tông quả thực không hổ danh là thế lực nhất lưu trên đại lục Linh Vũ.

Mà sau khi nhìn chăm chú vào hơn mười người này Lục Lâm Thiên mới phát hiện ra Dương trưởng lão và một lão giả mặc đạo bào màu vàng kia có thực lực hơn hẳn Quỷ tiên tử Bạch Oánh, trong lòng hắn khẽ run lên.

– Chẳng lẽ là cường giả Vũ Vương?

Trong lòng Lục Lâm Thiên không nhịn được mà hít sâu một hơi. Quỷ tiên tử Bạch Oánh có tu vi Vũ suất cửu trọng đỉnh phong. Mà khí tức của hai người này còn mạnh hơn Quỷ tiên tử Bạch Oánh, không còn nghi ngờ gì nữa chính là cường giả Vũ Vương. Vừa rồi Vương trưởng lão kia giơ tay nhấc chân là có thể định đoạt sinh tử của Sử Vân Sinh. Loại thực lực này chỉ sợ cũng chỉ có thể Vũ Vương mới làm một cách tùy ý như vậy được.

– Tham kiến chư vị trưởng lão.

Chương 355: Cường giả Vũ Vương

Lúc này dưới mặt đất có mấy nghìn người vây quanh, ba nghìn tân sinh đệ tử tụ tập đông đủ nhìn thấy những trưởng lão trên bầu trời tức thì quỳ xuống hành lễ.

– Tuyết Sư, ngươi đi trước đi.

Lục Lâm Thiên vỗ Thiên Sí Tuyết Sư rồi lập tức nhảy xuống đất, hành lễ:

– Tham kiến chư vị trưởng lão.

– Đứng lên hết đi.

Tạ trưởng lão lăng không mà đứng, chậm rãi nói với chúng đệ tử.

– Sử Vân Sinh, ngươi biết tội của ngươi chưa?

Trên bầu trời, Vũ trưởng lão hét lớn một tiếng, Lục Lâm Thiên là đệ tử của hắn nha. Nhìn thấy Sử Vân Sinh muốn đánh chết đệ tử của mình, trong lòng hắn hiện tại đầy một bụng tức giận.

– Chư vị trưởng lão, ta có tội gì?

Sử Vân Sinh ngẩng đầu nhìn chúng trưởng lão, ánh mắt có chút bối rối, thế nhưng vẫn cắn răng nói.

– Ngươi phong tỏa tin tức Lục Lâm Thiên là Vũ giả tam hệ, lại cố ý giết hắn, làm khó dễ hắn, lẽ nào ngươi muốn nói là không phải ngươi làm?

Vũ trưởng lão quát lên.

– Ta quả thực không biết, hôm qua ta mới biết được có một đệ tử tàn nhẫn đánh chết năm mươi mấy đồng môn. Vì vậy hôm nay mới phái chấp pháp độ tới đây bắt người về thẩm vấn. Không nghĩ tới Lục Lâm Thiên này ngay cả tông quy Vân Dương Tông ta cũng không đặt trong mắt, dám đánh chết người của chấp pháp đội. Cho nên khi nãy ta mới ra tay định đánh chết hắn. Người này làm xằng làm bậy, không để Vân Dương Tông ta trong mắt, nên đánh chết.

Cơ mặt Sử Vân Sinh co quắp một cái rồi nói.

– Sử Vân Sinh, ngươi thân là hộ pháp, tại sao hôm qua lại dám giam Bạch Mi lại? Chẳng lẽ là có người sai ngươi?

Hai hàng lông mày Tống trưởng lão nhíu lại nói:

– Ta…

Vẻ mặt Sử Vân Sinh sửng sốt, nhất thời không có lời nào để nói.

– Vân Sinh, ngươi thực to gan, dám giam Bạch Mi lại, cho dù Bạch Mi có sai thế nhưng cũng là trưởng lão ngoại môn, ngươi không được làm như thế chứ.

Một thanh âm trầm thấp như có như không truyền tới. Lời vừa dứt thì có một thân ảnh mặc tử bào đột nhiên xuất hiện trên bầu trời.

Người này thân hình cao to, mặc đạo bào màu đen, tuổi chừng lục tuần, khóe miệng mang theo vẻ lạnh lùng nhàn nhạt, ánh mắt có chút âm lãnh liếc qua người Lục Lâm Thiên.

– Sư phụ, đệ tử biết sai rồi. Bạch Mi quản lý đệ tử mới không nghiêm, khiến cho hơn năm mươi đệ tử chết đi, cho nên đệ tử mới giam hắn lại định xử phạt.

Sử Vân Sinh vừa nhìn thấy người này ánh mắt chợt biến đổi, lớn tiếng nói.

– Triệu Vô Cực.

Trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra một đạo hàn mang, người này hẳn là Triệu Vô Cực của Triệu Gia, phụ thân của Triệu Tuệ, ngoại công Lục Thiếu Hồ, cũng là trưởng lão Vân Dương Tông. Có người này ở Triệu gia có thể muốn làm gì thì làm, Lục gia căn bản không dám đắc tội.

– Chư vị trưởng lão, hôm nay có mặt thật đông đủ nha.

Ánh mắt Triệu Vô Cực lướt qua Lục Lâm Thiên một lát rồi nói với chúng trưởng lão.

– Triệu trưởng lão không phải là đang bế quan sao? Không nghĩ tới ngươi cũng tới đây, quả thực là ngoài ý muốn nha.

Tạ trưởng lão nói.

– Triệu Vô Cực, lá gan của đồ đệ ngươi quá lớn, ngươi muốn tự mình xử trí hay để ta xử?

Lúc này, Vũ trưởng lão cũng hừ lạnh một tiếng rồi nói.

– Vũ trưởng lão, Vân Sinh dường như không sai gì. Nếu như có sai ta sẽ tự mình xử trí, nếu như ngươi có thể nói ra sai lầm của liệt đồ tự nhiên ta sẽ không thiên vị.

Triệu Vô Cực nhìn Vũ trưởng lão nói, dường như hắn cũng không dám đắc tội với người này.

– Lục Lâm Thiên chính là Vũ giả tam hệ, thiên phú cực cao, đủ để trở thành đệ tử thân truyền. Sử Vân Sinh lại cố ý dấu diếm còn muốn đánh chết hắn, lẽ nào đây không phải là một cái tội?

Vũ trưởng lão chấp vấn.

– Vũ trưởng lão, nói thế nào thì nói Lục Lâm Thiên mới tới vài ngày tại sao phải dấu diếm? Về phần muốn đánh chết, theo ta được biết, Lục Lâm Thiên này lớn mật làm bậy, đánh chết hơn năm mươi đệ tử, ngay cả tiểu đội trưởng chấp pháp đội cũng dám đánh chết, hành vi như vậy coi như thiên phú cực cao thì làm sao? Lẽ nào tông quy của Vân Dương Tông ta chỉ để tượng trưng thôi sao? Giết thì sao? Lẽ nào chư vị không thèm để ý tới tông quy Vân Dương Tông ta?

Ánh mắt Triệu Vô Cực đảo qua người chúng trưởng lão, khóe mắt hiện lên chút dư quang, mang theo hàn ý tràn ngập nhìn Lục Lâm

Thiên.

– Triệu Vô Cực, sớm muộn cũng có một ngày bản công tử phải đem Triệu gia ngươi nhổ cỏ tận gốc, giày vò ngươi cho đến chết.

Lục Lâm Thiên âm thầm thề.

– Triệu Vô Cực, có một số việc trong lòng chúng ta đều biết rõ ràng.

Vũ trưởng lão quả thực không giỏi mồm mép, thế nhưng lúc này lại nói.

– Vũ trưởng lão, đây là ý tứ gì?

Sắc mặt Triệu Vô Cực trầm xuống, nhìn xuống bên dưới rồi nói:

– Vân Sinh, các ngươi phụ trách toàn bộ việc hàng ngày của Vân Dương Tông, Lục Lâm Thiên thân là đệ tử Vân Dương Tông phạm phải tông quy nên xử lý sao thì xử lý đi. Nếu dám phản kháng giết không tha. Tông quy của Vân Dương Tông ta không chỉ để trang trí.

Triệu Vô Cực lạnh nhạt nói một tiếng, dường như quyết tâm phải giết chết Lục Lâm Thiên mới thôi.

– Ai dám động tới ta sẽ không để yên cho kẻ đó.

Vũ trưởng lão hét lớn một tiếng:

– Lục Lâm Thiên, hiện tại ta chính thức thu ngươi làm đồ đệ, ngươi có bằng lòng hay không?

– Đệ tử…

Lục Thiếu còn chưa nói xong đã bị cắt đứt.

– Lục Lâm Thiên, ta cũng muốn thu ngươi làm đồ đệ, ngươi có bằng lòng hay không?

Tạ trưởng lão nói.

– Thiếu Du à, ta cũng muốn thu ngươi làm đồ đệ, ngươi có bằng lòng không?

Tống trưởng lão vội vàng nói.

– Lục Lâm Thiên, ta cũng muốn thu ngươi làm đồ đệ, ngươi có bằng lòng không?

Trên bầu trời từng thanh âm truyền đến, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên. Lúc này Vũ trưởng lão, Tạ trưởng lão, Tống trưởng lão, từng người một, tổng cộng có hơn mười người muốn thu hắn làm đồ đệ, ngoại trừ Triệu Vô Cực.

– Các ngươi có ý tứ gì? Ta nói trước tiên, các ngươi còn dám đoạt với ta.

Vũ trưởng lão quát lớn.

– Vũ trưởng lão, không thể nói như vậy nha, chuyện thu đồ đệ không phải ai mở miệng trước là được.

– Không sai, phải xem ai thích hợp nhất. Lục Lâm Thiên là Vũ giả tam hệ Thổ, Phong, Hỏa. Ta cũng chính là hệ hỏa, ta dạy hắn là hay nhất.

– Ta là thuộc tính Phong nha, ta đến dạy mới tốt nhất.

……………

Trên bầu trời mười trưởng lão không ngừng cãi nhau khiến cho chúng đệ tử phía dưới trợn mắt há mồm. Bình thường đệ tử muốn cầu trưởng lão thu làm đệ tử thân truyền đều không có cơ hội. Cho dù là đệ tử có thiên phú tốt cũng sẽ không có trưởng lão nào chủ động yêu cầu thu làm đệ tử.

Mà hiện tại hơn mười trưởng lão cùng nhau mở miệng đấu khẩu muốn thu một đệ tử khiến cho đám đệ tử phía dưới đố ky tới nhức răng. Hận không thể là Lục Lâm Thiên, có bao nhiêu chỗ tốt nha.

Tiền đồ vô lượng, mọi chuyện thuận buồm xuôi gió là điều chắc chắn.

– Khục khục.

Một lát sau, Dương trưởng lão vội ho một tiếng, dường như cũng ý thức được mình đang ở trước mặt chúng đệ tử, mấy trưởng lão cãi nhau có chút ảnh hưởng không tốt lắm. Hắn nói:

– Chư vị trưởng lão, không bằng chúng ta vào trong tông rồi thương nghị tiếp.

Chương 356: Tông chủ Vân Dương tông (1)

– Chư vị trưởng lão, Lục Lâm Thiên phạm phải tông quy, các ngươi còn muốn thu làm đệ tử sao? Lẽ nào các ngươi không đặt tông quy trước mắt?

Vẻ mặt Triệu Vô Cực trầm xuống, hơn mười trưởng lão tranh nhau thu đồ đệ, tâm tình của hắn lúc này càng ngày càng kém đi.

– Triệu Vô Cực, bớt nói nhảm cho ta. Lục Lâm Thiên giết hơn năm mươi đệ tử không phải là đại sự gì. Theo ta được biết, hơn năm mươi người đánh không lại một người chết là đáng. Lục Lâm Thiên ta quyết định thu rồi, ngươi không phục cứ phóng ngựa tới đây.

Vũ trưởng lão quát lên một tiếng.

– Vũ trưởng lão, tông có tông quy.

Cơ mặt Triệu Vô Cực co quắp lại nói.

– Tông quy cái gì? Người khác cho ngươi vài phần mặt mũi thế nhưng ta lại không sợ. Có gì cứ phóng ngựa qua đây. Chọc giận ta ta đến Triệu gia các ngươi chơi một chút.

Vũ trưởng lão lại nói.

– Có sư phụ như vậy cũng không tồi.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng. Vũ trưởng lão này còn chưa chính thức thu hắn làm đồ đệ đã bao che khuyết điểm như vậy xem ra cũng có thể coi là một vị sư phụ tốt.

– Chư vị trưởng lão, tông chủ có lệnh.

Phía ra có một đầu yêu thú khổng lồ đang bay tới, trên lưng yêu thú lúc này có mấy người đứng đó.

– Yêu thú phi hành Hỏa hệ Xích Thứu tứ giai sơ kỳ.

Lục Lâm Thiên đánh giá đầu yêu thú trước mặt này, thân thể mấy chục thước, hẳn là đã thu nhỏ thân thể một chút. Bản thể của yêu thú đạt tới tứ giai tuyệt đối không nhỏ.

Trên lưng đầu yêu thú này có một nam một nữ, tuổi chừng mười bảy mười tám, nam khuôn mặt anh tuấn, nữ dáng dấp xinh đẹp, khí chất bất phàm.

– Tham kiến chư vị trưởng lão.

Hai người tiến về phía trước hướng về phía các vị trưởng lão thi lễ, không kiêu ngạo không xiểm nịnh nói.

– Đều có tu vi Vũ tướng.

Cảm nhận khí tức của hai người Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc. Tuổi tác hai người cũng không lớn, thế nhưng đã có tu vi Vũ tướng, hẳn là Vũ tướng

nhị trọng. Thực lực như vậy hẳn thiên phú vô cùng mạnh.

– Lưu Tâm, tông chủ nói cái gì?

Nhìn thấy hai người này chúng trưởng lão tức thì khôi phục bộ dáng đạo mạo, Dương trưởng lão kia hỏi.

– Dương trưởng lão, chư vị trưởng lão. Tông chủ nghe nói có một đệ tử tên là Lục Lâm Thiên là Vũ giả tam hệ cho nên mời chư vị trưởng lão cùng đệ tử Lục Lâm Thiên tới đại điện.

Nữ tử xinh đẹp kia nói xong tức thì nhìn chung quanh.

– Tông chủ cũng biết?

Vẻ mặt đám người hơi đổi, mà người biến sắc nhanh nhất không nghi ngờ gì là Triệu Vô Cực.

– Đi thôi, chúng ta trở về.

Tạ trưởng lão nhẹ nhàng nói.

– Ai là Lục Lâm Thiên? Lên núi với chúng ta một chuyến, Tông chủ muốn gặp ngươi.

Trên lưng đầu Xích Thứu kia, lúc này người thanh niên mở miệng nói.

– Là đệ tử.

Lục Lâm Thiên nói. Trong lòng hắn hiện tại cũng rất kinh ngạc, không nghĩ tới động tĩnh hai ngày nay của hắn ngay cả tông chủ cũng bị làm cho kinh động.

– Đi lên đây, theo chúng ta lên núi một chuyến.

Lúc này ánh mắt hai người đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút kinh ngạc, dường như biết thứ gì đó.

Sưu…

Chân khí dưới chân Lục Lâm Thiên chợt vận chuyển nhanh chóng bay lên trời đáp xuống lưng đầu yêu thú Xích Thứu kia. Tông chủ muốn gặp hắn quả thực không nên từ chối. Cũng tốt, đi xem vị tông chủ Vân Dương Tông này một phen.

Tông chủ Vân Dương Tông Vân Tiếu Thiên, Lục Lâm Thiên đã từng nghe Vũ suất Thôi Hồn Độc Đông Vô Mệnh thỉnh thoảng nhắc tới, người này thực lực cường hãn, tu vi đạt tới cảnh giới Vũ Vương, phóng mắt ra toàn bộ Linh Vũ đại lục cũng là một cường giả.

Năm đó có người tạo ra cường giả bảng ghi lại mười người mạnh nhất đại lục Linh Vũ thì có Tông chủ Vân Dương Tông – Vân Tiếu Thiên ở trong đó. Mặt khác còn có môn chủ Tam tông – Tứ môn, bảy người này chiếm bảy vị trí, còn ba người còn lại phân biệt là người trong Cổ Vực và Thành Ma Vân.

Thập đại cường giả này mặc kệ là đúng hay sai, thế nhưng ít ra cũng có thể chứng minh mười người trên bảng tuyệt đối là có thực lực cường hãn.

– Chư vị trưởng lão, chúng ta lên núi. Tông chủ đang chờ.

Thanh niên Vũ suất kia nói xong đầu Xích Thứu kia bắt đầu đập hai cánh.

– Chúng ta đi thôi.

Chúng trưởng lão trong nháy mắt lăng không rời đi.

Chỉ có Vũ trưởng lão còn chưa đạt tới Vũ suất cho nên chỉ có thể cưỡi tọa ky yêu thú phi hành. Sở hữu một đầu Lam Ngọc Lang Ưng ngũ giai cũng đủ chống đỡ mặt mũi cho Vũ trưởng lão rồi.

Cưỡi yêu thú phi hành, Lục Lâm Thiên đi qua mấy ngọn núi, hắn vẫn không quên chỉ định Thiên Sí Tuyết Sư ở phụ cận chờ mình.

Nhìn núi non dưới chân, diện tích của Vân Dương Tông quả thực không nhỏ. Lúc này hắn mới biết được, khu vực mà hắn tiếp xúc hai ngày nay chỉ là khu vực dành cho những tân sinh đệ tử mà thôi.

Lúc này trên lưng yêu thú nhìn xuống, từng ngọn núi lượn lờ sương mù, biến hóa khác nhau. Dưới ánh mặt trời núi non dường như được tẩy rửa một lần toát lên vẻ xanh tươi. Đỉnh núi nằm trong mây mù, như ẩn như hiện, mơ hồ có thể thấy được có không ít kiến trúc nằm trên đỉnh núi.

Dãy núi dài liên miên, dưới ánh mặt trời chiếu xuống tỏa ra quang mang nhàn nhạt, toát lên vẻ tráng lệ. Một lát sau, trước mắt Lục Lâm Thiên xuất hiện một ngọn núi khổng lồ không gì sánh được.

Chỉnh thể của ngọn núi này vô cùng lớn, có thể hình như ngọn núi như một người khổng lồ chân đạp đất, đầu đội trời, sừng sững giữa vạn núi. Độ cao chừng ngàn thước, ngọn núi sừng sững, sườn núi có không ít đá sắp xếp theo một thứ tự nhất định, giống như chòm sao THương Long, khí thế phi phàm.

Trong ngọn núi, Lục Lâm Thiên gặp không ít kiến trúc, loáng thoáng có thân ảnh không ngừng di chuyển.

– Chúng ta tới nơi rồi.

Từ lúc khởi hành cho tới bây giờ cũng chỉ có mấy phút mà thôi. Nếu như đi bộ thì đương nhiên sẽ rất xa. Lúc này đôi nam nữ kia nói với Lục Lâm Thiên. Dọc đường hai người này cũng không nói gì với hắn, cũng không dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn hắn.

Đầu Xích Thứu này sau khi bay một vòng quanh đỉnh núi rồi đậu trên đó. Lục Lâm Thiên theo hai người nhảy xuống đỉnh núi. Lúc này hắn mới cảm thán, những ngọn núi vừa rồi quả thực là nhỏ bé.

Đứng ở trên đỉnh núi nhìn về phía trước, những dãy núi khi trước đều ở dưới chân. Có vẻ trống trải, hắn có cảm giác mình giống như một vị tiên nhân ngao du đất trời, trong lòng không khỏi có một cỗ hào khí.

Sưu.

Lúc này chúng trưởng lão Vân Dương Tông cũng đáp xuống bên người Lục Lâm Thiên. Ngoại trừ Triệu Vô Cực ra, mỗi trưởng lão đều hướng về phía Lục Lâm Thiên mà mỉm cười.

– Chúng ta nhanh tới đại điện, đừng để tông chủ chờ lâu.

Dương trưởng lão nói xong, lập tức chúng trưởng lão đi tới phía trước, Lục Lâm Thiên theo sau.

– Ra mắt chư vị trưởng lão.

Trên những bậc thang rộng chung quanh thi thoảng có đệ tử dừng lại hành lễ. Nhìn chung quanh đánh giá một chút tức thì Lục Lâm Thiên chấn động, toàn bộ ngọn núi không lồ dường như đều bị người ta mài qua, vô cùng nhẵn nhụi.

Một lát sau, sau khi đi qua những bậc thang quanh co thì có một tòa cung điện lớn xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Chương 357: Tông chủ Vân Dương tông (2)

Cung điện này ở trên đỉnh núi, diện tích mấy nghìn thước, hai bên cân đối, trên cung điện dường như được dát hoàng kim, dưới ánh sáng chiếu xuống lập lòe chiếu sáng, vô cùng rực rỡ.

Trước cung điện còn có một cái sân nhỏ, cả sân nhẵn mịn dường như là dùng một loại ngọc thạch không biết tên lát thành.

– Cung điện thật lớn nha. Không hổ là Vân Dương Tông trong Tam tông – Tứ môn.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, trên đỉnh núi xây dựng một cung điện như vậy độ khó vô cùng lớn, tiêu hao nhân lực cùng tài lực không kể xiết, tuyệt đối không phải là số ít.

– Tham kiến chư vị trưởng lão.

Trước cung điện, có mười mấy đệ tử Vân Dương Tông hành lễ.

– Đều có tu vi Vũ Phách.

Lục Lâm Thiên ngẩn ra, hơn mười đệ tử này đều có tu vi Vũ Phách. Xem ra đều đứng canh cửa, thực lực của Vân Dương Tông quả thực quá kinh khủng.

Lục Lâm Thiên cũng sớm chú ý tới, tổng cộng mười một vị trưởng lão Vân Dương Tông hắn đều gặp được. Thế nhưng trong mười một người này toàn bộ đều là Vũ giả. Đường đường Vân Dương Tông không có khả năng không có Linh giả tồn tại. Dù sao nếu có Linh giả lên núi sẽ trực tiếp thu làm đệ tử thân truyền. Vì vậy nhất định trong Vân Dương Tông còn có không ít Linh giả, chỉ ít cường giả Linh Suất vẫn phải có.

Thế mà hiện tại mười một trưởng lão một Linh giả cũng không có. Vì vậy Lục Lâm Thiên thầm suy đoán, thực lực Vân Dương Tông mà hắn thấy có lẽ chỉ là mặt ngoài mà thôi.

Theo chúng trưởng lão đi vào trong cung điện. Bên trong cung điện vô cùng xa hoa khiến cho hắn trợn mắt há mồm.

Sau khi đi qua mấy hành lang có không ít đệ tử Vân Dương Tông hành lễ thì rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng theo chúng trưởng lão đi tới đại điện.

Lọt vào trong tầm mắt của hắn là một đại điện có thể chứa tầm ba trăm người, giống như hội trường của kiếp trước. Bốn phía đại điện có không ít đệ tử Vân Dương Tông đứng đó giống như đang mở trận địa sẵn sàng đón địch. Khí tức tất cả đệ tử đều không ngoại lệ là Vũ Phách.

Lúc này trong đại điện có một thân ảnh đang ngồi đó. Người này tuổi tác chừng bốn mươi, có lẽ nhiều hơn một chút, hai mắt sáng sủa trong suốt mang theo một chút thâm thúy khiến cho người khác không thể nhìn thấu. Mũi thẳng, ngũ quan giống như tạc tượng, góc cạnh rõ ràng mà anh tuấn. Mặc trường bào màu xanh, phía sau có áo choàng, toàn thân toát lên vẻ hoang dã không câu nệ kèm theo đó là uy thế khiếp người.

– Tham kiến tông chủ.

Chúng trưởng lão hành lễ.

– Đây là tông chủ Vân Dương Tông – Vân Khiếu Thiên sao?

Lục Lâm Thiên sợ hãi than, so với trí tưởng tượng của hắn khác nhau quá lớn. Một trong thập đại cường giả của Linh Vũ đại lục, một trong những tông chủ của Tam tông – Tứ môn không ngờ lại trẻ như vậy.

Lục Lâm Thiên cũng vội vàng hành lễ. Hắn khẽ cau mày, hắn có cảm giác vị tông chủ này và bản thân dường như đã gặp mặt, có chút cảm giác quen thuộc. Thế nhưng nhất thời cũng không nghĩ ra. Chỉ là Lục Lâm Thiên lại khẳng định mình chưa từng gặp mặt Vân Khiếu Thiên này, loại cảm giác này rất kỳ quái.

– Chúng trưởng lão, mời ngồi. Sư huynh, ngươi cũng tới sao? Mời ngò.

Trên ghế, Vân Khiếu Thiên khẽ cười, thanh âm trầm thấp dường như có thể xuyên thấu chung quanh.

– Tông chủ sư đệ, ta muốn nói chuyện với ngươi một chút. Ta định thu một đồ đệ, ngươi không có ý kiến gì chứ?

Vũ trưởng lão nhanh chóng tiến lên, trực tiếp ngồi xuống dưới bảo tọa thứ nhất, chúng trưởng lão cũng lần lượt ngồi xuống.

Lục Lâm Thiên nhìn thoáng qua một chúng. Mười một trưởng lão lần lượt ngồi xuống phía sau Vũ trưởng lão. Cũng chính là Dương trưởng lão và một lão giả mặc trường sam màu đen. Hai người này cũng chính là hai người mà Lục Lâm Thiên đoán cảnh giới đã đạt tới Vũ Vương. Mà Triệu Vô Cực lúc này ngồi đối diện bọn họ, lần lượt là những trưởng lão khác. Từ chỗ ngồi của mọi người Lục Lâm Thiên có thể đoán ra địa vị cao thấp trong Vân Dương Tông. Thực lực của Triệu Vô Cực dường như cũng không mạnh hơn Tạ trưởng lão và Tống trưởng lão. Thế như vị trí lại cực cao, điều này làm cho hắn có chút nghi hoặc.

Chỉ là lúc này Lục Lâm Thiên cũng có thể nhìn thấy được tuy rằng Vũ trưởng lão có thực lực thấp nhất nhưng địa vị lại cao nhất, từ cách nói chuyện với Vân Khiếu Thiên là có thể biết được.

– Sư huynh, ngươi muốn thu đệ tử sao? Không thành vấn đề, thu ai cũng được.

Trên bảo tọa, Vân Khiếu Thiên cười nói với Vũ trưởng lão.

– Khục khục.

Tạ trưởng lão vội ho một tiếng rồi nói.

– Vũ trưởng lão thu đồ đệ đương nhiên là chuyện tốt, ngoại trừ Lục Lâm Thiên ra thì những tân sinh đệ tử kia Vũ trưởng lão chọn ai ta cũng không có ý kiến.

– Thúi lắm, các ngươi có ý gì? Lần trước lựa chọn đệ tử thân truyền các đã chọn hết. Bây giờ ta chọn một người các ngươi lại không cho. Ta nói cho các ngươi biết, đồ đệ như Lục Lâm Thiên ta quyết thu rồi.

Vũ trưởng lão lập tức nổi bão.

– Vũ trưởng lão, ngươi cũng không thể không giảng đạo lý như vậy chứ.

– Chúng ta nên bàn bạc lại một chút, xem ai thích hợp nhất thu Lục Lâm Thiên làm đồ đệ.

Trên một tòa cự phong có một đình viện u nha, lúc này trong đình viện có hai thân ảnh xinh đẹp. Một nữ nhân trong đó tuổi chừng mười mấy, mặc trang phục màu xanh. Trang phục trên người không thể che đi đường cong lung linh, eo thon nhỏ nhắn, cặp đùi thon dài, ngũ quan tuyệt mỹ, quả thực giống như tiêu tử không ăn khói lửa nhân gian.

Một bóng hình xinh đẹp khác thì mặc trang phục giống như nhà hoàn, ngũ quan thanh tú, tuổi chừng mười mấy.

Nếu Lục Lâm Thiên ở đây không chừng thấy hai nàng này sẽ lập tức chạy trối chết. Hai nàng này không phải ai khách chính là hai cô gái có trang phục tuyệt đẹp hắn từng gặp trong sơn mạch Vụ Đô. Ban đầu Lục Lâm Thiên không ngờ nữ nhân này lại độc ác như vậy, mãi sau khi nếm thử tư vị không dễ chịu của Toàn Tâm Châm hắn mới chạy trốn chết, sau đó gặp được lão độc vật Thôi Hồn Độc Suất Đông kia.

– Vô Song tỷ, ngươi có ở đây không?

Nữ tử mặc trang phục màu xanh đi tới bên ngoài đình viện nũng nịu kêu lên một tiếng.

– Hồng lăng, sao ngươi lại rảnh rỗi tới đây?

Trong đình viện lúc này có bốn thân ảnh đi ra. Chính là đám người Lục Vô Song, Độc Cô Băng Lan, Thúy Ngọc còn có Dương Diệu trong đó.

Đối với nữ nhân trước mắt này mọi người vô cùng quen thuộc. Chính là yêu nghiệt nổi danh trong Vân Dương Tông, nữ nhi của Tông chủ, tuổi tác xấp xỉ chúng nữ. Sau khi trở thành đệ tử thân truyền bọn họ liền quen nàng. Người xưa có câu vật họp theo loài, những nữ tử tuyệt mỹ này tự nhiên sẽ nhanh chóng thân quen với nhau, xưng làm tỷ muội, tình cảm vô cùng tốt.

– Gần đây ta đều phải tu luyện khó chịu muốn chết, cho nên qua gặp mọi người.

Nữ tử mặc trang phục màu xanh mỉm cười nói. Dung nhanh tuyệt mỹ không dưới Lục Vô Song.

Mà thiên phú tu luyện của nữ tử này cũng khiến cho chúng nữ Vô Song, ngay cả Dương Diệu là Vũ giả song hệ cũng ảm đạm thất sắc không ít. Bởi vì nữ nhân này là yêu nghiệt nổi danh ở Vân Dương Tông, Vũ giả tam hệ, mới có mười chín tuổi mà tu vi đã đạt tới Vũ Phách tam trọng, loại thiên phú và thực lực khủng bố này khiến cho bọn họ xấu hổ không thôi.

Chương 358: Không kiêu ngạo, không siểm nịnh

– Ai bảo ngươi mỗi ngày đều tu luyện, cũng không biết nghỉ ngơi. Bằng vào thực lực của ngươi hiện tại chúng ta đã không theo kịp rồi.

Dương Diệu khẽ nói. Thiên phú chênh lệch quá lớn, cho nên cũng không có áp lực gì.

– Vô Song tỷ, sao ngươi lại buồn rầu như vậy? Có chuyện gì sao?

Lúc này nữ tử mặc cung trang màu xanh nhìn thấy vẻ mặt của Lục Vô Song tức thì cau mày, nghi hoặc hỏi:

– Hồng Lăng, Vô Song tỷ đang vì chuyện của Thiếu Du mà lo lắng.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Thiếu Du, ai là Thiếu Du?

Thiếu nữ kia hỏi.

– Là đệ đệ Lục Lâm Thiên của Vô Song tỷ, cũng là Vũ giả tam hệ. Chỉ là hắn vừa mới vào trong tông đã chọc vào không ít phiền phức. Ta vừa mới nghe nói hắn còn đánh chết đội trưởng chấp pháp đội Ôn Tước làm kinh động tới Tông chủ. Cho nên Vô Song tỷ mới lo lắng như vậy.

Thúy Ngọc nói.

– Đệ đệ Vô Song tỷ không phải là Lục Thiếu Hổ sao? Sao lại còn có một Lục Lâm Thiên nữa?

– Hắn là ca ca của Lục Thiếu Hổ. Chỉ là quan hệ không được tốt lắm.

Lông mi Vô Song nhíu lại, sau khi biết Tông chủ gọi Lục Lâm Thiên đi, trong lòng nàng vẫn không ngừng lo lắng, bất an.

– Các ngươi lo lắng như thế này cũng không có tác dụng nha. Vũ giả tam hệ sao? Ta cũng có chút hiếu kỳ, không bằng chúng ta cùng đi xem.

Thiếu nữ kia mỉm cười, trên khuôn mặt còn có hai cái lúm đồng tiền nho nhỏ.

– Thế nhưng đại điện không phải là nơi mà chúng ta có thể tùy ý đi vào nha.

Lục Vô Song nói.

– Sợ cái gì, ta dẫn mọi người đi, để xem ai dám ngăn cản ta.

Thiếu nữ mặc cung tranh màu xanh mỉm cười, khẽ đưa tay vuốt tóc rồi nói.

– Thế nhưng…

Lục Vô Song có chút lo lắng.

– Nhưng mà cái gì? Vô Song tỷ, chúng ta đi thôi, giết một tên ở chấp pháp đội thì đã làm sao? Ta đã sớm chướng mắt đám người đó rồi. Nếu như cha ta dám xử phạt đệ đệ tỷ ta sẽ giúp tỷ nghĩ cách. Đi thôi.

Thiếu nữ kia vỗ ngực mình nói một câu rồi lập tức lôi kéo mọi người đi ra ngoài.

Trong đại điện, mười trưởng lão lúc này vẫn còn đang cãi nhau. Trong đó thanh âm của Vũ trưởng lão là lớn nhất, mà vẻ mặt Triệu Vô Cực thì lạnh lùng.

Mười trưởng lão cãi nhau tới mức thiếu chút nữa xắn tay áo đánh nhau. Cả đám mặt đỏ tia tai, sắc mặt Vân Khiếu Thiên lúc này cũng trắng xanh.

Sắc mặt hai vị đệ tử vừa mang theo bọn người Lục Lâm Thiên lúc này cũng biến đổi, bọn họ thực sự không ngờ mười trưởng lão vì một đệ tử mà lại biến thành bộ dáng như vậy. Dù trong tông có đại sự cũng không thấy trưởng lão nào nhiệt tình như vậy nha.

Lục Lâm Thiên lúc này đang đứng ở giữa đại điện, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, không nghĩ tới bản thân hắn lại được hoan nghênh tới mức này.

– Khục khục..

Vân Khiếu Thiên vội ho một tiếng, mười trưởng lão cãi nhau tới mức như vậy quả thực khó coi, hắn không nhịn được mà nói:

– Chư vị trưởng lão nghe ta nói một câu được không?

Mười trưởng lão lúc này mới dừng lại, Vũ trưởng lão vừa rồi cãi nhau hăng say nhất đặt mông ngồi xuống ghế thở phì phò nói:

– Tông chủ sư đệ, ngươi nói đi, dù sao đi nữa Lục Lâm Thiên nhất định thuộc về ta.

Vân Khiếu Thiên đối với sư huynh hắn cũng rất là bất đắc dĩ, hắn nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt như xuyên thấu linh hồn khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác không thoải mái.

– Ngươi chính là Lục Lâm Thiên, Vũ giả tam hệ, nhi tử Lục Trung sao?

Trên bảo tọa, Vân Khiếu Thiên nhàn nhạt hỏi.

Cảm nhận được áp lực mà Vân Khiếu Thiên tạo nên cho mình,Lục Thiên Du khẽ vận chuyển chân khí rồi ngẩng đầu thi lễ nói:

– Bẩm tông chủ, đệ tử chính là Lục Lâm Thiên.

Lúc Vân Khiếu Thiên nhìn vào Lục Lâm Thiên trong mắt hiện lên một tia dị sắc, hắn lại nói:

– Ta nghe nói hôm qua ngươi đánh chết năm mươi ba đệ tử, có lý do nào không? Lẽ nào không biết, hậu quả của việc vi phạm tông quy không phải là thứ mà ngươi có thể gánh chịu sao?

– Hồi bẩm tông chủ, vừa rồi đệ tử lại đánh chết một người ở chấp pháp đội. Nếu như tông chủ cho rằng có người muốn giết đệ tử mà đệ tử ngay cả bảo vệ mình cũng bị phạt thì đệ tử không còn gì để nói. Đệ tử nghĩ là, nếu có người muốn giết đệ tử thì đệ tử nhất định phải giết chết bọn chúng trước, cắt đứt hậu hoạn.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, hắn cảm nhận được uy áp của Vân Khiếu Thiên đã mạnh hơn một chút. Toàn thân hắn đều bị một áp lực vô hình đè lên. Lập tức Lục Lâm Thiên không chịu thua vận chuyển chân khí nhanh chóng chống đỡ áp lực.

– Miệng lưỡi không tồi nhưng không mất đi bản tính. Từ sát khí trên người ngươi ta thấy ngươi giết người thành nghiện rồi nha.

Vân Khiếu Thiên cười nói, ánh mắt thu lại, nhanh chóng phân ra một tia lực đạo bao phủ quanh thân thể Lục Lâm Thiên.

– Từ xưa tới nay tông phái nào cũng phải trải qua gió tanh mưa máu mới phát triển giữ vững được cơ ngơi, có kiêu hùng nào mà không giết người cơ chứ?

Sát khí quanh thân Lục Lâm Thiên trong lúc bất tri bất giác phóng ra. Đối mặt với Vân Khiếu Thiên tuy rằng thua thực lực nhưng cũng không thể để thua về khí thế. Hắn không kiêu ngạo, không xiểm nịnh nói:

– Nếu như có người muốn giết ta đương nhiên ta sẽ tiếp tục giết bọn họ.

– Tiểu tử kiêu ngạo, không ngờ trước mặt Tông chủ còn dám làm càn. Ngươi đánh chết đồng môn, dựa theo tông quy nên xử tử.

Triệu Vô Cực lạnh nhạt nói.

– Triệu trưởng lão, Lục Lâm Thiên có tội gì ta đã biết, chuyện này cho qua đi thôi.

Vân Khiếu Thiên nhìn vào Lục Lâm Thiên một lát, ánh mắt chợt hiện lên một chút dị sắc rồi lập tức khôi phục vẻ bình thường. Hẳn mỉm cười, sau khi nói với Triệu Vô Cực một câu rồi nói:

– Bạch Mi ra đi.

– Tham kiến tông chủ, chư vị trưởng lão.

Lúc này từ cửa bên đại điện, thân ảnh Bạch MI xuất hiện sau khi hành lễ rồi đứng ở bên người Lục Lâm Thiên, đánh mắt cho mắt.

– Triệu trưởng lão, mọi chuyện Bạch Mi đã nói cho ta biết. Là những đệ tử kia làm sai trước. Lục Lâm Thiên dưới tình huống bảo vệ mình nên mới giết đám người không biết trời cao đất rộng kia, cũng không có gì đáng trách.

Vấn Khiếu Thiên nói.

– Tông chủ, Lục Lâm Thiên này vừa rồi lại còn đánh trả, giết chết người của chấp pháp đội – Ôn Tước, đây chính là trọng tội.

Triệu Vô Cực nhìn về phía Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

– Cái gì gọi là trọng tội? Triệu Vô Cực, ngươi bớt lảm nhảm đi cho ta. Là tên Ôn Tước kia tự mình muốn chết, chấp pháp đội lẽ nào có thể tùy tiện đánh chết đệ tử bình thường sao? Ta nghĩ đám người chấp pháp đội kia nên chỉnh đốn lại bản thân mình thì hơn.

Vũ trưởng lão nói.

– Lục Lâm Thiên giết Ôn Tước, đám người chúng ta đều nhìn thấy rõ ràng. Ôn Tước kiêu ngạo ngang ngược, tự mình muốn chết, theo ta thấy chấp pháp đội nên chỉnh đốn lại.

Tạ trưởng lão nói.

– Hóa ra chư vị trưởng lão đều cho rằng như vậy. Được rồi, nếu như không phải là lỗi của Lục Lâm Thiên thì tự nhiên hắn vô tội. Triệu trưởng lão ngươi thân là trưởng lão hẳn sẽ không tính toán với tân đệ tử chứ?

Vân Khiếu Thiên nói.

– Hóa ra chư vị trưởng lão đều cho rằng như vậy. Được rồi, nếu như không phải là lỗi của Lục Lâm Thiên thì tự nhiên hắn vô tội. Triệu trưởng lão ngươi thân là trưởng lão hẳn sẽ không tính toán với tân đệ tử chứ?

Vân Khiếu Thiên nói.

Chương 359: Lại gặp lần thứ hai (1)

– Hừ!

Cơ mặt Triệu Vô Cực co quắp lại, thế nhưng vẫn chắp tay cười nói:

– Lão phu đương nhiên sẽ không tính toán với một tiểu tử, ta cũng vì suy nghĩ cho tông quy mà thôi. Nếu tông chủ nói vậy tự nhiên ta cũng không có ý kiến.

– Như vậy là tốt nhất.

Vân Khiếu Thiên nói, rồi lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên hỏi:

– Lục Lâm Thiên, hiện tại có hơn mười vị trưởng lão muốn nhận ngươi làm đồ đệ, ngươi thấy thế nào?

– Đệ tử đa tạ chư vị trưởng lão ưu ái, quả thực đệ tử có chút được quá yêu mà sợ hãi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ngươi chính là Vũ giả tam hệ, thiên phú lại cao, mười vị trưởng lão đều có tâm tư thu ngươi làm đồ đệ bồi dưỡng trọng điểm. Bản tông cũng phá lệ cho ngươi sớm trở thành đệ tử thân truyền. Chỉ là hiện tại cả mười vị trưởng lão đều muốn thu ngươi làm đồ đệ, ngươi có bằng lòng bái một trong các vị trưởng lão đây làm sư phụ hay không? Mười vị trưởng lão đều có tu vi cao tuyệt, đủ để làm sư phụ ngươi.

– Chuyện này…

Lục Lâm Thiên có chút bối rối, tông chủ Vân Khiếu Thiên này dường như có ý bảo hắn, hy vọng hắn chọn một người có thực lực cao nhất mà bái sư. Thế nhưng giữa hắn và Vũ trưởng lão còn có ước định a.

– Chư vị trưởng lão. Các ngươi đều có tâm thu đồ đệ, để Thiếu Du tự mình lựa chọn sư phục của mình đi. Các ngươi có ý kiến gì không?

Vân Khiếu Thiên nhìn về phía chúng trưởng lão nói.

– Ta không có ý kiến, để Lục Lâm Thiên tự mình chọn cũng được.

Vũ trưởng lão tức thì cười hắc hắc, là người đồng ý đầu tiên.

– Ta cũng không có ý kiến, ta tin Lục Lâm Thiên sẽ chọn được vị sư phụ hợp với mình nhất.

Tống trưởng lão nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên nở nụ cười mờ ám mà nói. Dường như đang nhắc Lục Lâm Thiên chuyện hôm qua.

– Ta cũng không có ý kiến.

Những trưởng lão còn lại sau khi nhìn nhau cũng không còn ai có ý kiến nữa. Bọn họ cũng biết, nếu cứ cãi nhau như vậy thì cả ngày hôm nay cũng không có kết quả, vậy thì đánh cược vào vận khí của mình mà thôi.

– Lục Lâm Thiên, ngươi tự mình chọn một sư phụ đi.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên lại rơi vào người Lục Lâm Thiên, trong mắt lúc này có chút kinh ngạc.

– Vân Khiếu Thiên này đúng là xảo quyệt, để cho ta chọn hắn sẽ không đắc tội bất cứ trưởng lão nào, quả thực vô cùng cao minh a.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn về phía mười trưởng lão, tức thì mười trưởng lão lập tức khẩn trương.

Bạch Mi bên cạnh Lục Lâm Thiên lúc này vẫn còn kinh ngạc không ngớt. Tuy rằng hắn đã sớm biết Lục Lâm Thiên là Vũ giả tam hệ, muốn thành đệ tử thân truyền cũng không khó. Thế nhưng hắn không ngờ tới Lục Lâm Thiên lại được hoan nghênh tới mức này.

Bạch Mi trưởng lão cũng không biết, trong sáng nay khi giao thủ với Ôn Tước, phần thiên phú của Lục Lâm Thiên đã lọt vào mắt đám trưởng lão này. Mười tám tuổi đã là Vũ Sư cửu trọng, là thiên phú đỉnh cấp. Mà Vũ Sư cửu trọng có thể đánh chết Vũ Phách tam trọng nha. Loại thực lực như thế càng khiến cho các trưởng lão chấn động. Đệ tử như vậy mà không đoạt vào tay quả thực phải xin lỗi chính mình rồi.

Vì vậy những trưởng lão này đều muốn thu Lục Lâm Thiên vào làm đệ tử mình, đem về giáo dục một chút không lâu sau đó dưới đám đệ tử mình sẽ có một cường giả. Địa vị tông môn khi đó chỉ sợ có tăng chứ không có giảm nha. Vì vậy lúc này những trưởng lão này đều mong Lục Lâm Thiên có thể chọn mình.

– Chư vị trưởng lão, đệ tử Lục Lâm Thiên rất cảm kích tấm lòng yêu tài của chư vị trưởng lão, nếu như đệ tử có thể đồng thời bái các vị trưởng lão làm sư phụ thì đệ tử nhất đinh sẽ không chút do dự.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía các vị trưởng lão nói.

– Tiểu tử này mặt thật dày nha.

Vân Khiếu Thiên thầm nghĩ. Lúc này chúng trưởng lão nghe Lục Lâm Thiên nói vậy trong lòng cũng có chút bất ổn, không biết Lục Lâm Thiên này sẽ chọn ai.

Lục Lâm Thiên ngừng lại một chút rồi nói tiếp:

– Chỉ là đệ tử biết đây là chuyện không có khả năng, trong lòng đệ tử đã chọn một trong các vị làm trưởng lão, tuy rằng đệ tử đã chọn sư phụ rồi thế nhưng trong lòng đệ tử cũng hận không thể làm đệ tử của tất cả các vị trưởng lão ở đây lắng nghe các trưởng lão dạy bảo, đây chính là bất hạnh của đệ tử. Thế nhưng sau này chỉ cần các trưởng lão có điều gì sai bảo Thiếu Du nhất định sẽ không chối từ. Trong lòng Thiếu Du sẽ luôn tôn kính các vị trưởng lão ở đây như là sư phụ của mình vậy.

Lục Lâm Thiên nói xong khiến cho mọi người có mặt ở đại điện tức thì sửng sốt. Những lời này vào tai những trưởng lão đều vô cùng ngọt ngào, đều vô cùng hưởng thụ, đương nhiên ngoại trừ Triệu Vô Cực.

– Hảo tiểu tử, không đắc tội với bất kỳ ai, cẩn trọng, tâm cơ có thừa.

Vân Khiếu Thiên thầm nghĩ.

– Đệ tử mong Vũ trưởng lão thu đệ tử làm đồ đệ.

Dưới ánh mắt của mọi người, Lục Lâm Thiên chậm rãi đi tới trước mặt Vũ trưởng lão rồi quỳ xuống hành lễ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên kỳ thực đã sớm đoán ra, trưởng lão họ Dương kia và trưởng lão mặc đạo bào màu đen là hai người có thực lực mạnh nhất. Bái nhập môn hạ hai người này trên phương diện tu luyện có chỗ tốt cực lớn, đương nhiên hơn những chỗ khác một chút.

Những trưởng lão kia đều là Vũ suất cửu, bát trọng. Đặt biệt là Tống trưởng lão và Tạ trưởng lão đều có ý với hắn. Đặc biệt là Tạ trưởng lão lại là sư phụ của Lục Vô Song, hai người này hắn cũng cực kỳ coi trọng.

Chỉ là cuối cùng hắn vẫn lựa chọn Vũ trưởng lão, thực lực trưởng lão rất thấp. Trên phương diện tu luyện sợ rằng không cấp được cho hắn chỗ tốt nào. Thế nhưng hắn biết, bản thân mình trên phương diện tu luyện có Nam thúc chỉ điểm vậy là đủ rồi. Hơn nữa bản thân mình lại tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết cũng không có ai có thể chỉ điểm được. Cho nên có thể bỏ qua điều này.

Mà Vũ trưởng lão này đối với hắn cực kỳ bao che khuyết điểm, Lục Lâm Thiên cũng đã nhìn thấy, ghi tạc trong lòng. Loại sư phụ này mới là người hắn cần. Huống chi địa vị Vũ trưởng lão ở Vân Dương Tông cực kỳ cao. Sau này nếu hắn muốn tìm kiếm Vạn Niên Xích Đồng có lẽ sẽ dễ hơn một chút. Lại nói bản thân hắn đã sớm đạt thành hiệp nghị với Vũ trưởng lão, Lục Lâm Thiên đương nhiên lựa chọn Vũ trưởng lão rồi.

– Ha ha, Tốt. Đồ nhi tốt của ta. Từ hôm nay ngươi chính là đồ đệ của Vũ Ngọc Tiền ta.

Vũ trưởng lão đứng lên, có vẻ vô cùng kích động. Tuy rằng hắn và Lục Lâm Thiên từng có giao ước, thế nhưng nếu Lục Lâm Thiên muốn bái người khác làm sư phụ hắn cũng không thể tránh được.

Lúc này Lục Lâm Thiên có thể đứng giữa đám trưởng lão kia chọn hắn làm sư phụ, trong lòng hắn vô cùng kích động. Nhiều năm trôi qua như vậy, hắn biết bản thân mình có địa vị cực cao trong Vân Dương Tông thế nhưng cũng không phải là do bản thân hắn, cho nên hắn có chút cảm giác khó chịu.

– Sư huynh, phụ thân Lục Lâm Thiên là Lục Trung. Lục Trung năm đó cũng là đồ đệ ngươi. Nếu hiện tại ngươi thu Lục Lâm Thiên là đồ đệ, điều này, bối phận có chút không thích hợp.

Chương 360: Lại gặp lần thứ hai (2)

- Sắc mặt Vân Khiếu Thiên có chút không tốt, dường như hắn cũng không ngờ tới Lục Lâm Thiên lại chọn Vũ trưởng lão làm sư phụ.

– Tông chủ, loại bối phận này đối với Tu luyện giả chúng ta không quan trọng lắm. Cha con là cha con, sư phụ là sư phụ, cũng không thể lẫn lộn một chỗ được.

Lục Lâm Thiên nói, loại bối phận này đương nhiên hắn sẽ không để ý tới.

– Đồ nhi của ta nói không sai. Ta mặc kệ a, hà tất phải quan tâm tới bối phận này. Bọn họ là cha con bọn họ, ta thu đồ đệ là việc của ta.

Vũ trưởng lão nói.

– Lục Lâm Thiên, ngươi quyết định chưa? Muốn bái nhập làm môn hạ đệ tử của Vũ trưởng lão không?

Vân Khiếu Thiên lại hỏi.

– Đệ tử đã quyết định.

Lục Lâm Thiên nói. Xem ra vị tông chủ này muốn hắn tìm một vị lương sư khác.

– Được rồi, sau này ngươi chính là đệ tử của Vũ trưởng lão.

Vân Khiếu Thiên có chút bất đắc dĩ nói.

– Hảo đồ nhi của ta. Chúng ta đi thôi. Sư phụ mang ngươi đi tìm địa bàn.

Vũ trưởng lão lớn tiếng nói.

Vũ trưởng lão nói xong lập tức mang Lục Lâm Thiên đi ra khỏi đại điện. Chúng trưởng lão còn lại cũng chỉ có thể phiền não không ngớt. Thật ra bọn họ cũng không có ý trách cứ Lục Lâm Thiên, lại có chút tán thưởng, đều có hảo cảm với hắn. Chỉ là trong lòng có chút phiền muộn mà thôi.

Lúc này, trong lòng những trưởng lão ở đây đều không nhịn được mà cùng xuất hiện một câu nói:

– Củ cải trắng lại ném cho heo ăn, đệ tử tốt đều bị Vũ trưởng lão làm hư.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên rời khỏi, trong mắt Triệu Vô Cực bắn ra hàn ý.

– Chư vị trưởng lão, Lục Lâm Thiên hiện tại đã là đệ tử của Vân Dương Tông chúng ta. Vũ giả tam hệ tiền đồ vô lượng. Ta hy vọng những trưởng lão ở đây có thể trợ giúp Vũ trưởng lão bồi dưỡng đệ tử này. Nếu như tiểu bối này trước đó có đắc tội với chư vị, ta nghĩ chư vị cũng sẽ không tính toán với tiểu bối chứ?

Vân Khiếu Thiên lạnh nhạt nói, ánh mắt như vô ý nhìn về phía Triệu Vô Cực. Ánh mắt lạnh lùng kia của Triệu Vô Cực không giấu diếm được ánh mắt của hắn.

– Chúng ta hiểu rõ.

Các vị trưởng lão đáp, trưởng lão ở đây đều là nhân vật cáo già, người trong lời tông chủ là ai bọn họ đương nhiên biết.

– Thiếu Du à, ngươi thích một mình ở đây hay cùng ở với hai sư huynh không nên thân của ngươi? Dù sao đi nữa cũng có rất nhiều chỗ.

Ra khỏi đại điện, Vũ Ngọc Tiền nói, tâm tình của hắn hôm nay vô cùng tốt.

Nhưng vào lúc này trên sân rộng trước cung điện có mấy thân ảnh xinh đẹp đang đi đến. Chính là đám người Lục Vô Song, Thúy Ngọc và nữ tử mặc cung trang kia.

– Sư phụ, đệ tử…

Lục Lâm Thiên vừa mở miệng thì trong mắt hiện lên một thân ảnh xinh đẹp. Đây là một nữ tử mặc cung tranh, tuổi chừng mười chín, đôi mắt to tròn, làn da mịn như ôn ngọc, cái miệng nhỏ nhắn, kiều diễm ướt át, hai sợt tóc mai tung bay trong gió tăng thêm vẻ phong tình, cái eo nhỏ nhắn lả lướt.

– Tiểu thư, người xem là tiểu tặc kia.

Trong chớp mắt nha hoàn bên cạnh nữ tử kia phát ra âm thanh kinh ngạc. Ánh mắt của nàng lúc này đang nhìn chằm chằm về phía Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tặc, đi mòn gót giày không tìm thấy. Không nghĩ tới ngươi lại tới đây.

Lúc này nữ tử mặc cung trang màu xanh kia trong khoảnh khắc cũng nhận ra Lục Lâm Thiên đứng trước cửa đại điện. Tên tiểu tặc nhìn thấy toàn thân của nàng, làm sao nàng có thể quên được chứ.

– Trời, tại sao lại là nàng….

Lúc này Lục Lâm Thiên nhìn vào thân ảnh đột nhiên xuất hiện trước mắt này không khỏi hít sâu một hơi. Sao lại là nữ nhân tàn ác này a, hắn còn tưởng rằng cả đời sẽ không gặp lại nữ nhân này nữa, không nghĩ tới vận đổi sao dời mình lại gặp nàng.

– Là Thiếu Du, đúng là Thiếu Du…

Lục Vô Song lúc này ngẩn ra, vốn tưởng rằng nàng sẽ không gặp lại được hình bóng này nữa. Thế nhưng lúc này hình bóng này lại xuất hiện trước mặt nàng, khuôn mặt giống nhau, toàn thân có chút tà khí nhàn nhạt, không phải là hắn thì là ai đây.

– Tiểu tặc, ngươi chạy đâu.

Lúc này sắc mặt nữ tử mặc cung trang màu xanh sầm xuống, chân khí bùng lên, trong tay xuất hiện quang mang màu xanh bắn thẳng về phía Lục Lâm Thiên, mang theo tiếng gió rít gào.

– Vũ Phách tứ trọng.

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, nữ tử xinh đẹp này một năm rưỡi trước chỉ có tu vi Vũ Sư cửu trọng, không nghĩ tới hiện tại đã đạt tới Vũ Phách tứ trọng. Thiên phú tu luyện như vậy, so với bản thân hắn có được Âm Dương Linh Vũ Quyết cũng không kém bao nhiêu.

Chân khí dưới chân chợt lóe lên, Lục Lâm Thiên chỉ có nhanh chóng thối lui, trong lòng hắn đã có bóng ma cho nên căn bản không dám đối đầu với nữ nhân này.

– Trốn chỗ nào, hôm nay mà để cho ngươi chạy thoát bản tiểu thư sẽ không mang họ Vân nữa.

Nữ tử xinh đẹp kia quát lên một tiếng, chân khí lóe lên, khí lưu chung quanh thân thể giống như đàn ngựa mất cương không ngừng nhộn nhạo, phát ra tiếng ầm ầm, trong đôi mắt xinh đẹp bắn ra lửa giận.

Nhìn Lục Lâm Thiên cấp tốc lui về phía sau, nàng khẽ nhún chân một cái thân thể hóa thành một đạo lưu quang xuyên qua tàn ảnh mang theo một đoàn quang mang, giống như linh xà xuất động trực tiếp hướng về phía Lục Lâm Thiên.

– Tốc độ thật nhanh.

Hai hàng lông mày Lục Lâm Thiên nhíu lại, tốc độ của nữ nhân này, cộng thêm thực lực, quả thực so với Ôn Tước kia là một trời một vực. Lục Lâm Thiên cũng có cảm giác, nữ nhân này đem đến cho hắn một áp lực cực lớn.

– Phong chi dực.

Một đám chân khí tuôn ra, Lục Lâm Thiên mượn thế nhảy về phía sau. Lúc này phía sau hắn đã ngưng tụ đôi cánh màu trắng.

– Ngươi không thoát được đâu.

Nữ tử xinh đẹp kia lại quát lên một tiếng, chân khí bùng lên, phía sau nàng cũng xuất hiện đôi cánh. Tàn ảnh màu xanh trong tay xuyên thấu không khí mang theo một cỗ lực lượng sắc bén lần thứ hai nhắm về phía Lục Lâm Thiên.

– Hồng Lăng… Ngươi làm gì vậy?

Một màn này ngoài nha hoàn Đông Mai của nữ tử xinh đẹp kia, đoán chừng không ai biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. Một lát sau Vũ Ngọc Tiền mới phục hồi tinh thần lại, khuôn mặt biến sắc.

Sưu sưu.

Cũng trong nháy mắt này, trong đại điện có mười mấy đạo thân ảnh bay ra, chính là Vân Khiếu Thiên và chúng trưởng lão khác. Một lát sau lại có hơn mười đệ tử Vũ Phách cũng lục tục chạy ra.

Mọi người nhìn chăm chú vào hai thân ảnh trên bầu trời đều nhướng mày.

Phanh phanh.

Hai người không ngừng giao thủ trên bầu trời làm vang lên âm thanh đinh tai nhức óc.

– Đông Mai, có chuyện gì vậy?

Vân Khiếu Thiên nghi hoặc nhìn lên trên bầu trời nói.

– Tông chủ, chuyện này…

Khuôn mặt nha hoàn Đông Mai đỏ lên, nàng cũng không dám nói thời điểm nàng và tiểu thư tắm bị thanh niên kia nhìn hết nha. Nàng nhanh nhảu nói:

– Tiểu thư từng bị tên tiểu tặc kia khi dễ cho nên hôm nay vừa gặp lại mới báo thù.

– Tiểu thư bị khi dễ sao?

Chúng trưởng lão tức thì sửng sốt. Yêu nữ này trong Vân Dương Tông không ngừng bắt nạt người khác nha, ai dám bắt nạt nàng, nàng không bắt nạt kẻ khác bọn họ đã phải thắp hương tạ ơn trời phật rồi.

Chương 361: Song tam chi chiến

– Vô Song, có chuyện gì xảy ra vậy?

Tạ trưởng lão nhíu mày, hỏi Lục Vô Song.

– Sư phụ, đệ tử cũng không biết. Người nhanh bảo bọn họ dừng tay đi.

Lục Vô Song có chút sốt ruột nói. Nàng biết thực lực của yêu nữ kia, đó chính là Vũ Phách tứ trọng hàng thật giá thật, Thiếu Du làm sao có thể là đối thủ của nàng.

– Vũ trưởng lão, đã xảy ra chuyện gì.

Cùng lúc đó, Tống trưởng lão cũng hỏi Vũ Ngọc Tiền.

– Ngươi hỏi ta? Ta cũng đang muốn hỏi ngươi đây.

Vẻ mặt Vũ Ngọc Tiền có chút nghi hoặc, hắn cũng không biết có chuyện gì xảy ra. Nếu như người khác khi dễ đồ đệ bảo bối của hắn, bằng vào tính tình của hắn sẽ không thèm bận tâm cái gì gọi là lấy lớn bắt nạt nhỏ, hắn đã sớm chạy tới giáo huấn một chầu. Thế nhưng đối tượng lại là yêu nữ này, hắn cũng vô cùng yêu thương nha, cho nên hiện tại hắn cũng đau đầu không ngớt.

– Tông chủ, người bảo Hồng Lăng dừng tay đi, có việc gì từ từ nói.

Tạ trưởng lão nhìn lên không trung rồi nói. Những trưởng lão Vân Dương Tông này đều biết, yêu nữ Hồng Lăng này ở trong Vân Dương Tông chỉ nghe lời một mình tông chủ mà thôi.

– Chư vị chưởng lão, không vội. Lẽ nào các ngươi không muốn biết thiên phú của Hồng Lăng và Lục Lâm Thiên ai cao hơn hay sao?

Vân Khiếu Thiên nhìn lên bầu trời lãnh đạm nói.

– Hai Vũ giả tam hệ, quả thực là hiếm thấy.

Chúng trưởng lão sau khi hội ý lập tức nhìn lên không trung.

– Rốt cuộc ngươi muốn thế nào?

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên có chút phiền muộn nhìn vào thiếu nữ trước mặt nói.

– Ta muốn hảo hảo giáo huấn tên tiểu tặc ngươi.

Thiếu nữ xinh đẹp kia lúc này đã hoàn toàn nổi giận, trong tay cầm một cây trường tiên màu xanh, thân trường tiên như một con độc xà quất một quất về phía Lục Lâm Thiên.

– Thanh Linh Khải Giáp.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Hai cánh phía sau run lên, thân thể tức thời nhanh chóng thối lui, quanh thân xuất hiện Thanh Linh Khải Giáp, đồng thời cũng chật vật tránh khỏi đạo công kích này.

– Vũ kỹ phòng ngự, dường như cấp bậc cũng không thấp.

Trên sân, chúng trưởng lão đều là người biết nhìn mặt hàng. Sau khi nhìn thấy Thanh Linh Khải Giáp trên người Lục Lâm Thiên hai hàng lông mày đều nhíu lại, Vân Khiếu Thiên lúc này cũng có chút kinh ngạc.

Lục Lâm Thiên né tránh một kích, một đạo trường tiên thất bại trong nháy mắt quay về, hai cổ tay thiếu nữ kia giương lên, nhanh chóng lại tiếp tục mang theo tiếng xé gió hướng về phía Lục Lâm Thiên.

Tốc độ này quá nhanh, đám tàn ảnh xuyên qua sự cách trở của không khí, giống như là vừa lóe lên một cái đã xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Tàn ảnh bỗng nhiên run lên một cái, trong nháy mắt hóa thành mấy đạo quang ảnh, bằng một phương thức vô cùng quỷ dị bao phủ không gian chung quanh.

– Kháo, ngươi cho rằng ta sợ ngươi sao?

Từ khi gặp nàng đến giờ vẫn bị nàng đuổi đánh cho chạy trối chết, chạy cũng không thoát, Lục Lâm Thiên cũng nổi giận, thủ ấn trong tay biến đổi. Lúc này trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện một cái bao tay do Bạch Ngọc Tinh Ti chế thành, năm ngón tay uốn lượn, một đạo chưởng ấn mang theo hỏa diễm đánh về phía trước.

Sưu sưu…

Tiên ảnh màu xanh giống như là có mắt vậy, nhanh chóng biến hóa giữa không trung, mấy đạo hư ảnh được thu lại, nhanh chóng đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, bàn tay run lên, bắt được tiên ảnh màu xanh này.

Xuy…

Hai loại lực lượng va chạm nhau, chân khí đan xen tạo ra tia lửa, thân thể Lục Lâm Thiên nhất thời bị một cỗ lực lượng vô cùng lớn đẩy lùi. Lực lượng cường hãn trút xuống lòng bàn tay hắn. Hai cánh phía sau lưng trong nháy mắt vỗ liên hồi, thân thể bị đẩy lùi mấy chục thước mới đứng vững.

Bị một cỗ lực lượng trút xuống có Thanh Linh Khải Giáp trên người Lục Lâm Thiên không bị làm sao. Lực phòng ngực của Thanh Linh Khải Giáp vô cùng cường hãn.

Mà lúc này, nữ tử xinh đẹp tuyệt sắc kia cũng không bị bao nhiêu ảnh hưởng. Hai cánh phía sau run lên, chân khí vận chuyển, khí tức bản thân nhanh chóng bạo liệt.

– Phong hệ, Mộc hệ, dường như còn có Thủy hệ, lẽ nào đây chính là yêu nghiệt của Vân Dương Tông mà Vô Song tỷ thường nhắc tới?

Nhìn vào thân ảnh tuyệt sắc này trong đầu Lục Lâm Thiên nhớ tới Lục Vô Song từng kể với hắn Vân Dương Tông cũng có một yêu nghiệt tu luyện, là Vũ giả tam hệ, phỏng chừng là nữ nhân này.

– Kháo, ta hiểu rồi.

Nhìn vào nữ nhân này Lục Lâm Thiên đột nhiên nghĩ tới một việc. Trong đại điện hắn có cảm giác dường như mình và tông chủ Vân Khiếu Thiên dường như quen biết nhau. Hiện tại nhìn thấy nữ nhân này hắn mới biết được, hai người có sáu phần tương tự. Nếu không sai thì nữ nhân này hẳn là nữ nhi tông chủ Vân Khiếu Thiên.

– Tiểu tặc, ta xem ngươi còn có thể né được mấy chiêu.

Mấy chiêu này không bắt được tiểu tặc trước mặt càng làm nữ nhân xinh đẹp này nổi giận. Dung nhan đỏ bừng, khí tức không ngừng tăng vọt. Chân khí bàng bạc nhanh chóng ngưng tụ quanh thân. Nàng thu trường tiên lại, lòng bàn tay chấn động đánh về phía Lục Lâm Thiên một chưởng.

Âm thanh của nữ nhân xinh đẹp này vừa vang lên thì đạo chưởng ấn trong tay cũng được đánh ra. Chưởng ấn vừa xuất hiện toàn bộ năng lượng thủy hệ bàng bạc giữa không trung nhanh chóng hội tụ, một đám lam sắc quang mang hội tụ trong chu vi nghìn thước giữa không trung. Trong không rung động kịch liệt, năng lượng thủy hệ nhanh chóng ngưng tụ, cuối cùng hóa thành một chưởng ấn lam sắc lớn chừng trăm thước.

Chưởng ấn này tràn ngập khí tức cường hãn, uy thế mạnh mẽ tỏa ra uy áp kinh khủng, khiến cho đám đệ tử Vũ Phách phía dưới cũng phải biến sắc. Ngay cả chúng trưởng lão phía dưới cũng nhíu mày.

– Không ngờ Chấn Hải Ấn Hồng Lăng cũng thi triển ra, đây chính là vũ kỹ Hoàng cấp cao giai nha.

Vẻ mặt Tạ trưởng lão có chút biến hóa nói.

– Chấn Hải Ấn được Hồng Lăng thi triển ra tới mức này cũng cực kỳ khó có được, thiên phú của nó, Vân Dương Tông ta gần trăm năm nay cũng không có một người nào tốt như vậy.

Dương trưởng lão nói.

– Hồng Lăng quá độc ác a. Tiểu tử Lục Lâm Thiên kia mới là Vũ Sư cửu trọng, Hồng Lăng lại là Vũ Phách tứ trọng, lại còn thi triển vũ kỹ Hoàng cấp cao giai. Tông chủ, bảo Hồng Lăng dừng tay đi.

Vũ trưởng lão lúc này đã có chút không nhịn được. Trong lòng bắt đầu lo lắng cho đệ tử bảo bối của mình.

– Vũ trưởng lão, ngươi bảo Hồng Lăng dừng tay đi.

Tống trưởng lão mỉm cười. Chúng trưởng lão lúc này dường như hiểu ý nhau cùng cười rộ lên. Ai cũng biết, tại Vân Dương Tông này Vũ trưởng lão là một nhân vật khó dây, ai Vũ trưởng lão cũng không sợ, duy chỉ sợ yêu nữ Hồng Lăng này. Nếu ai chọc tới yêu nữ Hồng Lăng này quả thực phải xuất huyết vô cùng nhiều. Đan dược ngũ phẩm, lục phẩm đều bị cướp lấy. Cho nên trong Vân Dương Tông mọi người có câu nói, tình nguyện chọc vào Vũ trưởng lão cũng không nguyện ý chọc phải yêu nữ Hồng Lăng này.

– Nó không nghe lời ta.

Vũ trưởng lão tức thì nhụt chí nói.

– Sư huynh, ngươi cứ yên tâm đi, đệ tử bảo bối của ngươi sẽ không xảy ra chuyện gì đâu. Có chúng ta ở đây, ngươi không cần lo lắng quá mức. Lục Lâm Thiên dường như chưa xuất toàn lực, hẳn là còn con bài ẩn dấu, để Hồng Lăng thử hắn cũng tốt.

Chương 362: Cường giả chân chính

Vân Khiếu Thiên cười nói.

Chúng trưởng lão khẽ gật đầu, bằng vào nhãn lực của bọn họ làm sao không nhìn ra Lục Lâm Thiên vẫn ẩn giấu thực lực của mình cơ chứ. Về phần ẩn dấu nhiều hay ít, bọn họ không nhìn ra.

– Chấn Hải Ấn.

Nữ tử tuyệt sắc khẽ kêu lên mộ tiếng, thân hình tuyệt mỹ tạo thành một vòng cung trong không trung, năng lượng thủy hệ trong không trung mãnh liệt hội tụ khiến cho không gian rung động, giống như sóng lớn đang gào thét ở biển rộng, ở giữa không trung lúc này có một đạo chưởng ấn lam sắc hơn trăm thước từ giữa không trung bắn về phía trước. Chung quanh đường đi của nó không gian gấp khúc dường như sắp bị vỡ tan vậy.

Cảm nhận được năng lượng kinh khủng này, vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, không có lựa chọn nào khác, quanh thân hắn lập tức có một cỗ quang mang màu vàng bao phủ. Một đạo chưởng ấn bắt đầu ngưng tụ, không ngờ không gian chung quanh hắn lại phát ra âm thanh ầm ầm, trong nháy mắt có một cỗ quang mang chói mắt từ trong cơ thể bạo phát ra bên ngoài.

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn.

Tiếng quát trầm thấp của Lục Lâm Thiên vừa vang lên, khí tức toàn thân trong nháy mắt khuếch trương, một đạo chưởng ấn hoàng sắc phóng lên cao, trong nháy mắt hóa thành mấy đạo chưởng ấn không rõ ràng.

– Di, không ngờ cũng là vũ kỹ Hoàng cấp cao giai nha. Lục gia Trấn Thanh Vân không ngờ lại có vũ kỹ bực này.

Nhìn khí thế chung quanh người Lục Lâm Thiên, chúng trưởng lão có chút kinh ngạc nói.

– Với tu vi Vũ Sư cửu trọng không ngờ đã có thanh thế bực này, người này quả nhiên không đơn giản.

Vân Khiếu Thiên thầm nghĩ trong lòng.

– Oanh.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng đẩy chưởng ấn rời đi, tức thì không giang chung quanh chấn động kịch liệt, một cỗ kình khí kinh khủng, cực kỳ mạnh mạnh mẽ va chạm với chưởng ấn của nữ tử xinh đẹp kia.

Từng âm thanh kinh thiên vang lên ầm ầm trong không gian, một cỗ kình khí cuồng bạo khuếch tán trong không trung.

Phanh.

Tiếng vang sơn băng địa liệt vang vọng trên bầu trời, khiến cho những trưởng lão và hơn mười Vũ Phách phía dưới há hốc mồm.

Phanh.

Dưới sự va chạm của hai cỗ kình khí kinh khủng, người đứng mũi chịu sào là Lục Lâm Thiên lúc này miệng kêu một tiếng đau đớn, thân thể loạng choạng lùi về phía sau, hai cánh liên tục vỗ. Sau khi lùi tầm năm mươi trượng mới đứng vững thân thể. Khí huyết trong cơ thể cuồn cuộn, yết hầu có chút ngòn ngọt.

Mạnh mẽ ngăn chặn máu ở yết hầu, sắc mặt Lục Lâm Thiên lúc này có chút tái nhợt, quang mang trên Thanh Linh Khải Giáp cũng mờ đi không ít.

– Thực lực quá mạnh.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, có Thanh Linh Khải Giáp, thêm nữa cơ thể hắn vốn đã cường hãn, nhưng nữ nhân này lại có thể làm hắn bị thương, nếu như không có Thanh Linh Khải Giáp thì phỏng chừng trong vòng một chiêu hắn đã bị đánh bại.

– Không ngờ lại kháng cự được.

Những trưởng lão Vân Dương Tông phía dưới lúc này nhìn nhau, bằng vào định lực của bọn họ cũng không bình tĩnh được. Một Vũ Sư cửu trọng chống lại một kích của Vũ Phách tứ trọng. Mà thực lực của Vũ Phách tứ trọng này có thể so sánh được với Vũ Phách ngũ trọng, lục trọng nha.

– Thiên phú như vậy quả thực quá kinh người.

Vân Khiếu Thiên nhướng mày, khẽ thở dài.

– Tiểu tặc, ta sẽ không tha cho ngươi đâu.

Nữ tử xinh đẹp kia lúc này lại bắn tới. Nàng khẽ kêu lên một tiếng, thủ ấn liên tục đánh ra, khí lưu quanh nhanh nhanh chóng xoay tròn, giống như là một cơn lốc mang theo tiếng ầm vang vậy. Bắt đầu từ quanh thân, từng đạo khí lưu cuồng bạo nhanh chóng tản ra, năng lượng thuộc tính phong nhanh chóng hội tụ.

Dưới năng lượng kinh khủng này có một cỗ cuồng phong lớn đến cực hạn được ngưng tụ, cuồng phong gào thét, quả thực đúng là gió lớn thành bão a.

– Phong Quyển Tàn Vân.

Tiếng quát của nữ tử xinh đẹp vừa dứt, cơn bão khổng lồ mang theo kình khí kinh khủng hướng về phía Lục Lâm Thiên mà đi.

– Ta sợ ngươi sao?

Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng. Công kích lần này của đối phương chắc chắn là vũ kỹ Hoàng cấp cao giai. Hắn chỉ có thể thi triển con bài ẩn giấu của mình mới có thể chống lại được. Thủ ấn trong tay không ngừng biến hóa tạo thành từng vòng cung huyền ảo, ngay sau đó toàn thân hắn được bao phủ dưới một mảnh quang mang chói mắt.

Nếu thi triển con bài chưa lật, Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ chọn Chu Tước Quyết.

Theo sự đánh ra của những thủ ấn hoàn hảo này, trước người Lục Lâm Thiên được vô số quang mang kỳ dị bao phủ. Khí tức trên người lúc này cũng biến hóa vô cùng quỷ dị, khí tức khiến cho tim người khác đập nhanh lúc này phóng lên cao, giống như là cuồng bạo vậy.

– Tiểu tử này dường như đang thi triển con bài ẩn giấu của hắn rồi. Đây là vũ kỹ gì, khí tức này vô cùng quỷ dị.

Bên dưới, lúc này vẻ mặt của những trưởng lão có chút ngưng trọng.

Chỉ là trong nháy mắt này, năng lượng kinh khủng của Lục Lâm Thiên dường như đã đạt tới cực hạn, khiến cho không gian chung quanh dường như đang gợn sóng. Quang mang bảy màu bắt đầu đen xen với nhau, trong khoảnh khắc theo đạo chưởng ấn cuối cùng mà hắn đánh ra, năng lượng cuồng bạo không ngờ lại an tĩnh lại rồi lập tức ngưng tụ thành một đầu phượng hoàng màu đỏ bằng năng lượng, dài trên năm mươi thước, hai cánh mang theo hỏa diễm tràn ngập, chu vi chung quanh lúc này dường như cũng bị đầu phượng hoàng này đốt vậy.

– Chu Tước Quyết.

Không có một chút do dự nào, thanh âm trầm thấp của Lục Lâm Thiên vừa vang lên hắn ngay lập tức đánh một đạo thủ ấn cuối cùng ra, trong nháy mắt sắc mặt trắng bệch, chân khí trong cơ thể đều bị Chu Tước Quyết thôn phệ, một ngụm máu vừa mới áp chế cũng không thể ngăn chặn được, rốt cuộc miệng hắn cũng phun ra một ngụm máu.

Đầu phượng hoàng bằng năng lượng kinh khủng này trong nháy mắt biến thành vài trăm tước, quanh thân hỏa diễm lượn lờ, mang theo khí tức cuồng bạo phóng lên cao, trong nháy mắt bao phủ không trung, không khí dường như cũng bị đốt cháy tạo nên tiếng ken két vô cùng rung động, điều này quá mức kinh khủng.

Một đầu phượng hoàng do năng lượng tạo thành cùng với một cơn bão phá vỡ khí lưu chung quanh tạo thành một vòng cung trên không trung dưới vô số ánh mắt kinh hãi của mọi người, hai đạo năng lượng chuẩn bị va chạm với nhau.

– Vũ kỹ thật khủng khiếp.

Lúc này, Chu Tước Quyết do Lục Lâm Thiên thôi động khiến cho mọi người chấn kinh, Vũ Sư cửu trọng không ngờ có thể thôi động ra năng lượng kinh khủng như vậy, quả thực quá chấn động.

Lúc này trong lòng những trưởng lão không khỏi nghĩ tới một câu: Củ cải trắng lại ném cho heo ăn, đệ tử tốt bị Vũ trưởng lão phá hư.

Chỉ có Triệu Vô Cực, nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, cơ mặt giật giật vào cái, vẻ mặt vô cùng âm trầm.

Lúc này, mọi người vô cùng rõ ràng, nếu như hai đạo công kích này va chạm với nhau, phỏng chừng ngay cả hai người bọn họ cũng bị ảnh hưởng, hơn nữa hậu quả cũng không nhẹ.

– Được rồi, hai người các ngươi dừng tay cho ta.

Ngay khi hai đạo năng lượng va chạm với nhau đột nhiên có một âm thanh nhàn nhạt vang lên, lập tức có một thân ảnh đột nhiên xuất hiện giữa hai đạo năng lượng

Chương 363: Nhuyễn ngọc vào lòng (1)

Ngay lúc này đạo thân kia ảnh kia lăng không mà tới, hai tay vung lên mang theo một cỗ chân khí hoàng sắc hùng hồn, trong nháy mắt khiến cho không khí chung quanh chấn động.

Phanh phanh.

Trong không gian chấn động, đầu phượng hoàng do năng lượng của Lục Lâm Thiên tạo thành và cơn bão do thiếu nữ xinh đẹp kia trong nháy mắt vỡ tan, dưới sự tan vỡ của hai cỗ năng lượng kinh khủng như vậy, không gian chung quanh không ngờ lại không có một chút ảnh hưởng gì, ngay cả một chút rung động cũng không có.

Người này lập tức vung tay lên, hai cỗ năng lượng kia lập tức hóa thành hư vô.

Nhìn vào một màn trên không trung, khiến đám đệ tử Vũ Phách và đám người Lục Vô Song, Dương Diệu vẻ mặt khiếp sợ. Công kích của hai người quả thực vô cùng cường hãn, thế nhưng lại không tốn bao nhiêu sức lực đã bị đánh tan tác, loại thực lực thế này cũng chỉ có một từ kinh khủng để hình dung mà thôi.

Trên bầu trời, Vân Thiếu Khiên đang chắp tay lăng không đứng đó. Một cỗ khí thế cường hãn kinh khủng lan ra bốn phía. Dưới cỗ khí thế mạnh mẽ kia khiến cho mọi người có cảm giác uy vũ thiên hạ, ngạo nghễ chúng sinh.

– Vân Khiếu Thiên.

Lục Lâm Thiên ở đằng xa lúc này cũng không khỏi khiếp sợ. Thực lực tông chủ Vân Khiếu Thiên quá mạnh mẽ, mạnh đến mức sự tồn tại của hắn trước mặt Vân Khiếu Thiên chỉ là một con kiến hôi mà thôi.

– Đây mới là cường giả, là con đường mà ta truy cầu.

Lục Lâm Thiên thầm nói trong lòng. Loại thực lực này, chính là thứ hắn luôn ao ước, bằng vào thực lực của hắn còn kém rất xa.

– Được rồi, hai ngươi dừng tay đi. Đừng để bị thương chính mình.

Vân Khiếu Thiên thu hồi khí tức của bản thân rồi lập tức lãnh đạm nói. Thế nhưng ánh mắt cũng không nhìn được mà nhìn Lục Lâm Thiên một lát. Vừa rồi hắn rõ ràng nhất, công kích của Lục Lâm Thiên không chút thua kém Hồng Lăng, mà Lục Lâm Thiên này mới chỉ là Vũ Sư cửu trọng mà thôi. Nếu so sánh, bực thiên phú như vậy quả thực khiến hắn vô cùng khiếp sợ.

– Cha, con phải đánh cho tiểu tặc này một trận, bắt hắn…

Nữ tử tuyệt mỹ kia vẻ mặt giận dữ, nhìn thấy phụ thân xuất thủ ngăn cản tức thì giậm chân nói.

– Hồng Lăng, Thiếu Du sao lại chọc giận con vậy?

Vân Khiếu Thiên nói.

– Cha, tiểu tặc này…

Nữ tử xinh đẹp này hé mồm muốn nói thế nhưng ngay lập tức lại nói không nên lời. Chung quy nàng cũng không thể nói tiểu tặc này đã nhìn hết thân thể mình.

– Tông chủ, sự tình là như thế này…

Lục Lâm Thiên khẽ cay mày, thầm nghĩ trong lòng. Đây chính là nữ nhi của tông chủ a, bản thân hiện tại không đắc tội nổi, hắn lập tức nói.

– Tiểu tặc, ngươi dám! Nếu ngươi dám nói ta tuyệt đối sẽ không để cho ngươi yên.

Nữ tử xinh đẹp kia thấy vậy tức thì sốt ruột, Lục Lâm Thiên vừa mới mở miệng nàng liền quát hắn.

Nhìn thấy một màn như vậy, mọi người tuy rằng có chút không rõ, thế nhưng cũng có thể nhìn ra được. Hai người này nhất đinh có chút hiểu lầm, không phải đại sự gì.

– Được rồi Hồng Lăng, đừng hồ đồ nữa. Thiếu Du hiện tại là đệ tử của sư bá ngươi, cũng là sư đệ của ngươi, sau này không nên làm loạn như vậy.

Vân Khiếu Thiên nói. Hắn đương nhiên biết nữ nhi của mình luôn ngang ngược kiêu ngạo, có lẽ giữa hai người thanh niên này cũng chỉ có hiểu lầm nho nhỏ thôi.

– Cha, tiểu tặc này.

Nữ tử xinh đẹp oán hận trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó đi tới bên người Vân Khiếu Thiên khẽ giậm chân, thở phì phò rời đi.

– Thiếu Du, ngươi không sao chứ. Hồng Lăng bị ta nuông chiều thành hư rồi, ngươi đừng để bụng.

Vân Khiếu Thiên không để ý tới nữ nhi của mình, hắn biết tính của nó không quá mấy canh giờ sẽ bình thường trở lại cho nên lập tức xoay người nói với Lục Lâm Thiên.

– Tông chủ, đệ tử không sao, là do đệ tử lần trước có chút mạo phạm tới sư tỷ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Thiếu Du, ngươi có sao không? Lần sau gặp phải Hồng Lăng tốt nhất ngươi nên trốn đi, nha đầu kia sư phụ cũng không thể trêu vào a.

Hai người đáp xuống mặt đất, Vũ Ngọc Tiền liền nhanh chóng chạy tới bên người Lục Lâm Thiên.

– Sư phụ, đệ tử không có việc gì.

Lục Lâm Thiên nói, tuy rằng có chút thương thế, nhưng cũng không nặng cho lắm, điều tức một phen là có thể khôi phục.

– Thiếu Du.

Một âm thanh nhỏ nhẹ vang lên bên tai Lục Lâm Thiên mang theo một mùi hương nhàn nhạt, một bóng hình xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, ngũ quan tinh mỹ, da dẻ trắng nõn như ngọc, không phải là Lục Vô Song thì có thể là ai.

– Vô Song tỷ.

Nhìn vào thân ảnh trước mắt này Lục Lâm Thiên vẫn không nhịn được mà ngẩn ra. Một năm rưỡi này Lục Vô Song dường như càng ngày càng đẹp.

– Ta còn trưởng rằng đời này ta không còn được gặp lại đệ nữa.

Đứng trước người Lục Lâm Thiên hai mắt của Lục Vô Song có chút ướt át, cũng không biết có lực lượng nào thúc đẩy hay không mà nàng nhào tới trong lòng Lục Thiếu Du.

Nhìn bóng hình xinh đẹp trước mắt, Lục Lâm Thiên trong lúc vô thức kéo thân ảnh này vào trong lòng, hương thơm bay vào mũi, hai tay đặt nhẹ trên đôi eo tinh tế kia, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được trống ngực của mình trong nháy mắt gia tốc.

Trước ngựcc có đôi thỏ ngọc của phái nữ dán vào khiến cho bên dưới Lục Lâm Thiên không tự chủ được mà có phản ứng, loại phản ứng này, thanh niên khí huyết cương phương quả thực vô cùng dễ phát sinh.

– Vô Song tỷ, đệ không sao rồi, tỷ không cần lo lắng nữa.

Lục Lâm Thiên ôm nàng trong lòng nói một câu, trong lòng tự nhủ không nên suy nghĩ bậy bạ. Thế nhưng phía dưới phản ứng lại ngày càng kịch liệt, thanh niên a, lên thì dễ xuống thì khó nha.

– Um, đệ không làm sao là tốt rồi.

Một lát sau, Lục Vô Song dường như cảm giác được mình có chút thất thố, hai má e thẹn đỏ bừng, nhanh chóng rời khỏi l*иg ngực

Lục Lâm Thiên.

– Thiếu Du, ta biết đệ sẽ không có việc gì mà.

Độc Cô Băng Lan đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên, còn có hai người Dương Diệu, Thúy Ngọc nữa.

Ba người vừa mới chứng kiến thực lực của Lục Lâm Thiên, đều vô cùng chấn động.

– Băng Lan, Thúy Ngọc, Dương Diệu các ngươi đều ở đây sao?

Lục Lâm Thiên nhìn vào tam nữ, trang phục của Dương Diệu này luôn khiến người ta tức giận, đường cong linh lung, ngũ quan hoàn mỹ, dường như cũng càng ngày càng đẹp.

Trong Vân Dương quần sơn, trên một ngọn núi cao vót trên mây, phía dưới có không ít mây mù lượn lờ.

Trên ngọn núi có một đình viện nhỏ, bốn phía có không ít hoa tươi, đình viện cũng rất khác biệt so với những đình viện dưới chân núi.

Sau khi rời khỏi đại điện, Lục Lâm Thiên theo sư phụ Vũ trưởng lão của hắn đi tới ngọn núi này. Đây là nơi mà Vũ trưởng lão cố ý vì Lục Lâm Thiên mà chọn. Trong Vân Dương Tông, đệ tử thân truyền hầu như đều có một nơi ở riêng cũng chính là nơi tu luyện của bọn họ.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng là đệ tử thân truyền, vốn Vũ trưởng lão muốn để Lục Lâm Thiên ở cùng với hắn. Thế nhưng Lục Lâm Thiên lại muốn chọn một ngọn núi để ở riêng, như vậy cũng tiện hơn không ít. Ở phương diện tu luyện hắn cũng có chút chuyện không nên bại lộ lúc này.

Chương 364: Nhuyễn ngọc vào lòng (2)

Vừa rồi cùng Hồng Lăng đánh một trận, trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, nếu như hắn có thể buông tay đánh một trận với nàng, phỏng chừng Hồng Lăng cũng không làm gì được hắn. Trong đám con bài ẩn giấu của hắn còn có Đao Hồn kỹ, Hư Linh Huyễn Ấn, hơn nữa năng lượng Mộc hệ và Thủy hệ còn chưa được phơi bày ra bên ngoài, những thứ này mới là thực lực mạnh nhất của hắn.

Chỉ là Lục Lâm Thiên cũng có chút suy đoán, Hồng Lăng thân là nữ nhi tông chủ lại có thiên phú yêu nghiệt, bản thân nàng chắc hẳn cũng có những con bài ẩn giấu. Trong lúc giao thủ hắn có thể cảm giác được tuy rằng Hồng Lăng tức giận, thế nhưng cũng không có liều mạng.

Thực lực mạnh nhất của Hồng Lăng Lục Lâm Thiên cũng không thể nào đoán được, cũng vô pháp đoán ra. Nữ nhi tông chủ, không có con bài ẩn giấu mới là lạ.

Chỉ là điều này vẫn chưa phải là trọng điểm, trận chiến này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên xuất hiện cảnh báo. Vốn hắn vẫn tự tin mình có Âm Dương Linh Vũ Quyết cho nên trong đám người trẻ tuổi hắn có tốc độ tu luyện cực nhanh, người bình thường không thể nào so sánh với hắn. Thế nhưng từ trên người Hồng Lăng Lục Lâm Thiên cũng cảm nhận được sư uy hiếp. Một năm rưỡi trước trong sơn mạch Vụ Đô, Hồng Lăng mới chỉ là Vũ Sư cửu trọng mà thôi. Hiện tại không ngờ đã tới Vũ Phách tứ trọng, còn có Dương Diệu, Lục Vô Song nữa.

Dương Diệu khi trước có tu vi là Vũ Sĩ, thế nhưng hiện tại không ngờ lại là Vũ Sư bát trọng, Lục Vô Song khi trước là Vũ Sư tứ trọng hiện tại cũng đột phá tới Vũ Phách nhất trọng.

Loại tốc độ tu luyện này khiến cho Lục Lâm Thiên ý thức được một việc, nội tình của những đại phái này không phải là thứ mà hắn có thể so sánh được. Bản thân hắn nếu như không có Âm Dương Linh Vũ Quyết thì căn bản không thể so sánh với những đệ tử đại phái kia.

Vân Dương Tông chỉ một trong Tam Tông Tứ Môn, thế nhưng trong những đại môn phái kia, những đệ tử trẻ tuổi nổi bật cũng có không ít. Bản thân hắn có ưu thế Âm Dương Linh Vũ Quyết thế nhưng khởi điểm lại thấp. Đệ tử trong những đại môn phái này có nội tình tông môn chống đỡ khiến cho hắn cảm thấy, giữa hắn và những đệ tử đại phái kia hắn cũng không có ưu thế gì, Hồng Lăng chính là một ví dụ.

– Thời gian kế tiếp nghĩ biện pháp tìm Vạn Niên Xích Đồng sau đó nỗ lực tu luyện vậy.

Lục Lâm Thiên âm thầm cắn răng nói. Chứng kiến thực lực của Vân Khiếu Thiên khiến cho Lục Lâm Thiên mới biết được cái gì gọi là cường giả chân chính. Loại trình tự này ngay cả lão độc vật và quỷ tiên tử đều không thể với tới.

– Mau chóng đột phá tới Vũ Phách và Linh Phách mới được.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ một tiếng rồi khoanh chân ngồi xuống, sau đó nhét một viên đan dược vào trong miệng chậm rãi điều tức. Quanh thân lập tức được bao phủ bởi quang mang nhàn nhạt.

Thời gian chậm rãi trôi qua, từ lúc Lục Lâm Thiên đi vào bên trong đình viện này cho tới hiện tại màn đêm đã gần bao phủ.

Trên một ngọn núi, trong một đình viện tinh xảo, Hồng Lăng đem theo vẻ mặt hơn dỗi ngồi ở trong phòng, nàng tức giận cũng không làm mất đi vẻ đẹp của nàng, ngược lại càng khiến nàng thêm vài phần đáng yêu.

– Tiểu thư, tiểu tặc kia hóa ra tên là Lục Lâm Thiên.

Đông Mai nói.

– Ta nhất định sẽ không bỏ qua cho tiểu tặc này.

Hồng Lăng chu miệng nói.

– Thế nhưng tông chủ đã dặn người không thể tìm Lục Lâm Thiên gây phiền phức rồi sao?

Đông Mai nói.

Hồng Lăng lại nói:

– Cũng không biết cha ta làm sao lại giúp tiểu tặc kia. Dù sao đi nữa ta cũng sẽ không tha cho hắn, chỉ ít ta cũng phải cho hắn nếm mùi vị Toàn Tâm Châm. Hừ.

Nói xong, lại tưởng tượng tới lúc cho tiểu tặc kia dùng Toàn Tâm Châm, trên dung nhan tuyệt mỹ tức thì hiện lên nụ cười đắc ý.

– Tiểu thư, ta thấy thực lực của Lục Lâm Thiên kia rất mạnh, người muốn đối phó với hắn chỉ sợ cũng không dễ.

Đông Mai nghe vậy tức thì nói. Nàng là người hiểu rõ tính tình vị tiểu thư này nhất, nói được là làm được. Nếu ai bị nàng thương nhớ, vậy tuyệt đối là một chuyện vô cùng nguy hiểm, chỉ ít hiện tại trong hàng đệ tử Vân Dương Tông không có bất luận một kẻ nào dám trêu trọc vị tiểu thư này.

– Ta tự nhiên sẽ có biện pháp.

Vân Hồng Lăng nói.

– Ta xem Lục Lâm Thiên kia cũng không phải cố ý, lại càng không giống kẻ xấu. Tiểu thư, không bằng tạm thời tha cho hắn.

Đông Mai nói.

– Tha hắn? Không có khả năng. Hắn đã nhìn qua thân thể bản tiểu tư, ta… ta không thể buông tha hắn.

Khuôn mặt Vân Hồng Lăng tức thì đỏ ửng, lập tức lại giận dữ, thân thể thuần khiết của nàng sao có thể để cho tiểu tặc kia nhìn lén cơ chứ.

– Tiểu thư, vậy người muốn thế nào? Chung quy không thể giết hắn nha. Hơn nữa hiện tại hắn lại là đệ tử của Vũ trưởng lão, là đệ đệ của Vô Song tỷ.

Đông Mai khẽ nhắc nhở nàng.

– Nể mặt Vô Song tỷ và sư bá, ta tha cho cái mạng nhỏ của hắn. Chỉ là ta muốn đem cặp mắt đáng ghét của hắn móc ra, như vậy mới có thể nguôi giận.

Vân Hồng Lăng nói.

Đông Mai không khỏi hít sâu một hơi, lập tức thở dài.

– Ngoại công, vận khí tiểu tử kia sao lại tốt như vậy, không ngờ lại được Vũ trưởng lão thu làm đệ tử.

Lúc này trong một đình viện ở ngọn núi khác, trong phòng có mấy thân ảnh đang ngồi đó, chính là đám người Lục Thiếu Hổ, Triệu Vô Cực, Triệu Kình Thiên, còn có Sử Vân Sinh.

– Tiểu tử kia thực lực bất phàm, lại là Vũ giả tam hệ, ngay cả tông chủ cũng có ý che chở cho hắn.

Triệu Vô Cực lạnh nhạt nói một tiếng, hàn ý trong mắt bắn ra.

– Gia gia, lẽ nào chúng ta cứ như vậy buông tha cho tiểu tử kia? Chỉ tiếc chúng ta phán đoán sai, Hồ Tứ Hải phế vật kia đã không phải đối thủ của hắn, ngay cả Ôn Tước cũng không phải. Sớm biết vậy ta nên tự mình xuất thủ.

Triệu Kình Thiên lạnh lùng nói.

– Kình Thiên, gần đây ngươi không nên động vào tiểu tử kia. Tiểu tử kia hiện tại danh khí đang lên, cho hắn tự tại vài ngày. Lẽ nào hắn có thể cả đời ở trong Vân Dương Tông hay sao? Thực lực mạnh lên thì sao? Cũng chỉ là bại tướng trong tay ta.

Triệu Vô Cực lạnh lùng nói.

Một đêm yên tĩnh, lúc trên ngọn núi xuất hiện tia sáng đầu tiên thì Lục Lâm Thiên cũng đình chỉ việc điều tức.

Phù…

Từ trong cơ thể thở ra một ngụm trọc khí, cảm thấy thương thế trong cơ thể cũng không còn gì đnág ngại, Lục Lâm Thiên đứng dậy đi ra ngoài.

Ngọn núi này tuy rằng không phải cao nhất, thế nhưng cũng cực cao. Nhìn xuống phía dưới lúc này tia nắng ban mai còn chưa làm tan đi mây mù, phía dưới ngọn núi trắng xóa, mây mù lượn lờ chung quanh.

Sưu.

Tiểu Long không biết từ nơi nào nhảy tới trên người Lục Lâm Thiên, cái lưỡi không ngừng phun ra nuốt vào, thanh âm của nó vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên:

– Lão đại, nữ nhân ngày hôm qua thực lực không tồi, thiếu chút nữa ngươi thua nha.

– Là lão đại ngươi đang nhường nàng, ngươi không nhìn ra sao?

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Tiểu Long nói.

Ánh mắt Tiểu Long xoay chuyển, lập tức tặng cho hắn ánh mắt khinh bỉ.

Chương 365: Đại phát (1)

– Huyết Tích Dịch, Tuyết Sư, sau này các ngươi ở đây đi.

Lúc này Thiên Sí Tuyết Sư xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên, thân thể vô cùng cao lớn, Huyết Tích Dịch thu lại thân thể, lúc này đang cuộn tròn trên tảng đá.

Trên Vân Dương Tông cũng có không ít đệ tử thân truyền nuôi dưỡng tọa kỵ yêu thú, cho nên Lục Lâm Thiên cũng quyết định không thu Thiên Sí Tuyết Sư vào trong Không gian thú nang, Huyết Tích Dịch đã đạt tới tứ giai, cũng dễ ẩn thân.

Trong Không gian thú nang hiện tại còn Thị Huyết Yêu Lang, Lục Yêu Mãng, Thiểm Điện Hắc Báo, Lục Lâm Thiên không có biện pháp, ba đầu yêu thú này thân thể khổng lồ, còn chưa thích hợp lộ diện.

– Rõ, chủ nhân.

Huyết Tích Dịch mở miệng nói, thân thể thu nhỏ lại chừng hai mươi thước, nếu không chú ý cũng rất khó nhận ra được nó. Khí tức trên người cũng được thu lại, trừ phi là cường giả để tâm tìm kiếm bằng không cũng rất khó phát hiện ra.

– Lão đại, đệ đi dạo chung quanh một lát, chung quanh đây có không ít yêu thú nha.

Tiểu Long lúc lắc cái đầu nói.

– Đi đi, ngươi đừng đi lung tung rồi chọc yêu thú khác.

Lục Lâm Thiên vội vã nói, chung quanh núi non này không hề thiếu tọa kỵ do Vân Dương Tông bồi dưỡng, Lục Lâm Thiên có chút lo lắng nó sẽ làm thịt đám tọa kỵ này.

– Biết rồi lão đại, chúng không chọc đệ tự nhiên đệ sẽ không động vào chúng.

Tiểu Long đắc ý nói xong lập tức mang theo Thiên Sỉ Tuyết Sư cùng với Huyết Tích Dịch hóa thành một đạo tàn ảnh rời khỏi ngọn núi.

– Thiếu Du.

Lúc này một thanh âm vang lên, lập tức có ba thân ảnh chậm rãi đi tới.

– Đệ tử ra mắt sư phụ.

Lục Lâm Thiên hành lễ, người tới chính là Vũ Ngọc Tiền, hai bên phải trái hắn là hai hán tử trung niên, một người mặc trung phục màu đen, một người mặc trường sam màu xanh.

– Đây chắc hẳn là tam sư đệ.

Hai hán tử trung niên nhìn về phía Lục Lâm Thiên trong mắt có chút kinh ngạc.

– Thiếu Du, đây chính là hai sư huynh không nên thân của ngươi.

Vũ Ngọc Tiền đối với hai tên đồ đệ bên người không chút khách khí, trừng mắt nhìn hai người nói.

– Thiếu Du ra mắt hai vị sư huynh.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng thi lễ, hắn cũng đoán được hai người này chính là hai vị sư huynh mà sư phụ thường nhắc qua. Một người có tu vi Vũ Phách bát trọng, tên Quách Đông Dương, một người có tu vi Vũ Tướng nhất trọng, tên là Mã Phương.

– Sư đệ, không cần đa lễ.

Hai người đáp lễ, Mã Phương nói:

– Hai ngày qua thanh danh sư đệ đại chấn nha, chuyện của sư đệ chúng ta đều nghe nói qua.

– Khiến cho hai vị sư huynh chê cười rồi.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói, xem ra tin tức này truyền vô cùng nhanh nha.

– Các ngươi đã gặp sư đệ ngươi, nên làm gì thì làm đi.

Vũ Ngọc Tiền nói với Quách Đông Dương, Mã Phương.

– Đệ tử xin cáo lui.

Hai người không dám nhiều lời, khẽ gật đầu cười với Lục Lâm Thiên rồi lập tức rời khỏi.

– Thiếu Du, ngươi đừng học hai tên sư huynh không biết tiến thối của ngươi, ngươi chỉ cần tu luyện cho tốt cũng đã cấp mặt mũi cho sư phụ rồi.

Vũ Ngọc Tiền cười hắc hắc nói.

– Sư phụ, ta đã bái người làm sư phụ, cái kia…

Nhìn vào Vũ Ngọc Tiền, Lục Lâm Thiên cười hắc hắc nói. Trong lòng hắn đã sớm nhớ thương vũ kỹ thân pháp Phù Quang Lược Ảnh kia rồi.

– Ta sớm biết tiểu tử ngươi chỉ thương thớ cái đó mà thôi. Sư phụ còn có thể lừa ngươi sao? Ta đã sớm mang tới đây rồi.

Vũ Ngọc Tiền trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, tay móc từ trong ngực ra một ngọc giản màu trắng đưa cho Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Đây là vũ kỹ thân pháp Phù Quang Lược Ảnh của Vân Dương Tông ta, Huyền cấp sơ giai, ngươi nhanh cất đi, Phù Quang Lược Ảnh này chỉ dành cho đệ tử thân truyền tu luyện, nếu như ngoại nhân tu luyện sẽ lọt vào truy sát của Vân Dương Tông ta.

– Đa tạ sư phụ.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận ngọc giản. Trên ngọc giản có một tầng lưu quang nhàn nhạt vây quanh, đây chính là vũ kỹ cấp bậc Huyền cấp sơ giai. Cùng với Đao Hồn kỹ mà vị sư phụ tiện nghi Thánh Thủ Linh Tông giao cho hắn là cùng một cấp bậc.

Thu ngọc giản này lại, Lục Lâm Thiên cũng thầm than một tiếng. Vân Dương Tông đối với thân pháp Phù Quang Lược Ảnh này quả thực vô cùng coi trọng. Ngoại nhân tu luyện sẽ bị truy sát, chỉ sợ là bình thường cũng không có ai dám tu luyện. Cho dù tu luyện cũng không dám sử dụng. Tư vị bị Vân Dương Tông truy sát cũng không dễ chịu một chút nào.

Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ, các đại môn phái đều có một điểm chung đó là, vũ kỹ đạt tới cấp bậc Huyền cấp đều cấm tiết lộ ra bên ngoài. Ngoại nhân mà tu luyện thì sẽ bị đánh chết, những thứ này đều là căn cơ của tông mông, tự nhiên vô cùng coi trọng không gì sánh được.

– Hôm qua ta nhìn ngươi và nha đầu Hồng Lăng giao thủ, ngươi toàn thi triển vũ kỹ Tinh cấp, ta nhìn cũng cảm thấy khó coi, cho nên hôm nay sư phụ đến đây cố ý tặng cho ngươi mấy bộ vũ kỹ, ngươi nên tu luyện cho tốt.

Lúc này, Vũ Ngọc Tiền lại từ trong ngực móc ra ba ngọc giản kín đáo đưa cho Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Sư phụ ngươi biết thiên phú của bản thân thấp, trên phương diện tu luyện cũng không có nhiều thứ dạy ngươi, thế nhưng vũ kỹ cũng không kém người khác. Đây đều là vũ kỹ Hoàng cấp cao giai, tu luyện cho tốt, không thể bại trong tay nha đầu Hồng Lăng kia.

– Đều là vũ kỹ Hoàng Cấp cao giai sao?

Lục Lâm Thiên sửng sốt, vội vàng tiếp nhận ba ngọc giản, trên ba ngọc giản phân biết có ba cỗ thuộc tính phong, thổ, hỏa tràng ngập.

– Đúng vậy, vi sư cố ý đi chọn cho người. Hoàng cấp cao giai Phong hệ – Phong Quyển Tàn Vân, hôm qua ngươi cũng nhìn thấy nha đầu Hồng Lăng kia đã từng thi triển qua, uy lực cũng không nhỏ. Còn có vũ kỹ Hoàng cấp Đại Địa Cương Thuẫn, chính là vũ kỹ phòng ngự, còn có Hỏa hệ vũ kỹ – Hỏa Viêm Bạo, uy lực cũng không kém Phong Quyển Tàn Vân.

Vũ Ngọc Tiền đắc ý nói, đồ đệ bảo bối của hắn đương nhiên là phải dùng vũ kỹ tốt nhất, cũng không thể để đồ đệ bảo bối của mình thua thiệt a.

– Tốt quá.

Hai hàng lông mày Lục Lâm Thiên giãn ra, đây chính là vũ kỹ Hoàng cấp cao giai, cho dù ném vào chỗ nào cũng khiến cho kẻ khác điên cuồng, ba bộ vũ kỹ Hoàng cấp cao giai, giá trị cũng không thể đong đếm được.

– Đa tạ sư phụ.

Lục Lâm Thiên thật lòng thi lễ, thầm nghĩ bản thân mình lựa chọn vị sư phụ này không sai, loại sư phụ như vậy quả thực là hiếm thấy.

– Được rồi, tu luyện cho tốt đi, đáng tiếc hai tên sư huynh không nên thân của ngươi, ta đem vũ kỹ cho bọn hắn cũng không tu luyện được, thực là tức chết ta.

Vũ trưởng lão oán hận nói.

– Đệ tử nhất định sẽ tu luyện thật tốt.

Lục Lâm Thiên nói:

– Sư phụ, đệ tử định bế quan một đoạn thời gian, tu luyện một chút.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vị sư phụ này hiện tại vô cùng thỏa mãn, chỉ là hắn có chút nghi hoặc, hai vị sư huynh vừa rồi rõ ràng thiên phú không tồi, thế nhưng hiện tại tu vi lại không cao, phỏng chừng hai vị sư huynh kia có chút giống hắn hiện tại, lúc bái sư nhận được một đống vũ kỹ cao cấp, sau đó tự hủy tiền đồ ở trên vũ kỹ.

Chương 366: Đại phát (2)

Phải biết rằng thực lực quá thấp tu luyện vũ kỹ cao cấp không phải là một chuyện tốt lành gì.

Nếu sư phụ tốt một chút cũng sẽ không một lúc cấp nhiều vũ kỹ cao cấp như vậy, nhất định sẽ tiến hành theo từng bước, trên phương diện tu luyện hướng dẫn nhiều hơn, trực tiếp cấp một đống vũ kỹ cao cấp quả thực chính là hại người.

May thay hắn không phải là người bình thường, nếu như đổi lại là những người khác, sợ rằng khi thu được một đống vũ kỹ cao cấp như vậy sẽ không nhịn được mà điên cuồng tu luyện, căn cơ bất ổn, đến lúc đó cho dù thiên phú tốt cũng sẽ bị phá hủy.

Nhưng vị sư phụ này lại thật lòng với mình, điều này Lục Lâm Thiên hiểu rõ, cho nên hắn cũng rất cảm kích.

– Ngươi muốn bế quan tu luyện?

Vũ Ngọc Tiền có chút nghi hoặc, sau lại nói:

– Cũng tốt, tu luyện cho tốt, nửa năm sau trong tông sẽ chọn hai mươi mốt đệ tử tiến vào mật địa tu luyện, ngươi cần phải nỗ lực một chút, tu luyện trong mật địa có không ít chỗ tốt.

– Sư phụ, mật địa là cái gì?

Lục Lâm Thiên hiếu kỳ hỏi.

– Nói đến nó, lát nữa vi sư lại tới kể cho ngươi nghe một chút.

Vũ Ngọc Tiền nói:

– Tông chủ tìm ta có việc, ta đi trước đây.

Sau khi Vũ Ngọc Tiền rời đi, Lục Lâm Thiên đứng trên ngọc núi nhìn vào ba miếng ngọc giản trong tay, miệng không nhịn được mà cong lên, hôm nay không những lấy được một bộ vũ kỹ thân pháp Huyền cấp sơ giai, mà còn có ba bộ vũ kỹ Hoàng cấp cao giai, quả thực là phát tài a.

Đặc biệt là Phù Quang Lược Ảnh, Nam thúc từng nói hắn cần phải tìm được Phù Quang Lược Ảnh và Vạn Niên Xích Đồng, Phù Quang Lược Ảnh hắn đã tìm được, lại không tốt một chút sức lực nào, quả thực vận khí vô cùng tốt.

Thế nhưng nhớ tới Vạn Niên Xích Đồng hắn không khỏi có chút đau đầu. Nơi hạ lạc của Vạn Niên Xích Đồng cho tới bây giờ hắn còn hoàn toàn không biết một chút gì, cũng không dễ hỏi người khác, cho nên chỉ có thể tìm từ từ.

Thu hồi ba bộ vũ kỹ hoàng cấp trong tay, Lục Lâm Thiên cũng không định tu luyện ngay mà muốn đề cao chân khí và linh lực của bản thân. Lúc nào rảnh rỗi tu luyện vũ kỹ sau cũng không muộn. Mà vũ kỹ thân pháp Phù Quang Lược Ảnh chính là vũ kỹ Huyền cấp, nếu muốn tu luyện phỏng chừng độ khó vô cùng cao, hay là đợi tới sau khi đột phá Vũ Phách và Linh Phách tu luyện cũng không muộn.

– Ai.

Lục Lâm Thiên đang định trở lại đình viện thì tâm thần đột nhiên rung lên, thân thể trong nháy mắt thối lui.

– Tiểu tặc, lần này xem ngươi chạy đi đâu?

Lúc này, có một tiếng quát trong nháy mắt truyền tới, một đạo quang mang từ đâu bắn tới.

Đạo quang mang này có tốc độ như thiểm điện, Lục Lâm Thiên mặc dù nhanh chóng lui lại, thế nhưng vẫn chậm một bước, trong nháy mắt thân thể bị quang mang bao phủ.

Trong nháy mắt bị đạo quang mang này bao phủ, Lục Lâm Thiên có cảm giác linh hồn hắn đang run rẩy, đây là một cỗ linh lực cuồng bạo, không ngừng gào thét, khiến cho không gian chung quanh cũng run rẩy theo.

Chỉ trong chớp mắt Lục Lâm Thiên đã ở trong một không gian trắng xóa, bốn phía có linh lực cuồng bạo không ngừng rít gào.

Rống.

Một tiếng rống lớn của yêu thú phía xa truyền đến, đồng thời Lục Lâm Thiên cũng thấy được trong không gian hắn đang đứng bốn phía có vô số vòng xoáy lớn hướng về phía hắn.

– Hay cho địa phương quỷ dị này.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, thân thể nhanh chóng thối lui. Trong không gian quỷ dị này, quả thực có chút cảm giác khó chịu, trong nháy mắt hắn bị voàng xoáy cuồng bạo bao phủ, một chỗ khí thế bàng bạc uy áp về phía linh hồn của hắn.

– Phá cho ta.

Lục Lâm Thiên lúc này có chút kinh hãi đồng thủ ấn biến hóa ngưng tụ ra một cỗ linh hỏa điên cuồng đốt cháy cỗ khí thế bàng bạc này. Dưới sự thiêu đốt của linh hỏa, cỗ khí thế bàng bạc kia tức thì ảm đạm đi rất nhiều.

Cũng đúng lúc này trong không gian quỷ dị đột nhiên ba động, một cỗ lực lượng mênh mông hội tụ lại thành một mũi tên từ trong không gian bắn về phía người Lục Lâm Thiên.

– Thị Linh Lực, là linh hồn công kích, lẽ nào…

Trong đầu Lục Lâm Thiên hiện lên một ý nghĩ, linh lực trong cơ thể bạo phát, thân thể nhanh chóng lui lại.

Đồng thời, năng lượng mênh mông trong không gian trong nháy mắt ngưng tụ thành một đạo chưởng ấn, chưởng ấn giống như là xé rách không gian mang theo uy áp kinh khủng đánh về phía Lục Lâm Thiên.

– Đao hồn trảm.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng lùi lại, thủ ấn đánh ra, trong tay xuất hiện một thanh linh đao trong nháy mắt phá vỡ không gian mang theo lực lượng cuồng bạo bổ về phía chưởng ấn trước mặt.

Linh đao cắt nát hư không, một đao bổ ra khiến cho không gian rung động, kình khí không ngừng rít gào, tạo ra tiếng bạo liệt, chưởng ấn, linh đao trong nháy mắt va chạm tạo nên ba động năng lượng kinh khủng.

Sưu.

Không có vụ nổ nào, chỉ có một âm thanh giống như tiếng cắt kim loại vang lên. Chưởng ấn khổng lồ trên bầu trời trước linh đao chỉ có thể kiên trì được một lát rồi trực tiếp bị cắt đôi, một cỗ lực lượng sắc bén vô cùng nhanh chóng tản ra bốn phía. Mà Lục Lâm Thiên là kẻ đứng mũi chịu sào trong nháy mắt bị đánh bay đi, một cỗ năng lượng vô hình trực tiếp bắn vào trong đầu hắn. Cỗ năng lượng này vô cùng kinh khủng khiến cho suy nghĩ trong đầu hắn hiện tại vô cùng hỗn loạn.

– Ô?

Trong không giang truyền đến một tiếng nghi hoặc, theo tiếng nói đó trong không gian quỷ dị lúc này đột nhiên hiện lên vô số quang mang bạch sắc tạo thành mũi tên.

Xuy Xuy….

Quang mang ba động trong nháy mắt tạo thành một sợi tóc cực lớn từ trong đám mũi tên trong không gian này bắn ra, trực tiếp xuyên qua sự cách trở của không gian, sợi tóc này giống như một đầu linh xà, mang theo khí thế phô thiên cái địa cuối cùng không ngờ lại hóa thành một chiếc lưới lớn, bay về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên ngẩn ra, căn bản không thể né tránh. Những công kích này quá mức quỷ dị, trong đầu hắn mê muội một chút ngay lập tức những sợi tóc này đã hóa thành tấm lưới quấn trên người hắn.

– Tiểu tặc, ngươi còn không thúc thủ chịu trói sao?

Lúc này có một thân ảnh chợt lóe lên, mà Lục Lâm Thiên đang giãy dụa thì đột nhiên trong nháy mắt những huyệt đạo quanh thân bị chân khí phong tỏa, thân thể tức khắc không thể nhúc nhích được nữa.

– Là ngươi.

Lục Lâm Thiên nhìn vào thân ảnh trước mặt, dung nhanh tuyệt mỹ, đường cong lả lướt, chính là người mà hiện tại hắn không muốn gặp nhất, nha đầu Vân Hồng Lăng.

Đứng ở trước mặt Lục Lâm Thiên một lát, Vân Hồng Lăng đắc ý cười nói:

– Sao nào? Sợ hãi có phải không? Ta cho ngươi chạy. Hôm nay bản tiểu thư không thể không giáo huấn ngươi một chầu.

Vừa nói xong, Hồng Lăng đánh ra một thủ ấn, tấm lưới đang quấn chặt lấy tức thì biến mất không thấy, sau đó nàng vung tay lên lập tức có một vật giống như một cung điện xuất hiện trong tay nàng, Lục Lâm Thiên lần thứ hai xuất hiện trên ngọn núi.

– Linh khí?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, bản thân hắn đã sớm hoài nghi, không gian vừa rồi. Hiện tại xem ra bản thân hắn đoán không sai, thứ trong tay Vân Hồng Lăng chính là linh khí.

Chương 367: Bộ ngực quá nhỏ

Linh khí là một vật cực kỳ đặc biệt, khác với binh khí, Lục Lâm Thiên khi đọc Thiên Linh Lục mới biết tới nó, ngay cả Nam thúc cũng chưa từng nhìn qua.

Lúc này sắc mặt hắn đại biến là bởi Linh khí quả thực quá hiếm thấy, cũng rất khó để luyện chế. Dựa theo ghi chép trên Thiên Linh Lục, không có tu vi Linh Vương căn bản không thể luyện chế ra linh khí. Mà uy lực của nó cũng tuyệt đối kinh khủng, về độ khủng bố ra sao Lục Lâm Thiên cũng vô cùng kinh hãi, dù gì vừa rồi hắn cũng đã được trải nghiệm qua.

– Không nghĩ tới ánh mắt ngươi tốt như vậy. Ngay cả Linh khí cũng nhận ra.

Vân Hồng Lăng có chút kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Chân khí chợt xuất hiện, nàng xách Lục Lâm Thiên đi vào trong đình viện.

Thịch.

Tới đình viện, Lục Lâm Thiên bị Vân Hồng Lăng ném một cái xuống đấ.t

– Ngươi rốt cuộc muốn làm cái gì?

Lục Lâm Thiên bị ném xuống mắt đất nhưng mà cũng không thể nhúc nhích được. Lúc này trong cơ thể hắn đang âm thầm vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết, bắt đầu nhanh chóng luyện hóa, thôn phệ cỗ chân khí phong tỏa kinh mạch, huyệt đạo.

– Ngươi có biết không, lần trước để ngươi chạy thoát, trong lòng ta còn chưa hết giận nha.

Vân Hồng Lăng từ trên cao nhìn xuống Lục Lâm Thiên nói.

Trong lòng Lục Lâm Thiên tức thì phát lạnh, nữ nhân thủ đoạn độc ác này không phải sẽ thử Toàn Tâm Châm đó chứ? Quá thống khổ a.

– Sư tỷ, khi trước ở sơn mạch Vụ Đô cũng đã hết giận rồi chứ. Đệ cũng chỉ vô ý, sư tỷ thả đệ ra đi.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ một lát rồi nói.

Bịch.

Một âm thanh vang lên, Vân Hồng Lăng quất một roi lên lưng Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tặc, ai là sư tỷ của ngươi? Đừng nhận thân thích với ta. Hôm nay cái gì cũng không dùng được, nể mặt sư bá với Vô Song tỷ ta mới dằn vặt ngươi một phen, sau này gặp lại coi như là hết giận.

Vân Hồng Lăng nói.

– Cái gì?

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên đại biến, nữ nhân này tuyệt đối là loại người nói được làm được.

– Ngươi nhìn lén bản tiểu thư tắm, ta chỉ có thể móc hai mắt ngươi ra mới hết giận được.

Vân Hồng Lăng hừ một tiếng nói.

– Vân Hồng Lăng, ngươi tuổi tác không lớn không ngờ lại có tâm địa ác độc như vậy. Ngươi dám? Nếu như ngươi dám động vào ta ta liền nói cho toàn bộ Vân Dương Tông này biết ta đã xem qua ngươi tắm. Da dẻ coi như không tồi, bộ ngực thì nhỏ một chút, còn có nơi nào đó… Hừ, để coi lúc đó ta xem ngươi có mặt mũi nào gặp người khác không.

Lục Lâm Thiên nhất thời cả giận nói.

– Ngươi… Ngươi dám…

Vân Hồng Lăng tức thì đỏ mặt, vừa e thẹn vừa nổi giận, nửa ngày không nói ra lời, một lát sau tức giận cắn răng nói:

– Tiểu tặc ngươi hạ lưu vô sỉ, ta, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi. Ngươi dám nói, ta sẽ giết ngươi.

Nhìn bộ dáng của Vân Hồng Lăng, Lục Lâm Thiên biết một chiêu của mình đã thành công, âm thầm vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ chân khí phong bế kinh mạch trong cơ thể rồi nói:

– Nếu ngươi dám động vào ta, ta sẽ nói.

– Ngươi vô sỉ, vậy ta sẽ cắt bỏ lưỡi của ngươi, để xem ngươi nói như thế nào?

Vân Hồng Lăng lạnh nhạt nói một tiếng.

– Cắt lưỡi ta, ta còn tay, ta nhất định sẽ đem dáng người ngươi vẽ thành một bức tranh sau đó bán cho toàn bộ Vân Dương Tông này.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ta chặt tay ngươi, để xem ngươi vẽ tranh làm sao.

Vân Hồng Lăng lúc này đã triệt để nổi giận, thế nhưng trong lúc nổi giận cũng e thẹn không ngớt. Nàng là một đại cô nương, chưa từng được nghe qua những lời như thế này.

– Ta còn có chân, chân ta cũng có thể vẽ tranh, nhất định có thể đem thân thể ngươi vẽ ra vô cùng sống động, khiến cho đám đệ tử Vân Dương Tông khi nhìn vào sẽ chảy máu mũi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vô sỉ, hạ lưu, vậy thì ta đem toàn bộ tứ chi ngươi chặt đi, đem lưỡi của ngươi cắt đi. Để xem ngươi nói thế nào, vẽ thế nào?

Vân Hồng Lăng lúc này tức giận tới mức toàn thân run lên, lập tức giơ chân lên đá về phía Lục Lâm Thiên.

Chỉ là lúc này Lục Lâm Thiên nằm trên mặt đất trong nháy mắt nhảy dựng lên tránh được một cước của Vân Hồng Lăng, sau đó mấy ngón tay rơi vào người Vân Hồng Lăng.

Xuy xuy.

Trong lúc đó Vân Hồng Lăng vừa nổi giận vừa e thẹn căn bản không ngờ tới Lục Lâm Thiên có thể phá cấm chế của nàng, cho nên lúc này không kịp phản ứng trong nháy mắt bị hắn cấm chế lại.

– Hừ, độc nhất là tâm địa đàn bà, ba mươi năm hà đông, ba mươi năm hà tây, hiện tại tới phiên ta giáo huấn ngươi.

Vân Hồng Lăng lúc này đứng ở trong phòng không thể nhúc nhích thìn vẻ mặt tức giận của Lục Lâm Thiên nàng không nghĩ tới có một ngày rơi vào tay của tiểu tặc này, nàng nói:

– Ngươi muốn làm gì? Nếu như ngươi dám làm điều xằng bậy ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, cha ta cũng không bỏ qua cho ngươi.

– Ngươi đang uy hiếp ta sao? Ta sẽ cho ngươi biết ta có dám hay không.

Lục Lâm Thiên giơ tay phải lên, rồi vung về phía trước.

– A…

Tay Lục Lâm Thiên còn chưa hạ xuống Vân Hồng Lăng đã nhắm hai mắt lại hét lớn.

– Kêu la cái gì, ta còn chưa có đánh mà.

Lục Lâm Thiên nói xong, bàn tay dừng trước bên má của Hồng Lăng, thực sự là nhẹ đi không ít, hắn cũng không dám đánh tiếp. Tuy rằng hắn thực sự tức giận thế nhưng Vân Hồng Lăng này chung quy vẫn là nữ nhi của tông chủ, là yêu nghiệt tu luyện của Vân Dương Tông, nếu như hắn ra tay mạnh quá thì quả thực đã gây ra đại họa, đến lúc đó cho dù là sư phụ cũng không cứu được

hắn.

– Hừ, ta biết ngươi không dám, tiểu tặc, mau thả ta ra.

Hai mắt Vân Hồng Lăng mở ra, nhìn thấy tay Lục Lâm Thiên dừng trước mặt mình chung quy không dám hạ xuống từ thì trợn mắt hung hăng nói.

– Ta thực sự không dám sao?

Lục Lâm Thiên cười lạnh một tiếng trong nháy mắt đánh xuống.

Ba…

Một âm thanh thanh thúy vang lên, sau đó lập tức im lặng.

Vẻ mặt Vân Hồng Lăng sửng sốt, trên mặt cũng không có cảm giác nóng bỏng, thế nhưng lúc này trên mông truyền đến cảm giác đau đớn, hai mông nàng lúc này đã có cảm giác tê dại.

Không sai. Lục Lâm Thiên cũng không dám đánh mặt Vân Hồng Lăng, đến lúc đó bị những người khác trong Vân Dương Tông thấy hắn nhất định sẽ chết, thế nhưng thù hôm nay không báo, Lục Lâm Thiên cũng khó mà nguôi giận. Cho nên bàn tay hắn mới đánh vào bờ mông tròn, vểnh cao kia của nàng. Đánh vào nơi này hẳn là an toàn hơn một chút, cũng không có người nào nhìn thấy được, đánh một cái đến tay hắn cũng cảm thấy tê dại.

– A… Ngươi vô sỉ, ngươi hạ lưu.

Vân Hồng Lăng sau lúc sửng sốt tức thì kêu to lên. Nàng đường đường là tiểu thư của Vân Dương Tông chưa có ai dám làm vậy với nàng. Những đệ tử Vân Dương Tông nhìn thấy nàng cũng không dám ngẩng đầu lên. Nàng kiêu ngạo, ngang ngược, điêu ngoa căn bản không nghĩ tới tiểu tặc này lại dám động thủ với nàng, lại còn đánh vào mông nàng.

– Im miệng cho ta.

Tuy rằng một mình ở trên ngọn núi này, nhưng Lục Lâm Thiên cũng sợ tiếng thét chói tai của Vân Hồng Lăng truyền đến tai những người khác, tức thì hắn phải dùng tay bịt miệng nàng, thân thể cũng dán vào người Vân Hồng Lăng.

Chương 368: Lạt thủ tồi hoa

Trong lúc vô ý Lục Lâm Thiên mới phát hiện ra mình dựa vào người Vân Hồng Lăng, tay phải che miệng Vân Hồng Lăng thế nhưng khuỷu tay lại đặt giữa đôi ngọc thỏ của nàng, một mùi thơm nhàn nhạt truyền vào mũi khiến hắn ngẩn ra, trong lòng nhộn nhạo. Lục Lâm Thiên cũng không thể phủ nhận rằng nữ nhân này lớn lên quả thực là hồng nhan họa thủy, chỉ là thủ đoạn có chút độc ác, điêu ngoa tùy hứng một chút.

– Ô… Ô… Ngươi… Ô… Buông ra… Ta.

Bị tay Lục Lâm Thiên che miệng, miệng Vân Hồng Lăng phát ra mấy tiếng ú ớ, hai mắt căm tức trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

– Ngươi nhỏ giọng một chút cho ta, ta để ngươi nói chuyện.

– Ô… Ô.

Vân Hồng Lăng kêu lên một tiếng, hai mắt nháy nháy, dường như đồng ý với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên tức thì buông tay, thả Vân Hồng Lăng ra.

– Ngươi vô sỉ hạ lưu. Ta sẽ báo cho cha ta, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Lục Lâm Thiên thả tay Vân Hồng Lăng tức thì kêu lớn một tiếng.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Bản thân hắn nên sớm nghĩ tới nữ nhân này bình thường cực kỳ bá đạo, điêu ngoa tùy hứng, ngang ngược vô cùng, vô cùng khó đối phó, tự nhiên sẽ không đi vào khuôn khổ nhanh như vậy.

– Ta cho ngươi la.

Lục Lâm Thiên cũng kệ tất cả mọi thứ. Dù sao hôm nay cũng đã chọc vào tổ ong bò vẽ, cho dù thả nữ nhân này ra, lần sau cũng khó bảo đảm nàng không dùng biện pháp độc ác hơn tới đối phó với hắn, chém tứ chi của hắn, chặt đầu lưỡi hắn, chuyện này tuyệt đối có thể xảy ra.

Vừa nói xong. Tay phải hắn lại giương lên rồi hạ xuống.

Ba.

– Ta cho ngươi đối phó ta.

Ba.

– Ta cho ngươi mắng ta.

Ba.

– Ta cho ngươi ngang ngược kiêu ngạo vô lý.

Ba.

– Không phải có nhìn ngươi tắm sao, hiện tại ta đánh cả mông ngươi, vậy thì thế nào.

Ba! Ba!

Tay hắn không ngừng nhấc lên hạ xuống tạo thành chuỗi tiếng âm vang, mỗi một tiếng đều từ bờ mông tròn trĩnh kia phát ra. Tiếng vang thanh thúy, âm luật vô cùng dễ nghe, chỉ là tiếng vang này cũng là ác mộng của Vân Hồng Lăng. Nàng thật sự không ngờ tới, tiểu tặc trước mặt thực sự dám đánh nàng, còn ra tay nặng như vậy, bờ mông nàng đã sớm tê dại, hầu như đã mất đi tri giác.

– Ta cho ngươi cắt đầu lưỡi ta.

Ba.

Hai mắt Lục Lâm Thiên đỏ ngầu, càng đánh càng hăng, hoàn toàn không có nửa điểm thương hương tiếc ngọc. Mỗi một lần bàn tay rơi vào bờ mông kia đều có một cỗ lực lượng đàn hồi truyền tới.

– Ô ô…

Vân Hồng Lăng từ đầu khóc không to, thế nhưng tới cuối cùng không ngờ lại khóc rống lên, nàng tuy rằng điêu ngoa tùy hứng, kiêu ngạo không gì sánh được. Thế nhưng tất cả những thứ này đều do các trưởng lão sủng ái quá mức. Ngay cả phụ thân nàng từ nhỏ tới lớn cũng không động tới nàng. Lúc này bị Lục Lâm Thiên liên tục đánh, ngay từ đầu nàng nổi giận thế nhưng thấy ánh mắt của Lục Lâm Thiên trong lòng lập tức sợ hãi.

– Ô ô… Tiểu tặc nhà ngươi, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi. Ngươi bắt nạt ta.

Vân Hồng Lăng khóc lớn không ngừng, hai con mắt ngập nước, nhìn qua có chút đáng yêu.

– Ta không phải là tiểu tặc, cũng không cho phép ngươi gọi như vậy.

Nghe Vân Hồng Lăng còn dám gọi mình là tiểu tặc, Lục Lâm Thiên nổi trận lôi đình, nhắm thẳng vào mông nàng hung hăng đánh một cái.

Ba.

– Ô…

Cùng với thanh âm thanh thúy vang lên, Vân Hồng Lăng cũng ô ô khóc lớn, cái mông nàng hiện tại đoán chừng đã sưng đỏ lên.

Vân Hồng Lăng ô ô khóc lớn, thanh âm cũng không lớn lắm, Lục Lâm Thiên ở núi này cũng chỉ có một mình, căn bản cũng không ai nghe thấy được.

Giờ phút này, Vân Hồng Lăng đã có chút hối hận đến tìm tiểu tặc này báo thù. Vốn tưởng rằng giáo huấn tiểu tặc này một chút để xả giận, không nghĩ tới chính bản thân nàng lại rơi vào tay hắn. Tiểu tặc này lại không biết thương hoa tiếc ngọc liên tục vung tay, còn đánh vào địa phương kia của nàng, sau này bảo nàng làm sao ra ngoài gặp người khác đây.

Mà lúc này đáy lòng Vân Hồng Lăng lại có chút cảm giác khác thường, ban đầu vô cùng đau đớn, thế nhưng theo thời gian không ngờ lại xuất hiện một cảm giác khác thường, dường như có chút thoải mái, tim nàng cũng đập nhanh hơn, trong lòng giống như một con nai đang chạy loạn.

– Ngươi còn dám mắng ta không.

Thanh âm của tiểu tặc kia vang lên bên tai nàng kèm theo cảm giác tê dại khiến cho nàng ngẩn ra, nhất thời không tự chủ được mà khuôn mặt đỏ ửng.

– Ta vẫn mắng, vẫn gọi ngươi là tiểu tặc.

Vân Hồng Lăng cắn răng nói, từ nhỏ kiêu ngạo ngang ngược khiến cho nàng rất quật cường, mặc dù trong lòng nàng hiện tại đã có chút cảm giác e ngại tên tiểu tặc này.

Ba.

Lục Lâm Thiên không chút do dự tay lại đánh xuống bờ mông mềm mại kia, tiếng vang thanh thúy kia vang lên khiến cho Vân Hồng Lăng khóc lớn, nước mắt không nhịn được mà chảy ra.

– Xúc cảm không tồi.

Lục Lâm Thiên vừa rồi vẫn còn nổi giận cho nên cũng không chú ý tới vấn đề cảm xúc. Lúc này khi đánh xuống xúc cảm mềm mại, có lực đàn hồi khiến cho hắn không nhịn được mà hoài niệm.

Ba.

– Tiểu tặc, ta không có chửi nữa, sao ngươi còn đánh.

Vân Hồng Lăng ô ô khóc lớn nói.

– Bởi vì cảm xúc tốt.

Lục Lâm Thiên lúc này thật thà nói, xúc cảm quả thực không tồi.

– ô ô.

Dường như bị đánh khiến cho nàng sợ hoặc có thể là sợ Lục Lâm Thiên cho nên Vân Hồng Lăng không nói nữa, chỉ là nước mắt ủy khuất không ngừng chảy ra trên dung nhanh tuyệt mỹ kia. Bộ dạng này phỏng chừng nam nhân nào nhìn thấy cũng không đành lòng mà sinh ra tâm tư thương tiếc.

Lục Lâm Thiên cũng không ngoại lệ, thiếu nữ tuyệt mỹ này trước mặt hắn khóc lớn, khóc cũng tuyệt mỹ, xinh đẹp như vậy đủ khiến cho hắn động tâm.

Lúc này, Lục Lâm Thiên cũng có chút không đành lòng. Nhưng Lục Lâm Thiên biết tuy rằng mình đánh đã hả giận nhưng nếu không giải quyết được chuyện này sau này người khóc chính là hắn.

– Tiểu tặc nhà ngươi, ngươi bại hoại, không ai dám đánh ta mà ngươi lại dám đánh ta.

Một lát sau Vân Hồng Lăng vừa nức nở vừa nói.

– Nếu ngươi không dây dưa trước thì sao ta lại đánh ngươi.

Lục Lâm Thiên cố ý xụ mặt nói, trong đầu đang nghĩ hiện tại làm sao có thể xử lý nữ nhân này, lẽ nào lại dùng chiêu đối phó với Tiểu Linh sao? Phỏng chừng chiêu kia dùng trước nữ nhân này không có tác dụng tốt như vậy.

– Ngươi còn hung dữ như vậy. Từ nhỏ tới lớn, cha ta cũng không có hung dữ với ta như vậy.

Vân Hồng Lăng khóc lóc nói.

– Đó là cha ngươi, mẫu thân ngươi làm hư, để ngươi điêu ngoa tùy hứng như vậy.

Lục Lâm Thiên quát.

– Ta từ nhỏ không có mẫu thân, nếu như mẫu thân còn ở đây nhất định sẽ không để ngươi bắt nạt ta như vậy.

Tức thì Vân Hồng Lăng lại nức nở lớn tiếng nói.

– Mẫu thân ngươi đâu?

Lục Lâm Thiên tức thì ngẩn ra?

– Thời điểm sinh ta ra mẫu thân ta đã chết, ta nghĩ mẫu thân… Ô ô.

Nhắc tới mẫu thân, Vân Hồng Lăng càng khóc lớn hơn, nước mắt chảy ra không ngừng.

– Hóa ra là không có mẫu thân.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên dịu đi, hóa ra Vân Hồng Lăng cũng là một nửa cô nhi, thảo nào Vân Khiếu Thiên sủng ái nàng như vậy. Tính cách của nàng như hiện tại cũng không phải do nàng tất cả.

Chương 369: Một điều kiện (1)

– Vậy ngươi vì sao năm lần bảy lượt muốn đối phó ta? Ta đã từng nói, ta không phải cố ý nhìn lén ngươi rồi ma.

Ngữ khỉ Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng hơn rất nhiều, tay áo run lên, nhẹ nhàng lau nước mắt trên mặt Vân Hồng Lăng. Nhìn vào khuôn mặt xinh đẹp dính đầy nước mắt này, còn có bộ dáng ủy khuất của nàng, Lục Lâm Thiên có chút đau lòng, bản thân hắn vừa rồi không biết tại sao lại có thể hạ thủ nặng như vậy.

Nhìn bàn tay Lục Lâm Thiên đưa qua, Vân Hồng Lăng theo bản năng nhắm hai mắt lại cho rằng Lục Lâm Thiên lại muốn đánh nàng, thế nhưng nàng lập tức cảm giác được tiểu tặc tàn nhẫn đáng ghét này không ngờ lại ôn nhu lau nước mắt cho nàng, trong lòng không khỏi ngẩn ra, tim đập càng thêm nhanh.

Nhìn vào tiểu tặc tàn nhẫn trước mắt, Vân Hồng Lăng nói.

– Kỳ thực ta không có ý định móc mắt ngươi, ta cũng biết không phải ngươi cố ý nhìn lén ta tắm. Chỉ là ta muốn tìm ai đó chơi với ta. Từ nhỏ tới lớn mọi người đều sợ ta, tránh ta. Thế nhưng lần trước ngươi lại mắng ta, ta mới tức giận, thế nhưng ta đã sớm không còn giận nữa. Lần này tìm ngươi là muốn cùng ngươi chơi đùa.

– Ngươi nói thật chứ?

Lục Lâm Thiên sửng sốt nói.

– Đúng vậy.

Vân Hồng Lăng nhìn tiểu tặc trước mắt nói:

– Thế nhưng khonog ngờ ngươi lại đánh ta như vậy. Mau thả ta ra.

– Nếu như ta thả ngươi ra, đến lúc đó ngươi lại muốn giết ta thì

sao?

Lục Lâm Thiên nói, lời nữ nhân này nói, hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không dám tin tưởng.

– Từ trước tới giờ ta cũng không có ý định giết ngươi.

Liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng ủy khuất nói.

Lục Lâm Thiên có chút do dự, nếu như thả nữ nhân trước mặt này nàng lại nổi bão hắn chỉ có nước xong đời. Luận thực lực bản thân hắn không bằng nữ nhân này, thế nhưng không thả nàng ra, nhìn dáng vẻ ủy khuất của nàng, quả thực hắn cũng không đành lòng, muốn lạt thủ tồi hoa cũng không dược.

– Được rồi, thả ngươi.

Lục Lâm Thiên do dự nói, nhìn Vân Hồng Lăng khóc dường như cũng không phải là giả. Dù sao đi nữa hắn cũng không thể nhốt nàng mãi được.

Nói xong, quang mang trong tay chợt lóe lên rồi đánh vào người Vân Hồng Lăng, giải khai kinh mạch huyệt đạo bị phong tỏa. Đồng thời Lục Lâm Thiên cũng âm thầm chuẩn bị, miễn cho nữ nhân này trở mặt.

– Ô ô, tên bại hoại nhà ngươi, ta sẽ nói cho cha, ngươi bắt nạt ta.

Lúc toàn thân có thể nhúc nhích Vân Hồng Lăng ủy khuất nói.

– Là ngươi đối phó ta trước cho nên ta mới hoàn thủ.

Vẻ mặt Lục Thiếu trầm xuống, nếu như Vân Hồng Lăng thực sự chạy đi tìm Vân Khiếu Thiên, quả thực phiền toái lớn rồi.

– Vậy sao? Không phải ngươi sợ ta nói cho cha ta biết đó chứ?

Nhìn Lục Lâm Thiên có chút khẩn trương, Vân Hồng Lăng vừa vuốt mông vừa nói:

– Ngươi không muốn ta nói với cha ta cũng được, trừ phi…

Nói xong Vân Hồng Lăng oán hận trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

– Trừ phi cái gì?

Lục Lâm Thiên hỏi, chỉ cần nữ nhân này không quá phận, không nói cho Vân Khiếu Thiên biết chuyện ngày hôm này, thì chuyện gì cũng được.

– Trừ phi ngươi cũng để ta đánh vài cái.

Vân Hồng Lăng nhìn về phía mông Lục Lâm Thiên nói.

– Thành giao, ngươi đánh đi.

Lục Lâm Thiên tức thì đáp, mông đều là thịt nha, bị đánh một vài cái cũng không có vấn đề gì, chỉ cần có thể bình ổn chuyện này là được.

– Được.

Vân Hồng Lăng cũng không có khách khí, oán hận nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt còn ngập nước, lập tức tiến đến phía trước giơ tay lên.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, hắn đang chờ âm thanh vang lên từ cái mông mình, thế nhưng trong nháy mắt từ cánh tay lại truyền đến sự đau nhức, cúi đầu nhìn xuống thì thấy Vân Hồng Lăng cũng không đánh mông hắn mà đang cắn vào cánh tay hắn.

– A..

Đau nhức bất ngờ khiến cho Lục Lâm Thiên hét một tiếng.

– Hừ.

Hung hăng cắn Lục Lâm Thiên một cái, Vân Hồng Lăng đắc ý nói.

– Ta thèm vào đánh chỗ đó của ngươi. Cắn ngươi một cái là huề, lúc cha ta chọc ta ta cũng cắn người một cái.

– Ta cũng không phải cha ngươi a.

Lục Lâm Thiên kéo ống tay áo lên nhìn vào vết răng dưới da nói:

– Ngươi quả thực cầm tinh con chó mà.

– Ngươi không phải cha ta nhưng lại chọc ta.

Vân Hồng Lăng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, vẻ mặt ửng đỏ, nói:

– Ngươi không những chọc ta mà còn chiếm tiện nghi của ta.

– Ta chiếm tiện nghi của ngươi lúc nào?

Lục Lâm Thiên kinh hãi nói, có trời đất chứng giám, hắn quả thực không có chiếm tiện nghi a.

– Ngươi còn nói không có, ta bị ngươi xem hết, vừa rồi ngươi còn đánh vào chỗ nào? Đông Mai nói cho ta biết, nơi đó là nơi không thể để nam nhân động vào, cũng không được nhìn, trừ phi là trượng phu của mình, thế nhưng cả hai thứ ngươi đều làm.

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói, trong mắt không có nước thế nhưng con mắt lại đỏ ửng rưng rưng.

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, nhìn Vân Hồng Lăng nói:

– Ngươi không phải nói muốn ta lấy ngươi đó chứ?

– Ta đều bị ngươi xem hết, ngươi đánh nơi nào đó của ta, ngươi bảo sau này làm sao ta có thể gặp người khác được. Ô ô…

Nói xong, Vân Hồng Lăng khẽ nấc lên.

– Vậy rốt cuộc ngươi muốn ta làm sao bây giờ?

Lục Lâm Thiên có chút bất đắc dĩ hỏi, nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ của Hồng Lăng, đường con tuyệt mỹ, còn có cảm giác tuyệt vời khi nãy, làn da tuyệt đối không thể chê, lúc này Lục Lâm Thiên cũng có chút động tâm. Tuy rằng tính cách nàng điêu ngoa, thế nhưng cũng là nữ nhân khuynh quốc khuynh thành.

– Ngươi phải đáp ứng ta một việc.

Nước mắt tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, Vân Hồng Lăng tức thì ngừng khóc nói với Lục Lâm Thiên.

– Chuyện gì?

Lục Lâm Thiên hỏi, không biết nữ nhân điêu ngoa này trong lòng lại có chủ ý gì.

– Ta còn chưa nghĩ ra, chờ sau khi ta nghĩ ra rồi se nói cho ngươi biết. Nếu ngươi không đáp ứng ta sẽ nói cho cha, nói ngươi đánh vào chỗ nào, đến lúc đó ngươi nhất định sẽ chết rất khó coi, ngay cả sư bá cũng không bảo hộ được ngươi.

Vân Hồng Lăng hừ một tiếng, dường như lần này đã bắt chẹt được Lục Lâm Thiên.

– Được rồi. Ta đáp ứng với ngươi.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nói, không thể không đáp ứng nha. Nữ nhân điêu ngoa này đã nắm chắc hắn rồi, nếu như nàng thực sự nói với Vân Khiếu Thiên hắn đánh vào mông nàng khi đó quả thực hắn sẽ chết rất khó coi.

– Coi như ngươi thức thời.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đồng ý, Vân Hồng Lăng đắc ý cười một cái, hai tay vuốt mông, trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Đau quá, đều từ ngươi mà ra, ta không đi được nữa rồi.

– Hắc hắc.

Lục Lâm Thiên cười tà nói.

– Vừa rồi ta rất tức giận cho nên hạ thủ nặng một chút, bằng không ta xoa cho ngươi.

– Ngươi nghĩ thật hay a, sắc quỷ, lưu manh.

Vân Hồng Lăng tức thì giận dữ nói.

– Nếu ta thực sự là sắc quỷ thì vừa rồi ta đã đem ngươi xxxx rồi.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên có chút vô tội nói.

– Cái gì mà xxxx?

Vân Hồng Lăng nhìn vào mặt Lục Lâm Thiên có chút hiếu kỳ hỏi, xong lại không nhịn được mà lén nhìn thêm vài lần.

– Chuyện này…

Lục Lâm Thiên sửng sốt, xem ra trên đại lục Linh Võ không biết xxxx là có nghĩa gì nha.

Chương 370: Một điều kiện (2)

– Xxxx là một nam nhân và một nữ nhân làm một chuyện vĩ đại, đồng thời vô cùng khoái hoạt và thoải mái. Chuyện này có thể nói là một chuyện vô cùng thần thánh, đồng thời còn là khởi nguyên của nhân loại, có người nói chuyện này nữ nhân đều rất thích.

Lục Lâm Thiên rất tà ác nói.

– Ta không tin lời của ngươi a. Ta tình nguyện cùng người khác xxxx cũng không cùng sắc quỷ ngươi xxxx.

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Ta kháo.

Tức thì mồ hôi lạnh trên trán Lục Lâm Thiên ứa ra, lời này đối với một nam nhân mà nói vô cùng ảnh hưởng tới tự tôn.

– Được rồi ta đi đây. Tên bại hoại nhà ngươi hôm khác ta sẽ tới thu thập.

Vân Hồng Lăng vuốt vuốt cái mông rồi đi ra ngoài, tới cửa nàng quay đầu lại trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Tiểu bại hoại, sau này không được để nữ nhân khác cắn ngươi.

– Tại sao? Nếu có nữ nhân muốn cắn ta cũng không ngăn cản được a?

Lục Lâm Thiên trả lời, trong lòng hiện tại vô cùng vui vẻ, nhìn bộ dáng của nữ nhân này chuyện ngày hôm ngày dường như đã được giải quyết.

– Ai dám cắn ngươi ta sẽ giết người đó. Bản tiểu thư cắn qua thứ gì cũng tuyệt đối không để người khác cắn vào.

Vân Hồn Lăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Ta cũng không phải thứ gì đó….

Lục Lâm Thiên vừa mới mở miệng lập tức ngậm lại.

Thế nhưng từ ngoài cửa truyền tới âm thanh nhẹ nhàng:

– Vậy ngươi sẽ không phải là thứ gì đó rồi..

Lục Lâm Thiên vỗ cái miệng mình một cái, nhìn vào thân ảnh xinh đẹp của Vân Hồng Lăng đang rời đi, trong lòng không khỏi có chút khác thường. Kỳ thực, ở chung lâu nha đầu này dường như cũng không phải quá điêu ngoa, không nói đạo lý.

Nhìn vết răng trên cánh tay, Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

– Lẽ nào nàng thích ta rồi? Thế nhưng ta còn chưa sẵn sàng nha.

Sửng sốt một lúc Lục Lâm Thiên bình tĩnh lại. Nhìn bộ dáng nữ nhân kia, hơn nữa thêm thương thế trên mông, có lẽ đoạn thời gian tiếp theo sẽ không đến quấy rối mình, bản thân mình cũng nên nắm chặt thời gian đột phá linh lực.

– Lão đại, chúng ta đã trở về.

Một đạo quang mang phóng tới. Thân ảnh Tiểu Long lập tức xuất hiện trên vai Lục Lâm Thiên, Thiên Sí Tuyết Sư và Huyết Tích Dịch thì ở ngoài cửa.

– Sao giờ này ngươi mới trở về? Lão đại ngươi thiếu chút nữa tứ chi không còn đầy đủ rồi. Sau này không thể rời ta quá xa.

Lục Lâm Thiên nói, hai hàng lông mày nhíu lại, dường như đang nhớ tới cảm xúc thoải mái vừa rồi, vội vàng nói:

– Quên đi, không có việc gì.

– Lão đại, rốt cuộc ngươi bị làm sao vậy? Ta ngửi thấy mùi nữ nhân.

Tiểu Long quay đầu nghe ngóng bốn phía rồi nói với Lục Lâm Thiên.

– Không có việc gì, các ngươi hộ pháp giúp ta, mấy ngày nay ta cần bế tử quan một chút.

Lục Lâm Thiên nói.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên móc ra Linh Ngọc Sàng rồi ngồi lên, đem viên Địa Linh đan trong tay nuốt vào, bắt đầu luyện hóa. Một lát sau, toàn bộ thân thể hắn được bao phủ bởi một vòng quang mang trong suốt vô hình.

Theo năng lượng của Địa Linh đan bị luyện hóa, linh lực bên trong khí hải của Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng tăng trưởng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong lúc Lục Lâm Thiên bế quan tu luyện danh tiếng của hắn bất tri bất giác truyền đi khắp Vân Dương Tông, đặc biệt là trong đám tân đệ tử, Lục Lâm Thiên đã thành một tồn tại như thần. Cái gì mà cường giả trên Hổ Bảng đều là hư ảo.

Lục Lâm Thiên không ngờ lại dám cùng vị tiểu thư yêu nghiệt của Vân Dương Tông đánh nhau, cuối cùng tông chủ phải xuất thủ mới dẹp được trận chiến này, cho nên trong suy nghĩ đám đệ tử ai có được thực lực này a? Ai có đủ thiên phú khiến cho mười trưởng lão tranh nhau nhận đồ?

Đình viện tám lẻ sáu gần đây vô cùng náo nhiệt, không ít đệ tử đều cầu Bạch Mi trưởng lão chuyển tới đình viện tám lẻ sáu, đặc biệt còn có không ít nữ sinh muốn như vậy, còn chỉ đích danh căn phòng Lục Lâm Thiên từng ở.

Tại một chỗ trong đình viện, Vân Hồng Lăng nghiêng người ngồi trên giường, khi thì vuốt mông thì, khóe miệng trong lúc vô ý nở một nụ cười ngây ngốc, lẩm bẩm nói:

– Tiểu tặc kia kỳ thực cũng không phải là đáng ghét.

– Tiểu thư, mấy ngày nay người sao vậy? Không có việc gì tự dưng cười khúc khích, người còn vuốt vuốt mông, người có bị làm sao

không?

Nha hoàn Đông Mai nghi hoặc hỏi.

– Không có chuyện gì, ngươi không cần lo cho ta.

Khuôn mặt Vân Hồng Lăng đỏ lên, trong mắt xuất hiện chút e thẹn.

Phù.

Bảy ngày sau, Lục Lâm Thiên từ trong cơ thể thở ra một ngụm trọng khí, hai mắt mở ra tinh quang hiện lên rồi lập tức thu hồi khí tức toàn thân.

– Tiêu hao không ít nha, thực đúng là đốt tiền mà.

Lục Lâm Thiên cười khổ, bảy ngày, hắn còn lại đúng ba khỏa Địa Linh đan cũng dùng hết, trên phương diện Linh lực cũng chỉ từ sát biên giới bát trọng đột phá tới Linh Sư bát trọng trung kỳ mà thôi.

Ba khỏa Địa Linh đan, giá trị đã hơn mười vạn, cũng không giúp linh lực tăng trưởng bao nhiêu. Nếu như cứ thôn phệ Địa Linh đan có lẽ muốn đột phá tới cửu trọng cần chỉ ít bốn khỏa Địa Linh đan nữa.

– Lão đại, có người tới.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Thiếu Du, đệ đâu rồi?

Một thanh âm nhỏ nhẹ từ chân núi truyền tới, lúc này có một thân ảnh xinh đẹp đang đi tới.

– Vô Song tỷ.

Lục Lâm Thiên chạy ra khỏi phòng, trên khuôn mặt anh tuấn lúc này không khỏi có chút tiếu ý, chỉ cần nghe âm thanh hắn cũng biết là Lục Vô Song đã tới.

– Tới Vân Dương Tông mấy ngày rồi, có chỗ nào không quen không?

Nhìn vào thân ảnh trước mắt, ánh mắt Lục Vô Song có chút hoảng hốt.

– May mắn thay không có chỗ nào không quen.

Lục Lâm Thiên nói.

– Thiếu Du, đây là quần áo và đồ dùng của đệ khi trước, lần này ta mang tới cho đệ.

Trong tay Lục Vô Song xuất hiện một bao quần áo, trên đó còn có mùi hương nhàn nhạt quanh quẩn.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, những thứ này đều là thứ chuẩn bị từ lúc hắn xuất phát từ Lục gia đi Vân Dương Tông, để không khiến người khác chú ý cho nên hắn mới tùy tiện thả một ít quần áo và đồ dùng hàng này vào trong túi trữ vật của Lục Vô Song, xem ra đám quần áo và đồ dùng này đã được nàng vệ sinh sạch sẽ rồi.

Hai người đi vào đình viện, nhất thời dường như có chút xấu hổ, không biết nên nói gì cho phải. Lục Lâm Thiên tuy gọi Lục Vô Song là Vô Song tỷ thế nhưng dưới đáy lòng, cũng chưa bao giờ thực sự coi nàng là tỷ tỷ của mình. Thứ nhất, bằng vào tuổi tác của hắn còn lớn hơn Lục Vô Song vài tuổi, thứ hai coi như là trên người hắn chảy huyết mạch Lục gia, thế nhưng Lục Vô Song là do Lục Đông nhận nuôi, cũng không có một chút quan hệ huyết thống nào.

Nhìn vào thân ảnh mặc áo bào xanh trước mắt này, Lục Vô Song đột nhiên có cảm giác tim mình dường như đập nhanh hơn, đây là một loại cảm giác rất khó hiểu.

– Vô Song tỷ, chúc mừng tỷ trở thành đệ tử thân truyền, thực lực lại còn đột phá nhanh như vậy.

Lục Lâm Thiên đánh vỡ sự xấu hổ trước rồi nói.

Khuôn mặt Lục Vô Song tức thì ửng đỏ nói:

– Thiếu Du, hiện tại đệ cũng là đệ tử thân truyền, mùng mười đầu tháng có Long bảng đấu của đệ tử thân truyền, đệ có muốn tham gia hay không?

Chương 371: Ảo cảnh Vũ Linh

– Long bảng đấu là gì?

Lục Lâm Thiên đối với Hổ bảng hiểu rất rõ còn Long bảng thì mù tịt.

– Đây chính là thứ tự những đệ tử thân truyền còn trẻ, trong tân đệ tử chỉ cần có tên trong Hổ bảng thì không phải làm tạp vụ còn được nhận không ít đan được. Mà đệ tử thân truyền thì có Long bảng, tổng cộng có năm mươi mốt danh ngạch, những người trên bảng đều nhận được sự bồi dưỡng trọng điểm của tông môn, nếu có thể tiến vào top hai mươi thì mới được xưng là đệ tử thân truyền chân chính trong Vân Dương Tông, có thể được một số cường giả chân chính đang bế quan chỉ điểm.

Lục Vô Song nói.

– Đến lúc đó nhìn trước rồi nói sau a.

Lục Lâm Thiên suy tư một chút rồi nói với Lục Vô Song.

– Được rồi, nếu như đầu tháng đệ rảnh rỗi thì có thể đi xem một chút. Vừa hay đầu tháng ta định đi khiêu chiến một chút, đệ cũng có thể lý giải một chút thực lực của người trên Long bảng, đối với tu luyện của đệ có trợ giúp rất lớn.

Lục Vô Song nói.

– Được rồi, rảnh rỗi đệ sẽ đi.

Lục Lâm Thiên nói.

Trong lúc nói chuyện phiếm, Lục Lâm Thiên từ trong miệng Lục Vô Song cũng có hiểu biết không ít về đệ tử thân truyền, cũng thầm than Vân Dương Tông đối với việc bồi dưỡng đệ tử thân truyền quả thực đã hạ vốn gốc.

Từ miệng Lục Vô Song biết được, những đệ tử thân truyền này, nếu là Vũ sư mỗi một tháng đều được nhận một viên đan dược tam phẩm cao giai, tu vi Vũ Phách thì được nhận một viên đan dược tứ phẩm.

Trên phương diện vũ kỹ, đệ tử thân truyền trên cơ bản đều dùng vũ kỹ Hoàng cấp sơ giai, sau khi đạt được điều kiện nhất định có thể tu luyện vũ kỹ Hoàng cấp trung giai. Người trên Long bảng này mỗi một người đều có một bộ vũ kỹ Hoàng cấp cao giai cũng là chuyện bình thường.

Về phần vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, đệ tử có thiên phú cực cao, tiến vào top hai mươi Long bảng cũng không phải là không có.

Vũ kỹ Hoàng cấp cao giai đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói đã không còn lực hấp dẫn. Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai mới là thứ hắn cảm thấy có hứng thú. Loại vũ kỹ cấp bậc này coi như là hiện tại không thể tu luyện nhưng giữ trên người cũng tốt. Loại vũ kỹ cấp bậc này không ai là ngại nhiều cả.

Mà đối với tất cả đệ tử thân truyền, Lục Lâm Thiên cảm thấy có hứng thú với hai nơi. Một là Vạn Vũ Lâu, hai là Vũ Linh Huyễn Cảnh.

Vạn Vũ Lâu này có từ khi Vân Dương Tông mới khai tông lập phái, có nội tình vô cùng thâm hậu, bên trong có tâm đắc tu luyện các hệ của lịch đại cường giả Vân Dương Tông. Các loại cảnh giới, trình tự đều có. Có thể nói là một cuốn bách khoa toàn thư. Ở bên trong những vấn đề về tu luyện, nếu không có bất ngờ gì hẳn đều có thể giải quyết dễ dàng.

Vạn Vũ Lâu được coi là cấm địa của Vân Dương Tông, ngay cả đệ tử thân truyền cũng không được đi vào.

Mà Vũ Linh Huyễn Cảnh chính là một địa phương kỳ lạ, dựa theo lời nói của Lục Vô Song chính là thật lâu trước đây những cường giả Vân Dương Tông liên thủ bố trí một ảo cảnh, mà trong ảo cảnh này mọi người có thể an tâm tu luyện, vô luận là tu vi, linh hồn, vũ kỹ, ý chí, đều có thể đề thăng một cách dễ dàng.

Hai địa phương này Lục Lâm Thiên vô cùng có hứng thú. Khoảng cách bản thân đột phá tới Vũ Phách cũng không quá xa vời nữa. Đối với Vũ giả mà nói đột phá Vũ Phách cũng chính là một cái rãnh lớn, giống như là yêu thú tứ giai vậy. Đối với những yêu thú này giống như là một cái rãnh lớn, không ít yêu thú có huyết mạch thấp cả đời không thể đột phá lên tứ giai, yêu thú đạt tới tứ giai thực lực sẽ biến đổi lên một tầm cao mới, biến đổi về chất.

Vũ giả cũng như vậy, thiên phú thấp cả đời cũng không đạt tới Vũ Phách, nhưng nếu đột phá tới Vũ Phách thì thực lực cũng tiến một mảng lớn biến đổi về chất.

Vũ Linh Ảo Cảnh nha, địa phương như vậy đương nhiên Lục Lâm Thiên muốn đi tìm hiểu một phen. Đệ tử thân truyền của Vân Dương Tông, cả đám đều có tốc độ tu luyện kinh người, hẳn là đều từ Vũ Linh Ảo Cảnh mà ra.

– Thiếu Du, tỷ trở về đây, đệ tu luyện đi.

Mấy canh giờ sau, Lục Vô Song đứng dậy rời đi.

– Ưm.

Lục Lâm Thiên đáp nhẹ một tiếng, tiễn Lục Vô Song đến cửa, nhìn nữ tử trang nhã trước mặt này Lục Lâm Thiên không nhịn được mà nhớ tới nữ nhân điêu ngoa mấy ngày trước kia còn có Tiểu Linh. Mấy nữ nhân này đều là trang tuyệt sắc thế nhưng tính cách lại một trời một vực. Một người thanh nhã cao quý, Tiểu Linh quả thực là băng hỏa lưỡng trọng thiên, Vân Hồng Lăng thì điêu ngoa.

– Kỳ thực cũng không sai…

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc rồi lập tức vỗ ót mình nói:

– Lục Lâm Thiên, ngươi nghĩ cái gì đây? Hạ lưu, mau bế quan luyện đan thôi.

Phân phó Tiểu Long, Huyết Tích Dịch, Thiên Sí Tuyết Sư hộ pháp, Lục Lâm Thiên còn cố ý ở bên ngoài cửa viết mấy chữ “Đang bế quan, xin dừng quấy nhiễu” rồi mới trở về phòng.

Thật ra Lục Lâm Thiên không lo lắng ở chỗ này sẽ có nguy hiểm, ở đây chính là trung tâm của Vân Dương Tông, Triệu Vô Cực muốn đối phó với hắn cũng không dám động thủ ở đây. Lục Lâm Thiên chỉ lo lắng sư phụ Vũ Ngọc Tiền của hắn lại chạy tới, sự tình luyện đan không thể bại lộ được.

Sau khi móc ra Hỏa Long Đỉnh, Lục Lâm Thiên lại lập tức móc ra một đống dược liệu luyện chế Địa Linh Đan, may thay dược liệu vẫn còn quá nhiều, bằng không mà nói muốn sưu tập dược liệu luyện đan lúc này quả thực là một chuyện tình vô cùng vướng tay vướng chân.

Sau khi chuẩn bị tốt tất cả, Lục Lâm Thiên bắt đầu kết ấn, ngón tay chỉ ra, một đạo linh lực từ trong ngón tay bắn vào bên trong Hỏa Long Đỉnh, linh hỏa bên trong tức thì bùng cháy, theo sự xuất hiện của hỏa diễm, nhiệt độ trong căn phòng lúc này cũng tăng lên.

Lục Lâm Thiên lại biến đổi thủ ấn, hai tay run lên, một đám quang mang bao vây từng cọng dược liệu tiến vào trong Hỏa Long Đỉnh, dưới sự bao vây của linh hỏa, dược liệu nhanh chóng hóa thành tro tàn lưu lại linh dịch tinh thuần.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên lại vung tay lên đem một đám dược liệu khác tiến vào trong Hỏa Long Đỉnh, lần này Lục Lâm Thiên định luyện chế nhiều Địa Linh Đan một chút, dược liệu tương đối nhiều, không phải trong thời gian ngắn có thể hoàn tất được. Cho nên Lục Lâm Thiên không dám sơ ý, toàn tâm toàn ý luyện chế Địa Linh đan.

Thời gian chậm rãi trôi qua, vào ngày thứ năm, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên đột nhiên biến hóa, linh lực cuồng bạo tuôn ra, nhiệt độ của linh hỏa trong Hỏa Long Đỉnh đột nhiên tăng lên, bộc phát ra nhiệt độ vô cùng kinh khủng, mà dưới nhiệt độ kinh khủng này linh dịch tinh thuần nhanh chóng hội tụ, những tạp chất trong linh dược đều được loại bỏ, cuối cùng chỉ còn lại những năng lượng tinh thuần trong dược liệu.

– Ngưng tụ thành đan.

Lục Lâm Thiên khẽ quát lên một tiếng, thủ ấn bỗng nhiên biến đổi, cùng lúc đó, linh dịch trong Hỏa Long Đỉnh nhanh chóng hội tụ, giống như là bị một lực lượng nào đó dẫn dắt, phá tan lực bài xích giữa các dược liệu với nhau mà ngưng tụ vào một chỗ.

Chương 372: Thứ tự trên Long bảng (1)

Theo sự ngưng tụ của đám năng lượng này, khí tức bên trong Hỏa Long Đỉnh cũng càng ngày càng mạnh, sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng càng ngày càng tái nhợt, linh lực trên người nhanh chóng rút đi.

Khống chế Hỏa Long Đỉnh trong vòng nửa canh giờ, hiện tại trong Hỏa Long Đỉnh đã xuất hiện bốn hình cầu nhỏ như ngón tay cái, dưới sự bao vây của linh hỏa, có thể mơ hồ thấy được hình thức ban đầu của bốn khỏa đan dược đang nhanh chóng hình thành.

Lần trước luyện chế Địa Linh Đan Lục Lâm Thiên chỉ có thể luyện chế ba khỏa một lần, mà hiện tại Lục Lâm Thiên đã có thể luyện chế bốn khỏa.

Nhìn bốn khỏa đan dược đang thành hình, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục kết ấn, linh hỏa lúc này tuy rằng đã yếu đi không ít nhưng vẫn tiếp tục bao vây lấy bốn khỏa đan dược.

Một lát sau màu sắc bốn khỏa đan dược bắt đầu biến hóa, lớp vỏ đan dược dần dần trở nên sáng bóng. Một cỗ dược hương nồng nặc cùng với năng lượng ba động đột nhiên xuất hiện khiến cho toàn bộ căn phòng đều tràn ngập năng lượng.

– Thu.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên lúc này có chút tái nhợt, hắn khẽ quát, hai tay thu lại, một đạo quang mang xuất hiện, bốn khỏa đan dược trong nháy mắt tiến vào lòng bàn tay hắn. Trên bốn khỏa đan dược này có một cỗ dược hương nồng đậm, bề ngoài đan dược có một cỗ năng lượng nhàn nhạt lưu chuyển, có vẻ cực kỳ huyền ảo.

– Được rồi.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên khẽ nhếch lên, thời gian sáu ngày, hai lần luyện chế, mỗi lần luyện ra bốn khỏa, hiện tại hắn có tám khỏa Địa Linh Đan trên người.

– Bắt đầu luyện hóa, đột phá Linh Sư cửu trọng.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, tinh quang trong mắt hiện ra, sau khi ăn đan dược vào hắn lập tức luyện hóa. Linh lực trong cơ thể không ngừng tăng lên, lại thêm ngồi trên Linh Ngọc Sàng lúc nào cũng có từng đạo năng lượng vô hình được Lục Lâm Thiên hút vào cơ thể.

– Tiểu tử này thực đúng là chịu khó, so với hai tên sư huynh không nên thân của hắn thì mạnh hơn nhiều.

Thân ảnh Vũ Ngọc Tiền xuất hiện trên ngọn núi, nhìn thấy mấy chữ Lục Lâm Thiên lưu lại ở ngoài cửa hắn mỉm cười thỏa mãn rời đi.

Bốn ngày sau, trên ngọn núi, lúc này còn chưa tới giờ mặt trời mọc, sắc trời vừa mới tờ mờ sáng, trên bầu trời còn lác đác vài ngôi sao. Khi mặt đất vừa mới thức dậy sau ánh bình bình, trên lá cây chung quanh ngọn núi lúc này dường như mới thức dậy có vẻ vô cùng mềm mại, trên mỗi phiến lá đều có những giọng sương sớm chảy xuống tưới tắm đất đai.

Vầng thái dương chậm rãi mọc lên, từ phía trước ngọn núi nhìn lại giống như một hỏa cầu bay lên trời, ánh dương ngày càng rực rỡ, trong nháy mắt tỏa ra ngàn vạn ánh sáng bao phủ toàn bộ ngọn núi.

Mà lúc này có một cỗ khí tức vô hình nhanh chóng xuất hiện trong đình viện, khí tức không ngừng kéo lên, trong thiên địa có một cỗ năng lượng vô hình bắt đầu hội tụ trong đình viện.

– Chủ nhân sắp đội phá.

Bên ngoài đình viện, Huyết Tích Dịch mở miệng nói.

Phì Phì.

Tiểu Long nhấc đầu lên, ánh mắt chăm chú nhìn về phía đình viện.

Trong phòng lúc này, quanh thân Lục Lâm Thiên có một tầng quang mang chói mắt, khí tức không ngừng được kéo lên, sau khi dừng lại trong lúc ngắn ngủi rồi đột nhiên lại tiếp tục kéo lên, trực tiếp phá tan bình cảnh.

Phanh!

Khí hải trong đầu Lục Lâm Thiên đột nhiên vang lên một tiếng trầm muộn.

Phù…

Cũng vào lúc này cỗ năng lượng vô hình chung quanh Lục Lâm Thiên nhanh chóng bị hắn thôn phệ, quang mang chói mắt một lát sau cũng được thu vào.

Một lúc sau Lục Lâm Thiên đình chỉ tu luyện trong miệng thở ra một ngụm trọng khí, hai mắt trong sáng, thần thái sáng láng, một lát sau mới thu liễm lại.

– Rốt cuộc cũng đột phá tới Linh Sư cửu trọng, cách Vũ Phách và Linh Phách cũng không xa lắm.

Cảm nhận tu vi của bản thân lúc này, Lục Lâm Thiên khẽ lẩm bẩm. Việc này so với dự tính ban đầu của hắn không khác lắm, để đột phá tới Linh Sư cửu trọng phải dùng bốn khỏa Địa Linh Đan.

– Hôm nay hẳn là đầu tháng, có lẽ nên đi xem đám người Long bảng đấu một chút.

Lục Lâm Thiên nói rồi thu thập một phen sau đó rời khỏi phòng.

– Lão đại, ngươi lại đột phá sao?

Tiểu Long nhảy lên trên vai Lục Lâm Thiên, vô cùng thân thiết hỏi.

– Ừ. chúng ta đi xem Long bảng.

Lục Lâm Thiên đáp một tiếng sau đó cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư rời khỏi ngọn núi của mình.

Diện tích Vân Dương Tông cũng không ít, đều là núi cao, vì vậy không ít đệ tử thân truyền đều có yêu thú phi hành của riêng mình. Đương nhiên, có tọa kỵ yêu thú đẳng cấp cao cũng không có bao nhiêu, có yêu thú phi hành tam giai quả thực có không ít. Như Lục Lâm Thiên đem Thiên Sí Tuyết Sư làm tọa kỵ, toàn bộ Vân Dương Tông này chỉ sợ cũng không có mấy người.

Thiên Sí Tuyết Sư hiện tại tuy rằng chỉ là yêu thú Tam giai trung kỳ, nhưng mà huyết mạch của nó lại vô cùng cao, có thể nói là vô cùng dọa người. Trong Vân Dương Tông này đệ tử thân truyền có yêu thú tứ giai làm tọa kỵ tuy rằng ít, hơn nữa lại cực hiếm, tuy rằng cũng không phải là không có. Thế nhưng yêu thú có huyết mạch như Thiên Sí Tuyết Sư hẳn là không có.

Dựa theo lời chỉ dẫn của Lục Vô Song, Lục Lâm Thiên cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư đi thẳng tới đó. Trên bầu trời Vân Dương Tông thường xuyên có yêu thú phi hành bay qua cho nên cũng không cảm thấy kỳ phái. Không ít người nhìn thấy Lục Lâm Thiên cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư không khỏi có chút ước ao, đố kỵ.

Địa Long Đỉnh, đây là một địa phương tương đối đặc biệt trong Vân Dương Tông, đỉnh ngọn núi khổng lồ này dường như bị người ta dùng một kiếm chặt đứt, đỉnh núi không thấy đâu chỉ để lại một cái sân rộng vô cùng lớn, diện tích đến mấy vạn thước.

Mà bên ngoài có một bức tượng điêu khắc con rồng bằng đá khổng lồ, con rồng bằng đá xoay quanh phóng lên cao, bức tượng khắc vô cùng sống động, trong miệng rồng đá cắn một hoàng bảng vô cùng lớn, chính là Long bảng lừng lẫy trong Vân Dương Tông. Không hề nghi ngờ gì nữa, có thể chiếm được một danh ngạch trên Long Bảng đều là người nổi bật trong thế hệ trẻ của Vân Dương Tông.

Mà quy ước trẻ tuổi này rất đơn giản, tuổi tác phải nhỏ hơn hai mươi lăm thì coi như hợp quy, coi như là trẻ tuổi nhưng quá một tuổi hoặc vài tháng, dù cho là ngươi mới nhập tông cũng không có duyên với Long bảng.

Rống.

Sau một lát lướt qua mười ngọn núi, Thiên Sí Tuyết Sư gào lên một tiếng, phía trước hắn lúc này có không ít yêu thú phi hành trên không trung, có đủ chủng loài, còn có một số yêu thú ở phía xa ngọn núi, khí tức phát ra không kém Thiên Sí Tuyết Sư là bao.

Đồng thời một cái sân vô cùng lớn xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên, diện tích cái sân này cũng thực là dọa người, vô cùng rộng lớn không gì sánh được. Chung quanh là những ngọn núi bao quanh, sân rộng này ở giữa sườn núi. Mà lúc này Lục Lâm Thiên ở giữa không trung nhìn xuống cũng thấy phía dưới đã có hơn hai trăm người rồi.

– Là Thiên Sí Tuyết Sư, Vân Dương Tông chúng ta từ khi nào có Thiên Sí Tuyết Sư vậy?

– Có người nói đây là đệ tử mới thu nhận của Vũ Trưởng lão, là tọa kỵ của Lục Lâm Thiên.

– Có phải kẻ đánh chết Ôn Tước – Lục Lâm Thiên kia không? Còn đánh một trận với yêu nghiệt Vân Hồng Lăng nữa?

Chương 373: Thứ tự trên Long bảng (2)

– Còn có mấy người tên là Lục Lâm Thiên nữa? có người nói tiểu tử này là Vũ giả tam hệ, vô cùng cuồng vọng, đánh chết hơn năm mươi tân đệ tử, con mắt không nháy lấy một lần.

Nghe thấy tiếng gào thét của Thiên Sí Tuyết Sư giữa không trung tức thì có không ít ánh mắt đều nhìn về phía không trung.

– Đều ở đây sao?

Ánh mắt đảo qua sân rộng, trong mắt Lục Lâm Thiên nhanh chóng xuất hiện vài thân ảnh quen thuộc, chính là đám người Lục Vô Song, Độc Cô Băn Lan, Thúy Ngọc, Dương Diệu.

– Tuyết Sư, ngươi tới phụ cận chờ ta, ta xuống đó xem một lát.

Lục Lâm Thiên vừa nói xong, chân khí chợt bùng lên, thả người nhảy xuống phía dưới.

Lúc Lục Lâm Thiên nhảy xuống phía dưới có vô số ánh mắt nhìn vào. Lục Lâm Thiên chậm rãi đáp xuống mặt đất, chân khí dưới chân lóe lên toàn bộ động tác không làm kinh động tới một hạt bụi nào, Tiểu Long ngoe nguẩy cái đầu dùng ánh mắt hiếu kỳ nhìn về chung quanh.

Mọi ánh mắt trong sân đều đổ dồn vào nam tử mặc bộ trang phục màu xanh này. Tuy rằng mới vào Vân Dương Tông thế nhưng trong khoảng thời gian này những chuyện Lục Lâm Thiên làm khiến cho mọi người phải nhớ kỹ một tân đệ tử có tên là Lục Lâm Thiên.

Dù sao từ khi Vân Dương Tông khai sơn lập tông tới nay còn chưa có một đệ tử nào dám đánh chết năm mươi mấy đồng môn, giết người chấp pháp đội, cuối cùng là trưởng lão tranh nhanh thu đồ đệ, đây chính là một truyền kỳ ở Vân Dương Tông.

Đối với tất cả chuyện này trong mắt vô số tân đệ tử chính là một truyền kỳ, thế nhưng trong mắt đệ tử thân truyền lại thành hiếu kỳ.

Có người khinh thường, có người không thèm để ý.

Thiên phú cao là một chuyện, thế nhưng cũng có rất nhiều người có thiên phú cao, bị người người chú mục thế nhưng mấy năm sau đó tốc độ tu luyện còn không bằng người bình thường, loại chuyện này xảy ra rất nhiều.

Trong Vân Dương Tông cũng có không ít đệ tử xuất hiện như vậy, tuy rằng không oanh động như Lục Lâm Thiên, thế nhưng trong mắt bọn họ chỉ là náo nhiệt lớn một chút mà thôi, cũng không có ai để trong lòng.

– Thiếu Du, ta còn tưởng rằng đệ không tới.

Lục Vô Song đi tới bên người Lục Lâm Thiên, khẽ mỉm cười nói.

– Long bảng này đệ tất nhiên là phải tới tìm hiểu một chút rồi.

Lục Lâm Thiên nói xong, ánh mắt lập tức nhìn về phía Long bảng trong miệng con rồng bằng đá kia.

Trên Long bảng kia có năm mươi người, tại vị trí thứ bốn mươi hai Lục Lâm Thiên nhìn thấy tên Lục Vô Song trên đó, mà ở vị trí thứ bốn mươi Lục Lâm Thiên gặp một người quen, đó là Lục Thiếu Hổ.

Khẽ cau mày một chút, Lục Lâm Thiên quả thực không nghĩ tới Lục Thiếu Hổ cũng leo lên được Long bảng, lại là vị trí thứ bôn mươi, không biết thực lực hiện tại của hắn đã tới đâu rồi.

– Triệu Kình Thiên bài danh thứ năm.

Một cái tên quen thuộc xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên, tên Triệu Kình Thiên này chính là tôn tử của Triệu Vô Cực, không nghĩ tới hắn lại có xếp hạng cao như vậy.

– Lục Lâm Thiên, gần đây ngươi gây ra không ít phong ba nha. Hôm nay có phải nên lên trên đài một chút không?

Dương Diệu nhìn về phía Lục Lâm Thiên, cười nói.

– Cái này, tới lúc đó nhìn một chút lại nói tiếp.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng cười, chỗ tốt khi tiến vào Long bảng chính là tài nguyên tu luyện sẽ nhiều hơn một chút. Nếu như tiến vào trước hai mươi thì sẽ nhận được sự bồi dưỡng của Vân Dương Tông sớm hơn, hẳn là muốn tìm kiếm tin tức Vạn Niên Xích Đồng cũng dễ hơn một chút.

– Ta thấy hôm nay ngươi mới tới, đến lúc đó không muốn ra tay cũng không được.

Dương Diệu mỉm cười ý bảo Lục Lâm Thiên nhìn về phía chung quanh.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, theo ánh mắt Dương Diệu nhìn về bốn phía. Lúc này có không ít đệ tử thân truyền đang nhìn về phía mình, không ít người trong mắt đem theo chiến ý, còn lại thì ánh mắt phức tạp, hẳn là rất ước ao đố ky.

– Thiếu Du, không cần để ý tới bọn hắn.

Lục Vô Song nói.

Lục Lâm Thiên không nói gì chỉ dùng ánh mắt nhàn nhạt quét qua bốn phía. Những đệ tử thân truyền này đều là thiên kiêu chi tử của Vân Dương Tông. Có thể trở thành đệ tử thân truyền không thể nghi ngờ cũng đều là nhân trung chi long, cảm đám ngang ngược cũng là điều bình thường, nhìn thấy hắn chỉ là một tân đệ tử mà tạo ra không ít phong ba, lúc này lại thành đệ tử thân truyền, danh tiếng cực thịnh, hẳn là bọn hắn đang muốn mượn cơ hội này cướp đoạt danh tiếng một chút.

Lục Lâm Thiên nhìn kỹ chung quanh lúc này cũng phát hiện ra hai trăm đệ tử thân truyền này đại khái có thể chia thành mười trận doanh khác nhau, mỗi một trận doanh có tầm hai mươi đệ tử.

– Thiếu Du, bên trái kia là đệ tử của sư phụ ta, cũng là sư huynh sư tỷ của ta, còn bên phải là đệ tử của Tống trưởng lão.

Lục Vô Song nhẹ giọng nhắc Lục Lâm Thiên những thân phận của đám đệ tử thân truyền này.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn lại, đối với đám người kia cũng có chút lý giả. Đệ tử của từng trưởng lão đại bộ phận đều đứng chung một chỗ, mà thực lực cũng đã ở Vũ Phách, thấp nhất thì có mấy người Vũ Sư bát trọng, Vũ Sư cửu trọng, hẳn là vừa mới trở thành đệ tử thân truyền không lâu.

Sau khi nhìn một lát, Lục Lâm Thiên cũng không nhìn thấy thân ảnh của hai người Lục Thiếu Hổ và Triệu Kình Thiên.

– Đây cũng không phải là toàn bộ đệ tử thân truyền, đệ tử thân truyền trẻ tuổi hôm nay cũng chưa tới toàn bộ, còn có top hai mươi trên Long bảng cơ bản cũng chưa tới, bọn họ rất ít khi tới đây, trừ phi là tiếp nhận khiêu chiến mới lộ diện, bằng không đều nỗ lực tu luyện.

Lục Vô Song nói.

– Top hai mươi Long bảng hẳn là rất mạnh.

Lục Lâm Thiên thầm nói một tiếng sau đó nhìn vào đám đệ tử thân truyền giữa sân. Người thực lực yếu cũng đã tới Vũ Sư bát trọng, cửu trọng, tuổi tác không quá hai mươi lăm mà có thực lực như vậy đủ để chứng minh bọn họ có thiên phú không tồi.

– Đệ tử trẻ tuổi chính là tương lai của mỗi một môn phái là người chống đỡ cho môn phái sừng sững không đổ.

Lục Lâm Thiên nhìn chúng đệ tử thân truyền này, cả đám đều còn trẻ tuổi, đại bộ phận đạt tới Vũ Phách cũng cách Vũ Tướng không xa lắm, so sánh với bọn họ Phi Linh Môn còn kém nhiều lắm, không biết tới khi nào Phi Linh môn mới đạt tới được bước này.

– Top hai mươi Long bảng, cả đám đều là thiên tài, thiên phú và thực lực đều vô cùng mạnh mẽ, Vũ giả song hệ cũng có vài ngươi, tu vi trên cơ bản đều tới Vũ Tướng.

– Hai mươi lăm tuổi, tu vi Vũ Tướng sao?

Lục Lâm Thiên không khỏi hít sâu một hơi. Thiên phú như vậy quả thực vô cùng dọa người nha.

– Vô Song tỷ, vì sao ở đây không có Linh giả?

Lục Lâm Thiên hỏi, Linh giả sau khi tiến vào Vân Dương Tông sẽ trực tiếp trở thành đệ tử thân truyền. Thế nhưng hiện tại trong sân cũng không có người nào là Linh giả cả.

– Linh giả tu luyện ở một nơi khác rất ít tới Địa Long Đỉnh, Thiếu Du, đệ không nên coi thường bọn họ, vị trí đệ nhất trên Long bảng hiện tại là do một Linh giả chiếm lấy, top mười Long bảng thì có ba người là Linh giả.

Chương 374: Tiểu tử điên cuồng

– Di, Thiếu Du, sao trên vai ngươi lại có một con rắn nhỏ? Là yêu thú sao?

Độc Cô Băng Lan nhìn chằm chằm vào Tiểu Long, nhịn không được khẽ hỏi.

– Là yêu thú trong lúc ta vô ý nó liền đi theo ta.

Lục Lâm Thiên nói.

– Thật xinh đẹp nha.

Dương Diệu, Lục Vô Song, Thúy Ngọc, mấy nữ nhân đều tiến tới quan sát Tiểu Long.

– Thiếu Du, đưa nó cho ta mượn một chút được không?

Độc Cô Băng Lan cười một tiếng sau đó đưa tay về phía Tiểu Long có vẻ cực kỳ yêu thích muốn ôm lấy Tiểu Long.

Phì…

Tiểu Long thè lưỡi ra, không ngừng thân thiết liếm vào mặt Độc Cô Băng Lan.

– Tiểu Long, ngươi có thể không háo sắc như vậy được không?

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn nó rồi thầm nói.

– Lão đại, đệ nào có.

Tiểu Long trả lời, cái đầu quay về phía Lục Lâm Thiên trừng mắt có vẻ vô cùng khả ái.

– Thiếu Du, ngươi còn chưa nói có thể cho ta con rắn nhỏ này được không mà?

Độc Cô Băng Lan nói.

– Chuyện này, nếu như nó tiếp tục ở lại trên tay ngươi thì ta sẽ tặng nó lại cho ngươi.

Lục Lâm Thiên cười nói.

Sưu.

– Lão đại, sao ngươi có thể tặng ta cho người khác như vậy? Quá đáng.

Tiểu Long nhanh chóng phóng về vai Lục Lâm Thiên, dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn hắn.

– Vô Song sư muội, Băng Lan sư muội, Dương Diệu sư muội, các muội đều ở đây sao?

Một âm thanh truyền tới, lúc này có mấy thân ảnh đang đi về phía mấy người.

– Hoàng Hổ sư huynh, có chuyện gì thế?

Nhìn thấy mấy người này, Lục Vô Song nhướng mày nói.

– Không có gì, chỉ là thấy vẻ đẹp động nhân của ba vị sư muội ở đây cho nên muốn thân cận một chút mà thôi.

Trong mấy người đi tới có một người mặc hoa phục màu vàng, đầu quấn khăn, bên hông thắt một chiếc đai lưng màu vàng, trên tay có một chiếc nhẫn trữ vật phát ra quang mang không ngừng. Nhìn qua dường như tuổi chừng ba đến bốn chục, ngũ quan đoan chính thế nhưng lại khiến cho người ta ghen ghét.

– Hoàng Hổ sư huynh quả thực là có nhã hứng. Chúng ta hiện tại cũng không rảnh.

Độc Cô Băng Lan nhíu mày, nói.

– Không sao, hộ pháp còn chưa tới, chúng ta bồi tiếp ba vị sư muội nói chuyện vậy.

Mấy tên đệ tử thân truyền này mặt vô cùng dày, đuổi không chịu đi.

– Thật đúng mà mặt dày mày dạn, không biết có nên ném ngươi đi không.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, trong lòng thở dài một tiếng. Phỏng chừng mấy người này đều vì tư sắc của ba người Lục Vô Song, Độc Cô Băng Lan, Dương Diệu mà đến đây, nữ nhân, nhất là nữ nhân xinh đẹp đi tới đâu cũng rước lấy phiền phức.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy sắc mặt mấy tên đệ tử thân truyền này trầm xuống. Trước mặt mấy người Lục Vô Song, Độc Cô Băng Lan bọn họ chỉ có thể mặt dày mà thôi, bị mắng vài câu cũng không thành vấn đề, nếu nhưng người mắng bọn họ là Lục Lâm Thiên thì lại khác.

– Tiểu tử, ta từng nghe nói về ngươi. Lục Lâm Thiên, Vũ giả tam hệ, trong tân đệ tử thì thực lực của ngươi quả thực không tồi. Thế nhưng ngươi phải hiểu rõ, đây là Địa Long Đỉnh, không phải Diễn Vũ trường, nếu như ngươi thu hồi câu nói vừa rồi ta có thể nể mặt Vô Song sư muội mà tha cho ngươi.

Thanh niên gọi là Hoàng Hổ kia nhìn Lục Lâm Thiên, hàn ý từ trong mắt bắn về phía hắn.

– Ta nói ngươi mặt dày, ngươi có thể cút đi được hay chưa?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói lại lần nữa. Trong lòng hắn không khỏi trầm xuống từ khí tức của Hoàng Hổ này có thể đoán ra được thực lực bản thân hắn cũng chỉ có Vũ Phách tứ trọng mà thôi, hắn cũng không để trong mắt.

– Được, tiểu tử đủ cuồng, nghe nói ngươi ngay cả Hồng Lăng sư muội cũng có thể chống đỡ, để ta xem ngươi có bao nhiêu bản lĩnh, lời đồn có phải là sự thực không.

Hoàng Hổ lạnh nhạt nói một tiếng.

– Là Lục Lâm Thiên và Hoàng Hổ có tranh chấp.

– Hẳn là sắp có trò hay để nhìn, đi xem một chút.

Nghe thấy hai người nói chuyện nhất thời có không ít đệ tử tới xem náo nhiệt.

Sưu.

Lúc này trong bầu trời có một đầu yêu thú phi hành khổng lồ dang tới, lập tức có mấy đạo thân ảnh nhanh chóng hạ xuống, vô số khí tức cường hãn xuất hiện.

– Ra mắt mấy vị hộ pháp.

Mọi người tức thì hành lễ, ba đạo thân ảnh rơi vào trên sân rộng, mọi người vốn còn muốn xem náo nhiệt một chút thế nhưng lúc này không khỏi thất vọng, hộ pháp tới, cũng không được xem náo nhiệt nữa ròi.

Lục Lâm Thiên đánh giá ba người tới, tuổi tác đều chừng bốn mươi, từ khí tức có thể đoán ra tu vi của bọn họ hẳn là Vũ Tướng bát trọng.

– Thiếu Du, tên Hoàng Hổ này đệ không thể trêu vào. Hắn là môn hạ của Triệu trưởng lão, ta nghĩ hẳn là hắn đến gây phiền toái cho chúng ta.

– Đệ tử của Triệu Vô Cực.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống.

– Hôm nay là đầu tháng, ta nhớ rõ tháng trước còn ba trận thi đấu đúng không? Trận đầu Khương Thương khiêu chiến Tạ Bình xếp thứ mười lăm trên Long Bảng. Các ngươi bắt đầu đi.

Trong ba vị hộ pháp, một người mặc trường bào màu xám, tóc dài nói.

Ba vị hộ pháp lúc này đứng ở một vi trí có thể nhìn rõ chung quanh.

Sưu sưu..

Hai đạo thân ảnh từ trên đầu mọi người nhảy qua mang theo chân khí đáp xuống một vòng tròn có một sợi dây màu đỏ phân chia giữa sân lớn.

– Thiếu Du, khiêu chiến trên Long bảng một tháng xảy ra một lần. Đầu tháng mới chính thức đấu, không giống như Diễn Vũ trường của tân sinh, mỗi ngày đều có thể đấu. Ở đây một tháng cũng chỉ có mấy trận mà thôi. Khu vực bên trong sợi dây màu hồng kia chính là địa phương giao đấu, người rời khỏi sợi dây màu hồng là thua.

Lục Vô Song thấp giọng nói với Lục Lâm Thiên.

Hai người kia đi vào trong khu vực sợi dây màu đỏ thì chung quanh tức thì yên tĩnh trở lại, ánh mắt mọi người đều dồn về phía hai người giữa sân.

Trong hai người, người bên trái mặc trang phục màu xanh sau khi tiến vào khu vực sợi dây thì chậm rãi mở hai mắt, tức thì có một cỗ khí thế sắc bén tuôn ra.

– Vị trí thứ năm mươi trên Long Bảng, Tạ Bình, vốn tưởng rằng khiêu chiến Tạ Bình là có thể nắm chắc phần thắng, không ngờ tháng trước Tạ Bình lại đột phá.

Nhìn thấy thanh niên này một ít đệ tử thân truyền lập tức thấp giọng nghị luận. Tạ Bình này trong hàng đệ tử thân truyền cũng coi như là nhân vật nhất hào. Trong Long bảng là người xếp cuối cùng thế nhưng thực lực cũng không cần phải chứng minh thêm nữa.

Đối diện với Tạ Bình là một thanh niên mặc bạch y, tuổi tác chừng hai tư hai lăm, ngũ quan thanh tú. Chỉ là hiện tại vẻ mặt hắn có chút đau khổ. Tháng trước hắn khiêu chiến Tạ Bình, Tạ Bình chỉ là Vũ Phách nhất trọng mà thôi. Thế nhưng ngay trong tháng trước

Tạ Bình này đã đột phá tới nhị trọng. Bằng vào thực lực hắn lúc này hắn cũng không cho rằng mình có bao nhiêu cơ hội chiến thắng được đối thủ. Thực lực của hắn cũng chỉ là Vũ Phách nhất trọng, cách một trọng, chênh lệch cũng không ít.

– Trong khi giao đấu không được hạ sát thủ, bằng không nhẹ thì cấm túc một năm, nặng thì trục xuất khỏi Vân Dương Tông. Nếu tiếp tục vi phạm trực tiếp đánh chết.

Trong ba vị hộ pháp lúc này vị hộ pháp bên trái nói. Trong lời nói có chút hương vị cảnh cáo.

Chương 375: Thiên Ba kiếm quyết

Dù sao người có thể tiến vào Long bảng, thiên phú và thực lực đều là người nổi bật trong Vân Dương Tông, đều là đệ tử của các trưởng lão. Nếu như bọn họ xảy ra chuyện, đối với Vân Dương Tông cũng không phải là chuyện tốt lành gì.

Đệ tử thân truyền và đệ tử bình thường không giống nhau. Đệ tử bình thường có thể tử vong, như vậy mới có thể tôi luyện ra cường giả. Thế nhưng đệ tử thân truyền chính là những đệ tử đã được Vân Dương Tông thừa nhận, trên các phương diện đều đạt yêu cầu của Vân Dương Tông, cho nên không thể để tổn thất tùy tiện như vậy.

– Thiếu Du, Tạ Bình chính là đệ tử của Ngô trưởng lão, Khương Thương là đệ tử của Tôn trưởng lão, bọn họ đều là Vũ giả xếp kế cuối Long bảng, nếu như đệ giao đấu với bọn họ có mấy phần nắm chắc?

Lục Vô Song bên người Lục Lâm Thiên hỏi. Lúc nói hỏi xong Lục Vô Song cũng cảm thấy mình có chút coi thường hắn. Lục Lâm Thiên ngay cả yêu nghiệt Hồng Lăng cũng chống lại được, hẳn là tiến vào top bốn mươi trên Long bảng không phải là vấn đề quá lớn gì.

– Hẳn là không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên lãnh đạm nói, hai người này là Vũ Phách nhất trọng, một người là nhị trọng, nếu gặp phải hai người này, chắc hẳn không thành vấn đề.

Nhìn vào đệ tử thân truyền chung quanh, Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng cười. Trên Long bảng này, phỏng chừng chỉ có top ba mươi mới có thể tạo thành uy hiếp với hắn.

– Thiếu Du, vậy thì đệ có thể đi báo danh với ba vị hộ pháp, đầu tháng sau có thể khiêu chiến những đệ tử top năm mươi, sau khi tiến vào Long bảng, tài nguyên tu luyện sẽ không ít.

Lục Vô Song nói.

– Hiện tại báo danh, tháng sau mới lên đài, có biện pháp nào nhanh hơn không?

– Có, đệ có thể trực tiếp khiêu chiến cường giả trên Long bảng, chỉ cần đối phương đáp ứng là được. Tới lúc đó nếu đệ thắng tự nhiên sẽ tiến vào Long bảng, chỉ là đám đệ tử trong Long bảng kia có thể sẽ không để ý tới đệ.

Lục Vô Song nói.

Sưu.

Ngay tại khắc này, giữa sân đã bắt đầu biến hóa, trong tay thanh niên mặc bạch y tên là Khương Thương kia xuất hiện một cây trường thương hoàng sắc, một chỗ chân khí màu nâu từ trong cơ thể lập tức tuôn ra, trên thường thương lúc này được bao phủ bởi một đám quang mang, khí tức không ngừng kéo lên.

Khương Thương mở đầu công kích, thực lực cách xa một trọng, hắn biết bản thân mình phải chiếm được tiên cơ thì mới có thể chiến thắng.

Trường thương mang theo một cỗ kình phong cường hãn phá vỡ khí lưu không gian, không ngừng tạo ra tiếng gió rít gào, một đạo kình khí màu nâu trực tiếp đánh về phía Tạ Bình.

– Muốn khiêu chiến ta, ngươi còn kém một chút.

Tạ Bình khẽ quát lên một tiếng, thân thể trong nháy mắt chớp động, trong tay hắn ngưng tụ một cỗ quang mang màu xanh, lập tức một thủy trụ được hình thành, mang theo một đạo kình phong bắn về phía trước.

Phanh.

Hai cỗ lực lượng va chạm, lúc này hai đạo thân ảnh lập tức lao về phía trước.

Theo sự giao thủ của hai người, không ít đệ tử chung quanh bắt đầu nghị luận, thực lực của hai người này không hề nghi ngờ đều là kẻ nổi bật trong đám đệ tử trẻ tuổi. Hai người này khi giao thủ chân khí không ngừng phát ra, tạo ra kình khí rít gào, liên tục có âm thanh bạo liệt.

Lục Lâm Thiên đánh giá hai người trong sân, Tạ Bình kia mạnh hơn một chút, chân khí và tốc độ mạnh hơn. Sự phối hợp giữa hai thứ đã tới mức độ cực cao, điều khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc chính là vô luận là Tạ Đình hay Khương Thương, thực lực hai người này thi triển đã vượt qua tu vi của bọn họ, đây là điều tuyệt không đơn giản.

Điều này cũng đại biểu cho một việc, trên phương diện tu luyện của bọn họ so với đồng cấp đều mạnh hơn rất nhiều cho nên mới có thể làm được như vậy.

– Thiếu Du, ngươi xem trong hai người này ai có thể thắng?

Độc Cô Băng Lan nhẹ nhàng cười, hỏi Lục Lâm Thiên.

– Không tới mười chiêu nữa Tạ Bình hẳn sẽ thắng. Thực lực Khương Thương có thực lực không tồi, chỉ là tu vi kém một trọng, gặp phải một kẻ cũng có tu vi Vũ Phách nhị trọng hẳn là có thể đối phó được, thế nhưng Tạ Bình không phải là Vũ Phách nhị trọng bình thường.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi nói.

– Thật không?

Độc Cô Băng Lan lại tiếp tục nhìn về giữa sân.

Lúc này giữa sâu đã chiến đấu tới giai đoạn cuối cùng, sau mấy chiêu, trường thương trong tay Khương Thương mang theo tiếng xé gió đánh về phía Tạ Bình mang theo kình khí cường bạo, trên mũi thương, kình khí giống như xé mở không gian vậy.

– Bá Vương thương.

Một tiếng quát vang lên, quang mang màu nâu đột nhiên bành trướng, trên mũi thương lúc này mơ hồ có một vòng xoáy vô cùng lớn, đất đá trên mặt trong lúc vô hình không ngờ lại bị nứt ra.

Đối mặt với công kích cường hãn của Khương Thương, sắc mặt của Tạ Bình cũng không hề biến đổi, thủ ấn trong tay biến hóa, lúc này một thanh trường kiếm màu xanh xuất hiện trong tay Tạ Bình, khóe miệng hắn mỉm cười, một đạo kiếm quyết trong nháy mắt được đánh ra.

– Thiên Ba kiếm quyết.

Tạ Bình khẽ quát lên một tiếng, trường kiếm trong tay run lên, một đạo kiếm quang lam sắc xuất hiện rồi được đánh về phía trước. Kiếm quang trong lúc bắn về phía trước thì đột nhiên phân thành mười đạo kiếm quang, kình khí khuếch tán, trong nháy mắt bắn về phía Khương Thương.

– Khương Thương thua rồi.

Lục Lâm Thiên nói. Hai người này đều thi triển vũ kỹ Hoàng cấp trung giai, uy lực cũng cực kỳ cường hãn. Chỉ là thực lực của Khương Thượng này yếu hơn một chút, quan trọng hơn đó chính là Lục Lâm Thiên nhìn ra được, lực phản ứng và kinh nghiệm giao thủ thì Tạ Bình mạnh hơn không ít.

Mọi người đứng xem chung quanh lúc này cũng ngừng thở, đây chính là một chiêu phân thắng thua.

Trong sát na, kiếm ảnh cùng thương ảnh va chạm với nhau, kiếm ảnh do Tạ Bình ngưng tụ ra trong nháy mắt tăng vọt, kiếm quang mạnh mẽ hơn không ít trong nháy mắt đánh bại thương ảnh của Khương Thương.

Phanh

Kình khí cuồng bạo bắn ra, trong không gian vang lên tiếng ầm ầm không ngừng.

– Ngươi thua.

Trong khi kình khí khuếch tán, thanh âm của Tạ Bình truyền ra, thân ảnh hắn đột nhiên nhảy về phía trước đem một đạo chưởng ấn đánh vào vai Khương Thượng đem theo kình khí cường hãn vỗ xuống.

Cạch Cạch.

Hộ thân cương khí của Khương Thương nứt nẻ rồi lập tức vỡ tan.

– Phốc.

Sắc mặt Khương Thương trong nháy mắt trắng bệch, miệng phun ra một ngụm máu, thân thể ngã xuống mặt đất, từ trên đài trực tiếp lăn xuống đài.

– Tạ Bình thắng, tiếp tục giữ vững vị trí thứ năm mươi trên Long bảng.

Một hộ pháp lúc này cũng đứng dậy tuyên bố kết quả:

– Trận thứ hai, Hùng Lan Lan đấu với Lục Vô Song.

Theo âm thanh của hộ pháp thì lập tức có thân thân ảnh xinh đẹp đã nhảy lên trên sân rộng. Người vừa lên đài này là một nữ tử mặc bạch y, tuy không thể nói là trang tuyệt mỹ, thế nhưng cũng coi là thanh tú, có một cỗ anh khí bức người, đương nhiên, so với chúng nữ Lục Vô Song thì lại thua một bậc.

– Thiếu Du, ta lên đây.

Lục Vô Song nói, chân khẽ điểm một cái, thân ảnh xinh đẹp trong nháy mắt nhảy lên cao, thân thể nhẹ nhàng xoay tròn một cái rồi đáp xuống giữa sân.

Chương 376: Khí tức quỷ dị (1)

Ở giữa cái sân rộng lúc này có hai thân ảnh đứng đối diện nhau, Lục Vô Song hôm nay mặc một bộ cung trang màu hồng, dung nhanh tuyệt mỹ, quanh thân có một cỗ chân khí nhàn nhàn bắt đầu xuất hiện.

– Không ngờ lại là Hùng Lan Lan và Lục Vô Song.

– Hai mỹ nữ giao đấu, lần này có thể mở rộng tầm mắt rồi.

– Lục Vô Song hiện tại xếp ở vị trí thứ bốn mươi hai, Hùng Lan Lan thì ở vị trí thứ bốn mươi mốt. Hai người này giao thủ hình như là Lục Vô Song muốn nâng cao vị trí nha.

– Hùng Lan Lan này là Vũ Phách tam trọng, Lục Vô Song chỉ là Vũ Phách nhất trọng mà thôi, Lục Vô Song rất khó thắng được nha.

– Ngươi biết cái gì, mấy tháng trước Lục Vô Song cũng bằng vào tu vi Vũ Phách nhất trọng mà đánh bại tên Dạng Tương xếp vị trí bốn mươi hai khi đó a.

– Thực lực của Lục Vô Song vô cùng quỷ dị, hơn nữa vũ kỹ mộc hệ mạnh ở điểm xảo quyệt, Hùng Lan Lan kia lần này gặp phải đối thủ rồi.

Nhìn vào hai người trên đài, không ít đệ tử phía dưới thấp giọng bàn luận, đối với trận đấu của hai nữ nhân này, người quan tâm đương nhiên vô cùng nhiều.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, thực lực của Lục Vô Song thì Lục Lâm Thiên cũng không hiểu rõ lắm. Thế nhưng Hùng Lan Lan kia lại là Vũ Phách tam trọng, chỉ bằng điểm này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi lo lắng cho nàng.

Đối với lời bàn tán của đám đệ tử chung quanh hai thân ảnh xinh đẹp trên đài không bị ảnh hưởng một chút nào cả. Tay Hùng Lan Lan vung lên một thanh trường kiếm đột nhiên xuất hiện, một cỗ kình phong từ trong người nàng xuất ra đem bụi bặm chung quanh thổi đi.

Nhìn vào đối phương, Lục Vô Song xuất ra một thanh trường kiếm lam sắc, chính là Thanh Nguyệt Kiếm mà Lục Lâm Thiên từng mua. Trên thân kiếm lúc này có một mảnh lưu quang lóe lên rồi biến mất.

Ngay trong nháy mắt này, Lục Vô Song và Hùng Lan Lan phân biệt kêu lên một tiếng rồi cùng tung ra một cỗ khí thế hung hãn, hai cỗ chân khí một xanh một lam từ trong cơ thể hai người tuôn ra, khiến cho phía dưới không khỏi có chút cảm giác áp lực.

– So với trận đấu vừa rồi quả thực cao hơi không ít nha.

Cảm nhận được khí thế của hai người tức thì có không ít đệ tử phía dưới thầm nghĩ trong lòng.

– Thiếu Du, trận này thế nào?

Đôi mắt xinh đẹp của Độc Cô Băng Lan lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên hỏi.

– Ta tạm thời còn chưa biết.

Lục Lâm Thiên nhìn vào hai thân ảnh giữa sân nói.

Sưu.

Giữa sân, lúc này hai người đã bắn về phía đối thủ của mình, tốc độ vô cùng nhanh chóng giống như là thiểm điện, tạo ra hai đạo tàn ảnh, mang theo một cỗ lực lượng đánh tới, ngay cả không gian chung quanh cũng vì đó mà khẽ chấn động, hai đạo thân ảnh hung hăng đánh tới.

Sưu Sưu…

Hai người đều đánh ra kiếm quang, kiếm ảnh đan xen, từng đạo kiếm quang được thi triển ra tức thì tạo nên từm đốm hoa lửa bắn ra khắp rơi đem theo kình khí cuồng bạo.

Sắc mặt Hùng Lan Lan trầm xuống, trường kiếm trong tay nàng mang theo năng lượng thủy hệ cùng với kình phong cuồng bạo trực tiếp xé rách không gian, tiếng gió thổi ầm ầm khiến cho màng tai người ta đau đớn. Trong lúc đó kiếm quang trực tiếp bổ về phía Lục Vô Song.

Lúc này vẻ mặt của Lục Vô Song cũng biến đổi, thủ ấn nhanh chóng biến hóa, từ ngón tay cái nàng xuất hiện một cái dây mây, trong khoảnh khắc từ bốn phương tám hướng bắn về phía kiếm quang của HÙng Lan Lan, giống như là ở trước mặt Hùng Lan Lan tạo thành một bước tường bằng dây mây vậy.

– Mộc đằng khốn thân.

Lục Vô Song yêu kiều quát lên một tiếng, chân khí quanh thân bạo phát, một đám quang mang chợt lóe, nhanh chóng bao vây kiếm quang của Hùng Lan Lan vào bên trong.

– Hình như là vũ kỹ của Lục gia.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, Mộc Đằng Khốn Thân này Lục Lâm Thiên từng nhìn thấy Lục Vô Song thi triển qua ở Tàng Vũ Các tại Lục gia.

Sắc mặt Hùng Lan Lan hơi đổi, kiếm quang đều bị Lục Vô Song bao vây, nàng nhanh chóng thối lui đồng thời tinh quang trong mắt chợt lóe, đem chân khí rót vào trường kiếm trong tay, kiếm quang lại mạnh mẽ hơn vài phần.

Sưu.

Kiếm quang đột nhiên biết đổi, nhanh chóng tăng tốc. Kiếm quang kinh khủng này đột nhiên ngưng tụ thành một đầu mãnh thú vô cùng to lớn, trong nháy mắt mở miệng cắn xé đám dây mây rậm rạp trước mặt.

Kình khí khuếch tán, giữa sân không ngừng vang lên tiếng ầm ầm.

Thân thể mềm mại của Lục Vô Song lùi về phía sau vài bước, lúc này nàng đã bắt đầu thở dốc.

Lục Lâm Thiên khẽ cau mày, Lục Vô Song một mực bị áp chế. Công kích của Hùng Lan Lan kia không ngờ vẫn chặt chẽ như vậy, vô luận là tu vi hay lực công kích đều mạnh hơn một ít. Nếu như Lục Vô Song không có con bài ẩn dấu thì chỉ sợ nàng sẽ phải thua trận này.

Sưu.

Một lát sau, Hùng Lan Lan mượn thế mà nhảy tới, kiếm trong tay bắn về phía trước.

Hai nàng tiếp tục giao thủ với nhau, thân ảnh xinh đẹp không ngừng di chuyển khiến cho người ta rung động, thiếu chút nữa đã quên đây là chiến đấu chứ không phải ca múa.

– Vô Song tỷ hình như không chịu được nữa rồi.

Dương Diệu cả kinh nói. Lúc này Lục Vô Song bắt đầu rơi vào thế hạ phong, nơi nào cũng bị áp chế.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, Vũ Phách tam trọng và Vũ Phách nhất trọng, khoảng cách thực sự là không nhỏ.

– Đừng quá lo lắng, nếu như Vô Song tỷ không nắm chắc cũng không tùy tiện khiêu chiến, các ngươi cứ đứng xem là được.

Thúy Ngọc nở nụ cười bí ẩn, đối với Lục Vô Song có tự tin tuyệt đối.

Lục Lâm Thiên nhìn vào Thúy Ngọc, hắn vẫn nghĩ nha đầu này có chút bí ẩn, hẳn không phải là một nha hoàn bình thường.

Sau mấy chiêu, tình huống của Lục Vô Song càng lúc càng bất lợi, cũng đúng lúc này hai hàng lông mày Lục Lâm Thiên nhíu lại, trong lúc vô ý hắn nhìn thấy quanh thân Lục Vô Song lúc này có một cỗ khí tức kỳ dị bắt đầu xuất hiện.

– Mộc Tinh kiếm quyết.

Đột nhiên sắc mặt Lục Vô Song vốn tái nhợt tiêu hao không ít trong nháy mắt khôi phục, kiếm quang trên Thanh Nguyệt kiếm tăng vọt, một mảnh kiếm quang bắn tới lưu lại năm quang điểm trên không trung, kiếm quang xé rách khí lưu đem theo uy thế kinh khủng bắn về phía Hùng Lan Lan.

Nhìn thấy sự biến hóa của Lục Vô Song sắc mặt Hùng Lan Lan tức thì đại biến. Cảm nhận khí tức của Lục Vô Song hiện tại dường như đã tăng lên mấy lần, trong lòng nàng tức thì cảm nhận được một áp lực vô cùng lớn.

– Chuyện gì xảy ra, kỳ quái.

Lục Lâm Thiên biến sắc, khi nãy hắn cảm nhận được một cỗ hơi thở kỳ dị, theo sự xuất hiện của nó rõ ràng là Vũ Phách nhất trọng hiện tại khí tức tăng vọt lên mấy lần, không kém gì Vũ Phách tứ trọng.

– Chẳng lẽ là bí pháp?

Lục Lâm Thiên thầm suy đoán rồi lập tức lắc đầu. Có một ít bí pháp tuy rằng có thể đột nhiên tăng một ít thực lực thế nhưng cũng không thể tăng lên mấy cấp một cách kinh khủng như vậy.

– Hình như, hình…

Lúc này, trong mắt Thúy Ngọc hiện lên chút khác thường:

– Không có khả năng là nàng, Vô Song chỉ là cô nhi mà Lục gia nhận nuôi mà thôi.

– Lãng kiếm quyết.

Chương 377: Khí tức quỷ dị (2)

Trong nháy mắt này, chân khí thủy hệ của Hùng Lan Lan lập tức bạo phát khiến cho không gian chung quanh run rẩy. Trong kiếm quang ngập trời này dường như không khí đã bị cắt vỡ kiếm quang khiến cho không gian chung quanh bị gấp khúc vậy.

Những kiếm quang này giống như cơn sóng lớn dập điu đem theo kình khí rít gào, khắp không gian dường như đang run rẩy, tiếng ầm ầm vang lên không ngừng, dưới sự kích động của kình khí, toàn bộ bầu trời phía trên đài đột nhiên hiện lên vô số giọt nước giống như là đột nhiên trời mưa vậy.

Sưu..

Hai đạo kiếm ảnh trong nháy mắt va chạm, kình khí bắn ra bốn phía vang lên âm thanh bạo tạc. Không ít đệ tử chung quanh cũng chỉ có thể dùng vẻ mặt sợ hãi mà nhìn vào hai bóng người đang di chuyển cực nhanh trên đài than thần mà thôi.

– Vạn đằng lao lung.

Trong khí kình cuồng bạo Lục Vô Song khẽ kêu một tiếng, thủ ấn nhanh chóng đánh ra, chân khí trong cơ thể giống như nước sông không ngừng cuồn cuồn lưu chuyển trong kinh mạch, một cỗ chân khí cuồng bạo bao phủ khắp sân.

Trong nháy mắt, không gian chu vi vài trăm thước chung quanh trong nháy mắt xuất hiện vô số mộc đằng lớn bằng ngón cái, tiếng bạo tạc không ngừng nổ vang.

Những mộc đằng này tuy rằng không lớn thế nhưng lại có tới ngàn vạn, trong khoảnh khắc bao phủ toàn bộ không gian, đem hai người Hùng Lan Lan và Lục Vô Song bao phủ ở bên trong.

– Vạn Đằng Lao Lung, đây chính là vũ kỹ Hoàng cấp cao giai, không nghĩ tới Lục Vô Song đã tu luyện tới tình trạng này rồi.

Nhìn thấy một màn như vậy, chung quanh tức thì vang lên tiếng kinh hô.

Ba hộ pháp phía trước lúc này cũng khẽ gật đầu, Vạn Đằng Lao Lung tu luyện tới mức này tuyệt không dễ dàng gì. Coi như là bọn họ thi triển vũ kỹ Hoàng cấp cao giai cũng không hơn là bao.

Toàn bộ không gian lúc này được bao phủ bởi mộc đằng, chỉ có âm thanh bạo liệt vang ra mà thôi.

Một lát sau, không gian bên trong mộc đằng có từng đạo kiếm quang xuyên qua, trong chớp mắt kiếm quang phô thiên cái địa bắn ra, mỗi một đạo kiếm quang đều mang lực lượng kinh người.

Phanh.

Vô số đạo kiếm quang xuyên qua khiến cho không gian bên trong mộc đằng rốt cuộc bị nghiền nát, âm thanh đinh tai nhức óc truyền ra bên ngoài, kình khí bắn ra tứ phía.

Khi kình khí tiêu tán có thể nhìn thấy được rõ trong sân này là thân ảnh của Hùng Lan Lan dường như có chút uể oải đang thở dốc, sắc mặt tái nhợt, dường như phá vỡ Vạn Đằng Lao Lung này nàng đã tiêu hao quá nhiều.

– Ngươi thua.

Đột nhiên từ trong không trung truyền đến một âm thanh, một thân ảnh xinh đẹp màu hồng lao tới Hùng Lan Lan.

Sắc mặt Hùng Lan Lan giật mình hoảng hốt, thân thể nhanh chóng thối lui, rồi trong chớp mắt liền bố trí hộ thân cương khí quanh thân, thế nhưng vẫn chậm một bước.

Phanh.

Một đạo quyền ấn rơi vào hộ thân cương khí của nàng. Dưới lực lượng bạo phát mang theo khí thế sét đánh đánh tan hộ thân cươn khí của Hùng Lan Lan.

– Không tốt.

Hùng Lan Lan thầm nói một tiếng không tốt, thế nhưng cũng không kịp tránh né. Một cỗ lực lượng đánh xuống trong nháy mắt khiến nàng phun ra một ngụm máu, đồng thời thân thể bị cỗ lực lượng này đánh bay ra khỏi Vũ đài.

Phanh.

Thân thể mềm mại ngã trên mặt đất, sắc mặt Hùng Lan Lan trắng bệch, một lát sau mới đứng dậy được.

– Hùng Lan Lan thua.

– Vũ Phách nhất trọng đánh bại Vũ Phách tam trọng, quả thực không thể tưởng tượng được.

Một màn này khiến cho mọi người sợ hãi than không ngớt, loại tình huống này trong Vân Dương Tông cực kỳ ít xuất hiện. Có thể trở thành đệ tử thân truyền đều là đám người có thiên phú vô cùng tốt. Trong hàng đệ tử thân truyền mà còn có thể vượt cấp đánh bại đối thủ, vậy thì càng chứng minh là thiên phú của người này quá mức kinh khủng.

– Lục Vô Song thắng, lên vị trí bốn mươi mốt.

Vị hộ pháp kia lần thứ hai tuyên bố nói:

– Tiếp theo, La Tây đấu với Tiễn Dương.

– Vô Song tỷ, chúc mừng tỷ, lấy được vị trí thứ bốn mươi mốt nha.

Lục Vô Song nhảy xuống đài, lúc này chúng nữ vây quanh không ngừng chúc mừng. Mà lúc này ở giữa sân cũng có hai thanh niên đáp xuống. Hai người đều có tu vi Vũ Phách tam trọng, trong nháy mắt bắt đầu giao thủ.

– Thiếu chút đã thua, thực lực Hùng Lan Lan quả thực rất mạnh.

Sắc mặt Lục Vô Song tái nhợt, nói với mọi người một câu.

– Vô Song tỷ, thực lực của tỷ mạnh hơn nàng ta.

Lục Lâm Thiên nói xong đưa một viên đan dược tam giai cho Lục Vô Song rồi nói:

– Mau ăn vào, điều tức một lát là có thể khôi phục.

– Được.

Lục Vô Song ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhận đan dược rồi bỏ vào miệng.

– Vô Song tỷ, vừa rồi tỷ mới thi triển bí pháp sao? Vì sao trong nháy mắt thực lực lại được đề cao không ít nha.

Dương Diệu hiếu kỳ hỏi. Vừa rồi mọi người cũng chú ý tới, thực lực của Lục Vô Song khi nãy đột nhiên kéo lên gấp mấy lần mới có thể đánh bại đối thủ, bằng không nàng đã thua rồi.

– Không phải bí pháp, nói đến nó trên thực tế ta cũng không biết chuyện gì đã xảy ra.

Lục Vô Song nói. Người khác nghe thấy lời này còn tưởng nàng muốn giữ bí mật thực lực của mình không chịu nói thật. Thực tế chính nàng cũng không biết chuyện gì đang xảy ra.

– Một đám hề nhảy nhót.

Lúc này Lục Lâm Thiên có cảm giác vô số ánh mắt đang nhìn mình, hắn quay đầu lại nhìn thì thấy đám người Hoàng Hổ kia đều dùng ánh mắt tràn ngập hàn ý nhìn hắn. Đối với mấy người này Lục Lâm Thiên cũng chỉ coi như một đám hề nhảy nhót mà thôi. Môn hạ Triệu Vô Cực hẳn cố ý nhằm tới hắn mà tới. Nếu như thực sự chọc tới đầu hắn vậy thì coi như bọn họ không may. Hẳn sẽ không khách khí, có sư phụ Vũ Ngọc Tiền này chỉ ít hắn ở trong Vân Dương Tông cũng không cần lo lắng tới Triệu Vô Cực kia.

Đám người Hoàng Hổ nhìn về phía bọn họ trong mắt bắn ra hàn ý này càng lạnh lùng, mấy người lập tức cúi đầu dường như đang hội ý chuyện gì đó.

Phanh phanh.

Lúc này giữa sân hai thân ảnh trên đó không ngừng di chuyển tạo ra âm thanh vang vọng.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người giao thủ, thực lực chênh lệch không lớn, thắng bại rất khó dự đoán. Từ ba trận đấu này Lục Lâm Thiên đối với thực lực đệ tử trẻ tuổi trong Vân Dương Tông cũng có một chút lý giải.

Đệ tử thân truyền trẻ tuổi đại bộ phận đều có tu vi Vũ Phách, muốn kiếm được danh ngạch trên Long bảng ít nhất cũng phải có tu vi Vũ Phách nhị trọng.

Vị trí bốn mươi tới năm mươi trên Long bảng hầu như đều là Vũ Phách tam trọng và Vũ Phách nhị trọng. Vị trí ba mươi tới bốn mươi đều là Vũ phách tứ trọng và ngũ trọng.

Vị trí hai mươi đến bai mươi tu vi đều đạt tới Vũ Phách lục trọng và thất trọng, mà từ mười tới hai mươi hẳn là đều là cường giả thất vọng với Vũ Phách cửu trọng, kinh khủng nhất là mười vị trí đầu tiên, đại bộ phận đều là Vũ Tướng.

– Đệ tử trẻ tuổi của Vân Dương Tông quả thực vô cùng kinh khủng.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ.

Phanh.

Một lát sau trên sân rộng lúc này không ngừng có kình khí bắn ra bốn phía, người thanh niên áo xanh đã trực tiếp bị đẩy ra khỏi vòng tròn.

Chương 378: Có dám ứng chiến?

– Tiền Dương thắng, lấy được vị trí bốn mươi ba.

Hộ pháp tuyên bố kết quả, người thanh niên thắng lợi kia có chút vui vẻ đi xuống.

Ba trận đấu hôm nay quả thực chỉ có trận đấu giữa Hùng Lan Lan và Lục Vô Song mới khiến cho chúng đệ tử phía dưới có chút hưởng thụ về thị giác.

Ba trận đấu đã xong mọi người cũng dự tính đi về. Trước đây trong miệng Lục Vô Song Lục Lâm Thiên cũng biết, Địa Long Đỉnh mỗi tháng đều có mấy trận đấu trên Long bảng, nhưng mà chỉ đầu tháng mới có mà thôi.

Làm gì có ai ăn no rảnh rỗi không có chuyện gì đi khiêu chiến, vạn nhất thua, vận khí không tốt tuy rằng không ảnh hưởng tới tính mạng, thế nhưng bị thương nặng cũng là chuyện bình thường. Nếu như bị thương nặng cần phải điều dưỡng một hai tháng, thậm chí là nửa năm. Chuyện này đối với tu vi có ảnh hưởng lớn, mà trong nửa năm này chỉ sợ sẽ bị người khác vượt lên, đến lúc đó cái được không bù nổi cái mất.

Vì vậy có thể nói đệ tử thân truyền coi như là có người muốn trực tiếp khiêu chiến cũng sẽ tìm một lý do trực tiếp từ chối. Căn bản sẽ không đấu với ngươi. Trừ phi ngươi xin khiêu chiến từ tháng trước, đến lúc đó do Hộ Pháp thông báo, lúc này mới không còn cách nào từ chối, chỉ có thể khiêu chiến mà thôi.

Có một ít đệ tử trước thời gian khiêu chiến đều trực tiếp đi bế quan. Vậy ngươi cũng không còn cách nào khác, trong lúc bế quan không thể xuất quan tiếp nhận khiêu chiến của ngươi a.

Đối với khiêu chiến giữa các đệ tử thân truyền với nhau Vân Dương Tông có một quy định chung không giống như đệ tử bình thường, nếu không tiếp nhận khiêu chiến thì trực tiếp bị giảm cấp.

Khiêu chiến trong hàng đệ tử thân truyền, coi như là chính thức khiêu chiến cũng có thể mượn cớ bế quan để từ chối. Thế nhưng chỉ có thể trốn nửa năm mà thôi. Nếu như sau nửa năm không tiếp nhận khiêu chiến, tới lúc đó mới dựa theo quy định của tông môn, trực tiếp đạp danh ngạch của đối phương xuống.

– Chúng ta đi thôi.

Mọi người chuẩn bị tán đi, lúc này Lục Vô Song cũng nói mới mọi người bên cạnh.

– Lục Lâm Thiên, ta chính thức khiêu chiến ngươi, ngươi có dám tiếp nhận hay không? Ha ha, nếu như ngươi không tiếp nhận cũng được. Dù sao đi nữa ngươi cũng mới nhập môn, chưa đủ tư cách đấu trên Địa Long Đỉnh nha.

Nhưng vào lúc này có một tiếng cười to vô cùng kiêu ngạo vang lên, chính là đám người Hoàng Hổ đang lớn tiếng cười nhạo.

Lục Lâm Thiên đang muốn rời đi đột nhiên nghe vậy tức thì nhíu mày. Hoàng Hổ lúc này đang cuồng vọng cười lớn kèm theo một ánh mắt lạnh lùng nhìn hắn.

Những đệ tử chung quanh đang muốn rời đi nghe thấy Hoàng Hổ khiêu chiến Lục Lâm Thiên đều lập tức dừng bước.

– Tiểu tử, sao nào? Ngươi không dám sao? Nếu như ngươi thích làm rùa đen rút đầu thì cút đi. Ta cũng không làm khó dễ ngươi, sau này nhìn thấy ta nhớ kêu một tiếng gia gia là được. Ha ha.

Hoàng Hổ nhìn vào Lục Lâm Thiên nở nụ cười lạnh lùng.

– Ha ha, nếu như không dám thì sau này nhìn thấy mấy người chúng ta nhớ cũng phải kêu một tiếng gia gia.

Mấy đệ tử chung quanh Hoàng Hổ cũng nở nụ cười nói.

– Hoàng Hổ, ngươi biết liêm sỉ không? Một Vũ Phách tứ trọng đi khiêu chiến Vũ Sư cửu trọng, lại còn đắc ý dạt dào, ta đây cũng cảm thấy xấu hổ thay ngươi.

Sắc mặt Lục Vô Song trầm xuống tiến lên một bước nhìn Hoàng Hổ lạnh nhạt nói.

Cơ mặt Hoàng Hổ co quắp vài cái rồi lập tức nói:

– Vô Song sư muội, cái đó hẳn không có vấn đề gì. Hắn không phải là Vũ giả tam hệ sao? Ngay cả Ôn Tước cũng đánh chết, tới Địa Long đỉnh rồi lẽ nào sợ chết không dám ứng chiến?

Vừa nói xong, Hoàng Hổ lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

– Tiểu tử, lẽ nào ngươi chỉ biết trốn dưới đũng quần nữ nhân sao? Hay là ngươi cứ tiếp tục trốn trong đũng quần nữ nhân đi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn về phía Hoàng Hổ, trên mặt không đổi sắc. Thế nhưng đám người Lục Vô Song, Độc Cô Băng Lan, Thúy Ngọc, Dương Diệu đều có cảm giác quanh thân Lục Lâm Thiên đang tỏa ra từng trận hàn ý.

– Thiếu Du, Hoàng Hổ chính là Vũ Phách tứ trọng, ngươi chỉ mới là Vũ Sư cửu trọng, không cần để ý tới hắn.

Lục Vô Song do dự một chút rồi nói.

– Hoàng Hổ, ngươi làm vậy thì có bản lĩnh gì? Có bản lĩnh thì cùng ta chiến một hồi.

Sắc mặt Độc Cô Băng Lan trầm xuống, lập tức tiến lên nói.

– Băng Lan sư muội, ngươi cùng ta giao thủ ta sợ bản thân sẽ làm muội tổn thương, hay là thôi đi.

Hoàng Hổ cười lớn một tiếng rồi nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

– Tiểu tử, lẽ nào ngươi thực sự chỉ biết trốn trong đũng quần của nữ nhân sao? Bản thân ngươi không dám đứng ra sao?

– Một đám hề nhảy nhót mà thôi cũng dám kêu gào, ngươi muốn khiêu chiến ta sao? Ngươi còn chưa có tư cách này.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói:

– Chỉ là hôm nay ta sẽ thành toàn cho ngươi. Ta và ngươi cược hai thứ, thứ nhất cược vị trí thứ ba mươi sáu trên Long bảng của ngươi, thứ hai, nếu ngươi thua sau này gặp ta một lần thì phải gọi ta một tiếng gia gia một lần.

– Thiếu Du, Hoàng Hổ này chiếm giữ vị trí ba mươi sáu trên Long bảng, thực lực rất mạnh, đệ đừng để ý tới hắn. Nam tử hán co được giãn được, sau này thực lực mạnh hơn báo thù cũng chưa muộn.

Lục Vô Song trong lòng đầy lo lắng nói. Thực lực của Lục Lâm Thiên nàng đã nhìn thấy qua, thế nhưng Hoàng Hổ này chính là cường giả bài danh thứ ba mươi sáu trên Long bảng, thực lực tuyệt đối là cường hãn.

– Vô Song tỷ, co được giãn được chính là rùa nha, không phải là nam tử hán. Yên tâm đi, một tên hề mà thôi, không đủ để lọt vào trong mắt đệ.

Lục Lâm Thiên khẽ cười một tiếng nói.

Lúc này, đối diện Lục Lâm Thiên vẻ mặt Hoàng Hổ có chút biến đổi, hắn thật không ngờ Lục Lâm Thiên thực sự ứng chiến. Vốn bọn họ cũng chỉ muốn lăng nhục Lục Lâm Thiên một phen mà thôi, căn bản không ngờ tới hắn sẽ ứng chiến.

– Sao nào? Ngươi không dám sao? Không dám thì cút ra xa một chút.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng.

– Lục Lâm Thiên này quả thực vô cùng kiêu ngạo giống như lời đồn nha.

– Không phải chỉ có tu vi Vũ Sư cửu trọng sao? Hoàng Hổ này là cường giả bài danh thứ ba mươi sáu, trong hàng đệ tử thân truyền cũng được coi là một cường giả, bằng vào chút thực lực của Lục Lâm Thiên không có khả năng thắng hắn.

– Vũ Sưu cửu trọng đấu với Vũ Phách tứ trọng, nếu Lục Lâm Thiên này thắng ta sẽ cắt cái đầu này.

– Thế nhưng dù sao Lục Lâm Thiên cũng là Vũ giả tam hệ, những tin đồn gần đây truyền tới dường như cũng không phải là giả.

Những đệ tử thân truyền đứng xem lúc này không ngừng nghị luận. Đại bộ phận người ở đây cũng không xem trọng Lục Lâm Thiên. Thiên phú của Lục Lâm Thiên vô cùng mạnh, đây là điểm không thể phủ nhận. Thế nhưng thiên phú và thực lực không giống nhau. Trên phương diện thực lực Vũ Sư cửu trọng làm sao có thể chống lại Vũ Phách tứ trọng? Nói cách khác là làm sao chống lại cường giả xếp thứ ba mươi sáu trên Long bảng?

Chương 379: Tên hề Nhảy nhót (1)

– Khặc khặc.

Vẻ mặt Hoàng Hổ trầm xuống, lạnh lùng cười nói:

– Tiểu tử, đây là ngươi tự mình tìm chết. Ta đáp ứng với ngươi, chỉ là, nếu như ngươi thua thì ngoài mỗi lần nhìn thấy ta phải kêu một tiếng gia gia ra thì đầu Thiên Sí Tuyết Sư của ngươi cũng thuộc về ta.

– Hoàng Hổ đúng là tham lam, ngay cả Thiên Sí Tuyết Sư của Lục Lâm Thiên hắn cũng muốn, vị trí Long bảng của hắn cũng không bằng một đầu Thiên Sí Tuyết Sư nha.

Nghe Hoàng Hổ nói vậy mọi người tức thì không ngừng nghị luận.

– Thành giao.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng, Vũ Phách tứ trọng, cường giả Long bảng thì sao? Thời điểm hắn từ Quỷ Vũ Tông ra chỉ có tu vi Vũ Sư ngũ trọng cũng có thể đánh chết Vũ Phách bát trọng của Cửu Hoa Môn. Hiện tại tu vi của hắn đã đạt tới Vũ Sư cửu trọng, tuy rằng không thể bại lộ toàn bộ thực lực thế nhưng đánh đập tên Hoàng Hổ này thì dư sức.

– Ba vị hộ pháp, không biết chúng ta khiêu chiến lẫn nhau cá vị trí trên Long bảng có vấn đề gì không?

Lục Lâm Thiên bay tới bên người ba vị hộ pháp hành lễ rồi hỏi. Đối với bài danh trên Long bảng này hắn có chút hứng thú, đầu tiên tài nguyên tu luyện sẽ nhiều hơn không ít.

– Nếu các ngươi đều đồng ý đương nhiên là có thể.

Ba vị hộ pháp bàn luận một chút rồi nói.

– Vậy xin ba vị hộ pháp làm chứng.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chuyện này đương nhiên không thành vấn đề.

Ba vị hộ pháp cười nói. Lục Lâm Thiên gần đây thanh danh lên cao, bọn họ đều nghe nói qua. Lúc này lại thấy Lục Lâm Thiên là Vũ Sư cửu trọng lại đi đám ứng khiêu chiến của một Vũ Phách tứ trọng, bọn đều vô cùng muốn biết kết quả.

– Chư vị sư huynh sư tỷ ở đây mời mọi người cùng với ba vị hộ pháp làm chứng cho chúng ta có được không?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn về phía đệ tử chung quanh nói một tiếng.

– Lục Lâm Thiên, yên tâm đi. Nếu có người dám gian trá ta tuyệt đối sẽ không tha cho hắn. Thiết chưởng Cuồng Ngưu ta sẽ giúp ngươi xả giận.

Lúc này có một thanh âm vang lên bên tai Lục Lâm Thiên.

– Thiếu Du, đây là sư huynh Cuồng Ngưu của tỷ, bài danh thứ ba mươi mốt trên Long bảng.

Lục Vô Song nói với Lục Lâm Thiên.

– Hóa ra là Cuồng Ngưu sư huynh.

Lục Lâm Thiên thi lễ, hắn đoán Thiết Chưởng Cuồng Ngưu này hẳn là Vũ giả thổ hệ, dáng người tục tằn, lực lưỡng, quả thực có chút vị đạo giống trâu. Đệ tử Tạ trưởng lão Lục Lâm Thiên cũng không có một chút phản cảm nào, những đệ tử của trưởng lão khác trên Vân Dương Tông này dường như cũng không tệ lắm.

– Đừng khách khí, ta cũng không quen nhìn bộ dạng tên kia, Vũ Phách tứ trọng khiêu chiến Vũ Sư cửu trọng, thật đúng là mất mặt. Nếu như có thể thẳng thì thu thập hắn một trận. Nếu thua cũng không có gì, đến lúc đó ta thu thập hắn dùm ngươi.

Thiết Chưởng Cuồng Ngưu không lạnh không nhạt nói với Lục Lâm Thiên.

– Lục Lâm Thiên, lên đi, chúng ta làm chứng giúp ngươi, để cho ngươi đoạt vị trí ba mươi sáu kia.

Chu vi chung quanh lúc này có không ít đệ tử nổi lên hảo cảm với Lục Lâm Thiên. Cả đám lúc này đều có chung cảm nghĩ là Lục Lâm Thiên tuy rằng kiêu ngạo thế nhưng nếu ngươi không nhục mạ hắn thì hắn quả thực rất lễ phép, thái độ làm người cũng tốt.

Chỉ là đại bộ phận đệ tử cũng không xem trọng Lục Lâm Thiên cho lắm.

– Lục Lâm Thiên này bình thường vô cùng kiêu ngạo, lẽ nào hắn cho rằng có Vũ trưởng lão bao che làm muốn làm gì thì làm sao? Đây chính là Địa Long đỉnh, đến lúc bị thương cũng không thể trách người khác. Hoàng Hổ chính là Vũ Phách tứ trọng, vũ kỹ Hoàng cấp cao giai Hỏa Diễm Đao được hắn thi triển tới lô hỏa thuần thanh, đã có không ít cường giả trên Long bảng bại dưới tay hắn.

– Vũ Sư cửu trọng có thể đánh bại Vũ Phách tứ trọng quả thực là gặp quỷ.

Mọi người đều không ngừng nghị luận, lúc này Hoàng Hổ đã cười lạnh nhảy lên trên đài nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

– Tiểu tử, mau lên, hôm nay ta sẽ cho ngươi biết thế nào là cường giả Long bảng, bằng vào chút thực lực của ngươi mà dám khua môi múa mép trước mặt cường giả Long bảng chỉ là một thằng hề mà thôi, ngươi chuẩn bị gọi gia gia đi.

– Lão đại, tiểu tử kia quá kiêu ngạo, mau đánh cho hắn một trận.

Tiểu Long lúc lắc cái đầu, trong mắt ra hàn ý.

– Đánh hắn một trận thì đơn giản, chỉ là muốn giấu diếm một chút sự tình thì có chút khó khăn. Yên tâm đi, một tên hề mà thôi, lão đại ngươi còn chưa để hắn vào trong mắt.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long một tiếng, trong mắt bắn ra sát ý rồi lập tức đi về phía trước.

– Thiếu Du, cẩn thận một chút.

Hai âm thanh nhẹ nhàng vang lên, chính là hai người Lục Vô Song và Thúy Ngọc vừa lên tiếng.

– Yên tâm đi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, chân khí dưới chân chớp động thân thể nhanh chóng nhảy vào giữa đài.

Sưu…

Thân ảnh Tiểu Long trong nháy mắt cũng rơi xuống bờ vai của Độc Cô Băng Lan.

Thả người rơi xuống đất, quần áo cũng không có một chút dị động nào. Thân thể cao ngất của Lục Lâm Thiên đứng đó, chu vi không gian chung quanh hắn có một cỗ chân khí vô hình tỏa ra.

– Khí tức ổn định, Vũ giả tam hệ có lẽ có một chút năng lực nào đó, chỉ là muốn kiêu ngạo trước mặt Vũ Phách tam trọng thì quả thực còn chưa đủ.

Chu vi chung quanh có không ít đệ tử nhìn vào thân ảnh của Lục Lâm Thiên, lúc này mọi người cũng có chút mong chờ, Vũ phách tứ trọng khiêu chiến Vũ Sư cửu trọng, kết quả rốt cuộc sẽ như thế nào?

– Lớn lên quả thực có chút anh tuấn chỉ là thực lực thấp một chút, tiểu tử không biết lượng sức, hy vọng hắn không bị Hoàng Hổ chà đạp quá thảm.

Một nữ tử mặc bạch y khóe miệng khẽ cong lên nói.

– Hy vọng tới lúc đó đừng để Hoàng Hổ một chiêu đánh bại, bằng không mặt mũi của Vũ trưởng lão bị hắn làm đổ hết.

Một thanh niên mặc hắc y có chút hả hê nói.

Lúc này, ba vị Hộ pháp cũng có chút chờ mong nhìn chăm chú vào giữa sân. Nói thật ba người bọn họ cũng không xem trọng Lục Lâm Thiên. Ba người khẩn trương nhìn vào giữa sân là bởi vì Lục Lâm Thiên là đệ tử của Vũ trưởng lão, nếu như xảy ra chuyện gì bọn họ nhất định sẽ vô cùng thảm. Lấy tính cách bao che khuyết điểm của Vũ trưởng lão, đến lúc đó ba người chết cũng không hết tội.

– Tiểu tử, ta bội phục dũng khí của ngươi, chỉ là ta sẽ không khách khí với ngươi đâu.

Nhìn về phía Lục Lâm Thiên, Hoàng Hổ lạnh lùng nói.

– Ở trước mặt ta ngươi chỉ là một tên hề đang nhảy nhót mà thôi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, chân khí quanh thân bùng lên nhìn chung quanh rồi khẽ lẩm bẩm:

– Không có cường giả Vũ Suất ở đây, hẳn sẽ không hoài nghi.

– Tiểu tử, há miệng to cẩn thận không đầu lưỡi thụt lại đấy, hôm nay ta nhất định phải giáo huấn ngươi.

Hoàng Hổ lạnh nhạt nói.

– Có thể bắt đầu được rồi, đừng nói nhiều lời vô ích.

Lục Lâm Thiên lãnh đạm nói, mà lúc này tay Lục Lâm Thiên không ngừng đánh ra thủ ấn.

– Tiểu tử cuồng vọng, xem ta giày vò ngươi thế nào.

Chương 380: Tên hề Nhảy nhót (2)

Cơ mặt Hoàng Hổ giật giật, sắc mặt lạnh lùng. Sau khi đánh ra thủ ấn thân thể chấn động, một đạo chưởng ấn trực tiếp bắn về phía trước mang theo kình khí sắc bén, tu vi Vũ Phách tứ trọng, trình độ cường hãn ra sao không cần phải nghi ngờ.

Chưởng ấn không có chút hoa mỹ trực tiếp xé rách không trung, tiếng nổ vang không ngừng vang lên bên tai.

Lục Lâm Thiên không chút hoang mang, quanh thân trong nháy mắt được bao phủ bởi một tầng quang mang, Thanh Linh Khải Giáp được khởi động, thủ ấn trong tay tiếp tục biến hóa, một cỗ quang mang nhàn nhạt đang ngưng tụ.

– Vũ kỹ phòng ngự, Lục Lâm Thiên không ngờ lại có vũ kỹ phòng ngự.

– Điều này cũng không có gì là kỳ quái, trong hàng đệ tử thân truyền chúng ta người có vũ kỹ phòng ngự cũng không ít.

– Tiểu tử, tiếp một chưởng của ta.

Trong nháy mắt này chưởng ấn mang theo khí thế cuồng bạo của Hoàng Hổ đã tới vị trí cách người Lục Lâm Thiên mười thước, kình phong cường hãn bắn đến đầu tiên.

– Ở trước mặt ta ngươi chỉ là tên hề đang nhảy nhót mà thôi.

Lục Lâm Thiên đột nhiên hét lớn một tiếng, nhưng vào lúc này, từ trong mắt hắn bắn ra hai đạo quang mang kỳ dị, một cỗ khí tức quỷ dị mà vô hình trong nháy mắt khuếch tán, toàn bộ không gian chung quanh như dừng lại.

Lúc này sát khí và hàn ý trong người Lục Lâm Thiên đột nhiên tuôn ra, Hoàng Hổ trước mắt này Lục Lâm Thiên không thể buông tha, bởi vì hắn là đệ tử Triệu Vô Cực. Tên hề này không ngừng khiêu khích hắn cho nên hắn phải cho bọn chúng một lần giáo huấn nữa.

Trận chiến này hắn không phải khổ chiến mà là cần một thắng lợi tuyệt đối, nghiền nát tất cả những thứ chắn đường.

Lục Lâm Thiên thi triển ra Hư Linh Huyễn Ấn, linh kỹ Hoàng cấp cao giai, trong lúc bất ngờ cho dù đối phương có tu vi Vũ Phách tứ trọng cũng sẽ bị thương. Linh hồn lực của Vũ Phách tứ trọng còn chưa đủ trình độ để chống lại sự ăn mòn của Hư Linh huyễn ấn.

Trận chiến này Lục Lâm Thiên cảnh cáo Triệu Vô Cực chỉ là tiện thể mà thôi. Điều quan trọng là hắn phải khiến cho Vân Dương Tông chú ý thì mới càng thu được nhiều tài nguyên tu luyện, đây mới là mục tiêu chủ yếu của Lục Lâm Thiên.

Thế nhưng muốn đạt được mục đích này hắn cần một khối đá kê chân tốt. Mà Hoàng Hổ trước mặt này tuyệt đối là một khối đá kê chân không tồi, đồng thời còn có thể dọa hổ, cớ sao không làm?

Về phần kiêu ngạo, Lục Thiếu Du cũng không quan tâm cho lắm, hắn cũng không phải Lục Lâm Thiên đáng thương không có chút năng lực phản kháng như trước. Giờ phút này hắn tuy rằng còn chưa được coi là cường giả thế nhưng hắn cũng không phải là một con ốc sên yếu mềm.

Lúc này trong đầu Lục Lâm Thiên khẽ động, Hư Linh Huyễn Ấn được thi triển ra, phía bên ngoài mọi người thấy một màn vô cùng quỷ dị Hoàng Hổ dường như đã bị hóa đá.

– Lẽ nào ta nhìn nhầm? Hình như là linh lực?

Thúy Ngọc nhướng mày, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên chút nghi hoặc.

Hoàng Hổ lúc này cũng vô cùng hoảng hốt, trong mắt đối phương có một cỗ lực lượng quỷ dị bắn ra, hắn chỉ liếc mắt nhìn một cái tức thì cảm giác thấy có một cỗ năng lượng cuồng bạo mà vô hình tiến vào trong mắt sau đó lập tức chui vào đại não của hắn.

Khi hắn phát hiện ra cỗ năng lượng này thì đã muộn rồi, cảnh tượng trước mặt trong nháy mắt biến hóa, trong đầu tức thì mê muội.

– Chu Tước Quyết.

Sau khi thôi động Hư Linh Huyễn Ấn làm ảnh hưởng tới Hoàng Hổ Lục Lâm Thiên lập tức thi triển Chu Tước Quyết, trước người Lục Lâm Thiên hiện tại có từng đạo quang mang kỳ dị bao phủ trước người hắn, một cỗ khí tức khiến tim người khác đập nhanh phóng lên cao.

Nói thì chậm nhưng mọi thứ diễn ra chỉ trong nháy mắt, lúc này quanh thân Lục Lâm Thiên phát ra lực lượng kinh khủng khiến cho không gian chung quanh chấn động. Quang mang bảy màu đã bắt đầu đan xen với nhau, lập tức ngưng tụ thành một đầu phượng hoàng bằng năng lượng hai cánh tràn ngậm hỏa diễm khiến cho không gian chung quanh ầm ầm chấn động.

Không có một dấu hiệu nào báo trước, đầu phượng hoàng bằng năng lượng kia trong nháy mắt hóa thành một đầu phượng hoàng vài trăm thước hỏa diễm quanh thân không ngừng rít gào, khí tức cuồng bạo phóng lên cao, cả không trung dường như tràn ngập trong hỏa diễm. Dưới vô số ánh mắt kinh hãi của mọi người đầu phương hoàng bằng năng lượng này lượn một vòng trên không trung rồi lập tức đánh về phía Hoàng Hổ.

– Vũ kỹ thật khủng khiếp.

– Đây là vũ kỹ gì? Không ngờ lại quỷ dị như vậy.

– Khí tức quá kinh khủng, lẽ nào đây là vũ kỹ Huyền cấp sao?

Lúc này Lục Lâm Thiên thôi động Chu Tước Quyết đã khiến cho mọi người chấn kinh. Vũ Sư cửu trọng không ngờ có thể thôi động năng lượng kinh khủng như vậy, quả thực làm cho người ta chấn động, tức thì mọi người ồ lên không ngớt.

Dưới sự kinh ngạc và khiếp sợ của mọi người, đầu phượng hoàng do năng lượng ngưng tụ thành mang theo thanh thế mênh mông đánh tới trước người Hoàng Hổ. Hoàng Hổ trong nháy mắt bị Hư Linh Huyễn Ấn làm cho đình trệ lúc này đã khôi phục lại, thanh tỉnh một chút. Thế nhưng lúc này lại có một cỗ khí tức khiến cho hắn phát lạnh đã phủ xuống. Cảm giác được sự kinh khủng của cỗ khí tức này trong mắt hắn có chút kinh ngạc, mà hết thảy những việc này đều đột nhiên xảy ra khiến cho hắn kinh ngạc.

– Hỏa diễm đao.

Hoàng Hổ nhanh chóng thôi động một kích cực mạnh của mình, một thanh đao bằng hỏa diễm được ngưng tụ trong nháy mắt.

– Chậm rồi, bại cho ta.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát lên một tiếng, bàn tay vỗ về phía xa, đồng thời đầu phượng hoàng do năng lượng ngưng tụ mang theo khí tức kinh khủng kia trong nháy mắt bành trướng rồi ầm ầm nổ tung.

Giờ phút này, khí tức kinh khủng khiến cho mọi người nhanh chóng lùi lại, hai mắt hiện lên sự hoảng sợ.

Bang.

Hỏa cầu nổ tung, năng lượng hỏa diễm kinh khủng trong không trung liên tiếp nổ tung, khí tức cuồng bạo khuếch tán ra không gian chung quanh.

Cạch.

Dưới lực lượng kinh khủng này, lúc này mặt đất cứng rắn phía dưới sân rộng không ngừng vang lên tiếng răng rắc tạo ra từng cái khe một, dưới vô số án mắt chấn động nhanh chóng dài ra, tạo thành một cái mạng nhện trên sân.

– Lẽ nào… Hắn thực sự là Vũ Sư cửu trọng sao? Không có khả năng. Vũ Sư cửu trọng không có lực lượng cường hãn như vậy.

Khí tức kinh khủng, thực lực cường hãn khiến cho mọi người không thể tin nổi.

Phốc.

Khí tức kinh khủng kia cũng không biến mất mà lúc này trong không khí cuồng bạo đột nhiên có một ngụm máu tươi phun ra. Lập tức có một thân ảnh đột nhiên từ trong kình khí cuồng bạo bắn ra, nhanh chóng bắn ra ngoài trăm thước, rơi xuống sát biên giới chiếc dây đỏ.

Khục khục.

Hoàng Hổ tiếp tục phun ra một ngụm máu, sắc mặt trắng bệch. Quần áo trên người bị nghiền nát, hỏa diễm đao của hắn còn chưa ngưng tụ xong đã bị một cỗ lực lượng lớn đến mức hắn không thể chống lại đánh xuống.

Lúc này mọi người, bao gồm cả ba vị hộ pháp đều nhìn chằm chằm vào Hoàng Hổ nằm trên mặt đất đều không nói nên lời, chung quanh một mảnh tĩnh lặng.

– Một chiêu, chỉ một chiêu Hoàng Hổ đã thất bại.

Từ đáy lòng mọi người không khỏi cảm thấy lạnh toát.

Chương 381: Một chiêu đánh bại

– Ta nói rồi, ngươi chỉ là một tên hề đang nhảy nhót mà thôi.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên chút tiếu ý, sắc mặt hắn lúc này cũng có chút tái nhợt. Đồng thời thi triển ra Hư Linh Huyễn Ẩn và Chu Tước Quyết khiến cho hắn tiêu hao vô cùng lớn, ít nhất bằng vào tu vi hắn hiện tại cũng ăn không tiêu.

Chậm rãi đi về phía Hoàng Hổ, trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra sát khí, làm sao hắn có thể đơn giản tha cho tên này đây.

Nhìn vào vẻ mặt của Lục Lâm Thiên, Hoàng Hổ nằm trên mặt đất lúc này mới cực lực giãy dụa, vô cùng chật vật mới đứng dậy được.

– Đây mới gọi là giày vò.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói, sát khí ngập trời xuất hiện. Đồng thời cánh tay hắn rung lên một chiếc bao tay xuất hiện trong tay hắn, cánh tay phải rung lên, năm ngón tay uống lượn, trên mỗi một ngón tay đều xuất hiện hỏa diễm mang theo kình khí kinh khủng bắn về phía trước. Nơi nó đi qua khiến cho không khí vang lên tiếng ầm vang không dứt.

– Lục Lâm Thiên, Hoàng Hổ đã thua, trên Địa Long Đỉnh không được giết người.

Ba vị Hộ pháp tức thì quát lên một tiếng, họ cảm thấy được sát ý trên người Lục Lâm Thiên thì không khỏi cả kinh.

Cạch.

Trong nháy mắt, một đạo chưởng ấn của Lục Lâm Thiên trực tiếp đánh vào trên vai trái của Hoàng Hổ, đột nhiên âm thanh xương cốt vỡ vụn vang lên.

– A

Một thanh âm thảm thiết vang lên, trên vai Hoàng Hổ lúc này đã có một khối da thịt, kể cả xương cốt bị Lục Lâm Thiên cắt ra.

– Khai Sơn chưởng.

Dưới sát khí ngập trời, Lục Lâm Thiên liên tiếp đánh ra chưởng ấn về phía tiểu phúc của Hoàng Hổ, kình khí cuồng bạo không ngừng trút cuống, tiếng kêu thảm thiết của Hoàng Hổ còn chưa dứt thì miệng đã phun ra một ngụm máu mang theo không ít nội tạng bị nghiền nát.

– Dừng tay.

Sắc mặt ba vị Hộ Pháp đại biến nhảy vào giữa sân thế nhưng cũng không thể ngăn được Lục Lâm Thiên, lúc này thân thể Hoàng Hổ lần thứ hai đổ ập xuống mặt đất.

– Lục Lâm Thiên, trên Địa Long Đỉnh, không được hạ sát đồng môn.

Sắc mặt một vị hộ pháp trong ba hộ pháp đại biến nói.

– Ba vị hộ pháp, hắn không chết được đâu. Quy củ trong tông làm sao đệ tử dám không tuân theo đây.

Thu hồi sát khí, khóe miệng Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

Một Hộ Pháp lập tức ngồi xuống bên cạnh Hoàng Hổ kiểm tra một phen, sau khi đứng dậy khẽ gật đầu một cái, thế nhưng sắc mặt hắn cũng vô cùng khó coi. Hoàng Hổ tuy rằng không bị mất mạng thế nhưng cũng đã chết khiếp, lục phủ ngũ tạng đều bị tổn thương không có năm ba năm khó có thể hồi phục. Thương thế rất nhiều, coi như là khôi phục căn cơ cũng bị hao tổn nghiêm trọng, tu vi sau này sợ rằng khó có thể tiến thêm một bước, có thể nói, Hoàng Hổ trên cơ bản đã bị hủy.

– Ba vị hộ pháp, ta đã thắng chưa?

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt mỉm cười nói. Ánh mắt nhìn về phía

Hoàng Hổ đầy máu dưới đất trong mắt không có chút ba động gì, dường như vừa rồi không phải là hắn xuất thủ vậy.

– Trận khiêu chiến này Lục Lâm Thiên thắng, thu được vị trí ba mươi sáu trên Long bảng.

Ba vị Hộ Pháp liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi bất đắc dĩ tuyên bố nói. Đến tình trạng này chẳng lẽ là Hoàng Hổ thắng lợi sao? Mà bọn họ cũng không có cách nào với Lục Lâm Thiên này, hạ thủ nặng như vậy, phía sau hắn lại có Vũ trưởng lão, bọn họ cũng không dám nói thêm cái gì, vạn nhất lại đưa tới Vũ trưởng lão vấn binh hỏi tội, tới lúc đó bọn họ phiền chết rồi.

– Đa tạ ba vị hộ pháp.

Lục Lâm Thiên thi lễ, lập tức nhảy ra khỏi sân đi tới bên cạnh đám người Lục Vô Song.

Nhìn vào Lục Lâm Thiên lúc này tất cả mọi người không khỏi hít sâu một hơi, Vũ Sư cửu trọng lại có thực lực như vậy khiến cho đám người bọn họ vừa nãy vốn còn khinh thường hắn hiện tại không nhịn được mà thấy lạnh cả người. Từ thực lực vừa rồi của hắn, Lục Lâm Thiên này kiêu ngạo, cuồng vọng, thế nhưng hắn tuyệt đối có đủ thực lực để kiêu ngạo.

Hoàng Hổ một chiêu đã bại, mà Lục Lâm Thiên cũng lập tức tàn nhẫn hạ thủ khiến cho mọi người ở đây có một quyết định đó là sau này không nên trêu vào sát tinh này.

– Thực lực vô cùng mạnh nha.

Không ít nữ đệ tử không nhịn được mà nói. Ai có thể nghĩ tới một Vũ Sư cửu trọng vừa mới tiến vào Vân Dương Tông chỉ một chiêu đánh bại đệ tử thân truyền trên Long bảng, mà còn là cường giả vị trí thứ ba mươi sáu, đánh bại vô cùng dễ dàng. Dưới một chiêu trực tiếp đánh cho đối phương tan tác. Thực lực như vậy trong đám người trẻ tuổi chỉ sợ cũng chỉ có top hai mươi cường giả trong Long bảng mới có thể so sánh được với hắn.

Một màn này khiến cho Độc Cô Băng Lan, Dương Diệu, Thúy Ngọc, Lục Vô Song nhất thời trợn mắt há mồm. Không thể tưởng tượng nổi, một chiêu đánh bại Hoàng Hổ, tuyệt đối khiến cho các nàng ngạc nhiên.

– Chúng ta đi thôi.

Sau khi tới bên người chúng nữ Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói với chúng nữ đang dùng ánh mắt như nhìn quái vật nhìn hắn.

– Lão đại, tốt, không hổ là lão đại của đệ.

Tiểu Long bay tới vai Lục Lâm Thiên rồi nói.

– May là có tác dụng của việc bất ngờ, nếu như Hoàng Hổ này trước đó đề phòng thì ta muốn trong một chiêu đánh bại hắn cũng có chút khó khăn.

– Chúng ta đi thôi.

Lục Vô Song phục hồi tinh thần lại, nàng nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, toàn thân có chút kích động. Giờ phút này nàng thấy được phế vật của Lục gia đã triệt để bỏ đi chữ phế vật. Cũng không phải tên thiếu niên đơn bạc bị khi dễ ở Lục gia nữa. Mà hiện tại đang đứng trước mặt nàng là một đầu hùng ưng đang giương cánh bay lên trời cao.

Giờ phút này, trong mắt Lục Vô Song không khỏi ướt át, đây là nước mắt của sự vui vẻ, một thiếu niên khi trước luôn cần sự bảo hộ của nàng hiện tại đã trưởng thành thực lực vượt lên trên nàng, sau này nàng cũng không cần lo lắng cho hắn nữa.

– Vô Song tỷ, tỷ làm sao vậy?

Lục Lâm Thiên nhìn thấy đôi mắt Lục Vô Song đỏ hoe, hắn lập tức hỏi.

– Không có gì, ta vui vẻ mà thôi. Thiếu Du, nếu như Tam a di biết đệ đi tới một bước này nhất định sẽ vô cùng cao hứng.

Lục Vô Song nói một câu, trong mắt bắn ra chút tiếu ý.

Rống.

Thiên Sí Tuyết Sư gầm nhẹ một tiếng, dưới sự triệu hoán của Lục Lâm Thiên nó xuất hiện ở trên bầu trời, một cỗ vương giả chi khí cường hãn tỏa ra khiến cho yêu thú phi hành chung quanh không dám tới gần.

Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, còn có Lục Vô Song, Độc Cô Băng Lan, Thúy Ngọc, Dương Diệu cùng nhau nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư rời đi, lúc này trong lòng mọi người ở trên Địa Long đỉnh vẫn còn sợ hãi.

Mấy thanh niên bên cạnh Hoàng Hổ khi nãy lúc này nhanh chóng đi tới bên cạnh hắn, nhìn Hoàng Hổ đnag hấp hối mấy thanh niên này không khỏi hít sâu một hơi, lập tức dùng ánh mắt oán hận nhìn về phía Lục Lâm Thiên phía xa, thế nhưng cũng không dám nói gì.

Lục Lâm Thiên đưa Dương Diệu, Độc Cô Băng Lan, Thúy Ngọc về nơi ở của bọn họ. Cuối cùng chỉ có Lục Vô Song ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.Trong Vân Dương Tông có vô số ngọn núi, số lượng đệ tử thân truyền cũng không nhiều lắm. Cho nên hầu như mỗi người đều có một ngọn núi cho riêng mình.

Chương 382: Lần đầu gần nữ sắc (1)

Chỉ còn hai người ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, dường như bầu không khí giữa hai người có chút xấu hổ.

Bên dưới ngọn núi có mây mù lượn lờ, ngọn núi xuyên qua tầng mây giống như một hòn đảo nhỏ trên tầng mây. Từ phía trên nhìn xuống thỉnh thoảng có dòng nước từ trên núi chảy xuống tạo thành thác nước.

Bên trong rặng núi không ngừng sương mù bốc lên, từ phía xa nhìn lại quả thực là một bức tranh vô cùng tuyệt mỹ.

Nhìn vào bóng lưng Lục Vô Song, Lục Lâm Thiên đột nhiên nghĩ tới lần ở trong đình viện Lục Vô Song vừa mới tắm xong không mặc nội y kia trong lòng không khỏi thầm mắng bản thân vô sỉ, sao lại có ý nghĩ kỳ quái như vậy chứ.

– Vô Song tỷ..

– Thiếu Du…

Hai người cùng mở miệng nói rồi lập tức sửng sốt. Lục Lâm Thiên mỉm cười:

– Vô Song tỷ, tỷ nói trước đi.

– Đến chỗ ta ngồi một chút.

Lục Vô Song nói.

– Được.

Lục Lâm Thiên đáp, nhìn nữ tử thanh nhã trước mặt này trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi có chút xúc động. Từ đằng sau nhìn thấy đường cong của nàng khiến cho tim hắn đập loạn nhịp.

– Lẽ nào, đây là cảm giác…

Khóe miệng Lục Lâm Thiên khẽ nhếch lên. Nữ tử trước mắt này là đường tỷ của hắn, nàng vẫn luôn quan tâm, chiếu cố cho hắn, có thể nàng chỉ coi hắn là thân nhân mà thôi.

– Chúng ta tới rồi, chính là phía trước.

Ngay khi Lục Lâm Thiên còn đang suy nghĩ linh tinh thì âm thanh của Lục Vô Song vang lên.

Lúc này trước mặt hai người có một ngọn núi phá vỡ mây mà ra. Trên ngọn núi có không ít hoa dại dập dìu theo cơn gió tràn ngập hương hoa, khiến cho con người ta cảm thấy thoải mái không ít.

Hai người hạ xuống ngọn núi, Lục Lâm Thiên để Tiểu Long và Thiên Sí Tuyết Sư chơi đùa trên ngọn núi còn hắn thì đi theo sau Lục Vô Song.

Lúc này hai người đang ngồi trên một tảng đá, gió nhè nhẹ thổi khiến cho quần áo tung bay.

Đôi mắt Lục Vô Song nhìn về phía xa xa, mái tóc lay động lại tăng thêm vài phần quyến rũ cho nàng.

Lục Lâm Thiên nhìn nàng ngây người, Lục Vô Song vốn là một nữ nhân tuyệt mỹ đủ để khiến cho bất cứ ai động tâm, khiến cho người nhìn vào hít thở không thông.

– Hữu hoa kham chiết trực tu chiết, mạc đãi vô hoa không chiết chi.

(nghĩa: Hái hoa chỉ có thể bẻ cành hoa. Không ai hái hoa mà không làm gãy cành cả)

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, thế nhưng hắn nên ngắt hay không ngắt đây?

Hai người chăm chú nhìn về phía vào rặng núi và mây mù phía xa, đỉnh núi xanh biếc lộ trên tầng mây giống như là một bức tranh tuyệt đẹp, lúc này ai cũng không muốn mở miệng cắt đứt cảnh ấm áp này.

– Thiếu Du, hơn một năm qua đệ sống có tốt không?

Một lát sau, Lục Vô Song nhàn nhạt nói, ngồi trên đỉnh núi hóng gió để cơn gió nhẹ nhàng thổi vào mặt mình mang theo hương thơm bay đi.

– Ồ, cũng không tệ lắm, chỉ là đệ có chú nhớ mẫu thân, còn nữa, bình thường có chút nhớ tỷ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đệ thực sự nhớ tới ta sao?

Lục Vô Song quay đầu nhìn về phía Lục Lâm Thiên hỏi. Dường như đối với nàng câu nói này vô cùng quan trọng.

– Đúng vậy, bình thường ta sẽ nhớ tới tỷ,

Lục Lâm Thiên nhìn vào khuôn mặt của Lục Vô Song nói. Giờ phút này nhìn vào khuôn mặt của nàng trong mắt hắn không ngờ lại có chút mê ly.

Nghe được câu trả lời của Lục Lâm Thiên, vẻ mặt Lục Vô Song không có chút thay đổi nào, nàng quay đầu, ánh mắt tiếp tục nhìn về phía trước.

Chung quanh bọn họ chỉ có thể nghe được tiếng gió thổi, vô cùng an tĩnh, hai người có thể nghe được tiếng tim đối phương đập.

Gió nhẹ thổi qua mặt Lục Lâm Thiên mang theo một giọt nước rơi xuống. Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng lau rồi nhìn lại, trời không mưa cho nên không có nước chảy xuống. Hắn quay đầu sang nhìn thấy Lục Vô Song đang nhìn về phía trước thế nhưng trong mắt còn nước đọng lại, gió nhè nhẹ thổi đem nước mắt của nàng bay tới mặt hắn.

– Thiếu Du, tỷ cũng rất nhớ đệ. Tỷ từng nghĩ rằng sẽ không được gặp lại đệ nữa.

Tiếp đó Lục Vô Song đột nhiên nhào vào lòng Lục Lâm Thiên rồi thầm nói.

Lục Lâm Thiên thất thần trong nháy mắt rồi lập tức ôm chặt nữ tử nhào vào lòng mình này, cúi đầu hít hương thơm từ mái tóc của nàng, nghe nàng nói.

– Tỷ nghĩ đệ đã chết, tiểu bại hoại này, sao đệ không trở về sớm một chút, để tỷ lo lắng lâu như vậy, để tỷ mỗi ngày đều hoài niệm đệ.

– Đệ có biết tỷ rất lo cho đệ hay không? Sau này không nên tùy tiện rời đi như vậy nữa.

Nghe Lục Vô Song nói Lục Lâm Thiên vẫn không nói gì, hai tay ôm chặt hơn, có thể hiện tại hắn nói gì đều là dư thừa, để cho nàng phát tiết vậy.

Thời gian chậm rãi trôi qua, gió nhè nhẹ thổi qua hai người, dường như hai người đã thiếp đi một lúc vậy. Lúc này hai người đã hoàn toàn dựa vào nhau, giờ phút này mỹ nhân trong ngực thế nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không có một chút tạp niệm nào, hoàn toàn thuần khiết.

Thật lâu sâu, sắc trời bắt đầu mờ tối, mặt trời hạ xuống, ánh trăng thay thế bao phủ bầu trời thì hai người mới tách ra.

Gương mặt Lục Vô Song vẫn còn vết tích hai dòng nước mắt dương như không nhớ rõ vừa rồi đã xảy ra chuyện gì, không ngờ mình lại nằm trong lòng hắn, nàng tức thì tay chân luống cuống.

Lục Lâm Thiên nhìn vào nữ tử trước mắt, nàng mặc một chiếc váy dường như hơi mỏng, dưới ánh trăng lại càng thêm vẻ mông lung. Gió đêm khẽ thổi vài lọn tóc mai của nàng nhẹ nhàng bay lượn khiến cho khí chất của nàng vô cùng xuất trần.

Lục Lâm Thiên há hốc mồm, dường như say sưa trong đó, thế nhưng không nghĩ tới nên biểu đạt ra sao, ngay cả tâm tư cũng xúc động. Trước mặt hắn hiện tại có một nữ tử tuyệt mỹ, giống như một tiên tử vậy, khiến cho hắn có chút tự ti, mặc cảm không dám đến gần.

Lục Lâm Thiên đột nhiên nghĩ tới bản thân mình cũng chỉ là một phàm phu tục tử. Mỹ mạo của nàng, nàng mỉm cười vẻ mông lung của nàng điều khiến hắn say sưa.

Nhìn vào nam tử anh tuấn trước mặt này Lục Vô Song lúc này không khỏi hoảng hốt, nàng có thể nghe được nhịp tim mình đang nhảy loạn, trong lòng có một cỗ cảm giác vô cùng khó hiểu.

Nhìn nữ tử trước mặt Lục Lâm Thiên muốn nói một câu, thế nhưng nửa ngày cũng không thốt ra được, sau đó hắn cố lấy dũng khí nói:

– I Love You.

– Thiếu Du, đệ vừa nói gì vậy?

Lục Vô Song nói.

– Đệ.

Lục Lâm Thiên không nói nên lời, câu nói này dường như so với việc tu luyện vũ kỹ Huyền cấp còn khó khăn hơn rất nhiều.

– Thiếu Du, tại sao….

Lục Vô Song nói, trong ánh mắt hiện lên một chút phức tạp, dường như đã nghĩ ra hắn muốn nói cái gì đó, nhưng lại không biết bản thân mình có muốn hay không cho nên rất sợ hãi, lúng túng.

Ngay lúc này lời Lục Vô Song còn chưa dứt thì Lục Lâm Thiên đã mạnh mẽ ôm lấy nữ tử trước mắt nhìn vào đôi mắt xinh đẹp của nàng.

– Thiếu Du, tỷ là….

Lục Vô Song còn chưa nói hết nam tử trước mặt đã cúi xuống, sau khi vén mấy sợi tóc của nàng đôi môi mềm mại của nàng đã bị đè

xuống.

Lục Vô Song lập tức sửng sốt không biết làm sao, cũng không giãy dụa, dường như ở trong lòng nàng cũng mong chờ chuyện này. Nàng có cảm giác tim mình đang đập loạn nhịp toàn thân bắt đầu cứng ngắc rồi vô lực.

Chương 383: Lần đầu gần nữ sắc (2)

Nàng không biết làm thế nào khi bị hắn nhẹ nhàng cắn môi, hôn môi.

– Thiếu Du…

Nàng không nói nên lời, tùy ý hắn hôn mình, nhịp tim tiếp tục đạp nhanh hơn, hai tay không tự chủ được mà ôm lấy đối phương, phối hợp với đối phương, cảm giác tê dại không ngừng truyền đến.

Lục Lâm Thiên lúc này đang cố lấy dũng khí, chậm rãi hôn nữ tử tuyệt mỹ này, đây cũng chính là nụ hôn đầu đời của hắn, thế nhưng hắn biết đây là chuyện vui vẻ nhất của hắn từ trước tới nay.

Cảm giác của nụ hôn đầu tiên này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút lâng lâng, cũng không giống như trong văn học kiếp trước từng nói, làm dấy lên dục hỏa. Hắn biết lúc này nội tâm hắn cực kỳ tinh thuần bởi vì hắn yêu nữ nhân này, yêu nữ nhân tình thâm ý trọng luôn quan tâm tới hắn. Vì vậy trong lòng hắn không có tà niệm chỉ có ý nghĩ yêu thương, yêu thương thực sự. Cảm giác yêu thương này dường như được chôn ở đáy lòng từ khi nàng đưa cho hắn một kiện trường bào.

Trước đó hắn không là một cái gì hết chỉ là một thiếu gia phế vật mà thôi, vì vậy cũng chỉ có thể chôn dưới đáy lòng.

Hiện tại, khi tiếp xúc với bờ môi của nàng loại cảm giác như điện giật này khiến cho Lục Lâm Thiên run lên, môi nhẹ nhàng cọ sát, đây là một loại bản lĩnh nguyên thủy không cần học tập.

Lúc này hai người dường như đã quên hết chung quanh, miệng đối miệng không ngừng hôn nhau, hai cái lưỡi giao hòa. Như một phản xạ có điều kiện hai mắt nhắm lại, không cần nhìn cũng biết tìm đến mục tiêu một cách chuẩn xác, hơi thở gấp gáp.

Lúc này hai tay Lục Lâm Thiên ôm thân ảnh mềm mại trong lòng không ngừng thi triển bản lĩnh hai mươi mấy năm qua, miệng chậm rãi di chuyển, cắn nhẹ, đầu lưỡi vươn ra.

Lúc này Lục Vô Song cũng quên đi mọi thứ, tất cả mọi thứ đều bị nàng vứt lên chín tầng mây. Môi bị nam nhân này xâm chiếm, lưỡi không ngừng bị hắn đảo lộn.

Gió đêm nhẹ nhàng thổi, quần áo hai người phấp phới, dưới ánh trăng nhẹ nhàng hai người ôm nhau, dưới ánh trăng này hai người đã thành một thể.

Vầng trăng nhô lên cao, lúc này trên trời cao có vô số ngôi sao hiện lên dường như cũng chứng kiến việc hai người đang làm.

Không biết qua bao lâu hai người sau khi hết sức lực mới buông nhau ra.

Hai người nhìn về phía đối phương, mặt Lục Vô Song đỏ lên nói:

– Thiếu Du, chúng ta không thể, ta là tỷ tỷ của đệ.

– Chúng ta căn bản không có quan hệ huyết thống, ta chỉ biết một việc đó là ta thích nàng.

Lục Lâm Thiên lúc này đã quyết định, một là không làm mà một khi đã làm thì làm tới cùng, hắn quyết định kéo nữ nhân trước mặt này vào trong lòng.

– Ta…

Lục Vô Song dường như còn muốn nói gì đó thế nhưng trong khoảnh khắc đôi môi nàng lại bị chặn lại, một cỗ khí tức quen thuộc truyền vào mũi nàng.

Lục Lâm Thiên sau khi ôm lấy nữ nhân trước mắt này tay trái di chuyển dưới hông nàng tay phải khẽ vuốt tóc nàng, vuốt đôi vai rồi cuối cùng rơi vào trên bộ ngực nàng. Lục Lâm Thiên cảm nhận được hương thơm mà hắn chưa bao giờ được ngửi qua.

– Ân…

Toàn thân Lục Vô Song lúc này run giống như là điện giật, nàng có cảm giác trong người mình như có một luồng điện đang chạy loạn, không ngờ trên ngực nàng còn có một bàn tay đang xâm chiếm, thế nhưng cảm giác này lại khiến cho nàng tê dại, không thể phản kháng.

Lúc này Lục Lâm Thiên bắt đầu không khống chế được chính mình. Tuổi trẻ khí huyết cương phương làm sao có thể chịu nổi cảnh này, tâm tư thuần khiết lúc này cũng không thể che đậy phản ứng nguyên thủy. Máu trong cơ thể lập tức dồn lên não, phía dưới vô cùng khó chịu.

Dưới phản ứng nguyên thủy này động tác của Lục Lâm Thiên ngày càng mãnh liệt, hai tay di động từ ngực xuống thắt lưng cuối cùng chạy tới cặp đùi của Lục Vô Song, cảm nhận sự mềm mại của nàng, Lục Lâm Thiên lại càng say mê.

Năm ngón tay không ngừng di chuyển chậm rãi đi tới mông nàng. Lúc này đầu lưỡi của hai người còn đang giao hòa, dưới sự khiêu khích của hắn Lục Vô Song gần như là tê liệt ngã vào lòng Lục Lâm Thiên.

– Thiếu Du, không được.

Ngay khi tay Lục Lâm Thiên đi tới vùng cấm địa kia thì Lục Vô Song đem một chút lực lượng cuối cùng từ trong lòng Lục Lâm Thiên giãy ra, trên mặt đỏ bừng.

– Tiểu lưu manh nhà ngươi, xấu lắm. Ta không để ý tới ngươi nữa, ngươi mau trở về đi.

Vừa nói xong, thân ảnh xinh đẹp này nhanh chóng chạy đi, vẻ mặt e thẹn.

– Vô Song, ta…

Lục Lâm Thiên đứng dậy, vốn định nói một tiếng xin lỗi, lần đầu tiên dường như hắn có chút nóng vội.

– Tiểu sắc lang, chúng ta phải có chừng mực một chút, chờ tới lúc thích hợp ta sẽ cho ngươi.

Lục Lâm Thiên còn chưa nói xong Lục Vô Song đã quay đầu lại nói với Lục Lâm Thiên một tiếng rồi lập tức chạy vào bên trong hậu viên.

– Vậy tới lúc nào mới là thích hợp a.

Lục Lâm Thiên rất muốn hỏi rõ ràng. Lúc này vẻ mặt Lục Lâm Thiên vô cùng khó chịu, bị làm dấy lên lửa nóng, phía dưới đã dựng lên từ lâu, hiện tại thì tốt rồi, cũng chỉ có thể tự dập tắt mà thôi.

– Lão đại, ngươi cũng háo sắc nha. Thế mà lúc nãy còn nói đệ háo sắc. Hừ.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên, thân thể nó không biết từ lúc nào đã bay tới trước người hắn.

– Tiểu quỷ, ngươi thì biết gì? Chúng ta thuần khiết.

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Tiểu Long, cảm giác được phía dưới mình vẫn dựng đứng hắn cười tà, quả thực có điểm không thuần khiết.

– Tuyết Sư chúng ta đi.

Sau khi gọi Thiên Sí Tuyết Sư ra Lục Lâm Thiên nhìn về đình viện phía xa một cái rồi lập tức nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư rồi rời đi.

Trong đình viện, lúc này có một nữ tử tuyệt mỹ đang vuốt ve miệng mình nở nụ cười nhàn nhạt, dường như đang hồi tưởng chuyện vừa xảy ra.

Về tới ngọn núi của mình Lục Lâm Thiên lập tức thu thập mọi thứ rồi tới phòng tu luyện. Sau khi móc ra Linh Ngọc Sàng hắn bắt đầu tu luyện.

Ban ngày đánh một trận, Hoàng Hổ kia tuy rằng hắn không e ngại, thế nhưng nếu không dựa vào sự bất ngờ của Hư Linh Huyễn Ẩn thì hắn cũng vô pháp làm được như vậy. Nếu như đối phương chú ý một chút hắn sẽ khó có được cơ hội như vậy. Xem ra sau này khi thi triển Hư Linh Huyễn Ẩn phải tránh việc bị người khác nhìn thấy, sau này muốn giáo huấn ai mà không có nó thì hiệu quả không được như ý.

– Phong Quyển Tàn Vân.

Ngọc giản tràn ngập khí tức thuộc tính phong hệ đang bị Lục Thiếu Du nắm trong tay này chính là vũ kỹ mà Lục Lâm Thiên từng nhìn thấy Vân Hồng Lăng thi triển qua. Uy lực vô cùng mạnh mẽ, vũ kỹ Hoàng cấp cao giai uy lực đương nhiên sẽ không kém.

– Tu luyện.

Thủ ấn trong tay biến đổi, một giọt máu từ đầu ngón tay nhỏ xuống ngọc giản tâm thần tức thì tiến vào bên trong sau đó một cỗ quang mang chói mắt tiến vào bên trong mi tâm Lục Lâm Thiên. Quang mang hóa thành một cỗ tin tức khổng lồ tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên.

Hoàng cấp cao giai, vũ kỹ Phong hệ Phong Quyển Tàn Vân, trước đó Vũ trưởng lão từng cấp cho hắn Đại Địa Cương Thuẫn, Hỏa Bảo Viêm. Trong ba bộ vũ kỹ này Lục Lâm Thiên lựa chọn tu luyện Phong Quyển Tàn Vân đầu tiên.

Chương 384: Trong vạn vũ lâu

Dù sao hắn cũng là Vũ giả Phong hệ, bây giờ mới chỉ có Phong chi dực mà thôi, mà Phong chi dực chỉ dùng để phi hành lực công kích cũng không mạnh lắm.

Uy lực của Phong Quyển Tàn Vân này Lục Lâm Thiên cũng đã chứng kiến cho nên hắn định tu luyện nó đầu tiên. Dù sao đi nữa gần đây cũng có thời gian, trước hết chậm rãi tu luyện Phong Quyển Tàn Vân, sau đó mới tu luyện Hỏa Viêm Bạo và Đại Địa Cương Thuẫn.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng đang phân vân, hiện tại tu vi của hắn đều đã đột phá tới cửu trọng, sẽ nhanh chóng đột phá tới Vũ Phách và Linh Phách cho nên phải chuẩn bị một phen.

Khi trước rời khỏi Lục gia Nam thúc đã từng nhiều lần nói qua, khi đột phá Vũ Phách nhất định phải cẩn thận, vô cùng cẩn thận bởi vì khi hắn đột phá Vũ Phách sẽ không giống bình thường, bởi vì hắn còn là một Linh giả nữa.

Lúc yêu thú đột phá Tứ giai sẽ hình thành bên trong cơ thể một viên yêu đan, yêu đan chính là vật vô cùng trọng yếu với yêu thú. Mà Vũ giả khi đột phá Vũ Phách cũng ngưng tụ ra một thứ vô cùng đặc biệt gọi là Vũ đan, Vũ đan chính là tính mệnh của Vũ giả.

Sau khi kết thành Vũ đan mới có thể thuận lợi đột phá Vũ Phách, không thể ngưng tụ ra Vũ đan thì chính là thất bại. Mỗi một người chỉ có một lần cơ hội, nếu mất đi thì sẽ vĩnh viễn không còn cơ hội ngưng tụ Vũ đan, vĩnh viễn dừng lại ở Vũ Sư.

Linh giả cũng vậy, sau khi tới Linh Phách giống như Linh thú, ngưng tụ ra một viên hồn đan, vô luận là Vũ đan hay Hồn đan đều là trái tim thứ hai của hắn vô cùng trọng yếu.

Hiện tại Lục Lâm Thiên vô cùng lo lắng, Nam thúc từng nói với hắn, đối với người bình thường mà nói khi đột phá Vũ Phách sẽ ngưng tụ ra một viên Vũ Đan, mà Vũ giả song hệ sẽ ngưng kết ra hai khỏa Vũ đan.

Hắn là Vũ giả toàn hệ thì sẽ ngưng kết ra năm khỏa Vũ đan, có thể nói bất kỳ chuyện gì có lợi thì sẽ có hại song hành. Vũ giả song hệ so với Vũ giả đơn hệ có không ít chỗ tốt. Thế nhưng ở thời điểm ngưng tụ Vũ đan khó khăn gấp đôi. Mà hắn lại là Vũ giả toàn hệ, năm loại thuộc tính vậy nên muốn ngưng tụ năm khỏa Vũ đan so với Vũ giả bình thường thì độ khó sẽ gấp năm lần.

Nghĩ vậy, Lục Lâm Thiên thầm than một tiếng. Điều quan trọng là hắn còn là một Linh giả, Linh Vũ đồng thời đột phá, hắn còn phải ngưng tụ ra một viên Hồn đan a.

Loại khó khăn bực này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút lo sợ. Lục Lâm Thiên quyết định ngày mai có lẽ phải tới Vạn Vũ Lâu tìm hiểu một chút đan phương. Đột phá Vũ Phách và Linh Phách chính là một lần khảo nghiệm lớn nhất từ trước tới nay của hắn.

Một lát sau quang mang trên ngọc giản biến mất Lục Lâm Thiên cũng đã hiểu rõ phương pháp tu luyện của Phong Quyển Tàn Vân. Từ tin tức trên ngọc giản có thể biết được, uy lực của Phong Quyển Tàn Vân tuyệt đối là cường hãn, ngay cả khi Vân Hồng Lăng thi triển lúc trước cũng còn xa mới đạt tới uy lực mạnh nhất của nó.

Sáng sớm, khi ánh mặt trời đầu tiên chiếu xuống sơn mạch Vân Dương Tông, gió nhè nhẹ thổi, Lục Lâm Thiên cũng đã đi ra khỏi phòng. Hắn khẽ duỗi người một cái hít thở không khí buổi sáng rồi nở nụ cười thỏa mãn.

– Lão đại, dậy sớm vậy.

Tiểu Long lúc lắc cái đầu cũng không biết là vừa từ đâu chui ra.

– Tuyết Sư, chúng ta đi Vạn Vũ Lâu.

Lục Lâm Thiên nói xong hai cánh Thiên Sí Tuyết Sư lập tức dựng lên chở Lục Lâm Thiên đi tới Vạn Vũ Lâu.

Vạn Vũ Lâu, đây chính là địa phương vô cùng trọng yếu trong Vân Dương Tông. Là nơi thu thập những tâm đắc tu luyện của lịch đại cường giả Vân Dương Tông và cường giả trên Linh Vũ đại lục, còn có bí văn dã sư, nói chung những thứ liên quan tới việc tu luyện đều cất bên trong Vạn Vũ Lâu.

Trên một ngọn núi khổng lồ có một tòa cung điện màu vàng tọa lạc trên đỉnh núi. Trên đỉnh cung điện không ngừng có khói bốc lên trên mang theo mùi thơm ngát thấm đậm vào ruột gan khiến cho người ta sảng khoái.

Thiên Sí Tuyết Sư xoay quanh trên ngọn núi, Lục Lâm Thiên nhảy xuống khỏi lưng Thiên Sí Tuyết Sư đáp xuống cung điện trước mắt. Tòa cung điện này cao chừng ba trượng, hai bên có hai chiếc đỉnh đang tỏa ra hương thơm ngát.

Bốn phía xung quanh cung điện này cũng có không ít cây cổ thụ cành lá xum xuê rủ xuống, trên cành còn có những con chim nhỏ đang hót, đặt mình vào không gian này cũng đủ khiến cho người ta cảm thấy thoải mái.

– Là Lục Lâm Thiên, hắn chính là Lục Lâm Thiên, đệ tử của Vũ trưởng lão là Vũ giả tam hệ.

– Chính là người ngày hôm qua một chiêu đánh bại Hoàng Hổ. Hiện tại đang xếp thứ ba mươi sáu trên Long bảng, thoạt nhìn dường như cũng không cường đại lắm.

– Không cường đại sao? Ta nói cho ngươi biết, ngươi ngàn vạn lần đừng chọc tới hắn, bằng không ngươi sẽ phải hối hận. Ta từng tận mắt chứng kiến Hoàng Hổ kia trong chốc lát trở thành phế nhân.

Theo sự xuất hiện của Lục Lâm Thiên trong Vạn Vũ Lâu lúc này có không ít đệ tử thân truyền nhìn thấy hắn lập tức rỉ tai nhau bàn luận.

Đối với những lời nghị luận này Lục Lâm Thiên cũng không thèm để ý mà nhìn chăm chú vào cung điện phía trước. Cung điện phía trước này diện tích chừng một nghìn thước, bên ngoài có ba chữ Vạn Vũ Lâu màu vàng, chữ cứng cáp có lực như rồng bay phượng múa, trên mỗi chữ đều có một cỗ khí thế bất phàm.

Bỏ qua ngoài tai những lời bàn tán của đám đệ tử thân truyền, Lục Lâm Thiên mang theo Tiểu Long ở trên vai đi vào trong Vạn Vũ Lâu.

– Hóa ra ngươi là Lục Lâm Thiên a, lần đầu đến đây sao? Vào đi, những ngọc giản bên trong ngươi chỉ cần đem tâm thần vào bên trong là có thể xem qua. Thực lực như thế nào cũng chỉ có thể xem qua ngọc giản tương ứng thực lực như thế đó. Những ngọc giản này bên trong đều có ấn ký của cường giả Vân Dương Tông ta không được mang ra khỏi Vạn Vũ Lâu bằng không sẽ bị phạt nặng.

Lúc này ở cửa có một lão giả giống như là Hộ Pháp tiếp nhận ngọc giản của Lục Lâm Thiên, trong mắt hắn hiện lên một chút kinh ngạc, dường như hắn cũng đã nghe nói qua tên Lục Lâm Thiên rồi.

– Đa tạ hộ pháp.

Lục Lâm Thiên cầm lại ngọc giản rồi lập tức đi vào Vạn Vũ Lâu, phía sau hắn cũng có mấy đệ tử thân truyền đang xếp hàng đi vào.

– Quả thực vô cùng lớn nha.

Xuyên qua một cái hành lang tức thì có một đại điện vô cùng to lớn xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên. Diện tích chừng nghìn trượng, bên trong đại điện này có vô số cột bằng đá chống đỡ.

Trong đại điện cũng có mấy khu vực khác nhau. Lục Lâm Thiên nhìn vào thì thấy các khu vực phân biệt thành năm khu vực lớn là đỏ, xanh lam, xanh dương, vàng, trắng. Phân biệt với năm hệ năng lượng, ở trong đó có đặt không ít ngọc giản được sắp xếp vô cùng chỉnh tề.

Trong đại điện lúc này cũng đã có không ít đệ tử. Lục Lâm Thiên đi vào cũng không có kẻ nào thèm ngẩng đầu lên nhìn hắn mà hai tay đều đặt lên trên ngọc giản, đang nhắm mắt xem tin tức bên trong.

Chương 385: Đệ tam Long bảng (1)

Lục Lâm Thiên đi chung quanh tìm hiểu một phen, cuối cùng cũng tìm thấy khu vực thổ hệ. Lúc này bên trên có không ít ô nhỏ, bên trên phân biệt ghi trình tự tu vi của đệ tử là Vũ đồ, Vũ sĩ, Vũ sư, Vũ phách, Vũ Tướng, chỉ là không có ô của Vũ Suất trở lên, cao nhất cũng chỉ là Vũ Tướng mà thôi.

Trong mỗi một ô đều có một đám ngọc giản được xếp thành hàng vô cùng chỉnh tề. Ánh mắt hắn đảo qua một chút, hai bên còn có tiêu ký khác nhau, đại loại là tâm đắc tu luyện của các lại vũ kỹ còn có trình tự tu luyện. Số lượng ngọc giản vô cùng đa dạng phong phú.

– Chuẩn bị ngưng đan.

Ở ô Vũ Sư Lục Lâm Thiên tìm khắp ngõ ngách lúc này cũng thấy một ngọc giản có ghi chú rõ ràng. Lục Lâm Thiên liền cầm lấy ngọc giản rồi khẽ đem tâm thần vào bên trong ngọc giản, trong đầu nhanh chóng xuất hiện một cỗ tin tức khổng lồ.

Một lát sau Lục Lâm Thiên mới chậm rãi mở hai mắt, trên ngọc giản này quả thực có ghi chép liên quan tới việc ngưng đan của Vũ giả. Sau khi xem xong tin tức trong ngọc giản Lục Lâm Thiên khẽ cau mày. Hắn chính là Vũ giả toàn hệ nếu muốn đột phá Vũ Phách so với trong tưởng tượng của hắn còn khó hơn nhiều.

Từ tin tức trong ngọc giản mà Lục Lâm Thiên biết được thì trong một trăm người thường mới có xác suất xuất hiện một Vũ giả, mà trong một trăm Vũ giả có một người thành công đột phá Vũ phách đã là không tồi rồi. Mà Vũ giả song hệ thì trong một vạn Vũ giả có một người đột phá đã không tồi. Đó là chuyện không hề dễ dàng, về phần Vũ giả tam hệ, trăm vạn Vũ giả có một người đã là kỳ tích, Vũ giả tứ hệ càng khoa trương hơn đó là ngàn vạn lần không có một, mà Vũ giả toàn hệ chỉ có trong truyền thuyết mà thôi.

Vũ giả song hệ xác suất ngưng tụ Vũ đan so với Vũ giả đơn hệ khó khăn hơn gấp đôi. Vũ giả song hệ cho dù thiên phú có tốt đến mấy, trong một trăm ngươi cũng không có mấy người có thể ngưng tụ Vũ đan cũng là chuyện bình thường. Vũ giả tam hệ thì lại càng khó khăn.

Lúc ngưng tụ Vũ đan điều khó khăn nhất chính là câu thông năng lượng thuộc tính ở trong thiên địa, thường thường lúc Vũ giả ngưng tụ Vũ đan thân thể không thể chịu được năng lượng khổng lồ trong thiên địa sẽ bị bạo thể mà chết. Mà Vũ giả song hệ thì loại tình huống này là điều bình thường. Bởi vì Vũ giả song hệ lúc ngưng tụ Vũ đan trong cơ thể đồng thời phải nhận lấy năng lượng của song hệ, thân thể kém một chút thì tức khắc bạo thể mà chết.

Vũ giả tam hệ vậy thì càng mệt hơn, câu thông năng lượng tam hệ hội tụ trong thân thể, nếu không thể thừa nhận được thì kết cục không cần phải nghĩ cũng biết, không thành công thì xả thân nha.

– Thuộc tính năm hệ, năm khỏa Vũ đan.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, bản thân hắn muốn đột phá nhất định phải chịu đựng năng lượng của năm hệ, nếu như không chịu được thì kết cục của hắn sẽ là hôi yên phi diệt.

– Nam thúc, ta hận ngươi.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Lúc rời khỏi Lục gia Nam Thúc từng đưa cho hắn một viên Độ Ách Ngũ Tâm Đan, dặn dò trước khi đột phá phải ăn nó vào mới có cơ hội thành công đột phá tới Vũ Phách ngưng tụ ra Vũ Đan.

Mà trước đó còn phải đột phá tới Linh Phách, đột phá Linh Phách trước cũng có không ít trợ giúp đối với việc đột phá Vũ Phách.

Nhớ tới hậu quả khi thất bại Lục Lâm Thiên cũng không khỏi hít sâu mội hơi, không thành công thì xả thân, ngay cả đường lui cũng không có.

Chỉ là bản thân Lục Lâm Thiên cũng có chút chờ mong, việc có lợi thì cũng có hại, nếu như thành công đột phá thực lực của hắn sẽ bay vọt về chất.

Vũ giả song hệ các môn phái lớn sẽ tranh nhau thu vào trong tông môn, Vũ giả vậy thì càng thêm nhiệt tình. Bởi vì sau khi đạt tới tu vi Vũ Phách Vũ giả song hệ có thực lực kinh khủng hơn nhiều so với Vũ giả đơn hệ.

Vũ giả đơn hệ chỉ ngưng tụ được một viên Vũ đan, mà Vũ giả song hệ thì lại ngưng tụ ra hai khỏa Vũ đan. Sau khi ngưng tụ ra Vũ đan tốc độ tu luyện sẽ vô cùng nhanh chóng, trong Vũ đan có thể chứa thêm chân khí kinh khủng, hai khỏa Vũ đan tối thiểu trên phương diện chân khí sẽ nhiều hơn gấp đôi so với Vũ giả đơn hệ. Nếu như giao chiến chân khí nhiều hơn gấp đôi cũng coi như có một mạng sống.

Lục Lâm Thiên lại nghĩ khí hải của hắn đã được rèn dũa mạnh lớn hơn Vũ giả bình thường rất nhiều. Nếu thực sự thành công ngưng tụ năm khỏa Vũ đan, đến lúc đó lực lượng chân khí mà hắn có thể chứa đựng quả thực vô cùng kinh người. Ngẫm lại Lục Lâm Thiên cảm thấy có chút hưng phấn. Thế nhưng tiền đề là hắn phải đột phá thành công mới được. Bằng không nếu như thất bại thì cũng chỉ có thể hôi yên phi diệt mà thôi.

Buông ngọc giản trong tay xuống, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục xem xét không ít ngọc giản trong Vạn Vũ Lâu, hỏa hệ, thủy hệ, phong hệ, mộc hệ cũng không có ngoại lệ, chỉ cần là thích hợp thì hắn đều không bỏ qua.

Trên phương diện tu luyện Lục Lâm Thiên biết ngoại trừ thời gian ở Lục gia có Nam thúc chỉ điểm ra thì sau khi rời khỏi Lục gia hắn vẫn một mình tu luyện, tự mình tìm tòi, không bằng nội tình và kinh nghiệm vô số năm của các cường giả Vân Dương Tông được.

Lúc này Lục Lâm Thiên giống như một con cá đang ngất ngây bơi trong đại dương tri thức, chỉ là thứ mình cần hắn sẽ thu lấy.

Chung quanh lúc này có không ít đệ tử dùng ánh mắt hiếu kỳ nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Mọi người đều biết hắn là Vũ giả tam hệ, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không cần thiết xem ngọc giản tất cả các hệ nha. Đối với ngọc giản không phải thuộc tính của mình cho dù có xem cũng không có bao nhiêu chỗ tốt.

– Ngươi chính là Lục Lâm Thiên?

Lục Lâm Thiên đang đứng trong khu vực hỏa hệ xem xét tư liệu trong ngọc giản thì có một âm thanh truyền vào tai hắn, một cỗ khí tức mang theo áp lực tiến tới.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn thì thấy chủ nhân của cỗ khí tức này là một người tuổi chừng hai ba hai mươi tư, mặc bộ một đạo bào màu trắng, ngũ quan sắc bén, mày kiếm giương lên, ngọc thụ lâm phong, khí thế bất phàm, khí tức quanh thân lại khiến cho người khác vô cùng kinh ngạc.

– Chính là ta, có việc gì sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt hỏi. Trong lòng không khỏi ngạc nhiên, từ khí tức nhìn vào không ngờ hắn lại nhìn không thấy khí tức của người này, thế nhưng Lục Lâm Thiên chắc chắn tu vi người này đã đạt tới Vũ Tướng.

– Ta đã nghe qua đại danh của ngươi, Vũ Sư cửu trọng đánh bại Vũ Phách tứ trọng. Ngươi rất mạnh cũng rất kiêu ngạo, ta thích, có thực lực, kiêu ngạo đã sao, ta cũng rất kiêu ngạo.

Thanh niên mặc bạch y này nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

– Ta tên là Khuất Đao Tuyệt, đệ tử Dương trưởng lão, hiện tại xếp thứ ba trên Long bảng, chờ sau khi ngươi có thể đánh một trận với ta, ta nhất định sẽ khiêu chiến ngươi.

– Xếp thứ ba trên Long bảng?

Lục Lâm Thiên thở dài, như vậy là một Vũ Tướng tuổi còn rất trẻ, thiên phú và thực lực vô cùng kinh khủng.

Chương 386: Đệ tam Long bảng (2)

Thế nhưng Lục Lâm Thiên lại là một người tâm khí vô cùng cao ngạo, cho nên đâu chịu thua người thanh niên trước mắt này, hắn nói:

– Đến lúc đó ta nhất định sẽ phụng bồi.

Nhìn vào Khuất Đao Tuyệt trước mắt này, trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra chiến ý. Người trước mắt hắn hiện giờ tuyệt đối có thể trở thành đối thủ của hắn.

– Ngươi có chiến ý, ta thích. Ta sẽ chờ ngươi, hy vọng ngươi đừng để cho ta thất vọng.

– Sẽ không lâu đâu. Hy vọng tới lúc đó ngươi cũng đừng để cho ta thất vọng.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ha Ha. Người top năm Long bảng tuyệt đối sẽ không để cho ngươi thất vọng.

Khuất Đao Tuyệt cười to một tiếng rồi lập tức xoay người rời đi.

– Là Khuất Đao Tuyệt, cuồng nhân này sao lại tới Vạn Vũ Lâu a?

– Nói nhảm, hắn không tới Vạn Vũ Lâu này thì đi đâu? Chả nhẽ đi Vũ Linh ảo cảnh. Ngoại trừ hai địa phương này hắn còn nơi nào để đi không? Tên cuồng nhân tu luyện này không nghĩ tới cũng muốn khiêu chiến Lục Lâm Thiên nha.

– Sắp có trò hay để nhìn rồi. Tên điên Khuất Đao Tuyệt này toàn bộ Vân Dương Tông cũng chỉ có hai người có thể áp chế hắn.

Chung quanh truyền đến tiếng bàn luận, Lục Lâm Thiên khẽ cau mày, xem ra danh khí của Khuất Đao Tuyệt này không nhỏ mộ chút nào.

Thời gian chậm rãi trôi qua, lúc Lục Lâm Thiên rời khỏi Vạn Vũ Lâu đã là hoàng hôn.

Gọi Thiên Sỉ Tuyết Sư ra Lục Lâm Thiên lập tức trở lại ngọn núi của mình. Vừa rời khỏi lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư thì Lục Lâm Thiên phát hiện ra có một Hộ pháp đang đứng đó đợi hắn.

– Ra mắt hộ pháp.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, hộ pháp này chính là một trong ba hộ pháp phụ trách Địa Long Đỉnh, không biết tìm hắn là có chuyện gì.

– Lục Lâm Thiên, sáng sớm ngày hôm nay, Lý Đạt Giang xếp thứ hai mươi trên Long bảng chính thức khiêu chiến ngươi, tháng sau lên đài thi đấu. Hắn có tu vi Vũ Phách thất trọng môn hạ của Triệu trưởng lão, là Vũ giả song hệ thổ hỏa.

Vị Hộ pháp này nói với Lục Lâm Thiên.

– Ta có thể cự tuyệt không?

Lục Lâm Thiên nhướng mày. Đệ tử của Triệu Vô Cực hẳn là muốn báo thù cho Hoàng Hổ ngày hôm qua. Vũ Phách thất trọng lại còn là Vũ giả song hệ, dường như bằng vào thực lực của hắn hiện tại rất khó đối phó được đối phương.

– Dựa theo quy định trong tông, trực tiếp khiêu chiến không thể cự tuyệt. Chỉ là thực lực của hắn cách xa ngươi lại muốn khiêu chiến ngươi nên ngươi có thể cự tuyệt, hoặc là ngươi đang bế quan có thể lùi lại sau này mới thượng đài.

Hộ Pháp này nói.

Hai hàng lông mày Lục Lâm Thiên nhíu lại nói:

– Đệ tử đầu tháng sau lại muốn bế quan vậy nên chắc hẳn phải lùi lại ngày khiêu chiến.

– Lục Lâm Thiên, dựa theo tông quy ngươi có thể trực tiếp cự tuyệt. Hắn xếp thứ hai mươi trên Long bảng…

Vị hộ pháp này do dự một chút rồi nói nhỏ với Lục Lâm Thiên một câu.

– Đa tạ ý tốt của hộ pháp. Không cần đâu khiêu chiến này ta tiếp nhận, chỉ là tháng sau ta lại bế quan cho nên lùi lại một chút là được.

Lục Lâm Thiên nói. Đệ tử của Triệu Vô Cực tự mình đưa đến cửa hắn làm sao có thể cự tuyệt được. Tuy rằng bằng vào thực lực của hắn rất khó chống lại thế nhưng chờ tới lúc đột phá Vũ Phách đến lúc đó khiêu chiến cũng không phải không có cơ hội. Dựa theo tông quy của Vân Dương Tông có thể kéo dài nửa năm, thời gian nửa năm hẳn cũng đủ để hắn đột phá tới Vũ Phách.

– Được rồi.

Hộ pháp này nhìn về phía Lục Lâm Thiên khẽ thở dài một câu rồi mới rời đi.

– Tu luyện.

Nhìn xuống chân núi một lát Lục Lâm Thiên lập tức thu hồi ánh mắt lại, thủ ấn trong tay bắt đầu biến hóa, một cỗ chân khí phong hệ từ trong người tuôn ra. Theo bàn tay hắn chém ra lúc này có từng đạo phong nhận từ trong tay hắn bắn ra, mỗi một đạo phong nhận đánh vào những tảng đá trước mứt tạo thành một vết nứt rộng trên tảng đá.

Sưu…

Từng đạo phong nhận xé rách không gian vang lên tiếng gió thổi sắc bén, theo số lượng đạo phong nhận Lục Lâm Thiên ngưng tụ ra thì vết nứt trên tảng đá cũng càng ngày càng nhiều.

– Ngày mai tiếp tục vậy.

Hai canh giờ sau khi mặt trời khuất bóng, sắc trời bắt đầu chuyển sang màu đen hắn mới ngừng lại. Trở lại căn phòng của mình Lục Lâm Thiên móc ra Linh Ngọc Sàng, ăn một viên Địa Linh Đan vào lập tức luyện hóa đan dược. Màn đêm buông xuống, núi non Vân Dương Tông được bao phủ dưới ánh trăng nhàn nhạt.

Ngày thứ hai, sắc trời tảng sáng, Lục Lâm Thiên tiếp tục lên đỉnh núi, thủ ấn trong tay biến hóa, một cỗ chân khí phong hệ cuồng bạo tức thì xuất hiện, từng đạo phong nhận từ trong tay hắn hiện ra mang theo khí tức cuồng bạo tiếng xé gió vang lên không ngừng.

Hai canh giờ sau Lục Lâm Thiên gọi ra Thiên Sí Tuyết Sư tiếp tục đi tới Vạn Vũ Lâu. Những thứ tích lũy trong Vạn Vũ Lâu cũng không chỉ một vài ngày là có thể xem hết. Sau khi xem xong còn cần lĩnh ngộ, nếu như chỉ xem một lần như kiểu cưỡi ngựa xem hoa thì cũng không có bao nhiêu hiệu quả.

Tiểu Long hôm nay cũng không đi theo Lục Lâm Thiên bởi vì vào Vạn Vũ Lâu rất nhàm chán, vì vậy nó ở lại núi tu luyện.

Thời gian cứ như vậy chậm rãi trôi qua, liên tiếp ba ngày Lục Lâm Thiên mỗi sáng sớm đều tới Vạn Vũ Lâu, hoàng hôn mới rời đi. Mỗi ngày đều dành một chút thời gian tu luyện Phong Quyển Tàn Vân, đêm xuống thì ăn vào một viên Địa Linh đan rồi tu luyện.

Bốn khỏa Địa Linh đan còn lại sau khi luyện hóa Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được linh lực của hắn còn chưa tới Linh Sư cửu trọng trung kỳ, quả thực sau khi đột phá Linh Sư cửu trọng năng lượng cần để đột phá vô cùng lớn.

Loại tiêu hao này Lục Lâm Thiên có chút không chịu nổi, chỉ riêng dược liệu của Địa Linh đan đã có mấy thứ dùng hết, gần đây cũng không có thành trấn nào, có chút phiền phức.

– Trước tiên đột phá chân khí vậy.

Cuối cùng Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể quyết định trước tiên đột phá tới Vũ Sư cửu trọng đỉnh phong rồi mới đột phá tiếp.

Đan dược tăng cường chân khí Lục Lâm Thiên cũng có không ít, những thứ trong mật thất của Phi Linh môn kia tuy rằng đã giao một nửa cho Quỷ tiên tử Bạch Oánh thế nhưng trên người hắn cũng có không ít. Ngay cả đan dược ngũ phẩm, lục phẩm cũng có một vài khỏa, loại đan dược cấp bậc này hiện tại hắn không thể chịu được dược lực. Ngay cả đan dược tứ phẩm Lục Lâm Thiên cũng không dám tùy tiện ăn vào.

Vạn nhất một viên đan dược tứ phẩm đủ để hắn đột phá tới Vũ Phách mà linh lực không đủ, không thể cùng nhau đột phá vậy thì xong đời rồi.

Ngày thứ năm, Lục Lâm Thiên tiếp tục ăn một viên đan dược cao giai Bổ Dương Đan rồi tiếp tục tu luyện.

Ban ngày ở Vạn Vũ Lâu, buổi tối luyện hóa đan dược tu luyện, trải qua mười lăm ngày tròn, trong mười lăm ngày này Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng tu luyện Phong Quyển Tàn Vân miễn cưỡng coi như là tiểu thành, mà tu vi chân khí của hắn vào ba ngày trước sau khi ăn vào tám khỏa đan dược tam phẩm cao giai cũng đã đạt tới Vũ Sư cửu trọng trung kỳ..

Chương 387: Hồng Lăng bức hôn

Trong mười lăm ngày ngày Vũ trưởng lão Vũ Ngọc Tiền đã tới ngọn núi hai lần. Sau khi nghe nói đệ tử bảo bối của hắn một chiêu đánh bại rồi chiếm lấy vị trí ba mươi sáu trên Long bảng, Vũ trưởng lão cười không ngớt, sau khi hưng phấn khen Lục Lâm Thiên một phen rồi móc ra không ít đan dược tu luyện, ngay cả đan dược tứ phẩm cũng có vài khỏa, dặn Lục Lâm Thiên tu luyện cho tốt rồi mới thỏa mãn rời đi. Hiện tại trong Vân Dương Tông, Vũ trưởng lão rốt cuộc có thể ngẩng cao đầu, đệ tử của hắn rốt cuộc cũng có một người tiến vào Long bảng.

Mà trong đoạn thời gian này, trong hàng đệ tử thân truyền cũng đang truyền đi một tin tức Lý Đạt Giang xếp thứ hai mươi trên Long bảng khiêu chiến Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên không ngờ lại đáp ứng, quả thực tin tức này khiến cho đám đệ tử há hốc mồm.

Lý Đạt Giang này bài danh thứ hai mươi trên Long bảng. Là Vũ giả Vũ Phách thất trọng, thực lực của top hai mươi Long bảng không ai có chút hoài nghi, bởi vì người có tu vi đồng cấp sẽ không phải là đối thủ của bọn họ.

Mọi người cũng biết Lý Đạt Giang này rõ ràng là thay Hoàng Hổ kia báo thù mới khiêu chiến Lục Lâm Thiên. Thế nhưng không nghĩ tới Lục Lâm Thiên kia lại tiếp nhận, chỉ dời thời gian khiêu chiến lại mà thôi. Điều này làm cho không ít người cảm thấy ngoài ý muốn, lần trước Lục Lâm Thiên thắng Hoàng Hổ đã khiến cho không ít người mở rộng tầm mắt, hít sâu một hơi, lẽ nào hắn còn có thể đánh bại Lý Đạt Giang sao?

Mọi người có chút chờ mong, có chút hy vọng, thế nhưng lại nghe nói đầu tháng Lục Lâm Thiên sẽ bế quan cho nên dời lại thời gian khiêu chiến. Lúc này mọi người mới có chút thất vọng, náo nhiệt bực này không thể thấy sớm một chút. Thế nhưng không thể phủ nhận ba chữ Lục Lâm Thiên này gần đây trong Vân Dương Tông là ba chữ được nhắc tới nhiều nhất.

Hoàng hôn, Lục Lâm Thiên vừa từ Vạn Vũ Lâu trở về, sau khi nhảy khỏi lưng Thiên Sí Tuyết Sư thì thanh âm của Tiểu Long đã vang lên trong đầu hắn:

– Lão đại, trong phòng có một nữ nhân vô cùng đẹp đang chờ ngươi.

– Là ai?

Hai hàng lông mày Lục Lâm Thiên nhíu lại, chẳng lẽ là Lục Vô Song?

– Là nữ tử lần trước muốn chém muốn giết ngươi nha.

Tiểu Long nói, thân thể không biết từ nơi nào chui ra.

– Vân Hồng Lăng sao?

Hai hàng lông mày của Lục Lâm Thiên nhíu lại, nữ nhân này sao lại tới đây? Chẳng lẽ thương thế trên mông khỏi rồi tìm hắn báo thù sao?

Hai hàng lông mày nhíu lại, Lục Lâm Thiên vẫn quyết định đi vào trong phòng.

– Ngươi đi đâu đó? Sao giờ mới trở về?

Lục Lâm Thiên vừa tới đại sảnh thì thân ảnh xinh đẹp đang ngồi phía ngoài cũng lập tức đứng lên, dung nhân tuyệt mỹ, làn da trắng nõn, mang theo một chút ngang ngược cái miệng nhỏ nhắn đang chu lên, không phải là Vân Hồng Lăng thì có thể là ai?

– Sao vậy? Ngươi chờ lâu chưa?

Lục Lâm Thiên hỏi, nữ nhân điêu ngoa này quả thực càng nhìn càng khó dằn nổi a. Ánh mắt Lục Lâm Thiên có chút hứng thú nhìn vào thân thể có đường cong hoàn mỹ của Vân Hồng Lăng rồi dừng lại trên bờ mông của nàng, miệng khẽ nở nụ cười daˆm, cảm xúc lần trước quả thực không tồi.

– Tiểu sắc quỷ, ngươi còn nhìn loạn nữa ta sẽ móc mắt ngươi ra.

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên. Sau khi nhìn thấy ánh mắt không chút hảo ý của Lục Lâm Thiên quét tới quét lui trên người mình nàng lập tức lui về phía sau vài bước. Thế nhưng trong mắt lại không có chút tức giận nào, ngược lại còn ưỡn ngực ngẩng đầu lên, để cho bộ ngực sữa đang phát dục kia càng thêm gây chú ý với Lục Lâm Thiên. Dường như nghĩ tới cái gì đó nàng lập tức đem hai tay đặt ra sau mông mình.

– Nói đi tìm ta có chuyện gì.

Lục Lâm Thiên khó khăn dời ánh mắt khỏi người nàng rồi hỏi. Đối với nữ nhân điêu ngoa này Lục Lâm Thiên cũng coi như có chút thấu hiểu, tuy rằng điêu ngoa thế nhưng cũng bởi vì hoàn cảnh từ nhỏ mà tạo thành, thái độ làm người cũng không tệ lắm, nội tâm đơn thuần giống như một tờ giấy trắng vậy.

"Hữu hoa kham chiết trực tu chiết. mạc đãi vô hoa không chiết chi"

Lục Lâm Thiên cười daˆм, nam nhân tốt là nam nhân bắt đầu từ lúc thành thục cần phải tôi luyện, thế nhưng nữ nhân tốt cũng phải hạ thủ sớm một chút, càng hạ thủ sớm càng tốt bởi vì nữ nhân qua thời gian này cho dù tốt cũng đã bị người khác dùng qua.

– Kỳ thực, nữ nhân điêu ngoa này cũng không tồi, không biết Vô Song có để ý hay không.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này có một tia tà ác bắt đầu phát triển.

– Ta đi ngang qua đây một chút cho nên tới thăm ngươi.

Vân Hồng Lăng khẽ nháy đôi mắt to tròn của mình rồi nói.

– Ta có làm sao đâu mà tới thăm. Ngươi còn đau không? Có muốn ta xoa bóp cho không.

Lục Lâm Thiên làm ra bộ dáng quái thúc thúc có chút tà ác cười hắc hắc hỏi:

– Tiểu sắc quỷ hạ lưu.

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Ta tới xem ngươi còn có nữ nhân nào khác hay không. Nếu như có ngươi nhất định phải chết.

– Tiểu thư à, ta có nữ nhân hay không có liên quan tới ngươi sao? Ngươi quản cũng quá nhiều nha.

Lục Lâm Thiên tức thì há hốc miệng, cô nàng này hôm nay lại làm sao vậy.

– Hừ, hôm trước trở về ta từng hỏi Đông Mai, nàng nói cho ta biết một nữ nhân sau khi bị nam nhân nhìn qua lại còn sờ soạng thì nam nhân kia phải phụ trách.

Vân Hồng Lăng nhanh chóng nói ra một câu sau đó nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt trong veo khẽ nháy:

– Tiểu bại hoại nhà ngươi, ngay cả nơi đó của ta ngươi cũng sờ rồi, lẽ nào ngươi không chịu trách nhiệm sao? Nếu ngươi dám không phụ trách ta sẽ nói cho cha biết nha.

– Kháo, đây là ngươi bức hôn ta sao? Không phải chỉ sờ vài cái thôi sao? Cùng lắm thì cho ngươi sờ lại.

Lục Lâm Thiên kháng nghị nói, cô nàng này hôm nay tới đây không phải bức hôn hắn đấy chứ?

– Tốt, bây giờ ta đi nói cho cha biết, ngươi đã làm những gì với ta.

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi lập tức đi ra ngoài.

– Này, Hồng Lăng, có việc gì từ từ thương lượng, chúng ta chậm rãi nói.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng tiến lên kéo nàng lại, bằng vào tính tình của nàng không chừng sẽ nói cho Vân Khiếu Thiên thật nha.

Nếu như Vân Khiếu Thiên biết mông của nữ nhi hắn bị mình đánh, vậy thì….

Hậu quả của việc này Lục Lâm Thiên không dám nghĩ tới, đến lúc đó ngay cả sư phụ cũng không bảo vệ được hắn.

– Hừ, ngươi có phụ trách với ta hay không?

Bị Lục Lâm Thiên nắm lấy bàn tay thế nhưng Vân Hồng Lăng lại không hề dãy dụa mà dùng ánh mắt đắc ý nhìn Lục Lâm Thiên, dường như nhìn bộ dáng hiện giờ của Lục Lâm Thiên trong lòng nàng vô cùng thỏa mãn.

– Chuyện này, khục khục. Hồng Lăng à.

Lục Lâm Thiên ho khan một tiếng rồi nhướng mày nói:

– Chịu trách nhiệm là khi nam nữ phải xxxx nha, làm chuyện đó xong mới phải chịu trách nhiệm, nói trắng ra giữa chúng ta kỳ thực không có gì, cho nên căn bản không cần phụ trách.

– Có phải ngươi từng xem qua thân thể ta hay không?

Vân Hồng Lăng trợn mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

– Đúng, vậy thì sao?

Chương 388: Kia là Cái gì? (1)

Lục Lâm Thiên trả lời.

– Vậy có phải ngươi từng đánh mông ta?

Vân Hồng Lăng lại tiếp tục hỏi.

– Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên lại gật đầu, đây là sự thực, xúc cảm kia nha, bây giờ đối với hắn vẫn còn vô cùng mới mẻ.

– Ngươi còn nhớ rõ lần trước ngươi từng đáp ứng với ta một điều kiện không?

Vân Hồng Lăng lại hỏi.

– Nhớ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, tình huống khi đó hắn không đáp ứng cũng không được a.

– Lẽ nào còn không tính? Thân thể thuần khiết của ta, tiểu sắc quỷ, ta mặc kệ ngươi nghĩ thế nào, dù sao đi nữa ngươi cũng phải phụ trách với ta. Còn nữa, điều kiện của ta chính là muốn ngươi phụ trách với ta.

Vân Hồng Lăng lớn tiếng nói, dáng vẻ hiện tại của nàng quả thực giống như muốn ăn tươi nuốt sống Lục Lâm Thiên vậy.

– A…

Lục Lâm Thiên hét lên một tiếng, miệng hắn lúc này quả thực có thể nhét trọn một quả trứng vịt.

– Thế nhưng cho dù ta nguyện ý nhưng nàng đường đường là tiểu thư của Vân Dương Tông, ta cũng không xứng với nàng nha. Đến lúc đó, cha nàng cũng không đồng ý.

Lục Lâm Thiên thở dài rồi mỉm cười nói.

– Chuyện của ta, cha ta sẽ không phản đối. Dù sao ngươi cũng phải phụ trách với ta. Đến lúc đó ta sẽ tìm cơ hội rồi nói với người.

Vân Hồng Lăng đắc ý cười nói.

– Thế nhưng….

Lục Lâm Thiên có chút sửng sốt, ánh mắt khẽ đảo rồi nói:

– Hồng Lăng, chuyện đó nói sau, hiện tại ta có chút chuyện muốn nhờ nàng.

– Chuyện gì, nói đi?

Vân Hồng Lăng đáp.

– Ta cần một ít dược liệu để luyện chế đan dược, nàng có thể tìm giúp ta không?

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc nói. Mấy vị dược liệu chủ dược luyện chế Địa Linh đan hiện tại đã hết nhẵn rồi cho nên hắn cũng chỉ có thể thi triển một chút mỹ nam kế, bằng vào thân phận của Hồng Lăng tại Vân Dương Tông kiếm một chút dược liệu hẳn không thành vấn đề.

– Dược liệu sao? Ngươi muốn làm gì? Ngươi cũng không phải Linh giả mà.

Vân Hồng Lăng có chút nghi hoặc hỏi.

– Dù sao đi nữa đối với ta cũng có tác dụng, nàng có giúp không? Ta đang cần gấp.

Lục Lâm Thiên giả vờ sốt ruộc nói, thế nhưng quả thực hắn cũng có chút cấp bách.

– Tiểu sắc quỷ nhà ngươi, ngươi tưởng ta không biết ngươi đang nghĩ gì sao, gạt ta đi kiếm dược liệu hộ ngươi, hừ.

Vân Hồng Lăng khẽ hừ một tiếng rồi lập tức nói:

– Nói đi, muốn tìm dược liệu gì, ngày mai ta giúp ngươi tìm tới.

– Hắc hắc.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, khuôn mặt hắn đỏ lên, lớn như vậy rồi ngoại trừ mượn kim tệ của Lục Vô Song ra đây là lần đầu tiên hắn nhờ một nữ nhân giúp tìm thứ gì đó. Sau đó hắn lập tức nói tên dược liệu qua một lần cho Vân Hồng Lăng nghe.

– Được rồi, tiểu sắc quỷ, ta nghe nói ngươi đánh bại Hoàng Hổ đạt được vị trí ba mươi sáu trên Long bảng, không tồi, chỉ là ta lại nghe Đông Mai nói ngươi còn đáp ứng lời khiêu chiến của Lý Đạt Giang. Gia hỏa này không dễ chọc, ta cũng không nắm chắc có thể chiến thắng hắn, ngươi có tự tin thắng hắn không?

Vân Hồng Lăng nghiêm túc hỏi, ánh mắt có chút lo lắng.

– Không sao, chờ sau khi nắm chắc ta mới lên đài.

Lục Lâm Thiên nói, nhìn ánh mắt lo lắng của Vân Hồng Lăng trong lòng hắn có chút cảm động.

Lục Lâm Thiên cười khổ một cái, nữ nhân điêu ngoa trước mắt này không ngờ lại quan tâm tới hắn. Xem ra trong lúc vô ý hắn đã làm nàng cảm động, lại khiến cho nàng thích mình. Lần trước hắn chỉ muốn giáo huấn nàng một chút ai ngờ lại có hiệu quả như vậy. Thế nhưng hắn đã có Vô Song nha, chuyện này có chút phiền phức.

– Vậy thì đi tu luyện đi, lần trước cha ta từng nói với ta một chuyện.

Vân Hồng Lăng hé miệng nói.

– Chuyện gì?

Lục Lâm Thiên có chút hiếu kỳ hỏi.

Trên mặt Vân Hồng Lăng tức thì ửng đỏ nói:

– Cha ta nói, nếu ai muốn kết hôn với ta chỉ ít cũng phải tiến vào top mười Long bảng cho nên ngươi phải nỗ lực thật nhiều. Chờ sau khi ngươi tiến vào top mười Long bảng ta sẽ nói với cha chuyện của chúng ta.

Vân Hồng Lăng rời đi, Lục Lâm Thiên lúc này vẫn sững sờ đứng trong đình viện. Chuyện này rốt cuộc là tốt hay xấu? Theo lý mà nói đây chính là chuyện tốt, thế nhưng Vô Song thì làm sao bây giờ?

– Vô Song… Được rồi, nửa tháng rồi không gặp nha đầu kia.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên mỉm cười, nửa tháng không gặp, trong lòng hắn có chút tưởng niệm, đây hẳn là cảm giác yêu nha.

– Tuyết Sư, chúng ta đi.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên cố ý thay một kiện đạo bào sạch sẽ, sau khi chỉnh đốn trang phục một phen mới cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư đi tới chỗ Lục Vô Song.

– Lão đại, ngươi đổi một bộ trang phục mới làm gì vậy?

Tiểu Long ở trên vai Lục Lâm Thiên khẽ hỏi.

– Không có gì.

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Hừ, ta biết, ta nghĩ lão đại ngươi hẳn là phát xuân rồi.

Tiểu Long hắc hắc cười, đôi mắt nhỏ khẽ nháy nháy.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức tối sầm rồi nói:

– Ngươi chừa cho lão đại ngươi một chút mặt mũi có được không?

Đây là tình yêu, tình yêu đó, ngươi có hiểu không?

Trên đỉnh Tuyệt Phong, dưới màn đêm quần áo phiêu động kiếm ánh tung bay, có một thân thể đang múa kiếm dưới đỉnh Tuyệt Phong, quả thực giống như là đang nhảy múa vậy. Quả là: hữu nữ yêu thả lệ, bùi hồi tương thủy mi. Thủy mi lan đỗ phương, thải chi tương ký thùy. Hồ tê phát hạo xỉ, song nga tần thúy mi. Hồng kiểm như khai liên, tố phu nhược ngưng chi. Xước ước đa dật thái, khinh doanh bất tự trì. Thường căng tuyệt đại sắc, phục thị khuynh thành tư.

(Dịch thơ: Cô yêu nữ mỹ lệ, vấn vương đôi hàng mi.Mi thơm hương lan lê, gửi thương nhớ vào ai. Răng trắng tựa hạt bầu, đôi mày bướm xanh mướt. Mặt hồng tựa sen nở, da trắng mịn nuột nà. Dáng yêu điệu thướt tha, dịu hàng uyển chuyển đưa. Vẻ tươi riêng một cõi, khuynh quốc khuynh thành sao.

Dịch nghĩa: Có cô yêu nữ mỹ lệ, hàng mày mềm mại như nước. Mi tựa nước thơm hương hoa lan hoa lê, vẻ đẹp rực rỡ của nàng gửi ai thế. Hàm răng trắng tựa hạt bầu, đôi mày mỏng như cánh bướm nơi núi xa. Mặt e thẹn đỏ hồng như sen nở, da trăng snoxn nà mềm mại. Dáng vẻ yểu điệu yêu kiều duyên dáng, dịu dàng uyển chuyển trang nhã. Gương amtjw thanh cao xinh đẹp tuyệt trần, dáng dấp nghiêng nước nghiêng thành không bì kịp)

Một đạo kiếm ảnh xẹt qua tạo ra một vết rách trong hư không, trước kiếm ảnh đột nhiên có một thân ảnh trắng xóa xuất hiện.

Sưu.

Kiếm ảnh đột nhiên thu lại, nhìn nam tử trước mắt này trên mặt Lục Vô Song tức thì đỏ ửng nói:

– Cẩn thận ta không khống chế được tới lúc đó đệ quả thực sẽ rất thảm.

– Mưu sát phu quân, tội này rất lớn.

Lục Lâm Thiên vui vẻ nói.

– Cái gì mà phu quân? Không để ý tới đệ nữa.

Lục Vô Song lập tức e thẹn ngồi xuống tảng đá bên cạnh.

Lục Lâm Thiên đứng phía sau lưng nàng, nhìn vào bóng lưng yểu điệu sợi tóc tung bay theo gió, quả thực gặp được một nữ nhân như vậy ở thế giới này rốt cuộc đối với dị thế này hắn cũng có một chút cảm giác mình thuộc về nơi này, bằng không nhiều khi hắn vẫn luôn nghĩ, bản thân mình dư thừa ở thế giới này.

– Còn không mau qua đây.

Lục Vô Song quay đầu lại nói.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng đi tới rồi ngồi xuống, nhẹ nhàng ôm Lục Vô Song vào lòng.

Chương 389: Kia là Cái gì? (2)

– Thiếu Du, chúng ta như bây giờ không biết phụ mẫu ta còn có tam a di biết liệu có phản đối hay không?

Bị Lục Lâm Thiên ôm vào lòng, Lục Vô Song khẽ tựa đầu vào l*иg ngực Lục Lâm Thiên rồi ỷ ôi nói, trong đôi mắt tràn ngập vẻ lo lắng.

– Đến lúc đó đệ sẽ trở về nói chuyện với đại bá. Bọn họ nhất định sẽ không phản đối.

Lục Lâm Thiên trả lời. Lục Vô Song chỉ là dưỡng nữ Lục gia, Lục gia sao lại phản đối cơ chứ? Cho dù phản đối, bằng vào Lục gia hiện tại hắn cũng không đặt vào trong mắt.

– Thật không? Thế nhưng ta còn có chút lo lắng, ta là đường tỷ của đệ, thế nhưng hiện tại…. Đều tại tiểu sắc quỷ nhà đệ.

Lục Vô Song khẽ nói, bàn tay trắng như phấn đánh như mưa vào ngực Lục Lâm Thiên.

– Ta háo sắc sao? Đây đều là tình đến từ trong tim không thể kìm chế được nha.

Lục Lâm Thiên cười nói, ánh mắt nhìn về phía xa xăm. Giờ phút này trong lòng hắn vô cùng thỏa mãn, từ nay về sau ở Linh Vũ đại lục này rốt cuộc hắn cũng cảm thấy mình tồn tại ở nơi này. Sau này hắn phải trở nên mạnh hơn, phải bảo vệ tốt nữ tử trong lòng này.

– Được rồi Thiếu Du, mấy ngày trước Băng Lan nói với ta đệ tiếp nhận khiêu chiến của Lý Giang Đạt, thế nhưng hắn là cường giả bài danh hai mươi trên Long bảng nha, đệ có nắm chắc không?

Lục Vô Song lo lắng nói.

– Yên tâm đi, chuyện gì không nắm chắc ta sẽ không đi làm đâu.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ta tin đệ, có thể ẩn dấu trong Lục gia mười bảy năm, ngay cả ta cũng bị lừa gạt.

Lục Vô Song khẽ nói, trong lòng nàng vẫn tin, Lục Lâm Thiên ẩn nhẫn ngay từ nhỏ, chuyện hắn xuyên việt từ thế giới khác phỏng chừng nói ra cũng không có ai tin tưởng.

Lục Lâm Thiên không nói gì, Lục Lâm Thiên trước đây đã sớm chết, chỉ là bí mật này hắn vẫn luôn chôn trong đáy lòng mình.

– Thiếu Du, có một việc ta vẫn muốn hỏi đệ.

Lục Vô Song dường như nhớ tới cái gì đó liền rời khỏi lòng Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn chăm chú vào hắn rồi nói.

– Chuyện gì vậy?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Đệ có phải là Linh giả hay không? Khi trước ở Lục gia ta từng nhìn thấy đệ luyện đan, đệ sơ ý cho nên cũng không phát hiện ra ta.

Lục Vô Song nói. Đây là điều mà nàng rất muốn hỏi, khi trước nhìn thấy Lục Lâm Thiên luyện đan nàng đã vô cùng chấn kinh, còn hỗ trợ hộ pháp cho hắn một hồi.

Lục Lâm Thiên ngẩn ra, quả thực trước đây hắn có chút sơ ý, nhìn vào khuôn mặt của Lục Vô Song, Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi nói:

– Đúng vậy.

– Đệ là Linh giả lại là Vũ giả tam hệ, lẽ nào đệ là Linh Vũ song tu?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên gật đầu khuôn mặt tuyệt mỹ của Lục Vô Song tức thì cứng nhắc, tuy rằng nàng đã sớm hoài nghi chuyện này thế nhưng hiện tại lại được Lục Lâm Thiên chính mồm thừa nhận quả thực khiến cho nàng vô cùng kinh ngạc. Vũ giả tam hệ lại là một linh giả, linh Vũ song tu, nàng cũng từng nghe qua trong miệng sư phụ, người như vậy chỉ có trong truyền thuyết, người thường căn bản không có khả năng là Linh Vũ song tu a.

– Ưm, bây giờ còn chưa thích hợp nói cho người khác, vẫn cần phải giữ bí mật.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Đệ quả thực khiến cho ta vô cùng kinh ngạc. Nhiều năm như vậy không ngờ đệ vẫn ẩn nhẫn được. Nếu như cha ta và tam thúc biết được nhất định sẽ vô cùng cao hứng.

Lục Vô Song có chút hưng phấn nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười không nói gì. Lần thứ hai kéo nữ tử trước mắt vào lòng, lúc này Lục Vô Song còn chưa hồi phục tinh thần lại thì đôi môi đã bị che lại, trong lúc nhất thời không biết làm sao đã bị Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng hôn môi.

Một lát sau nàng bắt đầu phối hợp với hắn, đây là một loại bản năng nguyên thủy không cần học tập và chỉ dạy.

Hai người nhắm mắt lại, đắm chìm trong cảm giác tuyệt vời này, không ngừng tiến tới, thỏa mãn khát vọng trong nội tâm.

Gió đêm nhẹ nhàng thổi tới, hai người như hòa vào làm một. Tay Lục Lâm Thiên lại bắt đầu theo thói quen cũ vuốt tóc nàng rồi di chuyển tới bên hông sau đó rơi vào trên bộ ngực mềm mại của nàng. Dưới sự xâm chiếm của bàn tay hắn khiến cho toàn thân Lục Vô Song tê dại, không thể phản kháng, hai tay của nàng lúc này đã đặt trên lưng Lục Lâm Thiên, tham lam hưởng thụ cảm giác hiện tại.

Lửa nóng trong người Lục Lâm Thiên lần thứ hai được nhóm lên, phản ứng nguyên thủy bắt đầu dị động, địa phương nào đó bắt đầu dựng lên.

Dưới cảm giác này Lục Lâm Thiên ngày càng mãnh liệt, hai tay không ngừng càn lướt, từ ngực chuyển xuống thắt lưng cuối cùng chạy tới cặp đùi thon dài của nàng, rồi xuống bờ mông rắn chắc. Cảm giác mềm mại của đôi chân khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác hắn đã không thể khống chế chình mình được nữa.

– A…

Đúng lúc này Lục Vô Song kinh hãi kêu lên một tiếng, trong nháy mắt từ trong lòng Lục Lâm Thiên nhảy ra, vẻ mặt sợ hãi nhìn về phía vật đang đội quần Lục Lâm Thiên lên vội hỏi:

– Trên người đệ có vật gì vậy? Sao lại vừa nóng vừa cứng như thế?

– Vô Song, không phải là ngay cả cái này tỷ cũng không biết đó chứ?

Lục Lâm Thiên tức cười nói.

Nhìn lòng bày tay mình lại nhìn vào vật đang đội quần của Lục Lâm Thiên, Lục Vô Song tức thì đỏ bừng e thẹn, dường như nàng biết được mình vừa mới sờ vào cái gì đó, tỷ nói:

– Tiểu sắc quỷ nhà đệ, không để ý tới đệ nữa. Nếu còn như vậy lần sau ta sẽ không cho đệ ôm ta nữa.

– Vô Song, hiện tại ta phải làm sao a. Thời gian thích hợp cũng không có, tỷ đẹp như vậy, nếu chịu ta sẽ thành les mất.

Lục Lâm Thiên có chút sầu não nói, loại tình huống này tuyệt đối là nỗi bi ai của nam nhân.

– Ta sao biết được đệ, tự mình nghĩ biện pháp đi.

Lục Vô Song trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Đệ mau về đi, miễn cho đệ ở đây rồi nghĩ loạn.

Lục Lâm Thiên dùng ánh mắt bất đắc dĩ đi về phòng mình. Sau khi ăn vào một viên đan dược rồi tiếp tục tu luyện. Một lát sau thân thể hắn được một cỗ quang mang bao phủ thân thể.

Trong một căn phòng vô cùng tinh xảo có một nam tử tuổi chừng bốn mươi đang ngồi trong đó, đôi mắt sáng sủa, mang theo một chút thâm thúy khiến cho người khác không thể nhìn thấu. Toàn thân tỏa ra một cỗ khí phách nhàn nhạt, mà người này chính là tông chủ Vân Khiếu Thiên của Vân Dương Tông là nhân vật oai phong một cõi trên đại lục Linh Vũ.

– Tông chủ, việc người muốn điều tra đã tra ra rồi.

Trong căn phòng nhỏ này đột nhiên xuất hiện một lão giả mặc hắc bào, từ khí tức có thể đoán ra người này không ngờ lại là cường giả Vũ Suất.

– Nói nghe một chút.

Vân Khiếu Thiên dường như rất hứng thú với chuyện này lập tức nói.

– Từ tư liệu trong Cổ Vực thì thấy, Lục Lâm Thiên từng ở trong sơn mạch Vụ Đô mấy tháng, nhưng không biết vì chuyện gì mà đột nhiên trở thành chưởng môn một môn phái tam lưu tên là Phi Linh môn, thế nhưng Phi Linh môn này trong thời gian mấy tháng sau đó diệt Hắc Kiếm môn, La Sát môn, Cửu Hoa môn. Có người nói trong Phi Linh môn có tồn tại của cường giả Vũ Suất. Đồng thời tại đại hội tông môn một năm một lần ở Quỷ Vũ tông, tạo ra danh tiếng.

Lão giả mặc hắc bào nói.

Chương 390: Mãnh hổ, nghịch long

Mãnh hổ, nghịch long– Cũng chỉ có những thứ này thôi sao?

Vân Khiếu THiên nhướng mày nói.

– Cũng chỉ có như vậy, nhiều thứ cũng không tra ra được.

– Ở trong Cổ Vực mấy tháng, dựa theo thời gian chắc hẳn là lúc hắn rơi xuống vực sâu vạn trượng rồi tôi luyện bên trong Sơn mạch Vụ Đô rồi mới trực tiếp đi tới Cổ vực. Hồng Lăng biết Lục Lâm Thiên này hẳn là cũng trong Sơn mạch Vụ Đô đi.

Vân Khiếu Thiên lãnh đạm nói.

– Tông chủ, tiểu tử này gần đây gây ra không ít phong vân, trực tiếp dùng một chiêu phế đi đệ tử của Triệu trưởng lão, có người nói Triệu trưởng lão tức giận tới mức trực tiếp đập nát một cái bàn.

Lão giả mặc hắc bào nói.

– Triệu trưởng lão này cũng chỉ có sư huynh ta mới có thể khắc chế được. Chuyện này ta cũng có nghe nói. Lục Lâm Thiên này ngươi thấy thế nào?

Vân Khiếu Thiên ngẩng đầu nhìn lão giả mặc hắc bào hỏi.

– Thiên phú kinh khủng, thủ đoạn độc ác.

Lão giả mặc hắc bào nói ra tám chữ.

– Còn có tâm chí kiên định, khí thế lăng nhân, trên người có một cỗ khí thế bễ nghễ thiên hạ.

Vân Khiếu Thiên thản nhiên nói:

– Người này có thể xuyên qua Sơn mạch Vụ Đô cũng đủ thấy được tâm chí kiên định của hắn. Tình huống ở Lục gia ta cũng đã điều tra qua. Hắn tuy rằng là Vũ giả tam hệ nhưng lại ẩn nhẫn mười bảy năm, đây mới là thứ đáng sợ nhất của hắn.

– Tông chủ không phải là có dự định gì đó chứ?

Lão giả mặc hắc bào do dự một chút rồi nói.

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên biến hóa một chút rồi than thở:

– Ta không dám có ý định gì. Do dự không quyết, chẳng lẽ là do ta già rồi sao?

– Ý tứ của tông chủ là?

Sắc mặt lão giả mặc hắc bào biến hóa, mấy năm nay không một chuyện gì có thể làm tông chủ của hắn do dự.

– Nếu hắn thực tâm để cho ta sử dụng đến lúc đó tuyệt đối sẽ là một đầu mãnh hổ mạnh mẽ của Vân Dương tông ta, không tới hai mươi năm đủ để khiếp sợ toàn bộ đại lục Linh Vũ. Thế nhưng hắn toàn thân lại tràn ngập sát khí, khí thế lăng nhân, há là vật trong ao. Ta sợ đến lúc đó sẽ không phải là một đầu mãnh hổ của Vân Dương Tông ta mà là một đầu nghịch long a.

Vân Khiếu Thiên tiếp tục than thở nói.

– Vậy Tông chủ có dự định gì không?

Cơ mặt lão giả mặc hắc bào giật giật vài cái rồi khẽ hỏi:

– Có chút đáng tiếc. Đáng tiếc a. Người này chỉ sợ còn có điều giấu diếm, cho nên ta mới đau đầu vì hắn.

Vân Khiếu Thiên cười khổ nói:

– Nhìn lại một chút, đi một Lục Trung, hiện tại lại tới Lục Lâm Thiên này, hai cha con bọn hắn đều khiến ta vô cùng đau đầu.

– Tông chủ vẫn còn nghĩ tới Lục Trung sao?

Lão giả mặc hắc bào khẽ hỏi.

– Hắn và Lục Lâm Thiên rất giống nhau đều vô cùng ẩn nhẫn. Không hổ là phụ tử, chỉ là, ta cảm giác chuyện của Lục gia và Triệu gia dường như không đơn giản.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Lục gia và Triệu gia trong này đương nhiên có một chút bí mật, chúng ta tìm hiểu nhiều năm như vậy cũng không tìm ra một chút manh mối nào.

Lão giả mặc hắc bào nói.

– Quên đi, cứ chậm rãi tìm hiểu thôi. Hiện tại chúng ta chỉ cần chú ý sự tình xảy ra mười năm gần đây đột nhiên xuất hiện một cỗ thế lực thần bí. Những môn phái khác đã liên hệ với ta, cỗ thế lực này dường như đang thẩm thấu vào trong Đại lục Linh Vũ, ẩn giấu đã vài thập niên, dường như đang mưu đồ chuyện gì đó.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên thu liễm lại, một cỗ hơi thở tức thì xuất hiện, giống như một đầu mãnh hổ đột nhiên mở mắt. Cỗ khí thế vừa rồi vô cùng kinh khủng.

– Cỗ thế lực thần bí này ẩn dấu vô cùng sâu. Trong Cổ Vực dường như đã sớm có dấu vết của bọn chúng. Thành Đông Hải Ma Vân dường như cũng có thân ảnh của bọn họ.

Lão giả mặc hắc bào nói.

– Toàn lực điều tra, không nhanh chóng tra ra lai lịch rõ ràng của cỗ thế lực thần bí này ta không an tâm. Ta có dự cảm, chỉ sợ Đại lục Linh Vũ sắp lâm vào một trận tinh phong huyết vũ.

Vân Khiếu Thiên than thở, tinh quang trong mắt chợt lóe.

Thời gian chậm rãi trôi qua, một đêm yên tĩnh. Sáng sớm hôm sau khi tia nắng ban mai vừa mới xuất hiện Lục Lâm Thiên cũng dừng tu luyện, từ trong cơ thể thở ra một ngụm trọc khí, lúc này khí tức của hắn cũng đã gần tới Vũ Sưu cửu trọng hậu kỳ.

– Không bao lâu nữa là có thể đạt tới Vũ Sư cửu trọng đỉnh phong rồi. Đến lúc đó nên chuẩn bị đột phá Vũ Phách.

Cảm giác chân khí tràn đầy trong cơ thể, Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói.

– Chủ nhân, ta có cảm giác ta sắp đột phá, mấy ngày nay ta sẽ tìm một địa phương an toàn để đột phá.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa mới xuất hiện Huyết Tích Dịch đã tới bên người hắn mở miệng nói.

– Muốn đột phá sao? Vậy ngươi cẩn thận một chút, đột phá trong Vân Dương Tông sẽ khiến không ít người chú ý.

Lục Lâm Thiên nói, Huyết Tích Dịch rốt cuộc cũng đột phá, sau khi nó đột phá tới Tứ giai trung kỳ hẳn là có đủ thực lực chống lại Vũ Phách lục trọng tới thất trọng.

– Chủ nhân, ta biết một ngọn núi phía trước vô cùng an toàn, hẳn sẽ không khiến cho nhiều người chú ý.

Huyết Tích Dịch nói.

– Đi đi, cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên nói, Huyết Tích Dịch đột phá ở trên núi sẽ khiến cho người khác chú ý.

Huyết Tích Dịch rời đi, hai hàng lông mày Lục Lâm Thiên nhíu lại. Nếu như Huyết Tích Dịch thành công đột phá tới tứ giai trung kỳ, thực lực tuy rằng tăng lên nhiều, chống lại Vũ Phách thất trọng cũng không có vấn đề gì. Thế nhưng cũng còn chưa đủ, yêu thú tới tứ giai tốc độ tu luyện sẽ chậm đi rất nhiều, bản thân hắn cũng phải nhanh chóng chuẩn bị đột phá.

– Tuyết Sư, chúng ta tiếp tục đi Vạn Vũ Lâu.

Gọi Tuyết Sư ra Lục Lâm Thiên lại tiếp tục chạy tới Vạn Vũ Lâu. Trong khoảng thời gian này hắn được không ít lợi ích trong Vạn Vũ Lâu.

Ngoại trừ tư liệu liên quan tới trình tự tu luyện thì trong Vạn Vũ lâu còn có không ít tạp văn dã sử, nhưng tư liệu này cũng không có hạn chế gì. Bất luận là người đọc có tu vi ra sao đều có thể xem, còn có tâm đắc tu luyện các loại vũ kỹ trong Vân Dương Tông tu vi nào cũng có thể xem được.

Trong mấy ngày này tuy rằng Lục Lâm Thiên không tu luyện Đại Địa Cương Thuẫn và Hỏa Viêm Bạo, còn có Phù Quang Lược Ảnh thế nhưng tâm đắc tu luyện của ba loại vũ kỹ này và những chú ý khi tu luyện Lục Lâm Thiên đã nghiên cứu thấu triệt rồi.

Lúc hoàng hôn Lục Lâm Thiên lại trở về căn phòng của mình. Vân Hông Lăng sau khi nhìn thấy Lục Lâm Thiên ném túi trữ vật chứa dược liệu trong tay cho hắn rồi nói:

– Ngươi nhìn xem có đủ không, ta tùy tiện cầm một chút nên không biết đủ hay không.

Lục Lâm Thiên nhìn dược liệu trong túi trữ vật tức thì mở to hai mắt nói:

– Đủ rồi, vậy là đủ rồi.

Mà lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được mà ngạc nhiên. Nha đầu này quả thực là chuyên nghiệp, mỗi một loại dược liệu đều lấy đủ mười phần là đủ, thế nhưng trong túi trữ vật này không ngờ mỗi thứ lại có tới năm mươi phần.

Chương 391: Bắt đầu đột phá (1)

– Còn có năm tháng nữa tông môn sẽ an bài hai mươi đệ tử tiến vào mật địa tu luyện, ngươi cần phải nỗ lực hơn mới được.

Vân Hồng Lăng nói.

– Mật địa là cái gì?

Lục Lâm Thiên hỏi. Lần trước sư phụ hắn cũng từng nói qua một lần.

– Đó là một nơi kỳ lạ trong Vân Dương Tông. Mỗi ba năm mở ra một lần, nếu được tu luyện đó có không ít chỗ tốt. Mỗi một lần chỉ chọn ra hai mươi đệ tử tiến vào trong đó, cho nên ngươi phải cố gắng tiến vào vị trí hai mươi trên Long bảng mới có cơ hội này.

Vân Hồng Lăng nói.

– Được rồi, ta không nói nữa. Thời gian này ta sẽ bế quan tu luyện, ngươi thành thật một chút cho ta, bằng không ta sẽ không buông tha cho ngươi.

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, không biết từ nơi nào gọi tới một đầu yêu thú có thân thể vô cùng to lớn, ước chừng mười trượng.

Con yêu thú này có cái tai nhỏ, toàn thân được phủ hoa văn màu nâu nhạt, răng nanh trong miệng bắn ra hàn quang sắc bén. Bụng và lông lóng lánh bạch quang. Có những chấm nhỏ bố trí chung quanh chân giống như một cái vòng chân vậy. Phía sau lưng nó mà một cái đuôi màu trắng, cuối đuôi có một chấm đen, da lông toàn thân vàng óng, thế nhưng lại vô cùng trơn trượt và mềm mại. Ngoài ra trên lưng nó còn có hai đôi cánh, có một cỗ khí tức cường hãn không ngừng tỏa ra chung quanh.

– Thiểm Điện Phi Báo?

Lục Lâm Thiên nhất thời kinh ngạc, đây chính là một loại yêu thú có huyết mạch không kém gì Thiên Sí Tuyết Sư, huyết mạch của nó cực cao. Có muốn đột phá tới yêu thú thất giai cũng không thành vấn đề. Mà khí tức của đầu Thiểm Điện Phi Báo này rõ ràng đã tới tứ giai, so với Huyết Tích Dịch còn cao hơn một chút, dường như đã tới tứ giai trung kỳ, thân thể lúc này đã có thể thu nhỏ lại.

– Thiểm Điện Phi Báo tứ giai trung kỳ.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài. Vân Hồng Lăng bây giờ cũng chỉ có thực lực Vũ Phách tam trọng mà đã có thể sở hữu một đầu Thiểm Điện Phi Báo tứ giai trung kỳ làm tọa kỵ. Đại lục Linh Vũ này là một thế giới liều mạng a, Vũ giả đạt tới Vũ Phách hiếm thấy có ai dùng yêu thú như Thiểm Điện Phi Báo làm tọa kỵ.

– Thế nào, Thiểm Điện Phi Báo của ta so với Thiên Sí Tuyết Sư của ngươi không kém chứ? Ta đi đây, ngươi mau tu luyện cho tốt, nhớ kỹ không thể để nữ nhân khác cắn ngươi đấy.

Vân Hồng Lăng vội vã nói một câu rồi mạnh mẽ hôn lên má Lục Lâm Thiên một cái. Lập tức giống như chạy trối chết nhảy lên trên lưng Thiểm Điện Phi Báo rời đi. Khuôn mặt đỏ ửng nhìn qua vô cùng kiềm diễm.

– Nha đầu này thật là…

Lục Lâm Thiên sửng sốt, lập tức cười khổ nói:

– Đụng phải phiền phức rồi, chân đạp hai thuyền, ngàn vạn lần không thể trở mình a.

– Tiếp tục tu luyện vậy.

Sau khi trở về phòng Lục Lâm Thiên tiếp tục ăn vào một viên đan dược tam phẩm cao giai rồi bắt đầu luyện hóa. Lúc này đan dược tam phẩm cao giai đối với Lục Lâm Thiên mà nói quả thực giống như là kẹo vậy.

Một đêm yên tĩnh trôi qua, sáng sớm ngày hôm sau Lục Lâm Thiên ngừng tu luyện, cảm giác chân khí trong cơ thể của hắn đã đạt tới cửu trọng đỉnh phong.

– Nên chuẩn bị luyện chế Địa Linh đan a.

Lục Lâm Thiên thầm nói một tiếng. Hôm nay hắn sẽ không đi tới Vạn Vũ Lâu mà ở lại trong phòng luyện chế một ít Địa Linh đan chuẩn bị trùng kích Linh Phách.

Sau khi gọi Tiểu Long ra hộ pháp Lục Lâm Thiên bắt đầu kết ấn, ngón tay không ngừng bấm xuống một đạo linh lực từ trong ngón tay hắn bắn vào bên trong Hỏa Long đỉnh, linh hỏa trong Hỏa Long đỉnh tức thì bùng lên, hỏa diễm xuất hiện lập tức khiến cho nhiệt độ trong căn phòng tăng lên.

Hai tay Lục Lâm Thiên rung lên, một đoàn quang mang đem theo vài cọng dược liệu tiến vào bên trong Hỏa Long đỉnh, dưới nhiệt độ của linh hỏa nhanh chóng để lại linh dịch tinh thuần.

Có Tiểu Long hộ pháp bên ngoài Lục Lâm Thiên cũng có thể yên tâm luyện chế. Thời gian chậm rãi trôi qua, vào ngày thứ bảy, lúc này thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến hóa, linh lực mạnh mẽ tuôn ra bên ngoài.

– Ngưng tụ thành đan.

Lục Lâm Thiên quát khẽ một tiếng, thủ ấn trong tay biến hóa, linh dịch trong Hỏa Long đỉnh dưới sự thiêu đốt của linh hỏa trong nháy mắt hội tụ, khí tức trong hỏa long đỉnh cũng ngày một mạnh mẽ, linh lực trên người Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng tiêu hao.

Khoảng nửa canh giờ sau, lúc này trong Hỏa Long đỉnh đã xuất hiện bốn khối cầu to bằng ngón tay cái, dưới sự bao vây của linh hỏa, hình thức ban đầu của bốn khỏa đan dược đang chậm rãi hình thành.

Nhìn bốn khỏa đan dược đang ngưng tụ, Lục Lâm Thiên dừng lại. Lập tức linh hỏa yếu đi một chút thế nhưng vẫn tiếp tục bao quanh bốn khỏa đan dược mà luyện hóa chúng.

Khi màu sắc bốn khỏa đan dược bắt đầu biến hóa thì bề mặt của nó bắt đầu sóng bóng chung quanh có một cỗ dược hương nồng nặc cùng với đó là một cỗ năng lượng cực lớn từ trong đó tuôn ra bên ngoài khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười.

– Thu…

Lục Lâm Thiên khẽ duỗi tay ra thu bốn khỏa Địa Linh đan lại. Lúc này bề mặt bốn khỏa đan dược có năng lượng không ngừng lưu chuyển, vô cùng kỳ diệu.

Khi thu đan dược lại Lục Lâm Thiên cũng đồng thời thu Hỏa Long đỉnh lại. Lúc này trên người hắn đã có thêm mười hai khỏa Địa Linh đan, cũng đủ đột phá tới Linh Phách. Kế tiếp nên chuẩn bị một số vấn đề khác trước khi đột phá.

– Lão đại, sư phụ của ngươi tới.

Bên ngoài căn phòng, thanh âm của Tiểu Long truyền vào trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Thiếu Du.

Ngay lập tức thanh âm của Vũ Ngọc Tiền từ phía xa truyền tới.

– Đệ tử ra mắt sư phụ.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng đi ra bên ngoài.

– Thiếu Du, ta tới thăm con, việc tu luyện thế nào rồi?

Vũ Ngọc Tiền hỏi.

– Đệ tử cũng đang muốn đi tìm sư phụ đây. Đệ tử định đột phá Vũ Phách cho nên cần một nơi an toàn và yên tĩnh để bế quan.

Lục Lâm Thiên nói.

Đột phá Vũ Phách, ngưng tụ Vũ đan, chuyện quan trọng như vậy tự nhiên Lục Lâm Thiên không dám sơ ỹ.

– Con muốn đột phá Vũ Phách sao?

Vũ Ngọc Tiền kinh ngạc hỏi rồi lập tức nói:

– Vậy thì con tới chỗ vi sư bế quan đi. Chỗ vi sư còn có một cái tụ linh trận nhỏ do tổ sư con bố trí cho ta, người muốn ta tu luyện nhanh một chút thế nhưng tư chất ta ngu dốt có tụ linh trận cũng không dùng được. Cho nên con ở bên trong mà đột phá, vi sư tự mình hộ pháp cho con, tuyệt đối không có vấn đề gì xảy ra.

– Nhưng như thế lại làm phiền sư phụ.

Lục Lâm Thiên nói, thế nhưng ở đáy lòng Lục Lâm Thiên lại có chút do dự. Hắn đột phá Vũ Phách không giống kẻ khác, nếu có sư phụ ở bên cạnh hộ pháp khi đột phá sẽ an toàn hơn rất nhiều.

– Làm phiền cái gì. Con là đệ tử của ta. Con đột phá Vũ Phách, đến lúc đó thực lực tăng mạnh lại giết thêm mấy tên trên Long bảng cho ta, đó là cấp mặt mũi lớn cho ta rồi.

Vũ Ngọc Tiền cười hắc hắc nói.

– Vậy được rồi, đệ tử làm phiền sư phụ vậy.

Lục Lâm Thiên nói.

Chương 392: Bắt đầu đột phá (2)

Nhảy lên lưng yêu thú tọa kỵ của sư phụ Vũ Ngọc Tiền trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không khỏi có chút chờ mong, chờ mong Thiên Sỉ Tuyết Sư của hắn sau khi đột phá tới ngũ giai, vô luận là tốc độ hay thực lực đều vô cùng cường hãn.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên đi tới một ngọn núi cách đó không xa. Ngọn núi này so với ngọn núi của hắn còn lớn hơn rất nhiều, diện tích trên đỉnh núi quả thực giống như một cái quảng trường lớn vậy.

– Ra mắt sư phụ.

Hai người vừa đáp xuống đỉnh núi thì Mã Phương, Quách Đông Dương đã tiến tới trước mặt Vũ Ngọc Tiền thi lễ.

– Hai vị sư huynh tốt.

Lục Lâm Thiên cũng không quên lễ nghĩa, hắn hành lễ với hai người rồi nói.

– Sư đệ không cần đa lễ.

Hai người nhanh chóng đáp lễ lại, cũng không câu nệ quá.

Dưới sự dẫn đường của Vũ Ngọc Tiền Lục Lâm Thiên đi qua một cái hành lang và một đống nhà cửa nho nhỏ rồi tới đỉnh của ngọn núi.

Lúc này trên ngọn núi có một cung điện cao chừng trăm thước trên mái lợp ngói lưu ly màu vàng, thoạt nhìn giống như dát vàng vậy.

– Năng lượng thật là nồng đậm.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên sau khi lên tới đỉnh núi cũng sợ hãi than. Lúc này chung quanh hắn tràn ngập khí tức quen thuộc, dường như năng lượng các hệ đang nhẹ nhàng bay quanh hắn

vậy.

– Tụ linh trận quả thực vô cùng kỳ diệu nha.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ một lát rồi nhìn về bốn phía chung quanh. Cũng không xấu xí cho lắm. Chu vi chung quanh có bố trí một tụ linh trận, tuy rằng tụ linh trận này chỉ có thể một người dùng mà thôi thế nhưng cũng cực kỳ huyền diệu. Nếu như Vũ giả ở đây tu luyện tốc độ sẽ nhanh hơn không ít. Thế nhưng cũng chỉ là có hạn. Nếu như có ba hay bốn ngươi cùng nhau tu luyện ở nơi này tốc độ cũng không nhanh được hơn bao nhiêu.

Nơi này tuy rằng tốt, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng biết đối với hắn mà nói cũng không có tác dụng quá lớn, Âm Dương Linh Vũ Quyết dưới điều kiện tu luyện bình thường quả thực vô cùng chậm chạp. Trừ phi tụ linh trận này giống với Tam hệ ngũ hợp trận của Quỷ Vũ tông kia. Năng lượng các hệ ngưng tụ vô cùng dồi dào dày đặc lúc đó hắn mới có thể trực tiếp thôn phệ năng lượng để đột phá.

Mà hiện tại năng lượng do tụ linh trận này đem lại không nhiều lắm, không đủ để hắn trực tiếp thôn phệ đột phá.

– Thiếu Du, con ở trong này bế quan chuẩn bị đột phá đi. Ta có một viên Hộ Thể Thực Dương Đan, con là Vũ giả tam hệ việc ngưng đan so với Vũ giả song hệ khó khăn hơn rất nhiều. Tới bước này người ngoài không thể can thiệp vào được, tất cả phải xem vào con rồi. Lần trước nha đầu Hồng Lăng kia đột phá cũng ăn không ít quả đắng cho nên con cũng phải cẩn thận một chút.

Vũ Ngọc Tiền hiếm khi nghiêm túc nói với Lục Lâm Thiên một câu.

– Vâng, đệ tử sẽ cẩn thận.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận viên Hộ Thể Thực Dương Đan trong tay Vũ Ngọc Tiền rồi nói. Tới bước này, hắn làm sao dám có chút sơ ý nào chứ.

– Trên phương diện tu luyện vi sư không thể giúp con điều gì, cho nên con chỉ có thể dựa vào chính mình mà thôi. Đi đi, vi sư tin tưởng con nhất định có thể thuận lợi ngưng tụ Vũ đan đột phá Vũ Phách.

Vũ Ngọc Tiền nói.

– Vâng.

Lục Lâm Thiên đáp nhẹ một tiếng rồi ngẩng đầu đi vào bên trong cung điện.

– Sư phụ, sư đệ muốn đột phá khó khăn cũng không nhỏ a.

Mã Phương nói nhỏ.

– Hai người các ngươi tốt nhất thành thành thật thật ở chỗ này hộ pháp cho sư đệ các ngươi, nửa bước cũng không được rời đi.

Vũ Ngọc Tiền nói. Nói xong, ánh mắt hắn chăm chú nhìn vào bóng lưng của Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói:

– Đồ nhi tốt, là rồng hay là trùng, đều phải dựa vào chính con rồi.

Sau khi mở cánh cửa của cung điện, bên trong cung điện trống rỗng chỉ có mấy cột trụ chống đỡ toàn bộ cung điện mà thôi. Ở giữa có một cái bồ đoàn chung quanh cũng không còn vật gì khác.

– Tiểu Long, hộ pháp bên ngoài.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long đang đứng trên vai hắn. Có Tiểu Long hộ pháp ở bên ngoài Lục Lâm Thiên cũng an toàn hơn một chút.

– Rõ, lão đại, ngươi cứ yên tâm đột phá đi. Sau khi ngươi đột phá không lâu có lẽ ta cũng đột phá lần thứ hai.

Tiểu Long nói xong rồi lập tức bay xuống phía dưới, một lát sau đã tới trước cửa cung điện.

– Chuẩn bị đột phá thôi.

Đứng ở bên trong cung điện Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Lúc này hắn vừa phải đột phá Vũ Phách vừa phải đột phá Linh Phách. Cái rãnh lớn của Vũ giả và Linh giả hắn muốn đồng thời vượt qua.

Khoanh chân ngồi trên bồ đoàn, Lục Lâm Thiên đem hai khỏa Địa Linh đan nhét vào trong miệng, lúc này tu vi Linh giả của hắn mới chỉ là cửu trọng đỉnh phong, trước tiên hắn phải đột phá tới Linh Phách cái đã.

Sau khi ăn vào Địa Linh đan hai tay Lục Lâm Thiên khẽ kết ấn, lập tức bắt đầu luyện hóa hai khỏa Địa Linh đan, quanh thân thể hắn lập tức được một vòng quang mang bao bọc.

Ngay khi Lục Lâm Thiên bế quan thì đã tới ngày đầu tháng đệ tử thân truyền khiêu chiến lẫn nhau. Lúc này trên Địa Long đỉnh tụ tập không ít đệ tử thân truyền. Tuy rằng hiện tại có bốn trận chiến thế nhưng trận mạnh nhất cũng chỉ là trận giữa hai người bài danh thứ bốn mươi sáu và bốn mươi tám mà thôi.

Bởi vì còn có năm tháng nữa là mật địa tông môn mở ra, chỉ có top hai mươi trên Long bảng mới có thể tiến vào, cho nên đoạn thời gian này cường giả trên Long bảng hầu như đều đang bế quan tu luyện. Tranh thủ tiến vào top hai mươi mới có cơ hội tiến vào mật địa tu luyện.

Vì vậy trong khoảng thời gian này những đệ tử thân truyền ở top đầu hầu như không thấy bóng dáng. Cho nên lúc này có không ít đệ tử tới đây xem bốn trận chiến này đều vô cùng mong chờ trận chiến giữa Lục Lâm Thiên và Lý Đạt Giang đầu tháng sau. Không biết hai người này có lên đài hay không a. Đoán chừng Lục Lâm Thiên này có lẽ phải bế quan mấy tháng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, từ lần gần nhất Lục Lâm Thiên xuất hiện cho tới hiện tại hắn cũng chưa từng lộ diện qua. Phong ba do Lục Lâm Thiên tạo ra cũng bắt đầu bị lãng quên đi. Dù sao mỗi một đệ tử thân truyền đều là kẻ cao ngạo. Mọi người trong lòng đều nhớ kỹ cái tên Lục Lâm Thiên này đồng thời luôn tự nhủ với bản thân rằng một ngày nào đó nhất định phải vượt lên trên người này. Trừ phi đối phương đạt tới độ cao mà bọn họ chỉ có thể ngước nhìn lên thì bọn họ mới buông tha.

Thời gian thấm thoát trôi qua, từ khi Lục Lâm Thiên bắt đầu bế quan đã trôi qua mười ngày. Hắn đã dùng hết mười hai khỏa Địa Linh đan, không biết từ lúc nào khí tức quanh thân đang bắt đầu kéo lên.

Chỉ bằng mười hai khỏa Địa Linh Đan này cũng chưa đủ năng lượng để cho Lục Lâm Thiên một mạch đột phá tới Linh Phách. Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ điều này. Đột phá Vũ Phách, số năng lượng mà hắn cần quá mức khổng lồ.

Ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, Lục Lâm Thiên biết kế tiếp phải dựa vào chính mình. Mười hai khỏa Địa Linh đan cũng chỉ có thể giúp hắn đạt tới Linh Sư cửu trọng đỉnh phong mà thôi, về phần đột phá thì cần dựa vào chính hắn.

Chương 393: Ngưng tụ hồn đan

Quanh thân hắn lúc này có một tầng quang mang bạch sắc quanh quẩn giống như là hỏa diễm bạch sắc vĩnh viễn không bao giờ tắt đang lặng lẽ thủ hộ bên ngoài thân thể Lục Lâm Thiên. Nếu nhìn kỹ mới thấy bên trong quang mang bạch sắc này có thể mơ hồ thấy được thiên địa trong đó, dường như có một tia năng lượng cực kỳ nhỏ giống như sợi tóc vậy, cuồn cuộn không ngừng đi qua một cái lỗ nhỏ trên đoàn quang mang, cuối cùng tiến vào bên trong thân thể Lục Lâm Thiên.

Theo sự quán nhập của năng lượng bên trong thiên địa khí tức trên người Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái cực kỳ thong thả mà bắt đầu kéo lên. Lúc này trong đại điện vô cùng yên tĩnh giống như là một không gian không có khái niệm thời gian vậy.

– Sư phụ, đã nửa tháng rồi, sư đệ còn chưa đột phá, không phải là có vấn đề gì đó chứ?

Bên cạnh ngọn núi, Quách Đông Dương nói với Vũ Ngọc Tiền một câu.

– Ngươi mới có chuyện, Vũ giả tam hệ sao có thể dễ dàng đột phá Vũ Phách như vậy chứ. Ngày trước nha đầu Hồng Lăng kia đột phá cũng mất một tháng tròng.

Vũ Ngọc Tiền nói vậy thế nhưng sắc mặt hắn cũng không nhịn được mà khẩn trương. Thiên phú và thực lực của hắn không được tốt lắm, thế nhưng hắn cũng là tu luyện giả đương nhiên là biết khó khăn khi đột phá Vũ Phách của Vũ giả tam hệ, hắn biết nó hung hiểm ra sao.

Trong đại điện yên tĩnh Lục Lâm Thiên giống như một lão tăng đang đả tọa, khí tức từ trong cơ thể tràn ra bên ngoài cũng lấy một tốc độ chậm chạp mà tăng lên, loại tốc độ này tuy rằng nhìn như là chậm chạp thế nhưng nếu có cường giả ở đây nhất định cũng có thể nhìn ra khí tức trên người Lục Lâm Thiên lúc này đã vượt qua ranh giới giữa Linh Sư và Linh Phách. Khí tức bình ổn không có dị thường, nếu cứ dựa theo tốc độ này nếu như thuận lợi mà nói thì việc đột phá tới LInh Phách chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Chỉ là đột phá Linh Phách chia thành hai bộ phận, một là đột phá linh lực, trọng yếu nhất là bộ phận thứ hai, đó là sau khi đột phá linh lực phải ngưng tụ ra Hồn đan, nếu như thất bại thì coi như thất bại vĩnh viễn.

Lúc này bản thân Lục Lâm Thiên cũng tiến vào trạng thái vô cùng huyền diệu, đây là loại trạng thái nửa thanh tỉnh nửa mơ hồ. Thời gian ở trong trạng thái này trôi qua vô cùng nhanh, mà Vân Dương Tông cũng không có vì chuyện Lục Lâm Thiên bế quan mà nổi lên gợn sóng gì.

Lục Lâm Thiên tổng cộng bế quan mười tám ngày, vào ngày thứ mười chín rốt cuộc trong đại điện cũng có động tĩnh.

Lúc này trong nháy mắt Lục Lâm Thiên mở mắt ra, từ trong trạng thái tu luyện giật mình tỉnh dậy, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được hắn đang đột phá.

Khí hải trong đầu hắn hiện tại linh lực đã tới trạng thái no đủ, không gian khí hải đang không ngừng bành trướng, dường như sắp nổ tung.

Mà lúc này trên đỉnh núi có một cỗ năng lượng bàng bạc mà vô hình dườn như cũng bị dẫn dắt tới.

Khí tức lại tiếp tục được kéo lên, Lục Lâm Thiên cấp tốc đánh ra thủ ấn, một lát sau trong đại điện có một âm thanh trầm muộn vang lên.

Phanh.

Ngay trong khoảnh khắc này trong đầu Lục Lâm Thiên truyền ra một tiếng trầm muộn. Ngay lập tức trong đại điện có một cỗ năng lượng vô hình tròn nháy mắt hội tụ đến.

– Sư phụ, người mau nhìn, sư đệ đang đột phá.

Bên ngoài, lúc này đột nhiên có một đám năng lượng kéo đến không ngừng tập trung trên hư không.

Đồng thời vào giờ phút này năng lượng bên trong thiên địa chung quanh dường như bị một lực lượng vô hình dẫn dắt điên cuồng chảy vào trong đại điện, cảnh này làm cho Quách Đông Dương Và Mã Phương hưng phấn không ngớt.

– Di, tại sao nó đột phá lại có chút quỷ dị như vậy?

Vũ Ngọc Tiền nhướng mày, dù sao hắn cũng chỉ có tu vi Vũ Tướng thất trọng cho nên cũng không thể phát hiện ra chỗ khác thường của cỗ khí tức này.

Hai hàng lông mày của Vũ Ngọc Tiền nhíu lại, hắn cũng không biết chuyện gì đang xảy ra. Thế nhưng cũng chỉ có thể quy hết mọi thứ cho việc Lục Lâm Thiên là Vũ giả tam hệ mà thôi.

Trong chốc lát năng lượng chu vi không gian chung quanh chấn động càng lúc càng kịch liệt. Một cỗ năng lượng dày đặc mà vô hình từ trong thiên địa kéo tới sau đó không ngừng quay tròn trên đỉnh đại điện, toàn bộ đỉnh núi lúc này nổi lên từng trận gợn sóng, không phân biệt đâu là mây đâu là năng lượng trong thiên địa.

Mà lúc này quanh thân Lục Lâm Thiên đang được một cỗ năng lượng bàng bạc bao phủ quanh thân, năng lượng này trực tiếp bị linh lực đột phá kéo tới, lúc này không cần Lục Lâm Thiên khống chế cũng đã trực tiếp tiến vào trong đầu hắn.

Khí hải bên trong đầu Lục Lâm Thiên lúc này không ngừng bạo tạc thế nhưng không những không phục hồi lại mà linh lực bên trong khí hải còn có xu thế phá vỡ tầng ngăn cách với linh hồn của hắn, dường như muốn hội tụ với nhau vậy.

Đột phá Linh Phách, ngưng tụ ra Hồn đan, chính là việc để cho linh hồn lực là linh lực ngưng tụ thành một thể. Lục Lâm Thiên lúc này không dám có chút sơ ý thủ ấn trong tay liên tục biến hóa.

Phù.

Trong thiên địa lúc này có một cỗ năng lượng khổng lồ tiến vào bên trong khí hải cùng với linh lực bàng bạc hội tụ lại cùng một chỗ, đang xen với nhau tạo thành một cỗ năng lượng càng thêm cuồng bạo.

Trong đầu Lục Lâm Thiên hiện tại vô cùng đau nhức, cỗ lực lượng khổng lồ này liên tục đánh vào trong đầu hắn, sự đau đớn kịch liệt này vô cùng đánh sợ.

Lúc này điều Lục Lâm Thiên lo lắng nhất chính là linh hồn lực đã trở nên thực chất hóa của hắn. Linh hồn lực bàng bạc trong khí hải kia dưới sự tan vỡ của không gian khí hải lúc này có xu thế bị cuốn vào trong đó.

Linh hồn lực bị năng lượng cuồng bạo cuốn vào giống như bị xé rách thành từng mảnh nhỏ, Lục Lâm Thiên cắn răng chống đỡ, nếu như linh hồn lực bị vỡ nát thì hắn cũng xong đời.

– Ngưng tụ hồn đan, ngưng tụ cho ta.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên không ngừng biến hóa, một cỗ khí tức kỳ dị xuất hiện trong đầu hắn hóa thành từng đạo khí lưu tiến vào bên trong khí hải. Cuối cùng trong năng lượng cuồng bạo tách ra một không gian đơn độc, bốn phía không gian này không ngừng có năng lượng cuồng bạo tàn sát bừa bãi.

Lúc này bên trong không gian đơn độc tạm thời bình tĩnh lại, Lục Lâm Thiên khống chế linh hồn lực của mình hiện ra bên ngoài. Một tia linh hồn lực bạch sắc bắt đầu ngưng tụ trong không gian đơn đọc, từng tia linh hồn lực ngưng tụ lại, cuối cùng dưới một cỗ lực lượng vô hình những tia linh hồn lực kia ngưng tụ thành một hình cầu.

Ngày càng nhiều tia linh hồn lực bạch sắc tiền vào đụng phải hình cầu này, không ngừng hòa tan vào nó. Một lát sau, theo sự xuất hiện của bạch sắc này càng nhiều hình cầu bắt đầu phát ra hào quang nhàn nhạt, đồng thời chậm rãi xoay tròn.

Theo sự xoay tròn của hình cầu tức thì có một cỗ lực lượng hấp thu quỷ dị sinh ra khiến cho linh hồng lực chung quanh không gian tức thì bị mạnh mẽ hấp thu tới, sau đó bám vào bên trong hình cầu.

Những tia linh hồn lực này sau khi bám vào khiến cho hình cầu không ngừng lớn lên, tốc độ xoay tròn cũng càng lúc càng nhanh, khí lưu chung quanh cũng không ngừng xoay tròn theo.

Chương 394: Động tĩnh cuồng bạo (1)

Giờ phút này, Lục Lâm Thiên biết bản thân hắn đã ngưng tụ ra thành công hình dạng ban đầu của Hồn đan.

Vù vù.

Cũng vào lúc này linh lực cuồng bạo và năng lượng trong thiên địa mang theo khí thế vô hình kia lại tiếp tục kéo đến, lúc này Lục Lâm Thiên cũng không thể ngăn cả hai cỗ lực lượng này từ bốn phương tám hướng truyền tới rồi quay vòng bên ngoài hình cầu bạch sắc do linh hồn ngưng tụ mà thành.

Hình cầu bạch sắc không ngừng xoay tròn sản sinh ra lốc xoáy chung quanh khiến cho lực lượng cuồng bạo không thể tiến thêm một bước.

Bất quá linh lực cuồng bạo và năng lượng thiên địa quá mức không lồ. Tuy rằng không cho bọn chúng tới gần hình cầu thế nhưng lại đem tới một cỗ lực lượng áp chế bên ngoài, hung hăng áp chế linh hồn bên trong hình cầu bạch sắc.

Sưu…

Trong lúc hai loại năng lượng giằng co cũng khiến cho Lục Lâm Thiên cũng ăn không ít đau khổ, đầu hắn như muốn nứt ra, hai cỗ lực lượng khổng lồ này dường như muốn phá vỡ không gian trong đầu hắn mà tiến ra bên ngoài.

Lục Lâm Thiên biết hiện tại là thời điểm mấu chốt, bản thân hắn cần phải nhất định kiên trì, nếu như không kiên trì được thì hắn sẽ xong đời. Lúc này hắn phải để linh hồn lực của bản thân rèn luyện dưới áp lực của năng lượng bên trong thiên địa mới có thể ngưng tụ thành đan được.

Thủ ấn trong tay tiếp tục biến hóa. Trong đầu hắn lúc này hình cầu bạch sắc vẫn không ngừng xoay vòng sản sinh ra một cỗ lực lượng huyền ảo bên ngoài hình cầu đem từng tia năng lượng bên trong thiên địa hút vào.

Từng tia năng lượng thiên địa bị hút vào hình cầu bạch sắc do linh hồn lực biến thành bắt đầu áp súc với một tốc độ bằng vào mắt thường khó có thể thấy được.

Bên ngoài, năng lượng thiên địa vô hình vẫn tiếp tục kéo tới, không ngừng tiến vào trong đại điện.

– Tại sao lại có thể như vậy?

Lúc này vẻ mặt Lục Lâm Thiên đột nhiên biến đổi, hắn cũng không biết chuyện gì đang xảy ra, chân khí trong cơ thể lúc này đột nhiên lại xao động, không ngừng di chuyển trong kinh mạch dường như đây là dấu hiệu muốn đột phá.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên đang vô cùng khiếp sợ. Trước đó tuy rằng hắn nói đồng thời đột phá thế nhưng không phải là cùng đột phá như hiện tại. Linh lực phải đột phá lên Vũ Phách trước rồi mới đột phá Linh Phách. Không ngờ hiện tại linh lực còn đang đột phá thì chân khí cũng bắt đầu muốn đột phá.

Lục Lâm Thiên quả thực không biết tại sao lại xảy ra chuyện như vậy. Trong ghi chép ở Vạn Vũ Lâu cũng không có nói tới vấn đề này, Linh Vũ song tu, toàn bộ đại lục cũng không có ai, vì vậy lúc tu luyện giả Linh Vũ song tu đột phá biến hóa ra sao cũng không có ai biết.

Không có một chút do dự nào, Lục Lâm Thiên lập tức ăn Hộ Thể Thực Dương Đan và Độ Ách Ngũ Tâm Đan vào, cấp bậc của hai viên đan dược này cũng khá cao. Hộ Thể Thực Dương Đan là đan dược tứ phẩm sơ giai còn Độ Ách Ngũ Tâm Đan là đan dược tứ phẩm trung giai.

Sau khi ăn hai khỏa đan dược vào trong nháy mắt hóa thành một cỗ nhiệt lưu bám vào xương cốt, cơ thể cùng với lục phủ ngũ tạng khiến cho thân thể hắn tức thì có cảm giác thoải mái không nói nên lời. Dường như đau đớn cũng biến mất.

Nhưng vào lúc này trên ngọn núi đột nhiên phát ra một tiếng nổ lớn, trong nháy mắt năng lượng chung quanh đột phiên xao động vô cùng kinh khủng.

Đồng thời năng lượng bên trong thiên địa dường như bị một lực lượng vô hình dẫn dắt, từng cỗ năng lượng một tiến tới cuồng bạo hơn so với khi trước, năng lượng thiên địa hiện tại đã cuồng bạo tới mức độ có thể nói là điên cuồng.

Nhìn thấy biến hóa như vậy, đám người Vũ Ngọc Tiền, Mã Phương, Quách Đông Dương tức thì biến sắc.

– Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Biến cố xảy ra bất thình lình khiến cho Vũ Ngọc Tiền ngẩn ra, năng lượng cuồng bạo hội tụ tới mức khiến cho ngay cả hắn cũng phải kiêng kỵ, rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra, hắn hoàn toàn không biết.

– Sư phụ, vị sư đệ này bế quan đột phá rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, không ngờ động tĩnh lại lớn như vậy.

Mã Phương nhịn không được mà khẽ hỏi.

– Ta cũng không biết, nhưng hẳn là đã tới lúc mấu chốt, chúng ta không thể quấy rối hắn.

Vũ Ngọc Tiền dù sao cũng chỉ có tu vi Vũ Tướng, lúc này không biết trả lời đồ đệ mình như thế nào.

Phanh.

Lúc này khí hải trong người Lục Lâm Thiên chân khí đầy rẫy, đan điền cũng vô pháp tiếp nhận thêm năng lượng nữa, bắt đầu ầm ầm vỡ tan, một cỗ hơi thở đột nhiên kéo lên.

Theo sự kéo lên của cỗ hơi thở này, năng lượng trong thiên địa lần thứ hai như bị dẫn dắt bắt đầu điên cuồng tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Năng lượng không ngừng tiến vào đan điền Lục Lâm Thiên không nhịn được mà muốn chửi thề một câu. Cỗ năng lượng kinh khủng trong thiên địa kia chạy ầm ầm trong cơ thể, trực tiếp chạy qua lục phủ ngũ tạng, gân cốt của hắn. Chỉ trong thoáng chốc dường như hắn đã hóa thành từng mảnh nhỏ. Điều đáng sợ nhất chính là một cỗ năng lượng trong thiên địa đang phóng thẳng tới kinh mạch của hắn, cuối cùng tiến vào trong đan điền.

Lực lượng quá mức kinh khủng khiến cho kinh mạch đau đớn giống như là đứt thành từng khúc vậy.

Mà lúc này năng trong đám năng lượng bên trong thiên địa lại có thêm năm đạo năng lượng màu sắc khác nhau. Nhìn qua thì có thể phát hiện ra đó chính là năng lượng thuộc tính của năm hệ đang cùng nhau tiến vào trong đan điền của hắn.

– Đau quá, kinh mạch như muốn đứt, xương cốt dường như cũng muốn vỡ vụn, ngay cả đan điền cũng tan thành từng mảnh nhỏ.

Lục Lâm Thiên cắn răng chống lại, mồ hôi lạnh trên trán ứa ra. Trong cơ thể lúc này không ngừng có lực lượng khổng lồ không kiêng nể chút nào mà di chuyển loạn lên, toàn bộ cơ thể hắn hiện tại giống như một cành cây nhỏ trong gió bão vậy.

Nhưng vào lúc này có hai cỗ khí lưu đột nhiên bao quanh gân cốt và lục phủ ngũ tạng trong cơ thể, chính là năng lượng do Hộ Thể Thực Dương Đan và Độ Ách Ngũ Tâm Đan biến thành, đồng thời còn có một cỗ năng lượng đang từ trong kinh mạch chảy ra tiến vào bên trong đan điền bắt đầu hình thành một vòng bảo hộ cho đan điền của hắn.

Chỉ là là vòng bảo hộ này đối với đám năng lượng cuồng bạo đang dũng mãnh tràn vào chỉ chống đỡ được một lát rồi năng lượng do Hộ Thể Thực Dương Đan biến thành hoàn toàn bị tan rã. Tiếp theo đó năng lượng do Độ Ách Ngũ Tâm Đan biến thành cũng hoàn toàn bị tách ra khỏi đan điền.

– A…

Đau đớn kịch liệt khiến cho Lục Lâm Thiên không nhịn được mà kêu lên một tiếng. Lúc này năng lượng thuộc tính của năm hệ đang đấu đá lung tung trong cơ thể hắn, phá hủy tất cả, ngay cả đan điền cũng không buông tha.

Trong đầu hắn lúc này hồn đan cũng đang ngưng tụ dưới sự giằng co kịch liệt của linh lực cuồng bạo và năng lượng thiên địa.

– Nhất định phải kiên trì.

Lục Lâm Thiên cắn răng thầm nghĩ, thủ ấn trong tay không ngừng biến hóa bắt đầu ngưng tụ Vũ đan bên trong đan điền. Lúc này trong đầu hắn Hồn đan vẫn chưa ngưng tụ xong, lại phải phân tâm ngưng tụ Vũ đan điều này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút cố kỵ thế nhưng vẫn bắt buộc phải phân tâm ngưng tụ cả Vũ đan và hồn đan.

Chương 395: Động tĩnh cuồng bạo (2)

Phanh Phanh.

Lục Lâm Thiên vừa mới có chút động tác thì đã gặp phải lực cản khổng lồ bên trong cơ thể dươi sự va chạm mạnh mẽ khiến cho Lục Lâm Thiên tức thì phun ra một ngụm máu tươi.

– Tiếp tục ngưng tụ lần thứ hai.

Lục Lâm Thiên cắn răng thầm nghĩ, hắn biết bản thân hắn hiện tại đã không có đường lui. Vì vậy lúc này phải tiếp tục ngưng tụ, không thành công thì sẽ phải trả giá bằng mạng sống.

Phanh.

Lực lượng trong cơ thể liên tục đánh nhau khiến cho Lục Lâm Thiên tiếp tục phun ra một ngụm máu.

– Năm cỗ năng lượng thuộc tính này quả thực vô cùng bá đạo, căn bản không thể ngưng tụ ra Vũ đan.

Liên tục thất bại hai lần khiến cho Lục Lâm Thiên biết được hắn không thể không chế được năm cỗ lực lượng thuộc tính này, lực chống cực của nó vô cùng kinh khủng vượt qua sự tưởng tượng của Lục Lâm Thiên.

– Làm sao bây giờ? Không thể cứ như vậy mà buông tha.

Lục Lâm Thiên có cảm giác rõ ràng lục phủ ngũ tạng, gân cốt, kinh mạch dưới sự bao vây bạo loạn của năm cỗ năng lượng thuộc tính này sẽ bị bị ép thành từng mảnh nhỏ, nếu không phải thân thể hắn từng trải qua rèn luyện thì sợ rằng hắn đã không chống đỡ được tới bây giờ.

– Liều mạng, tiếp tục ngưng tụ.

Mặc kệ máu vương nơi khóe miệng, Lục Lâm Thiên tiếp tục chuẩn bị ngưng tụ Vũ đan.

Phanh..

Chỉ là lực lượng cơ thể lại nhanh chóng bạo phát, lúc này lực lượng bạo phát so với trước đó còn mãnh liệt hơn gấp đôi.

– A…

Lục Lâm Thiên lại hét thảm một tiếng, trong miệng phun ra một ngụm máu, liên tục ba lần thất bại khiến cho Lục Lâm Thiên không còn lực để ngăn chặn năng lượng thuộc tính trong cơ thể của mình. Lúc này chúng nó lại càng cuồng bạo hơn.

Phía bên ngoài, trên đỉnh núi năng lượng cuồng bạo đã hội tụ tới một mức độ vô cùng đáng sợ, không ngừng xuyên qua đại điện tiến vào bên trong.

Lúc này từ phía xa có hơn mười thân ảnh nhanh chóng bay tới, trong nháy mắt xuất hiện trên đỉnh núi, chính là mười vị trưởng lão của Vân Dương Tông, ngay cả Triệu Vô Cực cũng ở trong đám này, năng lượng cuồng bạo này đã làm kinh động cả bọn họ, đủ để chứng minh sự đáng sợ của nó.

– Vũ trưởng lão, có chuyện gì xảy ra vậy? Là ai đang đột phá?

Dương trưởng lão tức thì hỏi, bằng vào tu vi mọi người không khó để nhìn ra có người đang đột phá ở đây.

– Chẳng lẽ là đột phá Vũ Tướng? Sao lại có phản ứng lớn như vậy?

Chúng trưởng lão kinh ngạc không ngớt.

– Là đồ nhi Lục Lâm Thiên của ta đột phá Vũ Phách, các ngươi lập tức rời đi cho ta, đừng quấy nhiễu hắn đột phá.

Vũ Ngọc Tiền tức thì quát lên một tiếng.

– Là Lục Lâm Thiên đột phá, đột phá Vũ Phách sao lại tạo ra động tĩnh lớn như vậy?

Mọi người kinh ngạc.

– Ngày trước Hồng Lăng đột phá tuy rằng động tĩnh cũng lớn thế nhưng cũng không có khoa trương như vậy nha.

Tống trưởng lão kinh ngạc nói.

– Hừ.

Chỉ có Triệu Vô Cực hừ lạnh một tiếng.

Sưu…

Tiếp tục lại có một thân ảnh phi tới nhanh như thiểm điện rồi đáp xuống đỉnh núi.

– Ra mắt tông chủ.

Chúng trưởng lão tức thì hành lễ, cả đám đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn Vân Khiếu Thiên.

– Sư huynh, là ai đột phá vậy?

Vân Khiếu Thiên nhìn lên bầu trời rồi dùng vẻ mặt ngưng trọng hỏi Vũ Ngọc Tiền.

– Là Thiếu Du đột phá Vũ Phách.

Vũ Ngọc Tiền nói.

– Sư huynh, Lục Lâm Thiên chính là Vũ giả tam hệ, đột phá Vũ Phách không phải là chuyện đùa, huynh để hắn tự mình đột phá là chuyện cực kỳ nguy hiểm a. Vũ giả song hệ đột phá Vũ Phách nhất định phải có cường giả trong tông tự mình hộ pháp, Lục Lâm Thiên lại là Vũ giả tam hệ lại tự mình đột phá vô cùng nguy hiểm a.

Cơ mặt Vân Khiếu Thiên tức thì co quắp nói:

– Sư đệ, Thiếu Du đột phá ta muốn giúp cũng không được a.

Vũ Ngọc Tiền toát mồ hôi lạnh, lời Vân Khiếu Thiên nói hắn cũng hiểu, chỉ là hắn không giúp được gì mà thôi.

– Cái này quả thực có chút phiền phức.

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên trầm xuống, ngày trước Hồng Lăng đột phá hắn tự mình đứng bên cạnh hộ pháp, có một số thứ nếu không có hắn giải quyết thì Hồng Lăng sẽ gặp nguy hiểm, Vũ giả tam hệ đột phá Vũ Phách không phải là chuyện dễ dàng.

Lúc này Lục Lâm Thiên trong đại điện đương nhiên không biết được chuyện hắn đột phá đã dẫn tới chúng trưởng lão trong tông. Lúc này Lục Lâm Thiên tự thân hắn cũng khó mà bảo toàn, trong cơ thể hắn hiện tại có năm cỗ năng lượng thuộc tính khổng lồ, nhưng hắn lại không thể khống chế, mà năm cỗ năng lượng này không ngừng đấu đá trong cơ thể khiến cho thân thể hắn dường như đang bị phá hủy. Nếu không phải thân thể hắn cực kỳ cường hãn lại dùng Hộ Thể Thực Dương Đan và Độ Ách Ngũ Tâm Đan thì sợ rằng dưới sự trùng kích của năm cỗ năng lượng kinh khủng này đã sớm biến thành tro bụi rồi.

Nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cũng đã sống không bằng chết, năm cỗ năng lượng khổng lồ này không ngừng chạy chồm chồm trong cơ thể hắn, một đường phá hủy khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm kinh mạch hắn đang đứt thành từng khúc, xương cốt dưới áp lực đang phát ra tiếng cạch cạch, toàn bộ thân thể có cảm giác dường như chuẩn bị nổ tung. Lục Lâm Thiên chỉ có thể thủ hộ cỗ linh hồn lực trong đầu mà thôi. Lúc này cơ thể hắn truyền đến cảm giác suy yếu, mệt mỏi rã rời. Hắn có cảm giác mình đã thất bại, dưới sự trùng kích của năm cỗ lực lượng hắn không thể khống chế được. Vũ giả toàn hệ có lợi cũng có hại, quá trình đột phá quá mức khó khăn, Lục Lâm Thiên lúc này có chút tuyệt vọng…

– Tại sao có thể như vậy? Năng lượng thuộc tính này cũng quá lớn đi nha.

Trên đỉnh núi, những trưởng lão Vân Dương Tông đều nhìn vào năng lượng thiên địa đang cuồng bạo kia, cả đám đều há hốc mồm, đây đâu phải ba động khi đột phá Vũ Phách, năng lượng cuồng bạo này so với khi đột phá Vũ Tướng cũng không kém bao nhiêu.

– Có chút không giống, năng lượng thuộc tính tại sao lại kinh khủng như vậy?

Vân Khiếu Thiên nhướng mày, thời điểm Hồng Lăng đột phá cũng không có ba động cuồng bạo như vậy a.

Trong bầu trời năng lượng bàng bạc không ngừng tiến đến khiến cho không gian chung quanh liên tục vang lên tiếng bạo tạc không ngừng vang lên bên tai.

– Không tốt, năng lượng hỗn loạn, chỉ sợ Lục Lâm Thiên sẽ đột phá thất bại.

Dương trưởng lão có tu vi Vũ Vương tức thì đại biến nói.

– Sư đệ, làm sao bây giờ? Ngươi mau nghĩ biện pháp đi.

Vũ Ngọc Tiền tức thì sốt sắng nói với Vân Khiếu Thiên.

Vân Khiếu Thiên lắc đầu có chút bất đắc dĩ nói:

– Hiện tại đã tới giai đoạn này đã không còn cách nào khác chỉ có thể nhìn vào chính hắn mà thôi. Sư huynh, huynh quá sơ suất, Lục Lâm Thiên muốn đột phá ngươi phải thông báo cho tông môn một câu trước chứ.

– Ta…

Vũ Ngọc Tiền tát lên mặt mình một cái sốt ruột nói:

– Ta không muốn các ngươi xuất thủ, lại nói người làm sư phụ như ta vô dụng, chút mặt mũi này của ta đã hại Thiếu Du rồi.

Vũ Ngọc Tiền cũng biết Vũ giả tam hệ đột phá Vũ Phách nguy hiểm ra sao, thế nhưng hắn cũng coi trọng mặt mũi của mình.

Chương 396: Dị biến khi đột phá

Đồ đệ của hắn đột phá lại phải tìm người khác hộ pháp, đến lúc đó sẽ khiến người khác chê cười thế nhưng hiện tại hắn hối hận cũng đã không kịp, không ngừng đi qua đi lại, hận không thể tát thêm mình vài cát.

Chỉ là Vũ Ngọc Tiền cũng không biết, coi như là trong tông phái cường giả đến hộ pháp cho Lục Lâm Thiên thì hắn cũng sẽ cự tuyệt. Lúc đột phá nếu như có người bên cạnh chuyện Linh Vũ song tu của Lục Lâm Thiên rất dễ bị đưa ra ánh sáng.

Mà lúc này năng lượng thuộc tính cùng với năng lượng bên trong thiên địa cuồng bạo cho nên mọi người cũng vô pháp nhìn ra Lục Lâm Thiên là Vũ giả toàn hệ cùng với Linh giả. Năm cỗ năng lượng thuộc tính không ngừng tiến vào bên trong thân thể Lục Lâm Thiên, vì vậy trên đỉnh núi coi như là Vân Khiếu Thiên cũng không phát hiện ra được gì.

– Sư huynh, ngươi cũng không nên trách mình, chúng ta cứ bình tĩnh nhìn xem diễn biến một chút.

Hai hàng lông mày của Vân Khiếu Thiên nhíu lại, khẽ nói.

Lúc này trên người Lục Lâm Thiên căn bản không có thời gian để ý xem chuyện hắn là linh Vũ song tu có bị bại lộ không, thậm chí ngay cả biến hóa trên người mình hắn cũng không biết. Lúc này trong nhẫn trữ vật của Lục Lâm Thiên đột nhiên có một đám quang mang nhàn nhạt tràn ra bên ngoài, mà lúc này nếu như Lục Lâm Thiên nhìn vào trong là có thể phát hiện ra Linh Ngọc sàng bên trong nhẫn trữu vật không ngờ lúc này lại phát ra một cỗ quang mang chói mắt.

Cỗ quang mang trên nhẫn trữ vật này dọc theo ngón tay Lục Lâm Thiên trực tiếp lan tràn tới lục phủ ngũ tạng toàn thân hắn và khí hải, giống như một cỗ không khí mát rượi đảo qua khiến cho toàn thân thoải mái.

– Ta không thể tuyệt vọng, ta muốn trở thành cường giả, ta còn có mẫu thân có Vô Song, con đường cường giả của ta chỉ mới bắt đầu mà thôi.

Ngay khi Lục Lâm Thiên gần tới tuyệt cảnh ở sâu trong nội tâm hắn không biết từ đâu xuất hiện một cỗ lực lượng, đột nhiên Lục Lâm Thiên mở hai mắt, hai mắt tràn ngập tơ máu dường như sắp chảy ra máu vậy.

Tới lúc này Lục Lâm Thiên thức tỉnh quang mang trên nhẫn trữ vật sau khi lóe lên vài cái tức thì biến mất.

– Ta không tin ta không thể ngưng tụ ra Vũ đan, năm thuộc tính này làm khó dễ ta vậy thì ta đem các ngươi cùng nhau ngưng tụ vậy.

Lục Lâm Thiên thấp giọng quát, thủ ấn trong tay nhanh chóng đánh ra, hắn điều động chân khí hỗn loạn trong cơ thể cùng với năm cỗ năng lượng thuộc tính đang đánh nhau trong cơ thể.

Nếu không thể khống chế năm loại năng lượng thuộc tính này Lục Lâm Thiên quyết định ngưng tụ bừa năm cỗ năng lượng thuộc tính. Giờ phút này Lục Lâm Thiên tuy rằng nói là thanh tỉnh thế nhưng cũng không phải là thanh tỉnh tuyệt đối. Hiện tại chỉ là lực lượng cầu sinh, giãy dụa lần cuối trong tuyệt vọng mà thôi.

Không biết cố ý hay vô ý, cũng có thể là Lục Lâm Thiên không có lựa chọn nào khác, không thể khống chế năm cỗ năng lượng này ngưng tụ năm khỏa Vũ đan vậy thì cũng chỉ có thể ngưng tụ năm cỗ năng lượng thuộc tính này làm một, đây là dãy dụa trong tuyệt vọng lần cuối cùng của Lục Lâm Thiên.

Phụt.

Lục Lâm Thiên lại tiếp tục phun ra một ngụm máu tươi, năng lượng thuộc tính quá mức cuồng bạo lại thêm chân khí hỗn loạn trong cơ thể ầm ầm đánh nhau khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác xương cốt hắn đang vỡ tan ra, mà lúc này bên ngoài thân thể hắn da dẻ đã nứt nẻ, máu tươi văng tung tóe tưới từ đầu tới chân hắn. Trong thoáng chốc Lục Lâm Thiên đã trở thành một huyết

nhân.

Nếu như có thể nhìn kỹ thì thấy lúc này xuyên qua lớp da nứt nẻ của Lục Lâm Thiên có thể thấy rõ ràng lục phủ ngũ tạng trong cơ thể Lục Lâm Thiên đang phát ra quang mang, lúc này lục phủ ngũ tạng của hắn vẫn đang được một chút năng lượng tàn dư của chân khí và Độ Ách Ngũ Tâm Đan thủ hộ.

Năng lượng thiên địa cuồng bạo cùng với năng lượng thuộc tính lúc này trực tiếp tiến vào thân thể qua da của Lục Lâm Thiên, lực lượng cuồng bạo tàn sát bừa bãi, phá hủy thân thể của hắn.

– Ngưng cho ta.

Hai mắt Lục Lâm Thiên đỏ ngầu, thân thể tổn hại cũng không khiến cho Lục Lâm Thiên chú ý, hắn đem chút chân khí cuối cùng còn sót lại bao vây năng lượng thuộc tính trong cơ thể mà khống chế.

Phanh.

Tiếng nổ vang trong nháy mắt từ cơ thể hắn truyền ra, trong năng lượng cuồng bạo này thân thể tổn hại của Lục Lâm Thiên một lần nữa lại nổ vang, ngón tay cái nứt ra, máu tươi tiếp tục chảy xuống, toàn bộ sàn đại điện lúc này nơi nơi đều là máu tươi của Lục Lâm Thiên.

– Phốc.

Miệng phun ra một ngụm máu, lực lượng cuồng bạo một lần nữa phá hủy thân thể, Lục Lâm Thiên có thể nghe thấy tiếng xương cốt của hắn đứt thành từng khúc, lục phủ ngũ tạng đã bắt đầu nứt nẻ giống như làn da của hắn. Dưới một cỗ lực lượng đánh xuống trực tiếp khuếch tán, Lục Lâm Thiên cũng không thể kiên trì thêm được nữa thân thể đang khoanh chân ngồi đó lập tức ngã xuống đất, trực tiếp ngất đi.

Mà trong lúc ngất đi Lục Lâm Thiên trong lòng hắn mất hết đi sự tự tin vốn có, rốt cuộc bản thân hắn vẫn thất bại.

Nhưng vào lúc này sau khi Lục Lâm Thiên ngất đi cũng không cảm giác được ngay khi hắn không chế năm cỗ năng lượng thuộc tỉnh ngưng tụ thành Vũ đan thì trong đám năng lượng bạo liệt kia cũng hình thành một vòng xoáy vô cùng lớn, vòng xoáy này liên tục xoay tròn, trung tâm vòng xoáy cuồng bạo này không ngờ có một chỗ yên tĩnh.

Dòng xoáy nhanh chóng xoay tròn cũng ngăn chặn luôn không gian bên trong đan điền khiến cho năng lượng cuồng bạo bên ngoài không thể tiến vào nữa phần.

Năm cỗ năng lượng thuộc tỉnh không ngừng chạy loạn lại thêm chân khí cuồng bạo, tất cả những thứ đều bị ngăn cách ở bên ngoài đan điền Lục Lâm Thiên.

Lúc này trong trung tâm dòng xoáy đột nhiên xuất hiện một lực hút, năm cỗ lực lượng thuộc tỉnh cũng bị hút một tia vào rồi nhanh chóng xoay tròn ở bên trong, một lát sau không ngờ càng ngày càng có nhiều năng lượng thuộc tỉnh bị hút vào.

Những năng lượng thuộc tỉnh này vốn bài xích nhau thế nhưng dưới sự cấp tốc xoay tròn của vòng xoáy, lại thêm bên ngoài có năng lượng cuồng bạo đè nén bị mạnh mẽ ngưng tụ.

Vù vù.

Lúc này, trên đỉnh núi, năng lượng thuộc tỉnh kinh khủng kia trong nháy mắt tán loạn, năng lượng thuộc tỉnh đã mất đi sự dẫn dắt cho nên lúc này cũng chỉ có thể tán loạn đi mà thôi.

– Thất bại rồi.

Giờ phút này trên đỉnh núi mọi người cũng chỉ có thể khe khẽ thờ dài một tiếng. Động tĩnh lớn như vậy đã chứng minh Lục Lâm Thiên ngưng tụ Vũ đan thất bại, một Vũ giả tam hệ a, thiên phú tốt như vậy, một Vũ giả tam hệ trong ngàn vạn người không có lấy một người lúc này cũng không còn nữa.

Lúc này có không ít người đều dùng ánh mắt bất đắc đi nhìn Vũ Ngọc Tiền. Vũ trưởng lão này quả thực đúng là chuyên làm hỏng đệ tử mà. Một Vũ giả tam hệ lại bị Vũ trưởng lão phá đi. Nếu như là một trưởng lão khác giúp Lục Lâm Thiên đột phá thì cũng không xảy ra chuyện như vậy.

Vũ trưởng lão ngồi dưới đất, hai mắt đỏ bừng, cả người ngẩn ngơ, liên tục lẩm bẩm nói:

– Thiếu Du, là vi sư hại ngươi, là vi sư hại ngươi a.

Chương 397: Lột xác chân chính (1)

Chỉ có Triệu Vô Cực là trong mắt xuất hiện tiếu ý, tuyệt đối là tiếu ý, không cần hắn động thủ tiểu tử này cũng đã chết. Lúc này hắn quả thực có ý nghĩ muốn tiến lên cảm tạ Vũ trưởng lão môt phen.

Vân Khiếu Thiên nhìn vào cung điện màu vàng, ánh mắt thâm thúy khẽ thở dài nói:

– Chúng ta vào trong nhìn một chút.

Chúng trưởng lão khẽ gật đầu lập tức tiến về phía cung điện.

Ngay khi mọi người muốn tiến vào bên trong cung điện thì lập tức có một con rắn nhỏ màu vàng chắn trước cửa, lưỡi không ngừng phun ra nuốt vào, dường như nó không muốn mọi người vào trong cung điện.

– Tránh ra.

Tống trưởng lão nói một câu rồi phẩy tay về phía con rắn.

Sưu..

Ngay lúc này trong miệng con rắn nhỏ đột nhiên xuất hiện một đạo hỏa diễm màu vàng, khí tức nóng bỏng đột nhiên tuôn ra.

– Yêu thú thật mạnh mẽ.

Mọi người nhanh chóng thối lui, lúc này sắc mặt của Tống trưởng lão cũng đại biến, khí tức trên người của con rắn nhỏ này khiến cho hắn cảm thấy sợ hãi, đặc biệt là hỏa diễm màu vàng này khiến cho hắn kiêng kị.

Phì…

Trong nháy con rắn nhỏ không ngừng rít gào, thân thể nhanh chóng phình to ra, lân phiến trên người không ngừng có hỏa diễm lập lòe, khí tức bạo ngược xuất hiện, uy áp tỏa ra khiến cho ngay cả những trưởng lão Vân Dương Tông ở đây cũng phải kiêng kỵ.

Thân thể to lớn của con rắn này vừa vặn quay quanh quang điểm màu vàng một vòng, cái lưỡi không ngừng phun ra nuốt vào, ánh mắt hiện lên vẻ hung ác, răng nanh sắc nhọn bắn ra hàn mang.

– Yêu thú thực mạnh.

Sắc mặt mọi người đại biến trong nháy mắt lui về phía sau. Sau khi nhìn kỹ con rắn trước mặt mọi người mới biết được hóa ra nó chính là con rắn nhỏ vẫn luôn đi theo tiểu tử Lục Lâm Thiên kia, không ngờ nó lại kinh khủng như vậy.

– Yêu thú tứ giai sao? Nhưng mà tứ giai cũng không kinh khủng như vậy a.

Mọi người không ngừng suy đoán, chỉ có yêu thú tứ giai mới có thể tự do biến hóa thân thể, thế nhưng có chút kỳ quái là đầu yêu thú trước mắt này khí tức trên người cũng không phải là tứ giai dường như còn kinh khủng hơn tứ giai một chút. Không thể phủ nhận, đầu yêu thú này có huyết mạch cực cao.

Rống.

Cũng vào lúc này trên không trung có một tiếng gầm lớn, trong chớp mặt thân ảnh Thiên Sí Tuyết Sư không chút xa lạ với chúng trưởng lão hiện ra, hai cánh trực tiếp đánh ra một đạo khí lưu.

Sưu…

Lúc này có một đạo huyết quang từ trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư nhảy xuống trong nháy mắt hóa thành một đầu yêu thú có thể tích không lồ toàn thân tràn ngập huyết quang, dáng vẻ dữ tợn, chính là Huyết Tích Dịch vừa mới đột phá yêu thú trung kỳ trở về.

– Yêu thú tứ giai Huyết Tích Dịch.

Sắc mặt mọi người tức thì trầm xuống.

– Chủ nhân đang bế quan đột phá, các ngươi không được quấy rầy người.

Huyết Tích Dịch mở miệng nói.

– Ngươi chính là Huyết Tích Dịch trong Sơn mạch Vụ Đô?

Trong đám trưởng lão lúc này có một trưởng lão mặc áo bào trắng hỏi.

– Không sai, hiện tại ta chỉ là một yêu thú hộ thân của chủ nhân mà thôi.

Huyết Tích Dịch nói, trước mặt cường giả, nếu như là trong Sơn mạch Vụ Đô Huyết Tích Dịch đã sớm chạy trốn thế nhưng hiện tại nó phải bảo vệ chủ nhân bế quan.

– Tiểu tử này rốt cuộc có kỳ ngộ gì mà không ngờ có nhiều yêu thú như vậy.

Không ít trưởng lão cũng âm thầm kinh ngạc. Lúc này ánh mắt những trưởng lão kia lại nhìn về phía con rắn màu vàng trước mặt.

– Nghiệt súc, mau tránh ra để ta đến xem đồ đệ của ta.

Vũ Ngọc Tiền tiến lên phía trước nói.

Phì…

Con rắn thè lưỡi tạo ra tiếng phì phì dường như nó đang nói với Huyết Tích Dịch cái gì đó.

– Chủ nhân đang bế quan, các ngươi không thể tiến vào, mặc kệ là ai cũng không được.

Huyết Tích Dịch nói.

– Huyết Tích Dịch, chủ nhân ngươi đột phá thất bại chúng ta vào xem còn cứu được hắn hay không. Ngươi mau tránh ra bằng không ta sẽ không khách khí với ngươi.

Vân Khiếu Thiên nhướng mày một cỗ khí thế chậm rãi khuếch tán, tức thì áp chế Huyết Tích Dịch.

Dưới cỗ khí thế này Huyết Tích Dịch ngay cả đôi cánh cũng không động đậy được.

Phì…

Khí tức của con rắn lần thứ hai tăng vọt trực tiếp chống lại khí thế của Vân Khiếu Thiên. Lúc này Huyết Tích Dịch mới có thể mở miệng nói:

– Chủ nhân nhà ta không phải đột phá thất bại, Tiểu long và chủ nhân có huyết khế trong người nếu như chủ nhân thất bại Tiểu Long sẽ biết. Hiện tại chủ nhân đang ở trong giai đoạn quan trọng, các ngươi không thể tiến vào.

– Một yêu thú tứ giai nho nhỏ không ngờ lại dám làm càn tại Vân Dương Tông ta, đúng là chán sống rồi.

Triệu Vô Cực lạnh lẽo quát một tiếng dường như muốn xuất thủ với Huyết Tích Dịch.

– Triệu chưởng lão, dừng tay.

Vân Khiếu Thiên tức thì quát lên, sau đó hắn lại nhìn về phía Tiểu Long một cái rồi quay đầu lại nói:

– Toàn bộ rời đi, không nên cản trở Lục Lâm Thiên đột phá.

Mà lúc này trong lòng Vân Khiếu Thiên cũng đang kinh ngạc về khí tức của Tiểu Long. Vừa rồi hắn có cảm giác thực lực của con rắn này tuy rằng không mạnh, thế nhưng cường độ khí tức cũng khiến cho hắn phải lưu ý, yêu thú này địa vị tuyệt đối không thấp.

– Tông chủ, lẽ nào chúng ta tin lời một đầu yêu thú nhỏ nhỏ nói sao?

Sắc mặt Triệu Vô Cực trầm xuống nói.

– Triệu trưởng lão hôm nay quả thực vô cùng quan tâm tới Lục Lâm Thiên nha. Chỉ là yêu thú của Lục Lâm Thiên có huyết khế với hắn tự nhiên sẽ biết tình trạng của hắn hiện tại, chúng ta không nên đi vào làm kinh động tới hắn.

Tạ trưởng lão nói.

– Đúng, các ngươi đi đi. Nếu ai quấy rối đồ nhi ta đột phá, ta thề sẽ không để yên cho kẻ đó.

Vũ Ngọc Tiền trừng mắt nhìn Triệu Vô Cực nói.

Mọi người lùi về phía sau, Tiểu Long, Huyết Tích Dịch, Thiên Sí Tuyết Sư, ba thân thể to lớn thủ hộ trước đại điện.

Mà giờ phút này thời gian chậm rãi trôi qua, trong cung điện màu vàng Lục Lâm Thiên đã lâm vào trạng thái chết giả, trên người có vô số vết thương, máu lúc này cũng đã ngừng chảy. Tất cả tiến vào trạng thái yên tĩnh, quanh thân hắn không biết từ khi nào xuất hiện một cỗ quang mang ngũ sắc. Đồng thời còn có một cỗ quang mang bạch sắc đan xen lẫn nhau, tổng cộng có sáu đạo quang mang cuốn quanh thân thể hắn.

Hai ngày sau, mọi người đứng chờ ở đỉnh núi nhưng cũng không có động tĩnh gì liền lục tục rời đi. Vân Khiếu Thiên nhướng mày, trong tông cũng có sự tình cần hắn xử lý cho nên sau khi dặn dò Vũ trưởng lão một tiếng liền lập tức rời đi.

Trong cơ thể Lục Lâm Thiên lúc này Lục Lâm Thiên cũng không biết được đang xảy ra những chuyện gì. Trong đan điền khí hải dưới vòng xoáy mang theo năng lượng kinh khủng kia lúc này đã hình thành một quang cầu ngũ sắc, năng lượng cuồng bạo phát ra, khí thế không ngừng áp xúc.

Mà lúc này trên quang cầu ngũ sắc có một cỗ khí tức từ đan điền khí hải khuếch tán ra. Cỗ khí tức này đi qua lục phủ ngũ tạng đã bị tổn thương nghiêm trọng của hắn chậm rãi ôn nhuận thân thể đã bị phá hủy nghiêm trọng. Dưới sự bao bọc của cỗ khí tức ngũ sắc này, khí tức không ngừng đi qua kinh mạch, huyết nhục, vết thương một lượt rồi trở lại bên trong quang cầu.

Chương 398: Lột xác chân chính (2)

Dưới sự chữa trị của khí tức ngũ sắc, kinh mạch, xương cốt, máu thịt vốn bị nghiền nát của Lục Lâm Thiên nhanh chóng sáng bóng, dường như lại tiếp tục có sinh mệnh.

Tất cả các vết thương trên người đều được chữa trị một cách chậm rãi. Mà lần chữa trị này lại làm cho kinh mạch, cốt cách đã bị tổn hại của hắn sau khi phục hồi lại sẽ cường hãn gấp mấy lần.

Dưới sự bao bọc của ngũ sắc quang mang thân thể của Lục Lâm Thiên đang chậm rãi tăng cường, có thể nói là thoát thai hoán cốt đang tiến hành một lần lột xác.

Từ Vũ Sư đến Vũ Phách bản thân nó chính là một lần lột xác. Thế nhưng lúc này quá trình lột xác của Lục Lâm Thiên cực kỳ chậm rãi, đồng thời hình thức lột xác cũng không giống với mọi người.

Trong đầu Lục Lâm Thiên lúc này viên Hồn đan kia vẫn tiếp tục xoay tròn, khiến cho linh hồn của Lục Lâm Thiên lấy lại sinh mệnh. Cho tới lúc này linh hồn của hắn kỳ thực đã không bị ảnh hưởng nữa. Bằng không nếu như linh hồn bị ảnh hưởng mất đi sinh mệnh cho dù tất cả thay đổi cũng chỉ phí công mà thôi. Có thể nói đây là vận khí của Lục Lâm Thiên. Thân thể bị hao tổn thế nhưng linh hồn lực lại tự động ngưng tụ cũng không bị ngoại lực trùng kích.

Khung xương cùng với lục phủ ngũ tạng trong cơ thể Lục Lâm Thiên đều tham lam thôn phệ khí tức ngũ sắc này bằng vào tốc độ mà mắt thường không thấy được chữa trị lại những hao tổn và lột xác.

Trong đan điền, năm loại thuộc tính năng lượng vô cùng cuồng bạo kia từ ban đầu đều vây bên ngoài quang cầu ngũ sắc. Mà lúc này quang cầu ngũ sắc càng lúc càng lớn, lực xoay tròn cũng càng lúc càng lớn. Lúc này thế cục đã biến hóa hoàn toàn. Trên quang cầu ngũ sắc phát ra một lực hút vô cùng lớn, không ngừng thôn phệ năng lượng thuộc tính trong đan điền.

Giờ phút này, khí tức trên người Lục Lâm Thiên chính thức kéo lên.

Vào ngày chúng trưởng lão rời khỏi, buổi chiều hôm đó ba người Lục Vô Song, Thúy Ngọc, Độc Cô Băng Lan cũng đã tới ngọn núi. Lục Vô Song buồn bã lòng nóng như lửa đốt, thế nhưng nàng cũng không giúp được gì. Từ trong miệng sư phụ nàng mới biết được Lục Lâm Thiên trong lúc đột phá xảy ra biến cố.

Mà tam nữ sau khi biết được hình dáng thật sự của Tiểu Long cũng kinh ngạc không ngớt. Thế nhưng ánh mắt của các nàng lại lập tức rơi vào cánh cửa trên đại điện kia.

Ngày thứ ba. Vân Hồng Lăng cũng tới ngọn núi này, một lần nàng muốn xông vào đại điện thế nhưng lại bị Vũ Ngọc Tiền cùng Lục Vô Song, Độc Cô Băng Lan kéo lại.

– Vô Song tỷ, tiểu tặc kia không có việc gì chứ?

Trên một tảng đá chúng nữ chăm chú nhìn vào đại điện, Vân Hồng Lăng nhẹ giọng hỏi.

– Thiếu Du không có việc gì, rớt xuống vực sâu vạn trượng cũng không chết được, bây giờ nhất định cũng không có chuyện gì.

Lục Vô Song nói, trong lòng nàng hiện tại cũng vô cùng lo lắng nhưng cũng chỉ có thể nói vậy để an ủi chính mình mà thôi.

– Tiểu tặc này ngàn vạn lần không thể chết nha. Hắn còn chưa có lấy ta sao có thể chết được. Hắn còn chưa phụ trách với ta nữa mà.

Vân Hồng Lăng lớn tiếng nói.

– Cái gì?

Những lời này của Vân Hồng Lăng khiến cho đám người Lục Vô Song, Thúy Ngọc, Độc Cô Băng Lan, còn có Vũ Ngọc Tiền, Mã Phương cách đó không xa đều há hốc mồm.

– Các ngươi nhìn ta như vậy làm gì? Tiểu tặc kia đã đồng ý chịu trách nhiệm với ta rồi.

Vân Hồng Lăng sửng sốt, nhìn thấy tất cả mọi người đều há hốc mồm nhìn mình tức thì nàng chu miệng nói.

– Hồng Lăng, lẽ nào ngươi và Thiếu Du đã có…

Sắc mặt Lục Vô Song đại biến nhanh chóng hỏi Vân Hồng Lăng.

– Vô Song tỷ, không giống như trong tưởng tượng của các ngươi đâu, chỉ là cũng gần giống như vậy.

Gương mặt Vân Hồng Lăng đỏ lên. Dù sao cũng đã lỡ miệng rồi, bằng vào tính cách của nàng cũng không phải là một nữ nhân e thẹn hay xấu hổ, lập tức thừa nhận.

Nghe Vân Hồng Lăng nói vậy, trong mắt hai người Lục Vô Song, Thúy Ngọc tức thì có chút dị dạng. Sau đó cả hai đều nhíu mày nhìn về phía đại điện.

Thời gian chậm rãi trôi qua, lúc này toàn bộ đệ tử thân truyền Vân Dương Tông đều biết chuyện Lục Lâm Thiên trong lúc đột phá Vũ Phách xuất hiện tình huống ngoài ý muốn, điều này khiến cho không ít người vui vẻ, có người thở dài có người hả giận, còn có một ít tiếc hận. Một Vũ giả đột phá Vũ Phách thất bại tuy rằng đối với bọn họ không có bất kỳ chỗ tốt nào thế nhưng nếu như có một Vũ giả tam hệ lại có tu vi Vũ Phách suốt ngày xuất hiện trước mặt bọn họ mà bọn họ cũng chỉ có thể ước ao đố ky. Hiện tại biết được tin tức Lục Lâm Thiên trong lúc đột phá xảy ra sự cố đương nhiên là tìm cách truyền bá tin tức.

Thời gian chậm rãi trôi qua, mười ngày, hai mươi ngày, trong đại điện hoàng kim này vẫn không có phản ứng.

Lục Lâm Thiên bế quan tổng cộng đã mất bốn mươi tám ngày, hầu như tất cả mọi người trong Vân Dương Tông đều cho rằng Lục Lâm Thiên đã không còn hy vọng gì nữa, lâu như vậy còn không đột phá thì sao có hy vọng gì nữa.

Ngày thứ bốn mươi tám, quanh thân Lục Lâm Thiên có sáu đạo quang mang quấn quanh, thân thể máu chảy đầm đìa vô cùng thê thảm kia lúc này đã được chữa trị toàn bộ, toàn thân tỏa ra lực lượng bạo tạc mạnh mẽ.

– Ta không chết, hay là đã chết?

Lúc Lục Lâm Thiên khôi phục được một chút ý thức thì việc trước tiên hắn làm là nhìn vào cơ thể mình rồi lẩm bẩm nói:

– Không chết, rốt cuộc còn chưa chết.

Lục Lâm Thiên đột nhiên mở hai mắt, lại khoanh chân ngồi xuống, sau khi kiểm tra thân thể một lượt thì không ngờ thân thể hắn lúc này không có lấy một vết thương, đồng thời cường hãn tới một trình độ mà hắn không thể tưởng tượng được. Mà trong cơ thể hắn hiện tại không ngờ đã ngưng tụ ra một viên Vũ đan.

– Đây là hình dạng của Vũ đan sao?

Lục Lâm Thiên sửng sốt, bản thân hắn là Vũ giả ngũ hệ, vốn phải ngưng tụ ra năm khỏa Vũ đan mới đúng, thế nhưng cuối cùng hắn rơi vào bước đường cùng không ngờ lại đem năm cỗ năng lượng thuộc tính này ngưng tụ thành một viên Vũ đan, mà viên Vũ đan này không ngờ lại ngưng tụ thành công.

Cái này có hậu quả gì Lục Lâm Thiên hiện tại cũng không biết, hắn chỉ biết mình không chết là do vận khí vô cùng tốt.

Trong đầu lúc này Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được hồn đan trong đầu đang dần được ngưng tụ thành hình.

– Đột phá.

Lục Lâm Thiên thầm quát lên một tiếng, thủ ấn trong tay một lần nữa biến hóa.

Trên đỉnh núi, Lục Vô Song ngồi trên một tảng đá ánh mắt nhìn về phía cung điện màu vàng, một lúc lâu sau nàng khẽ thở dài lẩm bẩm nói.

– Đã lâu như vậy rồi sao đệ còn chưa ra? Coi như là vì Tam a di, vì Hồng Lăng, đệ nhanh ra đây đi.

Thấp giọng nói xong khuôn mặt Lục Vô Song hiện lên vẻ lo lắng. Sau khi nghe Vân Hồng Lăng nói chuyện trong lòng nàng không khỏi có chút tức giận và thất vọng. Thế nhưng Lục Lâm Thiên lúc này sinh tử không rõ làm nàng có chút lo lắng, về phần tức giận và thất vọng, nếu như hắn có thể bình an đột phá, sau này nàng không gặp hắn cũng được.

Chương 399: Đột phá Vũ Phách

Trên đỉnh núi, trong đôi mắt xinh đẹp của ba người Vân Hồng Lăng, Thúy Ngọc, Độc Cô Băng Lan không khỏi có chút lo lắng, trong lòng mỗi người đều vô cùng ngưng trọng, cứ chờ đợi trong lo lắng như thế này các nàng đã chờ hơn một tháng rồi.

– Chuyện gì xảy ra?

Lúc này mặt đất trên ngọn núi đột nhiên chấn động, dường như cả ngọn núi vừa giật mình tỉnh lại sau giấc ngủ vậy.

Trên ngọn núi mấy người nghi hoặc nhìn chung quanh, thế nhưng lúc này trong không trung một lần nữa lại có một cỗ năng lượng thiên địa khổng lồ trong nháy mắt hội tụ.

– Là động tĩnh từ đại điện truyền ra.

Mọi người ngay lập tức cảm nhận được dị động bên trong đại điện truyền tới, là một cỗ hơi thở nhanh chóng tăng lên.

Cảm nhận được cỗ hơi thở này trong mắt Vũ Ngọc Tiền hiện lên sự hưng phấn khó có thể che giấu được:

– Cỗ khí tức này là của Lục Lâm Thiên. Tiểu tử này không ngờ lần thứ hai bắt đầu đột phá.

– Bắt đầu đột phá sao?

Thúy Ngọc khẽ lẩm bẩm, trong mắt nàng có chút kinh ngạc.

– Tiểu tặc này đang đột phá, ta có thể cảm giác được.

Vân Hồng Lăng kinh hỷ nói. Hiện tại nàng vô cùng hưng phấn, hơn một tháng nay nàng đã sống trong lo lắng.

Năng lượng trong thiên địa bàng bạc nhanh chóng hội tụ trên ngọn núi, một cỗ năng lượng cuồng bạo lần thứ hai nhanh chóng hướng về phía bên trong đại điện mà tới.

Dưới khí tức cuồng bạo, Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư, Huyết Tích Dịch đều phải tạm tránh ra xa.

Trong đại điện lúc này dường như có một cái động không đáy đang tham lam thôn phệ năng lượng thuộc tính bên trong thiên địa. Một cỗ khí tức cường hãn từ trong đại điện như thủy triều truyền ra bên ngoài.

– Là khí tức của Vũ Phách, tiểu tặc này đã thành công đột phá Vũ Phách rồi.

Vân Hồng Lăng lắp bắp nói, vẻ mặt nàng vô cùng kinh ngạc. Khi trước nàng đột phá Vũ Phách cũng không có động tĩnh lớn như vậy nha.

– Thành công rồi, thành công rồi.

Vũ Ngọc Tiền kích động tới mức khoa tay múa chân. Cảm nhận được cỗ khí tức này đã bình ổn trở lại, hắn biết Lục Lâm Thiên ở bên trong đang đột phá.

Rống.

Nhưng vào lúc này, trong đại điện truyền ra một tiếng gầm gừ lớn, tiếng gầm này giống như là yêu thú rống lên vậy. Thế nhưng mọi người ở đây có thể nghe ra, đây chính là âm thanh của Lục Lâm Thiên.

Tiếng gầm này phóng lên cao, cùng lúc đó trong đại điện hoàng kim có một cỗ khí tức phóng lên cao. Nếu nhìn kỹ thì không khó có thể nhìn thấy trong khí tức này có sáu đạo quang mang quanh quẩn.

Khí tức cường hãn trong nháy mắt khuếch tán trên không trung. Trong nháy mắt năng lượng thuộc tính cùng với năng lượng thiên địa va chạm vào nhau tạo ra tiếng ầm vang truyền đi.

Phanh.

Năng lượng cuồng bạo khuếch tán ra tứ phía tạo thành gợn sóng trên không trung.

Sưu sưu.

Lúc này từ bốn phương tám hướng có không ít trưởng lão của Vân Dương Tông trong nháy mắt chạy tới. Vân Khiếu Thiên dẫn đầu đi tới đỉnh núi, sắc mặt mọi người có chút kinh ngạc, khí tức này không khỏi quá lớn đi a.

Chỉ là lúc này khi bọn họ đến mọi thứ đã yên tĩnh trở lại, chung quanh im ắng, ngay cả năng lượng xao động cũng đã tiêu tán trong thiên địa.

– Vô Song, vừa rồi Lục Lâm Thiên đột phá sao?

Tạ trưởng lão hỏi Lục Vô Song.

– Hẳn là Thiếu Du đột phá.

Lục Vô Song khẽ trả lời.

– Không ngờ lại đột phá, còn tạo ra động tĩnh lớn như vậy.

Chúng trưởng lão sợ hãi than.

– Ắt xì.

Lúc này cánh cửa cung điện hoàng kim mở ra. Một thân ảnh đầu tóc rối bù, quần áo bị nghiền nát, toàn thân tràn ngập khí tức cường hãn xuất hiện trước ánh mắt của mọi người.

Tuy rằng quần áo rách nát, tóc rối bù, thế nhưng trên khuôn mặt kiên nghị kia khóe miệng vẫn nhếch lên đầy tiếu ý, không phải là Lục Lâm Thiên thì có thể là ai cơ chứ?

Sưu…

Tiểu Long thu nhỏ thân thể, vô cùng thân thiết bay tới trên vai Lục Lâm Thiên rồi không ngừng thè lưỡi liếm mặt hắn.

– Ra mắt chủ nhân.

Huyết Tích Dịch nói rồi cũng thu nhỏ thân thể lại.

– Khục Khục.

Nhìn thấy mọi người trước mặt Lục Lâm Thiên ho khan một tiếng sau đó có chút sửng sốt rồi lập tức hành lễ:

– Đệ tử ra mắt tông chủ, ra mắt sư phụ và chư vị trưởng lão.

Nhìn người trước mặt rõ ràng là Lục Lâm Thiên, mọi người càng thêm nghi hoặc, tóc rối bù, quần áo tả tơi, Lục Lâm Thiên này đột phá dường như rất là đặc sắc nha.

– Tiểu tặc, ta biết ngươi sẽ không chết mà. Ngươi làm ta sợ muốn chết.

Đúng lúc này một thân ảnh xinh đẹp nhanh như thiểm điện lao thẳng vào lòng Lục Lâm Thiên. Dường như nàng không để ý tới đám người đang đứng chung quanh. Lục Lâm Thiên còn chưa kịp phản ứng thì đã bị Vân Hồng Lăng ôm cổ, lập tức một mùi hương thơm ngát tràn vào trong mũi. Lục Lâm Thiên vô cùng sửng sốt, bởi vì hắn nhìn thấy lúc này Vân Khiếu Thiên, chư vị trưởng lão của Vân Dương Tông hiện tại đang há hốc mồm nhìn bọn họ. Đặc biệt là Vân Khiếu Thiên, cái miệng mở to đủ để nhét một quả trứng vịt vào.

Chúng trưởng lão liếc mắt nhìn nhau đều vô cùng chấn động. Mới cách đó hơn một tháng Vân Hồng Lăng nhìn thấy Lục Lâm Thiên còn muốn đánh muốn giết thế nhưng bây giờ không ngờ lại trực tiếp ôm Lục Lâm Thiên. Sợ rằng lúc nàng hô đánh hô giết khi trước cũng chỉ là đánh yêu mà thôi.

– Khục khục.

Vân Khiếu Thiên ho khan vài tiếng, làm trò trước mặt chúng trưởng lão, mặt mũi của hắn đã mất hết rồi, không thể vãn hồi lại nữa, hắn nói:

– Hồng Lăng, còn không qua đây, đừng đánh sư đệ ngươi nữa.

– A.

Hồng Lăng lúc này mới quay đầu lại liếc mắt nhìn Vân Khiếu Thiên thì thấy các vị trưởng lão hiện tại đều đang dùng ánh mắt ngạc nhiên nhìn nàng, tức thì nàng trừng mắt lại rồi lùi về bên người Vân Khiếu Thiên.

– Lục Lâm Thiên, ngươi đột phá Vũ Phách rồi sao?

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

– Bẩm tông chủ, đệ tử đã đột phá.

Lục Lâm Thiên lúc này ngay cả ngẩng cao đầu cũng không dám, ôm nữ nhi ngay trước mặt phụ huynh, chỉ sợ có chút phiền phức.

– Đột phá là tốt rồi, ngươi nên nghỉ ngơi vài ngày. Còn hơn ba tháng nữa tông môn sẽ chọn hai mươi đệ tử thân truyền tiến vào mật địa tu luyện, ngươi nên tu luyện cho tốt.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Vâng, thưa tông chủ.

Lục Lâm Thiên đáp, thế nhưng ánh mắt thủy chung vẫn không dám nhìn thẳng về phía Vân Khiếu Thiên.

– Chư vị trưởng lão, chúng ta về thôi. Gần đây chư vị trưởng lão cũng nên đốc thúc đệ tử mình tu luyện, mật địa sắp mở ra thế nhưng cũng chỉ có hai mươi danh ngạch mà thôi.

Vân Khiếu Thiên nói xong trực tiếp nắm lấy tay Vân Hồng Lăng rời đi.

– Chúng ta cũng đi thôi.

Các vị trưởng lão đều tự mình rời đi. Chỉ có Triệu Vô Cực trước khi đi là dùng ánh mắt oán hận nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

– Vô Song…

Ánh mắt khẽ đảo qua Lục Lâm Thiên lập tức nhướng mày, vừa rồi hắn còn thấy Lục Vô Song ở đây thế nhưng trong nháy mắt đã không thấy đâu. Ngay cả Độc Cô Băng Lan và Thúy Ngọc cũng không biết đã đi từ bao giờ.

– Hảo đồ nhi của ta. Ngươi không có việc gì là tốt rồi. Sư phụ gấp muốn chết a.

Vũ Ngọc Tiền đi tới bên người Lục Lâm Thiên thở ra một hơi rồi nói.

Chương 400: Bí mật Vũ đan (1)

– Là đệ tử khiến cho sư phụ lo lắng.

Lục Lâm Thiên thi lễ, nhìn vẻ mặt sốt ruột của Vũ Ngọc Tiền, trong lòng hắn không khỏi nói một câu vị sư phụ này quả thực hắn không nhận lầm.

– Là tại ta không tốt, thiếu chút nữa hại tới con.

Vũ Ngọc Tiền thở dài nói.

– Sư phụ, đệ tử vừa mới đột phá còn cần củng cố một chút, đệ tử xin phép cáo từ.

Lục Lâm Thiên trực tiếp kiếm cớ chạy trốn.

– Được rồi, trở về điều tức một chút đi. Vừa mới đột phá hẳn phải củng cố một chút.

Vũ Ngọc Tiền nói.

– Lão đại, ngươi không sao chứ? Ngươi làm ta sợ muốn chết. Lúc trước ta cảm thấy khí tức của ngươi suy yếu tới cực độ thiếu chút nữa ta đã nhảy vào, may sao một lát sau nó chậm rãi tăng lên.

Thanh âm Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Không có việc gì.

Lục Lâm Thiên có chút không yên lòng, trong lòng hắn đang nghĩ vừa rồi Lục Vô Song nhất định đã thấy Vân Hồng Lăng lao tới ôm hắn cho nên mới lặng lẽ rời đi. Chuyện này có điểm giống lật thuyền a.

Một lát sau hắn đã tới ngọn núi của chính mình, nhảy khỏi lưng Thiên Sí Tuyết Sư Lục Lâm Thiên đi vào phòng thay một kiện trường bào sạch sẽ khác.

– Một viên Vũ đan, chắc hẳn cũng không có ảnh hưởng gì.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, sau khi xem xét cơ thể mình hắn không khỏi chau mày. Vũ giả song hệ khi đột phá sẽ ngưng tụ ra hai khỏa Vũ đan, tam hệ thì ngưng tụ ba khỏa, hắn là Vũ giả ngũ hệ phải ngưng tụ năm viên Vũ đan mới đúng, thế nhưng hiện tại lại chỉ có một viên Vũ đan.

Sau khi nhìn qua một chút viên Vũ đan này Lục Lâm Thiên cảm thấy nó có điểm kỳ lạ, dựa theo tư liệu hắn đọc ở Vạn Vũ Lâu, Vũ giả sau khi đạt tới Vũ Phách thành công ngưng tụ Vũ đan thì Vũ đan của hắn chỉ lớn bằng ngón tay cái mà thôi.

Màu sắc của Vũ đan cũng dựa theo thuộc tính mà phân chia. Đỏ là hỏa, xanh là mộc, thủy là lam, thổ là nâu, phong là trắng, thế nhưng viên Vũ đan hiện giờ của hắn lại lớn bằng nắm tay trẻ con, so với Vũ đan của Vũ giả bình thường thì lớn hơn gấp mười lần nha.

Càng thêm kỳ lạ chính là trên viên Vũ đan này có đủ năm màu đại diện cho năm hệ đang chậm rãi xoay tròn trong đan điền của hắn.

Loại biến hóa này của Vũ đan vượt qua sự tưởng tượng của hắn. Lục Lâm Thiên cảm thấy có chút lo lắng đồng thời cũng cảm giác được rõ ràng thực lực của bản thân hiện giờ so với lúc còn là Vũ Sư là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau, đây chính là sự khác biệt về bản chất.

Lúc này chân khí bên trong đan điền so với chân khí khi còn là Vũ Sư tinh thần hơn không biết bao nhiêu lần.

Điều động một chút chân khí trong cơ thể, xương cốt lập tức vang lên tiếng cách cách, lúc này chân khí di chuyển trong kinh mạch như là nước sông chảy ra biển vậy. Cơ thể tràn ngập cảm giác khoan khoái dễ chịu, một ngụm trọc khí từ yết hầu lên tới miệng Lục Lâm Thiên rồi thoát ra ngoài.

– Đây là sự khác nhau giữa Vũ Phách và Vũ sư sao?

Lục Lâm Thiên cảm nhận chân khí như biển rộng bên trong đan điền mà không khỏi có chút kinh ngạc nói. Lúc này thực lực của bản thân hắn so với thời gian còn là Vũ Sư cửu trọng đỉnh phong quả thực như là trời với đất vậy.

Thủ ấn trong tay biến đổi một đạo phong nhận trong nháy mắt xuất hiện trong không gian, ngoài lực lượng cuồng bạo ra nó cũng khiến cho không khí chung quanh nhộn nhạo không ngừng.

Cảm nhận loại lực lượng này Lục Lâm Thiên phỏng đoán thực lực hiện tại của hắn nếu như một lần nữa gặp Hoàng Hổ thì hắn không cần xuất ra Hư Linh Huyễn Ấn chỉ bằng vào thực lực Vũ giả cũng có thể dùng một chiêu làm đối phương bị thương nặng.

Sau khi xem xét viên hồn đan trong cơ thể khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi nhếch lên. Viên hồn đan này quả thực giống với trong ghi chép của Vân Dương Tông thế nhưng có một chỗ khác đó là viên hồn đan của hắn lại lớn bằng ba ngón tay cái, so với linh giả vừa đột phá tới Linh Phách thì lớn hơn gấp ba lần.

Trên điểm này Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy kỳ quái một chút nào. Nguyên nhân là do linh hồn lực của hắn mạnh hơn gấp mấy lần so với linh giả đồng cấp, lại có thêm Linh Hồn Thần dịch và Linh Ngọc sàng hỗ trợ, linh hồn lực của hắn vẫn luôn chậm rãi tăng trưởng. Xem ra chỉ tính riêng trong linh giả đồng cấp hắn mạnh hơn không ít so với linh giả bình thường.

– Đột phá Vũ Phách cũng có thể thôn phệ yêu đan và linh đan rồi.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, trên người hắn hiện tại còn hai viên linh đan và một viên yêu đan. Trước đó tu vi quá thấp không thể chịu được năng lượng khổng lồ kia cho nên vẫn không thể luyện hóa. Hiện tại hắn đã đột phá tới Linh Phách và Vũ phách, sau này thôn phệ linh đan và yêu đan tốc độ tu luyện của hắn sẽ nhanh hơn không ít.

Lục Lâm Thiên lập tức thử điều động năng lượng năm loại thuộc tính của hắn. Hắn lập tức phát hiện ra tất cả vẫn như bình thường, căn bản không có gì khác, xem ra viên Vũ đan này cũng không có tác dụng phụ gì. Chỉ ít là hiện tại không có tác dụng phụ.

Nhìn lên sắc trời lúc này đã gần tới hoàng hôn, Lục Lâm Thiên nhíu mày, lúc này hắn mới nhớ đến mình còn một số việc chưa làm. Lục Vô Song nhìn thấy một màn giữa hắn và Vân Hồng Lăng phỏng chừng trong lòng hiện tại đang ghen nha, hắn phải nghĩ một chút biện pháp bù đắp mới được.

Tại một ngọn núi khác lúc này có một thân ảnh tuyệt mỹ đang ngồi trên một tảng đá, ngũ quan xinh xắn, trên mặt nàng có một nốt hồng ban, chính là nha hoàn Thúy Ngọc.

– Tiểu thư, người làm sao vậy? Có phải là vì Lục Lâm Thiên hay không?

Một lát sau có một thân ảnh xinh đẹp đi tới chính là Độc Cô Băng Lan. Nếu như lúc này có người ở đây nhất định sẽ kinh ngạc tới mức trợn mắt há mồm. Bởi vì Độc Cô Băng Lan này không ngờ lại gọi Thúy Ngọc là tiểu thư, thế nhưng tất cả những chuyện này lại không có ai nhìn thấy.

– Lúc không có ai cũng đừng gọi ta là tiểu thư, ta không muốn bại lộ thân phận.

Thúy Ngọc buồn bã nói.

– Được rồi, Thúy Ngọc.

Độc Cô Băng Lan nói:

– Vậy ngươi có thể nói cho ta biết tại sao mà ngươi rầu rĩ không vui như vậy không?

– Không có gì.

Thúy Ngọc nở nụ cười có chút miễn cưỡng nói.

– Ngươi không lừa gạt được ta đâu. Nhất định là vì Lục Lâm Thiên rồi.

Độc Cô Băng Lan nhìn Thúy Ngọc nói.

– Hắn đã có Hồng Lăng rồi.

Thúy Ngọc khẽ thở dài, trong ánh mắt hiện ra một chút cô đơn.

– Tiểu thư, lẽ nào người cho rằng mình không bằng Hồng Lăng sao? Nếu như người công khai thân phận, e rằng toàn bộ Đại lục Linh Vũ này thanh niên tài tuấn, thiếu niên anh hùng sẽ chạy tới cho người lựa chọn.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Bởi vì thân phận của ta cho nên ta mới không thể quyết định vận mệnh của mình. Ta muốn phản kháng thế nhưng trước mặt gia tộc ta quá nhỏ bé, căn bản không có đủ sức phản kháng.

Thúy Ngọc thở dài, trong mắt hiện lên sự bất đắc dĩ.

Chương 401: Bí mật Vũ đan (2)

Độc Cô Băng Lan không nói gì nữa, ánh mắt nhìn về phía trước khẽ thở dài. Nàng đương nhiên biết trong gia tộc đáng sợ biết bao nhiêu, đó là một cỗ thế lực mà ai cũng không thể lay động.

– Chờ thêm một hồi nữa chúng ta lập tức trở về. Ta cũng không muốn ở lại Vân Dương Tông nữa.

– Thế nhưng chúng ta ở đây lâu như vậy rồi còn chưa lấy được thứ trong gia tộc muốn.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Chuyện Lục gia ta không muốn nhúng tay vào nữa, để những người khác trong tộc tới làm đi.

Thúy Ngọc nói.

– Có thể Lục gia căn bản không có thứ đó. Bằng không tại sao Lục gia lại suy tàn tới tình trạng này.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Tin tức trong tộc hẳn là không sai đâu. Bảo vật kia hẳn là ở ngay trong Lục gia.

Thúy Ngọc nói.

– Vô Song.

Trên ngọn núi Lục Vô Song ở, Lục Lâm Thiên tìm kiếm bốn phía một lần thế nhưng vẫn không tìm thấy thân ảnh của Lục Vô Song.

– Xem ra quả thực là lật thuyền rồi.

Lục Lâm Thiên cười khổ một tiếng rồi lập tức rời đi.

Sau khi trở lại nơi ở của mình Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống đem chiếc ngọc giản chứa thuộc tính hỏa nắm trong tay rồi nhỏ một giọt máu lên trên đó. Tức thì ngọc giản bắn ra một cỗ quang mang chói mắt bắn vào mi tâm Lục Lâm Thiên, lập tức hóa thành cỗ tin tức khổng lồ trong đầu hắn.

Một lát sau, quang mang trên ngọc giản lập tức mờ đi.

– Tu luyện Hỏa Viêm Bạo trước vậy.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên, ngọc giản vừa rồi chính là vũ kỹ Hoàng cấp cao giai Hỏa Viêm Bạo, uy lực của Hỏa Viêm Bạo này tuyệt không thấp, ít nhất cũng không dưới Phong Quyển Tàn Vân.

Vào ban đêm, những Vũ giả đều làm một chuyện giống nhau là khoanh chân tu luyện thì Lục Lâm Thiên lúc này cũng đang tu luyện Hỏa Viêm Bạo trên núi. Thủ ấn trong tay hắn khẽ biến hóa, trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên ngưng tụ ra một hỏa cầu lớn bằng nắm tay trẻ con, khí tức hỏa cầu này vô cùng cuồng bạo cũng trong nháy mắt tiêu tán trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên.

– Ồ..

Lục Lâm Thiên nhướng mày, cũng không phải vì hắn tu luyện Hỏa Viêm Bạo thất bại mà kinh ngạc, mà là bởi vì chân khí bên trong cơ thể lúc này mà kinh ngạc.

Nhíu mày một lát rồi Lục Lâm Thiên lập tức lần thứ hai ngưng tụ ra một hỏa cầu trong lòng bàn tay, một lát sau hỏa cầu lại tiếp tục tiêu tán, lúc này hai hàng lông mày Lục Lâm Thiên nhíu lại.

– Lẽ nào…

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên biến đổi một chút, thủ ấn trong tay lại tiếp tục biến hóa. Tay phải hắn tràn ngập hỏa diễm còn tay trái thì lúc này có một mảnh sương mù đang ngưng tụ, đồng thời thi triển ra hai loại vũ kỹ hỏa hệ, thủy hệ.

– Ta hiểu rồi, hóa ra là như vậy. Ha ha…

Lục Lâm Thiên tức thì cười ha hả. Vừa rồi tu luyện Hỏa Viêm Bạo khiến cho Lục Lâm Thiên phát hiện ra một chuyện, bản thân hắn không ngờ lại có thể đồng thời thi triển vũ kỹ các loại thuộc tính vốn không thể cùng thi triển một lúc. Coi như là lúc thi triển Phong chi dực ở giữa không trung hắn cũng chỉ có thể thi triển vũ kỹ Phong hệ mà không thể thi triển vũ kỹ hệ khác.

Các loại thuộc tính đều có lực kháng cự nhất định, đồng thời thi triển nhiều vũ kỹ các loại thuộc tính khác nhau đây là điều tuyệt đối không thể, trước đây Lục Lâm Thiên từng thử qua căn bản là không thể làm được.

Thế nhưng hiện tại hắn lại có thể làm được, năm loại thuộc tính trong cơ thể hắn căn bản không cần phải chuyển hóa cũng có thể trực tiếp thi triển nhiều vũ kỹ các loại thuộc tính khác nhau. Bởi vì lúc này chân khí bên trong đan điền hắn đã ẩn chứa năm loại thuộc tính đồng thời cũng không tương khắc với nhau.

Loại biến hóa này đương nhiên là khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng kinh hỉ. Điều này đại biểu cho cái gì? Đó là đại biểu cho việc sau này trong khi giao chiến tốc độ của hắn sẽ nhanh hơn không ít, vũ kỹ các loại thuộc tính có thể phối hợp một cách hoàn mỹ. Hiện tại hắn thậm chí còn có thể đồng thời thi triển vũ kỹ hai loại thuộc tính công kích đối thủ. Đồng thời sự biến hóa của vũ kỹ hắn chỉ cần nắm chắc thời gian chuyển đổi thuộc tính là được. Trong chiến đấu thắng bại thường quyết định trong nháy mắt, cho nên tốc độ là một thứ vô cùng quang trọng.

Sau này gặp phải đối thủ hắn hoàn toàn có thể tay trái thi triển Phong Quyển Tàn Vân, tay phải thi triển Thiên Thủ Liệt Cương Ấn. Bằng vào một kích liên thủ giữa hai loại vũ kỹ khác hệ, cộng thêm thực lực độc nhất vô nhị của hắn cũng có thể chiếm thế thượng phong tuyệt đối.

– Có lẽ là tác dụng của Vũ đan biến dị.

Lục Lâm Thiên kích động lẩm bẩm nói, vốn ban đầu hắn muốn ngưng tụ năm khỏa Vũ đan thế nhưng cuối cùng bị dồn vào bước đường cùng lại để cho năm loại năng lượng ngưng tụ thành một viên Vũ đan, năm loại thuộc tính ngưng tụ khiến cho hắn lâm vào cảnh cửu tử nhất sinh cũng khiến cho năm loại thuộc tính này sống hòa bình với nhau, trên người hắn cũng không còn lực kháng cực ngưng tụ thành một viên Vũ đan độc nhất vô nhị. Do đó mới có biến hóa như hiện tại.

– Không đột phá tới Vũ Phách có lẽ sẽ không có biến hóa như vậy nha.

Lục Lâm Thiên thầm nói một câu, khóe miệng mỉm cười.

– Để ta thử xem có thể đồng thời tu luyện hai loại vũ kỹ hay không.

Lục Lâm Thiên cười nhẹ, trong tay lập tức xuất hiện một ngọc giản tràn ngập khí tức thổ hệ. Hắn nhỏ một giọt máu lên trên ngọc giản ngay lập tức lấy được phương pháp tu luyện bên trong. Vũ kỹ Lục Lâm Thiên định đồng thời tu luyện chính là Đại Địa Cương Thuẫn, vũ kỹ thổ hệ Hoàng cấp cao giai.

Một lát sau quang mang trên ngọc giản tiêu tán, mà lúc này khóe miệng Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười, thủ ấn trong tay biến hóa, trong lòng bàn tay phải xuất hiện một hỏa cầu, tay trái trong nháy mắt ngưng tụ ra một chiếc thuẫn bằng năng lượng thổ hệ. Hai cỗ năng lượng này đồng thời xuất hiện trên hai tay Lục Lâm Thiên, nếu như lúc này có người nhìn thấy một màn này nhất định sẽ vô cùng khiếp sợ.

– Quả thực có thể làm được, bắt đầu tu luyện.

Bản thân Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ kích động.

Phanh…

Trên ngọn núi, Lục Lâm Thiên bắt đầu nỗ lực tu luyện vũ kỹ, từng âm thanh vang lên trên ngọn núi vắng vẻ này.

Hai bộ vũ kỹ trên ngọc giản này Lục Lâm Thiên cũng vô cùng coi trọng. Hỏa Viêm Bạo, nguyên lý của nó là ngưng tụ chân khí thuộc tính hỏa áp súc vào một chỗ cuối cùng nổ tung giống như bom kiếp trước vậy. Nếu nó được thi triển trong tay cường giả thì tuyệt đối có uy lực khai sơn liệt địa.

Mà Đại Địa Cương Thuẫn là vũ kỹ phòng ngự có thể đỡ được một kích toàn lực của đối thủ có cùng tu vi cũng không có vấn đề gì. Cho nên Lục Lâm Thiên nghĩ nếu như Đại Địa Cương Thuẫn này phối hợp với Thanh Linh Khải giáp của hắn tuyệt đối tăng thêm một tầng phòng ngự cho thân thể. Lực phòng ngự được nâng cao một bước sau này cũng là một thủ đoạn bảo mệnh của hắn.

Đêm khuya, lúc này những đệ tử khác đều đang tĩnh tâm tu luyện thì Lục Lâm Thiên vẫn đang tiếp tục tu luyện Vũ kỹ trên đỉnh núi. Lại còn đồng thời tu luyện hai loại vũ kỹ Hoàng cấp cao giai thuộc tính khác nhau.

Chương 402: Tiên cảnh (1)

Sau khi đột phá tới Vũ Phách Lục Lâm Thiên có cảm giác tu luyện vũ kỹ Hoàng cấp cao giai dường như dễ đi không ít.

Vũ kỹ cao cấp đối với tu luyện giả cấp thấp mà nói, nguyên nhân gây ra sự khó khăn khi tu luyện đó là lượng chân khí dẫn động không đủ. Tu luyện giả có tu vi thấp chân khí sẽ thiếu hụt, kinh mạch cũng không thể chống đỡ một lượng lớn chân khí vận chuyển vì vậy khi tu luyện vũ kỹ cao cấp cũng chỉ có thể tới mức miễn cưỡng thi triển ra mà thôi. Uy lực cũng không lớn. Đương nhiên, coi như là miễn cưỡng thi triển ra vũ kỹ cao cấp thì uy lực cũng lớn hơn vũ kỹ cấp thấp rất nhiều.

Vũ kỹ cao cấp nếu muốn phát huy ra uy lực mạnh nhất của nó cần tiêu hao vô cùng lớn. Loại tiêu hao này người có tu vi thấp căn bản không thể chịu được. Đầu tiên là kinh mạch nhỏ bé không thể chịu được một lượng lớn chân khí đồng thời bạo phát.

Mà Lục Lâm Thiên lúc này mới phát hiện ra sau khi hắn đột phá Vũ Phách, vô luận là thân thể hay kinh mạch đều được cường hóa không ít. Lục Lâm Thiên đương nhiên cũng không biết, trong lúc hắn ngất đi, lực lượng năm thuộc tính đã đem kinh mạch của hắn rèn giũa trên dưới mười lần.

Nếu nói khi trước kinh mạch Lục Lâm Thiên là một dòng suối nhỏ thì hiện tại là một con sông lớn. Vô luận là độ dày hay độ rộng đều mạnh hơn rất nhiều, chân khí có thể không chút kiêng nể gì mà di chuyển qua, uy lực khi thi triển vũ kỹ đương nhiên cũng sẽ mạnh hơn rất nhiều.

Coi như là hiện tại tùy tiện tìm một người có tu vi bằng với Lục Lâm Thiên cùng thi triển một loại vũ kỹ thì uy lực Lục Lâm Thiên tạo ra tuyệt đối cường hãn hơn đối phương rất nhiều.

Trên phương diện thân thể Lục Lâm Thiên đã rèn luyện tới mức độ khiến người ta líu lưỡi. Mà trong đó cũng có công lao của Âm Dương Linh Vũ quyết, bình thường khi thôn phệ năng lượng chân khí cuồng bạo, dần dà kinh mạch và thân thể cũng bị rèn luyện qua, lại thêm Nam thúc từng tiến hành cải tại hắn một lần. Cho nên tất cả những thứ này mới tạo nên thân thể cường hãn đến mức đáng sợ của Lục Lâm Thiên hiện tại.

Một đêm tu luyện không ngừng, Lục Lâm Thiên cũng vô cùng khắc khổ, tuy rằng thực lực của hắn được đề thăng không ít thế nhưng tu luyện vũ kỹ Hoàng cấp cao giai cũng không phải tùy tiện tu luyện là có thể thành công.

Khi ngọn núi được chiếu sáng bởi những tia nắng đầu tiên Lục Lâm Thiên dừng tu luyện, toàn thân mồ hôi đầm đìa, sắc mặt tái nhợt.

Nhìn sắc trời, Lục Lâm Thiên đi về phòng mình, sau khi điều tức một phen rồi quyết định hôm nay hắn sẽ đi tới tìm hiểu Vũ Linh ảo cảnh một phen. Dù sao đi nữa dự định trước đó của hắn cũng là sau khi đột phá Vũ Phách đi Vũ Linh Ảo Cảnh nhìn một chút.

– Đêm hôm qua các ngươi có nghe thấy tiếng gì không? Đêm qua có tiếng ầm ầm vang lên khiến cho ta cả đêm không cách nào tu luyện được.

– Không biết là tên điên nào, ta đang tu luyện cũng bị tiếng ồn đó đánh thức, sau đó ta làm cách nào cũng không thể tiến vào trạng thái tu luyện được nữa.

– Hẳn là có ai đó tu luyện vũ kỹ. Ban ngày không đi tu luyện lại tu luyện ban đêm. Ta thấy hắn ta ăn no dửng mỡ. Hắn không biết buổi tối cũng là lúc tu luyện chân khí tốt nhất hay sao.

Sáng sớm trên các ngọn núi của Vân Dương Tông có không ít đệ tử đang nghị luận. Không ít các đệ tử đều nói rằng âm thanh ầm ầm đêm hôm qua khiến cho bọn hắn không thể nào tĩnh tâm tu luyện được. Cả đám kêu khổ không ngớt.

Thế nhưng lúc này người gây ra chuyện này là Lục Lâm Thiên đã tới một sơn cốc khổng lồ trên bầu trời. Đây là một sơn cốc vô cùng khổng lồ, diện tích lớn tới dọa người. Trong sơn cốc này lại có thêm một ngọn núi duy nhất, ngọn núi này đột ngột từ dưới mặt đất mọc lên, bốn phía xanh biếc, diện tích cũng lớn tới mức dọa

người.

Núi này cao vạn thước từ trên cao nhìn xuống mây mù lượn lờ vô cùng mờ ảo. Mà bốn phía sơn cốc thì bằng phẳng, giống như một chiếc sân do thiên nhiên tạo thành, trên khuông trung cũng có mây mù che phủ.

Khi Lục Lâm Thiên đi tới trên ngọn núi này thì thấy cả ngọn núi như một toàn cự tháp, trên sân rộng thi thoảng có bóng người thưa thớt.

Đám người trên mặt đất nhìn thấy Lục Lâm Thiên trên bầu trời đều ngẩng đầu lên, có mấy người cúi đầu thì thầm gì đó.

Lúc Lục Lâm Thiên nhảy xuống sân để cho Thiên Sí Tuyết Sư ở phụ cận chờ, ánh mắt nhìn kỹ về phía ngọn núi cao vót này. Ngọn núi này có diện tích vô cùng lớn, thứ hắn đang nhìn thấy hiện tại cũng chỉ là một nửa của nó mà thôi, cho nên độ cao thực sự của nó có lẽ cũng phải tới bảy tám nghìn thước.

Dưới ngọn núi có vài cánh cửa đá cao chừng ba thước. Trên cửa đá có viết bốn chữ Vũ Linh ảo ảnh bằng khải tự. Từng chữ vô cùng to lớn khoáng đạt. Khi Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn vào bốn chữ này thì lập tức biến sắc, bốn chữ này không ngờ đều có một cỗ năng lượng thần bí khiến cho trước mặt hắn trong nháy mắt xuất hiện một mảnh sương trắng, may là hắn có đều phòng cho nên lúc này mới có phản ứng.

– Huyễn ý?

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn bốn chữ kia một lần nữa thế nhưng cũng không dám nhìn lâu. Trên bốn chữ này dường như được bố trí một loại thủ đoạn cao minh nào đó.

– Bốn chữ này ngươi không nên nhìn vào nó, cẩn thận nếm mùi đau khổ, đây chính là thứ do cường giả trong tông bố trí.

Lúc này có một thanh âm ồm ồm vang lên bên tai Lục Lâm Thiên.

– Hóa ra là Thiết Chưởng Cuồng Ngưu Sư huynh.

Lục Lâm Thiên thi lễ, người đứng trước mặt hắn hiện tại dáng người tục tần, cao lớn, toát ra lực lượng, chính là môn hạ của Tạ trưởng lão, sư huynh của Lục Vô Song, Thiết Chưởng Cuồng Ngưu, khi trước ở Địa Long đỉnh hắn đã gặp qua một lần.

– Ha Ha, ta họ Cuồng, thường gọi là Cuồng Ngưu, bởi vì ta thấy tu luyện chưởng pháp cũng không tệ lắm cho nên chưa bao giờ đụng tới binh khí. Vì vậy mọi người trong tông đều gọi ta là Thiết Chưởng Cuồng Ngưu. Sau này ngươi gọi ta là Cuồng Ngưu là được rồi.

Cuồng Ngưu cười ha hả nói.

– Cuồng Ngưu sư huynh.

Lục Lâm Thiên nói, tính cách của tên Cuồng Ngưu này quả thực vô cùng cởi mở nha.

– Lục Lâm Thiên, hôm nay ngươi tới Vũ Linh ảo cảnh tu luyện sao?

Cuồng Ngưu hỏi Lục Lâm Thiên.

– Đúng vậy, ta chưa từng tới đây lần nào, không biết Cuồng Ngưu sư huynh có thời gian giới thiệu cho ta một chút được không?

– Không thành vấn đề, ngươi là đệ đệ của Vô Song sư muội đương nhiên cũng là người một nhà với ta.

Cuồng Ngưu cười có vẻ vô cùng hào sảng nói:

– Vũ Linh ảo cảnh này chỉ có đệ tử thân truyền chúng ta mới có thể tiến vào tu luyện. Tu luyện ở trong đây có không ít chỗ tốt. Vô luận là Vũ giả hay linh giả ở đây đều có điều kiện tu luyện tốt nhất. Ở nơi này tu luyện ngươi có thể an tâm tu luyện, không có một chút uy hiếp nào tới sinh mệnh của ngươi.

– Có địa phương kỳ dị như vậy sao?

Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc hỏi.

Chương 403: Tiên cảnh (2)

– Không sai, Vũ Linh ảo cảnh, trên thực tế chính là một ảo cảnh, những thứ ngươi nhìn thấy bên trong đều là ảo giác. Thế nhưng bản thân ngươi ở trong đó cũng là sự thật, chờ sau khi ngươi bị giết thì ngươi sẽ tự động tỉnh lại.

Thiết Chưởng Cuồng Ngưu nói.

– Hoàn toàn là ảo cảnh sao?

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, chẳng lẽ là một huyễn trận sao?

– Tất cả mọi thứ chờ sau khi ngươi tiến vào tu luyện một lần là có thể biết được. Trong Vũ linh ảo cảnh này linh giả trong tông môn cũng tới tu luyện. Trong ảo cảnh có thể thể tăng thêm linh hồn lực rất mạnh. Chỉ là chúng ta là Vũ giả, đều lựa chọn tu luyện ở Vũ cảnh. Đám linh giả kia thì tu luyện tại tiên cảnh. Đương nhiên, linh giả cũng có đôi lúc muốn rèn luyện bản thân mình mà tiến vào tu luyện bên trong Vũ cảnh. Vũ giả muốn tu luyện linh hồn lực của mình thì cũng có thể tiến vào tiên cảnh.

Thiết Chưởng Cuồng Ngưu nói.

– Cuồng Ngưu sư huynh, trong Vũ cảnh này có gì vậy?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Cái này thì có rất nhiều, sau khi tiến vào Vũ cảnh cái gì cũng có. Có yêu thú, có hung địa, có trận pháp công kích, có khôi lỗi đang chờ ngươi. Thế nhưng ngươi yên tâm đi, coi như là ngươi bất hạnh ngã xuống cũng chỉ là ảo giác mà thôi.

Thiết Chưởng Cuồng Ngưu nói xong lập tức nói tiếp với hắn:

– Tính cả hôm nay là lần thứ hai ta tới Vũ Linh ảo cảnh tu luyện, chúng ta cùng nhau vào thôi.

– Được.

Lục Lâm Thiên đáp. Sau đó hắn đi theo Thiết Chưởng Cuồng Ngưu tiến vào cánh cửa đá phía dưới chân núi.

Đi vào trong lòng ngọn núi, lúc này ở bên trong lòng núi cũng có một đại điện. Trong đại điện lúc này có mấy đệ tử thân truyền đang xếp hàng đi vào một cánh cửa nhỏ.

– Nhị hộ pháp, hôm nay ta lại tới tu luyện.

Thiết Chưởng Cuồng Ngưu mang theo Lục Lâm Thiên đi tới một cái bàn bằng đá gần đại điện, sau khi hành lễ với lão giả chừng năm mươi tuổi phía trước rồi nói.

– Cuồng Ngưu, tháng trước ngươi dường như kiên trì ở trong tầng bốn Lục Trọng cảnh một ngày một đêm đúng không? Không tồi.

Lão giả nhìn về phía Cuồng Ngưu rồi cười nói.

– Lâm Thiên sư đệ, đây là nhị hộ pháp của tông môn chúng ta, người phụ trách Vũ linh ảo cảnh này.

Cuồng Ngưu quay đầu lại nói với Lục Lâm Thiên một câu.

– Ra mắt nhị hộ pháp.

Lục Lâm Thiên đã sớm đánh giá lão giả trước mắt. Từ khí tức có thể đoán ra thực lực của lão giả này tuyệt đối đã đạt tới Vũ Suất, so với Sử Vân Sinh kia còn mạnh hơn không ít.

– Để ta đoán xem, có thể đến Vũ linh ảo cảnh đều là đệ tử thân truyền. Dường như đây là lần đầu tiên ngươi tới đây, chắc hẳn ngươi là Lục Lâm Thiên gây nên phong ba gần đây trong tông đúng không?

Nhị hộ pháp này mỉm cười nói.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cười mà không nói gì.

– Nhị hộ pháp, Lâm Thiên sư đệ lần đầu tới tu luyện, người an bài cho hắn một chút đi.

Cuồng Ngưu nói với Nhị hộ pháp.

– Lục Lâm Thiên, ngươi có thể lựa chọn mức độ để tiến vào. Vũ Linh ảo cảnh này tổng cộng có chín tầng. Mỗi một tầng lại có cửu trọng. Uy lực mỗi tầng không giống nhau. Ví dụ như Vũ Sư thường lựa chọn nhất trọng tầng ba, còn Vũ phách nhất trọng thì sẽ chọn nhất trọng tầng bốn, Vũ Phách nhị trọng thì lựa chọn tầng bốn nhị trọng.

Nhị hộ pháp giảng giải cho Lục Lâm Thiên.

– Lâm Thiên sư đệ, hiện tại ta có tu vi là Vũ Phách lục trọng vì vậy mới chọn lục trọng tầng bốn tu luyện. Thế nhưng thành tích tốt nhất lần trước cũng chỉ kiên trì được một ngày một đêm thì đã bị một đầu yêu thú tứ giai trung kỳ đánh chết. Hôm ta nghe nói ngươi vừa với một phá Vũ Phách vậy nên lựa chọn nhất trọng của tầng bốn đi. Vũ Phách nhất trọng đều chọn nhất trọng tầng bốn, nếu ngươi có thể xông qua nhất trọng thì Vũ cảnh sẽ tự động cho ngươi tiến lên nhị trọng.

Cuồng Ngưu nói.

– Ngươi trích một giọt máu vào trên ngọc giản, sau khi vào trong thạch thất nó sẽ dẫn ngươi muốn đến, nếu như ngươi không muốn tu luyện nữa chỉ cần nhắm mắt trong lòng nghĩ tới chuyện này thì tự nhiên sẽ rời khỏi đó.

Nhị hộ pháp giao cho Lục Lâm Thiên một cái ngọc giản màu trắng rồi nói.

Lục Lâm Thiên rốt cuộc hiểu hơn phân nửa, hắn dựa theo lời của nhị hộ pháp trích một giọt máu vào trên ngọc giản sau đó tức thì cảm giác giữa mình và ngọc giản này có một mối liên hệ kì diệu.

– Đi đi, cánh cửa thứ ba. Sau khi vào trong cánh cửa tự đóng. Nhớ kỹ, kiên trì càng lâu đối với ngươi càng có lợi.

Nhị hộ pháp nói với Lục Lâm Thiên.

– Đi thôi Lâm Thiên sư đệ, chúng ta nhìn xem ai kiên trì lâu hơn.

Cuồng Ngưu nói.

Dưới chỉ dẫn của nhị hộ pháp Lục Lâm Thiên đi tới cánh cửa đá thứ ba, mà Cuồng ngưu cũng tiến vào cánh cửa thứ năm. Trong đại điện nay cũng có không ít cánh cửa, liếc mắt nhìn qua cũng trên trăm cái.

Trong cửa đá này có không gian chừng hai thước, bốn phía đều là tường đá, không còn vật gì khác.

Ầm ầm.

Lục Lâm Thiên đóng cánh cửa tức thì truyền đến tiếng vang vọng. Mà lúc này trên ngọc giản tràn ra một mảnh quang mang chói mắt, toàn bộ thạch thất trong nháy mắt được quang mang bao phủ bên trong.

Oanh.

Cũng không biết qua bao lâu, có lẽ là vài chung trà, có lẽ là hơn mười tức, lúc Lục Lâm Thiên mở mắt cũng đã kinh ngạc phát hiện ra bản thân hắn đã sớm không còn ở trong thạch thất nữa. Hiện tại hắn đang đứng trong một sa mạc thật lớn, khí tức nóng bỏng tràn ngập không gian. Trong bầu trời vầng thái dương treo trên cao chiếu xuống mặt đất, phía xa có những đám mây không ngừng di chuyển.

Trong sa mạc, cát vàng liên miên không thấy điểm cuối, căn bản là không thể từ đây đi ra ngoài, bốn phía vắng vẻ, ngoại trừ cát vàng và cát vàng ra thì không còn thứ gì khác. Hắn thử đạp chân xuống phía dưới tức thì tạo ra dấu chân.

– Lẽ nào đây là Vũ Linh ảo cảnh, là ảo giác tạo thành sao?

Lục Lâm Thiên nhìn về bốn phía rồi thử nhéo tay mình, tuyệt đối là chân thật, nhiệt độ cát vàng ở bốn phía này cũng là chân thật, không có khả năng là ảo cảnh.

Sưu..

Đúng lúc này, trong đám cát phía trước có một đạo lưu quang hoàng sắc nhanh như thiểm điện bắn tới, tốc độ nhanh chóng mang theo tiếng xé gió.

– Yêu thú.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh chóng thối lui, trong nháy mắt tránh được đạo lưu quang này. Ánh mắt hắn nhìn lại thì thấy đạo lưu quang này cao hơn mười trượng, chính là một con mãng xa toàn thân đầy lân phiến màu vàng.

Phì Phì….

Đầu hoàng mãng này một kích không trúng trong nháy mắt rơi xuống mặt đất phát ra tiếng rít gào. Thân thể trong nháy mắt hóa thành khổng lồ, một cỗ khí tức mạnh mẽ áp chế xuống, lân phiến toàn thân dựng lên, ba cái đầu dựng lên, đôi mắt chính hung hăng nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Hoàng Sa Yêu mãng tứ giai sơ kỳ.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, đầu cự mãng này là một trong những yêu thú thổ hệ. Không nghĩ tới hắn vừa tới đây đã gặp phải một đầu yêu thú tứ giai sơ kỳ.

Xuy…

Lưỡi đầu Hoàng Sa yêu mãng này không ngừng phun ra nuốt vào, thân thể to lớn lấy một tốc độ nhanh như thiểm điện bắn về phía Lục Lâm Thiên.

– Nộ Diễm quyền.

Chương 404: Hoàng Sa yêu mãng

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, chân khẽ điểm một cái thân thể bằng vào tốc độ quỷ mị biến mất. Đến khi thân ảnh lần thứ hai xuất hiện thì Lục Lâm Thiên đã ở dưới thân thể của Hoàng sa yêu mãng, một đạo quyền ấn nóng bỏng trong nháy mắt được đánh ra.

Trong đan điền, chân khí trong kinh mạch lúc này như một cơn đại hồng thủy không ngừng càn quét qua. Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên ngưng tụ ra một đạo quyền ấn nóng bỏng chừng mười thước, hỏa diễm cuốn quanh, lực lượng cường bạo tỏa ra chung quanh.

Sưu.

Trong nháy mắt này tốc độ của Hoàng sa yêu mãng cũng khiến cho Lục Lâm Thiên thầm sơ hãi. Đầu Hoàng sa yêu mãng này cũng cảm giác được Lục Lâm Thiên muốn công kích vào bụng nó cho nên cái đuôi khổng lồ như cột trụ trời nhanh chóng đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Một quyền của Lục Lâm Thiên trong nháy mắt oanh kích vào cái đuôi của Hoàng sa yêu mãng, hai cỗ lực lượng khổng lồ va chạm vào nhau, trong nháy mắt tạo ra âm thanh ầm vang.

Lục Lâm Thiên lúc này chỉ có tu vi Vũ Phách nhất trọng mà thôi, tuy rằng thi triển vũ kỹ Tinh cấp Nộ Diễm quyền nhưng cũng có uy thế kinh người. Uy thế so với trước đây quả thực là một trời một vực.

Phanh.

Âm thanh bạo liệt vang lên, thân thể Hoàng sa yêu mãng trực tiếp bị đánh bay. Quyền ấn của Lục Lâm Thiên hung hăng đánh vào trên cái đuôi của nó khiến cho vài cái lân phiến của nó trực tiếp bị rách.

– Lực phòng ngự thật mạnh.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên cũng không có khởi động Thanh Linh Khải Giáp, thân thể hắn cũng lui về phía sau hai bước, nắm tay có chút tê dại. Nhìn đầu Hoàng sa yêu mãng trước mặt này, quả thực là yêu thú tứ giai, thế nhưng lực phòng ngự lại đáng sợ tới như vậy.

Phì…

Hoàng sa yêu mãng dùng ánh mắt tức giận nhìn Lục Lâm Thiên, hai mắt lộ ra hung quang, thân thể cao lớn trong nháy mắt xoay tròn, dùng một phương thức cực kỳ huyền ảo xoay tròn.

Xuy…

Trong sát na, trước người đầu Hoàng sa yêu mãng này có một đám cát vàng bốc lên, khắp bầu trời đều là cát vàng xoay tròn gào thét, mỗi một hạt cát đều mang theo lực lượng sắc bén hóa thành một người cát khổng lồ đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Dưới lực lượng cuồng bạo này cát bụi chung quanh, thậm chí ngay cả hư không cũng giống như bị gấp khúc, rung động truyền ra tiếng gió thổi đinh tai nhức óc.

– Nộ Hải Cuồng Khiếu.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, một đạo thủ ấn được đánh ra, trước người hắn trong nháy mắt xuất hiện một vòng nước xoáy vô cùng khổng lồ, giống như là sóng lớn ở biển rộng không ngừng gào thét khiến cho không gian rung động, khí tức đáng sợ và sắc bén từ trong truyền ra ngoài, không gian chung quanh lúc này như gấp khúc lại. Vòng xoáy này giống như một cơn lốc quét ngang tất cả trên đường đi của nó.

Cuối cùng dưới tiếng gió rít gào hai đạo lực lượng trong nháy mắt va chạm vào nhau tạo ra tiếng nổ vang vọng trên không trung.

Phanh.

Một tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên, kình khí kinh khủng nhất thời giống như một cơn bão càn quét qua sa mạc này. Mà lúc này một cỗ lực lượng cũng trút xuống thân thể cao lớn của Hoàng sa yêu thú.

Phanh.

Thân thể Hoàng sa yêu thú trực tiếp bị đánh bay ra ngoài trăm thước, miệng phun ra một ngụm máu, thân thể sau khi ngã xuống mặt đất lập tức mất đi sinh cơ.

Lục Lâm Thiên lắc lắc cánh tay tê dại của mình. Không khởi động Thanh Linh Khải Giáp, bản thân hắn chống lại đầu Hoàng sa yêu mãng tứ giai này khiến cho chân khí trong cơ thể chấn động, huyết khí cuồn cuộn một chút. Thực lực của đầu Hoàng sa yêu mãng có thể so sánh với Vũ Phách nhị trọng.

Chỉ là đối với thực lực của bản thân Lục Lâm Thiên cũng vô cùng thỏa mãn. Dưới tình huống không khởi động Thanh Linh Khải Giáp thi triển Nộ hải Cuồng Khiếu, mà nó cũng chỉ là vũ kỹ Hoàng cấp sơ giai mà thôi, lại có thể trực tiếp đánh chết một đầu yêu thú tứ giai sơ kỳ. Thực lực tuyệt đối không thành vấn đề. Bằng vào thực lực của hắn hiện tại bình thường cũng có thể đánh chết được Vũ Phách nhị trọng, nếu như thi triển vũ kỹ Hoàng cấp cao giai thì thực lực tự nhiên sẽ càng mạnh hơn, chỉ là không biết mạnh tới tình trạng nào mà thôi.

– Tại sao có thể như vậy?

Ngay khi Lục Lâm Thiên đang đi đi thu yêu đan của đầu Hoàng sa yêu mãng kia thì phát hiện ra đầu Hoàng sa yêu mãng kia đã biến mất không thấy đâu, như hóa thành bụi vậy.

– Đây rốt cuộc là ảo cảnh hay hiện thực?

Lục Lâm Thiên sửng sốt, thế nhưng hắn thực sự là tồn tại nha, còn đầu yêu thú Hoàng sa yêu mãng kia lại tiêu tan thành mây khói.

– Ảo cảnh thật khủng khiếp, không ngờ lại cường đại tới mức

này.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than, Lục Lâm Thiên đối với trận pháp ít nhiều cũng có chút lý giải, sau khi nghi hoặc một lát rốt cuộc hắn cũng tin tưởng hiện tại hắn đang ở trong ảo cảnh, chỉ là trình độ của ảo cảnh này quá mức chân thực.

– Vũ linh ảo cảnh nhất định là đại trận.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, Vân Dương Tông này quả thực tài đại khí thô, loại đại trận này chỉ sợ là tuyệt đối hiếm thấy. Vân Dương Tuyên chuyên dùng đại trận này để rèn luyện đệ tử trong tông, như vậy cũng sẽ không khiến cho đệ tử chết đi khi lịch lãm bên ngoài. Không chỉ có thế mà còn trui rèn đệ tử, thảo nào thực lực đệ tử thân truyền cả đám so với người có tu vi cùng cấm cường hãn không ít.

– Không biết lúc nào Phi Linh môn mới được như vậy.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, đại trận bực này đừng nói là hắn ngay cả Quỷ tiên tử cũng không bố trí ra được. Trừ phi là vị sư phụ tiện nghi của hắn – Thánh Thủ Linh Tôn, bằng không căn bản bằng vào hắn hiện tại không có khả năng.

– Một địa phương hay ho nha. Có thể tôi luyện bản thân lại không phải lo lắng tới tính mạng của mình, tiếp tục tu luyện.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên. Hiện tại hắn đang có ý tìm một chỗ để tôi luyện bản thân, trong Vũ linh ảo cảnh này không thể nghi ngờ là địa phương tốt nhất.

Một đường đi về phía trước, nhìn lên bầu trời chói chang trên đầu, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục bước đi trên con đường tôi luyện bản thân mình.

Lúc chạng vạng tối, trong đại điện trên Vũ Linh ảo cảnh, trên vách tường có vô số viên dạ minh châu lớn tỏa ra ánh sáng nhu hòa để cho trong đại điện tuy rằng hiện tại bên ngoài đã chạng vạng thế nhưng cũng không có ảnh hưởng quá lớn.

Xuy.

Trong đại điện, cánh cửa đá thứ năm lúc này mở ra, có một thân ảnh có chút uể oải đi ra, chính là Thiết Chưởng Cuồng Ngưu.

– Cuồng Ngưu, so với tháng trước ngươi đã trụ lại hơn hai canh giờ, đã có tiến bộ.

Nhị hộ pháp kia nói.

– Đệ tử cho rằng đệ tử có thể quá quan, thế nhưng vẫn chậm một bước, thiếu một chút là quá quan được.

Cuồng Ngưu phiền muộn nói.

– Ngươi vừa mới đột phá Vũ Phách lục trọng không lâu, có thực lực này đã là không tồi rồi. Trong đám người có tu vi đồng cấp đạt được thành tích như ngươi cũng không có mấy người.

Nhị hộ pháp nói, Cuồng Ngưu xếp thứ ba mươi trên Long bảng, thực lực không phải là chuyện đùa.

– Đúng rồi, nhị hộ pháp, Lâm Thiên sư đệ đã đi ra chưa?

Chương 405: Đầu tháng ứng chiến (1)

Cuồng Ngưu sau khi quan sát một lượt trong đại điện thế nhưng không nhìn thấy Lục Lâm Thiên, hắn hỏi.

– Yêu nghiệt kia sao? Dường như hắn còn đáng sợ hơn Hồng Lăng.

Nhị hộ pháp cười khổ một tiếng rồi nói.

– Hắn đã làm gì vậy?

Cuồng Ngưu trừng mắt hỏi.

– Hắn à? Trong vòng tám canh giờ vượt qua bốn trọng, hiện tại đã ở tứ trọng tầng bốn được ba canh giờ rồi.

Liếc mắt nhìn Cuồng Ngưu, Nhị hộ pháp nhàn nhạt nói.

– Cái gì?

Cuồng Ngưu tức thì hít sâu một hơi. Tám canh giờ từ nhất trọng tới tứ trọng. Mà trong khi đó Lục Lâm Thiên mới chỉ là Vũ Phách nhất trọng mà thôi. Khi trước Hồng Lăng sau khi đột phá Vũ Phách trong mười canh giờ cũng chỉ có thể đi từ nhất trọng tới tam trọng cũng đã khiến cho toàn bộ Vân Dương Tông chấn kinh.

– Thời điểm hắn còn là Vũ Sư cửu trọng đã có thể một chiêu đánh bại Hoàng Hổ, có thể tứ trọng này cũng không vây khốn được hắn.

Cuồng Ngưu bất đắc dĩ cười khổ nói.

– Lúc này, Lục Lâm Thiên đang nhìn chăm chú vào một khôi lỗi khổng lồ đang đứng trước mặt hắn. Cả thân khôi lỗi đỏ sậm giống hình người, có thêm bốn tay, mỗi một tay đều có lợi trảo sắc bén bắn ra hàn quang.

Lục Lâm Thiên vượt mọi chông gai một đường vọt tới tứ trọng của tầng bốn, ba trọng đầu chỉ có một ít yêu thú tứ giai sơ kỳ, còn có khôi lỗi cấp bốn sơ giai, quả thực không thể ngăn cản bước tiến của hắn.

Chỉ là khôi lỗi trước mặt hắn lúc này khiến cho hắn vô cùng hứng thú. Đầu khôi lỗi này có cấp bậc tứ giai trung kỳ, lực công kích tuyệt đối cường hãn, giống như gặp phải Vũ Phách ngũ trọng vậy. Cho dù là Vũ Phách ngũ trọng gặp nó cũng phải sứt đầu mẻ trán một phen.

Sưu sưu…

Trong sát na, thân ảnh đầu khôi lỗi này như thiểm điện đánh tới, bốn cánh tay phân thành hai đạo chưởng ấn, hai đạo trảo ấn trong nháy mắt đánh tới, không gian chung quanh như gấp khúc, tiếng xé gió vang lên.

– Hỏa Viêm Bạo.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười, một đường đi tới đây hắn đã tu luyện Hỏa Viêm Bạo và Phong Quyển Tàn Vân không ít, cho nên hiện tại có chút thuận tay.

Một đạo thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến hóa, trên tay phải lúc này có một hỏa cầu trong nháy mắt xuất hiện. Hỏa cầu này xuất hiện toàn bộ không gian chung quanh lúc này nóng lên, khí tức cường hãn tỏa ra, trực tiếp bao phủ chu vi không gian chung quanh.

Hỏa cầu xoay tròn, không ngừng bành trướng, không gian chung quanh hỏa cầu lúc này dường như cũng bị đốt cháy, một cỗ nhiệt độ kinh khủng tỏa ra chung quanh.

– Bạo.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến đổi, tay hướng về phía trước nắm lại. Hỏa cầu đang bành trướng kia sau khi tới trước người khôi lỗi đã lớn hơn mười thước rồi đột nhiên nổ tung.

Hỏa diễm nóng bỏng bắn ra bốn phía, nhiệt độ vô cùng đáng sợ, trong nháy mắt khiến hơi nước trong không gian này giống như là đun sôi lên vậy. Ngay cả không gian chung quanh cũng biến thành màu đỏ, một âm thanh bạo liệt vang vọng trên không trung.

Phanh phanh.

Năng lượng khuếch tán, giữa không trung tiếng nổ ầm ầm vang lên, không gian kịch liệt rung động, một đám năng lượng màu đỏ trực tiếp bắn toán loạn lên trời giống như là pháo hoa vậy.

Trong hỏa diễm lúc này bằng mắt thường cũng có thể thấy được, đầu khôi lỗi cấp bốn trung giai kia trong nháy mắt bị đánh bại rồi bị cỗ lực lượng này phá hủy hai tay của nó.

Sau khi tất cả năng lượng hóa thành hư vô trong không trung thì Lục Lâm Thiên nhướng mày, đầu khôi lỗi cấp bốn trung giai kia không ngờ vẫn còn đứng lên được. Bất quá là bốn cánh tay thì mất đi hai cánh tay, da dẻ trên thân thể nứt nẻ mà thôi, cũng không đến tình trạng bị phá hủy hoàn toàn.

– Khôi lỗi cấp bốn trung giai quả thực vô cùng kinh khủng.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, hắn toàn lực thi triển vũ kỹ hỏa hệ Hoàng cấp cao giai Hỏa Viêm Bạo không ngờ lại không thể phá hủy triệt để khôi lỗi này.

Sưu.

Nhưng vào lúc này cảnh tượng trong mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên thay đổi, trước người xuất hiện hai cửa đá, một cánh trên mặt viết rời khỏi, một cánh khác thì ghi bốn chữ ngũ trọng chi cảnh. Đây là lần thứ tư Lục Lâm Thiên nhìn thấy hai cửa đá như thế này.

– Lại qua sao?

Lục Lâm Thiên nói, tứ trọng Vũ cảnh của tầng thứ tư này dường như độ khó cũng không lớn lắm.

– Đã đủ rồi, hôm nay dừng lại ở đây, hôm khác trở lại.

Lục Lâm Thiên sau khi do dự một chút rồi đi tới cửa đá có ghi hai chữ rời khỏi kia. Vừa vào cửa đá trong nháy mắt trước mặt hắn xuất hiện một đám quang mang chói mắt khiến cho hắn không dám nhìn thẳng.

– Xông qua tứ trọng rồi sao?

Trong đại điện, nhị hộ pháp nhìn vào viên ngọc thạch, lúc này quang mang trên viên ngọc thạch không ngừng lóe lên, chỉ sợ cũng chỉ có hắn mới hiểu được sự huyền ảo bên trong. Sau khi nhìn vào quang mang trên ngọc thạch, mắt mặt nhị hộ pháp đại biến.

– Một ngay một đêm xông qua bốn trọng mà chỉ có tu vi Vũ Phách nhất trọng, quá kinh khủng.

Cuồng Ngưu há hốc mồm, hắn đương nhiên hiểu rõ, muốn xông qua tứ trọng ít nhất cũng phải có tu vi Vũ Phách ngũ trọng, thế nhưng Vũ Phách ngũ trọng cũng không nhất định có thể qua. Vì mỗi một trọng trong Vũ linh ảo ảnh này độ khó cũng không nhỏ, cũng không phải địa phương an toàn.

– Di, lẽ nào vừa rồi căn bản ta không hề di động?

Trong thạch thất, lúc này quang mang đã tán đi, Lục Lâm Thiên mới phát hiện ra bản thân hắn vẫn ở trong thạch thất, căn bản là chưa từng di động một tí nào, tất cả giống như một giấc mộng, tất cả đều khắc vào trong đầu hắn vô cùng rõ ràng.

– Ảo cảnh thật mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên không khỏi hít sâu một hơi, ảo cảnh này quá kinh khủng, bản thân hắn tới bây giờ vân còn nhớ như in. Trong ảo cảnh đã tu luyện Phong Quyển Tàn Vân và Hỏa Bạo Viêm có chút thành thạo, khi thi triển vũ kỹ công kích tất cả đều vô cùng rõ ràng. Thế nhưng sau khi tỉnh lại mới biết được, những yêu thú bao vây hắn đều là giả, ngay cả thân thể hắn cũng lấy ý thức của hắn mà ngưn tụ. Vì vậy hắn mới có thể kiên quyết cho rằng bản thân mình là thật. Kỳ thực trong ảo cảnh ngay cả chính hắn cũng là hư ảo. Cuồng Ngưu từng nói qua, ở bên trong bị đánh chết cũng không có việc gì, đó là bởi vì chỉ có ý thức bị đánh chết mà thôi, cũng không phải là bản thể.

Mở cửa đá ra, Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc đi ra ngoài, Vũ linh ảo cảnh này quả thực đúng là cường hãn.

– Lâm Thiên huynh đệ, ngươi quá cường hãn nha. Một ngày một đêm xông qua bốn trọng ảo cảnh.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đi ra, Cuồng Ngưu tiến lên nói.

– Cuồng Ngưu sư huynh, ngươi sao lại ở đây?

Lục Lâm Thiên nói với Cuồng Ngưu.

– Cuồng Ngưu sư huynh, lẽ nào ta ở trong ảo cảnh một ngày một đêm rồi?

Lục Lâm Thiên rất nghi hoặc, trong đó hắn lại có cảm giác đã qua bốn năm ngày, ở bên trong mỗi một ngày trôi qua đều có ban đêm mà.

– Trong Vũ linh ảo cảnh đều như thế, lúc ta mới tiến vào cũng rất kinh ngạc.

Thiết Chưởng Cuồng Ngưu nói.

– Lục Lâm Thiên, ngươi đột phá tứ trọng ảo cạnh, có thể tiến vào ngũ trọng ảo cảnh, thời gian càng dài chỗ tốt với ngươi càng lớn, tốt nhất là nên bị đánh chết rồi mới ra. Thường thường trong lúc sinh tử con người ta sẽ lĩnh ngộ ra điều gì đó.

Chương 406: Đầu tháng ứng chiến (2)

Nhị hộ pháp nói với Lục Lâm Thiên.

– Lĩnh ngộ trong sinh tử sao?

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, lời nhị hộ pháp nói hắn đương nhiên hiểu rõ, tôi luyện chân chính nên tôi luyện trong sinh tử mới là tốt nhất.

– Đa tạ nhị hộ pháp chỉ giáo, đệ tử ngày mai sẽ tiếp tục tới.

Lục Lâm Thiên nói.

Nhị hộ pháp khẽ gật đầu, đối với Lục Lâm Thiên lễ phép với mình như vậy có chút hài lòng.

Đi khỏi đại diện trong ngọn núi, Lục Lâm Thiên mới phát hiện ra đã tới hoàng hôn liền lập tức gọi Thiên Sí Tuyết Sư, sau khi cáo biệt Cuồng Ngưu một tiếng rồi vội vã rời đi.

Trở lại ngọn núi của bản thân trước sau đó Lục Lâm Thiên lại đi tới ngọn núi của Lục Vô Song thế nhưng vẫn không tìm được nàng, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi nghi hoặc, lẽ nào nàng bế quan rồi?

– Lục Lâm Thiên, cuối cùng ngươi cũng trở về, mỗi lần tìm ngươi đều không dễ dàng nha.

Sau khi Lục Lâm Thiên trở lại ngọn núi của mình thì có một hộ pháp đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên nói.

– Đệ tử ban ngày đi Vũ Linh ảo cảnh, để hộ pháp phải đợi lâu rồi. Không biết hộ pháp đến đây là có chuyện gì?

Lục Lâm Thiên thi lễ, hộ pháp này chính là một trong ba hộ pháp phụ trách Địa Long đỉnh, thực lực cũng không cường hãn bằng vị hộ pháp phụ trách Vũ linh ảo ảnh kia.

– Lý Đạt Giang khiêu chiến ngươi đã qua ba tháng, tháng thứ nhất ngươi bế quan, tháng thứ hai ngươi đột phá, còn mười một ngày nữa là tới đầu tháng, tháng này ngươi có thể ứng chiến hay không? Ta tới để xác định một chút.

Vị hộ pháp này nói.

Lý Đạt Giang khiêu chiến đã qua hơn hai tháng. Hôm nay Lý Đạt Giang lại tới gặp hắn xin khiêu chiến, cho nên hắn mới tới xác định một phen.

– Bài danh thứ hai mươi trên Long bảng, Vũ Phách thất trọng.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn sờ sờ mũi mình rồi nói.

– Đầu tháng đệ tử sẽ ứng chiến, phiền hộ pháp an bài một chút.

– Ngươi muốn ứng chiến thật sao? Hiện tại ngươi hối hận còn kịp. Nghe nói Lý Đạt Giang kia đã là Vũ Phách thất trọng đỉnh phong, cách độ phá bát trọng cũng không xa lắm.

Sắc mặt vị hộ pháp này do dự một chút rồi nói với Lục Lâm Thiên.

– Ta đã quyết đinh rồi, đạ tạ ý tốt của Hộ Pháp.

Lục Lâm Thiên mỉm cười.

– Được rồi.

Vị hộ pháp này nói một câu rồi gọi ra yêu thú phi hành tam giai lập tức rời đi.

– Triệu Vô Cực. Từ bây giờ ta sẽ cùng ngươi chơi đùa một chút.

Nhìn về phía xa, trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra một đạo hàn mang, đầu tháng chiến đấu trong lòng hắn đã sớm nghĩ tới.

– Tiểu Long.

Định tới phòng Lục Lâm Thiên mới phát hiện ra một việc, một ngày một đêm hôm qua dường như Tiểu Long chưa từng xuất hiện trước mặt hắn một lần nào.

Tâm thần khẽ đảo quanh một lát, dựa theo chỉ dẫn vô hình của huyết khế Lục Lâm Thiên tìm thấy Tiểu Long ở trong một cái góc của đình viện.

– Sắp đột phá sao?

Lục Lâm Thiên có chút vui vẻ, lúc này quanh thân thể của Tiểu Long có quang mang nhàn nhạt. Trước đó Tiểu Long từng nói nó sắp đột phá lần hai, xem ra hôm nay Tiểu Long chuẩn bị đột phá rồi.

Sau khi phân phó Huyết Tích Dịch hộ pháp cho Tiểu Long, Lục Lâm Thiên không trở về phòng tu luyện mà tiếp tục lên đỉnh núi, thủ ấn trong tay biến đổi, tiếp tục luyện tập Hỏa Viêm Bạo và Đại Địa Cương Thuẫn.

Tu luyện trong Vũ Linh ảo cảnh Lục Lâm Thiên vẫn luôn sử dụng Đại Địa Cương Thuẫn và Hỏa Bạo Viêm, tuy rằng chỉ có một ngày hôm đêm, thế nhưng trong ý thức là năm ngày. Mà ở trong Vũ Linh ảo cảnh Lục Lâm Thiên tu luyện hai loại vũ kỹ Đại Địa Cương Thuẫn, Hỏa Bạo Viêm này là tu luyện trong ý thức, tuy rằng có chút khác biệt thế nhưng cũng không lớn. Hiện tại hắn chỉ cần luyện tập dung hợp giữa tu luyện trong ý thức và hiện tại một phen là có thể đạt được những tiến bộ trong ý thức.

Tu luyện trong Vũ linh ảo cảnh chỉ là trong ý thức của hắn mà thôi, cho nên hiện tại tu luyện Hỏa Viêm Bạo và Đại Địa Cương Thuẫn chính là làm ít ăn nhiều.

Tu luyện trong Vũ Linh ảo cảnh khi ra bên ngoài còn phải tu luyện dung hợp những tiến bộ bên trong ảo cảnh, có thể nói đây cũng là chỗ thiếu hụt của Vũ linh ảo cảnh. Thế nhưng chỗ thiếu hụt này quá nhỏ bé so với tác dụng của Vũ Linh ảo cảnh, tác dụng quá lớn.

Tác dụng lớn nhất của Vũ linh ảo cảnh chính là tôi luyện bản thân và lĩnh ngộ, tôi luyện trong sinh tử, quả lĩnh ngộ là điều chắc chắn. Thế nhưng trước mắt Lục Lâm Thiên phải nhanh chóng tu luyện vũ kỹ.

Đêm khuya yên tĩnh, mọi âm thanh đều biến mất, trên ngọn núi của Lục Lâm Thiên vẫn truyền đến âm thanh ầm ầm trong trời đêm, âm thanh giống như là sét đánh truyền về phía xa. Một đêm này có không ít đệ tử ở ngọn núi khác nhau đang chửi ầm lên, thế nhưng tất cả những lời này Lục Lâm Thiên không thể nghe thấy được.

– Tông chủ, vừa mới nhận được tin tức Lục Lâm Thiên trong vòng một ngày xông qua bốn trọng tầng thứ tư của Vũ linh ảo cảnh.

Dưới màn đêm, tại một chỗ yên tĩnh trong cung điện, Vân Khiếu Thiên đang ngồi tĩnh tọa thì bên ngoài có một lão giả mặc hắc bào bẩm báo.

– Thiên phú như vậy còn trên Hồng Lăng.

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên trầm xuống, càu, không biết hắn đang suy nghĩ cái gì.

– Tông chủ còn chưa quyết định được sao? Lục Lâm Thiên đã thành công đột phá Vũ Phách cũng được coi là chuẩn cường giả rồi.

Lão giả mặc hắc bào nói.

– Mãnh hổ, nghịch long, ngươi nói ta nên chọn gì?

Vân Khiếu Thiên nói.

– Tông chủ.

Lão giả mặc hắc bào do dự một chút rồi nhìn thoáng qua sắc mặt của Vân Khiếu Thiên rồi nói.

– Ta nghe nói quan hệ giữa tiểu thư và Lục Lâm Thiên không tồi, lẽ nào?

– Ta sợ chính là điểm này.

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên tức thì ngưng trọng nói.

– ý tứ tông chủ là?

Lão giả mặc hắc bào nghi hoặc hỏi lại.

– Thiên phú của Lục Lâm Thiên, tâm chí, tính cách đều là trong vạn người khó gặp, khó trách Hồng Lăng lại để ý tới hắn. Ta vốn không có lý do nào để phản đối. Chỉ là nếu như Lục Lâm Thiên tiếp cận Hồng Lăng có mục đích, vậy thì hậu quả khó có thể tưởng tượng được.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Lẽ nào tông chủ hoài nghi, Lục Lâm Thiên chính là người mà thế lực thần bí kia phái tới? Thế nhưng thân phận của hắn trong sạch, bằng vào quan hệ của chúng ta và Lục gia, hẳn là còn chưa tới mức tin tức sai lệch.

Lão giả mặc hắc bào nói.

– Gần đây trong Cổ Vực, thành Ma Vân đã xuất hiện một việc, không ít thế lực bản địa đầu nhập vào trong cỗ thế lực thần bí kia, khó mà bảo đảm cánh cửa tam tông tứ môn chúng ta không có nội tuyến bị cài vào. Cỗ thế lực ẩn dấu kia so với trong tưởng tượng của chúng ta còn kinh khủng hơn nhiều.

Vân Khiếu Thiên ngưng trọng nói.

– Thế nhưng Lục Lâm Thiên từ nhỏ lớn lên trong Lục gia, chỉ sợ không có khả năng này.

Lão giả hắc bào suy nghĩ một lát rồi nói.

– Một Vũ giả tam hệ, dấu diếm gia tộc mười bảy năm. Loại ẩn nhẫn này người bình thường có thể làm được sao? Là ai dạy hắn vũ kỹ? Ai dẫn dắt hắn tu luyện? Lẽ nào là thiên phú trời sinh? Ta sợ rằng sau lưng Lục Lâm Thiên cũng có cường giả.

Vân Khiếu Thiên cười khổ nói.

Chương 407: Thân phận của Tiểu Long

– Tông chủ nói vậy là chúng ta sơ ý rồi.

Lão giả kia nói.

– Điều khiến ta cảm thấy ngoài ý muốn chính là ngay cả một ít trưởng lão luôn ẩn dấu trong tông cũng chú ý tới Lục Lâm Thiên.

Vân Khiếu Thiên cười khổ.

– Ngay cả những vị trưởng lão này cũng chú ý tới Lục Lâm Thiên sao? Chuyện này…

Lão giả mặc hắc bào có chút kinh ngạc.

– Những vị trưởng lão này không phải chỉ chú ý tới Lục Lâm Thiên mà là đầu yêu thú bên cạnh hắn. Trưởng lão trong tông phân phó, ngàn vạn lần không thể động tới đầu yêu thú kia, vạn nhất yêu thú kia gặp chuyện không may bị truyền ra bên ngoài, Vân Dương Tông ta sẽ gặp phải tai ương ngập đầu.

Im lặng một lát, Vân Khiếu Thiên nói.

– Cái gì? Vậy tiểu yêu thú kia…

Lão giả mặc hắc bào vô cùng khiếp sợ. Khiến cho Vân Dương Tông gặp tai ương ngập đầu, toàn bộ đại lục Linh Vũ này có thế lực nào dám tự tin làm được? Tiểu yêu thú kia làm sao lại có năng lực lớn như vậy chứ.

– Tông chủ, yêu thú kia rốt cuộc có lai lịch gì?

Kinh ngạc qua đi, lão giả tiếp tục hỏi.

– Ta cũng muốn biết thế nhưng trưởng lão ngay cả ta cũng không nói. Xem ra Lục Lâm Thiên này phía sau hắn tuyệt đối không đơn giản. Mãnh hổ, nghịch long, ta khó có thể lựa chọn.

Vân Khiếu Thiên cười khổ nói.

Một đêm trôi qua, sáng sớm hôm sau Lục Lâm Thiên chỉnh đốn một chút y phục rồi tiếp tục đi tới Vũ linh ảo cảnh.

– Lục Lâm Thiên, hôm nay ngươi tới thẳng ngũ trọng chứ?

Vừa tới đại điện trong lòng núi, nhị trưởng lão đã mỉm cười hỏi Lục Lâm Thiên.

– Bẩm hộ pháp, đệ tử vẫn đi từ nhất trọng là được rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Cái gì? Ngày hôm qua ngươi không phải đã xông qua rồi sao?

Nhị hộ pháp kinh ngạc nói. Bởi vì những đệ tử bình thường đều muốn lên trọng càng cao hơn để tu luyện, Lục Lâm Thiên này lại muốn đi lại từ đâu, có chút kỳ quái.

– Đi từ đầu cũng có chỗ tốt.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng cười nói.

Lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có quyết định của mình. Vũ linh ảo cảnh này độ khó thường tương ứng với các trọng, Vũ phách nhất trọng có thể vượt qua được trọng đầu tiên của tầng thứ tư. Hôm qua hắn đã xông qua bốn trọng, thực lực hiện tại tuyệt đối có thể đánh chết Vũ Phách tứ trọng. Theo hắn đoán, hắn muốn xông qua trọng thứ sáu cũng không thành vấn đề. Chỉ là nếu làm như vậy thì sẽ bại lộ thực lực của bản thân, đối với hắn cũng là chuyện không tốt chút nào.

Mà hạng mục hôm nay của Lục Lâm Thiên cũng chỉ là tiếp tục tu luyện Hỏa Viêm Bạo và Đại Địa Cương Thuẫn mà thôi, đến tới tứ trọng là được rồi.

– Được rồi, đến trong thạch thất ngày hôm qua đi. Ngươi cũng phải chú ý một chút, mỗi một lần tiến vào ảo cảnh cũng sẽ không giống lần trước.

Nhị hộ pháp nói xong lần thứ hai giao cho Lục Lâm Thiên một chiếc ngọc giản, để Lục Lâm Thiên trích một giọt máu lên trên.

– Đa tạ hộ pháp.

Lục Lâm Thiên nói lời cảm ơn rồi đi vào bên trong thạch thất. Đóng cửa đá lại, giống như ngày hôm qua, trên ngọc giản bắn ra quang mang chói mắt, ngay lập tức đưa hắn tới một hạp cốc.

Dát.

Trên đỉnh đầu Lục Lâm Thiên lúc này có một đầu yêu thú phi hành tứ giai đang không ngừng gào thét, mỏ nhọn như lợi trảo, khí tức quanh thân tỏa ra, hai cánh khẽ vẫy tạo ra từng luồng khí lưu trong không khí, giống như là muốn cắt đứt không gian vậy.

– Quả thực không giống với chỗ ngày hôm qua. Tu luyện bắt đầu.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên mỉm cười, chiến ý gia tăng, thủ ấn trong tay bắt đầu biến hóa.

– Ngày hôm qua người nào đó lại tu luyện vũ kỹ cả đêm khiến ta không thể tĩnh tâm tu luyện.

– Ta cũng vậy, không biết là kẻ nào thiếu đạo đức như vậy.

Trong Vân Dương Tông, sáng sớm có không ít đệ tử thân truyền đang oán hận mắt.

– Trên Địa Long Đỉnh truyền đến tin tức, đầu tháng Lục Lâm Thiên ứng chiến Lý Đạt Giang.

– Long bảng thứ ba mươi sáu ứng chiến với Long bảng thứ hai mươi. Quả thực là náo nhiệt đó. Không biết lúc này Lục Lâm Thiên kia còn có thể kiêu ngạo được nữa hay không.

– Lý Đạt Giang là Vũ Phách thất trọng, gần đây tu vi tiến nhanh, có người nói hắn đã đạt tới thất trọng đỉnh phong, ta nghĩ Lục Lâm

Thiên kia gần như không còn hy vọng gì rồi.

– Vậy cũng không nhất định, yêu nghiệt Lục Lâm Thiên kia chỉ có tu vi Vũ Sư cửu trọng cũng đã dùng một chiêu đánh bại Hoàng Hổ tu vi Vũ Phách tứ trọng. Mà hiện tại hắn đã đột phá Vũ Phách, thực lực hẳn tăng lên không ít, đấu với Lý Đạt Giang, ai thắng ai thua cũng không nhất đinh.

– Nói đến tiểu tử kia đột phá ta từng nghe nói, tiểu tử này đột phá gây ra động tĩnh không nhỏ, kinh động tới tất cả trưởng lão, ngay cả tông chủ cũng tới xem.

– Dù sao đi nữa cũng còn có mười ngày, tới lúc đó ai thắng ai thua chúng ta sẽ biết.

– Hắc hắc, các ngươi còn chưa nghe nói tiểu tử kia và Hồng Lăng sư muội có quan hệ không tồi. Lý Đạt Giang kia cũng đang truy cầu Hồng Lăng sư muội, thù cũ hận mới cùng đắp vào người hắn, nếu như thực lực Lục Lâm Thiên không đủ sẽ cực kỳ thảm thương nha.

– Được rồi, chúng ta cũng tu luyện đi. Đêm nay đám người các ngươi chú ý cho ta rốt cuộc là tên hỗn đản nào nửa đêm không tu luyện chân khí lại chạy đi tu luyện vũ kỹ, tìm được hắn chúng ta phải cho hắn nếm mùi.

– Không sai, đêm nay nếu như hỗn đản kia tiếp tục tu luyện vũ kỹ chúng ta sẽ lập tức tìm được hắn. Tìm được rồi thì phải giáo huấn hắn một chầu mới dừng lại.

Đám đệ tử thân truyền nói xong đều tán đi tự mình tu luyện.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên không biết bên ngoài đã trôi qua bao lâu. Hắn chỉ biết tốc độ quá quan hôm nay của mình đã nhanh hơn không ít. Hiện tại hắn đang ở tứ trọng ảo cảnh gặp phải tám đầu hỏa hệ yêu thú tứ giai sơ kỳ Liệt Diễm yêu xà. Mỗi một đầu đều có thân thể to lớn chừng ba trăm thước, lân phiến trên người dày đặc, tám đầu Liệt Diễm yêu xà này đang vây chung quanh hắn, giống như là tám ngọn núi lớn trước mặt vậy.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên co quắp lại, tám đầu Liệt Diễm yêu xà này thực lực tuy rằng không cao bằng bốn đầu khôi lỗi tứ cấp trung giai, thế nhưng lại khó đối phó hơn nhiều.

– Đến đây đi.

Lục Lâm Thiên nói một tiếng, chân khí trong cơ thể dâng trào, khí tức đột nhiên kéo lên.

Sưu.

Thân thể của một đầu Liệt Diễm yêu xà trước mặt trong nháy mắt bổ xuống. Miệng nó mở ra mang theo một đạo hỏa diễm nóng chảy phun ra, trong hỏa diễm tràn ngập mùi máu tươi.

Tức thì trên bầu trời một đám hỏa diễm cuồng bạo bắn về phía Lục Lâm Thiên, tiếng xé gió sắc bén làm cho lỗ tai hắn mơ hồ có chút đau đớn, khí tức nóng bóng khiến cho hắn có cảm giác như mình đang ở trong một cái lò vậy.

– Hừ.

Lục Lâm Thiên không hề sợ hãi, miệng hắn mỉm cười hừ nhẹ một tiếng. Thủ ấn trong tay biến hóa, một chiếc thuẫn màu nâu trong nháy mắt ngưng tụ.

Nhất thời cỗ quang mang này khuếch tán hóa thành một vòng xoáy thật lớn đột ngột xuất hiện trước mặt hắn. Dòng xoáy này nhanh chóng xoay tròn, đất đá, cát vàng trên mặt đất bị hút vào trong đó rồi đột nhiên hình thành một chiếc hộ thuẫn vô cùng lớn.

Chương 408: Đồ Chơi gì vậy? (1)

– Đại Địa Cương Thuẫn.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, bàn tay hắn vung lên, hộ thuẫn màu nâu này bỗng nhiên tiến về phía trước. Mà hỏa diễm phô thiên cái địa kia trước mặt lực hút của hộ thuẫn này nhanh chóng toán loạn, hỏa diễm khuếch tán ra bốn phía trên bầu trời. Thi thoảng có hỏa diễm rơi vào trên hộ thuẫn thế nhưng lại không thể tạo thành thương tổn mang tính thực chất đối với hộ thuẫn.

– Hỏa Viêm Bạo.

Lúc này, Lục Lâm Thiên lại quát lên, một đạo thủ ấn không ngừng biến hóa, trên tay phải hắn trong nháy mắt ngưng tụ ra một hỏa cầu, toàn bộ không gian chung quanh đột nhiên nóng lên, khí tức cường hãn áp bách, trực tiếp bao phủ không gian.

Tay hắn đẩy hỏa cầu đang vừa xoay tròn vừa lớn dần vê phía trước. Không gian trước mặt trực tiếp tạo thành một vòng cung nóng bỏng, một cỗ khí tức nóng bỏng, bài sơn hải đảo khuếch tán ra chung quanh.

Cảm nhận được sự đáng sợ của kình khí này, vài đầu Liệt Diễm yêu xà ở gần đó bắt đầu sợ hãi thối lui. Thế nhưng lúc này đã không kịp rồi, hỏa cầu này sau khi bay vào giữa ba đầu Liệt Diễm yêu xà thì lập tức nổ tung.

Phanh.

Năng lượng khuếch tán, hỏa cầu ở giữa không trung nổ tung, không gian tức thì rung động kịch liệt. Hỏa diễm nóng bỏng tràn ngập bầu trời, nhiệt độ đáng sợ, ngay cả khí lưu trong không gian cũng biến thành màu đỏ. Trong lúc đó bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được ba đầu Liệt Diễm yêu xà sau vụ nổ của hỏa cầu đã bị chấn thành những mảnh nhỏ rồi hóa thành năng lượng tiêu tan trong thiên địa.

– Phong quyển tàn vân.

Hỏa Viêm Bạo vừa mới nổ tung thì Lục Lâm Thiên cũng đã đi tới trước mặt năm đầu Liệt Diễm yêu xà còn lại, tay đánh ra một đạo chưởng ấn, năng lượng phong thuộc tính tức thì hội tụ.

Không khí trong không gian đột nhiên trở nên cuồng bạo, giống như là phong quyển tàn vân không ngừng rít gào, một cơn lốc xoáy mang theo đất đá phóng lên cao, mặt đất nứt nẻ, khí thế phô thiên cái địa xuất hiện.

Dưới năng lượng kinh khủng mà cuồng bạo kia có một cơn cuồng phong ngưng tụ, cuồng phong rít gào, trong nháy mắt cuốn cả năm đầu Liệt Diễm yêu xà còn lại vào trong cơn lốc.

Cơn lốc cuồng bạo này đột nhiên khuếch tán, lực lượng cuồng bạo ở trên không nổ tung, dưới kình khí kinh khủng năm đầu Liệt Diễm yêu xa này bị xé thành những mảnh nhỏ, cuối cùng biến mất trong không gian.

Sưu.

Trong khoảnh khắc cảnh tượng trước mặt Lục Lâm Thiên lại biến đổi, hai cánh cửa đá quen thuộc xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, một cánh là rời khỏi một cánh là vào ngũ trọng.

– Không khác so với dự tính lắm.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, ngũ trọng ảo cảnh hiện tại hắn còn chưa định đi, cho nên lập tức bước vào cánh cửa ra bên ngoài.

– Tám cánh giờ, nhanh hơn trước đó bốn canh giờ.

Trong đại điện, nhị hộ pháp nhìn chằm chằm vào khối ngọc thạch đang tỏa ra quang mang, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc.

– Nhị hộ pháp, đệ tử xin cáo lui trước, ngày mai đệ tử lại tới.

Lục Lâm Thiên chạy ra khỏi thạch thất, đi tới trước mặt nhị hộ pháp thi lễ rồi lập tức rời đi.

Lúc này sắc trời vẫn còn sớm, trong Vũ linh ảo cảnh tuy rằng có cảm giác đã trôi qua vài ngày thế nhưng trên thực tế cũng chỉ có mấy canh giờ mà thôi. Lục Lâm Thiên nhìn vào sắc trời rồi leo lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư đi tới ngọn núi Lục Vô Song ở, thế nhưng vẫn không nhìn thấy nàng.

Sau khi trở lại đình viện của mình, sắc trời cũng không còn sớm nữa, đã gần tới hoàng hôn. Đối với sự tiến bộ này hôm nay của Hỏa Viêm Bạo, Đại Địa Cương Thuẫn, Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn. Lúc này hắn lại tiếp tục lên đỉnh núi dung hợp kinh nghiệm trong Vũ linh ảo cảnh, từng đạo năng lượng hội tụ tạo ra tiếng vổ vang truyền đi xa.

Dưới bóng đêm bao phủ, lúc này tại hơn mười ngọn núi tức thì truyền đến tiếng mắng chửi. Lập tức trên các ngọn núi truyền đến tiếng gầm của phi hành yêu thú, sau khi tìm kiếm phương hướng âm thanh truyền tới, cả đám người đi về phía ngọn núi Lục Lâm Thiên ở.

– Đây là chỗ ở của Lục Lâm Thiên.

– Hóa ra mấy ngày nay tiểu tử này đều ở đây làm ra động tĩnh lớn như vậy.

– Còn không để cho người khác tu luyện, chúng ta tới giáo huấn hắn.

– Giáo huấn? Người ta xếp thứ ba mươi sáu trên Long bảng, ngay cả Hoàng Hổ trong một chiêu cũng bị đánh bại. Chúng ta không nên trêu vào hắn, trở về tìm sư phụ rồi nói tiếp.

Một đám đệ tử vẻ mặt oán hận đứng một lúc lâu ở ngọn núi phía xa, bọn hắn cũng không dám tới gần, thủ đoạn độc ác của Lục Lâm Thiên bọn hắn đã từng chứng kiến tận mắt, cho nên căn bản là không dám trêu vào hắn, cuối cùng cũng chỉ có thể thầm mắng vài tiếng rồi rời đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhìn về phía ngọn núi đằng xa. Hơn mười đầu yêu thú phi hành đến đây Lục Lâm Thiên đương nhiên biết đến, thế nhưng hắn cũng không để ý đến mà tiếp tục tu luyện vũ kỹ.

Sáng sớm hôm sau, sau khi thu thập một phen xong Lục Lâm Thiên tiếp tục đi tới Vũ linh ảo cảnh, dưới ánh mắt ngạc nhiên của nhị hộ pháp mà tiến vào trong nhất trọng ảo cảnh.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Những ngày này trong Vân Dương Tông xảy ra một chuyện thú vị, mấy người trưởng lão tìm đến Vũ trưởng lão nói chuyện. Bọn họ muốn nhờ Vũ trưởng lão nói với Lục Lâm Thiên bảo hắn buổi tối đừng tu luyện vũ kỹ, tiếng ầm lớn như vậy khiến cho không ít đệ tử thân truyền không thể tu luyện chân khí.

Thế nhưng không nghĩ tới Vũ trưởng lão lại nổi bão, đồ đệ bảo bối của ta chăm chỉ tu luyện thì có gì sai, muốn trách thì trách đám đệ tử của các ngươi vô dụng, giỏi thì cho đám đệ tử của các ngươi tới Địa Long đỉnh khiêu chiến đồ đệ ta đi.

Mấy vị trưởng lão bị Vũ trưởng lão chỉ vào mặt mắng to cũng không biết làm gì hơn. Thế nhưng ngẫm lại cũng đúng, đệ tử người khác nửa đêm vẫn còn nỗ lực tu luyện vũ kỹ còn đệ tử mình thì lại không biết cố gắng, còn chạy đến tố khổ với sư phụ.

Mấy vị trưởng lão này tức thì cảm thấy khó chịu, đệ tử mình cũng không biết cố gắng, sau khi cười làm lành với Vũ trưởng lão cũng chỉ có thể bất đắc dĩ rời đi mà thôi.

– Dám đến đây ý kiến sao. Đồ đệ bảo bối của ta đang nỗ lực tu luyện các ngươi lại đố ky không cho nó tu luyện. Lần sau ta sẽ không để yên cho các ngươi.

Nhìn thấy mấy vị trưởng lão rời đi Vũ trưởng lão còn chưa hết giận hướng về phía mấy vị trưởng lão kia quát lớn.

Mấy vị trưởng lão vô duyên vô cớ bị Vũ trưởng lão quát một trận chỉ có thể nén bực tức về tới nơi ở lập tức nổi bão với đám đệ tử, sau khi mắng to một trận liền phân phó đám đệ tử buổi tối phải tu luyện vũ kỹ, ai dám lười biếng trực tiếp trục xuất sư môn.

Đám đệ tử thân truyền này căn bản không biết chuyện gì xảy ra đã thấy sư phụ nổi bão đâu dám nhiều lời lập tức gật đầu rồi đi ra ngoài.

Buổi chiều, cánh cửa đá trong đại điện Vũ linh ảo cảnh mở ra, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện. Mà lúc này nhị hộ pháp lại tiếp tục há hốc mồm. Bởi vì lúc này Lục Lâm Thiên chỉ dùng sáu canh giờ từ trọng thứ nhất đi tới trọng thứ tư. So với hai ngày trước nhanh hơn một nửa thời gian.

Chương 409: Đồ Chơi gì vậy? (2)

Lục Lâm Thiên nhanh chóng rời khỏi Vũ linh ảo cảnh rồi lập tức cưỡi lên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư về đỉnh viện của mình. Một cỗ khí tức mạnh mẽ bắt đầu xuất hiện trên núi.

Theo sự xuất hiện của cỗ khí tức này một đạo hoàng quang từ trong đại viện bắn ra phía ngoài hóa thành một thân ảnh cao lớn, đó chính là Tiểu Long.

Dưới sự bao bọc của quang mang thân thể Tiểu Long trong nháy mắt nhanh chóng to lên, một cỗ khí tức mạnh mẽ khuếch tán.

Thân thể và khí tức của Tiểu Long nhanh chóng tăng vọt đồng thời còn không ngừng tăng lên.

– Hai trăm sáu mươi thước, hai trăm bảy mươi thước.

Thân thể Tiểu Long tăng vọt thì lân phiến trên người cũng ngày một rõ ràng hơn, lân phiến tràn ngập quang mang che trên người nó, trên lân phiến dường như còn có hỏa diễm màu vàng, tràn ngập khí tức nguy hiểm.

Rống.

Khí tức trên người Tiểu Long lúc này đã tới mức vô cùng cuồng bạo. Chu vi chung quanh ngọn núi không ít yêu thú tọa kỵ của đệ tử thân truyền trong nháy mắt bị áp chế, tiếng thú rống không ngừng truyền đến.

– Chuyện gì xảy ra vậy? Là yêu thú của ai đột phá?

Không ít đệ tử tức thì chạy ra khỏi phòng của mình.

Sưu…

Lúc này khí tức của Tiểu Long vẫn còn đang tăng vọt.

Thân thể cũng tăng vọt, mãi cho đến khi ước chừng ba trăm thước mới dừng lại.

– Ngao.

Khí tức sau khi đạt tới ngưỡng không thể kéo lên được nữa thì trong miệng Tiểu Long phát ra một tiếng ngầm gừ như rồng ngâm quanh quẩn trong hư không. Khí tức cường hãn lúc này càng thêm bạo ngược khuếch tán về bốn phía.

Rống.

Dưới tiếng rít gào của nó, lúc này chu vi chung quanh ngọn núi không ít yêu thú tọa kỵ cũng rống lên phụ họa. Trên ngọn núi Thiên Sĩ Tuyết Sư và Huyết Tích Dịch cũng bị áp chế mạnh mẽ.

– Lão đại, đệ đột phá rồi.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đang mỉm cười thì thanh âm của Tiểu Long đã vang lên trong đầu hắn, lập tức một đạo lưu quang nhanh như thiểm điện bắn tới vai Lục Lâm Thiên.

– Hiện tại đã tới cấp bậc gì rồi?

Lục Lâm Thiên có chút hứng thú hỏi. Tiểu Long mỗi lần đột phá thực lực sẽ tăng vọt.

– Tam giai trung kỳ, thế nhưng đệ cảm giác thực lực đã mạnh hơn trước rất nhiều.

– Cố gắng tu luyện nhé.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đệ chỉ cần tu luyện một chút là được rồi. Tin tức trong đầu đệ nói cho đệ biết, đệ chỉ cần tu luyện một chút là sẽ có thể đột phá.

Tiểu Long nói:

– Cũng không cần liều mạng như lão đại.

– Vậy hiện tại ngươi có biết thân phận của ngươi hay không?

Lục Lâm Thiên nhíu mày hỏi.

– Không biết, đệ có cảm giác chí ít đệ cũng phải đột phá tới lục giai mới có thể biết được.

Tiểu Long phiền não nói.

Tiểu Long sau khi đột phá xong cũng đã là hoàng hôn. Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, tiếp tục dung hợp kinh nghiệm tu luyện vũ kỹ trong ảo cảnh, từng âm thanh ầm ầm lúc này bắt đầu vang lên.

– Chủ nhân tu luyện thật là chăm chỉ nha.

Trên một tảng đá gần đó, Huyết Tích Dịch nói. Tiểu Long ngẩng đầu nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Đó là lão đại tu luyện khắc khổ cho nên mới có thực lực như hiện tại.

Tiểu Long cốc đầu Huyết Tích Dịch.

Phanh Phanh…

Ngay khi Lục Lâm Thiên bắt đầu tu luyện chỉ trong chốc lát trên những ngọn núi chung quanh tức thì vang lên tiếng ầm ầm, mãi cho đến khi bình minh mới dừng lại.

Màn đêm bao phủ trời cao, những ngôi sao bắt đầu hiện ra. Tại một đình viện trên một ngọn núi nào đó lúc này có mấy thân ảnh đang đứng, trong đó có hai người Triệu Kình Thiên và Lục Thiếu Hồ.

– Lý sư đệ, ngươi chuẩn bị tới đâu ồi?

Trong đình viện, Triệu Kình Thiên nhìn vào một thanh niên có ánh mắt âm tàn, dáng người gầy gò hỏi.

– Triệu sư huynh, huynh cứ yên tâm đi. Tiểu tử kia coi như là đột phá Vũ Phách thì cũng chỉ là Vũ Phách nhất trọng. Dưới Đoạt Mệnh Thương của ta hắn chỉ có nước chờ chết mà thôi.

Thanh niên này lạnh nhạt nói. Người thanh niên này tuổi chừng hai ba hai mươi tư, khí tức trong đám đệ tử cùng thế hệ tuyệt đối là cường hãn. Đó chính là Lý Đạt Giang bài danh thứ hai mươi trên Long bảng. Trong thế hệ trẻ tuổi toàn bộ Vân Dương Tông này hắn cũng coi như là nhân vật phong vân.

– Có ngươi xuất thủ ta cũng yên tâm. Ngươi là Vũ giả song hệ, thế nhưng ngươi cũng phải cẩn thận một chút.

– Yên tâm đi, thù của Hoàng Hổ sư đệ, đệ nhất định phải báo giúp hắn. Đệ sẽ khiến cho tiểu tử kia trực tiếp biến thành phế vật.

Lý Đạt Giang lạnh nhạt nói một tiếng.

– Nghe nói tiểu tử kia mấy ngày nay đều ở trong Linh Vũ ảo cảnh tu luyện, trong vòng một ngày không ngờ xông qua tứ trọng tầng bốn.

Lúc này có một thanh niên mặc áo xanh bên cạnh nói, người này cũng có tu vi Vũ Phách.

– Chỉ là tứ trọng mà thôi, xem ra tiểu tử kia cũng chỉ đến vậy.

Lý Đạt Giang lạnh nhạt nói.

Một đêm tu luyện, sáng sớm hôm sau trong ánh mắt kinh ngạc của nhị hộ pháp Lục Lâm Thiên tiến vào nhất trọng tầng thứ tư của Linh Vũ ảo cảnh.

Mà càng khiến cho nhị hộ pháp kinh ngạc chính là Lục Lâm Thiên chỉ mất có bốn canh giờ đã xông tới tứ trọng, mà tin tức này trong nháy mắt truyền đến tai tất cả những hộ pháp và trưởng lão, sau đó truyền tới tai Vân Khiếu Thiên.

– Có ý tứ, tiểu tử này càng lúc càng làm ta kinh ngạc.

Trong đại điện, Vân Khiếu Thiên khẽ cười nói.

– Tông chủ, Lục Lâm Thiên này mỗi này đều từ nhất trọng xông một mạch tới tứ trọng. Thế nhưng hắn lại không vào ngũ trọng, điều này khiến ta cảm thấy có chút kỳ quái.

Bên người Vân Khiếu Thiên lúc này có một lão giả mặc hắc bào nói.

– Tiểu tử này đang ẩn dấu thực lực đây, đồng thời cũng tôi luyện bản thân. Lẽ nào ngươi còn không nhìn ra, trong bốn canh giờ xông tới tứ trọng ảo cảnh, cần bao nhiêu thực lực?

Vân Khiếu Thiên nói.

– Chỉ sợ ít nhất cũng phải là Vũ Phách lục trọng đỉnh phong mới miễn cưỡng có thể làm được như vậy.

Sau khi suy nghĩ một lát lão giả mặc hắc bào nói.

– Ta nghe nói tiểu tử này đầu tháng tới có một trận đấu với Lý Đạt Giang xếp thứ hai mươi trên Long bảng đúng không? Tới lúc đó ngươi tự mình đến coi một chút, xem thực lực tiểu tử này rốt cuộc đã tới tình trạng nào rồi.

Vân Khiếu Thiên nói với lão giả mặc hắc bào.

– Được, ta cũng muốn xem một chút, thực lực của tiểu tử này rốt cuộc đã tới tình trạng nào rồi.

Lão giả mặc hắc bào nói.

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên đang cầm một cái hộp gấm lên, bên trong hộp gấm lúc này có một cỗ năng lượng kinh khủng xuyên qua hộp gấm mà truyền ra bên ngoài.

– Có thể luyện hóa được rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ lẩm bẩm nói. Sau khi hắn mở hộp gấm ra thì có một cỗ năng lượng vô cùng lớn tràn ra mang theo phong thuộc tính, một viên yêu đan trong hộp gấm xuất hiện trước mặt Lục Lâm

Thiên. Chỉnh là viên yêu đan khi trước trong sơn mạch Vụ Đô Lục Lâm Thiên chiếm được từ nữ nhân giả trang nam kia.

Đột phá Vũ Phách cũng được vài ngày rồi, khỉ tức cũng đã ổn định, Lục Lâm Thiên cũng quyết định luyện hóa viên yên đan này cao. Không biết viên yêu đan này có thể khiến hắn tăng đến trình tự gì.

Chương 410: Dùng yêu đan

Lục Lâm Thiên không có chút do dự há mồm đem viên yêu đan nuốt vào trong bụng. Yêu đan của U Linh Phi thử bị Lục Lâm Thiên nuốt vào bụng lập tức hóa thành một cỗ năng lượng vô cùng cuồng bạo không gì sánh được khuếch tán ra chung quanh thân thể Lục Lâm Thiên.

Cỗ năng lượng này giống như một cơn hồng thủy, lại giống như vạn mã đang phi nước đại, nhất thời trong cơ thể Lục Lâm Thiên khuếch tán ra, bằng vào một tốc độ nhanh như thiểm điện nhắm về phía kinh mạch của Lục Lâm Thiên mà tới.

Dưới cỗ năng lượng dị thường hung mãnh này khuếch tán ra, lực lượng giống như một đầu mãnh thú không thể thuần hóa xông vào bên trong cơ thể, dưới lực lượng cuồng bạo kinh mạch không ngừng bành trướng.

– Năng lượng thật mạnh.

Trên mặt Lục Lâm Thiên lúc này nhễ nhại mồ hôi, mặc dù hắn đã dự liệu trước năng lượng của yêu đan này vô cùng đáng sợ, thế nhưng không ngờ lại đáng sợ đến mức này.

Lục Lâm Thiên đoán, yêu thú tứ giai sơ kỳ thực lực giống như Vũ giả Vũ Phách nhị trọng, tam trọng mà thôi. Tuy rằng hắn chỉ là Vũ Phách nhất trọng thế nhưng bằng vào độ cường hãn của thân thể muốn thôn phệ luyện hóa viên yêu đan này hẳn không thành vấn đề.

Thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên mới biết được, yêu đan tứ giai sơ kỳ này năng lượng ẩn chứa bên trong vượt qua dự liệu của hắn. Đám năng lượng cuồng bạo này chỉ sợ so với chân khí trên người Vũ Phách tứ trọng cũng không kém là bao.

Năng lượng bàng bạc do yêu đan biến thành không ngừng đấu đá lung tung trong cơ thể, sắc mặt Lục Lâm Thiên tức thì trắng bệch, hai mắt bắn ra ánh lửa, năng lượng bàng bạc trong cơ thể lập tức tiền vào trong kinh mạch, ngay cả máu của hắn lúc này cũng sôi lên.

– Năng lượng quá mức cường đại.

Lục Lâm Thiên toát mồ hôi lạnh. Lúc này quanh thân hắn đang được một vòng quang mang bao phủ, năng lượng bàng bạc do yêu đan biến thành không ngừng chạy qua kinh mạch, cốt cách, thậm chí cả máu trong cơ thể Lục Lâm Thiên, từng cơn đau nhức truyền lên đại não của hắn.

Thậm chí là năng lượng khổng lồ này và chân khí trên người Lục Lâm Thiên hai cỗ năng lượng này không ngừng xung đột, khiến cho cả cơ thể hắn hiện tại nóng rực, lục phủ ngũ tạng đau nhức. Khiến cho Lục Lâm Thiên hận không thể hôn mê tại chỗ.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên biết hiện tại hắn không thể hôn mê, những năm nay không ngừng tu hành và tôi luyện khiến cho ý chí của Lục Lâm Thiên đã được rèn luyện tới mức cực cao, chí ít là trong những người cùng lứa, khó có ai có được ý chí kiên định như hắn.

Loại đau nhức này người thường khó mà chịu được, thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cắn răng kiên trì, đương nhiên điều này cũng là bởi vì Lục Lâm Thiên có bản thân biến thái mới được. Hơn nữa, Lục Lâm Thiên bắt đầu vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết bắt đầu thôn phệ năng lượng khổng lồ của yêu đan trong cơ thể.

Cố gắng chịu đựng đau nhức, hắn cắn răng chịu đựng, hai tay Lục Lâm Thiên không ngừng biến hóa, từng bước luyện hóa cỗ năng lượng khổng lồ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, dưới cơn đau nhức kéo dài, Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng có thể bắt đầu luyện hóa năng lượng khổng lồ trong cơ thể. Năng lượng này quá mức báo đạo khiến cho Lục Lâm Thiên chịu nhiều đau khổ, chỉ mới luyện hóa được một tia năng lượng nhưng cũng có chỗ tốt vô cùng lớn. Năng lượng được luyện hóa bằng một tốc độ vô cùng khả quan biến thành chân khí chạy vào trong đan điền của hắn.

Lúc này, trong đan điền, chân khí bên ngoài tiến vào lúc này đan điền cũng bắt đầu ba động, viên Vũ đan ngũ sắc trong đan điền khí hải kia đang chậm rãi xoay tròn, giống như là một trái tim không ngừng nghỉ, ngũ sắc quang mang quanh viên Vũ đang ngũ sắc không ngừng tỏa ra.

Trong đan điền lúc này dưới sự tẩm bổ của chân khí đang dùng một tốc độ bằng mắt thường không thể thấy được đang không ngừng tăng cường, từng tia chân khí tiến vào bên trong khiến cho bề mặt Vũ đang càng ngày càng sáng bóng.

Chậm rãi luyện hóa, năng lượng bàng bạc trùng kích trong cơ thể dường như bắt đầu bị áp chế, bắt đầu bị dẹp loạn, mà lúc này Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được xương cốt, kinh mạch, thậm chí cả cơ thể, lục phủ ngũ tạng dưới sự tẩm bổ của cỗ năng lượng này lại được rèn rũa qua một lần.

Vô hình trung, xương cốt, kinh mạch, cơ thể, lục phủ ngũ tạng đều hấp thu một ít năng lượng khiến cho thân thể lần thứ hai được rèn giũa. Loại rèn giũa này tuy rằng trong lúc nhất thời có thể không cảm thấy được nó có hiệu quả quá lớn, thế nhưng theo thời gian tuyệt đối không thể khinh thường.

Ngay trong lúc luyện hóa Lục Lâm Thiên cũng tiến vào một loại cảnh giới vong ngã, khống chế năng lượng luyện hóa trong cơ thể của mình, từng tia năng lượng sau khi được luyện hóa thành chân khí lập tức tiến vào trong đan điền.

Năng lượng của yêu đan so với việc trực tiếp luyện hóa chân khí của Vũ giả còn khó khăn hơn một chút. Dù sao đây cũng là hai loại năng lượng khác nhau, còn luyện hóa chân khí Vũ giả thì chỉ cần luyện hóa một chút là có thể chuyển thành chân khi của bản thân mình. Luyện hóa yêu đan giống như là luyện hóa đan dược vậy, cần một quá trình luyện hóa phức tạp hơn một chút.

Nói phức tạp nhưng cũng chỉ là tương đối mà thôi, bằng vào tốc độ luyện hóa năng lượng của Lục Lâm Thiên lúc này so với tốc độ tu luyện của Vũ giả bình thường cũng là một kẻ trên trời một kẻ dưới đất.

Trong đan điền, lúc này đan điền giống như một cái động không đáy, không ngừng hấp thu những chân khí vừa được luyện hóa xong. Sau khi đột phá tới Vũ Phách nhất trọng, năng lượng cần để đột phá cũng lớn tới mức dọa người, Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được đan điền của hắn so với Vũ giả đồng cấp lớn hơn không ít cho nên lượng chân khí cần để đột phá cũng lớn hơn rất nhiều.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong hàng đệ tử thân truyền của Vân Dương Tông đã xuất hiện một chuyện vô cùng kỳ quái. Những đệ tử này buổi tối đều tu luyện vũ kỹ, ban ngày tu luyện chân khí, từ đầu vốn chỉ có hai đến ba mươi người, thế nhưng tới hiện tại đã có hơn trăm người, khi màn đêm vừa buông, mọi âm thanh biến mất trong màn đêm thì cũng là lúc trong Vân Dương Tông vang lên những âm thanh ầm ầm.

Việc này khiến cho ngay cả Vân Khiếu Thiên cũng kinh động, sau khi điều tra một phen hắn mới phát hiện ra người khởi xướng chuyện này là thầy trò Vũ trưởng lão.

Lục Lâm Thiên bế quan luyện hóa yêu đan, Huyết Tích Dịch và Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư hộ pháp ở bên ngoài, ngay cả Vũ trưởng lão tới vài lần cũng không cho vào.

Vũ Ngọc Tiền mang theo vẻ mặt đầy tiếu ý rời đi, trong lòng thầm nghĩ đệ tử bảo bối của hắn quả thực vô cùng chăm chỉ, so với hai tên đồ đệ còn lại mạnh hơn nhiều.

Thời gian càng lúc càng gần đầu tháng, trong lòng không ít đệ tử đều vô cùng chờ mong trận đấu giữa Lục Lâm Thiên và Lý Đạt Giang. Trong lòng âm thầm suy đoán xem trong hai người ai sẽ đạt được thắng lợi. Trong lúc bất tri bất giác Lục Lâm Thiên cũng có không ít người ủng hộ, ít nhất cũng có một nửa số đệ tử đều cho rằng hắn sẽ chiến thắng.

Chương 411: Phù Quang lược ảnh (1)

Tại một đình viện trên một ngọn núi nào đó, lúc này Lục Vô Song đang dùng đôi mắt xinh đẹp của mình nhìn về phương xa, toàn thân mặc cung trang màu đỏ, tóc đen mượt mà như thác nước được buộc lại phía sau, gió nhẹ nhàng thổi tới khiến cho vài lọn tóc bay bay khiến cho người nhìn vào có cảm giác vô cùng xuất trần, giống như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian.

Nữ tử tuyệt sắc như vậy lại là cường giả trên Long bảng, Lục Vô Song ở trong Vân Dương Tông cũng có không ít người truy cầu. Người theo đuổi nàng so với Vân Hồng Lăng còn nhiều hơn. Khí chất thanh nhã, dung nhan tuyệt mỹ không có một nam nhân nào có thể chống cự được.

Chỉ là không ít đệ tử Vân Dương Tông cũng biết, nữ tử tuyệt mỹ này cho tới bây giờ đã cự tuyệt không ít đệ tử trong Vân Dương Tông, cũng không cho bất kỳ một kẻ nào một cơ hội, khiến cho không ít nam đệ tử đau khổ trong lòng.

Không ai biết, lúc này trong lòng nữ tử tuyệt mỹ này đã có một thân ảnh chiếm giữ trái tim nàng, một khuôn mặt kiên nghị, cả ngày khóe môi luôn nhếch lên nở cụ cười xấu xa.

Trên đỉnh núi gió nhè nhẹ thổi tới khiến cho quần áo của nàng khẽ tung bay lộ ra đường cong hoàn mỹ, vài lọn tóc bay phất phơ, vô cùng khuyến rũ. Lúc này hai mắt của Lục Vô Song nhìn lên bầu trời lẩm bẩm nói:

– Mười ngày, ta sẽ cố gắng không gặp đệ, quên đệ, Hồng Lăng là nữ hài tốt, nàng so với ta càng thêm thích hợp với đệ.

– Vô Song tỷ, mấy ngày nay tỷ làm sao vậy?

Có hai thân ảnh xinh đẹp đi tới, chính là Độc Cô Băng Lan và Thúy Ngọc.

– Ta không sao.

Lục Vô Song ngoái đầu lại cười nói với Độc Cô Băng Lan:

– Chẳng lẽ muội muốn đuổi ta đi sao? Ta còn muốn ở lại đây chơi vài ngày đó.

– Vô Song tỷ, tỷ ở chỗ muội cũng được, muội chỉ có chút lo lắng cho tỷ mà thôi, muội thấy gần đây tỷ dường như có tâm sự.

Độc Cô Băng Lan cười nói:

– Được rồi, Vô Song tỷ, đầu tháng Lâm Thiên ứng chiến Lý Đạt Giang tỷ có đi xem hay không?

– Đến lúc đó lại nói tiếp a.

Lục Vô Song mỉm cười nói.

Ngày thứ năm tính từ khi Lục Lâm Thiên bế quan thôn phệ yêu đan, lúc này có một cỗ khí thế bắt đầu kéo lên, Lục Lâm Thiên đang khoanh chân ngồi trong phòng, quang mang quanh thân thể lúc này cũng bắt đầu trở nên chói mắt, một cỗ hấp lực từ trong cơ thể Lục Lâm Thiên tuôn ra đem năng lượng vô hình trong thiên địa hút vào trong cơ thể. Cứ duy trì như vậy một lúc lâu, lúc này đan điền trong cơ thể Lục Lâm Thiên đa đạt tới tình trạng no đủ, Vũ đan ngũ sắc trong đan điền đang nhanh chóng xoay tròn liên tục hấp thu chân khí đi vào trong Vũ đan.

Loại trạng thái này duy trì một ngày một đêm, một cỗ chân khí không ngừng từ bên trong cơ thể Lục Lâm Thiên tràn ra rồi lập tức lui về, giống như là một vòng tuần hoàn vậy. Vừa tràn ra rồi lập tức thu lại, trong quá trình này khí tức trên người Lục Lâm Thiên lại bắt đầu được nâng lên tầm cao mới.

Khí tức tràn ngập trong căn phòng khuếch tán lên bầu trời khiến cho không trung ba động.

– Chủ nhân lại sắp đột phá.

Trên tảng đá Huyết Tích Dịch ngẩng đầu nhìn lên bầu trời rồi nói.

Phì…

Tiểu Long ngẩng đầu lưỡi không ngừng phun ra nuốt vào, đôi mắt nhỏ không ngừng chuyển động.

Năng lượng bên trên bầu trời càng ngày càng đậm là lúc này bên trong phòng, từng đạo khí lưu trong không khí hóa thành một dòng xoáy, dòng xoáy này xoay chung quanh cơ thể Lục Lâm Thiên đem từng đạo năng lượng xuyên qua quang mang bao quanh thân thể Lục Lâm Thiên tiến vào bên trong đan điền.

Loại hiện tượng huyền ảo này diễn ra một canh giờ mới từ từ tan rã, cuối cùng khi một tia năng lượng cuối cùng tiến vào cơ thể Lục Lâm Thiên dòng xoáy bắt đầu tan rã, lúc này trên đỉnh núi, cỗ năng lượng ba động trong thiên địa cũng biến mất.

Phù.

Thở ra một ngụm trọc khí, Lục Lâm Thiên mở hai mắt, hai mắt hắn hiện tại bắn ra quang mang thâm thúy, đồng thời một cỗ khí tức cường hãn cũng từ từ xuất hiện, khí tức này không ngờ đã tới Vũ Phách nhị trọng.

– Không ngờ chỉ đột phá một trọng.

Khí tức này chỉ xuất hiện trong chốt lát rồi được Lục Lâm Thiên nhanh chóng thu vào trong cơ thể. Mà lúc này Lục Lâm Thiên nhếch miệng khẽ cười, hai hàng lông mày hơi nhíu lại. Một viên yêu đan tương đương với năng lượng chân khí của Vũ Phách tam trọng, thế nhưng hắn hấp thu thôn phệ cũng chỉ có tăng lên một trọng mà thôi. Số năng lượng cần để hắn đột phá hiện tại quá mức kinh khủng rồi.

Cảm giác được chân khí trong cơ thể của mình lúc này vô cùng sung mãn, Lục Lâm Thiên ước chừng nếu hắn muốn từ Vũ Phách nhị trọng tiến lên tam trọng chí ít cũng cần ba khỏa yêu đan.

– Vẫn còn rất yếu, nhất định phải nhanh chóng tăng cường thực lực.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, thực lực của hắn tuy rằng trong đám người trẻ tuổi cũng miễng cưỡng coi là cường giả, thế nhưng so với cường giả chân chỉnh còn kém rất nhiều. Có thể trong Vân Dương Tông này, mười vị trí đầu trên Long bảng thực lực sẽ không kém hắn là bao, cứ như vậy mà tỉnh, thực lực của hắn trong đám người trẻ tuổi vẫn có chút không đủ. Dù sao hắn khởi đầu quá muộn không thể so với đệ tử trong những đại phái này.

– Con đường của cường giả.

Lục Lâm Thiên nắm chặt tay rồi thì thào một tiếng, ánh mắt nhìn qua cửa sổ về phía xa xa.

– Còn có bốn ngày nữa.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười nhàn nhạt. Bốn ngày sau là tới đầu tháng, trên Địa Long đỉnh còn có một trận chiến đang chờ hắn.

– Lý Đạt Giang, bản công tử phải mượn ngươi lót đường bước vào top hai mươi Long bảng.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên một đạo hàn ý.

Trên ngọn núi, một thân ảnh màu xanh đi ra khỏi đình viện, trên tay có một ngọc giản có quang mang nhàn nhạt. Lục Lâm Thiên trích một giọt máu nhỏ vào ngọc giản. Trên ngọc giản lập tức xuất hiện một đoàn quang mang bắn vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên. Đoàn quang mang cuồng bạo này khiến cho đầu Lục Lâm Thiên không khỏi có chút đau đớn.

Một lát sau, quang mang trên ngọc giản biến mất mà trong đầu Lục Lâm Thiên đã có thêm một đống tin tức mức.

Đôi mắt Lục Lâm Thiên hơi nhắm lại, tâm thần khẽ chuyển động, một cỗ tin tức hiện lên trong đầu Lục Lâm Thiên. Một lát sau hắn mở hai mắt ra, khóe miệng hiện lên nụ cười khổ, hai hàng lông mày nhíu lại.

– Phù Quang Lược Ảnh, vũ kỹ Huyền cấp sơ giai quả thực vô cùng khó tu luyện.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, ngọc giản vừa rồi chính là vũ kỹ Phù Quang Lược Ảnh mà Nam thúc từng nói qua với hắn khi trước.

Vũ kỹ thân pháp trên toàn bộ đại lục này đều là thứ vô cùng khó có được. Bởi vì vũ kỹ này Vũ giả thuộc tính nào cũng có thể tu luyện được. Đương nhiên nếu nó rơi vào trong tay Vũ giả thuộc tính Phong hệ thì tốc độ khi thi triển sẽ càng nhanh hơn.

Mà vũ kỹ thân pháp đạt tới cấp bậc Huyền cấp sơ giai tuyệt đối là chí bảo. Bất luận là vũ kỹ Huyền cấp gì trong đại môn pháp đều là bí mật bất truyền.

Thời gian cho tới ngày ứng chiến đầu tháng chỉ còn mấy ngày, Lục Lâm Thiên dự định tu luyện Phù Quang Lược Ảnh một chút.

Chương 412: Phù Quang lược ảnh (2)

Vũ kỹ Huyền cấp này chỉ là sơ giai thế nhưng độ khó khi tu luyện nó so với vũ kỹ Hoàng cấp quả thực chính là một thứ trên trời một thứ dưới đất.

– Không ngờ lại có có phương pháp tu luyện như thế này.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than, từ trong cỗ tin tức kia Lục Lâm Thiên biết được phương pháp tu luyện của Phù Quang Lược Ảnh, trong đó có nói muốn tu luyện được Phù Quang Lược Ảnh thì trước tiên phải đả thông kinh mạch dưới hai chân.

Trên hai chân theo Lục Lâm Thiên biết có sáu đại kinh mạch còn có hơn sáu mươi tiểu mạch. Những kinh mạch này nối với gan, lá lách, dạ dày, thận, lục phủ ngũ tạng, đồng thời kết nối với huyết mạch và kinh mạch toàn thân. Muốn đả thông được tất cả là một chuyện không hề dễ dàng.

Mà điều quan trọng chính là muốn học được thì phải đả thông huyệt Dũng Tuyền dưới lòng bàn chân. Sau đó đem những kinh mạch chung quanh đả thông. Sau khi đả thông những kinh mạch này chân khí di chuyển qua huyệt Dũng Tuyền ở dưới bàn chân hình thành một vòng xoáy, đây mới là căn bản của Phù Quang Lược Ảnh. Sau khi đả thông kinh mạch, chân khí từ dưới chân thoát ra, dòng xoáy thôi động thân thể, tới lúc đó tốc độ của hắn không thể nghi ngờ sẽ bước lên một tầm cao mới.

Dựa vào tin tức trong ngọc giản, tốc độ của Phù Quan Lược Ảnh, khi thi triển nhanh nhất tốc độ có thể bằng tốc độ ánh sáng, vô cùng kinh khủng đấy.

– Tu luyện!

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự kiên nghị. Tuy rằng thân pháp Phù Quang Lược Ảnh khó tu luyện, thế nhưng ngay cả linh kỹ Huyền cấp sơ giai hắn cũng có thể tu luyện thành công, lẽ nào Phù Quang Lược Ảnh lẽ nào bản thân hắn lại không thể tu luyện được?

Hắn không tin mình không thể tu luyện thành công.

Lúc này hắn đã là Vũ Phách nhị trọng, Lục Lâm Thiên lại không khỏi nghĩ tới Đao Hồn kỹ trên người mình. Cho tới hiện tại hắn chỉ có thể thi triển nhất trọng Đao Hồn trảm trong Đao Hồn kỹ mà thôi. Hiện tại không biết hắn có thể thi triển ra nhị trọng Đao Hồn quang nhận hay không? Nếu như có thể thi triển ra đệ nhị trọng vậy thì thực lực của hắn sẽ tăng lên một mảng lớn.

Khoanh chân ngồi xuống, Lục Lâm Thiên bắt đầu thử đả thông kinh mạch trên chân mình. Trước tiên phải đả thông huyệt Dũng Tuyền, ngưng thần tĩnh khí, thu hồi tạp niệm. Tâm thần Lục Lâm Thiên từ từ chìm vào trạng thái tu luyện.

Khống chế chân khí từ trong đan điền chạy tới kinh mạch dưới chân, không ngừng ôn nhuận kinh mạch dưới chân, đây là một quá trình cần nhẫn nại, cũng may Lục Lâm Thiên không phải là người không có tính kiên trì. Mà kinh mạch trong thân thể của Lục Lâm Thiên hiện tại đã sớm được rèn luyện tới mức độ vô cùng chắc chắn. Lúc này muốn đả thông kinh mạch dưới chân cũng giảm bớt cho Lục Lâm Thiên không ít phiền toái.

Đối với một tu luyện giả bình thường muốn đả thông kinh mạch chính là một cửa ải vô cùng khó khăn, không ít người tại thời điểm này phải mất ba đến năm năm cũng là chuyện bình thường.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư, Huyết Tích Dịch đều ở chung quanh hộ pháp cho hắn. Ba ngày sau, Lục Lâm Thiên mới mở mắt ra, tinh quang trong mắt chợt lóe.

– Dường như so với trong tưởng tượng của mình dễ hơn không ít.

Khóe miệng hắn khẽ nở nụ cười, Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Trong ba ngày vừa qua hắn đã đả thông kinh mạch trên chân, tốc độ cực kỳ nhanh, Lục Lâm Thiên đối với độ dẻo dai của kinh mạch trong cơ thể hắn cũng vô cùng bất ngờ, bởi vì quá trình đả thông kinh mạch dưới chân đều vô cùng thuận lớn.

– Bắt đầu tu luyện.

Lục Lâm Thiên bình tĩnh nói một câu. Hiện tại hắn phải thử tu luyện một chút xem rốt cuộc vũ kỹ mà ngay cả Nam thúc cũng phải coi trọng rốt cuộc có gì bất phàm.

Thủ ấn trong tay biến hóa, chân khí trong cơ thể vận chuyển xuống kinh mạch dưới chân, Lục Lâm Thiên còn chưa kịp phản ứng thì đã thấy dưới chân hình thành hai dòng xoáy nho nhỏ, trong nháy mắt hắn đã bị ném lên khỏi mặt đất rồi đặt mông trên đá vụng. May thay đống đá vụn này không phải là lưỡi đao hay gì đó bằng không thiếu chút nữa bạo cúc nha. Thế nhưng cho dù thế mông hắn cũng đau nhức.

– Quả thực có chỗ bất phàm.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, khẽ vuốt cái mông đang đau nhức của mình nói:

– Tiếp tục, ta không tin không khuất phục được ngươi.

Tiếp tục ngã xuống, tiếp tục luyện tập, trên ngọn núi kia, thân ảnh màu xanh đang chìm đắm trong tu luyện.

Dưới sự mong chờ của không ít đệ tử, ngày đầu tháng rốt cuộc cũng đã tới. Bình thường quyết chiến trên Địa Long đỉnh nhiều nhất cũng chỉ có trên dưới hai trăm đệ tử thân truyền có mặt mà thôi. Thế nhưng sáng sớm ngày hôm nay lại có tới gần bốn, năm trăm đệ tử thân truyền tới Địa Long đỉnh.

Trong Vân Dương Tông, đệ tử thân truyền trẻ tuổi cũng chỉ có bốn năm trăm người mà thôi. Chỉ có một số ít đệ tử thân truyền còn chưa tới, những đệ tử thân truyền còn lại lúc này đều tới Địa Long Đỉnh rồi. Không hề nghi ngờ, phân nửa mọi người tới đây đều vì hai người Lục Lâm Thiên và Lý Đạt Giang mà tới. Hai người này đánh một trận khiến cho mọi người mong đợi mấy tháng, mà hiện tại rốt cuộc đã tới ngày lên đài.

Ngoại trừ thân truyền đệ tử ra, ngày hôm nay trên Địa Long đỉnh còn có không ít đệ tử lâu năm của Vân Dương Tông cũng tới. Đệ tử lâu năm tuy rằng địa vị không bằng đệ tử thân truyền, thế nhưng tốt xấu gì cũng là nửa lão nhân của Vân Dương Tông, địa vị trong tông môn so với tân đệ tử cao hơn không ít, nếu như hộ pháp đồng ý, bọn họ cũng có thể lên Địa Long đỉnh.

Mà sáng sớm ngày hôm nay, trên Địa Long đỉnh đã có hơn hai nghìn đệ tử lâu năm tiến tới Địa Long đỉnh. Diện tích của Địa Long đỉnh vô cùng lớn, cho dù có hai vạn người tụ tập cũng vẫn đủ. Vì vậy lúc này tuy rằng có thêm hai nghìn người thế nhưng vẫn không cảm thấy chật chội.

– Mau nhìn, đó là Phách Đao Long Tam, Phách Đao Long Tam cũng tới.

– Không ngờ tên này cũng tới. Hắn bài danh thứ sáu trên Long bảng, xem ra trận đấu của Lục Lâm Thiên và Lý Đạt Giang cũng làm hắn hiếu kỳ.

– Các ngươi mau nhìn kìa, đâu chỉ là Phách Đao Long Tam, bên người hắn còn có một người nữa, chính nữ nhân bài danh thứ bảy trên Long bảng, quá kinh khủng nha.

– Trời ạ, Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần cũng tới, thứ chín Long bảng nha.

– Ngươi xem đằng góc kia là ai, Chiến Tướng Khuất Đao Tuyệt thứ ba Long bảng. Ta nghe nói trong Vạn Vũ lâu Khuất Đao Tuyệt này từng có ý khiêu chiến Lục Lâm Thiên, hẳn là hôm nay hắn đến đây vì Lục Lâm Thiên.

Không nghĩ tới những quái vật này cũng tới, thật là đáng sợ. Đoán chừng hôm nay sẽ rất náo nhiệt, mỗi lần những quái vật này đến đây đều khiêu chiến những kẻ không thuận mắt.

Từng đạo thân ảnh xuất hiện tại Địa Long đỉnh bị người ta nhìn thấy, không ít đệ tử đều lập tức bàn tán. Những cường giả trên Long bảng này xuất hiện khiến cho mọi người cảm thấy hưng phấn, không nghĩ tới hôm nay những quái vật tu luyện này đều tới.

– Mau nhìn, Đoạt Mệnh Thương Lý Giang Đạt đã tới.

– Còn có Tuyệt Kiếm Triệu Kình Thiên, số năm Long bảng, không nghĩ tới hắn cũng tới nha.

Chương 413: Cường giả hội tụ

Trong bầu trời, trên lưng một đầu yêu thú phi hành khổng lồ có mấy đạo thân ảnh nhảy xuống Địa Long đỉnh. Hai đạo thân ảnh xuất hiện, một người mặc hoàng bào, khí tức toàn thân bất phàm, đó chính là Đoạt Mệnh Thương Lý Giang Đạt bài danh thứ hai mươi trên Long bảng, chính là một nhân vật phong vân trong đám đệ tử trẻ tuổi của Vân Dương Tông.

Bên người Lý Đạt Giang lúc này còn có một thân ảnh mặc hoa phục, người này ánh mắt nghiêm nghị, khí tức cực kỳ sắc bén khiến cho người khác không dám tới gần. Chính là Tuyệt Kiếm Triệu Kình Thiên, một cường giả bài danh thứ năm trên Long bảng, tôn tử của Triệu trưởng lão, trong Vân Dương Tông có địa vị cực cao.

– Các ngươi mau nhìn xem, bên cạnh Triệu Kình Thiên kia còn có Lục Thiếu Hồ, hắn cũng là người trên Long bảng a. Có người nói hắn là đệ đệ của Lục Lâm Thiên.

– Cũng không phải là cùng một mẹ sinh ra. Nghe nói quan hệ giữa hai bọn họ từ nhỏ cũng không tốt.

Trong tiếng nghị luận của mọi người, mấy người đi tới một vị trí rồi nhắm mắt lại cũng không để ý đến những người khác đang nghị luận.

Trên Địa Long đỉnh cũng có không ít thiếu nữ lúc này đang hưng phấn nghị luận, cường giả trong Long bảng tới không ít, cả đám đều dùng ánh mắt mang theo lửa nóng đánh giá. Chỉ là dường như không có mấy cường giả trên Long bảng vì nữ nhân mà tới. Hơn nữa cường giả trên Long bảng cũng không phải nữ nhân nào cũng để ý.

Thời gian chậm rãi trôi qua, lúc này số lượng người trên Địa Long đỉnh không ngừng tăng thêm, còn có không ít đệ tử lâu năm đang lục tục tới.

Mấy vị hộ pháp phụ trách Địa Long đỉnh còn chưa tới cho nên lúc này mọi người chỉ có thể chờ đợi mà thôi. Cũng không có bất kỳ kẻ nào dám náo động, dù sao ở đây cũng có không ít cường giả top mười trên Long bảng, nếu như bị bọn họ không vừa mắt, tới lúc đó bị giáo huấn một trận thì thảm rồi.

Thế nhưng lúc này cũng có không ít người khẽ đàm luận, nếu như để đám cường giả top mười Long bảng đấu một phen, phỏng chừng sẽ vô cùng đặc sắc.

Trong đoàn người lúc này có một thân ảnh xinh đẹp đang nhíu mày. Nàng nhìn về bốn phía dường như đang tìm kiếm thứ gì đó. Thân ảnh xinh đẹp, dung nhan tuyệt mỹ, khí chất thanh nhã hấp dẫn không ít ánh mắt của nam đệ tử chung quanh, đương nhiên, người này chính là Lục Vô Song.

– Vô Song tỷ, tỷ đang tìm Lâm Thiên sao?

Độc Cô Băng Lan hỏi. Lúc này bên người Độc Cô Băng Lan còn có hai người Thúy Ngọc, Dương Diệu.

Ngoài dự đoán của mọi người chính là bên người Dương Diệu lúc này cũng có hai người. Nếu như Lục Lâm Thiên ở đây tuyệt đối có thể nhận ra một người chính là Vương Quang Vương gia ở trấn Thanh Vân, một người chính là tỷ tỷ của Dương Diệu – Dương Mạn. Hai người này hiện tại cũng chính là đệ tử lâu năm của Vân Dương Tông.

Hai người này vốn vẫn chèn ép Lục Vô Song, thế nhưng sau khi Lục Vô Song trở thành đệ tử thân truyền bọn họ cũng chỉ có thể vuốt mông ngựa mà thôi, mà Lục Vô Song cũng không thèm tính toán với bọn họ.

– Ta… Không phải, ta tùy tiện nhìn một chút mà thôi.

Lục Vô Song nói, ánh mắt có chút thất thần, trong lòng thầm nghĩ:

– Không phải ta đến xem đệ, chỉ đến xem thi đấu đầu tháng mà thôi. Ta trốn trong đám người, ta không nhìn thấy đệ.

– Vô Song tỷ.

Trong đám người lúc này có mấy đạo thân ảnh đi tới trước mặt đám người Lục Vô Song. Chính là Lục Thiếu Hổ và Triệu Kình Thiên.

– Thiếu Hổ.

Lục Vô Song nói, Lục Thiếu Hổ cũng là đường đệ của nàng. Tuy rằng nàng biết tất cả mọi chuyện trong Lục gia, thế nhưng có một số việc nàng cũng không thể nhúng tay vào, mà khi thấy Triệu Kình Thiên bên cạnh Lục Thiếu Hổ hai hàng lông mày của nàng không khỏi nhíu lại.

– Vô Song sư muội, muội càng lúc càng đẹp.

Triệu Kình Thiên nói. Lúc này không ít đệ tử chung quanh đều tránh ra tạo một khoảng trống lớn. Ai cũng biết Tuyệt Kiếm Triệu Kình Thiên là người truy cầu Lục Vô Song điên cuồng nhất, bọn họ cũng không dám trêu chọc tới Triệu Kình Thiên.

– Đa tạ đã khen.

Lục Vô Song nể mặt Lục Thiếu Hổ cho nên mới nói một câu, sau đó nàng lập tức xoay người lại, căn bản không thèm để ý tới Triệu Kình Thiên.

– Triệu sư huynh.

Mà sau khi nhìn thấy Triệu Kình Thiên, Dương Mạn tức thì đứng lên phía trước. Dương Mạn dưới bộ cẩm bào này những đường cong trên cơ thể của nàng được bộc lộ vô cùng rõ ràng. Làm toát lên vẻ kiều diễm, phong vận thành thục, vô cùng gợi cảm, bờ môi mềm mại mang theo hương thơm tỏa ra chung quanh. Quả thực đúng là đang khiêu khích Triệu Kình Thiên mà.

Chỉ là Dương Mạn lúc này cũng không phải đang khiêu khích Triệu Kình Thiên, nhìn khuôn mặt như trăng tròn của Dương Mạn, đôi gò bồng đảo đầy đặn khiến cho những đệ tử chung quanh không ngừng chảy máu mũi.

Mà Vương Lương bên người Dương Mạn lúc này nhìn thấy Dương Mạn trực tiếp vịn vào người Triệu Kình Thiên không khỏi thầm oán hận không ngớt. Hắn không dám làm gì với Dương Mạn, càng không dám làm gì với Triệu Kình Thiên.

– Vô Song sư muội, đã lâu không gặp, muội vẫn khỏe chứ.

Triệu Kình Thiên trực tiếp không để ý tới Dương Mạn, mặt dày đi tới bên người Lục Vô Song rồi hỏi.

– Triệu Kình Thiên, Vô Song sư muội là của ta, ngươi cút ra cho ta.

Nhưng vào lúc này, trong bầu trời có một đạo thân ảnh trong nháy mắt chạy xuống mang theo một cỗ kình phong sắc bén. Hai chân đáp xuống mặt đất khiến cho mặt đất xuất hiện vài vết nứt nhỏ.

Mặt đất chung quanh khẽ run rẩy một chút, không ít đệ tử chung quanh khi nhìn thấy người này đều không khỏi kinh ngạc đồng thời cũng lập tức trở nên thoải mái. Người này có khí thế như vậy cũng không cảm thấy kỳ quái bởi vì hắn chính là Phách Đao Long Tam, là một trong những người theo đuổi Lục Vô Song.

Phách Đao Long Tam, thân cao một thước chín, thân thể cứng rắn như sắt thép tỏa ra khí phách tuyệt đối. Lúc này hắn đang dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Triệu Kình Thiên, khí thế như vậy cũng không thẹn danh xưng Phách Đao.

– Hừ. Long Tam ngươi nói sai rồi. Vô Song sư muội không phải là của Triệu Kình Thiên, cũng không phải là của ngươi.

Ngay khi Phách Đao Long Tam vừa đáp xuống mặt đất thì một thanh âm lập tức truyền tới. Mọi người lập tức quay đầu nhìn lại, lúc này có một thân ản toàn thân trắng như tuyết đang đáp xuống mặt đất. Thân thể nhẹ như chiếc lá.

Nhìn kỹ thì không khó phát hiện ra dưới chân hắn có một dòng xoáy vô hình đang nhanh chóng thành hình, trong nháy mắt xẹt qua khoảng cách chừng trăm mét, không ngưng tụ đôi cánh bằng chân khí mà lại giống như đang lăng không mà đến. Một màn này khiến cho toàn trường kinh hô, bởi vì đây là hiệu quả của thân pháp Phù Quang Lược Ảnh của Vân Dương Tông, vô cùng giống lăng không phi hành.

– Lăng Phong sư huynh.

– Lăng Phong sư huynh, ta yêu ngươi.

Thấy một màn này có không ít nữ đệ tử điên cuồng la hét. Bởi vì người này không phải là ai khác mà là Phi Ưng Lăng Phong, là tình nhân trong mộng của hầu hết những đệ tử trong Vân Dương Tông. Cường giả thứ bảy trong Long bảng, phong độ có, lại thêm anh tuấn bất phàm, thực lực cường hãn. Nam tử như vậy đủ để khiến cho nữ nhân điên cuồng.

Chương 414: Đối chọi gay gắt (1)

Dưới tiếng thét chói tai của nữ đệ tử và ánh mắt kinh dị của mọi người, Phi Ưng Lăng Phong chậm rãi rơi xuống đất, chân khí dưới chân được thu lại, dòng xoáy lập tức biến mất. Hắn nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất. Khí tức ba động ngay cả một hại bụi cũng không bị thổi lên, phiêu dật, tiêu sái khiến cho những nữ đệ tử ở đây càng thêm điên cuồng hét lên.

Phi Ưng Lăng Phong này rơi xuống mặt đất, vẻ lạnh nhạt, anh tuấn này chỉ sợ là khiến cho những nam nhân khác ao ước đố ky. Khuôn mặt trơn nhẵn trắng bóng, tuấn mỹ tuyệt luân, ngũ quan như điêu khắc, tuấn mỹ dị thường. Đôi mắt đen láy thâm thúy, lông mi dày đặc, sống mũi cao, thân hình cân đối toát lên vẻ đường hoàng và ưu nhã, loại nam nhân này so vơi nữ nhân còn dễ nhìn hơn.

– Long Tam, Lăng Phong, các ngươi tránh ngay ra cho ta. Bằng không đừng trách ta không khách khí với các ngươi.

Lúc này nhìn thấy hai đạo thân ảnh này, sắc mặt Triệu Kình Thiên trầm xuống rồi nói.

– Ha ha. Không khách khí sao? Triệu Kình Thiên, ngươi muốn gây khó dễ cho ta sao? Người khác sợ ngươi còn ta thì không. Hừ.

Phi Ưng Lăng Phong lạnh nhạt hừ một tiếng, không để Triệu Kình Thiên vào trong mắt. Thứ năm Long bảng, thứ bảy Long bảng cũng không kém nhau là bao.

– Triệu Kình Thiên, nếu như ngươi không phục vậy thì ta chơi đùa với ngươi một chút.

Phách Đao Long Tam tràn ngập chiến ý nói.

Ba cường giả trên Long bảng lúc này đứng chung quanh Lục Vô Song, có thể nói ba người bọn họ chính là nhân vật tuyệt đối là phong vân trong Vân Dương Tông này, huống chi còn có Phi Ưng Lăng Phong, là tình nhân trong mộng của đông đảo nữ đệ tử trong

Vân Dương Tông, nhất thời trên người Lục Vô Song lúc này hấp dẫn vô số ánh mắt ước ao, đố ky.

Ba cường giả Long bảng không ngừng ta nhìn ngươi, ngươi nhìn ta, chiến ý trong mắt bắn ra. Thế nhưng trước mặt nữ tử kia, ba người bọn họ cũng chỉ có thể nhịn xuống mà thôi.

Trong góc xa xa, thân ảnh tục tằn tràn đầy lực lượng của Khuất Đao Tuyệt đứng đó, còn có Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần khí tức âm trầm đang dùng ánh mắt nhìn về phía ba người bọn họ.

Những đệ tử chung quanh này đều tự động thối lui, khí tức của ba người dường như sắp có một hồi đại chiến. Ba người này đều là người theo đuổi Lục Vô Song, lúc này ai cũng không chịu thua. Cảm nhận được khí tức trên người ba bọn họ, không ít đệ tử trong lòng mong chờ, nếu như ba cường giả trên Long bảng này động thủ, cuối cùng ai sẽ là người thắng cuộc?

Ngay khi ba người này đối chọi gay gắt thì có một khí tức xuất hiện, trong bầu trời lúc này có một đầu phi hành yêu thú khổng lồ nhanh chóng bay tới, trong nháy mắt có bốn đạo thân ảnh rơi vào giữa sân.

Sưu.

Bốn người hạ xuống, ánh mắt mọi người lúc này nhìn lại thì thấy trong bốn người tới thì có ba người chính là ba vị hộ pháp phụ trách Địa Long đỉnh, lúc này trước người ba người bọn họ có một người mặc hắc bào khí tức cường hãn, quanh thân có một cỗ khí tức vô hình đang ba động.

Sắc mặt chúng đệ tử lập tức kinh ngạc. Người này chính là đại hộ pháp, trong tông từng có người suy đoán thực lực của vị đại hộ pháp này so với một ít trưởng lão còn mạnh hơn.

– Tham kiến đại hộ pháp, chư vị hộ pháp.

Chúng đệ tử nhất thời cung kính hành lễ, mà lúc này ba người Tuyệt Kiếm Triệu Kình Thiên, Phách Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong cũng thu hồi khí thế của mình.

Ở phía sau bọn họ, lúc này Lục Vô Song mới thở ra một hơi.

– Không nghĩ tới ngay cả đại hộ pháp cũng tới. Xem ra hôm nay Địa Long Đỉnh này sẽ cực kỳ náo nhiệt nha.

Không ít đệ tử nhỏ giọng nói.

Lúc này bốn vị hộ pháp đang chậm rãi đi về phía giữa đài, ánh mắt bốn người quét qua chúng đệ tử chung quanh một lần.

Mấy người sau khi lên trên thạch thai, bốn vị hộ pháp đứng thẳng, đại hộ pháp nói nhỏ một tiếng, thanh âm cũng đủ để cho gần ba nghìn đệ tử hiện tại nghe thấy:

– Hôm nay tổng cộng có ba trận đấu. Những đệ tử nào có trận đấu thì nên chuẩn bị một chút. Trận đấu đầu tiên là La Trí, Trương Giai.

Âm thanh của Đại hộ pháp vừa dứt thì trong đám đông có một bóng người nhanh như thiểm điện, thân ảnh tạo thành một đường vòng cung trong không trung rồi rơi vào bên trong sân rộng. Đây là một nữ đệ tử, tuổi chừng hai mươi mốt, ngũ quan thanh tú, trên mặt có không ít mụn, mặc trang phục màu trắng, vóc người đầy đặn, đặc biệt hai khối ngọc thỏ trước ngực khiến cho người ta cảm giác vô cùng sinh động.

Sưu.

Tiếp theo đó cũng có một thân ảnh trong nháy mắt bắn tới, một thanh niên mặc trường bào màu xanh, khí tức cường hãn, chân khí không ngừng tỏa ra chung quanh.

Hai người đều đã lên đài, sau khi móc ra binh khí của mình đều nhìn chăm chú về phía đối thủ. Mọi ánh mắt của chúng đệ tử lúc này bắt đầu đổ dồn về phía hai người bọn họ.

– Hai người này một người bài danh thứ ba mươi chín, một người bành danh thứ bốn mươi trên Long bảng, không biết ai thắng ai thua đây.

– Hẳn là Trương Giai, có người nói gần đây nàng luôn tu luyện trong Vũ linh ảo cảnh, tiến bộ không ít.

Ngay khi chúng đệ tử còn đang bàn tán thì hai người trên đài đã bắt đầu di động, chân khí dưới chân chợt lóe lập tức bắn về phía đối phương. Trên đài nhất thời vang lên tiếng ầm ầm, kình khí khuếch tán, hai người đều có thực lực Vũ Phách tứ trọng, cũng coi như là không kém.

Hai người bắt đầu chiến đấu kịch liệt cũng khiến cho không ít đệ tử phía dưới trợn mắt, hai người đang kịch chiến này cũng là người nổi bật trên Địa Long đỉnh, những người ở đây có thể không đặt bọn họ vào trong mắt chỉ sợ không vượt quá mười lăm người.

Đương nhiên, lúc này Triệu Kình Thiên, Phách Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong, ba người này cũng không đặt hai người bọn họ vào mắt. Trong mắt ba người hiện tại chỉ có Lục Vô Song bên người mà thôi. Cả ba người đều nhìn chăm chú vào nàng, mà ở chung quanh lúc này có không ít nữ đệ tử vây chung quanh người Lăng Phong.

Nhất thời, chung quanh Lục Vô Song lúc này tụ tập không ít đệ tử.

Nhìn thấy một màn này Lục Vô Song cũng vô cùng bất đắc dĩ, mà đám người Thúy Ngọc, Độc Cô Băng Lan, Dương Diệu cũng chỉ có thể cười khổ mà thôi. Lúc này ba đại cường giả Long bảng đều truy cầu Lục Vô Song, các nàng chỉ có thể đứng xem náo nhiệt mà thôi.

Chiến đấu kịch liệt trên đài không ngừng diễn ra. Phía xa, Khuất Đao Tuyệt và Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần lúc này đang nhắm mắt lại dưỡng thần, không nhìn về phía trên đài một chút nào.

Đương nhiên, trận đấu này cũng khiến không ít đệ tử khác hưng phấn. Dù sao Trương Giai và La Trí này đều là những cường giả trẻ tuổi trong tông môn.

Hai người chiến đấu vô cùng kịch liệt cũng khiến cho không ít đệ tử học được chút gì đó. Sau khi giao thủ được hơn hai mươi phút, sau mấy trăm chiêu, Trương Giai thừa cơ La Trí sơ ý thi triển tuyệt chiêu đánh bại La Trí.

– Trương Giai thắng, tiếp tục bảo trì vị trí thứ ba mươi chín trên Long bảng.

Lúc này có một hộ pháp đứng lên tuyên bố:

– Trận thứ hai, Kim Đào đấu với Thượng Văn Kiệt.

Chương 415: Đối chọi gay gắt (2)

Âm thanh của vị hộ pháp này vừa dứt thì lập tức có hai đạo thân ảnh nhảy vào giữa đài. Hai thân ảnh này là hai người thanh niên tuổi chừng hai mươi tư, khí tức cường hãn, quanh thân có một cỗ khí thế vô hình.

– Kim Đào, bài danh thứ ba mươi tư Long bảng và Thượng Văn Kiệt bài danh thứ ba mươi hai. Trận này đoán chừng so với trận trước còn náo nhiệt hơn nha.

– Hai người này đều là Vũ Phách ngũ trọng, không biết ai thắng ai thua.

Dưới tiếng nghị luận của không ít đệ tử, hai thanh niên trên đài đã bắt đầu giao chiến, tiếng ầm vang không ngừng truyền ra.

Hai người đều bài danh trên Long bảng so với Trương Giai và La Trí kia còn cao hơn một chút, giao thủ cũng kịch liệt hơn. Trong nháy mắt điên cuồng chiến đấu, thực lực của hai người này cũng khiến cho ngay cả đại hộ pháp cũng phải gật đầu. Trẻ tuổi mà đã có thực lực như vậy cũng coi như không kém.

– Di, các ngươi có chú ý không? Hôm nay dường như không thấy Lục Lâm Thiên xuất hiện.

– Hình như vậy, vẫn chưa nhìn thấy hắn. Không phải hắn đã đồng ý ứng chiến rồi sao, chẳng lẽ là hắn sợ?

– Chẳng lẽ hắn không dám tới thật?

Trận đấu thứ hai này bắt đầu được một lúc thì bắt đầu có người phát hiện ra nhân vật trọng yếu nhất ngày hôm nay không ngờ còn chưa lộ diện.

Lúc này, trên một ngọn núi, có một thân ảnh màu xanh nhanh chóng di động, dưới lớp đá vụn trên đỉnh núi không ngờ cước bộ của hắn lại vô cùng nhẹ nhãn, chân khí cường hãn như thủy triều tuôn ra từ lòng bàn chân hắn, lập tức một đạo vòng xoáy từ dưới chân hắn được hình thành, gió khẽ thổi một cái khiến cho đất đá trên bề mặt ngọn núi dưới chân hắn bị thổi đi tứ tung, giống như là vừa bị một cơn cuồng phong thổi qua vậy.

Lục Lâm Thiên tu luyện quên hết thời gian, thân thể không ngừng di chuyển trên núi, quần áo quanh người phất phới trong những cơn gió.

– Có chút không thích hợp, vẫn còn kém một chút.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, thân thể nhanh chóng thay đổi phương hướng. Chân khí dưới thân chợt lóe, tức thì một đạo toàn phong tuôn ra.

Toàn phong xuất hiện, Lục Lâm Thiên trong nháy mắt biến mất tại chỗ, lúc thân ảnh xuất hiện đã tới vị trí cách đó năm thước, tốc độ như vậy giống như là thuấn di vậy. Chỉ là nhìn vẻ mặt của Lục Lâm Thiên dường như cũng chưa hài lòng cho lắm.

Hai hàng lông mày nhíu lại, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục ngưng tụ đám vòng xoáy dưới chân. Toàn thân trong nháy mắt không ngừng di chuyển dọc theo đỉnh núi, tốc độ càng lúc càng nhanh, tạo ra một chuỗi tàn ảnh ở phía sau lưng hắn.

– Vẫn còn kém một chút.

Tốc độ như vậy cũng không khiến cho Lục Lâm Thiên thỏa mãn. Hắn lại tiếp tục luyện tập, luyện tập điên cuồng như vậy từ ngày hôm qua cho tới buổi sáng hôm nay đã liên tục hai mươi mấy canh giờ, Lục Lâm Thiên không ăn không uống tập luyện không ngừng nghỉ.

– Thực lực chủ nhân đều từ tu luyện liều mạng mà ra, thảo nào thực lực so với Vũ giả đồng cấp mạnh hơn nhiều.

Huyết Tích Dịch ngồi trên một tảng đá cao chót vót phe phẩy cái đuôi đỏ chót nói.

– Đúng vậy, trước đây lão đại tu luyện ngươi còn chưa được nhìn qua, đó mới gọi là khắc khổ.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong đầu Huyết Tích Dịch.

Theo sự tu luyện không ngừng của Lục Lâm Thiên, vòng xoáy quanh thân thể càng lúc càng lớn, tốc độ càng ngày càng nhanh chóng, lúc này cước bộ đã đã tới tình trạng khiến người xem hoa cả mắt. Chân khí không ngừng di chuyển quanh thân thể, một cỗ lực lượng từ đó tràn ra, không khí chung quanh vang lên những tiếng nổ nho nhỏ.

Thân thể Lục Lâm Thiên lúc này dưới một tốc độ quỷ dị liên tục tạo ra những tàn ảnh.

Khi tốc độ Lục Lâm Thiên đạt tới cực hạn, quanh thân hắn, kể cả dưới chân hình thành một vòng xoáy màu vàng cuồng bạo, vòng xoáy cấp tốc xoay tròn khiến cho đất đá phía trên đỉnh núi lúc này khi bị vòng xoáy đảo qua trong nháy mắt bị văng lên không trung để lại từng khe nứt trên mặt đất.

Phù.

Khi vòng xoáy biến mất, thân thể Lục Lâm Thiên đột nhiên dừng lại, một cỗ kình phong bắn ra xa. Lông mày Lục Lâm Thiên nhíu lại, đối với tốc độ tu luyện của chính mình, hắn chưa được hài lòng cho lắm.

– Quả thực là khó tu luyện nha.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ. Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, độ khó so với Hoàng cấp cao giai lớn hơn rất nhiều. Tuy rằng vừa mới tu luyện Phù Quang Lược Ảnh thế nhưng tốc độ lại nhanh hơn không ít. Nếu như tu luyện có chút thành tựu thì lúc thi triển Phù Quang Lược Ảnh sẽ không có chân khí ba động, cũng không tạo thành ồn ào lớn như vừa rồi. Vì vậy, bây giờ còn xa mới được tính là tu luyện Phù Quang Lược Ảnh có chút thành tựu.

Sau khi nhướng mày, Lục Lâm Thiên cũng cười khổ một tiếng. Bản thân hắn mới tu luyện một ngày một đêm đã đạt được hiệu quả như vậy đã là không tồi rồi.

– Lão đại, lẽ nào ngươi quên này hôm nay còn có một trận chiến ở Địa Long đỉnh sao?

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Không xong, ta quên mất.

Ngẩng đầu nhìn sắc trời sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức biến đổi, không nghĩ tới hắn đã tu luyện một ngày một đêm rồi.

– Tuyết Sư, chúng ta nhanh tới Địa Long đỉnh.

Lục Lâm Thiên lập tức nói.

Rống.

Thiên Sí Tuyết Sư gầm lên một tiếng, hai cánh giang rộng ra lập tức nhảy lên bầu trời.

Sưu.

Tiểu Long ngay lập tức đã đáp xuống vai Lục Lâm Thiên. Lão đại đi ngược đãi người khác, nó tất nhiên muốn đi theo xem náo nhiệt.

– Chủ nhân, ta có thể đi cùng không?

Huyết Tích Dịch nói. Có người khiêu chiến chủ nhân, loại náo nhiệt bực này đương nhiên nó cũng muốn có mặt.

– Được rồi, cùng đi.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

– Đa tạ chủ nhân.

Huyết Tích Dịch nhất thời vui vẻ nói, nó cũng lập tức nhảy lên vai Lục Lâm Thiên.

– Tuyết Sư, chúng ta đi.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhảy lên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư, hai cánh Thiên Sỉ Tuyết Sư rung động, còn Lục Lâm Thiên lúc này đang tranh thủ ngồi trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư điều tức một chút, hy vọng là không chậm.

Phanh.

Trên Địa Long Đỉnh, từng tiếng ầm vang không ngừng vang vọng. Phía dưới hai người trên đài lúc này bỗng nhiên va chạm với nhau, chân khí mạnh mẽ va chạm, bộc phá ra từng tiếng nổ vang trầm thấp. Bóng người phân ra, binh khí chạm vào nhau, thanh âm kim loại va chạm mang theo tia lửa không ngừng xuất hiện.

Hai người trong sân lúc này cũng đã giao thủ được một lúc, một người là Kim Đào bài danh thứ ba mươi tư trên Long bảng, một người là Thượng Văn Kiệt bài danh thứ ba mươi hai, hai người này một người là Vũ giả thổ hệ, một người là Vũ giả thủy hệ, sau khi giao thủ được mấy chục phút đồng hồ thì thấy, trên cơ bản lực lượng hai người này cũng sàn sàn với nhau mà thôi.

Chúng đệ tử chung quanh lúc này cũng thầm hô đã nghiền, loại chiến đấu này bình thường rất khó có thể chứng kiến. Cường giả bài danh top trên long bảng, cũng không phải là tháng nào cũng đấu.

Nhưng mà loại giao chiến này đối với Phách Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong, Tuyệt Kiếm Triệu Kình Thiên mà nói cũng không đáng nhắc tới. Không có thực lực top hai mươi trên Long bảng bọn họ trên cơ bản lười xem.

Chương 416: Chúng nhân chú mục

Lúc này ánh mắt ba người bọn họ đều nhìn chăm chú vào thân ảnh của Lục Vô Song khiến nàng vô cùng bất đắc dĩ. Ngay cả đám người Độc Cô Băng Lan, Thúy Ngọc, Dương Diệu lúc này vô hình trung cũng bị ba người này vây quanh, ba cỗ khí tức không ngừng tỏa ra. Ba người này trong Vân Dương Tông cũng nổi danh là tình địch của nhau.

Trên đài, lúc này ánh mắt vị Đại hộ pháp kia không ngừng đảo qua đám đệ tử phía dưới, ánh mắt lộ ra vẻ nghi hoặc, dường như đang tìm kiếm thứ gì đó.

Phanh phanh.

Đại chiến trong sân càng lúc càng kịch liệt, lúc này đột nhiên xuất hiện biến cố. Ngay khi Thượng Văn Kiệt sơ ý một chút, thủ ấn trong tay Kim Đào lập tức biến hóa, chân khí đột nhiên bạo phát, trong giây lát phát ra công kích cực kỳ sắc bén, chân khí thổ hệ trong tay hắn bạo phát ra mang theo tiếng ầm vang như tiếng sấm.

– Trời ạ, Kim Đào ẩn tàng thực lực, hắn đã là Vũ Phách Lục trọng rồi.

– Không nghĩ tới Kim Đào lại đột phá Vũ Phách lục trọng, thảo nào hắn lại khiêu chiến Thượng Văn Kiệt bài danh thứ ba mươi hai.

Lúc này, từ khí tức quanh thân của Kim Đào, đám đệ tử phía dưới kinh ngạc không ngớt, không ngờ Kim Đào này đã đột phá tới Vũ Phách lục trọng.

– Không ngờ lại tu luyện bí pháp có thể tăng thực lực trong một thời gian ngắn.

Ngay khi chúng đệ tử đều tưởng Kim Đào đột phá lục trọng thì đại hộ pháp nhàn nhạt nói. Đương nhiên là hắn nhìn ra được, Kim Đào kia chỉ tu luyện một loại bí pháp trong Vân Dương Tông mà thôi, có thể đề cao thực lực trong thời gian ngắn, thế nhưng nó cũng có không ít tác dụng phụ. Vì vậy số lượng người tu luyện bí pháp trong Vân Dương Tông cũng không nhiều. Cường giả trong tông đều biết tác dụng phụ của nó. Nếu như thi triển nhiều lần có thể gây ra ảnh hưởng nghiêm trọng tới căn cơ. Vì vậy cho nên cũng không cổ vũ đệ tử tu luyện bí pháp.

Biến cố trong sân cũng chỉ khiến cho ba người Phách Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong, Tuyệt Kiếm Triệu Kình Thiên nhìn qua một chút rồi lập tức quay đầu lại.

Mà lúc này giữa sân dưới công kích liên miên trong nháy mắt của Kim Đào, cuối cùng có một đạo chưởng ấn bất ngờ đánh vào trên vai của Thượng Văn Kiệt.

Phanh…

Lực lượng cuồng bạo nhanh chóng đánh tới, lúc này sắc mặt Thượng Văn Kiệt tái nhợt, miệng phun ra một ngụm máu, thân thể nhanh chóng rút lui ra khỏi phạm vi của sợi chỉ màu đỏ.

– Hay.

Không ít đệ tử đứng xem đều lớn tiếng trầm trồ khen ngợi Kim Đào. Thành công tấn cấp lên vị trí ba mươi hai, đây là điều không hề dễ dàng gì.

Mà lúc này ở ngoài sợi chỉ đỏ, khóe miệng Thượng Văn Kiệt không ngừng chảy máu, hắn cũng chỉ có thể bất đắc dĩ cười khổ mà thôi.

– Kim Đào thắng, tấn cấp lên vị trí thứ ba mươi hai. Thượng Văn Kiệt thất bại, bài danh thứ ba mươi tư.

Một hộ pháp lập tức tuyên bố.

– Trận thứ ba, Đoạt Mệnh Thương Lý Đạt Giang đấu với Lục Lâm Thiên.

– Nhưng còn chưa thấy Lục Lâm Thiên, lẽ nào Lục Lâm Thiên sợ nên không tới.

Trong tiếng nghị luận của mọi người lần thứ hai truyền đến thanh âm của một vị hộ pháp.

– Trận đấu cuối cùng ngày hôm nay, Lý Đạt Giang bài danh hai mươi trên Long bảng khiêu chiến Lục Lâm Thiên bài danh thứ ba mươi sáu.

Lúc này cả Địa Long đỉnh lập tức yên lặng, đại bộ phận người hôm nay tới đây là vì trận đấu của hai người này mà tới. Lúc này rốt cuộc dưới sự mong chờ đã tới ngày đấu của hai người, không ít người có chút khẩn trưởng, mặc dù là người đấu cũng không phải là bọn họ.

Sưu.

Ngay khi hộ pháp vừa nói xong, trong đám đệ tử vây chung quanh, chân khí dưới chân Lý Đạt Giang chợt lóe rồi hắn lập tức nhảy lên giữa không trung, đem một đạo chưởng ấn đánh về phía mặt đất, sau đó thân thể dựa theo lực lượng bắn về nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất.

Động tác đẹp như vậy nhất thời khiến cho không ít đệ tử thầm hô một tiếng tốt. Người của top hai mươi trên Long bảng trong Vân Dương Tông đều là đối tượng bồi dưỡng trọng điểm. Nếu như nói người trên Long bảng là những đệ tử thân truyền mạnh nhất trong Vân Dương Tông thì top hai mươi đệ tử trên Long bảng này chính là cường giả trong cường giả, mỗi người đều có thực lực phi phàm, cũng có chỗ hơn người của riêng mình. Băng không, top hai mươi Long bảng này không có thực lực, không có bản lĩnh, thiên phú thì tuyệt đối không thể chen chân vào được.

– Lục Lâm Thiên đâu?

Lý Đạt Giang lên sân khiến cho mọi người mới phát hiện ra diễn viên chính là Lục Lâm Thiên còn chưa thấy đâu. Nhất thời không ít người đều tìm kiếm thân ảnh của hắn ở bốn phía xung quanh.

– Lục Lâm Thiên chưa tới.

– Ngày hôm nay ta còn chưa nhìn thấy hắn nha.

Mọi người sau khi tìm kiếm chung quanh không thấy thân ảnh của hắn đều bắt đầu nghị luận.

– Vô Song tỷ, sao Lâm Thiên còn chưa tới?

Thúy Ngọc ghé vào tai Lục Vô Song nói nhỏ.

– Ta không biết, mấy ngày rồi ta chưa gặp hắn.

Lục Vô Song nói, hai hàng lông mi nhíu lại, nàng cũng không biết chuyện gì đã xảy ra cho nên trong lòng không khỏi lo lắng.

– Hừ. Tên nhát gan này có lẽ đã sợ rồi. Căn bản không dám tới đây.

Lục Thiếu Hổ hừ lạnh một tiếng. Đối với vị ca ca cùng cha khác mẹ này, quan hệ giữa bọn họ còn kịch liệt hơn so với cừu nhân với nhau.

Cũng không ai biết được trong lòng Lục Thiếu Hổ ngay từ đầu đã khinh thường tên phế vật kia, cái tên do một nha hoàn sinh ra kia làm sao có thể so sánh được với hắn. Ngày trước hắn luôn coi thường phế vật này, thế nhưng lúc kiểm tra thiên phú, danh tiếng của phế vật kia lại vượt qua hắn, toàn bộ mọi ánh mắt trong Lục gia đều nhìn về phế vật kia, ngay cả Độc Cô Băng Lan cũng có hảo cảm với phế vật này khiến cho hắn đố ky, hắn căm hận.

Lúc phế vật kia rơi xuống vực sâu vạn trượng hắn cảm thấy hả giận, thế nhưng không nghĩ tới phế vật này lại không chết mà còn đi tới Vân Dương Tông, tất cả danh tiếng lần thứ hai lại quy tụ vào người phế vật này càng khiến hắn ghen ghét. Lúc này hắn hận không thể nhìn thấy tận mắt tên phế vật kia chết trước mặt hắn.

– Lục Lâm Thiên có ở đây hay không? Nếu có thì mau lên đài.

Trên đài, Đại hộ pháp khẽ nói một tiếng, thanh âm dưới sự trợ giúp của chân khí truyền đến rõ ràng trong tai mỗi người ở đây.

Thanh âm vừa chấm dứt, lúc này giữa sân yên tĩnh không có lấy một tiếng động, vẫn không có ai lên đài.

Bốn vị hộ pháp nhướng mày, không ngờ người còn chưa tới. Mà khiến cho bốn vị hộ pháp có chút bực tức chính là nếu như đã đáp ứng nghênh chiến thì đương nhiên phải tới. Nếu không tới tự nhiên sẽ được coi là chịu thua, đến lúc đó bài danh trên Long bảng sẽ tự động chuyển giao cho người thắng.

Thế nhưng trận chiến này lại không đơn giản như vậy. Bởi vì người khiêu chiến bài danh cao hơn nhiều so với người bị khiêu chiến, căn bản không có cách nào bỏ đi vị trí xếp hạng của người bị khiêu chiến.

– Hừ!

Trên đài Lý Đạt Giang lạnh lùng hừ một tiếng. Hắn thực không ngờ bản thân mình lại bị tiểu tử kia đùa giỡn. Đối phương căn bản không có ý tứ ứng chiến.

Vốn hắn định hôm nay giáo huấn tên tiểu tử kia một chút, thế nhưng không ngờ đối phương lại không tới, kế hoạch của hắn cũng thất bại.

Chương 417: Xem ai phế ai (1)

– Ài, xem ra hôm nay cũng không có kịch hay để xem rồi. Lục Lâm Thiên hẳn là sợ Lý Đạt Giang trả thù cho nên không dám tới.

– Đổi lại là ta ta cũng không đến nha. Vũ Phách nhất trọng lại bị Vũ Phách thất trọng khiêu chiến đây thuần túy là tìm chết, biết chắc sẽ thua tại sao phải tới.

Rống.

Ngay khi mọi người đang thở dài thì từ phía xa truyền đến một tiếng thú rống, tức thì, mấy nghìn ánh mắt lập tức nhìn lên trên không trung.

Lúc này, ánh mắt của bốn bị hộ pháp cũng hướng về phía tiếng thú rống truyền ra. Trên không trung lúc này có một đầu yêu thú màu trắng thân thể khổng lồ đang nhanh chóng bay tới.

– Là Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên đến..

– Là hắn, không nghĩ tới hắn lại dám đến.

Trong lúc mọi người đang nghị luận thì thân ảnh trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư đã xuất hiện trước mặt mọi người, trên khuôn mặt kiên nghị mang theo chút tiếu ý.

Vù.

Hai cánh Thiên Sí Tuyết Sư rung lên tạo ra một cơn gió lớn trên bầu trời. Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư lúc này có một người thanh niên áo xanh đột nhiên nhảy xuống, thân thể từ từ hạ xuống, quanh thân vô hình trung có một cỗ khí lưu, sau khi hạ xuống mặt đất cũng không khiến cho bụi mù bay lên.

Phì…

Trên vai người thanh niên này, hai bên trái phải có hai con rắn nhỏ, một con màu vàng, một con thân thể đỏ như máu, đang không ngừng thè lưỡi phun ra nuốt vào.

– Nghe nói hai đầu yêu thú kia đều rất mạnh, Huyết Tích Dịch kia còn là yêu thú tứ giai.

Nhìn thấy thân ảnh màu xanh này, trong chúng đệ tử lập tức có vài người hiểu biết thầm nói chuyện.

Lúc này, hai người Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần vốn vẫn nhắm mắt dưỡng thần lúc này đột nhiên mở mắt, bốn con mắt không hẹn mà gặp cùng đảo qua người Lục Lâm Thiên.

– Vô Song.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng đã nhìn thấy một nữ tử tuyệt mỹ trang nhã trong đám người.

– Lục Lâm Thiên, ngươi lên đài đi.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, vị hộ pháp từng đi tìm hắn mấy lần lúc này mới mở miệng nói.

Bốn vị hộ pháp nhìn thấy Lục Lâm Thiên đến cũng thở dài một hơi, thế nhưng lại lập tức nhíu mày. Kết quả của trận chiến này bọn họ cũng đã đoán ra được. Chỉ là bốn người bọn họ cũng ngửi ra âm mưu trong trận chiến này. Đoạt Mệnh Thương Lý Giang Đạt khiêu chiến Lục Lâm Thiên, bất kỳ ai cũng có thể biết được dụng tâm của hắn. Hôm nay trên Địa Long đỉnh này không thể nghi ngờ sẽ có một trận chiến kịch liệt xảy ra. Thậm chí là chết người cũng không có gì là kỳ quái. Nếu như xảy ra chuyện này, mấy người bọn họ thân là hộ pháp cũng gặp một chút phiền phức.

Lục Lâm Thiên vốn muốn đi tới nói với Lục Vô Song mấy câu, thế nhưng nghe thấy hộ pháp thúc giục cho nên cũng chỉ có thể dừng bước ở phía xa. Tiểu Long, Huyết Tích dịch tự động nhảy lên bầu trời, rơi vào lưng của Thiên Sí Tuyết Sư.

Sưu.

Chân khí dưới chân chợt lóe, một đoàn hoàng quang xuất hiện, Lục Lâm Thiên dựa thế nhảy dựng lên, thân thể xẹt qua không trung giống như một cây lục bình trôi nổi. Sau khi rơi xuống đài, khí tức ổn định, khoan thai bình tĩnh khiến cho ngay cả bốn vị hộ pháp cũng không khỏi âm thầm gật đầu.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đáp xuống đài, hầu như trong nháy mắt mọi ánh mắt đều nhìn lên đài. Bao gồm cả Tuyệt Kiếm Triệu Kình Thiên, Phách Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong, còn có Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần.

Đám người Lục Vô Song, Độc Cô Băng Lan, Thúy Ngọc, Dương Diệu, Dương Mạn, Vương Lương cũng không ngoại lệ.

Trong mắt Lục Thiếu Hổ xuất hiện sát ý, ánh mắt nhìn kỹ người thanh niên áo xanh kia toát ra sự ghen ghét.

– Ngươi chính là Lục Lâm Thiên sao? Tiểu tử, ta còn nghĩ ngươi không dám tới đây.

Nhìn vào Lục Lâm Thiên trước mặt, ánh mắt Lý Đạt Giang bắn ra hàn ý không thèm che giấu.

Lục Lâm Thiên đánh giá thân ảnh trước mặt, vóc dáng không cao, thân thể gầy gò, thế nhưng khí tức của hắn lại khiến cho người khác không dám khinh thường. Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng cười nói:

– Tại sao lại không đến chứ. Thứ bản công tử thích nhất chính là đánh chó.

– Ngươi nói cái gì? Lý Đạt Giang nhất thời tức giận rồi hừ lạnh một tiếng. Chân khí quanh thân tràn ra, lấy hắn làm trung tâm, không khí chung quanh tức thì ba động.

– Không hiểu sao? Thứ bản công tử thích nhất chính là đánh chó. Chó được đưa tới trước mặt, bản công tử sao có thể bỏ qua được.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

– Khặc khặc.

Lý Đạt Giang thu hồi sự tức giận của mình, nở nụ cười âm tàn. Khí tức quanh thân thể nhanh chóng tăng lên, một cỗ khí tức vô hình xuất hiện.

– Vũ Phách thất trọng, Vũ giả song hệ, không biết mình phải xuất ra mấy thành thực lực.

Lục Lâm Thiên thầm nói một câu. Khí tức quanh người cũng nhanh chóng được tăng lên, trong khoảnh khắc, trên đài lúc này là cuộc thi về khí tức giữa hai người.

– Cẩn thận, tự cao tự đại như vậy, đệ cứ như thế sớm muộn gì cũng chịu thiệt.

Trong lòng Lục Vô Song cũng lo lắng không ngớt, đôi mắt xinh đẹp chăm chú nhìn về phía trước, nửa khắc cũng không rời đi.

– Tiểu tử, ta nói cho ngươi biết, mục đích hôm nay của ta chính là phế ngươi. Ngươi cũng đừng hỏng ảo tưởng đối với Hồng Lăng sư muội.

Lý Đạt Giang lạnh nhạt nói một tiếng.

– Hồng Lăng sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, không nghĩ tới nha đầu Hồng Lăng kia lại cấp cho hắn phiền phức như vậy. Lý Đạt Giang trước mắt này nhất định cũng là một trong những người truy cầu Hồng Lăng.

– Đợi xem, ta cũng phế ngươi.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói.

– Để cho ta xem, ngươi rốt cuộc có bao nhiêu thực lực mà dám kiêu ngạo như vậy.

Hai người cũng không nói lời dư thừa nữa. Ngay sau đó Lý Đạt

Giang đã động, chân khí dưới chân chớp động, không ngừng vận chuyển trong cơ thể, thủ ấn trong tay biến đổi. Đồng thời một đạo chưởng ấn nóng rực ầm ầm đánh về phía trước. Đạo chưởng ấn nóng rực này, dường như là kêu gọi lực lượng trong thiên địa, thân ảnh Lý Đạt Giang nhanh chóng đánh về phía Lục Lâm Thiên. Chưởng ấn mang theo hỏa diễm nhanh chóng bành trước, hỏa diễm chồng vào cùng một chỗ tạo nên khí thế cuồng bạo, ầm ầm đánh tới.

Hai hàng lông mày Lục Lâm Thiên nhíu lại, một kích của Vũ Phách thất trọng hắn cũng không dám sơ ý. Hơn nữa đây lại là một kích của Vũ giả song hệ có tu vi Vũ Phách thất trọng lại càng kinh khủng.

Chưởng ấn kinh khủng như vậy trong nháy mắt đánh về phía trước mặt Lục Lâm Thiên tạo ra một mảnh hỏa diễm cuồng bạo, trực tiếp bao phủ Lục Lâm Thiên ở bên trong. Tiếng gió thổi như rít gào, kình khí cuồng bạo quét ngang bốn phía.

– Cẩn thận.

Một kích này, Lục Vô Song trong đám người không khỏi hét lên một tiếng.

– Tốc độ không tồi.

Nhưng vào lúc này Phi Ưng Lăng Phong trong đám người nhíu mày, lạnh nhạt nói.

– Bất quá chỉ như vậy mà thôi.

Mắt thấy một đạo chưởng ấn của mình bao phủ đối phương, Lý Đạt Giang cường lạnh một tiếng nói.

– Thật không? Tốc độ của ngươi dường như hơi chậm một chút.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói một câu. Thanh âm vừa dứt thì thân ảnh đã tới phía sau Lý Đạt Giang, đồng thời còn có năm đạo hỏa diễm chỉ ấn đánh về phía lưng Lý Đạt Giang.

Chương 418: Xem ai phế ai (2)

Sưu sưu sưu….

Năm đạo chỉ ấn mang theo lực lượng bạo ngược, tiếng gió rít gào khiến cho màng nhĩ người nghe đau đớn được đánh tới.

Phá.

Sắc mặt Lý Đạt Giang tức thì trầm xuống, thân thể nhanh chóng thối lui. Trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh trường thương màu vàng, quanh thân trường thương có đồ án hoa văn vô cùng phức tạp, mũi thương bén nhọn toát ra từng đợt hàn mang.

Năm đạo chỉ ấn phá không mà tới, Lý Đạt Giang đâm trường thương trong tay về phía trước. Một cỗ chân khí cường hãn bạo phát, trên mũi thương xuất hiện mấy đạo quang điểm hình vòng cung không ngừng chồng vào cùng một chỗ, trong chớp mắt bắn về phía năm đạo chỉ ấn của Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Mũi thương và chỉ ấn trong nháy mắt va chạm với nhau, trong khoảnh khắc lực lượng va chạm, từng tiếng bạo liệt vang lên.

Sưu.

Không dừng lại ở đó, khi kình khí còn chưa tan hết, thân ảnh của Lý Đạt Giang như quỷ mị đột nhiên tạo thành một chuỗi tàn ảnh, trường thương trong tay mang theo lực lượng cường hãn bắn ra một cỗ quang mang như hóa thành thực chất, khí tức đột nhiên bành trướng, đồng thời một loại kình khí vô hình trực tiếp bao phủ mỗi một tấc trong không gian. Trong không gian, không khí bắt đầu rung động.

Thân ảnh còn chưa tới, kình khí đã dẫn đầu đã đến, mũi thương giống như lưu quang phá không mà đánh tới tạo ra âm thanh rít gào, tiếng gió thổi sắc bén.

– Phá Sơn Thương.

Lý Đạt Giang quát lên một tiếng, quang mang trên mũi thương trong nháy mắt ngưng tụ thành một đạo thương mang xé rách không gian hung hăng bắn về phía trước, khí tức cuồng bạo làm chấn động không gian chung quanh.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng thối lui, sắc mặt hiện lên một tia lành lạnh. Thủ ấn trong tay biến hóa, một cỗ năng lượng thổ hệ trong nháy mắt ngưng tụ.

– Đại Địa Cương Thuẫn.

Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng, tay hắn vung lên trước người lập tức xuất hiện một chiếc hộ thuẫn màu nâu.

Thương mang sắc bén trong chớp mắt đánh xuống va chạm với Đại Địa Cương Thuẫn. Thế nhưng đạo thương mang này sau khi đánh vào bề mặt Đại Địa Cương Thuẫn thì không thể tiến vào thêm nửa tấc.

Phá.

Lý Giang Đạt quát lên một tiếng, thủ ấn biến đổi. Đồng thời đạo thương mang kia hung hăng đánh tới. Chân khí quanh thương mang lúc này bạo phát mang theo khí thế phô thiên cái địa, lực lượng cuồng bạo hung hăng đánh về phía Đại Địa Cương Thuẫn do Lục Lâm Thiên ngưng tụ ra.

Phanh.

Trong năng lượng cuồng bạo, bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được, mũi thương của Lý Đạt Giang nhanh chóng vỡ tan ra, cuối cùng chỉ còn thân thương hung hăng cắm vào trên bề mặt Đại Đại Cương Thuẫn. Chân khí cuồng bạo đột nhiên trút xuống, trong mắt Lý Đạt Giang xuất hiện một đạo hàn ý, cánh tay run lên, lực lượng cuồng bạo tiến vào trong thân thương.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, một cỗ lực trút xuống khiến cho khí huyết trong cơ thể hắn tức thì sôi trào.

Đại Địa Cương Thuẫn to lớn lập tức bị nghiền nát, vỡ tan trước thân thương của Lý Đạt Giang rồi hóa thành một cỗ năng lượng thổ hệ cuồng bạo tán loạn trong hư không. Lúc kình khí cuồng bạo khuếch tán cũng là lúc giữa không trung vang lên âm thanh nổ vang.

Thân ảnh hai người lúc này đều đứng ở giữa sân, quanh thân Lục Lâm Thiên lúc này được bao bọc bởi hộ thân cương khí màu vàng, trước người Lý Đạt Giang cũng có một vòng hộ thân cương khí, khí tức vô cùng sắc bén,

– Thực lực Lý Đạt Giang quá mạnh. Không hổ là cường giả bài danh thứ hai mươi trên Long Bảng.

– Lục Lâm Thiên kia cũng có chút bản lĩnh, không ngờ có thể chống lại Lý Đạt Giang.

Mọi người không ngừng nghị luận khiến cho Lục Vô Song lúc này đứng trong đám người không khỏi thở ra một hơi, thế nhưng trên khuôn mặt của nàng vẫn còn có chút lo lắng.

Vẻ mặt hai người Triệu Kình Thiên, Lục Thiếu Hổ bắn ra hàn ý.

– Vũ Phách nhị trọng, lúc này mới trôi qua vài ngày tiểu tử này đã là Vũ Phách nhị trọng rồi.

Trên cao, sắc mặt Bạch Mi hơi đổi.

– Vũ giả song hệ quả nhiên so với Vũ giả đơn hệ mạnh hơn rất nhiều, rất khó đối phó.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, thực lực của Lý Đạt Giang này trong tưởng tượng của hắn còn lớn hơn một chút, vô cùng khó đối phó. Vũ giả song hệ hỏa thổ so với Vũ giả đơn hệ thì thực lực mạnh hơn phân nửa.

Mà Vũ giả song hệ có hai khỏa Vũ đan, chỉ tính riêng trên phương diện chân khí cũng mạnh hơn Vũ giả đơn hệ phân nửa.

– Vũ giả song hệ Vũ Phách thất trọng, cần phải tăng thêm chút lực.

Trong mắt Lục Lâm Thiên lúc này đột nhiên xuất hiện hàn ý.

– Có chút bản lĩnh, chỉ tiếc còn chưa đủ. Hiện tại ta sẽ cho ngươi biết thực lực của top hai mươi Long bảng.

Sắc mặt Lý Đạt Giang trầm xuống, trường thương rung lên, mặt đất chung quanh mũi thương lúc này bắt đầu xuất hiện từng cái khe.

Trường thương khẽ động, một cỗ khí tức nóng bỏng kinh người bắn ra. Trên trường thương màu vàng kia, trong nháy mắt xuất hiện quang mang màu đỏ, từng đạo thương mang bộc phát ra năng lượng nóng bỏng vô cùng kinh khủng.

– Hỏa Vân Thương, Lý Đạt Giang này không ngờ lại thi triển Hỏa Vân Thương.

– Hỏa Vân Thương chính là vũ kỹ Hoàng Cấp cao giai, không ngờ Lý Đạt Giang đã tu luyện được tới tình trạng như thế này rồi.

Sưu.

Trong đoàn người, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần, lúc này ánh mắt khẽ đổi.

– Muốn xuất toàn lực sao?

Lục Lâm Thiên nhướng mày, vô hình trung sát khí trên người hắn bắt đầu tràn ra, vậy thì nên kết thúc sớm chuyện này thôi.

Ngay trong chớp mắt này, trường thương trong tay Lý Đạt Giang từ chậm rãi tới nhanh chóng, từng đạo thương mang xuất hiện lưu lại một đạo tàn ảnh nóng bỏng trên không trung.

– Đại hộ pháp, Lý Đạt Giang thi triển Hỏa Vân Thương tới mức này ngay cả Vũ Phách bát trọng cũng khó có thể chống lại, chúng ta có….

Trên cao, một hộ pháp nhướng mày nói với lão giả mặc hắc bào.

– Không biết tại sao ta lại có chút lo lắng cho Lý Đạt Giang, các ngươi cảm giác khí tức trên người tiểu tử Lục Lâm Thiên mà xem.

Đại hộ pháp nói.

Ba vị hộ pháp ngưng thần nhìn kỹ về phía thân ảnh của Lục Lâm Thiên ở giữa sân, trong nháy mắt cả ba vị hộ pháp đều biến sắc nói:

– Sát khí thật đáng sợ.

– Thảo nào tông chủ từng nói khí thế của hắn bức người, nếu như người này có thể để cho Vân Lăng Tông ta sử dụng, hai mươi năm sau Vân Dương Tông ta sẽ xuất hiện một cường giả.

Đại hộ pháp nói.

– Không phải Lục Lâm Thiên hiện tại là đệ tử của Vân Dương Tông chúng ta hay sao?

Ba vị hộ pháp đều vô cùng nghi hoặc hỏi.

Đại hộ pháp mỉm cười không nói gì, mà dùng toàn bộ tinh thần của hắn nhìn về phía giữa sân.

Lạnh nhạt nhìn chăm chú vào Lý Đạt Giang thi triển vũ kỹ, Lục Lâm Thiên không cần dùng tâm thần cảm thì cũng có thể biết được lực lượng kinh khủng trong từng đạo thương mang kia. Lúc này, chân khí trong cơ thể Lục Lâm Thiên đã sớm được vận chuyển.

– Vị trí hai mươi trên Long bảng, ta đến thử xem thực lực tới đâu.

Lục Lâm Thiên vừa nói xong, chân khí dưới chân chợt lóe, thân ảnh lao thẳng về phía trước, tạo thành một chuỗi âm thanh bạo liệt.

Lục Lâm Thiên sao có thể để cho đối phương có thời gian ngưng tụ vũ kỹ cơ chứ.

Chương 419: Phòng ngự kinh khủng

Thân ảnh hắn nhanh như thiểm điện bắn về phía Lý Đại Giang. Quang mang trên Thanh Linh Khải giáp sáng rực, trong tay hắn lúc này có thể mơ hồ thấy một đám phong nhận, thế nhưng lúc này căn bản không có ai có thể nhìn thấy được.

Nhìn vào Lục Lâm Thiên đang phóng tới, Lý Đạt Giang nhíu mày, trường thương trong tay không ngừng di động, chân khí dưới chân chợt lóe, chân khẽ dậm một cái thân thể nhảy về phía sau.

– Phong Quyển Tàn Vân.

Cũng vào lúc này, trên người Lục Lâm Thiên có một cỗ chân khí phô thiên cái địa bộc phát ra. Năng lượng phong hệ chung quanh không gian lập tức hội tụ đến, trong không gian có một vòng xoáy cuồng bạo không ngừng xoay tròn. Vòng xoáy này giống như một cơn lốc, cơn lốc xuất hiện làm cho mặt đất xuất hiện những vết nứt kéo dài.

Cơn cuồng phong được ngưng tụ tới cực hạn, cuồng phong gào thét trong nháy mắt bắn về phía Lý Đạt Giang.

– Không nghĩ tới Lục Lâm Thiên lại tu luyện Phong Quyển Tàn Vân nhanh như vậy, lại còn tạo thành uy lực kinh khủng nha. Ta tu luyện ba năm rồi cũng chưa đạt phân nửa uy lực của hắn.

– Uy lực không kém, thế nhưng chỉ sợ khó có thể chống lại Hỏa Vân Thương của Lý Đạt Giang.

Nhưng vào lúc này, trên không trung truyền đến một tiếng quát sắc lạnh:

– Hỏa Vân Thương.

Âm thanh vừa dứt, lúc này Lý Đạt Giang cũng đã ngưng tụ thành công Hỏa Vân Thương, tay đẩy ra. Trong khoảnh khắc, một cỗ lực lưởng khồng lồ bắn về phía trước, mà lúc này trường thương trong tay Lý Đạt Giang xuất ra vô số thương mang, lúc này đã ngưng tụ ra một đám thương mang cực lớn chừng hơn một nghìn thước. Kình khí nóng bỏng không ngừng tỏa ra chung quanh, giống như một đám mây lửa vô cùng kinh khủng.

Chân khí dưới chân chớp động, hàn ý trong mắt Lý Đạt Giang bắn ra, thân thể tiến lên một chút, tay khẽ đẩy về phía trước đem thương mang chằng chịt trên bầu trời trong nháy mắt đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Đám thương mang khổng lồ như đám mây này cắt qua không gian, khí tức cuồng bạo tỏa ra chung quanh khiến cho không gian dường như bị gấp khúc. Trong đám mây lúc này có vô số đạo thương mang không ngừng lóe lên, xé tan không gian chung quanh, nhiệt độ trong quảng trường lúc này không ngừng tăng cao.

– Thực lực thật mạnh mẽ.

Lúc này trong lòng mọi người đều không khỏi lo lắng cho Lục Lâm Thiên, ai cũng có thể nhìn ra được, Phong Quyển Tàn Vân và Hỏa Vân Thương tuy rằng đều là vũ kỹ Hoàng cấp cao giai thế nhưng uy lực Hỏa Vân Thương của Lý Đạt Giang so với Phong Quyển Tàn Vân của Lục Lâm Thiên mạnh hơn không phải là ít. Đây là sự khác biệt giữa trình tự tu vi, thực lực, tu vi cao hơn khi thi triển cùng một loại vũ kỹ, uy lực đương nhiên cũng mạnh hơn nhiều.

– Cẩn thận.

Lục Vô Song lúc này không khỏi lo lắng, trong lòng không khỏi thầm nhắc Lục Lâm Thiên một tiếng.

Chỉ có hai người Lục Thiếu Hổ, Triệu Kình Thiên lúc này khóe miệng nở nụ cười nhàn nhạt.

Trong những ánh mắt kinh ngạc của mọi người, hai đạo lực lượng khổng lồ va chạm với nhau. Lực lượng cuồng bạo va chạm tạo ra âm thanh bạo liệt, dưới kình khí khinh khủng, giữa sân lúc này vang lên tiếng nổ kinh thiên.

Đùng. Đùng.

Tiếng nổ kinh thiên vang lên, kình khí tăng vọt, cỗ năng lượng khổng lồ đột nhiên bạo phát khiến cho gần ba nghìn đệ tử ở chung quanh lúc này ngạc nhiên không ngớt. Tiếng nổ vang lên tức thì tạo ra quang mang chói mắt khiến cho mọi người không dám nhìn thẳng.

Coi như là một ít đệ tử có chút thực lực vào lúc cuối cùng cũng chỉ mơ hồ nhìn thấy dưới đám hỏa vân khổng lồ kia Phong Quyển Tàn Vân của Lục Lâm Thiên chỉ chống lại trong chốc lát rồi lập tức tan rã.

Trong nháy mắt này, dưới kình khí cuồng bạo, sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thủ ấn nhanh chóng đánh ra, Đại Địa Cương Thuẫn nhanh chóng được bố trí trước người.

Trong quảng trường, dưới sự bao phủ của kình khí cuồng bạo, mặt đất bắt đầu nứt nẻ, vô số khe nứt trong kình khí cuồng bạo bắt đầu kéo dài ra, đá vụn bị cuốn lên cao. Trong không gian lúc này đầy rẫy kình khí cuồng bạo mà nóng bỏng. Uy lực khủng bố như vậy khiến cho chúng đệ tử dưới đài không khỏi hít sâu một hơi.

Trong kình khí kinh khủng như vậy, thân ảnh Lý Đạt Giang lúc này xuất hiện trước mặt mọi người, sắc mặt hắn tái nhợt, dường như sau khi ngưng tụ ra một kích này khiến cho hắn tiêu hao gần hết. Để phế bỏ Lục Lâm Thiên hắn đã thi triển ra toàn lực, tuyệt đối không cho đối phương cơ hội.

– Lục Lâm Thiên thảm rồi.

– Lý Đạt Giang chính là cường giả bài danh thứ hai mươi trên Long bảng a. Lục Lâm Thiên chung quy vẫn kém hắn không ít, làm sao có thể chống lại được Lý Đạt Giang, đây chính là sự khác biệt của thực lực.

– Thực lực của Lục Lâm Thiên quả thực không tồi, thế nhưng lại quá kiêu ngạo, ứng chiến Lý Đạt Giang, đây chính là giáo huấn cho sự càn rỡ của hắn.

Giờ phút này, mọi người đều khẽ thở dài, trong kình khí cuồng bạo mà nóng bỏng kia, hậu quả của Lục Lâm Thiên không cần đoán cũng biết, chỉ sợ không chết cũng bị thương nặng.

Trên cao, vẻ mặt của bốn vị hộ pháp cũng trầm xuống, ánh mắt khẩn trương nhìn vào phía bên trong đám kình khí cuồng bạo, nóng bỏng kia. Dường như lúc này đang có một đạo thân ảnh đang di động.

Kình khí cuồng bạo bắt đầu chậm rãi tán đi, lúc này hầu như tất cả mọi người đều cho rằng Lục Lâm Thiên đã thất bại, bại rất triệt để, hầu như không có khả năng chống lại một kích toàn lực của Lý Đạt Giang. Một kích này, có lẽ ngay cả Vũ Phách bát trọng cũng không tiếp được.

Sắc mặt của Lục Vô Song cũng tái nhợt, đôi mắt chăm chú nhìn vào phía trong kình khí cuồng bạo, thân thể run rẩy lảo đảo lui về phía sau.

Chỉ là, ngay khi kình khí cuồng bạo tán đi, một đạo quang mang màu vàng hiện ra, một đạo thân ảnh chậm rãi xuất hiện, trên khuôn mặt kiên nghị kia xuất hiện nụ cười.

– Trời ạ, hắn không có việc gì, Lục Lâm Thiên không ngờ lại không có việc gì.

– Trên người hắn chính là vũ kỹ phòng ngự, vũ kỹ phòng ngự này không ngờ lại kinh khủng như vậy.

– Chẳng lẽ là vũ kỹ phòng ngự Huyền cấp?

Nhìn thấy thân ảnh này xuất hiện mọi người không khỏi hít sâu một hơi, dưới kình khí cuồng bạo cuốn đi tất cả kia, Lục Lâm Thiên không ngờ lại không bị làm sao, nếu như đổi lại là bọn họ ở bên trong, hậu quả không cần nói cũng biết.

Lục Lâm Thiên xuất hiện, quanh thân dưới sự bao phủ của lân phiến, chân khí run lên, những kình khí còn sót lại trên lân phiến tức thì bị đánh cho biến mất.

Tuy rằng hiện tại khí huyết trong cơ thể Lục Lâm Thiên đang nhộn nhạo, thế nhưng kình khí vừa rồi cũng không tạo thành thương tổn thực chất cho hắn. Sau khi đột phá tới Vũ Phách nhị trọng, lực phòng ngự của Thanh Linh Khải Giáp càng kinh khủng hơn. Hơn nữa sau khi thôi động Đại Địa Cương Thuẫn, còn có thân thể cường hãn, ba tầng phòng ngự cường hãn, đúng như trong dự đoán của Lục Lâm Thiên, hắn chỉ có tu vi Vũ Phách nhị trọng, ba tầng phòng ngự hợp nhất cũng đủ chống lại Vũ Phách thất trọng, coi như là Vũ Phách bát trọng cũng không cần quá để ý.

– Hắn không bị làm sao.

Giờ phút này, nhìn thấy thân ảnh của Lục Lâm Thiên, Lý Đạt Giang, Triệu Kình Thiên, Lục Thiếu Hổ tức thì kinh ngạc.

Chương 420: Chiến thắng tuyệt đối (1)

Trong đám người, ánh mắt Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt tràn ngập chiến ý.

– Vị trí hai mươi trên Long bảng, Vũ Phách thất trọng, hóa ra cũng chỉ có thế mà thôi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn về phía Lý Đạt Giang trước mặt, hai vòng xoáy dưới chân hiện ra, âm thanh vừa chấm dứt, thân ảnh của hắn đã biến mất tại chỗ, tốc độ nhanh tới mức vô cùng kinh khủng.

– Phù Quang Lược Ảnh.

Phi Ưng Lăng Phong biến sắc nói.

– Tiểu tử này không ngờ lại tu luyện Phù Quang Lược Ảnh.

Trên cao, sắc mặt đại hộ pháp tức thì kinh ngạc. Hắn đương nhiên biết sự khó khăn khi tu luyện Phù Quang Lược Ảnh, ngay cả trưởng lão trong tông cũng không phải mỗi người đều có thể tu luyện thành công vũ kỹ này. Tuy rằng Phù Quang Lược Ảnh chỉ có cấp bậc Huyền cấp sơ giai mà thôi, thế nhưng nó lại cực kỳ đặc biệt, cho nên rất khó tu luyện.

– Đây hình như là vũ kỹ thân pháp Phù Quang Lược Ảnh, không ngờ Lục Lâm Thiên lại tu luyện thành Phù Quang Lược Ảnh.

– Trời, không ngờ hắn lại giống như Phi Ưng Lăng Phong, tu luyện thành công Phù Quang Lược ảnh.

Trong lúc mọi người còn đang kinh hãi, thân ảnh của Lục Lâm Thiên như thuấn di xuất hiện trước mặt Lý Đạt Giang, tốc độ nhanh tới mức Lý Đạt Giang còn chưa kịp phản ứng.

– Bây giờ tới phiên ta, vị trí hai mươi trên Long bảng cũng chỉ có vậy mà thôi.

Thanh âm vừa dứt, sát khí bạo phát khiến cho nhiệt độ chung quanh đột nhiên giảm xuống, khiến cho đám đệ tử chung quanh lúc này không nhịn được mà rùng mình.

– Là Phù Quang Lược Ảnh.

Trên mặt Lý Đạt Giang xuất hiện vẻ ngưng trọng, ánh mắt nhìn về phía thân ảnh màu xanh đột nhiên xuất hiện trước mặt mà thấy lạnh cả người.

Nhìn vào khuôn mặt tràn ngập sát khí của Lục Lâm Thiên, lúc này Lý Đạt Giang không có một chút do dự nào, thân thể nhanh chóng thối lui, đồng thời chuẩn bị ngưng tụ công kích, thế nhưng tất cả đã muộn rồi.

– Thiên Cương Liệt Thủ Ấn.

Một âm thanh trầm thấp vang lên, nhất thời có một cỗ lực lượng thổ hệ phô thiên cái địa xuất hiện khiến cho chu vi không trung lúc này tràn ngập lực lượng cuồng bạo, trong không gian lúc này nhanh chóng xuất hiện một đạo chưởng ấn màu nâu.

Tay phải Lục Lâm Thiên đánh ra, lúc này chưởng ấn trên không trung trong nháy mắt hóa thành mấy đạo chưởng ấn mờ ảo, từng đạo tàn ảnh hiện lên.

Mà trong tay trái hắn, lúc này trong lòng bàn tay có một hỏa cầu trong nháy mắt ngưng tụ, đồng thời được đánh ra, một tiếng quát vang vọng:

– Hỏa Viêm Bạo.

Tay hắn đẩy ra, hỏa cầu xoay tròn không ngừng bành trướng, nhiệt độ chung quanh lúc này không ngừng tăng lên, một uy áp nóng bỏng, kinh khủng, bài sơn hải đảo nhanh chóng khuếch tán. Nhiệt độ không gian không ngừng tăng lên, khí tức cường hãn xuất hiện, trực tiếp bao phủ không gian chung quanh.

– Vũ kỹ Hoàng cấp cao giai Hỏa Viêm Bạo, còn có vũ kỹ Hoàng cấp cao giai thổ hệ.

– Trời, không ngờ hắn lại có thể đồng thời thi triển hai loại vũ kỹ công kích thuộc tính khác nhau, điều này sao có thể?

Chúng đệ tử phía dưới hoảng hốt. Lúc này trên Địa Long đỉnh cũng có vài Vũ giả song hệ, bọn họ đương nhiên biết vũ kỹ hai hệ căn bản không thể đồng thời thi triển ra. Mà trước mặt bọn họ lúc này Lục Lâm Thiên không ngờ lại làm được điều này, điều này vượt quá sức tưởng tượng của bọn họ.

Cũng trong nháy mắt này, không gian dưới hai loại lực lượng cuồng bạo bao phủ không thể nghi ngờ giống như hai người liên thủ tạo ra một kích hoàn mỹ, lực lượng cường hãn, vô cùng kinh khủng. Cuối cùng dưới ánh mắt kinh hãi của tất cả đệ tử Vân Dương Tông có mặt, hai cỗ kình khí này bắn về phía Lý Đạt Giang.

Một tiếng nổ vang lên trên Địa Long Đỉnh, giống như sấm sét đánh xuống.

Phanh.

Năng lượng khuếch tán, Hỏa Viêm Bạo nổ tung giữa không trung, không gian tức thì rung động kịch liệt, hỏa diễm vô cùng nóng bỏng tràn ngập bầu trời, nhiệt độ tăng vọt, ngay cả không gian chung quanh cũng biến thành màu đỏ.

Dưới không gian màu đỏ này, một đạo năng lượng thổ hệ ầm ầm ba động, từng tiếng nổ kinh thiên vang lên trong không gian không dứt, một cỗ kình khí cuồng bạo khuếch tán trong không trung.

Kình khí cuồng bạo chỉ một lát sau bắt đầu tiêu tán hóa thành năng lượng trong thiên địa. Bằng mắt thường cũng có thể thấy được, vào lúc kình khí tiêu tán, dưới cỗ kình phong kinh khủng này trực tiếp khiến cho thân thể Lý Đạt Giang như diều đứt dây bay lên không trung, trường thương trong tay lúc này không biết đã bị văng đi tới nơi nào, thân thể bay lên không trung, trong nháy mắt rơi xuống mặt đất, miệng phun ra một ngụm máu.

Phụt.

Sắc mặt Lý Đạt Giang trong nháy mắt trắng bệch, không ngừng vùng vẫy cố gắng đứng lên.

– Bây giờ hẳn ngươi đã biết, là ai phế ai rồi đúng không?

Một âm thanh lạnh lùng vang lên bên tai Lý Đạt Giang, âm thanh vừa dứt thì lập tức có cỗ lợi trảo sắc bén mà nóng bỏng trực tiếp đánh về phía bả vai Lý Đạt Giang.

Sắc mặt Lý Đạt Giang trắng bệch, một cỗ hàn ý tràn ngập linh hồn hắn, trong nháy mắt rút lui. Thế nhưng chưa dừng lại ở đó, một trảo ấn nóng bỏng bằng một phương thức quỷ dị trực tiếp đâm vào trong bả vai hắn, xuyên qua da thịt.

– Dừng tay.

Lúc này, sắc mặt đại hộ pháp đại biến tức thì quát một tiếng, thân thể nhanh chóng biến mất tại chỗ.

Chỉ là lúc này đã chậm, trảo ấn trực tiếp rơi vào trên cánh tay phải của Lý Đạt Giang.

Cạch.

Tiếng xương cốt bị gãy vang lên, tia máu bắn lên không trung, cánh tay của Lý Đạt Giang mạnh mẽ bị tước khỏi cơ thể hắn, máu tươi bắn tứ tung.

– Giáo huấn, muốn phế ta sao?

Lục Lâm Thiên lại quát lên một tiếng, trong tay xuất hiện quang mang màu nâu không ngừng phun ra nuốt vào, trong nháy mắt đánh vào bụng Lý Đạt Giang.

Phụt.

Lý Đạt Giang lại phun ra một ngụm máu, trong máu có không ít nội tạng bị nghiền nát thành từng mảnh nhỏ. Thân thể giống như lá rụng bị đánh về phía sau.

Sưu.

Một thân ảnh màu đen nhanh chóng xuất hiện trong không trung, sau đó đánh ra một đoàn quang mang đỡ lấy thân thể Lý Đạt Giang, tay hắn khẽ điểm vài cái, cầm máu trên cánh tay Lý Đạt Giang.

Trên sân lúc này vô cùng yên tĩnh, yên tĩnh tới mức đáng sợ. Nhìn một màn trước mắt này mọi người đều không khỏi rùng mình, Lý Đạt Giang không ngờ lại có kết cục này.

Giữa sân, lúc này có vô số ánh mắt nhìn vào thân ảnh Lục Lâm Thiên, trong lòng mọi người lúc này không khỏi có đánh giá mới về hắn. Kiêu ngạo, ngông cuồng, thủ đoạn tàn nhẫn, thế nhưng lại có thực lực để cuồng vọng. Đoạt Mệnh Thương Lý Đạt Giang bài danh hai mươi trên Long bảng cũng bị hắn đánh bại, sinh tử không rõ.

Sát khí tràn ngập không trung khiến cho mọi người không khỏi hít sâu một hơi. Trong đám người Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phách Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong, ánh mắt đều chăm chú nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Thật mạnh mẽ, dường như vẫn còn ẩn giấu.

Đôi môi mềm mại của Thúy Ngọc khẽ mở, lẩm bẩm nói.

Đại hộ pháp lúc này cũng đáp xuống giữa sân, sau khi kiểm tra thương thế trên thân thể của Lý Đạt Giang một chút rồi dùng ánh mắt bất đắc dĩ nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Chương 421: Chiến thắng tuyệt đối (2)

– Lục Lâm Thiên, tại sao ngươi lại hạ thủ nặng như vậy?

Đại hộ pháp nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói. Sau khi kiểm tra hắn mới biết được, đan điền trong cơ thể Lý Đạt Giang bị một chưởng cuối cùng của Lục Lâm Thiên đánh vỡ, Vũ đan bị phá, kinh mạch đứt thành từng khúc. Tuy rằng giữ lại được một cái mạng, thế nhưng cả đời sau cũng chỉ có thể làm một người tàn phế, ngay cả thực lực Vũ Phách thất trọng cũng không còn nữa. Sau này cũng không được gọi là Vũ giả, hoàn toàn trở thành một người tàn phế bình thường. Đối với một Vũ giả mà nói, việc này so với giết hắn còn tàn nhẫn hơn.

– Đại hộ pháp, lẽ nào hắn sẽ nương tay với đệ tử sao?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, có chỗ dựa lớn là sư phụ Vũ Ngọc Tiền, hắn hà tất phải sợ một đại hộ pháp nho nhỏ này:

– Nếu không nể tình đồng môn, hiện tại hắn đã là một xác chết rồi.

Đại hộ pháp bất đắc dĩ thở dài, nể tình đồng môn sao? Đây so với giết hắn còn tàn nhân hơn. Thế nhưng lúc này đại hộ pháp cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài mà thôi. Hắn cũng biết lúc trước Lý Đạt Giang cũng không lưu tình với Lục Lâm Thiên. Thế nhưng hiện tại hắn đang lo lắng không biết ăn nói sao với Triệu trưởng lão, chỉ sợ chuyện này không dễ bỏ qua như vậy.

– Đại hộ pháp, tuyên bố kết quả đi.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói.

– Trận này Lục Lâm Thiên thắng, tấn cấp lên hai mươi trên Long bảng.

Nhìn Lý Đạt Giang đang hấp hối trên mặt đất, đại hộ pháp thở dài rồi tuyên bố.

– Lý Đạt Giang, trực tiếp xóa tên trên Long bảng.

Đối với kết quả này mọi người đã sớm đoán ra. Mà lúc này hơn phân nửa đệ tử Vân Dương Tông còn chưa phục hồi tinh thần lại.

– Lục Lâm Thiên, quá hay.

Không ít người ủng hộ Lục Lâm Thiên nhất thời hét to lên, ngay cả không ít nữ đệ tử bên cạnh Phi Ưng Lăng Phong lúc này cũng quay đầu nhìn về phía thân ảnh màu xanh kia.

– Lục Lâm Thiên, Tuyệt Kiếm Triệu Kình Thiên ta hiện tại chính thức khiêu chiến ngươi.

Một thanh âm giận dữ vang lên trong đám người. Cơ mặt Triệu Kình Thiên giật vài cái, hàn ý khuếch tán ra ngoài. Kết quả này đã vượt qua khỏi dự đoán của hắn, không nghĩ tới ngay cả Đoạt Mệnh Thương Lý Giang Đạt cũng thất bại, thất bại triệt để.

Sưu.

Lục Lâm Thiên nhảy xuống phía dưới, sát khí khuếch tán ra chung quanh. Hàn ý trong mắt bắn ra nhìn về phía Triệu Kình Thiên. Lần trước đám người vây giết hắn chính là do Triệu Kình Thiên an bài, người này hắn tuyệt đối không thể buông tha.

Lúc này Triệu Kình Thiên cũng dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Lục Lâm Thiên, khí thế hai người đối chọi gay gắt khiến cho đám đệ tử chung quanh không nhịn được mà rùng mình.

Lục Lâm Thiên chậm rãi đi về phía Triệu Kình Thiên, ánh mắt ngày càng lạnh lẽo. Nơi hắn đi qua ngay cả nhiệt độ cũng bắt đầu giảm xuống, sát khí ngập trời quanh thân thể hắn khiến cho một ít đệ tử có tu vi thấp cũng lạnh người.

Lục Lâm Thiên đi tới vị trí cách Triệu Kình THiên năm thước rồi dừng lại. Toàn bộ không khí chung quanh như quay quanh thân thể hai người, lúc này chung quanh hai người chỉ có Phách Đao Long Tam và Phi Ưng Lăng Phong đứng đó.

– Tiểu tử, không dám ứng chiến sao?

Nhìn Lục Lâm Thiên đi tới phía trước rồi dừng lại, Tuyệt Kiếm Triệu Kình Thiên lạnh nhạt nói.

Mọi người đều có thể cảm giác được hàn ý trên người Lục Lâm Thiên và Triệu Kình Thiên, trong lòng không khỏi âm thầm suy đoán, hai người này liệu có đấu tiếp một trận không? Ngay cả Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần lông mày nhíu lại, ánh mắt chăm chú nhìn vào hai người.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên trong nháy mắt thu sát khí lại, căn bản không thèm để ý tới Triệu Kình Thiên mà trực tiếp đi về phía Lục Vô Song cách đó không xa. Nhìn nữ tử tuyệt mỹ mà trang nhã này, Lục Lâm Thiên nói.

– Vô Song, ta còn tưởng rằng hôm nay tỷ vẫn sẽ lẩn trốn đệ.

– Ta không trốn đệ, chỉ là.

Lục Vô Song kinh hoàng, dường như là bởi vì Lục Lâm Thiên nói toạc ra suy nghĩ của nàng. Lúc này nàng giống như một đứa trẻ làm sai gì đó, vẻ mặt ửng đỏ, ánh mắt cũng không dám nhìn thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

– Có phải tỷ đang ghen, cho rằng giữa đệ và Hồng Lăng có gì đó có phải không?

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào nữ tử trước mặt, nhàn nhạt nói.

– Không có, ta không có…

Lục Vô Song ngẩng đầu vội vã giải thích, trong lòng hiện tại giống như con nai nhỏ đang chạy loạn, người này vì sao lại như vậy chứ. Trong lòng hắn tự biết là được rồi, tại sao lại còn nói ra, làm trò trước mặt nhiều người như vậy, hắn muốn nàng sau này phải làm sao đây.

– Ta yêu nàng…

Lục Lâm Thiên nói. Lúc này Lục Lâm Thiên biết nữ tử trước mắt này tại sao lại lẩn trốn hắn, vì vậy hắn mới trước mặt mọi người biểu hiện tâm ý của mình.

– Lâm Thiên, đây là…

Lục Vô Song còn chưa nói xong, thân ảnh trước mặt đã chợt lóe, nàng còn chưa kịp phản ứng đã bị Lục Lâm Thiên ôm vào lòng, đôi môi hắn đã dán vào môi nàng.

Lục Vô Song sửng sốt, toàn thân mềm nhũn. Đây là Địa Long đỉnh nha, có gần ba nghìn người đang nhìn vào, hắn sao có thể lỗ mãng như vậy được chứ.

Không giãy dụa, dường như trong đáy lòng nàng lúc này còn có chút ngọt ngào, thế nhưng thân thể lúc này đã bắt đầu cứng ngắc, trong lòng bắt đầu rối loạn.

Nàng hoàn toàn không biết mình phải làm thế nào, thế nhưng lúc này xúc cảm từ trên môi truyền tới, lúc này nàng đã bị hắn nhẹ nhàng hôn, mở đôi môi của nàng.

Toàn bộ Địa Long đỉnh lập tức yên tĩnh, những đệ tử Vân Dương Tông có mặt ở đây đều há hốc mồm, một nữ tử là nữ thần trong lòng bọn họ lúc này lại bị Lục Lâm Thiên ôm vào trong lòng, lại còn đang hôn môi nàng.

Không ít người còn tưởng rằng mình hoa mắt, sau khi dụi mắt nhìn lại thì thấy không sai, nữ thần của bọn họ đang bị tên Lục Lâm Thiên kia ôm vào lòng rồi hôn nàng.

Sắc mặt mấy người Phi Ưng Lăng Phong, Phách Đao Long Tam, Tuyệt Kiếm Triệu Kình Thiên tức thì đại biến. Bọn họ không ngờ nữ tử bọn họ luôn truy cầu nhưng không tới tay lúc này lại nằm trong lòng thân ảnh màu xanh kia.

Giờ phút này trong lòng vô số đệ tử thầm mến Lục Vô Song đang tan nát cõi lòng, đánh nát mơ mộng trong đầu bọn họ.

– Hóa ra…

Thúy Ngọc nhìn thấy một màn này tức thì sửng sốt, rồi sững sờ đứng tại chỗ. Độc Cô Băng Lan, Dương Diệu, Lục Thiếu Hổ, Dương Mạn, cả đám người này trong nháy mắt hóa đá.

Hai người bọn họ hôn nhau thật lâu mới dừng lại, lúc này có mấy nghìn ánh mắt đang chăm chú nhìn vào.

– Tiểu bại hoại nhà đệ, đệ làm vậy sau này ta làm sao có thể gặp người khác đây.

Cảm giác ánh mắt chung quanh đang nhìn vào mình, Lục Vô Song nhất thời e thẹn, hận không thể tìm một cái lỗ nào để trốn vào. Đôi tay trắng bóc không ngừng đánh vào người Lục Lâm Thiên.

Rống.

Trên bầu trời, Thiên Sí Tuyết Sư lúc này rống lên một tiếng.

– Chúng ta đi thôi, tỷ không được trốn ta nữa.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng cười kéo lấy tay Lục Vô Song, chân khí dưới chân chợt lóe, lập tức nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư trên trời.

Chương 422: Tỏ tỉnh trước công chúng

Rống.

Thiên Sí Tuyết Sư gầm lên một tiếng, âm thanh vang vọng không gian rồi lập tức biến mất giữa không trung.

– Lục Lâm Thiên, Lăng Phong ta khiêu chiến với ngươi.

– Lục Lâm Thiên, Phách Đao Long Tam ta khiêu chiến với ngươi.

Hai đạo thân ảnh lúc này đột nhiên nhảy ra, chỉ là lúc này thân ảnh trên bầu trời đã biến mất không thấy.

Trên Địa Long đỉnh, mãi cho tới lúc này mọi người mới phục hồi tinh thần lại, nhìn vào thân ảnh biến mất trên bầu trời, trong lòng những nam đệ tử ở đây đều ước ao đố kỵ.

– Hảo tiểu tử.

Đại hộ pháp nhẹ nhàng thở dài, lại nhìn về phía Lý Đạt Giang đang hấp hối, hai hàng lông mày nhíu lại.

Mọi người chậm rãi rời khỏi Địa Long đỉnh. Trong đình viện, đôi tay trắng như tuyết của Lục Vô Song lúc này không ngừng rơi vào trong ngực Lục Lâm Thiên:

– Hận đệ chết đi được, đệ bảo ta sau này mặt mũi đâu gặp người khác đây.

– Sao lại không dám gặp người khác? Tỷ có xấu đâu?

Nhẹ nhàng kéo đôi tay vào trước ngực mình, Lục Lâm Thiên cười nói.

– Đệ còn ngọt ngào như vậy, trước đây vì sao ta lại không nhận ra nhỉ?

Lục Vô Song trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, thế nhưng cũng không có bao nhiêu tức giận, ngược lại trên mặt toát lên vẻ hạnh phúc.

– Sau này không trốn đệ nữa chứ?

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng hỏi.

– Ta trốn lúc nào?

Lục Vô Song lại trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, giãy khỏi lòng hắn rồi nói:

– Sau này đừng lúc nào cũng đáp ứng lời khiêu chiến của người khác. Đệ phải biết rằng thực lực của Triệu gia trong Vân Dương Tông không nhỏ. Sợ rằng lần này đệ gặp phải phiền phức lớn rồi.

– Đệ biết, đệ tự có chừng mực.

Lục Lâm Thiên nghiêm túc nói, trong mắt bắn ra một đạo hàn ý. Triệu gia ở Vân Dương Tông thế lực lớn, thế nhưng cũng không phải là hắn không có hậu trường.

– Ta có chút lo lắng, Triệu gia nhất định sẽ không bỏ qua cho đệ, đệ lại còn đi trêu chọc bọn chúng.

Lục Vô Song có chút bất đắc dĩ nhìn Lục Lâm Thiên.

– Yên tâm đi, đệ cam đoan với tỷ, đệ sẽ không có việc gì.

Lục Lâm Thiên nói.

Chạng vạng tối Lục Lâm Thiên mới đi ra khỏi phòng, hẳn là bị Lục Vô Song trực tiếp đuổi ra. Nguyên nhân rất đơn giản, Lục Lâm Thiên rất muốn “thời gian thích hợp” kia đến sớm một chút, thế nhưng lại bị Lục Vô Song bác bỏ yêu cầu, cho nên mới bị đuổi ra khỏi phòng.

Sau khi trở lại phòng mình đã là chập tối, ban ngày tiêu hao cũng không ít thế nhưng đêm nay Lục Lâm Thiên vẫn quyết định tu luyện vũ kỹ.

Đêm khuya, trong trời đêm yên tĩnh không ngừng truyền ra tiếng ầm vang.

Tại một căn phòng nào đó, trong gian phòng lúc này Vân Khiếu Thiên đang chắp tay đứng đó, khí tức không ngừng tiết ra ngoài, quần áo không gió mà tự động bay phất phới.

– Đại hộ pháp, ngươi xác định thực lực của tiểu tử Lục Lâm Thiên đó hiện tại đã là Vũ Phách nhị trọng?

Một lát sau, Vân Khiếu Thiên nhướng mày nói.

– Hẳn là không sai, là Vũ Phách nhị trọng, hơn nữa ta còn có cảm giác, Lục Lâm Thiên dùng một kích đánh bại Lý Đạt Giang thực lực cũng vẫn còn bảo lưu, dường như cũng chưa dùng toàn lực.

Đại hộ pháp kia nói.

– Vậy Lý Đạt Giang thế nào rồi?

Vân Khiếu Thiên nói.

– Hai khỏa Vũ đan toàn bộ bị hủy, cánh tay phải bị vặn gãy, đã thành phế nhân.

Đại hộ pháp trả lời.

– Tiểu tử này, hai đệ tử trên Long bảng đều bị hắn hủy.

Vân Khiếu Thiên nhướng mày rồi khẽ thở dài một tiếng. Vân Dương Tông đối với đệ tử trẻ tuổi có thực lực đều vô cùng coi trọng. Tới hiện tại đã có hai đệ tử trên Long bảng bị hủy, nội tâm Vân Khiếu Thiên không khỏi có chút đau xót.

– Tông chủ, còn có một viêc…

Đại hộ pháp nói, dường như không biết có nên nói chuyện này hay không.

– Chuyện gì?

Vân Khiếu Thiên nói.

– Quan hệ giữa Lục Lâm Thiên và Lục Vô Song dường như không tồi. Đã tới tình trạng công khai. Hôm nay đập tan hy vọng của đám tiểu tử Lăng Phong, Long Tam kia.

Đại hộ pháp nói.

– Lục Vô Song và Lục Lâm Thiên, lẽ nào Hồng Lăng?

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên tức thì trầm xuống.

– Tông chủ, đối với Lục Lâm Thiên này có quyết định gì không?

Đại hộ pháp hỏi.

Vân Khiếu Thiên khẽ lắc đầu, sau khi do dự một chút rồi nói:

– Đại hộ pháp, còn có một năm nữa là đại hộ của tam tông tứ môn đúng không?

– Một năm lẻ hai tháng.

Đại hộ pháp nói.

– Ngươi nói trong khoảng thời gian này thực lực của tiểu tử kia có thể tăng đến trình tự nào, hiện tại đã tới vị trí hai mươi Long bảng rồi.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Lẽ nào ý tứ của tông chủ nào.

Thần sắc đại hộ pháp hơi đổi.

– Tiểu tử này hủy hai đệ tử Long bảng của ta, cho nên phải giúp Vân Dương Tông ta làm chút chuyện. Hy vọng tới lúc đó hắn có thể cho ta một ít kinh hỉ. Có người nói trong sơn môn bọn chúng có không ít đệ tử phi phàm.

Vân Khiếu Thiên cười nói.

Sáng sớm, ánh sao đêm biến mất nắng mai chậm rãi chiếu xuống mặt đất đánh thức vạn vật. Mặt trời nóng bỏng xuất hiện trên không trung tỏa ra ánh nắng nhàn nhạt bao phủ khắp dãy núi liên miên của Vân Dương Tông.

Ngọn núi lúc này được bao phủ trong mây mù, dưới ánh nắng chiếu xuống giống như là nhuộm vàng đám mây mù này tạo ra một cảnh tượng vô cùng đẹp mắt.

Phù.

Một đem tu luyện, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, tinh quang trong mắt chợt lóe rồi lập tức được thu liễm.

– Tiếp tục đi Vũ Linh ảo cảnh.

Lục Lâm Thiên thầm nói rồi ra khỏi phòng của mình. Sau khi gọi Thiên Sí Tuyết Sư thức dậy tiếp tục đi tới Vũ Linh ảo cảnh.

– Lục Lâm Thiên, không phải ngươi lại muốn khởi đầu tứ nhất trọng đấy chứ?

Nhị hộ pháp phụ trách Vũ Linh ảo cảnh hỏi Lục Lâm Thiên.

– Đệ tử định đến ngũ trọng tôi luyện bản thân một chút.

Lục Lâm Thiên nói. Lúc này bốn trọng đầu cũng không có thứ gì có thể làm khó được hắn nữa rồi.

– Vào đi, cánh cửa thứ năm.

Nhị hộ pháp mỉm cười, ban nãy hắn còn tưởng rằng Lục Lâm Thiên lại khởi đầu từ nhất trọng rồi dừng lại ở tứ trọng.

Sau khi nhận ngọc giản, trích một giọt máu nhỏ vào bề mặt ngọc giản, Lục Lâm Thiên lập tức tiến vào bên trong cửa đá. Sau khi cánh cửa đá đóng lại, một mảnh quang mang chói mắt bắn ra, mà một lát sau Lục Lâm Thiên đã xuất hiện tại một nơi khác.

Bốn phía một mảnh trắng xóa, dường như là đang ở trong một sơn cốc nào đó.

Sưu..

Ngay lúc này trong sương trắng có vô số đạo hỏa tiễn phá không bắn tới. Tiếng gió thổi rít gào, sắc bén từ trong sương trắng trong nháy mắt bắn ra.

– Pháp trận?

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, trong Vũ Linh ảo cảnh này không ngờ lại có trận pháp. Chân khí dưới chân hắn chợt lóe, Lục Lâm Thiên nhanh chóng lùi lại.

Swuu….

Hỏa tiễn nóng bỏng từ bốn phương tám hướng được bắn tới.

– Đại Địa Cương Thuẫn.

Tránh cũng không tránh hết được, Lục Lâm Thiên không thể làm gì khác hơn là bố trí Đại Địa Cương Thuẫn. Bàn tay hắn vung lên, một chiếc hộ thuẫn màu nâu, đám hỏa tiễn phát ra khí thế phô thiên cái địa kia sau khi đụng vào hộ thuẫn lập tức bị bắn lại, tạo thành những vết lờ mờ trên hộ thuẫn.

Kình khí biến mất, lúc này Lục Lâm Thiên mới thở dài một hơi. Trong giây lát sắc mặt lần thứ hai biến đổi, trong sương mù dày đặc lúc này lại có vô số hỏa tiễn bắn tới.

Chương 423: Dung túng đồ đệ (1)

Hỏa tiễn chi chít phá không bắn tới, bao phủ trong không gian. Lúc này hai hàng lông mày Lục Lâm Thiên nhíu lại, sau đó mỉm cười thầm nói:

– Ở đây luyện tập Phù Quang Lược Ảnh cũng là chủ ý không tồi.

Chân khí dưới chân tỏa ra, hai vòng xoáy xuất hiện, thân ảnh của Lục Lâm Thiên trong nháy mắt trôi nổi trong không giang, một đạo hỏa tiễn nóng bỏng xé rách không gian bắt về phía hắn.

Sưu.

Vòng xoáy chân khí dưới chân chợt lóe, trong nháy mắt Lục Lâm Thiên tránh được một đạo hỏa tiễn này, trên hỏa tiễn kia kình khí nóng bỏng khiến cho da thịt Lục Lâm Thiên có cảm giác đau đớn.

Sưu.

Hai tiếng phá không truyền tới, hai hỏa tiễn nhanh như thiểm điện bắn tới.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thân thể nhanh chóng xoay tròn, chân khí dưới chân chớp động, lần thứ hai tránh khỏi công kích của hai đạo hỏa tiễn này. Lục Lâm Thiên cũng lười đi phá trận, cũng mặc kệ đây là trận pháp gì, lợi dụng trận pháp này để luyện tập thân pháp Phù Quang Lược Ảnh.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên quên hết tất cả mọi thứ tu luyện Phù Quang Lược Ảnh. Thân ảnh không ngừng xuyên qua hỏa tiễn, thi thoảng không thể tránh được hắn mới đưa tay ra ngăn lại.

Lúc chạng vạng, nhị hộ pháp phụ trách Vũ Linh ảo cảnh khẽ cau mày, cánh cửa đá mở ra, thân ảnh của Lục Lâm Thiên xuất hiện, nhị hộ pháp biết, Lục Lâm Thiên không thể nào ra nhanh như vậy, hẳn là hắn dừng tu luyện cho nên mới đi ra.

– Sao không tiếp tục tu luyện?

Nhị hộ pháp hỏi, bằng vào cảm giác của hắn, Lục Lâm Thiên không có khả năng ngay cả ngũ trọng cũng không vượt qua được. Ngày hôm qua Lục Lâm Thiên đã đánh bại Lý Đạt Giang tấn cấp lên vị trí hai mươi trên Long bảng, chuyện này trong Vân Dương Tông đều biết.

– Ngày mai đệ tử lại tiếp tục.

Lục Lâm Thiên khẽ cười. Sau khi tu luyện trong Vũ Linh ảo cảnh hắn phải đi về dung hợp một chút. Về phần vượt qua ngũ trọng cho tới bây giờ hắn cũng không có hứng thú quá lớn. Đến Vũ Linh ảo cảnh này thuần túy là tôi luyện bản thân mà thôi.

Khi Lục Lâm Thiên trở lại phòng mình thì nhìn thấy có một nữ đệ tử đang chờ hắn. Người này Lục Lâm Thiên cũng nhận ra, chính là người bên cạnh Vân Khiếu Thiên, chính là nữ đệ tử ngày trước tới khu vực tân sinh truyền tin cho hắn. Nếu hắn nhớ không lầm thì nàng tên là Lưu Tâm, tuổi chừng hai mươi lăm, hai mươi sáu, có thực lực Vũ Tướng nhị trọng, thiên phú không tồi.

– Lục Lâm Thiên, tông chủ triệu kiến ngươi.

Lưu Tâm nhìn Lục Lâm Thiên nói, trong mắt nàng có chút kinh ngạc.

– Bây giờ sao?

Lục Lâm Thiên hỏi, bây giờ là chiều tối rồi. Không biết Vân Khiếu Thiên triệu kiến hắn vào giờ này là có việc gì.

– Không sai.

Lưu Tâm trả lời, sau đó nàng lập tức gọi một đầu yêu thú phi hành, ý bảo Lục Lâm Thiên cùng lên.

Lục Lâm Thiên cũng không do dự mà nhảy lên lưng đầu yêu thú này. Sau đó hai người lập tức tiến về phía đại điện Vân Dương

Tông. Một lát sau, một ngọn núi vô cùng khổng lồ xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Ngọn núi đột nhiên từ mặt đất mọc lên, cao tới tận trời, giống như chòm sao Thương Long vậy, khí thế bất phàm.

Lục Lâm Thiên đã từng tới đây, tới gần ngọn núi này hắn cũng cảm giác được một cỗ khí tức bất thường. Chỉ sợ ngọn núi này cũng không đơn giản như bề ngoài của nó, chung quanh nhất định có không ít bố trí.

Nhảy xuống yêu thú phi hành, dọc theo bậc thang dài trườn quanh ngọn núi, có một tòa cung điện to lớn xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Cung điện này cũng không phải Lục Lâm Thiên lần đầu tiên tới, đi qua một mảnh sân rộng rồi tiến vào trong cung điện.

– Triệu Vô Cực, ngươi đừng có rắm thì như vậy. Đệ tử của ngươi cũng không có chết, quy củ trên Địa Long đỉnh chẳng lẽ ngươi còn không biết?

Lục Lâm Thiên còn đang đi trong hành lang thì nghe thấy tiếng hét lớn của sư phụ Vũ Ngọc Tiền.

– Lục Lâm Thiên hạ thủ độc ác, không nể tình đồng môn, loại đệ tử này Vân Dương Tông ta không thể lưu.

Thanh âm nổi giận của Triệu Vô Cực cũng truyền tới.

– Đệ tử của ngươi không có bản lĩnh lại còn kiêu ngạo, đệ tử ta cũng không phải chỉ ăn chay.

Vũ trưởng lão tiếp tục nói lớn.

Lục Lâm Thiên nhíu mày đi vào đại điện, vừa nghe thanh âm trong đại điện hắn cũng biết là chuyện gì đang xảy ra. Trong mắt bắt ra một đạo hàn ý.

– Đệ tử bái kiến tông chủ, bái kiến sư phụ, chư vị trưởng lão.

Lục Lâm Thiên tiến vào đại điện. Lúc này trong đại điện có mười trưởng lão, chỉ có trưởng lão họ Dương kia là không có ở đây, những trưỡng lão khác đều đang ngồi đó.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không ít trưởng lão đều ngạc nhiên, bọn họ cũng nghe qua chuyện xảy ra trên Địa Long đỉnh. Trực tiếp khiến cho Lý Đạt Giang bị thương nặng, tiến vào vị trí hai mươi trên Long bảng, loại thực lực này đã vượt quá tưởng tượng của bọn họ. Dù sao Lục Lâm Thiên cũng mới tới Vân Dương Tông có mấy tháng mà thôi. Coi như là tân đệ tử, thực lực tiến triển như vậy không khỏi quá nhanh đi.

Lúc này chỉ có Triệu Vô Cực chăm chăm nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt bốc hỏa, liên tiếp phế đi hai ái đồ của hắn, đều là cường giả trên Long bảng, hắn không tức giận mới là lạ.

– Lâm Thiên, qua chỗ vi sư. Hôm nay ta muốn nhìn xem ai dám động vào một cọng lông của ngươi.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Vũ Ngọc Tiền tức thì nở nụ cười tươi rói. Lục Lâm Thiên cho hắn mặt mũi vô cùng lớn, tiến vào top hai mươi Long bảng, đây không phải là chuyện dễ nha.

– Vâng, thưa sư phụ.

Lục Lâm Thiên nói xong rồi nhanh chóng tới bên người Vũ Ngọc Tiền.

– Tông chủ, người phải là chủ cho ta. Lục Lâm Thiên này thủ đoạn độc ác nhất định phải trừng trị nghiêm khắc, cho dù đánh chết cũng đáng.

Triệu Vô Cực tức thì nói.

– Triệu trưởng lão, những lời này của ngươi có chút nghiêm trọng.

Vân Khiếu Thiên nói, sắc mặt không biến đổi, không ai biết hiện tại trong lòng hắn đang nghĩ gì, hắn quay về phía Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Chỉ là chuyện này, Lục Lâm Thiên quả thực hạ thủ có chút nặng tay.

– Tông chủ sư đệ, ngươi có ý tứ gì? Lẽ nào đồ nhi ta làm sai sao? Nếu như ngươi xử phạt Lâm Thiên, chúng ta đi tìm sư phụ phân xử.

Vũ Ngọc Tiền hét lớn, ngay cả mặt mũi của Vân Khiếu Thiên cũng không để ý.

Nghe Vũ Ngọc Tiền nói, những trưởng lão có mặt và Vân Khiếu Thiên tức thì biến sắc. Tính tình của vị Vũ trưởng lão này mọi người đều biết, quả thực dám đi tìm lão tông chủ lắm.

– Vũ trưởng lão, ngươi bao che khuyết điểm, dung túng đồ đệ hành hung người khác.

Triệu Vô Cực hừ lạnh một tiếng nói.

– Ta chính là người bao che khuyết điểm đó, làm sao? Ngươi làm gì được ta?

Vũ Ngọc Tiền nổi giận nói.

– Triệu trưởng lão, sư huynh, các ngươi bình tĩnh một chút.

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên biến đổi, lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

– Lục Lâm Thiên, ngày hôm qua trên Địa Long đỉnh tại sao ngươi lại hạ thủ nặng như vậy? Có người nói ngươi rõ ràng đã đánh bại Lý Đạt Giang, thế nhưng không ngờ lại còn hạ thủ nặng như vậy.

– Nếu như tông chủ nghĩ đệ tử có tội vậy thì đệ tử nguyện tiếp nhận xử phạt.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt nhìn thẳng về phía Vân Khiếu Thiên, không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Chương 424: Dung túng đồ đệ (2)

– Trong lòng ngươi không phục?

Vân Khiếu Thiên nói, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Đệ tử tự nhận không vi phạm bất cứ một điều nào trong tông quy. Hôm qua cũng không vi phạm quy củ trên Địa Long đỉnh. Trong lúc luận võ đệ tử còn chưa thu phóng như ý được, nếu như vậy mà cũng có tội, đệ tử tuy rằng trong lòng không phục nhưng không dám không phục.

Lục Lâm Thiên nói.

Ánh mắt chúng trưởng lão nhìn về phía Lục Lâm Thiên, không nghĩ tới Lục Lâm Thiên này ngay cả tông chủ cũng dám mạnh miệng như vậy.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt hơi có chút biến đổi rồi lạnh nhạt nói:

– Tốt, có can đảm, tuy rằng ngươi không sai thế nhưng quả thực hạ thủ có chút độc ác. Như vậy đi, Lý Đạt Giang bị ngươi đánh cho bị thương nặng, phạt ngươi mười vạn kim tệ, mặt khác phạt ngươi diện bích trong tiên cảnh một tháng.

– Tông chủ, xử phạt như vậy quá nhẹ.

Triệu Vô Cực lập tức nói. Mười vạn kim tệ, còn có diện bích trong tiên cảnh một tháng. Loại xử phạt này hoàn toàn chính là để cho hắn đi tu luyện rồi.

– Triệu trưởng lão, ta biết ngươi vì ái đồ mà nóng ruột. Thế nhưng quả thực Lục Lâm Thiên không sai, ta cũng đã xử phạt. Ngươi cũng không nên nhiều lời, ngoại trừ phạt Lục Lâm Thiên mười vạn kim tệ ra, Vân Dương Tông ta còn xuất ra trăm vạn kim tệ cấp cho Lý Đạt Giang, rồi phái người đưa hắn trở về trong tộc.

Vân Khiếu Thiên nói xong với Triệu Vô Cực lập tức quay sang Vũ Ngọc Tiền nói:

– Sư huynh, Lục Lâm Thiên là đệ tử của huynh, mười vạn kim tệ này huynh nên xuất ra đi, sau này phải quản giáo đệ tử cho tốt.

– Không thành vấn đề, mười vạn kim tệ thì mười vạn kim tệ.

Vũ trưởng lão lập tức cười hắc hắc. Hắn cũng không ngốc, tuy rằng tông chủ biểu hiện ra bên ngoài là xử phạt Lục Lâm Thiên, thế nhưng trên thực tế lại là xử phạt hời hợt, đến tiên cảnh trong Vũ linh ảo cảnh một tháng. Nói là xử phạt, trên thực tế chính là tôi luyện. Về phần mười vạn kim tệ đối với hắn mà nói chính là chín trâu mất một sợi lông. Coi như là trăm vạn kim tệ đối với hắn mà nói cũng không có vấn đề gì.

Chúng trưởng lão mỉm cười, loại kết quả này cũng nằm trong dự đoán của bọn họ. Thứ nhất, Lục Lâm Thiên lần này tuy rằng hạ thủ có chút độc ác, thế nhưng tất cả mọi người cũng không phải là kẻ ngu si, cũng biết là môn hạ Triệu Vô Cực đi trêu chọc Lục Lâm Thiên, hạ thủ cũng không lưu tình, cho nên Lục Lâm Thiên cũng không sai.

Thứ hai, coi như là Lục Lâm Thiên có sai, có Vũ trưởng lão ở đây cũng không có chuyện gì xảy ra. Ai chọc tới Vũ trưởng lão này tuyệt đối không chiếm được một chút tiện nghi nào.

– Ta nói đồ nhi à, chúng ta đi thôi, nếu như lần sau có kẻ nào mù mắt tới khiêu chiến ngươi, ngươi cần phải hạ thủ nhẹ một chút. Đánh bại là được rồi, không cần tạo ra một phế nhân đâu.

Vũ trưởng lão mỉm cười, lôi kéo Lục Lâm Thiên nghênh ngang rời đi.

Nghe Vũ Ngọc Tiền nói, sắc mặt Triệu Vô Cực càng thêm xấu xí.

Một lát sau, sắc trời cũng đã tối. Cưỡi Lam Ngọc Lang Ưng của Vũ Ngọc Tiền về tới ngọn núi, vẻ mặt Lục Lâm Thiên có chút tâm sự. Triệu gia có một cường giả như Triệu Vô Cực tồn tại, chỉ sợ rằng sau này khi hắn rời khỏi Vân Dương Tông không ai có thể che chở cho hắn. Thực lực của hắn bây giờ còn quá yếu, căn bản không thể chống lại Triệu Vô Cực. Hắn nhất định phải mau chóng tăng cường thực lực, chờ sau khi có đủ thực lực hắn cũng không còn phải lo lắng một người như Triệu Vô Cực nữa.

Sau khi nghĩ vậy Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười, vừa rồi ngồi trên Lam Ngọc Lang Ưng sư phụ lại cho hắn không ít đan dược tứ phẩm, vị sư phụ này đối với hắn có thể nói là vô cùng tốt.

Trở lại phòng, Lục Lâm Thiên trầm tư một lát, ngày mai hắn còn phải đi Tiên cảnh trong Vũ Linh ảo cảnh tiếp nhận xử phạt. Dù sao đi nữa hắn cũng dự định đi Tiên cảnh kiến thức một chút, trước đó đi Vũ cảnh mục đích cũng chỉ là tập luyện Phù Quang Lược Ảnh mà thôi.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên đi tới đỉnh núi, chân khí dưới chân chợt lóe, chân khí từ trong kinh mạch thoát ra ngoài tạo thành vòng xoáy, lập tức tiếp tục tu luyện thân pháp Phù Quang Lược Ảnh. Một ngày đêm luyện tập trong Vũ linh ảo cảnh lúc này Lục Lâm Thiên thi triển Phù Quang Lược Ảnh so với ngày hôm trước đã tiến bộ không ít.

Một đạo thân ảnh quỷ mị không ngừng di chuyển trên đỉnh núi, khiến cho không khí xao động, cứ như vậy một đêm lặng lẽ trôi qua.

Sáng sớm hôm sau Lục Lâm Thiên trực tiếp đi tới Vũ Linh ảo cảnh, sau khi phân phó Thiên Sí Tuyết Sư một tháng sau tới đón, Lục Lâm Thiên lập tức đi vào trong Vũ Linh ảo cảnh.

– Nhị hộ pháp.

Trong đại điện, Lục Lâm Thiên thi lễ với nhị hộ pháp rồi nói.

– Lục Lâm Thiên, hôm qua ta nhận được tin tức từ phía tông chủ, tông chủ nói hôm nay ngươi sẽ tới đây tiếp nhận xử phạt đúng không?

Nhị hộ pháp nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói, trong lời nói của hắn có chút thâm ý. Ai cũng nhìn ra, tuy rằng nói là xử phạt thế nhưng đó chỉ là bề ngoài mà thôi, loại xử phạt này cũng chỉ để cho Lục Lâm Thiên tu luyện bên trong tiên cảnh một tháng.

– Đệ tử đến vì việc tiếp nhận xử phạt.

Lục Lâm Thiên mỉm cười.

– Tiên cảnh và Vũ cảnh có không ít sự khác biệt. Vũ cảnh thì tu luyện tu vi, tiên cảnh thì tu luyện tâm chí và linh hồn. Bên trong đều là ảo cảnh. Trong tiên cảnh tổng cộng có cửu trọng. Vũ đồ và Linh đồ thì tu luyện ở nhất trọng, Vũ Phách và Linh Phách có thể tu luyện ở tứ trọng. Trong tiên cảnh Vũ giả so với Linh giả thì yếu thế hơn một chút. Ta sắp xếp cho ngươi tiến vào tứ trọng, thế nhưng ngươi phải chú ý một điểm. Tông chủ bắt ngươi diện bích trong này một tháng chỉ là thuận miệng nói mà nói. Muốn ở trong tiên cảnh một tháng ngay cả Linh Phách tứ trọng cũng khó có thể làm được. Ngươi có thể ở bên trong bao lâu thì phải nhìn vào tu vi của ngươi, nếu thất bại thì lại vào tiếp cũng không sao cả.

Nhị hộ pháp nói với Lục Lâm Thiên.

Vừa nói xong, nhị hộ pháp đưa một chiếc ngọc giản cho Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Nhỏ một giọt máu lên trên, đi về phía cánh cửa đá thứ tám bên phải. Nhất định phải nhỡ kỹ, những thứ bên trong ngươi nhìn thấy đều là giả. Nếu như tâm thần ngươi không ổn định sẽ thất bại. Tuy rằng không có nguy hiểm đến tính mạng, thế nhưng cũng tiêu hao không ít linh hồn lực. Ngươi phải ở trong này một tháng, thất bại vài lần cũng là để cho ngươi nếm chút khổ sở.

Nhị hộ pháp nở nụ cười mờ ám nói với Lục Lâm Thiên:

– Nhớ kỹ tất cả mọi thứ bên trong đều là giả, ngươi không nên rối loạn tâm thần. Có thể ở bên trong một ngày đêm đã là không tồi rồi. Nếu như ngươi thực sự có bản lĩnh có thể trực tiếp đi từ tứ trọng tiên cảnh đi lên, trừ khi ngươi là Linh Tướng nhất trọng, còn nếu như chỉ là Vũ Tướng tam trọng, tứ trọng vậy thì rất khó có thể vượt qua tứ trọng Tiên cảnh.

Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc, dường như trong lời Nhị hộ pháp này có ẩn tình nào đó.

Chương 425: Tiên cảnh

Cầm lấy ngọc giản rồi trực tiếp vào bên trong thạch thất thứ tám bên phải. Đóng cửa đá lại, trong thạch thất lúc này không có quang mang chói mắt xuất hiện mà chỉ có rung động rất nỏ, sau đó cánh cửa đá lần thứ hai mở ra.

– Di, có chút cổ quái.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Bên ngoài cánh cửa đánh lúc này có một bình nguyên mênh mông xanh tươi, phía xa xa có một ngọn núi.

– Ảo trận?

Hầu như trong nháy mắt Lục Lâm Thiên đã hiểu rõ, lúc này ý thức của hắn không phải ở trong tiên cảnh mà là ở trong ảo trận, tiên cảnh trong lời nói của mọi người thực chất là ảo trận, ảo trận hỗ trợ việc tu luyện tâm chí.

Một cỗ khí tức nồng nặc xuất hiện trong không khí, cỗ khí tức này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút quen thuộc, sau khi cố nhớ lại Lục Lâm Thiên lập tức kinh ngạc, khí tức này giống hệt như Linh Hồn Thần dịch của Vạn Thú tông, nếu như ở bên trong này tu luyện quả thực có không ít chỗ tốt với linh hồn lực của hắn.

– Thảo nào mọi người đều nói nơi này có thể giúp linh hồn lực tăng trưởng.

Hai hàng lông mày nhíu lại, Lục Lâm Thiên lại phát hiện ra một điểm, tuy rằng khí tức này có chút đậm đặc, thế nhưng còn xa mới đạt tới trình độ hắn có thể lập tức thôn phệ. Âm Dương Quyết hắn tu luyện vốn không chậm, nếu như ở bên trong này tu luyện cũng không chiếm được bao nhiêu chỗ tốt.

– Nếu là ảo trận, vậy thì tốt rồi.

Lục Lâm Thiên cười, trận pháp này tuy rằng không tồi, thế nhưng có lẽ cũng không làm khó được hắn. Chỉ là, nếu như hắn muốn phá trận pháp thì có lẽ sẽ gặp chút phiền phức mà thôi.

Sưu.

Lục Lâm Thiên chậm rãi đi về phía trước, trước mặt hắn lúc này đột nhiên xuất hiện một đạo quang mang màu vàng, khí tức cường hãn mang theo tiếng gió rít gào.

Đạo quang mang màu vàng này nhanh chóng tiến tới, lúc này Lục Lâm Thiên mới phát hiện ra đạo quang mang này chính là một đầu yêu thú cao lớn, khí tức cường hãn, diện mục dữ tợn.

– Yêu thú?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, đang muốn đánh ra thủ ấn thì đột nhiên nhớ ra, đây đều là ảo cảnh, nếu như tâm thần ý loạn thì hắn sẽ thất bại.

Sưu.

Lục Lâm Thiên bình tĩnh lại, ngay khi đầu yêu thú dữ tợn này tiến tới vị trí cách hắn một thước thì lập tức biến mất trong thiên địa.

– Quả nhiên có chỗ bất phàm.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, ảo trận này không có lực công kích, đối với đệ tử trẻ tuổi mà nói chính là một nơi rèn luyện tâm chí tốt nhất. Đồng thời cỗ khí tức đậm đặc nơi này đối với linh hồn cũng là vật đại bổ.

– Tiếp tục.

Lục Lâm Thiên tiếp tục đi về phía trước, trong lòng đối với Tiên cảnh này không khỏi tò mò nhiều hơn, cho nên hắn có dự định chậm rãi nghiên cứu nó một phen.

Chậm rãi đi trên bình nguyên rộng lớn, Lục Lâm Thiên từ đầu đến cuối vẫn vô cùng bình tĩnh. Chu vi không giang chung quanh khi thì xuất hiện yêu thú, thế nhưng tiến tới vị trí cách hắn một thước thì đều hóa thành năng lượng.

Cũng không biết qua bao lâu, Lục Lâm Thiên mới phát hiện ra trong lúc bất tri bất giác hắn đã đi ra khỏi bình nguyên tới trước ngọn núi, một rừng cây xuất hiện trước mặt hắn.

Hì hì.

Sâu trong rừng cây xuất hiện một cái đầm, từng tiếng cười khanh khách truyền đến. Lục Lâm Thiên nhíu mày, chẳng lẽ cũng có đệ tử giống như hắn đang ở trong ảo cảnh này.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên thì nhất thời sửng sốt. Lúc này trong đầm có một đám nữ nhân vô cùng xinh đẹp, quyến rũ, vóc người làm tất cả nam nhân phải sôi máu, không mặc quần áo đang nghịch nước trong đầm.

– Ngươi là ai? Tại sao lại tới đây?

Nhìn thấy thân ảnh của Lục Lâm Thiên, mấy nữ tử xinh đẹp này lập tức hỏi.

– Ta vừa mới tới, lẽ nào các ngươi đã ở đây lâu rồi?

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Hì hì, chúng ta đương nhiên ở trong này lâu rồi. Nếu đã tới thì mau tới đây chơi đùa cùng chúng ta.

Mấy nữ tử này liên tục làm các động tác quyến rũ, mê hoặc về phía Lục Lâm Thiên.

– Là ảo giác.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, tâm thần bất động, trong lòng hắn biết đây chỉ là một trong những ảo giác trong ảo trận mà thôi. Nếu như tâm thần hắn không ổn định hẳn sẽ trực tiếp bị trục xuất khỏi ảo cảnh. Thế nhưng khi nhìn mấy nữ tử xinh đẹp kia trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không khỏi xuất hiện một chút ba động, mấy nữ tử này đều là vưu vật tuyệt sắc. Nhìn qua lại vô cùng chân thực như vậy, người tâm tính yếu một chút chỉ sợ rất khó nhịn xuống.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới nhớ tới lời nói mờ ám của nhị hộ pháp, cố ý nhắc nhở hắn mọi thứ bên trong đều là giả, xem ra là thứ mờ ám trong lời nhị hộ pháp.

– Đến đây đi, nhanh lên, chơi đùa cùng chúng ta.

Mấy nữ tử xinh đẹp kia nhìn thấy Lục Lâm Thiên vẫn đứng tại chỗ lập tức nói, thanh âm quyến rũ như rót mật truyền vào tai Lục Lâm Thiên. Giống như là có một loại ma lực không ngừng kêu gọi hắn tới.

– Đến đây, mau lên.

Mấy nữ tử xinh đẹp bắt đầu đi tới bên người Lục Lâm Thiên, nụ cười khuynh thành, cả đám bắt đầu từ từ cởi y phục trên người ra.

Một thân thể tuyệt vời xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Kiều đồn nhỏ nhắn, đôi chân thon dài, đôi thỏ ngọc trắng như tuyết trước ngực, da thịt láng mịn, mấy nữ tử xinh đẹp này không ngừng đi quanh người Lục Lâm Thiên, miệng phát ra âm thanh rên rỉ.

Lục Lâm Thiên thiết chút nữa đã quên đây là ảo giác, cảnh tượng trước mắt hắn hiện giờ chân thực vô cùng.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, lập tức đi về phía trước, phía sau hắn truyền tới âm thanh của mấy nữ tử này.

Lục Lâm Thiên bình tĩnh lại, tâm thần không chút dao động. Một lát sau truyền đến sự ba động của năng lượng, hắn quay đầu lại nhìn thì thấy mấy nữ nhân xinh đẹp và đầm nước kia đều biến mất không thấy.

– Nguy hiểm thật.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, vừa rồi thiếu chút nữa hắn đã không nhịn được. Ảo trận này quả thực quá thiếu đạo đức, không ngờ lại có một màn này, chỉ sợ người bình thường khó có thể chống đỡ.

Trên Vân Dương Tông, trong đại điện lúc này có mấy thân ảnh đứng trên đại sảnh. Triệu Vô Cực lúc này khuôn mặt đỏ lên vô cùng phẫn nộ, sắc mặt đám người Triệu Kình Thiên, Lục Thiếu Hổ, Sử Vân Sinh cũng vô cùng lạnh lẽo.

– Có Vũ Ngọc Tiền ở đây chúng ta muốn đối phó tên tiểu tử kia sẽ vô cùng khó khăn. Vũ Ngọc Tiền chết tiệt, sớm muộn gì cũng có một ngày ta cho hắn đẹp mặt.

Triệu Vô Cực phẫn nộ quát lên một tiếng.

– Gia gia, không nghĩ tới thực lực của tên tiểu tử kia đã cường hãn tới tình trạng này. Bây giờ chúng ta phải làm sao? Chung quy không thể buông tha cho tiểu tử đó được.

Triệu Kình Thiên nói.

– Hừ, hắn cho rằng trong tông có Vũ Ngọc Tiền là có thể bảo vệ hắn cả đời được sao? Ba tháng sau chính là ngày mật địa mở ra, trong mật địa sinh tử khó đoán. Kình Thiên, bằng vào thực lực của con, đến lúc đó còn có đại ca con, đủ để đánh chết tiểu tử kia, cho hắn vĩnh viễn nằm lại trong mật địa đi.

Triệu Vô Cực lạnh nhạt nói.

– Không cần đại ca xuất thủ, một mình con cũng có thể đối khó với tiểu tử này.

Triệu Kình Thiên nói.

Chương 426: Chỗ tốt của tiên cảnh (1)

Ba ngày sau, trong tiên cảnh tại một vực sâu, Lục Lâm Thiên lúc này đang nhìn xuống phía dưới vực sâu, hai hàng lông mày nhíu lại, khẽ lẩm bẩm.

– Một tháng này ở trong ảo ảnh, quả thực có chút lãng phí thời gian.

Trong ba ngày này, đủ loại ảo giác, Lục Lâm Thiên cũng đã được gặp qua, thế nhưng còn chưa đủ để ảnh hưởng tới tâm trí của hắn. Về phần ảo giác phía trước có đủ sức làm ảnh hưởng tới mình không hắn cũng không biết. Thế nhưng lúc này hắn lại cảm thấy bản thân đang lãng phí thời gian. Thời gian một tháng không ngắn, hắn còn phải tu luyện nha.

– Không biết trong tiên cảnh thôn phệ linh đan thì sẽ thế nào.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ. Thời gian một tháng này hắn cũng không thể để lãng phí được. Vượt tiên cảnh lúc nào vượt cũng được. Hiện tại tăng cường thực lực mới là điều quan trọng.

Hai hàng lông mày nhíu lại, trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện mấy đạo lưu quang, đây chính là trận pháp mà Quỷ tiên tử Bạch Oánh giao cho hắn khi hắn rời khỏi Phi Linh môn.

Sau khi dò xét chung quanh một lát, chân khí trong người Lục Lâm Thiên run lên, mấy trận giác trong tay hóa thành lưu quang, bắn về bốn phía theo một sự huyền ảo nào đó.

Mấy trận bàn đáp xuống, cảnh tượng trước người Lục Thiếu Du đột nhiên biến hóa, không ngờ bản thân hắn đang ở trong một thông đạo. Trước thông đạo này có không ít ngã rẽ giống như mạng nhện được phân bố chung quanh. Trước cửa được bao phủ bởi một đám sương mù màu trắng dày đặc, không thể thấy rõ phía trước.

Một cỗ khí tức đậm đặc tràn ngập trong thông đạo, chính là thứ có điểm tương đồng với Linh hồn thần dịch kia.

Lục Thiếu Du nhìn chung quanh một lát rồi mỉm cười, trận pháp này không làm khó được hắn. Nếu như hắn muốn đi ra ngoài thì không thành vấn đề, chỉ là hiện tại hắn muốn ở nơi này dùng linh đan bế quan.

Khoanh chân ngồi xuống, Lục Thiếu Du móc ra một hộp gấm. Mở hộp gấm ra, một cỗ lực lượng cuồng bạo tức thì khuếch tán, linh lực cuồng bạo tràn ngập chung quanh, khiến cho trái tim Lục Thiếu Du đập nhanh hơn, linh lực trong người dường như cũng bị dẫn dắt, không tự chủ được mà bắt đầu vận chuyển.

– Linh đan.

Lục Thiếu Du nhíu mày, viên linh đan này hẳn linh đan trên người Linh thú tứ giai sơ kỳ, chính là linh đan hắn đạt được trong bảo tàng của Bạch Lang dong binh đoàn.

Nhìn viên linh đan này, trong đầu Lục Thiếu Du không khỏi hiện lên hình dáng nóng bỏng của Lam Linh kia. Không ngờ hắn lại bị nữ nhân này ám toán một lần. May mắn là hắn còn giữ lại được Linh hồn thần dịch và vũ kỹ, còn có linh đan này, tất cả đều ném vào trong nhẫn trữ vật, bằng không thì đúng là rơi vào trường hợp trộm gà không được còn mất nắm thóc.

Cảm nhận năng lượng trên viên linh đan trong tay, Lục Lâm Thiên nhớ rõ khi hắn còn là Linh Sĩ, căn bản không dám dùng. Khi đó nếu như hắn dám thôn phệ viên linh đan này phỏng chừng sẽ bị linh lực cuồng bạo biến thành kẻ ngu ngốc. Bằng vào thực lực lúc đó, thôn phệ năng lượng khổng lồ như vậy hắn sẽ chết không thể nghi ngờ.

– Một viên linh đan, hiện tại có tu vi Linh Phách cũng chỉ có thể giúp mình tăng một trọng linh lực a.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, hắn cầm lấy viên linh đan to bằng nắm tay trẻ con trong hộp gấm. Không có chút do dự, hắn lập tức nuốt vào.

– Thật là cuồng bạo.

Đối với sự cuồng bạo này Lục Lâm Thiên không có cảm giác ngoài ý muốn nào. Linh đan biến thành năng lượng khổng lồ, cuồng bạo không di chuyển trong kinh mạch mà di chuyển thẳng tới không gian trong đầu hắn. Tức thì từng trận đau đớn truyền đến, hồn đan dưới sự bao vây của linh lực cũng bắt đầu chuyển động.

Năng lượng do linh đan biến thành lúc này chỉ có thể dùng hai chữ kinh khủng để hình dung. So với năng lượng do yêu đan biến thành còn kinh khủng nhiều hơn. Có lẽ là sự kinh khủng như nhau, thế nhưng năng lượng yêu đan biến thành chỉ chạy trong kinh mạch, có thân thể cường hãn thì Lục Lâm Thiên cũng không ngại lắm. Cònhiện tại năng lượng trực tiếp chạy vào không gian trong đầu, nhất thời giống như vô số dã thú chạy trong đầu hắn, không ngừng đấu đá với nhau. Uy thế kinh khủng này khiến cho đầu hắn vô cùng đau đớn

– Luyện hóa.

Lục Lâm Thiên cắn răng thầm nghĩ, cắn răng chống lại năng lượng khổng lồ đang trùng kích trong đầu. Linh lực bàng bạc trong đầu hắn lúc này di chuyển thủ hộ hồn đan, đồng thởi thủ ấn được ngưng tụ, bắt đầu vận dụng Âm Dương Linh Vũ quyết nhanh chóng luyện hóa cỗ năng lượng khổng lồ này.

– Luyện hóa.

Lục Lâm Thiên bắt đầu vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết bắt đầu luyện hóa cỗ năng lượng cuồng bạo này, một lát sau quanh thân hắn xuất hiện một tầng quang tráo.

Bên ngoài, sau sáu ngày, nhị hộ pháp lúc này đang nhìn chăm chú vào khối ngọc thạch khẽ nhíu mày rồi lẩm bẩm:

– Sáu ngày rồi, Lục Lâm Thiên này không ngờ lại có thể ở bên trong sáu ngày. Trong đám Vũ giả, ngay cả Vũ Phách thất trọng cũng khó có thể làm được bước này.

– Nhị hộ pháp, người nói xem, Lục Lâm Thiên có thể ở bên trong bao lâu?

Trong đại điện, lúc này có một hán tử mặc bạch y bên người nhị hộ pháp mở miệng hỏi, từ trang phục của hắn dường như có lẽ cũng là một vị hộ pháp.

– Ta cũng không biết, Lục Lâm Thiên này quả thực đúng là quái vật.

Nhị hộ pháp nói.

– Nhị hộ pháp, Lục Lâm Thiên làm sao? Lục Lâm Thiên ở trong này sao?

Trong đại điện, lúc này có một cánh cửa đá mở ra, một thân ảnh xinh đẹp xuất hiện, trên dung nhan tuyệt mỹ mang theo một chút kiêu ngạo, bướng bỉnh, thế nhưng lại khiến cho tất cả nam nhân nổi lòng thương tiếc.

– Chúc mừng tiểu thư vượt qua cửu trọng tầng bốn.

Nhìn thấy nữ tử này, trong mắt nhị hộ pháp xuất hiện một chút kinh ngạc, tiểu thư không hổ là yêu nghiệt tu luyện của Vân Dương Tông, mỗi một lần tiến vào Vũ cảnh đều có tiến bộ vô cùng lớn. Lúc này lại vượt qua cửu trọng tầng bốn, thực lực gần như có thể so sánh với Vũ Tướng nhất trọng, mà hiện tại, tiểu thư mới đột phá Vũ Phách ngũ trọng gần đây mà thôi.

– Các ngươi vừa nói Lục Lâm Thiên làm sao vậy?

Vân Hồng Lăng chu miệng, nói với nhị hộ pháp.

– Lục Lâm Thiên trên Địa Long đỉnh đấu với Lý Đạt Giang, hạ thủ quá nặng khiến cho tông chủ phạt hắn đến tiên cảnh diện bích một tháng, bây giờ đã là ngày thứ sáu rồi.

Nhị hộ pháp trả lời.

– Cái gì? Cha ta xử phạt Lục Lâm Thiên sao?

Vân Hồng Lăng tức thì cả giận nói:

– Nhị hộ pháp, nhanh gọi Lục Lâm Thiên ra cho ta, hừ!

– Tiểu thư, sau khi tiến vào tiên cảnh ta cũng không có biện pháp kêu hắn ra. Hơn nữa đây là mệnh lệnh của tông chủ.

Nhị hộ pháp nói, ánh mắt chuyển động, trong tông có lời đồn rằng Lục Lâm Thiên và tiểu thư có chút mờ ám, xem ra quả thực không có lửa làm sao có khói nha.

– Ta đi tìm cha.

Vân Hồng Lăng xụ mặt, nổi giận đùng đùng đi ra khỏi đại điện.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên đã sớm tiến vào trong trạng thái tu luyện, chậm rãi luyện hóa năng lượng cuồng bạo bên trong Linh đan, tốc độ luyện hóa cũng không chậm.

Chương 427: Chỗ tốt của tiên cảnh (2)

Luyện hóa cỗ năng lượng này, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng sự tăng trưởng linh lực của mình. Trong đầu, năng lượng do linh đan biến thành vô hình trung tẩm bổ hồn đan của hắn. Hồn đan liên tục bị linh lực bao vây xoay tròn chung quanh. Toàn thân thoải mái không nói lên lời, năng lượng luyện hóa càng ngày càng nhiều, sự cuồng bạo kia cũng đã sớm biến mất.

Trong lúc bất tri bất giác, khí tức chung quanh Lục Lâm Thiên bắt đầu được kéo lên, quang mang quanh thân thể cũng bắt đầu trở nên chói mắt.

Mấy canh giờ sau, Lục Lâm Thiên có cảm giác không gian trong đầu đã bành trướng tới cực hạn, một tiếng trầm muộn vang lên, một cỗ năng lượng tức thì khuếch tán. Trong linh lực gào thét, hồn đan nhanh chóng xoay tròn, mà lúc này quanh thân thể của hắn, từng tia linh lực tiết ra ngoài, hình thành một vòng xoáy trước người, giống như một cơn lốc, đem sương trắng trong thông đạo hút vào.

Trong sương trắng này có một cỗ khí tức giống như Linh hồn thần dịch, vô hình trung trong lúc này nó đã bị thôn phệ vào bên trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Cỗ khí tức này giống như Linh hồn thần dịch, có tác dụng tẩm bổ linh hồn. Linh lực trong cơ thể Lục Thiếu Du cũng không xa lạ gì với cỗ khí tức này, nhất thời mạnh mẽ hút nó vào cơ thể.

Sưu..

Một tia khí tức này sau khi bi hút vào cơ thể Lục Thiếu Du, tức thì có hàng ngàn tia khí tức giống như rút giây động rừng hội tụ tới.

Một tia quá yếu, Lục Thiếu Du cũng không đặt trong mắt. Bởi vì nó còn xa mới đạt tới trình độ hắn có thể trực tiếp thôn phệ. Thế nhưng hiện tại có hàng ngàn tia hội tụ tới, cuối cùng tạo thành một dòng xoáy linh lực quanh thân thể Lục Thiếu Du, tạo thành một cỗ năng lượng bàng bạc sau đó bị Lục Thiếu Du hút vào trong cơ thể. Cỗ năng lượng giống như Linh hồn thần dịch này nhất thời chạy ào ào vào trong đầu Lục Thiếu Du.

Ngàn vạn tia khí tức này hội tụ lại đã khiến cho năng lượng chung quanh đạt tới mức độ đáng sợ, so với dùng một phần Linh hồn thần dịch còn đáng sợ hơn. Đồng thời, cỗ năng lượng này trải qua dòng xoáy linh lực quanh thân Lục Thiếu Du đã trải qua một lần trau truốt, cho lên hiện tại năng lượng của nó còn tinh thuần hơn Linh hồn thần dịch. Lục Thiếu Du chỉ cần vận dụng Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa qua loa một chút là có thể biến nó thành năng lượng của mình.

– Không nghĩ tới trong tiên cảnh còn có chỗ tốt bực này.

Lục Thiếu Du mừng như điên, đây giống như là ở trong Tam hệ ngũ hợp trận ở Quỷ Vũ tông nha. Năng lượng có thể khiến cho hắn trực tiếp thôn phệ, đột phá.

– Thôn phệ.

Trong lòng đại hỉ, lúc này Lục Thiếu Du làm sao có thể buông tha loại cơ hội như thế này, tức thì hắn tham lam hấp thu cỗ năng lượng bàng bạc này.

Trong thông đạo, quanh thân Lục Thiếu Du lúc này đang được sương trắng đậm đặc bao vây, trong tầng tầng sương trắng, hàng vạn tia năng lượng kia nhanh chóng tiến vào trong cơ thể Lục Thiếu Du.

Thời gian chậm rãi qua đi, tất cả mọi chuyện của Vân Dương Tông lại trở về vị trí cũ. Chuyện Lục Thiếu Du bị tông chủ xử phạt cũng lan ra. Thế nhưng mọi người đều hiểu rõ, đây căn bản không phải là xử phạt, chỉ là xử cho có lệ mà thôi. Căn bản chỉ muốn ngăn chặn Triệu trưởng lão.

Theo sự kiện Lục Thiếu Du tiến vào Linh Vũ ảo cảnh, trong Vân Dương Tông lúc này sự kiện khiến cho mọi người cảm thấy hứng thú nhất chính là luận Võ hai tháng sau. Hai tháng sau chính là ngày mật địa mở ra, ba năm một lần. Cũng chỉ có top năm mươi trên Long bảng mới có thể tham gia tranh đoạt danh ngạch, mà cuối cùng cũng chỉ có hai mươi người mới có thể tiến vào trong mật địa tu luyện.

Tu luyện trong mật địa, đây chính là địa phương mà tất cả các đệ tử đều muốn. Đồn rằng, sau khi tiến vào mật địa thực lực mỗi người đều đại tăng. Trong mật địa kia dường như là có bảo vật lớn.

Long bảng hiện tại cũng vô cùng náo nhiệt. Bởi vì chỉ có người trên Long bảng mới có thể tham dự luận Vũ trong Vũ linh ảo cảnh. Cho nên muốn đi vào mật địa tu luyện, đầu tiên phải tiến vào Long bảng.

Mà trên Long bảng, những đệ tử top cuối lúc này tất nhiên là sẽ bị khiêu chiến liên tục.

Thời gian mật địa mở ra càng lúc càng tới gần, cường giả trên Long bảng cũng không ngừng nỗ lực tu luyện, chạy nước rút.

Trong Vũ linh ảo cảnh, đúng một tháng sau, một cánh cửa đánh được mở ra. Lục Thiếu Du từ bên trong đi ra ngoài, lười biếng duỗi người, trên mặt nở nụ cười sáng lạn.

Mà lúc này nhị hộ pháp cùng những hộ pháp khác phụ trách Vũ linh ảo cảnh đang ở trong đại điện lúc này đang chấn kinh. Lục Thiếu Du ở trong Vũ linh ảo cảnh không ngờ lại tròn một tháng.

Trong tứ trọng tiên cảnh, thời gian một tháng coi như là Linh Phách tứ trọng cũng không làm được. Đối với vũ giả mà nói, Vũ Phách bát trọng, thậm chí là Vũ Phách cửu trọng cũng khó mà làm được. Bởi vì trên phương diện linh hồn, linh hồn của vũ giả so với linh giả kém hơn không ít.

Mà lúc này, Lục Thiếu Du thân là vũ giả không ngờ lại ở tứ trọng tiên cảnh đủ một tháng. Bảo sao nhị hộ pháp không khiếp sợ cơ chứ.

– Nhị hộ pháp, một tháng đã hết. Đệ tử xin phép cáo lui, ngày mai trở lại.

Lục Thiếu Du thi lễ, lập tức rời khỏi đại điện.

Rống.

Thiên Sí Tuyết Sư lúc này đã sớm có mặt trên bầu trời, Lục Thiếu Du nhìn Thiên Sí Tuyết Sư lúc này cũng không khỏi vui vẻ. Thân thể khổng lồ của Thiên Sí Tuyết Sư đã đạt tới ba trăm thước, giống như một khối mây trắng lớn, khí tức cũng mạnh hơn nhiều.

– Đột phá tới Tam giai hậu kỳ rồi sao?

Lục Thiếu Du kinh ngạc không ngớt. Trong một tháng này Thiên Sí Tuyết Sư cũng đột phá. Tam giai hậu kỳ nha, lần đột phá tiếp theo chính là Tứ giai rồi.

– Lão đại.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, một đạo hoàng quang bắn xuống, Tiểu Long đáp xuống vai Lục Thiếu Du.

– Tiểu Long, trong khoảng thời gian này ngươi có chăm chỉ tu luyện không vậy?

Vỗ đầu Tiểu Long vài cái, Lục Thiếu Du hỏi.

– Đương nhiên là tu luyện rồi. Gần đây thực lực của lão đại ngươi tiến bộ như vậy, đệ cũng không thể thua kém nha.

Tiểu Long lắc lư cái đầu, chớp chớp mắt nói.

– Lão đại, đệ có cảm giác thực lực của ngươi dường như mạnh hơn trước không biết bao nhiêu lần.

– Đúng vậy, hiện giờ la Linh Phách tam trọng và Vũ Phách tam trọng.

Khẽ vuốt mũi, Lục Thiếu Du đáp. Trong mắt không khỏi hiện lên sự thỏa mãn.

Trong tiên cảnh một tháng, Lục Thiếu Du dùng linh đan đột phá Vũ

Phách nhị trọng, trong lúc vô ý dẫn tới việc năng lượng bàng bạc kia hội tụ khiến cho tinh thần sung mãn không ngờ trực tiếp độ phá tới Linh Phách tam trọng. Ngay khi muốn đột phá Linh Phách tứ trọng Lục Thiếu Du phải cắn răng áp chế. Liên tiếp đột phá tuy rằng là chuyện tốt thế nhưng cũng là chuyện xấu đối với hắn.

Mạnh mẽ áp chế xuống, trên phương diện linh lực Lục Thiếu Du bảo trì ở trạng thái Linh Phách tam trọng đỉnh phong, thiếu chút là có thể đột phá. Muốn đột phá Linh Phách tứ trọng, tuy rằng Lục Thiếu Du rất muốn, thế nhưng cũng không dám làm chuyện ảnh hưởng tới căn cơ.

Chương 428: Thành tựu một tháng

Sau khi đình chỉ việc tu luyện linh lực, thời gian một tháng vẫn chưa hết, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục dùng đan dược tứ phẩm. Sau khi dùng sáu khỏa đan dược tứ phẩm sơ giai và một khỏa đan dược tứ phẩm cao giai rốt cuộc tu vi Vũ giả của hắn cũng đã đột phá tới Vũ Phách tam trọng.

– Lão đại, ngươi quá cường hãn nha.

Hai mắt nhỏ của Tiểu Long trừng lên, lập tức nói:

– Xem ra đệ phải nỗ lực tu luyện mới được, bằng không không đuổi kịp được ngươi.

– Chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên nói rồi nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư biến mất khỏi bầu trời.

Sau khi trở về ngọn núi của mình, Lục Lâm Thiên vừa đi vào đình viện thì khẽ nhíu mày, rồi lại mỉm cười nhìn vào thân ảnh xinh đẹp trong phòng nói:

– Hồng Lăng, sao nàng lại tới đây?

Vân Hồng Lăng không nói gì, lúc này tóc tai nàng có chút toán loạn, hai mắt chăm chú không có chút cảm xúc nào nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Hồng Lăng, nàng làm sao vậy?

Lục Lâm Thiên nhìn thấy biểu tình của Vân Hồng Lăng, trong lòng không khỏi có chút sợ hãi.

– Lục Lâm Thiên, ta sẽ không để yên cho ngươi. Từ hôm nay trở đi, ta và ngươi không còn quan hệ. Sau này chúng ta chính là cừu nhân, ta hận ngươi.

Vân Hồng Lăng nhìn chằm chằm về phía Lục Lâm Thiên nói, xong rồi lập tức rời đi.

– Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Lục Lâm Thiên lại nói:

– Chẳng lẽ vì chuyện kia?

– Lật thuyền rồi…

Một lát sau Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, xem ra Vân Hồng Lăng đã biết chuyện của hắn với Lục Vô Song. Không biết vì sao, nhìn vào ánh mắt của Vân Hồng Lăng hắn có cảm giác rất đau lòng. Vốn tưởng rằng nàng sẽ nổi giận, sau đó truy sát hắn, thế nhưng không ngờ nàng lại bình tĩnh như vậy.

Nhìn ra bên ngoài, Lục Lâm Thiên có chút do dự không biết có nên đuổi theo hay không. Quả thực hắn đã làm tổn thương nàng. Nữ nhân này tuy rằng có chút ngang ngược, vô lý, thế nhưng tuyệt đối là một nữ nhân đơn thuần. Dưới vẻ bề ngoài ngang ngược vô lý đó hẳn là một trái tim yếu đuối.

Lục Lâm Thiên đi về phía trước vài bước rồi lập tức dừng lại. Cho dù hắn có đuổi theo cũng không làm được gì. Vạn nhất để cho nàng càng hận mình, chỉ sợ sẽ càng làm thương tâm. Bản thân hắn đã có Vô Song, muốn hắn bỏ Vô Song hắn không làm được. Mà Vân Hồng Lăng đường đường là tiểu thư của Vân Dương Tông lại cùng người khác thờ một chồng sao? Phỏng chừng cho dù nàng đồng ý Vân Khiếu Thiên cũng sẽ không bỏ qua cho hắn.

Trên ngọn núi, một thân ảnh xinh đẹp nhìn về phía đình viện trước mặt, một lát sau, trong mắt nàng chảy ra hai hàng nước mắt lăn dài trên má. Sau đó mới nhảy lên lên Thiểm Điện Phi Báo rồi lập tức rời đi.

Buổi chiều, Lục Lâm Thiên lại đi một chuyến tới Vạn Vũ Lâu. Lật xem không ít tư liệu, chỉ cần là thứ hắn có đủ quyền hạn lật xem, trên cơ bản sẽ không buông tha.

Ban đêm, Lục Lâm Thiên móc ra Linh Ngọc Sàng tu luyện, trong một tháng này đột phá quá nhanh, những ngày kế tiếp chỉ cần củng cố tu vi là được.

Ánh bình minh xuất hiện, toàn bộ núi non được bao phủ trong đám sương mù, lúc này Lục Lâm Thiên mới đình chỉ việc tu luyện, từ trong cơ thể thở ra một ngụm trọc khí.

– Nên tiếp tục tu luyện Phù Quang Lược Ảnh.

Lục Lâm Thiên thầm nói. Sau khi thu dọn một chút, hắn gọi Thiên Sí Tuyết Sư ra rồi tiếp tục đi tới Vũ linh ảo cảnh.

Ban ngày tiến vào trong Vũ linh ảo cảnh tu luyện, buổi tối dung hợp việc tu luyện bằng ý thức và thực tế. Cứ như vậy thời gian chậm rãi trôi qua. Chỉ là Lục Lâm Thiên lại khiến cho nhị hộ pháp vô cùng phiền muộn. Mỗi một lần Lục Lâm Thiên đều tiến vào ngũ trọng tầng bốn, thế nhưng lại không xông qua, cũng không thất bại, cứ tới tối là hắn tự động đi ra.

Chuyện này cũng có không ít đệ tử thân truyền biết được. Đều cảm thấy nghi hoặc không ngớt, mà tin Lục Lâm Thiên ở trong tứ trọng tiên cảnh một tháng cũng khiến cho không ít người khiĩếp sợ.

Lúc này trong ngũ trọng tầng bốn, trong hỏa tiễn ngập trời, dưới chân Lục Lâm Thiên xuất hiện hai vòng xoáy nhỏ, tốc độ trong nháy mắt tăng vọt. Sưu một tiếng, hóa thành một đạo lưu quang, bằng vào tốc độ quỷ dị mà bằng mắt thường khó có thể thấy được, trong nháy mắt xuyên qua hỏa tiễn ngập trời.

Lục Thiếu Su sau khi tu luyện một tháng trong Vũ cảnh, lại thêm buổi tối không ngừng nghỉ dung hợp tu luyện, lúc này khi thi triển Phù Quang Lược Ảnh đã đạt tới tình trạng vô thanh vô thức. Theo thời gian tu luyện Lục Lâm Thiên cũng đã có thêm hiểu biết về vũ kỹ thân pháp Phù Quang Lược Ảnh này. Khi thi triển Phù Quang Lược Ảnh tới một trình độ nhất định, vòng xoáy dưới chân hoàn toàn có thể mở rộng, tốc độ tăng nhanh đồng thời còn có thể ẩn dấu thân ảnh của mình, dùng tốc độ như quỷ mị tiếp cận đối phương.

Phù Quang Lược ảnh phối hợp với Vũ giả Phong hệ khi thi triển ra ngay cả Lục Lâm Thiên cũng cảm giác chấn động. Tốc độ này so với trước đây nếu nói là nhanh hơn một trăm lần là vô cùng khoa trưởng. Thế nhưng nhanh hơn gấp mười mấy lần thì không hề khoa trương một chút nào. Tốc độ hiện tại của hắn đã đạt tới tình trạng này.

Hỏa tiễn càng ngày càng nhiều, tốc độ Lục Lâm Thiên cũng càng ngày càng nhanh. Trong hỏa tiễn ngập trời, thân ảnh Lục Lâm Thiên lúc này đã gần như biến mất. Nếu như có người ở đây phỏng chừng cũng không ai có thể nhìn thấy thân ảnh của hắn. Có dùng tâm thần cảm nhận thì cũng chỉ cảm nhận được hấp lực của vòng xoáy dưới chân hắn mà thôi. Thế nhưng muốn nhìn rõ thân ảnh như quỷ mị của hắn thì rất khó.

Hỏa tiễn càng ngày càng cuồng bạo, thế nhưng cho dù như vậy, nếu như có người ở trong này nhất định có thể nhìn thấy sắc mặt của Lục Lâm Thiên vẫn vô cùng bình thản, vòng xoáy dưới chân không ngừng vận chuyển. Cước bộ ổn định, tiến lên, lùi về, mỗi một động tác vô cùng nhẹ nhàng, trong nháy mắt là có thể né tránh được hỏa tiễn. Hầu như là vừa vặn tránh được, tất cả động tác uyển chuyển như nước chảy mây trôi.

Trong hỏa tiễn ngập trời, thân ảnh Lục Lâm Thiên lúc này không ngừng di chuyển khiến cho người ta hoa mắt. Hiện giờ Lục Lâm Thiên ở trong đó dường như là đang dạo chơi vậy.

Lúc bắt đầu tu luyện Phù Quang Lược Ảnh, Lục Lâm Thiên có chút luống cuống, có đôi khi phải dùng tay ngăn cản, còn phải bố trí Thanh Linh Khải Giáp.

Tới bây giờ, Lục Lâm Thiên di chuyển trong hỏa tiễn ngập trời này, có cảm giác những hỏa tiễn này căn bản không thể tới gần Lục Lâm Thiên được.

– Được rồi, phá cho ta.

Sau một lát, khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười thỏa mãn, đột nhiên sắc mặt trầm xuống, vòng xoáy dưới chân điên cuồng xoay tròn, thân hình hóa thành một vòng xoáy, biến mất tại chỗ. Ngay khi thân ảnh Lục Lâm Thiên lần thứ hai xuất hiện thì trong tay hắn có một đạo chưởng ấn phóng lên cao. Trong nháy mắt hóa thành mấy đạo chưởng ấn bổ về phía sương mù dày đặc phía sau hỏa tiễn.

Phanh! Phanh!

Lập tức từng tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, vang vọng trong không gian. Một cỗ kình khí cuồng bạo khuếch tán trên không trung. Đám sương mù bị đánh cho tán loạn, cảnh vật trước mắt biến mất, mà hỏa tiễn ngập trời cũng biến mất giữa không trung.

Chương 429: Bảo vật mật địa

Trận pháp loại nhỏ trong ảo cảnh bị Lục Lâm Thiên dùng phương pháp mạnh mẽ phá hủy, nhất thời cảnh tượng trước mắt lúc này đã biến đổi thành một vực sâu.

– Tiếp tục.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói.

Lúc chạng vạng, Lục Lâm Thiên rốt cuộc vượt qua ngũ trọng, cũng để cho hai vị hộ pháp hết phiền muộn.

Trở lại đình viện, Lục Lâm Thiên gặp sư phụ Vũ Ngọc Tiền đã lâu không thấy.

– Đệ tử ra mặt sư phụ.

Lục Lâm Thiên tôn kính hành lễ, tuy rằng vị sư phụ này trên phương diện tu luyện không có điều gì chỉ dạy hắn, thế nhưng vị sư phụ này hắn lại rất thích.

– Lâm Thiên, ta nghe nói gần đây con đều ở trong Vũ linh ảo cảnh tu luyện, trong bốn đệ tử của ta, con chính là khiến cho ta ít lo lắng nhất.

Vũ Ngọc Tiền cười nói.

– Sư phụ, người tới tìm con hẳn là có chuyện gì đó?

Lục Lâm Thiên cười hỏi.

– Vào trong, sư phụ nói cho con chút chuyện quan trọng.

Vũ Ngọc Tiền hiếm khi nghiêm túc nói.

Sau khi đi vào trong đình viện, hai người ngồi xuống, Lục Lâm Thiên hỏi:

– Sư phụ, chuyện quan trọng gì mà khiến cho người phải tự mình tới đây?

– Còn một tháng nữa là mật địa mở ra. Mật địa mở ra, trong tông sẽ chọn ra hai mươi mốt đệ tử tiến vào mật địa tu luyện. Một tháng sau trong Vũ linh ảo cảnh, năm mươi đệ tử trên Long bảng sẽ tiến hành luận Võ, chỉ có hai mươi người cuối cùng mới có thể tiến vào trong Long bảng. Vi sư tới đây để nhắc con, con nhất định phải tiến vào trong mật địa. Mật địa này đối với tu luyện giả chúng ta có không ít chỗ tốt.

Vũ Ngọc Tiền nghiêm túc nói với Lục Lâm Thiên.

Mật địa này Lục Lâm Thiên đã nghe qua vài lần, thế nhưng đối với chuyện liên quan đến nó hắn cũng không rõ ràng lắm, hắn hỏi:

– Sư phụ, tiến vào trong mật địa rốt cuộc có chỗ tốt gì?

Vũ Ngọc Tiền mỉm cười nói:

– Thời gian ở trong mật địa là nửa năm. Những đệ tử tiến vào mật địa nếu không có bất ngờ xảy ra lúc đi ra phân nửa đệ tử thực lực tăng vọt. Ví như, Vũ Phách thất trọng tiến vào mật địa, đến lúc ra cho dù đột phá Vũ Tướng cũng không phải chuyện gì quá ngạc nhiên. Lại nói nếu như Vũ Tướng nhất trọng đi vào sau khi ra đột phá Vũ Tướng tam trọng cũng là chuyện bình thường.

– Thời gian nửa năm, không ngờ lại đột phá nhanh như vậy.

Lục Lâm Thiên tức thì kinh ngạc. Trong lòng hắn vô cùng rõ ràng, tu vi đạt tới Vũ Phách, đặc biệt là Vũ Phách thất trọng, nếu như muốn đột phá lên một trọng, người bình thường mất hai năm là chuyện bình thường, coi như là người có thiên phú tốt cũng mất một năm.

Cho dù là những đệ tử trên Long bảng của Vân Dương Tông, cả đám này thiên phú đều hơn người cũng cần bảy tám tháng. Vũ giả song hệ tốc độ nhanh hơn không ít cũng phải mất nửa năm. Đây đã là cực hạn. Thế nhưng trong mật địa không ngờ chỉ cần nửa năm từ Vũ Phách thất trọng đột phá đến Vũ Tướng. Đây còn là qua một ranh giới lớn mà còn có thể đột phá được, thực sự quá dọa người. Sư phụ Vũ Ngọc Tiền còn nói đó là tình huống bình thường, chỉ sợ còn có người đột phá nhanh hơn nữa.

– Sư phụ, lẽ nào trong mật địa có bảo vật gì đó sao?

Lục Lâm Thiên hỏi. Nếu như không có bảo vật trợ giúp đột phá ở bên trong, thì việc đột phá nhanh như vậy cũng không phải là không có khả năng.

– Không sai.

Vũ Ngọc Tiền nói.

– Trong mật địa có bảo vật. Chuyện này cũng chỉ có mấy lão gia hỏa trong tông biết mà thôi. Trong mật địa này có Vũ Linh thánh quả, một trong những căn cơ của Vân Dương Tông ta.

– Căn cơ của Vân Dương Tông, Vũ Linh thánh quả sao?

Lục Lâm Thiên lại hỏi:

– Sư phụ, Vũ Linh thánh quả này rốt cuộc là cái gì?

– Đây là một loại kỳ bảo, sau khi dùng thực lực sẽ tăng vọt. Quan trọng nhất chính là sau khi dùng Vũ Linh thánh quả có thể tăng cường tâm cảnh của tu luyện giả. Đối với việc tu luyện sau này có thể nói là cực kỳ trọng yếu. Đặc biệt sau khi dùng Vũ Linh thánh quả, xác suất đột phá Vũ Vương tăng lên một thành.

Vũ Ngọc Tiền nói.

– Còn có tác dụng bực này sao?

Lục Lâm Thiên chấn kinh. Trước đây hắn cũng từng nghe Nam thúc nói qua, Vũ giả và Linh giả, trong con đường tu luyện có ba ranh giới lớn, thứ nhất chính là đột phá Vũ Phách, ngưng tụ Vũ đan, điều này đối với Vũ giả mà nói, tuyệt đối là một ranh giới vô cùng khó khăn.

Thứ hai, chính là từ Vũ Suất đột phá Vũ Vương. Đây cũng là một cái ranh giới lớn. Vũ Vương trên đại lục hiện giờ không có được mấy người, cho nên độ khó khi đột phá Vũ Vương không cần nói cũng biết.

Về phần ranh giới lớn thứ ba lại càng xa không thể với tới. Trước đây Lục Lâm Thiên còn tưởng rằng đó là đột phá Vũ Đế. Thế nhưng sau khi nghe Nam thúc nói tuy rằng việc đột phá Vũ Đế chỉ tồn tại trong truyền thuyêt, thế nhưng còn có cấp bậc cao hơn Vũ Đế, đó là cấp bậc ở thời kỳ viễn cổ mới có. Hiện tại đã sớm biến mất trong dòng sông lịch sử.

Nhìn Lục Lâm Thiên đang kinh ngạc, Vũ Ngọc Tiền không cảm thấy có chút kỳ quái nào, lại nói:

– Vũ Linh thánh quả chỉ có chín quả, hai mươi mốt đệ tử tiến vào mật địa cũng không phải ai cũng có phần, còn phải tiến hành tranh đoạt. Điều này cần phải dựa vào vận khí và thực lực. Ở bên trong đó cũng có không ít nguy hiểm, trong mật địa không giống như Vũ linh ảo cảnh, đó là nguy hiểm chân chính.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, loại bảo vật như Vũ Linh thánh quả này đương nhiên hắn phải đoạt lấy, thế nhưng muốn đoạt thì tất phải lộ một chút thực lực.

– Ngoại trừ Vũ linh thánh quả ra, trong mật địa có nguy hiểm thế nhưng còn có không ít bảo vật khác.

Vũ Ngọc Tiền nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Trong mật địa còn có không ít dược liệu, vũ kỹ.

– Còn có vũ kỹ sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc.

Vũ Ngọc Tiền nói.

– Không chỉ có vũ kỹ, còn có không ít vũ kỹ cao cấp. Hẳn con cũng biết, coi như là đệ tử thân truyền của tông ta mỗi người chỉ có một bộ vũ kỹ Hoàng cấp cao giai mà thôi. Đệ tử trên Long bảng, mỗi người được hai bộ vũ kỹ Hoàng cấp cao giai. Về phần đệ tử top mười Long bảng, có lẽ cũng chỉ có mấy người có vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

Nói xong, Vũ Ngọc Tiền lại nói với Lục Lâm Thiên:

– Vũ kỹ vi sư đưa cho ngươi nhiều hơn đệ tử thân truyền, đó là bởi vì đệ tử của vi sư ít, cho nên tiện nghi cho con. Về phần thân pháp vũ kỹ Huyền cấp sơ giai Phù Quang Lược Ảnh kia theo đạo lý mà nói, trong tông không phải đệ tử thân truyền nào cũng có thể tu luyện. Thế nhưng ta cho con các trưởng lão khác cũng không dám nói gì. Mà ở trong mật địa sẽ có không ít vũ kỹ, đều là cường giả trong tông môn ném vào trước đó. Ném ở đâu cũng không ai biết. Năm trước trong số đệ tử đi vào có không ít người nhặt được vũ kỹ Hoàng cấp cao giai, trung giai, còn có người nhặt được vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

– Còn có vũ kỹ Huyền cấp sơ giai sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, xem ra trong mật địa này rất mê người nha.

Chương 430: Thế cục biến hóa (1)

– Lâm Thiên, tuy rằng con hiện tại bài danh thứ hai mươi trên Long bảng, thế nhưng dù sao cũng là bài danh cuối cùng. Năm trước, mỗi lần mật địa mở ra, trong Long bảng cũng có vài đầu hắc mã tiến vào vị trí hai mươi. Vì vậy con phải cẩn thận một chút.

Vũ Ngọc Tiền nói.

– Đệ tử sẽ cẩn thận.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Được rồi, còn có một tháng nữa. Con tập trung tu luyện đi. Nhất định phải tiến vào mật địa. Cơ hội này chỉ có một lần thôi, mật địa ba năm mới mở ra một lần, cho nên cơ hội như vậy không có thường xuyên đâu.

Vũ Ngọc Tiền nói.

Sau khi hàn huyên không ít, Vũ Ngọc Tiền rời khỏi đình viện. Trước khi đi giao cho hắn không ít đan dược, đều là đan dược tứ phẩm, giá trị xấp xỉ trăm vạn kim tệ.

Sau khi sư phụ hắn rời đi, sắc trời đã gần tối. Nhìn sắc trời Lục Lâm Thiên gọi ra THiên Sí Tuyết Sư lập tức đi tới chỗ ở của Lục Vô Song.

– Vô Song, tỷ đột phá rồi sao?

Lục Lâm Thiên cảm nhận khí tức trên người Lục Vô Song, lúc này nàng đã là Vũ Phách tam trọng, hai tháng trước đó nàng mới chỉ là Vũ Phách nhất trọng mà thôi.

– Đúng vậy. Tỷ cũng không biết chuyện gì xảy ra. Lúc đột phá Vũ Phách tỷ có cảm giác tốc độ tu luyện của tỷ nhanh hơn. Dường như cơ thể của tỷ mọi lúc đều đang tu luyện.

Lục Vô Song nói, dường như ngay cả bản thân nàng cũng rất nghi hoặc.

– Có thể là tác dụng của việc tu luyện chăm chỉ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Tỷ còn có chút kỳ quái. Tỷ có cảm giác, thực lực của tỷ không giống mọi người. Có đôi khi tỷ có cảm giác trong cơ thể của tỷ có một lực lượng khổng lồ. Có đôi khi lại không cảm giác được nó.

Lục Vô Song nhíu mày nói.

Đối với chuyện này Lục Vô Song cũng không rõ ràng lắm. Lục Vô Song cũng không suy nghĩ nhiều, dù sao chuyện tu vi tăng trưởng nhanh cũng không phải là một chuyện xấu.

Hai người ở chung một lúc lâu rồi Lục Lâm Thiên lại bị Lục Vô Song đuổi ra khỏi phòng. Lần này giống như những lần trước, Lục Lâm Thiên khó có thể nhịn, muốn ” thời gian thích hợp” đó đến sớm hơn, thế nhưng cũng nhanh chóng bị Lục Vô Song bác bỏ. Hắn muốn bá vương ngạnh thương cung thiếu chút nữa là đắc thủ, thế nhưng cuối cùng không biết vì sao, đạo phòng tuyến cuối cùng kia không thể đột phá.

Rơi vào đường cùng, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể đi về ngọn núi của mình. Trong đầu không ngừng suy nghĩ không ít chuyện tình. Trong nháy mắt hắn cũng đã đến Vân Dương Tông được nửa năm, cũng bằng thời gian rời khỏi Phi Linh môn. Không biết Phi Linh môn hiện tại thế nào. Phỏng chừng ở trong tay Quỷ Tiên tử Bạch Oánh tốc độ mở rộng của nó hẳn sẽ rất nhanh. Lại có Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh trấn thủ, hẳn cũng không có chuyện gì lớn lắm.

Mà lúc này sắp tới thời gian tiến vào mật địa, trong lòng Lục Lâm Thiên đã quyết định, nếu như có bảo vật như vũ kỹ Huyền cấp và Vũ Linh thánh bảo, hắn tuyệt đối phải nắm vào tay.

Mà hiện tại đã nửa năm trôi qua, Vạn Niên Xích Đồng còn chưa có tin tức gì khiến cho hắn có chút sốt ruột. Vũ kỹ thân pháp Phù

Quang Lược Ảnh hắn đã tu luyện, kế tiếp phải tìm được tin tức về Vạn Niên Xích Đồng.

Tầm quan trọng của Vạn Niên Xích Đồng Lục Lâm Thiên không biết, thế nhưng có lẽ so với vũ kỹ thân pháp Phù Quang Lược Ảnh còn hơn nhiều.

Nam thúc từng nói qua. Mục đích đến Vân Dương Tông chính là vì Vạn Niên Xích Đồng, còn về vũ kỹ thân pháp Phù Quang Lược Ảnh chỉ là tiện thể mà thôi.

Lục Lâm Thiên trầm tư, kế tiếp nếu muốn tiến vào mật địa, hắn không thể xuất hiện một chút sai lầm nào. Hắn phải nỗ lực tu luyện. Trong một tháng này thực lực của hắn có thể tăng cường lần thứ hai, lúc tiến vào mật địa cũng có thêm phần nắm chắc.

Chỉ là, trước khi tiến vào mật địa, trong Vũ Linh ảo cảnh còn có luận võ giữa các đệ tử thân truyền trên Long bảng. Hắn cũng không thể sơ ý, lúc đó, hai mươi cường giả top đầu đều phải gặp nhau.

Một đêm tĩnh lặng, sáng sớm hôm sau Lục Lâm Thiên tiếp tục tới Vạn Vũ Lâu. Ngày hôm sau tiến vào Vũ Linh ảo cảnh, sau đó lại tiếp tục đi tới Vạn Vũ Lâu.

Thời gian cứ như vậy chậm rãi trôi qua. Mỗi ngày Lục Lâm Thiên đều đi sớm về muộn. Đương nhiên địa phương mà Lục Lâm Thiên đi cũng chỉ có hai nơi, không phải là Vũ Linh ảo cảnh thì là Vạn Vũ Lâu.

Mà trong khoảng thời gian này, Lục Lâm Thiên cũng không gặp phải phiền phức gì. Bởi vì hiện tại hắn bài danh thứ hai mươi trên Long bảng, cũng không có kẻ nào đui mù đến trêu chọc hắn.

Ngày thứ năm, Lục Lâm Thiên gọi Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư, Huyết Tích Dịch ra hộ pháp, lần thứ hai dùng đan dược chuẩn bị đột phá tới Vũ Phách tứ trọng.

Đan dược trên người hắn hiện tại còn rất nhiều, bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng không tiếc rẻ làm gì. Hơn nữa sư phụ Vũ Ngọc Tiền cũng cho hắn không ít đan dược, cho nên bao nhiêu đan dược hắn đem ra dùng hết.

Khoanh chân ngồi xuống, thủ ấn nhanh chóng được đánh ra. Ăn một viên đan dược tứ phẩm trung giai vào, theo sự luyện hóa của Âm Dương Linh Vũ quyết, quanh thân Lục Lâm Thiên nhất thời có một vòng quang mang màu vàng bao phủ.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Trong Vân Dương Tông lúc này vô cùng yên bình, cũng không xảy ra chuyện gì đặc biệt. Những đệ tử trên Long bảng đang nỗ lực tu luyện.

Ngày càng nhiều đệ tử muốn tiến vào Long bảng đều khiêu chiến người trên Long bảng. Mà đệ tử trên Long bảng đều đang tu luyện. Cuối cùng Vân Dương Tông lại áp dụng biện pháp giống như những năm trước. Những đệ tử thân truyền không ở trên Long bảng phải luận võ trên Địa Long đỉnh, sau đó chọn ra mười người cùng với năm mươi đệ tử trên Long bảng tiến vào Vũ Linh ảo cảnh luận võ.

Ngày thứ hai mươi, sau khi mất mười hai khỏa đan dược tứ phẩm trung giai Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng đột phá tới Vũ Phách tứ trọng. Từ Vũ Phách nhị trọng đột phá tới Vũ Phách tam trọng, đan dược tiêu hao so với từ tam trọng tới tứ trọng không bằng một phần mười, giá trị lên đến mấy trăm vạn kim tệ.

Lục Lâm Thiên phỏng đoán, nếu như muốn dùng đan dược từ Vũ Phách tứ trọng đột phá tới Vũ Phách ngũ trọng, đan dược tiêu hao nhất định sẽ càng thêm kinh khủng.

Loại tiêu hao này khiến cho Lục Lâm Thiên biến sắc. Hiện tại trên người hắn cũng không có yêu đan, trong Vân Dương Tông cũng không tiện thi triển lực thôn phệ. Nếu muốn đột phá tiếp quả thực vô cùng khó khăn.

Phù…

Chậm rãi thở ra một ngụm trọc khí. Cảm giác trong cơ thể là tu vi Vũ Phách tứ trọng Lục Lâm Thiên cũng không khỏi mỉm cười. Thực lực của hắn bây giờ đủ để đánh bại Vũ Phách thất trọng tới bát trọng. Nếu như gặp phải Vũ Phách cửu trọng hắn cũng không phải là không có sức kháng cự.

Ngày thứ mười ba, Lục Lâm Thiên lại đi tới Vũ Linh ảo cảnh. Lúc này Lục Lâm Thiên trực tiếp xông qua trọng thứ sáu, vừa vặn gặp Thiết Chưởng Cuồng Ngưu ở bên trong. Lúc này hắn cũng bị Lục Lâm Thiên làm cho há hốc mồm. Bởi tới hiện tại hắn cũng chưa thể xông qua trọng thứ sáu.

Chương 431: Thế cục biến hóa (2)

Ngày thứ chín. Lục Lâm Thiên mang theo tiếu ý tiến vào tứ trọng tiên cảnh. Trong tiên cảnh, Lục Lâm Thiên sau khi đánh ra vài đạo lưu quang, thân thể hắn đã xuất hiện trong một thông đạo tràn ngập sương mù màu trắng.

Khóe miệng giương lên, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, tay móc ra một đống Địa Linh đan nhét vào trong miệng. Hiện tại hắn đã là Linh Phách tam trọng đỉnh phong, không cần nhiều linh lực dẫn dắt lắm cũng có thể đột phá tới tứ trọng được.

Địa Linh đan chỉ là đan dược tam phẩm cao giai, đối với tu vi Linh Phách tam trọng hiện tại của Lục Lâm Thiên cũng không có bao nhiêu tác dụng, có chút yếu kém. Thế nhưng mấy ngày nay hắn chuyên môn luyện chế không ít Địa Linh đan, định dùng nó để mạnh mẽ đột phá.

Đến tiên cảnh đột phá, đương nhiên Lục Lâm Thiên còn có dự định khác. Lần trước hắn đột phá khiến cho linh hồn lực được tẩm bổ không ít. Khiến cho hắn từ Linh Phách tam trọng đột phá tới Linh Phách tam trọng đỉnh phong. Lúc này hắn muốn diễn lại trò cũ cho nên mới tới đây.

Lần trước đột phá, bởi vì có tác dụng của khí tức vô hình trong tiên cảnh khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác linh hồn lực của hắn tăng trưởng không ít. Hồn đan trong đầu ngày càng sáng bóng, chỗ tốt không ít.

Ăn vào một đống Địa Linh đan, Lục Lâm Thiên lập tức chìm đắm trong tu luyện. Năng lượng do Địa Linh đan biến thành đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói là rất yếu, thế nhưng chút năng lượng yếu ớt này khi tiến vào trong đầu hắn lập tức khiến cho linh lực trong đầu có chút dị động, không bao lâu sau, linh lực trong người Lục Lâm Thiên bắt đầu có chút hoạt bát.

Trên Vân Dương Tông, trong một đình viên, Vân Khiếu Thiên, Đại hộ pháp đang ngồi trong đó. Vẻ mặt Vân Khiếu Thiên lúc này đang nhíu mày.

– Đại hộ pháp, tin tức này có chắc chắn không?

Vân Khiếu Thiên nói, ánh mắt lúc này có vẻ ngưng trọng.

– Hẳn không sai.

Đại hộ pháp đáp.

– Không nghĩ tới bọn chúng hành động nhanh như vậy. Mục đích của bọn chúng rốt cuộc là vì cái gì?

Vân Khiếu Thiên nói.

– Cái này ta cũng không rõ. Gần đây trong thành Ma Vân đã có thêm không ít thế lực nhị lưu gia nhập, tên của chúng dường như là Linh Vũ giới.

Đại hộ pháp nói.

– Linh Vũ giới sao? Rốt cuộc là kẻ nào đứng đằng sau thao túng, mục đích là gì? Lẽ nào trên đại lục sắp sửa nhấc lên một hồi tinh phong huyết vũ?

Vân Khiếu Thiên thấp giọng nói.

– Tông chủ, Vân Dương Tông chúng ta phải phòng bị một chút.

Đại hộ pháp do dự một chút rồi nói.

– Đại hội Tam tông Tứ môn sắp tới gần, đến lúc đó mượn lần tụ hội này thương nghị cũng không muộn. Ta đoán những tông môn khác cũng đã có tin tức.

Vân Khiếu Thiên lại nói:

– Gần đây có tin tức gì của tiểu tử Lục Lâm Thiên không?

– Lục Lâm Thiên này từ khi ở trong tiên cảnh một tháng ra, mỗi ngày đều đi tới Vũ Linh ảo cảnh và Vạn Vũ Lâu.

Đại hộ pháp nói.

– Tiểu tử này, không ngờ lại ở trong tứ trọng tiên cảnh một tháng. Ngay cả Hồng Lăng lúc còn là Vũ Phách nhị trọng cũng không có biện pháp ở lại trong đó một tháng.

Vân Khiếu Thiên khẽ thở dài.

– Lục Lâm Thiên này quả thực không giống như bình thường mà xét nha.

Đại hộ pháp cũng than thở.

– Đáng tiếc không để cho ta sử dụng. Đáng tiếc, Đáng tiếc. Quả thực làm khó ta rồi.

Vân Khiếu Thiên cười khổ nói.

– Tông chủ, gần đây tiểu thư có chút khác thường. Mỗi ngày đều tu luyện, hầu như là liên tục.

Đại hộ pháp nói.

– Lần trước nha đầu này vì Lục Lâm Thiên mà tới chỗ ta náo loạn một hồi, phỏng chừng lần này cũng là vì tiểu tử kia, hài tử này….

Vân Khiếu Thiên nói.

– Chỉ sợ chuyện này không dễ như vậy. Lần trước trong lúc vô ý ta nhìn thấy tiểu thư từ nơi ở của Lục Lâm Thiên đi ra, còn khóc sướt mướt. Ta đoán, hẳn có liên quan tới chuyện này.

Đại hộ pháp sau khi do dự một chút rồi nói.

– Nha đầu này…

Vân Khiếu Thiên sửng sốt, khe khẽ thở dài, không biết trong lòng hiện tại đang nghĩ gì.

– Bằng vào ánh mắt của ta, tiểu thư cũng đã tới tuổi biết yêu. Thế nhưng tiểu thư thích ai không thích lại coi trọng tiểu tử Lục Lâm Thiên kia.

Đại hộ pháp nói.

– Nha đầu này tính khí giống mẫu thân nó như đúc. Nếu như thực sự coi trọng Lục Lâm Thiên, chỉ sợ cho dù là ai nói cũng vô dụng, thế nhưng Lục Vô Song và Lục Lâm Thiên, ài….

Vân Khiếu Thiên cười khổ.

– Tông chủ, chuyện của bọn trẻ, để cho bọn chúng tự mình giải quyết đi. Ta còn nhớ, phu nhân và tông chủ lúc còn trẻ chẳng phải cũng như vậy sao? Trong chớp mắt không ngờ tiểu thư đã lớn như vậy rồi.

Đại hộ pháp có chút cảm khái nói.

– Đáng tiếc mẫu thân Hồng Lăng mệnh đoản, mấy năm nay nó không có mẫu thân, ta lại nuông chiều thành hư. Hiện tại có lẽ cũng phải quản giáo nó một chút. Thế nhưng phải chờ tới khi mật địa mở ra rồi tính tiếp.

Trong tứ trọng tiên cảnh, khí tức của Lục Lâm Thiên không ngừng kéo lên, quang mang quanh thân bắt đầu sáng chói.

Phanh.

Một tiếng trầm muộn vang lên, linh lực trong đầu Lục Lâm Thiên khuếch tán về bốn phía. Lúc này Hồn đan cũng nhanh chóng xoay tròn.

Đúng lúc này, bên ngoài cơ thể Lục Lâm Thiên không ngừng có linh lực tiết ra. Sau đó tạo thành một vòng xoáy quanh người hắn, một cỗ lực hút từ trong vòng xoáy xuất hiện đem đám sương trắng chung quanh hút vào.

Trong lúc vô hình, sương trắng bị hút vào trong cơ thể Lục Lâm

Thiên. Một lát sau khí tức kia như ào ào kéo đến, đủ để cho Lục Lâm Thiên trực tiếp thôn phệ luyện hóa.

Cảm nhận một màn này trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi mừng như điên, lần thứ hai bắt đầu thôn phệ cỗ năng lượng bàng bạc này. Âm Dương Linh Vũ quyết khẽ vận chuyển lập tức chuyển hóa thành năng lượng tinh thuần.

Trong thông đạo, quanh thân Lục Lâm Thiên lúc này đã bị đám sương trắng đậm đặc bao vây. Trong đám sương trắng, khí tức kia ào ào kéo đến hóa thành năng lượng bàng bạc tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

– Tông chủ, nhị hộ pháp báo lại. Trong Vũ Linh ảo cảnh lần thứ hai xuất hiện sự cố.

Trong đình viện lúc này có một đệ tử đứng ngoài cửa bẩm báo với Vân Khiếu Thiên.

– Lại xảy ra chuyện sao? Hơn một tháng trước đã xảy ra một lần rồi.

Vân Khiếu Thiên nhướng mày, lập tức cùng Đại hộ pháp đi tới Vũ Linh ảo cảnh.

– Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Vũ Linh ảo cảnh trong nháy mắt có phân nửa mất đi tác dụng.

– Hơn một tháng, đã từng xuất hiện một lần, thế nhưng sau khi kiểm tra qua, Vũ Linh ảo cảnh cũng không có tổn hại.

Mấy vị hộ pháp phụ trách Vũ Linh ảo cảnh lúc này đang không ngừng nghị luận.

– Tại sao có thể như vậy. Ta vừa mới xông qua ngũ trọng tầng bốn thì đột nhiên lại đi ra.

– Ta cũng vậy. Ta vừa mới vào tam trọng lập tức đã bị đẩy ra.

– Chuyện gì xảy ra? Lẽ nào Vũ Linh ảo cảnh bị phá hủy khiến cho những ảo cảnh bên trong biến mất.

– Tất cả mọi thứ trong tiên cảnh cũng biến mất. Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Trong đại điện, lúc này có không ít đệ tử từ trong Vũ Linh ảo cảnh đi ra ngoài. Trong chúng đệ tử cũng có một vài Linh giả, nếu như Lục Lâm Thiên ở đây cũng có thể nhận ra một người quen của hắn, đó là Tần Thiên Hạo của Tần gia ở Trấn Thanh Vân.

Chương 432

Mọi người không ngừng nghị luận, đây đã là lần thứ hai rồi. Lần trước Vũ Linh ảo cảnh cũng từng xuất hiện hiện tượng như vậy, thế nhưng lúc mấy vị trưởng lão đi vào kiểm tra thì lại trở lại bình thường.

– Nhị hộ pháp, chuyện gì xảy ra vậy?

Mấy vị đệ tử thân truyền hỏi Nhị hộ pháp.

– Ta cũng không biết. Đại hộ pháp sẽ lập tức tới đây. Đến lúc đó sẽ kiểm tra lại một lần.

Nhị hộ pháp nhướng mày nói. Vũ Linh ảo cảnh từ trước tới nay chưa từng xảy ra chuyện này, gần đây không ngờ lại xảy ra tới hai lần.

– Bái kiến Tông chủ, Đại hộ pháp.

Lúc này có mấy đạo thân ảnh đi vào đại điện, chính là Vân Khiếu Thiên và Đại hộ pháp mặc hắc bào.

– Nhị hộ pháp, rốt cuộc là có chuyện gì?

Vân Khiếu Thiên vừa tới đại điện lập tức nhìn chằm chằm vào khối ngọc thạch đang tỏa ra quang mang trong đại điện.

– Tông chủ, trong Vũ Linh ảo cảnh lúc này Tiên cảnh và Vũ cảnh tán loạn, mất đi hiệu lực, về phần nguyên nhân tạm thời ta cũng không biết.

Nhị hộ pháp trả lời.

– Còn có ai ở bên trong không?

Vân Khiếu Thiên nhíu mày hỏi.

– Không có…

Nhị hộ pháp nhìn vào những đệ tử ở trong đại điện lại nói:

– Cũng chỉ có Lục Lâm Thiên đang ở trong Tiên cảnh, những đệ khác đều đã ra ngoài.

– Chỉ còn Lục Lâm Thiên ở bên trong sao?

Vân Khiếu Thiên nhướng mày.

– Bái kiến chư vị trưởng lão.

Trong lúc đó có hơn mười đạo thân ảnh đi đến. Chính là hơn mười vị trưởng lão của Vân Dương Tông, Vũ Ngọc Tiền, Tạ trưởng lão, Tống trưởng lão…….

– Tông chủ, Vũ Linh ảo cảnh làm sao vậy?

Dương trưởng lão đi tới trước mặt Vân Khiếu Thiên hỏi.

– Ta cũng không biết. Sau khi Vũ Linh ảo cảnh mở ra, tất cả mọi thứ bên trong không có ai có thể xem xét.

Vân Khiếu Thiên sau khi do dự một chút rồi nói:

– Đóng Vũ Linh ảo cảnh, mời mấy vị Linh đường trưởng lão tới đây kiểm tra.

– Tông chủ, gần đây mấy vị Linh đường trưởng lão đều đang hỗ trợ Thái thượng trưởng lão chuẩn bị cho việc mở ra mật địa, sợ rằng không thể bứt ra.

Tạ trưởng lão nói.

– Hiện tại cũng không còn biện pháp nào khác. Vậy thì đóng Vũ Linh ảo cảnh, chờ sau đó tìm kiếm nguyên nhân.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Rõ.

Nhị hộ pháp đáp rồi lập tức đi tới góc đại điện, đem một khối ngọn giản trong tay đánh ra. Trong nháy mắt bắn ra vô số đạo lưu quang bắn về phía ngọc thạch trong đại điện.

Sưu…

Trên ngọc thạch một mảnh quang mang chói mắt bắn ra rồi lập tức mờ nhạt đi. Toàn bộ ngọn núi khổng lồ lúc này đột nhiên lay động giống như đại chấn.

Sưu….

Trong khoảnh khắc, trong sơn động Lục Lâm Thiên đang ở, lúc này khí tức ào ào hội tụ tới cơ thể hắn đột nhiên biến mất, sương mù màu trắng quanh người cũng hóa thành không khí.

Lúc này không còn năng lượng khổng lồ hút vào cơ thể cho nên không thể tiếp tục thôn phệ được nữa.

Thủ ấn trước ngực biến hóa, cuối cùng thu lại. Lục Lâm Thiên ngừng tu luyện, hắn khẽ lẩm bẩm nói:

– Có chuyện gì xảy ra. Lẽ nào năng lượng bị ta thôn phệ sạch sẽ hết rồi?

Cảm giác linh lực trong đầu một phen, Lục Lâm Thiên phát hiện ra sau khi đột phá Linh Phách tứ trọng, thôn phệ năng lượng thần dị mà khổng lồ trong Tiên cảnh này khiến cho hắn vẫn đang tiếp tục đột phá. Đã tới Linh Phách tứ trọng đỉnh phong, tùy thời có thể đột phá tới Linh Phách ngũ trọng, thế nhưng năng lượng vô hình kia đột nhiên lại biến mất không thấy.

Thu hồi trận bàn, Lục Lâm Thiên nhanh chóng đi ra bên ngoài. Lúc này hắn phát hiện ra chu vi chung quanh vốn ban đầu có vô số thông đạo lúc này chỉ có một cái, những ảo cảnh kia cũng biến mất không thấy.

Dọc theo thông đạo, Lục Lâm Thiên tìm được thạch thất của mình.

Sau khi đi ra khỏi thạch thất Lục Lâm Thiên tức thì kinh ngạc.

– Bái kiếm Tông chủ, bái kiến sư phụ, chư vị trưởng lão.

Lục Lâm Thiên lại càng giật mình, lúc này trong đại điện, Tông chủ Vân Khiếu Thiên, còn có không ít trưởng lão, ngay cả Triệu Vô Cực kia và sư phụ hắn cũng có mặt.

– Lục Lâm Thiên, ngươi ở bên trong tiên cảnh có thấy chuyện gì khác thường không?

Vân Khiếu Thiên tức thì hỏi.

– Không có, đệ tử vừa mới đi ra thì phát hiện ra toàn bộ ảo cảnh đều biến mất không thấy đâu.

Lục Lâm Thiên trả lời, vốn hắn còn tưởng rằng có người phát hiện ra bí mật hắn đột phá trong Tiên cảnh, thế nhưng hiện tại nhìn biểu tình trên mặt mọi người dường như bọn họ cũng không biết nha.

– Có thứ gi khác thường so với lần trước ngươi tiến vào không?

Vân Khiếu Thiên lại hỏi.

– Không có.

Lục Lâm Thiên lắc đầu. Những ngày trước hắn một mực đột phá cho nên tự nhiên là không biết. Lục này Lục Lâm Thiên cũng không biết bởi vì hắn đột phá khiến cho toàn bộ Vũ Linh ảo cảnh biến động.

– Nhị hộ pháp, mở Vũ Linh ảo cảnh ra nhìn xem.

Vân Khiếu Thiên nhíu mày, dùng ánh mắt đầy thâm ý nhìn Lục Lâm Thiên.

– Rõ, Tông chủ.

Nhị hộ pháp đáp, sau đó lần thứ hai khởi động Vũ Linh ảo cảnh, từng đạo thủ ấn được đánh ra. Trong đại điện một lần nữa tràn ngập quang mang kỳ dị.

Ầm ầm.

Ngọn núi lại rung lên kịch liệt, sau đó lại khôi phục lại như cũ.

– Di? Hình như khôi phục rồi.

Tạ trưởng lão nghi hoặc nói.

– Đúng vậy.

Vân Khiếu Thiên cũng nghi hoặc không ngớt.

– Lẽ nào bởi vì mình?

Lục Lâm Thiên đưa mắt lén nhìn mọi người chung quanh. Trong lòng hắn hiện tại rất nghi hoặc, có lẽ nào do hắn đột phá thôn phệ khí tức thần dị kia dẫn đến biến cố trong Vũ Linh ảo cảnh? Xem ra khí tứ thần dị kia phát ra từ vật chống đỡ Vũ Linh ảo cảnh này. Không biết nó là bảo vật gì.

– Linh giả, Tần Thiên Hạo.

Ánh mắt đảo qua mọi người trong đại điện. Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc khi nhìn thấy một vài Linh giả, Tần Thiên Hạo cũng ở trong đó.

Tần Thiên Hạo lúc này cũng nhìn thấy Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút kinh ngạc rồi lập tức gật đầu ra ý chào hỏi.

Lục Lâm Thiên cũng khẽ gật đầu, tu vi của Tần Thiên Hạo lúc này chính là Linh Sư cửu trọng đỉnh phong, còn chưa đột phá tới Linh Phách. Thế nhưng chỉ hai năm trước Tần Thiên Hạo này mới là Linh sĩ mà thôi. Tiến bộ như vậy cũng vô cùng kinh người rồi.

Bỗng dưng, Lục Lâm Thiên cảm giác được trong đám người có một ánh mắt mang theo hàn ý nhìn vào hắn. Ánh mắt này là của một người thanh niên chừng hai mươi tư hai mươi lăm tuổi, ánh mắt âm trầm, dáng dấp có chút tương tự như Triệu Kình Thiên. Lục Lâm Thiên nhíu mày, dường như hắn chưa từng gặp qua người này.

– Chúng đệ tử, tiến vào Vũ Linh ảo cảnh tu luyện như bình thường đi. Còn năm ngày nữa là tới ngày giao đấu, các ngươi phải nỗ lực hơn một chút.

Vân Khiếu Thiên nói với chúng đệ tửu trong đại điện.

– Vâng, thưa Tông chủ.

Chúng đệ tử đáp. Lập tức tản ra dưới sự an bài của Nhị hộ pháp lần thứ hai tiến vào bên trong Vũ Linh ảo cảnh.

– Lục Lâm Thiên, ngươi còn muốn vào Tiên cảnh hay không?

Vân Khiếu Thiên nói.

– Tông chủ, đệ tử không vào nữa.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Lâm Thiên à, còn năm ngày nữa chính là ngày các đệ tử thân truyền trên Long bảng giao đấu, con cần phải nỗ lực hơn nữa, cũng cấp cho vi sư chút mặt mũi.

Chương 433: Vân Hành vũ thi (1)

Vũ Ngọc Tiền ngẩng đầu ưỡn ngực cố ý lớn tiếng nói. Từ khi có đồ đệ bảo bối này, hắn bắt đầu cảm thấy mình không còn tự tin khi gặp các trưởng lão khác rồi.

– Vâng, sư phụ. Đệ tử nhất định sẽ không để người mất mặt.

Lục Lâm Thiên trả lời, hắn biết tính sư phụ mình, vô cùng chú ý đến mặt mũi.

– Hai thầy trò nhà này…

Chúng trưởng lão khẽ thở dài, thế nhưng cũng chỉ có thể thở dài mà thôi. Ai bảo Vũ trưởng lão thu được một đệ tử tốt. Không chỉ gây oanh động trong Vân Dương Tông. Vốn ai cũng cho rằng thiên phú bực này rơi vào tay Vũ trưởng lão chính là củ cải trắng vứt cho heo ăn. Thế nhưng tới bây giờ xem ra lại có chút ngoài ý muốn, thực lực của Lục Lâm Thiên so với bất kỳ kẻ nào đều tiến bộ nhanh hơn. Tiến vào Vân Dương Tông chưa tới nửa năm đã chiếm được vị trí hai mươi trên Long bảng, đây là chuyện chưa từng xảy ra trong lịch sử của Vân Dương Tông.

Lục Lâm Thiên trở lại đình viện của mình. Một lần lăn qua lăn lại trong Tiên cảnh, tuy rằng không đột phá tới Linh Phách ngũ trọng thế nhưng với tu vi hiện tại hắn cũng vô cùng thỏa mãn. Vũ Phách tứ trọng, Linh Phách tứ trọng đỉnh phong, thực lực đại tăng, cho dù trực tiếp chống lại Vũ Phách cửu trọng cũng không có bao nhiêu áp lực. Cũng không biết có thể đánh với Vũ Tướng nhất trọng một trận hay không. Dù sao Vũ Tướng và Vũ Phách là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau.

– Còn năm ngày, vẫn phải tiếp tục chuẩn bị một chút.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tiến vào mật địa là chuyện hắn nhất định phải làm.

Chạng vạng, mặt trời ngả về phía tây. Mây mù che phủ bầu trời, ánh mặt trời xuyên qua tầng mây tạo ra ánh sáng mờ ảo, soi sáng ngọn núi. Thỉnh thoảng có ánh nắng vàng từ vầng thái dương ở phía cuối đường chân trời đang chuẩn bị lặn xuống.

Trên ngọc núi lúc này có hai đạo thân ảnh đang ngồi trên một tảng đá lớn nhìn chăm chú về phía xa không nói gì. Chung quanh vô cùng vắng vẻ, sơn cốc phía dưới chân núi lúc này đã đen kịt.

– Thiếu Du. Còn năm ngày nữa là tới ngày giao đấu trong Vũ Linh ảo cảnh rồi, mà chỉ có hai mươi người đứng đầu mới có thể tiến vào mật địa. Đệ có nắm chắc không?

Trên tảng đá, một thân ảnh khiến cho mọi nam nhân mơ ước đang ỉ ôi trong lòng Lục Thiếu Du nói.

– Hẳn là không thành vấn đề.

Lục Thiếu Du nói. Nữ tử trong lòng hắn lúc này đang ỷ ôi trong lòng hắn, nhìn nàng mỉm cười hạnh phúc, trong lòng hắn không khỏi vui vẻ, hóa ra tình yêu chân chính là như vậy.

– Đệ cẩn thận một chút, nếu như có thể tiến vào mật địa sẽ có không ít chỗ tốt, tỷ sợ rằng sẽ không tiến vào top hai mươi được.

Lục Vô Song nói, thực lực của nàng đối với top hai mươi này một chút nắm chắc cũng không có. Đệ tử top hai mươi trên Long bảng đều là thiên tài trong thiên tài, thiên phú của nàng tuy rằng sau khi đột phá Vũ Phách có chút cải thiện, thế nhưng trong thời gian ngắn cũng không thể đuổi kịp đám người trên Long bảng này.

– Tận lực là được rồi. Bằng vào thực lực của tỷ hiện tại đã rất mạnh rồi. Nếu như đại bá biết tỷ đã là Vũ Phách nhất định sẽ vui vẻ ba ngày ba đêm nha.

Lục Thiếu Du nhẹ nhàng cười nói, người Lục gia nếu như biết được Lục Vô Song đã tiến vào Long bảng nhất định sẽ khiến cho toàn tộc vui vẻ. Trong gia tộc có người tiến vào Vân Dương Tông lại còn trở thành đệ tử thân truyền trên Long bảng khiến cho địa vị Lục gia tại Trấn Thanh Vân ổn định hơn rất nhiều.

– Đệ cũng vậy. Tỷ thực không biết đệ tu luyện thế nào mà thực lực hiện tại lại mạnh như vậy. Tỷ nghĩ không chỉ có tam a di, tam thúc mà cha tỷ cũng sẽ cao hứng.

Lục Vô Song nói.

– Không cần nói tới cha đệ. Đệ và ông ta không còn gì nữa.

Lục Thiếu Du nói. Đối với Lục Trung, dường như tổng cộng hắn mới gặp qua hai lần, cũng không có bao nhiêu cảm tình. Trong trí nhớ của hắn, Lục Trung đối với người con Lục Thiếu Du này cũng không có một chút quan tâm nào. Một người nam nhân ngay cả vợ con mình cũng không thể bảo vệ đương nhiên Lục Thiếu Du không có bao nhiêu hảo cảm.

– Thiếu Du, kỳ thực tam thúc rất quan tâm tới đệ và tam a di. Khi còn bé, tam thúc thường bảo ta chiếu cố cho đệ, còn bảo ta không được nói cho người khác. Ta nghĩ, tất cả những chuyện xảy ra trước đây với đệ và tam a di nhất định, trong lòng tam thúc nhất định là có điều khổ tâm.

Lục Vô Song nói.

– Được rồi, chúng ta không đề cập tới ông ta nữa.

Lục Thiếu Du nói, sau đó hắn cúi đầu xuống hôn vào môi Lục Vô Song.

Thời gian chậm rãi trôi đi, vô tình lúc này trời đã tối. Trên trời cao xuất hiện đám sương trắng, những ngôi sao le lói trên bầu trời. Đêm khuya yên tĩnh, thi thoảng có vài tiếng hú của yêu thú chung quanh.

– Đã khuya rồi, tỷ nghỉ ngơi đi. Đệ cũng đi về đây.

Lục Thiếu Du nói, mặc dù trong lòng có chút tạp niệm, thế nhưng hắn sợ lại bị Lục Vô Song đuổi cho nên cũng không dám nói ra.

– Được.

Lục Vô Song nhẹ nhàng gật đầu, hai người đứng lên.

Trong đình viện, nhìn vào bóng lưng của nam tử đang đứng trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư kia Lục Vô Song nở nụ cười hạnh phúc. Sau đó lập tức đóng cửa tu luyện. Thế nhưng lúc này tiếng đập cửa truyền vào tai nàng.

– Là Băng Lan sao?

Lục Vô Song nhíu mày, đã muộn thế này rồi cũng chỉ có Độc Cô Băng Lan mới đến tìm nàng. Nàng nhẹ nhàng mở cửa, ngay lập tức kinh ngạc.

– Đệ đã về rồi sao còn quay lại?

Sửng sốt một lúc, Lục Vô Song trừng mắt nhìn Lục Thiếu Du nói:

– Đệ muốn nhìn tỷ một chút.

Lục Thiếu Du nói.

– Không phải đệ vừa mới nhìn sao?

Lục Vô Song nói, ánh mắt nhìn vào nam tử trước mặt lúc này đã có chút mê ly.

– Thế nhưng đệ vẫn nhớ tỷ, cho nên đệ mới trở lại.

Lục Thiếu Du nói.

– Vào đi, một lát nữa về cũng được.

Nhìn Lục Thiếu Du, Lục Vô Song cười nói:

– Nhìn đệ thế này quả thực giống như tiểu hài tử không chịu lớn.

– Thật không?

Lục Thiếu Du cười nói.

Trong đình viện, Lục Vô Song không nói gì, chỉ nhẹ nhàng tựa vào lòng Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, hôm nay có thể sẽ có một chuyện phát sinh.

– Được rồi, đệ đã ôm tỷ một lúc rồi, bây giờ thì về đi.

Lúc này Lục Vô Song đang ở trong lòng Lục Lâm Thiên khẽ cắn môi nói.

– Được.

Lục Lâm Thiên có chút bất đắc dĩ nói. Nhìn vào nữ tử trước mặt, một mùi hương thơm ngát tràn vào mũi hắn, mái tóc bị hắn xoa có chút mất trật tự, Lục Lâm Thiên còn có thể nhìn thấy vành tai trắng nõn của nàng. Giống như miếng ngọc được mài dũa vậy, khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên rung động, nhịn không được mà cúi đầu hôn nàng một cái.

– Không được lộn xộn.

Lục Vô Song run lên, ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt ngày càng mê ly.

Nhìn khuôn mặt tinh xảo trước mặt, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng run lên, đột nhiên vật ở phía dưới đang lớn dần lên.

Nữ tử trước mắt này vô cùng xinh đẹp tới mức xuất trần khiến cho hắn say sưa. Phía dưới cái mũi nhỏ xinh là đôi môi mềm mại dường như đang mời gọi hắn.

Chương 434: Vân Hành vũ thi (2)

– Đệ còn nhìn cái gì đó? Không được suy nghĩ lung tung, mau về….

Lục Vô Song trừng mắt nhìn Lục Thiếu Du, ngồi ở trong lòng hắn nàng tự nhiên là có thể cảm giác được có một vật nóng bỏng đang chọc vào mông nàng. Dường như nó đang lớn dần lên, tuy rằng cách một lớp quần áo, thế nhưng một đại cô nương như nàng cũng biết đó là vật gì. Nhất thời khuôn mặt nàng đỏ ửng, tim đập loạn nhịp.

Lục Lâm Thiên không nói gì mà nhìn chăm chú vào dung nhan tuyệt mỹ của nàng. Sau đó áp lên đôi môi đỏ mọng mê người kia, trong nháy mắt thân thể hai người run lên giữ dội, xúc cảm mê người kia khiến cho Lục Lâm Thiên hoàn toàn không thể khống chế được mình nữa.

– Lâm Thiên….

Lục Vô Song nói không nên lời, tùy ý để Lục Lâm Thiên hoạt động trên người mình, hai tay không tự chủ được mà ôm đối phương, cảm giác như điện giật truyền đến cũng khiến cho nàng hoàn toàn mê muội. Lục Lâm Thiên hiện tại không chút kiêng nể mà hôn nàng, đầu lưỡi giống như một con rắn nhỏ không ngừng mở đôi môi mềm mại kia, muốn tách hàm răng trắng bóng trong nháy mắt tìm thấy cái lưỡi của Lục Vô Song.

Hai người quên hết tất cả, đắm chìm vào trong đó. Tất cả mọi thứ đều bị bọn họ ném lên chín tầng mây. Đôi môi của hai người như nắng hạn gặp mưa rào chưa từng chia lìa dù chỉ một khắc.

Cũng không biết qua bao lâu, không biết từ lúc nào hai người đã vào trong phòng. Đây là khuê phòng của Lục VÔ Song, Lục Lâm Thiên cũng không phải tới đây lần đầu. Trong phòng của nàng thơm ngát vô cùng, lại mang đến cho người ta chút cảm giác như khuê phòng của một người vợ biết chăm lo cho gia đình vậy.

– Lâm Thiên, chưa tới lúc thích hợp.

Trên giường, Lục Vô Song nhìn vào người nam tử đang ôm mình, đôi mắt có chút mê ly.

– Lúc nào mới là thích hợp?

Lục Lâm Thiên nói, nhìn vào nữ tử xinh đẹp trước mắt này, lúc này cung đã lên dây rồi muốn dừng lại cũng khó.

– Tỷ cũng không biết.

Lục Vô Song e thẹn nói. Giờ phút này nàng không dám nhìn thẳng vào mắt Lục Lâm Thiên.

– Vậy chính là lúc thích hợp.

Lục Lâm Thiên nói.

– Không…

Lục Vô Song dường như còn muốn nói gì thế nhưng trong khoảnh khắc đôi môi của nàng lại tiếp tục bị bịt kín, thân thể quen thuộc kia dán vào người nàng, một cảm giác quen thuộc lại xâm chiếm thân thể nàng.

Toàn thân Lục Vô Song run lên, cảm giác được có một cỗ lửa nóng không ngừng di chuyển trên người nàng. Hai tay của Lục Lâm Thiên hiện tại không ngờ đang chạy loạn trên người nàng, còn xâm chiếm cấm địa trước ngực, thế nhưng loại cảm giác này khiến nàng tê dại căn bản không thể phản kháng.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không thể khống chế được mình nữa, tuổi trẻ khí huyết cương phương nha, áp lực quá lớn. Lúc này cho dù nói cái gì cũng muốn phóng tới, trong lúc đầu lưỡi hai người còn đang dây dưa, dưới sự khiên khích của hắn Lục Vô Song tê dại ngã vào trong lòng Lục Lâm Thiên, cho dù có tu vi cao hơn cũng không có chút sức lực nào để phản kháng.

Trên giường, hai người ngồi đó, hô hấp càng lúc càng dồn dập, tay

Lục Lâm Thiên chui vào quần Lục Vô Song, cảm nhận bờ mông đầy đặn và mềm mại của nàng khiến cho nàng run lên.

Hai tay ôm chặt lấy Lục Lâm Thiên, Lục Vô Song lúc này đã biết rằng mình không còn sức lực để cự tuyệt hắn, cự tuyệt những thứ sắp phát sinh.

Nữ tử trong lòng cam chịu khiến cho Lục Lâm Thiên không còn chút cố kỵ nào nữa, hai tay lại từ thắt lưng đi lên tới bộ ngực khẽ miết vài cái. Quần của nàng bị hắn lột đi, áo ngực chảy xuống lộ ra một mảnh tuyết trắng.

Ngoài cửa, gió đêm nhẹ nhàng thổi. Trong phòng, đôi nam nữ này đã hòa thành một thể, dường như giữa thiên địa chỉ có mình bọn họ, trong phòng một mảnh xuân sắc.

Một đêm lặng lẽ trôi qua, trăng sáng dần dần biết mất, trên sơn mạch Vân Dương lúc này những cơn gió thổi qua thi thoảng lại có nơi lóe ra ánh sáng.

Trong phòng, lúc này Lục Lâm Thiên đã tỉnh lại, trong lòng hắn còn có một thân thể mềm mại nóng bỏng đang ôm chặt, Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng tin những chuyện xảy ra ngày hôm qua. Lúc này trên giường còn có mấy đóa hoa đỏ tươi, tối hôm qua tuyệt đối không phải là mộng cảnh.

Nghĩ tới ngày hôm qua điên cuồng, khóe miệng Lục Lâm Thiên không nhịn được mà mỉm cười thì thào nói:

– Rốt cuộc cũng không còn là xử nam.

– Sắc quỷ, đệ đã tỉnh chưa?

Nữ tử tuyệt mỹ trong lòng Lục Lâm Thiên mở mắt rồi nói.

– Đệ tỉnh rồi.

Ôm nữ tử xinh đẹp này vào trong lòng, Lục Lâm Thiên nở nụ cười thỏa mãn. Có nữ nhân như vậy làm bạn, cuộc đời này sống không uổng.

– Lần sau tỷ sẽ không cho đệ dễ dàng ở lại như vậy, đau quá.

Đôi bàn tay trắng như tuyết đánh vào người Lục Lâm Thiên, Lục Vô Song e thẹn nói.

– Thật không?

Lục Lâm Thiên cười tà, lại tiếp tục đặt nữ tử này xuống dưới thân mình….

Trong Vũ Linh ảo cảnh, ngày thi đấu của các đệ tử trên Long bảng rốt cuộc cũng đã tới. Lần thi đấu này thu hút mọi ánh nhìn trong Vân Dương Tông, ngay cả những trưởng lão ngoại môn trong các thành gần đây cũng nhanh chóng trở về tông môn quan khán lần thi đấu này của những nhân tài kiệt xuất trong tông.

Lúc này sân thi đấu không phải là ở trên Địa Long đỉnh mà là ở trong Vũ Linh ảo cảnh, đấu đến khi xác định được hai mươi người cuối cùng tiến vào Mật địa mới thôi.

Có tư cách tiến vào mật địa cũng đủ đại biểu cho việc sau này chính là đệ tử hạch tâm của Vân Dương Tông, cơ hội như vậy đủ để khiến cho tất cả đệ tử trong Vân Dương Tông tha thiết, ước mơ.

Tuy rằng nói trong sơn mạch Vân Dương số lượng đệ tử có mấy vạn, thế nhưng trong Vân Dương Tông, những đệ tử ngoạn môn thế gia cũng đạt tới con số trăm vạn.

Có thể tiến vào trung tâm của Vân Dương Tông là một chuyện tất cả các đệ tử đều ao ước.

Sáng sớm, ánh nắng ban mai chiếu xuống. Lúc này có không ít đệ tử chạy tới bên ngoài võ trường của Vũ Linh ảo cảnh, mỗi người đều tự tìm kiếm lấy cho mình một vị trí tốt, để có thể chứng kiến hai mươi đệ tử cuối cùng vào Mật địa.

Trong ngày hôm nay cũng chính là ngày mà ba năm một lần Vũ Linh ảo cảnh cho phép các đệ tử tiến vào võ trường, bao gồm cả tân đệ tử và đệ tử cũ, đều có thể tiến vào.

Sáng sớm, vầng thái dương mọc lên trên cao, trước ngọn núi khổng lồ của Vũ Linh ảo cảnh, trên võ trường lúc này đông nghịt người, còn có không ít đệ tử đang tới.

Liếc mắt nhìn quanh không ngờ nhân số lại tới một vạn, có những đệ tử suốt đêm chạy về, đệ tử cũ và mới rất nhiều người không có yêu thú phi hành, tuy rằng là ở trong phạm vi của Vân Dương Tông, thế nhưng các ngọn núi đều ở cách xa nhau, ngọn núi xa nhất cho dù có đi một ngày một đêm cũng không nhất định đi tới được Vũ Linh ảo cảnh.

Trước ngọn núi khổng lồ, lúc này đã tụ tập trên vạn người, cũng không cảm thấy có chút chật chội nào, cho dù có thêm một vạn người nữa cũng vậy.

Nhân số ngày càng nhiều, có không ít đệ tử bắt đầu nghị luận. Đề tài nghị luận đương nhiên là ai có thể tiến vào danh sách hai mươi đệ tử cuối cùng tiến vào mật địa.

Chương 435: Long bảng cường hãn

– Các ngươi đoán xem, lần này tiến vào mật địa sẽ có những ai.

– Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Tuyệt Kiếm Triệu Kình Thiên, Phi Ưng Lăng Phong, ba người đó hẳn không thành vấn đề.

– Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần có lẽ cũng sẽ ở trong danh sách.

– Lục Lâm Thiên cũng vậy. Hắn là huynh đệ của chúng ta nha.

Trong đoàn người, có mấy giọng nói to hơn một chút, chính là đám người trong đình viện số tám lẻ sáu, Bành Truyện Hùng, Nhạc Bất Quần, Dược Tĩnh và Dương Vĩ.

Để đến đây ủng hộ bạn cùng phòng, bọn họ đã khẩn cầu Bạch Mi trưởng lão ba ngày ba đêm nhờ Bạch Mi trưởng lão cho bọn họ đi cùng.

Sưu Sưu.

Trong bầu trời, có một đầu yêu thú phi hành đang bay tới, mỗi lần quạt cánh tạo ra một cơn cuồng phòng, khí tức vô cùng cường hãn khiến cho đám đệ tử phía dưới không khỏi ngước nhìn.

– Lâm Thiên, hôm nay con không được sơ ý, nhất định phải tiến vào top hai mươi.

Trên lưng Lam Ngọc Lang Ưng, Vũ Ngọc Tiền nói với Lục Lâm Thiên.

– Đệ tử nhất định sẽ chú ý.

Lục Lâm Thiên đáp, ánh mắt nhìn vào chúng đệ tử phía dưới cũng không khỏi có chút kinh ngạc, ngày hôm nay có không ít đệ tử tới đây nha.

– Lam Ngọc Lang Ưng, là Vũ trưởng lão.

Nhìn thấy rõ đầu yêu thú khổng lồ kia, các đệ tử thầm nói.

Sưu Sưu.

Bốn đạo thân ảnh từ trên lưng Lam Ngọc Lang Ưng nhảy xuống, nhẹ nhàng đáp xuống phía trước ngọn núi.

– Bái kiến Vũ trưởng lão.

Lúc này những trưởng lão ngoại môn và hộ pháp tới sớm nhanh chóng hành lễ.

– Mau nhìn xem, đó là Lục Lâm Thiên. Không lâu trước đó hắn mới chỉ là tân đệ tử như chúng ta mà thôi. Không nghĩ tới hiện tại hắn đã leo lên vị trí hai mươi trên Long bảng rồi.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, lập tức có không ít đệ tử nghị luận, trong mắt tràn ngập vẻ ao ước.

Sưu sưu.

Trong bầu trời, có một đám yêu thú phi hành đang bay tới, khí tức cường hãn, mỗi một đầu yêu thú đều đạt tới trình tự Ngũ giai. Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên thì thấy chính là những trưởng lão trong Vân Dương Tông. Bên người từng trưởng lão đều có một đệ tử. Những đệ tử này trên người tỏa ra khí tức vô cùng cường hãn.

Hơn mười người đáp xuống mặt đất, khí tức ba động, thế nhưng lại không khiến cho bụi bặm dưới mặt đất bốc lên.

– Tham kiến chư vị trưởng lão.

Đám đệ tử chung quanh, bao gồm cả hộ pháp, trưởng lão ngoại môn tức thì hành lễ.

– Đó là Tuyệt Kiếm Triệu Kình Thiên, bài danh thứ năm trên Long bảng.

– Phía sau Triệu Kình Thiên hình như là Tằng Sở Hùng, bài danh thứ mười hai, còn có Lục Thiếu Hổ, cũng là cường giả trên Long bảng, bọn họ đều là môn hạ của Triệu trưởng lão.

– Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần cũng đã tới, xếp thứ chín trên Long bảng.

– Mau nhìn xem, đó là Phách Đao Long Tam, Phách Đao Long Tam cũng tới, hắn bài danh thứ sáu trên Long bảng.

– Phi Ưng Lăng Phong, thứ bảy Long bảng, hôm nay hắn nhất định là một trong những người có hy vọng tiến vào Mật địa nhất.

– Chiến Suất Khuất Đao Tuyệt, thứ ba long bảng, khí tức thật mạnh, không hổ là cường giả thứ ba Long bảng nha.

– Lục Vô Song cũng tới, đẹp quá. Nàng và Hồng Lăng tiểu thư chính là hai nữ nhân đẹp nhất Vân Dương Tông chúng ta nha, hai người đều là nữ nhân khuynh quốc khuynh thành.

– Có người nói, Lục Vô Song chính là nữ nhân của Lục Lâm Thiên. Ngay cả Phi Ưng Lăng Phong, Tuyệt Kiếm Triệu Kình Thiên, Phách Đao Long Tam cũng không có hy vọng, cho nên ngươi đừng mơ mộng.

– Bọn họ không phải là tỷ đệ hay sao? Chẳng lẽ là?

– Đừng nghĩ loạn, nghe nói Lục Vô Song chỉ là dưỡng nữ của Lục gia mà thôi, cũng không có quan hệ huyết mạch.

– Tiểu tử Lục Lâm Thiên này gần quan được ban lộc phật nha.

– Mau nhìn người bên cạnh Tuyệt Kiếm Triệu Kình Thiên.

– Trời, là Triệu Kình Hải, là Triệu Kình Hải xếp thứ nhất trên Long bảng.

Theo sự xuất hiện của cường giả trên Long bảng, chu vi chung quanh vang lên tiếng nghị luận không ngớt của đám đệ tử. Bình thường bọn họ muốn nhìn qua những cường giả này một lần cũng khó.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lúc này đang nhìn vào một đệ tử trên Long Bảng. Chính là Phi Ưng Lăng Phong, hiện tại hắn đang đứng bên người Tôn trưởng lão, hẳn là đệ tử của Tôn trưởng lão.

Phách Đao Long Tam là đệ tử của Ngô trưởng lão, mà tên Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt kia chính là đệ tử của Dương trưởng lão.

Trong đoàn người, lúc này Lục Lâm Thiên cũng gặp được đám người Lục Vô Song, Dương Diệu, Độc Cô Băng Lan còn có Thúy Ngọc. Lục Vô Song lúc này đang nhìn lén Lục Lâm Thiên, khuôn mặt không tự chủ được mà ửng đỏ.

– Lâm Thiên, con phải chú ý kẻ bên cạnh Triệu Kình Thiên kia. Hắn chính là Triệu Kình Hải, là đại ca của Triệu Kình Thiên, là tôn tử của Triệu Vô Cực, cường giả đệ nhất Long bảng. Tu vi hiện tại của hắn là Linh Tướng

tam trọng. Chính là Linh giả được đánh giá có thiên phú tốt nhất trong ngàn năm trở lại đây của Vân Dương Tông ta.

– Thứ nhất Long bảng, Linh Tướng

tam trọng sao?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, hóa ra người này chính là kẻ xếp thứ nhất trên Long Bảng. Lục Lâm Thiên còn nhớ rõ mấy ngày trước trong đại điện chính là kẻ này dùng ánh mắt đầy hàn ý nhìn hắn. Hóa ra hắn là người Triệu gia, tuổi tác có lẽ tầm hai mươi lăm, Linh Tướng

tam trọng, thiên phú quả thực khiến cho người khác kinh hãi.

– Vân Dương Tông quả thực bất phàm.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, sau đó lại đánh giá những đệ tử bên người các trưởng lão. Cả đám đều là hạng người có thiên phú bất phàm, tuy rằng còn trẻ thế nhưng tuyệt đối là nhân vật kiệt xuất. Có những đệ tử này, cường giả Vân Dương Tông sẽ mọc lên như nấm, thực lực của tông môn sẽ nâng lên một tầm cao mới.

Sưu Sưu…

Ngay lúc này trên bầu trời lại xuất hiện thân ảnh khổng lồ của yêu thú phi hành. Có mấy đạo thân ảnh từ phía trên nhảy xuống rồi đáp xuống trước mặt mọi người, khí tức thu liễm lại, thế nhưng lại có một cỗ khí tức vô hình khiến cho chúng đệ tử ở đây không dám nhìn thẳng.

– Bái kiến Tông chủ.

Những trưởng lão, hộ pháp và đệ tử đều hành lễ. Trong sân lúc này tiếng chào hỏi không ngừng vang lên. Trong mắt mọi người bắn ra sự tôn kính, bởi vì người đứng trước mặt đám đệ tử lúc này chính là Vân Khiếu Thiên, chính là một trong những nhân vật phong vân nhất đại lục Linh Vũ.

– Không cần đa lễ.

Vân Khiếu Thiên nhìn quanh một chút rồi nói. Một cỗ khí tức vô hình như có như không phát tán ra bên ngoài, trường bào màu xanh trên người không gió tự động phất phơ, khí thế phi phàm.

– Đây mới là cường giả, là khí thế của cường giả.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu thầm nghĩ. Nhìn vào Vân Khiếu Thiên, nhân vật như vậy mới chính là đích đến mà hắn hướng tới. Tông chủ một trong Tam tông Tứ môn. Một ngày nào đó Phi Linh môn nhất định sẽ như Vân Dương Tông lúc này, nhất định sẽ có một ngày như vậy.

– Hồng Lăng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức rơi vào thân ảnh tuyệt mỹ phía sau Vân Khiếu Thiên. Chính là nha đầu ngang ngược kia. Dường như nàng gầy đi một chút, ánh mắt nhìn thẳng về phía trước, cố ý không thèm để ý tới hắn.

– Hai người này thật mạnh.

Chương 436: Thi đấu bắt đầu (1)

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng nhìn thấy hai người thanh niên phía sau Hồng Lăng. Người thứ nhất mặc bộ y phục màu xanh, tuổi tác chừng hai mươi tư hai mươi lăm, dáng người cao ngất, ánh mắt sắc bén như dao, quanh thân có một cỗ khí tức vô hình khuếch tán.

Người thứ hai mặc trường sam màu vàng, khoác một chiếc áo choàng màu tím, dáng vẻ anh tuấn, ánh mắt trong suốt, quả thực là một mỹ nam tử.

– Lâm Thiên, hai người bọn họ chính là đệ tử của Tông chủ sư thúc con. Người mặc y phục màu xanh kia chính là Hàn Phong, Vũ Tướng tam trọng, xếp thứ hai trên Long bảng. Người còn lại tên là Đồng Phàn, Linh Tướng

nhất trọng, xếp thứ tư trên Long bảng. Hai người này đều là ái đồ của sư thúc con. Tông chủ sư thúc con vốn có ý để một trong hai người trở thành con rể mình, nếu như con thực sự có chút gì đó với Hồng Lăng nha đầu kia thì phải nỗ lực nhiều hơn mới được.

Vũ Ngọc Tiền truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

– Thứ hai và thứ tư Long bảng sao?

Lục Lâm Thiên thầm kinh ngạc, quả thực vô cùng kinh khủng.

Sau đó ánh mắt Lục Lâm Thiên lại đảo qua mấy người phía sau Vân Khiếu Thiên. Những đệ tử này tuy rằng còn trẻ thế nhưng đều là Linh giả, tu vi cũng không tầm thường, tổng cộng có bốn người. Người thực lực yếu nhất cũng đã tới Linh Phách tứ trọng.

Khẽ nhướng mày, Lục Lâm Thiên từng nghe nói, trên Long bảng có một vài người là Linh giả, trong đó top mười có ba người, xem ra chính là đám người này.

– Những đệ tử có được tư cách tiến vào Vũ Linh ảo cảnh bước lên phía trước.

Thanh âm đại hộ pháp truyền khắp sân, thanh âm như rót vào tai mỗi đệ tử có mặt ở đây.

– Lâm Thiên, đi đi, tất cả phải cẩn thận một chút.

Vũ trưởng lão nói với Lục Lâm Thiên.

– Đệ tử biết rồi sư phụ.

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp.

Sưu sưu.

Bên người chúng trưởng lão có không ít thân ảnh nhảy ra, trong nháy mắt hạ xuống trước sân mang theo kình khí bén nhọn, khiến cho mặt đất khẽ rung chuyển một chút. Chỉ bằng khí thế như vậy những đệ tử bình thường còn xa mới có thể so sánh được với bọn họ.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng thả người nhảy lên, chân khí dưới chân chợt lóe, thân ảnh trong nháy mắt nhẹ nhàng rơi vào bên cạnh đám đệ tử.

– Ô, Thúy Ngọc cũng có trong này.

Lúc này trong đám đệ tử Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua thì kinh ngạc phát hiện ra bên cạnh đám người Lục Vô Song, Độc Cô Băng Lan, Dương Diệu lúc này còn có nha hoàn Thúy Ngọc. Quả thực khiến cho Lục Lâm Thiên mở rộng tầm mắt.

Không chỉ có Lục Lâm Thiên, lúc này cũng có không ít đệ tử thân truyền kinh ngạc không ngớt, lẽ nào một nha hoàn cũng có tư cách tiến vào Vũ Linh ảo cảnh sao?

Sưu….

Một đạo thân ảnh xinh đẹp nhảy tới, mũi chân nàng khẽ điểm một cái, thân thể như chiếc lá rụng trực tiếp nhảy lên cao, chính là Vân

Hồng Lăng. Dưới chân Vân Hồng Lăng lúc này có một vòng xoáy vô hình, trong nháy mắt xẹt qua không trung, vừa vặn rơi xuống bên cạnh Lục Lâm Thiên. Không biết là cố ý hay vô tình mà chân nàng lại đạp lên chân Lục Lâm Thiên.

– Hừ.

Vân Hồng Lăng hừ nhẹ một tiếng, lập tức đi về phía trước, không nhìn Lục Lâm Thiên một lần nào.

– Cô nàng này.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ thở dài, xem ra nha đầu này vẫn còn hận hắn.

– Sao lại có sáu mươi hai người?

Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh một lát, lúc này hắn mới phát hiện ra chung quanh hắn lúc này tổng cộng có sáu mươi hai người. Năm mươi người trên Long bảng, mười người được chọn từ cuộc tỷ thí ở Địa Long đỉnh, tổng cộng là sáu mươi người. Hai người cuối cùng chính là Vân Hồng Lăng và Thúy Ngọc.

Trên Long bảng này, Lục Lâm Thiên cũng từng xem qua, Vân Hồng Lăng tuyệt đối có thực lực nằm trong top đầu Long bảng, thế nhưng có chút kỳ quái là cô nàng này lại không có tên trên Long bảng.

– Mục đích này hôm nay tới đây, hẳn là ta cũng không cần nhiều lời nữa. Vũ Linh ảo cảnh đã được điều chỉnh, Vũ cảnh và Tiên cảnh tạm thời sát nhập với nhau. Các đệ tử cùng tiến vào tầng thứ nhất, lấy mười ngày làm hạn định. Sau mười ngày, hai mươi đệ tử có thành tích cao nhất sẽ thu được tư cách tiến vào mật địa. Nhớ kỹ, chỉ có thời gian mười ngày. Nếu quá mười ngày sẽ thất bại. Nếu như tự động bị trục xuất đương nhiên cũng sẽ không có cơ hội thứ hai. Cho nên bất luận một ai cũng không được sơ ý.

Thanh âm của Đại hộ pháp một lần nữa truyền vào tai hơn sáu mươi đệ tử có mặt ở đây.

– Không biết phải vượt bao nhiêu trọng mới có thể chiến thắng?

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, như thế có chút phiền toái nho nhỏ. Nếu như hắn toàn lực vượt qua mà nói, nếu như vượt qua nhiều trọng quá sẽ bại lộ thực lực của mình. Nếu như vượt quá ít, đến đó thua thì phiền phức lớn rồi.

– Nhớ kỹ, Vũ cảnh và Tiên cảnh đều được điều chỉnh, cho nên tất cả ảo cảnh có lẽ cũng là sự thực. Các ngươi không được sơ ý, đây không phải là tôi luyện mà là tranh đấu. Được rồi, các đệ tử bắt đầu tiến vào Vũ Linh ảo cảnh. Mỗi người ở đây có một khối ngọc giản, nếu như trước mười ngày chỉ còn hai mươi đệ tử ở bên trong, đến lúc đó chúng ta sẽ thông qua khối ngọc giản này thông báo cho các ngươi.

Đại hộ pháp tiếp tục nói. Lập tức bảo chúng đệ tử tiến vào trong Vũ Linh ảo cảnh.

– Quả thực có chút khó khăn.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, Vũ cảnh và Tiên cảnh hợp lại, đến lúc đó chỉ sợ là những đệ tử lúc bình thường có thể chạy tới tứ trọng lúc này sẽ xảy ra sai lầm. Trong tiên cảnh tất cả đều là ảo cảnh, một khi xuất thủ sẽ thất bại. Thế nhưng lại thêm ảo giác chân thực trong Vũ cảnh không ra tay cũng sẽ thất bại. Vũ cảnh và tiên cảnh hợp lại, thực thực giả giả, giả giả thực thực, quả thực rất khó vượt qua.

Lục Lâm Thiên lập tức cười khẽ, nếu như quả thực như thế bản thân hắn sẽ chiếm không ít tiện nghi. Bản thân hắn là Linh Vũ song tu, mặc kệ là Vũ cảnh hay Tiên cảnh dường như đối với hắn đều không có ảnh hưởng quá lớn, chú ý nhiều hơn một chút là được.

– Những đệ tử tiến vào Linh Vũ ảo cảnh đi theo ta.

Nhị hộ pháp mang theo mọi người tiến vào đại điện trong ngọn núi, lập tức chúng trưởng lão, hộ pháp, còn có những trưởng lão ngoại môn tiến vào bên trong đại điện. Những đệ tử khác thì chỉ có thể ở bên ngoài chờ kết quả mà thôi.

Sáu mươi hai người đứng trong đại điện. Lúc này trong đại điện có sáu mươi hai cánh cửa đá. Lục Lâm Thiên đứng trước một cánh cửa. Lúc này hắn không khỏi cười khổ, bên trái hắn là Lục Vô Song, bên phải là Vân Hồng Lăng. Hai nàng đều không thèm ngó ngàng gì tới hắn. Bản thân hắn lại giống như có tật giật mình, khẽ cúi đầu, cũng không dám nhìn về phía chung quanh.

– Các đệ tử tiến vào Vũ Linh ảo cảnh. Tất cả chú ý.

Nhị hộ pháp nói một tiếng.

Mọi người không chút do dự nhất thời đồng loại tiến vào trong thạch thất. Khi cánh cửa đá đóng lại là lúc sắc mặt chúng trưởng lão trong đại điện không khỏi có chút ngưng trọng. Tuy rằng là đệ tử vượt Linh Vũ ảo cảnh thế nhưng điều này cũng liên quan tới mặt mũi của bọn họ, nếu như đệ tử của mình không có một ai được tiến vào mật địa, vậy thì quá mất mặt rồi.

Chương 437: Thi đấu bắt đầu (2)

– Chư vị trưởng lão, mọi người ngồi xuống đi. Thời gian mười ngày còn dài. Để xem có bao nhiêu đệ tử khiến cho chúng ta cảm thấy ngoài ý muốn.

Trong đại điện Vân Khiếu Thiên mở miệng nói với mọi người, hắn đã sớm phân phó hộ pháp an bài chỗ ngồi cho tất cả mọi người ở đây.

Lúc này, trong Vũ Linh ảo cảnh, Lục Lâm Thiên đi theo quang mang chói mắt tới một vực sâu. Bốn phía có những lùm cây rậm rạp, chung quanh có chút tương tự với Vụ Đô sơn mạch.

Sưu.

Trước mặt Lục Lâm Thiên lúc này có một thân ảnh cao ba thước từ trong lùm cây nhảy ra.

– Yêu thú nhất giai sao?

Chân khí trong người Lục Lâm Thiên run lên, trong nháy mắt đánh ra một đạo chưởng ấn lao thẳng tới người đầu yêu thú nhất giai này khiến cho nó trong nháy mắt hóa thành một đoàn năng lượng biến mất trong không gian.

Tất cả mọi người đều từ tầng thứ nhất tiến lên. Lục Lâm Thiên lúc này cũng có chút lý giải về Linh Vũ ảo cảnh. Trong tầng thứ nhất này hẳn cũng chỉ có một ít yêu thú nhất giai mà thôi, cũng không khó vượt qua lắm.

Bên ngoài ngọn núi Vũ Linh ảo cảnh, lúc này nhân số trong sân rộng đang tiếp tục tăng lên. Chúng đệ tử lúc này hầu như đều chạy tới đây, cùng đợi kết quả sau mười ngày nữa.

– Triệu Kình Hải, Hàn Phong, Triệu Kình Thiên, Khuất Đao Tuyệt, bốn người ngày phân biệt đã tới nhất trọng tầng ba. Lăng Phong, Đỗ Tử Thuần đã tới cửu trọng tầng hai.

Ba canh giờ sau, một vị hộ pháp phụ trách Vũ Linh ảo cảnh đi ra sân rộng lớn tiếng tuyên bố với mọi người. Giống như những năm trước, cứ mỗi ba canh giờ sẽ có hộ pháp tuyên bố hai mươi người đang dẫn trước. Bằng không nếu bảo đám đệ tử ở bên ngoài chờ mười ngày, quả thực vô cùng nhàm chán.

– Triệu Kình Hải, Hàn Phong, Triệu Kình Thiên, Khuất Đao Tuyệt, bốn người này không hổ là top năm Long bảng, không ngờ đã nhanh chóng đi tới tầng thứ ba rồi.

– Bây giờ mới chỉ bắt đầu mà thôi, phỏng chừng hai ngày nữa bắt đầu có người thất bại, sau khi tới tầng thứ tư cũng có người thất bại.

Chúng đệ tử trong sân lúc này bắt đầu nhao nhao thảo luận, phân tích. Còn có không ít đệ tử bắt đầu làm nhà cái. Hai mươi người tiến vào Vũ Linh ảo cảnh đều có thể đặt cược. Tỷ lệ đặt cược tất nhiên sẽ khác nhau. Chỉ là, top mười Long bảng một người cũng không có tỷ lệ, bởi vì top mười Long bảng này hầu như có thể chắc chắc sẽ có tư cách tiến vào mật địa. Cho nên sẽ không có ai mở tỷ lệ đặt cược cho bọn họ.

Loại chuyện như thế này đương nhiên sẽ hấp dẫn không ít người tham gia. Sau một lát, trong đoàn người đông đảo xuất hiện không ít nhà cái. Những nhà cái này cũng có đủ thể loại phương thức giao dịch, có đặt cược bằng kim tệ, còn có điểm của tân đệ tử hoặc là dùng vũ kỹ để đặt cược. Nói chung là đủ thể loại.

Thời gian chậm rãi trôi qua, mỗi ba giờ đều đặn sẽ có kết quả của hai mươi người dẫn đầu. Hai mươi người này cũng chính là những người đứng đầu trong tỷ lệ đặt cược.

Tầng thứ ba, ngũ trọng, tại một bình nguyên lúc này có hơn mười đầu yêu thú Đại Địa Khiếu Lang tam giai trung kỳ đang lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Kình khí cường hãn khiến cho không gian chung quanh gợn sóng.

– Hừ.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt hừ một tiếng, chân khí dưới chân chợt lóe, tốc độ của hắn không biết nhanh hơn đám Đại Địa Khiếu Lang này bao nhiêu, trong nháy mắt hóa thành một đạo tàn ảnh.

Sưu…

Thân ảnh Lục Lâm Thiên liên tục xuất hiện bên người mười đầu Đại Địa Khiếu Lang này, thế nhưng mười đầu Đại Địa Khiếu Lang này ngay cả chéo áo Lục Lâm Thiên cũng không đụng tới được. Đột nhiên mười đạo hỏa diễm xuất hiện giữa không trung mang theo kình khí nóng bỏng bắn về phía trước.

Ngay lập tức mười đầu Đại Địa Khiếu Lang này bị Lục Lâm Thiên đánh chết, trong nháy mắt hóa thành một đám năng lượng biến mất trong thiên địa.

Sưu.

Mà lúc này, trước người Lục Lâm Thiên xuất hiện hai cánh cửa đá, một cánh rời khỏi, một cái đi tới lục trọng.

– Tiếp tục.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, cũng không vội vàng mà chậm rãi đi tới lục trọng.

Tại thất trọng tầng ba, bên trong một vực sâu thân ảnh Lục Lâm Thiên trong nháy mắt nhảy tới một tảng đá lớn. Lúc này cách hắn vài trăm thước là một đầu Độc Giác Yêu Ngưu khổng lồ đang chậm rãi phi tới.

– Tam giai trung kỳ sao.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng phán đoán, đầu Độc Giác Yêu Ngưu này trong sơn mạch Vụ Đô là Tứ giai sơ kỳ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhanh chóng thi triển Phù Quang Lược Ảnh, vòng xoáy dưới chân xuất hiện, thân thể như thiệm điện bỗng nhiên từ trên tảng đá nhảy lùi lại, khiến cho đầu Độc Giác Yêu Ngưu kia cảnh giác quay đầu lại nhìn.

Lục Lâm Thiên lúc này đã đi tới phía sau nó, một cỗ kình phong nhanh chóng ập tới.

Ô….

Đầu Độc Giác Yêu Ngưu này gầm lên một tiếng, quang mang quanh thân chợt lóe, trên cái sừng kia không ngờ lại bắn ra một đạo thủy tiễn mang theo lực công kích cuồng bạo bắn về phía Lục Lâm Thiên.

– Tiêu tán đi thôi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, thân thể nhanh chóng tạo ra một quỹ tích không thể tưởng tượng nổi đem một đạo chưởng ấn trong tay đánh vào lưng Độc Giác Yêu Ngưu.

Phanh!

Tiếng xương cốt vỡ vụn vang lên, đầu Độc Giác Yêu Ngưu này nhanh chóng bị đánh văng về phía sau, va vào tảng đá khiến cho mặt đất chấn động, lập tức hóa thành một đám năng lượng tiêu tán trong hư không.

– Tiếp tục.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tiếp tục đi về phía trước.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong đại điện lúc này sắc mặt Vũ Ngọc Tiền có chút sốt ruột. Đã ba ngày rồi Lục Lâm Thiên vẫn còn đang ở nhị trọng của tầng bốn. Mà đại bộ phận đệ tử đã tới tứ trọng. Hiện tại hai mươi đệ tử dẫn đầu trên cơ bản đều đã tới lục trọng, có mấy người còn tới bát trọng.

– Xem ra, không lâu nữa sẽ có người bị trục xuất rồi.

Lúc này, Tạ trưởng lão trong chúng trưởng lão lên tiếng. Sau khi tiến vào tầng thứ tư, dựa theo thông lệ những năm trước sẽ nhanh chóng có người thất bại bị trục xuất. Vũ cảnh và Tiên cảnh hợp lại cùng một chỗ, coi như là đệ tử bình thường có thể đi tới ngũ trọng tầng bốn, nếu như vận khí không tốt thì lúc này có lẽ đến trọng thứ nhất của tầng bốn không chừng cũng sẽ thất bại.

Sưu.

Thanh âm của Tạ trưởng lão còn chưa dứt, tức thì có một cánh cửa đá mở ra. Một người thanh niên có chút ủ rũ đi tới. Tu vi Vũ Phách tam trọng, cũng nhanh chóng dừng bước ở nhất trọng tầng bốn.

Vị đệ tử này sau khi đi ra thạch thất rồi đứng về phía sau lưng Ngô trưởng lão, chính là đệ tử của vị trưởng lão này. Không ngờ người thứ nhất thất bại chính là đệ tử của mình. Lúc này khuôn mặt của Ngô trưởng lão kia cũng không nhịn được mà đỏ lên.

Sưu.

Lại có thêm một vị đệ tử nữa thất bại rời khỏi Linh Vũ ảo cảnh, chính là đệ tử của Tôn trưởng lão, lúc này sắc mặt Ngô trưởng lão mới khá hơn một chút.

Trên sân rộng, những đệ tử thất bại cũng nhanh chóng bị hộ pháp tuyên bố ra bên ngoài, khiến cho những đệ tử đặt vào bọn họ phiền muộn không ngớt.

– Tông chủ, nha hoàn Thúy Ngọc của Độc Cô Băng Lan vì sao cũng có tư cách tiến vào Vũ Linh ảo cảnh?

Chương 438: Bát trảo yêu giáp

Trong đại điện, Triệu Vô Cực chăm chú nhìn vào khối ngọc thạch lóe lên quang mang hỏi.

Lúc này, ánh mắt của chúng trưởng lão cũng chuyển về phía Vân Khiếu Thiên. Đối với việc Thúy Ngọc có tư cách tiến vào khiến cho chúng trưởng lão nghi hoặc không ngớt. Một nha hoàn cũng có thể tiến vào Vũ Linh ảo cảnh sao?

– Chuyện này sao? Bởi vì có một chút nguyên nhân cho nên nàng mới có thể tiến vào. Sau này ta sẽ nói cho chư vị trưởng lão.

Vân Khiếu Thiên chậm rãi nói, cũng không nói rõ nguyên nhân.

– Lục Lâm Thiên hiện giờ còn ở tứ trọng tầng bốn sao?

Nhìn vào quang mang trên ngọc thạch Vân Khiếu Thiên hỏi, dường như có chút nghi hoặc.

– Lục Lâm Thiên trước đó đã đi tới lục trọng, một mạch đi tới không dừng, theo đạo lý mà nói, lần này hẳn là phải có tốc độ cực nhanh mới đúng. Thế nhưng hiện tại hắn vẫn nằm trong top ba mươi, điều này có chút kỳ quái.

Nhị hộ pháp nói.

Sưu…

Một cánh cửa đá lại mở ra, một nữ đệ tử vẻ mặt ảm đạm đi ra khỏi thạch thất.

Đảo mắt đã qua năm ngày, lúc này mấy vị trưởng lão mới chính thức lo lắng, bởi vì hiện tại mới là thời điểm mấu chốt.

Rống.

Trước người Lục Lâm Thiên lúc này có một đầu yêu thú khổng lồ, thân thể cao tới ba trăm trượng, có tám chân, miệng chứa đầy răng nanh bén nhọn, cả người đầy lân giáp, phía sau lưng còn có một cái đuôi dài.

– Bát Trảo Yêu Giáp.

Lục Lâm Thiên nhìn đầu yêu thú trước mặt khẽ đánh giá. Đầu yêu thú này có chút tương tự như con tê tê, thế nhưng nó chính là Bát Trảo Yêu Giáp tứ giai trung kỳ, thực lực tuyệt đối không thấp. Lực công kích và phòng ngự vô cùng cường hãn, giống như là đối đầu với một Vũ Phách ngũ trọng vậy. Cho dù là Vũ Phách ngũ trọng gặp nó cũng phải sứt đầu mẻ trán.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đầu Bát Trảo Yêu Giáp này trong Vũ cảnh cũng không phải là lần đầu tiên chạm mặt với nó.

Rống.

Trong sát na, đầu Bát Trảo Yêu Thú này rống lên một tiếng với Lục Lâm Thiên, thân thể to lớn nhanh như thiểm điện phóng tới, lợi trảo mở ra mang theo khí tức cuồng bạo, tiếng gió rít gào vô cùng chói tai.

– Hỏa Viêm Bạo.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trên tay phải hắn nhanh chóng xuất hiện một hỏa cầu nhỏ bằng nắm tay. Hỏa cầu xuất hiện khiến cho toàn bộ không gian đột nhiên nóng nực, nhiệt độ tăng lên, khí tức cường hãn trực tiếp bao phủ trong không gian.

Hỏa cầu xoay tròn sau đó tạo thành một đường vòng cung, một cỗ khí tức nóng bỏng vô cùng kinh khủng, mang theo khí thế bài sơn đảo hải khuếch tán về bốn phía.

Trong nháy mắt hỏa cầu này tới trước người đầu Bát Trảo Yêu Thú thì thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến đổi, tay hắn giơ về phía trước nắm vào một cái, miệng quát lên một tiếng:

– Bạo.

Thanh âm vừa dứt, hỏa cầu chợt bạo tạc, hỏa diễm nóng bỏng khuếch tán trên bầu trời, khiến cho cả bầu trời biến thành màu đỏ, âm thanh ầm ầm vang vọng khắp không gian.

Phanh Phanh.

Năng lượng khuếch tán, tiếng nổ vang truyền đi khiến cho không gian đột nhiên rung động kịch liệt. Lúc này bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được đầu Bát Trảo Yêu Giáp kia trong hỏa diễm ngập trời lúc này hóa thành một đoàn năng lượng biến mất trong không trung.

Sưu.

Cảnh tượng trước mặt Lục Lâm Thiên trong nháy mắt cũng biến đổi, trên người xuất hiện hai cánh cửa đá. Một là xuất cảnh, một là thất trọng.

– Thời gian hẳn cũng không còn nhiều, nên vượt nhanh một chút thôi.

Tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, từ đầu tới bây giờ hắn đều chậm rãi đi tới, tới hiện tại nên mau chóng tăng tốc độ một chút.

Trước vực sâu, lúc này có một thân ảnh xinh đẹp đứng đó. Trước mặt thân ảnh này có một đầu yêu thú khổng lồ đang đứng. Đầu yêu thú này cao chừng ba trăm năm mươi thước, thân thể vô cùng khổng lồ, tới mức kinh khủng.

Yêu thú này toàn thân có vô cùng cứng rắn, trên mỗi tấc da thịt đều lóe lên quang mang màu vàng sáng bóng, vô cùng chói mắt, khiến cho ai gặp phải nó cũng phải dè chừng.

Đôi chân của đầu yêu thú này càng kinh người hơn, phỏng chừng phải cần tới hai người mới có thể miễn cưỡng ôm trọn, hai chân trước cũng vậy, giống như một cái trụ đá, toát ra hàn mang sắc lạnh.

– Hỏa Yêu Viên tứ giai hậu kỳ.

Nhìn đầu yêu thú trước mặt này, thân ảnh xinh đẹp trước mặt cũng không khỏi hít sâu một hơi, thân ảnh xinh đẹp này không phải là ai khác mà chính là Vân Hồng Lăng.

Hỏa Yêu Viên này cực kỳ khó đối phó. Nó là yêu thú hỏa hệ, lực công kích vô cùng mạnh mẽ không gì sánh được, bản thể vô cùng cường hãn giống như yêu thú thổ hệ vậy.

Nhìn thấy đầu yêu thú Hỏa Yêu Viên này sắc mặt Vân Hồng Lăng không khỏi đại biến, không nghĩ tới mới chỉ bát trọng tầng bốn mà nàng đã gặp phải Hỏa Yêu Viên kinh khủng này.

Phù…

Cái miệng khổng lồ của đầu Hỏa Yêu Viên mở ra, không chút khách khí với Vân Hồng Lăng, nhanh chóng thở ra một đoàn hỏa diễm lớn trực tiếp bắn về phía Vân Hồng Lăng.

Dưới hỏa diễm, nhiệt độ trong nháy mắt tăng lên, không gian chung quanh lúc này tràn ngập khí tức nóng bỏng.

Thân ảnh của Vân Hồng Lăng bằng một tốc độ vô cùng quỷ mị nhanh chóng biến mất tại chỗ, quanh thân thể nàng xuất hiện hộ thân cương khí.

Phanh.

Hỏa diễm phun xuống mặt đất, lực lượng cuồng bạo tạo thành mấy vết rãnh dài trên mặt đất. Đất đá văng tứ tung, mấy trăm khối đá lớn nhỏ bắn lên, vô số bụi bặm xuất hiện.

Phù.

Ngay lúc này thân thể Vân Hồng Lăng đã xuất hiện trên một tảng đá, chân khí dưới chân chợt lóe, chân phải đá ra, một đám chân khí lam sắc hung hăng đánh về phía tảng đá lớn chừng hai thước đang bắn về phía nàng.

Khối đá tức thì văng ra mang theo tiếng xé gió bay thẳng về phía

Hỏa Yêu Viên kia.

Mắt thấy tảng đá này bay đến, chân trước đầu Hỏa Yêu Viên vung lên, một cỗ kình khí nóng bỏng xuất hiện.

Phanh.

Khối đá nhanh chóng bị một trảo của Hỏa Yêu Viên đánh cho nát bấy, đồng thời thân thể to lớn của Hỏa Yêu Viên nhanh chóng tiến về phía trước đem theo một đống đá lớn nhỏ đánh về phía Vân Hồng Lăng, tiếng gió rít gào, lực lượng ẩn chứa trong mỗi khối đá không ngờ lại lớn hơn không ít so với lực lượng ẩn chứa trong khối đá mà Vân Hồng Lăng đánh về phía Hỏa Yêu Viên.

– Phong Quyển Tàn Vân.

Vân Hồng Lăng quát lên một tiếng, đem một đạo thủ ấn đánh ra, quanh thân nàng lập tức xuất hiện một cỗ khí lưu xoay tròn giống như một cơn lốc vậy. Vòng xoáy này xuất hiện khiến cho vô số đất đá trên mặt đất bị hút vào, mặt đất nứt nẻ, đất đá bị hút lên trên cao, khí thế phô thiên cái địa.

Trong nháy mắt vòng xoáy cuồng bạo này đám đá lớn nhỏ va chạm với nhau tạo ra âm thanh đinh tai nhức óc liên tục vang lên.

Phanh Phanh.

Lực lượng cuồng bạo nhanh chóng khuếch tán khiến cho mặt đất chung quanh vốn bằng phẳng lúc này có không ít tảng đá đập xuống, bụi mù tràn ngập không gian.

Rống.

Trong đám bụi truyền ra tiếng rống giận dữ của Hỏa Yêu Viên, một đạo hỏa diễm được phun ra trong nháy mắt bắn về phía Vân Hồng Lăng.

Sắc mặt Vân Hồng Lăng trầm xuống, chân khí dưới chân hóa thành vòng xoáy trong nháy mắt nhảy lên phía trên cao hơn mười thước, thân thể mềm mại giống như mũi tên rời cung, biến mất tại chỗ.

Chương 439: Nhất trọng tầng năm (1)

Rống.

Đạo hỏa diễm do Hỏa Yêu Viên phóng ra nhanh chóng thiêu rụi phạm vi vài trăm thước, trong hỏa diễm nóng bỏng này không ngờ ngay cả không khí chung quanh trong nháy mắt nóng lên.

Sưu..

Ánh mắt Vân Hồng Lăng ngưng trọng, thân thể trong nháy mắt xuất hiện phía sau Hỏa Yêu Viên, một cây trường tiên xuất hiện trong tay nàng. Trường tiên bay về phía trước tạo thành một đường vòng cung mang theo tiếng xé gió đánh về phía lưng Hỏa Yêu Viên.

Phù.

Hai chân trước Hỏa Yêu Viên vung lên, tốc độ của nó không ngờ còn nhanh hơn trường tiên, trong nháy mắt đánh về phía cây trường tiên kia khiến cho không khí chung quanh vang lên tiếng rít, lực lượng cuồng bạo tỏa ra bốn phía.

– Giữa.

Trường tiên trong tay Vân Hồng Lăng đột nhiên bắn ra mười đạo tiên ảnh, tiên ảnh vờn ảnh vô cùng quỷ dị, không ngờ lại đánh vào bụng của đầu Hỏa Yêu Viên kia.

Phanh.

Hỏa Yêu Viên khổng lồ chưa kịp né tránh trực tiếp bị trường tiên oanh kích vào bụng, thân thể cao lớn lúc này nhanh chóng bị đẩy lùi về phía sau hai bước.

Rống.

Một tiếng rống giận dữ vang lên, trên thân thể cao lớn của Hỏa Yêu Viên xuất hiện một đám quang mang, trong nháy mắt phun ra một đạo hỏa diễm về phía Vân Hồng Lăng.

– Phù Quang Lược Ảnh.

Hàn ý trong mắt Vân Hồng Lăng bắn ra, vòng xoáy dưới chân chợt lóe lên, thân thể trong nháy bắn biến thành tàn ảnh biến tại chỗ.

Hỏa diễm lúc này đã gần tới người Vân Hồng Lăng, thế nhưng thân ảnh nàng đã biến mất.

Sưu.

Cũng vào lúc này thân ảnh của Vân Hồng Lăng đã tới phía sau lưng đầu Hỏa Yêu Viên, lục sắc trường tiên trong tay lúc này run lên, chân khí bạo phát tạo thành vô số tiên ảnh, so với đám tiên ảnh vừa rồi cuồng bạo hơn mấy lần, tiên ảnh tràn ngập khắp bầu trời, trong nháy mắt bắn về phía Hỏa Yêu Viên.

Rống.

Thân thể Hỏa Yêu Viên trong nháy mắt khi tiên ảnh bao phủ, quanh thân thể của nó có một tầng quang tráo, mờ nhạt đi một cách nhanh chóng.

Trong tiên ảnh khắp bầu trời, thân ảnh như quỷ mị của Vân Hồng Lăng xuất hiện. Đồng thời cũng trong nháy mắt đánh ra từng đạo tiên ảnh, đột nhiên xuất ra một đạo tiên ảnh khác trực tiếp đánh vào đầu Hỏa Yêu Viên.

Phanh.

Hỏa Yêu Viên rít gào một tiếng, rồi hóa thành năng lượng biến mất trong thiên địa.

Sưu.

Hỏa Yêu Viên bị đánh chết, trước mặt Vân Hồng Lăng xuất hiện hai cánh cửa đá, một cánh rời khỏi nơi này, một cánh đi tới cửu trọng. Sắc mặt Vân Hồng Lăng tái nhợt, một chiêu vừa rồi dường như nàng đã tiêu hao không ít chân khí, thế nhưng nàng cũng không do dự một chút nào mà đi vào cửu trọng.

– Không nghĩ tới tiểu thư nhanh như vậy đã đi tới cửu trọng. Quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Trong đại điện, nhị hộ pháp kinh ngạc nói.

– Hồng Lăng là Vũ giả tam hệ, cho nên có thể phát ra thực lực hơn xa tu vi của bản thân, Vũ giả tam hệ quả thực vô cùng kinh khủng.

Không ít trưởng lão lúc này cũng kinh ngạc không ngớt.

– Không nghĩ tới Lục Lâm Thiên chỉ mất một ngày một đêm từ lục trọng tới bát trọng, hiện tại đã tiến vào top hai mươi rồi.

Tạ trưởng lão nhìn chăm chú vào một quang điểm trên ngọc thạch rồi có chút kinh ngạc nói.

– Lục Lâm Thiên mới đột phá Vũ Phách không lâu, quả thực khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn.

Tống trưởng lão lúc này cũng kinh ngạc không ngớt.

– Đó là bởi vì ta dạy dỗ tốt.

Vũ Ngọc Tiền đắc ý cười, thế nhưng cũng khiến cho những trường lão, bao gồm cả Vân Khiếu Thiên ném cho hắn ánh mắt kinh thường.

Lục này, trong mắt Triệu Vô Cực chỉ có hàn ý tràn ngập.

Sưu…

Hai cánh cửa đá đồng thời mở ra, một thân ảnh xinh đẹp hiện ra, chính là Độc Cô Băng Lan và Lục Vô Song, hai người sau khi đi tới lục trọng tầng bốn thì thất bại, một người tới ngũ trọng tầng bốn, cả hai người bọn họ đều không còn cơ hội tiến vào mật địa.

Hai người phân biệt trở về đứng sau lưng Tạ trưởng lão và Tống trưởng lão. Hai vị trưởng lão cũng không có ý tứ trách cứ, thực lực của đồ đệ mình thế nào bọn họ hiểu rất rõ ràng, tiến vào top hai mươi không phải là chuyện dễ dàng gì.

Sưu.

Ngay sau đó cũng có hai cánh cửa đá mở ra, hai đạo thân ảnh xuất hiện. Một nam một nữ, chính là Lục Thiếu Hổ và Dương Diệu, bọn họ cũng không còn cơ hội tiến vào mật địa.

– Lục Thiếu Hổ, Dương Diệu, Lục Vô Song, Độc Cô Băng đã thất bại đi ra. Triệu Kình Hải, Hàn Phong, Khuất Đao Tuyệt tiến vào nhất trọng tầng năm. Lăng Phong, Đồng Phàn, Đỗ Tử Thuần, Long Tam, Triệu Kình Thiên tiến vào cửu trọng tầng bốn. Lục Lâm Thiên, Thúy Ngọc tiến vào bát trọng tầng bốn.

Trên sân rộng lúc này có một vị hộ pháp tiến ra công bố thứ tự các đệ tử.

Càng ngày càng có nhiều người thất bại khiến cho không ít đệ tử tham gia đặt cược vì muốn kiếm một chút thế nhưng không ngờ lại thua sạch.

– Lục Lâm Thiên đã xông lên rồi, xem ra có hy vọng, ta đã đặt vào hắn năm vạn kim tệ đó.

– Chỉ bằng ngần đó của ngươi thì tính gì, trên người Lục Lâm Thiên này ta đã đặt mười vạn kim tệ, còn có một quyển vũ kỹ Tinh cấp cao giai nha.

– Ha ha, nha hoàn Thúy Ngọc của Độc Cô Băng Lan kia lại không có ai để ý, một bồi năm mươi, ta phòng bị đặt vào đó một ít điểm dự phòng. Hiện tại giàu to rồi, những năm mươi điểm nha.

Sưu.

Trong lùm cây lúc này trước người Lục Lâm Thiên có một đầu cự mãng nhảy ra, từ trên người tỏa ra lực lượng cuồng bạo khiến cho không gian như gấp khúc vậy.

Lục Lâm Thiên đang muốn tránh né thế nhưng trong nháy mắt mỉm cười tùy ý để đầu cự mãng này lao thẳng tới phía hắn. Lực lượng cuồng bạo tỏa ra không trung, khiến cho không gian chung quanh gợn sóng.

Sưu…

Ngay khi đầu cự mãng này đi tới phía trước cách Lục Lâm Thiên ba thước, Lục Lâm Thiên lập tức cảm nhận mùi tanh tưởi trong miệng nó, thế nhưng sau khi tiến lên một chút nữa đầu cự mãng này nhất thời hóa thành một đoàn năng lượng biến mất trong thiên địa.

Sưu…

Cảnh tượng trước mắt Lục Lâm Thiên nhanh chóng biến hóa, hai cánh cửa đá xuất hiện, một cánh chính là đi lên cửu trọng.

– Vẫn giống như lúc trước sao? Tiếp tục.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức bước vào trong cửa đá.

– Lục Lâm Thiên trong sáu canh giờ đã vượt qua bát trọng, thực lực cũng không tồi.

Trong đại điện, Đại hộ pháp lúc này mở miệng nói.

– Lâm Thiên, nhất định đệ phải kiên trì tới cuối cùng.

Lục Vô Song thầm nghĩ trong lòng, lẳng lặng cầu mong cho hắn. Bản thân nàng cũng không thể đi vào mật địa, cho nên chỉ cần hắn có thể đi vào là được rồi.

– Thế nhưng so với Lục Lâm Thiên, Thúy Ngọc này dường như còn kinh khủng hơn.

Trong chúng trưởng lão, lúc này Tống trưởng lão là người bình tĩnh nhất cũng không khỏi hít sâu một hơi. Những trưởng lão khác cũng đều như vậy. Một tiểu nha hoàn không ngờ lúc này đã tiến vào cửu trọng tầng bốn.

– Băng Lan, thực lực của Thúy Ngọc quả thực rất kinh khủng nha.

Tống trưởng lão quay đầu nhìn Độc Cô Băng Lan bên người rồi nói. Vị tiểu thư này không tiến vào được vị trí hai mươi, thế nhưng nha hoàn thì lại tiến tới cửu trọng tầng bốn.

Vũ cảnh và Tiên cảnh hợp lại với nhau, muốn vượt qua từng trọng độ khó lúc này lớn hơn không ít. Phàm là đệ tử có thể tiến tới cửu trọng tầng bốn, trên cơ bản thực lực lúc này có thể chống lại Vũ Tướng nhất trọng rồi.

Chương 440: Nhất trọng tầng năm (2)

Một nha hoàn không ngờ cũng có thực lực như vậy, không chút thua kém những đệ tử thân truyền trong Vân Dương Tông, quả thực tuyệt đối là chuyện khiến cho người ta kinh ngạc.

Vân Khiếu Thiên lúc này cũng mỉm cười, dường như hắn không cảm thấy bất ngờ với chuyện này vậy.

– Phong Dực Yêu Mãng, không nghĩ tới lại là loại yêu thú này, quả thực phải liều mạng rồi.

Trên một đỉnh núi, Lục Lâm Thiên nhìn lên bầu trời, trên bầu trời lúc này có một đầu yêu mãng đang bay lượn trọng không trung. Đôi mắt của đầu yêu mãng này như hai cái bánh xe, trên thân thể to lớn có từng lớp lân phiến lóe ra hàn mang, đôi cánh lớn chừng trăm thước, đang không ngừng quạt.

Phong Dực Yêu Mãng, yêu thú phong hệ. Nhìn đầu Phong Dực Yêu Mãng trước mắt này, Lục Lâm Thiên cảm nhận được nó đã tới tứ giai hậu kỳ, chỉ sợ đã tiếp cận đỉnh phong rồi cũng nên.

– Sau khi đánh chết đầu Phong Dực Yêu Mãng này có lẽ có thể tiến vào nhất trọng tầng năm.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong cửu trọng tầng bốn này dọc đường hắn gặp không ít khó khăn. Vừa rồi trong một pháp trận thiếu chút nữa thất bại, may thay có Phù Quang Lược Ảnh, trong Vũ Linh ảo cảnh này quả thực không dễ dàng vượt qua như trước đó.

Lúc này Lục Lâm Thiên hầu như có thể kết luận, những người vượt qua cửu trọng tầng bốn tuyệt đối có đủ thực lực chống lại Vũ Tướng nhất trọng.

Sưu.

Phong Dực Yêu Mãng không ngừng phun ra nuốt vào cái lưỡi, đôi cánh càng vỗ mạnh hơn đem theo một cỗ uy áp kinh khủng phát tán ra chung quanh, kình khí tán loạn bay tới trước người Lục Lâm Thiên khiến cho bụi bặm bốc lên.

Sưu.

Ngay trong sát na này, trên người Phong Dực Yêu Mãng xuất hiện một đạo phong nhận, đạo phong nhận này chừng mười thước, trực tiếp phá vỡ không trung bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, chân khí dưới chân chợt lóe, thân thể nhanh chóng tránh khỏi đạo phong nhận này.

Phanh.

Đạo phong nhận của Phong Dực Yêu Mãng rơi vào ngọn núi nơi Lục Lâm Thiên đặt chân khiến cho mặt đất bị cày xới, đất đá bay tứng tung, bụi mù tràn ngập.

– Không có thời gian chơi với ngươi nữa.

Ngay lúc này vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thủ ấn biến đổi, đột nhiên trong tay xuất hiện quang mang bảy màu, một cỗ năng lượng kinh khủng khiến cho không gian chấn động.

Trong khoảnh khắc, cỗ năng lượng này ngưng tụ thành hình, hóa thành một đầu phượng thể đỏ rực, hai cánh mang theo hỏa diễm tràn ngập, không gian chung quanh lúc này chấn động, lắc lư.

– Chu Tước Quyết. Đi.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, chân khí cuồng bạo nhanh chóng tiến vào trong cơ thể đầu hỏa phương này. Đầu hỏa phượng trong nháy mắt biến thành vài chục thước, quanh thân tràn ngập hỏa diễm, khí tức cuồng bạo tỏa ra chung quanh, không khí chấn động. Lúc này tu vi của Lục Lâm Thiên đã là Vũ Phách tứ trọng khi thi triển ra Chu Tước Quyết đã tới tình trạng vô cùng kinh khủng.

Tê.

Cảm nhận được khí tức cuồng bạo này, trong mắt đầu Phong Dực

Yêu Mãng kia nhất thời cảm nhận được sự nguy hiểm. Hai cánh khổng lồ trên thân thể nhanh chóng quạt ra, trong miệng phun ra một đám phong nhận, cắt vỡ không gian mang theo lực lượng phô thiên cái địa đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Trong nháy mắt, hai cỗ năng lượng va chạm với nhau khiến cho quang mang bắn tứ tung, cuồng phong bao phủ hỏa diễm, bầu trời rung động.

Trong khoảnh khắc, hư ảnh phượng hoàng biến mất, cuối cùng hóa thành một hỏa cầu khổng lồ, hỏa cầu xoay trong không khí lập tức bành trướng. Ngay sau đó một tiếng nổ vang lên giữa không trung.

Phanh….

Hỏa diễm nổ tung, toàn bộ không gian vang lên tiếng nổ đinh tai nhức óc. Bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được, trên thân thể to lớn của đầu Phong Dực Yêu Mãng kia lúc này đã bị hỏa diễm bao trùm, đang không ngừng kêu lên thảm thiết. Lập tức thì trên không trung rơi xuống đập vào mặt đất, trên mặt đất nơi nó rơi xuống lập tức xuất hiện một cái hố sâu vô cùng to lớn.

Thân thể Phong Dực Yêu Mãng co quắp một lát rồi sau đó tiêu tán trong thiên địa.

Sưu…

Hai cánh cửa đá nhanh chóng xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Trong đó có một cánh cửa đi tới tầng năng, nhất trọng chi cảnh.

– Không thể tưởng tượng nổi Thúy Ngọc kia cũng đã tới nhất trọng tầng năm.

Nhị hộ pháp chăm chú nhìn vào ngọc thạch lóe ra quang mang trong đại điện, lúc này ánh mắt không khỏi kinh hãi.

– Lục Lâm Thiên cũng đã tới nhất trọng tầng năm.

Đại hộ pháp kinh ngạc nói, tuyệt đối là chấn động. Lục Lâm Thiên mới đột phá Vũ Phách cách đây mới ba tháng mà thôi. Lúc này lại xông tới nhất trọng tầng năm, nói cách khác, hắn có thực lực tương đương với Vũ Tướng.

Tu vi căn bản còn xa mới đạt được Vũ Tướng, thế nhưng thực lực lại đạt tới Vũ Tướng, quả thực vô cùng chấn động.

– Hồng Lăng cũng đã tới nhất trọng tầng năm rồi sao? Lẽ nào gần đây thực lực của nha đầu này tăng lên sao?

Dương trưởng lão lúc nãy cũng có chút kinh ngạc nói.

Sưu.

Cửa đá mở ra, một đệ tử uể oải đi ra khỏi thạch thất.

– Bạch Đảo, thứ chín Long bảng, hắn cũng thất bại sao?

Lúc này trong đại điện đã có thêm hơn ba chục đệ tử thất bại đang đứng đó, nhìn vào đệ tử vừa mới xuất hiện không khỏi có chút kinh ngạc.

– Tông chủ, vừa vặn chỉ còn hai mươi đệ tử trong Vũ Linh ảo cảnh.

Ngay khi người đệ tử này đi ra, Đại hộ pháp lập tức nói với Vân Khiếu Thiên.

– Bây giờ mới là ngày thứ chín đúng không?

Vân Khiếu Thiên hỏi.

– Bẩm Tông chủ, đúng là ngày thứ chín.

Đại hộ pháp nói.

– Triệu Kình Hải, Hàn Phong, Khuất Đao Tuyệt, ba người này đã tới tam trọng tầng năm. Triệu Kình Thiên, Đồng Phàn, Long Tam đã tới nhị trọng tầng năm. Lăng Phong, Đỗ Tử Thuần, Tằng Sở Hùng, Lục Lâm Thiên, Hồng Lăng đều tới nhất trọng tầng năm. Đệ tử năm nay dường như mạnh hơn không ít những năm trước.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười nói.

– Xem ra lần này đại hội Tam tông Tứ môn, Vân Dương Tông cũng có chút nắm chắc rồi.

Dương trưởng lão nói.

– Được rồi, thông tri cho bọn chúng đi ra đi. Hai mươi đệ tử này, ba ngày sau tiến vào mật địa.

Vân Khiếu Thiên chậm rãi đứng dậy, dẫn đầu đoàn người rời khỏi đại điện.

– Liệu có nên vượt qua hay không.

Lúc này trước mặt Lục Lâm Thiên có một đầu khôi lỗi cao chừng mười thước, đầu thạch khôi lỗi này đã đạt tới ngũ giai sơ kỳ, thực lực vô cùng cường hãn.

Trên thân thể đầu thạch khôi lỗi này có từng mảng nham thạch vô cùng lớn, khí tức cường hãn, giống như cự nhân vậy.

Đối mặt với đầu thạch khôi lỗi này, Lục Lâm Thiên vô cùng do dự, coi như thực sự động thủ Lục Lâm Thiên hắn cũng không có nắm chắc hoàn toàn. Đây chính là khôi lỗi ngũ gia thực lực cường hãn đến mức coi như là Vũ Tướng nhất trọng cũng khó có thể thắng nó. Nếu như hắn muốn thẳng thì chỉ còn nước liều mạng với nó.

– Những đệ tử còn lại đạt đủ yêu cầu, kết thúc.

Ngay khi Lục Lâm Thiên còn đang do dự trong đầu đột nhiên truyền đến thanh âm của Đại hộ pháp.

– Ta đã tiến vào top hai mươi sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong lòng cũng không cảm thấy ngoài ý muốn lắm. Nhất trọng tầng năm hầu như là tương đương với tu vi Vũ Tướng, cho nên tiến vào top hai mươi tuyệt đối không thành vấn đề.

Chương 441: Lai lịch của mật địa

– Thi đấu trong Vũ Linh ảo cảnh kết thúc. Những đệ tử tiến vào mật địa phân biệt là Triệu Kình Hải, Hàn Phong, Khuất Đao Tuyệt, Triệu Kình THiên, Đồng Phàn, Long Tam, Lăng Phong, Đỗ Tử Thuần, Tằng Sở Hùng, Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng, Thúy Ngọc….

Một hộ pháp bước lên phía trước tuyên bố danh sách hai mươi người tiến vào mật địa.

– Lâm Thiên huynh đệ cũng có trong danh sách này, tốt quá.

Trong đám người, bốn người Dương Vĩ, Nhạc Bất Quần, Dược Tĩnh, Bành Truyện Hùng tức thì hét to lên.

Hai mươi cái tên được tuyên bố khiến cho chúng đệ tử ước ao đố kỵ không ngớt. Sau khi tiến vào mật địa, không có bất ngờ gì xảy ra, kẻ kém cỏi nhất cũng kiếm được một chức vị hộ pháp trong tông, đây cũng coi như là rất cao rôi. Một hộ pháp của Vân Dương Tông cũng có địa vị cực cao.

Sưu.

Trong đại điện, hai mươi cánh cửa đá đồng thời mở ra, hai mươi đệ tử còn lại xuất hiện. Cả đám người đều quét mắt nhìn sang bên cạnh, để xem ngoài mình ra còn có những ai cùng tiến vào mật địa.

Lục Lâm Thiên chạy ra khỏi cửa đá cũng dùng ánh mắt nhìn quanh đám người. Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phi Ưng Lăng Phong, Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần, Phách Đao Long Tam, mấy người này đều ở trong đó. Còn có Triệu Kình Hải, Triệu Kình Phong, Hàn Phong, Đồng Phàn cũng ở trong đám người này. Dù sao đệ tử top mười Long bảng tuyệt đối không chỉ có hư danh.

– Hồng Lăng, Thúy Ngọc.

Trong mắt Lục Lâm Thiên nhanh chóng xuất hiện hai thân ảnh xinh đẹp. Vân Hồng Lăng có thể tiến vào danh sách hai mươi người này Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy có chút ngạc nhiên nào. Thế nhưng Thúy Ngọc này cũng thể so với những đệ tử đứng đầu của Vân Dương Tông quả thực khiến cho hắn vô cùng bất ngờ.

– Lâm Thiên, đồ đệ ngoan, con không để cho vi sư thất vọng.

Nhìn tháy Lục Lâm Thiên, Vũ Ngọc Tiền lập tức đi tới. Bao nhiêu năm rồi, cuối cùng hắn cũng có một đồ đệ có thể tiến vào mật địa. Trong sự kích động mắt nhòe đi.

– Bái kiến sư phụ.

Lục Lâm Thiên thi lễ với Vũ Ngọc Tiền. Thế nhưng lúc này hắn cũng cảm giác được có mấy ánh mắt lạnh lùng nhìn vào người hắn. Lục Lâm Thiên nhìn lại thì quả nhiên là đám người Triệu gia, Triệu Vô Cực, Triệu Kình Thiên, Triệu Kình Hải, Lục Thiếu Hổ.

Lục Lâm Thiên cũng không thèm để ý tới bọn hắn mà âm thầm nghi nhớ trong lòng.

Hừ.

Một tiếng hừ nhẹ từ bên người Lục Lâm Thiên vang lên, ngay sau đó một thân ảnh xinh đẹp từ bên người hắn đi qua. Lục Lâm Thiên nhìn lại thì thấy ngoại trừ Vân Hồng Lăng ra thì còn có thể là ai được nữa. Hắn cũng chỉ có thể cười khổ mà thôi.

Mà lúc này, những đệ tử thân truyền trong đại điện cũng có người vui, có người buồn. Có một vài người vốn trong top mười Long bảng, bởi vì một chút sai lầm trong Vũ Linh ảo cảnh cuối cùng lại đánh mất cơ hội này. Có những lúc, thực lực là điều quan trọng nhất, thế nhưng cũng có lúc vận khí mới là điều quan trọng. Dù sao chỉ cần thứ tự trên Long bảng không cách xa nhau nhiều quá thì thực lực trên cơ bản cũng không kém nhau là mấy.

Khi hai mươi đệ tử thu được tư cách tiến vào mật địa đi ra đại điện là lúc tiếng tung hô của đám đệ tử bên ngoài vang lên không ngớt. Hai mươi người này không thể nghi ngờ là những người có thực lực mạnh nhất trong đám đệ tử đồng lứa. Thực lực hai mươi người này đã đạt tới độ cao khiến cho đám đệ tử ở đây phải ao ước và hâm mộ.

Những đệ tử thân truyền dưới sự dẫn đầu của sư phụ mình đều cưỡi yêu thú phi hành rời đi. Chúng đệ tử đứng xem chung quanh rốt cuộc cũng tản đi. Hộ pháp cũng gọi không ít đệ tử lại để làm công tác quét dọn. Chín ngày qua trên mặt đất cũng xuất hiện không ít giấy gói thức ăn rơi xuống, bình nước cũng không ít. Toàn bộ sân rộng lúc này vô cùng hỗn độn.

– Sư đệ thật giỏi, nhất mạch chúng ta rốt cuộc cũng có ngày ngẩng đầu rồi.

Tại đỉnh viện trên ngọn núi của Vũ Ngọc Tiền, lúc này Mã Phương nói.

– Sư huynh quá khen rồi.

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Lâm Thiên. Ba ngày sau tiến vào mật địa. Trong nửa năm này con phải cẩn thận một chút. Trong mật địa này tùy thời đều có nguy hiểm. Năm trước cũng có đệ tử bất hạnh ngã xuống. Cho nên con phải cẩn thận một chút.

Vũ Ngọc Tiền nghiêm túc dặn dò Lục Lâm Thiên.

– Con sẽ cẩn thận.

Lục Lâm Thiên lại nói:

– Sư phụ, trong mật địa này rốt cuộc có những nguy hiểm gì?

– Sự ra đời của mật địa này chính là một ít cường giả đỉnh cấp của Vân Dương Tông ta liên thủ phong ấn. Làm nơi bảo hộ Vũ Linh thánh quả. Bản thân mật địa chính là một mảnh của lục địa thượng cổ. Sau này bị cường giả Vân Dương Tông ta phát hiện Vũ Linh thánh quả trên đó cho nên bọn họ liên thủ phong ấn đem tới Vân Dương Tông.

Vũ Ngọc Tiền nói.

– Lục địa thượng cổ sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói. Đây là lần đâu tiên hắn nghe tới từ lục địa thượng cổ này.

– Con biết quá ít cho nên mới kinh ngạc như vậy, điều này cũng không kỳ quái.

Nhìn vẻ mặt kinh ngạc của Lục Lâm Thiên, Vũ Ngọc Tiền mỉm cười rồi lại nói.

– Chờ sau khi thực lực của con mạnh hơn chút tự nhiên sẽ biết rất nhiều chuyện. Việc này vi sư cũng chỉ nghe sư tôn nói qua một lần mà thôi, cũng không thể giải thích rõ ràng cho con nghe. Nói chung, trong mật địa vô cùng nguy hiểm, so với sơn mạch Vụ Đô cũng không kém bao nhiêu. Có không ít yêu thú ở trong đó. Được rồi, trong mật địa còn có một ít trận pháp thượng cổ, ngay cả cường giả trong tông cũng không dám tùy tiện đi vào. Ở ngoài trận đã có không ít ký hiệu, con không được xông loạn vào bên trong, sự nguy hiểm bên trong nó đủ để khiến cho đệ tử lập tức mất mạng.

– Mật địa thượng cổ, thượng cổ trận pháp, Vũ Linh thánh quả, mật địa này quả thực không đơn giản nha.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng hắn cũng kinh ngạc không ngớt, xem ra hiểu biết của hắn về Linh Vũ đại lục ít ỏi tới mức đáng thương.

– Con cũng không cần lo lắng quá. Hai mươi đệ tử năm trước người mất mạng cũng rất ít, trừ phi là kẻ vận khí đặc biệt xui xẻo mới mất mạng mà thôi. Nếu như quá nguy hiểm, tông môn cũng không để cho đám đệ tử như các con đi vào.

– Chỉ là nguy hiểm thực sự tồn tại. Đương nhiên bảo vật cũng rất nhiều, khi trước cường giả trong tông để lại trong mật địa không ít Vũ kỹ. Bản thân mật địa lại là lục địa thượng cổ. Nếu như vận khí tốt cũng có thể kiếm được một chút bảo vật. Còn có người nói trong mật địa này cũng không hề thiếu những chỗ khác nhau, ngay cả cường giả trong tông cũng không biết rõ ràng. Nếu như con có cơ duyên thì có lẽ sẽ có niềm vui ngoài ý muốn.

Vũ Ngọc Tiền lại nói.

– Sư phụ, trong mật địa này đám yêu thú có cấp bậc gì?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Đều từ tứ giai tới ngũ giai. Nếu như vận khí không tốt, yêu thú ngũ giai trung kỳ cũng có thể gặp phải. Những yêu thú có đẳng cấp cao hơn đều bị cường giả trong tông thu phục hoặc là đánh chết. Cho nên hẳn sẽ không có yêu thú đạt tới lục giai.

Chương 442: Trước khi đi vào mật địa (1)

Vũ Ngọc Tiền nói.

– Có yêu thú là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng. Trong mật địa này nửa năm, nếu có yêu thú ở bên trong thì hắn có thể tu luyện giống như khi còn ở trong sơn mạch Vụ Đô, cũng tìm được yêu đan để thôn phệ.

– Lâm Thiên, ba đầu yêu thú của con cũng không được tiến vào mật địa. Trong mật địa này có phong ấn của cường giả trong tông đề phòng yêu thú chạy ra. Vì vậy trong mật địa này có cấm chế, bất luận là một đầu yêu thú nào cũng không thể tiến vào, cũng không thể đi ra khỏi mật địa.

Vũ Ngọc Tiền nói.

– Còn có loại cấm chế này sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, hắn đang muốn mang theo Tiểu Long đi vào mật địa, đến lúc đó hắn cũng an toàn hơn một chút, thế này quả thực có chút phiền phức rồi.

– Không biết có thể mang không gian thú nang đi theo hay không.

Lục Lâm Thiên nhíu mày thầm nghĩ.

Sau khi từ chỗ Vũ Ngọc Tiền trở về đình viện của mình, Tiểu Long nhanh chóng chạy tới vai của Lục Lâm Thiên, nhanh nhảu hỏi:

– Lão đại, thế nào rồi? Có tiến vào top hai mươi người cuối cùng không?

– Lão đại của ngươi xuất mã đương nhiên không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đó là đương nhiên, lão đại xuất mã đương nhiên không thành vấn đề, bằng không sẽ không phải là lão đại của đệ rồi.

Tiểu Long không ngừng phun ra nuốt vào cái lưỡi, thanh âm truyền vào trong tai Lục Lâm Thiên.

Còn ba ngày nữa mới tiến vào mật địa. Trong ba ngày này Lục Lâm Thiên phát hiện ra mình lại chẳng biết làm gì. Cho nên hắn lập tức mỉm cười gọi Thiên Sĩ Tuyết Sư đi tới chỗ ở của Lục Vô Song.

Trên một ngọn núi khổng lồ, mây mù lượn lờ ở sườn núi, một đám kiến trúc như ẩn như hiện. Trong một đình viện, lúc này Triệu Vô Cực, Sử Vân Sinh, Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên, Lục Thiếu Hổ, Tằng Sở Hùng đang ở đó.

– Kình Hải, Kình Thiên, Sở Hùng, lần này ba người các ngươi đều có thể đi vào mật địa, nếu ba người các con liên thủ hẳn sẽ không có nguy hiểm gì. Nếu cơ duyên tốt nói không chừng sẽ thu được một ít bảo vật. Trong mật địa này có không ít bảo vật bất phàm.

Triệu Vô Cực nói với mọi người.

– Gia gia, trong mật địa này còn có những bảo vật gì tốt chứ?

Triệu Kình Thiên nói:

– Con đừng coi thường mật địa này. Trong mật địa còn có không ít trận pháp thượng cổ, ngay cả trưởng lão Linh đường cũng không thể phá giải. Cho nên đều là cấm địa, các con ngàn vạn lần không được xông vào đó, về phần bảo vật, Vũ Linh thánh quả kia tuyệt đối là bảo vật, còn những cái khác phải xem cơ duyên của các con.

Triệu Vô Cực nói.

– Ngoại công, người có biện pháp nào để cho con tiến vào trong mật địa hay không?

Lục Thiếu Hổ lúc này lên tiếng, sắc mặt hắn không tốt chút nào. Tận mắt nhìn thấy Lục Lâm Thiên có thể tiến vào mật địa mà hắn thì lại không thể, tâm tình của hắn lúc này không cần hỏi cũng biết.

– Thiếu Hổ, điều này ngoại công cũng không có cách nào. Sau này con cần phải nỗ lực nhiều hơn. Năm nay con mới có mười chín tuổi, coi như là lần tới mật địa mở ra con vẫn còn có cơ hội.

Triệu Vô Cực nói.

– Gia gia, lần này Lục Lâm Thiên kia cũng đi vào mật địa, chúng ta có nên….

Trong mắt Triệu Kình Thiên lúc này bắn ra sát ý nói.

– Mặc kệ thế nào ta cũng không hy vọng hắn còn sống mà đi ra. Ba người các con tiến vào mật địa phải nghĩ biện pháp đánh chết hắn mà không để cho những đệ tử khác biết. Trong mật địa, đệ tử đồng môn không được sát hại lẫn nhau, bằng không ta cũng không bảo vệ được các con.

Triệu Vô Cực nói.

– Một Vũ Phách mà thôi, tuy rằng có chút bản lĩnh thế nhưng muốn giết hắn quả thực so với giết một con gián còn dễ dàng hơn.

Triệu Kình Hải lạnh nhạt nói, trong mắt bắn ra sự kiêu ngạo vô cùng. Thứ nhất Long bảng, Linh Tướng

tam trọng, muốn chặn giết một Vũ Phách quả thực không phải là việc khó khăn gì.

– Tiểu tử kia có chút bản lĩnh, các con vẫn phải chú ý một chút.

Triệu Vô Cực nói.

Gió nhè nhẹ thổi khiến cho đám sương mù trong núi di động, trên một ngọn núi lúc này có hai thân ảnh, một nam một nữ đang ngồi trên một tảng đá.

– Lâm Thiên, sau khi tiến vào mật địa phải cẩn thận, không thể sơ ý.

Lục Vô Song nói.

– Những lời này tỷ đã nói chín lần rồi nha.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Tỷ sợ đệ sơ ý.

Đôi mắt xinh đẹp của Lục Vô Song trừng lên với Lục Lâm Thiên, lại nghiêm mặt nói:

– Và nói cho đệ một chuyện quan trọng.

– Nói đi, đệ nghe đây.

Nhìn dáng vẻ nghiêm túc của Lục Vô Song, Lục Lâm Thiên ngừng cười nói.

– Tỷ biết giữa đệ và Hồng Lăng có chút chuyện….

– Vô Song, đệ và Hồng Lăng thực… Chí ít hiện tại vẫn không có gì…

Lục Lâm Thiên vội vã giải thích.

– Không được xen nào, hãy nghe tỷ nói hết.

Lục Vô Song lấy tay che miệng Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Tỷ biết hiện tại giữa đệ và Hồng Lăng không có gì. Tỷ cũng đã tìm Hồng Lăng nói qua. Hồng Lăng mặc dù là có chút điêu ngoa, thế nhưng ở chung lâu đệ sẽ phát hiện nàng là một nữ hài tốt. Tuy rằng miệng luôn nói hận đệ, là nữ nhân nên tỷ biết, tỷ biết trong lòng nàng còn có đệ. Cho nên đệ không được làm nàng tổn thương.

– Vô Song, ý của tỷ là?

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói.

– Tuy rằng tỷ không muốn cùng người khác chia sẻ đệ, thế nhưng tỷ cũng không muốn Hồng Lăng phải thương tâm. Quan trọng hơn tỷ biết trong lòng đệ cũng có Hồng Lăng, chỉ vì sợ tỷ ghen cho nên mới giả bộ là không thích Hồng Lăng. Lần này tiến vào mật địa, đệ tự mình nghĩ biện pháp an ủi nàng đi.

Lục Vô Song nói.

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, một lát sau mới nói:

– Tỷ thực sự không ăn dấm?

– Sao tỷ lại phải ăn dấm? Nếu như là nữ nhân khác tỷ nhất định sẽ phản đối. Thế nhưng Hồng Lăng thì tỷ hiểu rõ, trong lòng nàng thực sự có đệ. Mặc dù tỷ có chút không muốn thế nhưng nghĩ bao lâu nay rốt cuộc cũng thông suốt. Nam nhân các ngươi đều là một dạng như thế này. Có rồi sớm muộn cũng sẽ chán, không chừng một ngày nào đó sẽ vụng trộm sau lưng tỷ. Không bằng để Hồng Lăng tới trông chừng đệ, tỷ cũng an tâm. Sau này nếu đệ lại như vậy cho dù tỷ bỏ qua cho đệ thì Hồng Lăng cũng sẽ thu thập đệ.

Lục Vô Song nói.

– Hóa ra là muốn tìm một người tới quản đệ nha.

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói.

– Đệ đừng được tiện nghi mà còn khoe mẽ.

Lục Vô Song trừng mắt, đôi tay trắng như bông tuyết đánh vào người Lục Lâm Thiên.

– Có nữ nhân như tỷ, đệ sao có thể đi tìm ai khác nữa.

Ôm nử tử trước mắt vào lòng, trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này không khỏi cảm động. Trong đầu không tự chủ mà hiện lên dáng dấp của nữ nhân điêu ngoa Vân Hồng Lăng kia. Nếu nói trong lòng hắn hoàn toàn không có nàng quả là có chút giả dối. Thế nhưng việc này hắn cũng không thể làm chủ, cho dù hắn có ý tứ kia thế nhưng hiện tại Vân Hồng Lăng còn đang giận hắn, huống chi còn có một cửa của Vân Khiếu Thiên nữa.

Gió nhè nhẹ thổi qua, bên ngoài một đình viện tinh xảo, bên cạnh còn có mấy khóm trúc, lúc này có hai đạo thân ảnh xinh đẹp đang đứng đó.

Chương 443: Trước khi đi vào mật địa (2)

– Thúy Ngọc, không phải ngươi nói chúng ta sẽ trở về sao? Lại lại còn muốn vào mật địa của Vân Dương Tông?

Độc Cô Băng Lan nhìn Thúy Ngọc hỏi.

– Mật địa của Vân Dương Tông này lai lịch bất phàm, chính là một khối lục địa thượng cổ, ta đi xem có bảo vật nào không. Đặc biệt là Vũ Linh thánh quả ta cũng muốn nếm thử một chút.

Thúy Ngọc nói.

– Phỏng chừng bên trong khối lục địa thượng cổ của Vân Dương Tông cũng không có bảo vật cao cấp. Bảo vật trong tộc mỗi một kiện xuất ra đều vô cùng bất phàm. Về phần Vũ Linh thánh quả tuy rằng là bất phàm, thế nhưng Linh quả trong tộc chúng ta mạnh hơn Vũ Linh thánh quả cũng có không ít. Ngươi đi vào trong đó, chỉ sợ còn có mục đích khác.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Ngươi muốn nói cái gì?

Thúy Ngọc liếc mắt nhìn Độc Cô Băng Lan hỏi.

– Chẳng lẽ là vì Lục Lâm Thiên?

Độc Cô Băng Lan do dự một chút rồi nói.

– Không phải.

Thúy Ngọc ngẩng đầu nói:

– Lục Lâm Thiên không đơn giản, còn có Lục Vô Song, ta hoài nghi nàng đã.... Nói chung, ta muốn tiến vào mật địa nhìn một phen. Sau đó xem có tìm được tin tức bảo vật kia từ trên người Lục Lâm Thiên hay không.

– Lời này chỉ sợ chính bản thân ngươi cũng không tin.

Độc Cô Băng Lan tầm nói, lại nói tiếp:

– Lục Lâm Thiên tuy rằng bất phàm, là nhân trung chi long. Thế nhưng, ngươi có nghĩ tới hay không? Cho dù hắn mạnh mẽ chỉ sợ cũng không được gia tộc tán thành, bởi vì còn xa mới đạt tới yêu cầu của trong tộc.

– Được rồi, chúng ta không nói chuyện này nữa. Chờ sau khi ta rời khỏi mật địa thì ta sẽ rời khỏi Vân Dương Tông.

Thúy Ngọc nói.

Thời gian ba ngày có thể coi như một cái chớp mắt, trong ba ngày này ngoại trừ thời gian Lục Lâm Thiên ở cùng Lục Vô Song thì hắn còn đi Vạn Vũ Lâu.

Sáng sớm, ngoài cửa gió nhẹ thổi mang theo những chiếc lá rung bay đầy trên núi.

Phù.

Lục Lâm Thiên dừng tu luyện, miệng thở ra một ngụm trọc khí. Cảm giác chân khí dồi dào trong cơ thể, tuy rằng hắn vẫn luôn hà khắc với bản thân thế nhưng lúc này cũng không nhịn được mà mỉm cười. Vũ Phách tứ trọng, Linh Phách tứ trọng đỉnh phong. Loại thực lực này cho dù hiện tại hắn có đụng phải Vũ Phách cửu trọng cũng có thể chém giết. Vũ Tướng nhất trọng cũng có lực để chống lại, muốn giết thì không biết có thể làm được hay không.

– Lão đại, tới giờ xuất phát rồi.

Thanh âm của Tiểu Long vừa dứt thì thân ảnh của nó đã xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, cái lưỡi không ngừng phun ra nuốt vào, đôi mắt nhỏ vô cùng sáng sủa.

– Vào trong thú nang đi, không biết ta có mang được đệ vào hay không.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long. Trong mật địa này yêu thú không thể tiến vào, để Tiểu Long tiến vào thú nang, Lục Lâm Thiên cũng không dám chắc có thể đem nó vào trong được hay không.

– Hẳn là không thành vấn đề.

Tiểu Long có chút lo lắng, phải rời khỏi lão đại của nó hơn nửa năm, nó không muốn một chút nào.

Trên ngọn chủ phong Vân Dương Tông, ngọn núi vô cùng to lớn, chu vi khoảng chừng mười dặm, từ dưới đất mọc lên thẳng tới trận trời, là ngọn núi sừng sững to nhất trọng sơn mạch này. Giống như chòm sao Thương Long ngẩng đầu khí thế vô cùng phi phàm.

Lục Lâm Thiên theo sư phụ Vũ Ngọc Tiền đi tới ngọn núi cao nhất, lúc này trên sân rộng trước đại điện đã có mười mấy thân ảnh đang đứng đó, chính là chúng hộ pháp của Vân Dương Tông.

Lục Lâm Thiên mang theo Tiểu Long ở trong thú nang, còn Huyết Tích Dịch và Thiên Sí Tuyết Sư thì lưu lại trên ngọn núi, để cho bọn chúng tu luyện.

Sưu.

Ngay khi Lục Lâm Thiên còn chưa chạm đất thì giữa không trung xuất hiện mấy đầu yêu thú phi hành khổng lồ, chính là chúng trưởng lão mang theo đệ tử có tư cách tiến vào mật địa tới đây.

Sưu Sưu.

Mọi người đáp xuống mặt đất, một cỗ khí tức khuếch tán khiến cho chung quanh khẽ chấn động.

– Triệu Kình Hải, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Triệu Kình Thiên, Phách Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong, Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần, Tằng Sở Hùng….

Lục Lâm Thiên đáp xuống sân, ánh mắt nhìn về phía chung quanh, lúc này hơn phân nửa người hắn đều biết tên. Những đệ tử này cũng chính là những đệ tử trẻ tuổi mạnh nhất trong Vân Dương Tông hiện tại.

– Triệu Kình Hải, Triệu Kình thiên, Tằng Sở Hùng.

Lục Lâm Thiên nhìn kỹ ba thân ảnh trong đám người. Thứ nhất, thứ năm và thứ mười hai trên Long bảng, ba người này đều là môn hạ của Triệu Vô Cực. Nếu như tính cả Lý Đạt Giang kia thì top hai mươi trên Long bảng môn hạ Triệu Vô Cực có bốn người. Thảo nào địa vị Triệu Vô Cực trong tông môn lại không thấp.

Nhìn vào ba người này Lục Lâm Thiên khẽ nhướng mày, trong mắt xuất hiện một tia hàn ý. Trong mật địa này nếu ba người bọn chúng không trêu chọc tới hắn sợ rằng không có khả năng. Thế nhưng cho dù bọn chúng không trêu chọc tới hắn nhưng nếu có cơ hội bản thân hắn cũng không bỏ qua cho bọn họ. Nếu như toàn bộ ba người bọn họ chết ở trong mật địa, tin rằng Triệu Vô Cực sẽ tức giận tới mức nhảy lầu.

Nghĩ vậy Lục Lâm Thiên âm thầm cười lạnh. Thế nhưng hắn cũng hiểu rõ, chặn giết ba kẻ này, coi như là liều mạng cũng khó có thể làm được. Hai Vũ Tướng một Linh Tướng tam trọng, thực lực vô cùng kinh khủng, tốt hơn nên ẩn nấp trước một phen rồi tính.

Lúc này hắn cũng cảm nhận được ánh mắt của ba người dường như vô ý quét về phía hắn. Lục Lâm Thiên lập tức bày ra bộ dáng ta không sợ các ngươi, chí ít, bản thân hắn cũng có một chút năng lực để tự bảo vệ mình.

– Chư vị trưởng lão tới thật sớm.

Thanh âm của Vân Khiếu Thiên chậm rãi truyền đến, thanh âm vừa dứt thì trên sân xuất hiện sáu đạo thân ảnh.

– Bái kiến tông chủ.

Mọi người hành lễ, sáu người này lần lượt là Vân Khiếu Thiên, Đại hộ pháp, Vân Hồng Lăng, Thúy Ngọc, Hàn Phong, Đồng Phàn.

– Khí tức thật mạnh.

Lục Lâm Thiên vẫn không ngừng suy đoán thực lực của Vân Khiếu Thiên này, thế nhưng cũng không đoán ra được. Hắn tuyệt đối có tu vi Vũ Vương, thế nhưng Vũ Vương mấy trọng hắn không đoán ra được. Từ khí tức xem ra, so với Dương trưởng lão kia dường như mạnh hơn không ít.

– Tất cả đều đã tới vậy thì chúng ta xuất phát đi mật địa thôi.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên đảo qua mọi người.

– Lâm Thiên, chúng ta đi thôi.

Vũ Ngọc Tiền lên tiếng. Hai cánh Lam Ngọc Lang Ưng dựng lên, hai người nhảy lên lưng Lam Ngọc Lang Ưng. Chúng trưởng lão bên cạnh cũng nhảy lên yêu thú phi hành của mình, tất cả những yêu thú này đều đạt tới ngũ giai, vô cùng cường hãn. Hai cánh dựng lên bay về phía trước.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Thúy Ngọc, lúc này nàng vẫn ở bên cạnh Vân Khiếu Thiên, xem ra thân phận của Thúy Ngọc này không tầm thường một chút nào.

– Rốt cuộc nàng là ai?

Lục Lâm Thiên nói. Trước đây Nam thúc đã từng nói, Độc Cô gia không đơn giản một chút nào. Thế nhưng cho tới bây giờ Lục Lâm Thiên cũng chưa từng nghe qua có thế lực cường hãn nào gọi là Độc Cô gia tộc cả.

Một lát sau Lục Lâm Thiên cũng lười suy nghĩ nữa. Lúc này từ trên lưng Lam Ngọc Lang Ưng nhìn xuống, quần sơn lờ mờ, ngọn núi biến hóa, xanh tươi, mơ hồ có thể thấy được không ít kiến trúc trên các ngọn núi.

Chương 444: Tu luyện nhanh chóng

Dãy núi liên miên dưới ánh mặt trời chiếu rọi phản xạ ra quang mang nhàn nhạt có vẻ vô cùng tráng lệ. Trên lưng yêu thú phi hành, mọi người không nói câu nào, sau nửa canh giờ, một hạp cốc khổng lồ xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên.

Trong hạp cốc lúc này có một con sông rộng nghìn thước, nước sông chảy cuồn cuộn liên tục, hạp cốc chia làm hai phần, bao quanh hạp cốc là những ngọn núi cao ngất xuyên thẳng lên trời.

Con sông vô cùng rộng lớn, từng đợt sóng đánh vào trên những tảng đá bên cạnh tạo thành bọt nước.

– Lâm Thiên, chúng ta tới rồi.

Vũ Ngọc Tiền nói với Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Mọi người rời khỏi lưng yêu thú phi hành, đứng trên một tảng đá chừng mấy chục thước dưới ngọn núi.

– Lẽ nào mật địa ở đây sao?

Nhìn sang chung quanh, Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc, chỗ này dường như cũng không có gì đặc biệt so với những địa phương khác.

– Những đệ tử tiến vào mật địa nghe đây. Bên trong mật địa tùy thời sẽ gặp nguy hiểm, có lẽ sư phụ các ngươi cũng đã nói cho các ngươi tất cả về mật địa này.

Vân Khiếu Thiên nhìn chúng đệ tử, vẻ mặt trầm xuống nói:

– Trong mật địa có một bảo vật của Vân Dương Tông chúng ta là Vũ Linh thánh quả, ba năm kết trái một lần, mỗi người đều có thể dùng một quả. Sau khi dùng xác suất đột phá Vũ Vương, Linh

Vương đạt tới năm thành, cho nên các ngươi dùng một trái là đủ. Thế nhưng mỗi lần Vũ Linh thánh quả kết trái chỉ có chín trái, nói cách khác, mười một người còn lại sẽ không có Vũ Linh thánh quả để dùng. Tiện đây ta cảnh cáo tất cả mọi người, mặc kệ là dưới tình huống gì, bao gồm cả tranh đoạt Vũ Linh thánh quả cũng không được đánh chết đồng môn. Bằng không, mặc kệ là ai, sau khi rời khỏi mật địa cũng bị đánh chết. Đồng thời gia tộc phía sau các ngươi cũng bị liên lụy, các ngươi hiểu chưa?

– Vâng, Tông chủ.

Chúng đệ tử đáp lại. Dưới khí tức uy áp của Vân Khiếu Thiên khiến cho toàn thân bọn họ run rẩy, ngay cả Lục Lâm Thiên cũng không có ngoại lệ. Hắn thầm nghĩ trong lòng, đánh chết đồng môn không ngờ còn liên lụy tới gia tộc, đủ thấy Vân Dương Tông bảo hộ đệ tử thân truyền ra sao.

– Trong mật địa còn có bảo vật thứ hai, đó chính là năng lượng bên trong mật địa. Các ngươi ở trong đó tốc độ tu luyện so với bình thường nhanh hơn năm sáu lần. Các ngươi ở trong đó tu luyện nửa năm tương đương với ở bên ngoài tu luyện hai năm. Đối với Vũ giả song hệ tương đương với tu luyện bên ngoài bốn đến năm năm. Phải nắm chắc cơ hội này, những năng lượng này chỉ đủ cho các ngươi thôn phệ trong nửa năm, nửa năm sau cho dù ở lại cũng không có một chỗ tốt nào cho các ngươi mà chỉ có hại mà thôi. Bởi vì hai mươi người các ngươi đều là đệ tử mạnh nhất từ trong tông chọn ra, vô luận là linh hồn lực và tâm cảnh đều đạt tới trình độ nhất định. Nếu như đệ tử bình thường tiến vào trong đó phỏng chừng sẽ tạo thành không ít di chứng. Đồng thời mỗi ba năm vào lúc Vũ Linh thánh quả chín mới có thể tạo ra được đám năng lượng này cho các ngươi tu luyện. Bình thường mật địa cũng không có tác dụng này.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Còn có loại chuyện như thế này sao?

Lục Lâm Thiên thầm khiếp sợ trong lòng, nửa năm không ngờ lại tương đương với thời gian tu luyện hai năm. Vũ giả song hệ còn trực tiếp tương đương với bốn năm năm. Vậy nếu như Vũ giả tam hệ không chừng còn bằng bảy đến tám năm nha. Quá mức kinh khủng, may mắn thay mỗi ba năm khi Vũ Linh thánh quả chín mới có tác dụng như vậy. Nếu như mật địa lúc nào cũng có tác dụng như vậy thì quá mức kinh khủng rồi. Vân Dương Tông có thể liên tục để đám đệ tử thiên phú không tồi đưa đến mật địa, lại thêm tốc độ tu luyện kinh khủng như vậy, hai mươi năm sau, phỏng chừng thực lực Vân Dương Tông sẽ tăng lên tới một mức độ vô cùng kinh khủng.

– Tiến vào mật địa, bên trong nguy cơ khắp nơi, nếu như có tiêu ký trước cấm địa mà tông môn lưu lại thì không được xông loạn vào trong đó. Các ngươi muốn trở về thì cứ đi thẳng về phía trước. Vũ Linh thánh quả nằm ở vị trí trung ương mật đạo, vì vậy các ngươi chỉ cần tiến về phía trước là có thể tới chỗ của Vũ Linh thánh quá. Phải chú ý một điểm. Vũ Linh thánh quả vào ba tháng sau mới chín, nếu như các ngươi không tìm thấy nó, chín ngày sau Vũ Linh thánh quả sẽ tự động héo rũ, hoặc là bị yêu thú ăn vào bụng. Những đệ tử thu được Vũ Linh thánh quả có thể trực tiếp ăn vào, hiệu quả ngay lúc hái mới tốt nhất. Nửa năm sau, các ngươi phải lập tức chạy tới nơi xuất cốc, bằng không sẽ bị nhốt trong mật địa ba năm. Đến lúc đó, phỏng chừng các ngươi cũng đã trở thành thức ăn trong bụng yêu thú rồi.

Nói xong, Vân Khiếu Thiên nhìn một loạt các đệ tử, sau đó nhìn vào một ngọn núi phía trước nói:

– Mời mấy vị Thái thượng trưởng lão mở mật địa.

Sưu Sưu.

Lúc này, trên ngọn núi chung quanh đột nhiên có mấy đạo khí tức xuất hiện.

– Khí tức thật mạnh mẽ.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, mấy đạo khí tức này chỉ xuất hiện thôi cũng đã khiến cho hắn bị áp chế tuyệt đối, ngay cả linh hồn cũng run rẩy. Mấy đạo khí tức này thậm chí so với Vân Khiếu Thiên còn mạnh hơn nhiều.

– Vân Dương Tông thật đáng sợ.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng. Vân Dương Tông này tuyệt đối đáng sợ, thực lực biểu hiện ra bên ngoài đã rất kinh khủng rồi, thực lực ẩn dấu lại càng thêm kinh khủng.

– Tam tông Tứ môn, quả thực danh bất hư truyền, quá mức khủng bố.

Lục Lâm Thiên lúc này lại nghĩ tới Phi Linh môn của mình, coi như là có lão độc vật và Quỷ tiên tử Bạch Oánh thì Phi Linh môn của hắn cũng không thể so sánh với đại môn đại phái như Tam tông Tứ môn.

Ngay khi mấy đạo khí tức này xuất hiện thì đồng thời Lục Lâm Thiên thấy trên ngọn núi cao vót phía trước đột nhiên xuất hiện mấy đạo quang trụ chói mắt, đường kính vô cùng khổng lồ.

Tổng cộng có bốn đạo quang trụ, phân biệt là vàng, xanh, trắng, đỏ, bốn loại năng lượng thuộc tính cũng ba động theo, phân biệt là thổ hệ, thủy hệ, phong hệ, hỏa hệ.

Bốn đạo quang tụ xuất hiện trong nháy mắt khiến cho không gian rung động. Toàn bộ thiên địa đột nhiên run rẩy kịch liệt, một cỗ khí tức cổ xưa mà mênh mông đột nhiên từ giữa không trung khuếch tán ra. Cỗ hơi thở này dường như đến từ không gian hư vô khiến cho người ta có cảm giác trường tồn với thời gian khiến cho linh hồn những đệ tử ở đây không khỏi run rẩy.

– Mật địa sắp mở ra.

Vũ Ngọc Tiền nhịn không được mà nói.

Oanh…

Vũ Ngọc Tiền vừa nói xong Lục Lâm Thiên lập tức đưa mắt nhìn về phía con sông rộng kia. Lúc này trên mặt sông bỗng nhiên phát âm thanh bạo liệt, toàn bộ đại địa đều rung động, nước sông bỗng nhiên cuồn cuộn, từng cơn sóng lớn giống như cơn đại hồng thủy cao tới mấy chục thước.

Ào ào.

Đồng thời, trên bầu trời, giữa cái khe sâu kia đột nhiên có một không gian chừng trăm thước chậm rãi hiện ra từ cái khe, không gian bốn phía chấn động. Không khí chung quanh giống như cuộn sóng. Vừa rồi cỗ khí tức cổ xưa kia chính là từ bên trong cái khe phát ra, lúc này khí tức này càng thêm đậm đặc.

Chương 445: Trong mật địa (1)

– Đây là mật địa sao?

Lục Lâm Thiên nhìn vào không gian đang hiện ra trên cái khe kia không khỏi có chút khiếp sợ mà lẩm bẩm. Giờ phút này, Lục Lâm Thiên mới biết được bản thân mình nhỏ bé cỡ nào, dưới khí tức này, hắn có cảm giác bản thân mình chỉ là một con kiến hôi nhỏ yếu.

– Mật địa sắp mở ra, những đệ tử đi vào mật địa chuẩn bị. Sau nửa năm cửa ra sẽ mở ra tới lúc đó các ngươi phải nắm chắc thời gian chạy tới.

Vân Khiếu Thiên nhấn mạnh hai chữ nửa năm. Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, trong mật địa này có một cỗ năng lượng mà Vân Khiếu Thiên từng nói, không biết hắn có thể thôn phệ hay không. Nếu như Âm Dương Linh Vũ Quyết của hắn mà cũng không thể thôn phệ thì đây chính là nhược điểm của Âm Dương Linh Vũ Quyết, khi đó ở trong này hắn sẽ tu luyện giống như bình thường, căn bản không thể so sánh được với những người khác.

May thay trong này cũng có yêu thú, đến lúc đó thôn phệ yêu đan, thời gian nửa năm thực lực của hắn tuyệt đối có thể thăng tiến một bước dài.

Sưu Sưu.

Cái khe khổng lồ trên bầu trời giống như là cánh cửa không gian, chu vi chung quanh lúc này có một cỗ khí tức tràn ngập trong không gian. Dưới con sông sóng nước không ngừng dâng cao cuồn cuộn rồi lại đổ xuống nước văng tung tóe như nổ một quả bom trong con sông vậy.

– Bắt đầu tiến vào mật địa.

Vân Khiếu Thiên nói.

Sưu Sưu.

Vân Khiếu Thiên vừa nói xong, có ba đạo thân ảnh phóng lên cao, mang theo ba tiếng xé gió. Ba đạo thân ảnh nhanh như thiểm điện xẹt qua bầu trời, dưới ánh mắt chăm chú của mọi người trực tiếp tiến vào trong không gian bên trong cái khe kia rồi biến mất không thấy.

Sưu Sưu.

Lại có mấy tiếng xé gió vang lên, mấy đạo thân ảnh tiếp theo phóng tới, chính là đám người Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phi Ưng Lăng Phong.

Ngay sau đó, Vân Hồng Lăng, Thúy Ngọc, Hàn Phong, Đồng Phàn cũng trực tiếp tiến vào bên trong đó.

– Lâm Thiên, đi đi. Tất cả mọi chuyện phải cẩn thận một chút. Nửa năm sau vi sư sẽ chờ con ở đây.

Vũ Ngọc Tiền nói với Lục Lâm Thiên, trong mắt tràn ngập sư quan tâm.

– Vâng, đệ tử đi vào đây.

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp, chân khí dưới chân lóe lên, thân ảnh giống như một con chim ưng nhẹ nhàng nhảy lên.

– Không gian thú nang không biết có thể đem vào bên trong không.

Lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên đột nhiên có chút khẩn trương. Hắn mang theo Không gian thú nang trong người, không biết có thể tiến vào trong mật địa hay không.

Ngay khi vừa mới tiến cận cái khe kia, Lục Lâm Thiên nhất thời cảm nhận được một cỗ hấp lực đem hắn hút vào bên trong.

Lục Lâm Thiên lập tức tiến vào bên trong, mấy người còn lại ở bên ngoài lúc này chân khí dưới chân cũng run lên, trong nháy mắt lao thẳng lên bầu trời, tiến vào không gian bên trong cái khe.

Ngay khi người cuối cùng biến mất trong cái khe kia, bốn đạo quang trụ trên ngọn núi lập tức biến mất. Không gian chung quanh cái khe cũng ba động kịch liệt, nhanh chóng trở nên mờ ảo rồi biến mất trước mắt mọi người.

Phanh Phanh.

Trong con sông, từng cơn sóng lớn lúc này trong nháy mắt cũng khôi phục lại như cũ.

– Không biết lúc này ai trong bọn chúng sẽ có được Linh Vũ thánh quả đây.

Dương trưởng lão nhìn vào cái khe đang biến mất trong không gian chậm rãi nói.

– Vậy thì phải xem thực lực và vận khí của bọn chúng rồi.

Vân Khiếu Thiên nói.

Trong không gian trắng xóa, lúc này Lục Lâm Thiên đang đứng ở đó. Phía xa có ánh sáng lóe lên, chung quanh hắn lúc này vô cùng vắng vẻ, khiến cho hắn có cảm giác sợ hãi.

– Không gian thú nang có thể tiến vào trong.

Lục Lâm Thiên vỗ không gian thú nang của mình, mối lo trong lòng rốt cuộc cũng biến mất. Xem ra mật địa này không cho yêu thú ra vào thế nhưng nếu mang không gian thú nang là có thể cắt đứt khí tức của yêu thú là có thể tiến vào. Có Tiểu Long bên người, hắn sẽ an toàn hơn rất nhiều.

Lúc này Lục Lâm Thiên vận chuyển chân khí trong người, đánh giá bốn phía.

Sưu.

Trong nháy mắt, không gian giống như gấp khúc đột nhiên một cảnh tượng khác xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Đây là một sơn cốc, lúc này trong cửa cốc còn có đám người Vân Hồng Lăng, Thúy Ngọc, Triệu Kỉnh Hải, Triệu Kỉnh Thiên.

Sưu Sưu.

Phía sau Lục Lâm Thiên lúc này có mấy đạo thân ảnh đang tiến đến. Lúc này, hai mươi đệ tử tiến vào mật địa đã tập trung ở trong sơn cốc này.

– Năng lượng thật là đậm đặc.

Trong lúc đó, Lục Lâm Thiên âm thầm cảm nhận chung quanh, trong nháy mắt phát hiện ra trong không khí nơi này có một cỗ năng lượng, cỗ năng lượng này theo sự hô hấp của hắn mà tiến vào cơ thể khiến cho cơ thể có cảm giác thoải mái không nói nên lời.

Tâm thần tản ra, Lục Lâm Thiên lại phát hiện trong không khí có một tia năng lượng vô cùng nhỏ đang di chuyển. Loại năng lượng kỳ lạ này có chút giống như năng lượng trong thiên địa và năng lượng bên trong Linh Hồn Thần Dịch, năng lượng bên trong Vũ Linh ảo cảnh nữa. Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhận ra, khí tức này dường như mặc kệ là chân khí hay linh lực đều có chỗ tốt.

Hắn khẽ nhíu mày rồi suy đoán, đây có lẽ là loại năng lượng có thể đẩy nhanh tốc độ tu luyện trong lời nói của Vân Khiếu Thiên.

Lục Lâm Thiên nhất thời vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết thử xem có thể thôn phệ được không. Chân khí vận chuyển, thế nhưng ngay lập tức Lục Lâm Thiên lại thất vọng. Năng lượng này tuy rằng đậm đặc thế nhưng Âm Dương Linh Vũ Quyết của hắn lại không thể trực tiếp thôn phệ. Dưới tình huống bình thường hắn cũng tu luyện nhanh hơn vũ giả bình thường mấy lần. Thế nhưng có Âm Dương Linh Vũ Quyết cho nên mới có cảm giác chậm chạm. Hơn nữa tốc độ tu luyện của Vũ giả ngũ hệ cũng không phải là thứ mà các vũ giả bình thường có thể so sánh.

Thất vọng qua đi, Lục Lâm Thiên cũng không để ý lắm. Bởi vì trong lòng hắn cũng đã sớm nghĩ tới loại kết quả này, bản thân hắn muốn tăng cường thực lực vẫn dựa vào yêu đan là nhanh nhất. Chỉ là không biết bên trong mật địa này có Linh thú hay không. Bằng không tu vi Linh giả muốn đột phá quả thực có chút phiền phức.

Lúc này những đệ tử đều đánh giá chung quanh, đối với mọi người mật địa này là một nơi xa lạ, tất cả mọi người đều là lần đầu tiên đến đây.

– Chư vị, trong mật địa này vô cùng nguy hiểm. Nhiều người thì độ an toàn sẽ cao hơn một chút, các vị có muốn đi cùng chúng ta không?

Trong đám người, lúc này Triệu Kình Hải nói.

Thanh âm của Triệu Kình Hải vang lên, nhất thời có vô số ánh mắt nhìn vào người Triệu Kình Hải.

Bên người Triệu Kình Hải lúc này có Triệu Kình Thiên, Tằng Sở Hùng. Ba người này một người thứ nhất Long bảng, một người xếp thứ năm và một người xếp thứ mười hai,

– Ta gia nhập.

Một nữ đệ tử không có chút do dự nào đi tới bên cạnh ba người Triệu Kình hải.

– Vương Bình, xếp thứ hai mươi bốn trên Long bảng, Linh Sư cửu trọng đỉnh phong.

Trong đầu Lục Lâm Thiên nhanh chóng hiện lên tin tức về nữ nhân này. Cường giả xếp thứ mười bốn trên Long bảng, vận khí không tồi chút nào, lần này không ngờ lại tiến vào top hai mươi.

Chương 446: Trong mật địa (2)

– Có ai đi cùng ta không? Chúng ta chỉ cần chín người mà thôi. Bởi vì Linh Vũ thánh quả cũng chỉ có chín quả.

Ánh mắt Vân Hồng Lăng đảo qua mọi người rồi nói.

Vân Hồng Lăng nói xong lập tức có không ít đệ tử đang do dự lúc này cũng không nhịn được mà nhìn về phía Vân Hồng Lăng.

Bên người Vân Hồng Lăng lúc này có Thúy Ngọc, Hàn Phong, Đồng Phàn. Tổng cộng bốn người. Hàn Phong là cường giả thứ hai Long bảng, Đồng Phàn thứ tư. Mà bản thân Vân Hồng Lăng và Thúy Ngọc đều có thực lực tiến vào nhất trọng tầng năng của Linh Vũ ảo cảnh hợp nhất. Bốn người này chỉ tính riêng về thực lực cũng không thua kém đám người Triệu Kình Hải.

– Tính thêm ta nữa.

Phi Ưng Lăng Phong nói, thân ảnh chợt lóe lên rồi xuất hiện bên người Vân Hồng Lăng.

– Tính thêm ta nữa.

Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần nhíu mày, khí tức quanh người có chút âm trầm, lúc này cũng lắc mình đi tới bên người Vân Hồng Lăng.

– Ha ha, ta cũng tới giúp vui.

Phách Đao Long Tam cười ha hả nhanh chóng tiến tới bên cạnh Vân Hồng Lăng.

Có bốn cường giả này gia nhập, khí thế của trận doanh Vân Hồng Lăng lúc này vô cùng cường hãn, mọi người đều là cường giả.

– Chín người còn thiếu một người. Lục Lâm Thiên, ngươi tới đây đi.

Nhưng vào lúc này, ngoài dự liệu của mọi người, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt lại mở miệng nói với Lục Lâm Thiên.

– Lục Lâm Thiên không được chấp nhận đội ngũ.

Khuất Đao Tuyệt vừa nói xong thì Vân Hồng Lăng nói.

Nghe Vân Hồng Lăng nói vậy mọi người đều nghi hoặc không ngớt, không biết Lục Lâm Thiên đã đắc tội với nữ nhân điêu ngoa này từ bao giờ.

Lục Lâm Thiên cười khổ, nữ nhân này xem ra vẫn còn chưa hết giận với hắn.

– Ta gia nhập.

– Ta cũng gia nhập.

Lúc này lại có hai người thanh niên đi lên phía trước, một người là Vũ Phách lục trọng, người kia là Vũ Phách thất trọng.

Hai người này Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ gì. Một người chính là đệ tử của Ngô trưởng lão, một người là đệ tử của Tôn trưởng lão. Hai người này cũng bài danh trong top mười của Long bảng.

– Hai người các ngươi chỉ có một người được gia nhập, chúng ta chỉ cần chín người mà thôi.

Vân Hồng Lăng nhìn hai người nói.

– Hồng Lăng, để cho hai người bọn họ cùng gia nhập đi. Ta rời khỏi đoàn đội.

Thúy Ngọc nói với Vân Hồng Lăng.

– Cái gì, thế nhưng….

Vân Hồng Lăng nhìn Thúy Ngọc nói. Thế nhưng lời còn chưa dứt thì Thúy Ngọc lại nói:

– Ta tự có chừng mực, không sao đâu.

Nhìn Thúy Ngọc, Vân Hồng Lăng dường như cũng biết mình không có cách nào thuyết phục được nàng nên nói:

– Vậy ngươi cẩn thận một chút.

Nhìn thấy bên người Vân Hồng Lăng đã có chín người, những đệ tử còn lại của Vân Dương Tông lúc này cũng chỉ có thể đi tới bên cạnh Triệu Kình Hải mà thôi.

Mọi người cũng biết, trong mật địa này vô cùng nguy hiểm. Nhiều người tự nhiên sẽ an toàn hơn một chút. Nếu như một mình hành tẩu, độ nguy hiểm sẽ cao hơn khi hành tẩu cùng đoàn đội hơn mấy lần.

– Lâm Thiên, ta đi cùng ngươi.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đang thầm suy nghĩ trong lòng thì Thúy Ngọc đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Đi với ta?

Lục Lâm Thiên sửng sốt, đi cùng đám người Vân Hồng Lăng, có thêm Hàn Phong, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phách Đao Long Tam không thể nghi ngờ sẽ an toàn hơn rất nhiều, Thúy Ngọc này không biết lại có chủ ý gì nữa đây.

– Lẽ nào ngươi muốn để cho ta đi một mình sao?

Thúy Ngọc nói với Lục Lâm Thiên.

– Vậy, được rồi.

Lục Lâm Thiên nhướng mày rồi đáp.

– Vậy còn được.

Thúy Ngọc mỉm cười nói.

– Biểu… Thúy Ngọc. Ngươi muốn đi cùng với tiểu tặc này sao? Ta không đồng ý, hắn sẽ bắt nạt ngươi đó.

Vân Hồng Lăng tức thì kháng nghị nói.

– Hồng Lăng, không sao đâu. Ta tin Lâm Thiên không phải loại người như vậy.

Thúy Ngọc mỉm cười nói.

– Sư muội, chúng ta phải đi thoi.

Hàn Phong bên người Vân Hồng Lăng lúc này mở miệng nói, ánh mắt dường như vô ý nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Được rồi, chúng ta xuất phát.

Vân Hồng Lăng liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọc rồi nói. Sau đó chín người lập tức rời đi.

– Chư vị, chúng ta cũng đi thôi.

Triệu Kình Hải nói, ánh mắt quét về phía Lục Lâm Thiên một lát rồi cũng tiến về phía trước.

Hai đội này mỗi đội có chín người, tổng cộng mười tám người đều đi về phía trước. Lúc này chỉ còn lại Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọc.

– Thúy Ngọc, nếu như ngươi đi cùng bọn họ sẽ an toàn hơn rất nhiều.

Lục Lâm Thiên nói với Thúy Ngọc.

– Lẽ nào ngươi thấy ta lớn lên không xinh xắn cho nên mới không nguyện ý đi cùng ta?

Thúy Ngọc mỉm cười nói.

– Không xinh sao?

Lục Lâm Thiên nhìn vào khuôn mặt của Thúy Ngọc rồi nói:

– Nếu như một nữ nhân đẹp mà tâm địa như rắn rết thì ta sẽ lập tức rời khỏi. Xấu hay đẹp không phải dựa vào khuôn mặt cùng dáng người có thể đánh giá được. Tuy rằng nam nhân đều thích nữ nhân xinh đẹp, ta cũng vậy, thế nhưng ta càng thêm sợ nữ nhân như độc xà hơn.

– Thật không? Lời nói của ngươi quả thực cũng có chút đạo lý.

Thúy Ngọc ngẩng đầu, đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

– Vậy ngươi nói xem giữa ta và Vô Song tỷ ai hấp dẫn hơn?

– Chuyện này….

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

– Vấn đề này quả thực khó trả lời.

– Thật không? Nếu như vậy ta càng muốn ngươi trả lời.

Thúy Ngọc nói.

– Vô Song trong lòng của ta mặc kệ là lúc nào đều là nữ nhân đẹp nhất. Bởi vì nàng trong lòng của ta, cho dù một ngày nào đó nàng già đi, dung nhan biến hóa cũng là người đẹp nhất. Nói như vậy chắc nàng cũng hiểu.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Vô Song tỷ rất hạnh phúc.

Một lát sau Thúy Ngọc nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Có nàng ấy ta cũng rất hạnh phúc.

Lục Lâm Thiên nói, khóe miệng mỉm cười.

– Lâm Thiên, chúng ta đi thôi. Ba tháng sau nhất định phải chạy tới chỗ Vũ Linh thánh quả. Diện tích bên trong mật địa này cũng không nhỏ, chúng ta phải đẩy cao tốc độ mới kịp được.

Thúy Ngọc nói.

– Tiểu Long, ra đi.

Lục Lâm Thiên đánh ra thủ ấn, sau đó vỗ vào không gian thú nang, tức thì có một đạo quang mang bắn ra, lập tức rơi vào trên vai Lục Lâm Thiên.

– Tiểu Long…

Nhìn thấy Tiểu Long, Thúy Ngọc kinh ngạc hỏi:

– Tiểu Long sao nó cũng vào đây được? Trong mật địa này yêu thú không thể tiến vào nha.

– Chuyện này…. Do bí pháp của ta mà thôi.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, vuốt đầu Tiểu Long trên vai rồi nói:

– Thúy Ngọc, chúng ta đi thôi.

Hai người đi về phía trước, Lục Lâm Thiên không ngừng đánh giá không gian chung quanh. Trong mật địa này có rất ít núi non, sắc trời mông lung, không có mặt trời. Trên bầu trời dường như bị mây mù bao phủ vậy.

Dựa theo lời Vân Khiếu Thiên nói, Lục Lâm Thiên trực tiếp đi về phía trước. Vũ Linh thánh quả ở vị trí trung tâm của mật địa, cứ đi về phía trước là đến.

Cảm nhận năng lượng đậm đặc trong không khí, Lục Lâm Thiên cảm thấy rất bất đắc dĩ. Âm Dương Linh Vũ Quyết này ở trong mật địa không có bao nhiêu tác dụng, vẫn phải dùng tới yêu đan.

Đi về phía trước, lúc này phía trước đã sớm không còn thân ảnh đám người Vân Hồng Lăng. Hai người cũng không dám chậm trễ vội vã đi về phía trước.

Chương 447: Mật địa nguy hiểm

Chân khí không ngừng lưu chuyển trong cơ thể, tâm thần tản ra chung quanh. Lục Lâm Thiên không dám sơ ý một chút nào, Tiểu Long cũng lúc lắc cái đầu dùng ánh mắt cảnh giác nhìn chung quanh.

Tại một chỗ nào đó trong sơn cốc, dưới không gian mông lung bao phủ, có hai đạo thân ảnh đang nhanh chóng tiến về phía trước.

– Cẩn thận, có yêu thú.

Hai người nhanh chóng thối lui. Đồng thời trong sơn cốc lúc này trong nháy mắt xuất hiện hơn mười đầu yêu thú, thân thể to lớn, trên thân được bao phủ bởi một tầng lông màu đen, đuôi đỏ sậm, giống như là lửa vậy. Miệng đầy răng nanh, mắt sáng rực, hai mắt tỏa ra hung quang nhìn chằm chằm vào hai người Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọc.

– Hỏa Vĩ Lang tam giai trung kỳ.

Thúy Ngọc nói. Hai người trước mặt mười đầu Hỏa Vĩ Lang khổng lồ này có chút nhỏ bé, thế nhưng hai người lại không quá để ý tới mười đầu Hỏa Vĩ Lang này.

– Lão đại, mười đầu yêu thú tam giai mà thôi. Đệ có thể dễ dàng đối phó với chúng.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong tai Lục Lâm Thiên.

– Chưa được sự cho phép của ta, đệ không được xuất thủ.

Lục Lâm Thiên nói.

Grào

Hơn mười đầu Hỏa Vĩ Lang tam giai trung kỳ này gào rống, ánh mắt nhìn về phía hai người Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọc lúc này như đang nhìn món điểm tâm của bọn nó vậy.

– Động thủ.

Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọc nhìn nhau. Rồi thân ảnh của hai người trong nháy mắt biến mất tại chỗ tạo thành một chuỗi tàn ảnh, tốc độ nhanh chóng không gì sánh được, trực tiếp khiến cho năng lượng chung quanh ba động.

– Tốc độ thật nhanh.

Nhìn vào thân ảnh Thúy Ngọc, Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, tốc độ này quả thực còn nhanh hơn hắn vài phần.

Phanh..

Thân ảnh lóe lên, mấy đầu yêu thú tam giai mà thôi. Lúc này Lục Lâm Thiên đương nhiên không để vào trong mắt. Thân hình trong nháy mắt bắn về phía trước, một đạo chưởng ấn nhanh như thiểm điện xuất hiện rồi đánh về phía một đầu Hỏa Vĩ Lang.

Tiếng bạo liệt xuất hiện, đồng thời đầu Hỏa Vĩ Lang khổng lồ này bị Lục Lâm Thiên đánh văng về phía sau trên trăm thước.

Cùng lúc đó, một thân ảnh xinh đẹp cũng đánh về phía một đầu Hỏa Vĩ Lang. Thủ ấn trong tay biến đổi, một đạo chưởng ấn nhanh như thiểm điện đánh vào trên thân thể của đầu Hỏa Vĩ Lang. Đầu Hỏa Vĩ Lang kia trong nháy mắt bị đánh bay, thân thể không có một vết thương nào, thế nhưng trong nháy mắt bị mất mạng.

– Linh lực, Thúy Ngọc này không ngờ lại là Linh giả.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, hắn luôn cho rằng Thúy Ngọc này có chút bí ẩn, thế nhưng thật không ngờ Thúy Ngọc lại là Linh giả.

– Chết đi!

Mấy đầu Hỏa Vĩ Lang lúc này cùng xông tới, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến đổi, vòng xoáy xuất hiện dưới chân, thân hình lúc này hóa thành một đám tàn ảnh.

Phanh Phanh.

Lực lượng mang theo tiếng bạo liệt không ngừng vang lên trong sơn cốc. Không khí chung quanh gợn sóng, âm thanh này cũng không duy trì được bao lâu thì lập tức yên tĩnh lại.

Hai đạo thân ảnh xuất hiện về vị trí cũ, thế nhưng lúc này trong sơn cốc đã có thêm mười thi thể của Hỏa Vĩ Lang.

– Không nghĩ tới nàng lại là Linh giả.

Lục Lâm Thiên nói với Thúy Ngọc. Lại nói đến điều này, vừa rồi hắn vẫn luôn chú ý tới nàng, thế nhưng có chút kỳ quái là hắn không thể nhìn thấu thực lực của Thúy Ngọc này.

– Ngươi chẳng cũng là Vũ giả tam hệ sao? Chúng ta đi thôi. Phỏng chừng chúng ta đánh giết thế này sẽ hấp dẫn không ít yêu thú tới đây.

Hai người lập tức biến mất tại chỗ, mặc dù tốc độ của hai người vô cùng nhanh chóng, thế nhưng cũng không gặp phải đội ngũ của Vân Hồng Lăng và Triệu Kình Hải.

– Kỳ quái, sao lại không có ban dêm.

Trong một rừng cây, Lục Lâm Thiên ngạc nhiên nói. Lục Lâm Thiên tính toán mình đã tiến vào mật địa này mười hai canh giờ, thế nhưng trên bầu trời vẫn là một mảnh mây mù trắng xóa, không có ban đêm.

– Đây là một khối lục địa thượng cổ rơi xuống, bị Vân Dương Tông phong ấn ở đây, không gian này khác xa ngoại giới cho nên sẽ không có ban đêm.

Thúy Ngọc nói.

– Xem ra nàng đối với mật địa này hiểu rõ không ít.

Lục Lâm Thiên nói.

– Cẩn thận.

Dúng lúc này, Thúy Ngọc quát lên một tiếng. Thủ ấn nhanh chóng biến hóa, một đạo lưu quang chói mắt nhanh chóng xuyên qua không gian hóa thành một đám quang nhận mang theo tiếng bạo liệt bay về phía bầu trời.

– Đây là cái gì.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên. Lúc này trên bầu trời có một cây đại thụ che trời, những cành cây như là vật sống bao phủ phương viên vài trăm thước, lúc này đang nhẹ nhàng đâm xuống.

Phanh.

Trong bầu trời vang lên một tiếng, đạo lưu quang trong tay Thúy Ngọc va chạm với đám cành cây khiến cho chúng nổ tung.

Sưu Sưu.

Trong kình khí cuồng bạo, lúc này có mấy thân cây đường kính chừng nửa thước cũng nhưu đang sống lại, trong nháy mắt đâm xuống, tốc độ nhanh như thiểm điện.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên biến đổi, lực công kích của mấy thân cây này tuyệt đối không thua kém công kích của một đầu yêu thú tứ giai sơ kỳ. Thủ ấn trong tay trong nháy mắt đánh ra, nhất thời trong không gian có một cỗ năng lượng thổ hệ khổng lồ bạo phát. Một chưởng ấn màu vàng phóng lên cao, từng tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên trong không trung. Một cỗ kình khí cuồng bạo khuếch tán ra bốn phía.

Phanh Phanh…

Tiếng bạo liệt lúc này không ngừng vang vọng trong không gian. Trong kình khí cuồng bạo, cây đại thụ che trời trực tiếp bị ném xuống mặt đất, bị cắt thành vô số đoạn rải rác trong không trung.

– Chạy mau.

Thúy Ngọc khẽ quát một tiếng, thân thể mềm mại khẽ lắc một cái, trong nháy mắt chạy về phía trước.

Sưu Sưu.

Trong không gian lúc này vang lên tiếng gió rít gào. Trong rừng cây, lúc này không biết từ đâu xuất hiện vô số cành cây nhỏ tiến tới, liếc mắt nhìn qua cũng phải ngàn vạn cành.

– Chạy.

Lục Lâm Thiên không chút do dự, chân khí dưới chân chợt lóe, thi triển Phù Quang Lược Ảnh chạy. Hắn có cảm giác nếu như bản thân bị những cành cây này cuốn lấy, coi như là hắn liều mạng chỉ sợ cũng khó có thể chạy trốn.

– Thúy Ngọc. Đây là cái gì vậy?

Lục Lâm Thiên nhanh chóng chạy đi, thế nhưng hắn lại phát hiện ra bản thân dù đã thi triển Phù Quang Lược Ảnh thế nhưng lại không đuổi kịp Thúy Ngọc. Trong lòng vô cùng kinh hãi, tốc độ khi thi triển Phù Quang Lược Ảnh tuyệt không chậm, thế nhưng không nghĩ tới tốc độ của Thúy Ngọc cũng nhanh như vậy.

– Đây chính là một ít thực vật từ thượng cổ. Ở địa phương có năng lượng mộc hệ đậm đặc mới sản sinh ra linh trí, tự mình tu luyện. Thế nhưng linh trí của chúng rất thấp, bù lại sinh mệnh rất mạnh. Nếu như bị chúng nó cuốn lấy thì vô cùng phiền phức. Biện pháp tốt nhất chính là chạy. Chạy càng xa chúng nó cũng không có cách nào đuổi theo.

Thúy Ngọc vừa chạy vừa nói.

– Còn có loại thực vật kinh khủng như vậy sao.

Lục Lâm Thiên thầm than, cũng nhanh chóng đẩy cao tốc độ.

Nửa canh giờ sau hai người chạy ra khỏi rừng cây thì mới dừng lại. Phía sau đã không còn thấy tung tích của đám cành cây kinh khủng kia nữa, lúc này hai người mới thở dài một hơi.

Lục Lâm Thiên ngồi xuống dưới đất, Tiểu Long thì đang cuộn tròn trên vai hắn, đôi mắt nhỏ xíu đang không ngừng chuyển động.

Chương 448: Cho ngươi ê răng (1)

– Không nghĩ tới Phù Quang Lược Ảnh ngươi lại tu luyện tới mức này rồi. Trong đám đệ tử trẻ tuổi, người tu luyện Phù Quang Lược Ảnh cũng chỉ có vài người thành công. Tốc độ của ngươi dường như so với Phi Ưng Lăng Phong không kém là bao.

Thúy Ngọc nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Tốc độ của nàng còn nhanh hơn ta. Nàng lại là Linh giả, lẽ nào trên đời này còn có Linh kỹ thân pháp sao?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi. Thúy Ngọc này là Linh giả, thế nhưng trên phương diện tốc độ so với hắn khi thi triển Phù Quang Lược Ảnh còn nhanh hơn.

– Đây là một loại bí pháp, trong linh kỹ cũng không có linh kỹ thân pháp.

Thúy Ngọc mỉm cười nói.

– Lão đại, có yêu thú tới, là yêu thú tứ giai.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

Rống…

Xa xa, lúc này có một tiếng rống lớn truyền tới. Thanh âm như sấm rền khiến cho lỗ tai của Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy tê dại.

Tiếng gầm này vừa chấm dứt thì có một đầu yêu thú to lớn xuất hiện trước mặt hai người. Yêu thú này hình thể khổng lồ, thân thể chừng ba trăm thước, trên người có một cái sừng nhọn hoắt giống như vây lưng cá nhô lên.

Yêu thú này cả người vàng óng, đầu có chút tương tự như Huyết Tích Dịch. Cái miệng đỏ tươi mở ra mang theo một đám hoàng quang phô thiên cái địa lao ra. Bốn móng vuốt tráng kiện, được bao bọc bởi một tầng thịt dày. Phần đuôi còn có một cái cọc bên trên, vô cùng sắc bén.

Quanh người đầu yêu thú này có một cỗ uy áp mạnh mẽ khuếch tán ra bốn phía khiến cho Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọc phải vận chuyển chân khí và linh lực để chống lại nó.

– Yêu thú thổ hệ, tứ giai trung kỳ, Thiết Bối Tích Dịch.

Lục Lâm Thiên thầm nói, khóe miệng khẽ mỉm cười. Rốt cuộc cũng đụng phải yêu thú tứ giai. Bản thân hắn lúc này vô cùng cần yêu đan, có yêu đan rồi thực lực của hắn có thể không ngừng tiến bộ. Nếu như vẫn dùng đan dược mà nói, thứ nhất hiệu quả của đan dược cũng không tốt như yêu đan. Thứ hai cũng tiêu hao quá lớn. Tới tu vi hiện tại, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, coi như là tiêu hao nghìn vạn kim tệ để mua đan dược thì cũng chỉ miễn cưỡng đột phá một trọng mà thôi. Nếu như tới Vũ Tướng vậy thì càng kinh khủng hơn, phỏng chừng mấy ức kim tệ cũng không thể đột phá một trọng.

Cho nên, hắn muốn đột phá tu vi chủ yếu vẫn phải tìm Vũ giả, Linh giả để thôn phệ, hoặc là thôn phệ yêu đan và linh đan.

– Ba năm nữa lại trôi qua rồi sao. Lại có nhân loại tới đây.

Nhìn về phía Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọn, Thiết Bối Tích Dịch kia không mở lại mở miệng ra nói ngôn ngữ của nhân loại. Miệng mở ra lập tức có một cỗ khí lưu lớn, yêu thú tứ giai trung kỳ, thực lực cũng không thấp.

– Lẽ nào chỉ bằng ngươi cũng dám ngăn cản chúng ta? Còn không mau lui.

Thúy Ngọc trừng mắt nhìn Thiết Bối Tích Dịch.

– Hừ. Tiểu oa nhi này khẩu khí thật lớn. Các ngươi chỉ đủ nhét vừa kẽ răng của ta mà thôi.

Thiết Bối Tích DIch nổi giận gầm lên một tiếng, khí tức quanh thân bắt đầu bạo động.

– Tứ giai trung kỳ mà thôi, yêu đan của ngươi ta cũng vui lòng nhận lấy.

Lục Lâm Thiên trầm xuống. Một viên yêu đan tứ giai trung kỳ hẳn là có thể để cho hắn từ Vũ Phách tứ trọng đột phá tới Vũ Phách ngũ trọng. Viên yêu đan này đương nhiên là hắn muốn rồi.

Thủ ấn trong tay biến hóa, quanh người Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện một cỗ khí tức cuồng bạo hóa thành từng vòng xoáy nhỏ đột ngột xuất hiện trong không gian. Vòng xoáy này không ngừng tăng trưởng, trong chớp mắt biến thành một vòng xoáy khổng lồ chừng trăm trượng.

Vòng xoáy xoay tròn, khối đá lớn trên mặt đất cũng bị cuốn lên, lập tức tan vỡ thành những mảnh nhỏ trong vòng xoáy.

– Hừ. Trước tiên ta bắt ngươi nhét kẽ răng vậy.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Thiết Bối Tích Dịch nổi giận nói. Bởi vì nó cảm nhận được tu vi của Lục Lâm Thiên là Vũ Phách tứ trọng. Vũ Phách tứ trọng mà thôi, nó đương nhiên là không sợ. Miệng mở rộng, một tiếng gầm lớn vang vọng không gian.

Lập tức, quang mang quanh người Thiết Bối Tích Dịch đại thịnh, mặt đất bắt đầu run rẩy, một cỗ năng lượng thổ hệ mạnh mẽ từ trong miệng phun ra bên ngoài.

– Nhân loại, chết đi.

Thiết Bối Tích Dịch mở miệng hét lớn. Khí lưu đang cuộn trào mãnh liệt trong miệng trực tiếp hóa thành công kích đánh về phía Lục Lâm Thiên.

– Nghiệt súc, muốn chết.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, thủ ấn trong tay biến hóa, quanh thân hắn lúc này có một cỗ chân khí bàng bạc bạo phát trực tiếp tiến vào trong vòng xoáy kia, một tiếng trầm thấp vang lên.

– Phong Quyển Tàn Vân.

Theo sự xuất hiện của chân khí Lục Thu Du truyền vào, vòng xoáy kia trong nháy mắt tăng vọt, mặt đất bị vòng xoáy này tước đi một lớp trên bề mặt, vô số vết nứt dài, đất đá bị cuốn vào, khí thế phô thiên cái địa phát ra chung quanh.

Hai đạo lực lượng khổng lồ trong nháy mắt va chạm với nhau, không gian yên tĩnh một lát rồi tiếng nổ ầm vang tức thì vang vọng.

Phanh Phanh.

Hai cỗ năng lượng mạnh mẽ va chạm kình phong bắn ra bốn phía. Trong bầu trời kình khí tràn ngập, cuồng bạo xuất hiện, dưới năng lượng kinh khủng này không ngờ không gian đã bắt đầu rung động.

Nhưng vào lúc này Lục Lâm Thiên lại có động tác. Chân khí phía sau hóa thành hai cánh thi triển Phong Chi dực, phối hợp với Phù Quang Lược Ảnh, thân thể nhanh chóng hóa thành một đạo thiểm điện trong sát na tới phía sau Thiết Bối Tích Dịch.

– Chết đi.

Thanh âm lạnh nhạt từ miệng Lục Lâm Thiên phát ra.

– Hỏa Bạo Viêm.

Thủ ấn xuất hiện, trong tay hắn đột nhiên có một hỏa cầu đang không ngừng xoay tròn, toàn bộ không gian tràn ngập trong khí tức nóng bỏng, nhiệt độ không ngừng tăng cao, khí tức cường hãn áp bách, trực tiếp bao phủ không gian.

Hỏa cầu không ngừng bành trướng rồi bắn về phía trước tạo thành một đường vòng cung nóng bỏng trong không gian. Một cỗ uy áp kinh khủng, bài sơn hải đảo khuếch tán ra bốn phía.

Cảm giác được sự đáng sợ của kình khí, Thiết Bối Tích Dịch rốt cuộc bắt đầu sợ hãi thối lui, thế nhưng đã không còn kịp nữa, hỏa diễm kinh khủng chung quanh nổ tung, đem nó bao phủ ở bên trong.

Phanh.

Hỏa cầu ở giữa không trung nổ tung khiến cho không gian rung động kịch liệt, hỏa diễm nóng bỏng tràn ngập bầu trời. Bằng vào mắt thường có thể thấy được, Thiết Bối Tích Dịch bị hỏa diễm bao phủ, thân thể khổng lồ bị một cỗ kình khí nóng bỏng, cuồng bạo trút xuống.

Yêu thú tứ giai trung kỳ, có thể so sánh với Vũ Phách lục trọng. Thế nhưng cũng không có nghĩa là nó sở hữu thực lực như Vũ Phách lục trọng. Lục Lâm Thiên tuy rằng mới chỉ là Vũ Phách tứ trọng thế nhưng thực lực của bản thân đã sớm vượt quá tu vi, cho nên muốn giết một đầu Thiết Bối Tích Dịch này vô cùng dễ dàng.

Khi năng lượng nóng bỏng tiêu tán trong không trung, trên mặt đất lúc này thân thể to lớn của Thiết Bối Tích Dịch đã cháy đen nằm trên mặt đất.

Lục Lâm Thiên không chút khách khí, phong chi dực sau lưng được thu lại, trong nháy mắt đáp xuống trước thi thể của Thiết Bối Tích dịch. Trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm, bắt đầu rạch bụng đầu Thiết Bối Tích Dịch kia.

Chương 449: Cho ngươi ê răng (2)

Cạch.

Một tiếng cạnh vang lên, một đám tia lửa văng ra bốn phía. Một kiếm này chỉ để lại một vết tích nhàn nhạt trên thi thể của Thiết Bối Tích Dịch.

– Da quả thực dày a.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ.

– Lâm Thiên, dùng cái này lấy yêu đan…

Trong tay Thúy Ngọc xuất hiện một thanh trường kiếm màu đen, toàn thân đều là màu đen, trên bề mặt vô cùng sáng bóng, lập tức đưa cho Lục Lâm Thiên.

– Không phải phàm vật.

Thanh kiếm màu đen này Lục Lâm Thiên có cảm giác được tuyệt đối là do Linh giả chế luyện, tài liệu cũng bất phàm. Từ bề mặt của nó là có thể đoán được, chỉ sợ ít nhất cũng xuất phát từ tay Linh Suất, hẳn là Linh Suất sắp đột phá Linh Vương. Những tài liệu phối hợp để tạo ra nó ít nhất cũng tới trăm vạn kim tệ.

Tới lúc này, Lục Lâm Thiên kết luận rằng Thúy Ngọc này không chỉ là một nha hoàn, chỉ là hắn cũng không thể nào suy đoán ra xuất thân của nàng. Dọc đường Lục Lâm Thiên cũng nói bóng gió, thế nhưng Thúy Ngọc này lại vô cùng cẩn thận, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên cũng rất bất đắc dĩ.

Sưu…

Một kiếm chém xuống, da thịt cứng như sắt đá của Thiết Bối Tích Dịch lúc này trong nháy mắt giống như là khối thịt mềm bị tách ra. Một viên yêu đan tứ giai trung kỳ xuất hiện trước mặt hắn, năng lượng cuồng bạo ẩn chứa trong viên yêu đan không ngừng tiết ra bên ngoài, Lục Lâm Thiên nhanh chóng thu nó vào trong một hộp gấm.

– Đáng tiếc.

Nhìn vào tầng da lông của Thiết Bối Tích Dịch Lục Lâm Thiên có chút đau lòng. Nếu như có thể lột ra giá trị ít nhất cũng tới mấy vạn kim tệ. Thế nhưng hiện tại hắn phải rời đi, cho nên cũng không có thời gian lột da của nó ra.

– Trả nàng, thanh kiếm này không phải phàm vật nha.

Lục Lâm Thiên ném thanh kiếm màu đen về phía Thúy Ngọc.

– Nếu ngươi thích thì cứ giữ lấy. Coi như ta tặng cho ngươi.

Thúy Ngọc mỉm cười nói.

– Vậy thì ta đành xấu hổ mà nhận lấy vậy.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng nói. Vừa nói vừa thu thanh kiếm màu đen vào trong túi trữ vật của mình, dường như sợ Thúy Ngọc sẽ đổi ý vậy. Bảo vật như vậy, giá trị chỉ ít cũng trên trăm vạn kim tệ, nếu có thể thu được tội gì không thu.

– Chúng ta đi thôi, đám người Hồng Lăng hẳn đã đi rất xa rồi. Chúng ta phải đẩy nhanh tốc độ hơn nữa.

Thúy Ngọc nhìn quanh rồi nói.

Trong không gian không có mặt trời, không có ban đêm khiến cho bọn họ có cảm giác áp lực. Đặc biệt là nguy hiểm tùy lúc đều có thể gặp phải lại càng tăng thêm áp lực cho bọn họ.

Thình Thịch….

Phía xa lúc này truyền đến âm thanh nặng nề. Âm thanh không ngừng quanh quẩn trong không trung. Tại một cánh rừng lúc này có hai thân ảnh mơ hồ đang không ngừng phát ra công kích.

Phanh Phanh.

Năng lượng bàng bạc ba động, một ít tảng đá trên mặt đất trực tiếp bị chấn nát, đại thụ che trời bị bật gốc, lực lượng cuồng bạo quét ngang bốn phía.

Cuối cùng khi kình khí tiêu tán, thân ảnh hai người Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọc xuất hiện trong không gian. Nhìn vào thi thể của đầu yêu thú tứ giai hậu kỳ Lục Lâm Thiên nói:

– Yêu thú tứ giai hậu kỳ.

– Một tháng qua tổng cộng chúng ta đã đánh chết mười lăm đầu yêu thú tứ giai sơ kỳ và mười đầu yêu thú tứ giai trung kỳ.

Thúy Ngọc mỉm cười nói.

– Thúy Ngọc, viên yêu đan này thuộc về nàng.

Lục Lâm Thiên nói, trong khoảng thời gian này, đây là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên cảm thấy có chút xấu hổ. Yêu đan của những yêu thú hai người phối hợp đánh chết đều bị Lục Lâm Thiên thu lấy. Cho nên bây giờ yêu đan trên người hắn đã lên tới con số hai mươi mấy khỏa.

– Ngươi nhận lấy đi, tác dụng của nó đối với ta không lớn.

Thúy Ngọc mỉm cười nói.

– Vậy được rồi.

Lục Lâm Thiên cũng không khách khí, lập tức thu yêu đan. Trong đoạn thời gian này, không có ban đêm hai người cũng chỉ có thể dựa vào canh giờ mà phán đoán. Phỏng chừng, lúc này đã trôi qua được một tháng kể từ khi bọn họ tiến vào mật địa.

– Lão đại, huynh không cho đệ xuất thủ, khiến đệ buồn bực muốn chết.

Tiểu Long xoay quanh vai Lục Lâm Thiên, thanh âm truyền vào trong đầu Lục Lâm Thiên, kháng nghị nói.

– Đến lúc đó tự nhiên sẽ có cơ hội cho đệ xuất thủ, bây giờ còn chưa phải lúc.

Lục Lâm Thiên trả lời.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên đã thu được viên yêu đan vào trong tay. Viên yêu đan tứ giai hậu kỳ này to bằng nắm tay, trong tay Lục Lâm Thiên tỏa ra năng lượng kinh khủng.

– Tìm chỗ nào đó nghỉ ngơi một lát đi.

Thúy Ngọc nói.

– Được.

Lục Lâm Thiên trả lời, không có ban đêm, hai người trong khoảng thời gian này sau mười mấy canh giờ sẽ tìm một địa phương nào an toàn nghỉ ngơi một phen.

Mà trong khoảng thời gian này Lục Lâm Thiên vẫn tu luyện bình thường, Tuy rằng có thêm năng lượng đặc thù trong mật địa, thế nhưng tốc độ tu luyện bình thường của Lục Lâm Thiên so với võ giả bình thường cũng không khác là bao, không thể đạt được hiệu quả gia tốc tu luyện trong mật địa.

Tuy rằng trên người hắn hiện tại có không ít yêu đan, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không có thời gian để thôn phệ tu luyện. Thời gian ba tháng phải chạy tới chỗ Vũ Linh thánh quả, theo lời nói của Vân Khiếu Thiên, khoảng cách này không gần, nếu như thôn phệ yêu đan chuẩn bị đột phá thì sẽ chậm trễ, đánh mất cơ hội có được Vũ Linh thánh quả, khi đó cái được sẽ không bù nổi cái mất.

Vì vậy Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể thu yêu đan vào trong hộp gấm để đó mà thôi. Không thể lập tức thôn phệ đột phá, trong thời gian hơn một tháng này, hai người đánh chết không ít yêu thú tứ giai, về phần yêu thú tam giai và nhị giai vô cùng nhiều. Hầu như càng đi sâu vào trong, yêu thú ngày càng nhiều. Ban đầu là yêu thú tứ giai trung kỳ, mấy ngày nay mới xuất hiện một đầu yêu thú tứ giai hậu kỳ.

Yêu thú tứ giai Lục Lâm Thiên không để vào mặt, thế nhưng nếu gặp phải yêu thú ngũ giai thì hắn phải có chút cẩn trọng. Yêu thú đạt tới ngũ giai không hề dễ đối phó như tứ giai.

Trong một sơn cốc vắng vẻ, hai người sau khi xem xét chung quanh rồi quyết định ở trong sơn cốc này nghỉ mấy canh giờ, cũng thích hợp cho việc điều tức khôi phục thực lực.

Phân phó Tiểu Long hộ pháp, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, Âm Dương Linh Vũ Quyết vận chuyển, quanh thân thể nhất thời được bao phủ bởi một đoàn quang mang.

Trong quang mang, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được trong không khí có một tia năng lượng thần bí tiến vào trong cơ thể mình. Theo sự tu luyện của hắn đồng thời hóa thành chân khí và linh lực tiến vào trong đan điền và trong đầu.

Cỗ năng lượng này vô cùng thần bí, phảng phất như là năng lượng bên trong thiên địa, quả thực có chút giống nhau, sau khi tiến vào trong cơ thể thậm chí không cần luyện hóa là có thể hóa thành chân khí và linh lực tinh thuần.

Mặc dù là như vậy đối với Lục Lâm Thiên mà nói, có Âm Dương Linh Vũ Quyết, tốc độ tu luyện cũng không nhanh hơn là bao.

Thời gian chậm rãi trôi qua, hai người nhanh chóng tiến vào trạng thái thu luyện.

Phù….

Chừng mười canh giờ sau, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, thủ ấn thu lại rồi đình chỉ tu luyện.

Chương 450: Có chút mơ�? Ám

Trong mắt bắn ra một đạo tinh quang, tu luyện bên trong này tuy rằng hắn không hài lòng lắm, thế nhưng cũng có chút tiến bộ, so với tu luyện ở thế giới bên ngoài cũng nhanh hơn gấp mấy lần.

Ánh mắt hắn lại chuyển sang phía Thúy Ngọc bên cạnh. Lúc này Thúy Ngọc vẫn còn đang tu luyện, một cỗ linh lực mạnh mẽ từ trong cơ thể tràn ra bên ngoài bao phủ quanh thân thể, không gian chung quanh ba động, bằng vào mắt thường khó có thể phát hiện. Chỉ có người nào có cảm giác nhanh nhạy mới có thể phát hiện ra lúc này có từng tia năng lượng bị Thúy Ngọc thu vào bên trong thân thể.

Nhìn vào Thúy Ngọc, ngũ quan tinh mỹ, làn da trắng nõn, trên khuôn mặt tuyệt mỹ lại có một nốt ban đỏ.

– Nếu như không có một vết ban đỏ này có lẽ nàng sẽ là một nữ tử tuyệt sắc.

Lục Lâm Thiên thầm nói, trong lòng không khỏi có chút tiếc hận.

– Có phải ngươi cảm thấy nốt ban đỏ trên mặt ta rất xấu đúng không?

Đúng lúc này, Thúy Ngọc dừng tu luyện, mỉm cười nói với Lục Lâm Thiên.

– Không phải là xấu, chỉ có thể nói nốt ban đỏ này làm ảnh hưởng tới dung nhan xinh đẹp của nàng.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi nói.

– Theo ta được biết, hẳn có Linh giả có thể luyện chế một ít đan dược loại bỏ nốt ban đỏ này.

– Loại bỏ thế nào? Lẽ nào ngươi cảm thấy nó rất xấu sao?

Thúy Ngọc nhìn Lục Lâm Thiên lại nói.

– Ý của ta chính là, tâm tư muốn mọi người chú mục ai cũng có. Nếu như không có nốt ban đỏ này có thể sẽ giúp nàng tự tin hơn rất nhiều.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ý của ngươi ta, nếu như ta không có nốt ban đỏ này ta sẽ có rất nhiều nam nhân truy cầu giống như Vô Song tỷ đúng không?

Thúy Ngọc nói.

– Chuyện này…

Lục Lâm Thiên cười khổ, nhất thời cũng không biết trả lời làm sao, hắn do dự một chút rồi nói:

– Lời ta nói quả thực có một phần là như vậy, thế nhưng tuyệt không phải là toàn bộ.

– Vậy ngươi thành thật trả lời ta, nếu như nốt ban đỏ trên mặt ta vĩnh viễn không thể xóa bỏ, ta vẫn xấu như vậy. Nếu là ngươi, ngươi có lấy ta không?

Lúc này Thúy Ngọc có chút giảo hoạt nói.

– Chuyện này, nàng không phải là một người có thể tùy tiện chọn một ai đó mà gả nha.

Lục Lâm Thiên nói.

– Nếu như có người không để ý tới dung nhan của ta, lại không để ý tới thân phận nha hoàn của ta, ta gả cho người đó cũng chính là phúc khí của ta.

Thúy Ngọc nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Ngươi còn chưa trả lời, nếu là ngươi, ngươi có lấy ta không?

– Ha Ha, nếu như trước khi gặp Vô Song, nữ tử như nàng nếu không ghét bỏ ta, ta đương nhiên sẽ lấy.

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Ý của ngươi là ta không bằng Vô Song tỷ?

Thúy Ngọc nói.

– Đương nhiên không phải, nàng và Vô Song tỷ không thể so sánh với nhau. Ý tứ của ta là, hiện giờ ta đã có Vô Song cho nên rất khó tiếp thu người khác nữa.

Lục Lâm Thiên trả lời.

– Vậy ngươi không thể đồng thời tiếp nhận hai người hoặc là ba người sao?

Thúy Ngọc lại hỏi, trong mắt có chút khác thường.

– Ta cũng không biết, chỉ ít hiện tại còn chưa biết.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Nếu như dứt bỏ tất cả, nữ nhân xấu như ta ngươi có lấy không?

Trong đôi mắt xinh đẹp của Thúy Ngọc lúc này có chút khát vọng.

– Sẽ.

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp. Bằng vào sự lý giải của hắn với Thúy Ngọc, nàng làm sao lại đơn giản như bề ngoài được. Nữ tử như vậy, không một nữ nhân nào có thể so sánh được.

Nói xong câu đó, chung quanh hai người nhất thời có chút mờ ám, lập tức yên tinh lại.

– Có những lời này của ngươi ta đã vô cùng cao hứng rồi.

Thúy Ngọc khẽ nói, ánh mắt có chút thỏa mãn.

– Nàng lại là một nữ nhân không đơn giản, nếu thực sự muốn lấy ta, là ta chiếm được tiện nghi nha.

Lục Lâm Thiên nói.

– Được rồi, giả dụ như có một ngày Vô Song tỷ không phản đối, ngươi nhất định phải lấy ta.

Thúy Ngọc mỉm cười nói. Nói xong trên khuôn mặt nàng không nhịn được mà ửng đỏ, bầu không khí chung quanh cũng càng thêm mờ ám.

Khụ Khụ.

Lục Lâm Thiên vội ho một tiếng, nói:

– Thúy Ngọc, chúng ta đi thôi. Cần phải tiếp tục lên đường.

– Được.

Thúy Ngọc đáp một tiếng, hai người lập tức thu dọn rồi rời khỏi sơn cốc.

Hai người đi cùng nhaum dọc đường tuy rằng có thêm nhiều nguy hiểm, thế nhưng cũng hữu kinh vô hiểm vượt qua. Dù sao thực lực của hai người cũng đều bất phàm.

Dọc đường đi Lục Lâm Thiên ngày càng kinh ngạc. Thậm chí Lục Lâm Thiên có một cảm giác rất mơ hồ đó là thực lực của Thúy Ngọc chỉ sợ cho dù hắn liều mạng, xuất ra hết tất cả các con bài chưa lật cũng khó có thể thắng được nàng. Coi như là nàng xuất thủ hắn cũng không đoán được tu vi của nàng. Thế nhưng có một điều chắc chắn đó là tu vi của nàng hẳn đã là Linh Tướng.

Trong ngày kế tiếp, yêu thú hai người gặp phải thực lực càng ngày càng mạnh. Càng về sau yêu thú hầu như đều là tứ giai trung kỳ và hậu kỳ. Yêu thú tam giai đã lâu rồi bọn họ chưa gặp qua.

Dưới sự liên thủ của hai người, đánh chết một đầu yêu thú tứ giai hậu kỳ vô cùng dễ dàng.

Sau mười mấy canh giờ bôn tẩu, hai người lại tìm một địa phương nào đó điều tức khôi phục một phen. Sau đó lập tức thu thập rồi lên đường. Thế nhưng qua một ngày nữa bọn họ vẫn không nhìn thấy bóng dáng đám người Vân Hồng Lăng và Triệu Kỉnh Hải. Thế nhưng yêu đan trên người Lục Lâm Thiên lúc này cũng tăng lên không ít.

Yêu đan đối với người bình thường mà nói thì chỉ có thể đổi ra kim tệ hoặc đan dược từ trong tay Linh giả mà thôi. Đối với Lục Lâm Thiên mà nói, yêu đan này đại biểu cho thực lực của hắn, có những viên yêu đan này thực lực của hắn có thể nhanh chóng tiến bộ.

Mà trong mười mấy ngày nay, hắn còn ngoài ý muốn chiếm được hai bộ vũ kỹ Hoàng cấp trung giai. Khi truy sát một đầu yêu thú tứ giai hậu kỳ tới tận sào huyệt của nó Lục Lâm Thiên lại phát hiện ra hai bộ Vũ kỹ này.

Vốn Lục Lâm Thiên đang hoài nghi lời sư phụ Vũ Ngọc Tiền của hắn, nói trong mật địa này có không ít vũ kỹ, thế nhưng hắn lại chưa từng gặp qua. Lần này xem ra vũ kỹ là thật, thế nhưng đều rơi vào trong tay đám yêu thú. Dù sao trong mật địa này ngoài cây cối ra cũng chỉ có yêu thú mới hiểu rõ mọi thứ trong này nhất.

Mười ngày nữa trôi qua. Quan hệ giữa Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọc đột nhiên càng thêm mờ ám, có đôi khi không cẩn thận hai người đụng vào nhau, khuôn mặt Thúy Ngọc lúc đó cũng lập tức ửng đỏ.

– Được rồi, chúng ta tìm một chỗ nào đó nghỉ ngơi một chút.

Trong một cánh rừng vang lên âm thanh của Lục Lâm Thiên.

Một lát sau, trong một khe sâu trống trải, hai người xuất hiện ở đó. Hai người tìm một ít địa phương trống trải cũng vì sự an toàn của mình. Bởi vì những địa phương này có thể phòng bị yêu thú đánh lén.

– Nhanh như vậy đã qua hai tháng rồi, hẳn là sắp tới nơi Vũ Linh thánh quả xuất hiện nha.

Khoanh chân ngồi xuống, Lục Lâm Thiên nói.

– Năng lượng chung quanh càng ngày càng mạnh, chứng minh phương hướng chúng ta đi không sai. Có lẽ đã gần tới chỗ của Vũ Linh thánh quả.

Thúy Ngọc cảm nhận năng lượng trong không gian rồi nói.

Chương 451: Bị tập kích (1)

– Nghỉ ngơi đi.

Lục Lâm Thiên để Tiểu Long hộ pháp rồi lập tức nhắm mắt. Thủ ấn khẽ kết rồi bắt đầu tu luyện, thân thể được bao phủ bởi một tầng quang mang.

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt Thúy Ngọc lúc này có chút thoảng thốt, khẽ lẩm bẩm nói:

– Hắn rốt cuộc là dạng người gì, ta không thể nhìn thấu hắn. Dường như trên người hắn cất dấu vô số bí mật.

Trải qua khoảng thời gian ở chung này, Lục Lâm Thiên ngày càng hiểu hơn về Thúy Ngọc thế nhưng Thúy Ngọc thì càng lại hiếu kỳ về Lục Lâm Thiên. Có thể nữ nhân chính là loại động vật như thế. Càng không biết thì càng hiếu kỳ.

Nhìn Lục Lâm Thiên đang khoanh chân tu luyện, Thúy Ngọc cười nhợt nhạt, lập tức khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện.

Sưu.

Tiểu Long không ngừng phun ra nuốt vào, quay đầu nhìn về bốn phía.

Hai người tu luyện, hạp cốc trống trải lúc này cũng trở nên yên tĩnh, thi thoảng có một cơn gió thổi qua.

Mà đúng lúc này, trong hạp cốc trống trải, sau khi hai người tu luyện mấy canh giờ thì có một cỗ khí tức kỳ lạ trong lúc vô thanh vô tức xuất hiện trong không khí.

– Lão đại, có kẻ đang âm thầm tập kích chúng ta.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên. Đồng thời thanh âm của Thúy Ngọc cũng vang lên.

– Lâm Thiên, cẩn thận.

Vừa nói xong, thủ ấn trong tay Thúy Ngọc đột nhiên đánh ra tạo thành một đám quang mang chói mắt bao phủ phương viên trước thước chung quanh, kể cả Lục Lâm Thiên đang tu luyện ở gần đó.

Sưu.

Một đạo quang mang vô hình trong nháy mắt bổ vào trước người Lục Lâm Thiên. Thế nhưng lúc này lại bổ vào tầng quang tráo trong suốt do Thúy Ngọc bố trí ra, năng lượng khổng lồ va chạm khiến cho không gian gợn sóng. Trên tầng quang tráo do Thúy Ngọc bố trí bột nhiên giống như thủy tinh, trên bề mặt có vô số vết nứt.

Phanh.

Thủ ấn trong tay Thúy Ngọc nhanh chóng biến đổi, quang mang trên quang tráo đại thịnh, vết nứt nẻ nhanh chóng được chữa trị. Quang tráo trong nháy mắt bành trướng đem đạo quang nhận này đánh bay.

– Công kích bằng linh lực.

Khi Thúy Ngọc đánh văng đạo quang nhận kia, hai hàng lông mày của Lục Lâm Thiên trầm xuống, trong lòng không khỏi cảm thấy lạnh lẽo. Không ngờ đạo quang nhận này lại là công kích bằng linh lực, dựa vào khí thế của nó có lẽ người xuất thủ có tu vi đạt tới Linh Tướng. Người này là ai Lục Lâm Thiên cho dù nhắm mắt cũng có thể đoán ra được. Ngoại trừ Triệu Kình Hải của Triệu gia thì không còn có ai khác nữa.

Lúc này Lục Lâm Thiên đã sớm đứng dậy, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía bên ngoài, lạnh nhạt nói:

– Người Triệu gia lẽ nào chỉ giỏi đánh lén người khác như thế này thôi sao?

– Khặc Khặc. Ta chỉ muốn giải quyết ngươi sớm một chút mà thôi, ngươi còn chưa xứng để ta đánh lén.

Thanh âm vang lên bên ngoài hạp cốc, lúc này có chín đạo thân ảnh xuất hiện.

Chín đạo thân ảnh xuất hiện, ba người phía trước chính là Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên và Tằng Sở Hùng.

– Triệu Kình Hải, lá gan các ngươi quả thực không nhỏ. Quy củ của Vân Dương Tông các ngươi hẳn cũng biết. Giết chóc đồng môn, hậu quả như thế nào hẳn các ngươi rõ ràng hơn với ta.

Nhìn vào đám người Thúy Ngọc lạnh nhạt nói.

– Ngươi là Thúy Ngọc đúng không? Ta biết ngươi có chút bất phàm, thế nhưng chuyện này không liên quan tới ngươi. Ngươi mau tránh ra.

Triệu Kình Hải nhìn Thúy Ngọc nói.

– Nếu như ta không rời đi thì sao?

Thúy Ngọc nhàn nhạt nói.

– Nữ nhân xấu xí này, nếu như ngươi không rời đi vậy thì đừng trách chúng ta không khách khí.

Triệu Kình Thiên hừ lạnh một tiếng nói.

– Hừ, chỉ bằng ngươi thôi sao?

Vẻ mặt Thúy Ngọc đột nhiên trầm xuống, hàn ý toát ra.

– Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên, đám người Triệu gia các ngươi khá lắm. Hẳn đã chờ ở chỗ này rất lâu rồi đúng không?

Lục Lâm Thiên tiến lên, rồi khoát tay ý bảo Thúy Ngọc lùi lại. Phiền phức đến tìm hắn, làm sao hắn có thể để cho một nữ nhân xuất đầu cho mìn hđây.

– Không lâu, nhưng cũng đáng giá. Hôm nay ta xem còn có ai có thể cứu được ngươi.

Triệu Kình Thiên lạnh nhạt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Các ngươi muốn thế nào?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói. Hắn đã sớm đoán tới trong mật địa này người Triệu gia sẽ không bỏ qua cho hắn.

– Lẽ nào ngươi không biết sao?

Triệu Kình Thiên nhìn Lục Lâm Thiên cười lạnh một tiếng.

– Ta sợ các ngươi không có thực lực đó.

Lục Lâm Thiên lại lạnh nhạt nói. Ánh mắt nhìn vào trên người Triệu Kình Hải, có Tiểu Long bên người, hắn cũng coi như có một lá bài tẩy, muốn đối phó với hắn chỉ sợ cũng không đơn giản như vậy.

– Thử là biết.

Triệu Kình Thiên lạnh nhạt nói một tiếng.

– Triệu sư huynh, Tông chủ từng nói, đồng môn cấm tàn sát lẫn nhau, chúng ta…..

Phía sau Triệu Kình Thiên, lúc này Vương Bình – Linh Sư cửu trọng đỉnh phong có chút khẩn trương nói. Năm người còn lại vẻ mặt cũng ngưng trọng, ánh mắt nhìn vào Lục Lâm Thiên và đám người Triệu Kình Thiên, bọn họ cũng không dám động thủ.

– Hừ. Ai nói chúng ta muốn giết tiểu tử này? Chúng ta chỉ muốn giáo huấn hắn một chút mà thôi. Để hắn giống như Lý Đạt Giang là được, mạng của hắn thì không cần thiết.

Triệu Kình Thiên lạnh nhạt nói.

– Triệu sư huynh, vậy cũng không được, Lục Lâm Thiên là đệ tử của Vũ trưởng lão.

Một thanh niên mặc bạch y nói.

– Hừ, không cần các ngươi phải động thủ. Các ngươi cứ ở một bên nhìn là được.

Triệu Kình Hải liếc mắt nhìn năm đệ tử còn lại nhàn nhạt nói.

– Lục Lâm Thiên, chuyện này chúng ta cũng không có biện pháp, xin lỗi ngươi.

Vương Bình có chút áy náy nói với Lục Lâm Thiên. Năm người còn lại nhìn nhau, trong lòng cũng biết Lục Lâm Thiên và Triệu gia có chút thù oán, không cần bọn họ xuất thủ, bọn họ cũng không cần chịu trách nhiệm, nhất thời lùi lại phía sau. Loại chuyện này bọn họ cũng không dám đắc tội với hai bên, cho nên cũng chỉ có thể lựa chọn thối lui mà thôi.

– Không sao. Các ngươi không cùng vây công ta, ta đã rất cảm kích rồi.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng cười, mấy người này không dám vây công mình, có lẽ bọn chúng sợ hãi sau này sư phụ Vũ Ngọc Tiền của hắn đến tìm phiền toái nha. Cho nên bọn họ chỉ có thể lựa chọn thối lui, quả thực bớt cho hắn bao nhiêu phiền toái.

– Lục Lâm Thiên, hôm nay không ai có thể cứu ngươi được rồi.

Triệu Kình Thiên lạnh nhạt nhìn Lục Lâm Thiên nói, hàn ý trong mắt ngày càng đậm.

– Lão đại, thực lực ba người bọn chúng rất mạnh, ta chỉ có thể đối phó với kẻ yếu nhất kia, muốn giết hắn quả thực rất khó khăn.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Linh Tướng tam trọng, Vũ Tướng

nhị trọng.

Lục Lâm Thiên nhìn vào thân ảnh của hai người Triệu Kình Hải và Triệu Kình Thiên. Tằng Sở Hùng thì có Tiểu Long đối phó, cũng khó mà đối phó được với Triệu Kình Thiên. Thực lực của nó hiện tại nhiều nhất chỉ có thể chống lại Tằng Sở Hùng mà thôi. Mà hắn nếu như đối phó Triệu Kình Hải chỉ sợ cũng khó có thể chống lại.

– Lâm Thiên, Triệu Kình Hải này giao cho ta. Hai tên còn lại giao cho ngươi, thế nào?

Thúy Ngọc bước tới bên người Lục Lâm Thiên, liếc mắt nhìn ba người Triệu Kình Hải nói.

Chương 452: Bị tập kích (2)

– Nàng sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, Triệu Kình Hải này là Linh Tướng tam trọng, thứ nhất Long bảng, tuyệt đối là một cường giả. Thực lực của Thúy Ngọc tuy rằng rất mạnh thế nhưng đối phó với Triệu Kình Hải này có lẽ sẽ không dễ dàng một chút nào.

– Yên tâm đi. Giết hắn ta khó có thể làm được, thế nhưng chống lại hắn thì không thành vấn đề.

Thúy Ngọc nói.

– Vậy làm phiền nàng rồi.

Lục Lâm Thiên nói. Hắn cũng không cự tuyệt tấm lòng của nàng, hiện tại quả thực hắn cần Thúy Ngọc trợ giúp. Nếu như có thể ngăn cản được Triệu Kình Hải thì Triệu Kình Thiên và Tằng Sở Hùng kia, Tiểu Long và hắn mỗi người một tên tuyệt đối có thực lực chống lại.

– Vậy ngươi thiếu ta một cái nhân tình, sau này phải trả gấp bội.

Thúy Ngọc lãnh đạm nói.

– Không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên nói.

– Hừ. Thúy Ngọc. Tốt nhất ngươi nên lui ra, việc này không liên quan tới ngươi, hà tất phải giúp đỡ hắn.

Triệu Kình Hải nhìn Thúy Ngọc nói. Một kích vừa rồi Thúy Ngọc có thể chặn lại hắn khiến cho hắn chấn động, thực lực của Thúy Ngọc tuyệt đối bằng hắn bằng không sao hắn có thể phí nước bọt nói nhiều với nàng như vậy.

– Chuyện này ta cứ thích quản. Về phần ngươi, ta không để vào trong mắt.

Thúy Ngọc lạnh nhạt nói, trong đôi mắt xinh đẹp bắn ra hàn mang.

– Hai người các ngươi đối phó với Lục Lâm Thiên, ta đối phó với Thúy Ngọc này.

Trên mặt Triệu Kình Hải tràn ngập hàn ý, vung tay lên nói:

– Tốc chiến tốc thắng, lưu lại nửa cái mạng cho Lục Lâm Thiên là được.

– Vâng.

Triệu Kình Thiên, Tằng Sở Hùng gật đầu, lập tức đi về phía Lục Lâm Thiên. Chân khí quanh thân tỏa ra, mỗi một bước đều tạo thành một dấu chân sâu trên mặt đất.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt cười, khóe miệng nhếch lên, hàn ý trong mắt ngày càng đậm

Sưu.

Ngay lúc này, Triệu Kình Hải dậm chân một cái, thủ ấn trong tay biến hóa, một đạo chưởng ấn bạch sắc được ngưng tụ, khiến cho không gian chung quanh gợn sóng, trong sát na đánh về phía Thúy Ngọc.

– Lâm Thiên, cẩn thận một chút.

Thúy Ngọc vừa nói xong, thân ảnh xinh đẹp đã biến mất tại chỗ. Lúc thân ảnh nàng xuất hiện thì hai người đã giao thủ cùng nhau. Linh lực tràn ngập trong sơn cốc, khiến cho năm người bàng quang đứng nhìn ngoài xa không khỏi chú ý.

– Tiểu tử, không nghĩ tới ngươi cũng có ngày này.

Triệu Kình Thiên, Tằng Sở Hùng đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên cười lớn.

– Lẽ nào các ngươi nghĩ hai người các ngươi có thực lực này hay sao?

Tiếu ý thu liễm lại, trên người Lục Lâm Thiên chỉ còn hàn ý tràn ngập, sát khí vô hình tỏa ra chung quanh, đồng thời hắn phân phó Tiểu Long:

– Tiểu Long, đệ có thể xuất thủ.

– Lão đại, không thành vấn đề.

Sưu.

Tiểu Long nhảy khỏi vai Lục Lâm Thiên, thân thể trong nháy mắt tăng vọt tới ba trăm thước. Lân phiến quanh thân dựng đứng, trên người có hỏa diễm màu vàng quanh quẩn, một cỗ uy áp cực lớn tỏa ra chung quanh.

– Yêu thú của ngươi sao lại vào đây được….

Sắc mặt đám người Triệu Kình Thiên đại biến. Trong mật địa này không cho yêu thú tiến vào, thế nhưng bọn họ không ngờ được yêu thú của Lục Lâm Thiên tại sao lại có thể tiến vào trong này. Túi trữ vật, nhẫn trữ vật đều không thể đem vật còn sống thu vào được.

– Lão đại, đệ đối phó tên có thực lực yếu hơn kia không thành vấn đề, huynh phải cẩn thận một chút.

Tiểu Long lúc này dùng đôi mắt lớn hung hăng nhìn về phía hai người Triệu Kình Thiên, Tằng Sở Hùng nói.

– Đệ cũng cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên nói, tuy rằng hắn biết Tiểu Long có lực phòng ngự cường hãn. Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cũng có chút lo lắng, Tiểu Long hiện tại dù sao cũng chỉ là yêu thú tam giai trung kỳ mà thôi.

– Ta đối phó với Lục Lâm Thiên, ngươi đối phó đầu yêu thú kia.

Lúc này Triệu Kình Thiên nhanh chóng triển khai công kích vừa nói với Tằng Sở hùng. Chân khí dưới chân chợt lóe, thân hình trực tiếp bắn về phía Lục Lâm Thiên, nắm tay tràn ngập hỏa diễm không chút hoa mỹ nào đánh về phía đầu Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Đồng thời trong lúc đó Tằng Sở Hùng trong nháy mắt đánh về phía Tiểu Long, trong tay hắn không biết từ lúc nào đã có một thanh đại đao màu xanh mang theo hơi nước nhè nhẹ. Đao mang bổ ra xuyên thấu không gian khiến cho không gian gợn sóng.

Sưu.

Thân thể Tiểu Long tuy rằng to lớn thế nhưng cũng vô cùng nhanh nhẹn không gì sánh được, thân thể khổng lồ đánh về phía Tằng Sở Hùng.

Lúc Tiểu Long xuất thủ thì bên này Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng có hành động. Hàn ý trong mắt bắt ra, vòng xoáy dưới chân xuất hiện, đối mặt với đạo công kích cường hãn của Triệu Kình Thiên, ánh mắt hắn vẫn lạnh lùng, thủ ấn trong tay nhanh như thiểm điện, một cỗ chân khí thổ hệ bạo phát, một đạo chưởng ấn hoàng sắc phóng lên cao.

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn.

Chưởng ấn khiến cho không gian gợn sóng, giống như là phá vỡ không gian, quyền ấn của Triệu Kình Thiên vừa mới tới, hai cỗ kình khí khổng lồ va chạm với nhau.

Oanh.

Quyền chưởng va chạm, kình phong đáng sợ khiến cho mặt đất dưới chân hai người rung chuyển, vô số vết nứt dài xuất hiện, vô số đá vụn bắn tung tóe.

Mà thân hình Lục Lâm Thiên cũng trong nháy mắt dưới cỗ lực lượng này lui về phía sau mấy bước. Nhanh chóng bố trí Thanh Linh Khải Giáp. Cho dù là như vậy, khí huyết trong cơ thể cũng cuồn cuộn, hầu như tới tình trạng muốn phun ra một ngụm máu.

– Vũ Tướng nhị trọng quả nhiên mạnh mẽ.

Sắc mặt trắng bệch, Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, thực lực của Triệu Kình Thiên này so với trong tưởng tượng của hắn còn mạnh hơn một chút.

– Chịu chết đi.

Lạnh lùng quát lên một tiếng, sắc mặt Triệu Kình Thiên tràn ngập hàn ý, thân hình chợt lóe. Một đạo quyền ấn trong nháy mắt được ngưng tụ, kình phong kinh khủng tàn sát chung quanh, không gian chung quanh lúc này chấn động.

– Khôi nhất.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên nhanh chóng biến hóa, một thân ảnh màu đen trong nháy mắt nhảy ra, lập tức hóa thành một đạo lưu quang đánh về phía Triệu Kình Thiên.

Phanh.

Hai đạo lực lượng trực tiếp va chạm, năng lượng kinh khủng bạo liệt, một thân ảnh bị đánh văng ra ngoài vài trăm thước. Trên ngực có một quyền ấn.

– Khôi lỗi tứ giai hậu kỳ.

Trên khuôn mặt Triệu Kình Thiên hiện lên sự lạnh lẽo, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc. Hắn không nghĩ tới, loại đồ vật thưa thớt này mà Lục Lâm Thiên cũng có.

Phanh Phanh….

Đất đá chung quanh bắn tán loạn, tiếng nổ vang lên không dứt. Tiểu Long và Tằng Sở Hùng không ngừng giao thủ với nhau. Đối mặt với công kích của Tằng Sở Hùng, tuy rằng Tiểu Long không thể chiếm thế thượng phong, thế nhưng bằng vào tốc độ và lực phòng ngự của mình Tiểu Long cũng khiến cho Tằng Sở Hùng không thể chiến thắng được nó.

Lúc này Triệu Kình Hải và Thúy Ngọc cũng giao thủ đã tới mức độ vô cùng kinh khủng. Đối mặt với đệ nhất cường giả trẻ tuổi trong Vân Dương Tông là Triệu Kình Hải này, thân ảnh Thúy Ngọc không ngừng chớp động, dưới chân xuất hiện quang mang không ngừng tạo ra đường vòng cung huyền ảo. Những công kích bằng linh lực của Triệu Kình Hải đều bị nàng nhẹ nhàng né đi, mà mỗi một lần khi linh lực của hai người va chạm vào nhau khiến cho không gian nổ tung, kình khí cuồng bạo bắn ra bốn phía.

Chương 453: Chống lại Vũ Tướng

– Tiểu tử, khôi lỗi cũng không thể nào cứu được ngươi nữa rồi.

Chỉ trong nháy mắt, Triệu Kình Hải cũng không dừng lại, nắm tay một lần nữa nắm chặt, trên tay tràn ngập hỏa diễm, khí thế so với vừa rồi càng thêm cường hãn, một đạo quyền ấn đột nhiên được đánh ra.

Dưới quyền ấn mạnh mẽ, cuồng bạo này chu vi không gian chugn quanh như lắc lư. Một cỗ khí tức nóng bỏng bao phủ không gian, nhanh chóng bắn về phía Lục Lâm Thiên.

– Hỏa Bạo Viêm.

– Phong Quyển Tàn Vân.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, tay trái thi triển Hỏa Viêm Bạo, tay phải thi triển Phong Quyển Tàn Vân, hai cỗ lực lượng vô cùng cường hãn nhanh chóng được ngưng tụ ra. Chân khí trong cơ thể đang nhanh chóng bị rút đi.

Hỏa cầu trên tay trái hắn trong nháy mắt bắn ra, toàn bộ không gian lúc này tràn ngập khí tức nóng bỏng, hỏa diễm bao phủ không gian.

Trên tay phải, năng lượng phong hệ nhanh chóng hội tụ tới. Toàn bộ không giang lúc này đột nhiên có một vòng xoáy xuất hiện, giống như một cơn lốc đang gào thét, vòng xoáy xuất hiện hút vào trong vô số đất đá, khi thế phô thiên cái địa tỏa ra bốn phía.

Hai cỗ lực lượng này hầu như cùng một lúc va chạm với quyền ấn mà Triệu Kình Thiên ngưng tụ ra, trên bầu trời lập tức vang lên tiếng nổ ầm ầm, vang vọng chung quanh.

Phanh Phanh.

Không gian như nứt ra, kình khí nóng bỏng, khí thế bài sơn hải đảo khuếch tán ra bốn phía. Năng lượng kinh khủng tràn ngập không trung, vòng xoáy đạt tới cực hạn khi va chạm với quyền ấn đột nhiên nổ tung trên không trung, kình khí bắn ra tứ phía.

Một màn chấn động như vậy khiến cho sắc mặt năm người đệ tử đứng ở bên ngoài không khỏi đại biến. Loại thực lực này, bất cứ ai trong bọn họ cũng không thể làm được.

Khi kình khí cuồng bạo biến mất trong không khí, thân thể Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng lảo đảo, lùi lại phía sau. Sắc mặt càng thêm tái nhợt. Dưới lực lượng cuồng bạo này Lục Lâm Thiên cảm thấy khí huyết trong cơ thể cuồn cuộn, thậm chí còn có cảm giác dường như lục phủ ngũ tạng bị chấn nát. Nếu không có Thanh Linh Khải Giáp, hắn không thể nào chống đỡ được dư âm một kích này của Triệu Kình THiên.

Đối phương là Vũ Tướng nhị trọng, mà hắn chỉ là Vũ Phách tứ trọng. Thực lực cách xa nhau quá lớn, nếu là Vũ Tướng nhất trọng hắn còn có thực lực để liều mạng, thế nhưng Vũ Tướng nhị trọng so với Vũ Suất nhất trọng còn cường hãn gấp mấy lần.

– Hảo tiểu tử, có thể tiếp được hai chiêu của ta, quả nhiên là có chút bản lĩnh. Chỉ là, chiêu tiếp theo ngươi cũng không còn cơ hội này nữa.

Triệu Kình Thiên chắp tay đứng đó, nhẹ nhàng lắc cánh tay phải ở sau lưng. Trên nắm tay hắn lúc này truyền đến cảm giác tê dại. Đối với thực lực của Lục Lâm Thiên lúc này hắn cũng vô cùng kinh ngạc. Thực lực của tên này không ngờ lại cường hãn tới tình trạng này. Nếu hôm nay không thể trừ bỏ hắn, chỉ sợ ngày khác muốn làm điều này sẽ vô cùng khó khăn.

Triệu Kình Thiên vừa nói xong thì lập tức giơ cánh tay phải có chút tê dại lên. Lúc này trong tay hắn xuất hiện một thanh trường kiếm, lưu quang trên thân kiếm không ngừng lưu chuyển, một đạo kiếm ảnh xuất hiện, mang theo khí tức cuồng bạo mà nóng bỏng được bổ ra. Kiếm quang mang theo tiếng rít chói tai xé tan không gian hung hăng bổ về phía Lục Lâm Thiên. Nếu như nhìn kỹ sẽ phát hiện ra chung quanh đạo kiếm quang này không khí như bị chặt đứt. Một kiếm này đã chân chính đạt tới trình độ cắt đứt không gian.

Điều này có thể thấy được danh xưng Tuyệt Kiếm Triệu Kình Thiên tuyệt đối không phải chỉ là hư danh. Thực lực của cường giả xếp thứ năm trên Long bảng tuyệt đối là cường hãn.

– Khôi nhất, ngăn hắn.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên biến đổi, trong khi thủ ấn biến đổi thì ra lệnh cho khôi lỗi. Quanh thân hắn lúc này có quang mang bảy màu bao bọc, một cỗ uy áp kinh khủng bắt đầu hội tụ.

– Khí tức thật là khủng khiếp.

Cảm nhận khí tức trên người Lục Lâm Thiên, sắc mặt Triệu Kình Hải càng thêm lạnh lùng, đương nhiên hắn nhìn ra được Lục Lâm Thiên đang ngưng tụ một loại vũ kỹ kinh khủng, kiếm quang trong tay càng thêm cuồng bạo nhanh chóng bổ về phía Lục Lâm Thiên.

Cũng vào lúc này, trước người Lục Lâm Thiên, khôi nhất đột nhiên xuất hiện. Nó vung tay lên tạo ra một đạo kình phong sắc bén mà hung hãn đánh về phía kiếm quang của Triệu Kình Thiên.

Trong nháy mắt này, hai người Triệu Kình Hải và Thúy Ngọc đang chiến đấu kịch liệt. Linh lực hỗn loạn mà cuồng bạo không ngừng tỏa ra chung quanh.

Triệu Kình Hải vung tay lên, linh lực ngưng tụ thành một hư ảnh yêu thú giống như cự lang đánh về phía Thúy Ngọc.

Vẻ mặt Thúy Ngọc trầm xuống, nàng khẽ nhíu mày, quang mang lóe lên, đầu ngón chân khẽ điểm một cái, thân hình mượn lực bay lên giữa không trung. Mái tóc đen nhánh như thác tung bay, một cỗ linh lực cuồng bạo đột nhiên từ trong cơ thể tràn ra ngoài. Sau đó hóa thành một chưởng ấn chừng trăm thước, xé rách không gian đánh về phía hư ảnh cự lang kia.

Phanh.

Hai đạo công kích va chạm với nhau. Lực lượng ba động bạo liệt, hai cỗ năng lượng lập tức hóa thành hư vô tiêu tán trong thiên địa.

Phì Phì…

Trong hạp cốc, Tiểu Long rít lên một tiếng, thân thể khổng lồ nhanh chóng di chuyển khiến cho đá vụn bay tứ tung.

Sưu….

Đao mang của Tằng Sở Hùng phá không mà tới, Vũ Tướng nhất trọng tuyệt đối không thể khinh thường. Coi như là ở bên ngoài cũng là một cường giả.

Trong đao mang ngập trời lúc này mang theo một đám hơi nước nồng nặc. Giống như trong không gian đột nhiên xuất hiện mưa phùn, từng giọt nước bắn ra bốn phía.

Một đạo đao mang bổ vào trên lưng Tiểu Long, nhất thời khiến cho tia lửa bắn ra bốn phía, để lại một dấu vết lờ mờ trên lân phiến của nó.

Phanh.

Nhanh như chớp, Tiểu Long quật cái đuôi của mình, lấy khí thế sét đánh phá vỡ sự cách trở của không gian đánh về phía người Tằng Sở Hùng.

Thân thể Tằng Sở Hùng lập tức bắn về phía sau, sắc mặt tái nhợt.

– Khôi lỗi chết tiệt.

Lúc này Triệu Kình Thiên đối mặt với một kích của khôi lỗi cũng không biết làm cách nào khác mà đành phải dùng kiếm quang chém thẳng vào người khôi lỗi.

Phanh…

Kình khí cuồng bạo va chạm với nhau, kình phong sắc bén trong nháy mắt khuếch tán. Bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được, dưới đạo kiếm quang xé rách không gian của Triệu Kình Hải, cánh tya của Khôi nhất trự tiếp bị chém đứt, thân thể bị đánh bay về phía sau. Mà trong dư ba của kình khí cuồng bạo, Triệu Kình Thiên cũng phải lui về phía sau vài bước.

Lúc này quang mang bảy màu quanh người Lục Lâm Thiên trong nháy mắt ngưng tụ, khí tức quanh người càng lúc càng trở nên kinh khủng.

Sắc mặt Triệu Kình Thiên trầm xuống, không có chút do dự nào. Đương nhiên hắn sẽ không để cho Lục Lâm Thiên ngưng tụ ra một kích kinh khủng này, chân khí dưới chân run lên, thân thể tạo thành một đoàn tàn ảnh, kiếm trong tay lần thứ hai bổ về phía Lục Lâm Thiên.

Kiếm quang cắt ngang không trung, khiến cho không gian rung động. Kình khí không ngừng rít gào ầm vang trong không trung. Kiếm quang mang theo một đám tàn ảnh khuếch tán ra bốn phía, giống như một cái lưới lớn, bao phủ Lục Lâm Thiên.

– Triệu Kình Thiên đã thi triển Phá Cương Kiếm Quyết, đây chính là tuyệt chiêu của hắn.

Chương 454: Linh hồn ngưng vật

– Vũ kỹ Lục Lâm Thiên đang thi triển hình như cũng rất mạnh, khí tức vô cùng kinh khủng, không nghĩ tới thực lực của hắn lại có thể chống lại được Triệu Kình Thiên.

Sắc mặt năm người bên ngoài lúc này khẽ biến đổi, khẽ nghị luận vài câu.

– Phá Cương Kiếm Quyết.

Triệu Kình Thiên quát lên một tiếng trầm thấp, một mảnh kiếm quang ngập trời lúc này đã đánh về phía trên đầu Lục Lâm Thiên.

Nhưng ngay lúc này, trong mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên bắn ra một đạo quang mang. Quang mang bảy màu trước người đã ngưng tụ xong, trong đan điền, Vũ đan nhanh chóng vận chuyển, chân khí không ngừng chạy trong kinh mạch rót vào trong đoàn quang mang bảy màu trước người hắn, không ngừng dung hợp với linh lực.

– Chu Tước Quyết, đi.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, cuối cùng đánh ra một đạo thủ ấn, đoàn quang mang kia trong nháy mắt hóa thành một đầu phượng hoàng bằng năng lượng. Đầu phượng hoàng bằng năng lượng ngưng tụ ra này trong nháy mắt biến đổi hóa thành một đầu phượng hoàng chừng mấy chục thước, khí tức cuồng bạo xuất hiện, hỏa diễm trong nháy mắt bao phủ không gian gần nghìn thước chung quanh, không khí phát ra tiếng ma sát, khí tức kinh khủng tràn ngập.

Lúc này bằng vào tu vi Vũ Phách tứ trọng của Lục Lâm Thiên toàn lực thi triển Chu Tước Quyết uy lực vô cùng mạnh mẽ. Sau khi thi triển ra Chu Tước Quyết sắc mặt Lục Lâm Thiên càng thêm trắng bệch, Chu Tước Quyết này tiêu hao chân khí quá kinh khủng.

Trong khoảnh khắc, hai cỗ lực lượng cực lớn va chạm với nhau, giống như hai quả bom chạm mặt nhau vậy, sau khi va chạm, tia lửa bắn ra bốn phía.

Khí tức cuồng bạo khuếch tán, hỏa diễm giống như pháo hoa bắn lên không trung. Trên mặt đất, có vô số vết nứt không ngừng xuất hiện. Đất đá chung quanh bị hút lên không trung, tiếng nổ ầm vang liên tiếp vang vọng.

Phanh Phanh….

Kình phong kinh khủng mà cường hãn giống như một cơn bão quét ngang hạp cốc, khiến cho cây cối chung quanh trong nháy mắt biến mất, bầu trời lúc này hóa thành màu đỏ.

Kình phong tán đi, Lục Lâm Thiên đột nhiên rên lên một tiếng, thân thể bị đánh bay về phía sau hai, ba thước. Có Thanh Linh Khải Giáp phòng ngự thế nhưng không thể áp chế được khí huyết trong cơ thể, miệng hắn phun ra một ngụm máu. Một kích này của Triệu Kình Thiên vô cùng cường hãn, ngay cả khi hắn thi triển Chu Tước Quyết cũng không thể ngăn chặn được. Trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này không khỏi có chút ngưng trọng.

Khục Khục.

Triệu Kình Thiên lúc này cũng lảo đảo lui về phía sau mười bước. Trên khuôn mặt hắn lúc này có kinh ngạc và tái nhợt. Khí huyết trong cơ thể cuồn cuộn. Trong mắt có chút kinh hãi, dường như hắn cũng không ngờ tới, ngay cả khi hắn thi triển Phá Cương Kiếm Quyết cũng không thể chống lại một kích của đối phương. Thực lực của Lục Lâm Thiên này so với trong tưởng tượng của hắn còn mạnh hơn nhiều.

– Triệu Kình Hải, ngươi lập tức cút cho ta, bằng không sẽ có một ngày ta sẽ khiến cho Triệu gia các ngươi hôi yên phi diệt.

Trong bầu trời, Thúy Ngọc đánh văng một đạo công kích của Triệu Kình Hải, ánh mắt bắn ra hàn ý, mái tóc dài phía sau tung bay, khí thế của nàng lúc này đâu phải là thứ mà một nha hoàn có được.

– Hừ. Một nha hoàn nho nhỏ cũng dám xuất khẩu cuồng ngôn, ngươi thì tính là thứ gì.

Triệu Kình Hải âm trầm hừ một tiếng.

– Lão đại, huynh không sao chứ?

Một thân thể cao lớn xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên. Cảm thấy Lục Lâm Thiên có chút suy yếu, Tiểu Long đánh văng Tằng Sở Hùng ra rồi nhanh chóng chạy tới.

– Ta không sao.

Lục Lâm Thiên trà lời, ánh mắt nhìn về phía Triệu Kình THiên phía xa. Trong lòng thầm quyết định, lúc này chỉ có thể thi triển ra con bài chưa lật của hắn mà thôi.

Trong hạp cốc, chỉ giao thủ trong chốc lát, hàn ý trong mắt Thúy Ngọc ngày càng đậm đặc, nhìn Triệu Kình Hải lạnh nhạt nói.

– Triệu Kình Hải, có một ngày ta sẽ làm cho Triệu gia các ngươi hối hận, coi như là hậu trường lớn nhất của các ngươi tại Vân Dương Tông cũng không bảo hộ được Triệu gia các ngươi.

– Khẩu khí thật lớn. Để ta nhìn xem một nha hoàn nho nhỏ như ngươi có bản lĩnh gì mà lớn lối như vậy.

Sắc mặt Triệu Kình Hải trầm xuống, tuy rằng hắn có cảm giác Thúy Ngọc này bất phàm, thế nhưng lời nói của nàng cũng khiến cho hắn nổi giận. Thủ ấn trong tay hắn biến đổi, trong nháy mắt tạo ra một đạo phong nhận.

Sưu.

Trong nháy mắt, trước người Triệu Kình Hải xuất hiện vô số đạo phong nhận, giống như những giọt nước vậy. Vô số đạo phong nhận bao phủ Thúy Ngọc, mỗi một đạo dường như đều có lực lượng xuyên qua không gian rồi hội tụ cùng một chỗ, uy thế vô cùng kinh khủng.

– Linh hồn ngưng vật.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên tức thì biến hóa. Công kích này của Triệu Kình Hải thuần túy là dùng linh hồn công kích, hơn nữa đã đạt tới trình độ linh hồn ngưng vật.

Linh giả dưới Linh Phách, linh hồn muốn ngưng thực rất khóa. Mà Linh hồn ngưng vật này tuyệt đối vô cùng kinh khủng, không có linh hồn lực cường hãn căn bản không thể làm được. Lục Lâm Thiên biết chỉ ít hiện tại mình không làm được điều này. Linh hồn lực của hắn tuy rằng so với Linh giả đồng cấp mạnh hơn không ít, thế nhưng còn chưa đạt tới tình trạng này. Có thể đơn thuần dùng linh hồn ngưng vật để công kích.

Sắc mặt Thúy Ngọc ngày càng âm lãnh, đột nhiên thủ ấn trong tay nàng biến hóa.

Theo sự biến hóa của thủ ấn, lúc này trong không gian, khí tức quanh người Thúy Ngọc đại thịnh, không giang chung quanh gợn sóng.

Trong không gian lúc này xuất hiện lực lượng cuồng bạo, mọi người phía xa lúc này cũng không nhịn được mà cảm giác linh hồn đau đớn. Trong không gian lúc này tỏa ra công kích ảnh hưởng tới linh hồn của bọn họ.

– Cũng là linh hồn ngưng vật.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than. Lúc này hắn cũng cảm giác linh hồn bên trong đầu hắn hiện tại bị áp chế tuyệt đối, thi thoảng còn có cảm giác đau đớn.

– Không ngờ tu vi nàng cũng đạt tới trình độ vô cùng kinh khủng như vậy.

Lục Lâm Thiên giật mình lẩm bẩm. Linh hồn lực của Thúy Ngọc không ngờ lại không dưới Triệu Kình Hải một chút nào. Triệu Kình Hải này trong đám đệ tử trẻ tuổi của Vân Dương Tông chính là một quái vật, là Linh giả có thiên phú mạnh nhất trong ngàn năm trở lại đây. Thế nhưng Thúy Ngọc lúc này cũng không yếu thế hơn hắn. Dựa theo tuổi của nàng mà nói hẳn còn chưa tới hai mươi tư, hai mươi lăm. Thiên phú như vậy so với Triệu Kình Hải còn mạnh hơn

một chút.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đang cảm thán, mũi tên bằng linh hồn trong không gian và sóng gợn bằng linh hồn va chạm với nhau năng lượng cuồng bạo bắn ra bốn phía.

Năng lượng cuồng bạo bắn ra chung quanh kèm theo quang mang chói mắt. Nhìn vào đám quang mang này cũng có cảm giác linh hồn đang run rẩy. Giao thủ bằng linh hồn khinh khủng như vậy khiến cho hai người Triệu Kình Thiên, Tằng Sở Hùng cũng phải tạm thời dừng công kích với Lục Lâm Thiên mà kinh ngạc nhìn lên trên bầu trời.

Sưu.

Cỗ lực lượng khổng lồ này va chạm cũng không tạo thành tiếng nổ vang, chỉ có quang mang và tiếng va chạm rất nhỏ khiến cho linh hồn run rẩy xuất hiện mà thôi. Cỗ lực lượng sắc bén không ngừng khuếch tán ra chung quanh, không gian bên trong hạp cốc lúc này dường như gấp khúc vậy.

Chương 455: Thượng cổ đại trận (1)

Phanh Phanh.

Năng lượng kinh khủng sau khi tiêu tán, hai đạo năng lượng bàng bạc phân biệt đánh vào hai người, Thúy Ngọc và Triệu Kình Hải lập tức bị đánh bay.

– Thúy Ngọc.

Lục Lâm Thiên cả kinh, vòng xoáy dưới chân chợt lóe, thân ảnh nhanh chóng biến mất rồi xuất hiện bên cạnh Thúy Ngọc. Hai tay đỡ lấy thắt lưng nàng, trong nháy mắt ôm thân thể mềm mại của nàng vào lòng.

Khục Khục.

Lúc này, Triệu Kình Hải lảo đảo lùi về phía sau, sắc mặt tái nhợt.

– Kình Thiên, Sở Hùng, nhanh chóng động thủ, không cho bọn chúng cơ hội thở dốc.

Triệu Kình Hải đáp xuống đất, nhanh chóng phân phó Triệu Kình Thiên và Tằng Sở Hùng công kích.

– Lâm Thiên, ta không còn lực nữa, nhanh chạy đi.

Thúy Ngọc mở miệng nói. Sắc mặt nàng lúc này trắng bệch, toàn thân suy yếu.

– Tiểu Long, chúng ta đi.

Lúc này Lục Lâm Thiên nhanh chóng quyết định, vòng xoáy dưới chân xuất hiện, sau lưng xuất hiện hai cánh, thân thể trong nháy mắt biến mất.

Thân thể cao lớn của Tiểu Long nhanh chóng thu nhỏ lại, tốc độ không kém Lục Lâm Thiên một chút nào, nhanh chóng chạy ra khỏi hạp cốc.

– Đuổi theo.

Triệu Kình Thiên hét lớn một tiếng, chân khí bùng lên, trực tiếp đánh về phía đám người Lục Lâm Thiên.

Năm đệ tử Vân Dương Tông bên ngoài hạp cốc lúc này cũng không dám ngăn trở Lục Lâm Thiên, đám người tức thì tránh ra tạo một con đường, Triệu Kình Thiên trong nháy mắt cũng đuổi theo.

Sưu Sưu.

Hai người Triệu Kình Hải và Tằng Sở Hùng cũng nhanh chóng đuổi theo. Chỉ là tốc độ của Triệu Kình Hải lúc này đã suy giảm lớn, có lẽ do một đạo công kích cuối cùng của Thúy Ngọc cũng khiến cho hắn bị trọng thương.

Thi triển Phong chi dực phối hợp với Phù Quang Lược Ảnh, tốc độ Lục Lâm Thiên vốn vô cùng nhanh chóng, thế nhưng lúc này lại ôm Thúy Ngọc trong lòng cho nên tốc độ suy giảm.

Trên mặt đất, Triệu Kình Thiên dẫn đầu đuổi theo. Tốc độ vô cùng nhanh chóng. Có điều hắn là Vũ giả hỏa hệ cho nên không thể bay lên không đuổi theo Lục Lâm Thiên.

Tiểu Long lúc này cũng đã trở về vai của Lục Lâm Thiên, nó quay đầu lại nhìn về phía sau nói:

– Lão đại, huynh nhanh một chút, chúng đang đuổi theo.

Chân khí trên người Lục Lâm Thiên bạo phát, sắc mặt tái nhợt. Phong chi dực sau lưng không ngừng vỗ, tốc độ lại được đẩy cao, để lại một đạo tàn ảnh trên không trung.

Nhìn khuôn mặt tái nhợt của nam tử trước mặt, Thúy Ngọc nhìn vô cùng mê say, hai tay không biết từ lúc nào đã ôm lấy thắt lưng Lục Lâm Thiên.

Cũng không biết đã qua bao lâu, thanh âm của Tiểu Long lại vang lên:

– Lão đại, bọn chúng không đuổi kịp được nữa rồi.

Lục Lâm Thiên liều mạng chạy nửa canh giờ nữa, rốt cuộc mới dừng lại trên một đỉnh núi.

Phù…

Thu hồi Phong chi dực phía sau lưng, Lục Lâm Thiên lúc này có chút hối hận tại sao lại không mang theo Thiên Sí Tuyết Sư. Nếu có Thiên Sí Tuyết Sư ở đây, hắn muốn chạy cũng dễ dàng hơn rất nhiều.

Thở dốc vài cái, Lục Lâm Thiên nhìn về phía sau. Lúc này cũng không thấy hình bóng đám người Triệu Kình Hải đuổi theo nữa.

Thúy Ngọc từ trong lòng Lục Lâm Thiên đứng lên. Khuôn mặt không biết vì sao lại đỏ ửng, nàng buộc mái tóc có chút rối loạn lại, khuôn mặt lúc này vẫn tái nhợt.

– Thúy Ngọc, nàng thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên lo lắng hỏi.

– Không sao, chỉ tiêu hao quá nhiều mà thôi. Không nghĩ tới linh hồn lực của Triệu Kình Hải này cũng cường hãn như vậy. Thế nhưng tin rằng so với ta hắn cũng không tốt hơn bao nhiêu.

Thúy Ngọc nói xong rồi nhét một viên đan dược vào miệng.

– Không sao là tốt rồi. Bây giờ cả nàng lẫn ta đều bị trọng thương, cần phải điều tức.

Lục Lâm Thiên nói, hắn lau vết máu trên khóe miệng rồi móc từ trong lòng ra một viên đan dược chữa thương nhét vào trong miệng.

– Lão đại, có yêu thú tới, là yêu thú ngũ giai sơ kỳ.

Lúc này, Tiểu Long nhìn chăm chú vào rừng cây, quang mang trong mắt lóe lên.

Rống…. Rống….

Một tiếng hô vang vọn sơn cốc. Rừng cây phía trước rung động. Tiếng rống vừa dứt thì có đột đầu yêu thú cực lớn chừng bốn trăm thước xuất hiện bên ngoài cánh rừng.

Yêu thú này là một đầu cự mãng, trên thân có vô số lân phiến bao trùm, cao chừng bốn trăm thước, rộng chừng mấy chục thước. Điều quá dị nhất chính là, trên người nó có hai cái đầu vô cùng lớn, bốn mắt bắn ra hung quang, nhìn về phía hai người Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọc.

– Là Thủy Hỏa Yêu Giao hai đầu.

Vẻ mặt Thúy Ngọc lúc này có chút kinh ngạc, cảm nhận khí tức trên người của đầu cự mãng này đã tới trình tự ngũ giai sơ kỳ.

– Không nghĩ tới lại là loại yêu thú này. Loại yêu thú này rất khó gặp.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói. Đầu Thủy Hỏa Yêu Giao này không giống như những yêu thú bình thường. Nhân loại có vũ giả song hệ, đầu Thủy Hỏa Yêu Giao này trong yêu thú cũng chính là yêu thú song hệ. Thực lực vô cùng cường hãn. Yêu thú ngũ giai sơ kỳ thế nhưng thực lực có thể tương đương với Vũ Tướng tứ trọng, mà có khi còn hơn.

– Đây chính là một khối lục địa thượng cổ, có thể nhìn thấy một ít yêu thú khó gặp cũng là chuyện bình thường.

Thúy Ngọc, trong ánh mắt hiện lên vẻ ngưng trọng.

– Không xong.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ. Triệu Kình Thiên kia chỉ có thực lực Vũ Tướng nhị trọng mà hắn còn khó có thể chống lại. Đầu Thủy Hỏa Yêu Giao này càng khó chống lại hơn.

– Ba năm lại qua, lại có nhân loại tới đây a.

Nhìn vào hai người Lục Lâm Thiên, đầu Thủy Hỏa Yêu Giao mở miệng nói. Vẻ mặt cũng có chút hưng phấn, ánh mắt chăm chú nhìn vào hai người Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọc.

– Làm sao bây giờ?

Thúy Ngọc nói với Lục Lâm Thiên.

– Chạy.

Lục Lâm Thiên nói. Lúc này bằng vào tình trạng của hai người căn bản không còn lực tái chiến. Huống chi còn phải chiến đấu với một đầu yêu thú song hệ ngũ giai. Hai người bọn họ tuyệt đối không có thực lực này.

Sưu.

Tiểu Long không ngừng phun ra nuốt vào. Ánh mắt nhìn chăm chú vào đầu Thủy Hỏa Yêu Giao trước mặt, nó nói:

– Lão đại, đầu Thủy Hỏa Yêu Giao này rất lợi hại, hai người chạy đi, đệ ngăn cản nó một chút.

– Không, đệ cũng không phải là đối thủ của nó, chúng ta cùng nhau chạy.

Lục Lâm Thiên nói. Tiểu Long như thân huynh đệ của hắn, đương nhiên Lục Lâm Thiên sẽ không để cho TIểu Long mạo hiểm ở lại cản đường.

– Lão đại, huynh cứ yên tâm đi. Đầu Thủy Hỏa Yêu Giao này tuy rằng rất mạnh, thế nhưng đệ có thể chống lại nó một lát. Nó cũng không thể gây tổn thương tới đệ. Hai người bọn huynh đi đi, đến lúc đó ta tự nhiên có thể tìm được huynh.

Thanh âm của TIểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Tiểu Long, vậy đệ cẩn thận một chút. Ngàn vạn lần không được mạo hiểm.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi căn dặn Tiểu Long, lại nói với Thúy Ngọc bên cạnh:

– Chúng ta đi mau.

Nói xong, hai người nhanh chóng chạy về phía trước.

– Còn muốn chạy sao?

Đầu Thủy Hỏa Yêu Giao hét lên một tiếng, thân thể to lớn nhanh chóng di chuyển.

Phì Phì….

Lúc này, thân thể nhỏ bé của Tiểu Long đột nhiên phình to ra. Thân thể vốn có của nó tuy rằng không thể nào so sánh với Thủy Hỏa Yêu Giao, thế nhưng lúc này có một cỗ khí tức hung hãn khuếch tán, mơ hồ cũng không dưới đầu Thủy Hỏa Yêu Giao này.

– Yêu Hoàng khí, không phải…. Linh hoàng khí, cũng không phải…

Chương 456: Thượng cổ đại trận (2)

Mà lúc này, cảm giác được khí tức của Tiểu Long, đầu Thủy Hỏa Yêu Giao trong nháy mắt kinh hãi, dừng lại tại chỗ không đuổi theo hai người Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọc nữa.

Phì Phì….

Thủy Hỏa Yêu Giao rít gào vài tiếng, dường như đang nói gì với Tiểu Long vậy.

– Chạy mau.

Hai người Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọc một đường chạy đi, không dám dừng lại một chút nào. Tuy rằng lo lắng cho Tiểu Long, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng biết Tiểu Long bất phàm, chỉ ít là lực phòng ngự của nó vô cùng kinh khủng.

– Phía trước có một cánh rừng rậm, hai chúng ta chạy vào trong đó.

Một cánh rừng rậm xuất hiện trước mặt hai người. Rừng rậm là một nơi ẩn thân vô cùng tốt, hai người nhanh chóng chạy vào trong cánh rừng, lúc này phía sau có yêu thú ngũ giai cho nên bọn họ không dám dừng lại.

Lúc này hai người bọn họ đều cố gắng chạy trối chết, căn bản không nhìn thấy bên ngoài rừng rậm, trên một cây đại thụ che trời có hai chữ cấm địa.

Hai người trực tiếp đi vào trong rừng rậm, lúc này mới phát hiện ra điều khác thường.

– Hình như có chút không thích hợp, vì sao bầu trời lại chuyển thành màu đen rồi.

Một lát sau, sắc mặt Lục Lâm Thiên đột nhiên biến đổi, hắn dừng lại, nhìn vào chung quanh. Trong mật địa vốn không có ban đêm, mà hiện tại sắc trời có chút u ám khiến cho Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhận ra điều bất thương.

Thúy Ngọc ngồi nghỉ trên mặt đất, đôi mắt xinh đẹp quan sát bốn phía rồi kinh hãi nói:

– Không xong, có khả năng chúng ta xông vào một cái đại trận thượng cổ nào đó.

– Đại trận thượng cổ?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên biến đổi, từ trong miệng sư phụ Vũ Ngọc Tiền hắn đã biết trong mật địa này còn có trận pháp từ thời thượng cổ, ngay cả cường giả trong Vân Dương Tông cũng không dám tùy tiện xông loạn, cho nên tình cảnh của bọn họ hiện giờ rất không xong.

– Mật địa này vốn là một mảnh của lục địa thượng cổ, có trận pháp cũng không kỳ quái chút nào. Chỉ là trận pháp thượng cổ này dường như không phải hoàn chỉnh, chúng ta thử xem có thể đi ra ngoài hay không.

Thúy Ngọc đánh giá bốn phía rồi nói.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng đánh giá chung qua. Lúc này trong rừng rậm xung quanh đều là đại thụ che trời, bốn phía có mấy tảng đá, sắc trời tối đen, dường như toàn bộ bầu trời bị một mảnh hắc vụ bao phủ.

– Thúy Ngọc, nàng đối với trận pháp hiểu được bao nhiêu??

Lục Lâm Thiên xem xét chung quanh rồi hỏi.

– Ta chỉ hiểu một chút mà thôi, có thể còn chưa được tính là hiểu.

Thúy Ngọc cười khổ nói.

Lục Lâm Thiên lập tức đem những tri thức ghi chép về trận pháp của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn nhớ lại một lần.

Nhớ lại xong, cảm nhận khí tức chung quanh một lần rồi Lục Lâm Thiên nói:

– Chúng ta đi về phía bên trái xem một chút.

Hai người lập tức đi về một tấm bia đá bên trái. Chung quanh lúc này vô cùng tĩnh lặng, ngay cả một cơn gió thổi cũng không có, toàn bộ không gian vô cùng tĩnh lặng, bất động giống như vật trong tranh vậy.

Dưới loại tình huống này cũng khiến cho trong lòng hai người không khỏi nhảy lên vài cái.

– Quá yên tĩnh, đây rốt cuộc là trận pháp gì?

Hai canh giờ sau Lục Lâm Thiên thầm nói một câu. Đi hai canh giờ rồi mà hai người vẫn chỉ quanh quẩn cạnh đường đá, trong không gian này dường như là vô hạn vậy.

– Ta nghe nói có một ít đại trận thượng cổ ngay cả Vũ Vương, thậm chí là cường giả Vũ Tôn đi vào cũng lành ít dữ nhiều, chỉ mong trận pháp này không phải là sát trận.

Thúy Ngọc nói.

– Cẩn thận.

Thúy Ngọc vừa mới nói xong, dưới chân hai người trong nháy mắt xuất hiện một vòng xoáy.

Dưới chân hai người đột nhiên xuất hiện một mảnh chân không, giống như là một hắc động thật lớn trong không gian, hút hai người xuống đó.

– Không xong.

Phong chi dực phía sau lưng Lục Lâm Thiên nhanh chóng hiện ra, trong lúc nguy cấp hắn vươn tay kéo lấy Thúy Ngọc lên trên.

Sưu…

Trong không gian đột nhiên xuất hiện một vòng xoáy, vòng xoáy không ngừng xoay tròn khiến cho Lục Lâm Thiên đang muốn huy động Phong chi dực nhảy lên khỏi hắc động thì bị một cỗ lực hút khiến cho hắn không thể nào nhảy ra khỏi hắc động.

– Chết tiệt.

Lục Lâm Thiên thầm mắng một tiếng, chân khí bạo phát. Phong chi dực được thi triển tới cực hạn, thân thể chậm rãi bay lên phía trên, thế nhưng vòng xoáy càng ngày càng mạnh, tiếp tục hút hắn vào trong hắc động.

– Lâm Thiên, mặc kệ ta, ngươi vẫn còn cơ hội đi ra mà.

Lúc này, Thúy Ngọc ở trong lòng Lục Lâm Thiên đột nhiên nói.

– Không được. Nàng đã đi theo ta cho nên ta không thể bỏ lại nàng. Huống chi ở trong hạp cốc nàng cũng không bỏ rơi ta.

Lục Lâm Thiên nói, chân khí trong kinh mạch bạo phát, không ngừng rót vào Phong chi dực, thế nhưng không thể thoát khỏi vòng xoáy trong chân không này, hấp lực càng lúc càng lớn.

– Thế nhưng nếu ngươi mang theo ta không chừng cả hai chúng ta sẽ phải chết.

Thúy Ngọc nói.

– Dù vậy cũng không thể bỏ nàng lại được. Nếu như vận khí của ta tới đây đã tận, cả hai ta cùng chết thì cũng không sao cả.

Lục Lâm Thiên cắn răng nói. Tuy rằng hắn không phải là người tốt gì, thế nhưng loại chuyện bỏ đồng bạn hắn lại không làm được.

Sưu Sưu…

Vòng xoáy trong chân không càng lúc càng mạnh phát ra tiếng đinh tai nhức óc. Hấp lực vô cùng lớn khiến cho Lục Lâm Thiên càng ngày càng khó khăn. Dưới cỗ hấp lực kinh khủng này, thân thể của hắn đang dần dần bị kéo xuống dưới hắc động.

– Tên ngu ngốc này, hiện tại cho dù ngươi ném ta cũng không thể chạy thoát nữa rồi.

Đương nhiên Thúy Ngọc có thể cảm nhận được bên trong cỗ hấp lực này có lực lượng cuồng bạo, ngoài miệng tuy rằng trách cứ Lục Lâm Thiên nhưng trong lòng không khỏi rung động.

– Cẩn thận, trong vòng xoáy này hình như có linh hồn công kích.

Lục Lâm Thiên ngưng trọng nói. Trong vòng xoáy cuồng bạo này còn có một lực lượng vô hình có lực khắc chế tuyệt đối với linh hồn.

– Không tốt, nhanh bảo vệ linh hồn.

Thúy Ngọc cả kinh nói. Lúc này Thúy Ngọc có cảm giác một cỗ năng lượng vô hình đang tiến vào trong linh hồn của nàng.

Lục Lâm Thiên đã sớm điều động linh lực bàng bạc tới bảo vệ hồn đan của bản thân. Chỉ là lực lượng cuồng bạo này càng lúc càng lớn, năng lượng tiến vào trong đầu hắn cũng vậy, khiến cho trong đầu hắn hiện tại vô cùng hỗn loạn.

Sưu…

Thân thể hai người lúc này đã hoàn toàn bị hút vào trong vòng xoáy, lực lượng cuồng bạo chung quanh càng lúc càng lớn.

– Thanh Linh Khải Giáp.

Dưới lực lượng cuồng bạo như muốn xé nát bản thân này Lục Lâm Thiên có cảm giác dường như lục phủ ngũ tạng của hắn cũng bị xé nát.

– Nhanh nghĩ biện pháp nào đó đi. chúng ta đã rơi vào trong trận pháp thượng cổ rồi, có lẽ chúng ta khó tránh khỏi cái chết.

Thúy Ngọc nói với Lục Lâm Thiên, nhanh chóng bố trí một quang quyển quanh người.

– Ta cũng không nghĩ ra được biện pháp nào.

Lục Lâm Thiên nói. Bốn phía hiện tại tối đen, chỉ có quang mang yếu ớt thi thoảng lóe lên, giống như là đang ở trong một cái động tối đen vậy.

Sưu.

Trong dòng xoáy, lúc này có một cỗ lực lượng bàng bạo bạo phát, trong nháy mắt bao phủ lấy hai người.

Chương 457: Cường giả thần bí

– Lực lượng thật mạnh mẽ, trực tiếp công kích linh hồn, ta không chống đỡ được nữa.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng. Trong đầu hắn hiện tại vô cùng hỗn loạn, hồn đan đang nhanh chóng xoay tròn, đầu càng ngày càng cảm thấy nặng nề, giống như là sắp mất đi tri giác, đầu Lục Lâm Thiên càng ngày càng đau đớn.

– Lâm Thiên, ngươi thế nào rồi.

Thúy Ngọc yêu kiều quát lên một tiếng, nhìn Lục Lâm Thiên đang hôn mê. Vừa mới dứt lời thì nàng cũng lập tức ngất đi, hai người mất sức chống cự, thân thể nhanh chóng rơi xuống khoảnh không phía dưới.

Trong này giống như một cái động không đáy vậy, Lục Lâm Thiên tuy rằng ngất đi, thế nhưng vẫn ôm Thúy Ngọc không buông.

Dòng xoáy không thấy đáy này ngày càng phát ra khí tức kinh khủng, mang theo thân thể hai người xoay tròn xuống phía dưới, mà lúc này hai người đã hoàn toàn mất đi tri giác.

Nhưng lúc này, trên nhẫn trữ vật của Lục Lâm Thiên có một đạo lưu quang quanh quẩn. Nếu như Lục Lâm Thiên còn tỉnh thì nhất định có thể phát hiện ra, Linh Ngọc Sàng trong nhẫn trữ vật lúc này phát ra một cỗ năng lượng khổng lồ.

Sau đó từ trong nhẫn trữ vật thoát ra một đạo lưu quang rồi chui vào mi tâm Lục Lâm Thiên.

Lúc này, Lục Lâm Thiên nhanh chóng mở hai mắt ra, một cỗ uy áp trong nháy mắt khuếch tán, hai mắt bắn ra quang mang, giống như ngôi sao sáng vậy, khí thế đạt tới trình độ trước nay chưa từng có. Quanh thân cũng có một cỗ lực lượng vô hình tự động đánh bay lực hút của vòng xoáy chung quanh, hắn đứng lơ lửng trong vòng xoáy.

– Nữ oa nhi này dường như không đơn giản.

Lục Lâm Thiên sau khi mở hai mắt lập tức nhìn vào nữ tử trong lòng mình thầm nói một tiếng, sau đó ánh mắt nhìn về phía chung quanh.

– Tàn trận thượng cổ, không nguyên vẹn cho nên có chút phiền phức nha.

Lục Lâm Thiên lầm bầm nói.

Một lát sau, khóe miệng hắn nhếch lên, khẽ nói:

– May mà chỉ là một tàn trận.

Nói xong, Lục Lâm Thiên đánh ra một đạo thủ ấn, trong nháy mắt từng đạo lưu quang xuất hiện, xé rách không gian, sau đó từng đạo lưu quang này biến mất như chưa từng xuất hiện. Nếu nhìn kỹ những đạo lưu quang này không khó có thể phát hiện ra, những đạo lưu quang này đều dọc theo một quỹ tích vô cùng quỷ dị xẹt qua không gian.

Những đạo lưu quang này xuyên qua không gian khiến cho không giap gấp khúc. Nếu như lúc này có người nhìn thấy Lục Lâm Thiên xuất thủ nhất định sẽ bị dọa cho nhảy dựng lên, thực lực quá mức kinh khủng, cường hãn tới mức không thể tưởng tượng nổi.

Những lưu quang này đánh ra, dòng xoáy trong không trung lúc này chuyển động chậm lại, lực lượng cuồng bạo bắt đầu bình tĩnh. Thế nhưng lúc này trên trán Lục Lâm Thiên cũng xuất hiện không ít mồ hôi, sắc mặt ngày càng tái nhợt.

– Phá.

Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng, một đạo lưu quang cuối cùng đánh vào không gian.

Sưu Sưu.

Trong khoảnh khắc này, không gian bắt đầu chấn động kịch liệt, vang lên tiếng nổ vang vọng chung quanh.

Cạnh.

Trong nháy mắt, vòng xoáy giống như chiếc gương bị ghiền nát, lập tức hóa thành năng lượng biến mất trong không gian.

Sau khi vòng xoáy biến mất, dưới chân Lục Lâm Thiên xuất hiện không ít thạch trụ che trời, đồng thời cũng có không ít đá vụn chồng chất.

– Quá mệt mỏi. Tiểu tử này quả thực không khiến cho ta bớt lo chút nào, ta nghỉ ngơi một lát vậy.

Lục Lâm Thiên nói một tiếng rồi lập tức nhắm mắt lại. Một đạo lưu quang từ trong mi tâm Lục Lâm Thiên bay ra rồi tiến vào trong nhẫn trữ vật của hắn.

Phanh.

Thân thể Lục Lâm Thiên lập tức mềm nhũn ngã xuống mặt đất, đè lên người Thúy Ngọc.

Thời gian chậm rãi trôi qua, chung quanh vô cùng yên tĩnh.

….

Cũng không biết qua bao lâu Thúy Ngọc ư nhẹ một tiếng rồi mở hai mắt, cảm giác có một thân thể nặng nề đang nằm đè lên người mình.

– Khục.

Lục Lâm Thiên khẽ ho một tiếng, lập tức mở hai mắt.

– Ta không chết sao.

Chuyện thứ nhất khi Lục Lâm Thiên tỉnh lại đó là cảm giác được mình không chết, đầu vô cùng đau đớn, mệt mỏi rã rời.

Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng cảm nhận được dưới thân thể mình có một vật vô cùng mềm mại, hắn cúi đầu nhìn xuống lập tức nhìn thấy Thúy Ngọc cũng đang nhìn mình.

Giờ phút này hai người đều không nói gì, bầu không khí có chút xấu hổ.

– Ngươi còn không mau đứng dậy.

Một lát sau Thúy Ngọc mở miệng nhìn Lục Lâm Thiên nói, trên khuôn mặt nàng đỏ ửng.

– Ta không dậy được, phỏng chừng phải một lát nữa mới có sực.

Lục Lâm Thiên trả lời. Toàn thân hắn hiện tại vô lực, gân cốt cơ thể mềm nhũn, không thể nhúc nhích, ngay cả muốn xịch ra một tí cũng không làm được.

– Ta cũng không động đậy được.

Thúy Ngọc nói, nàng cũng không khác gì Lục Lâm Thiên, toàn thân vô lực.

Bầu không khí lại trở nên xấu hổ, Lục Lâm Thiên cũng rất bất đắc dĩ, cảm giác dưới thân có một thân thể vô cùng mềm mại, trước ngực có hai miếng thịt nhô lên, thiếu chút nữa khiến hắn có ý nghĩ không đứng đắn.

Gần trong gang tấc thế này khiến cho hai người có thể nghe được tiếng hít thở của đối phương, lại thêm chung quanh vô cùng vắng vẻ khiến cho cảnh tượng này càng thêm mờ ám.

Lục Lâm Thiên cũng không có sức nhìn ra chỗ khác cho nên cũng chỉ có thể nhìn vào khuôn mặt của Thúy Ngọc. Khuôn mặt nàng trắng nõn, dung nhan tao nhã, không cần trang điểm cũng vô cùng xinh đẹp, khuôn mặt thanh tú mang theo một chút ngây thơ, đồng thời cũng tỏa ra sự quyến rũ nhè nhẹ. Mũi nhỏ cao ngất, cái miệng nhỏ nhắn, đôi mắt to tròn quả thực giống như muốn câu hồn đoạt phách người nhìn vào vậy, dung nhan tuyệt mỹ này giống như là tiên nữ lạc xuống phàm trần.

– Quá đẹp, chỉ là….

Lục Lâm Thiên thầm than trong lòng một tiếng. Ngũ quan xinh đẹp hầu như có thể nói là hoàn mỹ không tỳ vết, thế nhưng lại có một nốt ban đỏ trên mặt, mà khi Lục Lâm Thiên nhìn vào khối ban đỏ trên mặt nàng, vẻ mặt cũng biến đôi.

Lúc này Lục Lâm Thiên thấy nốt ban đỏ trên mặt nàng đang nhanh chóng biến mất bằng một tốc độ vô cùng chậm rãi.

Nốt ban đỏ dần biến mất, lộ ra khuôn mặt tuyệt mỹ tới cực hạn xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Lúc này khuôn mặt nàng không có nốt ban đỏ thì vô cùng xinh đẹp, hoàn mỹ tới cực hạn. Chỉ sợ là bất luận một nam nhân nào nhìn vào cũng không nhịn được mà hít sâu một hơi, dù cho nói là khuynh quốc khuynh thành cũng không để hình dung được khuôn mặt của nàng hiện giờ.

– Thúy Ngọc, nốt ban đỏ trên mặt nàng?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi, lúc này Lục Lâm Thiên vô cùng khiếp sợ, không ngờ Thúy Ngọc lại là một nữ tử xinh đẹp như vậy.

Sắc mặt Thúy Ngọc biến đổi, trầm ngâm một lúc rồi nháy mắt nói với Lục Lâm Thiên:

– Nốt ban đỏ biến mất sao?

– Đúng vậy, nốt ban đỏ đã biến mất.

Lục Lâm Thiên nhất thời hưng phấn nói.

Thúy Ngọc nói:

– Ta quên dùng đan dược, loại đan dược này chỉ có thể duy trì nốt ban đỏ trên mặt ta nửa năm, sau nửa năm nốt ban đỏ sẽ biến mất.

– Nốt ban đỏ này là nàng cố ý tạo ra sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi. Hắn thực sự không nghĩ ra, một nữ tử tuyệt mỹ như vậy tại sao lại phải cố tạo ra nốt ban đỏ để mình trở nên xấu xí.

Chương 458: Năng lượng thần bí (1)

Thúy Ngọc không nói gì, trừng mắt nói với Lục Lâm Thiên:

– Vậy ngươi thích khuôn mặt này của ta hay là khuôn mặt có khối ban đỏ kia.

– Chuyện này. Ta nghĩ bất luận kẻ nào cũng thích khuôn mặt của nàng hiện tại. Nếu như ta nói rằng ta thích khuôn mặt trước kia của nàng, chỉ sợ nàng cũng không tin ta.

Lục Lâm Thiên nói.

– Coi như ngươi thành thật.

Đôi mắt Thúy Ngọc sáng lên, lại nói:

– Hẳn ngươi cũng khôi phục không ít khí lực rồi chứ? Còn không mau xuống, chẳng lẽ cố ý chiếm tiện nghi của ta?

– Ồ, ta quên.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng cảm nhận được bản thân đã có chút sức lực, hắn nhanh chóng trở mình rời khỏi thân thể của Thúy Ngọc.

– Đây là đâu, sao chúng ta lại tới nơi này?

Lục Lâm Thiên cố gắng ngồi dậy, nhìn về bốn phía lúc này khắp nơi đều là kiến trúc đổ nát, phía xa còn có không ít thạch trụ che trời, lọt vào mắt hắn đều là một đống đổ nát, tỏa ra khí tức cổ xưa.

– Nhanh khôi phục thực lực đi, kẻo lát nữa lại gặp phải nguy hiểm thì không có lực mà chống lại.

Thúy Ngọc cũng ngồi dậy rồi khoanh chân ngồi đó, nàng nhét một viên đan dược vào miệng, thủ ấn trong tay biến đổi, bắt đầu điều tức.

Lục Lâm Thiên cũng vội vàng nhét một viên đan dược vào miệng, bắt đầu điều tức. Lúc này thân thể hắn suy yếu cực độ, chân khí và linh lực đều tiêu hao tới mức cực hạn.

Lập tức thân thể hai người được bao bọc bởi một tầng quang tráo.

Phù….

Hơn mười canh giờ sau Lục Lâm Thiên tỉnh lại, lúc này hắn cũng đã khôi phục được một chút. Thương thế trong người khi giao thủ với Triệu Kình Thiên đã tốt hơn một chút, ít nhất hiện tại cũng không có trở ngại gì quá lớn.

Lục Lâm Thiên đứng dậy rồi nhìn về bốn phía. Lúc này hắn đang đứng trong một mảnh đất bằng phẳng, lúc này bốn phía là một mảnh hỗn độn, đổ nát khắp nơi.

Bốn phía có lẽ là một cung điện hình tròn, thế nhưng hiện tại chỉ còn lại mấy thạch trụ che trời. Những thứ còn lại của cung điện chỉ là đá vụn. Có lẽ cung điện này vô cùng khổng lồ, thế nhưng hiện tại chỉ là một tàn tích mà thôi.

Phía xa trong không gian mà một màu xanh ngắt, trên bầu trời mông lung, chỗ hắn đang đứng hiện tại giống như một cái sơn cốc, bốn phía chung quanh đều là núi.

– Ngươi đang nhìn cái gì vậy?

Thúy Ngọc đứng dậy, sắc mặt lúc này đã có chút hồng hào.

– Sao nàng lại…

Lục Lâm Thiên quay lại nhìn Thúy Ngọc. Lúc này hắn lại kinh ngạc phát hiện ra, nốt ban đỏ biến mất kia lúc này lại xuất hiện trên mặt Thúy Ngọc.

– Xấu một chút vẫn tốt hơn.

Thúy Ngọc mỉm cười nói, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên mang theo chút giảo hoạt:

– Nếu như ngươi bằng lòng lấy ta, ta sẽ khôi phục khuôn mặt vốn có của ta cho ngươi xem, thế nào?

– Chuyện này….

Lục Lâm Thiên sửng sốt, nữ tử tuyệt mỹ trước mắt này nói hắn không động tâm là giả, thế nhưng không biết nàng đang nói đùa hay là thật.

– Được rồi, ta không làm khó ngươi nữa.

Thúy Ngọc nói:

– Chúng ta tìm nơi rời khỏi đây đi. Xem có thể đi ra ngoài hay không.

Hai người lập tức tìm kiếm trong đống đá vụn, đứng ở chỗ cao nhất của đống đá mới cảm nhận được sự rộng lớn của cung điện này. Một mảnh đá vụn liên liên ước chừng vạn thước, phía trước dường như còn có một đám cung điện cổ xưa đổ nát.

– Chúng ta qua bên kia nhìn xem.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước, chân khí dưới chân chợt lóe, lao thẳng về phía đám cũng điện đổ nát phía trước.

– Lâm Thiên cẩn thận một chút.

Thúy Ngọc nói.

Một lát sau, hai người đã đứng ở bên ngoài cung điện cổ xưa này, đứng từ xa thoạt nhìn nó cũng không lớn, thế nhưng đứng ở gần thì Lục Lâm Thiên lại có chút kinh ngạc, bức tường còn sót lại của nó dài chừng ba trăm thước, cao mấy chục thước. Trên tường có không ít vết nứt, lộ ra khí tức cổ xưa.

– Khí tức này dường như có chút quỷ dị.

Lục Lâm Thiên nhướng mà nói. Còn chưa đi vào trong thế nhưng hắn đã cảm nhận được khí tức quỷ dị này, trong khí tức này dường như còn có năng lượng ba động.

– Đây là lực lượng tàn dư công kích của cường giả. Bởi vì ở trong đại trận cho nên cũng không tỏa ra thiên địa. Từ khí tức này có thể phán đoán, khi trước ở tại nơi này chỉ sợ ít nhất cũng có Vũ Tôn chiến đấu.

Thúy Ngọc nhướng mày, lập tức nói.

Lục Lâm Thiên nhìn vào một mảnh đổ nát thê lương khổng lồ trước mắt mà cảm khái. Nơi này chỉ sợ đã mấy nghìn năm rồi không có ai tới đây, lực công kích trải qua mấy nghìn năm không tiêu tán. Loại lực lượng này chỉ sợ cũng chỉ có Vũ Tôn mới có thể làm được mà thôi.

– Chúng ta vào xem.

Lục Lâm Thiên nói, một khi đã tới nơi này, không có lý do gì không đi nhìn xem một chút.

Cung điện này đổ nát cũng không được coi là toàn bộ, chí ít trước cung điện này có có một đại môn cực lớn. Lúc này Thúy Ngọc rõ ràng cũng đang hiếu kỳ trong lòng, hai người chậm rãi đi qua cánh cửa vào trong cung điện.

Chân khí lưu chuyển trong cơ thể. Lục Lâm Thiên cảnh giác nhì nveef bốn phía, lọt vào tầm mắt của hắn là một mảnh u ám, trong cung điện khổng lồ có vô số thạch trụ lớn đỡ lấy. Trên đỉnh cung điện có vô số vết nứt, tia sáng chiếu qua. Tất cả vô cùng vắng vẻ, hẳn là mấy nghìn năm hoặc trên vạn năm cũng không có ai đi qua nơi này.

– Xem ra cường giả trong Vân Dương Tông cũng chưa từng đi qua đây.

Thúy Ngọc nhìn vào bốn phía rồi nói.

– Cẩn thận.

Ngay lúc này, Lục Lâm Thiên đột nhiên hét lớn một tiếng, kéo Thúy Ngọc lui lại.

Âm…

Trong đại điện, không gian chung quanh vốn yên tĩnh lúc này trong nháy mắt rung động kịch liệt, phát ra âm thanh ầm ầm vang vọng chung quanh. Đại điện trong nháy mắt rung chuyển kịch liệt.

Theo đạo năng lượng này ba động, đại điện trong nháy mắt xuất hiện một quang đoàn chừng nửa thước, một cỗ khí tức kinh khủng nhanh chóng khuếch tán ra. Dưới khí tức này dường như còn mang theo uy áp vô cùng lớn.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng thối lui, đồng thời ánh mắt nhìn chằm chằm vào quang đoàn xuất hiện trong không gian kia. Năng lượng kỳ dị kia ba động khiến cho Lục Lâm Thiên cảm nhận được có một cỗ năng lượng cường hãn ba động. Loại ba động năng lượng này vô cùng cường hãn, có lẽ bởi vì đụng chạm vào một thứ gì đó mà khiến nó xuất hiện.

– Là công kích cường giả lưu lại, không nghĩ tới chúng tụ tập lại một chỗ.

Thúy Ngọc nhanh chóng nói.

– Công kích do cường giả lưu lại, dường như đã hóa thành năng lượng.

Lục Lâm Thiên lùi lại, thân thể hai người lúc này đã đứng ở trước cửa cung điện, ánh mắt nhìn về phía quang đoàn đang lơ lửng trong cung điện. Hắn cảm giác được quang đoàn này tuy rằng cuồng bạo, thế nhưng cũng không phải là công kích, dường như đã hóa thành một đoàn năng lượng.

– Lực công kích tàn dư mà cường giả lưu lại trải qua mấy nghìn năm, thậm chí là vạn năm mà không tiêu tán tự nhiên sẽ hóa thành năng lượng. Chỉ là những năng lượng này nếu như tụ tập lại cùng một chỗ cũng có thể có tính công kích cực mạnh.

Thúy Ngọc ở bên người Lục Lâm Thiên lúc này thấp giọng nói:

– Nhiều lực công kích tàn dư như vậy ngưng tụ lại ở đây, chỉ sợ nơi này không đơn giản chút nào. Không chừng sẽ có bảo vật ở bên trong.

Chương 459: Năng lượng thần bí (2)

– Có bảo vật sao?

Lục Lâm Thiên tức thì cảm thấy hứng thú.

– Trong một ít không gian bị phong bế, không tiếp xúc với thiên địa, những lực công kích của cường giả lưu lại ở bên trong, cho dù bảo tồn được mấy nghìn năm cũng không tiêu tán là chuyện bình thường. Thế nhưng chúng cũng sẽ không tụ tập lại cùng một chỗ như vậy. Thời gian nếu như dài quá thì sẽ tự động tiêu tán. Thế nhưng năng lượng trong đại điện này lại không tiêu tán mà lại ngưng tụ cùng một chỗ, điều này chứng minh trong đại điện nhất định cũng có một chút bí mật.

Thúy Ngọc nói.

– Không biết là bí mật gì?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nơi này hẳn là cường giả Vân Dương Tông còn chưa đặt chân tới, nói không chừng bên trong có lẽ sẽ có bảo vật.

Ầm ầm.

Trong đại điện, quang cầu do năng lượng tạo thành lúc này rung động khiến cho không gian cũng rung động theo. Dường như cảm nhận được khí tức trên người của Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọc, đoàn năng lượng này chậm rãi đi về phía hai người.

– Không xong, đoàn năng lượng này muốn công kích chúng ta.

Sắc mặt Thúy Ngọc biến đổi, nhanh chóng nói.

Cảm nhận được khí tức của đoàn năng lượng này, Lục Lâm Thiên nhướng mày, đoàn năng lượng này vô cùng kinh khủng.

– Đoàn năng lượng này do lực công kích biến thành, lực công kích lại chính là do chân khí hoặc năng lượng thuộc tính trong thiên địa tạo ra. Không biết đám năng lượng này mình có thể thôn phệ hay không.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, từ trên lý luận mà nói, đoàn năng lượng này dựa vào Âm Dương Linh Vũ Quyết của hắn dường như là có thể thôn phệ.

Sưu…

Đúng lúc này, đoàn năng lượng hình cầu này lao thẳng về phía hai người, khiến cho không gian bên trong đại điện gợn sóng.

– Cẩn thận.

Thúy Ngọc khẽ quát một tiếng, đôi mắt chăm chú nhìn về phía đoàn năng lượng, cánh tay chậm rãi giơ lên, năng lượng cuồng bạo tuôn ra, chưởng ấn nhanh chóng đánh về phía đoàn năng lượng.

Phanh…..

Hai cỗ năng lượng khổng lồ trong nháy mắt va chạm với nhau. Cùng lúc đó, trong đại điện vang lên một tiếng trầm muộn, lực lượng cuồng bạo nhanh chóng khuếch tán.

Khục khục.

Thân thể Lục Lâm Thiên lảo đảo lui về phía sau mấy bước. Ánh mắt nhìn về phía đoàn năng lượng kia có chút hoảng sợ.

– Không được công kích đoàn năng lượng này.

Ngay lúc này, tiếng hét kinh hãi của Thúy Ngọc vang lên. Lúc này đoàn năng lượng kia dưới công kích của Thúy Ngọc dường như đang đứng lại thôn phệ công kích mà Thúy Ngọc tạo ra, giống như đang hấp thu vậy.

– Tại sao có thể như vậy được?

Lục Lâm Thiên cũng rất kinh ngạc. Bản thân hắn vừa rồi mới thi triển Thiên Thủ Liệt Cương Ấn công kích, thế nhưng cũng bị đoàn năng lượng kia thôn phệ. Đoàn năng lượng này không chỉ có thôn phệ chân khí mà còn có thể thôn phệ linh lực.

Ầm ầm.

Mấy đạo năng lượng chung quanh đoàn năng lượng kia trong nháy mắt biến mất. Đạo chưởng ấn mà Lục Lâm Thiên vừa mới đánh ra trong nháy mắt bị đoàn năng lượng này thôn phệ sạch sẽ.

– Đoàn năng lượng này sau khi thôn phệ công kích của chúng ta càng trở nên cường hãn. Chúng ta lại không thể công kích nó.

Sắc mặt Thúy Ngọc đại biến. Lúc này đoàn năng lượng kia, từ khí tức phát ra của nó nàng có thể dễ dàng nhận ra, dường như nó đã mạnh hơn một chút.

– Đoàn năng lượng này quá mức quỷ dị.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên có chút ngưng trọng, chậm rãi lui về phía sau. Dựa vào một kích vừa rồi hắn cũng biết được thực lực của đoàn năng lượng này. Tương đương với Vũ Phách thất trọng, quá mức mạnh mẽ, thế nhưng cho dù mạnh mẽ vẫn có thể khắc chế. Thế nhưng vấn đề là đoàn năng lượng này quá quỷ dị.

Ầm ầm.

Ngay sau khi thôn phệ công kích của Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọc, đoàn năng lượng này trong nháy mắt rung động, bảy đoàn năng lượng ầm ầm hội tụ lại làm một, trực tiếp dung hợp làm một thể. Mà lúc này trong đại điện rung động càng thêm kịch liệt.

Trong đại điện lúc này xuất hiện không ít năng lượng thể, từng đoàn giống như một giọt mưa rơi xuống. Dường như nó vốn đã ở trong đại điện này từ lâu rồi vậy. Trong nháy mắt tiến về phía đoàn năng lượng ở giữa mà dung hợp lại.

Một đoàn năng lượng to chừng hai thước xuất hiện trước mặt hai người Lục Lâm Thiên. Khí tức của đoàn năng lượng này cũng nhanh chóng tăng lên. Những đoàn năng lượng trong đại điện lúc này đã hoàn tất dung hợp với đoàn năng lượng ban đầu.

– Khí tức đã cường hãn hơn rất nhiều.

Lục Lâm Thiên chau mày. Năng lượng thể này sau khi dung hợp đã trở nên vô cùng cường hãn. Từ khí tức có thể phán đoán nó đã tương đương với Vũ Phách cửu trọng, thậm chí là khí tức của Vũ Tướng.

– Làm sao bây giờ, đoàn năng lượng này tuy rằng không phải quá mạnh mẽ, thế nhưng chúng ta hiện tại cũng không có cách nào chống đỡ, cũng không thể công kích nó.

Thúy Ngọc có chút khẩn trương nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn đoàn năng lượng kia thầm suy nghĩ. Thương thế hiện tại trong người hắn còn chưa khỏi hẳn, Thúy Ngọc cũng giống hắn, cả hai chưa khôi phục được bao nhiêu thực lực. Lúc này chỉ sợ không thể ứng phó được với đoàn năng lượng này. Điều phiền toái nhất chính là đoàn năng lượng này có thể thôn phệ công kích của hắn. Ngay cả linh lực của Thúy Ngọc cũng có thể thôn phệ, nếu như công kích đoàn năng lượng này chả khác gì đưa thức ăn tới miệng nó.

– Ta có một biện pháp, thế nhưng không biết có hữu hiệu hay không.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói.

– Vậy thì thử một lần đi. Đoàn năng lượng này hiện tại có lẽ đã coi chúng ta là thức ăn của nó.

Thúy Ngọc nhìn đoàn năng lượng phía trước mặt nói.

Sưu….

Đoàn năng lượng có khí tức kinh khủng này trong nháy mắt vọt về phía hai người Thúy Ngọc và Lục Lâm Thiên.

– Nàng lui ra đi.

Lục Lâm Thiên nói với Thúy Ngọc. Đồng thời thú ấn trong tay biến hóa, chân khí dưới chân chợt lóe, thân thể bắn về phía trước.

– Để xem ngươi có thể thôn phệ được ta hay không.

Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng. Hai tay nhanh chóng đẩy ra hai cỗ chân khí, một cỗ lực lượng quỷ dị xuất hiện.

Sưu Sưu…

Đoàn năng lượng cuồng bạo và vòng xoáy do Lục Lâm Thiên ngưng tụ ra trong nháy mắt va chạm với nhau, hai cỗ năng lượng va chạm lại không tạo thành một tiếng động nào.

Trong lúc đó, Lục Lâm Thiên nhanh chóng cảm giác được có một cỗ hấp lực thôn phệ mạnh mẽ từ trên đoàn năng lượng kia bạo phát, dường như muốn thôn phệ chân khí của hắn vậy. Chân khí trong tay hắn đang nhẹ nhàng hướng về phía đoàn năng lượng kia, đoàn năng lượng này không ngờ lại có hiệu quả giống như Âm Dương Linh Vũ Quyết mà hắn tu luyện.

– Thôn phệ.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thầm hét lên một tiếng, thủ ấn trong tay biến đổi vận chuyển lực thôn phệ trong Âm Dương Linh Vũ Quyết.

Sưu Sưu.

Hai cỗ lực lượng thôn phệ trong nháy mắt va chạm, trong đại điện đột nhiên sáng chói. Hai cỗ lực lượng này đều muốn thôn phệ đối phương, thế nhưng lúc này dường như kẻ nào cũng không thể thôn phệ đối phương được. Nghiêm túc mà nói, Lục Lâm Thiên đang rơi vào thế hạ phong.

– Lực lượng thật mạnh mẽ.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên biến đổi, cảm giác lực thôn phệ của đoàn năng lượng này, chỉ sợ đã tương đương với lực lượng của cường giả Vũ Tướng.

Chương 460: Song song đột phá

Đây chỉ là lực lượng tàn dư của công kích của một số cường giả mấy nghìn năm, thậm chí là trên vạn năm, mấy vạn năm không tiêu tán mà thôi, sau khi hội tụ lại với nhau không ngờ lại kinh khủng như vậy, Lục Lâm Thiên cũng không khỏi sợ hãi than.

Thủ ấn tiếp tục biến hóa, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống. Vòng xoáy do hắn tạo ra gắt gao bám vào đoàn năng lượng kia, không ngừng chống lại lực thôn phệ của nó, bởi vì lúc này hắn vẫn còn đang ở thế hạ phong.

Sưu…

Hai đạo lực lượng đan xen với nhau, khí tức cuồng bạo nhanh chóng khuếch tán, từng đạo quang mang đan xen với nhau tạo ra quang mang chói mắt.

Thúy Ngọc khẩn trương nhìn Lục Lâm Thiên, nhìn thấy Lục Lâm Thiên rơi vào thế hạ phong, trong lòng nàng không khỏi lo lắng.

– Chết tiệt.

Lục Lâm Thiên thầm mắng một tiếng, đoàn năng lượng kia vô cùng cuồng bạo, lực thôn phệ hơn xa hắn, chân khí trong tay hắn chậm rãi bị đoàn năng lượng kia phân hóa.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngày càng ngưng trọng. Chân khí của hắn càng lúc càng bị đoàn năng lượng kia thôn phệ, đoàn năng lượng này sẽ càng lúc càng trở nên cuồng bạo, đến lúc đó hắn sẽ thảm.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên nhanh chóng biến đổi. Trong đan điền, Vũ đan ngũ sắc nhanh chóng xoay tròn, phóng xa năng lượng chân khí bàng bạc, vòng xoáy bằng chân khí trước người Lục Lâm Thiên cũng càng trở nên cuồng bạo.

Một người một đoàn năng lượng trong đại điện không ngừng giằng co, Lục Lâm Thiên vẫn ở thế hạ phong, cố gắng chống lại.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Vẻ mặt Lục Lâm Thiên dần dần dãn ra, lúc này hắn có thể cảm giác được, đoàn năng lượng kia dường như đã có chút vô lực, năng lượng dường như đã yếu hơn một chút.

Đoàn năng lượng này chỉ là lực công kích tàn dư do cường giả lưu lại mà thành, tiêu hao một tia sẽ giảm một tia, đương nhiên càng kéo dài sẽ càng yếu.

Lục Lâm Thiên thầm nhủ phải nhẫn nại, chờ sau khi đoàn năng lượng này tiêu hao tới mức không thể uy hiếp tới hắn, đến lúc đó hắn sẽ xông lên.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Thúy Ngọc cũng cảm giác được sự biến hòa của đoàn năng lượng kia, hai hàng lông mày đang nhíu lại lúc này cũng giãn ra.

Thời gian lại tiếp tục chậm rãi trôi qua, trong đại điện vắng vẻ lúc này cũng chỉ có tiếng do hai cỗ lực lượng đan xen tạo thành. Khí tức trên đoàn năng lượng đang chậm rãi ảm đạm, đoàn năng lượng này căn bản là một vật không có trí tuệ, đương nhiên không thể chống lại sự tiêu hao giằng co như vậy. Cũng khiến cho Lục Lâm Thiên có cơ hội chống đỡ.

Sau khi giằng co một canh giờ, hai tròng mắt vốn nhắm chặt của Lục Lâm Thiên lúc này mở ra, một đạo quang mang bắn ra, lẩm bẩm nói:

– Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, hiện tại tới phiên ta rồi.

Thủ ấn trong tay biến hóa, vòng xoáy trước người Lục Lâm Thiên trong nháy mắt tăng vọt. Đồng thời lực thôn phệ trong nháy mắt tăng trưởng. Trên đoàn năng lượng kia lúc này đột nhiên có một tia năng lượng bị vòng xoáy của Lục Lâm Thiên thôn phệ.

Mà cùng với sự vận chuyển của Âm Dương Linh Vũ Quyết, tâm thần Lục Lâm Thiên chấn động, đột nhiên hắn cảm giác được có một cỗ năng lượng tinh thuần giống như thủy triều đang tiến vào trong thân thể của mình.

– Có thể luyện hóa, giống như là năng lượng trong thiên địa mà Tam Hệ ngũ hợp trận đưa tới, thậm chí là còn mạnh hơn rất nhiều.

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên cảm thấy vui mừng, đoàn năng lượng này thực sự có thể luyện hóa, hơn nữa điều khiến cho Lục Lâm Thiên vui mừng nhất chính là đoàn năng lượng này không ngờ không cần hắn luyện hóa nhiều, chỉ cần vận chuyển theo kinh mạch một vòng là có thể hóa thành chân khí tinh thuần tiến vào trong đan điền. Đồng thời trong đoàn năng lượng này còn có không ít linh lực, đủ để cho hắn thôn phệ chuyển hóa thành linh lực tinh thuần tiến vào trong đầu.

Từng tia năng lượng giống như xe chỉ luồn kim tiến vào. Lúc này đoàn năng lượng kia chậm rãi bị Lục Lâm Thiên thôn phệ, trong khoảnh khắc tiến vào trong kinh mạch Lục Lâm Thiên, hóa thành chân khí và linh lực.

Dưới loại trạng thái này Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng lực lượng trong cơ thể đang chậm rãi được tăng cường. Đặc biệt là linh lực, vốn ban đầu tu vi của hắn đã là Linh Phách tứ trọng đỉnh phong lúc này nhanh chóng tới sát biên giới đột phá.

– Hay cho năng lượng thần kỳ, hấp thu vào so với chân khí còn mạnh hơn nhiều.

Trong lòng Lục Lâm Thiên hiện tại cũng vô cùng khiếp sợ. Đoàn năng lượng này cũng không ít. Tuy rằng tiêu hao một chút, thế nhưng vẫn tương đương với vũ giả Vũ Phách bát trọng.

Thôn phệ vũ giả hoặc linh giả trải qua quá trình luyện hóa hắn chỉ có thể nhận được một phần mười chân khí hoặc linh lực mà thôi. Thế nhưng khi thôn phệ đoàn năng lượng này chỉ cần luyện hóa một chút là có thể hoàn toàn hóa thành chân khí hoặc linh lực. Đây không phải là thứ mà khi thôn phệ một vũ giả hoặc linh giả tương đồng có được.

– Linh lực muốn đột phá.

Một canh giờ sau, Lục Lâm Thiên cảm giác được linh lực của bản thân sắp đột phá.

Hồn đan trong đầu nhanh chóng xoay tròn, đang không ngừng thôn phệ từng tia linh lực từ bên ngoài tiến vào.

Quanh thân Lục Lâm Thiên lúc này trong nháy mắt được bao phủ bởi một tầng quang mang màu trắng, linh lực bàng bạc nhanh chóng khuếch tán, khí tức hiện ra trong đại điện.

– Linh lực, đây là linh lực.

Ngay gần đó, sắc mặt Thúy Ngọc đại biến, nhìn linh lực phát ra từ người Lục Lâm Thiên, dựa vào hiểu biết của nàng lúc này cũng không khỏi nghĩ tới một chuyện kinh khủng:

– Linh Vũ song tu, là Linh Vũ song tu trong truyền thuyết.

– Sao lại có khả năng? Linh Vũ song tu, thật sự có Linh Vũ song tu.

Thúy Ngọc dường như không tin cảnh tượng trước mắt mình lúc này. Thế nhưng cảnh tượng trước mắt nàng lúc này là thật, vô cùng chân thật.

Khí tức nhanh chóng kéo lên khiến cho không gian chung quanh đại điện gợn sóng. Một tiếng nổ trầm muộn vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên, khí tức của hắn tiếp tục được kéo lên.

Cùng lúc, đoàn năng lượng trước người Lục Lâm Thiên đã nhỏ đi không ít. Từng cỗ năng lượng tiến vào trong người Lục Lâm Thiên lập tức có thể chuyển hóa thành chân khí và linh lực của hắn khiến cho linh lực của Lục Lâm Thiên đột phá tới Linh Phách ngũ trọng. Tốc độ luyện hóa đoàn năng lượng kia lại càng thêm nhanh chóng. Đoàn năng lượng khổng lồ kia lúc này trong nháy mắt thu nhỏ lại.

Mấy canh giờ sau, chân khí trong đan điền lúc này đã đạt tới tình trạng no đủ, trên Vũ đan ngũ sắc lúc này dưới sự tẩm bổ của chân khí đã bành trướng tới cực hạn.

Quang mang màu trắng quanh người Lục Lâm Thiên lúc này đột nhiên biến thành màu vàng, một cỗ khí tức bàng bạc nhanh chóng xuất hiện.

Phanh.

Trong đan điều, một tiếng trầm muộn vang lên, trong lúc khí tức kéo lên, khí tức quanh người Lục Lâm Thiên lúc này đã tới Vũ Phách ngũ trọng, đồng thời khí tức của hắn lúc này còn đang không ngừng được kéo lên.

Mà lúc này đoàn năng lượng bên trong đại địa mới chỉ nhỏ đi non nửa so với ban đầu mà thôi. Lúc này, đoàn năng lượng kia trước mặt Lục Lâm Thiên đã không còn lực phản kháng, chỉ có thể mặc cho Lục Lâm Thiên tùy ý thôn phệ.

– Hắn có thể thôn phệ năng lượng để đột phá, chẳng lẽ đây là bí pháp?

Chương 461: Tiểu đao thần bí (1)

Nhìn vào Lục Lâm Thiên, lúc này Thúy Ngọc lại càng thêm chấn động.

Đoàn năng lượng này bị Lục Lâm Thiên thôn phệ với tốc độ vô cùng nhanh chóng, thời gian nhanh chóng trôi qua. Đoàn năng lượng vốn to lớn trước người Lục Lâm Thiên lúc này chỉ còn bằng ngón tay cái.

– Thu.

Đôi mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên mở ra, quanh mang quanh người thu lại. Vòng xoáy trước người biến thành chân khí tiến vào lòng ban tay hắn, đoàn năng lượng nhỏ bằng ngón tay cái cũng theo đó tiến vào trong lòng bàn tay.

Lúc này Lục Lâm Thiên không nhịn được mà thầm than một tiếng. Năng lượng kinh khủng này quá mức thần kỳ, nếu như có đoàn năng lượng này cuồn cuộn không dứt cung cấp năng lượng cho hắn thì hắn có thể tiếp tục đột phá. Loại năng lượng này giống như năng lượng tinh thuần trong thiên địa, sau khi tiến vào trong cơ thể chỉ cần luyện hóa qua loa là có thể dung hợp với chân khí trong cơ thể hắn, không có một tí tác dụng phụ nào.

Cảm giác thực lực của bản thân lúc này, khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi có chút đắc ý nhếch lên. Trong một thời gian ngắn chỉ sợ không tới ba ngày nữa, hắn đã đạt tới Linh Phách ngũ trọng đỉnh phong, đồng thời tu vi Vũ giả cũng đã đạt tới Vũ Phách ngũ trọng trung kỳ.

Đột phá một trọng một cảnh giới, trên phương diện Vũ giả thì đột phá nửa trọng, loại tốc độ đột phá này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi sợ hãi than.

– Vũ Phách ngũ trọng rồi…

Cảm nhận chân khí tràn đầy trong cơ thể, khóe miệng Lục Lâm

Thiên khẽ mỉm cười. Lúc này hắn có thể cảm nhận được cảm giác vui sướng khi thực lực được đề thăng ra sao. Ngay cả thương thế trên người lúc này cũng đã khỏi hẳn.

Đồng thời Lục Lâm Thiên cũng thầm than một tiếng. Đoàn năng lượng này quả thực vô cùng kinh khủng, nếu như để vũ giả bình thường thôn phệ, chỉ sợ thực lực còn tăng tiến hơn nhiều.

Mà bởi vì nguyên nhân đan điền của bản thân hắn lớn hơn vũ giả bình thường rất nhiều, năng lượng cần đột phá cũng nhiều hơn. Nếu như đan điền hắn giống vũ giả bình thường thì chỉ sợ sau khi thôn phệ đoàn năng lượng này sẽ đột phá tới Vũ Phách lục trọng.

Đồng thời trong đoàn năng lượng này còn có linh lực, nếu như toàn bộ bọn chúng hóa thành chân khí thì chỉ sợ lúc này hắn đã là Vũ Phách bát trọng.

– Năng lượng thể thật là khủng khiếp.

Lục Lâm Thiên sợ hãi nói. Đoàn năng lượng này không biết là do cường giả cấp độ nào lưu lại. Thế nhưng ít nhất cũng phải là một vũ giả và một linh giả. Bằng không trong đoàn năng lượng này cũng không có linh lực.

– Lâm Thiên, ngươi là Linh Vũ song tu sao?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đột phá hoàn tất, lúc này Thúy Ngọc mở miệng hỏi, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc.

– Nàng nhớ giữ bí mật cho ta nhé.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại nhìn Thúy Ngọc nói. Vừa rồi đột phá cũng khó tránh khỏi việc bại lộ thân phận Linh Vũ song tu của bản thân.

– Được… Ta sẽ không để cho người thứ hai biết được.

Nghe thấy câu trả lời của Lục Lâm Thiên, trong mắt Thúy Ngọc càng thêm kinh ngạc rồi chậm rãi gật đầu.

– Cảm ơn nàng. Thân phận Linh Vũ song tu tạm thời ta còn chưa muốn bại lộ.

Lục Lâm Thiên nói. Thúy Ngọc đồng ý giữ bí mật, Lục Lâm Thiên không tin tưởng một trăm phần trăm, thế nhưng đã tin tới chín thành. Bằng vào quan sát của hắn từ trước tới nay, chuyện mà Thúy Ngọc đã đáp ứng, hẳn sẽ không tới mức nuốt lời.

– Khi trước ở Địa Long Đỉnh, đối phó với Hoàng Hổ bài danh thứ ba mươi sáu hẳn là thi triển linh kỹ, một chiêu đánh bại hắn đúng không?

Kinh ngạc qua đi, Thúy Ngọc lập tức hỏi Lục Lâm Thiên. Khi trước ở trên Địa Long Đỉnh, Lục Lâm Thiên dùng một chiêu đánh bại Hoàng Hổ, nàng đã có cảm giác được trên người Lục Lâm Thiên có linh lực ba động, chỉ là lúc đó nàng cũng không ngờ tới thực sự có Linh Vũ song tu, dù sao Linh Vũ song tu, coi như là nàng cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp một ai.

– Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp. Ngày trước khi đánh bại Hoàng Hổ hắn đã thi triển Hư Linh Huyễn Ấn phối hợp với vũ kỹ cho nên mới có hiệu quả như vậy.

– Vậy trước đây ở trấn Thanh Vân, đan dược mà ngươi bán ra đều do ngươi luyện chế sao?

Thúy Ngọc lại hỏi.

– Không sai, thật vất vả mới trả nợ xong cho các nàng nha.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói. Khi trước tám nghìn kim tệ đặt ở trên người, hắn đã cảm thấy như một tòa núi lớn. Mà hiện tại chỉ sợ là tám ngàn vạn, thậm chí là tám ức kim tệ chỉ sợ hắn cũng không có loại áp lực như vậy.

– Được rồi. Chúng ta nhìn xem một chút. Trong đại điện có chỗ nào đặc thù không. Đoàn năng lượng kia tụ tập trong này, nếu không có bất ngờ xảy ra, hẳn là chỗ này có một chút cổ quái.

Thúy Ngọc nói.

Hai người lập tức tìm kiếm trong đại điện. Diện tích bên trong cũng không nhỏ, bốn phía lộn xộn, tường nứt nẻ, còn có không ít đá vụn trên mặt đất.

Bốn phía đại điện lúc này còn có những gian phòng giống như nội đường. Hai người ở bên trong đại điện tìm kiếm hai lần thế nhưng cũng không có thu hoạch. Hai người nhìn nhau rồi lập tức phân ra tìm kiếm bên trong những căn phòng này.

Gian phòng này cũng không ngoại lệ. Bên trong phòng vách tường nứt nẻ, cây cối mọc tùm lum, giống như một căn phòng bỏ hoang vạn năm. Tổng cộng có chín căn phòng, hai người tìm kiếm vài lần thế nhưng vẫn không có thu hoạch.

– Cái gì cũng không có.

Hai người thất vọng về tới đại điện. Bọn họ đã tìm kỹ vài lượt thế nhưng cũng không phát hiện ra thứ gì.

– Xem ra đây chỉ là tàn tích mà cường giả giao thủ tạo ra mà thôi, không có gì đặc biệt. Có thể chỗ này là nơi cường giả ở lại, thế nhưng lại bị một cường giả khác đánh chết, sau khi đánh loạn một hồi bảo vật đều bị cầm đi, chỉ lưu lại tàn tích mà thôi.

Thúy Ngọc nói.

Lục Lâm Thiên cũng khẽ thở dài, nơi này nhìn quanh đều là vết tích giao đấu, cũng có thể Thúy Ngọc nói không sai. Nơi này có bảo vật, thế nhưng đã bị người khác lấy đi rồi. Khắp nơi đều là một mảnh đổ nát, cái gì cũng không có, thế nhưng thực lực của hắn ở trong này cũng được đề thăng không ít, coi như cũng được kha khá chỗ tốt rồi.

– Chúng ta đi thôi, trước tiên tìm xem có lối ra nào không.

Thúy Ngọc nói.

– Đi thôi.

Lục Lâm Thiên đáp, hắn khẽ thở dài, chân khí dưới chân chợt lóe, chân vu vơ đá một khối đá vụn vào trong vách tường phía trước, mà lúc này Lục Lâm Thiên đã xoay người chuẩn bị đi ra khỏi đại điện.

– Di.

Đúng lúc này, Lục Lâm Thiên cũng cảm nhận được điều khác thường, không phải là tảng đá vụn kia dị thường mà là trong lúc vô ý Lục Lâm Thiên cảm giác được chân khí dưới chân hắn, hay chính xác hơn là năng lượng bằng chân khí đang dùng một tốc độ thong thả mà tụ tập tại một góc đại điện.

Tinh thần thả ra, Lục Lâm Thiên có dự cảm rằng dường như mình đã phát hiện ra cái gì đó. Cảm nhận một tia năng lượng kia đang trôi về phía góc, ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn về phía mấy vết nứt trên vách tường, trên đó có một cái khe.

Trong cái khe này có một vật to như ngón tay cái xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, lập tức hắn thu lấy.

Chương 462: Tiểu đao thần bí (2)

Trên vật này có những tầng bụi dầy đặc, không có năng lượng ba động, cho nên khi trước hai người bọn họ kiểm tra kỹ cũng không phát hiện ra nó.

Vật thể này hình dạng như tiểu đao, trọng lượng cũng tầm như vậy.

Phù..

Lục Lâm Thiên thổi nhẹ một cái, tức thì bụi trên vật thể này nhanh chóng tán đi, một mảnh quang mang màu vàng hiện ra. Đây là một tiểu đao, thân đao tuy rằng có màu vàng thế nhưng cũng đã rất mờ nhạt, mặt trên còn có không ít kí tự, dường như là một loại bí văn nào đó.

– Đây là cái gì?

Thúy Ngọc lúc này cũng đã tới bên người Lục Lâm Thiên, nhìn tiểu đao trong tay hắn hỏi.

– Ta không biết, dường như không có gì là đặc biệt.

Lục Lâm Thiên đáp, tinh thần tản ra, vật giống như tiểu đao này bên trong cũng không có không gian, cũng không có bất luận một tia ba động nào cả.

– Ngươi mau lấy máu nhận chủ thử xem, nhìn xem nó có phản ứng hay không.

Thúy Ngọc nói.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức trích một giọt máu nhỏ lên trên thân tiểu đao màu vàng này, máu rơi vào bề mặt đao, một lát sau mới biến mất.

– Vẫn không có phản ứng nha.

Nhìn tiểu đao màu vàng trong tay, máu dường như đã thấm vào bên trong, ở trên bề mặt còn có vết máu nhàn nhạt, cũng không hoàn toàn biến mất.

Mà tiểu đao màu vàng lúc này vẫn không có gì biến đổi.

– Xem ra chỉ là một vật bình thường mà thôi, quả là địa phương không có gì đặc sắc.

Lục Lâm Thiên cười khổ một chút. Tiểu đao màu vàng này có lẽ cũng không phải là bảo vật gì. Cho nên cũng không có khí tức và năng lượng dao động, nhìn thế nào cũng không thấy sự liên quan của nó với bảo vật.

– Chúng ta đi thôi, nhanh tìm lối thoát, chỉ mong không bị nhốt chết ở nơi này.

Thúy Ngọc nói.

Nhìn tiểu đao màu vàng trong tay, vốn Lục Lâm Thiên định ném đi, thế nhưng hắn lại nghĩ giữ làm kỷ niệm cũng không tồi, cho nên hắn lập tức thu nó vào trong túi trữ vật.

Lục Lâm Thiên cũng không bỏ nó vào nhẫn trữ vật, bởi vì sợ bại lộ với người khác. Cho nên thời điểm trước mặt có người khác mà thu đồ vào, hắn đều ném vào trong túi trữ vật.

Mà trong nháy mắt này, Lục Lâm Thiên cũng không biết, máu của hắn trên tiểu đao màu vàng đã hoàn toàn biến mất.

Hai người sau khi đi ra khỏi cung điện đổ nát lại tiếp tục đi một lát. Lúc này Lục Lâm Thiên dừng lại, nhìn bốn phía rồi nói:

– Vì sao ta có cảm giác dường như không giống là ở trong trận, lẽ nào trận pháp này bị phá rồi.

Trong bầu trời lúc này một mảnh mông lung, Lục Lâm Thiên cảm giác không gian trước mặt hắn so với không gian trong mật địa không khác gì nhau.

– Nơi này hình như chỉ có một chỗ hướng ra ngoài, chúng ta đi xem thử.

Thúy Ngọc nói. Chung quanh bọn họ lúc này núi non vây quanh, chỉ có một cái khe hẹp kéo ra đi ra ngoài. Mà bức tường đổ khi nãy chính là nơi trung tâm của thâm cốc này.

– Đi thôi, nhìn xem một chút cũng tốt. Dù sao đi nữa chúng ta cũng không còn biện pháp nào khác.

Lục Lâm Thiên đáp, hai người lập tức đi về phía trước.

Hai người cẩn thận đi về phía trước, không dám có chút sơ ý nào, thế nhưng từ lúc đó tới giờ lại không gặp bất luận một sự nguy hiểm nào.

– Di, chúng ta đi ra rồi.

Nửa canh giờ sau, hai người nhìn bốn phía chung quanh, thấp thỏm rời khỏi khe hẹp, cũng phát hiện ra một địa phương quen thuộc trước mặt hai người.

– Đây hình như là cánh rừng rậm chúng ta đã đi vào.

Thúy Ngọc nhìn cảnh tượng xuất hiện trước mặt lúc này mà không khỏi vui mừng. Đây chính là cánh rừng rậm mà khi trước hai người vì trốn đầu Thủy Hỏa Yêu Giao mà tiến vào trong đó.

– Cấm địa.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng đã nhìn thấy hai chữ cấm địa trên thân cây đại thụ che trời. Tông chủ Vân Khiếu Thiên đã từng nói qua, địa phương được ghi chú rõ ràng là cấm địa không thể đi vào, hai người bọn hắn trốn tránh đầu Thủy Hỏa Yêu Giao kia không ngờ trong lúc sơ ý lại chạy vào trong đó.

– Lâm Thiên, khe hẹp kia không thấy đâu nữa.

THanh âm kinh ngạc của Thúy Ngọc vang lên bên tai Lục Lâm

Thiên. Lúc Lục Lâm Thiên quay đầu lại thì thấy khe hẹp mà hai người bọn hắn vừa đi trong nháy mắt đã biến mất không thấy đâu, giống như là tiêu thất trong hư không vậy.

– Lão đại, rốt cuộc huynh cũng đi ra rồi, huynh làm đệ lo lắng muốn chết.

Ngay khi Lục Lâm Thiên còn đang kinh ngạc vì khe hẹp kia biến mất thì thanh âm của Tiểu Long vang lên trong đầu.

Sưu Sưu..

Một đạo quanh mang màu vàng bắn tới, lập tức rơi vào trên vai Lục Lâm Thiên, chính là Tiểu Long.

– Tiểu Long, đệ không sao chứ?

Lục Lâm Thiên nhanh chóng hỏi, hắn cũng rất lo lắng cho Tiểu Long nha.

– Đệ có thể làm sao được chứ?

Tiểu LOng chớp mắt, dùng lưỡi vô cùng thân thiết liếm mặt Lục Lâm Thiên.

Phì…

Nhưng vào lúc này có một đầu yêu thú cả người màu đỏ, có vô số lân phiến bao trùm trên cơ thể, hai cái đầu trên người mỗi cái có một con mắt đang nhìn về phía hai người Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọc.

– Là Thủy Hỏa Yêu Giao.

Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọc nhanh chóng thối lui, đầu yêu thú nhỏ nhắn trước mặt bọn họ chính là đầu Thủy Hỏa Yêu Giao mà khi trước bọn họ phải chạy trối chết nha.

– Lão đại, không cần lo lắng, đầu Thủy Hỏa Yêu Giao này đã bị đệ thu phục rồi.

Thanh âm có chút đắc ý của Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Bị đệ thu phục sao?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên hỏi Tiểu Long.

– Không sai, nó đáp ứng theo đệ.

Tiểu Long trả lời, trong đôi mắt còn mang theo một chút đắc ý.

– Làm sao đệ có thể thu phục nó?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi Tiểu Long.

– Nó nói trên người đệ có Yêu hoàng khí, cho nên khi đệ phóng xuất ra bên ngoài nó liền thần phục với đệ.

Tiểu Long trả lời.

– Đệ không sợ nó lừa đệ sao?

Lục Lâm Thiên lại hỏi.

– Lão đại, yên tâm đi. Yêu thú không lật lọng giống như nhân loại. Chuyện mà yêu thú chúng ta đáp ứng nhất định sẽ không nuốt lời. Sau khi thần phục sẽ không phản bội, bây giờ lão đại có thể đem nó thu vào trong thú nang là được.

Tiểu Long nói.

Phì…

Tiểu Long quay đầu, lưỡi không ngừng phun ra nuốt vào. Dường như đang nói với đầu Thủy Hỏa Yêu Giao cái gì đó.

– Bái kiến lão đại của Yêu vương.

Lúc này trong miệng đầu Thủy Hỏa Yêu Giao phát ra ngôn ngữ nhân loại nói với Lục Lâm Thiên.

– Lão đại của Yêu vương sao?

Lục Lâm Thiên nhướng mày, cách xưng hô này quả thực rất đặc biệt.

– Ngươi thực sự thuần phục sao?

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào đầu Thủy Hỏa Yêu Giao trước mặt hỏi.

– Yêu thú chúng ta nói một là một, hai là hai, tuyệt đối không giống nhân loại. Ta đã thuần phục với Yêu vương sẽ không phản bội, chỉ cần sau này lão đại mang ta rời khỏi địa phương quỷ quái này là được.

Thủy Hỏa Yêu Giao nói.

Lục Lâm Thiên cũng biết sự phân chia đẳng cấp cho yêu thú. Giống như ở trong sơn mạch Vụ Đô, Cửu Đầu Yêu Giao chính là Yêu Vương, toàn bộ yêu thú trong sơn mạch đều nghe lệnh hiệu triệu của nó. Yêu thú thực lực mạnh hơn, cộng thêm huyết mạch cao hơn sẽ được những yêu thú khác tôn làm Yêu vương.

Chương 463: Yêu vương thần bí

– Ngươi ở trong này bao lâu rồi?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Không nhớ rõ nữa. Địa phương này đã bị nhân loại phong ấn, không có ngày đêm. Thế nhưng từ lúc ta sinh ra cho tới bây giờ đã tới ba ngàn năm rồi.

Thủy Hỏa Yêu Giao nói.

– Ba ngàn năm sao?

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi. Không phải là ba trăm năm nha, mà là ba ngàn năm.

– Ba ngàn năm tại sao thực lực của ngươi vẫn chỉ là Ngũ giai sơ kỳ?

Kinh ngạc qua đi, Lục Lâm Thiên lại nghi hoặc hỏi. Yêu thú sống ba ngàn năm đều kinh khủng tới mức nào. Thế nhưng đầu Thủy Hỏa Yêu Giao này mới là ngũ giai sơ giai, tuy rằng thực lực không tồi, thế nhưng so với thời gian ba ngàn năm lại quá kém, khiến cho Lục Lâm Thiên nghi hoặc không thôi.

– Lâm Thiên, mật địa này bị phong ấn cho nên yêu thú không thể hấp thu linh khí thiên địa tu luyện, vì vậy tốc độ tu luyện cực kỳ chậm chạm, thậm chí có thể nói là không thể tu luyện.

Thúy Ngọc không nghe được Lục Lâm Thiên và Tiểu Long nói chuyện, thế nhưng lại nghe được hắn và Thủy Hỏa Yêu Giao này nói.

– Không sai, địa phương quỷ quái này không có năng lượng thiên địa cho nên chúng ta không thể tu luyện cho nên tiến cảnh vô cùng chậm chạm. Thế nhưng đồng thời có thể kéo dài thọ mệnh của chúng ta. Nếu không phải mỗi ba năm thánh quả phát ra năng lượng cho chúng ta tu luyện thì những yêu thú ở đây đều không thể tu luyện được.

Thủy Hỏa Yêu Giao nói.

– Thánh quả? Ngươi nói là Vũ Linh thánh quả sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Nhân loại gọi là Vũ Linh thánh quả sao?

Thủy Hỏa Yêu Giao nói.

– Nơi này yêu thú tổng cộng có bao nhiêu? Đẳng cấp Ngũ giai là bao nhiêu?

Lục Lâm Thiên hỏi Thủy Hỏa Yêu Giao.

– Bởi vì nguyên do không thể tu luyện cho nên yêu thú nơi này không ít, chừng vạn đầu, thế nhưng tốc độ tu luyện chậm chạp, yêu thú tới tứ giai đỉnh nhiều nhất chỉ có một trăm đầu. Tới ngũ giai, ngoài ta ra còn có ba đầu khác. Một tên sơ giai giống như ta. Một đầu trung giai và một đầu hậu kỳ mà thôi.

Thủy Hỏa Yêu Giao trả lời.

– Chỉ có ba đầu thôi sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày. Ba đầu khắc chỉ có một đầu ngũ giai hậu kỳ, một ngũ giai trung giai, một sơ giai. Trong mật địa này cũng chỉ có bốn dầu yêu thú đạt tới ngũ giai mà thôi.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ một lát cũng lập tức hiểu rõ. Nếu như trong mật địa này có nhiều yêu thú ngũ giai Vân Dương Tông cũng sẽ không để cho những đệ tử có thiên phú cao tuyệt này đi chịu chết. Bốn đầu yêu thú ngũ giai, tuy rằng thực lực cường hãn, thế nhưng hai mươi đệ tử đi vào cũng không sợ bọn chúng.

– Chỉ là, ở bên trong này còn có một Yêu vương. Nhân loại không biết tới hắn, nhân loại chỉ biết sự tồn tại của bốn đầu yêu thú ngũ giai chúng ta mà thôi. Cũng không phát hiện ra trong này còn có một Yêu vương.

Do dự một chút Thủy Hỏa Yêu Giao nói.

– Còn có một đầu Yêu vương sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày.

– Lão đại, yêu vương kia đệ đã thấy, là một tỷ tỷ xinh đẹp, hóa ra nàng lại là yêu vương. Tiểu đệ này là nàng tặng cho ta, nàng còn muốn gặp lão đại.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Tiểu Long, Yêu Vương kia có đẳng cấp gì?

Lục Lâm Thiên nhanh chóng hỏi. Yêu Vương trong mật địa này có thể khiến cho yêu thú ngũ giai tôn sùng, xem ra ít nhất phải tới lục giai nha.

– Hẳn là Lục giai. Tỷ tỷ kia vô cùng tốt, nàng nói có chuyện muốn thương lượng với huynh, nàng biết hai người bọn huynh ở nơi này cho nên mới bảo chúng ta tới đây chờ.

Tiểu Long nói.

Lục Lâm Thiên ngẩn ra, hắn và Thúy Ngọc ở trong trận pháp, không nghĩ tới đầu yêu thú này cũng biết.

Lục Lâm Thiên có chút do dự, yêu thú lục giai, không biết có thiện ý hay ác ý với hắn.

– Đi thôi, mang ta tới đó.

Lục Lâm Thiên nói. Đầu yêu thú lục giai này nếu như quả thực có ác ý với hắn, chỉ sợ hắn sẽ không thể chạy trốn, cho dù là yêu thú lục giai sơ giai cũng tương đương với vũ giả nhị trọng tới tam trọng Vũ Tướng.

Loại thực lực này không kém, trong mật địa này lại là địa bàn của yêu thú, hắn căn bản không thể chạy trốn. Nếu yêu thú kia muốn gặp hắn, không bằng đi gặp nó một lần xem sao.

Một đầu Yêu vương ngay cả Vân Dương Tông cũng không biết tới, lục Lâm Thiên cũng vô cùng hiếu kỳ. Nếu như cường giả Vân Dương Tông biết trong mật địa này có yêu thú Lục giai, chỉ sợ nếu không thu phục được sẽ trực tiếp đánh chết. Đương nhiên bọn họ sẽ không để cho đệ tử thân truyền mạo hiểm ở bên trong.

– Lão đại Yêu vương, yêu vương trước đó của ta muốn gặp lão đại, mau đi theo ta.

Lúc này đầu Thủy Hỏa Yêu Giao nói với Lục Lâm Thiên.

– Chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lâm Thiên, yêu vương nào? Chúng ta…

Thúy Ngọc biến sắc, Lục Lâm Thiên và Tiểu Long đối thoại nàng không nghe thấy, đương nhiên là không biết được chuyện yêu vương khi trước.

– Không sao, chúng ta đi một chuyến là được…

Lục Lâm Thiên mỉm cười, ánh mắt nhìn Thúy Ngọc trấn an.

– Lão đại yêu vương, các người đi theo ta.

Thủy Hỏa Yêu Giao nói xong liền xoay người đi về phía trước.

Tuy rằng trong mắt Thúy Ngọc có chút nghi hoặc, thế nhưng vẫn đi theo sau Lục Lâm Thiên.

Hành tẩu trong rừng rậm một lát, Lục Lâm Thiên đang muốn thi triển chân khí vượt qua đầu Thủy Hỏa Yêu Giao này, đi qua một mảnh rừng rậm lúc này có một khe hẹp xuất hiện trước mặt hai người.

Cửa vào không lớn, hai bên có tảng đá lớn đứng đó, tảng đá này cao chừng nghìn thước, giống như một cái trụ thông thiên bị người khác dựng lên. Lọt vào trong tầm mắt của Lục Lâm Thiên hiện tại chính là đá và nước. Bên trong cũng không phải quá rộng rãi cho lắm.

– Cấm địa.

Trên cự thạch, Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhìn thấy hai chữ cấm địa.

Hẳn cũng do cường giả Vân Dương Tông lưu lại. Hắn khẽ nhíu mày.

– Chỗ này có một trận pháp, thật lâu trước đây đã có nhân loại tới, thế nhưng căn bản cũng không vào được, Yêu vương luôn ở chỗ này, vì vậy vô số năm qua không có ai biết tới sự tồn tại của Yêu vương.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đang chăm chú nhìn vào hai chữ cấm địa trên đá, Thủy Hỏa Yêu Giao lập tức nói.

– Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, xem ra phương diện này Yêu vương kia vô cùng nhạy bén. Địa phương này ngay cả cường giả Vân Dương Tông cũng không vào được mà đầu yêu vương này có thể nào, nơi này hẳn cũng là một trận pháp thượng cổ.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng theo Thủy Hỏa Yêu Giao tiến vào trong khep hẹp.Sau khi đi vào bên trong, lúc này trước mặt Lục Lâm Thiên là vô số thác nước, còn có không ít cảnh đẹp khác.

Trong khe hẹp này có thể nói là biến đổi bất ngờ, muôn hình vạn trạng. Khe sâu thăm thẳm, tạo thành một bức họa tuyệt mỹ chấn nhiếp nhân tâm. Chỉ là, trên bầu trời vẫn là một mảnh mông lung như trước.

Đi vào trong hạp cốc, Lục Lâm Thiên lập tức cảm nhận được không ít khí tức của yêu thú, lập tức một đầu yêu thú xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Yêu thú tứ giai.

Trong khe hẹp, có vô số yêu thú khổng lồ đang đứng hai bên, từ khí tức có thể phán đoán chúng đều đã tới tứ giai, còn có mấy đầu đã tới tứ giai hậu kỳ.

Chương 464: Cửu vĩ yêu h�? (1)

Lúc này yêu thú hai bên lập tức hiện ra thêm, yêu thú tam giai, thậm chí là nhị giai cũng có. Số lượng không ít, quả thực có thể coi là Thú vương quốc a.

Phì Phì.

Đầu Thủy Hỏa Yêu Giao lập tức gầm nhẹ một tiếng, yêu thú bốn phía lập tức yên tĩnh.

– Lão đại yêu vương, các ngươi đi theo ta, không nên sơ ý, nếu như đi nhầm một bước sẽ bị đại trận vây khốn, ngay cả yêu vương trước đó của ta cũng không thể nào cứu được ngươi. Trận pháp nơi này rất lợi hại, không ít cường giả nhân loại cũng không dám tiến vào.

Thủy Hỏa Yêu Giao nói.

Lục Lâm Thiên đương nhiên biết sự lợi hại của trận pháp, đương nhiên sẽ không dám xông loạn, lập tức đi theo phía sau đầu Thủy Hỏa Yêu Giao này. Đi qua khe hẹp một lát lập tức một cung điện xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Ở giữa khe hẹp này ba mặt là núi vây quanh, phía sau có một hồ nước nhỏ, một tòa cung điện đột ngột xuất hiện trên mặt đất có vẻ vô cùng thần bí. Từ phía xa nhìn lại, tòa cung điện này giống như đang nổi trên mặt hồ nước nhỏ vậy.

Trên cung điện có một cỗ khí tức cổ xưa. Cung điện được hồ nước nhỏ bao bọc, lục bình trôi nổi gần đó, lại thêm khí tức cổ xưa từ trong cung điện phát ra khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác trước mặt hắn hiện tại là một bức họa vô cùng đẹp đẽ và cổ xưa.

Lúc này Thúy Ngọc không kiềm được lên tiếng:

– Chỗ đó đẹp thật.

Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao nói:

– Đi theo ta.

Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao chui vào mặt nước, người nó lấp lánh ánh sáng đỏ xanh bơi trong làn nước.

Bốn phía không có đường để đi, Lục Thiếu Du đành thúc giục Phong Chi Dực ôm Thúy Ngọc, đập cánh bay hướng cung điện chính giữa.

Giờ phút này, hai người ôm nhau, không khí muốn không mập mờ cũng không được.

Lục Thiếu Du đáp xuống cung điện, giờ mới thấy rõ diện tích cung điện khá lớn. Đằng trước là một quảng trường nhỏ, trong quảng trường có từng khối đá lót lịch sử trên vạn năm, cho người cảm giác cổ xưa.

Xung quanh cung điện, có mấy cây cột đá phải ít nhất ba người ôm mới hết. Những cây cột đá đứng thẳng chống đỡ cả tòa cung điện.

Đến trước cung điện này có dao động năng lượng nhẹ khuếch tán. Sương mù mỏng bao phủ quanh cung điện, khiến không gian càng mờ tối hơn.

Cung điện này toát ra sự cổ kính tang thương, bốn bề yên lặng không có chút âm thanh nào, xem hình dạng như đã sừng sững tại đây mấy vạn năm.

Xoẹt!

Ngay lúc này, cổng lớn cung điện đột nhiên mở ra, dòng không khí bốn phía khuếch tán, không gian như vặn vẹo.

Cùng với cánh cửa mở là một thanh âm lạnh nhạt nói:

– Tất cả vào đây.

Nghe thanh âm này làm Lục Thiếu Du sửng sốt. Đây là giọng nữ, thanh âm rất hay, như vàng anh hót véo von, uyển chuyển du dương hoặc như là nỉ non mềm giọng, tựa như ảo mộng. Trong thanh âm có ma lực nào đó làm người ta không kiềm được muốn nghe nhiều thêm.

Vù vù vù!

Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao vào trong cung điện, Lục Thiếu Du và Thúy Ngọc vào theo. Mọi thứ trong cung điện đều rất cổ xưa, sạch sẽ gọn gàng, bao gồm vách tường cũng không dính nhiều tro bụi.

Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao nằm rạp trong đại điện:

– Kính chào Yêu Vương!

Giờ phút này trên đỉnh đại điện, một người ngồi trên ghế lớn trắng tinh.

Lục Thiếu Du ngạc nhiên khi thấy người đó, hắn thật sự kinh ngạc. Đây là một nữ nhân, một nữ nhân tuyệt đẹp. Nhìn sơ nữ nhân có làn da rất mềm, dường như chỉ cần chạm vào là sẽ vỡ, mịn tựa lụa, co giãn như cỏ lau. Đôi mắt trong suốt dịu dàng ướt nước khảm trên khuôn mặt hoàn mỹ. Khuôn mặt quá hoàn mỹ, ngũ quan tinh xảo, sắc đẹp tuyệt trần. Vẻ đẹp này so với Thúy Ngọc trên mặt không có bớt đỏ cũng chẳng kém cạnh gì.

Quan trọng hơn là khuôn mặt xinh đẹp này có phần yêu khí, cái khí chất quyến rũ yêu diễm. Trong đôi mắt dịu dàng kia tuy không nhìn chăm chú lại khiến người khác nhìn một cái sẽ chìm đắm linh hồn vào đó. Đây là sự yêu mị không phóng đãng mà lại phong tình vạn chủng.

Nếu nói khuôn mặt mỹ diễm làm Lục Thiếu Du ngạc nhiên thì toàn thân nữ nhân xinh đẹp khiến hắn giật mình.

Thân dưới của nữ nhân xinh đẹp là thân yêu thú, ngồi ngay ngắn trên ghế cũng khoảng một thước bảy. Toàn thân nữ nhân có lớp lông trắng như tuyết, tỏa sáng mềm mịn, nhìn thoáng qua là biết thân hồ yêu. Có sáu cái đuôi trắng mềm xoay quanh trên ghế.

Lục Thiếu Du cảm thán rằng:

– Đây là Cửu Vĩ Yêu Hồ sao?

Lục Thiếu Du không ngờ trong mật địa này còn có yêu thú như vậy.

Trong đầu Lục Thiếu Du nhanh chóng hiện ra tư liệu về Cửu Vĩ Yêu Hồ. Cửu Vĩ Yêu Hồ cũng có thể gọi là Cửu Vĩ Thiên Hồ, huyết mạch rất cao, là vương giả số một trong yêu thú. Sau khi đột phá thất giai thì Cửu Vĩ Yêu Hồ có thể biến hình người, là nam dáng như hoa xuân hiểu, mày như bút vẽ, mặt như hoa đào, mắt tựa làn thu ba. Là nữ thì uyển phong lưu chuyển, xinh đẹp lay động phàm trần, mỹ diễm không gì sánh bằng, diễm quan quần phương. Quan trọng nhất huyết mạch Cửu Vĩ Yêu Hồ là vương giả tuyệt đối trong yêu thú, nếu bàn về huyết mạch thì Thiên Sí Tuyết Sư cũng không bằng.

Giờ Cửu Vĩ Yêu Hồ này có sáu cái đuôi đại biểu đã đến đẳng cấp lục giai. Mỗi khi Cửu Vĩ Yêu Hồ đột phá một giai sẽ mọc thêm một cái đuôi, tầng cao nhất là Cửu Vĩ Thiên Hồ. Truyền thuyết Cửu Vĩ Yêu Hồ khi đến đẳng cấp cao nhất là chín đuôi thì có thể sánh bằng Vũ Đế trong truyền thuyết.

Thúy Ngọc nhìn chăm chú vào Cửu Vĩ Yêu Hồ, cũng lộ vẻ mặt vô cùng kinh ngạc nói:

– Cửu Vĩ Yêu Hồ.

Thấy biểu tình ngạc nhiên của Lục Thiếu Du và Thúy Ngọc, Cửu Vĩ Yêu Hồ mặt người thân yêu khẽ nói:

– Các ngươi là nhân loại nên ta biến thành hình dạng nhân loại, hy vọng các ngươi sẽ dễ chấp nhận hơn.

Hàm răng hé mở, khí tức như mùi lan tỏa ra.

Tiểu Long từ trên vai Lục Thiếu Du bay nhanh đến trên người Cửu

Vĩ Yêu Hồ, thân thiết co duỗi lưỡi:

– Xèo xèo!

Lục Thiếu Du mở miệng nói:

– Kính chào Yêu Vương.

Cửu Vĩ Yêu Hồ nhìn Lục Thiếu Du:

– Hiện tại ta đã không phải Yêu Vương, tại đây Yêu Vương là Tiểu Long. Nghe Tiểu Long nói các ngươi kết thành huyết khế, ngươi là lão đại của Tiểu Long. Sau này ngươi có thể gọi ta là Bạch Linh.

Trong đôi mắt kia vô hình trung toát ra quyến rũ tự nhiên.

Lục Thiếu Du hơi không dám nhìn thẳng vào mắt Cửu Vĩ Yêu Hồ:

– Ta nghe Tiểu Long nói Bạch Linh tiểu thư muốn gặp ta?

Sự quyến rũ tự nhiên đó làm Lục Thiếu Du vô tình bị dụ dỗ, ánh mắt kia như có ma lực.

Cửu Vĩ Yêu Hồ liếc Lục Thiếu Du và Thúy Ngọc:

– Đúng vậy!

Cửu Vĩ Yêu Hồ tiếp tục bảo:

– Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao, ngươi hãy mang vị tiểu thư này ra ngoài chờ, ta muốn nói chuyện riêng với đại ca của Tiểu Long.

Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao đáp:

– Tuân lệnh!

Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao ngoái đầu nhìn Thúy Ngọc chầm chầm ra hiệu nàng đi với nó.

Thúy Ngọc biến sắc mặt nói:

– Thiếu Du…

Thúy Ngọc lo lắng Lục Thiếu Du ở lại một mình.

Lục Thiếu Du nói:

– Không sao, nàng hãy ra bên ngoài chờ ta trước đi.

– Ngươi nhớ cẩn thận.

Thúy Ngọc do dự một lúc rồi cùng Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao đi ra đại điện.

Chương 465: Cửu vĩ yêu h�? (2)

Một cái đuôi của Cửu Vĩ Yêu Hồ vẫy nhẹ, dao động năng lượng vô hình truyền ra, không gian chấn động, cửa đại điện khép lại.

Cửu Vĩ Yêu Hồ nhìn Lục Lâm Thiên:

– Vị tiểu thư kia dường như rất quan tâm ngươi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười đáp:

– Chúng ta là bằng hữu.

– Ta thấy không giống. Mấy hôm trước các ngươi bị nhốt trong trận hình như có chút mập mờ.

Cửu Vĩ Yêu Hồ cười trêu:

– Vị tiểu thư kia không tệ, ngươi đừng phụ lòng nàng.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi:

– Người biết chúng ta bị nhốt trong trận đó?

Cửu Vĩ Yêu Hồ đáp:

– Ta vô tình biết. Trong đó có mấy trận pháp ta vào được nhưng không cách nào phá trận, trận pháp trong đó không đơn giản. Các ngươi có thể đi vào trong đó là rất giỏi, khiến ta bất ngờ.

Lục Lâm Thiên tò mò hỏi:

– Bạch Linh tiểu thư ở trong này đã rất lâu rồi sao?

Cửu Vĩ Yêu Hồ nói:

– Đúng vậy! Từ lúc ta sinh ra cho đến bây giờ chắc cũng năm ngàn hoặc sáu ngàn năm.

Mắt Cửu Vĩ Yêu Hồ đượm buồn, lộ ra chút oán trách.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc kêu lên:

– Lâu thế cơ à?

Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao ở trong này ba ngàn năm đã làm Lục Lâm Thiên kinh thán, không ngờ Cửu Vĩ Yêu Hồ ở đây năm, sáu ngàn năm.

Cửu Vĩ Yêu Hồ khẽ thở dài:

– Kỳ lạ lắm sao? Bên trong không có thiên địa linh khí, yêu thú chúng ta không cách nào tu luyện nhưng có thể kéo dài tuổi thọ. Có điều chỉ kéo dài, nếu không tu luyện đến cuối cùng vẫn sẽ có ngày chết đi. Ta ở trong này mấy ngàn năm, thấy vô số yêu thú vì không thể tu luyện đành phải nghênh đón đại hạn, chết đi.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Chỗ này rốt cuộc phong ấn bao lâu rồi?

Cửu Vĩ Yêu Hồ đáp:

– Từ khi ta còn nhỏ đã từng nghe một số yêu thú cổ xưa nói trong này bị phong ấn trên vạn năm.

– Trên vạn năm.

Lục Lâm Thiên không thấy lạ, tàn tích kiến trúc trong trận pháp đó có lịch sử ít nhất trên vạn năm.

Cửu Vĩ Yêu Hồ hỏi:

– Tên ngươi là gì?

– Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lại bảo:

– Không biết Bạch Linh tiểu thư tìm ta có chuyện gì? Chắc không phải chỉ để nói những điều này với ta đi?

Cửu Vĩ Yêu Hồ nói:

– Đúng rồi, ta tìm ngươi vì có việc muốn xin nhờ, mong ngươi hỗ trợ.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Bạch Linh tiểu thư là đẳng cấp lục giai, thực lực mạnh hơn ta, còn có gì cần ta hỗ trợ?

– Thực lực mạnh sao? Nếu không phải ở trong chỗ quỷ quái này thì trong mấy ngàn năm ta cũng dễ dàng đặt chân vào cảnh giới cửu vĩ cao nhất rồi. Nhưng tại nơi chết tiệt này, ta trốn tránh ở đây mấy ngàn năm, dựa vào năng lượng lúc thánh quả chín tỏa ra mới miễn cưỡng tu luyện, nên chỉ đột phá đến đẳng cấp lục giai.

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Cửu Vĩ Yêu Hồ giờ lạnh lùng, nhiệt độ không khí bất chợt giảm xuống.

Mắt Cửu Vĩ Yêu Hồ lóe tia ai oán, tiếp tục nói:

– Hiện tại ta là đẳng cấp lục giai, nếu ở bên ngoài thì tuổi thọ còn ngàn năm, trong này thì có lẽ còn chống đỡ được mấy trăm năm. Tức là nếu ta không rời khỏi đây hoặc là không tiếp tục đột phá thì tối đa mấy trăm năm sau ta sẽ như các yêu thú già khác sẽ chết tự nhiên. Nhưng trong này không cách nào tu luyện được, nói muốn đột phá là việc gần như không thể.

Lục Lâm Thiên rung động, hắn rất hiểu điều Cửu Vĩ Yêu Hồ nói. Trong yêu thú, tuổi thọ của yêu thú nhất giai khoảng một trăm năm, đột phá đến nhị giai thì sống hơn hai trăm năm. yêu thú lục giai bình thường sống thọ chỉ từ hơn một ngàn năm đến hai ngàn năm.

Vũ Giả, Linh Giả cũng vậy, nhưng so sánh thì không sống lâu bằng yêu thú.

Nhân loại bình thường thọ vài chục năm, tối đa trăm năm. Trở thành Vũ Đồ sống đến hơn một trăm tuổi, đẳng cấp Vũ Tướng không bệnh nặng không tai nạn thì sống ba, bốn trăm năm không thành vấn đề. Đến trình độ Vũ Suất thì tối đa bảy, tám trăm năm, chỉ khi tới Vũ Tôn, Linh Tôn mới sống trên mấy ngàn năm.

Lục Lâm Thiên còn nhớ sư phụ tiện nghi của mình, đẳng cấp đỉnh Linh Tôn khi đến đại hạn vẫn sẽ có ngày chết đi. Chỉ khi tới đỉnh Vũ Đạo, cực độ Linh Đạo trong truyền thuyết mới có thể có thể đạp phá hư không, truy cầu con đường bất tử.

Tiểu Long nói với Lục Lâm Thiên:

– Lão đại, ý của Bạch Linh tỷ tỷ là kêu lão đại mang tỷ tỷ rời khỏi mật địa này.

Cửu Vĩ Yêu Hồ nói với Lục Lâm Thiên:

– Lục Lâm Thiên, chắc ngươi hiểu ý của ta đúng không?

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Nghĩa là Bạch Linh tiểu thư muốn ta mang tiểu thư ra ngoài?

– Đúng vậy! Chỉ khi ta ra ngoài mới có thể tu luyện và đột phá. Ở trong này mấy ngàn năm, ta cũng muốn đi ra thế giới bên ngoài nhìn xem.

Cửu Vĩ Yêu Hồ nói:

– Nhân loại các ngươi làm việc đều thích giao dịch công bằng, cho nên ngươi có thể nêu yêu cầu với ta, miễn là điều ta có thể làm được.

Lục Lâm Thiên đáp:

– Bây giờ ta chưa biết chắc có thể mang các người ra ngoài được không.

– Ngươi có thể mang Tiểu Long vào thì chắc có thể mang chúng ta ra ngoài, ngươi cứ nêu bất cứ yêu cầu nào mà ta có thể làm được.

Cửu Vĩ Yêu Hồ nói:

– Các ngươi vào đây chắc đều vì muốn có thánh quả Vũ Linh mà các ngươi nói đúng không? Nếu ngươi cần, ta có thể cho ngươi lấy cả chín trái. Ngươi có vừa lòng điều kiện này không?

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng nói:

– Chín trái thánh quả Vũ Linh, nhưng ta chỉ dùng được một trái, nhiều hơn nữa ta có lấy cũng vô dụng. Hơn nữa nếu ta cần thánh quả Vũ Linh thì có thể tự mình lấy.

Cửu Vĩ Yêu Hồ nói:

– Nếu ta ra tay ngăn cản thì không ai trong các ngươi lấy được.

Biểu tình của Cửu Vĩ Yêu Hồ hơi lạnh lùng.

Lục Lâm Thiên rắn giọng:

– Nếu làm vậy thì Bạch Linh tiểu thư sẽ bị cường giả trong Vân Dương tông biết đến, sẽ có cường giả Vân Dương tông đi vào. Chắc Bạch Linh tiểu thư sẽ không tìm rắc rối cho mình đúng không?

Cửu Vĩ Yêu Hồ bật cười:

– Ha ha ha!

Lạnh lùng tan biến, khi Cửu Vĩ Yêu Hồ cười thì khuynh thành:

– Xem ra ngươi có điều kiện khác?

– Bây giờ ta chưa biết chắc có thể mang Bạch Linh tiểu thư ra ngoài không, nhưng ta có thể thử xem.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Nếu ta thuận lợi Bạch Linh tiểu thư ra ngoài, Bạch Linh tiểu thư chỉ cần đồng ý hai điều kiện của ta là được.

Cửu Vĩ Yêu Hồ nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, đôi mắt dịu dàng giờ tràn ngập khí thế khiếp người:

– Ngươi chỉ là Vũ Phách, hay muốn dựa vào tầng quan hệ giữa Tiểu Long và ta mà dám đưa ra điều kiện?

Tiểu Long vội vàng co duỗi lưỡi như đang nói gì với Cửu Vĩ Yêu Hồ:

– Xèo xèo!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Vừa rồi chính miệng Bạch Linh tiểu thư nói ta có thể yêu cầu bất cứ điều gì.

Trước mặt Cửu Vĩ Yêu Hồ nhưng Lục Lâm Thiên không hề sợ hãi, thật ra trong bụng hắn hơi lo.

Chương 466: Hai điều kiện

Lỡ như Cửu Vĩ Yêu Hồ thật sự muốn đánh, Lục Lâm Thiên đấu không lại, ngoài hiệp cốc có một đống yêu thú đủ làm hắn lên trời không đường, xuống đất không cửa. Nhưng Lục Lâm Thiên biết Cửu Vĩ Yêu Hồ cần dựa vào hắn mang nàng ra ngoài, nên sẽ không làm gì hắn.

Cửu Vĩ Yêu Hồ cất tiếng cười chuông bạc:

– Ha ha ha!

Cửu Vĩ Yêu Hồ cúi đầu nói với Tiểu Long bám trên người mình:

– Tiểu Long, tỷ tỷ sẽ không giết hắn, xem bộ dáng sốt ruột của ngươi kìa.

Cửu Vĩ Yêu Hồ nói với Tiểu Long xong lại bảo cùng Lục Lâm Thiên:

– Được rồi, ngươi có thể nói ra hai điều kiện mà ta có thể làm được.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Xin hỏi Bạch Linh tiểu thư, có thể cất chứa thánh quả Vũ Linh không?

Lục Lâm Thiên thầm thở phào nhẹ nhõm.

Cửu Vĩ Yêu Hồ đáp:

– Nếu dùng hộp ngọc lưu trữ thì có thể giữ lại, nhưng sẽ mất đi chút năng lượng, hiệu quả không tốt bằng dùng ngay.

Khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên mỉm cười nói:

– Vậy tốt, hai điều kiện của ta là, một, đến lúc đó Bạch Linh tiểu thư giúp ta lấy sáu trái thánh quả Vũ Linh là được.

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Cửu Vĩ Yêu Hồ chất chứa khó hiểu hỏi:

– Có chín thánh quả tại sao chỉ lấy sáu trái?

– Nếu Bạch Linh tiểu thư lấy đi chín trái thánh quả Vũ Linh, ta sợ là cường giả Vân Dương tông sẽ vào mật địa thanh tẩy quy mô lớn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Chắc Bạch Linh tiểu thư cũng không muốn điều đó xảy ra đúng không?

Cửu Vĩ Yêu Hồ đồng ý:

– Đúng vậy! Mấy năm nay vì bảo vệ tất cả yêu thú, ta ra lệnh cho bọn chúng không được hái thánh quả Vũ Linh vì không để cường giả nhân loại giết các yêu thú cao giai. Dù sao yêu thú từ ngũ giai trở lên đã dùng qua thánh quả Vũ Linh.

– Còn lại ba trái, đến lúc đó Bạch Linh tiểu thư tìm cách khiến hai trái rơi vào tay vị tiểu thư vừa rồi đi cùng ta. Còn một trái…

Lục Lâm Thiên tạm dừng một lúc:

– Ta sẽ nói cho Bạch Linh tiểu thư sau.

Trong lòng Lục Lâm Thiên suy tính giúp Vân Hồng Lăng có được một trái. Không cần biết vì mục đích gì, nếu Cửu Vĩ Yêu Hồ lấy đi hết thánh quả Vũ Linh thì cường giả Vân Dương tông sẽ không bỏ qua.

Cửu Vĩ Yêu Hồ hỏi:

– Còn điều kiện thứ hai?

Lục Lâm Thiên đáp:

– Điều kiện thứ hai là ta hy vọng sau khi Bạch Linh tiểu thư thuận lợi ra ngoài sẽ đi theo bên cạnh Tiểu Long năm năm. Hiện tại thực lực của Tiểu Long rất thấp nên ta hy vọng Bạch Linh tiểu thư sẽ bảo vệ Tiểu Long năm năm.

Nói vậy nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên nghĩ khác, khiến Cửu Vĩ Yêu Hồ ở lại bên cạnh Tiểu Long tức là theo bên hắn. Có yêu thú lục giai bên cạnh mình tương đương có cường giả Vũ Suất siêu phàm bảo vệ, được bảo tiêu miễn phí như thế Lục Lâm Thiên ngu gì bỏ qua?

– Tiểu tử gian xảo.

Cửu Vĩ Yêu Hồ xinh đẹp lườm Lục Lâm Thiên:

– Sao ngươi không nói thẳng là bởi vì thực lực của ngươi chưa đủ mạnh, kêu ta bảo vệ ngươi năm năm?

Lục Lâm Thiên nhe răng cười:

– Hì hì.

Bị Cửu Vĩ Yêu Hồ nhìn thấu trong bụng quanh co khúc khuỷu làm Lục Lâm Thiên ngại ngùng:

– Đúng là cũng có ý này, ta nghĩ năm năm không quá dài với Bạch Linh tiểu thư đúng không?

Cửu Vĩ Yêu Hồ không chút do dự nói:

– Ta bị nhốt tại đây mấy ngàn năm, cho nên năm năm chẳng đáng gì, ta đồng ý với ngươi.

Cửu Vĩ Yêu Hồ ở trong này mấy ngàn năm huống chi là năm năm ngắn ngủi, đối với nàng không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Một lời đã định.

Năm năm, thực lực của Lục Lâm Thiên chắc sẽ lên đến cấp độ khác, đủ sức đặt chân vào Vũ Suất.

Cửu Vĩ Yêu Hồ gật đầu, nói:

– Ta đã hứa với ngươi thì đương nhiên sẽ không đổi ý.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm, khóe môi nhếch lên. Lục Lâm Thiên không ngờ đến mật địa sẽ gặp chuyện tốt như vậy, hắn đi mật địa không uổng công.

Tiểu Long co duỗi lưỡi, bộ dạng rất là vui vẻ:

– Xèo xèo!

Lục Lâm Thiên nói:

– Bạch Linh tiểu thư, thánh quả Vũ Linh ở chỗ nào? Gần đây ta bỏ lỡ nhiều thời gian, không biết còn đến kịp lúc không?

Trong trận pháp làm Lục Lâm Thiên mất nhiều thời gian, hắn hơi lo.

– Yên tâm, khoảng hai mươi mấy ngày nữa thánh quả mới chín, ta cũng cần tới đó một chuyến. Mỗi khi thánh quả chín muồi phát ra năng lượng giúp ta tu luyện được nhiều ích lợi, có lẽ lần này ta sẽ đột phá đến trung kỳ lục giai.

Cửu Vĩ Yêu Hồ nói:

– Ta mang ngươi đi vậy, dưới cung điện này có một đường hầm, trong một ngày là chúng ta sẽ đến lòng đất chỗ thánh quả ngay. Ngươi đi chung với ta tu luyện trong đó, tốc độ nhanh hơn bên ngoài gấp ba lần. Chỗ đó rất bí ẩn, mấy ngàn năm trước có nhiều cường giả nhân loại từng đến điều tra, sau này lục tục có cường giả cũng đến nhưng không tìm được chỗ kia.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi:

– Một ngày là đến nơi?

Lục Lâm Thiên càng ngạc nhiên là tu luyện trong mật địa này linh lực bình thường được lợi nhanh gấp năm lần bên ngoài. Cửu Vĩ Yêu Hồ nói tu luyện trong thánh trì nhanh hơn mật địa bên ngoài gấp ba lần, tính ra là mau hơn bên ngoài gấp mười lăm lần.

Tu luyện gấp mười lăm lần là khái niệm gì? Người ta tu luyện một năm ngươi thì có hiệu quả mười lăm năm, chênh lệch rất kinh khủng.

Không chỉ thế, nếu linh lực song hệ sẽ là từ gấp hai mươi mấy gần ba chục, linh lực tam hệ càng dữ dội. Nghĩ đến đây Lục Lâm Thiên trợn mắt há hốc mồm, thánh trì này rốt cuộc là cái gì? Nếu bị Vân Dương tông phát hiện sẽ là chuyện ghê gớm.

Cửu Vĩ Yêu Hồ nói:

– Đúng rồi, bên dưới cung điện này có đường hầm, chỉ một ngày là chúng ta sẽ tới đó, nó là rễ thánh quả, chúng ta gọi là thánh trì. Mấy ngàn năm nay cách mỗi ba năm là ta đến đó tu luyện một tháng mới đột phá tới đẳng cấp lục giai như bây giờ.

***

Bên ngoài cung điện, Thúy Ngọc nhíu mày, phập phồng lo lắng cho Lục Lâm Thiên ở bên trong.

Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao thấy Thúy Ngọc sốt ruột thì nói:

– Nhân loại, ngươi đừng lo, tiền Yêu Vương sẽ không tổn thương Yêu Vương lão đại.

Két két két!

Cửa mở ra, một người áo xanh mỉm cười đi ra cung điện.

Thấy Lục Lâm Thiên đi ra Thúy Ngọc mới mất vẻ lo lắng:

– Lâm Thiên, ngươi có sao không? Cửu Vĩ Yêu Hồ nói chuyện gì với ngươi?

Sau lưng Lục Lâm Thiên, Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh thướt tha đi ra:

– Sau này hãy gọi tên ta đi, ta thích người ta gọi tên mình, Bạch Linh.

Cửu Vĩ Yêu Hồ đã giấu đi khuôn mặt đẹp tuyệt trần, tứ chi nhẹ nhàng chấm đất, cả người trắng tinh lóe sáng, lưng có sáu cái đuôi nhưng lúc này chỉ có một cái.

Lục Lâm Thiên nói:

– Thúy Ngọc, Bạch Linh tiểu thư có thể giúp chúng ta trong một ngày là đến chỗ thánh quả Vũ Linh, và tu luyện trong thánh trì, có hiệu quả lớn.

Thúy Ngọc kinh ngạc hỏi:

– Trong vòng một ngày là đến?

Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh nói:

– Đúng vậy! Nhưng các ngươi hãy hứa với ta rằng không được cho ai biết chỗ thánh trì đó.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

– Tất nhiên rồi.

– Đi theo ta, nếu không phải chờ ngươi mấy ngày thì ta đã sớm đến thánh trì tu luyện rồi.

Chương 467: Nàng là yêu nghiệt

– Mỗi ba năm thánh trì chỉ có khoảng một tháng là có hiệu quả tăng tốc độ tu luyện.

Hai người đi theo sau lưng Cửu Vĩ Yêu Hồ lại đi vào đại điện. Tiểu Long leo lên vai Lục Lâm Thiên, Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao vào đại điện theo.

Trong đại điện, Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh dẫn đường đoàn người vào nội đường, có một gian nhà đá ẩn khuất khác. Trên người Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh toát ra dao động nhẹ, trong nhà đá đột nhiên hiện ra một cái lỗ đường kính hai thước chậm rãi xoay tròn, từng đợt lực lượng không gian kinh người tràn ra.

Thúy Ngọc thấy lỗ tròn lối vào thì kinh ngạc nói:

– Trùng động, chỗ này có trùng động?

Lục Lâm Thiên cũng ngạc nhiên:

– Trùng động?

Kiếp trước Lục Lâm Thiên đã nghe nói đến từ này.

Cửu Vĩ Yêu Hồ nói:

– Đây là trùng động, có người gọi nó là đường hầm không gian. Là một cường giả yêu thú tới số chết cho ta biết về nơi này, nó nói trước kia chốn này là lãnh địa của một cường giả nhân loại, trùng động dưới lòng đất này do cường giả đó bày ra. Trùng động này vừa lúc nối với bên dưới thánh quả.

Thúy Ngọc nhìn chằm chằm vào trùng động:

– Dường như trùng động này có chút dấu hiệu hỗn loan, chắc bị tổn hại đôi chút nhưng vấn đề không lớn. Tuy nhiên bên trong sẽ bị ảnh hưởng tốc độ đôi chút.

Lục Lâm Thiên kinh thán:

– Đây chính là trùng động sao?

Trùng động này tối đen, cái lỗ đen thui trống trơn tựa như lỗ đen, toát ra lực hút kỳ dị nhè nhẹ. Tập trung nhìn vào có thể thấy một vầng sáng trắng nhạt, luồng năng lượng khuếch tán kèm theo tiếng gào khóc quái dị khiếp hồn người.

Thúy Ngọc nói:

– Trùng động là hai điểm không gian ở hai nơi, mở ra đường hầm không gian nối hai chỗ đó lại. Dường như cường giả Vũ Tôn cũng không tạo ra trùng động được, chỉ có cường giả đẳng cấp Vũ Đế trong truyền thuyết mới có thể. Cường giả Vũ Tôn có thể phá không gian để đi nhưng không cách nào đả thông trùng động.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Vũ Đế? Trên đời này thật sự có Vũ Đế sao?

Không ngờ Vũ Đế trong truyền thuyết có thực lực cường đại như vậy, trực tiếp tạo ra trùng động không gian, cái này cần bao nhiêu lực lượng cường đại? Dời núi lấp biển đã không đủ để hình dung.

Lục Lâm Thiên lại thầm than, chỗ này có trùng động tức là mật địa Vân Dương tông này trước kia là chỗ một cường giả Vũ Đế cư ngụ. Tuy nhiên trong di tích kiến trúc đó không có báu vật nào để lại, cường giả Vũ Đế trong truyền thuyết để lại báu vật tùy tiện một món cũng đã vô cùng cường đại rồi.

Lục Lâm Thiên thầm nhủ:

– Không biết có ngày nào ta có thể đạt đến cảnh giới Vũ Đế trong truyền thuyết kia không?

Cửu Vĩ Yêu Hồ nói:

– Chúng ta vào đi.

Cửu Vĩ Yêu Hồ nhảy vào trùng động trước, Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao nhảy theo.

Lục Lâm Thiên không chút do dự, mang theo hưng phấn cùng Tiểu Long, Thúy Ngọc bước vào trùng động.

Khoảnh khắc Lục Lâm Thiên bước vào trùng động, dòng không khí đậm đặc như dòng nước phất qua người hắn. Trước mắt Lục Lâm Thiên bỗng tối sầm, thân thể mất thăng bằng, nhưng cảm giác mất trọng lực này chỉ giây lát đã tan biến.

Khi trước mắt lại sáng lên, đập vào mắt Lục Lâm Thiên là một con đường thần dị, đường kính hai thước, bốn phía là dòng không khí cuồn cuộn. Con đường này nhìn không thấy cuối.

Xuyên qua dòng không khí xung quanh, trong tầm mắt là một mảnh hắc ám bát ngát không giới hạn, tối đen khiến tim người đập nhanh, cảm giác sâu thẳm. Giờ phút này, trong con đường này không có thanh âm gì, hoàn toàn tĩnh lặng.

Mặc dù con đường rất yên lặng nhưng Lục Lâm Thiên cảm giác được bên ngoài trùng động, năng lượng cuồng bạo đang dao động chẳng qua đã bị trùng động chặn lại hết. Có thể mở một con đường trong không gian, thực lực siêu khủng.

Lần đầu tiên thấy trùng động này, dù Lục Lâm Thiên giỏi giữ bình tĩnh nhưng lúc này cũng rất kinh ngạc, tất cả vượt qua sức tưởng tượng của hắn.

Cửu Vĩ Yêu Hồ nói:

– Chúng ta đi.

Người Cửu Vĩ Yêu Hồ phát ra một tia sáng, nàng lao nhanh tới trước, tốc độ này bảo là nhanh như sao xẹt cũng không khoa trương.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc kêu lên:

– Tốc độ khủng khiếp thật.

Thúy Ngọc thấy Lục Lâm Thiên ngạc nhiên thì bảo:

– Trong trùng động không có sức hút, hơi vận dụng chút chân khí là tốc độ sẽ rất nhanh.

– Vậy sao?

Hiện tại Lục Lâm Thiên càng tò mò thân pháp của Thúy Ngọc hơn. Một nữ nhân tuyệt đẹp lại cố ý hóa trang xấu đi, ăn mặc thành nha hoàn, biết nhiều chuyện bí ẩn, lai lịch của Thúy Ngọc tuyệt đối không đơn giản.

Vận chuyển chân khí dưới chân, Lục Lâm Thiên lao nhanh tới trước. Lục Lâm Thiên cảm giác mình như tia chớp xẹt qua không gian, thoáng chốc vọt tới trước.

Lục Lâm Thiên cảm thán thốt lên:

– Nhanh quá!

Tốc độ này mau hơn lúc Lục Lâm Thiên ở bên ngoài gấp mấy chục lần.

Tiểu Long cũng trợn to mắt nói:

– Lão đại, trong này thật kỳ dị.

Thúy Ngọc theo sau Lục Lâm Thiên, nhắc nhở:

– Cẩn thận chút, dùng sức quá sẽ bị lực lượng không gian bài xích.

Lục Lâm Thiên giảm bớt chút tốc độ, thân hình lao nhanh qua trùng động.

Trong một sơn mạch, không gian lờ mờ, đỉnh núi trập trùng uốn lượn.

Trong một hiệp cốc giờ chất đống xác bốn con yêu thú khổng lồ, toàn là đẳng cấp tứ giai. Bụng xác yêu thú khổng lồ bị dao nhọn xẹt qua, yêu đan đã bị lấy đi.

Có chín bóng người xuất hiện trong hiệp cốc, chính là Vân Hồng Lăng, Hàn Phong, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Bá Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong, Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần.

Hàn Phong bề ngoài bất phàm, tuấn tú nói với Vân Hồng Lăng:

– Sư muội, chúng ta hãy mau đến chỗ thánh quả Vũ Linh đi.

Trong nguyên Vân Dương tông, mọi người đều biết tông chủ Vân Tiếu Thiên luôn muốn chọn một trong hai đồ đệ Hàn Phong, Đổng Phàn làm nữ tế. Hàn Phong có cơ hội cao hơn sư đệ Đổng Phàn một ít.

Nên mấy năm nay Hàn Phong xem sư muội này là chuẩn tức phụ của mình. Giữa hai huynh đệ vẫn âm thầm đấu đá nhau, nhưng Vân Hồng Lăng không thèm quan tâm hai người này làm Vân Tiếu Thiên cũng đành chịu thua.

Vân Hồng Lăng khẽ nói:

– Chúng ta đi tiếp, chỉ có chín thánh quả Vũ Linh, mọi người hãy chú ý.

Vân Hồng Lăng vào mật địa đã thay bộ đồ màu lục, đường cong nhấp nhô rất là anh tư hiên ngang.

Bá Đao Long Tam lên tiếng:

– Dọc đường đi chúng ta gặp nhiều trắc trở, hình như không thấy ai khác.

Phi Ưng Lăng Phong mỉm cười nói:

– Chắc bọn họ gặp càng nhiều khó khăn hơn. Tốt nhất là bọn họ không đến kịp, chín người chúng ta mỗi người một trái thánh quả Vũ Linh, khỏi cần tranh giành.

Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần luôn âm trầm mở miệng nói:

– Đây là điều không thể, thực lực của bọn họ không yếu.

Vân Hồng Lăng nói:

– Mặc kệ bọn họ, tới lúc đó ai giành với chúng ta thì dùng thực lực nói chuyện.

Bá Đao Long Tam nói:

– Trong mật địa này thật là thần dị, tốc độ tu luyện nhanh hơn gấp năm lần. Gần đây ta cảm thấy lại sắp đột phá.

Phi Ưng Lăng Phong đả kích Bá Đao Long Tam:

– Đúng là thần dị nhưng ngươi không khủng bố bằng Vân Hồng Lăng. Mới vào hai tháng Vân Hồng Lăng đã là Vũ Phách lục trọng đột phá đến bát trọng, thế mới gọi là khủng bố.

Chương 468: Trong thánh trì (1)

– Ai mà so với Vân Hồng Lăng? Nàng ấy là Vũ Giả tam hệ tương đương với tu luyện gấp mười lăm lần bên ngoài, hai tháng bằng tu luyện hai năm rưỡi, nàng là yêu nghiệt.

Bá Đao Long Tam chuyển sang ngạc nhiên nhìn Vân Hồng Lăng. Trong toàn Vân Dương tông không ai có thể so sánh với yêu nghiệt tu luyện này, đặc biệt sau khi đột phá Vũ Phách thì tốc độ của Vân Hồng Lăng nhanh hơn Vũ Giả bình thường gấp hai, ba lần, đây là chỗ khủng bố của Vũ Giả tam hệ.

Phi Ưng Lăng Phong nói:

– Sợ là trong thời gian này Lục Lâm Thiên cũng có đột phá, hắn cùng là Vũ Giả tam hệ.

Vân Hồng Lăng hầm hừ:

– Không cho phép ai nhắc đến tiểu tặc kia trước mặt ta, ai nhắc tới là ta không tha cho người đó, hừ!

Vân Hồng Lăng sải bước đi tới trước.

Mọi người nhìn nhau, cười khổ đi theo sau Vân Hồng Lăng.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Không gian dao động sóng gợn, mấy bóng người xẹt qua. Lục Lâm Thiên, Thúy Ngọc, Cửu Vĩ Yêu Hồ, Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao, Tiểu Long đã phá không bay ra, nhảy khỏi trùng động đường kính hai thước kèm theo dao động năng lượng không gian.

– Đã ra rồi sao?

Trùng động này làm Lục Lâm Thiên vô cùng rung động, giờ hắn đi ra vẫn còn rất giật mình. Trùng động kỳ lạ nối liền hai chỗ khiến người ngạc nhiên.

Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh biến thân cỡ một thước ngước đầu nói với Lục Lâm Thiên:

– Chúng ta đã đến nơi rồi.

Lục Lâm Thiên đã quan sát bốn phía từ trước:

– Đây là lòng đất sao?

Đây là một chỗ như cái hang ngầm, bốn phương có nhiều thạch nhũ treo ngược. Các thạch nhũ có đủ màu sắc, hình dạng khác nhau, ánh sáng bảy sắc ghép thành các bức tranh xinh đẹp làm người suy nghĩ vẩn vơ.

Xung quanh hang là nham thạch đen bóng loáng, vách đá có các vằn nước dao động, tiếng nước nhỏ giọt.

Thúy Ngọc nói:

– Khí tức năng lượng chỗ này thật đậm.

Bốn phía tràn ngập khí tức năng lượng đặc quánh.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc kêu lên:

– Đây là…

Trong cái hang này có khí tức năng lượng giống như mật địa bên ngoài, nhưng đậm đặc hơn nhiều.

– Đây chỉ là ngoài rìa thánh trì, bên trong thánh trì năng lượng càng thêm khủng bố. Các ngươi chuẩn bị sẵn sàng đi, đừng để năng lượng làm bị thương.

Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh nói:

– Đi theo ta, nếu các ngươi có thể tu luyện một tháng trong thánh trì thì tốc độ đột phá sẽ rất kinh người.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

– Thánh trì.

Lục Lâm Thiên ôm nỗi mong chờ đi theo sau Cửu Vĩ Yêu Hồ dọc theo con đường lát đá.

Dưới con đường đá là mạch nước ngầm chảy róc rách, trong veo thấy đáy. Tiếng nước chảy êm đềm là thanh âm duy nhất trong cái hang yên tĩnh.

Cốp!

Lục Lâm Thiên đá trúng một khối đá vụn, viên đá lăn lông lốc vang lên tiếng kêu làm người sợ hãi.

Một lát sau, lại có một cửa hang xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên. Hắn dừng bước, khí lạnh rét run ập vào mặt.

– Chúng ta đã đến.

Lục Lâm Thiên bị cảnh tượng trước mắt làm hết hồn. Bên dưới cái hang là một khe nứt hiệp cốc bề rộng khoảng trăm thước, khe nứt như bị ai chém từ chính giữa ra. Trên tảng đá đen bóng nhô ra ở vách hang đối diện toát ra dòng khí đậm đặc từ trên cao chảy xuống như thác nước trắng bảy mươi, trăm thước đổ xuống.

Bùm bùm bùm!

Trong khe nứt bên dưới phát ra tiếng nổ tựa sấm đánh, núi lở kinh tâm động phách. Nhìn xuống dưới thì thấy sương mù đen âm u không biết sâu bao nhiêu, sâu không thấy đáy.

– Năng lượng này thật khủng khiĩếp.

Điều làm Lục Lâm Thiên giật mình nhất là tảng đá đen bóng nhô ra ở vách hang đối diện toát ra dòng khí đậm đặc, trong dòng khí tỏa ra khí tức năng lượng cực kỳ cường đại. Khí tức này giống y như năng lượng trong mật địa nhưng mức độ đậm đặc thì mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

Cửu Vĩ Yêu Hồ nói:

– Mỗi ba năm khi thánh quả chín chỉ có một tháng dẫn đến năng lượng khổng lồ này, bình thường thì biến mất không có chút năng lượng. Ta từng xuống dưới tìm nhưng không thu hoạch được gì.

Cửu Vĩ Yêu Hồ tiếp tục bảo:

– Đi theo ta, các ngươi sắp được thấy thánh trì ngay.

Người Cửu Vĩ Yêu Hồ phát ra ánh sáng nhẹ bao bọc Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao hóa thành luồng sáng vượt qua khe nứt lòng đất to trăm thước nảy đến vách đá đối diện.

Lục Lâm Thiên mang theo Thúy Ngọc và Tiểu Long thi triển Phong Chi Dực nhảy lên vách đá theo sau Cửu Vĩ Yêu Hồ.

Lục Lâm Thiên đáp xuống đất, ngạc nhiên nhìn:

– Ủa? Ra là vậy.

Trên tảng đá đen bóng nhô ra ở vách hang đối diện toát ra dòng khí đậm đặc từ trên cao chảy xuống như thác nước trăm thước lơ lửng, nhìn gần mới biết không phải dòng khí đổ xuống dưới. Dòng khí này xoay tròn ồ ạt chảy vào một cái lỗ to mấy thước trong tảng đá đen bóng. Năng lượng dòng khí khổng lồ này bắn vọt lên trên tuôn ra từ khe nứt sâu không thấy đáy.

Khí tức năng lượng cuồng bạo khuếch tán, năng lượng bàng bạc đè ép làm tim Lục Lâm Thiên đập nhanh.

Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh nói:

– Qua đây, đây chính là thánh trì.

Cửu Vĩ Yêu Hồ chậm rãi đi hướng vách đá có một cái hang nếu không nhìn kỹ sẽ rất khó thấy.

Bước vào hang, Lục Lâm Thiên biến sắc mặt bật thốt:

– Trời ạ.

Mọi thứ trong hang càng khiến người ngạc nhiên hơn.

Trong hang là một không gian to lớn, diện tích trên ngàn thước, cao khoảng trăm thước, toát ra sương khói đậm đặc, không thấy vách đá. Bên trên có nhiều thạch nhũ treo ngược tỏa ánh sáng bảy sắc.

Trong hang đá có cái hang sâu khoảng chừng mấy thước, dòng khí năng lượng màu trắng bàng bạc tuôn ra ồ ạt làm sóng gợn không gian dao động kịch liệt. Từng đợt khí năng lượng trắng tựa như thất luyện liên miên rót vào ao nước màu trắng kích cỡ năm trăm thước. Giờ ao nước lượn lờ khói trắng, chính giữa có một vật như dây leo to chừng trăm thước lan tràn lên nóc hang. Trên dây leo toát ra khí tức năng lượng đậm đặc, không khí cổ xưa trường tồn tràn ngập.

Vù vù vù!

Năng lượng cuồng bạo tàn phá không gian kêu lên vù vù, năng lượng trùng kích, Lục Lâm Thiên cảm giác toàn thân đau nhức.

Chân khí phát ra từ người Lục Lâm Thiên dựng cương khí hộ thân mỏng ngoài người hắn ngăn cản kình khí đâm đau từ năng lượng bạo ngược này.

Thúy Ngọc cũng dựng vầng sáng trong suốt trước mặt, trong mắt nàng tràn ngập kinh sợ, nàng cũng bị cảnh tượng rung động.

Giọng Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên:

– Lão đại, năng lượng trong này mạnh quá, đệ cảm giác nếu hấp thu năng lượng này là đệ sẽ đột phá.

Trong lúc Lục Lâm Thiên kinh sợ thì ao nước dao động, ba con yêu thú to cỡ hai thước xuất hiện trong không gian.

– Kính chào hai vị Yêu Vương.

Lục Lâm Thiên nhìn ba con yêu thú to cỡ hai thước xuất hiện trong ao nước, hắn kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm:

– Trời, còn có những yêu thú thế này.

Con yêu thú thứ nhất toàn thân tỏa sáng như ngọc chứa chút tơ máu, miệng thở ra khí lưu tựa như gầm rống, đôi mắt như ngọn đèn rực cháy bắn ra tia sáng. Mặt mèo có râu dài, miệng to như bồn máu thấp thoáng răng nanh như kiếm sắc bén. Móng vuốt sắc nhọn, cái đuôi dài như cây chổi nhìn là biết rất hung mãnh. Quanh thân nó toát ra uy hiếp mạnh mẽ làm người không dám nhìn thẳng.

Chương 469: Trong thánh trì (2)

Con yêu thú thứ hai lông toàn thân màu lam, có đôi tai vừa dài vừa mỏng thậm chí thấy rõ tơ máu. Đôi mắt đỏ tựa hai viên trân châu đỏ, chân trước ngắn chân sau dài. Bề ngoài yêu thú đáng yêu nhưng phát ra khí thế làm Lục Lâm Thiên thấy áp lực.

Con yêu thú thứ ba quanh mắt có vảy phản chiếu, mặt như chim ưng, người đen thui, đầu to rộng, móng vuốt sắc bén. yêu thú có đôi cánh nhưng trên người không có lông chim mà là vảy đen như mực phủ trùm toàn thân. Kỳ lạ là trên cái đầu nhọn có cái vảy to cỡ bàn tay là nghịch lân, xòe ra như hoa sen. Cả ba yêu thú đều có khí thế rất cường đại.

Lục Lâm Thiên chưa từng thấy qua ba con yêu thú này nhưng trong Thiên Linh Lục lại có ghi chép huyết mạch ba loài yêu thú này tuy không bằng Thiên Sí Tuyết Sư nhưng chỉ kém cỡ một tờ giấy mỏng, xứng là vương giả trong yêu thú.

Lục Lâm Thiên cảm nhận khí thế từ người ba con yêu thú này, con thứ nhất Huyết Ngọc Yêu Hổ ngũ giai sơ kỳ, khí thế giống y con Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao. Yêu thú thứ hai Thái Âm Yêu Thỏ khí thế càng mạnh, ngũ giai trung kỳ.

Con thứ ba Nghịch Lân Yêu Bằng càng kinh khủng hơn, Lục Lâm Thiên đoán chắc đây là yêu thú ngũ giai hậu kỳ mà Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao đã nói. Vương giả yêu thú như vậy, đẳng cấp ngũ giai hậu kỳ đối kháng với Vũ Suất nhất trọng trong Vũ Giả chắc không thành vấn đề.

Giọng Tiểu Long lại vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên:

– Lão đại, ba con yêu thú kia giờ đã thần phục đệ, chờ lát nữa lão đại hãy mang chúng nó cùng ra ngoài. Sau này mang theo chúng, ai dám chọc vào lão đại là đệ cho kẻ đó biết tay!

Lục Lâm Thiên quay đầu, ngạc nhiên nhìn Tiểu Long chằm chằm:

– Đều thần phục đệ hết?

Cộng với Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao tức là bốn con yêu thú ngũ giai, thực lực khủng bố biết bao.

Tiểu Long nói:

– Đương nhiên rồi, Bạch Linh tỷ tỷ cũng đồng ý, về sau chúng nó sẽ theo bên cạnh đệ.

Cửu Vĩ Yêu Hồ nói với ba con yêu thú Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ, Nghịch Lân Yêu Bằng:

– Được rồi, các ngươi tiếp tục tu luyện đi, chỉ còn gần một tháng, hãy cố gắng đột phá.

Ba con yêu thú tò mò nhìn Lục Lâm Thiên, Thúy Ngọc rồi nhảy vào trong ao nước. Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao cũng chui vào trong ao.

– Lục Lâm Thiên, đây chính là thánh trì. Mỗi ba năm chỉ có một tháng cho yêu thú chúng ta tu luyện. Ngươi thấy không? Trong thánh trì có thánh đằng kết ra thánh quả, dài đến trên mặt đất. Còn hai mươi mấy ngày thánh quả mới chín, hiện tại ngươi có thể vào thánh trì tu luyện, ta sẽ đưa ngươi ra ngoài cướp thánh quả.

Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh nói xong quay sang kêu Tiểu Long:

– Tiểu Long, mau theo ta vào tu luyện, chờ khi ngươi đi ra chắc đủ sức đột phá đến tứ giai.

Tiểu Long co duỗi lưỡi:

– Xèo xèo!

Tiểu Long ngước đầu nói với Lục Lâm Thiên:

– Lão đại, đệ đi tu luyện, năng lượng này chắc sẽ giúp ích nhiều cho đệ.

Tiểu Long nói xong nhảy lên người Cửu Vĩ Yêu Hồ.

Xoẹt xoẹt!

Cửu Vĩ Yêu Hồ, Tiểu Long nhảy vào trong ao nước, sóng năng lượng khuếch tán dao động trong không gian.

Thúy Ngọc kinh ngạc qua đi khẽ nói:

– Lâm Thiên, đây là nơi tụ tập năng lượng thượng cổ, chắc ngày xưa cũng là chỗ một vị cường giả tu luyện, sau này không hiểu sao vô tình bị Vân Dương tông có được nhưng Vân Dương tông không biết bí mật trong đó.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Nơi tụ tập năng lượng thượng cổ?

Lục Lâm Thiên chưa từng nghe nói về chỗ như vậy.

Thúy Ngọc giải thích rằng:

– Vũ Giả, Linh Giả, yêu thú, linh thú tu luyện toàn nương dựa vào năng lượng thiên địa. Năng lượng thần dị nơi này đến từ lòng đất, là chỗ đặc biệt tụ tập trong thiên nhiên. Nghe nói thời thượng cổ có nhiều chỗ giống vậy, thông thường chỗ nào bất phàm thì sẽ sinh ra vật siêu phàm, thánh quả Vũ Linh cũng nhờ năng lượng này nên mới xuất hiện. Năng lượng này có ích rất lớn cho chúng ta tu luyện. Hãy mau tu luyện đi.

Lục Lâm Thiên nhẹ gật gù:

Ân!

Trong thiên nhiên rất là huyền diệu không thể tả. Có lẽ lai lịch năng lượng này khó tìm hiểu được nhưng chắc chắn rằng nó giúp ích rất lớn cho Vũ Giả, Linh Giả, thậm chí là yêu thú.

Mắt Thúy Ngọc hiện ý cười:

– Sau khi đi vào cố gắng hấp thu đi, đây là cơ duyên hiếm có. Tuy thôn phệ quá nhiều năng lượng có ảnh hưởng khá lớn đối với căn cơ tu vi nhưng chỉ có một tháng, ảnh hưởng phụ đó không đáng gì. Bởi vậy trong khoảng thời gian này cứ thỏa thích hấp thu luyện hóa, chúng ta so tài xem thử lúc đó ai tiến bộ nhiều hơn.

Thúy Ngọc lắc người chui vào trong ao nước.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm cái ao. Dòng khí năng lượng bàng bạc liên tục rót vào trong ao nước nhưng không thấy ao đầy thêm phần nào, đúng là vô cùng thần dị.

Giờ phút này, Lục Lâm Thiên có thể dễ dàng cảm giác được trong ao nước có năng lượng đậm đặc làm người giật mình đang dao động. Năng lượng đậm đặc đó từ từ khuếch tán ra tựa như sương khói.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Năng lượng đậm như vậy dù là ta bình thường tu luyện cũng được đến nhiều ích lợi.

Năng lượng này đậm hơn mật địa bên ngoài gấp ba lần, Lục Lâm Thiên tu luyện bình thường có lẽ sẽ được hiệu quả không nhỏ.

Lục Lâm Thiên nhìn ao nước, nhếch môi cười. Chân khí vận chuyển dưới chân, Lục Lâm Thiên nhún mũi chân chạm đất nhảy vào trong ao nước.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Lục Lâm Thiên càng đến gần ao nước, ánh sáng nhạt bao bọc quanh thân hắn ngăn cách nước ao dính người. Lục Lâm Thiên biến sắc mặt, năng lượng tinh thuần khiến người khó tin ồ ạt quay quanh hắn.

Cũng vào lúc này, trong ao nước có lực cản cực lớn đè ép đẩy hắn ra ngoài, như muốn xua đuổi hắn khỏi ao nước. Càng tiến vào ao Lục Lâm Thiên càng cảm nhận năng lượng đậm hơn.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Đi vào trong thêm chút nữa, khi tu luyện sẽ có hiệu quả càng lớn hơn.

Dù Lục Lâm Thiên cảm nhận lực cản rất lớn nhưng vẫn cố gắng chìm xuống. Mười thước, hai mươi thước, ba mươi thước. Mãi đến năm mươi thước thì lực cản lớn đến kinh khủng, Lục Lâm Thiên cảm giác hắn không cách nào tiến sâu hơn được.

Lục Lâm Thiên nhìn xuyên qua vầng sáng vàng nhạt trước mặt đánh giá cẩn thận. Ao nước màu trắng sữa, chất chứa năng lượng to lớn.

– Tu luyện thôi!

Trong ao nước màu trắng sữa này, Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng trong nước, vầng sáng vàng nhạt quanh thân hắn ngăn cách nước. Từng đợt năng lượng to lớn trong ao nước xuyên qua vòng sáng quay quanh Lục Lâm Thiên.

Mức độ năng lượng đậm đặc chưa đến mức có thể trực tiếp nuốt nhưng Lục Lâm Thiên cảm giác không kém hơn bao nhiêu, năng lượng đậm đặc kèm theo lực lượng cuồng bạo đang đè ép hướng hắn.

Lục Lâm Thiên kết ấn, nhắm mắt lại, người vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết tiến vào tu luyện. Cùng với Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, lực hút mạnh mẽ dần tràn ra từ người hắn. Lỗ chân lông toàn thân Lục Lâm Thiên giãn ra trong trạng thái cực kỳ huyền ảo, hóa thành vô số vòng xoáy nhỏ bắt đầu thôn phệ năng lượng xung quanh.

Lục Lâm Thiên tu luyện, năng lượng dao động kịch liệt trong vầng sáng. Vô số năng lượng tựa như các sợi tóc chui vào lỗ chân lông toàn thân Lục Lâm Thiên.

Chương 470: Thôn phệ năng lượng

Năng lượng như ngàn vạn sợi tóc tiến vào thân thể, cả người Lục Lâm Thiên rung mạnh, năng lượng quá lớn, lớn hơn hắn dự tính.

– Luyện hóa!

Lục Lâm Thiên tập trung tinh thần khống chế những năng lượng rót vào thân thể, vận chuyển nhanh dựa theo Âm Dương Linh Vũ quyết chạy dọc kinh mạch trong người. Lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác rõ ràng kinh mạch trong người Lục Lâm Thiên đang luyện hóa các dòng năng lượng liên tục chui vào nhanh như chớp rồi chuyển hóa thành chân khí tinh thuần rót vào đan điền.

Lục Lâm Thiên cảm giác khoảng một nửa năng lượng bị luyện hóa thành linh lực chui vào đầu hắn, năng lượng thần dị trong ao nước này vừa có thể biến thành chân khí vừa có thể thành linh lực.

Lần đầu tiên Lục Lâm Thiên cảm giác biến đổi đáng ngạc nhiên trong người mình:

– Mau quá!

Lục Lâm Thiên tu luyện bình thường, ngũ sắc vũ đan trong người hắn xoay tròn cực nhanh, dường như toát ra năng lượng to lớn. Vũ đan càng xoay càng nhanh, hấp thu chân khí tẩm bổ, tạo vòng xoáy lớn trong đan điền khí hải.

Vòng xoáy trong đan điền khí hải xoay nhanh theo vũ đan là trung tâm trục quay, chỉ mấy giây ngắn ngủi cả đan điền khí hải đều xoay tít. Xoay nhanh sinh ra lực hút lớn, chân khí nào đến gần đan điền khí hải là sẽ bị nuốt ngay lập tức.

Lục Lâm Thiên chợt cảm giác tốc độ tu luyện của mình mau kinh khủng, nhanh hơn tốc độ tu luyện lúc bình thường gấp mấy chục lần.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc thầm nghĩ:

– Thì ra ta cũng có thể, chắc đây là điểm khủng bố của Vũ Giả đa hệ.

Lục Lâm Thiên cứ tưởng hắn chỉ có một viên vũ đan, tuy là Vũ Giả ngũ hệ nhưng tốc độ tu luyện bình thường không nhanh. Nay xem ra không phải thế, Lục Lâm Thiên có một viên vũ đan mà tốc độ tu luyện hiện tại đã rất kinh khủng. Nếu Lục Lâm Thiên không cảm nhận sai, trong trạng thái tu luyện bình thường, Vũ Giả tam hệ nhanh hơn Vũ Giả đơn hệ gấp hai lần, Vũ Giả tam hệ nhanh gấp ba thì Vũ Giả toàn hệ là gấp năm lần.

Tu luyện trong mật địa, Vũ Giả đơn hệ tăng tốc độ lên gấp năm lần, Vũ Giả song hệ là gấp mười lần, Vũ Giả tam hệ là gấp mười lăm lần, nếu là Vũ Giả ngũ hệ tương đương với gấp hai mươi lăm lần, rất là khủng khïếp.

Trong ao nước này nhanh hơn bên ngoài mật địa gấp ba lần tức là Vũ Giả tam hệ gấp bốn mươi lăm lần, Vũ Giả ngũ hệ gấp bảy mươi lăm lần.

Lục Lâm Thiên tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết trong trạng thái tu luyện bình thường rất là chậm, trong mật địa hắn đã nếm thử. Nếu là trạng thái tu luyện bình thường thì Vũ Giả đơn hệ tăng gấp năm lần, Lục Lâm Thiên thì có tốc độ tu luyện giống Vũ Giả đơn hệ trước lúc vào mật địa.

Hiện giờ Lục Lâm Thiên tu luyện trong ao nước nhanh hơn mật địa gấp ba lần, tức là hắn mau hơn Vũ Giả đơn hệ bình thường gấp ba lần, tương đương tốc độ tu luyện bên ngoài của một Vũ Giả tam hệ.

Nhanh gấp ba lần làm Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, vì lúc tu luyện bình thường Âm Dương Linh Vũ quyết rất chậm. Loại tốc độ tu luyện thế này mau hơn Lục Lâm Thiên tu luyện bình thường gấp mấy chục lần đã không dễ dàng.

Cùng với thôn phệ, luyện hóa năng lượng này, Lục Lâm Thiên cảm giác trong cơ thể hắn có sự biến đổi. Những năng lượng này dường như có thần hiệu rất đặc biệt, đem lại chút tác dụng cho gân xương cơ bắp, nội tạng, không ngừng rèn tạo thân hình Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên rất vừa lòng tốc độ tu luyện như thế, nhưng hắn cũng thầm lo âu. Hiện tại hắn là Vũ Phách ngũ trọng trung kỳ, muốn đột phá lục trọng với tốc độ tu luyện thế này trong một tháng e rằng khó lên đến Vũ Phách lục trọng.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Hy vọng lúc đó đột phá được linh lực là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên nghĩ đến lúc trong tam hệ ngũ hợp trận, trong tiên cảnh có ảo cảnh Vũ Linh, khi Lục Lâm Thiên đột phá nơi có năng lượng thiên địa sẽ tụ tập năng lượng thiên địa lại cho hắn điên cuồng thôn phệ mãi khi nào hắn không dám nuốt nữa thì thôi. Năng lượng như thế đủ đạt yêu cầu.

Hiện giờ đẳng cấp linh lực của Lục Lâm Thiên là đỉnh Linh Phách ngũ trọng, tuy hiện tại tốc độ tu luyện linh lực không bằng chân khí có tốc độ tu luyện Vũ Giả ngũ hệ hỗ trợ nhanh hơn Vũ Giả bình thường gấp ba lần.

Nhưng trong ao nước này, tốc độ tu luyện linh lực của Lục Lâm Thiên ngang ngửa Linh Giả bình thường, có lẽ sẽ mau hơn một chút. Tức là hiện tại Lục Lâm Thiên tùy thời đột phá linh lực.

Chờ khi đột phá linh lực là Lục Lâm Thiên có thể nhờ vào lúc đột phá tụ tập năng lượng lại để điên cuồng thôn phệ, khi đó sẽ đột phá đến chừng nào hắn không muốn nữa.

Nhưng Lục Lâm Thiên biết rõ tuy linh lực đến đỉnh Linh Phách ngũ trọng mà muốn đột phá lục trọng không phải chuyện đơn giản gì, nhưng nhờ năng lượng trong ao nước trợ giúp, dù khi đột phá cần năng lượng như cái hang không đáy thì Lục Lâm Thiên có tự tin tại đây sẽ lấp đầy hết. Trong gần một tháng Lục Lâm Thiên chắc chắn có hy vọng đột phá đến Linh Phách lục trọng, chỉ cần linh lực đột phá là hắn sẽ đủ điều kiện tụ tập năng lượng bàng bạc lại điên cuồng thôn phệ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên vẫn chìm trong tu luyện. Lục Lâm Thiên ngồi khoanh chân trong ao nước, vầng sáng màu vàng nhạt bao phủ quanh thân hắn. Bên ngoài vầng sáng có các tia năng lượng mỏng manh nhỏ xíu liên tục xuyên qua vầng sáng cuối cùng chui vào người Lục Lâm Thiên.

Sau khi vào trạng thái tu luyện huyền diệu, Lục Lâm Thiên không có khái niệm về thời gian. Khí thế tràn ra từ người Lục Lâm Thiên đang chậm rãi tăng lên, thoạt trông tốc độ khá chậm đang lặng lẽ bò lên.

Khí thế đẳng cấp linh lực cũng vậy, đang dần tràn đầy. Cứ theo tốc độ tu luyện thế này muốn đột phá đến Linh Phách lục trọng chỉ là vấn đề về thời gian. Nhưng không biết trong vòng hơn hai mươi ngày này có thể làm được không. Chờ khi linh lực đột phá trước, Lục Lâm Thiên sẽ nhờ vào năng lượng tụ tập để điên cuồng thôn phệ, đột phá.

Thời gian chậm rãi trôi, mọi thứ trong không gian chìm vào yên lặng, chỉ có dòng khí năng lượng bàng bạc kia là luôn rót vào trong ao nước như vĩnh hằng không thay đổi.

Trong một rừng núi có chín bóng người đứng trên mặt đất, là đám chín người Vân Hồng Lăng, Hàn Phong, chiến Đao Khuất Đao Tuyệt.

Lúc này Đổng Phàn đang kích động nhìn chằm chằm không khí đằng trước, nói với Vân Hồng Lăng:

– Sư muội mau nhìn kìa, chúng ta tới nơi rồi. Chắc đó là chỗ của thánh quả Vũ Linh!

Mọi người cùng đưa mắt nhìn tới, trong không gian phía xa trước mặt có một bình nguyên rộng thênh thang. Bình nguyên vô cùng bao la, chính giữa bình nguyên sừng sững một ngọn núi không quá lớn, núi này cô độc đứng trên bình nguyên rộng lớn, khí tức năng lượng đặc biệt đậm đặc toát ra từ ngọn núi, khuếch tán trên bầu trời.

Khí tức này khiến người ngửi tinh thần rung động, nhìn từ xa mỗi người cảm giác có lực lượng to lớnd triệu hoán mình, trái tim đập nhanh theo.

– Đúng rồi, chúng ta đã đến đúng chỗ, đây chính là nơi có thánh quả Vũ Linh.

Vân Hồng Lăng theo ánh mắt Đổng Phàn nhìn hướng ngọn núi kia thì đám người chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phi Ưng Lăng Phong cũng thấy ngọn núi. Bọn họ lần lượt kêu lên, trong mắt tràn ngập rung động.

Chương 471: Thúy Ngọc đột phá

Dọc đường đi đám người đã trải qua các thử thách rèn luyện, mỗi người giờ đây tràn ngập phong sương, rốt cuộc đã đến nơi.

Vân Hồng Lăng cảm nhận khí tức phấn chấn tâm hồn, hưng phấn hét lên:

– Rốt cuộc chúng ta đến nơi, mau đi nhìn xem!

Chân khí vận chuyển dưới chân, Vân Hồng Lăng nhảy vọt lên trước.

Đám người Bá Đao Long Tam, Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần vội vàng vận sức lao nhanh đuổi theo, cả nhóm rất hưng phấn.

– Chúng ta đi!

Tốc độ của đám người rất nhanh, chỉ chốc lát sau đã đến dưới chân núi. Nơi này khí tức bàng bạc lan tràn, trong khí tức có áp lực ức chế linh hồn, làm người ta thấy bị áp chế.

Ngọn núi không cao, chỉ khoảng ngàn thước, đường kính mấy trăm thước. Quanh ngọn núi là bình nguyên to lớn bao la, bốn phía trống rỗng, lặng yên không thanh âm như tĩnh lặng vạn năm.

Giờ phút này, mọi người thấy cảnh quan khiến người rung động. Trên ngọn núi cao ngàn thước, một cái dây leo to đường kính trăm thước tràn ngập ánh sáng màu xanh tựa cây cột chống trời nối liền thiên địa từ dưới lòng đất vươn lên, vòng quanh ngọn núi mấy vòng.

Trên dây leo xanh toát ra khí tức cổ xưa, lá xanh to trăm thước vươn ra bốn phía bao bọc nguyên ngọn núi lại, nên nhìn từ xa khó thể thấy dây leo màu xanh khổng lồ này.

Trên dây leo xanh lúc này ngay vị trí gần đỉnh núi treo chín trái cây màu đỏ xanh to cỡ nắm tay trẻ sơ sinh. Chín trái cây nhỏ bên dưới dây leo và lá cây khổng lồ không chút bắt mắt.

Nhưng lúc này từng đợt năng lượng cực kỳ đậm đặc toát ra từ trái cây nhỏ màu xanh đỏ kia khuếch tán trong không gian, khiến không gian rộng lớn này tràn ngập năng lượng đậm đặc.

Lúc này mọi người mới phát hiện năng lượng nguyên mật địa dường như phát ra từ chín trái cây nhỏ này. Năng lượng dồi dào quanh chín trái cây thậm chí làm không gian gợn sóng.

Hàn Phong ngạc nhiên hưng phấn nói:

– Là thánh quả Vũ Linh, đây chính là thánh quả Vũ Linh!

Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt nhìn chằm chằm chín trái cây nhỏ, nói:

– Có vẻ phải mấy ngày nữa thánh quả Vũ Linh mới chín, chúng ta đến sớm mấy ngày.

Vân Hồng Lăng nói:

– Năng lượng đậm quá, chúng ta tu luyện tại đây chờ vài ngày đi. Năng lượng chỗ này mạnh hơn những chỗ khác nhiều, chúng ta đừng bỏ lỡ cơ hội tốt này.

Mọi người đều phát hiện năng lượng trong không gian này đậm đặc hơn chỗ khác nhiều. Năng lượng bàng bạc tràn ngập khiếp hồn người.

Trong chín người, một trong hai thanh niên tham gia cuối cùng lên tiếng:

– Xem ra chúng ta tới chỗ này sớm nhất, nếu lúc thánh quả Vũ Linh chín mà người khác chưa tới là chúng ta sẽ thuận lợi hái được thánh quả Vũ Linh.

Một giọng nói âm trầm vang lên:

– Hừ! suy nghĩ rất khôn nhưng tiếc rằng không như ý muốn của các ngươi.

Vù vù vù!

Tiếng nói dứt, một bóng người đáp xuống trước ngọn núi, ánh mắt âm trầm, thân mặc trường bào, chính là Triệu Kình Hải, đứng đầu xếp hạng Long Bảng.

– Triệu Kình Hải!

Chín người biến sắc mặt, trong lòng mỗi người nghĩ rằng nếu người khác không tới kịp thì chín người sẽ thuận lợi mỗi người một trái thánh quả Vũ Linh nhưng bây giờ ước muốn đó không thực hiện được.

Vù vù vù!

Vài tiếng xé gió bay nhanh đến, nhảy vọt đáp xuống bên cạnh Triệu Kình Hải, là đoàn tám người Triệu Kình Thiên, Tằng Sở Hùng,

Đoàn người nhìn chằm chằm ngọn núi, rất rung động, giật mình:

– Là thánh quả Vũ Linh, đúng là thánh quả Vũ Linh!

Vân Hồng Lăng hờ hững liếc Triệu Kình Hải:

– Đến thì đến, muốn có được thánh quả Vũ Linh phải xem bản lĩnh của mình.

– Hồng Lăng tiểu thư nói đúng. Muốn có được thánh quả Vũ Linh thì phải dựa vào bản lĩnh của mình.

Triệu Kình Hải lên tiếng:

– Nhưng không ngờ mới ba tháng mà Hồng Lăng tiểu thư đã đột phá đến Vũ Phách bát trọng.

Ánh mắt Vân Hồng Lăng sa sầm:

– Không bao lâu sau sẽ đột phá đến Vũ Phách cửu trọng, tin tưởng sắp tới đây ta sẽ đuổi kịp ngươi!

Triệu Kình Hải lộ biểu tình giật mình:

– Linh lực tam hệ đúng là đáng sợ.

Triệu Kình Hải bất giác nhớ đến Lục Lâm Thiên, lần trước gã không giết hắn, dựa vào tốc độ tu luyện Vũ Giả tam hệ của đối phương sau này sẽ càng khó đối phó hơn.

Hàn Phong mở miệng nói:

– Thánh quả Vũ Linh chưa chín, theo ta thấy mọi người ai nấy lo tu luyện đi, đừng lãng phí thời gian. Tu luyện ở chỗ này có lẽ tăng tốc gấp sáu, bảy lần.

Triệu Kình Hải cười nói:

– Cũng tốt, vậy mọi người hãy tu luyện đi. Tất cả là đồng môn, không cần lo có người thừa dịp tu luyện xuống tay. Chờ khi thánh quả Vũ Linh chín sẽ phân cao thấp.

Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt cười phá lên:

– Ha ha ha! Vậy đi tu luyện!

Nụ cười này rõ ràng là ngoài cười nhưng trong không cười.

Nghe Triệu Kình Hải nói, đám người chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Hàn Phong, Đổng Phàn, Phi Ưng Lăng Phong chỉ cười cười. Ai đều biết người đến được đây không khờ, hai huynh đệ Triệu Kình Hải sống như thế nào trong Vân Dương tông thì mọi người đều hiểu rõ. Tất cả mặc dù là đồng môn nhưng hai huynh đệ Triệu Kình Hải mặt ngoài thân thiện, trong xương thì rất độc ác. Rất có thể hai huynh đệ sẽ làm chuyện lén xuống tay với đồng môn.

Mặt ngoài mọi người không lộ vẻ gì, toàn là đệ tử trên Long Bảng, thực lực cách biệt không quá xa, bản thân bọn họ cũng không dễ chọc.

Triệu Kình Hải không để bụng trước phản ứng của mọi người. Hai đoàn người tự ngồi xếp bằng trong góc riêng bắt đầu tu luyện. Trước năng lượng dồi dào này không ai muốn bỏ qua cơ hội tốt để tu luyện.

Vân Hồng Lăng nhìn mọi người chằm chằm, từ từ ngồi xếp bằng, mắt nhìn phía xa đăm đăm.

Vân Hồng Lăng lẩm bẩm:

– Sao biểu tỷ và tiểu tặc kia còn chưa đến? Chắc không phải đã gặp nguy hiểm gì chứ?

Vân Hồng Lăng tiếp tục nhìn phương xa và thì thào:

– Tiểu tặc thối, ta tức giận vậy mà ngươi cũng mặc kệ ta luôn, không chịu dỗ dành ta, có gặp nguy hiểm gì cũng đáng đời.

– Thôi đừng gặp nguy hiểm gì, ta còn phải tự tay dạy ngươi một bài học.

Một lát sau mọi người chìm trong trạng thái tu luyện. Trên ngọn núi, chín trái thánh quả Vũ Linh liên tục khuếch tán năng lượng bàng bạc.

Vù vù vù!

Một ngày sau, trước ngọn núi, trong đoàn người Triệu Kình Hải, một thanh niên áo trắng toàng thân phủ trong ánh sáng lam nhạt, khí thế nhanh chóng tăng vọt.

Bùm!

Trong đan điền khí hải của thanh niên áo trắng phát ra tiếng trầm đυ.c, khí thế tăng vùn vụt. Thanh niên từ Vũ Phách bát trọng đột phá đến cửu trọng.

Thanh niên áo trắng đột phá gây nhiều chú ý, thế nên tiếp theo mọi người càng cố gắng tu luyện hơn. Trong mật địa này đột phá không phải chuyện đáng để ngạc nhiên.

Thời gian lại chậm rãi trôi, lúc này không ai biết lòng đất ngay bên dưới bọn họ còn có nhiều yêu thú ngũ giai và Lục Lâm Thiên cũng đang chăm chỉ tu luyện. Năng lượng trong lòng đất đậm đặc hơn không gian bọn họ ở nhiều.

Trong cái hang dưới lòng đất, một luồng dao động cuộn trào trong ao nước. Hiện tại trong cái ao màu trắng ngà, vầng sáng lấp lánh, khí thế của Thúy Ngọc đang tăng nhanh, xung quanh không gian bao phủ trong linh lực đậm đặc cường đại.

Khí thế đó thật lâu về sau mới ngừng tăng lên, lúc này Thúy Ngọc còn tiếp tục tu luyện.

Trên ngọn núi bên ngoài từ bao giờ màu sắc chín trái thánh quả Vũ Linh bắt đầu thay đổi, sắc xanh trong màu xanh đỏ tan dần, khí tức càng đậm đặc. Luồng năng lượng khổng lồ lan tràn nguyên mật địa.

Chương 472: Bắt đầu đột phá

Cùng với năng lượng khuếch tán, yêu thú trong mật địa tham lam tu luyện. Đối với vô số yêu thú trong mật địa thì thời gian có thể tu luyện đếm trên đầu ngón tay, nên chúng rất chăm chỉ tu luyện.

Không biết từ bao giờ vầng sáng màu lục bao phủ quanh người Vân Hồng Lăng dần rực sáng, khí thế tăng lên. Trong thiên địa đang điên cuồng tụ tập năng lượng lại.

Năng lượng tụ tập nhanh ảnh hưởng người xung quanh.

Giờ phút này, ánh sáng màu lục trên người Vân Hồng Lăng đã đến mức độ rực rỡ, năng lượng khổng lồ quanh thân nàng tụ thành lốc xoáy quay xung quanh, chân khí thẩm thấu ra chấn không gian lan tràn sóng gợn.

Nhiều đệ tử cảm nhận khí tức từ người Vân Hồng Lăng, tặc lưỡi than:

– Lại sắp đột phá, đúng là yêu nghiệt.

Trong ba tháng, đây là lần thứ ba Vân Hồng Lăng đột phá.

Bùm!

Trong đan điền khí hải của Vân Hồng Lăng vang tiếng trầm đυ.c, khí tức như vòi rồng rít gào dâng cao. Chân khí quanh thân Vân Hồng Lăng xen lẫn năng lượng thiên địa bị hút nhanh vào người nàng, khí thế đã đến Vũ Phách cửu trọng.

Mọi người tặc lưỡi than:

– Yêu nghiệt!

So với yêu nghiệt tu luyện này, với người bình thường thì bọn họ đã là rồng phượng trong cõi người. Nhưng trước mặt Vân Hồng Lăng thì cả đám đành mặc cảm. Bọn họ tu luyện trong mật địa tăng tốc gấp năm lần, còn Vân Hồng Lăng vì là Vũ Giả tam hệ nên nhanh hơn gấp mười lăm lần.

Đây là khái niệm gì? Tức là chỉ mới gần ba tháng nhưng tính ra Vân Hồng Lăng đã tu luyện qua bốn mươi lăm tháng, gần bốn năm.

Mọi người cảm thán Vân Hồng Lăng đột phá nhanh, rồi tiếp tục tĩnh tâm tu luyện. Năng lượng dồi dào nơi này mang đến ích lợi cho việc tu luyện nên ai cũng muốn cố gắng tu luyện nhiều hơn một chút, để mình tiến bộ hơn.

Trong hang ngầm dưới đất, bên trong ao nước năng lượng chợt cuồn cuộn kịch liệt, dòng khí năng lượng tác động từ bên ngoài ồ ạt rót vào trong ao nước, cuồng bạo đổ ập vào trong ao.

Hiện tượng này kéo dài khoảng mấy canh giờ, ao nước sôi sục càng lúc càng dữ dội, từ trong ao bắn ra mấy cột sáng. Cột sáng bắn lên nóc hang. Một luồng sáng màu vàng từ trong ao nước bắn lên cao, bay ra khỏi ao nước.

– Grao!

Tiểu Long to lớn nhảy ra khỏi ao nước trước, cái đầu to mấy thước xoay quanh trên thánh đằng kết ra thánh quả Vũ Linh trong ao nước. Khí thế khìếp người rít gào trong không gian mang theo uy hìếp khủng bố.

Thân hình Tiểu Long không ngừng phồng to ra, thân hình nó chỉ thò ra ngoài khoảng trăm thước, cái đuôi to và phần eo còn chìm trong nước. Vảy lóe ánh sáng, mỗi khối vảy đều hấp thu năng lượng khổng lồ này.

Ao nước cuồn cuộn không dứt, từng đợt sóng gợn tuôn ra.

Một lát sau thân thể Tiểu Long đã to cỡ năm thước, chắc chiều dài cũng đến mức khổng lồ.

Ánh sáng trên người Tiểu Long càng lúc càng bóng loáng, khí thế ngày càng khủng bố. Con mắt to thứ ba dựng đứng trên đầu Tiểu

Long đã dần mở ra từ bao giờ.

Có ánh sáng thần dị quay quanh người Tiểu Long, trong con mắt to thứ ba như có lực thôn phệ vô cùng. Dòng năng lượng rót vào ao nước giờ bị Tiểu Long tách ra một phần nhỏ bị con mắt thứ ba liên tục hấp thu.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Bốn luồng sáng bắn ra từ trong ao nước, đó là bốn con yêu thú ngũ giai Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ, Nghịch Lân Yêu Bằng biến to hai thước.

Bốn con yêu thú vẻ mặt nghi hoặc nhìn ánh sáng bao bọc toàn thân Tiểu Long:

– Yêu Vương đang đột phá, lực uy hïếp mạnh quá, ta còn tưởng là Bạch Linh yêu vương đang đột phá.

Trong người bốn con yêu thú bất giác cảm nhận uy hïếp đến từ linh hồn và huyết mạch.

Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao kinh ngạc nói:

– Khí tức Yêu Hoàng, đây là khí tức của Yêu Hoàng!

Người Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao run rẩy, khí thế này làm chúng nó dù có thực lực mạnh hơn nữa cũng bị ức chế.

Thái Âm Yêu Thỏ kinh sợ nói:

– Không đúng, hình như đây là khí Linh Hoàng.

Nghịch Lân Yêu Bằng nói:

– Yêu Vương đang ngưng tụ yêu đan, chúng ta không được quấy rầy, tu luyện tiếp đi.

Bốn con yêu thú tiếp tục chui vào ao nước.

Khí thế của Tiểu Long càng lúc càng mạnh, con mắt thứ ba trên đầu ngày càng sáng như có ánh sao bắn vào.

Mấy canh giờ sau, Tiểu Long chợt mở mắt ra, ba con mắt cùng mở, tiếng gầm rống vang vọng.

– Grao!

Tiếng rống như rồng ngâm, thanh âm biến thành sóng khuếch tán.

Trên mặt đất, mười tám đệ tử Vân Dương tông chợt mở mắt ra căng thẳng nhìn bốn phía nhưng không thấy yêu thú nào.

– Ủa? Có yêu thú?

Đổng Phàn cảnh giác nhìn xung quanh, nói:

– Tiếng rống của yêu thú vừa rồi mạnh thật.

Vân Hồng Lăng nói:

– Có lẽ phía xa có yêu thú đang đột phá, tất cả tiếp tục tu luyện đi.

Vân Hồng Lăng nhìn chằm chằm phía trước, trong mắt chất chứa lo lắng.

Trong ao nước, thế giới màu trắng ngà, một vầng sáng vàng nhạt bao bọc, có bóng người đang hấp thu năng lượng trong ao nước kéo dài mãi không dứt.

Trong lúc tu luyện thời gian qua rất nhanh. Lục Lâm Thiên hoàn toàn tiến vào trạng thái tu luyện, hắn đã quên đi thời gian. Đây là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên tu luyện với trạng thái bình thường.

Mục tiêu hiện tại của Lục Lâm Thiên là đột phá đẳng cấp Linh Phách lục trọng, mượn cơ hội lúc đột phá tụ tập lại năng lượng là hắn có thể liên tục thôn phệ cho đến khi nào không muốn nữa thì thôi.

Đột phá Linh Phách lục trọng là Lục Lâm Thiên định trực tiếp nuốt lực lượng lại lên đến thất trọng, có thể thừa dịp đột phá luôn chân khí. Chờ khi tu vi của Lục Lâm Thiên lên đến Vũ Phách lục trọng, Linh Phách lục trọng thì thực lực sẽ cường đại hơn nhiều. Cao hơn nữa thì không thể quá tham lam, nếu sinh ra ảnh hưởng cho việc tu luyện về sau là mất nhiều hơn được.

Thời gian trôi qua, mọi thứ bên ngoài bị khí tức đột phá của Tiểu Long, Thúy Ngọc bao phủ nên không ảnh hưởng đến Lục Lâm Thiên. Lúc này hắn đã tiến vào trạng thái hoàn toàn tập trung tu luyện.

Một phút nào đó, trong không gian ao nước trắng sữa tĩnh lặng, xung quanh Lục Lâm Thiên có một chút động tĩnh.

Vù vù vù!

Trong ao nước năng lượng lại sôi trào, sóng năng lượng kịch liệt lển.

Xung quanh Lục Lâm Thiên nổi lên vầng sáng màu vàng đất, sau có vòng sáng trong suốt màu trắng bao bọc. Năng lượng trong ao nước như bị lôi kéo điên cuồng tụ tập vào vòng sáng, các tia năng lượng xuyên qua vòng sáng đặc đến mức mắt thường trông thấy.

Hồn đan trong đầu Lục Lâm Thiên đang xoay nhanh, hấp thu linh lực tẩm bổ bản thân hắn và có lực lượng vô hình đang tăng lên.

Khí thế quanh người Lục Lâm Thiên còn đang tăng vọt, lỗ chân lông toàn thân hắn điên cuồng thôn phệ năng lượng. Dao động năng lượng trong vòng sáng càng lúc càng kịch liệt.

Từng đợt năng lượng đậm đặc không ngừng toát ra từ ao nước rồi liên tục ùa vào Lục Lâm Thiên trong vòng sáng, năng lượng ngày càng đậm đặc thoáng chốc tụ lại bên cạnh hắn, đến mức độ hắn không kịp hấp thu.

Giờ phút này, năng lượng cuồng bạo vẫn còn tiếp tục tụ tập. Quanh Lục Lâm Thiên, trong năng lượng đậm đặc cuồng bạo vòng sáng cũng tràn ngập, trướng to ra.

Bùm!

Đầu Lục Lâm Thiên chợt vang tiếng nổ trầm đυ.c, khí thế quanh thân hắn tăng vọt. Chớp mắt khí thế quanh người Lục Lâm Thiên đã đến mức Linh Phách lục trọng, năng lượng cuồng bạo fua vào người hắn. Năng lượng hùng dũng tụ tập lại, ao nước năng lượng dao động dữ dội, trông rất đồ sộ.

Chương 473: Thánh quả chín (1)

Năng lượng to lớn tụ tập lại hóa thành vòng xoáy quanh thân Lục Lâm Thiên, vòng xoáy xoay tròn, tốc độ càng lúc càng nhanh kèm theo sóng năng lượng đụ.ng mạnh vào người hắn phát ra tiếng ầm ầm.

– Thôn phệ!

Lục Lâm Thiên chợt mở mắt ra, thủ ấn thay đổi, nhếch môi lộ nụ cười. Từng đợt năng lượng tụ tập lại quanh người Lục Lâm Thiên, hắn trực tiếp thôn phệ nó.

Ngũ sắc vũ đan xoay nhanh trong người Lục Lâm Thiên, không ngừng thôn phệ năng lượng cuồng bạo vọt tới. Hơi luyện hóa năng lượng này là có thể hóa thành chân khí, linh lực cùng ùa vào đan điền khí hải và đầu óc Lục Lâm Thiên.

Chân khí bàng bạc chảy trong kinh mạch, kinh mạch của Lục Lâm Thiên vốn rộng và dẻo dai nhưng lúc này nó phồng to căng cứng đau nhức đủ thấy năng lượng này cuồng bạo cỡ nào.

Trong đan điền khí hải, chân khí tăng nhanh chóng mặt trong sự cuồng bạo tuôn trào, chỉ giây lát đã đến bờ đột phá. Tuy về đẳng cấp chân khí thì Lục Lâm Thiên chỉ là Vũ Phách ngũ trọng trung kỳ nhưng trong thời gian này tốc độ tu luyện chân khí nhanh hơn linh lực gấp ba lần. Khi linh lực đột phá Linh Phách lục trọng thì đẳng cấp Vũ Giả của Lục Lâm Thiên cũng đến Vũ Phách ngũ trọng.

Chân khí dồi dào luyện hóa từ lực thôn phệ làm đột phá gần ngay trước mắt.

Điên cuồng thôn phệ, điên cuồng luyện hóa. Giờ Lục Lâm Thiên ở trong ao nước, phát huy tác dụng nghịch thiên của Âm Dương Linh Vũ quyết đến cực độ. Tốc độ thôn phệ tu luyện làm sao người bình thường có thể sánh bằng?

Bùm!

Trong đan điền khí hải vang tiếng nổ trầm đυ.c, khí thế đột nhiên lại tăng vọt. Lục Lâm Thiên một lần nữa đột phá Vũ Giả lục trọng, nhờ vào sức bật này càng điên cuồng thôn phệ.

Thời gian chậm rãi trôi, trong mật địa không biết từ bao giờ sắc trời mờ tối càng tối tăm hơn. Đặc biệt là chỗ thánh quả Vũ Linh, có lẽ vì năng lượng dao động khiến sóng không gian trên ngọn núi lung lay.

Mùi năng lượng đậm đặc khuếch tán, trên ngọn núi, chín trái nhỏ từ màu xanh đỏ biến thành màu hồng.

Ầm ầm ầm!

Mặt đất phát ra các tiếng nổ, động đất rung mạnh, ngọn núi khổng lồ run rẩy.

Vù vù vù!

Mười tám người cùng mở mắt ra, lập tức nhìn hướng thánh quả Vũ Linh trên ngọn núi giờ đã đổi màu hồng.

Cả đám thì thào:

– Sắp chín rồi.

Mười tám người đứng dậy chia ra hai đội tụ tập lại với nhau. Mười tám người trừ nhìn chằm chằm thánh quả Vũ Linh trên ngọn núi ra ánh mắt cảnh giác quan sát chín người đối phương.

Triệu Kình Hải mỉm cười nói:

– Ha ha ha! Thánh quả Vũ Linh sắp chín!

Đôi mắt Triệu Kình Hải hơi âm trầm nhìn chín người đội khác.

Phi Ưng Lăng Phong lên tiếng:

– Vậy hãy tựa dựa vào bản lĩnh đi, chín trái thánh quả Vũ Linh đã định trước trong chúng ta nơi đây có một nửa người không thể chiếm được.

Triệu Kình Thiên lạnh nhạt nói:

– Mọi chuyện bằng vào bản lĩnh đi.

Chân khí bắt đầu chuyển động trong người Triệu Kình Hải, gã quyết tâm có được thánh quả Vũ Linh.

Vân Hồng Lăng nhìn chằm chằm phía xa, trong mắt ngày càng lo âu:

– Sắp đến lúc rồi, sao vẫn chưa tới?

Trên núi, chín trái thánh quả Vũ Linh tiếp tục tỏa ra sóng dao động, màu sắc đang chậm chạp biến thành đỏ rực.

Mười tám người chờ dưới chân núi, không ai nói chuyện nhưng có khí thế đang âm thầm lên cao. Chân khí vận chuyển trong thân thể mỗi người, chỉ chờ đến phút cuối thì tất cả sẽ bộc phát ngay. Tại đây không ai là kẻ yếu, toàn là đại biểu trong người trẻ tuổi, có thể tưởng tượng khí thế dữ dội cỡ nào.

Trong hang, một bóng dáng yêu kiều và năm con yêu thú đã ở bên ngoài ao nước năng lượng. Đó là Thúy Ngọc, Tiểu Long, Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ, Nghịch Lân Yêu Bằng.

Trong ao nước, năng lượng cuồng bạo đang sôi trào, sóng nước dập dềnh như nước sôi.

Nghịch Lân Yêu Bằng nhìn chăm chú vào ao nước, cường đại.

– Yêu Vương, lão đại của Yêu Vương thật khủng bố, liên tục đột phá ba ngày.

Lúc này Tiểu Long nói tiếng người:

– Hừ! Đó là đương nhiên.

Tiểu Long xoay quanh trên vai Thúy Ngọc, người nó lóe ánh sáng vàng lấp lánh, vô hình trung khí thế xen lẫn lực uy hiếp.

Thúy Ngọc nhìn đăm đăm ao nước, trong mắt tràn ngập kinh ngạc kêu lên:

– Chẳng lẽ thực sự là linh vũ song tu? Còn có loại hiệu quả này tốc độ đột phá này thật là khủng bố.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Trong ao năng lượng, trên dây leo khổng lồ có vầng sáng dọc theo dây leo bắn vọt lên, nguyên dây leo lắc lư.

Ầm ầm ầm!

Lúc này nguyên lòng núi lắc mạnh một cái.

Nghịch Lân Yêu Bằng nhìn dây leo:

– Thánh quả sắp chín.

Tiểu Long chớp mắt, hơi lo lắng:

– Sao lão đại còn chưa ra?

Lão đại đến cũng vì thánh quả Vũ Linh.

Thúy Ngọc nhìn cái ao:

– Chắc sắp ra rồi.

Trong cảm ứng tinh thần, năng lượng trong ao nước đã đến đỉnh cao, mặt nước sôi trào giờ đã lặng lại.

Huyết Ngọc Yêu Hổ trầm giọng nói:

– Khí thế thật mạnh.

Huyết Ngọc Yêu Hổ cảm giác trong thánh trì như có năng lượng khổng lồ sắp phun trào ra.

Tiểu Long ngước đầu nhỏ, mắt nhìn chằm chằm ao nước:

– Rốt cuộc lão đại đi ra.

Bùm!

Tiểu Long mới nói xong thì mặt nước mới rồi còn tĩnh lặng chợt như có tảng đá nặng ngàn cân bắn ra vô số cột nước trắng sữa thẳng lên nóc thạch nhũ. Cột nước bắn tung rồi đổ ập xuống, Thúy Ngọc và lũ yêu thú lập tức dựng vòng sáng mới không bị lan đến.

Khi cột nước bắn ra thì kèm theo tiến hú dài.

– Grao!

Sóng âm làm cột nước bắn tung tóe va chạm vào nóc hang đá, tảng đá đen bóng nứt vết rạn cạn.

Vù vù vù!

Một bóng áo xanh lao ra khỏi ao nước, quanh thân bao bọc chân khí bàng bạc phá tan mặt nước. Người áo xanh đứng lơ lửng trên ao nước giây lát rồi đáp xuống đất.

Thúy Ngọc trân trân nhìn:

– Vũ Phách thất trọng!

Thúy Ngọc cảm nhận khí thế phát ra từ người áo xanh, biểu tình cực kỳ giật mình. Mới gần một tháng mà tiểu tử này đột phá quá nhanh, Vũ Phách ngũ trọng trực tiếp lên thất trọng.

Lục Lâm Thiên nhếch môi vừa lòng cười:

– Rốt cuộc đột phá.

Mọi thứ đúng như Lục Lâm Thiên dự đoán, linh lực đột phá trước, nhờ vào năng lượng tụ tập lúc đột phá rồi hắn vận dụng lực thôn phệ cứ đột phá liền tù tì.

– Vũ Phách thất trọng đỉnh phong, Linh Phách thất trọng đỉnh phong.

Lục Lâm Thiên cảm giác chân khí, linh lực tràn đầy trong cơ thể, hồn đan không ngừng lớn hơn. Nhờ năng lượng này nên linh hồn được nhiều ích lợi, mọi thứ khiến Lục Lâm Thiên rất vừa lòng.

Lúc này nếu lần thứ hai gặp Triệu Kình Thiên kia Lục Lâm Thiên tự tin trăm phần trăm có thể đánh lại gã. Lần trước đấu với Triệu Kình Hải thì Lục Lâm Thiên mới là Vũ Phách tứ trọng, hiện tại hắn là đỉnh Vũ Phách thất trọng, thực lực tăng lên gấp mấy lần. Nếu lại đυ.ng độ, chắc Lục Lâm Thiên không tệ đến mức không đánh lại đi?

Tiểu Long thốt tiếng người:

– Lão đại!

Tiểu Long nhanh chóng bò lên vai Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm Tiểu Long hiện tại:

– Tiểu Long, đệ đột phá tứ giai ngưng tụ yêu đan rồi hả?

Thân hình thu nhỏ như cũ nhưng vảy của Tiểu Long lóe ánh sáng, vô hình trung toát ra lực uy hϊếp. Cộng với lúc này Tiểu Long nói tiếng người, Lục Lâm Thiên biết ngay nó đã đến đẳng cấp tứ giai.

Chương 474: Thánh quả chín (2)

Giọng Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên như không muốn ai nghe thấy:

– Lão đại, đệ đột phá tứ giai nhưng không phải ngưng tụ yêu đan mà là linh đan.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi:

– Sao lại vậy? Đệ là linh thú?

Tiểu Long nói:

– Đệ cũng không biết, đệ cảm giác mình vừa là yêu thú vừa là linh thú.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Trong ao nước lại có dải sáng dọc theo dây leo bắn lên nóc hang, cả lòng núi lần nữa rung rinh. Áp lực năng lượng to lớn càng đậm hơn.

Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao nói:

– Yêu Vương, thánh quả sắp chín rồi!

Lục Lâm Thiên nhìn dây leo trong ao:

– Thánh quả Vũ Linh.

Trong ao nước, năng lượng vô tận đang bị dây leo liên tục hấp thu thế nên mới xuất hiện loại báu vật thánh quả Vũ Linh thế này.

Lục Lâm Thiên nhíu mày hỏi:

– Bạch Linh tiểu thư đâu? Vẫn còn chưa ra sao?

Lục Lâm Thiên còn phải chờ Bạch Linh ra tay giúp hắn giành hết thánh quả Vũ Linh.

Nghịch Lân Yêu Bằng nói với Lục Lâm Thiên:

– Lão đại của Yêu Vương, Bạch Linh Yêu Vương đang trong phút đột phá then chốt, trước đó đã dặn dò chúng ta hỗ trợ tranh cướp thánh quả Vũ Linh rồi.

Tiểu Long chớp mắt nhỏ nói:

– Cái gì mà lão đại của Yêu Vương? lão đại của ta tất nhiên là lão đại của các ngươi, sau này các ngươi gọi là…

Tiểu Long nói với bốn yêu thú ngũ giai Nghịch Lân Yêu Bằng:

– Về sau hãy gọi là chủ nhân.

Bốn con yêu thú ngũ giai gật đầu, nói:

– Tuân lệnh Yêu Vương!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Thôi chúng ta ra ngoài đi.

Có bốn con yêu thú ngũ giai Nghịch Lân Yêu Bằng ra tay, đặc biệt là Thái Âm Yêu Thỏ, Nghịch Lân Yêu Bằng, một con là yêu thú ngũ giai trung kỳ, một con là ngũ giai hậu kỳ, thực lực đủ để tranh cướp thánh quả Vũ Linh.

Nghịch Lân Yêu Bằng lên tiếng:

– Chủ nhân, đằng trước có một cửa hang có thể đi thẳng ra bên ngoài, mời đi theo ta.

Thúy Ngọc truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên:

– Lâm Thiên, ngươi định mang theo những yêu thú này đi tranh giành thánh quả Vũ Linh sao?

Lục Lâm Thiên truyền âm đáp:

– Đúng vậy!

Đến đẳng cấp Vũ Phách là Lục Lâm Thiên làm được thuật truyền âm, cái này không phải thủ đoạn cao siêu gì, cứ đến đẳng cấp thực lực Vũ Phách là cơ bản có thể truyền âm.

Thúy Ngọc kinh ngạc hỏi:

– Hay ngươi định chiếm hết thánh quả Vũ Linh?

Xem trận thế bốn con yêu thú ngũ giai thì mười tám đệ tử Vân Dương tông có hợp tác lại cũng không đối kháng nổi.

Lục Lâm Thiên nhìn Thúy Ngọc mỉm cười:

– Sẽ không chiếm hết, vừa lại một trái cho nàng và Hồng Lăng là được, ta chỉ lấy bảy trái.

Lục Lâm Thiên lại truyền âm:

– Nhớ là giữ kín tất cả, đến lúc đó đừng để người phát hiện chúng ta và yêu thú hợp tác.

Thúy Ngọc ngây người, nàng không ngờ Lục Lâm Thiên thật sự định chiếm hết thánh quả Vũ Linh. Đám người trong Vân Dương tông lần này sẽ phải thất vọng, e rằng lúc ra mật địa thì cường giả nguyên Vân Dương tông sẽ trợn tròn mắt.

Ầm ầm ầm!

Trên mặt đất, ngọn núi lung lay. Trên dây leo khổng lồ, bao gồm lá cây cũng có ánh sáng lóe qua. Trong không gian lại tăng thêm năng lượng đậm đặc đè ép dòng không khí từ từ lắc lư.

Trên ngọn núi, chín trái nhỏ gần đỏ rực, năng lượng đậm đặc phát hiện như có ma lực hấp dẫn mọi người, khiến người nhìn thấy nó không kiềm được muốn cắn một miếng.

– Thánh quả Vũ Linh sắp chín rồi.

Mọi người đều nhìn chằm chằm chín trái thánh quả Vũ Linh trên ngọn núi, trong mắt tất cả rực cháy ngọn lửa ngày càng lớn.

Lúc này mọi người tập trung tinh thần vào thánh quả Vũ Linh trên ngọn núi, chực chờ ra tay trước, bởi vậy không ai phát hiện có hai bóng người xuất hiện cách trăm thước.

Một thanh âm lạnh nhạt vang lên:

– Xem ra ta đến vừa lúc.

Mười tám người nghe tiếng cùng ngoái đầu lại nhìn phía sau, các cặp mắt thay đổi cảm xúc. Người biến đổi lớn nhất là bốn người Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên, Tằng Sở Hùng, Vân Hồng Lăng. Đương nhiên lý do Vân Hồng Lăng biến sắc mặt khác với đám người Triệu Kình Hải.

Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt nhìn Lục Lâm Thiên, cười to bảo:

– Ha ha ha! Lục Lâm Thiên, ta cứ tưởng ngươi không đến kịp, xem ra ta lại có thêm hai suất phải đối phó cạnh tranh rồi.

Trong mắt Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt rực cháy chiến ý.

Thúy Ngọc nhìn Khuất Đao Tuyệt, cười bất đắc dĩ. Chỉ có thêm hai suất phải đối phó cạnh tranh sao? Còn năm con yêu thú ngũ giai chưa ra tay nữa, thánh quả Vũ Linh đã có chủ rồi.

Lục Lâm Thiên quét mắt qua mọi người, trong mắt lộ vẻ ngạc nhiên:

– Đến sớm không bằng đúng lúc, xem ra các vị đợi đã rất lâu rồi?

Trong mười tám người này những người dưới đẳng cấp Vũ Phách hầu như đều đột phá, từ Vũ Tướng trở lên xem khí tức thì cũng tinh tiến khá nhiều.

Khi Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào Vân Hồng Lăng, hắn lộ tia mắt giật mình:

– Nha đầu này đúng là yêu nghiệt tu luyện.

Vân Hồng Lăng đến Vũ Phách cửu trọng, ba tháng mà đột phá đến tam trọng, tốc độ tu luyện này không uổng là có tiếng yêu nghiệt.

Lục Lâm Thiên ngẫm lại bản thân trong ba tháng này tuy hắn cũng đột phá tam trọng nhưng đẳng cấp càng cao thì khi đột phá càng khó khăn, so sánh thì tốc độ đột phá của Vân Hồng Lăng dường như mạnh hơn Lục Lâm Thiên một chút.

Lục Lâm Thiên nhướng mày sau đó nghĩ thông. Nếu tính nghiêm khắc thì Lục Lâm Thiên chỉ nuốt năng lượng hai lần trong kiến túc di tích cung điện khổng lồ, và hang ngầm rồi đột phá, toàn là chuyện trong vòng một tháng nay. Cộng với khí hải đan điền trong cơ thể Lục Lâm Thiên khổng lồ, nên tính ra tốc độ tu luyện yêu nghiệt của Vân Hồng Lăng không thể sánh bằng tốc độ Âm Dương Linh Vũ quyết thôn phệ và luyện hóa.

Cảm giác Lục Lâm Thiên nhìn mình, Vân Hồng Lăng hầm hừ:

– Hừ!

Lo lắng trong mắt Vân Hồng Lăng đã tan biến, lần nữa chỉ tràn đầy ai oán Lục Lâm Thiên.

– Lục Lâm Thiên, áp lực đến rất đúng lúc, chờ chuyến đi mật địa qua đi chúng ta lại so đấu một trận được không?

Bá Đao Long Tam nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, nói:

– Nếu ngươi bị thua thì hãy cách xa Vô Song sư muội đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Tùy thời theo đến cùng.

Lục Lâm Thiên hỏi lại:

– Còn nếu ta thắng thì sao?

– Cái này…

Dường như Bá Đao Long Tam không ngờ Lục Lâm Thiên thật sự đồng ý, gã do dự một chút, nói:

– Nếu ngươi thắng thì sau này Long Tam ta đi theo làm tùy tùng hầu hạ ngươi. Ta muốn nhìn xem người lọt vào mắt Vô Song sư muội rốt cuộc mạnh đến mức nào.

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười:

– Ta chờ.

Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt nhìn Lục Lâm Thiên đăm đăm, mắt hấp háy tia sáng:

– Lục Lâm Thiên, đã đến lúc, đừng quên ước hẹn của chúng ta.

Đáy mắt Lục Lâm Thiên lóe chiến ý:

– Chờ sau khi ra ngoài tùy thời đến.

Lúc ở Vạn Vũ Lâu hai người đã ước hẹn, chờ khi rời khỏi mật địa có lẽ Lục Lâm Thiên đã đến trình độ có thể đối kháng hạng ba Long Bảng.

Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt mỉm cười nói:

– Một lời đã định, ta sẽ chờ.

Ba người Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên, Tằng Sở Hùng nhìn Lục Lâm Thiên đột nhiên đến, nét mặt sa sầm. Lần trước Lục Lâm Thiên trốn thoát, bọn họ phải sớm giải quyết người này.

Chương 475: Yêu thú ngũ giai Trước Tiếp

Năm người khác trong đội Phi Ưng Lăng Phong nhìn Lục Lâm Thiên, cũng thay đổi sắc mặt. Tuy nhiên bọn họ đã sớm quyết định sẽ không nhúng tay vào chuyện giữa ba người Triệu Kình Hải và Lục Lâm Thiên. Bọn họ đi chung với nhóm Triệu Kình Hải vì giành thánh quả Vũ Linh, không muốn trêu vào bên nào.

Lục Lâm Thiên hờ hững liếc qua đám người Triệu Kình Hải, khóe môi lạnh lùng cong lên.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn dây leo khổng lồ trên ngọn núi trước mặt:

– Đây chính là thánh quả Vũ Linh sao?

Trong dao động sóng năng lượng khiến người vô cùng rung động.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm chín trái cây nhỏ màu gần đỏ thắm trên đỉnh núi, năng lượng khuếch tán khiến người thoải mái vui vẻ như có ma lực vẫy tay mời gọi hắn. Linh lực trong đầu, chân khí trong cơ thể Lục Lâm Thiên không tự chủ được bị lôi kéo chuyển động.

Lục Lâm Thiên rất rung động:

– Năng lượng mạnh quá, nếu ta ăn nó sẽ được ích lợi rất nhiều.

Lục Lâm Thiên cảm giác chín trái thánh quả Vũ Linh, mắt hắn nóng rực.

Ầm ầm ầm!

Ngọn núi lại rung rinh, ánh sáng năng lượng dọc theo dây leo khổng lồ lan tràn lên đỉnh núi rồi chui vào chín trái cây nhỏ, màu sắc trái cây thoáng chốc đỏ rực.

Vù vù vù!

Ngọn núi vừa mới ngừng rung thì lại có một luồng năng lượng dọc theo dây leo khổng lồ bò lên trên ngọn núi. Năng lượng khổng lồ hóa thành vòng sáng năng lượng to lớn đường kính trên trăm thước như núi lửa phun trào bắn vọt lên cao, xua tan dòng không khí trên bầu trời.

Dòng năng lượng khổng lồ này tựa như pháo hoa khi đến không trung cao chót vót thì nổ cái bùm khuếch tán hình vòng cung. Như thể cả mật địa này hình thành màn sáng lơ lửng trên bầu trời, năng lượng bàng bạc đậm đặc đến mức khủng bố.

Xác cặp mắt rung động nhìn. Chín trái thánh quả Vũ Linh trên ngọn núi có màu đỏ thắm, mùi thơm nồng nặc lan tỏa khiến người thèm thuồng.

Không biết là ai kêu lên:

– Thánh quả Vũ Linh chín!

Mọi người tập trung nhìn vào chín trái thánh quả Vũ Linh.

– Thánh quả Vũ Linh!

Mắt ai nấy cũng đỏ ngầu.

– Hành động!

Giật mình qua đi, từng đợt chân khí cường đại tuôn ra, đám người nhảy vọt lên trên.

Vù vù vù!

Trong đám người có Phi Ưng Lăng Phong, Vân Hồng Lăng, Hàn Phong là nhanh nhất. Chân khí xoay tròn dưới chân ba người, tốc độ nhanh như tia chớp. Không có gì bất ngờ, toàn là vũ kỹ thân pháp huyền cấp sơ giai Phù quang Lược Ảnh.

Cũng vào lúc này, chân khí vận chuyển dưới chân Lục Lâm Thiên:

– Tiểu Long, chuẩn bị đi!

Tiểu Long ở trên vai Lục Lâm Thiên chớp mắt hóa thành luồng sáng bắn ra.

Vù vù vù!

Hai mươi bóng người giờ nhanh như chớp lao lên, chín trái thánh quả Vũ Linh, chỉ chín người có được. Tốc độ của ai nhanh thì cơ hội lớn hơn rất nhiều.

Phi Ưng Lăng Phong cười to bảo:

– Ha ha ha! Thánh quả Vũ Linh là của ta!

Phi Ưng Lăng Phong với áo trắng như tuyết lao lên đỉnh núi trước, hướng tới trái thánh quả Vũ Linh gần nhất.

Lúc này trên ngọn núi bỗng có bốn bóng yêu thú xuất hiện.

– Grao!

Tiếng thú gầm rung trời, bốn con yêu thú khổng lồ đột nhiên xuất hiện trên ngọn núi. Mỗi con yêu thú biến ra thân hình trăm thước.

Phi Ưng Lăng Phong định thò tay hái xuống trái thánh quả Vũ Linh thứ nhất thì đột nhiên một thân hình khổng lồ tốc độ nhanh hơn xuất hiện. Đôi cánh vỗ, không gian như bị cắt đứt, dòng khí cuồng bạo chấn văng Phi Ưng Lăng Phong ra.

– Cẩn thận, có yêu thú!

– Năm con yêu thú, toàn là yêu thú ngũ giai!

– Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ, Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao, Huyết Ngọc Yêu Hổ, lùi lại nhanh!

Mười tám người nhảy vọt lên giờ nhanh chóng đáp xuống sườn núi, nhìn chằm chằm bốn con yêu thú khổng lồ đột nhiên xuất hiện trên ngọn núi lớn. Đám người hút ngụm khí lạnh.

Bốn con yêu thú khổng lồ, bốn khí thế cường đại đè xuống, toàn là đẳng cấp ngũ giai, trong đó cao nhất có ngũ giai hậu kỳ.

Trên bầu trời, Nghịch Lân Yêu Bằng xoay quanh giữa không trung phát ra uy hiếp mạnh nhất mở miệng nói:

– Nhân loại, thánh quả này là của chúng ta, các ngươi hãy cút hết đi!

Thân hình Nghịch Lân Yêu Bằng to trăm thước nhưng chưa phải bản thể lớn nhất, tuy nhiên uy thế nó phát ra đủ làm mọi người thấy áp lực.

Vân Hồng Lăng hét lên:

– Mọi người cẩn thận, cùng chung tay đối phó yêu thú!

Cương khí hộ thân đã bao phủ người Vân Hồng Lăng.

– Ha ha ha!

Một bóng áo xanh bay vọt lên trời, chân khí vận chuyển dưới chân lao hướng ngọn núi.

Vù vù vù!

Thúy Ngọc cũng bay vượt lên. Trong đám người giờ chỉ có Thúy Ngọc là nhẹ nhàng nhất, vì mỗi mình nàng biết chín trái thánh quả Vũ Linh đã định sẵn hết, Lục Lâm Thiên đi ra tranh giành chỉ vì diễn màn kịch khiến người Vân Dương tông tin tưởng.

Triệu Kình Hải hét to một tiếng:

– Nhanh, cùng nhau lên, lấy được thánh quả Vũ Linh quan trọng hơn!

Triệu Kình Hải thấy Lục Lâm Thiên lao lên đỉnh núi trước tiên thế là gã cũng nhảy người lên theo.

Chợt một thanh âm non nớt vang lên:

– Hừ! Lùi xuống đi!

Một luồng sáng vàng chớp mắt xuất hiện trước mặt Triệu Kình Hải, ánh sáng chợt lóe biến thành con rắn khổng lồ màu vàng mang theo uy hïếp không gì sánh bằng lao vào gã.

Triệu Kình Hải biến sắc mặt hét lên:

– Lui ra cho ta!

Triệu Kình Hải biết con yêu thú này, yêu thú kỳ dị bên cạnh Lục Lâm Thiên. Triệu Kình Hải thay đổi thủ ấn nhảy vọt lên, chưởng ấn quái dị che trước mặt gã ập đến.

Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt hét to một tiếng:

– Nhanh, cùng nhau lên, lấy thánh quả Vũ Linh trước đã!

Vầng sáng bao phủ quanh thân chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, gã nhảy vọt lên, chân khí tuôn ra dưới chân, mũi chân chấm đất lao hướng thánh quả Vũ Linh gần đó.

Một tiếng gầm vang lên:

– Lui xuống cho ta!

Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao nhanh như tia chớp bay ra, cái đầu bên phải phun lửa nóng cháy vào chiến Đao Khuất Đao Tuyệt.

Vù vù vù!

Hàn Phong, Long Tam, Đỗ Tử Thuần nhanh chóng nhảy lên, chân khí vận chuyển, mục tiêu toàn là thánh quả Vũ Linh.

Huyết Ngọc Yêu Hổ gầm lên:

– Grao!

Thái Âm Yêu Thỏ cũng xuất hiện, uy hiếp cường đại cùng với sức mạnh chặn trước mặt ba người.

Ba người không chút do dự:

– Cùng nhau công kích!

Trong tay Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần ngưng tụ trảo ấn chộp hướng Huyết Ngọc Yêu Hổ. Một cây đại đao xuất hiện trong tay Long Tam, nhát đao quang chém ra sóng không gian thẳng hướng Thái Âm Yêu Thỏ.

Hàn Phong đánh ra thủ ấn, chân khí quanh thân cuồng bạo tuôn ra, chưởng ấn to lớn ngưng tụ ập về hướng Thái Âm Yêu Thỏ. Ba người là siêu cường giả trong Long Bảng, đẳng cấp Vũ Tướng, giờ hợp sức lại thì thực lực cực mạnh.

– Xông lên, phải giành được thánh quả Vũ Linh!

Giờ đây đám đệ tử Vân Dương tông khác quên mất nỗi sợ yêu thú ngũ giai, bọn họ nhanh như tia chớp nhảy vọt lên ngọn núi.

Nghịch Lân Yêu Bằng lạnh lùng quát lớn:

– Lui xuống cho ta!

Cơ thể khổng lồ trướng to ra năm trăm thước, đôi cánh Nghịch Lân Yêu Bằng vỗ, dòng khí cuồng bạo dâng lên.

Khí lưu như vòi rồng cuồng bạo, gió mạnh rít gào đẩy mười mấy đệ tử Vân Dương tông ra.

Vù vù vù!

Một bóng áo lục mảnh mai nhảy lên cao lao hướng thánh quả Vũ Linh kia, tay ngọc lóe ánh sáng thoáng chốc chộp được một trái.

Vân Hồng Lăng lộ biểu tình ngạc nhiên:

– Ta lấy được một trái!

Chương 476: Ngươi muốn cướp sao?

Vân Hồng Lăng vốn chuẩn bị tâm lý sẽ đối kháng với yêu thú, ai ngờ nàng lấy thánh quả Vũ Linh mà các yêu thú chẳng hề ngăn cản, để nàng dễ dàng hái.

Vù vù vù!

Hai bóng người cùng một lúc lao tới, ánh sáng chợt lóe, mỗi người hái xuống một trái thánh quả Vũ Linh. Hai người này không hề thắc mắc hay bất ngờ gì, quay sang cười với nhau. Hai người này tất nhiên chính là Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọc.

Vù vù vù!

Trong một giây lại có bóng người lao lên.

Bóng người đó định vươn tay hái một trái thánh quả Vũ Linh thì trên bầu trời, một luồng kình khí bắn xuống.

– Đi xuống cho ta!

Trên một miếng vảy của Nghịch Lân Yêu Bằng bắn ra lực công kích như phong nhẫn xé gió giáng xuống.

Triệu Kình Thiên hoảng hốt biến sắc mặt, không rảnh hái thánh quả Vũ Linh, gã vội vàng thụt lùi.

Cùng lúc đó Nghịch Lân Yêu Bằng hét to:

– Nhân loại, các ngươi hãy mau cút đi, thánh quả không có phần của các ngươi!!

Trên đôi cánh khổng lồ chụp xuống ánh sáng to lớn, trên ngọn núi còn lại sáu trái thánh quả Vũ Linh đều bị bao lấy.

– Grao grao!

Tiếng thú gầm rú cao vυ”t xuyên thấu dòng không khí. Kình khí vô tận tuôn ra quanh người Huyết Ngọc Yêu Hổ, chân trước to đùng phát ra trảo ấn xé rách không gian đẩy lùi Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần. Huyết Ngọc Yêu Hổ nhảy vọt lên biến thành luồng sáng mấy thước leo lên lưng Nghịch Lân Yêu Bằng.

Vù vù vù!

Thân hình màu lam khổng lồ của Thái Âm Yêu Thỏ tựa luồng sáng đáp xuống người Nghịch Lân Yêu Bằng.

Bùm bùm bùm!

Mé bên vang lên năng lượng nổ điếc tai, kình phong tàn phá dữ dội. Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt bị đẩy lùi mấy chục thước. Cơ thể to lớn của Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao quét đuôi to đập mạnh xuống một tảng đá to, chớp mắt đá nát thành bột phấn.

Lục Lâm Thiên mới hái xong một trái thánh quả Vũ Linh thầm than:

– Thực lực quá mạnh!

Không ngờ thực lực của chiến Đao Khuất Đao Tuyệt đối kháng lại Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao được.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Cơ thể to lớn của Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao nhảy lên, nhưng nó không đối phó với chiến Đao Khuất Đao Tuyệt mà nhanh chóng thu nhỏ thân hình nhảy lên lưng Nghịch Lân Yêu Bằng.

Vù vù vù!

Thoáng chốc đôi cánh vỗ, Nghịch Lân Yêu Bằng tựa tia chớp biến mất trên ngọn núi. Vệt đen chỉ giây lát đã mất hút.

Tất cả biến cố từ lúc Nghịch Lân Yêu Bằng lấy đi sáu thánh quả Vũ Linh đến lúc năm con yêu thú ngũ giai khuất bóng tính ra chỉ chừng hai, ba giây.

Bùm bùm bùm!

Trên sườn núi vang tiếng năng lượng nổ, trong năng lượng hùng dũng Tiểu Long to lớn bị đẩy lùi, nơi cái đuôi đập xuống thủng một cái hố sâu to.

Cộp cộp cộp!

Vòng sáng quanh thân Triệu Kình Hải tối đi, gã bị đẩy lùi. Dường như Triệu Kình Hải không chiếm được ưu thế trước Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên chạy ngay đến bên Tiểu Long:

– Tiểu Long, đệ có sao không?

Lục Lâm Thiên có biết chút ít thực lực của Triệu Kình Hải, Linh Tướng tam trọng, trong mật địa này chắc gã cũng tiến bộ nhiều, rất có thể đã đến Linh Tướng tam trọng đỉnh phong. Giờ Tiểu Long đối kháng với Triệu Kình Hải dĩ nhiên Lục Lâm Thiên lo lắng.

Giọng Tiểu Long vang trong đầu Lục Lâm Thiên:

– Lão đại, hiện tại đệ không sợ hắn nữa, chúng ta hợp sức lại rất có thể sẽ giết luôn hắn.

Lục Lâm Thiên nói:

– Xem ra đệ đột phá đến tứ giai thì thực lực cũng mạnh hơn nhiều.

Tiểu Long xoe tròn mắt nhỏ, sát khí khuếch tán:

– Đương nhiên, Triệu Kình Hải là Linh Tướng tam trọng, đệ chống lại được nhưng không thể làm gì hắn. Nếu cộng thêm lão đại chắc đủ sức chặn giết Triệu Kình Hải.

Trên ngọn núi, đám đệ tử Vân Dương tông nhìn đăm đăm hướng Nghịch Lân Yêu Bằng biến sắc mặt, rất là bất đắc dĩ.

– Thánh quả Vũ Linh đã bị yêu thú lấy, chúng ta nên làm sao?

– Bốn con yêu thú ngũ giai lấy đi sáu trái thánh quả Vũ Linh.

Bốn con yêu thú ngũ giai, có một con yêu thú hậu kỳ ngũ giai, chúng nó không đến tìm bọn họ đã là may, dù cả đám có đuổi theo cũng không làm được gì.

– Mới rồi ai lấy được thánh quả Vũ Linh?

– Vân Hồng Lăng, Thúy Ngọc và cả Lục Lâm Thiên, ba người đó mỗi người được một trái thánh quả Vũ Linh.

Tất cả đệ tử chưa có được thánh quả Vũ Linh tập trung nhìn Vân Hồng Lăng, Thúy Ngọc, Lục Lâm Thiên. Chín trái thánh quả Vũ Linh chỉ có ba người này mỗi người lấy được một trái.

Mắt mọi người đỏ ngầu nhìn Thúy Ngọc. Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng. Khi ánh mắt giao nhau, cuối cùng mọi người cùng nhìn Thúy Ngọc, Lục Lâm Thiên.

Hiển nhiên Vân Hồng Lăng có được một trái thánh quả Vũ Linh nhưng không ai dám chọc vào, cũng không trêu nổi. So với Vân Hồng Lăng thì Thúy Ngọc, Lục Lâm Thiên dễ xử hơn chút.

Thúy Ngọc bước đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn thẳng ánh mắt mọi người đang nóng bỏng nhìn nàng và hắn.

– Có vẻ chúng ta gặp chút rắc rối.

Lục Lâm Thiên cười khẽ:

– Vậy sao?

Lục Lâm Thiên ngước đầu lên, ánh mắt đảo qua mọi người, nói:

– Hiện tại các ngươi định cướp thánh quả Vũ Linh sao?

Mọi người nhìn nhau.

Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt do dự một lúc, nói:

– Lục Lâm Thiên, chúng ta vào mật địa là vì thánh quả Vũ Linh, hiện tại chỉ có ba người là được thánh quả Vũ Linh. Ta muốn cướp thật nhưng ta sẽ không hợp tác với người khác, chúng ta so tài một trận đi. Ta thắng thì thánh quả Vũ Linh thuộc về ta, nếu ngươi thắng thì ta sẽ bỏ thánh quả Vũ Linh.

Bá Đao Long Tam nhìn Lục Lâm Thiên:

– Ta cũng có ý này, ta chưa vô sỉ đến mức liên minh cướp đồ của ngươi. Lục Lâm Thiên, chúng ta hãy so tài đi.

Phi Ưng Lăng Phong, Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần, Hàn Phong, Đổng Phàn đều tỏ thái độ muốn như vậy.

– Các ngươi đều muốn thì chẳng lẽ ta sẽ chiều ý so tài với các ngươi sao?

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng đám người Phi Ưng Lăng Phong:

– Thánh quả Vũ Linh rơi vào tay ta rồi thì các ngươi không lấy đi được. Dù các ngươi có muốn hợp sức cướp, ta sẽ phá hủy thánh quả Vũ Linh. Đương nhiên ta tự tin các ngươi không có cách nào buộc ta đến nông nỗi phá hủy thánh quả Vũ Linh. Hơn nữa các ngươi có đông người, ai lấy được thánh quả Vũ Linh thì người khác sẽ còn giành tiếp. Ta đề nghị các ngươi bỏ đi, thừa dịp năng lượng trong mật địa chưa tan biến hãy tu luyện thêm ba tháng.

Đám người nhìn nhau rồi lại ngó Lục Lâm Thiên trân trân, cơ mặt co giật. Thánh quả Vũ Linh rơi vào tay người khác thì còn dễ cướp, lỡ đối phương vào phút cuối thật sự hủy thánh quả Vũ Linh, khi đó chẳng ai chiếm được.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, mọi người nhanh chóng tập trung nhìn Thúy Ngọc, nàng cũng có một trái.

Ánh mắt Thúy Ngọc âm trầm, trong mắt tràn ngập lạnh lùng:

– Hừ! Chẳng lẽ các ngươi cảm thấy ta dễ bị cướp sao? Muốn cướp? Qua đây thử xem!

Nhìn Thúy Ngọc, chỉ có đám người Triệu Kình Hải là cơ mặt co giật. Bọn họ biết thực lực của Thúy Ngọc, có thể đối kháng trực diện với Triệu Kình Hải. Muốn cướp đồ từ tay Thúy Ngọc là chuyện rất khó khăn, so sánh thì Lục Lâm Thiên dễ cướp hơn một chút.

Vân Hồng Lăng chạy ngay đến bên cạnh Thúy Ngọc:

– Ai dám cướp của Thúy Ngọc là đối đầu với ta, nhất định không tha cho hắn!

Chương 477: Không còn như xưa (1)

Nhìn hai nữ nhân Vân Hồng Lăng và Thúy Ngọc, mọi người ngó nhau, cuối cùng thở dài thườn thượt. Ba người có được thánh quả Vũ Linh này không ai dễ chọc.

Một thanh âm lạnh lùng vang lên:

– Lục Lâm Thiên, giao thánh quả Vũ Linh ra đây, xóa bỏ ân oán giữa chúng ta chịu không?

Ba người nhảy ra, ánh mắt âm trầm, là Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên, Tằng Sở Hùng.

Nhìn ba người Triệu Kình Hải bước ra, tập thể lùi lại.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

– Chỉ bằng vào các ngươi mà cũng muốn có thánh quả Vũ Linh? Các ngươi là thứ gì?

Lục Lâm Thiên và Tiểu Long đều đột phá, mới rồi Tiểu Long có thể đối kháng với Triệu Kình Hải, cho nên hắn không cần để bụng ba người này.

Triệu Kình Thiên sắc mặt âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, ngươi muốn chết!

Vẻ lạnh lùng trong mắt Triệu Kình Thiên ngày càng đậm, thanh âm tràn ngập sát ý vang lên. Triệu Kình Thiên không thèm che giấu bắn ra tia mắt đầy sát ý.

Lục Lâm Thiên từ từ ngước đầu lên, ánh mắt lạnh băng nhìn Triệu Kình Thiên, lạnh lẽo lan tràn, sát khí bắt đầu vận chuyển.

Triệu Kình Thiên bị Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm cảm thấy rợn tóc gáy, gã thầm lấy làm lạ, tiếp theo sắc mặt lại âm trầm.

Triệu Kình Thiên nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, ung dung nói:

– Giao thánh quả Vũ Linh ra thì tha cho ngươi một mạng, nếu không thì ngươi tự biết hậu quả.

Lục Lâm Thiên cười khẽ, nụ cười lạnh lùng nói:

– Ta nói rồi, chỉ bằng vào ba người? Các ngươi quá xem trọng mình rồi.

Cơ mặt Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên co giật, sát ý khó thể kiềm chế tuôn ra. Nhìn từ góc độ nào thì bọn họ phải đối phó với Lục Lâm Thiên. Ba người nhìn nhau, chậm rãi bước lên trước bao vây Lục Lâm Thiên vào giữa.

Thúy Ngọc bay ra, mắt chứa tia lạnh băng:

– Triệu Kình Hải, hôm nay chúng ta lại luận bàn đi!

Khí thế trên người Thúy Ngọc không còn là nha đầu bình thường chẳng chút bắt mắt mà như một khối băng giá. Sóng gợn mờ nhạt khuếch tán quanh thân Thúy Ngọc làm đám người Hàn Phong, Khuất Đao Tuyệt nhíu chặt mày.

Cơ mặt Triệu Kình Hải co giật:

– Thúy Ngọc, chuyện này không liên quan đến ngươi, cần gì nhất định phải xen vào?

Triệu Kình Hải cảm nhận khí thế từ người Thúy Ngọc mạnh hơn trước nhiều, trong lòng rất giật mình. Triệu Kình Hải không bao giờ ngờ rằng một nha hoàn lại có thể trực tiếp đối kháng với gã, cường giả xếp hạng nhất Long Bảng.

Thúy Ngọc lạnh lùng nói:

– Hiện tại chuyện này đã liên quan đến ta, bao gồm Triệu gia các ngươi, ta tuyệt đối không buông tha!

Không khí bỗng chốc lạnh băng, làm người rùng mình.

Vân Hồng Lăng nghe Thúy Ngọc nói liền biến sắc mặt:

– Thúy Ngọc, cái này…

Thúy Ngọc quay đầu lại nhẹ nhàng nói với Vân Hồng Lăng:

– Hồng Lăng, chuyện này đã liên quan đến ta, ngươi đừng nói nhiều. Hôm nay ta muốn xem ai dám đυ.ng vào Lục Lâm Thiên!

Khí lạnh lại phát ra, Thúy Ngọc nhìn ba người Triệu Kình Hải đăm đăm.

Thúy Ngọc dứt lời, các đệ tử cảm nhận khí thế vô hình. Cái này mà là nha hoàn gì, với khí thế này, trong tất cả mọi người e rằng không ai đuổi kịp nàng. Khí thế không liên quan thực lực cá nhân, đó là khí thế kẻ bề trên vô hình. Không khí thoáng chốc căng thẳng, áp lực bao phủ trong lòng mọi người.

Sắc mặt Triệu Kình Hải hoàn toàn âm trầm:

– Hừ! Các ngươi lo đối phó yêu thú kia và Lục Lâm Thiên, để ta giải quyết Thúy Ngọc!

Triệu Kình Hải lại lao hướng Thúy Ngọc, gã đã quyết tâm sẽ đối phó Lục Lâm Thiên. Nếu cho Lục Lâm Thiên dùng thánh quả Vũ Linh thì về sau Triệu Kình Hải càng khó giải quyết hắn hơn.

Lục Lâm Thiên truyền âm bên tai Thúy Ngọc:

– Thúy Ngọc, nàng cẩn thận một chút.

Thúy Ngọc truyền âm đáp lại:

– Yên tâm, trong thánh trì ta có đột phá, Triệu Kình Hải bây giờ không còn đấu lại ta nữa.

Xoẹt!

Triệu Kình Hải hoàn toàn bộc phát ra linh lực, gã lắc người lao hướng Thúy Ngọc.

Thấy Triệu Kình Hải tấn công, sắc mặt Thúy Ngọc dần lạnh băng. Thúy Ngọc tiến lên trước một bước, linh lực vận chuyển trong người. Ánh sáng lấp lóe quanh thân Thúy Ngọc, linh lực vô hình phô thiên cái địa tuôn ra từ người nàng. Sóng gợn không gian lan tràn quanh Thúy Ngọc, khí thế cường đại phát ra từ cơ thể nàng.

Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Hàn Phong, Đổng Phàn cảm nhận dao động từ người Thúy Ngọc thì rất ngạc nhiên. Khí thế đó không thua kém ai trong bọn họ, dường như còn mạnh hơn nhiều. Thực lực của Thúy Ngọc nằm ngoài dự đoán của bọn họ.

Thúy Ngọc vào được mật địa đã làm cả đám ngạc nhiên về thực lực của nàng, nhưng lúc này bọn họ mới biết nàng không chỉ cường đại, thực lực đó đã đến trình độ rất khủng bố.

– Triệu Kình Hải, hôm nay ta sẽ cho ngươi hối hận!

Thúy Ngọc dứt lời người đã biến mất tại chỗ, khi nàng lại xuất hiện thì đã là đang đánh nhau với Triệu Kình Hải.

Bùm bùm!

Hai linh lực khổng lồ va chạm, linh lực hùng dũng tràn ngập trong không gian xen lẫn với công kích linh hồn, tiếng nổ vang lên.

Tiểu Long nói:

– Lão đại, vẫn như cũ, thực lực yếu cứ giao cho ta!

Vảy trên thân thể to lớn dựng đứng, lực uy hïếp cường đại khuếch tán, Tiểu Long lao hướng Tằng Sở Hùng.

– Tiểu tử, lần này ta sẽ không cho ngươi có cơ hội trốn nữa!

Triệu Kình Thiên mới lạnh lùng quát xong trong mắt tràn ngập sát ý, chân khí hùng hồn ngưng tụ thành quyền ấn nóng rực to lớn không chút khách sáo đập vào Lục Lâm Thiên.

Mắt Vân Hồng Lăng lộ tia lo âu, hồi hộp theo dõi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khẽ hừ:

– Hừ!

Nét mặt Lục Lâm Thiên sa sầm, ống tay áo xanh vung lên, hắn lao tới trước. Lúc Lục Lâm Thiên là Vũ Phách tứ trọng chỉ kém Triệu Kình Thiên một chút, giờ hắn là Vũ Phách thất trọng đỉnh phong, dù không thể giết gã nhưng đủ sức đối kháng. Có một Triệu Kình Thiên thì Lục Lâm Thiên không sợ gì.

Lục Lâm Thiên vừa vung tay áo và trầm giọng quát:

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn, phá cho ta!

Chưởng ấn bay ra từ ống tay áo Lục Lâm Thiên, từng đợt chưởng ấn kéo một chuỗi tàn ảnh thoáng chốc tụ tập lại. Không gian đằng trước chưởng ấn cường đại dao động kịch liệt. Tiếp theo chưởng ấn và quyền ấn của Triệu Kình Thiên va chạm vào nhau.

Tiếng nổ vang lên điếc tai, quyền chưởng va chạm, kình phong đáng sợ khiến đất đai dưới chân hai người rạn nứt. Vô số đá vụn và từng lớp đất bị xới tung như vòi rồng. Một bóng người chật vật lùi ra khỏi kình khí cuồng bạo, đó là Triệu Kình Thiên.

Lúc này cả người Lục Lâm Thiên trùm Thanh Linh Khải Giáp, hắn cũng thụt lùi nhưng sắc mặt thì bình thường.

Một quyền bị Lục Lâm Thiên đẩy lùi, sắc mặt Triệu Kình Thiên âm trầm hơn và rất giật mình. Một tháng trước thực lực của Lục Lâm Thiên không đến trình độ có thể đối kháng chính diện với gã. Lục Lâm Thiên đã mạnh hơn trước gấp mấy lần.

Lục Lâm Thiên hờ hững nhìn Triệu Kình Thiên rồi đưa mắt nhìn Thúy Ngọc, Tiểu Long ở phía xa, mắt hắn càng lạnh hơn. Lục Lâm Thiên lập tức vận chuyển chân khí dưới chân, từ trong kinh mạch to lớn tuôn ra chân khí hùng dũng, thân mình kéo một chuỗi tàn ảnh xông lên. Lục Lâm Thiên thi triển thân pháp Phù Quang Lược

Ảnh, tốc độ nhanh như quỷ mị.

Phía xa, đám người Hàn Phong, chiến Đao Khuất Đao Tuyệt nét mặt sa sầm nói:

– Vũ Phách thất trọng!

Chương 478: Không còn như xưa (2)

Bọn họ còn nhớ lúc Lục Lâm Thiên đột phá Vũ Phách chỉ khoảng mấy tháng vậy mà bây giờ hắn đã đến Vũ Phách thất trọng, tốc độ này khủng bố còn hơn yêu nghiệt tu luyện như Vân Hồng Lăng.

– Hỏa Viêm Bạo!

– Phong Quyển Tàn Vân!

Khi Lục Lâm Thiên lại xuất hiện thì trong hai tay hắn tụ hai năng lượng thuộc tính khác nhau, hai lực lượng tuôn ra nhanh như tia chớp tụ tập lại.

Một quả cầu lửa nóng cháy đốt không gian kêu xèo xèo, dòng không khí kinh khủng như bão tố vòi rồng rít gào cuồn cuộn mang theo vô số vết rạn nứt, lớp đất bị xới tốc lên cao rồi phô thiên cái địa rơi xuống.

Hai luồng lực lượng cùng một lúc đổ ập vào Triệu Kình Thiên.

Nhiều người nhìn cảnh tượng được mở rộng tầm mắt:

– Thi triển vũ kỹ hai thuộc tính cùng một lúc, sao hắn làm được?

Triệu Kình Thiên quan sát kỹ lực công kích hiện tại của Lục Lâm Thiên, biểu tình trầm trọng:

– Sao bỗng mạnh nhiều như vậy?

Lực công kích không giống Vũ Phách thất trọng mà đã đến đẳng cấp Vũ Suất.

Vù vù vù!

Triệu Kình Thiên cầm thanh trường kiếm đỏ thẫm, kiếm quang xé gió cắt vỡ hư không khiến không gian chấn động, kình khí rít gào liên tục, không gian sinh ra tiếng nổ đì đùng. Kiếm quang kéo theo tàn ảnh lan tràn, mang theo uy thế kinh khủng. Mặt Triệu Kình Thiên lạnh băng lao về hướng Lục Lâm Thiên.

Trong các cặp mắt theo dõi, đòn công kích của hai người lại va vào nhau. Lực lượng đụ.ng chạm, vang tiếng nổ.

Bùm bùm bùm!

Không gian nổ xé một đường cong nóng cháy, như thể cả không gian bị chấn nát. Năng lượng khủng bố tràn ngập. Trên sườn núi, mảng lớn lòng núi sụp xuống, gió bão khuếch tán mang theo kình khí khủng bố lật tung sóng gợn không gian.

Đám người đứng phía xa kinh thán:

– Không ngờ thực lực của Lục Lâm Thiên đến mức này.

Xoẹt!

Trong kình khí cuồng bạo Lục Lâm Thiên thụt lùi lại, huyết khí sôi trào trong người hắn nhưng không đáng lo. Đôi mắt Lục Lâm Thiên ẩn dưới Thanh Linh Khải Giáp càng lạnh.

Xoẹt!

Triệu Kình Thiên cũng bị đẩy lùi, sắc mặt trắng bệch. Hai chiêu so tài, Triệu Kình Thiên hoàn toàn không chiếm chút ưu thế nào.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

– Hừ! Thì ra đây là hạng năm Long Bảng sao?

Ánh mắt Triệu Kình Thiên vừa ngạc nhiên vừa lạnh lùng, gã không nói gì nhưng không thể che giấu vẻ giật mình của gã.

Bên kia truyền đến tiếng quát của Triệu Kình Hải:

– Thúy Ngọc, là tự ngươi muốn xen vào dòng nước đụ.c này, đừng trách ta không khách sáo!

Thủ ấn nhanh chóng biến đổi, linh lực tuôn ra, Triệu Kình Hải vỗ chưởng ấn như sấm sét ập hướng Thúy Ngọc.

Tuy chưởng ấn không to, lấp lánh ánh sáng chớp tắt, không khí nặng nề. Trong chưởng ấn xen lẫn công kích linh hồn.

Đổng Phàn lộ biểu tình kinh thán:

– Triệu Kình Hải thi triển Liệt Linh Chưởng, đây là vũ khí bí mật của hắn, linh kỹ huyền cấp sơ giai.

Phi Ưng Lăng Phong nhướng mày nói:

– Không biết Thúy Ngọc có chặn lại nổi không?

Triệu Kình Hải hét to một tiếng:

– Liệt Linh Chưởng!

Triệu Kình Hải mang theo chưởng ấn khủng bố đè xuống.

Chợt có tiếng quát:

– Triệu Kình Hải, thực lực của ngươi còn chưa đủ!

Thủ ấn thay đổi, khí thế của Thúy Ngọc tăng vọt, sóng gợn không gian khuếch tán bốn phía. Một chưởng ấn từ không trung vươn ra.

Chưởng ấn ngưng tụ, linh hồn các đệ tử Vân Dương tông gần đó thoáng chốc bị đè ép, ánh mắt kinh sợ nhìn Thúy Ngọc.

Chưởng ấn ngưng tụ, mái tóc đen của Thúy Ngọc xõa ra. Nàng tiến lên một bước, chưởng ấn của nàng va chạm vào chưởng ấn Triệu Kình Hải ngưng tụ.

Vèo vèo!

Hai chưởng ấn cường đại đυ.ng chạm nhưng không vang lên tiếng nổ điếc tai tiếng nổ đinh tai như óc như mọi người dự đoán mà chỉ như là chạm nhẹ. Sóng gợn không gian mảng lớn khuếch tán ra xa.

Hai chưởng ấn chồng lên nhau, giằng có khoảng một giây. Mọi người ngạc nhiên nhìn trên chưởng ấn của Thúy Ngọc chợt có từng đợt linh lực tuôn ra. Chưởng ấn do Triệu Kình Hải ngưng tụ bị đè bẹp, bị chưởng ấn của Thúy Ngọc đè xuống.

Vù vù vù!

Liệt Linh Chưởng của Triệu Kình Hải thoáng chốc nổ tung, cuối cùng biến thành hư vô.

Cộp cộp cộp!

Triệu Kình Hải lảo đảo bị đẩy lui hơn mười bước.

Triệu Kình Hải há mồm hộc máu:

– Phụt!

Sắc mặt Triệu Kình Hải bỗng chốc tái nhợt, trong lòng gã dâng trào nỗi kinh sợ, khó tin nhìn Thúy Ngọc chằm chằm. Triệu Kình Hải biết rõ nhất uy lực của Liệt Linh Chưởng, linh kỹ huyền cấp sơ giai, dù là Linh Tướng tứ trọng bình thường khi đối đầu với gã cũng khó thể trực tiếp đỡ đòn.

Nhưng bây giờ Liệt Linh Chưởng của Triệu Kình Hải bị nha hoàn Thúy Ngọc phá thẳng tay như không chịu nổi một kích, điều này khiến gã rất khó tin.

Triệu Kình Hải nhìn Thúy Ngọc chằm chằm, gã không tin được:

– Sao ngươi phá Liệt Linh Chưởng của ta được?

Gã là đệ nhất Long Bảng, sao có thể bị một nha hòan đánh bại?

– Liệt Linh Chưởng chỉ là linh kỹ huyền cấp sơ giai, tưởng ghê gớm lắm sao? Mới rồi ta thi triển là linh kỹ huyền cấp trung giai.

Thúy Ngọc nét mặt sa sầm nói:

– Nếu không phải vì không muốn tông chủ khó xử thì ta đã giết ngươi ngay bây giờ. Nhưng lần sau ta sẽ không khách sáo lấy đi mạng của ngươi!

Nghe Thúy Ngọc nói, đám người ở phía xa kinh thán:

– Linh kỹ huyền cấp trung giai.

Bản thân bọn họ là người nổi bật trong số thế hệ trẻ Vân Dương tông nhưng không phải mỗi người đều có thể tu luyện vũ kỹ hay linh kỹ huyền cấp trung giai, cao nhất đến huyền cấp sơ giai là cùng. Không ngờ Thúy Ngọc lại thi triển ra linh kỹ huyền cấp trung giai.

Tiểu Long tức giận gầm gừ:

– Xèo xèo!

Lưỡi thè ra rụt vào, thân thể cao lớn ngẩng đầu tựa như ngọn núi nhỏ khoanh vòng lại. Vốn cơ thể Tiểu Long không đến ba trăm thước giờ thì đã dài bốn trăm thước, kích cỡ to bảy, tám thước, vảy hơi mở rộng tràn ngập lửa ánh vàng lập lòe. Tiểu Long toát ra uy hiếp khiến Tằng Sở Hùng kinh sợ.

Tằng Sở Hùng nhìn thân thể khổng lồ của Tiểu Long, lúc này gã rất chật vật. Lần trước Tằng Sở Hùng còn đấu lại yêu thú này được nhưng bây giờ gã cảm giác không thể đánh lại.

Tằng Sở Hùng cắn răng lại lao hướng Tiểu Long, tay cầm cây đại đao màu lam phủ lớp hơi nước.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Đao quang chém ra xuyên thấu không gian thẳng hướng Tiểu Long.

Đao quang chém xuống thoáng chốc đến trước mặt Tiểu Long, thực lực Vũ Tướng nhất trọng, đòn công kích này của Tằng Sở

Hùng xứng là siêu cường đại.

Tiểu Long không nhúc nhích. Mắt thấy đao của Tằng Sở Hùng chém tới, Tiểu Long co duỗi lưỡi. Khi còn cách nhau khoảng năm mươi thước, Tiểu Long đột phá mạnh bạo. Cơ thể to lớn cực kỳ nhanh nhẹn nhảy lên, nó dựa vào thân thể khổng lồ thế xé gió bay đi. Tiểu Long há mồm máu, lửa màu vàng cuồng bạo phun ra.

Lửa màu vàng phun ra không trung, nơi đi qua sóng gợn thoáng chốc bị đốt thành sương khói rồi bị nhiệt độ cao bốc hơi.

Cùng lúc đó, đao quang của Tằng Sở Hùng chém xuống lửa vàng Tiểu Long phun ra. Đao quang như sóng gợn không gian bị đốt thành làn khói, đó là do nhiệt độ cao khủng bố bốc hơi.

Đối mặt ngọn lửa khủng bố thế này Tằng Sở Hùng muốn trốn ngay, nhưng tốc độ của gã làm sao bằng Tiểu Long? Tằng Sở Hùng đang định lùi nhanh thì ngọn lửa vàng kinh khủng kia đã đến đỉnh đầu của gã.

Chương 479: Huyền cấp trung giai

Biểu tình Tằng Sở Hùng hoảng hốt, tim gã đập nhanh, tay cầm trường đao lại chém hướng Tiểu Long.

– Xèo xèo!

Cơ thể to lớn của Tiểu Long đè xuống, lửa màu vàng khủng bố phun ra từ miệng đỏ đổ ập xuống. Trường đao trong tay Tằng Sở Hùng hiện lên ánh hồng, sau đó bị đốt thành màu đỏ thẫm. Cũng trong khoảnh khắc này, ngọn lửa vàng khủng bố bao phủ mang theo kình phong nóng cháy cường đại không chỗ không ở xâm nhập vào người Tằng Sở Hùng.

– A!

Đối mặt ngọn lửa vàng cực độ khủng bố, chân khí trong người Tằng Sở Hùng cuối cùng tuôn ra ngưng tụ cương khí hộ thân trước mặt. Thoáng chốc lửa của Tiểu Long bao phủ cương khí hộ thân, ngọn lửa này không có chỗ nào không vào được, chớp mắt phá hủy hộ thân cương khí hộ thân Tằng Sở Hùng bày ra chui vào người gã. Đau đớn làm Tằng Sở Hùng hét lên thảm thiết.

Tằng Sở Hùng phun ngụm máu đỏ, cơ thể bay ngược ra cuối cùng nặng nề lăn xuống sườn núi.

Đám người Hàn Phong, Khuất Đao Tuyệt kinh thán:

– Yêu thú thật kinh khủng.

Tằng Sở Hùng không phải kẻ yếu, gã là Vũ Tướng nhất trọng. Nhưng Tằng Sở Hùng bị yêu thú kỳ dị này công kích trọng thương, ngọn lửa khủng bố làm bọn họ đứng từ xa nghĩ mà sợ.

Khi Tiểu Long lại định tấn công tiếp thì Lục Lâm Thiên lên tiếng:

– Tiểu Long, chừa mạng hắn lại!

Vù vù vù!

Cơ thể to lớn rút nhỏ lại, Tiểu Long nhảy ngay lên vai Lục Lâm Thiên:

– Lão đại, sao không cho đệ giết hắn?

Lục Lâm Thiên nói:

– Giết hắn có gì khó? Tùy thời đều được, nhưng nơi này là mật địa, nếu giết hắn sẽ có rắc rối lớn.

Trong lòng Lục Lâm Thiên rất muốn giết mấy người kia nhưng còn trong mật địa, giết bọn họ trước mắt bao người thì không được. Vân Tiếu Thiên đã nói trước, nếu ai giết đồng môn, dù là người nào sẽ bị đánh chết, gia tộc cũng chịu liên lụy.

Còn chưa lấy được Xích Đồng vạn năm, Lục Lâm Thiên còn cần ở lại Vân Dương tông, dù hắn giết ba người này thì cũng nên hành động trong âm thầm, giờ chưa phải là lúc.

Lục Lâm Thiên nói với Thúy Ngọc:

– Thúy Ngọc, chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên phải nhanh chóng thôn phệ, luyện hóa thánh quả Vũ Linh không thì hiệu quả sẽ giảm mạnh.

Thúy Ngọc thu về khí thế cất bước đến bên cạnh Lục Lâm Thiên:

– Ừm!

Hai huynh đệ Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên cơ mặt co giật nhìn Lục Lâm Thiên, Thúy Ngọc đăm đăm nhưng không tấn công tiếp.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

– Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên, các ngươi không có bản lĩnh chiếm thánh quả Vũ Linh rồi. Ta đi trước đây, lần này tha cho các ngươi, có lần sau thì các ngươi sẽ không may mắn như vậy đâu.

Lục Lâm Thiên nhìn Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên chằm chằm, đôi cánh chân khí sau lưng hắn vỗ một cái, ôm eo Thúy Ngọc bay đi.

Thấy Lục Lâm Thiên ôm Thúy Ngọc đi, Vân Hồng Lăng tức giận giậm chân, hét to:

– Tiểu tặc, tên khốn kia, ngươi không thèm nói câu nào với ta sao?

Hàn Phong tới gần Vân Hồng Lăng, nói:

– Sư muội mau ăn thánh quả Vũ Linh đi, càng ăn sớm chừng nào càng có hiệu quả cao chừng nấy, ta sẽ hộ pháp giúp nàng.

Vân Hồng Lăng oán hận nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên khuất xa, nàng hầm hừ:

– Hừ!

Vân Hồng Lăng cảm thấy rất uất ức, hai mắt đầy nước.

Lúc này mọi người vẫn còn rất rung động. Thực lực của Lục Lâm Thiên, Thúy Ngọc, và cả yêu thú kia thật khủng bố. Đệ nhất Long Bảng, từ nay Triệu Kình Hải có danh không thực. Người đứng đầu Long Bảng là Thúy Ngọc chứ không phải Triệu Kình Hải nữa.

Lục Lâm Thiên thì đấu trực diện với Triệu Kình Thiên, thực lực của hắn chắc cũng lọt vào năm tốp đầu Long Bảng, giờ lại được một trái thánh quả Vũ Linh, đột phá gần ngay trước mắt, thực lực của hắn sẽ càng khủng bố nữa.

Hai huynh đệ Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên lộ ánh mắt oán hận rồi lại vô cùng bất đắc dĩ. Đại thế đã mất, Lục Lâm Thiên đã sơ thành căn cơ cộng thêm Thúy Ngọc và yêu thú, bọn họ không đối phó hắn được nữa, chỉ đành ra ngoài mật địa rồi tìm cách khác.

Mắt Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên hấp háy, buộc lòng nuốt xuống lửa giận và lạnh lùng. Lục Lâm Thiên được một trái thánh quả Vũ Linh, sau khi ăn chắc chắn sẽ lại đột phá, rất có thể trực tiếp đến Vũ Tướng. Ước chừng còn ba tháng trong mật địa, đến lượt bọn họ trốn tránh.

***

Vẫn trong hang dưới lòng đất, Nghịch Lân Yêu Bằng hành lễ với Tiểu Long:

– Kính chào Yêu Vương!

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm trong hang:

– Thần dị thật.

Dòng khí năng lượng liên miên không ngừng vọt tới đã biến mất, cái hang vốn tràn ngập sương khói giờ trở nên rõ ràng hơn. Nóc nham thạch đen bóng treo nhiều thạch nhũ, các giọt nước trắng sữa chậm rãi nhỏ vào ao nước. Chất nước trong ao giờ đã trong veo hơn một chút.

Dây leo khổng lồ chính giữa ao nước lúc này không còn tỏa sáng, loáng thoáng hơi khô vàng. Ban đầu cho người cảm giác năng lượng bàng bạc giờ đã phục hồi trở về tĩnh lặng.

Thúy Ngọc khẽ nói:

– Năng lượng đã biến mất.

Huyết Ngọc Yêu Hổ nói:

– Năng lượng bên trong chỉ có một tháng, ba năm sau mới lại xuất hiện.

Nghịch Lân Yêu Bằng giương đôi cánh:

– Chủ nhân, đây là thánh quả.

Trên vảy cánh Nghịch Lân Yêu Bằng có sáu trái linh quả to nhỏ cỡ nắm tay trẻ sơ sinh. Sáu trái thánh quả Vũ Linh xuất hiện, trong hang lại tràn ngập khí tức năng lượng đậm đặc.

Lục Lâm Thiên cười gian:

– Hắc hắc.

Tay Lục Lâm Thiên cầm sẵn năm cái hộp ngọc cất năm trái thánh quả Vũ Linh, còn trái cuối thì giao cho Tiểu Long.

– Tiểu Long, hãy nuốt trái này vào đi.

Thúy Ngọc nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, nàng cười khổ. Những chuyện này chắc chỉ có mình nàng biết, người khác trong Vân Dương tông còn tưởng sáu trái thánh quả Vũ Linh bị yêu thú cướp đi, ai mà ngờ tất cả do Lục Lâm Thiên âm thầm sắp đặt? Có sáu trái thánh quả Vũ Linh bị Lục Lâm Thiên thu vào túi.

Vù vù vù!

Lúc này ao nước dao động rồi một bóng trắng lao ra ngoài, chính là Cửu Vĩ Yêu Hồ.

Lục Lâm Thiên quan sát khí tức trên người Cửu Vĩ Yêu Hồ, tinh thần cảm giác trong một tháng này nàng đã mạnh hơn nhiều.

– Bạch Linh tiểu thư, tu luyện ra sao rồi?

Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh mở mắt ra, mắt bắn tia sáng:

– Cũng thu được lợi ích kha khá, năng lượng thánh trì đã khô, ta có tu luyện tiếp cũng vô dụng. Đã lấy được thánh quả rồi đúng không?

Lục Lâm Thiên đáp:

– Đã lấy được rồi.

Cửu Vĩ Yêu Hồ trả lời:

– Vậy chúng ta mau trở về đi, các ngươi cần nhanh chóng nuốt thánh quả ngay đi, càng ăn sớm thì hiệu quả càng tốt. Ta cũng sẽ bế quan lần nữa, chắc chuẩn bị đột phá.

Hai người và đàn thú rời khỏi hang, khi lại vào trùng động thì đám đệ tử Vân Dương tông trên ngọn núi cũng bất đắc dĩ rời đi.

Không ai ngờ chín trái thánh quả Vũ Linh có sáu bị yêu thú cướp đi.

Phi Ưng Lăng Phong nói:

– Tuy không lấy được thánh quả Vũ Linh nhưng năng lượng trong mật địa này cần ba tháng nữa mới hoàn toàn biến mất. Mọi người hãy cố gắng tu luyện trong ba tháng này đi.

Cả đám cười khổ, giờ chỉ đành vậy. May mắn năng lượng trong mật địa còn đó, nhưng đang từ từ tan biến. Thừa dịp này tu luyện nhanh hơn là tu luyện bên ngoài.

Vân Hồng Lăng nói:

– Ta cần tìm một chỗ bế quan để luyện hóa thánh quả Vũ Linh đã.

Chương 480: Bế quan luyện hóa

Trong đám người chỉ có mình Vân Hồng Lăng là được một trái thánh quả Vũ Linh.

Hàn Phong nói:

– Dùng thánh quả Vũ Linh, hiện tại sư muội là đẳng cấp Vũ Phách cửu trọng, khi đó rất có thể sẽ đột phá Vũ Tướng nhị trọng.

Trong mắt Hàn Phong tràn đầy hâm mộ nhưng không dám có suy nghĩ xấu xa gì.

Mọi người gật gù, rất hâm mộ Vân Hồng Lăng. Bọn họ có nghe sư phụ của mình nói về tác dụng một trái thánh quả Vũ Linh, đủ để đột phá hai tầng Vũ Tướng, năng lượng cực kỳ khổng lồ.

Một ngày sau, trong cung điện trong hiệp cốc, hai người và đàn thú ra khỏi trùng động.

Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh nói:

– Lục Lâm Thiên, các ngươi hãy ăn thánh quả rồi luyện hóa đi, ta cũng phải bế quan chuẩn bị đột phá, thời gian sẽ không quá lâu. Đến lúc đó chắc kịp ra ngoài.

Cửu Vĩ Yêu Hồ nói với Lục Lâm Thiên xong đã biến mất.

Trong cung điện cổ xưa có khá nhiều gian phòng. Vì cần ăn thánh quả Vũ Linh ngay, Lục Lâm Thiên chọn đại một phòng xong chuẩn bị ăn thánh quả Vũ Linh để tu luyện.

Lúc này Tiểu Long, Thúy Ngọc cũng tự tìm chỗ chuẩn bị luyện hóa thánh quả Vũ Linh.

Ăn thánh quả Vũ Linh càng sớm thì hiệu quả càng tốt, lúc này Lục Lâm Thiên không dám tùy tiện lãng phí thánh quả Vũ Linh khó khăn lắm mới có được.

Lục Lâm Thiên kết ấn, linh quả to cỡ nắm tay trẻ sơ sinh xuất hiện trong tay hắn. Thánh quả Vũ Linh tròn vo đỏ rực như quả cầu pha lê màu đỏ, trong suốt lấp lánh. Mùi thơm thoang thoảng xen lẫn năng lượng bàng bạc khuếch tán, trong căn phòng tràn đầy năng lượng hùng hồn này.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm thánh quả Vũ Linh trong tay, hắn không khó cảm giác ra khí tức toát ra từ thánh quả Vũ Linh giống y như khí tức năng lượng trong ao bị hắn nuốt. Tuy thể tích thánh quả Vũ Linh này rất nhỏ nhưng nó ẩn chứa năng lượng toàn là áp súc từ năng lượng ao nước, một năng lượng khổng lồ.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

– Không biết ăn thánh quả Vũ Linh có thể đột phá đến đẳng cấp gì.

Hiện giờ Lục Lâm Thiên càng tiếp xúc với cường giả mạnh thì hắn càng phải nhanh chóng nâng cao thực lực của mình lên. Hiện tại Lục Lâm Thiên không sợ gì Triệu Kình Thiên nhưng đối phó của hắn không phải gã mà là Triệu Vô Cực, nói đúng hơn thì Triệu Vô Cực cũng không là gì, Phi Linh Môn muốn phát triển, Lục Lâm Thiên muốn trở thành cường giả, tất cả đều cần có thực lực tuyệt đối.

Ví dụ như hôm nay, nếu Lục Lâm Thiên có đủ thực lực hoàn toàn không nhìn Vân Dương tông thì hắn có thể giết đám người Triệu Kình Thiên ngay. Nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên không thể, hắn còn xa mới chống đối lại Vân Dương tông được. Muốn đối phó với Triệu gia thì Lục Lâm Thiên chưa đủ khả năng lỗ mãng.

Lần này Lục Lâm Thiên ra ngoài dù có Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh đi theo bên cạnh năm năm, có Đông lão, Quỷ Tiên Tử Bạch Doanh ở Phi Linh Môn nhưng thực lực này còn kém xa. Tóm lại nâng cao thực lực của chính mình là chuyện quan trọng nhất.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên gạt bỏ mọi tạp niệm, hắn ngồi xếp bằng, lại nhìn thánh quả Vũ Linh trong tay một lát rồi nuốt vào bụng. Hương vị mát lạnh, thánh quả Vũ Linh chui vào bụng hắn, vừa vào miệng liền tan ra. Lập tức hóa thành dòng năng lượng ấm áp chảy vào người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cứ tưởng năng lượng thánh quả Vũ Linh sẽ cực kỳ cuồng bạo trùng kích thân thể nhưng hắn ngạc nhiên phát hiện năng lượng này không cuồng bạo tấn công cơ thể hắn, nó rất nhẹ nhàng lan tỏ trong người hắn.

Năng lượng này rất dồi dào rồi lại dịu dàng hóa thành các dòng chảy nhỏ khuếch tán bốn phía, nhanh chóng chảy vào kinh mạch tựa như con thỏ trắng ngoan ngoãn.

Mọi thứ vượt ngoài dự đoán của Lục Lâm Thiên. Năng lượng chui vào kinh mạch, Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết ngay.

Các tia năng lượng vận chuyển luyện hóa trong kinh mạch rồi hóa thành chân khí, linh lực tiến vào khí hải đan điền, đầu óc Lục Lâm Thiên.

Tuy năng lượng khổng lồ này rất dịu nhẹ nhưng vì quá lớn, năng lượng lớn lao tràn ngập trong kinh mạch đã trương căng.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

– Năng lượng quá mạnh.

Lục Lâm Thiên mừng như điên cố gắng luyện hóa, năng lượng dồi dào này sẽ mang lại lợi ích lớn cho hắn tăng cao thực lực.

Lục Lâm Thiên cảm giác năng lượng từ thánh quả Vũ Linh nhiều còn hơn hắn hấp thu năng lượng trong ao nước ở cái hang kia một tháng.

Một lát sau năng lượng này với tốc độ làm Lục Lâm Thiên vô cùng vừa lòng hóa thành từng đợt chân khí, linh lực lao vào đan điền khí hải, não hắn.

Trong đan điền khí hải to lớn, cùng với chân khí bên ngoài tiến vào làm đan điền khí hải hơi dao động. Một viên vũ đan ngũ sắc trong đan điền khí hải đang chậm rãi xoay tròn, ánh sáng ngũ sắc nhạt lấp lánh.

Trong khí hải đan điền, vũ đan với tốc độ mắt thường khó thấy nhận được tẩm bổ tăng cường, các tia chân khí bị hút vào trong khiến vũ đan càng sáng bóng.

Trong đầu Lục Lâm Thiên giờ hồn đan nhờ có linh lực không ngừng ùa vào bắt đầu chậm rãi hấp thu linh lực tăng mạnh, mọi thứ diễn tiến với tốc độ chậm rãi.

Trong lúc luyện hóa năng lượng thánh quả Vũ Linh, Lục Lâm Thiên cảm giác xương cốt, kinh mạch, thậm chí cơ bắp đều được năng lượng rèn lại.

Trong lúc luyện hóa, Lục Lâm Thiên tiến vào cảnh giới vong ngã, hắn điều khiển năng lượng từ thánh quả Vũ Linh trong người mình, các tia năng lượng bị luyện hóa thành chân khí nhập vào đan điền khí hải.

Không gian trong đan điền khí hải, não Lục Lâm Thiên tựa như vô cùng tận, liên tục hấp thu những chân khí, linh lực được luyện hóa.

Lục Lâm Thiên cảm giác được hiện tại đến đẳng cấp Vũ Phách, Linh Phách thất trọng rồi cần năng lượng đột phá lớn khủng khiếp. Rất khó để liên tục đột phá trong thời gian ngắn, nhưng năng lượng từ thánh quả Vũ Linh trong người Lục Lâm Thiên cũng vô cùng khổng lồ đủ để hắn luyện hóa thời gian không ngắn.

Còn về ích lợi từ việc hoàn toàn luyện hóa thánh quả Vũ Linh, cuối cùng có thể đột phá đến tình trạng gì thì hiện tại Lục Lâm Thiên không biết, hắn cũng rất mong chờ.

Trong phòng, người Lục Lâm Thiên phát ra năng lượng nhàn nhạt khuếch tán. Năng lượng đó lan tràn, không gian nổi gợn sóng, nhìn thoáng qua cảm giác hư ảo.

Lục Lâm Thiên nhắm mắt lại, lát sau vầng sáng vàng đất nhạt bao phủ quanh thân hắn. Trong vòng sáng vàng đất còn có vầng sáng trắng vô hình ẩn hiện. Năng lượng khuếch tán rồi bị Lục Lâm Thiên hút vào người, cứ hít rồi thở, cực kỳ huyền ảo.

Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái tu luyện tuyệt đối, sắc mặt hắn bình thường không chút gợn sóng, hắn không phát hiện biến đổi quanh thân. Giờ tinh thần Lục Lâm Thiên hoàn toàn chìm đắm trong năng lượng từ thánh quả Vũ Linh luyện hóa trong người.

Khí thế trên người Lục Lâm Thiên chậm rãi tăng lên, dù là chân khí hay linh lực đều từ từ biến mạnh. Tốc độ tăng mạnh này trông thì không vượt trội nhưng thật ra đã nhanh kinh người.

Vì có tác dụng thôn phệ của Âm Dương Linh Vũ quyết, Lục Lâm Thiên dùng thánh quả Vũ Linh có thể nói là được ích lợi nhiều hơn người ta, toàn nhờ công hiệu biến thái của Âm Dương Linh Vũ quyết.

Cùng với Lục Lâm Thiên luyện hóa, năng lượng trong phòng ngày càng đậm đặc hơn. Theo thời gian trôi qua, người Lục Lâm Thiên phát ra khí tức chậm rãi tăng mạnh lên. Chân khí mênh mông như gợn sóng khuếch tỏa ra từ người Lục Lâm Thiên.

CÁC ĐẠO HỮU THÂN MẾN, CHUẨN BỊ GẦN TẾT NÊN HƠI BẬN, SẼ CỐ GẮNG NGÀY RA NHIỀU CHƯƠNG NHẤT CÓ THỂ, QUA TẾT SẼ BÙ CHƯƠNG NHÉ Ạ

Chương 481: Chuẩn bị đột phá (1)

Năng lượng do thánh quả Vũ Linh biến ra trải qua luyện hóa thành chân khí, linh lực tinh khiết nhất rót vào đan điền khí hải, vào đầu Lục Lâm Thiên, làm khí thế của hắn chậm rãi tăng lên cao. Cứ thế thời gian qua đi rất nhanh, từng ngày chậm rãi đi qua.

Trên dãy núi Vân Dương tông lúc này đã vào đông, thời tiết lạnh dần. Trên ngọn núi hiếm có sắc xanh, lộ ra ngọn núi nguy nga vốn có.

Chạng vạng, mặt trời lặn, những cây tùng cổ và những tảng đá to mờ ảo trong mây khói, ánh chiều tà phản chiếu với nhau tôn lên ngọn núi cao vυ”t hùng vĩ, rực rỡ.

Trong một đình viện yên tĩnh trên một ngọn núi, tuy lúc này là đầu đông nhưng chỗ này gieo trồng nhiều chậu cảnh, có nhiều khóm hoa đua nhau nở rộ.

Trong hành lang đá trong đình viện có ba bóng dáng yêu kiều đang chơi đùa, rượt bắt nhau, tiếng cười trong như chuông ngân vang lên.

Một lát sau ba người đứng ở hành lang đá ôm bụng cười.

Một nữ nhân khuôn mặt quyến rũ dịu dàng nói:

– Vô Song tỷ, đã lâu rồi ta không nhẹ nhàng như vậy, từ sau khi bọn họ vào mật địa thì ta cũng không cần liều mạng tu luyện như trước kia.

Nữ nhân xinh đẹp mặc váy dài màu đỏ, người nhấp nhô đường cong mỹ miều, trong tinh nghịch có quyến rũ, chính là Dương Diệu.

Lục Vô Song vén vài sợi tóc mai ra sau tai, vô tình toát ra sức hấp dẫn vô hạn. Nàng nhìn chăm chú dãy núi, thản nhiên nói:

– Chắc đã bốn tháng trôi qua rồi? Không biết trong bọn họ người nào lấy được thánh quả Vũ Linh.

Độc Cô Băng Lan nói:

– Tóm lại không có phần của chúng ta, nên đừng lo nghĩ.

Độc Cô Băng Lan cười khúc khích nói với Lục Vô Song:

– Vô Song tỷ lo lắng cho Lâm Thiên đúng không?

Lục Vô Song lườm Độc Cô Băng Lan:

– Nha đầu này, lại trêu ta.

Rồi Lục Vô Song lộ ý cười khẽ nói:

– Ta lo cho Thúy Ngọc, Lâm Thiên không biết có bị nguy hiểm gì không.

Độc Cô Băng Lan cười bí hiểm:

– Cái này thì Vô Song tỷ cứ yên tâm, bọn họ đi chung với nhau chắc không gặp nguy hiểm gì lớn.

Lục Vô Song nói:

– Chỉ mong như vậy.

Thời gian trôi đi như hạt cát rơi khỏi kẽ tay. Quanh cung điện trong hiệp cốc vẫn một màu xám vĩnh hằng.

Không biết từ khi nào, một góc núi đằng sau cung điện có luồng khí đậm đặc dần lan tỏa. Cùng lúc đó, nhiều yêu thú hai bên hiệp cốc cảm nhận khí tức này thì bàng hoàng, luôn nhìn chằm chằm vào sau núi.

Trong quảng trường bên ngoài cung điện, Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao ngước hai cái đầu nhìn chằm chằm sau núi:

– Yêu Vương lại sắp đột phá.

Con mắt to như chuông đồng của Huyết Ngọc Yêu Hổ cũng nhìn sau núi không chớp mắt:

– Khi Yêu Vương đột phá đến tứ giai trung kỳ thì thực lực sẽ mạnh hơn cả ta.

Nghịch Lân Yêu Bằng đập đôi cánh nói:

– Dùng thánh quả tất nhiên Yêu Vương phải đột phá thực lực, tiếc rằng chỉ được dùng một trái, nếu không thì nhiều năm qua chúng ta dùng thánh quả là đã có sức đột phá phong ấn đi ra ngoài.

Thái Âm Yêu Thỏ thản nhiên nói:

– Bạch Linh yêu vương tu luyện sáu ngàn năm mới chỉ là sơ kỳ lục giai, nếu đến bên ngoài ít nhất là bát giai. Chờ khi chúng ta ra ngoài thì tốc độ tu luyện sẽ tăng nhanh.

Thanh âm của Thái Âm Yêu Thỏ là giọng nữ, âm sắc khá đáng yêu.

Trong khi bốn con yêu thú bàn tán thì sau núi vang tiếng xé gió như tiếng rồng ngâm.

– Grao!

Thanh âm cao vυ”t kích động xuyên thấu không gian khuếch tán ra cùng khí tức uy hïếp hùng mạnh.

– Grao!

– Két!

– Hú hú!

Trong hiệp cốc muôn thú gầm rống, khí thế vô hình khiến tất cả yêu thú run rẩy quỳ rạp.

Giờ phút này, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ, Nghịch Lân Yêu Bằng, Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao, bốn con yêu thú ngũ giai run lẩy bẩy. Áp lực uy hiếp tuyệt đối đến từ sâu trong huyết mạch, linh hồn của chúng nó, không thể ngăn cản áp lực này được.

Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao run cầm cập, bị khí thế đè ép nghẹt thở:

– Khí thế yêu hoàng, đây là khí tức của yêu hoàng!

– Hú hú!

– Grao grao!

Bốn con yêu thú ngũ giai gầm rống theo, phải rống ra thì áp lực trong linh hồn mới giảm bớt một chút.

Một luồng sáng vàng khổng lồ từ sau núi bắn lên cao. Khí thế cuồng bạo khuếch tán. Một cái đuôi to tựa đuôi rồng bay ra, lửa màu vàng xẹt qua không trung để lại hơi nóng cháy.

Vù vù vù!

Một bóng dáng mảnh khảnh bay ra từ cung điện cổ xưa, chính là Thúy Ngọc. Nàng nhìn chằm chằm tình hình rầm rộ sau núi.

Thúy Ngọc lộ ánh mắt ngạc nhiên:

– Khí thế rất giống nhưng Tiểu Long không giống tộc khủng bố kia, kỳ lạ thật.

Không khí bạo ngược, tiếng muôn thú gầm rống trong hiệp cốc mãi không dứt. Nửa canh giờ sau khí thế sau núi mới thu về.

Vù vù vù!

Một luồng sáng vàng bay ra từ sau núi, nhanh như tia chớp nhảy lên cao.

Bốn con yêu thú ngũ giai quỳ rạp hành lễ:

– Kính chào Yêu Vương!

Ánh sáng vàng thu nhỏ lại trên vai Thúy Ngọc, là Tiểu Long:

– Thúy Ngọc tỷ tỷ đã xuất quan?

Thúy Ngọc rất thích Tiểu Long đáng yêu trên vai mình:

– Ừm! Ta đột phá mấy ngày rồi, không ngờ ngươi lại đột phá tiếp, thực lực lần nữa tiến bước dài phải không?

Tiểu Long co duỗi lưỡi, ngóc đầu nhỏ, mắt nhỏ đen láy xoe tròn đắc ý nói:

– Ta đột phá trung kỳ tứ giai, sau này không sợ Triệu Kình Hải nữa. Lần sau ta mà gặp lại sẽ quất chết Triệu Kình Hải!

Thúy Ngọc nói:

– Ngươi muốn giết Triệu Kình Hải cũng đừng làm trong mật địa, sẽ gây rắc rối cho lão đại của ngươi. Thực lực Triệu gia rất mạnh, hiện tại lão đại của ngươi còn xa mới đối phó được, nên ngươi đừng lỗ mãng.

Tiểu Long ngóc đầu nhỏ cố chấp hỏi:

– Triệu gia, chẳng lẽ Bạch Linh tỷ tỷ cũng không làm được sao?

Thúy Ngọc lắc đầu, nói:

– Bạch Linh tỷ tỷ của ngươi cũng không thể. Triệu gia không chỉ có một Triệu Vô Cực, nên ngươi đừng gây phiền phức cho lão đại của ngươi.

Tiểu Long co duỗi lưỡi, mắt bắn ra tia sáng lạnh:

– Hừ! Có ngày ta và lão đại sẽ xử Triệu gia!

Thời gian lặng lẽ trôi, trong mật địa một mảnh yên tĩnh.

Trong cung điện cổ xưa, một bóng dáng mảnh mai ngồi thẫn thờ, xung quanh chỉ có yêu thú làm bạn, ngẫu nhiên mắt nhìn chằm chằm một góc cung điện.

Bóng dáng mảnh mai thì thào:

– Ta nên làm sao đây? Trở về hay ở lại?

Người đó tựa vào hành lang thạch đình, eo nhỏ và thân thể dựa nghiêng đường cong mỹ miều, toát ra quyến rũ. Nếu không xem vết bớt đỏ trên mặt thì mọi người phải công nhận đây là một nữ nhân xinh đẹp.

Tiểu Long đến bên cạnh Thúy Ngọc, hỏi:

– Thúy Ngọc tỷ tỷ đang nghĩ gì?

Thúy Ngọc ngồi thẳng dậy, nâng Tiểu Long trong tay mỉm cười nói:

– Ta đang nghĩ tại sao lão đại của ngươi còn chưa xuất quan? Đã nửa tháng rồi.

Tiểu Long thè lưỡi:

– Yên tâm, ta cảm nhận được khí thế của lão đại luôn tăng mạnh, hơn nữa lão đại đã đột phá một lần, bây giờ là Vũ Phách bát trọng.

Tiểu Long tiếp tục bảo:

– Thúy Ngọc tỷ tỷ, có phải tỷ tỷ thích lão đại của ta không?

Thúy Ngọc xì cười lườm Tiểu Long:

– Tiểu quỷ, ngươi thì biết gì?

Tiểu Long xoe tròn mắt nhỏ:

– Hừ! Ta biết hết tất cả. Lão đại và ta có huyết khế, lão đại nghĩ cái gì là ta đều biết.

Tiểu Long chớp mắt như đứa bé nghịch ngợm, khiến người nhìn rất thích bộ dạng đáng yêu này.

Chương 482: Chuẩn bị đột phá (2)

Thúy Ngọc bật cười:

– Ô?

Thúy Ngọc hỏi Tiểu Long:

– Thế ngươi cho ta biết lão đại của ngươi trừ Vô Song tỷ ra còn thích ai?

Tiểu Long ngóc đầu nhỏ nói:

– Ta sẽ không bán đứng lão đại!

Tiểu Long nháy mắt:

– Trừ phi Thúy Ngọc tỷ tỷ cho ta biết trước, có phải tỷ tỷ thích lão đại của ta không?

Thúy Ngọc nhìn Tiểu Long trân trân, tức giận liếc xéo nó:

– Ngươi…!

Tiểu Long nói:

– Tóm lại tỷ tỷ không nói ra thì ta cũng không nói cho biết!

Thúy Ngọc trừng Tiểu Long rồi lại chịu bó tay.

Vù vù vù!

Lúc này trong cung điện tuyền ra dao động năng lượng, Thúy Ngọc lập tức nhìn một góc cung điện:

– Lại sắp đột phá sao?

Trong phòng.

Vầng sáng vàng nhạt đậm bao phủ quanh thân Lục Lâm Thiên, trong người hắn phát hiện chân khí đậm đặc. Cả căn phòng tràn ngập trong năng lượng chân khí bàng bạc.

Chân khí tràn ra từ các lỗ chân lông, hít vào thở ra, rất là huyền ảo. Khí thế đang tăng nhanh.

Tình hình này kéo dài không lâu. Trong đan điền khí hải ở cơ thể Lục Lâm Thiên nổ vang, khí thế quanh thân hắn cực kỳ dồi dào. Trong phòng có từng đợt năng lượng thiên địa nhanh chóng ngưng tụ. Những năng lượng này không khổng lồ, rất giống với năng lượng trong ao nước. Năng lượng hình thành một vòng xoáy bên người Lục Lâm Thiên, cuối cùng từ các lỗ chân lông toàn thân chui vào cơ thể.

Năng lượng chân khí trong phòng giờ cùng nhau chui vào người Lục Lâm Thiên, loại năng lượng này rót vào chỉ kéo dài giây lát rồi chậm rãi tan biến.

Nhưng cũng ngay lúc này, ánh sáng vàng trên người Lục Lâm Thiên biến mất, giây lát sau có vòng sáng trắng vô hình bao phủ người hắn.

Lúc này hồn đan trong đầu Lục Lâm Thiên xoay nhanh, linh lực tràn ngập căng đầy. Linh lực đậm đặc không ngừng bị hồn đan hấp thu.

Trong biến đổi này Lục Lâm Thiên cảm giác rõ ràng nhờ linh lực tẩm bổ hồn đan, độ mạnh linh hồn như ăn phải thuốc siêu bổ luôn tăng mạnh, tốc độ rất nhanh. Cùng với hồn đan tăng mạnh, Lục Lâm Thiên cảm giác não hơi đau.

Hồn đan tăng mạnh tức là thực lực mạnh lên. Năng lượng thánh quả Vũ Linh không khác bao nhiêu so với Linh hồn thần dịch tăng phúc cho linh hồn. Lục Lâm Thiên cũng không ngờ năng lượng thánh quả Vũ Linh có công dụng tăng phúc cho linh hồn lực. Năng lượng trong ao nước thì cũng tăng mạnh cho linh hồn nhưng không đến mức này.

Linh hồn lực, linh lực tăng mạnh là hai mặt khác nhau. Linh hồn lực của Vũ Giả có cao có thấp, linh hồn lực trưởng thành hoàn toàn dựa vào hấp thu linh lực. Linh Giả tu luyện linh lực cũng không thể trực tiếp tu luyện linh hồn.

Linh hồn mạnh yếu ảnh hưởng thực lực của Linh Giả cao hoặc thấp. Nên mỗi Linh Giả đều hy vọng linh hồn lực của mình trở nên cực mạnh. Nhưng chỉ tăng mạnh linh hồn lực là không phải chuyện dễ dàng, như Vũ Giả luôn muốn tăng mạnh thân thể của mình. Linh Giả tăng mạnh linh hồn lực khó hơn Vũ Giả tăng sức mạnh cơ bắp rất nhiều.

Giờ đây thánh quả Vũ Linh tăng mạnh linh hồn lực khiến Lục Lâm Thiên hân hoan. Linh hồn lực càng mạnh thì từ mặt nào đó tương đương với thực lực rất mạnh.

Linh hồn lực của Vũ Giả càng lớn, kinh mạch càng rộng thì thực lực càng mạnh. Trong đẳng cấp Vũ Giả Lục Lâm Thiên đã có thể vượt cấp đối kháng, linh hồn lực luôn tăng mạnh đại biểu cho đẳng cấp Linh Giả sau này cũng có cơ may chiến đấu vượt cấp.

Nhưng lúc này linh hồn lực tăng mạnh làm Lục Lâm Thiên chịu nhiều đau đớn, trong đầu hắn nhức nhối. Đặc biệt vào lúc sắp đột phá thế này, năng lượng cuồng bạo ùa vào Lục Lâm Thiên mới biết cái gì gọi là nhức đầu như búa bổ, đầu óc sắp trướng nổ ra.

Bùm!

Não Lục Lâm Thiên vang lên tiếng nổ trầm đυ.c, vụ nổ làm thần trí hắn ngơ ngẩn nhưng chỉ giây lát dần ổn định.

Cũng trong lúc này, Lục Lâm Thiên cảm giác đã đột phá đến Linh Phách cửu trọng, linh hồn mạnh hơn trước kia gấp mấy lần. Hiện tại hồn đan của Lục Lâm Thiên bóng loáng nhẵn mịn, to hơn lúc là Linh Phách bát trọng một chút. Kích cỡ hồn đan chỉ có bản thân mình mới nhìn ra được, mắt thường hầu như không thấy sự biến đổi.

Thở ra một ngụm trọc khí:

– Phù!

Lục Lâm Thiên mở mắt ra, khí thế cường đại tuôn ra từ thân thể hắn.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

– Vẫn còn năng lượng chưa luyện hóa hết, tiếp tục.

Lục Lâm Thiên nhắm mắt tu luyện tiếp.

Thúy Ngọc lộ biểu tình ngạc nhiên:

– Vẫn chưa luyện hóa xong?

Một trái thánh quả Vũ Linh đã bị Thúy Ngọc luyện hóa xong từ mấy ngày trước, thực lực lại đột phá nhưng Lục Lâm Thiên thì còn chưa luyện hóa xong. Thúy Ngọc ngẫm lại thấy cũng đúng, nàng mạnh hơn Lục Lâm Thiên nhiều nên luyện hóa thánh quả Vũ Linh nhanh hơn chút. Lục Lâm Thiên yếu hơn, hắn luyện hóa cũng chậm hơn Thúy Ngọc.

Thúy Ngọc không biết suy nghĩ của nàng chỉ đúng một nửa. Lục Lâm Thiên không mạnh bằng Thúy Ngọc, tốc độ luyện hóa chậm hơn nàng một chút. Nhưng quan trọng nhất là nhờ tác dụng Âm Dương Linh Vũ quyết có thể nuốt trọn năng lượng từ thánh quả Vũ Linh, không lãng phí một chút nào, sau khi luyện hóa được ích lợi nhiều hơn.

Tựa như yêu đan, người bình thường dùng yêu đan chỉ có thể luyện hóa thành đan dược để dùng, Lục Lâm Thiên thì trực tiếp luyện hóa nên được lợi nhiều gấp mấy lần.

Lục Lâm Thiên lại tiến vào trạng thái tu luyện, thời gian trôi qua. Mỗi ngày Thúy Ngọc chỉ biết nói chuyện cùng Tiểu Long, chờ đợi mòn mỏi trong cung điện cổ xưa này.

Sau khi Cửu Vĩ Yêu Hồ bế quan thì bặt tin luôn.

Tiểu Long rất vui vẻ, mỗi ngày nó dạo chơi trong hiệp cốc. Trước khi Lục Lâm Thiên bế quan không quên thả ba con yêu thú tam giai Thị Huyết Yêu Lang, Thiểm Điện Hắc Báo, Lục Yêu Mãng ra khỏi Không gian thú nang.

Sau khi đến Vân Dương tông, ba con yêu thú ngẫu nhiên được Lục Lâm Thiên thả ra hít thở không khí. Ba con yêu thú không thể thu nhỏ cơ thể to lớn, rất dễ gây chú ý, không thể như Huyết Tích Dịch ở lại nhà.

Lại khoảng mười ngày qua đi, trong phòng.

Lục Lâm Thiên thu lại kết ấn, lại thở ra một ngụm trọc khí, mở mắt. Mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập tia sáng, khí thế tuôn trào ra từ thân thể.

Khí thế phát ra chỉ một thoáng ngắn ngủi rồi bị Lục Lâm Thiên nhanh chóng thu vào người.

Lục Lâm Thiên cảm nhận chân khí tràn đầy trong người, linh lực trong đầu mang đến cảm giác thoải mái, hắn nhếch môi cười:

– Mạnh quá!

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

– Tiếc rằng không thể đột phá đến Vũ Tướng, Linh Tướng, vẫn còn kém một chút.

Giờ chân khí trong người Lục Lâm Thiên đã đến Vũ Phách cửu trọng hậu kỳ, gần tới đỉnh phong, đẳng cấp linh lực là Linh Phách cửu trọng hậu kỳ đỉnh phong.

Một trái thánh quả Vũ Linh khiến chân khí, linh lực của Lục Lâm Thiên liên tục đột phá hai tầng, từ đỉnh Vũ Phách, Linh Phách thất trọng một hơi lên hậu kỳ Vũ Phách cửu trọng, gần đỉnh Linh Phách cửu trọng như hiện nay, Lục Lâm Thiên rất vừa lòng. Lục Lâm Thiên chỉ có một tiếc nuối nhỏ là không thể trực tiếp đột phá lên đẳng cấp Vũ Tướng.

Năng lượng thánh quả Vũ Linh dù ở gần đẳng cấp Vũ Tướng cũng có thể đột phá thêm hai tầng. Nhưng Lục Lâm Thiên là linh vũ song tu cộng với đan điền khí hải khổng lồ, dù luyện hóa hết năng lượng thánh quả Vũ Linh cũng chỉ đột phá cả hai Vũ Phách, Linh Phách. Nếu Lục Lâm Thiên không phải linh vũ song tu, muốn đột phá đến đẳng cấp Vũ Tướng tuyệt đối không thành vấn đề.

Chương 483: Cửu trọng đỉnh phong

Lục Lâm Thiên thậm chí đang suy nghĩ nếu hắn dùng một viên yên đan tứ giai hậu kỳ có lẽ sẽ đủ để đột phá thêm một tầng Vũ Tướng, đẳng cấp linh lực đến Linh Phách cửu trọng đỉnh phong. Khi đó Lục Lâm Thiên sẽ một hơi đột phá một tầng Vũ Tướng và Linh Tướng.

Vũ Tướng và Vũ Phách, giữa Vũ Phách cửu trọng và Vũ Tướng nhất trọng cách biệt rất xa xôi. Nếu Lục Lâm Thiên đột phá đến Vũ Tướng thì thực lực sẽ tăng vọt, đến Vũ Tướng là hắn chính thức đặt chân vào trình độ chuẩn cường giả. Tu vi Vũ Tướng ở bên ngoài miễn cưỡng xem như cường giả.

Đột phá đến Vũ Tướng có sức hấp dẫn cực lớn với Lục Lâm Thiên lúc này, giờ hắn chỉ cần lại nuốt một viên yêu đan tứ giai hậu kỳ là sẽ đột phá một hơi.

Lục Lâm Thiên có xúc động rất muốn đột phá đến Vũ Tướng luôn. Vũ Tướng nhất trọng, thực lực của Lục Lâm Thiên sẽ tăng theo cấp số nhân. Lúc ở Vũ Phách thất trọng là Lục Lâm Thiên đã đấu lại Triệu Kình Thiên Vũ Tướng nhị trọng, hắn thậm chí cảm thấy nếu hắn dốc hết sức thì không khó khăn gì khi giết gã. Dù sao khi ấy Lục Lâm Thiên không sử dụng linh lực, nếu phối hợp thêm linh lực thì hắn có cơ hội rất lớn để giết Triệu Kình Thiên.

Triệu Kình Thiên xếp hạng năm trong Long Bảng Vân Dương tông, là người nổi bật trong thế hệ trẻ Vân Dương tông, tu vi Vũ Tướng nhị trọng. Sợ là Vũ Tướng tam trọng bình thường cũng khó làm gì được Triệu Kình Thiên.

So sánh thực lực của Triệu Kình Thiên và chính mình, Lục Lâm Thiên hiểu đại khái sức mạnh hiện tại của bản thân. Từ Vũ Phách thất trọng đột phá đến đỉnh Vũ Phách cửu trọng, hiện tại thực lực của Lục Lâm Thiên đủ để giết Triệu Kình Thiên, hắn cũng không sợ Triệu Kình Hải.

Nếu đột phá đến Vũ Tướng, nghĩ đến thực lực đó thôi đã làm Lục

Lâm Thiên động lòng. Đẳng cấp Vũ Tướng đang vẫy tay mời gọi hắn.

Lục Lâm Thiên cắn răng thầm nhủ:

– Không, không thể đột phá!

Lục Lâm Thiên hít sâu. Hắn đã liên tục đột phá trong thời gian này, thực lực tăng vọt, Lục Lâm Thiên thấy cơ thể thoải mái vui sướng nhưng lúc này hắn cảm nhận cơ thể hơi nóng, đây là dấu hiệu đột phá quá nhanh làm căn cơ bất ổn. Nếu lại đột phá sẽ cắt giảm nhiều cho tu vi sau này, về sau tu luyện rất khó khăn.

– Trong thời gian ngắn không thể đột phá tiếp nữa!

Nghĩ đến hậu quả làm Lục Lâm Thiên toát mồ hôi lạnh. Thời gian tiếp theo Lục Lâm Thiên không thể nóng vội đột phá nữa, phải ổn định tu vi trước đã. Dù sao hắn có thể tùy thời đột phá, cần gì để ý chút thời gian này?

– Thực lực bây giờ cũng đủ dùng, chờ đến lúc rồi hãy đột phá.

Quyết định xong Lục Lâm Thiên lắc đầu, siết nắm tay, cảm nhận chân khí mạnh mẽ hơn lúc còn là Vũ Phách thất trọng gấp mấy lần, hắn nhếch môi mỉm cười. Hiện tại Lục Lâm Thiên là Vũ Phách, Linh Phách cửu trọng, ít nhất trong đẳng cấp Vũ Phách đã không có địch thủ. Trong thế hệ trẻ Lục Lâm Thiên miễn cưỡng đi đầu.

Hiện giờ Lục Lâm Thiên không dám tự phụ như trước, ngày xưa hắn luôn cho rằng có Âm Dương Linh Vũ quyết là đủ để hắn đứng vững gót chân trong thế hệ trẻ. Sau này gặp cường giả trên Long Bảng Lục Lâm Thiên mới biết khác biệt.

Theo cường giả Long Bảng Lục Lâm Thiên gặp Thúy Ngọc, thực lực của nàng dù là Triệu Kình Hải bây giờ cũng không bằng, điều này làm hắn rất rung động.

Lục Lâm Thiên còn nhớ lúc hắn rời khỏi Lục gia thì Nam thúc có nói một câu:

– Đại lục Linh Vũ không đơn giản như ngươi tưởng tượng, núi cao còn có núi cao hơn, người mạnh còn có người mạnh hơn.

Giờ đây Lục Lâm Thiên mới hiểu câu đó. Nam thúc muốn Lục Lâm Thiên luôn luôn ghi nhớ không có thực lực tuyệt đối thì đừng tự phụ, trên đại lục Linh Vũ còn nhiều điều hắn không biết.

Dọn dẹp xong Lục Lâm Thiên ra khỏi phòng. Chắc cũng đã đến lúc lên đường, dù sao nơi này cách lối ra một khoảng dài.

Lục Lâm Thiên vừa ra khỏi phòng chợt một bóng sáng vàng vọt tới.

– Lão đại!

Lục Lâm Thiên giơ hai tay lên, Tiểu Long đáp xuống tay hắn, co duỗi lưỡi rất là thân thiết.

Lục Lâm Thiên cảm nhận khí thế trên người Tiểu Long, hỏi:

– Đệ đã luyện hóa xong thánh quả Vũ Linh?

Tiểu Long đắc ý chớp mắt nhỏ:

– Ừm! Đệ lại đột phá!

Lục Lâm Thiên vuốt đầu Tiểu Long:

– Giỏi lắm.

Tiểu Long lại đột phá chắc đến đẳng cấp tứ giai trung kỳ, lúc ở tứ giai sơ kỳ thì nó đã có thể miễn cưỡng đấu lại Triệu Kình Hải. Thực lực của Lục Lâm Thiên bây giờ e rằng đã trên Lục Lâm Thiên, nghĩ đến đây hắn rất vui mừng.

Tiểu Long đắc ý nói:

– Đương nhiên, lão đại đột phá mau vậy thì đệ cũng không thể kém hơn.

Thúy Ngọc đến bên cạnh Lục Lâm Thiên:

– Lâm Thiên, chúc mừng ngươi đột phá, chắc đã đến Vũ Phách cửu trọng?

Mắt đẹp chứa ý cười, ngũ quan tinh xảo làm Lục Lâm Thiên nhìn vết bớt đỏ kia có chút bứt rứt. Sau khi xem sắc đẹp tuyệt trần của Thúy Ngọc làm Lục Lâm Thiên nhìn nàng mà cứ nhớ khuôn mặt không có vết bớt đỏ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

– Ừm! Đến Vũ Phách cửu trọng.

Lục Lâm Thiên cảm nhận khí thế trên người Thúy Ngọc, hỏi:

– Nàng cũng đột phá lần nữa?

Thúy Ngọc gật gù:

– Ừm, sau khi dùng thánh quả Vũ Linh thì lại có đột phá.

Lục Lâm Thiên tò mò hỏi:

– Vậy hiện tại đẳng cấp của nàng là gì?

Lục Lâm Thiên luôn khó thể nhìn thấu thực lực của Thúy Ngọc, có lẽ tựa như hắn tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết, người bình thường khó thể nhìn ra đẳng cấp thực lực.

Thúy Ngọc gật đầu, nói:

– Linh Tướng nhị trọng đỉnh phong. Dùng thánh quả Vũ Linh khiến ta từ Linh Tướng nhất trọng đột phá đến đỉnh nhị trọng, còn kém chút nữa sẽ lại đột phá.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc kêu lên:

– Mới chỉ là Linh Tướng nhị trọng? Vậy là trong thánh trì nàng chỉ vừa đột phá Linh Tướng?

Lục Lâm Thiên không đáp, nhẹ gật đầu.

Lục Lâm Thiên thầm than:

– Vậy khi nàng là Linh Phách cửu trọng đã có thể đối kháng với Triệu Kình Hải?

Lúc trước bị đánh lén Thúy Ngọc đấu với Triệu Kình Hải chỉ miễn cưỡng yếu hơn chút, nếu lúc trong ao nước năng lượng nàng vừa đột phá đến Linh Suất nhất trọng vậy lần trước đánh nhau cùng Triệu Kình Hải thực lực của nàng chỉ là Linh Phách cửu trọng. Là Linh Phách cửu trọng mà đánh ngang với Triệu Kình Hải Linh Suất tam trọng, thật quá kinh khủng rồi.

Khi Thúy Ngọc ở trong ao năng lượng đột phá đến Linh Tướng nhất trọng đã có thể dễ dàng đánh bại Triệu Kình Hải, thực lực đó phải nói là rất khủng bố.

Thúy Ngọc không giấu diếm Lục Lâm Thiên, gật đầu nói:

– Ta tu luyện công pháp đặc biệt, có thể vượt cấp đánh với đối thủ.

Lục Lâm Thiên không kiềm được tò mò hỏi:

– Thúy Ngọc, rốt cuộc nàng là ai?

Đánh chết Lục Lâm Thiên cũng không tin thân phận nha hoàn.

Thúy Ngọc cười tủm tỉm hỏi ngược lại:

– Ngươi thật sự muốn biết?

Lục Lâm Thiên gật mạnh đầu:

– Ừm!

Thúy Ngọc nhìn thẳng mắt Lục Lâm Thiên, xin lỗi nói:

– Nhưng bây giờ ta chưa thể nói được, không phải không muốn nói mà vì nói ra sẽ gây ảnh hưởng lớn đến ngươi. Chờ sau này có cơ hội chắc chắn ta sẽ cho ngươi biết.

Lục Lâm Thiên thông cảm:

– Không sao, mặc kệ nàng là ai thì vẫn là bằng hữu của ta.

Chương 484: Vũ kỹ

Thúy Ngọc nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

– Chỉ là bằng hữu sao?

Ánh mắt Thúy Ngọc chứa cảm xúc làm xúc động lòng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn Thúy Ngọc thật lâu:

– Cái này…

Trong thời gian này ở chung, Lục Lâm Thiên không phải người gỗ, hai người mập mờ đã nói lên tất cả. Thúy Ngọc vì Lục Lâm Thiên mà bị thương trong tay Triệu Kình Hải, lúc giành thánh quả Vũ Linh cũng không bỏ lại hắn. Những gì Thúy Ngọc đã làm cho hắn khiến Lục Lâm Thiên rất cảm động, từ mặt nào thì hắn đều cảm thấy mình trèo cao. Vì hiện tại Lục Lâm Thiên có Vô Song, còn có nha đầu Hồng Lăng.

Thúy Ngọc mỉm cười nói:

– Được rồi, ngươi không cần trả lời, ta biết suy nghĩ của ngươi.

Thúy Ngọc tiếp tục bảo:

– Hãy nhớ lời ngươi đã nói, nếu Vô Song tỷ đồng ý thì ngươi không thể chối nữa đúng không?

Lục Lâm Thiên lúng túng cười khờ như con nít lớn xác:

– Ha ha ha!

Nếu đυ.ng đối thủ thì Lục Lâm Thiên sẽ không nhíu mày cái nào, nhưng đối mặt nữ nhân thì hắn công nhận mình hơi khờ.

Thúy Ngọc lườm Lục Lâm Thiên:

– Nhìn bộ dạng ngờ nghệch của ngươi kìa, thật không hiểu Vô Song tỷ làm sao để ý ngươi.

Xong nàng ngại ngùng nói:

– Nhưng vậy cũng tốt, Vô Song tỷ không cần lo ngươi ở bên ngoài ong bướm.

Tiểu Long chợt nhớ ra điều gì, ngước đầu nhỏ nói với Lục Lâm Thiên:

– Lão đại, để đệ dẫn lão đại đi một nơi, bảo đảm sẽ làm lão đại ngạc nhiên.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Vậy sao? Thế thì mau dẫn ta đi xem. Ta rất muốn xem có chỗ nào làm ta ngạc nhiên.

Tiểu Long bí hiểm nói:

– Đi đi.

Tiểu Long dẫn đường đi trước, đến đại điện nó kêu bốn con yêu thú ngũ giai Nghịch Lân Yêu Bằng dẫn đường thẳng hướng phía sau cung điện.

Một lát sau trước mặt Lục Lâm Thiên xuất hiện một căn phòng nhỏ, căn phòng này không khác gì những phòng khác, cửa phòng khép hờ.

Tiểu Long ngước đầu bí hiểm nói:

– Lão đại, khi đi vào nhớ đừng quá ngạc nhiên.

Lục Lâm Thiên nổi lòng tò mò:

– Để ta nhìn xem!

Lục Lâm Thiên đẩy cửa phòng khép hờ ra, Thúy Ngọc ôm tò mò và khó hiểu vào theo Lục Lâm Thiên.

Sau khi hai người vào phòng thì cùng trợn mắt há hốc mồm, biểu tình ngạc nhiên thật lâu không bình tĩnh.

Tiểu Long nói:

– Lão đại, ta đã bảo là đừng ngạc nhiên.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm mọi thứ, hắn vô cùng kinh ngạc kêu lên:

– Tiểu Long, đệ kiếm ở đâu ra thế?

Trên cái bàn đá to mấy thước ở giữa phòng xếp đầy hơn một trăm ngọc giản, các loại thuộc tính tràn đầy. Lục Lâm Thiên xem thuộc tính cảm giác những ngọc giản này thấp nhất là vũ kỹ hoàng cấp sơ giai.

Tiểu Long nói:

– Không phải đệ kiếm được, là Nghịch Lân Yêu Bằng dẫn đệ đến.

Nghịch Lân Yêu Bằng nói:

– Chủ nhân, những cái này là vũ kỹ của nhân loại, yêu thú chúng ta có lấy cũng vô dụng. Mỗi cách vài chục năm sẽ có một số cường giả nhân loại đi vào ném một ít vũ kỹ khắp nơi. Sau khi các nhân loại rời đi toàn là chúng ta cất giữ. Chúng ta có lấy cũng vô dụng nên toàn đặt mớ vũ kỹ này ở đó.

– Vũ kỹ hoàng cấp sơ giai.

– Vũ kỹ hoàng cấp trung giai.

– Vũ kỹ hoàng cấp cao giai.

Lục Lâm Thiên lật từng ngọc giản, hắn rất phấn khởi. Hàng trăm ngọc giản này toàn là đẳng cấp hoàng cấp, nhiều hơn vũ kỹ hoàng cấp trong mật thất Phi Linh Môn rất nhiều, đa phần là vũ kỹ hoàng cấp trung giai, có khá nhiều vũ kỹ hoàng cấp cao giai.

Lục Lâm Thiên nghe Nghịch Lân Yêu Bằng giải thích thì hiểu chắc vì cường giả Vân Dương tông muốn tôi luyện đệ tử trong môn nên cứ mấy chục năm lại bỏ một số vũ kỹ vào mật địa. Bọn họ cũng biết yêu thú sẽ lấy đi các vũ kỹ, nên để đệ tử giết yêu thú lấy vũ kỹ, thừa dịp đó rèn luyện luôn.

Nhưng e rằng người Vân Dương tông không ngờ đa số vũ kỹ bị các yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng chất đống trong cung điện ẩn khuất này.

– Hai cái này là…

Trong đống vũ kỹ Lục Lâm Thiên cầm hai ngọc giản lên, xem năng lượng thuộc tính thì một cái là vũ kỹ thuộc tính mộc, một cái thuộc tính thủy.

Hai ngọc giản toát ra khí tức làm tim Lục Lâm Thiên đập hơi nhanh.

Thúy Ngọc đứng cạnh Lục Lâm Thiên nói:

– Chắc đây là vũ kỹ huyền cấp sơ giai thuộc tính mộc, vũ kỹ huyền cấp sơ giai thuộc tính thủy.

Thúy Ngọc nhìn chằm chằm đống vũ kỹ trên bàn đá, tuy nàng cũng lộ ánh mắt ngạc nhiên nhưng không phản ứng mạnh bằng Lục Lâm Thiên.

Tim Lục Lâm Thiên đập nhanh:

– Vũ kỹ huyền cấp sơ giai.

Trước kia sư phụ Vũ Ngọc Tiền đã bảo trong mật địa có vũ kỹ huyền cấp sơ giai, xem ra thật sự có.

Vũ kỹ huyền cấp sơ giai đều là trọng bảo trong đại môn đại phái. Lục Lâm Thiên biết đẳng cấp loại vũ kỹ này dù là sư phụ Vũ Ngọc

Tiền cũng không thể cho hắn, vũ kỹ hoàng cấp cao giai còn cơ may có thể. Hoàng cấp và huyền cấp là hai đẳng cấp khác nhau.

Trong đống vũ kỹ của Lục Lâm Thiên tuy hắn có Phù Quang Lược Ảnh là huyền cấp sơ giai, Đao Hồn kỹ cũng là huyền cấp sơ giai, nhưng Phù Quang Lược Ảnh và Đao Hồn kỹ một là vũ kỹ thân pháp huyền cấp sơ giai, một là linh kỹ sơ giai Đao Hồn kỹ. Về mặt vũ kỹ thì Lục Lâm Thiên còn chưa có cái nào, hắn luôn muốn có một cái.

Một bộ vũ kỹ huyền cấp sơ giai giá trị bằng một thế lực hạng hai bình thường. Hiện tại hai quyển vũ kỹ huyền cấp sơ giai là trọng bảo. Dù là cường giả Vũ Suất nếu biết một Vũ Phách mang theo vũ kỹ huyền cấp sơ giai bên người sẽ không nhịn được hạ thấp thân phận đi cướp.

Lục Lâm Thiên nói:

– Thúy Ngọc, nàng là Linh Giả, chắc không cần dùng vũ kỹ này?

Lục Lâm Thiên vừa nói vừa cất ngay hai quyển vũ kỹ huyền cấp sơ giai vào túi không gian.

– Ta không cần, ngươi lấy hết đi.

Thúy Ngọc liếc xéo Lục Lâm Thiên:

– Không ai giành với ngươi, xem bộ dáng của ngươi kìa.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm nói:

– Ta không hề lo nàng giành với ta. Nàng tu luyện linh kỹ huyền cấp trung giai, ta là ngươi nghèo, chắc nàng cũng ngại tranh giành với ta?

Lục Lâm Thiên không khách sáo thu hết trăm vũ kỹ hoàng cấp trên bàn đá vào túi không gian.

Chúng toàn là vũ kỹ hoàng cấp, hàng trăm vũ kỹ hoàng cấp. Chúng không giúp nhiều cho Lục Lâm Thiên tu luyện, hiện tại hắn không thiếu vũ kỹ hoàng cấp cao giai để tu luyện. Nhưng mớ vũ kỹ hoàng cấp này rất quan trọng với Phi Linh Môn, có chúng nó ở mặt nào đó Phi Linh Môn sẽ phát triển lớn mạnh hơn nhiều.

Nhìn bộ dạng tham lam của Lục Lâm Thiên, Thúy Ngọc cười bất đắc dĩ.

Lục Lâm Thiên cất những vũ kỹ đi, hắn cười cười với dáng vẻ rất hài lòng. Đặc biệt có hai bộ vũ kỹ huyền cấp sơ giai, thêm vào lần này được thánh quả Vũ Linh, chuyến đi mật địa này rất đáng tiền.

Trong mật địa không chia ban ngày hay ban đêm. Hơn mười canh giờ sau, trong một gian phòng, Lục Lâm Thiên chuyển hết đống ngọc giản, thánh quả Vũ Linh vào trữ vật giới chỉ trên ngón tay mình.

Nghĩ đến còn năm trái thánh quả Vũ Linh là khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên. Thánh quả Vũ Linh này tăng lớn cơ hội cho Vũ Giả, Linh Giả trở thành Vũ Vương.

Chương 485: Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng (1)

Lão độc vật, Quỷ Tiên Nữ một người là Linh Suất cửu trọng đỉnh phong, một người là Vũ Suất cửu trọng, nếu sau khi dùng thánh quả Vũ Linh cơ hội đột phá Vũ Vương, Linh Vương sẽ lớn hơn. Nếu hai người đều đột phá, khi đó thực lực Phi Linh Môn cũng mạnh hơn nhiều.

Còn Lục Vô Song, nàng không thể cùng đi vào mật địa, lúc Lục Lâm Thiên lên kế hoạch chiếm thánh quả Vũ Linh đã để dành một trái cho nàng. Còn Thiên Sí Tuyết Sư, nếu nó ăn một trái thánh quả Vũ Linh thì sắp đột phá tứ giai.

Nghĩ đến những điều này Lục Lâm Thiên rất vui mừng, cuối cùng hắn móc ra hai ngọc giản, hắn cầm ngọc giản trong tay xem xét hai cái. Ngọc giản tràn ngập năng lượng thuộc tính mộc, thuộc tính thủy đậm đặc, là hai bộ vũ kỹ huyền cấp sơ giai.

– Tu luyện vũ kỹ thuộc tính mộc.

Lục Lâm Thiên do dự một lúc rồi cất vũ kỹ thuộc tính thủy vào trữ vật giới chỉ. Chưa biết khi nào Bạch Linh xuất quan, thời gian tiếp theo Lục Lâm Thiên có thừa rảnh rỗi để tu luyện vũ kỹ huyền cấp sơ giai.

Lục Lâm Thiên nhỏ một giọt máu vào ngọc giản, tinh thần tiến vào ngọc giản. Thoáng chốc năng lượng thuộc tính mộc đậm đặc trên ngọc giản run rẩy, ánh sáng lục rực rỡ chui vào trán Lục Lâm Thiên.

Ánh sáng lục thoáng chốc biến thành tin tức khổng lồ trong đầu Lục Lâm Thiên.

Một lát sau năng lượng thuộc tính mộc trên ngọc giản tối tăm, Lục Lâm Thiên từ từ mở mắt ra, trong mắt tràn ngập ngạc nhiên.

Lục Lâm Thiên thì thào:

– Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng.

Lục Lâm Thiên xem tin tức, biết vũ kỹ mộc hệ huyền cấp sơ giai này có tên gọi là Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng, uy lực làm hắn trố mắt líu lưỡi. Có lẽ đây là điểm xảo quyệt khó chơi của vũ kỹ mộc hệ.

Theo tin tức tu luyện Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng thì Lục Lâm Thiên biết rằng Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng là một loại vũ kỹ rất quỷ dị trong hàng vũ kỹ huyền cấp sơ giai. Người trúng Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng dù không bị thương cũng sẽ tiêu hao nhiều thực lực. Đối thủ yếu hơn mình một chút sẽ tạo thành tình trạng chân khí tiêu hao hầu như không còn, hoặc là trực tiếp bị đánh chết.

Cho dù là đối thủ mạnh hơn mình, nếu trúng Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng sẽ bị giảm bớt thực lực rất nhiều, mức độ bao nhiêu thì tùy theo thực lực của kẻ vận dụng. Bình thường cùng tu vi đẳng cấp trúng hai chiêu Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng là sẽ bị tiêu hao hết sạch thực lực, bó tay chịu bị giết.

Tức là thi triển Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng có thể trực tiếp làm cho thực lực của đối phương tiêu hao nhiều. Trừ phi đối phương có bí pháp gì, nếu không sẽ bị ảnh hưởng rất lớn.

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên thì thào:

– Vũ kỹ thật kỳ dị khủng bố.

Nếu Lục Lâm Thiên tu luyện thành vũ kỹ quái dị này, trước tiên thi triển dòng không khí khiến đối phương bị tiêu hao nhiều rồi dốc hết sức giết chết thì thật là như hổ thêm cánh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên kiên quyết:

– Tu luyện!

Sau khi tu luyện thành Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng là Lục Lâm Thiên có thêm một át chủ bài.

Lục Lâm Thiên kết ra các thủ ấn tu luyện, từng luồng sáng màu lục huyền ảo bắn ra từ tay hắn.

Phía sau núi của cung điện cổ xưa, trong một rừng cây, Lục Lâm Thiên xuất hiện, năng lượng thuộc tính mộc đậm đặc bao phủ toàn thân hắn. Các kết ấn huyền ảo nngưng tụ, từng chưởng ấn màu lục oanh kích ra.

Cứ lặp lại tu luyện như thế, biểu tình của Lục Lâm Thiên luôn trầm trọng. Vũ kỹ huyền cấp không dễ tu luyện.

Không phân biệt ban ngày hay ban đêm, thường thì Lục Lâm Thiên tu luyện mấy canh giờ rồi trở về cung điện xếp bằng tu luyện, ổn định tu vi của mình. Càng làm vậy Lục Lâm Thiên càng thấy thực lực của mình chẳng những không tiến bộ còn lùi bước, đẳng cấp tu vi có sự thay đổi khó phát hiện, chậm rãi thụt lùi.

Lục Lâm Thiên sợ hết hồn toát mồ hôi lạnh, hắn biết không phải tu vi thực lực thật sự thụt lùi ngược lại là đang tiến bộ. Thay đổi thế này là vì Lục Lâm Thiên đột phá quá nhanh, chân khí trong người hơi táo bạo, tu vi chưa ổn định, giờ hắn hắn mới củng cố tu vi, thực lực tu vi càng ngưng tụ. Thoạt trông là lùi bước nhưng thật ra không hề tụt đi chút nào.

Đương nhiên thay đổi này rất nhỏ nhưng cũng làm Lục Lâm Thiên hoảng sợ, nó thật nhỏ bé nhưng sau này khi tu vi cao hơn nữa, hắn có muốn cứu vãn cũng không kịp.

Giống như nhà cao tầng, nếu cột nhà sai lệch một ly, ban đầu không thấy gì nhưng xây đến tầng cao nhất định sẽ bị nghiêng dần, tiếp theo có tình huống gì thì tự hiểu.

Lục Lâm Thiên thầm than may mắn hắn không tiếp tục đột phá đẳng cấp Vũ Tướng. Sau này có đột phá thì không thể giống như dạo gần đây cứ thấy năng lượng là lo cắn nuốt luyện hóa, phải chú ý củng cố tu vi đàng hoàng.

Lục Lâm Thiên tu luyện hơn mười canh giờ sẽ lại đi sau núi tu luyện Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng, thời gian cứ thế chậm rãi trôi. Lục Lâm Thiên ngẫu nhiên cùng Thúy Ngọc đi dạo khắp nơi trong hiệp cốc. Hiện tại nguyên hiệp cốc không có yêu thú nào đối địch với hai người, mà thái độ lại cực kỳ cung kính.

Tiểu Long thì theo nhóm yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng dẫn dắt chạy khắp nơi trong mật địa.

Khoảng hai mươi ngày sau, trong núi. Một vầng sáng màu lục đậm đặc bao phủ toàn thân Lục Lâm Thiên, hắn đánh ra các thủ ấn huyền ảo.

Cùng với thủ ấn đánh ra, chân khí chuyển động nhanh trong kinh mạch của Lục Lâm Thiên. Mơ hồ thấy thủ ấn thay đổi, chân khí vận chuyển trong cơ thể Lục Lâm Thiên theo cùng một tiết tấu.

Cứ thế này không chỉ yêu cầu rất cao trong việc vận chuyển chân khí, yêu cầu điều khiển tinh thần càng nghiêm khắc, sơ sẩy một cái là không thể thúc giục được.

Chỉ giây lát sau trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện một chưởng ấn màu lục. Chưởng ấn màu lục run rẩy không ổn định trong lòng bàn tay hắn.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Chưởng ấn màu lục run run mấy cái rồi tan tác, hóa thành năng lượng tan biến giữa không trung.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói:

– Ài, vũ kỹ huyền cấp thật khó tu luyện.

Vũ kỹ huyền cấp so với vũ kỹ hoàng cấp cao giai khó tu luyện hơn gấp mười lần.

Bây giờ Lục Lâm Thiên thi triển vũ kỹ hoàng cấp cao giai rất là thuận tay, còn tu luyện Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng yêu cầu vận chuyển chân khí, khống chế tinh thần rất khó khăn, làm hắn luống cuống tay chân. Nếu Lục Lâm Thiên không nhờ có linh hồn lực không tệ giúp nhiều về mặt tinh thần thì sẽ càng khó tu luyện hơn.

Nhưng dù vậy Lục Lâm Thiên tu luyện đã qua hai mươi ngày vẫn không thể thuận lợi vận dụng Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng. Hoặc là chân khí vận chuyển hỗn loạn, hoặc là phối hợp thất bại, điều này khiến Lục Lâm Thiên rất bực mình.

Sau này Lục Lâm Thiên mới biết Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng cần có chân khí thúc đẩy, dùng Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng một lần tính theo trình độ hậu kỳ Vũ Phách cửu trọng hiện tại của Lục Lâm Thiên nếu thành công vận dụng thì tối đa chỉ sử dụng được hai lần, đó còn là nhờ đan điền khí hải cường đại, nếu là Vũ Phách cửu trọng bình thường vận dụng được một lần đã là lợi hại. Một ngàn Vũ Phách cửu trọng e rằng không có một người thành công sử dụng Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng một lần.

Chương 485 Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng (1)

Chương 486: Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng (2)

Mức tiêu hao chân khí đối với người sử dụng cực kỳ lớn, theo tin tức trong Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng thì người cùng tu vi nếu trúng Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng hai lần sẽ bị tiêu hao hết sạch chân khí.

Lục Lâm Thiên cười khổ, nếu hắn sử dụng Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng hai lần, sợ là hắn sẽ kiệt sức trước đối thủ.

Đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng biết khi hắn đột phá đến Vũ Tướng thì dễ dàng vận dụng Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng hơn nhiều.

Giọng Thúy Ngọc vang bên tai Lục Lâm Thiên:

– Thế nào? Lại thất bại sao?

Phía xa, Thúy Ngọc và Tiểu Long đang ngồi trên nhánh một cây to cao vυ”t, đôi chân thon dài đung đưa dưới nhánh cây. Thúy Ngọc luôn yên lặng quan sát Lục Lâm Thiên tu luyện.

Thúy Ngọc đã biết Lục Lâm Thiên là linh vũ song tu nhưng không biết hắn là Vũ Giả ngũ hệ. Thúy Ngọc luôn nghĩ Lục Lâm Thiên là Vũ Giả tam hệ hỏa, phong, thổ. Khi biết Lục Lâm Thiên tu luyện vũ kỹ mộc hệ thì Thúy Ngọc kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm.

Sau đó Lục Lâm Thiên nói thật cho nàng biết là hắn tu ngũ hệ, Thúy Ngọc la to quái vật, thật lâu sau nàng mới chấp nhận sự thật này. Vũ Giả toàn hệ, linh vũ song tu, thiên phú biếи tħái khiến Thúy Ngọc hút một ngụm khí lạnh.

– Ừm!

Lục Lâm Thiên cười khổ lắc đầu:

– Vũ kỹ huyền cấp sơ giai thật khó tu luyện.

Thúy Ngọc nói:

– Ngươi như thế đã là rất giỏi rồi, xem bộ dạng của ngươi chắc sắp tu luyện thành công. Nên biết Vũ Phách bình thường có muốn tu luyện vũ kỹ huyền cấp sơ giai cũng không thể thành công. Dù một số người thiên phú không tệ nhưng không tốn nửa năm thì đừng mơ tu luyện thành công, mà ngươi lại chỉ mất có nửa tháng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Tiếp tục.

Lục Lâm Thiên lại ngưng tụ các thủ ấn huyền ảo. Tính cách của hắn là dù chuyện khó khăn đến mấy cũng không sợ hãi.

Lục Lâm Thiên lại kết thủ ấn, điều động chân khí trong người, chân khí dồi dào lao nhanh trong kinh mạch. Chân khí cần để khởi động vũ kỹ huyền cấp sơ giai tốn rất nhiều, dù hiện tại Lục Lâm Thiên có kinh mạch rộng mà chắc khỏe cũng thấy đau nhức trướng căng.

Lục Lâm Thiên nghiến răng thầm nghĩ:

– Lần này phải thành công!

Đao Hồn kỹ cũng là đẳng cấp huyền cấp, nếu Lục Lâm Thiên tu luyện Đao Hồn kỹ được thì Ảm Nhiên Tiêu Linh chưởng cũng không thành vấn đề.

Tinh thần khống chế chân khí và thủ ấn ngưng kết, khí thế quanh thân Lục Lâm Thiên trướng lên. Lục Lâm Thiên tập trung tinh thần bình tĩnh, hắn như tiến vào trạng thái kỳ diệu, bắt đầu ngưng tụ Ảm Nhiên Tiêu Linh chưởng. Chưởng ấn màu lục lại tụ tập trong tay Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên thầm quát:

– Ngưng tụ!

Các thủ ấn phức tạp đột phá kết và thu lại, chân khí lao nhanh ra từ mấy kinh mạch tụ tập trong lòng bàn tay hắn. Lỗ chân lông toàn thân Lục Lâm Thiên có các tia chân khí tràn ra ngoài, cuối cùng bị lực lượng vô hình điều khiển tựa sợi tóc từ bốn phương tám hướng gộp chung lại.

Thủ ấn lại thay đổi, ánh sáng lục chói lòa quanh thân Lục Lâm Thiên, khí thế tăng vọt. Thúy Ngọc ở phía xa biến sắc mặt. Tiểu Long căng thẳng ngóc cao đầu quên cả thò thụt cái lưỡi của mình.

Chưởng ấn gần thành hình, chân khí cường đại trong người Lục Lâm Thiên đột phá bị thủ ấn trong tay hắn hút ra. Chưởng ấn tỏa ánh sáng màu xanh chói mắt, uy lực tăng vọt. Một chưởng ấn to cỡ nửa thước, bóng loáng như ngọc phỉ thúy dính vào bàn tay Lục Lâm Thiên.

Chưởng ấn vỗ ra, không gian nổi sóng gợn, từng đợt sóng không gian khuếch tán tràn ngập khí tức uy hiếp to lớn. Khí thế đó hơn xa vũ kỹ hoàng cấp cao giai, nếu là người tu vi thực lực thấp cảm nhận khí thế này vô hình trung sẽ bị ức chế tuyệt đối.

Mắt Lục Lâm Thiên bắn ra tia sáng:

– Ầm Nhiên Tiêu Linh chưởng!

Cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên đẩy thủ ấn. Chưởng ấn sáng bóng như ngọc phỉ thúy bay ra biến thành biến thành ánh sáng màu xanh lục đón gió biến thành to bay tới trước.

Chưởng ấn chấn mở tất cả gợn sóng không gian. Trong không gian sóng gợn sôi trào rít gào bay lên. Sóng không gian cùng với chưởng ấn ánh sáng xanh giáng xuống, sóng dao động cuồng bạo nổ vang trong không trung đinh tai nhức óc.

Bùm!

Tiếng nổ vang lên điếc tai giữa không trung, năng lượng khổng lồ khủng bố đến cực độ tựa trái bom nổ tung.

Kình phong tán loạn bao trùm cả ngàn thước không khí. Kình phong tàn phá, mỗi đợt kình phong rạch từng đường cong huyền diệu. Kình phong khủng bố liên miên chồng chất không dứt như vòm sáng màu lục thiên la địa võng bao phủ không gian ngàn thước.

Thúy Ngọc biến sắc mặt nói:

– Tiểu Long, chúng ta đi mau!

Thúy Ngọc nhanh chóng thụt lùi, nàng cách Lục Lâm Thiên chưa đến ngàn thước, vừa lúc trong phạm vi vòng sáng bao phủ.

Trong khi Thúy Ngọc, Tiểu Long nhanh như tia chớp thụt lùi thì vòm sáng từ trên trời giáng xuống, không mang theo uy thế cuồng bạo mà lặng lẽ đè xuống. Nhưng khí thế nhẹ nhàng này lại làm Thúy Ngọc kinh hoàng.

Khi vòm sáng sắp đè xuống mặt đất, không gian ngàn thước nhăn nhúm như gấp khúc lại. Sóng gợn vô hình thoáng chốc khuếch tán lan tràn dấy lên gợn sóng. Sóng lan tràn xuất hiện cảnh tượng đáng sợ.

Trong phạm vi sóng năng lượng lan tỏa, cây cối thoáng chốc khô vàng rồi bị kình phong cuốn đi xa ngay. Mặt đất lặng lẽ nứt nẻ, đá to vỡ vụn.

Vù vù vù!

Khi năng lượng tan biến trong không khí, Thúy Ngọc ở phía xa trợn mắt há hốc mồm nhìn. Năng lượng lan đến, trong ngàn thước trống rỗng, mấy cái cây to cao héo tàn, đất đai nứt nẻ, vô số khe nứt lan rộng ra. Không gian ngàn thước không chút sự sống.

Lục Lâm Thiên đứng chính giữa nhìn chằm chằm tình hình mình tạo ra, khó tin lẩm bẩm:

– Đã thành công sao?

Tiểu Long đến bên cạnh Lục Lâm Thiên:

– Lão đại, chưởng của lão đại khủng bố quá!

Lực công kích này làm Tiểu Long sửng sốt.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Nhưng rất tốn chân khí.

Có lẽ vì vừa rồi Lục Lâm Thiên miễn cưỡng vận dụng nên mới sử dụng Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng một lần đã làm hắn hoàn toàn kiệt sức. Lục Lâm Thiên biết hắn chỉ miễn cưỡng vận dụng được một chưởng này, nếu luyện tập nhiều hơn thì uy lực của Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng sẽ càng cường đại rất nhiều.

Thúy Ngọc đến bên Lục Lâm Thiên:

– Ngươi kinh khủng thật, trong nửa tháng đã tu luyện thành công vũ kỹ huyền cấp sơ giai.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Chưa hoàn toàn tu luyện thành công, uy lực còn rất nhỏ.

Đây mới chỉ là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên vận dụng Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng, uy lực chưa tới mức độ lớn nhất.

Thúy Ngọc bất đắc dĩ cười khổ nói:

– Ngươi mới tu luyện nửa tháng, vậy mà còn chưa vừa lòng?

Lục Lâm Thiên cười cười, thật tình không phải hắn bất mãn gì chẳng qua thói quen yêu cầu bản thân rất cao. Trong sự ngạc nhiên của Thúy Ngọc, Lục Lâm Thiên lại bắt đầu tu luyện.

Thúy Ngọc bất đắc dĩ nói:

– Cái tên cuồng tu luyện này.

Mấy ngày tiếp theo tính thời gian thì ngày càng gần tới lúc đi ra ngoài. Lục Lâm Thiên hơi lo, lỡ như không kịp đi ra ngoài thì rắc rối to, bị nhốt trong này ba năm chắc sẽ không vui vẻ gì.

Trong hiệp cốc, trên một thác nước có hai người cùng ngồi trên tảng đá bóng loáng, chính là Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọc.

Chương 487: Uy lực khủng bố

Phong cảnh hiệp cốc thay đổi khiến người thoải mái hơn. Hiệp cốc âm u tạo thành bức tranh thiên nhiên đẹp tuyệt hút hồn người, khuyết điểm duy nhất là bầu trời xám xịt.

Thúy Ngọc khẽ nói:

– Hiếm khi có lúc nào ngươi không tu luyện.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Thì cũng cần nghỉ ngơi một lúc.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm phương xa bên dưới thác nước, chỗ cung điện cổ xưa toát ra khí tức xa xưa tang thương. Trong lòng Lục Lâm Thiên luôn suy nghĩ một điều, khi nào thì Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh mới xuất quan?

Thúy Ngọc đầy ẩn ý nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

– Sắp tới ngày ra ngoài rồi, thoáng chốc đã qua nửa năm.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm:

– Đúng rồi, sắp qua nửa năm.

Nửa năm trôi qua thật nhanh.

Thúy Ngọc cúi đầu nhìn thác nước đổ ào ào bên dưới, khẽ nói:

– Sau khi trở lại Vân Dương tông rất có thể ta sẽ rời đi ngay.

Lục Lâm Thiên hỏi tới:

– Rời khỏi Vân Dương tông? Nàng định trở về trấn Thanh Vân?

Thúy Ngọc nói:

– Không, là đi một nơi thật xa, có lẽ sau này khó thể đi ra ngoài.

Lục Lâm Thiên không biết nên nói cái gì, ậm ừ:

– À.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm Thúy Ngọc cúi mặt, đường nét mặt mày tinh xảo vẫn động lòng người. Biết tin Thúy Ngọc sắp đi, không hiểu sao lòng Lục Lâm Thiên ngơ ngẩn, cảm giác là lạ.

Cảm giác ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn mình đăm đăm, Thúy Ngọc ngước đầu lên, mắt đẹp nhìn thẳng hắn:

– Đang nhìn cái gì?

Lục Lâm Thiên cười nói:

– Ta đang nghĩ nàng chờ khi nào mới lau vết bớt đỏ trên mặt đi.

– Ngươi hy vọng mặt của ta không có vết bớt?

Thúy Ngọc cười:

– Trước kia ngươi không ngại nó, người ta gọi ta là sửu bát quái, chỉ có ngươi là không trốn tránh ta.

Lục Lâm Thiên thanh minh:

– Mỗi người đều có lòng thích cái đẹp. Biết vết bớt là nàng cố ý làm ra cho nên ta thích xem bộ dạng không có vết bớt đỏ kia của nàng hơn, cái này không liên quan gì đến để ý tới nó hay không.

Thúy Ngọc nhìn Lục Lâm Thiên chăm chú, bất chợt nàng nhét một viên đan dược vào miệng:

– Nếu ngươi thích thì sau này ta không cần vết bớt này nữa.

Thúy Ngọc uống đan dược vào vết bớt đỏ trên mặt lóe ánh sáng, Lục Lâm Thiên nửa thấy khối bớt to cỡ bàn tay đang chậm rãi tan biến.

Cùng với vết bớt đỏ biến mất, khuôn mặt đẹp đến tột độ xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên. Khuôn mặt quá đẹp, đẹp cực độ. Mặt trắng nõn, ngọc nhan trang nhã không cần thoa phấn, miệng nhỏ môi hồng. Đặc biệt là đôi mắt ướt nước trong suốt khiến người nhìn lâu sẽ bị hút hồn. Khuôn mặt tuyệt đẹp tựa tiên nữ lạc trần gian.

– Đẹp quá.

Lục Lâm Thiên đã từng thấy vẻ đẹp này nhưng lúc này vẫn giật nảy mình. Sắc đẹp này không thua gì Lục Vô Song thậm chí trội hơn một chút, nếu muốn tìm người so sánh thì chỉ có bộ dạng khuynh thành tuyệt thế Cửu Vĩ Yêu Hồ biến ra là ngang ngửa.

Thấy Lục Lâm Thiên nhìn mặt mình đăm đăm, Thúy Ngọc liếc xéo hắn:

– Nam nhân đều thích đẹp.

Lục Lâm Thiên cười:

– Ha ha.

Sợ là không nam nhân nào cưỡng lại được sắc đẹp này.

Thúy Ngọc nhìn thẳng mắt Lục Lâm Thiên:

– Mới rồi là ngươi muốn ta không giữ vết bớt. Trước kia ta đã thể nếu ta chịu để cho một nam nhân thấy bộ dạng hiện tại thì ngươi đó chắc chắn là phu quân sau này của ta.

Lục Lâm Thiên cứng người, mắt trân trân nhìn nữ nhân trước mặt, không biết nên nói cái gì.

Thúy Ngọc vẫn nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt trong suốt chất chứa mong chờ:

– Ta là nữ giới mà đã biểu thị đến mức này, chẳng lẽ ngươi vẫn cứ thờ ơ, muốn ta nói thẳng ra sao?

– Ta…

Lục Lâm Thiên hiểu tấm lòng Thúy Ngọc, hắn không phải người gỗ, được nữ nhân này nhìn trúng là phúc hắn tu nghìn năm mới được.

Bùm bùm bùm!

Khi Lục Lâm Thiên hé môi định nói gì thì trên cung điện ở hòn đảo đằng trước truyền đến một chuỗi tiếng nổ năng lượng, khí thế khổng lồ bắn lên cao.

Cùng với khí thế tuôn ra ồ ạt, Lục Lâm Thiên lập tức nhìn chằm chằm vào cung điện cổ kia. Khí thế đè ép kèm theo khí tức uy hiếp hùng hồn.

Khí thế hùng mạnh xuất hiện, trên bầu trời, mặt đất hiệp cốc run rẩy vì khí thế cường đại đó.

Cùng lúc đó, một bóng sáng trắng tinh như tuyết bay ra từ cung điện cổ vọt lên cao như đột nhiên xuất hiện trong không gian, mang theo uy thế tuyệt đối đứng lơ lửng bên trên cung điện.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm bóng sáng khổng lồ trong không trung:

– Cửu Vĩ Thiên Hồ!

Bóng sáng to ngàn thước, trong bóng sáng trắng tinh là bản thể to lớn của Bạch Linh. Da lông trắng như tuyết, mềm mượt, sau lưng có sáu cái đuôi to mấy trăm thước bắn ra kình phong xuyên thấu không gian.

Bên ngoài bóng sáng tinh khiết, trong không gian gợn sóng lăn tăn, uy thế khiếp người lan tràn.

– Grao!

Trong hiệp cốc muôn thú cùng gầm rống, khí tức uy hiếp to lớn, vạn thú run rẩy. Hiện tại chỉ có Tiểu Long là đối kháng lại uy thế cường đại này được.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm thân hình khổng lồ trên bầu trời của Cửu Vĩ Yêu Hồ, hắn cảm nhận khí tức uy hiếp kinh người kia. Bản thể Bạch Linh trắng tinh, thân mình tỏa ánh sáng nhạt, khí tức uy hiếp làm không gian cũng bị vặn vẹo, khí thế đáng sợ khiếp hồn.

Lúc này bản thể Bạch Linh, thân hình Cửu Vĩ Yêu Hồ to lớn há mồm rống to:

– Grao!

Những sợi lông trắng tinh mềm mại thoáng chốc dựng đứng, kình phong vô tận khuếch tán tuôn ra từ người Cửu Vĩ Yêu Hồ làm cả không gian dao động kịch liệt.

Tiếng gầm như sói tru, trầm thấp mà sắc nhọn tựa như có thể xé rách không gian.

Sóng âm dao động thật lâu không tán đi. Phía xa, Lục Lâm Thiên, Thúy Ngọc biến sắc mặt hoàn toàn, màng tai đau nhức. Thanh âm như xuyên thủng linh hồn khiến hai người kinh sợ vội vã vận công đối kháng.

Khi thanh âm sắc nhọn xuyên thấu không khí biến mất, Lục Lâm Thiên và Thúy Ngọc chảy mồ hôi lạnh ròng ròng. Trên bầu trời, thân hình Cửu Vĩ Yêu Hồ khổng lồ thu về ánh sáng biến ra hình người.

Ánh sáng tan biến, khí thế thu về. Trong ánh mắt ngạc nhiên của Lục Lâm Thiên, Cửu Vĩ Yêu Hồ khổng lồ biến thành thân hình quyến rũ đến tột đỉnh.

Thân hình đó yểu điệu vô song, khuôn mặt tuyệt trần lại tăng khí chất yêu diễm quyến rũ, loại ma mị không dâм đãиɠ mà phong tình vô vàn.

– Sao có thể như vậy? Chẳng phải chỉ có yêu thú thất giai mới biến ra hình người sao?

Bóng sáng trên bầu trời tán đi hết, thân hình quyến rũ rõ ràng đập vào mắt Lục Lâm Thiên.

Đó là bóng dáng yêu kiều hoàn chỉnh, không còn kiểu nửa người nửa hồ như trước kia. Thân hình ấy quyến rũ, yêu diễm, lạnh băng rồi lại đẹp tuyệt, làm cả thiên địa rung động.

Thân hình trên bầu trời rạch pahs hư không xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, Thúy Ngọc:

– Các ngươi xem giúp ta bộ dạng bây giờ của ta có được không?

Lục Lâm Thiên rất ngạc nhiên. Cái gì là họa thủy? Chính là đây. Trong kiếp trước của Lục Lâm Thiên có người nói hồ yêu cực kỳ xinh đẹp, họa quốc ương dân, hắn không tin, hiện tại thì tin sái cổ. Nữ nhân trước mắt thật đẹp, quyến rũ động lòng người, đẹp kinh tâm động phách. Trong xinh đẹp có sự lạnh lùng ngăn cách người ngàn dặm, lạnh lùng lười biếng, lạnh uy nghiêm, tất cả tụ tập vào một người.

Chương 488: Biến thành người

Lục Lâm Thiên bật thốt:

– Đẹp, rất đẹp.

Vẻ đẹp này Lục Lâm Thiên chỉ biết lấy Thúy Ngọc ra so sánh, nhưng hai người khí chất khác hẳn nhau. Nếu nhất định muốn tìm điểm tương đồng thì cả hai nữ nhân có chung khí chất ngạo nghễ.

Thúy Ngọc kinh ngạc nói:

– Bạch Linh tiểu thư đẹp quá.

Khiến một nữ nhân xinh đẹp khen ngợi sắc đẹp của nữ nhân khác, có thể thấy Bạch Linh đẹp tới mức nào.

Bạch Linh nhìn Thúy Ngọc chằm chằm, nàng kinh ngạc kêu lên:

– Không ngờ ngươi cũng rất đẹp, sao không thấy vết bớt đỏ trước kia nữa?

Thúy Ngọc trả lời:

– Vết bớt đó là giả.

Bạch Linh tấm tắc:

– Thì ra là vậy, lần đầu tiên ta thấy người đẹp như ngươi.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Bạch Linh tiểu thư đã đột phá thất giai rồi sao? Vậy là có thể…

Lục Lâm Thiên thấy Bạch Linh hoàn toàn là hình người, chỉ có yêu thú thất giai mới làm được điều này.

– Ngươi nghĩ đột phá thất giai dễ vậy sao?

Bạch Linh liếc Lục Lâm Thiên:

– Biến thành hình người phải đến đẳng cấp thất giai mới được. Linh thú biến hình người cần đến lục giai, hiện tại ta giống linh thú, là biến ảo chứ không phải biến hóa.

Lục Lâm Thiên khó hiểu hỏi:

– Bạch Linh tiểu thư là yêu thú nhưng tại sao ở đẳng cấp lục giai vẫn có thể biến ảo ra?

Bạch Linh trả lời:

– Dù là linh thú hay yêu thú muốn biến hình người khó khăn hơn Vũ Giả nhân loại đột phá Vũ Vương, Linh Vương rất nhiều. Thân thể yêu thú biến thành người phải qua đau đớn tổng thể, gân cốt, huyết mạch toàn thân đều thay đổi mới thật sự biến hình người. Nếu biến hóa thành nhân loại thì tốc độ tu luyện sẽ tăng nhanh. Hiện tại ta chỉ có thể ngắn ngủi biến hình người, tối đa một canh giờ là ta sẽ trở về bản thể.

Lục Lâm Thiên ngu người:

– Ta nghe vẫn không hiểu được.

Bạch Linh mỉm cười nói:

– Ta ở trong này sáu ngàn năm, mỗi ba năm chỉ có thể tu luyện một tháng, thời gian khác thì không tu luyện được. Tuy lúc khác không thể tu luyện nhưng ta có thể tôi luyện tâm tính, đối với yêu thú chúng ta thì tâm tính vô cùng quan trọng. Trong sáu ngàn năm tâm tính của ta đã đến trình độ nhất định, hoặc nên nói là miễn cưỡng tới yêu thú bát giai.

– Tâm tính!

Lục Lâm Thiên hiểu, tâm tính không chỉ vô cùng quan trọng với yêu thú mà Vũ Giả, Linh Giả cũng cũng thế. Vũ Giả cấp thấp tu luyện chân khí, đến đẳng cấp nhất định thì đa số tu luyện tâm cảnh.

Một vài cường giả thường kẹt lại ở đẳng cấp đỉnh phong nào đó mấy chục năm, hàng trăm năm mà không tiến bộ thêm được một bước vì không đủ chân khí. Mấy chục năm, trăm năm đó chân khí sớm được tu luyện đầy đủ, hoặc dựa vào linh dược rồi sẽ có ngày lấp đầy.

Những cường giả này không thể đột phá là bởi vì tâm cảnh, khi tâm cảnh chưa đến thì mãi mãi không thể đột phá.

Bạch Linh nói:

– Tâm tính của ta không tệ cộng với sáu ngàn năm toàn tu luyện dựa vào năng lượng trong thánh trì, dùng thánh quả, mới rồi đột phá đến trung kỳ lục giai nên mới làm được điều này. Nhưng biến hình người chỉ có mỗi lần khoảng một canh giờ, cũng không che giấu khí tức được. Cường giả nhân loại bình thường rất dễ nhìn ra thân yêu thú của ta.

Lục Lâm Thiên hiểu ra:

– Thì ra là thế.

Sáu ngàn năm là con số rất khủng bố, trong sáu ngàn năm đó dù không tu luyện thì tâm tính cũng sẽ đến trình độ rất cao. Trong sáu ngàn năm qua Bạch Linh ở trong mật địa chỉ có thể tu luyện tâm tính, có thể tưởng tượng trình độ tâm tính lên tới cỡ nào.

Thúy Ngọc giật mình kêu lên:

– Tu vi tâm tính của Bạch Linh tiểu thư cao như thế nếu đi ra ngoài thì tốc độ đột phá thực lực sẽ nhanh khủng khiếp, ước chừng nhiều lắm hai trăm năm sau là đột phá đến bát giai.

– Hai trăm năm.

Bạch Linh giương đôi mắt hút hồn lên:

– Hai trăm năm quá lâu. Trăm năm chắc đủ đến đẳng cấp bát giai rồi, hoặc có lẽ sẽ sớm hơn.

Thúy Ngọca luôn bình tĩnh lúc này không kiềm được kinh ngạc kêu lên:

– Một trăm năm là có thể đột phá đẳng cấp bát giai…

Lục Lâm Thiên thót tim:

– Đẳng cấp bát giai.

Bát giai tương đương với Vũ Tôn, Linh Tôn. Loại đẳng cấp này là cường giả trong cường giả.

Bạch Linh dịu dàng nói:

– Tu vi tâm tính của ta đã đến đẳng cấp bát giai cộng thêm yêu thú chúng ta khó tu luyện tâm cảnh nhất, thực lực thì dễ tu luyện hơn. Cho nên miễn là có đủ năng lượng để ta tu luyện là ta sẽ luôn đột phá, trừ lúc đột phá thất giai hơi trục trặc một chút.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Bạch Linh tiểu thư, ý của người là chỉ cần có năng lượng liên tục cung cấp cho Bạch Linh tiểu thư tu luyện thì người sẽ đột phá mãi?

Bạch Linh nhẹ gật đầu, nói:

– Có thể nói vậy.

Lục Lâm Thiên hóa đá:

– Khủng bố vậy?

Nhanh còn hơn khả năng thôn phệ của Âm Dương Linh Vũ quyết của Lục Lâm Thiên. Tâm tính của Bạch Linh đến đẳng cấp bát giai tựa như Âm Dương Linh Vũ quyết, miễn là thôn phệ liền đột phá, không có tác dụng phụ gì bởi tâm tính của Bạch Linh đã đến bát giai. Có thể tưởng tượng tốc độ tu luyện đó sẽ khủng khiếp cỡ nào.

Bạch Linh nói thêm:

– Không chỉ mình ta, còn có Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ, Nghịch Lân Yêu Bằng, Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao, chúng nó đều như thế. Chúng nó ở trong này hơn ba ngàn năm, tu vi tâm tính đều đến đẳng cấp thất giai, tốc độ tu luyện sẽ tăng nhanh.

Lục Lâm Thiên lần nữa chết đứng:

– Đẳng cấp thất giai tức là tương đương Linh Vương, Vũ Vương trong Vũ Giả, Linh Giả, cường giả tuyệt đối? Chuyến này phát tài rồi!

Nghịch Lân Yêu Bằng, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ, Thủy Hỏa Song Đầu Yêu Giao, bốn con yêu thú ngũ giai đã thần phục Tiểu Long, cái này không khác gì thần phục Lục Lâm Thiên. Bốn con yêu thú khủng bố như thế chờ khi đột phá thất giai, bên cạnh hắn sẽ có bốn Vũ Vương sẽ khủng đến cỡ nào?

Bạch Linh nhẹ nhàng nói:

– Lối ra chắc sắp mở? Chúng ta nên đi ra ngoài thôi.

Lục Lâm Thiên mở miệng nói:

– Ừm! Còn bảy ngày là ngày lối ra mở.

Bạch Linh thì thào:

– Bảy ngày, vậy là còn sớm. Với tốc độ của Nghịch Lân Yêu Bằng chắc hai ngày là đến nơi.

Năm ngày sau, bên ngoài hiệp cốc, tảng đá cao ngàn thước đứng thẳng như tấm bai thông thiên. Trên bia đá có hai chữ cấm địa.

Ba bóng người, bốn bóng thú, Tiểu Long cùng xuất hiện bên ngoài hiệp cốc.

Bạch Linh nhìn hiệp cốc đăm đăm, ánh mắt lưu luyến.

Thúy Ngọc đã trở về khuôn mặt xinh đẹp vốn có hỏi Bạch Linh:

– Bạch Linh tiểu thư luyến tiếc rời khỏi đây đúng không?

Bạch Linh khẽ thở dài:

– Sáu ngàn năm luôn sống ở đây nên dĩ nhiên không nỡ.

Đôi mắt Bạch Linh u buồn.

Thúy Ngọc nói:

– Sau này có cơ hội lại đến xem là được.

Bạch Linh đáp:

– Chắc không có cơ hội gì, nơi này đã rơi vào tay nhân loại. Có mấy nhân loại từng đi vào rất mạnh, ta không trêu vào nổi.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Bạch Linh tiểu thư, thánh trì trong đó thì làm sao?

Ao nước năng lượng kia là thứ tốt, tiếc rằng Lục Lâm Thiên không thể mang đi nếu không đã giàu to.

Chương 489: Rời khỏi mật địa (1)

– Chỉ có ta biết vị trí trùng động, hơn nữa các cường giả nhân loại đi vào hiệp cốc rất nhiều lần, lần nào cũng không thể xông vào. Thánh trì tạm thời an toàn, coi như ta để lại cho yêu thú khác. Hy vọng tương lai có ngày có yêu thú nhờ vào thánh trì đột phá, rồi phá tan phong ấn.

Lục Lâm Thiên nói:

– Vậy chúng ta đi, nhưng không biết có thể mang các người ra được không.

Không thể mang ao nước năng lượng theo cũng đành chịu, nhưng Lục Lâm Thiên đã thỏa mãn chuyến đi mật địa. Giờ Lục Lâm Thiên phải mang đám yêu thú Bạch Linh, Nghịch Lân Yêu Bằng ra ngoài, về mặt lý luận không thành vấn đề, hắn đã mang Tiểu Long vào đây nhưng trong lòng khó tránh khỏi lo âu.

Lần này ra ngoài Lục Lâm Thiên quyết định chỉ mang theo bốn con yêu thú ngũ giai, Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh. Lúc đi đám yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng, Bạch Linh giấu không cho yêu thú khác biết.

Lục Lâm Thiên không muốn bị Vân Dương tông phát hiện ngay hắn mang đi hết yêu thú, không muốn bị Vân Dương tông biết chuyện thánh quả Vũ Linh, âm thầm mang đám yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng, Bạch Linh ra ngoài là đã quá đủ rồi.

Bạch Linh khẽ thở dài:

– Hy vọng có thể ra ngoài được, sáu ngàn năm… Ta không muốn ở lại đây thêm nữa.

– Két!

Nghịch Lân Yêu Bằng đập cánh bay lên, thân hình biến to mười mấy thước xoay quanh giữa không trung.

Lục Lâm Thiên, Thúy Ngọc, Tiểu Long, Bạch Linh, nhóm yêu thú Huyết Ngọc Yêu Hổ nhảy lên lưng Nghịch Lân Yêu Bằng.

Nghịch Lân Yêu Bằng vỗ cánh bay lên vạch dòng khí trong không khí, nhanh như tia chớp biến mất tại chỗ.

Ngồi trên lưng Nghịch Lân Yêu Bằng, Thúy Ngọc bỗng im lặng. Lần này Lục Lâm Thiên mang đám yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng, Bạch Linh ra ngoài, không lâu sau các yêu thú này sẽ cực kỳ cường đại. Trên đại lục này về sau sẽ có trò hay để xem.

Trong không gian xám toát ra tĩnh lặng, mấy chục bóng người đến một chỗ sơn cốc.

– Rốt cuộc đến lối ra.

Mấy chục bóng người đáp xuống sơn cốc, khí thế cực kỳ cường đại, là đám người Khuất Đao Tuyệt, Vân Hồng Lăng, Hàn Phong, Lăng Phong.

Nhóm Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên đi chung với cả đám chứ không xé lẻ nữa. Không được trái thánh quả Vũ Linh nào, dọc đường đi mọi người rất là buồn bực.

Hàn Phong mỉm cười nói:

– Lần này sư muội đột phá làm chậm nhiều thời gian, tưởng đâu không kịp chạy tới lối ra, giờ vừa kịp lúc.

Lần này chỉ có Vân Hồng Lăng được một trái thánh quả Vũ Linh, nàng ăn nó và luyện hóa tốn nhiều thời gian. Cho nên lúc vội vàng chạy về mọi người dốc hết sức ra, sợ bỏ lỡ thời gian ra ngoài.

Vân Hồng Lăng chu môi nói:

– Các người chỉ chờ ta sao? Bản thân các người tu luyện cũng được nhiều ích lợi. Khuất Đao Tuyệt, ngươi đã đột phá Vũ Tướng tam trọng đấy thôi.

Trong nửa năm nay có một nửa đệ tử đột phá, đẳng cấp Vũ Tướng thì chỉ có một người từ nhất trọng đến nhị trọng. Còn có Khuất Đao Tuyệt từ Vũ Tướng nhị trọng đột phá đến tam trọng.

Vốn trong mật địa muốn đột phá nhanh nhất thì chỉ có nước cướp được thánh quả Vũ Linh. Đệ tử xếp tốp mười Long Bảng tràn trề tự tin sẽ giành được một trái thánh quả Vũ Linh nhưng kết quả cuối cùng nằm ngoài dự đoán của mọi người.

Khuất Đao Tuyệt nhìn Vân Hồng Lăng chằm chằm:

– Nhưng không sánh bằng nàng, đi mật địa một chuyến bây giờ là Vũ Tướng nhị trọng.

Trong mắt Khuất Đao Tuyệt tràn ngập giật mình, hắn đột phá Vũ Tướng tam trọng là bình thường, dù sao tu luyện trong mật địa tăng tốc gấp năm lần. Vân Hồng Lăng thì tăng tốc độ gấp mười lăm lần, nàng lại có thánh quả Vũ Linh, lại đột phá, liên tục từ Vũ Phách lục trọng đột phá đến Vũ Tướng nhị trọng. Chỉ mới nửa năm qua đi, sự khủng bố của Vũ Giả tam hệ khiến người ngạc nhiên.

Bá Đao Long Tam nói:

– Tiếc rằng hiện tại năng lượng trong mật địa đã biến mất, có tu luyện cũng vô dụng.

– Ài.

Một thanh niên tu vi Vũ Phách bát trọng khẽ thở dài:

– Tiếc rằng chuyến này có sáu trái thánh quả Vũ Linh đều bị yêu thú cướp đi.

Nhắc đến thánh quả Vũ Linh là mọi người tràn đầy bất đắc dĩ, cười khổ. Đặc biệt là Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên sắc mặt oán hận. Hai tên này không vớt vát được chút gì, ban đầu bọn họ truy sát Lục Lâm Thiên nhưng đến cuối cùng lại phải né tránh hắn.

Đi chung với đám người Vân Hồng Lăng, Hàn Phong là vì bọn hắn sợ bị Lục Lâm Thiên âm thầm truy sát nên đành kết nhóm. Trước mắt bao người chắc chắn Lục Lâm Thiên không dám làm gì hai người.

Nhưng hiện tại Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên không biết rằng nếu Lục Lâm Thiên thật sự muốn giết hai người trong mật địa thì không cần tự ra tay, kêu đám yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng hành động là được.

Lục Lâm Thiên từng nghĩ đến điều này, để yêu thú giết nhóm Triệu Kình Hải thì không sợ bị Vân Dương tông điều tra ra hắn. Nhưng yêu thú giết Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên rồi Lục Lâm Thiên lo dẫn đến Triệu gia, thậm chí Vân Dương tông vây bắt yêu thú trong mật địa. Không thấy năm yêu thú ngũ giai trong mật địa, Lục Lâm Thiên thì mang mấy con yêu thú ra ngoài, sẽ có ngày bị người ta biết, khi đó không cách nào giải thích được.

Việc chặn giết Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên thì từ khi thực lực tăng lên, hắn không vội vã nữa. Với sức mạnh hiện tại của Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, giết hai tên này không thành vấn đề.

Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên không hay biết suy tính của Lục Lâm Thiên.

Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần nói:

– Chắc sắp mở lối ra rồi.

Phi Ưng Lăng Phong nhìn bầu trời, nói:

– Lục Lâm Thiên này tại sao mỗi lần đều xuất hiện trễ nhất, chẳng lẽ hắn định đợi tới khi nào lối ra mở mới đến sao?

Mắt Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt rực cháy chiến ý:

– Lục Lâm Thiên cũng có một trái thánh quả Vũ Linh, không biết đã đột phá Vũ Tướng chưa.

Nghe đến tên Lục Lâm Thiên là Vân Hồng Lăng bực tức:

– Tiểu tặc gian manh!

Đương nhiên nghe tên Lục Lâm Thiên làm Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên rất khó chịu. Tằng Sở Hùng cũng vậy, gã đứng sau lưng Triệu Kình Hải, nửa bên mặt khét đen, là vết sẹo bị lửa đốt, đây là kiệt tác Tiểu Long để lại. Tuy Tằng Sở Hùng nhặt về một mạng nhưng khuôn mặt đã bị hủy.

Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt mới nói xong chợt có tiếng cười vang lên:

– Ha ha ha! Hình như ta nghe có ai nhắc đến mình?

Nghe thanh âm này trong lòng mọi người nghĩ ngay đến một người:

– Lục Lâm Thiên!

Mọi người ngoái đầu lại, hai bóng người đập vào mắt cả đám.

Khi thấy hai người kia, cả đám hóa đá.

Một nữ nhân tuyệt đẹp xuất hiện trước mắt mọi người. Khuôn mặt trắng nõn, ngọc nhan trang nhã không thoa phấn nhưng trời sinh lệ chất, có chút quyến rũ. Mũi nhỏ xinh cao, môi nhỏ đỏ hồng. Mắt long lanh ướt nước khiến người nhìn bị hút mất hồn phách. Khuôn mặt xinh đẹp như tiên nữ lạc vào trần gian.

Sắc đẹp này đã đến cực độ, đẹp không lời nào để miêu tả. Mọi người nhìn trân trân, trợn mắt há hốc mồm.

Phi Ưng Lăng Phong thì thào:

– Nữ nhân đẹp quá.

Trong đám người chỉ có Vân Hồng Lăng là không ngạc nhiên, nàng chạy nhanh đến trước mặt Thúy Ngọc, nghi hoặc hỏi:

– Thúy Ngọc, sao ngươi phục hồi khuôn mặt cũ? Chẳng phải ngươi…

Chương 490: Rời khỏi mật địa (2)

Thúy Ngọc mỉm cười nói:

– Không sao, sau này ta cứ giữ như vậy.

Thúy Ngọc cảm nhận khí thế từ người Vân Hồng Lăng, kinh ngạc hỏi:

– Hồng Lăng, ngươi đột phá Vũ Tướng nhị trọng?

Giờ mọi người cũng nhận ra Thúy Ngọc.

– Đây là Thúy Ngọc…

Thúy Ngọc thay đổi làm tập thể câm nín.

Phi Ưng Lăng Phong chạy ngay đến bên Thúy Ngọc, khuôn mặt điển trai tràn ngập biểu tình kinh diễm vì nàng:

– Thúy Ngọc tiểu thư, không ngờ tiểu thư xinh đẹp như vậy. Trước kia Lăng Phong ta không có mắt, xin thứ lỗi.

Bá Đao Long Tam tuy cao to thô kệch giờ cũng nặn ra nụ cười dịu dàng đến gần Thúy Ngọc:

– Thúy Ngọc tiểu thư, trước kia ta không biết tiểu thư đẹp thế này, làm ta được mở rộng tầm mắt.

Phi Ưng Lăng Phong nói với Bá Đao Long Tam:

– Long Tam, ngươi định giành với ta phải không?

Bá Đao Long Tam cao to giậm chân xuống đất, khí thế hùng hổ:

– Lăng Phong, là ta thấy Thúy Ngọc tiểu thư trước!

Mọi người đã quen với việc Phi Ưng Lăng Phong và Bá Đao Long

Tam cãi cọ. Trước kia khi hai người theo đuổi Lục Vô Song thì thường hay so kè nhau trên đỉnh Địa Long, rất nhiều lần.

Phi Ưng Lăng Phong không cam lòng yếu thế, gã trừng mắt nhìn Long Tam:

– Long Tam, tưởng lớn giọng thì ghê gớm lắm sao? Có giỏi thì bây giờ chúng ta quyết đấu đi!

Trước mặt mỹ nhân không thể thua khí thế, huống chi Phi Ưng Lăng Phong chẳng hề sợ Bá Đao Long Tam.

Bá Đao Long Tam nói:

– Được thôi, quyết đấu thì quyết đấu, chỉ sợ ngươi thua thôi. Nếu ai thua thì từ nay về sau hãy tránh xa Thúy Ngọc tiểu thư một chút được chứ?

Phi Ưng Lăng Phong nói:

– Một lời đã định!

Thúy Ngọc mỉm cười nhìn hai người:

– Long Tam, Lăng Phong, các ngươi thật sự muốn quyết đấu vì ta?

Nụ cười này khuynh quốc khuynh thành, khiến mọi người lại say mê.

Phi Ưng Lăng Phong, Bá Đao Long Tam đồng thanh kêu lên:

– Đúng!

Thúy Ngọc mỉm cười nói:

– Vậy tốt, nếu ai thắng thì ta sẽ tặng một món quà cho người đó.

Thúy Ngọc nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, nói:

– Nhưng các ngươi phải so với hắn mới được, ai thắng là ta tặng quà cho người đó.

Bá Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong ngạc nhiên:

– Quyết đấu với Lục Lâm Thiên?

Đám người cũng thắc mắc.

Lục Lâm Thiên sửng sốt sau đó cười thầm, hắn đã hiểu ý Thúy Ngọc. Xem ra hắn không tỏ thái độ thì không được, Thúy Ngọc đang mượn cơ hội ép Lục Lâm Thiên biểu thị tình cảm của mình.

Phi Ưng Lăng Phong nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, gã nói ngay:

– Lục Lâm Thiên, ta muốn khiêu chiến với ngươi!

Bá Đao Long Tam cũng nhìn Lục Lâm Thiên:

– Lục Lâm Thiên, sau khi ra ngoài là chúng ta bắt đầu so tài.

Ba tháng trước Bá Đao Long Tam đã ước chiến cùng Lục Lâm Thiên, giờ gã càng nôn nóng hơn.

Lục Lâm Thiên nhìn Thúy Ngọc chằm chằm, bốn mắt ngóng nhìn, chỉ có hai người mới hiểu ẩn ý trong ánh mắt.

Lục Lâm Thiên nhìn Bá Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong, bình tĩnh nói:

– Vậy thì năm ngày sau trên đỉnh Địa Long đồng ý không?

Hai người đồng thanh kêu lên:

– Được, không thành vấn đề!

Lục Lâm Thiên quay sang nhìn Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, nói:

– Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, cuộc chiến của chúng ta cũng ở đỉnh Địa Long vào năm ngày sau được không?

Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt nhìn Lục Lâm Thiên đăm đăm:

– Ngươi muốn so tài với ba chúng ta trong cùng một ngày? Một tháng trước ta đã đột phá đến Vũ Tướng tam trọng, nếu ngươi không nắm chắc thì có thể lui ngày lại một chút.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Không cần dây dưa, cứ để năm ngày sau đi.

Lục Lâm Thiên sớm chú ý thấy Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt đột phá.

Thực lực Vũ Tướng tam trọng, lúc này Lục Thiếu Du cũng rất muốn biết thực lực của mình đã tới một bước kia hay chưa? Nếu như Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt này chỉ là Vũ Tướng nhị trọng mà nói, Lục Thiếu Du cũng không có bao nhiêu chiến ý. Lúc này chỉ có Vũ Tướng tam trọng mới có thể kích thích chiến ý của Lục Thiếu Du được. Vũ Tướng tam trọng, thực lực bình thường của hắn nếu như chống lại Vũ Tướng tam trọng cũng không có bất kỳ một vấn đề nào cả.

– Được, năm ngày sau trên Địa Long Đỉnh, ta sẽ đến đúng giờ.

Chiến ý của Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt nổi lên.

Nhìn Lục Thiếu Du, lúc này Thúy Ngọc cũng không khỏi nở nụ cười quyến rũ, thanh âm truyền tới tai Lục Thiếu Du:

– Lục Thiếu Du, ngươi đang biểu thị với ta sao?

Lục Thiếu Du nở nụ cười bất đắc dĩ, không nói gì. Trong lòng cũng có chút lo lắng về Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh ở trong không gian thú nang. Lại còn Nghịch Lân Yêu Bằng, không biết sau này có thể thuận lợi ra khỏi mật địa hay không? Nếu như có thể, vậy thì sau này bên người hắn đã có thêm một lực lượng ẩn giấu. Đặc biệt là Bạch Linh, nàng ta có tu vi Lục giai trung kỳ, tương đương với cường giả Vũ Suất lục trọng, hơn nữa huyết mạch của Bạch Linh cực cao, thực lực tuyệt đối so với yêu thú bình thường cao hơn nhiều, trải qua một đoạn thời gian củng cố tu vi nữa, hẳn là đối phó với cường giả Vũ Suất thất trọng cũng không có vấn đề gì.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt Lục Thiếu Du đảo qua trên người mọi người, lúc ánh mắt đảo qua đám người Triệu Kình Hải, cũng không để ý nhiều, sau khi ra ngoài mật địa đối phó với ba người này cũng không muộn.

– Hồng Lăng, chúng mừng nàng đột phá Vũ Tướng nhị trọng.

Cuối cùng ánh mắt Lục Thiếu Du rơi vào trên người Vân Hồng Lăng, kinh ngạc vì nàng đột phá, đồng thời nhìn ánh mắt oán hận của nữ nhân điêu ngoa này, trong lòng không khỏi cười khổ một cái.

– Hừ, rốt cuộc ngươi cũng để ý tới ta sao?

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lục Thiếu Du nói:

– Ta muốn ngươi xin lỗi ta.

– Được rồi, ta xin lỗi nàng là được chứ gì.

Lục Thiếu Du cười yếu ớt, sờ cái mũi của mình, dường như chính mình cũng không đắc tội với nha đầu này nha, hoàn toàn là tự bản thân nàng hờn dỗi mà thôi.

– Vậy ngươi đồng ý với ta, sau này không được chọc giận ta nữa.

Vân Hồng Lăng nhìn Lục Thiếu Du lúc này sắc mặt mới khá hơn một

chút, nàng khẽ chu miệng, trang phục màu xanh kia bao vây lấy thân thể linh lung càng có vẻ mê người. Tuy rằng trên phương diện khí chất thì thua Thúy Ngọc một bậc, thế nhưng so với Thúy Ngọc lại nhiều hơn một phần khả ái, cũng có thể là do địa vị của Thúy Ngọc cao hơn.

– Chuyện này, được rồi, ta đáp ứng với nàng.

Lục Thiếu Du nói, trong lòng lại có chút bất đắc dĩ, nữ nhân này tức giận đến rất nhanh, khó có thể bảo đảm được. Chỉ là Vô Song lại bảo hắn ở trong mật địa này dỗ dành cô nàng này, nghe chừng rất khó nha.

– Thật sao?

Vân Hồng Lăng dường như còn có chút không tin, dùng ánh mắt hoài nghi nhìn Lục Thiếu Du.

– Thật.

Lục Thiếu Du gật đầu nói.

– Vậy ta tha thứ cho ngươi.

Vân Hồng Lăng chu miệng, khóe miệng hiện lên tiếu ý nói. Nàng nhanh chóng đi tới bên người Lục Thiếu Du nói:

– Tiểu tặc nhà ngươi, bại hoại, lâu như vậy mới nói chuyện với ta, lần sau ta sẽ không thèm để ý tới ngươi nữa.

Không thèm cố ky mọi người, trước mặt bao nhiêu người Vân Hồng Lăng kéo cánh tay Lục Thiếu Du nói:

– Chờ sau khi ra ngoài, chúng ta đi nói chuyện với ta cha về việc thành hôn.

Chương 491: Mọi người kinh ngạc

Mọi người nghe vậy tức thì há hốc mồm, còn tưởng rằng bản thân mình nghe lầm, thế nhưng ngay cả Lục Lâm Thiên cũng vô cùng khoa trương há hốc mồm, mồm hắn bây giờ đủ để nhét một quả trứng gà vào trong.

Sắc mặt Triệu Kình Thiên, Triệu Kình Hải đại biến, quan hệ trong chuyện này quá lớn, nếu như Lục Lâm Thiên và Vân Hồng Lăng thành hôn, vậy Lục Lâm Thiên, Lục gia, bọn họ sẽ khó có thể xuống tay.

– Sư muội, muội và Lục Lâm Thiên…

Hai người Hàn Phong, Đồng Phàn sắc mặt đại biến nói.

– Su huynh, muội biết các huynh tốt với muội, thế nhưng muội đã sớm nói ra, muội chỉ coi các huynh là sư huynh tốt mà thôi.

Vân Hồng Lăng nghiêm túc nói với Hàn Phong, Đồng Phàn. Lúc này thoạt nhìn nàng không còn là một nữ tử điêu ngoa tùy hứng nữa. Lại quay đầu về phía Lục Lâm Thiên nói:

– Sao vậy? Ngươi không muốn sao?

– Ta…

Lục Lâm Thiên nhìn Vân Hồng Lăng, lại nhìn Thúy Ngọc đang kinh ngạc bên cạnh, bất đắc dĩ nói:

– Chuyện này ra ngoài rồi chúng ta thương lượng tiếp.

– Được rồi, dù sao đi nữa đến lúc đó…

Vân Hồng Lăng nói…

Sưu Sưu.

Vân Hồng Lăng còn chưa dứt lời thì trên bầu trời mông lung kia đột nhiên rung chuyển, một mảnh quang mang bắn xuống, trong nháy mắt khiến cho không gian rung động, toàn bộ thiên địa đột nhiên run rẩy kịch liệt.

– Lối ra sắp mở rồi.

Ánh mắt mọi người nhìn kỹ lên trên bầu trời. Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút khẩn trương, nếu như không thể đem đám yêu thú Bạch Linh ra ngoài, thì tổn thất của hắn vô cùng to lớn.

Oanh.

Toàn bộ không gian dường như rung động, không trung phía xa xa, có thể cảm giác được không ít yêu thú bắt đầu hoảng hốt lo sợ, đồng thời giữa bầu trời có một cái khe trên trăm thước bắt đầu tràn ra, không gian chung quanh gợn sóng, không khí giống như cuộn sóng tỏa ra chung quanh, hiện lên một cái động khẩu to lớn.

Sưu Sưu.

Trong không gian, khí tức chấn nhiếp tâm hồn từ trong cái động khẩu kia tràn ra.

– Lối ra đã xuất hiện, ra ngoài đi.

Lúc này cũng không biết là thanh âm của ai vang lên. Vừa nói xong, mấy đạo thân ảnh trực tiếp phóng lên cao, tốc độ nhanh như thiểm điện xẹt qua bầu trời, trực tiếp tiến vào trong cái khe nứt kia.

– Rốt cuộc có thể đi ra.

Mấy tiếng xé gió truyền đến, mấy đạo thân ảnh như thiểm điện bắn lên, trực tiếp tiến vào lối ra bên ngoài.

– Tiểu tặc chúng ta cũng đi ra ngoài thôi.

Vân Hồng Lăng bên người Lục Lâm Thiên nói.

– Đi thôi, chúng ta đi ra.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn Thúy Ngọc, lúc này bên trong cũng chỉ còn ba người bọn họ.

Vừa nói xong, vòng xoáy chân khí dưới chân chợt lóe, Lục Lâm Thiên trực tiếp nhảy lên, lúc tiến vào khe nứt kia, trong lòng hắn vô cùng khẩn trương.

Sưu Sưu.

Ba đạo thân ảnh đồng thời tiến vào cái khe, lúc này cái khe kia kịch liệt ba động, lập tức trở nên mờ ảo rồi biến mất trong không gian.

– Thành công.

Lục Lâm Thiên thở dài một hơi.

Bên ngoài, Vân Dương Tông lúc này đã bước vào mùa đông, dãy núi thiếu đi vẻ xanh tươi, cũng hiện lên vẻ nguy nga vốn có của nó.

Trong hạp cốc, dòng sông lớn kia chảy xiết không ngừng, bốn đạo quang trụ khổng lồ giao nhau khiến cho mặt nước bắn lên, khí tức cuồng bạo tràn ngập.

Trên một khối nham thạch trong khe sâu có hơn hai mươi đạo thân ảnh đang đứng trên đó, một cỗ khí tức cường hãn khuếch tán. Phía trước có một người mặc trường bào màu trắng, khí thế mênh mông, ánh mắt thâm thúy, đang nhìn vào không gian bên trong động khẩu, chính là tông chủ của Vân Dương Tông, Vân Khiếu Thiên.

Đám người phía sau hắn đều là trưởng lão Vân Dương Tông. Triệu Vô Cực cũng ở trong đó, ánh mắt âm lãnh nhìn về phía động khẩu, khóe miệng hiện lên nụ cười nhàn nhạt, trong lòng thầm nghĩ, hai tôn tử của hắn liên thủ, có lẽ lúc này tai họa của Lục gia kia hẳn đã chết.

Trong chúng trưởng lão, lúc này có hai đạo bóng hình xinh đẹp, khi trước cầu mong sư phụ mang theo bọn họ vào, chính là Lục Vô Song và Độc Cô Băng Lan.

Ánh mắt Lục Vô Song nhìn về phía động khẩu vô cùng lo lắng, trong lòng khẩn trương không ngớt.

– Đồ nhi tốt của ta, ngươi nhất định phải quay về, nhất định phải ăn được thánh quả Linh Vũ.

Thân ảnh Vũ Ngọc Tiền trưởng lão đứng bên cạnh Vân Khiếu Thiên, ánh mắt khẩn trương không ít, hai tay không ngừng xoa xoa, có chút thấm thỏm nhìn vào động khẩu.

– Đi ra rồi.

Khi đạo thân ảnh thứ nhất xuất hiện trong động khẩu, ánh mắt những trưởng lão nhanh chóng tập trung vào. Ánh mắt Dương trưởng lão nhất thời hiện lên tiếu ý, người thứ nhất đi ra chính là đệ tử Khuất Đao Tuyệt của hắn.

Sưu Sưu.

Trong chớp mắt, mười mấy đạo thân ảnh trong nháy mắt từ động khẩu nhảy ra.

– Ô?

Lúc này, ánh mắt Vân Khiếu Thiên có chút ngạc nhiên, lại có chút nghi hoặc.

– Bái kiến tông chủ, bái kiến sư phụ.

Mười mấy đạo thân ảnh đáp xuống tảng đá, khí tức cường hãn khuếch tán ra chung quanh.

– Lâm Thiên đâu?

Vũ Ngọc Tiền không thấy đồ đệ bảo bối của mình đâu, ánh mắt càng thêm khẩn trương nhìn về phía động khẩu. Đồng thời ánh mắt hai nàng Lục Vô Song, Độc Cô Băng Lan khi không nhìn thấy người mình muốn tìm lại càng thêm khẩn trương. Những năm trước trong mật địa xuất hiện sự cố tỷ lệ cực nhỏ, thế nhưng cũng không phải là chưa từng xuất hiện qua, trong lòng hai nàng lúc này càng thêm lo lắng.

Sưu Sưu Sưu.

Lúc này có ba đạo thân ảnh hiện lên, thân ảnh nhẹ nhàng đáp xuống tảng đá. Ba người đáp xuống, động khẩu phía trên bầu trời lúc này từ từ biến mất.

Mà nhìn thấy ba đạo thân ảnh này, có một vài người lúc này mới thở dài một hơi.

– Tham kiến tông chủ, tham kiến sư phụ.

Lục Lâm Thiên đáp xuống tảng đá rồi lập tức hành lễ, trong lòng thở dài một hơi, Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh và những yêu thú khác trong không gian thú nang đều thuận lợi đi ra ngoài.

– Hảo tiểu tử, sư phụ biết con không có việc gì mà, nhanh nói cho sư phụ biết, có lấy được Vũ Linh thánh quả hay không?

Vũ Ngọc Tiền tiến lên phía trước nhanh chóng hỏi Lục Lâm Thiên.

– Bẩm sư phụ, Vũ Linh thánh quả đệ tử chiếm được một quả, đã ăn vào rồi.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Tốt, tốt, rất tốt.

– Ha ha ha.

Vũ Ngọc Tiền lớn tiếng cười, hận không thể để cho mọi người chung quanh nghe được.

– Ồ, đây là Thúy Ngọc.

Mà lúc này, mọi người khi đang cảm nhận khí tức của đệ tử mình thì đồng thời cũng nhìn thấy Thúy Ngọc, nữ tử tuyệt mỹ như vậy khiến cho chúng trưởng lão ngạc nhiên không ngớt.

– Thúy Ngọc…

Lúc này Lục Vô Song khi nhìn thấy thân ảnh kia cũng có chút kinh ngạc.

– Hàn Phong, Thánh quả Linh Vũ có phải đã xuất hiện biến cố gì đúng không?

Lúc này, Vân Khiếu Thiên cũng nhanh chóng nhướng mày hỏi Hàn Phong. Bằng vào nhãn lực của Vân Khiếu Thiên, từ thực lực của đám đệ tử lúc này là có thể biết được có bao nhiêu người đã dùng Thánh quả Linh Vũ. Lúc này nhìn thấy mọi người không có đột phá quy mô trong dự tính, đương nhiên sẽ nghĩ tới Thánh quả Linh Vũ xuất hiện biến cố gì đó.

– Sư phụ, lần này Thánh quả Linh Vũ chỉ có ba trái, sáu trái còn lại đều bị yêu thú đoạt lấy.

Hàn Phong trả lời Vân Khiếu Thiên.

Chương 492: Tam tông Tứ môn

– Sáu trái Thánh quả Linh Vũ còn lại bị yêu thú cướp đoạt sao?

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên đại biến.

– Tại sao lại có thể như vậy?

Lúc này những trưởng lão có mặt đều từ trong miệng đệ tử mình biết được chuyện tình của Thánh quả Linh Vũ. Thánh quả Linh Vũ là bảo vật quan trọng nhất của mật địa. Chúng trưởng lão hầu như đều hỏi chuyện tình về Thánh quả Linh Vũ đầu tiên, mà sau khi biết chuyện Thánh quả Linh Vũ, sắc mặt đám trưởng lão lập tức đại biến.

– Các trưởng lão, đệ tử, trước tiên về đại điện rồi nói.

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên trầm xuống rồi nói.

– Lâm Thiên, chúng ta trở về đại điện thôi.

Vũ Ngọc Tiền cười vui vẻ, dù sao đi nữa đệ tử của hắn đã dùng Thánh quả Linh Vũ, những người khác có được dùng hay không đối với hắn không có quan hệ.

Trên bầu trời, Lam Ngọc Lang Ưng đang bay xung quanh, Lục Lâm Thiên và sư phụ Vũ Ngọc Tiền nhảy lên lưng Lam Ngọc Lang Ưng, lúc này chúng trưởng lão cũng cưỡi yêu thú của mình hướng về đại điện.

Tâm tình của tất cả trưởng lão đều không tốt lắm. Sắc mặt Triệu Vô Cùng lại càng thêm âm trầm, một đệ tử và hai tôn tử của hắn cũng không có một ai được dùng Thánh quả Linh Vũ. Từ miệng Triệu Kình Hải mà hắn biết được sự tình trong mật địa, ánh mắt nhìn thân ảnh Lục Lâm Thiên phía trước lúc này càng thêm âm hàn.

Trên lưng Lam Ngọc Lang ưng, tâm tình hiện tại của Lục Lâm Thiên vô cùng vui vẻ. Nhìn vào bóng lưng Lục Vô Song phía sau Tạ trưởng lão có chút nhớ nhung.

Phía dưới, sơn mạch chạy dài, ngọn núi biến hóa khác nhau nhưng đều toát lên vẻ nguy nga hùng vĩ, đỉnh núi trong mây mù như ẩn như hiện, dãy núi liên miên trập chùng, sau một lát không ít kiến trúc hiện lên trước mặt bọn họ.

Phù.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, bên ngoài so với trong mật địa thoải mái hơn không ít, không khí cũng tốt hơn. Mà sau khi tiến vào mật địa, Lục Lâm Thiên càng thêm cảm giác được rõ ràng, bình thường hắn căn bản không chú ý tới thiên địa lại có một đạo năng lượng vô hình.

Lúc này từ trong mật địa đi ra, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được trong thiên địa có một loại năng lượng vô hình. Vạn vật trong thiên địa tu luyện đều dựa vào loại năng lượng này, mà ở trong mật địa cũng không có loại năng lượng này tồn tại.

Không bao lâu sau, đám người tới chủ phong Vân Dương Tông, trong cung điện nguy nga khổng lồ, sắc mặt chư vị trưởng lão đều vô cùng bất đắc dĩ.

Chư vị trưởng lão lần lượt ngồi xuống, mà chúng đệ tử lúc này thì đứng sau bọn họ.

Trên đại điện, Hàn Phong đem chuyện Thánh quả Linh Vũ từ đầu tới cuối nói một lần. Dưới bốn đầu yêu thú ngũ giai còn có một đầu ngũ giai hậu kỳ, chín khỏa Thánh quả Linh Vũ rốt cuộc cũng chỉ có thể giữ lại ba, ba khỏa Thánh quả Linh Vũ được chia đều cho Lục Lâm Thiên, Thúy Ngọc, Vân Hồng Lăng.

Ánh mắt những trưởng lão khác lúc này lập tức nhìn về phía ba người Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng, THúy Ngọc.

– Yêu thú trong mật địa thật to gan.

Triệu Vô Cực gầm lên một tiếng:

– Xem ra, mấy đầu yêu thú ngũ giai kia chúng ta không thể để chúng sống sót nữa được rồi.

– Năm trước, những yêu thú này cũng không tranh đoạt Thánh quả Linh Vũ, năm nay có chút không bình thường.

Tạ trưởng lão nói.

– Quả thực có chút không bình thường. Yêu thú cướp đi sáu khỏa Thánh quả Linh Vũ, có thể là trong mật địa có biến cố khác. Tông chủ, không bằng để cường giả trong tông vào xem.

Dương trưởng lão nói.

– Dương trưởng lão, chuyện này ta và mấy vị Linh đường trưởng lão sau khi thương nghị rồi mới quyết định được.

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên vẫn có chút ngưng trọng nói:

– Còn hai tháng sau chính là đại hội Tam tông Tứ môn, chư vị trưởng lão nghĩ xem, lúc này Vân Dương Tông chúng ta có bao nhiêu cơ hội?

– Chuyện này…

Nghe thấy đại hội Tam tông Tứ môn, ánh mắt chúng trưởng lão lập tức hướng về những đệ tử tiến vào mật địa.

– Đại hội Tam tông Tứ môn này rốt cuộc là cái gì?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nghe mọi người không ngừng bàn luận.

– Tông chủ, dựa theo tình huống những năm trước, trên đại hội Tam tông Tứ môn, thực lực đệ tử trẻ tuổi của các môn phái khác cũng mạnh mẽ không ít, thế nhưng Triệu Kình Hải, Hàn Phong, Khuất Đao Tuyệt của chúng ta cũng có thể chống lại.

Ánh mắt Dương trưởng lão đảo qua đám đệ tử rồi nói với Vân Khiếu Thiên.

– Chư vị trưởng lão, theo ta được biết, lúc này những sơn môn khác đã có sự chuẩn bị từ trước. Đại hội Tam tông Tứ môn này Vân Dương Tông ta đã không tiến vào top ba bốn lần liên tục. Nếu như lần này không tiến vào top ba được, mặt mũi của Vân Dương Tông chúng ta tới lúc đó sẽ mất hết.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên đảo qua trên người chúng trưởng lão.

– Chuyện này, tiến vào top ba chỉ sợ có chút khó khăn.

Tạ trưởng lão nói.

Nhắc tới top ba, những trưởng lão này đều nhíu mày nhăn mặt. Đệ tử thân truyền của Vân Dương Tông, đặc biệt mà top mười Long bảng, ai không phải là cường giả đứng đầu trong đám người trẻ tuổi, thực lực tuyệt đối kinh khủng.

Thế nhưng những trưởng lão này cũng rất rõ ràng, trong Tam tông Tứ môn, những sơn môn khác cũng không phải ngồi không. Thực lực đệ tử thân truyền của bọn họ tuyệt đối không kém Vân Dương Tông, muốn tiến vào top ba vô cùng khó khăn.

– Còn có hai tháng chính là đại hội Tam tông Tứ môn, lần này tiến vào mật địa cũng chỉ chiếm được ba khỏa Thánh quả Linh Vũ, xem ra lần đại hội Tam tông Tứ môn này đối với Vân Dương Tông chúng ta vô cùng khó khăn.

Vân Khiếu Thiên nhướng mày nói.

– Cha, đại hội Tam tông Tứ môn còn có con mà.

Vân Hồng Lăng nói.

– Nha đầu nhà con, con cho rằng bằng vào thực lực Vũ Tướng nhị trọng của con là có thể nắm chắc sao? Trong những sơn môn khác, không có kẻ nào yếu cả.

Vân Khiếu Thiên nói. Lúc này nhìn thấy nữ nhi mình đã là Vũ Tướng nhị trọng, trong lòng cũng vô cùng vui vẻ. Thực lực của nữ nhi mình, hắn đương nhiên hiểu rõ rất, thực lực tuy rằng bề ngoài chỉ có Vũ Tướng nhị trọng, thế nhưng Vũ Tướng tam trọng cũng không phải là đối thủ của nó.

– Tông chủ, vậy lúc này Vân Dương Tông chúng ta vẫn phái năm đệ tử tham gia đại hội Tam tông Tứ môn chứ?

Tạ trưởng lão nói.

– Ta còn phải nghĩ một chút, đến lúc đó rồi quyết định sau.

Vân Khiếu Thiên do dự một chút rồi lập tức nói:

– Chư vị trưởng lão, giải tán.

Mọi người lui ra, Lục Lâm Thiên cũng theo sư phụ Vũ Ngọc Tiền quay về. Dọc đường Vũ Ngọc Tiền có chút kích động, hơn hai mươi đệ tử tiến vào chỉ chiếm được ba khỏa Thánh quả Linh Vũ, đệ tử của hắn lại chiếm được một khỏa, khiến cho mặt mũi của hắn tăng lên không ít.

– Sư phụ, đại hội Tam tông Tứ môn là thứ gì?

Trên lưng Lam Ngọc Lang Ưng, Lục Lâm Thiên hỏi Vũ Ngọc Tiền. Đại hội Tam tông Tứ môn này có lẽ liên quan tới mấy thế lực cực mạnh trên đại lục Linh Vũ, cho nên Lục Lâm Thiên vô cùng hiếu kỳ.

– Tam tông Tứ môn con có biết không?

Vũ Ngọc TIền mỉm cười hỏi Lục Lâm Thiên.

– Vân Dương Tông, Vạn Thú Tông, Thiên Kiếm Tông, Huyễn Hồn môn, Quy Nguyên môm, Địa Linh môn, Huyền sơn môn.

Bảy thế lực siêu cấp Tam tông Tứ môn này Lục Lâm Thiên đã từng nghe qua.

– Đúng, đó chính là Tam tông Tứ môn.

Chương 493: Chỉ la�? Một cái nhấc tay (1)

Vũ Ngọc Tiền gật đầu nói:

– Đại hội Tam tông Tứ môn tồn tại đã lâu. Trên đại lục Linh Vũ, bảy môn phái có thực lực mạnh nhất này liên thủ tổ chức ra. Mỗi mười lăm năm tổ chức một lần. Thứ nhất là tượng trưng cho việc Tam tông Tứ môn chúng ta chính là một thể, đề phòng thế lực khác tiến vào. Thứ hai là cũng nhìn thực lực của thế hệ trẻ tuổi trong các môn phái.

– Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên thầm nói, trong đầu lập tức nghĩ tới một việc, bản thân Tam tông Tứ môn cũng đã là thế lực siêu cấp, nhưng lại phải liên thủ đề phòng những thế lực khác, xem ra trên đại lục này, quả thực không đơn giản một chút nào.

– Đại hội Tam tông Tứ môn lần này đối với Vân Dương Tông chúng ta càng không bình thường, liên quan tới mặt mũi Vân Dương Tông chúng ta. Vân Dương Tông đã bốn lần liên tiếp không có đệ tử tiến vào top ba, dựa theo quy củ đại hội Tam tông Tứ môn, nếu như tông môn nào liên tục năm lần không có đệ tử tiến vào top ba vậy thì phải cấp cho mỗi một sơn môn khác ba bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, đồng thời mỗi một sơn môn năm khỏa đan dược thất phẩm.

Vũ Ngọc Tiền khẽ thở dài nói:

– Cho nên mới nói, Vân Dương Tông ta nếu như lần này không tiến vào được top ba sẽ mất cho những tông môn khác mười tám bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, ba mươi khỏa đan dược thất phẩm.

– Cái gì?

Tim Lục Lâm Thiên bỗng nhiên đập nhanh hơn. Mười tám bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, ba mươi khỏa đan dược thất phẩm. Đại hội Tam tông Tứ môn này hoàn toàn là một cuộc đánh bạc giữa Tam tông Tứ môn nha. So với mấy thứ này, những thứ hắn kiếm được trong mật địa chỉ là cái rắm. Chỉ là chín trâu mất một sợi lông mà thôi. Đồng thời Lục Lâm Thiên cũng thầm than nội tình của Tam tông Tứ môn. Đệ tử trẻ tuổi tranh đấu bọn họ lại có thể cược lớn như vậy, có thể thấy nội tình của những tông môn này cực kỳ cường hãn.

– Không sao, những vũ kỹ đan dược này đối với Vân Dương Tông chúng ta mà nói, tuy rằng không phải là số lượng nhỏ, thế nhưng so với nó mặt mũi của tông môn càng thêm trọng yếu. Vì vậy lúc này nhất định phải tiến vào top ba.

Vũ Ngọc Tiền nói.

– Mặt mũi tính cái rắm, ta tình nguyện muốn vũ kỹ và đan dược.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, mười tám bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, ba mươi khỏa đan dược thất phẩm. Nếu như cấp cho hắn, vậy thì phát tài rồi.

Sau một lát đã tới ngọn núi của mình, Lục Lâm Thiên cáo từ sư phụ Vũ Ngọc Tiền rồi đáp xuống ngọn núi. Trong nháy mắt đã trôi qua nửa năm, thời gian quả thực vô cùng nhanh chóng.

– Tham kiến chủ nhân.

Khi Lục Lâm Thiên trở lại ngọn núi của mình, một đạo thân ảnh huyết sắc tiến đến, chính là Huyết Tích Dịch.

– Huyết Tích Dịch, Thiên Sí Tuyết Sư đâu?

Lục Lâm Thiên hỏi, không thấy Thiên Sí Tuyết Sư xuất hiện, lúc này trên núi cũng không thấy khí tức của Thiên Sí Tuyết Sư.

– Chủ nhân Thiên Sí Tuyết Sư mười ngày trước đã rời khỏi sơn mạch để chuẩn bị đột phá, phỏng chừng cần vài ngày nữa mới về được.

Huyết Tích Dịch nói.

– Thiên Sỉ Tuyết Sư đột phá sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức vui vẻ, Thiên Sỉ Tuyết Sư đột phá lần hai, ngưng tụ yêu đan đạt tới tứ giai. Vốn hắn muốn để cho Thiên Sỉ Tuyết Sư dùng Thánh quả Linh Vũ đột phá tới tứ giai. Hiện tại xem ra, chờ sau khi Thiên Sỉ Tuyết Sư đột phá tới tứ giai, lại dùng Thánh quả Linh Vũ đủ để đột phá tới tứ giai trung kỳ. Về phần tứ giai hậu kỳ, sợ rằng có chút khó khăn. Tiểu Long dùng một khỏa Thánh quả Linh Vũ cũng chỉ từ tứ giai sơ kỳ đột phá tới tứ giai trung kỳ mà thôi.

Từ trong miệng Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh Lục Lâm Thiên biết được, tác dụng của Thánh quả Linh Vũ đối với nhân loại dường như tốt hơn không ít đối với yêu thú.

Vào đêm, sắc trời tối dần, lúc màn đêm buông xuống, gió đêm mang theo sự lạnh lẽo thổi qua, sơn mạch bao phủ trong đêm tối.

Trên ngọn núi, tâm thần Lục Lâm Thiên tỏa ra bốn phía, sau đó tay đặt lên Không gian thú nang, sáu đạo quang mang trong nháy mắt xuất hiện.

Sưu Sưu.

Sáu đạo quang mang xuất hiện trong nháy mắt rồi hóa thành sáu đạo thú ảnh. Trong khoảnh khắc, Tiểu Long, Bạch Linh, Nghịch Lân Yêu Bằng, THái Âm Yêu Thỏ, Thủy Hỏa Yêu Giao, Huyết Ngọc Yêu Hổ xuất hiện trên ngọn núi.

– Đi ra rồi, rốt cuộc chúng ta cũng đi ra.

– Hơn ba nghìn năm, chúng ta rốt cuộc đã từ địa phương quỷ quái kia đi ra.

Từng tiếng hoan hô từ trong miệng Huyết Ngọc Yêu Hổ, Nghịch Lân Yêu Bằng truyền ra bên ngoài.

Bản thể của Bạch Linh hóa thành thân thể yêu hồ, ngẩng đầu nhìn lên trời cao, cảm giác năng lượng trong thiên địa lúc này, toàn thân vô cùng kích động tới mức run rẩy.

– Rốt cuộc cũng đi ra. Sáu ngàn năm, ta rốt cuộc cũng rời khỏi chỗ đó.

Quang mang trên thân thể Bạch Linh chợt lóe, lập tức hóa thành một thân ảnh tuyệt mỹ. Tầng lông màu trắng hóa thành y phục trắng tóa, đứng ở trên núi, gió đêm nhè nhẹ thổi khiến cho y phục bay phất phới, giống như thần tiên hạ phàm.

Ánh mắt đẹp nhìn lên trời cao, một lúc lâu sau Bạch Linh mới thu hồi ánh mắt.

– Lục Lâm Thiên, cảm ơn ngươi.

Lát sau, Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên nói. Trong ánh mắt quyến rũ hiện lên sự cảm kích vô hạn. Bị vây trong mật địa sáu ngàn năm, lúc này rốt cuộc cũng có thể rời khỏi đó. Phần ân tình này có thể đối với Lục Lâm Thiên mà nói cũng không tính là gì, thế nhưng đối với nàng mà nói thì lại khác hoàn toàn.

– Bạch Linh tiểu thư, không cần cảm ơn ta. Ta chỉ nhấc tay một cái mà thôi. Huống chi lại là điều kiện giữa hai chúng ta, vì vậy ngươi không cần phải cảm ơn ta.

Lục Lâm Thiên nói.

– Sau này gọi ta là Bạch Linh đi.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Bạch Linh nói nhỏ:

– Tuy rằng đối với ngươi chỉ là nhấc tay nhấc chân, thế nhưng đối với ta là ân tình cực lớn.

– Khí tức thật mạnh mẽ.

Lúc này Huyết Tích Dịch nhìn vào đám yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng cũng kinh ngạc không ngớt. Huyết mạch trong cơ thể vô hình trung đã bị áp chế, mỗi một đầu yêu thú trước mặt khiến cho nó có cảm giác khí tức hơn xa nó.

– Bạch Linh, ta còn một khoảng thời gian nữa mới rời khỏi đây được, cho nên đoạn thời gian gần đây ngươi cũng chỉ có thể ở trên núi này mà thôi, đồng thời khí tức phải thu liễm lại, ở nơi này cường giả không ít, khí tức lộ ra ngoài rất dễ bị phát hiện ra.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ta biết, cho dù ở trên núi này so với mật địa kia còn khá hơn. Yên tâm đi, ta không để lộ khí tức của bản thân đâu. Người bình thường tuyệt đối không phát hiện ra ta.

Bạch Linh nói.

– Nghịch Lân Yêu Bằng, các ngươi cũng chỉ có thể ở trong Không gian thú nang mà thôi, để tránh cho người khác phát hiện ra.

Lục Lâm Thiên nói với đám Nghịch Lân Yêu Bằng. Lúc tranh đoạt Thánh quả Linh Vũ, tất cả mọi người đều thấy bốn đầu yêu thú này, nếu như bị mọi người phát hiện ra thì hắn phiền phức lớn.

– Vâng chủ nhân.

Bốn đầu yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng đáp.

Màn đêm, một thân ảnh xinh đẹp đang đứng ở đó, một lát sau, ánh mắt nhìn về phía thân ảnh trên bầu trời không khỏi mỉm cười.

Chương 494: Chỉ la�? Một cái nhấc tay (2)

Sưu.

Lục Lâm Thiên thu hồi Phong chi dực đáp xuống ngọn núi, nhìn Lục Vô Song trước mặt nói:

– Lẽ nào tỷ biết đệ đến hay sao?

– Ta biết đệ tới hay không để làm gì?

Lục Vô Song trừng mắt rồi nói:

– Thiên Sỉ Tuyết Sư đâu? Sao đệ lại tự mình tới đây?

– Thiên Sỉ Tuyết Sư đang đột phá, đệ lại nhớ tỷ cho nên tự mình tới đây.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Ba hoa.

Trong lòng Lục Vô Song vô cùng ngọt ngào, nói:

– Thực lực đột phá thế nào rồi.

– Cũng không tệ lắm. Vũ Phách cửu trọng, Linh Phách cũng vậy.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đột phá nhanh như vậy sao?

Lục Vô Song biết trước khi đi vào mật địa Lục Lâm Thiên mới chỉ là Vũ Phách tứ trọng mà thôi, thời gian nửa năm mà đột phá như vậy quả thực vô cùng kinh người.

Lúc này, trong một đình viên trên Vân Dương chủ phong, Vân

Khiếu Thiên, Đại hộ pháp mặc hắc bào đều đang ngồi đó, hai hàng lông mày nhíu lại, có thể nhìn ra được tâm tình của Vân Khiếu Thiên rất là ngưng trọng.

– Tông chủ, chuyện trong mật địa lần này quả thực không bình thường chút nào.

Đại hộ pháp nhíu mày nói.

– Rất không bình thường, ta muốn để mấy vị trưởng lão vào xem. Thế nhưng đại hội Tam tông Tứ môn trước mắt lại khiến ta vô cùng đau đầu.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Triệu Kình Hải, Hàn Phong, Khuất Đao Tuyệt, Triệu Kình Thiên. Thực lực năm người này có thể coi là nhân tài kiệt xuất trong lớp trẻ. Tiểu thư cũng là Vũ Tướng nhị trọng, bằng vào con bài chưa lật có lẽ ngay cả Vũ Tướng tứ trọng cũng không phải là đối thủ của tiểu thư. Vân Dương Tông chúng ta cũng không phải là không có cơ hội.

Đại hộ pháp nói.

– Hồng Lăng có con bài ẩn dấu lẽ nào đệ tử những môn phái khác cũng không có? Dựa theo lời Hàn Phong nói, Triệu Kình Thiên và Triệu Kình Hải lúc tranh đoạt Thánh quả Linh Vũ đã bị Thúy Ngọc và Lục Lâm Thiên đánh bại. Hiện giờ Thúy Ngọc và Lục Lâm Thiên đã dùng Thánh quả Linh Vũ. Ngươi nghĩ xem, Triệu Kình Hải và Triệu Kình Thiên kia có phải là đối thủ của Thúy Ngọc và Lục Lâm Thiên không?

Vân Khiếu Thiên lạnh nhạt nói.

– Thúy Ngọc này quả thực kinh khủng, bình thường không khiến người ta chú ý đến, thế nhưng vừa ra tay khiến cho người khác giật mình kinh hãi.

Nhắc tới Thúy Ngọc, đại hộ pháp cũng không khỏi hít sâu một hơi.

– Thực lực của Thúy Ngọc ta không cảm thấy chút nào, Triệu Kình Hải là đối thủ của nó ta mới thấy là lạ.

Vân Khiếu Thiên nở nụ cười thần bí, lại nói:

– Chỉ là thực lực của Lục Lâm Thiên, tiến bộ khiến cho ta cảm thấy kỳ quái.

– Tông chủ, chúng ta có thể để cho Thúy Ngọc, Lục Lâm Thiên, tiểu thư, ba người này tham gia đại hội Tam tông Tứ môn, lúc đó hy vọng cũng lớn hơn không ít.

Đại hộ pháp nói.

– Thúy Ngọc không thể tham gia, về phần Lục Lâm Thiên, mặc kệ hắn là mãnh hổ hay nghịch long, chí ít lúc này phải vì Vân Dương Tông ta mà xuất lực.

Vân Khiếu Thiên nói.

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên móc ra một hộp ngọc giao cho Lục Vô Song rồi nghiêm túc nói:

– Vô Song, mau chóng bế quan ăn Thánh quả Linh Vũ vào, càng sớm luyện hóa hiệu quả càng tốt với tỷ.

– Cái gì? Thánh quả Linh Vũ?

Mở hộp ngọc trong tay nhìn thấy vật trong suốt tràn ngập khí tức bàng bạc bên trong, Lục Vô Song tức thì ngây người ra, sắc mặt đại biến.

– Đệ lấy được Thánh quả Linh Vũ sao không dùng?

Lục Vô Song dùng ánh mắt trách cứ nhìn Lục Lâm Thiên. Sáu khỏa Thánh quả Linh Vũ khác rơi vào trong tay yêu thú. Lúc này lại thấy Lục Lâm Thiên lấy ra một khỏa Thánh quả Linh Vũ, phản ứng đầu tiên của nàng chính là Lục Lâm Thiên không dùng Thánh quả Linh Vũ mà để lại cho nàng. Thế nhưng nàng lại không ngờ tới, Lục Lâm

Thiên một mình chiếm được bảy khỏa Thánh quả Linh Vũ.

– Chuyện này nói tới thì có chút dài dòng, thế nhưng nàng mau chóng ăn vào đi.

Lục Lâm Thiên nói, về phần chuyện tình Thánh quả Linh Vũ này, Lục Lâm Thiên cũng không phải không tin được Lục Vô Song. Loại chuyện như thế này bây giờ càng ít người biết càng tốt.

– Ta không ăn, đệ ăn vào đi. Thứ này đối với con đường tu luyện sau này của đệ có lợi hơn.

Lục Vô Song nói, lại đem Thánh quả Linh Vũ giao cho Lục Lâm Thiên.

– Đệ dùng thêm nữa cũng không có hiệu quả gì, tỷ mau chóng ăn vào đi. Còn nữa, việc này ngàn vạn lần không thể để cho kẻ nào biết được.

Lục Lâm Thiên nói xong lập tức rời khỏi đình viện, cũng để cho Lục Vô Song sớm ăn Thánh quả Linh Vũ.

Trở lại ngọn núi của riêng mình, nhìn lên trên trời cao, vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Bất tri bất giác hắn đã đến Vân Dương Tông được một năm. Trong thời gian một năm này tu vi tiến bộ không tồi. Sau khi rời khỏi Lục gia cũng được hai năm, sắp được ba năm rồi.

– Mẫu thân, không bao lâu nữa con có thể về gặp người rồi.

Nhìn vào không trung, Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Vân Dương Tông cứ mỗi ba năm là đệ tử có thể trở về thăm nhà. Mặt khác, đệ tử đạt tới Vũ Tướng có thể tự do rời đi, chờ sau khi lấy được Vạn Niên Xích Đồng hắn có thể trở về vấn an mẫu thân.

Thế nhưng nhớ tới Vạn Niên Xích Đồng, Lục Lâm Thiên lại có chút đau đầu. Một năm rồi, Vạn Niên Xích Đồng cũng không có bất kỳ tin tức nào, cũng không biết khi nào mới có thể lấy được nó.

– Nam thúc à, người không phải đang cố ý làm khó ta đó chứ?

Lục Lâm Thiên than vãn, Vạn Niên Xích Đồng chính là một trong những trấn sơn chi bảo của Vân Dương TÔng, đâu có thể thu được dễ dàng như vậy.

Hít sâu một hơi, Lục Lâm Thiên nhíu mày rồi lập tức tiến vào phòng tu luyện.

Một đêm tĩnh lặng trôi qua. Sáng sớm hôm sau, Lục Lâm Thiên dừng tu luyện, cảm giác tu vi trong cơ thể đã được củng cố không ít, lúc này hắn mới triệt để yên tâm.

Nhóm đệ tử trong mật địa đi ra, đám đệ tử thân truyền cũng lập tức biết được chuyện xảy ra với Thánh quả Linh Vũ, khiến cho không ít đệ tử khi nhìn thấy Thúy Ngọc đều kinh hãi.

Mặc kệ là Thánh quả Linh Vũ hay dung nhan của Thúy Ngọc, đối với chúng đệ tử mà nói chỉ có thể sợ hãi than mà thôi. Dù sao chuyện tình Thánh quả Linh Vũ bị yêu thú cướp đi cũng không có quan hệ với bọn họ, cũng không tới phiên bọn họ quản. Lần này Thánh quả Linh Vũ không được dùng, ngược lại khiến cho đại bộ phận đệ tử thân truyền mừng không ngớt, chí ít, chênh lệch giữa bọn họ và đệ tử tiến vào mật địa cũng không ngày càng xa như những năm trước.

Mà đối với Thúy Ngọc, các đệ tử lại càng kinh hãi vì dung mạo của nàng, người theo đuổi nàng vô số, không ít các đệ tử cũng biết mình không có cơ hội nhưng vẫn theo đuổi.

Lúc này đại bộ phận đệ tử thân truyền đều quan tâm tới một việc khác. Năm ngày sau trên Địa Long đỉnh, Lục Lâm Thiên muốn cùng một ngày tiếp chiến Phi Ưng Lăng PHong, Phách Đao Long Tam, còn có Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt. Trong vòng một ngày ứng chiến ba trận, tất cả đều là cường giả trong Long bảng, đây chính là chuyện chưa từng xảy ra trên Long bảng, điều này khiến cho không ít đệ tử đều vô cùng chờ mong.

Chương 495: Yêu đương vụng trộm

Không ít đệ tử đều chờ mong trận chiến đặc sắc trên Địa Long đỉnh năm ngày sau, lúc này Lục Lâm Thiên cũng đang nghỉ ngơi trên ngọn núi của mình.

– Rốt cuộc cũng có được ngày nhàn nhã.

Trên một tảng đá lớn, Lục Lâm Thiên nằm trên tảng đá phơi nắng, toàn thân vô cùng thoải mái, loại cảm giác thoải mái này quả thực không nhiều lắm.

– Trong đó ngay cả không khí cũng không giống như bên ngoài.

Bên người Lục Lâm Thiên lúc này có một tiểu bạch hồ cao chừng hai mươi thước đang hít sâu một hơi, ánh mắt nhìn về phía dưới ngọn núi, trong mắt có chút hưng phấn.

– Lão đại, hôm nay huynh không tu luyện sao?

Thân ảnh của Tiểu Long cũng xuất hiện trên tảng đá, dáng vẻ lười biếng, lúc nói, thân thể của nó cũng không hề nhúch nhích lấy một cái.

– Nghỉ ngơi một ngày thả lỏng một chút.

Lục Lâm Thiên vặn thắt lưng, vẻ mặt thỏa mãn nhìn lên bầu trời, cảm giác lười biếng này quả thực khiến cho hắn không muốn động đậy.

– Có người tới, ta đi trước.

Trong nháy mắt, thân ảnh Bạch Linh biến mất.

– Lục Lâm Thiên, ngươi nằm ở đây làm gì vậy?

Một thanh âm nũng nịu rơi vào trong tai Lục Lâm Thiên, nghe thấy thanh âm này da đầu Lục Lâm Thiên có chút tê dại.

– Hồng Lăng, sao nàng lại tới đây.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng ngồi dậy, nhìn thân ảnh màu xanh trước mặt, mái tóc dài được búi về phía sau, nhìn nữ tử trước mặt này trong lòng hắn không khỏi lo lắng, nữ nhân điêu ngoa này đến đây tuyệt đối không phải chuyện tốt.

– Lẽ nào ta không thể đến đây sao?

Trừng mắt nhìn Lục Thiếu Du, Vân Hồng Lăng trực tiếp ngồi bên cạnh Lục Lâm Thiên. Một mùi hương nhàn nhạt tràn ra khiến cho Lục Lâm Thiên ngây người, mùi hương này quả thực vô cùng thơm.

– Đương nhiên không phải.

Lục Lâm Thiên vội vã nói, lúc này hắn cũng không dám đắc tội nữ nhân điêu ngoa này.

– Vài ngày nữa ngươi ứng chiến Khuất Đao Tuyệt, Lăng Phong, Long Tam, ngươi có nắm chắc không?

Vân Hồng Lăng nói.

– Hắc hắc, đến lúc đó mới biết được.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc nói, trong lòng đang suy nghĩ, hẳn là không thành vấn đề.

– Ta hỏi cha ta chuyện đại hội Tam tông Tứ môn, cha ta cố ý hỏi tới ngươi, dường như là có ý định để ngươi tham gia, ngươi phải biểu hiện cho tốt.

VÂn Hồng Lăng nói.

– Tông chủ muốn ta tham gia đại hội Tam tông Tứ môn sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói.

– Dường như cha ta có ý như vậy. Vừa rồi còn hỏi không ít chuyện của ngươi.

Nhìn Vân Hồng Lăng, Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

– Ta không muốn đi.

– Cái gì? Bao nhiêu người muốn đi còn không có tư cách, không ngờ ngươi lại không muốn đi?

Vân Hồng Lăng lập tức hỏi Lục Lâm Thiên.

– Không đi.

Lục Lâm Thiên nói, thầm nghĩ trong lòng, đây cũng không phải là xã hội cũ, phải làm vẻ vang cho tập thể, chuyện không có lợi hắn tuyệt đối không đi.

– Vì sao?

Vân Hồng Lăng hỏi.

– Không có vì sao cả, chỉ là không muốn đi mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Được rồi, ta đi nói cho cha ta biết, ngươi không muốn đi.

Vân Hồng Lăng có chút thất vọng nói. Vốn nàng vô cùng cao hứng đến thông báo cho Lục Lâm Thiên, lúc đó hai người có thể cùng nhau đi tham dự đại hội Tam tông Tứ môn, thế nhưng lúc này hắn lại không muốn đi.

– Hồng Lăng, nàng có biết gì về Vạn Niên Xích Đồng không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên xoay chuyển, lập tức hỏi Vân Hồng Lăng.

– Vạn Niên Xích Đồng? Đó là một trong những trấn sơn chi bảo của Vân Dương Tông ta. Ngươi hỏi cái này làm gì?

Vân Hồng Lăng vô cùng nghi hoặc hỏi Lục Lâm Thiên.

– Hiếu kỳ thôi, ta nghe nói Vân Dương TÔng có bảo vật này cho nên tùy tiện hỏi một chút.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng nói:

– Vậy nàng có biết Vạn Niên Xích Đồng ở đâu không?

– Đương nhiên là ở trong tay cha ta. Loại chuyện thế này ngươi hỏi tới làm gì?

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên. Sau đó nhẹ nhàng tựa vào trên vai Lục Lâm Thiên rồi nói nhỏ:

– Ta từng nghĩ qua, ngươi đã có Vô Song tỷ, cũng không sao cả, chỉ cần sau này không có nữ nhân khác ngoài ta với tỷ ấy là được.

Cảm nhận mùi hương thơm ngát bên cạnh, xúc cảm kia khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên rung động, cánh tay đi tới đôi vai của Vân Hồng Lăng rồi lập tức ôm nàng vào lòng.

– Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ không để ý tới ta nữa.

Thấy Lục Lâm Thiên ôm mình vào lòng, Vân Hồng Lăng khẽ nói một tiếng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười không nói gì. Trên Vân Dương Tông này dường như số đào hoa của hắn đặt biệt tốt nha.

– A.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đang nghĩ ngợi lung tung, trên vai truyền đến cảm giác đau đớn. Lúc này Vân Hồng Lăng đang cắn vai hắn.

– Đây chính là hình phạt cho tội trong mật địa không để ý tới ta.

Vân Hồng Lăng ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, sau đó lại nhìn dấu răng mờ nhạt trên vai hắn, nàng liền nở nụ cười thỏa mãi, lại có chút yêu thương hỏi:

– Có đau không? Có lẽ là ta hơi quá sức một chút.

– Nàng nói xem có đau không?

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Vân Hồng Lăng. Trong lòng giận dữ, nữ nhân điêu ngoa này quả thực là cầm tinh con chó mà, rất thích cắn người. Dưới sự giận dữ tya hắn lập tức đánh lên mông Vân Hồng Lăng.

Ba.

Một âm hưởng giòn tan vang lên.

– Tiểu tặc, đau quá.

Vân Hồng Lăng lập tức cảm thấy đau đớn, trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Đau sao? Để ta xoa cho nàng.

Lục Lâm Thiên cũng có cảm giác dường như vừa rồi mình hơi quá tay. Lập tức nở nụ cười tà, ban tay di chuyển tới bờ mông của Vân Hồng Lăng, nhẹ nhàng xoa nắn.

– Sắc lang.

Khuôn mặt Vân Hồng Lăng đỏ bừng, vừa rồi trên mông truyền tới cảm giác đau đớn, lúc này trong nháy mắt trở nên tê dại. Ánh mắt không còn bình tĩnh được nữa, trong lòng nhảy dựng lên, thế nhưng nàng lại không giãy dụa, ngược lại càng dán sát vào người Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy Vân Hồng Lăng như vậy, sắc tâm Lục Lâm Thiên lập tức nổi lên, nhẹ nhàng xoa bóp, từ mông chậm rãi di chuyển.

Vân Hồng Lăng lập tức khẽ kêu lên một tiếng, một cỗ cảm giác tê dại truyền đi khắp toàn thân nàng. Thân thể như nhũn ra, khuôn mặt lúc này đỏ bừng vô cùng kiều diễm.

Xúc cảm mềm mại khiến cho Lục Lâm Thiên ngày càng làm càn, cảm giác một tay có vẻ thiếu thốn cho nên cánh tay thứ hai lập tức được trưng thu, trong nháy mắt rời khỏi người Vân Hồng Lăng, từ cái eo nhỏ nhắn chậm rãi đi lên trên.

Lúc này Vân Hồng Lăng triệt để mềm nhũn, cái miệng nhỏ nhắn thở gấp. Nàng chưa từng trải qua việc nam nữ, giờ phút này có chút tê dại, cũng không biết phải làm sao, tùy ý để cho Lục Lâm Thiên làm gì thì làm.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng có có cảm giác sắp không nhịn được. Bàn tay xuyên qua quần áo Vân Hồng Lăng chạm tới da thịt mềm mại trước bụng Vân Hồng Lăng. Ngay khi bàn tay Lục Lâm Thiên chạm tới địa phương mềm mại nhất phía trên thì Lục Lâm Thiên vô tình nhìn thấy có một thân ảnh tuyệt mỹ đang đứng ở đình viện cách đó không xa đang nhìn chằm chằm vào hắn.

– Thúy Ngọc.

Nhìn thấy thân ảnh kia, lửa nóng trong người Lục Lâm Thiên lập như như bị hắt vào một chậu nước lạnh, có cảm giác như bị bắt gian tại trận.

– Biểu…. Thúy Ngọc.

Chương 496: Mọi người chơ�? Mong (1)

Lúc này Vân Hồng Lăng cũng phục hồi tinh thần lại, quay đầu nhìn về phía thân ảnh xinh đẹp kia, khuôn mặt trong nháy mắt đỏ bừng.

– Tiểu tặc đáng chết, sắc lang thối.

Hừ lên một tiếng, Vân Hồng Lăng nhảy dựng lên. Khuôn mặt đỏ bừng chạy tới phía sau Thúy Ngọc, vội vã giải thích nói:

– Thúy Ngọc, không phải giống như ngươi nghĩ đâu. Chúng ta chỉ là, chỉ là…

– Ta thấy hết rồi, tiểu nha đầu ngươi không phải xấu hổ.

Thúy Ngọc mỉm cười lại nói với Lục Lâm Thiên:

– Lâm Thiên, sau này phải đối tốt với Hồng Lăng một chút, bằng không ta sẽ không tha cho ngươi.

– Ta..

Lúc này khuôn mặt Lục Lâm Thiên cũng đỏ lên.

– Thúy Ngọc, vừa rồi đều tại sắc lang này, không phải như ngươi nghĩ đâu.

Vân Hồng Lăng lúc này e thẹn không ngừng giải thích, cả khuôn mặt đỏ bừng từ dưới cổ lên.

Lúc này, trong bầu không khí xấu hổ Lục Lâm Thiên bồi tiếp hai nàng mấy canh giờ, Thúy Ngọc hoàn toàn không có ý tứ ghen tuông mới khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy ngạc nhiên.

Sau khi hai nàng rời đi, Lục Lâm Thiên mới thở ra một hơi.

Trong mấy ngày kế tiếp, Lục Lâm Thiên đều tu luyện vũ kỹ trên núi rồi lại phơi nắng. Không có Thiên Sí Tuyết Su bên người, hắn có muốn đi lại cũng không tiện lắm.

Ngày thứ tư, trong lúc Lục Lâm Thiên đang tu luyện Phù Quang Lược Ảnh thì đột nhiên dừng bước, ánh mắt nhìn về phía trước nhíu mày rồi khẽ mỉm cười.

Trong nháy mắt, trên không trung phía xa có một đạo bạch mang trong nháy mắt bắn tới. Một đầu yêu thú màu trắng xuất hiện trên ngọn núi, cả người yêu thú màu trắng được bộ lông màu trắng như tuyết bao phủ, giống như sư tử, lông mau kéo dài đến vai và ngực lộ ra một cỗ khí thế mạnh mẽ. Đôi cánh trắng toát giống như là trong suốt đang khẽ chấn động chính là Thiên Sí Tuyết Sư đã thu nhỏ lại thân thể.

– Đột phá tứ giai rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, có thể thu nhỏ lại thân thể chính là biểu hiện của yêu thú tứ giai.

– Tham kiến chủ nhân.

Thiên Sí Tuyết Sư mở mồm nói ngôn ngữ nhân loại, phủ phục dưới mặt đất hành lễ. Thân thể đã thu nhỏ lại mấy thước, thế nhưng trước mặt Lục Lâm Thiên vẫn vô cùng lớn.

– Được rồi, tốc độ đột phá của ngươi quả thực rất nhanh.

Vuốt ve bộ lông trắng toát của Thiên Sí Tuyết Sư, trong lòng Lục Lâm Thiên thầm nghĩ. Chờ sau khi Thiên Sí Tuyết Sư đi tới một bước như đám Nghịch Lân Yêu Bằng kia thì sẽ vô cùng kinh khủng. Trên phương diện huyết mạch, Thiên Sí Tuyết Sư so với đám Nghịch Lân Yêu Bằng, Thủy Hỏa Yêu Giao còn cao hơn một chút. Thế nhưng so với Cửu Vĩ Yêu Hồ thì lại kém hơn một chút.

Ngày thứ năm rốt cuộc cũng tới, khi sắc trời vừa sáng đã có không ít đệ tử bắt đầu chạy tới Địa Long đỉnh. Hôm nay chính là ngày mà bọn họ đã chờ từ lâu.

Mấy ngày nay, đề tài bàn luận của đám đệ tử thân truyền đều là ba trận chiến trên Địa Long đỉnh hôm nay.

Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phách Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong. Ba người này đều là nhân tài kiệt xuất trong đám đệ tử thân truyền. Mà Lục Lâm Thiên lại là nhân vật uy phong trong thời gian gần đây ở Vân Dương Tông. Chiến đấu giữa bốn người này, đương nhiên sẽ hấp dẫn ánh mắt của vô só người.

Không ít đệ tử cũng biết mình không có thực lực này, thế nhưng có thể nhìn thấy những cường giả đứng đầu Long bảng chiến đấu cũng là chuyện khiến cho người ta hưng phấn. Huống chi, nhân vật phong vân nhất là Lục Lâm Thiên định một chiến ba càng khiến cho người ta chờ mong.

Phù.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọng khí, một đêm tu luyện khiến cho tinh thần hắn sảng khoái, trong hai mắt bắn ra tia sáng.

– Lão đại, hôm nay huynh có ba trận chiến đó.

Tiểu Long lắc lư cái đầu, quanh mang quanh thân được thu lại rồi lập tức nhảy lên vai Lục Lâm Thiên. Hiện giờ Tiểu Long cũng không dám lười biếng việc tu luyện, mỗi ngày đều cũng Lục Lâm Thiên tu luyện.

– Ba trận chiến, chúng ta xuất phát thôi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, chiến ý trong mắt bắn ra. Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phi Ưng Lăng Phong, Phách Đao Long Tam, bất kỳ ai trong bọn họ đều không phải kẻ yếu, giao thủ với bọn họ hắn cũng có thể biết được rốt cuộc thực lực mình tới đâu.

– Tuyết Sư, dùng thực lực nhanh nhất tiến tới Địa Long đỉnh.

Trên ngọn núi, Lục Lâm Thiên mang theo Tiểu Long nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư rồi nói.

– Vâng chủ nhân.

Rống.

Rống lên một tiếng, hai cánh Thiên Sỉ Tuyết Sư giương lên, thân thể cao chừng bốn trăm thước, bằng vào tốc độ nhanh nhất thì nó phải khôi phục bản thế mới được. Trên thân thể cao lớn lúc này có một cỗ uy áp của vương giả khuếch tán ra bốn phía.

Hai cánh rung động, giống như mang theo một cơn lốc, thân thể trong nháy mắt biến mất tại chỗ, tốc độ nhanh như thiểm điện.

– Quá nhanh.

Trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên cũng không khỏi sợ hãi than. Sau khi đột phá tứ giai, tốc độ của Thiên Sỉ Tuyết Sư được tăng lên mấy lần. Loại tốc độ này có thể nói là vương giả trong yêu thú phi hành. Bằng vào tốc độ hiện tại của Thiên Sí Tuyết Sư chỉ sợ là ngay cả yêu thú phi hành ngũ giai bình thường cũng không thể đuổi được nó.

Trên Địa Long đỉnh, lúc này đã tụ tập không ít người từ sáng sớm, ngoại trừ đệ tử thân truyền ra, đệ tử lâu năm cũng xin hộ pháp đi lên Địa Long đỉnh.

Trên Địa Long đỉnh lúc này nhân số đang không ngừng gia tăng, phỏng chừng hiện tại đã đạt tới ba nghìn người, đám người vô cùng náo nhiệt, tiếng nghị luận xôn xao truyền đi chung quanh.

Ba trận chiến ngày hôm nay trên Địa Long đỉnh không có liên quan tới bài danh trên long bảng, hoàn toàn là do các đệ tử thân truyền khiêu chiến nhau mà thôi. Cho nên mấy vị hộ pháp cũng thả lỏng.

Nhưng hôm nay không ít hộ pháp đều có mặt ở đây, ngay cả Đại hộ pháp cũng xuất hiện.

Trong đám người, không khó để nhìn ra, trong Long bảng lúc này có không ít người ở đây. Quỷ Thủ Đỗ Tử THuần, Thiết Chưởng Cuồng Ngưu đều tới Địa Long Đỉnh.

Lúc này ở giữa Địa Long Đỉnh, ba đạo thân ảnh phân biệt đứng ở ba khu vực đơn độc. Người bên trái mặc y phục màu trắng, ngũ quan sắc bén giống như được khắc ra, mày kiếm mắt sáng khí độ bất phàm, khí tức quanh thân khiến cho người ta cảm thấy áp lực. Chính là cường giả Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt xếp thứ ba trên Long bảng.

Người thứ hai, vóc người tục tằng, cường tráng, hai hàng lông mày như kiếm giương lên không giận mà uy. Trên khuôn mặt cương nghị mang theo một cỗ khí phách sắc bén, ngoại trừ Phách Đao Long Tam ra khí tức những người khác cũng không có sự sắc bén như vậy.

Người thứ ba, khuôn mặt trắng nõn tuấn mỹ tuyệt luận. Đôi mắt thâm thúy tỏa ra ánh sáng mê muội, khí chất cao quý ưu nhã khiến cho toàn bộ nữ đệ tử trong Vân Dương Tông mê muội, ngoại trừ Phi Ưng Lăng Phong ra thì có thể là ai.

– Nghe nói Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt sau khi tiến vào mật địa đã đột phá tới Vũ Tướng tam trọng, thực lực hiện tại sợ rằng dù có chống lại Hàn Phong cũng không thành vấn đề.

– Phi Ưng Lăng phong tuy rằng bài danh thứ sáu, thế nhưng tốc độ của hắn so với Hàn Phong còn nhanh hơn vài phần, sợ rằng ngay cả Hàn Phong gặp hắn cũng vô pháp so tốc độ với hắn.

Chương 497: Mọi người chơ�? Mong (2)

– Phách Đao Long Tam kia đao pháp xuất thần nhập hóa, tuyệt đối là kẻ khó chơi.

– Hôm nay Lục Lâm Thiên muốn ứng chiến ba người này, chỉ sợ sẽ xảy ra một hồi ác chiến.

Còn một người chưa tới cho nên phía ngoài không ít đệ tử đều đang bàn tán về ba người này.

– Mau nhìn, Thúy Ngọc tới.

– Nghe nói Phi Ưng Lăng Phong, Phách Đao Long Tam vì Thúy Ngọc mới khiêu chiến Lục Lâm Thiên nha.

– Phi Ưng Lăng Phong không phải đang truy cầu Lục Vô Song sao? Hiện giờ sao lại vì Thúy Ngọc mà khiêu chiến với Lục Lâm Thiên?

– Lục Vô Song đã sớm thuộc về Lục Lâm Thiên. Mà Thúy Ngọc này dường như cũng có không ít quan hệ với Lục Lâm Thiên. Ta nghe mấy người trong mật địa nói, nửa năm trong mật địa Thúy Ngọc và Lục Lâm Thiên đều ở cùng nhau. Thời gian nửa năm chuyện gì cũng có thể xảy ra.

– Ngươi nói là Thúy Ngọc và Lục Lâm Thiên có một chân sao?

– Đâu chỉ có thế, tiểu thư Vân Hồng Lăng cũng có quan hệ với hắn. Trên Vân Dương Tông này ba nữ nhân xinh đẹp nhất đều có quan hệ với Lục Lâm Thiên.

– Lục Lâm Thiên này quả thực quá phận. Nếu có được một người thì thôi đằng này có quan hệ với cả ba nữ nhân xinh đẹp nhất Vân Dương Tông. Nếu ta là Phi Ưng Lăng Phong ta cũng quyết đấu với hắn.

– Ngươi sao? Đáng tiếc ngươi chỉ là cái rắm, ta đoán Lục Lâm Thiên chỉ cần một chiêu cũng có thể phế ngươi.

(Có cần phải đả kích người ta vậy không =)))

Trong tiếng nghị luận của mọi người, mấy thân ảnh xinh đẹp nhanh chóng tiến tới. Lúc mấy đạo thân ảnh này đáp xuống mặt đất tức thì thu hút ánh mắt của vô số đệ tử.

Hai thân ảnh xinh đẹp trước mắt khiến cho chúng đệ tử sợ hãi than, dung mạo tuyệt mỹ khiến cho những nam đệ tử ở đây không dứt ra được, khiến cho những nữ đệ tử buồn bã ảm đạm. Mà hai người này chính là Thúy Ngọc và Vân Hồng Lăng, phía bên cạnh bọn họ còn có Dương Diệu và Độc Cô Băng Lan.

Tứ nữ xuất hiện, chúng hộ pháp lập tức đưa tứ nữ lên đài cao. Có Vân Hồng Lăng ở đây, Dương Diệu, Độc Cô Băng Lan và Thúy Ngọc đều nhận được đãi ngộ vô cùng tốt.

– Tiểu tặc này mỗi lần đều thích tới muộn.

Ánh mắt nhìn lên trên đài, Vân Hồng Lăng khẽ nói một tiếng.

– Hồng Lăng, tại sao muội lại thích gọi hắn là tiểu tặc? Lẽ nào thực sự hắn đã trộm thứ đó của muội?

Thúy Ngọc mỉm cười. Dáng vẻ hiện tại của nàng khiến cho không ít đệ tử phía dưới choáng váng.

– Hắn…

Ánh mắt Vân Hồng Lăng lập tức biến đổi nói:

– KHông nói tới tiểu tặc kia nữa. Thúy Ngọc, tiểu tặc này vì ngươi mới tiếp nhận khiêu chiến của Phi Ưng Lăng Phong, ngươi thành thật nói cho ta biết, có phải ngươi và hắn….

– Hồng Lăng, chuyện này ta cũng không biết nói thế nào với ngươi, chỉ là….

THúy Ngọc nói.

– Ta hiểu rồi, ngươi đã sớm quen biết tiểu tặc kia, ta chỉ là….

Ánh mắt Vân Hồng Lăng có chút buồn bã.

– Nha đầu ngốc.

Nhìn Vân Hồng Lăng, Thúy Ngọc mỉm cười nói:

– Có một số việc tới bước này nếu như chúng ta đều không buông xuống được vậy thì cũng chỉ có thể tiện nghi cho tiểu tử kia.

– Hừ. Thế nhưng ta lại rất giận tiểu tặc kia, chuyện gì cũng không nói cho ta biết.

Vân Hồng Lăng chu miệng nói.

Thời gian lại trôi qua, lúc này không ít đệ tử đứng xem chung quanh đã bắt đầu sốt ruột.

– Lục Lâm Thiên kia vì sao còn chưa tới? Không phải là sợ Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt đó chứ?

– Chắc là không, Lục Lâm Thiên kia trên Địa Long đỉnh chưa thua trận nào. Ta còn nghe nói trong mật địa hắn cũng đã chiếm được Vũ Linh thánh quả, có lẽ thực lực hiện tại còn mạnh hơn.

Rống.

Phía chân trời xa xa lúc này có một tiếng thú rống trầm thấp vang vọng. Tiếng thú rống này vang lên khiến cho không ít tọa kỵ của các đệ tử thân truyền chung quanh xao động.

– Tới rồi.

Nghe thấy tiếng thú rống này, mọi người đều biết Lục Lâm Thiên đã xuất hiện. Cũng chỉ có tiếng Thiên Sí Tuyết Sư rống mới khiến cho những yêu thú khác xao động như vậy.

Trong bầu trời, Thiên Sí Tuyết Sư khổng lồ đang vỗ cánh bay tới, trong nháy mắt thu nhỏ lại thân thể còn hơn mười trượng, thân ảnh màu xanh từ trên trời hạ xuống. một đạo lưu quang màu vàng trong nháy mắt đáp xuống bờ vai Thúy Ngọc.

– Tiểu Long, các ngươi tới quá muộn nha.

Thúy Ngọc vuốt ve đầu Tiểu Long rồi nói.

– Là lão đại xuất môn muộn ra, không liên quan tới đệ.

Tiểu Long lắc lu cái đầu nói.

Nghe thấy Tiểu Long nói, chúng hộ pháp chung quanh lúc này vô cùng kinh ngạc, ngay cả Độc Cô Băng Lan và Dương Diệu cũng kinh ngạc không ngớt.

Chân khí dưới chân chợt lóe, thân thể Lục Lâm Thiên đáp xuống võ đài, ánh mắt tùy ý đảo qua đám người phía dưới. Lúc này hắn cũng vô cùng ngạc nhiên không nghĩ tới lại nhiều người như vậy, hôm nay không phải là đầu tháng mà.

Theo sự xuất hiện của Lục Lâm Thiên, không ít ánh mắt chung quanh lập tức đổ dồn vào người hắn, trong ánh mắt cũng hiện lên vô số tâm tình khác nhau.

– Lục Lâm Thiên, ngươi tới quá muộn, ta còn tưởng rằng ngươi không dám tới đây.

Phách Đao Long Tam nhìn Lục Lâm Thiên, khí thế áp bách tiến tới, trong mắt bắn ra chiến ý.

– Không phải là ta tới muộn mà là các ngươi tới sớm.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chúng ta có thể bắt đầu.

Phách Đao Long Tam nhìn Lục Lâm Thiên, thân thể chậm rãi tiến tới.

– Long Tam, để ta lên trước, miễn cho ngươi thua lại mất mặt.

Phi Ưng Lăng Phong lúc này chậm rãi tiến lên, khí chất lạnh nhạt kia khiến cho không ít nữ đệ tử chung quanh thấy si mê.

– Chê cười, ta mà thua sao? Hừ.

Phách Đao Long Tam liếc mắt nhìn Phi Ưng Lăng Phong nói.

– Nếu vị nếu như cảm thấy không ngại thì có thể cùng tiến lên.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, đám đệ tử đứng xem chung quanh chỉ có thể thay Lục Lâm Thiên lau mồ hôi lạnh, đồng thời chống lại Phách Đao Long Tam và Phi Ưng Lăng Phong, chỉ sợ là đệ nhất Long bảng Triệu Kình Hải cũng không thể làm được.

– Lục Lâm Thiên, ngươi đừng quá kiêu ngạo rồi đấy.

Phách Đao Long Tam nhìn Lục Lâm Thiên, khí thế sắc bén bắn ra nói:

– Ngươi nói như vậy không sợ đầu lưỡi tê sao?

– Chuyện này chỉ có thử qua mới biết được, hai vị quyết định ai tới trước đi. Không thì hai vị cùng tiến lên, điều này tuyệt đối có thể.

Lục Lâm Thiên nói, đối với hai người này, Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy chán ghét, chỉ là muốn sớm một chút đánh bại hai người này, sau đó đối chiến với Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt mà thôi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Khuất Đao Tuyệt đứng ở phía xa, người này mới chính là đối thủ mà hôm nay hắn thật tâm muốn ứng chiến.

Phách Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong. Hai người này tuy rằng quả thực cường hãn, thế nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên biết, thực lực chân chính của hắn chỉ có thể trên người Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt mới có thể kiểm chứng được.

– Quá kiêu ngạo.

Phi Ưng Lăng Phong tiến lên, lập tức nói với Phách Đao Long Tam:

– Long Tam, chuyện của chúng ta tạm hoãn, để ta xem thực lực của Lục Lâm Thiên rốt cuộc có bao nhiêu.

– Tốt, như lời ngươi nói, ta sẽ nhường ngươi trước.

Phách Đao Long Tam lui về phía sau. Hai người này kỳ thực cũng không có ân oán gì, chỉ là luôn đối chói gay gắt với nhau mà thôi, lúc này đương nhiên nhanh chóng có quyết định.

Chương 498: Đấu tốc độ

– Lục Lâm Thiên, để ta nhìn xem sau khi ngươi có được thánh quả Linh Vũ, rốt cuộc thực lực tới bước nào rồi.

Nhìn Lục Lâm Thiên, y phục màu trắng trên người Phi Ưng Lăng Phong không gió tự bay, không gian chung quanh hai người lúc này gợn sóng.

– Thúy Ngọc, tốc độ của Phi Ưng Lăng Phong cực nhanh, tốc độ của Phù Quang Lược Ảnh đã tới cảnh giới cực cao, ngay cả ta cũng kém một bậc, Lục Lâm Thiên có thể thắng hắn sao?

Trên khán đài, Vân Hồng Lăng chần chờ một lát rồi nói với Thúy Ngọc.

– Ngươi quên rồi sao? Lục Lâm Thiên cũng tu luyện Phù Quang Lược Ảnh, tốc độ cũng không chậm.

Thúy Ngọc đáp.

– Lăng Phong, đánh bại Lục Lâm Thiên, chúng ta ủng hộ ngươi.

Không ít nữ đệ tử bốn phía lúc này lớn tiếng la lên, tiếng hét khuếch tán ra chung quanh, đủ để thấy được Phi Ưng Lăng Phong này trong Vân Dương Tông được các nữ đệ tử hoan nghênh ra sao.

– Xem ra, ngươi rất được hoan nghênh nha.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, ánh mắt nhìn về phía những nữ đệ tử có chút điên cuồng chung quanh. Hắn đột nhiên nghĩ, Phi Ưng Lăng Phong này lớn lên không ngờ lại có chút giống như Quán Hi đệ đệ nha, nếu như thế giới này mà có thứ như camera mà nói, vị Quán Hy đệ đệ kia ngay cả một đầu ngón chân của Phi Ưng Lăng Phong cũng không bằng được.

(Quán Hy: Trần Quán Hy, vị này có scandal với Trương Bá Chi, Chung Hân Đồng và rất nhiều các mei mei khác)

Nghĩ vậy, Lục Lâm Thiên nở nụ cười tà khiến cho Phi Ưng Lăng Phong trước mặt nghi hoặc không ngớt, hắn còn đang tưởng rằng Lục Lâm Thiên lại trêu chọc hắn.

– Lục Lâm Thiên, đừng quá đáng, hai nữ nhân Lăng Phong ta coi trọng đều bị ngươi câu dẫn, hôm ngay ta phải giáo huấn ngươi một chút.

Ánh mắt Phi Ưng Lăng Phong trầm xuống, thế nhưng trong lòng cũng không dám sơ ý với Lục Lâm Thiên. Đệ tử trong top mười Long bảng cũng không phải là kẻ chỉ biết tự cao tự đại.

Một màn chống lại Triệu Kình Thiên trong mật địa của Lục Lâm Thiên bọn họ đều thấy được. Thế nhưng lúc này Phi Ưng Lăng Phong cũng chỉ có thể dựa vào chính mình. Bằng vào tốc độ của hắn, có thể nói là trong những người trẻ tuổi ở Vân Dương TÔng không ai có thể hơn hắn, biệt danh Phi Ưng cũng không phải chỉ nói suông.

– Ngươi ra tay trước đi, để ta nhìn xem ngươi rốt cuộc nhanh tới bao nhiêu.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng cũng không dám sơ ý, tốc độ của Phi Ưng Lăng Phong tuyệt đối không thể khinh thường. Trong mật địa Lục Lâm Thiên đã được thưởng thức qua.

– Hắc hắc, Lục Lâm Thiên, ngươi quả thực là đủ cuồng, hôm nay để ta cho ngươi biết cái gì là tốc độ.

Thanh âm của Phi Ưng Lăng Phong vừa dứt, chân khí bùng lên, y phục màu trắng tung bay, chân khí dưới chân chợt lóe, một cỗ chân khí tràn ra, đồng thời không gian chung quanh hắn gợn sóng, dường như có một cơn lốc đang hình thành trong không trung, trong lúc đó, thân ảnh Phi Ưng Lăng Phong biến mất tại chỗ.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, tinh quang trong mắt chợt lóe, quanh thân hắn lúc này không gian cũng bắt đầu gợn sóng.

– Lục Lâm Thiên, đây là tốc độ.

Thanh âm vừa vang lên thì thân ảnh Phi Ưng Lăng Phong đã xuất hiện phía sau lưng Lục Lâm Thiên, tốc độ có thể nói là như quỷ mị.

– Ha ha, ngươi vẫn còn chậm lắm.

Lục Lâm Thiên cười to, chân khí dưới chân chợt lóe, thân thể đồng thời biến mất tại chỗ, vòng xoáy vô hình dưới chân hắn thổi bay một đám bụi trên mặt võ đài.

– Hừ, để xem ngươi nhanh hay là ta nhanh hơn.

Phi Ưng Lăng Phong lạnh nhạt nói, chân khí dưới chân chớp động hóa thành một vòng xoáy thật lớn. Thân ảnh tạo thành một vòng cung quỷ dị, giống như một vòng xoáy nhanh chóng thổi qua, tàn ảnh xuất hiện khiến cho không gian gợn sóng, tiếp tục đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên lạnh nhạt, thế nhưng trong lòng cũng có chút ngưng trọng. Tốc độ của Phi Ưng Lăng Phong quả thực cũng như tên của hắn, tốc độ tuyệt đối có thể coi là cường hãn. Chân khí dưới chân bạo phát, thân thể Lục Lâm Thiên lần thứ hai biến mất tại chỗ.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng muốn thử xem tốc độ của hắn và Phi Ưng Lăng Phong có bao nhiêu chênh lệch. Phù Quang Lược Ảnh hắn cũng tu luyện qua, hắn tự tin hiện giờ cũng đã tu luyện tới một trình độ nhất định. Việc tu luyện Phù Quang Lược Ảnh hắn cũng chưa bao giờ dừng lại.

Thi triển Phù Quang Lược Ảnh, tốc độ của Lục Lâm Thiên lúc này giống như tàn ảnh, theo thực lực đột phá, sự thuần thục khi thi triển Phù Quang Lược Ảnh cũng được đề thăng.

Hai đạo tàn ảnh trong nháy mắt xuyên qua võ đài, chân khí cuồng bạo bắn ra chung quanh. Từ phía xa nhìn lại chỉ có hai đạo quang mang màu xanh cùng màu trắng không ngừng chuyển động, tốc độ càng ngày càng nhanh.

– Hảo tiểu tử, tốc độ của ngươi cũng không chậm chút nào.

Sắc mặt Phi Ưng Lăng Phong có chút trầm trọng, chân khí cuồng bạo dưới chân tuôn ra, tốc độ nhanh chóng tăng lên.

Thủ ấn trong tay biến hóa, chân khí dưới chân Lục Lâm Thiên lúc này cũng bạo phát, vòng xoáy dán xuống mặt đất, thân ảnh lơ lửng giống như một chiếc lá giữa cơn cuồng phong vậy.

– Tốc độ quá nhanh, tốc độ của Phi Ưng Lăng Phong quả thực đúng như với cái tên hắn.

– Tốc độ của Lục Lâm Thiên cũng không chậm nha, chỉ sợ lúc này Phi Ưng Lăng Phong cũng không cách nào bắt được hắn.

Tốc độ của hai người lúc này khiến cho mọi người phía dưới sợ hãi than. Ngay cả không ít trưởng lão trên đài cũng kinh ngạc, tốc độ như vậy coi như là bọn họ cũng không thể đuổi kịp.

Sát võ đài, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt vẫn chắp tay đứng đó, sắc mặt không có chút biến hóa nào, quanh thân có một cỗ khí tức vô hình ba động khiến cho những đệ tử phía sau hắn phải lùi lại phía xa. Dưới khí tức này khiến cho những đệ tử có thực lực thấp hơn trong lòng rất khó chịu, vô hình trung đã bị áp chế tuyệt đối.

– Lưu Phong chỉ.

Một tiếng quát nhẹ từ trong miệng Phi Ưng Lăng Phong vang lên, thân ảnh như quỷ mị xuất hiện, năm ngón tay uốn lượn đánh ra năm đạo chỉ ảnh phá không. Trong ánh mắt mọi người thân thể Lục Lâm Thiên giống như lưu quang dưới năm đạo chỉ ánh của Phi Ưng Lăng Phong không ngừng di chuyển, vô cùng mạo hiểm. Thế nhưng đều hữu kinh vô hiểm tránh qua. Đối với Lục Lâm Thiên mà nói, trải qua sự rèn luyện bên trong Tiên cảnh, dưới ngàn vạn tiễn hắn đều có thể tránh qua nhưu thường, lúc này vô cùng dễ dàng tránh được năm đạo chỉ ảnh của Phi Ưng Lăng Phong.

– Quá nhanh.

Nhìn thấy một màn này, mọi người đều sợ hãi than.

Trên đài, Thúy Ngọc và Vân Hồng Lăng, Đại hộ pháp đều vô cùng kinh ngạc. Lục Lâm Thiên ngay cả đầu cũng không quay lại mà có thể hóa giải được công kích của Phi Ưng Lăng Phong. Điều này không chỉ cần tốc độ cực nhanh mà còn cần tâm thần cường hãn cảm ứng, có thể làm được một bước này chứng minh Lục Lâm Thiên tuyệt đối không đơn giản.

Một kích không trúng, đối phương ngay cả đầu cũng không quay lại chút nào. Sắc mặt Phi Ưng Lăng Phong càng thêm âm trầm, chân khí quanh người tràn ra rồi xoay tròn, giống như là có một cỗ hấp lực từ đó tràn ra bên ngoài khiến cho bụi bặm nổi lên.

Chương 499: Một chiêu đánh bại (1)

Trong nháy mắt tốc độ của Phi Ưng Lăng Phong tăng thêm, toàn thân giống như được bao phủ bởi một vòng xoáy, lấy một tốc độ quỷ dị không gì sánh được xẹt qua trên võ đài, thân ảnh dường như cũng biến mất trong không gina.

Trong mọi người lúc này cũng chỉ có một bộ phận nhỏ mới có thể nhìn thấy một đạo tàn ảnh như ẩn như hiện. Tàn ảnh này thay đổi phương vị thất thường, vô cùng khó nắm bắt, người thực lực thấp lúc này chỉ có thể thấy được một dòng xoáy giữa đài mà thôi.

– Thật nhanh.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng kinh ngạc. Phi Ưng Lăng Phong này không ngờ lại tu luyện Phù Quang Lược Ảnh tới trình độ này rồi. Ánh mắt hắn khẽ biến đổi, chân khí dưới chân bạo phát, đột nhiên quanh thân cũng được bao phủ bởi một dòng xoáy khổng lồ.

– Trời, tiểu tặc này không ngờ cũng tu luyện Phù Quang Lược Ảnh tới mức đó rồi.

Trên khán đài, Vân Hồng Lăng lúc này vô cùng mờ mịt, Phù Quang Lược Ảnh nàng cũng tu luyện qua, tự nhiên biết được sự kinh khủng khi tu luyện tới bước này, ngay cả chính nàng hiện tại cũng không tu luyện được tới bước này.

– Một chuyến đi mật địa đã trở thành cường giả a.

Trên khán đài, Đại hộ pháp khẽ than nói.

Sưu Sưu.

Hai dòng xoáy va chạm với nhau, tốc độ trở nên nhanh hơn. Bên ngoài võ đài, toàn bộ được bao phủ dưới dòng xoáy, kình phong tàn sát bừa bãi, trên võ đài lúc này giống như bị một cơn cuồng phong bao phủ, quần áo mọi người tung bay, giống như đang đứng trước một cơn gió vậy.

– Lục Lâm Thiên, quả thực ngươi khiến cho ta vô cùng kinh ngạc, để xem lần này ngươi trốn thế nào.

Trong dòng xoáy, phát ra tiếng gió thổi ô ô, dòng xoáy điên cuồng xoay tròn, giống như một cơn lốc xoáy, dòng xoáy khổng lồ đột nhiên co rút lại chừng một trăm thước, giống như một đạo quang trụ chọc thẳng tận trời.

Trong dòng xoáy cuồng bạo như vậy, không gian xung quanh gợn sóng rồi gấp khúc.

Giờ phút này, một đạo thân ảnh màu trắng lần thứ hai xuất hiện trong mắt mọi người. Trong tay Phi Ưng Lăng Phong lúc này thủ ấn được ngưng kế, đột nhiên chân khí quanh thân bạo phát, trừ tốc độ của Lăng Phong ra, thực lực Vũ Tướng nhị trọng, thực lực này cũng tuyệt đối được coi là cường hãn, chỉ bằng vào tốc độ tiến vào vị trí thứ bảy trên Long Bảng, đương nhiên là không thể.

– Thôi Phong Chưởng.

Một tiếng quát khẽ từ trong miệng Phi Ưng Lăng Phong truyền ra bên ngoài, năng lượng phong hệ chung quanh không gian lúc này đột nhiên bạo phát. Kình phong cường hãn trực tiếp xé rách khong khí phát ra âm hưởng chói tai. Dòng xoáy trên không gian trực tiếp bị bao vây, giống như là đọng lại trong không gian vậy.

Một mảnh kình phong cường hãn đầy rẫy, một đạo chưởng ấn bao phủ về phía Lục Lâm Thiên, dưới chưởng ấn, không gian như gấp khúc.

– Phi Ưng Lăng Phong không ngờ đã thi triển ra Thôi Phong chưởng, đây chính là ái chủ bài của hắn nha.

– Ngươi không thấy thực lực Lục Lâm Thiên sao? Phi Ưng Lăng Phong không xuất toàn lực chỉ sợ không thể chiến thắng được Lục Lâm Thiên.

Trong tiếng nghị luận của mọi người, cảm nhận được sự sắc bén của kình phong này, chân khí dưới chân Lục Lâm Thiên nhanh chóng lóe lên, mà thân hình của hắn cũng bằng một tốc độ quỷ dị nhanh chóng thối lui về phía sau, trong nháy mắt thủ ấn cũng được ngưng kết.

– Ngươi trốn không được đâu.

Phi Ưng Lăng Phong chợt thét lên một tiếng, vòng xoáy trở nên bạo ngược, thân hình xẹt qua hư không giống như là một đạo thiểm điện mang theo chưởng ấn cường hãn đánh về phía Lục Lâm Thiên.

– Ai nói ta muốn trốn?

Chân khí dưới chân chợt lóe, thân hình Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện ở trong võ đài.

Ngay khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, kình phong trên chưởng ấn đã kéo tới, kinh khí sắc bén khiến cho không gian run lên nhè nhẹ, không gian trực tiếp gợn sóng.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên cũng nở nụ cười quỷ dị, thủ ấn trong tay đã sớm được kết thành, thủ ấn đột nhiên được đẩy đi. Bàn tay trong ống tay áo đột nhiên vươn ra. Đồng thời một cỗ năng lượng thổ hệ khổng lồ trong không trung bạo phát mà tới, giống như thủ triều hội tụ vào trong chưởng ấn trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên. Uy thế trong nháy mắt mở rộng, một đạo chưởng ấn hoàng sắc mang theo những đạo tàn ảnh đánh về phía trước.

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn.

Một tiếng hét lớn từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra, chân khí kinh mạch dày rộng trong cơ thể lúc này không ngừng tuôn ra, trong nháy mắt khi chưởng ấn được đánh ra đột nhiên những đạo tàn ảnh chưởng ấn hội tụ lại ngưng tụ thành một đạo chưởng ấn. Lúc này Lục Lâm Thiên đang thi triển vũ kỹ Hoàng cấp cao giai vô cùng thuận lợi, trong lúc thi triển cũng chỉ là trong nháy mắt mà thôi.

Dưới ánh mắt của mọi người, hai đạo chưởng ấn ầm ầm đánh vào nhau, va chạm cùng một chỗ tạo ra tiếng nổ kinh thiên động địa, vang vọng trên Địa Long đỉnh.

Phanh Phanh.

Một cỗ kình khí cuồng bạo ầm ầm khuếch tán trong không trung, kình phong cường hãn giống như một cơn bão thổi qua Địa Long đỉnh.

Khục Khục.

Kình khí chưa tấn đi thì một thân ảnh màu trắng trong nháy mắt lảo đảo lui về phía sau mười bước. Sắc mặt tái nhợt, thân hình vô cùng chật vật, chính là Phi Ưng Lăng Phong. Lúc này trên y phục trắng toát như tuyết kia đã bám không ít bụi, y phục bị kình phong cường hãn cắt mấy vết.

Khục.

Một thân ảnh màu vàng lảo đảo lui về phía sau hai bước, quanh người được bao phủ bởi một tầng lân giáp, chính là Lục Lâm Thiên đã bố trí Thanh Linh Khải Giáp.

Chân khí trong cơ thể cuồn cuộn, một kích của Phi Ưng Lăng Phong cực kỳ cường hãn, Lục Lâm Thiên dựa vào Thanh Linh Khải Giáp mới có thể chống lại một kích này. Lúc này lục phủ ngũ tạng trong cơ thể cũng bị làm cho rung động, may thay vẫn nằm trong phạm vi hắn có thể áp chế được.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, giống như trong tưởng tượng của hắn, lúc này bằng vào tu vi Vũ Phách cửu trọng hắn hoàn toàn có thể chống lại Vũ Tướng nhị trọng.

– Lục Lâm Thiên, ta thua.

Nhìn thân ảnh trước mặt tay áo Phi Ưng Lăng Phong run lên, nhẹ nhàng phẩy bụi trên nguồi mình, dáng vẻ vô cùng tiêu sái. Hắn ngẩng đầu lên nói với Lục Lâm Thiên:

– Thực lực của ngươi trên ta, đánh tiếp cũng không có ý nghĩa gì. Dù sao đi nữa ngươi vẫn trên ta. Chỉ là ngươi muốn thắng ta cũng không quá dễ dàng. Thế nhưng ta lại làm ngươi tiêu hao khá nhiều, tiện nghi cho tiểu tử Long Tam kia rồi.

– Phi Ưng không ngờ lại chịu thua.

Mọi người lúc này vô cùng kinh ngạc, một màn vừa rồi mọi người cũng nhìn thấy. Dưới một chiêu Phi Ưng Lăng Phong đã rơi xuống hạ phong, bị áp chế tuyệt đối.

– Không sai, ta muốn thắng ngươi cũng không dễ dàng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Phi Ưng Lăng Phong này nói không sai, hắn mỉm cười nói tiếp:

– Nhưng nếu như đánh nhau sinh tử mà nói, muốn thắng ngươi rất dễ.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Phi Ưng Lăng Phong không nói gì. Hắn cũng biết, Lục Lâm Thiên không phải là kẻ chỉ biết mạnh miệng, nếu không có thực lực kia hắn cũng không dám nói như vậy. Nghiêng người một cái, Phi Ưng Lăng Phong nói với Phách Đao Long Tam:

– Long Tam, ngươi còn không mau lên.

Nói xong, thân ảnh Phi Ưng Lăng Phong trong nháy mắt rút lui, vô cùng tiêu sái rơi vào khán đài, cũng không vì thua trận mà tâm tình bị ảnh hưởng.

Chương 500: Một chiêu đánh bại (2)

– Lăng Phong, tốc độ nhanh cũng không có bao nhiêu tác dụng, xem ta tới thu thập hắn.

Phách Đao Long Tam lớn tiếng nói. Đồng thời thân ảnh tục khỉ rơi xuống trước người Lục Lâm Thiên, khỉ thế khuếch tán ra chung quanh khiến cho mặt đất dưới chân lập tức nứt ra tạo thành mạng nhện. Chân khỉ cường hãn tràn ra khiến cho không gian chugn quanh gợn sóng.

– Lục Lâm Thiên, để ta tới thử xem, nếu ngươi thua, sau này phải cách xa Lục Vô Song một chút.

Phách Đao Long Tam nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Vậy nếu ngươi thua, thì phải để cho ta sai phái. Đến lúc đó, quả thực ta sẽ không nương tay nha.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười hắc hắc.

– Hừ, ngươi không có cơ hội đó đâu, ta không giống như Lăng Phong chỉ biết né tránh.

Thanh âm trầm thấp của Phách Đao Long Tam vang lên, trong tay áo rộng thùng thình, lúc này bàn tay vươn ra nắm lấy thanh đại đạo.

Đại đao dài chừng hai xỉch, sóng đao dày rộng, trên lưỡi đao tỏa ra hàn mang, một mảnh lưu quang như ẩn như hiện, thân đao có đồ án nhàn nhạt, vừa nhìn là biết không phải là vật phàm.

– Thật không? Vậy ngươi có thể động thủ.

Lục Lâm Thiên nói, Thanh Linh Khải Giáp trên người lúc này tỏa ra quang mang. Nếu nhìn kỹ không khó phát hiện ra không khỉ chung quanh Thanh Linh Khải Giáp lúc này gấp khúc.

– Hừ, vậy ta không khách khí nữa.

Phách Đao Long Tam quát lên, chân khí bỗng nhiên từ trong cơ thể tuôn ra, khí tức bạo tăng. Trong lúc đó bàn chân đạp mặt đất chân khí thổ hệ tuôn ra, thân thể như một mũi tên rời cung bắn về phía trước. Trường đạo trong tay mang theo một mảnh đao mang xuyên qua không gian, mơ hồ kéo theo một đám tàn ảnh, đao mang bắn ra kình phong sắc bén trong nháy mắt bổ về phía Lục Lâm Thiên. Công kích sắc bén như vậy, vị trí thứ sáu Long bảng quả thực không phải chỉ có hư danh.

– Công kích thật sắc bén.

Cảm nhận kình khí sắc bén trước mặt đang phá không mà tới, Lục Lâm Thiên khẽ nhíu mày, thân ảnh trong nháy mắt thối lui, đồng thời khóe miệng xuất hiện nụ cười.

– Tiểu tử, ngươi trốn không thoát đâu, thử xem Phách Đao Quyết của ta.

Mắt thấy Lục Lâm Thiên nhanh chóng thối lui, Long Tam lập tức đuổi tới như hình với bóng. Thanh âm vừa dứt thì khí thế toàn thân đồng thời tăng lên, khí thế bàng bạc tỏa ra không trung, giống như một cơn lốc bao phủ không gian võ đài. Quang mang trên trường đao trong tay Phách Đao Long Tam đại thịnh, tạo ra tàn ảnh khắp bầu trời.

– Phách Đao Long Tam này không ngờ ngay chiêu thứ nhất đã thi triển ra Phách Đao Quyết, chẳng lẽ hắn muốn một chiêu đánh bại Lục Lâm Thiên sao?

– Đây chính là tuyệt kỹ thành danh của Phách Đao Long Tam, năm ngoái từng đấu cùng Tuyệt Kiếm Triệu Kình Thiên trên Địa Long đỉnh, Phách Đao Long Tam chỉ dùng một chiêu này thiếu chút nữa đánh bại Triệu Kình Thiên, chỉ thua có một chút mà thôi.

– Lục Lâm Thiên lần này thảm rồi, Phách Đao Long Tam không ngờ lại thi triển ra tuyệt kỹ này ngay chiêu thứ nhất. Có lẽ hắn sợ tốc độ vô cùng nhanh chóng của Lục Lâm Thiên cho nên muốn một chiêu đánh bại Lục Lâm Thiên.

Lúc này mọi người đều vô cùng kinh hãi, ai có thể nghĩ tới ngay chiêu đầu tiên Phách Đao Long Tam đã thi triển ra tuyệt kỹ của mình, nếu như trở tay không kịp thì có lẽ sẽ có án mạng xảy ra, lúc này cả đám đều lo lắng thay cho Lục Lâm Thiên.

– Long Tam này quá vô sỉ, chiêu thứ nhất đã dùng toàn lực.

Vân Hồng Lăng trên đài lúc này trừng mắt, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên giữa đài có chút lo lắng.

– Không cần lo lắng, thực lực Long Tam tuy rằng không tồi, thế nhưng còn chưa đủ để khiến cho Lâm Thiên bị thương.

Thúy Ngọc lạnh nhạt nói. Nàng rất rõ thực lực của Lục Lâm Thiên, cho nên không có chút lo lắng nào. Nếu như Lục Lâm Thiên thi triển toàn lực, Long Tam này cơ bản không có một cơ hội nào.

Trong sát na này, trường đao trong tay Phách Đao Long Tam liên tiếp tạo ra từng đạo đao mang, đao mang cuồng bạo giống như phô thiên cái địa bạo phát ra. Mỗi một đạo đao mang giống như thực chất xé rách không gian trực tiếp khiến cho không gian gợn sóng.

Trong chớp mắt, đao mang mang theo khí tức sắc bén bao quanh không gian trước người Lục Lâm Thiên, trong nháy mắt bổ về phía Lục Lâm Thiên.

– Mặc kệ, thi triển vũ kỹ Hoàng Cấp cao giai vậy.

Dưới đao mang sắc bén ập xuống, khóe miệng Lục Lâm Thiên mỉm cười lẩm bẩm nói. Nói xong thủ ấn được đẩy đi.

– Đại Địa Cương Thuẫn.

Lục Lâm Thiên quát khẽ một tiếng, bàn tay vung lên, trước người đột nhiên xuất hiện một hộ thuẫn màu vàng chắn trước người. Mà đao mang phô thiên cái địa kia trong nháy mắt đánh vào bề mặt hộ thuẫn.

Phanh Phanh Phanh Phanh.

Tiếng kim loại bị cắt trong nháy mắt vang lên, đao mang kéo theo lực lượng cuồng bạo không gì sánh được đánh vào hộ thuẫn. Hộ thuẫn màu vàng tuy rằng cực kỳ cường hãn, thế nhưng dưới công kích sắc bén của đao mang ngập trời này trong nháy mắt bị bổ ra một cái khe.

Phá.

Phách Đao Long Tam hét lớn một tiếng, đao mang khắp bầu trời đột nhiên thu lại, đồng thời vô số đao mang giống như lưu quang hội tụ, dưới quang mang chói mắt hóa thành một đạo đao mang sắc bén như hóa thành thực chất chừng vài trăm thước, khí thế vô biên. Lúc này khí thế trên người Phách Đao Long Tam đã đạt tới đỉnh, hắn giơ tay lên, đao mang cuồng bạo mang theo lực lượng cường hãn xé rách không gian bổ vào trên hộ thuẫn kia.

Nhìn một đao này, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phi Ưng Lăng Phong cũng không khỏi ngưng trọng.

Tất cả chỉ là chuyện xảy ra trong chớp mắt, lập tức một tiếng nổ vang truyền ra.

Phanh.

Hộ thuẫn to lớn bị bổ ra, dưới lực lượng cuồng bạo kình phong khuếch tán ra chung quanh.

Xuy!

Ngay lúc này, một thanh âm nghiền nát rất nhỏ từ trên hộ thuẫn truyền ra, một thân ảnh màu vàng cũng trong nháy mắt lao ra, thân ảnh lao tới đâu, kình phong sắc bén đi tới đó.

– Không tốt.

Nhìn thân ảnh màu vàng lao ra kia, Phách Đao Long Tam bỗng nhiên ngẩn ra, thế nhưng lúc này tất cả sự việc đều xảy ra quá nhanh, thân ảnh kia đã hoàn toàn vượt qua dự đoán của hắn, trong nháy mắt đi tới vị trí cách hắn chưa tới mười thước.

– Long Tam, cẩn thận.

– Hỏa Viêm Bạo, Phong Quyền Tàn Vân.

Thanh âm vừa dứt, toàn bộ không gian đột nhiên xuất hiện một cỗ khí tức khiến cho mọi người hoảng hốt, một thân ảnh được bao phủ trong tầng lân phiến hiện lên trong bầu trời.

Lúc này tay phải Lục Lâm Thiên có một hỏa cầu trong nháy mắt xuất hiện, mà tay trái của hắn có một cỗ khí lưu cuồng bạo đang nhanh chóng xoay tròn.

Hỏa cầu nhanh chóng bành trướng, nhiệt độ trong không gian đột nhiên được kéo lên, khí tức cường hãn lập tức bao phủ không gian.

Trong lúc đó, cỗ khí lưu kia không ngừng rít gào, mặt đất phía dưới võ đài bắt đầu nứt nẻ, khí tức cuồng bạo như phô thiên cái địa tràn ra.

Trong lúc đó, hai đạo công kích thuộc tính khác nhau đồng thời bao phủ về phía Phách Đao Long Tam. Sắc mặt Phách Đao Long Tam trong nháy mắt đại biến, thân ảnh nhanh chóng thối lui, quanh thân trong nháy mắt được bao phủ trong dòng xoáy màu vàng. Trong dòng xoáy này có một đoàn khí lưu như nham thạch bao phủ, không khó để có thể nhìn ra đây là vũ kỹ phòng ngự.

Chương 501: Mạnh mẽ đánh bại

– Đồng thời thi triển hai loại vũ kỹ thuộc tính khác nhau, cũng tương đương với bị hai người vây công a.

Sắc mặt Đại hộ pháp biến đổi nhìn về phía võ đài.

Phanh Phanh.

Lúc này hỏa cầu không ngừng bành trướng, không gian trực tiếp bị xé rách tạo thành một đường vòng cung nóng bỏng, một cỗ uy áp kinh khủng mà nóng bỏng, bài sơn hải đảo khuếch tán ra.

Kình khí nóng bỏng đáng sợ này lập tức đánh vào tầng vũ kỹ phòng ngự của Phách Đao Long Tam. Hỏa diễm nóng bỏng vô cùng trên bầu trời ập xuống, dưới nhiệt độ đáng sợ, bằng mắt thường có thể thấy được tầng vũ kỹ phòng ngự của Phách Đao Long Tam bắt đầu nứt nẻ.

Lúc này, một đạo lực lượng lớn trút xuống giống như là một cơn lốc mang theo vô số phong nhận tàn sát bữa bãi, trong nháy mắt bao phủ Phách Đao Long Tam bên trong. Một cơn lốc nhanh chóng khuếc tán, dưới kình khí kinh khủng bao phủ toàn bộ võ đài.

Ánh mắt phía dưới chăm chú nhìn về phía võ đài, một màn này khiến cho mọi người không ngừng sợ hãi than, Phi Ưng Lăng Phong nhìn thấy một màn này cũng không khỏi âm thầm hít sâu một hơi.

Phanh.

Một thân ảnh từ trong kình khí cuồng bạo bị đánh bay ra ngoài hơn mười thước. Trường đao trong tay cắm vào mắt đất trên võ đài, lực lượng cuồng bạo khiến cho trường đao phải cắm vào mặt đất tạo thành một cái rãnh mấy chục thước mới có thể đứng vững thân thể.

Thân thể chật vật của Phách Đao Long Tam xuất hiện trước mặt mọi người, hắn đang vô cùng chật vật, sắc mặt trắng bệch, y phục trên người non nửa đã bị hỏa diễm đốt cháy thành màu đen, đầu tóc mất trật tự, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Sưu.

Lúc kình phong tiêu tán trong không gian, thân ảnh Lục Lâm Thiên lúc này mới xuất hiện, dưới tầng áo giáp bằng lân phiến tỏa ra quang mang màu vàng, toàn thân không có một chút tổn hại nào.

– Rốt cuộc là vũ kỹ phòng ngự gì?

Trên khán đài, Đại hộ pháp nhìn về phía Lục Lâm Thiên, vẻ mặt có chút nghi hoặc, vũ kỹ phòng ngự của Lục Lâm Thiên hắn vẫn không thể nhìn thấy, lực phòng ngự cũng khiến cho ngay cả hắn cũng phải sợ hãi than.

– Phách Đao Long Tam thua rồi.

– Dưới tình huống dùng toàn lực, Phách Đao Long Tam chỉ cần một chiêu đã thua, Lục Lâm Thiên này quả thực quá kinh khủng.

Trong các đệ tử vây xem lúc này truyền đến tiếng than sợ hãi.

– Lục Lâm Thiên, ta thua.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Phách Đao Long Tam giơ tay lau vết máu nơi khóe miệng nói. Ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên lúc này vô cùng kinh ngạc. Hắn không hiểu vì sao, một kích toàn lực của hắn vốn sẽ đánh bại Lục Lâm Thiên, thế nhưng thật không ngờ một chiêu của đối phương hắn cũng không tiếp được.

– Ngươi rất mạnh, nếu không phải vũ kỹ phòng ngự của ta có chút hơn người, ta muốn thắng ngươi cũng không dễ dàng như vậy.

Lục Lâm Thiên nói, có thể thắng được Long Tam này đều là do công lao của Thanh Linh Khải Giáp, nếu không phải có lực phòng ngự cường hãn của nó hắn cũng không dám xuất thủ như vậy.

– Thắng là thắng, ngươi cũng không cần giữ mặt mũi cho ta. Sau này Phách Đao Long Tam ta tùy ý để ngươi sai khiến, ta nói chuyện cực kỳ giữ lời.

Phách Đao Long Tam cắn răng nói.

– Nói quá lời rồi, sai khiến thì không dám. Ngươi thua, dưới chân núi có một tiểu điếm trong đó có chút rượu nhạt uống cũng không tệ lắm, hôm nay ngươi mười ta uống rượu là được.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, đặt cược hoàn toàn là vui đùa mà thôi. Nếu như hắn thực sự sai bảo Phách Đao Long Tam này sẽ không biết đắc tội với bao nhiêu người, người thứ nhất chính là sư phụ của Phách Đao Long Tam.

– Được, chiều hôm nay không say không về. Long Tam ta ban đầu nhìn ngươi kiêu ngạo có chút không vừa mắt, hiện tại ngươi cũng khiến ta cảm thấy thuận mắt. So với tên Lăng Phong thối kia còn thuận mắt hơn.

Phách Đao Long Tam nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Long Tam ta quyết định rồi. Ngươi là bằng hữu của ta, sau này nếu có việc gì cần giúp, không nói những lời vô ích như lên núi đao xuống biển lửa, thế nhưng ta có thể cùng liều mạng với ngươi.

– Long Tam, ta có trêu chọc đến ngươi sao? Sao lại đổ lên đầu ta? Chưa thấy ai thua còn hài lòng như ngươi.

Phi Ưng Lăng Phong lớn tiếng nói.

– Hắc hắc.

Lục Lâm Thiên vuốt mũi cười hắc hắc. Loại hán tử như Phách Đao Long Tam này quả thực xứng đáng làm bằng hữu của hắn, đáng để kết giao.

– Long Tam, ngươi lui xuống đi, uống rượu cũng chừa cho ta một phần, thế nhưng phải chờ ta động thủ xong đã.

Thanh âm vừa dứt, một thân ảnh màu trắng rơi xuống bên người

Phách Đao Long Tam. Khi đáp xuống đất không khiến cho hạt bụi nào bay lên, thế nhưng uy áp trong nháy mắt bắt đầu khuếch tán ra toàn bộ võ đài, khiến cho không gian dường như muốn đọng lại.

– Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt rốt cuộc cũng sắp xuất thủ.

Đám người vây xem chung quanh lúc này lặng ngắt như tờ.

– Tốt, vậy giao cho ngươi, ta nghĩ cũng chỉ có ngươi mới có thể đối phó với hắn.

Phách Đao Long Tam nói với Khuất Đao Tuyệt một tiếng rồi lập tức thả người đáp xuống bên cạnh Phi Ưng Lăng Phong.

– Vốn ta tưởng rằng phải chờ vài năm sau, ngươi mới có đủ tư cách giao thủ cùng ta. Thế nhưng hiện tại quả thực ngươi khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn.

Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Ta cũng đã sớm muốn đánh cùng ngươi một trận. Hiện giờ rốt cuộc cũng có cơ hội.

Lục Lâm Thiên nhìn Khuất Đao Tuyệt trước mặt, chiến ý bạo tăng. Trước mặt đối thủ trước đây trong mắt Lục Lâm Thiên đều là sát ý, sát khí, hàn ý. Mà hiện giờ là chiến ý, chiến ý nóng bỏng bắn ra. Trong khoảnh khắc chiến ý của hai người đều bạo tăng. Trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng vô cùng chờ mong, bằng vào thực lực Vũ Phách cửu trọng của hắn, có thể dưới tình huống bình thường chống lại được Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt có thực lực Vũ Tướng tam trọng hay không.

– Trận này, Lục Lâm Thiên còn có thể thắng sao? Người hắn đối mặt chính là Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt đấy.

Những ánh mắt đều đổ dồn vào giữa sân, cái tên Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt trong đám đệ tử thân truyền không ai không biết, đứng ở vị trí thứ ba không ai có thể lay động. Trong mật địa lần thứ hai đột phá tới Vũ Tướng tam trọng, không ít người đều không ngừng suy đoán trong lòng, thực lực của Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt có thể đánh bại được Hàn Phong, thậm chỉ là Triệu Kình Hải. Dù sao lúc ở Vũ Tướng nhị trọng, thực lực Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt đã không kém bao nhiêu so với Hàn Phong cùng Triệu Kình Hải.

Mà Lục Lâm Thiên, sau khi tiến vào Vân Dương Tông vẫn là một nhân vật phong vân, trên Địa Long đỉnh chưa bao giờ bại. Vừa rồi lại liên tục đánh bại Phi Ưng Lăng Phong, Phách Đao Long Tam, hai đại cường giả, càng khiến cho danh tiếng hắn nổi lên. Thế nên lúc này cũng không có chuyện gì có thể so với trận đấu hấp dẫn của hai người này.

Hai người trong sân không có bất kỳ một động tác nào, bốn mắt nhìn nhau bắn ra chiến ý cuồn cuộn, một cỗ khí thế hùng hồn từ trong cơ thể chậm rãi tràn ra khiến cho một ít đệ tử có tu vi thấp có cảm giác hô hấp khó khăn.

– Đại hộ pháp, người nghĩ Lục Lâm Thiên và Khuất Đao Tuyệt, ai sẽ chiến thắng?

Trong khí tức vô cùng áp lực này, một hộ pháp không nhịn được mà hỏi.

Chương 502: Quyết đấu cường hãn (1)

– Hai người này đều là người trong vạn người chọn một, cả hai đều là cường giả tuyệt đối trong đám đồng lứa, thành tựu vô lượng, hiện tại ngay cả ta cũng khó có thể nhìn ra là ai sẽ giành chiến thắng. Thế nhưng mặc kệ như thế nào, coi như là Lục Lâm Thiên thua, từ tuổi tác và thiên phú mà xem, có thể nói đã thắng Khuất Đao Tuyệt một bậc.

Đại hộ pháp do dự một chút rồi nói.

– Thúy Ngọc, ngươi thấy thế nào.

Nghe thấy đại hộ pháp nói vậy, Vân Hồng Lăng hỏi Thúy Ngọc ở bên cạnh.

– Lục Lâm Thiên nếu như không lưu thủ, thì Khuất Đao Tuyệt này sẽ bại, hơn nữa còn bại rất thảm.

Thúy Ngọc nói, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên tự tin tuyệt đối. Linh Vũ song tu, vũ giả toàn hệ, loại thực lực này, Khuất Đao Tuyệt cho dù mạnh, thế nhưng cũng không thể chống lại.

Mấy người hộ pháp bên cạnh nghe Thúy Ngọc nói vậy cũng có chút nghi hoặc.

Lúc này hai người dưới đài bốn mắt nhìn nhau, mặt đất phía dưới hai người không biết từ khi nào xuất hiện vô số vết nứt nẻ, bắt đầu lấy một tốc độ thần tốc lan tràn về phía trước. Khí thế quanh thân hai người vô cùng bá đạo khiến cho không ít đệ tử đứng xem khẽ run lên.

Ngay khi vết rạn nứt phía dưới chân hai người lan tràn tiếp xúc với nhau, trong lúc đó đột nhiên trên mặt đất có hai cỗ lực lượng va chạm với nhau, trong trống rỗng, một tiếng vang vọng đột nhiên hiện lên.

Phanh.

Tiếng bạo liệt như bom quanh quẩn trên Địa Long đỉnh, giữa hai người lúc này đột nhiên đá vụn trên mặt đất trong nháy mắt tung bay. Lực lượng cuồng bạo tàn sát bừa bãi.

Sưu Sưu.

Ngay trong sát na này, hai đạo thân ảnh không lui về phía sau mà ngược lại đồng thời nhảy lên, chân khí bạo phát, hai đạo thân ảnh dưới kình khí cuồng bạo phóng lên cao giao thủ cùng nhau. Từng đạo chưởng ấn được đánh ra, tiếng nổ vang lên liên tục, hai người sau khi đối chưởng thân thể từ giữa không trung đáp xuống.

Chân khí cường hãn lan tràn ở trên không trung bắt đầu khởi động rồi khuếch tán, giống như song lớn đang cuộn sóng khiến cho không gian gợn sóng khuếch tán về bốn phía.

Phanh.

Trong tay Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt đột nhiên hiện lên một thanh trường đao, đây là một thanh chiến đao, dài chừng một thước mang theo vẻ óng ánh, giống như hoàng kim chế tạo thành. Dài một thước, thân đao lưu loát, sống đao dày rộng, lưỡi đao tỏa ra hàn mang.

Chiến Đao dựng đứng trên mặt đất, khiến cho mặt đất lập tức xuất hiện vết nứt lan tràn ra bốn phía.

– Đao tốt.

Lục Lâm Thiên nhìn vào chiến đao của Khuất Đao Tuyệt, cây đao này so với đại đao của Phách Đao Long Tam còn tốt hơn không ít, xem ra ít nhất cũng phải do cường giả Linh Suất luyện chế.

– Lục Lâm Thiên, chiến đao của ta xuất ra muốn thu tay lại rất khó, ngươi phải cẩn thận.

Nói xong, đồng thời thân ảnh Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt nhảy lên, trường đao kia vung lên khiến cho không gian trước mặt gợn sóng. Giờ phút này, khí thế của Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt đã lên tới đỉnh điểm.

Trong nháy mắt đó, đao mang nhanh chóng cắt ngang không gian mang theo chân khí thổ hệ cuồng bạo khuếch tán. Thân ảnh của Khuất Đao Tuyệt cũng xuất hiện trong tầm mắt của Lục Lâm Thiên, trên đao mang mang theo uy thế cực hạn.

– Đến đây đi, để ta nhìn xem thực lực vị trí thứ ba trên Long bảng rốt cuộc mạnh như thế nào.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, chân khí dưới chân chấp động, thân ảnh nhanh chóng biến mất tại chỗ.

– Chiến Đao thức thứ nhất Lạc Địa Đao.

– Chiến Đao thức thứ hai, Tuyệt Diệu Ảnh Đao.

– Chiến Đao thức thứ ba, Thiên La Địa Võng Đao.

…..

Từng tiếng quát của Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt truyền ra, dưới đao mang lúc này không gian giống như bị xé mở, trên võ đài lúc này chỉ có đao mang lóe lên lưu quang.

– Thiên THủ Liệt Cương Ấn.

– Phong Quyền Tàn Vân.

– Hỏa Viêm Bạo.

….

Trong lúc này, một tiếng quát nhẹ của Lục Lâm Thiên vang lên, thân ảnh màu vàng xuyên qua đao mang, trong khí tức cuồng bạo lúc này vang lên âm thanh bạo liệt không dứt.

– Thực lực thật mạnh mẽ.

Mọi người đều há hốc mồm, thực lực như vậy cách bọn họ quá xa, cản bản không cùng một trình tự. Đệ tử trong sân có thể tham dự loại chiến đấu này tuyệt đối không có nổi mấy người.

– Chiến Đao thức thứ tư, Đại Địa Lưu Đao.

– Đại Địa Cương Thuẫn.

…..

Phanh Phanh Phanh.

Dưới tiếng bạo liệt vô cùng lớn, kình khí nhanh chóng khuếch tán ra chung quanh tới một phạm vi nhất định rồi mới tiêu tán trong không trung.

Thân ảnh hai người nhanh như thiểm điện giao thủ với nhau, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều mang theo lực lượng cuồng bạo va chạm vào cùng một chỗ.

Chỉ có một số ít bộ phận người ở đây mới có thể nhìn thấy hai đạo thân ảnh đang giao thủ giữa đài, năng lượng kinh khủng tràn ngập chung quanh, toàn bộ võ đài lúc này giống như đang nghiêng ngả, tùy thời bị cuốn lên.

Lực công kích của hai người va chạm với nhau, vô số quang mang bắn ra, từng đạo năng lượng nổ vang trong không trung rồi nhanh chóng tiêu tán.

Phanh Phanh…

Khí tức kinh khủng cuồng bạo phóng lên cao, cuối cùng tạo lên tiếng bạo liệt. Hai đạo thân ảnh lúc này đều lảo đảo lui lại. Trên hai đạo thân ảnh lúc này quang mang đã có chút lờ mờ, sắc mặt tái nhợt.

Thân ảnh hai người đứng thẳng, trong không trung, kình khí cuồng bạo lúc này đang chậm rãi tiêu tán.

Sưu Sưu.

Chân khí quanh thân Lục Lâm Thiên lúc này bắt đầu cuồng bạo, thủ ấn nhanh chóng tạo thành từng đường vòng cung huyền ảo, toàn thân lập tức được bao phủ bởi một mảnh quang mang chói mắt. Theo những thủ ấn huyền ảo này đánh ra, trước người Lục Lâm Thiên lập tức được bao phủ bởi một vòng quang mang kỳ dị, khí tức trên người lúc này cũng phát ra một loại biến hóa quỷ dị, khí tức kinh khủng từ trên người hắn tràn ra, gần trở nên cuồng bạo.

Nhìn khí tức quanh người Lục Lâm Thiên đang biến hóa lúc này, sắc mặt Khuất Đao Tuyệt có chút biến hóa.

Trước người Lục Lâm Thiên, trong nháy mắt được thất sắc quang mang thay thế, năng lượng kinh khủng phát ra bắt đầu khiến cho không gian gấp khúc.

– Được rồi. Ta thua.

Lúc này thanh âm nhàn nhạt của Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt đột nhiên từ miệng hắn vang lên.

Nghe thấy thanh âm này toàn bộ Địa Long đỉnh lúc này vô cùng tĩnh lặng, mọi người đều nhìn kỹ về phía Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt.

Sưu.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được thu lại, năng lượng kinh khủng bắt đầu hội tụ kinh từ từ tiến vào trong cơ thể, nhìn Khuất Đao Tuyệt trước mặt, Lục Lâm Thiên mở miệng nói:

– Ngươi còn chưa thua mà, ngươi vẫn luôn áp chế ta.

– Đạo công kích này của ngươi, trực giác nói cho ta biết, nếu như kế tiếp phải đón nhận đạo công kích này chỉ ít ta cũng phải bị thương nặng cho nên ta trực tiếp nhận thua.

Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt bình tĩnh nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười không nói gì, thực lực của mình nếu như không thể hiện hết cũng chỉ miễn cưỡng chống lại Khuất Đao

Tuyệt, không xuất ra con bài chưa lật căn bản không thể thắng được hắn. Mà đối với thực lực của mình Lục Lâm Thiên cũng có lý giải nhất định, dưới tình huống bình thường có thể chống lại Vũ Tướng tam trọng.

Chương 503: Quyết đấu cường hãn (2)

Nghe Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt nói vậy, những đệ tử phía dưới không khỏi hít sâu một hơi. Lúc trước mọi người đều nhìn thấy Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt vẫn còn chiếm chút thượng phong, thế nhưng thật không ngờ Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt lại trực tiếp nhận thua, tính khí của Khuất Đao Tuyệt này tuyệt đối không phải là một người dễ dàng nhận thua tới như vậy.

– Vũ kỹ vừa rồi tiểu tặc thi triển quá kinh khủng. Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt nhận thua là cử chỉ sáng suốt, không nghĩ tới thực lực của tiểu tặc đã tới một bước này rồi.

Vân Hồng Lăng nói, nhìn vào vũ kỹ vừa rồi Lục Lâm Thiên thi triển ra, nàng lại nhớ tới lần trước ở sơn mạch Vụ Đô Lục Lâm Thiên từng dùng vũ kỹ quỷ dị này khiến nàng bị thương không nhẹ.

– Không nghĩ tới Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt lại chịu thua, Lục Lâm Thiên này quả thực chưa từng chiến bại trận nào.

Mấy người hộ pháp sau khi nhìn nhau đều vô cùng kinh ngạc, nếu như chính thức khiêu chiến thì bài danh trên Long bảng lúc này đã biến hóa ba lần rồi.

– Chúng ta đi uống rượu.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt nói.

– Ha Ha! Tốt! Long Tam, Lăng Phong, chúng ta đi....

Lục Lâm Thiên cười lớn một tiếng, tâm niệm khẽ động, tâm thần lúc này đã thông tri cho THiên Sí Tuyết Sư trên bầu trời.

– Ha ha, ngay cả Khuất Đao Tuyệt cũng thua, hôm nay ta thua cũng không oan, uống rượu.

Phi Ưng Lăng Phong cười lớn, lập tức nhảy lên lưng yêu thú phi hành tọa ky tứ giai của hắn trên bầu trời.

Sưu Sưu.

Bốn đầu yêu thú phi hành xoay quanh bầu trời, mà Thiên Sỉ Tuyết Sư tuyệt đối là đầu yêu thú gây chú ý nhất, bốn đạo thân ảnh đều thả người lên tọa ky của mình.

– Lão đại, chờ đệ một chút, đệ cũng muốn đi.

Tiểu Long vừa nói xong, thân ảnh hóa thành lưu quang từ trên vai Thúy Ngọc bắn lên không trung.

Rống.

Nhìn thấy chủ nhân thắng lợi, Thiên Sỉ Tuyết Sư cực kỳ hưng phấn khẽ rống lên một tiếng. Hai cánh khẽ vỗ một cái, trong nháy mắt rời đi, tọa ky của ba người còn lại cũng nhanh chóng đuổi theo.

– Tiểu tặc uống rượu cũng không gọi ta, đáng trách, ta cũng muốn đi.

Vân Hồng Lăng nhìn lên bầu trời khẽ gắt một tiếng, cũng lập tức gọi ra Thiểm Điện Phi Báo của mình.

– Thúy Ngọc tỷ, chúng ta cùng đi.

Tay lôi kéo Thúy Ngọc, hai đạo thân ảnh tuyệt mỹ nhanh chóng rơi vào trên lưng Thiêm Điện Phi Báo, rồi lập tức biến mất trên Địa Long Đỉnh.

Nhìn sáu người rời đi, các đệ tử lúc này vẫn còn tán thán.

– Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt sao lại thua được, hắn vẫn đang chiếm thế thượng phong mà, lẽ nào hắn cố ý thua Lục Lâm Thiên?

– Hừ. Bằng vào chút thực lực này của ngươi cũng có thể nhìn ra được sao? Lúc cuối cùng Lục Lâm Thiên thi triển tuyệt chiêu vô cùng kinh khủng, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt biết mình sẽ thua cho nên mới chịu thua. Thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại đã là vị trí thứ ba trên Long bảng rồi.

– Một chiêu đánh bại Phi Ưng Lăng Phong cùng Phách Đao Long Tam, lại khiến cho Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt chịu thua, loại thực lực này quá mức mạnh mẽ.

Trong tiếng nghị luận không ngừng, các đệ tử nhìn vào võ đài hỗn động kia trong lòng vô cùng khiếp sợ. Cái tên Lục Lâm Thiên lúc này đã chôn sâu vào trong lòng bọn họ, vốn còn có một bộ phận cực nhỏ người đến xem Lục Lâm Thiên bị thua, lúc này cũng chỉ có thể sợ hãi than mà thôi.

Kết quả của ba trận đấu này trong nháy mắt truyền khắp Vân Dương Tông, không ít chúng trưởng lão và hộ pháp cũng nhận được tin tức, trong lòng vô cùng kinh ngạc.

Dưới chân núi Vân Dương Tông, trong khu vực đệ tử mới, bên ngoài một gian tửu điếm lúc này có hơn một ngàn người vây quanh, còn có không ít đệ tử nhảy lên cố nhìn vào trong tửu điếm. Bởi vì lúc này trong tửu điếm có mấy nhân vật trẻ tuổi phong vân nhất của Vân Dương Tông đang ở đó, còn có hai nữ tử tuyệt sắc nữa.

– Đó là Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, còn có Phách Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong.

– Đó là Lục Lâm Thiên, khi trước là tân sinh đệ tử mạnh nhất.

– Hai nữ tử tuyệt sắc kia là ai? Đẹp quá.

– Ngươi nhìn là được thế nhưng ngàn vạn lần đừng suy nghĩ lung tung. Bên trái là tiểu thư Vân Hồng Lăng, bên phải là Thúy Ngọc, nghe nói là cường giả tiến vào mật địa lần này.

Trong tiếng nghị luận của mọi người, trong tiểu điếm cũng náo nhiệt không ngớt, thi thoảng còn có vài tiếng cười to truyền ra.

Trong một đình viện của Vân Dương Tông, thân ảnh Đại hộ pháp và Vân Khiếu Thiên ở trong đó.

– Nói như vậy thực lực của Lục Lâm Thiên đã đủ để xếp ở top ba

Long bảng sao?

Vân Khiếu Thiên nhìn ra ngoài cửa sổ, trong mắt hiện lên sự tán thưởng cùng kinh hãi.

– Tốc độ không dưới Lăng Phong, một chiêu đánh bại Long Tam, đánh bại Khuất Đao Tuyệt, thực lực Lục Lâm Thiên tăng trưởng quá nhanh.

Đại hộ pháp nói:

– Mà ta còn mơ hồ cảm giác được, dường như Lục Lâm Thiên còn ẩn tàng thực lực.

– Ngươi mới nhận ra sao? Tiểu tử Lục Lâm Thiên kia tuổi còn trẻ mà lại vô cùng cẩn thận, người như thế ngươi cho rằng hắn sẽ bộc lộ ra toàn bộ thực lực sao?

Vân Khiếu Thiên liếc mắt nhìn Đại hộ pháp nói:

– Hiện giờ ta mới hiểu được, vì sao Lục Lâm Thiên lại chọn sư huynh ta làm sư phụ trong khi đó những trưởng lão khác lại hơn sư huynh ta rất nhiều.

– Tông chủ, tại sao vậy?

Đại hộ pháp hiếu kỳ hỏi.

– Trong chúng trưởng lão, ai là người khó dây nhất?

Vân Khiếu Thiên mỉm cười nói.

– Vũ trưởng lão.

Đại hộ pháp không chút do dự nói:

– Vũ trưởng lão trong những trưởng lão là người khó dây nhất, nếu như động vào hắn, ngay cả tông chủ ngươi cũng phải cấp vài phần mặt mũi.

– Không phải là cấp vài phần mặt mũi, nếu như không phải sư huynh ta thiên phú không tốt lắm, hơn nữa cũng không có hoài bão lớn lao gì, nói cách khác, vị trí tông chủ này của ta chính là của sư huynh ta rồi.

Vân Khiếu Thiên cười khổ nói:

– Hơn nữa vị sư huynh này của ta cực độ bao che khuyết điểm, nếu như chọc phải đệ tử của huynh ấy, chỉ cần không quá nghiêm trọng, ta đoán những trưởng lão khác cũng không nói thêm cái gì.

Đại hộ pháp ngạc nhiên rồi lập tức phục rồi tinh thần lại nói:

– Ý tứ của tông chủ chính là Lục Lâm Thiên cố ý đầu nhập vào làm môn hạ của Vũ trưởng lão là lo lắng hắn ở Vân Dương Tông nháo sự, đến lúc đó không có chỗ dựa vững chắc sao?

– Không sai, ngay từ đầu ta còn tưởng rằng Lục Lâm Thiên có điểm hồ đồ, hoặc là bởi vì nguyên nhân Lục Trung mới đầu nhập vào làm môn hạ của sư huynh ta, thế nhưng hiện tại xem ra hoàn toàn là có mưu đồ từ trước, tâm cơ của tiểu tử này không đơn giản chút nào.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Tông chủ nói như vậy ta cũng có cảm giác đúng như vậy. Tiểu tử Lục Lâm Thiên này tuổi còn trẻ mà lại giống như lão giả, ẩn giấu rất tốt.

Đại hộ pháp cảm thán nói.

– Hắn còn chưa tới mười chín tuổi, lại có thực lực như vậy không đơn giản một chút nào.

Vân Khiếu Thiên than thở nói:

– Hiện tại ta lại cảm thấy hứng thú với vị cường giả đứng sau hắn, không biết là vị cường giả nào có thể giáo dục ra một đệ tử như vậy. Những đệ tử thân truyền của Vân Dương Tông ta chỉ sợ không có ai được như Lục Lâm Thiên. Nếu như cường giả kia có thể gia nhập Vân Dương Tông ta, chỉ sợ sẽ như hổ thêm cánh nha.

Chương 504: Cha ta tìm ngươi

– Tông chủ, đại hội Tam tông Tứ môn có phải là để Lục Lâm Thiên tham gia hay không?

Đại hộ pháp nói.

– Đại hội Tam tông Tứ môn sao? Tiểu tử kia không ngờ lại không muốn đi.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Không muốn đi sao?

Đại hộ pháp vô cùng ngạc nhiên.

– Hồng Lăng đến nói cho ta biết, tiểu tử Lục Lâm Thiên kia dường như không có ý tứ muốn tham gia đại hội Tam tông Tứ môn.

Vân Khiếu Thiên nhíu mày nói.

– Bằng vào thực lực của Lục Lâm Thiên, nếu như tham gia thì Vân Dương Tông ta lại thêm phần nắm chắc, thực lực của hắn đã nằm trong top ba Long bảng rồi.

Đại hộ pháp nói.

– Lấy thực lực của hắn nhất định có ẩn giấu, nói không chừng lúc này mặt mũi của Vân Dương Tông ta toàn bộ phải nhờ vào tiểu tử này.

Vân Khiếu Thiên than thở.

– Thế nhưng Lục Lâm Thiên không phải có ý không muốn tham gia đại hội Tam tông Tứ môn sao? Nếu như hắn tham gia, chỉ sợ cũng không cố gắng hết sức.

Đại hộ pháp nói.

– Tuy rằng ta không biết tiểu tử kia suy nghĩ gì trong đầu, thế nhưng ta có cảm giác, tiểu tử kia không tham gia đại hội Tam tông Tứ môn nhất định là có nguyên nhân khác. Xem ra, ta nên tìm hắn nói chuyện một hồi.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười nói.

Sắc mặt Đại hộ pháp biến đổi, nhìn tiếu ý kia của tông chủ, Đại hộ pháp nhìn lại thấy có chút gian trá, thầm nghĩ trong lòng, Lục Lâm Thiên này chỉ sợ sắp gặp phiền phức lớn rồi. Tông chủ chủ yếu hay dùng mánh khóe, không đứng đắn như vẻ bề ngoài nha.

– Gần đây hướng đi của Phi Linh môn kia thế nào?

Vân Khiếu Thiên hỏi.

– Phi Linh môn không biết chuyện gì xảy ra, thời gian một năm đã lớn mạnh hơn mấy lần. Căn cứ vào tin tức mà thám tử tông môn ta phí không ít lực mới điều tra ra được thì gần đây có không ít cường giả âm thầm gia nhập Phi Linh môn. Tất cả chuyện này dường như Quỷ Vũ Tông cũng cảm thấy khó chịu. Đồng thời toàn bộ biên giới sát sơn mạch Vụ Đô, chỉ cần là có lợi nhuận đều bị Phi Linh môn thâu tóm, dược liệu trong Vụ Đô sơn mạch hiện tại chín thành đều nắm giữ trong tay Phi Linh môn, điều kỳ quái nhất chính là những thế lực khác lại không dám hỏi đến chuyện này.

Đại hộ pháp nói.

Vân Khiếu Thiên không nói gì, hắn khẽ cau mày, lại thở ra một hơi nói:

– Như vậy xem ra trong Phi Linh môn có cường giả tọa trấn. Chỉ không biết thực lực người này tới tình trạng gì rồi. Vốn tưởng rằng Phi Linh môn chỉ nháo sự nhỏ mà thôi, thế nhưng hiện tại xem ra dường như không chỉ có thế a.

– Ta cũng nghĩ vậy, Phi Linh môn này không đơn giản, sáu thám tử của Vân Dương Tông chúng ta đi vào chỉ một người còn sống đi ra.

Đại hộ pháp nói:

– Nếu như không phải là chúng ta điều tra Lục Lâm Thiên thì cũng vô pháp nhìn thấy Phi Linh môn này đang âm thầm quật khởi.

– Sau này trong địa bàn Phi Linh môn không cần phái người tiến vào nữa.

Vân Khiếu Thiên nói, trong mắt bắn ra một chút gian xảo nói:

– Tam tông Tứ môn vẫn muốn tiến vào trong Cổ Vực, cũng không có một chút cơ hội nào, lúc này nếu như có thể nắm giữ cơ hội này, có lẽ chúng ta sẽ có một cơ hội.

– Ý tông chủ là?

Sắc mặt Đại hộ pháp biến đổi, lập tức nói:

– Thế nhưng Phi Linh môn này quá yếu, dù thế nào hiện tại cũng chỉ là thế lực tam lưu mà thôi.

– Thế lực tam lưu sao?

Vân Khiếu Thiên nhíu mày:

– Nếu như là thế lực tam lưu, một Phi Linh môn nho nhỏ lại dám lũng đoạn dược liệu trong Vụ Đô sơn mạch, chỉ sợ là muốn chết. Thế nhưng hiện tại một chút chuyện cũng không có, ngươi không nhìn ra vấn đề sao? Xem ra, ta lại thấy tiểu tử Lục Lâm Thiên kia vô cùng đáng giá.

Sáng hôm sau, Lục Lâm Thiên tỉnh lại, đầu óc có chút hỗn loạn, ngày hôm qua hắn và đám người Khuất Đao Tuyệt, Lăng Phong, Long Tam uống không ít rượu, uống rượu cũng không dùng chân khí bức ra ngoài cơ thể, uốn như vậy cũng không có cảm giác uống rượu cho nên giờ đầu óc có chút quay cuồng.

Phù.

Thở ra mùi rượu trong bụng Lục Lâm Thiên mỉm cười lập tức rời khỏi phòng.

– Ngươi đã thức chưa? Tối hôm qua ngươi ngủ ồn ào quá.

Trong sảnh, một thân ảnh tuyệt mỹ xuất hiện trước mặt, chính là Bạch Linh hóa thành hình người.

– Hôm qua uống không ít rượu, ngươi ở chỗ này quen chưa?

Lục Lâm Thiên nói, cũng không dám nhìn Bạch Linh nhiều, ánh mắt chỉ cần nhìn vào nàng không tự chủ được mà bị mê hoặc.

– Cũng tốt, chí ít so với nơi đó tốt hơn nhiều, chỉ là ta muốn đi mọi nơi một chút, thăm quan chung quanh.

Bạch Linh nói.

– Không cần bao lâu nữa ta có thể dẫn ngươi đi dạo chung quanh.

– Có người tới tìm ngươi.

Thân ảnh Bạch Linh trong nháy mắt biến mất.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn ra phía ngoài thì thấy một thân ảnh xinh đẹp đã xuất hiện.

– Tiểu tặc, ngươi sao rồi?

Nói xong, một thân ảnh xinh đẹp đã xuất hiện trong sảnh, ngoại trừ Vân Hồng Lăng ra không có ai khác gọi hắn là tiểu tặc.

– Ta còn tưởng rằng ngươi không ở đây.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đứng trong sảnh, Vân Hồng Lăng lập tức đi tới bên người Lục Lâm Thiên, không có một chút e lệ nào tựa vào lòng Lục Lâm Thiên, đầu áp vào bờ vai Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Đều tại ngươi khiến ta hôm qua uống nhiều rượu như vậy, khiến cho tới bây giờ đầu ta vẫn còn choáng váng.

– Sau lại trách ta? Hôm qua tự nàng muốn theo tới, cũng chính là nàng muốn uống mà.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nhìn Vân Hồng Lăng nói:

– Ta còn bảo nàng không được uống nhiều, thế nhưng chính nàng lại cướp lấy rượu mà uống.

– Ngươi ta không biết uống rượu sẽ là đầu choáng váng mà.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng vô cùng ủy khuất, lúc này dường như nhớ tới cái gì đó lập tức nói:

– Được rồi, ta tới tìm ngươi là có chuyện quan trọng.

– Chuyện gì?

Lục Lâm Thiên hỏi, đối với nha đầu này dường như không có chuyện gì được coi là đại sự nha.

– Cha ta bảo ta tới tim người, nói rằng người muốn gặp ngươi.

Khuôn mặt Vân Hồng Lăng ửng đỏ nói:

– Ta hoài nghi cha ta muốn tìm ngươi nói chuyện của chúng ta.

– Không thể nào.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, nếu là như vậy thì đây là lần đầu tiên coi như là nhạc phụ gặp mặt con rể nha.

– Ta cũng đoán vậy, bằng không cha ta làm sao lại bảo chúng ta cùng nhau đi gặp người chứ.

Vân Hồng Lăng nói.

– Thật không?

Lục Lâm Thiên khẽ cau mày, trong lòng không ngừng suy đoán.

Mùa đông tới, Vân Dương sơn mạch thỉnh thoảng có tuyết rơi.

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên cũng với Vân Hồng Lăng cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư đi tới nơi này, đình viện không lớn thế nhưng lại cực kỳ tinh xảo, bốn phía lúc này đã vào đông, thế nhưng vẫn có không ít cây cối xanh tươi.

Lục Lâm Thiên từ trong miệng Vân Hồng Lăng mà biết được, đây chính là địa phương mà Vân Khiếu Thiên thường ở lại.

– Tham kiến tiểu thư.

Ngoài đình viện có không ít đệ tử Vân Dương Tông hành lễ, từ khí tức có thể thấy hầu như đều đạt tới Vũ Phách, đi vào trong đình viện, đồ trang trí bên trong vô cùng giản dị, cũng toát ra khí phách khác lạ.

– Cha, con tới rồi.

Trong sảnh, thân ảnh Vân Khiếu Thiên đang ngồi đó, Vân Hồng Lăng lập tức đi tới bên người Vân Khiếu Thiên rồi ngồi xuống.

Chương 505: Thân phận bị vạch trần (1)

– Tham kiến tông chủ.

Lục Lâm Thiên hành lễ, trong lòng lúc này đã cảm giác được một cỗ áp lực vô hình đang hướng về phía hắn vọt tới. Thực lực của Vân Khiếu Thiên quá mạnh mẽ, không biết lúc nào hắn mới có thể đạt được tới trình độ này.

– Lục Lâm Thiên, ngồi đi, hôm nay ta muốn gặp ngươi nói chuyện một chút, không cần câu thúc.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Tạ ơn tông chủ.

Lục Lâm Thiên cũng không khách khí, nhanh chóng ngồi xuống một bên.

– Cha, người bảo chúng con đến đây là có chuyện gì?

Trên khuôn mặt Vân Hồng Lăng lúc này mang theo vẻ đỏ ửng, nhẹ nhàng hỏi, trong ngữ khí lúc này có một chút dáng dấp thiếu nữ hoài xuân.

Nhìn dáng dấp của nữ nhi mình, Vân Khiếu Thiên ngẩn ra, nữ nhi của mình suy nghĩ gì, hắn đương nhiên hiểu, liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lại nhìn nữ nhi bên cạnh, trong mắt có chút dị dạng.

– Cũng không có chuyện gì.

Vân Khiếu Thiên nói, rồi quay sang phía Lục Lâm Thiên:

– Lâm Thiên, hôm nay chúng ta trò chuyện chút việc nhà, phụ thân ngươi Lục Trung, tính trong tuổi cũng xấp xỉ chúng ta, chỉ là trong môn phái bối phận của ta cao hơn chút, nhưng năm đó trong Vân Dương Tông chúng ta cũng có chút giao tình, không biết hắn hiện giờ thế nào rồi?

– Chuyện này đệ tử cũng không rõ lắm, có lẽ rất khỏe.

Lục Lâm Thiên nói, quả thực hắn không nghĩ tới Lục Trung và Vân Khiếu Thiên lại có chút giao tình, xem ra Lục Trung khi trước ở trong Vân Dương Tông cũng không tồi chút nào.

– Cha, người còn biết cả cha của tiểu… Cha củad Lâm Thiên sao?

Vân Hồng Lăng nhất thời hứng thú hỏi.

– Không sai, phụ thân Lục Trung của Lục Lâm Thiên khi trước cũng là một trong những đệ tử thiên tài của Vân Dương Tông ta, chỉ tiếc sau này có chuyện nên rời khỏi Vân Dương Tông.

Vân Khiếu THiên đáp:

– Sau này khi trở về Lục gia, nhờ ngươi hỏi thăm hắn một chút hộ ta.

– Tạ ơn tông chủ quan tâm, nếu như đệ tử có thể gặp ông ta thì nhất định sẽ chuyển lời.

Lục Lâm Thiên nói.

Vân Khiếu Thiên liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, rồi sau đó quay sang nhìn nữ nhi mình nói:

– Kỳ thực, hôm nay ta gọi hai đứa đến đây là có một số việc muốn nói với hai đứa.

– Tông chủ có chuyện gì muốn nói đệ tử xin rửa tai lắng nghe.

Lục Lâm Thiên nói, hắn đã sớm nhìn ra Vân Khiếu Thiên gọi hắn đến đây nhất định là có chuyện khác, vừa rồi chỉ là nói quanh co một chút mà thôi.

– Vậy ta cũng nói thẳng, theo đạo lý mà nói, chuyện của vãn bối, những lão già như chúng ta không nên xen vào. Thế nhưng ta cũng chỉ có đứa con là Hồng Lăng, mẫu thân của Hồng Lăng bạc mệnh đi sớm. Vì vậy có một số việc ta phải quản, ngươi có hiểu ý ta không?

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Cha.

Lúc này Vân Hồng Lăng e thẹn cúi đầu, con mắt len lén nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Đệ tử không rõ.

Lục Lâm Thiên đáp, sắc mặt bình tĩnh, trong lòng lại nghĩ, Vân Khiếu Thiên không ngờ lại không nói rõ ra ý tứ, vậy thì hắn giả ngu một chút vậy.

– Tiểu tặc.

Vân Hồng Lăng khẽ kêu lên một tiếng, trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, ý tứ này đến ta còn hiểu, tiểu tặc đáng trách này không ngờ lại không hiểu.

– Cái này.

Vân Khiếu Thiên không nghĩ tới Lục Lâm Thiên vẫn còn đang giả ngu, hắn nhướng mày nói:

– Hồng Lăng là nữ nhi duy nhất của ta, cũng là tiểu thư của Vân Dương Tông, cho nên vị hôn phu sau này của nó, cho dù không phải anh hùng hào kiệt cũng phải là nhân trung chi long.

– Đây là chuyện đương nhiên, tiểu thư đương nhiên không phải là kẻ tầm thường có thể xứng đôi.

Lục Lâm Thiên lại tiếp tục bình tĩnh, trong lòng trầm xuống, chuyện của hắn và Vân Hồng Lăng có không ít người trong Vân Dương Tông đều biết một chút. Vân Khiếu Thiên này lại cố ý không biết, lẽ nào Vân Khiếu Thiên không thích hắn. Lục gia không xứng với Vân Dương Tông sao? Trong lời này tuyệt đối có ý khác, chỉ là ý tứ của Vân Khiếu Thiên đến bây giờ hắn vẫn chưa được biết mà thôi.

– Cha, hôm qua Lâm Thiên mới đánh bại Khuất Đao Tuyệt đó.

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói với Vân Khiếu Thiên.

– Hồng Lăng, con im lặng cho ta.

Vân Khiếu Thiên nhìn nữ nhi một cái rồi lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

– Lần này đại hội Tam tông Tứ môn tới gần, phụ thân ngươi Lục Trung có chút giao tình với ta, ta chỉ muốn hỏi ý kiến của ngươi một chút, lần này ta có ý phái các đệ tử trên Long bảng đi tham dự đại hội tam tông tứ môn, tiện thể lựa chọn cho Hồng Lăng một vị hôn phu, ngươi nghĩ sao?

Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc, Vân Khiếu Thiên này rốt cuộc có ý tứ gì?

– Tông chủ, chung thân đại sự của Hồng Lăng sư muội, đệ tử không dám bàn luận, tất cả đều nghe theo ý tứ của tông chủ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lẽ nào ngươi không có ý kiến gì khác sao?

Vân Khiếu Thiên lạnh nhạt nói.

– Lẽ nào tông chủ sẽ nghe ý kiến của người khác sao?

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng cũng không suy đoán ra ý tứ thực sự của Vân Khiếu Thiên là gì.

– Cha, con…

Sắc mặt Vân Hồng Lăng lúc này đại biến, lúc vừa mở miệng ra nói thì đã bị Vân Khiếu Thiên cắt ngang.

– Hồng Lăng, con có chuyện gì thì nói sau, ta đang hỏi Lục Lâm

Thiên.

Nghe Vân Khiếu Thiên nói vậy, những lời chuẩn bị nói ra của Vân Hồng Lăng cũng chỉ có thể nuốt ngược vào.

– Lục Lâm Thiên, chuyện của ngươi và Hồng Lăng ta cũng nghe nói qua. Ta cũng nói rõ vậy, nếu như lần đại hội Tam tông Tứ môn này nếu ngươi có thể đạt được thành tích không tồi thì chuyện của ngươi và Hồng Lăng ta sẽ suy nghĩ. Bằng không, coi như là ta đồng ý, Vân gia ta còn có một ít lão nhân gia, cũng sẽ không đồng ý chuyện này.

Vân Khiếu Thiên nói với Lục Lâm Thiên.

– Không ngờ ý của hắn lại là để ta đi tham gia đại hội Tam tông Tứ môn.

Lục Lâm Thiên phục hồi tinh thần lại, vòng vo một hồi chỉ sợ ý tứ thực sự của Vân Khiếu Thiên chính là để hắn đi tham gia đại hội Tam tông Tứ môn này. Chuyện tình của đại hội Tam tông Tứ môn, hắn cũng đã nghe nói tới tình huống hiện tại của Vân Dương Tông từ trong miệng sư phụ Vũ Ngọc TIền.

– Gian trá, nhất định có gian trá.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên không có chút biến đổi, thế nhưng trong lòng thầm nghĩ, hắn đã nói qua với Vân Hồng Lăng không tham gia đại hội Tam tông Tứ môn, phỏng chừng Vân Khiếu Thiên cũng đã biết. Lần này lại bảo hắn tham gia, thế nhưng lại đem nữ nhi ra làm mồi, phương diện này quả thực đủ gian trá.

– Ý tứ của tông chủ, đệ tử cũng hiểu, chỉ là thực lực của đệ tử quá thấp, không thể đảm đương trọng trách.

Lục Lâm Thiên nói, cố ý uyển chuyển cự tuyệt. Lục Lâm Thiên cũng muốn thử xem, Vân Khiếu Thiên này rốt cuộc có bao nhiêu hi vọng hắn tham dự đại hội Tam tông Tứ môn này.

Về phần muốn bắt Hồng Lăng áp chế hắn, Lục Lâm Thiên cũng không sợ, kiếp trước loại chuyện tình như gạo nấu thành cơm, bỏ trốn theo trai cũng khá nhiều, Vân Dương Tông cũng không làm gì được hắn. Cho nên không phải dựa vào Vân Hồng Lăng mà Vân Khiếu Thiên lại có thể áp chế được hắn.

Trong lòng Lục Lâm Thiên khẽ nở nụ cười, nhất định hắn phải để điều này không thực hiện được.

Chương 506: Thân phận bị vạch trần (2)

– Ý của ngươi là không muốn tham gia?

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên lúc này khẽ biến đổi.

– Không phải là không muốn tham gia, chỉ là không dám đảm đương trọng trách mà thôi. Thực lực đệ tử còn thấp, cũng nghe sư phụ nói qua tầm quan trọng của lần đại hội này với Vân Dương Tông chúng ta.

Lục Lâm Thiên nói, cũng không dám nói quá tuyệt. Ít nhất, cũng không thể chọc giận vị chuẩn nhạc phụ này. Sau khi để Thúy Ngọc nhìn thấy một màn giữa hắn và Vân Hồng Lăng, Lục Lâm Thiên cũng đã chấp nhận rằng Vân Hồng Lăng là nữ nhân của mình.

– Tiểu tặc, ngươi không tham gia sao?

Lúc này Vân Hồng Lăng đã không nhịn được nữa, quát lớn với Lục Lâm Thiên. Ngay từ đầu nàng còn tưởng rằng không đồng ý, thế nhưng hiện tại nghe ý tứ của phụ thân dường như đã ngầm đồng ý, không ngờ tiểu tặc này lại ấp úng không nghe.

– Ta sợ không thể đảm đương trọng trách.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lục Lâm Thiên, nếu như ta phái ngươi tham gia thì sao?

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên trầm xuống, ánh mắt rơi vào trên người Lục Lâm Thiên.

– Tông chủ có lệnh, đệ tử đương nhiên sẽ tham gia. Nếu như đệ tử không gánh nổi trọng trách đến lúc đó tông chủ đừng trách đệ tử là được.

Lục Lâm Thiên đáp, ý tứ trong đó rất rõ ràng, ra bao nhiêu lực đó lại là chuyện của hắn.

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt Vân Khiếu Thiên có chút biến hóa, dưới ánh mắt này, Lục Lâm Thiên nhanh chóng cảm giác được có một cỗ lực lượng vô hình đang áp chế trên người hắn.

– Ha ha.

Một lát sau, Vân Khiếu Thiên cười ha hả nói:

– Nói thật đi, sao lại không muốn tham gia đại hội Tam tông Tứ môn, ta cần nghe lời nói thật.

– Những lời đệ tử nói vẫn là thật, không dám nói lung tung trước mặt tông chủ.

Lục Lâm Thiên nói, vừa rồi dưới áp lực kia toàn thân Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy vô cùng khó chịu.

– Lẽ nào ngươi chưa từng nói dối trước mặt ta?

Vân Khiếu Thiên mỉm cười, nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

Dưới dáng tươi cười này toàn thân Lục Lâm Thiên đột nhiên cảm thấy mát lạnh, dường như bản thân mình đã bị nhìn thấu vậy.

– Đệ tử đương nhiên không dám nói điêu trước mặt tông chủ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Thật không?

Vân Khiếu Thiên cười rồi nói:

– Vậy không biết ta nên gọi ngươi là Lục chưởng môn hay Lục Lâm Thiên đây? Phi Linh môn kia tuy rằng chỉ là một môn phái tam lưu, thế nhưng tốt xấu gì cũng là môn sơn môn diệt Cửu Hoa Môn, La Sát Môn, Hắc Kiếm Môn, Lục chưởng môn trên Quỷ Vũ Tông cũng tỏa sáng, thanh danh không nhỏ mà.

Nghe Vân Khiếu Thiên nói vậy, trong nháy mắt Lục Lâm Thiên ngẩn ra, trong lòng run lên, không nói thành lời. Trong đầu hiện giờ chỉ có một ý niệm đó là:

– Vân Dương Tông có người trong Cổ Vực, thậm chí là có người trong Phi Linh môn, bằng không vì sao lại biết tất cả mọi thứ về hắn, hoặc là nói Vân Dương Tông đã điều tra hắn.

Lục Lâm Thiên không nghĩ tới mình vẫn bị người khác tìm hiểu được, thế nhưng bản thân hắn lại nghĩ rằng còn chưa có ai biết, quả thực giống như một vở hài kịch vậy.

– Cái gì mà Phi Linh môn? Cha rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Vân Hồng Lăng lúc này vô cùng ngạc nhiên hỏi.

– Không nghĩ tới tông chủ đều đã biết. Đệ tử còn đang muốn tìm một cơ hội nói cho tông chủ, nếu như trong tông quy của Vân Dương Tông có quy định đệ tử Vân Dương Tông không thể đảm nhiệm chưởng môn phái khác bên ngoài thì đệ tử sẽ lập tức xin rút khỏi.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên vô cùng bình tĩnh nói. Chỉ là trong lòng từ trong kinh ngạc bình tĩnh lại. Hắn là chưởng môn Phi Linh Môn thì làm sao? Chuyện này cũng không liên quan tới Vân Dương Tông. Hơn nữa Phi Linh môn và Vân Dương Tông lại không có bất kỳ xung đột nào.

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên lúc này ngẩn ra, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Phản ứng của tiểu tử Lục Lâm Thiên này quả thực khiến cho hắn cảm thấy ngoài ý muốn. Vốn hắn đang đắc ý vì mình bắt được điểm yếu của Lục Lâm Thiên, thế nào cũng khiến cho Lục Lâm Thiên bối rối một trận. Ai ngờ Lục Lâm Thiên căn bản không có phản ứng gì, ngược lại còn đem tông quy Vân Dương Tông ra mà nói.

Trên tông quy Vân Dương Tông không có quy định về việc đệ tử trong tông không được phép đầu nhập vào sơn môn khác, cũng không có quy định không cho phép đệ tử làm chưởng môn phái khác. Cho nên việc này quả thực Vân Dương Tông không xen vào.

(Đoạn này kỳ kỳ, môn phái gì mà môn quy lại thả cho đệ tử có thể gia nhập môn phái khác...)

Mà ngay từ đầu Vân Khiếu Thiên cho rằng dùng nữ nhi mình làm mồi là có thể khiến cho Lục Lâm Thiên tận tâm tận lực tham gia đại hội Tam tông Tứ môn. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không có phản ứng gì, ngược lại khiến cho hắn có cảm giác nhưu cố ý muốn đem nữ nhi gả cho tên tiểu tử Lục Lâm Thiên này vậy.

Vân Khiếu THiên biết nếu muốn để cho tên tiểu tử Lục Lâm Thiên này tham gia đại hội Tam tông Tứ môn cũng không khó, chỉ cần hắn hạ lệnh Lục Lâm Thiên còn không dám làm trái, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng đã biểu hiện, tham gia và đem hết toàn lực xuất trận là hai chuyện hoàn toàn khác nhau.

Hiện tại Vân Khiếu Thiên tính toán, nếu như muốn Lục Lâm Thiên dùng hết toàn lực tham gia đại hội Tam tông Tứ môn mà không phải chỉ biểu hiện ra chút thực lực bên ngoài đó. Đại hội Tam tông Tứ môn lần này đối với Vân Dương Tông mà nói, đã tới trình độ vô cùng quan trọng, Vân Dương Tông phải có một đệ tử tiến vào top ba.

Đệ tử trên Long bảng, Triệu Kình Hải, Hàn Phong, Khuất Đao Tuyệt, Đồng Phàn, Triệu Kình Thiên. Thực lực đám người này Vân Khiếu Thiên đều hiểu rõ, bao gồm cả nữ nhi Vân Hồng Lăng của mình, thực lực tuy rằng đều là nhân tài kiệt xuất trong thế hệ trẻ thế nhưng để tiến vào top ba trong đại hội Tam tông Tứ môn tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng.

Mà Lục Lâm Thiên, ngày hôm qua trên Địa Long đỉnh đã biểu hiện ra thực lực càng khiến cho Vân Khiếu Thiên coi trọng hắn. Mà điều quang trọng nhất chính là Lục Lâm Thiên ẩn giấu thực lực của hắn, ngay từ đầu Vân Khiếu Thiên có thể cảm giác được Lục Lâm Thiên ẩn tàng thực lực, ẩn tàng cực sâu. Nếu như có thể khiến cho Lục Lâm Thiên toàn tâm toàn ý tham gia đại hội Tam tông Tứ môn, vậy thì trong Vân Dương Tông có lẽ sẽ thực sự xuất hiện một đầu hắc mã.

Nhìn vẻ mặt không biến đổi của Lục Lâm Thiên kia, Vân khiếu Thiên cũng chỉ có thể than nhẹ, trước mặt hắn mà có thể làm được một bước này, định lực với khí độ của tên tiểu tử này tuyệt đối không phải là kẻ bình thường có thể làm được. Lúc này thậm chí Vân Khiếu Thiên còn nghĩ, vốn hắn cảm thấy vô cùng kỳ quái, một người tâm khí cao ngạo như Hồng Lăng nhà hắn tại sao lại coi trọng tiểu tử Lục Lâm Thiên này. Hiện giờ xem ra, nữ nhi hắn nhìn người tuyệt đối chuẩn xác, không hổ là nữ nhi hắn, ánh mắt thật độc.

– Như thế không cần. Ngươi là chưởng môn Phi Linh môn, nhưng vẫn là đệ tử Vân Dương Tông ta, coi như làm vẻ vang cho Vân Dương Tông ta.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Vân Khiếu Thiên nói.

– Vậy là tốt rồi, đệ tử còn lo lắng tông quy lại không cho phép điều này chứ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Hồng Lăng, con về trước đi. Ta và Lục Lâm Thiên nói chuyện một chút.

Vân Khiếu Thiên nói với Vân Hồng Lăng.

– Cha, chuyện gì mà ngay cả con cũng không thể nghe vậy?

Chương 507: Nói chuyện vê�? Chỗ tốt

Vân Hồng Lăng có chút không cam lòng hỏi, cũng không có ý tứ muốn rời đi.

– Về trước đi, có một số việc sau này nói với con.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Vâng.

Vân Hồng Lăng có chút không tình nguyện lên tiếng nói:

– Cha, người không được khi dễ Lâm Thiên nha.

Nói xong, nàng liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi mới chậm rãi đi ra khỏi đại sảnh.

– Nữ nhân tới tuổi gả chồng rôi a.

Nhìn nữ nhi mình Vân Khiếu Thiên không khỏi thầm than một tiếng.

– Được rồi, Lục Lâm Thiên, hiện giờ cũng chỉ có hai người chúng ta, cũng không có người thứ ba nghe được cuộc nói chuyện này, hiện giờ ngươi có thể nói thật với ta chứ?

Vân Khiếu Thiên nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên nói.

– Tông chủ muốn nói thật cái gì? Đệ tử quả thực có chút không rõ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lục Lâm Thiên, bằng vào sự hiểu biết của ta với ngươi, ngươi không giống như người không dám nói thật. Nói đi, vì sao không có hứng thú tham dự đại hội Tam tông Tứ môn? Những đệ tử khác đều muốn đi mà không có cơ hội. Ngươi phải biết rằng đây chính là một việc náo nhiệt nhất trên Linh Vũ đại lục chúng ta. Người có thể tham gia chỉ cần đạt được thành tích không tồi là có thể một đêm dương danh. Ta rất ngạc nhiên vì sao ngươi lại không muốn tham gia.

Vân Khiếu Thiên nghiêm túc nói.

– Tông chủ muốn nghe lời nói thật sao?

Lục Lâm Thiên nói.

– Nói đi.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Đệ tử có một cái tật đó là chuyện không có lợi đệ tử không có hứng thú cho nên mới lo lắng phụ trọng trách của tông chủ.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc nói, ý niệm trong đầu không ngừng chuyển động. Chuyện Phi Linh môn cũng bị Vân Dương Tông biết, nếu như hắn không nói thật chỉ sợ sẽ thực sự chọc giận Vân Khiếu Thiên.

– Ha Ha ha.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy Vân Khiếu Thiên tức thì cười to nói:

– Tham gia đại hội Tam tông Tứ mông chỉ cần đạt được thành tích không tồi là có thể dương danh thiên hạ, đây chẳng lẽ không phải là chỗ tốt sao?

Lục Lâm Thiên khẽ lắc đầu nói:

– Đệ tử đối với danh tiếng này không cảm thấy hứng thú, nói cách khác, có đôi khi danh tiếng sẽ hại người.

Nhìn Lục Lâm Thiên, vẻ mặt Vân Khiếu Thiên có chút nghi hoặc biến ảo bất định, một lát sau hắn nghiêm túc nói:

– Lần đại hội Tam tông Tứ môn lần này, tầm quan trọng của nó đối với Vân Dương Tông ta ngươi có biết không?

– Sư phụ đệ tử đã nói qua với đệ tử cho nên có biết một chút.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Nếu cho ngươi đủ chỗ tốt, ngươi sẽ dùng toàn lực chứ?

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

– Hắc hắc, nếu như tông chủ chiếu cố đệ tử như vậy, đệ tử vô cùng cảm kích.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, nếu như có đủ chỗ tốt, không đi mới là kẻ ngu.

– Nếu như ngươi đi tham gia đại hội Tam tông Tứ môn, có thể đạt được thành tích không tồi thì ta sẽ cho ngươi một bộ vũ kỹ Huyền cấp trung giai.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Vũ kỹ Huyền cấp trung giai?

Lục Lâm Thiên không có chút cảm xúc nào, trong lòng thầm nghĩ, lần này nếu như Vân Dương Tông bị thua thì sẽ mất bao mươi khỏa đan dược thất phẩm, mười tám bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai mà chỉ cho hắn một bộ vũ kỹ Huyền cấp trung giai, quá keo kiệt.

Tuy rằng vũ kỹ Huyền cấp trung giai tuyệt đối được coi là kỳ bảo, thế nhưng so với đám vũ kỹ Huyền cấp cao giai kia chỉ là chín trâu mất một sợi lông nha.

– Vũ kỹ Huyền cấp trung giai, đệ tử chỉ sợ lúc đó không đủ thực lực phụ sự tin tưởng của tông chủ.

Lục Lâm Thiên nói.

Ý tứ trong lời nói của Lục Lâm Thiên ra sao Vân Khiếu Thiên là ai sao lại không hiểu, Lục Lâm Thiên này rõ ràng đang cảm thấy chỗ tốt hắn cấp cho tiểu tử này còn ít.

– Lá gan ngươi quả thực không nhỏ, dám cùng ta cò kè mặc cả.

Vẻ mặt Vân Khiếu Thiên trầm xuống, trong lòng có chút bực tức. Theo đạo lý mà nói, hắn đường đường là tông chủ Vân Dương Tông một trong Tam tông Tứ môn, hiện giờ tìm một đệ tử tham gia đại hội Tam tông Tứ môn, đã hạ thấp tư thế rồi, thế nhưng tên đệ tử trước mắt này được một tấc lại muốn tiến thêm một tấc.

– Đệ tử không dám, vừa rồi tông chủ quả thực cấp cho đệ tử đủ chỗ tốt, bằng không đệ tử sao dám mở miệng với tông chủ. Chỉ cần tông chủ hạ lệnh đệ tử sẽ đi tham gia đại hội Tam tông Tứ môn.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng cũng nhận ra Vân Khiếu Thiên lúc này cũng có chút mất kiên nhẫn.

– Tốt, vậy thì ta cho ngươi đủ chỗ tốt, chỉ cần ngươi có thể tiến vào top ba thì ngươi muốn cái gì ta có thể cho ngươi cái đó. Thế nhưng nếu như ngươi không vào được top ba ta cũng sẽ thu thập ngươi. Đến lúc đó cho dù có sư phụ ngươi là hậu trường cũng vô dụng.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Tông chủ nói phải giữ lời, đệ tử muốn cái gì tông chủ sẽ cấp thứ đó chứ?

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi cắn răng nói.

– Không sai, thế nhưng tiền đề là ngươi phải tiến vào top ba, bằng không, ngươi dám cò kè mặc cả với ta, ta cũng sẽ thu thập ngươi.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên biến hóa, một lát sau, ánh mắt khẽ đổi rồi nói:

– Nếu như đệ tử có thể tiến vào top ba, đến lúc đó tông chủ đáp ứng đệ tử ba chuyện là được.

– Ba chuyện? Khẩu vị của ngươi quả thực không nhỏ.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Ngươi tiến vào top ba, ta đáp ứng ngươi một chuyện, nếu như ngươi có thể tiến vào top hai ta đáp ứng với ngươi hai việc. Nếu như ngươi đạt được quán quân ta đáp ứng với ngươi ba việc. Ngươi muốn bao nhiêu chỗ tốt vậy thì phải dựa vào thực lực của mình mà đi lấy.

– Quán quân sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, tiến vào top ba, hắn phải cắn răng đáp ứng. Đại hội Tam tông Tứ môn này quy tụ những đệ tử nổi bật trong đám đệ tử thân truyền Tam tông Tứ môn, muốn lấy được quán quân quá khó.

– Ta nói đến lúc đó ngươi có bao nhiêu bản lĩnh thì sẽ có bấy nhiêu chỗ tốt.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên mỉm cười nói. Trong mắt có chút tiếu ý cùng gian xảo.

– Tông chủ chỉ cần giữ lời là được, đệ tử đáp ứng.

Lục Lâm Thiên cắn răng nói.

– Chẳng lẽ ta lại nuốt lời với ngươi sao?

Vân Khiếu Thiên nói.

– Tông chủ đương nhiên sẽ không làm như vậy, lần đại hội Tam tông Tứ môn này đệ tử nhất định sẽ dùng hết sức.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười.

– Được rồi, ngươi lui đi, còn năm mươi ba ngày nữa chính là đại hội Tam tông Tứ môn, không còn xa nữa, một tháng sau chúng ta xuất phát. Thời gian còn có một tháng, nhanh chóng đi chuẩn bị đi.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Đệ tử xin cáo lui.

Lục Lâm Thiên nói rồi lập tức rời khỏi đỉnh viện.

Trong sảnh, Vân Khiếu Thiên sau khi Lục Lâm Thiên rời đi khẽ mỉm cười.

– Tông chủ, người thực sự đáp ứng ba điều kiện của Lục Lâm Thiên sao? Vạn nhất đến lúc đó tiểu tử này sử dụng công phu sư tử ngoạm thì làm sao bây giờ?

Trong đại sảnh một đạo thân ảnh lóe lên chính là vị Đại hộ pháp mặc y phục màu đen.

Chương 508: Tu luyện Hàn Băng Ấn (1)

– Nếu như quả thực hắn có thể tiến vào top ba, để hắn ngoạm một chút cũng tốt hơn so với việc mặt mũi Vân Dương Tông ta bị mất hết trên đại hội Tam tông Tứ môn.

Vân Khiếu Thiên khẽ cươi nói:

– HIện tại ta muốn nhìn một chút, tiểu tử này rốt cuộc ẩn tàng bao nhiêu thực lực. Tiểu tử này vô cùng giảo hoạt, cũng chỉ có việc đem cho hắn chỗ tốt mới khiến cho hắn xuất toàn lực cho Vân Dương Tông ta.

Ngoài đình viện, Lục Lâm Thiên vừa mới đi ra ngoài thì gặp được Vân Hồng Lăng, xem ra nha đầu Vân Hồng Lăng này vẫn đứng ở bên ngoài chờ.

– Tiểu tặc, cha ta nói với ngươi chuyện gì đó? Có khi dễ ngươi không?

Vân Hồng Lăng vội vàng hỏi.

– Không có, tông chủ nói, chỉ cần ta tham gia đại hội Tam tông Tứ môn là sẽ gả nàng cho ta.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc nói.

– Vậy ngươi đáp ứng chưa?

Vân Hồng Lăng lập tức nhìn Lục Lâm Thiên hỏi, trên khuôn mặt lúc này hiện lên vẻ đỏ ửng, có chút e thẹn.

– Đương nhiên là đáp ứng rồi.

Lục Lâm Thiên vuốt mũi, khẽ cười nói.

– Coi như ngươi thức thời, hừ.

Vân Hồng Lăng yêu kiều hừ một tiếng, chu miệng, bộ dáng vô cùng vui vẻ.

Lục Lâm Thiên trở lại ngọn núi của mình, Vũ Ngọc Tiền bị kích động cũng đã tới ngọn núi. Sau khi biết được đồ đệ bảo bối của mình liên tiếp đánh bại ba đệ tử top mười trên Long bảng, đánh bại cả Khuất Đao Tuyệt, hắn vô cùng hưng phấn, hiện tại trên Vân Dương Tông, mặt mũi hắn vô cùng lớn.

Lục Lâm Thiên cũng báo cho sư phụ mình biết, mình sẽ tham dự đại hội Tam tông Tứ môn, đồng thời cũng nói việc Vân Khiếu Thiên đáp ứng với hắn ba điều kiện, có sư phụ làm chứng, đến lúc đó vạn nhất Vân Khiếu Thiên có muốn nuốt lời cũng không được.

Tuy rằng Lục Lâm Thiên cũng hiểu được mình lo lắng quá mức, Vân Khiếu Thiên đã đáp ứng hắn rồi, còn chưa tới mức sẽ đổi ý. Chỉ là cũng không thể không đề phòng, bởi vì trong những điều kiện kia, có một điều kiện là muốn Vạn Niên Xích Đồng, là một trong trấn sơn chi bảo của Vân Dương Tông, sợ rằng đến lúc đó có lẽ Vân Khiếu Thiên sẽ đổi ý.

Biết đồ đệ của bản thân sẽ tham dự đại hội Tam tông Tứ môn, Vũ Ngọc Tiền tâm tình vô cùng tốt, cuối cùng dưới nước bọt văng tứ tung nửa ngày lại lấy ra ba bộ vũ kỹ Hoàng cấp cao giai và mấy khỏa đan dược tứ phẩm giao cho Lục Lâm Thiên. Có người nói ra nói vào thế nhưng Vũ Ngọc Tiền vẫn mạnh mẽ trực tiếp lấy từ trong kho của Vân Dương Tông ra đưa cho đồ đệ của mình.

Sau khi Vũ Ngọc Tiền vui vẻ rời đi, Lục Lâm Thiên đứng trên ngọn núi, lúc này trong đầu có không ít chuyện để suy nghĩ. Chuyện Phi Linh môn của hắn không nghĩ tới Vân Dương Tông lại biết vô cùng rõ ràng, không biết lão độc vật và Quỷ tiên tử, hai người này có bị Vân Dương Tông điều tra ra hay không.

Chuyện Phi Linh môn, Vân Dương Tông đã biết được, cũng không có ý kiến gì, Lục Lâm Thiên cũng mơ hồi cảm giác được, dường như trong chuyện này có chút không bình thường.

Từ chuyện Phi Linh môn mà đoán, Lục Lâm Thiên hơn phân nửa đã có thể xác định, Vân Dương Tông đã điều tra về hắn, thế nhưng vì nguyên nhân gì, hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không biết.

– Dưới mái hiên người khác, quả thực không có cảm giác an toàn a.

Nhìn dãy núi liên miên, Lục Lâm Thiên khẽ than.

Vẻ mặt trầm xuống, trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng có quyết định. Chỉ ít chuyện thứ nhất là hắn phải lấy được Vạn Niên Xích Đồng, vậy thì đầu tiên phải tiến vào top ba đại hội Tam tông Tứ môn kia, điều này không hề đơn giản một chút nào.

Trong mắt Lục Lâm Thiên có tinh mang bắn ra, thời gian còn có một tháng, trong một tháng này thực lực của hắn phải được đề thăng. Đến lúc đó cũng không phải là không có cơ hội, vì Vạn Niên Xích Đồng hắn cũng chỉ có thể liều mạng mà thôi.

Vào đêm, khi trời cao bị màn đêm bao phủ, trong phòng, lúc này Lục Lâm Thiên đang cầm trong tay một ngọc giản, một cỗ khí tức thuộc tính thủy nồng nặc đang lưu động, đây chính là một bộ vũ kỹ thuộc tính thủy Huyền cấp sơ giai mà hắn đã lấy được trong mật địa.

Không có một chút do dự nào, một giọt máu được trích vào bề mặt ngọc giản, tâm thần bắn ra, tức thì có một cỗ quang mang chói mắt tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên rồi hóa thành một cỗ tin tức khổng lồ.

Một lát sau, quang mang trên ngọc giản biến mất, ngọc giản cũng trở nên ảm đạm vốn nồng nặc năng lượng thuộc tính thủy lúc này cũng đã biến mất.

– Hàn Băng Ấn.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, từ tin tức trong đầu hắn, vũ kỹ Huyền cấp sơ giải thuộc tính thủy này có tên là Hàn Băng Ấn, uy lực vô cùng lớn, khi thi triển tới mức tận cùng đóng băng ngàn dặm cũng không phải không thể làm được.

– Tu luyện.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên bắn ra sự kiên nghị.

Dưới đêm tối, trong một đình viện tinh xảo, Thúy Ngọc lúc này đang mỉm cười.

– Thúy Ngọc, ngươi thực sự và Lục Lâm Thiên…

Độc Cô Băng Lan nhìn Thúy Ngọc nói.

– Lúc này, ta muốn vì chính mình mà quyết định.

Thúy Ngọc nói.

– Thế nhưng trong tộc, chỉ sợ sẽ không đồng ý, ngươi hẳn biết rõ, trong tộc đối với ngươi vô cùng coi trọng không gì sánh được.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Ta biết, thế nhưng ta tin Lâm Thiên sẽ làm cho người trong tộc đồng ý.

Thúy Ngọc mở miệng cười nói.

– Lẽ nào thân phận của ngươi đã nói cho Lục Lâm Thiên rồi?

Độc Cô Băng Lan hỏi.

– Không.

Thúy Ngọc lắc đầu nói:

– Bây giờ còn chưa phải lúc nói cho hắn, ta không muốn gây ra ảnh hưởng không tốt cho hắn, đợi thời gian thích hợp nói cho hắn cũng không muộn.

– Chỉ mong hắn có thể khiến cho đám người trong tộc thỏa mãn. Ta lo lắng nếu như người trong tộc biết, chỉ sợ sẽ đưa tới không ít phong ba, thậm chí Lục Lâm Thiên cũng sẽ gặp nguy hiểm, ngươi cũng biết tác phong của đám người trong tộc là như thế nào rồi đấy.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Hừ, nếu như trong tộc dám làm ra điều gì bất lợi với Lục Lâm Thiên, ta sẽ khiến cho bọn họ hối hận. Lúc này ta nhất định phải vì chính bản thân mình mà lựa chọn.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Thúy Ngọc hiện lên sự kiên định.

Sáng sớm hôm sau, sắc trời vừa sáng, Lục Lâm Thiên đã cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư đi tới Vũ Linh ảo cảnh, lúc này Lục Lâm Thiên trực tiếp tiếp vào nhất trọng của đệ ngũ trọng, mục đích là tu luyện Hàn Băng Ấn.

Thời gian cứ chậm rãi trôi qua, ban ngày Lục Lâm Thiên tu luyện trong Vũ Linh ảo cảnh, ban đêm thì tu luyện trên ngọn núi của mình. Đêm khuya, Vân Dương Tông lại tiếp tục vang lên tiếng ầm ầm.

Sau đó không lâu, trong Vân Dương Tông, tông chủ Vân Khiếu Thiên cũng tuyên bố danh sách năm đệ tử tham dự đại hội Tam tông Tứ môn. Năm người phân biệt là, Vân Hồng Lăng, Triệu Kình Hải, Hàn Phong, Lục Lâm Thiên, Khuất Đao Tuyệt.

Năm người này tham gia đại hội Tam tông Tứ môn cũng không khiến cho ai cảm thấy ngoài ý muốn, cũng đã nằm trong dự liệu của mọi người. Dù sao đây đều là cường giả trong thế hệ trẻ tuổi của Vân Dương Tông.

Năm người sắp tham gia đại hội Tam tông Tứ môn đều tự bế quan tu luyện, ngay cả Vân Hồng Lăng cũng không đi tìm Lục Lâm Thiên nữa.

Chương 509: Tu luyện Hàn Băng Ẩn (2)

Trong đoạn thời gian kế tiếp, Vân Dương Tông vô cùng yên bình, đề tài nói chuyện của mọi người cũng chuyển tới đại hội Tam tông Tứ môn, có thể tham dự đại hội Tam tông Tứ môn, những đệ tử này cũng trở thành đối tượng ước ao của tất cả đệ tử. Có thể dương danh trên đại hội Tam tông Tứ môn không phải là một chuyện bình thường. Đại hội Tam tông tứ môn chính là sự kiện mà toàn bộ đại lục nhìn vào.

Nếu có thể đạt được thành tích nhất định trên đại hội Tam tông Tứ môn, vậy thì có thể nói là dương danh thiên hạ, đối với những đệ tử bình thường này mà nói là mê hoặc lớn lao.

Trong đoạn thời gian này Lục Lâm Thiên đều tu luyện, mãi đến hai mươi ngày sau, lúc Lục Lâm Thiên rời khỏi Vũ Linh ảo cảnh, khóe miệng hắn nở nụ cười.

– Tuyết Sư, chúng ta trở về thôi.

Nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên nhanh chóng trở về ngọn núi của mình.

Vừa tới ngọn núi của mình, Lục Lâm Thiên nhanh chóng gặp được Độc Cô Băng Lan, dường như nàng cũng đã đợi thời gian không ngắn, vẻ mặt có chút bối rối.

– Lâm Thiên, ta đang tìm ngươi.

Độc Cô Băng Lan nhìn thấy Lục Lâm Thiên nhanh chóng nói.

– Băng Lan, có việc gì thế?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Có người muốn gặp ngươi, nhanh đi cùng ta, bằng không sẽ không còn cơ hội nữa.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Ai?

Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc hỏi.

– Đi là biết.

Độc Cô Băng Lan dường như có chút sốt ruột.

Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc, lập tức để Độc Cô Băng Lan ngồi lên trên lưng Thiên Sí TUyết Sư rồi dẫn đường.

Sau một lát, hai người tới chủ phong Vân Dương Tông, Lục Lâm Thiên lại càng nghi hoặc. Ngọn núi này không phải là một địa phương bình thượng, nếu như Vân Khiếu Thiên muốn gặp hắn cũng sẽ không để cho Độc Cô Băng Lan đi thông báo cho hắn nha.

Trên ngọc núi cao nhất, chu vi chung quanh lúc này được bao phủ bởi một lớp tuyết trắng, cái sân rộng trước đại điện cũng bị tuyết trắng bao trùm.

– Băng Lan, rốt cuộc là ai muốn gặp ta?

Tới sân rộng, Lục Lâm Thiên hỏi.

– Ngươi đợi thì sẽ biết, ngươi ở đây chờ một lát, ta đi vào trước.

Độc Cô Băng Lan nói xong lập tức tiến vào đại điện.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, cũng không biết là ai muốn gặp bản thân hắn.

– Lâm Thiên.

Chỉ trong chốc lát, trong đại điện có một thân ảnh vội vã chạy tới, dáng người linh lung, đường cong mê hoặc, đó chính là Thúy Ngọc.

– Thúy Ngọc, chẳng lẽ nàng muốn gặp ta sao?

Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc hỏi. Nhìn nữ tử tuyệt mỹ trước mắt này không nhịn được mà nở nụ cười.

– Đúng.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Thúy Ngọc mở miệng nói:

– Ta chuẩn bị phải trở về rồi.

– Trở về nhà sao?

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, trong mật địa Thúy Ngọc cũng từng nói tới chuyện trở về nhà, thế nhưng không nghĩ tới lại nhanh tới như vậy.

Nhìn nữ tử tuyệt mỹ trước mặt, Lục Lâm Thiên nói:

– Sau khi nàng trở về, ta có thể tới nhà gặp nàng hay không?

Nhìn Lục Lâm Thiên, Thúy Ngọc mỉm cười:

– Muốn gặp ta, chỉ sợ cũng không vào được nhà của ta. Lần này đi cũng không biết bao giờ mới có thể gặp lại được ngươi.

– Lẽ nào nhà nàng là long đầm hổ huyệt hay sao? Muốn gặp nàng lại khó như vậy?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc nói.

– Lâm Thiên, có một số việc ta cũng nên nói cho ngươi biết, chỉ là ngươi phải đáp ứng ta, không được tức giận.

Thúy Ngọc nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Nói đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười.

– Ta không phải là Thúy Ngọc. Tên của ta là Độc Cô Cảnh Văn. Ta không phải là nha hoàn của Độc Cô Băng Lan, kỳ thực Băng Lan mới là nha hoàn của ta.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Thúy Ngọc nói.

Lục Lâm Thiên rất khiếp sợ, thế nhưng cũng không cảm thấy ngoài ý muốn nhiều lắm. Thân phận nha hoàn của Thúy Ngọc, Lục Lâm Thiên đã sớm cảm thấy hoài nghi, lúc này chỉ có một chút kinh ngạc mà thôi.

– Có lẽ ta phải sớm nghĩ tới chuyện này mới đúng.

Lục Lâm Thiên cười nói:

– Vậy sau này có khi ta phải gọi nàng là Cảnh Văn tiểu thư nha.

– Đừng ba hoa nữa, ta lập tức phải rời khỏi đây, không biết lúc nào mới có thể gặp ngươi. Gia tộc của ta không giống như những gia tộc khác. Vì vậy không có thực lực tuyệt đối căn bản ngươi sẽ không gặp được ta. Chuyện này đối với ngươi cũng coi như một chuyện tốt, nhưng mà, ta vẫn sẽ tìm biện pháp đi gặp ngươi.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

– Sau khi trở về chăm sóc bản thân mình cho tốt.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lâm Thiên, hiện tại ta hỏi ngươi, ta chờ ngươi, thế nhưng ngươi có thể chờ ta một đoạn thời gian được không?

Nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Độc Cô Cảnh Văn cũng hiện lên vẻ không nỡ.

– Sẽ như vậy.

Lục Lâm Thiên khẳng định nói:

– Tuy rằng hiện tại ta không biết gia tộc nàng ở đâu. Thế nhưng ta có thể đảm bảo, sau khi có đủ thực lực ta sẽ đi tìm nàng.

– Có những lời này của ngươi là được rồi.

Độc Cô Cảnh Văn thản nhiên người, lập tức nhào tới trong lòng Lục Lâm Thiên, một thanh âm khẽ lọt vào tai Lục Lâm Thiên:

– Lâm Thiên, trong Lục gia có một kiện bảo vật, ngươi phải nghĩ biện pháp lấy nó. Về phần Triệu gia, thậm chí là Lục gia, chưa từng đơn giản như trong tưởng tượng của ngươi đâu, làm mọi việc phải chú ý một chút.

Nói xong, Độc Cô Cảnh Văn từ trong lòng Lục Lâm Thiên lùi ra, vẻ mặt khôi phục vẻ lạnh lùng như cũ.

– Tiểu thư, chúng ta phải đi rồi.

Cũng vào lúc này Lục Lâm Thiên cảm nhận được từng đạo khí tức cường hãn từ trong đại điện đang đi ra, phóng mắt nhìn lại thì thấy chín đạo thân ảnh đang xuất hiện trong tầm mắt hắn.

– Khí tức thật mạnh mẽ.

Ngay lúc này, hai hàng lông mày Lục Lâm Thiên nhíu lại, trong chín đạo thân ảnh từ đại điện đi ra, ngoại trừ Vân Khiếu Thiên, Vân Hồng Lăng, Độc Cô Băng Lan ra, khí tức sáu người còn lại đều vô cùng cường hãn, thấp nhất cũng đã đạt tới Vũ Suất, mà sáu người này Lục Lâm Thiên chưa gặp qua bao giờ.

Dẫn đầu sáu người này là một lão giả tóc dài màu đen, khí tức thu liễm lại, thế nhưng vô hình trung từ trên người hắn tỏa ra một cỗ khí tức không kém Vân Khiếu Thiên chút nào.

– Cường giả Vũ Vương.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, thực lực của lão giả tóc đen này tuyệt đối đã tới Vũ Vương. Trong năm người còn lại, khí tức quanh người tuy rằng đã thu liễm, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không khó nhận ra tu vi thực lực của năm người này tuyệt đối đã đến Vũ Suất. Chỉ sợ thực lực đã tới bát trọng, cửu trọng Vũ Suất rồi. So với đám trưởng lão Vân Dương Tông không kém một chút

nào.

– Ta biết rồi.

Độc Cô Cảnh Văn đi tới trước mặt lão giả tóc đen kia nói.

– Tiểu thư, bên ngoài có một số người tiểu thư cũng không nên quen biết. Đó là một số người vô dụng và phế vật.

Lão giả tóc đen kia chăm chú nhìn vào Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự kinh thường, ý tứ trong lời nói này đương nhiên chỉ Lục Lâm Thiên.

– Cửu trưởng lão, vị này chính là Lục Lâm Thiên, là bằng hữu của ta, ngươi nói chuyện phải chú ý một chút.

Độc Cô Cảnh Văn nhướng mày nói.

– Tiểu thư, ta cũng chỉ có ý tốt như vậy thôi. Tiểu thư còn trẻ, cũng không biết sự đáng sợ của thế gian hiểm ác, không phải ai cũng có thể trở thành bằng hữu với tiểu thư được.

Chương 510: Cường giả Vũ Vương

Ánh mắt lão giả tóc đen lại liếc về phía Lục Lâm Thiên, không chút coi trọng, thản nhiên nói:

– Ngươi gọi là Lục Lâm Thiên sao?

Lục Lâm Thiên đã sớm nhìn về phía lão giả này, trong lòng vô cùng tức giận, cũng không thể phát tác, người ta là cường giả Vũ Vương, hắn có thể làm gì bây giờ? Phỏng chừng người ta chỉ cần ho khan một tiếng là có thể đánh bay hắn.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên há là người can tâm tình nguyện bị người khác kinh bỉ, thế nhưng đây lại là cường giả Vũ Vương nha, hắn cũng không cần để ý tới, lập tức không nhìn cường giả Vũ Vương kia, hắn quay về phía Độc Cô Cảnh Văn nói:

– Cảnh Văn, trở về nhất định phải chiếu cố cho bản thân thật tốt, có một ngày nhất định ta sẽ đi tìm nàng.

– Ta biết, nếu ta không đi tìm ngươi, ta nhất định sẽ chờ ngươi.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Tiểu tử thật to gan.

Lão giả tóc đen mặt mũi sầm xuống, tiểu tử này không ngờ lại không thèm để ý tới hắn, trong lòng vô cùng tức giận, lúc này một cỗ khí tức cường hãn, vô hình nhanh chóng khuếch tán về phía Lục Lâm Thiên.

– Tiểu thư há là người mà ngươi nói muốn tìm là có thể tìm được sao? Ngươi xứng sao?

– Cửu trưởng lão, ngươi đường đường là trưởng lão, thế nhưng lại đánh mất mặt mũi của tộc ta rồi.

Sắc mặt Độc Cô Cảnh Văn trầm xuống, vẻ mặt giận dữ, thân ảnh nhanh chóng đứng chắn trước người Lục Lâm Thiên.

Xuy!

Sắc mặt lão giả tóc đen tức thì nhăn nhó, cỗ khí tức vô hình bắn về phía Lục Lâm Thiên trong nháy mắt được thu lại, nói:

– Tiểu thư, ta hoàn toàn suy nghĩ cho gia tộc, tiểu thư hẳn cũng biết thân phận của mình, nếu như tiểu thư xảy ra chuyện gì, ta cũng không có cách nào ăn nói với gia tộc.

– Cửu trưởng lão, Lục Lâm Thiên là đệ tử Vân Dương Tông, tiểu bối có chỗ nào đắc tội mong trưởng lão không nên tính toán.

Lúc này Vân Khiếu Thiên cũng tiến tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

– Hừ.

Trưởng lão tóc đen kia nhàn nhạt liếc nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói với Độc Cô Cảnh Văn:

– Tiểu thư, chúng ta cần phải đi rồi.

Vừa nói xong, xa trên không trung đột nhiên xuất hiện tiếng xé gió, trên ngọn núi một đám tuyết lớn bị đánh bay, giống như từ giữa không trung xuất hiện một cơn gió lớn.

Ngao.

Một tiếng gầm gừ xuyên thấu không gian, giữa không trung, một đầu yêu thú khổng lồ đang phá không lao tới.

– Hàn Băng Thiên Lang, Hàn Băng Thiên Lang lục giai.

Nhìn đầu yêu thú khổng lồ trên không trung, Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được mà sợ hãi than, yêu thú khổng lồ này chừng trăm thước, có lẽ là kích thước lớn nhất của bản thể, tuy rằng lăng không trên trời, thế nhưng cũng không có hai cánh, cả người trắng như tuyết, quanh thân tỏa ra khí tức lạnh lẽ, hai mắt đỏ sậm, trên bốn chân có lợi trảo sắc bén, miệng mơ hồ còn có răng nanh bén nhọn.

– Dượng, Cảnh Văn cáo từ, trong khoảng thời gian này làm phiền dượng rồi.

Độc Cô Cảnh Văn thi lễ với Vân Khiếu Thiên, lại nói với Vân Hồng Lăng:

– Hồng Lăng, tỷ về đây, có thời gian qua thăm ta.

– Dượng?

Nghe thấy Độc Cô Cảnh Văn nói vậy, Lục Lâm Thiên tức thì cả kinh, trong lòng lại thầm cười khổ. Lúc ở trấn Thanh Vân hắn từng hoài nghị, Độc Cô Băng Lan và Thúy Ngọc này sao lại có thể thuận lợi gia nhập Vân Dương Tông, mà Độc Cô Cảnh Văn còn dùng thân phận nha hoàn ở lại Vân Dương Tông, hóa ra Vân Khiếu Thiên là dượng của Độc Cô Cảnh Văn.

– Cảnh Văn, sao lại phiền phức chứ, chỉ là con không nên ẩn dấu thân phận làm nha hoàn, quả thực ủy khuất cho con rồi.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười nói.

– Biểu tỷ, nếu không phải tham gia đại hội Tam tông Tứ môn, muội sẽ đi cùng với tỷ.

Vân Hồng Lăng lưu luyến không rời nói.

– Nha đầu ngốc này.

Độc Cô Băng Lan đi tới bên người Vân Hồng Lăng rồi nói thầm:

– Có nhớ kỹ những gì ta dặn không?

– Biểu tỷ, muội nhớ rồi.

Khuôn mặt Vân Hồng Lăng đỏ lên, liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên cách đó không xa liền chu miệng nói với Độc Cô Cảnh Văn.

– Lâm Thiên, ta đi đây.

Cuối cùng Độc Cô Cảnh Văn đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Ta nên tìm nàng thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Chờ sau khi ngươi có thực lực nhất định, tự nhiên sẽ biết tìm ta thế nào.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút giảo hoạt nói:

– Ta không ở đây ngươi phải thành thật một chút, ta đã bảo Hồng Lăng canh chừng ngươi rồi.

– Chờ ta nhé, có một ngày ta nhất định sẽ tìm được nàng.

Nhìn nữ tử tuyệt mỹ trước mặt Lục Lâm Thiên đột nhiên có cảm giác không nỡ.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Độc Cô Cảnh Văn thản nhiên cười, gật đầu nói:

– Ta sẽ chờ ngươi.

Nói xong, trong ánh mắt thâm tình Độc Cô Cảnh Văn đột nhiên hôn lên mặt Lục Lâm Thiên. Thân thể mềm mại khẽ động, quanh thân có một cỗ linh lực khẽ bùng ra, trong nháy mắt nhảy lên bầu trời, nhẹ nhàng đáp xuống lưng yêu thú Hàn Băng Thiên Lang lục giai trên bầu trời kia. Tóc đen khẽ bay, cộng thêm khí chất dung nhan của bản thân khiến cho Lục Lâm Thiên có chút đau lòng.

- Lâm Thiên, khi nào ngươi có thực lực cường hãn nhất định phải tới tìm tiểu thư, đừng làm cho tiểu thư phải chờ ngươi lâu quá.

Độc Cô Băng Lan chậm rãi đi tới bên người Lục Lâm Thiên, nói xong, bóng hình xinh đẹp cũng đi tới trên lưng Hàn Băng Thiên

Lang.

– Chúng ta đi.

Lão giả tóc đen nói một tiếng, ánh mắt coi thường khẽ đảo qua trên người Lục Lâm Thiên, sáu người trong nháy mắt nhảy lên không trung, không gian chung quanh khẽ chấn động, giống như là gấp khúc vậy.

– Tiểu tử, ngươi đừng ảo tưởng cóc mà ăn thịt thiên nga, ngươi còn chưa đủ tư cách. Lần này ta cảnh cáo ngươi, nếu như dám quấn lấy tiểu thư nhà ta, ta giết ngươi so với giết một con kiến không khác gì nhau.

Một thanh âm truyền tới trong tai Lục Lâm Thiên, chính là của lão giả tóc đen kia.

Ngao.

Một tiếng rít gào vang lên, bốn chân Hàn Băng Thiên Lang khẽ nhún một cái, thân ảnh trong nháy mắt bay về phía trước.

Trên lưng Hàn Băng Thiên Lang, thân ảnh tuyệt mỹ nhìn chăm chú vào người thanh niên áo xanh đang đứng phía dưới, cánh tay ngọc vung lên, ánh mắt vô cùng không nỡ, thế nhưng cự ly càng ngày càng xa.

– Lâm Thiên, ta sẽ nhớ chàng.

Thanh âm ôn nhu truyền tới trong tai Lục Lâm Thiên, thân ảnh đã không nhìn rõ, cuối cùng khi thân ảnh đầu Hàn Băng Thiên Lan kia biến mất cũng biến mất theo.

– Cảnh Văn, nàng đối với ta như vậy ta sẽ không phụ nàng.

Nhìn vào thân ảnh tuyệt mỹ biến mất trên không trung, Lục Lâm Thiên thầm nói, ánh mắt lạnh lùng lẩm bẩm:

– Lão thất phu, có một ngày Lục Lâm Thiên ta cũng sẽ giết ngươi như giết một con kiến.

– Tiểu tặc, sau này còn có thể gặp được biểu tỷ mà.

Vân Hồng Lăng đi tới bên người Lục Lâm Thiên nói.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên rơi vào trên người Lục Lâm Thiên, lại nhìn chăm chú vào Vân Hồng Lăng, khẽ cười khổ.

Nhìn chăm chú vào phương hướng Độc Cô Cảnh Văn rời đi, Lục Lâm Thiên đứng trên ngọn núi thật lâu rồi mới rời đi.

Lúc màn đêm buông xuống Lục Lâm Thiên mới trở lại ngọn núi của mình.

– Lão đại, huynh làm sao vậy? Dường như tâm tình của huynh không tốt lắm.

Trong đình viện, Tiểu Long đi tới trên vai Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

Chương 511: Đột phá Vũ Tướng (1)

Lục Lâm Thiên vỗ đầu Tiểu Long rồi nói:

– Tiểu Long, giúp ta hộ pháp, ta muốn bế quan vài ngày.

– Được, không thành vấn đề.

Tiểu Long nói.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, trong lòng nghĩ tới lão giả tóc đen trong mắt bắn ra một cỗ hàn mang, không có thực lực cũng chỉ có thể bị người ta lăng nhục, hắn phải mau chóng tăng cường thực lực mới được.

– Chuẩn bị đột phá.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên bình tĩnh lại. Nhiệm vụ hàng đầu của hắn hiện tại chính là đột phá tới Vũ Tướng. Phải tiến vào top ba của đại hội Tam tông Tứ môn thu được Vạn Niên Xích Đồng, sau đó rời khỏi Vân Dương Tôn trở lại Cổ Vực. Rời khỏi Vân Dương Tông, hắn có thể nghĩ biện pháp thôn phệ Linh giả và Vũ giả, thực lực của hắn mới nhanh chóng tăng trưởng được.

Thủ ấn khẽ kết, một viên yêu đan tứ giai hậu kỳ xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên. Đây là một viên yêu đan tràn ngập khí tức thổ hệ, không chút chần chờ, Lục Lâm Thiên nhét yêu đan vào miệng.

Từ mật địa đi ra đã được hai mươi mấy ngày, đột phá tới cửu trọng đã được gần bốn tháng, lúc này Lục Lâm Thiên dự định cấp tốc đột phá. Lúc này đột phá là trùng kích Vũ Tướng và Linh Tướng.

Sắp tới là đại hội Tam tông Tứ môn, Lục Lâm Thiên cũng đã tính tới chuyện này, sau khi đột phá tới Vũ Tướng và Linh Tướng thực lực của hắn sẽ đại tăng, đến lúc đó trên đại hội Tam tông Tứ môn cũng có thêm chút nắm chắc.

Mà đây cũng là nguyên nhân Lục Lâm Thiên đáp ứng với Vân Khiếu Thiên. Sau khi hắn đột phá tới Vũ Tướng, dựa theo phỏng đoán của bản thân Lục Lâm Thiên, thực lực hiện tại của hắn là Vũ Phách cửu trọng là có thể chống lại Vũ Tướng tam trọng như Khuất Đao Tuyệt. Vậy thì sau khi đột phá Vũ Tướng tuyệt đối có thể chống lại Vũ Tướng ngũ trọng, nếu như thi triển con bài chưa lật nữa thì càng không cần phải nói.

Về phần đại hội Tam tông Tứ môn, Lục Lâm Thiên cũng có một ít nắm chắc. Con bài chưa lật của hắn hiện tại có Chu Tước Quyết, Hư Linh Huyễn Ấn phối hợp với vũ kỹ, còn có hai bộ vũ kỹ công kích Huyền cấp sơ giai, lại thêm thân pháp Phù Quang Lược Ảnh, thực lực của hắn sau khi đạt tới Vũ Tướng, nếu như dựa theo thực lực của đệ tử thân truyền Vân Dương Tông mà tính, bản thân hắn muốn tiến vào top ba không phải là không có nắm chắc.

Vù Vù.

Yêu đan tiến vào cơ thể lập tức hóa thành năng lượng khổng lồ khuếch tán ra chung quanh. Có lẽ là bởi vì Lục Lâm Thiên hiện tại đã là Vũ Phách cửu trọng cho nên năng lượng yêu đan tứ giai hậu kỳ cũng không tạo thành trùng kích quá lớn trong cơ thể Lục Lâm Thiên, thế nhưng cũng không quá nhỏ.

Tay đánh ra từng đạo thủ ấn, Lục Lâm Thiên nhanh chóng tiến vào trạng thái tu luyện, vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết bắt đầu luyện hóa cỗ năng lượng khổng lồ do yêu đan biến thành.

Năng lượng sau khi vận chuyển mấy vòng trong kinh mạch là có thể hóa thành chân khí tinh thuần tiến vào trong đan điền. Theo những chân khí cuồn cuộn không ngừng tiến vào trong đan điều, ngũ sắc vũ đan trong đan điền cũng nhanh chóng xoay tròn, chân khí càng lúc càng no đủ, khí tức quanh người Lục Lâm Thiên bắt đầu càng mạnh.

Ăn vào một viên yêu đan tứ giai hậu kỳ, Lục Lâm Thiên cũng có chút nắm chắc đột phá tới Vũ Tướng, mà tu vi linh lực của hắn cũng đã tới Linh Phách cửu trọng đỉnh phong, đến lúc đó tu vi Vũ giả đột phá, tu vi Linh giả cũng sẽ đột phá theo. Vũ Tướng nhất trọng và Linh Tướng nhất trọng, đến lúc đó thực lực của hắn tuyệt đối tăng lên mạnh mẽ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái tu luyện, bên ngoài có Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư, Huyết Tích Dịch ở ngoài hộ pháp.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên nhắm chặt hai mắt khoanh chân ngồi đó, quanh thân không biết từ lúc nào xuất hiện một vòng quang mang màu vàng bao phủ lấy cơ thể hắn. Nếu nhìn kỹ vào vòng quang mang có thể thấy tỏng cơ thể Lục Lâm Thiên lúc này có một tia chân khí tiết ra ngoài, không ngừng tràn ra bên ngoài cơ thể, lập tức lại bị một cỗ hấp lực thu vào trong cơ thể, giống như một vòng tuần hoàn, một thả một thu, có vẻ cực kỳ huyền ảo.

Trong trạng thái này, nếu như có người ngoài ở đây nhất định có thể nhận ra, trạng thái của Lục Lâm Thiên hiện tại đã sát tới biên giới đột phá, trong trạng thái này không thể bị người khác quấy rầy.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên đã ở trong phòng bảy ngày, thế nhưng lại không có động tĩnh quá lớn.

Trước đây thời gian Lục Lâm Thiên đột phá, ngoại trừ lúc đột phá Vũ Phách có chút phiền phức ra, trên cơ bản đột phá đều vô cùng thuận lợi, rất nhanh có thể đột phá xong. Mà lúc này dường như chậm chạp hơn một chút. Theo tu vi ngày càng cao, coi như là tới cửu trọng đỉnh phong, muốn đột phá lên cũng cần không ít thời gian.

Thời gian lại tiếp tục trôi qua, Lục Lâm Thiên giống như một lão tăng đang đả tọa, quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang mang.

Trên ngọn núi, không biết khi nào đã được bao phủ bởi một mảnh trắng xóa, dãy núi nguy nga lúc này toàn bộ đều bị tuyết bao phủ.

Ngày thứ chín, một thân ảnh xinh đẹp đáng xuống ngọn núi, y phục màu đỏ, dung nhan tinh xảo, khí chất ưu nhã cao quý, chính là Lục Vô Song.

– Vô Song tỷ.

Một đạo hoàng quang bắn ra, Tiểu Long đáp xuống vai Lục Vô Song.

– Tiểu Long, sao đệ lại ở ngoài này?

Lục Vô Song nói, sau đó đặt Tiểu Long vào lòng bàn tay, nở nụ cười khẽ.

– Lão đại đang bế quang đột phá cho nên đệ ở ngoài này hộ pháp.

TIểu Long ngẩng đầu nói.

– Bế quan đột phá sao?

Lục Vô Song nhìn về phía đình viện rồi nói:

– Tiểu Long, hắn bế quan được bao lâu rồi?

– Đã qua tám ngày.

Tiểu Long nhanh chóng đáp.

– Ô.

Ngay lúc này Tiểu Long ngẩng đầu nhìn về phía đình viện, lúc này có một cỗ khí tức đang nhanh chóng kéo lên.

– Lão đại đang bắt đầu đột phá.

Tiểu Long trong nháy mắt bắn về phía sau, đôi mắt nhỏ hưng phấn nhìn vào trong phòng.

Trong đình viện, mơ hồ có một cỗ năng lượng vô hình đang hội tụ, nhanh chóng tiến vào trong phòng.

Trong phòng, lúc này quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một vòng quang mang, một cỗ năng lượng vô hình xuyên qua quang mang tiến vào trong cơ thể, khí tức quanh thân đột nhiên tăng vọt.

– Người này, lần này đột phá hẳn là Vũ Tướng.

Nhìn vào trong đình viện, trong đôi mắt xinh đẹp của Lục Vô Song hiện lên vẻ vui mừng.

Cảm giác khí tức bên trong phòng vẫn đang kéo lên, Lục Vô Song kiên nhẫn đứng ở bên ngoài đình viện.

Một lát sau, khí tức đã càng ngày càng mạnh.

Sưu.

Trên ngọn núi lúc này đột nhiên bộc phát ra âm hưởng bạo liệt, trong nháy mắt, năng lượng chung quanh không gian không ngờ đột nhiên kịch liệt.

Trên đình viện, năng lượng cuồng bạo dường như bị một thứ gì đó dẫn dắt, nhanh chóng hội tụ tiến vào trong phòng.

Năng lượng bàng bạc trút xuống, khí lưu chung quanh liên tục lắc lư, một cỗ năng lượng ba động nhanh chóng khuếch tán, lúc này trong đình viện, một cỗ khí tức mạnh mẽ bắt đầu trong nháy mắt kéo lên.

– Tên này, đột phá Vũ Tướng không ngờ lại khiến có thanh thế lớn như vậy.

Chương 512: Đột phá Vũ Tướng (2)

Cảm nhận được khí tức này, trong đôi mắt xinh đẹp của Lục Vô Song hiện lên sự vui vẻ.

Khí tức kéo lên, năng lượng phát ra ngày càng cuồng bạo, năng lượng này vừa mới bắt đầu bình ổn thì trong nháy mắt có một cỗ khí thế được kéo lên.

– Lẽ nào Linh lực cũng đột phá sao?

Hai cỗ khí tức xuất hiện khiến cho Lục Vô Song cảm nhận được rõ ràng, hai hàng lông mi nhíu lại, nhanh chóng nghĩ tới một việc, Lục Lâm Thiên là Linh Vũ song tu, lúc này nhất định là linh lực cũng đã đột phá.

Năng lượng thiên địa vô hình lúc này nhanh chóng hội tụ trên ngọn núi, một cỗ năng lượng đậm đặc tiến vào trong đình viện.

Mà theo sự tiến nhập của cỗ năng lượng này, không đến một phút sau bắt đầu tiêu tán, năng lượng hội tụ trong bầu trời cũng tiêu tán trong không trung.

Vù Vù.

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên nhắm chặt hai mắt lúc này bỗng nhiên mở ra. Trong nháy mắt này tinh quang trong mắt bắn ra, một cỗ khí thế cường hãn đột nhiên từ trong cơ thể giống như phô thiên cái địa bạo phát.

Khí thế như vậy, đã đạt chân tới cánh cửa của cường giả, thực lực Vũ Tướng, trên toàn bộ đại lục cũng có thể được coi là cường giả.

Trong khí thế bạo phát, không gian chung quanh chấn động, lập tức khí thế vừa rồi của Lục Lâm Thiên thu lại, bàn tay nắm chặt, một cỗ khí tức thuộc tính thổ tuôn ra, bao chung quanh nắm tay, không gian chung quanh gợn sóng, giống như là gấp khúc vậy.

– Đây là thực lực Vũ Tướng sao?

Khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười hứng phấn, cảm giác được chân khí và linh lực trong cơ thể hiện tại, Lục Lâm Thiên biết, rốt cuộc hắn cũng đã đặt chân tới Vũ Tướng và Linh Tướng.

Lục Lâm Thiên còn nhớ rõ khi trước, khi hắn nhìn thấy một người có tu vi Vũ Tướng cũng chỉ có thể dùng ánh mắt ao ước mà thôi. Thế nhưng hiện tại chính hắn rốt cuộc cũng đã tới bước này.

– Đại hội Tam tông Tứ môn.

Lục Lâm Thiên buông nắm tay, trong lòng thầm nghĩ tới đại hội Tam tộng Tứ môn, vì Vạn Niên Xích Đồng hắn nhất định phải tiến vào top ba.

Ánh mắt thu lại, trong con ngươi đen kịt của Lục Lâm Thiên bắn ra hàn ý, Vũ Tướng cũng còn chưa đủ, đây không phải là mục tiêu mà hắn truy cầu, chỉ ít cách mục tiêu mà hắn truy cầu còn kém rất xa.

– Lão thất phu, có một ngày ta sẽ cho ngươi giống như con kiến trước mặt ta.

Hàn ý tăng lên, trong đầu Lục Lâm Thiên hiện lên thân ảnh lão giả tóc đen mang theo Độc Cô Cảnh Văn đi. Độc Cô Cảnh Văn luôn miệng gọi hắn là Cửu trưởng lão, Cửu trưởng lão này, khi ở trên chủ phong Vân Dương Tông đã coi thường và lăng nhục hắn.

Vũ Vương thì làm sao? Sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn của hắn chính là Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong. Có một ngày nhất định hắn cũng có thể đi tới một bước này. Ngày đó là ngày hắn dùng ánh mắt bao quát thiên địa.

– Ba mươi năm hà đông, ba mươi năm hà tây, đừng khinh thiếu niên nghèo.

Hít sâu một hơi, Lục Lâm Thiên dẹp loạn tâm tình của mình. Hắn đã không phải là Lục Lâm Thiên ba năm về trước, ai trong Lục gia cũng có thể lăng nhục. Hắn của hiện tại đã có năng lực bảo vệ mình, có căn cơ của chính mình. Ngày sau hắn cũng có thể sừng

sừng đứng trên đại lục Linh Vũ, chiếm được một chỗ nhỏ nhoi thuộc về mình.

– Nha đầu kia đột phá cũng không ít nha.

Tâm thần tỏa ra, Lục Lâm Thiên nhanh chóng cảm giác được có một người khác đang đứng ngoài đình viện, lúc này đã là Vũ Phách bát trọng, ăn vào một khỏa thánh quả Linh Vũ đột phá không ít nha.

Mỉm cười, Lục Lâm Thiên rời khỏi phòng. Bên ngoài đình viện, thân ảnh xinh đẹp kia đã xuất hiện trong tầm mắt của Lục Lâm Thiên.

– Đột phá rồi?

Nhìn Lục Lâm Thiên, Lục Vô Song khẽ hỏi. Nàng mỉm cười, dáng vẻ tươi cười này chỉ có nam tử áo xanh trước mặt nàng mới có may mắn nhìn thấy.

– Đúng vậy.

Nhìn nữ tử tuyệt mỹ trước mặt, Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng ôm nàng vàng lòng.

– Không có lúc nào đứng đắn.

Hỡn dỗi nói một tiếng, Lục Vô Song cũng nhẹ nhàng tựa vào bờ vai rộng kia.

– Hì hì, ta thấy rồi.

Một tiếng vui cười truyền tới, tiếng nói vừa dứt một thân ảnh xinh đẹp từ trên lưng yêu thú phi hành đáp xuống ngọn núi, chính là Vân Hồng Lăng chứ không phải là ai khác.

Lục Vô Song có chút e thẹn từ trong lòng Lục Lâm Thiên đi ra, nói:

– Nha đầu nhà muội sao cũng tới đây?

– Tu vi dường như tăng lên không ít nha.

Lục Lâm Thiên nhìn khí tức trên người Vân Hồng Lăng cũng rất là kinh ngạc. Lúc này mới trải qua một tháng, vốn Vân Hồng Lăng chỉ có tu vi Vũ Tướng nhị trọng mà hiện tại từ khí tức trên người nàng có thể thấy được đã tới Vũ Tướng nhị trọng đỉnh phong, tiến bộ vô cùng nhanh chóng.

– Cha muội bảo muội tới nói cho tiểu tặc, ngày mai sẽ xuất phát đi thành Thiên Kiếm, bảo tiểu tặc chuẩn bị một chút.

Vân Hồng Lăng nói với Lục Lâm Thiên.

– Ta biết rồi.

Lục Lâm Thiên nói, tính toán thời gian cũng không sai lệch lắm.

Hai nàng ở trên ngọn núi của Lục Lâm Thiên mấy canh giờ, ở giữa hai người lúc này Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng yên tâm, hai nàng dường như không tồi, cũng không có ý tứ ghen tuông, ngay cả nữ nhân điêu ngoa như Vân Hồng Lăng cũng có vẻ khác hẳn. Lục Lâm Thiên có cảm giác giữa hai nàng dường như có sự ăn ý.

Sau khi hai nàng rời đi đã là lúc chạng vạng, vầng thái dương lặn xuống, thay vào đó là vầng trăng tỏa ra ánh sáng lờ mờ trên sơn mạch Vân Dương.

– Lục Lâm Thiên, ba nữ nhân bên cạnh ngươi đều vô cùng xinh đẹp.

Trong đỉnh biện, Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh biến ảo thành hình người dùng đôi mắt mê hoặc kia nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc nhìn chăm chú vào Bạch Linh nói:

– Nàng còn đẹp hơn, trong thiên địa này chỉ sợ cũng không có ai đẹp như nàng.

– Thật không?

Bạch Linh thản nhiên cười, càng làm cho nàng thêm động lòng người, nghe Lục Lâm Thiên nói như vậy trong lòng nàng cũng cực kỳ vui vẻ.

– Bạch Linh ngày mai chúng ta có thể rời khỏi nơi này.

Lục Lâm Thiên nói:

– Không biết khí tức của bản thể ngươi sau khi thu liễm có bị cường giả khác cảm nhận được không?

– Tâm cảnh ta đã tới bát giai, ta thu liễm khí tức trừ khi là Vũ Tôn và Linh Tôn bằng không hẳn sẽ không nhận ra khí tức của ta.

Đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh sáng ngời nói:

– Ta rốt cuộc có thể đi thăm thú mọi nơi rồi.

– Vậy thì tốt, vậy cũng chỉ có thể ủy khuất nàng, đến lúc đó khôi phục bản thể hình người đi theo bên người ta.

Lục Lâm Thiên nói.

– Không sao. Dù sao đi nữa ta cũng muốn đi theo bên cạnh ngươi năm năm. còn nữa, còn có Tiểu Long đi với ta nữa mà.

Bạch Linh mỉm cười, Tiểu Long lúc này đã nhanh chóng đi tới bên người Bạch Linh.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, ngày mai xuất phát, đại hộ Tam tông Tứ môn này, hắn phải nhất định thu được Vạn Niên Xích Đồng, sau khi thu được nó là có thể rời khỏi Vân Dương Tông rồi.

– Ồ?

Ngay khi Lục Lâm Thiên muốn thu thập một chút yêu đan trong túi trữ vật thì đột nhiên kinh ngạc.

Chương 513: Kim đao đột biến

Trong túi trữ vật, khi trước vốn có hơn mười khỏa yêu đan chiếm được trong mật địa, Lục Lâm Thiên còn chưa kịp dùng đều ném vào trong túi trữ vật, hắn muốn dùng đám yêu đan này đột phá tới Vũ Tướng thế như hiện tại hắn đã đột phá tới Vũ Tướng rồi, mà những yêu đan trong mật địa này phần lớn đều là tứ giai, hiệu quả dùng hiện tại cũng không quá lớn.

Mà thứ khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc nhất là lúc thu thập túi không gian hắn lại nhìn thấy tiểu đao màu vàng lấy trong di chỉ ở mật địa kia.

Tiểu đao này vốn chỉ như ngón tay cái, cả vật thể um ám, thế nhưng lúc này cũng không biết vì sao lại tràn ngập vẻ đỏ sậm, màu sắc này có chút giống màu máu tươi khiến cho người ta nhìn vào cảm thấy tim đập nhanh hơn.

– Tại sao lại có thể như vậy?

Lục Lâm Thiên cầm lấy tiểu đao đặt vào trong tay mình, trên tiểu đao lúc này không ngờ là mơ hồ tỏa ra năng lượng.

Khẽ nhướng mày, Lục Lâm Thiên cảm giác được tiểu đao này dường như không tầm thường, lập tức dùng tâm thần quét ra.

Xuy!

Ngay trong nháy mắt tâm thần quét qua, trên tiểu đao màu vàng này, màu đỏ sậm trên thân đao khẽ lưu chuyển rồi đột nhiên hóa thành một đạo hồng quang nhanh như thiểm điện bắn vào mi tâm Lục Lâm Thiên.

– Không tốt.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ một tiếng không tốt, thế nhưng lúc này đã không còn kịp rồi. Tiểu đao này hóa thành một đạo hồng quang giống như là phá vỡ mi tâm Lục Lâm Thiên tiến vào trong đầu

hắn.

– Tại sao lại có thể như vậy?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, lúc này Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được rõ ràng trong đầu hắn, cái tiểu đao màu vàng kia lúc này lại ngưng tụ thành hình, trực tiếp nhắm vào hồn đan trong người hắn mà bắn tới.

Hồn đan, chính là thứ trọng yếu nhất của hắn, nếu như bị bất cứ một tổn hại nào, đều có thể tạo thành thương tổn trí mạng với hắn.

– Ngăn cản nó.

Trong lòng Lục Lâm Thiên kinh hãi, thầm hít sâu một hơi. Thủ ấn được kết, linh lực bàng bạc trong đầu đột nhiên cuồn cuộn, linh lực trong người hóa thành một vòng xoáy lớn, trong nháy mắt ngăn cản trước tiểu đao màu vàng kia.

Sưu Sưu.

Mà đúng lúc này, điều khiến cho Lục Lâm Thiên không ngờ tới chính là trên tiểu đao màu vàng này đột nhiên phát ra một mảnh đao mang to lớn, đao mang giờ lên cao rồi ầm ầm hạ xuống, trong nháy mắt đem linh lực đang hóa thành vòng xoáy của Lục Lâm Thiên chém thành hai nửa.

Khục Khục..

Trong miệng Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm máu, linh lực bị tổn thương nặng, trong đầu truyền tới cảm giác đau đớn.

– Chết tiệt.

Lúc này Lục Lâm Thiên căn bản không có thời gian mà để ý tới thương thế của bản thân, thủ ấn lần thứ hai tiếp tục biến hóa, hồn đan trong đầu nhanh chóng xoay tròn, trên hồn đan, linh hồn lực bạo phát ra.

– Linh Hồn ngưng vật.

Lục Lâm Thiên khẽ quát lên một tiếng, linh hồn lực trong đầu đột nhiên ngưng tụ thành một đầu cự hổ bạch sắc, một cỗ uy áp vô hình nhanh chóng khuếch tán ra. Cự hổ bạch sắc trong nháy mắt đánh về phía đao mang màu vàng kia, trên lợi trảo lúc này không gian dường như bị xé rách tạo ra một mảnh quang mang chói mắt.

Linh hồn ngưng vật, Lục Lâm Thiên vốn lúc còn ở Linh Phách không thể làm được, thế nhưng sau khi linh hồn lực được Vũ Linh Thánh Quả tẩm bổ và đột phá tới Vũ Tướng đã có thể thành công dùng linh hồn ngưng vật.

Mà hiện tại, đầu bạch hổ trong người hắn hiện tại chính là do linh hồn lực của Lục Lâm Thiên ngưng tụ thành một vật thể thực chất hóa, đối với linh hồn lực mà nói tuyệt đối là một loại khảo nghiệm trình độ cường hản của bản thân. Linh Tướng có thể ngưng tụ thành binh khí, hoặc là một số con vật nhỏ, thế nhưng có thể ngưng tụ thành một con hổ lớn như vậy, không phải là thứ mà Linh Tướng nhất trọng có thể làm được.

Phì!

Mà ngay khi một trảo của đầu bạch hổ lớn này lăng không đánh xuống thì trên tiểu đao màu vàng kia đột nhiên bộc phát ra một mảnh đao mang khổng lồ, đao mang như thiểm điện đánh xuống, vô thanh vô tức cắt đứt hư không trong nháy mắt bổ vào thân thể đầu bạch hổ khổng lồ.

Phanh.

Lục Lâm Thiên đột nhiên cảm giác được đầu mình mê muội, đầu bạch hổ do linh hồn lực của hắn ngưng tụ thành trong khoảnh khắc bị chém thành hai nữa.

Hưu…

Đao mang lúc này cũng không tiêu tán, ngược lại còn tiếp tục hung bạo hơn, đột nhiên nhanh chóng bổ vào viên hồn đan đang xoay tròn kia.

Phanh phanh.

Viên hồn đan tỏa ra quang mang kia trong nháy mắt bị nghiền nát, hóa thành từng tia linh hồn lực khuếch tán.

Khục khục.

Lục Lâm Thiên ôm đầu miệng phun ra một ngụm máu lớn, lập tức ngã xuống giường. Trong đầu hắn lúc này hồn đan bị nghiền nạt, hình ảnh cuối cùng hiện lên trong đầu Lục Lâm Thiên là mẫu thân, Lục Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng đột nhiên xẹt qua rồi hắn bất tỉnh nhân sự.

– Lão đại.

Tiểu Long lớn tiếng rít lên, một đạo quang mang trong nháy mắt bắn vào trong gian phòng, đồng thời một thân ảnh tuyệt mỹ màu trắng cũng tới bên người Lục Lâm Thiên.

– Bạch Linh tỷ tỷ, đệ có cảm giác lão đại dường như đã bị thương nặng, tỷ mau nhìn xem.

Tiểu Long quay lại vội vàng nói với Bạch Linh.

Đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh trầm xuống, lúc này nàng cẩn thận đánh giá Lục Lâm Thiên, thủ ấn khẽ biến hóa, từ trong mi tâm có một đạo quang mang tiến vào mi tâm Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Trong sát na, không gian kịch liệt ba động, quang mang từ trong mi tâm Bạch Linh vừa mới tiếp xúc với mi tâm của Lục Lâm Thiên thì đột nhiên có một cỗ lực lượng mạnh mẽ đánh tới.

Khục khục.

Bằng vào thực lực hiện tại của Bạch Linh cũng trực tiếp lùi về sau mấy bước, thân thể chạm vào bức tường mới có thể đứng vững lại, sắc mặt vô cùng kinh hãi.

– Sát khí thật nồng đậm.

Sắc mặt Bạch Linh tái nhợt, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên vô cùng kinh hãi.

– Bạch Linh tỷ tỷ, thế nào rồi.

Tiểu Long sốt ruột hỏi.

– Trong cơ thể hắn có một cỗ lực lượng vô cùng lớn, lực lượng này ngăn cản khiến cho ngay cả ta cũng không thể tiến vào.

Bạch Linh cả kinh nói:

– Lực lượng này dường như ta đã gặp ở đâu rồi, nhưng mà hiện tại lại không nhớ.

– Vậy làm sao bây giờ? Lão đại bị thương rồi, lão đại, huynh không thể bị làm sao nha.

Tiểu Long ở bên cạnh Lục Lâm Thiên lớn tiếng nói, trong đôi mắt nho nhỏ bắn ra sự lo lắng, sốt ruột.

– Hắn không sao, ta vừa mới cảm giác được, khí tức của hắn cũng không có biến hóa gì, chúng ta chờ một chút nhìn xem rồi lại tính.

Đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh trầm xuống, nói với Tiểu Long.

Lúc này, Lục Lâm Thiên ngất đi cũng không biết mọi việc phát sinh trong đầu hắn hiện tại. Ngay khi Lục Lâm Thiên ngất đi, Lục Lâm Thiên chỉ thấy hồn đan trong đầu mình bị nghiền nát, hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Vì vậy Lục Lâm Thiên tuyệt vọng ngất đi, không có gì quan trọng hơn hồn đan, hồn đan bị nghiền nát khiến cho hắn tuyệt vọng.

Mà trong nháy mắt đó Lục Lâm Thiên cũng không nhìn rõ, ngay khi hồn đan bị nghiền nát, đầu bạch hổ bằng linh hồn lực cũng hóa thành vô số mảnh nhỏ tiêu tán, thế nhưng trong vô hình, trên tiểu đao màu vàng kia xuất hiện một cỗ lực lượng thật lớn như một chiếc lưới ẩn hình, đem hồn đan bị vỡ nát và những mảnh nhỏ linh hồn kia tụ tập lại với nhau.

Chương 514: Sát khí ngập trời (1)

Những mảnh nhỏ linh hồn này chậm rãi bị tiểu đao màu vàng kéo tới gần, trên tiểu đao màu vàng này dường như có một cỗ năng lượng vô hình, năng lượng này khiến cho những mảnh vỡ linh hồn lần thứ hai ngưng tụ thành hồn đan.

Hồn đan lại vẹn toàn như lúc ban đầu, trên mặt còn có quang mang lưu động, bằng mắt thường cũng thể thấy được, lúc này trên hồn đan có một tia năng lượng nhỏ liên tiếp tiến vào tiểu đao màu vàng.

Một tia năng lượng linh hồn nhỏ này lập tức được thôn phệ vào trong thân đao, trên thân đao lúc này bắt đầu tràn ngập quang mang, dường như là tia linh hồn này chính là vật đại bổ của nó vậy.

Sưu.

Linh lực tán loạn chung quanh lần thứ hai bị kéo tới, hồn đan chậm rãi xoay tròn, lúc này tiểu đao màu vàng kia cũng ở trên hồn đan, chậm rãi xoay tròn theo hồn đan.

Từ hồn đan hấp thu năng lượng linh hồn, chậm rãi tăng cường, mà tiểu đao màu vàng lúc này cũng hấp thu năng lượng trên hồn đan, biến hóa tuần hoàn như vậy, trong đầu Lục Lâm Thiên đã khôi phục lại bộ dáng ban đầu, điều duy nhất không giống ban đầu chính là thanh tiểu đao màu vàng này đang ở trên hồn đan.

Lúc này trong đầu Lục Lâm Thiên vô cùng hỗn loạn, hắn loáng thoáng cảm giác được trong đầu hắn xuất hiện một hình ảnh kinh khủng. Trong một núi non vô biên, một bóng lưng hùng vĩ tay cầm đại đao màu vàng, dưới chân là thi cốt chất như núi, những thi cốt này dường như có người còn có yêu thú lớn.

Một màn này khiến cho phong vân biến sắc, có thể nó là quỷ khốc thần sầu, máu tanh đầy rẫy, sát khí ngập trời, máu chảy thành sông.

Khí tức này khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác bản thân mình chỉ là tồn tại bé nhỏ như con kiến, màn máu tanh trước mặt này khiến cho tim hắn đập nhanh hơn gấp mấy lần.

– Khí tức thật mạnh.

Lục Lâm Thiên hô to một tiếng, dưới khí tức cực mạnh này, trái tim hắn như bị nghiền nát, trong nháy mắt nhảy dựng lên.

– Lão đại, huynh tỉnh rồi sao?

Thanh âm của Tiểu Long vang lên bên tai Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên mở mắt ra nhìn thì thấy bên người mình lúc này có Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh và Tiểu Long.

– Ta làm sao vậy? Ta không chết sao?

Phản ứng đầu tiên của Lục Lâm Thiên khi tỉnh dậy là bản thân hắn không chết, rõ ràng hồn đan trong dầu hắn đã bị nghiền nát, sao lại không chết.

Tâm thần tỏa ra, trong nháy mắt Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc. Rõ ràng hồn đan hắn đã bị nghiền nát lúc này lại hoàn hảo vô khuyết ở trong đầu. Linh hồn hắn bị thương cực kỳ nghiêm trọng lúc này cũng được khôi phục, mà ở bên cạnh hồn đan lúc này có thêm thanh tiểu đao màu vàng ở đó, vô cùng quỷ dị.

– Tại sao lại có thể như vậy?

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc, lại nghĩ tới tiểu đao màu vàng kia, còn có một màn hắn nhìn thấy trong mơ, thanh tiểu đao màu vàng trong tay bóng lưng to lớn kia cũng là tiểu đao bên cạnh hồn đan trong đầu hắn, thể tích tuy rằng không tương đồng, thế nhưng dáng vẻ lại vô cùng giống.

– Nhất định không phải là phàm vật.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, hắn không chết khẳng định là có liên quan tới tiểu đao màu vàng này. Mặc kệ như thế nào, hắn không chết cũng coi như kiếm về được cái mạng.

Tâm thần điều động, Lục Lâm Thiên thử xem có thể điều động thanh tiểu đao màu vàng kia hay không. Thế nhưng hắn nhanh chóng phát hiện ra căn bản không thể lay động tới tiểu đao màu vàng kia một chút nào, tiểu đao màu vàng này đang liên tục xoay tròn với hồn đan.

– Lão đại, sao huynh lại cả kinh như vậy, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

– Không có gì.

Lục Lâm Thiên hồi phục tinh thần lại, nhìn vết máu quanh ngươi mình cũng kinh hãi không ngớt, vừa nãy thiếu chút nữa là đi đời rồi.

– Không có việc gì là tốt rồi, ta có cảm giác trong cơ thể ngươi có một cỗ lực lượng quỷ dị, ngay cả ta cũng không có cách nào tiến vào, xem ra, bí mật trên người ngươi quả thực không đơn giản.

Bạch Linh nói:

– Hẳn là không có việc gì.

Lục Lâm Thiên cảm giác cơ thể hắn hiện tại tất cả đều bình thường, lại nhìn về phía ngoài cửa sổ, không nghĩ tới sắc trời đã sáng, chuyện này trôi qua quá nhanh.

– Ngươi nhìn thử xem ta hiện tại, có ai có thể nhận ra không?

Thân thể Bạch Linh lập tức hóa thành một con chuột, toàn thân trắng nõn, nếu không nhìn kỹ có khi sẽ tưởng đây là một con chuột nhỏ thật. Mà trên người này không có bất kỳ khí tức nào tiết ra ngoài, chỉ có một mùi hương nhàn nhạt tỏa ra.

– Không nhận ra được.

Lục Lâm Thiên rất là kinh ngạc, khí tức của Bạch Linh không ngờ lại có thể thu liễm sâu tới như vậy. Một tia khí tức cũng không tiết ra ngoài, nếu như hắn nhìn thấy lần đầu, cũng tuyệt đối không nhìn ra đây là Cửu Vĩ Yêu Hồ đại danh lừng lẫy.

– Chỉ cần không phải gặp phải cường giả Linh Tôn hoặc và Vũ Tôn là không ai có thể nhìn ra ta được.

Bạch Linh nói.

– Hôm nay dường như là ngày xuất phát.

Lục Lâm Thiên nói. Trong sơn mạch Vân Dương, trên ngọn núi chủ phong sáng sớm hôm nay đã có không ít người tụ tập trên sân. Mà người có thể đứng ở trên sân này ngoại trừ hộ pháp ra cũng chỉ có các đệ tử thân truyền và trưởng lão mà thôi.

– Lâm Thiên, hôm nay sư phụ sẽ đi theo cổ vũ cho con, con nhất định phải tiến vào top ba, giúp Vân Dương Tông ta kiếm lại chút mặt mũi.

Trên lưng Lam Ngọc Lang Ưng, Vũ Ngọc Tiền nói. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng đã ngồi ở trên lưng Lam Ngọc Lang Ưng đang cùng với Vũ Ngọc Tiền đi tới chủ phong Vân Dương Tông.

– Sư phụ, đệ tử sẽ tận lực.

Lục Lâm Thiên nói, mà trên vai Lục Lâm Thiên lúc này bên trái có Tiểu Long đang xoay quanh, bên phái thì có Bạch Linh Cửu Vĩ Yêu Hồ đang thu nhỏ lại thân thể. Dáng vẻ như vậy đương nhiên Vũ Ngọc Tiền sẽ không nhìn ra thân phận Cửu Vĩ Yêu Hồ của Bạch Linh.

Mà Thiên Sí Tuyết Sư và Huyết Tích Dịch, Lục Lâm Thiên chỉ có thể thu vào Không gian thú nang.

Trên ngọn núi cao nhất, Lam Ngọc Lang Ưng xoay quanh bầu trời, hai người Lục Lâm Thiên và Vũ Ngọc Tiền đã đáp xuống sân rộng.

– Tham kiến Vũ trưởng lão.

Chúng hộ pháp hành lễ, Vũ Ngọc Tiền khẽ gật đầu, tiếu ý trên mặt dạt dào, gần đây đệ tử hắn chính là danh nhân trong Vân Dương Tông, người làm sư phụ như hắn vô hình trung mặt mũi cũng tăng lớn, hiện tại trong toàn bộ Vân Dương Tông không ai dám bảo hắn làm hư đồ đệ nữa.

– Lục Lâm Thiên, lúc này để xem trong chúng ta ai đạt được thành tích cao hơn.

Một thân ảnh cao ngất xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên, y phục trắng toát, khí đột bất phàm, chính là Khuất Đao Tuyệt.

– Tốt, chúng ta lại so một lần.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, sau khi đột phá Vũ Tướng Lục Lâm Thiên cũng không còn sợ Khuất Đao Tuyệt nữa.

– Lục Lâm Thiên, lần này phải biểu hiện thật tốt, Vân Dương Tông phải dựa vào năm người các ngươi rồi.

Một đạo thanh âm truyền tới, đó chính là sư phụ của Khuất Đao Tuyệt, tu vi đã đạt tới trình tự Vũ Vương, Dương trưởng lão.

– Lục Lâm Thiên, ta xem trọng ngươi, cố gắng lên.

Một đạo thân ảnh khác cũng xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên, chính là Tạ trưởng lão, sư phụ của Lục Vô Song.

Chương 515: Đến thiên kiếm thành (1)

– Đệ tử ra mắt Tạ trưởng lão, Dương trưởng lão, đệ tử nhất định sẽ cố gắng.

Lục Lâm Thiên nói, trong tầm mắt hắn lúc này vô cùng ngoài ý muốn khi nhìn thấy Lục Vô Song.

– Vũ trưởng lão, đệ tử của ngươi gần đây càng ngày càng mạnh, ngươi dạy dỗ đệ tử quả thật mát tay nha.

Nhìn thấy Vũ trưởng lão, mấy trưởng lão khác mỉm cười đi tới.

– Đâu có, đều do Lâm Thiên nhà ta tự mình nỗ lực.

Vũ Ngọc Tiền hiếm khi khiêm tốn nở nụ cười, trong lòng vô cùng hưởng thụ.

Sưu.

Một đầu yêu thú cực lớn xoay quanh mà tới, lập tức ba đạo thân ảnh đáp xuống, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn lại, trong nháy mắt bắn ra hàn ý. Người tới không phải là ai khác mà chính là Triệu Vô Cực của Triệu gia, còn có Triệu Kình Hải và Triệu Kình Thiên. Lục Lâm Thiên cũng biết Triệu Kình Hải này cũng là một trong năm đệ tử tham gia đại hội Tam tông Tứ môn.

Nhìn Lục Lâm Thiên sắc mặt ba người Triệu gia lúc này có chút bất định.

Rống.

Một tiếng rống lớn truyền đến, lúc này một đầu yêu thú lớn xuất hiện, thân thể của nó chừng trăm thước khiến cho người ta kinh ngạc, quanh thân được bao phủ bởi một lớp lông màu vàng, tỏa ra quang mang chói mắt giống như hoàng kim vậy.

Khí tức của đầu yêu thú này vô cùng cường hãn, dưới cánh, không gian trực tiếp tạo ra kình phong cường hãn, hình thể như chim ưng, có lợi trảo, mỏ nhọn sắc bén, cặp mắt giống như đao mang.

– Kim Sí Yêu Ưng.

Nhìn đầu yêu thú phi hành khổng lồ trên bầu trời này, trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng khiếp sợ. Kim Sí Yêu Ưng không giống như những yêu thú phi hành bình thường khác. Ngoài trình độ huyết mạch không dưới Nghịch Lân Yêu Bằng ra, mà điều khiến cho Lục Lâm Thiên khiếp sợ chính là đẳng cấp của Kim Sí Yêu Ưng này so với Nghịch Lân Yêu Bằng còn mạnh hơn không ít, tuyệt đối đã đạt tới lục giai.

Yêu thú tọa kỵ đạt tới Lục giai, đây là điều khó mà có được, chỉ là tọa kỵ mà có thực lực Vũ Suất.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía sau lưng Kim Sí Yêu Ưng, lúc này còn có hai đầu yêu thú phi hành tứ giai khác, khí tức cũng không kém. Trên lưng hai đầu yêu thú phi hành tứ giai này có hơn mười đệ tử đạt tới Vũ Phách của Vân Dương Tông.

– Tham kiến tông chủ.

Đạo thân ảnh trên lưng Kim Sí Yêu Ưng nhảy xuống, chúng trưởng lão, hộ pháp, đệ tử nhanh chóng hành lễ. Người tới chính là Vân Khiếu Thiên và Vân Hồng Lăng, cuối cùng chính là Hàn Phong và Đồng Phàn.

– Chư vị trưởng lão, hộ pháp, chúng ta cũng nên xuất phát thôi. Đại hội Tam tông Tứ môn lần này chúng ta không thể có một chút sai lầm nào cả.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên quét qua đám người.

– Tông chủ sư đệ, lần này Vân Dương Tông ta không phải là không có cơ hội, nhất định có thể tiến vào top ba.

Vũ Ngọc Tiền trưởng lão cường hắc hắc, đối với đồ đệ bảo bối của mình hắn vô cùng tự tin.

– Sư huynh, chỉ mong như lời huynh nói.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười nói, ánh mắt dường như vô ý rơi vào trên người Lục Lâm Thiên, chỉ có Lục Lâm Thiên biết, tông chủ Vân Khiếu Thiên đang nhắc nhở hắn về điều kiện của hai người.

– Được rồi, những trưởng lão và hộ pháp tham dự đại hội Tam tông Tứ môn nhanh chóng xuất phát thôi. Chúng ta phải đi tới thành Thiên Kiếm, những trưởng lão và hộ pháp còn lại, gần đây phải chú ý công việc trong tông nhiều hơn một chút.

Vân Khiếu Thiên nói xong, thân ảnh khẽ nhảy lên, chân khí quanh người run run, không gian dường như gấp khúc, trong nháy mắt đáp xuống lưng Kim Sí Yêu Ưng trên bầu trời.

Sưu.

Mấy đạo thân ảnh khác lập tức nhảy lên cao, trong bầu trời xuất hiện vô số yêu thú phi hành, từng đạo thân ảnh đáp xuống lưng yêu thú phi hành của mình. Lục Lâm Thiên đưa mắt quét qua thì thấy, Dương trưởng lão, Tạ trưởng lão, Tống trưởng lão lúc này đều ngồi trên lưng yêu thú phi hành của mình. Đó đều là yêu thú đạt tới ngũ giai, huyết mạch cũng không kém đầu Lam Ngọc Yêu Ưng của sư phụ Vũ Ngọc Tiền.

Mà mấy người hộ pháp và bốn người Triệu Kình Thiên, Triệu Kình Hải, Hàn Phong, Đồng Phàn cũng đáp xuống lưng Kim Sí Yêu Ưng, cũng không nhìn thấy thân ảnh của Đại hộ pháp và Triệu Vô Cực.

– Vũ trưởng lão, đệ tử có thể ngồi trên tọa ky của ngài được không?

Một bóng hình xinh đẹp xuất hiện bên người Vũ Ngọc Tiền chính là Lục Vô Song.

Đôi mắt xinh đẹp của Lục Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên mỉm cười, xem ra nàng cũng muốn đi tới thành Thiên Kiếm.

– Đương nhiên không thành vấn đề.

Vũ Ngọc Tiền cười hắc hắc, quan hệ giữa Lục Vô Song và đệ tử của hắn, hắn cũng đã nghe nói qua, yêu ai yêu cả đường đi, hắn cũng đối với Lục Vô Song không tồi, lần trước gặp nàng hắn còn len lén đưa cho nàng một bộ vũ kỹ Hoàng cấp cao giai, còn dặn nàng không được nói cho ai biết.

– Tạ ơn Vũ trưởng lão.

Lục Vô Song khẽ cười nói.

– Sư thúc, con cũng muốn ngồi trên Lam Ngọc Lang Ưng của người.

Một thanh âm nũng nịu truyền tới, một thân ảnh xinh đẹp xuất hiện bên người Vũ Ngọc Tiền, không phải là Vân Hồng Lăng thì còn có thể là ai.

– Cái này, hắc hắc, được rồi, ba người các ngươi ngồi trên Lam Ngọc Lang Ưng đi, ta sang ngồi bên Kim Sí Yêu Ưng.

Vũ Ngọc Tiền cười hắc hắc, nhìn Lục Lâm Thiên và Lục Vô Song, lại nhìn Vân Hồng Lăng, sau khi nói xong liền rời khỏi lưng Lam Ngọc Lang Ưng rồi thả người đáp xuống lưng Kim Sí Yêu Ưng, cái bóng đèn này hắn không làm nổi.

– Vô Song tỷ, muội muốn ngồi cùng hai người. Hì hì.

Vân Hồng Lăng cười hì hì, nhanh chóng đi tới bên người Lục Vô Song.

– Đi thôi.

Lục Vô Song nhẹ nhàng cười nói.

Lục Lâm Thiên cười khổ một chút, cũng lập tức ngồi xuống lưng Lam Ngọc Lang Ưng, hai nàng nhìn nhau cười, chân khí khẽ run rồi lập tức nhảy lên lưng Lam Ngọc Lang Ưng.

– Xuất phát.

Thanh âm Vân Khiếu Thiên quanh quẩn trong không trung, đủ để rơi vào trong tai mỗi người, tổng cộng có bảy đầu yêu thú, lúc này tất cả đều giương cánh lên rồi phóng đi, Kim Sí Yêu Ưng đi đầu, tốc độ cũng là nhanh nhất.

– Lúc này nhất định có thể nhìn thấy không ít cường giả.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua những người đi tham dự đại hội Tam tông Tứ môn, trong lòng không khỏi cảm thán một chút. Sơn môn như Vân Dương Tông, tông chủ Vân Khiếu Thiên tự mình đi trước, còn có trưởng lão tu vi Vũ Vương đi theo, lại còn Tạ trưởng lão, Tạ trưởng lão, còn có sư phụ Vũ Ngọc Tiền, tổng cộng là bốn vị trưởng lão. Hai người tu vi Vũ Vương, hai cường giả Vũ Suất, hơn nữa còn sáu vị hộ pháp đều có tu vi Vũ Tướng, còn có hai mươi mốt đệ tử Vũ Phách, cỗ thực lực này tuyệt đối rất mạnh, chủ yếu chính là hai cường giả Vũ Suất và hai cường giả Vũ Vương.

Thực lực Vân Dương Tông mạnh như vậy, Lục Lâm Thiên suy đoán những sơn môn khác trong tam tông Tứ môn cũng tuyệt không thấp, đại hội Tam tông Tứ môn này được coi là nơi hội tụ của những cường giả chân chính.

– Tiểu tặc, sao ngươi lại mang theo một đầu yêu thú nhỏ này, không phải lại là một yêu thú kinh khủng như Tiểu Long đó chứ?

Trên lưng Lam Ngọc Lang Ưng, nhìn thấy bản thể của Bạch Linh trên vai Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng vô cùng hiếu kỳ hỏi.

Chương 516: Đến thiên kiếm thành (2)

– Hắc hắc.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, cũng không nghĩ tới Vân Hồng Lăng lại chú ý tới Bạch Linh như vậy, hắn nói:

– Vô Song, sao tỷ cũng tới đây?

– Sao nào? Không muốn ta đi sao?

Lục Vô Song mở miệng cười khẽ, đôi mắt đẹp nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Đại hội Tam tông Tứ môn, tuy rằng chỉ có năm đệ tử tham gia, thế nhưng đề phòng vạn nhất có đệ tử không thể tham gia, cho nên mới mang theo nhiều đệ tử như vậy. Thực lực của ta so với mấy người yếu hơn, thế nhưng ta cầu xin sư phụ cho đi theo muốn mở mang kiến thức một phen, sư phụ luôn sủng ái ta, cho nên ta mới có thể tham gia.

– Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Tỷ có thể đi là được rồi, miễn cho Hồng Lăng khi dễ đệ.

– Tiểu tặc, ta khi dễ ngươi lúc nào?

Vân Hồng Lăng lập tức phản bác, cái miệng nhỏ nhắn không phục chu lên.

– Được rồi Hồng Lăng, tông chủ và chư vị trưởng lão đều ở đây.

Lục Vô Song nhẹ nhàng cười nói.

– Hồng Lăng, lần đại hội Tam tông Tứ môn lần này tổ chứ ở thành Thiên Kiếm sao.

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Đúng vậy.

Vân Hồng Lăng gật đầu nói:

– Đại hội Tam tông Tứ môn mỗi năm đều thay phiên tổ chức tại một sơn môn khác nhau, năm trước là Địa Linh môn, lần này là Thiên Kiếm môn. Thành Thiên Kiếm chính là sơn môn của Thiên Kiếm môn, từ Vân Dương Tông chúng ta đi qua cũng mất hơn một tháng, khoảng cách cũng không gần.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, Thiên Kiếm môn, đây cũng là một trong những quái vật lớn trong Tam tông Tứ môn nha. Đoán chừng thực lực cũng tuyệt đối không kém Vân Dương Tông là bao, quái vật lớn như vậy, không biết khi nào Phi Linh môn mới có thể đạt được tới bước này.

Lam Ngọc Lang Ưng nhanh chóng phi hành khiến cho không gian gợn sóng, hai mắt Bạch Linh vẫn hiếu kỳ nhìn về phía trước, có vẻ cực kỳ hưng phấn. Sau khi rời khỏi mật địa, đây là lần đầu tiên nàng rời khỏi ngọn núi của Lục Lâm Thiên, bình thường nhiều nhất cũng chỉ di chuyển chung quanh ngọn núi mà thôi.

Trên lưng những yêu thú phi hành khác, mọi người sau một lát tiến vào trạng thái tu luyện, một tháng sau mới tới thành Thiên Kiếm, đây cũng không phải là thời gian ngắn, cho nên mọi người chỉ có thể tu luyện mới không cảm giác được thời gian dài như vậy.

Nhìn chăm chú vào dãy núi nguy nga trước mắt, trên đỉnh núi có tuyết bao phủ, lúc này cũng đã vào đầu mùa xuân, đám tuyết này đã bắt đầu hòa tan.

Cảnh tượng trước mặt nhanh chóng trôi qua, một lát sau Lục Lâm Thiên cũng khoanh chân ngồi trên lưng Lam Ngọc Lang Ưng bắt đất tu luyện, tuy rằng bình thường tốc độ tu luyện của hắn chậm rãi, thế nhưng cũng có tác dụng củng cố tu vi. Sau một lần đột phá Lục Lâm Thiên đều củng cố tu vi một phen mới dám tiếp tục đột phá. Một lát sau, hai mắt của Lục Lâm Thiên nhắm chặt, cũng tiến vào trong trạng thái tu luyện.

Thành Thiên Kiếm ở phương bắc của đại lục Linh Vũ, mà nhắc tới thành Thiên Kiếm, trên cơ bản không có bao nhiêu Linh giả và Vũ giả trên đại lục Linh Vũ không biết, bởi vì thành Thiên Kiếm là nơi đặt chân của Thiên Kiếm môn, bốn phía chung quanh thành Thiên Kiếm đều là địa bàn của Thiên Kiếm môn.

Trên địa bàn của Thiên Kiếm môn có không ít thế lực, những thế lực này đều dựa vào Thiên Kiếm môn mà sinh tồn. Những thế lực này đều đưa con em mình vào Thiên Kiếm Tông, nếu như có thể làm đệ tử cũng đã làm cho gia tộc vẻ vang rồi, còn nếu như có thể trở thành đệ tử thân truyền thì càng không phải nói.

Thiên Kiếm môn, quái vật lớn như vậy đứng sừng sững, đệ tử trong môn cũng là hạng người có thiên phú cực cao, đặc biệt là đệ tử thân truyền, cả đám đều là tồn tại giống như long phượng trong loài người.

Lần này, đại hội Tam tông Tứ môn tổ chức tại thành Thiên Kiếm, mấy tháng trước đã có không ít Vũ giả, Linh giả tiến vào. Càng gần thời gian diễn ra đại hội Tam tông Tứ môn thì nhân số tiến vào thành Thiên Kiếm càng thêm nhiều.

Mà bởi vì đại hội Tam tông Tứ môn lần này diễn ra ở thành Thiên Kiếm, nên thành Thiên Kiếm một năm trước đó đã bắt đầu chuẩn bị. Đầu tiên là kiến tạo một vũ đài lớn trong thành Thiên Kiếm, chu vi xây thêm không ít kiến trúc.

Thời gian chậm rãi trôi qua, tại một chỗ khác, trên bầu trời có bảy đầu yêu thú khổng lồ đang nhanh chóng bay đi, bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được khí lưu chung quanh đôi cánh của chúng, trên lưng yêu thú cón hơn mười người đang nhắm mắt tu luyện.

Phù.

Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí trong cơ thể rồi đình chỉ tu luyện, hai mắt mở ra, ánh mắt thâm thúy mà sáng sủa giống như ngôi sao.

– Còn sớm sao?

Nhìn không trung, Lục Lâm Thiên lại lấy ra một viên yêu đan nhét vào trong miệng, lại bắt đầu tu luyện.

Thân thể to lớn của Lam Ngọc Lang Ưng trong nháy mắt lướt qua giữa không trung. Mà trong bảy đầu yêu thú phi hành, tốc độ của Kim Sỉ Yêu Ưng không thể nghi ngờ là nhanh nhất.

Trong lúc tu luyện, thời gian qua cực kỳ nhanh chóng. Cách mấy ngày Lục Lâm Thiên lại bỏ vào trong miệng một viên yêu đan. Dù sao đi nữa yêu đan trên người hắn cũng nhiều, Lục Lâm Thiên cũng không sợ lãng phí. Bốn viên yêu đan đối với tu vi Vũ Tướng mà nói, khả năng cung cấp năng lượng nói theo cách tương đối thì không nhỏ cũng không ít.

Liên tiếp dùng hai khỏa yêu đan tứ giai, Lục Lâm Thiên không ngừng luyện hóa chuyển thành chân khí tinh thuần, thế nhưng tu vi cũng chỉ kéo lên từ Vũ Tướng nhất trọng sơ kỳ lên trung kỳ mà thôi.

Cũng không biết qua bao lâu, đôi mắt nhắm chặt của Lục Lâm Thiên lần thứ hai mở ra, trong tai vang lên thanh âm của Vân Khiếu Thiên:

– Mọi người chú ý, chúng ta sắp tới thành Thiên Kiếm, đây đã là địa bàn của Thiên Kiếm môn rồi.

– Sắp tới rồi sao?

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi, trong lòng cũng xuất hiện lửa nóng, đại hội Tam tông Tứ môn, nơi cường giả tập hợp. Nếu như có thể tiến vào top ba có lẽ cũng được coi là người nổi bật trong lớp trẻ của toàn bộ đại lục.

– Tiểu tặc, chúng ta sắp tới rồi. Đại hội Tam tông Tứ môn lần này không biết thực lực đệ tử trẻ tuổi của những sơn môn khác ra sao. Ta rất muốn tìm hiểu một phen.

Trên mặt Vân Hồng Lăng có chút hưng phấn.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước, phía sau, chỉ thấy một dãy núi liên miên, ở giữa có kiến trúc vô bờ, trong lúc bất tri bất giác mùa đông đã qua, trên dãy núi phía trước hiện lên màu xanh tươi tốt, tỏa ra sinh cơ nồng đậm, cây cối đã bắt đầu nảy mầm phát triển.

– Lâm Thiên, lần đại hội Tam tông Tứ môn này đệ phải cẩn thận một chút, trong những sơn môn khác không có ai là kẻ yếu cả.

Lục Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Đệ sẽ chú ý, đệ cũng không phải là dạng người lỗ mãng.

Lục Lâm Thiên đáp, ánh mắt thâm tình nhìn Lục Vô Song, đại hội Tam tông Tứ môn này hắn phải chú ý cẩn thận mới được.

– Mau nhìn, hẳn là chúng ta tới rồi.

Vân Hồng Lăng nhanh chóng nói.

Phía xa xa, lúc này xuất hiện một mảnh kiến trúc liên miên, diện tích vô cùng lớn.

Chương 517: Cổ Phong trưởng lão (1)

Bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được, trong kiến trúc mênh mông này cũng có khoảng cách vô cùng xa, cũng có thể thấy được một vũ đài nguy nga xuất hiện phía xa, trên đó dường như có một vật chỉ thẳng trời cao giống như cột tụ vậy.

Sưu Sưu.

Trong lúc Lục Lâm Thiên không ngừng đánh giá phía trước thì chung quanh cũng có không ít yêu thú đang bay về phía trước. Từ khí tức có thể nhìn thấy, dường như cũng không yếu, hẳn là đang đi về phía thành Thiên Kiếm.

Trong chốc lát một thành thị như ẩn như hiện xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên.

Sưu sưu.

Một đám khí tức cường hãn phóng lên cao, đồng thời mấy đạo thanh âm quanh quẩn giữa không trung.

– Vân Dương Tông đại giá quang lâm, đón tiếp chậm trễ mong Vân tông chủ thứ tội.

– Cổ Phong trưởng lão khách khí rồi, đã lâu không gặp, ngươi vẫn mạnh khỏe chứ?

Thanh âm của Vân Khiếu Thiên quanh quẩn trong không trung.

Thanh âm vừa dứt, phía trước xuất hiện mấy điểm đen vọt tới, vô số yêu thú phi hành xuất hiện, trên lưng đầu yêu thú phi hành đầu tiên, có một thân ảnh màu xám đang đứng đó.

Người này tuổi chừng lục tuần, mái tóc trên đầu trắng xóa, khuôn mặt mang đến cho người nhìn vào cảm giác tang thương, trên mặt có nhiều nếp nhăn giống như vết kiếm vậy.

Mà phía sau lão giả này còn còn một thanh kiếm. Trên thanh kiếm không có bất kỳ vật trang trí nào, chỉ dùng một khối vải màu xám trắng bao chung quanh khiến cho người ta có cảm giác cổ xưa.

Phía sau lão giả lúc này còn có ba đầu yêu thú khổng lồ, trên lưng có hơn mười thanh niên, sau lưng bọn họ đều có trường kiếm khí tức đều đạt tới Vũ Phách và Vũ Tướng.

– Khí tức thật mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên nhất thời cảm thán. Vị lão giả tóc trắng kia tuy rằng khí tức đã được thu liễm lại, thế nhưng vô hình trung lại tỏa ra chung quanh khiến cho Lục Lâm Thiên không khó phát hiện ra, người này cũng giống như Vân Khiếu Thiên, Dương trưởng lão đều là cường giả Vũ Vương.

Mà đầu yêu thú dưới chân vị trưởng lão tóc trắng này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi kinh ngạc. Đây cũng là một đầu yêu thú phi hành lục giai, cả người màu xanh, bộ lông không nhiễm lấy một hạt bụi, dáng vẻ giống sói, thế nhưng trên đỉnh đầu lại có một cái sừng.

– Ngọc Bích yêu Lang.

Tuy rằng Lục Lâm Thiên chưa từng gặp loại yêu thú này thế nhưng cũng nhận ra được. Yêu thú hệ mộc, huyết mạch cực mạnh không dưới Kim Sí Yêu Ưng.

– Tham kiến vân tông chủ và chư vị trưởng lão.

Phía sau lão giả tóc trắng, hơn mười Vũ Tướng và Vũ Phách đồng thanh nói, tiếng nói quanh quẩn giữa không trung.

– Mời Vân tông chủ đi theo ta.

Lão giả tóc trắng nói, yêu thú phi hành dưới chân lập tức quay đầu rời đi.

– Làm phiền Cổ Phong trưởng lão rồi.

Vân Khiếu Thiên nói, mọi người nhanh chóng tiến về phía trước.

– Khí tức thật mạnh.

Lục Vô Song cũng cảm giác được khí tức của lão giả kia, hai hàng lông mi nhíu lại.

– Vô Song, sau này tỷ cũng có thể đạt được tới đẳng cấp kia.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng cũng thầm nghĩ, có một ngày bản thân hắn cũng sẽ đạt được tới Vũ Vương.

Vô số yêu thú phi hành khổng lồ hóa thành từng đạo tàn ảnh nhanh như thiểm điện quay về phía thành Thiên Kiếm lao đi. Trong chốc lát, kiến trúc phía dưới tạo thành từng đạo tàn ảnh, một kiến trúc to lớn xuất hiện trước mắt mọi người.

– Vân Tông chủ, chúng ta tới rồi, chưởng môn Vi Bang Ngạn của Quy Nguyên Môn, Chu Hoành Viên của Huyền Sơn Môn hôm qua đã tới thành Thiên Kiếm.

Trên bầu trời, lão giả tóc trắng giới thiệu, đầu Ngọc Bích Yêu Lang dẫn đầu đáp xuống phía dưới khiến không khí xung quanh gợn sóng.

– Xem ra ta cũng không tính là tới muộn nha.

Vân Khiếu Thiên nói, Kim Sí Yêu Ưng cũng hạ xuống phía dưới.

Dưới không trung có một sân rộng thật lớn, yêu thú hạ xuống, mọi người lập tức đáp xuống mặt đất.

Khi Lục Lâm Thiên, Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng nhìn về phía trước cũng không khỏi kinh ngạc. Trên mảnh sân rộng trước mắt này diện tích vô cùng lớn, đất đá hợp thành một thể vô cùng nhẵn bóng, thậm chí ngay cả một cái khe cũng không thể nhìn thấy. Mà phía trước sân rộng có một thanh trường kiếm bằng đá cắm xuống. Nhìn qua, thanh kiếm đá này vô cùng dọa người, cao chừng nghìn thước, rộng vài trăm thước. Từ xa nhìn lại giống như một cái trụ sừng sững chọc trời, khiến cho người ta có cảm giác đồ sộ và nguy nga.

Thanh trường kiếm bằng đá này chỉ thẳng trời cao, trên thâm kiếm còn khắc ba chữ rồng bay phượng múa “Thiên Kiếm môn”. Ba chữ cứng cáp có lực khiến cho người ta có cảm giác cổ xưa trong đó, cũng tỏa ra khí phách sắc bén.

– Tham kiến Vân tông chủ, tham kiến chư vị trưởng lão Vân Dương Tông.

Trên sân rộng, lúc này có mấy trăm thanh niên nhanh chóng hành lễ. Cả đám đều mặc khôi giáp, sau lưng cũng có một thanh trường kiếm. Mấy trăm người này đều là Vũ Phách từ nhất trọng đến nhị trọng, một ít người đã tới Vũ Phách tứ trọng.

– Thiên Kiến môn quả nhiên nhân tài đông đúc.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười nói.

– Vân tông chủ nói đùa rồi, mấy đệ tử phía sau tông chủ cũng không kém nha. Thế hệ trẻ của Vân Dương Tông cũng toàn là nhân tài.

Ánh mắt vị Cổ Phong trưởng lão kia đã sớm đảo qua đám người Khuất Đao Tuyệt, Triệu Kình Hải, Hàn Phong, Lục Lâm Thiên, ánh mắt cũng rơi vào người Vân Hồng Lăng rồi nói:

– Chẳng lẽ tiểu nha đầu này là Hồng Lăng sao? Ba loại thuộc tính, hẳn là không còn ai khác.

– Hồng Lăng, mau ra mắt Cổ Phong trưởng lão. Khi con còn bé Cổ Phong trưởng lão từng bế con.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười, quay đầu lại nói với Vân Hồng Lăng.

Vân Hồng Lăng liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi giống như con chim nhỏ tiến tới bên cạnh Vân Khiếu Thiên rồi thi lễ với Cổ Phong trưởng lão.

– Đệ tử tham kiến Cổ Phong trưởng lão.

– Không cần đa lễ, không nghĩ tới chớp mắt đã lớn như vậy rồi. Vũ giả ba hệ, Vũ Tướng nhị trọng, ta nhớ kỹ con còn chưa tới hai mươi tuổi, thiên phú như vậy quả trong ngàn vạn người mới có một.

Cổ Phong trưởng lão kinh ngạc nói.

– Cổ Phong trưởng lão quá khen, trong Thiên Kiếm môn, người có thiên phú như vậy cũng không phải là ít.

Vân Khiếu Thiên nói.

Cổ Phong trưởng lão không trả lời mà khẽ cười nói.

– Vân tông chủ, đây là nơi trung tâm của Thiên Kiếm môn ta, mời đến thành nghỉ ngơi, chúng ta đã sớm sắp xếp chỗ nghỉ ngơi cho các vị rồi.

– Mời Cổ Phong trưởng lão dẫn đường.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Mời.

Vị Cổ Phong trưởng lão lập tức đưa tay ra làm thủ thế rồi lập tức mang theo đám người Vân Dương Tông đi về phía trước.

Lục Lâm Thiên chậm rãi đi theo mọi người, đi qua sân rộng này rồi qua thanh trường kiếm bằng đá rốt cuộc một cửa thành cao mười thước xuất hiện trước mặt mọi người.

Ánh mắt khẽ đảo qua, trước cửa thành này có tới trăm người mặc khôi giáp, sau lưng đeo trường kiếm đang đứng ở đó.

Ánh mắt những người này nhìn về phía trước, quanh thân tỏa ra khí tức cường hãn. Tu vi đều đạt tới Vũ Sư bát trọng, mà lúc này lại phải đi giữ cổng thành.

Đi vào cửa thành, lúc này Lục Lâm Thiên mới phát hiện ra đây là trong thành có thành. Bên ngoài là thành lớn vô biên, mà bên trong thì yên tĩnh hơn nhiều. Trên phương diện kiến trúc thì bên trong đều là đình viện tráng lệ cổ xưa, liếc mắt nhìn qua cũng không biết có bao nhiêu đình viện như vậy.

Chương 518: Cổ Phong trưởng lão (2)

– Đây là nội thành của Thiên Kiếm môn chúng ta, chỉ có đệ tử xuất chúng trong môn mới có thể tiến vào. Chờ sau khi sắp xếp xong xuôi mọi người có thể đi ra ngoại thành mua sắm, ngoại thành vô cùng náo nhiệt.

Cổ Phong trưởng lão nói, dường như đang quảng cáo với mọi người.

– Vân tông chủ, chư vị Vân Dương Tông, mọi người sẽ ở lại nơi này. Nơi này gần đây mới sửa chữa xong, nếu như có yêu cầu khác, hoặc là có chỗ không chu toàn xin mọi người thông cảm.

Một lát sau, trước một đình viện khổng lồ, Cổ Phong trưởng lão nói với Vân Khiếu Thiên.

Đình viện này không nhỏ, từ bên ngoài nhìn vào, chỉ là sân bên ngoài đình viện cũng chừng vài trăm thước, vừa nhìn là biết mới sửa chưa không lâu, trang trí cực kỳ tinh xảo khiến cho nhìn vào lòng người cũng cảm thấy thoải mái.

– Cổ Phong trưởng lão khách khí rồi, ở đây rất tốt.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Chư vị một đường ăn gió nằm sương tới đây, vậy thì trước tiên nghỉ ngơi một lát. Ngày mai chính là đại hội Tam tông Tứ môn, hai ngày nay chưởng môn chúng ta đều bận rộn về chuyện sắp xếp đại hội Tam tông Tứ môn cho nên không thể tự mình tới đây nghênh tiếp Vân tông chủ, mong Vân tông chủ thứ lỗi.

Cổ Phong trưởng lão nói.

– Cổ Phong trưởng lão khách khí rồi, thay ta chuyển lời cho chưởng môn các vị. Ngay mai chúng ta gặp lại, nếu như có quấy rầy, mong các vị thông cảm.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Vậy thì ta xin cáo từ, trong đình viện có nha hoàn, mọi việc chư vị có thể phân phó cho bọn họ.

Vị trưởng lão Cổ Phong kia sau khi thi lễ với Vân Khiếu Thiên rồi lập tức rời đi.

– Mọi người vào đi.

Vân Khiếu Thiên nói rồi dẫn đầu đoàn người tiên vào trong đình viện.

Bên trong đình viện mọi thứ đều vô cùng tao nhã, cửa vào có không ít cây xanh còn có hoa tươi, vừa nhìn đã biết Thiên Kiếm môn đã phí không ít tâm tư vào chuyện này.

Trong đình viện, sau hành lang dài chính là phòng khách, bốn phía có thêm hơn mười gian phòng, hơn mười nha hoàn đã đi ra hành lễ với mọi người.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên dưới sự dẫn đường của một nha hoàn đã đi vào một gian phòng. Trong gian phòng này bố trí vô cùng tao nhã, tuy rằng không tráng lệ thế nhưng vô cùng thoải mái.

Đối với căn phòng này, Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn.

– Hôm nay trong thành Thiên Kiếm này có không ít cường giả nhỉ.

Đóng cửa phòng, Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh lập tức nhảy lên trên giường rồi nói.

– Đây chính là Thiên Kiếm môn, là một trong Tam tông Tứ môn, cường giả đương nhiên rất nhiều.

– Không nghĩ tới trong nhân loại lại có nhiều cường giả tới như vậy.

Bạch Linh nói.

– Tiểu tặc, cha ta gọi ngươi ra đại sảnh một chuyến.

Ngay lúc này thanh âm của Vân Hồng Lăng vang lên bên ngoài căn phòng.

– Bạch Linh, nàng và Tiểu Long nghỉ ngơi trong phòng đi. Ta đi một chút sẽ trở lại.

Lục Lâm Thiên nói xong, đóng cửa phòng rồi lập tức rời đi. Trước căn phòng, thân ảnh màu đen hiện lên đường cong linh lung đã dứng chờ hắn. Mà lúc này Lục Vô Song cũng ở bên cạnh Vân Hồng Lăng.

– Hồng Lăng. Tông chủ gọi ta có chuyện gì vậy?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Hẳn là chuyện liên quan tới đại hội Tam tông Tứ môn ngày mai.

Vân Hồng Lăng nói.

Ba người lập tức đi tới đại sảnh, trên đường đi gặp phải Triệu Kình Hải và Triệu Kình Thiên, hai huynh đệ này nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt bắn ra hàn mang.

Đối với hai người này, Lục Lâm Thiên hiện tại hoàn toàn không để trong lòng. Muốn giết hai người này, nói thật cũng không phải rất khó, nếu như có cơ hội, hắn hạ thủ cũng không muộn. Mà hiện giờ cũng không tiện.

Lục Lâm Thiên vẫn vô cùng nghi hoặc câu nói cuối cùng của Độc Cô Cảnh Văn trước khi rời đi. Nàng nói Lục gia và Triệu gia không đơn giản như vẻ bề ngoài, còn nói bảo vật trong Lục gia hắn nhất định phải thu lấy.

Bảo vật của Lục gia, Lục Lâm Thiên cũng không biết nó là cái gì, dường như trong trí nhớ của hắn Lục gia cho tới bây giờ dường như cũng không có bảo vật gì, lẽ nào trong này còn có bí mật gì đó mà hắn không biết? Mà hết thảy, hiện tại hắn cũng không biết đáp án.

– Lục Lâm Thiên, ngày mai chính là đại hội Tam tông Tứ môn, đến lúc đó chúng ta nhìn xem ai có thành tích cao hơn.

Trên hành lang, thân ảnh Khuất Đao Tuyệt xuất hiện, thân hình cao ngất kia bắn ra sự tự tin.

– Hắc hắc, nếu như ngươi thua vậy thì phải mời ta uống rượu.

Lục Lâm Thiên nói.

– Tốt, không say không về.

Khuất Đao Tuyệt cười nói.

– Không uống rượu có được không? Ta uống vào choáng váng hết đầu.

Vân Hồng Lăng nói.

– Ha ha.

Khuất Đao Tuyệt cười ha hả nói:

– Lần trước không phải muội uống vô cùng hăng hái sao?

– Hừ.

Nghe thấy đám người Lục Lâm Thiên và Khuất Đao tuyệt cười nói với nhau, hai huynh đệ Triệu Kình Thiên và Triệu Kình Hải không khỏi hừ nhẹ một tiếng.

Mọi người đi vào đại điện, trong đại điện lúc này có hơn mười cái ghế. Lúc này đã có bốn vị trưởng lão còn có tông chủ Vân Khiếu Thiên, số hộ pháp còn lại đều ở đó. Hàn Phong, Đồng Phàn cũng có trong đó, về phần những đệ tử khác thì không có mặt.

– Tham kiến tông chủ, chư vị trưởng lão.

Mọi người hành lễ.

– Đều ngồi xuống đi.

Vân Khiếu Thiên nói, sau khi mọi người ngồi vào chỗ của mình, thủ ấn trong tay Vân Khiếu Thiên biến đổi, lập tức bày ra một đạo quang tráo bao phủ trong đại điện.

– Được rồi, gọi mọi người tới đây là muốn nói với những đệ tử tham dự đại hội Tam tông Tứ môn một chút.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên nhìn vào mọi người nói:

– Vân Hồng Lăng, Triệu Kình Hải, Hàn Phong, Khuất Đao Tuyệt, Lục Lâm Thiên, năm người các ngươi lần này nhất định phải đem toàn lực, nếu như lần này Vân Dương Tông ta không tiến vào top ba, hậu quả như thế nào hẳn các ngươi cũng đã biết. Vì vậy, các ngươi nhất định phải dốc toàn lực.

– Đệ tử biết rồi.

Năm người đáp.

– Dương trưởng lão, ngươi nói với bọn chúng một chút quy củ của đại hội Tam tông Tứ môn đi.

Vân Khiếu Thiên nói với Dương trưởng lão bên người.

– Năm người các ngươi nghe ta nói là được rồi, dựa theo quy củ những năm trước, đại hội Tam tông Tứ môn mỗi một tông môn sẽ phái ra năm người tham dự. Vì vậy những đệ tử Tam tông Tứ môn tham gia đại hội cũng có ba mươi lăm người, thế nhưng cũng không phải là toàn bộ.

Dương trưởng lão nói tiếp:

– Dựa theo quy củ, đại hội Tam tông Tứ môn là chuyện tình của Tam tông Tứ môn chúng ta. Nhưng từ lâu trước kia, trên đại hội Tam tông Tứ môn cho phép đệ tử trẻ tuổi thế lực khác tới tham gia, mà năm trước cũng không ít đệ tử thế lực khác tới tham gia đại hội Tam tông Tứ môn.

– Lại có việc này sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, như thế thì khó khăn hơn nhiều, hắn còn tưởng rằng chỉ có đệ tử của Tam tông Tứ môn tham gia thôi.

– Vì vậy, các ngươi nhất định không thể sơ ý, năm trước, cũng có không ít đệ tử thế lực khác đạt được thành tích xa xỉ.

Dương trưởng lão nói.

Nhìn năm đệ tử tham dự đại hội Tam tông Tứ môn, Dương trưởng lão lại tiếp tục nói:

– Nhân số tham dự đại hội Tam tông Tứ môn không ít, để công bằng cho nên tổng cộng có thời gian sáu ngày, nếu như không có người bị loại trực tiếp mỗi ngày đều có trận đấu, đánh bại đối thủ của mình là thắng lợi. Nếu thua thì trước top năm, đại hội sẽ ban thưởng cho các ngươi một bộ vũ kỹ Huyền cấp.

Chương 519: Chỗ tốt của quán quân

– Chẳng lẽ còn có đặt cược sao?

Lục Lâm Thiên không nhịn được mà mở miệng hỏi.

– Không sai.

Dương trưởng lão mỉm cười nói:

– Những đệ tử từng tham dự đại hội Tam tông tứ môn, nếu như thua trong năm vòng đầu sẽ mất cho đối phương một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, nếu như vận khí của ngươi không tốt thua trong tay một Linh giả vậy thì trong tông sẽ trả thay cho ngươi một bộ Linh kỹ Huyền cấp sơ giai. Đây cũng là quy củ do đại hội Tam tông Tứ môn truyền xuống. Mà những thế lực bên ngoài, nếu như muốn báo danh tham dự đại hội Tam tông Tứ môn cũng vậy, đều phải giao ra một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai là có thể tham gia. Nếu như bị thua vũ kỹ sẽ không còn, nếu như thắng thì có thể lấy được một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

– Hắc hắc, Dương trưởng lão, vậy thì những vũ kỹ Huyền cấp sơ giai thắng được này sẽ quy về trong tông hay cho chính mình?

Lục Lâm Thiên lập tức cười hắc hắc hỏi. Cái này liên quan tới thân gia nha, vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, quả thực vô cùng tiện nghi.

– Về các ngươi, trong tông sẽ không thu vũ kỹ các ngươi thắng được. Nếu như các ngươi có bản lĩnh tiến vào top năm thì có thể thắng được ba bộ vũ kỹ Huyền cấp, nếu như các ngươi không có bản lĩnh thì sẽ liên lụy tông môn phải trả cho các ngươi một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

Vân Khiếu Thiên mở miệng nói, ánh mắt dường như vô ý nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi lập tức nói tiếp:

– Căn cứ vào quy củ đại hội Tam tông Tứ môn, nếu như các ngươi có thể đoạt được quán quân thì mỗi một sơn môn khác trong Tam tông Tứ môn sẽ ban cho ngươi một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, còn có ba khỏa đan dược ngũ phẩm cao giai. Nói cách khác, nếu như trong các ngươi ai có thể đoạt được quán quân thì tổng cộng thu được mười bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, lại thêm mười tám khỏa đan dược ngũ phẩm cao giia.

– Mười bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, mười tám khỏa đan dược ngũ phẩm cao giai.

Lúc này Lục Lâm Thiên không nhịn được hít sâu một hơi, vô cùng kinh người, một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai cũng đã là vô giá, về phần đan dược ngũ phẩm cao giai, giá trị của nó cũng đã trên nghìn vạn kim tệ một viên, gia thân của những tông môn này quả thực không phải là bình thường.

– Tông chủ, vậy thì thứ hai và thứ ba thì sao?

Lục Lâm Thiên nhanh chóng hỏi.

– Không có, chỉ có quán quân mới có. Đây chỉ là thưởng cho đệ tử đạt quán quân mà thôi, mà Tam tông Tứ môn chúng ta cũng có tiền đặt cược khác đó chính là vô luận một tông nào, nếu như năm lần liên tục không có đệ tử tiến vào top ba, vậy thì phải giao cho mỗi môn phái khác ba bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, đồng thời cũng mất cho mỗi môn phái năm khỏa đan dược thất phẩm, mà Vân Dương Tông chúng ta bốn lần trước cũng không có đệ tử tiến vào top ba.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên đảo qua năm đệ tử tham dự đại hội Tam tông Tứ môn rồi nói.

Nghe Vân Khiếu Thiên nói vậy, sắc mặt bốn vị trưởng lão và mấy vị hộ pháp không khỏi trầm trọng. Nếu như Vân Dương Tông thua nữa, bọn họ thân là trưởng lão và hộ pháp của Vân Dương Tông trên mặt cũng không có ánh sáng.

– Nếu như có thể chiếm được quán quân thì giàu to rồi.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng nghĩ tới chỗ tốt mà quán quân có thể đạt được. Trong lòng không khỏi thầm nghĩ, vị trí quán quân này chỉ sợ cũng không dễ dàng đạt được, dù sao hiện tại hắn cũng chỉ là Vũ Tướng nhất trọng mà thôi.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, nếu như hắn tu luyện sớm ba năm, cho dù là hai năm, thực lực hiện tại của hắn cũng không chỉ dừng lại ở Vũ Tướng nhất trọng. Thế nhưng đổ thừa mình cất bước quá muộn thì không được. Đám đệ tử trong Tam tông Tứ môn này đều được bồi dưỡng từ nhỏ, hắn mới tu luyện ba năm, bảo hắn lấy được quán quân quả thực vô cùng khó khăn.

– Được rồi, ta tiếp tục nói chút quy tắc của đại hội Tam tông Tứ môn cho các ngươi nghe một chút. Ngày mai bắt đầu rồi cho nên các ngươi chú ý một chút.

Dương trưởng lão dưới sự đồng ý của Vân Khiếu Thiên lập tức nói tiếp:

– Đại hội tổng cộng có sáu ngày, dựa theo nhân số năm trước mà đoán, tổng cộng sẽ có năm mươi đến sáu mươi người tham gia. Ngoại trừ đệ tử Tam tông Tứ môn chúng ta ra những thế lực khác khác sẽ phái người tham dự. Mười mấy người còn lại này thậm chí sẽ có người đến từ thành Ma Vân và Cổ Vực, thiên phú và thực lực không dưới các ngươi, cho nên ngàn vạn lần không thể sơ ý.

Dưới sự giảng giải của Dương trưởng lão, Lục Lâm Thiên hiểu được đại hội Tam tông Tứ môn này diễn ra trong vòng sáu ngày. Ngày đầu tiên tiến hành rút thăm đấu, đến lúc đó nhân số sẽ giảm đi cũng chỉ có hai mươi mấy người thắng mà thôi. Mà ngày thứ hai lại tiếp tục rút thăm đấu, đến lúc đó chỉ còn lại mười mấy người. Ngày thứ ba cũng như vậy, đến lúc đó không còn đủ mười người. Ngày thứ tư tiếp tục rút thăm đấu, mặc kệ có bao nhiêu người, đến lúc đó cũng chỉ cón ba người khi tới ngày thứu năm. Mà ba người này cũng là ba người tỏng top ba đại hội.

Mà trong bốn ngày này, mỗi người trên cơ bản đều đấu một trận, đủ công bằng. Nếu như một ngày đấu mấy trận mà nói, tiêu hao cũng không theo kịp. Nếu như trong trận đấu hai vũ giả cùng cấp với nhau, một người bị tiêu hao không còn, một người không bị tiêu hao đấu với nhau, vậy thì vô cùng bất lợi.

Trong ngày thứ năm từ ba người chọn ra hai người đấu với nhau.

Người thắng trong ngày thứ sau sẽ đấu với người còn lại tranh đoạt vị trí quán quân. Quán quân thu được phần thưởng là một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai từ mỗi một môn phái khác, còn năm khỏa đan dược ngũ phẩm cao giai.

Sau khi giảng giải những điều này, Vân Khiếu Thiên lại nói năm người nên chú ý một chút. Lúc này Vân Dương Tông không thể thua nữa, nếu như không có đệ tử tiến vào top ba, không chỉ là thua một chút vũ kỹ và đan dược, quan trọng là mặt mũi, danh tiếng của Vân Dương Tông cũng bị đả kích lớn, sau này đi ra ngoài cũng khó ngẩng mặt lên được.

Sau một canh giờ mọi người mới tản đi. Mà năm người tham dự đại hội Tam tông Tứ môn lần này cả đám đều xoa tay không ngừng. Mặc kệ thế nào, coi như là thắng một hồi cũng có thể nhận được một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai nha.

– Vô Song tỷ, chúng ta đi ra ngoài mua sắm một chút. Dù sao đi nữa thời gian cũng vẫn còn sớm.

Ra khỏi đại sảnh, Vân Hồng Lăng nhìn sắc trời lúc này cũng đã qua buổi trưa, nàng nhất thời nổi lên tâm tư muốn ra ngoài mua sắm.

– Tốt, ta cũng muốn đi ra ngoài xem thành Thiên Kiếm này rốt cuộc náo nhiệt như thế nào.

Đôi mắt xinh đẹp của Lục Vô Song sáng ngời, đối với việc đi dạo phố này, nữ nhân nào mà không có hứng thú.

– Hì hì, tiểu tặc, ngươi đi cùng chúng ta.

Vân Hồng Lăng đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Ta…

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Ta không đi đâu.

Nữ nhân đi dạo phố, Lục Lâm Thiên hắn không có hứng thú đi cùng, đây là đi làm khổ sai cho bọn họ mà.

Chương 520: Trên đường đi gặp đùa giỡn (1)

– Không được, ngươi phải theo ta và Vô Song tỷ.

Vân Hồng Lăng tay phải lôi kéo Lục Lâm Thiên tay trái lôi kéo Lục Vô Song, nhanh chóng đi ra bên ngoài.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cũng chỉ có thể đi theo hai người tiến về ngoại thành thành Thiên Kiếm mua sắm.

Trong hành lang ngoài đại sảnh lúc này có hai đạo thân ảnh xuất hiện ở đó chính là Vân Khiếu Thiên và Tạ trưởng lão.

– Tông chủ, Hồng Lăng và Vô Song đều có quan hệ không cạn với Lục Lâm Thiên, lẽ nào người cũng đồng ý cho Hồng Lăng…

Tạ trưởng lão nhìn về phía Vân Khiếu Thiên, ý tứ rất rõ ràng, Hồng Lăng dù sao cũng là tiểu thư của Vân Dương Tông, nếu như cùng người khác thờ một chồng cũng không tốt lắm.

– Ài.

Vân Khiếu Thiên thở dài nói:

– Lục Lâm Thiên tiểu tử này đâu chỉ có Vô Song, tuy rằng trong lòng ta không muốn Hồng Lăng như vậy. Thế nhưng chuyện của thanh niên ta cũng không quản nhiều. Chỉ cần tiểu tử này sau này không khi dễ Hồng Lăng ta cũng không có ý kiến, tùy thanh niên bọn chúng đi thôi.

– Nói vậy Tông chủ đồng ý rồi?

Tạ trưởng lão ngạc nhiên hỏi.

– Vậy không thì thế nào? Tiểu tử Lục Lâm Thiên này ta muốn quản cũng không quản được. Những đệ tử cùng lứa trong Vân Dương Tông Hồng Lăng nhà ta cũng không nhìn vào mắt, ta cũng không có biện pháp.

Vân Dương Tông lạnh nhạt nói, trong mắt hiện lên thâm ý mà thường nhân khó có thể thấy được.

Lục Lâm Thiên theo hai nàng rời khỏi đình viện lập tức đi ra khỏi nội thành thành Thiên Kiếm, dưới sự dẫn đường của một đệ tử Thiên Kiếm Tông, đi thẳng vào trong thành.

Đi qua một con đường không ngắn, trong tai ba người lập tức xuất hiện âm thanh ầm ĩ, một con đường xuất hiện trong tầm mắt ba người. Trên đường lúc này người người tấp nập, tiếng động lớn phô thiên cái địa từ trong đó truyền ra, quanh quẩn trong không gian.

– Đó là thành Thiên Kiếm sao?

Nhìn con đường lớn này, Lục Lâm Thiên cũng có chút ngoài ý muốn, người trên đường quả thực nhiều nha, lúc này trên đường tràn ngập người đi lại.

Lục Lâm Thiên cũng không biết, thành Thiên Kiếm hiện giờ càng gần ngày đại hội Tam tông Tứ môn lưu lượng người cũng ngày càng kinh khủng, không chỉ có ban ngày. Coi như là buổi tối tiếng động lớn cũng xôn xao rung trời, nhân khẩu trong thành Thiên Kiếm hiện tại so với bình thường đã hơn gấp mười lần.

Mà theo dòng người tiến vào, trong thành Thiên Kiếm cũng có không ít hạng người hỗn tạp, coi như là thế lực của Thiên Kiếm môn khổng lồ thế nhưng cũng vô pháp quản lý được những người tam lưu cửu giáo này. Đương nhiên đám người nãy cũng không dám đi trêu chọc Thiên Kiếm môn.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên cũng đã kiến thức được nhân khí của thành Thiên Kiếm này. Nơi nơi đều là ngươi, trái phải con đường có vô số cửu hàng, bên ngoài còn có không ít thương nhân vỉa hè, vô cùng náo nhiệt. Cũng có không ít người mặc y phục quái dị. Từ trong miệng Lục Vô Song thì Lục Lâm Thiên mới biết những người mặc y phục quái dị này đề là một ít người dị tộc, thậm chí là nửa dã nhân vô cùng khó chọc, nếu như chọc vào bọn chúng, bọn chúng sẽ liều mạng với ngươi.

Đi theo hai nàng, ba người tới đường cái, sau đó tốc độ chậm lại nhàn nhã dạo chơi trên đường. Hai nàng đi vào trong đường, đặc biệt là Vân Hồng Lăng dường như cái gì cũng tò mò không ngừng chạy qua chạy lại giữa các cửa hàng và sạp vỉa hè, thỉnh thoảng thấy vật mới lạ cũng không quản là thứ gì liền lập tức mua.

Cùng hai nàng đi dạo phố, Lục Lâm Thiên cũng đánh giá toàn bộ thành Thiên Kiếm, kiến trúc liên miên không ngừng, thành Thiên Kiếm này so với thành Quỷ Vũ trong Cổ Cực quả thực còn lớn hơn rất nhiều, giống như là mênh mông vô bờ. Là một đại thành to lớn tới mức khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi sợ hãi than.

Mà có lẽ bởi vì Thiên Kiếm môn cho nên Lục Lâm Thiên thấy không ít cửa hàng buôn bán kiếm, mà trong dòng người vũ giả cầm kiếm cũng chiếm đại đa số.

Thỉnh thoảng trên đường cái còn có một ít đệ tử mặc khôi giáp của Thiên Kiếm môn đi tuần tra, cả đều đều thống nhất đeo kiếm sau lưng.

Trên đường cái, các con đường nhỏ cắt ngang nối với nhau giống như là một mạng nhện. Quy mô rộng lớn khiến cho hắn không khỏi sợ hãi than. Lục Lâm Thiên tỉ mỉ quan sát mới phát hiện ra tài liệu Thiên Kiếm môn xây thành không ngờ đều là một loại nham thạch cực kỳ khó tìm kiếm, loại nham thạch này vô cùng cứng rắn, ngay cả Vũ Sư cũng khó có thể đánh nát. Ngay cả con đường trên mặt đất cũng là do loại nham thạch này làm ra. Loại nham thạch này tuy rằng không phải thứ trân quý gì, thế nhưng đây không phải là một số lượng nhỏ. Tìm nhiều nham thạch như vậy để xây thành tuyệt đối không phải là một chuyện dễ dàng.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than đồng thời cũng nhìn kỹ trong đám người tấp nập này thực sự dạng người nào cũng có, có vẻ vô cùng hỗn loạn. Có không ít người thực lực cũng không tệ lắm, xen lẫn trong đám người có không ít Vũ Phách và Linh giả.

Nhìn đám đệ tử Thiên Kiếm môn thi thoảng tuần tra trên đường, Lục Lâm Thiên nhíu mày, dạng người nào cũng có, chỉ sợ gần đây trong thành Thiên Kiếm cũng không quá thái bình. Tuy rằng thực lực của Thiên Kiếm môn rất mạnh, thế nhưng cũng không thể ngăn chặn hết được đám người tam lưu cửu giáo này.

Chỗ nào có người chỗ đó sẽ có hỗn loạn, giống như là địa phương có ánh sáng thì sẽ có bóng tối, nơi này có đủ loại người muốn không hỗn loạn cũng khó.

Chỉ là Lục Lâm Thiên cũng không bất ngờ cho lắm. Trong Cổ Vực vô cùng hỗn loạn. Trong xương cốt của hắn cũng vô cùng thích sự hỗn loạn này, chỉ sợ rằng trong thành Thiên Kiếm này cho dù có hỗn loạn thế nào cũng bị Thiên Kiếm môn áp chế, cũng không thể hỗn loạn thêm được nữa.

Mà trong Cổ Vực kia mới thực sự là hỗn loạn, tất cả đều không có quy tắc, tất cả dùng thực lực nói chuyện. Mục tiêu của bản thân hắn cũng chỉ có thể thích hợp với Cổ Vực mà thôi.

Trong đầu hai nàng lúc này đương nhiên sẽ không suy nghĩ giống Lục Lâm Thiên, không ngừng xuyên qua các cửa hàng, các gì hiếu kỳ đều muốn đi nhìn một chút.

Lúc này hai nàng cũng đã hấp dẫn không ít ánh mắt nhìn vào mình, hai nàng đều là nữ tử tuyệt mỹ khuynh thành. Lục Vô Song thanh nhã cao quý, Vân Hồng Lăng khả ái mang theo mê hoặc, nữ tử như vậy xuất hiện trên đường sẽ có mấy người nhịn được, hai nàng cũng không phải là thứ mà mấy nữ tử bình thường trên đường có thể so sánh.

Một lát sau, cảm giác có nhiều ánh mắt nhìn vào mình, Lục Vô Song có chút không được tự nhiên, sắc mặt sa sầm, ánh mắt mang theo hàn ý nhìn về phía trước, nhất thời khiến cho vô số ánh mắt không dám nhìn nữa.

– Lâm Thiên, Hồng Lăng, chúng ta đổi một con đường khác đi..

Lục Vô Song cảm giác chung quanh mình có vô số ánh mắt nhìn vào, đã bắt đầu không muốn đi dạo trên đường nữa.

– Cũng được.

Lục Lâm Thiên nói, hắn khẽ cười khổ một cái, hắn cũng cảm giác được chung quanh có không ít ánh mắt nhìn vào hai nàng. Chuyện này cũng không có biện pháp, ai bảo hai nàng đều có dung mạo khuynh quốc khuynh thành, cái gì mà hồng nhan họa thủy rốt cuộc hắn đã hiểu.

Chương 521: Trên đường đi gặp đùa giỡn (2)

Vân Hồng Lăng cũng không chú ý tới những ánh mắt chung quanh, thế nhưng nhìn thấy hai người muốn đổi sang con đường khác cho nên cũng không có ý kiến gì.

Ba người sau khi đổi sang một con đường khác, con đường này cũng vô cùng tấp nập, trên đường vang lên tiếng rao lớn, tiếng nói chuyện ầm ĩ xôn xao, tất cả mọi âm thanh hội tụ lại quanh quẩn giữa không trung.

Ba người chậm rãi đi trên đường, hai nàng gặp một cửa hàng xiêm y nhanh chóng bỏ lại Lục Lâm Thiên rồi đi vào. Mà Lục Lâm Thiên đối với thứ này cũng không có hứng thú, cũng đi tới cửa hàng buôn bán binh khí và đan dược bên cạnh.

Quy mô cửa hàng này cũng không nhỏ, chừng vài trăm thước, bên trong thứ gì cũng có đầy đủ, đan dược, dược liệu, binh khí, tài liệu luyện khí, vỹ kỹ đều có bán, đủ loại, rực rỡ muôn màu.

Lục Lâm Thiên đi vào khi vực dược liệu thì thấy một cây thất diệp thảo, đây là một loại tài liệu luyện chế đao dược hiếm thấy, Lục Lâm Thiên nhanh chóng mua lấy Thất Diệp Thảo này, lo trước còn hơn lo sau, không chừng lần sau có việc cần dùng tới.

Mà giá trị của Thất Diệp Thảo này cũng không hề rẻ, chín vạn kim tệ, tuy rằng giá trị bất phàm thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không thiếu tiền, cũng không có bao nhiêu do dự, lập tức xuất tiền ra mua.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đi ra khỏi cửa hàng lúc này đã thấy bên ngoài cửa hàng bên cạnh có không ít người vây quanh, từng tiếng cười dâм đãиɠ truyền ra.

– Tiểu cô nương, các người đi đâu vậy, đi bồi chúng ta uống rượu một lát được không.

– Ha ha ha, nữ nhân này quả thực tươi ngon mọng nước, quả thực là mặt hàng cực phẩm, so với đám nữ nhân trong kỹ viện kia còn khá hơn.

– Ta thích, hai vị tiểu thư bồi chúng ta du ngoạn nha.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên sa sầm, nhanh chóng chen vào trong đám ngươi, trong lòng dường như đã đoán được thứ gì đó.

Chen vào trogn đám người, trước mắt Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện hơn mười người vạm vỡ đang ngăn cản trước người hai nàng Lục Vô Song và Vân Hồng Lăng, đám người này toàn thân mặc y phục màu trắng, hai cánh tay lộ ra thoạt nhìn vô cùng mạnh mẽ.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên tối đen, thân ảnh xuất hiện bên người hai nàng.

– Các ngươi cút ngay cho bổn tiểu thư, bằng không bổn tiểu thư sẽ không khách khí với các ngươi.

Thanh âm của Vân Hồng Lăng vang lên.

– Cô nàng này thật ghê gớm, đại gia thích, như thế mới có hương vị.

Vân Hồng Lăng quát lên khiến cho mười mấy đại hán này càng thêm hưng phấn không ngớt từng tiếng cười daˆм tiện truyền ra, vô cùng kiêu ngạo.

– Lâm Thiên.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đến Lục Vô Song nhướng mày rồi lập tức đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đi tới trước người hai nàng rồi hỏi:

– Hai nàng không có việc gì chứ?

– Không có việc gì, nhưng mà đám hỗn đản này quá ghê tởm.

Vân Hồng Lăng khẽ nói, sắc mặt vô cùng tức giận.

Lúc này đám ngươi vây xem chung quanh càng ngày càng nhiều, chỉ cần địa phương nào có người vĩnh viễn không thiếu đám người thích xem náo nhiệt. Nhìn thấy hai vị nữ tử tuyệt sắc bị đùa giỡn chung quanh còn có không ít người lớn tiếng phụ họa, trong đám người cũng không ít người cười lớn.

Điều này khiến cho mười mấy đại hán này càng lớn mật. Lúc này nhìn thấy bên người hai nàng xuất hiện một thanh niên choai choai, cả đám nhíu mày rồi có một đại hán đứng đầu cười nói:

– Hai vị mỹ nhân, hóa ra là yêu thích tiểu tử mặt trắng chưa dứt sữa này nha, không sao ta sẽ chăm sóc cho hắn.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn về phía mười ba đại hán kia, nữ nhân của hắn há có thể để cho những người khác động vào, cho dù có ý nghĩ cũng không được, ánh mắt hắn lạnh lên rồi nói:

– Mỗi người móc một con mắt xuống sau rồi cút cho ta.

Mười ba đại hán này tức thì sửng sốt, đám người vây xem chung quanh cũng vô cùng kinh ngạc, dường như bọn họ cảm thấy Lục Lâm Thiên vô cùng lớn mật.

– Ha ha…

Mười ba đại hán sau khi sửng sốt lập tức nhìn nhau cười phá lên, đại hán dẫn đầu lắc lắc cánh tay nói:

– Tiểu tử chưa dứt sữa này, có lẽ là ngươi nói nhầm rồi, ta cho ngươi một cơ hội nữa, tự mình cắt bỏ đầu lưỡi mình, ta để cho ngươi một con đường sống. Bằng không đại gia ta sẽ chém ngươi thành mười tám khối.

Sưu…

Đại hán này còn chưa nói dứt lời, trong nháy mắt hai tay bưng lấy cổ mình, trong mắt hắn đột nhiên xuất hiện một bàn tay nhanh như thiểm điện đánh tới, hắn còn chưa kịp phản ứng thì đã có một cỗ khí tức nóng bỏng trên cổ, hô hấp khó khăn, một lỗ máu từ sau cổ tuôn ra.

– Không ngờ lại còn lớn lối, vậy thì chết cả đi.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sát khí, vừa nói xong, chân khí dưới chân run lên, vòng xoáy chợt lóe lên, thân ảnh như quỷ mị biến mất tại chỗ.

Sưu Sưu.

Không có mấy người có thể nhìn thấy rõ thân ảnh của Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt mọi người chỉ có thể nhìn thấy những hư ảnh nhưu quỷ mị và một dấu tay nóng bỏng nhanh như thiểm điện xẹt qua không gian tạo thành tiếng xé gió.

– Là cường giả, chạy mau.

Phịch Phịch.

Tiếng động liên tiếp vang lên, ngay khi những đại hán này phục hồi tinh thần lại, sắc mặt tức thì kinh hãi, trên cỗ mỗi người đều có một lỗ máu.

Máu phụt ra là một cỗ thi thể lập tức ngã xuống mặt đất. Trong đám người lúc này có ba đạo thân ảnh ngã xuống, trong mi tâm có một lỗ đen đang tràn ra máu tươi, mà ba người này, đám người chung quanh đều biết, ba người này là ba người vừa rồi tham dự đùa giỡn hai nữ tử tuyệt mỹ kia.

Trên mặt đất lúc này có mười sáu cỗ thi thể, trên mười sáu cỗ thi thể đều có lỗ máu đang tràn ra máu tươi, mười ba đại hán kia không có một ai có thể chạy thoát, có người chạy được chưa tới hai thước đã bị đánh chết.

Nhìn thấy một màn này, đám người chung quanh tức thì kinh hãi, hóa ra thanh niên trẻ tuổi này không ngờ lại là cường giả kinh khủng như vậy, mười sáu người trong nháy mắt đã bị đánh chết.

– Hừ, đây là do các ngươi muốn chết.

Vân Hồng Lăng quát lên một tiếng, trong nháy mắt một cây trường tiên xuất hiện trong tay, tiên ảnh đột nhiên giống như linh xà xuất động bắn về phía trước.

Phanh Phanh.

Âm thanh liên tiếp vang lên, đầu của mấy thi thể kia nhanh chóng chia lìa với thân thể.

Hít.

Mọi người chung quanh không khỏi hít sâu một hơi, hóa ra nữ tử tuyệt mỹ này không ngờ lại độc ác như vậy, mười mấy người này hôm nay vận khí không tốt lắm, không ngờ lại trêu phải hai sát tinh này.

– Được rồi Hồng Lăng, đừng làm tay mình bẩn nữa.

Lục Lâm Thiên thu hồi chân khí, quay sang nhìn Vân Hồng Lăng nói. Ánh mắt nhìn vào đám thi thể khẽ thở ra một hơi, sắc mặt không chút biến hóa. Hai tên Vũ Phách nhất trọng, một tên Vũ Phách nhị trọng, mười mấy Vũ Sư, loại thực lực này hắn muốn giết quá dễ dàng, căn bản không có chút khó khăn nào.

– Hừ, nếu như đây là ở Vân Dương Tông ta nhất định phải tru di cửu tộc bọn chúng.

Vân Hồng Lăng thu hồi trường tiên, giận dữ nói một tiếng.

– Được rồi Hồng Lăng, người cũng đã giết, coi như hết, đừng nóng giận nữa.

Chương 522: Tái ngộ cố nhân

Lục Vô Song mỉm cười, nàng khẽ nhíu mày, giết những người này trong lòng nàng cũng không cảm thấy không đành lòng gì, chỉ là mùi máu tươi này nàng cũng không thích.

Nhìn một màn này, vốn những ánh mắt tham lam nhìn vào thân ảnh hai nàng nhanh chóng rời đi chỗ khác. Trong lòng lạnh lẽo, cũng không dám liếc mắt nhìn hai nàng, bọn họ rất sợ màn trước mắt này sẽ ứng vào bọn họ.

– Trong đại hội Tam tông Tứ môn, ai dám đến gây sự?

Lúc này, đoàn người vội vàng tránh ra một con đường, lúc này có hai mươi mấy ngươi mặc khôi giáp, trên lưng đeo thanh kiếm tiến vào, là đệ tử Thiên Kiếm môn, cả đám nhìn thi thể trên mặt đất rồi nhìn vào ba người Lục Lâm Thiên đang đứng đó.

– Những người này là ba người các ngươi giết?

Một đệ tử có lẽ là đầu lĩnh trong đám người Thiên Kiếm môn đi tới trước mặt ba người Lục Lâm Thiên rồi hỏi. Dường như cảm nhận được ba người khí độ bất phàm, không giống như người bình thường, tuy nhướng mày thế nhưng thái độ vẫn tốt một chút.

– Không sai là chúng ta giết.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói, hắn quan sát thanh niên đệ tử Thiên Kiếm môn này, thực lực Vũ Tướng nhất trọng đã được coi là vô cùng mạnh rồi, phỏng chừng là đệ tử lâu năm của Thiên Kiếm tông, hoặc là người của chấp pháp đội giống như Vân Dương Tông vậy.

– Trong đại hội Tam tông Tứ môn cấm việc giết chóc, các ngươi là ai, mời đi theo chúng ta một chuyến.

Sắc mặt người thanh niên này trầm xuống, nhìn ba người nói.

– Hừ, khá lắm Thiên Kiếm môn.

Vân Hồng Lăng khẽ nói một tiếng, trong nháy mắt móc ra một miếng ngọc bội trên người rồi nói:

– Đường đường là Thiên Kiếm môn, không ngờ để cho bản tiểu thư đi dạo cũng không được yên, chờ sau khi ta gặp chưởng môn nhà các ngươi, ta muốn hỏi một chút, rốt cuộc tại sao thành Thiên Kiếm lại loạn như vậy, Thiên Kiếm môn không biết có phải là một trong Tam tông Tứ môn chúng ta hay không?

– Hóa ra là bằng hữu Vân Dương Tông, quấy rầy tới chư vị quả thực là xin lỗi. Chuyện này nhất định ta sẽ tra ra rõ ràng.

Vị thanh niên đầu lĩnh kia nhìn thấy ngọc bội trong tay Vân Hồng Lăng lập tức hành lễ. Hắn hiểu rõ, trong khoảng thời gian này nhiều người của Tam tông Tứ môn tới đây. Nhìn niên kỷ ba người quá nửa là đệ tử thân truyền tham gia đại hội Tam tông Tứ môn, địa vị so với bọn họ cao hơn cho nên không thể đắc tội được.

Mà trong thành Thiên Kiếm lại để cho những đệ tử Tam tông Tứ môn khác xảy ra chuyện, lại nói thành Thiên Kiếm trị a hỗn loạn cũng sẽ ảnh hưởng lớn tới mặt mũi của Thiên Kiếm môn.

– Các ngươi còn muốn mang ta trở về không?

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt hỏi thanh niên đầu lĩnh.

– Không dám, nếu như ba vị gặp phải chuyện gì không thuận lợi thì có thể tùy thời báo cho chúng ta.

Người thanh niên này đâu còn dám dẫn ba người trở về. Vừa rồi hắn nghe nói tông chủ Vân Dương Tông đã tới Thiên Kiếm môn, nếu như dẫn ba người này trở về, chỉ sợ người xui xẻo là hắn.

– Vậy thì chúng ta đi trước.

Lục Lâm Thiên nói xong mang theo hai nàng chậm rãi rời đi.

– Đây là đám tạp chủng của Thiên Lang bang, truyền lệnh xuống từ giờ trở đi nhìn thấy tên đệ tử Thiên Lang bang nào dám gây sự trong đại hội Tam tông Tứ môn thì giết chết bất luận tội.

Ngay khi ba người Lục Lâm Thiên rời đi, thanh niên đầu lĩnh Thiên Kiếm môn kia cả giận nói.

– Hóa ra ba người kia là người của Vân Dương Tông, phỏng chừng là đệ tử thân truyền tới tham dự đại hội Tam tông Tứ môn. Đám người Thiên Lang bang này quá không may mắn rồi, chọc tới ai không chọc lại chọc tới người Vân Dương Tông.

– Đám người Thiên Lang bang này chết cũng đáng, trong khoảng thời gian này vô cùng ngang ngược, trong thành Thiên Kiếm mà dám làm như vậy, quả thực là muốn chết.

Đám người xem chung quanh không ngừng nghị luận, ánh mắt nhìn về phía bóng lưng ba người Lục Lâm Thiên đều âm thầm may mắn mình không chọc tới ba người kia.

– Hừ, vốn tâm tình cũng không tệ lắm, hiện tại không còn chút tâm tình nào đi dạo nữa.

Vân Hồng Lăng chu miệng, cơn giận còn chưa hết.

– Được rồi Hồng Lăng, người đã chết, muội cũng đừng tức giận nữa.

Lục Vô Song an ủi Vân Hồng Lăng.

– Các nàng thế nào rồi? Có muốn về hay không?

Lục Lâm Thiên nói với hai nàng.

– Vốn ta muốn đi mua sắm một chút, hiện tại lại không có tâm trạng nữa rồi.

Vân Hồng Lăng nói:

– Chúng ta trở về đi, ngày mai chính là đại hội Tam tông Tứ môn, chúng ta cũng nên chuẩn bị một chút. Lần này Vân Dương Tông chúng ta nhất định phải vào top ba.

– Đi thôi.

Lục Lâm Thiên nói, thời gian cũng không sai biệt lắm, ba người cũng nên trở về.

– Di.

Một lát sau, đi qua một con đường, trong đám người nhộn nhịp kia dường như đang quây lại, không biết là đang xem cái gì.

– TIểu tặc, chúng ta qua nhìn chúng, nói không chừng có náo nhiệt nha.

Vân Hồng Lăng vừa rồi không có tâm tình đi dạo phố, lúc này lại lập tức hăng hái nói.

– Cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên còn chưa dứt lời, nha đầu này đã vô cùng hưng phấn vọt lên phía trước.

Lục Lâm Thiên vô cùng bất đắc dĩ, sau khi nhìn Lục Vô Song một cái rồi cũng chỉ có thể lập tức chạy theo.

– Sư muội, muội nhìn xem cái này thế nào? Đây chính là Thiên Niên Tinh Ngọc nha, nếu như để nó dùng làm đồ trang sức, nhất định sẽ rất đẹp.

Trong một cửa hàng bán binh khí đan dược, lúc này có không ít người quây quanh, bởi vì lúc này trong cửa hàng có sự xuất hiện của một nữ tử khiến cho bất luận nam nhân nào nhìn vào cũng phải xịt máu mũi.

Nữ tử này ăn mặc quá mức nóng bỏng, bất luận một nam nhân nào liếc qua cũng không thể rời mắt đi được. Lúc này nữ tử nóng bỏng kia đang ở trong cửa hàng chọn cái gì đó, ngay cả mấy tiểu nhị trong cửa hàng cũng đang ngây người cố gắng để máu mũi mình không chảy ra.

Một thanh niên mặc hoa phục màu trắng đang đi theo bên người nữ tử này, tay cầm một khối tinh ngọc thạch giá trị xa xỉ đang xun xoe không ngớt, hai mắt thi thoảng đảo qua thân hình nóng bỏng của nữ tử này.

– Sư huynh, Thiên Niên Tinh Ngọc này ta không quá thích, chúng ta đi thôi.

Nữ tử nóng bỏng lại không để ý tới con mắt của đám người chung quanh, chậm rãi đi ra ngoài.

– Ồ, ta lại tưởng có gì náo nhiệt, hóa ra là ngắm nữ nhân.

Vân Hồng Lăng chui vào trong đám người lập tức nhìn thấy một nữ tử nóng bóng trong cửa hàng lập tức thất vọng. Thế nhưng ánh mắt cũng phải quét qua người nữ tử này vài lần. Nữ nhân này ăn mặc quả thực khiến cho ngay cả nữ nhân như nàng cũng phải nhìn qua vài lần, vô cùng nóng bỏng a.

– Hồng Lăng, muội cẩn thận một chút, chúng ta trở về.

Lục Vô Song, Lục Lâm Thiên lập tức đi tới bên người Vân Hồng Lăng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lúc này cũng nhìn về phía nữ tử nóng bỏng kia, nhìn nữ tử nóng bỏng này, vẻ mặt Lục Lâm Thiên biến đổi, lẩm bẩm nói:

– Là nàng, Lam Linh sao.

Chỉ thấy nữ tử này mặc một bộ trang phục kỳ lạ, bao phủ toàn thân, thế nhưng bộ ngực trên người thì chỉ bao phủ được có nửa, lộ ra đôi ngọc thỏ cao vút, cũng hiện ra chiếc eo thon nhỏ trắng nõn cực kỳ mềm mại, giống như chỉ cần cố sức một chút sẽ khiến cho nó đứt rời ra vậy.

Chương 523: Hai nàng phân cao thấp

Bước đi của nữ tử này giống như một đầu linh xa không ngừng di chuyển làm hiện ra đường con mềm mại.

Mà phía dưới, chiếc quần bao phủ lấy đôi chân thon dài, bao bọc cái mông tròn vểnh, toàn thân vô cùng nóng bỏng, mê hoặc. Mà ở bên hông nữ tử này còn có một túi da, trên đó có một thanh chủy thủ, càng khiến cho nữ tử này toát ra một cỗ khí thế giống như là một đầu sói mẹ trong rừng rậm vậy.

Khi nhìn thấy nữ tử khiến người ta khôi máu này, Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhận ra, đó chính là Lam Linh khi trước ở trong sơn mạch Vụ Đô.

Lúc này Lam Linh cũng ngẩng đầu lên nhìn về phía Lục Lâm Thiên, nhìn thân ảnh màu xanh kia, trên khuôn mặt kiên nghị luôn mang theo tiếu ý dày đặc, sắc mặt Lam Linh đột nhiên đại biến.

Bốn mắt nhìn nhau, trong sát na chung quanh giống như là tĩnh lặng, cả hai đều nhìn về phía đối phương. Lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên nhớ tới trong sơn mạch Vụ Đô thiếu chút nữa đã bị nữ nhân này giết, trong lòng không khỏi tức giận.

Lục Vô Song và Vân Hồng Lăng vốn định rời đi, thế nhưng lúc này nhìn theo ánh mắt Lục Lâm Thiên thì lập tức thấy hắn và nữ tử kia đang nhìn nhau, Vân Hồng Lăng lập tức chu miệng.

– Đã lâu không gặp, không nghĩ tới hôm nay lại có thể gặp được ngươi.

Lúc này, sắc mặt Lam Linh khẽ biến cũng đã chậm rãi đi tới bên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt không khỏi nhìn vào Lục Vô Song và Vân Hồng Lăng bên người Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt xinh đẹp kia hiện lên sự kinh ngạc.

– Quả thực đã lâu không gặp, quả thực ta còn phải đa tạ nàng.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói, Lục Lâm Thiên cũng không phải loại người tức giận thì lập tức biểu hiện trên mặt. Vì vậy lúc này sắc mặt của hắn cũng không có bao nhiêu biến hóa, huống chi đối phương bước đến chào hỏi trước, quả thực vẫn nên trả lời một câu, chút khí độ đó hắn vẫn phải có.

– Ngươi không sao là tốt rồi, quả thực ta không nghĩ tới ngươi sẽ trộm long chuyển phượng, khiến ta toi công một hồi.

Ánh mắt Lam Linh từ trên người Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng thu lại, ánh mắt lại rơi vào người Lục Lâm Thiên.

– Đây là báo ứng của nàng.

Lục Lâm Thiên nói, cũng chỉ có hắn biết Lam Linh đan nói gì. Cự ly được kéo gần, một mùi hương thơm ngát tràn vào mũi. Lục Lâm Thiên nhìn vào khuôn mặt tinh xảo của Lam Linh, da dẻ mịn màng, lại thêm một cỗ dã tính không thể kiềm chế được. Thế nhưng trong lòng hắn vô cùng hiểu rõ, nữ nhân này chính là độc xà, tuyệt đối không dễ chọc.

– Lâm Thiên, ai vậy, ngươi cũng không giới thiệu cho ta một chút.

Một thanh âm nũng nịu từ trong miệng Vân Hồng Lăng truyền ra, thanh âm ôn nhu, kiều my giống như chim sơn ca hót. Vân Hồng Lăng lập tức thân thiết nắm lấy cánh tay Lục Lâm Thiên, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Lam Linh, ánh mắt này người tinh minh một chút có thể nhìn ra, đây là thị uy.

Lục Lâm Thiên cũng bị thanh âm ôn nhu của Vân Hồng Lăng làm cho hoảng sợ, nữ nhân điêu ngoa này có khi nào trở nên ôn nhu như vậy. Lập tức hắn nhìn vào Vân Hồng Lăng cười khổ, nhất định là bình dấm chua đổ rồi.

Mà lúc này chung quanh càng thêm náo nhiệt, ba nữ tử tuyệt mỹ đứng chung một chỗ, đương nhiên càng hấp dẫn ánh mắt của đại đa số nam nhân.

– Nàng ta là…

Lục Lâm Thiên khẽ cau mày, cũng không biết nên giới thiệu Lam Linh cho Vân Hồng Lăng thế nào. Mà lúc này Lam Linh khẽ mỉm cười, trong ánh mắt có chút dị dạng, khẽ cười nói:

– Ta gọi là Lam Linh, là đệ tử thân truyền của Vạn Thú Tông, cũng là bằng hữu của Lâm Thiên, không biết cô nương là người như thế nào với Lâm Thiên.

– Hóa ra là đệ tử thân truyền của Vạn Thú Tông.

Vân Hồng Lăng lạnh nhạt nói, cũng không đặt vào trong mắt. Nàng đường đường là tiểu thư của Vân Dương Tông, thân phận đương nhiên cao hơn không ít, cái miệng nhỏ nhắn khẽ mỉm cười:

– Ta và Vô Song tỷ đều là hôn thê của Lâm Thiên, chờ tới khi chúng ta thành hôn, ngươi là bằng hữu của Lâm Thiên nhất định phải tới tham gia nha.

Lời này vừa nói ra, Lục Vô Song lập tức sửng sốt rồi nở nụ cười nhợt nhạt, vẫn đứng ở bên cạnh Lục Lâm Thiên không nói gì. Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ liếc mắt nhìn Vân Hồng Lăng, từ lúc nào mà hắn trở thành vị hôn phu của nàng. Tuy rằng quan hệ giữa ba người lúc này trong lòng đều tự mình hiểu rõ, thế nhưng cũng chưa danh chính ngôn thuật. Xem ra nữ nhân này ăn giấm nặng quá, hoàn toàn đổi thành một người khác.

– Lâm Thiên, chúc mừng ngươi, hóa là là hai vị hôn thê.

Lam Linh cười nhợt nhạt, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt có chút dị dạng chợt lóe lên rồi biến mất, nàng nói:

– Ta đi trước, ta vĩnh viễn nhớ kỹ những ngày ta và ngươi sống nương tựa với nhau.

Nói xong, trong mắt Lam Linh hiện lên chút giảo hoạt, cái eo thon kia khẽ lắc một cái chậm rãi rời đi.

– Hừ, tiểu tử, ngươi cùng sư muội ta có quan hệ gì.

Thanh niên mặc hoa phục phía sau Lam Linh đã sớm nhìn Lục Lâm

Thiên không vừa mắt, ánh mắt khẽ đảo qua hai người Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng không muốn rời đi.

Thanh niên này ngay từ đầu nhìn thấy Lục Lâm Thiên và Lam Linh nói chuyện, sắc mặt cực kỳ khó coi, nghe hai người nói chuyện dường như có chút quan hệ, cho nên lúc này trong lòng hắn không vui chút nào.

– Sư huynh, quan hệ giữa ta và Lâm Thiên đã là quá khứ, chúng ta đi thôi.

Lam Linh ngoái đầu lại nói, ánh mắt xinh đẹp cố ý mang theo chút thâm tình nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Sư muội, có phải là tiểu tử này trước đây khi dễ muội không? Nếu như hắn khi dễ muội, sư huynh ta sẽ giúp muội giáo huấn hắn.

Nam tử hoa phục kia ân cần nói, ánh mắt hung hăng nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, một chiêu này của Lam Linh khi còn ở sơn mạch Vụ Đô đã từng thi triển qua. Nàng cố ý để cho thanh niên của Vạn Thú Tông kia ghen, mượn tay đánh mình. Hiện tại đối với người thanh niên mặc y phục màu trắng này cũng vậy.

Lục Lâm Thiên bình tĩnh lại, cũng không đáp lời, hắn không quan tâm.

Chỉ là Lục Lâm Thiên không để ý tới, Vân Hồng Lăng thì không nghĩ vậy, nhìn thấy có người ra oai, nàng lập tức nói:

– Chỉ bằng ngươi cũng muốn động thủ sao?

– Ngươi có ý tứ gì? Lẽ nào ngươi muốn động thủ?

Thanh niên mặc hoa phục màu trắng này tức thì mặt đen lại, dường như không muốn mất mặt trước mặt sư muội, ánh mắt lạnh nhạt nhìn về phía Vân Hồng Lăng.

– Động thủ thì động thủ, ta sợ ngươi sao.

Vân Hồng Lăng cũng không sợ, vẻ mặt trầm xuống.

– Khặc khặc, trước mặt Vạn Thú Tông ta mà dám kiêu ngạo, nếu như không nể mặt ngươi là nữ nhân, hôm nay ngươi nhất định phải chết.

Thanh niên mặc hoa phục màu trắng lạnh nhạt nói một tiếng.

– Ta…

Vân Hồng Lăng đang muốn nói thì bị Lục Lâm Thiên kéo lại, hắn chậm rãi tiến lên rồi nói.

– Ta vốn định mặc kệ ngươi, thế nhưng nữ nhân của ta há có thể để cho ngươi nói chữ chết, hiện tại xin lỗi còn kịp, bằng không.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ lạnh lùng, vốn hắn định không để ý tới, thế nhưng nữ nhân của hắn lại bị người ta uy hiếp như vậy, vậy thì không thể mặc kệ nữa.

Chương 524: Một chiêu đánh bại (1)

– Bằng không cái gì, tiểu tử, ngươi có gan lặp lại lần nữa.

Sắc mặt thanh niên mặc hoa phục trầm xuống, hắn động thủ với nữ nhân cho dù thắng cũng không vinh quang gì. Lúc này nhìn thấy thanh niên áo xanh kia tiến lên, tức thì hung hăng nói.

– Xin lỗi, ta tha cho ngươi. Bằng không ngươi sẽ hối hận.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

– Ha ha, ngươi thì tính là vật gì cũng dám xuất khẩu ngông cuồng.

Thanh niên mặc y phục màu trắng quát lên một tiếng, hàn ý trong mắt bắn về phía người Lục Lâm Thiên, sắc mặt đột nhiên vô cùng khó coi.

Bên này cãi nhau khiến cho ngày càng có nhiều người xúm lại, ánh mắt rơi vào đám người Lục Lâm Thiên.

Mọi người vừa nhìn thấy cảnh này lập tức nghĩ đến nhất định là ân oán tranh giành tình nhân cho nên mới dẫn đến việc động thủ.

– Hừ.

Một tiếng hừ lạnh truyền ra. Ngay khi thanh niên mặc y phục màu trắng kia hừ lên một tiếng, đồng thời chân khí bạo phát, chân khí trong tay run lên, năm ngón tay uốn lượn, một đạo trảo ấn khiến cho không gian gấp khúc nhanh chóng bắn về phía Lục Lâm Thiên. Một tiểu tử xuất khẩu cuồng ngôn, hắn thân là đệ tử thân truyền của Vạn Thú Tông đương nhiên sẽ không để vào trong mắt.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên lạnh lẽo, thực lực của tên thanh niên này hắn đã biết từ trước, tu vi Vũ Tướng nhị trọng, thực lực tuyệt đối bất phàm. Đủ thấy đệ tử của Vạn Thú Tông cũng không phải kẻ tầm thường. Lúc này đối mặt với công kích của người thanh niên này, sắc mặt Lục Lâm Thiên vẫn vô cùng bình tĩnh, Vũ Tướng nhị trọng, hắn cũng không đặt vào trong mắt.

Thủ ấn đột nhiên biến hóa, một đạo Hỏa Ảnh Chỉ cắt ngang không gian mang theo kình phong sắc bén bắn tới trảo ấn của thanh niên mặc y phục màu trắng kia.

Mà lúc này hai nàng Lục Vô Song và Vân Hồng Lăng nhanh chóng lùi lại phía sau. Lục Lâm Thiên xuất thủ các nàng cũng không chút lo lắng, ngay cả Lục Vô Song lúc này sắc mặt cũng không có chút lo lắng nào. Nàng rất rõ ràng, thực lực hiện tại của Lục Lâm Thiên cũng không giống như Lục Lâm Thiên mà ai cũng có thể ăn hiếp trong Lục gia khi trước nữa.

Sưu.

Dưới trảo ấn, chân khí của thanh niên kia run lên, trực tiếp đem Hỏa Ảnh Chỉ của Lục Lâm Thiên chộp vào trong trảo ấn, sắc mặt hắn bỗng nhiên biến đổi, một cỗ nhiệt độ vô cùng kinh khủng trong nháy mắt tràn ngập trảo ấn. Trong nháy mắt toát ra khói trắng nhè nhẹ, một cỗ cảm giác đau nhức truyền tới, sắc mặt thanh niên hoa phục này tức thì âm trầm.

– Hừ.

Hừ lạnh một tiếng, thanh niên mặc y phục màu trắng này thật không ngờ thực lực thanh niên trước mắt này lại mạnh như vậy. Một chiêu khiến cho hắn chịu thiệt thòi, thế nhưng hắn cũng không phải là người bình thường, không ngờ lại cắn răng nhịn xuống.

Tu vi Vũ Tướng nhị trọng, hắn cũng không phải là kẻ yếu, thế nhưng lực công kích này so với một đạo trảo ấn vừa rồi lại cách biệt giống như một trời một vực, lực lượng cuồng bạo bạo phát khiến cho không ít người đứng xem chung quanh nhanh chóng thối lui, sắc mặt đại biến.

Hừ.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên lúc này hiện lên hàn ý, chân khí dưới chân chợt lóe, Phù Quang Lược Ảnh được thi triển, chân khí dưới chân hóa thành vòng xoáy, thân ảnh trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Lúc này bàn tay từ trong ống tay áo hiện ra, một đạo thủ ấn nhanh chóng được tạo ra, đồng thời trong tay hiện lên một đạo quang mang, một cỗ năng lượng phô thiên cái địa thuộc tính thổ nhanh chóng bạo phát, trong nháy mắt hội tụ trong chưởng ấn.

Thanh niên mặc bạch y kia cảm nhận được kình phong sắc bén, trong nháy mắt hoa mắt, sắc mặt đại biến.

Nhưng lúc này, trước mặt thanh niên mặc y phục màu trắng hiện lên một đạo thân ảnh, một đạo chưởng ấn mang theo tàn ảnh phóng lên cao trong nháy mắt hội tụ thành một đạo chưởng ấn, ầm ầm đánh vào chưởng ấn của hắn.

Phanh.

Đột nhiên một tiếng nổ vang lên, thanh niên mặc bạch y bỗng nhiên cảm giác được một cỗ kình khí kinh khủng đột nhiên chạy vào trong cơ thể hắn, đem hắn đánh bay về phía sau, nặng nề rơi vào bức tường cách đó hơn mười thước.

Phanh.

Bức tường cứng rắn lúc này cũng không thừa nhận nổi lực lượng mạnh mẽ này, trong nháy mắt trên bức tường xuất hiện vô số cái khe rồi đất đá đổ ụp xuống người thanh niên mặc bạch y kia.

Khục khục.

Khi thanh niên mặc bạch y từ trên tường rơi xuống, có một tia máu từ trong khóe miệng hắn tràn ra, vẻ mặt không thể tin được mang theo sự kinh hãi. Hắn thật không ngờ, tên thanh niên tuổi còn trẻ này thực lực lại cường hãn tới mức này. Hắn là Vũ Tướng nhị trọng mà đối phương có thể dùng một chiêu đánh hắn bị thương.

Lúc này, đám người đứng xem chung quanh vô cùng kinh hãi. Hai người xuất thủ tạo ra kình phong bắn tứ tung. Mọi người hầu như đều luyện qua võ, đương nhiên vô cùng rõ ràng thực lực hai người này đã tới Vũ Tướng, mà thanh niên áo xanh kia không ngờ có thể dùng một chiêu đánh bay đối phương.

– Di.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Lam Linh lúc này hiện lên sự kinh ngạc. Vốn nàng muốn thử xem thực lực của Lục Lâm Thiên lúc này đã tới đâu, thật không ngờ thực lực của Lục Lâm Thiên lúc này đã mạnh mẽ như vậy, vượt qua sự tưởng tượng của nàng, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên chút dị dạng.

Nhìn ánh mắt mọi người chung quanh, thanh niên mặc bạch y kia dường như vô cùng nhục nhã, huống chi còn có sư muội ở bên cạnh đang nhìn vào.

– Tiểu tử, ta sẽ cho ngươi biết sự lợi hại của ta.

Sắc mặt người thanh niên này trầm xuống, thủ ấn trong tay bắt đầu biến hóa, một cỗ khí tức quỷ dị bắt đầu tuôn ra, khí tức quanh thân dường như trong nháy mắt kéo lên.

– Muốn xuất toàn lực sao?

Lục Lâm Thiên khẽ cau mày, trong lòng hắn hiểu rõ, thực lực mạnh nhất của đệ tử Vạn Thú Tông đều nằm trên người yêu thú, bên người mỗi một đệ tử đều có một đầu yêu thú, có thể không chỉ có một đầu, khi trước Lam Linh có thêm một đầu Liệt Hỏa Yêu Ưng.

– Dừng tay, là ai ở đây gây náo loạn? Chẳng lẽ không đặt Thiên Kiếm môn ta vào mắt sao?

Một tiếng quát truyền đến, động tĩnh của đám người vây xem chung quanh lúc này đã sớm kinh động tới đội tuần tra của Thiên Kiếm môn.

Trong đám người, một đội hai mươi mấy người đệ tử Thiên Kiếm môn mặc khôi giáp, lưng đeo trường kiếm đi tới. Mà vừa vặn, đội tuần tra này chính là đội vừa gặp qua đám người Lục Lâm Thiên không lâu trước đó.

Đám người vây xem đã sớm đứng phía xa nhìn, miễn cho mình liên lụy. Mà thanh niên dẫn đầu đội tuần tra lúc này cũng nhanh chóng nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, hai hàng lông mày hắn nhíu lại, tiến lên nói:

– Hóa ra là bằng hữu Vân Dương Tông, không biết mọi người lại đang gặp phiền phức gì vậy.

– Không có gì, ta chỉ xuất thủ một tên không có mắt mà thôi, ta đi trước.

Lục Lâm Thiên nói, người của Thiên Kiếm môn đến cũng không tiện động thủ. Nếu như động thủ trước mặt Thiên Kiếm môn không thể nghi ngờ là tát cào mặt mũi của Thiên Kiếm môn, loại luyện như thế này vừa lớn vừa nhỏ, thế nhưng rất dễ tạo thành phiền phức cho tông chủ Vân Khiếu Thiên.

– Ba vị đi thong thả.

Đệ tử Thiên Kiếm môn làm sao dám ngăn cản ba người Lục Lâm Thiên cơ chứ.

– Chúng ta đi thôi.

Chương 525: Một chiêu đánh bại (2)

Vân Hồng Lăng nói, vô cùng thân thiết nắm tay Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn về phía Lam Linh, lập tức lôi kéo Lục Lâm Thiên đi.

– Tiểu tử, hóa ra ngươi là người của Vân Dương Tông. Trên đại hội Tam tông Tứ môn ngày mai, ngươi tốt nhất đừng nên gặp phải ta.

Thanh niên mặc bạch y kia thu hồi khí tức rồi quát lớn, hắn cũng biết lúc này không tiện động thủ.

– Ngươi là ai, cũng dám nháo sự trong thành Thiên Kiếm?

Thanh niên của Thiên Kiếm môn nhướng mày, nghe thanh niên mặc bạch y nói vậy dường như lai lịch cũng không nhỏ, hai hàng lông mày nhíu chặt.

– Hừ, thì sao? Ta là người của Vạn Thú Tông, muốn thế nào? Nói đi?

Thanh niên mặc bạch y này móc ra một khối ngọc bối, một bụng đầy tức giận, lúc này lập tức trút lên người đệ tử của Thiên Kiếm môn.

– Hóa ra là bằng hữu Vạn Thú Tông, không có việc gì, các ngươi có thể đi.

Thanh niên này biến sắc, đệ tử thân truyền của Vạn Thú Tông, hắn cũng không dám trêu chọc nha.

– Sư huynh, chúng ta đi thôi.

Lam Linh nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên biến mất lập tức nói với thanh niên bạch y rồi rời đi. Đường cong linh lung khiến cho người ta sôi máu, đôi ngọc thỏ trước ngực vô cùng sinh động không ngừng lắc lư khiến cho mắt mọi người chung quanh không rời.

– A.

Ngoài đoàn người, sau khi ba người đi qua một con đường Lục Lâm Thiên tức thì đau đớn hét to một tiếng, trên canh tay bị Vân Hồng Lăng nhéo một cái, xoay tròn ba trăm sáu mươi độ.

– Tiểu tặc, ngươi nói mau, yêu tinh kia rốt cuộc là ai, có quan hệ gì với ngươi?

Vân Hồng Lăng trừng mắt, giận dữ nhìn về phía Lục Lâm Thiên, giống như là đang thẩm vấn phạm nhân.

– Không có quang hệ, quả thực là không có quang hệ.

Lục Lâm Thiên vuốt cánh tay mình, nhìn vào cánh tay đang sưng đỏ không khỏi thầm nghĩ, nữ nhân này hạ thủ thật độc.

– Không quan hệ sao? Vì sao nàng lại nói câu vĩnh viễn nhớ kỹ? Lại nói tới thời gian nương tựa vào nhau kia? Ta véo, ngươi mau nói thật cho ta.

Vân Hồng Lăng thở phì phì nói.

– Tiểu thư, chúng ta quả thực không có vấn đề gì a. Muốn nói tới quan hệ thì chỉ có cừu oán mà thôi, nữ nhân kia chính là độc xà, sao có thể so sánh được với nàng. Khi trước trong sơn mạch Vụ Đô nữ nhân này đã hạ độc thủ với ta, thiếu chút nữa làm ta mất mạng, nàng nói xem giữa ta với nàng ta có quan hệ hay không?

Lục Lâm Thiên vội vã giải thích, hắn cũng không muốn bị véo nữa.

– Hừ, những lời ngươi nói là sự thật chứ?

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự hoài nghi.

– Được rồi Hòng Lăng, Lâm Thiên sẽ không nói dối đâu.

Lục Vô Song nói.

– Được rồi, ta tin ngươi một lần, nếu như lần sau thấy yêu tinh kia, nếu như ngươi dám liếc mắt nhìn nàng ta, ta sẽ không khách khí với ngươi.

Vân Hồng Lăng hừ một tiếng, ánh mắt lập tức rơi vào cánh tay Lục Lâm Thiên vừa bị mình véo, ôn nhu hỏi:

– Đau không? Ta xoa giúp ngươi.

– Không cần, không đâu.

Lục Lâm Thiên cũng không muốn bị nàng ta véo lần nữa, vội vã đi tới phía sau Lục Vô Song. Vẫn là nha đầu Vô Song ôn nhu, thảo nào cổ nhân từng nói, cưới vợ phải cưới vợ hiền, thực sự là chí lý.

– Sợ cái gì, nếu như lần sau ngươi không trêu hoa ghẹo nghiệt, ta sẽ không véo ngươi. Biểu tỷ Cảnh Văn từng nói với ta, bảo ta trông chừng ngươi đó.

Vân Hồng Lăng mỉm cười, có vẻ vô cùng cao hứng.

– Tiểu nha đầu, ngươi cầm tinh con gì vậy, lần nào cũng đau quá.

Lục Lâm Thiên nghiến răng nghiến lợi thầm nghĩ trong lòng, hắn khẽ cười tà, một cỗ lửa nóng xuất hiện.

Một lát sau, ba người về tới nội thành Thiên Kiếm môn, sau khi đi tới đình viện thì sắc trời đã tối, ba người đều tự mình nghỉ ngơi, trong lòng Lục Lâm Thiên rất muốn đi tới phòng Lục Vô Song, thế nhưng có tông chủ và chư vị trưởng lão ở phụ cận, quả thực có chút bất tiện.

Tới phòng mình, Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh, Tiểu Long hàn huyên vài câu rồi bắt đầu tu luyện.

Buổi tối, màn đêm bao phủ trong thành Thiên Kiếm mênh mông, mặc dù là ban đêm thế nhưng trong thành Thiên Kiếm lại đèn đuốc sáng trưng như ban ngày, cảnh tượng náo nhiệt so với ban này cũng không kém là bao.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi đó, quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang mang màu vàng, ngày mai chính là đại hội Tam tông Tứ môn, Lục Lâm Thiên cũng phải chuẩn bị cho tốt.

Thời gian một đêm nhanh chóng trôi qua, sáng sớm hôm sau, Lục Lâm Thiên đình chỉ tu luyện, hai mắt mở ra, trong mắt bắn ra tinh quang.

Cảm giác chân khí và linh lực tràn đầy trong cơ thể, Lục Lâm Thiên không khỏi có chút chờ mong. Hắn rất muốn biết bản thân mình có thể đi tới được bước kia trên đại hội Tam tông Tứ môn hay không.

Sau khi thu thập một phen, đã người hầu và nha hoàn đưa bữa sáng tới, còn có đồ rửa mặt, tất cả đều được Thiên Kiếm môn an bài thỏa đáng.

Sau khi đi dạo một chút trong đình viện, buổi trưa, Lục Lâm Thiên bị gọi vào trong phòng của tông chủ Vân Khiếu Thiên.

– Tham kiến tông chủ.

Lục Lâm Thiên hành lễ.

– Ngồi đi.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Chuẩn bị như thế nào rồi?

– Cũng ổn hết cả rồi.

Lục Lâm Thiên không chút khách khí ngồi xuống.

– Ta vừa mới nhận được tin tức Tam tông Tứ môn còn lại đều đã tới Thiên Kiếm môn, lần đại hội Tam tông Tứ môn này tổng cộng có năm mươi sáu người tham gia, ngoại trừ Tam tông Tứ môn chúng ta có ba mươi lăm người ra, còn hai mươi mốt người thuộc về những thế lực khác. Trong đó cũng có người của Cổ Vực và thành Ma Vân.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Năm mươi sáu người, hẳn đều là người có thực lực rất mạnh.

Lục Lâm Thiên nói, hắn cũng có chút cảm thán, đây chính là một đại sự vô cùng náo nhiệt trên toàn bộ đại lục nha.

– Đó là đương nhiên, đệ tử trẻ tuổi có thể tới tham gia đại hội Tam tông Tứ môn đều là người nổi bật trong các thế lực lớn. vì vậy ta muốn hỏi ngươi một chút, lần này ngươi nắm chắc được bao nhiêu phần.

Vân Khiếu Thiên có chút ngưng trọng hỏi Lục Lâm Thiên.

– Đệ tử cũng không biết.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, nếu như không thấy thực lực của đám người dự thi, hắn cũng không thể đoán mò được. Huống chi đám người tới tham gia đại hội Tam tông Tứ môn ai cũng có con bài chưa lật của mình, tu vi chỉ là hình thức bên ngoài mà thôi, giống như bản thân hắn vậy, nếu như con bài chưa lật của hắn xuất ra hết thì thực lực cũng sẽ không tương đương như tu vi bề ngoại.

– Cũng đúng.

Vân Khiếu Thiên cười khổ một cái rồi nói:

– Là ta quá sốt ruột rồi, bốn lần liên tiếp Vân Dương Tông chúng ta không có đệ tử tiến vào top ba, ngay cả mấy vị Thái thượng trưởng lão trong tông đối với việc này đều vô cùng coi trọng.

– Đệ tử sẽ cố hết sức.

Lục Lâm Thiên nói, đối với đám người Thái Thượng trưởng lão trong Vân Dương Tông hắn cũng không có bao nhiêu kinh ngạc. Lúc mật địa mở ra, khí tức mấy người kia đã tới mức cực kỳ kinh khủng, đó mới là thực lực chân chính của Vân Dương Tông.

– Lúc này hy vọng của ta cũng chỉ có thể đặt vào người ngươi và Hồng Lăng.

Chương 526: Đại hội khai mạc

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói:

– Lâm Thiên, hiện tại ta muốn bàn chút việc tư với ngươi.

– Ồ, mời tông chủ nói.

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói.

– Chuyện của ngươi và Hồng Lăng tuy rằng lần trước không nói thế nhưng ta cũng biết. Ta cũng chỉ có một đứa con gái là nó, hiện giờ ta muốn chính miệng ngươi nói cho ta biết, ngươi có quyết định thế nào về Hồng Lăng.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên sửng sốt, hắn quả thực không ngờ Vân Khiếu Thiên sẽ hỏi tới chuyện này, trong lòng trầm xuống, nếu bỏ qua thân phận tông chủ Vân Dương Tông của Vân Khiếu Thiên thì chính là nhạc phụ tương lai của hắn. Hắn cũng đã sớm nhận định Hồng Lăng là nữ nhân của mình, chuyện này dù sớm hay muộn hắn cũng phải đối mặt.

– Đệ tử đảm bảo sẽ không để cho Hồng Lăng chịu ủy khuất, về phần những cái khác, đệ tử cũng không bảo đảm được cái gì.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nói, ánh mắt nhìn Vân Khiếu Thiên không có chút tránh né.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Vân Khiếu Thiên không nói gì, cũng không biết hắn đang suy nghĩ gì, lát sau sắc mặt hắn trầm xuống, nói:

– Chuyện thanh niên các ngươi, ta không muốn quản nhiều, thế nhưng hiện tại ta chỉ muốn nói một câu với ngươi, nếu như sau này ngươi để nó phải chịu ủy khuất, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, ngươi hiểu không?

– Đệ tử đa tạ tông chủ thành toàn.

Lục Lâm Thiên đứng dậy lập tức hành lễ. Ý tứ của Vân Khiếu Thiên, Lục Lâm Thiên hắn hiểu, cũng có chút xúc động, vốn hắn còn đang lo lắng Vân Khiếu Thiên sẽ phản đối, xem ra Vân Khiếu Thiên cũng không phải là dạng người cứng nhắc.

– Ngươi đừng cao hứng quá sớm.

Vẻ mặt Vân Khiếu Thiên cứng lại, ánh mắt hiện lên chút giảo hoạt nói:

– Vừa rồi ta chưa nói hết, nếu như muốn ta đáp ứng vậy thì ngươi nhất định phải tiến vào top ba, bằng không, sẽ không bàn tới chuyện này nữa.

– Cái gì?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, không nghĩ tới Vân Khiếu Thiên lại uy hiếp hắn.

– Được rồi, ngươi đi chuẩn bị chút đi, ngày mai đại hội Tam tông Tứ môn sẽ khai mạc sớm.

Vân Khiếu Thiên nói.

Lục Lâm Thiên rời khỏi phòng Vân Khiếu Thiên, khóe miệng hiện lên nụ cười khổ. Xem ra tông chủ Vân Khiếu Thiên này quả thực là người gian xảo, vì để cho hắn toàn lực không ngờ lại dùng uy hiếp dụ dỗ, có thể trở thành người đứng đầu một tông quả nhiên không đơn giản.

Chỉ là lúc này Lục Lâm Thiên cũng muốn đem hết toàn lực, tiến vào top ba hắn sẽ có một cơ hội lấy được Vạn Niên Xích Đồng.

Sau khi trở lại phòng mình, Lục Lâm Thiên lập tức móc ra một viên đan dược tứ phẩm sơ giai ăn vào. Một viên đan dược tứ phẩm sơ giai đối với tu vi Vũ Tướng nhất trọng của Lục Lâm Thiên hiện giờ, một đêm là có thể luyện hóa hết.

Tuy rằng luyện hóa một viên đan dược tứ phẩm sơ giai đối với thực lực hiện tại của hắn mà nói, nếu như muốn đột phá thì quả thực như muối bỏ biển, cũng chỉ có thể tăng cường một chút. Sau khi để Tiểu Long hộ pháp, Lục Lâm Thiên lập tức tiến vào trạng thái tu luyện, một lát sau quanh thân hắn được bao phủ bởi một vòng quang mang màu vàng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, càng tới gần đại hội Tam tông Tứ môn thì người trong thành Thiên Kiếm càng nhiêu hơn, đoàn người đông nghịt, chật ních chen qua những con đường.

Ngày thứ hai, trong nội thành Thiên Kiếm môn, lúc này đã là đầu mùa xuân, khi ánh sáng đầu tiên xuất hiện khiến cho bầu trời xanh thẳm sáng sủa hẳn lên.

Trong thành Thiên Kiếm thi thoảng có cơn gió thổi qua, tiếng náo nhiệt cũng truyền đi xa hơn.

Ngày này, từ lúc sáng sớm so với ngày thường càng thêm náo nhiệt, bởi vì đại hội Tam tông Tứ môn mười lăm năm một lần hôm nay khai mạc.

Đại hội Tam tông Tứ môn mười lăm năm một lần hầu như là việc trọng đại của toàn bộ đại lục. Sáng sớm, trên đường cái đã xuất hiện rất nhiều vũ giả. Nhìn kỹ cũng có thể thấy trong đoàn người lúc này có một ít Linh giả lẫn ở trong đó, thế nhưng số lượng Linh giả cũng không nhiều.

Mà mọi người hiện tại đều đi về một phía, đó là quảng trường của thành Thiên Kiếm. Đó chính là sân đấu của đại hội Tam tông Tứ môn ngày hôm nay. Nửa tháng trước, quảng trưởng kia đã bị Thiên Kiếm môn phong tỏa, chỉ có ngày hôm nay mới mở ra.

Bằng không mọi người đã sớm đi chọn vị trí tốt từ mấy ngày trước rồi.

Sau khi mặt trời lên không bao lâu, trên con đường vô cùng náo nhiệt, không ít người mở cửa hàng trên đường đều đóng cửa hàng của mình lại, trực tiếp chạy tới quảng trời.

Chỉ có một ít cửa hàng hôm nay sinh ý lại vô cùng tốt, đó chính là cửa hàng đặt cược. Không biết những cửa hàng này từ đâu lấy được tu liệu những thí sinh dự thi, tổng cộng là năm mươi sáu ngươi, bắt đầu nhận đặt cược ai có thể tiến vào vòng tiếp theo.

Đồng thời cũng có thể dự đoán duy nhất một người ai có thể tiến vào top năm, top ba, hoặc là quán quân. Đương nhiên tỷ lệ đặt cũng mỗi ngày sẽ biến hóa thêm. Mà những người dự thi còn chưa xuất thủ qua cho nên cũng khiến cho đại bộ phận người không dám mua.

Loại cửa hàng đặt cược này rất nhiều, hầu như trên mỗi con đường đều có, liên quan cũng vô cùng lớn. Cho nên muốn mở loại cửa hàng này cũng phải có quan hệ với Thiên Kiếm môn làm hậu trường. Bằng không tại sao đại hội Tam tông Tứ môn còn chưa bắt đầu đã có tư liệu những người dự thi, lại biết rõ chi tiết từng người như vậy.

Không ít người ham mê cá cược lập tức đặt cược sau đó vội vã đi tới quảng trường. Hôm nay chính là đại hội Tam tông Tứ môn nha, thậm chí có thể nói là ngày những nhân tài kiệt xuất trẻ tuổi trên đại lục đấu với nhau, điều này khiến cho mọi người vô cùng có hứng thú. Mọi người đều muốn biết giữa bọn họ và đệ tử do Tam tông Tứ môn bồi dưỡng ra rốt cuộc có bao nhiêu chênh lệch. Đệ tử Tam tông Tứ môn bồi dưỡng ra có phải đều có thiên phú, thực lực kinh người như lời đồn hay không.

Mà bình thường, mọi người muốn nhìn thấy đám đệ tử thân truyền Tam tông Tứ môn, đặc biệt là những đệ tử đứng đầu lại vô cùng khó.

Trong lòng mọi người đều biết, những đệ tử tham dự đại hội Tam tông Tứ môn lần này sau đó trong sơn môn đều có tiền đồ vô lượng. Địa vị sau này không phải là hộ pháp thì chính là trưởng lão. Hộ pháp và trưởng lão trong Tam tông Tứ môn, so với bên ngoài thì cao hơn không biết bao nhiêu lần.

Mà đại hội Tam tông Tứ môn, chưởng môn Tam tông Tứ môn trên cơ bản đều tham gia, còn những trưởng lão trong những sơn môn, đồng thời còn có thể thấy chưởng môn và tông chủ Tam tông Tứ môn, loại rầm rộ bậc này cũng chỉ có đại hội Tam tông Tứ môn mười lăm năm một lần mới có cơ hội.

Không ít người mấy tháng trước vô cùng trông ngóng. Chỉ cần nghe danh chưởng môn, tông chủ các phái trong Tam tông Tứ môn đều là cường giả tổng thập đại cường giả trên đại lục cũng khiến cho mọi người vô cùng chờ mong.

Phù.

Khi ngoài cửa sổ có ánh sáng đầu tiên chiếu vào, Lục Lâm Thiên khẽ thở ra một ngụm trọc khí từ đan điền. Một đêm luyện hóa một viên yêu đan tứ giai sơ kỳ, lúc này Lục Lâm Thiên cũng cảm giác tu vi của hắn đã đạt tới Vũ Tướng nhất trọng trung kỳ.

Chương 527: Thiên Kiếm môn (1)

Tuy rằng đẳng cấp không có tiến bộ quá lớn, thế nhưng trên phương diện thực lực, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, thực lực của hắn đã tăng cường không ít.

Mở hai mắt, tinh quang trong mắt hiện lên, khẽ vặn người một cái, cảm giác chân khí và linh lực tràn đầy trong cơ thể, Lục Lâm Thiên khẽ cười một tiếng, lúc này Tiểu Long và Bạch Linh cũng đình chỉ tu luyện.

– Bạch Linh, đại hội Tam tông Tứ môn nàng có muốn tới xem hay không?

Lục Lâm Thiên nói với Bạch Linh.

– Đương nhiên phải tới xem rồi.

Bạch Linh đáp.

– Lão đại, hôm nay huynh phải cố gắng lên.

Tiểu Long lắc lư cái đầu rồi nói.

Một lát sau, trong đại sảnh, chúng trưởng lão, hộ pháp Vân Dương Tông đã có mặt. Lục Lâm Thiên đi tới đại điện lúc này Vân Hồng Lăng, Hàn Phong, Triệu Kình Hải, còn có Khuất Đao Tuyệt đều đã có mặt trong đại sảnh.

– Lâm Thiên, hôm nay cẩn thận một chút, không thể sơ ý.

Nhìn thấy đồ đệ bảo bối của mình tới, Vũ Ngọc Tiền nhanh chóng đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Đệ tử sẽ chú ý.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

– Lục Lâm Thiên trận đầu này hôm nay, chúng ta thi xem ai giành chiến thắng trước.

Khuất Đao Tuyệt mỉm cười nói.

– Tốt.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Năm đệ tử dự thi, các ngươi đã chuẩn bị xong chưa.

Thanh âm của Vân Khiếu Thiên từ bên trong truyền ra, lúc thanh âm biến mất thì thân ảnh Vân Khiếu Thiên đã tới đại sảnh.

– Chúng đệ tử đã chuẩn bị sẵn sàng.

Năm người gật đầu đáp.

– Vậy chúng ta đi thôi, bên ngoài có người tới đón chúng ta rồi.

Vân Khiếu Thiên nói.

Mọi người đi ra đại sảnh, trên bầu trời lúc này có một đầu yêu thú phi hành đang bay xoay quanh. Đầu yêu thú phi hành này to chừng hai trăm thước, giống như chim ưng, khí tức đạt tới tứ giai.

Một lão giả áo xám đứng trên lưng yêu thú phi hành này, nhanh chóng xuất hiện trước mặt mọi người Vân Dương Tông, đáp xuống đất thế nhưng một góc áo cũng không tung bay.

– Cường giả Vũ Suất.

Cảm giác khí tức người này, Lục Lâm Thiên không khó nhìn ra người này là cường giả tu vi Vũ Suất, khí tức không dưới Tạ trưởng lão và Tống trưởng lão.

– Tham kiến Vân tông chủ và chư vị trưởng lão.

Lão giả áo xám đi tới trước mặt Vân Khiếu Thiên rồi thi lễ.

– Sử trưởng lão khách khí rồi.

Vân Khiếu Thiên khẽ chắp tay rồi nói.

– Sử trưởng lão, đã lâu không gặp, tu vi ngày càng tinh tiến a.

Tống trưởng lão mỉm cười nói.

– So với ta Tống trưởng lão càng thâm hậu hơn rồi.

Lão giả mặc áo bào xám mỉm cười, lập tức nói:

– Vân tông chủ, tông chủ chúng ta đang chờ trong quảng trường, mời các vị đi theo ta.

– Mời.

Vân Khiếu Thiên nói.

Khí tức quanh thân Sử trưởng lão chợt lóe, không gian chung quanh khẽ chấn động, thân ảnh trong nháy mắt nhảy lên lưng yêu thú phi hành.

– Chúng ta đi thôi.

Vân Khiếu Thiên nói, thân thể không có một động tác gì thế nhưng không gian chung quanh thân thể trong nháy mắt lắc lư, lập tức nhẹ nhàng nhảy lên lưng yêu thú phi hành.

– Thực lực của Vân tông chủ quả thực khiến cho người khác sợ hãi.

Nhìn chiêu thức này của Vân Khiếu Thiên, sắc mặt Sử trưởng lão của Thiên Kiếm môn mang theo một chút kinh ngạc, đương nhiên hắn biết độ khó của việc này ra sao.

Vân Khiếu Thiên khẽ cười nói.

Sưu Sưu.

Mọi người Vân Dương Tông còn lại đều dùng phương pháp của mình nhảy lên lưng yêu thú phi hành. Trong Thiên Kiếm môn này đương nhiên phải biểu hiện tốt một chút, không thể đánh mất mặt mũi của Vân Dương Tông.

– Chư vị, chúng ta đi thôi.

Sử trưởng lão nói xong lập tức ra lệnh cho đầu yêu thú phi hành bay về phía trước.

Hai cánh yêu thú phi hành dựng lên, cũng không lướt lên cao mà bay qua một đám kiến trúc. Lúc này trong đoàn người đông nghịt phía dưới có không ít ánh mắt nhìn vào đám người trên lưng yêu thú phi hành, ánh mắt có chút kính nể, hiếu kỳ, ước ao. Người có thể cưỡi yêu thú phi hành trong thành Thiên Kiếm đều có thân phận không thấp.

Trong thành Thiên Kiếm có quy định sau khi tiến vào thành, cho dù là ai cũng không được cưỡi yêu thú phi hành của mình.

Ánh mắt nhìn vào đám người phía dưới, Lục Lâm Thiên mỉm cười, người đứng ở trên đỉnh đương nhiên sẽ có người ngưỡng mộ, tương lai nhất định hắn cũng có thể làm được điều này.

Yêu thú phi hành dưới tầng thấp, tiếng ồn ào náo nhiệt phía dưới truyền vào tai mọi người vô cùng rõ ràng.

Lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút kích động, mặc kệ định lực mạnh mẽ bao nhiêu, dù sao đây cũng là đại hội Tam tông Tứ môn hầu như là việc trọng đại nhất của đại lục. Lục Lâm Thiên dù sao cũng là thanh niên, thanh niên mà ai chẳng có chút nhiệt huyết. Kiếp trước hắn cũng không có loại cơ hội như vậy, mà hiện tại hắn có cơ hội thể hiện bản thân, cho nên phải cố gắng liều mạng.

– Chư vị, đại hội Tam tông Tứ môn lần này được tổ chức ở quảng trường thành Thiên Kiếm chúng ta, quảng trường này đã được Thiên Kiếm môn chúng ta xây dựng thêm, cũng vì muốn cho đại hội Tam tông Tứ môn rộng rãi một chút. Quảng trường rộng hai vạn thước, có thể đồng thời dung nạp hơn sáu mươi Vũ giả có tu vi

Vũ Tướng giao thủ. Ngoại trừ đệ tử thi đấu trong quảng trưởng ra, bên ngoài cũng được Thiên Kiếm môn chúng ta kiến tạo thành một hình vòng cung, có thể dung nạp trên trăm vạn khán giả.

Trên lưng yêu thú phi hành, Sử trưởng lão nói với mọi người.

– Sử trưởng lão, xem ra Thiên Kiếm môn các ngươi lần này tốn không ít công phu đó.

Tống trưởng lão nói.

– Điều này nên làm, đại hội Tam tông Tứ môn là đại sự của Tam tông Tứ môn chúng ta.

Sử trưởng lão trả lời.

– Kiếm cũng nhiều hơn.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng. Đại hội cử hành trong thành Thiên Kiếm cũng mang tới cơ hội buôn bán, có thể nói là đầu tư ít thu lợi nhiều, lại thêm tiến cống, quả thực không phải con số nhỏ.

– Nhìn xem, chúng ta tới rồi.

Lúc này, Sử trưởng lão chỉ vào phía trước rồi nói.

Mọi người nhìn lại, lúc này tất cả mọi người có thể nhìn thấy ở giữa không trung có một quảng trưởng to lớn. Kiến trúc chung quanh kéo dài vô hạn. Quảng trường này càng khiến cho người ta chú ý, ở giữa quảng trường là một hình tròn thật lớn, liếc mắt nhìn lại Lục Lâm Thiên tính toàn riêng ở giữa đã có diện tích chừng hai vạn thước.

Mà lúc này bốn phía quảng trường đông nghịt người, bóng người chằng chịt, tiếng ầm ĩ không ngừng truyền tới.

– Chúng ta xuống phía dưới, cửa chính hiện tại đã bị vây quanh, chúng ta đi từ thông đạo phía sau vào.

Sử trưởng lão nói, ra lệnh cho yêu thú phi hành từ đằng sau tiến vào.

Khi yêu thú phi hành tiến vào thì lúc này có một đám yêu thú phi hành tứ giai cũng đang đứng đó.

Mọi người nhảy xuống khỏi lưng yêu thú phi hành, Lục Lâm Thiên đã thấy chung quanh có không ít đệ tử Thiên Kiếm môn, cả đám đều mặc khôi giáp lưng đeo trường kiếm.

Dưới sự dẫn đường của Sử trưởng lão, mọi người trong Vân Dương Tông không chút trở ngại từ phía sau tiến vào, mà lúc đi tới quảng trường, nhìn một màn trước mắt, Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc.

Trong trí nhớ của Lục Lâm Thiên, nơi trước mặt hắn hiện giờ giống như là một sân vận động tổ chức trận đấu bóng đá vậy, mặt sân bằng phẳng trơn tuột một cách thái quá, trên mặt đất là một loại nham thạch cực kỳ cứng rắn, chỉ sợ là cho dù có tu vi Vũ Phách muốn đánh vỡ nó cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Chương 528: Thiên Kiếm môn (2)

Mà lúc này bốn phía cũng đã có vô số thân ảnh, quảng trường này giống như một sân bóng, từ thấp đến cao kéo dài ra xa. Nhân số bốn phía lúc này, Lục Lâm Thiên phỏng đoán có lẽ đã lên tới con số trăm vạn. Mà vừa rồi Sử trưởng lão cũng nói, bốn phía quảng trường này đủ để dung nạp hơn trăm vạn khán giả tới xem.

Mà ở trên đài Lục Lâm Thiên cũng thấy có không ít ghế ngồi, hẳn là chuẩn bị cho một số khách và các thế lực đặc biệt ngồi.

Ánh mắt nhìn xuống phía dưới, Lục Lâm Thiên đánh giá trung tâm quảng trường, lúc này quảng trường bị chia thành hai mươi tám khu vực, trên mặt đất đánh dấu các số từ một tới hai tám, hẳn là để đánh giá các vũ đài.

Mà bốn phía, Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng nhìn thấy một đội đệ tử Thiên Kiếm môn mặc khôi giáp, số lượng hai tới ba nghìn, cả đám khí tức cường hãn, đang duy trì trật tự trong quảng trường.

Nhiều người đương nhiên sẽ hỗn loạn, có thể nhìn ra ngày hôm nay Thiên Kiếm môn cũng không dám sơ ý chút nào, nếu như trong thời gian diễn ra đại hội Tam tông Tứ môn xảy ra chuyện gì đó, mặc mũi Thiên Kiếm môn cũng bị ảnh hưởng không nhỏ.

– Vân tông chủ, mời đi theo ta. Có lẽ mọi người của sơn môn khác đã tới rồi. Chưởng môn Thiên Kiếm môn chúng ta cũng đã chờ ở đó.

Sử trưởng lão nói với Vân Khiếu Thiên.

– Được.

Vân Khiếu Thiên đáp một tiếng. Dưới sự dẫn đường của Sử trưởng lão, mọi người từ thông đạo sát biên giới đi lên một bậc thang. Bậc thang này không ngắn, chừng trăm bậc.

Lúc này trước mặt mọi người xuất hiện một cái sân rộng chừng hai ba trăm thước, trên sân có không ít thạch trụ khổng lồ chống đỡ. Ngoài ra trên mặt sân lúc này còn có không ít ghế ngồi, chừng ba bốn trăm cái. Có hai ba trăm người lúc này đã ngồi xuống, nhìn thấy đám người đi lên, nhất thời ánh mắt đều tập trung vào bọn họ.

– Ha ha, Vân tông chủ đại giá quang lâm, mấy ngày nay ta bận bịu tới tối tăm mặt mũi không tiếp đón được từ xa, mong Vân tông chủ không lấy làm phiền lòng.

Một thanh âm sang sảng truyền đi, nói xong, một thân ảnh lam sắc hiện lên trước mặt đám người Vân Dương Tông.

– Khí tức thật mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên chỉ cảm thấy có một cỗ áp lực vô hình đột nhiên xuất hiện, chỉ chợt lóe mà qua. Khí tức hoàn toàn thu liễm, dường như có người đang đánh giá thực lực của đám người bọn hắn.

Người trước mắt hắn lúc này, tóc dài buộc sau đầu, mắt to, mày kiếm, mắt sáng như sao, mặt một bộ y phục màu xanh hiện lên khí tức bất phàm, tuổi tác chừng hơn bốn mươi, mà trên lưng người này cũng có một thanh trường kiếm màu vàng óng ánh.

– Cổ trưởng môn khách khí rồi, gần đây đương nhiên là khổ cực, không phải hôm nay chúng ta vẫn gặp được nhau sao?

Vân Khiếu Thiên mỉm cười nói.

– Cổ chưởng môn, Cổ Kiếm Phong.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng suy đoán ra thân phận người này. Người này chính là một trong thập đại cường giả, chưởng môn Cổ Kiếm Phong của Thiên Kiếm môn.

– Mời Vân tông chủ đi theo ta, những chưởng môn và tông chủ khác trên cơ bản đều đã đến đông đủ.

Cổ Kiếm Phong đưa tay mời, lúc này mọi người phía trước cũng đã đứng lên.

– Vân tông chủ, ngươi tới chậm.

Một đại đán mặc trường sam màu đen tiến lên, ánh mắt khẽ đảo qua đám người phía sau Vân Khiếu Thiên rồi nói.

– Vân tông chủ, đã lâu không gặp, xem ra những đệ tử lần này tới đây của Vân Dương Tông cũng không yếu nha.

– Thực lực của Dương trưởng lão không ngờ lại tiến bộ nhanh vậy, chúc mừng.

– Không nghĩ tới Vũ trưởng lão cũng tới đây, quả thực là khó có được nha.

Từng thanh âm hàn huyen truyền tới, đám người Vân Khiếu Thiên và chúng trưởng lão đã bị không ít người vây quanh, tiến hỏi thăm khách khí truyền ra, dường như mọi người đều biết nhau.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên vẫn quét trên người chúng cường giả, từ cách mọi người nói chuyện với nhau, Lục Lâm Thiên không khó đoán ra thân phận của mọi người. Ngoại trừ chưởng môn Cổ Kiếm Phong của Thiên Kiếm môn ra thì còn có chưởng môn Huyễn Hồn Môn Nhâm Trường Thanh, mặc một bộ y phục màu đen, mái tóc cắt ngắn, thân hình gầy, hai mắt thâm thúy, khí tức trên người đều thu liễm lại, thế nhưng vô hình trung lại tỏa ra sự áp bách tuyệt đối.

Chưởng môn Quy Nguyên Môn chính là Vi Bang Ngạn cũng ở trong đó, mái tóc ngắn, lông mày trắng xóa, vóc người có chút mập mạp, thân mặc trường sam màu trắng, cái bụng khiến cho người nhìn vào có cảm giác bị phệ, thế nhưng khí tức trên người cũng không kém Vân Khiếu Thiên chút nào, mà ánh mắt kia nếu nhìn vào không khỏi khiến cho người khác giật mình.

Chưởng môn Huyền Sơn Môn – Chu Hoành Viễn, mặc trường sam màu đen, tuổi chừng bốn mươi, trên mái tóc đen có vài sợi tóc bạc, vóc người gầy gò, khí tức lăng nhân.

Khi Lục Lâm Thiên nhìn thấy tông chủ Địa Linh Tông thì có chút ngoài ý muốn. Tông chủ Địa Linh Tông này không ngờ lại là một mỹ phụ nhân tuổi chừng chưa đến bốn mươi, là một nữ tử cực đẹp, ước chừng có lẽ là ba mươi lăm, ba mươi sáu tuổi, bảo dưỡng vô cùng tốt, nhìn không ra tuổi tác thực tế. Thế nhưng nhìn nàng lại vô cùng diễm lệ, yêu mị.

Lục Lâm Thiên biết, tông chủ của Địa Linh Tông chính là Âu Dương Huyền Anh, từ khí tức mà phán đoán cũng không dưới các chưởng môn khác.

Đánh giá những cường giả này, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi xúc động.

Mà ở phía sau mọi người còn có không ít trưởng lão các phái, khí tức thu liễm, thế nhưng trong không gian nho nhỏ lúc này lại có nhiều cường giả như vậy khiến cho trong không gian vô hình chung có áp lực.

– Cường giả ở đây cũng không ít nha, không ít Vũ Vương còn có cường giả Linh Vương.

Thanh âm của Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh vang lên trong tai Lục Lâm Thiên.

– Linh Vương sao?

Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua, lập tức rơi vào trên người một lão giả trưởng lão của Địa Linh Tông, thân mặc trường sam cũ kỹ, quanh người không có một chút khí tức ba động nào, thế nhưng sau khi nhìn vào hắn một lát cũng không nhớ nổi dáng dấp của hắn ra sao. Dựa vào cảm giác của mình, Lục Lâm Thiên suy đoán người này chắc hẳn chính là cường giả Linh Vương.

Trong lúc mọi người hàn huyên, đám người Lục Lâm Thiên đương nhiên không có tư cách tham dự, đám người hàn huyên đều là đại lão một phương, những đệ tử còn trẻ như bọn họ không có tư cách xen vào.

Ánh mắt khẽ đảo qua, Lục Lâm Thiên lập tức nhìn thấy phía trước có mấy thanh niên nam nữ, tổng cộng có năm đội ngũ, cả đám nam nữ này, nam thì anh tuấn bất phàm, khí độ hiên ngang, nữ thì dung mạo thanh tú, vóc người linh lung, hiện lên đường cong lồi lõm.

Tu vi của đám người này đương nhiên không có mấy ai có thể tránh khỏi phán đoán của Lục Lâm Thiên, không ngoại lệ đều có tu vi Vũ Tướng, dường như còn có vài người có tu vi Linh Tướng.

– Toàn là những đệ tử đứng đầu Tam tông Tứ môn.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, tổng cộng ba mươi người này, người có tu vi kém nhất cũng là Vũ Tướng nhất trọng. Người mạnh nhất dường như đã tới Vũ Tướng tứ trọng, còn có mấy người, Lục Lâm Thiên cũng không thể nhìn thấu.

Chương 529: Tông chủ Vạn Thú Tông

– Mạnh, rất mạnh.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, những người nổi bật trong Tam tông Tứ môn cũng không phải là hạng người chỉ có hư danh, từ khí tức trên người đám đệ tử nam nữ này là có thể nhìn ra được.

Trong lúc Lục Lâm Thiên đánh giá đánh thanh niên kia, thì những đệ tử trẻ tuổi cũng đánh giá nhau, trong lòng mọi người vô cùng rõ ràng, những đệ tử trẻ tuổi ở đây rất có thể sẽ trở thành đối thủ của mình.

Hai huynh đệ luôn kiêu ngạo như Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên lúc này cũng không còn kiêu ngạo nữa. Dường như bọn họ cũng cảm giác được, lúc này ở đây người có tu vi không kém bọn họ cũng không phải là ít.

– Ha ha, các ngươi đến thật là sớm.

Trong lúc mọi người đang hàn huyên, một tiếng cười sang sảng truyền tới, lập tức trên bậc thang có hơn mười đạo thân ảnh đi tới.

Người dẫn đầu mặc trường bào màu vàng, dáng người tục tằng, thân cao hai thước có thừa, ánh mắt sắn bén, mái tóc dài màu đen ở sau đầu, tuổi chừng hơn bốn mươi, có một cỗ khí thế vô hình tỏa ra chung quanh. Phía sau hắn có mấy lão giả, khí tức cũng cường giả không kém.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào cũng nhanh chóng phát hiện ra hai người quen, một người trong đó là Lam Linh ăn mặc nóng bỏng kia, một người khác chính là thanh niên mặc hoa phục gặp ở ngoại thành ngày hôm trước.

– Vạn Thú Tông.

Nhìn thấy Lam Linh trong đó, Lục Lâm Thiên không cần đoán cũng biết là người của Vạn Thú Tông đã tới.

– Duẫn tông chủ, ngươi đến chậm.

– Ha ha, ta tới không muộn, vừa kịp lúc.

Đại hán tục tằn kia cười, nhanh chóng tiến về phía trước.

– Tông chủ Vạn Thú Tông Duẫn Ngạc.

Lục Lâm Thiên không khỏi quan sát đại hán này một chút, người này cũng là một trong thập đại cường giả, tu vi đã tới một bước kia rồi.

Tông chủ Vạn Thú Tông tới, đám người đại lão lại hàn huyên thêm một phen.

Lúc này, ánh mắt của thanh niên bạch y trong Vạn Thú Tông cũng rơi vào trên người Lục Lâm Thiên, dù sao hiện tại Lục Lâm Thiên đang đứng giữa Vân Hồng Lăng và Lục Vô Song, cũng khiến cho người ta chú ý.

Nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt nam thanh niên mặc bạch y này nhanh chóng trở nên xấu xí, tức giận liếc nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn lại, đối với người như thế cũng không đặt vào trong lòng. Ánh mắt hắn quét qua đám người Vạn Thú Tông, lúc này cũng thấy Lam Linh, lúc này nàng ta cũng đang nhìn về phía hắn.

– Tiểu tặc, không được nhìn nữa.

Thanh âm của Vân Hồng Lăng vang lên trong tai Lục Lâm Thiên, cánh tay ngọc của nàng cũng đè lên tay Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng quay đầu lại nhìn nữ nhân điêu ngoa này, quả thực hắn không muốn chịu sự đau đớn kia nữa.

– Ta nào có nhìn.

Lục Lâm Thiên nhẹ giọng nói.

– Tất cả mọi người ngồi đi, đại hội Tam tông Tứ môn sắp bắt đầu rồi.

Thanh âm của Cổ Kiếm Phong vang lên.

– Tất cả mọi người ngồi đi.

Chúng trưởng lão và hộ pháp đều ngồi xuống, mà phía trước có bảy cái ghế lớn, phân biệt do tông chủ và chưởng môn của Tam tông Tứ môn ngồi.

Lúc này ngồi bên trên vừa vặn có thể nhìn thấy toàn bộ quảng trường, thiết kế quả thực vô cùng tinh tế.

Mà chúng đệ tử nhu Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể đứng ở phía sau chúng trưởng lão và hộ pháp, cách đó không xa là đệ tử của các sơn môn khác. Đám người này cũng bắt đầu đánh giá lẫn nhau.

Trong đám đệ tử cũng chỉ có bốn người khiến cho người khác chú ý nhất, đương nhiên chính là Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, Lam Linh, còn có một nữ đệ tử mặc y phục màu tím của Thiên Kiếm môn, dáng người vô cùng tuyệt mỹ, tuy rằng so với Lục Vô Song yếu hơn một bậc thế nhưng cũng không dưới Lam Linh chút nào, khí chất vô cùng cao nhã.

– Cổ tông chủ, ta nghe nói trong Thiên Kiếm môn ngươi xuất hiện một vũ giả tam hệ, thiên phú cực cao, không biết là người nào, để cho chúng ta nhìn xem một chút.

Khi mọi người ngồi vào chỗ của mình, tông chủ Địa Linh Tông Âu Dương Huyền Anh nói, thanh âm giống như là thiếu nữ.

– Ha ha.

Lúc này Cổ Kiếm Phong ngồi ở giữa cười lớn rồi quay đầu lại nói:

– Nhược Lan, mau tới ra mắt mấy vị tông chủ và chưởng môn.

Lúc này trong đám người Thiên Kiếm môn, một nữ tử có khuôn mặt xinh đẹp mặc y phục màu tím tiến tới trước mặt chúng cường giả rồi thi lễ, miệng khẽ mở nói:

– Nguyên Nhược Lan ra mắt chư vị chưởng môn, tông chủ, ra mắt chư vị trưởng lão.

– Vũ giả tam hệ, không tồi, trong Thiên Kiếm môn thực sự là nhân tài lớp lớp a.

Âu Dương Huyền Anh nói, những người còn lại cũng chỉ có thể ước ao, trong môn xuất hiện vũ giả tam hệ, đó không phải là chuyện bình thường đâu. Chỉ cần bồi dưỡng cho tốt, tu vi càng cao thực lực sẽ càng mạnh, sau này chính là một cường giả của tông môn.

– Vân tông chủ, ta nghe nói nữ nhi của ngươi cũng là vũ giả tam hệ, ta còn chưa gặp mặt, không biết là ai đây?

Âu Dương Huyền Anh lập tức nói với Vân Khiếu Thiên.

– Ha ha.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười nói:

– Tiểu nữ quả thực là vũ giả tam hệ, thế nhưng trong môn chúng ta hiện tại thật ra còn một vũ giả tam hệ khác.

Nói xong, Vân Khiếu Thiên quay đầu lại nhìn về phía Vân Hồng Lăng, Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Hồng Lăng, Lục Lâm Thiên mau tới ra mắt các vị chưởng môn.

Lục Lâm Thiên rốt cuộc nhìn ra, không ngờ vũ giả tam hệ lại được coi là thứ mà các chưởng môn, tông chủ tranh giành mặt mũi. Hắn lập tức truyền âm thông tri của Tiểu Long và Bạch Linh trên vai đi tới vai của Lục Vô Song.

– Đệ tử Lục Lâm Thiên (Hồng Lăng), ra mắt chư vị chưởng môn, tông chủ, ra mắt chư vị trưởng lão.

Lục Lâm Thiên và Vân Hồng Lăng tiến lên phía trước thi lễ với chúng cường giả.

– Vân Dương Tông từ lúc nào có được hai vũ giả tam hệ vậy?

Nhìn thấy Vân Dương Tông đột nhiên xuất hiện hai vũ giả tam hệ, những sơn môn khác lập tức có chút kinh ngạc.

– Mấy năm trước vừa mới nhập môn, mong chư vị chiếu cố bọn chúng nhiều hơn.

Vân Khiếu Thiên thấy mọi người kinh ngạc, dường như rất thỏa mãn.

– Vũ giả tam hệ.

Lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng rơi vào trên người Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn. Không nghĩ tới nàng ta cũng là vũ giả tam hệ. Đại hội Tam tông Tứ môn này quả thực là nơi thiên tài hội tụ, vũ giả tam hệ khó có được không ngờ Thiên Kiếm môn lại xuất hiện một người.

Nhìn Nguyên Nhược Lan, y phục màu tím, ống tay áo được tơ tằm thêu thành bông hoa, nhìn qua vô cùng thanh nhã, vóc người cao gầy, mang theo vẻ lạnh lùng. Mà khi Lục Lâm Thiên muốn xem xét khí tức của Nguyên Nhược Lan này tức thì khẽ cay mày, bởi vì Lục Lâm Thiên phát hiện ra, hắn căn bản không thể nhìn thấu khí tức của Nguyên Nhược Lan này.

– Vân tông chủ, không nghĩ tới lần này Vân Dương Tông các người lại xuất hiện hai vũ giả tam hệ, chúc mừng, chúc mừng.

Mấy chưởng môn khác nhanh chóng nói.

– Xem ra, lần này Vân Dương Tông hẳn là có thể tiếp vào top ba.

Duẫn Ngạc mỉm cười nói:

– Bằng không, Vân tông chủ, chúng ta cũng sẽ không khách khí.

– Ta còn nhớ Vân Dương Tông đã bốn lần không tiến vào top ba, nếu như lần này không có người tiến vào top ba, vậy thì Vân tông chủ phải chảy máu một chút rồi

Chương 530: Đại hội bắt đầu (1)

Nhâm Trường Thanh của Huyễn Hồn Môn mỉm cười nói. Ba bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, lại còn đan dược thất phẩm, đây không phải là số lượng nhỏ, đây cũng là quy củ của đại hội Tam tông Tứ môn từ trước tới nay, mọi người cũng không có ý kiến gì.

– Khục.

Vân Khiếu Thiên ho khan một tiếng rồi nói:

– Còn một lần cuối cùng này, quả thực khiến cho chư vị đợi lâu rồi.

– Thật không? Chúng ta sẽ chờ, không cần sáu ngày, năm ngày là cũng có thể biết kết quả.

Chưởng môn Chu Hoành Viễn của Huyền Sơn Môn cười nói.

Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng và Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn nhanh chóng lui tới phía sau. Những đệ tử sơn môn khác thấy ba người đều là vũ giả tam hệ không khỏi quan sát thêm vài lần.

Ánh mắt của Nguyên Nhược Lan cũng nhìn về phía Vân Hồng Lăng và Lục Lâm Thiên không ngừng đánh giá.

Mà lúc này trên quảng trường, Lục Lâm Thiên nhìn xuống quảng trường có chút kinh khủng kia, bởi vì thời gian gần sát cho nên số người tới xem đã càng ngày càng nhiều, đông nghịt, nhân số nhiều như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi sợ hãi than, kiếp trước làm sao có thể nhìn thấy được một màn như vậy.

– Sắp bắt đầu rồi sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút hưng phấn.

– Lâm Thiên, không thể sơ ý, nhất định phải cẩn thận tranh thủ thành tích tốt, đến lúc đó tam a di biết được nhất định sẽ hài lòng.

Thanh âm của Lục Vô Song vang lên trong tai Lục Lâm Thiên.

– Được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, những đệ tử này đều là những người nổi bật trong các sơn môn khác, Lục Lâm Thiên hắn cũng không dám sơ ý.

Thời gian trôi qua một lát, đại hội Tam tông Tứ môn rốt cuộc dưới sự mong chờ của mọi người cũng bắt đầu.

Đông..

Trên bầu trời quảng trường, lúc này không biết từ nơi nào truyền ra một tiếng chuông lớn, tiếng động ầm ĩ bốn phía lúc này cũng dừng lại, chung quanh vô cùng yên tĩnh.

Nghe thấy tiếng chuông, Cổ Kiếm Phong của Thiên Kiếm môn chậm rãi đứng lên, ánh sáng thâm thúy nhìn về bốn phía. Lúc này toàn bộ quảng trường, những ánh mắt hoặc gần hoặc xa đều nhìn vào trên khán đài.

Ánh mắt nhìn vào đám người trên khán đài lúc này mang theo sự nóng bỏng, kính nể, những người trên đài đều có thân phận cao tuyệt là lão đại một phương, là mục tiêu mà mọi người muốn truy cầu.

– Chư vị.

Cổ Kiếm Phong nhìn bốn phía rồi nói, thanh âm không lớn thế nhưng lại vang vọng trong không gian:

– đại hội Tam tông Tứ môn mười lăm năm một lần rốt cuộc cũng bắt đầu. Bây giờ, tại thành Thiên Kiếm của Thiên Kiếm môn chúng ta, ta tuyên bố, đại hội Tam tông Tứ môn chính thức bắt đầu.

Oanh.

Trong không gian, nhất thời vang lên tiếng hoan hô không ngớt, tiếng hò hét truyền ra.

Nhìn vào đám người đang hò hét, hoan hô, Cổ Kiếm Phong mỉm cười nói:

– Những đệ tử tham gia đại hội xuống đài, sẽ có người an bài cho các ngươi tìm đối thủ của mình, mỗi người phải đem hết toàn lực, để ta nhìn xem, những người trẻ tuổi như các ngươi, rốt cuộc thực lực đã tới cấp độ nào.

Sưu sưu.

Ngay khi Cổ Kiếm Phong vừa nói xong, bảy đệ tử của Thiên Kiếm môn dưới sự dẫn đầu của Nguyên Nhược Lan bốn người khác từ trên nhảy xuống, chân khí bùng ra, chân điểm một cái xuống mặt đất, thân thể giống như chiếc lá rơi từ trên đài, nhẹ nhàng đáp xuống.

Năm người này đáp xuống mặt đất vô cùng nhẹ nhàng. Chiêu thức này đã biểu hiện ra thực lực bất phàm, nhất thời khiến cho không ít tiếng vỗ tay nhiệt liệt vang lên.

Sưu Sưu.

Những đệ tử của sơn môn khác dưới sự chỉ bảo của trưởng lão các phái, chân cũng khẽ điểm nhẹ một cái, thân thể nhảy lên, động tác có khác nhau, thế nhưng vô cùng đẹp mắt đáp xuống bên dưới. Trong đó ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, hắn nhìn thấy Lam Linh của Vạn Thú Tông trong đó, còn có nam thanh niên mặc bạch y kia.

– Lục Lâm Thiên, ngươi và Hồng Lăng, Hàn Phong đều tu luyện Phù Quang Lược Ảnh, biểu hiện cho tốt một chút, đừng đánh mất tên tuổi Vân Dương Tông chúng ta.

Đúng lúc này, trong tai Lục Lâm Thiên truyền đến thanh âm của Vân Khiếu Thiên.

– Tiểu tặc, chúng ta xuống phía dưới.

Vân Hồng Lăng nói, lúc này Triệu Kình Hải, Khuất Đao Tuyệt, Hàn Phong cũng đã chuẩn bị xong, năm đạo thân ảnh dưới trăm vạn ánh mắt nhìn vào cũng thả người nhảy xuống.

Mà ngay giữa không trung, hai người Triệu Kình Hải và Khuất Đao Tuyệt đang rơi xuống thì ba người Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng, Hàn Phong đột nhiên chân khí dưới chân phun ra rồi hóa thành vòng xoáy chân khí, mượn lực dòng xoáy, thân thể ba người nhẹ nhàng bước đi xuống quảng trưởng, giống như cường giả Vũ Suất lăng không phi hành trong không trung.

Thân thể ba người đổi, Vân Hồng Lăng dẫn đầu, thân thể mềm mại như một chiếc lá rụng, mềm mại, ưu nhã, y phục bao phủ lấy đường cong linh lung mê người, tư thế mỹ lệ kia giống như là tiên tử hạ phàm.

Đồng thời, hai người Lục Lâm Thiên và Hàn Phong lúc này ở giữa không trung đều mang theo một vòng xoáy chân khí, vạt áo khẽ tung bay, động tác vô cùng tiêu sái, lập tức đáp xuống bên người Vân Hồng Lăng.

– Hay.

Chiêu thức này của ba người nhanh chóng thu được tiếng trầm trồ khen ngợi của khán giả, trong đám khán giả này cũng có không ít người biết hàng.

– Vân tông chủ, Phù Quang Lược Ảnh của Vân Dương Tông các ngươi quả thực không đơn giản, tinh diệu tuyệt luân. Nếu như Vân Dương Tông các ngươi không tiến vào được top ba, ngươi thua ba bộ vũ kỹ cấp Huyền cao giai, ngươi chỉ cần đem bộ Phù Quang Lược Ảnh này giao cho ta là đủ số, thế nào?

Tông chủ Duẫn Ngạc của Vạn Thú Tông cười nói.

– Ha ha, còn năm ngày nữa mới biết được kết quả, Duẫn tông chủ nói vậy có lẽ là vẫn hơi sớm.

Vân Khiếu Thiên lạnh nhạt nói, ánh mắt đối với ba người Lục Lâm

Thiên vừa mơi biểu hiện vô cùng thỏa mãn. Ba người có thể tu luyện Phù Quang Lược Ảnh tới một bước này quả thực không hề dễ dàng.

– Lại nói Phù Quang Lược Ảnh của Vân Dương Tông quả thực không tồi, ba vị đệ tử này cũng tu luyện tới trình độ nhất định, đem chân khí và không gian nắm trong tay tới trình độ tinh diệu, mấy đệ tử năm nay của Vân Dương Tông thiên phú quả thực rất mạnh.

Tông chủ Âu Dương Huyền Anh của Địa Linh Tông nói.

Phía sau chúng trưởng lão hộ pháp, Lục Vô Song nhìn vào thân ảnh màu xanh vừa thi triển thân thủ này, khuôn mặt tuyệt mỹ không khỏi mỉm cười. Người thanh niên này hiện giờ không còn là thiếu niên nhu nhược mà nàng cần phải bảo hộ ở Lục gia khi trước nữa. Hiện giờ hắn đã là chỗ dựa cho nàng.

Trên quảng trường, lúc này từ một cái thông đạo khác xuất hiện hai mươi mốt thân ảnh, kình khí khuếch tán bốn phía. Hai mươi mốt người này không ngoại lệ đều có tu vi Vũ Tướng.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn lại hai mươi mốt người này, dựa theo tin tức của hắn, hai mươi mốt người này là đệ tử của những thế lực khác, đều là người nổi bật. đại hội Tam tông Tứ môn có quy củ, thế lực khác muốn tham gia chỉ cần giao nộp một quyển vũ kỹ cấp Huyền sơ giai là có thể tham gia đại hội Tam tông Tứ môn.

Trong hai mươi mốt người này cũng có mấy nữ nhân, vóc người nóng bỏng, tuổi tác chừng hai mươi tư, hai mươi lăm.

Mà nhưng người này sau khi Lục Lâm Thiên đảo qua cũng không nhận thấy người nào mình quen biết cho nên cũng không chút ý nữa.

Chương 531: Đại hội bắt đầu (2)

Sưu.

Lúc này có ba đạo thân ảnh đáp xuống giữa năm mươi sáu người. Đều là cường giả của Thiên Kiếm môn, một người trưởng lão có tu vi Vũ Suất, tóc ngắn, y phục màu đỏ.

Hai người còn lại mặc trang phục màu trắng, tu vi dường như cũng tới Vũ Suất, hẳn là Vũ Suất nhị trọng hoặc nhất trọng.

Trong ba người, trong tay người hộ pháp Thiên Kiếm môn bên trái có một hộp ngọc chừng nửa thước, trên đỉnh có một cái lỗ to bằng nắm tay.

– Những đệ tử tham gia đại hội nghe đây. Trong đại hội có thể dùng toàn lực thế nhưng không được hạ sát thủ, cố ý giết người sẽ bị đánh chết. Về phần tiêu chuẩn quyết định sẽ có ta và những cường giả Tam tông Tứ môn làm trọng tài. Đối thủ chịu thua không được động thủ nữa. Một phương mất đi năng lực động thủ hoặc là chịu thua là thắng. Trong lúc đấu, không thể dùng yêu thú hộ thân hoặc là yêu thú tọa ky hỗ trợ. Đệ tử Vạn Thú Tông chỉ được phép gọi ra yêu thú bản mạng, những yêu thú khác không được triệu hồi, tất cả nghe rõ chưa?

Hồng Bào trưởng lão của Thiên Kiếm môn nói.

– Đã rõ.

Năm mươi sáu người đồng thanh đáp. Quy tắc đại hội này những trưởng lão trong sơn môn đã sớm nói cho những đệ tử này. Mà khi trước từ trong miệng Dương trưởng lão Lục Lâm Thiên cũng đã biết được đệ tử Vạn Thú Tông có thể dùng yêu thú bản mạng, cũng bất đắc dĩ không ngớt.

Vạn Thú Tông chính là dựa vào phương pháp ngự thú mới có thể tiến vào hàng ngũ Tam tông Tứ môn. Bọn họ chuyên chơi đùa với yêu thú, vì vậy những đệ tử Vạn Thú Tông đều có yêu thú bản mạng của mình.

Mà trong lúc giao thủ, đệ tử của sơn môn khác cũng không quá nguyện ý đụng độ với đệ tử Vạn Thú Tông, sở dĩ, đệ tử Vạn Thú Tông được hưởng quyền lợi như vậy thì so với những đệ tử sơn môn khác khó đối phó hơn nhiều.

– Hiện tại rút thăm vòng thứ nhất. Ở đây có một hộp ngọc, bên trong có năm mươi sáu khối ngọc bài, có hai khối đánh số từ một tới hai mươi tám, lấy ngẫu nhiên những ngọc bài có cùng số với nhau rồi đi tới khu vực được phân chia trong quảng trường. Nếu là đồng môn thì đổi với người có số thẻ bên trên, hoặc là bên dưới, các ngươi hiểu chưa?

Thanh âm của Hồng Bào trưởng lão vang lên.

– Chúng đệ tử đã hiểu.

Mọi người đáp, quy tắc này mọi người đều đã nghe trưởng lão trong tông môn mình nói qua, cho nên cũng không quá khó hiểu. Bởi vì rút thăm quyết định cho nên mới có thể gặp phải đồng môn mình, cho nên mới có quy định được đổi thẻ bài một lần.

– Vậy thì tiến lên rút thăm.

Hồng Bào trưởng lão của Thiên Kiếm môn nói xong, hộ pháp Thiên Kiếm môn cầm hộp ngọc đi tới trước mặt mọi người.

Mọi người lần lượt đưa tay vào trong hộp ngọc móc ra một ngọc bài. Khi Lục Lâm Thiên móc ra ngọc bài, hé tay ra thì thấy trên mặt là số tám. Hắn quay về phía Vân Hồng Lăng thì thấy ngọc bài của nàng đánh số mười sáu.

– Dựa theo con số trên ngọc bài đều tự tìm đến khu vực của mình đi.

Sau khi mọi người rút thăm được ngọc bài của mình, Hồng Bào trưởng lão lại nói.

Sưu.

Chân khí dưới chân đám người chợt lóe, nhanh chóng đi tới khu vực của mình. Trên quảng trường to lớn lúc này đã được đệ tử Thiên Kiếm môn tạo thành hai mươi tám khu vực. Người bắt được số của khu vực nào chỉ cần đến khu vực có số đó là có thể nhìn thấy đối thủ của mình.

– Lục Lâm Thiên ta đi trước.

Khuất Đao Tuyệt nói với Lục Lâm Thiên rồi thả người rời đi.

– Tiểu tặc, ngươi phải cẩn thận một chút.

Vân Hồng Lăng nói, chân khí dưới chân chợt lóe, cũng đi tới khu vực của mình.

Nhìn chung quanh một cái, chân khí dưới chân Lục Lâm Thiên chợt lóe, lập tức tìm được vị trí của mình, trên khu vực này có đánh số tám.

Sưu.

Ngay khi thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa mới hạ xuống thì một thân ảnh xinh đẹp cũng đáp xuống trong tay cầm một khối ngọc bài, cũng chính là số tám.

– Nguyên Nhược Lan, vũ giả tam hệ.

Khi ánh mắt nhìn thấy thân ảnh xinh đẹp này, Lục Lâm Thiên khẽ nhướng mày. Hắn thật không ngờ tới, trận đầu của hắn lại gặp phải vũ giả tam hệ của Thiên Kiếm môn, mà lại là Nguyên Nhược Lan mà hắn nhìn không thấu.

Lúc này, Nguyên Nhược Lan dường như cũng không ngờ tới trận đầu sẽ đụng với vũ giả tam hệ khác cho nên cũng khẽ nhíu mày.

– Trưởng lão, chúng ta muốn đổi người.

Lúc này, khu vực cách đó vài trăm thước, có một thanh âm vang lên. Trong khu vực số bảy gần khu vực số tám có hai đệ tử gặp phải đồng môn, vì vậy chỉ có thể tìm số tám mà đổi.

Một hộ pháp của Thiên Kiếm môn trong nháy mắt chạy tới, sau khi nhìn ngọc giản của hai người lập tức nói với một người thanh niên:

– Ngươi đổi đối thủ ở khu vực số tám.

Một đạo thân ảnh lập tức xuất hiện ở khu vực số tám, khi đạo thân ảnh này xuất hiện trong tầm mắt Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên không khỏi nhướng mày, người này không phải là ai khác mà chính là thanh niên mặc bạch y của Vạn Thú Tông, quả thực giống như oan gia ngõ hẹp.

Người thanh niên này cũng phát hiện ra đối thủ của mình là Lục Lâm Thiên, ánh mắt hiện lên vẻ lạnh lùng, không có một chút do dự nào, đi tới trước người Nguyên Nhược Lan, thay đổi vị trí cho Nguyên Nhược Lan.

Lông mi Nguyên Nhược Lan giãn ra, ánh mắt khẽ liếc về phía Lục Lâm Thiên một cái rồi rời khỏi khu vực số tám.

Đông.

Một tiếng chuông du dương vang lên, tức thì toàn bộ quảng trường lặng ngắt như tờ.

– Những đệ tử tham gia đại hội Tam tông Tứ môn, vòng thứ nhất ngày hôm nay chính thức bắt đầu.

Tiếng nói của Hồng Bào trưởng lão vừa dứt, nhất thời một đạo lưu quang trên quảng trường phóng lên trên không trung rồi nổ tung, tạo thành tiếng vang lớn.

Mà giờ phút này trên quảng trường rộng lớn, trong nháy mắt đồng thời có hơn mười đạo thân ảnh trong nháy mắt giao thủ với nhau không chút khách khí. Chân khí đột nhiên bùng lên, trong nháy mắt âm bạo vang lên, cảnh tượng vô cùng đồ sộ khiến cho khán giả phía dưới nhiệt huyết sôi trào.

Mọi người giao thủ không có một chút khách khỉ nào, tuy rằng không phải cuộc chiến sinh tử, thế nhưng lại quan hệ tới việc có được một bộ vũ kỹ cấp Huyền sơ giai, đối với mọi người mà nói cũng có lực mê hoặc lớn. Mà lúc này không chỉ có vũ kỹ cấp Huyền sơ giai mà còn danh tiếng, trận đầu đã bị thua, ai cũng không muốn như vậy.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng chưa động, chỉ nhàn nhạt nhìn thanh niên mặc bạch y trước mắt.

– Tiểu tử, ta nói rồi, đừng đụng phải ta trên đại hội Tam tông Tứ môn, xem ra ngay cả ông trời cũng không giúp ngươi, hôm nay ta sẽ cho ngươi biết sự lợi hại của ta.

Thanh niên mặc bạch y lạnh lùng cười lên một tiếng, nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

– Có thể là ông trời cũng không giúp ngươi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, ánh mắt nhìn chiếc túi giống như túi trữ vật bên hông người thanh niên này. Hai hàng lông mày nhíu lại, Lục Lâm Thiên biết đó là Vạn thú túi của Vạn Thú Tông, mỗi đệ tử thân truyền đều có một yêu thú bản mạng, thực lực người thanh niên trước mặt này cũng khá mạnh, hẳn là hắn sẽ gọi ra yêu thú bản mạng có thực lực tương đương với hắn.

Chương 532: Yêu thú bản mạng

– Hừ, lần trước cho ngươi chiếm được tiện nghi, ngươi thực sự cho rằng mình có thể thắng ta sao?

Thanh niên mặc bạch y kia nói xong, chân khí bùng ra, một cỗ khí tức cường hãn trong cơ thể bạo phát, quanh thân được bao phủ bởi một khí tức nóng bỏng, dường như có hỏa diễm hỗn loạn quanh thân.

Trong lòng thanh niên mặc bạch y luôn tin tưởng ngày hôm trước hắn bị một chiêu đánh bại là bởi vì hắn sơ ý, vì sơ ý cho nên đối phương mới có cơ hội.

– Thuộc tính hỏa?

Lục Lâm Thiên từ ngày hôm trước giao thủ đã biết thanh niên mặc bạch y này vũ giả thuộc tính hỏa.

Lục Lâm Thiên không nói gì, chân khí quanh thân cũng tuôn ra, một cỗ khí tức mạnh mẽ không kém gì đối phương từ trong cơ thể hắn bạo phát ra, cuối cùng hóa thành một vòng quang mang bao phủ thân thể.

Lúc này, hai người đã đem tiếng giao thủ, tiếng ồn ào chung quanh ném đi, ngưng thần tĩnh khí, ánh mắt nhìn về phía trước, quanh thân được bao phủ bởi chân khí, không ngừng thở ra hít vào, vô cùng huyền ảo.

Mà lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng biết trận đấu đầu có liên quan tới một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, hắn cũng không thể sơ ý, vạn nhất mình lại lật thuyền trong mương thì có khóc cũng không kịp.

Hai người nhìn chăm chú vào đối phương, có chút cảm giác giống như là giương cung bạt kiếm vậy.

– Vô Song tỷ, tỷ nói xem lão đại có thắng không?

Trên vai Lục Vô Song, Tiểu Long lắc lư cái đầu hỏi, đôi mắt nhìn chăm chú vào phía dưới.

– Đệ nói xem.

Lục Vô Song cười khẽ, quay đầu lại nhìn Tiểu Long.

– Lão đại đương nhiên không có vấn đề, chỉ là không biết lão đại định trong vòng mấy chiêu thắng mà thôi.

Tiểu Long phun ra nuốt vào nói, đối với lão đại của nó, nó vô cùng có lòng tin.

– Tiểu tử, cho ngươi biết thực lực chân chính của ta.

Trong bầu không khí giương cung bạt kiếm này, thân ảnh người thanh niên mặc bạch y nhanh như thiểm điện bắn tới, trong tay mang theo một đạo trảo ấn cường hãn phá không.

Vòng xoáy dưới chân Lục Lâm Thiên chợt lóe, có Phù Quang Lược Ảnh, trên phương diện tốc độ và thân pháp, hắn cũng không sợ kẻ nào trong đồng lứa. Chân khí bùng lên, thân ảnh trở nên mờ ảo.

Sưu.

Tốc độ như thiểm điện, thanh niên mặc bạch y kia cười hắn, trong nháy mắt thân thể bắn tới, một đạo trảo ấn đánh về phía ngực Lục Lâm Thiên.

Âm hưởng vang lên, trảo ấn trực tiếp đánh vào ngực Lục Lâm Thiên, xuyên thấu qua, thế nhưng cũng không có máu phun ra, mà thân ảnh Lục Lâm Thiên dưới đạo trảo ấn này trực tiếp bị đánh thành từng mảnh nhỏ.

– Tàn ảnh.

Sắc mặt thanh niên mặc bạch y nhanh chóng đại biến, hắn không nghĩ tới tốc độ của đối phương lại kinh khủng tới mức lưu lại tàn ảnh. Đồng thời khi sắc mặt đại biến, thân thể thanh niên mặc bạch y cũng nhanh chóng thối lui.

– Phong Quyển Tàn Vân.

Một tiếng quát vang lên phía sau thanh niên mặc bạch y, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, đồng thời trong tay Lục Lâm Thiên có một cỗ khí lưu cuồng bạo đang không ngừng xoay tròn, trong nháy mắt quét về phía thanh niên mặc bạch y.

Khí lưu cuồng bạo này giống như một cơn lốc, từ trên mặt đất bắt đầu, một đạo khí lưu nhanh chóng bốc lên cao, khí thế phô thiên cái địa nhanh chóng tiến về phía thanh niên mặc bạch y.

– Không Hỏa Chưởng.

Sắc mặt thanh niên mặc bạch y cả kinh, dường như cũng đã sớm có chuẩn bị. Trong lúc hoảng sợ đánh ra một chưởng ấn tràn ngập hỏa diễm đi, khí tức cuồng bạo nóng bỏng khuếch tán, từ khí tức có thể thấy, đây tuyệt đối là vũ kỹ Hoàng cấp cao giai.

Hai cỗ lực lượng đột nhiên va chạm với nhau, vô số quang mang bắn ra, cuồng phong bao phủ hỏa diễm, hỏa diễm dây dưa trong cơn lốc.

Không gian vang lên tiếng bạo liệt liên tục, sau đó, một tiếng nổ rung trời vang lên.

Phanh.

Kình khí khuếch tán, khí tức kinh khủng cuồng bạo phóng lên cao, cơn lốc và hỏa diễm khuếch tán tới một chu vi nhất định rồi tiêu tán trong không trung.

Kình khí vẫn chưa hoàn toàn biến mất thế nhưng thân thể thanh niên mặc bạch y kia lảo đảo lui về sau hơn mười bước, huyết khí trong cơ thể cuồn cuộn, khóe miệng tràn ra tia máu, sắc mặt tái nhợt.

Khục.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng lui về sau hai bước, hai tay vung lên rồi chắp tay đứng đó. Không cần khởi động Thanh Linh Khải Giáp. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng dùng một chiêu ngăn chặn tên thanh niên mặc bạch y này.

Chuyện này Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy kỳ quái, thanh niên mặc bạch y này chỉ là Vũ Tướng nhị trọng, tu vi của hắn hiện tại đã là Vũ Tướng nhất trọng trung kỳ, mặc dù tu vi đối phương mạnh hơn không ít, thế nhưng đan điền của hắn so với người có tu vi đồng cấp mạnh hơn rất nhiều, kinh mạch rộng hơn cho nên công kích sẽ mạnh hơn.

Hơn nữa hắn lại có cơ thể cường hãn, cho dù không bố trí Thanh Linh Khải Giáp thì cơ thể so với người đồng cấp mạnh hơn mấy lần. Gộp vào những thứ này Lục Lâm Thiên mới phán đoán, dưới tình trạng bình thường, đối phó với Vũ Tướng tam trọng cũng được, còn Vũ Tướng nhị trọng hắn căn bản không cần phải thi triển Thanh Linh Khải Giáp.

Đại hội Tam tông Tứ môn còn dài, hiện giờ cũng khong thích hợp để bại lộ toàn bộ thực lực, ít nhiều cũng có chút bất lợi cho hắn.

– Vân tông chủ, vũ giả tam hệ Lục Lâm Thiên của Vân Dương Tông ngươi chỉ có tu vi Vũ Tướng nhất trọng thế nhưng thực lực khá mạnh đấy.

Trên khán đài, Vi Bang Ngạn của Quy Nguyên Môn nhíu mày, ánh mắt có chút kinh ngạc nói.

Lúc này mọi người trên đài cũng đang nhìn thực lực đệ tử các phái, từ đó so sánh với đệ tử bản tông một phen.

– Vi chưởng môn, Vũ giả song hệ của Quy Nguyên Môn các ngươi đã là Vũ Tướng tam trọng, thực lực cũng không kém mà.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười nói, ánh mắt cũng nhìn về phía Lục Lâm Thiên phía xa, trong lòng cười thầm, đây chính là con bài chưa lật, hy vọng của Vân Dương Tông ta, thực lực đương nhiên sẽ không yếu.

Lau đi vết máu nơi khóe miệng, thanh niên mặc bạch y của Vạn Thú Tông trong khu vực số tám nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên. Vẻ mặt ngày càng âm lãnh, vừa rồi một chiêu đã bị áp chế, mặt mũi hắn đã mất hết.

– Tiểu thử, thực lực không tồi. Thế nhưng ta là người của Vạn Thú Tông.

Thanh niên mặc bạch y hừ lạnh một tiếng, trong tay đánh ra thủ ấn quỷ dị, lại vỗ vào cái túi giống túi trữ vật bên hông, lập tức một đạo lưu quang trong nháy mắt phóng ra.

Rống.

Lưu quang phóng lên cao mang theo một đám khí tức nóng bỏng, lập tức hóa thành một đồng cự lang màu đỏ to mấy chục thước, đầu cự lang màu đỏ này dưới chân có móng vuốt sắc bén, răng nanh bén nhọn, cả người đỏ sậm, bộ lông giống như hỏa diễm.

– Hỏa Diễm Lang, yêu thú thuộc tính hỏa, ngũ giai sơ kỳ đỉnh phong.

Nhìn đầu yêu thú mấy chục thước trước mặt, Lục Lâm Thiên trong nháy mắt nhận ra đây là Hỏa Diễm Lang, hơn nữa từ khí tức có thể nhận ra đã tới ngũ giai sơ kỳ đỉnh phong.

– Muốn xuất toàn lực sao?

Lục Lâm Thiên lãnh đạm, yêu thú ngũ giai sơ kỳ dường như cũng không thành vấn đề với hắn. Trong Vũ Linh ảo cảnh, yêu thú ngũ giai sơ kỳ còn khó đối phó hơn.

Chương 533: Chơi đùa yêu thú sao? (1)

Trong sát na này, một đạo thủ ấn trong tay thanh niên mặc bạch y nhanh chóng biến hóa, đột nhiên phun ra một ngụm máu, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch. Không biết từ khi nào trong tay hắn xuất hiện một viên đan dược, máu huyết và đan dược lẫn lộn một chỗ, thủ ấn lại biến hóa, viên đan dược lập tức được ném cho đầu Hỏa Diễm Lang.

Ngao.

Hỏa Diễm Lang gầm rú lên một tiếng, thanh âm xuyên thấu không gian, cái miệng lớn mở ra, nhanh chóng nuốt vào viên đan dược kia vào bụng. Rồi bỗng dưng dường như bị cái gì đó kí©ɧ ŧɧí©ɧ, thân thể mấy chục thước lần thứ hai tăng vọt, lập tức khổng lồ chừng bốn trăm thước, đứng ngay trước mắt Lục Lâm Thiên, lúc này Lục Lâm Thiên giống như một con kiến đứng trước mặt con voi.

– Lâm Thiên cẩn thận.

Trên khán đài, Vũ Ngọc Tiền vẫn luôn nhìn vào đồ đệ bảo bối của mình, những người khác đấu hắn lười nhìn vào. Lúc này nhìn thấy đệ tử Vạn Thú Tông gọi ra yêu thú bản mạng, cũng thay cho Lục Lâm Thiên vô cùng lo lắng, vô cùng bất an.

– Hỏa Diễm Lang, đi.

Lúc này thanh niên mặc bạch y quát lên một tiếng, Hỏa Diễm Lang khổng lồ trong nháy mắt khí thế tăng vọt, thân thể cao lớn lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Hỏa Diễm Lang khổng lồ lao thẳng tới, cự ly nhanh chóng được thu hẹp, một cỗ kình khí cường hãn, hung bạo xuyên thấu không gian, thân thể nhanh chóng bắn tới, mang theo tiếng xé gió, uy thế cuồng bạo.

– Chơi yêu thú sao? Vậy thì ta chơi cùng ngươi một chút.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không có ý lùi lại, ngược lại khóe miệng hiện lên tiếu ý.

Ngao…

Hỏa Diễm Lang rống lên một tiếng, thân thể khổng lồ khiến cho không khí rung chuyển, khí tức sắc bén bắn ra đánh về phía Lục Lâm Thiên, chân trước mang theo hỏa diễm nóng bỏng, xé mở không gian.

Xuy..

Vòng xoáy dưới chân chợt lóe, chân khẽ điểm mặt đất một cái. Thân thể Lục Lâm Thiên trong nháy mắt nhảy về phía sau, thân thể bắn lên, Phong Chi Dực sau lưng được mở rộng, thân ảnh trong nháy mắt bắn vào giữa không trung.

Phanh!.

Một tiếng vang lớn vang lên, trảo ấn to chừng mười thước của Hỏa Diễm Lang đánh vào nơi Lục Lâm Thiên vừa đặt chân, nham thạch cứng rắn dưới đất nứt, vô số đá vụn bắn tứ tung, mặt đất nhanh chóng xuất hiện năm cái khe dài.

– Huyết Hồn Ấn.

Trong lúc này, Lục Lâm Thiên đã khởi động Huyết Hồn Ấn trong đầu.

Trong đầu, Huyết Hồn Ấn bị thôi động, một hư ảnh Huyết Hồn Ấn bằng năng lượng nhanh chóng xuất hiện trong đầu Lục Lâm Thiên, rồi được rót vào trong kinh mạch lao ra khỏi cơ thể, sau đó ngưng tụ trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên.

Phong Chi Dực phối hợp với Phù Quang Lược Ảnh tốc độ Lục Lâm Thiên lúc này đã đạt tới mức kinh khủng, một trảo của Hỏa Diễm Lang kia đánh vào không trung, nó lập tức ngẩng đầu vô cùng tức giận nhìn Lục Lâm Thiên. Lúc này thân ảnh của Lục Lâm Thiên đã xuất hiện ở trên chiếc đầu khổng lồ của hắn.

Ngao.

Một tiếng rống giống như long ngâm, phượng hót từ trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên mơ hồ truyền ra. Trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện một cái ấn vô cùng quỷ dị, trên ấn có hình một con yêu thú, như rồng mà không giống rồng, như hổ mà lại không phải là hổ, cả cái ấn này màu đỏ tươi, một cỗ uy áp ngập trời từ trên thân ấn khuếch tán.

Cảm nhận được cỗ uy áp từ trên cái ấn này, Hỏa Diễm Lang nhanh chóng kinh hãi, thân thể to lớn run rẩy, vô hình chung đã bị áp chế.

– Đây là vũ kỹ gì? Dường như vô cùng bất phàm.

Lúc này cảm nhận được khí tức mà Huyết Hồn Ấn do Lục Lâm Thiên thi triển ra, không ít cường giả trên khán đài đều vô cùng nghi hoặc, ngay cả Vân Khiếu Thiên cũng không ngoại lệ.

Trong Địa Linh Môn, ánh mắt cường giả Linh Vương kia đột nhiên hiện lên quang mang nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Cường giả Linh Vương, bất luận một tia linh lực ba động nào cũng khiến cho bọn họ chú ý. Thế nhưng cường giả Linh Vương này cũng vô pháp nhìn ra lai lịch của chưởng ấn này, chỉ mơ hồ có cảm giác được linh lực ba động, thế nhưng cũng không thể xác định.

Trên vai Lục Vô Song, Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh cũng ngẩng đầu lên nhìn về phí chưởng ấn Lục Lâm Thiên thi triển ra, nàng ta có thể cảm giác được khí tức của chưởng ấn này mơ hồ áp chế nàng.

– Tiểu tử này quả thực ẩn tàng không ít.

Vân Khiếu Thiên nhíu mày, lập tức mỉm cười thầm nghĩ.

Tất cả mọi chuyện chỉ là khúc nhạc đệm mà thôi.

– Đi.

Lục Lâm Thiên thấp giọng quát lên, Huyết Hồn Ấn trong tay đánh ra giống như một con mãnh hổ chồm tới, mang theo tiếng rống hung hăng đập vào trong mi tâm Hỏa Diễm Lang, hóa thành một đoàn huyết sắc quang mang rồi biến mất không thấy.

Thi triển Huyết Hồn Ấn vốn có thể khống chế yêu thú, thế nhưng tuyệt đối có thêm hiệu quả có thể đánh chết hoặc đối phó với chúng. Hơn nữa trên phương diện đối phó yêu thú tuyệt đối có tác dụng áp chế, đồng thời công kích linh hồn yêu thú.

Dùng Huyết Hồn Ấn khống chế yêu thú Lục Lâm Thiên còn phải cẩn trọng để cho linh hồn yêu thú không bị hao tổn, sau khi khống chế được rồi thì cũng không có tác dụng gì quá lớn.

Thế nhưng dùng Huyết Hồn Ấn đối phó với yêu thú sẽ không cần bận tâm nhiều như vậy, hoàn toàn có thể toàn lực thi triển.

Trong nháy mắt, tất cả trở nên cực kỳ nhanh chóng, ngay khi Huyết Hồn Ấn đánh vào mi tâm Hỏa Diễm Lang kia, đây chính là linh hồn công kích, đầu Hỏa Diễm Lang trong nháy mắt ngây ra như phỗng, thân thể uể oải té xuống mặt đất.

Khục khục.

Thanh niên mặc bạch y lúc này đột nhiên phun ra một ngụm máu, sắc mặt càng thêm trắng bệch, yêu thú bản mạng bị thương nặng, hắn cũng không thoát khỏi bị liên lụy.

Yêu thú bản mạng và chủ hầu như tương liên với nhau, cho nên đại hội mới đồng ý người của Vạn Thú Tông có thể mang yêu thú bản mạng tham gia.

Khục Khục.

Thanh niên mặc bạch y lảo đảo lui về phía sau lập tức ngã xuống đất, miệng lại phun ra một ngụm máu. Hai mắt mờ đi, đầu óc mê muội, Hỏa Diễm Lang trên mặt đất lúc này cũng không biết thế nào chỉ nằm co quắp trên mặt đất, cũng không nhúc nhích được nữa.

– Còn muốn động thủ không?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên hạ xuống nhìn thanh niên mặc bạch y kia hỏi, khóe miệng hiện lên nụ cười nhàn nhạt. Lục Lâm Thiên tuy rằng không ngại hạ thủ nặng thêm một chút, thế nhưng trên đài còn có tông chủ Vạn Thú Tông, vô duyên vô cớ đắc tội Vạn Thú Tông, loại chuyện này Lục Lâm Thiên không muốn làm chút nào.

– Ngươi thắng.

Thanh niên mặc bạch y uể oải nói. Nhìn vào Lục Lâm Thiên trước mắt, lúc này hắn mới biết được, mình và đối phương cách biệt tới mức nào.

– Lão đại thắng rồi, dường như chỉ có hai chiêu.

Tiểu Long lắc lư cái đầu nói, trong đôi mắt nhỏ hiện lên sự hưng phấn.

Trên khán đài, Vân Khiếu Thiên, Vũ Ngọc Tiền đều hiện lên tiếu ý.

Phanh Phanh Phanh.

Giữa quảng trường lúc này vẫn vang lên tiếng bạo liệt, số lượng cũng không ít. Lúc Lục Lâm Thiên đánh bại đối thủ của mình rồi nhìn sang thì cũng có không ít người đã đánh bại đối thủ của mình.

– Hồng Lăng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên xuyên qua mấy khu vực lúc này mới tìm được thân ảnh của Vân Hồng Lăng. Lúc này Vân Hồng Lăng đang giao thủ với một thanh niên dáng người tục khí.

Chương 534: Chơi đùa yêu thú sao? (2)

Người thanh niên kia có tu vi Vũ Tướng nhất trọng, cũng không phải là đệ tử Tam tông Tứ môn, dưới sự công kích của trường tiên trong tay Vân Hồng Lăng đã vô cùng chật vật, một chiêu đẩy lùi, thân thể lảo đảo rút lui.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn biết thực lực của Vân Hồng Lăng, nếu như nàng dùng trường tiên cũng tạo ra cảm giác bỉ hiểm, thanh niên này bị đẩy lui, Vân Hồng Lăng không buôn tha, trường tiên trong tay lập tức đuổi theo tạo thành mười đạo tiên ảnh cắt ngang không gian, tạo nên tiếng xé gió.

Vũ khí của thanh niên kia chính là một thanh đại đao, lúc này thanh niên này giơ đại đao lên chắn trước người.

Thế nhưng trường tiên trong tay Vân Hồng Lăng quá mức quỷ dị, trong tiên ảnh đột nhiên có một đạo tiên ảnh bắn ra, trực tiếp xuyên qua vai trái của người thanh niên kia.

Đang.

Sắc mặt người thanh niên này nhanh chóng đại biến, hoảng sợ cắm đại đao trong tay xuống đất, hắn thật không ngờ trong đám tiên ảnh này lại có một cỗ ám kình, dưới cỗ ám kình này, thân thể hắn bị đẩy lui, đại đao cắm vào mặt đất tạo thành một cái khe dài.

– Ngươi thua.

Trong nháy mắt này, vòng xoáy dưới chân Vân Hồng Lăng chợt lóe, thi triển Phù Quang Lược Ảnh, thân ảnh giống như quỷ my tới trước người thanh niên kia, trên ngọc chưởng xuất hiện một đạo chưởng ấn lam sắc. Chưởng ấn nhanh chóng đánh ra mang theo khí tức cuồng bạo xẹt qua hư không cuối cùng đánh vào người thanh niên này.

Phanh.

Thanh niên này không còn sức phản kháng, thân thể bị đánh bay đi, miệng phun ra một ngụm máu.

Vân Hồng Lăng thắng lợi, đôi mắt xinh đẹp của nàng không ngừng tìm kiếm chung quanh, trong chốc lát nhìn được Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự vui mừng khẽ chu miệng một cái, vô cùng khả ái, động lòng người.

Phanh.

Từng thanh âm bạo liệt vang lên, âm thanh bạo liệt lấn át tiếng ầm ĩ của khán giả chung quanh quảng trưởng. Mọi người vừa lên đài đều lập tức thi triển công kích toàn lực, cũng không muốn chơi trò tiêu hao chiến. Bởi vì người thắng ngày mai còn phải đấu tiếp vòng hai. Nếu như hôm nay tiêu hao quá nhiều, đối với ngày mai, thậm chí là ngày kia là một điều cực kỳ bất lợi.

Chỉ một lát sau, khi thanh âm cuối cùng vang lên, trên toàn bộ quảng trường đã không còn ai giao thủ nữa.

Ông.

Tiếng chuông kia lại tiếp tụp vang lên. Hồng Bào trưởng lão của Thiên Kiếm môn cũng xuất hiện nói:

– Vòng thứ nhất kết thúc, những đệ tử bị thua rời khỏi. Những đệ tử thắng lợi có thể đến chỗ ta nhận một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai. Linh giả có thể nhận đượcc một bộ linh kỹ Huyền cấp sơ giai.

Tiếng nói vừa dứt, hai mươi tám người còn lại nhanh chóng tiến tới trước mặt Hồng Bào trưởng lão. Một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai đối với đệ tử thân truyền Tam tông Tứ môn mà nói cũng cực kỳ quý trọng, đệ tử thân truyền muốn vũ kỹ Hoàng cấp cao giai không khó, thế nhưng muốn vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, vậy thì tuyệt đối khó khăn.

– Lục Lâm Thiên, chúng ta tạm thời bằng nhau.

Thân ảnh của Khuất Đao Tuyệt tới bên người Lục Lâm Thiên. Trong hai mươi tám người thắng lợi vòng thứ nhất, Khuất Đao Tuyệt cũng ở trong đó, chỉ là nhìn dáng dấp Khuất Đao Tuyệt lúc này dường như thắng cũng không dễ dàng chút nào.

– Ngày mai tiếp tục.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, ánh mắt nhìn về những đệ tử thắng lợi, Triệu Kình Hải cũng ở trong đó thế nhưng lại không thấy Hàn Phong, có lẽ hắn đã bị thua, quả thực khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy ngoài ý muốn.

Trong Tam tông Tứ môn khác, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo qua, trong hai mươi tám người còn lại, nếu như tính riêng Vân Dương Tông, chỉ có Hàn Phong là bị thua, còn lại bốn người.

Trong lúc này Địa Linh Tông chỉ còn lại hai người, mà Thiên Kiếm Tông và Vạn Thú Tông, mỗi tông môn còn lại bốn người, những tông môn khác đều là ba, còn lại chín người dư ra đều là tới từ các phương thế lực khác.

Đệ tử của thế lực khác không ngờ lại có tới chín người tiến vào vòng thứ hai khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc, xem ra, có một số thế lực quả thực không đơn giản một chút nào. Từ việc bồi dưỡng đệ tử trẻ tuổi là cũng có thể nhìn ra thực lực của bọn họ.

Mọi người từ trong tay trưởng lão mặc áo bào đỏ của Thiên Kiếm Môn lấy được một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, có thể lựa chọn theo thuộc tính của mình, sau khi chọn xong, trưởng lão kia sẽ báo cho chúng đệ tử đó là vũ kỹ gì.

Lúc tới lượt Lục Lâm Thiên, trưởng lão mặc đạo bào màu đỏ kia đột nhiên mở miệng nói:

– Ngươi tên là Lục Lâm Thiên sao? Vũ giả tam hệ, thực lực không tầm thương a. Ngươi muốn vũ kỹ thuộc tính gì?

Vị trưởng lão mặc đạo bào màu đỏ nhìn Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười, hắn vẫn luôn đứng ở nơi này quan sát, vừa rồi Lục Lâm Thiên xuất thủ cũng khiến cho hắn cảm thấy ngoài ý muốn, cũng làm cho trong lòng hắn khắc sâu một cái tên, đó là Lục Lâm Thiên.

– Trưởng lão quá khen. Đệ tử chỉ muốn một bộ vũ kỹ Thổ hệ Huyền cấp sơ giai mà thôi.

Lục Lâm Thiên thi lễ nói.

– Chủ thuộc tính của ngươi chính là Thổ hệ, chọn vũ kỹ Thổ hệ Huyền cấp tự nhiên là tốt nhất. Ở đây có một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai Đại Địa Nộ Hống do Vạn Thú Tông cung cấp, ta thấy cũng không tệ lắm, ngươi có muốn lấy bộ vũ kỹ này không?

Vị trưởng lão mặc đạo bào màu đỏ này nhìn thấy Lục Lâm Thiên khiêm tốn lễ phép, trong lòng cực kỳ yêu thích, nhiệt tình giới thiệu với Lục Lâm Thiên.

– Trưởng lão giới thiệu hẳn sẽ không sai. Đệ tử chọn bộ vũ kỹ này.

Lục Lâm Thiên nói Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, chủ hệ là thổ hệ, đương nhiên phải chọn vũ kỹ Huyền cấp sơ giai thổ hệ rồi, nếu như tu luyện nó cũng tiện lợi hơn một chút.

– Cầm lấy.

Trưởng lão mặc đạo bào màu dỏ mỉm cười đưa cho Lục Lâm Thiên một ngọc giản tràn ngập khí tức thổ hệ.

– Có đôi khi, kiếm một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai cũng không khó lắm nha.

Tiếp nhận ngọc giản, khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười. Tính ra, đánh bại một Vũ Tướng nhị trọng là có được một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, quả thực không khó khăn lắm.

Nhìn một màn phát vũ kỹ Huyền Cấp sơ giai trên đài kia, lúc này mọi người phía dưới đều cảm thấy điên cuồng, thế nhưng cũng chỉ có thể nhìn lên và ước ao mà thôi.

Lúc này chúng đệ tử bị loại cũng chỉ có thể phiền muộn mà thôi. Còn những đệ tử thắng lợi đều vô cùng mừng rỡ, đồng thời lo ngày thi đấu thứ hai ngày mai sẽ không biết thế nào.

Một lúc lâu sau, Lục Lâm Thiên đã đi theo mọi người trong Vân Dương Tông đi về một đình viện do Thiên Kiếm Môn an bài. Vòng thứ nhất có bốn người thắng lợi, có thể nhìn ra được tâm tình của chư vị trưởng lão và Vân Khiếu Thiên khá tốt.

Chỉ có Hàn Phong phiền muộn không ngớt, lúc này hắn ủ rũ đi theo phía sau Vân Khiếu Thiên.

Trở lại trong đình viện, Vân Khiếu Thiên trực tiếp ra lệnh cho bốn người thắng lợi trong đó có Lục Lâm Thiên nhanh chóng điều tức khôi phục, lại cho mỗi người một viên đan dược khôi phục chân khí ngũ phẩm sơ giai.

– Lão đại, hôm nay biểu hiện của huynh không tồi nha.

Trong phòng, Tiểu Long lắc lư cái đầu, nhảy tới một cái ghế trong phòng rồi nói.

Chương 535: Bắt đầu

– Đương nhiên, ta là ai chứ? Lão đại của đệ đó.

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Ngươi đừng vội tự đắc. Ta có cảm giác có không ít người cũng vô cùng bất phàm.

Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh nói.

– Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong lòng cũng hiểu rõ. Những người tham gia lần đại hội lần này không ít người ẩn dấu thực lực. Bản thân hắn cũng vậy, mới vòng thứ nhất mà thôi, người chân chính có thực lực cường hãn, chỉ ít phải tới vòng thứ ba, thậm chỉ là thứ tư mới có thể nhìn ra.

Lúc này trở lại đình viện cũng đã là buổi chiều. Khoanh chân ngồi xuống, chờ đợi cho tới ngày mai, Lục Lâm Thiên cũng bắt đầu tu luyện điều tức.

Chỉ là Lục Lâm Thiên cũng không ăn vào viên đan dược ngũ phẩm mà Vân Khiếu Thiên vừa đưa cho. Bởi vì ngày hôm nay hắn xuất thủ mới có hai chiêu mà thôi, đối với đan điền khổng lồ trong cơ thể hắn thì chút tiêu hao ấy không đáng vào đâu, chỉ trong chốc lát là có thể khôi phục.

Khi Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái tu luyện thì trong Thiên Kiếm Thành lúc này có không ít người bàn luận về những trận đấu trong ngày hôm nay, cũng đã kiến thức được thực lực đệ tử thân truyền của Tam Tông Tứ Môn.

Mà ngày mai hai mươi tám đệ tử tiến vào vòng hai cũng là đối tượng chủ yếu để bàn luận. Tư liệu về hai mươi tám người này cũng được ghi chép rõ ràng, dán vào trên vách tường.

Dưới sự chờ mong của mọi người, vòng thứ hai đã tới….

Trong phòng, Lục Lâm Thiên mở mắt, tinh quang trong mắt chợt lóe, tiêu hao trong cơ thể ngày hôm qua lúc này đã sớm khôi phục. Một đêm điều tức tu luyện khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy cơ thể sảng khoái, tràn đầy lực lượng.

Hắn khẽ vặn lưng, các đốt xương toàn thân rung động, cảm giác vui sướng không nói nên lời tràn ngập cơ thể.

– Sau ngày hôm nay có lẽ nên chọn vũ kỹ Hỏa hệ Huyền cấp thôi.

Lục Lâm Thiên thầm nói.

Trên vũ đài trong Thiên Kiếm Thành. Lúc này mới là sáng sớm nhưng đã có không ít bóng người. Khi Lục Lâm Thiên lần thứ hai từ trên lưng yêu thú phi hành của Thiên Kiếm môn tới trên vũ đài, lúc này phía dưới còn có không ít người đang tới, đều ở phía ngoài vũ đài, không thể đi vào, khiến cho mấy con đường chung quanh đông nghịt.

Trong tiếng ầm ỹ, hai mươi tám đệ tử nhảy lên vũ đài. Lúc này khiến cho không ít người gọi tên hai mươi tám người này. Hai mươi tám người, chỉ trong một đêm đã có không ít người ủng hộ mình.

Nghe tiếng ầm ĩ kia, Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong đám đông này hắn cũng nghe thấy được thanh âm của ba người Vân Hồng Lăng, Nguyên Nhược Lan, Lam Linh, ngay cả Khuất Đao Tuyệt cũng có không ít thiếu nữ ủng hộ, thế nhưng lại không có ai ủng hộ hắn.

– Mắt mũi quá kém nha.

Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh, ngưng thần lắng nghe một hồi thế nhưng lại không nghe thấy tên của mình, điều này khiến cho hắn phiền muộn không ngớt. Hôm qua dường như hắn biểu hiện cũng không tồi nha, hay là do khoảng cách quá xa cho nên khán giả không nhìn rõ?

Vòng thứ hai, lúc này sẽ rút thăm quyết định đối thủ. Quy cách không khác gì ngày hôm qua. Hai mươi tám người lập tức tiến tới rút thăm. Trên vũ đài lập tức vang lên một tiếng chuông thật lớn.

Đông.

Khi tiếng chuông vang lên, mọi người vây xem chung quanh lúc này cũng lập tức yên tĩnh lại.

– Vòng thứ hai ngày hôm nay quy tắc giống như ngày hôm qua.

Trưởng lão mặc đạo bào chủ trì đại hội ngày hôm qua nói. Hai mươi tám người lần lượt đi tới trước mặt một hộ pháp của Thiên Kiếm môn rút thăm. Sau khi nhìn thấy con số trong ngọc bài của mình liền lập tức tới khu vực có con số đó.

– Lục Lâm Thiên, vòng thứ hai này ngươi không được thua.

Khuất Đao Tuyệt vừa nói xong lập tức rời đi.

– Tiểu tặc, ngươi số mấy?

Vân Hồng Lăng tới bên người Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

– Số ba.

Nhìn con số trên ngọc bài của mình, Lục Lâm Thiên trả lời.

– Ta là số năm. Ngươi cẩn thận một chút.

Vân Hồng Lăng nói với Lục Lâm Thiên, chân khí dưới chân chợt lóe, lập tức tới khu vực số năm.

Khu vực số ba, khi thân ảnh Lục Lâm Thiên hạ xuống đã thấy lúc này bên trong có một thanh niên mặc hoàng y đứng đó, thân hình gầy yếu, thế nhưng trong hai mắt lại bắn ra tinh quang.

– Vũ Tướng tam trọng đỉnh phong, đệ tử Huyền Sơn môn.

Lục Lâm Thiên đánh giá người thanh niên này. Từ khí tức tỏa ra bên ngoài có thể nhận biết được tu vi người này đã đạt tới Vũ

Tướng tam trọng đỉnh phong. Nếu như trong Vân Dương Tông có lẽ phải xếp thứ nhất, thứ hai trong Long Bảng.

Đồng thời lúc này người thanh niên kia cũng đang đánh giá Lục Lâm Thiên, ánh mắt không có biến hóa gì.

– Không biết những đệ tử này ai sẽ tiến vào top mười bốn đây.

Trên khán đài, Tông chủ các môn phái, chưởng môn, trưởng lão đều có chút ngưng trọng nhìn về phía các khu vực. Hai mươi tám người cạnh tranh top mười bốn, tuyệt đối là kịch liệt.

– Vậy phải xem thực lực của những đệ tử này thế nào rồi.

Đông.

Trong khi các vị Tông chủ, chưởng môn nói chuyện với nhau thì một tiếng chuông vang lên, vòng thứ hai bắt đầu.

Bốn mắt nhìn nhau, không có lời nói dư thừa, thân ảnh lập tức lao vào nhau.

Trong khoảnh khắc, mọi người chỉ cảm thấy mắt dường như hoa lên, từng đạo quang ảnh ầm ầm hiện ra, tiếng kim loại va chạm cùng với ánh lửa không ngừng hiện lên.

Đại bộ phận mọi người chung quanh lúc này chỉ có thể nhìn thấy những cái bóng lờ mờ trên vũ đài mà thôi, kình khí xé rách không khí mang theo âm hưởng bén nhọn. Đất đá cứng rắn phía dưới võ đài lúc này bị chân khí tác động tạo thành những vết nứt dài ngắn khác nhau.

Các đệ tử giao thủ đại bộ phận thực lực không kém nhau là mấy. Thế nhưng cho dù không nhìn thấy thân ảnh của hai mươi tám người này thì mọi người đứng xem cũng có thể từ khí thế hiện ra mà có thể cảm nhận được sự kịch liệt trong đó.

Trong khu vực số ba, chân khí hai người đột nhiên bạo phát. Trong vũ đài, hai cỗ khí tức khiến cho không gian ngưng động xuất hiện. Quanh thân Lục Lâm Thiên lúc này đã được một cương quyển màu vàng bao phủ.

Phanh.

Trong tay người thanh niên kia xuất hiện hai thanh loan đao. Hai thanh loan đao đan xen vào cùng một chỗ, giống như là một hình tròn, bên ngoài là lưỡi đao sắc bén, trên mặt tỏa ra hàn mang. Loại binh khí này tuyệt đối là hiếm thấy.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, bản thân hắn vẫn còn chưa có binh khí, quả thực có chút không công bằng.

Sưu.

Đối phương không nhiều lời, đôi loan đao trên tay mang theo một đám khí lưu trong nháy mắt lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Đao mang chưa tới thì kình khí sắc bén đã khiến cho đất đá chung quanh vũ đài bị đập nát tạo thành một cái rãnh sâu.

– Phù Quang Lược Ảnh.

Chân khí dưới chân Lục Lâm Thiên bạo phát, hai đạo vòng xoáy trong nháy mắt xuất hiện. Thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ.

Sưu…

Thanh niên mặc hoàng y của Huyền Sơn Môn này thực lực tuyệt đối không kém, tốc độ cũng cực nhanh. Một đôi loan đao trong tay giống như hai đầu mãng xà, hai đạo quang nhận tạo thành một đường vòng cung, cắt vỡ không khí chung quanh tiến về phía Lục Lâm Thiên.

Chương 536: Mạnh mẽ tấn cấp (1)

– Đại Địa Cương Thuẫn.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, bàn tay vung lên, một hộ thuẫn màu vàng lập tức xuất hiện trước người. Hai đạo quang nhận đánh vào bề mặt của hô thuẫn mang theo lực xuyên thấu cường hãn, chỉ trong chốc lát, trên bề mặt của hộ thuẫn xuất hiện vết nứt nẻ.

Phanh.

Lúc Đại Địa Cương Thuẫn vỡ tan cũng chính là lúc thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên nhảy ra, khóe miệng hiện lên tiếu ý, trong tay xuất hiện một hỏa cầu đã được ngưng tụ.

– Hỏa Viêm Bạo.

Một tiếng quát khẽ vang lên. Hỏa cầu nhỏ bằng nắm tay trước người Lục Lâm Thiên trong nháy mắt bắn ra, toàn bộ không gian lúc này vô cùng nóng bỏng, khí tức cường hãn xuất hiện, trực tiếp bao phủ không gian chung quanh thanh niên mặc hoàng y kia.

Sắc mặt thanh niên mặc hoàng y kia trầm xuống, đôi loan đao trong tay huy động, không ngừng đánh ra từng đạo tàn ảnh cắt vỡ không khí chung quanh.

Tàn ảnh quang nhận càng ngày càng nhiêu, sắc mặt của người thanh niên này cũng theo đó biến hóa, ngày càng tái nhợt. Trong sát na cánh tay hắn đột nhiên run lên, các khớp xương vang lên tiếng lách cách, trước người xuất hiện một hộ thuẫn bằng các quang nhận, trên bề mặt có hơi nước tràn ngập, bao phủ không khí, khiến cho không gian tràn ngập trong hơi nước.

Lúc này, Hỏa Bạo Viêm của Lục Lâm Thiên không ngừng xoay tròn, không ngừng bành trướng, không gian trực tiếp bị xé rách tạo thành một đường vong cung, một cỗ uy áp kinh khủng nóng bỏng, bài sơn hải đảo khuếch tán ra bốn phía.

Cỗ lực lượng kinh khủng trút xuống khiến cho thanh niên hoàng y kia có chút kinh ngạc. Cảm nhận được sự đáng sợ của kình khí này, dường như hắn không ngờ thực lực của đối phương lại cường hãn như vậy.

Phanh Phanh.

Năng lượng khuếch tán, hỏa cầu ở giữa không trung nổ tung khiến cho không gian chấn động, hỏa diễm nóng bỏng tràn ngập bầu trời. mà lúc này, quang nhận hộ thuẫn do thanh niên mặc hoàng y kia vất vả ngưng tụ ra dưới lực lượng đáng sợ này bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được nó trực tiếp bị chấn vỡ thành những mảnh nhỏ, hóa thành năng lượng biến mất trong không gian.

Dưới lực lượng cường hãn, hai người đều bị đẩy lui về phía sau.

Lục Lâm Thiên nhìn vào thanh niên mặc hoàng y đệ tử thân truyền của Huyền Sơn Môn này thầm đánh giá. Người này tuyệt không dưới Khuất Đao Tuyệt hoặc là Hàn Phong.

Lúc này trong các vũ đài khác, bóng người thoắt ẩn thoắt hiện, chân khí va chạm vào nhau tạo thành tiếng bạo liệt không ngừng vang lên, kình khí cường hãn va chạm vào cùng một chỗ, năng lượng khuếch tán ra bên ngoài khiến cho bụi bặm chung quanh vũ đài bị quét sạch.

Trong khu vực số ba, bốn mắt lần thứ hai nhìn nhau. Lúc này ánh mắt người thanh niên mặc hoàng y kia nhìn về phía Lục Lâm Thiên đã có chút ngưng trọng.

– Các hạ thực lực không kém, ta buộc phải dùng toàn lực.

Nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, thanh niên mặc hoàng y kia nói. Nói xong, hai tay hắn khẽ động thu hồi đôi loan đao lại. Trong nháy mắt, quanh thân có một cỗ chân khí xuất hiện, phía sau lưng đột nhiên ngưng tụ ra một đôi cánh bằng chân khí.

– Cũng là vũ giả song hệ sao?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên nhìn thanh niên mặc hoàng y trước mặt này, vừa rồi thanh niên này mới thi triển vũ kỹ thủy hệ, lúc này đã là phong hệ.

– Phong hệ sao? Ta cũng giống vậy.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói. Phong chi dực phía sau mở rộng, thân ảnh lập tức bắn lên không trung.

Hai người ở giữa không trung, quanh thân lúc này có chân khí thuộc tính phong nồng đậm bao vây, hai cánh mở ra không ngừng rung động khiến cho không gian lắc lư.

– Liệt Phong Chưởng.

Không ngừng nghỉ một chút nào, thanh niên mặc hoàng y hét lớn một tiếng, thủ ấn trong tay biến đổi, một đạo chưởng ấn nhanh chóng được đẩy đi, trên thủ ấn tràn ngập kình khí cuồng bạo. Nơi chưởng ấn đi qua khiến cho không gian chugn quanh vang lên tiếng ma sát và gấp khúc.

– Chu chưởng môn, không nghĩ tới người đệ tử kia của ngươi là lại Vũ giả song hệ nha.

Vân Khiếu Thiên nhìn vào người thanh niên mặc hoàng y đang đấu với Lục Lâm Thiên, mỉm cười nói.

– Vân Tông Chủ, so ra cũng kém hai vũ giả tam hệ của Vân Dương Tông các ngươi mà.

Chu Hoành Viễn nhất thời mỉm cười, ánh mắt cũng nhìn về phía đệ tử trong môn. Đệ tử của Vân Dương Tông kia chỉ có thực lực Vũ Tướng nhất trọng, tuy rằng là vũ giả tam hệ cũng có chút bất phàm, thế nhưng đệ tử trong bổn môn hắn lại là Vũ Tướng tam trọng, lại là vũ giả song hệ, trong lòng hắn hiện tại đã cho rằng mình đã nắm chắc thắng lợi.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười, ánh mắt nhìn chăm chú về phía Lục Lâm Thiên, cũng không có vẻ gì là khẩn trương cả.

Sưu.

Thanh niên mặc hoàng y kia cũng không dừng lại, thủ ấn trong tay nhanh chóng biến hóa. Chưởng ấn vốn đang bắn về phía Lục Lâm Thiên kia lúc này đột nhiên bạo phát, cuối cùng ngưng tụ thành một cái cung, cái cung bằng chân khí này bao phủ không gian, kình khì cuồng bạo khiến cho không gian gợn sóng.

Hai cánh cung giương lên, trong nháy mắt này thanh niên mặc hoàng y hóa thành một đạo tàn ảnh, trực tiếp bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Nhíu mày, Lục Lâm Thiên cũng không quá ngưng trọng, thủ ấn bắt đầu biến hóa, thầm nói:

– Sớm kết thúc một chút cũng được.

Vừa nói xong, thân thể Lục Lâm Thiên cũng lập tức hóa thành một đạo tàn ảnh, không lùi mà tiến tới. Đồng thời trong hai tay xuất hiện hai đạo công kích đang nhanh chóng được ngưng tụ.

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn.

– Phong Quyển Tàn Vân.

Một tiếng quát nhẹ vang lên, trong tay Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện hai cỗ công kích thuộc tính khác nhau bạo phát ra.

– Đồng thời thi triển công kích của hai loại thuộc tính khác nhau, điều này sao có thể?

Nhìn thấy một màn này, không ít cường giả trên đài trực tiếp kinh ngạc. Trong những cường giả này cũng có không ít vũ giả song hệ, cho nên bọn họ hiểu rõ, nếu như không phải cùng một thuộc tính, muốn đồng thời thi triển ra căn bản không có khả năng.

Lúc này lại nhìn thấy Lục Lâm Thiên có thể làm như vậy khiến cho chúng cường giả vô cùng kinh ngạc, đồng thời thi triển hai loại thuộc tính khác nhau, không khác gì là hai người liên thủ công kích, uy lực tăng lên gấp bội.

Vân Khiếu Thiên, Vũ Ngọc Tiền, còn những trưởng lão Vân Dương Tông khác lúc này khẽ mỉm cười, đệ tử trong tông môn như vậy khiến cho bọn họ cũng có mặt mũi.

– Lão đại sắp thắng.

Trên vai Lục Vô Song, Tiểu Long lúc lắc cái đầu nói.

Nhưng vào lúc này, hai đạo công kích của Lục Lâm Thiên nhanh chóng bắn tới, chân khí không ngừng di chuyển trong kinh mạch. Độ dày và rộng của kinh mạch hắn hiện tại hoàn toàn có thể chống đỡ được sự vận chuyển chân khí khi đồng thời thi triển hai loại vũ kỹ Hoàng cấp cao giai khác nhau.

Trên tay trái của hắn, năng lượng phong thuộc tính nhanh chóng hội tu đến. Toàn bộ không gian lúc này có một vòng xoáy xuất hiện, giống như một cơn cuồng phong gào thét, khí thế phô thiên cái địa tỏa ra chung quanh.

Trên tay phải, một cỗ năng lượng hệ thổ khổng lồ cũng lấy xu thế phô thiên cái địa bạo phát ra, trong đó có một cỗ lực lượng cuồng bạo như thủy triều tản mát ra chung quanh, trong nháy mắt tạo thành một chưởng ấn.

Chương 537: Mạnh mẽ tấn cấp (2)

Năng lượng kinh khủng, đầy rẫy, một cơn cuồng phong lớn tới cực hạn được ngưng tụ, mà trong cơn cuồng phong này lại có một đạo chưởng ấn kinh khủng.

Nói thì chậm, thế nhưng trên thực tế lại không đến thời gian một hô hấp, ba đạo lực lượng khổng lồ nhanh chóng va chạm với nhau.

Kình khí kinh khủng khuếch tán, từng tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa vang lên, không ngừng vang vọng trong không gian, kình khí cuồng bạo ầm ầm lam rộng trong không trung.

Phanh Phanh Phanh.

Ba đạo lực lượng mạnh mẽ va chạm với nhau, trong chốc lát bộc phát ra vô số tia lửa kình khí. Kình khí tứ tán mang theo tiếng xé gió hung hăng đập vào mặt đất, nhất thời tạo thành từng tiếng nổ mạnh, đất đá cứng rắn phía dưới lập tức nứt nẻ.

Kình khí kinh khủng giữa không trung bạo phát ra, trong chốc lát lập tức khuếch tán ra không gian phía xa.

Nhìn thấy một màn này, không ít khán giả phía ngoài tức thì há hốc mồm. Trong mười bốn vũ đài thì hai người giữa không trung kia không thể nghi ngờ là hai người giao thủ có tràng diện đồ sộ nhất.

– Đồng thời thi triển hai cỗ thuộc tính, uy lực mạnh hơn phân nửa rồi.

Trên khán đài, chúng cường giả cũng âm thầm kinh ngạc.

Sưu.

Kinh khì kính khuếch tán, đồng thời thân ảnh của thanh niên mặc hoàng y trực tiếp bị rơi xuống phía dưới, dập vào mặt đất.

Khục Khục.

Mặt đất phía dưới nứt ra, người thanh niên kia phun ra một ngụm máu, sắc mặt cực kỳ tái nhợt.

– Ta thua.

Thanh niên mặc hoàng y kia lau vết máu ở khóe miệng nhìn Lục Lâm Thiên đang đứng trên bầu trời nói.

Các đệ tử của các tông môn, trước các kỳ đại hội đều được các trưởng lão dặn dò qua, nếu như cảm thấy mình không thể tái chiến, vô lực thì trực tiếp chịu thua. Nếu như mạnh mẽ tái chiến, bản thân lại bị trọng thương ảnh hưởng tới căn cơ thì thảm rồi.

Vì vậy lúc này thanh niên mặc hoàng y cảm giác mình không còn lực tái chiến nên trực tiếp nhận thua.

– Đa tạ.

Thu hồi Phong chi dực, Lục Lâm Thiên đáp xuống mặt đất, ý nghĩ đầu tiên trong đầu đó là bản thân hắn đã lại chiếm được một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

– Vân Tông Chủ, đệ tử vũ giả tam hệ này của các ngươi quả thực rất bất phàm. Chỉ có thực lực Vũ Tướng nhất trọng mà có thể đánh bại Vũ Tướng tam trọng lại còn là vũ giả song hệ nữa.

Trên khán đài, Cố Kiếm Phong nói, trong mắt hiện lên sự tán thưởng.

– Đệ tử này của chúng ta quả thực có chút bất phàm, cho nên mới dám mang hắn đến tham dự đại hội Tam tông Tứ môn.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười, ánh mắt vô cùng thỏa mãn nhìn về phía Lục Lâm Thiên ở phía xa.

Lúc này Lục Lâm Thiên đang nhìn về một hướng, lập tức nhìn thấy Vân Hồng Lăng đang giao thủ với một thiếu nữ khác, tiên ảnh bao phủ không gian, tiên ảnh phá không, một mực áp chế đối phương.

Đối với Vân Hồng Lăng, Lục Lâm Thiên không có bao nhiêu lo lắng, nữ nhân điêu ngoa này trên người nàng không có khả năng không có con bài nào chưa lật. Cho nên chuyện bị thua ở vòng thứ hai này là chuyện không có khả năng.

– Lam Linh.

Tại khu vực thứ mười một, Lục Lâm Thiên nhìn thấy Lam Linh, bóng hình xinh đẹp khiến người ta sôi máu đang không ngừng di chuyển, mê hoặc giống như trời sinh mà thành, khiến cho người xem quên rằng bọn họ đang xem ca múa chứ không phải luận võ.

Lúc này trong tay Lam Linh là một trường kiếm màu xanh, kiếm ảnh bao phủ không gian, uy lực cực kỳ mạnh mẽ. Lục Lâm Thiên cũng có chút kinh ngạc, tu vi của Lam Linh này không ngờ cũng đã tới Vũ Tướng tam trọng đỉnh phong, phỏng chừng sau khi trở về Vạn Thú Tông nàng đã có kỳ ngộ gì đó.

Cuối cùng ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng nhìn thấy được Khuất Đao Tuyệt đang ở trong khu vực số sáu cách đó không xa. Mà đối thủ của Khuất Đao Tuyệt chính là vũ giả tam hệ của Thiên Kiếm Môn – Nguyên Nhược Lan.

Lúc này Lục Lâm Thiên nhìn vào thì thấy quang mang trên người Khuất Đao Tuyệt đã có chút lờ mờ, sắc mặt tái nhợt, dáng vẻ có chút chật vật.

Mà Nguyên Nhược Lan kia, một thân y phục màu tím, dáng người lồi lõm mê người, khí tức có chút ba động, rõ ràng thực lực hơn hẳn Khuất Đao Tuyệt.

– Khuất Đao Tuyệt lần này phiền phức lớn rồi.

Lục Lâm Thiên thầm nói. Hắn cũng chỉ có thể khẽ thở dài mà thôi. Rút thăm quyết đấu tuy rằng là công bằng thế nhưng vẫn có chỗ thiếu sót. Giả dụ như một người thực lực có thể tiến vào top hai thế nhưng lại bắt phải thăm đối đầu với người thực lực đứng đầu, vậy sẽ lập tức thua ở vòng đầu tiên.

Lại vì như có người thực lực có thể tiến vào top ba thế nhưng bởi vì vận khí cho nên phải dừng chân ở vòng thứ nhất. Đây cũng chỉ nh là một trong những khuyết điểm của đại hội, thế nhưng cũng không có cách nào khác. Quy tắc chính là quy tắc, sẽ không quan tâm tới vận khí của ngươi tốt hay không.

– Trở về.

Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt tuy rằng rơi vào thế hạ phong, thế nhưng khí thế bá đạo quanh người vẫn không giảm. Hắn hét lớn một tiếng, chân dậm mặt đất khiến cho mặt đất nứt nẻ.

Sưu Sưu…

Ngay trong lúc này, Khuất Đao Tuyệt đồng thời nhảy dựng lên, chân khí bạo phát ra, chiến đao trong tay vung lên trực tiếp bổ ra một đao khiến cho không gian chung quanh gợn sóng. Đao mang cắt ngang không giang, chân khí cuồng bạo bắn ra bốn phía.

– Chiến Đao đệ tứ thức, Đại Địa Lưu Đao.

Đao mang bổ ra khiến cho không gian gợn sóng, kình khí bạo phát, thực lực cường hãn như vậy giống như là trực tiếp xé mở không gian vậy.

Trường kiếm trong tay Nguyên Nhược Lan tung lên, thân thể mềm mại lấy một tốc độ nhanh như thiểm điện biến mất tại chỗ. Loại tốc độ như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên đứng ở phía xa nhìn lại cũng có chút hoa mắt.

– Phi Vân Kiếm Quyết.

Trong nháy mắt thân ảnh của Nguyên Nhược Lan biến mất, đến khi thân ảnh của nàng xuất hiện thì trên trường kiếm có một đạo kiếm quang vô thanh vô tức cắt ngang không gian, ngay cả không gian chung quanh cũng không bị ba động.

Phanh.

Kiếm quang vào đao quang va chạm, thế nhưng cũng không có âm hưởng quá lớn, chỉ là chỗ va chạm giữa kiếm quang và đao quang lúc này có một đạo quang mang chói mắt giống như pháo hoa hiện lên, khiến cho không gian chấn động.

Sưu Sưu.

Một mảnh kình khí mang theo tiếng xé gió khuếch tán, lực lượng cuồng bạo đủ để cắt vỡ gợn sóng của không gian.

Thân ảnh của Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt nhanh chóng thối lui, đồng thời nhanh chóng bố trí vũ kỹ phòng ngự. Thế nhưng vừa mới thối lui vài bước bỗng nhiên hắn phát hiện ra cánh tay và bàn chân mình không có cảm giác. Vội vàng cúi đầu xuống thì thấy không biết từ khi nào cánh tay và chân hắn lúc này có mấy dây mây quấn lấy không thể di chuyển.

– Không xong.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, kết quả coi như đã định.

– Ngươi thua. Vũ kỹ mộc hệ này của ta có chút đặc biệt, nếu như ngươi còn giãy dụa nó sẽ trực tiếp siết chặt làm đứt chân tay ngươi.

– Ta thua.

Khuất Đao Tuyệt thở dài, ánh mắt có chút thất vọng.

– Nguyên Nhược Lan này hình như cũng ẩn tàng không ít thực lực.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thực lực của Khuất Đao Tuyệt Lục Lâm Thiên hắn rất rõ ràng. Thế nhưng Nguyên Nhược Lan này đánh bại Khuất Đao Tuyệt dường như cũng không quá mức cật lực. Cho nên chỉ có một giải thích chính là nữ nhân này ẩn tàng không ít.

Chương 538: Phi vân kiếm quyết

Tức thì Lục Lâm Thiên nhìn qua nữ nhân này vài lần. Có thể nữ nhân này sẽ trở thành kình địch của hắn.

Đông.

Trên vũ đài, lúc này lần thứ hai vang lên tiếng chuông. Ngay khi Lục Lâm Thiên nhìn qua Khuất Đao Tuyệt và Nguyên Nhược Lan vài lần thì luận võ vòng hai đã kết thúc.

– Những đệ tử thắng lợi tiến lên, những đệ tử bị thua lùi lại.

Âm thanh của trưởng lão Thiên Kiếm môn mặc áo bào đỏ lần thứ hai vang lên.

– Triệu Kình Hải không ngờ cũng bị thua.

Lúc mười bốn người thắng lợi cùng tiến lên, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua lúc này cũng phát hiện ra Vân Dương Tông hiện tại cũng chỉ còn có hắn và Vân Hồng Lăng mà thôi. Còn Triệu Kình Hải cường giả đứng đầu Long bảng không biết vừa rồi cùng ai giao thủ, không ngờ lại thất thủ ngay vòng thứ hai.

– Thực lực dường như không tồi.

Trong ánh mắt của Lục Lâm Thiên lúc này cũng nhìn về phía một đường cong quen thuộc. Trong mười bốn người bọn lại, thân ảnh Lam Linh cũng ở trong đó.

Lúc này ánh mắt Lam Linh cũng đang nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt lộ ra chút tiếu ý. Có thể là bởi vì nữ nhân quá mức xinh đẹp khiến cho ánh mắt nhìn qua hắn lúc này gần như là ánh mắt khiêu khích vậy.

– Tiểu tặc, không được nhìn loạn.

Thanh âm của Vân Hồng Lăng truyền tới tai của Lục Lâm Thiên khiến cho hắn lập tức cúi đầu, cũng không dám đặc tội nữ nhân điêu ngoa này.

– Ồ, người này có chút kỳ quái.

Ngay khi cúi đầu xuống, dư quang trong mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe. Hắn nhìn về thân ảnh thứ ba bên trái, lúc này thân ảnh này dường như đang không ngừng nhìn về phía hắn.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn lại thì ánh mắt kia lập tức thu hồi. Mà lúc này Lục Lâm Thiên lập tức kinh ngạc. Bởi vì người này mặc một trường bào, vóc dáng gầy gò, thế nhưng trên mặt lại đeo một cái khăn màu trắng, căn bản không nhìn thấy rõ dung mạo của đối phương.

Trong ngày đầu tiên Lục Lâm Thiên cũng từng nhìn qua người này. Khí tức tầm Vũ Tướng, cũng không phải đệ tử Tam tông Tứ môn, không biết là thuộc về thế lực nào, cho nên Lục Lâm Thiên cũng không chú ý nhiều lắm. Thế nhưng lúc này, Lục Lâm Thiên bởi vì ánh mắt vẫn luôn chú ý trên người hắn cho nên mới chú ý tới đối phương. Hắn có cảm giác dường như bản thân mình đã gặp kẻ này, thế nhưng loại cảm giác này cũng chỉ chợt hiện lên mà thôi, lập tức cũng không suy nghĩ nhiều nữa.

Mười bốn người hiện tại Lục Lâm Thiên đều thầm lưu ý. Có hai người không phải là đệ tử của Tam tông Tứ môn, mười hai người còn lại, Vân Dương Tông có hắn và Vân Hồng Lăng, Thiên Kiếm Môn cũng chỉ còn lại Nguyên Nhược Lan và thanh niên mặc hắc y mà thôi.

Vạn Thú Tông còn Lam Linh và một thanh niên khác. Khí tức của người thanh niên này đã đạt tới Vũ Tướng tam trọng.

– Mười bốn người còn lại các ngươi, chúc mừng các ngươi đã tiến vào vòng ba. Hiện tại mỗi người đều có thể tiến lên nhận một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

Trưởng lão mặc đạo bào màu đỏ của Thiên Kiếm Môn nói.

Thanh âm vừa dứt khiến cho mọi người phía dưới lập tức hưng phấn, nhanh chóng tiến lên nhận một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

Mà lúc này chung quanh vũ đài từng tiếng ầm ĩ vang lên, đối với những đệ tử còn lại trên vũ đài lúc này đều vô cùng sùng bái và cuồng nhiệt.

– Lục Lâm Thiên, thực lực bất phàm a. Hi vọng ngày mai ngươi còn có thể nhận một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai từ trong tay ta.

Khi tới phiên Lục Lâm Thiên tiến lên nhận vũ kỹ, nhìn thấy Lục Lâm Thiên, vị trưởng lão của Thiên Kiếm Môn kia lập tức mỉm cười nói.

– Đệ tử nhất định cố gắng hết sức.

Lục Lâm Thiên đáp, cuối cùng dựa theo lựa chọn từ trước của mình, chọn một bộ vũ kỹ hỏa hệ Huyền cấp sơ giai.

Khi trở lại đình viện của Vân Dương Tông, sắc mặt của Khuất Đao Tuyệt vẫn còn đang thất lạc.

– Lục Lâm Thiên, ta thua rồi. Trở về ta sẽ mời ngươi uống rượu. Ngày mai ngươi nhất định phải cố gắng, cố gắng tiến vào top ba.

Sau khi rời khỏi lưng yêu thú phi hành, trong đình viện Khuất Đao Tuyệt vỗ vai Lục Lâm Thiên nói.

– Lục Lâm Thiên, Hồng Lăng, hai người các ngươi mau cùng chư vị trưởng lão tới đại sảnh.

Vân Khiếu Thiên nói.

Lục Lâm Thiên để cho Tiểu Long và Bạch Linh về trước rồi lập tức tới đại sảnh.

Trong đại sảnh lúc này cũng chỉ có bốn vị trưởng lão, còn có tông chủ Vân Khiếu Thiên. Vân Hồng Lăng cũng đi theo Lục Lâm Thiên tiến vào trong đại sảnh.

– Lâm Thiên, biểu hiện của con không tồi, ngày mai phải tiếp tục cố gắng đấy.

Vũ Ngọc Tiền vui vẻ không ngớt, đệ tử của hắn có thể tiến vào vòng ba, ngay cả Triệu Kình Hải xếp thứ nhất trong Long bảng, còn có đệ tử Khuất Đao Tuyệt của Dương trưởng lão cũng không thể tiến vào, cho nên hắn cảm thấy mình vô cùng có mặt mũi, cười tới mức nở hoa.

– Đệ tử nhất định sẽ cố gắng.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Được rồi, ngồi đi. Lục Lâm Thiên, Hồng Lăng, hai người các ngươi ngồi xuống.

Vân Khiếu Thiên nói.

Mọi người ngồi vào chỗ của mình, ba vị trưởng lão khác đều dùng ánh mắt tán thưởng nhìn vào Lục Lâm Thiên và Vân Hồng Lăng.

– Lục Lâm Thiên, Hồng Lăng, vòng thứ ba ngày mai Vân Dương Tông ta chỉ còn lại hai người các ngươi mà thôi. Ngày mai mười bốn người sẽ chỉ có năm người được tiến vào. Vòng thứ ba ngày mai đầu tiên sẽ đấu ra chọn lấy bảy người, tiếp theo sẽ rút thăm quyết định bốn người đấu một lần nữa. Cuối cùng lưu lại hai người thắng. Nếu như các ngươi muốn tiến vào top ba thì luận võ ngày mai vô cùng trọng yếu. Rất có thể các ngươi sẽ phải liên tục đánh hai trận.

Sau khi mọi người ngồi vào chỗ của mình, ánh mắt Vân Khiếu Thiên nhìn về phía hai người Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng rồi nói.

– Cha, thế này cũng không phải là quá khó, thực lực của bọn họ tuy rằng rất mạnh, thế nhưng con cảm giác, nếu như muốn tiến vào top năm không thành vấn đề.

Vân Hồng Lăng khẽ cười nói.

– Hồng Lăng, con không được sơ ý. Mười bốn người còn lại không thể nghi ngờ đều là kẻ có thực lực cực mạnh, có thể ai cũng có con bài chưa lật của mình. Vòng thứ ba ngày mai mới thực lực là bạo phát triệt để, nhất định phải cẩn thận.

– Cha, con biết rồi.

Vân Hồng Lăng lè lưỡi nói. Trong lòng nàng cũng hiểu rõ, mười bốn người hiện tại không phải là thứ đèn cạn dầu.

– Lục Lâm Thiên, vòng thứ ba sắp tới ngươi có nắm chắc không?

Vân Khiếu Thiên lại hỏi Lục Lâm Thiên.

– Đệ tử sẽ cố gắng hết sức.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, có thể tiến vào top năm hay không Lục Lâm Thiên cũng không biết. Chủ yếu là vận khí phải tốt một chút mới được. Nếu như vận khí không tốt gặp phải cường giả vậy thì khó nói.

– Hai người các ngươi đều về phòng điều tức đi, ngày mai nhất định phải chú ý.

Vân Khiếu Thiên nói xong, lần thứ hai lấy ra hai viên đan dược ngũ phẩm đưa cho hai người.

Sau khi trở lại phòng của mình, Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, Bạch Linh hàn huyên một lát mới bắt đầu điều tức. Vòng thứ ba ngày mai thực lực đối thủ của hắn sẽ càng ngày càng mạnh, phải bảo trì trạng thái tốt nhất mới có hy vọng chiến thắng.

Chương 539: Tiền đặt cược lớn (1)

Trong một chỗ tinh xảo ở thành Thiên Kiếm, có một đình viện có chút cổ xưa lúc này có mấy đạo thân ảnh đang ở trong đó, mà mấy đạo thân ảnh này chính là chưởng môn Cổ Kiếm Phong của Thiên Kiếm Tông, còn có Cổ Phong trưởng lão, Sử trưởng lão, Hồng Bào trưởng lão, mặt khác còn mấy lão giả khác ngồi đó, từ khí tức mà phán đoán có lẽ cũng là cấp bậc trưởng lão của Thiên Kiếm Môn.

Trừ bọn họ ra lúc này còn có một thân ảnh màu tím, khí chất cao quý chính là Nguyên Nhược Lan còn có một thanh niên mặc hắc y ở trong đó.

– Nhược Lan, hai ngày qua con có nhìn thấy ai có thể tạo thành uy hiếp tới con hay không?

Trong phòng, Cổ Kiếm Phong hỏi.

– Sư phụ, từ thực lực bọn họ thể hiện ra bên ngoài hai ngày nay đệ tử cảm thấy không có ai có thể uy hiếp được đệ tử.

Nguyên Nhược Lan nói.

– Vòng thứ ba ngày mai phải cẩn thận một chút, nếu như không cần thiết thì cố gắng không được bại lộ thực lực chân chính của con.

Cổ Kiếm Phong nói.

– Đệ tử hiểu rồi.

Nguyên Nhược Lan đáp, tinh quang trong mắt chợt lóe.

– Nhược Lan chính là đệ tử ngàn năm khó gặp của Thiên Kiếm Môn chúng ta, chúng ta phong tỏa tin tức vài chục năm chỉ chờ vào lần đại hội Tam tông Tứ môn này, tin tưởng tới lúc đó, thực lực của nó sẽ khiến cho mọi người giật mình.

Vẻ mặt của Cổ Phong trưởng lão lúc này không khỏi hiện lên tiếu ý.

– Đúng thế. Thiên phú như vậy một trăm năm mươi lăm trở lại đây, hơn mười lần đại hội tam tông tứ môn cũng chính là đệ nhất.

Sử trưởng lão cười nói.

Ban đêm, trong thành Thiên Kiếm lại giống như ban ngày. Khắp nơi đều vô cùng náo nhiệt, người trong thành, người thì ở tửu quán, người thì ở tửu điếm bình dân, đều không ngừng nói chuyện về đại hội Tam tông Tứ môn. Vòng thứ ba vào ngày mai chính là tâm điểm nghị luận của mọi người.

Có đôi khi ý kiến không đồng nhất tức thì lớn tiếng đối đáp, vỗ bàn đứng dậy khắp nơi đều có. Coi như là vung tay đánh nhau cũng là chuyện bình thường.

Về phần chuyện đàm luận đương nhiên còn có cuộc chiến ban ngày của những đệ tử nằm trong top mười bốn đó. Không ít vũ giả trong thành hiện tại nước bọt văng tung tóe, không ngừng hăng hái vung tay kể lại như chính mình đang giao thủ trên vũ đài vậy..

Náo nhiệt như vậy cứ thế trôi qua. Một đêm kết thúc, ánh bình minh bắt đầu thay thế màn đêm, mà dòng người lúc này cũng bắt đầu đổ về phía diễn vũ trường. Hôm nay chỉ chọn ra năm người cho nên mọi người cực kỳ chờ mong, không biết là ai sẽ tiến vào vòng trong, đương nhiên sẽ không bỏ lỡ cơ hội như vậy.

Con đường dẫn tới Diễn võ trường lúc này chật như nêm, những đệ tử tuần tra của Thiên Kiếm Thành mấy ngày nay cảm giác mệt muốn chết. Có những đệ tử thậm chí vài ngày không ngủ. Diễn võ trường có thể chứa được trăm vạn người, thế nhưng số người trong Thiên Kiếm Thành hiện tại chỉ sợ đã tăng lên tới con số hàng ức.

Trên trời cao, màn đem biến mất, mấy ngôi sao vẫn đang lơ lửng trên bầu trời lưu luyến chưa muốn rời đi.

Cơn gió khẽ thổi qua khiến cho mọi người phía dưới cảm thấy thoải mái. Một lát sau toàn bộ Thiên Kiếm Thành được ánh sáng mặt trời nhu hòa bao phủ.

Nhân số trên Diễn võ trường của Thiên Kiếm Thành lúc này không ngừng tăng lên, ngay từ đầu vào trong chỉ mất hai mươi kim tệ, vòng thứ hai mất năm mươi kim tệ, về phần vòng thứ ba ngày hôm nay muốn đi vào xem mất tới tám mươi kim tệ.

Tám mươi kim tệ, đối với người thường mà nói đó chính là một số tiền lớn, thế nhưng những người tiến vào Diễn võ trường đều là vũ giả, linh giả, tám mươi kim tệ cũng không phải là con số lớn, cho nên bọn họ cũng không cảm thấy đắt.

Trên trăm vạn người vây quanh xem, một người tám mươi kim tệ, một vòng đấu xong chỉ sợ riêng tiền phí thu vào cửa cũng sáu trăm ngàn vạn, huống chi vị trí gần võ đài nhất ngoại trừ cấp cho một số thế lực khác ngoài Tam tông tứ môn ra cũng bán ra ngoài. Những người khác muốn ngồi chỗ này phí vào xem cũng là một ức kim tệ, đây mới chính là chỗ thu tiền tốt nhất của Thiên Kiếm môn trong khoảng thời gian này.

Phù.

Thở ra một ngụm trọc khí trong cơ thể, Lục Lâm Thiên mở mắt ra nhìn về phía ngoài cửa sổ, vòng thứ ba ngày hôm nay đã sắp bắt đầu.

Mang theo Tiểu Long và Bạch Linh thu nhỏ thân thể đi ra khỏi phòng, lúc này mọi người trong Vân Dương Tông cũng thấy trên vai của Lục Lâm Thiên có Tiểu Long và Bạch Linh, thế nhưng bọn họ chỉ biết Tiểu Long vô cùng cường hãn mà thôi cũng không biết Bạch Linh ra sao.

Mà đối với Tiểu Long, Vân Khiếu Thiên không ngừng quan sát, có vẻ vô cùng hiếu ý với nó.

– Tiểu tặc, hôm nay nhất định phải tiến vào top năm đấy.

Vân Hồng Lăng đi tới bên người Lục Lâm Thiên, quần áo che hết đường cong mê người, khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác gần đây vóc dáng của cô gái nhỏ Vân Hồng Lăng này dương như tốt lên không ít, nếu như nàng chịu ăn mặc như Lam Linh phỏng chừng còn mê hoặc hơn nhiều nha.

– Nàng cũng vậy, nhớ phải thận trọng không được khinh địch.

Lục Lâm Thiên nói, tiến vào top năm không phải là một chuyện dễ dàng. Tuy rằng hắn biết Vân Hồng Lăng còn có con bài chưa lật, thế nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi có chút lo lắng.

– Được rồi, chúng ta đi thôi.

Vân Khiếu Thiên nói, hắn có thể nhìn ra được vẻ mặt vô cùng lo lắng của những trưởng lão trong Vân Dương Tông. Muốn tiến vào top ba thì nhất định phải tiến vào top năm. Mà tiến vào top năm tuyệt đối không phải là một chuyện dễ dàng, mà bọn họ cũng không có điểm gì chắc chắn cả.

Sáng sớm mỗi ngày đều có một đầu yêu thú phi hành của Thiên Kiếm Tông tới đây chở mọi người tới thành Thiên Kiếm.

Khi Lục Lâm Thiên đi tới Diễn võ trường thì bốn phía đã đông nghịt, theo sự xuất hiện của các đệ trong top mười bốn trong đám người lập tức vang lên tiếng gào thét ầm ĩ.

Lúc này, khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười, trong đám người rốt cuộc đã nghe thấy tên hắn, dường như lúc này hắn cũng đã có không ít người ủng hộ.

Sau hai vòng đấu, mọi người đối với quy tắc của đại hội đã hiểu vô cùng rõ ràng. Khi toàn bộ mười bốn người đứng trên Diễn võ trường thì Hồng Bào trưởng lão kia cũng đã xuất hiện chủ trì đại hội.

Đông.

Sau một tiếng chuông, tức thì chung quanh Diễn võ trường lập tức yên tĩnh lại. Hồng Bào trưởng lão của Thiên Kiếm môn nói một số quy tắc trong ngày hôm nay. Sau một vòng đấu còn lại bảy người thì có bốn người phải rút thăm phân chia cao thấp tiếp.

Vòng thứ ba này cũng lại dùng phương pháp có chút công bằng chính là rút thăm quyết định đối thủ. Lúc này trên khu vực số hai mươi tám của Diễn võ trường đã chia làm bảy chỗ khác nhau, mỗi một chỗ đều được dựng lên một võ đài.

– Số hai.

Nhìn ngọc bài trong tay, Lục Lâm Thiên mỉm cười thầm nói, không biết đối thủ của hắn ở vòng này là ai.

– Tiểu tặc, ta là số ba, ngươi là số mấy?

Vân Hồng Lăng tay cầm ngọc bài đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

– Số hai.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Chúng ta phải cùng nhau tiến vào top năm.

Chương 540: Tiền đặt cược lớn (2)

Vân Hồng Lăng mỉm cười, dung nhan tuyệt mỹ khiến cho mấy nam đệ tử chung quanh nhìn đến thất thần.

Khi Lục Lâm Thiên chạy tới khu vực số hai thì một thanh niên mặc áo bào màu xanh đã đứng ở đó rồi.

– Vũ Tướng tứ trọng.

Nhìn thanh niên trước mắt này Lục Lâm Thiên không khỏi nhíu mày. Người này Lục Lâm Thiên biết, hắn chính là đệ tử của Huyền Hồn Môn, thực lực Vũ Tướng tứ trọng. So với Hàn Phong bài danh thứ ba trên Long bảng của Vân Dương Tông, Khuất Đao Tuyệt đều mạnh hơn nhiều.

– Có lẽ phải thi triển một ít con bài chưa lật.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Bằng vào thực lực bình thường của bản thân muốn chống lại Vũ Tướng tam trọng đã vô cùng khó khăn, lúc này lại phải đối mặt với Vũ Tướng tứ trọng, không thi triển một ít con bài chưa lật thì rất khó có thể vượt qua.

Đông.

Tiếng chuông vang lên. Thi đấu vòng thứ ba chính thức bắt đầu.

Trong khu vực số hai lúc này hai đối thủ đang nhìn nhau, không ngừng đánh giá đối phương. Không ai sốt ruột xuất thủ cả. Tới vòng thứ ba này không một ai dám sơ ý.

– Vân Tông chủ, vũ giả tam hệ Lục Lâm Thiên của Vân Dương Tông ngươi không ngờ lại đụng phải Sài Thanh nhân tuyển chưởng môn của Huyền Hồn Môn a. Vận khí của hắn quả thực không tốt chút nào.

Vi Bang Ngạn của Quy Nguyên Môn nhíu mày nói với Vân Khiếu Thiên ở bên cạnh.

– Vũ Tướng tứ trọng, đệ tử trẻ tuổi của Huyễn Hồn Môn quả thực là bất phàm.

Vân Khiếu Thiên nhướng mày, đối phương là Vũ Tướng tứ trọng, Lục Lâm Thiên cho dù mạnh thế nào đi nữa cũng chỉ là Vũ Tướng nhất trọng mà thôi, tu vi chênh lệch quá lớn.

– Hắc hắc, Vân Tông chủ, Lục Lâm Thiên của các ngươi cũng coi như là rất mạnh rồi, vũ giả tam hệ nha, cho hắn thời gian phát triển tuyệt đối không phải là người bình thường.

Nhâm Trường Thanh, chưởng môn của Huyễn Hồn môn cười nói. Một đệ tử cực mạnh trong môn phái hắn đối phó với một Vũ Tướng nhất trọng, tuy rằng đó là vũ giả tam hệ, thế nhưng cũng không có khả năng chống lại Vũ Tướng tứ trọng.

– Lẽ nào Nhâm trưởng môn cho rằng đệ tử của ngươi đã nắm chắc chiến thắng?

Vân Khiếu Thiên nói, tuy rằng trong lòng hắn lo lắng, thế nhưng trên phương diện mặt mũi tuyệt đối không thể để thua thiệt được.

– Đúng vậy.

Nhâm Trường Thanh mỉm cười, ánh mắt không có chút ý tốt nào nói:

– Vân tông chủ đối với đệ tử của mình tự tin vậy tại sao chúng ta không đánh cược một ván. Nếu như Sài Thanh của chúng ta thua ta sẽ đưa cho Vân Tông chủ một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai. Nếu như Lục Lâm Thiên của Vân Tông chủ thua vậy ngươi cũng mất một bộ vũ kỹ Huyền Cấp cao giai. Vân tông chủ, ngươi có dám không?

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên lóe lên, không nghĩ tới bản thân lại bị Nhâm Trường Thanh này khiêu khích. Xem ra Nhâm Trường Thanh này đối với Sài Thanh có tự tin vô cùng lớn. Tuy rằng hắn ôm hy vọng vô cùng lớn với Lục Lâm Thiên, thế nhưng trước mặt một Vũ Tướng tứ trọng, nếu như Vũ Tướng nhất trọng muốn thắng lợi trừ khi phải thi triển một ít con bài chưa lật.

– Vân Tông chủ, ngươi thực sự không dám sao?

Nhìn thấy sắc mặt biến hóa của Vân Khiếu Thiên, Nhâm Trường Thanh lập tức cười nói.

– Chỉ là một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai nho hỏ mà thôi, có gì không dám.

Vân Khiếu Thiên nói:

– Vân mỗ sẽ bồi tiếp Nhâm trưởng môn.

– Vân Tông chủ, Nhâm trưởng môn, các ngươi náo nhiệt như vậy không nên bỏ ta lại đằng sau chứ, ta cũng tới. Từ biểu hiện hiện tại dường như Sài Thanh có cơ hội lớn giành chiến thắng nha. Ta đặt cho Sài Thanh.

Duẫn Ngạc của Vạn Thú Tông lúc này nói.

– Ta cũng đặt một ván, trợ hứng cho mọi người, ta đặt Sài Thanh thắng.

– Không có lý nào bỏ ta lại phía sau nha, ta cũng đặt Sài Thanh thắng.

Trong nháy mắt, sáu sơn môn khác trong Tam tông Tứ môn gồm Cổ Kiếm Phong, Vi Bang Ngạn, Âu Dương Huyền Anh, Chu Hoành Xa đều yêu cầu tham dự, loại chuyện tình chiếm tiện nghi của kẻ khác thế này bọn họ sao có thể bỏ qua được cơ chứ.

– Cái này…

Vân Khiếu Thiên thầm mắng trong lòng không ngớt. Đám cáo già này đều là kẻ thành tinh, ở nơi nào có lợi sẽ lập tức bu tới. Tới mức độ này hắn lại không thể cự tuyệt, biết rõ không nắm chắc chiến thắng nhưng cũng chỉ có thể kiên trì mà thôi.

– Được, Vân mỗ bồi tiếp các vị lần này.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười nói, ánh mắt lập tức chuyển về phía Lục Lâm Thiên và Sài Thanh. Trong lòng cũng chỉ có thầm cầu khẩn Lục Lâm Thiên không được thua Sài Thành, bằng không trong một lúc thua sáu bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, đây tuyệt đối không phải là một con số nhỏ. Chảy máu rất lớn đó nha.

– Đồ đệ bảo bối, ngươi không được thua.

Vũ Ngọc Tiền nghe thấy Vân Khiếu Thiên và các sơn môn khác đặt cược, nhất thời lẩm bẩm nói.

Lúc này, bởi vì liên quan tới tiền đặt cược, hầu như các cường giả của các sơn môn tông phái khác đều nhìn về phía hai người Lục Lâm Thiên và Sài Thanh.

Phanh Phanh.

Lúc này trên Diễn võ trường đã có không ít người giao thủ với nhau, tiếng binh khí va chạm trong nháy mắt truyền tới.

– Vũ Tướng nhất trọng lại có thể tiến vào vòng ba, quả thực ngươi vô cùng may mắn.

Nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, thanh niên mặc áo bào màu xanh nói.

– Ngươi cũng như vậy.

Lục Lâm Thiên đáp, chân khí trong cơ thể vận chuyển, đối mặt với Vũ Tướng tứ trọng, Lục Lâm Thiên không dám có một chút sơ ý nào.

– Ngươi ra tay trước đi.

Thanh niên áo xanh nói xong, một cây trường côn màu đỏ lập tức xuất hiện, tay cánh tay hắn vung lên, trường côn rơi xuống mặt đất, một cỗ kình phong tỏa ra chung quanh khiến cho bụi bặm dưới mặt đất bị thổi bay, trên mặt đất có những khe nhỏ lan tràn.

Binh khí của thanh niên áo xanh kia xuất hiện, quanh thân hắn có một tầng quang tráo màu đỏ bao phủ chugn quanh, khiến cho không gian lắc lư gợn sóng, bộc phát ra khí thế hung hãn. Trong không gian lúc này có một cỗ khí thế áp bách tràn ra khiến cho vô hình trung Lục Lâm Thiên bị áp chết.

Cảm giác được cỗ khí thế này của Sài Thanh, Vân Khiếu Thiên không khỏi nhíu mày, trên Long bảng của Vân Dương Tông cũng không có ai có được khí thế như vậy.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn thanh niên áo xanh trước mặt này, một cỗ chân khí không ngừng vận chuyển trong kinh mạch, hắn nói:

– Vậy ta sẽ không khách khí nữa.

Lời còn chưa dứt, thân ảnh của Lục Lâm Thiên trong nháy mắt biến mất tại chỗ. Trong nháy mắt này thân thể bắn về phía trước giống như một mũi tên rời cung, tốc độ cực nhanh, khiến cho những người xem chỉ thấy một đạo tàn ảnh mà thôi.

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn.

Không có bất luận chiêu thức thăm dò nào, Lục Lâm Thiên trực tiếp thi triển vũ kỹ Hoàng cấp cao giai Thiên Thủ Liệt Cương Ấn, thực lực đối phương đã không cần thử nữa, tuyệt đối khiến cho hắn phải toàn lực ứng phó. Trên chưởng ấn lúc này có vô số năng lượng thổ hệ nhanh chóng hội tụ, chưởng ấn phóng lên cao, trong nháy mắt hóa thành mấy đạo chưởng ấn không rõ ràng, đem theo từng đạo tàn ảnh liên miên trong nháy mắt đánh về thanh niên mặc áo xanh kia.

Chương 541: Thi triển con bài chưa lật

Lúc này ánh mắt thanh niên áo xanh mở ra, trường côn màu đỏ bỗng nhiên xuất hiện trong tay hắn, từng đạo côn ảnh hiện lên trong không trung, côn ảnh xuất hiện, không gian dường như bị hỏa diễm thiêu đốt qua, khí tức nóng bỏng tức thì khuếch tán ra bốn phía.

Cuối cùng quỹ tích côn ảnh đột nhiên biến đổi, nhanh chóng xoay mang theo kình khí mạnh mẽ trong nháy mắt bắn thẳng về phía chưởng ấn của Lục Lâm Thiên.

– Không nghĩ tới Sài Thanh đã tu luyện Thiên Trọng Hỏa Ảnh Côn của Huyễn Hồn môn tới mức này rồi, quả thực vô cùng tinh diệu.

– Không đơn giản đâu, công pháp này chính là vũ kỹ Hoàng cấp cao giai, hầu như tiếp cận với vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

– Vũ kỹ Lục Lâm Thiên thi triển dường như cũng là vũ kỹ Hoàng cấp cao giai, cũng tu luyện tới mức độ thâm bất khả trắc.

Trên khán đài, chúng cường giả không ngừng nghị luận, đối với chiêu số hai người thi triển ra trong lòng không khỏi tán tưởng.

Sưu…

Trong nháy mắt công kích của hai người giống như lưu tinh va chạm với nhau, không có bất kỳ sự hoa mỹ nào, trực tiếp va chạm với nhau tạo thành âm thanh đinh tai nhức óc truyền ra….

Phanh Phanh.

Từng tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, một cỗ kình khí cuồng bạo khuếch tán trên không trung.

Hai thân ảnh lại lao tới, côn ảnh tung bay, chưởng ấn trùng điệp, nhất thời khiến cho tia lửa bắn tứ tung, năng lượng cường hãn khiến cho không gian gợn sóng.

Kình phong sắc bén xé rách không khí mang theo tiếng rít gào khiến cho màng nhĩ của những người đứng xem có cảm giác đau đớn.

Sưu…

Trên côn ảnh lúc này bằng mắt thường cũng có thể thấy được trong nháy mắt đột nhiên hiện lên mười đạo côn ảnh, khí tức nóng bỏng tạo thành mười đạo vòng cung giữa không trung.

Chưởng ấn tung bay lúc này cũng tạo ra từng đạo chưởng ấn, khí thế phô thiên cái địa đánh xuống.

Đám người gần đó dùng vẻ mặt sợ hại nhìn hai thân ảnh đang giao chiến trong khu vực số hai. Thế nhưng bọn họ cũng chỉ có thể nhìn thấy tia lửa bắn ra mà thôi, còn có côn ảnh đỏ rực cùng với chưởng ấn sáng láng mang theo khí tức thổ hệ.

Phanh.

Mạnh mẽ va chạm, thời gian cũng không đến năm tức, hai đạo lực lượng mạnh mẽ nổ tung, hai đạo thân ảnh chợt phân ra.

Khục Khục.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lảo đảo lui về phía sau hơn mười bước mới có thể đứng vững. Hai tay có chút tê dại, chân khí trong cơ thể cuồn cuộn. Hắn mạnh mẽ ngăn chặn một ngụm máu, dáng vẻ lúc này vô cùng chật vật, sắc mặt có chút tái nhợt. Góc áo của hắn còn bị hỏa diễm của đối phương đốt mất một đoạn, mùi khét tỏa ra.

Kịch.

Thanh niên áo xanh của Huyền Hồn môn lúc này chỉ lùi lại hai bước, khí tức vẫn mạnh mẽ ổn định, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Vũ Tướng tứ trọng quả thực khó đối phó.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, cố gắng áp chế chân khí cuồng loạn trong cơ thể. Dưới tình huống không bố trí Thanh Linh Khải Giáp hắn không thể phòng ngự lực công kích của đối phương.

– Xem ra Lục Lâm Thiên này tuy rằng không đơn giản, thế nhưng thực lực lại quá thấp, chung quy không chống lại được Vũ Tướng tứ trọng.

Trên khán đài, chúng cường giả khẽ cười nói. Nếu như Lục Lâm Thiên thua bọn họ có thể kiếm được một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, coi như là thu hoạch ngoài ý muốn đi.

Vân Khiếu Thiên nhướng mày, sắc mặt ngưng trọng thầm nghiĩ:

– Lục Lâm Thiên, ngươi cũng nên thi triển mấy con bài chưa lật đi chứ.

– Các hạ, ngươi chịu thua đi thôi.

Thanh niên áo xanh mỉm cười, đấu với đối thủ trước mắt này kết quả hắn đã dự đoán trước. Cho nên không cảm thấy ngoài ý muốn chút nào. Thanh âm vừa dứt, thân thể trong nháy mắt biến mất tại chỗ, trường côn trong tay không ngừng huy động, khiến cho không gian gợn sóng, hung hăng đánh về phía trước. Khí thế một kích này dường như còn mạnh hơn trước. Trong suy nghĩ của thanh niên áo xanh này đối phương chỉ là Vũ Tướng nhất trọng tiếp một chiêu của hắn đã trọng thương căn bản không thể tiếp được chiêu này của hắn nữa.

Mà lúc này, nhìn côn ảnh nóng bỏng cường hãn tiến tới, Lục Lâm Thiên cũng có chút ngưng trọng. Một kích của Vũ Tướng tứ trọng, nếu như hắn không dùng một chút thủ đoạn sẽ không thể chống lại được.

Mà hiện tại Lục Lâm Thiên hiểu rõ, nếu như hắn thi triển Thanh Linh Khải Giáp không phải là không có cơ hội chống lại Vũ Tướng tứ trọng, thế nhưng hắn lại muốn đánh bại đối phương chứ không phải là thủ hòa.

– Thi triển con bài chưa lật.

Suy tư một lát, Lục Lâm Thiên nhanh chóng quyết định, thủ ấn trong tay đột nhiên xuất hiện.

– Hư Linh Huyễn Ấn.

Ngay khi côn ảnh xé không đi tới vị trí cách hắn mười thước, miệng Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, trong nháy mắt này, một đạo ánh mắt quỷ dị bắn về phía trước đem theo lực lượng vô hình mà quỷ dị bao phủ chung quanh.

Lực lượng này dường như tỏa ra trong không khí, xuyên thấu côn ảnh mà tới, bao phủ ở chung quanh. Nhìn vào ánh mắt của Lục Lâm Thiên, trong nháy mắt thân thể thanh niên áo xanh này run lên. Một cỗ lực lượng quỷ dị nhanh chóng tiến vào trong đầu hắn.

Đúng lúc này, Linh Vũ phối hợp hoàn mỹ, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên lại biến đổi, sắc mặt trầm xuống, tay trái đánh ra một chưởng, tay phải xuất hiện một vòng xoáy.

– Phong Quyển Tàn Vân.

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn.

Một cỗ năng lượng thổ hệ khổng lồ khí thế phô thiên cái địa bạo phát, tản ra lực lượng cuồng bạo, trong nháy mắt hội tụ tại chưởng ấn, một đạo chưởng ấn màu vàng lập tức bắn lên cao.

Mà đạo chưởng ấn cuồng bạo này trong nháy mắt hóa thành từng đạo tàn ảnh hư ảo, lấy xu thế trùng trùng điệp điệp va chạm với côn ảnh.

Hai cỗ lực lượng va chạm khiến cho không gian gấp khúc. Lập tức từng tiến nổ mạnh kinh thiên động địa vang lên trong không trung, kình khí cuồng bạo khuếch tán ra chugn quanh.

Phanh Phanh Phanh.

Âm bạo liên tiếp vang lên trên không trung, năng lượng cuồng bạo trên bầu trời va chạm đồng thời thanh niên áo xanh lsuc này gây ra như phỗng, bị linh lực công kích khiến hắn đình trệ trong thời gian ngắn. Bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được, chưởng ấn và côn ảnh trong nháy mắt đều biến mất không thấy. Mà một vòng xoáy mang theo khí tức cuồng bạo giống như một cơn lốc đánh về phía thanh niên áo xanh kia.

Chờ tới khi thanh niên mặc áo xanh kia phục hồi tinh thần lại thì vẻ mặt đột nhiên đại biến, cảnh tượng vừa rồi khiến cho trong lòng hắn kinh hãi. Trong đầu lúc này u u mê mê rồi lập tức mất đi tri giác, mà chỉ trong một chớp mắt mà thôi mọi thứ đã thay đổi.

Trong khoảnh khắc này, thanh niên áo xanh phục hồi tinh thần lại, thế nhưng bản thân hắn đã ở trong dòng xoáy kinh khủng này, lực lượng cuồng bạo không ngừng đánh xuống.

– Công kích thật quỷ dị.

– Vân Tông chủ, Lục Lâm Thiên thi triển vũ kỹ gì của Vân Dương Tông các ngươi? Không ngờ lại quỷ dị như vậy.

– Dường như giống như công kích linh hồn, vũ giả thi triển công kích bằng linh hồn, dường như không có khả năng nha.

Lúc này nhìn thấy biến cố xảy ra trong sân, sắc mặt chúng cường giả đột nhiên đại biến.

– Không xong, phiền phức lớn rồi.

Sắc mặt Cổ Kiếm Phong kinh ngạc nói.

Chương 542: Thu tiền đặt cược

Vòng xoáy cuồng bạo giống như một cơn lốc nổ tung, hơn nữa lại còn Thiên Thủ Liệt Cương Ấn trọng điệp khiến cho không trung rung động, một tiếng nổ đinh tai nhức óc hiện lên.

Phanh. Phanh.

Toàn độ không gian chấn động, lực lượng cuồng bạo tới cực hạn khuếch tán. Trong kình khí cuồng bạo này không gian dường như dừng lại trong một thời gian ngắn.

Sưu.

Chân khí dưới chân Lục Lâm Thiên hóa thành dòng xoáy, lập tức thi triển Phù Quang Lược Ảnh trong nháy mắt phi tới bên người thanh niên áo xanh Vũ Tướng tứ trọng kia, trong tay hắn xuất hiện từng đạo tàn ảnh, tàn ảnh chưởng ấn hội tụ lập tức hóa thành một đạo chưởng ấn hung hăng đánh vào ngực người thanh niên kia.

Với đan điền khổng lồ cùng với kinh mạch dày rộng, hơn nữa lại có Vũ đan ngũ sắc tất cả công kích đều được tăng cường vô cùng mạnh mẽ, thế nhưng dưới sự thi triển của Lục Lâm Thiên lại lưu loát liền mạch giống như là hành văn vậy. Tới một trình độ vô cùng hoàn mỹ.

Khục khục.

Một đạo chưởng ấn đánh vào ngực thanh niên áo xanh, công kích liên tiếp đã sớm đánh tan phòng ngự của thanh niên áo xanh này. Lúc này lại bị một chưởng của Lục Lâm Thiên đánh vào ngực lập tức miệng phun ra một ngụm máu, thân thể bị đánh bay về phía sau mấy chục thước, rơi xuống mặt đất.

Khục Khục.

Lại một ngụm máu được phun ra, thanh niên áo xanh chật vật cố gắng đứng lên, trong hai mắt lúc này hiện lên sự kinh hãi không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Còn muốn tái chiến không?

Lục Lâm Thiên nhìn thanh niên áo xanh nói.

– Ta thua.

Thanh niên áo xanh sắc mặt tái nhợt có chút uể oải nói. Vẻ mặt mờ mịt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, hiện tại nhớ lại dường như hắn vẫn không thể tin tưởng, không ngờ hắn lại thua, còn thua ở trong tay Vũ Tướng nhất trọng.

Phù.

Nghe thấy đối phương chịu thua, Lục Lâm Thiên thu hồi chân khí, sắc mặt nhanh chóng tái nhợt, công kích liên tiếp vừa rồi không cần nói cũng biết, tiêu hao vô cùng lớn. Chỉ sợ cũng chỉ có Lục Lâm Thiên mới có thể chịu được tiêu hao liên tiếp như vậy.

– Ha ha, hảo tiểu tử, hay lắm.

Trên khán đài, một tiếng cười chói tai vang lên, chính là Vũ Ngọc Tiền, Vũ trưởng lão. Lúc này vị trưởng lão này không ngừng vỗ đùi mình cười ha hả.

– Vũ trưởng lão, ngươi vui vẻ kích động như vậy ta hiểu được. Thế nhưng đừng có quá trớn như vậy chứ?

Tống trưởng lão nói, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên ở dưới không khỏi có chút kích động.

– Ta quá trớn có quan hệ gì với ngươi?

Vũ trưởng lão quay đầu lại nói.

– Bởi vì ngươi là một tên rắm thí. Kích động đến nỗi vỗ đùi ta.

Tống trưởng lão nói.

– Hắc hắc, có chút kích động mà thôi. Lần sau ta sẽ chú ý.

Vũ trưởng lão cười hắc hắc. Vừa rồi có chút kích động, không nghĩ tới lại đánh vào đùi Tống trưởng lão, thảo nào vừa rồi hắn không cảm thấy đau.

– Hảo tiểu tử, quả nhiên còn có một ít con bài chưa lật.

Vân Khiếu Thiên âm thầm cười nói.

– Một Vũ Tướng nhất trọng đánh bại Vũ Tướng tứ trọng, tuy rằng là vũ giả tam hệ thế nhưng cũng quá kinh khủng nha.

– Đặc biệt là một đạo công kích quỷ dị vừa rồi, Sài Thanh dường như thua là bởi vì đạo công kích kia.

Một chúng cường giả không ngừng sợ hãi than. Nhâm Trường Thanh của Huyễn Hồn Môn lúc này sắc mặt vô cùng khó coi. Đệ tử mạnh nhất trong tông môn mình ngay cả một Vũ Tướng nhất trọng của Vân Dương Tông không ngờ cũng không đánh lại được, tâm tình hiện tại của hắn vô cùng xấu.

– Vân tông chủ, đạo công kích quỷ dị Lục Lâm Thiên vừa mới thi triển là vũ kỹ gì của Vân Dương Tông các ngươi vậy? Uy lực không kém nha.

Cổ Kiếm Phong quay về phía Vân Khiếu Thiên kinh ngạc hỏi.

– Bí mật.

Vân Khiếu Thiên thầm nghĩ trong lòng, các ngươi muốn biết sao? Ta còn muốn biết hơn đây. Hắn lại lập tức biến sắc, cười hắc hắc không chút khách khí nói:

– Hắc hắc, các vị chưởng môn, đã cá cược thì phải chấp nhận chịu thua, mỗi người một bộ vũ kỹ Huyền giao cao cấp.

– Vân Tông chủ, ngươi quả thực không khách khí một chút nào.

Cổ Kiếm Phong bất đắc dĩ cười, làm chủ nhà, đương nhiên hắn sẽ không tiếc một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, lập tức từ trong tay áo móc ra một ngọc giản giao cho Vân Khiếu Thiên.

– Ài.

Các đại chưởng môn thở dài một tiếng, vốn tưởng có thể chiếm một chút tiện nghi. Không ngờ lại thua một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, đối với bọn họ mà nói giá trị của nó không cao, thế nhưng nói thấp cũng tuyệt không thấp.

Các chưởng môn sau khi móc ngọc giản trong người ra đưa cho Vân Khiếu Thiên đều trừng mắt nhìn Nhâm Trường Thanh, ý tứ trong đó vô cùng rõ ràng, đều trách đệ tử của Nhâm Trường Thanh quá kém cỏi, Vũ Tướng tứ trọng lại thua Vũ Tướng nhất trọng.

Bị mọi người trừng mắt, Nhâm Trường Thanh không thể làm gì khác hơn. Đại hội lần này toàn quân thất thủ, hắn cũng thua một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, hắn đi tìm ai mà trừng mắt đây.

– Chư vị chưởng môn, đa tạ. Ha ha.

Tâm tình của Vân Khiếu Thiên hiện tại vô cùng tốt. Thắng sáu bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, loại chuyện tốt như vậy quả thực khó kiếm được.

Giữ đài, Lục Lâm Thiên sau khi thắng lợi lập tức nhìn về phía khu vực số ba. Lúc này Vân Hồng Lăng trong khu vực số ba, thân thể mềm mại tạo thành những đạo tàn ảnh, trường tiên trong tay giống như một đầu giao long đang bay lượn không ngừng bao phủ quanh thân thể một người thanh niên có tu vi Vũ Tướng tam trọng của Địa Linh Tông.

Sắc mặt người thanh niên kia biến sắc liên tục, binh khí trong tay mang theo khí thế khai sơn tích địa tạo thành những đạo tàn ảnh không ngừng dây dưa với những đạo tiên ảnh trên không trung.

– Phá.

Lúc này, đại phủ trong tay người thanh niên kia đột nhiên bổ xuống, quang mang bắn ra. Đạo quang mang này vô cùng quỷ dị, đột nhiên tiến vào phía trước rồi tỏa ra chung quanh, giống như một kiếm chém ngang thiên địa khiến cho không gian vang lên tiếng rít gào chói tai.

Quang mang bổ ra, giống như là mang theo lực lượng khai sơn trực tiếp bổ một bổ về phía đám tiên ảnh trên bầu trời.

Cũng vào lúc thanh niên bổ ra một phủ đánh vào tiên ảnh thì thân thể của Vân Hồng Lăng trước mặt hắn đột nhiên biến mất. Hai mắt người thanh niên này đột nhiên co lại, quang mang dưới chân nhanh chóng xuất hiện, chân khí bắn ra, thân hình nhanh chóng thối lui.

Thế nhưng lúc này đã muộn rồi. Ngay trong khoảnh khắc này, một thân ảnh xinh đẹp hiện lên. Thân thể như quỷ dị xuất hiện trước người hắn, đem theo một đạo chưởng ấn màu trắng vô thanh vô tức xuất hiện, cuối cùng đánh vào thân thể hắn.

Tất cả chuyện này xảy ra vô cùng nhanh chóng, ngoại trừ một số ít người ra căn bản không có nhiều người có thể thấy rõ cảnh tượng này, bởi vì tốc độ quá nhanh.

Phanh.

Trong nháy mắt, chưởng ấn đánh xuống, đại phủ trong tay người thanh niên kia trong nháy mắt vỡ tan, thân thể lảo đảo lui về phía sau vài bước.

Khục Khục.

Thanh niên áo xanh này phun ra một ngụm máu, lập tức đặt mông ngồi xuống mặt đất, sắc mặt nhanh chóng trở nên tái nhợt.

– Ta thua.

Thanh niên này nhìn Vân Hồng Lăng nói, lúc này quả thực hắn đã không còn lực để tái chiến.

Chương 543: Đấu với Lam Linh (1)

– Tốt.

Một màn này khiến cho Tạ trưởng lão trên khán đài không hỏi hô lên một tiếng tốt. Hai người còn lại của Vân Dương Tông lúc này đã tiến vào top bảy rồi.

Khi Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn tới khu vực khác, lúc này cũng đã có kết quả rồi.

Đông.

Một tiếng chuông lại vang lên. Trên khán đàu lập tức xuất hiện đám người chưởng môn Quy Nguyên Môn – Vi Bang Ngạn, chưởng môn Huyền Sơn Môn đứng dậy trợ giúp. Chưởng môn Huyền Sơn môn Nhâm Trường Thanh lúc này có chút bất đắc dĩ đứng lên. Môn hạ đệ tử của bọn họ ngay cả top bảy cũng không tiến vào được.

Thanh âm của trưởng lão Thiên Kiếm Tông – Hồng Bào vang lên:

– Người thắng lưu lại, người thua rời khỏi.

Bảy đệ tử bị thua có chút bất đắc dĩ cùng với thất vọng lùi về phía sau. Ánh mắt Lục Lâm Thiên lúc này rơi vào năm người còn lại.

Trong bảy người còn lại, ngoại trừ Vân Hồng Lăng, Nguyên Nhược Lan, Lam Linh ra thì còn có ba người khác Lục Lâm Thiên cũng biết đó là một thanh niên mặc hắc y của Thiên Kiếm Môn, có chút kỳ lạ đó là lưng hắn không đeo trường kiếm. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng phát hiện ra không ngờ hắn lại là Linh giả.

Người thứ hai là một nữ tử xinh đẹp của Địa Linh Tông, nhìn kỹ thì thấy dung mạo của nàng vô cùng xinh đẹp, làn da trắng nõn, khuôn mặt trái xoan, hai hàng lông mi thon dài, nhìn qua vô cùng thanh tú, quyến rũ.

Mà sau khi thấy khí tức của nữ tử này Lục Lâm Thiên không khỏi kinh ngạc. Nàng cũng là một Linh giả, khí tức còn trên Triệu Kình Hải, là Linh Tướng tứ trọng.

Người cuối cùng chính là người mà Lục Lâm Thiên cảm thấy tò mò nhất chính là một thanh niên trên mặt mang một tấm vải màu trắng. Không biết là người của thế lực nào, không ngờ có thể vượt qua ba vòng đánh bại đệ tử của Tam tông Tứ môn tiến vào top bảy, quả thực không hề dễ dàng.

– Người này không hề đơn giản.

Lục Lâm Thiên mơ hồ có cảm giác, Nguyên Nhược Lan kia và người thanh niên này tuyệt đối là kình địch của hắn.

– Bảy người các ngươi lần thứ hai rút thăm chọn ra bốn người xác định top năm. Nhưng hiện tại trước tiên bảy người các ngươi tiến lên nhận vũ kỹ Huyền cấp sơ giai đi.

Hồng Bào trưởng lão của Thiên Kiếm môn nói.

Bảy người tiến lên nhận lấy vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

– Lục Lâm Thiên, khá lắm.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên một lần nữa tiến lên nhận vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, Hồng Bào trưởng lão mỉm cười, vẻ mặt vô cùng tán thưởng.

Sau khi bảy người nhận được vũ kỹ Huyền cấp sơ giai thì có một hộ pháp của Thiên Kiếm Tông lập tức mang một chiếc hộp đến.

– Trong này có bảy khối ngọc bài, trong đó có hai khối số một, hai khối số hai, ba khối còn lại chính là ngọc bài trống. Người nào rút được số một số hai thì phải lên đài, ba người còn lại được nghỉ.

Hồng Bào trưởng lão nói.

– Trưởng lão, nếu như lại thắng lợi, còn có thể nhận được một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai hay không?

Thanh âm của Hồng Bào trưởng lão vừa dứt thì một thanh âm khác truyền tới. Loại câu hỏi này ngoại trừ Lục Lâm Thiên ra đương nhiên cũng sẽ không còn ai khác.

– Đương nhiên là có.

Hồng Bào trưởng lão mỉm cười, nhìn về phía Lục Lâm Thiên hỏi:

– Ngươi còn vấn đề gì khác không?

– Không còn nữa.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, thầm nghĩ trong lòng, nếu như lại có thể thu được một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai coi như phải giành vào tay. Ở đây có thể dễ dàng nhận được một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai thế nhưng ở bên ngoài lại không dễ dàng như vậy.

Loại ý nghĩ như ở trong này dễ kiếm được vũ kỹ Huyền cấp sơ giai như Lục Lâm Thiên nếu như bị những kẻ tham gia đại hội khác biết được nhất định sẽ phiền muộn không ngớt. Luận võ ở đây chỉ sợ không có mấy ai có thể tự tin mình sẽ vượt được ải.

Nghe thấy Lục Lâm Thiên nói vậy, sáu người còn lại lập tức quay đầu nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Bảy người lập tức tiến tới trước mặt vị hộ pháp của Thiên Kiếm môn móc ra một ngọn giản cho riêng mình. Lục Lâm Thiên xòe tay ra thì thấy bên trong ngọc giảm có số một.

– Thực sự là phải đánh lần nữa.

Lục Lâm Thiên trầm tư, phải luận võ một hồi nữa mới có thể tiến vào top năm, còn ba người nữa có thể trực tiếp tấn cấn, quả thực ba người lấy được ngọc giản trống không này vô cùng tiện nghi, không tốn chút sức lực nào nha.

– Cũng tốt, chí ít khi đánh xong cũng có được một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười, động thủ một lần nữa cũng không sao. Đó là vũ kỹ Huyền cấp sơ giai nha, giá trị vô cùng xa xỉ. Chỉ bằng điểm này hắn cũng sẽ lên đài.

– Tiểu tặc, ta rút được ngọc bội trống không, không cần luận võ lần nữa.

Vân Hồng Lăng vui vẻ đi tới bên người Lục Lâm Thiên. Nhìn ngọc bài đánh số một trong tay hắn, tức thì tâm tình nàng đi xuống, lại nói:

– Tiểu tặc, không ngờ ngươi lại rút phải số một, phải lên đó đánh một trận nữa rồi.

– Không sao.

Lục Lâm Thiên nói. Tuy rằng vừa rồi hắn tiêu hao không ít, thế nhưng mọi người ở đây cũng vừa trải qua một vòng đều tiêu hao cực lớn. Hắn lại có Âm Dương Linh Vũ Quyết, tốc độ khôi phục cực nhanh. Vừa rồi chỉ đứng nghỉ một lát đã khôi phục không ít, huống chi đan điền của hắn cũng không giống người thường. Vô cùng khổng lồ.

– Được rồi, những ai rút được số một và số hai mau lên đài. Ba người còn lại lập tức lùi ra.

Hồng Bào trưởng lão lập tức nói.

– Tiểu tặc, ngươi cẩn thận một chút, nhất định phải tiến vào top năm.

Vân Hồng Lăng nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Được, ta sẽ cẩn thận.

Lục Lâm Thiên nói.

Khi ba người còn lại cầm ngọc bài tiến lên, giữa vũ đài hiện tại cũng chỉ còn lại bốn người bọn họ. Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua thì thấy ngoại trừ bản thân hắn ra còn có thanh niên mặc hắc y của Thiên Kiếm môn, nữ linh giả của Địa Linh Tông còn có Lam Linh.

– Tự phân ra đi. Quy tắc không đổi, hai người thắng lợi sẽ tiến vào top năm. Ngày mai tiếp tục luận võ.

Hồng Bào trưởng lão của Thiên Kiếm môn nói.

Nhìn vào ba người khác một lát, sau đó Lục Lâm Thiên mới đi tới khu vực số một. Hai linh giả, hơn nữa lại có Lam Linh của Vạn Thú Tông kia, ba người này dường như đều khó đối phó.

Sưu.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đáp xuống khu vực số một thì một thân thể xinh đẹp cũng hạ xuống. Trong không khí xuất hiện mùi hương nhàn nhạt. Một cặp chân dài hiện lên trước mắt. Bụng phẳng lỳ, đôi ngọc thỏ căn tràn, chính là Lam Linh kia.

– Lam Linh, cố gắng lên.

- Giản Tâm Nhi, chúng ta ủng hộ ngươi.

– Khấu Tử, tiến vào top năm.

– Lục Lâm Thiên, chúng ta ủng hộ ngươi.

Trong đám người vây quanh lúc này truyền đến tiếng kêu ầm ĩ. Những người đi tới top bảy này đã tích lũy được không ít nhân khí.

– Vận khí quả thật không tốt chút nào.

Vân Khiếu Thiên nhướng mày. Nhìn thấy Lục Lâm Thiên rút phải thăm luận võ một lần nữa lúc này hắn không khỏi lo lắng trong lòng. Tái chiến một lần nữa, chỉ sợ càng thêm khó đối phó so với khi trước.

– Chỉ sợ có chút khó khăn rồi.

Sắc mặt Vũ Ngọc Tiền có chút ngưng trọng, hai tay khẩn trương ma sát trên đùi, hai mắt chăm chú nhìn về phía đồ đệ bảo bối của hắn.

Chương 544: Đấu với Lam Linh (2)

Trên khán đài lúc này cũng có một ánh mắt xinh đẹp nhìn về phía trước, hai hàng lông mi nhíu lại.

– Vô Song tỷ, tỷ không cần lo lắng, thực lực của lão đại muốn đi vào top năm vô cùng dễ dàng.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Vô Song.

– Tiểu Long, có thật như vậy không?

Lục Vô Song quay đầu lại nhìn Tiểu Long, hai hàng lông mi nhíu lại. Lời nói của Tiểu Long nàng đương nhiên là tin tưởng.

– Vô Song tỷ, tỷ cứ yên tâm đi, chỉ ít tiểu tặc còn một con bài chưa lật vô cùng lợi hại chưa từng thi triển.

Lúc này Vân Hồng Lăng vừa mới rút được ngọc bài trống đi tới khán đài. Trong lòng Vân Hồng Lăng vẫn còn nhớ rõ Lục Lâm Thiên có một chiêu thức kinh khủng chưa thi triển. Khi còn ở trong Vụ Đô sơn mạch chính nó làm nàng bị thương.

– Vân Tông chủ, hiện tại ngươi đoán xem, là Lục Lâm Thiên trong Tông môn ngươi thắng hay là Lam Linh của chúng ta thắng?

Trên khán đài, Tông chủ Vạn Thú Tông Duẫn Ngạc nghiêng người nhìn Vân Khiếu THiên nói.

– Duẫn tông chủ, xem ra ngươi đối với đệ tử trong môn phái có hy vọng cực lớn nha.

Vân Khiếu Thiên nói. Đối với Vạn Thú Tông này Vân Khiếu Thiên vô cùng hiểu rõ. Đệ tử thân truyền đều có yêu thú bản mạng của mình, nữ tử trên đài kia từ đầu vẫn chưa xuất ra yêu thú bản mạng của mình, chứng minh nàng vẫn chưa dùng toàn lực. Trong lòng hắn cũng không khỏi lo lắng cho Lục Lâm Thiên một phen.

– Đó là điều đương nhiên. Đệ tử trong môn phái ta vô cùng hy vọng, lẽ nào Vân Tông chủ đối với đệ tử trong tông môn mình không ôm hy vọng sao?

Duẫn Ngạc trừng mắt nói.

– Đệ tử trong tông ta đương nhiên ta cũng hy vọng hắn có thể chiến thắng.

Vân Khiếu Thiên nói, sĩ khí đương nhiên không thể thua được.

– Vậy là tốt rồi. Nếu như Vân Tông chủ tin tưởng đối với đệ tử mình như vậy chúng ta lại đánh cược một hồi nha. Tiền đặt cược chính là một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai. Vân Tông chủ vừa mới thắng ta một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai mà, hiện tại có lẽ cũng nên cho ta một cơ hội gỡ vốn chứ.

Duẫn Ngạc cười hắc hắc. Vừa rồi thua một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, khiến cho hắn nhỏ máu, cho nên hiện giờ đương nhiên phải nghĩ biện pháp kiếm lại.

– Không sai ta cũng có ý nghĩ như vậy. Cược một ván xem đệ tử Lục Lâm Thiên của Vân Dương Tông hay môn hạ của Duẫn Tông chủ sẽ chiến thắng. Một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai mà thôi, Vân Tông chủ sẽ không cho chúng ta cơ hội gỡ vốn đó chứ?

– Đúng vậy, ta cũng đặt.

Chúng chưởng môn nhanh chóng hùa vào nói. Vừa rồi thua một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai hiện giờ phải kiếm về mới được, nhất thời cả đám hứng thú ào ào đặt cược.

– Được rồi, ta tiếp nhận đặt cược của chư vị.

Vân Khiếu Thiên đáp. Trận doanh mặt mũi này hắn không thể cự tuyệt, cho nên chỉ có thể đáp ứng mà thôi.

Đông.

Một tiếng chuông tuyên bố bắt đầu vang lên. Tiếng chuông quanh quẩn trên Diễn võ trường. Tiếng ầm ĩ bốn phía lúc này cũng đột nhiên yên tĩnh lại.

Trong khu vực số một, Lục Lâm Thiên và Lam Linh vẫn đứng đó.

Trong khu vực số hai, thanh niên mặc hắc y của Thiên Kiếm môn và nữ Linh giả của Địa Linh tông theo tiếng chuông bắt đầu vang lên đột nhiên bắt đầu xuất thủ.

Linh lực tràn ra, hai người trong nháy mắt được bao phủ bởi một tầng quang tráo vô hình. Hai người này đều là Linh giả, đều có tu vi Linh Tướng tứ trọng, thực lực bằng nhau cho nên vẻ mặt hai người đều vô cùng ngưng trọng.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt linh lực của hai người chớp động, hung hăng va chạm vào nhau. Linh lực hỗn loạn mang theo linh hồn công kích tạo thành tiếng vang lớn ầm ầm trong không trung.

Tại khu vực số hai đã ầm ầm giao thủ thế nhưng trong khu vực số một, hai người này vẫn đang nhìn nhau, không có phản ứng gì.

– Lâm Thiên đệ đệ, ta thật không ngờ chúng ta lại gặp nhau.

Lam Linh khẽ thở dài, đôi mắt xinh đẹp nhìn chăm chú về phía Lục Lâm Thiên. Bộ ngực dường như ưỡn về phía trước, đường cong linh lung kia lúc này dường như lại càng thêm nóng bỏng. Đối với bất luận một nam nhân nào mà nói đây có thể coi là một loại khiêu khích.

– Ta cũng không nghĩ tới, xem ra ông trời đối với ta không tồi. Không ngờ cho ta cơ hội đem những thứ năm đó lấy lại.

Lục Lâm Thiên nói. Vừa nhìn thấy nữ nhân này lửa giận trong lòng Lục Lâm Thiên không nhịn được mà dâng trào.

– Chuyện năm đó ta thừa nhận là ta sai. Thế nhưng ngươi cũng không có thiệt đâu? Ta hao tổn tâm cơ thế nhưng thứ có được cũng chỉ là hai cái túi trữ vật trống không.

Lam Linh khẽ nói. Ánh mắt vô cùng nhu hòa nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Đáng đời nàng.

Lục Lâm Thiên nói. Năm đó nếu không phải hắn cẩn thận đem mọi thứ chuyển vào trong nhẫn trữ vật thì Linh Thần dịch và những vật khác trong bảo tàng kia đã mất rồi.

– Lâm Thiên đệ đệ khi trước ta cũng không có độc ác lấy mạng của ngươi. Tâm ý của tỷ tỷ lẽ nào đệ còn không rõ hay sao? Ta vốn nghĩ rằng đời này không còn được gặp đệ nữa. Lần trước gặp lại trong thành, mấy ngày nay ta đều nghĩ tới đệ nha.

Lam Linh nói, trong ánh mắt không hề che dấu sự quyến rũ với Lục Lâm Thiên.

– Coi như xong, đạo bất tương đồng không thể chung đường. Ý tốt của nàng trong lòng ta coi như đã nhận.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, loại nữ nhân như vậy hắn tốt nhất nên tránh xa, nói không chừng một ngày nào đó hắn lại bị nữ nhân này chơi một vố nữa.

– Đệ không cần phải đề phòng, nếu ta có tâm tư hại đệ thì đệ cũng không sống được tới bây giờ.

Lam Linh nói xong khẽ thở dài không khỏi khiến cho nam nhân sinh lòng thương tiếc.

– Khi trước là ai hạ độc với ta?

Lục Lâm Thiên nói.

– Ta cũng là vì bất đắc dĩ mà thôi. Bởi vì bảo vật trong tay đệ có tác dụng vô cùng to lớn với ta. Thế nhưng ta thực sự không có ý giết đệ, ở chung với đệ lâu như vậy biết đệ là một chính nhân quân tử, cùng một phòng cũng không có ý xấu với ta. Cho nên tỷ tỷ ta trong lòng đã sớm có đệ.

Lam Linh nói.

– Chuyện gì xảy ra vậy? Tiểu tặc kia không ngờ lại chưa động thủ. Hai người lại còn trò chuyện hăng say như vậy.

Trên khán đài, Vân Hồng Lăng vốn ban đầu vô cùng lo lắng, thế nhưng lúc này thấy mặt bắt đầu tức giận.

– Ô?

Một màn này khiến cho không ít cường giả có chút nghi hoặc, hai người này không ngờ lại không có chút chiến ý nào, dường như đang tâm sự việc nhà vậy.

– Quên đi, động thủ đi. Ân oán giữa ta và ngươi không có bất luận ý nghĩ thương hoa tiếc ngọc nào, coi như tiện nghi cho ngươi rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lâm Thiên đệ đệ, đệ quả thực không biết thương hoa tiếc ngọc là gì.

Lam Linh khẽ thở dài nói.

– Vốn tỷ tỷ ta không muốn động thủ với đệ, thế nhưng bây giờ vì Vạn Thú Tông ta cũng không còn cách nào khác ngoài việc đánh với đệ một trận.

– Đến đây đi, ta đang đợi.

Lục Lâm Thiên nói, chân khí đã vận chuyển trong cơ thể từ lâu. Lam Linh này có thực lực Vũ Tướng tam trọng Lục Lâm Thiên không dám kinh địch. Vũ Tướng tam trọng hắn không hề sợ hãi, thế nhưng Lam Linh lại là đệ tử thân truyền của Vạn Thú Tông, cũng không biết bản mạng yêu thú của nàng đã tới trình tự nào rồi.

Chương 545: Ngũ giai trung kỳ

– Khanh khách, Lâm Thiên đệ đệ, tỷ biết thực lực của đệ rất mạnh, vậy tỷ cũng không khách khí nữa.

Lam Linh cười tới mức run cả người, cái eo thon kia không ngừng lắc lư, đôi ngọc thỏ rung động khiến cho mọi người không khỏi nhìn thêm vài lần.

Nói xong, Lam Linh ngừng cười, vẻ mặt thu liễm lại, lập tức quanh thân xuất hiện chân khí, trong tay nắm lấy một thanh trường kiếm lam sắc, một cỗ khí tức nóng bỏng bao quanh trường kiếm, trong sát na, một đạo kiếm ảnh xẹt qua nhanh như thiểm điện bắn về phía Lục Lâm Thiên mà tới.

Chân khí bùng lên, chân khí dưới chân Lục Lâm Thiên chợt lóe, thân ảnh nhanh chóng biến mất tại chỗ.

Sưu…

Một đạo kiếm quang đánh xuống, hung hăng đánh xuống mặt đất nơi Lục Lâm Thiên vừa mới đặt chân, mặt đất cứng rắn ngay lập tức bị nứt nẻ.

Nhìn thấy thân ảnh của Lục Lâm Thiên biến mất, vẻ mặt Lam Linh sửng sốt, không có một chút do dự nào, quanh người có một tầng quang mang màu đỏ bao phủ, khí tức hỏa hệ lập tức khuếch tán. Chân khí lập tức được rót vào trên trường kiếm lam sắc, trong nháy mắt đánh ra mấy đạo kiếm quang về phía sau.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên tiếp tục xuất hiện, lúc này hắn đã tới phía sau Lam Linh, chưởng ấn trong tay khuếch tán, vô số chưởng ảnh đánh xuống khiến cho không gian gấp khúc lập tức va chạm với kiếm quang của Lam Linh.

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn.

Đột nhiên một đạo chưởng ấn mang theo một đạo tàn ảnh hung hăng xuyên thấu không gian bắn về phía Lam Linh. Khí tức cuồng bạo bắt đầu xuất hiện mang theo kình khí cường hãn bạo phát.

Lam Linh từ lúc giao thủ chiêu đầu tiên sắc mặt đã chuyển thành ngưng trọng, lúc này lập tức đại biến, tốc độ và lực lượng của đối phương đã vượt qua dự liệu của nàng.

– Hỏa Ảnh Kiếm Quyết.

Thân thể mềm mại nhanh chóng thối lui, đồng thời miệng Lam Linh khẽ kêu lên một tiếng. Thân thể tạo thành một đường cong vô cùng mê người, trường kiếm trong tay đánh ra một đạo kiếm quang phá không, mang theo một đám hỏa diễm như hóa thành thực chất trực tiếp đánh về phía chưởng ấn đang phóng tới của Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Tiếng nổ lớn vang lên, hai đạo lực lượng va chạm với nhau mang theo một cỗ kình khí vô cùng hung hãn, nhanh chóng va chạm với nhau.

Hai đạo công kích va chạm với nhau, trong nháy mắt tạo ra một đạo lực lượng khiến cho không gian gấp khúc. Mà lúc này, thân thể mềm mại của Lam Linh giống như một chiếc lá rụng, chật vật nhanh chóng lùi lại mấy bước. Nàng cảm nhận được bên trong chưởng ấn của Lục Lâm Thiên ẩn chứa một đạo kình khí cường hãn xuyên qua kiếm ảnh bắn vào trong tay nàng. Lực lượng xuyên qua lòng bàn tay ầm ầm đánh về phía lục phủ ngũ tạng trong cơ thể.

– Lâm Thiên đệ đệ, không nghĩ tới thực lực của đệ lại mạnh mẽ tới tình trạng này rồi. Thật không ngờ, đệ lại là đệ tử của Vân Dương Tông. Xem ra hôm nay tỷ tỷ ta phải dùng toàn lực rồi.

Thân thể mềm mại vững vàng đứng lại, nhìn vào Lục Lâm Thiên trước, vẻ mặt Lam Linh vô cùng ngưng trọng.

– Ta cũng không nghĩ tới, trong thời gian hai năm ngắn ngủi thực lực của nàng lại tăng lên tới Vũ Tướng tam tọng.

Lục Lâm Thiên nói, nhìn vào Lam Linh trước mặt, mặc dù là vừa rồi nàng rơi vào thế hạ phong, thế nhưng khí tức chỉ có chút ba động, thân thể vẫn vô cùng mê hoặc như trời sinh vậy.

Đôi ngọc thỏ trước ngực không ngừng rung rinh, càng thêm khiêu khích.

– So ra vẫn kém Lâm Thiên đệ đệ ngươi nha. Tỷ tỷ ta phải gọi ra yêu thú bản mạng, nếu như ngươi không địch lại cần phải mở miệng sớm một chút, tỷ tỷ không muốn làm ngươi bị thương.

Lam Linh mỉm cười, khuôn mặt đỏ ửng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, nàng khẽ chu miệng, không dấu nổi vẻ khiêu khích.

– Hừ, yêu tinh chết tiệt.

Trên khán đài, Vân Hồng Lăng giận dữ, thế nhưng cũng không có cách nào khác cho nên chỉ cỏ thể chu miệng mắng mà thôi.

– Gọi Liệt Hỏa Yêu Ưng của nàng ra đi. Ta đợi.

Lục Lâm Thiên nói. Ánh mắt nhìn về phía Lam Linh. Lúc này bộ ngực Lam Linh hơi phập phồng, nàng thu trường kiếm lại, thủ ấn trong tay được kết theo một quỹ tích quỷ dị, sau đó vỗ một cái vào cái túi bên hông, lập tức một đạo lưu quang trong nháy mắt bắn ra.

Dát.

Lưu quang phóng lên cao, lập tức hóa thành một đầu yêu ưng màu đỏ, một cỗ khí tức cường hãn khuếch tán. Đầu yêu ưng màu hồng này có móng vuốt vô cùng sắc bén, cái mỏ giống như một lưỡi dao găm vậy.

– Liệt Hỏa Yêu Ưng ngũ giai trung kỳ.

Trên khán đài, Vân Khiếu Thiên tức thì kinh ngạc, sắc mặt vô cùng ngưng trọng.

– Vân tông chủ quên nói cho ngươi một điều. Bản mạng của vị đệ tử này của ta đã đột phá tới ngũ giai trung kỳ, trong đám đệ tử trẻ tuổi có yêu thú đột phá tới ngũ giai trung kỳ cũng chỉ có mình nàng mà thôi.

Tông chủ Vạn Thú Tông Duẫn Ngạc mỉm cười nói, ánh mắt như cười như không nhìn VÂn Khiếu Thiên.

– Đầu Liệt Hỏa Yêu Ưng này dường như đột phá ngũ giai trung kỳ cũng không ngắn, tuy rằng chưa đạt tới ngũ giai trung kỳ đỉnh phong thế nhưng có lẽ ngay cả Vũ Tướng ngũ trọng cũng khó có thể đối phó được với nó.

Cổ Kiếm Phong nhíu mày nói.

– Hắc hắc. Không biết Lục Lâm Thiên có thể chống đỡ được hay không? Không nghĩ tới môn hạ đệ tử của Duẫn tông chủ lại có yêu thú bản mạng đột phá tới mức độ này.

Chúng trưởng môn đều dùng ánh mắt như cười như không nhìn Vân Khiếu Thiên. Dường như đang chờ bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai vừa rồi thua trở về túi của mình.

– Ngũ giai trung kỳ sao?

Lục Lâm Thiên cũng vô cùng kinh ngạc. Khi trước Liệt Hỏa Yêu Ưng của nàng chỉ có tam giai mà thôi. Từ khi tức hiện tại hẳn đã tới ngũ giai trung kỳ. Tuy rằng không tới đỉnh phong thế nhưng cũng đã tương đương với Vũ Tướng ngũ trọng của nhân loại, vô cùng khó đối phó.

– Lại là yêu thú nữa chứ.

Lục Lâm Thiên nhíu mày. Nếu như đối phó với vũ giả ngũ trọng, hắn chỉ cần thi triển con bài chưa lật một lần nữa là được. Thế nhưng đối tượng hiện tại lại là yêu thú, đối với người khác mà nói, họ tình nguyện đụng độ với vũ giả Vũ Tướng ngũ trọng cũng không tình nguyện đụng phải đầu Liệt Hỏa Yêu Ưng ngũ trọng trung kỳ này.

Yêu thú có bản thể cường hãn, lại là yêu thú phi hành, tuyệt đối là một đầu yêu thú cực kỳ khó đối phó. Nói cách khác, đối phó với một Vũ Tướng ngũ trọng sẽ đơn giản hơn một chút.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng biết mình không giống với vũ giả bình thường. Hắn từng chịu nhiều đau khổ, cửu tử nhất sinh mới luyện thành Huyết Hồn Ấn, cũng là khắc tinh của yêu thú. Thực lực của mình tuy rằng hiện tại không thể trực tiếp khống chế yêu thú ngũ giai trung kỳ, thế nhưng đối phó với nó hẳn không lớn. Huyết Hồn Ấn đối với yêu thú đều có lực khắc chế. Bằng không một yêu thú Vương cấp như Thiên Sí Tuyết Sư đã không bị hắn hạ Huyết Hồn Ấn.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn lưu lại Huyết Hồn Ấn này chính là khắc tinh của Vạn Thú Tông. Thậm chí Lục Lâm Thiên còn hoài nghi, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn của hắn có phải là có cừu oán gì với Vạn Thú Tông này hay không mà Huyết Hồn Ấn lại hoàn toàn có thể chà đạp Vạn Thú Tông, vô luận là phương diện khống chế yêu thú hay là công kích yêu thú đều có thể khắc chế Vạn Thú Tông một bậc.

Chương 546: Khắc chế yêu thú (1)

Ngay khi Lục Lâm Thiên còn đang suy nghĩ thì Lam Linh không ngừng đánh ra từng đạo thủ ấn quỷ dị, miệng phun ra một ngụm máu, sắc mặt nhanh chóng tái nhợt, một viên đan dược được móc ra, lập tức máu tươi và đan dược lẫn lộn, thủ ấn trong tay biến hóa, đan dược được ném cho đầu Liệt Hỏa Yêu Ưng ở phía trên.

Dát.

Liệt Hỏa Yêu Ưng kêu lên một tiếng, thanh âm xuyên thấu hư không. Nó há mỏ ra nuốt viên đan dược kia vào. Trong nháy mắt thân thể bành trướng tới trăm thước, hai cánh khẽ vỗ lên, không gian lúc này giống như bị một đám mây dày đặc màu đỏ che lấy. Nhiệt độ trong không gian tăng lên, lúc này khí tức trên người Liệt Hỏa Yêu Ưng đã tới mức vô cùng cuồng bạo.

– Là yêu thú ngũ giai trung kỳ, bản mạng yêu thú của đệ tử Vạn Thú Tông.

– Lục Lâm Thiên này phiền phức lớn rồi.

– Khấu Tử Hào dường như cũng đã rơi vào hạ phong, linh hồn công kích của Giản Tâm Nhi dường như mạnh hơn không ít.

người vây xem bốn phía lúc này không ngừng đưa mắt qua nhìn bốn người. Trên khán đài, Nguyên Nhược Lan cũng dùng ánh mắt xinh đẹp nhìn về phía bốn người.

– Liệt Hỏa Yêu Ưng, đi.

Lam Linh quát lên một tiếng. Đầu Liệt Hỏa Yêu Ưng đang bay lượn trên bầu trời đột nhiên khẽ quạt cánh một cái mang theo hỏa diễm cuồng bạo đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Dát Dát.

Hai cánh khổng lồ của Liệt Hỏa Yêu Ưng không ngừng rung động, một cỗ kình khí hung mãnh xuyên thấu hư không. Thân thể bắn tới phía trước mang theo tiếng gió rít gào. Giống như là đánh vỡ không gian vậy. Uy thế bất phàm. Dưới uy thế cường hãn này khiến cho tâm thần những người đứng xem không khỏi sợ hãi, đầu yêu thú ngũ giai trung kỳ khổng lồ này quả thực vô cùng kinh khủng.

Hai cánh vỗ một cái nhanh chóng rút ngắn khoảnh cách, khí tức nóng bóng của Liệt Hỏa Yêu Ưng tỏa ra mang theo hỏa diễm nóng bỏng, khí tức sắc bén bắn về phía trước.

Dát Dát.

Dưới uy thế khổng lồ này nhiệt độ trong không trung dần trở lên nóng bỏng, trong miệng đầu Liệt Hỏa Yêu Ưng này đột nhiên phun ra một hỏa cầu khổng lồ chừng mấy chục thước, ầm ầm xẹt qua hư không khiến cho hư không gợn sóng, đột nhiên đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Hỏa cầu này không ngừng bành trước, đang còn tiếp tục mở rộng, khí tức cuồng bạo ngày càng mạnh.

– Hỏa Viêm Bạo.

Lúc này, Lục Lâm Thiên vốn vẫn đứng im bắt đầu quát khẽ một tiếng. Vòng xoáy dưới chân xuất hiện thân thể nhanh chóng thối lui. Đồng thời một đạo thủ ấn biến hóa, trên tay phải xuất hiện một hỏa cầu nhỏ bằng nắm tay, nhiệt độ không gian vốn nóng bỏng lúc này lại được tăng lên một lần nữa, khí tức cường hãn trực tiếp bao phủ không gian xung quanh.

Trong nháy mắt này, thân thể Lục Lâm Thiên không lùi mà tiến tới, thân ảnh thả người dựng lên, phong chi dực phía sau lưng mở rộng ra, thân thể hắn hóa thành một đạo tàn ảnh bắn tới. Thủ ấn trong tay đẩy về phía trước, hỏa cầu trong lòng bày tay xoay tròn, không ngừng bành trướng rời đi, trực tiếp xé nát không trung tạo thành một đường vòng cung, một cỗ khí tức nóng bỏng kinh khủng giống như bài sơn hải đảo khuếch tán ra bốn phía.

Hỏa cầu cũng không ngừng bành trước, kình khí đáng sợ đè nén không gian. Trong lúc mọi người còn đang kinh ngạc, hai hỏa cầu trong nháy mắt va chạm, tất cả mọi người đều thấy rõ, hỏa cầu do Lục Lâm Thiên tạo ra trong nháy mắt đã nhỏ đi không ít.

Phanh Phanh…

Hai hỏa cầu nổ tung giữ không trung khiến cho không trung rung động kịch liệt, hỏa diễm nóng bỏng tràn ngập bốn phía, dưới nhiệt độ dáng sợ này ngay cả không gian cũng biến thành màu đỏ, khuếch tán chừng ngàn thước mới dừng lại. Bằng vào mắt thường là có thể thấy được thân thể Lục Lâm Thiên và đầu Liệt Hỏa Yêu Ưng kia lập tức bị đám mây màu đỏ kia bao phủ.

Mây đỏ cuồn cuộn, khí thế phô thiên cái địa tỏa ra. Trên mặt đất những nơi bị hỏa diễm đảo qua tức thì nứt nẻ giống như là mạng nhện. Toàn bộ không gian trong nháy mắt bị hỏa diễm cuồng bạo này nuốt hết.

Hỏa diễm bằng năng lượng tràn ra toàn bộ không gian vô cùng cuồng bạo khiến cho vô số khán giả chung quanh kinh hô. Ngay cả cường giả Tam tông Tứ môn trên khán đài cũng thực sự không nghĩ tới thực lực của Lục Lâm Thiên không bằng Liệt Hỏa Yêu Ưng thế nhưng lại lựa chọn phương thức ngạnh kháng như vậy. Nếu như dựa vào thân pháp Phù Quang Lược Ảnh của Vân Dương Tông hoàn toàn có thể né đi mà.

– Tiểu tử này muốn làm gì.

Vẻ mặt Vân Khiếu Thiên cực kỳ kinh ngạc, loại ngạnh kháng, cứng đối cứng này đối với Lục Lâm Thiên vô cùng bất lợi.

Lúc này hai nàng Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng cũng không khỏi lo lắng cho Lục Lâm Thiên. Tình huống như thế này các nàng đương nhiên nhìn ra được đối với Lục Lâm Thiên vô cùng bất lợi.

Trên vai Lục Vô Song, Bạch Linh nhìn chăm chú vào đó, vẻ mặt cũng không có chút ngưng trọng nào, thân thể có chút lười biếng ghé vào trên vai Lục Vô Song.

– Vô Song tỷ, các tỷ không cần lo lắng. Chỉ bằng vào một đầu yêu thú ngũ giai trung kỳ nho nhỏ có thể đả thương được lão đại mới là lạ.

Tiểu Long chớp mắt, nó dùng ánh mắt kinh bỉ liếc nhìn Liệt Hỏa Yêu Ưng trên trời, loại yêu thú như thế này nó cũng không đặt vào mắt.

Trên Vũ đài, trong hỏa diễm cuồn cuộn kia, kình khí nóng bỏng trong nháy mắt bạo phát hóa thành một đạo hỏa diễm hình cung, những nơi nó đi qua mặt đất đều lập tức nứt nẻ. Đá vụn bay bốn phía, vốn trên vũ đài vô cùng sạch sẽ, lúc này trở thành một mớ hỗn độn.

Lúc này, trong khu vực số hai thắng bại đã phân. Nữ linh giả của Địa Linh Tông kia đã đánh bại thanh niên mặc hắc y của Thiên Kiếm môn.

Mà dưới sự bao phủ của hỏa diễm khiến cho tất cả mọi người đều không nhìn rõ sự việc xảy ra chung quanh, chỉ có thể thấy hỏa cầu nổ tung rồi hỏa diễm khuếch tán ra phía ngoài mà thôi.

Thời gian duy trì cũng chỉ tầm bốn năm tức mà thôi, khi hỏa diễm bằng năng lượng kia khuếch tán chỉ còn lại khí tức nóng bỏng, bụi bặm tràn ngập thì đầu Liệt Hỏa Yêu ưng kia đã biến mất trước mặt mọi người.

Lúc này, dưới bụi bặm và khí tức nóng bỏng tán đi thì cuối cùng dưới vô số ánh mắt nhìn kỹ, đầu Liệt Hỏa Yêu Ưng trên bầu trời kia lúc này mới mơ hồ nhìn thấy một đạo thân ảnh phía sau nó.

Phía sau đạo thân ảnh này có hai cánh bằng chân khí, quanh thân được bao phủ bởi một tầng quang mang màu vàng. Nếu nhìn kỹ có thể nhìn ra trong tầng quang mang này là một chiếc áo giáp bằng lân phiến tạo thành, ngoại trừ con mắt và non nửa khuôn mặt ở bên ngoài ra, ngay cả cánh tay cũng được bao phủ.

– Đây là vũ kỹ phòng ngự gì, không ngờ lại cường hãn như vậy.

Nhìn thấy bóng người mơ hồ xuất hiện trong bầu trời lúc này tông chủ Vạn Thú Tông Duẫn Ngạc đột nhiên biến sắc nói.

Mà lúc này, mọi người cũng cảm thấy vô cùng ngạc nhiên, vẻ mặt không thể tưởng tượng được nhìn lên bầu trời.

Dưới vô số ánh mắt chú mục thân thể Lục Lâm Thiên hiện lên, nhất thời toàn bộ Diễn võ trường im lặng, mọi người đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên, vẻ kinh ngạc mãi không biến mất.

– Hảo tiểu tử.

Vân Khiếu Thiên nở nụ cười rất sáng lạn.

Chương 547: Khắc chế yêu thú (2)

Lục Lâm Thiên lúc này cũng đã bắt đầu phản kích, tốc độ chỉ có thể nói là nhanh như thiểm điện, thân thể như một mũi nhọn trực tiếp đánh về phía Liệt Hỏa Yêu Ưng, một ít người có thực lực mạnh mẽ lúc này cũng có thể nhìn rõ, trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên lúc này tràn ngập một mảnh quang mang huyết sắc.

Ngao.

Một tiếng thú rống từ trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên mơ hồ truyền ra. Trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên lúc này trong nháy mắt xuất hiện một cái ấn quỷ dị, ấn này dường như là rồng mà không phải là rồng, giống hổ mà không phải là hổ, cả thân ấn đều là màu đỏ, một cỗ uy áp ngập trời khuếch tán ra bên ngoài.

Dưới vô số ánh mắt, quỷ ấn trong tay Lục Lâm Thiên tạo thành những đường quỷ dị, cái ấn này giống như một con hổ mạnh mẽ xé rách không gian mang theo tiếng thú rống đập vào trong mi tâm của Liệt Hỏa Yêu Ưng, hóa thành một đoàn huyết sắc quang mang rồi biến mất không thấy.

Cảm nhận được cỗ uy áp này, Liệt Hỏa Yêu Ưng lập tức kinh hãi, thân thể to lớn lập tức rung rẩy, vô hình trung bị áp chế.

– Vũ kỹ quả nhiên vô cùng quỷ dị.

Lúc này, trên khán đài, những cường giả lại thêm kinh ngạc, ánh mắt đều chăm chú nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên.

Trên khán đài, Nguyên Nhược Lan thân thể mặc bộ y phục màu tím, đường cong linh lung lúc này cũng không khỏi nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt bắn ra tinh quang.

Trong nháy mắt, tất cả trở nên nhanh chóng, ngay khi cái ấn quỷ dị kia đánh vào mi tâm Liệt Hỏa Yêu Ưng thì mọi người lập tức được chứng kiến một màn mà có lẽ bọn họ sẽ không bao giờ tưởng tượng ra. Đầu Liệt Hỏa Yêu Ưng khổng lồ kia trong nháy mắt ngây ra như phỗng, thân thể to lớn lập tức từ trên bầu trời rơi xuống mặt đất.

Phịch.

Mặt đất ầm ầm chấn động, thân thể to lớn vài trăm thước rơi từ trên không trung xuống, trọng lượng như thế nào không cần nói cũng biết.

Khục Khục.

Trong miệng Lam Linh lúc này phun ra một ngụm máu tươi. Sắc mặt lập tức trắng bệch, thân thể mềm mại lảo đảo lui về phía sau vài bước mới có thể đứng vững. Lúc này ánh mắt nàng nhìn về phía Lục Lâm Thiên đã vô cùng kinh hãi. Nàng hoàn toàn có thể cảm giác được vừa rồi trong đầu nàng dường như đã bị một đòn vô cùng nghiêm trọng, linh hồn lực nhanh chóng bị thương, công kích của Lục Lâm Thiên không ngờ có thể trực tiếp làm bị thương linh hồn lực của Liệt Hỏa Yêu Ưng.

Liệt Hỏa Yêu Ưng thân là yêu thú bản mạng của nàng, lúc này nàng cũng bị thương.

Rầm…

Trên mặt đất, thân thể to lớn của Liệt Hỏa Yêu Ưng đập trên mặt đất hai cái, hai cánh rung động, thế nhưng không thể nào vỗ cánh được.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên vừa mới bố trí Thanh Linh Khải Giáp lúc này dùng ánh mắt lãnh đạm nhìn xuống, chưởng ấn trong tay lập tức hiện lên, dường như muốn đánh xuống.

– Lâm Thiên đệ đệ, tỷ tỷ chịu thua.

Sắc mặt Lam Linh tức thì đại biến, yêu thú bản mạng nếu như bị đánh chết nàng sẽ gặp phải phiền phức cực lớn.

– Đa tạ.

Lục Lâm Thiên thu hồi chưởng ấn, hai cánh phía sau rung lên, Thanh Linh Khải Giáp được giải trừ, thân thể đáp xuống mặt đất, vạt áo khẽ bay đem theo kình khí vô hình khuếch tán.

– Lục Lâm Thiên, quá đẹp.

– Lục Lâm Thiên, chúng ta ủng hộ ngươi.

Trong nháy mắt này, khắp bốn phía vang lên tiếng kêu ầm ĩ như tiếng sấm. Cảnh tượng ngày hôm nay Lục Lâm Thiên đã dùng thực lực cường hãn của mình chinh phục vô số ngươi, nhân khí tăng lên không ít.

– Loại cảm giác này kỳ thực không tồi.

Nhìn về bốn phía Lục Lâm Thiên lần đầu tiên phất tay áo một cái, trong lòng không khỏi nhảy lên.

– Lục Lâm Thiên, chúng ta yêu ngươi.

Một ít nữ đệ tử lớn mật, triệt để bị Lục Lâm Thiên chinh phục lập tức hét lớn.

– Hừ,….

Trên khán đài, Vân Hồng Lăng nhìn Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, trong mắt Lục Vô Song hiện lên vẻ vui mừng, nụ cười đủ để khuynh quốc khuynh thành.

Lúc này Khuất Đao Tuyệt cũng có chút kích động, tới lúc này hắn mới hiểu được khi trước đấu cùng với Lục Lâm Thiên trên Địa Long đỉnh dường như Lục Lâm Thiên còn chưa dùng toàn lực.

– Hừ.

Chỉ có Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên, ánh mắt của hai huynh đệ này lạnh lùng, đan xen lẫn chút ước ao, đố ky.

Bạch…

– Lâm Thiên, không uổng công sư phụ thương ngươi.

Vũ Ngọc Tiền lập tức vỗ đùi một cái, âm thanh vang dội vang lên. Toàn thân lúc này vô cùng kích động nhảy dựng lên, có đồ đệ như vậy sư phụ là hắn còn cầu mong gì nữa.

– Vũ trưởng lão, ngươi vừa đánh vào đùi ta.

Thanh âm của Tống trưởng lão lập tức vang lên, thế nhưng vẻ mặt lập tức có chút tiếu ý nói:

– Nếu như đồ đệ bảo bối của ngươi có thể tiến vào top ba, ta cho ngươi đánh vào cả hai bên.

Trong Vân Dương Tông lúc này, Dương trưởng lão, Tạ trưởng lão cũng vô cùng kích động. Vân Dương Tông có hai đệ tử tiến vào top ba, đặc biệt là Lục Lâm Thiên này một đường thẳng tiến, cường hãn tấn cấp, khiến cho mặt mũi của Vân Dương Tông tăng lên nhiều.

– Ài.

Duẫn Ngạc thở dài, có vẻ vô cùng bất đắc dĩ. Đệ tử trong môn phái có yêu thú bản mạnh ngũ giai trung kỳ thế nhưng không ngờ lại vẫn thua.

– Hắc hắc, chư vị trưởng môn, nguyện đánh cược thì phải biết chịu thua. Vũ kỹ Huyền cấp cao giai mỗi người một bộ, Vân mỗ không khách khí nữa.

Vân Khiếu Thiên cười hắc hắc, ánh mắt nhìn về phía các đại chưởng môn.

– Ài.

Các chưởng môn không ngừng cảm thán, hung hăng trừng mắt nhìn Duẫn Ngạc, có vẻ vô cùng không nỡ móc ra một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai đưa cho Vân Khiếu Thiên.

– Vân Tông chủ, ta thua không sai. Thế nhưng ngươi phải nói cho ta biết, tên đệ tử Lục Lâm Thiên kia của ngươi thi triển ra vũ kỹ quỷ dị và vũ kỹ phòng ngự kia, rốt cuộc có cấp bậc gì?

Duẫn Ngạc móc ra một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, nhìn về phía Vân Khiếu Thiên nói.

Lúc này các đại chưởng môn cũng vô cùng hiếu kỳ nhìn Vân Khiếu Thiên. Bọn họ cũng muốn biết, vũ kỹ quỷ dị kia còn có vũ kỹ phòng ngự kia, nhìn qua đã biết không phải là phàm vật rồi.

– Duẫn tông chủ, đây chính là cơ mật của Vân Dương Tông ta, làm sao có thể tùy tiện tuyên bố ra bên ngoài chứ?

Vân Khiếu Thiên cười, nhanh chóng đem vũ kỹ Huyền cấp cao giai trong tay Duẫn Ngạc đoạt lấy. Hắn vừa cười hắc hắc vừa nói. Lại thêm sáu bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai vào kho nha.

Sáu vị chưởng môn vô cùng phiền muộn. Trong thời gian hai ngày đã thua hai bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, khiến cho bọn họ nhỏ máu trong lòng, dù gì giá trị của chúng cũng không thấp đâu.

Trong thành Thiên Kiếm. Sau khi mọi người của Vân Dương Tông trở lại đình viện, Vân Khiếu Thiên vẫn cười không ngớt, đại hội Tam tông Tứ môn lần này đệ tử Vân Dương Tông có hai người tiến vào top năm, hắn không muốn cười cũng khó.

Trong phòng khác, Vũ Ngọc Tiền vẫn còn hưng phấn không ngớt, tên đồ đệ này quả thực cấp cho hắn mặt mũi vô cùng lớn.

Ba vị trưởng lão khác cũng vô cùng vui vẻ, đối với Lục Lâm Thiên đều nhìn với ánh mắt khác xưa, lúc này bọn họ mới biết được không ngờ Lục Lâm Thiên lại ẩn dấu sâu tới như vậy.

Chương 548: Thanh niên gày gò

Trong đại sảnh lúc này chỉ có bốn vị trưởng lão Vân Khiếu Thiên, còn có Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng ở trong. Sau khi mọi người ngồi vào chỗ của mình, thủ ấn trong tay Vân Khiếu Thiên biến đổi, một vòng quang tráo bao phủ đại sảnh, lúc này hắn mới nói:

– Lục Lâm Thiên, Hồng Lăng, trận này biểu hiện của hai người không tồi. Đặc biệt là Lục Lâm Thiên cũng khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười thầm nghĩ chỉ sợ ngày mai tiến vào top ba sẽ không dễ dàng như vậy. Hôm nay vận khí của hắn quả thực không tồi, thu được hai bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai. Tính ra thời gian ba ngày qua hắn đã thu được bốn bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, tuyệt đối là một bút lớn.

– Lục Lâm Thiên, Hồng Lăng, ngay mai tiến vào top ba nhất định phải cẩn thận. Ba người còn lại mỗi một người đều không phải kẻ yếu.

Vân Khiếu Thiên thu hồi tiếu ý trên mặt, nghiêm túc nói với hai người.

– Đệ tử sẽ cố gắng.

Lục Lâm Thiên nói.

– Cha, con vẫn còn con bài chưa lật nha. Ngày mai không nhất định là không có cơ hội.

Vân Hồng Lăng chu miệng nói.

– Hồng Lăng, con không thể sơ ý, lẽ nào ba người còn lại con đều cho rằng bọn họ sẽ không có con bài nào chưa lật sao?

Vân Khiếu Thiên nói, lập tức nhìn về Lục Lâm Thiên hỏi:

– Lục Lâm Thiên, trong ba người còn lại ngươi thấy ai là người khó đối phó nhất.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, do dự một lát rồi nói:

– Ba người này đều vô cùng khó đối phó. Chỉ là đệ tử mơ hồ cho rằng, vũ giả tam hệ Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn vẫn còn ẩn dấu hẳn là thực lực chưa từng bại lộ. Còn một đệ tử của thế lực khác nữa. Chính là người che lụa trắng trên mặt, tuy rằng những trận thắng không tạo thành động tĩnh quá lớn, thế nhưng người này cũng khiến cho đệ tử có cảm giác vô cùng nguy hiểm. Cho nên đệ tử suy đoán thực lực hai người này là khó ứng phó nhất.

– Đúng vậy.

Vân Khiếu Thiên tán thưởng nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm Môn kia chắc chắc vẫn luôn ẩn dấu cho nên Cổ Kiếm Phong mới không lo lắng. Ta đoán Nguyên Nhược Lan kia có tự tin tuyệt đối với mình, tuyệt đối là kình địch của các ngươi. Thế nhưng thực lực mạnh yếu ra sao ngày mai mới biết được.

Dừng lại một lát, Vân Khiếu Thiên lại nói:

– Về phần người thanh niên che mặt kia chính là một đầu hắc mã trong đại hội Tam tông Tứ môn lần này. Ta và mấy chưởng môn khác đều đã chú ý tới hắn. Dựa theo danh sách đăng ký của Thiên Kiếm môn, người này đến từ một thế lực không nhỏ trong thành Ma Vân, là Lăng Thanh, các ngươi tuyệt đối phải cẩn thận, ta có cảm giác người này cũng đang ẩn dấu tu vi.

– Hồng Lăng, Lục Lâm Thiên, ngày mai tiến vào top ba phải nhờ vào các ngươi vậy.

Dương trưởng lão nói với Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng.

– Đệ tử sẽ tận lực.

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp.

– Lục Lâm Thiên, quy tắc ngày mai ta sẽ nói trước cho ngươi, cho ngươi chuẩn bị tâm lý một chút.

Vân Khiếu Thiên nói:

– Ngày mai sẽ không đấu cùng nhau nữa mà là đơn đấu. Năm người các ngươi ngày mai vẫn sẽ rút thăm quyết định nhưng chỉ có bốn người lên võ đài. Một người còn lại trực tiếp tiến vào top ba. Nói cách khác, nếu như hai người các ngươi vận khí tốt, trong hai người sẽ có một người nhẹ nhàng tiến vào top ba, Vân Dương Tông ta cũng sẽ an toàn hơn.

– Năm người, Vân Dương Tông chúng ta hiện có hai. Lấy ngẫu nhiên một người tấn cấp, cơ hội là rất lớn nha.

Vũ Ngọc Tiền nói, cơ hội là năm phần hai, loại xác suất này tuyệt không thấp.

– Nếu như ngày mai thắng lợi thì còn được nhận vũ kỹ Huyền cấp sơ giai không?

Lục Lâm Thiên nói.

– Không có. Đệ tử tiến vào top năm cũng sẽ không nhận được vũ kỹ nữa.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Lâm Thiên, nếu như ngày mai con tiến vào top ba, sư phụ lập tức cho con một bộ vũ kỹ Huyền cấp.

Vũ Ngọc Tiền cười hắc hắc nói với Vân Khiếu Thiên:

– Tông chủ, người có ý kiến gì không?

– Đương nhiên là không có ý kiến gì rồi.

Vân Khiếu Thiên nói:

– Lục Lâm Thiên, chỉ cần ngày mai ngươi tiến vào top ba ta lập tức cho ngươi một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

Một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai mà thôi Vân Khiếu Thiên đương nhiên sẽ không cự tuyệt. Thậm chỉ là nở nụ cười quỷ dị. Lục Lâm Thiên đã làm cho hắn thắng mười hai bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, một bộ Huyền cấp sơ giai mà nói so với nó chính là chín trâu mất một sợi lông.

– Đa tạ tông chủ.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc. Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai nha, có nhiều một chút cũng không sao. Hắn không dùng thì tặng người khác là được.

Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cũng không biết, Vân Khiếu Thiên hào phóng như vậy là bởi vì hắn đã thắng được mười hai bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai. Nếu như lúc này Lục Lâm Thiên biết được điều này nếu không moi ra một bộ vũ kỹ Huyền Cấp cao giai thì rất có thể hắn sẽ không lên võ đài. Hắn cá cược vũ kỹ thắng cũng nên cho Lục Lâm Thiên một chút chỗ tốt.

– Lục Lâm Thiên, ngươi nói cho ta nghe một chút. Hôm nay ngươi đã dùng toàn lực hay chưa? Hay vẫn còn ẩn giấu?

Vân Khiếu Thiên nghiêm túc hỏi Lục Lâm Thiên. Ngày mai tiến vào top ba cho nên hắn có chút lo lắng.

Lúc này những trưởng lão cũng nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Bọn họ vô cùng hiếu kỳ, hơn nữa còn mong chờ câu trả lời của hắn. Bọn họ cũng muốn biết, việc ngày hôm nay Lục Lâm Thiên khiến cho bọn họ ngoài ý muốn ra có phải còn có ẩn dấu hay không? Nếu như thực sự còn thì quả thực Lục Lâm Thiên này vô cùng kinh khủng.

Thấy mọi người đang nhìn mình Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi nói:

– Đệ tử vẫn ẩn dấu một chút. Ngày mai nhất định sẽ cố gắng tiến vào top ba.

– Thực sự còn ẩn dấu sao?

Trong đại sảnh, mọi người gần như là hóa đá.

Lúc Lục Lâm Thiên rời khỏi phòng khách thì lập tức tiến đến phòng của Lục Vô Song. Hai người hàn huyên một lát rồi Lục Vô Song lập tức đuổi đi. Hắn không thể làm gì khác hơn là trở lại phòng của mình điều tức.

Sau khi Lục Lâm Thiên trở lại phòng đã là lúc chạng vạng. Hôm nay giao đấu hai trận cũng khiến cho hắn tiêu hao không ít. Mà lúc đấu với Lam Linh kia may mà có Huyết Hồn Ấn có tác dụng khắc chế với yêu thú, bằng không cũng không dễ ứng phó như vậy.

– Lão đại, trận chiến ngày mai huynh định chuẩn bị thế nào?

Trong phòng, Tiểu Long lắc lư cái đầu nói.

– Đến lúc đó xem tiếp.

Lục Lâm Thiên đáp, chỉ mong ngày mai không phải đụng với người mạnh nhất, tốt nhất là có thể tiến vào top ba.

– Mấy người còn lại dường như đều không đơn giản.

Bạch Linh đột nhiên xen vào nói.

– Ta đoán mỗi người đều có chút ẩn dấu.

Lục Lâm Thiên nói.

Khoanh chân ngồi xuống, Lục Lâm Thiên trầm tư. Ngày mai nếu như hắn không thể trực tiếp tiến vào top ba, đến lúc đó chắc chắc phải bộc lộ một chút con bài chưa lật. Tiến vào top ba vô cùng khó. Hắn và Hồng Lăng đều có con bài chưa lật của riêng mình, thế nhưng những người khác không có khả năng không có con bài chưa lật.

– Điều tức một chút.

Chương 549: Trực tiếp tấn cấp (1)

Trầm ngâm một lát Lục Lâm Thiên lập tức bắt đầu điều tức. Một lát sau quanh thân hắn được một đoàn quang mang nhàn nhạt bao phủ. Về phần những con bài chưa lật của những người khác là gì, ngày mai có lẽ sẽ biết một chút. Có lẽ đấu trong top ba mới là kịch liệt nhất.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Trong thành Thiên Kiếm lúc này vô cùng náo nhiệt. Quang cảnh vẫn giống như ban ngày tất cả mọi người đều không ngừng nghị luận về những trận đấu ban ngày, trong đó tên của Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng được mọi người biết đến.

Mà đối với cuộc đấu vào top ba này cũng khiến cho mọi người vô cùng quan tâm. Hiện tại trong năm người đều là cường giả trẻ tuổi, coi như là thua cũng có thanh danh vang dội.

Trong một đình viện tinh xảo của Thiên Kiếm môn, Cổ Kiếm Phong của Thiên Kiếm môn, Cố Phong trưởng lão, Sử trưởng lão còn có Hồng Bào trưởng lão đang ngồi đó, ngay cả Nguyên Nhược Lan cũng có mạt.

– Nhược Lan, đấu top ba ngày mai chỉ còn lại bốn người, con có nắm chắc không?

Cổ Kiếm Phong nói.

– Tông chủ, bốn người còn lại đều có chỗ bất phàm, hẳn là đều khó đối phó.

Nguyên Nhược Lan bình tĩnh nói.

– Top ba ngày mai nhất định phải tiến vào. Ta vốn muốn ở thời khắc cuối cùng mới để cho con bại lộ thực lực. Thế nhưng nếu như ngày mai gặp phải đối thủ thì bại lộ trước cũng không sao. Dù sao đi nữa, ta đoán trong bốn người hẳn cũng không có ai có thể uy hiếp tới con.

Cổ Kiếm Phong tự tin nói.

– Đệ tử nhất định sẽ chú ý.

Nguyên Nhược Lan đáp.

– Nếu như ngày mai phải bại lộ thực lực ta đoán sẽ khiến cho mọi người há hốc mồm cho coi.

Cổ Phong trưởng lão cười nói.

– Ha ha….

Những trưởng lão của Thiên Kiếm môn đều cười ha ha đứng lên.

Dưới màn đêm, lúc này trong một tửu điếm bình dân có vẻ vô cùng quạnh quẽ. Những địa phương khác đều đèn đuốc sáng trưng, duy chỉ có tửu điếm này lại không sáng sủa cho lắm, thế nhưng cũng vô cùng an toàn, không khiến cho người ta chú ý.

Lúc này, toàn bộ tửu điếm trong thành Thiên Kiếm đều là cung không đủ cầu, thế nhưng ở đây lại có chút vắng vẻ khiến cho không ít người đi qua có chút nghi hoặc. Có những người không tìm được chỗ đặt chân tiến lên hỏi một chút mới biết được toàn bộ tửu điếm đã bị người khác bao rồi.

Lúc này trong tửu điểm có hai đạo thân ảnh xuất hiện. Một người trong đó mặt che tấm lụa trắng, chính là người thanh niên cao gầy tham gia đại hội Tam tông Tứ môn kia.

Một người khác có mái tóc màu đen, vẻ mặt mang theo một chút âm lệ, tuổi tác chừng năm mươi, quanh thân không có bất luận ba động khí tức nào, thế nhưng lại khiến cho người bên cạnh có cảm giác áp bách.

– Thiếu chủ, vừa mới thu được tin tức từ Giới chủ, Tam tông Tứ môn gần đây đã chú ý tới chúng ta, vì sự an toàn của thiếu chủ, tốt nhất là sau khi tìm thấy bảo vật lập tức trở về.

Lão giả có khuôn mặt âm lệ, tuổi chừng năm mươi nói.

– Ta biết rồi, chờ sau khi đại hội Tam tông Tứ môn kết thúc, ta sẽ đi tìm.

Thanh âm khàn khàn của người thanh niên kia truyền ra.

– Đại hội Tam tông Tứ môn này đối với thiếu chủ mà nói hẳn không có độ khó quá lớn. Thiếu chủ sao lại có hứng thú đến như vậy, quả thực có chút….

Do dự một lát, lão giả có khuôn mặt âm lệ nói với thanh niên gầy gò này.

– Ngươi muốn nói ta trẻ con hay sao?

Người thanh niên này quay đầu lại nhìn vào lão giả nói:

– Luận võ trong đám đệ tử trẻ tuổi của Tam tông Tứ môn, nếu như ta thắng thì chính là cho bọn chúng một lần đả kích, điều này đối với chúng ta vô cùng có lợi.

– Hóa ra Thiếu chủ lại nghĩ sâu tới như vậy, bội phục.

Lão giả có khuôn mặt âm lệ nói.

Trong thành Thiên Kiếm vô cùng náo nhiệt, một đêm cứ như thế chậm rãi trôi qua. Khi màn đêm lặng lẽ rút đi, con gió thổi đến khiến cho sắc trời se lạnh. Thế nhưng trên đường hiện tại lại có vô số người đang kéo đến Diễn võ trường. Cuộc đấu top ba ngày hôm nay, còn có những màn đặc sắc ngày hôm qua, khiến cho cuộc đấu top ba ngày hôm nay tự nhiên mọi người càng không thể bỏ lỡ.

Phù.

Khi ngoài cửa bắt đầu có tia sáng đầu tiên, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, hắn mở đôi mắt, ánh mắt lóe lên tinh quan giống như ngôi sao.

– Khôi phục xong hết rồi.

Cảm nhận được chân khí và linh lực trong đầu tràn đầy Lục Lâm Thiên khẽ lẩm bẩm nói. Trên khóe miệng không khỏi nhếch lên.

Tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết, tuy rằng tốc độ bình thường chậm như ốc sên. Thế nhưng tốc độ khôi phục lại kinh người. Chỉ trong một đêm Lục Lâm Thiên có cảm giác mình đã hoàn toàn khôi phục.

– Lão đại, hôm nay phải tiến vào top ba nha.

Tiểu Long thấy lão đại nó tỉnh dậy lập tức xuất hiện trên vai Lục Lâm Thiên, lưỡi không ngừng phun ra nuốt vào nói.

– Đi, chúng ta nên xuất phát rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

Trời trong nắng ấm, không khí mùa xuân vô cùng dễ chịu, một cơn gió xuân thổi qua làm cho lòng người thoải mái.

Trên Diễn võ trường của thành Thiên Kiếm lúc này vừa mới hừng đông đã có lớp lớp người đi vào trong. Mà thu phí ngày hôm nay đã tới một trăm kim tệ, tăng hai mươi kim tệ so với ngày hôm qua.

Khi Lục Lâm Thiên cưỡi yêu thú phi hành của Thiên Kiếm môn tới thì trong Diễn võ trường lúc này đã dầy đặc người.

Trên khán đài, chưởng môn của những sơn môn khác đều đã tới. Thấy Lục Lâm Thiên tới không ít người đều nhìn qua một lát.

– Không đơn giản nha.

Trên khán đài, ánh mắt Lục Lâm Thiên quét về phía Nguyên Nhược Lan kia. Từ khí tức xem ra đã tới Vũ Tướng tứ trọng, chỉ là khí tức này dường như cũng không quá ổn định, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy kỳ lạ.

– Tiểu tặc, nhìn cái gì? Không được nhìn loạn.

Thanh âm của Vân Hồng Lăng vang lên trong tai Lục Lâm Thiên.

Bất đắc dĩ liếc mắt nhìn Vân Hồng Lăng, Lục Lâm Thiên lúc này phiền muộn không ngớt. Nữ nhân điêu ngoa này quả thực chính là khắc tinh của hắn a. Trong Vân Dương Tông có một người như vậy, hắn làm sao có thể tán gái đây?

– Không biết Giản Tâm Nhi này có con bài nào chưa lật hay không.

Lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên lần thứ hai rơi vào nữ nhân của Địa Linh Tông có tu vi Linh Tướng tứ trọng kia. Giản Tâm Nhi này hẳn cũng có con bài chưa lật của mình.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên cũng phát hiện ra một hiện tượng kỳ quái. Đại hội Tam tông Tứ môn hiện tại có thể nói là âm thịnh dương suy. Trong top năm chỉ có hắn và người thanh niên gầy gò kia là nam nhân. Ba người còn lại đều là nữ nhân, quả thực đây là điều hiếm thấy trong đại hội Tam tông Tứ môn.

– Lâm Thiên, tiến vào top ba hôm nay nhất định phải cẩn thận.

Lục Vô Song mở miệng khẽ nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu. hắn cũng không nhiều lời. Top ba đối với hắn cực kỳ quan trọng. Mặt kệ thế nào, cho dù phải bại lộ con bài mạnh nhất hắn cũng phải đạt được top ba này.

– Lục Lâm Thiên tiến vào top ba….

– Nguyên Nhược Lan, chúng ta ủng hộ nàng, tiến vào top ba.

Từng thanh âm ầm ĩ phía dưới truyền tới. Năm người hôm nay lên đài tuyệt đối đã tích được không ít nhân khí của trăm vạn khán giả phía dưới.

Chương 550: Trực tiếp tấn cấp (2)

Đông.

Khi tiếng chuông vang lên, trên khán đài lập tức xuất hiện bốn đạo thân ảnh, động tác nhẹ nhàng như lá rụng, nhất thời thu được không ít tiếng vỗ tay tán thưởng của mọi người.

Một thân ảnh gầy gò cũng từ phía dưới nhảy lên, tốc độ nhanh chưa từng có. Thế nhưng người này lại khiến cho bốn người còn lại không dám xem thường, một đường khiêm tốn lại có thể tiến vào top năm. Người như vậy tuyệt đối là kinh khủng.

Lúc này, bốn phía vốn cuồng nhiệt ầm ĩ lập tức tĩnh lặng.

– Quy tắc ngày hôm nay vẫn vậy. Trong đây có năm khối ngọc bài, hai cái số một và hai cái số hai. Đầu tiên là luận võ giữa đệ tử bắt được số một, trận thứ hai là do hai đệ tử bắt được số ai. Một ngọc bội trống, ai rút được sẽ trực tiếp tấn cấp lên top ba.

Hồng Bào trưởng lão của Thiên Kiếm môn nói.

Lúc này Lục Lâm Thiên không nhịn được mà khẽ ngưng trọng. Trận chiến này, nếu như hắn phải lên võ đài thì chính là phải liều mạng rồi.

Mọi người lần lượt tiến lên trước mặt một vị hộ pháp Thiên Kiếm môn đang ôm hộp ngọc. Năm người lần lượt rút ra một ngọn giản bên trong. Khi năm người mở ra ngọc giản đều vô cùng khẩn trương.

Trên khán đài. Chúng trưởng lão của Vân Dương Tông và Vân Khiếu Thiên cũng vô cùng khẩn trương. Nếu như Vân Hồng Lăng và Lục Lâm Thiên, bất luận một ai trong hai người có thể trực tiếp rút được ngọc giản trống không thì Vân Dương Tông có thể trực tiếp tiến vào top ba. Lúc này Vân Dương Tông đã có mười tám bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai và đan dược thất phẩm.

– Là ta.

Khi Lục Lâm Thiên mở ngọc bài trong tay ra đột nhiên sửng sốt. Lục Lâm Thiên thật không ngờ vận khí của hắn ngày hôm nay lại tốt như vật, không ngờ lại rút được ngọc giản trống không.

– Tấn cấp top ba, Vạn Niên Xích Đồng vào tay.

Trong đầu Lục Lâm Thiên hiện lên ý niệm này đầu tiên. Dựa theo ước định của hắn và Vân Khiếu Thiên, hắn chỉ cần tiến vào top ba là có thể được đáp ứng một việc. Trong lòng hắn cũng đã nhắm tới việc mình cần rồi, chính là Vạn Niên Xích Đồng.

– Tiểu tặc, ta rút được số hai.

Vẻ mặt Vân Hồng Lăng có chút thất vọng nhìn ngọc bài trong tay mình. Lập tức lại nhìn ngọc bài trong tay Lục Lâm Thiên, trong nháy mắt lập tức vui vẻ lại:

– Tiểu tặc, không ngờ ngươi lại rút được ngọc bài trống, trực tiếp tiến vào top ba.

– Ai rút được ngọc bài trống?

Lúc này thanh âm của Hồng Bào trưởng lão vang lên.

– Là đệ tử.

Lục Lâm Thiên giơ ngọc bài trống không trong tay lên.

– Lục Lâm Thiên, ngươi trực tiếp tiến vào top ba. Hiện tại có thể lui ra chuẩn bị cho ngày mai.

Hồng Bào trưởng lão mỉm cười nói với Lục Lâm Thiên.

– Ha ha, top ba.

Vũ Ngọc Tiền lập tức cười lớn, bàn tay bỗng nhiên vỗ vào đùi Tống trưởng lão, bàn tay hạ xuống vô cùng có lực.

– Vũ trưởng lão, ngươi lại vừa đánh vào đùi ta.

Tống trưởng lão lớn tiếng nói.

– Ta biết. Ngày hôm qua ngươi còn nói rằng nếu như đệ tử của ta tiến vào top ba ngươi sẽ để ta đánh hai bên mà?

Vũ trưởng lão cười hắc hắc nói.

– Chuyện này.

Tống trưởng lão lập tức cười hắc hắc, trong lòng cũng vô cùng kích động.

– Ha ha.

Lúc này Vân Khiếu Thiên rốt cuộc sảng khoái phá lên cười. Tiến vào top ba, dựa theo quy định lúc này đã bảo vệ được mặt mũi của Vân Dương Tông.

– Vân Tông chủ, vận khí của Vân Dương Tông các ngươi thật quá tốt nha.

Cổ Kiếm Phong mỉm cười nói.

– Đây không chỉ có thể coi là vận khí. Coi như là động thủ chúng ta cũng có cơ hội.

Vân Khiếu Thiên cười nói:

– Chư vị chưởng môn, lần này quả thực hết cách rồi. Vốn ta còn muốn thu một ít vũ kỹ từ chư vị, hiện tại xem ra quả thực khó khăn nha.

Nhìn vào Vân Khiếu Thiên trước mặt, chúng chưởng môn không khỏi bất đắc dĩ. Vân Dương Tông lúc này đã bảo vệ được địa vị của mình, Lục Lâm Thiên này không ngờ lại có thể trực tiếp tiến vào top ba.

– Hồng Lăng, nàng phải cẩn thận một chút, tranh thủ tiến vào top ba.

Thanh âm Lục Lâm Thiên vang lên trong tai Vân Hồng Lăng rồi lập tức lui ra khỏi võ đài. Trực tiếp tấn cấp, điều này làm cho Lục Lâm Thiên thở dài một hơi.

– Bây giờ hai người rút được số một lên đài. Hai người còn lại đứng dưới chờ.

Khi Lục Lâm Thiên đi ra khỏi võ đài thì Hồng Bào trưởng lão lập tức nói.

Sưu Sưu..

Giữa sân. Hai đạo thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện. Lúc này thân ảnh của Lục Lâm Thiên đã lên trên khán đài. Chăm chú nhìn xuống phía dưới mới phát hiện ra. Mặt đất trên diễn võ trường ngày hôm qua vốn mất hết số, một mảnh hỗn độn, đất nứt nẻ, thế nhưng lúc này đã được Thiên Kiếm môn chữa trị qua.

– Lục Lâm Thiên, giỏi lắm, tiến vào top ba.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đi tới khán đài, Khuất Đao Tuyệt là người thứ nhất tiến tới chúc mừng, vẻ mặt vô cùng hưng phấn.

Lúc này trong Tam tông Tứ môn cũng có không ít đệ tử bị thua trên tay Lục Lâm Thiên đều nhìn hắn. Ngay cả Lam Linh cũng ở trong đó, sắc mặt vẫn tái nhợt như trước. Ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên có chút phức tạp.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Vân Khiếu Thiên và chúng trưởng lão, hộ pháp của Vân Dương Tông đều cười với hắn, cả đám có chút kích động.

– Lão đại, chúc mừng huynh trực tiếp tiến vào top ba.

Hai đạo lưu quang, một bạch quang, một hoàng quang nhanh chóng rơi vào vai Lục Lâm Thiên, chính là Tiểu Long và Bạch Linh.

– Là hai người bọn họ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn lên trên đài. Lúc này giữa đài có hai thân ảnh đã xuất hiện. Chính là Giản Tâm Nhi của Địa Linh Tông và thanh niên cao gầy kia.

– Hồng Lăng sẽ phải đấu với Nguyên Nhược Lan.

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, Giản Tâm Nhi đấu với thanh niên cao gầy mặt che lụa trắng kia. Vân Hồng Lăng sẽ đấu với Nguyên Nhược Lan, tuyệt đối không ổn một chút nào.

Đông.

Khi trong Diễn võ trường vang lên tiếng chuông lần nữa, chung quanh lập tức yên tĩnh. Lúc này trăm vạn ánh mắt đều nhìn vào hai thân ảnh giữa đài. Ngay cả các cường giả trong các sơn môn trên đài cao cũng không ngoại lệ.

Giữa sân, hai người đứng từ xa nhìn nhau, ngay lập tức khí thế hai người bắt đầu khuếch tán, xuất hiện trong không trung.

– Không biết trận này ai thắng ai bại.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía võ đài thầm nghĩ trong lòng.

Sưu.

Nhưng vào lúc này, Giản Tâm Nhi của Đại Linh Tông kia bắt đầu xuất thủ trước. Thủ ấn khẽ kết, trước người đột nhiên xuất hiện một đạo chưởng ấn phá không lao tới, khiến không gian chung quanh gấp khúc đánh về phía thanh niên gầy gò kia.

Thủ ấn trong tay thanh niên gầy gò biến hóa, bàn tay thấp thoáng lóe lên ánh sáng, một thanh trường kiếm màu lam xuất hiện trong tay hắn. Lưu quang trên thân kiếm lóe lên, mơ hồ như gợn sóng, khẽ rung động, tạo thành từng tiếng kiếm minh, vừa nhìn đã biết không phải phàm vật.

Trong sát na này trường kiếm trong tay người thanh niên cao gầy kia đánh ra, mấy đạo kiếm quang xuyên thấu khâu giang đánh về phía chưởng ấn kia.

Sưu…

Lực lượng va chạm với nhau, kình khí trong nháy mắt xung đột khiến cho không gian gấp khúc. Lập tức hai đạo năng lượng biến mất trong không trung.

Chương 551: Linh khí trong người

Sưu.

Hầu như trong nháy mắt linh lực trong tay Giản Tâm Nhi bạo phát. Thủ ấn biến hóa, một đạo chưởng ấn trong tay trong nháy mắt phá vỡ không gian mang theo uy áp đánh về phía thanh niên cao gầy. Thân là Linh giả, Giản Tâm Nhi lúc này vẫn bảo trì cự ly với đối phương. Nếu như Linh giả ở gần Vũ giả quá trên cơ bản chỉ chịu thiệt mà thôi.

Sưu.

Thân ảnh thanh niên cao gầy khẽ di động một cái, trường kiếm trong tay bắn ra một mảnh kiếm quang chói mắt, mơ hồ bên trong có hơi nước, trong nháy mắt va chạm với đạo chưởng ấn của Giản Tâm Nhi.

Kình khí khuếch tán. Toàn bộ bầu trời trong nháy mắt xuất hiện một đám quang mang chói mắt.

Thân thể mềm mại của Giản Tâm Nhi lui về phía sau, vẻ mặt ngưng trọng. Ánh mắt nhìn về phía trước rồi đôi tay bắt đầu đánh ra một đạo thủ ấn. Trong không trung lúc này một đám năng lượng đậm đặc được hội tụ tới, năng lượng kinh khủng khiến cho chu vi không gian ba động kịch liệt.

– Muốn thi triển linh hồn công kích sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày. Vũ giả và Linh giả ai cũng có sở trường riêng, xem ra Giản Tâm Nhi hẳn đang muốn thi triển Linh hồn công kích.

Trong sát na, trong mi tâm của Giản Tâm Nhi có một đạo lưu quang bắn ra. Năng lượng trong không trung lập tức bám vào nó tạo thành một đạo quang nhận vô cùng lớn. Sau khi tập trung lại quang nhận kêu lên một tiếng rồi phá không mà đi, tốc độ giống như thiểm điện bắn về phía thanh niên cao gầy kia.

– Hẳn là linh kỹ Hoàng cấp cao giai, chủ yếu có tác dụng làm nhiễu loạn linh hồn.

Cảm giác khí tức của quang nhận này, Lục Lâm Thiên đoán linh kỹ Giản Tâm Nhi thi triển so với hư Linh Huyền Ấn của bản thân không khác nhau nhiều lắm, tuyệt đối là một loại linh kỹ cường hãn.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn thanh niên cao gầy kia. Kiếm quang trong tay thanh niên cao gầy kia trong nháy mắt được đánh ra, chân khí bàng bạc trong cơ thể không thể giữ lại mà bạo phát. Lập tức bên ngoài không gian lúc này xuất hiện từng đạo kiếm ảnh, giống như là những cánh hoa vậy.

Năng lượng hệ thủy nhanh chóng hội tụ, trong kiếm quang tàn sát bừa bãi trực tiếp cắt nát khí lưu trong không trung. Kiếm quang không ngừng rít gào trực tiếp trở thành lá chắn đạo công kích linh hồn lực của Giản Tâm Nhi.

Sưu…

Hai đạo lực lượng va chạm với nhau khiến cho chung quanh tức thì bạo phát ra một mảnh quang mang chói mắt, kình khí khuếch tán ra chung quanh.

Khục.

Khi kình khí gần tiêu tán thân thể mềm mại của Giản Tâm Nhi bắt đầu lảo đảo lui về phía sau, sắc mặt có chút tái nhợt, không ngờ nàng lại rơi vào thế hạ phong.

Tông chủ Địa Linh Tông Âu Dương Huyền Anh lúc này nhìn thấy cảnh này trên khuôn mặt diễm lệ kia không khỏi có chút ngưng trọng.

Giữa đài, thanh niên cao gầy đứng đó, dường như cũng không định thừa thắng xông lên.

– Lâm Thiên, đệ đoán xem trong hai người họ ai sẽ thắng?

Lục Vô Song nói. Đôi mắt xinh đẹp vẫn không rời khỏi hai người giữa đài.

– Nếu như Giản Tâm Nhi không có con bài chưa lật, hẳn sẽ thua.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng thầm nghĩ:

– Có lẽ nàng phải lập tức lộ ra con bài chưa lật của mình.

Ngay lúc này, đôi tay Giản Tâm Nhi tạo thành một thủ ấn quỷ dị, trong khoảnh khắc quanh người có một cỗ khí tức quỷ dị nhanh chóng khuếch tán. Trong lúc mọi người còn đang kinh ngạc thì trong bàn tay Giản Tâm Nhi đã xuất hiện một đạo quang mang chói mắt. Quang mang thu lại, mọi người có thể nhìn ra, đó là một thanh trường kiếm, cỗ năng lượng quỷ dị mà cường hãn là từ bên trong thanh kiếm này khuếch tán ra ngoài.

– Linh khí.

Trong nháy mắt, trên khán đài tất cả mọi người đều kinh ngạc. Từ khí tức từ trên trường kiếm khuếch tán ra, chúng cường giả cũng không khó phát hiện ra, thanh trường kiếm này không phải là vật phàm mà là linh khí.

Mà linh khí này lại là linh khí binh khí, là loại bảo vật có uy lực lớn. Mỗi một kiện linh khí, cho dù linh khí có cấp bậc thấp nhất cũng là trọng bảo của các thế lực lớn.

– Nàng cũng có linh khí trong người sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, lập tức cũng cảm thấy không bất ngờ lắm, cũng không kinh hãi. Bởi trên người Vân Hồng Lăng cũng có linh khí, xem ra đây là con bài chưa lật cuối cùng của Giản Tâm Nhi.

Lập tức Giản Tâm Nhi huy động linh khí trong tay. Trường kiếm trong nháy mắt biến hóa, năng lượng bàng bạc khuếch tán ra chung quanh hóa thành mười đạo kiếm quang, giống như một chiếc lưới bằng kiếm quang vô cùng lớn, bao phủ hướng về phía thanh niên cao gầy kia, có vẻ vô cùng quỷ dị.

Kiếm quang được thôi động lập tức hóa thành vô số đạo kiếm ảnh, mà trường kiếm lại hóa thành mười cái ầm ầm bắn về phía người thanh niên kia.

Năng lượng quỷ dị mà cuồng bạo khuếch tán khiến cho không gian run động, tiếng bạo liệt không ngừng vang lên bên tai. Khí lưu không gian trực tiếp bị xé rách, khí tức cuồng bạo giống như một cơn lốc bao phủ không gian chừng nghìn thước chung quanh.

Dưới mười đạo kiếm quang này, không gian rung động, lúc này thanh niên cao gầy kia cũng bắt đầu liên tục thối lui. Hơn mười đạo kiếm quang kia một mực bao phủ không gian chung quanh thanh niên cao gầy kia, đồng thời còn mang theo lực lượng công kích linh hồn.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn thanh niên cao gầy kia. Dựa theo Lục Lâm Thiên phỏng đoán, thanh niên cao gầy này tuyệt đối còn có con bài chưa lật của mình.

Hơn mười đạo trường kiếm phá không xuống, càng ngày càng gần thanh niên này. Kình khí sắc bén khiến cho mặt đất phía dưới nứt nẻ.

Sưu Sưu.

Lúc này, thanh niên kia ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn vào kiếm quang đang mang theo khí thế phô thiên cái địa đánh xuống. Thủ ấn trong tay biến hóa, một cỗ chân khí mạnh mẽ xuất hiện, quanh thân thể hắn vang lên tiếng lạch cạch. Trong nháy mắt dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, trước người hắn xuất hiện một bức tường dày chừng một thước. Trái phái, tầng tầng lớp lớp không ngừng bao phủ quanh người hắn.

Kình phong vô hình khuếch tán, không gian chung quanh lúc này đa đạt tới tình trạng gấp khúc hoàn toàn. Trong nháy mắt này, thân ảnh của thanh niên cao gầy kia đã được những bức tường hoàn toàn bao phủ. Mà diện tích bao phủ của những bức tường kia lại tới ba trăm thước, một cỗ lực lượng cuồng bạo vọt tới.

– Vũ kỹ phòng ngự thổ hệ, chỉ ít cũng tới cấp bậc Huyền cấp sơ giai. Thanh niên này không ngờ lại là vũ giả song hệ.

Trên khán đài, chúng cường giả nhất thời kinh ngạc.

– Vũ kỹ phòng ngự thổ hệ này quả thực quá cường hãn.

Lúc này trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự kinh ngạc. Người thanh niên này thi triển vũ kỹ thổ hệ so với Đại Địa Cương Thuẫn của hắn còn mạnh hơn nhiều lắm. Chỉ ít cũng phải tới cấp bậc Huyền cấp sơ giai. Đồng thời Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm giác được, linh hồn công kích của Giản Tâm Nhi đối với thanh niên cao gầy này dường như không có hiệu quả quá lớn. Điều này quả thực là ngoài ý muốn, trừ phi linh hồn lực của người thanh niên này cũng quá mức cường hãn.

Mà đối phương từ đầu vẫn thi triển vũ kỹ thủy hệ, lúc này mới hiện ra thuộc tính thổ hệ, khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc. Đại hội Tam tông Tứ môn này quả thực không tầm thường. Vũ giả song hệ, vũ giả tam hệ tùy thời đều có thể thấy được.

Chương 552: Thực lực của hai nữ nhân (1)

Lúc này, trong bầu trời, hơn mười đạo kiếm quang mang theo khí thế hung hãn, trong vô số ánh mắt kinh ngạc của mọi người ầm ầm lao vào những bức tường do thanh niên kia tạo ra.

Phanh.

Trong nháy mắt này, toàn bộ không gian rung động, kình phong cường hãn va chạm tạo nên âm thanh ầm ầm trong không trung.

Không gian nổ vang, tiếng nổ tầm thấp vang lên không ngừng. Từng đạo kiếm quang cường hãn khiến cho không gian ba động, cuối cùng năng lượng không ngừng khuếch tán ra bốn phía.

Bằng mắt thường cũng có thể thấy được, từng lớp bức tường kia lúc này hóa thành năng lượng biến mất. Mà hơn mười đạo kiếm quang của Giản Tâm Nhi lúc này cũng gần như sắp tiêu tán.

Phanh Phanh.

Khi một đạo kiếm quang đánh vào một bức tường cuối cùng, hơn mười đạo kiếm quang lúc này cũng chỉ có một đạo mà thôi.

– Linh khí này rơi vào trong tay ngươi uy lực khi thi triển quả thực quá yếu, giờ tới phiên ta.

Lúc này, thanh âm trầm thấp của người thanh niên kia truyền tới. Âm thanh có chút khàn khàn, thủ ấn trong tay biến hóa, một cỗ chân khí thủy hệ nhanh chóng được rót vào trường kiếm trong tay. Nhất thời kiếm quang đại thịnh, vô số kiếm quang giống như thiên nữ tán hoa truyền đi, trong kiếm quang mơ hồ truyền ra âm thanh sóng biển cuồn cuộn.

Sưu Sưu.

Trước kiếm quang, không gian bị ghiền nát. Kình khí cuồng bạo đầy rẫy. Chung quanh đài lúc này toàn bộ mặt đất đều run rẩy không ngừng. Những vết nứt trên mặt đất cũng không ngừng kéo dài.

Sắc mặt Giản Tâm Nhi đại biến, thủ ấn trong tay nhanh chóng đánh ra. Linh khí trường kiếm kia trong nháy mắt bắn ra quang mang, tạo thành một đám kiếm ảnh.

Hai đạo kiếm quang này không ngừng dây dưa với nhau, giống như một thanh lợi khí có thể cắt vỡ không gian, mỗi một đạo kiếm quang đều khiến cho không gian ba động. Tạo thành gợn sóng trong không gian.

– Thực lực quá mạnh.

Trên khán đài, cường giả Tam tông Tứ môn không khỏi tán thưởng, ai cũng không ngờ được thực lực của người thanh niên này lại cường hãn tới mức độ như vậy.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng có chút ngưng trọng. Hắn có cảm giác thực lực của người thanh niên này quá mức cường hãn, còn có một loại cảm giác dường như đã gặp hắn rồi.

Sưu Sưu.

Trong đám kiếm quang đầy rẫy, cuồng bạo trong không gian, lúc này kiếm quang trực tiếp xé rách không gian khiến cho không gian gấp khúc, kình khí hỗn loạn, một đạo thân ảnh bị đẩy lùi ra. Lảo đảo rồi trực tiếp rút lui, chính là Giản Tâm Nhi của Địa Linh Tông.

Coong.

Linh khí của Giản Tâm Nhi rơi xuống mặt đất, miệng phun ra một ngụm máu, sắc mặt trắng bệch, trên vai trái của nàng lúc này máu tươi không ngừng chảy ra. Nàng đã bị đối phương làm cho trọng thượng.

Thắng bại đã định, sắc mặt Âu Dương Huyền Anh của Địa Linh Tông sửng sốt rồi lập tức thở dài. Vốn nàng tưởng rằng đệ tử trong tông có thực lực Vũ Tướng tứ trọng, hơn nữa lại có một kiện linh khỉ tuyệt đối có thể tranh chấp vị trí số một. Thế nhưng hiện tại ngay cả top ba cũng không thể đi vào.

Trong nháy mắt, các chưởng môn của Tam tông Tứ môn nhìn nhau, trong mắt hiện lên một đạo quang mang.

– Lăng Thanh thắng, tiến vào top ba.

Thanh âm của Hồng Bào trưởng lão truyền tới.

Giản Tâm Nhi nhặt trường kiếm trên mặt đất lên, thủ ấn khẽ biến hóa, trường kiếm quỷ dị này lập tức hóa thành một đạo quang mang dung nhập vào trong lòng bàn tay nàng, thân thể khẽ lắc lư đi xuống võ đài.

Thanh niên gầy gò còn lại trên đài che lụa trắng nên không ai nhìn thấy vẻ mặt của hắn. Lúc này hắn nhẹ nhàng lui ra, ánh mắt quét về phía khán đài một cái.

Bốn phía Diễn võ đài lúc này vô số người ồ lên. Trận chiến này quả thực khiến cho mọi người đại khai nhãn giới, so với trận chiến của Lục Lâm Thiên ngày hôm qua còn kịch liệt hơn nhiều.

– Trận thứ hai, Vân Hồng Lăng đấu với Nguyên Nhược Lan.

Đông.

Tiếng chuông du dương lần thứ hai vang lên. Trong tiếng sợ hãi than của mọi người, lúc này có hai thân ảnh xinh đẹp nhảy vào giữa đài. Hai thân ảnh linh kung, đường cong hoàn mỹ. Hai người đều là mỹ nhân, đặc biệt là Vân Hồng Lăng càng thêm tuyệt mỹ.

Hai nàng lên đài cũng hấp dẫn ánh mắt của không ít người. Nhìn hai nữ nhân xinh đẹp cũng là một loại cảm giác hưởng thụ.

Mọi người của Vân Dương Tông lúc này đều vô cùng khẩn trương. Chỉ là loại khẩn trương này đã không còn áp lực như trước, bởi vì bọn họ đã có một đệ tử tiến vào top ba rồi.

– Lâm Thiên, đệ xem Hồng Lăng và Nguyên Nhược Lan ai có thể chiến thắng?

Lục Vô Song ngồi bên cạnh Lục Lâm Thiên lúc này khẽ hỏi.

– Hồng Lăng tuy rằng là vũ giả tam hệ, lại có thực lực Vũ Tướng nhị trọng, có thể tiến vào top năm mà chưa bộc lộ con bài ẩn dấu coi như là có chút vận khí. Nguyên Nhược Lan này cũng là là vũ giả tam hệ, Vũ Tướng tứ trọng, bản thân chỉ sợ cũng còn có con bài chưa lật. Hồng Lăng nếu như muốn thắng trận, quả thực là rất khó.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói.

Lúc này, hai nàng nhìn nhau, quanh thân xuất hiện một cỗ chiến ý. Hai nàng đều là thiên kiêu chi nữ, là vũ giả tam hệ, lúc này nhìn thấy đối phương tự nhiên đều dâng lên chiến ý.

Thế nhưng hai người vẫn chưa giao thủ. Toàn bộ không gian lúc này có vẻ vô cùng áp lực trước chiến ý của hai người. Ánh mắt hai nàng đều nhìn thẳng đối phương, đứng bất động, địch bất động ta bất động, địch động ta động.

Sưu Sưu.

Trong không gian áp lực này, hai thân ảnh đứng đó một lát rồi vài đạo kình phong nhanh chóng bắn ra, kình khí lưu lại mấy vết tích nhàn nhạt trên võ đài.

Trong lúc đó, trong tay hai thân ảnh xinh đẹp này đã xuất hiện một cây trường tiên, một thanh kiếm. Một đạo tiên ảnh, một đạo kiếm ảnh giống như lưu tinh mạnh mẽ va chạm với nhau. Tiên ảnh giống như giao long bay lên không, kiếm ảnh như linh xà xuất động. Cả hai người đều hiểu rõ thực lực của đối thủ vô cùng cường hãn. Cho nên ngay từ đầu bọn họ không có thăm dò, cũng không bảo lưu cái gì. Chân khí và tốc độ, tiên ảnh và kiếm quang đều được xuất ra, thi triển tới mức tận cùng.

Trong khoảnh khắc, toàn bộ võ đài vang lên âm thanh ầm ầm. So với trận đấu trước đó có chút chậm rãi thì trận tiết tấu vô cùng nhanh.

Hai bóng hình xinh đẹp không ngừng lóe lên, trường kiếm trong tay Nguyên Nhược Lan được chân khí nóng bỏng và đậm đặc bao phủ, mang theo kình khí nóng bỏng hung hăng đánh về phía Vân Hồng Lăng. Kiếm quang sắc bén mang theo hỏa diễm nhè nhẹ xẹt qua không gian, lưu lại một dạo tàn ảnh nóng bỏng.

Tiên ảnh của Vân Hồng Lăng vô cùng khó nắm bắt, giống như độc xà, vô cùng xảo quyệt. Khi thi triển ra thuộc tính thủy, phối hợp với trường tiên thì lực công kích phát ra càng mạnh mẽ.

Quyết đấu cường hãn như vậy khiến cho cường giả trên đài không khỏi âm thầm gật đầu. Hai người này đều là người đại biểu cho thế hệ trẻ tuổi có thực lực mạnh nhất trong Tam tông Tứ môn. Bất luận là trên phương diện chân khí hay thiên phú và tu luyện vũ kỹ đều được coi là đỉnh cấp.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên lần đầu tiên chứng kiến Vân Hồng Lăng thực sự xuất thủ. Hắn mỉm cười, nữ nhân điêu ngoa này thực lực quả thực không tầm thường. Thế nhưng lại không tham dự tranh đấu trong Long bảng. Mà thực lực của nàng hiện tại không phải Triệu Kình Hải có thể so sánh được.

Chương 553: Thực lực của hai nữ nhân (2)

Chỉ là lúc này Lục Lâm Thiên cũng nhíu mày, tốc độ của Vân Hồng Lăng dường như so với Nguyên Nhược Lan còn kém một chút.

Phanh Phanh.

Trong không gian, tiếng ầm ầm vang lên không ngừng, đối mặt với công kích cực kỳ hung hãn của Vân Hồng Lăng, sắc mặt Nguyên Nhược Lan vẫn bình tĩnh như cũ, không có sự thay đổi nào.

Sưu Sưu.

Vân Hồng Lăng thi triển tiên ảnh bay khắp bầu trời, khiến cho không gian gấp khúc, tạo thành một vòng cung quỷ dị trong nháy mắt bắn về phía Nguyên Nhược Lan.

Nhìn đám tiên ảnh đang nhanh chóng tiến tới, vẻ mặt Nguyên Nhược Lan trầm xuống, đồng thời kiếm quang trong tay xuất hiện, kiếm quang lập tức đại thịnh.

Phanh.

Đột nhiên, từng tiếng kêu thanh thúy không ngừng vang lên. Lúc này trên trường kiếm của Nguyên Nhược Lan trong nháy mắt ngưng tụ thành một đám năng lượng thủy hệ cuồng bạo. Đám năng lượng thủy hệ này trong nháy mắt hóa thành từng đạo băng trùy, xuyên qua khong gian, tốc độ nhanh như thiểm điện trực tiếp cuốn vào một chỗ với tiên ảnh trên bầu trời.

– Thủy, Hỏa, Mộc, ba thuộc tính sao.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào Nguyên Nhược Lan. Thiên phú vũ giả tam hệ của nàng không dưới Vân Hồng Lăng. Trên điểm này Vân Hồng Lăng không chiếm được một chút tiện nghi nào.

Ngay khi hai đạo lực lượng hung hãn va chạm với nhau thì tiên ảnh của Vân Hồng Lăng nhanh chóng tan tác hóa thành năng lượng vô hình biến mất trong thiên địa.

Mà đám băng trùy lúc này vẫn còn dư lực trực tiếp bắn về phía Vân Hồng Lăng.

– Phong quyển tàn vân.

Sắc mặt Vân Hồng Lăng đại biến. Trong tay này đột nhiên xuất hiện một cỗ khí lưu cuồng bạo không ngừng xoay tròn, giống như một cơn lốc không ngừng gào thét mang theo năng lượng kinh khủng. Một cỗ cuồng phong được ngưng tụ tới cực hạn trong nháy mắt đánh về đám băng trùy của Nguyên Nhược Lan.

Cơn lốc này nhanh chóng nổ tung, dưới kình khí kinh khủng này vô số băng trùy bị chấn thành những mảnh vỡ, cuối cùng biến mất trong không gian.

Khục.

Một đạo công kích thứ hai mới có thể ngăn chặn băng trùy quỷ dị kia, thân thể mềm mại của Vân Hồng Lăng bị một cỗ ám kình đánh vào khiến nàng phải lui về phía sau vài bước, sắc mặt có chút tái nhợt.

– Nên xuất con bài ẩn dấu vậy.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, thực lực Vân Hồng Lăng rõ ràng không bằng Nguyên Nhược Lan kia, cùng một thiên phú, tu vi thấp hơn đương nhiên thực lực cũng sẽ thấp hơn.

Thân thể mềm mại của Vân Hồng Lăng sau khi dừng lại, vẻ mặt nàng trầm xuống. Thủ ấn trong tay biến hóa, đột nhiên một đạo thủ ấn quỷ dị xuất hiện. Trong tay nàng đột nhiên xuất hiện một đạo quang mang màu trắng vô cùng quỷ dị, một cỗ năng lượng quỷ dị nhanh chóng khuếch tán ra không trung.

– Linh khí.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, con bài chưa lật của Vân Hồng Lăng chính là linh khí có hình dáng giống như cung điện kia, khi trước hắn đã từng bị vây trong đó.

– Không nghĩ tới nha đầu Hồng Lăng cũng có linh khí trong người. Vũ giả thôi động linh khí, quả thực là hiếm thấy.

Vẻ mặt Cổ Kiếm Phong ngạc nhiên, lập tức nói với Vân Khiếu Thiên.

– Nha đầu này linh hồn lực không tồi. Cho nên trong tông mới cho nó một kiện linh khí để sử dụng. Quả thực ta cũng không biết nó đã sử dụng tới tình trạng nào rồi.

Vân Khiếu Thiên nói, ánh mắt chăm chú nhìn vào phía dưới, lúc này lão cũng bắt đầu có chút ngưng trọng.

Dưới sàn đấu một đạo bạch quang trên đài bắn về phía trước đột nhiên hóa thành một tòa cung điện màu trắng khổng lồ trên mặt đất. Sắc mặt Nguyên Nhược Lan trầm xuống, dường như nàng cũng có chút kinh hãi. Thân thể đột nhiên dùng một tốc độ như quỷ mị nhanh chóng thối lui.

– Đi.

Thủ ấn trong tay Vân Hồng Lăng nhanh chóng biến hóa. Dường như việc điều khiển cung điện màu trắng này cũng phải tiêu hao vô cùng lớn, sắc mặt nàng nhanh chóng trắng bệch.

Mà lúc này, cung điện màu trắng kia lần thứ hai được mở rộng, đã đạt tới tình trạng vài trăm thước, ầm ầm đập xuống, bao phủ không gian, mang theo một cỗ khí tức mạnh mẽ. Nguyên Nhược lan mặc dù đã sớm chạy trốn thế nhưng vẫn chậm một bước, trong nháy mắt thân thể nàng đã bị cung điện màu trắng này bao phủ.

– Linh khí này có chút bất phàm.

Vẻ mặt Cổ Kiếm Phong vô cùng kinh ngạc nhìn vào giữa đài, vẻ mặt lúc này bắt đầu có chút lo lắng, thế nhưng lại lập tức mỉm cười nói.

Linh khí nha.

– Cũng chỉ có Tam tông Tứ môn mới có thể lấy ra được vật như vậy. Linh khí không phải là thứ mà người bình thường như chúng ta có thể có.

– Nếu như ta cũng có một kiện linh khí trong tay thì tốt rồi.

Đám người vây xem lúc này vô cùng khiếp sợ. Linh khí đối với bọn họ mà nói, tuyệt đối là một chuyện vô cùng xa vời.

Mọi người lúc này đều dán mắt vào cung điện màu trắng kia. Mọi người có thể cảm giác được bên trong cung điện màu trắng kia có một khí tức khiến cho linh hồn của bọn họ run rẩy. Năng lượng tràn ngập chung quanh khiến cho không gian dường như đang rung lên.

Lục Lâm Thiên cũng chăm chú nhìn vào. Linh khí này hắn đã từng được thử qua uy lực, uy lực của nó vô cùng lợi hại. Lúc này trong lòng lục Lâm Thiên cũng không ngừng suy đoán, Nguyên Nhược Lan kia có thể phá vỡ sự vây khốn của Vân Hồng Lăng hay không.

Trên đài, từng đạo thủ ấn trong tay Vân Hồng Lăng không ngừng biến hóa, sắc mặt ngày càng tái nhợt, mọi người có thể nhìn được khi khống chế linh khí này tiêu hao nhiều tới mức nào.

– Ô?

Ngay lúc này toàn bộ cung điện khổng lồ màu trắng bắt đầu rung động, trên khán đài, vẻ mặt chúng cường giả đều vô cùng nghi hoặc.

Sưu Sưu.

Tiếng xé gió truyền tới, toàn bộ cung điện khổng lồ màu trắng càng rung động kịch liệt thêm. Cung điện không ngừng rung lên, từ trong mặt đất có vô số đạo bạch quang bắn ra.

Quang mang màu trắng từ mặt đất dưới cung điện nhanh chóng bắn ra, một cỗ lực lượng kinh khủng nhanh chóng khuếch tán. Cảm nhận được cỗ khí tức này, sắc mặt mọi người nhanh chóng biến đổi, nghi hoặc.

Trong nháy mắt này, ngay khi mọi người đang nghi hoặc toàn bộ cung điện màu trắng độ nhiên phóng lên cao, trong không gian tạo thành một đạo bạch quang, trực tiếp xuyên qua gợn sóng không gian, khí thế phô thiên cái địa tỏa ra.

Quang mang kinh khủng trên bầu trời lúc này là năng lượng phong hệ hội tụ lại. Đồng thời khi năng lượng kinh khủng này phóng lên cao hội tụ thành một quang cầu màu trắng chừng hai trăm thước, quang cầu xoay tròn, khiến cho không gian gấp khúc, cuối cùng đánh vào cung điện màu trắng kia.

Lúc này thân thể Nguyên Nhược Lan lần thứ hai xuất hiện trên đài, khí tức quanh người tăng vọt, y phục màu tím tung bay phấp phới, tóc dài phía sau tung bay, mỗi một cọng tóc lúc này dường như đều ẩn chứa kình khí cường hãn.

– Vũ Tướng thất trọng.

Mọi người không khỏi hít sâu một hơi, lúc này khí tức của Nguyên Nhược Lan đã đạt tới Vũ Tướng thất trọng, mà không phải Vũ Tướng tứ trọng như ban đầu.

Trong nháy mắt này quang cầu màu trắng nổ tung, năng lượng phong hệ xé nát không gian. Cung điện màu trắng do Vân Hồng Lăng thôi động trong nháy mắt bị đánh văng ra, kình khí liên miên không ngừng đánh vào trên bề mặt cung điện màu trắng.

Chương 554: Vũ giả tứ hệ

Khục khục.

Vân Hồng Lăng ho một tiếng, miệng phun ra một ngụm máu, Cung điện màu trắng đột nhiên mất đi lực lượng cung cấp quang mang theo đó mờ dần đi, bằng mắt thường cũng có thể thấy được lúc này nó đang nhanh chóng thu nhỏ lại, cuối cùng rơi vào trong tay Vân Hồng Lăng.

– Vũ kỹ Phong hệ Huyền cấp sơ giai, Vũ Tướng thất trọng, vũ giả tứ hệ.

Lần đầu tiên Lục Lâm Thiên cảm thấy khiếp sợ. Nguyên Nhược Lan trên đài vừa mới thi triển vũ kỹ Phong hệ Huyền cấp sơ giai, mà Nguyên Nhược Lan mấy ngày nay xuất thủ đã biểu lộ ra thuộc tính thủy, thuộc tính hỏa, thuộc tính mộc. Lúc này thêm thuộc tính phong nữa là bốn loại thuộc tính.

Mà lúc này thực lực của Nguyên Nhược Lan cũng là Vũ Tướng thất trọng, phỏng chừng trước đó nàng đã dùng thủ đoạn che dấu khí tức và thực lực của mình. Tới vòng này mới bộc phát ra.

– Cổ chưởng môn, Nguyên Nhược Lan trong tông môn nữa là vũ giả tứ hệ sao?

Lúc này trên khán đài, những cường giả đều nhìn về phía Cổ Kiếm Phong, việc Vân Hồng Lăng bị thua, hoặc là Nguyên Nhược Lan thắng lợi, tất cả đều bị mọi người ném qua một bên.

Ngay cả Vân Khiếu Thiên lúc này, Dương trưởng lão cũng kinh ngạc nhìn về phía Cổ Kiếm Phong.

– Không sai, Nhược Lan chính là vũ giả tứ hệ.

Nhìn thấy biểu tình trên mặt mọi người Cổ Kiếm Phong có chút thỏa mãn cười nói.

Hít…

Mọi người hít sâu một hơi, vũ giả tứ hệ, tốc độ tu luyện so với bình thường nhanh hơn bốn lần, thiên phú như vậy tuyệt đối là kinh khủng.

Nếu nói một vũ giả tam hệ đã làm cho người ta ước ao đố kị, vậy thì vũ giả tứ hệ càng khiến cho người ta sợ hãi than. Vũ giả tam hệ chính là lông phượng sừng lân, nghìn vạn người mới có một. Mà vũ giả tứ hệ là trong hàng tỷ người không có lấy một, chỉ có trong truyền thuyết mà thôi.

– Vũ giả tứ hệ a.

Các chưởng môn khẽ than, vũ giả Vũ Tướng thất trọng, thực lực trong đám người trẻ tuổi đã vượt quá xa.

Nhìn vào Nguyên Nhược Lan trước mặt này, sắc mặt Vân Hồng Lăng trắng bệch. Lúc này biết được thực lực của đối phương, vũ giả tứ hệ, Vũ Tướng thất trọng, dù nàng có linh khí cũng không thể chống lại được. Linh khí tuy rằng lợi hại, thế nhưng nàng cũng không thể thi triển ra uy lực lớn nhất. Nếu như nàng là linh giả mà nói, uy lực khi thi triển có lẽ sẽ lớn hơn không ít.

– Ta thua.

Vân Hồng Lăng lau vết máu nơi khóe miệng rồi nói với Nguyên Nhược Lan.

– Trận thứ hai, Nguyên Nhược Lan thắng, tiến vào top ba.

Hồng Bào trưởng lão của Thiên Kiếm môn lớn tiếng tuyên bố. Đối với thắng lợi của Nguyên Nhược Lan Hồng Bào trưởng lão cũng không cảm thấy ngoài ý muốn chút nào.

– Thực lực quá mạnh, Nguyên Nhược Lan kia không ngờ lại là vũ giả tứ hệ.

– Ngươi thấy không, Nguyên Nhược Lan là Vũ Tướng thất trọng, hóa ra nàng vẫn luôn ẩn dấu thực lực.

– Vũ giả tứ hệ, quá kinh khủng nha. Ta còn chưa bao giờ nghe qua vũ giả tứ hệ.

Trong trăm vạn người xem lúc này đều vô cùng kinh ngạc, tức thì tiếng ồn ào lập tức vang lên.

Hai canh giờ sau, trong đại sảnh của Thiên Kiếm môn, mấy vị trưởng lão, còn có Vân Khiếu Thiên, Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng ngồi đó.

Vân Hồng Lăng ăn vào một viên đan dược, sắc mặt lúc này mới tốt lên một chút, chỉ là vẫn còn trắng bệch.

– Hồng Lăng, con cảm thấy thế nào rồi?

Vân Khiếu Thiên lo lắng hỏi.

– Cha, con không sao. Không ảnh hưởng tới căn cơ, điều tức mấy ngày là ổn.

Vân Hồng Lăng đáp.

– Không nghĩ tới Thiên Kiếm môn giấu kỹ đến như vậy, vũ giả tứ hệ, Vũ Tướng thất trọng, trong đám người trẻ tuổi ai có thể là đối thủ của nàng chứ.

Dương trưởng lão khẽ lắc đầu nói.

– Vũ giả tứ hệ quá mức khan hiếm, Thiên Kiếm môn giấu kỹ cũng là chuyện bình thường.

Tạ trưởng lão nói.

– Mặc kệ thế nào, Vân Dương Tông chúng ta đã có người tiến vào top ba rồi.

Vũ Ngọc Tiền nói.

– Cũng may có Lục Lâm Thiên trực tiếp tấn cấp, bằng không gặp phải ai trong hai người kia chỉ sợ Vân Dương Tông ta cũng không có cơ hội tiến vào top ba.

Tống trưởng lão than nhẹ.

– Lăng Thanh, Nguyên Nhược Lan kia đều có thực lực rất mạnh. Giản Tâm Nhi tuy rằng có linh khí trong tay, lại là một Linh giả, thế nhưng vẫn bị Lăng Thanh đánh bại. Thực lực hơn kém ra sao cũng có thể thấy được. Không nghĩ tới lần đại hội Tam tông Tứ môn này xuất hiện nhiều người cường hãn như thế.

Vân Khiếu Thiên nói, lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi cười khổ nói:

– Cũng may Lục Lâm Thiên có thể trực tiếp tấn cấp, bằng không quả thực là phiền toái.

Trong lòng Vân Khiếu Thiên lúc này cũng cho rằng Lục Lâm Thiên rất khó đánh lại hai người kia. Cho nên lúc này không khỏi cảm thán Lục Lâm Thiên vận khí tốt, giải vây cho Vân Dương Tông.

– Đáng tiếc, lúc này Vân Dương Tông ta không thể cạnh tranh vị trí thứ nhất.

Dương trưởng lão nói.

– Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm Môn, còn có Lăng Thanh kia, thực lực hai người đều rất mạnh. Mà thực lực của Nguyên Nhược Lan dường như còn mạnh hơn một chút, vũ giả tứ hệ lại có tu vi Vũ Tướng thất trọng, cho dù là vũ giả Vũ Tướng bát trọng bình thường cũng chỉ có thể bại trong tay nàng. Huống chi Nguyên Nhược Lan còn có vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

Vân Khiếu Thiên nói:

– Xem ra, Thiên Kiếm môn vì muốn ngẩng cao đầu trong đại hội Tam tông Tứ môn cho nên đầu tư không ít rồi.

– Nếu như Vân Dương Tông ta cũng có vũ giả tứ hệ thì tốt biết mấy. Sau này tuyệt đối có thể trở thành cường giả phong vân.

Tạ trưởng lão nói.

– Lâm Thiên, ngày mai con cứ cố gắng là được. Dù sao cũng đã tiến vào top ba rồi.

Vũ Ngọc Tiền vốn đối với đồ đệ bảo bối mình có lòng tin mạnh mẽ thế nhưng hiện tại đối với vòng ngày mai cũng không có một chút nắm chắc nào. Thậm chí ngay cả kỳ tích cũng không dám mơ tới, dù sao thực lực hơn kém quá lớn.

– Lục Lâm Thiên. Vòng ngày mai bởi vì ngươi trực tiếp tấn cấp cho nên ngày mai trận đầu tiên ngươi phải lên đài. Mà Nguyên Nhược Lan và Lục Thanh kia sẽ rút thăm quyết định xem ai đấu với ngươi trước.

Vân Khiếu Thiên nói với Lục Lâm Thiên:

– Mặc kệ là gặp phải ai, ngày mai ngươi cứ cố gắng là được rồi, không cần suy nghĩ nhiều đến thứ khác. Lần này ngươi tiến vào top ba, đã lập công lớn cho tông môn, sau khi trở về ta nhất định sẽ thưởng lớn.

– Vâng, Tông chủ.

Lục Lâm Thiên nói, cũng không nhiều lời. Trong đầu hắn hiện tại cũng hiện lên thân ảnh của hai người Nguyên Nhược Lan và tên thanh niên gầy gò kia. Thực lực hai người này đêu rất mạnh, bản thân hắn gặp gỡ bất luận một người nào đều khó đối phó, thậm chí có thể nói là căn bản không thể đối phó, trừ phi hắn liều mạng.

Dương trưởng lão, Tạ trưởng lão, Tống trưởng lão, ba người này không có một ai tin rằng Vân Dương Tông có thể chiếm được vị trí thứ hai hoặc thứ nhất. Thực lực hai người kia thực sự quá mạnh mẽ.

Một lát sau, Lục Thiếu Du mới rời khỏi đại sảnh trở về phòng mình.

– Lão đại, huynh làm sao vậy?

Nhìn vẻ mặt lão đại dường như không tốt chút nào, Tiểu Long lập tức hỏi, đôi mắt nhỏ không ngừng đảo qua đảo lại, đi tới trên vai Lục Thiếu Du.

Chương 555: Chiến vì top hai (1)

– Ta đang suy nghĩ về ngày mai, hai người còn lại dường như đều khó đối phó.

Lục Lâm Thiên nói.

– Thực lực hai người kia đều rất mạnh, quả thực khó đối phó. Chỉ là nếu như dùng toàn lực lẽ nào ngươi không nắm chắc sao?

Thân thể nhỏ nhắn của Bạch Linh lười biếng ghé vào cái ghế rồi nói, ngay cả cái đầu cũng không ngẩng lên.

– Nắm chắc quả thực không có, đến lúc đó tính tiếp.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

Khoanh chân ngồi xuống, lúc này cũng đã là hoàng hôn. Lục Lâm Thiên lập tức tiến vào trong trạng thái tu luyện. Cuộc chiến ngày mai hắn phải đối đầu với một trong hai người. Mặc kệ là ai nếu như hắn muốn thắng trên cơ bản đều không có hy vọng gì.

Chỉ là Lục Lâm Thiên cũng không phải là người không chiến mà hàng. Huống chi nếu như tiến vào top hai là có thể khiến cho Vân Khiếu Thiên đáp ứng thêm một việc, có chỗ tốt như vậy đương nhiên hắn sẽ cố gắng.

Một lát sau, quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một đám quang mang, trên người Tiểu Long và Bạch Linh cũng có quang mang bao quanh, tất cả đều tiến vào trong trạng thái tu luyện.

Bên ngoài, có năng lượng thiên địa, Bạch Linh đã có thể tu luyện bình thường.

Trong thành Thiên Kiếm hiện tại đều đàm luận về Nguyên Nhược Lan, vũ giả tứ hệ. Tin tức này giống như một cơn lốc, lúc chạng vạng, hầu như toàn bộ mọi người trong thành Thiên Kiếm to lớn này đều biết tới.

Mà cùng lúc đó, tin tức này cũng từ trong thành Thiên Kiếm truyền tới không ít thế lực khác. Vũ giả tứ hệ xuất hiện tuyệt đối là một chuyện tình khiến cho người ta khiếp sợ. Vũ giả tứ hệ, tu vi càng cao, thực lực sẽ càng kinh khủng. Một người như vậy lại là đệ tử thân truyền của Thiên Kiếm môn, các thế lực lại càng phải quan tâm.

Trong nơi đặt cược ở thành Thiên Kiếm hiện tại cũng chỉ còn lại ba người Lục Lâm Thiên, Nguyên Nhược lan, Lăng Thanh. Mà vốn Lục Lâm Thiên tỷ lệ đặt cược rất thấp, từ vòng thứ ba có biểu hiện kinh người mới tăng lên một chút. Thế nhưng lúc này trong ba người còn lại thì hắn là kẻ có tỷ lệ thấp nhất.

Mà vì cuộc chiến ngày mai tỷ lệ đặt cược của Lục Lâm Thiên đã là một ăn ba trăm. Nguyên Nhược Lan là một ăn một, Lăng Thanh thì là một ăn hai. Loại tỷ lệ này nếu như để Lục Lâm Thiên biết được nhất định sẽ phiền muộn muốn chết. Xem ra, toàn bộ mọi người trong thành Thiên Kiếm này không xem trọng hắn.

Từ tỷ lệ có thể nhìn thấy, hầu như người trong thành Thiên Kiếm đều xem trọng Nguyên Nhược Lan, thứ nhì chính là Lăng Thành. Mà Lục Lâm Thiên đã hoàn toàn bị ném sang bên cạnh, một ăn ba trăm, loại tỷ lệ này quá lớn, thế nhưng lại không có ai chú ý đến.

Vào buổi tối, khi màn đêm buông xuống, trên bầu trời xuất hiện một vầng trăng và những ngôi sao không ngừng lóe lên ánh sáng.

Dưới bầu trời đêm vắng vẻ, còn có những âm thanh náo nhiệt trong thành Thiên Kiếm, lúc này chỉ có một người đang thưởng thức bầu trời đêm mỹ lệ này.

Tại mỗi tửu điếm bình dân, trên nóc nhà có một thân ảnh đang ngồi đó, quần áo theo gió đêm tung bay phất phới. Trên mặt người này có một tấm lụa trắng, chính là Lăng Thanh tham gia đại hội Tam tông Tứ môn kia.

Trong bóng tối, ánh mắt Lăng Thanh bắn ra một đạo tinh quang. Trong bóng tối này toát lên một cỗ vị đạo không nói nên lời.

– Thiếu chủ, vì sao còn chưa đi nghỉ? Ngày mai người còn phải đi tham gia đại hội Tam tông Tứ môn.

Một lão giả vẻ mặt có chút âm lệ vô thanh vô tức xuất hiện trên mái nhà, đối với người thanh niên trước mắt này phát ra sự tôn kính tuyệt đối.

– Ta biết rồi. Tin tức của bảo vật tiến triển tới đâu rồi?

Thanh niên gầy gò này không quay đầu lại, nhìn vào vầng trăng treo trên không trung hỏi.

– Gần đây có chút bận rộn cho nên không có tiến triển gì mới. Dù sao tin tức này cũng đã trôi qua nhiều năm, bảo vật kia dường như rơi vào trong tay một tiểu ra gia tộc ở trấn Thanh Vân. Chờ sau khi xác định kỹ ta lại bẩm báo với Thiếu Chủ.

– Được, nhanh chóng xác định đi. Nếu như bảo vật này bị các thế lực khác biết được chúng ta sẽ tốn rất nhiều công phu.

Thanh niên gầy gòn ói.

– Vâng, thiếu chủ.

Lão giả có chút âm lệ nói:

– Thiếu chủ, ngày mai luận võ, toàn bộ người trong thành đều đoán người và Nguyễn Nhược Lan kia có hy vọng, Thiếu Chủ thực sự muốn đánh bại Nguyễn Nhược Lan kia sao?

– Đánh bại Nguyễn Nhược Lan sẽ tạo thành đả kích thật lớn cho Tam tông Tứ môn, Vũ Tướng thất trọng, vũ giả tứ hệ còn chưa đủ lọt vào mắt của ta.

Thanh âm khàn khàn của thanh niên kia vang lên.

– Thiếu Chủ đương nhiên sẽ không đặt Nguyên Nhược Lan kia vào mắt rồi. Ngay cả giới chủ cũng nói thiên phú của Thiếu Chủ so với ngài còn mạnh hơn. Về phần Lục Lâm Thiên kia, vũ giả tam hệ cũng không phải là đối thủ của người.

Lão giả âm lệ kia nói.

– Hóa ra hắn tên là Lục Lâm Thiên.

Thanh niên gầy gò lẩm bẩm nói, thanh âm đột nhiên có chút run run.

Âm thanh ầm ĩ không dứt trong thành, một đêm chậm rãi trôi qua. Khi tia nắng đầu tiên từ phía đông chiếu xuống mang theo một cơn gió nhẹ nhàng thổi qua khiến cho mọi người thoải mái. Phía chân trời xa xa những ngôi sao bắt đầu biến mất.

Phù.

Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí trong cơ thể, một đêm tu luyện, tu vi có chút tiến bộ chậm rãi.

– Lão đại, hôm nay phải xem biểu hiện của huynh thế nào rồi.

Tiểu Long cũng dừng tu luyện, quang mang quanh thân chợt lóe lên, dường như trong khoảng thời gian này nó tiến bộ không ít.

– Lục Lâm Thiên, hôm nay mặc kệ là ngươi gặp phải kẻ nào, chỉ sợ đều vô cùng khó khăn. Ta cũng muốn biết, ngươi còn con bài ẩn dấu nào không.

Bạch Linh nói.

– Hắc hắc.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc. Còn bài chưa lật của hắn xem ra hôm nay phải bại lộ, mặc kệ là gặp phải ai, hắn đều phải liều mạng.

Sáng sớm, trên Diễn võ trường trong thành Thiên Kiếm đã bắt đầu tụ tập không ít người. Hai trận đấu đỉnh phong sắp tới tất cả mọi người đều không muốn bỏ qua, càng những trận đấu về sau sẽ càng kịch liệt.

Khi Lục Lâm Thiên theo mọi người Vân Dương Tông tới khán đài thì những chưởng môn của Tam tông Tứ môn khác cũng xuất hiện. Sau khi hàn huyên một lát, các đại cường giả lập tức ngồi xuống. Lục Lâm Thiên và Lục Vô Song, còn có Khuất Đao Tuyệt, Hàn Phong cũng chỉ có thể đứng phía sau mà thôi.

Thương thế Vân Hồng Lăng cũng không nhẹ, nhưng nàng cũng muốn đi tới. Hôm nay Lục Lâm Thiên phải lên đài, đương nhiên nàng sẽ không bỏ qua.

Dọc đường đi, Vân Khiếu Thiên, Vũ Ngọc Tiền, Dương trưởng lão dường như cũng biết ý không tạo thành áp lực quá lớn cho hắn. Đều bảo hắn cố gắng là được, thua cũng không sao. Dù sao đi nữa hắn cũng đã vì Vân Dương Tông lập được đại công.

Chỉ có Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên, hai huynh đệ nhà này trong mắt có chút hận ý, cũng cười nhạo. Người mà bọn hắn luôn căm ghét một đường tấn cấp, khiến cho bọn họ oán hận không ngớt. Hiện tại gặp phải đối thủ khó nhằn không có cơ hội nào thắng khiến cho trong lòng bọn họ vô cùng sảng khoái.

– Tiểu tặc, hai người bọn họ đều rất lợi hại, ngươi phải cẩn thận một chút. Dù sao đi nữa cũng đã tiến vào top ba, cũng không cần cố gắng quá tránh để bị thương.

Chương 556: Chiến vì top hai (2)

Sắc mặt Vân Hồng Lăng có chút tái nhợt, sau khi biết thực lực của Nguyên Nhược Lan và Lăng Thanh kia nàng vô cùng lo lắng cho Lục Lâm Thiên.

– Lâm Thiên, cố gắng là được rồi.

Lục Vô Song khẽ nói, tuy rằng biết Lục Lâm Thiên là Linh vũ song tu, thế nhưng đối với con bài chưa lật của Lục Lâm Thiên nàng cũng không biết nhiều lắm.

Trên khán đài, những đệ tử khác của Tam tông Tứ môn lúc này không ít người đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên và Nguyên Nhược Lan. Mà Nguyên Nhược Lan không thể nghi ngờ lúc này khiến cho mọi người sùng bái cuồng nhiệt. Vũ Tướng thất trọng, vũ giả tứ hệ, trong thế hệ trẻ tuổi ai có thể là địch thủ của nàng được chứ.

Đại hội vẫn còn đang chuẩn bị, trên vũ đài còn có không ít đệ tử Thiên Kiếm môn đang bận rộn. Mà lúc này bốn phía chung quanh vô cùng tấp nập, vốn chỉ có thể dung nạp được trăm vạn người nhưng lúc này lại tới một trăm hai mươi vạn, tuy rằng chật chội. Thế nhưng không có ai cảm giác khó chịu mà lại vô cùng kích động và chờ mong.

Chật chội, tiếng nói ầm ĩ không ngừng vang lên bên tai mọi người. Cảm nhận được bầu không khí sôi động này mỗi người đều không tự chủ được mà bị lây theo hòa vào không khí này.

Trên võ trường, Nguyên Nhược Lan trên đài mặc bộ y phục màu tím khiến cho mọi người không khỏi ghé mắt nhìn qua. Thực lực kinh khủng lại là vũ giả tứ hệ khiến cho mọi người tặc lưỡi xuýt xoa không thôi.

Trong võ trường có không ít người hô lên tên Nguyên Nhược Lan, thỉnh thoảng cũng có âm thanh ủng hộ Lăng Thanh. Về phần Lục Lâm Thiên trong tiếng gọi ầm ĩ này đã không nghe thấy gì. Tới ngày hôm nay Lục Lâm Thiên vốn là một đầu hắc mã trong đại hội

Tam tông Tứ môn thế nhưng bởi vì Nguyên Nhược Lan và Lăng Thanh biểu hiện cường hãn cho nên nhanh chóng bị chèn ép.

Mọi người đều biết Lục Lâm Thiên bất phàm, cũng biết Lục Lâm Thiên rất mạnh, có thể tham dự đại hội Tam tông Tứ môn đều là kẻ mạnh. Thế nhưng trong kẻ mạnh còn có kẻ manh hơn. So với Nguyên Nhược La và Lăng Thanh thì Lục Lâm Thiên lại kém hơn một ít. Chí ít cho tới hiện tại thực lực của Lục Lâm Thiên so với hai người kia yếu hơn nhiều.

– Lão đại, xem ra hôm nay cũng không có ai coi trọng huynh. Có mỗi đệ tốt với huynh mà thôi.

Tiểu Long cảm nhận bầu không khí chung quanh, lúc lắc cái đầu nói.

– Ha ha, lão đại của đệ tuyệt đối sẽ không để cho đệ phải mất mặt.

Lục Lâm Thiên cười ha hả, vuốt ve đầu Tiểu Long.

Đông.

Một tiếng chuông du dương truyền đến, tiếng ồn ào trong Diễn võ trường lập tức biến mất, lúc này trăm vạn ánh mắt đều nhìn vào giữa.

Trên khán đài, một thân ảnh xinh đẹp thả người dựng lên, chân khí quanh thân xuất hiện, thân thể mềm mại từ trên khán đài tạo thành một đường cong hoa mỹ đáp nhẹ xuống mặt đất. Trên mặt đất một hạt bụi cũng không bốc lên, điều này cũng đủ chứng minh cho thực lực của nàng.

Chiêu thức ấy tự nhiên khiến cho không ỉt khán giả phỉa dưới cuồng nhiệt.

– Tiểu tặc, phải cẩn thận.

Vân Hồng Lăng nói.

Tiểu Long, Bạch Linh chuyển sang vai Lục Vô Song. Trong ánh mắt quan tâm của Lục Vô Song Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn về phía trước. Chân khí bùng lên, dưới chân có hai vòng xoáy, thân ảnh lập tức nhẹ nhàng đáp xuống võ đài, rơi vào vị trí cách Nguyên Nhược Lan không xa.

Sưu.

Lúc này, một thân ảnh gầy gò cũng nhảy lên, người song song đúng cùng nhau.

Theo sự xuất hiện của ba người, tiếng ầm ĩ bắt đầu vang lên, thanh âm hỗn tạp vang lên tận trời. Những ánh mắt đều vô cùng nóng bỏng nhìn về phía ba người. Ba người này chính là top ba trong đại hội Tam tông Tứ môn lần này, chính là đại biểu cho những người trẻ tuổi có thực lực mạnh nhất.

Dưới ánh mắt của trăm vạn người phía dưới, Hồng Bào trưởng lão của Thiên Kiếm môn và hai vị hộ pháp chậm rãi đi lên đài. Khi tới trước mặt ba người thanh âm của Hồng Bào trưởng lão vang lên, thanh âm mang theo chân khí đủ để truyền khắp quanh Diễn võ trường:

– Trải qua bốn ngày, năm mươi sáu người tham dự, hiện tại cũng chỉ còn ba người các ngươi. Ba người các ngươi chính là nhân tài kiệt xuất trong thế hệ trẻ. Mà hôm nay sắp sửa đấu loại một người. Hai người còn lại sẽ tranh đoạt vị trí thứ nhất vào ngày mai. Người đứng đầu sẽ nhận được một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, và nhận được vinh dự lớn lao.

Hồng Bào trưởng lão vừa nói xong, trong Diễn võ trường lập tức vang lên thanh âm xôn xao.

– Lục Lâm Thiên, hôm qua ngươi trực tiếp tấn cấp cho nên hôm nay sẽ là người thứ nhất lên đài. Ngươi tiến lên đi.

Hồng Bào trưởng lão nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cũng đã sớm chuẩn bị, ngày hôm qua vận khí không tồi trực tiếp tiến vào top ba, thế nhưng hôm nay sẽ không may mắn thế nữa, phải trực tiếp lên đài.

Sưu.

Chân khí dưới chân chợt lóe, Lục Lâm Thiên đã tới võ đài trung ương của Diễn võ trường.

– Hai người các ngươi rút thăm quyết định đi. Trong này có hai ngọc bài, mỗi người các ngươi chọn một. Nếu như lấy phải ngọc bài trống thì trực tiếp tấn cấp. Chờ ngày mai tranh đoạt vị trí đầu tiên. Còn lấy phải ngọc bài có số một thì phải lên đài.

Ngay khi Lục Lâm Thiên lên đài thì Hồng Bào trưởng lão nói với hai người Nguyên Nhược Lan và Lăng Thanh.

Trong khi hai người rút ngọc bài, mọi người phía dưới cũng vô cùng khẩn trương, không biết là ai sẽ trực tiếp tấn cấn.

– Là ai rút được ngọc giản trống?

Hồng Bào trưởng lão hỏi.

– Ta.

Thanh âm khàn khàn, trầm thấp từ trong miệng Lăng Thanh truyền đến, trên tay hiện lên một ngọc bài trống.

– Trực tiếp tấn cấp, chờ trận chiến cuối cùng vào ngày mai.

Hồng Bào trưởng lão nói.

– Lục Lâm Thiên gặp Nguyên Nhược Lan.

Trên khán đài, chúng trưởng lão mở miệng cười, Lục Lâm Thiên đụng phải Nguyên Nhược Lan Vũ Tướng thất trọng, vũ giả tứ hệ. Cho dù Lục Lâm Thiên bất phàm, thế nhưng kết quả cũng đã định trước. Nếu như Lục Lâm Thiên có thể thắng lợi quả thực là gặp quỷ rồi.

Mọi người trong Vân Dương Tông nhướng mày, có vẻ vô cùng bất đắc dĩ. Tiến vào top ba bọn họ đã rất thỏa mãn, trận đấu này chỉ có thể nói là hình thức mà thôi.

– Vân Tông chủ, trận này ngươi thấy thế nào?

Thấy Lục Lâm Thiên gặp phải Nguyên Nhược Lan, Tông chủ Vạn Thú Tông Duẫn Ngạc nói với Vân Khiếu Thiên.

– Hiện giờ đã nói kết quả dường như vẫn hơi sớm.

Vân Khiếu Thiên đáp. Tuy rằng trong lòng hắn hiện tại không cho rằng Lục Lâm Thiên có bao nhiêu hy vọng, thế nhưng hắn thân là Tông chủ, cũng không thể khiến cho đệ tử mình nhụt chí được.

– Xem ra, Vân Tông chủ vẫn có lòng tin nha. Ta đề nghị mọi người và Vân Tông chủ đánh cược một ván, mọi người thấy thế nào?

Cổ Kiếm Phong, chưởng môn Thiên Kiếm Tông nhíu mày nhìn Vân Khiếu Thiên nói.

– Cổ chưởng môn, cái này không cần thiết.

Vân Khiếu Thiên nói, cũng không thể để cho mấy tên cáo già này bu vào, nếu như cược nữa chỉ sợ sẽ chắc chắn thua.

– Vân Tông chủ, ngươi cũng không thể như vậy nha. Ngươi đã thắng hai trận không thể chạy thế được. Trận này ngươi phải đổi. Lục Lâm Thiên của các ngươi từ đầu vẫn lấy yếu thắng mạnh, ta nghĩ trận này cũng không phải không có cơ hội.

Chương 557: Lấy hai đổ một

– Chúng ta cũng không chiếm tiện nghi của ngươi. Lục Lâm Thiên thắng chúng ta sẽ mất cho Vân Tông chủ hai bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai. Nếu như Nguyên Nhược Lan thắng Vân Tông chủ chỉ mất một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai mà thôi. Tính đi tính lại Vân tông chủ đều chiếm tiện nghi không nhỏ nha.

Cổ Kiếm Phong nói.

– Chuyện này…

Vân Khiếu Thiên còn chưa nói xong, Cổ Kiếm Phong lại cười nói:

– Vân Tông chủ không phải là ngay cả đệ tử của mình cũng khinh thường đó chứ? Nếu như Vân tông chủ thua thì tính ra vẫn lãi một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai.

– Ta cũng đặt. Hai bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai cược một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai. Vân tông chủ, như vậy là ngươi chiếm tiện nghi lớn rồi nha.

Duẫn Ngạc nói.

– Ta cũng giúp vui.

Vi Bang Ngạn của Quy Nguyên Môn cắn răng nói.

Mấy chưởng môn còn lại đều cắn răng theo. Lục Lâm Thiên gặp phải Nguyên Nhược Lan bọn họ không có lý do gì không theo. Tuy rằng tiền đặc cược có chút không công bằng. Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên gặp phải Nguyên Nhược Lan, nếu tiền đặt cược công bằng thì Vân Khiếu Thiên sẽ không đồng ý.

Mấy vị chưởng môn này đều có ý nghĩ như nhau muốn đòi lại một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai. Liên tiếp thua hai bộ vũ kỹ Huyền Cấp cao giai khiến cho trong lòng bọn họ nhỏ máu. Nếu có thể kiếm lại một bộ thì tốt quá rồi.

Thế nên lúc này các đại chưởng môn chỉ có thể cắn răng mà theo. Vạn nhất nếu bị thua, lại thua hai bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, bọn họ sau này trở về sẽ không biết ăn nói thế nào với Thái thượng trưởng lão trong môn phái. Lúc này nếu như có thể lấy được lại một bộ vũ kỹ từ tay Vân Khiếu Thiên này khi trở về có thể ăn nói dễ hơn một chút.

Vân Khiếu Thiên cười khổ. Đây đâu phải đặt cược chứ. Những tên cáo già này rõ ràng là muốn ăn cướp mà. Mà bản thân hắn lại không thể cự tuyệt.

– Được, Vân mỗ theo chư vị chưởng môn cược.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười, trong lòng thầm mắng:

– Đám hồ ly này…. Coi như bản thân mình thắng một cuộc là được rồi.

– Ha ha, Vân Tông chủ, nhìn dáng vẻ của ngươi dường như có chút lo lắng. Không sao, nói không chừng đệ tử Lục Lâm Thiên của các ngươi sẽ khiến cho chúng ta ngoài ý muốn đấy.

Duẫn Ngạc cười ha hả, bộ dáng như lần này thắng chắc Vân Khiếu Thiên rồi vậy.

Những chưởng môn khác cũng âm thầm mỉm cười. Có thể lấy lại một bộ cũng tốt. Lần này chiến thắng đã định rồi, nếu như thua nữa quả thực là gặp quỷ.

Sưu.

Giữa sân, một thân ảnh xinh đẹp hiên ra, đáp xuống trước người Lục Lâm Thiên. Chính là Nguyên Nhược Lan.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn lại, nhìn chăm chú vào nữ tử trước mặt này, Nguyên Nhược Lan hôm nay dường như cố ý trang điểm một phen. Y phục màu tím bao bọc lấy thân thể linh lung, khuôn mặt trang điểm nhẹ, thoạt nhìn vô cùng kiều diễm. Mái tóc đen nhánh được buộc lại, trên đầu cài một bông hoa đỏ, càng làm nổi bật làn da nõn nà của nàng.

Dáng người linh lung, dung nhan xinh đẹp tuy rằng so với Vân Hồng Lăng và Lục Vô Song thì kém hơn thế nhưng cũng tuyệt đối là một đại mỹ nhân.

Theo sự xuất hiện của Nguyên Nhược Lan lập tức chung quanh im lặng, tiếng cảm thán truyền tới, trong lòng mọi người lúc này đã có kết quả rồi.

– Lục Lâm Thiên, thực lực của ngươi quả thực rất mạnh, thế nhưng hôm nay lại có chút không đủ rồi. Ngươi có thể trực tiếp chịu thua đi.

Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên, miệng khẽ mở, nhàn nhạt nói.

– Thật không? Không chiến mà hàng, ta không làm được.

Lục Lâm Thiên nói, sắc mặt không biến đổi.

– Ngươi quả thực có chút cốt khí.

Nguyên Nhược Lan nói:

– Ngươi ra tay trước đi, tu vi Vũ Tướng nhất trọng, ngươi không phải là đối thủ của ta.

– Ta chưa từng chiếm tiện nghi của phụ nữ, ngươi là phụ nữ, cho nên cho ngươi xuất thủ trước.

Lục Lâm Thiên tùy ý nỏi.

– Tiểu tử này tới lúc này vẫn lịch sự như vậy, quả thực quá bừa bãi.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên như vậy, chúng cường giả của Tam tông Tứ môn không khỏi có chút kinh ngạc.

– Tiểu tử này thua người không thua trận thế. Thua khí thế cũng không mất phong độ, quả thực giống ta như đúc.

Vũ Ngọc Tiền, Vũ trưởng lão mỉm cười, đối với biểu hiện của tên đồ đệ này vô cùng thỏa mãn.

Nghe Vũ Ngọc Tiền nói như vậy, chúng trưởng lão và hộ pháp trong Vân Dương Tông thiếu chút nữa nhổ một ngụm nước bọt vào lão. Toàn bộ Vân Dương Tông này ai mà không biết khí độ của Vũ trưởng lão ra sao. Sao tự dưng nói những lời này lại tự nhiên không biết đỏ mặt như vậy.

– Tiểu tử, để xem ngươi còn kiêu ngạo được nữa không.

Triệu Kình Thiên, Triệu Kình Hải, hai huynh đệ nhìn vào Lục Lâm Thiên có chút hả hê. Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đụng phải Nguyên Nhược Lan thực lực cường hãn như vậy trong lòng vô cùng hả giận, mong chờ Lục Lâm Thiên bị chà đạp.

– Tiểu tặc này vận khí quả thực không tốt lắm.

Vân Hồng Lăng chu miệng nói.

– Hồng Lăng tỷ, tỷ đối với lão đại có chút lòng tin được hay không? Thực lực của lão đại cũng không sợ một Vũ Tướng thất trọng.

Tiểu Long nói.

Lúc này dưới tình huống mọi người kinh thường mình, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cười khổ. Nguyên Nhược Lan rất mạnh, thế nhưng nếu như chân chính chiến đấu ai thắng ai bại còn chưa biết được. Hắn cũng có hai bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai còn chưa thi triển ra. Còn có thể phối hợp với Hư Linh Huyễn Ấn.

Bằng thực lực hiện tại của hắn nếu như triệt để bung ra, đừng nói là Vũ Tướng thất trọng, cho dù là Vũ Tướng bát trọng hắn cũng có thể khiến cho đối phương vô cùng chật vật. Dù sao khi thi triển Chu Tước Quyết, bằng vào thực lực hiện tại uy lực không phải chỉ để không đó. Cùng lắm là liều mạng, Đao Hồn Trảm hắn cũng chưa thi triển qua.

Đương nhiên, Đao Hồn Trảm, Chu Tước Quyết, hai con bài này không đến cuối cùng Lục Lâm Thiên sẽ không bại lộ một cách đơn giản được. Sau đó thực lực của hắn sẽ bại lộ trong mắt mọi người, chuyện này đối với hắn mà nói, không phải là một chuyện an toàn.

– Đã như vậy ta không khách khỉ nữa.

Lúc này vẻ mặt Nguyên Nhược Lan trầm xuống, chân khỉ từ trong cơ thể bạo phát ra. Chân khỉ quanh thân run run, cổ tay khẽ lắc một cái, một đạo chưởng ấn bỗng nhiên đánh về phía Lục Lâm Thiên. Quang mang nóng bỏng, giống như thiểm điện trong nháy mắt bắn về Lục Lâm Thiên.

Tốc độ cực nhanh, mọi người chỉ có thể mơ hồ thấy một thân ảnh xinh đẹp hiện lên rồi lập tức xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

– Nhanh thật.

Lục Lâm Thiên thầm sợ hãi than, tốc độ của Nguyên Nhược Lan này vô cùng nhanh chóng, không dưới hắn.

Sưu.

Một vòng xoáy hình thành quanh người, thân thể Lục Lâm Thiên tạo thành một đạo tàn ảnh rồi biến mất. Quang mang quanh người xuất hiện, nhanh chóng bố trí Thanh Linh Khải Giáp.

Chiến đấu với một Vũ Tướng thất trọng như Nguyên Nhược Lan, trong lòng Lục Lâm Thiên biết thực lực đối phương vô cùng mạnh mẽ. Nếu như hắn không bố trí Thanh Linh Khải Giáp, có lẽ bản thân hắn sẽ phải chịu cạnh bị đánh cho bầm dập.

Lúc này, Nguyên Nhược Lan đuổi theo không bỏ, tay áo tung bay, chưởng ấn lập tức biến đổi đuổi theo Lục Lâm Thiên.

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn.

Chương 558: Ta cũng là Tứ hệ (1)

Trong chốc lát, một cỗ năng lượng hùng hồn từ trong người Lục Lâm Thiên phóng lên cao hóa thành những đạo tàn ảnh, lập tức ngưng tụ thành một đạo chưởng ấn ầm ầm va chạm với đạo chưởng ấn của Nguyên Nhược Lan.

Phanh Phanh.

Kình khí khuếch tán, giữa không trung vang lên tiếng ầm ầm.

Hai đạo thân ảnh từ trong kình khí bị đẩy lui ra. Thân thể mềm mại của Nguyên Nhược Lan bị đẩy lùi về phía sau một bước, Lục Lâm Thiên thì trực tiếp lùi lại hơn mười bước.

– Thật mạnh.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, Vũ Tướng cách nhau một trọng thực lực cách xa càng lớn. Hắn mới chỉ là Vũ Tướng nhất trọng, đối phương lại là Vũ Tướng thất trọng. Cách biệt quá lớn nha, nếu không phải hắn nhanh chóng bố trí Thanh Linh Khải Giáp, còn có thân thể cường hãn thì vừa rồi không thể chống lại nàng.

– Lục Lâm Thiên này quả thực có chút bất phàm.

Trên khán đài, chúng cường giả lúc này cũng cảm thấy ngoài ý muốn.

Hai người giữa sân lúc này lại nhìn nhau. Sau đó hai đạo thân ảnh hầu như cùng một lúc hóa thành lưu quang xen kẽ với nhau.

Tốc độ hai người đều vô cùng nhanh chóng, từng đạo công kích giống như thiểm điện được phóng ra. Toàn bộ võ đài lúc này được bao phủ trong tiếng ầm ầm.

Mà lúc này chỉ có một ít người mới có thể thấy được biến hóa trong võ đài. Hai người này chiến đấu vô cùng kịch liệt. Hoàn toàn dùng phương thức ngạnh kháng, so đấu tiêu hao chân khí với nhau.

Điều này khiến cho không ít cường giả nghi hoặc không ngớt. Lục Lâm Thiên hẳn là biết thực lực của mình yếu hơn đối phương. Vì sao lại phải lựa chọn biện pháp chiến đấu bất lợi với mình như vậy. Một Vũ Tướng nhất trọng so tiêu hao chân khí với một Vũ Tướng thất trọng, quả thực không biết lượng sức.

– Hỏa Viêm Bạo.

– Đại Địa Cương Thuẫn.

– Phong Quyển Tàn Vân.

Tiếng quát của Lục Lâm Thiên vang lên, thân ảnh dưới kình khí hỗn loạn không ngừng thoắt ẩn thoắt hiện.

– Phá Phong Quyền.

– Khốn Mộc Ấn.

– Tam Trọng Chưởng.

Từng tiếng kêu truyền ra, lực lượng cuồng bạo tràn ngập không gian khiến cho không gian gợn sóng. Trên võ đài lúc này kình khí hỗn loạn, giống như từng quả bom nổ vậy.

Vũ Tướng nhất trọng trực tiếp ngạnh kháng Vũ Tướng thất trọng khiến cho mọi người há hốc mồm, khí thế như vậy cũng khiến cho mọi người phải lau mắt mà nhìn.

Phanh Phanh Phanh.

Từng tiếng nổ lớn vang lên, kình khí không ngừng khuếch tán tới một phạm vi nhất định rồi mới tiêu tán trên không trung.

Hoàng quang lóe lên, thân ảnh hai người lại đan xen vào một chỗ, mỗi một lần giơ tay nhấc chân đều mang theo lực lượng cuồng bạo va chạm với nhau.

Chỉ có một ít người mới có thể nhìn thấy thân ảnh đang giao thủ của hai người. Năng lượng kinh khủng tràn ngập võ đài.

Nhìn thấy một màn này, Vân Khiếu Thiên, Dương trưởng lão không khỏi gật đầu. So với Lục Lâm Thiên lúc này, Triệu Kình Hải, Hàn Phong xếp thứ nhất thứ hai trên Long bảng còn kém xa Lục Lâm Thiên.

Công kích của hai người không ngừng va chạm cùng nhau, vô số quang mang bắn ra, từng đạo lực lượng nổ vang.

Phanh Phanh.

Khí tức cuồng bạo mà kinh khủng phóng lên cao. Chưởng ấn, quyền ấn, kình khí đan xen cuối cùng vang lên tiếp nổ liên tiếp, một đạo thân ảnh trực tiếp bị đánh bay về phía sau mười thước.

Phanh.

Lục Lâm Thiên hung hăng đập vào mặt đất, khiến cho mặt đất phía sau lưng hắn nứt nẻ. Khí huyết trong cơ thể cuồn cuộn, miệng truyền đến cảm giác ngòn ngọt.

Mạnh mẽ ngăn chặn bản thân phun ra một ngụm máu, Lục Lâm Thiên đứng dậy. Quang mang trên Thanh Linh Khải Giáp lúc này cũng đã lờ mờ, sắc mặt có chút tái nhợt, khóe miệng cười khổ.

Thân thể mềm mại của Nguyên Nhược Lan lui về phía sau hai bước. khí tức quanh thân có chút ba động, nhìn vào Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc.

Thân ảnh hai người đứng đó, trong không trung, kình khí cuồng bạo đang chậm rãi biến mất.

Lúc này thân ảnh hai người đứng đó, vô hình trung, áp lực trong Diễn võ trường tăng lên, khí tức khuếch tán khiến cho không ít khán giả phía dưới cảm thấy bị áp chế.

– Lục Lâm Thiên, không nghĩ tới ngươi lại có thể khiến ta xuất ra binh khí, quả thực ngươi khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Nguyên Nhược Lan nói.

– Ngươi cũng cho ta ngoài ý muốn nha. Ta liều mạng, ngươi cũng còn chưa xuất toàn lực.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói.

Ong…

Trong tay Nguyên Nhược Lan xuất hiện một thanh trường kiếm nói:

– Đệ tử Thiên Kiếm môn ta thực lực đều được gắn liền với kiếm. Ngươi cẩn thận.

Tay cầm trường kiếm, khí thế trên người Nguyên Nhược Lan cũng bắt đầu biến đổi. Lúc này y phục không gió tự bay, mang theo một cỗ khí tức sắc bén bá đạo, toàn thân không có một chút khí tức yếu mềm nào.

– Ta sẽ liều mạng dùng hết toàn lực. Muốn thắng ta, vậy thì phải xem thực lực của ngươi.

Lục Lâm Thiên lãnh đạm nói. Xung quanh thân hắn, chân khí bùng lên, quang mang trên Thanh Linh Khải Giáp lúc này đại thịnh, chân khí tiết ra ngoài khiến cho không gian gợn sóng.

Lúc này Nguyên Nhược Lan liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt này có chút kinh dị. Từ khí tức của Lục Lâm Thiên lúc này khiến cho nàng có cảm giác, Lục Lâm Thiên trước mắt này không ngờ lại mang đến cho nàng cảm giác áp lực.

– Sắp kết thúc! Lục Lâm Thiên có thể kéo dài được như vậy đã là tốt lắm rồi. Thế nhưng chỉ bằng như vậy không thể thắng được Nguyên Nhược Lan.

Chưởng môn Huyền Sơn Môn Chu Hoành Viễn nói. Trong lòng đối với Lục Lâm Thiên cũng vô cùng tán thưởng. Bằng vào ánh mắt của bọn họ đương nhiên có thể nhìn ra được thiên phú của Lục Lâm Thiên. Nếu so về tuổi tác, Lục Lâm Thiên quả thực nhỏ hơn Nguyên Nhược Lan không ít.

Vân Khiếu Thiên khẽ cười, lẩm bẩm nói:

– Còn một con bài cuối cùng, nên thi triển ra thôi.

Khi trước trên chủ phong của Vân Dương Tông, Vân Hồng Lăng và Lục Lâm Thiên giao thủ, hắn từng thi triển một loại vũ kỹ quỷ dị. Vân Khiếu Thiên vẫn còn nhớ rõ. Lục Lâm Thiên từ đầu còn chưa thi triển ra. Điều này làm cho ở sâu trong nội tâm Vân Khiếu Thiên cũng có chút chờ mong. Có thể đầu nghịch long này sẽ tạo ra kỳ tích.

Lúc này chung quanh, trăm vạn ánh mắt nhìn vào. Khí thế quanh người hai người vô hình trung đều được kéo lên. Trên khán đài, chúng cường giả cũng có chút kinh ngạc nhìn về phía hai người.

Khí thế quanh thân hai người lúc này khiến cho không gian gợn sóng. Khí thế vô cùng báo đạo, chỉ có những cường giả và những khán giả ở gần mới có thể cảm nhận được.

Loại cảm giác áp bác này đại bộ phận đến từ Nguyên Nhược Lan. Bởi vậy lúc này cũng không có bao nhiêu người cảm thấy kinh ngạc với Lục Lâm Thiên.

Trong Diễn võ trường hiện tại vô cùng yên tĩnh, mọi người đều ngừng thở, chờ đợi lần giao thủ cuối cùng của hai người.

Khi khí thế hai người đều được kéo lên tới một mức độ nhất định thì khí thế trên người Nguyên Nhược Lan cũng được tăng lên tới mức độ vô cùng kinh khủng. Y phục bay phất phới.

Cảm nhận được cỗ khí tức này, Lục Lâm Thiên mặt ngoài có vẻ bình thản, thế nhưng trong lòng vô cùng ngưng trọng. Kế tiếp Nguyên Nhược Lan sẽ thi triển toàn lực. Có chống lại được hay không bản thân hắn cũng không biết.

Chân khí không ngừng vận chuyển trong kinh mạch, giống như vạn con ngựa không ngừng chạy đua. Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, hắn cũng sắp sửa bộc lộ một con bài chưa lật nữa.

Chương 559: Ta cũng là Tứ hệ (2)

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn.

Năng lượng thổ hệ nhanh chóng hội tụ, một đạo chưởng ấn mang theo một đám tàn ảnh bắn ra về phía Nguyên Nhược Lan.

Khí thế này cực kỳ cường hãn khiến cho người ta kinh ngạc. Thế nhưng chúng cường giả lúc này cũng không khó nhìn ra, khí tức trên người Lục Lâm Thiên nếu so với Nguyên Nhược Lan thì kém hơn không ít. Lúc này Lục Lâm Thiên có thể chủ động xuất kích khiến cho mọi người cảm thán về dũng khí và chiến ý của hắn.

Hai người đứng cách nhau ba mươi thước. Cự ly ba mươi thước đầu như trong chớp mắt là có thể tiến tới.

Trên đài, hai người trong nháy mắt tiếp cận với nhau. Bốn mắt đối diện. Trong mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên bắn ra tinh quang, chiến ý dưới áp lực này rốt cuộc đã triệt để bạo phát. Cho tới nay hắn lúc nào cũng ẩn dấu thực lực của bản thân. Lúc này rốt cuộc không cần ẩn dấu nữa.

Thân chưa động, thế nhưng khí lưu chung quanh đã ba động, Nguyên Nhược Lan cũng đã động. Không gian lắc lư, trường kiếm trong tay nàng giương lên, thân thể mềm mại lấy một tốc độ nhanh như thiểm điện biến mất tại chỗ.

– Lưu Quang Kiếm Quyết.

Ngay khi thân ảnh Nguyên Nhược Lan xuất hiện lần thứ hai thì đã tới trước chưởng ấn của Lục Lâm Thiên. Trên trường kiếm có một đạo kiếm quang vô thanh vô tức xuất hiện.

Sưu….

Chưởng ấn và kiếm quang nhanh chóng va chạm với nhau bắn ra từng tia lửa. Không gian nơi kiếm quang và chưởng ấn va chạm lúc này có một mảnh quang mang chói mắt giống như pháo hoa xuất

hiện.

Trong lúc đó, bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được. Chưởng ấn do Lục Lâm Thiên ngưng tụ ra trong nháy mắt đã bị kiếm quang xé thành tường mảnh nhỏ.

Kình khí cuồng bạo mang theo tiếng gió rít gào khuếch tán ra bên ngoài. Lực lượng cuồng bạo đủ sức cắt vỡ gợn sóng trong không trung. Một đám kiếm quang khuếch tán, kiếm quang trong nháy mắt bao phủ bầu trời, nhanh chóng tiến về phía Lục Lâm Thiên.

– Lục Lâm Thiên thất bại rồi.

Nhìn thấy một màn này, chúng cường giả cũng than không ngớt. Lục Lâm Thiên bằng vào tu vi Vũ Tướng nhất trọng lại có thực lực cường hãn như vậy, lúc bình thường chỉ có hắn đã có thực lực trực tiếp đối đầu với Vũ Tướng ngũ trọng. Đáng tiếc đối thủ của hắn lại là Nguyên Nhược Lan, Vũ giả tứ hệ.

– Không đúng, Lục Lâm Thiên dường như còn có con bài chưa lật.

Trong nháy mắt này, không ít cường giả hầu như cùng một lúc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Trong nháy mắt này, Lục Lâm Thiên ở trong sự bao phủ của kiếm quang không ngờ lại nhắm mắt lại, thủ ấn trong tay biến đổi, quanh người có một cỗ khí tức nhanh chóng bành trước.

Lúc này Lục Lâm Thiên đang tiến vào trong một trạng thái kỳ lạ. Đạo thủ ấn trong tay vừa kết thúc thì chân khí trong kinh mạch tràn ra, lập tức hội tụ vào lòng bàn tay, lỗ chân lông trên người mở ra, chân khí tràn theo, cuối cùng bị một cỗ lực lượng vô hình ngưng tụ trong lòng bàn tay hắn.

Quang mang quanh người đại thịnh. Quanh thân Lục Lâm Thiên lúc này khí tức đột nhiên kéo lên. Khí tức này xuất hiện khiến cho mọi người trên khán đài không khỏi biến sắc.

Chân khí trong người tràn ra ngoài đều bị chưởng ấn trong tay hút lại, lục sắc quang mang trên chưởng ấn đại thịnh, uy thế không ngừng kéo lên. Lúc này quang mang trên tay hắn giống như một khối nhọc phỉ thúy trong suốt vậy.

– Đây là Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng của Vân Dương Tông chúng ta.

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên đột nhiên đại biến, hắn không biết Lục Lâm Thiên đã tu luyện Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng từ lúc nào.

– Mộc hệ, vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

Mọi người sợ hãi than. Không phải là vì Lục Lâm Thiên thi triển vũ kỹ Huyền cấp sơ giai mà là bởi vì lúc này Lục Lâm Thiên đang ngưng tụ năng lượng mộc hệ.

Tất cả mọi người đều biết Lục Lâm Thiên là võ giả tam hệ, Phong, Hỏa, Thổ. Thế nhưng lúc này hắn lại ngưng tụ năng lượng mộc hệ, chỉ có một lý do Lục Lâm Thiên cũng là vũ giả tứ hệ.

– Lục Lâm Thiên và vũ giả tứ hệ sao?

Người của Vân Dương Tông lúc này trong nháy mắt hóa đá.

Trong chớp mắt này, không gian bên trên chưởng ấn mà Lục Lâm Thiên ngưng tụ đột nhiên rung động, từng gợn sóng xuất hiện, khí tức uy áp tràn ngập chung quanh.

Mà lúc này kiếm quang của Nguyên Nhược Lan đã tới trước người Lục Lâm Thiên, tất cả chỉ là chuyện trong nháy mắt mà thôi.

– Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng.

Lục Lâm Thiên mở mắt, tinh quang trong mắt bắn ra, không có một chút do dự nào, tay hắn đẩy ra. Chưởng ấn trong suốt như ngọc phỉ thủy kia lập tức bành trướng lao về phía kiếm quang trong không trung của Nguyên Nhược Lan.

Chưởng ấn được đẩy đi, lực lượng cuồng bạo khiến cho không gian gợn sóng. Toàn bộ không gian lúc này không ngừng rít gào. Cuối cùng tiếng ầm ầm vang lên, kiếm quang và chưởng ấn đã va chạm với nhau.

Hai cỗ lực lượng ầm ầm va chạm khiến cho không gian chấn động, tiếng nổ kinh thiên vang lên.

Phanh Phanh.

Âm thanh bạo liệt vang lên giữa không trung, một cỗ năng lượng kinh khủng trong nháy mắt nổ tung.

Bằng vào mắt thường lúc này có thể thấy được. Trên võ đài lúc này có một đám kình phong đang bắn tứ tung, mỗi một đạo kình phong đều không ngừng chồng chất lên nhau, giống như thiên la địa võng, bao phủ trên kiếm quang trong bầu trời.

Đạo kình phong hình cánh cung kia lập tức đánh xuống, không mang theo uy thế cuồng bạo, giống như là vô thanh vô tức hạ xuống, thế nhưng chính bởi vì khí thế nhẹ nhàng chậm rãi như vậy khiến cho những cường giả trên khán đài đều khiếp sợ.

Lúc kình khì hình cung này bao phủ kiếm quang là lúc toàn bộ không gian chung quanh kình khí gấp khúc, một cỗ khí tức vô hình khuếch tán khiến cho không gian rung động. Lúc này kiếm quang bị kình phong bao phủ ở bên trong không ngừng run rẩy, giãy dụa.

Cuối cùng kiếm quang dưới vô số đạo kình phong hình cung bay phủ bắt đầu tiêu tán, năng lượng tản mát xuống mắt đất khiến cho mặt đất cứng rắn lúc này lại giống như thủy tinh tan vỡ, vô số vết nứt hiện ra lan tràn trên bề mặt.

Khục khục.

Trong đám kình khí tiêu tán này, một thân ảnh xinh đẹp bị đánh văng ra đồng thời lảo đảo lui về phía sau, sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt.

– Công kích thật quỷ dị.

Trường kiếm trong tay Nguyên Nhược Lan cắm vào trên mặt đất tạo thành một cái rãnh dài mấy thước mới khiến cho thân thể mềm mại của nàng đứng vững. Lúc này vẻ mặt nàng kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Chỉ có mình nàng biết một đạo công kích này của Lục Lâm Thiên khiến cho kiếm quang của nàng ngưng tụ ra trong nháy mắt tiêu tán. Mà bản thân nàng lại bị bao phủ trong đó, có cảm giác chân khí của nàng hoàn toàn biến mất. Đạo công kích này không ngờ dưới tình huống nàng không phòng bị khiến cho nàng tiêu hao một phần ba. Đạo công kích này quả thực quá quỷ dị.

Mà đồng thời Nguyên Nhược Lan cũng biết, Lục Lâm Thiên trước mắt nàng hiện tại cũng là vũ giả tứ hệ.

Thân thể Lục Lâm Thiên lùi về phía sau mấy bước, sắc mặt càng thêm tái nhợt. Coi như là sau khi đột phá tới Vũ Tướng thì mức độ tiêu hao khi thi triển Ẩm Nhiên Tiêu Linh Chưởng cũng vô cùng kinh người.

– Vũ giả tứ hệ, lại xuất hiện một vũ giả tứ hệ.

Chương 560: Bộc lộ con bài ẩn giấu

Trong Diễn võ trường mọi người bắt đầu sôi trào. Hôm qua xuất hiện một vũ giả tứ hệ, một vũ giả tứ hệ trong hàng tỷ vũ giả đều khó có được, hôm nay không ngờ lại xuất hiện thêm một người.

– Vũ giả tứ hệ nha, tiểu tử này ẩn dấu quá sâu.

Vân Khiếu Thiên, Dương trưởng lão, Tống trưởng lão, Tạ trưởng lão nhìn nhau, trên khuôn mặt bọn họ hiện giờ vô cùng khiếp sợ. Lúc này trong lòng mấy vị trưởng lão đều xuất hiện một ý nghĩ: Vân Dương Tông rốt cuộc cũng có một vũ giả tứ hệ.

– Hay cho một Vân Khiếu Thiên, vũ giả tứ hệ trong tông môn ngươi không ngờ cũng giấu sâu như vậy.

Tông chủ Vạn Thú Tông Duẫn Ngạc trừng mắt nhìn Vân Khiếu Thiên.

– Vân Tông chủ, ngươi quá không thật thà rồi.

Những chưởng môn còn lại đều liếc mắt nhìn Vân Khiếu Thiên. Bọn họ cũng thật không ngờ, vốn Lục Lâm Thiên sắp thất bại, tới thời khắc cuối cùng chống lại Nguyên Nhược Lan đồng thời hiện ra thân phận vũ giả tứ hệ.

Vân Khiếu Thiên bày ra vẻ mặt vô tội, vũ giả tứ hệ, hắn cũng vừa mới được biết như mọi người a.

– Vũ giả tứ hệ. Hảo tiểu tử, ngay cả sư phụ ngươi cũng giấu, lát nữa xem ta thu thập ngươi thế nào.

Vũ Ngọc Tiền lúc này kích động tới mức run người, ngoài miệng trách cứ thế nhưng trong mắt lại hiện lên vẻ kích động.

– Tiểu tặc này không ngờ lại là vũ giả tứ hệ.

Vân Hồng Lăng há hốc mồm, vẻ mặt vô cùng kinh hãi, ngay cả Lục

Vô Song lúc này cũng có chút kinh ngạc.

– Ngươi cũng là vũ giả tứ hệ?

Nguyên Nhược Lan nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Cho tới nay nàng đều cho rằng chỉ có mình nàng là vũ giả tứ hệ. Lúc này lại có một vũ giả tứ hệ khác đứng trước mặt nàng, đương nhiên nàng không khỏi kinh ngạc một phen.

– Đúng thì sao?

Lục Lâm Thiên nói. Mạnh mẽ áp chế chân khí trong cơ thể. Vừa rồi thi triển Ẩm Nhiên Tiêu Linh Chưởng cũng không tạo thành thương tổn quá lớn cho đối phương, nhiều nhất chỉ khiến cho đối phương tiêu hao một chút mà thôi.

– Ngươi rất mạnh. Thế nhưng tu vi vẫn kém một chút. Vừa rồi tuy rằng ta không bảo lưu thực lực. Thế nhưng kế tiếp ta sẽ thi triển ra con bài ẩn của mình, ngươi còn có thể chống lại được sao?

– Ta cũng không biết. Thế nhưng ta có thể nói cho ngươi biết ta cũng chưa thi triển con bài chưa lật của ta. Hoặc là nói, ta có thể chống lại được cũng không biết chừng.

Lục Lâm Thiên nói. Trên khuôn mặt tái nhợt lúc này xuất hiện tiếu ý.

Nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, Nguyên Nhược Lan bắt đầu có động tác. Không gian quanh người nàng lúc này gợn sóng, kiếm trong tay Nguyên Nhược Lan không ngừng đánh ra từng đạo kiếm quang trong không trung.

Kiếm quang nhanh chóng khuếch tán, một cỗ lực lượng kinh khủng khiến cho không gian ba động kịch liệt, khí tức tràn ra khiến cho mọi người ngừng thở.

– Cổ chưởng môn, vũ kỹ Nguyên Nhược Lan thi triển hẳn là tuyệt kỹ Lưu Vân Kiếm Vũ thành danh của Thiên Kiếm môn các ngươi đúng không?

Nhìn chăm chú vào võ đài, Âu Dương Huyền Anh hỏi Cổ Kiếm Phong.

– Không sai, không nghĩ tới thực lực của Lục Lâm Thiên lại có thể bức Nhược Lan đến nông nỗi này.

Cổ Kiếm Phong khẽ thở dài, lập tức nghiêng người nói với Vân Khiếu Thiên:

– Vân tông chủ, vốn ta tưởng rằng mình đã ẩn giấu rất sâu không nghĩ tới người ẩn giấu sâu nhất lại là ngươi. Bội phục.

Vân Khiếu Thiên cười khổ. Hắn cũng không có giải thích. Nếu như hiện tại hắn nói rằng mình cũng vừa mới biết Lục Lâm Thiên là vũ giả tứ giai, chỉ sợ cũng không có ai tin.

– Không nghĩ tới, Lục Lâm Thiên bằng thực lực Vũ Tướng nhất trọng lại khiến cho Nguyên Nhược Lan phải thi triển tuyệt kỹ của Thiên Kiếm Môn – Lưu Vân Kiếm Vũ. Kiếm quyết này tuy rằng chỉ có cấp bậc Huyền cấp sơ giai thế nhưng cực kỳ quỷ dị, uy lực không tầm thường.

Duẫn Ngạc nói.

– Lục Lâm Thiên còn có thể chống lại được không.

Lúc này hầu như tất cả các cường giả đều nghĩ tới vấn đề này.

Trên đài, Lục Lâm Thiên cũng đã bắt đầu động, vẻ mặt ngưng trọng, thủ ấn trong tay tạo thành những đường vòng cung huyền ảo. Quang mang thần dị xuất hiện trước người, khí tức toàn thân lúc này phát sinh một loại biến hóa quỷ dị.

Từng đạo quang mang thần dị lúc này xuất hiện rồi lập tức ngưng tụ ra. Trên quang mang tản mát ra một cỗ năng lượng kinh khủng. Khí tức của cỗ năng lượng kinh khủng này khiến cho không gian gấp khúc, tỏa ra khí tức làm cho tim đám người phía dưới đập nhanh.

Cỗ lực lượng kinh khủng này xuất hiện, chân khí trong cơ thể Lục

Lâm Thiên giống như thủy triều xuống không ngừng từ trong kinh mạch chạy ra, hội tụ với quang mang kinh khủng này.

Mà lúc này trước người Nguyên Nhược Lan kiếm quang tràn ngập, kiếm quang trực tiếp xuyên thủng gợn sóng không gian, khí thế phô thiên cái địa bạo phát ra.

Trên kiếm quang kinh khủng này mang theo năng lượng phong thuộc tính nồng nặc, kiếm quang xé rách không gian, kình khí cuồng bạo tràn ngập không trung. Lúc này trên thân thể linh lung của Nguyên Nhược Lan khí tức đã tăng vọt tới cực hạn. Y phục màu tím bay phất phới, mái tóc dài xõa ra, lúc này mỗi một sợi tóc của nàng đều ẩn chứa kình khí cường hãn.

Mà khí tức kinh khủng khiến tim người ta đập nhanh trước người Lục Lâm Thiên lúc này cũng phóng lên cao. Cùng với quang mang thần dị dung hợp. Khí tức kinh khủng càng thịnh, khí tức cuồng bạo lan tràn. Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm giác được. Chỉ bằng thực lực Vũ Tướng nhất trọng, hơn nữa lại có chân khí bên trong đan điền khổng lồ khiến cho uy lực của Chu Tước Quyết này dường như so với trong tưởng tượng của hắn còn cuồng bạo hơn một chút.

Quang mang bảy màu hội tụ, từng đạo linh lực trong người Lục Lâm Thiên âm thầm dung hợp vào bên trong quang mang. Một cỗ quang mang chói mắt nhanh chóng thành hình, trong không gian tràn ngập khí tức kinh khủng, không gian chung quanh liên tục bị gấp khúc.

Khí tức kinh khủng này trong chớp mắt lập tức ở trước người Lục Lâm Thiên an tĩnh lại. Lúc này dưới trăm vạn ánh mắt kinh ngạc của mọi người, quang mang trước người hắn phóng lên bầu trời ngưng tụ thành một đầu phượng hoàng bằng đỏ rực bằng năng lượng dài chừng trăm thước.

Đầu phượng hoàng bằng năng lượng này cả người màu đỏ, quanh thân dường như có hỏa diễm, hai cánh mở ra có hỏa diễm tràn ngập, không gian chung quanh lắc lư.

– Đây là vũ kỹ gì? Dường như còn có linh lực ba động.

Trên khán đài, những cường giả đều kinh ngạc đứng lên. Cảm nhận được khí tức của vũ kỹ Lục Lâm Thiên thi triển ra khiến cho bọn họ vô cùng kinh ngạc. Trong lúc kinh ngạc này cũng không có nhiều người chú ý tới linh lực ba động bên trong, dù sao linh lực ba động quá nhỏ bé khiến cho mọi người còn tưởng rằng mình nhìn lầm.

Trong nháy mắt này, kiếm quang do Nguyên Nhược Lan ngưng tụ ra đã xé rách không gian đánh tới.

Sưu.

Một mảnh kiếm quang tràn ngập phá không mà tới, giống như cơn mưa xối xả, vô số kiếm quang hiện lên trong không gian, hướng về phía Lục Lâm Thiên mà bao phủ. Mỗi một đạo kiếm quang dường như đều có lực xuyên thấu không gian, hội tụ cùng một chỗ, uy thế vô cùng kinh khủng.

Năng lượng phong thuộc tính cuồng bạo tràn ngập không gian khiến cho không gian gợn sóng, vô số gợn sóng giống như một cơn lốc không ngừng khuếch tán ra chung quanh.

Chương 561: Đánh bại (1)

– Lưu Vân Kiếm Vũ.

Một tiếng quát vang lên. Một đạo kiếm quyết cuối cùng được Nguyên Nhược Lan đánh ra. Trong không gian lúc này lực lượng cuồng bạo khiến cho áp lực không gian xung quanh nặng nề, không ít người đứng xem đều có cảm giác hô hấp khó khăn.

Kiếm ảnh trên bầu trời giống như những hạt mưa, kình khí cuồng bạo xuyên qua hư không hung hăng bao phủ về phía Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Từ lúc ngưng tụ tới lúc công kích nói thì chậm nhưng trên thực tế lại không đến năm tức. Lúc này trên bầu trời kiếm ảnh giống như những giọt nước mưa xuyên thủng không gian mang theo lực lượng cuồng bạo bắn tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Chu Tước Quyết.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng. Trong mắt bắn ra tinh quang. Trong đan điền khổng lồ lúc này chân khí không ngừng tiêu hao rồi dung hợp vào đầu phượng hoàng bằng năng lượng kia. Cuối cùng hai tay tại thành một đạo thủ ấn rồi đánh ra. Đầu phượng hoàng đỏ sậm do năng lượng ngưng tụ thành tức thì vỗ cánh. Lúc này Lục Lâm Thiên đã liều mạng dùng gần như là toàn lực thi triển Chu Tước Quyết, không bảo lưu một chút nào.

Đầu phượng hoàng màu đỏ này xẹt qua không gian. Thân thể trăm thước lúc này lập tức bành trướng, hỏa diễm quanh thân gào thét, khí tức trên người lúc này vô cùng kinh khủng. Khí tức cuồng bạo phóng lên cao. Khi đầu phượng hoàng bằng năng lượng này đụng phải kiếm quang của Nguyên Nhược Lan thì đã bành trướng tới tám trăm thước.

Cảm nhận được khí tức kinh khủng kia, những người đứng gần hơn chút lúc này đột nhiên có cảm giác sởn tóc gáy, khí tức này làm cho tim bọn họ đập nhanh lên.

Trên khán đài, chúng cường giả Tam tông Tứ môn trong nháy mắt đại biến, ánh mắt kinh hãi lập tức đứng lên.

Trên võ đài, đầu phượng hoàng bằng năng lượng kia nhanh chóng vỗ cánh, không gian và không khí chung quanh trong nháy mắt bị đốt thành hư vô. Khi đụng phải kiếm quang như mưa rơi kia thì đầu phượng hoàng này trong nháy mắt biến thành một hỏa cầu khổng lồ. Hỏa cầu bạo động lập tức bành trướng, sau đó một tiếng nổ tung vang lên.

Hỏa diễm cuồng bạo khuếch tán ra chung quanh võ đài. Khí tức kinh khủng phóng lên cao, hỏa diễm trực tiếp tán loạn, cuối cùng bao phủ bầu trời trong vòng một nghìn năm trăm thước. Bao phủ cả kiếm quang như mua của Nghiên Nhược Lan, mà hỏa diễm này cũng bao phủ cả Lục Lâm Thiên và Nguyên Nhược Lan.

Âm ầm.

Hỏa diễm bắt đầu nổ vang, không gian rung động kịch liệt. Mặt đất phía dưới lập tức nứt nẻ, đất đá trên mặt đất bắn tứ tung, nếu không phải võ đài khổng lồ thì hiện tại đã bắn tới tận khán phòng rồi.

Hỏa diễm bao phủ bao phủ tất cả khiến cho mọi người không nhìn rõ, ngay cả các cường giả trên khán phòng trong nháy mắt cũng không nhìn thấy tình huống bên trong hỏa diễm. Bọn họ cũng chỉ có thể dùng ánh mắt ngưng trọng nhìn vào trong hỏa diễm mà thôi.

Cường giả Thiên Kiếm môn, Cổ Kiếm Phong, Cổ Phong trưởng lão vốn đối với Nguyên Nhược Lan tuyệt đối có lòng tin. Thế nhưng lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên thi triển ra vũ kỹ kinh khủng như vậy, vẻ mặt bọn họ mới đột nhiên ngưng trọng. Bằng vào ánh mắt của bọn họ tự nhiên có thể nhìn ra, vũ kỹ kinh khủng quỷ dị kia của Lục Lâm Thiên không dưới Lưu Vân Kiếm Vũ của Nguyên Nhược Lan. Tính cuồng bạo dường như còn mạnh hơn một chút.

Trong vô số ánh mắt hoảng sợ, khí tức cuồng bạo mà kinh khủng này trong chốc lát mới tiêu tán.

Lúc tất cả trở lại bình thường thì trên võ đài lúc này trong không gian một nghìn thước một mảnh hỗn độn, đất đá tứ tung hiện lên trước mặt mọi người. Võ đài bị nghiền nát, trên mặt đất có từng cái rãnh lớn lan tới tận phía xa.

Sau một lát, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, hai đạo thân ảnh đồng thời từ trong đống đá vụn ngoi lên.

Sắc mặt hai người lúc này đều tái nhợt, vẻ mặt uể oải, vô cùng chật vật. Trên Thanh Linh Khải Giáp của Lục Lâm Thiên bằng mắt thường cũng có thể thấy được những dấu vết của mấy đạo kiếm ảnh để lại, nếu không phải lực phòng ngự của nó cường hãn thì hậu quả không cần nghĩ cũng biết.

Mà lúc này, Nguyên Nhược Lan vẻ mặt chật vật, tóc tai toán loạn, trường kiếm trong tay cắm xuống mặt đất mới chống được thân thể. Chiếc váy màu tím trên người bị đốt cháy một góc, trên lưng lộ ra một góc da thịt trắng nõn, một cái bụng bằng phẳng trắng nõn hiện lên. Trên chân trái nàng lúc này tỏa ra mùi ra khen khét. Làn da trơn tuột mềm mại hiện lên vô cùng quyến rũ, quả thực mê hoặc vô cùng.

Mà lúc này khóe miệng hai người đều có vết máu.

– Khai Sơn chưởng.

Trong nháy mắt khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, thân thể hắn lập tức nhảy lên, đẩy một đạo chưởng ấn rời đi hung hăng đánh về phía Nguyên Nhược Lan.

Một đạo tàn ảnh xuất hiện, tốc độ Lục Lâm Thiên tuy rằng chậm hơn không ít, nhưng vẫn còn rất nhanh.

Sắc mặt Nguyên Nhược lan hoảng hốt, muốn chống lại nhưng dường như đã vô lực, chỉ có thể miễn cưỡng ngưng tụ thủ ấn.

– Thiên Kiếm Môn Thua.

Một tiếng quát lớn trong nháy mắt truyền đến, một thân ảnh giống như quỷ mị như phá không lao tới xuất hiện trước mặt Nguyên Nhược Lan. Trong tay thân ảnh này có một đạo quang mang nhu hòa đánh tan lực đạo quanh người Lục Lâm Thiên, chính là Cổ Phong trưởng lão của Thiên Kiếm môn.

Mục đích của Thiên Kiếm môn rất rõ ràng, coi như là thua cũng không thể để cho thương thế của Nguyên Nhược Lan quá nặng ảnh hưởng tới căn cơ sau này. Dù sao Nguyên Nhược Lan đối với Thiên Kiếm môn quá trọng yếu.

Thân thể Lục Lâm Thiên uể oải, lập tức ngồi xuống mặt đất. Sắc mặt trắng bệch tới mức đáng sợ, trong nháy mắt té xuống mặt đất hắn lập tức bỏ một viên đan dược vào trong miệng.

– Lục Lâm Thiên, ngươi thắng rồi.

Cổ Phong trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên nói, trong mắt không dấu nổi sự sợ hãi.

Sưu.

Ngay lúc này một thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện giữa đài, nâng Lục Lâm Thiên lên rồi nói:

– Không có việc gì chứ? Nhanh điều tức một chút.

– Dương trưởng lão, đệ tử không sao.

Lục Lâm Thiên đáp. Thu lại Thanh Linh Khải Giáp trên người. Người vừa mới xuất hiện chính là Dương trưởng lão, Vũ Vương của Vân Dương Tông.

– Lục Lâm Thiên thắng.

Yên lặng trong kinh ngạc qua đi, nhất thời tiếng ầm ĩ vang lên. Hai vũ giả tứ hệ đại chiến, một Vũ Tướng nhất trọng đánh bại Vũ Tướng thất trọng, tuyệt đối làm cho người ta chấn động.

Từng tiếng hô tên Lục Lâm Thiên vang lên quanh quẩn trên Diễn võ trường. Trận đại chiến này vượt qua dự liệu của mọi người.

Vân Khiếu Thiên nở nụ cười, thậm chỉ là có chút kích động. Ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên lại càng thấy thuận mắt. Tiểu tử này quả thực lần lượt khiến cho hắn cảm thấy ngoài ý muốn.

– Thiên phú như vậy quá mức kinh người.

Âu Dương Huyền Anh, Chu Hoàng Viễn, cùng những cường giả khác sắc mặt đại biến rồi sợ hãi than. Đáng tiếc trong nhà bọn họ không có một đệ tử nào như vậy.

– Chư vị chưởng môn, đa tạ đa tạ, mỗi người hai bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai nha. Đa tạ rồi.

Vân Khiếu Thiên vừa kích động đồng thời cũng không quên thu tiền đặt cược. Mỗi người hai bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, tổng cộng mười hai bộ, tuyệt đối là một bút lớn.

Mọi người nhìn nhau, cuối cùng ánh mắt đều hung hăng nhìn về phía Cổ Kiếm Phong. Chính là tên Cổ Kiếm Phong này đề nghị đặt cược hai bộ vũ kỹ một lần, kết quả làm bọn họ thua lớn.

Chương 562: Đánh bại (2)

Nếu thua, tất cả mọi người đều là chưởng môn cũng không làm ra chuyện quyt nợ. Cuối cùng mọi người đều vô cùng không muốn từ trong nhẫn trữ vật móc ra hai bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai giao cho Vân Khiếu Thiên. Ánh mắt hung hăng nhìn Vân Khiếu Thiên.

– Hắc hắc.

Vân Khiếu Thiên cười hắc hắc, không nhìn ánh mắt mọi người. Mười hai bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai tới tay, nụ cười của hắn lúc này vô cùng sáng lạng.

– Vân tông chủ, từ giờ trở đi, ta sẽ không cá cược với ngươi nữa. Giả bộ không chút nắm chắc nào lừa ta bốn bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai.

Nhâm Trường Thanh của Huyễn Hồn môn mặt mày sầu khổ trừng mắt nhìn Vân Khiếu Thiên. Hiện tại nhớ lại hắn mới phát hiện ra bản thân mình dường như hoàn toàn rơi vào trong tròng của Vân Khiếu Thiên.

– Vân tông chủ, ngươi quá không thật thà rồi. Ẩn giấu thực lực đệ tử trong môn, chắc hẳn là muốn thu mấy bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai trong tay chúng ta sao?

Chu Hoàng Viễn của Huyền Sơn môn nói.

– Vân tông chủ luôn luôn giảo hoạt, hiện tại rốt cuộc ta cũng đã được chứng kiến.

Âu Dương Huyền Anh vô cùng bất đắc dĩ nói.

– Chư vị, là các ngươi tìm ta cá cược đó nha.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Vân tông chủ, đúng là chúng ta bị ngươi qua mặt rồi. Đừng nói cho chúng ta biết là ngươi không biết Lục Lâm Thiên là vũ giả tứ hệ, không biết thực lực của hắn nha?

Vi Bang Ngạn của Quy Nguyên Môn lúc này vẻ mặt trắng xám nhíu mày hung hăng nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Ta….

Vân Khiếu Thiên nghẹn lời. Hắn còn có thể nói gì đây. Quả thực hắn không biết, nếu như biết chính xác mà nói, ngay cả bảo hắn cầm người đi cá cược hắn cũng dám. Lúc đó chỉ sợ mấy vị chưởng môn này còn thua lớn hơn nữa.

– Hắc hắc.

Vân Khiếu Thiên cười hắc hắc. Dù sao đi nữa hắn cũng thắng, quản bọn họ nghĩ thế nào làm gì.

Trên khán đài. Lúc này sắc mặt hai huynh đệ Triệu Kình Hải, Triệu Kình Thiên vô cùng xấu xí. Vốn tưởng rằng có trò hay để nhìn, có thể thấy Lục Lâm Thiên bị chà đạp một phen, thế nhưng trăm triệu lần không ngờ tới cuối cùng Lục Lâm Thiên lại phong quang một hồi. Cũng thât không ngờ Lục Lâm Thiên lại là vũ giả tứ hệ.

– Tiểu tặc này ngay cả ta cũng gạt. hừ.

Vân Hồng Lăng chu miệng nhưng vô cùng vui vẻ nói.

Tại một góc trong Diễn võ trường, người thanh niên gầy gò kia nhìn chăm chú vào thân ảnh Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút ngạc nhiên. Thân ảnh chợt lóe lên, hắn đã biến mất tại chỗ.

Đại hội dừng lại, khi Lục Lâm Thiên trở lại đình viện thì lập tức phun ra một ngụm máu, sắc mặt dường như mới khá hơn một chút.

– Lâm Thiên, thương thế của đệ thế nào rồi.

Lục Vô Song lo lắng hỏi.

– Không có việc gì, khá hơn rồi.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu lên. Khuôn mặt tái nhợt khẽ mỉm cười. Toàn lực chống lại Nguyên Nhược Lan, thương thế của hắn hiện tại không nhẹ một chút nào. Nếu không phải có Thanh Linh Khải Giáp và thân thể cường hãn thì hiện tại phiền phức lớn rồi.

– Lục Lâm Thiên, ngày mai còn trận đấu cuối cùng nữa, ngươi có đi được không?

Vân Khiếu Thiên còn không ít câu hỏi muốn hỏi Lục Lâm Thiên thế nhưng hắn cũng biết hiện tại không phải là lúc để hỏi.

– Điều tức một đêm hẳn không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên nói. Rốt cuộc đã vào top hai. Thế nhưng đứng thứ nhất lại thu được từ mỗi một tông môn trong Tam tông Tứ môn một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, cho nên thế nào hắn cũng muốn liều mạng một chút.

– Lâm Thiên, con đã bị thương như vậy vị trí thứ nhất này cũng không cần thiết. Sư phụ chỉ sợ tới lúc đó thương thế của con lại nặng thêm.

Vũ Ngọc Tiền ở bên cạnh lúc này mở miệng nói, vẻ mặt vô cùng quan tâm.

– Sư phụ, đệ tử tự có chừng mực, tuyệt đối sẽ không háo thắng.

Lục Lâm Thiên nói. Nhìn vị sư phụ này trong lòng hắn cũng cực kỳ cảm động. Vị sự phụ này thật tâm yêu thương hắn giống như tình thương của cha dành cho con vậy.

– Mau nhanh đi chữa thương, chuẩn bị cho trận chiến ngày mai. Nếu được thì cố gắng không để thua, dù sao Lăng Thanh kia không phải người của Tam tông Tứ môn tam nếu như hắn đạt được vị trí thứ nhất vậy thì mặt mũi Tam tông Tứ môn ta mất hết.

Vân Khiếu Thiên nói xong lập tức đưa cho Lục Lâm Thiên ba khỏa đan dược ngũ phẩm.

Trong gian phòng của mình Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống chuẩn bị chữa thương.

– Xem ra hôm nay ngươi rốt cuộc cũng dùng toàn lực.

Trong phòng, Bạch Linh nói với Lục Lâm Thiên.

– Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên nói tiếp:

– Còn kém một chút.

– Vậy ngày mai ngươi phải làm sao bây giờ. Ta có cảm giác người nọ so với Nguyên Nhược Lan ngày hôm nay còn mạnh hơn một chut, cảm giác của ta thường không sai.

Bạch Linh nói.

– Ta cũng hiểu.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, sáng ngày hôm nay hắn cũng mơ hồ nhận ra Lăng Thanh kia so với Nguyên Nhược Lan còn mạnh hơn, vô cùng khó lường.

Trong đầu không ngừng suy nghĩ về trận đánh ngày hôm nay, Lục Lâm Thiên cảm thấy có chút may mắn. Thực lực Nguyên Nhược Lạc quá mạnh mẽ, vũ giả tứ hệ, Vũ Tướng thất trọng, trong lứa thanh niên trẻ tuổi tuyệt đối là một nhân vật kiệt xuất, cho nên lần này thắng nàng quả thực có chút may mắn.

Thứ nhất, hắn có thân thể cường hãn và Thanh Linh Khải Giáp. Thứ hai, dưới tình huống bất ngờ hắn bộc lộ ra thuộc tính thứ tư, dưới Ẩm Nhiên Tiêu Linh Chưởng khiến cho Nguyên Nhược Lan bất ngờ tiêu hao một phần ba chân khí.

Nếu không dựa vào uy lực quỷ dị của Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng tiêu hao không ít chân khí của Nguyên Nhược Lan, cuối cùng làm nàng không còn lực tái chiến, thì người thua sẽ là hắn. Nguyên

Nhược Lan là vũ giả tứ hệ, lại có tu vi Vũ Tướng thất trọng, thế nhưng thực lực chỉ sợ có thể trực tiếp đánh chết Vũ Tướng bát trọng bình thường. Có thể nói Nguyên Nhược Lan có thực lực tương đương với Vũ Tướng bát trọng đỉnh phong, tiếp cận Vũ Tướng cửu trọng.

Mà chính hắn toàn lực thi triển Chu Tước Quyết cũng tiêu hao non nửa, hơn nữa cuối cùng lại có phòng ngự cường hãn cho nên mới có thể giành được thắng lợi.

Trận chiến cuối cùng ngày mai, Lục Lâm Thiên ngẫm lại, chính mình cũng không có một phần nắm chắc nào, cũng không biết thực lực Lăng Thanh kia đã đi tới một bước nào rồi.

– Tiểu Long, hộ pháp.

Lục Lâm Thiên nói. Đồng thời hắn lập tức chữa thương. Vì trận chiến cuối cùng vào ngày mai lúc này Lục Lâm Thiên quyết định trực tiếp thôn phệ yêu đan để khôi phục đồng thời chữa thương. Hơn nữa thôn phệ yêu đan thì có thể khôi phục chân khí rất nhanh. Trận chiến ngày hôm nay có thể nói là tiêu hao chiến. Tuy rằng Âm Dương Linh Vũ Quyết khôi phục rất nhanh, thế nhưng muốn khôi phục từ giờ cho tới sáng thì quả thực rất khó. Nếu như thôn phệ yêu đan thì dễ hơn hiều.

Một viên yêu đan được bỏ vào miệng, đồng thời Lục Lâm Thiên cũng lập tức tiến vào trong trạng thái tu luyện. Quanh thân được bao phủ trong một đám quang mang nhà nhạt.

Trong thành Thiên Kiếm lúc này vẫn đang sôi trào. Quyết đấu đặc sắc cùng kịch liệt diễn ra khiến cho sau ngày hôm nay khắp phố lớn ngõ nhỏ trong thành Thiên Kiếm đều không ngừng bàn luận về hai vũ giả tứ hệ.

Chương 563: Đánh bại (3)

Lục Lâm Thiên vươn lên như một đầu hắc mã. Vũ Tướng nhất trọng lại có thể đánh bại Vũ Tướng thất trọng, cường hãn tiếp vào top hai. Chiến tích như vậy khiến cho không ít thiếu nam thiếu nữ sùng bái.

Trên toàn bộ đại lục lúc này có không ít thám tử của các thế lực lập tức gửi tin nhắn về. Vân Dương Tông lần thứ hai xuất hiện một vũ giả tứ hệ, thiên phú, thực lực vô cùng mạnh. Một Vũ Tướng nhất trọng có thể đánh bại Vũ Tướng thất trọng, tin tức này cũng nhanh chóng từ trong thành Thiên Kiếm truyền ra.

Trong chỗ đặt cược. Đại bộ phận mọi người đều oán hận không ngớt. Hơn phân nửa người đều đặt vào Nguyên Nhược Lan, kết quả thua thảm hại. Người đặt cho Lục Lâm Thiên cũng có thế nhưng cực nhỏ. Thế nhưng số tiền đặt lại lớn. Có một tên nhị thế tổ của một gia tộc trong thành Thiên Kiếm trong lúc vui vẻ không để ý tới mọi người phản đối trực tiếp đặt cho Lục Lâm Thiên năm mươi vạn kim tệ. Kết quả trả về được một ức năm nghìn vạn kim tệ, lập tức trở thành một câu chuyện được lưu truyền trong thành Thiên Kiếm.

Mà chuyện này cũng khiến cho nhiều người phiền muộn, ai biết Lục Lâm Thiên này ẩn dấu sâu như vậy, Vũ Tướng nhất trọng đánh bại Vũ Tướng thất trọng, quá hãm hại người khác rồi.

Lúc tan cuộc, trong toàn bộ cửa hàng đặt cược ở thành Thiên Kiếm, vốn tỷ lệ đặt cược của Lục Lâm Thiên là một ăn ba trăm lúc này thành đặt ba ăn một. Tỷ lệ của Lăng Thanh là một ăn ba.

Về phần những người khác đã bỏ xuống rồi. Bởi vì trận chiến ngày mai chỉ có hai người mà thôi.

Trong một tửu điếm bình thường, trên nóc tửu điếm có một thân ảnh gầy gò xuất hiện, khí tức quanh người thu liễm, dưới màn đêm bao phủ nếu không nhìn kỹ cũng không nhìn thấy đạo thân ảnh này.

– Vốn cho rằng sẽ không còn gặp lại nữa. Lúc này ngươi một đường vọt tới đây cũng nên phải cố gắng thật nhiều.

Thanh niên gầy gò nhìn bầu trời lẩm bẩm nói.

Trên một trấn nhỏ lúc này tại một đình viện tinh xảo, có một vị mỹ phụ đang nhìn chăm chú vào bóng đêm, ánh mắt có chút chờ mong, lẩm bẩm nói:

– Nháy mắt đã qua ba năm, cũng nên trở về một chuyến đi chứ, không biết hiện giờ nó béo hay gầy.

– Phu nhân, người lại đang nghĩ tới công tử sao?

Một thanh niên mặt mày lấm lét thế nhưng thân thể có chút nhanh nhẹn đứng bên người vị phu nhân này nói. Hắn chính là Lục Tiểu Bạch. Mà vị phu nhân này đương nhiên là La Lan.

– Tiểu Bạch, thiếu gia sao ngươi không gọi mà lại gọi là công tử?

Lan Lan khẽ cười nói.

– Là công tử muốn con gọi như vậy. Công tử nói xưng hô thiếu gia này quá mức kỳ cục, con cũng không biết ý tứ của công tử.

Lục Tiểu Bạch đáp.

– Cũng không biết nó thế nào rồi.

– Đại gia mấy hôm trước nhận được tin tức, công tử đã trở thành đệ tử thân truyền còn đi tham gia đại hội Tam tông Tứ môn.

Lục Tiểu Bạch hưng phấn nói.

– Đại hội Tam tông Tứ môn sao? Có nguy hiểm không?

La Lan thị lo lắng hỏi.

– Yên tâm đi phu nhân, công tử anh minh thần võ nhất định sẽ không có chuyện gì. Con nghe đại gia nói, những đệ tử muốn tham gia đại hội Tam tông Tứ môn đều là những đệ tử thân truyền mạnh nhất, cũng chỉ có người anh minh thần võ đồ gà mờ như công tử mới có thể tham gia đại hội Tam tông Tứ môn mà thôi.

– Tiểu Bạch, đồ gà mờ là cái gì?

La Lan thị nghi hoặc hỏi.

– Công tử nói đồ gà mờ chính là ý tứ anh minh thần võ gì đó.

Lục Tiểu Bạch giải thích.

– Ồ.

La Lan thị cái hiểu cái không gật đầu.

Trong thành Thiên Kiếm. Dưới sự chờ mong của mọi người, trận chiến cuối cùng của đại hội Tam tông Tứ môn rốt cuộc cũng sắp bắt đầu. Sau những trận đấu đặc sắc, lúc này phí vào xem trận cuối cùng đã tăng lên tới ba trăm kim tệ, lại còn cung không đủ cầu, quả thực đây là lần đại hội vô tiền khoáng hậu nhất.

Sắc trời vừa sáng trước Diễn võ trường lập tức xuất hiện bóng người tấp nập, mọi người ai cũng biết, trận chiến cuối cùng ngày hôm nay Lục Lâm Thiên có thể mang đến chấn động cho bọn họ hay không.

– Ta nghĩ là Lục Lâm Thiên, hắn đã sáng tạo nhiều kỳ tích, không ngờ ngày hôm qua lại đánh bại Nguyên Nhược Lan.

– Lục Lâm Thiên tuy rằng có thực lực vấn đỉnh thế nhưng ngày hôm qua lại tiêu hao quá nhiều, bản thân lại bị thương, còn Lăng Thanh kia lại nhàn nhã, ta đoán tình trạng hôm nay của Lục Lâm Thiên không khả quan chút nào.

– Nói có đạo lý, hôm qua Lục Lâm Thiên đánh bại Nguyên Nhược Lan ta cũng chứng kiến. Tiêu hao hầu như không còn, thương thế không nhẹ, hôm nay đấu với Lăng Thanh quả thực có chút khó khăn.

– Lăng Thanh có thể đánh bại Giản Tâm Nhi, ta nghe nói Giản Tâm Nhi kia cũng đã thi triển Linh khí, từ đó có thể thấy được thực lực Lăng Thanh kia tuyệt đối cường hãn.

– Mặc kệ thế nào, ta vẫn ủng hộ Lục Lâm Thiên.

– Nếu như Lục Lâm Thiên hôm qua không bị trọng thương, không tiêu hao quá nhiều ta cũng sẽ ủng hộ hắn, chỉ là hiện tại ta lại xem trọng Lăng Thanh hơn.

Trong lúc mọi người không ngừng nghị luận sắc trời dần dần sáng. Nhân số trong Diễn võ trường lúc này đã lên tới con số kinh khủng. Vốn chỉ có thể chứa trăm vạn người lúc này số người lại lên tới một trăm ba mươi vạn người. Đoàn người rậm rạp đông nghịt như kiến.

Trong đình viện Vân Dương Tông lúc này đám người Vân Dương Tông chuẩn bị xuất phát đi Diễn võ trường lại phát hiện ra Lục Lâm Thiên còn chưa xuất hiện.

– Lão đại đang chữa thương, không ai quấy rối. Lão đại nói, các người cứ đi trước, một lát nữa lão đại sẽ tự mình chạy đi.

Khi Vân Khiếu Thiên tới trước của phòng Lục Lâm Thiên thì bị ngăn lại ngoài cửa.

Yêu thú của Thiên Kiếm môn lúc này đã ở bên ngoài chờ. Mọi người cũng chỉ có thể vô cùng nghi hoặc chạy tới Diễn võ trường.

– Mau nhìn, người của Tam tông Tứ môn tới.

Ông ông.

Từng tiến gió rít vang lên trong Diễn võ trường. Lúc này trên bầu trời có vô số yêu thú phi hành xuất hiện. Trên lưng chúng là người của Tam tông Tứ môn, một lát sau từng đạo thân ảnh đáp xuống khán đài.

Nhìn thân ảnh đám người Tam tông Tứ môn, những người vây xem lúc này không khỏi ước ao. Phải như Tam tông Tứ môn mới được coi là thế lực lớn a.

Trên khán đài, chúng trưởng lão ngồi xuống, các đệ tử thì đứng sau lưng.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên của Vân Dương Tông cũng chưa có xuất hiện, những đệ tử của các sơn môn khác cảm thấy ngoài ý muốn. Trong Vạn Thú Tông, Lam Linh nóng bỏng kia đang không ngừng quét về phía Vân Dương Tông, vẻ mặt có chút nghi hoặc vì sao Lục Lâm Thiên chưa tới.

Nhìn thấy Lam Linh, Vân Hồng Lăng hung hăng trừng mắt nhìn. Nàng chu miệng vào, nếu không phải có Lục Vô Song ngăn cản, có lẽ nàng sẽ xông lên mất.

Trong gian phòng, quanh người Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một tầng quang mang màu vàng, chân khí không ngừng tiết ra ngoài. Trong phòng lúc này tràn ngập khí tức cường hãn.

Phù.

Trong một hô hấp, chân khí tiết ra ngoài đều bị Lục Lâm Thiên hút vào trong cơ thể. Quang mang quanh người dần mờ đi. Cảm nhận sự sảng khoái trong cơ thể lúc này Lục Lâm Thiên không khỏi vặn lưng một cái, tức thì các khớp xương vang lên tiếng cách cách.

Chương 564: Đánh bại (4)

– Lão đại, khôi phục thế nào rồi?

Thanh âm của Tiểu Long truyền đến. Sưu một tiếng đã xuất hiện trên vai Lục Lâm Thiên.

– Gần như phục hồi hoàn toàn rồi.

Lục Lâm Thiên đáp. Lúc này trong đan điền của hắn chân khí tràn đầy không có một chút tổn hao nào. Hơn nữa một chút vết thương nhẹ kia cũng đã biến mất. Đây chính là công lao của Âm Dương Linh Vũ Quyết và thân thể cường hãn của hắn tạo ra.

– Lục Lâm Thiên, ngươi khôi phục quả thực rất nhanh nha.

Bạch Linh nói. Tốc độ khôi phục của Lục Lâm Thiên khiến cho Bạch Linh cũng phải sợ hãi than.

– Được rồi, chúng ta cần phải đi thôi, có lẽ còn kịp.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Vừa rồi năng lượng yêu đan trong cơ thể còn chưa luyện hóa hết, chân khí chưa no đủ cho nên hắn mới bảo những người khác đi trước. Hiện tại hắn phải nhanh chóng đi tới Diễn võ trường.

Trên Diễn võ trường lúc này vô cùng tấp nập, ồn ào, tiếng nghị luận, thậm chí là cãi vã vang lên không ngừng. Tất cả tạo thành tiếng ầm ĩ khuếch tán trong Diễn võ trường.

– Vân tông chủ, Lục Lâm Thiên không phải là thương thế quá nặng không thể lên đài đó chứ?

Duẫn Ngạc nhìn đám người Vân Dương Tông không thấy có Lục Lâm Thiên ở bên trong lập tức hỏi.

– Hắn sẽ tới sau. Duẫn tông chủ, lẽ nào hôm nay ngươi lại muốn cá cược sao?

Vân Khiếu Thiên mỉm cười nói.

– Không cược. Có cược cũng không cược với ngươi.

Duẫn Ngạc trừng mắt nhìn Vân Khiếu Thiên, trực tiếp từ chối. Thua bốn bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai hắn cho rằng mình quá oan uổng.

– Không sai, Vân tông chủ ngươi quá không phúc hậu nha.

Âu Dương Huyền Anh nói.

Đối mặt với lời trách cứ của chúng chương môn lúc này Vân Khiếu Thiên cũng không thèm để ý tới. Hắn lập tức cười hắc hắc. Lúc này thắng hai mươi tư bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, đây không phải là số lượng nhỏ nha. Vốn tưởng rằng lần này tới đại hội Tam tông Tứ môn sẽ mất mười tám bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, thế nhưng kết quả lại tương phản quá lớn.

– Vân tông chủ, ngươi nói một lời thực lòng xem, đệ tử Lục Lâm Thiên của các ngươi hôm nay có bao nhiêu phần thắng? Thực lực của Lăng Thanh kia tuyệt đối bất phàm, lần đại hội Tam tông Tứ môn này nếu như bị đệ tử thế lực khác cướp mất vị trí đầu thì Tam tông Tứ môn chúng ta quá mất mặt a.

Mấy đại chưởng môn đang trách cứ Vân Khiếu Thiên thì Cổ Kiếm Phong lên tiếng.

– Nói thật ta cũng không biết. Hôm qua Lục Lâm Thiên tiêu hao gần hết, lại có chút thương thế trong người, lúc ta đến đây hắn vẫn còn đang điều tức.

Vân Khiếu Thiên nghiêm túc nói.

Nói tới trận cuối cùng này các chưởng môn đều vô cùng nghiêm túc, Âu Dương Huyền Anh nói:

– Vân tông chủ, hôm nay mặc kệ như thế nào đều phải dựa vào đệ tử của Vân Dương Tông các ngươi rồi. Nếu như bị thế lực khác cướp mất vị trí đầu, đối với Tam tông Tứ môn chúng ta chính là đả kích cực lớn.

– Thân phận của Lăng Thanh kia vô cùng khả nghi. Không dấu gì chư vị, Thiên Kiếm môn ta có người trong thành Ma Vân, tối qua ta mới nhận được tin tức. Thế lực nhị lưu mà Lăng Thanh đăng ký kia đã sớm biến thành quá khứ. Mà có người nói chính là do thế lực mới xuất hiện kia.

Cổ Kiếm Phong nói.

– Cổ chưởng môn, ý của ngươi chính là Linh Vũ giới kia sao?

Các đại chưởng môn nhìn nhau, sau đó Vi Bang Ngạn nói.

– Không sai.

Cổ Kiếm Phong khẽ gật đầu.

Vẻ mặt mọi người trầm trọng, Nhâm Trường THanh nói:

– Lẽ nào Linh Vũ giới kia muốn chống lại Tam tông Tứ môn chúng ta?

– Cái này thì không rõ. Chỉ ít tới hiện tại là không. Cỗ thế lực kia còn chưa dám tác oai tác quái trên người của Tam tông Tứ môn chúng ta. Âm thầm cũng không biết. Vì vậy nếu như Lăng Thanh kia đến từ Linh Vũ giới thật thì mục đích rất đơn giản, đó chính là đả kích Tam tông Tứ môn ta.

Âu Dương Huyền Anh nói.

– Chuyện về Linh Vũ giới ngày khác chúng ta thương lượng. Lúc này chúng ta phải bàn một việc đó chính là quán quân của đại hội Tam tông Tứ môn tuyệt đối không thể rơi vào tay thế lực khác.

Vi Bang Ngạn nói

– Chúng ta cũng không thể làm gì khác hơn nha. Tất cả cũng chỉ có thể trông cậy vào Lục Lâm Thiên mà thôi.

Ánh mắt mọi người lập tức tập trung vào trên người Vân Khiếu Thiên.

Đông..

Khi thanh âm quen thuộc kia truyền tới Diễn võ trường lập tức yên ắng.

Trên khán đài, Vân Khiếu Thiên nhướng mày, lúc này Lục Lâm Thiên vì sao vẫn còn chưa thấy xuất hiện.

Sưu.

Một đạo thân ảnh nhảy lên đài, thân hình gầy gò, mặt che lụa trắng, chính là Lăng Thanh thần bí kia.

Hồng Bào trưởng lão của Thiên Kiếm môn đi lên đài, ánh mắt nhìn vào giữa đài thì lúc này chỉ có một người dường như hắn cũng bất ngờ.

– Vì sao chỉ có một người? Lục Lâm Thiên đâu?

– Vẫn chưa thấy Lục Lâm Thiên. Không phải là thương thế của hắn quá nặng cho nên bỏ quyền đó chứ?

– Bỏ quyền sao? Ta đặt cho hắn mười vạn kim tệ đó nha.

– Ngươi đặt mười vạn kim tệ thì sao? Ta đây đặt trên người hắn năm mươi vạn kim tệ đây.

Từng tiếng nghị luận không ngừng vang lên, đều vô cùng nghi hoặc tại sao lúc này không thấy thân ảnh của Lục Lâm Thiên.

Trên đài Lăng Thanh cũng có chút nghi hoặc, ánh mắt nhàn nhạt đảo qua, vẫn bình tĩnh như cũ.

– Vì sao còn chưa tới?

Trên khán đài, ánh mắt Vân Hồng Lăng nhìn về phía võ đài.

– Vì sao còn chưa tới? có chuyện gì vậy?

– Lục Lâm Thiên đâu? Chẳng lẽ hắn bỏ quyền sao?

Từng tiếng ồn ào vang lên, toàn bộ Diễn võ trường lúc này vô cùng ầm ĩ. Hồng Bào trưởng lão thấy vậy khẽ nhíu mày.

Rống.

Ngay khi tất cả mọi người trong Tam tông Tứ môn nhíu mày thì trên không trung phía xa có một tiếng thú rống lớn vang lên xuyên qua không gian. Một đạo quang mang màu trắng nhanh như thiểm điện bắn tới.

– Tới rồi.

Vân Khiếu Thiên nhíu mày nói. Đám người Vân Dương Tông còn lại khi nghe thấy tiếng thú rống này đều biết là ai tới.

Rống.

Trong sát na, đạo quang mang bạch sắc này đã tới bầu trời trên Diễn võ trường, đó là một đầu yêu thú phi hành. Là một đầu yêu thú giống như sư tử, cả người trắng toát phát ra khí thế cường hãn, khiến cho không ít người sợ hãi than.

– Không ngờ lại là Thiên Sí Tuyết Sư.

Người biết hàng lại càng thêm sợ hãi than. Thiên Sí Tuyết Sư không giống như yêu thú khác nha. Trên khán đài, không ít cường giả cũng cảm thấy ngoài ý muốn.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư lúc này có một thân ảnh màu xanh đang đứng đó. Hai mắt sáng như sao, khóe miệng treo một nụ cười tà tà, trên vai xuất hiện hai con yêu thú nhỏ.

– Lục Lâm Thiên tới.

Nhìn thấy thân ảnh đứng trên lưng đầu yêu thú khổng lồ kia. Trong

Diễn võ trường, những người ủng hộ Lục Lâm Thiên trong nháy mắt sôi trào, trong đó còn có không ít thiếu nữ thét lên.

– Người này, luôn thích khoe khoang như vậy.

Lục Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên khẽ cười nói.

– Ngại quá, tới chậm một chút.

Nhìn bốn phía Lục Lâm Thiên áy náy nói, sau đó thân thể như thuấn di đi tới võ đài.

Tiểu Long, Bạch Linh lập tức nhảy lên vai Lục Vô Song. Thiên Sí Tuyết Sư cũng lập tức thu nhỏ thân thể tới bên người Vân Hồng Lăng và Lục Vô Song.

Chương 565: Vũ giả tam hệ? (1)

– Tham kiến tông chủ, tham kiến chư vị trưởng môn.

Lục Lâm Thiên đi tới khán đài hành lễ với đám người Vân Khiếu Thiên, lại nói với Cổ Kiếm Phong.

– Cổ chưởng môn, bởi vì gấp gáp cho nên tự ý dùng yêu thú phi hành trong thành, mong chưởng môn lượng thứ.

– Không sao. Nhanh lên đài đi.

Cổ Kiếm Phong nói. Trong thành tuy rằng không cho cưỡi yêu thú phi hành. Thế nhưng chỉ giới hạn với người bình thường mà thôi, cũng không phải là chuyện lớn gì. Nhìn thấy Lục Lâm Thiên khiêm tốn lễ độ như vậy cũng không cảm thấy khó chịu chút nào.

– Lục Lâm Thiên, hôm nay ngươi phải cố gắng lấy được thứ nhất. Không để Lăng Thanh kia nắm lấy.

Vân Khiếu Thiên truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía Vân Khiếu Thiên, không đáp lại. Trước mặt cường giả nếu như hắn thi triển truyền âm thuật rất dễ dàng bị những cường giả này trực tiếp phát hiện ra. Truyền âm thuật cũng không phải quá an toàn, nếu như có nhiều cường giả thực lực hơn xa người thi triển ở cạnh, truyền âm thuật này cũng mất đi hiệu quả.

– Yên tâm, điều kiện của ngươi ta sẽ đáp ứng.

Vân Khiếu Thiên tiếp tục truyền âm cho Lục Lâm Thiên. Ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên dường như biết hắn đang suy nghĩ gì vậy.

– Lục Lâm Thiên, ngươi khôi phục thế nào rồi?

Âu Dương Huyền Anh của Địa Linh Tông hỏi Lục Lâm Thiên. Cảm giác khí tức trên người Lục Lâm Thiên lúc này cũng khiến cho nàng cảm thấy ngoài ý muốn, dường như không đáng ngại nữa.

– Thưa Âu Dương Tông chủ, đệ tử đã không còn trở ngại gì quá lớn nữa.

Lục Lâm Thiên thi lễ nói:

– Đệ tử xin phép lên tham gia trận đấu.

Vừa nói xong, thân thể Lục Lâm Thiên lập tức nhảy vào giữa sân, chân khí dưới chân xuất hiện, động tác nhẹ nhàng phiêu dật đã đáp xuống võ đài.

– Lục Lâm Thiên, tới vừa lúc. Trận đấu cuối cùng này người thắng ngoài ngôi vị quán quân ra còn có thể lấy được từ các tông môn trong Tam tông Tứ môn một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai. Khi tiếng chuông vang lên ngươi có thể bắt đầu.

Nói xong, Hồng Bào trưởng lão lập tức lùi ra.

Lúc này có không ít ánh mắt trên khán đài nhìn xuống hai người. Bọn họ là nhân vật phong vân trên đại lục Linh Vũ, thế nhưng bằng vào thực lực của bọn họ cũng không thể nhìn rõ xem trong hai người kia rốt cuộc ai sẽ chiến thắng, kết quả ngay cả bọn họ cũng không dự đoán được.

Hai người này đều ẩn dấu quá sâu. Cuối cùng làm mọi người không thể phán đoán ra được gì. Không ít người cũng khẽ lắc đầu. Lục Lâm Thiên này ẩn dấu sâu thì thôi ngay cả Lăng Thanh kia cũng một mực che dấu khiến cho bọn họ có cảm giác bí ẩn cùng nghi hoặc.

Đông.

Dưới sự chờ đợi của mọi người rốt cuộc tiếng chuông vang lên trong không trung.

Tiếng chuông này chấm dứt tức thì trên Diễn võ trường yên ắng lại. Từng ánh mắt nóng bỏng nhìn về phía hai người giữa sân. Mọi người đều hiểu rõ, lúc này trận đấu quyết định cũng là đặc sắc nhất đại hội Tam tông Tứ môn sắp bắt đầu. Lục Lâm Thiên có thể tiếp tục thắng lợi hay không cũng khiến cho mọi người vô cùng mong chờ.

Trong Diễn võ trường lúc này khi tiếng chuông vang lên, quanh thân Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện Thanh Linh Khải Giáp, một cỗ khí thế cường hãn lập tức khuếch tán trên không trung.

Trận chiến cuối cùng này Lục Lâm Thiên cũng không có nắm chắc một tí nào cho nên trước tiên phải làm theo dự định ban đầu của mình. Trong nháy mắt chân khí trong cơ thể Lục Lâm Thiên tràn ra khiến cho không khí ba động, một đạo khí lưu như ẩn như hiện khuếch tán ra chung quanh rồi nhanh chóng biến mất. Điều khiến cho Lục Lâm Thiên bất ngờ chính là đối phương căn bản không thèm bắt chuyện, trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm, trong nháy mắt thân ảnh dùng một tốc độ không gì sánh được lao thẳng đến, trường kiếm trong tay chém xuống mang theo hơi nước ngập tràn.

Trong nháy mắt này, Lục Lâm Thiên thấy được ánh mắt của đối phương đang nhìn mình, ánh mắt như đang nhìn cừu nhân, mơ hồ lại có chút tức giận.

Vòng xoáy dưới chân chợt lóe, Lục Lâm Thiên lúc này cũng rất muốn biết thực lực của đối phương mạnh thế nào. Ánh mắt hắn trầm xuống, quanh thân xuất hiện khí thế mạnh mẽ lao thẳng tới.

Hai đạo thân ảnh nhanh chóng lao vào nhau, dưới vô số ánh mắt nhìn vào giống như lưu tinh va chạm khiến cho không gian gợn sóng.

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn.

Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng, chưởng ấn cắt ngang không khí nhanh như thiểm điện, tạo thành một đám tàn ảnh phía sau, cuối cùng hội tụ lại một chỗ mang theo lực lượng cuồng bạo bổ về phía kiếm quang của đối phương.

Phanh Phanh Phanh.

Âm thanh bạo liệt vang lên, lực lượng mạnh mẽ trong nháy mắt khuếch tán trên đài cao.

Sưu Sưu.

Kình khí đầy rẫy trong không trung. Thân ảnh Lục Lâm Thiên như quỷ dị, Phù Quang Lược Ảnh được thi triển tới cực hạn, thân thể tạo thành một đạo tàn ảnh lần thứ hai đánh về người thanh niên gầy gò kia.

Sưu Sưu.

Một đám kiếm quang hình thành, tốc độ của người thanh niên kia cũng cực kỳ nhanh chóng, kiếm quang cắt ngang không gian rồi chắn trước người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên tất nhiên biết tốc độ của mình vô cùng nhanh thế nhưng trong kiếm quang này hắn cũng cảm nhận được có một cỗ hấp lực vô cùng lớn khiến cho tốc độ của hắn trong nháy mắt chậm lại một chút, ngay sau đó một đạo kiếm quang đã đâm thẳng tới.

– Đại Địa Cương Thuẫn.

Sắc mặt đại biến, một chiếc hộ thuẫn được tạo từ năng lượng thổ hệ nhanh chóng chắn trước người Lục Lâm Thiên, năng lượng thổ hệ cuồng bạo nhanh chóng hội tụ khiến cho không gian rung động.

Kịch.

Kiếm quang đánh xuống, khí thế của kiếm quang trong nháy mắt bành trương, giống như rồng bay trên trời trong nháy mắt phá hủy Đại Địa Cương Thuẫn mà Lục Lâm Thiên bố trí.

Kiếm quang không có tán đi mà chỉ hơi đình trệ một chút rồi lập tức xẹt qua không gian, tạo thành một hình vòng cung trong không gian mang theo một cỗ kình phong bén nhọn bắn về phía ngực Lục Lâm Thiên. Cảm nhận được sự sắc bén của kình phong, vẻ mặt Lục Lâm Thiên trong nháy mắt trầm xuống.

– Mộc Lao Gia Tỏa.

Trong lúc hoảng sợ Lục Lâm Thiên lập tức triệu hồi mấy cái cọc từ trong không trung mang theo một cỗ khí tức hệ mộc đậm đặc, cuối cùng va chạm với đám kiếm quang kia.

Âm thanh trầm thấp vang lên, kiếm quang xé rách không gian lúc này trong nháy mắt đem mấy cái cọc trong không gian đánh thành từng mảnh nhỏ, kình khí bạo phát, cuối cùng khuếch tán ra bốn phương tám hướng.

Kình khí tiêu tán, một cỗ lực lượng mạnh mẽ trút xuống khiến cho Lục Lâm Thiên lảo đảo lui về phía sau, mỗi một bước chân hạ xuống đều khiến cho mặt đất in dấu chân của hắn.

Khí huyết trong cơ thể cuồn cuộn khiến cho Lục Lâm Thiên lùi hơn mười bước mới đứng vững thân thể. Thực lực của đối phương cực kỳ cường hãn. Tới bây giờ Lục Lâm Thiên còn chưa thể phán đoán chuẩn xác thực lực của đối phương. Thực lực của đối phương so với hắn còn mạnh hơn rất nhiều.

Sau khi ổn định thân thể, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn chăm chú vào người thanh niên gầy gò kia, xem ra trận đấu bây giờ là trận đấu khó khăn nhất của hắn.

– Vũ Tướng nhất trọng, vũ giả tứ hệ lẽ nào ngươi cho rằng mình rất giỏi sao?

Chương 566: Vũ giả tam hệ? (2)

Thanh âm khàn khàn của người thanh niên này vang lên. Tiếng nói vừa dứt chân khí dưới chân bạo phát, bỗng nhiên hắn dậm chân một cái, trên mặt đất lập tức xuất hiện từng vết nứt lớn. Thân thể lần thứ hai lao thẳng tới, trường kiếm trong tay mang theo tiếng gió rít gào cắt vỡ khí lưu trong không gian, kình phong cuồng bạo mang theo hỏa diễm nhè nhẹ, kiếm quang giống như một đầu hỏa mãng trong nháy mắt bắn về phía Lục Lâm Thiên.

– Hỏa hệ, vũ giả tam hệ sao?

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự kinh ngạc. Thanh niên phía trước này lúc đấu với Giản Tâm Nhi, Lục Lâm Thiên phả hiện ra hắn chỉ dùng năng lượng thuộc tính thổ và thủy mà thôi. Thế nhưng lúc này tên thanh niên này lại có thể thi triển vũ kỹ thuộc tính hỏa, điều đó đã chứng minh hắn là vũ giả tam hệ.

– Hỏa Viêm Bạo.

Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc đồng thời cũng không còn thời mà để mà kinh ngạc nữa. Thân thể nhanh chóng thối lui, trong tay xuất hiện một hỏa cầu nhỏ bằng nắm tay, trong nháy mắt đẩy ra ngoài.

Kiếm quang và hỏa cầu mang theo năng lượng kinh người trong nháy mắt va chạm. Hỏa cầu trong tay Lục Lâm Thiên ầm ầm bạo liệt, trực tiếp tạo thành một đường vòng cung nóng bỏng trong không gian, một cỗ uy áp nóng bỏng, bài sơn hải đảo khuếch tán ra bên ngoài.

Phanh Phanh.

Năng lượng khuếch tán, hỏa cầu ở giữa không trung ầm ầm nổ tung khiến cho không gian rung động kịch liệt. Hỏa diễm nóng bỏng tràn ngập bầu trời, nhiệt độ vô cùng đáng sợ khiến cho không gian lập tức biến thành màu hồng.

Sóng lửa tán đi, bằng vào mắt thường có thể thấy được, trên người thanh niên cao gầy này có một cỗ chân khí hùng hồn tràn ra, đột nhiên vang lên âm thanh như tiếng kim loại. Trước người trong nháy mắt xuất hiện từng bức tường lớn, những bức tường này chằng chịt tầng tầng lớp lớp, giống như vật thể bên ngoài cơn lốc vậy.

Kình phong vô hình khuếch tán khiến cho không gian gấp khúc. Thân ảnh người thanh niên này đã hoàn toàn bị tầng tầng lớp lớp tường đất bao phủ ở bên trong. Mặc cho sóng lửa mang đi tất cả thế nhưng cũng không thể lay động tới hắn.

Sóng lửa bạo liệt, trong kình khí nóng bỏng đột ngột vang lên một tiếng răng rắc.

Mặt đất trên Diễn võ trường lúc này xuất hiện từng vết nứt giống như mạng nhện lấy trung tâm là nơi hỏa diễm nổ tung lan tràn ra bên ngoài.

– Lực phòng ngự quả nhiên mạnh mẽ.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên hoảng thốt, lực phòng ngự của đối thủ quá kinh khủng. Ngày hôm trước giao thủ với Giản Tâm Nhi người thanh niên này cũng thi triển vũ kỹ thổ hệ Huyền cấp sơ giai có chút quỷ dị này. Thế nhưng lại bị Giản Tâm Nhi dùng linh khí phá vỡ. Mà bản thân hắn không ngờ lại không thể làm lay động tới nó.

– Vũ giả tam hệ.

Trên khán đài, sắc mặt các cường giả biến đổi, lúc này bọn họ cũng nhìn ra không ngờ Lăng Phong này lại là vũ giả tam hệ.

– Mau nhìn Lăng Thanh này cũng là vũ giả tứ hệ.

Ngay lúc này, sắc mặt Âu Dương Huyền Anh đại biến, trên võ đài, lúc này sau lưng thanh niên Lăng Thanh kia đã ngưng tụ ra một đôi cánh bằng chân khí, điều này chỉ có vũ giả thuộc tính phong mới làm được mà thôi.

– Không ngờ lại là một vũ giả tứ hệ.

Những cường giả lúc này không còn bình tĩnh được nữa. Lúc này trong đại hội Tam tông Tứ môn không ngờ lại xuất hiện ba vũ giả tứ hệ. Khiến cho các trưởng lão hoảng hốt. Lăng Thanh này đã thi triển vũ kỹ thủy hệ, hỏa hệ, thổ hệ, lúc này lại thi triển ra vũ kỹ phong hệ, tổng cộng là bốn loại thuộc tính chính là vũ giả tứ hệ trong hàng tỷ người không có lấy một người.

– Vũ giả tứ hệ.

Lục Lâm Thiên lúc này lại càng thêm ngạc nhiên, hắn thật không ngờ tới người thanh niên này lại là vũ giả tứ hệ.

– Vũ giả tứ hệ, không có gì là giỏi cả. Người thua chỉ có thể là ngươi mà thôi.

Thanh âm khàn khàn vang lên giữa không trung. Thanh âm vừa dứt, trường kiếm trong tay người thanh niên này đột nhiên được thu hồi lại, tay hắn đánh ra từng đạo thủ ấn quỷ dị.

Trên võ đài lúc này có một cỗ năng lượng kinh khủng bắt đầu hội tụ. Mà lúc này cảm nhận được cỗ năng lượng kinh khủng này hội tụ, chúng trưởng môn trên khán đài, Dương trưởng lão của Vân Dương Tông, Cổ Phong trưởng lão của Thiên Kiếm môn, lão giả có tu vi Linh Vương của Địa Linh môn sắc mặt đồng loại đại biến, rồi run rẩy đứng dậy.

Trong bầu trời, thanh niên cao gầy kia lúc này bàn tay khẽ động, trong không trung trống rỗng đột nhiên vang lên thanh âm ầm ầm. Dưới ánh mắt vô cùng khiếp sợ của mọi người một đám cọc gỗ từ trong hư không trống rỗng hiện ra. Cuối cùng khẽ chấn động nhẹ nhàng lơ lửng trên bầu trời.

Từng đạo mộc thứ bao phủ không gian hơn nghìn thước, đạo bé nhất cũng như ngón tay cái, kình khí bén nhọn xuyên thủng không gian, khí thế vô cùng kinh khủng.

– Mộc hệ, vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc, kinh ngạc tới mức há hốc mồm.

Vừa rồi hắn còn kinh ngạc thanh niên này là vũ giả tam hệ, thế nhưng trong nháy mắt thanh niên gầy gò này lại trở thành vũ giả ngũ hệ. Thổ hệ, hỏa hệ, thủy hệ, phong hệ, mộc hệ, là vũ giả toàn hệ.

– Là vũ giả toàn hệ.

Trên khán đài, bảy đại chưởng môn nhìn nhau, chúng cường giả lúc này đều đứng lên. Vũ giả toàn hệ, ngay cả bọn họ cũng chỉ mới nghe nói qua mà thôi, mà hiện tại một vũ giả toàn hệ đã xuất hiện trước mặt bọn họ.

– Đi.

Lúc này thanh niên gầy gò mở miệng quát một tiếng. Trong nháy mắt một đạo thủ ấn quỷ dị được ngưng tụ, cánh tay hắn run lên. Ngàn vạn mộc thứ trong bầu trời trong nháy mắt hóa thành từng đạo lưu quang bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Nghìn vạn đạo mộc thứ giống như độc xà bỗng nhiên xuyên thủng không giang hóa thành ngàn vạn đạo lưu quang, khí thế sắc bén mang theo kình khí kinh khủng mơ hồ phá vỡ không gian bắn về phía Lục Lâm Thiên.

– Vũ giả ngũ hệ, liều mạng.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên lúc này vô cùng trầm trọng, chân khí dưới chân trong nháy mắt hóa thành vòng xoáy, thân pháp Phù Quang Lược Ảnh được thi triển tới cực hạn, thân thể nhanh chóng thối lui. Đồng thời thủ ấn trong tay bắt đầu liên tục biến hóa. Sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng lập tức tái nhợt.

Sưu Sưu.

Ngàn vạn mộc thứ này có tốc độ quá nhanh chỉ trong nháy mắt đã đuổi theo Lục Lâm Thiên. Mắt thấy sắp bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong, kình phong áp bách phủ xuống, toàn bộ không gian gấp khúc.

Mà ở lần thuấn di tiếp theo, sắc mặt Lục Lâm Thiên càng thêm tái nhợt, trong mắt đột nhiên bắn ra một đạo tinh quang. Khi lúc kinh tâm động phách này Lục Lâm Thiên không lùi nữa, đôi cánh bằng chân khí phía sau lưng mở ra, đột nhiên bắn lên không trung.

Lúc này một ít cường giả chân chính cũng không khó nhìn ra. Trong tay Lục Lâm Thiên lúc này đang nhanh chóng có hai đạo năng lượng đang được ngưng tụ.

– Ảm Nhiên Tiêu Linh Chưởng.

Một tiếng quát khẽ từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra. Hai tay đẩy ra, quanh thân có một cỗ quang mang chợt lóe, chân khí trong cơ thể tràn ra, lập tức hội tụ tại lòng bàn tay hắn tạo thành một đạo chưởng ấn, lục sắc quang mang trên chưởng ấn đại thịnh.

Chương 567: Vũ giả toàn hệ

Trong khoảnh khắc, một đạo chưởng ấn giống như một khối ngọc phỉ thúy hiện lên trong tay Lục Lâm Thiên khiến cho không sơn gợn sóng, khí tức uy áp tràn ngập chung quanh. Chưởng ấn nhan chóng được đánh ra, cuối cùng bành trướng tạo thành một đạo lục mang đánh về phía ngàn vạn mộc thứ này.

Toàn bộ không gian lúc này như sôi trào, tiếng gió rít gào xung quanh chưởng ấn của Lục Lâm Thiên, cuối cùng chương ấn ầm ầm nổ tung, tạo thành một mảnh gợn sóng trong không gian, đồng thời tiếng nổ vang lên liên tiếp trong không trung.

Kình phong lục sắc tán loạn, trực tiếp bao phủ không gian nghìn thước chung quanh, kình phong tàn sát bừa bãi, mỗi một đạo kình phong nhanh chóng tạo thành một đường vòng cung, kình phong kinh khủng liên miên không dứt chồng lên nhau hóa thành quang mang lục sắc hình cung giống như thiên la địa võng bao phủ không gian hơn nghìn thước.

Ngàn vạn đạo mộc thứ dưới sự bao vây của quang mang lục sắc hình cung lúc này có chút ảm đạm, bắt đầu có những đạo mộc thứ lặng lẽ biến mất.

Chỉ là đám mộc thứ này quá nhiều, căn bản không thể làm cho nó biến mất toàn bộ, kình khí sắc bén ngay cả quang mang lục sắc hình cung cũng có thể xuyên thấu, chỉ là tốc độ của nó giảm bớt đi không ít.

Hai cỗ lực lượng va chạm với nhau, quang mang hình cung uy áp khiến cho không gian gợn sóng, phảng phất như một cỗ khí tức vô hình nhanh chóng khuếch tán ra làm cho không gian rung động. Trong sự rung động rồi khuếch tán đột nhiên xuất hiện một cảnh tượng vô cùng kinh khủng.

– Hàn Băng Ấn.

Một tiếng quát trầm thấp vang lên trong không gian, ngay khi lục sắc quang mang vào ngàn vạn đạo mộc thứ va chạm, Lục Lâm Thiên nhanh chóng ngưng tụ một đạo chưởng ấn chừng trăm thước.

Mà khi chưởng ấn này xuất hiện nhiệt độ không gian lúc này nhanh chóng giảm xuống, một cỗ khí tức lạnh lẽo khuếch tán, gón sợn trong không gian bị đóng băng, hàn khí tỏa ra chung quanh không gian.

Trong võ trường, lúc này cỗ hàn băng chi khí nhanh chóng khuếch tán, năng lượng khổng lồ bên trong thủ ấn khiến cho vô số khán giả khiếp sợ. Đạo chưởng ấn này trong nháy mắt hóa thành hơn nghìn thước, hơi đình trệ một chút rồi mang theo uy áp với năng lượng ba động đánh về phía ngàn vạn đạo mộc thứ trên bầu trời.

Phanh.

Chưởng ấn này được đẩy đi, thế nhưng không vang lên âm thanh kinh thiên động địa như mọi người dự đoán, mà nơi chưởng ấn đi qua không gian dường như tồn tại một trạng thái quỷ dị, trong nháy mắt đóng băng, toàn bộ không gian đóng băng, hàn khí khuếch tán. Khán giả bốn phía luúc này cũng không khỏi cảm thấy lạnh lẽo, loại hàn ý này từ lỗ chân lông tiến vào trong cơ thể bọn họ.

Ngay khi Lục Lâm Thiên ngưng tụ một đạo chưởng ấn này, trên khán đài, mọi người không nhịn được run rẩy mà đứng lên, vô cùng kích động, đó chính là đám người Vân Khiếu Thiên, Dương trưởng lão, sau đó là Vũ trưởng lão, Tạ trưởng lão, cùng tất cả đám người của Vân Dương Tông.

Dưới ánh mắt choáng váng như si ngốc của mọi người, giờ phút này thời gian như ngừng lại, loại kích động này khiến cho cho bọn họ rung động.

– Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai thủy hệ Hàn Băng Ấn, là vũ kỹ của Vân Dương Tông ta.

– Vũ giả toàn hệ, Lục Lâm Thiên cũng là vũ giả toàn hệ.

Hai tay Vân Khiếu Thiên chống vào ghế, há hốc mồm, toàn thân rung rẩy, vẻ không thể tượng tưởng nổi hiện lên trong mắt, giống như là đang nằm mơ vậy. Một màn trên bầu trời xuất hiện trong mắt hắn vô cùng chân thất, cũng xuất hiện trong mắt chúng cường giả Tam tông Tứ môn.

– Xuất hiện hai vũ giả toàn hệ, Lục Lâm Thiên này không giờ có thể đồng thời thi triển hai đạo công kích Huyền cấp sơ giai, quá mức khó tin.

Khán giả bốn phía lúc này kích động tới mức á khẩu, cả đám đều trợn mắt há hốc mồm mà nhìn.

Trong ánh mắt hoảng sợ không tin nổi của mọi người, Ảm Nhiên TIêu Linh Chưởng cùng Hàn Băng Ấn của Lục Lâm Thiên, hai vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, hai dạo năng lượng thực chất hóa điên cuồng ba động, trong sát na nhanh chóng va chạm với ngàn vạn mộc thứ của Lăng Thanh kia.

Ba đạo công kích va chạm với nhau, quang mang hàn băng, lục mang, một cỗ năng lượng như thực chất điên cuồng nhộn nhạo, không gian dưới sự va chạm của ba cỗ năng lượng này trở nên gấp khúc tới mức đáng sợ. Ba đạo công kích của vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, đáng sợ ra sao không cần nói cũng biết.

Trong lúc ba đạo lực lượng đáng sợ va chạm, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, thân ảnh của hai người trên võ đài lúc này cũng hoàn toàn bị bao vây ở bên trong kình khí cuồng bạo, không gian gấp khúc. Lúc này người có thể nhìn rõ mọi chuyện ở bên trong đám kình khí cuồng bạo này chỉ có mấy cường giả trên khán đài mà thôi.

Phanh Phanh Phanh.

Không gian nứt toác tạo thành những tiếng nổ như tiếng sấm, khí lưu không gian trực tiếp được mở ra, toàn bộ không gian tràn ngập hàn khí.

Khí tức cường hãn này cũng khiến cho không gian gấp khúc, lực lượng va chạm tạo ra những tia lửa, kình khí kinh khủng nhanh chóng lan tràn ra toàn bộ không gian, khiến cho không gian run rẩy.

Trong năng lượng đáng sợ này, trăm vạn ánh mắt bốn phía đều không ngừng suy đoán kết quả bên trong kình phong cuồng bạo.

Dưới sự chú ý của trăm vạn ánh mắt, trên võ đài lúc này, năng lượng kinh khủng ba động không ngừng rốt cuộc cũng chậm rãi tản đi trong tiếng ầm ầm, không gian gấp khúc cũng bắt đầu bình thường trở lại.

Sưu.

Trong lúc đó, vô số đạo mộc thứ đã xuyên qua vai Lục Lâm Thiên, trên đùi cũng có một đạo mộc thứ, máu tươi chảy ròng ròng.

Khục Khục.

Thân thể Lục Lâm Thiên lập tức từ trên bầu trời rơi xuống đất, mỗi một bước chân lảo đảo về phía sau đều tạo thành một dấu chân dưới mặt đất.

Liên tiếp lùi mười bước, Lục Lâm Thiên tạo thành mười mấy dấu chân trên mặt đất mới có thể ổn định thân thể.

Lúc này quang mang trên Thanh Linh Khải Giáp của Lục Lâm Thiên lờ mờ, trên vai có vô số lân phiến rơi xuống, mấy đạo mộc thứ cắm vào vai, máu tươi không ngừng chảy ra. Trên đùi cũng có một đạo mộc thứ cắm vào, máu tươi nhỏ xuống mặt đất. Sắc mặt Lục Lâm Thiên lúc này tái nhợt, khóe miệng xuất hiện vết máu, khí tức vốn hùng hồn, mạnh mẽ lúc này cũng đã yếu đi rất nhiều.

Lúc này mọi người cũng có thể nhìn ra, quyết đấu cường hãn vừa rồi Lục Lâm Thiên không chiếm được một chút tiện nghi nào, ngược lại còn bị thương không nhẹ. Mà trong lúc ánh mắt mọi người nhìn lên phía trên bầu trời thì lập tức hoảng sợ.

Trong bầu trời, đôi cánh bằng chân khí của Lăng Thanh đã được thu lại, sắc mặt có chút tái nhợt, thế nhưng cũng không có ảnh hưởng quá lớn tới thân thể. Mà điều làm cho mọi người kinh ngạc chính là, đôi cánh bằng chân khí của hắn được thu lại, thế nhưng thân thể lại lăng không mà đứng.

Lăng không mà đứng đây là điều mà chỉ có cường giả Vũ Suất có thể làm được mà thôi. Dưới Vũ Suất tuyệt đối không thể làm được. Lúc này khí tức quanh người Lăng Thanh cũng không còn mờ mịt nữa mà trực tiếp phóng ra khiến cho không gian gợn sóng. Khí tức này rơi vào trong mắt chúng cường giả, chúng cường giả không khó nhận ra, đây là khí tức của Vũ Suất nhất trọng.

Không phải Vũ Tướng, đã vượt qua trình độ Vũ Tướng, vừa là vũ giả toàn hệ, vừa là Vũ Suất nhất trọng.

Chương 568: Con bài chưa lật cuối cùng (1)

– Hai vũ giả toàn hệ, mà một người còn đạt tới Vũ Suất nhất trọng.

Mọi người lập tức chấn động, chúng cường giả cũng vậy. Lần đại hội Tam tông Tứ môn này quả thực khiến cho người ta đi từ kinh ngạc này tới kinh ngạc khác. Đầu tiên là vũ giả tam hệ, sau đó là tứ hệ đã khiến cho mọi người sợ hãi than. Cuối cùng trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người liên tiếp xuất hiện hai vũ giả toàn hệ chỉ trong truyền thuyết mới có.

Thế nhưng lúc mọi người còn chưa phục hồi tinh thần thì Lăng Thanh kia đã bộc lộ khí tức Vũ Suất nhất trọng. Bằng vào tuổi tác như vậy đã đột phá Vũ Suất, loại thiên phú này mọi người ở đây chưa từng gặp, cả đám ngoài sự khiếp sợ ra cũng chỉ có thể cảm thán mà thôi.

Bảy đại chưởng môn, các đại trưởng lão lúc này nhìn nhau. Một màn này cũng khiến cho bọn họ không thể bình tĩnh được nữa, cả đám đứng dậy nhìn về phía dưới.

Mọi người dường như đều có rất nhiều lời muốn nói, không ít chưởng môn đều nhìn về phía Vân Khiếu Thiên, có không ít vấn đề muốn hỏi, thế nhưng bọn họ cũng biết giờ không phải là thời gian thích hợp, cả đám hai mắt nhìn nhau, sau đó khẩn trương nhìn xuống võ đài phía dưới.

– Hảo tiểu tử, con lại hù chết sư phục rồi.

Vũ Ngọc Tiền ở trên khán đài vô cùng kích động thầm nói.

Giờ phút này, những thân truyền đệ tử của Tam tông Tứ môn đều vô cùng khiếp sợ sắc mặt trắng bệch. Trong sơn môn của mình bọn họ đều là tồn tại nhân chung chi long, bình thường cả đám luôn vênh váo tự đắc không đặt những người khác vào trong mắt.

Thế nhưng hiện tại ánh mắt của đám đệ tử Tam tông Tứ môn nhìn vào hai người trên đài này lúc này mới biết được cái gì gọi là long phượng trong loài người. Người ta là vũ giả toàn hệ, một người còn đạt tới Vũ Suất, so với hai người này bọn họ tính là cái rắm gì.

Lam Linh, Giản Tâm Nhi lúc này cũng khẽ thở dài, so với hai người này, các nàng chênh lệch quá lớn.

– Hay cho tiểu tử này, ẩn dấu thật sâu.

Khuất Đao Tuyệt nắm tay, kích động không ngớt.

Hai huynh đệ Triệu Kình THiên Triệu Kình Hải, sắc mặt trắng bệch, thất hồn lạc phách. Thân phận vũ giả toàn hệ của Lục Lâm Thiên khiến cho bọn họ bị đả kích, người bọn chúng hận nhất càng ngày càng mạnh, tâm tình bọn họ bây giờ không cần nói cũng biết.

Chuyện này, Lục Vô Song cũng không cảm thấy ngoài ý muốn lắm. Nàng chỉ dùng ánh mắt quan tâm nhìn thương thế trên người Lục Lâm Thiên. Lúc này rõ ràng thương thế trên người Lục Lâm Thiên không nhẹ.

Giữa đài, Lục Lâm Thiên nhìn về phía Lăng Thanh trên bầu trời, trong lòng vô cùng chấn động. Vũ Suất nhất trọng, cho tới bây giờ Lục Lâm Thiên cũng không tưởng tượng được Lăng Thanh này lại là Vũ Suất, tuy rằng người này dùng tấm lụa trắng che mặt thế nhưng tuyệt đối còn trẻ, Vũ Suất trẻ tuổi như vậy quá mức chân động.

– Thiên ngoại hữu thiên nha.

Lục Lâm Thiên lập tức nhớ tới câu nói của Nam thúc.

Sưu Sưu.

Chân khí trong cơ thể vận chuyển, chân khí thuộc tính hỏa nhanh chóng lưu chuyển, mộc thứ cắm trên vai và đùi Lục Lâm Thiên nhanh chóng biến mất, thế nhưng ám kình mộc thứ lưu lại vẫn đang trùng kích trong người Lục Lâm Thiên.

Lúc này chỉ có bản thân Lục Lâm Thiên biết thương thế trên người mình ra sao. Thanh Linh Khải Giáp vỡ tan, thương thế trong cơ thể so với thương thế trận ngày hôm qua đối đầu với Nguyên Nhược Lan còn nặng hơn nhiều, ngay cả lục phủ ngũ tạng cũng bị chấn động.

– Không nghĩ tới ngươi cũng là vũ giả toàn hệ.

Trong bầu trời, người thanh niên gầy gò kia lăng không mà đứng, trong mắt hắn lúc này cũng vô cùng kinh ngạc. Chỉ có bản thân hắn mới biết được, công kích vừa rồi của Lục Lâm Thiên hắn cũng bị một chút ảnh hưởng, công kích của đối phương không ngờ có thể khiến cho nàng tiêu hao không ít chân khí, may mà nàng phát hiện sớm.

– Ngươi càng khiến cho ta cảm thấy ngạc nhiên.

Lục Lâm Thiên đáp, chân khí trong cơ thể nhanh chóng vận chuyển. Lúc này trong lòng hắn đã vô cùng ngưng trọng tới cực hạn. Đối phương không ngờ lại là Vũ Suất, mặc dù là Vũ Suất nhất trọng cùng với Vũ Tướng cũng là cách biệt một trời một vực, hắn căn bản không thể chống lại.

Lúc này Lục Lâm Thiên đang nhanh chóng nghĩ xem mình sẽ đối phó như thế nào. Coi như là lúc hắn toàn thịnh cũng không phải đối thủ của người thanh niên này, huống chi hiện giờ hắn có thương tích trong người. Cho dù là thi triển Đao Hồn kỹ, chỉ sợ cũng không có bao nhiêu tác dụng. Uy lực của Đao hồn kỹ cũng không mạnh hơn Chu Tước Quyết bao nhiêu. Dù là Linh Vũ phối hợp đối phó với Vũ Suất nhất trọng lại là vũ giả toàn hệ, hắn cũng không có một phần thắng nào.

Vũ Suất và Vũ Tướng, khác biệt quá lớn. Đao Hồn kỹ, Chu Tước Quyết, Hư Linh Huyền Ấn,vừa rồi còn đồng thời thi triển hai đạo công kích thuộc tính khác nhau, căn bản không làm gì được đối phương.

– Lẽ nào không còn cách nào khác sao?

Lục Lâm Thiên nhướng mày. Lần đầu tiên hắn gặp phải tình trạng này. Thực lực của đối phương quá mức mạnh mẽ, bản thân hắn tìm cách nào đều là dư thừa. Dưới thực lực tuyệt đối, bản thân hắn dường nhưu đã bất lực.

– Cho dù như là vũ giả toàn hệ thì đã làm sao? Thực lực của ngươi quá thấp, Tam tông Tứ môn chỉ có vậy thôi sao?

Thanh âm trầm thấp của thanh niên gầy gò vang lên, mang theo hàn ý.

Thanh âm vừa dứt, khí tức quanh thân người thanh niên cao gầy kia lập tức rung động, một cỗ kình khí vô hình không ngừng khuếch tán ra chung quanh khiến cho không gian gấp khúc. Từng gợn sóng không ngừng khuếch tán, sau đó biến mất trong không gian.

– Làm sao bây giờ?

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, đối phương chuẩn bị phát động công kích, hắn không thể chống lại, tất cả chỉ là phí công vô ích mà thôi.

– Không tốt, Lục Lâm Thiên mặc dù là Vũ giả ngũ hệ, cũng không chống lại được.

Trên khán đài, chúng cường giả Tam tông Tứ môn lúc này vẻ mặt đại biến, nếu như bị thua không thể nghi ngờ là mặt mũi Tam tông Tứ môn bị mất hết, tương đương với bị người ta tát cho một cái. Đối với Tam tông Tứ môn mà nói mặt mũi đôi khi quan trọng hơn lợi ích một chút.

Trên vai Lục Vô Song, ánh mắt Bạch Linh lần đầu tiên chăm chú nhìn vào võ đài.

– Lần này phiền phức lớn rồi, đụng phải người này chỉ sợ cũng không còn cách nào.

Tiểu Long nói, trong đôi mắt nhỏ lúc này có chút khẩn trương.

Sưu.

Trong lúc này, thân ảnh cao gầy trong không trung lao thẳng xuống, trảo ấn khiến không gian gấp khúc, thế tấn công cường hãn bắt đầu khởi động.

Dưới khí thế sắc bén này, trảo ấn ầm ầm hướng về phía Lục Lâm Thiên mà tới, tiếng gió rít gào sắc bén, giống như là cuồng phong đang gào thét.

Trên khán đài, mọi người nhướng mày, đạo công kích này, Lục Lâm Thiên hiện tại lại đang bị thương căn bản không thể nào chống đỡ được. Coi như là thi triển đạo vũ kỹ kinh khủng ngày hôm qua cũng không được.

Nhưng lúc này ánh mắt của chúng cường giả trên khán đài không khỏi chờ mong nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên đã cho bọn hắn nhiều kinh hỉ, lúc này mọi người tuy rằng biết rõ Lục Lâm Thiên không thể chống lại, thế nhưng tận đáy lòng vẫn không khỏi chờ mong Lục Lâm Thiên có thể khiến cho mọi người bất ngờ, kinh hỉ một lần nữa.

Chương 569: Con bài chưa lật cuối cùng (2)

Đối phương bắt đầu tấn công, trong lúc đó Lục Lâm Thiên bắt đầu có động tác, một thanh âm nhỏ nhẹ từ trong miệng hắn truyền ra:

– Chỉ có như vậy thôi sao.

Trong nháy mắt chân khí dưới chân Lục Lâm Thiên hóa thành vòng xoáy, thân ảnh nhanh chóng biến mất tại chỗ. Phù Quang Lược Ảnh phối hợp với phong thuộc tính, tốc độ quả thực như quỷ mị.

Trong nháy mắt này, Lục Lâm Thiên không ngờ lại từ trong không gian bị trảo ấn bao phủ thoát ra bên ngoài. Trảo ấn đánh xuống võ đài khiến cho vô số đất đá trên bề mặt võ đài văng lên cao, lực lượng cuồng bạo tỏa ra chung quanh.

– Phù Quang Lược Ảnh của Vân Dương Tông quả thực quá nhanh.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không ngờ tránh được một chiêu này, chúng cường giả cũng có chút ngoài ý muốn, tốc độ này quá nhanh.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên cũng có chút ngoài ý muốn, nhưng ánh mắt lại càng thêm ngưng trọng. Không nghĩ tới Lục Lâm Thiên lại tu luyện Phù Quang Lược Ảnh tới tình trạng này rồi. Thế nhưng dựa vào tốc độ này cũng không thể chống lại Lăng Thanh kia, dù sao đối phương cũng là Vũ Suất.

Sưu.

Sắc mặt thanh niên gầy gò kia trầm xuống, dường như đối với tốc độ mà Lục Lâm Thiên biểu hiện có chút kinh ngạc. Thân thể ở giữa không trung lập tức tạo thành một đạo quang mang bắn thẳng xuống.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng đang tạo thành những đạo tàn ảnh trên võ đài, không ngừng di chuyển né tránh.

– Ô, tiểu tử kia đang làm cái gì.

Lúc này, các đại chưởng môn của Tam tông Tứ môn, còn có Cổ Phong trưởng lão, Dương trưởng lão, bọn họ đương nhiên có thể nhìn thấy, lúc này Lục Lâm Thiên không ngừng nhét không ít vật tỏa ra năng lượng vào mồm mình.

– Hình như là yêu đan.

– Lục Lâm Thiên này không ngờ lại trực tiếp ăn yêu đan vào. Hắn muốn làm gì? Không muốn sống nữa sao.

– Trực tiếp ăn vào yêu đan, tiểu tử này điên rồi. Số lượng lại còn không ít, những năng lượng này đủ để khiến cho hắn bạo thể mà chết.

Lúc này, dưới ánh mắt của không ít cường giả Lục Lâm Thiên không ngừng liên tiếp nhét sáu khỏa yêu đan tứ giai hậu kỳ vào miệng, còn có bốn khỏa yêu đan tứ giai trung kỳ. Trong nháy mắt mười khỏa yêu đan đã bị Lục Lâm Thiên trực tiếp nuốt vào trong cơ thể mình.

Mười khỏa yêu đan nhanh chóng hóa thành năng lượng bành trướng trong kinh mạch của Lục Lâm Thiên. Năng lượng chân khí trong cơ thể đấu đá lung tung, giống như vô số dã thú đang chạy trong cơ thể hắn vậy.

Đồng thời ăn vào mười khỏa yêu đan, sáu khỏa yêu đan tứ giai hậu kỳ, bốn khỏa yêu đan trung kỳ. Năng lượng khổng lồ này khiến cho kinh mạch hắn bành trướng. Dù kinh mạch của Lục Lâm Thiên dày rộng thế nhưng trong lúc nhất thời cũng không thể chịu được.

Năng lượng cuồng bạo đầy rẫy trong cơ thể, Lục Lâm Thiên đau đớn tới mức cắn chặt răng, mồ hôi không ngừng chảy ra, lục phủ ngũ tạng và kinh mạch trong cơ thể giống như muốn nổ tung.

May mà kinh mạch hắn chắc chắn, bằng không Lục Lâm Thiên sợ rằng sẽ lập tức bạo thể mà chết. Nếu như đổi lại thành người khác, Vũ Tướng nhất trọng thôn phệ nhiều yêu đan như vậy chẳng khác nào trực tiếp tự sát, cho dù là thôn phệ một viên yêu đan thôi cũng chính là muốn tự sát.

Chỉ là lúc này Lục Lâm Thiên cũng biết mình không còn cách nào khác. Đây chính là con bài chưa lật cuối cùng của mình. Chu Tước Quyết biến dị, dung nhập năng lượng thứ ba, uy lực của Chu Tước Quyết sẽ tăng vọt gấp bội. Khi trước trong Sơn Mạch Vụ Đô, hắn đã thi triển qua một lần, uy lực so với bình thường mạnh hơn mấy lần, thậm chí còn hơn nữa.

Tới lúc này Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể nhìn xem Chu Tước Quyết biến dị của mình có thể dung hợp được không, nói không chừng có thể chống lại đối phương, để nắm chắc hơn một chút, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cắn răng thôn phệ một lần mười khỏa yêu đan mà thôi.

Trong lúc cơ thể vô cùng đau nhức, Lục Lâm Thiên cũng không dám thả lỏng một chút nào, Phù Quang Lược Ảnh phối hợp với phong thuộc tính, tốc độ được tăng lên tới cực hạn, thủ ấn nhanh chóng ngưng tụ.

Khục khục.

Ngay lúc này Lục Lâm Thiên lần thứ hai ngưng tụ Chu Tước Quyết, năng lượng thứ ba trong yêu đan được rót vào, quang mang bảy màu trong tay nhanh chóng khuếch tán, đột nhiên Lục Lâm Thiên đình trệ một lát, trong cơ thể giống như bị dính một đòn nghiên trọng vậy, trong đầu vô cùng đau nhức, miệng lập tức phun ra một ngụm máu.

Phanh.

Cũng vào lúc này, một đạo chưởng ấn của Lăng Thanh giữa không trung bởi vì thân thể Lục Lâm Thiên đột nhiên đình trệ trong nháy mắt đánh vào sau lưng Lục Lâm Thiên. Dưới lực lượng cuồng bạo này nhanh chóng lan ra khắp cơ thể, chân khí trong người hắn lúc này càng thêm cuồn cuộn.

– Năng lượng của yêu đan quá lớn, nuốt quá nhiều rồi.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên tái nhợt, rốt cuộc hắn đã phát hiện ra điểm này. Vì tăng cường uy lực Chu Tước Quyết biến dị hắn đã thôn phệ quá nhiều yêu đan cho nên độ khó khăn khi dung hợp quá lớn, không thể dung hợp với Chu Tước Quyết. Năng lượng yêu đan trong cơ thể hắn quá mức khổng lồ.

– Mặc kệ, nhất định phải dung hợp.

Lục Lâm Thiên cắn răng thầm nghĩ. Hiện tại hắn đã không còn đường lui, vòng xoáy dưới chân lần thứ hai xuất hiện. Thân ảnh tiếp tục giống như quỷ mị không ngừng chạy vòng quanh võ đài, hắn phải tranh thủ một chút thời gian ngưng tụ Chu Tước Quyết.

Thủ ấn không ngừng biến hóa, linh lực trong đầu lại được rót vào. Trong tay hắn lúc này quang mang bảy màu lần thứ hai xuất hiện, linh hồn lực vô hình trong đầu lặng lẽ ngưng tụ rồi dung hợp với quang mang bảy màu.

Lúc này trong cơ thể Lục Lâm Thiên, chân khí cuồn cuộn không dứt, năng lượng khổng lồ do yêu đan biến thành giống như cơn hồng thủy chạy trong kinh mạch của hắn, đau đớn kịch liệt đã vượt quá sức chịu đựng của Lục Lâm Thiên, khóe miệng hắn chảy máu, thế nhưng vẫn cố chống chịu.

Phanh Phanh.

Trên võ đài, từng đạo công kích không ngừng xuất hiện, công kích sắc bén của thanh niên gầy gò kia không ngừng đánh vào mặt đất khiến cho võ đài lúc này tràn ngập bụi bặm.

Trong ánh mắt của mọi người lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên như quỷ dị không ngừng chạy trốn trong nguy hiểm, dưới công kích sắc bén của thanh niên gầy gò cũng chỉ có thể miễn cưỡng dùng tốc độ chống lại.

Tuy rằng Lục Lâm Thiên chật vật không tốt, thế nhưng tốc độ lại khiến cho mọi người thán phục, tốc độ như vậy quá mức kinh khủng.

Chỉ là lúc này, khổ cực bao nhiêu chỉ có mình Lục Lâm Thiên biết, tình huống của hắn lúc này càng lúc càng không xong.

Lục Lâm Thiên hiểu rõ, tuy rằng công kích của Lăng Thanh hắn có thể tránh né được thế nhưng chỉ bằng dư ba của lực lượng mỗi lần hung hăng đánh vào trên người hắn cũng khiến cho hắn bị thương nặng thêm, quang mang trên Thanh Linh Khải Giáp càng ngày càng mờ dần.

Lục Lâm Thiên cắn răng chịu đựng đau nhức trong cơ thể, khống chế năng lượng mười khỏa yêu đan biến thành, chân khí trong cơ thể, linh lực, ba cỗ lực lượng gian nan dung hợp, quang mang bảy màu chậm rãi ngưng tụ.

Mà ba cỗ lực lượng dung hợp này, đặc biệt là năng lượng do mười khỏa yêu đan biến thành, năng lượng khổng lồ không ngừng chạy loạn trong cơ thể Lục Lâm Thiên, lại thêm chân khí trong cơ thể, khiến cho lục phủ ngũ tạng trong cơ thể Lục Lâm Thiên lúc này chấn động liên tục.

Chương 570: Lục Thiếu Du thua?

Lực lượng mạnh mẽ trùng kích bên trong, bên ngoài lại có công kích của Lăng Phong, trong ngoài đều bị thương, sắc mặt Lục Lâm Thiên càng ngày càng trắng bệch, máu trong miệng liên tục phun ra, máu nơi khóe miệng liên tục nhỏ xuống mặt đất, ngay cả lỗ chân lông lúc này cũng xuất hiện máu tươi rỉ ra, toàn thân lúc này có thể nói là một huyết nhân.

Cơ thể đau nhức, kinh mạch bành trướng đã tới cực hạn, nếu như kinh mạch vẫn còn tiếp tục bành trướng nữa thì hắn sẽ lập tức nổ tung.

– Tiểu tử này đang làm gì? Hắn muốn chết sao?

Chúng cường giả lúc này càng lúc càng kinh hãi, một màn này của Lục Lâm Thiên khiến cho bọn họ trực tiếp sợ hãi.

– Nhất định phải dung hợp, liều mạng.

Cố nén đau nhức, Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng khống chế được, quang mang trên tay lúc này đã biến đổi vô cùng kỳ dị, năng lượng phát ra vô cùng kinh khủng khiến cho không gian gấp khúc.

– Các ngươi có cảm giác được không, trên người Lục Lâm Thiên lúc này khí tức đã bắt đầu trở lên rất kinh khủng.

Âu Dương Huyền Anh nhìn chăm chú vào giữa sân, lúc này lập tức cảm nhận được khí tức trên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút biến hóa.

– Khí tức thật là khủng khiếp, mà lại còn không ngừng tăng cường. Tiểu tử này dường như đang chuẩn bị con bài chưa lật của hắn.

Chúng cường giả lúc này cũng cảm giác được khí tức trên người Lục Lâm Thiên đang biến hóa, đều vô cùng kinh ngạc.

Trong bầu trời, thanh niên gầy gò trong nháy mắt dừng công kích, nhìn vào thân ảnh như quỷ mị của Lục Lâm Thiên, sau đó nhìn thấy quang mang bảy màu đang nhanh chóng bành trướng cũng khẽ cau mày, thân thể nhanh chóng tạo thành một đạo tàn ảnh, trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Lúc này, tốc độ của hắn quá mức quỷ dị, giống như trực tiếp phá không, một bước có thể rút ngắn khoảng cách, khí thế quanh người bùng nổ, ầm ầm đánh về phía Lục Lâm Thiên.

– Không xong.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trong nháy mắt trầm xuống, cảm nhận được tốc độ nhanh chóng của đối phương, lúc này cho dù tốc độ của hắn có đẩy tới mức cực hạn cũng không thể tránh khỏi.

– Không gian lực ảnh hưởng.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ, cường giả Vũ Suất cả đám đều có thể lăng không phi hành, là bởi vì sau khi đạt tới Vũ Suất đều có thể ảnh hưởng tới không gian. Mà lúc này đối phương đã không bảo lưu nữa, tốc độ xuyên thấu không gian. Cho dù hắn có nhanh hơn nữa cũng không nhanh hơn cường giả Vũ Suất. Trên phương diện không gian lực, hắn căn bản không thể so sánh với cường giả Vũ Suất, đây chính là khác biệt về tu vi.

– Ngươi trốn không thoát đâu.

Ngay trong lúc này, thanh niên cao gầy đột nhiên xuất hiện phía sau Lục Lâm Thiên, không ngừng lại mà trực tiếp đánh ra một đạo chưởng ấn công kích vào Thanh Linh Khải Giáp.

Phanh.

Cứng rắn không gì sánh được như Thanh Linh Khải Giáp lúc này rốt cuộc dưới đạo chưởng ấn này trong nháy mắt rung động kịch liệt, quang mang đột nhiên lờ mờ.

Cạch Cạch.

Trong vô số ánh mắt kinh hãi, trên Thanh Linh Khải Giáp vang lên âm thanh răng rắc, rốt cuộc vỡ tan, quang mang tiêu tán, cuối cùng hóa thành hư vô.

Khục Khục.

Một ngụm máu tươi từ trong miệng Lục Lâm Thiên phun ra, thân thể lao đảo tiến về phía trước, ngã xuống mặt đất.

– Lục Lâm Thiên bại rồi.

Trong trăm vạn ánh mắt vây quanh lúc này đều ồ lên, Lục Lâm Thiên chung quy vẫn không bằng Lăng Thanh Vũ Suất, Vũ Suất và Vũ Tướng hơn kém quá lớn. Huống chi Lục Lâm Thiên chỉ là Vũ Tướng nhất trọng mà thôi, hơn kém không phải là một trọng mà là một cấp độ.

– Không xong.

Dưới một kích này, trên khán đài, chúng cường giả đột nhiên biến sắc. Tuy rằng tốc độ của Lục Lâm Thiên hơn người thế nhưng đối mặt với Vũ Suất nhất trọng Lăng Thanh này cũng là lực bất tòng tâm.

Khi kình khí khuếch tán, dưới ánh mắt của trăm vạn người, Lục Lâm Thiên ngã xuống mặt đất lúc này đang run rẩy đứng lên.

Thanh Linh Khải Giáp biến mất, quần áo trên người rách nát. Lúc thân ảnh hắn xuất hiện trong mắt mọi người thì sắc mặt trắng bệch, quần áo rách tứ tung nhiễm máu, khóe miệng có máu tươi không ngừng chảy ra, miệng vẫn mỉm cười, dáng cười mang theo vết máu khiến cho người ta lạnh người.

Mà lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên còn có khí lực đứng dậy, Lăng Thanh không có một chút do dự nào, thân thể lần thứ hai xuyên qua không gian đem một đạo chưởng ấn đẩy đi, giống như là hắn với Lục Lâm Thiên có cừu oán vậy, hàn ý trong mắt tràn ngập.

Nhìn vào công kích của thanh niên Lăng Thanh đang tới, trong đôi mắt đen kịt mà thâm thúy của Lục Lâm Thiên cũng xuất hiện một chút tiếu ý bằng mắt thường khó có thể thấy được, căn bản không né tránh.

Nhìn vào Lục Lâm Thiên lúc này không tránh né, trăm vạn người lập tức kinh hãi. Lục Lâm Thiên không né, chẳng lẽ đi tìm chết sao? Tuy rằng trên đại hội không được đánh chết đối phương, thế nhưng vạn nhất không thu tay lại được, xuất hiện tình huống ngoài ý muốn cũng là chuyện không thể tránh được.

– Tiểu tử này muốn làm gì?

Vân Khiếu Thiên trên khán đài lúc này nắm chặt tay, trong lòng vô cùng khẩn trương. Mặc kệ thế nào Lục Lâm Thiên không thể chết đi, tới thời khắc cuối cùng cho dù là phá hủy quy củ của đại hội hắn cũng phải bảo vệ Lục Lâm Thiên.

Thế nhưng lúc này, Lục Lâm Thiên vẫn đứng cười như cũ, trong nụ cười mang theo vẻ lạnh lùng.

Sưu.

Thân ảnh của Lăng Thanh phá không lao tới, mang theo một đạo chưởng ấn sắc bén, khí tức cường hãn đập vào người Lục Lâm Thiên. Không có Thanh Linh Khải Giáp bảo vệ chỉ bằng khí tức này cũng khiến cho toàn thân Lục Lâm Thiên đau đớn, một đạo chưởng ấn này nếu như hạ xuống hắn sẽ phải chết không thể nghi ngờ.

– Tiểu tặc, cẩn thận.

Vân Hồng Lăng khẩn trương tới mức kéo cánh tay Lục Vô Song, trong lòng vô cùng lo lắng.

Cũng trong nháy mắt này, Lục Lâm Thiên đột nhiên nhìn về phía Lăng Thanh, lạnh nhạt nói một tiếng:

– Đuổi bản công tử lâu như vậy rồi, hẳn rất sảng khoái đúng không? Hiện giờ tới phiên ta.

Vừa nói xong, Lục Lâm Thiên nở nụ cười làm cho người ta lạnh lẽo. Trên tay phải hắn xuất hiện một đạo năng lượng, đoàn năng lượng này vô cùng yên tĩnh, tràn ngập quang mang bảy màu. Nhìn kỹ một chút thì là một đầu phượng hoàng bằng năng lượng, cả người đỏ sậm, giống như hỏa diễm, đuôi có bảy cái lông dài, hai cánh mở ra mang theo hỏa diễm tràn ngập.

Đầu phượng hoàng bằng năng lượng này vô cùng yên phận không có năng lượng ba động. Thế nhưng bốn phía nó lúc này cũng chỉ có một số ít người mới có thể thấy được, chung quanh nó không gian trực tiếp gợn sóng, trong không gian trống rỗng đột nhiên xuất hiện một cái khe.

Đạo năng lượng này gióng như là không tồn tại trong không gian này, cho nên mới không cảm nhận được ba động của nó trong không gian. Thế nhưng từ cái khe trong không gian lúc này cũng khiến cho chúng cường giả sợ hãi.

– Cái này giống như vũ kỹ quỷ dị ngày hôm qua, chỉ là khí tức cũng không giống nhau.

– Năng lượng này vô cùng quỷ dị mang theo khí tức thật đáng sợ.

Sắc mặt chúng cường giả lập tức biến hóa, mơ hồ cảm giác được sự đáng sợ của đang năng lượng trong tay Lục Lâm Thiên.

– Chu Tước Quyết, đi.

Trong sát na này, Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, đoàn năng lượng vô cùng yên phận trong tay Lục Lâm Thiên cùng với một ngụm máu từ trong miệng hắn phun ra, đoàn năng lượng trực tiếp bắn về phía Lăng Phong.

Chương 571: Hóa ra là Nàng

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vừa dứt, đoàn năng lượng liền được đẩy đi, trong sát na, nhiệt độ trong toàn bộ Diễn võ trường lập tức tăng nhanh.

Đạo năng lượng kia dưới ánh mắt của trăm vạn người trong nháy mắt bành trướng, giống như một người cao lớn đột nhiên xuất hiện trong không gian, vừa rồi chỉ nhỏ bằng nắm tay lúc này đã có thể tích bằng một nghìn ba trăm thước.

Đầu phượng hoàng bằng năng lượng kia bay lên không trung, hỏa diễm không ngừng gào thét, khí tức cuồng bạo phóng lên cao mang theo hỏa diễm ngập trời nhanh chóng bao phủ không trung, không khí bị đốt cháy vang lên tiếng ken két, kinh khủng tới cực điểm.

Đạo năng lượng này có tốc độ nhanh đến kinh khủng. Trên khán đài, cảm nhận được lực lượng kinh khủng bên trong đầu phượng hoàng này, sắc mặt đám người Cổ Kiếm Phong, Vân Khiếu Thiên, Dương trưởng lão, Cổ Phong trưởng lão đều đại biến.

Lúc này trong mắt thanh niên gầy gò kia cũng xuất hiện sự kinh hãi. Lúc này hắn đã có thể cảm nhận được sự cường hãn của năng lượng kinh khủng này. Đạo năng lượng này khiến cho hắn đột nhiên có cảm giác tim đập nhanh. Mà đạo năng lượng này chỉ trong nháy mắt xuất hiện trước người hắn.

Trên võ đài, thanh niên gầy gò kia nhanh chóng lùi lại, vẻ mặt hoảng sợ. Lập tức ánh mắt trầm xuống, thủ ấn trong tay đột nhiên biến hóa. Thủ ấn đánh ra, nhất thời năng lượng bên trong thiên địa đột nhiên trờ nên vô cùng cuồng bạo, một cỗ năng lượng kỳ dị ba động chợt xuất hiện trong võ trường. Những người cảm nhận được cỗ lực lượng này ba động chính là chúng cường giả Tam tông Tứ môn, sắc mặt mọi người nhanh chóng biến đổi.

Chỉ trong nháy mắt, thủ ấn trước người thanh niên gầy gò biến hóa huyền ảo phức tạp, năng lượng ba động trước người càng thêm cuồng bạo. Một đạo năng lượng màu vàng đột nhiên hội tụ trong không gian, giống như là từ trong hư vô hiện ra vậy, cuối cùng cuốn quanh người hắn không ngừng xoay tròn.

Trên Diễn võ trường lúc này không gian vô cùng áp lực, một cỗ lực lượng khiến cho tim đập nhanh hơn từ bốn phương tám hướng hiện ra.

– Địa Cương Ấn.

Một tiếng hét lớn từ trong miệng thanh niên gầy gò kia truyền ra. Đồng thời trước mắt hắn từ trong hư không trống rỗng có một đạo thủ ấn được ngưng tụ ầm ầm đánh về phía đầu phượng hoàng bằng năng lượng nóng cháy kia.

Đạo chưởng ấn này cũng to hơn nghìn thước, chưởng ấn được đẩy đi trực tiếp ghiền nát gợn sóng không gian, uy thế kinh khủng không gì sánh được. Trong nháy mắt khi chưởng ấn đẩy đi, không gian giống như nổ tung, không ngừng rung động.

Trên mặt đất vốn đã có không ít vết nứt, lúc này cũng theo đó mà bạo liệt kéo dài, vô số đất đá theo đó bị cuốn đi.

Nơi chưởng ấn đi qua mặt đất giống như trải qua một cơn địa chấn vô cùng kinh khủng, không gian chung quanh vặn vẹo gợn sóng mang theo tiếng đin htai nhức óc. Chưởng ấn nhanh như thiểm điện cắt ngang không gina khiến cho mặt đất bỗng nhiên bị cuốn theo.

Lúc này mọi người đều kinh mạc tới mức khó thở, hai cỗ lực lượng kinh khủng tới cực hạn va chạm với nhau, quang mang khuếch tán tứ phía.

– Phá cho ta.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, bàn tay khẽ nắm vào. Thủ ấn biến hóa, năm ngón tay di chuyển, hung hăng nắm vào một cái. Trong khoảnh khắc sắc mặt hắn trắng bệch, tiếp tục phun ra một ngụm máu.

Trong nháy mắt, đầu phượng hoàn mang theo uy thế khổng lồ kia đột nhiên hóa thành một hỏa cầu rồi nổ tung, dưới ánh mắt kinh hãi của mọi người nhất thời tiếng nổ mạnh như sơn băng địa liệt vang lên.

Phanh Phanh Phanh.

Trên võ đài liên tục vang lên tiếng bạo liệt, hỏa diễm khuếch tán, toàn bộ võ đài vang lên tiếng nổ đinh tai nhức óc, chưởng ấn của thanh niên gầy gò lúc này cũng bị nổ tung, khí tức cuồng bạo kinh khủng phóng lên cao.

Lực lượng kinh khủng mang theo nhiệt độ nóng bỏng giống như hai cơn lốc từ nơi hỏa cầu nổ tung giữa đài khuếch tán ra bốn phía. Những nơi nó đi qua mặt đất bị cuốn lên, trong không trung lúc này có vô số đất đá bay lượn, trong nháy mắt hóa thành tro tàn.

Ngoài võ đài lúc này có những cái khe lớn, lan ra tới vạn thước, như hóa thành mạng nhện, phân ra thành các nhanh nhỏ.

Mặt đất cứng rắn như nham thạch dưới lực lượng cuồng bạo này trong nháy mắt bị phá hủy giống như đậu hũ vậy,

Gần một trăm bốn mươi vạn khán giá bốn phía lúc này há hốc mồm, người như hóa đá kinh hãi nhìn vào giữa đài, không ai trong bọn họ có thể nghĩ tới, lực lượng đó lại kinh khủng tới mức như vậy.

Nhìn vào lực lượng kinh người này trên khuôn mặt mọi người đều xuất hiện vẻ chấn động và sợ hãi. Bọn họ thực sự khó có thể tưởng tượng ra, một Vũ Tướng nhất trọng không ngờ lại có thể thi triển công kích kinh khủng như vậy. Quá mức không thể tưởng tượng nổi, lực lượng này khiến cho bọn họ chấn động.

Uy lực như vậy khiến cho các hộ pháp trên khán đài cũng kinh hãi. Công kích đáng sợ như vậy nếu như đổi lại là bọn họ cũng không có mấy người có thể chống lại.

Coi như là chúng trưởng lão lúc này cũng cảm giác kinh hãi, lực lượng cường hãn này đổi lại là bọn họ cũng phải vô cùng cẩn thận ửng phó, tuyệt không dám sơ ý chút nào.

– Thực lực thật mạnh mẽ.

Khuất Đao Tuyệt nắm chặt tay, vẻ mặt vô cùng kích động.

– Thực lực của tiểu tặc thật là đáng sợ.

Vân Hồng Lăng lúc này cũng không khỏi líu lưỡi nói.

Trên vai Lục Vô Song, Tiểu Long, Bạch Linh lúc này vẫn đang chăm chú nhìn vào giữa đài.

Kình khí cuồng bạo quanh quẩn hồi lâu rồi mới tiêu tán, mà trăm vạn người bốn phía lúc này mới phục hồi tinh thần lại. Mà một mảnh hỗn độn trên đài lúc này quả thực chỉ có thể dùng hai từ ngọn núi để hình dung mà thôi.

Trên khán đài, hai huynh đệ Triệu Kình Thiên và Triệu Kình Hải vốn ban đầu trưởng rằng có một cường giả Vũ Suất xuất hiện sẽ chà đạp Lục Lâm Thiên rất thảm, thế nhưng không ngờ Lục Lâm Thiên lại còn ẩn dấu công kích kinh khủng như vậy, quá mức kinh hãi.

Công kích vừa rồi của Lục Lâm Thiên khiến cho bọn họ kinh hãi. Trước đây bọn họ còn muốn chặn giết Lục Lâm Thiên, xem ra bọn họ mạng lớn, thực lực của Lục Lâm Thiên có thể tùy thời giết chết bọn hắn. Nghĩ vậy hai người này không khỏi hít sâu một hơn.

Trên võ đài hỗn loạn, dưới ánh mắt kinh hãi của mọi người chậm rãi xuất hiện hai đạo thân ảnh đang đứng đối diện với nhau.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch, dáng vẻ chật vật, toàn thân đều có vết máu.

Thanh niên gầy gò lúc này đã không còn tiêu sái nữa, quần áo rách nát, trên đùi, cánh tay còn có không ít dấu vết bị cháy sạm, mơ hồ có thể nhìn ra một đám da thịt trắng nõn nà như ngọc.

Mà lúc này, tấm lụa trắng che mặt của hắn đã bị lực lượng cuồng bạo phá tan. Mái tóc đen nhánh dài phía sau tung bay lộ ra một khuôn mặt khiến người ta kinh ngạc đang nhìn chằm chằm về phía Lục Lâm Thiên.

Khuôn mặt này hiện ra, dung nhan không trang điểm, có vẻ ngây thơ non nớt thế nhưng cũng toát ra vẻ quyến rũ nhè nhẹ. Không ngôn từ nào có thể diễn tả được khuôn mặt tuyệt mỹ này. Chỉ có thể nói là khuynh quốc khuynh thành, ánh mắt như câu hồn đoạt phách, khiến cho ai nhìn vào đều phải thất hồn lạc phách.

Mái tóc đen nhánh tung bay phía sau, đôi eo thon nhỏ gọn lại càng làm tăng thêm vẻ xuất trần của nàng, khuôn mặt tuyệt mỹ, ngũ quan xinh xắn, nhu nhược mà ưu nhã.

Chương 572: Huyền vũ quyết (1)

Có mấy chương bị sót các bạn đọc CV TỪ CHƯƠNG 572 - 578 ĐỠ NHÉ Ạ

Chỉ là lúc này trên khuôn mặt tuyệt mỹ này khóe miệng có máu tươi loang lổ, sắc mặt trắng bệch, khí tức suy giảm ánh mắt nhìn vào phía Lục Thiếu Du lúc này mang theo sự kinh ngạc.

- Là nàng, là nữ nhân trong sơn mạch Vụ Đô kia.

Sắc mặt Lục Thiếu Du đại biến, khó trách hắn có cảm giác quen thuộc. Vốn nữ nhân này hay giả trang nam, nữ nhân này chính là người mà bị Cửu Đầu Yêu Giao truy sát sau đó được hắn cứu. Chỉ là nữ nhân này lại muốn giết hắn, cho nên hắn thuận tiện sờ soạng vài cái. Vốn tưởng rằng không gặp lại nữ nhân này nữa, ai ngờ hôm nay lại gặp lại.

Tới lúc này, Lục Thiếu Du mới hiểu được vì sao người này ngay từ đầu đều phát ra công kích sắc bén tới cực điểm, giống như là có thù hận, hóa ra đúng là có cừu oán thật.

Khục Khục.

Nhìn Lục Thiếu Du, trên khuôn mặt tuyệt mỹ lúc này lại phun ra một ngụm máu, toàn thân lập tức ngã xuống mặt đất.

- Tiểu tử to gan, dám đả thương thiếu chủ.

Ngay lúc này, một đạo thân ảnh dường như từ trong hư vô hiện ra. Thanh âm vừa dứt, trước người Lục Thiếu Du đã xuất hiện một đạo trảo ấn phá không chụp tới. Đạo trảo ấn này cũng không lớn thế nhưng lại mang theo lực lượng mạnh mẽ, không gian chung quanh nó xuất hiện một cái khe khiến cho tim người khác đập nhanh, trong nháy mắt đánh về phía Lục Thiếu Du.

Cảm nhận được lực lượng khiến cho tim người khác đập nhanh này, trong lòng Lục Thiếu Du xuất hiện hàn ý. Không gian này bị bao phủ, hắn không thể nhúch nhích. Lúc này trong đầu Lục Thiếu Du đột nhiên xuất hiện bốn từ, cường giả Vũ Vương.

- Bọn chuột nhắt phương nào?

Trong nháy mắt thanh âm Vân Khiếu Thiên vang vọng giữa sân, đồng thời thân ảnh cũng trong nháy mắt biến mất ở khán đài.

Ngay khi trảo ấn đánh về phía Lục Thiếu Du, thân ảnh Vân Khiếu Thiên đã xuất hiện trước không trung. Vẻ mặt trầm xuống, trong tay xuất hiện một cỗ năng lượng khổng lồ nhanh chóng bạo phát bao phủ không gian chung quanh Lục Thiếu Du. Khiến cho không gian chung quanh Lục Thiếu Du nhanh chóng ba động.

Sưu Sưu.

Trảo ấn khiến cho không gian gấp khúc đánh xuống không gian gợn sóng chung quanh Lục Thiếu Du. Cỗ năng lượng khổng lồ này tức thì rung động một chút rồi lập tức tĩnh lặng, trảo ấn kia đánh xuống lại không thể lay động mảy may tới nó.

*****

Chú ý: Đoạn này bản dịch của truyện bị thiếu tận vài chương, không thể bỏ qua được nên mình đành post bản convert, chỉ đoạn này thôi, sau đó về sau vẫn là bản dịch bình thường. Các bạn cố gắng "nhai" đoạn này nhé.

***

“Muốn chết, dám phá vỡ tam tông tứ môn đại hội của ta.” Vân Tiếu Thiên hét lớn một tiếng, bá đạo tuyệt luân thanh âm, tựa như cửu thiên sấm sét giống nhau, mãnh đất ở chỗ này không gian mang tất cả mở ra, ở này trong một sát na, trong tay một chưởng ấn trực tiếp đối với trên không oanh kích mà đi.

Vào thời khắc này trong đó, trong không gian đột nhiên một hồi kịch liệt chuyển động, thời gian đồng thời, một đạo hắc ảnh đột nhiên trong đó theo trên không hiển lộ, với một chưởng ấn cũng là áp không xuống dưới, chưởng ấn trực tiếp phá vỡ không gian.

“Thình thịch!”

Đột nhiên trong đó, giữa không trung bộc phát ra một đường to lớn âm bạo thanh âm, hai đường chưởng ấn ầm ầm gặp nhau, giữa không trung trong đó, trực tiếp đẩy ra khe không gian, cuồng bạo khí tức phía dưới, chung quanh trên quảng trường, đột nhiên rạn nứt vô số khe hở, hai vạn thước khổng lồ quảng trường, giờ phút này đều rạn nứt.

Kình phong tàn sát bừa bãi, người vây xem bên trong một bọn người ngưỡng ngựa lật. Vô số kinh hãi trong ánh mắt, giờ phút này không gian phía trên bởi vì này hai đường chưởng ấn, đúng là trực tiếp đã xuất hiện khe không gian, đánh trống ngực khí tức làm cho người ta cảm giác đáy lòng phát lạnh.

“Sưu sưu!”

trong một sát na, hơn mười đạo thân ảnh nháy mắt phá không như đã rơi vào Vân Tiếu Thiên bên người, chính là khác chưởng môn, cao Phong trưởng lão, Vân Dương tông họ Dương trưởng lão, còn có Địa Linh tông Linh vương trưởng lão nhóm người.

“Đạp đạp.” Một đường thân ảnh sau đó đạp đạp rút lui mấy bước, mặc áo đen, ánh mắt âm trầm.

“Khặc khặc, không hổ là một trong mười đại cường giả a, Vân Tiếu Thiên, Cổ Kiếm Phong, chúng ta sau này còn gặp lại.” Âm lệ thân ảnh không có chút nào trì hoãn, trong tay một mảnh ánh sánh bao bọc hướng về phía trên mặt đất Lăng Thanh, nháy mắt thân ảnh thả người mà đi.

Chăm chú nhìn thả người mà đi thân ảnh, tất cả mọi người ánh mắt trầm xuống, muốn theo đuổi cũng khó có thể đuổi tới, người đến đích thực lực, không khi bọn hắn phía dưới bao nhiêu.

“Là Hắc Quỷ thiên vương.” Vân Tiếu Thiên run rẩy cánh tay, ánh mắt trầm xuống nói.

“Thực lực rất mạnh, Hắc Quỷ thiên vương luôn luôn là tại thành

Ma Vân hoạt động, thế nào đến ta tam tông tứ môn địa bàn đã đến.” Cổ Kiếm Phong cũng là thần sắc suy tư về.

“Ầm ầm.”

Giờ phút này Lục Lâm Thiên là tại thời điểm này, sắc mặt càng phát ra tái nhợt, lại là một đường máu phun ra, vừa mới cũng chỉ là buộc chèo chống mà thôi, cho tới bây giờ, cũng nhịn không được nữa, cả người ngã xuống trên mặt đất. trong nháy mắt, một đường thân ảnh cũng là đến Lục Lâm Thiên bên người, chính là Vân Tiếu Thiên.

“Tông chủ, Lục Lâm Thiên thế nào!” Họ Dương trưởng lão hỏi.

“Tiểu tử này, bị thương là không nhẹ a.” Vân Tiếu Thiên ngồi xổm ở Lục Lâm Thiên bên người, mấy đạo chân khí đánh vào đến Lục Lâm Thiên trong cơ thể, cũng là nhướng mày, thương thế kia thế, cũng là cực kỳ nghiêm trọng.

“Lục Lâm Thiên thật đúng là không đơn giản a.” Giờ phút này, một đám cường giả quay chung quanh tại Lục Lâm Thiên trước thân, tất cả mọi người là vẻ mặt rung động vẻ, một Nhất trọng Vũ tương, làm lật ra một Nhất trọng Vũ suất, bực này chiến tích, quả thực làm cho người ta khủng bố a.

Mà đối với giờ phút này Lục Lâm Thiên toàn hệ Vũ giả thân phận, mọi người cũng chỉ có thể đủ là ở tại đáy lòng hâm mộ ghen tỵ hận, ngũ hệ Vũ giả, tốc độ tu luyện so với giống như vũ giả phải nhanh hơn gấp năm lần, tu vi càng cao, còn có những thứ khác một số thiên phú, đây quả thực là làm cho người ta kinh hãi.

Cổ Kiếm Phong, Cổ Phong hai người nhìn chăm chú người Lục Lâm Thiên, cũng hơi cười khổ một cái, ban đầu nghỉ rằng lúc này đây, hắn Thiên Kiếm Môn Nguyên Nhược Lan, tứ hệ Vũ giả thiên phú, thất trọng Vũ tương đích thực lực, sẽ dương danh đại lục, tuyệt đối là có thể làm cho tất cả mọi người rung động.

Là bọn hắn là thật không ngờ, lúc này đây tam tông tứ môn đại hội, không chỉ có là ra một Lăng Thanh, còn xảy ra một Lục Lâm Thiên.

Hai người cũng là toàn hệ Vũ giả, một người là trong lứa tuổi trẻ Vũ suất, một người là Vũ tương. Làm cho người ta càng thêm khủng bố đúng là, Nhất trọng Vũ tương là có thể làm lật Vũ suất, có phải không lo là từ đâu cùng lúc mà nói, cũng đã là mũi nhọn tuyệt đối đặt ở Nguyên Nhược Lan phía trên.

"Ông!"

Quảng trường trên không, Hồng bào trưởng lão lúc này mới phục hồi tinh thần lại, với một hồi ong ong du dương tiếng chuông, tất cả mọi người cũng là mới từ vừa mới trong rung động phục hồi tinh thần lại.

"Lúc này đây tam tông tứ môn đại hội quán quân, là Vân Dương tông Lục Lâm Thiên." Hồng bào trưởng lão đích thanh âm quanh quẩn tại một mảnh đống bừa bộn trên quảng trường.

"Lục Lâm Thiên."

"Lục Lâm Thiên……"

Đột nhiên, từng đường nóng bỏng bốc lên tiếng gầm phốc tuôn ra mà đến, ở chỗ này hơn một trăm vạn người trong đầu, Lục Lâm Thiên thân ảnh cũng là khắc lên đi, khủng bố đích thanh niên, ngưng tụ cái kia khủng bố lực công kích, đưa cho bọn hắn tuyệt đối rung động.

Trên khán đài, tam tông tứ môn bên trong đích thân truyền đệ tử, giờ phút này nhớ tới Lục Lâm Thiên vừa mới ngưng tụ cái kia khủng bố lực công kích, cũng không phải do hít một hơi lạnh.

Lục Lâm Thiên thế nào quay lại đình viện, Lục Lâm Thiên mình cũng không biết, trong cơ thể thương thế quá nặng, tăng thêm tiêu hao đều hầu như không còn, cũng là hôn mê.

Làm đại hội giải tán thời gian, tam tông tứ môn cường giả rời đi, trên quảng trường, không ít người cũng là thật lâu không có rời đi, chăm chú nhìn cũng là một mảnh đống bừa bộn quảng trường, chỉ còn cuối cùng có Vũ vương cường giả ra tay, giơ tay nhấc chân trong đó xé mở khe không gian, đây hết thảy cũng là quá rung động.

Thì tại đại hội giải tán sau đó, Lục Lâm Thiên đích danh tự, còn có thần bí kia Lăng Thanh đích danh tự, cũng từng trong thành Thiên Kiếm truyền hướng về phía bốn phương tám hướng.

Trong thành Thiên Kiếm, những kia không có cách nào vào bàn cường giả, lúc này ở nghe được trong tràng người thường miêu tả cái kia một phen phiên nổi bật tuyệt luân sôi động kịch chiến, cũng một tên cũng là xoa tay kích động không thôi, hối hận mình vô duyên nhìn thấy.

Hai người, mà trong truyền thuyết ngũ hệ Vũ giả đọ sức, Lục Lâm Thiên cũng là Nhất trọng Vũ tương đánh bại Nhất trọng Vũ suất, trẻ tuổi người bên trong, có điều này thực lực người, tuyệt đối là lông Phượng sừng Lân.

“Quá rung động.” Nghe được trong tràng phát sinh hết thảy, cả thành Thiên Kiếm cũng là sôi trào lên, thời gian này, cái gì song hệ Vũ giả, tam hệ Vũ giả, đều không thể khiến cho người khác chú ý, coi như là tứ hệ Vũ giả, ở chỗ này hai người cuối cùng toàn hệ Vũ giả lúc đi ra, cũng là hoàn toàn mất đi quang quầng sáng, tại toàn hệ Vũ giả trước mặt trước, tứ hệ Vũ giả, vậy kém xa.

Cuối cùng này một trận đọ sức, cũng là đưa cho tam tông tứ môn tất cả thân truyền đệ tử một to lớn đả kích, nguyên bổn những thân truyền đệ tử, tại tương ứng sơn môn thân truyền đệ tử trong đó, cũng một tên cũng là nhân trung long phượng giống nhau tồn tại, chỉ là bây giờ lại thấy ngay trước mặt Lục Lâm Thiên cùng Lăng Thanh đích thực lực, bọn hắn đã có thể cũng không dám nữa lấy chính mình làm cơ hội.

Vân Dương tông đặt chân trong đình viện, Lục Lâm Thiên trong phòng, giờ phút này một đám trưởng lão, Vân Tiếu Thiên, Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng cũng đều có mặt trong đó, nguyên một đám thần sắc cũng là khẩn trương không ngừng.

“Tông chủ sư đệ, Lâm Thiên hắn thế nào?” Vũ Ngọc Tiền có một số đứng ngồi không yên, chăm chú nhìn nằm ở trên giường Lục Lâm

Thiên, thần sắc sốt ruột không ngừng.

“Sư huynh yên tâm đi, không có quá lớn thật lớn ngại, chỉ là thương thế so sánh nặng, tiêu hao hầu như không còn, phỏng chừng tiểu tử này cuối cùng buộc chèo chống, tất cả mới có thể bây giờ hôn mê.” Vân Tiếu Thiên nói.

“Không nghĩ tới Lục Lâm Thiên đúng là toàn hệ Vũ giả a.” Chăm chú nhìn trên giường Lục Lâm Thiên, họ Dương trưởng lão không khỏi than nhỏ, trong thần sắc, cũng là mang theo kinh thán.

“Mà ngay cả tứ hệ Vũ giả, ta đã là ra chưa bao giờ nhìn thấy, toàn hệ Vũ giả, thật là làm cho người ta kinh ngạc.” Họ Tạ trưởng lão cũng là trợn mắt há mồm, chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên, lộ ra một tia ngạc nhiên nụ cười.

“Lục Lâm Thiên cuối cùng thi triển cái kia quỷ dị Vũ kỹ, cũng là hoảng sợ a.” Họ Tống trưởng lão nói.

“Không phải bình thương hoảng sợ, tiểu tử này đúng là trực tiếp ăn vào yêu đan, cùng quỷ dị Vũ kỹ quyện lên, lúc này mới có lực lượng kinh khủng kia, trong chuyện này chỉ cần có một chút sai lầm, cũng đủ để là muốn cái mạng nhỏ của hắn, lá gan của hắn cũng quá lớn.” Họ Dương trưởng lão nói:“Chẳng qua quỷ dị Vũ kỹ càng thêm khủng khiếp a, có thể hội nhập năng lượng của yêu đan thi triển, nếu chúng ta có thể tu luyện thành công như lời nói, thực lực nhất định sẽ tăng lên rất nhiều a.”

Nghe được họ Dương trưởng lão như lời nói, Vân Dương tông mấy người trưởng lão đều cũng có ý không có ý định nhìn chăm chú hướng về phía Lục Lâm Thiên mà đi, loại này Vũ kỹ, bọn hắn không muốn mới là lạ.

“Lục Lâm Thiên tiểu tử này, mấy ngày này đã có cũng là át chủ bài thường xuyên a, tuyệt chiêu tầng tầng lớp lớp, nếu không có tam tông tứ môn đại hội, chúng ta còn không biết muốn cái gì thời gian mới có thể biết rõ tiểu tử này chính là thực lực.” Họ Tạ trưởng lão thở dài.

Nhớ tới mấy ngày này, Lục Lâm Thiên một đường là cường hãn tấn cấp, tất cả trưởng lão cũng là trong lòng rung động.

“Vũ trưởng lão, lúc này đây, thật sự để cho ngươi nhặt được cái tiện nghi.” Họ Dương trưởng lão nửa mở vui đùa đối với Vũ Ngọc Tiền nói, sớm biết như vậy Lục Lâm Thiên đích thực lực cường dài dạng này, lúc trước coi như là dùng đoạt, người đệ tử này hắn cũng muốn thu làm môn hạ, lần nầy được rồi, cái gì danh tiếng đều bị Vũ trưởng lão đưa cho đoạt.

“A!”

Họ Tạ trưởng lão, họ Tống trưởng lão hai người cũng là nhìn chăm chú Vũ Ngọc Tiền nhìn thoáng qua, khe khẽ thở dài, nếu sớm biết như vậy nói như vậy, lúc trước bọn hắn nên đoạt hạ người đệ tử này. Bây giờ tam tông tứ môn các trưởng lão khác vừa hỏi lên, là Lục Lâm Thiên chính là Vân Dương tông Vũ Ngọc Tiền đệ tử của trưởng lão, bây giờ Vũ Ngọc Tiền trưởng lão là phát hỏa.

“Cái gì tiện nghi, đệ tử là ta dạy dỗ, cùng các ngươi cũng không có gì quan hệ.” Vũ Ngọc Tiền cười hắc hắc.

“Tông chủ, lúc này đây chúng ta trong tông ra toàn hệ Vũ giả, tin tưởng trong tông các trưởng lão khác cũng có thể cao hứng.” Họ Dương trưởng lão nói.

“Lời tuy như thế, chỉ là ta sợ Vân Dương Tông Hội lưu không được tôn đại thần a.” Vân Tiếu Thiên nói.

“Tông chủ ý tứ, là Lục Lâm Thiên sẽ cùng Lục Trung như nhau......” Họ Tạ trưởng lão nhướng mày.

Khi Lục Lâm Thiên khi...tỉnh lại, cũng là mấy giờ sau đó, sắc trời đã gần đến hoàng hôn.

“Lão đại, ngươi tỉnh rồi.” Tiểu Long đích thanh âm cũng là tại Lục Lâm Thiên vang lên bên tai.

Lục Lâm Thiên mở đôi mắt ra thời gian, trong phòng, mấy đạo thân ảnh cũng đều có mặt, Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, Vân Tiếu Thiên, sư phụ Vũ Ngọc Tiền, còn có mặt khác ba vị trưởng lão cũng đều tại.

“Lâm Thiên, ngươi cảm thấy như thế nào?” Vũ Ngọc Tiền nhìn thấy bảo bối của mình đệ tử tỉnh lại, đột nhiên ân cần hỏi.

“Lâm Thiên.” Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng hai nữ cũng là sốt ruột đến Lục Lâm Thiên bên người.

“Sư phụ, đệ tử không có chuyện gì.” Lục Lâm Thiên đấu tranh ngồi dậy đến, cảm giác trong cơ thể mình thương thế, thực sự không phải bình thương nhẹ a.

“Lục Lâm Thiên, thương thế của ngươi là không nhẹ, tiêu hao hầu như không còn, nhanh chóng điều tức, đừng để cho hướng về sau tu vi có tổn hại, chuyện khác, sau này hãy nói.” Vân Tiếu Thiên nói, nhìn thấy Lục Lâm Thiên tỉnh lại, có vẻ cũng là lông mày một thư.

“Được rồi, tất cả mọi người đi ra ngoài, để cho Lục Lâm Thiên trước điều tức.” Vân Tiếu Thiên sau đó hướng chúng nhân nói.

Vũ Ngọc Tiền, Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng hướng Lục Lâm Thiên nói ra mấy câu sau đó, phải ly khai gian phòng. Mọi người rời đi, trong phòng thì chỉ là dưới thân tiểu Long, Bạch Linh, còn có Thiên Sí Tuyết Sư.

“Lão đại, ngươi cảm thấy như thế nào, thương thế có nặng hay không.” Tiểu Long hỏi.

“Không có chuyện gì, vấn đề không lớn, điều tức mấy ngày là đủ rồi.” Lục Lâm Thiên nói.

“Không nghĩ tới thực lực của ngươi đúng là đến nơi này một loại tình trạng.” Bạch Linh nói, sáng ngời trong mắt cũng là cực kỳ ngạc nhiên.

“Cũng là tại liều mạng, bây giờ cái này là hậu quả.” Lục Lâm Thiên nhẹ lộ ra cười khổ, đây đã là mình tối cường át chủ bài, thúc dục tối cường át chủ bài, mình chịu khổ đầu cũng là không ít, cũng là tiêu hao hết toàn bộ hầu như không còn, nếu đụng với đối thủ chân chính, chỉ một chiêu này không thể đối phó như lời nói, mình cũng cũng chết.

“Át chủ bài này của ngươi, thật đúng là khủng bố, chẳng qua về sau chỉ muốn dùng một phần nhỏ mới tốt.” Bạch Linh nói.

Lục Lâm Thiên khẽ cười khổ, không ngờ cuối cùng thời khắc, mình liều mạng thúc dục át chủ bài này, tuyệt đối không phải là một chuyện tốt, may mà lúc này đây mình thắng, dựa vào biến dị Chu Tước quyết, mình chống lại rơi xuống Lăng Thanh.

Mà lúc này nhớ tới Lăng Thanh, Lục Lâm Thiên là trong lòng còn có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới đúng là nàng, dãy núi Vụ Đô sau đó, lại có thể đủ lần nữa nhìn thấy, thời gian này thật đúng là tiểu a.

“Tứ Thần quyết, còn có ba quyết không biết ở địa phương nào.” Lục Lâm Thiên trong lòng khe khẽ thở dài, tại chính mình Vũ sư, Vũ phách đích tầng thứ, Chu Tước quyết xem như cực cao tầng thứ, uy lực cũng là dị thường cường hãn, chỉ là với mình gặp gỡ cường giả càng ngày càng cao, một tầng thực lực càng lúc càng mạnh, bây giờ Chu Tước quyết, uy lực cũng là có một số có vẻ không đủ, nếu mình có thể đủ đang tìm đến Tứ Thần quyết thứ hai quyết như lời nói, dựa theo Chu Tước quyết phía trên tin tức, hội nhập hai quyết Tứ Thần quyết, uy lực đủ để sử so sánh Huyền Cấp cao giai Vũ kỹ, đến lúc đó, khỏi cần biến dị, uy lực cũng muốn so với biến dị sau đích Chu Tước quyết còn mạnh hơn.

Chẳng qua Lục Lâm Thiên cũng rõ ràng, Tứ Thần quyết này còn lại ba quyết, cũng không biết bây giờ đang ở nơi đâu, to như vậy đại lục Linh Vũ, muốn tìm được mặt khác ba quyết, không thể nghi ngờ là tương đương mò kim đáy biển, hoàn toàn cũng chỉ có thể đủ xem duyên phận.

Khóe miệng lộ ra hơi chút mỉm cười, nhớ tới lần này thắng không ít Huyền Cấp sơ giai Vũ kỹ, cũng là không nên việc này.

“Chữa thương.”

Cảm giác mình lúc này thương thế bên trong cơ thể, hướng trong miệng thi đấu vào một khoả ngũ phẩm chữa thương đan dược sau đó, Lục Lâm Thiên nhanh chóng bắt đầu chữa thương, lúc này đây, không chỉ có là tiêu hao hầu như không còn, mà ngay cả thương thế bên trong cơ thể cũng là cực kỳ không nhẹ.

Thanh Linh áo giáp đều bị sụp đổ, thương thế có thể nghĩ, Lục Lâm Thiên là đầu tiên lần thứ nhất bị người trực tiếp phá hủy Thanh Linh áo giáp, đối với Vũ suất cường giả đích thực lực, Lục Lâm Thiên cũng là cảm giác được rung động, Vũ suất cùng Vũ tương, hoàn toàn là hai khái niệm a, nếu Lăng Thanh là Nhị trọng Vũ suất như lời nói, phỏng chừng mình hôm nay cũng tuyệt đối không thể chiến thắng.

Nghĩ đến lúc này đây toàn hệ Vũ giả thân phận bại lộ, Lục Lâm Thiên cũng là thoải mái, dạng này cũng tốt, về sau mình thi triển Vũ kỹ, cũng không cần trốn trốn tránh tránh, cho tới nay, mình chỉ có thể đủ trước mặt người khác thi triển Thổ Hệ, Phong Hệ, Hoả hệ tam hệ Vũ kỹ.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên quanh thân đã quanh quẩn lên một mảnh nhẹ nhàng hoàng mang, tiểu Long, Bạch Linh, Thiên Sí Tuyết Sư, cũng đều là trong phòng bắt đầu tu luyện.

Đang ở Lục Lâm Thiên trong tu luyện, Lục Lâm Thiên đích danh tự cũng là với một loại tốc độ kinh người nhanh chóng tại trong thành Thiên Kiếm truyền ra, chưa đến lúc hai ngày thời gian, chung quanh không ít thật lớn trong thành cũng là biết có Lục Lâm Thiên dạng này một Vân Dương tông toàn hệ Vũ giả đến.

Tam tông tứ môn đại hội kết thúc, đến đến ngày thứ ba thời gian, cũng là có không ít người đã ly khai thành Thiên Kiếm, mặc dù là nhân số đã ly khai không ít, nhưng thành Thiên Kiếm vẫn là cực kỳ náo nhiệt, trên đường cái người lưu vẫn là hối hả như nước chảy.

Ngày thứ tư sáng sớm, sắc trời hơi phát hiện, một cổ gió sớm mang theo xuân ý thổi qua, trong thành Thiên Kiếm không ít cây cối phát ra mới mầm mỏ, làm cho cả trong thành Thiên Kiếm, cũng là toả sáng ra nồng đậm sinh cơ.

Lục Lâm Thiên trong phòng, cũng là trọn vẹn điều tức bốn ngày

Lục Lâm Thiên rốt cục mở ra hai con ngươi, từ từ theo khí hải trong đan điền thở ra một ngụm trọc khí.

“Hu!”

Sắc mặt phía trên lộ ra một tia hồng nhuận phơn phớt, cảm giác thương thế bên trong cơ thể, Lục Lâm Thiên trong mắt sáng lấp lánh chợt lóe lên, bốn ngày, ăn vào ba khỏa ngũ phẩm đan dược, đây đều là ngũ phẩm trung giai đan dược, ba khỏa ngũ phẩm trung giai đan dược, cũng là trọn vẹn giá trị gần ngàn vạn kim tệ, loại này tiêu hao cũng là có chút kinh người.

“Lão đại, khôi phục như thế nào.” Tiểu Long bây giờ cảm giác được lão đại đình chỉ điều tức, cũng là ngẩng lên cái đầu nhỏ, nho nhỏ thân hình đứng thẳng nói nói.

“Không có đáng ngại, tiếp qua khoảng thời gian này, hẳn là là có thể đều khôi phục.” Lục Lâm Thiên nói, cảm giác thương thế bên trong cơ thể, cũng là khôi phục bốn phần trăm, đây là bởi vì chính mình bản thể cường hãn nguyên nhân, bởi vậy cũng có thể biết được lần này bị thương nặng.

Khôi phục thương thế, cũng không phải liên tục chữa thương là tốt nhất, Lục Lâm Thiên dự định chậm rãi chữa thương, phỏng chừng Vân Dương tông cũng là đang chờ chính mình rồi a, bằng không hẳn là cũng nên trở về Vân Dương tông.

Để Thiên Sí Tuyết Sư thu vào qua không gian thú túi sau đó, Lục Lâm Thiên cũng đi ra gian phòng.

Chương 573: Vân Dương tông

Hai giờ sau đó, đại sảnh trong, Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng, Vũ Ngọc Tiền, còn có Vân Tiếu Thiên, tăng thêm mặt khác ba vị trưởng lão cũng đều có mặt trong đó.

“Lục Lâm Thiên, khôi phục như thế nào.” Trong đại sảnh, Vân Tiếu Thiên hướng Lục Lâm Thiên hỏi.

“Bẩm thưa tông chủ, đã không còn đáng ngại.” Lục Lâm Thiên nói.

“Vậy là tốt,.” Vân Tiếu Thiên nói, cảm giác trên thân Lục Lâm Thiên khí tức, cũng biết Lục Lâm Thiên hẳn là không có gì việc lớn, trong lòng cũng là có một số kinh ngạc, Lục Lâm Thiên này chữa thương tốc độ, cũng là so với người bình thường phải nhanh a.

Bây giờ mấy vị trưởng lão khác cũng là âm thầm kinh ngạc, trên thân Lục Lâm Thiên thương thế bọn họ cũng đều biết, nguyên lai tưởng rằng Lục Lâm Thiên muốn cái mười ngày nửa tháng mới có thể đi ra đây, không nghĩ tới mới bốn ngày không có cái gì đáng ngại.

“Lục Lâm Thiên, đây là ngươi cầm đến tam tông tứ môn đại hội quán quân, những đại sơn môn đưa cho ngươi một bộ Huyền Cấp sơ giai Vũ kỹ, ngươi cầm chắc.” Vân Tiếu Thiên lời nói vừa dứt thời gian, trong tay cũng là sáu khỏa ngọc giản đưa cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không có bất kỳ khách khí, nhận lấy sáu khỏa ngọc giản, từ phía trên tràn ngập năng lượng Chúc tính đến xem, cũng tuyệt đối là Huyền Cấp sơ giai Vũ kỹ, lập tức nói:“Tông chủ, không phải là tam tông tứ môn, hẳn là bảy sơn môn a, vì sao chỉ có sáu bộ Huyền Cấp sơ giai Vũ kỹ?”

“......” Vân Tiếu Thiên hơi sững sờ, tam tông tứ môn mỗi lần cũng là có một bất thành văn đích quy định, mình trong tông đích đệ tử nếu lấy được quán quân, trên đường đi tăng thêm tấn cấp thường thắng Vũ kỹ, cũng là có hơn mười thiết lập, cho nên bổn sơn môn bên trong, cũng không có lại cấp.

Đây cũng không phải mình sơn môn miễn cưỡng, mà là những cấp sơ giai Vũ kỹ, đối với Vũ tương tầng thứ tu vi của người mà nói, bắt đầu tu luyện cũng là có chút ít độ khó, nói như vậy, những năm qua cũng là đơn hệ Vũ giả cùng song hệ Vũ giả đoạt đến quán quân, có hơn mười bộ Vũ kỹ, đã là căn bản tu luyện không hết.

Cho nên bổn sơn môn, cũng không có lại cấp, và một số đích đệ tử, nhận được rồi hơn mười trốn Huyền Cấp sơ giai Vũ kỹ, cũng không lần nữa hướng trong tông yêu cầu.

Bây giờ Vân Tiếu Thiên nhìn thấy Lục Lâm Thiên là trực tiếp yêu cầu, cũng là sửng sờ, lập tức nói:“Ta là nhìn ngươi Vũ kỹ đã đủ, quả là ngươi hỏi, lại cấp cho ngươi một bộ cũng không sao.”

Hơi chút mỉm cười, Vân Tiếu Thiên sau đó cũng là móc ra một bộ Huyền Cấp sơ giai Vũ kỹ đưa về phía Lục Lâm Thiên.

“Tông chủ sư đệ, Lục Lâm Thiên lúc này đây cho chúng ta Vân Dương tông là lập được đại công, một bộ Huyền Cấp sơ giai Vũ kỹ chỉ là hắn nên được, Vân Dương tông của ta có phải là mặt khác cũng nên có chỗ khen thưởng a.” Vũ Ngọc Tiền đột nhiên nói.

“Thật đúng là bao che khuyết điểm a.” Khác ba vị trưởng lão nhìn Vũ Ngọc Tiền trương đến hơi chút mỉm cười, tương ứng trong lòng cũng đều là không có bất kỳ dị nghị, Lục Lâm Thiên lần này vì Vân Dương tông tuyệt đối là lập được đại công, có chút khen thưởng, cũng tuyệt đối là chẳng có gì.

“Sư huynh, ngươi thật đúng là ái đồ sốt ruột a.” Vân Tiếu Thiên khẽ cười khổ, mặc dù hắn cũng cho rằng Lục Lâm Thiên lúc này đây tuyệt đối là vì Vân Dương tông lập được đại công, có chút khen thưởng cũng tuyệt đối là chẳng có gì, là chỉ có chính hắn biết rõ, Lục Lâm Thiên bây giờ lấy được quán quân, dựa theo ước định, nhưng hắn là phải đáp ứng ba điều kiện, theo hắn đối với nhiều Lục Lâm Thiên bây giờ hiểu rõ trình độ đến xem như lời nói, Lục Lâm Thiên mở miệng, tuyệt đối không đúng không đúng giống nhau. Đến lúc đó, còn không biết Lục Lâm Thiên muốn cái gì đây.

“Tông chủ sư đệ, Lâm Thiên cũng là ngươi sư điệt, bảo vệ một chút cũng là chẳng có gì.” Vũ Ngọc Tiền nói, ánh mắt nhìn chăm chú hướng về phía Lục Lâm Thiên, phảng phất là tại hướng Lục Lâm Thiên nói:“Sư phụ nhất định sẽ giúp ngươi tranh thủ lợi ích.”

Vân Tiếu Thiên tức cười, sau đó hướng Lục Lâm Thiên nói:“Lục Lâm Thiên, lúc này đây ngươi cũng phải như vậy vì Vân Dương tông lập được đại công, ta sẽ mặt khác cho ngươi một bộ Huyền Cấp trung giai Hoả hệ Vũ kỹ, gọi là Liệt Viêm quyền, tại Huyền Cấp trung giai Vũ kỹ đây, coi như là chếch lên.”

Nói xong, Vân Tiếu Thiên lần nữa móc ra một tràn ngập nồng đậm thuộc tính hỏa ngọc giản đưa cho Lục Lâm Thiên.

“Đa tạ tông chủ.” Lục Lâm Thiên có đúng vậy không khách khí, nháy mắt rồi đem Vũ kỹ thu vào, Huyền Cấp trung giai Vũ kỹ a, cùng Huyền Cấp sơ giai so sánh với, lại là còn cái kia tầng thứ.

Nhìn thấy Vân Tiếu Thiên lần nữa móc ra một bộ Huyền Cấp trung giai Vũ kỹ, Vũ Ngọc Tiền lúc này mới hài lòng cười.

“Tông chủ, Thiên Kiếm Môn người đến, thỉnh tông chủ cùng chư vị trưởng lão đến Thiên Kiếm Môn hội trường.” Một Vân Dương tông hộ pháp đến đại sảnh bên ngoài bẩm báo.

“Tam tông tứ môn đại hội, a a.” Vân Tiếu Thiên hơi chút mỉm cười, sau đó hướng Lục Lâm Thiên nói:“Lục Lâm Thiên, ngươi lần này biểu hiện không tệ, ta sẽ mang ngươi đi tham gia lần thứ nhất tam tông tứ môn đại hội a.”

“Tông chủ, tam tông tứ môn đại hội không phải là đã kết thúc rồi?” Lục Lâm Thiên nghi ngờ nói.

“Ha ha.” Họ Dương trưởng lão khẽ mĩm cười nói:“Tam tông tứ môn đại hội có hai người ý tứ, một người là tam tông tứ môn trẻ tuổi đệ tử bên trong đọ sức, mặt khác là tam tông tứ môn mười lăm năm lần thứ nhất thật lớn hội”

Nhìn Lục Lâm Thiên, họ Dương trưởng lão tiếp tục nói:“, không thấy được lần này những đại sơn môn chưởng môn cũng đích thân tới, đó là bởi vì mười lăm năm lần thứ nhất, chúng ta tam tông tứ môn muốn tổ chức lần thứ nhất đại hội, thảo luận một chút các đại thế lực, nói như vậy, cũng chỉ có những đại sơn môn trưởng lão mới có thể tham gia, cho ngươi đi, đó là tông chủ trông chừng ngươi, dự định hảo hảo bồi dưỡng ngươi.”

Nhìn Lục Lâm Thiên, họ Dương trưởng lão tiếp tục nói:“, không thấy được lần này những đại sơn môn chưởng môn cũng đích thân tới, đó là bởi vì mười lăm năm lần thứ nhất, chúng ta tam tông tứ môn muốn tổ chức lần thứ nhất đại hội, thảo luận một chút các đại thế lực, nói như vậy, cũng chỉ có những đại sơn môn trưởng lão mới có thể tham gia, cho ngươi đi, đó là tông chủ trông chừng ngươi, dự định hảo hảo bồi dưỡng ngươi.”

“Bồi dưỡng ta.” Lục Lâm Thiên hơi sững sờ, như thế không cần, mình sớm muộn có một ngày, hay là muốn rời đi Vân Dương tông. Phi Linh môn, là mình chính thức thuộc về mình. Chẳng qua bây giờ có thể tới kiến thức một chút tam tông tứ môn cực kỳ thủ lãnh đại hội, Lục Lâm Thiên ngược lại cực kỳ có hứng thú, về sau đối với Phi Linh môn mà nói, cũng là một chuyện tốt.

“Cha, ta cũng vậy muốn đi.” Vừa thấy được Lục Lâm Thiên muốn đi, Vân Hồng Lăng đột nhiên nói.

“Được rồi, mang ngươi đi cũng không sao.” Vân Tiếu Thiên nói, đủ thấy hướng một nữ nhi bảo bối yêu thương phải phép.

Sau nửa canh giờ, một chỗ to lớn bóng loáng trên quảng trường, nhìn chăm chú trước thân một mảnh kiến trúc, Lục Lâm Thiên cũng là nhịn không được có một số ngạc nhiên.

Một mảnh to như vậy trên quảng trường, cửa hàng bóng loáng sàn nhà, quảng trường phía trước, là nhất toạ khổng lồ cung điện kiến trúc, cung điện này khi trước, là có một thanh chuôi to lớn kiếm đá thay thế cột đá chống đỡ nổi toàn bộ điện, kiếm đá kích thước, phỏng chừng hai người cũng vây không đến. Toàn thân cũng là đánh bóng sáng chứng giám người.

Hội trường khổng lồ to lớn, điển hình cung điện kiến trúc, cung điện phía trên, phủ kín đúng là tràn ngập sáng bóng màu xanh ngói lưu ly, dưới ánh mặt trời, thanh mang chiếu rọi, khí thế bàng bạc.

Hội trường bốn phía, có thêm trăm Thiên Kiếm Môn Vũ phách đệ tử gác, nguyên một đám lưng đeo trường kiếm, mặc khôi giáp, có vẻ là chỉnh tề không đợi, khí thế bất phàm.

Tại một vị Thiên Kiếm Môn hộ pháp suất lĩnh, mọi người đi vào bên trong đại điện.

Bên trong đại điện, trang trí tinh sảo, mang theo một tia kiểu xưa khí, thở mạnh bên trong, là không hiện phù hoa, làm cho người ta một loại trang nghiêm cảm giác.

Lục Lâm Thiên đi theo cạnh sư phụ Vũ Ngọc Tiền sau lưng, đến bên trong hội trường thời gian, cũng là đã gặp tam tông tứ môn một đám trưởng lão còn có các vị chưởng môn cũng đều có mặt trong đó.

Trên thân mọi người khí tức đã sớm là đều thu liễm, nhưng trong lúc vô hình, cũng là đưa cho Lục Lâm Thiên một loại tuyệt đối áp bách cảm giác đến.

Lục Lâm Thiên còn nhớ rõ tại quảng trường thời gian, Vân Tiếu Thiên ra tay, tùy ý một chưởng, cũng là xé mở không gian, khủng bố lực lượng làm cho mọi người hồi hộp, Vũ vương tầng thứ cường giả, mới có thể chính thức gọi là cường giả a.

Vân Tiếu Thiên cùng họ Dương trưởng lão nhóm người đến, mọi người tránh không được là muốn hàn huyên vài câu, và Lục Lâm Thiên cũng là tránh không được là làm làm bộ dáng hành lễ từng người một. Lục Lâm Thiên đột nhiên trong đó có một số hoài nghi, Vân Tiếu Thiên dẫn hắn đã đến tham gia tam tông tứ môn đại hội, không khỏi muốn cho mình và những tam tông tứ môn thật lớn lão đều biết một phen hay sao, có thể quen biết những cường giả, về sau bất kể là mình làm cái gì, đều cũng có to lớn lợi ích.

Xuyên qua mà đến Lục Lâm Thiên, tự nhiên là biết rõ quan hệ trọng yếu, thậm chí là có thể nói, có đôi khi một tấm mạng lưới quan hệ, so với thực lực của bản thân còn phải trọng yếu hơn.

Tất nhiên, Lục Lâm Thiên cũng biết đây chỉ là lời từ một phía mà thôi, mạng lưới quan hệ thật là trọng yếu, nhưng có thể hay không tiến vào một tấm mạng lưới quan hệ, hay là muốn dựa vào chính mình đích thực lực, mạnh bao nhiêu đích thực lực, là kết bao nhiêu mạng, mấu chốt hay là muốn thực lực.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, các đại chưởng môn cùng trưởng lão, cũng là đã là hơi chút mỉm cười gật đầu. Lục Lâm Thiên tại tam tông tứ môn trên đại hội biểu hiện, cũng đủ để sử để cho mọi người nhận đồng một tương lai cường giả tồn tại, tất cả, đến cũng không có ai hội cố ý mang lên khoan dung.

Và mọi người nhìn thấy Vân Tiếu Thiên mang theo trong môn đích đệ tử đến đây, cũng là tương ứng đang suy đoán, Vân Tiếu Thiên có phải là trong chuyện này có thâm ý gì.

Hàn huyên xong sau đó, mọi người ngồi xuống, Lục Lâm Thiên cùng Vân Hồng Lăng là chỉ có ngồi ở Vân Tiếu Thiên nhóm người sau lưng phần, cũng vừa là ngồi ở một không có người chú ý nơi hẻo lánh.

“Chư vị chưởng môn, chư vị trưởng lão, mười lăm năm, chúng ta là khó được tập hợp cùng một chỗ a.” Số một, Cổ Kiếm Phong hướng chúng nhân nói.

“Ha ha, thời gian ngược lại cuộc sống rất nhanh, ta nhớ được lần trước tam tông tứ môn đại hội, cũng còn không có qua bao lâu giống nhau.” Vạn Thú tông tông chủ Doãn Ngạc nói.

……………………

Một đám cường giả cứ như vậy trò chuyện, những lời này đề Lục Lâm Thiên không dám chút nào quang tâm, chẳng qua theo mọi người nói chuyện bên trong, Lục Lâm Thiên ngược lại có thể nghe được ra, tam tông tứ môn liên hợp cùng một chỗ cũng là có không ngắn khoảng thời gian này, mỗi người sơn môn đích thực lực, cũng là cực kỳ cường hãn.

Như thế thực lực, để cho Lục Lâm Thiên cũng là cảm thấy Phi Linh môn muốn phát triển áp lực, với Lục Lâm Thiên hướng Vân Dương tông hiểu rõ, Phi Linh môn thực lực bây giờ, là thúc ngựa cũng khó có thể vượt qua, đều cũng có mấy ngàn năm nội tình đại môn phái, nó của cải cũng tuyệt đối là khủng bố.

Đang ở Lục Lâm Thiên một mất thần chi trung, bỗng dưng cảm giác được bắp đùi mình thượng một hồi kịch liệt đau nhức, một bàn tay như ngọc trắng chánh hung hăng véo tại trên đùi của mình.

Khi Lục Lâm Thiên cũng là chuyển mục nhìn lại đồng thời, trong lòng cũng biết véo mình, là Vân Hồng Lăng thiếu nữ ngang bướng này, ngoại trừ nàng cũng sẽ không có người khác. Chỉ là Lục Lâm Thiên chuyển mục nhìn lại thời gian, là phát hiện Vân Hồng Lăng nha đầu kia đúng là ánh mắt chăm chú nhìn tại hội trường mọi người trên thân, căn bản cũng không có xem mình một mắt, giống như vừa mới một ít hạ không phải là nàng véo giống nhau.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ, cũng không biết mình đâu một lần nữa được tội một Nha đầu, sau đó cũng không có để ý tới, một đám cường giả đang tại hội nghị, hắn cũng không dám quấy rầy.

Chẳng qua đang ở Lục Lâm Thiên vừa mới quay lại ánh mắt không có bao lâu thời gian, trên đùi, vừa mới bị véo qua chỗ, lần nữa truyền đến một đường kịch liệt đau nhức, ánh mắt đột nhiên vừa chuyển, Lục Lâm Thiên đã thấy qua Vân Hồng Lăng tay chánh như tia chớp rụt trở về, ánh mắt hay là nhìn chăm chú hướng về phía chánh phía trước, căn bản cũng không có để ý tới mình.

Vuốt đau đớn thật lớn chân, Lục Lâm Thiên cũng không dám kêu ra tiếng đến, ở chỗ này trong đại sảnh còn phải là giả bộ như một bộ không quan trọng bộ dáng, không khỏi là khí nghiến răng nghiến lợi, nữ nhân này ưa thích cắn người cùng véo người đau ốm, vẫn không sửa a.

Trong cơn tức giận, Lục Lâm Thiên cũng là không thể nhịn được nữa, sau đó một tay cũng là mò tới Vân Hồng Lăng thật lớn trên đùi, hung hăng bấm một cái.

Vân Hồng Lăng toàn bộ thân hình đột nhiên run lên, mẫn cảm thật lớn trên đùi được Lục Lâm Thiên vừa bấm, đột nhiên vừa đau vừa tê dại, là cũng chỉ có thể đủ nhịn xuống, bên trong đại điện này cường giả, hơi chút một lớn một chút hành động, là có thể khiến cho những cường giả chú ý.

Ánh mắt liếc qua Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng giờ phút này cũng là ánh mắt hừ một tiếng, sau đó bàn tay như ngọc trắng lại là véo hướng về phía Lục Lâm Thiên mà đi, trọng trọng vừa bấm, lúc này mới giải được sự bực tức một chút.

Lục Lâm Thiên cũng tức giận điên rồi, nháy mắt bắt tay dò xét hướng Vân Hồng Lăng, làm lúc này đây, thủ chưởng đã rơi vào Vân Hồng Lăng trên đùi thời gian, Lục Lâm Thiên là hồn nhiên trong đó có một số cảm giác lên, cảm thấy này thật đúng là phải, có một số bóng loáng mềm mại.

Thủ chưởng đã rơi vào mềm mại thật lớn trên đùi, Lục Lâm Thiên không có dời, nhẹ nhàng bấm hai cái.

Lần này, lập tức khiến cho Vân Hồng Lăng toàn bộ thân hình run lên, như thế mẫn cảm chỗ, tự nhiên là không chịu nổi khiêu khích, toàn bộ thân hình cũng là tê dại lên, phảng phất giống như một cổ dòng điện xông qua.

Cảm giác được Vân Hồng Lăng biến hóa, Lục Lâm Thiên cũng là đã đến quang tâm, thủ chưởng ở đằng kia mềm mại thật lớn trên đùi di động tới, từ từ thượng dời, cảm thấy có vẻ cũng là càng ngày càng tốt, Lục Lâm Thiên rõ ràng cũng là cảm giác được Vân Hồng Lăng toàn bộ thân hình đang kịch liệt run rẩy một chút.

Vào thời khắc này trong đó, Lục Lâm Thiên trong bất tri bất giác, cũng là một cổ riêng bốc đồng phun lên bụng, ở chỗ này một cổ bốc đồng dưới tác dụng, thủ chưởng cũng là càng thêm làm càn hướng lên di động mà đi, cảm giác cũng là mò tới đùi đỉnh.

Đang ở Lục Lâm Thiên hơi ngưng lại, trong tay muốn hướng hai chân chính giữa chỗ di động mà đi thời gian, là một đường bàn tay như ngọc trắng cũng là ấn xuống phía dưới.

Vân Hồng Lăng bây giờ cũng là vành tai đỏ lên, trên mặt treo lên một tia đỏ ửng, án lấy Lục Lâm Thiên tay, không cho nó hướng chính giữa một phần.

Lục Lâm Thiên giờ phút này, là có một số khó nhịn, mặc dù là bị Vân Hồng Lăng bàn tay như ngọc trắng án trụ, nhưng ngón tay là ở chung quanh không ngừng khiêu khích gảy nhẹ, mượn lực từ từ hướng chính giữa chậm chạp mà đi.

Vân Hồng Lăng từng đợt tê dại, toàn bộ thân hình đột nhiên có một số vô lực lên, đâu chịu được dạng này khiêu khích, trên mặt đỏ ửng cũng là như cây đào mật giống nhau, nếu không có ở chỗ này bên trong hội trường, đành phải là miễn cưỡng chèo chống như lời nói, chỉ sợ là đã sớm vô lực xốp giòn ngã xuống đất.

Đang ở Lục Lâm Thiên thủ chưởng muốn tiếp cận đến trong lúc này địa điểm thời gian, Vân Hồng Lăng trọng trọng lần nữa án trụ Lục Lâm Thiên tay.

Lục Lâm Thiên bây giờ đâu chịu dừng tay, đột nhiên muốn dùng sức hướng chính giữa chỗ tìm kiếm.

Vân Hồng Lăng trong lòng quýnh lên phía dưới, vì bảo vệ ở một điều cuối cùng phòng tuyến, không khỏi đã lần nữa bàn tay như ngọc trắng véo hướng về phía Lục Lâm Thiên mà đi, lúc này đây trực tiếp là bàn tay như ngọc trắng véo tại Lục Lâm Thiên thật lớn trên đùi không thả.

Chẳng qua đột nhiên, Vân Hồng Lăng đã cảm thấy có chút không đúng, vừa mới véo thời gian, trên đùi là mềm mại, mà bây giờ thế nào cảm giác là cứng rắn như sắt giống nhau, tựa hồ là còn mang theo một tia nhiệt độ.

Vân Hồng Lăng ánh mắt đột nhiên liếc một mắt, không sai, véo đúng là đùi, cho là mình xuống tay nhẹ, không khỏi là đột nhiên tăng lớn một số lực đạo.

“A......”

một giọng nói Lục Lâm Thiên là từ đáy lòng của mình kêu đi ra, Lục Lâm Thiên đặt ở Vân Hồng Lăng giữa hai đùi tay, cũng đột nhiên như tia chớp rụt trở về.

Ngươi nói là như thế nào, phỏng chừng tất cả đích nam nhân cũng biết, mười người nam nhân, chính giữa tiện ích chín người quẹo trái a, Vân Hồng Lăng an vị tại Lục Lâm Thiên bên trái, véo đúng là Lục Lâm Thiên chân trái. Ngay từ đầu Vân Hồng Lăng véo đúng là đùi, là vừa mới Lục Lâm Thiên nhưng có phản ứng, tiện ích đang bị áp chế bên chân trái thượng đây, Vân Hồng Lăng bây giờ như vậy vừa bấm, tăng thêm địa điểm lại là tốt hướng lên một chút, đã véo tại Lục Lâm Thiên trên thằng nhỏ kia.

Nam nhân tiện ích, mặc dù có thời gian cứng rắn như sắt, nhưng cũng là yếu ớt không chịu nổi a, Vân Hồng Lăng vừa bấm phía dưới, tăng thêm lần nữa dùng sức, đau, có thể nghĩ.

Chỉ là đau nhói phía dưới, giống như là nhận lấy kích thích, ngược lại là càng phát ra cứng rắn nổi lên.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đình chỉ đối với chính mình trên thân tiến công, Vân Hồng Lăng cảm giác dạng này hữu hiệu, lại sợ Lục Lâm Thiên sẽ tiếp tục lần nữa khiêu khích nàng, đã bàn tay như ngọc trắng cũng không có rời đi ý tứ, đã đã có bắt tay đặt ở Lục Lâm Thiên trên chân trái, hắn đã không có lần nữa bấm véo, mà là bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng đều nắm.

Tựa hồ là tại cảnh cáo Lục Lâm Thiên không thể lần nữa loạn động, Vân Hồng Lăng bàn tay như ngọc trắng, nhẹ nhàng vỗ Lục Lâm Thiên chân trái hai cái, cảm giác trên bàn tay truyền đến cứng rắn cảm giác, còn có gần trong lòng bàn tay độ nóng, cũng không có xem, ánh mắt vẫn là nhìn chăm chú phía trước. Nhưng bàn tay như ngọc trắng không khỏi là kỳ quái dọc theo cứng rắn chỗ di động ma sát lên, tựa hồ là cảm giác được Lục Lâm Thiên thật lớn chân là cứng rắn, rất là kỳ quái.

Càng lúc càng kỳ quái, Vân Hồng Lăng sau đó khá tốt kỳ * một chút, cuối cùng đã để bàn tay như ngọc trắng lại là đặt ở xa xa, nhẹ nhàng dán đặt.

Lục Lâm Thiên lần nầy đã có thể dở khóc dở cười, cô nàng này, quả thực là tại giết người a, đây tuyệt đối là * trắng trợn khiêu khích, huyết khí phương cương Lục Lâm Thiên, đâu chịu được loại này khiêu khích, vừa vặn ở chỗ này bên trong đại điện, cũng đều là một đám cường giả đang ngồi, chính là muốn nhịn một chút không ngừng, muốn làm không làm được, loại này tra tấn, Lục Lâm Thiên cảm giác là so với một vài ngày trước, mình hội nhập biến dị Chu Tước quyết còn phải khó chịu vài phần.

“Hừ, Linh-Vũ giới nếu là dám tại chúng ta tam tông tứ môn trên đầu nghĩ cách, ta muốn để cho bọn họ đẹp mắt.” Bên trong đại điện, một đường quát nhẹ tiếng truyền đến, khẳng định đúng Vạn Thú tông tông chủ Doãn Ngạc.

“Bây giờ cũng không biết Linh-Vũ giới mục đích, chúng ta cũng không biết Linh-Vũ giới thực lực bây giờ, mà ngay cả Linh-Vũ giới ở địa phương nào chúng ta cũng hoàn toàn không biết gì cả, hay là hết thảy có chỗ tin tức sau đó, làm tiếp quyết định đi.” Vân Tiếu Thiên đích thanh âm truyền đến.

Nghe thế hai đường thanh âm, Vân Hồng Lăng tay mới dời, chẳng qua dời thời gian, cũng không có đã quên rồi, ở đằng kia cứng rắn chỗ lần nữa véo truy cập.

“A......” Lục Lâm Thiên đáy lòng lần nữa kêu một tiếng, sau đó như trút được gánh nặng giống nhau, nha đầu kia tay, nếu lần nữa đặt ở chỗ kia loạn động như lời nói, mình thật sự chính là muốn hỏng mất, đây cũng quá tra tấn người a, Mãn Thanh thập đại cực hình cũng không qua như thế.

Mà lúc này, chuyển di chú ý, Lục Lâm Thiên cũng là kỳ quái nghe nổi lên mọi người đàm luận nổi lên cái gì kia Linh-Vũ giới đến, có vẻ đây là một cổ thế lực rất mạnh.

“Tóm lại trong khoảng thời gian này, Linh-Vũ giới có vẻ cũng là có ngọn, chúng ta tam tông tứ môn đã là phái người chầm chầm vào một chút, có cái gì gió thổi cỏ lay, là lẫn nhau thông tri, dạng này, cũng không sợ chuyện sẽ xuất hiện cái gì quá lớn đích sự tình.” Âu Dương Huyền Anh nói, thành thục quyến rũ khuôn mặt bàng thượng, trong mắt đẹp phớt qua một tia ngưng trọng.

“Cũng chỉ có thể đủ như vậy, nếu lần này cái kia Lăng Thanh là

Linh-Vũ giới người, không thể nghi ngờ Hắc Quỷ thiên vương cũng gia nhập Linh-Vũ giới, nếu là thật như thế, Linh-Vũ giới đúng là internet Hắc Quỷ thiên vương cường giả như vậy, chỉ sợ là mục đích tuyệt đối là không đơn giản.” Cổ Kiếm Phong nói.

“Hắc Quỷ thiên vương luôn luôn là thành Ma Vân bên trong Tán tu cường giả, thực lực so với chúng ta tới, cũng là không kém là bao nhiêu, nếu hắn cũng gia nhập Linh-Vũ giới, chỉ sợ là Linh-Vũ giới đích thực lực, chúng ta muốn một lần nữa phỏng chừng mới được.” Nhâm Trường Thanh nói.

“Linh-Vũ giới, đây rốt cuộc là một cổ cái gì thế lực, thế nào trước kia không có nghe nói qua đây.” Lục Lâm Thiên nói thầm, xem ra trên đại lục thật đúng là không đơn giản, Độc Cô Cảnh Văn sau lưng gia tộc, cũng là thế lực cường hãn, bây giờ Linh-Vũ giới xuất hiện, cũng là phỏng chừng thế lực tuyệt đối là không yếu.

Nghĩ tại, Lục Lâm Thiên cũng là trong lòng thầm than, mình Phi Linh môn nhất định phải mau chóng lớn mạnh lên mới được, vạn nhất về sau trên đại lục phát sinh gì không sự tình, mình Phi Linh môn, cũng chỉ có bị biến mất hoặc là chiếm đoạt phần.

Phỏng chừng Vân Dương tông đích sự tình đã xong, Lục Lâm Thiên trong lòng cũng là tại dự định, mình cũng nên trở về đi Phi Linh môn, chờ mình lần này trở về, nên là Phi Linh môn hiển sơn lộ thủy thời gian, Phi Linh môn muốn lớn mạnh, vậy không thể vẫn dấu kín.

Trong mọi người nghị luận bên trong, trọn vẹn là hai giờ mới tán, kết quả cuối cùng, đã tam tông tứ môn cộng đồng chằm chằm vào Linh-Vũ giới, một khi có cái gì gió thổi cỏ lay, là động thủ chèn ép.

Lục Lâm Thiên khe khẽ thở dài, tam tông tứ môn liên minh, những thứ khác thực lực tại trên đại lục Linh Vũ, căn bản là không thể phát triển, chỉ sợ là có cái thế lực có thể uy hiếp được tam tông tứ môn manh mối, cũng sẽ bị tam tông tứ môn cộng đồng tiêu diệt, cũng khá tốt mình Phi Linh môn là ở tại bên trong Cổ vực.

Quay lại đình viện sau đó, Vân Tiếu Thiên thông tri mọi người, ngày hôm sau trở về Vân Dương tông, lần này theo Vân Dương tông ra, cũng là có hơn một tháng thời gian, Vân Dương tông một đống lớn sự tình, Vân Tiếu Thiên cũng không pháp ra quá lâu thời gian.

Quay lại đình viện đồng thời, Vân Hồng Lăng vẫn là hung hăng chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, trên mặt còn mang theo một tia đỏ ửng.

Sáng sớm hôm sau, tại Thiên Kiếm Môn Cổ Kiếm Phong tự mình tiễn đưa phía dưới, Vân Dương tông mọi người, lần nữa ngồi Kim Sí Yêu Ưng, Lam Ngọc Lam Ưng v...v... Yêu thú đã ly khai Thiên Kiếm Môn.

Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song, hay là ba người ngồi chung tại trên lưng của Lam Ngọc Lam Ưng.

Ngồi ở trên lưng của Lam Ngọc Lam Ưng, Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn phía dưới cũng là khắp nơi xanh mơn mởn thật lớn, suy nghĩ cho phép cất cánh sau khi, cùng hai nữ hàn huyên một hồi, sau đó ba người tương ứng tiến vào bắt đầu tu luyện.

Quay lại Vân Dương tông, cũng phải cần thời gian còn một tháng, mọi người chỉ có độ tu luyện ngày.

Nghĩ đến lúc này đây tại tam tông tứ môn trên đại hội thu hoạch, Lục Lâm Thiên cũng là trong lòng mừng thầm, hơn mười bộ Huyền Cấp sơ giai Vũ kỹ trong người, còn có một bộ Huyền Cấp trung giai Vũ kỹ, nếu giống nhau nhị lưu thế lực, cũng tuyệt đối là không có loại này thân gia, lớn hơn cửa đại phái đích đệ tử, là lợi ích không ít a.

Lục Lâm Thiên cao hứng đồng thời, là còn chưa không biết, Vân Tiếu Thiên lúc này đây dùng nhưng hắn là thắng hai mươi bốn bộ Huyền Cấp cao giai Vũ kỹ, nếu không, biết rõ Lục Lâm Thiên có một ngày rất có thể sẽ rời đi Vân Dương tông, Vân Tiếu Thiên sẽ không hướng Lục Lâm Thiên hào phóng như vậy, một bộ Huyền Cấp trung giai Vũ kỹ, cũng là không ít.

Sau một lát, khoanh chân mà ngồi tại trên lưng của Lam Ngọc Lam Ưng Lục Lâm Thiên, quanh thân cũng là bao phủ lên một vòng nhẹ nhàng hoàng mang.

Thời gian từ từ qua, Lục Lâm Thiên thương thế bên trong cơ thể cũng là chậm rãi khôi phục, cũng may thể cốt cường hãn, thương thế kia thế khôi phục lên, cũng là nhanh lên không ít.

Lúc này đây thương thế, để cho Lục Lâm Thiên cũng là hít một hơi lạnh, mình nếu thể cốt yếu hơn một chút, kết quả kia là có thể nghĩ, tuyệt đối là dị thường nghiêm trọng, Vũ suất tu vi của người, tại trên thực lực so với Vũ tương mạnh hơn nhiều lắm.

Cảm giác được Vũ suất đích thực lực, Lục Lâm Thiên mình cũng là chờ mong, chờ mình đến Nhất trọng Vũ suất thời gian, phỏng chừng thực lực cũng có thể chống lại Vũ suất Hậu kỳ trọng.

Thời gian còn một tháng, trong mọi người trong tu luyện, cũng là cũng không phải là cảm thấy thời gian rất lâu.

Vân Dương dãy núi bên trong, một mảnh xanh biếc, khe núi bên trong, có không ít hoa dại không tên đều tách ra.

“Hu!”

Trên lưng của Lam Ngọc Lam Ưng, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, trong hai tròng mắt, ánh mắt sáng ngời thâm thúy, quanh thân khí tức, giờ phút này đúng là đã xuất hiện một loại bành trướng cảm giác.

“Không sai biệt lắm.” Cảm giác thương thế bên trong cơ thể, Lục Lâm Thiên khóe miệng lộ ra một tia lười biếng nụ cười, thời gian còn một tháng, thương thế rốt cục cũng là đều khỏi hẳn.

Chân khí trong cơ thể tràn đầy trung mang theo một chút bành trướng cảm giác, trong đầu linh lực bây giờ cũng là đến no đủ toát lên tình trạng, một hồi thư sướng cảm giác phun lên toàn thân, Lục Lâm Thiên không khỏi duỗi cái lưng mệt mỏi.

“Lâm Thiên, thương thế,thế nào?” Lục Vô Song nói.

“Không có chuyện gì, cơ bản khỏi hẳn.” Lục Lâm Thiên nói, một tháng này thời gian, thương thế khỏi hẳn, mà ngay cả tu vi cũng là hơi có tăng lên.

“Tiểu tặc, chúng ta đã đến Vân Dương tông.” Vân Hồng Lăng bây giờ cũng đình chỉ tu luyện.

Lục Lâm Thiên nhìn phía dưới bên trong, dãy núi thay nhau nổi lên, núi non phập phồng, một mảnh không ngớt nguy nga dãy núi cũng là xuất hiện ở phía dưới bầu trời.

Chăm chú nhìn một mảnh dãy núi, Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng cười, đến Vân Dương tông sau đó, mình cũng là nghỉ ngơi một năm rưỡi thời gian, đối với nơi này cũng ít nhiều là có chút ít cảm tình.

Trong đầu, Lục Lâm Thiên nghĩ đến mình có được Vạn Niên Xích Đồng sau đó, cũng là ngày mình sẽ rời đi Vân Dương tông, mình nhận định Phi Linh môn, cũng là điểm đến của minh sau này, cũng chỉ là Phi Linh môn.

Vân Dương tông mặc dù tốt, có thể cuối cùng là người khác, Phi Linh môn mặc dù bây giờ thế lực rất yếu, cũng mặc kệ nói như thế nào, là thuộc về mình, đó mới là chỗ đi của mình.

Nhướng mày, Lục Lâm Thiên âm thầm suy nghĩ, nếu lúc này đây, mình mở miệng muốn Vạn Niên Xích Đồng, không biết Vân Tiếu Thiên có hay không có đồng ý, Vạn Niên Xích Đồng dù sao cũng là Vân Dương tông trấn sơn chi bảo một trong, chỉ sợ là muốn đứng lên, cũng không rất dễ dàng.

Lục Lâm Thiên biết rõ với Vân Tiếu Thiên thân phận, nói rất ra, tự nhiên là làm được đến, là quan hệ đến Vân Dương tông trấn sơn chi bảo, vậy không nhất định, chỉ mong có thể thuận lợi có được Vạn Niên Xích Đồng, sau đó mình nên rời đi Vân Dương tông trở về một chuyến Lục gia.

Chương 574: Đa tạ tông chủ

Nhớ tới tại Lục gia ngay lúc đó, mẹ chiếu cố, Nam thúc dạy bảo, còn có Lục Tiểu Bạch người kia bạn bè, Lục Lâm Thiên khóe miệng lần nữa phủ lên vẻ mĩm cười, ba năm, không biết bọn họ làm điều gì.

“Tiểu tặc, ngươi lần này tại tam tông tứ môn trên đại hội đã lấy được quán quân, thật đúng là để cho ta ngoài ý muốn đây, ngươi thậm chí ngay cả ta gạt, hừ.” Đột nhiên nhớ tới Lục Lâm Thiên đối với chính mình giấu diếm, Vân Hồng Lăng kiều hừ một tiếng, chuẩn bị giải quyết,tính sổ sau này.

Lục Lâm Thiên hơi chút mỉm cười, ngược lại cũng không có nói nhiều.

“Chẳng qua nhìn vào ngươi giúp ta cha thắng không ít Vũ kỹ giống nhau, ta tha cho ngươi.” Vân Hồng Lăng chu miệng, lúc này đây cha mình thắng hai mươi bốn bộ Huyền Cấp cao giai Vũ kỹ, nàng cũng là đi theo cao hứng không ngừng.

“Cái gì thắng Vũ kỹ?” Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

“Là tông chủ cùng những đại sơn môn chưởng môn đánh cược ngươi chiến thắng, cho nên ba trận tổng cộng thắng hai mươi bốn bộ Huyền Cấp cao giai Vũ kỹ.” Lục Vô Song nói.

“Cái gì.” Lục Lâm Thiên thiếu chút nữa sụp đổ lên, hai mươi bốn bộ Huyền Cấp cao giai Vũ kỹ, đây đối với Vân Dương tông mà nói, cũng tuyệt đối là một số số lượng lớn.

Lục Lâm Thiên biết rõ, nếu tam tông tứ môn đại hội, lần này Vân Dương tông không có tiến vào tiền tam như lời nói, cái đó cũng phải mới thua mười tám bộ Huyền Cấp cao giai Vũ kỹ, nhưng bây giờ Vân Dương tông không chỉ có là không có bại, ngược lại là ngược lại thắng hai mươi bốn bộ Huyền Cấp cao giai Vũ kỹ.

nếu gia tăng như lời nói, cũng là tương đương lúc này đây, Vân

Dương tông là đã lấy được bốn mươi hai bộ Huyền Cấp cao giai Vũ kỹ giống nhau.

"Lão hồ ly a." Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, chính mình lần tiến vào tiền tam, trợ giúp Vân Dương tông giảm bớt mười tám bộ Huyền Cấp cao giai Vũ kỹ còn có thất phẩm đan dược, còn giúp Vân Tiếu Thiên thắng hai mươi bốn bộ Huyền Cấp cao giai Vũ kỹ, một số khổng lồ chỗ tốt, Vân Tiếu Thiên đúng là không nói tới một chữ.

Lục Lâm Thiên còn đang kỳ quái đây, Vân Tiếu Thiên sẽ cho mình một bộ Huyền Cấp trung giai Vũ kỹ, đây chính là hào phóng, hại mình lại còn cảm động một hồi. Bây giờ nghĩ lại, đây cũng không phải là Vân Tiếu Thiên hào phóng, nếu không có bởi vì chính mình giúp hắn thắng hai mươi bốn bộ Huyền Cấp cao giai Vũ kỹ, hắn cũng sẽ không hào phóng như vậy.

Lục Lâm Thiên trong lòng oán hận không ngừng, Vân Tiếu Thiên lấy chính mình thắng Huyền Cấp cao giai Vũ kỹ, là thân là người trong cuộc mình, đúng là nửa điểm lợi ích không có lấy đến, còn đang ở liều chết liều sống, xem ra, mình phải nghĩ biện pháp hảo hảo nhận trở về chút lợi ích mới được.

Khe khẽ thở dài, Lục Lâm Thiên cũng là buồn khổ không ngừng, nếu tại trên đại hội tự mình biết như lời nói, còn có thể móc lấy ngoặt uy hiếp một chút Vân Tiếu Thiên phân chia mình một chút, nhưng là bây giờ, thu được về tốt hơn nơi, rau cúc vàng đã là nguội, Huyền Cấp cao giai Vũ kỹ đã là đến Vân Tiếu Thiên cái túi, muốn cho hắn xuất ra, đâu có dể dàng như nói.

To như vậy dãy núi bên trong, xa xa cũng là có các đỉnh núi nguy nga xuất hiện, từng tòa quen thuộc đỉnh núi xuất hiện, thời gian còn một tháng, cũng rốt cục quay lại Vân Dương tông.

"Là tông chủ quay trở lại."

Trên không trung vài con khổng lồ Yêu thú phi hành bay qua dãy núi, Vân Dương tông chúng đệ tử nhìn thấy các đại trưởng lão cùng tông chủ đích tọa kỵ, cũng biết là tông chủ quay trở lại.

"Ta mấy ngày hôm trước chợt nghe hộ pháp nói, lúc này đây tam tông tứ môn đại hội, Vân Dương tông của ta lấy được thứ nhất đây.”

“Người kia là ai lấy được thứ nhất, Hàn Phong hay là Triệu Kính Hải, chẳng lẽ là Hồng Lăng tiểu thư?”

“Ngươi còn không biết a, là Lục Lâm Thiên lấy được thứ nhất, nghe nói lúc này đây, tam tông tứ môn trên đại hội, đã xuất hiện tứ hệ Vũ giả, cuối cùng còn ra phát hiện ra hai người đều là toàn hệ Vũ giả.”

“Tứ hệ Vũ giả cùng toàn hệ Vũ giả, không thể nào, điều này sao có thể.”

“Thế nào không có khả năng, ta trong lúc vô tình nghe được Đại hộ pháp nói, chúng ta Vân Dương tông Lục Lâm Thiên là ngũ hệ Vũ giả đây.”

“Không thể nào, Lục Lâm Thiên không phải là tam hệ Vũ giả sao?”

“Người ta đó là ẩn dấu thực lực, thân phận thật sự là toàn hệ Vũ giả, lúc này đây tam tông tứ môn trên đại hội, có thể nói là dương danh thiên hạ.”

“Ta nghe Đại hộ pháp cùng Nhị hộ pháp lại nói, Lục Lâm Thiên Nhất trọng Vũ tương đích thực lực, cuối cùng thi triển một khủng bố Vũ kỹ, làm lật ra một Nhất trọng Vũ suất đây, Vũ suất nhất trọng đó cũng là toàn hệ Vũ giả.”

“Lục Lâm Thiên đúng là lợi hại như vậy, thật bất khả tư nghị.”

Vân Dương tông một đám đệ tử tiếng nghị luận bên trong, Lục Lâm Thiên đám người đã là đến đỉnh núi chánh phía trên, khổng lồ Yêu thú phi hành vừa dứt, đỉnh núi chánh trên quảng trường, trong Vân Dương tông còn lại trưởng lão cùng hộ pháp cùng cũng là đến trên quảng trường chờ.

“Ra mắt tông chủ.” Một đám trưởng lão hộ pháp hành lễ, nhưng sau đó hỏi “Tông chủ, Lục Lâm Thiên thực sự là toàn hệ Vũ giả?” Một đám trưởng lão bên trong, trưởng lão họ Tôn nhịn không được nhìn Lục Lâm Thiên hướng Vân Tiếu Thiên hỏi.

“Phải.” Vân Tiếu Thiên khẽ gật đầu, tự nhiên là hiểu rõ một đám trưởng lão ngạc nhiên, hắn lúc trước không phải là không ngạc nhiên, toàn hệ Vũ giả, chỉ có trong truyền thuyết mới có.

Nghe được tông chủ Vân Tiếu Thiên trả lời thuyết phục, tất cả trưởng lão cùng hộ pháp cũng là hít một hơi lạnh, nguyên một đám gặp quỷ rồi giống nhau chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên đánh giá.

Một đám trưởng lão phòng, chỉ có Triệu Vô Cực là ánh mắt có một số lãnh ý, Lục Lâm Thiên càng mạnh, đối với hắn mà nói, lại càng có phải không lợi.

Lục Lâm Thiên giờ phút này, cũng đã sớm là cảm thấy Triệu Vô Cực ánh mắt, trong lòng cũng là tràn ngập một tia lãnh ý, v...v... có được Vạn Niên Xích Đồng sau đó, mình lần nữa chậm rãi thu dọn Triệu gia.

Mặc dù Triệu gia đích thực lực rất mạnh, bây giờ Lục Lâm Thiên cũng không phải không dám đụng vào, mình bây giờ bên người thì có Bạch Linh, còn có Phi Linh môn bên trong là lão độc vật cùng Quỷ Tiên tử, cũng không phải sợ Triệu gia.

Nguyên bổn đối với Triệu gia, Lục Lâm Thiên cũng không phải quá để ý, chỉ là bây giờ không có biết được Triệu gia toàn bộ thực lực, Lục Lâm Thiên cũng không phải dám tùy tiện động thủ, Độc Cô Cảnh Văn rời đi thời gian, cũng đã là nhắc nhở mình, Triệu gia cũng không phải là đơn giản.

Chẳng qua tại Lục Lâm Thiên trong lòng, Triệu gia, cũng là mình muốn đối phó.

Tại một đám trưởng lão cùng hộ pháp ánh mắt kinh ngạc bên trong, Lục Lâm Thiên với Vân Tiếu Thiên là đến Vân Tiếu Thiên bình thường hiện đang ở trong đình viện.

Lục Lâm Thiên ngồi xuống ngay lúc đó, trong lòng cũng là hơi khẩn trương lên, trong lòng biết Vân Tiếu Thiên kêu mình tới, hẳn là đàm luận mình lúc trước đề cập ba cái điều kiện.

“Lục Lâm Thiên, lần này thắng được tam tông tứ môn đại hội quán quân, ngươi vì Vân Dương tông của ta, cũng là lập được công lao thật lớn.” Đình viện trong phòng nhỏ, Vân Tiếu Thiên nói.

“Cho ngươi cũng thắng không ít Huyền Cấp cao giai Vũ kỹ.” Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, trên mặt tự nhiên là dấu diếm dấu vết, nói:“Đây là đệ tử nên làm.”

“Tiểu tử ngươi cũng đừng dối trá, nếu không bởi vì ta đáp ứng ba cái sự kiện, ngươi không muốn còn có dốc sức liều mạng a.” Vân Tiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó nói.

“……” Lục Lâm Thiên hơi chút mỉm cười, nói:“Vì trong tông tận sức, đồng thời có tông chủ lời hứa, đệ tử tự nhiên muốn dốc sức liều mạng mới được.”

“Không lại nói dễ nghe như vậy, nói đi, muốn ba điều kiện gì.” Vân Tiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên hắc hắc cười nhẹ, nói:“Điều đó đệ tử sẽ không khách khí, tin tưởng tông chủ cũng không phải xuất nhĩ phản nhĩ người.”

“Không cầm lời nói chắn ta, ngươi đừng công phu sư tử ngoạm là được.” Vân Tiếu Thiên trừng Lục Lâm Thiên một mắt nói.

“Chuyện thứ nhất, đệ tử muốn trong tông Vạn Niên Xích Đồng.” Lục Lâm Thiên do dự một chút sau đó, cắn răng nói.

“Cái gì.” Vân Tiếu Thiên hầu như nhanh nhảy dựng lên, giật mình chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên, vốn liền suy nghĩ chạm đất Lâm Thiên có hay không có công phu sư tử ngoạm, ai biết Lục Lâm Thiên thực sự không phải bình thương công phu sư tử ngoạm.

Vạn Niên Xích Đồng, Vân Dương tông trấn sơn chi bảo một trong, bực này giá trị, tuyệt đối là cực kỳ bất phàm.

“Lục Lâm Thiên, ngươi cũng biết Vạn Niên Xích Đồng là vật gì?” Vân Tiếu Thiên thu hồi thần sắc kinh ngạc sau đó, hướng Lục Lâm

Thiên hỏi.

“Đệ tử biết rõ một số, Vạn Niên Xích Đồng chính là Vân Dương tông trấn sơn chi bảo.” Lục Lâm Thiên nói, kiếm động Vân Tiếu Thiên thần sắc, trong lòng cũng là thần sắc trầm xuống, xem ra, Vân Tiếu Thiên tuyệt ngự là miễn cưỡng a.

“Vạn Niên Xích Đồng, chính là Vân Dương tông của ta tiền bối, tại trước đây thật lâu có được một khối luyện khí bảo vật, Vân Dương tông của ta không ít Linh giả thử qua một chút cũng không có sổ phương pháp, cũng suy nghĩ hồi lâu, là đã có không thể đem luyện hóa, có thể nói, Vạn Niên Xích Đồng, cũng là đến luyện chế thần khí tình trạng, loại này luyện chế thần khí vật liệu bảo vật, nó giá trị, có thể nói so với Địa cấp Vũ kỹ còn phải trọng yếu hơn.” Vân Tiếu Thiên chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên bây giờ trong lòng khẽ giật mình, hắn đã không có nghĩ đến Vạn Niên Xích Đồng đúng là quý trọng như thế, chẳng qua cẩn thận ngẫm lại, nếu không đắc tiền nặng, Nam thúc như thế nào lại nhìn vào trong mắt.

“Tông chủ, đệ tử biết rõ Vạn Niên Xích Đồng quý trọng, chẳng qua đệ tử cảm thấy tông chủ hứa hẹn càng thêm quý trọng một số.” Lục Lâm Thiên nói.

“Lục Lâm Thiên, Vạn Niên Xích Đồng cấp cho ngươi, trên cơ bản là không chắc, cho dù là ta đồng ý, Vân Dương tông của ta linh đường trưởng lão cũng sợ là không đồng ý.” Vân Tiếu Thiên nhướng mày nói.

“Tông chủ, đây là đệ tử đưa ra đúng một việc mà thôi, tông chủ không thể đủ đáp ứng, điều này làm cho đệ tử có một số ngoài ý muốn a.” Lục Lâm Thiên thần sắc nhẹ run rẩy một chút, trong lòng Vạn Niên Xích Đồng quý trọng, bây giờ mình cũng chỉ có thể đủ là tận khả năng tranh thủ Vạn Niên Xích Đồng.

“Sự tình này, bây giờ ta lại còn không thể trả lời ngươi, ta cần cùng trong tông thương nghị, để còn lại hai sự tình cùng nhau nói ra a.” Vân Tiếu Thiên nói.

Lục Lâm Thiên bây giờ cũng không có biện pháp, chỉ có thể đủ v...v... Vân Tiếu Thiên trả lời thuyết phục, lập tức nói:“Kiện sự tình thứ hai, đệ tử hy vọng nếu là có một ngày, đệ tử cùng Triệu gia phát sinh xung đột, Vân Dương tông không được nhúng tay trong đó.”

“Lục Lâm Thiên, ngươi cùng Triệu trưởng lão quan hệ trong đó, ta cũng vậy không phải không biết rõ, chỉ là Triệu trưởng lão thủy chung là Vân Dương tông của ta trưởng lão.” Vân Tiếu Thiên hơi có ngưng trọng chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó nói.

“Tông chủ, Lục gia coi như là Vân Dương tông bên ngoài thế lực a, hiển nhiên tông chủ biết rõ ta cùng Triệu gia đích sự tình, tin tưởng tông chủ thì khỏi cần ta nói thêm cái gì, đây là đệ tử điều kiện thứ hai.” Lục Lâm Thiên nói.

Vân Tiếu Thiên sắc mặt run rẩy một chút, lập tức nói:“Nói thứ ba kiện.”

“Chuyện thứ ba tình, đệ tử muốn rời khỏi Vân Dương tông.” Lục Lâm Thiên nói.

Lúc này đây, Vân Tiếu Thiên là chưa từng có nhiều đích ngạc nhiên, nhẹ chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên, thần sắc khe khẽ thở dài, nói:“Chẳng lẽ Vân Dương tông là lưu không được ngươi?”

“Đệ tử chỉ là sợ có một ngày đưa cho Vân Dương tông rước lấy phiền toái, kính xin tông chủ thứ lỗi.” Lục Lâm Thiên nghiêm mặt nói, mà ở Lục Lâm Thiên trong lòng, mình thân là đệ tử của Vân Dương tông, mình phát triển Phi Linh môn, mặc dù là tại danh tiếng thượng vang dội một chút, tất cả mọi người biết nói Phi Linh môn bối cảnh là Vân Dương tông, giống nhau thế lực cũng không dám đến trêu chọc Phi Linh môn. Nhưng chỗ hỏng là, Cổ vực những kia nhất lưu thế lực, vẫn ở đề phòng tam tông tứ môn rót vào Cổ vực, mình hứng lấy Vân Dương tông mũ, không thể nghi ngờ là sẽ phải chịu Cổ vực bên trong những kia nhất lưu thế lực đả kích.

Giống như là tại đại lục Linh Vũ như nhau, nếu Cổ vực bên trong có thế lực đến đại lục Linh Vũ gần bằng, tam tông tứ môn sẽ không chút nào nương tay a.

Cho nên, Lục Lâm Thiên cũng không dám để Phi Linh môn đeo ở Vân Dương tông danh nghĩa, này bằng với là cho Phi Linh môn đưa tới một tấm bùa đòi mạng. Đồng thời, Lục Lâm Thiên cũng lo lắng đến, mình nếu đệ tử của Vân Dương tông, về sau Phi Linh môn phát triển dậy đi, Vân Dương tông ngược lại chèn một cước, đối với chính mình rất không lợi, chỉ sợ là đến lúc đó tất cả mọi người hội cho rằng Phi Linh môn vốn là Vân Dương tông a.

Vân Tiếu Thiên bây giờ cũng là suy nghỉ dựa vào, với ánh mắt của hắn độc ác, Lục Lâm Thiên trong lòng suy nghĩ, hắn như thế nào lại không thể tưởng được, ánh mắt có một số ngạc nhiên, Lục Lâm Thiên tâm cơ, tựa hồ là so với hắn nguyên bổn suy nghĩ cao hơn a.

Đến bây giờ, hắn mới xác định, Lục Lâm Thiên kẻ này, xác thực không cách nào nữa trở thành Vân Dương tông mãnh hổ, cái này là một con nghịch Long.

Cho dù hắn cũng đã sớm là dự liệu được có một ngày như vậy, là bây giờ nghe thế nhanh Lục Lâm Thiên nói ra, cũng là tránh không được ngạc nhiên, hắn nguyên bổn còn tưởng rằng, cái này ba điều, Lục Lâm Thiên sẽ cùng hắn đề cập Hồng Lăng đích sự tình đây, vốn còn muốn hảo hảo làm khó dễ một chút tiểu tử này, ai biết Lục Lâm Thiên này đúng là căn bản không đề cập, ngược lại là để cho hắn có một số thất vọng lên, dựa theo hắn rất gần chứng kiến đến, nữ nhi của mình cũng là không phải hắn không lấy chồng, như thế như thế nào cho phải.

Vân Tiếu Thiên cân nhắc trung, là không biết Lục Lâm Thiên trong lòng suy nghĩ, Lục Lâm Thiên nguyên bổn cũng không phải không có nghĩ qua, ba điều trung, mình cũng cùng với Vân Tiếu Thiên nói nói Vân Hồng Lăng đích sự tình, dù sao những chuyện này, hay là nam nhân mở miệng tốt.

Chẳng qua Lục Lâm Thiên về sau cẩn thận ngẫm lại, mình và Hồng Lăng cũng không phải cần quá sốt ruột, xem Vân Tiếu Thiên tựa hồ là cũng không có phản đối ý tứ, mình cũng không thể đủ ở chỗ này một việc thượng lãng phí Vân Tiếu Thiên đáp ứng một cái điều kiện, coi như là mình và Hồng Lăng vạn nhất sẽ phải chịu Vân

Tiếu Thiên ngăn trở, đến lúc đó mình cùng lắm thì gạo nấu thành cơm, hắc hắc, thì không sợ Vân Tiếu Thiên không đáp ứng.

“Ba điều kiện của ngươi cũng làm cho ta là khó, như vậy đi, ba ngày sau ngươi đến đây, đến lúc đó ta cho ngươi đáp án.” Vân Tiếu Thiên chần chờ một chút, sau đó hướng Lục Lâm Thiên nói.

“Điều đó đệ tử chờ tông chủ tốt tin tức.” Lục Lâm Thiên nói, trong lòng cũng là cực kỳ tâm thần bất định, ba điều, Lục Lâm Thiên coi trọng nhất cũng là kiện thứ nhất, nếu không chiếm được Vạn Niên Xích Đồng, mình nếu muốn những biện pháp khác như lời nói, phỏng chừng thì càng thêm khó khăn.

Rời đi đình viện sau đó, ngồi Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên quay lại mình trong đình viện, ba ngày thời gian, mình còn phải đợi Vân Tiếu Thiên trả lời thuyết phục, chỉ sợ là có thể có được Vạn Niên Xích Đồng cơ hội cũng không lớn a.

“Ngươi làm sao vậy, nhìn ngươi tâm tình tựa hồ là có một số không tốt a.” Trong đình viện, Bạch Linh biến ra đã trở thành tuyệt thế dung nhan, làm cho người ta nhìn lên một cái đều tuyệt đối si mê.

Chương 575: Tiểu tặc

Chỉ là giờ phút này Lục Lâm Thiên vẫn là nghĩ đến Vạn Niên Xích Đồng đích sự tình, cho nên ở chỗ này tuyệt đẹp vẻ trước mặt, cũng không có ngày xưa giật mình động.

“Có một số việc còn không biết kết quả, để cho ta có chút bận tâm.” Lục Lâm Thiên nói:“Nếu ba ngày sau hết thảy thuận lợi như lời nói, chúng ta là “Ừ, bất quá ta bây giờ muốn sớm một chút đột phá đến thất giai, đến lúc đó là có thể chính thức có được nhân loại thân thể, ta còn là ưa thích này nhân loại thân thể nhiều hơn.” Bạch Linh nói.

Nhìn Bạch Linh tuyệt đẹp khuôn mặt bàng, vũ mị mê người đôi mắt, Lục Lâm Thiên trong lòng thở dài, nếu v...v... Bạch Linh chính thức có được nhân loại thân hình, đến lúc đó còn không biết muốn cho bao nhiêu người thất hồn lạc phách đây.

Ngày hôm sau, Vân Dương tông dưới núi, một gian trong tiểu điếm, vài đường thân ảnh trong đó, mùi rượu bốn phía, từng đường la hét tiếng cũng tùy theo truyền ra.

Tiểu điếm bên ngoài, bây giờ nghe hỏi mà đến đích đệ tử, cũng là ba tầng trong ba tầng ngoài chậtních cả con đường nói.

“Có thấy không, để cho ta xem.”

“Đã thấy qua, là Lục Lâm Thiên, hắn và chiến đao Khuất Đao Tuyệt, còn có phi ưng Lăng Phong, Bá Đao Long Tam tại uống rượu đây.”

“Còn có Hồng Lăng tiểu thư cùng Lục Vô Song sư tỷ cũng đều có mặt.”

“Nghe nói lần này tam tông tứ môn đại hội, Lục Lâm Thiên nhận được rồi quán quân đây.”

“Đâu chỉ những, Lục Lâm Thiên triển lộ toàn hệ Vũ giả thân phận, một đường cường hãn tấn cấp, cuối cùng Nhất trọng Vũ tương tu vi thực lực, trực tiếp để một Nhất trọng Vũ suất đưa cho làm lật, để cho thành đô Thiên Kiếm đó đã bị khuấy lên."

"Lần nầy Lục Lâm Thiên nổi danh, ngũ hệ Vũ giả a, cũng vì Vân Dương tông của ta khuôn mặt nữa à, về sau chúng ta đi ra đi cũng là có thể diện nhiều."

"Nếu ta là hắn là đủ rồi."

"Quên nó đem ngươi, thiếu nằm mơ, ngươi có Lục Lâm Thiên một thành đích thực lực, ngươi là có thể trở thành thân truyền đệ tử, muốn trở thành Lục Lâm Thiên, kiếp sau ngươi đều không có cơ hội, người ta là toàn hệ Vũ giả."

"Mau nhìn, thế nào Bành Truyền Hùng, Nhạc Bất Quần, Lại Dược Tĩnh, Dương Vĩ bốn người bọn họ cũng cùng Lục Lâm Thiên, Khuất Đao Tuyệt, Lăng Phong bọn hắn ngồi cùng một chỗ uống rượu, bốn tên tiểu tử đích thực lực kém như vậy, dựa vào cái gì."

"Dựa vào cái gì, bốn người bọn họ trước kia là cùng Lục Lâm Thiên cũng là tám lẻ sáu đình viện huynh đệ, là bạn bè, ta nghe nói, Lục Lâm Thiên đưa cho bốn người bọn họ không ít Vũ kỹ đây, về sau chúng ta là không trêu chọc đến bốn người này, đến lúc đó đắc tội Lục Lâm Thiên, chúng ta là xong đời."

" bốn người gia hỏa vận khí thật đúng là hảo, đúng là có thể cùng Lục Lâm Thiên, chiến đao Khuất Đao Tuyệt, phi ưng Lăng Phong, Bá Đao Long Tam nhóm người cùng nhau uống rượu, đều là con rồng trên bảng cường giả siêu cấp a."

Mọi người ở đây tiếng nghị luận bên trong, mấy giờ sau đó, trong tiểu điếm mới khôi phục an tĩnh, tiểu điếm từ lần trước chiêu đãi qua mấy người này Long bảng cường giả siêu cấp sau đó, sinh ý là đã có chật ních, lúc này đây, mấy cái Long bảng đệ tử sau khi rời đi, cũng đột nhiên là đầy ấp người.

Lục Lâm Thiên lần nữa quay lại mình trong đình viện thời gian, cũng là buổi tối, như thế một ngày qua, Lục Lâm Thiên khoanh chân mà ngồi, cũng là bắt đầu bắt đầu tu luyện, đồng thời, trong miệng cũng nhét vào một khoả tứ giai trung kỳ yêu đan.

Tứ giai hậu kỳ yêu đan, đang thi triển biến dị Chu Tước quyết thời gian, đều đã tiêu hao, giờ phút này trên thân yêu đan, cũng đã không còn bao nhiêu, Lục Lâm Thiên tại dự định đem những này yêu đan đều luyện hóa xong sau đó, mình vừa đi nghĩ biện pháp đột phá.

Tại chính mình đích thực lực đột phá thượng, lục thiếu sau một lát, Lục Lâm Thiên quanh thân, sau đó cũng là bao phủ tại một mảnh nhẹ nhàng hoàng mang phía dưới, thực lực tại từ từ tăng cường.

Màn đêm bao phủ phía dưới, Vân Dương dãy núi bên trong một mảnh mông lung tinh quang lóe ra yếu ớt quang mang, gió đêm từ từ thổi qua, mang theo một sự mát mẻ.

Một chỗ trên ngọn núi, trong đình viện, mấy đạo thân ảnh mang theo âm trầm khí tức ngồi ở trong đó, mỗi người khuôn mặt sắc đều cũng có chút ít âm lịch, đang ngồi, chính là Triệu Vô Cực, Triệu Kính Hải, Triệu Kình Thiên, Lục Thiếu Hổ, còn có Tam hộ pháp Sử Vân Sinh.

“Không nghĩ tới người kia tạp chủng đúng là toàn hệ Vũ giả, điều đó không có khả năng, hắn thế nào lại là toàn hệ Vũ giả.” Lục Thiếu Hổ vẫn là không thể tưởng tượng nổi lắc đầu, thần sắc một mảnh mờ mịt.

“Lục Lâm Thiên này vận khí thật tốt quá, che dấu cũng như thế sâu, chúng ta đã bị lừa, nếu không có lần này tam tông tứ môn đại hội, chúng ta căn bản là không biết hắn là toàn hệ Vũ giả, còn có thể đánh bại Nhất trọng Vũ suất.” Triệu Kính Hải tựa hồ là đến bây giờ còn không có bình phục kỳ tâm bên trong đích ngạc nhiên.

“Sư phụ, Lục Lâm Thiên này trong bất tri bất giác đã Sí Bàng thành hình nữa à, về sau chúng ta muốn đối phó, đem càng thêm khó khăn.” Sử Vân Sinh hướng Triệu Vô Cực nói.

“Sí Bàng chỉ là thành hình, còn không có mạnh, thừa dịp hắn Sí Bàng không mạnh ngay lúc đó, nhất định phải hạ thủ, bằng không như lời nói, chờ hắn Sí Bàng cứng ngắc, đến lúc đó thật sự là không thể hạ thủ.” Triệu Vô Cực âm trầm nói.

“Ông nội, Lục Lâm Thiên đích thực lực quá mạnh mẽ, chỉ sợ là bây giờ cũng không khá xuống tay a, đặc biệt là còn có một con yêu thú kia, thực lực cũng không yếu.” Triệu Kình Thiên nói.

“Thực lực có mạnh hơn nữa, cái đó cũng phải Nhất trọng Vũ tương, coi như là có thể đánh bại Nhất trọng Vũ suất, đúng như vậy.” Triệu Vô Cực trầm giọng nói:“Vân Sinh, ngươi sáng ngày mai giống như phải đi ra ngoài một bận có phải không?”

“Đệ tử sáng ngày mai đi mấy cái trong thành thu lấy năm nay cống lễ.” Sử Vân Sinh nói.

“Vậy là tốt,, với thực lực của ngươi, cũng đủ tấn công tiểu tử kia được không.” Triệu Vô Cực nói.

“Ý của sư phụ là...... Chẳng qua Lục Lâm Thiên bây giờ là trong tông ngũ hệ Vũ giả, nếu tại chúng ta trong tay xảy ra sự tình, đến lúc đó trong tông cũng không hay bàn giao.” Sử Vân Sinh do dự một chút nói.

“Trong tông thì sao, chúng ta vừa không có trong tông động thủ, chẳng lẽ ngươi đã quên, lần trước đệ tử mới tiến vào Vân Dương tông đã ba năm, ở này mấy ngày, đã đến thăm viếng thời gian, đến lúc đó, Lục Lâm Thiên nhất định sẽ trở về đi.” Triệu Vô Cực cười lạnh nói.

“Ý của sư phụ, là muốn ở nửa đường tấn công tiểu tử kia hay sao.” Sử Vân Sinh nói.

“Phải, lúc này đây nhất định phải hoàn toàn tấn công, không thể lại cấp tiểu tử kia phát triển cơ hội.” Triệu Vô Cực nói:“Vì làm dấu diếm dấu vết, Vân Sinh, ngươi sáng ngày mai xuất phát sau đó, hãy tới dãy núi Vụ Đô bên bờ quay trở lại trấn Thanh Vân cách duy nhất chờ đợi tiểu tử kia, đến lúc đó trực tiếp tấn công, thì thần không biết quỷ không hay, cho dù có người hoài nghi, không có bằng chứng, ai cũng không dám làm điều gì.”

“Là, sư phụ.” Sử Vân Sinh nói.

“Ông nội, ta cũng đi, ta nhất định phải cho chính tay giết tiểu tử kia.” Triệu Kình Thiên nói.

“Kình Thiên, thực lực của ngươi bây giờ đã không đầy đủ đối phó Lục Lâm Thiên, chẳng qua vì để ngừa vạn nhất, hai người các ngươi huynh đệ lần này sẽ theo với Thiếu Hổ trở về Lục gia một chuyến a, đi thăm bác của ngươi, cũng không có người hội hoài nghi cái gì. Ta cũng vậy có chỗ sắp xếp, đến lúc đó có cơ hội như lời nói, phối hợp ta Triệu gia người, nhất định phải lấy được đến Lục gia trong tay cái kia bảo vật.” Triệu Vô Cực nói.

“Ông ngoại, chẳng lẽ lúc này đây, ngươi cũng dự định động thủ?” Lục Thiếu Hổ hỏi.

“Đến lúc đó xem đi, nếu là có khả năng, ta cũng vậy chỉ có thể đủ xuất thủ, bảo vật của Lục gia không giống bình thường a, không để cho bị mất, chúng ta phải nhanh một chút xuống tay mới được.” Triệu Vô Cực nói.

Một đêm từ từ mà qua, sắc trời hơi phát hiện thời gian, Lục Lâm Thiên đình chỉ tu luyện, một khoả tứ giai trung kỳ yêu đan cũng là đều luyện hóa, nhưng tu vi là cũng không có tăng cường quá nhiều, cảm giác bây giờ trong cơ thể đích thực lực, cũng là vừa qua khỏi Nhất trọng Vũ tương trung kỳ một chút.

“Không có ngũ giai yêu đan cùng Vũ tương thôn phệ, bây giờ tiến bộ quá chậm.” Lục Lâm Thiên mở đôi mắt ra, khe khẽ thở dài, đột phá Vũ tương cũng là có đã hơn hai tháng, tu vi đã có cũng là tiến bộ chậm chạp, xem ra, hay là sớm một chút rời đi Vân Dương tông mới tốt.

Mấy giờ sau đó, Lục Vô Song trong đình viện, Lục Lâm Thiên đến trong đó, dù sao cũng không chuyện có thể làm, Lục Lâm Thiên cũng là cùng Lục Vô Song cả ngày, Lục Lâm Thiên cũng từng Lục Vô Song trong miệng biết được, mấy ngày nữa cũng là đệ tử mới thăm viếng thời gian.

“Lâm Thiên, nghỉ tới dì ba hay sao, ba năm không thấy, đến lúc đó, ta cũng vậy dự định trở về một chuyến.” Lục Vô Song hé miệng cười hướng Lục Lâm Thiên nói.

“Vô Song, ngươi còn gọi dì Ba, có phải là nên sửa lời a?” Lục Lâm Thiên hơi chút mỉm cười, thân thủ để trước mắt thanh nhã cô gái xinh đẹp kéo vào trong ngực của mình ngồi xuống.

“Thế nào sửa lời, nếu dì Ba cùng ta cha cũng khác nhau ý, chúng ta làm thế nào đây.” Lục Vô Song cau mày một khóa, cũng là lo lắng cho lần này sau khi trở về, tất cả đối mặt đích sự tình.

“Yên tâm đi, ta dám cam đoan bọn hắn không có ý kiến.” Lục Lâm Thiên nói, Lục gia Lục Đông, còn có mình mẫu thân, đối với mình cùng Vô Song đích sự tình, hẳn là không phản đối, ngược lại là hội cực lực thúc đẩy a.

Giờ phút này nhuyễn ngọc trong ngực, ở chỗ này hơn hai tháng trong thời gian, mặc dù là luôn ở gặp mặt, Lục Lâm Thiên cũng không có cơ hội âu yếm, bình thường tại chính mình đỉnh núi trong đình viện, có tiểu Long cùng Bạch Linh tại, cũng có chút không tốt hành động.

Lúc này ở tại đây, Lục Lâm Thiên hôm nay là cố ý không có mang tiểu Long cùng Bạch Linh đến, mà ngay cả Thiên Sí Tuyết Sư cũng đuổi đi, trong lòng đã sớm là có chút phân tâm nổi lên.

“Ta là sợ đến lúc đó bị cha của ta chê cười, mắc cỡ chết người.” Lục Vô Song cúi đầu nói, trước tiên phải trở về Lục gia, tâm tình cũng là có thể nghĩ, đột nhiên hơi khẩn trương lên.

“Cô gái lớn luôn luôn lập gia đình một ngày, xấu hổ cái gì.” Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, trong lòng tự nhiên là biết rõ Lục Vô Song đang lo lắng cái gì, vốn là Đường tỷ, một hồi đã trở thành nàng dâu, thân phận chuyển biến đúng là có chút đặc thù, chẳng qua hai người vốn không có huyết thống quan hệ, cái này cũng không có gì.

Bây giờ, có nhuyễn ngọc trong ngực, Lục Lâm Thiên hai tay dĩ nhiên là già không nên nết dậy đi, chăm chú nhìn trước mắt lịch sự tao nhã đích cô gái, trên thân một cổ nhẹ nhàng mùi thơm ngát tràn ngập, thấy Lục Lâm Thiên trong lòng rung động.

“Không được loạn động.” Cảm giác được Lục Lâm Thiên hai tay không quá trung thực, Lục Vô Song toàn bộ thân hình run lên, ngẩng đầu lên trừng Lục Lâm Thiên một mắt, trong mắt ánh mắt là có một số mê ly nổi lên, cũng không phải không khỏi nhân sự là nhỏ nữ sinh, bây giờ cũng là có một số cảm giác khác thường bay lên.

Lục Lâm Thiên trong lòng nhưng có chút ít nhịn không được, thật vất vả an bài một cái cơ hội như vậy, tự nhiên là không muốn bỏ qua, dưới bụng cũng là có một đoàn nhiệt liệt xông lên đầu giống nhau, hai tay cũng là già không nên nết ở Linh Lung trên thân thể lục lọi “Không được miên man suy nghĩ.” Lục Vô Song nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên một mắt, ngồi ở Lục Lâm Thiên trong ngực, nàng tự nhiên là có thể cảm giác được giờ phút này mình dưới mông, đang có dị vật tại bắt đầu khởi động, đã nhân sự, dị vật nàng cũng tự nhiên là biết là vật gì, đột nhiên liền từ cổ hồng đến trên gương mặt, một lòng đột nhiên Phanh.. Phanh nhảy loạn lên.

Lục Lâm Thiên đâu chịu nghe, đột nhiên hôn tại trên môi đỏ mọng.

“Thiếu...... Du.” Lục Vô Song nói không ra lời, theo lấy Lục Lâm Thiên hôn,, không tự chủ được hai tay đáp thượng đối phương cánh tay, trên thân cũng đã sớm là mềm yếu lên.

Cũng không biết khi nào, hai người là lửa nóng dây dưa đến trong phòng, Lục Lâm Thiên năm ngón tay mần mò khắp nơi, ở chỗ này trên thân thể mềm mại tùy ý chạy, hai người bây giờ đầu lưỡi còn đang ở dây dưa giao hòa, tại bực này dưới sự trêu đùa, Lục Vô Song hầu như tê liệt ngã xuống tê dại tại Lục Lâm Thiên trong ngực, mặc kệ tứ vì, cũng lần nữa vô lực phản kháng.

Sau một lát, trên giường, hai người quay cuồng lên, Lục Vô Song giờ phút này cũng vô pháp cự tuyệt muốn phát sinh hết thảy, trong lòng ngược lại là có một số chờ mong.

Quần áo nhẹ cởi, áo lót rơi xuống, một cụ Linh Lung cám dỗ tuyệt đẹp ** bày ra......

Đêm, ngoài cửa sổ gió đêm nhẹ nhàng thổi qua, trong phòng, hít thở ồ ồ, có nữ rên rỉ, lần lượt mây mưa, một mảnh xuân sắc vô tận......

Vân Tiếu Thiên trong đình viện, Đại hộ pháp đang ở trong đó, nhìn thấy Vân Tiếu Thiên có một số cau mày đóng chặt, nói:"Tông chủ, chẳng lẽ còn không có quyết định được chứ?"

"Tiểu tử này, thật là làm cho ta là khó a, để cho hắn đi, ta là thật sự miễn cưỡng a, mà ngay cả trong tông mấy vị Thái thượng trưởng lão cũng là cực kỳ không muốn rời xa, còn có Vạn Niên Xích Đồng, Vân Dương tông của ta trấn sơn chi bảo một trong, tiểu tử này quả là cũng muốn, a......" Vân Tiếu Thiên thở dài nói.

"Ta sẽ lo lắng tiểu tử kia công phu sư tử ngoạm, đã không có có nghĩ vậy tiểu tử thật đúng là khẩu vị khá lớn, ngay cả Vạn Niên Xích Đồng cũng muốn." Đại hộ pháp cũng là bất đắc dĩ nói.

"Vạn Niên Xích Đồng rơi vào Vân Dương tông của ta cũng là vô số năm, nghe nói lúc trước có một vị cường giả có thể luyện chế, cường giả nguyện ý dùng không ít bảo vật trao đổi, Vân Dương tông của ta Thái thượng trưởng lão cũng không có đồng ý, dù sao cũng là luyện chế thần khí vật liệu a." Vân Tiếu Thiên nói.

" tông chủ ý tứ là......"

Đại hộ pháp như lời nói vẫn chưa nói xong, Vân Tiếu Thiên lần nữa nói:"Không đáp ứng hắn cũng không được, ta cuối cùng không thể thật sự ở trước mặt của hắn thất tín, mấy vị Thái thượng trưởng lão cũng đã là có thương quyết định."

"A, tông chủ, mấy vị Thái thượng trưởng lão nói như thế nào?" Đại hộ pháp hỏi.

"Mấy vị Thái thượng trưởng lão thương nghị một ngày sau đó, mới có thương quyết định, Lục Lâm Thiên ba cái điều kiện, chúng ta toàn bộ đáp ứng, chỉ là, cũng sẽ không khiến tiểu tử kia như vậy chiếm tiện nghi." Vân Tiếu Thiên giống như cười mà không phải cười nói.

“Chẳng lẽ mấy vị Thái thượng trưởng lão, cũng đồng ý Vân Dương tông của ta, không nhúng tay vào Triệu gia sự tình?” Đại hộ pháp nói.

“Thái thượng trưởng lão trong đó, cũng rất có tranh luận, ngươi cũng biết trong chuyện này đích quan hệ, nhưng cuối cùng trong nhiều sổ Thái thượng trưởng lão lực áp sự tình, quan hệ đến Triệu gia chuyện riêng như lời nói, cùng ta Vân Dương tông tự nhiên là không có vấn đề gì, nhưng Lục gia sự tình, cũng cùng chúng ta không có vấn đề gì, Lục gia cùng Triệu gia, sẽ theo bọn hắn đi thôi.” Vân Tiếu Thiên nói.

Chương 576: Cái gì……?

“Là Vạn Niên Xích Đồng “Vạn Niên Xích Đồng ở lại Vân Dương tông của ta bên trong, cũng không có người có thể luyện hóa, chẳng khác gì là sắt vụn một khối, nhưng tặng người, cũng tuyệt đối là hào phóng, cho nên, ta sẽ không để cho tiểu tử kia đơn giản lấy được, vạn nhất tiểu tử kia vận khí tốt cuối cùng nhận được rồi Vạn Niên Xích Đồng, tựu xem như là gửi một cái nhân tình được rồi.” Vân Tiếu Thiên nói, trong mắt phớt qua mỉm cười.

“Làm lấy lòng, tiểu tử kia đúng là thật sự phải ly khai Vân Dương tông của ta, chẳng lẽ tông chủ cũng có ý định lôi kéo hắn hay sao.” Đại hộ pháp nghi ngờ nói.

“Hắn rời đi, chúng ta buộc giữ lại, lưu được người, cũng lưu không được tâm a, tiểu tử này là một con nghịch Long a.” Vân Tiếu Thiên nói:“Đưa hắn là người tình, cũng là đưa cho để cho hắn tới bắt Vạn Niên Xích Đồng người một cái nhân tình.”

“Tông chủ nói là, Lục Lâm Thiên muốn Vạn Niên Xích Đồng, là có người để cho hắn tới bắt?” Đại hộ pháp hỏi.

“Vạn Niên Xích Đồng bực này bảo vật, người bình thường căn bản là không biết được, huống chi Vạn Niên Xích Đồng, như thế nào Lục Lâm Thiên cầm có thể luyện hóa, sau lưng không ai mới là lạ, nếu theo ta đoán là không thấp hơn, Lục Lâm Thiên người sau lưng này, chính là hắn sớm nhất đích sư phụ a.” Vân Tiếu Thiên nói.

Đại hộ pháp sau đó cũng hiểu được, nói:“Có thể dạy dỗ Lục Lâm Thiên bất phàm như thế đích đệ tử, chỉ sợ là người sau lưng, nhất định là bất phàm a.”

“Lục Lâm Thiên phòng ngự Vũ kỹ, chỉ còn cuối cùng thi triển khủng bố Vũ kỹ, cũng không phải vật phàm, có thể nghĩ sau lưng cường giả, tuyệt đối là không đơn giản, bây giờ ta cũng cực kỳ kỳ quái a, tiểu tử này sau lưng, cường giả rốt cuộc là ai.” Vân Tiếu Thiên nói.

……………………………………

Trên Vân Dương tông, lảo đảo hai ngày mà qua, hai ngày sau đó, Vân Tiếu Thiên trong đình viện, Lục Lâm Thiên mang theo một vẻ khẩn trương cùng tâm thần bất định ngồi ở trong đó.

Vân Tiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, đánh giá sổ mắt, lập tức nói:“Lục Lâm Thiên, ngươi ba điều, ta đã cùng mấy vị Thái thượng trưởng lão thương nghị qua rồi, phải đáp ứng ngươi không muốn có phải không có thể.”

“Đa tạ tông chủ.” Lục Lâm Thiên sững sờ, không nghĩ tới Vân Tiếu Thiên đúng là thật sự đáp ứng rồi.

“Ngươi cũng trước đừng cao hứng quá sớm, ta đáp ứng ngươi ba điều, ngươi cũng muốn đáp ứng hai điều kiện của ta mới được.” Vân Tiếu Thiên giống như cười mà không phải cười nói:“Nếu là ngươi không đáp ứng, vậy, ba điều kiện của ngươi thì đừng nghĩ, ngươi cũng đừng nói ta nói không giữ lời, là chính nhà ngươi làm không được mà thôi.”

“Lão hồ ly, ngươi còn có thể không tiếp tục hổ thẹn một chút.” Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, nhưng ngoài miệng tự nhiên là sẽ không nói ra đến, đây quả thực là uy hiếp,* trắng trợn uy hiếp, mặc dù Lục Lâm Thiên trong lòng cũng là suy đoán muốn có Vạn Niên Xích Đồng sẽ không đơn giản như vậy, nhưng là thật không ngờ Vân Tiếu Thiên sẽ đến chiêu thức ấy,* mình đáp ứng hai cái điều kiện.

Lục Lâm Thiên âm thầm nghĩ đến, Vân Tiếu Thiên làm cho mình đáp ứng điều kiện, chỉ sợ là không bình thường a.

“Tông chủ có điều kiện xin mời nói đi.” Lục Lâm Thiên nói, người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu a. Coi như là mình phản đối, chỉ sợ là cũng không có bất kỳ dùng.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không có phản đối, Vân Tiếu Thiên tựa hồ là có một số ngoài ý muốn, lập tức nói:“Ngươi không muốn “Vân Dương tông cùng Phi Linh môn kết thành liên minh?” Lục Lâm Thiên lần nầy ngược lại thật sự kinh ngạc, nói:“Tông chủ, Phi

Linh môn chỉ là một tam lưu môn phái nhỏ mà thôi.”

“Cái này ngươi cũng không cần quản, Vân Dương tông của ta chịu cùng ngươi Phi Linh môn kết thành liên minh, ngươi hẳn là không có ý kiến a?” Vân Tiếu Thiên nói.

“ tự nhiên là không có ý kiến.” Lục Lâm Thiên nói.

“Ý của ngươi là đồng ý?” Vân Tiếu Thiên ánh mắt có một số thâm ý, hướng Lục Lâm Thiên nói.

“Vân Dương tông cùng với Phi Linh môn kết thành liên minh, Phi Linh môn nhưng có chút ít tâng bốc, chẳng qua kết minh chi tiết vấn đề, v...v... tông chủ để cho ta rời khỏi Vân Dương tông sau đó bàn lại không muộn.” Lục Lâm Thiên đáp lời lại, Vân Dương tông cùng với Phi Linh môn kết minh, Lục Lâm Thiên cũng không phải là kẻ ngốc, dựa theo Vân Tiếu Thiên Lão hồ ly bản tính, không có lợi đích sự tình, đó là tuyệt đối sẽ không có làm, mình nếu bây giờ cùng hắn Đàm kết minh, hắn tông chủ thân phận áp xuống tới, mình không phải thiệt thòi cũng đừng, là khi đến mình đẩy ra Vân Dương tông sau đó, vậy không giống với lúc trước, cùng lắm thì là một tiếng sư thúc, hai phái kết minh, đến lúc đó bàn về chi tiết, mình cũng không ăn thiệt thòi.

“Hảo tiểu tử.” Vân Tiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, tựa hồ là liếc thấy ra Lục Lâm Thiên ý tứ, nói:“Vân Dương tông cùng ngươi Phi Linh môn kết minh, ngươi lại vẫn lo lắng Vân Dương tông chiếm ngươi Phi Linh môn tiện nghi, cũng tốt, chi tiết vấn đề trễ chút bàn lại cũng không sao.”

“Đệ tử không dám.” Lục Lâm Thiên nói.

“Được rồi, điều kiện thứ hai, cũng là tiện nghi ngươi.” Vân Tiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, nói:“Ta dự định để cho ngươi cùng Hồng Lăng hôn sự trước hoàn thành, ngươi có ý kiến gì không?”

“A......”

Lục Lâm Thiên trợn mắt há mồm, đây cũng là vượt qua mình ngoài ý muốn một việc a.

“Thế nào, ngươi không muốn?” Vân Tiếu Thiên nhìn Vân Hồng Lăng nói.

“Tất nhiên không phải như vậy, đệ tử tất nhiên nguyện ý, chỉ là, quá đột nhiên, đệ tử có một số ngạc nhiên.” Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, có thể thuận lợi giải quyết sự tình này, cũng là mình thường hi vọng, đừng để cho là tương lai phiền toái.

“Ta biết rõ ngươi không muốn khả năng chỉ có Hồng Lăng một, Vô Song cùng Cảnh Văn ta cũng vậy biết rõ một hai, ta cũng vậy không làm khó dễ ngươi, về sau hảo hảo hướng Hồng Lăng, ngươi nếu để cho nàng thụ nửa điểm ủy khuất, ta không tha cho ngươi.” Vân Tiếu Thiên nghiêm mặt chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên nói.

“Đệ tử nhất định không để cho Hồng Lăng thụ ủy khuất, đa tạ tông chủ.” Lục Lâm Thiên nghiêm mặt thi lễ một cái, thi lễ, mình cũng nên hàng.

“Các ngươi trước đính hôn a, về phần về sau hôn kỳ, chình cac ngươi tự mình lựa chọn, các ngươi đính hôn đích tin tức, ta cũng có mấy ngày này phát đến tam tông tứ môn đi.” Nhìn Lục Lâm Thiên, Vân Tiếu Thiên nói.

“Hết thảy nghe tông chủ sắp xếp.” Lục Lâm Thiên gật đầu nói, vốn là đính hôn, như thế không sao.

“Về sau tại chỗ nhiều người, hai người các ngươi là đã là chú ý một chút, như là Thiên Kiếm Môn bên trong đại điện, bị người nhìn thấy cũng không hay, người trẻ tuổi mặc dù đều cũng có chút ít bốc đồng, nhưng còn có chút thời gian là muốn khắc chế một chút.” Nhìn Lục Lâm Thiên, Vân Tiếu Thiên giống như cười mà không phải cười nói.

Lục Lâm Thiên đột nhiên sắc mặt là một mảnh trắng bệch, Thiên Kiếm Môn phía trong đại điện, nguyên lai mình và Vân Hồng Lăng nhất cử nhất động, đúng là bị Vân Tiếu Thiên cảm thấy, lần nầy đã có thể xấu hổ.

Lục Lâm Thiên cúi đầu, cũng vô pháp có thể nói, cười hắc hắc.

“Lục Lâm Thiên, hai điều kiện này ngươi cũng đáp ứng, và sự tình thứ ba kia, ta cũng vậy đáp ứng rồi.” Vân Tiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên xấu hổ biểu tình, hơi chút mỉm cười nói.

“Đa tạ tông chủ.” Lục Lâm Thiên nói.

“Lục Lâm Thiên, từ giờ trở đi, ngươi sẽ không lần nữa là ta đệ tử của Vân Dương tông, chẳng qua một ngày sư phụ, cuối cùng Lục Lâm Thiên hơi chút mỉm cười, thật đúng là như thế, có cùng Vân Hồng Lăng đích quan hệ, sư phụ Vũ Ngọc Tiền hay là Vân Tiếu Thiên sư huynh, cái dạng này,mình, coi như là Vân Dương tông nửa cái đệ tử, chẳng qua trong lòng, Lục Lâm Thiên là cũng không phải là nghỉ như vậy, đầu mình thượng đã không còn Vân Dương tông một khối nhãn hiệu, về sau tại Cổ vực bên trong, bao nhiêu là dễ dàng sinh tồn một số.

“Đúng Lục Lâm Thiên, quên nói cho ngươi biết, Vạn Niên Xích Đồng ta có thể cho ngươi, chẳng qua Vạn Niên Xích Đồng không phải bình thương vật, cũng phải nhìn nhìn ngươi có hay là không có duyên phận cầm đi.” Vân Tiếu Thiên xoay chuyển ánh mắt nói:“Vạn Niên Xích Đồng để lại tại Vân Dương tông của ta bên trong Thiên Bảo khố, ngươi nếu là có thể tìm được, vậy lấy đi.”

“Cái gì......?” Lục Lâm Thiên đột nhiên lần nữa trầm xuống, Vân Tiếu Thiên quá gian trá giảo hoạt, đến nơi này thời gian, lại vẫn tới đây một bộ.

Vân Tiếu Thiên tựa hồ là nhìn ra Lục Lâm Thiên trong lòng suy nghĩ, nói “Ngươi cũng đừng nói ta xuất nhĩ phản nhĩ, bên trong Thiên Bảo khố này, đều là ta Vân Dương tông lịch đại cường giả thu thập lên bất phàm bảo vật, tùy tiện như nhau cầm đến ngoại giới đi, đều có thể khiến cho oanh động, để cho ngươi tiến vào Thiên Bảo khố trung, ngươi có thể tổng cộng lựa chọn ba kiện bảo vật rời đi, ngươi nếu là có thể tìm ra Vạn Niên Xích Đồng mang đi như lời nói, đó chính là ngươi cùng Vạn Niên Xích Đồng duyên phận. Nếu là ngươi không có biện pháp mang theo Vạn Niên Xích Đồng, vậy chỉ có thể đủ trách ngươi chính mình rồi, ta có thể cam đoan đúng là, Vạn Niên Xích Đồng đang cất trong Thiên Bảo khố.”

“Lão hồ ly a, ngươi thật sự không tiếp tục hổ thẹn một chút.” Lục Lâm Thiên trong lòng mắng thầm, có thể mình cũng không còn phương pháp, Vân Dương tông rõ ràng là không muốn đem Vạn Niên Xích Đồng giao cho mình, vừa không muốn thất tín cùng mình, cho nên mới nghĩ ra một chiêu như vậy ám chiêu.

Thiên Bảo khố, Vân Dương tông mật địa tuyệt đối, coi như là thân truyền đệ tử, cho dù là hộ pháp trưởng lão, không có trải qua đồng ý, cũng tuyệt ngự thì không cách nào tiến vào trong đó. Tất cả thân truyền đệ tử, cũng đều là chỉ nghe nói qua, Thiên Bảo khố trung, thu tàng Vân Dương tông cho tới nay thu tàng bảo vật, có thể tiến vào Thiên Bảo khố bảo vật, nó phẩm chất cùng tầng thứ, cũng tuyệt đối là đã tới rồi chỗ bất phàm mới có thể.

Bây giờ, Lục Lâm Thiên đã đến Vân Dương tông Thiên Bảo khố trước cửa.

Thiên Bảo khố đang ở Vân Dương tông chủ phong hội trường phía sau, khổng lồ đỉnh núi chánh phía trên, Lục Lâm Thiên trước kia cũng không biết nơi này có một chỗ tuyệt nhai.

Đỉnh núi chánh sau đại điện này, theo đỉnh núi chánh trên sườn núi, đi qua tuyệt nhai, là có tòa ngọn núi nhỏ trực tiếp kéo dài ra, diện tích không lớn, cũng là 3-400m kích thước bộ dạng, trên ngọn núi, quái thạch đột ngột, um tùm bạc phơ, bốn phía có không ít cây mây quấn quanh, chính giữa có không ít hoa dại khai phóng.

Đỉnh núi chung quanh, sương trắng lượn lờ, tựa như tiên cảnh giống nhau, theo đỉnh núi nhìn xuống đi, một mảnh núi non kéo dài, sương trắng tràn ngập quanh quẩn, làm cho người ta nhìn cũng là vui vẻ thoải mái.

ngọn núi nhỏ phía trên, lúc này lại là có thêm sơn động, diện tích không nhỏ, dày đặc cửa đá có hai người cao, bốn người rộng đều đặn, hiển lộ ra một cổ kiểu xưa khí. Bây giờ cửa đá đã mở ra, bên trong có một số u ám vẻ.

Lục Lâm Thiên khẽ nhíu mày, cũng không có biện pháp, chỉ có thể đủ đi vào tìm kiếm một phen, hy vọng có thể tìm được Vạn Niên Xích Đồng a. Là Vạn Niên Xích Đồng Nam thúc cũng không có nói dài cái dạng gì, coi như là bày ở mình trước mắt, mình cũng nhận không ra a.

Mang theo bất đắc dĩ, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể đủ đi vào Thiên Bảo khố trong, đi vào sơn động, Lục Lâm Thiên đột nhiên cũng là trợn mắt há mồm. Bên trong sơn động này so với trong tưởng tượng chỉ muốn lớn hơn nhiều, đâu chỉ là Thiên Bảo khố a, gọi là Vạn Bảo khố cũng được.

Sơn động này bên trong giống như là một hội trường giống nhau, có thêm 200m trước mặt tích, trong động bức tường đá bóng loáng, tựa hồ là bị đánh mài qua, và trong đó có mấy ngọc thạch không chế thật dài phương tủ, ngọc thạch tràn ngập nhu hòa lục màu lam ánh huỳnh quang.

“Trời ạ, đây là ngũ linh chi, lạc thạch Đằng, còn có Tố Hinh hoa.” Chăm chú nhìn trước mắt đã thấy hết thảy, Lục Lâm Thiên đột nhiên ngạc nhiên không ngừng, lọt vào trong tầm mắt chỗ, đầu tiên là từng dãy dược liệu, đây tuyệt đối không phải bình thương dược liệu, cũng là một số cực kỳ khó gặp, luyện chế cao phẩm đan dược dược liệu, ngũ linh chi, lạc thạch Đằng, còn có Tố Hinh hoa v...v... dược liệu, cũng là có thể luyện chế thất phẩm đan dược vật liệu, nếu cầm đến ngoại giới, đủ để là khiến cho tuyệt đối vừa động.

“Đây là Hàn Thủy thạch, còn có Vân Mẫu Minh Nguyệt Sa.” Lục Lâm Thiên trong tay sau đó cầm lên hai khối cánh tay * vật thể, một nhanh thuần trắng, một khối hiện ra vàng ánh sáng trắng mang, có Thiên Linh lục thượng ghi lại, Lục Lâm Thiên ánh mắt bây giờ cũng không phải giống nhau, đột nhiên là quen biết hai thứ này vật, Hàn Thủy thạch, còn có Vân Mẫu Minh Nguyệt Sa.

Hai thứ này vật phẩm, cũng đều là luyện chế binh khí tuyệt hảo vật liệu. Tại luyện chế binh khí bên trong, cái dạng gì vật liệu, luyện chế cái dạng đó binh khí. Giống như là dược liệu như nhau, cái dạng gì dược liệu, mới có thể luyện chế cái dạng gì đan dược, vừa mới ngũ linh chi, lạc thạch Đằng, còn có Tố Hinh hoa, cũng là có thể luyện chế thất phẩm đan dược, nó giá trị, tuyệt đối là kinh người.

Mà Hàn Thủy thạch, còn có Vân Mẫu Minh Nguyệt Sa nếu cùng dược liệu so sánh với như lời nói, đủ để là tương đương với có thể luyện chế ra thất phẩm đẳng cấp cao đan dược dược liệu giống nhau.

“Không nghĩ tới ngươi ngược lại có một số ánh mắt, đúng là ngay cả Hàn Thủy thạch, còn có Vân Mẫu Minh Nguyệt Sa đều biết.” Nhìn Lục Lâm Thiên thần sắc kinh ngạc, Vân Tiếu Thiên cũng là hơi có ngoài ý muốn, nói như vậy, đối với dược liệu cùng những tài liệu luyện khí, Linh giả hiểu biết lời nói, đến nói là qua được đi. Linh giả giống nhau cả ngày cũng đều là cùng dược liệu, tài liệu luyện khí liên hệ, là Lục Lâm Thiên cũng có thể một mắt nhận ra, sau đó tự nhiên là để cho Vân Tiếu Thiên có một số ngoài ý muốn.

“Thép tinh Tinh thạch.” Lục Lâm Thiên lần nữa có một số ngạc nhiên, trong tay cầm lên một khối cỡ ba bàn tay là màu lam Tinh thạch, màu lam Tinh thạch chỉnh thể óng ánh sáng long lanh, tầng thứ chẳng chút nào so với Hàn Thủy thạch, Vân Mẫu Minh Nguyệt Sa cũng không phải thấp hơn mảy may.

“Cái này cũng quen biết.” Vân Tiếu Thiên lông mày âm thầm nhíu một cái, không nghĩ tới những tài liệu luyện khí Lục Lâm Thiên quả là đều biết, mơ hồ trong đó, Vân Tiếu Thiên cảm thấy một cổ cảm giác xấu, nguyên bổn để cho lục “Thương này có vẻ cũng không phải phàm vật.” Hàng thứ hai ngọc tủ phía trên, Lục Lâm Thiên cầm lên một cây thuần trắng sắc trường thương, nắm trong tay, đây chỉ có dài hai thước trường thương, là khoảng chừng hai trăm cân nặng, trong tay đột nhiên trầm xuống, trên thân thương, có nhẹ nhàng sáng quay vòng quanh quẩn, hiển lộ ra không ít bí Văn đồ án, mũi thương phía trên, có trạm trạm hàn quang, trong lúc vô hình lộ ra một cổ làm cho mọi người hồi hộp khí tức.

“Đây là Bá Vương Thương, chính là một gã Linh vương cường giả dùng thép tinh Hàn thạch luyện chế, ngươi thua nhập chân khí thử xem sao.” Vân Tiếu Thiên khẽ mỉm cười nói.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên từ từ hướng Bá Vương Thương trong đưa vào một tia chân khí.

“Thịch!”

Đột nhiên một tiếng, Bá Vương Thương trọng trọng ném tới tại trên đất, mặt đất cũng là rất nhỏ lay động một chút, Lục Lâm Thiên sắc mặt cũng là đột nhiên thay đổi lớn, vừa mới mình hơi chút đưa vào chân khí, Bá Vương Thương là đột nhiên quý trọng ngàn cân giống nhau, sau đó liền từ trong tay trọng trọng rơi xuống xuống dưới.

“A a, Bá Vương Thương một đưa vào chân khí, sức nặng mà có thể tự do biến hóa, có quỷ dị khó lường chi năng, Vân Dương tông của ta đệ tử dùng thương cực nhỏ, vốn là dự định có cơ hội đưa cho Đoạt mệnh thương Lý Đạt Giang, nhưng hắn đã bị ngươi chấn thương, đã trở thành phế nhân.” Vân Tiếu Thiên khe khẽ thở dài nói.

“Thương tốt.” Lục Lâm Thiên lúc này lại là đúng Bá Vương Thương càng phát ra ngạc nhiên lên, Linh vương cường giả dùng thép tinh Hàn thạch thai luyện chế binh khí, thật đúng là kinh người a.

Chương 577: Thiên Bảo khố

Tùy theo Lục Lâm Thiên lần nữa đã gặp không ít tầng thứ cực kỳ phải binh khí, nếu đặt ngoại giới, cũng là có thể khiến cho người khác điên dại vật, nhưng là tại Vân Dương tông, chỉ có thể đủ thu vào tại Thiên Bảo khố bên trong.

Bên trong sơn động này, mỗi một kiện bảo vật cũng đều là để cho Lục Lâm Thiên có một số kinh thán, đã là tuyệt đối là đến chính thức bảo vật đích tầng thứ, nhìn hàng này sắp xếp ngọc tủ trong dược liệu, tài liệu luyện khí, còn có binh khí, Lục Lâm Thiên kinh thán liên tục, cái này là chênh lệch a, Phi Linh môn cùng Vân Dương tông so sánh với như lời nói, chỉ là thu tàng là chênh lệch.

“Lục Lâm Thiên, hay là nhanh chọn lựa ra ba dạng bảo vật a, về phần có hay là không có Vạn Niên Xích Đồng ở trong, là nhìn ngươi chính mình rồi.” Vân Tiếu Thiên nhìn thấy Lục Lâm Thiên tỏa sáng hai mắt, khẽ mỉm cười nói.

“Tông chủ, ta tìm xem.” Lục Lâm Thiên nói, đây chỉ có ba lượt cơ hội a, mình chỉ muốn trông chừng mới có thể xuống tay.

“Ngươi từ từ xem, thực sự, ta cũng không gấp.” Vân Tiếu Thiên nói.

“Đây là cái gì.” Cái thứ bốn ngọc tủ phía trên, Lục Lâm Thiên nhìn thấy một bộ màu trắng hơi mỏng áo giáp, như là áo lót giống nhau, chất liệu tựa hồ là cực kỳ đặc biệt, mỏng như cánh ve.

“Đây là một kiện hộ thân áo giáp, cần thuộc tính hỏa thúc dục, ta vốn muốn đưa cho Hồng Lăng, đáng tiếc Hồng Lăng chính là Thủy, mộc, Phong tam hệ Vũ giả, hộ thân áo giáp có thể chống lại đồng cấp tu vi của người một kích toàn lực cũng sẽ không có bất cứ chuyện gì, xem như cực kỳ không sai, ngươi có thể cầm, đối với ngươi phòng ngự cũng là có không ít chỗ tốt.” Vân Tiếu Thiên nói.

“Đúng là bảo vật tốt a.” Lục Lâm Thiên có một số Tâm động lên, mình Thanh Linh áo giáp tăng thêm áo giáp như lời nói, lực phòng ngự nhất định sẽ mạnh hơn, nhưng cũng không biết tại Thanh Linh áo giáp phía dưới, phòng ngự áo giáp còn có thể hay không thể đủ sinh ra tác dụng, đồng thời, mình có Thanh Linh áo giáp, tại lực phòng ngự đi lên nói, cũng là cực kỳ không sai, do dự một chút, Lục Lâm Thiên buông xuống hộ thân áo giáp.

Vân Tiếu Thiên có một số ngoài ý muốn, hộ thân áo giáp tuyệt đối là một kiện bảo vật tốt, bảo vệ tánh mạng bảo vật, nói như vậy cũng là tất cả mọi người là cực kỳ coi trọng, không nghĩ tới Lục Lâm Thiên đúng là không động tâm.

Đánh giá sơn động này bên trong, nếu một mình một kiện bảo vật đặt ở cùng nhau, Lục Lâm Thiên khẳng định là đối với cực kỳ Tâm động, là hàng ngàn kiện bảo vật đặt ở cùng nhau, Lục Lâm Thiên Tâm động qua đi, là chỉ có thể đủ nhìn hoa mắt, căn bản là không biết nên làm sao chọn lựa.

Lục Lâm Thiên xem thậm chí là có một số đầu cháng váng lên, trong lúc vô tình, Lục Lâm Thiên ánh mắt đã rơi vào hàng thứ sáu ngọc tủ phía trên một có hai mươi centimet dài, mười phân cao hộp gấm.

hộp gấm ở chỗ này trong sơn động không thể thu hút, Lục Lâm Thiên trong lòng biết có thể đặt ở sơn động này bên trong, tuyệt đối không phải là giống nhau bảo vật, sau đó mở ra hộp gấm.

Hộp gấm trong, là có hai khối cỡ ba bàn tay màu vàng ngọc giản, ngọc giản phía trên có nhẹ nhàng thuộc tính thổ khí tức tràn ngập, Lục Lâm Thiên ánh mắt nhìn chăm chú hướng về phía hai cái ngọc giản này, nhìn hai cái ngọc giản, là càng xem càng cảm giác được không bình thường, ngọc giản này trong, tựa hồ là có một cổ cuồng bạo ngập trời năng lượng ẩn chứa trong đó giống nhau, càng là chăm chú nhìn, càng là có thể cảm giác được một cổ đánh trống ngực.

“Đây cũng không phải là giống nhau vật, nghe nói đây là một có ngoan đồng như bản tính Vũ vương đỉnh cao cường giả cùng Linh vương đỉnh cao cường giả hai người cộng đồng nghiên cứu mấy năm không chế có gió, gọi là Thổ sát huyền Lôi, ngọc giản này trong, có Vũ tôn cường giả một đường lực công kích, chỉ cần đưa vào chân khí, là có thể để Thổ sát huyền Lôi văng ra thúc dục công kích, mặc dù thực lực không thể cùng Vũ tôn cường giả so sánh với, chẳng qua uy lực là đủ để tấn công một lục trọng Vũ suất đều đặn, coi như là thất trọng Vũ suất đụng với, cũng muốn trọng thương, nguyên bổn Thổ sát huyền Lôi có năm khỏa, Vân Dương tông của ta lấy được thời gian, cũng chỉ có bốn khối, Hồng Lăng trên thân đã có có hai khối, cái này còn thừa lại hai khối.” Vân Tiếu Thiên nói.

“Lại vẫn có loại vật này, phong ấn lực công kích tại trong ngọc giản, đưa vào chân khí là có thể thúc dục, thứ này quá kinh khủng, Linh vương cùng Vũ vương đỉnh cao cường giả không chế có gió, có thể tấn công lục trọng Vũ suất, trọng thương thất trọng Vũ suất, bực này bảo vật thật là biến thái.” Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng.

“Tông chủ, hai khối Thổ sát huyền Lôi xem như một kiện bảo vật a, ta muốn cái này.” Lục Lâm Thiên hắc hắc một ít, không có dư thừa do dự, trực tiếp là để hộp gấm cũng là cùng nhau thu vào mình đeo ở bên hông làm bộ dáng đích túi không gian bên trong.

“Ngươi muốn cái này? hai khối Thổ sát huyền Lôi mặc dù là có một số đặc biệt, cũng là tuyệt đối là bất phàm vật, nhưng là chỉ có thể đủ dùng dùng được có một lần mà thôi. Trong lúc này cũng không có thiếu bảo vật, cũng là so với hai khối Thổ sát huyền Lôi mạnh hơn a, ngươi có thể nặng hơn nữa mới chọn.” Vân Tiếu Thiên nghi hoặc hướng Lục Lâm Thiên nói. Lại còn cố ý là nhắc nhở Lục Lâm Thiên, Thổ sát huyền Lôi sử dụng được có một lần mà thôi, mặc dù cực kỳ bất phàm, nhưng cuối cùng là duy nhất một lần vật, Thiên Bảo khố trong, so với Thổ sát huyền Lôi trân quý bảo vật là nhiều đi.

“Đệ tử muốn cái này.” Lục Lâm Thiên nói, Lục Lâm Thiên tự nhiên là nhìn ra được, Thổ sát huyền Lôi mặc dù là bất phàm, chỉ là ở chỗ này một đống bảo vật bên trong, là cũng không phải quá rõ ràng.

Nhưng Lục Lâm Thiên có tính toán của mình, tại Lục Lâm Thiên trong lòng, cái gì trọng yếu nhất, bảo vệ tánh mạng trọng yếu nhất, hai khối Thổ sát huyền Lôi tuyệt đối là mình bây giờ bảo vệ tánh mạng tốt cái này, ném ra một khối trực tiếp tấn công lục trọng Vũ suất, có thể trọng thương thất trọng Vũ suất, loại này thứ tốt, không thể nghi ngờ là thích hợp nhất mình.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên kiên trì, Vân Tiếu Thiên cũng không có biện pháp, có hai khối Thổ sát huyền Lôi tại bên người, ít nhất là có thể tại thời khắc nguy cơ có bảo vệ tánh mạng đích thủ đoạn, hoặc là tiểu tử này là nhìn trúng điểm này a.

Tiếp tục tìm kiếm lấy kiện thứ hai bảo vật, Lục Lâm Thiên là thế khó xử a, cũng không biết lựa chọn cái gì hảo, Vạn Niên Xích Đồng cũng còn không có lạc nơi nào.

“Rốt cuộc Vạn Niên Xích Đồng ở đâu?” Lục Lâm Thiên khắp nơi tìm kiếm, chủ yếu mục tiêu, mình chính là phải tìm Vạn Niên Xích Đồng a.

Sơn động này mặc dù nói có phải không thiếu, nhưng cũng là tìm được cái này đến, là cũng không lớn, tâm trí thăm dò, Lục Lâm Thiên khắp nơi tìm kiếm, chủ yếu mục tiêu cũng là tìm tòi tại những kia tài liệu luyện khí thượng.

Vạn Niên Xích Đồng cũng là tài liệu luyện khí, dùng phương pháp bài trừ, Lục Lâm Thiên đột nhiên rồi đem mình thường hiểu biết tài liệu luyện khí toàn bộ bài xuất.

Thiên Bảo khố, là tài liệu luyện khí cũng không ít, bài xuất tuyệt đại bộ phân sau đó, Lục Lâm Thiên là cũng còn có hai ba mươi loại tài liệu luyện khí cũng không nhận ra.

Trong đầu nghĩ đến Thiên Linh lục trong đối với tài liệu luyện khí giới thiệu, Lục Lâm Thiên đột nhiên từng cái tách rời bài xuất.

Nhìn Lục Lâm Thiên bộ dáng, Vân Tiếu Thiên cũng là càng lúc càng kinh ngạc, những tài liệu luyện khí, Lục Lâm Thiên có vẻ hoàn toàn quen biết giống nhau.

Đang ở Lục Lâm Thiên từng kiện từng kiện tài liệu luyện khí bài trừ sau đó, Lục Lâm Thiên trước thân, lúc này lại cũng là còn có ba kiện tài liệu luyện khí.

Một khối cánh tay thô, dài hai thước màu vàng tinh thiết vật, cứng rắn vô cùng.

Một cây có dài hai thước hình tròn như hoàng kim vật, quanh quẩn nhẹ nhàng sáng quay vòng.

Cuối cùng một khối có cao nửa thước, một mét rộng đích màu vàng hình vuông bất quy tắc vật, thoạt nhìn cũng không phải là thu hút.

Khi Lục Lâm Thiên để ba dạng vật di chuyển đến cùng nhau đặt song song dò xét thời gian, Lục Lâm Thiên mới phát hiện, ba dạng tài liệu luyện khí cũng là cực kỳ trầm trọng, trong đó cuối cùng này một khối màu đen tài liệu luyện khí nhất trầm trọng, để cho Lục Lâm Thiên hầu như thi triển lưỡng trọng đích chân khí mới di chuyển, sức nặng khoảng chừng năm sáu trăm cân.

Nhìn Lục Lâm Thiên xách ba kiện tài liệu luyện khí, Vân Tiếu Thiên thần sắc dấu diếm dấu vết biến đổi, nhưng khóe mắt phía trên, là không tự chủ được nhảy lên một chút, tựa hồ là bởi vì quá kinh ngạc mới có điều này hành động.

Và Lục Lâm Thiên vẫn là tại thăm dò Vân Tiếu Thiên ánh mắt, trong tích tắc nhìn thấy Vân Tiếu Thiên trong ánh mắt biến hóa, hầu như là có thể nhận định, Vạn Niên Xích Đồng ở này ba dạng tài liệu luyện khí bên trong. Và những thứ khác tài liệu luyện khí mình nhiều lần dò xét sau đó, cũng trên căn bản là có thể xác định không phải là Vạn Niên Xích Đồng.

Đại khái xác định Vạn Niên Xích Đồng ở này ba kiện tài liệu luyện khí bên trong thời gian, Lục Lâm Thiên cũng là hơi chút thở dài một hơi, như vậy cũng tốt tìm hơn.

Ánh mắt là đã rơi vào ba kiện tài liệu luyện khí thượng, Lục Lâm Thiên khí tức thăm dò, là cũng vô pháp phát hiện cái gì, những tài liệu luyện khí, không có trải qua luyện hóa, cũng không có quá nhiều năng lượng dao động, không giống như là dược liệu, giống nhau phẩm giai cao dược liệu, năng lượng dao động sẽ càng lớn.

Cho nên chỉ là dựa vào khí tức thăm dò, Lục Lâm Thiên bây giờ cũng vô pháp hoàn thành rốt cuộc cái đó một kiện tài liệu luyện khí là Vạn Niên Xích Đồng.

Chẳng qua sau một lát, Lục Lâm Thiên là khóe miệng lộ ra mỉm cười, sau đó cũng không nghĩ gì nhiều hơn, trực tiếp rồi đem thứ ba khỏa màu vàng tài liệu luyện khí thu vào không gian của mình trong túi, nói:“Tông chủ, đệ tử muốn có nó.”

“Lục Lâm Thiên, làm sao ngươi biết đây là Vạn Niên Xích Đồng?” Vân Tiếu Thiên đột nhiên ngạc nhiên trợn mắt há mồm, hắn thế nào cũng không có nghĩ đến, Lục Lâm Thiên đúng là thật sự nhận ra Vạn Niên Xích Đồng đến.

“Rất dễ dàng a.” Lục Lâm Thiên hơi chút mỉm cười:“Theo ta được biết, Vạn Niên Xích Đồng tựa hồ là bị trong tông không ít cường giả nghiên cứu qua rồi, cũng nhất định nếm thử luyện hóa qua, cho nên mặt trên sẽ có dấu vết, mà đổi thành bên ngoài hai kiện tài liệu luyện khí vầng sáng một mảnh, không có bất kỳ dấu vết, cho nên đệ tử xác định, ta từ thu lại đúng là Vạn Niên Xích Đồng.”

“Vậy trong này nhiều như vậy tài liệu luyện khí, làm sao ngươi lại đủ xác định ngươi vừa mới thu lại đúng là Vạn Niên Xích Đồng đây.” Vân Tiếu Thiên nghiêm mặt hỏi.

Lục Lâm Thiên lần nữa cười nói:“Bởi vì những thứ khác tài liệu luyện khí, đệ tử tựa hồ cũng quen biết, cho nên là không chắc là Vạn Niên Xích Đồng.”

“Ngươi thật sự toàn bộ đều biết?” Vân Tiếu Thiên lần nữa ngạc nhiên, sau đó bất đắc dĩ nhìn Lục Lâm Thiên một mắt, không khỏi nhẹ thở dài.

Nhìn Vân Tiếu Thiên biểu tình, Lục Lâm Thiên lần nữa là có chút xác định, mình vừa mới thu đúng là Vạn Niên Xích Đồng, trong lòng cũng là nhịn không được có một số run rẩy, tại ngay từ đầu đụng chạm đến Vạn Niên Xích Đồng thời gian, Lục Lâm Thiên cũng đã là có thể cảm giác được, Vạn Niên Xích Đồng bên trong, có một cổ năng lượng tại dao động giống nhau, so với mặt khác cái kia hai kiện tài liệu luyện khí năng lượng dao động mạnh hơn hơn.

người bình thường rất khó cảm giác được, và Lục Lâm Thiên là Linh giả, ở chỗ này một chút thượng, cũng là có ưu thế của mình, tổng hợp lại lên, Lục Lâm Thiên mới dám lựa chọn thứ ba kiện tài liệu luyện khí.

Đang mang Nam thúc lời nhắn nhủ Vạn Niên Xích Đồng, Lục Lâm Thiên tự nhiên là không dám khinh thường.

“Lục Lâm Thiên, Vạn Niên Xích Đồng không phải bình thương vật, mặc dù Vân Dương tông của ta vẫn là không thể luyện hóa vật ấy, nhưng theo ta được biết, không ít cường giả cũng là tại ngấp nghé vật ấy, cho nên, trên người của ngươi có Vạn Niên Xích Đồng đích tin tức, ngàn vạn không tiết lộ, đừng để cho là cho mình đưa tới họa sát thân.” Vân Tiếu Thiên nghiêm mặt hướng Lục Lâm Thiên nói.

“Đệ tử biết rõ!” Lục Lâm Thiên gật đầu nói, điểm này tự nhiên là rõ ràng, nếu là có người biết rõ Vân Dương tông trấn tông chi bảo một trong Vạn Niên Xích Đồng là đã rơi vào trên người của mình, phỏng chừng mình muốn mỗi ngày bị người đuổi giết.

“Ngươi bây giờ cũng không phải là Vân Dương tông đệ tử, có thể không cần gọi ta tông chủ, ngươi cùng Hồng Lăng đính hôn hai ngày nữa,ta sẽ thông tri ra ngoài, ngươi có phải hay không cũng nên sửa lời nữa à?” Vân Tiếu Thiên chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên, khẽ mĩm cười nói.

“Tiểu tế thất lễ, ra mắt nhạc phụ.” Lục Lâm Thiên sững sờ, sau đó cười hắc hắc.

“Trẻ nhỏ dễ dạy.” Vân Tiếu Thiên hơi chút mỉm cười, tựa hồ là trong lòng rất là hài lòng, trong tay ánh sánh lóe lên, một trữ vật giới chỉ là đưa cho đến Lục Lâm Thiên trước thân, nói:“Trên thân còn mang theo một cái không gian túi, đối với con rể của ta là có vẻ khó coi, trữ vật giới chỉ cấp cho ngươi, ngoài ra một bộ Phong Hệ Huyền Cấp trung giai Vũ kỹ ‘Tam Thiên Lưu Vân Thủ’, đây cũng là Vân Dương tông của ta cực kỳ trọng thị Vũ kỹ một trong, mặc dù là Huyền Cấp trung giai, nhưng nếu phối hợp Phù Quang Lược Ảnh đến thi triển như lời nói, uy lực thẳng * Huyền Cấp đẳng cấp cao, phỏng chừng thực lực ngươi bây giờ, tu luyện Huyền Cấp trung giai Vũ kỹ còn có chút khó khăn, vậy về sau tu luyện nữa a.”

“Đa tạ nhạc phụ.” Lục Lâm Thiên đột nhiên tiếp nhận trữ vật giới chỉ, trữ vật giới chỉ Lục Lâm Thiên cũng không phải quan tâm, trên người mình còn có mấy cái, chỉ là mình không muốn nhận người chú ý, vẫn là mang theo túi không gian, huống chi trong tay mình trữ vật giới chỉ cũng không phải là giống nhau vật. Nhưng nghe nói trong trữ vật giới chỉ có Huyền Cấp trung giai Vũ kỹ, Lục Lâm Thiên đột nhiên tới đây quang tâm, tâm trí thăm dò kiểm tra, thật đúng là có một bộ Huyền Cấp trung giai Vũ kỹ ở trong.

“Ngươi gọi ta một tiếng nhạc phụ, ta cũng vậy không cho ngươi thiệt thòi, về sau hướng Hồng Lăng tốt đi một chút, nàng có một số ngang ngược kiêu ngạo, nhưng là không phải không giảng đạo lý, về sau là hơn nhường cho nàng một chút, đừng có cho nàng bị ủy khuất.” Vân Tiếu Thiên nói.

Chương 578: Ta cũng không biết

“Đệ tử nhất định sẽ tận hết khả năng yêu thương Hồng Lăng.” Lục Lâm Thiên nghiêm mặt nói, đây cũng là phát ra từ nội tâm như lời nói, nữ nhân của mình, khẳng định là mình đau a.

Lần nữa có được một bộ Huyền Cấp trung giai Vũ kỹ, Lục Lâm Thiên cũng là cực kỳ cao hứng, tục ngữ nói làm tốt lắm không bằng lấy tốt, lời này thật đúng là có chút đạo lý, nếu người khác, kêu lên một tiếng nhạc phụ, có thể có một bộ Huyền Cấp trung giai mới là lạ.

“Nhạc phụ đại nhân, ta là nghe nói tại tam tông tứ môn trên đại hội, nhạc phụ đại nhân tựa hồ là thu hoạch không ít a?” Lục Lâm Thiên trực tiếp nhỏ máu nhận chủ sau đó, rồi đem trữ vật giới chỉ mang tại trên tay của mình, nghĩ đến tam tông tứ môn trên đại hội Vân Tiếu Thiên thu hoạch, Lục Lâm Thiên là đột nhiên cảm giác mình vừa mới lấy được một bộ Huyền Cấp trung giai Vũ kỹ thì không ra sao.

“Tiểu tử ngươi chú ý cũng không ít, theo ta thắng cái kia chút ít Vũ kỹ, giá trị cũng vẫn còn so sánh không lên ngươi lấy đi Vạn Niên Xích Đồng, lại nói tiểu tử ngươi ngay cả ta nữ nhi cũng muốn đi, ngươi còn muốn chú ý cái gì nữa?” Vân Tiếu Thiên tựa hồ là một mắt là có thể xem thấu Lục Lâm Thiên suy nghĩ, trước tiên cứ trực tiếp phong trụ Lục Lâm Thiên miệng.

“Hắc hắc, tiểu tế sẽ theo liền hỏi hỏi, không ý tứ gì khác.” Lục Lâm Thiên lật ra một cái liếc mắt, cùng mình vị nhạc phụ này liên hệ, thật đúng là chiếm chưa đến lúc cái gì tiện nghi a. Chẳng qua Lục Lâm Thiên cẩn thận ngẫm lại, cầm đi Vạn Niên Xích Đồng, mình cũng nên thỏa mãn, huống chi lại còn thuận tiện cũng muốn người ta đích nữ nhi.

“Chúng ta đi thôi.” Vân Tiếu Thiên hướng Lục Lâm Thiên nói.

“Nhạc phụ, ta mới chọn hai kiện bảo vật đây, ngươi đã có đáp ứng ta chọn ba kiện, ta tìm tiếp.” Lục Lâm Thiên rất không đi, ba kiện bảo vật, mình mới lấy đi hai kiện, có còn một kiện mình cũng không thể đủ bỏ lỡ.

“A!” Vân Tiếu Thiên than nhẹ một tiếng, rốt cuộc biết cái gì gọi là là trộm gà không được còn mất nắm gạo, vốn là muốn bảo trụ Vạn Niên Xích Đồng, ai biết hao hết chú ý suy nghỉ cũng vẫn là không có bảo trụ, ngược lại là Hựu Bạch đưa khác nhau.

Nhìn Lục Lâm Thiên cúi đầu tại Thiên Bảo khố bên trong tìm kiếm lấy, Vân Tiếu Thiên sau đó cũng là lộ ra một tia khẽ cười ý, con rể cũng là nửa cái con a, chung quy cũng là người mình, lấy thêm một kiện cũng không sao.

Chỉ là Lục Lâm Thiên giờ phút này, là không biết lựa chọn cái gì hảo, có quá nhiều mình muốn.

Đang ở Lục Lâm Thiên do dự thời gian, Lục Lâm Thiên thần sắc đột nhiên khẽ giật mình, tại cái tủ ngọc thứ ba bên bờ phía trên, Lục Lâm Thiên là trong lúc vô tình đã gặp một ngọc giản, ngọc giản này không có bất kỳ sáng bóng, cho nên vừa mới mình đi vào Thiên Bảo khố thời gian, thời gian trong lúc này xem bảo bị hoa mắt, thì không có nhìn thấy ngọc giản này.

Nhìn thấy ngọc giản này, Lục Lâm Thiên ngay từ đầu còn không có thế nào chú ý, chỉ là nhìn lên một mắt thời gian, Lục Lâm Thiên là nháy mắt cảm thấy có một cổ cảm giác quen thuộc dâng lên, tựa hồ là cùng mình có cái gì liên hệ giống nhau, loại này cảm giác quen thuộc dẫn dắt Lục Lâm Thiên không tự chủ được đi đi lên, sau đó để ngọc giản cầm trong tay.

“Ngọc giản này cũng không có chỗ đặc biết gì, đã rơi vào Vân Dương tông của ta cũng không biết đã bao lâu, đã có cũng là tại Thiên Bảo khố bên trong, cho nên vẫn là để ở nơi này cũng không có lo, cũng không biết là vật gì.” Lục Lâm Thiên cầm lấy ngọc giản này thời gian, Vân Tiếu Thiên đích thanh âm cũng là ở sau người nói.

Lục Lâm Thiên để ngọc giản lấy được trong tay, đánh giá cẩn thận, ngọc giản này mang theo một tia kiểu xưa màu xanh, rất là cũ kỹ, ngọc giản bên bờ, thậm chí còn có không ít bùn đất dấu vết, giống như là theo trong cổ mộ trộm tới.

“Là Tứ Thần quyết một trong.” Đang ở Lục Lâm Thiên sờ đến ngọc giản này đồng nhất nháy mắt, trong đầu đột nhiên nhớ tới Tứ Thần quyết đến, ngọc giản này cùng lúc trước Nam thúc giao cho mình Chu Tước quyết giống như đúc, ngọc giản này thượng quen thuộc khí tức, Lục Lâm Thiên hầu như đột nhiên là có thể xác định, cái này là Tứ Thần quyết một trong, đây chỉ là một quyết, Lục Lâm Thiên bây giờ thì cũng không thể đủ xác định.

“Không nghĩ tới đúng là Tứ Thần quyết một trong.” Lục Lâm Thiên đột nhiên trong lòng cuồng hỉ nổi lên, Tứ Thần quyết, mình bây giờ đang ở tìm kiếm Tứ Thần quyết a, không nghĩ tới trong chuyện này một quyết dĩ nhiên cũng đang ở Vân Dương tông Thiên Bảo khố bên trong, nếu mình không đến thượng một chuyến, chỉ sợ là mình vĩnh viễn không thể tìm được.

Cái gì gọi là vận khí, điều này mới gọi là vận khí, Lục Lâm Thiên cảm giác vận khí của mình thật sự là tốt a, nhìn lại, Lão nhạc phụ hồ ly này muốn làm khó dễ mình cầm đến Vạn Niên Xích Đồng, là không nghĩ tới giúp mình nhận được rồi một bộ Tứ Thần quyết, mình ngược lại tốt hơn tốt cảm tạ một số hắn.

Cố nén kích động trong lòng, Lục Lâm Thiên mặc dù là trong lòng cuồng hỉ, nhưng trên mặt cũng là bạo lộ dấu vết, sau đó rồi đem ngọc giản này thu vào vừa mới Vân Tiếu Thiên gửi trong trữ vật giới chỉ, nói:“Nhạc phụ đại nhân, ta muốn nó.”

“Ngươi muốn cái này ngọc giản.” Vân Tiếu Thiên có một số ngạc nhiên, nguyên bổn còn tưởng rằng Lục Lâm Thiên hội độc ác tuyển ra một kiện hắn cũng miễn cưỡng bảo vật đây, không nghĩ tới là lựa chọn một khối Phá Ngọc giản, cũng không có nói thêm cái gì, lập tức nói:“ trở về a, lần này để cho ngươi tiểu tử là chiếm không ít tiện nghi cho.”

“Hắc hắc!” Lục Lâm Thiên cười hắc hắc không nói gì, đi vào một chuyến Thiên Bảo khố, thật đúng là thu hoạch sâu.

Rời đi Thiên Bảo khố sau đó, Lục Lâm Thiên cùng Vân Tiếu Thiên hàn huyên vài câu sau đó, là vội vàng cùng với Vân Tiếu Thiên cáo từ.

Mình chỗ ở trên ngọn núi, Lục Lâm Thiên nhanh chóng đã vào gian phòng.

Khoanh chân mà ngồi, Lục Lâm Thiên lần nữa từ Thiên Bảo khố ở bên trong lấy được ngọc giản lấy được trong tay, ngọc giản mang theo một tia kiểu xưa màu xanh, rất là cũ kỹ, hoàn toàn là cùng trước kia mình lấy được Chu Tước quyết giống như đúc.

“Lão đại, đây là cái gì?” Tiểu Long đột nhiên hướng Lục Lâm Thiên hỏi, mắt nhỏ chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên trong tay ngọc giản, cũng là có vẻ kỳ quái không ngừng.

“Đây là thứ tốt.” Lục Lâm Thiên nói, thủ ấn cùng nhau, Lục Lâm Thiên một giọt máu là nhỏ tại ngọc giản này phía trên, là ngọc giản này phía trên, cũng không có bất kỳ biến hóa.

“Tại sao có thể như vậy.” Lục Lâm Thiên kinh thán, lúc trước Chu Tước quyết cũng giống như vậy, mình nhỏ máu sau đó, cũng vô pháp tu luyện, về sau trong bất tri bất giác, là có thể tu luyện.

Trong đầu cẩn thận hồi tưởng một chút, Lục Lâm Thiên tựa hồ là nghĩ tới lúc trước bởi vì tiểu Long lột da, trên da có một tia máu dung nhập đến Chu Tước quyết trung, sau đó mình mới có thể tu luyện.

“Tiểu Long, đưa cho ta xin một giọt máu.” Lục Lâm Thiên sau đó hướng tiểu Long nói.

“Lão đại, ngươi phải làm a?” Tiểu Long đồng thời nói, thân hình lưng một khối trên lân phiến, cũng đã là * ra một giọt máu.

“Làm một chút thí nghiệm.” Lục Lâm Thiên nói, trong tay ngọc giản đột nhiên chà lau hướng về phía tiểu Long trên lân phiến máu.

Và trong phòng, bây giờ lần nữa khôi phục bản thể bộ dáng Bạch Linh, cũng là nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên.

Với một giọt máu dính vào ngọc giản này, đột nhiên chỉ thấy ngọc giản phía trên, thì có một cổ nhẹ nhàng sáng bóng hiện ra. Lục Lâm Thiên nhìn trong ngọc giản biến hóa, cũng là đột nhiên trong lòng là kích động lên.

***

Chú ý: Hết đoạn convert. sau đây xin trở lại bản dịch.

***

- Hóa ra lại là như thế, thành công rồi.

Trong lòng Lục Thiếu Du vui mừng, tuy rằng không biết tại sao máu Tiểu Long lại mở ra được, thế nhưng trong lòng hắn hiện tại vô cùng vui vẻ, lập tức nhắm mắt đem linh hồn lực rót vào trong ngọc giản.

Trên ngọc giản mang theo phong cách cổ xưa lúc này lóe lên quang mang chói mắt, trong tích tắc liền rót vào trong mi tâm Lục Thiếu Du, lập tức hóa thành một cỗ tin tức khổng lồ tiến vào trong đầu hắn.

Rống.

Toàn bộ gian phòng lúc này được bao phủ trong quang mang chói mắt. Trong quang mang mơ hồ có thân ảnh yêu thú không ngừng rít gào, vô cùng thần dị. Một lát sau, quang mang mới thu liễm, không gian trong phòng mới khôi phục bình thường.

Một lúc lâu sau, Lục Thiếu Du mới mở mắt ra. Trong mắt hắn lúc này hiện lên sự kinh hỉ, từ tin tức trên ngọc giản này truyền tới, đây chính là Huyền Vũ Quyết.

Tứ Thần Quyết, phân biệt là Thanh Long Quyết, Bạch Hổ Quyết, Chu Tước Quyết, Huyền Vũ Quyết. Huyền Vũ Quyết trong ngọc giản chính là quyết thứ ba trong Tứ Thần Quyết.

Trong Chu Tước Quyết, Lục Thiếu Du cũng đã biết được, sau khi lấy dung nhập hai quyết, uy lực có thể so với vũ kỹ Huyền cấp cao giai, thậm chỉ còn cao hơn một chút.

Giống như Chu Tước Quyết, tuy rằng chỉ tương đương với vũ kỹ Hoàng cấp cao giai, thế nhưng uy lực lại không giống như Hoàng cấp cao giai. Đặc biệt là Chu Tước Quyết biến dị, ngay cả vũ kỹ Huyền cấp sơ giai cũng kém một chút.

Nếu như thu thập được hai quyết còn lại trong Tứ Thần Quyết, là có thể sánh ngang với vũ kỹ Thiên cấp. Vũ kỹ Thiên cấp rốt cuộc có tồn tại hay không cho tới bây giờ Lục Thiếu Du còn không biết, thế nhưng uy lực của vũ kỹ Huyền cấp đã vô cùng cường hãn, vậy thì uy lực của vũ kỹ Thiên cấp chắc chắn sẽ cực kỳ kinh khủng.

Sau khi thu được Huyền Vũ Quyết khiến cho trong đầu Lục Thiếu Du xuất hiện một suy nghĩ, không chừng sẽ có một ngày nào đó hắn thu thập đủ bốn quyết, chí ít hiện tại hắn đã chiếm được hai trong số bốn quyết.

- Lão đại, vừa xong là cái gì vậy?

Trong lúc Lục Thiếu Du vẫn đang còn chìm trong kinh hỉ, thanh âm của Tiểu Long vang lên, trong đôi mắt nhỏ của nó mang theo một chút nghi hoặc.

- Vừa rồi chính là một vật thần bí, có thể coi là vũ kỹ, thế nhưng có chút kỳ quái là máu của tiểu tử đệ lại có thể dẫn dắt được nó.

Lục Thiếu Du nói với Tiểu Long xong lập tức quay sang Bạch Linh hỏi:

- Bạch Linh, ngươi có biết có loại vũ kỹ nào cần máu của yêu thú mới mở được không?

Bạch Linh lắc đầu nói:

- Ta cũng không biết, vừa rồi hình như ngươi rất thần bí.

Lục Thiếu Du nghe vậy cũng không có biện pháp. Không biết thì không nói, chỉ cần hắn có thể tu luyện thành công là được rồi. Tu luyện Huyền Vũ Quyết, dung hợp với lại Chu Tước Quyết lúc đó tương đương với vũ kỹ Huyền cấp cao giai nha, lúc đó cũng chính là con bài chưa lật của hắn.

Ngày thứ hai, trong đại điện trên chủ phong Vân Dương Tông, Đỗ Thanh Vân, Lưu Tâm phụng mệnh sư phụ Vân Khiếu Thiên triệu tập toàn bộ những trưởng lão và hộ pháp của Vân Dương Tông, bao gồm cả ngoại môn trưởng lão.

Sau một lát, trong đại điện trên chủ phong đã có mặt đầy đủ chúng trưởng lão và hộ pháp. Quả thực cũng không có bao nhiêu người, khoảng chừng bốn đến năm mươi người mà thôi, thế nhưng ngoại môn trưởng lão lại lên tới hơn trăm người.

- Tông chủ, hôm nay dường như có việc quan trọng gì muốn tuyên bố sao?

Nhìn đám người chugn quanh, Tạ trưởng lão có chút nghi hoặc nói. Vân Dương Tông hiếm khi có lúc nào tụ tập đông đủ ở đây thế này.

- Tình hình này dường như tông chủ có đại sự muốn tuyên bố.

Dương trưởng lão nói.

- Tông chủ sư đệ muốn làm gì? Lẽ nào Vân Dương Tông xảy ra chuyện lớn gì?

Vũ Ngọc Tiền ngồi trên hàng ghế trưởng lão, sắc mặt có chút nghi hoặc nói, phía sau hắn chính là Lục Thiếu Du.

Trong lòng Lục Thiếu Du thầm mỉm cười, hắn cũng bị gọi vào đại điện. Lúc này hẳn là Vân Khiếu Thiên gọi những trưởng lão hộ pháp tới đây là muốn thông báo hắn sẽ rời khỏi Vân Dương Tông.

Chuyện rời khỏi Vân Dương Tông này Lục Thiếu Du cũng có chút ngoài ý muốn. Chuyện này không phải là chuyện dễ dàng gì, sơn môn trục xuất ngươi sẽ không thương lượng. Thế nhưng nếu ngươi muốn tự mình rời khỏi vậy thì khó khăn rồi, huống chi là quái vật Tam tông Tứ môn như Vân Dương Tông này.

Nhưng hắn phải rời khỏi Vân Dương Tông, Vân Khiếu Thiên cũng không có ý kiến gì khiến cho Lục Thiếu Du có chút nghi hoặc. Vốn tưởng rằng sẽ rất khó khăn, hắn đã bộc lộ thân phận vũ giả toàn hệ, những tông môn này cũng sẽ không đơn giản cho hắn rời đi.

- Tham kiến tông chủ.

Trong tiếng nghị luận của mọi người hai đạo thân ảnh xuất hiện, chính là Vân Khiếu Thiên và Vân Hồng Lăng.

Chương 579: Huyền vũ quyết (2)

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua, Vân Khiếu Thiên ngày hôm nay mặc trường bào màu xanh, hai mắt trong suốt mang theo chút thâm thúy, sau lưng buộc áo choàng màu đen, toàn thân toát lên vẻ dã tính không câu nệ.

Lục Lâm Thiên còn nhớ rõ, vào thời khắc cuối cùng trong đại hội Tam tông Tứ môn, Vân Khiếu Thiên xuất thủ, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều mang theo lực lượng xé rách không gian, loại thực lực này mới là cường giả chân chính. Lúc này khí tức của Vân Khiếu Thiên được thu liễm lại, khóe miệng mỉm cười, thế nhưng vô hình trung toàn thân phát ra khí khách uy chấn thiên hạ.

Sờ sờ mũi, trong lòng Lục Lâm Thiên rất rõ ràng, nhạc phụ này của hắn không phải là người dễ chọc, là một người gian trá giảo hoạt, thực lực lại mạnh mẽ, hơn nữa lại có một thế lực mạnh mẽ phía sau lưng là Vân Dương Tông, người như thế không thể nghi ngờ là người khó chọc nhất.

– Cô gái nhỏ này, dường như có trang điểm một chút hay sao ấy nhỉ.

Khi Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn sang Vân Hồng Lăng bên cạnh thì ánh mắt sáng lên. Vân Hồng Lăng lúc này mặc một bộ y phục màu xanh trên tay áo có hoa vân. Mái tóc dài được buộc lại phía sau, đôi mắt xinh đẹp sáng như ngôi sáng, làn da nhẵn nhụi như ôn ngọc tỏa ra ánh sáng nhu hòa, cái miệng anh đào nhỏ nhắn không trang điểm, khuôn mặt có chút đỏ ửng, dường như trước khi qua đây nàng đã cố ý chỉnh đốn trang phục một phen.

– Chư vị miễn lễ.

Vân Khiếu Thiên nói xong cũng ngồi xuống, Vân Hồng Lăng đứng phía bên cạnh phụ thân mình. Hôm nay thoạt nhìn cô nàng này không còn một chút ngang ngược nào nữa mà hiện lên chút ôn nhu.

Mọi người lần thứ hai ngồi xuống chỗ của mình, đều vô cùng nghi hoặc nhìn về phía Vân Khiếu Thiên. Thông báo mọi người tập trung, mọi người cũng đã sớm chờ Vân Khiếu Thiên tuyên bố đại sự.

– Tông chủ sư đệ, ngươi gọi toàn bộ mọi người tới đây có phải là tuyên bố đại sự gì không?

Vũ Ngọc Tiền nói với Vân Dương Tông.

Nhìn chúng trưởng lão hộ pháp trong đại điện, ánh mắt Vân Khiếu Thiên cuối cùng rơi vào trên người Lục Lâm Thiên, một lát sau hắn mới thu hồi ánh mắt rồi nói:

– Bản tông hôm nay triệu tập chưởng lão và hộ pháp đến đây, chủ yếu là có hai chuyện muốn nói.

Dừng một chút, Vân Khiếu Thiên nói:

– Chuyện thứ nhất, từ giờ trở đi Lục Lâm Thiên không phải là đệ tử của Vân Dương Tông, sau này tất cả mọi chuyện không còn liên quan tới Vân Dương Tông nữa.

– Cái gì?

Vân Khiếu Thiên vừa dứt lời, những trưởng lão hộ pháp thêm cả chúng trưởng lão ngoại môn thiếu chút nữa kinh ngạc tới mức trợn mắt há hốc mồm. Mọi người thật không ngờ tông chủ lại muốn trục xuất Lục Lâm Thiên khỏi sư môn. Lục Lâm Thiên là vũ giả toàn hệ lại đem trục xuất khỏi Vân Dương TÔng, không hiểu trong lòng tông chủ đang nghĩ gì.

Săc mặt Triệu Vô Cực có chút biến hóa, lập tức trên mặt nở nụ cười nhàn nhạt.

Chuyện này, có hai người không kinh ngạc chút nào. Đó chính là Vân Hồng Lăng và Đại hộ pháp.

– Tông chủ sư đệ, ngươi có ý gì đây?

Vũ Ngọc Tiền nổi bão, cũng không quản tông chủ hay là cái gì, tay vỗ vào ghế, nhất thời nhảy dựng lên. Không ngờ lại dám trục xuất đồ đệ bảo bối của hắn ra khỏi tông môn, khiến cho hắn nổi giận.

– Sư huynh, bình tĩnh một chút.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười, dường như đã sớm đoán được vị sư huynh này của mình sẽ có phản ứng này, không có chút kỳ quái nào.

– Vậy ngươi ngày hôm nay nhất định phải cho ta một cái công đạo, đệ tử của ta vừa mới lập đại công cho Vân Dương Tông, còn giúp ngươi thắng hai mươi tư bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, ngươi lại trục xuất nó khỏi sư môn, quả thực ngươi khiến cho ta thất vọng.

Vũ Ngọc Tiền oán hận bất bình nói.

Vân Khiếu Thiên bất đắc dĩ cười khổ, trong lòng thầm nói với Vũ Ngọc Tiền:

– Đồ đệ bảo bối của huynh vì Vân Dương Tông lập được đại công, thế nhưng hôm qua lại cầm đi một trong những trấn sơn chi bảo của Vân Dương Tông a.

Chỉ là những lời này Vân Khiếu Thiên đương nhiên cũng không dám nói.

– Tông chủ, chuyện này có phải nên suy nghĩ lại hay không?

Một trưởng lão khom người xuống nói. Chính là vị Dương trưởng lão là cường giả Vũ Vương kia. Khí thế quanh thân người này cực kỳ cường hãn, vô hình trung tạo thành một loại áp bách.

– Tông chủ, người nghĩ lại đi.

Tạ trưởng lão, Dương trưởng lão, Tống trưởng lão nói.

Triệu Vô Cực không nói gì, trong lòng đang mừng thầm, thế nhưng cũng rất nghi hoặc. Theo đạo lý mà nói, một vũ giả toàn hệ, tông môn phải toàn lực bồi dưỡng sao lại trục xuất khỏi tông môn.

Trong đại điện, chúng hộ pháp và trưởng lão ngoại môn cũng đều nghị luận, có vẻ vô cùng nghi hoặc, ánh mắt đều đổ dồn về phía Lục Lâm Thiên.

– Chư vị, chuyện này đã được quyết định, không cần nói thêm nữa.

Vân Khiếu Thiên nói xong, lại nói:

– Chuyện thứ hai, tiểu nữ Hồng Lăng nhà ta sẽ đính hôn với Lục Lâm Thiên.

Vừa nói xong, Vân Hồng Lăng khẽ liếc Lục Lâm Thiên đang đứng phía sau Vũ Ngọc Tiền không xa, trên mặt bắt đầu đỏ ửng.

– Cái gì?

Mọi người còn chưa hết kinh ngạc, lúc này lại càng thêm kinh ngạc. Thế nhưng cũng chỉ có đám trưởng lão ngoại môn mà thôi. Chúng trưởng lão và hộ pháp nội môn cũng thường nghe một ít tiếng gió, tuy rằng có chút ngoài ý muốn thế nhưng cũng không kinh ngạc là bao. Thế nhưng cũng không biết tông chủ có ý gì. Trục xuất Lục Lâm Thiên khỏi Vân Dương Tông lại thu hắn làm con rể, nguyên nhân trong đó phỏng chừng cũng không có ai biết được.

– Sư huynh, Lục Lâm Thiên tuy rằng không phải đệ tử của Vân Dương Tông ta nhưng vẫn tiếp tục là đệ tử của huynh, huynh không mất tên đệ tử này đâu.

Vân Khiếu Thiên nói với Vũ Ngọc Tiền.

Vũ Ngọc Tiền đảo con mắt, sau khi suy xét hai chuyện này lập tức nở nụ cười. Hắn cũng không ngốc, đệ tử của hắn không phải là đệ tử của Vân Dương Tông thì làm sao? Coi như là nửa đệ tử của Vân Dương Tông, thế nhưng trên thực tế cũng là biểu hiện không có quan hệ với Vân Dương Tông. Hiện tại đồ đệ bảo bối của hắn lại là con rể của tông chủ Vân Dương Tông, có phải là đệ tử trong tông hay không cũng không khác gì nhau.

– Hắc hắc.

Vũ Ngọc Tiền cười hắc hắc, dường như cảm thấy vừa rồi nổi bão với vị tông chủ sư đệ này có chút xấu hổ.

Chúng trưởng lão ngoại môn cũng kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên. Thân phận đệ tử thân truyền không thể nghi ngờ là cực cao, so với đám trưởng lão ngoại môn như bọn họ còn cao hơn. Mà làm đệ tử thân truyền phong vân trong Vân Dương Tông, địa vị chỉ sợ ngay cả hộ pháp cũng kém hơn a.

Chỉ là lúc này nghe được Lục Lâm Thiên sẽ trở thành con rể của Tông chủ, chúng trưởng lão ngoại môn càng thêm kinh ngạc. Con rể của Tông chủ so với thân phận đệ tử thân truyền còn hơn chứ không kém. Có là đệ tử của Vân Dương Tông hay không cũng không quan trọng, rốt cuộc cũng đều là người của Vân Dương Tông cả.

– Lục gia phất rồi.

Chúng trưởng lão ngoại môn thầm nghĩ, Lục Lâm Thiên trở thành con rể của tông chủ Vân Dương Tông, sau này địa vị của Lục gia sẽ là nước lên thì thuyền lên, địa vị không cần nói cũng biết.

Chương 580: Điều kiện kết minh

Một lúc lâu sau, trong đình viện của Vân Khiếu Thiên có hai người đang ngồi, chính là Lục Lâm Thiên và Vân Khiếu Thiên.

– Lục Lâm Thiên, hiện tại tất cả các điều kiện của ngươi đều đã xong rồi. Ngươi cũng không còn là đệ tử của Vân Dương Tông nữa, chúng ta cũng nên thương lượng chuyện kết minh giữa Vân Dương Tông và Phi Linh môn của ngươi đi.

Trong đình viện, Vân Khiếu Thiên nói.

– Nhạc phụ mời nói.

Lục Lâm Thiên cười, không biết vị nhạc phụ đại nhân này muốn kết minh với Phi Linh môn là có ý gì.

– Phi Linh môn kia ngươi có khả năng làm chủ sao?

Chuyện chính sự Vân Khiếu Thiên lúc nào cũng nghiêm túc.

– Tiểu tế nói một là một hai là hai, chuyện của Phi Linh môn tiểu tế có thể làm chủ.

Lục Lâm Thiên nói.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Vân Khiếu Thiên nói:

– Vân Dương Tông ta và Phi Linh môn kết minh, có ba điều, thứ nhất hai chúng ta đồng khí tương liên, nếu như một bên nào gặp khó, bên còn lại nhất định phải toàn lực cứu viện.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, chuyện này xem ra đối với Phi Linh môn của hắn tuyệt đối có lợi.

– Thứ hai, hai phái chúng ta đồng khí tương liên, cùng chung mối thù, nếu như sau này Phi Linh môn ngươi phát triển trong Cổ Vực cần Vân Dương Tông ta trợ giúp, Vân Dương Tông có thể âm thầm trợ giúp ngươi. Thế nhưng Vân Dương Tông lại không thể xuất thủ không công, đối với thực lực của Vân Dương Tông cũng có chút tổn hại. Cho nên chỗ tốt, chúng ta sẽ dựa trên số lượng cường giả tham gia trong môn phái mà phân phối, ngươi có ý kiến gì không?

Vân Khiếu Thiên cười nói.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, mục đích của Vân Khiếu Thiên cuối cùng Lục Lâm Thiên đã biết. Thảo nào hắn muốn kết minh với Phi Linh môn, hóa ra là muốn Phi Linh môn trợ giúp Vân Dương Tông âm thầm tiến vào Cổ Vực. Dựa theo sự hiểu biết của Lục Lâm Thiên, Tam tông Tứ môn vẫn luôn có thám tử trong Cổ Vực, chỉ là không có cơ hội đem thế lực vươn tới đó. Những thế lực trong Cổ Vực cũng không phải ngồi không.

Mà hiện tại, mục đích của Vân Khiếu Thiên chính là thông qua Phi Linh môn vốn có trong Cổ Vực này, sau đó từ từ tiến vào, cuối cùng đạt được mục đích.

– Cáo già.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng rồi mỉm cười nói:

– Đương nhiên, dựa theo số cường giả trong mỗi môn phái mà phân phối lợi ích, cũng rất công bằng.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không có phản đối, Vân Khiếu Thiên lại cảm thấy có chút ngoài ý muốn. Bằng vào sự khôn khéo của Lục Lâm Thiên, hắn phải cò kẻ mặc cả một phen mới đúng chứ.

Vân Khiếu Thiên nào biết hiện tại Lục Lâm Thiên nghĩ gì. Phi Linh môn phát triển trong Cổ Vực có Vân Dương Tông âm thầm tương trợ, tuyệt đối là một chuyện tốt. Về phần phân phối lợi ích, Lục Lâm Thiên cũng không sợ. Cổ Vực lớn như vậy Phi Linh môn muốn đặt chân cũng còn khó, độc chiếm sao? Cho tới bây giờ Lục Lâm Thiên cũng không dám nghĩ tới. Cho nên Vân Dương Tông trợ giúp Phi Linh môn, mượn cơ hội này xâm nhập vào Cổ Vực, Phi Linh môn mượn Vân Dương Tông ủng hộ, mượn cơ hội này không ngừng lớn mạnh và tìm kiếm chỗ đặt chân trong Cổ Vực, tùy theo nhu cầu, không ai phải chịu thiệt.

Vì vậy Lục Lâm Thiên cũng không chút do dự đáp ứng. Huống chi trong lòng Lục Lâm Thiên còn có suy nghĩ khác. Trong Cổ Vực, Phi Linh Môn và Vân Dương Tông nếu so sánh với nhau, chính là rắn độc và cường long, tục ngữ nói cường long khó áp địa đầu xà, đến lúc đó lợi ích không biết ai sẽ đoạt được đây. Khó mà nói được.

– Thứ ba, nếu như tương lai Phi Linh môn ngươi có thể quật khởi trong Cổ Vực, trong phạm vi thế lực của Phi Linh môn, người của Vân Dương Tông có thể tự do tiến vào.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Nhạc phụ, đây chính là ngươi tính kế ta nha.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói, điều thứ ba này cũng không dễ chấp nhận. Trong phạm vi thế lực của Phi Linh môn, tùy ý để cho vân Dương Tông tiến nhập, điều này tuyệt đối không được. Nếu như trên địa bàn Vân Dương Tông để cho những thế lực khác tự do tiến vào, Vân Dương Tông nhất định cũng không đồng ý.

– Có gì đâu, Vân Dương Tông và Phi Linh môn kết minh, Phi Linh môn ngươi chiếm không ít tiện nghi nha. Chỉ sợ nếu như Vân Dương Tông ta tùy tiện tìm một thế lực không kém Phi Linh môn kết minh, ba điều kiện này không biết bao người sẽ lập tức gật đầu.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Nhưng không biết Vân Dương Tông liệu có thể tin được mấy nơi? Nếu như thực sự tìm được, chỉ sợ Vân Dương Tông cũng không để ý tới Phi Linh môn a.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Vân Dương Tông muốn dần dần tiến vào Cổ Vực, muốn tìm những môn phái khác cũng không khó, thế nhưng vấn đề là Vân Dương Tông không thể tùy tiện tin tưởng được. Vạn nhất lại bị bán đi, đến lúc đó Vân Dương Tông sẽ bị đả kích nghiêm trọng, điểm này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng vô cùng rõ ràng.

Nghe thấy Lục Lâm Thiên nói vậy, Vân Khiếu Thiên quả thực bất ngờ, hắn không nghĩ tới Lục Lâm Thiên ngay cả điểm này cũng nghĩ tới được. Hắn khẽ cười khổ một cái, tên con rể này của hắn quả thực đủ tâm cơ và giảo hoạt khiến cho hắn cực kỳ tán thưởng, thậm chí là thỏa mãn. Thế nhưng nếu như làm đối thủ đàm phán thì khiến hắn rất đau đầu. Hiện tại hắn có chút lo lắng, sợ rằng mình bước đi nào đó sẽ rơi vào trong hố của tiểu tử này, đến lúc đó thì thảm rồi.

– Lẽ nào Vân Dương Tông ta có thể tin tưởng Phi Linh môn hoàn toàn sao?

Vân Khiếu Thiên nói.

– Trước không nói tới Phi Linh môn và Vân Dương Tông. Người là nhạc phụ của con chẳng lẽ nhạc phụ lại không tin tưởng tiểu tế sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Tiểu tử nhà ngươi.

Vân Khiếu Thiên sửng sốt rồi lập tức nói:

– Vậy ngươi cũng hoàn toàn tin tưởng nhạc phụ ngươi sao? Vân Dương Tông ta khi tiến vào địa bàn của Phi Linh môn tuyệt đối sẽ không có tâm đảo khách thành chủ, ngươi cũng không cần phải lo lắng.

– Thân huynh đệ còn tàn sát nữa là. Tương lai nếu như quả thực Phi Linh môn của con có thể quật khởi, Vân Dương Tông có thể tự do tiến vào địa bàn của Phi Linh môn thế nhưng trước tiên phải tuân thủ quy củ của Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên một bước cũng không nhường, đây chính là đàm phán, hắn cũng không thể đồng ý qua loa có hại cho bản thân.

– Ngươi phải biết rằng, Vân Dương Tông và Phi Linh môn kết minh, Phi Linh môn của ngươi đã chiếm không ít chỗ tốt rồi. Ta cũng biết Phi Linh môn ngươi có chút ẩn dấu, thế nhưng nếu không có Vân Dương Tông ta chống lưng thì Phi Linh môn muốn quật khởi chỉ sợ cũng không hề dễ dàng.

Vân KHiếu Thiên nói, từng bước vô cùng chặt chẽ.

– Nhạc phụ đại nhân, nếu như ngươi hoài nghi thực lực Phi Linh môn có ẩn dấu con cũng không sợ nói cho người biết. Phi Linh môn tuyệt đối không yếu như bề ngoài, không có Vân Dương Tông chống lưng, Phi Linh môn cũng sẽ quật khởi nhưng chậm một chút mà thôi, con không thiếu thời gian.

Lục Lâm Thiên nói, kiên quyết không thỏa hiệp.

– Ngươi phải biết rằng trong Cổ Vực có một ít thế lực thực lực không kém Tam tông Tứ môn, không đơn giản như trong tưởng tượng của ngươi.

Vân Khiếu Thiên nói, lúc này khí thế vô cùng bức người.

Chương 581: Nửa đường gặp ám sát (1)

– Nếu như Phi Linh môn tìm tới Thiên Kiếm Môn, Địa Linh Tông, Vạn Thú Tông, hẳn những môn phái này cũng sẽ có hứng thú hợp tác với Phi Linh môn nha. Thực lực của Phi Linh Môn tuyệt đối đủ để bọn họ coi trọng.

Khí thế Lục Lâm Thiên lúc này tuy rằng không bằng Vân Khiếu Thiên thế nhưng cũng vô cùng mạnh mẽ.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên trầm xuống, nhìn Lục Lâm Thiên trong lòng chấn động, hắn phát hiện ra mình không thể chèn ép được tiểu tử này. Tiểu tử này so với đám cáo già trong Tam tông Tứ môn còn giảo hoạt hơn.

– Được rồi, dựa theo quy củ của Phi Linh môn ngươi, đến lúc đó Vân Dương Tông có thể tự do tiến nhập hoạt động, chỉ là nếu như ở ngoài phạm vi thế lực của Phi Linh môn, nếu như Vân Dương Tông gặp phải đả kích Phi Linh môn ngươi phải toàn lực vô điều kiện xuất thủ viện trợ.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Đương nhiên không thành vấn đề, thành giao.

Lục Lâm Thiên mỉm cười.

– Ài.

Vân Khiếu Thiên khẽ thở dài, hắn không còn lựa chọn nào khác chỉ có thể đáp ứng tiểu tử này. Vô hình trung Vân Khiếu Thiên biết mình đã thua tiểu tử này.

Lập tức hai người trong đình viện thương nghị thêm rất nhiều chi tiết khác. Lúc này các thế lực trong Cổ Vực đương nhiên không thể biết được, Cổ Vực sẽ vì lần thương nghị này của hai người mà sẽ rung chuyển.

Sau hai canh giờ, trong đỉnh viện của Vân Khiếu Thiên truyền ra hai tiếng cười to. Tiếng cười này sao nghe lại giống như đang cười gian vậy.

Lục Lâm Thiên sau khi rời khỏi đỉnh viện của Vân Khiếu Thiên lập tức cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư về ngọn núi của mình. Trong lòng không khỏi vui vẻ, chuyện tình kết minh với Vân Dương Tông rốt cuộc cùng đã bàn luận xong.

Vân Khiếu Thiên đứng trước đỉnh viên, cánh tay rung rẩy, nhìn vào dãy núi liên miên phía dưới khóe miệng mỉm cười, lẩm bẩm nói:

– Tiểu tử này quả thực không đơn giản, chịu chút thiệt thòi cho nó cũng được, ai bảo nó là con rể mình đây.

– Lão đại, tâm tình của huynh dường như không tồi nha.

Trong phòng, Tiểu Long nhìn thấy Lục Lâm Thiên lập tức tò mò hỏi.

– Tiểu Long, ngày mai chúng ta có thể rời khỏi nơi này rồi.

Lục Lâm Thiên nói, vừa rồi hắn cũng nói với Vân Khiếu Thiên về việc này. Ngày mai cũng vừa vặn là ngày đệ tử thân truyền được về thăm nhà, tuy rằng mình đã không còn là đệ tử của Vân Dương Tông nữa, thế nhưng ngày mai đi cũng vừa khéo.

– Rốt cuộc có thể rời khỏi nơi này sao?

Bạch Linh nói, có vẻ nàng rất hưng phấn.

– Đúng vậy, ngày mai có thể rời khỏi đây.

Lục Lâm Thiên nói. Nghĩ tới không bao lâu nữa là có thể gặp được mẫu thân mình, Lục Lâm Thiên cũng vô cùng cao hứng. Rời khỏi Lục gia ba năm rồi. Ba năm này đối với hắn mà nói cũng xảy ra nhiều chuyện, cửu tử nhất sinh, một đường gian khổ, thế nhưng tất cả đều đáng giá. Đã khiến hắn bước từng bước lớn.

Nghĩ tới mục tiêu khi trước của chính mình, chỉ là bảo vệ mẫu thân, bảo vệ bản thân, mà hiện tại rốt cuộc hắn đã sở hữu thực lực như vậy.

Ngày mai còn có một việc khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng bất đắc dĩ. Vừa rồi nhạc phụ Vân Khiếu Thiên có nói, ngày mai trở về Vân Hồng Lăng cũng sẽ theo hắn. Dù sao hiện tại chỉ có Vân Dương Tông đơn phương tuyên bố hai người đính hôn, chuyện này tốt xấu cũng phải thương lượng nói với Lục gia một tiếng.

Vốn Vân Khiếu Thiên còn muốn phái một hộ pháp tự mình đến Lục gia một chuyến thế nhưng lại bị Lục Lâm Thiên cự tuyệt. Hắn đính hôn, nói trắng ra trong lòng Lục Lâm Thiên, không có nửa điểm quan hệ với Lục gia. Chỉ cần mẫu thân hắn đồng ý là được. Vì vậy cuối cùng Vân Khiếu Thiên để Vân Hồng Lăng đi tới Lục gia, cũng tiện ăn nói với Lục gia.

Nghĩ tới việc Vân Hồng Lăng tới Lục gia, Lục Lâm Thiên nghĩ mẫu thân nhất định sẽ vô cùng cao hứng.

Sau nghĩ suy nghĩ lung tung một phen, Lục Lâm Thiên tiếp tục ăn vào một khỏa yêu đan rồi bắt đầu luyện hóa. Số lượng yêu đan trên người cũng không còn mấy khỏa. Hiện giờ yêu đan tứ giai đối với việc tăng lên thực lực của hắn cũng đã không còn bao nhiêu tác dụng. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không muốn lãng phí. Ít nhiều cũng có thể tăng cường một chút thực lực mà.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái tu luyện, chuyện tu luyện trong lúc rảnh rỗi đã thành một thói quen của Lục Lâm Thiên.

Cùng ngày, trong đám đệ tử thân truyền của Vân Dương Tông truyền ra một tin tức, Lục Lâm Thiên rời khỏi Vân Dương Tông, không phải là đệ tử của Vân Dương Tông nữa. Thế nhưng sau đó lại đính hôn với Vân Hồng Lăng, tin tức này khiến cho những đệ tử thân truyền rung động.

Mà hai người Hàn Phong cùng Đổng Phàn chỉ có thể bất đắc dĩ mà thôi, tuy rằng sư phụ trước đây có ý tác hợp thế nhưng hai bọn hắn lại không nắm được.

Ngày thứ hai, hầu như các đệ tử cũ và mới đều đã biết được tin tức này, cả đám không ngừng nghị luận, loại tình huống như vậy khiến cho mọi người vô cùng bất ngờ.

Sáng sớm ngày thứ ba, trên chủ phong Vân Dương Tông, thân hình Thiên Sí Tuyết Sư hóa thành ba mươi trượng xoay quanh bầu trời, Bạch Linh và Tiểu Long đều ở trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Huyết Tích Dịch cũng thu nhỏ thân thể lại.

Trên ngọn núi cao nhất có mấy đạo thân ảnh đang đứng đó. Lục Lâm Thiên, còn có Vũ Ngọc Tiền, Vân Khiếu Thiên, Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song, Tạ trưởng lão, Đại hộ pháp, mặt khác còn có nha hoàn Đông Mai của Vân Hồng Lăng.

– Hồng Lăng, giờ con cũng không còn nhỏ nữa, tới Lục gia rồi, không nên tùy hứng làm bậy.

Biết tình tình của nữ nhi bảo bối này Vân Khiếu Thiên nói.

– Cha, con nào có tùy hứng đâu?

Vân Hồng Lăng chu miệng nói, khuôn mặt đỏ ửng.

– Lâm Thiên, sau khi trở về, có thời gian thì trở lại thăm sư phụ.

Vũ Ngọc Tiền lúc này cũng đang căn dặn đồ đệ bảo bối của mình.

– Nhất định đệ tử sẽ về thăm sư phụ.

Lục Lâm Thiên nói, có một người sư phụ thế này cũng chính là vận khí của mình.

Bên cạnh, Tạ trưởng lão cũng đang căn dặn Lục Vô Song, tình cảm thầy trò cũng không cạn.

– Được rồi, đi đi.

Một lát sau, Vân Khiếu Thiên nói với mọi người.

Ba người thi lễ cáo từ rồi lập tức nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

Giữa không trung, sơn mạch Vân Dương dần biến mất phía sau. Xa xa Lục Lâm Thiên nhìn thấy không yêu thú phi hành nhị giai, trên đó có không ít đệ tử đang ngồi.

– Đó là yêu thú đưa đệ tử ba năm trước về thăm nhà, thời gian là nửa năm. Sau nửa năm sẽ trở lại Vân Dương Tông.

Lục Vô Song nhìn thấy Lục Lâm Thiên có chút hiếu kỳ lập tức khẽ cười nói.

– Thời gian nửa năm sao?

Lục Lâm Thiên nhớ tới lần trước hắn cũng ngồi trên lưng yêu thú phi hành nhị giai tới Vân Dương Tông. Tốc độ so với Thiên Sí Tuyết Sư chậm hơn rất nhiều. Những đệ tử thân truyền này về thăm nhà, tuy rằng có thời gian nửa năm, thế nhưng đi đi lại lại, lộ trình xa chút cũng mất hơn nửa thời gian rồi.

Từ Lục gia tới Vân Dương Tông cũng không xa lắm, nếu như cưỡi Nham Thứu, yêu thú phi hành nhị giai chỉ cần nửa tháng. Hiện tại hắn cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư nếu như toàn lực phi hành, Lục Lâm Thiên phỏng chừng nếu như không dừng lại thì không tới nửa tháng. Yêu thú nhị giai Nham Thứu so với Thiên Sí Tuyết Sư mà nói, đương nhiên tốc độ không thể nào so sánh được.

Chương 582: Nửa đường gặp ám sát (2)

– Lão đại, rốt cuộc chúng ta cũng đã trở về.

Tiểu Long ngẩng đầu nhìn chung quanh nói.

Bạch Linh lúc này thu nhỏ lại thân thể cũng dùng ánh mắt nhìn chung quanh.

– Tiểu tặc, mẫu thân là người như thế nào, liệu có thích ta hay không?

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Vân Hồng lăng có chút khẩn trương, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lúc này đỏ ửng, vô cùng mê người.

– Hồng Lăng, hóa ra ngươi cũng biết sợ mẹ chồng nha.

– Vô Song tỷ, tỷ lại trêu muội.

Vân Hồng Lăng ngượng ngùng cười, ánh mắt nhìn về phía trước nói:

– Vô Song tỷ, tỷ nhanh nói cho muội biết, mẫu thân của tiểu tặc là người như thế nào, có hung dữ không?

– Yên tâm đi, tam a di rất hiền, người nhất định sẽ thích con dâu như muội.

Lục Vô Song mỉm cười. Lúc Vân Khiếu Thiên tuyên bố Vân Hồng Lăng và Lục Lâm Thiên đính hôn, nàng cũng từ trong miệng Lục Lâm Thiên nghe được, trong lòng nàng đã sớm tiếp nhận Vân Hồng Lăng cho nên cũng không có ghen tuông gì.

– Tỷ chẳng phải cũng là con dâu của mẫu thân tiểu tặc sao?

Vân Hồng Lăng chu miệng, nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

– Tiện nghi cho tiểu tặc này rồi.

Thiên Sỉ Tuyết Sư nhanh chóng bay đi, tạo thành một đường khỉ lưu trên không trung.

Một lát sau ba người liền khoanh chân tu luyện, chặng đường đi tới Lục gia cũng không phải ngày một ngày hai là có thể đi tới.

Trên một ngọn núi có một đầu yêu thú phi hành khổng lồ đang dựng cánh lên, trên lưng có ba thân ảnh, chính là Lục Thiếu Hồ, Triệu Kình Thiên, Triệu Kình Hải.

– Biểu ca, huynh nói xem, Tam hộ pháp có thể đánh chết được tiểu tạp chủng kia không?

Trên lưng yêu thú phi hành, Lục Thiếu Hồ oán hận nói.

– Có Sử Vân Sinh ra tay, đương nhiên không có vấn đề. Thực lực tiểu tử kia không tồi, thế nhưng thực lực của Sử Vân Sinh đã tới Vũ Suất tứ trọng, đánh chết tiểu tử kia cũng dễ như trở bàn tay.

Triệu Kình Thiên lạnh nhạt nói.

– Thiếu Hồ biệu đệ, đệ cứ yên tâm đi. Chờ sau khi đệ trở lại Lục gia là có thể nghe được tin tức Lục Lâm Thiên chết, lúc đó chúng ta sẽ giúp đệ thu thập bảo vật trong Lục gia, thần không biết quỷ không hay a.

– Thế nhưng Vân Hồng Lăng cũng đi cùng tiểu tạp chủng kia, đệ lo lắng Tam hộ pháp không hạ thủ được.

Lục Thiếu Hồ nói.

– Điều này không cần lo lắng, Sử Vân Sinh sẽ không trực tiếp hiện thân. Dù sao đi nữa tiểu tử kia chết chắc rồi. Thiên phú cao thì thế nào? Vũ giả toàn hệ thì sao? Cũng phải chết mà thôi.

Triệu Kình Thiên nở nụ cười âm tàn. Biên giới sát Sơn Mạch Vụ Đô, núi non rừng rậm vô biên, phía chân trời thỉnh thoảng còn có yêu thú phi hành bay qua.

Trong dãy núi này có một ngọn núi lớn nhất, trong những dãy núi chung quanh, ngọn núi này chính là ngọn núi lớn nhất đủ để nhìn bao quát bốn phía.

Trên ngọn núi này có một bóng đen đang khoanh chân ngồi đó, cả người mặc y phục màu đen, trên đầu trùm áo choàng màu đen, chỉ sợ cho dù có chú ý nhìn cũng không nhất định có thể nhìn thấy mắt của người này.

Bỗng dưng, hắc y nhân kia ngẩn đầu, quanh thân xuất hiện một cỗ khí tức.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên lúc này cũng không có nhàn rỗi, từng đạo thủ ấn trong tay liên tục biến hóa. Trong tay lúc này cũng có một đạo quang mang không ngừng phun ra nuốt vào, trong lúc mơ hồ có một cỗ khí thế không ngừng tỏa ra chung quanh.

Đó là do Lục Lâm Thiên đang tu luyện Huyền Vũ Quyết. Tu luyện Huyền Vũ Quyết cũng không khó, Huyền Vũ Quyết và Chu Tước Quyết giống nhau, chỉ tương đương với vũ kỹ Hoàng cấp cao giai mà thôi. Bằng vào thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại tu luyện vô cùng dễ dàng.

Thế nhưng từ tin tức trong ngọc giản Huyền Vũ Quyết Lục Lâm Thiên biết được, Chu Tước Quyết, Huyền Vũ Quyết, nếu như thi triển đơn độc thì chỉ tương đương với vũ kỹ Hoàng cấp cao giai mà thôi, mà khi dung hợp uy lực có thể so sánh với vũ kỹ Huyền cấp cao giai.

Vì vậy tu luyện Huyền Vũ Quyết rất dễ, thế nhưng độ khó khi dung hợp hai quyết này với nhau vô cùng lớn.

Chậm rãi tu luyện Huyền Vũ Quyết, Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, trên người hai nàng lúc này được một vòng quang mang bao quanh.

Trên không chỉ có tiếng hai cánh Thiên Sí Tuyết Sư vỗ mà thôi, thời gian chậm rãi trôi qua.

– Lục Lâm Thiên, có người đánh lén.

Ngay trong lúc này, trong đầu Lục Lâm Thiên vang lên thanh âm của Bạch Linh.

– Thiên Sỉ Tuyết Sư, mau lui lại.

Nhất thời, Lục Lâm Thiên hét lớn với Thiên Sỉ Tuyết Sư, ánh mắt nhanh chóng quét về bốn phía, Tiểu Long cũng dùng ánh mắt cảnh giác nhìn về phía trước.

Hai nàng Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song trong nháy mắt tỉnh lại, ngay khi hai nàng tỉnh lại thì trước không trung đột nhiên có một đạo chưởng ấn như lưu quang đánh tới.

Sưu Sưu.

Chưởng ấn trực tiếp xuyên thấu không gian khiến cho không gian rung động. Một cỗ lực lượng cuồng bạo phá không mà tới.

– Là cường giả Vũ Suất.

Vân Hồng Lăng cả kinh nói, sắc mặt đại biến.

Rống.

Thiên Sỉ Tuyết Sư rống lên một tiếng trầm thấp, thân thể nhanh như thiểm điện lách về phía bên trái, thế nhưng đạo chưởng ấn này thực sự quá nhanh.

Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt trong nháy mắt tới trước người Thiên Sỉ Tuyết Sư, lực lượng cuồng bạo, khí tức sắc bén khiến cho sắc mặt Lục Thiên Du đại biến, người này là cường giả Vũ Suất.

Mắt thấy lực lượng cuồng bạo đánh tới, sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến thế nhưng lại không có chút kinh hoàng nào, khóe miệng ngược lại xuất hiện nụ cười nhạt.

Ngao.

Lúc này, một tiếng thú minh vang vọng không gian vang lên. Trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư, một đạo quang mang màu trắng lấy một tốc độ so với thiểm điện còn nhanh hơn vài phần, trong nháy mắt phóng lên cao, đồng thời một đạo tàn ảnh xuyên qua không khí mang theo tiếng gió thổi sắc bén đột nhiên vang lên, một cỗ lực lượng cuồng bạo ngập trời bỗng nhiên xuất hiện.

Phanh.

Trong sát na đạo quang mang bạch sắc va chạm với chưởng ấn như lưu quang kia, vào lúc hai đạo lực lượng va chạm với nhau, giữa không trung vang lên âm thanh bạo liệt, lực lượng va chạm với nhau bắn ra quang mang chói mắt.

Lực lượng cuồng bạo tán đi tứ phía, Thiên Sỉ Tuyết Sư trong lúc đó đã bay ra ngoài vạn thước.

Ngao.

Một tiếng thú minh trầm thấp vang lên, lúc này trong ánh mắt kinh ngạc của Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, một đầu yêu thú có thân thể khổng lồ xuất hiện ở giữa không trung. Đầu yêu thú này thể tích chừng hơn một nghìn thước, giống như một ngọn núi lớn, toàn thân trắng như tuyết, phía sau có sáu cái đuôi dài chừng vài trăm thước, chính là Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh đã khôi phục bản thể vốn có của mình.

Ngao.

Bản thể Cửu Vĩ Yêu Hồ của Bạch Linh mở miệng rít gào một tiếng, bộ lông trắng tinh quanh người trong nháy mắt dựng đứng. Kình phong vô tận khuếch tán ra bên ngoài khiến cho không gian lắc lư. Một cỗ khí tức bàng bạc xuất hiện khiến cho toàn bộ bầu trời dưới khí tức cường hãn này như run rẩy một chút. Mang theo uy thế tuyệt đối, bản thể Bạch Linh lăng không mà đứng giữa bầu trời sơn mạch.

– Đây là yêu thú gì vậy?

Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song kinh ngạc tới mức há hốc mồm, đầu yêu thú khổng lồ này đột nhiên xuất hiện, bọn họ cũng không biết là từ đâu chạy ra.

Chương 583: Không biết lượng sức

Giữa không trung lúc này có một bóng đen hiện lên, bóng đen này cả người mặc bộ y phục màu đen, áo choàng đen, trên đầu trùm đấu lạp, nhìn vào đầu yêu thú khổng lồ trước mắt này, toàn thân hắc y nhân run lên, dường như vô cùng kinh ngạc vậy.

– Cửu vĩ yêu hồ.

Nhìn vào đầu yêu thú trước mặt, hắc y nhân run giọng nói.

– Bạch Linh đánh chết người này, đừng cho hắn đào thoát.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên từ xa vang lên, ánh mắt nhìn chằm chằm vào phía hắc y nhân đó. Lục Lâm Thiên không cần nghĩ cũng biết, người muốn đén lén hắn ở chỗ này cũng chỉ có Triệu gia kia mà thôi.

Ngoại trừ Triệu gia ra, kẻ muốn giả thần giả quỷ đối phó với hắn cũng không có ai khác. Hơn nữa, tin tức hắn trở lại Lục gia cũng chỉ có người trong Vân Dương Tông mới biết được.

– Yên tâm đi, một Vũ Suất nho nhỏ, không tạo được gợn sóng nào đâu.

Ánh mắt Bạch Linh chợt lóe, thanh âm quanh quẩn trong không gian, ánh sáng màu trắng tràn ngập thân thể. Trong không gian, một cỗ khí tức nhàn nhạt tuôn ra chấn động không gian gợn sóng, một cỗ uy thế chấn nhiếp nhân tâm tràn ra mơ hồ khiến cho không gian gấp khúc, khí thế như vậy quả thực khiến cho người ta chấn động.

– Khí tức thật mạnh.

Nhìn vào đầu yêu thú to lớn trong bầu trời, cảm nhận được khí tức của nó, Vân Hồng Lăng và Lục Vô Song không khỏi sợ hãi than. Sau khi nghe Lục Lâm Thiên nói hai nàng mới biết được hóa ra Lục Lâm Thiên lại biết đầu yêu thú đột nhiên xuất hiện trước mặt này.

– Chạy.

Bóng đen kia hầu như không có một chút do dự nào, cảm nhận khí tức trên bản thể của Bạch Linh căn bản không dám dừng lại nữa, chân khí dưới chân tuôn ra, không gian lập lòe, thân ảnh trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

– Muốn chạy trốn sao? Một Vũ Suất tứ trọng nho nhỏ, ngươi còn quá yếu.

Bạch Linh vừa nói xong, không khí chung quanh như sôi trào lên, vang lên thanh âm bạo liệt, trong hai mắt trong trẻo hiện lên hàn ý. Thân thể khổng lồ hóa thành một đạo quang mang, sáu cái đuôi phía sau khẽ phẩy một cái, xuyên qua khí lưu không gian mang theo một cỗ quang mang chói mắt, giống như là linh xà xuất động, vô cùng quỷ dị bắn về phía hắc y nhân kia. Tốc độ của cường giả Vũ Suất không cần phải nói, vô cùng nhanh chóng, giống như phá không mà đi. Thế nhưng tốc độ của Bạch Linh còn nhanh hơn, Cửu Vĩ Thiên Hồ, bản thân dùng tốc độ nổi danh, tốc độ của nàng coi như là Thiên Sí Tuyết Sư cũng không thể so sánh được. Huống chi thực lực hiện tại Bạch Linh đã là Lục giai trung kỳ.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt, sáu cái đuôi trên bản thể Bạch Linh nhanh chóng xuyên qua không gian mang theo một cỗ lực lượng sắc bén trong nháy mắt vây khốn hắc y nhân vào trong.

Sáu cái đuôi như kéo dài vô tận, giống như một ngục tù, trực tiếp phong tỏa chung quanh hắc y nhân, khí lưu chung quanh chấn động. Dưới sự phong tỏa của sáu cái đuôi, không gian chung quanh trực tiếp gấp khúc, không khí biến dạng, mà hắc y nhân lúc này căn bản không thể tiếp tục chạy trốn.

– Không xong.

Sắc mặt hắc y nhân kinh hãi, thân thể cấp tốc lắc mình, đồng thời nhanh chóng bố trí một đạo hộ thân cương khí quanh người, thủ ấn trong tay nhanh chóng được ngưng tụ, lập tức một đạo trảo ấn mang theo hỏa diễm trong nháy mắt đánh về phía một cái đuôi, trảo ấn không ngừng bành trướng, trong khoảnh khắc đã lớn tới vài trăm thước, không gian chung quanh dưới sự xuất hiện của trảo ấn này cũng nhanh chóng gấp khúc.

– Đây là vũ kỹ Huyền cấp Hỏa Ảnh Trảo của Vân Dương Tông ta.

Nhìn thấy đạo trảo ấn này, sắc mặt Vân Hồng Lăng phía xa lập tức kinh ngạc.

Phanh.

Thế nhưng hắc y nhân kia đã quá coi thường thực lực của Bạch Linh, một đạo trảo ấn đánh vào đuôi Bạch Linh nhưng Bạch Linh lại không hề né tránh. Trảo ấn đánh xuống, đuôi Bạch Linh rung lên, một cỗ lực lượng bàng bạc hung hăng bắn ngược về phía trảo ấn.

Khục Khục.

Trảo ấn lập tức bị nghiền nát, đồng thời một cỗ phản lực hung hăng đánh vào người hắc y nhân, trong nháy mắt khiến hắn phun ra một ngụm máu.

Nhưng lúc này cái đuôi của Bạch Linh giống như độc xà ở giữa không trung lập tức quay về, giống như là một đạo phong nhận mang theo tiếng xé gió trong nháy mắt đánh về phía hắc y nhân kia.

Hắc y nhân kia bị những cái đuôi còn lại phong tỏa, tốc độ của cái đuôi này lại quá nhanh, nhanh tới mức hắn không thể nhìn thấy rõ ràng. Cái đuôi này xuyên qua không gian, hầu như là trong nháy mắt xuất hiện trước mặt hắc y nhân, quang mang bỗng nhiên đại thịnh, hung hăng đánh vào trên người hắc y nhân.

Phanh.

Hộ thân cương khí trước người hắc y nhân trong nháy mắt nứt nẻ.

Phụt.

Miệng hắc y nhân lại phun ra một ngụm máu, lực lượng khổng lồ như vậy không phải là thứ mà hắn có thể chống lại.

Sưu.

Quang mang trên thân thể Cửu Vĩ Yêu Hồ được thu liễm lại, lập tức biến thành một bóng trắng xinh đẹp tới cực hạn.

Thân ảnh màu trắng yểu điệu vô song, trên khuôn mặt tuyệt mỹ toát ra vẻ quyến rũ, thân ảnh ấy xinh đẹp, quyến ỹ, băng lãnh rồi lại tuyệt mỹ, giống như ngay cả thiên địa cũng vì nàng mà động dung.

– Không biết tự lượng sức cũng dám đến đánh lẽn.

Thanh âm ôn nhu từ trong miệng thân ảnh màu trắng này phát ra, ngay cả thanh âm cũng vô cùng quyến rũ, thế nhưng bên trong lại kèm theo sự lạnh lùng.

Vừa nói xong, một thân ảnh màu trắng nhanh chóng biến mất tại chỗ. Ngay sau đó đã xuất hiện trước người hắc y nhân, thủ ấn trong tay xuất hiện, một đạo quang mang tuôn ra, chưởng ấn không lớn, thế nhưng không gian chung quanh chưởng ấn lúc này bắt đầu vặn vẹo.

– Huyễn hóa thành người, là Cửu Vĩ Yêu Hồ thất giai.

Hắc y nhân kinh ngạc nói, thân thể uể oải liều mạng đầy đạo chưởng ấn kia đi.

Phanh.

Một đạo chưởng ấn của Bạch Linh hung hăng đánh vào trên đạo chưởng ấn của hắc y nhân. Hai đạo lực lượng cùng nhau va chạm, khiến cho hắc y nhân nhanh chóng bị một cỗ lực lượng vô cùng lớn phản lại trực tiếp chấn nát cánh tay, thân thể trực tiếp bị đánh bay về phía sau.

Phụt.

Máu tươi phun ra mang theo nội tạng bị nghiền nát, thân thể hắc y nhân trong nháy mắt rớt xuống không trung.

Phanh.

Khi thân thể hắc y nhân đập xuống mặt đất trên ngọn núi thì Thiên Sĩ Tuyết Sư cũng trong nháy mắt đáp xuống, trên lưng nó lúc này có ba thân ảnh nhảy xuống.

Trên một hòn đá, cả người hắc y nhân lúc này toàn là máu tươi.

– Vẫn còn sống, đan điền trong cơ thể đã bị ta chấn vỡ không thể nhúc nhích được nữa, giao cho ngươi.

Thân thể tuyệt mỹ của Bạch Linh hạ xuống rồi nói. Thậm chí nàng còn không liếc mắt về phía hắc y nhân lấy một cái mà chỉ dùng ánh mắt đánh giá chung quanh, khiến cho người ta cảm nhận được sự lạnh lùng, cách xa ngàn dặm.

– Đẹp quá.

Lúc này Vân Hồng Lăng và Lục Vô Song đáp xuống mặt đất, nhìn vào Bạch Linh trước mặt không khỏi kinh ngạc tới há hốc mồm. Bạch Linh này thật đẹp, đẹp tới mức không thể tưởng tượng nổi, khiến cho nữ nhân như các nàng cũng không khỏi tán thán.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng đi tới trước người hắc y nhân đang hấp hối. Lúc này đã không còn sự uy hiếp nữa, thế nhưng Lục Lâm Thiên vẫn cẩn thận, có chút đề phòng đi tới trước mặt hắc y nhân, lập tức trong tay xuất hiện một đạo quang mang đánh vào đầu của hắc y nhân.

Chương 584: Thực lực Triệu gia

– Sử Vân Sinh?

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, cũng không có bao nhiêu kinh ngạc, lúc động thủ Lục Lâm Thiên đã nghi ngờ là Sử Vân Sinh, người có thực lực như vậy nếu như là người Triệu gia phái tới thì chỉ có một mình Sử Vân Sinh mà thôi.

– Quả đúng là người của Triệu gia.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lạnh lẽo, hàn ý trong mắt bắn về phía Sử Vân Sinh. Triệu gia đối với hắn quả thực không chết không ngớt. Nếu như lúc này bên cạnh hắn không có Bạch Linh, hậu quả như thế nào không cần nói cũng biết.

Khục Khục.

– Tiểu tử, ngươi muốn làm gì? Ta là hộ pháp của Vân Dương Tông.

Sử Vân Sinh lại phun ra một ngụm máu, thân thể lúc này đã không thể nhúc nhích được nữa, chỉ có thể dùng hai mắt mang theo sự sợ hãi nhìn Lục Lâm Thiên đang ở trước mắt hắn. Hắn thực sự không ngờ tới bên người Lục Lâm Thiên lại có một đầu yêu thú thất giai vô cùng kinh khủng. Cửu Vĩ Yêu Hồ lại là yêu thú thất giai, đây chính là yêu thú có thực lực tương đương với Vũ Vương.

Chỉ trong nháy mắt giao thủ Sử Vân Sinh cũng có chút nghi hoặc, đầu Cửu Vĩ Yêu Hồ này thực lực tuyệt đối cường hãn, nhưng cũng không giống như đã tới thất giai. Thế nhưng đầu Cửu Vĩ Yêu Hồ này lại có thể biến hóa thân thể, điều này chỉ có yêu thú thất giai mới có thể làm được, có thể vừa rồi đầu Cửu Vĩ Yêu Hồ này không thi triển toàn lực với hắn.

Sử Vân Sinh lúc này đương nhiên không biết bởi vì Bạch Linh có tâm cảnh cực cao cho nên mới có thể biến hóa ra thân thể nhân loại trong thời gian ngắn.

– Tại sao lại tới ám sát ta? Ngươi không sợ chết sao? Nếu để cho ngươi chết dễ dàng thì tiện nghi cho ngươi quá rồi.

Nói xong, trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ châm chọc.

– Tam hộ pháp, là ngươi…

Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song lúc này cũng vô cùng kinh hãi. Sau khi phục hồi tinh thần lại, hai nàng nhìn chằm chằm vào Sử Vân Sinh trên mặt đất, mi mắt giật giật vài cái.

– Hồng Lăng tiểu thư, cứu ta. Ta là người của Vân Dương Tông.

Nhìn thấy Vân Hồng Lăng, khóe miệng đầy máu của Sử Vân Sinh mở ra, ánh mắt cầu khẩn nhìn về phía Vân Hồng Lăng.

– Hừ, dám ám sát ta và Lâm Thiên, chờ ta trở về nói cho cha ta biết, cha ta sẻ xử đẹp ngươi, Triệu Vô Cực cũng không giữ được ngươi.

Trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Vân Hồng Lăng hiện lên hàn ý. Tuy rằng nàng luôn điêu ngoa tùy hứng, thế nhưng làm nữ nhi của Vân Khiếu Thiên, trong lòng nàng sao lại đơn giản như vậy, chuyện tình của Lục Lâm Thiên và Triệu gia nàng cũng được nghe nói qua, cho nên nhanh chóng hiểu được mọi việc.

– Nói đi, có phải là Triệu Vô Cực phái ngươi tới không?

Lục Lâm Thiên cười lạnh một tiếng rồi nói.

– Hừ.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Sử Vân Sinh hừ một tiếng, ánh mắt tràn ngập hận ý.

– Không cần ngươi nói ta cũng biết.

Lục Lâm Thiên nói xong lập tức nói với Tiểu Long trên vai:

– Tiểu Long, bụng đệ giờ có lẽ cũng đói rồi đúng không?

Phì…

Một đạo lưu quang lóe lên, thân thể Tiểu Long lập tức hóa thành mấy trăm thước, miệng đỏ như máu mở ra, cái lưỡi không ngừng phun ra nuốt vào, mang theo khí tức cuồng bạo tràn ngập.

– Ta nói, ta nói:

Trong mắt Sử Vân Sinh hiện lên sự kinh hãi, lời còn chưa dứt thì thân thể trong nháy mắt bị Tiểu Long nuốt vào.

– Tiểu tặc, hay là giữ lại hắn đi. Để cha ta giúp ngươi xả giận.

Nhìn thấy Sử Vân Sinh bị Tiểu Long nuốt vào Vân Hồng Lăng vội vàng nói với Lục Lâm Thiên.

– Xả giận tốt hơn vẫn dựa vào bản thân mình.

Lục Lâm Thiên nói, giao người về Vân Dương Tông, Lục Lâm Thiên cũng không tin tưởng được bao nhiêu. Tới lúc đó Triệu Vô Cực phỏng chừng sẽ có chứng có vô cùng xác thực, cũng có thể có chết cũng không thừa nhận. Cho dù có thừa nhận thì Vân Dương Tông cũng sẽ không hạ thủ với Triệu Vô Cực, cùng lắm là nghiêm phạt một chút mà thôi.

– Lâm Thiên, Tam hộ pháp là đệ tử của Triệu trưởng lão, ta đoán, Triệu gia này sẽ đối phó với đệ.

Lục Vô Song nhíu mày nói.

– Triệu gia.

Hàn ý trong lòng Lục Lâm Thiên tràn ngập, nên nghĩ tới biện pháp đối phó với Triệu gia rồi.

Một lát sau, mọi người nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư rồi xuất phát. Mà trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, hai nàng Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng nhìn chăm chú vào thân ảnh tuyệt mỹ của Bạch Linh bên cạnh đều kinh hãi không ngớt.

– Các ngươi nhìn ta làm gì?

Bạch Linh cười nhẹ nói với hai nàng.

– Ngươi thật đẹp.

Vân Hồng Lăng trừng mắt nói:

– So với biểu tỷ Độc Cô Cảnh Văn của ta còn đẹp hơn.

– Thật không?

Bạch Linh mỉm cười nói:

– Hai người các ngươi cũng rất đẹp mà.

– Ngươi là Cửu Vĩ Yêu Hồ thất giai sao?

Vân Hồng Lăng lại hỏi, vốn nàng có cảm giác trên người Bạch Linh có một cỗ khí chất cách xa ngàn dặm cho nên hai nàng cũng có cảm giác xa cách. Lúc này Bạch Linh cười, nụ cười giống như ngọn gió xuân khiến cho hai nàng có cảm giác là lạ.

Lúc này hai nàng Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng cũng mới biết được đầu yêu thú nhỏ luôn đi theo bên người Lục Lâm Thiên không ngờ lại mà một đầu Cửu Vĩ Yêu Hồ kinh khủng như vậy. Đối với Lục Lâm Thiên, hiện tại hai nàng đều nghĩ, bí mật trên người Lục Lâm Thiên vô cùng nhiều, mỗi một thứ hiện ra đều khiến cho hai nàng cảm thấy kinh ngạc hơn.

Lục Vô Song càng thêm kinh ngạc, đầu yêu thú nhỏ như chuột này trước đây thường hay ở trên vai nàng, quả thực nàng không ngờ tới, đầu yêu thú nho nhỏ kia lại là một yêu thú kinh khủng như vậy.

– Sau này gọi ta là Bạch Linh, ta thích tên này, ta chỉ có là yêu thú Lục giai trung kỳ mà thôi.

Bạch Linh khẽ cười nói.

– Bạch Linh tiểu thư, không phải chỉ có yêu thú thất giai mới có thể biến hóa thành thân thể nhân loại sao?

Lục Vô Song nghi hoặc hỏi.

Bạch Linh nói:

– Vì có một chút nguyên nhân đặc thù cho nên hiện giờ ta phải khôi phục bản thể.

Vừa nói xong, quanh thân hình tuyệt mỹ kia hiện lên một vòng quang mang màu trắng, lập tức hóa thành một đầu tiểu yêu thú màu trắng nhỏ như chuột.

Hai nàng nhịn không được mà kinh ngạc, Bạch Linh lúc này so với Cửu Vĩ Yêu Hồ kinh khủng kia khác quá xa, cho dù ai nhìn thấy cũng kinh ngạc.

Trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, trong mắt vẫn hiện lên hàn ý. Bây giờ bắt tay vào đối phó với Triệu gia có chút khó khăn, nếu như ở Cổ Vực hắn cũng không phải sợ. Thế nhưng lúc này cũng có chút phiền phức, thực lực bên người hắn dù sao cũng có hạn.

– Hồng Lăng, nàng có biết Triệu gia ngoài Triệu Vô Cực ra còn có ai có thực lực mạnh mẽ nữa không?

Lục Lâm Thiên nói với Vân Hồng Lăng.

– Ngoài Triệu Vô Cực, Triệu gia tổng cộng có ba Vũ Suất. Thực lực không kém.

– À, ta nhớ ra rồi, trong Vân Dương Tông ta có một vị Thái thượng trưởng lão quan hệ không cạn với Triệu gia, cho nên Triệu Vô Cực vẫn luôn làm càn, kiêu ngạo trong Vân Dương Tông như vậy.

Vân Hồng Lăng nói.

– Thái thượng trưởng lão sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, như thế vượt quá sức tưởng tượng của hắn.

– Vị thái thượng trưởng lão kia là cường giả Linh Vương, địa vị trong Vân Dương Tông cực cao.

Vân Hồng Lăng nói.

Chương 585: Cho ngươi một cây búa (1)

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm trọng, khó trách Triệu Vô Cực vẫn luôn kiêu ngạo, làm càn trong Vân Dương Tông vậy, hóa ra sau lưng hắn có chỗ dựa là Thái thượng trưởng lão, chỉ là không biết vị Thái thượng trưởng lão kia là Linh Vương mấy trọng.

– Hồng Lăng, vị Thái thượng trưởng lão này rốt cuộc có quan hệ gì với Triệu gia?

Lục Lâm Thiên suy tư một lát rồi hỏi Vân Hồng Lăng.

– Ta cũng không biết, chỉ là Thái thượng trưởng lão này không phải là người của Triệu gia, thế nhưng quan hệ không kém.

Vân Hồng Lăng dùng giọng khẳng định nói. Sự tình trong Vân Dương Tông nàng biết, thế nhưng cũng không phải toàn bộ. Bình thường những việc như thế này nàng cũng lười đi hỏi.

Lục Lâm Thiên từng được Độc Cô Cảnh Văn nói qua, Triệu gia không đơn giản, hẳn là nàng biết quan hệ giữa vị Thái thượng trưởng lão của Vân Dương Tông và Triệu gia.

– Hồng Lăng, Độc Cô Cảnh Văn là ai?

Lục Lâm Thiên hỏi Vân Hồng Lăng, chuyện này Lục Lâm Thiên muốn hỏi từ lâu.

– Ta cũng không biết, ta từng hỏi qua cha, thế nhưng người chưa từng nói cho ta biết. Ngay cả chuyện của mẫu thân, cha cũng không nói cho ta.

Vân Hồng Lăng lắc đầu nói.

Lục Lâm Thiên không nghĩ tới ngay cả Vân Hồng Lăng cũng không biết lai lịch phía sau Độc Cô Cảnh Văn, cô nàng này quả thực có chút thần bí.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên cũng không suy nghĩ nhiều nữa, lần thứ hai bắt đầu khoanh chân tu luyện. Gặp phải ám sát lần này may mà có Bạch Linh bên cạnh, nếu không Lục Lâm Thiên sẽ lại một lần cửu tử nhất sinh nữa.

Chỉ là tên Sử Vân Sinh này, Lục Lâm Thiên cũng không quá để ý, Vũ Suất Tứ trọng. Trong tay hắn có hai khối Thổ Sát huyền lôi, đủ để ứng phó với Sử Vân Sinh.

Hiện tại Lục Lâm Thiên lo lắng nhất chính là nếu như Triệu Vô Cực tự mình đến, dường như hắn có dùng Thổ Sát huyền lôi cũng vô dụng. Thực lực của Triệu Vô Cực dường như đã tới Vũ Suất cửu trọng, Thổ Sát huyền lôi cũng vô pháp đối phó.

– Vẫn cần thực lực tuyệt đối a.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng.

Trên trấn Thanh Vân, đoàn người như thường lệ lui tới náo nhiệt vô cùng. Đương nhiên, trấn Thanh Vân náo nhiệt đến mấy cũng không thể so sánh với sự náo nhiệt bên trong thành Thiên Kiếm được.

Lục gia, vẫn không có nhiều thay đổi, vẫn là một trong ngũ đại gia tộc của trấn Thanh Vân, thế nhưng gần đây ba gia tộc Tần gia, Lục gia, Dương gia dường như mạnh hơn một chút.

Tần Thiên Hạo của Tần gia, Dương Diệu của Dương gia, còn trong đại trạch của Lục gia, bức tường cao vút, đình viện liên miên, trong trấn Thanh Vân cũng được coi là khí thế bất phàm.

Hôm nay trên trấn Thành Vân có ba đạo thân ảnh xuất hiện trên đường, mà nhìn vào ba đạo thân ảnh này, cũng khiến cho mọi người không khỏi muốn nhìn thêm một chút.

Giữa ba người này có một người thanh niên áo xanh, hai vai đều có một đầu tiểu yêu thú, thoạt nhìn khiến cho mọi người không khỏi chú ý tới.

Nhưng lúc này này bên người thanh niên có hai nữ tử tuyệt mỹ, càng khiến cho chúng nhân chú ý, hai nàng đều là trang quốc sắc thiên hương, dung mạo tuyệt mỹ, khí chất đều cao quý bất phàm, vừa xuất hiện trên đường, nhất thời đã có không ít ánh mắt nhìn kỹ.

– Đây là trấn Thanh Vân sao? Tiểu tặc, khi còn bé ngươi ở chỗ này lớn lên sao?

Vân hồng lăng tới trấn Thanh Vân, nhất thời líu ríu lên.

– Lâm Thiên khi còn bé sống ở chỗ này, chỉ là ta nhớ kỹ Lâm Thiên khi còn bé, cũng rất ít đi ra ngoài.

Lục Vô Song nói nhỏ.

Nhìn con đường trên trấn Thanh Vân, Lục Lâm Thiên không tự chủ được mà mở miệng cười, thời gian nửa tháng, mình cũng rốt cục cũng tới trấn Thanh Vân. Nghĩ tới việc lập tức có thể gặp lại mẫu thân, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút kích động lên.

Sau một lát, Lục gia đã hiện lên trước mặt, một mảnh kiến trúc liên miên liền mạch, cũng chứng minh cho thân phận tại trấn Thanh Vân, trên toàn bộ đại lục Linh Vũ, Lục gia tất nhiên là không sánh được với Vân Dương Tông, nhưng nếu chỉ tính trong trấn Thanh Vân, Lục gia lại giống như Vân Dương Tông trên đại lục Linh Vũ vậy.

– Chúng ta rốt cục tới rồi.

Nhìn chăm chú vào Lục gia quen thuộc phía trước, Lục Lâm Thiên nói nhỏ.

– Vô Song tỷ, mau giúp muội nhìn xem, trên mặt muội có bẩn không, như vậy cũng không thể gặp mẫu thân được.

Vân Hồng Lăng nhất thời hồi hộp quay sang hỏi Lục Vô Song, nhìn thấy Lục gia đang ở phía trước, trong lòng nàng có chút thấp thỏm không yên.

– Đừng lo lắng, tam a di nhất định sẽ rất thích muội.

Lục vô song mở miệng cười, nhìn dáng vẻ Vân Hồng Lăng khẩn trương, tức thì trêu ghẹo, ánh mắt cũng lập tức nhìn phía Lục Lâm Thiên, trong lòng của nàng làm sao mà không khẩn trương cơ chứ.

– Đi thôi, chúng ta đi về nhà nào.

Lục Lâm Thiên cười nói với Lục Vô Song, lập tức ba người tiến về phía Lục gia.

Ngoài đại viện Lục gia, cửa lớn mở ra, mấy người hầu dẫn theo cái chổi hùng dũng xuất hiện.

– Trên cửa còn có sà ngang, đều phải lau sạch sẽ một chút.

Một thanh niên nhìn qua có chút gian xảo mặc y phục tổng quản Lục Gia đang chỉ huy mấy người hầu quét tước ngoài cửa. Từ trang phục của hắn có thể nhìn ra đây chính là biểu hiện của Tổng quản cao cấp. Tổng quản có chút lấm lét này, toàn bộ Lục gia đều gọi là Tiểu Bạch tổng quản.

Không chỉ có người trong Lục Gia biết tên vị tổng quản này, mà ngay cả trong trấn Thanh Vân cũng cực kỳ vang dội, nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì Lục Tiểu Bạch này rất ngưu.

Tục ngữ nói vật họp theo loài, lời này tuyệt đối không giả, trên trấn Thanh Vân có không ít công tử thiếu gia, tiểu thư khuê các, đều có sinh hoạt của riêng mình, người hầu cũng như vậy. Trên trấn Thanh Vân có lúc người hầu của các đại gia tộc sẽ tụ tập lại một chỗ, tâm sự xem tiền lương ai cao hơn, nha hoàn nhà ai đẹp hơn, còn có khuyết điểm của chủ tử nhà mình, đây cũng là chuyện bình thường, nha hoàn của mấy đại gia tộc biết nhau cũng là chuyện bình thường.

Nhiều người, đương nhiên không thể tránh khỏi có mâu thuẫn, đương nhiên sẽ không tránh được đánh nhau. Lục Tiểu Bạch của Lục gia ba năm trước đây vẫn luôn bị người ta khi dễ, thế nhưng không biết từ lúc nào không có ai dám khi dễ hắn nữa. Có người chỉ một chiêu đã bị hắn đánh gãy chân.

Ngay nửa năm trước, trong Dương gia một trong ngũ đại gia tộc, có một người hầu, người hầu này có quan hệ không tồi với chủ tử của mình, không ngờ lại tìm tới chủ tử mình nhờ báo thù, người này có thực lực Vũ Sư tứ trọng.

Vũ Sư tứ trọng, trong trấn Thanh Vân nho nhỏ này cũng được coi là cường giả, cũng không biết hắn nghĩ thế nào lại mang người hầu mình đi báo thù. Người hầu Dương gia này mang theo chủ tử mình đi báo thù, hùng hùng hổ hổ chặn Lục Tiểu Bạch này trên đường.

Dưới ánh mắt của mọi người, chỉ thấy Lục Tiểu Bạch của Lục gia dùng một chiêu đánh bại Vũ Sư tứ trọng của Dương gia bị thương nặng, sau đó nghe nói, trong vòng một tháng người này cũng không xuống giường được. Mà mười mấy người hầu Dương gia đi cùng kết quả dưới sự giận dữ của Lục Tiểu Bạch, mình đầy thương tích, có một vài người gãy tay gãy chân.

Chương 586: Cho ngươi một cây búa (2)

Một người hầu của Lục gia mà thôi, không ngờ chỉ dùng một chiêu đánh bại Vũ Sư tứ trọng, lần này đương nhiên nổi danh rồi. Sau đó Dương gia cũng không dám đi tìm Lục gia, Lục gia có ba đệ tử thân truyền trong Vân Dương Tông, Dương gia không thể trêu vào.

Lúc này, Lục Tiểu Bạch trở thành danh nhân của trấn Thanh Vân, cũng không biết chuyện gì xảy ra, ngày thứ hai sau khi xảy ra chuyện, Lục Tiểu Bạch lập tức trở thành tổng quản cao cấp của Lục gia. Sự tình to nhỏ của Lục gia trên cơ bản hắn đều có thể làm chủ, ngay cả một ít tộc nhân chi thứ địa vị còn không bằng hắn.

– Nhanh lên một chút, ở đây còn chưa sạch sẽ, công tử sắp trở về rồi, nhanh chóng quét tước sạch sẽ cho ta.

Lục Tiểu Bạch thét to.

– Tiểu Bạch tổng quản, tiểu nhân nghe nói công tử là đệ tử thân truyền của Vân Dương Tông, điều này là thật sao?

Một người hầu trong mắt hiện lên sự ước ao hỏi.

– Đúng vậy, công tử còn đại biểu Vân Dương Tông đi tham gia đại hội Tam tông Tứ môn, mấy ngày nữa công tử trở về ta sẽ giới thiệu cho các ngươi.

Lục Tiểu Bạch vô cùng đắc ý nói.

– Tiểu Bạch tổng quản, vừa rồi Thu Cúc của Tần gia tới tìm ngài, thế nhưng lại không tìm được cho nên nhờ tiểu nhân chuyển cáo ngài, nói là muốn ngài nhớ kỹ hẹn ước hoàng hôn, trăng treo đầu cành.

Một người người hầu tuổi tác không lớn nói với Lục Tiểu Bạch.

– Thu Cúc, có phải là nha hoàn của tam tiểu thư Tần gia không?

Lục Tiểu Bạch chớp mắt, tựa hồ không nhớ gì cả.

– Tiểu Bạch tổng quản, ngài nhớ lầm rồi, Thu Cúc là nha hoàn của nhị tiểu thư Tần gia.

Người hầu nhất thời nói:

– Chúc mừng Tiểu Bạch tổng quản, Thu Cúc này rất đẹp, nghe nói không ít người đều coi trọng, không nghĩ tới nàng đối với Tiểu Bạch tổng quản lại có tình ý nha.

– Thưởng ngươi một cái búa.

Lục Tiểu Bạch trừng mắt, ngón trỏ uốn lượn rồi lập tức đánh vào trên trán người hầu kia, truyền ra âm thanh thanh thúy.

– Tiểu Bạch tổng quản, tiểu nhân đâu có nói bậy bạ đâu?

Người hầu kia ủy khuất cúi đầu, hắn quả thực không biết mình đã nói sai cái gì.

– Chút tiền đồ ấy của ngươi tính là gì? Tiểu Bạch tổng quản ta là người như thế nào? Một nha hoàn có thể đặt vào trong mắt ta sao? Công tử đã từng nói, phải lấy thiên kim tiểu thư. Ta nói cho ngươi biết, người ta xem trọng là nhị tiểu thư nhà bọn hắn chứ không phải Thu Cúc kia. Sau này lão tử phải kết hôn với một thiên kim tiểu thư. Không, nói sai rồi, là lấy bảy thiên kim tiểu thư. Một đêm một người, bảy người vừa vặn bảy ngày.

Lục Tiểu Bạch vênh váo tự đắc nói, đây chính là những lời công tử nói với hắn nha.

Phanh.

Một thanh âm thanh thúy từ gáy Lục Tiểu Bạch vang lên.

– Ai đánh ta?

Lục Tiểu Bạch xoay người về phía sau, lúc này một thanh âm truyền tới.

– Bằng vào chút tiền đồ ấy của ngươi, ta đánh ngươi là đúng rồi, nhanh như vậy đã muốn lấy bảy thiên kim tiểu thư cơ đấy.

Lục Tiểu Bạch vẻ mặt giận dữ nhìn lại, đồng thời sau khi nhìn thấy thân ảnh phía sau hắn há hốc mồm, lập tức hai mắt nhòe đi, mở miệng muốn nói gì nhưng không thốt lên được.

– Sao nào? Ta đánh ngươi, ngươi còn muốn đánh ta sao? Thật ra ngươi cũng có chút tiền đồ, cao hơn tổng quản bình thường a.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện ở trước mặt Lục Tiểu Bạch, khóe miệng mỉm cười.

– Công tử, người trở lại rồi, ta nhớ người muốn chết.

KIh ngạc nửa ngày, Lục Tiểu Bạch rốt cuộc bình tĩnh lại rồi nhào tới.

– Ha ha, lẽ nào ngươi không muốn ta trở về sao?

Lục Lâm Thiên cười nói, hai đại nam nhân lập tức ôm nhau.

Nhìn thấy một màn này, Vân Hồng Lăng bên cạnh có chút kỳ quái. Tiểu tặc này và mấy người Khuất Đao Tuyệt dường như cũng không có cảm tình tốt như thế này a. Nàng không khỏi dùng ánh mắt hiếu kỳ nhìn Lục Tiểu Bạch.

– Công tử, chúng ta mau vào thôi, phu nhân mấy ngày nay một mực nhắc tới công tử, lỗ tai của tiểu nhân cũng đã tê dại rồi.

Hai đại nam nhân rốt cuộc cũng rời nhau ra, Lục Tiểu Bạch vô cùng hưng phấn nói.

– Tiểu Bạch, nhìn thấy công tử nhà ngươi rồi, ngay cả ta cũng không nhìn thấy sao.

Thanh âm Lục Vô Song truyền tới.

– Tiểu thư, người cũng trở về sao? Tiểu nhân vừa nhìn thấy công tử cho nên quá hưng phấn, tham kiến tiểu thư.

Lục Tiểu Bạch lúc này cũng nhìn thấy Lục Vô Song, nhanh chóng thi lễ. Ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Vân Hồng Lăng bên cạnh Lục Vô Song.

Không chỉ có Lục Tiểu Bạch mà đám người hầu còn lại đều dùng ánh mắt nhìn kỹ hai người Lục Vô Song và Vân Hồng Lăng, cả đám đều vô cùng chấn động. Mấy người hầu này dường như là mới tới Lục gia cũng không nhận ra Lục Vô Song, hai nữ nhân tuyệt mỹ như vậy khiến cho bọn họ chỉ có thể kính ngưỡng như nữ thần trong lòng mà thôi.

– Mấy người các ngươi nhanh ra mắt công tử và tiểu thư.

Sau khi nhìn Vân Hồng Lăng một lát, Lục Tiểu Bạch lập tức giới thiệu Lục Lâm Thiên với những người hầu chung quanh:

– Đây chính là người ta hay nhắc qua với các ngươi, chính là đệ nhất anh minh thần võ đồ gà mờ công tử.

– Ặc.

Lục Lâm Thiên có cảm giác có một con quạ đen bay qua đầu mình, trong nháy mắt toát ra mồ hôi lạnh, hận không thể hung hăng đá Lục Tiểu Bạch, thế nhưng không có biện pháp, đây là những lời mà hắn giải thích với Lục Tiểu Bạch a.

– Tham kiến công tử, tiểu thư.

Mấy người hầu kinh hoàng hành lễ.

– Công tử, vị tiểu thư này là?

Lần thứ hai đánh giá Vân Hồng Lăng, Lục Tiểu Bạch nhanh nhẩu hỏi, ánh mắt nhìn về phía công tử gia của hắn, dường như đã đoán được cái gì đó.

– Hỏi nhiều như vậy làm gì, mau dẫn ta vào.

Lục Lâm Thiên trừng mắt nói với Lục Tiểu Bạch.

– Hắc hắc.

Lục Tiểu Bạch cười hắc hắc nói:

– Đi thôi công tử, phu nhân nhìn thấy người trở về nhất định sẽ vui đấy.

Bốn người nhanh chóng đi vào cửa, Lục Tiểu Bạch dường như nhớ tới cái gì đó, lập tức nói với một người hầu:

– Triệu Tiểu Hổ, ngươi nhanh đi thông báo cho Thu Cúc của Tần gia kia một chút, bảo nàng nói cho nhị tiểu thư của nàng, đêm nay ta không rảnh, cho nên không tới.

– Ta nghe nói tiểu thư cũng là đệ tử thân truyền của Vân Dương Tông, địa vị so với tộc trưởng của các gia tộc trên trấn Thanh Vân còn cao hơn.

– Tiểu thư đẹp quá. Giống như là tiên nữ vậy.

– Vị tiểu thư bên cạnh cũng như vậy, ta chưa từng thấy qua người nào đẹp như vậy.

– Lục Tiểu Bạch, tu vi tiến bộ không chậm a.

Trong hành lang, Lục Lâm Thiên nói với Lục Tiểu Bạch, hắn cảm nhận được khí tức trên người Lục Tiểu Bạch hiện tại đã tới Vũ Phách nhất trọng, ngưng tụ Vũ đan đột phá Vũ Phách, không ngờ Lục Tiểu Bạch chỉ tu luyện ba năm đã có thành tựu như vậy. So với những đệ tử thân truyền của Vân Dương Tông cũng không kém là bao về thiên phú.

– Hắc hắc, cái đó. Tiểu nhân ăn chút đan dược, sau đó tốc độ tu luyện cũng nhanh hơn không ít.

Lục Tiểu Bạch cười hắc hắc, lúc này đang có mặt những người khác cho nên hắn cũng không nói ra việc Nam thúc cho hắn ăn đan dược cải tạo thể chất, hắn lại nói:

– Thực lực của công tử hiện tại chỉ sợ rất mạnh đúng không?

Chương 587: Gặp mặt mẹ chồng

– Mạnh hơn với ngươi một chút.

Lục Lâm Thiên cũng không khách khí, đối với thực lực của Tiểu Bạch hắn cũng đoán được đây là công lao của Nam thúc.

– Công tử, mọi người chậm rãi đi trước, tiểu nhân chạy trước báo cho phu nhân.

Lục Tiểu Bạch nói xong lập tức chạy đi trước.

– Tiểu tặc, ta có chút hồi hộp.

Vân Hồng Lăng lúc này vô cùng khẩn trương, tim đập thình thịch, ngay cả bản thân nàng cũng không hiểu vì sao mình lại khẩn trương đến vậy.

– Không sao, mẫu thân ta không ăn nàng, nàng là một tiểu thư không sợ trời không sợ đất, hôm nay không ngờ lại khẩn trương như vậy.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Người ta không phải là vì gặp mẹ ngươi sao? Vạn nhất mẫu thân chàng không thích ta thì sao?

Vân Hồng Lăng quệt miệng nói với Lục Lâm Thiên.

– Ngay cả cha nàng ta cũng đã gọi một tiếng nhạc phụ, nàng có phải cũng nên đổi giọng rồi không?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhìn nữ tử này, có đôi khi nàng vô cùng khả ái.

– Ta…

Vân Hồng Lăng nói.

– Ta không nói ra được.

– Ha ha.

Lục Lâm Thiên và Lục Vô Song phá lên cười.

Trong một đình viện đẹp đẽ bên trong Lục gia, thanh âm của Lục Tiểu Bạch nhanh chóng truyền tới.

– Phu nhân, Phu nhân…

– Tiểu Bạch, có chuyện gì mà ngươi hét to vậy?

Trong đình viện, La Lan đi tới trước cửa nói với Tiểu Bạch.

– Phu nhân, công tử đã trở về.

Lục Tiểu Bạch chạy tới nhanh chóng nói với La Lan.

– Nào có nhanh như vậy, tính toán thời gian thì còn một tháng nữa, hiện tại hẳn còn đang trên đường mà.

La Lan thị mỉm cười nói.

– Phu nhân công tử thực sự đã trở về. Người đang đi vào.

Lục Tiểu Bạch không ngờ phu nhân lại không tin, nghiêm túc nói.

– Thật sao?

La Lan có chút bán tín bán nghi.

– Tam a di, bọn con thực sự đã trở về.

Ba đạo thân ảnh từ bên ngoài đi vào, Lục Vô Song lập tức đi tới bên người La Lan.

– Vô Song.

La Lan sửng sốt, lập tức vui vẻ nói:

– Ba năm trôi qua lại xinh đẹp hơn rồi.

– Tam a di, người lại trêu con rồi.

Lục Vô Song nhẹ nhàng cười, đứng ở bên cạnh La Lan.

– Mẫu thân.

Nhìn nữ tử trung niên trước mắt này, Lục Lâm Thiên đi tới trước người mẫu thân mình, chậm rãi đánh giá, ba năm này, không biết mẫu thân hắn còn phải chịu khổ nữa hay không.

Lúc này Tiểu Long và Bạch Linh đã sớm nhảy khỏi vai Lục Lâm Thiên, đi tới phòng của hắn.

– Lâm Thiên, con thực sự đã trở về, vừa rồi mẫu thân còn tưởng Tiểu Bạch nói để cho ta vui mà thôi. Nhanh, để mẫu thân nhìn xem có gầy đi tí nào không.

Nhìn thanh niên trước mặt, trong mắt La Lan có chút nhòe đi, kéo tay Lục Lâm Thiên, không ngừng đánh giá.

– Mẫu thân, con trở về là thực, không phải con đang đứng trước mặt người sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Mẫu thân nghe nói con bị rơi xuống vực sâu, hù chết mẫu thân, tiểu tử này…

Nói xong nước mắt La Lan không nhịn được mà chảy ra, khi trước nàng hầu như ngày nào cũng khóc.

– Con không sao rồi mẫu thân, nhi tử của mẫu thân mạng cứng không dễ dàng chết như thế đâu.

Lục Lâm Thiên nói.

– Hài tử này, để mẫu thân nhìn con thêm một lát.

La Lan thị nở nụ cười nói:

– Người đã cao thêm một chút nha.

– Phu nhân, tiểu nhân đã nói công tử đã trở về, sao người còn không tin.

Lục Tiểu Bạch cười nói.

– Vị tiểu thư này là?

La Lan thị trừng mắt với Lục Tiểu Bạch, ánh mắt lập tức chú ý tới một người khác trong đình viện, nhìn vào Vân Hồng Lăng, tuy rằng La Lan xuất thân bần hàn thế nhưng từ quần áo trên ngươi Vân Hồng Lăng, còn có khí chất cũng có thể nhìn ra Vân Hồng Lăng không phải là người bình thường.

– Hồng Lăng, còn không mau tới đây.

Lục Vô Song mở miệng cười, trêu Vân Hồng Lăng.

Vân Hồng Lăng luôn không sợ trời không sợ đất lúc này tay chân có chút luống cuống. Nghe thấy Lục Vô Song nói vậy tức thì trừng mắt nhìn Lục Vô Song, khẽ cắn răng một cái đi tới trước người La Lan thị nói:

– Ra mắt mẫu thân.

– Chuyện này…

La Lan thị lập tức sửng sốt.

– Mẫu thân, con là hôn thê của Lâm Thiên, người là mẫu thân của Lâm Thiên cho nên cũng là mẫu thân của con.

Không đợi Lục Lâm Thiên và Lục Vô Song mở miệng, Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn hai người rồi nói với La Lan thị. Sau đó vô cùng thân thiết đi tới bên cạnh La Lan thị.

Lúc này La Lan thị trực tiếp sửng sốt, có chút kinh ngạc, lại có chút giật mình nhìn về phía Lục Vô Song và Lục Lâm Thiên.

– Tam a di, đây là Hồng Lăng, là nữ nhi của tông chủ Vân Dương Tông, sau này cũng chính là con dâu của người.

Lục Vô Song mỉm cười nói với La Lan thị.

– Ô.

Nhìn nữ tử tuyệt mỹ bên người, lúc này La Lan thị tuyệt đối kinh ngạc. Nàng tuy rằng không phải tu luyện giả, thế nhưng ở Lục gia nhiều năm đương nhiên cũng biết Vân Dương Tông là quái vật ra sao. Lúc này La Lan thị có nằm mơ cũng không ngờ, nữ tử tuyệt mỹ trước mắt nàng lúc này lại là nữ nhi của tông chủ Vân Dương Tông, đó chính là tiểu thư của Vân Dương Tông. Mà hiện tại lại là con dâu nàng.

– Mẫu thân, nàng chính là con dâu của người, nếu như không hài lòng con lập tức đổi người.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói với La Lan thị.

– Tiểu tặc chàng dám?

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi dùng vẻ mặt ủy khuất nói với La Lan thị:

– Mẫu thân người nhìn xem, chàng suốt ngày khi dễ con.

Vân Hồng Lăng giả bộ ủy khuất, lại còn than thở khóc lóc, quả thực vô cùng giống khiến cho Lục Lâm Thiên và Lục Vô Song biến sắc.

– Lâm Thiên, hài tử này, sao con lại khi dễ Hồng Lăng?

La Lan thị lập tức tin ngay, cũng không thèm để ý tới nhi tử mình ngày đêm mong nhớ nữa. Nàng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên sao đó nói với Vân Hồng Lăng:

– Hồng Lăng, sau này tiểu tử thối đó dám khi dễ con, con phải nói cho mẫu thân, mẫu thân giúp con thu thập nó.

– Cảm ơn mẫu thân.

Vân Hồng Lăng nhanh chóng nở nụ cười, ánh mắt lén trừng mắt với Lục Lâm Thiên, có vẻ vô cùng đắc ý.

– Đến đây, bên người mẫu thân cũng không có thứ gì tốt, cái vòng này tuy rằng không đáng tiền, thế nhưng ta vẫn luôn giữ lại để trao cho con dâu, coi như là quà gặp mặt cho con.

La Lan thị lấy một vòng ngọc trong người ra, đưa cho Vân Hồng Lăng.

– Cảm ơn mẫu thân.

Vân Hồng Lăng lập tức vui vẻ. Vòng ngọc này không giống bình thường nha, có ý nghĩa vô cùng lớn, lập tức nàng đeo nó lên tay.

– Từ trước tới nay đây là lần đầu tiên mới thấy nàng thục nữ như vậy.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy một màn này cũng mỉm cười.

– Tiểu thư của Vân Dương Tông, lại là hôn thê của công tử?

Lục Tiểu Bạch ngạc nhiên, nhìn kỹ Vân Hồng Lăng này, lại nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên. Quả thực hắn vô cùng kinh ngạc, thầm nghĩ trong lòng công tử nhà hắn quả thực không đơn giản.

– Hài tử nhà con, mang con dâu ta trở về cũng không nói cho ta biết trước.

La Lan thị trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt nàng tràn ngập vui vẻ.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cười khổ, xem ra mẫu thân hắn có con dâu lập tức quên nhi tử mình là hắn rồi. Thế nhưng nhìn thấy mẫu thân vui vẻ như vậy, Lục Lâm Thiên cũng đã rất thỏa mãn.

Chương 588: Gặp lại Nam thúc (1)

Lục Lâm Thiên và Lục Vô Song nhìn nhau cười, hai người cũng từng thương lượng qua, chuyện của hai người chờ lúc thích hợp mới nói với đại bá và mẫu thân hắn.

Một lát sau, mấy người mới tiến vào phòng, mẹ chồng nàng dâu trong chốc lát lập tức vô cùng thân thiết khiến cho Lục Lâm Thiên cũng phải cảm thán.

Sau khi hàn huyên một lát Lục Vô Song lập tức rời khỏi phòng, nàng còn chưa gặp phụ thân và mẫu thân của mình.

Mà trong lúc mẹ chồng nàng dâu đang nói chuyện với nhau, Lục Lâm Thiên liền đánh mắt cho Lục Tiểu Bạch, hai người lập tức rời khỏi đình viện, lúc này Lục Lâm Thiên đương nhiên muốn tới vấn an Nam thúc.

Mà Tiểu Long và Bạch Linh thì Lục Lâm Thiên để chúng nó đi dạo.

Trong lòng Lục Lâm Thiên, Nam thúc chiếm một vị trí vô cùng quan trọng.

Dọc đường đi gặp không ít người hầu Lục gia, rốt cuộc Lục Lâm Thiên và Lục Tiểu Bạch cũng đã tới đình viện của Nam thúc. Nơi này ba năm trước cũng không có gì thay đổi, thậm chí là mấy bồn hoa héo rũ nơi góc tường cũng chưa từng di chuyển đi.

Đình viện cũ nát thế nhưng lại rất sạch sẽ.

– Tiểu tử, để ta xem thực lực của ngươi.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa tiến vào trong đình viện chưa được bao lâu thì phía sau lập tức truyền đến một tiếng quát nhẹ, một đạo lực lượng bất ngờ đánh tới.

Sưu.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên không biến đổi khóe miệng khẽ mỉm cười, chân phải Lục Lâm Thiên khẽ dậm một cái, thân ảnh nhanh chóng tránh khỏi đạo lực lượng kia.

Sưu.

Nhưng vào lúc này, sau khi Lục Lâm Thiên tránh khỏi đạo lực lượng công kích mình, thì đạo lực lượng kia trong nháy mắt tiêu tán trong hư không, không có bất kỳ ba động nào. Thế nhưng một đạo công kích khác đã lập tức đánh tới.

– Quá nhanh.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than, tâm thần tỏa ra, chân khí dưới chân bùng lên, thân thể nhanh như thiểm điện lần thứ hai tránh được đạo công kích này.

– Ồ.

Một tiếng nghi hoặc truyền tới, lập tức phía sau lưng Lục Lâm Thiên có một cỗ lực lượng mạnh mẽ đánh tới, cỗ lực lượng này rất quỷ dị, dường như khống chế không gian, một cỗ hấp lực từ đó truyền ra, khiến cho tốc độ của bản thân Lục Lâm Thiên chậm hơn vài phần.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên kinh ngạc, chân khí trong cơ thể bạo phát, vòng xoáy dưới chân trong nháy mắt hiện lên, tốc đọ tăng vọt rất nhiều, sưu một tiếng hóa thành một đạo quang mang trong nháy mắt thoát khỏi không gian bị vây quanh.

Lục Tiểu Bạch ở bên nhìn thấy cảnh này, sắc mặt đại biến, hắn phát giác mình căn bản là không nhìn thấy thân ảnh của công tử, chỉ có thể thấy một đạo tàn ảnh mà thôi.

Sưu!

Một đạo thân ảnh trống rỗng xuất hiện, dáng vẻ có chút già lua yếu đuối, hai mắt bắn ra tinh mang, lập tức khôi phục lại ánh mắt mờ đục, trên người mặc quần áo dệt bằng vải thô, toàn thân dường như là một người chỉ bước một bước nữa là có thể nhắm mắt

– Lão đầu tử, con nhớ người muốn chết.

Lục Lâm Thiên thu hồi chân khí, nhanh chóng đi tới bên người Nam thúc, cảm giác thực lực vừa rồi của Nam thúc, trong lòng Lục Lâm Thiên rất là kinh ngạc, trước đây hắn nhìn không ra được thực lực của Nam thúc, hiện tại vẫn như cũ không thể nhìn ra được.

– Ta nghe được tin tức, nói ngươi đã chết dưới vách núi, nhưng ta biết tiểu tử ngươi không dễ chết được.

Lão bộc tên Nam thúc kia dùng ánh mắt mờ đục trừng mắt nhìn Lục Thiếu Du, trong mắt tựa hồ cũng mang theo một tia tán thưởng.

– Tiểu tử mạng lớn, không chết được.

Lục thiếu du khẽ cười nói.

– Vũ Tướng nhất trọng, thực lực không tồi, Phù Quang Lược Ảnh của Vân Dương Tông cũng lấy được rồi chứ.

– Không nhục sứ mệnh, rốt cuộc cũng chiếm được Phù Quang Lược Ảnh.

Lục thiếu du đắc ý đích cười.

– Còn có thứ đó thì sao?

Nam thúc ngẩng đầu, ánh mắt nhìn kỹ Lục Lâm Thiên nói.

– Ở đây.

Lục thiếu du nói xong, trên nhẫn trữ vật ẩn trên tay xuất hiện một đám quang mang bắn về phía Nam thúc.

Sưu.

Quang mang trong tay Nam thúc chợt lóe, nhất thời hiện ra một vật giống như hình vuông, đây là một vật cao chừng nửa thước, thoạt nhìn cũng không có gì đặc biệt, thế nhưng lúc này nhìn thấy vật này, ánh mắt Nam thúc xuất hiện vẻ khác thường.

Không ngừng đánh giá vật trong bàn tay, khóe miệng Nam thúc hiện lên tiếu ý, lập tức nói:

– Không sai, tiểu tử ngươi quả thực có chút bản lĩnh, bảo bối của Vân Dương Tông, không ngờ thực sự bị ngươi đắc thủ được.

– Nói đến thì dài dòng, thúc đừng cho là dễ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vào đi, nói chuyện với ngươi một chút.

Lão bộc Nam thú nói với Lục Lâm Thiên xong lập tức quay sang Lục Tiểu Bạch nói:

– Tiểu Bạch, ngươi về trước đi.

– Vâng, Nam thúc.

Lục Tiểu Bạch kính cẩn trả lời, lập tức rời khỏi đình viện.

Trong một căn phòng, Lục Lâm Thiên ngồi xuống, tinh quang trong mắt Nam thúc thu lại, khôi phục vẻ mờ đục trong mắt.

Sau đó Lục Lâm Thiên đem chuyện xảy ra trong ba năm nói với Nam thúc, ngay cả chuyện liên quan tới Thánh Thủ Linh Tôn cũng không ngoại lệ, đối với Nam thúc này Lục Lâm Thiên đương nhiên hết sức tín nhiệm.

Từ chuyện trong Sơn Mạch Vụ Đô cửu tử nhất sinh cho tới Phi Linh môn, cuối cùng tới đại hội Tam tông Tứ môn gần đây, còn có cả lý do tại sao lấy được Vạn Niên Xích Đồng Lục Lâm Thiên cũng không dấu diếm.

Từng chuyện Lục Lâm Thiên nói ra, khuôn mặt không bao giờ có chút gợn sóng của Nam thúc lúc này có chút biến hóa.

– Nam thúc, chuyện ba năm của con đại khái là như vậy.

Cuối cùng Lục Lâm Thiên nói.

– Ba năm ngày, quả thực không hề dễ dàng, coi như là vận khí của ngươi.

Nam thúc kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên lại nói:

– Thánh Thủ Linh Tôn, không nghĩ tới ngươi cũng có một đoạn duyên phận này. Khôi lỗi, trận pháp, còn có khống thú thuật, ngươi nên luyện tập nhiều hơn, đối với ngươi có không ít chỗ tốt.

– Nam thúc, người cũng biết Thánh Thủ Linh Tôn sao?

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc hỏi Nam thúc.

– Không nhận ra, ta chỉ từng nghe nói qua mà thôi, hắn là một trong những siêu cấp cường giả thế hệ trước, danh hào trên toàn bộ đại lục đều vô cùng vang dội.

Nam thúc cười nói.

Lục Lâm Thiên đảo mắt cũng lập tức hiểu được, vị sư phụ tiện nghi Thánh Thủ Linh Tôn này đã ngã xuống trong sơn động kia mấy nghìn năm. Mặc dù cường giả Linh Tôn cũng có tuổi thọ không ngắn, nam thúc được nhiên không biết Thánh Thủ Linh Tôn là đúng rồi.

– Không nghĩ tới quán quân đại hội Tam tông Tứ môn lại bị ngươi nắm lấy, thực lực quả nhiên không tồi.

Nam thúc dùng ánh mắt tán thưởng nhìn Lục Lâm Thiên, lại nhướng mày nói:

– Ngươi vừa nói, trên đại hội Tam tông Tứ môn cũng xuất hiện một vũ giả toàn hệ sao?

– Đúng vậy, vũ giả toàn hệ, tứ hệ đều có.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vũ giả toàn hệ.

Vẻ mặt Nam thúc trầm xuống, không biết suy nghĩ cái gì, lập tức nói:

– Được rồi, ngươi đã lấy được Vạn Niên Xích Đồng, ta cũng nên nói cho ngươi một ít lai lịch của Vạn Niên Xích Đồng này.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Nam thúc, đối với lai lịch của Vạn Niên Xích Đồng, Lục Lâm Thiên cũng không hiểu được bao nhiêu. Chỉ từ trong miệng Vân Khiếu Thiên biết được một chút.

Chương 589: Gặp lại Nam thúc (2)

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Vạn Niên Xích Đồng này chính là một kiện trọng bảo luyện khí, phỏng chừng rơi vào trong tay Vân Dương Tông vô số năm rồi, ngươi có biết những tài liệu luyện khí tốt nhất không?

– Con biết, những tài liệu này là Thần Long Mộc trong truyền thuyết, Thanh Minh Thạch, Huyền Tinh Tinh, còn có Long Giác Phượng Vũ đạt tới bát giai trong truyền thuyết, đây đều là những tài liệu luyện khí tuyệt hảo.

Lục Lâm Thiên đáp, trong Thiên Linh lục đều giới thiệu tới những tài liệu này, cho nên hắn cũng biết.

– Không sai.

Nam thúc mỉm cười nói:

– Thần Long Mộc, Thanh Minh Thạch, Huyền Tinh Tinh, còn có Long Giác Phượng Vũ đạt tới bát giai như ngươi nói đương nhiên vô cùng tốt, binh khí luyện chế ra có thể miễn cưỡng được gọi là thần binh, thế nhưng cũng không thể coi là thần binh chân chính. Những tài liệu này đối với người bình thường mà nói, đều là tài liệu có thể ngộ chứ không thể cầu. Dùng những tài liệu này luyện chế binh khí, ngay cả cường giả Vũ Tôn cũng sẽ điên cuồng tranh đoạt.

– Nam thúc, ý người muốn nói là Vạn Niên Xích Đồng so với chúng nó còn tốt hơn?

Lục Lâm Thiên hỏi, trong Thiên Linh Lục từng ghi chép về vấn đề này, nhưng tài liệu tốt nhất lại là Thần Long Mộc.

– Đương nhiên.

Nam thúc mỉm cười nói:

– Tu vi của ngươi bây giờ cũng đã đạt tới Vũ Tướng, có một số việc ngươi còn chưa biết.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Nam thúc nói:

– Thực lực càng cao, nhu cầu đối với binh khí càng lớn, đặc biệt là tới Vũ Vương, tốc độ tu luyện sẽ giảm đi, thiên phú cũng chỉ là phụ, nếu như không có thế lực sau lưng chống đỡ thì vài thập niên đột phá một trọng là chuyện bình thường. Nếu như gặp phải người có tu vi đồng cấp, có trong tay một kiện thần binh thì tỷ lệ thắng sẽ cao hơn rất nhiều.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, hiện tại hắn còn chưa có binh khí, bình thường khi giao thủ có đôi khi cảm thấy bất lợi, nếu như có binh khí trong tay, đương nhiên có thể tăng cường thực lực.

– Vạn Niên Xích Đồng này trong lúc vô ý ta mới biết được. Vạn Niên Xích Đồng tuy rằng so với Thần Long Mộc, Thanh Minh Thạch tốt hơn, thế nhưng theo ta được biết nó cũng không phải là tài liệu luyện khí tốt nhất, nhưng có thể coi là cực kỳ có giá trị.

Nam thúc nói.

– Nam thúc, rốt cuộc Vạn Niên Xích Đồng này có đẳng cấp như thế nào?

Lục Lâm Thiên hiếu kỳ hỏi.

– Vạn Niên Xích Đồng đến từ thời thượng cổ, hiện tại toàn bộ đại lục này cũng không có tài liệu luyện khí nào như thế nữa.

Nam thúc nói.

– Thượng cổ sao?

Lục Lâm Thiên nhướng mày, mật địa của Vân Dương Tông cũng chính là một khối lục địa thượng cổ sót lại.

– Nam thúc, người cũng biết mật địa của Vân Dương Tông sao?

Lục Lâm Thiên nói, xem ra, quan hệ giữa Nam thúc và Vân Dương Tông không cạn.

– Ngươi cho rằng đây là bí mật sao? Những cường giả khác đều biết, Vũ Linh thánh quả trong mật địa hẳn ngươi cũng đã được nếm qua, vật đó đối với việc sau này ngươi đột phá Vũ Vương có không ít chỗ tốt, bằng không ta bảo ngươi đi Vân Dương Tông làm gì?

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

– Nam thúc, không phải người có quan hệ gì với Vân Dương Tông đó chứ? Vì sao chuyện gì của Vân Dương Tông người cũng biết vậy?

Lục Lâm Thiên cả kinh nói, Vân Dương Tông này trong miệng Nam thúc dường như không có bí mật nào cả.

– Vân Dương Tông sao?

Nam thúc trừng mắt rồi lập tức nói:

– Trong Vân Dương Tông này có mấy lão gia hỏa thực lực không tầm thường, khi trước ta cũng không dám trêu chọc toàn bộ bọn chúng, bằng không Vạn Niên Xích Đồng này cũng đã sớm bị ta đoạt lấy.

– Đoạt sao?

Lục Lâm Thiên trắng mắt nhìn Nam thúc, xem ra Nam thúc cũng không phải là người lương thiện gì.

– Vạn Niên Xích Đồng đến từ thời thượng cổ, thời đó rất nhiều tài liệu luyện khí so với Vạn Niên Xích Đồng còn mạnh hơn. Thế nhưng hiện tại trên đại lục những tài liệu có thể so với nó không có mấy. Coi như là mấy gia tộc lánh đời cũng không có tài liệu luyện khí nào có thể so sánh được với Vạn Niên Xích Đồng

Nam thúc nói.

– Nam thúc, gia tộc lánh đời là sao?

Lục Lâm Thiên hỏi, trong lòng không khỏi hoang mang, xem ra Nam thúc biết không ít bí mật.

– Hỏi nhiều như vậy làm gì? Có bao nhiêu thực lực thì biết bấy nhiêu chuyện thôi, biết nhiều không nhất định là chuyện tốt.

Nam thúc nói:

– Vạn Niên Xích Đồng này ngươi cũng đã lấy được rồi, qua vài ngày nữa ta sẽ giúp ngươi luyện hóa.

– Nam thúc, Vạn Niên Xích Đồng này không phải rất khó luyện hóa sao? Vân Dương Tông cũng không thể luyện hóa, người thực sự có thể luyện hóa nó sao?

Lục Lâm Thiên có chút hoài nghi.

– Chê cười, ta không thể luyện hóa thì cho ngươi mang về đây làm gì?

Nam thúc trừng mắt nói:

– Vạn Niên Xích Đồng này vô cùng khó luyện hóa, hơn nữa nếu như mạnh mẽ luyện hóa nó coi như là thời toàn thịnh của ta, cũng rất khó làm được. Bằng không đám gia hỏa của Vân Dương Tông kia cũng không thúc thủ vô sách như vậy. Bằng vào thực lực hiện tại của ta, nếu muốn mạnh mẽ luyện hóa thì càng không thể làm được.

– Nam thúc, không phải người đang đùa giỡn con chứ? Vậy bây giờ người luyện hóa được hay không luyện hóa được?

Lục Lâm Thiên nói.

– Ta rất khó luyện hóa được, thế nhưng ngươi thì có thể luyện hóa, chỉ là ngươi phải nếm chút khổ sở rồi.

Nam thúc mỉm cười nói.

– Con sao?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, nhiều cường giả của Vân Dương Tông như vậy, hắn có thể luyện hóa được sao?

– Luyện khí có rất nhiều loại, mà trùng hợp ta biết một loại có thể luyện hóa được Vạn Niên Xích Đồng, đến lúc đó ngươi sẽ biết.

Nam thúc mỉm cười nói với Lục Lâm Thiên.

Sau khi rời khỏi đình viện của Nam thúc, Lục Lâm Thiên lập tức đi ra phía sau núi, đem ba đầu Thị Huyết Yêu Lang thả ra, phía sau núi trên cơ bản cũng không có người đến, Lục Lâm Thiên cũng căn dặn ba đầu yêu thú không được đả thương người khác rồi mới rời đi.

– Chủ nhân.

Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ, Huyết Ngọc Yêu Hổ lại thêm Thủy Hỏa Yêu giao hai đầu lúc này cũng được Lục Lâm Thiên thả ra, cả bốn đầu yêu thú đều thu nhỏ lại thân hình.

– Sau này các ngươi không cần ở trong Không gian thú nang nữa, tự do đi lại đi, miễn là đừng khiến cho người khác chú ý là được.

Lục Lâm Thiên nói.

Bốn đầu yêu thú vô cùng hưng phấn, thân thể thu nhỏ lại, người bình thường căn bản cũng không nhìn thấy bọn nó.

Lục Lâm Thiên lập tức đi vào đình viện, dọc đường không ít người hầu khi gặp hắn đều hành lễ, hiện tại không còn ai dám cho rằng Lục Lâm Thiên là thiếu gia phế vật như trước đây.

Bên ngoài phòng, Lục Lâm Thiên nghe thấy thanh âm nói chuyện của hai người mẫu thân và Vân Hồng Lăng, dường như đang nói chuyện ngày bé của hắn. Chỉ là khi nghe mấy chuyện này Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười, bởi vì cũng không có quan hệ tới

hắn.

Lục Lâm Thiên đi vào phòng Vân Hồng Lăng vui vẻ đi tới bên người Lục Lâm Thiên, trên tay còn đeo vòng ngọc mà La Lan thị tặng.

Lúc chạng vạng, Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng, La Lan thị, ba người đang nói chuyện phiếm thì hai huynh đệ Lục Đông, Lục Tây sau khi biết được tiểu thư Vân Dương Tông tới Lục gia nhanh chóng mang theo không ít trưởng lão của Lục gia chạy tới hành lễ.

Chương 590: Ngươi muốn nhẹ một chút sao?

Nể mặt Lục Vô Song và Lục Lâm Thiên cho nên Vân Hồng Lăng cũng nói với Lục Đông, Lục Tây vài câu, bằng không một Lục gia nho nhỏ, Vân Hồng Lăng cũng không để ý tới.

Biết được tin tức tiểu thư Vân Dương Tông và Lục Lâm Thiên đính hôn, chúng trưởng lão Lục gia kích động không ngớt, cả đám tới trước mặt Lục Lâm Thiên đều vô cùng khúm núm.

Đối với những người này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không để tâm tới. Khi trước Lục Lâm Thiên cũng đã bị bọn họ khi dễ không ít, những người này chính là đám cỏ đầu tường, nhìn thấy bọn họ trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không thấy thoải mái.

Toàn bộ Lục gia, người Lục Lâm Thiên coi trọng duy nhất cũng chính là đại bá Lục Đông, lúc chúng trưởng lão Lục gia đang hưng phấn thì lập tức tung hô La Lan thị tới tận mây xanh, nào là sinh ra một nhi tử tốt, tìm được một con dâu tốt, những từ ngữ buồn nôn liên tục tuôn ra khiến cho Lục Lâm Thiên khó chịu.

Thế nhưng trong đám người này Lục Lâm Thiên cũng không nhìn thấy lão nhị Lục gia – Lục Nam, còn có Triệu Tuệ, ngay cả Lục Trung cũng không thấy xuất hiện.

Sau khi mọi người rời khỏi, sắc trời đã tối. Vào đêm Vân Hồng Lăng đang ở trong đình viện thì La Lan thị giục hai người đi nghỉ ngơi. Lúc này Vân Hồng Lăng cúi đầu, đỏ mặt chậm rãi theo Lục Lâm Thiên đi vào phòng.

Căn phòng này vẫn như ba năm trước, tất cả đều không có thay đổi gì. Lục Lâm Thiên nhìn cũng biết nhất định là mẫu thân luôn duy trì bộ dáng nó như lúc ban đầu hắn rời đi.

Trong phòng, còn có một ngọn đèn phát ra ánh sáng nhu hòa. Lục gia không giống như Vân Dương Tông, mỗi phòng đều có dạ minh châu chiếu sáng, Lục gia còn chưa đạt được trình độ như vậy.

Vân Hồng Lăng đứng ở trong gian phòng không biết làm gì. Nàng cúi đầu dường như cảm thấy sắp tới sẽ xảy ra chuyện gì, thi thoảng liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tặc, ta tu luyện đây.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng nói.

– Hắc hắc, ngày mai mới tu luyện không được sao?

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, nói xong ôm Vân Hồng Lăng lên, thật vất vả mới có cơ hội này, hôm nay cũng không thể bỏ qua như vậy được.

– Ngươi… Ngươi muốn làm gì?

Vân Hồng Lăng kêu lên, khuôn mặt đỏ bừng.

– Nàng đoán thử xem? Chúng ta hiện tại danh chính ngôn thuận là phu thê rồi.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng nói, lúc này đã ôm Vân Hồng Lăng tới trên giường, nhìn vào nữ tử tuyệt mỹ trước mắt này, lúc này hắn đã không nhịn được nữa, nhẹ nhàng hôn vào môi nàng.

– Tiểu tặc…

Vân Hồng Lăng không nói ra lời, Lục Lâm Thiên không ngừng hôn lên mặt nàng, tai nàng, cuối cùng là đôi môi của nàng, khiến cho Vân Hồng Lăng cảm thấy đất trời chung quanh rugn chuyển, toàn thân như nhũn ra, không còn khí lực để giãy dụa, cũng không muốn giãy dụa.

Đầu lưỡi Lục Lâm Thiên không ngừng chạm vào cái miệng nhỏ nhắn của Vân Hồng Lăng, liên tục thăm dò, Vân Hồng Lăng chỉ có thể cố gắng đáp lại bằng bản năng nguyên thủy của mình.

Khuôn mặt Vân Hồng Lăng bắt đầu nóng lên, hô hấp dồn dập, toàn thân bắt đầu tê dại.

Chậm rãi, tay Lục Lâm Thiên bắt đầu chạy, từ trên lưng rồi qua chiếc eo nhỏ nhắn…

– Tiểu tặc, không được, chúng ta còn chưa thành thân.

Vân Hồng Lăng lúc này đã biết Lục Lâm Thiên muốn gì, bắt đầu từ chối, thế nhưng không còn khí lực để giãy dụa.

– Ta muốn nàng làm nữ nhân của ta ngay ngày hôm nay.

Một cỗ tà hỏa xông lên khiến cho Lục Lâm Thiên không thể nhịn được nữa, thanh niên làm sao có thể nhẫn nhịn được cảnh này, bắt đầu đè lên nữ nhân trước mặt, điên cuồng hôn, xoa nắn.

Vân Hồng Lăng từ chối một chút rồi bất tri bất giác tự động phối hợp, sau khi giãy dụa một phen bắt đầu nhu thuận như chú cừu nhỏ bị Lục Lâm Thiên tùy ý dắt đi.

Cảm nhận thân thể mềm mại phía dưới khiến cho hô hấp của Lục Lâm Thiên càng ngày càng nặng, nụ hôn thật sâu tham lam hút nước bọt trong miệng Vân Hồng Lăng giống như là thưởng thức mỹ vị vậy.

Lúc này thân thể mềm mại của Vân Hồng Lăng tê dại, không ngừng run rẩy, khẩn trương và hưng phấn đan xen vào nhau.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, nhìn nữ tử đang dưới thân mình, hai gò má trắng như tuyết lúc này đã trở nên đỏ bừng, miệng đang không ngừng thở dốc, trên khuôn mặt tinh xảo lúc này ánh mắt hiện lên sự mê ly. Giống như Lục Vô Song vậy, hai nàng đều tuyệt mỹ, thế nhưng tính cách lại khác xa nhau, một người ưu nhã, một người nóng bỏng.

Nữ nhân luôn điêu ngoa tùy hứng lúc này giống như một con thỏ nhỏ đang chấn kinh, co lại thân thể của mình, trong mắt có kinh khủng, có chờ mong, có khát vọng. Ánh mắt ngơ ngác nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lại cúi xuống, bốn cánh môi chạm vào nhau khiến cho cả hai người vô cùng kích thích.

Vân Hồng Lăng bị Lục Lâm Thiên đặt dưới thân lúc này cảm nhận được khí tức nam nhân trên người Lục Lâm Thiên, toàn thân lại cảm thấy vô cùng thoải mái không nói nên lời.

Hai tay Lục Lâm Thiên bắt đầu cởi y phục của Vân Hồng Lăng ra.

Tâm tư Vân Hồng Lăng lúc này giống như con nai đang chạy loạn, tim đập càng lúc càng nhanh, tuy rằng chưa hiểu chuyện thế nhưng cũng biết ý đồ của Lục Lâm Thiên lúc này.

Chỉ là lúc này phản ứng nguyên thủy kia cũng khiến cho nàng không tránh né được, ngược lại còn ưỡn ngực, hai tay không tự chủ được mà ôm lấy thắt lưng Lục Lâm Thiên, vô cùng chặt, dường như dùng hết khí lực của mình vậy.

Sau một lát, trên người Vân Hồng Lăng cũng chỉ còn lại áo lót, áo lót này giống như dùng tơ tằm tạo ra vậy, vô cùng trong suốt, mơ hồ có thể nhìn thấy da thịt trắng hồng bên trong.

Một thân thể linh lung trắng nõn như ngọc xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Trên thân thể mềm mại linh lung lúc này cũng chỉ còn hai thứ để che đây nơi thần bí thần mà thôi, bộ ngực sữa đang phập phồng có thể nhìn thấy được.

Thứ vốn khiến cho Lục Lâm Thiên tưởng tượng rất nhiều kia lúc này xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên khiến cho Lục Lâm Thiên càng khó nhịn được. Thân thể trước mắt linh lung, dung nhan tuyệt mỹ, ngũ quan xinh xắn, bộ ngực sữa cao vút, làn da trắng nõn, mỗi một tấc trên thân thể đều tản ra khí tức mê người, trong vẻ ngây ngô mang theo mê hoặc vô tận.

Tức thì, đóa mai nở rộ trong căn phòng, cảnh xuân kiều diễm hiện lên.

– Hồng Lăng, nàng đẹp quá.

Lục Lâm Thiên nói, nữ tử trước mắt này tỏa ra khí tức khiến hắn mê say.

– Tiểu tặc này, sau này thiếp chính là người của chàng rồi, sau này chàng không được khi dễ thiếp đấy.

Ngẩng đầu nhìn nam tử trước mắt này, ánh mắt tràn ngập vẻ thâm thúy, khuôn mặt lúc nào cũng treo nụ cười tà khiến cho nàng say mê. Chính bản thân nàng cũng không biết vì sao trong lòng lại có nam nhân này, có thể là từ lúc trong Sơn Mạch Vụ Đô trong lòng nàng đã có bóng hình của tiểu tặc này rồi.

– Thiếp nghe người ta nói, lần đầu tiên sẽ rất đau, chàng nhẹ một chút.

Nói xong, Vân Hồng Lăng e thẹn nhắm hai mắt lại, dường như đã hoàn toàn cam chịu chuyện xảy ra kế tiếp.

Nữ tử không sợ trời không sợ đất này rốt cuộc cũng có lúc khẩn trương, thân thể mềm mại khẩn trước tới mức run lên, hai mắt nhắm chặt, hai tai đỏ bừng giống như tiểu hài tử làm chuyện sai.

Chương 591: Khách tới Lục gia (1)

Chuyện kế tiếp nàng chỉ nghe người khác nói qua mà thôi, mà chính nàng lại chưa từng trải qua, cho nên lúc này nàng không thể nghe rõ tiếng tim mình đập được nữa, hít thở ngày càng dồn dập

Thấy Vân Hồng Lăng như vậy, Lục Lâm Thiên mỉm cười khẽ hôn lên trán Vân Hồng Lăng. Lập tức cởi nốt hai thứ ngăn cản trên người cuối cùng, trong nháy mắt Vân Hồng Lăng đã trần như nhộng.

Mùi hương xử nữ từ trên người Vân Hồng Lăng truyền đến. Lúc này Vân Hồng Lăng vì ngượng ngùng mà đã nhắm chặt hai mắt từ lâu.

Nhìn nữ tử dưới thân mình lúc này, mái tóc đen nhánh mềm mại rối tui trên giường. Cái miệng nhỏ nhắn không ngờ lại mê người như vậy. Da thịt trắng như ngọc, vô cùng mịn mà, trước ngực có đôi ngọc thỏ cao vút cứng rắn, trên đó có một quả nho đỏ tươi khiến cho kẻ khác nhìn vào thèm rõ dãi. Tiểu phúc trơn nhẵn,…..

– Tiểu tặc, chàng nhớ kỹ phải nhẹ một chút.

Vân Hồng Lăng khẽ mở mắt nhìn thấy lúc này Lục Lâm Thiên không biết từ khi nào đã không còn quần ào trên người, lập tức nhắm mắt lại.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, toàn bộ thân thể đặt trên người nữ tử kia khiến cho toàn thân Vân Hồng Lăng run lên, đôi môi hai người bắt đầu dây dưa.

Thân thể hai người nhanh chóng ma sát, cảm giác toàn thân tràn ngập lửa nóng, miệng phát ra âm thanh nguyên thủy nhất.

Lục Lâm Thiên cảm giác toàn thân nóng bỏng, hít thở không thông, vì vậy hai tay liều mạng di chuyển trên thân thể mềm mại kia.

Vân Hồng Lăng đâu có thể chịu nổi khiêu khích như vậy, nhất thời không chịu nổi khẽ hừ một tiếng thân thể mềm mại rung lên, vẻ mặt kia quả thực khiến cho người ta phát cuồng.

Cứ như vậy một lát sau cự long rốt cuộc có thể tiến vào nơi đào nguyên. Lục Lâm Thiên lập tức thẳng lưng trong nháy mắt thuận thế tiến vào.

– A..

Một thanh âm đánh vỡ sự yên lặng cũng mang đến xuân sắc vô biên. Nơi đào nguyên của Vân Hồng Lăng rốt cuộc cũng nghênh đón chủ nhân của mình.

Vân Hồng Lăng nhanh chóng cảm nhận được sự đau đớn, cũng cảm thấy được sự hạnh phúc, nàng biết, rốt cuộc mình đã trở thành một nữ nhân chân chính.

….

Một lúc lâu sau, một cỗ nhiệt lưu từ trong cơ thể Vân Hồng Lăng tuôn ra khiến cho Lục Lâm Thiên tê dại, tâm thần rung động, toàn thân tức thì sảng khoái, một cỗ nhiệt lưu tuôn ra. Lúc này trong gian phòng, dần dần yên tĩnh lại.

Sắc trời gần sáng, hai người ôm ấp một chỗ, lẳng lặng nằm trong vòng tay Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn phu quân của mình.

– Làm sao vậy?

Lục Lâm Thiên hỏi, cánh tay không ngừng di chuyển trên mông Vân Hồng Lăng.

– Bây giờ còn hơi đau, tiểu tặc thối nhà chàng.

Vân Hồng Lăng nói.

– Hắc hắc.

Lục Lâm Thiên cười gian nói:

– Sau này sẽ quen.

Lúc La Lan thị gọi hai người dậy ăn bữa sáng, lúc này hai người mới rời giường. Nhìn kỹ khuôn mặt đang e thẹn, đỏ bừng của Vân Hồng Lăng, thân là người từng trải La Lan thị đương nhiên hiểu rõ, không khỏi lập tức mỉm cười.

Tiểu thư Vân Dương Tông tới Lục gia, lại còn đính hôn với Lục Lâm Thiên của Lục gia, tin tức này không biết là ai truyền ra bên ngoài. Sáng sớm ngày hôm nay, toàn bộ người có chút uy danh trong trấn Thanh Vân, Tần gia, Dương gia đều tự mình tới Lục gia.

Thế nhưng mọi người cũng vô cùng thức thời, bọn họ cũng không có ý nghĩ muốn gặp Vân Hồng Lăng, tiểu thư của Vân Dương Tông, không phải là người mà những tiểu gia tộc như bọn họ nói gặp là có thể gặp được, bọn họ còn chưa có mặt mũi lớn như vậy.

Thế nhưng mọi người tới Lục gia lúc này là đưa lên lễ trọng, mọi người đều biết, Lục gia và Vân Dương Tông kết thân, sau này địa vị của Lục gia không cần nói cũng biết, những tiểu gia tộc như bọn họ chỉ đến nịnh bợ mà thôi.

Tròn một ngày đêm, đám người Lục Đông, Lục Tây của Lục gia bắt đầu tiếp đám người có chút danh tiếng trong trấn Thanh Vân, nhưng toàn là liên quan tới hôn sự.

Lúc này, Lục Lâm Thiên cùng Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song, còn có La Lan thị, Lục Tiểu Bạch, Tiểu Long, Bạch Linh đang đi dạo trong trấn Thanh Vân.

Trong bầu trời trên lưng Nghịch Lân Yêu Bằng có ba đầu yêu thú phân biệt là Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ, Thủy Hỏa Yêu giao ngồi trên đó, đang theo sau bọn họ trên không trung.

Cùng ba người đi dạo phố, tuy rằng không phải là chuyện Lục Lâm Thiên thích lắm, thế nhưng bồi tiếp mẫu thân thì hắn vô cùng nguyện ý. Dưới sự cự tuyệt của La Lan thị, Vân Hồng Lăng vẫn mua không ít thứ tặng cho mẹ chồng, chỉ cần nàng thấy nó đẹp trực tiếp mua rồi sai người đem đến Lục gia.

Lục Lâm Thiên tính toán sơ bộ, phỏng chừng tới hiện tại đã tiêu mấy vạn kim tệ, trong trấn nhỏ này tiêu hết mấy vạn kim tệ, mà lại không phải mua đan dược và tài liệu luyện khí, tuyệt đối làm cho người ta kinh ngạc.

Nhất thời chuyện này khiến cho toàn bộ trấn chú ý, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cười khổ, bởi vì cuối cùng những kim tệ này cũng do hắn trả.

Mấy vạn kim tệ, đối với Lục Lâm Thiên hiện tại chỉ là chín trâu mất một sợi lông mà thôi, cho nên cũng không để trong lòng.

– Phá sản a.

Lục Tiểu Bạch thì không giống như vậy, nhìn thấy không đến nửa ngày đã tiêu hết mấy vạn kim tệ khiến cho hắn há hốc mồm. Mấy vạn kim tệ, hiện tại hắn là tổng quản cao cấp, một năm cũng chỉ được hai mấy kim tệ mà thôi. Thế nhưng Lục gia cũng biết ý, mỗi tháng đều cho hắn tùy tiện tới phòng thu chi lĩnh kim tệ.

Trong Lục gia, lúc này vô cùng náo nhiệt. Đám người hầu Lục gia đều biết Lục Lâm Thiên thiếu gia đã trở về, còn đính hôn với tiểu thư Vân Dương Tông đều vui vẻ và kích động, bỏi vì sự kiện này cho nên cao tầng Lục gia quyết định thưởng cho mỗi người hầu một năm tiền lương. Không duyên không cớ lại được một năm tiền lương khiến cho những người hầu này đối với thiếu gia Lục Lâm Thiên này vô cùng cảm tạ, đối với bọn họ mà nói, thế lực Lục gia dù có mạnh tới mấy thì cũng không quan trọng bằng kim tệ.

Khi đám người Lục Lâm Thiên trở lại Lục gia thì đã tới buổi chiều, vừa về tới đình viện thì có một tiểu tổng quản đang chờ.

– Công tử, Thiếu phu nhân, Tiểu thư, Đại gia mời mọi người tới đại điện, không ít khách nhân đã đợi lâu rồi.

Tổng quản kia chừng ba mươi tuổi, tóc ngắn mắt to, nhìn thấy đám người Lục Lâm Thiên trở về lập tức tiến lên nghênh đón, tổng quản này dường như cũng biết vị đại thiếu gia này dường như không thích người khác gọi hắn là thiếu gia.

Người này Lục Lâm Thiên biết, người này ở trong Lục gia cũng được mười năm rồi, hắn nhíu mày rồi hỏi:

– Là ai tới?

Đám người kia Lục Lâm Thiên không muốn gặp, cũng không có hứng thú.

Vân Hồng Lăng nghe thấy người này gọi mình là Thiếu phu nhân sắc mặt lập tức ửng đỏ, tay vẫn nắm lấy tay La Lan thị vô cùng thân thiết, giống như là hai mẹ con vậy.

– Công tử, tiểu nhân nghe nói là trưởng lão của Vân Dương Tông.

Tổng quản kia nói.

– Được, ta đi ngay.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, phỏng chừng người tới là trưởng lão ngoại môn a. Lập tức quay lại nói với mẫu thân:

– Mẫu thân, người cũng đi theo con.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có quyết định của mình, lúc này trở lại Lục gia, địa vị của mẫu thân tại Lục gia cũng nên biến đổi rồi.

Chương 592: Khách tới Lục gia (2)

– Ta không đi, con đi đi.

La La thị nói, đại điện Lục gia nàng chưa từng đi tới, cũng không muốn đi, mọi thứ có hiện giờ đã làm nàng vô cùng thỏa mãn.

– Tam a di, người đi cùng đi, trưởng lão Vân Dương Tông đến hẳn là vì hôn sự của Lâm Thiên và Hồng Lăng, người là mẫu thân của Lâm Thiên, nên đi là đúng.

Lục Vô Song nói.

– Đúng vậy mẫu thân, chúng ta cùng đi.

Vân Hồng Lăng nói.

– Được rồi.

Thấy Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng đều nói như vậy. Lại nghe Lục Vô Song nói trưởng lão Vân Dương Tông tới đây có lẽ là bởi vì hôn sự của nhi tử mình, cho nên mới đáp ứng đi tới đại điện.

Dưới sự dẫn đường của tổng quản, đám người Lục Lâm Thiên lập tức đi tới đại điện.

– Lưu trưởng lão, Hoàng trưởng lão, La trưởng lão, ba vị cùng với ba vị chấp sự đại giá quang lâm khiến cho Lục gia vẻ vang a.

Trong đại điện, Lục Đông lúc này đang nói với ba hán tử trung niên trước mắt. Phía sau ba người này là ba vị chấp sự Vân Dương Tông ngồi phía sau.

– Khách khí, Lục gia hiện tại có ba vị đệ tử thân truyền trong Vân Dương Tông ta, chúng ta hôm nay đều nhận được tin tức, Lục Lâm Thiên của Lục gia đã cùng với tiểu thư Vân Dương Tông ta đính hôn, sau này tiền đồ của Lục gia không cần phải nghĩ, sau này có lẽ còn cần Lục gia giúp đỡ chúng ta nhiều hơn nha.

Một hán tử trung niên nói. Ở Lục gia, hắn cũng không dám mất đi lễ nghĩa của mình. Những hán tử trung niên khác cũng không ngừng phụ họa, Lục gia lúc này đã khác xưa rất nhiều.

Trong lòng ba người này đều vô cùng rõ ràng, bọn họ chỉ là trưởng lão ngoại môn của Vân Dương Tông mà thôi, địa vị của bọn họ so với tộc trưởng của các tiểu gia tộc trong phạm vi địa bàn của Vân Dương Tông thì mạnh hơn nhiều. Một trưởng lão ngoại môn của Vân Dương Tông giống như là thành chủ của một thành nhỏ, trong một thành nhỏ lại có vài trấn.

Thế nhưng trưởng lão ngoại môn thủy chung vẫn chỉ là trưởng lão ngoại môn, huống chi trưởng lão ngoại môn cũng có cao có thấp, trưởng lão ngoại môn có thể ở lại trong Vân Dương Tông so với trưởng lão ngoại môn lưu lại bên ngoài như bọn họ địa vị cao hơn nhiều.

Cho nên địa vị của trưởng lão ngoại môn ở Vân Dương Tông so với đệ tử thân truyền bình thường không cao hơn bao nhiêu, thậm chí so với đệ tử thân truyền trên Long bảng lại càng không bằng. Những trưởng lão ngoại môn này vẫn luôn lưu ý tình huống trong tông, để tránh đắc tội với người khác trong địa bàn mình. Nhất là loại nhân vật phong vân trong Vân Dương Tông như Lục Lâm Thiên này. Hơn nữa Lục gia còn có Lục Thiếu Hồ, Lục Vô Song đều là đệ tử thân truyền trong Long bảng, bọn họ sớm đã biết điều này, thế nên cho tới nay bọn họ đều vô cùng chiếu cố Lục gia.

Mà sáng sớm ngày hôm nay, bọn họ mới biết được tin tức Lục Lâm Thiên trở về Lục gia, tiểu thư của Vân Dương Tông cũng tới Lục gia, còn đính hôn với Lục Lâm Thiên cho nên bọn họ không hẹn mà gặp cùng chạy tới đây.

Ba ngoại môn trưởng lão này đều là người phụ trách mấy trấn gần đây, tiểu thư tới Lục gia, bọn họ cũng không dám thất lễ.

– Đâu có, mấy năm nay, Lục gia cũng nhờ mấy vị trưởng lão chiếu cố nhiều cho nên mới có ngày hôm nay.

Lục Đông nói.

– Không dám, tam phu nhân Lục gia cũng là hòn ngọc quý trên tay Triệu trưởng lão trong Vân Dương Tông ta, cho nên xét về điểm này chúng ta cũng coi như người một nhà.

Trong ba người, một trưởng lão bên trái nói, lập tức lại nói với Triệu Tuệ cũng ngồi cạnh đó:

– Tam phu nhân, người càng lúc càng đẹp, lần sau gặp Triệu trưởng lão, nhờ người vấn an dùm chúng ta.

– Nhất định.

Triệu Tuệ đáp, lúc này ngồi trong đại điện Triệu Tuệ không ngừng mỉm cười, thế nhưng trong lòng cũng không quá thoải mái.

Phía sau Triệu Tuệ còn có ba người, lúc này sắc mặt ba người cũng không tốt lắm, thế nhưng vẫn duy trì vẻ bình tĩnh trên mặt. Phía sau Triệu Tuệ phân biệt là Lục Nam, Chu Lập Hưng còn có Chu Hải Minh, ba người nghe thấy tin tức gần đây của Lục Lâm Thiên vẫn luôn thấp thỏm không yên. Trước đây bọn họ không ngừng giúp đỡ Triệu Tuệ dằn vặt Lục Lâm Thiên, hiện tại Lục Lâm Thiên ở trong Vân Dương Tông rất là nổi danh, trong lòng bọn họ lại vô cùng lo lắng.

Đi qua mấy hành lang, đám người Lục Lâm Thiên rốt cuộc đã tới đại điện, dọc đường đi có không ít người hầu thấy bọn họ liền vυ”i đầu hành lễ.

Sưu.

Tiểu Long và Bạch Linh nhẹ nhàng rơi vào trên vai Lục Lâm Thiên khiến cho không ít người hầu Lục gia len lén đánh giá, trong lòng vô cùng hiếu kỳ.

Ngoài đại điện, La Lan thị có chút lo lắng, nhìn vào trong đại điện vô cùng chăm chú, dường như chân không nhấc lên được, từ trước tới giờ nàng còn chưa bước vào đại điện Lục gia lần nào.

– Mẫu thân, chúng ta vào thôi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Tam a di, chúng ta vào thôi.

Lục Vô Song nắm tay phải La Lan thị nói. Lúc này La Lan thị mỉm cười, cũng chỉ có thể bước vào đại điện.

Lúc Lục Lâm Thiên tiến vào đại điện, ánh mắt lập tức quét qua mọi người một lần. Trong Lục gia ngoài Lục Đông và Lục Tây ra thì bên người bọn họ còn có đại thẩm Hoàng Thị, Tứ thẩm Trần Thị.

Còn có một nữ tử mặc cẩm bào trong đó, toàn thân tỏa ra vẻ quyến rũ, dáng người yểu điệu, đường con mê người, chính là Lục Mị. Nhìn thấy nữ tử này, Lục Lâm Thiên có cảm giác so với ba năm trước đây nàng ngày càng mê người, ba năm trước ngực nàng chỉ hơi hiện ra, mà hiện tại đã cao ngất.

– Lâm Thiên, ba vị trưởng lão chờ ngươi lâu rồi.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Lục Đông lập tức đứng lên.

Nhìn thấy thân ảnh xuất hiện trong đại điện, đám người trong đại điện lập tức đứng lên, ngay cả ba vị trưởng lão cùng chấp sự của Vân Dương Tông cũng không ngoại lệ, chỉ có Triệu Tuệ, Lục Nam, Chu Lập Hưng, Chu Hải Minh, vẻ mặt bốn người co quắp một chút, không đứng dậy mà thôi.

– Ra mắt tiểu thư.

Ba vị trưởng lão và chúng chấp sự nhất thời hành lễ.

– Sao các ngươi biết ta ở Lục gia?

Vân Hồng Lăng nhìn đám người này, trong đám trưởng lão ngoại môn này hình như nàng mới gặp qua một người, còn những người còn lại đều không nhận ra.

– Sáng ngày hôm nay chúng ta nghe được tin tức tiểu thư tới Lục gia cho nên mới tới đây.

Ba trưởng lão ngoại môn lập tức nói.

– Ồ, các ngươi có việc gì sao?

Vân Hồng Lăng hỏi.

– Không có việc gì, chỉ là đến đây chúc mừng tiểu thư đính hôn mà thôi.

Ba trưởng lão ngoại môn nói.

– Hồng Lăng tiểu thư, mời ngồi.

Lục Đông nhanh chóng tới bên người Vân Hồng Lăng nói.

– Đại bá, mẫu thân ta còn chưa ngồi, ta có thể ngồi sao?

Vân Hồng Lăng nhìn Lục Đông rồi nói.

– Chuyện này…

Lục Đông sửng sốt, dường như hắn không nghĩ tới Vân Hồng Lăng lại nói ra những lời này, lập tức nhìn chăm chú vào La Lan thị bên cạnh Vân Hồng Lăng rồi nói:

– La Lan, nhanh ngồi đi.

– Mẫu thân, ngồi đi.

Lục Lâm Thiên cũng nói với mẫu thân mình.

La Lan thị ngạc nhiên, lập tức dưới sự nâng đỡ của Lục Lâm Thiên, ngồi về vị trí dường như vốn chuẩn bị cho Lục Lâm Thiên và Vân Hồng Lăng.

Chương 593: Hồng Lăng động thủ

Vừa thấy La Lan thị ngồi đó, sắc mặt Triệu Tuệ trong nháy mắt co quắp, La Lan thị còn chưa ngồi xuống, rốt cuộc Triệu Tuệ không nhịn được mà nói:

– Đại gia, người còn nhớ kỹ Lục gia đáp ứng với ta chuyện gì không? Tiện tỳ này sao có thể ngồi ở đó?

– Ngươi nói cái gì?

Một tiếng quát vang lên, lúc này, chân khí dưới chân Vân Hồng Lăng chợt lóe, trong nháy mắt xuất hiện trước người Triệu Tuệ, trong đôi mắt xinh đẹp bắn ra hàn ý, chân khí tràn ngập quanh thân. Lúc này trong đại điện, ngoại trừ Lục Lâm Thiên ra không ai có thực lực mạnh hơn Vân Hồng Lăng, tức thì trong vô hình khí tức Vân Hồng Lăng khiến cho mọi người trong đại điện có áp lực.

Mọi người lúc này thấy tiểu thư Vân Dương Tông tức giận, vẻ mặt đều trầm xuống, cũng có chút biến hóa, mà sắc mặt Triệu Tuệ càng thêm co quắp, nhìn thân ảnh trước mặt, thu hồi vẻ lạnh lùng trong mắt rồi nói:

– Tiểu thư, ta nói La Lan kia.

– Xin lỗi mẫu thân ta, bằng không đừng trách ta không khách khí.

Vân Hồng Lăng không chờ Triệu Tuệ nói hết lời, tức thì quát to một tiếng.

– Tiểu thư, ta là Triệu…

Ba.

Một thanh âm thanh thúy truyền đến trong tai mọi người. Trong đại điện lúc này cũng chỉ có một mình Lục Lâm Thiên nhìn thấy Vân Hồng Lăng xuất thủ. Lúc Vân Hồng Lăng xuất thủ Lục Lâm Thiên cũng không cản trở, thế như hàn ý không chút che giấu khuếch tán ra bên ngoài.

Vân Hồng Lăng xuất thủ nhanh như thiểm điện, mọi người chung quanh căn bản không thấy rõ ràng lắm, Triệu Tuệ cũng không tránh thoát được. Triệu Tuệ vốn chỉ có tu vi Vũ Phách làm sao có thể tránh thoát khỏi tay Vân Hồng Lăng có tu vi Vũ Tướng, huống chi là dưới tình huống bất ngờ.

– Hừ, ngươi tính là thứ gì, còn đem Triệu gia ra khoe nữa. Cho dù Triệu Vô Cực ở trước mặt ta thì sao? Lần sau còn dám nói mẫu thân ta như vậy, ta sẽ cho ngươi đẹp mặt.

Vân Hồng Lăng hừ lạnh một tiếng rồi lập tức tới bên người La Lan thị nói:

– Mẫu thân, người ngồi đi, sau này ai dám chọc giận người, con sẽ xử lý kẻ đó.

Trong đại điện không ai dám nói gì, Triệu Tuệ hung hăng liếc mắt nhìn Vân Hồng Lăng thế nhưng cũng không dám nói lời nào. Thế nhưng hàn ý trong mắt đã tới cực hạn. Nàng cũng không ngốc, nếu như nói thêm nữa, hôm nay rất có thể nàng sẽ bỏ mình ở nơi này, hiện tại trên phương diện thực lực nàng đã không thể chọc vào Lục Lâm Thiên rồi.

Hừ.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, Triệu Tuệ này hiện tại cũng không nên đánh chết, cũng không gấp, dù sao tính mạng của mụ ta hắn quyết lấy rồi.

Sắc mặt ba người Lục Nam, Chu Lập Hưng, Chu Hải Minh đều vô cùng hoảng hốt. Cả đám cúi đầu không dám nói lời nào, dường như rất sợ Lục Lâm Thiên sẽ đi tìm bọn chúng gây phiền phức.

Một màn này khiến cho ba trưởng lão ngoại môn Vân Dương Tông cũng không dám nói ra lời nào. Triệu gia có Triệu Vô Cực bọn họ không thể trêu vào, thế nhưng tiểu thư Vân Hồng Lăng bọn họ càng thêm không dám trêu vào, vì vậy cả đám làm bộ như vừa rồi mình không nhìn thấy cái gì, không dám tiếp lời, thế nhưng sự tình của

Lục gia lúc này cũng biết được đôi chút.

La Lan thị cũng không nói gì thêm, nhìn con dâu vừa mới đánh người, vốn nàng muốn gọi lại, thế nhưng thanh âm còn chưa phát ra thì Vân Hồng Lăng đã lập tức đánh người, tốc độ xuất thủ của con dâu nàng quá nhanh, cho nên lúc này nàng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu mà thôi.

Mọi người tiếp tục ngồi vào chỗ của mình, sắc mặt Triệu Tuệ lúc xanh lúc đỏ, cũng chỉ có thể oán hận ngồi xuống.

– Lâm Thiên huynh đệ, ta cũng nghe được tin tức nói Lâm Thiên huynh đệ đạt được quán quân trong đại hội Tam tông Tứ môn, điều này có phải là thực không?

Trong ba vị trưởng lão ngoại môn lúc này có một người mở miệng hỏi. Bọn họ ở trấn Thanh Vân cũng vừa nhận được tin tức hôm qua.

Đại hội Tam tông Tứ môn kết thúc, đám người Vân Dương Tông lập tức lên lưng yêu thú phi hành trở về Vân Dương Tông, hơn nữa đám người Lục Lâm Thiên cũng không ở lại trong Vân Dương Tông lâu mà lập tức cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư quay về cho nên một ít địa phương như trấn Thanh Vân lúc này mới nhận được tin tức.

– Đúng vậy, tin tức của trưởng lão quả thực rất nhanh.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

– Quán quân đại hội tam tông tứ môn.

Nhất thời đám người Lục gia trong đại điện đều vô cùng kinh ngạc, mấy trưởng lão Lục gia còn lại lúc này vô cùng hứng thú.

– Chúc mừng Lâm Thiên huynh đệ, sau này trong Vân Dương Tông, Lâm Thiên huynh đệ sẽ trở thành một trong những trưởng lão nội môn là điều chắc chắn.

Một trưởng lão ngoại môn lập tức nói. Chúng chấp sự còn lại của Vân Dương Tông cũng kinh ngạc không ngớt. Quán quân đại hội

Tam tông Tứ môn nha, loại đệ tử như thế này tương lai sẽ trở thành trưởng lão nội môn là điều chắc chắn. Hơn nữa lúc này Lục Lâm Thiên lại trở thành con rể của tông chủ Vân Dương Tông, tương lai coi như là chức vị trưởng môn Vân Dương Tông cũng có cơ hội thật lớn.

– Có lẽ chư vị còn không biết, ta đã rời khỏi Vân Dương TÔng, hiện tại cũng không còn là người của Vân Dương Tông rồi. Phỏng chừng tin tức này mấy ngày nữa chư vị có thể nhận được.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói.

Đám người Vân Dương Tông nhìn nhau, mọi người trong Lục gia cũng vậy, thực sự bọn hắn không biết vì sao Lục Lâm Thiên lại rời khỏi Vân Dương Tông, ngay cả tiền đồ trong Vân Dương Tông tốt như vậy cũng bỏ.

Trong đại điện lúc này chỉ có Lục Đông và Lục Tây không có bao nhiêu kinh ngạc, hai người bọn họ tối ngày hôm qua từ trong miệng Lục Vô Song đã biết được chuyện này.

– Lâm Thiên, hài tử này, sao con lại rời khỏi Vân Dương Tông vậy, con nhanh nói với Hồng Lăng, tiếp tục ở lại Vân Dương Tông đi.

Lúc này vẻ mặt La Lan thị vô cùng lo lắng, trong lòng của nàng, tiến vào Vân Dương Tông làm đệ tử chính là đại sự, nhi tử của nàng không ngờ lại muốn rời khỏi Vân Dương Tông, cho nên nàng vô cùng lo lắng.

– Mẫu thân không có việc gì đâu.

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Chư vị, hôm nay vừa vặn có ba vị trưởng lão Vân Dương Tông ở đây ta liền đại biểu Lục gia tuyên bố một việc.

Lúc này Lục Đông đột nhiên nói với mọi người trong đại điện.

Mọi người trong đại điện lúc này đều hướng mắt về phía Lục Lâm Thiên, không biết Lục Đông muốn tuyên bố cái gì.

– Lâm Thiên, gia gia của con đã lên tiếng, sau này chức vị tộc trưởng Lục gia sẽ do con đảm nhiệm.

Lục Đông nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói.

Trong đại điện, nhất thời mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt mọi người cũng khác nhau, đại đa số là ủng họ, đặc biệt là chúng trưởng lão Lục gia, nhưng có mấy người không hy vọng xảy ra việc này, đặc biệt là Triệu Tuệ.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn quả thực không ngờ Lục gia sẽ đem chức vị tộc trưởng này giao cho hắn, một cỗ hàn ý từ trong lòng Lục Lâm Thiên tràn ra, nếu như hắn không có ngày hôm nay, Lục gia sao lại có hành động như thế này, chỉ sợ nếu như hắn vẫn là một thiếu gia phế tài không người hỏi tới, thì chỉ sợ không có việc này.

– Đại bá, ta không có hứng thú, tìm người khác đi.

Chương 594: Đối phó Chu gia (1)

Lục Lâm Thiên không có chút do dự nói, thân phận đệ tử thân truyền của Vân Dương Tông hắn còn không đặt ở trong mắt nữa là tộc trưởng. Chức vị tộc trưởng Lục gia nói thật dễ nghe, trên thực tế bọn họ đang hy vọng hắn che chở cho Lục gia mà thôi. Khi trước Lục gia đối với Lục Lâm Thiên như thế nào, sau khi chứng kiến thực lực của hắn đã lập tức muốn lấy lòng, Lục Lâm Thiên vô cùng kinh thường những chuyện như thế này.

Lục Lâm Thiên trực tiếp cự tuyệt khiến cho những trưởng lão Lục gia đều biến sắc, nhưng Lục Đông dường như đã sớm đoán được sẽ xảy ra chuyện này, hắn liền nói:

– Lâm Thiên, con không nên cự tuyệt nhanh như vậy, suy nghĩ mấy ngày rồi hãy quyết định.

– Đại bá, con không cần suy nghĩ nữa. Con kính trọng người, không muốn làm khó người, thân phận đệ tử thân truyền Vân Dương Tông con còn không quan tâm, người nghĩ chức vị tộc trưởng này con sẽ quan tâm sao?

Lục Lâm Thiên nói.

Lục Đông khẽ thở dài, không nghĩ tới Lục Lâm Thiên lại kiên quyết như vậy.

– Đại ca, Lâm Thiên đã không muốn làm tộc trưởng thì thôi, huynh đừng làm khó nó.

Lục Nam nói, lúc này nàng mặc một bộ cẩm bào, dáng vẻ vô cùng phú quý, mái tóc dài được buộc đằng sau, sắc mặt lúc này có chút mất tự nhiên. Nàng không hy vọng Lục Lâm Thiên trở thành tộc trưởng Lục gia, đối với nàng vô cùng bất lợi. Vạn nhất nếu Lục Lâm Thiên nên làm tộc trưởng sau này hắn sẽ đối phó với nàng càng thêm dễ dàng. Nhớ tới trước đây đối xử với Lục Lâm Thiên, hiện tại trong lòng nàng vô cùng lo lắng Lục Lâm Thiên sẽ đối phó với nàng.

Ánh mắt Lục Thiếu Du lạnh lùng nhìn qua Lục Nam, sau đó là Chu Lập Hưng, Triệu Hải Minh, nói:

– Lục Nam, nữ nhi Lục gia gả ra ngoài, ngươi còn ở lại Lục gia ăn uống thật không biết xấu hổ, lát nữa thu thập một chút, trở lại Chu gia của ngươi đi.

Đối với Lục Nam, Lục Lâm Thiên gọi thẳng tên, cũng là vì xả giận cho Lục Lâm Thiên trước đây.

Sắc mặt Lục Nam đại biến. Trong đại biện, mọi người cũng lập tức nhìn về phía ba người Lục Nam, đối với ba người Lục Nam ăn mặc không phải trả tiền ở Lục gia, thế nhưng lại không xuất lực vì Lục gia, trong lòng chúng trưởng lão sớm đã biết, lúc này đều đứng bên xem náo nhiệt.

– Lâm Thiên, sao con lại nói với cô cô con như vậy?

La Lan thị kéo tay Lục Lâm Thiên, vội vã nói với Lục Nam rằng:

– Nhị cô cô, Lâm Thiên còn trẻ ăn nói không suy nghĩ, muội đừng chấp nhặt với hắn.

– Mẫu thân, bà ta rốt cuộc là nhị cô cô của con sao? Người không nhớ khi trước kẻ nhục mạ mẫu thân nhiều nhất chính là bà ta sao? Loại cô cô như thế này không xứng.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lâm Thiên, sự tình trước kia đã qua không cần nhắc lại nữa.

La Lan thị nói với Lục Lâm Thiên.

– Lục Lâm Thiên, ngươi không cần phải kiêu ngạo. Chúng ta ở lại Lục gia thì làm sao? Tốt xấu gì chúng ta cũng coi như nửa tộc nhân của Lục gia. Ngươi thì tính là cái gì? Đừng tưởng có chút thực lực là có thể diễu võ dương oai tại Lục gia.

Chu Lập Hưng vỗ ghế đứng lên. Ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm

Thiên tràn ngập hàn ý, chỉ là hàn ý này dường như quá nhỏ, một đại nam nhân bị người khác nói như vậy, tuy rằng trong lòng hắn không dám trêu chọc Lục Lâm Thiên, thế nhưng lúc này cũng phải đứng lên nói vài câu.

– Ha ha, ngươi nói ta là cái gì sao? Ta kiêu ngạo thì thế nào?

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, lập tức đứng dậy đi về phía ba người Chu Lập Hưng, trong mắt mang theo hàn ý. Khiến cho ba người Lục Nam tức giận cũng là do Lục Lâm Thiên cố ý, thù Triệu Tuệ này, sau này báo cũng được. Thù đám Lục Nam này, hôm nay hắn phải báo trước.

– Lâm Thiên….

Lục Đông biến sắc, thế nhưng hắn còn chưa nói xong, Lục Lâm Thiên đã quay đầu lại nói với hắn:

– Đại bá, con kính trọng người, thế nhưng người cũng đừng làm khó con, con tự có chừng mực.

– Cha.

Lục Vô Song kéo Lục Đông ngồi xuống, nàng biết tính tình của Lục Lâm Thiên. Nếu như thực sự chọc tới Lục Lâm Thiên, chỉ sợ lúc đó ngay cả Lục gia cũng không còn bình an nữa.

– Lục Lâm Thiên, ngươi muốn sao? Chẳng lẽ ngươi còn muốn động thủ?

Chu Lập Hưng quát lên, trong mắt rõ ràng có chút hoảng sợ.

– Động thủ thì sao?

Trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra sát khí, đồng thời chân khí dưới chân chợt lóe, một chân trực tiếp bắn về phía Chu Lập hưng.

Sắc mặt Chu Lập Hưng lập tức đại biến, đang muốn bày ra phòng ngự. Thế nhưng hắn chỉ có tu vi Vũ Phách nhất trọng, sao lại là đối thủ của Lục Lâm Thiên được. Tốc độ cũng không cùng một đẳng cấp, ngay khi Chu Lập Hưng thầm hô không tốt thì chân của Lục Lâm Thiên cũng đá vào tiểu phúc của Chu Lập Hưng.

Phanh.

Chân khỉ trút xuống, thân thể Chu Lập Hưng trong nháy mắt bị đánh bay, hung hăng đập vào trên vách tường đại điện, khiến cho vách tường nứt nẻ.

Khục Khục.

Một ngụm máu phun ra, một cước này Lục Lâm Thiên không dùng toàn lực, thế nhưng cũng đủ để phá hủy đan điền trong cơ thể Chu Lập hưng, nếu thêm một chút lực nữa, đủ để lấy mạng hắn.

Mạnh mẽ xuất thủ như thiểm điện, lúc này trong đại điện chỉ sợ cũng chỉ có Vân Hồng Lăng mới miễn cưỡng thấy rõ động tác của Lục Lâm Thiên. Thực lực những người khác cho dù là ba vị trưởng lão ngoại môn, thực lực của chỉ là Vũ Phách thất trọng, bát trọng mà thôi, căn bản không thấy rõ động tác của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên xuất thủ khiến cho mọi người chấn động, trong giây lát mọi người kinh ngạc rồi sắc mặt đám người Lục Đông, Lục Tây đại biến.

– Chu Lập Hưng, trước đây ngươi đối với ta thế nào, ta đối với ngươi như vậy, một cước này quả thực tiện nghi cho ngươi rồi.

Lục Lâm Thiên không nhìn về phía Chu Lập Hưng đang nằm trên mặt đất mà ánh mắt nhìn về phía Chu Hải Minh đang kinh hãi, lạnh nhạt nói:

– Chu Hải Minh, khoản sổ sách từ nhỏ tới lớn hôm nay cũng nên tính toán rồi.

– Lâm Thiên, không thể động thủ.

Lục Đông lớn tiếng nói, lập tức đứng lên.

Sưu.

Lời Lục Đông nói Lục Lâm Thiên căn bản không nghe, bàn tay như thiểm điện đánh ra một chưởng. Chân khí bùng ra khiến cho không gian gợn sóng. Chu Hải Minh này chỉ có tu vi Vũ Sư mà thôi, loại thực lực này so với Lục Lâm Thiên, căn bản không thể so sánh.

– Lâm Thiên.

Sắc mặt Lục Đông đại biến, thân ảnh đang muốn tiến về phía Lục Lâm Thiên, thế nhưng lúc này có một thân ảnh khác nhanh như thiểm điện đứng trước mặt Lục Đông.

– Đại bá, người là phụ thân của Vô Song tỷ, ta không muốn động thủ với người, người ngồi xuống đi.

Thân ảnh của Vân Hồng Lăng nhanh như thiểm điện ngăn trở trước người Lục Đông.

– Cha, Lâm Thiên sẽ có chừng mực.

Lục Vô Song trong nháy mắt cũng đi tới trước người Lục Đông.

Khi một đạo chưởng ấn rơi vào trên người Chu Hải Minh, thân thể Chu Hải Minh cũng hung hăng rơi vào vách tường nơi Chu Lập Hưng vừa đập vào.

Khục khục.

Miệng cũng phun ra một ngụm máu tươi, sinh tử không rõ.

– Từ nhỏ tới lớn, ta chỉ trả lại ngươi một chưởng, cũng đã tiện nghi cho ngươi rồi.

Lục Lâm Thiên thu tay lại rồi chắp tay đứng trong đại điện, hàn ý tràn ngập quanh thân.

Chương 595: Đối phó Chu gia (2)

Lúc này, trong đại điện vô cùng tĩnh lặng, không ai nghĩ tới Lục Lâm Thiên lại xuất thủ với Chu Lập Hưng, tốt xấu gì cũng là dượng hắn mà. Ba vị trưởng lão ngoại môn và các chấp sự cũng chỉ có thể ngậm miệng. Cảm nhận được khí tức trên người Lục Lâm Thiên lúc này, trong lòng bọn họ vô cùng kinh ngạc. Thực lực của bọn họ căn bản không thể so sánh được với Lục Lâm Thiên. Thực lực của đệ tử thân truyền trong tông môn, so ra bọn họ vẫn kém hơn nhiều.

– Lục Lâm Thiên, tạp chủng nhà ngươi, ta liều mạng với ngươi.

Lục Nam thất thần một lát, lúc này nhìn thấy hai người Chu Lập Hưng và Chu Hải Minh đang nằm trên mặt đất, nàng như phát điên đánh về phía Lục Lâm Thiên.

– Ha ha, tạp chủng sao? Hôm nay tạp chủng là ta sẽ lấy mạng của ngươi.

Hàn ý quanh người Lục Lâm Thiên tràn ngập, nhiệt độ trong đại điện lập tức giảm xuống.

Sưu.

Một đạo chưởng ấn trong nháy mắt từ trong tay Lục Lâm Thiên được đẩy đi, chân khí tràn ngập đại điện, không gian gợn sóng.

– Được rồi, nàng dù thế nào cũng là thân cô cô của ngươi.

Một tiếng than nhỏ đột nhiên vang lên, lập tức một đạo thân ảnh hóa thành lưu quang trong nháy mắt đứng chắn trước người Lục Lâm Thiên.

– Hừ, ta muốn nhìn xem hôm nay ai có thể bảo hộ được bà ta?

Một tiếng quát lạnh từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra, chân khí ba động, khí thế đột nhiên tăng cường, hô hấp của mọi người trong đại điện trong lúc vô hình đột nhiên bị kìm hãm.

– Ta biết con đối với Lục gia có oán hận, là do một tay ta tạo thành, một chưởng này ta nhận.

Một tiếng thở dài vang lên, một thân ảnh màu trắng trong nháy mắt đáp xuống trước người Lục Nam.

Phanh.

Chưởng ấn của Lục Lâm Thiên trực tiếp đánh vào trên người thân ảnh này. Người này thậm chí ngay cả hộ thân cương khí cũng không tạo ra, tiếp nhận một chưởng của Lục Lâm Thiên.

Khục khục.

Thân thể người này nháy mắt lảo đảo lui về phía sau, sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt.

Lục Lâm Thiên nhìn vào người trước mắt, người đó mặc một bộ áo bào màu trắng, mày kiếm mắt sáng, vô hình trung tỏa ra một cỗ anh khí, nhìn dáng dấp người này trong lòng Lục Lâm Thiên tức thì trầm xuống. Người này chính là phụ thân trong thế giới này của hắn, lão tam của Lục gia, Lục Trung.

Lục Lâm Thiên vô cùng ngạc nhiên, cũng có thể là do trong cơ thể chảy dòng máu của Lục gia, một đạo chưởng ấn bổ vào Lục Trung, Lục Trung lại không phòng ngự một chút nào, điều này làm cho Lục Lâm Thiên thất thần.

– Thực lực của con so với trong tưởng tượng của ta còn mạnh hơn, con trưởng thành rồi.

Nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, Lục Trung mở miệng nói, khóe miệng xuất hiện máu tươi.

– Lão Tam.

– Tam ca.

Sắc mặt Lục Đông, Lục Tây đại biến, nhanh chóng tiến đến.

Sắc mặt La Lan thị lúc này vô cùng hoảng hốt, ánh mắt nhìn vào thân ảnh màu trắng đứng giữa đại điện kia thất thần.

– Tam đệ, đệ nhìn xem nhi tử của đệ, quả thực vô pháp vô thiên.

Lục Nam rít gào.

– Nhị tỷ, Lâm Thiên dù sao cũng là cháu trai của tỷ. Từ nhỏ tới lớn tỷ làm những gì với nó ta không nói nữa. Một chưởng này ta cũng giúp tỷ ngăn lại. Sau này tỷ phải chú ý một chút, trong mắt tỷ chưa từng có người cháu trai này, cho nên ngày mai tỷ cũng trở về Chu gia đi.

Lục Trung nhàn nhạt nói với Lục Nam bên cạnh đang rít gào.

Vẻ mặt Lục Nam sửng sốt, tức thì á khẩu không nói được gì.

Lúc này hai người Lục Đông, Lục Tây cũng đã tới bên người Lục Trung, ánh mắt vô cùng bất đắc dĩ.

– Tất cả mọi người đi ra ngoài đi, ta và Lâm Thiên nói chuyện một chút.

– Lục Trung, rốt cuộc ngươi cũng xuất hiện, tốt nhất ngươi nên cho ta một cái công đạo.

Ánh mắt Triệu Tuệ trầm xuống, oán hận đi ra khỏi đại điện.

Những trưởng lão Lục gia trong đại điện, còn có đám người Vân Dương Tông cũng rời khỏi. La Lan thị dưới sự nâng đỡ của Lục Vô Song cũng chậm rãi rời khỏi đại điện, ánh mắt vẫn nhìn về phía Lục Trung.

– Tiểu tặc, chàng cẩn thận một chút.

Vân Hồng Lăng nhìn Lục Trung một cái, rồi lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

– Con là Hồng Lăng sao? Cha con có khỏe không?

Lục Trung nở nụ cười nhợt nhạt với Vân Hồng Lăng rồi hỏi.

– Cha con khỏe.

Vân Hồng Lăng nói.

– Giúp ta hỏi thăm cha con một tiếng. Sau này có cơ hội ta sẽ đi tới Vân Dương Tông tìm hắn uống rượu.

Lục Trung nói.

– Con cũng ra ngoài đi, ta muốn nói chuyện với Lâm Thiên một chút.

Vân Hồng Lăng liếc mắt nhìn hai người rồi lập tức rời khỏi đại điện. Hai người Chu Lập Hưng và Chu Hải Minh trong đại điện cũng bị dẫn theo ra ngoài.

Trong đại điện lúc này cũng chỉ có hai người, đại điện lập tức chìm vào im lặng.

Lục Lâm Thiên cũng phục hồi tinh thần lại, nhìn Lục Trung trước mặt, trong lòng cũng có một ít xao động, không biết làm sao trong lòng hắn hiện giờ sóng gió đang nổi lên.

– Vũ trưởng lão có khỏe không?

Nhìn Lục Lâm Thiên, Lục Trung hỏi.

– Lão nhân gia vẫn khỏe.

Lục Lâm Thiên đáp, Lục Trung trước đây cũng là đệ tử của sư phụ Vũ Ngọc Tiền, từ lâu Lục Lâm Thiên cũng đã biết chuyện này.

– Vậy là tốt, người tuy rằng không phải là sư phụ giỏi, thế nhưng lại là một sư phụ tốt nhất.

Lục Trung nói.

– Người quả thực là một người sư phụ tốt.

Lục Lâm Thiên chắp tay ra sau lưng nói:

– Có chuyện gì thì nói nhanh đi.

– Nếu như con đối với Lục gia có oán hận, đối với ta còn oán hận, vậy thì lại đánh ta một chưởng đi. Cho đến khi nào con không còn oán hận nữa thì thôi.

Nhìn Lục Lâm Thiên trước mặt, sắc mặt Lục Trung vô cùng bình tĩnh, thế nhưng trong lòng hắn đang nổi sóng lại không ai biết được.

– Ngươi đáng để ta hận sao? Đáng sao? Ha ha.

Lục Lâm Thiên lập tức cười lớn.

– Ta chỉ muốn nói, tất cả mọi thứ không phải là do ta mong muốn. Lục gia có lỗi với mẫu tử hai người, ta càng xin lỗi mẫu tử hai người. Nếu như hiện tại con có giết ta, ta cũng không có lấy một câu oán hận. Đây là thứ ta thiếu mẫu tử hai con.

Lục Trung nhìn Lục Lâm Thiên, vẻ mặt rất bình tĩnh, thế nhưng trong ánh mắt lại hiện lên sự bất đắc dĩ.

– Giết ngươi cũng không thể nào bù đắp được thương tổn hai mươi năm qua mẫu tử chúng ta phải chịu.

Lục Lâm Thiên đáp, những lời này Lục Lâm Thiên trước đây khi còn sống đã từng nói qua với mẫu thân hắn.

– Ta biết, khi ta trở thành tộc trưởng Lục gia, cũng đã biết được có một số việc thân bất do kỷ, đây cũng là số mệnh của mỗi tộc trưởng Lục gia.

Lục Trung khẽ thở dài nói.

– Không cần phải đem Lục gia ra làm cái cớ, ngươi thiếu chúng ta nhiều lắm.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh nói.

– Con thực sự hận ta như vậy sao?

Lục Trung nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút run rẩy.

– Hận? Ngươi không xứng. Trước đây ta không biết, thế nhưng hiện tại, ngươi ngay cả tư cách để cho ta hận cũng không có.

Lục Lâm Thiên nói xong chậm rãi rời khỏi đại điện.

– Lâm Thiên, ta biết, ta rất thất bại. Thế nhưng con phải tin ta, trong lòng ta vẫn còn có mẫu tử hai con. Tất cả những chuyện đó cũng không thể tránh được, ta chỉ có thể tận lực bảo vệ mẫu tử hai con mà thôi.

Nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên, Lục Trung nói.

Chương 596: Phụ tử nói chuyện

– Ngươi nghĩ ta sẽ tin tưởng sao? Lúc mẫu tử chúng ta nhận hết sự coi khinh, khi dễ của mọi người, ngươi ở đâu? Lục gia lại cho mẫu tử ta cái gì?

Lục Lâm Thiên quay đầu lại, trong mắt hiện lên sự hận ý. Lục Lâm Thiên cũng không biết bản thân mình sao lại có hận ý lớn như vậy. Theo đạo lý mà nói, hắn chỉ là một người ngoài cuộc mà thôi, tại sao lại kích động như vậy. Có thể đây chính là hận ý trong lòng của Lục Lâm Thiên trước đây đã ngấm vào trong máu.

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt Lục Trung đột nhiên trống rỗng, hắn khẽ thở dài nói:

– Ta thật không ngờ hận ý của con lại sâu như vậy, chiếu cố mẫu thân con cho tốt, thay ta nói lời xin lỗi với nàng.

– Hừ, tự lo cho bản thân ngươi đi. Mẫu thân ta thì ta nhất định sẽ chiếu cố cho tốt, không cần tới phiên ngươi nhiều lời, cũng không cần Lục gia quan tâm.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lục gia có lẽ sắp có bạo động, bảo vệ tốt mẫu thân con. Con không muốn làm tộc trưởng Lục gia cũng được, ta không quản, ta không muốn con đi theo vết xe đổ của ta.

Lục Trung nói.

Lục Lâm Thiên không nói gì, bước ra đại điện. Thế nhưng trong lúc xoay người, khóe mắt không tự chủ mà khẽ ướt át.

– Đây là số mệnh của ta sao?

Trong đại điện, nhìn chăm chú vào bóng lưng của Lục Lâm Thiên, trong con mắt trống rỗng của Lục Trung lúc này xuất hiện một giọt nước mắt, khóe miệng tràn ra máu, toàn thân dường như vô lực.

Chuyện xảy ra trong đại điện, không bao lâu sau toàn bộ Lục gia đều biết. Chuyện này càng khiến cho bọn người hầu trong Lục gia kinh sợ.

Thủ đoạn của Lục Lâm Thiên làm cho toàn bộ người của Lục gia kinh sợ. Thế nhưng trong lòng những người hầu lại vui vẻ không ngớt. Phụ tử Chu gia luôn ở trong Lục gia kiêu ngạo, ngang ngược, khi dễ đám người hầu như bọn họ đã thành cơm bữa, lúc này nghe thấy kết cục của hai người kia cả đám đều vỗ tay ăn mừng.

Ba trưởng lão ngoại môn và chấp sự Vân Dương Tông lập tức mượn cớ rời khỏi Lục gia, Lục gia xảy ra chuyện này, bọn họ cũng không còn lý do gì để lưu lại nữa.

Trong một đình viện bên trong Lục gia, Lục Tiểu Bạch đang đứng trước người Lục Lâm Thiên, mở hộp ngọc trong tay ra, một cỗ năng lượng khổng lồ nhanh chóng khuếch tán, năng lượng này khuếch tán ra khiến cho tim hắn đập nhanh.

– Công tử, đây là thứ gì?

Lục Tiểu Bạch hiện giờ cũng không phải là Lục Tiểu Bạch khi trước. Dưới sự dạy bảo của Nam thúc đã thoát thai hoán cốt, đối với vật trong hộp ngọc này hắn nhanh chóng có thể cảm giác được không phải là vật phàm, tuyệt đối là bảo vật.

– Đây là Thánh quả Vũ Linh của Vân Dương Tông, ngươi đến mật thất của Nam thúc bế quan luyện hóa nó đi. Tương lai nếu như ngươi có cơ hội đột phá Vũ Vương thì Thánh quả Vũ Linh này sẽ tăng thêm một phần cơ hội cho ngươi. Ngươi hiện tại chỉ có tu vi Vũ Phách nhất trọng, sau khi luyện hóa, nếu như vận khí tốt phỏng chừng có thể đột phá tới Vũ Phách lục trọng.

Lục Lâm Thiên nói. Thánh quả Vũ Linh ẩn chứa năng lượng khổng lồ, thế nhưng ra khỏi mật địa, hiệu quả đã suy giảm nhiều, nếu như chưa suy giảm Lục Tiểu Bạch ăn vào hẳn có thể đột phá tới Vũ Phách cửu trọng, thậm chí là Vũ Tướng.

– Mạnh như vậy sao?

Lục Tiểu Bạch kinh ngạc nói. Có thể từ Vũ Phách nhất trọng đột phá tới Vũ Phách lục trọng, bảo vật này quả thực không phải là vật phàm, tức thì hắn vô cùng kích động.

– Mau luyện hóa đi, ta và Nam thúc cần ra ngoài một chuyến, phỏng chừng một tháng. Đến lúc đó có lẽ ngươi cũng luyện hóa xong.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

Ngay khi mọi người trong Lục gia vẫn còn len lén nghị luận chuyện xảy ra, hai ngày sau, Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Nam thúc đã xuất hiện tại một sơn mạch cách Lục gia mấy trăm dặm.

Sơn mạch này diện tích không nhỏ, khắp nơi một mảnh xanh ngát, tỏa ra sinh cơ bừng bừng.

Rống.

Hai đạo thân ảnh từ trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư nhảy xuống, chính là Nam thúc và Lục Lâm Thiên.

– Tọa kỵ yêu thú như Thiên Sí Tuyết Sư này khá tốt, không tồi.

Nam thúc nhìn Thiên Sí Tuyết Sư trong bầu trời, lúc này ánh mắt cũng có chút kinh ngạc.

Phì Phì.

Tiểu Long không ngừng phun ra nuốt vào, nhìn chăm chú vào bốn phía, vô cùng hiếu kỳ quan sát chung quanh.

Rống.

Thiên Sí Tuyết Sư thu lại hai cánh, sau đó thu lại thân thể rồi đáp xuống bên người Lục Lâm Thiên. Bộ lông trên người bao trùm lấy hai cánh dưới bụng, không nhìn ra vết tích.

– Nam thúc, luyện hóa Vạn Niên Xích Đồng mất bao lâu?

Lục Lâm Thiên hỏi Nam thúc bên người.

– Không biết, đại khái chừng một tháng.

Nam thúc nói.

– Thiên Sí Tuyết Sư, ăn vào Thánh quả Vũ Linh rồi tìm địa phương luyện hóa đi.

Lục Lâm Thiên nói xong móc một hộp ngọc trong người ra, Thánh quả Vũ Linh nhỏ như nắm tay trẻ con xuất hiện trong tay hắn.

– Tạ ơn chủ nhân.

Thiên Sí Tuyết Sư nói xong, miệng lập tức mở ra ngậm lấy Thánh quả Vũ Linh trong tay Lục Lâm Thiên, thân ảnh lập tức rời đi.

– Tiểu tử, Thánh quả Vũ Linh không ngờ ngươi lại đem cho Thiên Sí Tuyết Sư ăn.

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Thánh quả Vũ Linh của Vân Dương Tông rốt cuộc ngươi thu được mấy quả?

Nam thúc biết, Lục Lâm Thiên đã từng cho Lục Tiểu Bạch một quả Thánh quả Vũ Linh, tiểu tử này cũng đã dùng qua. Thánh quả Vũ Linh tổng cộng có chín quả, nếu tính như vậy, số người không thu được Thánh quả Vũ Linh có lẽ không nhiều.

– Con chiếm được bảy quả.

Lục Lâm Thiên nói:

– Nam thúc, người có muốn một quả hay không? Con vẫn còn đây.

– Quên đi, Thánh quả Vũ Linh tuy rằng bất phàm thế nhưng hai trăm năm trước ta đã ăn rồi, hiện tại ăn vào cũng không có tác dụng gì.

Nam thúc nói:

– Thánh quả Vũ Linh của Vân Dương Tông bị ngươi lấy được bảy quả, phỏng chừng, đám lão quái vật trong Vân Dương Tông nhất định đang vô cùng nghi hoặc.

– Nam thúc, hai trăm năm trước người đã ăn nó rồi sao? Lẽ nào người hơn hai trăm tuổi rồi?

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Nam thúc.

– Có gì là kỳ quái, tu luyện giả sống mấy trăm năm có một bó lớn, chỉ là ngươi không biết mà thôi. Ta hẳn là ba trăm tuổi rồi, thế nhưng so với một ít lão quái vật mà nói ta còn kém xa lắc.

Nam thúc nói.

Lục Lâm Thiên ngẫm lại cũng thấy đúng. Dù là Nghịch Lân Yêu Bằng, Huyết Ngọc Yêu Hổ đều đã hơn ba nghìn tuổi. Bạch Linh càng thêm khoa trương đạt tới sáu nghìn tuổi. Mà lúc này khi đi ra ngoài Lục Lâm Thiên cũng chỉ dẫn theo Tiểu Long, để Nghịch Lân Yêu Bằng, Bạch Linh ở lại Lục gia, âm thầm bảo vệ mẫu thân.

– Đi thôi, nơi này có một cái sơn động, đôi khi ta cũng tới đây luyện chế đan dược, ở chỗ này luyện hóa Vạn Niên Xích Đồng cũng không khiến người khác chú ý.

Nam thúc nói xong, thân ảnh lóe lên, lập tức nhảy xuống một cái khe sâu.

– Lăng không phi hành.

Lục Lâm Thiên nhìn bóng lưng Nam thúc. Lúc này rời khỏi Lục gia, khí tức Nam thúc đã không còn là một ông lão gần đất xa trời mà lúc này Lục Lâm Thiên thấy Nam thúc lăng không phi hành, ít nhất cũng đạt tới Vũ Suất mới có thể làm được. Chỉ là Lục Lâm Thiên có cảm giác, thực lực Nam thúc hiện tại không phải là Vũ Suất, từ khí tức trên người thúc ấy luôn gây cho hắn cảm giáp áp chế, không kém Vân Khiếu Thiên một chút nào.

Chương 597: Bản mạng linh khí (1)

Thực lực của Nam thúc, Lục Lâm Thiên vẫn không nhìn thấu, Phong chi dực sau lưng hiện lên, thân ảnh hắn cũng nhảy xuống khe sâu.

Giữa khe sâu, lúc này tại một vách đá dựng đứng có một sơn động rộng rãi xuất hiện, nếu không tự mình đi xuống quả thực không thể phát hiện ra.

Sưu Sưu.

Trong khe sâu, không ít dã thú phi hành trong động bị dọa lập tức giương cánh bay đi.

Trong động vô cùng rộng rãi, lúc Lục Lâm Thiên tiến vào lập tức có chút kinh ngạc về diện tích của nó. Diện tích chừng vài trăm thước, bốn phía còn có không ít thạch nhũ.

Bên trong động này vô cùng bằng phẳng, nếu tỉ mỉ cảm nhận có lẽ còn ngửi thấy mùi dược liệu.

– Nam thúc, bình thường người toàn ở chỗ này luyện dược sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Ta không mấy khi tới nơi này, chỉ là nếu như luyện chế Vạn Niên Xích Đồng rất ít có địa phương nào an toàn, cho nên chỉ có thể tới đây. Lần này có thể luyện chế thành công hay không phải dựa vào chính ngươi rồi.

Nam thúc nói.

– Thúc yên tâm đi, chút vị khổ cực đó con còn chịu được.

Lục Lâm Thiên nói.

– Không phải là chút khổ cực không thôi đâu, thậm chí là nguy hiểm đến tính mạng nữa đấy.

Nam thúc nói.

– Không sao! Dù sao đi nữa cũng là cửu tử nhất sinh, chỉ cần cắn chặt răng tất cả rồi cũng sẽ qua.

Đôi mắt Lục Lâm Thiên bắn ra sự kiên nghị. Thấy vậy Nam thúc liền đem phương pháp luyện chế Vạn Niên Xích Đồng thành binh khí cho hắn. Nếu như một chút khổ cực đó còn không chịu được vậy thì lãng phí ý tốt của Nam thúc rồi.

– Hảo tiểu tử, hy vọng ngươi có thể thành công.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Ngươi muốn binh khí như thế nào?

– Nam thúc, kiếm thì sao? Hay là trảo?

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi nói. Trong binh khí, Lục Lâm Thiên nghĩ kiếm cũng không tệ lắm. Còn có trảo, Bạch Ngọc Tinh Ti của hắn cũng không tồi, uy lực không yếu.

Nam thúc liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Đao thương kiếm kích, kiếm bài danh thú ba. Uy lực tuy rằng không yếu, thế nhưng cũng không phải binh khí giết người hay nhất. Trừ phi ngươi muốn cầm một thứ gì đẹp một chút. Về phần trảo, uy lực rất mạnh, thế nhưng nhược điểm cũng nhiều. Đồng thời vũ kỹ về trảo ấn cũng rất ít, đặc biệt là vũ kỹ cao cấp. Cho dù luyện chế thành công cũng rất khó phát huy ra uy lực cực mạnh.

Đôi mắt Lục Lâm Thiên tỏa ra quang mang, lời Nam thúc nói tuyệt đối là có đạo lý, Bạch Ngọc Tinh Ti của hắn cho tới hiện tại vẫn còn chưa vũ kỹ phối hợp.

– Binh khí giết người sao?

Lục Lâm Thiên lập tức nói:

– Nam thúc, luyện chế thành đao thì sao?

– Binh khí kỳ thực cũng không phân cao thấp, tất cả đều dựa vào thực lực người sử dụng, thế nhưng phương diện khí thế, đao tuyệt đối là vua trong binh khí, ta sẽ đem phương pháp luyện chế Vạn Niên Xích Đồng thành đao cho ngươi, về phần trình tự thì sẽ do ngươi làm.

Nam thúc nói.

Ong Ong.

Thủ ấn Nam thúc biến đổi, trong mi tâm có một đạo hồng mang xuất hiện, lập tức hóa thành một cái cự đỉnh to bằng một người rơi xuống mặt đất.

Đại đỉnh này có chín chân, chín chân đều có vật xoay quanh. Bên trên đại đỉnh khắc không ít bí văn. Nhìn kỹ những đồ án, bí văn này có năng lượng ba động bên trong, dường như có hỏa diễm đang lưu chuyển, khí tức nóng bỏng nhanh chóng từ đại đỉnh khuếch tán ra chung quanh. Trong động lập tức nóng rực cả lên.

– Chẳng lẽ là linh khí, không phải làm phàm vật nha.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than. Hắn có cảm giác đại đỉnh này có một cỗ khí tức cổ xưa tràn ra, khiến cho người ta không khỏi muốn nhìn thêm vài lần. Cũng trong vô hình có thể cảm giác một cỗ uy thế từ đại đỉnh tỏa ra. Đại đỉnh này so với Hỏa Long đỉnh của hắn còn tốt hơn nhiều, tuyệt đối không phải cùng một cấp bậc.

– Nam thúc, đại đỉnh này của người là linh khí sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi. Đại đỉnh này từ trong mi tâm Nam thúc chui ra, ẩn dấu trong đầu Nam thúc, mà chuyện này chỉ có linh khí mới có thể làm được.

– Đây là Cửu Long Xích Viêm đỉnh, là Địa cấp linh khí, miễn cưỡng được gọi là địa cấp linh khí. Thế nhưng chưa đủ để đạt tới thần khí.

Nam thúc mỉm cười nói.

– Nam thúc, chẳng lẽ linh khí cũng có sự phân chia cấp bậc sao?

Lục Lâm Thiên hỏi. Trên Thiên Linh lục cũng có ghi chép về linh khí, thế nhưng cũng không ghi chép lại rõ ràng.

– Đương nhiên.

Nam thúc nói:

– Tất cả linh khí đều được coi là hồn khí, cũng là linh khí do Linh giả sử dụng. Loại linh khí này có một số Vũ giả cũng có thể dùng được. Thế nhưng uy lực phát ra lại thua xa so với trong tay Linh giả. Hồn khí chủ yếu là dùng linh hồn lực thôi động, linh hồn lực của Vũ giả so với Linh giả hơn phân nửa là có sự chênh lệch, vì vậy uy lực khi thi triển cũng giảm đi nhiều.

Nam thúc tiếp tục nói:

– Còn có một loại linh khí chính là Vũ linh khí, là do vũ giả sử dụng. Dùng chân khí thôi động, uy lực cũng mạnh mẽ như linh khí vậy. Thế nhưng linh khí vô cùng ít ỏi, vũ linh khí càng thêm ít ỏi, vô cùng thưa thớt.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, vốn tưởng rằng bản thân hắn đã biết không ít, không nghĩ tới lại có chuyện mà hắn không biết, lên hắn liền hỏi:

– Nam thúc, vì sao vũ linh khí lại ít như vậy?

– Đó là bởi vì vũ giả đơn tính căn bản không thể luyện chế ra linh khí, giống như vũ giả đơn hệ không có linh giả hỗ trợ cũng không thể nào khống chế được yêu thú tọa ky, mà luyện chế vũ linh khí vô cùng khó khăn, đối với linh giả tiêu hao linh lực vô cùng nhiều. Cho nên nếu không đủ chỗ tốt, linh giả không có khả năng ra tay. Huống chi linh giả cũng không có nhiều người có thực lực luyện chế linh khí, hơn nữa tài liệu luyện chế linh khí cũng cực kỳ hà khắc. Vì vậy vũ giả cho dù là phí hết tâm huyết thu thập tài liệu luyện khí cũng không đủ tài lực để mời linh giả xuất thủ hỗ trợ luyện chế.

Nam thúc nói.

– Nam thúc, vậy hiện tại người định cho con luyện chế hồn khí hay vũ linh khí?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Nếu như khi trước ta có thể dùng Vạn Niên Xích Đồng luyện chế cho ngươi một kiện hồn khí. Thế nhưng hiện tại ta cũng chỉ có thể hữu tâm vô lực mà thôi. Chỉ có thể giúp ngươi luyện chế một kiện Vũ linh khí, ta cũng biết một phương pháp luyện chế vũ linh khí mới có thể luyện hóa được Vạn Niên Xích Đồng mà thôi.

Nam thúc nói.

– Mà phương pháp này, cũng có chút đặc biệt, dùng Vạn Niên Xích Đồng làm tài liệu nếu như thuận lợi luyện hóa sau này hẳn có thể đào tạo thành thần khí được. Thế nhưng việc đó lại phải dựa vào chính ngươi.

– Nam thúc, linh khí tổng cộng có mấy cấp?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Có bốn cấp, chia là thiên địa huyền hoàng, chỉ có linh khí đạt tới thiên cấp mới có thể xưng là thần khí. Cửu Long Xích Viêm đỉnh của ta cũng chỉ là địa cấp mà thôi, còn xa mới đạt được thiên cấp.

Nam thúc nói.

– Nam thúc, ý của người là có thể đem Vạn Niên Xích Đồng luyện chế thành thần khí cho con sao?

Chương 598: Bản mạng linh khí (2)

– Ngươi nghĩ thật đẹp. Ta nói rồi, thực lực hiện tại của ta chỉ có thể trợ giúp ngươi luyện hóa Vạn Niên Xích Đồng đã không rồi rồi. Thần khí, thời kỳ toàn thịnh của ta cũng không nhất định có thể luyện chế ra. Hiện tại ta giúp ngươi luyện chế ra linh khí chỉ là linh khí hoàng cấp thấp nhất mà thôi.

Nam thúc liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Cái gì? Mới là linh khí hoàng cấp thôi sao?

Lục Lâm Thiên sửng sốt nói:

– Nam thúc, không phải người nói Vạn Niên Xích Đồng là tài liệu luyện chế thần khí hay sao? Vì sao lại luyện chế ra linh khí hoàng cấp chứ?

– Vạn Niên Xích Đồng là tài liệu tốt, nhưng vấn đề là hiện giờ ta không luyện chế được.

Nam thúc mỉm cười nói:

– Thế nhưng ngươi cũng không cần nhụt chí, loại phương pháp này của ta có chút đặc biệt, giúp ngươi luyện chế thành vũ linh khí hoàng cấp, nó có thể trở thành bản mạng vũ linh khí của ngươi.

– Bản mạng vũ linh khí sao?

Lục Lâm Thiên nói.

– Bản mạng linh khí đây chính là thứ mà ai cũng muốn, ngươi lại cho là không tốt. Cho dù là cường giả Linh Vương cũng vô pháp tự luyện chế ra bản mạng hồn khí của riêng mình, cho dù người khác muốn luyện chế ra bản mạng vũ linh khí cũng không dễ. Cường giả Linh Tôn tuy rằng có thể tự luyện chế ra bản mạng hồn khí thế nhưng nếu muốn giúp vũ giả luyện chế ra bản mạng vũ linh khí cũng là một chuyện người si nói mộng.

Nam thúc đắc ý nói, bộ dáng hiện tại quả thực khiến cho Lục Lâm Thiên không quen.

– Nam thúc, người nói cho con biết bản mạng linh khí là gì đi.

Lục Lâm Thiên hỏi. Đây là thứ hắn muốn biết nhất, cực nhọc lắm mới lấy được Vạn Niên Xích đồng thế nhưng lại luyện chế thành linh khí thấp nhất là hoàng cấp, Lục Lâm Thiên khó có thể tiếp thu được. So với Cửu Long Xích Viêm Đỉnh của Nam thúc là địa cấp thì còn thua hai cấp bậc.

– Bản mạng linh khí chính là linh khí tâm thần tương liên với ngươi. Tâm thần tương liên là gì? Trong lúc phối hợp có thể thi triển hoàn mỹ không gì sánh được. Mà bản mạng vũ linh khí này quan trọng nhất là có thể hấp thu chân khí của ngươi mà tự mình tấn cấp. Vạn Niên Xích Đồng là tài liệu có thể luyện chế thần khí, vậy cũng đại biểu cho việc sau này nếu muốn đột phá tới thần khí chỉ là vấn đề thời gian mà thôi. Bản mạng vũ linh khí dựa vào hấp thu chân khí của ngươi mà tấn cấp, uy lực khi thi triển cũng lớn hơn rất nhiều. Tương lai khi đạt tới thần khí mà nói, uy lực của bản mạng thần khí so với thần khí bình thường còn mạnh hơn nhiều. Từ mọi phương diện, giúp ngươi luyện chế thành một kiện vũ linh khí hoàng cấp bản mạng, tuy rằng uy lực hiện tại tương đối yếu, thế nhưng sau này ngươi sẽ hiểu được.

Nam thúc nói.

– Hóa ra là như vậy.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười nói.

– Nam thúc, vậy hiện tại bắt đầu luyện chế đi.

Nói xong, Lục Lâm Thiên lập tức móc ra Van Niên Xích Đồng. Đối với vũ linh khí sắp luyện chế ra cực kỳ mong chờ. Binh khí đạt tới trình độ linh khí so với binh khí bình thường mạnh hơn rất nhiều.

– Vậy ngươi cũng nên chuẩn bị sẵn sàng đi, Vạn Niên Xích Đồng chính là tài liệu thượng cổ, rất khó luyện hóa, mà ta cũng chỉ biết một phương pháp có thể luyện hóa mà thôi.

Nam thúc nhìn vào Lục Lâm Thiên nói:

– Phương pháp này này cần máu tinh thuần nhất trong xương cốt ngươi, phối hợp với Xích Viêm hỏa trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh của ta mới có thể luyện hóa được Vạn Niên Xích Đồng. Nếu như thiếu bất kỳ thứ nào cũng không thể luyện hóa được tài liệu thần khí như Vạn Niên Xích Đồng.

– Máu tinh thuần nhất sao?

Lục Lâm Thiên nhướng mày, khi trước tu luyện Huyết Hồn Ấn, cũng cần máu tinh thuần nhất, loại cảm giác sống không bằng chết, thống khổ, đau đớn này Lục Lâm Thiên vẫn còn rất nhớ rõ.

– Sao? Ngươi sợ hả? Quá trình luyện hóa bằng máu này, nếu như ngươi không vượt qua thì sẽ hóa thành tro tan.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Con còn chưa biết sợ là gì, đến đây đi.

Lục Lâm Thiên cắn răng nói, lần trước đã trải qua một lần rút ra máu trong cơ thể, lúc này vì bản mạng vũ linh khí cũng chỉ có thể liều mạng một lần.

– Máu huyết cần không phải là một giọt, mà là cần trong một tháng, hi vọng ngươi có thể chịu đựng được, ngươi ăn vào viên hộ thể đan này đi, đến lúc đó nó có thể giúp ngươi một chút.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên rồi lập tức móc trong người ra một khỏa đan dược màu trắng đưa cho Lục Lâm Thiên.

– Đan dược ngũ phẩm.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận đan dược, không ngờ đã tới cấp bậc ngũ phẩm trung giai a. Lục Lâm Thiên không chút do dự nhét vào trong miệng.

– Tiến vào Cửu Viêm Xích Long Đỉnh đi, ngươi chỉ cần bảo vệ cơ thể của mình là được, ta sẽ khống chế Xích Viêm hỏa lấy máu của ngươi ra.

Nam thúc căn dặn Lục Lâm Thiên:

– Nếu như thực sự không chịu nổi thì phải lập tức ra ngoài, mạnh mẽ chống đỡ sẽ nguy hiểm tới tính mạng.

– Lão đại, cẩn thận một chút.

Tiểu Long lắc lư cái đầu nói.

– Tiểu Long, ra bên ngoài hộ pháp đi.

Lục Lâm Thiên nói xong, chân khí dưới chân lóe lên, trực tiếp tiến vào bên trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

Không gian bên trong tầm bốn đến năm thước, ở dưới đáy đại đỉnh còn chín cái đầu rồng, mở ra cái miệng dữ tợn, lộ ra chín cái lỗ, một cỗ khí tức nóng bỏng từ trong chín cái lỗ tràn ra.

Cỗ khí tức nóng bỏng này không giống bình thường, khí tức này khiến cho không khí bên trong nhanh chóng bốc cháy, nếu như người bình thường tiến vào đây chỉ sợ sẽ lập tức biến thành tro tàn.

– Đem túi trữ vật và nhẫn trữ vật trên tay ngươi bỏ vào nhẫn trữ vật ẩn hình đi, đem quần áo và đồ dùng hàng ngày cũng cất vào, tránh cho lúc đó đốt cháy hết.

Thanh âm của Nam thúc truyền tới.

Lục Lâm Thiên rất bất đắc dĩ đem vật dụng thu vào nhẫn trữ vật ẩn dấu trên tay mình, lập tức cũng cởi hết y phục trên người ra.

– Ta sắp bắt đầu rồi, nếu như không chống đỡ được thì hãy ra ngoài, sau này tìm biện pháp khác luyện chế cũng được.

Nam thúc nói.

– Nam thúc, bắt đầu đi.

Lục Lâm Thiên nói.

Trong sơn động, thủ ấn trong tay Nam thúc chợt kết, đồng thời quanh thân có một cỗ năng lượng ba động tuôn ra, lập tức được rót vào trong Cửu Long Xích Viêm Đỉnh.

Sưu.

Lúc này, không gian trước mặt Lục Lâm Thiên trong nháy mắt biến đổi, dường như bản thân hắn đã không còn ở trong không gian của Cửu Long Xích Viêm đỉnh vậy. Mà lúc này chung quanh hắn là một địa phương xa lạ. Bên trong không gian này nhiệt độ so với vừa rồi đã mạnh hơn gấp trăm lần.

Ào ào.

Trong một thoáng, hỏa diễm cuồn cuộn nóng bỏng đột nhiên xuất hiện, trong không trung, hỏa diễm cuồn cuộn giống như là những nham thạch từ bốn phía chung quanh kéo tới. Nhất thời bao vây chung quanh thân thể hắn từ đầu đến chân, nhiệt độ đột nhiên cuồng bạo. Đồng thời hỏa diễm hóa thành một tia năng lượng đột nhiên dung nhập vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Bỗng nhiên trong nháy mắt này, thân thể Lục Lâm Thiên run lên mãnh liệt, hỏa diễm này quá cường hãn, dường như trong nháy mắt có thể hòa tan hắn vậy.

Chương 599: Bức luyện máu huyết

Sưu.

Trong nháy mắt này, một cỗ năng lượng màu trắng từ trong cơ thể Lục Lâm Thiên khuếc tán ra, từ chỗ chân lông hắn thoát ra ngoài bám vào trên da thịt của Lục Lâm Thiên, hình thành một tầng bảo hộ trong suốt khiến cho cảm giác nóng bỏng trên da thịt Lục Lâm Thiên biến mất.

Rất nhanh chóng, cơ thể bên ngoài Lục Lâm Thiên đã được bao phủ bởi tầng bảo hộ này.

Chỉ là lúc này hỏa diễm đã xâm lấn tới bên trong cơ thể của Lục Lâm Thiên, năng lượng hỏa diễm trực tiếp tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, lấy tốc độ nhanh như thiểm điện hội tụ thành một ngọn hỏa diễm kinh khủng trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

– A.

Lục Lâm Thiên hầu như không nhịn được mà thét lên một tiếng, sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt.

Đồng thời trong lúc đó, hỏa diễm không ngừng đốt cháy bên trong cơ thể Lục Lâm Thiên, từng cảm giác đau đớn truyền tới đại não, lục phủ ngũ tạng trong cơ thể lúc này đã bị đoàn hỏa diễm này bao vây.

– Tiểu tử, bảo vệ cơ thể, có thể chống lại hay không phải dựa vào bản thân ngươi rồi.

Thanh âm Nam thúc một lần nữa xuất hiện trong tai Lục Lâm Thiên.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến hóa, chân khí trong cơ thể tuôn ra trong nháy mắt bao bọc lấy lục phủ ngũ tạng. Lục phủ ngũ tạng là địa phương quan trọng nhất trong cơ thể hắn, tuyệt đối không thể nó bị thương tổn.

Vù Vù.

không gian bên ngoài cơ thể, lúc này hỏa diễm đã hóa thành từng đạo năng lượng nhỏ như sợi tóc, lập tức hội tụ thành hỏa diễm trong cơ thể hắn, cuối cùng bắt đầu thiêu cháy không gian bên trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Tuy rằng đã bảo vệ lục phủ ngũ tạng, thế nhưng chân khí cũng bị đoàn hỏa diễm này bắt đầu thôn phệ, Lục Lâm Thiên phát hiện ra trước mặt hỏa diễm này, chân khí của bản thân hắn không thể chống lại, cũng chỉ có thể đem chân khí ào ào từ trong đan điền phóng ra không ngừng bao vây chung quanh lục phủ ngũ tạng của bản thân.

Tuy rằng bảo vệ lục phủ ngũ tạng thế nhưng lúc này đoàn hỏa diễm còn lại vẫn đang tàn sát bừa bãi, trong lúc đau đớn, toàn thân Lục Lâm Thiên run rẩy, mạnh mẽ chống đỡ cơn đau nhức kinh khủng truyền đến đại não. Hỏa diễm trong cơ thể hắn đầy rẫy, đốt cháy kinh mạch, cơ thể đau nhức, hỏa diễm nóng bỏng không ngừng xuyên qua, di chuyển trong cơ thể, mang theo đau đớn mãnh liệt.

Dưới nhiệt độ kinh khủng này, mồ hôi trên mặt Lục Lâm Thiên như mưa rơi xuống, kinh mạch dưới nhiệt độ cao này đều nhanh chóng trở nên háo rũ, vốn kinh mạch dày rộng lúc này dưới nhiệt độ cao trong cơ thể đang co rút lại, thoạt nhìn cực kỳ kinh khủng.

Bên cạnh Cửu Long Xích Viêm đỉnh, lúc này Nam thúc đang đánh ra từng đạo thủ ấn, mỗi một đạo thủ ấn được đánh ra đều khiến cho không gian gợn sóng.

Trên Cửu Long Xích Viêm Đỉnh, những đồ án hình rồng kia lúc này có quang mang lưu động, ở giữa đám bí văn kia toát ra hỏa diễm nóng bỏng, nhiệt độ trong động lúc này tăng cao, cả sơn động được bao phủ trong hỏa quang.

Trong cơ thể Lục Lâm Thiên, hỏa diễm kinh khủng vô cùng nóng bỏng này lúc này bắt đầu bao vây lấy gân cốt của hắn, lấy một loại phương thức huyền ảo thiêu đốt chung quanh gân cốt, giống như là huyết nhục chia lìa vậy, bắt đầu đốt cháy gân cốt toàn thân

hắn.

Loại cảm giác đau đớn khi đốt cháy gân cốt này khiến cho Lục Lâm Thiên liên tục run rẩy, hắn cắn chặt răng, trên hàm răng có máu tươi chảy ra.

Mặt dù loại đau đớn này Lục Lâm Thiên đã trải qua một lần, thế nhưng loại đau đớn hiện tại dường như mạnh hơn một ít. Loại đau đớn đến từ trong xương cốt khiến cho Lục Lâm Thiên cảm nhận được thống khổ như chưa từng bao giờ nhận được, quả thực đúng với một câu muốn chết không được muốn sống không xong.

Loại đau đớn khi bị hỏa diễm bao vây đốt cháy gân cốt không cần nói cũng có thể tưởng tượng ra. Đây không phải là cảm giác mà con người có thể chống lại. Loại thống khổ như cơ thể không thuộc về mình nữa, huyết nhục toàn thân gần như héo rút, Lục Lâm Thiên có cảm giác bản thân hắn đã sắp không chống đỡ được. Sắc mặt trắng bệch tới cực điểm, hai tay Lục Lâm Thiên nắm chặt, bản mạng vũ linh khí, hắn nhất định phải thành công. Sau này đối với thực lực của hắn sẽ tăng lên nhiều.

Bên ngoài sơn động, tâm thần Nam thúc đã nhìn thấy tất cả bên trong Cửu Viêm Xích Long đỉnh, lúc này cũng có chút kinh ngạc. Loại đau đớn này hắn đương nhiên là biết, Lục Lâm Thiên không ngờ vẫn có thể chống đỡ được khiến cho hắn cực kỳ kinh ngạc. Càng kinh ngạc hơn chính là lúc này hắn có thể cảm nhận được rõ ràng trình độ cường hãn của thân thể, gân cốt, lục phủ ngũ tạng, còn có kinh mạch của Lục Lâm Thiên. so với những người có tu vi đồng cấp thì mạnh hơn rất nhiều. Chỉ bằng vào cơ thể này hầu như có thể so sánh với vũ kỹ phòng ngự Hoàng cấp cao giai.

Thân thể cường hãn như vậy, bằng vào ánh mắt độc đáo của Nam thúc cũng có thể đoán được nếu như không chịu nhiều đau đớn thì đâu có thể có được một cơ thể cường hãn đến như vậy chứ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Thiếu Du vẫn liên tục phải chịu đựng cảm giác đau đớn, chung quy không phải trong nháy mắt có thể rút ra máu huyết, huống chi không phải chỉ là một giọt mà là nửa tháng.

Không biết trôi qua bao lâu, dưới sự đau đớn dằn vặt bên ngoài gân cốt Lục Lâm Thiên rốt cuộc đã xuất hiện một ít máu tươi nhàn nhạt, trên gân cốt, dường như toàn bộ bền mặt đều xuất hiện máu tươi, trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này vô cùng vui vẻ, rốt cuộc cũng bắt đầu luyện hóa tinh huyết.

Xích Viêm hỏa trong cơ thể đã biến hóa, chậm rãi lưu động trên bề mặt gân cốt, dọc theo kinh mạch cùng nhau di chuyển, lấy một tốc độ thong thả, hình thành một đám máu tươi.

– Thành.

Tron sơn động, trong mắt Nam thúc lúc này hiện lên tinh quang, thủ ấn khẽ kết, Vạn Niên Xích Đồng bên người trong nháy mắt bị cỗ một cỗ quang mang nâng lên rồi tiến vào trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

– Tiểu tử, mang máu nhỏ vào bề mặt Vạn Niên Xích Đồng.

Trước mặt Lục Lâm Thiên, Vạn Niên Xích Đồng hình vuông kia lúc này xuất hiện. Hắn giơ bàn tay lên, chỉ thấy đám hỏa diễm chung quanh lúc này xoay tròn, từng đạo huyết sắc quang mang từ trong cơ thể Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến ra bên ngoài, cuối cùng theo ngón tay một giọt máu đã nhỏ vào trên bề mặt Vạn Niên Xích Đồng.

Mà sau khi giọt máu này được nhỏ vào bề mặt Vạn Niên Xích Đồng, Vạn Niên Xích Đồng này cũng không có phản ứng, thế nhưng lập tức nó bị Xích Viêm hỏa bao vây, Vạn Niên Xích Đồng nhanh chóng giống như bị kích thích, nhanh chóng nuốt chửng giọt máu kia.

Trong nháy mắt, cả vật thể ảm đạm của Vạn Niên Xích Đồng lúc này có một tia huyết sắc nhàn nhạt, một giọt máu giống như hóa thành mạng nhện bao phủ trên bề mặt Vạn Niên Xích Đồng.

Mà Vạn Niên Xích Đồng dưới sự bao vây của Xích Viêm hỏa, tơ máu trên Vạn Niên Xích Đồng giống như vật còn sống, có vẻ vô cùng kỳ dị.

– Tiểu tử, tiếp tục, kiên trì nửa tháng là có thể luyện hóa được Vạn

Niên Xích Đồng.

Thanh âm của Nam thúc lúc này lại vang lên trong tai Lục Lâm Thiên.

Chương 600: Hồn huyền tụ đao (1)

Một canh giờ sau, một giọt máu lần thứ hai lại được nhỏ vào trên bề mặt Vạn Niên Xích Đồng. Vạn Niên Xích Đồng lập tức dung hợp với máu huyết mà Lục Lâm Thiên nhỏ vào, bề mặt ngày càng trở nên đỏ tươi, một cỗ khí tức quỷ dị từ đó truyền ra bên ngoài, đồng thời một lực lượng kinh khủng, cực đoan chậm rãi khuếch tán, tất cả mọi thứ đều vô cùng quỷ dị.

Lục Lâm Thiên cố gắng bảo trì sự tỉnh táo, thế nhưng lúc này lại tiến vào trạng thái nửa tỉnh nửa mê, không chịu được đau nhức trong cơ thể, dường như thân thể này không phải là của hắn nữa vậy.

Ngay từ đâu, thân thể Lục Lâm Thiên chỉ có thể trong một canh giờ tinh luyện ra một giọt máu, theo thời gian trôi qua, hai canh giờ cơ thể Lục Lâm Thiên mới tinh luyện ra một giọt, sau đó là ba canh giờ, sau nữa là bốn canh giờ....

Trong sơn động hiện giờ vô cùng yên tĩnh, thời gian nhanh chóng trôi đi. Trong nháy mắt thời gian nửa tháng đã trôi qua, trong nửa tháng này, thân thể Lục Lâm Thiên luôn bị hỏa diễm bao phủ cùng với tinh luyện máu huyết. Lục Lâm Thiên hiện tại hầu như đã biến thành một người da bọc xương, sắc mặt tái nhợt tới mức đáng sợ, hô hấp vô cùng yếu ớt.

Lúc này nếu như có người nhìn thấy Lục Lâm Thiên như vậy có thể sẽ cho rằng Lục Lâm Thiên là một người sắp chết.

Tiểu Long ở ngoài sơn động hộ pháp, không ngừng nhìn chăm chú vào bên ngoài, thỉnh thoảng lại ngẩng đầu nhìn vào Cửu Long Xích Viêm Đỉnh, trong đôi mắt nhỏ hiện lên vẻ khẩn trương, dường như nó có thể cảm giác được sự đau đớn trên người lão đại nó lúc này.

– Tiểu tử, sắp xong rồi, ngươi cần phải cố gắng lên.

Thủ ấn trong tay Nam thúc không ngừng biến hóa vừa lẩm bẩm nói, đau đớn cùng nguy hiểm trong đó hắn so với ai khác rõ ràng hơn rất nhiều, chỉ cần có chút chuyện là người bên trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh sẽ lập tức hóa thành tro tàn.

Đông.

Mấy canh giờ sau, không gian bên trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh rốt cuộc truyền ra một âm thanh rất nhỏ, lập tức trên ngón tay Lục Lâm Thiên xuất hiện một giọt máu nhỏ vào trên bề mặt Vạn Niên Xích Đồng.

– Thành công rồi.

Trên khuôn mặt hiện giờ của Nam thúc đột nhiên hiện lên sự vui mừng, thủ ấn trong tay nhanh như thiểm điện đánh ra từng đạo năng lượng vô hình khiến cho không gian gợn sóng.

– Tiểu tử, ra đi.

Ngay lập tức, trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh đột nhiên có một thân ảnh lao ra, Nam thúc hét lớn một tiếng, năng lượng quanh người liên tục rót vào bên trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

Sưu.

Cùng lúc đó, một đạo quanh mang đáp xuống trên vai Lục Lâm Thiên, lúc này Lục Lâm Thiên toàn thân tя⃯ầи ƫ͙я⃯ʋồиɠ, sinh cơ toàn thân vô cùng yếu ớt, sắc mặt tái nhợt.

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên mở hai mắt, trong mắt bắn ra tinh quang, lập tức nhét đan dược vào trong miệng rồi mặc y phục vào. Thủ ấn trong tay biến hóa, bắt đầu tu luyện.

Mà Nam thúc cũng thở dài như trút được gánh nặng, hai tay nhanh như thiểm điện đánh ra từng đạo thủ ấn, từng đạo năng lượng vô hình tiến vào trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

Vù Vù.

Từng đạo năng lượng trên người Nam thúc được rót vào trong Cửu

Long Xích Viêm đỉnh, hỏa diễm bên trong tức thì sôi trào lên, hoa lửa không ngừng bắn ra chung quanh, mà cùng lúc đó, Vạn Niên Xích Đồng kia vô cùng quỷ dị.

Vạn Niên Xích Đồng lúc này cả vật thể đỏ tươi, dường như là một lọ thủy tinh đựng máu huyết vậy, một cỗ khí tức thần bí khuếch tán ra.

Phanh Phanh.

Dưới hỏa diễm kinh khủng bao vậy, đột nhiên truyền tới âm thanh bạo liệt, trong nháy mắt Vạn Niên Xích Đồng đột nhiên bị hòa tan một cách quỷ dị, hóa thành một cỗ dịch thể đỏ tươi, năng lượng cường hãn tới cực hạn khuếch tán ra chung quanh.

Năng lượng này khuếch tán ngay cả không gian trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh cũng bị gấp khúc, hỏa diễm chung quanh bị đánh văng ra, căn bản không thể bao vây được đoàn dịch thể đỏ như máu này.

– Không hổ là tài liệu cấp thần khí.

Sắc mặt Nam thúc trầm xuống, thủ ấn lại tiếp tục biến đổi.

Grao.

Trong không gian truyền đến mấy tiếng thú minh giống như là rồng ngâm vậy. Lập tức trong không gian có chín đạo hỏa diễm phóng lên cao, mang theo nhiệt độ kinh khủng bao vây đoàn dịch thể đỏ như máu do Vạn Niên Xích Đồng biến thành. Mà lúc này Xích Viêm hỏa mới tiếp tục bao vây chung quanh dịch thể Vạn Niên Xích Đồng kia.

Từng đạo thủ ấn huyền ảo quỷ dị được đánh ra, sắc mặt Nam thúc bắt đầu tái nhợt.

Trong sơn động vô cùng tĩnh lặng, chỉ có tiếng rít của Xích Viêm hỏa, còn có năng lượng ba động quan thân của Nam thúc, hội tụ trong sơn động, mà dưới loại tĩnh lặng này, thời gian chậm rãi trôi qua.

Không biết từ bao giờ, trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh kia, dung dịch do Vạn Niên Xích Đồng biến thành đã bắn đầu biến hóa, năng lượng bắt đầu co rút lại, nhưng bây giờ bằng vào mắt thường cũng có thể nhìn thấy được bên trong dung dịch Vạn Niên Xích Đồng có vô số tơ máu không ngừng tuôn ra, tràn ra khí tức quỷ dị bao vây chung quanh dung dịch này.

Trong sơn động, Lục Lâm Thiên vẫn đang điều tức. Sắc mặt trắng bệch đang chậm rãi khôi phục vẻ hồng nhuận. Thân thể lấy một tốc độ chậm rãi khôi phục lại.

Ngoài Lục gia lúc này có một đầu yêu thú phi hành tứ giai khổng lồ đang xoay quanh, trên lưng yêu thú phi hành chính là Lục Thiếu Hổ, Triệu Kình Thiên, Triệu Kình Hải.

Sưu Sưu.

Thân thể ba người lập tức nhảy xuống, đầu yêu thú phi hành kia cũng lập tức thu nhỏ lại thân thể, hóa thành một đầu diều hâu đáp xuống trên vai Triệu Kình Hải.

– Đây là Lục gia sao? Không giống như trong tưởng tượng của ta chút nào.

Triệu Kình Thiên nhìn vào Lục gia rồi nói.

– Biểu ca, Lục gia đương nhiên vẫn kém Triệu gia, thế nhưng trong trấn Thanh Vân này cũng coi như là không tồi rồi.

Lục Thiếu Hổ đáp.

– Cũng không biết cô cô ở lại Lục gia làm gì, trở về Triệu gia thoải mái hơn nhiều nha.

Triệu Kình Thiên nói.

– Không biết tạp chủng Lục Lâm Thiên kia bị tam hộ pháp giết chết chưa.

Nhìn Lục gia, Lục Thiếu Hổ dường như cảm thấy trầm trọng.

– Biểu đệ cứ yên tâm, Sử Vân Sinh đối phó với Lục Lâm Thiên, đủ để đánh chết hắn.

Triệu Kình Hải cười lạnh nói.

– Đi thôi.

Lục Thiếu Hổ nói, lập tức ba người đi về phía đại môn Lục gia.

Lúc này trong sơn động dưới khe sâu cách Lục gia mấy trăm dặm, thời gian chậm rãi qua đi.

Oanh.

Một tiếng nổ trầm thấp trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh vang lên, hỏa diễm vang khắp nơi, một cỗ lực lượng quỷ dị đỏ như máu tràn ngập bên trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh. Lực lượng này cực kỳ cuồng bạo khiến cho toàn bộ Cửu Long Xích Viêm đỉnh đột nhiên rung động kịch liệt.

Lúc này Lục Lâm Thiên bỗng nhiên mở mắt, ánh mắt nhìn về phía Cửu Long Xích Viêm đỉnh, cỗ năng lượng bàng bạc kia khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc, năng lượng này dường như rất đáng sợ, thế nhưng lại có chút liên kết với hắn.

– Lục Lâm Thiên, phân ra một tia linh hồn lực rót vào Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

Sắc mặt Nam thúc hiện giờ tái nhợt tới cực điểm, lớn tiếng nói với Lục Lâm Thiên, nói xong thanh âm Nam thúc lại tiếp tục vang lên:

– Ngươi và Tiểu Long có huyết khế trong người, linh hồn lực của Tiểu Long đối với ngươi không có lực chống cự, để Tiểu Long cũng tách ra một tia linh hồn lực dung hợp với linh hồn lực của ngươi rồi mới rót vào.

Chương 601: Hồn huyền tụ đao (2)

– Nam thúc, linh hồn lực của Tiểu Long cũng dùng được sao?

Lục Lâm Thiên hỏi?

– Tiểu Long chính là Linh Hoàng thú, rót linh hồn lực của Tiểu Long vào ngưng tụ thành đao, uy thế của đao này sẽ lớn hơn rất nhiều, thậm chí là có thể có uy thế của Tiểu Long trong đó. Sau này đối phó với yêu thú khác có thể có không ít tác dụng ngoài ý muốn.

Nam thúc nói.

– Thế nhưng phương pháp này ta mới nghĩ ra mà thôi, còn chưa có ai thử qua. Chỉ ít truyền tới ta thì chưa có ai thử qua. Ngươi và Tiểu Long có huyết khế, linh hồn lực không có bài xích, cho nên ta nghĩ có thể thành công.

– Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên không có một chút do dự nào lập tức gọi Tiểu Long đang hộ pháp ở ngoài cửa động. Có thể đề thăng uy thế của đao, tuy rằng Nam thúc chưa thử qua, thế nhưng Lục Lâm Thiên hắn tuyệt đối tin tưởng Nam thúc.

– Lão đại.

Thân ảnh của Tiểu Long trong nháy mắt xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

– Cho ta một chút linh hồn lực.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng nói, đồng thời thủ ấn trong tay đã bắt đầu biến hóa. Hai tay nhanh chóng đánh ra vài đạo thủ ấn kỳ dị, cuối cùng khi thủ ấn thu lại, hồn đan trong đầu xoay tròn, một đoàn năng lượng màu trắng từ trong mi tâm hắn hiện ra.

Sưu.

Tiểu Long ngẩng đầu đứng lên, thân thể nhanh chóng bành trướng, quang mang quanh thân mang theo hỏa diễm màu vàng tràn ngập, từ trong mi tâm con mắt thứ ba hiện ra, một đạo năng lượng được sinh ra rồi lập tức tiến về phía tay Lục Lâm Thiên.

– Hợp.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, linh hồn lực trong tay và linh hồn lực của Tiểu Long nhanh chóng dung hợp lại, hai cỗ linh hồn lực không có một chúng lực chống cự nào, trong khoảnh khắc trực tiếp dung hợp.

– Đi.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, hai cỗ linh hồn lực dung hợp với nhau, lập tức được rót vào bên trong Cửu Lonh Xích Viêm đỉnh.

Vù vù.

Theo sự gia nhập của hai cỗ linh hồn lực này, hỏa diễm bên trong Cửu Long XÍch Viêm đỉnh lập tức bốc lên, một cỗ năng lượng cuồng bạo xuất hiện.

Ánh mắt Nam thúc lúc này vô cùng ngưng trọng nhìn về phía Cửu Long Xích Viêm đỉnh, hai tay nhanh như thiểm điện đánh ra từng đạo thủ ấn, đồng thời miệng quát khẽ một tiếng.

– Lấy hồn huyết linh tụ đao.

Cùng với tiếp quát của Nam thúc, hỏa diễm bên trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh tức thì xoay tròn, thanh âm rít gào không ngừng vang lên, thế nhưng lại không có hỏa diễm tràn ra. Lúc này một cỗ năng lượng quỷ dị mạnh mẽ cũng bắt đầu khuếch tán ra chung quanh.

Cỗ năng lương quỷ dị bên trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh càng lúc càng kịch liệt, một cỗ quang mang đỏ như máu trong nháy mắt tràn ngập Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

Sưu.

Lúc này, trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, linh hồn lực của Lục Lâm Thiên và Tiểu Long dung hợp hội tụ thành một quang cầu màu trắng. Quang cầu này đột nhiên bắn ra, cuối cùng dùng tốc độ nhanh như thiểm điện đánh vỡ Xích Viêm hỏa, lập tức dung hợp vào bên trong dung dịch của Vạn Niên Xích Đồng.

Cũng trong nháy mắt này, dung dịch do Vạn Niên Xích Đồng biến thành bỗng nhiên run rẩy kịch liệt. Từng đạo quang mang chói mắt hiện lên, không ngừng từ trong dung dịch bắn ra, giống như là quang mang vạn trượng vậy.

Lúc này Nam thúc hít sâu một hơi, thủ ấn biết đổi, trong nháy mắt đánh ra từng đạo bí văn phức tạp mà quỷ dị, không ngừng đánh vào trong Cửu Long Xích Viêm Đỉnh.

– Thực lực thật mạnh mẽ.

Nhìn Nam thúc, trong lòng Lục Lâm Thiên chấn động. Theo từng đạo thủ ấn Nam thúc đánh ra, vô hình trung kéo đến năng lượng thiên địa hội tụ vào bên trong Cửu Long Xích Viêm Đỉnh.

Năng lượng thiên địa hội tụ tới, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng một cỗ uy thế vô cùng lớn, khiến cho toàn thân hắn không nhịn được mà run rẩy.

– Ít nhất là Linh Vương, thậm chí còn cao hơn.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng được miễn cưỡng coi như nửa cường giả, cũng gặp được không ít cường giả, lúc này thấy Nam thúc điều khiển năng lượng thiên địa thì lập tức phán đoán ra, tu vi của Nam thúc thấp nhất cũng là Linh Vương, mà đây là thực lực thấp nhất.

Vù vù.

Trong sơn động, năng lượng thiên địa ngày càng mạnh, thậm chí tới mức độ vô cùng kinh khủng.

Trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh mờ hồ có tiếng long ngâm chấn động tâm hồn vang lên, Lục Lâm Thiên cảm thấy trong tiếng long ngâm này mơ hồ là thanh âm của Tiểu Long, mang theo một cỗ uy thế cuồng bạo.

Trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, dung dịch do Vạn Niên Xích Đồng biến thành không ngừng run lên. Trong sơn động lúc này có một cỗ năng lượng thiên địa hội tụ, lại thêm hai cỗ linh hồn lực hội tụ, còn có tinh huyết của Lục Lâm Thiên và năng lượng trên người Nam thúc, hầu như là bốn loại lực lượng hội tụ cùng nhau.

Trong tay Nam thúc còn đang không ngừng đánh ra từng đạo thủ ấn phức tạp, mỗi một đạo được đánh ra, sắc mặt của Nam thúc bằng mắt thường có thể thấy được lại tái nhợt thêm một phần.

Lục Lâm Thiên nhìn Nam thúc, hắn cảm giác được thực lực Nam thúc bày ra khi luyện khí đã tới một trình độ mà hắn chưa từng được chứng kiến, đối với thực lực của Nam thúc, Lục Lâm Thiên có cảm giác mình hoàn toàn đoán không ra được.

Lúc này, dưới sự dung nhập của từng đạo thủ ấn quỷ dị trong tay Nam thúc, năng lượng cuồng bạo kia trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh bắt đầu có biến hóa, chậm rãi hình thành một vòng tròn không ngừng xoay vòng, cùng với sự xoay vòng của vòng tròn này, một cỗ khí tức quỷ dị bắt đầu khuếch tán.

Thời gian chậm rãi trôi qua, mãi cho đến ba ngày sau.

Ba ngày sau, năng lượng cuồng bạo bên trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh không ngờ đột nhiên dừng lại, một cỗ quang mang đỏ như máu tràn ngập trong đỉnh.

Huyết sắc quang mang này càng lúc càng lớn, khí tức càng ngày càng kinh khủng, một cỗ năng lượng đỏ như máu, lập tức từ trong đại đỉnh tràn ra.

– Hóa đao.

Nam thúc đánh ra một đạo thủ ấn quỷ dị cuối cùng, giữa không trung lúc này xuất hiện một vòng bí văn được hội tụ, dẫn dắt năng lượng bàng bạc trong thiên địa tiến vào bên trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

Khục Khục.

Bất ngờ, trong nháy mắt Nam thúc phun ra một ngụm máu, sắc mặt trắng bệch tới cực điểm.

Ngao.

Bên trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, một tiếng long ngâm vang lên, lập tức một đạo huyết sắc quang mang lao ra khỏi Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

– Khí tức thật mạnh mẽ.

Huyết sắc quang mang tràn ngập, sắc mặt Lục Lâm Thiên tức thì đại biến, năng lượng này quá mức mạnh mẽ, một cỗ khí tức cuồng bạo, hỗn loạn khiến cho người ta kinh sợ hiện ra.

Cỗ huyết sắc quang mang này chậm rãi ngưng tụ lại, lúc này sắc mặt Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc, ánh mắt co rút lại.

Huyết sắc quang mang thu liễm lại lúc này có một thanh đao dài hai tới ba thước xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên. Thanh đao này khiến cho người ta chấn động, mũi đao nhọn hoắt, hơi cong vểnh lên, thân đao cân xứng, sống đao dày thuận theo lưỡi đao mà mỏng xuống, thân đao cong cong như linh xà chuyển động, đường cong hoàn mỹ tựa như vẽ.

Trên thân đao tràn ngập quang mang huyết sắc, chỗ chuôi đao có mấy con rồng xoay quanh, trên đỉnh chuôi giống như đầu rồng.

Chương 602: Mạch nước ngầm bắt đầu khởi động

Thanh đao tràn ngập huyết sắc quang mang lại tỏa ra hàn khí tràn ngập, huyết sắc quang mang lóe lên tạo ra ánh sáng vô cùng quỷ mị.

– Lục Lâm Thiên nhanh lấy máu nhận chủ, càng nhanh hiệu quả càng tốt. Ngươi tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết, trên thanh đao này ẩn chức năng lượng Vạn Niên Xích Đồng và không ít năng lượng thiên địa, sau khi nhận chủ, ngươi có không ít chỗ tốt đâu.

Nam thúc nhanh chóng nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không chút chần chờ nào, thủ ấn trong tay biến hóa, trên ngón trỏ, một giọt máu được ngưng tụ ra, lập tức bắn về phía huyết đao trước Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

Xuy.

Máu tươi bắn vào, một tia huyết sắc quang mang chậm rãi chảy dài trên huyết đao.

– Nhận chủ.

Trong tay Lục Lâm Thiên hiện lên từng đạo thủ ấn phức tạp huyền ảo, đôi tay không ngừng biến hóa, dưới sự dẫn dắt của tay phải Lục Lâm Thiên, thanh huyết đao trong nháy mắt trực tiếp hóa thành một đạo quang mang mạnh mẽ bắn vào trong tay phải Lục Lâm Thiên.

Ngay khi huyết sắc quang mang này tiến vào trong tay phải Lục Lâm Thiên, thân thể Lục Lâm Thiên run lên, đồng thời trong lúc đó, huyết sắc quang mang vô cùng kỳ diệu trực tiếp đi qua kinh mạch trong cơ thể Lục Lâm Thiên, cuối cùng tiến vào trong đan điền. Trong nháy mắt dừng lại trước mặt Vũ đan ngũ sắc của Lục Lâm Thiên. Từng đạo năng lượng tỏa ra, nhanh chóng bắn về phía đan điền khiến cho Vũ đan ngũ sắc nhanh chóng xoay tròn.

Phanh.

Ngay khi năng lượng từ bên trong huyết đao bắn ra, Lục Lâm Thiên đã nhanh chóng khoanh chân ngồi xuống, từ trong đan điền truyền ra một tiếng trầm muộn, một cỗ quang mang huyết sắc từ lỗ chân lông trên người Lục Lâm Thiên khuếch tán ra, hóa thành một vòng huyết quang chừng hai mươi thước bao phủ quanh thân thể Lục Lâm Thiên.

Xuy

Tiểu Long đột nhiên ngẩng đầu lên, chăm chú nhìn về phía Lục Lâm Thiên đang bị huyết quang bao phủ cơ thể.

– Lão già, lão đại làm sao vậy?

Tiểu Long nhìn nửa ngày lúc này mới mở miệng hỏi Nam thúc.

– Tiểu nghiệt súc.

Nghe thấy Tiểu Long gọi mình là lão già, Nam thúc dở khóc dở cười trắng mắt liếc nhìn Tiểu Long nói:

– Tiểu tử này đang thôn phệ năng lượng tu luyện, trong thanh đao do Vạn Niên Xích Đồng luyện chế thành có ẩn chứa năng lượng khổng lồ của Vạn Niên Xích Đồng, còn có năng lượng thiên địa kéo tới khi luyện chế Vũ linh khí. Linh khí vừa mới được luyện thành, phân nửa năng lượng sẽ thu vào trong, thế nhưng còn có một bộ phận nhỏ năng lượng khác sẽ tự tiết ra ngoài, cỗ năng lượng này nếu như tiểu tử kia có thể thôn phệ hết thì đối với tu vi của hắn có tăng trưởng cực lớn.

– Vậy lão đại có thể đột phá nhiều hay ít?

Tiểu Long lắc lư cái đầu hỏi.

– Ta cũng không rõ lắm, thế nhưng năng lượng ẩn chứa bên trong Vạn Niên Xích Đồng vô cùng đáng sợ, hơn nữa lại thêm năng lượng thiên địa vừa mới tu tập bên ngoài. Cho dù chỉ tiết ra một bộ phận nhỏ cũng rất mạnh. Ta chỉ hy vọng nó không thôn phệ quá nhiều, khi nào nên bỏ qua thì bỏ qua, đột phá quá nhanh đối với con đường sau này không có một chỗ tốt nào.

Nam thúc nói một hơi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trong huyết quang, Âm Dương Linh Vũ Quyết đã sớm được khởi động, nhanh chóng thôn phệ cỗ năng lượng khổng lồ trong cơ thể, đã lâu không được thôn phệ thỏa thích như vậy, kich mạch toàn thân Lục Lâm Thiên và gân cốt của hắn không ngừng tham lam thôn phệ.

Vốn bởi vì tinh luyện ra tinh huyết khiến cho Lục Lâm Thiên gầy đi một vòng, thế nhưng dưới sự thôn phệ điên cuồng này, cũng gần như khôi phục như cũ.

Dưới màn đêm, ánh trăng vô cùng sáng, toàn bộ trấn Thanh Vân lúc này được bao phủ dưới ánh trăng sáng sủa.

Trong Lục gia, tại một đình viện nhỏ, lúc này có mấy thân ảnh đang ngồi đó, chính là Triệu Tuệ, Lục Thiếu Hổ, Triệu Kình Thiên, Triệu Kình Hải.

– Rốt cuộc tên Tam hộ pháp này làm cái gì, không ngờ ngay cả Lục Lâm Thiên cũng không đánh chết được.

Sắc mặt Lục Thiếu Hổ vô cùng xấu xí, từ khi trở lại Lục gia nghe nói Lục Lâm Thiên đã đến trước bọn họ nửa tháng khiến cho bọn họ vô cùng ngạc nhiên.

– Có lẽ Tam hộ pháp không gặp phải tiểu tử này, để hắn tránh thoát một kiếp.

Triệu Kình Hải nói.

– Tiểu tử này không giết không được.

Ánh mắt Triệu Tuệ hiện lên sát ý lạnh lùng.

– Cô cô, người liên lạc cho gia tộc chưa?

Triệu Kình Hải hỏi.

– Hơn hai mươi ngày trước ta đã liên lạc với bọn họ, có lẽ một tháng nữa cường giả trong tộc sẽ tới đây, không nghĩ tới Lục gia lại đem chức vị tộc trưởng truyền cho tên tạp chủng kia, rất có khả năng bảo vật của Lục gia sẽ giao cho tạp chủng này, người tính không bằng trời tính, vẫn luôn đề phòng tiểu tử này thế nhưng rốt cuộc vẫn không phòng được. Lãng phí thời gian hai mươi năm của ta, sớm biết như vậy, hai mươi năm trước chúng ta nên trực tiếp động thủ.

Triệu Tuệ lạnh nhạt nói.

– Chờ sau khi cường giả gia tộc tới đây, chúng ta sẽ trực tiếp đối phó với Lục gia. Tới lúc đó, tiểu tử Lục Lâm Thiên kia cũng bị diệt trừ triệt để.

Triệu Kình Thiên cười lạnh một tiếng nói.

– Dù sao đi nữa vừa nhìn thấy tạp chủng kia trong lòng đệ vô cùng khó chịu, đến lúc đó nhất định đệ phải nhìn thấy hắn chết trước mặt đệ.

Trong mắt Lục Thiếu Hồ mơ hồ hiện lên sát ý.

Trong màn đên, tại một đình viện khác của Lục gia, một hán tử trung niên đang nhìn ra ngoài cửa sổ.

– Ài.

Hán tử trung niên bỗng nhiên khẽ than một tiếng, ánh mắt nhìn về bên ngoài.

– Cha, đã khuya như vậy rồi sao người còn chưa nghỉ ngơi.

Một thanh âm nhẹ nhàng vang lên, lập tức có một thân ảnh xinh đẹp đi vào trong phòng.

Người này tuổi chừng hai mươi, mái tóc màu vàng xõa trên vai, sau đầu có một chiếc trâm cài nhỏ xinh, nhan sắc diễm lệ, cao quý không gì sánh được. Thân thể dưới y phục cẩm bào hiện lên đường cong lung linh, chính là Lục Mị kia.

– Mị nhi, sao con lại tới đây?

Hán tử trung niên quay đầu lại, tinh quang trong mắt chợt lóe. Người này mặc một bộ y phục màu lam, dáng vẻ có vài phần tương tự với Lục mi, chính là Lục Bắc con nuôi của lão gia chủ Lục gia.

– Con thấy trong phòng cha còn sáng đèn cho nên tới xem.

Lục Mị nói.

– Con nhanh đi tu luyện đi, gần đây thực lực con tiến bộ chậm quá.

Lục Bắc nói.

– Cha, cho dù con nỗ lực thế nào cũng không bằng hai người Lục Lâm Thiên và Lục Thiếu Hổ, bọn họ đều đã là Vũ Phách và Vũ Tướng, con mới là Vũ Sư, còn kém quá xa.

Đôi mắt xinh đẹp của Lục Mị trầm xuống, có vẻ cực kỳ mất hứng.

– Con à, thiên phú tu luyện của con cũng không thể so sánh với hai đứa nó. Đều do ta, chờ một thời gian nữa, chúng ta có thể về nhà rồi. Đến lúc đó có gia tộc chống đỡ, tiền đồ tu luyện của con tuyệt đối không thấp hơn Lục Lâm Thiên.

Lục Bắc nhìn nữ nhi mình, ánh mắt mang theo một chút áy náy nói.

– Cha, Lục gia không phải là nhà của chúng ta sao?

Lục Mị vô cùng nghi hoặc hỏi.

– Lục gia, hơn hai mươi năm trước ta tới Lục gia này từ lúc tám tuổi, cũng nghĩ rằng Lục gia là nhà của mình. Thế nhưng chung quy Lục gia vẫn không phải là nhà của ta.

Chương 603: Tuyệt thế bảo đao (1)

Lục Bắc khe khẽ thở dài, lập tức quay sang nữ nhi mình nói:

– Mị nhi, qua một đoạn thời gian nữa, Lục gia có nhiều khả năng sẽ rung chuyển, con phải tự chiếu cố mình cho tốt.

– Cha, sao hôm nay những lời người nói đều có chút là lạ.

Lục Mị kỳ quái nhìn chăm chú vào Lục Bắc rồi nói.

– Con à, con không nên hỏi nhiều, không bao lâu nữa con sẽ biết.

Lục Bắc nói.

Trong một khe sâu cách Lục gia mấy trăm dặm, lúc này đang có một cỗ khí tức cuồng bạo bạo phát ra, một cỗ uy áp như vua của muôn thú khuếch tán khiến cho muông thú trong phương viên nghìn thước khủng hoảng.

Một tiếng rống lớn từ trong bầu trời khuếch tán, rồi một cỗ khí tức xuất hiện, mơ hồ tản ra sát khí.

Theo tiếng rống lớn này vang vọng, tiếp theo đó là uy áp nhanh chóng tăng mạnh, những dã thú chu vi chung quanh tức thì chấn kinh, toàn thân phủ phục trên mặt đất không dám nhúc nhích.

Sưu Sưu.

Cỗ khí tức cường hãn nhanh chóng kéo lên, cũng không biết lúc nào mới có thể ổn định lại.

Trong sơn động dưới khe sâu, thời gian chậm rãi trôi qua. Tới ngày thứ năm, cỗ huyết sắc quang mang bao phủ quanh thân thể Lục Lâm Thiên trong sơn động đã được thu nhỏ tới một thước. Lúc này có thể cảm nhận được rõ ràng, năng lượng khổng lồ ẩn chứa trong huyết sắc quang mang dưới sự thôn phệ chậm rãi của Lục Lâm Thiên đang nhanh chóng giảm bớt.

Huyết sắc quang mang càng ngày càng ít, mấy canh giờ sau, khi tia huyết sắc quang mang cuối cùng bị Lục Lâm Thiên thu vào trong thân thể, khí tức trong sơn động ầm ầm được kéo lên.

Mà lúc này, Nam thúc đang điều tức, còn có Tiểu Long nhanh chóng phát hiện ra. Hầu như cùng một lúc, ánh mắt cả hai nhanh chóng nhìn về phía Lục Lâm Thiên đang nhắm chặt mắt khoanh chân ngồi giữa sơn động.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt này, quanh thân Lục Lâm Thiên có quang mang chói mắt bắn ra, lập tức khí tức bàng bạc khuếch tán ra bốn khí, khí tức điên cuồng được kéo lên.

Khí tức cuồng bạo tuôn ra, không gian chung quanh sơn động gợn sóng, trong nháy mắt lắc lư:

– Lão đại bắt đầu đột phá.

Trong mắt Tiểu Long hiện lên sự hưng phấn.

Sưu Sưu.

Khí tức cường hãn bỗng nhiên từ trong cơ thể Lục Lâm Thiên bạo phát ra, cỗ hơi thở này dẫn dắt năng lượng thiên địa vô hình, năng lượng trong thiên địa nhanh chóng hội tụ vào bên trong sơn động rồi tiến vào cơ thể Lục Lâm Thiên. Theo sự tiến vào của năng lượng thiên địa, khí tức trên người Lục Lâm Thiên lấy một tốc độ kinh khủng nhanh chóng tăng vọt.

Khí tức này kéo lên vô cùng kinh khủng, thế như chẻ tre.

– Vũ Tướng nhị trọng..

….

– Vũ Tướng tam trọng.

– Vũ Tướng tam trọng đỉnh phong.

Cảm giác khí tức quanh người Lục Lâm Thiên tăng vọt, sắc mặt Nam thúc càng ngày càng ngưng trọng.

– Tiểu tử, đừng có cố nữa. Thôn phệ càng nhiều năng lượng hậu quả sau này đối với ngươi càng lớn.

Nam thúc lẩm bẩm nói, trong lòng bắt đầu khẩn trương, dưới cơ hội đột phá nhanh chóng trước mắt, ai cũng khó có thể cự tuyệt sự mê hoặc này. Hắn cũng biết việc ham muốn đột phá trước mắt sẽ ảnh hưởng tới căn cơ sau này, đối với con đường tu luyện sau này mà nói, có tác dụng phụ vô cùng lớn, khó mà có thể bước tiếp được.

Thế nhưng Nam thúc lo lắng có chút dư thừa, Lục Lâm Thiên một đường đột phá đã gặp loại mê hoặc này rất nhiều, mỗi một lần đều mạnh mẽ áp chế xuống, bây giờ cũng vậy.

Khi Lục Lâm Thiên cảm giác thực lực của mình trong nháy mắt tăng vọt tới Vũ Tướng tam trọng đỉnh phong, đối với việc đột phá của hắn đã là cực hạn, nếu như đột phá nữa, hắn sẽ không thể khống chế được.

Trong khoảnh khắc, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên đánh ra, đồng thời một tiếng trầm muộn từ trong đan điền Lục Lâm Thiên vang lên.

Thình Thịch.

Năng lượng huyết sắc từ trong cơ thể Lục Lâm Thiên khuếch tán ra. Cỗ năng lượng huyết sắc này khiến cho cả sơn động tràn ngập năng lượng cuồng bạo.

Theo những năng lượng này khuếch tán ra khỏi cơ thể, khí tức trong cơ thể Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng ngừng tăng lên, khí tức ba động không ổn định, nửa canh giờ sau, lúc này rốt cuộc khí tức của Lục Lâm Thiên đã bình ổn trở lại.

– Vũ Tướng tam trọng đỉnh phong.

Cảm nhận khí tức của Lục Lâm Thiên lúc này, Nam thúc khẽ lẩm bẩm, trong mắt hiện lên chút tiếu ý nói:

– Tiểu tử này, nghị lực không tồi.

Sưu Sưu.

Sau khi khí tức trên người Lục Lâm Thiên bình ổn trở lại, hai mắt hắn đột nhiên mở ra, trong hai mắt bắn ra hai đạo tinh quang. Ánh mắt hắn lúc này càng thêm thâm thúy.

Phù.

Thở ra một ngụm trọc khí từ trong đan điền, Lục Lâm Thiên đứng lên, cảm giác chân khí tràn đầy trong cơ thể, một cảm giác sảng khoái từ trong cơ thể tuôn ra, xương cốt toàn thân khẽ rung động vang lên tiếng răng rắc như pháo nổ.

– Thật thoải mái.

Lục Lâm Thiên thầm nói một tiếng, chân khí di chuyển trong kinh mạch, y phục khẽ rung một cái. Một lần đột phá khiến cho khí tức của hắn mạnh thêm mấy lần, khiến cho không gian xung quanh gợn sóng, những gợn sóng này lan tràn tới phía xa.

– Lão đại, huynh lại đột phá.

Tiểu Long vui vẻ nói.

Lục Lâm Thiên vặn thắt lưng một cái, đột phá tới Vũ Tướng tam trọng đỉnh phong. So với thời gian còn là Vũ Tướng nhất trọng thực lực hoàn toàn là hai đẳng cấp khác biệt. Tới Vũ Tướng mỗi một trọng khi đột phá đều tăng trưởng thực lực kinh người.

– Cảm giác thế nào, sau khi dung hợp với Vũ linh khí.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên nói, trong mắt mang theo sự vui vẻ.

– Được.

Lục Lâm Thiên nói, thủ ấn trong tay biến đổi, tay phải dương lên, nhất thời trong tay hắn xuất hiện một đạo hồng mang, một cỗ khí tức cuồng hãn khuếch tán.

Ngao.

Huyết quang thu liễm, thanh âm giống như long ngâm từ thân đao vang lên. Thanh âm xuyên thấu ra bên ngoài khe xấu khiến cho muông thú, phi cầm kinh hãi chạy ra ra.

Lục Lâm Thiên vô cùng hưng phấn nhìn vào thanh đao trong tay, dài chừng hai thước ba, chuôi đao trong tay dài chừng hai mươi ly, giống như một con rắng xoay quanh, lưỡi đao sắc bén, sống đao dày cân xứng, tỏa ra từng đạo hàn mang, thân đao hình vòng cung giống như linh xà xuất động, vô cùng hoàn mỹ.

Trên thân đao, cả vật thể tràn ngập màu huyết hồng, thi thoảng có huyết sắc quang mang lóe lên vô cùng quỷ mị, mơ hồ có một cỗ sát khí ngập trời tràn ra.

Mà trên thân đao, lúc này Lục Lâm Thiên cũng đã nhìn thấy có mấy đạo bí văn màu vàng, trên bí văn này, mơ hồ có hỏa diễm màu vàng nhảy lên, khí tức từ trên người Tiểu Long từ đó truyền ra.

– Đao tốt.

Lục Lâm Thiên nói, thanh đao này quả thực khiến cho Lục Lâm Thiên chấn động, nhìn vào vô cùng thích, giống như cây đao này là một bộ phận của thân thể hắn vậy. Nếu so với nó, đại đao của Phách Đao Long Tam, chiến đao của Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt cũng không thể so sánh được, chỉ xét về đao uy tràn ngập trên thân đao cũng không cùng một tầng thứ.

– Đao tốt.

Nam thúc cũng không nhịn được mà thốt lên, ánh mắt nhìn về phía cây đao trong tay Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Thanh đao này là dùng tinh huyết của ngươi luyện hóa ra, đao do người biến thành, đao này tràn ngập sát khí, xem ra trong xương cốt tiểu tử nhà ngươi không ngờ lại có nhiều sát khí như vậy.

Chương 604: Tuyệt thế bảo đao (2)

– Bằng không cây đao này cũng không nặng về sát phạt chi khí như thế. Cây đao này, chỉ sợ sau này sẽ không phải là thiện đao, thế nhưng cũng không thể phủ nhận nó là cây đao tốt. Sau này ngươi nên tận lực bớt giết chóc đi, giết chóc quá nặng ảnh hưởng tới việc tu luyện sau này của ngươi.

– Vâng.

Lục Lâm Thiên đáp nhẹ một tiếng, khi nắm thanh đao này Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được cảm giác một cỗ sát phạt chi khí. Cỗ sát phạt chi khí này không ngờ lại có thể mơ hồ kéo chân khí trong cơ thể hắn di chuyển, giống như là thông linh vậy.

– Đao tốt a.

Lục Lâm Thiên thầm khen một tiếng, nhịn không được mà truyền chân khí vào trong. Tức thì trên chuôi đao vang lên một tiếng đao minh giống như là long ngâm.

– Ta chém.

Lúc này Lục Lâm Thiên không thi triển bất kỳ vũ kỹ đao pháp nào, đem trường đao trong tay chém thẳng ra, nhất thời một đạo đao mang bắn thẳng về phía trước.

Sưu.

Mặt đất trong sơn động lúc này nhanh chóng nứt nẻ, xuất hiện một cái khe to chừng một ngón tay, nhanh chóng kéo dài tới bên ngoài sơn động, một đám đá vụn rơi xuống khe sâu.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên đem từng đạo đao mang chém ra, tạo ra từng đường vòng cung, đao mang này mang theo tiếng đao minh như rồng ngâm, khí thế bàng bạc như vạn mã, khí thế vô cùng mạnh mẽ.

Chân khí thu lại, Lục Lâm Thiên nắm chặt thanh đao trong tay. Lúc này Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được trong thân đao có một cỗ lực lượng kinh khủng đao lưu chuyển, cùng với chân khí của hắn phối hợp lẫn nhau, có thể nhanh chóng di chuyển, trong lúc mơ hồ, Lục Lâm Thiên dường như nghe thấy trong thân đao, có một cỗ lực lượng muốn bắn ra ngoài.

Ca ca.

Tiếng âm bạo không ngừng vang lên trên mặt đất, mặt đất trong sơn động đều là nham thạch, thế nhưng lúc này trên mặt đất bằng nham thạch xuất hiện vô số vết nứt, kéo ra ra giống như mạng nhện.

– Thanh đao này mới chỉ là Hoàng cấp mà thôi, chờ sau khi Vũ linh khí của ngươi đạt tới Địa cấp, lúc đó mới có thể mở ra không gian trong thân đan.

Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên.

– Nam thúc, linh khí chỉ đên cấp độ Địa cấp mới có không gian riêng sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Không sai, mặc kệ là Vũ linh khí hay Hồn khí, nếu như muốn có không gian thì phải đạt tới Địa cấp, còn như Hoàng cấp và Huyền cấp, tuy rằng có thể biến hóa thế nhưng không thể có không gian.

Nam thúc nói.

– Ô.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, nhớ tới cung điện bằng linh khí kia của Vân Hồng Lăng, nhất định đó là một kiện hồn khí. Lần trước hắn đã bị cung điện này vây khốn bên trong, không nghĩ tới nó đã đạt tới cấp bậc Địa cấp. Vân Dương Tông quả nhiên không phải bình thường, nữ nhi của Vân Khiếu Thiên cũng khác người, trên người một vũ giả mang theo một hồn khí Địa cấp, đồng thời còn có hai khối Thổ Sát Huyền Lôi. Nếu như người bình thường động vào Vân Hồng Lăng, vậy thì chết chắc.

– Phẩm chất của thanh đao này đã vượt qua dự đoán của ta, thế nhưng nó cũng khiến ta thiếu chút nữa ăn không tiêu. Vạn Niên Xích Đồng quả thực danh bất hưu truyền, nếu ta không biết loại bí pháp luyện hóa này, dùng tinh huyết của ngươi nhỏ vào, hơn nữa lại thêm Xích Viêm hỏa trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh của ta không phải là linh hỏa bình thường mới có thể luyện hóa thành công. Mà đao này lấy Vạn Niên Xích Đồng làm cơ sở, có tinh huyết ngươi làm vật dẫn, lại thêm một tia linh hồn của Tiểu Long vào trong đó, có thể nói phẩm chất của thanh đao này đã là cực phẩm trong Hoàng cấp, đào tạo nó cho tốt, đến lúc tấn cấp tới thần khí có lẽ cũng không mất bao lâu.

Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên.

– Cảm ơn Nam thúc.

Lục Lâm Thiên hành lễ, Nam thúc đối với hắn chăm sóc từng tí một, Lục Lâm Thiên đều ghi tạc trong lòng.

– Cây đao này còn chưa có tên, ngươi đặt cho nó một cái tên đi.

Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên.

– Cây đao này lấy tinh huyết của con tế luyện thành, vậy thì gọi nó là Huyết Lục đi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Huyết Lục.

Nam thúc mỉm cười nói:

– Hay cho một cái tên bá đạo, nhớ kỹ lời ta nói, sau này nên bớt giết chóc đi, sẽ ảnh hưởng tới việc tu luyện của ngươi đó.

– Vâng, tiểu tử nhớ kỹ.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Cây đao này đã đạt tới đẳng cấp cực phẩm trong Hoàng cấp, cách Huyền cấp cũng chỉ có một bước nữa, ngươi có biết điều này đại biểu cho việc gì không?

Nam thúc hỏi.

– Lẽ nào vừa rồi sử dụng nó ngươi không phát hiện ra cái gì sao?

Nam thúc mỉm cười nói.

– Con có cảm giác chân khí chỉ cần một ý niệm là có thể điều động vào trong đao. Tùy tiện xuất ra một đao thì uy lực so với một chưởng còn lớn hơn rất nhiều.

Lục Lâm Thiên suy tư một lát rồi nói.

– Không sai, đây chính là uy lực của Vũ linh khí, đặc biệt là Vũ linh khí bản mạng dùng tinh huyết của ngươi tế luyện ra. Linh khí bị cường giả điên cuồng truy cầu, đó là bởi vì linh khí có thể đề cao lực công kích. Vũ linh khí hoặc Hồn khí Hoàng cấp có thể đề cao thực lực của Vũ giả và Linh giả, nói cách khác, một Vũ giả có tu vi Vũ Tướng nhất trọng chỉ bằng uy lực của Huyết Lục có thể đánh lại Vũ Tướng nhị trọng, nếu như phối hợp với vũ kỹ, vậy thì càng thêm kinh khủng. Cùng một loại vũ kỹ, binh khí bình thường và linh khí, thì linh khí có thể phát huy ra uy lực gấp ba lần.

Nam thúc nói.

– Lợi hại như vậy sao?

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc.

– Đây chỉ là Vũ linh khí Hoàng cấp mà thôi, thế như là Vũ linh khí Huyền cấp, Vũ Tướng nhất trọng cầm nó trong tay chống lại Vũ Tướng tam trọng tuyệt đối có thể làm được. Về phần Vũ linh khí Địa cấp, muốn đánh chết Vũ Tướng tam trọng cũng được. Miễn cưỡng có thể chống lại Vũ Tướng tứ tọng, nếu như Vũ Linh khí đạt tới Thiên cấp, cũng chính là Thần Khí như lời mọi người nói, Vũ Tướng nhất trọng cầm, chỉ bằng vào thực lực bản thân có thể chống lại Vũ Tướng ngũ trọng, thậm chí là đánh chết Vũ Tướng ngũ trọng đó.

Nam thúc nói xong mỉm cười nói tiếp:

– Chỉ là Linh khí Thiên Cấp vô cùng ít ỏi, ngay cả ta cũng chưa từng gặp, cho dù là người có tài liệu luyện chế Thần Khí cũng không thể đơn giản luyện chế ra Thần Khí.

– Quá kinh khủng.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói, hiện tại hắn đã có thực lực Vũ Tướng tam trọng đỉnh phong, có lẽ bằng vào đan điền lớn hơn bình thường, chống lại Vũ Tướng ngũ trọng có thể miễn cưỡng làm được. Nếu như dựa theo lời Nam thúc nói, nếu như phối hợp với Huyết Lục, lại thêm thực lực bản thân có thể đánh chết Vũ Tướng lục trọng. Chờ sau này Huyết Lục tấn cấn, tới Huyền cấp, Địa cấp, thậm chí là Thiên cấp Thần Khí kia, vậy thì càng thêm kinh khủng. Thế nhưng muốn tới đẳng cấp Thần Khí thì không đơn giản chút nào.

– Ngươi cho là trên đại lục này nhiều linh khí vậy sao? Đừng nói là tài liệu luyện chế linh khí rất khó tìm được, coi như là tìm đủ, cũng không kiếm được Linh giả có thể luyện chế. Cho nên, cường giả đối với Linh khí càng thêm điên cuồng.

Chương 605: Gọi là Huyết Lục

Nam thúc liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Chỉ tăng cường mấy lần thực lực, đối với Vũ Phách, Vũ Tướng, Vũ Suất mà nói có tác dụng khá lớn. Thế nhưng sau khi đạt tới Vũ Vương, khác biệt mỗi một trọng giống như là bầu trời, bằng vào linh khí muốn san lấp khoảng trống này rất khó.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, thực lực càng cao, chênh lệch đương nhiên càng lớn.

– Luyện chế đao cho ngươi cũng là vì có một ít nguyên nhân đặc thù, ở đây ta có một cỗ vũ kỹ Huyền cấp trung giai thổ hệ, là vũ kỹ đao pháp có tên là Liệt Không Cửu Kích, chờ sau khi ngươi tu luyện được tới Cửu kích, thì uy lực nó không thua kém vũ kỹ Huyền cấp cao giai, cũng coi như là bất phàm. Chủ thuộc tính của ngươi là thổ hệ, phối hợp với Huyết Lục, uy lực sẽ không kém.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên nói, trong tay xuất hiện một ngọc giản nồng nặc khí tức thổ hệ giao cho Lục Lâm Thiên.

– Cảm ơn Nam thúc.

Lục Lâm Thiên hưng phấn thu lấy ngọc giản trong tay Nam thúc, thứ mà Nam thúc cấp cho hắn, không hề đơn giản.

– Ra khỏi Lục gia cũng một tháng rồi, vũ kỹ này chờ sau khi rảnh rỗi thì tu luyện, nếu như không quay về, mẫu thân và tiểu hôn thê của ngươi có lẽ sẽ lo lắng.

Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên.

– Hắc hắc.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, tính thời gian rời khỏi trấn Thanh Vân, một tháng hắn đã không được gặp mẫu thân hắn, Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song. Không nghĩ tới cuối cùng luyện chế Huyết Lục lại mất thêm nửa tháng, nhìn Huyết Lục trong tay, Lục Lâm Thiên cũng mừng rỡ không ngớt, cuối cùng hắn đã có Vũ linh khí bản mạng của mình.

Ngoài khe sâu, lúc này có hai đạo thân ảnh nhảy lên. Thiên Sí Tuyết Sư đang ở trên không trung chờ, lúc này khí tức trên người Thiên Sí Tuyết Sư đã tăng lên không ít, hai cánh mở rộng khiến cho không khí chung quanh lắc lư.

– Đột phá Tứ giai trung kỳ rồi sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói. Một viên thánh quả Vũ Linh cũng đủ để cho Thiên Sí Tuyết Sư đột phá từ Tứ giai sơ kỳ lên Tứ giai trung kỳ. Tiểu Long sau khi dùng Thánh quả Vũ Linh, Lục Lâm Thiên có cảm giác Thánh quả Vũ Linh đối với việc đột phá của yêu thú so với Vũ giả nhân loại và Linh giả thì kém hơn không ít. Nếu như Vũ giả dùng nó, một quả Thánh quả Vũ Linh, Vũ Phách nhất trọng ăn vào có cũng đủ để đột phá lên Vũ Phách cửu trọng, có lẽ còn tăng lên nữa. Khi trước Độc Cô Cảnh Văn trong mật địa ăn vào một quả Thánh quả Vũ Linh cũng từ Vũ Tướng nhất trọng đột phá tới Vũ Tướng nhị trọng đỉnh phong, tu vi đạt tới Vũ Tướng năng lượng để đột phá một trọng bằng mấy trọng của Vũ Phách.

Mà lúc này Thánh quả Vũ Linh để trong hộp ngọc đã lâu, hiệu quả đã yếu hơn một chút, Thánh quả Vũ Linh ăn vào ngay trong mật địa thì hiệu quả mới mạnh nhất.

Sưu.

Tiểu Long không ngừng phun ra nuốt vào, đôi mắt nhỏ hiện lên sự vui vẻ:

– Tuyết Sư, ngươi đột phá là tốt rồi, không thể kém ta quá xa nha.

– Tuyết Sư, trở lại Lục gia.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vâng chủ nhân.

Thiên Sỉ Tuyết Sư đáp, trên thân thể khổng lồ lúc này khuếch tán ra một cỗ khí tức vương giả, huyết mạch của nó không phải yêu thú bình thường có thể so sánh được. Ngay cả Nghịch Lân Yêu Băng, Huyết Ngọc Yêu Hổ cũng kém nó. Mặc dù là Nghịch Lân Yêu Bằng, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ, Thủy Hỏa Yêu Giao cũng không phải là yêu thú bình thường.

– Không biết Lục Tiểu Bạch đột phá được mấy trọng.

Trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên khẽ nói.

– Thiên phú tu luyện của Lục Tiểu Bạch thực sự không được tốt lắm, trong ba năm này ta cũng cải tạo thể chất của nó không ít, hơn nữa lại thêm Thánh quả Vũ Linh ngươi cấp cho nó, sau này muốn đột phá Vũ Vương cũng không phải không có cơ hội. Thế nhưng muốn đột phá thêm thì rất khó.

Nam thúc nói.

– Nam thúc, ba năm nay con cảm ơn thúc rất nhiều.

Lục Lâm Thiên nói, trong mắt hiện lên sự cảm kích, bởi vì có liên quan tới hắn cho nên Nam thúc mới hỗ trợ dạy bảo Lục Tiểu Bạch.

– Cảm ơn cái gì, tên Lục Tiểu Bạch ngốc nghếch này lãng phí không linh dược vài chục năm ta thu thập, giá trị vượt qua sự tưởng tượng của ngươi. Bằng không ngươi cho rằng bằng vào thiên phú của hắn, trong vòng ba năm có thể đột phá tới Vũ Phách sao? Hôm nào ngươi định trả phí tổn cho ta?

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Nam thúc, con có ngày hôm nay chính là Nam thúc ban cho. Mạng của tiểu tử cũng là một nửa của Nam thúc.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng thi lễ, ba năm qua, hắn dùng nhầm hai viên linh đan, tuy rằng tạo thành Âm Dương thể, thế nhưng lại đối mặt với tử vong. Nếu không có Nam thúc hắn đã sớm chết, mà thực lực hiện tại của hắn, còn có Âm Dương Linh Vũ quyết đều là

Nam thúc cấp cho. Đối với Nam thúc, Lục Lâm Thiên cảm kích vô hạn.

– Từ lúc nào tiểu tử ngươi lại trở thành thế này? Lão già ta cũng không muốn bị đẩy vòng vòng, mau trở về thôi. Có lẽ sắp tới Lục gia sẽ vô cùng náo nhiệt, xem ra Lục gia này ta cũng không thể ẩn mình được nữa.

Trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư, Nam thúc khẽ vặn thắt lưng một cái, dáng vẻ phấn chấn vừa rồi không còn nữa, thay vào đó là dáng vẻ ốm yếu, hai mắt lờ mờ kia.

– Nam thúc, Lục gia sắp xảy ra chuyện gì sao?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

– Có lẽ là vậy. Ta tới Lục gia các ngươi đã được hơn ba mươi năm rồi. Từ hai mươi năm trước, Lục gia các ngươi long xà hỗn tạp, vô cùng náo nhiệt, phỏng chừng không bao lâu nữa, Lục gia sẽ có một hồi hài kịch, tới lúc đó ngươi cẩn thận một chút.

Nam thúc nói.

– Vô Song tỷ, tiểu tặc kia làm sao còn chưa trở về? Chàng bảo bế quan một tháng, hiện tại được một tháng rưỡi rồi còn chưa trở về.

Trong đình viện Lục gia, Vân Hồng Lăng có chút lo lắng nói với Lục Vô Song.

– Lâm Thiên có Tiểu Long bên người, hẳn sẽ không xảy ra chuyện gì. Trừ phi…

Lục Vô Song nhướng mày, trong lòng cũng có chút lo lắng.

– Chẳng lẽ là cường giả Triệu gia lại tới.

Khuôn mặt tuyệt mỹ của Vân Hồng Lăng trầm xuống.

– Yên tâm đi, công tử không có việc gì.

Trong đình viện, Lục Tiểu Bạch có chút gian xảo kia nói. Chỉ có mình hắn biết công tử đi ra ngoài với Nam thúc, độ nguy hiểm cũng không lớn.

– Tiểu Bạch, ngươi phái người đi tìm Lâm Thiên đi.

La Lan thị thấy Vân Hồng Lăng và Lục Vô Song lo lắng, bản thân nàng càng thêm lo lắng.

– Mẫu thân, không cần tìm con nữa, con đã trở về rồi.

Thanh âm vừa vang lên thì thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện trong đình viện.

– Tiểu nhân đã nói công tử không có việc gì mà.

Lục Tiểu Bạch nói.

– Tiểu Bạch, đột phá không tồi nha.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào trên người Lục Tiểu Bạch, một tháng rưỡi trôi qua, khí tức lúc này trên người Lục Tiểu Bạch đã đạt tới Vũ Phách lục trọng.

– Đa tạ công tử.

Lục Tiểu Bạch cảm kích nói. Đột phá nhanh như vậy hoàn toàn là dựa vào thánh quả Vũ Linh công tử cấp cho hắn, bằng không hắn cũng không thể đột phá nhanh chóng như vậy.

Chương 606: Đêm khuya phản kích (1)

Mấy canh giờ sau, trong đại sảnh, Lục Lâm Thiên nhíu mày, vừa rồi từ trong miệng hai nàng Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng hắn đã biết được, Lục Thiếu Hồ đã về tới Lục gia, ngay cả Triệu Kình Thiên và Triệu Kình Hải cũng đã tới Lục gia.

Ánh mắt hắn lạnh lùng, khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý, hắn đang lo lắng không có biện pháp đối phó với Triệu gia, đây chính là cơ hội đưa tới cửa nha.

– Tiểu tặc, chàng muốn làm gì vậy?

Vân Hồng Lăng nhìn Lục Lâm Thiên, cảm giác hàn ý quanh người Lục Lâm Thiên lúc này, dường như cũng cảm thấy sợ hãi.

– Nàng nói nếu như Triệu Vô Cực biết hai tôn tử bảo bối của mình đều chết bên ngoài, Triệu Vô Cực sẽ có biểu tình như thế nào? Triệu gia sẽ có biểu hiện ra làm sao?

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói, trên khuôn mặt hiện lên nụ cười lạnh lùng.

– Lâm Thiên, đệ muốn động thủ tại Lục gia sao?

Lục Vô Song nói:

– Ta lo lắng đệ đánh chết hai người Triệu Kình Thiên và Triệu Kình Hải sẽ dẫn tới Triệu gia điên cuồng trả thù.

– Cho dù ta không làm gì Triệu gia, Triệu Vô Cực cũng muốn dồn ta vào chỗ chết. Sử Vân Vinh chính là một ví dụ, hiện giờ cũng nên tới lượt phản kích của ta.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Tiểu tặc, vậy để ta giúp chàng, một mình chàng động thủ với hai tên đó, ta có chút lo lắng.

Vân Hồng Lăng nói, nàng mặc kệ Triệu gia là ai, dám đối phó với nam nhân của nàng, nàng sẽ không khách khí.

– Hồng Lăng, nàng không cần ra tay, ta tự có biện pháp.

Lục Lâm Thiên nói:

– Thế nhưng hiện giờ cũng không vội, chờ buổi tối tính tiếp.

– Vậy đệ phải cẩn thận một chút.

Lục Vô Song nói.

– Công tử, tiểu nhân đã mời đại gia và đại phu nhân tới.

Lúc này, thanh âm của Lục Tiểu Bạch từ bên ngoài truyền vào.

– Vô Song, hôm nay vừa vặn ta có thời gian, chúng ta nói chuyện của chúng ta với đại bá đi.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu cười nói với Lục Vô Song.

– Ừm.

Lục Vô Song khẽ đáp, nàng đương nhiên biết Lục Lâm Thiên muốn nói gì, khuôn mặt tức thì đỏ ửng.

– Lâm Thiên, con gọi ta và đại thẩm của con qua đây có chuyện gì vậy?

Ba đạo thân ảnh lập tức tới đại sảnh.

– Đại bá, đại thẩm, hai người trước tiên ngồi xuống đã.

Người tới chính là Lục Đông và Hoàng thị, Lục Lâm Thiên nhanh chóng nói với Tiểu Bạch.

– Tiểu Bạch, gọi mẹ ta ra đây.

– Công tử chờ chút.

Lục Tiểu Bạch nhanh chóng chạy tới nội đường mời phu nhân.

– Cha, mẹ.

Lục Vô Song đi tới bên người Lục Đông và Hoàng thị, khuôn mặt lúc này càng thêm đỏ ửng, vô cùng khả ái.

– Vô Song, mặt con sao đỏ vậy?

Hoàng thị vô cùng hiền hòa hỏi Lục Vô Song, trong mắt hiện lên chút kinh ngạc. Hai người Lục Đông và Hoàng thị không có con cái, cho nên đối với Lục Vô Song luôn coi là con ruột, yêu thương có thừa.

– Mẫu thân, con không sao.

Lục Vô Song nói, thanh âm của nàng hầu như nhỏ tới mức không nghe được.

– Mẫu thân.

Bên ngoài, Vân Hồng Lăng nhìn thấy La Lan thị đi tới, nhanh chóng tiến lên đón.

– Đại gia.

La Lan thị tới đại sảnh, nhìn thấy Lục Đông và Hoàng thị đều có mặt, có vẻ vô cùng ngạc nhiên.

Sau khi La Lan thị ngồi xuống, sắc mặt Lục Vô Song càng thêm đỏ ửng, khuôn mặt tuyệt mỹ kia cúi gằm xuống, hai tay nắm vạt áo.

– Mẫu thân, đại bá, đại thẩm, con và Vô Song muốn nói với mọi người một chuyện.

Lục Lâm Thiên nói với ba người.

– Lâm Thiên, con muốn nói gì sao?

Lục Đông nhìn Lục Lâm Thiên lại nhìn biểu hiện trên mặt của nữ nhi mình, dường như đoán được cái gì đó.

– Lâm Thiên, không phải con lại muốn đi đó chứ?

Nhìn Lục Lâm Thiên đang nói, La Lan không nhịn được mà lên tiếng.

– Mẫu thân, đại bá, đại thẩm, con và Vô Song định đính hôn, mong mọi người đồng ý cho chúng con.

Lục Lâm Thiên nói.

– Cái gì?

Nghe thấy Lục Lâm Thiên nói như vậy, Lục Đông, Hoàng thị, La Lan thị, Lục Tiểu Bạch tức thì kinh ngạc, ánh mắt lập tức nhìn vào hai người Lục Lâm Thiên và Lục Vô Song.

– Cha, mẫu thân, tam a di, con và Lâm Thiên mong mọi người thành toàn cho chúng con.

Lục Vô Song cắn răng đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói với ba người Lục Đông, Hoàng Thị, La Lan thị.

Lúc này, ánh mắt ba người đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc, thế nhưng ba người lập tức mỉm cười, Lục Đông nói trước:

– Hai đứa này, ta còn tưởng các con gọi ta tới là có chuyện gì, các ngươi ở cùng một chỗ, chúng ta vui vẻ còn không kịp nữa là.

- Vô Song, trước đây ta đã từng muốn con làm dâu của ta. Thế nhưng khi đó ta biết Lâm Thiên không xứng với con, hiện tại thì tốt rồi, các con tự mình ở một chỗ với nhau.

La Lan thị mỉm cười, ánh mắt nhìn về phía Vân Hồng Lăng nói:

– Hồng Lăng, Lâm Thiên và Vô Song..

– Mẫu thân, Vô Song tỷ và Lâm Thiên trước đó đã ở cùng một chỗ, người không cần lo lắng cho con.

Vân Hồng Lăng nói.

– Hai người các con, nói sớm thì tốt rồi, hai đứa ở cùng một chỗ, ta cũng yên tâm.

Hoàng thị mỉm cười, nói với Lục Vô Song:

– Mấy hôm trước ta còn nói chuyện với cha con, nên tìm một nhà nào đó gả con đi, không nghĩ tới bản thân con đã tự tìm rồi, lần sau có chuyện gì đừng gạt chúng ta nữa.

– Mẫu thân.

Lục Vô Song e thẹn đi tới bên người Hoàng thị, ánh mắt len lén nhìn về phía Lục Lâm Thiên một chút, lúc này trong lòng rốt cuộc thở ra một hơi.

– Lâm Thiên các con muốn đính hôn thì ta sẽ đi chuẩn bị, thông tri toàn trấn, Lục gia ta tổ chức đại yến ba ngày.

Lục Đông cười nói.

– Đại bá, cái này không cần, con không thích náo nhiệt, những người khác cũng không cần phải thông báo.

Lục Lâm Thiên nói, loại náo nhiệt như thế này, Lục Lâm Thiên hắn cũng không có hứng thú.

– Như vậy tùy ý các con, chỉ là người nhà Lục gia thì phải thông tri cho bọn họ.

Lục Đông nói.

Đêm khuya, Lục Lâm Thiên dừng tu luyện, trong mắt hiện lên hàn ý.

– Lâm Thiên, cẩn thận một chút.

Vân Hồng Lăng nói.

– Yên tâm đi.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, lập tức đi ra khỏi phòng. Tiểu Long thu nhỏ lại thân thể xoay quanh vai Lục Lâm Thiên, bên ngoài phòng, Bạch Linh thu nhỏ lại thân thể đã sớm chờ ở đó.

Một người hai thú, ba đạo thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện tại một đình viện khác trong Lục gia, không có một tiếng động, không có chút ba động khí tức nào.

– Bạch Linh, có biện pháp nào khiến cho mọi người không chú ý không.

Một lát sau, trên đình viện, Lục Lâm Thiên truyền âm cho Bạch Linh hỏi.

– Thực lực của ta có thể phong tỏa không gian nhỏ, những kẻ thực lực yếu hơn ta có lẽ sẽ không phát hiện ra. Ngươi có thể yên tâm động thủ. Kỳ thực, một người là Linh Tướng tam trọng, một người là Vũ Tướng nhị trọng, trong nháy mắt ta có thể đánh chết, ngươi hà tất phải phiền phức như vậy.

Bạch Linh truyền âm cho Lục Lâm Thiên nói. Thân thể nho nhỏ trong nháy mắt hóa thành một thân hình xinh đẹp, một cỗ khí tức mê hoặc tỏa ra chung quanh.

– Mạng sống của bọn chúng đối với ta có chút tác dụng. Trực tiếp đánh chết thì tiện nghi cho bọn chúng rồi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, ánh mắt nhìn vào đình viện trước mặt, hàn ý bắt đầu khuếch tán.

Chương 607: Đêm khuya phản kích (2)

– Hai tên đó đều ở bên trong.

Ánh mắt nhìn về tòa đình viện trước mặt một lát, Bạch Linh lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

– Động thủ.

Lục Lâm Thiên nói xong, chân khí dưới chân chợt lóe, thân ảnh đồng thời hóa thành một đạo tàn ảnh xuất hiện trong đình viện.

Xuy.

Trên thân ảnh xinh đẹp của Bạch Linh, bàn tay khẽ vươn ra, một đạo thủ ấn nhanh chóng được đánh ra, toàn bộ đình viện nhất thời được bao phủ bởi một tầng quang mang vô hình, mơ hồ nhìn lại, không gian bên ngoài vòng quang mang kia lúc này đang gấp khúc.

– Ai.

Trong sát na, trong đình viện có thanh âm vang lên, lập tức hai đạo thân ảnh trong nháy mắt truyền ra.

– Chúng ta lại gặp mặt rồi.

Lục Lâm Thiên chắp tay đứng đó, lẳng lặng đứng trong đình viện, ánh mắt tràn ngập hàn ý nhìn vào thanh niên mặc hoa phục màu trắng và một thanh niên mặc trường bào lam sắc trước mặt.

– Lục Lâm Thiên.

Hai người nhìn thấy thân ảnh trước mặt này không khỏi nhìn nhau, trong mắt có chút kinh hoảng, hai người này chính là hai huynh đệ Triệu gia, Triệu Kình Hải và Triệu Kình Thiên.

Người này tuy rằng đã tới Lục gia được một tháng, thế nhưng đây là lần đầu tiên thấy Lục Lâm Thiên. Vốn tưởng rằng Lục Lâm Thiên đã bị Sử Vân Sinh đánh chết, thế nhưng không ngờ tới Lục gia bọn hắn mới biết được Lục Lâm Thiên đã sớm trở về, trong lòng vẫn luôn có chút bất an.

Hai người cũng biết, thực lực hiện tại của mình không thể chống lại Lục Lâm Thiên. Cũng sợ Lục Lâm Thiên sẽ hạ thủ với bọn họ. Thế nhưng đây là Lục gia cho nên bọn họ cũng không sợ. Chỉ ít tại Lục gia, Lục Lâm Thiên không dám hạ thủ với bọn họ, như vậy Lục gia sẽ gặp phải phiền phức lớn. Chỉ cần đợi một đoạn thời gian nữa, đến lúc đó cường giả Triệu gia tới đây là có thể giải quyết tất cả.

Lúc này hai người nhìn thấy Lục Lâm Thiên xuất hiện lúc nửa đêm, nhất thời cảm thấy bối rối, nếu như quả thực Lục Lâm Thiên hạ thủ với hai người bọn họ, vậy thì bọn họ chết chắc rồi.

Lúc này nhìn vào Bạch Linh bên cạnh Lục Lâm Thiên, dung nhan tuyệt mỹ khiến cho người ta hít thở không thông, hai người thực sự không rõ, vì sao bên người tiểu tử này đều là những nữ nhân tuyệt mỹ. Mà lấy thực lực của bọn họ cũng có thể cảm giác được, lúc này trên người nữ nhân này có một cỗ khí tức vô hình, cực kỳ cường hãn.

– Lục Lâm Thiên ngươi muốn làm gì.

Ánh mắt Triệu Kình Thiên mang theo một chút bất an nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

– Sao nào? Các ngươi không phải muốn giết ta nhanh một chút sao? Vì sao hiện tại ta lại có cảm giác, các ngươi có chút sợ hãi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt cười, nụ cười châm chọc.

– Lục Lâm Thiên đây là Lục gia, nếu như ngươi dám làm xằng bậy, Triệu gia ta tuyệt đối sẽ san bằng Lục gia các ngươi.

Ánh mắt Triệu Kình Hải trầm xuống rồi nói.

– Ha ha.

Lục Lâm Thiên cười ha hả, dùng ánh mắt châm chọc nhìn vào hai người nói:

– Thứ nhất, Lục gia có bị san bằng hay không cũng không quan hệ tới ta. Thứ hai, hiện tại ta giết hai người các ngươi cũng không có ai biết.

– Lục Lâm Thiên nếu như ngươi dám làm càn, Triệu gia ta cũng không bỏ qua cho ngươi.

Sắc mặt hai người cả kinh, lúc này bọn họ đã cảm giác được hàn ý trên người Lục Lâm Thiên càng ngày càng đậm. Thủ đoạn của Lục Lâm Thiên bọn họ đều đã được chứng kiến, lúc này sâu trong nội tâm hai người tràn ngập hàn ý, thân thể không tự chủ được chậm rãi lùi về phía sau, ánh mắt liếc nhìn chung quanh, dường như đang tìm đường chạy trốn.

– Các ngươi không cần nghĩ tới việc chạy thoát đâu. Không gian đã bị ta phong tỏa, các ngươi có trốn cũng không thoát.

Thanh âm lạnh lùng của Bạch Linh giống như âm thanh từ địa ngục vang lên, thanh âm này khiến cho người ta có cảm giác sởn cả tóc gáy.

Nghe thấy Bạch Linh nói vậy, hai người càng thêm kinh hãi. Ánh mắt nhìn về chung quanh, lúc này vô cùng kinh ngạc. Phong tỏa không gian, chỉ ít đối phương cũng có tu vi Vũ Suất, lẽ nào nữ tử trước mặt bọn họ đã đạt tới Vũ Suất rồi sao?

– Lục Lâm Thiên, ngươi dám giết chúng ta, Triệu gia nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi, tới lúc đó ngươi chết sẽ rất khó coi.

Triệu Kình Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, cố gắng uy hiếp.

– Quên nói cho các ngươi, Sử Vân Sinh đã chết, kế tiếp là các ngươi, sau này chính là toàn bộ Triệu gia.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng.

– Ngươi giết chết Sử Vân Sinh rồi?

Hai người lúc này càng thêm kinh hãi, bọn họ cũng biết thực lực của Sử Vân Sinh, Vũ Suất tứ trọng, thực lực của Lục Lâm Thiên căn bản không thể giết chết hắn. Vốn bọn họ còn tưởng rằng Sử Vân Sinh không gặp Lục Lâm Thiên, mới khiến cho Lục Lâm Thiên tránh thoát được một kiếp. Thế nhưng xem ra, không ngờ Sử Vân Sinh đã chết.

– Được rồi, các ngươi đi theo hắn đi thôi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng, chậm rãi đi về phía Triệu Kình Hải.

Lúc này hai huynh đệ Triệu Kình Thiên, Triệu Kình Hải trầm xuống, đều đem chân khí, linh lực bản thân mình vận chuyển, đánh về phía Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tử, ta liều mạng với ngươi.

Một tiếng thét lớn vang lên, hai huynh đệ Triệu gia cũng chỉ có thể lựa chọn liều mạng, thân ảnh hai người trong nháy mắt hóa thành lưu quang đánh về phía Lục Lâm Thiên.

– Bạch Linh, Triệu Kình Thiên giao cho nàng.

Lục Lâm Thiên nói xong, khóe miệng hiện lên nụ cười quỷ dị.

– Đi chết đi.

Thân ảnh Triệu Kình Hải hóa thành lưu quang đánh tới trước người Lục Lâm Thiên, trong khoảnh khắc thủ ấn trong tay biến đổi, trong nháy mắt xung quanh hắn đột nhiên vang lên tiếng gió rít gào.

Hưu Hưu.

Trong nháy mắt, trước người Triệu Kình Hải được ngưng tụ ra một mũi tên sắc bén, mang theo lực lượng xuyên thấu không gian, mũi tên bằng năng lượng này to bằng cánh tay, không gian chung quanh gợn sóng, khí tức cuồng bạo khuếch tán.

Đối phó với Lục Lâm Thiên, Triệu Kình Hải chỉ có thể ngay từ đầu sử dụng luôn linh hồn công kích kinh khủng nhất của mình. Đây là công kích mạnh mẽ nhất của hắn, trong đám Linh giả đồng lứa, thực lực của hắn tuyệt đối là số một.

Khí tức cuồng bạo này khiến cho không gian nặng nề hơn, công kích này trực tiếp đánh tới linh hồn. Lúc này khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười quỷ dị, thủ ấn đã sớm được đánh ra.

Ngay khi mũi tên bằng năng lượng này bắn tới, ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, vòng xoáy dưới chân hiện ra, thân ảnh giống như quỷ mị biến mất tại chỗ, lúc này thi triển Phù Quang Lược Ảnh, tốc độ của hắn đã tới một tầm cao mới.

Lúc thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất, đạo công kích bằng linh hồn của Triệu Kình Hải trong nháy mắt thất bại, gần như là xẹt qua sát người Lục Lâm Thiên.

Khi thân ảnh quỷ mị của Lục Lâm Thiên xuất hiện thì đã ở trước người Triệu Kình Hải, thủ ấn trong tay đánh ra, linh lực trong không gian lập tức hội tụ tới, khí tức kinh khủng khiến không gian gợn sóng, rồi khuếch tán ra bốn phía.

Trong tay Lục Lâm Thiên có một đạo hồng sắc quang mang được ngưng tụ, không gian lắc lư theo sự xuất hiện của nó, tiếng gió rít gào không ngừng vang lên.

Chương 608: Ngươi là Linh Tướng

Một tiếng quát khẽ từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra. Thủ ấn trong tay đẩy về phía trước, một đạo quang mang có hình thù giống như một đường vòng cung, khí thế mạnh mẽ trong nháy mắt tạo thành một đám tàn ảnh, phá vỡ không khí chung quanh rồi bắn về phái trước.

Trong sát na khi nhìn thấy đạo công kích của Lục Lâm Thiên được ngưng tụ ra, sắc mặt Triệu Kình Hải trắng bệch, kinh hãi, kinh khủng, hoảng sợ, vẻ mặt đầy đủ sắc thái.

Đạo quang mang trong nháy mắt cắt ngang hư không, khí thế của một kích này khiến cho không gian rung động, kình khí rít gào trong không gian tạo ra âm thanh bạo liệt. Quang mang mang theo mtooj đám tàn ảnh, giống như một ngôi sao chổi xẹt qua không gian hung hăng đánh vào Triệu Kình Hải.

– Ngươi cũng là Linh Tướng.

Đao Hồn Quang Nhận đánh tới trước người Triệu Kình Hải, lúc này Triệu Kình Hải mới có phản ứng, sắc mặt hoảng sợ, chỉ có thể vội vã bố trí một đạo quang mang bạch sắc vô hình bao phủ lấy thân thể.

Sưu.

Đao Hồn Quang Nhận tạo thành từng đạo tàn ảnh, trong nháy mắt nhẹ nhàng cắt qua quang mang hộ thân của Triệu Kình Hải, khiến cho vòng quang mang này trong nháy mắt gấp khúc, từng vết nứt nẻ hiện ra, năng lượng kinh khủng rốt cuộc bạo động. Một cỗ lực lượng vô cùng sắc bén khuếch tán, ngay cả không gian chung quanh lúc này cũng gấp khúc.

Khục khục.

Quang mang tán đi, thân thể Triệu Kình Hải nhanh chóng lảo đảo lui về phía sau, sắc mặt tái nhợt, trong mi tâm hắn lúc này có một vết máu nhàn nhạt.

Sưu.

Hầu như cùng lúc đó, thân ảnh của Lục Lâm Thiên cũng như quỷ mị xuất hiện trước người Triệu Kình Hải.

Triệu Kình Hải nhanh chóng thối lui, thế nhưng tốc độ của hắn so với Lục Lâm Thiên thì kém hơn nhiều lắm.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên nhanh chóng được kết, năm đạo chỉ ấn nhanh như thiểm điện đánh vào trên thiên linh cái Triệu Kình Hải.

– A…

Lúc Triệu Kình Hải đang muốn phản kích, trong đầu đột nhiên truyền tới cảm giác đau đớn, linh lực trong đầu hắn lúc này đã không còn nằm trong sự khống chế của hắn. Lúc này linh lực trong người hắn đang điên cuồng bị hút ra bên ngoài rồi tiến vào trong cơ thể đối phương. Tiếng kêu thảm thiết vang lên, thế nhưng lúc này không gian đã bị Bạch Linh phong ấn, thanh âm không thể nào truyền ra bên ngoài được.

Tới lúc này, Triệu Kình Hải rốt cuộc cũng cảm nhận được khí tức của tử vong. Đồng thời hắn mới biết được, Lục Lâm Thiên không ngờ lại là Linh giả. Hắn chưa bao giờ biết Lục Lâm Thiên là Linh giả, trong lòng hắn còn rất nhiều nghi vấn, thế nhưng cũng không còn thời gian và cơ hội để hắn hiểu rõ nữa.

Lúc Lục Lâm Thiên đối phó với Triệu Kình Hải không vượt quá sáu tức. Mà trong sáu tức này, Triệu Kình Thiên vốn đánh về phía Lục Lâm Thiên cũng đã bị một bóng trắng nhanh chóng tiến lên ngăn trước người hắn.

Không có một chút do dự nào, chân khí dưới chân Triệu Kình Thiên rung lên, thân thể lao thẳng về phía trước, trường kiếm nắm chặt trong tay, kiếm quang phá vỡ hư không trực tiếp khiến cho không gian rung động, kình khí gào thét trong không trung tạo thành âm thanh bạo liệt. Kiếm quang mang theo một mảnh tàn ảnh khuếch tán, cùng với uy thế kinh khủng trực tiếp bổ về phía Bạch Linh. Thực lực như vậy cũng không thẹn với cái tên Tuyệt Kiếm.

Thế nhưng lúc này, Bạch Linh trước mắt hắn cũng không có một động tác gì, ngay khi mảnh kiếm ảnh cuồng bạo kia tới, cánh tay nàng khẽ nhấc lên, ánh mắt biến đổi, vô cùng yêu dị mà lạnh lùng, mang theo vẻ uy nghiêm mà mê hoặc. Năm ngón tay nắm chặt lại, tức thì không gian trước mắt nàng gấp khúc.

Phanh Phanh.

Kiếm ảnh tàn sát tứ phía, trong nháy mắt tiêu tán trong không gian, năng lượng cuồng bạo lúc này cũng chỉ có thể tiêu tán trong không gian.

– Một Vũ Tướng nho nhỏ, tốt nhất là thành thật một chút.

Bạch Linh nói, sắc mặt vô cùng bình tĩnh, bàn tay nắm chặt, không gian trước mặt gấp khúc, trong nháy mắt Triệu Kình Thiên đứng bên cạnh đó cơ thể cũng đang run rẩy.

Sưu.

Cũng không có âm thanh quá lớn nào vang lên, chỉ nghe thấy tiếng không gian gấp khúc rít gào, giống như có một cơn lốc đang tồn tại trong không gian vậy.

Khục khục.

Triệu Kình Thiên không có một chút phản kháng nào, trong nháy mắt phun ra một ngụm máu, tới hiện tại hắn mới biết được. Nữ tử tuyệt mỹ trước mắt này có thực lực mạnh mẽ, chỉ cần giơ tay nhấc chân cũng có thể đánh chết hắn vô cùng đơn giản. Sớm biết bên người Lục Lâm Thiên có cường giả như vậy, có chết hắn cũng không dám tới Lục gia.

Sưu.

Bốn người giao thủ, Tiểu Long vẫn luôn ở trên mặt đất ngẩng đầu nhìn, chuyện này căn bản không cần nó xuất thủ.

Phanh.

Trong tay Lục Lâm Thiên, lúc này Triệu Kình Hải đã thành một cái xác khô, linh lực trên người đã bị Lục Lâm Thiên thôn phệ hết.

– Uy lực của Đao Hồn Quang Nhận quả thực rất mạnh nha.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng. Vừa rồi hắn mới thi triển đệ nhị kỹ của Đao Hồn kỹ có tên là Đao Hồn Quang Nhận, uy lực so với Đao Hồn Trảm còn mạnh hơn không ít. Hắn có cảm giác vừa rồi thi triển Đao Hồn Quang Nhận có chút cảm giác dư lực, có lẽ hắn muốn thi triển ra đệ tam kỹ Đao Hồn Không Nguyên Diệt có lẽ chỉ kém một chút. Đao Hồn Trảm này tuy rằng chỉ là linh kỹ Huyền cấp sơ giai, thế nhưng uy lực tuyệt đối bất phàm, vô cùng bá đạo không gì sánh được.

Sưu.

Linh hỏa trong tay hiện lên, Lục Lâm Thiên nhanh chóng gỡ xuống nhẫn trữ vật của Triệu Kình Hải. Trong nháy mắt thiêu đốt thi thể Triệu Kình Hải thành tro tàn, chỉ để lại một vết cháy đen trên mặt đất.

Tất cả những chuyện này Triệu Kình Thiên đều tận mắt chứng kiến. Nhìn thấy kết cục của đại ca mình, lúc này hắn cũng đã rơi vào trong tay Bạch Linh, toàn thân không thể nhúc nhích.

Kinh hãi, sợ hãi, đây là những từ hiện lên trong mắt Triệu Kình Thiên hiện tại. Nhìn Lục Lâm Thiên trước mắt, Triệu Kình Thiên không hiểu vì sao mình lại có kết cục này.

Sau khi xử lý xong thi thể của Triệu Kình Hải, vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, lúc thôn phệ linh lực của Triệu Kình Hải, đồng thời Lục Lâm Thiên cũng thi triển Sưu Linh thuật, cũng biết một sự tình. Cường giả của Triệu gia đang trên đường tới đây. Có lẽ nửa tháng nữa sẽ tới Lục gia.

Mà lúc này, dường như Triệu gia muốn trực tiếp động thủ với Lục gia, mục tiêu của Triệu gia chính là kiện bảo vật thần bí kia. Thế nhưng kiện bảo vật Triệu gia muốn là cái gì, Triệu Kình Hải cũng không biết.

Đồng thời Lục Lâm Thiên cũng biết được sát tâm của Lục Thiếu Hồ, Triệu Tuệ với mình không tiêu, hai người này xem ra hắn cũng phải động thủ thanh trừng.

– Lúc này quả thực vô cùng náo nhiệt nha.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt cười. Triệu gia đối phó Lục gia cũng không có quan hệ gì với hắn. Nếu như Lục gia thực sự có bảo vật vậy thì hắn cũng không khách khí, Lục Lâm Thiên cũng nhớ Độc Cô Cảnh Văn từng nói qua nhất định phải đoạt lấy bảo vật của Lục gia. Xem ra bảo vật này không tầm thường.

– Lục Lâm Thiên, thả ta ra, ta có mắt không tròng, không nên đối địch với ngươi. Ngươi giết đại ca của ta cũng không sao. Ta sẽ không nói cho người khác. Sau này vị trí đứng đầu Triệu gia sẽ không còn ai tranh chấp với ta. Nếu như ngươi thả ta, sau này ngươi muốn ta làm cái gì cũng được.

Chương 609: Linh Tướng nhị trọng (1)

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt Triệu Kình Thiên hiện lên sự sợ hãi. Hắn không biết Lục Lâm Thiên sẽ làm gì mình, thế nhưng hắn biết Lục Lâm Thiên vô cùng tàn nhẫn, vì vậy hắn mới càng thêm sợ hãi.

– Không còn chuyện gì cho ngươi làm đâu.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng cười, nụ cười này khiến cho trong lòng Triệu Kình Thiên tê dại.

Một lúc lâu sau, trong hậu viện Lục gia, Lục Lâm Thiên lúc này đã đi tới mật thất trong phòng chứa củi.

Ở đây không có một chút biến hóa nào, Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng cảm nhận được cảm giác quen thuộc, khi trước chính hắn cũng hay tới chỗ này.

Trong mật thất, lúc này Triệu Kình Thiên bị Lục Lâm Thiên điểm huyệt đạo, phong bế kinh mạch toàn thân, không thể nhúc nhích, ngay cả nói cũng không nên lời, chỉ có ánh mắt hắn lúc này vô cùng sợ hãi, khủng hoảng.

Phì Phì.

Tiểu Long lười biếng đi chung quanh, lưỡi không ngừng phun ra nuốt vào.

Nhìn Triệu Kình Thiên, Lục Lâm Thiên nhướng mày, không biết Triệu gia sẽ phái ra bao nhiêu cường giả tới đây, rốt cuộc bảo vật của Lục gia là bảo vật gì.

– Tiểu Long giúp ta hộ pháp.

Lục Lâm Thiên nói.

– Yên tâm đi lão đại.

Tiểu Long đáp.

– Luyện hóa.

Lục Lâm Thiên nói, cũng không để ý tới Triệu Kình Thiên. Vừa mới thôn phệ Triệu Kình Hải Linh Tướng tam trọng đỉnh phong, linh lực của hắn lúc này đã là cực hạn rồi.

Móc ra Linh Ngọc sàng, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, lúc thôn phệ linh lực luyện hóa, Lục Lâm Thiên cũng không quên Linh Ngọc Sàng. Trên Linh Ngọc sàng có một cỗ năng lượng đối với linh hồn của hắn có tác dụng vô cùng lớn.

Khoanh chân ngồi trên Linh Ngọc Sàng, thủ ấn khẽ kết, chậm rãi bắt đầu tu luyện, linh lực thôn phệ trong cơ thể chậm rãi được luyện hóa.

Cỗ linh lực được thôn phệ này cực kỳ khổng lồ, Lục Lâm Thiên cũng xác định thực lực của Triệu Kình Hải kia đã tới Linh Tướng tam trọng đỉnh phong, có thể sắp đột phá tới Linh Tướng tứ trọng cũng không xa.

Cỗ linh lực này rất là khổng lồ, thế nhưng cũng không cuồng bạo. Cỗ linh lực được thôn phệ này, bản thân nó đã là linh lực, lúc này Lục Lâm Thiên chỉ cần luyện hóa một chút, bỏ đi tạp chất là có thể sử dụng được luôn.

Những linh lực này, chỉ cần luyện hóa một chút là đã tiến vào không gian trong đầu Lục Lâm Thiên. Linh lực được luyện hóa tiến vào không gian trong đầu, hồn đan bắt đầu xoay tròn, thôn phệ cỗ linh lực này tẩm bổ cho linh hồn lực của Lục Lâm Thiên.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên đã tiến vào trạng thái tu luyện. Quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang mang nhàn nhạt vô hình, khí tức trên người chậm rãi được đề thăng.

Chỉ là lúc này, bên phải hồn đan của Lục Lâm Thiên, thanh kim đao quỷ dị màu vàng kia, luôn xoay quanh hồn đan lúc này theo sự xoay tròn của hồn đan cũng bắt đầu xoay tròn. Trong hồn đan, một tia năng lượng linh hồn nhỏ lập tức được thôn phệ tới thân kim đao. Trên thân đao, bắt đầu tràn ngập quang mang. Tia năng lượng linh hồn nhỏ này từ hồn đang cuồn cuộn không dứt tiến vào trong kim đao, thanh kim đao màu vàng này giống như là một cái động không đáy vậy.

Mà Lục Lâm Thiên cũng biết, thanh kim đao quỷ dị màu vàng này, sau khi tiến vào trong đầu hắn vẫn luôn thôn phệ linh hồn lực của hắn, chỉ là tốc độ thôn phệ cũng vô cùng chậm, cũng không động chạm tới linh hồn của hắn, cũng không ngây ra thương tổn với linh hồn của Lục Lâm Thiên.

Ngược lại, bởi vì thanh kim đao màu vàng này thôn phệ linh hồn lực cho nên tốc độ vận chuyển của hồn đan càng ngày càng nhanh, từ đám linh lực thôn phệ được nhanh chóng thu vào một số lượng lớn năng lượng để tẩm bổ linh hồn lực. Vì vậy tuy rằng linh hồn lực bị kim đao màu vàng thôn phệ, thế nhưng sự tinh tiến của linh hồn lực so với bình thường mạnh hơn không ít.

Kim đao màu vàng hấp thu năng lượng trên hồn đan, vòng tuần hoàn như vậy Lục Lâm Thiên cũng không thể tránh được. Cũng không có biện pháp nào loại trừ. Thỉnh thoảng mười ngày nửa tháng Lục Lâm Thiên sẽ thử xem mình có thể điều động được thanh kim đao này hay không, thế nhưng mỗi lần đừng nói là di chuyển được kim đao màu vàng này, ngay cả làm nó lay động cũng không được.

Cho nên sau đó Lục Lâm Thiên cũng không thèm để ý tới nó nữa, thế nhưng có thể kết luận, thanh kim đao màu vàng này không phải phàm vật. Bằng không cũng xuất hiện trong di chỉ mật địa. Mặt khác, thanh kim đao này dường như không làm tổn thương tới hắn.

– Linh giả, Lục Lâm Thiên là Linh giả.

Triệu Kình Thiên bị nhốt trong mật thất, toàn thân không nhúc nhích, lúc này cảm giác khí tức trên người Lục Lâm Thiên, hai mắt trống rỗng, giống như Triệu Kình Hải khi trước, không dự đoán được chuyện này.

Tốc độ luyện hóa linh lực của Lục Lâm Thiên rất nhanh, đồng thời tốc độ tăng tiến tu vi cũng cực nhanh, loại tốc độ tăng tiến này nhanh đến mức không thể tưởng tượng được là do linh lực hắn thôn phệ tới, chỉ cần luyện hóa một chút là có thể trở thành linh lực của bản thân Lục Lâm Thiên, tốc độ này quả thực là có chút dọa người.

Linh lực của Linh Tướng tam trọng đỉnh phong, đối với Lục Lâm Thiên mà nói, tuyệt đối là vật đại bổ, loại thôn phệ như thế này khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác cực kỳ vui sướng, thoải mái.

Ngày thứ hai, trong Lục gia xảy ra hai chuyện. Chuyện thứ nhất, Lục Lâm Thiên công tử của Lục gia và tiểu thư Lục Vô Song đính hôn. Mà hai người này cũng không muốn tổ chức rình rang, thế nên đại gia của Lục gia – Lục Đông thông báo cho mọi người trong Lục gia.

Mà bởi vì sự kiện công tử Lục Lâm Thiên và tiểu thư đính hôn, bọn người hầu trong Lục gia lại một lần nữa được tới phòng thu chi lĩnh một năm tiền công làm tiền thưởng. Điều này khiến cho tất cả người hầu trong Lục gia nhảy dựng lên, cả đám thầm nghĩ công tử Lục Lâm Thiên chính là tài thần của bọn hắn, trở về không tới hai tháng bọn họ đã được thưởng hai năm tiền công.

Mà chuyện này cũng khiến cho không ít người hầu ước ao không ngớt, hai vị hôn thê của công tử đều là nữ tử tuyệt mỹ khuynh quốc khuynh thành, có phúc như vậy, cũng là điều tất cả những nam nhân khác đều ước ao.

Mà chuyện thứ hai khiến cho bọn người hầu trong Lục gia mắng to không ngớt, bởi vì hai cháu trai tới từ nhà mẹ đẻ của Tam phu nhân tối qua đột nhiên biến mất, vì vậy Tam phu nhân lập tức phái đám người hầu bọn họ đi tìm.

Trong đại điện Lục gia, tất cả mọi người trong Lục gia tụ tập lại một chỗ, cũng không ai biết tối qua đã xảy ra chuyện gì, cũng không nghe được động tĩnh gì.

Chỉ là, trong đình viện, từ trên mặt đất cũng đã nhìn ra vết tích giao đấu, điều này khiến cho Triệu Tuệ giận dữ, mục tiêu đương nhiên là Lục Lâm Thiên. Thế nhưng sáng sớm ngày hôm nay Lục Lâm Thiên cũng không có ở đây, nàng cũng không biết làm gì, huống chi còn có mặt Vân Hồng Lăng, nàng càng không dám làm càn.

Triệu Kình Thiên, Triệu Kình Hải, hai người này vô duyên vô cớ mất tích, hơn nữa còn có vết tích giao đấu, điều này khiến cho trong lòng Lục Thiếu Hổ không khỏi lạnh lẽo.

Mà ngay khi Lục gia trắng trợn tìm người. Ngày thứ ba, trong mật thất dưới phòng chứa củi, khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên lúc này ngập tràn trong mật thất, toàn thân được bao phủ trong tầng quang tráo vô hình.

Chương 610: Linh Tướng nhị trọng (2)

Trong đầu Lục Lâm Thiên, linh lực đã no đủ, lúc này linh lực bàng bạc vẫn nhanh chóng tiến tới, hồn đan chuyển động không ngừng,trong chớp mắt, thanh kim đao màu vàng bám vào trên hồn đan đột nhiên tăng tốc độ hấp thu linh hồn lực.

– Áp súc cho ta.

Lục Lâm Thiên thầm quát khẽ trong lòng một tiếng, thủ ấn biến hóa, linh lực bàng bạc nhất thời được áp súc, trực tiếp tiến vào không gian trong đầu.

Phanh.

Không gian trong đầu truyền ra một tiếng trầm muộn, một cỗ năng lượng thật lớn đột nhiên bùng lên. Trong không gian trong đầu Lục Lâm Thiên đột nhiên được áp súc, rồi sau đó nhanh chóng khuếch tán.

Phù.

Lúc này khí tức linh lực quanh thân Lục Lâm Thiên đột nhiên biến mất, mơ hồ trong mật thất này có một cỗ năng lượng thiên địa đột nhiên xuất hiện rồi tiến vào cơ thể Lục Lâm Thiên. Trên Linh Ngọc sàng lúc này cũng có một cỗ quang mang nhàn nhạt đang dũng mãnh tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Giờ phút này, ở không gian trong đầu Lục Lâm Thiên đã nhận được chỗ tốt vô cùng lớn, linh hồn lực trong nháy mắt được tẩm bổ không ít, đồng thời tiểu đao màu vàng cũng thôn phệ được không ít linh hồn lực.

Mãi lâu sau, khí tức trên người Lục Lâm Thiên mới bình ổn lại, mà lúc này, khí tức trên người Lục Lâm Thiên đã là Linh Tướng nhị trọng.

Thế nhưng quá trình luyện hóa lúc này vẫn còn đang tiếp tục, lúc này ngay cả mí mắt Lục Lâm Thiên cũng không mở ra, bắt đầu tiếp tục luyện hóa. Trong cơ thể hắn, linh lực thôn phệ được từ Triệu Kình Hải vẫn còn một nửa chưa kịp luyện hóa.

Thời gian tiếp tục trôi qua, Triệu Kình Thiên vô cùng kinh ngạc, hắn có thể nhìn ra trong mấy ngày Lục Lâm Thiên đã đột phá một trọng, tốc độ tu luyện như vậy quả thực khiến cho người ta kinh hãi.

Thời gian trôi qua, trong mấy ngày này không tìm được Triệu Kình Thiên và Triệu Kình Hải, Triệu Tuệ lúc này đã bắt đầu tan vỡ. Hai cháu trai này chính là hy vọng của Triệu gia trong thời gian tới. Mỗi người đều là thiên kiêu chi tử, trong đám đệ tử thân truyền của Vân Dương Tông cũng tuyệt đối là cường giả.

Thanh niên như vậy tiền đồ không thể đoán trước được, thế nhưng hiện giờ hai người lại biến mất không thấy, hơn nữa từ dấu vết giao đấu trong đình viện, điều này khiến cho Triệu Tuệ nghĩ tới một khả năng.

Nếu nhưng hai người cháu trai của nàng xảy ra chuyện không hay thì đối với Triệu gia của nàng là một đả kích vô cùng to lớn. Chuyện xảy ra nơi này mà nàng lại không biết một tí gì, đến lúc đó nàng cũng không có cách nào ăn nói với trong tộc.

Triệu Tuệ đổ lên đầu Lục gia thế nhưng cũng không có biện pháp làm gì Lục Đông được. Triệu Kình Hải và Triệu Kình Thiên này, thực lực hai người bọn họ người bình thường căn bản không đối phó được, huống chi hai người bọn họ lại còn ở cùng một chỗ.

Mấy ngày nay Triệu Tuệ liên tục nhíu mày, sốt ruột lo lắng, hoài nghi lớn nhất trong đầu nàng là Lục Lâm Thiên. Nàng cũng nghe nói thực lực của Lục Lâm Thiên, nếu như muốn đối phó với hai cháu trai nàng cũng chỉ có một mình Lục Lâm Thiên kia mà thôi. Thế nhưng nàng cũng không rõ, coi như là hai cháu trai nàng không địch lại được thì cũng không tới mức vô thanh vô thức bị bắt đi hoặc bị giết trong im lặng vậy chứ.

Lúc này Triệu Tuệ cũng chỉ có thể chờ đợi, chờ cường giả Triệu gia phái tới rồi mới quyết định.

Trong mật thất dưới phòng chứa củi, vào ngày thứ năm khí tức đang tăng cường trên người Lục Lâm Thiên lúc này mới chậm rãi bình ổn lại.

Phù.

Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí từ trong cơ thể. Hai mắt mở ra, tinh quang chớp động, cảm giác linh lực sung mãn trong người lúc này hắn không khỏi mỉm cười. Tu vi Linh giả của hắn hiện tại đã từ Linh Tướng nhất trọng tới Linh Tướng nhị trọng trung kỳ, đột phá nhiều như vậy cũng tính là không tồi.

– Lão đại.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên ngừng tu luyện, Tiểu Long nhanh chóng đi ra.

– Đệ tu luyện thế nào rồi? Có lười biếng không?

Lục Lâm Thiên hỏi Tiểu Long.

– Hẳn là cũng sắp đột phá.

Tiểu Long chớp chớp mắt, vui vẻ nói.

Thu Linh Ngọc sàng vào trong nhẫn trữ vật, Hỏa Long Đỉnh được Lục Lâm Thiên móc ra. Lục Lâm Thiên nhanh chóng đưa mắt nhìn về phía Triệu Kình Thiên, chậm rãi nói:

– Sao nào? Ngươi kinh ngạc hay là giật mình vậy?

Nói xong, Lục Lâm Thiên đánh một đạo chân khí vào yết hầu Triệu Kình Thiên, Triệu Kình Thiên nhanh chóng ho khan một lát, lập tức kinh hãi nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Ngươi là Linh giả, chẳng lẽ là Linh Vũ song tu trong truyền thuyết?

– Không phải ngươi đã tận mắt chứng kiến rồi sao?

Lục Lâm Thiên lạnh lùng cười.

– Đừng giết ta, ngươi thả ta ra, ngươi muốn cái gì ta cũng có thể cho ngươi.

Triệu Kình Thiên sợ hãi nhìn về phía Lục Lâm Thiên, thứ duy nhất hiện giờ hắn có thể làm chính là cầu xin tha thứ.

– Yên tâm đi, ta sẽ không giết ngươi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Thật sao? Chỉ cần ngươi không giết ta, trong nhẫn trữ vật của ta có vũ kỹ, kim tệ, đan dược, tất cả đều là của ngươi. Nếu như thiếu, sau này trở về ta lại đưa cho ngươi.

Triệu Kình Thiên vội vàng nói, trong mắt hiện lên hy vọng cầu sinh.

– Ha ha.

Lục Lâm Thiên cười nói:

– Ta bảo đảm sẽ không giết ngươi.

Nói xong, Lục Lâm Thiên không để ý tới Triệu Kình Thiên nữa mà khẽ đánh thủ ấn, khoanh chân ngồi trước Hỏa LOng đỉnh, lập tức móc từ trên người ra không ít tài liệu, những tài liệu này đều là tài liệu mà khi luyện chế khôi lỗi cần dùng tới. Lúc này, Lục Lâm Thiên dự định đem Triệu Kình Thiên luyện chế thành một khôi lỗi.

Trên phương diện chân khí, mấy ngày trước Lục Lâm Thiên đã đột phá tới Vũ Tướng tam trọng đỉnh phong cho nên lúc này hắn cũng không muốn thôn phệ Triệu Kình Thiên mà dự định luyện chế thành khôi lỗi.

Nghĩ tới việc dùng Triệu Kình Thiên đi đối phó với người Triệu gia, khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi hiện lên hàn ý. Cảnh tượng kia phỏng chừng sẽ làm cho đám người Triệu gia khó mà ngờ tới.

Linh lực được rót vào bên trong Hỏa Long đỉnh, một cỗ hỏa diễm nóng bỏng bắt đầu xuất hiện, Lục Lâm Thiên bắt đầu đem không ít tài liệu ném vào trong Hỏa Long đỉnh.

Dưới sự bao vây của hỏa diễm bắt đầu thong thả luyện hóa tài liệu. Loại luyện hóa này cũng không cần kỹ thuật cao lắm, lúc này Lục Lâm Thiên cũng coi như xe nhẹ đi đường quen, nhanh chóng dễ dàng luyện hóa tài liệu.

Sau khi thực lực tăng vọt tới Linh Tướng nhị trọng, Lục Lâm Thiên chỉ dùng có một ngày đã đem toàn bộ tài liệu liên quan luyện hóa xong. Trong Hỏa Long đỉnh lúc này có một đoàn dung dịch tinh thuần không ngừng cuồn cuồn.

Cảm nhận dung dịch trong Hỏa Long đỉnh đã đạt tới độ cần thiết, Lục Lâm Thiên mỉm cười, thủ ấn thu lại, quay đầu nhìn về phía Triệu Kình Thiên rồi nói:

– Hiện giờ tới phiên ngươi.

– Ngươi muốn làm gì, ngươi đã nói sẽ không giết ta mà?

Triệu Kình Thiên dường như dự cảm được điều gì đó, cảm nhận nhiệt độ nóng bỏng trong Hỏa Long đỉnh toàn thân không khỏi run rẩy. Ánh mắt hiện lên sự sợ hãi tới cực hạn, nếu không phải hiện tại bị cấm chế, hắn đã ngã xuống mặt đất rồi.

– Quả thực ta không giết ngươi, ta sẽ giữ lời. Thế nhưng ta chỉ muốn ngươi càng trở nên mạnh mẽ hơn mà thôi.

Chương 611: Linh Vũ song tu

Lục Lâm Thiên nở nụ cười nhàn nhạt, tiếu ý trên mặt khiến cho Triệu Kình Thiên sởn tóc gáy.

Mà lúc này quả thực Lục Lâm Thiên cũng không giết Triệu Kình Thiên, dùng người sống luyện chế thành khôi lỗi. Khôi lỗi được luyện chế ra, thực lực sẽ tăng lên đáng kể, giống như là Khôi nhất, vốn có tu vi Vũ Phách bát trọng, sau khi luyện chế xong đã thành khôi lỗi tứ giai đỉnh phong, tương đương với Vũ giả Vũ Phách cửu trọng đỉnh phong, thực lực có thể so sánh với Vũ Tướng nhất trọng.

Mà Khôi Nhất khi trước vẫn còn hôn mê bất tỉnh, rốt cuộc khôi lỗi từ người thực vật luyện chế ra chung quy so với người sống chân chính còn kém hơn không ít.

Lúc này, Lục Lâm Thiên quyết định luyện chế người sống thành khôi lỗi. Mà Triệu Kình Thiên trước mặt có thực lực Vũ Tướng nhị trọng, hẳn cũng đã tới Vũ Tướng tam trọng đỉnh phong. Lục Lâm Thiên phỏng đoán, sau khi luyện chế thành khôi lỗi, thực lực có lẽ sẽ đạt tới cấp năm sơ kỳ, đó chính là thực lực Vũ Tướng tứ trọng, hơn nữa chỗ cường hãn của khôi lỗi chính là có thể chống lại Vũ Tướng ngũ trọng.

Một khôi lỗi có thực lực tương đương Vũ Tướng ngũ trọng, tuyệt đối đáng giá.

Tới lúc này Lục Lâm Thiên mới cảm thấy vị sư phụ tiện nghi Thánh Thủ Linh Tôn của hắn đáng sợ ra sao. Thảo nào ngay cả Nam thúc cũng phải cảm thán Thánh Thủ Linh Tôn chính là siêu cấp cường giả thế hệ trước, những người được Thiên Linh lục ghi chép đều vô cùng kinh khủng.

– Ngươi rốt cuộc muốn làm gì, thả ta ra.

Ánh mắt Triệu Kình Thiên lúc này sợ hãi lên tới đỉnh điểm, run giọng nói. Hắn cảm giác được sự tàn nhẫn trong ánh mắt của Lục

Lâm Thiên.

– Một lát nữa ngươi sẽ biết.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt cười, lập tức thủ ấn biến đổi, một đạo quang mang bao quanh thân thể đang bị cấm chế của Triệu Kình Thiên, trực tiếp quẳng vào trong Hỏa Long đỉnh.

Xuy Xuy.

Thân thể Triệu Kình Thiên vừa tiến vào trong Hỏa Long đỉnh, quần áo trên người lập tức hóa thành tro tàn, da mặt dưới hỏa diễm nóng bỏng này phát ra tiếng xèo xèo, máu tươi không ngừng phun ra, cuối cùng bị nhiệt độ cao thiêu đốt hóa thành sương trắng tiêu tán trong Hỏa Long đỉnh.

– A.

Một tiếng kêu thảm thiết từ trong miệng Triệu Kình Thiên vang lên, tiếng kêu thảm thiết này giống như quỷ khóc ma gào, vô cùng thê lương. Thế nhưng tiếng kêu thảm thiết này chỉ vang lên một lần rồi im bặt. Khi Triệu Kình Thiên mở miệng ra, hỏa diễm lập tức ào ào tiến vào trong miệng hắn khiến cho hắn không thể kêu lên được nữa.

Không phát ra tiếng, thế nhưng loại đau đớn này vẫn tồn tại, quả thực sống không bằng chết. Triệu Kình Thiên rốt cuộc đã biết được Lục Lâm Thiên muốn gì, đối phương không ngờ muốn đem hắn luyện chế thành khôi lỗi.

Triệu Kình Thiên vô cùng hối hận, hối hận vì sao mình lại trêu chọc tới người này. Cũng hối hận vì sao hắn lúc thực lực đối phương còn yếu không dám không từ thủ đoạn nào giết hắn đi.

Thế nhưng hắn lại không làm vậy, cho nên mới rơi vào tình cảnh này.

Trong cảm giác đau đớn cực độ này, hận ý tràn ngập trong lòng Triệu Kình Thiên. Lúc này toàn thân bị cấm chế, ngay cả năng lực tự sát cũng không có, chỉ có thể chịu đau đớn mãnh liệt này. Hắn có cảm giác da thịt xương cốt mình đang bị chia lìa, vô cùng thê thảm. Tóc hắn, da hắn, miệng, đều bị hỏa diễm hòa tan, máu tươi không ngừng phát ra tiếng xèo xèo trong hỏa diễm.

Lục Lâm Thiên cũng vô cùng chăm chú khống chế linh hỏa. Lúc này không thể xảy ra một chút sơ sót nào, linh hỏa quá lớn, đủ để đốt cháy thân thể Triệu Kình Thiên thành tro tàn. Linh hỏa quá nhỏ thì không thể loại trừ tạp chất trong thân thể Triệu Kình Thiên, không đạt được yêu cầu luyện chế khôi lỗi.

Theo sự thiêu đốt của linh hỏa, thân thể của Triệu Kình Thiên lúc này huyết nhục mơ hồ, một tia máu từ trong cơ thể hắn bắn ra, thân thể trong hỏa diễm không ngừng thống khổ co lại, thoại nhìn vô cùng tàn nhẫn và máu tanh.

Đối với việc tàn nhẫn này, Lục Lâm Thiên không có một chút lòng trắc ẩn nào. Điều này không có nghĩa là hắn không phải người lương thiện. Những kẻ trong Hỏa Long đỉnh là kẻ địch của hắn, một người ba bốn lần muốn giết hắn, nếu không phải hắn hóa nguy thành an thì hiện giờ người chết đã là hắn.

Nhân từ với địch nhân chính là tàn nhẫn với bản thân mình. Lục Lâm Thiên không ngốc tới như vậy, thiện lương cũng phải tùy lúc.

Theo thời gian luyện chế, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được thân thể Triệu Kình Thiên trải qua luyện chế đã được loại bỏ tạp chất rồi được chậm rãi trở nên mạnh mẽ, gân cốt trong cơ thể nhanh chóng co rút lại, dường như có lực lượng đang ngưng tụ trong đó.

Cứ như thế luyện chế, trải qua hai ngày ba đêm, lúc này sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng có chút tái nhợt, loại tiêu hao như vậy không ít, hiện tại hắn đã có tu vi Linh Tướng nhị trọng thế nhưng muốn luyện chế thành công khôi lỗi cấp năm trung kỳ quả thực tiêu hao vô cùng lớn.

Lúc này thân thể Triệu Kình Thiên đã cháy thành đen, trên thân thể được bao bọc bởi một màng thịt cháy đen. Cường độ thân thể đã mạnh hơn trước gấp mấy lần, không chỉ cơ thể, ngay cả gân cốt cũng đã trải qua luyện chế.

Xuyên qua màng thịt nhàn nhạt bao vây chung quanh thân thể của Triệu Kình Thiên, Lục Lâm Thiên có thể thấy lục phủ ngũ tạng của Triệu Kình Thiên dường như đang nhảy lên, cực kỳ quỷ dị. Thế nhưng màu sắc của lục phủ ngũ tạng đã chuyển thành màu đen, không đỏ tươi như ban đầu nữa.

– Khống hồn.

Thủ ấn lại tiếp tục biến hóa. Trong mi tâm Lục Lâm Thiên, có một đạo năng lượng vô hình bắn ra, lập tức tiến vào trong mi tâm của Triệu Kình Thiên trong Hỏa Long đỉnh.

Lục Lâm Thiên đang muốn khống chế linh hồn Triệu Kình Thiên, muốn đem người sống luyện chế thành khôi lỗi thì điều quan trọng nhất chính là linh hồn lực. Để cho khôi lỗi bảo lưu linh hồn ban đầu, giữ lại phản ứng và ý thức, trí tuệ vốn có của mình. Đồng thời giữ lại vũ kỹ lúc còn sống, hơn nữa thêm thân thể cường hãn mới có được sau khi luyện chế, mới chính thức là một bộ khôi lỗi kinh khủng.

Linh hồn lực của Lục Lâm Thiên nhanh chóng tiến vào trong mi tâm Triệu Kình Thiên, linh hồn lực của hắn nhanh chóng bị linh hồn lực của Triệu Kình Thiên công kích. Cỗ linh hồn lực này giống như là mất đi sự khống chế, hoàn toàn công kích ngoại lực tiến vào theo bản năng.

Triệu Kình Thiên cũng không phải Linh giả, tuy rằng là Vũ Tướng, thế nên linh hồn lực cũng không mạnh mẽ. Trải qua luyện hóa, linh hồn lực đã sớm bị hao tổn, lúc này cũng không còn bao nhiêu ý thức.

Đương nhiên linh hồn lực của Triệu Kình Thiên lúc này cũng không thể so sánh với Lục Lâm Thiên, linh hồn lực của hắn dưới sự bao vây của Lục Lâm Thiên, thêm sự trợ giúp của linh hỏa trong Hỏa Long đỉnh, nhanh chóng luyện hóa linh hồn của Triệu Kình Thiên.

Sau khi luyện hóa linh hồn Triệu Kình Thiên thành một vùng sơn mù, linh hồn Lục Lâm Thiên trong nháy mắt dung nhập vào trong đó, cuối cùng đánh vào chỗ sâu trong cỗ thân thể này.

– Khôi lỗi bỉ thuật, ngưng tụ cho ta.

Trong nháy mắt hai mắt Lục Lâm Thiên mở to. Trong mắt bắn ra tinh mang, theo sự biến hóa của thủ ấn, lúc này dung dịch trong Hỏa Long đỉnh sôi trào lên, lập tức bao phủ lấy thân thể Triệu Kình Thiên.

Chương 612: Đồng tu bốn kỹ (1)

Dung dịch nóng bỏng bao phủ thân thể Triệu Kình Thiên phát ra tiếng ken két, nhiệt độ nóng bỏng nhanh chóng được kéo lên. Trên thân thể kia, từ đầu đến chân bị dung dịch nóng bỏng bao phủ, gân cốt cơ thể dưới nhiệt đột cao liên tục co quắp lại.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến hóa, từng đạo quan mang quỷ dị đánh vào trong thân thể Triệu Kình Thiên, thời gian chậm rãi trôi qua, dưới quang mang huyền ảo kia, ánh mắt vốn trống rỗng của Triệu Kình Thiên lúc này chậm rãi hiện lên sự lạnh lùng.

Thân thể Triệu Kình Thiên dưới sự bao phủ của dung dịch trong Hỏa Long đỉnh lúc này từ màu đen chuyển sang màu vàng sáng bóng.

– Tụ cho ta.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, cuối cùng đánh ra một đạo thủ ấn. Sắc mặt hắn đã bắt đầu trắng bệch, luyện chế khôi lỗi cấp năm, loại tiêu hao này khiến cho linh lực trong cơ thể Lục Lâm Thiên tiêu hao không còn chút nào.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt khí tức quanh thân khôi lỗi được kéo lên, một cỗ khí tức kinh khủng nhanh chóng hội tụ, lực lượng cuồng bạo rít gào khiến cho mật thất rung động.

– Thành công rồi.

Lúc này Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười, thực lực của khôi lỗi không ngừng tăng cường, dùng người sống luyện chế thành khôi lỗi, hiệu quả mạnh hơn không ít.

Khí tức trong Hỏa Long đỉnh một lúc lâu sau mới ổn định lại, lúc Lục Lâm Thiên đánh ra một đạo thủ ấn thì có một thân ảnh từ trong Hỏa Long đỉnh nhảy ra đáp xuống mặt đất. Một thân thể khôi lỗi cũng xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên, trên người khôi lỗi tỏa ra lực lượng cường hãn.

– Gần sát cấp năm trung giai.

Lục Lâm Thiên thì thầm nói, ánh mắt đánh giá kỹ khôi lỗi này, từ khí tức mà nói, đã đạt tới cấp năm trung giai, lại thêm thân thể cường hãn, thực lực của đầu khôi lỗi này tương đương với Vũ Tướng ngũ trọng.

– Sau này tên ngươi là Khôi nhị.

Lục Lâm Thiên nói với đầu khôi lỗi này.

– Vâng, chủ nhân.

Trong con mắt vô thần của khôi lỗi lúc này hiện lên một đạo tinh mang nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong miệng phát ra thanh âm lạnh lùng không có chút tình cảm nào.

Nhìn đầu khôi lỗi này, sắc mặt Lục Lâm Thiên tuy rằng trắng bệch thế nhưng không nhịn được mà mỉm cười, trải qua mấy ngày, hắn đã tạo ra một cường giả có thực lực Vũ Tướng ngũ trọng.

Nhìn khôi lỗi này, Lục Lâm Thiên có thể rõ ràng nhận ra khuôn mặt quen thuộc của Triệu Kình Thiên. Chờ tới lúc đối phó với đám người Triệu gia, nhất định sẽ khiến cho đám người đó một sự kinh hỉ.

Hai ngày sau, Lục Lâm Thiên mới rời khỏi mật thất dưới phòng chứa củi. Trong hai ngày này, Lục Lâm Thiên cũng đem cánh tay Khôi nhất bị Triệu Kình Thiên đánh gãy trong mật địa khôi phục lại, sau đó bản thân cũng điều tức khôi phục một phen.

Lục Lâm Thiên cũng thuận tiện kiểm tra nhẫn trữ vật của Triệu Kình Thiên và Triệu Kình Hải. Trong nhẫn trữ vật của Triệu Kình Thiên có hai bộ vũ kỹ Hoàng cấp trung giai, một bộ vũ kỹ Hoàng cấp cao giai, kim tệ trên tinh tập có trên trăm vạn, cũng không phải là rất nhiều. còn có hơn mười khỏa đan dược tứ phẩm, ba khỏa đan dược ngũ phẩm.

Những vật linh tinh khác không đán giá, đối với những Vũ Tướng bình thường mà nói thì những thứ này tuyệt đối là một món khổng lồ, thế nhưng đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói, nó không là gì.

Mà trong nhẫn trữ vật của Triệu Kình Hải, Lục Lâm Thiên cũng mất không ít công phu mới mở ra được nhẫn trữ vật này, thiếu chút nữa khiến cho vỡ tan. Bởi vì Triệu Kình Hải là Linh giả cho nên trên nhẫn trữ vật của hắn bị hắn bố trí một đạo ấn ký bằng linh hồn lúc còn sống, vì vậy cũng không thể trực tiếp mở ra. Từ đầu Lục Lâm Thiên không mở ra được, cuối cùng cũng chỉ có thể nhờ Tiểu Long hỗ trợ, dùng hỏa diễm màu vàng trong miệng Tiểu Long đốt cháy ấn ký bằng linh hồn của Triệu Kình Hải trên nhẫn trữ vật.

Trong nhẫn trữ vật của Triệu Kình Hải, thu hoạch so với trong nhẫn trữ vật của Triệu Kình Thiên lớn hơn không ít. Ngoại trừ một đống dược liệu ra, Lục Lâm Thiên còn lấy được mười khỏa đan dược ngũ phẩm, hơn mười khỏa đan dược tứ phẩm, còn có một bộ linh kỹ Huyền cấp sơ giai, một bộ linh kỹ Hoàng cấp trung giai.

Linh kỹ Huyền cấp sơ giai kia, Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhận ra, nó chính là linh kỹ mà Triệu Kình Hải nhận được trong vòng thứ nhất của đại hội Tam tông Tứ môn, phỏng chừng còn chưa kịp tu luyện.

Sau khi thu thập một phen, Lục Lâm Thiên lập tức trở lại đình viện của mình. Lúc này Vân Hồng Lăng nhanh chóng đi tới nói:

– Tiểu tặc, sao chàng luôn bế quan vậy? Đến trấn Thanh Vân hơn hai tháng thì chàng bế quan hai tháng rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười không nói gì, hai tháng này, thu hoạch của hắn thật ra không ít, thực lực tăng tiến rất xa.

Lúc gặp mẫu thân La Lan thị của hắn, Lục Lâm Thiên đương nhiên không thể tránh khỏi bị mẫu thân khiển trách một phen, thế nhưng nghe những lời khiển trách này, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thấy ấm áp.

Tối đến, hai người Vân Hồng Lăng và Lục Lâm Thiên vốn không cần ăn mấy tháng cũng được, thế nhưng lúc này dưới sự yêu cầu của mẫu thân lại ăn không ít.

Mà sau khi hai người trở lại phòng, tức thì hoa mai nở rộ, cảnh xuân kiều diễm.

Trong phòng có giãy dụa, có kiều mị, sau khi hai người dây dưa một lát, cự long ngẩng đầu tiến vào động đào tiên, Lục Lâm Thiên tiện đà thẳng lưng, độc long trong nháy mắt đi vào.

Trong gian phòng, âm thanh nguyên thủy không ngừng vang lên, hoa mai nở rộ, mãi một lúc lâu sau mới dừng lại.

Ngày thứ hai, Lục Lâm Thiên đi tới ngọn núi phía sau Lục gia. Bên cạnh hắn còn có Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song, Tiểu Long, Bạch Linh, Lục Tiểu Bạch cũng có mặt.

Đám Nghịch Lân Yêu Bằng, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thiên Sí Tuyết Sư cũng đi theo.

Tại một sườn núi, Lục Lâm Thiên cầm Huyết Lục trong tay, khí tức tỏa ra khiến cho Lục Vô Song và Vân Hồng Lăng đều cảm thấy kinh ngạc. Khi nhìn thấy Huyết Lục hai nàng lại càng hoảng sợ, sát khí mơ hồ khuếch tán ra kia khiến cho hô hấp hai nàng trong nháy mắt có chút khó khăn.

Trong tay Lục Lâm Thiên, từng đạo quang mang được tạo ra, lúc này Lục Lâm Thiên đang tu luyện vũ kỹ thuộc tính thổ Huyền cấp Liệt Không Cửu Kích mà Nam thúc giao cho hắn, tu luyện vũ kỹ Huyền cấp trung giai độ khó không cần nói cũng biết.

Mà trong ngọc giản của vũ kỹ Liệt Không Cửu Kích này có nói tới uy lực khi tu luyện thành, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ chờ mong. Nam thúc nói không sai. Liệt Không Cửu Kích này không phải bình thường, tu luyện thành công mỗi một đao đều có thể cắt vỡ không gian, nếu như tu luyện tới bước cuối cùng thi triển ra kích thứ chín, uy lực của nó có thể so sánh với vũ kỹ Huyền cấp cao giai.

Một đao được bổ ra, chân khí không ngừng vận chuyển trong cơ thể. Uy thế khi tu luyện vũ kỹ này quả thực không giống bình thường, thỉnh thoảng từng âm thanh bạo liệt vang lên, quanh quẩn trong không gian.

Mà ngoại trừ việc tu luyện Liệt Không Cửu Kích ra, Lục Lâm Thiên còn tu luyện hai bộ vũ kỹ Huyền cấp trung giai khác và một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

Ba bộ vũ kỹ này phân biệt là Tam Thiên Lưu Vân Thủ, Liệt Viêm Quyền và Đại Địa Nộ Hống.

Chương 613: Đồng tu bốn kỹ (2)

Đại Địa Nộ Hống chính là vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, chính là bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai đầu tiên Lục Lâm Thiên nhận được trong đại hội Tam tông Tứ môn, theo lời vị Hồng Bào trưởng lão của Thiên Kiếm môn khi đó, đây chính là vũ kỹ của Vạn Thú Tông. Lúc Lục Lâm Thiên tu luyện mới phát hiện ra, Đại Địa Nộ Hống này cực kỳ cường hãn, lực công kích bá đạo không gì sánh được, cũng chính là loại vũ kỹ hắn vô cùng ưa thích, tu luyện thành công, một chưởng có thể khai sơn liệt địa.

Mà Tam Thiên Lưu Vân Thủ và Liệt Viêm Quyền này, hai bộ vũ kỹ Huyền cấp trung giai đều là do Vân Khiếu Thiên cấp cho hắn.

Từ tin tức tu luyện trên ngọc giản, Lục Lâm Thiên mới biết được Liệt Viêm Quyền này là vũ kỹ hỏa hệ, là một loại vũ kỹ tương đối bá đạo, khí thế vô cùng sắc bén.

Về phần Tam Thiên Lưu Vân Thủ chính là một trong những vũ kỹ thuộc tính Phong mà Vân Dương Tông vô cùng coi trọng, lấy tốc độ như quỷ mị làm trụ cột, tuy rằng là vũ kỹ Huyền cấp trung giai thế nhưng sau khi tu luyện thành công, lại phối hợp với Phù Quang Lược Ảnh của Vân Dương Tông thì uy lực có thể so với vũ kỹ Huyền cấp cao giai.

Đồng thời tu luyện ba bộ vũ kỹ Huyền cấp trung giai, một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai chỉ sợ cũng chỉ có Lục Lâm Thiên mới dám làm như vậy. Nếu như đổi thành người khác, cũng chỉ có thể nhịn xuống mà thôi. Vũ Tướng tam trọng bình thường cũng chỉ dám tu luyện 1 lúc một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

Ngay trong lúc Lục Lâm Thiên liều mạng tu luyện thì Lục Tiểu Bạch cũng không nhàn rỗi, tự bản thân hắn cũng tu luyện vũ kỹ. Lục Lâm Thiên đã cấp cho hắn hai bộ vũ kỹ thuộc tính hỏa Hoàng cấp cao giai và một bộ vũ kỹ thuộc tính hỏa Huyền cấp sơ giai.

Giá trị của ba bộ vũ kỹ này hiện tại Lục Tiểu Bạch đương nhiên hiểu rõ, hắn vô cùng kinh ngạc há hốc mồm nhìn vị công tử của mình, cái giá của ba bộ vũ kỹ này có lẽ đủ để mua Lục gia nha.

Cầm ba bộ vũ kỹ trong tay, một lúc lâu sau Lục Tiểu Bạch mới phục hồi tinh thần lại, khi trước hắn chỉ biết đi theo bên người công tử nhất định sẽ ngưu bức. Thế nhưng hiện giờ xem ra hắn rất may mắn. Chỉ là bằng vào thực lực của Lục Tiểu Bạch hiện tại, tu luyện vũ kỹ Huyền cấp còn kém rất xa, khó có thể làm được.

– Tiểu tặc này chính là một cuồng nhân tu luyện nha.

Nhìn Lục Lâm Thiên đang tu luyện phía trước, Vân Hồng Lăng không khỏi chu miệng nói.

– Chàng không nỗ lực thì làm sao có thực lực hiện tại. Chúng ta cũng tu luyện thôi, thực lực càng mạnh thì mới có thể bảo vệ được bản thân, đến lúc đó chúng ta cũng không cần lo lắng cho chàng nữa.

Lục Vô Song mở miệng cười khẽ nói.

Vào đêm Lục Lâm Thiên mới trở về Lục gia, ban ngày tu luyện vũ kỹ, tối điều tức, thỉnh thoảng đi gặp Nam thúc, cứ như vậy nhanh chóng trôi qua năm ngày.

Thời gian trôi qua, Lục Lâm Thiên vô hình trung cũng nhận ra được trong Lục gia có một cảm giác không bình thường, Lục gia bình tĩnh, bình tĩnh vô cùng quỷ dị, mà đây chính là điềm báo của bão tố sắp tới gần.

Loại không khí này, những người hầu bình thường trong Lục gia cơ bản không nhận ra được.

Mà cảm giác được bầu không khí này, Lục Lâm Thiên lại có chút chờ mong, không biết Lục gia rốt cuộc có bảo vật gì. Đến lúc đó hắn cũng nên thò một tay ra lấy, có bảo vật đương nhiên là không thể thiếu phần hắn.

Mà trong năm ngày này, có một việc khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng vui vẻ. Huyết Ngọc Yêu Hổ bốn ngày trước bắt đầu chuẩn bị đột phá, phỏng chừng chỉ cần tu luyện một chút là có thể đột phá thành công.

Huyết Ngọc Yêu Hổ vốn chính là yêu thú ngũ giai sơ kỳ, sau khi đột phá chính là ngũ giai trung kỳ, đến lúc đó lại càng thêm cường hãn, có thể chống lại Vũ Tướng tứ trọng hoặc ngũ trọng tuyệt đối không thành vấn đề. Huống chi huyết mạch của Huyết Ngọc Yêu Hổ cực cao, không giống như yêu thú bình thường.

Mà trong khoảng thời gian này, Lục Lâm Thiên tìm một cái cớ trực tiếp đưa Thái Âm Yêu Thỏ cho mẫu thân, nói là giúp mẫu thân khỏi buồn chán, trên thực tế là phân phó Thái Âm Yêu Thỏ một tấc cũng không được rời người mẫu thân, tránh cho xuất hiện sự việc nào ngoài ý muốn.

Thời gian lại trôi qua, Lục Lâm Thiên vẫn như những ngày trước đó, cả ngày tu luyện vũ kỹ. Chỉ là mấy ngày qua, Lục Lâm Thiên ngoại trừ Đại Địa Nộ Hống tu luyện có chút thành tựu ra thì Tam Thiên Lưu Vân Thủ và Liệt Viêm Quyền không có một chút tiến bộ nào rõ rệt cả.

Vũ kỹ Huyền cấp trung giai tuyệt đối không phải là thứ dễ tu luyện. Vốn Lục Lâm Thiên nghĩ mình trước khi đột phá Vũ Tướng đã tu luyện thành công Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng và Hàn Băng ấn cho nên lúc này sau khi đột phá tới Vũ Tướng có lẽ sẽ tu luyện được vũ kỹ Huyền cấp trung giai.

Thế nhưng sau khi tu luyện Lục Lâm Thiên mới biết được vũ kỹ Huyền cấp trung giai và Huyền cấp sơ giai hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau. Độ khó cách nhau quá lớn, phỏng chừng hắn phải tiêu tốn không ít thời gian, hơn nữa phải ăn không ít vị đắng thì mới có thể tu luyện thành công ba bộ vũ kỹ Huyền cấp trung giai này.

Chịu chút khổ cực Lục Lâm Thiên không coi là gì. Đau đớn Lục Lâm Thiên chịu không ít, hắn không tin bằng thực lực hiện tại của hắn không thể tu luyện thành công ba bộ vũ kỹ Huyền cấp trung giai.

Rống.

Ngày thứ bảy, trong ngọn núi phía sau Lục gia xa xa truyền đến tiếng hổ gầm.

Trên đỉnh núi, lúc này Lục Lâm Thiên, Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng lại thêm Bạch Linh, Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư đều đang đứng chờ ở đó.

Lúc này tại một khu vực đất đai bằng phẳng, Huyết Ngọc Yêu Hổ đã hóa thành bốn năm trăm thước, khí tức cuồng bạo bạo phát ra, một cỗ uy áp tỏa ra, khí thế này giống như Thiên Sí Tuyết Sư, có một cỗ khí tức đế vương chi thú, khiến cho Lục Vô Song, Lục Tiểu Bạch, Vân Hồng Lăng đều cực kỳ khiếp sợ.

Vẻ mặt Lục Vô Song vô cùng khiếp sợ, từ sau khi nhìn thấy Huyết Ngọc Yêu Hổ và Thủy Hỏa Yêu Giao chúng nó đều rút lại thân thể, khí tức thu liễm lại, bằng vào thực lực của nàng còn chưa nhìn ra được chúng thu nhỏ lại. Lúc này nhìn thấy bản thể của Huyết Ngọc Yêu Hổ và thực lực của nó, nàng vô cùng giật mình, khiếp sợ.

– Trời.

Lúc này Lục Tiểu Bạch há hốc mồm nhìn cảnh tượng trước mắt. Ba năm không gặp, vị công tử sống cùng hắn từ nhỏ đã khiến cho hắn chấn động hết lần này tới lần khác. Khi trước trên người công tử không có gì, lần này trở về một lần ra tay là mấy vạn kim tệ, sau lại móc ra vũ kỹ Huyền cấp đủ để mua đứt Lục gia. Tới hiện tại hắn mới biết được hóa ra yêu thú bên người công tử lại cường hãn như vậy, yêu thú ngũ giai, tương đương với cường giả Vũ Tướng, khiến cho hắn vô cùng kinh ngạc.

– Huyết Ngọc Yêu Hổ, chính là Huyết Ngọc Yêu Hổ trong mật địa.

Lúc này Vân Hồng Lăng nhìn thấy thân thể cao lớn của Huyết Ngọc Yêu Hổ cũng nhanh chóng nhận ra. Mấy ngày trước ở sau núi nhìn thấy Huyết Ngọc Yêu Hổ, Nghịch Lân Yêu Bằng, bọn chúng lúc đó đều thu liễm khí tức, cũng thu nhỏ thân thể tới cực hạn, tuy rằng nàng cũng cảm thấy mấy đầu yêu thú này không đơn giản, thế nhưng cũng không nhận ra được.

Chương 614: Yêu hổ đột phá

Mà lúc này trong nháy mắt Vân Hồng Lăng nhận ra, khi trước trong mật địa, những yêu thú ngũ giai cướp đi thánh quả Vũ Linh, trong đó có đầu Huyết Ngọc Yêu Hổ, lập tức ánh mắt Vân Hồng Lăng chuyển sang người Nghịch Lân Yêu Bằng, Thủy Hỏa Yêu Giao, một lát sau nàng cũng nhanh chóng nhận ra bọn chúng.

– Nghịch Lân Yêu Bằng, Thủy Hỏa Yêu Giao.

Sắc mặt Vân Hồng Lăng lúc này biến đổi, nàng vô cùng giật mình, những yêu thú cường hãn trong mật địa lúc này đều ở bên người Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tặc, thánh quả Vũ Linh trong mật địa đều là chàng lấy sao?

Vân Hồng Lăng cũng không ngốc, nhìn thấy chuyện này nàng lập tức nhớ tới một màn kia trong mật địa. Sáu quả Vũ Linh thánh quả hơn phân nửa là bị tiểu tặc này cầm đi.

– Hắc hắc, không phải ta vẫn để lại cho nàng một quả sao?

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc. Dù sao đi nữa mấy đầu yêu thú này đi theo bên người hắn, chuyện trong mật địa sớm muộn cũng bị phát hiện. Lục Lâm Thiên cũng không phủ nhận, huống chi hiện giờ Vân Hồng Lăng lại là người một nhà.

– Tiểu tặc nhà chàng, hóa ra đúng là chàng làm.

Vân Hồng Lăng bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, nhớ tới lúc mình nhận một khỏa thánh quả Vũ Linh kia, Nghịch Lân Yêu Bằng cũng không có cản trở, hiện tại mới biết được hóa ra là tiểu tặc này an bài. Tức thì trong lòng không khỏi hạnh phúc nói:

– Coi như chàng có chút lương tâm, ta sẽ không nói cho cha biết. Bằng không cha sẽ hỏi tội chàng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, quả thực nữ nhi gả ra ngoài như bát nước hắt đi, Hồng Lăng hiện tại chính là người của hắn, sợ rằng sau này Vân Khiếu Thiên biết được chuyện này sẽ vô cùng buồn bực.

– Tiểu tặc, yêu thú nhỏ chàng để bên cạnh mẫu thân là Thái Âm Yêu Thỏ đúng không?

Vân Hồng Lăng hỏi Lục Lâm Thiên.

– Đúng vậy, gần đây Lục gia có lẽ sẽ xảy ra chút chuyện, cho nên ta lo lắng cho mẫu thân.

Lục Lâm Thiên nói.

Rống.

Một tiếng rống lớn từ trong miệng Huyết Ngọc Yêu Hổ truyền ra, lúc này hai mắt Huyết Ngọc Yêu Hổ mở ra, khí tức nhanh chóng tăng lên, toàn thân tỏa ra khí tức hung mãnh.

Tiếng rống này truyền ra, một cỗ uy áp lần thứ hai được tăng lên, những dã thú trong núi chung quanh lúc này chấn kinh lùi lại, đám phi cầm bối rối bay đi.

Trong lúc đó, thân thể Huyết Ngọc Yêu Hổ bỗng nhiên tăng lên, chỉ trong chốc lát, thân thể Huyết Ngọc Yêu Hổ đã tăng tới hơn năm trăm thước, khí tức cường hãn tràn ra.

– Khí tức thật mạnh mẽ, chỉ sợ là Vũ Tướng ngũ trọng nó cũng có thể đánh lại.

Nhìn Huyết Ngọc Yêu Hổ, Lục Lâm Thiên không khỏi thầm than một tiếng. Huyết mạch của Huyết Ngọc Yêu Hổ so ra kém Thiên Sí Tuyết Sư, cũng thua kém Cửu Vĩ Yêu Hồ Bạch Linh thế nhưng cũng cực cao, huyết mạch cao cho nên thực lực phát ra càng thêm cường hãn, không phải yêu thú có huyết mạch bình thường có thể so sánh.

Tuy rằng Huyết Ngọc Yêu Hổ vừa đột phá tới Ngũ giai trung kỳ, thế nhưng từ khí tức trên người nó Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được thực lực của Huyết Ngọc Yêu Hổ cũng có thể chống lại Vũ Tướng ngũ trọng.

– Thật mạnh.

Hai người Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng đều kinh hãi.

Rống.

Một lúc lâu sau, khí tức quanh thân Huyết Ngọc Yêu hổ mới bình ổn lại, thân thể lập tức thu nhỏ rồi đi tới bên người Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

– Ra mắt hai vị yêu vương, chủ nhân.

Huyết Ngọc Yêu Hổ nói với Tiểu Long, Bạch Linh và Lục Lâm Thiên.

– Huyết Ngọc Yêu Hổ, ngươi đột phá quả thực rất nhanh.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chủ nhân, tâm cảnh đạt tới thất giai cho nên phương diện đột phá dưới thất giai tốc độ của ta sẽ không chậm.

Huyết Ngọc Yêu Hổ nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, chuyện này Bạch Linh cũng sớm nói qua. Thất giai tương đương với tu vi Vũ Vương, không cần bao lâu nữa, mấy đầu yêu thú này sẽ là một trợ lực lớn của hắn, hiện tại cũng có thể coi là cánh tay đắc lực của hắn.

– Ta có cảm giác, sắp tới ta cũng có thể sẽ đột phá.

Nghịch Lân Yêu Bằng nói.

– Dường như ta cũng đã tới sát biên giới đột phá.

Thủy Hỏa Yêu Giao nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Nghịch Lân Yêu Bằng đột phá là một sự kiện đặc biệt. Nghịch Lân Yêu Bằng vốn đã có đẳng cấp ngũ giai hậu kỳ, lần thứ hai đột phá là lục giai sơ kỳ, tương đương với Vũ Suất của nhân loại.

Lúc này hai người Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên càng thêm kinh ngạc.

– Chúng ta trở về đi, thời gian cũng không còn sớm rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn sắc trời, Huyết Ngọc Yêu Hổ đột phá xong cũng đã là hoàng hôn.

Mấy người cùng chúng thú lập tức trở về Lục gia, trên đường đi Tiểu Long cuộn tròn trên vai Lục Lâm Thiên, Nghịch Lân Yêu Bằng, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thủy Hỏa Yêu Giao thu nhỏ thân thể đi phía sau hắn.

Lục Vô Song và Vân Hồng Lăng nhìn thấy cảnh này, hai nàng không khỏi nhìn nhau. Lại thêm Bạch Linh nữa, mấy đầu yêu thú kinh khủng này, hai nàng không biết tại sao bọn chúng lại đi theo bên người Lục Lâm Thiên, nhóm một người mấy thú này quả thực đáng sợ.

Trở lại đình viện, La Lan thị đã sớm tự mình xuống bếp làm thức ăn chờ ba người trở về. Trong khoảng thời gian này có nhi tử và con dâu bồi tiếp bên người, mỗi ngày La Lan thị đều cười tươi, vô cùng hài lòng, có nhi tử như vậy nàng cũng không cần lo lắng nữa.

Buổi đêm, Lục Lâm Thiên và Vân Hồng Lăng đều khoanh chân tu luyện. Trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này thầm nghĩ người Triệu gia có lẽ sắp tới Lục gia.

Quanh thân được bao phủ bởi một vòng hoàng quang nhàn nhạt, Lục Lâm Thiên nhanh chóng tiếng vào trạng thái tu luyện, thời gian chậm rãi trôi qua.

Mùa xuân gần qua, lúc này đã tới đầu mùa hạ, khiến cho cảnh sắc có một loại mỹ vị khác. Trên mặt đất có không ít loại thực vật vô danh làm nổi bật mặt đất chung quanh. Sáng sớm, trấn Thanh Vân được bao phủ bởi một tầng sương nhà nhạt. Mặt trời còn chưa xuất hiện, không gian thi thoảng có cơn gió nhẹ nhàng thôi qua, mang theo sự khoan khoái. Bên ngoài trấn Thanh Vân, bốn phía đều là núi non. Lúc này đám lá cây khẽ phất phơ trong gió, vô cùng đẹp đẽ.

Ánh dương quang từ trên đám lá chi chít chiếu xuống mắt đất tạo thành những ánh sáng lốm đốm. Trong núi non, rừng cây dưới ánh nắng mặt trời hiện lên màu xanh ngắt. Mà toàn bộ trấn Thanh Vân lúc này, tầng sương mù nhàn nhạt kia đã biến mất, gió vẫn quanh quẩn trong không gian.

Phù.

Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí trong cơ thể. Gần đây tu luyện khiến cho tu vi có chút tinh tiến, vô luận là chân khí hay linh lực đều trở nên vững chắc ngưng thực hơn.

Cảm nhận linh lực và chân khí trong cơ thể, Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười. Nếu như có cơ hội, hắn cũng có thể thôn phệ và chân khí để chuẩn bị cho việc đột phá tiếp theo.

Trên trấn Thanh Vân lúc này còn chìm đắm trong sự yên tĩnh của buổi sáng, thế nhưng lúc này ngoài trấn Thanh Vân có vô số yêu thú khổng lồ mang theo âm thanh rít lên của không khí bay tới.

Dưới sự tĩnh lặng của sáng sớm này, tiếng gió càng khiến cho người ta chú ý, thanh âm giống như cuồng phong gào thét. Trên trấn Thanh Vân lúc này có không ít người chạy ra đường nhìn lên bầu trời.

Chương 615: Ta mượn một chút (1)

Ta mượn một chút (1)Xuất hiện trong ánh mắt mọi người tổng cộng có bảy đầu yêu thú khổng lồ, trong đó đầu khổng lồ nhất dẫn đầu có hai chân, chiếc mỏ vô cùng sắc bén.

Mà khí tức của đầu yêu thú dẫn đầu cũng cường hãn nhất, hai cánh khẽ động không khí trong không gian tức thì khuếch tán, đầu thứ hai có vẻ yếu hơn một chút.

Trên lưng bảy đầu yêu thú này, trừ đầu yêu thú thứ nhất trên lưng có năm đạo thân ảnh ra, trên lưng những yêu thú phía sau đều có hai mươi đạo thân ảnh.

– Trời, đó là yêu thú ngũ giai.

– Còn có hai đầu yêu thú tứ giai và bốn đầu yêu thú tam giai.

– Những người này là ai? Hình như đang hướng về phía trấn chúng ta nha.

Trên trấn Thanh Vân cũng không thiếu người có chút nhãn lực, bọn họ lập tức từ trong khí tức mấy đầu yêu thú khuếch tán ra không trung mà có thể nhận ra đẳng cấp của yêu thú.

Bảy đầu yêu thú nhanh chóng bay tới, trên lưng đầu yêu thú dẫn đầu, ánh mắt năm đạo thân ảnh kia cũng nhìn về phía trước, khí tức của lão giả mặc hoàng bào ở giữa cũng là người cường hãn nhất.

– Sắp tới Lục gia rồi.

Trong năm người, lúc này có một người đột nhiên nói. Y phục màu trắng, vóc người gầy, trong mắt bắn ra một cỗ tinh quang.

– Lần này phải trực tiếp hỏi được bảo vật kia của Lục gia, cũng không cần phải lòng vòng nữa. Kỳ thực hai mươi năm trước, chúng ta nên làm như vậy rồi.

Một hán tử trung niên mặc y phục màu xám nói.

– Các ngươi đừng xem thường Lục gia, nếu như bảo vật kia thực sự ở trong Lục gia, thì thực lực của Lục gia sẽ không như bề ngoài, cha ngươi cũng không bảo các ngươi chú ý tới những lão gia hỏa của Lục gia.

Lão giả mặc hoàng bào ở giữa nói.

– Tam thúc, vị lão giả này của Lục gia không phải là chỉ có thực lực Vũ Tướng như lời đồn sao? Coi như là Vũ Tướng cửu trọng thì cũng không phải là đối thủ của người nha.

Trung niên đứng bên phải lập tức nói.

– Vũ Tướng? Ngươi thực sự quá coi thường Lục gia rồi, nếu như lão gia hỏa kia của Lục gia thực sự chỉ có thực lực Vũ Tướng, vậy thì bảo vật của Lục gia hai mươi năm trước Triệu gia ta há có thể buông tha?

Lão giả mặc hoàng bào nói.

– Tam thúc, ý của người là lão gia hỏa kia của Lục gia có tu vi Vũ Suất sao?

Đại hán kia lại hỏi.

– Cũng không biết, thế nhưng chắc chắc Lục gia không đơn giản như biểu hiện bề ngoài. Lão gia hỏa kia phân nửa là thu liễm tu vi của mình.

Lão giả mặc hoàng bào nói.

– Mặc kệ như thế nào, lúc này chúng ta nhất định phải thu lấy bảo vật của Lục gia. Nếu như Lục gia tự mình giao ra thì tốt, bằng không chúng ta sẽ san bằng Lục gia.

Hán tử mặc y phục màu xám lạnh nhạt nói.

Trên trấn Thanh vân, trong Thiên Bảo môn, lúc này có một đạo thân ảnh nhìn lên trên bầu trời, trong mắt bắn ra một đạo tinh quang, lẩm bẩm nói:

– Triệu gia rốt cuộc không nhịn được rồi.

Lúc này nếu như Lục Lâm Thiên có mặt ở đây nhất định có thể nhận ra người này. Người này chính là Vũ chấp sự trong Thiên Bảo môn.

Trong hậu viện Lục gia, Nam thúc có suy yếu kia trong mắt lúc này hiện ra tinh mang nhàn nhạt rồi lập tức thu liễm lại, khẽ lắc đầu lẩm bẩm nói:

– Hơn ba mươi năm ở một chỗ, xem ra Lục gia này cũng không thích hợp ở lại được nữa rồi.

Trong đình viện Lục gia, Lục Lâm Thiên và Vân Hồng Lăng đang ăn sáng với mẫu thân, bỗng dưng trong tai hắn truyền đến thanh âm của Bạch Linh nói:

– Bọn chúng tới không hề ít, một đầu yêu thú ngũ giai, một Vũ Suất, còn có ba Vũ Tướng.

– Rốt cuộc cũng tới rồi sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, xem ra hôm nay Lục gia sẽ rất náo nhiệt.

Đông! Đông! Đông!

Bạch Linh vừa nói xong không được bao lâu thì trong bầu trời Lục gia đột nhiên vang lên tiếp chuông gấp gáp. Lúc này trong Lục gia, sắc mặt tộc nhân và đám người hầu lập tức đại biến, tiếng chuông này bọn họ hiểu rõ đại hiểu cho cái gì. Không phải vào thời khắc nguy hiểm của Lục gia thì tiếng chuông này sẽ không vang lên.

– Nhanh, tập hợp.

– Nhanh, những đệ tử Lục gia mau chóng tập hợp.

Tức thì, Lục gia loạn thành một đoàn, những tộc nhân đệ tử, người hầu của Lục gia nhanh chóng tụ tập lại, sắc mặt vô cùng kinh hoàng.

– Đây chính là tiếng chuông khẩn cấp của Lục gia. Cường địch của Lục gia tới.

Nghe thấy tiếng chuông này, sắc mặt La La thị lập tức đại biến. Mỗi người trong Lục gia đều biết ý nghĩa của hồi chuông này, nàng cũng không ngoại lệ.

– Mẫu thân, người không cần gấp gáp, không có việc gì đâu, người ăn sáng đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói với La Lan thị, trên mặt không có chút lo lắng nào.

Rống.

Ngoài Lục gia lúc này truyền đến tiếng yêu thú rống, bảy đầu yêu thú phi hành đã xoay quanh bầu trời Lục gia, khí tức cường hãn khuếch tán khiến cho bụi bặm bốc lên.

Kèn Kẹt…

Đại môn Lục gia mở ra, lúc này có mấy trăm người vọt ra, phía trước chính là đệ tử Lục gia, cũng có khoảng ba trăm người, đều là thanh niên. Phía sau đám thanh niên còn có một trăm người hầu, đều là nam, cũng không có phụ nữ trẻ em ở trong đó. Trong đám đệ tử Lục gia cũng có hơn mười nữ tử, thế nhưng bọn họ đã luyện qua vũ kỹ cũng không phải là phụ nữ trẻ em bình thường.

Nhưng bốn trăm người này, ánh mắt nhìn vào bảy đầu yêu thú trong bầu trời, sắc mặt vô cùng kinh hãi.

– Ha ha.

Ngoài Lục gia, trên lưng đầu yêu thú khổng lồ nhất, một đại hán áo xám cười lớn, thanh âm mang theo chân khí xuyên thấu không gian, giống như tiếng sấm, nói:

– Thông gia tới chơi, trận thế này của Lục gia không khỏi quá lớn nha.

– Hóa ra là thông gia tới chơi, ta lại tưởng rằng kẻ nào hùng hổ như vậy tới Lục gia ta, quả thực là thất lễ.

Một thanh âm quanh quẩn trong không gian, thế nhưng thanh âm này chỉ tính riêng về khí thế thì so với thanh âm của hán tử áo xám kia yếu hơn không ít.

Nói xong, trong đại môn Lục gia có hơn hai mươi thân ảnh bước ra. Người đứng đầu chính là Lục Đông, bên cạnh hắn lần lượt là Lục Tây, Lục Vô Song, Hoàng Thị, Trần Thị, còn có Triệu Tuệ, Lục Lâm Thiên, Lục Mị, bên người Lục Mị có một hán tử trung niên, khuôn mặt có vài phần tương tự với Lục Mị, đó chính là phụ thân của nàng, coi nuôi của lão gia chủ Lục gia – Lục Bắc. Tiếp theo còn có chúng trưởng lão Lục gia, có tám người, đều là Vũ Sư bát trọng, Vũ Phách không có lấy một người.

– Tam thúc, đại ca, nhị ca.

Trong Lục gia, Triệu Tuệ lúc này nhìn thấy những thân ảnh trên lưng yêu thú trên bầu trời không khỏi nở nụ cười.

– Tam ngoại công, đại cữu, nhị cữu.

Trong mắt Lục Thiếu Hổ lúc này hiện lên sự vui mừng, lập tức tiến lên phía trước cùng mẫu thân.

Sưu Sưu.

Trên lưng bảy đầu yêu thú khổng lồ lúc này mọi người đáp xuống đất, một cỗ hơi thở ba động, nhân số lúc này cũng tới một trăm hai mươi lăm người. Thế nhưng một trăm hai mươi lăm người này, khí tức trên người so với bốn trăm người của Lục gia mạnh hơn không ít, chí ít cũng không thể so sánh được với nhau.

Đệ tử Lục gia lúc này đều có thực lực Vũ Sĩ, Vũ Sư nhất trọng, nhị trọng cũng cực ít.

Chương 616: Ta mượn một chút (2)

Một trăm người hầu kia thì càng không cần phải nói, cả đám đều là người thường, hoàn toàn chỉnh là giữ thể diện đi lên mà thôi. Chỉ cần một Vũ Sĩ ngũ trọng là có thể đánh chết toàn bộ.

Trong đám người Lục Đông, kỳ thực thực lực cũng không khó phát hiện ra. Lục Đông, Lục Tây đều đạt tới Vũ Phách, chúng trưởng lão Lục gia chỉ có một người là Vũ Phách nhị trọng, hai người là Vũ Phách nhất trọng, còn lại những người khác đều ở cảnh giới Vũ Sư bát trọng.

Mà lúc này từ trên lưng yêu thú phi hành nhảy xuống, có tám mươi người có thực lực Vũ Sư, hơn ba mươi người có thực lực Vũ Phách, mặt khác, từ khí tức có thể nhận ra còn có ba Vũ Tướng, lão giả mặc hoàng bào đứng đầu còn có tu vi Vũ Suất. Còn hai yêu thú tứ giai và một đầu yêu thú ngũ giai.

Hai cỗ thực lực khác biệt như vậy, hoàn toàn không thể so sánh được với nhau, Lục gia yếu hơn nhiều lắm.

– Lục Đông, tộc trưởng Lục gia hình như không phải ngươi mà. Lục Trung đâu?

Nhìn thấy đám người Lục gia xuất hiện, hán tử mặc áo xám đảo qua đám người Lục gia, lập tức nói.

– Mẫu thân, người chậm một chút.

Lúc này, trong đại môn Lục gia cũng có mấy đạo thân ảnh chậm rãi đi ra, lập tức xuất hiện trong tầm mắt mấy trăm người. Một nam một nữ đỡ một mỹ phụ trung niên đi ra, phía sau còn có một người hầu có vẻ là tổng quản Lục gia. Kỳ quái là trên vai người hầu giống như tổng quản này còn có một chiếc ghế khiến cho toàn thân của hắn bị chiếc ghế bao quanh.

Một nam một nữ, nam trên mặt có một cỗ tà khí, trên hai vai có một đầu yêu thú giống như rắn màu vàng, và một đầu yêu thú màu trắng giống như chuột, vô cùng kỳ lạ.

Nữ thì dung nhan tuyệt mỹ, lại mang theo một chút kiêu ngạo hiện lên trên mặt. Mà mỹ phụ trung niên kia trong lòng cũng đang ôm một con thỏ nhỏ, đang không ngừng xoa đầu nó, con thỏ này có vẻ cực kỳ nhu thuận.

Mà lúc này, mọi người cũng không thấy, trên đỉnh một đình viện của Lục gia lúc này vô thanh vô thức xuất hiện mấy đầu yêu thú nho nhỏ, khí tức toàn thân thu liễm, không có một chút khí tức nào tiết ra ngoài.

Nhìn thấy mấy người này xuất hiện, mọi người có mặt đều không khỏi nhìn qua một lần.

Lúc này mấy người xuất hiện đó chính là Lục Lâm Thiên và Vân Hồng Lăng, còn có Lục Tiểu Bạch và La Lan thị.

– Ta qua một chút.

Lục Lâm Thiên trong đám người quát lên một tiếng, cũng không để ý tới ánh mắt mọi người, trực tiếp đi qua đội hình đệ tử Lục gia, cuối cùng đi tới một góc, nhìn trái nhìn phải một chút, rồi nói với Lục Tiểu Bạch:

– Tiểu Bạch, hạ cái ghế xuống đây.

– Vâng công tử.

Lục Tiểu Bạch đem cái ghế trên đầu đặt xuống vị trí Lục Lâm Thiên chỉ định, lại đem thêm mấy cái ghế đặt song song với chiếc ghế bành này.

– Mẫu thân, người ngồi đi, chúng ta xem náo nhiệt.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói với La Lan thị, sau đó hắn dìu mẫu thân mình ngồi xuống ghế bành.

Lúc này La Lan thị không có cự tuyệt bởi vì ánh mắt của nàng đang nhìn bảy đầu yêu thú khổng lồ trên bầu trời vô cùng kinh hãi.

Những yêu thú này khiến cho nàng kinh ngạc, cho nên lực chú ý lập tức dồn vào bảy đầu yêu thú này.

Vân Hồng Lăng trực tiếp ngồi bên trái La Lan thị, thậm chỉ còn không liếc mắt nhìn chung quanh một tí nào.

– Vô Song, nàng qua đây xem náo nhiệt.

Lục Lâm Thiên trong nháy mắt quét qua đám người một lần, cuối cùng lông mày nhíu lại, mỉm cười nói với Lục Vô Song đang đứng bên cạnh Lục Đông và Hoàng Thị.

Lục Vô Song thấy Lục Lâm Thiên liếc mắc nhìn mình, nàng lập tức lắc đầu. Nàng biết Lục Lâm Thiên đối với Lục gia không có chút cảm tình nào, thế nhưng lúc này nhìn thấy đám người Triệu gia tới đây Lục gia tuyệt đối sẽ gặp phiền phức lớn. Nàng biết phân nửa Lục Lâm Thiên sẽ không ra tay, thế nhưng nàng không giống như hắn, nàng do Lục gia nuôi lớn, là con của dưỡng phụ, dưỡng mẫu nàng. Lúc này phụ mẫu đều ở cạnh, nàng không thể rời đi. Không phải là nàng không nghe lời Lục Lâm Thiên, thế nhưng tình huống trước mắt này nàng chỉ có thể lựa chọn đứng về phía Lục gia mà thôi.

Lục Lâm Thiên không nói nữa, Lục Lâm Thiên biết tính cách của Lục Vô Song, cũng không nói gì. Thế nhưng hắn không khỏi nhíu mày, không biết trong lòng hiện tại đang nghĩ gì. Lục Lâm Thiên lập tức ngồi xuống, nói với Lục Tiểu Bạch bên cạnh:

– Tiểu Bạch, ngươi cũng ngồi xuống đi.

Bốn người ngồi xuống, ngồi ở cách vị trí mọi người chừng hai trăm thước, trong một góc nhỏ, thế nhưng hành động lúc này của bốn người lập tức thu hút sự chú ý của đám người.

Đặc biệt là người trong Lục gia, vốn tưởng rằng Lục Lâm Thiên sẽ đến trợ trận, lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên không có ý hỗ trợ mà lại ngồi ở đằng xa. Sắc mặt đám trưởng lão Lục gia, còn có không ít đệ tử không khỏi co lại.

– Các ngươi tiếp tục nói chuyện đi, chúng ta chỉ xem náo nhiệt mà thôi, không cần để ý tới ta.

Lục Lâm Thiên cảm nhận được ánh mắt của mọi người đang nhìn mình, tức thì hắn mở miệng nói.

Thế nhưng lúc này, ánh mắt Lục Lâm Thiên khi quét qua đám người Lục gia, cũng có một cỗ hàn ý tràn ngập.

Thực lực của đám người Triệu gia, Lục Lâm Thiên chỉ cần liếc mắc một chút là có thể biết được. Mà đồng thời lúc Lục Lâm Thiên liếc mắt cũng nhận ra thân phận đám người Triệu gia đến. Bởi vì lúc thi triển Sưu Linh Thuật trong đầu Triệu Kình Hải, đối với đại bộ phận người trong Triệu gia Lục Lâm Thiên đều biết.

Năm người đứng đầu, Lục Lâm Thiên chỉ nhìn thoáng qua cũng biết được thân phận, lão giả mặc hoàng bào kia chính là tam đệ Triệu Vô Quang của Triệu Vô Cực, là cường giả Vũ Suất của Triệu gia, tu vi Vũ Suất ngũ trọng, những kẻ còn lại lần lượt là con cả Triệu Huy của Triệu Vô Cực, thực lực Vũ Tướng bát trọng.

Mà con thứ hai của Triệu Vô Cực cũng có mặt, hắn tên là Triệu Du, thiên phú giống như Triệu Tuệ, chỉ là hạng người bình thường, vì vậy Triệu Du cũng chỉ có thực lực Vũ Phách thất trọng, còn hai trưởng lão Triệu gia đều có tu vi Vũ Tướng ngũ trọng.

Mà hai huynh đệ Triệu Kình Thiên, Triệu Kình Hải đều là nhi tử của Triệu Huy.

Khi ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về phía Triệu Du, Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhận ra, người này chính là kẻ ba năm trước ở phía sau núi Lục gia muốn đánh chết hắn, chính là hắc y nhân này, nhìn thân ảnh Lục Lâm Thiên có thể nhận ra được, lúc này hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên càng thêm đậm đặc.

– Hắc Vũ Yêu Điêu.

Trong mấy đầu yêu thú trên bầu trời, Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng nhận ra, đầu Hắc Vũ Yêu Điêu đứng đầu đã tới ngũ giai sơ kỳ, thế nhưng huyết mạch tầm thường, chỉ có một ưu điểm là tốc độ không chậm. Hai đầu yêu thú tứ giai còn lại đều là tứ giai sơ kỳ, bốn đầu yêu thú tam giai, đám yêu thú này Lục Lâm Thiên càng không để vào trong mắt.

Còn có mười mấy Vũ Phách, đám còn lại đều là Vũ Sư, loại thực lực này so với Lục gia còn mạnh hơn mười lần, Lục Lâm Thiên suy đoán, trận thế này của Triệu gia, dường như là muốn huyết tẩy Lục gia vậy.

Chương 617: Thực lực của Lục Trung

Đám người Triệu gia phái tới đây, Lục Lâm Thiên cũng không đặt vào trong mắt, mạnh nhất chỉ là Triệu Vô Quang mà thôi, cũng chỉ có thực lực Vũ Suất ngũ trọng, mà chỉ cần một khối Thổ Sát Huyền Lôi của hắn là có thể giải quyết. Thù Triệu gia này Lục Lâm Thiên sẽ không bao giờ từ bỏ, thế nhưng hiện tại, Lục Lâm Thiên cũng chỉ muốn nhìn xem náo nhiệt một chút, sau đó mới báo thù.

Đám người Triệu gia nhìn bốn người Lục Lâm Thiên, đều vô cùng nghi hoặc, lúc này bọn họ quả thực không biết làm gì.

– Không biết chư vị tìm ta có chuyện gì?

Một thanh âm chậm rãi từ đại môn Lục gia truyền ra, lúc mọi người đều vô cùng nghi hoặc với bốn người Lục Lâm Thiên thì một thân ảnh màu trắng xuất hiện.

Người này mặc áo bào trắng, mày kiếm mắt sáng, vô hình trung toát lên một cỗ anh khí, nhưng ánh mắt dường như có chút tâm sự, người này chính là gia chủ hiện tại của Lục gia, lão tam Lục Trung.

Khẽ liếc nhìn Lục Trung một cái, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, cũng không có bao nhiêu biến hóa.

– Lục Trung, ngươi cuối cùng cũng đi ra.

Trong đám người Triệu gia, Triệu Huy nhìn chằm chằm vào Lục Trung rồi nói.

– Cuối cùng ngày này cũng đến.

Lục Trung thầm nói, hắn đi qua đám người Lục gia rồi đứng trước người Lục Đông. Ánh mắt khẽ đảo qua đám người Lục Lâm Thiên một chút rồi lập tức nói với đám người Triệu gia:

– Chư vị đến Lục gia ta, nhìn bộ dáng này dường như có chút hơi quá, không biết Lục gia ta đã làm gì sai?

– Lục Trung, nể tình quan hệ thông gia giữa hai nhà Triệu Lục, ta cũng không nói nhảm với ngươi, ta biết Lục gia có một kiện bảo vật, ngươi mau giao ra đây, chúng ta lập tức rời đi. Nếu không ngươi sẽ biết hậu quả.

Triệu Huy tiếp tục nói.

– Bảo vật? Lục gia từ trước tới nay không có một bảo vật gì. Lời này quả thực có chút kỳ quái.

Lục Trung nói:

– Nếu các ngươi không tin, các ngươi có thể tùy ý lục soát Lục gia.

– Ha Ha.

Triệu Huy cười to, một cỗ hàn khí nhàn nhạt tỏa ra, nói:

– Lục Trung, ngươi đừng giả bộ nữa, chuyện này trong lòng ai cũng biết rõ, hà tất phải giả bộ?

– Lục Trung, dù sao chúng ta cũng là phu thê, giao ra bảo vật kia đi. Chúng ta vẫn là phu thê, Lục gia và Triệu gia là thông gia, chuyện này đối với mọi người đều vui vẻ.

Triệu Tuệ nhìn Lục Trung rồi nói.

– Triệu Tuệ, dù sao chúng ta cũng từng là phu thê, không nghĩ tới hôm nay lại tới một bước này.

Ánh mắt Lục Trung nhìn vào Triệu Tuệ và Lục Thiếu Hồ, nói:

– Hai mươi năm trước ngươi tới Lục gia hẳn là có mục đích riêng, đúng không?

– Hừ, ta đến Lục gia các ngươi, các ngươi từng giây từng phút đề phòng ta, ngươi có coi ta là thê tử của ngươi không?

Triệu Tuệ nhìn Lục Trung, trong mắt bắn ra sự oán hận.

– Ha ha, náo nhiệt, quá náo nhiệt, dâu của Lục gia phản rồi, quả thực là đáng đời cho một Lục gia.

Một tiếng cười to từ một góc truyền ra, thanh âm đủ để khiến cho toàn bộ mọi người nghe được, mà kẻ cười to chính là Lục Lâm Thiên.

Những ánh mắt ở đây lập tức nhìn về bốn người Lục Lâm Thiên, La Lan thị lúc này vô cùng bất đắc dĩ, rồi thì thầm vào tai Lục Lâm Thiên cái gì đó.

Ánh mắt Lục Trung cũng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự bất đắc dĩ.

– Các ngươi nhìn ta làm gì? Tiếp tục đi? Ta xem náo nhiệt một chút mà thôi.

Lục Lâm Thiên nhìn vào mọi người rồi nói, khóe miệng khẽ mỉm cười.

– Đại ca, Kình Thiên và Kinh Hải, hai đứa bọn nó nửa tháng trước đã biến mất trong Lục gia, muội hoài nghi chính là tên tiểu tử Lục Lâm Thiên kia gây ra chuyện này.

Nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt Triệu Tuệ lập tức trầm xuống, nói với Triệu Huy.

– Kình Hải và Kình Thiên sao lại không thấy đâu? Rốt cuộc là có chuyện gì?

Nghe thấy Triệu Tuệ nói vậy, đám người Triệu ra lập tức có phản ứng kịch liệt. Hai người Triệu Kình Thiên, Triệu Kình Hải chính là tương lai của Triệu gia, cũng không thể xảy ra chuyện gì được.

– Kình Hải, Kình Thiên nửa tháng trước không biết vì nguyên do gì mà thất tung. Ta hoài nghi là tiểu tử kia làm.

Ánh mắt đám người Triệu gia lập tức đổ dồn vào người Triệu Tuệ. Cơ mặt Triệu Tuệ co lại, cánh tay chỉ về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt hiện lên sự oán hận.

– Ngươi chính là Lục Lâm Thiên.

Lúc này, ánh mắt Triệu Huy nhìn về phía Lục Lâm Thiên, tất cả mọi sự việc xảy ra trong Vân Dương Tông, đám người Triệu gia đêu biết rõ ràng, cho nên hắn cũng biết Lục Lâm Thiên.

– Mẫu thân, lần trước con mua cho người vài bộ xiêm y người có thích không? Ngày mai nhi tử lại mua cho người thêm mấy bộ.

Lục Lâm Thiên nói với Lan Lan thị bên cạnh, đối với câu hỏi của Triệu Huy hắn căn bản không thèm để ý tới.

Sắc mặt Triệu Huy lập tức xấu xí, lạnh nhạt nói:

– Tiểu tử, đừng tưởng làm nữ tế Vân Dương Tông thì không ai dám động tới ngươi. Mau giao con ta ra đây, bằng không ta sẽ không khách khí với ngươi.

– Lão cẩu Triệu gia, nhi tử ngươi biến mất liên quan gì tới ta.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại, hàn ý từ trong mắt bắn ra. Bằng vào thực lực Vũ Tướng bát trọng của Triệu Huy Lục Lâm Thiên cũng không đặt vào trong mắt. Cho dù là Triệu Vô Quang Vũ Suất ngũ trọng kia, Lục Lâm Thiên cũng không sợ, một khối Thổ Sát Huyền Lôi là có thể đánh chết, huống chi bên người hắn còn có Bạch Linh.

– Tiểu tử, muốn chết.

Nghe thấy Lục Lâm Thiên gọi mình là lão cẩu, Triệu Huy đột nhiên nổi giận, từ trước tới nay chưa có ai dám gọi hắn như thế, chân khí dưới chân tức thì tuôn ra, thân ảnh tạo thành một đám tàn ảnh lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

– Hừ.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên một đạo hàn ý.

– Dù sao nó cũng là người Lục gia ta, còn chưa tới phiên Triệu gia làm càn.

Thân ảnh Lục Trung trong nháy mắt chớp động xuất hiện trước người Triệu Huy.

– Ẩn tàng thực lực sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, cảm nhận khí tức của Lục Trung dường như không giống Vũ Phách, lần trước trong đại điện Lục gia, Lục Trung không bày ra phòng ngự mà chịu một chưởng của hắn, điều này không phải Vũ Phách có thể làm được.

– Lục Trung, ngươi không ngăn được ta.

Triệu Huy lạnh lùng quát lên một tiếng, dường như quyết định sẽ đối phó với Lục Lâm Thiên. Trong tay hắn xuất hiện một đạo quang mang xuyên thấu không gian, hóa thành một đạo lưu quang trong nháy mắt đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy một màn này, La Lan thị tức thì kinh hãi, từ trước tới giờ nàng chưa gặp cảnh tượng này bao giờ.

Triệu Huy có thực lực Vũ Tướng bát trọng tuyệt đối mạnh mẽ, đạo quang mang này trong nháy mắt xuyên qua không khí, khiến cho không gian gợn sóng.

– Ta cũng muốn biết ta có thể ngăn cản được ngươi hay không.

Thanh âm của Lục Trung truyền ra, thủ ấn trong tay được kết, hắn khẽ bắn tay một cái, một đạo hỏa diễm hiện lên trong lòng bàn tay rồi lập tức ngưng tụ thành một mảnh hỏa diễm, trong nháy mắt bao vây đạo quang mang kia.

Xuy Xuy.

Một cỗ năng lượng khuếch tán, quang mang trong khoảnh khắc bị đốt cháy thành những đám khói màu trắng.

– Lục Trung không ngờ ngươi lại ẩn tàng thực lực, còn đỡ được một kích của ta.

Chương 618: Một đao cắt đứt (1)

Triệu Huy hét lớn một tiếng, thủ ấn trong tay biến hóa, thân ảnh tức thì như quỷ mị nhanh chóng bắn về phía Lục Lâm Thiên, một đạo trảo ấn đột nhiên từ trong trống rỗng chộp về phía Lục Lâm Thiên.

– Ngăn cản ngươi cũng không khó, Triệu gia các người rốt cuộc cũng không nhịn được, nếu muộn động thủ thì hôm nay kết thúc mọi chuyện cũng tốt.

Lục Trung than nhẹ một tiếng, dưới áo bào trắng, một vòng xoáy đột nhiên tuôn ra, thân ảnh thả người thành một đạo bóng trắng, tốc độ giống như thiểm điện, đột nhiên tiếp cận Triệu Huy, tốc độ cực nhanh, mà lúc này không gian chung quanh giống như là gấp khúc, mang theo một ít lực lượng không gian.

– Phù Quang Lược Ảnh.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, Lục Trung thi triển Phù Quang Lược Ảnh, tốc độ so với hắn hiện tại còn nhanh hơn vài phần.

– Ẩn tàng không ít.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, Lục Trung thi triển vũ kỹ khiến cho không gian biến hóa, Lục Lâm Thiên đột nhiên nghĩ tới Vũ Suất, chỉ có Vũ Suất mới có thể làm được một bước này.

– Lục Trung, ngươi là Vũ Suất?

Trong lúc đó, không gian truyền ra tiếng kinh ngạc của Triệu Huy.

Sưu.

Một đạo quyền ấn bằng hỏa diễm nhanh chóng ngưng tụ, hung hăng nện vào trảo ấn của Triệu Huy, chân khí va chạm khiến cho quang mang chói mắt khuếch tán.

Khục khục.

Triệu Huy trực tiếp lùi lại mấy bước, sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt, ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Lục Trung.

– Không ngờ đúng là Vũ Suất.

Trong lòng Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, Lục Trung quả thực đã tới Vũ Suất, hẳn là Vũ Suất nhất trọng. Hắn khẽ nhướng mày, quả thực Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, xem ra Lục gia quả nhiên là ẩn nhẫn bao năm qua.

Đối với Lục Trung, Lục gia bao đời chỉ đạt tới Vũ Phách, Lục Lâm Thiên cũng vô cùng hoài nghi, Lục Trung tốt xấu gì cũng là đệ tử thân truyền của Vân Dương Tông, có người nói thiên phú hắn bất phàm, thế nhưng sau đó lại rời khỏi Vân Dương Tông. Bằng vào thiên phú của đệ tử thân truyền, sao có khả năng cho tới bây giờ còn là Vũ Phách.

– Lục gia không phải là thứ mà Triệu gia các ngươi có thể tùy ý nắn bóp, Lục gia cũng không có bảo vật nào hết, các ngươi về đi.

Thân ảnh Lục Trung xuất hiện giữa sân, y phục trên người khẽ bay, ánh mắt nhìn chăm chú vào đám người Triệu gia rồi nói.

– Vũ Suất?

Lúc này đám người Lục gia vô cùng kinh ngạc, gia chủ không ngờ lại là cường giả Vũ Suất, điều này khiến cho không ít người trong Lục gia vô cùng hưng phấn.

Lúc này Lục Thiếu Hổ nhìn phụ thân mình, dường như cũng vô cùng kinh ngạc.

– Hừ.

Một tiếng từ hừ lạnh từ trong miệng Triệu Vô Quang truyền ra, thân ảnh hắn tiến lên rồi nói:

– Vũ Suất nhất trọng mà thôi. Lục Trung, mau giao ra bảo vật, giao ra hai người Triệu gia ta, bằng không ta huyết tẩy Lục gia ngươi.

– Huyết tẩy Lục gia sao? Triệu gia các ngươi còn không làm được, nếu có, ta bảo đảm Triệu gia ngươi cũng phải trả một cái giá lớn, hơn nữa Lục gia ta cũng không giữ người Triệu gia các ngươi, cũng không có bảo vật gì hết.

Vẻ mặt Lục Trung trầm xuống, trong người tràn ra một cỗ uy thế.

– Chỉ bằng vào thực lực Vũ Suất nhất trọng của ngươi sao? Ngươi vẫn còn quá yếu.

Triệu Vô Quang lạnh nhạt nói.

– Vậy thì thử xem, chỉ ít ta cũng khiến cho Triệu gia ngươi phải trả một cái giá thảm trọng.

Lục Trung âm trầm nói, chân khí quanh thân run lên, khí thế lúc này so với khi trước không hoàn toàn giống nhau, giống như một con hổ tỉnh dậy sau giấc ngủ dài.

– Ha ha, Lục Trung, xem ra hôm nay không động thủ ngươi không biết nặng nhẹ.

Triệu Vô Quang lạnh nhạt nói, một cỗ hàn ý nhanh chóng khuếch tán.

– Lục Trung, giao ra bảo vật của Lục gia đi, dù sao chúng ta cũng từng là phu thê, ta không muốn nhìn Triệu gia huyết tẩy Lục gia.

Triệu Tuệ nhìn Lục Trung rồi nói.

– Ha ha, phu thê sao? Khi trước Triệu gia gả ngươi cho ta hẳn là vì Triệu gia các ngươi muốn thăm dò bảo vật, chúng ta là phu thê, sự tình tới một bước này, ta tuyên bố, tình cảm phu thê giữa ta và ngươi giống như vạt áo này, một đao cắt đứt.

Tiếng cười to của Lục Trung truyền ra, tiếng cười khiến cho lòng người có chút chua xót.

Xoẹt.

Nói xong, Lục Trung nắm lấy một thanh trường kiếm màu đỏ, vạt áo trên người run lên, một góc vạt áo lập tức bị cắt đứt.

– Lục Trung, hai mươi năm, ngươi làm rất tuyệt. Ta đến Lục gia hai mươi năm, ngươi liền bế quan hai mươi năm, trong mắt ngươi có ta sao? Tốt xấu gì ta cũng sinh cho ngươi một nhi tử, ngươi… quả thực làm cho ta thất vọng.

Triệu Tuệ lớn tiếng rít gào, ánh mắt nhìn Lục Trung hiện lên sự oán hận, dữ tợn.

Phía trong góc, La Lan thị khẽ run lên, trong lòng dường như lúc này đang dao động.

– Ta không nợ ngươi cái gì, cũng không thiếu Triệu gia ngươi cái gì, ngươi chỉ là quân cờ của Triệu gia mà thôi.

Lục Trung nhìn Triệu Tuệ, vẻ mặt vô cùng bất đắc dĩ nói:

– Cho nên hôm nay ta cũng không bận tâm nhiều lắm. Hai mươi năm trước, trên Vân Dương Tông, lẽ nào ngươi nghĩ rằng ta không biết, chính Triệu gia các ngươi âm thầm để ta ăn vào thôi tình dược khiến ta làm chuyện sai lầm? Triệu gia các ngươi trăm phương ngàn kế chính là muốn ta lấy ngươi về Lục gia, đồng thời muốn ta ra khỏi Vân Dương Tông. Ngươi là quân cờ của Triệu gia, mà ta thành người bị hại, Lục gia cũng thành người bị hại của Triệu gia các người.

– Hóa ra là như vậy.

Nghe Lục Trung nói, Lục Lâm Thiên mới bừng tỉnh, hóa ra chuyện tình của Lục Trung trong Vân Dương Tông, sư phụ Vũ Ngọc Tiền cũng không nguyện nói ra. Hóa ra quan hệ trong đó còn một đoạn cố sự như vậy, phỏng chừng lúc đó ý đồ của Triệu gia chính là để Lục Trung cưới Triệu Tuệ.

Nghe thấy nguyên do như thế, dường như oán hận của Lục Lâm Thiên đối với Lục Trung trong lòng giảm đi một chút, hai hàng lông mày không khỏi nhíu lại.

– Lâm Thiên, ta biết con hận cha con, chuyện này ta cũng sớm biết, thế nhưng cha con không cho ta nói cho con, cha con cũng là bị ép buộc, con không nên hận cha.

La Lan thị khẽ thở dài, nhẹ giọng nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không nói gì, ánh mắt tiếp tục nhìn kỹ về phía trước.

– Không ngờ ngươi lại có thể biết tất cả, hay cho một Lục Trung, trong mắt ngươi cũng chỉ có tiện tỳ La Lan kia. Nếu như ngươi vô tình vậy đừng trách ta vô nghĩa.

Sắc mặt Triệu Tuệ vô cùng dữ tợn, hai mắt nhìn chằm chằm vào Lục Trung, ánh mắt phức tạp, có hận ý, có yêu thương, còn có đố kỵ, đau lòng.

– Triệu Tuệ, tiện nhân nhà ngươi, ta đã sớm muốn xé nát cái miệng của ngươi ra rồi.

Một thanh âm trầm thấp từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên, nhìn thấy mẫu thân mình bị Triệu Tuệ nhục mạ, ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức lạnh lùng.

– Còn có tiểu tạp chủng nhà ngươi, tất cả đều do ngươi, ngươi không nên sống, tam thúc, người mau giết tiểu tạp chủng này đi, Kình Thiên, Kình Hải có khả năng đang ở trong tay tạp chủng này.

Triệu Tuệ lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên, dường như tìm được một người phát tiết, một cỗ hàn ý bắn về phía Lục Lâm Thiên.

– Khá lắm Lục gia, hôm nay ta sẽ huyết tẩy Lục gia các ngươi.

Vẻ mặt Triệu Vô Quang lạnh lùng, chân khí quanh thân chớp động, thân ảnh trong nháy mắt đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Chương 619: Một đao cắt đứt (2)

– Huyết Tẩy Lục gia? Triệu gia các người cũng phải trả một cái giá lớn.

Lục Trung quát lên một tiếng, vòng xoáy dưới chân chợt lóe, thân ảnh như thiểm điện đánh về phía Triệu Vô Quang.

Hai đạo thân ảnh đều vô cùng nhanh chóng, không gian xung quanh chấn động, thân ảnh hai người biến mất tại chỗ, chỉ có rất ít người có thể nhìn thấy một mảnh tàn ảnh bỗng nhiên va chạm với nhau.

– Lục Trung, Vũ Suất nhất trọng như ngươi vậy mà cũng không biết tự lượng sức mình.

Triệu Vô Quang lạnh lùng quát lên một tiếng, không gian trước người đột nhiên gấp khúc, một mảnh hơi nước phô thiên cái địa đánh về phía Lục Trung.

Trong đám hơi nước này, không gian trong nháy mắt gấp khúc, một cỗ lực lượng cực đoan trong nháy mắt khuếch tán ra chugn quanh. Toàn bộ bầu trời lúc này giống như phong vân biến sắc, lực công kích cường hãn như vậy khiến cho đám người Lục gia hoảng sợ.

– Tiểu Bạch, dẫn phu nhân lùi ra phía sua.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng nói, trước người nhanh chóng bố trí một đạo quang tráo, mẫu thân hắn chính là người thường, căn bản không thể chịu được một chút kình khí lan tới.

– Phu nhân, chúng ta lùi lại phía sau thôi.

Lục Tiểu Bạch nhanh chóng nâng La Lan thị lùi lại phía sau, trước người Lục Lâm Thiên một vòng quang tráo được đánh ra, lập tức hắn cũng lùi về phía sau.

Phanh.

Trước không trung, Lục Trung cùng Triệu Vô Quang giao thủ tạo thành âm thanh bạo liệt, một cỗ lực lượng rung động không gian nhanh chóng khuếch tán.

– Lục Trung, ngươi không phải là đối thủ của ta.

Trước không trung, thủ ấn trong tay Triệu Vô Quang biến hóa, một cột nước bắn ra, cột nước này đường kính mấy thước, từ trong trống rỗng hiện ra, mang theo tiếng gió rít gào, không gian chung quanh gấp khúc.

– Không phải là đối thủ thì làm sao? Lục Trung ta không phải là hạng người sợ chết.

Lục Trung ở giữa không trung hét lớn một tiếng, bàn chân bỗng nhiên điểm một cái, một tiếng ầm vang vang lên, thân thể nhanh chóng vọt lên, quanh thân nhanh chóng được bao phủ bởi một vòng quang mang đỏ rực mang theo khí tức nóng bỏng. Trường kiếm màu đỏ xuất hiện trong tay, lập tức một đạo kiếm quyết được đánh ra tạo thành mấy đạo kiếm ảnh.

Kiếm quang bắn ra, sau đó ở trên không trung hóa thành hơn một nghìn đạo quang mang, kiếm quang xé rách không khí khiến cho không gian gấp khúc. Một cỗ uy thế lớn lao khuếch tán, mỗi một đạo kiếm quang đều mang theo tiếng gió rít gào.

Hưu Hưu Hưu.

Trong bầu trời, kiếm ảnh và cột nước này va chạm với nhau, không gian chung quanh lắc lư, vô số hơi nước và kiêm ảnh đều biến mất trong bầu trời.

– Lục Trung, cho dù ngươi ẩn tàng thực lực hai mươi năm, thế nhưng Vũ Suất nhất trọng cũng quá yếu.

Tiếng cười nhạt của Triệu Vô Quang truyền ra, thủ ấn trong tay biến hóa, chưởng ấn trong tay đan xen, trong bầu trời lúc này có một cỗ năng lượng thủy hệ nhanh chóng kéo tới, toàn bộ không gian lập tức bao trùm dưới áp lực đáng sợ này. Trong lúc bất tri bất giác, không ngờ có một đám mây đen phủ kín bầu trời kéo tới.

Lực lượng cường hãn như vậy, cuối cùng ngưng tụ thành một mảnh thủy tiễn, thủy tiễn xuyên thủng không gian, không gian trên mũi tiễn gấp khúc, phô thiên cái địa phóng về phía Lục Trung.

Lực lượng cường hãn như vậy, không gian một nghìn thước chung quanh đều bị bao phủ bên trong, uy thế bàng bạc khiến cho không gian chấn động.

– Chết tiệt.

Lục Lâm Thiên thầm mắng một tiếng, công kích này quá kinh khủng, diện tích bao phủ rộng lớn, bản thân hắn và mẫu thân đều bị bao phủ bên trong, tuy rằng không phải công kích về phía hắn, thế nhưng dư ba lực lượng cũng cực kỳ cường hãn, trong nháy mắt một tầng quang tráo lại bao phủ chung quanh bốn người.

Khi Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước, hắn biết Lục Trung lúc này gặp phải phiền toái lớn, thực lực của Triệu Vô Quang so với Lục Trung mạnh hơn nhiều.

Ngay khi Lục Lâm Thiên thất thần, sắc mặt Lục Trung trầm xuống, thủ ấn biến hóa, nhiệt độ quanh người trong nháy mắt tăng vọt, đồng thời một mảnh hỏa diễm bao phủ quanh thân. Toàn bộ hỏa diễm bao phủ không gian chung quanh, hỏa diễm cuồn cuộn, đem những thủy tiễn chung quanh đốt thành hư vô

– Hừ, phá cho ta.

Triệu Vô Quang hét lớn một tiếng, vô số thủy tiễn hội tụ trong bầu trời, trong nháy mắt ngưng tụ thành một quả cầu bằng năng lượng, trong nháy mắt đánh xuống.

Sưu Sưu.

Quả cầu bằng năng lượng thủy hệ khổng lồ do chân khí hội tụ lúc này mang theo uy thế kinh người khiến cho không gian gấp khúc, hung hăng nện vào mảnh hỏa diễm cuồn cuộn kia.

Phanh Phanh Phanh.

Âm hưởng bạo liệt trầm thấp vang lên trong không gian, lúc này hỏa diễm và quả cầu kia va chạm với nhau, trong nháy mắt hóa ra thành một đạo quang mang màu đỏ nóng bỏng và một đạo quang mang màu lam.

Hai cỗ lực lượng va chạm, âm hưởng bạo liệt vang lên không ngừng trong không gian, toàn bộ không gian lúc này có một lượng lớn kình khí rung rộng rồi khuếch tán, lực lượng cuồng bạo bắn ra tứ phía giống như là một cơn bão quét qua vậy.

– A.

Kình khí khuếch tán, trong nháy mắt bao phủ không gian, chu vi chung quanh lúc này có không ít đệ tử Lục gia tránh không kịp bị kình khí lan đến, có hơn mười người trực tiếp bị thương nặng, căn bản không thể chống lại cỗ kình khí này.

Một thân ảnh màu trắng dưới không gian run động này cũng bị đánh bay ra.

Khục khục.

Một ngụm máu tươi từ trong miệng Lục Trung được phun ra, thân thể bị đánh bay về phía sau chừng trăm thước, nặng nề rơi xuống mặt đất, thân thể toàn là vết máu. Bằng vào thực lực hiện tại của hắn còn không đủ để chống lại Triệu Vô Quang.

Giờ phút này, trong lòng Lục Lâm Thiên đột nhiên run lên, dường như có chút đau xót.

– Trung ca.

Sắc mặt La Lan thị lúc này đại biến, thân ảnh lập tức lao về phía Lục Trung.

– Tiện tỳ.

Vẻ mặt Triệu Tuệ lạnh lùng, chân khí dưới chân chợt lóe, thân ảnh cũng lao về phía trước, ánh mắt lạnh lùng nhìn vào La Lan thị.

Tốc độ của Triệu Tuệ cực nhanh, chân khí bùng phát, lao thẳng về phía La Lan thị.

– Hừ.

Lúc này, trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự lạnh lùng, thế nhưng cũng không có động tác. Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song cũng nhìn thấy cảnh tượng này chỉ có thể biến sắc, cũng không xuất thủ.

– La Lan, đi mau.

Sắc mặt Lục Trung đại biến, cố gắng đứng lên từ mặt đất, trước người hắn đột nhiên có một thân ảnh màu vàng hiện lên, một chưởng được đánh ra, trong nháy mắt Lục Trung không thể nhúc nhích được nữa.

– La Lan…

Lục Đông, Hoàng Thị cùng với một số ít người trong Lục gia lúc này đại biến, trong nháy mắt, Triệu Tuệ đã tới bên cạnh La Lan thị.

– Tiện tỳ, chết đi cho ta.

Triệu Tuệ lạnh nhạt nói một tiếng, chân khí thuộc tính hỏa bùng ra, trong tay xuất hiện một đạo chưởng ấn trong nháy mắt đánh về phía La Lan.

La Lan lo lắng không suy nghĩ gì, lúc này mới phát hiện ra Triệu Tuệ ở trước người mình, nàng bất lực, nàng dù sao cũng chỉ là người thường, cảm nhận khí tức nóng bỏng đang tới gần, nàng kinh hãi tới mức choáng váng, toàn thân không thể nhúc nhích.

– Một con thỏ nhỏ mà thôi, muốn chết.

Trong lúc đám người khẩn trương, một con thỏ nhỏ màu xanh trong lòng La Lan thị trong nháy mắt hóa thành một đạo quang mang màu lam, tốc độ nhanh như thiểm điện, thanh âm của Triệu Tuệ vừa dứt thì đạo quang mang này đã xuất hiện trước mặt Triệu Tuệ.

Chương 620: Con tin

Lam quang trong nháy mắt khuếch tán, một con thỏ màu xanh to lớn, bộ lông giống như con nhím xuất hiện trước mặt Triệu Tuệ, một cỗ khí tức của yêu thú ngũ giai trung kỳ đỉnh phong nhanh chóng khuếch tán.

Chưởng ấn của Triệu Tuệ đánh tới, Thái Âm Yêu Thỏ không thèm để ý, chân trước của nó giống như cánh tay của nhân lại trực tiếp vẫy một cái hung hăng đánh vào trên người Triệu Tuệ.

– Tam muội, cẩn thận.

Triệu Huy, Triệu Du cùng đám người Triệu gia tức thì đại biến kinh hô. Thế nhưng lúc này rõ ràng đã không còn kịp nữa, Thái Âm Yêu Thỏ trực tiếp không để ý tới công kích của Triệu Tuệ mà đánh vào trên người Triệu Tuệ.

– Lưu lại mạng tiện tỳ này, bắt nàng ta lại.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vang lên.

Phanh.

Một cỗ cự lực trút xuống, thân thể Triệu Tuệ giống như là con diều đứt dây trong nháy mắt phun ra một ngụm máu. Mà khi thân thể Triệu Tuệ bị đánh bay ra ngoài, lợi trảo của Thái Âm Yêu Thỏ trực tiếp kéo dài trong không khí trong nháy mắt bắt Triệu Tuệ lại.

Nhìn thấy một màn này, mọi người không khỏi sợ hãi than, vừa rồi cả đám đều thay La Lan thị lau mồ hôi lạnh, cũng không có ai nghĩ tới trên người La Lan thị lại còn có một đầu yêu thú kinh khủng như vậy.

La Lan lúc này cũng vô cùng choáng váng, nhìn con thỏ màu xanh trước mặt, lúc này nàng mới hiểu được đầu yêu thú nhỏ mấy ngày nay nàng luôn ôm vào trong lòng không phải là yêu thú bình thường.

– Là Thái Âm Yêu Thỏ ngũ giai trung kỳ.

Sắc mặt Triệu Huy đại biến, chúng cường giả Triệu gia lúc này cũng hoảng sợ.

– Mẫu thân, người không sao chứ.

Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng, Lục Tiểu Bạch đi tới bên người La Lan thị.

– Lâm Thiên, nhanh cứu cha con.

La Lan thị phục hồi tinh thần lại, người đầu tiên nàng lo lắng chính là Lục Trung.

Lục Lâm Thiên khe khẽ thở dài, hai mươi năm đau khổ, dằn vặt, coi thường, thế nhưng thâm tình của mẫu thân hắn với Lục Trung vô cùng sâu đậm.

– Chủ nhân, nên xử trí nàng ta thế nào?

Thái Âm Yêu Thỏ lúc này thu nhỏ thân thể xuống còn hai thước, chi trước giống như cánh tay nhân loại trực tiếp bắt Triệu Tuệ trở về.

– Mau thả Tam muội ta ra.

Triệu Huy hét lớn một tiếng, ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Lúc này đám người Triệu gia, còn Lục gia bắt đầu có xu thế giương cung bạt kiếm.

Lục Trung bị Triệu Vô Quang bắt đi, Triệu Tuệ bị yêu thú ngũ giai bắt, trong lúc nhất thời, ánh mắt mọi người đều nhìn vào Lục Lâm Thiên và Triệu Vô Quang.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nhìn đám người chung quanh, xem ra chuyện này sớm hay muộn hắn cũng bị cuốn vào.

– Hay cho một Triệu gia, các ngươi càng lúc càng lớn mật. Chờ sau khi ta trở về nhất định phải bảo cha ta thu thập đám Triệu gia các ngươi.

Vân Hồng Lăng quát lên một tiếng, ánh mắt tức giận đảo qua đám người Triệu gia.

– Hồng Lăng, để ta giải quyết chuyện này.

Lục Lâm Thiên bảo Vân Hồng Lăng lui ra, Triệu gia lần này vì bảo vật của Lục gia mà tới, sao có thể vì Vân Hồng Lăng mà rời đi.

– Ngươi chính là vũ giả ngũ hệ Lục Lâm Thiên sao? Mau thả người Triệu gia ta ra, bằng không phụ thân ngươi sẽ phải chết.

Triệu Vô Quang nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói.

– Ngươi muốn làm thế nào thì làm, chuyện đó không liên quan gì tới ta.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói.

Triệu Vô Quang nhất thời sửng sốt, không nghĩ tới dùng Lục Trung lại không uy hiếp được Lục Lâm Thiên.

– Lâm Thiên, nhanh cứu cha con, mẫu thân cầu con.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, La Lan thị tức thì sốt ruột nói. Nhìn thấy Lục Trung đang nằm trong tay Triệu Vô Quang, trong lòng vô cùng lo lắng.

– Ha ha, Lục Lâm Thiên, ngươi cho rằng chỉ bằng một đầu yêu thú ngũ giai là có thể chống lại ta sao, giết các ngươi đối với ta mà nói vô cùng dễ dàng.

Triệu Vô Quang lạnh nhạt nói.

– Vậy thử xem, thế nhưng Triệu Tuệ sẽ làm người thứ nhất chết.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, đối với uy hiếp của Triệu Vô Quang Lục Lâm Thiên không đặt vào trong mắt, thủ ấn trong tay chợt kết, chân khí khẽ bùng ra, Triệu Tuệ trước mặt Thái Âm Yêu Thỏ đã xuất hiện trong tay hắn.

Lúc này vẻ mặt Triệu Tuệ vô cùng kinh hãi, vẻ mặt mờ mịt, sắc mặt trắng bệch, máu loang lổ trước ngực, Thái Âm Yêu Thỏ lưu lại tính mạng cho nàng, thế nhưng cũng thu đi của nàng nửa cái mệnh.

Bị Lục Lâm Thiên nắm trong tay, Triệu Tuệ chỉ có sợ hãi, nàng thực sự không ngờ, trên người La Lan lại có một đầu yêu thú ngũ giai, nàng căn bản không thể chống lại.

– Tiểu tử, dám uy hiếp ta, đến lúc đó ta sẽ cho ngươi thịt nát xương tan.

Triệu Vô Quang nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Thương lượng một chút đi, ngươi buông người trong tay ngươi ra, ta cũng buông Triệu Tuệ ra.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía Triệu Vô Quang.

– Ngươi có tư cách gì mà đàm phán với ta?

Vẻ mặt Triệu Vô Quang ngày càng lạnh lẽo.

– Vậy ngươi giết người trong tay ngươi đi, ta cũng giết Triệu Tuệ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Tam thúc, cứu con, Tam thúc công, cứu con.

Lúc này thanh âm run rẩy của Triệu Tuệ vang lên, miệng lại phun ra một ngụm máu.

Cơ mặt Triệu Vô Quang co quắp lại, dường như rất không thích bị Lục Lâm Thiên uy hiếp, hắn lạnh nhạt nói:

– Ta đếm từ một tới ba, hai chúng ta đồng thời thả người.

– Ngươi thả trước, bằng không ngươi có thể giết người trong tay

ngươi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn kỹ, trên mặt không có một chút ba động nào.

– Tiểu tử, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Triệu Vô Quang hung hăng nói, cánh tay giơ lên rồi ném Lục Trung xuống đất.

Khục Khục.

Lần này dường như cú ném có ẩn chứa ám kình tức thì khiến cho Lục Trung phun ra một ngụm máu.

– Tam đệ

– Tam ca.

– Tam thúc.

Vẻ mặt đám người Lục Đông, Lục Tây, Lục Vô Song trầm xuống, nhanh chóng đi tới nâng Lục Trung lên.

– Tiểu tử, mau thả người cho ta, bằng không, kết cục của ngươi sẽ rất thảm.

Triệu Huy nhìn về phía Lục Lâm Thiên quát lên.

– Vô Song, nàng mau cho những người tu vi dưới Vũ Sư lùi lại trong đình viện đi.

Lục Lâm Thiên không để ý tới Triệu Huy, cũng không có thả người mà nói với Lục Vô Song.

Lục Vô Song gật đầu, lập tức nói với Lục Đông cái gì đó, vẻ mặt Lục Đông trầm xuống, quay lại nói với đám người Lục gia:

– Những đệ tử Lục gia, tu vi dưới Vũ Sư lập tức lui vào trong.

– Mau lui lại.

Không ít Vũ Sĩ, Vũ Đồ của Lục gia đã sớm bị dọa cho tay chân nhũn ra, vừa rồi cường giả Vũ Suất giao thủ, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều mang theo lực lượng kinh khủng, xé rách không gian khiến cho không gian biến sắc, bọn họ căn bản không thể chống lại.

Một lát sau, hơn bốn trăm người vừa rồi của Lục gia hiện tại cũng chỉ còn không tới bốn mươi người, Lục Tây, Lục Đông, Hoàng Thị, Trần thị, Lục Vô Song, còn có con nuôi của Lục gia Lục Bắc, về phần Lục Nam của Lục gia đã sớm rời khỏi Lục gia về Chu gia rồi.

– Lục Lâm Thiên, nhanh thả người trong tay ngươi.

Triệu Vô Quang chậm rãi đi về phía Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Lục Lâm Thiên mau thả người trong tay ngươi ra.

Triệu Vô Quang chậm rãi đi về phía Lục Lâm Thiên.

Chương 621: Đánh chết Triệu Tuệ (1)

– Lão cẩu Triệu gia, ngươi tiến lên một bước thì chính là tử kỷ của nàng ta.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn Triệu Tuệ trong tay rồi nói, trên mặt còn khẽ mỉm cười.

– Lục Lâm Thiên mau thả mẫu thân ta ra.

Cơ mặt Lục Thiếu Hổ co quắp lại tiến lên bên người đám người Triệu Huy, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên lúc này không dám nhìn thẳng nữa.

– Tiểu tử, ngươi dám lật lọng sao?

Triệu Vô Quang cả giận nói, một cỗ hàn ý nhanh chóng khuếch tán.

– Thì sao? Dù sao đi nữa hôm nay đám người Triệu gia các ngươi tới đây đều phải chết.

Lục Lâm Thiên nói xong, một cỗ sát ý không hề che dấu tuôn ra.

– Khặc khặc.

Triệu Vô Quang âm lệ cười phá lên một tiếng, lạnh nhạt nói:

– Chỉ bằng ngươi sao? Ngươi thì tính là thứ gì.

– Thật không? Vậy để ta giúp ngươi kiến thức một chút.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên một đạo sát ý, ánh mắt nhìn về phía Triệu Tuệ trong tay nói:

– Tiện tỳ nhà ngươi, không phải ngươi luôn muốn giết ta sao?

– Lục Lâm Thiên, ngươi muốn làm gì?

Trong mắt Triệu Tuệ lúc này mang theo sự sợ hãi cùng cực, hàn ý tràn ngập quanh thân Lục Lâm Thiên khiến cho lòng nàng phát lạnh, thế nhưng Triệu Tuệ còn chưa nói xong thì đã vĩnh viễn không nói ra lời.

– Tiểu tử ngươi dám…

Triệu Vô Quang hét lớn một tiếng.

Sưu.

Một đạo hỏa ảnh chỉ trong tay Lục Lâm Thiên trực tiếp bắn vào trong miệng Triệu Tuệ.

– Ta nói rồi, ta muốn xé nát cái miệng thối của ngươi ra.

Lục Lâm Thiên thu tay lại, ném thi thể Triệu Tuệ xuống đất.

Sắc mặt đám người Lục gia lúc này có chút biến hóa, Lục Trung dường như muốn nói gì đó, thế nhưng hắn chỉ khẽ thở dài, cũng không nói ra. Ánh mắt nhìn vào thi thể Triệu Tuệ trên mặt đất lúc này cũng ảm đạm đi vài phần.

Sưu.

Giờ phút này, thân ảnh của Triệu Vô Quang cũng trong nháy mắt tới bên người Lục Lâm Thiên, mang theo một cỗ khí tức cường hãn ba động. Vũ Suất ngũ trọng, thực lực tuyệt đối là bất phàm.

– Lục gia ta tuy nhỏ, thế nhưng người Lục gia ta không phải là thứ mà ngươi muốn làm gì thì làm.

Một thanh âm già nua trong nháy mắt xuyên thấu không gian, một đạo thân ảnh màu tím nhanh như thiểm điện xuất hiện. Một cỗ chân khí hùng hậu tuôn ra khiến cho không gian gợn sóng. Chỉ trong chớp mắt đã tới phía sau Triệu Vô Quang, một đạo chưởng ấn cường hãn trong nháy mắt đánh ra.

Phanh.

Cảm nhận được khí thế phía sau mình, Triệu Vô Quang phải ngừng đánh về phía Lục Lâm Thiên, một đạo thủ ấn được đánh ra, những năng lượng thủy hệ như hóa thành thực chất kia nhanh chóng ngưng tụ tạo thành một màn chắn trước người.

Phanh Phanh.

Hai đạo lực lượng va chạm với nhau, một cỗ kình phong sắc bén từ chỗ hai cỗ lực lượng va chạm khuếch tán ra khiến cho không gian xuất hiện gợn sóng.

Kình phong cường hãn khuếch tán trong không trung, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục trở lại bảo vệ mẫu thân mình, kình phong cường hãn như vậy cũng khiến cho mặt đất nhanh chóng nứt ra một vết dài.

Khục khục.

Khi kình phong tiêu tán, thân ảnh Triệu Vô Quang lùi lại mấy bước.

Trong bầu trời, lúc này có một đạo thân ảnh xuất hiện, người này tuổi tác chừng bảy mươi, mặc đạo bào màu tím, tóc trắng, nếp nhăn trên mặt có thể nhìn thấy được rõ ràng, trên đôi mắt tang thương kia lại có một chút tinh quang.

– Lục Vũ.

Nhìn thấy lão giả trên bầu trời, Lục Lâm Thiên khẽ nhíu mày. Người này trong trí nhớ của Lục Lâm Thiên có một chút ấn tượng, chính là lão gia chủ Lục gia, Lục Vũ, đồn rằng có tu vi Vũ Tướng, thế nhưng vừa mới xuất thủ, lại thêm cảm giác khí tức ba động lúc này Lục Lâm Thiên không khó nhìn ra, thực lực Lục Vũ đã tới Vũ Suất lục trọng.

– Lục gia không ngờ lại ẩn dấu sâu như vậy.

Suy nghĩ này hiện lên trong đầu Lục Lâm Thiên, Lục gia có hai Vũ Suất, theo đạo lý mà nói thế lực của Lục gia sẽ được mở rộng không ít, thế nhưng Lục gia vẫn ẩn dấu thực lực của mình, không phát triển lớn mạnh, phỏng chừng trong này có không ít chuyện.

– Tham kiến phụ thân.

– Tham kiến gia gia.

– Tham kiến lão tộc trưởng.

Lục Trung, Lục Đông, Lục Tây, Lục Bắc, Lục Vô Song, còn có Lục Mị và chúng trưởng lão Lục gia lập tức hành lễ. Đây mới là người có uy quyền lớn nhất Lục gia, mà lúc này chỉ sợ ngoại trừ Lục Trung ra những người còn lại sau khi cảm nhận được thực lực của Lục Vũ đều vô cùng kinh ngạc, đám người Lục Đông cũng không ngoại lệ. Đám người Lục Đông thân là nhi tử cũng không biết phụ thân mình là Vũ Suất.

– Lục Vũ, rốt cuộc ngươi cũng đi ra rồi.

Triệu Vô Quang nhìn Lục Vũ trên bầu trời, cơ mặt co quắp lại một chút, đối với thực lực của Lục Vũ hắn cũng cực kỳ chấn động. Vũ Suất lục trọng, so với hắn còn mạnh hơn một trọng.

– Triệu Vô Cực, ngươi hẳn là cũng tới rồi đúng không? Sao còn không đi ra.

Ánh mắt Lục Vũ nhìn về phía trước, dường như đã nhận ra cái gì đó.

Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy ngoài ý muốn lắm, Bạch Linh trên vai hắn đã sớm nhận ra có người ẩn thân ở phụ cận, thế nhưng cũng không chỉ có một người. Vì vậy Lục Lâm Thiên mới biết ngày hôm nay Lục gia sẽ rất náo nhiệt.

– Khặc khặc. Lục Vũ, Lục Trung, Lục Lâm Thiên ngày hôm nay Triệu gia ta sẽ huyết tẩy Lục gia.

Một thanh âm âm lệ truyền tới, thanh âm vừa dứt có một đạo thân ảnh đã xuất hiện trong bầu trời. Người này thân hình cao to, tuổi tác chừng sáu mươi, khóe miệng mang theo hàn ý nhàn nhạt, ánh mắt cực kỳ âm lệ nhìn về phía Triệu Tuệ nằm trên mặt đất, trong mắt có chút thống khổ, vừa rồi hắn cũng muốn ra tay cứu nó nhưng cũng không kịp nữa.

– Triệu Vô Cực.

Lục Lâm Thiên nhìn thân ảnh xuất hiện giữa không trung, Triệu Vô Cực không ngờ lại từ Vân Dương Tông tới đây.

– Triệu Vô Cực, huyết tẩy Lục gia, lão phu cũng tuyệt không bỏ qua cho Triệu gia các ngươi.

Lục Vũ lăng không mà đứng nói.

– Lục Vũ, bằng sao thực lực của ngươi sao? Giao ra bảo vật, có lẽ ta sẽ lưu lại một chút huyết mạch cho Lục gia các ngươi.

Triệu Vô Cực lạnh nhạt nói.

– Trong Lục gia căn bản không có bảo vật gì.

Lục Vũ nói.

– Ha ha, loại bảo vật kia há là thứ mà Lục gia các ngươi có thể giấu được? Nếu không giao ra ta sẽ làm cho ngươi hối hận cũng không kịp.

Triệu Vô Cực cười lạnh nói, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử, mạng của nữ nhi ta ta muốn ngươi chôn cùng nó.

– Lão cẩu, chỉ sợ ngươi còn chưa có được cái thực lực đó.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đầy hàn ý, thế nhưng trong lòng cũng có chút ngưng trọng. Thực lực của Triệu Vô Cực, một khối Thổ Sát Huyền Lôi không thể đánh chết, ngay cả Bạch Linh cũng khó chống lại hắn, bản thân mình nhất định phải cẩn thận.

– Triệu Vô Cực, ngươi…

Vân Hồng Lăng đang muốn nói gì đó đột nhiên lại bị Lục Lâm Thiên cản trở. Ý bảo Vân Hồng Lăng không cần xen vào, hắn đã sớm nói trước, sự tình giữa hắn và Triệu gia Vân Dương Tông không được nhúng tay vào.

– Lục Vũ, ta hỏi ngươi một lần cuối cùng, có giao ra bảo vật không? Nếu như không giao ra, ta sẽ huyết tẩy Lục gia các ngươi.

Triệu Vô Cực lạnh nhạt nói một tiếng, khí thế bắn ra.

Chương 622: Đánh chết Triệu Tuệ (2)

– Lục gia không có bảo vật gì, Triệu Vô Cực, ngươi đi phí công một chuyến rồi.

Vẻ mặt Lục Vũ trầm xuống, nói.

– Lục Vũ, lẽ nào Lục gia ngươi không biết, khi trước tổ tiên Lục gia các ngươi đi tới đây có hai người, một người chính là tổ tiên của Triệu gia ta. Kiện bảo vật kia vốn là thứ của hai nhà chúng ta, đặt ở Lục gia các người đã lâu như vậy, hiện tại cũng nên trả về Triệu gia chúng ta chứ?

Triệu Vô Cực lạnh nhạt nói.

– Triệu Vô Cực ta không biết ngươi nói gì, có thể ngươi tìm nhầm người rồi.

Lục Vũ nói.

– Mặc kệ ngươi có thừa nhận hay không, huyết tẩy Lục gia các người xong cũng sẽ biết thôi.

Triệu Vô Cực lạnh lùng nói.

– Từ hai mươi năm trước đã bắt đầu, Triệu gia các ngươi đã có mưu đồ với Lục gia, hiện tại chân chính trở mặt cũng tốt. Triệu Vô Cực lẽ nào ngươi nghĩ bằng vào tu vi Vũ Suất cửu trọng của ngươi có thể thắng ta sao?

Lục Vũ nói.

– Lục Vũ, ta sớm biết Lục gia các người không chỉ có Vũ Tướng đơn giản như vậy. Vũ Suất lục trọng, đáng tiếc còn chưa đủ, ẩn tàng lâu như vậy, Triệu gia ta cũng tìm lâu như vậy, rốt cuộc cùng tìm được.

Triệu Vô Cực nói.

– Muốn chiến thì chiến, còn có một ít bằng hữu không ngờ tới đây, vậy thì cùng nhau xuất hiện đi.

Ánh mắt Lục Vũ quét qua chung quanh, thanh âm quanh quẩn trong không gian.

– Ha ha, lão tộc trưởng Lục gia quả thực là lợi hại.

Một tiếng cười to vang lên, lập tức trong không trung có một đạo thân ảnh hiện ra. Người này tuổi tác chừng năm ngươi, mặc trường bào màu xám, lăng không mà đứng. Cước bộ không có một chút biến hóa gì mà không gian giống như co rút lại, trong nháy mắt tới bầu trời trước mặt mọi người.

– Vũ chấp sự.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên cả kinh, Bạch Linh nói chung quanh còn có người, Lục Lâm Thiên cũng thật không ngờ là Vũ chấp sự của Thiên Bảo môn, càng kinh ngạc hơn chính là trước đây ở trong Thiên Bảo môn vì Vũ chấp sự này nhìn qua vô cùng bình thường, không ngờ lại là cường giả Vũ Suất, khí tức này cũng không kém, so với Triệu Vô Cực thì tương đương, hẳn cũng là Vũ Suất cửu trọng.

– Hóa ra trấn Thanh Vân còn có một cường giả như vậy, quả thực khiến ta ngoài ý muốn.

Nhìn Vũ chấp sự, Lục Vũ khẽ nói, nếp nhăn trên mặt lúc này khẽ nhúc nhích.

– Lão tộc trưởng Lục gia cũng ẩn dấu đủ sâu nha.

Vũ chấp sự khẽ cười nói.

– Lục Bắc, ngươi tới Lục gia hơn hai mươi năm, hôm nay náo nhiệt như vậy ngươi không tới giúp vui sao?

Lúc này trong bầu trời, Lục Vũ nhìn về phía Lục Bắc mỉm cười nói:

– Hài tử này, nhịn lâu như vậy quả thực cực khổ con rồi.

– Nghĩa phụ, hóa ra cái gì người cũng biết sao?

Lão ngũ Lục gia Lục Bắc lúc này khẽ thở dài chậm rãi tiến lên, quanh thân có một cỗ chân khí quanh quẩn, không gian gấp khúc, thân ảnh trong nháy mắt lăng không mà đứng.

– Vũ Suất.

Đám người Lục gia kinh ngạc, chỉ có cường giả Vũ Suất mới có thể làm được điều này, Lục Đông, Lục Tây, ngay cả Lục Trung cũng có chút kinh ngạc.

– Thực sự là náo nhiệt nha.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, đối với Lục Bắc này Lục Lâm Thiên cũng không có bao nhiêu ấn tượng, lão ngũ Lục gia này luôn bôn tẩu lo sinh ý cho Lục gia không nghĩ tới Lục Bắc lại có tu vi Vũ Suất, thực lực so với Lục Trung còn mạnh hơn một chút, dường như đã tới Vũ Suất tam trọng.

– Hai năm trước ta mới biết được, ngươi ẩn tàng lâu như vậy lẽ nào cũng vì bảo vật của Lục gia?

Nhìn vào người con nuôi của mình, vẻ mặt Lục Vũ có chút biến hóa.

– Không sai, mấy năm nay cảm ơn nghĩa phụ chiếu cố, chỉ là đây là ý tứ trong tộc, con không thể làm trái.

Lục Bắc thi lễ nói với Lục Vũ nói:

– Lục gia cũng là nhà của của con, chỉ cần nghĩa phụ đem bảo vật kia giao ra, chúng ta sẽ giữ gìn Lục gia chu toàn.

Lục Bắc nói xong, ánh mắt nhìn về phía thân ảnh bên cạnh nói:

– Vũ chấp sự, nếu như hôm nay Lục gia đem bảo vật kia giao cho chúng ta, mong Vũ chấp sự xuất thủ bảo vệ Lục gia chu toàn.

– Đương nhiên không thành vấn đề, lão tộc trưởng, mau giao bảo vật kia cho chúng ta, ta và Lục Bắc sẽ bảo vệ Lục gia.

Vũ chấp sự nói, thân thể cũng tới bên người Lục Bắc.

– Lục Bắc là người Độc Cô gia?

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc, không nghĩ tới Lục Bắc này lại là người Lục gia, xem ra hắn với Vũ chấp sự kia đều là người trong gia tộc của Độc Cô Cảnh Văn.

– Bảo vật của Lục gia đang giữ rốt cuộc là cái gì?

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc, bối cảnh của Độc Cô gia Lục Lâm Thiên không biết, thế nhưng cũng biết một chút. Tuyệt đối không dưới Vân Dương Tông, hoặc là có thể nói nói còn mạnh hơn một chút. Mà Độc Cô gia này cũng quan tâm tới bảo vật của Lục gia. Bảo vật này chỉ sợ không phải là tầm thường.

– Các ngươi rốt cuộc là ai? Sao cũng biết bảo vật của Lục gia?

Nhìn thấy hai người Vũ chấp sự và Lục bắc, Triệu Vô Cực, Triệu Vô Quang vô cùng kinh ngạc. Việc Lục gia có bảo vật bọn họ xác định không còn ai khác biết, lúc này quả thực bọn họ không ngờ còn có những kẻ khác đến đây nhúng tay vào chuyện này.

– Một Triệu gia nho nhỏ cũng dám có chủ ý tới bảo vật này quả thực là không muốn sống. Coi như là tổ tiên Triệu gia các ngươi khi trước trốn đi cũng không có tư cách. Ta khuyên các ngươi mau cút đi, Triệu gia nho nhỏ như các ngươi có một số việc không nên tham dự vào.

Vẻ mặt Vũ chấp sự trầm xuống, ánh mắt nhìn về phía Triệu Vô Cực, đối với Triệu Vô Cực này dường như cũng không để vào trong mắt.

– Các hạ rốt cuộc là người phương nào, khẩu khí quả thực không nhỏ. Triệu gia chúng ta cũng không phải là thứ mà ai muốn động vào cũng được.

– Chỗ dựa của các ngươi chính là vị Linh Vương trưởng lão kia của Vân Dương Tông đúng không? Cho dù là Vân Dương Tông thì đã làm sao? Ếch ngồi đáy giếng.

Vũ chấp sự kia lạnh lùng quát một tiếng.

Vẻ mặt Triệu Vô Cực trầm xuống, dường như đang kinh ngạc vì Vũ chấp sự này lại hiểu rõ Triệu gia tới như vậy. Ánh mắt hắn nhìn chằm chằm vào Vũ chấp sự, có chút khó đoán.

– Lan nhi, Lâm Thiên, Hồng Lăng, Vô Song, chuyện này không liên quan tới mọi người, mau đi nhanh đi.

Lục Trung sau khi ăn vào một ít đan dược mới tốt hơn một chút, lúc này hắn nhìn Lục Vô Song bên cạnh rồi nói với La Lan, Lục Lâm Thiên và Vân Hồng Lăng.

– Ta không đi, ta có thể đi đâu được chứ? Phải nói là, nếu đi thì ta đã đi từ lâu rồi, hà tất phải lưu lại tới bây giờ.

La Lan than nhẹ, lúc này trải qua kinh ngạc và khiếp sợ liên tục dường như nàng cũng đã quen rồi, ánh mắt nhìn Lục Trung vô cùng phức tạp.

– Lâm Thiên, ta không phải là một người phụ thân tốt, thế nhưng con phải nghe ta, mang mẫu thân con rời đi, đi càng xa càng tốt.

Lục Trung nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Hừ, hôm nay một người cũng đừng mong trốn.

Triệu Vô Cực lạnh nhạt nói một tiếng.

– Triệu gia lão cẩu, ta còn không định đi, ngươi không cần phải giữ.

Chương 623: Liên thủ trừ Triệu

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, hai hàng lông mày nhíu lại, ánh mắt nhìn về phía Vũ chấp sự nói:

– Vũ chấp sự, đã lâu không gặp, tiểu tử trước đây quả thực có mắt như mù rồi.

– Lục thiếu gia quả thực gần đây không tầm thường nha, quán quân đại hội Tam tông Tứ môn, nhân vật phong vân của Vân Dương Tông a, tiểu thư nhà ta cũng đã nhắc qua Lục thiếu gia với ta, chuyện tình hôm nay với Lục gia mong Lục thiếu gia thứ lỗi.

Vũ chấp sự mỉm cười nói.

Thấy Vũ chấp sự và Lục Lâm Thiên nói chuyện, mấy người trong Lục gia vô cùng nghi hoặc, Lục Lâm Thiên không ngờ lại có chút quan hệ với cường giả này.

– Vũ chấp sự, ngươi muốn bảo vật của Lục gia ta, đối với ta không có vấn đề gì, thế nhưng Triệu gia kia, phỏng chừng Vũ chấp sự muốn lấy nó cũng không hề dễ dàng đâu.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chẳng lẽ Lục thiếu gia có ý kiến gì?

Lông mày Vũ chấp sự nhíu lại mỉm cười nói.

– Không bằng chúng ta trước tiên liên thủ đánh chết người Triệu gia, về phần bảo vật Lục gia sau đó Vũ chấp sự tự dùng bản lĩnh của mình đi lấy, không biết có được không?

Lục Lâm Thiên nói. Thực lực của Triệu Vô Cực, Lục Lâm Thiên không có một chút nắm chắc nào, chỉ có Vũ chấp sự này có thể ngăn cản. Mà người Triệu gia Lục Lâm Thiên cũng không có dự định buông tha. Vì vậy Lục Lâm Thiên muốn liên thủ với Vũ chấp sự này, dù sao Vũ chấp sự cũng là người quen biết, trên phương diện này có thể tin tưởng một chút.

– Ý kiến của Lục thiếu gia quả nhiên cao minh, thế nhưng ta và ngươi liên thủ, dường như người chịu thiệt là ta rồi.

Vũ chấp sự mỉm cười nói, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng, Lục Tiểu Bạch. Thực lực của ba người trong mắt hắn tự nhiên là thiếu.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, suy nghĩ trong lòng Vũ chấp sự đương nhiên hắn hiểu, thực lực của hắn quá yếu, cũng không có tư cách liên thủ với người khác, hắn nói:

– Yên tâm, chỉ cần Vũ chấp sự đồng ý liên thủ, ta nhất định sẽ xuất ra thực lực khiến cho Vũ chấp sự thỏa mãn, chỉ cần Vũ chấp sự ngăn cả Triệu gia lão cẩu kia là được.

– Ồ, thế nhưng ta có chút lo lắng, sau khi chúng ta đánh chết đám người Triệu gia, Lục gia các ngươi có thể sẽ tập trung quây chúng ta mất, tới lúc đó ta muốn phản kháng thì sức cùng lực kiệt rồi.

Ánh mắt Vũ chấp sự đảo qua trên người Lục Vũ, lập tức nói với Lục Lâm Thiên. Sau khi đám người Triệu gia chết hết, dù sao Lục Vũ cũng có tu vi Vũ Suất lục trọng, không còn Triệu gia, Lục gia cũng dễ thở hơn một chút.

– Vũ chấp sự cũng yên tâm, ta và Lục gia cũng không có quan hệ quá lớn, ngươi muốn bảo vật Lục gia xin cứ tự nhiên, ta chỉ muốn giết đám người Triệu gia mà thôi, đến lúc đó ngươi thu bảo vật Lục gia, chúng ta ai cũng vui vẻ.

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Tốt, nếu như Lục thiếu gia có thể xuất ra thực lực khiến ta thỏa mãn, ta sẽ giúp ngươi ngăn cản Triệu Vô Cực, thế nhưng những người khác ta cũng sẽ không giúp ngươi đối phó.

Vũ chấp sự nhíu mày, hắn cũng biết quan hệ giữa Lục gia và Lục Lâm Thiên, lập tức đồng ý.

Chỉ là nếu như Lục Lâm Thiên không xuất ra thực lực làm hắn thỏa mãn, hắn cũng không xuất thủ, đây chính là việc làm tay chân cho người khác nha, để người khác làm ngư ông đắc lợi, việc này hắn không làm được.

– Ha ha, Vũ chấp sự quả nhiên đủ cẩn thận.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười nói.

– Hừ lẽ nào Triệu gia ta mặc cho các ngươi tùy ý khi dễ sao? Tiểu tử, ta thực muốn nhìn xem, ngươi có thể xuất ra thực lực gì.

Sắc mặt Triệu Vô Cực vô cùng khó coi, ánh mắt quét qua Lục Vũ, Lục Bắc còn có Vũ chấp sự. Mỗi một người thực lực đều không kém hắn, một người Vũ Suất lục trọng, một người Vũ Suất tam trọng. Mà Triệu Vô Quang chỉ là Vũ Suất ngũ trọng, nếu so sánh với những người mà Lục gia liên thủ, Triệu gia hắn không thể nghi ngờ đang rơi vào thế hạ phong.

– Lão cẩu Triệu Vô Cực, hôm nay đám người Triệu gia các ngươi tới đây một người cũng không được đi, tiếp theo ta sẽ tự mình đến Triệu gia các người hỏi thăm.

Lục Lâm Thiên cười lạnh một tiếng.

Phì.

Lúc này Tiểu Long trên vai Lục Lâm Thiên trong nháy mắt nhảy xuống mặt đất, quang mang chợt lóe, thân thể nhanh chóng bành trướng thành năm trăm thước, một cỗ khí tức mạnh mẽ ngập trời khuếch tán.

Cạc cạc.

Trong bầu trời, bảy đầu yêu thú do Triệu gia mang tới lúc này nhất thời hoảng sợ, đặc biệt là bảy đầu yêu thú tam giai kia trong nháy mắt run rẩy.

Rống.

Trên đỉnh đỉnh viện Lục gia lúc này có bốn đạo lưu quang mang trong nháy mắt phóng lên cao, bốn cỗ khí tức ngập trời tỏa ra. Chỉ trong nháy mắt hai đạo quang mang rơi vào trên mặt đất hóa thành hai đầu yêu thú khổng lồ, một con là cự mãng hai đầu, thân thể không dưới con rắn của Lục Lâm Thiên kia, cả người được lân phiến bao trùm. Trên mỗi đầu có một con mắt lớn, trong mắt bắn qua hung quang.

Đầu yêu thú thứ hai chính là một đầu cự hổ, cả người nó tỏa ra quang mang như ngọc, mang theo một chút tia máu, trong miệng thở ra giống như là đang rít gào, hai mắt bắn ra hung quang. Cái miệng lớn như bồn máu mơ hồ có thể nhìn thấy hai cái răng nanh bén nhọn, móng vuốt vào một cái đuôi sắc bén vô cùng hung mãnh, quanh thân có một cỗ uy thế vô cùng lớn.

Trong bầu trời, đầu yêu thú thứ ba dựng cánh lên, thân thể chừng hơn trăm thước, cả người đen kịt, lợi trảo bén nhọn, toàn thân được lân phiến đen kịt bao phủ. Trên đầu có một cái mào giống như ngịch lân, khí tức vô cùng cường hãn.

Rồng.

Đầu yêu thú thứ tư cả người trắng như tuyết, giống như được tuyết trắng bao phủ, dưới cái đầu thật lớn là một màu trắng nõn kéo từ vai tới ngực, phía sau có cái đuôi cuộn lại. Hai con mắt như mặt trời, không ngừng rít gào. Miệng lớn mở ra, răng nanh bên trong tỏa ra hàn mang, mà trên lưng đầu yêu thú này cũng có hai cánh trắng nõn, trên người tràn ngập một cỗ yêu vương chi khí.

Đồng thời lúc này Thái Âm Yêu Thỏ cũng rít lên một tiếng, thân thể chừng hai thước lập tức hóa thành khổng lồ, bộ lông toàn thân màu lam, trên đầu có hai cái tai dài, tơ máu hiện lên rõ mồm một. Hai con mắt to lớn, khí thế quanh thân tuyệt đối không dưới Huyết Ngọc Yêu Hổ, còn mạnh hơn một chút.

Sáu đầu yêu thú khổng lồ xuất hiện, nhân loại chung quanh lập tức giống như con kiến, bản thể cường hãn chính là ưu điểm lớn nhất của yêu thú, là thứ mà nhân loại không thể có được.

– Tham kiến yêu vương.

Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ,Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thủy Hỏa Yêu Giao quay chunh quanh Tiểu Long, lại thêm Thiên Sí Tuyết Sư. Sáu đạo khí tức cường hãn tỏa ra, người thực lực thấp lúc này hô hấp bắt đầu khó khăn.

Trong bầu trời, lúc này đám yêu thú mà Triệu gia mang tới, một đầu yêu thú ngũ giai sơ kỳ, hai yêu thú tứ giai, ba đầu yêu thú tam giai lúc này đã sớm bị dọa cho sợ hãy. Đầu yêu thú ngũ giai của Triệu gia lúc này không khỏi run rẩy, huyết mạch của sáu đầu yêu thú phía dưới, mỗi một đầu đều hơn xa nó. Tính về phương diện thực lực, Nghịch Lân Yêu Bằng là ngũ giai hậu kỳ đỉnh phong, cũng không phải là thứ mà ngũ giai sơ kỳ như nó có thể chống lại.

Chương 624: ...

...

Chương 625: Trả lại tôn tử cho ngươi (3)

Mắt thấy một đạo chưởng ấn của Lục Lâm Thiên đánh tới, trong lúc hoảng hốt, trong tay Lục Thiếu Hổ đồng thời có một cỗ năng lượng thổ hệ hội tụ, một chiếc hộ thuẫn xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên, đây chính là vũ kỹ Hoàng cấp cao giai Đại Địa Cương Thuẫn của Vân Dương Tông.

Cạch.

Chưởng ấn của Lục Lâm Thiên đánh xuống Đại Địa Cương Thuẫn của Lục Thiếu Hổ, trong nháy mắt bề mặt của Đại Địa Cương Thuẫn nứt nẻ, thực lực không cùng một đẳng cấp, Lục Thiếu Hổ căn bản không thể chống lại một kích này.

Bằng mắt thường có thể thấy được mắt đất trực tiếp nứt né, năng lượng thổ hệ tán loạn, một đạo chưởng ấn đi qua năng lượng thổ hệ tán loạn lập tức đánh vào trên người Lục Thiếu Hổ.

Khục khục.

Thân thể Lục Thiếu Hổ lảo đảo lùi lại, miệng phun ra một ngụm máu, giống như cánh diều đứt dây vậy.

– Cha, cứu con, con không muốn chết. Cứu con.

Lục Thiếu Hổ rơi xuống đất, cũng không quan tâm mình bị thương nặng lập tức gượng dậy hét lớn với Lục Trung.

– Lâm Thiên, dừng tay.

Lục Trung sớm đã chú ý toàn trường, Lục Lâm Thiên xuất hiện bên cạnh Lục Thiếu Hổ hắn cũng đã sớm biết thế nhưng không kịp ngăn cản mà thôi, mà trong thời gian đó, thân ảnh Lục Trung trực tiếp bắn về phía Lục Thiếu Hổ.

Sưu.

Thế nhưng khoảng cách của Lục Lâm Thiên so với hắn gần hơn nhiều, trong nháy mắt này Lục Lâm Thiên đi tới trước người Lục Thiếu Hổ, không để ý tới Lục Trung, Lục Lâm Thiên tiếp tục ngưng tụ chân khí.

Khục khục.

Lục Thiếu Hổ dẫy dụa nhưng cũng không đứng lên được, ánh mắt nhìn Lục Thiếu Hổ lúc này vô cùng sợ hãi, toàn thân run rẩy, miệng lại phun ra một ngụm máu.

– Lâm Thiên, nó là đệ đệ con, tốt xấu gì hai con cũng là huynh đệ.

Lục Trung cách đó không xa nhìn Lục Lâm Thiên và Lục Thiếu Hổ vô cùng bất đắc dĩ, vẻ mặt biến ảo không ngừng, ánh mắt mang theo chút cầu khẩn nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Đệ đệ sao? Từ nhỏ tới lớn hắn có bao giờ ngừng khi dễ ta không? Từ nhỏ tới lớn, hắn nhục mạ mẫu tử ta còn chưa đủ sao? Năm lần bảy lượt muốn giết ta, nếu không phải ta hóa nguy thành an, thì hiện tại kẻ chết đã là ta rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn Lục Trung nhàn nhạt nói, linh hồn của hắn đã sớm không phải là Lục Lâm Thiên khi đó, Lục Thiếu Hổ này cũng không phải là đệ đệ hắn cho nên cũng không có chuyện không hạ thủ được.

– Lâm Thiên, dù sao trong người các con cũng chảy cùng một dòng máu.

Lục Trung khẩn cầu nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Chảy cùng một dòng máu sao? Sao lại khác biệt to lớn như vậy?

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nhìn Lục Trung nói.

– Cha, cứu con, cứu con.

Lục Thiếu Hổ miệng đầu máu không ngừng cầu xin.

– Lâm Thiên, ta cầu con, hai huynh đệ các con không thể tàn sát lẫn nhau như vậy.

Lục Trung nói.

– Huynh đệ tương tàn? Sai rồi, hắn không được tính là huynh đệ của ta. Lục gia gặp nạn nhưng hắn lại đứng về phía Triệu gia, nếu như hiện giờ đổi lại là ta rơi vào tay hắn, ngươi nghĩ hắn có bỏ qua cho ta không?

Lục Trung nhìn Lục Lâm Thiên cũng không còn lời nào có thể nói.

– Lục Thiếu Hổ, từ trước tới nay ngươi ở trước mặt ta chỉ là con kiến mà thôi. Tùy thời có thể giết ngươi, vốn ta cũng không muốn giết ngươi, thế nhưng ngươi năm lần bảy lượt lại muốn dồn ta vào chỗ chết, hiện tại tới phiên ngươi.

Nói xong, một đạo chưởng ấn từ trong tay Lục Lâm Thiên bắn ra.

– Lâm Thiên, không được.

Lục Trung hét lớn.

Sưu Sưu.

Chưởng ấn đánh vào tiểu phúc của Lục Thiếu Hổ, cũng không xuất hiện một vết máu nào, cũng không có tiếng xương cốt gãy vụn. Thế nhưng ngay lập tức, trong tích tắc ánh mắt Lục Lâm Thiên hiện lên một chút dị dạng.

Chỉ trong nháy mắt này, hai mắt vốn sợ hãi của Lục Thiếu Hổ lúc này biến thành vui vẻ, trên khuôn mặt khẽ nở nụ cười.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, hắn không biết vì sao, có thể là bởi vì Lục Trung khẩn cầu, cuối cùng hắn lại không hạ thủ được.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng phá hủy đan điền của Lục Thiếu Hổ, hai khỏa vũ đan đã bị Lục Lâm Thiên đánh nát, sau này Lục Thiếu Hổ sẽ là một người bình thường, đan điền một khi bị phá nát không có cách nào có thể chữa trị được.

– Ta không giết hắn, ngươi vừa lòng chưa?

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn Lục Trung, chân khí run lên, trong nháy mắt thân ảnh biến mất tại chỗ.

Vẻ mặt Lục Trung uể ỏa, vốn bản thân hắn cũng bị thương nặng, sắc mặt lúc này không khỏi tái nhợt thêm một chút. Nhìn Lục Thiếu Hổ trên mặt đất, vẻ mặt dại ra, ánh mắt mờ mịt, cuối cùng nở nụ cười ngốc nghếch không ngừng liếm vết máu trên người mình. Cảnh tượng này khiến cho Lục Trung không khỏi ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng.

Thình Thịch.

Ngoài Lục gia liên tiếp vang lên âm thanh bạo liệt, tiếng giao thủ kịch liệt tức thì thu hút đám người trên trấn Thanh Vân quan sát. Đại chiến cấp bậc này, người xuất thủ chính là Vũ Suất và Vũ Tướng, còn có yêu thú ngũ giai, cảnh tượng như vậy có thể nói là trăm năm khó gặp ở địa phương nhỏ như trấn Thanh Vân, có thể nói là mấy trăm năm cũng khó gặp.

Tất cả mọi người chấn động há hốc mồm, lúc này không ít đình viện phía bên ngoài của Lục gia đã bị kình khí phá hủy, người già, phụ nữ, trẻ em chỉ có thể đi vào những đình viện sâu bên trong, nhìn đại chiến bên ngoài xảy ra, lúc này đám người Lục gia không khỏi có chút kinh hãi, thấp thỏm.

Phanh Phanh.

Trên mặt đất, thi thể bảy đầu yêu thú khổng lồ rải rác rơi xuống trong hai mươi dặm. Bảy đầu yêu thú của Triệu gia không mất bao nhiêu khí lực của Thiên Sí Tuyết Sư và Nghịch Lân Yêu Bằng đều bị đánh chết.

Dát.

Thân thể to lớn của Nghịch Lân Yêu Bằng lúc này phối hợp với Khôi nhị vây công Triệu Huy, lân phiến đen kịt trên thân thể cao lớn kia xuất ra từng đạo phong nhận phá vỡ không gian mang theo lực lượng cường hãn bao phủ Triệu Huy.

Phanh.

Thiên Sỉ Tuyết Sư thì gia nhập phái đoàn toàn sát đám người Triệu gia, hai cánh của nó giống như đại đao trực tiếp đem một Vũ Phách của Triệu gia cắt thành hai nửa.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn quanh, lúc này chỉ có Lục Bắc không hề động thủ, ánh mắt vẫn nhìn kỹ phía dưới. Lục Lâm Thiên nhướng mày, có lẽ Lục Bắc này đang đề phòng Lục gia.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên rơi vào một người đang giao thủ với Huyết Ngọc Yêu Hổ, người này mặc y phục trưởng lão Triệu gia, có thực lực Vũ Tướng ngũ trọng, khi nhìn thấy người này, hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên tức thì tăng lên.

Rống.

Huyết Ngọc Yêu Hổ vô cùng hung mãnh, lợi trảo xé rách không gian, miệng khẽ mở ra gióng như một cơn lốc hung hăng đánh về phía Vũ Tướng ngũ trọng kia của Triệu gia.

Tên trưởng lão Vũ Tướng ngũ trọng của Triệu gia cũng không phải kẻ yếu, trường kiếm trong tay tạo thành từng đạo tàn ảnh, đủ để cắt vỡ không gian, đang kịch liệt giao thủ với Huyết Ngọc Yêu Hổ mà không rơi xuống thế hạ phong, nếu không phải Huyết Ngọc Yêu Hổ có bản thể cường hãn thì có lẽ Huyết Ngọc Yêu Hổ đã rơi vào thế hạ phong rồi.

Rống.

Thân thể to lớn của Huyết Ngọc Yêu Hổ đột nhiên tung ra một đạo trảo ấn, đạo trảo ấn này trong nháy mắt xé rách không gian khiến cho không gian gấp khúc, hung hăng đánh xuống.

Chương 626: Đánh chết Vũ Suất (1)

Trường kiếm trong tay trưởng lão Vũ Tướng ngũ trọng của Triệu gia nhanh chóng tạo ra mấy đạo kiếm ảnh sắc bén, không ngờ lại ngạnh kháng trực tiếp với trảo ấn này, kình khí cường hãn khuếch tán khiến cho không trung gợn sóng.

– Hàn Băng Ấn.

Đột nhiên, có một tiếng quát trầm thấp vang lên, ngay khi thân ảnh của vị trưởng lão Vũ Tướng ngũ trọng Triệu gia kia thối lui, thân ảnh Lục Lâm Thiên như quỷ mị xuất hiện ở phía sau, đồng thời trong tay hắn ngưng tụ một đạo thủ ấn.

Mà khi đạo thủ ấn này hiện ra, nhiệt độ trong không gian đột nhiên giảm xuống nhanh chóng, một cỗ khí tức lạnh lẽo khuếch tán, sóng gợn trong không gian cũng đột nhiên bị đông lại, hàn khí nhanh chóng tỏa ra khắp không gian.

Trong khoảnh khắc này, vị trưởng lão Vũ Tướng ngũ trọng của Triệu gia xoay người lại, thế nhưng lúc này cỗ hàn băng chi khí kia giống như cơn sóng cuồn cuộn, bắn tới trước mặt hắn.

– Vũ kỹ Huyền cấp.

Vũ Tướng ngũ trọng kia kinh hãi, cảm nhận được uy thế này, không phải là thứ mà vũ kỹ bình thường có thể tạo ra.

Tất cả cực kỳ nhanh chóng, thủ ấn bằng năng lượng khổng lồ này, dưới ánh mắt khiếp sợ của Vũ Tướng ngũ trọng kia không có một chút đình trệ nào, mang theo hàn ý tuyệt đối, cùng với năng lượng khổng lồ đánh về phía trưởng lão Vũ Tướng ngũ trọng của Triệu gia.

Sưu Sưu.

Trường kiếm trong tay trưởng lão Vũ Tướng ngũ trọng của Triệu gia lúc này xuất ra kiếm ảnh phô thiên cái địa, trong mấy tức lập tức lấp đầy không gian trước người mình, cánh tay vung lên, lập tức đem kiếm ảnh ngập trời đẩy đi, vô số tàn ảnh giống như một cơn đại hồng thủy bạo phát, lập tức chắc trước không gian trước người hắn.

Hàn Băng Ấn do Lục Lâm Thiên ngưng tụ trong nháy mắt bùng phát, nơi chưởng ấn đi qua, không gian chung quanh lập tức rơi vào trạng thái vô cùng quỷ dị, trong nháy mắt liền bị đóng băng, rồi khi toàn bộ không gian đóng băng, hàn khí lạnh thấu xương tràn ra, khiến cho đám người đang giao thủ bốn phía đột nhiên cảm thấy lạnh lẽo.

Sưu.

Kiếm quang sắc bén kia đóng băng lại rồi lập tức vỡ nát, từng đạo kiếm ảnh đều cực kỳ cuồng bạo, thế nhưng dưới hàn khí lạnh lẽo ngập tràn không gian lúc này, kể cả kiếm quang bốn phía trưởng lão Vũ Tướng ngũ trọng của Triệu ra rốt cuộc cũng bị đóng băng.

– Phá.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, giơ tay lên khẽ nắm một cái.

Phanh Phanh.

Hàn khí lạnh thấu xương kia khuếch tán, lập tức toàn bộ không gian đóng băng bị tan vỡ, từng âm hưởng kinh thiên động địa vang lên, ầm ầm vang vọng trong không gian, một cỗ kình khí cuồng bạo khuếch tán trong không trung rồi hóa thành năng lượng tiêu tán trong thiên địa.

Khục Khục.

Vũ Tướng ngũ trọng của Triệu gia phun ra một ngụm máu, sắc mặt trắng bệch, toàn thân đổ ập xuống mặt đất. Lúc này Lục Lâm Thiên có tu vi Vũ Tướng tam trọng đỉnh phong, lại toàn lực thi triển Hàn Băng Ấn, cho nên một kích hắn thi triển toàn lực muốn đánh chết Vũ Tướng ngũ trọng thì vô cùng dễ dàng.

– Chết đi.

Một tiếng thú hô truyền tới, ở phía xa xa, khí tức quỷ dị đột nhiên từ trong người Nghịch Lân Yêu Bằng tràn ra, cỗ khí tức quỷ dị lại thêm phần cuồng bạo nhanh chóng hội tụ, thân thể cao lớn của nó mang theo uy áp khủng khiếp khiến cho toàn bộ không gian run rẩy.

Bỗng nhiên, trên cái đầu to lớn của Nghịch Lân Yêu Bằng xuất hiện một bông hoa sen, vị trí của nó chính là cái vảy "nghịch lân" kia. Bông hoa sen nhanh chóng nở bung ra, kèm theo nó là khí tức khủng bố khuếch tán, làm cho không gian xung quanh vặn vẹo, cuối cùng tạo ra một vòng xoáy không gian tràn đầy năng lượng cuồng bạo, hung hăng bao phủ lấy cả thân mình Triệu Huy.

Sưu.

Trong không gian gấp khúc có vô số phong nhận quét qua, Triệu Huy dưới sự liên thủ của Nghịch Lân Yêu Bằng và Khôi Nhị đã bị thương nặng. Tuy rằng bản thân có tu vi Vũ Tướng bát trọng, thế nhưng Nghịch Lân Yêu Bằng đã là yêu thú ngũ giai hậu kỳ đỉnh phong, chống lại Vũ Suất nhất trọng cũng được, lúc này Triệu Huy đã không còn lực để chống cự, vẻ kinh hãi bắt đầu hiện lên trong mắt, trong lúc đó, mấy đạo phong nhận đã xuyên qua người hắn.

Không gian lúc này giống như đang bị nghiền nát, không khí hóa thành những mảnh nhỏ, trên thân thể Triệu Huy lúc này máu tươi không ngừng chảy ra.

Rống.

Tiếng thú rống vang lên, lực lượng cuồng bạo tràn ngập, dưới sự liên thủ của Thái Âm Yêu Thỏ và Huyết Ngọc Yêu Hổ, một trưởng lão có tu vi Vũ Tướng ngũ trọng còn lại của Triệu gia lúc này cũng trực tiếp ngã xuống. Hai yêu thú ngũ giai trung kỳ vây công, hắn ngay cả cơ hội đào tẩu cũng không có.

Rống Rống.

Một đám âm thanh cuồng bạo chấm dứt, lúc này, hơn một trăm người Triệu gia tới đây ngoài Triệu Vô Quang, Triệu Vô Cực ra đều bị đánh chết. Thi thể trải rộng khắp nơi, vết máu nhiễm đỏ mặt đất. Mà trên mặt đất, chỉ có Lục Thiếu Hổ toàn thân là máu đang ngốc nghếch liếm máu trên mặt đất, giống như món ăn ngon vậy.

Lục gia lúc này cũng có ba trưởng lão Lục gia ngã xuống, mấy người bị thương nặng, Lục Đông, Lục Tây cũng bị thương nhẹ, Lục Vô Song sau khi đánh chết một Vũ Phách tam trọng thì lập tức trở về bảo vệ mẫu thân Hoàng thị của nàng.

– Lục gia, ta sẽ không bỏ qua cho toàn bộ Lục gia các ngươi, Lục Lâm Thiên, ta nhất định sẽ đem tiểu súc sinh ngươi lột da rút xương.

Hai mắt Triệu Vô Cực đỏ rực, tiếng rống giận dữ vang lên. Lúc này sự tức giận của hắn đã lên tới đỉnh điểm, trên khuôn mặt âm trầm kia, các cơ không ngừng giật giật.

Phanh Phanh.

Âm thanh bạo liệt vang lên liên tục, Triệu Vô Cực bị Vũ chấp sự trước người ngăn cản cũng không thể dứt ra cứu người Triệu gia bị tàn sát.

– Triệu gia lão cẩu, đây mới chỉ là bắt đầu mà thôi. Sau đó ta sẽ tự mình đi tới Triệu gia các ngươi một chuyến, nhất định phải đem Triệu gia các ngươi chó gà không tha.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói một tiếng, hắn thi triển Phong chi dực, thân thể lăng không đứng trên bầu trời, phía sau hắn Nghịch Lân Yêu Bằng và Thiên Sí Tuyết Sư không ngừng vỗ cánh xoay quanh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lúc này tập trung vào hai người Triệu Vô Quang và Lục Vũ. Triệu Vô Quang dường như đã bị thương nhẹ một chút, thực lực của Lục Vũ so với Triệu Vô Quang thì mạnh hơn một trọng, cho nên thực lực mạnh hơn không ít.

– Mạnh quá.

Công kích của hai Vũ Suất, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được một cỗ áp bách mạnh mẽ, loại áp chế này còn đem theo một cỗ uy áp bên trong. Khiến cho chân khí dồi dào trong cơ thể hắn đột nhiên có chút đình trệ.

Đối với loại uy áp này, Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy kỳ quái. Trong đám yêu thú có huyết mạch áp chế. Trong nhân loại, người thực lực mạnh hơn sẽ vô hình trung tỏa ra uy áp với người có thực lực yếu hơn, mà loại uy áp này có thể gọi là uy áp đẳng cấp.

Tàn sát phía dưới đã kết thúc, ánh mắt mọi người đều nhìn về phía bốn cường giả Vũ Suất đang giao thủ trong bầu trời. Công kích, thực lực như vậy khiến cho đám người Triệu gia và những người xem náo nhiệt trong trấn Thanh Vân phía xa chỉ có cách há hốc mồm kinh ngạc, trong lòng chấn động mà thôi.

Chương 627: Đánh chết Vũ Suất (2)

Trên bầu trời, chân khí của Lục Vũ giống như mây mù, đem toàn bộ thân thể bao vây, không gian chung quanh khẽ chấn động. Khí thế đó khiến cho Lục Lâm Thiên nhíu mày. Lục Vũ có thực lực như vậy, cũng coi như đã rất mạnh rồi. Từ trước tới nay Lục gia luôn ẩn giấu thực lực, Lục Lâm Thiên phỏng đoán có lẽ là không muốn người khác biết được. Bảo vật của Lục gia có lẽ là vô cùng không đơn giản.

Ánh mắt Triệu Vô Quang hiện giờ tràn đầy vẻ lo lắng, người của Triệu gia đều bị tàn sát, khiến cho đầu hắn nóng lên, tất cả chuyện này vượt quá sự tưởng tượng ban đầu của hắn.

Sưu.

Một kích vừa chấm dứt, thân hình Lục Vũ bỗng nhiên khẽ động, một đạo tàn ảnh xuất hiện. Mà thân hình của hắn cũng như quỷ mị đột nhiên xuất hiện trước mặt Triệu Vô Quang.

Lục Lâm Thiên đứng xa nhìn mà cũng có chút hoa mắt. Hắn biết vị gia gia trên danh nghĩa này là vũ giả hệ mộc, công kích vốn vô cùng quỷ dị, tốc độ cực nhanh, lại thêm cường giả Vũ Suất đã nắm giữ một ít lực lượng không gian cho nên tốc độ đều đã nhanh lại càng nhanh hơn.

Thấy Lục Vũ đột nhiên xuất hiện, ánh mắt Triệu Vô Quang hơi co lại, cánh tay cũng không dám chậm trễ một chút nào, một đạo chưởng ấn trong nháy mắt được đánh ra. Sưu một tiếng, cắt ngang sự cách trở của không khí mang theo kình khí cường hãn hung hăng đập về phía Lục Vũ.

Lúc này Lục Vũ cũng không tránh được, vẻ mặt trầm xuống, khẽ vung ống tay áo lên, một đạo chưởng ấn màu xanh đột nhiên bắn về phía trước va chạm với chưởng ấn của Triệu Vô Quang.

Phanh Phanh.

Hai người đều có thực lực mạnh mẽ, hai đạo công kích đều ẩn chứa kình khí kinh khủng tới cực điểm. Không gian chấn động, kình khí cường hãn lan tỏa ra xung quanh.

Thân thể hai người chưa kịp thối lui thì trong nháy mắt đã xuất ra công kích lần thứ hai. Hai người này đã giao thủ hơn mười hiệp, công kích của song phương đều vô cùng sắc bén, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều khiến thanh âm bạo liệt vang lên trong không trung, giống như là tiếng sấm sét vậy.

Thế nhưng chung quy, công kích có cường hãn tới mấy thì rõ ràng là Lục Vũ vẫn chiếm thế thượng phong, mà Triệu Vô Quang kia cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ. Tu vi một khi tới Vũ Suất, kém một trọng thì thực lực sẽ cách xa nhau.

Phanh.

Hai người tiếp tục giao thủ, Triệu Vô Quang tiếp tục bị đánh văng ra, khí huyết trong cơ thể sôi trào, sắc mặt tái nhợt. Nhưng ngay sau đó sắc mặt hắn chuyển sang âm trầm, thủ ấn biến hóa, chân khí trong cơ thể cấp tốc vận chuyển, cuối cùng giống như thủy triều tuôn ra ngoài.

Chân khí bàng bạc tuôn ra nhanh chóng hội tụ thành một đạo chưởng ấn khổng lồ trước người Triệu Vô Quang, không gian chung quanh chưởng ấn lúc này giao động mạnh mẽ tạo thành gợn sóng mắt nhìn thấy rõ.

– Muốn liều mạng sao?

Lục Lâm Thiên ở xa nhìn vào cảnh này, khóe miệng hiện lên nụ cười quỷ dị.

Lúc này, trên khuôn mặt già nua của Lục Vũ cũng khẽ biến đổi, thủ ấn nhanh chóng biến hóa, chân khí màu xanh nhanh chóng ngưng tụ trong lòng bàn tay.

– Phá Vân Chưởng.

Triệu Vô Quang hét lớn một tiếng, thanh âm vang vọng bốn phía, đạo chưởng ẩn to chừng trăm thước đột nhiên bắn mạnh ra, cắt ngang không gian lao về phía Lục Vũ, trên đường đi chưởng ấn không ngừng bành trướng.

– Khô Mộc Chưởng.

Nhìn vào công kích của Triệu Vô Quang, con mắt Lục Vũ lập tức co rụt, miệng cũng khẽ quát lên một tiếng. TIếng quát vừa dứt, chân khí trong tay nhanh chóng ngưng tụ thành một chưởng ấn khổng lồ. Năng lượng quỷ di xuất hiện, cuối cùng mang theo kình phong hung hãn đánh về phía Triệu Vô Quang.

– Đều là vũ kỹ Huyền cấp.

Lục Lâm Thiên nhìn vào nhanh chóng nhận ra vũ kỹ hai người thi triển đều đạt tới Huyền cấp.

Dưới không ít ánh mắt kinh hãi, hai đạo công kích ẩn chứa lực lượng kinh khủng rốt cuộc va chạm với nhau. Giờ phút này, thanh âm chói tai vang lên, giống như tiếng sấm ì ùng vang vọng phía chân trời. Người có tu vi thấp, thanh âm này đủ để khiến cho màng nhĩ bọn họ tê dại.

Phanh Phanh Phanh.

Hai đạo chưởng ấn va chạm, năng lượng phô thiên cái địa rung động lòng người nhanh chóng khuếch tán, không gian chung quanh lúc này gấp khúc.

Sưu Sưu.

Trong không gian gấp khúc lúc này có một đạo thân ảnh màu vàng bị đẩy lui ra, thân ảnh có chút chật vật.

Thế nhưng lúc này một thân ảnh màu xanh trong nháy mắt xuất hiện ở một chỗ cách không xa thân ảnh màu vàng.

– Triệu Vô Quang, hiện tại đến phiên ngươi.

Thanh âm nhàn nhạt mang theo hàn ý từ trong miệng Lục Lâm

Thiên truyền ra. Thân ảnh Lục Lâm Thiên trong nháy mắt xuất hiện phía sau lưng Triệu Vô Quang, bàn tay đột nhiên khẽ động, một đạo quang mang tức thì bắn ra.

– Đi.

Bàn tay đẩy ra, Lục Lâm Thiên đột nhiên quát lên một tiếng, thanh âm vô cùng chói tai. Thanh âm vừa dứt, đạo quang mang màu vàng trong tay đột nhiên hóa thành một đám tàn ảnh bắn về phía trước, tốc độ nhanh như thiểm điện.

Trong lúc này, ai cũng có thể cảm giác được bên trong quang mang màu vàng ẩn chứa năng lượng cuồng bạo vô cùng đáng sợ. Cảm nhận sự đáng sợ của năng lượng này, trong lòng mọi người không khỏi cảm thấy lạnh lẽo.

– Đây là…

Lúc này Lục Trung ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, trong đạo quang mang màu vàng này, ẩn chứa năng lượng vô cùng khinh khủng, hắn cũng có thể cảm nhận được vô cùng rõ ràng, sắc mặt hắn lập tức kinh ngạc và khiếp sợ, khẽ lẩm bẩm nói:

– Không ngờ lại là Thổ Sát Huyền Lôi.

Cảm nhận được khí tức vô cùng đáng sợ đang tiến đến, Triệu Vô Quang kinh hãi, ánh mắt hiện lên sự bất an, lo sợ. Cỗ khí thế này khiến cho đáy lòng hắn phát lạnh.

– Thổ Sát Huyền Lôi, tam đệ, chạy mau.

Phía xa, Triệu Vô Cực nhanh chóng hô to. Thổ Sát Huyền Lôi của Vân Dương Tông hắn cũng biết. Khi vừa nhìn thấy nó hắn lập tức nhận ra ngay. Quả thực hắn không ngờ tới, Vân Dương Tông lại giao Thổ Sát Huyền Lôi cho Lục Lâm Thiên.

Thế nhưng lúc này Triệu Vô Quang đã không kịp chạy trốn nữa rồi. Đạo quang mang kia trong nháy mắt bắn về phía chân trời, nơi nó đi qua, mặt đất nứt nẻ, đá vụn bay tứ tung, giống như là một mảnh đất khô cằn vậy. Cuối cùng, quang mang đại thịnh, giống như một đạo lưu tinh ầm ầm đánh về phía Triệu Vô Quang.

Mà sau khi va chạm, đạo quang mang kia giống như nổ tung, thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm ỳ ùng vang vọng trong không trung.

Quang mang nổ tung, năng lượng thổ hệ nồng nặc quanh quẩn trong phương viên ngàn thước trong không gian, cỗ năng lượng thổ hệ này giống như một cơn lốc trong nháy mắt khiến cho không gian gấp khúc.

Dưới cỗ năng lượng thổ hệ khổng lồ kinh khủng này, mặc dù là Vũ chấp sự và Triệu Vô Cực đang giao chiến ở phía xa, lúc này cũng không khỏi sợ hãi. Sắc mặt Triệu Vô Cực lúc này càng thêm xấu xí.

Phanh Phanh Phanh.

Cũng không biết là năng lượng thổ hệ kia bạo liệt hay là không gian bạo liệt. Thanh âm bạo liệt liên tục vang vọng trong không gian chỗ Triệu Vô Quang vừa đứng, năng lượng cuồng bạo khiến cho ngay cả Vũ Suất cũng kinh sợ.

Lục Vũ ngay khi thấy Lục Lâm Thiên xuất thủ đã sớm thối lui ra xa. Cảm nhận được đạo công kích cường hãn này, tim hắn cũng không khỏi đập nhanh hơn vài phần.

Chương 628: Đánh chết Vũ Suất (3)

Lục Bắc ở phía xa không hề động thủ lúc này cũng không nhịn được nhíu mày, ánh mắt kinh hãi nhìn về phía bên này.

Kình khí khuếch tán, năng lượng kinh khủng khiến cho mọi người kinh hãi rốt cuộc trong ánh mắt của mọi người chậm rãi tán đi.

Phanh.

Không gian gấp khúc khôi phục lại bình thường, lúc này có một thân thể từ không trung rơi xuống mặt đất, máu tươi ướt đẫm khắp cơ thể, vô cùng thê thảm. Cánh tay bị nát, hoàng bào trên người nát bấy, khắp người đều là máu, người này chính là Triệu Vô Quang của Triệu gia.

Mà lúc này, sinh cơ trong người Triệu Vô Quang đã mất đi, chính thức đi đời nhà ma.

– Vũ Suất ngũ trọng Triệu Vô Quang đã chết.

Đám người Lục gia lúc này vô cùng kinh hãi, thực lực của Triệu Vô Quang mọi người đều đã chứng kiến, thế nhưng không ai có thể nghĩ tới, Triệu Vô Quang lại bị một kích của Lục Lâm Thiên giết chết.

Lục Vũ lúc này cũng vô cùng kinh hãi, năng lượng kinh khủng vừa rồi, cho dù là hắn đối mặt với nó cũng không có hy vọng còn sống.

Trên bầu trời, Triệu Vô Cực ngạnh kháng một chiêu của Vũ chấp sự rồi nhanh chóng lùi lại, dường như thực lực của hai người cũng không hơn kém nhau là mấy.

Lăng không đứng đó, ánh mắt Triệu Vô Cực nhìn Lục Lâm Thiên, Lục Vũ, Vũ Chấp Sự, Lục Trung, Lục Bắc, cuối cùng ánh mắt tập trung trên người Lục Lâm Thiên, hận ý và tức giận rốt cuộc đã lên tới đỉnh điểm.

– Tiểu súc sinh, Triệu Vô Cực ta thề, nhất định sẽ không bỏ qua ngươi. Ta nhất định phải rút xương rọc da ngươi, san bằng Lục gia, mới có thể giải nỗi hận trong lòng ta.

Triệu Vô Cực giận dữ rống lên, khuôn mặt vô cùng dữ tợn.

– Lão cẩu, ta còn một khối Thổ Sát Huyền Lôi, ngươi có muốn ta ném vào trong Triệu gia các ngươi không?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, trong mắt hiện lên vẻ châm chọc. Triệu Vô Cực rất mạnh, thế nhưng bằng vào thực lực bên người hắn hiện tại cũng không phải là thứ mà Triệu Vô Cực có thể đơn giản đối phó được.

– Tiểu súc sinh, ngươi sẽ hối hận.

Triệu Vô Cực giận dữ nói, cả người đang không ngừng run rẩy.

– Triệu lão cẩu, bản công tử sợ ngươi chắc? Triệu gia làm những gì với ta, trả thù ngày hôm nay chỉ mới bắt đầu mà thôi. Ngày sau, Triệu gia ngươi tuyệt đối chó gà cũng không được yên.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, sát khí toàn thân tràn ra, cỗ khí thế này khiến cho mọi người không khỏi động dung.

Lục Đông, Lục Tây lúc này mới biết thực lực của Lục Lâm Thiên không ngờ đã kinh khủng như vậy. Nhớ tới Lục Lâm Thiên ẩn nhẫn vài chục năm trong Lục gia khi trước, trong lòng đám người Lục gia không khỏi phát lạnh. Một phế vật ai trong Lục gia cũng có thể bắt nạt, giờ này đã trở thành tồn tại cao cao tại thượng, trước mặt Vũ Suất cửu trọng cũng có khí thế như vậy.

Điều này khiến cho tất cả mọi người trong Lục gia chấn động, loại thay đổi này có thể nói là ba mươi năm hà đông, ba mươi năm hà tây, đừng khinh thiếu niên nghèo a. Hơn ba năm, không đến bốn năm. Tính cả thời gian Lục Lâm Thiên rời khỏi Lục gia đi tới Vân Dương Tông, trong Lục gia có ai có thể nghĩ tới lúc Lục Lâm Thiên trở về lại có thể mạnh mẽ tới như vậy.

Thiếu gia khi trước mà ai trong Lục gia cũng có thể gọi là phế vật, khi dễ, lúc này đã có thực lực tuyệt đối đủ để phá hủy Lục gia.

Lục Trung, Lục Vũ lúc này không khỏi thở dài, tất cả chuyện này khiến cho bọn họ vô cùng kinh ngạc, nếu như hôm nay Lục gia không có Lục Lâm Thiên ở đây, bọn họ sẽ phải đối mặt với tai ương diệt tộc.

Cơ mặt Triệu Vô Cực co quắp lại, ánh mắt nhìn vào Vũ chấp sự, Lục Vũ, Lục Bắc trên bầu trời vô cùng giận dữ. Hắn biết cho tới hiện tại hắn đã không chiếm được một chút tiện nghi nào nữa, chỉ cần bằng vào một Vũ chấp sự thần bí này hắn cũng không thể thắng nổi. Cho dù không có Vũ chấp sự, chỉ cần có Lục Vũ này, hắn cũng khó mà đạt được ý nguyện của mình.

– Xem ra cũng đã tới lúc xuất hiện dọn dẹp tàn cuộc rồi.

Ngay lúc này, đột nhiên hai đạo thân ảnh đột nhiên hiện ra từ giữa một cái khe trong không trung, một cỗ khí tức khiến cho tim người khác đập nhanh khuếch tán.

Cảm giác cỗ khí tức này, nhất thời trong lúc vô hình mọi người có mặt đều bị áp chế, người thực lực thấp, trong lòng vô cùng lạnh lẽo.

Trong sát na, hai đạo thân ảnh lắc mình đi tới. Một người mặc hắc bào, ánh mắt âm trầm, toàn thân tỏa ra khí tức âm lệ. Không gian chung quanh hắn nhẹ nhàng rung lên.

– Cường giả Vũ Vương, là Hắc Quỷ Thiên Vương.

Ánh mắt chuyển về phía người này, Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhận ra, đây chính là cường Vũ Vương cuối cùng xuất hiện trên đại hội Tam tông Tứ môn kia.

– Là nàng ta.

Đồng thời Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng nhìn thấy một thanh niên xinh đẹp bên cạnh Hắc Quỷ Thiên Vương, thanh niên này mi thanh mục tú, hai mắt sáng sủa. Đối với người này Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ, chính là nữ tử tuyệt mỹ giả trang nam trong sơn mạch Vụ Đô, cũng là Lăng Thanh trên đại hội Tam tông Tứ môn.

Lúc này Lăng Thanh cũng đang nhìn về phía Lục Lâm Thiên, hai mắt lóe lên, không biết nàng đang suy nghĩ gì.

– Vũ Vương.

Sắc mặt đám người Lục Vũ, Lục Bắc, Lục Trung, Vũ chấp sự, Triệu Vô Cực nhanh chóng đại biến. Trong nháy mắt hai người này xuất hiện, khí tức từ trên người hán tử trung niên mặc hắc y kia đã làm cho bọn họ nhanh chóng nhận ra, đây chính là cường giả Vũ Vương.

– Không nghĩ tới Lục gia lại ở một cái trấn nho nhỏ này, rốt cuộc ta cũng tìm được rồi.

Ánh mắt Hắc Quỷ Thiên Vương trong nháy mắt đảo qua mọi người, ánh mắt nhìn về phía Lục Vũ mang theo một chút âm lệ nói:

– Ngươi chính là người đứng đầu Lục gia sao? Mau giao bảo vật ra, ta tha cho ngươi một mạng, bằng không sẽ chết.

Ngữ khí của người này vô cùng lạnh lẽo, dường như không cho người khác một cơ hội mặc cả nào.

– Ngươi là người phương nào?

Lục Vũ sửng sốt, lập tức hỏi Hắc Quỷ Thiên Vương.

– Chuyện này ngươi còn chưa có tư cách biết, ngươi chỉ cần giao ra bảo vật là được, bằng không sẽ chết.

Hắc Quỷ Thiên Vương lạnh nhạt nói.

– Các ngươi đều muốn bảo vật kia, thế nhưng ta biết giao cho ai bây giờ đây.

Lục Vũ nhìn Hắc Quỷ Thiên Vương, ánh mắt lại khẽ đảo qua hai người Triệu Vô Cực cùng với Vũ chấp sự.

– Đương nhiên giao cho ta là được rồi, nếu như bọn chúng dám động, ta sẽ thu lấy tính mệnh bọn chúng.

Hắc Quỷ Thiên Vương nói, không để đám người Triệu Vô Cực và Vũ chấp sự vào trong mắt.

– Các hạ, bảo vật của Lục gia không phải thứ mà người bình thường có thể thu lấy, đừng tự tìm phiền phức cho bản thân mình.

Cơ mặt Vũ chấp sự co quắp một chút rồi nói.

– Đừng cho rằng ta không biết các ngươi là ai. Các ngươi lánh đời sao không lánh hẳn luôn đi, lại còn chạy ra đây làm gì? Nhanh cút một chút cho ta.

Hắc Quỷ Thiên Vương nhìn Vũ chấp sự lạnh nhạt nói.

– Các hạ rốt cuộc là ai?

Lúc này Vũ chấp sự vô cùng khiếp sợ nhìn Hắc Quỷ Thiên Vương hỏi.

– Các hạ chẳng lẽ là Hắc Quỷ Thiên Vương của thành Ma Vân?

Triệu Vô Cực nhìn Hắc Quỷ Thiên Vương, vẻ mặt vô cùng kinh hãi hỏi.

Chương 629: Bạch Linh xuất thủ

– Hừ, Vân Dương Tông cũng tới đây sao?

Ánh mắt của Hắc Quỷ Thiên Vương hiện lên sự âm lệ, hắc khẽ nói:

– Hai Vũ Suất cũng tới giúp vui, chết cho ta.

Nói xong, thân ảnh của Hắc Quỷ Thiên Vương trong nháy mắt biến mất tại chỗ, giống như là thuấn di, không xuất hiện một đạo tàn ảnh nào, thuần túy giống như là tiêu thất trong hư không vậy. Lần xuất hiện tiếp theo, thân ảnh Hắc Quỷ Thiên Vương đột nhiên xuất hiện trước không trung trên đầu Triệu Vô Cực, tay phải hắn đánh ra một đạo chưởng ấn, chưởng ấn phá vỡ không gian khiến cho không gian đột nhiên xuất hiện một khe nứt, trong nháy mắt đánh về phía Triệu Vô Cực.

Trong không trung đột nhiên vang lên âm thanh bạo liệt, quang tráo hộ thân quanh người Triệu Vô Cực dưới một kích của Hắc Quỷ Thiên Vương kia đột nhiên vỡ nát, dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, thân thể Triệu Vô Cực bị đánh bay về phía sau, miệng phun ra một ngụm máu.

Phanh.

Không gian trước người Vũ chấp sự, hai đạo chưởng ấn ầm ầm va chạm với nhau khiến cho không gian xuất hiện khe nứt, dưới khí tức cuồng bạo này, đình viện Lục gia phía dưới chân bọn họ, trực tiếp hóa thành phế tích, mặt đất nứt nẻ, kình phong tàn sát bừa bãi, mãi một lúc lâu sau mới tiêu tán.

Khục khục.

Vũ chấp sự cũng cùng một lúc miệng phun ra một ngụm máu, sắc mặt tái nhợt.

Phanh Phanh.

Thân thể của hai cường giả Vũ Suất cửu trọng trước sau như một bị đánh bay xuống mặt đất, một lát sau hai người mới đứng dậy được.

Khục Khục.

Hai người hầu như cùng lúc phun ra một ngụm máu, thực lực của Hắc Quỷ Thiên Vương này cách bọn họ quá xa, không phả là thứ mà bọn họ có thể chống lại.

Sưu.

Trong lúc mọi người vẫn chưa hết ngạc nhiên, thân ảnh của Triệu Vô Cực trong nháy mắt bắn về phía xa, chỉ trong mấy lần lắc mình đã không thấy bóng dáng. Giờ phút này hắn tự biết bản thân mình có nhiều kẻ địch ở đây, bản thân lại bị thương nặng, không bằng thừa dịp còn có một chút khí lực chạy trốn, cho nên hắn không chút do dự lập tức đào tẩu.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Triệu Vô Cực bị thương nặng, nếu như hắn đuổi theo, hơn phân nửa sẽ có cơ hội đánh chết Triệu Vô Cực. Thế nhưng hiện giờ Lục Lâm Thiên cũng không có biện pháp nào rời đi. Hắc Quỷ Thiên Vương cũng vì kiện bảo vật thần bí kia mà tới, hắn cũng muốn, mẫu thân ở đây, hắn cũng không có cách nào bỏ người mà đuổi theo Triệu Vô Cực được.

Lục Bắc nhanh chóng đi tới bên người Vũ chấp sự, thương thế của Vũ chấp sự so với Triệu Vô Cực cũng không kém là bao, lúc này dường như hắn cũng không còn lực tái chiến nữa.

– Thật mạnh mẽ.

Nhìn thấy màn này, không ai là không kinh hãi, điều này quả thực vô cùng chấn động. Hai cường giả vừa rồi vô cùng mạnh mẽ, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều khiến cho không gian gấp khúc, cường giả Vũ Suất, không ngờ chỉ trong một chiêu đồng thời bị hắc y nhân kia nhẹ nhàng đánh cho bị thương nặng. Loại thực lực này vô cùng đáng sợ.

– Hiện tại ngươi có thể đem bảo vật của Lục gia giao cho ta chứ?

Hắc Quỷ Thiên Vương không để ý tới Vũ chấp sự, cũng không có ý đuổi theo Triệu Vô Cực, tiếp tục đi tới trước mặt Lục Vũ rồi nói.

– Thực lực các hạ rất mạnh, thế nhưng đáng tiếc Lục gia không có bảo vật gì, tất cả chỉ là tin đồn nhảm mà thôi.

Cơ mặt Lục Vũ giật giật, nhìn Hắc Quỷ Thiên Vương nói.

– Đừng tưởng rằng không ai biết chuyện này, rượu mời không uống thích uống rượu phạt.

Sắc mặt Hắc Quỷ Thiên Vương đầy lạnh lẽo, thủ ấn trong tay chợt kết, tiếp theo nhanh chóng đánh ra một đạo trảo ấn về phía Lục Vũ.

Trong ánh mắt kinh hãi của đám người Lục gia, thân ảnh Lục Vũ liên tiếp thôi lui, thế nhưng lúc này cũng không thoát khỏi sự bao vây.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên biến đổi, Lục Vũ này tốt xấu gì cũng được coi như người thân trong thế giới này của hắn, tuy rằng không có cảm tình, thế nhưng lúc này nhìn thấy Lục Vũ bị Hắc Quỷ Thiên Vương bắt lấy trong lòng hắn vô cùng khó chịu. Nhưng Lục Lâm Thiên cũng biết, nếu như là Triệu Vô Cực thì hắn còn có thể bảo Bạch Linh liều mạng, thế nhưng đây là Hắc Quỷ Thiên Vương, Bạch Linh cũng không phải là đối thủ của hắn.

– Nói, bảo vật kia ở đâu.

Sắc mặt Hắc Quỷ Thiên Vương âm trầm, trảo ấn chụp vào trên người Lục Vũ, nói.

– Lục gia ta quả thực không có bảo vật gì.

Khuôn mặt Lục Vũ đỏ lên, dường như đang có một cỗ lực lượng mạnh mẽ đặt trên người hắn vậy.

Hừ.

Hắc Quỷ Thiên Vương hừ lạnh một tiếng, trảo ấn vung lên, lập tức đánh xuống.

Phanh.

Lục Vũ dưới sự bao vây của trảo ấn, lúc này xuyên qua không gian, nhanh chóng đập vào mặt đất.

Khục khục.

Lục Vũ phun ra một ngụm máu, khuôn mặt già nua lúc này tái nhượt, thương thế này so với Vũ chấp sự còn nghiêm trọng hơn không ít.

– Cha.

Đám người Lục gia kinh hãi, nhanh chóng đi tới bên người Lục Vũ.

– Không giao ra bảo vật kia, người của Lục gia hôm nay ai cũng đừng mong chạy trốn, ta giết hết.

Lăng không đứng đó, Hắc Quỷ Thiên Vương lạnh lẽo nói. Ánh mắt đảo qua đám người có mặt, cuối cùng rơi vào trên người Lục Lâm Thiên, hắn cười khặc khặc nói:

– Quán quân đại hội Tam tông Tứ môn, khăc khặc, hóa ra là người Lục gia, vậy thì trước tiên bắt ngươi khai đao vậy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, trong lòng cả kinh, phiền phức lớn rồi, Hắc Quỷ Thiên Vương, hắn không phải là đối thủ của người này.

Sưu.

Trong nháy mắt, Hắc Quỷ Thiên Vương đã tới trước không trung trên đầu Lục Lâm Thiên, tốc độ so với quỷ mị còn nhanh hơn, hoàn toàn có thể coi là thuấn di.

– Tiểu tử, lần trước có Vân Khiếu Thiên cứu ngươi, lần này không còn ai có thể cứu ngươi được nữa rồi.

Nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt Hắc Quỷ Thiên Vương càng thêm âm lãnh.

– Hắc Quỷ Thiên Vương, ngươi dám giết chàng, cha ta và toàn bộ Vân Dương Tông sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Một thanh âm vang lên, lập tức một đạo quang mang bắn tới bên người Lục Lâm Thiên, người này chính là Vân Hồng Lăng, mà lúc này trên vai Vân Hồng Lăng có thêm Bạch Linh đang lười biếng nằm đó.

– Lâm Thiên.

Một thân ảnh xinh đẹp khác cũng nhanh chóng đi tới bên người Lục Lâm Thiên, chính là Lục Vô Song, khuôn mặt nàng lúc này vô cùng lo lắng.

– Nữ nhi của Vân Khiếu Thiên sao? Ha ha, không cần phải đem Vân Dương Tông ra dọa ta, Vân Dương Tông còn chưa đủ sức để dọa ta.

Hắc Quỷ Thiên Vương lạnh nhạt nói một tiếng, cũng không thèm để ý tới Vân Hồng Lăng, ánh mắt một lần rơi vào trên người Lục Vũ, lạnh nhạt nói:

– Rốt cuộc bảo vật Lục gia các ngươi có giao ra không? Nếu như không giao, vậy thì quán quân đại hội Tam tông Tứ môn của các ngươi sẽ là người thứ nhất chết.

Đám người Lục gia lúc này nhìn nhau, trên khuôn mặt tái nhợt già nua của Lục Vũ lúc này không ngừng giật giật, ánh mắt không ngừng biến ảo.

– Hừ.

Hắc Quỷ Thiên Vương hừ lạnh một tiếng, trong tay đột nhiên xuất hiện một đạo quang mang được đánh ra, một đạo trảo ấn xé rách không gian lập tức bao phủ về phía Lục Lâm Thiên.

– Để hắn sống cho ta, ta muốn lưu lại cái mạng của hắn.

Trong nháy mắt này, miệng nữ tử giả trang nam kia mở ra, một thanh âm trầm thấp vang lên.

Chương 630: Nam thúc xuất thủ (1)

Trảo ấn trực tiếp chộp về phía Lục Lâm Thiên, nơi không gian trảo ấn bao phủ lúc này trực tiếp gấp khúc. Lúc này Lục Lâm Thiên nhanh chóng xuất ra Thanh Linh Khải giáp, trong lòng vô cùng hoảng hốt, vòng xoáy dưới chân trong nháy mắt hiện lên, thân thể nhanh chóng thối lui. Đồng thời Lục Lâm Thiên cũng cảm giác trong không gian này, tốc độ của hắn đã bị áp chế tuyệt đối, trảo ấn bàng bạc trong bầu trời kia lúc này đã nhanh chóng đánh xuống.

Ngao.

Một tiếng gầm gừ giống như tiếng sói tru phóng lên cao, lập tức một đạo bạch quang hiện lên, một cỗ khí tức cường hãn nhanh chóng khuếch tán. Quang mang bàng bạc đại thịnh.

Trong nháy mắt này, một cái đuôi màu trắng xuyên thấu không gian hung hăng bắn về phía trảo ấn trong không gian kia.

– Cửu Vĩ Yêu Hồ lục giai trung kỳ sao?

Một tiếng kinh ngạc từ trong miệng Hắc Quỷ Thiên Vương truyền ra. Hai mắt Hắc Quỷ Thiên Vương lúc này cũng có chút kinh ngạc, trảo ấn trong tay biến đổi, năm ngón tay khẽ co lại, trảo ấn nhanh như thiểm điện bắn về phía Bạch Linh.

Phì Phì.

Trong nháy mắt, thân thể to lớn của Bạch Linh bao phủ bầu trời, sáu cái đuôi như cuộn sóng mang theo kình khí xé gió bắn về phía Hắc Quỷ Thiên Vương.

– Đây là…

Mọi người lúc này kinh hãi, sắc mặt đám người Vũ chấp sự, Lục Vũ, Lục Bắc, Lục Trung đại biến.

– Là Cửu Vĩ Thiên Hồ, Cửu Vĩ Thiên Hồ lục giai trung kỳ.

Ánh mắt kinh ngạc của mọi người nhìn lên bầu trời, lập tức lại quay sang phía Lục Lâm Thiên. Mọi người không hiểu được, vì sao trên người Lục Lâm Thiên lại có nhiều yêu thú mạnh mẽ tới như vậy, rốt cuộc hắn còn bao nhiêu yêu thú nữ.a

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt này, trảo ấn của Hắc Quỷ Thiên Vương trong bầu trời xoay tròn rồi bỗng nhiên mở rộng ra. Năm đạo trảo ấn mở rộng tới nghìn thước giống như một tấm lưới lớn, ầm ầm bao phủ lấy Bạch Linh.

Sáu cái đuôi của Bạch Linh tung bay, lực lượng cuồng bạo khiến cho không gian rung động, từng gợn sóng trong không trung giống như là những cơn sóng lớn cuồn cuộn khuếch tán ra bốn phía.

– Bạch Linh, cẩn thận.

Lục Lâm Thiên khẽ hô một tiếng, không có một chút do dự nào, tay hắn bắn ra, một đạo quang mang màu vàng hóa thành một đám tàn ảnh nhanh chóng bắn về phía trước.

Quang mang màu vàng ẩn chứa năng lượng đáng sợ đi tới đâu thì năng lượng cuồng bạo trong không gian khuếch tán tới đó, chính là khối Thổ Sát Huyền Lôi thứ hai của Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Trảo ấn xuyên qua đuôi, trong sát na đánh vào thân thể to lớn của Bạch Linh, thân thể to lớn của nàng cũng nhanh chóng rơi xuống mặt đất.

Mà lúc này, đạo quang mang màu vàng kia cũng nhanh chóng bắn về phía Hắc Quỷ Thiên Vương.

– Hừ, chỉ dựa vào thứ này sao? Vẫn còn kém một chút.

Cảm nhận được khí tức mạnh mẽ này, sắc mặt Hắc Quỷ Thiên Vương hơi biến sắc, thủ ấn nhanh như thiểm điện không ngừng biến hóa, một vòng quang tráo nhanh chóng xuất hiện bao phủ quang người hắn.

Trong sát na, Thổ Sát Huyền Lôi mang theo mặt đất nứt nẻ, đá vụn bay tứ tung, cuối cùng quang mang đại thịnh, giống như một đạo lưu tinh ầm ầm đánh vào không gian trước mặt Hắc Quỷ Thiên Vương, lập tức đạo quang mang kia nổ tung, âm thanh bạo liệt giống như tiếng sấm vang vọng trong không trung.

Quang mang nổ tung, năng lượng thổ hệ nồng nặng mà kinh khủng bắn ra tứ phía, không gian chung quanh gấp khúc mãnh liệt, năng lượng thổ hệ khổng lồ giống như một cơn lốc quét ngang không gian.

Mà lúc này, thân thể to lớn của Bạch Linh bị rơi xuống đất, thân thể nàng trực tiếp đập tan đình viện của Lục gia, rồi lập tức được thu nhỏ lại, miệng phun ra một ngụm máu.

Phanh Phanh.

Tiếng nổ quanh quẩn trong không gian, dưới tiếng nổ này, kình khí nhanh chóng khuếch tán, khi kình khí khuếch tán, một đạo quang tráo màu xanh nhanh chóng xuất hiện trong không trung.

Quang tráo này không có một chút tổn hại nào, thân ảnh Hắc Quỷ Thiên Vương xuất hiện trong đó, vẻ mặt âm lệ nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tử, để ta cho ngươi biết một chút lợi hại.

Đạo Thổ Sát Huyền Lôi này dường như đã khiến cho Hắc Quỷ Thiên Vương nổi giận, hắn lạnh lùng nói một tiếng. Quang tráo màu xanh trong nháy mắt được thu hồi. Vẻ mặt trầm xuống, trong khi vẻ mặt biến đổi thì có một cỗ năng lượng nhanh chóng từ trong cơ thể hắn khuếch tán ra, lập tức nhanh như thiểm điện lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

– Lâm Thiên, chạy mau.

Trong Lục gia lúc này vang lên thanh âm hoảng hốt, cũng không biết là của Lục Vũ hay Lục Trung, thế nhưng lúc này dường như đã quá muộn. Tốc độ của Hắc Quỷ Thiên Vương quá nhanh, trong nháy mắt đã xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, một đạo chưởng ấn nhanh chóng được đánh ra, khí tức cường hãn khiến cho không gian gấp khúc.

– Lão già, người nhìn náo nhiệt đủ chưa? Người không ra tay là con mất mạng đó.

Nhưng vào lúc này, Lục Lâm Thiên cũng không vội vã chạy mà hét lớn một tiếng.

– Tiểu tử hỗn đản, toàn gây chuyện cho ta.

Trong lúc này, một thanh âm già nua như ẩn như hiện truyền ra. Ngay khi mọi người vì Lục Lâm Thiên mà hít sâu một hơi, một đạo chưởng ấn nóng bỏng trong nháy mắt xuất hiện phía sau Hắc Quỷ Thiên Vương.

Chu vi chung quanh chưởng ấn này, không gian bị đốt cháy thành màu đen, một cỗ khí tức khiến tim người ta đập nhanh khuếch tán trong không trung.

Cảm nhận được khí tức cường hãn nóng bỏng sau lưng mình, sắc mặt Hắc Quỷ Thiên Vương lập tức đại biến, trong nháy mắt chưởng ấn biến đổi, bàn tay nhanh chóng đánh một đạo chưởng ấn về phía sau, đồng thời thân thể nhanh chóng xoay lại.

Phanh.

Trong nháy mắt, hai đạo chưởng ấn nhanh chóng va chạm với nhau, hai đạo năng lượng va chạm thế nhưng không tạo ra tiếng nổ kinh thiên như mọi người dự đoán.

Trong nháy mắt khi hai đạo năng lượng va chạm với nhau, tại không trung nơi hai đạo chưởng ấn va chạm đột nhiên bộc phát ra quang mang chói mắt. Quang mang chói mắt này khiến cho người ta không dám nhìn thẳng. Trên không gian đột nhiên xuất hiện một khe nứt, một đám hỏa diễm và hơi nước lập tức biến mất trong cái khe nứt không gian kia.

Sưu Sưu.

Trên bầu trời, thân thể Hắc Quỷ Thiên Vương trong nháy mắt bị đẩy lùi về phía sau mấy chục thước, chân khí run run, quanh thân được bao phủ bởi một đám khí lưu, lúc này mới ổn định lại được thân thể.

Trong mắt Hắc Quỷ Thiên Vương hiện lên sự kinh ngạc. Lúc này trước mắt hắn đột nhiên xuất hiện một thân ảnh già nua. Điều hắn kinh ngạc chính là bản thân mình lại không phát hiện ra trong Lục gia lại còn ẩn dấu một cường giả như vậy, thực lực của đối phương ngay cả hắn cũng không thể nhìn thấy, chỉ dưới một chiêu này, hắn đã biết đối phương là Linh giả.

– Là ai có thể chống lại được cường giả Vũ Vương như Hắc Quỷ Thiên Vương này.

Ngay khi ý niệm này hiện lên trong đầu mọi người thì ánh mắt bọn họ đã lập tức nhìn lên thân ảnh già nua trên bầu trời kia.

– Là Nam thúc.

Khi mọi người trong Lục gia nhìn thấy thân ảnh trên bầu trời này đều vô cùng kinh ngạc và khiếp sợ. Tất cả đám người Lục gia đều vô cùng kinh ngạc, người này chính là Nam thúc đã ở trong Lục gia ba mươi năm nay, nam thúc bình thường nhìn qua có chút ốm yếu kia lúc này đang lăng không đứng đó. Một chưởng vừa rồi đẩy lùi Hắc Quỷ Thiên Vương, đây là Nam thúc ở trong Lục gia ba mươi năm sao?

Chương 631: Nam thúc xuất thủ (2)

Lục Vô Song, còn có La Lan thị phía xa lúc này vô cùng kinh hãi, hai nàng quả thực không ngờ tới, Nam thúc bình thường nhìn như già nua, ốm yếu, bước đi cũng phí không ít công sức lúc này lại đang lăng không đứng đó.

Trong không trung, nữ tử giả trang nam kia lúc này nhìn về phía Nam thúc cũng vô cùng kinh ngạc.

Trong bầu trời, Nam thúc nhìn thoáng qua Lục Lâm Thiên phía dưới rồi nói:

– Không có việc gì chứ?

– Nam thúc, nếu người không xuất hiện thì con thực sự có chuyện rồi.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, nhìn tư thế Nam thúc xuất hiện này, có lẽ đối phó với Hắc Quỷ Thiên Vương tuyệt đối không thành vấn đề.

– Các hạ là người phương nào?

Hắc Quỷ Thiên Vương nhìn chằm chằm vào Nam thúc trong bầu trời, ánh mắt kinh hãi nói.

Trong không trung, Nam thúc quay đầu lại, lạnh nhạt nhìn Hắc Quỷ Thiên Vương một chút, vẻ mặt trầm xuống, ánh mắt mờ đục kia lúc này bắn ra một đạo tinh quang nói:

– Tiểu tử này mặc dù không tính là đồ đệ của ta, thế nhưng lại là người của ta. Người của ta há có thể để cho ngươi động thủ. Một Vũ Vương ngũ trọng nho nhỏ mà thôi, nếu như năm đó, một ngón tay của lão phu cũng có thể bóp chết ngươi.

Nghe Nam thúc nói như vậy, cơ mặt mọi người không khỏi giật giật, khẩu khí này quá lớn, không phải lớn bình thường. Một cường giả Vũ Vương ngũ trọng không ngờ lại chỉ cần dùng một ngón tay là có thể bóp chết, điều này cần có thực lực rất mạnh mới làm được.

– Hắc hắc.

Lúc này chỉ có Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, hắn tuyệt đối không hoài nghi lời Nam thúc nói, thực lực của Nam thúc tuyệt đối sẽ không kém.

Lúc này sắc mặt đám người Lục Vũ, Lục Trung cũng vô cùng kinh ngạc. Không ngờ trong Lục gia bọn họ lại có cường giả như vậy, mà không ngờ bọn họ lại không phát hiện ra. Khi nghe Lục Lâm Thiên và Nam thúc đối thoại, bọn họ cũng đoán ra, phía sau Lục Lâm Thiên chỉ sợ có cường giả như Nam thúc này dạy dỗ, cho nên mới có thể ẩn nhẫn vài chục năm như vậy.

Người Lục gia không ngừng suy đoán, suy đoán này cũng có chút đạo lý, bằng không Lục Lâm Thiên tại sao lại vô thanh vô tức tu luyện được. Bọn hắn cũng không biết, bọn họ chỉ đoán gần đúng mà thôi. Lục Lâm Thiên được Nam thúc dạy dỗ không sai, thế nhưng không phải mấy chục năm mà chỉ có ba năm.

Đương nhiên điều này chỉ có Lục Lâm Thiên và Nam thúc biết mà thôi, những người khác cũng không biết được. Mà lúc này Vũ chấp sự, Lục Bắc, Lục Mị cũng vô cùng kinh ngạc. Đặc biệt là Vũ chấp sự, ánh mắt hắn lúc này không ngừng biến đổi.

– Khẩu khí của các hạ thật lớn, vừa rồi nhìn các hạ xuất thủ dường như có một chút ám tật trong người, mặc kệ ngươi ta ai, ta khuyên ngươi không nên đắc tội với Linh Vũ giới chúng ta.

Sắc mặt Hắc Quỷ Thiên Vương trầm xuống nhìn Nam thúc nói.

– Các ngươi đến từ Linh Vũ giới?

Tinh quang trong mắt Nam thúc chợt lóe, ánh mắt nhìn vào trên người Hắc Quỷ Thiên Vương, dường như vẻ mặt có thêm chút biến hóa.

– Không sai, xem ra các hạ cũng biết Linh Vũ giới, nếu biết tới chúng ta, vậy thì các hạ nên biết chúng ta không phải là người dễ chọc.

Hắc Quỷ Thiên Vương nhìn thấy ba động trên mặt Nam thúc lại còn tưởng rằng Nam thúc đã có chút kiêng kị.

– Ha ha.

Một tiếng cười to từ trong miệng Nam thúc truyền ra, tiếng cười xuyên thấu không gian, khiến cho không gian tức thì gợn sóng.

Khi tiếng cười ngừng lại, ánh mắt Nam thúc lúc này đã trở nên vô cùng lạnh lẽo, ánh mắt lạnh lùng nhìn Hắc Quỷ Thiên Vương nói:

– Linh Vũ giới, ngươi đã là người của Linh Vũ giới thì ở lại đi.

Thanh âm của Nam thúc lúc này tràn ngập sự giận dữ, dáng vẻ già nua, ốm yếu kia lúc này đã biến mất triệt để, một cỗ hàn khí tràn ngập không gian.

– Người của Linh Vũ giới?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trên đại hội Tam tông Tứ môn dường như đã nhắc tới Linh Vũ Giới này, xem ra Hắc Quỷ Thiên Vương là người của Linh Vũ giới.

– Hừ, xem ra các hạ uống rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt, để ta nhìn xem một chút các hạ có thực lực gì mà muốn giữ ta lại?

Vẻ mặt Hắc Quỷ Thiên Vương lúc này cũng biến đổi, đường đường hắn là cường giả Vũ Vương ngũ trọng, sao lại bị một câu nói của đối phương dọa cho chạy mất.

Nói xong, Hắc Quỷ Thiên Vương cũng không dám có chút sơ ý, thủ ấn không ngừng biến hóa, một cỗ quang mang màu xanh nhanh chóng bao phủ toàn thân, không gian chung quanh hắn lúc này gợn sóng. Trước người hắn lập tức có một dòng nước đang không ngừng di chuyển, giống như một con sông nhỏ, vô cùng quỷ dị.

– Hừ, chút tài mọn.

Nam thúc khẽ quát một tiếng, thủ ấn biến hóa, quanh thân được bao phủ bởi một đạo quang tráo vô hình, sóng gợn không gian nhanh chóng khuếch tán, một cỗ khí tức cường hãn khiến cho linh hồn sợ hãi hiện ra.

Lúc này đám người bốn phía, phàm là người có linh hồn lực hơi yếu một chút đã bắt đầu thấy đau đớn trong đầu.

– Linh giả.

Cảm nhận khí tức khiến cho linh hồn sợ hãi này, Vũ chấp sự, Lục Bắc, Lục Vũ, Lục Trung đều vô cùng kinh ngạc. Vừa rồi Nam thúc chống lại Hắc Quỷ Thiên Vương kia, chỉ bằng một kích đó cũng có thể suy đoán thực lực Nam thúc ít nhất cũng tới Linh Vương, mà sau khi nghe thấy lời Nam thúc nói thì ít nhất cũng phải trên Linh Vương, thế nhưng cường giả như vậy sao lại ở trong Lục gia mấy chục năm, điều này khiến cho bọn họ vẫn không thể nào hiểu nổi.

– Để ta nhìn xem các hạ là thần thánh phương nào.

Sắc mặt Hắc Quỷ Thiên Vương khó coi, thủ ấn biến đổi, cánh tay run lên, chung quanh thân thể hắn, năng lượng hệ thủy nhanh chóng hóa thành thủy tiễn bắn về phía trước. Đạo thủy tiễn này trực tiếp xé rát không gian phát ra tiếng gió rít gào.

Vẻ mặt Nam thúc vẫn không đổi nhưng hàn ý quanh người tràn ra, một cỗ linh hỏa đột nhiên xuất hiện trong tay, hỏa diễm bốc lên, nhiệt độ nóng bỏng khiến cho không gian như muốn chảy ra. Linh hỏa này trực tiếp bắn về phía Hắc Quỷ Thiên Vương.

Sưu.

Trong nháy mắt đạo thủy tiễn kia bắn tới, linh hỏa giữa không trung lúc này đã cuồn cuộn, hai cỗ lực lượng tức thì va chạm, thế nhưng đạo thủy tiễn kia không kiên trì được bao lâu, lập tức tan chảy dưới thủy tiễn nóng bỏng này.

– Hừ.

Sắc mặt Hắc Quỷ Thiên Vương sa sầm, đồng tử co lại, một cỗ khí thế âm lệ nhanh chóng khuếch tán, lam quang trong tay chợt lóe, nhanh chóng tung ra một quyền mang theo năng lượng thủy hệ đánh về phía Nam thúc.

Tinh quang trong mắt Nam thúc chợt lóe, thủ ấn không ngừng biến hóa, năm ngón tay nắm lại, linh hỏa trước mắt lập tức ngưng tụ thành một quyền ấn, quyền ấn khẽ động, linh lực quanh người tràn ra, quyền ấn dưới sự bao vây của linh hỏa lúc này khiến cho không gian chấn động, kình khí nóng bỏng, hỗn loạn, kình phong cường hãn nhanh chóng nghênh đón quyền ấn của Hắc Quỷ Thiên Vương.

– Linh hồn lực thực mạnh mẽ.

Ánh mắt chăm chú nhìn về phía Nam thúc, Lục Lâm Thiên không khỏi có chút kinh ngạc. Trong công kích của Nam thúc, linh hồn lực đã đạt tới mức cô đọng, chỉ một chút dư ba lực lượng cũng khiến cho hắn cảm thấy khó chịu.

Chương 632: Đại chiến kịch liệt

– Bạch Linh, nàng không sao chứ?

Lúc này Bạch Linh đã thu nhỏ lại thân thể, nhanh chóng xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên nhìn thấy vết máu nơi khóe miệng của nàng không khỏi lo lắng hỏi.

– Vết thương nhỏ mà thôi, cần một đoạn thời gian để chữa thương, thực lực của ta hiện tại vẫn chưa thể chống lại Vũ Vương, hiện tại đã mất đi thực lực tái chiến.

Phanh Phanh.

Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên, chỉ trong nháy mắt, hai đạo quyền ấn va chạm với nhau, tức thì hỏa diễm cùng với hơi nước trong nháy mắt bắn ra bốn phía, sóng gợn trong không gian lúc này như hóa thành thực chất mang theo kình khí cuồng bạo khuếch tán ra bốn phía.

Sưu Sưu.

Trong bầu trời, hai người không dừng lại một chút nào, thân thể nhanh như thiểm điện giao thủ với nhau. Tốc độ hai người đều như thuấn di, trong chớp mắt hai đạo thân ảnh biến mất tại chỗ, lần xuất hiện tiếp theo đã cách đó vài trăm thước đang quấn vào nhau, tốc độ như vậy, ngay cả đám người Vũ chấp sự, Lục Vũ cũng không thể thấy rõ.

Âm thanh đì đùng không ngừng vang lên trong không trung, hai đạo thân ảnh lóe lên, mỗi một lần va chạm cùng một chỗ đều tạo ra âm thanh nổ vang vô cùng lớn.

Lục Lâm Thiên cảm thấy khiếp sợ nhìn hai cường giả giao chiến, thực lực của hai người tuyệt đối đã đạt tới trình độ kinh khủng, so sánh với bọn họ hắn còn kém xa.

Để chứng kiến hai người giao thủ, Lục Lâm Thiên nhanh chóng dùng tâm thần của mình tỏa ra, thực lực của Hắc Quỷ Thiên Vương quả thực không tồi, phỏng chừng trong lúc nhất thời Nam thúc muốn chiến thắng hắn cũng không dễ.

– Lục Lâm Thiên, chúng ta lại gặp mặt.

Trong khi Lục Lâm Thiên đang nhìn Nam thúc và Hắc Quỷ Thiên Vương giao chiến, một thanh âm trầm thấp vang lên trong tai hắn, Lăng Thanh kia đã tới trước người Lục Lâm Thiên.

– Lại gặp mặt.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn lại, trong lòng cũng có một chút đề phòng, nữ nhân này dường như không có một chút thiện ý nào với hắn.

– Thực lực của ngươi quả thực vượt qua dự tính của ta. Lại thêm một lần để cho ngươi chiếm tiện nghi, thế nhưng lúc này ngươi không gặp may mắn như vậy nữa đâu.

Lăng Thanh nhìn Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt trong veo kia có một cỗ hàn ý nhanh chóng tản ra, cỗ hàn ý này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi rùng mình.

– Ngươi còn muốn đánh sao? Chỉ sợ ngươi không chiếm được tiện nghi gì đâu.

Lục Lâm Thiên nhìn Lăng Thanh rồi nói.

– Lần trước là ta sơ ý, bằng không ngươi cho rằng chỉ vào ngươi có thể đánh bại được ta sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, trong lòng hắn cũng vô cùng rõ ràng, lần trước quả thực hắn chiếm được một ít tiện nghi, mà cuối cùng hắn và nàng cũng chỉ có thể tính là lưỡng bại câu thương mà thôi. Nếu không phải cơ thể của hắn cường hãn thì hắn đã ngã xuống trước nàng rồi.

– Lần này ngươi không có cơ hội đó đâu.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói, lúc này hắn đã là Vũ Tướng tam trọng đỉnh phong, so với khi trước chỉ có thực lực Vũ Tướng nhất trọng đã mạnh hơn gấp mấy lần, không phải không có thực lực liều mạng.

– Vậy thì thử một chút, lần này ta sẽ không cho ngươi một cơ hội nào.

Lăng Thanh lạnh nhạt nói.

– Nói thế nào đi nữa dù sao ta cũng là ân nhân cứu mạng của ngươi, sao lúc nào ngươi cũng muốn mạng của ta vậy?

Lục Lâm Thiên thầm nói một tiếng, nữ nhân này quả thực không muốn buông tha cho hắn.

– Hừ, đồ vô sỉ nhà ngươi, ta không thể không giết ngươi.

Nhắc tới từ ân nhân cứu mạng này, Lăng Thanh dường như càng lạnh lùng thêm vài phần nói:

– Mau đem nhẫn trữ vật trả lại cho ta, ta sẽ cho ngươi chết một cách thoải mái.

– Nhẫn trữ vật?

Lục Lâm Thiên chớp mắt, lúc này hắn mới nhớ tới nhẫn trữ vật của Lăng Thanh còn đang ở trên người mình. Lúc còn ở trong Cổ Vực, hắn đã thử qua vài lần, thế nhưng bên trong lại có vài đạo cấm chế nên không thể mở ra được, sau khi tới Vân Dương Tông thì hắn liền quên đi chuyện này.

– Vậy thì phải xem bản lĩnh của ngươi.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt nhìn Lăng Thanh trước mắt khẽ cười tà nói:

– Kỳ thực vóc người ngươi không tồi, thế nhưng sát ý lại quá nặng.

– Vô sỉ.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Lăng Thanh đột nhiên nổi giận, thủ ấn trong nháy mắt biến hóa, một cỗ năng lượng kinh khủng nhanh chóng hội tụ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, nữ nhân này không ngờ định động thủ thật.

– Ngươi rõ ràng là một nữ nhân mà suốt ngày giả trang nam nhân, còn giả bộ cái gì nữa, ngươi động thủ cho ta xem.

Đột nhiên, một tiếng quát vang lên. Vân Hồng Lăng phía sau Lục Lâm Thiên lắc mình đi tới, trong tay xuất hiện một ngọc giản màu vàng hừ lạnh nói:

– Ngươi hẳn cũng đã thấy được uy lực của Thổ Sát Huyền Lôi đúng không? Ngươi động thủ thử xem, ta sẽ cho ngươi thử uy lực của nó một chút.

Nhìn thấy ngọc giản màu vàng trong tay Vân Hồng Lăng, sắc mặt Lăng Thanh đại biến, nàng đã được chứng kiến uy lực của nó, lập tức không có chút do dự nào, thân ảnh nhanh chóng thối lui.

– Lục Lâm Thiên, lẽ nào ngươi chỉ biết trốn sau lưng nữ nhân thôi sao?

Sau khi thối lui ra cách đó vài trăm thước, ánh mắt Lăng Thanh mang theo hàn ý nhìn vào Lục Lâm Thiên nói.

– Hừ, thôi câu dẫn nam nhân của ta đi, ngươi dám đi lên thử xem, ta sẽ cho ngươi nếm thử uy lực của Thổ Sát Huyền Lôi.

Vân Hồng Lăng quát lên một tiếng, nàng cũng biết Lăng Thanh là nữ giả trang nam, dáng người cũng vô cùng tuyệt mỹ, ánh mắt nàng lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên, cả giận nói:

– Tiểu tặc, vừa rồi chàng nói cái gì mà vóc dáng không tồi, có phải chàng với nàng ta có quan hệ gì đó không?

Nghe Vân Hồng Lăng nói vậy, sắc mặt Lăng Thanh lập tức đỏ ửng.

– Không có, tuyệt đối không có.

Trán Lục Lâm Thiên đổ mồ hôi lạnh, cô nàng này quả thực không biết phân biệt trường hợp nào mà ghen a, thảo nào Độc Cô Cảnh Văn lại phân phó nàng trông mình.

– Chàng nói thật chứ?

Vân Hồng Lăng còn lo lắng, dường như không quá tin lời Lục Lâm Thiên nói.

– Quả thực không có mà.

Mồ hôi lạnh của Lục Lâm Thiên đã chảy tới thái dương.

– Vậy thì được.

Vân Hồng Lăng chu miệng nói, nàng ném khối Thổ Sát Huyền Lôi trong tay cho Lục Lâm Thiên nói:

– Hai khối Thổ Sát Huyền Lôi của chàng dùng hết rồi, khối này cho chàng, nữ nhân thích giả dạng nam nhân kia sẽ không dám quấn lấy chàng nữa.

– Nàng cầm đi, cầm để phòng thân.

Lục Lâm Thiên nói, thực lực Vân Hồng Lăng còn chưa đủ mạnh, trên người vẫn cần một ít đòn sát thủ hơn hắn.

– Trên người thiếp còn một khối, mỗi người một khối là được.

Vân Hồng Lăng đem khối Thổ Sát Huyền Lôi trong tay mình nhét vào tay Lục Lâm Thiên rồi nói.

Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cầm lấy khối Thổ Sát Huyền Lôi này, bằng không cô nàng này tức giận thì phiền to. Đáng tiếc trên người hắn vừa rồi vốn còn một khối, nhưng khối Thổ Sát Huyền Lôi này ngay cả một cọng lông tóc của Hắc Quỷ Thiên Vương cũng không động tới được, quả thực đáng tiếc.

– Hừ.

Nhìn thấy Vân Hồng Lăng và Lục Lâm Thiên như vậy, sắc mặt Lăng Thanh lại càng thêm lạnh lẽo, ánh mắt lạnh lùng nhìn vào hai người, thế nhưng cũng không dám làm gì. Nàng biết sự lợi hại của Thổ Sát Huyền Lôi, nàng cũng không thể chống lại được nó.

Chương 633: Thiên Vũ toái không (1)

Mà lúc này, Lục Lâm Thiên cầm khối Thổ Sát Huyền Lôi này cũng không có ý định đối phó với Lăng Thanh. Đầu tiên tốc độ của hắn không nhanh bằng Lăng Thanh, thứ hai Thổ Sát Huyền Lôi tuy rằng lợi hại thế nhưng cũng chỉ có dưới trường hợp bất ngờ mới có hiệu quả lớn nhất, nếu như đối phương có ý đề phòng vậy thì hiệu quả sẽ thấp hơn. Dù sao phạm vi công kích của Thổ Sát Huyền Lôi cũng có hạn, lại chỉ có thể công kích một lần.

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lăng Thanh vô cùng kiêu ngạo, có Thổ Sát Huyền Lôi trong tay, tuy rằng nàng biết thực lực Lăng Thanh cường hãn, thế nhưng lúc này cũng không sợ.

Ba người cứ như vậy giằng co, khóe miệng Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười, hiện tại hắn cũng lười đi gây phiền phức với Lăng Thanh này. Lục Lâm Thiên lập tức đi tới bên người mẫu thân, bây giờ chỉ có Lục Tiểu Bạch bên người mẫu thân hắn, Lục Lâm Thiên vẫn chưa yên tâm lắm.

Mà lúc này ánh mắt mọi người chủ yếu nhìn vào Nam thúc và Hắc Quỷ Thiên Vương giao thủ trong không trung. Lục Lâm Thiên cũng không nhìn Lăng Thanh bao lâu, trận chiến của Nam thúc trên bầu trời mới là thứ hắn quan tâm nhất.

Thanh âm bạo liệt không ngừng vang lên trong bầu trời, thân ảnh hai người nhanh như thiểm điện, mỗi một lần giao thủ lực lượng cường hãn va chạm lại tạo ra thanh âm bạo liệt giống như sấm sét. Một màn này khiến cho vô số người trong trấn Thanh Vân đang đứng xem phía xa vô cùng kinh hãi, cường giả như vậy đại chiến, trấn Thanh Vân nho nhỏ này đã từng có ai được chứng kiến cơ chứ.

Nhìn hai người đại chiến, Lục Lâm Thiên không khỏi nhướng mày, trước đây Nam thúc từng nói qua với hắn, Nam thúc đã tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết cho nên bị phản phệ mà bị thương nặng, ảnh hưởng tới tu vi, thế nhưng hiện tại xem ra nếu cứ đại chiến như vậy đối với Nam thúc mà nói tuyệt đối sẽ bất lợi.

– Lâm Thiên, thực lực của Nam thúc có thể đánh bại được Hắc Quỷ Thiên Vương kia không?

Lục Vô Song bên người Lục Lâm Thiên khẽ hỏi.

– Ta cũng không biết.

Lục Lâm Thiên nói. Hắn nghĩ trên người Nam thúc còn có Địa cấp hồn khí như Cửu Long Xích Viêm đỉnh, uy lực tuyệt đối cường hãn, hẳn là không tới mức bị thua.

Lục Lâm Thiên cũng rất muốn tới trợ giúp Nam thúc, thế nhưng thực lực của hắn hiện tại còn xa mới có thể tham dự vào đại chiến bực này, cũng không có cách nào trợ giúp Nam thúc. Coi như là xuất ra hết đòn sát thủ của mình, trong mắt của Hắc Quỷ Thiên Vương, có lẽ cũng giống như một khối Thổ Sát Huyền Lôi mà thôi, ngay cả một cọng tóc của đối phương cũng không động tới được. Thực lực của cường giả Vũ Vương so với Vũ Tướng như mình quả thực có thể nói là voi với kiến.

– Thực lực các hạ không tồi, tiếp tục.

Hắc Quỷ Thiên Vương cười to nói.

– Một Vũ Vương nho nhỏ không ngờ lại dám kiêu ngạo trước mặt ta.

Thanh âm nhàn nhạt của Nam thúc từ trên bầu trời truyền ra, linh lực bàng bạc lập tức bao phủ trước người khiến cho không gian gợn sóng, gợn sóng lúc này cuồn cuộn trong không trung giống như một cơn sóng lớn ngoài biển khơi.

Trong khí thế cuồng bạo này, kình phong bắn ra tứ phía, mơ hồ có thêm hỏa diễm ngập tràn, còn có một cỗ áp lực linh hồn, lực lượng kinh khủng như vậy khiến cho tim đám người Lục Lâm Thiên phía dưới không khỏi đập nhanh hơn.

– Đi.

Một tiếng hét lớn từ trong miệng Hắc Quỷ Thiên Vương truyền ra, tiếng hét vừa dứt, trước người Hắc Quỷ Thiên Vương đột nhiên ngưng tụ ra một đầu thủy giao màu lam, đầu thủy giao màu lam này giống như một đầu yêu thú còn sống, hơi nước quanh quẩn, ước chừng nghìn thước, bộc phát ra lam quang sắc bén, giống như rồng bay về phía chân trời.

Ngao.

Đầu thủy giao này rít lên một tiếng mang theo khí tức khiến tim người khác đập nhanh rồi bắn về phía Nam thúc.

Dát.

Một tiếng thú minh đột nhiên vang vọng không gian, trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, hỏa diễm cuồn cuộn trước người Nam thúc đột nhiên ngưng tụ thành một đầu phượng hoàng nóng bỏng phóng lên cao, hai cánh mở ra, hỏa diễm quanh quẩn, thân thể khổng lồ tới một ngàn thước, giống như vật còn sống rít lên một tiếng.

Trong nháy mắt đầu phượng hoàng bằng hỏa diễm hóa thành một đạo hỏa ảnh mờ nhạt giống như một hỏa cầu lớn mang theo năng lượng cuồng bạo phóng về phía trước, nơi nó đi qua, không gian đang gợn sóng trực tiếp biến thành màu đỏ, một cỗ uy áp khủng khiếp nhanh chóng khuếch tán khiến cho mọi người không khỏi lạnh lẽo trong lòng, lập tức đầu phượng hoàng bằng hỏa diễm này nhanh như thiểm điện bắn về phía đầu thủy giao lam sắc kia.

– Thật mạnh mẽ.

Công kích của Hắc Quỷ Thiên Vương và Nam thúc khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi hít sâu một hơi, đây mới chính là cường giả. Công kích của hai người đã tới trình độ ngưng vật, đầu thủy giao long từ năng lượng thủy hệ và đầu phượng hoàng từ năng lượng hỏa hệ kia đều giống như vật còn sống, mang theo thú uy khuếch tán, loại thực lực này, ngay cả cường giả Vũ Suất cũng không dám lên tiếng.

Cường giả Vũ Suất hậu kỳ có thể ngưng vật, thế nhưng công kích ngưng tụ ra và khí thế thì không thể nào so sánh với hai người bọn họ.

Trong vô số ánh mắt kinh ngạc của mọi người, hai đạo công kích mang theo lực lượng đáng sợ va chạm vào nhau, áp lực khiến cho không gian đột nhiên tĩnh lặng.

Phanh Phanh.

Ngay sau đó, không gian rung động, hai đầu yêu thú bằng năng lượng va chạm khiến cho không gian gợn sóng, rung động, cuối cùng toàn bộ không gian như run rẩy.

Phanh Phanh.

Kình khí khuếch tán, tiếng nổ vang đột nhiên bạo phát, âm thanh đủ để khiến cho màng tai người khác tê dại đột nhiên bạo phát phía chân trời. Một cỗ năng lượng kinh khủng giống như một cơn lốc trong nháy mắt lan ra trong phương viên mấy nghìn thước. Bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được, đầu thủy giao và phượng hoàng kia lập tức nổ tung hóa thành quang mang tiêu tán trong không gian.

Tiếng nổ vang như sấm rền vang vọng không trung, nước và hỏa diễm nóng bỏng xung khắc với nhau không ngừng va chạm trên bầu trời khiến cho bầu trời tối sầm lại, cuối cùng giống như một cơn sóng lớn khuếch tán ra bốn phương tám hướng.

Phanh Phanh.

Lực lượng mạnh mẽ quét ngang không gian, khiến cho một đám kiến trúc phía dưới hóa thành tro tàn, không ít tiếng kêu thảm thiết vang lên. Có lẽ không ít người đã bị tai bay vạ gió, đại chiến như vậy, bất luận một kẻ nào thực lực yếu một chút nằm trong tầm ảnh hưởng có thể mất mạng.

– Hừ, tiếp tục.

Kình khí chưa tán, thân ảnh hai người giống như thiểm điện giao thủ với nhau, từng đạo công kích khiến cho không gian run rẩy.

Phanh phanh.

Hơi nước và hỏa diễm trên bầu trời tiếp tục va chạm, lực lượng nổ vang, khí thế giống như tiếng sấm rền, kình khí kinh khủng ba động, không gian thỉnh thoảng xuất hiện một khe nứt khiến cho tim người ta rung động.

Trong kình khí cuồng bạo, hai đạo thân thể trong nháy mắt văng ra, nhanh chóng lùi lại phía sau vài trăm thước, ánh mắt nhìn vào đối phương, lúc này sắc mặt hai người đều trắng bệch.

Trong bầu trời, không gian nơi hai người đứng kình khì cuồn cuộn, ngay cả ánh sáng cũng mờ đi, dường như ánh sáng trong không gian hai người đã bị ảnh hưởng.

Chương 634: Thiên Vũ toái không (2)

– Thực lực của các hạ quả thực không tồi, thế nhưng ta có cảm giác các hạ dường như có chút vô lực, không biết các hạ có thể kiên trì được bao lâu.

Giữa không trung, Hắc Quỷ Thiên Vương nhìn Nam thúc nói.

– Hừ, đối phó với ngươi cũng đủ rồi.

Vẻ mặt Nam thúc không có chút thay đổi, ánh mắt khôi phục lại vẻ bình tĩnh như cũ.

– Khăc khặc, vậy để ta xem ngươi còn có thể kiên trì được bao lâu. Trong Linh Vũ giới ta thiếu nhất chính là Linh giả như ngươi, nếu như đem ngươi mang về, cũng là một đại công rồi.

Hắc Quỷ Thiên Vương cười nói. Nói xong, dòng nước bằng chân khí quanh thân đột nhiên vận chuyển nhanh hơn, vụ khí màu xanh từ trong cơ thể bạo phát ra.

Vụ khí màu xanh này giống như sương mù đậm đặc, thế nhưng lại không nhu hòa như sương mù, trái ngược lại ba động giống như cơn sóng lớn, bắn thẳng lên tận trời cao. Lúc này khí thế từ trong cơ thể Hắc Quỷ Thiên Vương bạo phát ra dường như so với vừa rồi còn mạnh hơn một chút.

Cảm nhận khí thế từ trong cơ thể tuôn ra của Hắc Quỷ Thiên Vương, sắc mặt Nam thúc có một chút ngưng trọng, linh lực âm thầm vận chuyển, linh lực cường hãn nhanh chóng tuôn ra, khí thế tiếp tục tăng lên, cũng không yếu hơn so với Hắc Quỷ Thiên Vương kia.

– Hừ.

Hắc Quỷ Thiên Vương hừ lạnh một tiếng, chưởng ấn trong tay biến hóa, năng lượng thủy hệ chugn quanh bắt đầu hội tụ, âm thanh ô ô vang lên. Năng lượng thổ hệ khắp không gian lúc này đột nhiên hội tụ lại thành một đám mây đen ngập trời khiến cho không gian tối lại, mơ hồ xuất hiện tiếng sấm.

Uy áp cường hãn này khiến cho mọi người phía dưới đại biến, trong đám mây đen ngập trời này tỏa ra uy áp mạnh mẽ khiến cho trong lòng mọi người không khỏi cảm thấy lạnh lẽo.

Cơ mặt Nam thúc co quắp một chút, thủ ấn âm thầm biến hóa.

Trong bầu trời, năng lượng thủy hệ hội tụ càng ngày càng nhiều, toàn bộ không gian to lớn như vậy, chỉ sợ không gian trong vòng ba bốn nghìn thước lúc này đều bị áp lực bởi cỗ năng lượng thủy hệ cường hãn này.

Năng lượng hệ thủy nồng đậm hội tụ mang theo một đám mây đen ngập trời kéo đến. Trong đám mây đen này dường như có tiếng sấm rền càng khiến cho tim người ta đập nhanh hơn.

– Ha ha, để ta nhìn xem, ngươi làm thế nào chống lại được nữa.

Một thanh âm vang lên phía chân trời, thanh âm của Hắc Quỷ Thiên Vương vừa dứt thì thủ ấn lập tức được đẩy đi, phương viên mấy nghìn thước trong không gian tức thì run lên, mặt đất cũng run rẩy, giống như là long trời lở đất vậy.

Trong nháy mắt này, dưới vô số ánh mắt kinh hãi, chỉ thấy trong đám mây đen mang theo tiếng sấm rền trong bầu trời đột nhiên có một cỗ năng lượng vô hình nhanh chóng tràn ra, khiến cho không gian chấn động, áp lực tỏa ra chugn quanh. Trong đám mây đen đó lúc này trong nháy mắt có một đám lam quang rậm rạp xuyên thủng không gian từ trong đám mây đen bắn ra.

Đây là từng đạo kiếm thể bằng năng lượng thủy hệ sắc bén, không có chuôi kiếm, vô cùng chằng chịt, từ trong tiếng sấm rền bên trong đám mây đen tạo ra, mỗi một đạo đều có lực lượng xuyên thủng không gian. Chỉ trong nháy mắt, vô số đạo kiếm thể bằng năng lượng giống như bạo phát, bằng vào khí thế phô thiên cái địa trong nháy mắt bắn ra, chỉ trong chớp mắt năng lượng lam sắc đột nhiên khuếch tán, cuối cùng bao phủ toàn bộ thiên địa.

– Thiên Vũ toái không kiếm.

Hắc Quỷ Thiên Vương quát lên một tiếng chói tai, cuối cùng đem thủ ấn đánh ra, những kiếm thể phô thiên cái địa bằng năng lượng này nhanh chóng đánh về phía Nam thúc.

Mây đen ngập trời, toàn bộ không gian lúc này ánh sáng dường như đã bị thôn phệ chỉ còn lại một mảnh tối tăm, chỉ có những đạo lam quang trong đám mây đen kia hiện lên, hơn nữa lại thêm kiếm thể bằng năng lượng lam sắc kia thì lúc này mới có thể mơ hồ nhìn rõ mọi vật trong không gian.

– Đây là vũ kỹ gì, không ngờ lại cường hãn như vậy.

Công kích kinh khủng như vậy khiến cho mọi người kinh hãi, đám người đứng phía xa quan sát cũng hét lên tiếng thất thanh, trong lòng lạnh lẽo.

– Thật mạnh mẽ, có lẽ là vũ kỹ Huyền cấp cao giai.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng hít sâu một hơi, thực lực như vậy khiến cho hắn không khỏi lo lắng cho Nam thúc. Nếu như là thời kỳ toàn thịnh, Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không lo lắng cho Nam thúc như vậy. Thế nhưng Lục Lâm Thiên biết, Nam thúc mạnh mẽ tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết thực lực tiến không bằng lùi, cho dù thực lực lúc toàn thịnh trước đây của Nam thúc Lục Lâm Thiên cũng không biết.

– Ai.

Ngay khi tiếng quát chói tai của Hắc Quỷ Thiên Vương vang lên, Nam thúc khẽ thở dài một tiếng, đồng thời thủ ấn nhanh chóng đánh ra, trong mi tâm đột nhiên có một đạo quang mang bắn ra. Lúc này trong đạo quang mang có một cỗ năng lượng vô cùng đang sợ trong nháy mắt xuất hiện.

Ngao Ngao.

Ngay khi mọi người cảm nhận được sự đáng sợ của năng lượng này là lúc từng tiếng kỳ dị giống như long ngâm vang lên trong bầu trời.

Thanh âm này cực kỳ vang vọng, rơi vào tai mỗi người đều khiến cho linh hồn mọi người đau đớn. Từng thanh âm giống như long ngâm ẩn chứa kình khí kinh khủng khiến cho tất cả mọi người kinh hãi, giống như sâu trong linh hồn bọn họ có ai đã gõ một cái vậy

– Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Lục Lâm Thiên biết, hồn khí Địa cấp Cửu Long Xích Viêm đỉnh của Nam thúc rốt cuộc đã được Nam thúc thi triển ra.

Trước không trung, theo chín đạo long ngâm vang lên, khí tức nóng bỏng trước người Nam thúc lập tức khuếch tán, một đại đỉnh chín chân lập tức xuất hiện.

Theo sự biến hóa thủ ấn của Nam thúc, đại đỉnh chín chân này trong nháy mắt mở rộng, bằng vào tốc độ chấn động nhân tâm đột nhiên bành trướng tới hơn một nghìn thước, trên mặt đại đỉnh nó những con vật xoay quanh, ở giữa còn có những bí văn chằng chịt, trên bí văn có năng lượng ba động, một cỗ hỏa diễm như thức chất không ngừng di chuyển, khí tức nóng bỏng từ đại đỉnh khuếch tán.

Trên đại đỉnh chín chân này, chín con rồng trông rất sống động, uy áp tỏa ra không gian đồng thời nhanh chóng ngưng tụ một cỗ lực lượng linh hồn đáng sợ.

Cỗ năng lượng linh hồn khổng lồ này khiến cho mọi người run rẩy, ngay cả Vũ chấp sự, Lục Vũ, Lục Trung, Lục Bắc cũng giống như vậy, ánh mắt đám người này đều vô cùng kinh hãi.

– Hồn khí, chỉ sợ đã tới Địa cấp.

Vũ chấp sự kinh ngạc nói. Hồn khí tới Địa cấp, trong tộc hắn cũng chỉ có rất ít người mới có, không nghĩ tới trên người này không ngờ lại có vật kinh khủng như vậy, địa vị người này tuyệt đối cực lớn.

Sưu Sưu.

Tất cả chuyện này chỉ trong chớp mắt mà thôi, đám kiếm thể bằng năng lượng trong đám mây đen trong bầu trời lúc này nhanh chóng đánh xuống, lực lượng xuyên thủng không gian, không gian trước mũi kiếm gợn sóng. Đám kiếm ảnh không dừng lại một chút nào, nhanh chóng đánh về phía Nam thúc, cỗ năng lượng kinh khủng này ba động trực tiếp khiến cho không gian chung quanh nhộn nhạo.

Ngao.

Trong cự đỉnh, chín tiếng long ngâm vang vọng không gian. Trong đại đỉnh đột nhiên có sáu đạo hỏa trụ phóng lên cao. Chín đạo hỏa trụ này giống như chín đầu hỏa long, ở trong không trung hội tụ thành một hỏa cầu nóng bỏng chừng nghìn thước, tức thì soi sáng không gian chung quanh, hỏa cầu giống như mặt trời chói chang chiếu sáng không gian.

Chương 635: Uy lực của Linh khí

Trên hỏa cầu khổng lồ mà kinh khủng này, hỏa diễm kinh khủng kia tràn ngập, đại đỉnh xoay tròn mang theo tiếng long ngâm, hỏa cầu khổng lồ trên bầu trời cũng lập tức xoay tròn. Tốc độ nhanh như thiểm điện, mang theo khí tức nóng bỏng khuếch tán.

Sưu Sưu Sưu.

Kiếm ảnh bằng năng lượng lam sắc phô thiên cái địa kia nhanh chóng bạo phát về phía hỏa cầu, năng lượng bàng bạc tuôn ra, kiếm ảnh lam sắc khắp bầu trời giống như thủy triều bao phủ hỏa cầu.

Sưu Sưu.

Vô số kiếm ảnh lam sắc tới gần hỏa cầu lập tức bị hóa thành năng lượng. Thế nhưng lúc này càng ngày càng có nhiều kiếm ảnh bằng năng lượng lam sắc xuyên thủng không gian mà tới.

– Xích Viêm Đương Không, phá cho ta.

Nam thúc hét lớn một tiếng, một đạo thủ ấn hóa thành lưu quang đánh vào đại đỉnh.

Ngao.

Một tiếng long ngâm vang vọng không gian, lập tức trong bầu trời, khí tức hỏa cầu đột nhiên tăng vọt, tiếng rít gào không ngừng vang lên, năng lượng cuồng bạo bàng bạc vô cùng đáng sợ đánh tan không gian, mơ hồ có thể thấy được, không gian chung quanh hỏa cầu lúc này trực tiếp xuất hiện khe nứt không gian. Hỏa cầu trong nháy mắt đánh về phía đám mây đen trong bầu trời.

Giờ phút này, vô hình chung tâm tình của mọi người đều vô cùng bất an. Ai cũng biết, sau chiêu này, chỉ sợ sẽ có người thua.

Hỏa cầu khổng lồ phá hủy một đám kiếm ảnh bằng năng lượng bắn về phía chân trời, cuối cùng hỏa diễm giống như một viên đá, ầm ầm đánh vào trong đám mây đen kia.

Ngay khi hỏa cầu đánh vào đám mây đen kia, tiếng sấm ì ùng lập tức yên lặng, đồng thời kiếm ảnh lam sắc kia lập tức biến mất.

Sự yên tĩnh ngắng ngủi này khiến cho ngay cả tiếng tim đập cũng nghe rõ ràng, thế nhưng sự tĩnh lặng này lại khiến cho trong lòng mọi người kinh hãi.

Rốt cuộc, tiếng nổ kinh thiên vang lên trong không tủng.

Phanh Phanh.

Tiếng nổ vang vọng trong không trung, một cỗ năng lượng kinh khủng tới cực hạn như một cơn lốc trong nháy mắt bắt đầu từ trên trời khuếch tán xuống. Trong bầu trời, hỏa diễm sau khi đánh vào đám mây đen kia lúc này đột nhiên khuếch tán ra, tràn ngập phương viên mấy nghìn thước chugn quanh.

Dưới hỏa diễm bao phủ, đám mây đen kia không chống đỡ được bao lâu trong nháy mắt hóa thành năng lượng tiêu tán trong không trung. Dưới cơn lốc bằng năng lượng kinh khủng này, tất cả mọi người đều vô cùng sợ hãi, ánh mắt hiện lên sự kinh hãi, khiếp sợ, khủng hoảng.

Phanh Phanh Phanh.

Tiếng năng lượng bạo tạc kịch liệt vang lên, kình khí màu đỏ nóng bỏng lan tràn ra, toàn bộ không gian lập tức rung động. Kình khí của hỏa diễm lúc này như một cơn sóng lớn khuếch tán ra bốn phía.

khục khục.

Trong không gian, lúc này sắc mặt Hắc Quỷ Thiên Vương vô cùng kinh hãi, một cỗ hỏa lãng nhanh chóng ập tới, ngực hắn giống như bị một cây búa tạ đập vào một cái, miệng phun ra một ngụm máu, thân ảnh trong nháy mắt bị đánh bay.

Ngao.

Trong đại đỉnh chín chân lúc này lại vang lên một tiếng long ngâm. Bằng vào mắt thường có thể thấy được, đại đỉnh chín chân trên bầu trời lập tức xoay tròn, đồng thời hỏa lãng kinh khủng đang khuếch tán ra bốn phía lúc này giống như bị dẫn dắt, hỏa lãng trong không gian mấy nghìn thước lúc này đều hội tụ vào trong đại đỉnh chín chân rồi lập tức biến mất không thấy, toàn bộ không gian khôi phục lại vẻ sáng sủa.

Đám mây đen phía chân trời lúc này cũng chậm rãi tiêu tán, thế nhưng trong bầu trời lúc này, sóng gợn trong không gian lại mang theo nhiệt độ nóng bỏng, khiến cho toàn bộ không gian tràn ngập ánh đỏ, giống như đây là một không gian màu đỏ vậy.

Lúc này, đám người bốn phía đều trợn mắt líu lưỡi, mọi người không khỏi hít sâu một hơi. Không ít người trực tiếp ứa ra mồ hôi lạnh. Đây mới là lực lượng của cường giả, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều mang theo năng lượng thiên địa. Dưới lực lượng này coi như là Vũ Suất cũng không chịu nổi một kích. Mà Vũ Tướng và Vũ Phách thực lực thấp hơn cũng chỉ có thể cảm giác được mình nhỏ bé tới mức nào.

Phía dưới, mọi người đã sớm bố trí một tầng quang tráo phòng ngự, lúc này quang tráo tán đi, cả đám vô cùng kinh hãi, ánh mắt nhìn vào bầu trời lúc này không khỏi líu lưỡi.

Ông.

Lúc này, đại đỉnh chín chân khổng lồ kia trong nháy mắt chợt lóe thu lại thành quang mang nho nhỏ từ bên ngoài tiến vào trong mi tâm Nam thúc rồi biến mất không thấy.

– Không ngờ lại là hồn khí, không ngờ ngươi lại có Hồn khí Địa cấp.

Phía xa, sắc mặt Hắc Quỷ Thiên Vương tái nhợt, khóe miệng vẫn còn vết máu, uy lực công kích đối phương vừa mới thi triển ra vượt qua sự tưởng tượng của hắn. Lúc này chỉ có bản thân hắn biết, trong công kích vừa rồi, công kích của hỏa diễm chỉ là bề ngoài mà thôi, mà công kích chân chính chính là công kích bằng linh hồn. Đây mới là công kích khiến cho hắn bị thương nặng như vậy. Hồn khí cường hãn như vậy chắc chắn đã tới Địa cấp.

– Hiện tại để ta xem ngươi có thể chống lại một kích tiếp theo của ta hay không.

Tinh quang trong mắt Nam thúc hiện lên, thủ ấn tiếp tục biến hóa, linh lực quanh người bắt đầu tràn ra.

– Thiếu chủ, đi mau.

Thanh âm của Hắc Quỷ Thiên Vương trong nháy mắt vang vọng, tiếp theo đó thân ảnh của hắn thuấn di tới bên người Lăng Thanh, thân ảnh hai người như quỷ mị nhanh chóng biến mất. Tốc độ như vậy, trong đám người này chỉ có năm người có thể nhìn thấy.

Trong bầu trời, ánh mắt Nam thúc hiện lên hàn ý nhìn về phía Hắc Quỷ Thiên Vương bỏ chạy.

– Nam thúc.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, trong lòng đột nhiên có một cảm giác không tốt.

Khục.

Khóe miệng Nam thúc đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, khuôn mặt vốn đã tái nhợt lúc này đột nhiên trắng bệch.

– Nam thúc, người không sao chứ? Mau ăn đan dược vào đi.

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên thi triển Phong chi dực đi tới bên người Nam thúc, trong tay đã cầm hai khỏa đan dược lục phẩm hậu giai, đây chính là đan dược chữa thương, cũng là hai khỏa đan dược lục phẩm tốt nhất trên người Lục Lâm Thiên hiện tại.

– Đã thành như vậy ngươi còn hỏi ta có làm sao không à?

Nam thúc tức giận trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, cũng không khách khí nhận lấy hai khỏa đan dược lục phẩm cao giai trong tay Lục Lâm Thiên rồi nhét vào miệng.

– Nam thúc, người nhanh điều tức một chút đi.

Lục Lâm Thiên lo lắng nói, Nam thúc không truy sát Hắc Quỷ Thiên Vương, Lục Lâm Thiên cũng đã cảm giác Nam thúc có chút không thích hợp.

– Đều do tiểu tử ngươi gây ra, phỏng chừng lần này không thể khôi phục lại được nữa.

Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên:

– Đáng tiếc, nếu là khi trước, một Vũ Vương ngũ trọng nho nhỏ ta chỉ cần nhấc tay là có thể tiêu diệt, không ngờ lúc này lại rơi vào tình trạng lưỡng bại câu thương.

– Nam thúc, đám người Linh Vũ giới này người biết sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Hừ, Linh Vũ giới.

Hàn ý trong mắt Nam thúc đại thịnh, nói:

– Ta đi mật thất chữa thương mấy ngày, ba ngày sau ngươi tới mật thất tìm ta.

Nói xong, thân ảnh Nam thúc như thuấn di biến mất không thấy. Lục Lâm Thiên nhíu mày, quay đầu nhìn xuống phía dưới.

Phía dưới lúc này đã là một mảnh hỗn độn, Lục gia to như vậy lúc này có hơn phân nửa đã hóa thành phế tích, mặt đất trước của Lục gia lúc này đã nứt nẻ giống như một dòng suối nhỏ chứng minh cho trận đại chiến kịch liệt vừa rồi.

Chương 636: Vô tự thiên thư (1)

– Vũ chấp sự, chúng ta cũng coi như có chút giao tình, ngươi đi đi.

Trong bầu trời, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Vũ chấp sự rồi nói.

– Không nghĩ tới Lục gia lại có cường giả như vậy, chúng ta tính sai rồi.

Vũ chấp sự cười khổ nói:

– Tiểu thư quả nhiên không nhìn lầm ngươi, Lục thiếu gia quả nhiên không đơn giản. Lần này lão hủ bị Lục thiếu gia tính kế là phải, thế nhưng lần sau ta nghĩ chúng ta sẽ trở lại, bảo vật kia của Lục gia vô cùng quan trọng, lần tiếp theo gặp mặt nói không chừng chúng ta sẽ xuất thủ với Lục gia.

– Ngươi muốn lấy bảo vật là chuyện của ngươi, đừng chọc tới ta là được, bằng không ta cũng không khách khí.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Chúng ta đi thôi.

Vũ chấp sự nói với Lục Bắc bên cạnh.

– Mị nhi.

Lục Bắc nói với Lục Mị, lập tức Lục Mị đi tới bên người Lục Bắc.

– Đa tạ công ơn dưỡng dục của nghĩa phụ.

Nhìn Lục Vũ, Lục Bắc kéo cánh tay Lục Mi quỳ xuống mắt đất, dập đầu ba cái với Lục Vũ.

– Hài tử này..

Lục Vũ khẽ thở dài, dường như vô cùng bất đắc dĩ.

– Gia gia.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Lục Mị lúc này có chút ướt át.

– Mị nhi, gia gia luôn coi con là tôn tử của mình, mặc kệ sau này con ở nơi nào, con đều là tôn tử của gia gia.

Trên khuôn mặt Lục Vũ hiện lên nụ cười.

– Mị nhi, chúng ta đi thôi.

Lục Bắc nói.

– Lâm Thiên ca, Vô Song tỷ, muội đi đây.

Lục Mị tới trước mặt Lục Lâm Thiên và Lục Vô Song rồi nói.

– Lục thiếu gia, sau này còn gặp lại, nể mặt tiểu thư ta phải nhắc nhở ngươi một câu, bảo vật của Lục gia chúng ta phải lấy, nếu như hôm nay không lấy được, trong tộc sẽ phái cường giả tiếp tục tới đây.

Nói xong, Vũ chấp sự cùng với cha con Lục Bắc, Lục Mị lập tức rời đi.

Nhìn ba người biến mất, Lục Lâm Thiên không khỏi thở ra một hơi, lại nhìn về phía mẫu thân, ánh mắt nhìn mẫu thân vẫn còn khiếp sợ nói:

– Mẫu thân, không có việc gì nữa rồi.

La Lan thị phục hồi tinh thần lại, vẻ mặt kinh ngạc mãi không tiêu tán, trận đại chiến trước mặt, nàng là một người bình thường, không cần nói cũng biết nàng khiếp sợ ra sao.

– Lão đại.

Tiểu Long thu nhỏ thân thể rồi tới trên vai Lục Lâm Thiên, Thiên Sí

Tuyết Sư cùng đám yêu thú lúc này cũng thu nhỏ thân thể lại.

Đại môn Lục gia đã sập, lúc này đám đệ tử Lục gia cảm thấy bên ngoài đã bình thường trở lại, cả đám sắc mặt kinh hãi đi ra. Đại chiến vừa rồi trong bầu trời bọn họ đều có thể thấy được cho nên vô cùng chấn động.

– Thu thập một chút đi.

Lục Vũ nhìn chung quanh, vẻ mặt biến hóa một chút, Lục gia đã bị hủy phân nửa, may mà tộc nhân thương vong cũng không nhiều.

– La Lan, Trung nhi, Lâm Thiên, các con đi theo ta một chuyến.

Lục Vũ nhìn về phía La Lan, Lục Lâm Thiên rồi lập tức thân ảnh chậm rãi đi vào trong đình viện Lục gia.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi đỡ mẫu thân theo sau.

Sâu trong đình viện Lục gia, trong từ đường Lục gia, nơi này là lần thứ hai Lục Lâm Thiên tới đây, tất cả không có gì thay đổi. Giữa từ đường có một loạt linh vị, trên mặt viết tên lịch đại tổ tiên Lục gia. Trong từ đường cũng có không ít bồ đoàn.

– La Lan, mấy năm nay ủy khuất cho mẫu tử các con rồi, ta đại biểu cho Lục gia xin lỗi hai con.

Trong từ đường, Lục Vũ nhìn vào bài vị lịch đại tổ tiên Lục gia rồi nói với La Lan.

– Cha, người đừng làm vậy.

La Lan lập tức nói.

– Mấy năm nay ta cũng biết các con sống ra sao, thế nhưng vì Lục gia cho nên cũng đành để các con chịu khổ.

Lục Vũ khẽ thở dài, ánh mắt rơi vào trên người Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Lâm Thiên, có phải con còn hận Lục gia đúng không?

– Cũng không tính là còn.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài trong lòng, dù sao hắn cũng là người ngoài cuộc. Tức giận trong lòng đơn giản chỉ là thay mẫu thân và Lục Lâm Thiên đã chết xả ra mà thôi. Hiện tại thù đã báo được hơn phân nửa, Lục gia cũng gặp nghiêm phạt, rốt cuộc cũng vẫn đi không ít.

– Ta biết trong lòng con có hận ý, Lục gia xin lỗi con, thế nhưng con cũng không thể trách cha con, hắn cũng vì bất đắc dĩ. Con muốn hận thì hận lão nhân sắp chết như ta đi.

Khục khục.

Lục Vũ nói xong, miệng phun ra một ngụm máu, sắc mặt trắng bệch lúc này đen lại. Đồng thời khí tức trên người nhanh chóng giảm xuống.

– Cha, lẽ nào người thi triển bí pháp kia?

Sắc mặt Lục Trung tức thì đại biến đi tới trước người Lục Vũ.

– Nếu không thi triển bí pháp kia thì làm sao ta có thực lực Vũ Suất lục trọng được?

Lục Vũ khẽ thở dài nói:

– Đáng tiếc thi triển bí pháp kia cũng không làm nên trò trống gì, may mà có Lâm Thiên bảo vệ Lục gia ta.

– Cha, người thi triển bí pháp kia đề thăng mấy trọng thực lực?

Lục Trung nhanh chóng hỏi.

– Bốn trọng, ta vốn chỉ là Vũ Suất nhị trọng mà thôi, đề thăng tới Vũ Suất lục trọng đã là cực hạn.

Lục Vũ khẽ thở dài nói.

– Cha, đề thăng bốn trọng người sẽ chết đó, vì sao người lại làm như vậy.

Lục Trung tức thì quát lên, đôi mắt đã bắt đầu đỏ ửng.

– Bí pháp.

Lúc này Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc, hóa ra Lục Vũ chỉ có tu vi Vũ Suất nhị trọng, không ngờ bằng vào bí pháp lại trực tiếp đề thăng lên bốn trọng, thực lực càng cao thì thực lực tăng cường lại gấp mấy lần. Từ Vũ Suất nhị trọng tới Vũ Suất lục trọng, loại thực lực này tăng cường mấy chục lần.

– Không thể không thi triển, dù sao ta cũng đã có tuổi, vì Lục gia, ta đã sớm nghĩ đến sẽ có một ngày như vậy.

Lục Vũ nói, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên khẽ nói:

– Lâm Thiên, tất cả mọi người đều nói Lục gia có bảo vật, con có tin không?

– Không có lửa thì làm sao có khói.

Lục Lâm Thiên thầm nói.

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt Lục Vũ có chút ngoài ý muốn nói:

– Không sai, Lục gia ta quả thực có một kiện bảo vật, chính xác là một bảo vật kinh thiên, Lục gia ta vì kiện bảo vật này đã trằn trọc trên vạn năm, đến trấn Thanh Vân này cũng đã được hơn nghìn năm rồi.

– Bảo vật kinh thiên sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày hỏi.

– Trung nhi, chuyện còn lại con nói với Lâm Thiên đi.

Lục Vũ ho khan một chút rồi nói với Lục Trung.

Lục Trung nhìn Lục Vũ, vẻ mặt vô cùng ngưng trọng, nghe Lục Vũ nói vậy, hắn lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

– Lâm Thiên, tổ tiên Lục gia ta lai lịch có chút phức tạp, khi trước cũng là một vị cường giả Vũ Vương.

Tổ tiên của Lục gia, Lục Lâm Thiên khi trước ở trong từ đường đã nghe Lục Trung nói qua cho nên cũng không cảm thấy ngoài ý muốn. Khi trước tổ tiên Lục gia là cường giả Vũ Vương, thế nhưng vạn năm sau Lục gia chỉ có hai Vũ Suất cũng đã không tồi rồi, bất luận một gia tộc nào cũng không có khả năng vạn năm bất diệt.

Lục Trung tiếp tục nói:

– Lâm Thiên, con có biết thực lực của Linh Đế, Vũ Đế không?

– Đồn rằng Linh Đế có thể Phá Toái Hư KHông, trường sinh bất tử.

Lục Lâm Thiên nói, lời đồn này tiểu hài tử ba tuổi trên đại lục Linh Vũ cũng đã nghe nói qua.

Chương 637: Vô tự thiên thư (2)

– Sai.

Lục Trung nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Vũ Đế, Linh Đế có thể xuyên qua không gian, thế nhưng cũng không thể nghiền nát không gian trường sinh bất tử.

– Vậy thì thế nào mới có thể nghiền nát không gian, trường sinh bất tử? Lẽ nào trên Vũ Đế, Linh Đế còn có cấp bậc cao hơn?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi, đối với điều này Lục Lâm Thiên vô cùng có hứng thú.

– Dù sao cũng đã qua nhiều năm, có thể tổ tiên Lục gia chúng ta biết, thế nhưng ta không biết.

Lục Trung khẽ thở dài, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

– Theo lịch đại tộc trưởng Lục gia chúng ta truyền lại, khi trước vị tổ tiên kia của Lục gia ta kỳ thực là một vị gia nô của Vũ Đế cửu trọng, vạn năm trước, vị Vũ Đế kia bị cường giả vây công, cuối cùng vị Vũ Đế kia để hai vị gia nô Vũ Vương bỏ chạy, mà một trong hai vị gia nô của Vũ Đế kia một người chính là tổ tiên Lục gia ta, mà người khác, từ chuyện hôm nay xem ra có lẽ là tổ tiên của Triệu gia.

– Vũ Đế cửu trọng bị người ta vây công sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói, trên đời này không có mấy người đột phá tới Vũ Đế, Vũ Đế cửu trọng nha, một Vũ Vương không ngờ chỉ là gia nô. Lục Lâm Thiên nhíu mày rồi nói:

– Vị cường giả Vũ Đế kia bị vây công, sao lại để cho hai vị gia nô Vũ Vương chạy?

– Theo Lục gia ta biết, khi trước không hề thiếu cường giả vây công vị Vũ Đế cửu trọng kia chính là vì một kiện bảo vật. Mà cuối cùng vị Vũ Đế cửu trọng kia giao bảo vật cho tổ tiên Lục gia ta và Triệu gia. Để tránh truy sát tổ tiên Lục gia ta và tổ tiên Triệu gia phân tán mà chạy, mà kiện bảo vật này cũng nằm trong tay tổ tiên Lục gia ta, sự tình chính là như vậy.

Lục Trung nói.

– Kiện bảo vật kia rốt cuộc là vật như thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi. Vạn năm trước, cường giả vây công Vũ Đế cửu trọng không cần nói cũng biết tuyệt đối là cường giả Vũ Đế, những người khác cũng không có gan đi vây công cường giả Vũ Đế, mà có thể tranh đoạt bảo vật trong tay cường giả Vũ Đế đều là người bất phàm.

– Là một quyển sách có tên là Vô Tự Thiên Thư.

Lục Trung nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Tổ tiên kể lại, Vô Tự Thiên Thư có chín bản, sau khi thu thập được chín bản Vô Tự Thiên Thư là có thể tìm ra được bí mất Phá Toái Hư Không, trường sinh bất tử.

– Vô Tự Thiên Thư?

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, thu thập chín bản Vô Tự Thiên Thư là có thể tìm được bí mật Phá Toái Hư Không trường sinh bất tử. Nếu như vị cường giả Vũ Đế kia cũng vô pháp tìm ra bí mật trường sinh bất tử Phá Toái Hư Không thì Vô Tự Thiên Thư này đương nhiên chính là thứ mà các Vũ Đế coi trọng nhất.

– Mỗi một tộc trưởng của Lục gia ta, trách nhiệm lớn nhất chính là bảo vệ Vô Tự Thiên Thư này, để không làm người khác chú ý Lục gia chúng ta vẫn luôn khiêm tốn, ẩn dấu. Thế nhưng không nghĩ tới lại bị người khác phát hiện ra.

Lục Trung than thở.

Khục khục.

Lục Vũ lại ho khan một tiếng nói:

– Lâm Thiên, cha con thân là tộc trưởng Lục gia, vì Vô Tự Thiên Thư cho nên mẫu tử hai con mới chịu nhiều ủy khuất như vậy. Trước khi cha con tới Vân Dương Tông đã có tình cảm với mẫu thân con, mẫu thân con cũng đã có con trong bụng. Thế nhưng sau khi tới Vân Dương Tông lại bị Triệu gia tính kế. Cuối cùng cha con cưới Triệu Tuệ, cũng rời khỏi Vân Dương Tông trở về Lục gia. Khi đó ta đã đoán Triệu Tuệ chính là người của vị gia nô còn lại của Vũ Đế cùng với tổ tiên Lục gia chúng ta chạy trốn. Vì không muốn cho Triệu gia hoài nghi Lục gia ta có liên quan tới Vô Tự Thiên Thư choi nên mới để cha con cưới Triệu Tuệ, muốn dẹp loạn hoài nghi của Triệu gia, cuối cùng thành ra lại khiến mẫu tử hai con chịu khổ.

– Ta thân là tộc trưởng Lục gia, phải suy nghĩ cho Vô Tự Thiên Thư cho nên khiến cho mẫu tử hai người phải chịu khổ.

Lục Trung nhìn La Lan và Lục Lâm Thiên, trong mắt tràn ngập sự áy náy và bất đắc dĩ.

– Trung ca, muội biết trong lòng chàng có nỗi khổ, muội không trách chàng, chàng cũng không cần tự trách mình nữa.

La Lan thị dùng ánh mắt yêu thương nhìn Lục Trung.

Lục Lâm Thiên không nói gì, báo thù cũng đã tạm đủ, Lục Trung đối đãi với mẫu tử Lục Lâm Thiên khi trước khiến cho hắn tức giận, thế nhưng từ câu chuyện ngày hôm nay, quả thực là có nguyên nhân. Chuyện này hắn cũng không nên tính toán nữa, có lẽ Lục Lâm Thiên trước đây biết được chuyện này cũng sẽ không tính toán với Lục Trung nữa.

– Trung nhi, đem thứ đó giao cho Lâm Thiên đi, chúng ta đã không giữ được nó nữa rồi. Phỏng chừng không cần bao lâu nữa sẽ lại có cường giả tới Lục gia, tin tức này sớm muộn sẽ truyền ra.

Lục Vũ nói với Lục Trung.

– Lâm Thiên, sau này Vô Tự Thiên Thư giao cho con, nếu như sau đó con có thể thu thập được chín bản Vô Tự Thiên Thư không chừng sẽ tìm được bí mật trường sinh bất tử, phá toái hư không.

Lục Trung nói với Lục Lâm Thiên xong, lập tức nói với La Lan:

– Lan muội, túi trữ vật trước đây ta tặng cho muội đâu?

– Trung ca, muội vẫn giữ nó bên người, chàng không nói ta đưa cho Lâm Thiên nên ta cũng chưa lấy ra.

La Lan móc từ trong ngực ra một chiếc túi trữ vật, chiếc túi trữ vật này giống như túi thơm bình thường, nếu không nhìn kỹ căn bản không thể phát hiện ra đây là một cái túi trữ vật.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng có chút kinh ngạc, chiếc túi thơm này hắn đã thấy trên người mẫu thân rất nhiều lần rồi, quả thực không ngờ tới chiếc túi thơm này lại là túi trữ vật.

– Lâm Thiên, chiếc túi trữ vật này ta vẫn luôn để cho mẹ con giữ lấy, bên trong có vài thứ, ta hi vọng nếu như mẹ con hai con rời khỏi Lục gia có thể không phải lo cơm áo gạo tiền, thế nhưng mẫu thân con vẫn chịu khổ không rời khỏi Lục gia. Trong túi trữ vật này cũng có Vô Tự Thiên Thư kia, để bảo vệ Vô Tự Thiên Tư ta cũng đem nó đặt bên người mẫu thân con. Lúc trước ta bảo mẫu thân con và con rời đi chính là hi vọng mẫu tử hai người không bị cuốn vào trong đó, cũng là vì bảo vệ Vô Tự Thiên Thư.

Lục Trung lấy túi trữ vật trong tay La Lan đưa cho Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Mở túi trữ vật ra đi.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên lập tức đem tâm thần nhập vào, thế nhưng hắn lập tức nghi hoặc, tâm thần của hắn căn bản không thể tiến vào túi trữ vật này.

– Túi trữ vật này có chút đặc biệt, chỉ cần nhỏ máu người Lục gia ta là có thể mở được, nếu như không phải người Lục gia, lại mạnh mẽ mở ra nó sẽ trực tiếp nổ, khi trước tổ tiên Lục gia chúng ta đã lưu lại nó.

Thanh âm của Lục Trung vang lên trong tai Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nghe vậy vô cùng kinh ngạc, lập tức nhỏ một giọt máu vào trên bề mặt túi trữ vật này. Lúc này trên mặt túi trữ vật đột nhiên có ba động rất nhỏ hiện lên, Lục Lâm Thiên lại đem tâm thần tràn vào.

Chương 638: Vũ kỹ Lục gia

Không gian bên trong túi trữ vật có trên vạn kim tệ, còn có một ít đồ trang sức xa xỉ, xem ra khi trước phụ thân này của hắn đã an bài, hơn vạn kim tệ cùng đống đồ trang sức này quả thực đủ cho một gia đình bình thường sinh sống hết đời.

– Đây là…

Trong túi trữ vật, một ngọc giản bình thường nhanh chóng xuất hiện trong đầu Lục Lâm Thiên, lập tức Lục Lâm Thiên móc ra khối ngọc giản này.

Ánh mắt nhìn vào, ngọc giản này lớn bằng bàn tay, giống như hình vuông, bề mặt sáng bóng, dày chừng hai ly.

Trên ngọc giản này không có một chút khí tức ba động nào, bình thường tới mức không thể bình thường hơn được nữa.

– Đây là Vô Tự Thiên Thư sao?

Lục Lâm Thiên thậm chí còn có chút hoài nghi. Bảo vật như Vô Tự Thiên Thư này sao lại bình thường tới mức không thể bình thường hơn như vậy.

– Con thử xem có thể phá hủy được Vô Tự Thiên Thư này hay không?

Dường như cảm thấy sự nghi hoặc của Lục Lâm Thiên, Lục Trung nói.

Lục Lâm Thiên do dự một chút, lập tức lấy sức đánh vào khối ngọc giản trong tay, ban đầu chỉ dùng sức một chút, cuối cùng vận dụng chân khí, sau đó Lục Lâm Thiên đem chân khí toàn thân tụ tập vào trong tay. Quang mang trên tay chợt lóe lên thế nhưng cũng không thể phá hủy được khối ngọc giản nhìn qua vô cùng bình thường này. Ngọc giản bình thường này không có một chút biến hóa nào.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, ngọc giản này quả thực không giống bình thường, cho dù hắn đã cố sức vận dụng tới chân khí, không ngờ lại không phá hủy được ngọc giản.

– Con thử đưa một tia chân khí vào trong Vô Tự Thiên Thư thử xem.

Lục Trung lại nói.

Lục Lâm Thiên lập tức đưa chân khí vào trong Vô Tự Thiên Thư, khi chân khí tiến vào trong ngọc giản, bề mặt Vô Tự Thiên Thư trong nháy mắt giống như gấp khúc, xuất hiện một đám bí văn chi chít. Trong đám văn tự này, Lục Lâm Thiên mơ hồ chỉ nhìn ra một từ “linh” mà thôi. Cỗ khí tức dị thường này chỉ chợt lóe lên rồi biết mất không còn tung tích.

– Quả thực bất phàm.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng. Chất liệu của Vô Tự Thiên Thư này hắn cũng không biết, xem ra lai lịch của bảo vật này rất lớn.

– Đồn rằng nhất định phải thu thập đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư mới có thể biết được bí mật Phá Toái Hư Không Trường Sinh Bất Tử, thế nhưng nơi hạ lạc của tám bản còn lại, Lục gia cũng không biết được.

Lục Trung nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Sau này, Vô Tự Thiên Thư sẽ giao cho con.

– Giao cho con?

Lục Lâm Thiên sửng sốt, hắn không nghĩ tới Lục gia lại hào phóng giao Vô Tự Thiên Thư cho hắn như vậy, quả thực khiến cho hắn cảm thấy ngoài ý muốn.

– Không sai, sau này Vô Tự Thiên Thư sẽ giao cho con.

Lục Vũ nói với Lục Lâm Thiên, khuôn mặt lúc này đã xám lại, dường như còn có một chút đen.

– Thế nhưng con với chức vị tộc trưởng này cũng không có chút hứng thú nào.

Lục Lâm Thiên nói. Lục Lâm Thiên cũng không muốn gánh vác trách nhiệm chiếu cố Lục gia. Đối với Lục gia hắn không có một chút cảm tình nào, nếu có cảm tình thì chỉ xét trên người mẫu thân hắn mà thôi.

Vẻ mặt hai người Lục Vũ, Lục Trung không biết đổi dường như đã đoán trước được, Lục Vũ nói:

– Lâm Thiên, con không làm tộc trưởng Lục gia cũng không sao. Thế nhưng trên người con tốt xấu gì cũng có huyết mạch Lục gia, chỉ cần sau ngay giúp đỡ Lục gia một chút là được rồi. Ta không muốn Lục gia suy tàn.

Lục Lâm Thiên không nói gì, giúp đỡ Lục gia, thế nhưng bây giờ hắn còn cần người khác giúp đỡ, lúc này hắn cũng không có cái thực lực kia.

Khục Khục.

Lục Vũ lại tiếp tục phun ra một ngụm máu.

– Cha (Lão gia).

Lục Trung, La Lan thị vẻ mặt đại biến, nhanh chóng đi tới bên người Lục Vũ.

Lúc này hai mắt Lục Vũ mờ đi thanh âm mang theo chút khẩn cầu nói với Lục Lâm Thiên:

– Lâm Thiên, ta sắp không cố được nữa rồi, ta biết Lục gia có lỗi với mẫu tử hai con, thế nhưng con cho ta một chút mặt mũi, sau này nếu như có thực lực thì giúp đỡ Lục gia một chút, đừng để Lục gia suy tàn là được rồi. Như vậy ta có xuống suối vàng cũng có thể ăn nói với liệt tổ liệt tông Lục gia.

Nhìn ánh mắt cầu khẩn của Lục gia, trong lòng Lục Lâm Thiên có chút xúc động. Tuy rằng linh hồn hắn không phải người Lục g ia, thế nhưng trong người cũng chảy dòng máu của Lục gia, điểm này hắn không thể phủ nhận.

– Nếu như có năng lực thì con sẽ làm.

Lục Lâm Thiên nói.

– Có những lời này của con ta cũng an tâm. Ta cũng nhìn ra được tương lai của con nhất định sẽ bất phàm, Lục gia sau này phải dựa vào con rồi.

– Lâm Thiên, mau gọi gia gia đi.

La Lan thị vội nói với Lục Lâm Thiên.

– Gia gia.

Lục Lâm Thiên gọi một tiếng, oán hận lúc này đã biến mất. Dù sao trên người hắn cũng chảy huyết mạch Lục gia, kêu một câu cũng không sai. Lục gia có thể đem bảo vật như Vô Tự Thiên Thư giao cho hắn đã đủ chứng minh những gì trước đây Lục gia làm với mẫu tử hắn chỉ là bất đắc dĩ.

– Ha Ha, tốt, coi như ta đã có tôn tử tốt.

Lục Vũ cười, nói:

– Ta thi triển một loại bí pháp, tuy rằng có thể đề thăng bốn trọng thực lực, thế nhưng bí pháp này cũng thiêu đốt sinh mệnh của ta. Hơn nữa một kích của Hắc Quỷ Thiên Vương kia ta cũng không thể chống được. Trước khi chết có thể được con gọi một tiếng gia gia, ta chết cũng không tiếc.

– Cha, người không thể chết, Lục gia con cần người.

– Ta thủ hộ Vô Tự Thiên Thư cả đời, để con trở thành tộc trưởng Lục gia cũng chính là hại con. Hôm nay giao Vô Tự Thiên Thư cho Lâm Thiên ta cũng đã hết trách nhiệm. Con người mà, làm sao lại không chết được chứ, ai rồi cũng có một ngày chết đi.

Lục Vũ nói xong lập tức quay về phía Lục Lâm Thiên nói:

– Lâm Thiên, con qua đây.

Lục Lâm Thiên tiến lên, nghi hoặc đứng trước người Lục Vũ.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Lục Vũ nói:

– Lục gia ta tuy rằng không phải đại phái cũng không phải đại gia tộc, thế nhưng tổ tiên Lục gia cũng để lại hai bộ vũ kỹ bất phàm, một bộ là Chân Vũ Quyết, bộ khác là Long Ảnh Tí. Đều là vu kỹ do cường giả Vũ Đế tổ tiên Lục gia chúng ta phụng dưỡng sáng chế ra. Trong đó Chân Vũ Quyết chính là vũ kỹ Địa cấp sơ giai, Long Ảnh Tí là Địa cấp trung giai, hai bộ vũ kỹ này vô cùng huyền ảo. Vũ giả thuộc tính nào cũng có thể tu luyện.

Dừng lại một chút, Lục Vũ tiếp tục nói:

– Ta tu luyện Chân Vũ Quyết rút ra được một loại bí pháp có thể đề thăng thực lực của chính mình, thế nhưng hơn mười năm nay cũng chỉ tu luyện được một chút thành tựu, vừa rồi lại mạnh mẽ đề thăng bốn trọng thực lực phản phệ quá lớn, hậu quả mạnh tới mức ta không chịu được. Chân Vũ quyết này tuy rằng lợi hại, thế nhưng lại vô cùng hà khắc, sau khi thi triển đối với bản thân sẽ có tổn hại, thôi thì để ta mang theo ta xuống suối vàng, truyền cho con cũng là hại con. Về phần Long Ảnh Tí, ta vẫn không thể tu luyện, độ khó tu luyện vô cùng lớn, không những thế, điều kiện tu luyện cũng cực kỳ hà khắc, không phải người bình thường có thể tu luyện được.

Chương 639: Cả tộc di chuyển (1)

Vũ kỹ như vậy, bởi vì Lục gia chúng ta cũng không có cường giả phục chế vào ngọc giản, cũng sợ tiết lộ vũ kỹ, cho nên Chân Vũ Quyết và Long Ảnh Tí cho tới này đều đời đời truyền lại từ các tộc trưởng trước khi chết đi, trực tiếp truyền thụ.

Nói xong, thủ ấn trong tay Lục Vũ khẽ kết, lập tức từ trong mi tâm có một đạo quang mang trong nháy mắt bắn vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không ngăn cản, đây không phải công kích bằng linh hồn mà là một cỗ tin tức bằng linh hồn, đạo quang mang trong nháy mắt hóa thành một cỗ tin tức khổng lồ trong đầu hắn.

Một lúc lâu sau quang mang mới tiêu tán, mà lúc này Lục Vũ đã lảo đảo lui về phía sau mấy bước, uể oải nói:

– Lâm Thiên, Long Ảnh Tí này truyền cho con, chờ sau khi con đủ thực lực thì hãy tu luyện nó, nếu như tương lai có thể tu luyện thành công, có lẽ nó sẽ giúp được con khá lớn.

Khục Khục.

Quang mang trong mi tâm Lục Vũ được thu lại, lại phun ra một ngụm máu, đồng thời thân thể ngã xuống bồ đoàn.

– Cha.

– Lão gia.

Lục Trung, La Lan thị lập tức kinh hô, mà lúc này sinh cơ trên người Lục Vũ đã mất hết.

– Gia gia, con sẽ đánh chết Hắc Quỷ Thiên Vương báo thù cho người.

Hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên hiện lên, giờ phút này

Lục Lâm Thiên đã triệt để tha thứ cho Lục gia, tha thứ tất cả.

Một lát sau, tin tức Lục lão gia chủ bỏ mình đã lan ra, toàn bộ người Lục gia đều biết, Lục gia vừa gặp đả kích lớn, lúc này lão gia chủ lại ngã xuống khiến cho cả Lục gia chìm đắm trong đau thương.

Đại chiến ở Lục gia từ trấn Thanh Vân nhanh chóng truyền đi, nhất thời mọi người đều không ngừng nghị luận, từ sự xuất hiện của yêu thú ngũ giai tới cường giả Vũ Suất, cuối cùng chính là cường giả Vũ Vương xuất thủ, cảnh tượng chấn động kia khiến cho mọi người không thể quên.

Tin tức Lục gia có bảo vật bắt đầu được người trên trấn Thanh Vân lập tức truyền đi, cường giả đại chiến cũng chính là vì tranh đoạt bảo vật mà tới. Thế nhưng rốt cuộc Lục gia có bảo vật gì thì không ai biết.

Buổi chiều, đại chiến ở trấn Thanh Vân cũng khiến cho mấy trưởng lão ngoại môn Vân Dương Tông ở phụ cận chạy tới, thế nhưng lại bị Vân Hồng Lăng đuổi đi.

Tang sự của Lục Vũ cũng không làm to, bây giờ cũng không phải thời gian thích hợp, mà Lục gia lúc này cũng có một đống chuyện cần phải xử lý.

Một hồi đại chiến, Lục gia trên thực tế cũng không có bao nhiêu người xuất thủ, thế nhưng cũng không ít người bị dư ba của đại chiến mà thương vong, may mà con số thương vong cũng không quá lớn, tóm lại, trên thực tế Lục gia cũng không tổn thất bao nhiêu, ngược lại Triệu gia thương vong thảm trọng, chỉ sợ đại bộ phận tinh nhuệ trong gia tộc đã bị chết ở trấn Thanh Vân, điều này quả thực trước khi xuất phát có lẽ Triệu gia không ngờ tới.

Đêm tới, luc này Lục Lâm Thiên mới về tới đình viện của mình, Bạch Linh đã sớm đi tới ngọn núi phía sau Lục gia điều tức, Lục Lâm Thiên cũng để đám Nghịch Lân Yêu Bằng hộ pháp cho Bạch Linh, chỉ có Tiểu Long và Thiên Sí Tuyết Sư ở lại bên người hắn.

– Tiểu tặc, người chết không thể sống lại, chàng đừng quá thương tâm.

Trong phòng, Vân Hồng Lăng nói.

– Ừm.

Lục Lâm Thiên đáp, Lục Vũ dù sao cũng là gia gia của hắn, mặc kệ là vì lý do gì lại giao Vô Tự Thiên Thư và Long Ảnh Tí cho hắn, thế nhưng đây cũng là một phần tình nghĩa, cho nên Hắc Quỷ Thiên Vương kia hắn nhất định phải đánh chết.

Mà muốn giết Hắc Quỷ Thiên Vương, Lục Lâm Thiên biết bằng vào thực lực hiện tại của hắn còn xa mới đủ, Vũ Vương ngũ trọng, hiện tại hắn mới chỉ là một Vũ Tướng nho nhỏ, còn xa mới là đối thủ của hắn. Đối phương chỉ cần tiện tay đánh một chưởng là có thể đánh hắn thành đống thịt vụn.

Nghĩ tới Vô Tự Thiên Thư của Lục gia, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi thở dài, Vô Tự Thiên Thư này tuy rằng là bảo vật, thế nhưng bằng vào thực lực hiện tại của hắn chỉ sợ khó có thể bảo vệ được bản thân chứ đừng nói tới những cái khác. Nếu như bên ngoài có người đồn Vô Tự Thiên Thư rơi vào trong tay hắn, vậy thì những ngày sau đó hắn cũng chỉ có thể trốn chui trốn lủi mà thôi.

Mà một bản Vô Tự Thiên Thư cũng không có một chút tác dụng gì, phải thu thập đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư thì mới tìm ra bí mật trường sinh bất tử Phá Toái Hư Không, điều này đối với Lục Lâm Thiên mà nói, tuyệt đối là mê hoặc vô cùng lớn, mê hoặc như vậy, muốn hắn bỏ qua Vô Tự Thiên Thư trong tay tuyệt đối không có khả năng.

Lục Lâm Thiên phỏng đoán, nếu như hắn muốn tìm được tám bản Vô Tự Thiên Thư khác, chỉ sợ còn khó hơn so với lên trời, đầu tiên tám bản Vô Tự Thiên Thư khác hắn cũng không biết đang tọa lạc ở đâu, coi như là biết, chỉ sợ người sở hữu loại bảo vật như Vô Tự Thiên Thư này không phải là người dễ chọc.

Suy nghĩ một lát, Lục Lâm Thiên cũng không nghĩ tới chuyện Vô Tự Thiên Thư nữa. Bằng vào thực lực hiện tại của hắn, nghĩ nhiều cũng không có tác dụng gì, tất cả phải dựa vào thực lực của mình.

Nếu như không có thực lực, chỉ sợ bản Vô Tự Thiên Thư trong tay hắn hiện giờ cũng khó mà giữ được, chứ đừng nói tới tìm được tám bản Vô Tự Thiên Thư khác.

– Tiểu tặc, rốt cuộc Lục gia chàng có bảo vật gì sao lại đưa tới nhiều cường giả như vậy?

Vân Hồng Lăng hỏi.

– Ta cũng không biết, tu luyện thôi.

Lục Lâm Thiên nói, chuyện này không phải hắn không tin được Vân Hồng Lăng, thế nhưng chuyện liên quan tới Vô Tự Thiên Thư càng ít người biết càng tốt.

Vân Hồng Lăng cũng không nhiều lời, lập tức khoanh chân bắt đầu tu luyện.

– Long Ảnh Tí.

Khoanh chân ngồi xuống, trong đầu Lục Lâm Thiên hiện lên phương pháp tu luyện Long Ảnh Tí kia, một cỗ tin tức khổng lồ lập tức xuất hiện trong đầu Lục Lâm Thiên.

Ban ngày vội vã cho nên Lục Lâm Thiên chưa tỉ mỉ nghiên cứu Long Ảnh Tí này. Vũ kỹ Địa cấp trung giai khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng hưng phấn, không nghĩ tới Lục gia lại có vũ kỹ như vậy. Vũ kỹ đạt tới Địa cấp trung giai, chỉ sợ cho dù là ở Vân Dương Tông cũng là trấn sơn chi bảo nha.

Đối với vũ kỹ Địa cấp trung giai, Lục Lâm Thiên đương nhiên biết giá trị của nó. Nếu như đem ra bên ngoài, chỉ sợ là Vũ Vương, thậm chí là Vũ Tôn cũng sẽ điên cuồng tới tranh đoạt. Vũ kỹ Địa cấp trung giai, loại vũ kỹ này tuyệt đối được coi là trọng bảo.

Về phần uy lực của vũ kỹ Địa cấp, Lục Lâm Thiên cũng không khó suy đoán. Uy lực của vũ kỹ Huyền cấp sơ giai đã rất kinh khủng, mà Tam Thiên Lưu Vân Thủ hắn tu luyện hay là Liệt Không Cửu Kích đều là vũ kỹ Huyền cấp trung giai, tới hiện tại cũng chưa tu luyện thành công. Vũ kỹ Địa cấp trung giai này chỉ sợ hắn cũng không tu luyện được.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên mới mở mắt ra, trong mắt hiện lên sự khiếp sợ, Long Ảnh Tí này quả thực vô cùng bất phàm.

Từ trên phương pháp tu luyện Long Ảnh Tí, Lục Lâm Thiên biết dược, Long Ảnh Tí là một bộ vũ kỹ rất đặc thù, bất luận vũ giả thuộc tính nào cũng có thể tu luyện, có chút tương đồng với Thanh Linh Khải Giáp.

Chương 640: Cả tộc di chuyển (2)

Bởi vì Thanh Linh Khải Giáp cũng vậy, bất cứ vũ giả thuộc tính gì cũng có thể tu luyện.

Mà khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc chính là Long Ảnh Tí này quá mức quỷ dị, điều kiện tu luyện vô cùng kinh khủng. Muốn tu luyện Long Ảnh Tí này đầu tiên phải dùng máu huyết của yêu thú long tộc thất giai làm vật dẫn, chỉ riêng điều này cũng khiến cho vô số người chùn bước. Yêu thú Long tộc thất giai, muốn giết Long tộc thất giai, quả thực không thể nghi ngờ chính là đi tìm chết, yêu thú Long tộc đạt tới thất giai há là kẻ dễ chọc.

Đối với vương giả trong yêu thú Lục Lâm Thiên đều có lý giải riêng. Trong yêu thú, có một ít chủng tộc bất phàm, trong đó có một ít chủng tộc thậm chí so với Cửu Vĩ Yêu Hồ còn bất phàm hơn mà yêu thú Long tộc chính là một trong số đó.

Muốn giết một đầu yêu thú Long tộc thất giai, cho dù là yêu thú thất giai sơ kỳ, so với giết một Vũ Vương tứ trọng còn khó hơn nhiều.

Mà đây mới chỉ là điều kiện tu luyện thứ nhất cũng đã khiến cho Lục Lâm Thiên không biết phải làm sao rồi. Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cười khổ. Bản thân hắn ngay cả vũ kỹ Huyền cấp trung giai cũng chưa tu luyện thành công, vũ kỹ Địa cấp trung giai này tốt hơn không nên suy nghĩ tới, tới một lúc nào đó thích hợp rồi tu luyện sau vậy.

Một lát sau, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên ngưng tụ, lập tức tiến vào trong trạng thái tu luyện, quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang mang.

Hôm sau, trong đại sảnh Lục gia, Lục Lâm Thiên cũng bị thông báo tới đại sảnh. Lúc này Lục Đông, Lục Trung, Lục Tây, Hoàng Thị, Lục Vô Song đều ở bên trong, còn có mấy vị trưởng lão Lục gia.

– Chư vị, tình huống Lục gia hiện tại mọi người cũng biết, không biết mọi người có cách gì không, nói ra chúng ta cùng bàn bạc.

Lục Trung nhìn mọi người rồi nói.

– Lần này Lục gia tổn thất thảm trọng, lão tộc trưởng cũng…

Trong đám trưởng lão Lục gia có người mở miệng nói.

– Tất cả mọi người nén bi thương, chỉ cần Lục gia ta tiếp tục tồn tại, lão tộc trưởng dưới suối vàng cũng sẽ được an ủi.

Lục Trung nói, trong lòng hắn cũng vô cùng đau đớn.

– Gia chủ, Triệu gia kia cùng với Linh Vũ giới, lại thêm không ít cường giả tới Lục gia chúng ta, lẽ nào Lục gia chúng ta thực sự có bảo vật sao?

Một trưởng lão Lục gia hỏi, bọn họ tuy rằng là trưởng lão Lục gia, thế nhưng cũng chưa nghe thấy tin tức Lục gia có bảo vật gì.

– Tất cả chỉ là tin vịt mà thôi, Lục gia ta truyền thừa vạn năm nay chưa từng nghe có chuyện có bảo vật, không biết tại sao bên ngoài lại có người tung tin Lục gia chúng ta có bảo vật.

Lục Trung nói, chuyện Vô Tự Thiên Thư từ trước tới nay chỉ có các đời tộc trưởng Lục gia biết, hiện tại cũng chỉ có thêm Lục Lâm Thiên biết. Chúng trưởng lão Lục gia, coi như là Lục Đông, Lục Tây cũng không hề biết tới chuyện này.

– Tam đệ, ta lo đám cường giả này có khả năng sẽ quay lại, cho nên chúng ta phải sớm an bài cho thỏa đáng, bước tiếp theo chúng ta nên làm gì bây giờ?

Lục Đông nhướng mày nói với mọi người.

– Đệ cũng không biết nên làm thế nào cho phải…

Lục Trung nói, ánh mắt chuyển về phía Lục Lâm Thiên hỏi:

– Lâm Thiên, con có kiến nghị gì không?

Ánh mắt mọi người lập tức tập trung về phía Lục Lâm Thiên, trong lòng mọi người lúc này, lời nói của Lục Lâm Thiên tuyệt đối có phân lượng cực lớn. Sau khii biết thực lực bên người Lục Lâm Thiên kinh khủng ra sao, ánh mắt những trưởng lão Lục gia nhìn Lục Lâm Thiên lúc này đã nâng lên một tầm cao mới.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, do dự một chút rồi nói:

– Nếu như muốn bảo toàn Lục gia, Lục gia phải rời khỏi trấn Thanh Vân. Chỉ ít mười năm, hoặc là hai mươi năm. Đám người kia, nói không chừng không bao lâu nữa sẽ quay trở lại, đến lúc đó Lục gia sẽ không may mắn như ngày hôm nay nữa.

– Rời khỏi trấn Thanh Vân?

Tất cả mọi người biến sắc.

– Lâm Thiên, đây không phải là việc nhỏ.

Lục Đông lúc này nhìn Lục Lâm Thiên nói, rời khỏi trấn Thanh Vân chính là toàn tộc di chuyển, chuyện như thế này tuyệt đối không phải chuyện nhỏ.

– Hơn nữa việc di chuyển, Lục gia ta dường như cũng không có chỗ nào đi. Lục gia ta có không ít người già cả, phụ nữ, trẻ em thì làm sao bây giờ?

Lục Tây hỏi.

– Chúng ta đi đâu bây giờ? Trấn Thanh Vân chính là gốc rễ của Lục gia chúng ta a.

Không ít trưởng lão nghi hoặc hỏi.

– Thế nhưng nếu như ở lại trấn Thanh Vân, đến lúc đó cường giả tới Lục gia tìm kiếm bảo vật lại không có kết quả thì có lẽ toàn bộ Lục gia sẽ bị phá hủy, thảm sát. Ta nói chính là rời đi mười năm hoặc hai mươi năm. Đến lúc đó sự tình đã bình ổn trở lại, có thể tiếp tục trở về trấn Thanh Vân. Về phần đi tới đâu thì vô cùng đơn giản. Mỗi người đều có bà con thân thích, bạn tốt đúng không? Mọi người đi tìm nơi nương tựa là được. Chờ sau khi mọi chuyện bình ổn trở lại thì mới trở về trấn Thanh Vân.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lâm Thiên, biện pháp này của con tuy rằng là được, thế nhưng tộc nhân phân tán, có phải sẽ càng thêm nguy hiểm không? Cường giả tới Lục gia tìm kiếm bảo vật không có kết quả cũng chỉ có thể tìm kiếm tộc nhân Lục gia ta mà thôi.

Lục Trung lo lắng nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Đám cường giả tới Lục gia tìm kiếm bảo vật, cho dù tìm không được, nhìn thấy Lục gia lúc này trống không, bọn hắn không ngốc tới mức tìm tộc nhân Lục gia mà bỏ qua cho tộc trưởng Lục gia đâu.

Lục Lâm Thiên nói.

Đám người có mặt nghe vậy lúc này cũng hiểu được. Đến lúc đó cường giả tới Lục gia nhìn thấy Lục gia trống không, người thứ nhất bọn họ tìm sẽ là tộc trưởng Lục gia, cũng không phải là tộc nhân Lục gia.

– Lâm Thiên, thế Triệu gia kia thì làm sao bây giờ, Triệu gia lúc này đã ăn quả đắng lớn, chỉ sợ sẽ không từ bỏ ý đồ với Lục gia ta.

Lục Đông nói.

– Triệu gia đã tổn thương nguyên khí nặng, tinh nhuệ trong tộc đã mất hơn phân nữa, Triệu Vô Cực cũng bị thương nặng, ốc còn không mang nổi mình ốc, chỉ sợ hiện tại hắn đang lo lắng ta đi tìm Triệu gia bọn chúng gây phiền phức, vì vậy trong thời gian ngắn Triệu gia sẽ không dám làm gì với Lục gia.

Lục Lâm Thiên nói.

Mọi người nghe Lục Lâm Thiên nói vậy cảm thấy vô cùng có đạo lý, mọi người bắt đầu thương lượng. Dưới sự thương nghị của mọi người, những tộc nhân Lục gia đều tự phân tán rời khỏi Lục gia, mười lăm năm sau trở lại trấn Thanh Vân.

Trong lòng mọi người lúc này vô cùng rõ ràng, sau việc ngày hôm nay sẽ có không ít thế lực khác tới đây. Linh Vũ giới kia, còn có gia tộc thần bí sau lưng Lục Bắc cũng sẽ trở lại. Cho nên sau khi đám người Lục gia thương nghị xong lập tức xuất phát trong cùng ngày.

Lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi thở dài, nếu như muốn bảo toàn Lục gia, tận lực giảm thiểu khả năng Lục gia gặp nạn thì mọi người phân tán rời khỏi Lục gia là tốt nhất. Những cường giả mơ ước tới bảo vật của Lục gia thì quả thực hắn không sợ, bởi vì lời đồn trong Lục gia cũng có cường giả, sợ rằng bọn chúng cũng không dám tùy tiện xuất thủ.

Chương 641: Dự định tương lai

Thế nhưng Linh Vũ giới và Triệu gia kia chỉ sợ sẽ trả thù Lục gia. Người Lục gia phân tán cũng sẽ giảm thiểu tổn thất xuống mức thấp nhất.

Người Lục gia sau khi phân tán, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, đám người mơ ước tới bảo vật Lục gia, đặc biệt là Triệu gia, Linh Vũ giới, còn có Độc Cô gia sẽ tới tìm phụ thân Lục Trung của hắn và hắn. Dù sao đi nữa hiện tại hắn cũng đã có tầng quan hệ này, rất có thể những thế lực này sẽ suy đoán bảo vật đã rơi vào trong tay hắn. Đến lúc đó hắn sẽ trở thành mục tiêu tìm kiếm của những cường giả này.

Khi đám trưởng lão Lục gia tán đi, trong đại sảnh chỉ còn lại Lục Trung, Lục Tây, Lục Đông, còn có Lục Vô Song, Hoàng thị, Trần thị và Lục Lâm Thiên.

– Tứ đệ, đệ có tính toán gì không?

– Tam ca, đệ định tạm thời đến ở nhà ngoại công của Thiếu Hùng, khoảng cách cũng khá xa so với trấn Thanh Vân. Gần đây Thiếu Hùng cũng luôn ở trong nhà ngoại công nó, chờ mười lăm năm sau chúng ta sẽ trở về, hi vọng tới lúc đó chuyện này sẽ qua đi.

Lục Tây nói.

– Cũng tốt.

Lục Trung lập tức nói với Lục Đông:

– Đại ca, đại tẩu, mọi người có tính toán gì không? Có địa phương nào để đi không?

– Chúng ta định về nhà mẫu thân ta ở mười lăm năm, dù sao cũng đã lâu rồi chúng ta chưa về, cho nên vừa vặn nhân cơ hội này về luôn.

Hoàng thị nói với Lục Trung.

– Vô Song, con có muốn trở về cùng mẫu thân hay không?

Hoàng thị hỏi Lục Vô Song.

– Mẫu thân, con đồng ý với sư phụ rồi, con phải về Vân Dương Tông tu luyện một thời gian nữa, cho nên con đi Vân Dương Tông.

Lục Vô Song nói.

– Lâm Thiên, vậy con làm sao bây giờ, con có tính toán gì không?

Lục Đông nói với Lục Lâm Thiên.

– Đại bá, tới lúc đó con sẽ tính tiếp, sẽ có địa điểm để đặt chân.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này đã quyết định trở lại Cổ Vực. Có lẽ không cần bao lâu nữa sẽ có không ít cường giả tới tìm hắn, hắn cũng chỉ có thể trở về Cổ Vực mà thôi. Thứ nhất tránh né đám người mơ ước tới bảo vật của Lục gia, mặt khác hắn nên trở về Phi Linh môn một phen. Hai năm trôi qua rồi, hắn đã chiếm được Vạn Niên Xích Đồng và Phù Quang Lược Ảnh, hơn nữa lại âm thầm kết minh với Vân Dương Tông, cho nên cũng nên trở về phát triển Phi Linh môn một phen.

Thế nhưng lúc này có một việc Lục Lâm Thiên không bỏ xuống được. Vốn hắn muốn mang mẫu thân đi vào Cổ Vực, thế nhưng hiện giờ xuất hiện chuyện này, mẫu thân đi theo bên người hắn sẽ chỉ có nguy hiểm mà thôi. Thế nhưng mẫu thân dường như cũng không có nơi nào để đi. Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng phân vân.

Tuy rằng Lục Lâm Thiên rất muốn để mẫu thân đi theo bên người mình, mình chiếu cố mẫu thân cũng tiện hơn một chút, nhưng hiện tại cũng không thể làm như vậy được.

– Tam đệ, còn đệ…

Lục Đông lập tức hỏi Lục Trung.

– Đệ…

Lục Trung do dự một chút rồi nói.

– Tới lúc đó nhìn một chút rồi nói.

– Cha, không bằng người đi cùng mẫu thân tới Vân Dương Tông đi.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nói.

Mọi người nhìn về phía Lục Lâm Thiên, dường như mọi người vô cùng ngạc nhiên khi thấy Lục Lâm Thiên gọi một tiếng cha, lúc này ánh mắt Lục Trung nhìn về phía Lục Lâm Thiên sáng ngời, rõ ràng đã có chút kích động.

– Con định đưa mẫu thân con tới Vân Dương Tông sao?

Lục Trung hỏi Lục Lâm Thiên.

– Mẫu thân đi tới Vân Dương Tông con mới có thể yên tâm, nếu như cha có thể đi cùng mẫu thân tới đó vậy thì tốt.

Lục Lâm Thiên nói. Đưa mẫu thân tới Vân Dương Tông, dường như Lục Lâm Thiên đã do dự thật lâu rồi mới quyết định. Tình huống hiện tại của hắn, để mâu thân đi tới Vân Dương Tông là tốt nhất. Vân Dương Tông mặc dù có Triệu Vô Cực, nhưng vây cánh của Triệu Vô Cực hắn cũng đã trừ kha khá rồi. Lại nói Triệu Vô Cực cũng không dám làm cái gì trong Vân Dương Tông. Hơn nữa có Hồng Lăng và sư phụ ở đó, độ an toàn của mẫu thân không thành vấn đề. Về phần đưa mẫu thân đi Vân Dương Tông, có một câu nói của Hồng Lăng, lại thêm quan hệ giữa hắn và Vân Dương Tông tuyệt đối không thành phần đề. Nếu như phụ thân Lục Trung của hắn có thể đi tới đó, vậy thì càng tốt.

– Mẫu thân con đi Vân Dương Tông là tốt nhất. Thế nhưng hiện tại con rất nguy hiểm, chỉ sợ không bao lâu nữa phụ tử chúng ta sẽ trở thành mục tiêu tìm kiếm của vô số người. Chẳng lẽ con cũng tới

Vân Dương Tông sao?

Lục Trung nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi. Nghe thấy Lục Lâm Thiên gọi một tiếng cha, trong lòng hắn lúc này vẫn chưa hết kích động.

– Con sẽ đi nơi khác, nếu có kẻ có ý xấu với con, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy.

Lục Lâm Thiên nói, hắn đi Cổ Vực, tin rằng muốn tìm được hắn rất khó. Hơn nữa trong Phi Linh môn có lão độc vật và Quỷ Tiên Tử, hơn nữa Bạch Linh lại ở bên người, hắn cũng có chút thế lực, trừ phi là Vũ Vương tới tìm, người bình thường tới hắn cũng không sợ.

– Được rồi, Lâm Thiên, Nam thúc rốt cuộc là người phương nào? Lẽ nào Nam thúc từ nhỏ đã dạy dỗ con tu luyện sao?

Lục Tây hỏi. Nghe tiếng Nam thúc này đám người Lục gia lập tức ngẩng đầu nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Nam thúc khiến cho bọn họ vô cùng chấn động, bọn họ nằm mơ cũng không ngờ, một lão bộc ở trong Lục gia hơn ba mươi năm lại là cường giả như vậy.

– Cũng có thể coi là như vậy.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lâm Thiên, lần này Lục gia chúng ta phải cảm ơn Nam thúc một chút, hay là con dẫn chúng ta đi thăm Nam thúc rồi tạ ơn thúc ấy một phen.

Lục Trung nói.

– Cha, cái này thì không cần, Nam thúc không thích ồn ào, chuyện này con sẽ thay mọi người tạ ơn Nam thúc.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng hắn cũng biết Nam thúc cũng không cần Lục gia tạ ơn.

Mọi người lập tức hỏi thăm một ít chuyện tình của Nam thúc, Lục Lâm Thiên cũng không nhiều lời. Không phải là Lục Lâm Thiên có ý định dấu diếm, mà thực ra lai lịch của Nam thúc hắn cũng không biết là bao.

Sau khi thương nghị một phen, mọi người lập tức trở về chuẩn bị, rời khỏi trấn Thanh vân mười năm, mọi người cũng không muốn một chút nào.

Lúc Lục Lâm Thiên trở lại đình viện của mình thì lập tức nói với Vân Hồng Lăng dẫn mẫu thân lên Vân Dương Tông, Vân Hồng Lăng đương nhiên không có ý kiến gì. Trong lòng ngược lại vui vẻ không ngớt, từ nhỏ không có mẫu thân bên người, tuy rằng ở với La Lan thị không lâu, thế nhưng cũng vẫn cảm giác được một phần tình thương của mẹ, đương nhiên nàng sẽ vô cùng vui vẻ.

Nhưng sau khi nghe nói Lục Lâm Thiên không trở lại Vân Dương Tông, điều này cũng khiến cho Vân Hồng Lăng buồn bực, nàng truy hỏi xem Lục Lâm Thiên muốn đi đâu. Muốn nàng không đi theo cũng được thế nhưng nàng phải biết hắn đi đâu. Cuối cùng Lục Lâm Thiên phí không ít nước bọt, đồng thời bảo đảm mình sẽ đi tới Vân Dương Tông thăm nàng, lúc này mới khiến cho cô gái nhỏ này đồng ý về Vân Dương Tông trước.

Sau đó Lục Lâm Thiên lập tức đi tìm mẫu thân của mình, nói mẫu thân đi tới Vân Dương Tông. La Lan thị cũng lo lắng cho Lục Lâm Thiên, lại bảo đảm với mẫu thân rằng mình không có việc gì thì mẫu thân hắn mới đồng ý đi tới Vân Dương Tông.

Chương 642: Yêu cầu của Nam thúc (1)

Buổi chiều, trong Lục gia, đám người hầu đã bắt đầu phân phát tiền công ba năm cho mọi người. Mà tộc nhân Lục gia lúc này đã sắp xong quần áo, vật dụng nhưng cũng không muốn rời đi. Cả đám lưu luyến không nỡ, nhưng cũng không có cách nào.

Mấy trăm người Lục gia phân tán rời đi, tránh không được việc ầm ĩ, mà Lục Đông, Lục Tây lúc này lại càng thêm bận rộn. Lục gia còn có không ít sinh ý và cửa hàng, cho nên không thể an bài thỏa đáng trong vòng một ngày được.

Toàn bộ tộc nhân phân tán di chuyển, đối với Lục gia mà nói có ảnh hưởng không ít, thế nhưng vì an nguy của Lục gia, cũng không có biện pháp nào khác.

Ban đêm, dưới bầu trời yên lặng. Trong một đình viện của Lục gia, dưới mặt đất trong đại sảnh có một thanh niên ngây ngốc đang ngồi đó, vẻ mặt dại ra, đầu tóc rối bời, không ngừng vẽ vẽ trên mặt đất, đó chính là Lục Thiếu Hổ đã biến thành ngu ngốc.

– Ài.

Trong đại sảnh, Lục Trung khẽ thở dài.

– Con lưu cho hắn một mạng đã là giới hạn của con rồi.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong đại sảnh, ánh mắt đảo qua trên người Lục Thiếu Hổ một chút, trong mắt không có một chút thương hại nào.

– Thế nhưng chung quy nó vẫn là đệ đệ con.

Lục Trung nói.

– Hắn muốn giết con, không phải chỉ một hai lần mà là rất nhiều lần.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ta biết con không sai, người sai là ta, không giáo dục được nó cho tốt.

Lục Trung nói:

– Sao con lại tới đây?

– Con tới hỏi người, người có định đi Vân Dương Tông không?

Lục Lâm Thiên nói:

– Nếu như người có thể đi, mẫu thân cũng sẽ rất vui vẻ.

– Ta thiếu mẫu thân con nhiều lắm, cho nên nửa cuộc đời còn lại của ta sẽ giành cho mẫu thân con, đi Vân Dương Tông cũng tốt, dù sao trong Vân Dương Tông ta cũng còn một ít ngươi quen.

Lục Trung nói.

– Vậy là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, rốt cuộc mẫu thân sau này cũng không còn gì để tiếc nuối nữa.

– Lâm Thiên, con thành thật nói cho ta biết, có phải là con có dự định gì không?

Ánh mắt Lục Trung vừa chuyển, hỏi Lục Lâm Thiên.

– Cũng có thể coi là như vậy, con có chuyện cần làm.

Lục Lâm Thiên nói.

– Nói chung, tất cả mọi chuyện con phải cẩn thận, hiện giờ ta cũng không giúp được con cái gì, đối với con ta cũng chỉ có áy náy, thiếu con quá nhiều.

Lục Trung nói.

– Phụ tử với nhau, người hà tất phải nói những lời này.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Đúng, giữa phụ tử với nhau hà tất phải nói những lời này.

Lục Trung sửng sốt, khóe miệng hiện lên tiếu ý, khí thế trên người lúc này có chút thay đổi, khúc mắc giữa hai phụ tử rốt cuộc đã tiêu tán.

– Lâm Thiên, ta biết ngày sau nhất định con sẽ bất phàm, gia gia con cũng thấy được điểm này mới đưa Vô Tự Thiên Thư và Long Ảnh Tí cho con. Tuy rằng con không muốn tiếp nhận vị trí tộc trưởng Lục gia, thế nhưng ta hi vọng ngày sau con có thể tiếp nhận vị trí tộc trưởng này. Sau này Lục gia cũng chỉ có thể dựa vào con.

Lục Trung khẽ nói.

– Chuyện chức vị tộc trưởng sau này hãy nói đi, con từng nói với gia gia, nếu như không đủ khả năng, chuyện tình của Lục gia con sẽ không quản tới.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vô Tự Thiên Thư nằm trong Lục gia ta hơn vạn năm, trách nhiệm mỗi một đời tộc trưởng Lục gia ta chính là bảo vệ Vô Tự Thiên Thư này, hi vọng sau này con có thể thu thập đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư tìm được bí mật trường sinh bất tử Phá Toái Hư Không.

Lục Trung nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, thu thập đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư, tuyệt đối không phải là một chuyện dễ dàng, hiện tại chuyện ưu tiên hàng đầu của hắn chính là tăng cường thực lực và phát triển Phi Linh môn, nếu có cơ hội thì lại tìm kiếm Vô Tự Thiên Thư cũng không muộn.

Tuy rằng đối với Vô Tự Thiên Thư này Lục Lâm Thiên không hiểu nhiều lắm, thế nhưng Độc Cô gia, Linh Vũ giới đều đang tìm kiếm Vô Tự Thiên Thư này, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, những người này có lẽ cũng biết một chút, sau này có cơ hội, không chừng sẽ biết bí mật của những bản Vô Tự Thiên Thư khác.

Tới đêm khuya Lục Lâm Thiên mới từ đình viện rời đi, hai phụ tử hàn huyên không ít.

Ngày thứ ba, phía sau núi Lục gia, Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư xuất hiện ở đó.

– Tham kiếm yêu vương.

Nghịch Lân Yêu Bằng, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ, Thủy Hỏa Yêu Giao nhanh chóng đi tới trước mặt Tiểu Long rồi hành lễ. Bốn đầu yêu thú ngũ giai này, nghiêm túc mà nói cũng không phải thuần phục Lục Lâm Thiên mà là thuần phục Tiểu Long.

– Bạch Linh tỷ thế nào rồi.

Tiểu Long nhìn chăm chú vào một sơn động phía trước rồi hỏi.

– Yêu vương, Bạch Linh yêu vương đang điều tức, thương thế không nhẹ.

Nghịch Lân Yêu Bằng nói với Tiểu Long.

Lúc này Lục Lâm Thiên có chút lo lắng, thực lực của Bạch Linh tuy rằng mạnh mẽ, thế nhưng chịu một kích của Hắc Quỷ Thiên Vương, thương thế tuyệt đối không nhẹ.

Ngao.

Trong bầu trời, một tiếng gầm gừ truyền ra, lập tức có một cỗ khí tức thật lớn bắt đầu kéo lên, sau một lát, khí tức yêu thú tứ giai hậu kỳ cũng xuất hiện.

– Huyết Tích Dịch rốt cuộc cũng đột phá.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía bên trái, mấy hôm trước Huyết Tích

Dịch đã chuẩn bị đột phá, vừa lúc Lục gia gặp chuyện, Huyết Tích Dịch cũng không kịp xuất hiện, thế nhưng thực lực của Huyết Tích Dịch cũng không phải quá mạnh mẽ, may mà không xảy ra chuyện gì lớn.

Sưu.

Lúc này, trong sơn động phía trước có một đạo bạch quang bắn ra, lập tức hóa thành một nữ tử tuyệt sắc trong không trung, sắc mặt có chút trắng bệch, chính là Bạch Linh.

– Bạch Linh, ngươi thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên hỏi, cảm nhận khí thế trên người Bạch Linh lúc này dường như thương thế cũng không quá tốt.

– Thực lực của Hắc Quỷ Thiên Vương quá mạnh mẽ, ta điều tức ba ngày cũng chỉ khống chế được thương thế mà thôi. May mà bản thể của bộ tộc Cửu Vĩ Yêu Hồ ta vô cùng cường hãn, hiện tại cũng chỉ có chút trở ngại nhỏ, khôi phục hoàn toàn chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Bạch Linh nói, sắc mặt có chú tái nhợt, khiến cho nàng càng trở nên xinh đẹp.

– Vậy là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên thở dài một hơi. Thực lực của tên Hắc Quỷ Thiên Vương kia quá mạnh mẽ, thù của Lục gia hiện tại khó mà báo được, có hai Lục Lâm Thiên như hắn cũng không phải là đối thủ của Hắc Quỷ Thiên Vương, cho nên sau này có cơ hội nhất định phải báo thù.

Lúc chạng vạng, trong mật thất dưới phòng chứa củi của Lục gia, Lục Lâm Thiên đi vào mật thất, lúc này bên người hắn cũng chỉ có Tiểu Long đi theo.

Phù.

Nam thúc thở ra một ngụm trọc khí trong cơ thể, hai mắt mở ra, trong đôi mắt mờ đục kia bắn ra tinh quang, sắc mặt lúc này vẫn còn tái nhợt.

– Nam thúc, thương thế của thúc thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên lo lắng hỏi.

– Có chút vấn đề nhỏ.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Ta vốn có thương tích trong người, lần trước giúp ngươi luyện chế Huyết Lục, lần này lại mạnh mẽ thôi động Cửu Long Xích Viêm đỉnh, hơn ba mươi năm mới khôi phục lại chút thực lực đó, hiện tại chút thực lực này, chỉ sợ muốn dùng lại phải chờ thêm mười năm nữa.

Chương 643: Yêu cầu của Nam thúc (2)

– Nam thúc, là con làm liên lụy tới người.

Lục Lâm Thiên hành lễ, tất cả chuyện này, Nam thúc đều vì hắn nên mới ra tay.

– Lại nữa rồi, việc này cũng không phải toàn bộ do ngươi. Người Linh Vũ giới kia vốn có liên quan tới ta, ta cũng sẽ không bỏ qua cho chúng, thế nhưng thực lực hiện tại của ta, ngay cả một Hắc Quỷ Thiên Vương nho nhỏ cũng không thể đánh chết.

Nam thúc khẽ thở dài, hàn mang trong mắt chợt lóe.

– Nam thúc, Linh Vũ giới kia rốt cuộc là cái thế lực gì, người và Linh Vũ giới kia có thâm thù sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Linh Vũ giới là một cỗ thế lực bí ẩn, chiêu mộ được không ít cường giả, thực lực vô cùng khổng lồ, nhưng người biết tới bọn chúng rất ít.

Nam thúc liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Thù của ta và đám người Linh Vũ giới kia có nói cũng không hết, Linh Vũ giới này không phải là thứ mà ngươi có thể trêu chọc, ngươi không nên hỏi nhiều.

– Nam thúc, thù của người tự nhiên sẽ là thù của con. Hiện tại con không thể trêu vào Linh Vũ giới kia, nhưng không có nghĩa là không làm được. Một ngày nào đó, con nhất định sẽ giúp người báo thù.

Lục Lâm Thiên nghiêm túc nói.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Nam thúc chậm rãi nói.

– Ngươi có tâm tư này là được rồi. Có một số việc ngươi không nên tham dự, bằng không sẽ dẫn tới họa sát thân, Lục gia hiện tại thế nào rồi?

– Hiện giờ Lục gia phân tán di chuyển, mười lăm năm sau mới trở về.

Lục Lâm Thiên ngay lập tức nói chuyện của Lục gia một lần, bao gồm cả tin tức Lục Vũ qua đời.

– Cũng tốt, Linh Vũ giới kia chỉ sợ một đoạn thời gian nữa sẽ trở lại.

Nam thúc khẽ thở dài rồi nói:

– Hơn ba mươi năm, ta ở chỗ này cũng có chút quen rồi, hiện tại cũng nên rời đi. Lần này ta xuất thủ, chỉ sợ người của Linh Vũ giới không lâu nữa sẽ biết thân phận của ta, nên đổi địa điểm thôi.

– Nam thúc, người tính đi tới đâu?

Lục Lâm Thiên hỏi. Từ trong miệng Nam thúc, hắn cũng nghe ra quan hệ giữa Nam thúc và Linh Vũ giới kia tuyệt không tầm thường.

– Không biết, đâu cũng có thể đi.

Nam thúc nói.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên hơi đổi, nói:

– Nam thúc, không bằng người cùng đi Cổ Vực với tiểu tử?

– Đi Cổ Vực sao?

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Không sai. Tới Phi Linh môn tiểu tử bình thường cũng có thể gặp được Nam thúc. Hơn nữa Phi Linh môn bây giờ chỉ là một môn phái nhỏ, phỏng chừng Linh Vũ giới muốn tìm người cũng không dễ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ngươi nghĩ bộ xương già này của ta còn có thể giúp ngươi trấn giữ Phi Linh Môn sao?

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Nam thúc, con thừa nhận là con có nghĩ tới. Nhưng đây tuyệt đối không phải nguyên nhân chủ yếu, trong tâm tiểu tử hi vọng người đi tới Phi Linh môn. Sau khi tới Phi Linh môn, người có thể an tâm dưỡng thương, có chuyện gì con sẽ lập tức chạy tới nghe người phân phó, chung quy so với việc người ở một mình sẽ tốt hơn. Hơn nữa, tiểu tử nói lời buồn nôn chút, người không coi con là đồ đệ, nhưng tiểu tử lại coi người là sư phụ, là thân nhân. Nếu như người đi, con sẽ nhớ người.

Lục Lâm Thiên nói.

Nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt Nam thúc giật mình, không nói gì, dường như đang nghĩ tới điều gì đó.

– Lão già, lão đại ta đã nói như vậy rồi, ngươi đi cung đi.

Tiểu Long ngẩng đầu, lập tức nhảy tới trên vai Nam thúc.

– Tiểu nghiệt súc nhà ngươi.

Nam thúc trừng mắt nhìn Tiểu Long, lại nói với Lục Lâm Thiên.

– Được rồi, ta theo ngươi đi Cổ Vực cũng được. Dù sao cũng không còn chỗ nào có thể đi.

– Đa tạ Nam thúc thành toàn.

Lục Lâm Thiên vui mừng nói.

– Ngươi cao hứng như vậy làm gì? Tới Phi Linh môn ngươi ít gây sự một chút cho ta. Bộ xương già này của ta không giống như năm đó, không chịu nổi bị lăn qua lăn lại vài lần.

Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên.

– Nam thúc, con không phải là người thích gây sự mà.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc nói.

– Vậy mấy đầu yêu thú bên cạnh ngươi, còn có Cửu Vĩ Thiên Hồ, lại thêm Tiểu Long, ngươi và Vân Dương Tông còn kết minh, ngươi có thể không gây sự sao?

Nam thúc nói:

– Trong Cổ Vực không đơn giản như ngươi tưởng tượng dâu, bằng không Tam tông Tứ môn đã sớm tiến vào, cũng không tới phiên ngươi.

– Yên tâm đi Nam thúc, con tự có chừng mực, sẽ không gây loạn khắp nơi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ngươi cũng không phải là người không biết nặng nhẹ, ta cũng chỉ nói vậy mà thôi.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Lục Vũ qua đời, nếu như ta đoán không sai, Lục gia có bảo vật nhất định sẽ giao cho ngươi đúng không. Bảo vật Lục gia rốt cuộc là vật gì, khiến cho ta cũng cảm thấy hiếu kỳ, ngay cả Độc Cô gia và người của Linh Vũ giới cũng muốn có nó.

– Nam thúc có biết Vô Tự Thiên Thư không?

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi nói, trước mặt Nam thúc hắn không dấu diếm một chút nào.

– Lẽ nào bảo vật của Lục gia các ngươi chính là Vô Tự Thiên Thư sao?

Sắc mặt Nam thúc đại biến.

– Không sai, chính là Vô Tự Thiên Thư.

Lục Lâm Thiên nói.

– Mau, đưa ta xem.

Nam thúc đột nhiên run lên, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên hấp tấp nói.

Lục Lâm Thiên móc ra Vô Tự Thiên Thư đưa cho Nam thúc, nhìn dáng vẻ lúc này của Nam thúc, Lục Lâm Thiên phỏng đoán có lẽ Nam thúc cũng biết một chút về Vô Tự Thiên Thư.

Tiếp nhận ngọc giản trong tay Lục Lâm Thiên, Nam thúc hưng phấn không ngớt, quang mang trong tay chợt lóe lên. Trên bề mặt Vô Tự Thiên Thư lúc này xuất hiện một đám văn tự, cùng với khí tức cổ xưa nhanh chóng lóe sáng, chữ linh trên ngọc giản kia cũng nhanh chóng biến mất.

– Đúng là Vô Tự Thiên Thư.

Nhìn Vô Tự Thiên Thư trong tay, toàn thân Nam Thúc có chút kích động, lập tức trả Vô Tự Thiên Thư cho Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Vô Tự Thiên Thư này ngươi nhất định phải giữ lấy, nếu như tiết lộ ra bên ngoài, ngươi sẽ trở thành đối tượng bị toàn bộ những thế lực đỉnh cấp trong đại lục truy sát, cho dù là lúc ta toàn thịnh cũng khó bảo vệ được ngươi.

– Nam thúc, Vô Tự Thiên Thư này lẽ nào thực sự ẩn chứa bí mật phá toái hư không trường sinh bất tử sao?

Lục Lâm Thiên thu hồi Vô Tự Thiên Thư rồi hỏi Nam thúc.

– Truyền thuyết là thế, chín bản Vô Tự Thiên Thư cất dấu bí mật trường sinh bất tử Phá Toái Hư Không. Nhưng cụ thể thì ta cũng không biết rõ. Nói chung nó là trọng bảo, nếu như tiết lộ ra bên ngoài sẽ gây tới họa sát thân cho ngươi. Huống chi hiện tại Triệu gia, Độc Cô gia, Linh Vũ giới đều sẽ hoài nghi lên người của ngươi. Triệu gia có thể không cần e ngại. Linh Vũ giới và người của Độc Cô gia ngươi không thể trêu vào.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Nam thúc, Độc Cô gia rốt cuộc có lai lịch gì.

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Là một gia tộc lánh đời, thực lực rất mạnh, so với trong tưởng tượng của ngươi còn mạnh hơn rất nhiều. Vì vậy bây giờ ngươi không cần phải biết. Nếu muốn biết thì phải tăng thực lực hơn nữa. Có đủ thực lực ngươi cũng không phải lâm vào tình cảnh giống ba ngày trước, không thể làm gì được Hắc Quỷ Thiên Vương. Phải biết rằng trên đời này kẻ mạnh hơn Hắc Quỷ Thiên Vương có nhiều lắm.

Nam thúc nói.

Chương 644: Người vân dương tông

– Tiểu tử biết, tiểu tử sẽ cố gắng tu luyện.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt bắn ra sự kiên nghị. Con đường cường giả này, có một ngày nhất định hắn có thể bước lên đó.

– Ngươi có Âm Dương Linh Vu Quyết, chỉ cần cẩn thận một chút, trở thành cường giả chỉ là chuyện sớm hay muộn mà thôi. Ta đợi ngày ngươi trở thành cường giả.

Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên, khóe miệng nở nụ cười hiếm thấy.

Một lát sau Lục Lâm Thiên mới rời khỏi mật thất dưới phòng chứa củi. Lần này có thể thuyết phục Nam thúc cùng đi tới Cổ Vực điều này khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng vui vẻ. Tuy rằng ý tứ của hắn cũng không phải muốn Nam thúc tọa trấn Phi Linh môn, thế nhưng bằng vào kiến thức rộng rãi của Nam thúc, nếu như người ở trong Phi Linh môn cũng có thể giúp hắn rất nhiều điều.

Khi Lục Lâm Thiên chạy ra hậu viện thì khẽ nhíu mày, ánh mắt nhìn về phía trước, lúc này phía trước có một cỗ khí tức khổng lồ đang tới.

– Có cường giả tới.

Thân ảnh Bạch Linh lập tức từ nơi nào đó đáp xuống vai Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Trong nháy mắt, thân ảnh của Lục Trung đem theo ánh mắt ngưng trọng đáp xuống bên cạnh Lục Lâm Thiên, phụ tử nhìn nhau, sau đó ánh mắt cùng nhìn về phía trước.

– Lam Ngọc Lang Ưng.

Trên không trung, một đầu yêu thú giống như đại bàng xuất hiện. Lục Lâm Thiên đột nhiên mỉm cười, người cưỡi Lam Ngọc Lang Ưng không cần phải nói chính là sư phụ Vũ Ngọc Tiền của hắn.

Sưu Sưu.

Chỉ trong nháy mắt, đầu Lam Ngọc Lang Ưng khổng lồ đã xuất hiện trong bầu trời, hai cánh chấn động mang theo cỗ khí lưu mạnh mẽ.

Nhìn thấy đầu Lam Ngọc Lang Ưng khổng lồ này, sắc mặt Lục Trung có chút bối rối.

Sưu Sưu.

Trên lưng Lam Ngọc Lang Ưng, trong nháy mắt có ba đạo thân ảnh đáp xuống, ba cỗ khí thế chợt lóe lên rồi biến mất. Ba người này không phải ai khác chính là trưởng lão Vũ Ngọc Tiền của Vân Dương Tông cùng với Tạ trưởng lão, Tống trưởng lão.

– Tham kiến sự phụ, tham kiến Tạ trưởng lão, Tống trưởng lão.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng bước tới nói.

– Ha ha, Lâm Thiên, sư phụ nhớ con quá.

Vũ trưởng lão cười sang sảng nói.

– Lâm Thiên, lẽ nào Triệu gia thực sự đã tới đây?

Nhìn cảnh tượng Lục gia lúc này, Tống trưởng lão, Tạ trưởng lão không khỏi nhíu mày. Lúc này tiền viện Lục gia hơn phân nửa đã bị phá hủy, mặt đất chung quanh nứt nẻ, hố sâu vô số, khi nãy ở trên không trung bọn họ đã nhìn qua.

– Không sai.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, phỏng chừng Tạ trưởng lão, Tống trưởng lão đã biết tin tức Triệu gia tới đây.

– Đệ tử tham kiến sư phụ.

Lúc này, Lục Trung cũng đi tới trước mặt Vũ Ngọc Tiền rồi hành lễ.

Vũ Ngọc Tiền nhìn Lục Trung một lát rồi nói:

– Ngươi còn nhớ rõ ông già như ta sao?

– Đệ tử không dám quên.

Trước mặt Vũ Ngọc Tiền, Lục Trung tuyệt đối tôn kính.

– Hừ không dám quên? Hai mươi năm trước, ngươi có xem ta ra gì không?

Vũ Ngọc Tiền khẽ hừ một tiếng.

– Đệ tử đáng chết.

Lục Trung cúi đầu nói.

– Sư phụ, người mau vào trong đi, sao người lại tới đây.

Lục Lâm Thiên cười khổ, nhanh chóng tiến đến mang theo ba người tiến vào Lục gia.

Một lát sau, trong một tiểu thính phòng, Lục Vô Song và Vân Hồng Lăng cũng đã chạy tới, đám người Lục Đông Lục Tây cũng có mặt.

Lập tức Lục Lâm Thiên đem tình huống hiện tại của Lục gia nói với ba người một lần. Vân Hồng Lăng đối với Triệu gia tức giận tới mức nghiến răng ken két. Thế nhưng trong lúc kể lại, chuyện liên quan tới đám yêu thú và Nam thúc, Lục Lâm Thiên chỉ nói qua loa.

Biết tin Triệu gia chỉ có một mình Triệu Vô Cực chạy thoát. Sắc mặt ba người Vũ Ngọc Tiền, Tạ trưởng lão, Tống trưởng lão vô cùng kinh hãi. Mà Triệu Kình Thiên, Triệu Kình Hải cũng bị giết khiến cho ba vị trưởng lão vô cùng bất đắc dĩ. Hai người này cũng là đệ tử mà Vân Dương Tông cực kỳ coi trọng a.

– Sư phụ. Sao người lại tới đây?

Lục Lâm Thiên hỏi, dựa theo tốc độ của Lam Ngọc Lang Ưng. Ba người từ Vân Dương Tông xuất phát không chỉ vài ngày là tới được. Có lẽ trước khi Lục gia gặp chuyện ba người đã lên đường.

– Sau khi Triệu Vô Cực rời khỏi Vân Dương Tông, tông chủ âm thầm bảo chúng ta tới Lục gia một chuyến, không nghĩ tới lại đến chậm.

Tống trưởng lão nói.

– Xem ra Vân Khiếu Thiên vẫn luôn lưu ý tới Triệu gia.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, Triệu Vô Cực chân trước vừa rời khỏi Vân Dương Tông, Vân Khiếu Thiên đã để cho Tạ trưởng lão đến Lục gia, đây không phải là dự cảm mà hẳn là hắn biết được điều gì đó.

Lục Lâm Thiên không ngừng cân nhắc, có lẽ không bao lâu nữa, tin tức Lục gia gặp nạn sẽ truyền tới tai Vân Khiếu Thiên. Mấy đầu yêu thú trong mật địa bên người hắn có lẽ cũng bị Vân Khiếu Thiên biết. Đến lúc đó chuyện Linh Vũ thánh quả cũng bại lộ.

– Khá lắm Triệu gia, quả thực đáng đời bọn chúng.

Vũ Ngọc Tiền hừ lạnh một tiếng, quả thực Vũ Ngọc Tiền đối với Triệu gia không có một chút hảo cảm nào.

– Lâm Thiên, sau này con có tính toán gì không? Có muốn trở lại Vân Dương Tông không? Tới Vân Dương Tông rồi, để xem Triệu Vô Cực kia có dám làm gì con không.

Vũ Ngọc Tiền lập tức nói.

– Sư phụ. Lần này đệ tử sẽ không trở về Vân Dương Tông nữa, đệ tử còn có chuyện cần làm, sau này sẽ trở lại Vân Dương Tông thăm sư phụ.

Lục Lâm Thiên nói, lần này có Tạ trưởng lão và Tống trưởng lão tới đây, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng yên lòng một chút.

Vốn Lục Lâm Thiên còn dự định đưa mẫu thân và Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song tới Vân Dương Tông rồi mới đi tới Cổ Vực, tuy rằng đi lại mất nhiều thời gian, thế nhưng hắn vẫn phải đưa đi, bằng không hắn sẽ lo lắng. Hiện tại có Tạ trưởng lão và Tống trưởng lão tới đây, đi cùng bọn họ thì hắn có thể yên tâm. Khi đó bản thân hắn có thể trực tiếp đi tới Cổ Vực.

– Con không trở lại Vân Dương Tông sao?

Vũ Ngọc Tiền lo lắng nói:

– Lần này Triệu gia nguyên khí đại thương, Triệu Vô Cực thất phu kia cũng sẽ không buông tha cho con.

– Đệ tử sẽ chú ý.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vậy con tính toán đi đâu?

Vũ Ngọc Tiền vẫn vô cùng lo lắng hỏi.

– Đệ tử hiện giờ còn chưa quyết định, đến lúc đó rồi tính tiếp.

Lục Lâm Thiên nói, trước mặt chuyện đi Cổ Vực, Lục Lâm Thiên cũng không nói cho một ai biết. Ngay cả Vân Hồng Lăng và Lục Vô Song cũng vậy. Lục Lâm Thiên biết chuyện này các ít người biết càng tốt. Chuyện Phi Linh môn này, Lục Lâm Thiên đoán, người trên Vân Dương Tông biết có lẽ cũng chỉ có mình Vân Khiếu Thiên mà một số người cực ít khác mà thôi. Phỏng chừng sư phụ hắn, Tạ trưởng lão, Tống trưởng lão cũng không biết. Huống chi hiện tại Phi Linh môn và Vân Dương Tông âm thầm kết minh, hiện tại cũng còn chưa chính thức khởi động, tất cả phải chờ hắn về Phi Linh môn mới an bài được.

Lập tức mọi người hàn huyên một lát rồi mới tán đi, Lục Lâm

Thiên cũng nhờ sư phụ chiếu cố mẫu thân mình.

Sau khi an bài thỏa đáng Lục Lâm Thiên mới thở dài một hơi. Kế tiếp hắn nên trở lại Cổ Vực, tăng cường thực lực bản thân. Đồng thời cũng phát triển Phi Linh môn. Tuy rằng thưc lực một mình miễn cưỡng coi là mạnh, thế nhưng cũng còn rất yếu. Có một cỗ thế lực khổng lồ sau lưng thì mới có thể bảo vệ được tất cả người nhà của mình.

Chương 645: Cũng nên báo thù Rồi (1)

Phải về Cổ Vực, trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng có chút chờ mong. Hơn hai năm, gần ba năm rồi, không biết Phi Linh môn trong tay Quỷ Tiên Tử Bạch Oách rốt cuộc đã tới bước nào, có đủ để cho hắn kinh hỉ hay không.

Nghĩ tới việc sắp trở lại Cổ Vực trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi vui sướng. Cổ Vực mới là nơi thích hợp với hắn.

Đêm xuống, trên sườn núi cao sau lưng Lục gia, màn đêm bao phủ trời cao, ánh trăng tỏa sáng nhè nhẹ.

Lục Lâm Thiên chắp tay đứng trên sườn núi, gió đêm thổ qua, một mùi hương nhàn nhạt truyền tới, dưới ánh trăng nhu hòa, nhìn trời cao, Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói:

– Nam nhi hành động, phải mạnh mẽ…..

Lục Lâm Thiên chắp tay đứng trên sườn núi, gió đêm thổi nhè nhẹ, một hương thơm thoang thoảng truyền tới, ánh mắt nhìn lên bầu trời, Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

– Nam nhi hành, đương bạo lệ.

Sự dữ nhân, lưỡng bất lập.

Nam nhi đương sát nhân, sát nhân bất lưu tình.

Thiên thu bất hủ nghiệp, tẫn tại sát nhân trung.

Tích hữu hào nam nhi, nghĩa khí trọng nhiên nặc.

Nhai tí tức sát nhân, thân bỉ hồng mao khinh.

Hựu hữu hùng dữ phách, sát nhân loạn như ma, trì sính tẩu thiên hạ, chích tương đao thương khoa.

Kim dục mịch thử loại, đồ nhiên lao nguyệt ảnh.

Quân bất kiến, thụ nho phong khởi tráng sĩ tử, thần châu tòng thử khoa nhân nghĩa.

Nhất triêu lỗ di loạn trung nguyên, sĩ tử thỉ bôn nọa dân khấp.

Ngã dục học cổ phong, trọng chấn hùng hào khí.

Danh thanh đồng phẩn thổ, bất tiết nhân giả ki.

Thân bội tước thiết kiếm, nhất nộ tức sát nhân.

Cát cổ tương hạ tửu, đàm tiếu quỷ thần kinh.

Thiên lý sát cừu nhân, nguyện phí thập chu tinh.

Chuyên chư điền quang trù, dữ kết minh minh tình.

Triêu xuất tây môn khứ, mộ đề nhân đầu hồi.

Thần quyện duy tư thụy, chiến hào mạch nhiên xuy.

Tây môn biệt mẫu khứ, mẫu bi nhi bất bi.

Thân hứa hãn thanh sự, nam nhi trường bất quy.

Sát đấu thiên địa gian, thảm liệt kinh âm đình.

Tam bộ sát nhất nhân, tâm đình thủ bất đình.

Huyết lưu vạn lý lãng, thi chẩm thiên tầm sơn.

Tráng sĩ chinh chiến bãi, quyện chẩm địch thi miên.

Mộng trung do sát nhân, tiếu yếp ánh tố huy.

Nữ nhi mạc tương vấn, nam nhi hung hà thậm?

Cổ lai nhân đức chuyên hại nhân, đạo nghĩa tòng lai vô nhất chân.

Quân bất kiến, sư hổ liệp vật hoạch uy danh, khả liên mi lộc hữu thùy liên?

Thế gian tòng lai cường thực nhược, túng sử hữu lý dã uổng nhiên.

Quân hưu vấn, nam nhi tự hữu nam nhi hành.

Nam nhi hành, đương bạo lệ.

Sự dữ nhân, lưỡng bất lập.

Nam nhi sự tại sát đấu tràng, đảm tự hùng bi mục như lang.

Sinh nhược vi nam tức sát nhân, bất giáo nam khu khỏa nữ tâm.

Nam nhi tòng lai bất tuất thân, túng tử địch thủ tiếu tương thừa.

Cửu tràng chiến tràng nhất bách xử, xử xử nguyện dữ dã thảo thanh.

Nam nhi mạc chiến lật, hữu ca dữ quân thính: sát nhất thị vi tội, đồ vạn thị vi hùng.

Đồ đắc cửu bách vạn, tức vi hùng trung hùng.

Hùng trung hùng, đạo bất đồng: khán phá thiên niên nhân nghĩa danh, đãn sử kim sinh sính hùng phong.

Mỹ danh bất ái ái ác danh, sát nhân bách vạn tâm bất trừng.

Trữ giáo vạn nhân thiết xỉ hận, bất giáo vô hữu mạ ngã nhân.

Phóng nhãn thế giới ngũ thiên niên, hà xử anh hùng bất sát nhân?

(Dịch nghĩa:

Nam nhi ai mà chẳng thô bạo.

Chuyện và người không hề giống nhau.

Nam nhi khi giết người, giết không lưu tình.

Nghiệp thiên thu muôn thuở chém giết lập nên công.

Xưa có chàng tráng sĩ, nghĩa khí nặng hơn non.

Giết người trong nháy mắt, nhẹ tựa như lông hồng.

Cũng có kẻ ác bá, ưa giết người như ma, muốn chinh phục thiên hạ, vung đao tuốt gươm ra.

Giờ mò trăng đáy nước, người thế tìm đâu ra.

Vua khuông thuận, tráng sĩ vong, nhân nghĩa Thần Châu chỉ để không.

Man di gây loạn Trung Nguyên đó, sĩ tử chạy loạn dân khóc ròng.

Ta muốn học người xưa chấn hưng hùng – Bá khí.

Thanh danh như bọt nước, sá chi người đời chê.

Tay cầm thanh kiếm sắc, giận dữ thì giết người.

Xẻo thịt đùi nhắm rượu, cười nói quỷ thần khinh.

Ngàn dặm tìm giết địch, nguyện cả đời hy sinh.

Nguyên Chử – Điền Quang ấy cũng có chút giao tình.

Người về tây phương ấy, người hối hận không thôi.

Hồn say trong giấc ngủ, chiến ý bay phấp phới.

Cửa tây chào từ biệt, mẹ đau buồn tiễn con.

Lòng quyết ghi sử sách, nam nhi chí không về.

Đánh giết trong trời đất, thảm khốc loại âm cung.

Ba thước giết một người, lòng muốn tay không dừng.

Máu chảy dài ngàn dặm, thây chất cao ngất trời.

Tráng sĩ xong trận chiến, gối xác giặc ngủ vùi.

Trong mộng còn giết địch, miệng vẫn đang mỉm cười.

Nữ nhi xin đừng hỏi, nam nhân sao tàn bạo?

Nhân nghĩa muôn thuở chỉ hại người, đạo lý xưa nay đều giả dối.

Vua không thuận, hổ báo săn mồi lấy uy danh, nai tơ yếu đuối ai thương cảm.

Thế gian vẫn mạnh được hiếp yếu, không có lý cũng chẳng có công bằng.

Vua thôi chấp vấn, nam nhi phải tự biết hành động.

Đã ra tay là phải quyết lòng.

Sự nghiệp và nhân từ chẳng thể ở chung.

Nam nhi nơi chinh chiến, gan hùm mặt dữ tựa sói lang.

Hãy sống trong chinh chiến, đừng để đời cười lòng nữ nhân.

Xưa nay nợ nước thân không tiếc, lôi xác quân thù miệng cười vang.

Cả trăm trận chiến cùng quân địch, khắp nơi chốn đều là mộ xanh.

Nam nhi nào có khiếp sợ, hát mãi khúc quân hành. Giết một là tội, giết vạn là hùng.

Giết trăm vạn là anh hùng trong anh hùng.

Anh hùng trong anh hùng, nhưng ý nghĩa không chung.

Nhìn lại những người danh nhân nghĩa, có được coi là anh hùng.

Chẳng thích tiếng thơm yêu tiếng ác, giết người trăm vạn chẳng lưu tâm.

Nên dạy muôn người nuôi mầm hận, chớ xui nhân gian chửi anh hùng.

Phóng mắt thế giới ngàn năm trước, có anh hùng nào không giết người không?

Trích bài Sát nhân ca của tác giả Cửu Thánh)

Nói xong, quanh thân Lục Lâm Thiên có một cỗ sát khí không tự chủ được mà tuôn ra, sát ý trong mắt bắn thẳng lên trời cao.

– Bài từ này là do ngươi sáng tác sao? Sát khí quá nặng, thế nhưng khi nghe lại có cảm giác hào khí vạn trượng.

Một thân ảnh xinh đẹp xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên, trên vai nàng có Tiểu Long, dung nhan tuyệt mỹ trên khuôn mặt kia, dưới bóng đêm này lại càng khiến cho dung động lòng người.

– Không phải ta sáng tác mà là một vị văn hào nơi ta đặt chân sáng tác ra nó.

Lục Lâm Thiên đáp, sát khí thu liễm lại, từ trong cơ thể thở ra một hơi.

– Ngày mai phải rời đi sao?

Bạch Linh khẽ mở miệng, thanh âm mang theo sự mê hoặc tuyệt đối.

– Đúng vậy, ngày mai chúng ta sẽ rời đi, tới Cổ Vực, cảnh vật ở đó không giống như ở đây.

– Nghe bài từ ngươi vừa ngâm, chỉ sợ địa phương lần này ngươi đi tới cũng không yên ổn một chút nào.

Bạch Linh vuốt ve đầu Tiểu Long, ánh mắt ôn nhu nhìn ánh trăng trong không trung, khiến cho ai nhìn thấy cảnh này cũng không nhịn được.

– Ha ha, nam nhi mà, sao lại có thể chịu một cuộc sống yên bình được chứ.

Lục Lâm Thiên nói, kiếp trước hắn tầm thường, vô vị, kiếp này nếu tiếp tục như vậy thì trời cao đã không cho hắn tới đại lục Linh Vũ này một chuyến rồi.

Khi ánh sáng từ phía đông xuất hiện, sương mù trên trấn Thanh Vân lượn lờ. Mặc dù lúc này còn có vết tích đại chiến của cường giả Vũ Vương mấy ngày trước, nhưng vẫn có vẻ thơ mộng như cũ.

Chương 646: Cũng nên báo thù Rồi (2)

Sáng sớm, trên trấn Thanh Vân có không ít thân ảnh di chuyển trên đường cái, cửa hàng bên đường đã bắt đầu mở rộng cửa, bắt đầu một ngày buôn bán của mình.

Lúc này trước cửa Lục gia, Lam Ngọc Lang Ưng xoay quanh bầu trời, Lục Lâm Thiên, Lục Trung, Vũ Ngọc Tiền, Vân Hồng Lăng, Tạ trưởng lão, Lục Vô Song và Lục Tiểu Bạch đều ở đây.

– Cha, mẫu thân, hai người cẩn thận một chút, lần sau con sẽ tới nhà ngoại công thăm hai người.

Lục Vô Song vô cùng không nỡ nói với Lục Đông và Hoàng thị.

– Vô Song, các con cũng phải cẩn thận một chút.

Lục Đông nói.

Mọi người từ biệt nhau, vẻ mặt đều không nỡ. Cửa hàng và sinh ý của Lục gia trên cơ bản đã được an bài hết. Hai người Lục Đông, Lục Tây hôm nay đều đi về nhà mẹ đẻ của thê tử mình. Lục Trung, La La thị, Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song thì hôm nay cũng đi về Vân Dương Tông.

– Lâm Thiên, con phải cẩn thận đó.

Hai mắt La Lan thị rưng rưng không nỡ xa Lục Lâm Thiên.

– Mẫu thân, người cứ yên tâm đi, nhi tử của người không có việc gì đâu. Sau này con sẽ tới Vân Dương Tông thăm người.

Lục Lâm Thiên nói, hắn cũng không thể để mẫu thân mình ở mãi trong Vân Dương Tông được. Một khi thực lực Phi Linh môn lớn mạnh, tới lúc đó hắn sẽ tới đón mẫu thân đi Phi Linh môn.

– Lan muội, Lâm Thiên trưởng thành rồi, nàng không cần phải quá quan tâm tới nó nữa.

Lục Trung bên người La Lan lúc này mở miệng nói.

– Tiểu Bạch, ngươi cũng cần chiếu cố mình, từ nhỏ ta nhìn ngươi lớn lên, cũng giống như nhi tử của ta vậy.

La Lan thị nói với Lục Tiểu Bạch.

– Phu nhân, người cứ yên tâm đi, tiểu nhân sẽ chăm sóc bản thân thật tốt, còn có thể chăm sóc cho công tử nữa.

Lục Tiểu Bạch nói.

– Tiểu tặc, chàng phải nhanh chóng đi Vân Dương Tông thăm thiếp đó.

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, vẻ mặt cũng không nỡ.

– Ta sẽ tới, giúp ta chăm sóc mẫu thân cho tốt.

Lục Lâm Thiên nói.

– Thiếp đương nhiên sẽ chăm sóc mẫu thân, chàng cứ yên tâm đi.

Vân Hồng Lăng nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Còn nữa, chàng không được trêu hoa ghẹo nguyệt, bằng không chàng sẽ chết rất khó coi.

Phì.

Nghe Vân Hồng Lăng nói vậy, La Lan thị và Tạ trưởng lão, Lục Trung đều không nhịn được mà cười.

– Ta biết rồi.

Có mấy vị trưởng bối bên cạnh, Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy xấu hổ, thiếu chút nữa toát mồ hôi lạnh, quả ớt nhỏ này quả thực nói năng không biết phân biệt trường hợp.

– Lâm Thiên, rảnh rỗi thì về thăm sư phụ, đừng giống cha con, hai mươi năm cũng không quay về, ta coi như không có đệ tử như nó.

Vũ Ngọc Tiền trừng mắt nhìn Lục Trung lại nói với Lục Lâm Thiên:

– Con ở bên ngoài tất cả phải cẩn thận, mẫu thân con ở Vân Dương Tông con cứ yên tâm. Sư phụ liều cái mạng già này cũng sẽ bảo đảm cho mẫu thân con an toàn ở Vân Dương Tông.

– Đa tạ sư phụ.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đệ tử nhất định sẽ nhanh chóng về thăm người.

– Được rồi, mọi người xuất phát đi, cũng không còn sớm.

Tạ trưởng lão nói.

Dưới sự lưu luyến không rời, mọi người nhảy lên lưng Lam Ngọc Lang Ưng, La La thị được Lục Trung ôm lên lưng Lam Ngọc Lang Ưng, mà Lục Thiếu Hổ lúc này cũng được Lục Trung mang theo.

– Tiểu tặc, nhất định phải nhanh chóng tới thăm thiếp và Vô Song tỷ.

Vân Hồng Lăng nói xong, thân ảnh xinh đẹp tức thì nhảy lên lưng Lam Ngọc Lang Ưng.

– Lâm Thiên. Phải cẩn thận, chăm sóc bản thân cho tốt, tỷ và Hồng Lăng sẽ chăm sóc cho tam a di.

Lục Vô Song nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười gật đầu, ý bảo Lục Vô Song đi trước. Đối với hai vị hôn thê này, tuy rằng Lục Lâm Thiên không nỡ xa, thế nhưng hắn biết đây không phải là lúc.

Phất tay cáo biệt với mọi người, hai cánh Lam Ngọc Lang Ưng khẽ rung động, thân thể cao lớn trong nháy mắt biến mất trong không tủng, nhìn bóng lưng mọi người mãi tới khi biến mất, Lục Lâm Thiên không khỏi thở dài. Nếu như Phi Linh môn có thực lực mạnh mẽ thì hà tất hắn phải đem thân nhân đưa đến đó.

– Lâm Thiên, sau này Lục gia phải dựa vào con rồi.

Lục Đông nói với Lục Lâm Thiên:

– Mười lăm năm sau, hi vọng tộc nhân Lục gia có thể trở lại trấn Thanh Vân.

– Mười lăm năm sau, hẳn cũng không khác với dự tính lắm.

Lục Lâm Thiên thầm nói, trong lời nói cũng có hai tầng ý tứ. Mười lăm năm sau, chuyện tình bảo vật của Lục gia cũng đã phai nhạt, mà mười lăm năm sau thực lực của hắn và Phi Linh môn sẽ càng lớn mạnh, tới lúc đó, một khi có đủ thực lực cũng không cần bận tâm nữa.

– Lâm Thiên, tứ thúc đi trước đây.

Lục Tây nói, trước Lục gia lúc này đã có mấy cỗ xe ngựa. Lục gia không có yêu thú phi hành cho nên chỉ có thể dùng ngựa kéo xe thay cho đi bộ mà thôi.

Lập tức Lục Tây, Lục Đông, Hoàng thị, Trần thị tạm biệt Lục Lâm Thiên, bốn người lên xe ngựa rời đi.

Lục gia to lớn như vậy lúc này hơn phân nửa đã thành phế tích, vô cùng vắng vẻ. Nhìn Lục gia lúc này, Lục Lâm Thiên cũng không khỏi thở dài một hơi. Tất cả những chuyện xảy ra đã vượt qua sự tưởng tượng ban đầu của hắn.

– Lão đại, lần này chúng ta trở về cũng nên báo thù nha.

Cái lưỡi Tiểu Long không ngừng phun ra nuốt vào nói, ánh mắt tràn ngập vẻ giận dữ.

– Báo thù cái gì.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi Tiểu Long.

– Thì đầu Cửu Đầu Yêu Giao nha, lần trước nó đuổi theo chúng ta hai tháng, lần này đệ phải giáo huấn nó, đem nó đánh cho bầm dập, đệ muốn đem sáu đầu của nó chặt bỏ toàn bộ.

Khi trước Tiểu Long trong sơn mạch Vụ Đô bị đầu Cửu Đầu Yêu Giao kia đuổi hai tháng cho nên vẫn vô cùng oán hận cho tới bây giờ.

– Cửu Đầu Yêu Giao, chúng ta cũng nên báo thù rồi.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, đầu Cửu Đầu Yêu Giao này hắn phải báo thù một chút, lần trước từ Cổ Vực trở về hắn bị Cửu Đầu yêu Giao đuổi tới thành Vụ Đô, lần này, nó quả thực không may rồi.

– Dù sao đi nữa cũng phải thu thập nó.

Tiểu Long vô cùng tức giận nói.

Thấy dáng vẻ của Tiểu Long như vậy, Lục Lâm Thiên thầm thay Cửu Đầu Yêu Giao lau mồ hôi lạnh. Có Nghịch Lân Yêu Bằng, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ bên người, đầu Cửu Đầu Yêu Giao kia quả thực không may rồi.

Màn đêm lại buông xuống, dưới màn đêm nay, trong ngọn núi phía sau Lục gia, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện ở trong đó. Phía sau hắn có chúng thú, có Thiên Sí Tuyết Sư, Huyết Tích Dịch, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ, Thủy Hỏa Yêu Giao, Nghịch Lân Yêu Bằng. Về phần Thị Huyết Yêu Lang, Lục Yêu Mãng, Thiểm Điện Hắc Báo đã bị Lục Lâm Thiên thu vào Không gian thú nang, mà hiện tại ba đầu yêu thú này dường như cũng đã sắp tới tứ giai rồi.

Trên vai Lục Lâm Thiên là Bạch Linh đã thu nhỏ lại thân thể, vai bên kia là Tiểu Long. Mà bên người hắn là Lục Tiểu Bạch. Lục Lâm

Thiên dự định buổi tối xuất phát đi tới Cổ Vực cũng là để tránh tai mắt của mọi người. Lúc này ở ngoài Lục gia nói không chừng sẽ có không ít thám tử của các thế lực đang theo dõi hướng đi của Lục gia, tốt nhất vẫn nên cẩn thận một chút.

Chương 647: Lĩnh ngộ thuộc tính (1)

Giờ Lục Lâm Thiên cũng không hi vọng chuyện mình đi vào Cổ Vực sẽ bị người khác biết ngay, chuyện này đối với hắn vô cùng bất lợi.

– Công tử, rốt cuộc chúng ta đi đâu?

Lục Tiểu Bạch hỏi Lục Lâm Thiên, từ trước tới nay hắn chưa từng đi đâu ra khỏi Lục gia, lúc này phải rời khỏi trấn Thanh Vân, lại đi theo bên người công tử cho nên hắn vô cùng hưng phấn.

– Tới nơi rồi ngươi sẽ biết.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, tới Phi Linh môn, để Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ liên thủ, chính là trợ lực lớn cho hắn.

– Nam thúc.

Lục Lâm Thiên đột nhiên nhìn về phía sau nói.

Sưu.

Một đạo thân ảnh như quỷ mị từ trong trống rỗng hiện ra, chính là Nam thúc. Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên một cái rồi lập tức kinh ngạc nhìn đám yêu thú phía sau lưng Lục Lâm Thiên, khóe miệng cười khổ nói:

– Xuất phát thôi.

Rống.

Hai cánh Thiên Sí Tuyết Sư dựng lên, thân thể bành trướng tới sáu bảy thước, một cỗ uy áp khuếch tán, lập tức bay lên trên tầng trời thấp.

– Nam thúc, chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Được.

Không gian đột nhiên gấp khúc, thân ảnh Nam thúc nhanh chóng rơi vào trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

– Cường giả quả nhiên không giống bình thường.

Lục Lâm Thiên ước ao, chân khí dưới chân chợt lóe, bàn chân khẽ điểm một cái, thân thể lập tức rơi vào trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

Lục Tiểu Bạch cũng vô cùng hưng phấn nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, đây là lần đầu tiên hắn cưỡi yêu thú cho nên vô cùng kích động.

Chúng yêu thú phía sau cũng nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thủy Hỏa Yêu giao lúc này không cần tiến vào thú nang, cả đám vô cùng vui vẻ.

Thiên Sí Tuyết Sư hóa thành một bóng trắng cực nhanh biến mất tại chỗ. Lục gia to lớn như vậy lúc này cũng chỉ để lại mấy người hầu gan lớn một chút bảo vệ. Lục gia to lớn lúc này có vẻ vô cùng tiêu điều.

– Bằng vào tốc độ hiện tại của Thiên Sí Tuyết Sư, không tới một tháng là có thể đi qua sơn mạch Vụ Đô.

Nam thúc ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư rồi nói.

– Có lẽ là vậy, Phi Linh môn nằm ngay sát biên giới Cổ Vực, đến lúc đó Nam thúc có thể yên tâm ở Phi Linh môn dưỡng thương, có chuyện gì cứ giao cho con đi làm là được rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Không giao cho ngươi đi làm thì giao cho ai?

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức nói:

– Đến lúc đó tìm cho ta một chút dược liệu, thương thế của ta cần phải an dưỡng một thời gian rất dài.

– Nam thúc yên tâm đi, tiểu tử sẽ cố gắng sắp xếp cho người.

Lục Lâm Thiên nói.

– Tốc độ thật nhanh.

Ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Tiểu Bạch sợ hãi than, tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư quả thực giống như sấm sét.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Một lát sau hắn khoanh chân ngồi xuống bắt đầu tu luyện, chân khí không ngừng vận chuyển trong kinh mạch.

Lúc này Lục Lâm Thiên đang tu luyện Tam Thiên Lưu Vân Thủ, mỗi một loại vũ kỹ đều từ trong cơ thể mà thi triển ra, cần phải trải qua một kinh mạch riêng rồi hội tụ lại một chỗ mới có thể tạo ra lực lượng mạnh mẽ.

Vũ kỹ thần cấp chỉ cần một hai kinh mạch là được rồi. Vũ kỹ tinh cấp sẽ phức tạp hơn một chút, cần đả thông ba đến bốn kinh mạch, về phần vũ kỹ Hoàng cấp thì càng thêm phức tạp, phải đả thông hơn mười kinh mạch, chân khí vận chuyển qua mười kinh mạch, cuối cùng hội tụ lại mới khiến cho năng lượng thuộc tính trong thiên địa cộng minh thì mới đạt được uy lực cường hãn.

Vũ kỹ Huyền cấp, thì càng thêm phức tạp, giống như là Phù Quang Lược Ảnh vậy, phức tạp tới mức phải đả thông kinh mạch trên đùi, trình độ phức tạp không cần nói cũng biết.

Lúc này Lục Lâm Thiên tu luyện Tam Thiên Lưu Vân Thủ cũng vậy, vũ kỹ Huyền cấp trung giai, cần chân khí tuôn ra từ mấy trăm kinh mạch trong cơ thể hội tụ lại rồi ngưng tụ ra công kích. Nếu như chỉ cần sai một cái thôi cũng không thể tu luyện thành công. Hơn nữa chân khí muốn đồng thời từ mấy trăm cái kinh mạch tuôn ra rồi hội tụ, trong một chớp mắt cũng không thể thành công được. Cho nên độ khó của nó vô cùng cao.

Mà mỗi lần ngưng tụ công kích thất bại, chân khí tán loạn trong cơ thể, cảm giác đau đớn truyền tới, chân khí di chuyển khiến cho kinh mạch đau đớn, khiến cho Lục Lâm Thiên ăn không ít quả đắng.

Lần lượt thất bại, lại tiếp tục tu luyện. Lục Lâm Thiên cũng không phải hạng người tùy tiện buông tha, tu vi Vũ Tướng tu luyện thành công vũ kỹ Huyền cấp cũng đã không tồi rồi. Thế nhưng Vũ Tướng mà tu luyện vũ kỹ Huyền cấp trung giai, rất ít người có thể làm được.

Vũ kỹ đạt tới Huyền cấp trung giai thì tốc độ đả thông kinh mạch và tốc độ phối hợp vô cùng khó. Có thể nói là quá khó khăn. Ví dụ như, bình thường Lục Lâm Thiên có thực lực Vũ Tướng tam trọng, độ dày rộng của kinh mạch của hắn, còn độ dẻo dai, thể chất cũng vô cùng tốt.

Thế nhưng Vũ Tướng tam trọng bình thường, kinh mạch và thể chất của họ ngay cả một phần ba của Lục Lâm Thiên cũng không bằng, tu luyện vũ kỹ Huyền cấp trung giai chỉ cần thất bại một lần thôi, lực lượng phản lại tuyệt đối không hề dễ chịu.

Kinh mạch yếu một chút, trải qua vài lần tu luyện vũ kỹ Huyền cấp trung giai thất bại, chân khí phản phệ đủ để khiến cho kinh mạch đứt thành từng khúc, bạo thể mà chết. Vì vậy nếu như không đủ nghị lực, thể chất thì không thể dễ dàng tu luyện vũ kỹ Huyền cấp như vậy được.

Những điều này đã rất khó, thế nhưng có thứ so với nó còn khó hơn. Vũ kỹ đạt tới Huyền cấp trung giai, uy lực của nó vô cùng khổng lồ, lúc ngưng tụ vũ kỹ thôi động năng lượng vô hình trong thiên địa, trọng yếu nhất chính là dung hợp năng lượng thuộc tính, điều này do với sự dung hợp chân khí trong kinh mạch còn khó hơn. Cần một linh hồn lực mãn cản.

Vì cảm thấy vũ kỹ Huyền cấp trung giai này khó tu luyện, lại nghĩ tới đẳng cấp của Long Ảnh Tí trong tay hắn là Địa cấp, Lục Lâm Thiên cũng không dám suy nghĩ tới việc tu luyện Long Ảnh Tí.

Tiếp tục tu luyện rồi lại thất bại, cơ thể đau đớn, thế nhưng Lục Lâm Thiên vẫn cố gắng kiên trì, ngoại trừ Tam Thiên Lưu Vân Thủ ra, Liệt Viêm Quyền cũng là vũ kỹ Huyền cấp trung giai. Lại thêm Liệt Không cửu kích, ba bộ cũ kỹ Huyền cấp trung giai, còn có Đại Địa Nộ Hống là vũ kỹ Huyền cấp sơ giai. Lục Lâm Thiên biết nếu như hắn muốn tu luyện thành công bốn bộ vũ kỹ này không phải trong thời gian ngắn là có thể thành công.

– Tiểu tử, tu luyện vũ kỹ Huyền cấp trung giai không nên cố chấp tu luyện nhưu vậy.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Nam thúc vẫn nhìn Lục Lâm Thiên tu luyện, trong đôi mắt mờ đục kia thi thoảng hiện lên sự vui vẻ.

– Nam thúc, vậy thì tu luyện thế nào?

Lục Lâm Thiên ngừng tu luyện, trên trán hắn lúc này mồ hôi chảy xuống như mưa.

– Lẽ nào lúc ngươi tu luyện không phát hiện ra điều gì sao? Vũ kỹ tới cấp bậc này cũng không chỉ đơn giản dựa vào chân khí thôi động là có thể thi triển ra, còn cần sự lĩnh ngộ của ngươi nữa.

Nam thúc nói.

Chương 648: Lĩnh ngộ thuộc tính (2)

– Lĩnh ngộ?

Lục Lâm Thiên dường như vô cùng nghi hoặc hỏi lại.

– Bất luận một lực lượng gì đều đến từ thiên địa. Lực lượng ngươi có mạnh hơn nữa cũng không thoát khỏi thiên địa. Năng lượng thuộc tính ẩn trong thiên địa. Thực lực của ngươi hiện giờ còn chưa cảm giác được. Chờ sau khi ngươi tới Vũ Suất ngũ trọng, có thể sẽ cảm giác được. Tới đẳng cấp đó, nếu muốn đột phá không chỉ đơn giản là chân khí phải đủ mà quan trọng hơn là yếu tố lĩnh ngộ cũng phải đủ. Bằng không ngươi cũng không thể đột phá được.

Nam thúc nói.

– Lĩnh ngộ? Lẽ nào thúc đang muốn nói tới tâm cảnh?

Lục Lâm Thiên nói.

– Trẻ nhỏ dễ dạy, cũng có thể nói như vậy. Vũ kỹ đẳng cấp như Huyền cấp trung giai, ngay cả Vũ Suất tu luyện cũng vô cùng khó khăn, vì nó liên quan tới lực lượng thuộc tính trong thiên địa. Chỉ khi ngươi lĩnh ngộ nó mới có thể tu luyện thành công. Cho nên việc lĩnh ngộ lực lượng thuộc tính này, người dưới tu vi Vũ Suất ngũ trọng căn bản không thể chạm tới. Nếu như ngươi có thể ở tu vi Vũ Tướng mà có thể lĩnh ngộ được nó, sau này sẽ có chỗ tốt thật lớn. Thế nhưng muốn bao nhiêu vậy thì phải dựa vào chính ngươi rồi.

Nam thúc nói.

– Nam thúc, vậy thì hiện tại con dường như khó mà lĩnh ngộ được thứ đó nha.

Lục Lâm Thiên nói.

– Điều động lực lượng năm thuộc tính trong cơ thể ngươi, bản thân chậm rãi lĩnh ngộ. Loại lĩnh ngộ này vô cùng đơn giản, chỉ có thể hiểu mà không diễn đạt được bằng lời, chỉ có thể dựa vào bản thân ngươi mà thôi.

Nam thúc nói.

– Đa tạ Nam thúc chỉ điểm.

Lục Lâm Thiên nói. Khó trách mấy lần dường như hắn đã thấy dấu hiệu ngưng tụ thành công, thế nhưng cuối cùng lại thất bại trong gang tấc, xem ra điều này có quan hệ với việc lĩnh ngộ lực lượng thuộc tính trong lời Nam thúc nói.

Có chỉ dẫn, Lục Lâm Thiên nhanh chóng ổn định tâm thần, lập tức điều động lực lượng thuộc tính trên người, bắt đầu chậm rãi cảm ngộ, năm đạo quang mang quanh quẩn, nhất thời tiến vào trong một trạng thái huyền ảo.

Nhìn thấy vậy, trong mắt Nam thúc hiện lên sự vui mừng, thủ ấn nhanh chóng được kết, lập tức bắt đầu tu luyện.

Lục Tiểu Bạch đã sớm tiến vào trạng thái tu luyện, có thể là bởi vì hắn biết thiên phú của mình không tốt, cho nên tu luyện vô cùng khắc khổ khiến cho Nam thúc vô cùng thỏa mãn.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ba người cùng với một đám yêu thú trực tiếp đi về phía sơn mạch Vụ Đô.

Thời gian vẫn tiếp tục trôi đi, trong một nơi phong cảnh như bức tranh, cây xanh liên tục lắc lư giống như một cơn sóng biển dập dờn, một dòng nước chậm rãi chảy qua ngọn núi. Lúc này dưới thác nước có mấy đạo thân ảnh xuất hiện. Có một thân ảnh, quần áo màu đen, ánh mắt lạnh lùng, khí tức toàn thân như ẩn như hiện khiến cho người khác không dám tới gần, mà người này chính là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Lúc này bên người Thôi Hồi Độc Suất Đông Vô Mệnh có một nữ tử tuyệt mỹ quốc sắc thiên hương, trên người tỏa ra khí tức quyến rũ, thành thục, mái tóc đen được búi lên, đôi mắt đẹp dịu dàng, dáng vẻ chừng hai mươi tuổi, giống như một vị tiên tử, toàn thân có một cỗ vị đạo không nhiễm khói lửa nhân gian, y phục trên người có vài phần tương tự với Bạch Linh, thế nhưng Bạch Linh lại có thêm một phần lạnh lùng uy nghiêm, khí tức lạnh lẽo. Nữ tử này chính là Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

– Sư phụ, Tâm Đồng vì sao lại đột phá nhanh như vậy? Quả thực là quá kinh khủng.

Một thiếu nữ mặc trang phục khiến cho người ta sôi máu đứng bên cạnh Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, chừng mười mấy tuổi nói. Y phục màu hồng bó sát người, bộ ngực trước người cao vυ”t, chiếc váy ngắn vừa vặn bao phủ bộ mông tròn lẳn kia, phía dưới hiện lên một đôi chân dài trắng bóng khiến cho người nhìn vào không khỏi liên tưởng tới cảnh xuân vô hạn trong chiếc váy ngắn kia. Loại trang phục này quả thực khiến cho người ta sôi máu, mà nữ nhân này chính là Bạch Toa Toa không hiểu thế sự luôn cuốn quýt lấy Lục Lâm Thiên trước đây.

– Tâm Đồng là trời sinh độc thể, uy lực khi tu luyện độc công không phải chuyện đùa. Hơn nữa bản thân lại có thiên phú cực cao cho nên mới kinh khủng như vậy.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh quay đầu lại nói với Bạch Toa Toa.

– Tâm Đồng hiện tại mới mười ba tuổi, sau lần đột phá này đã là Linh Tướng tam trọng rồi, quả thực quá kinh khủng.

Bên người Bạch Toa Toa có một nữ tử mặc cung trang, mắt to, cái miệng nhỏ nhắn, bên mái còn có hai cái lúm đồng tiền, cung trang bao quanh một thân hình lồi lõm, thoạt nhìn có cảm giác giống như tỷ tỷ nhà bên, người này chính là Phương Tân Kỳ luôn chiếu cố Tâm Đồng.

Lúc này còn có Nhan Kỳ ở đó, nữ tử mặc y phục thô sơ ở trấn Hoa Môn ba năm trước lúc này đã trở thành một nữ tử hoa lệ, đường cong lồi lõm.

Mấy người lúc này đều nhìn vào một quang mang hắc sắc trong không gian. Trong quang mang hắc sắc này dường như có độc khí nhè nhẹ quanh quẩn trong không gian, tràn ra một cỗ khí tức khiến tim người ta đập nhanh, một cỗ khí tức cường hãn chậm rãi kéo lên.

Bắt đầu đột phá.

Trong ánh mắt lạnh lùng của Thôi Hồi Độc Suất Đông Vô Mệnh lúc này hiện lên tiếu ý hiếm thấy, lúc này cũng có chút kích động nói.

– Nhìn ngươi kìa, có cần kích động như vậy không?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh trừng mắt nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Đồ nhi của ta mười ba tuổi chính là Linh Tướng tam trọng, loại thiên phú như thế này phóng mắt khắp thiên hạ liệu có mấy người, đương nhiên ta phải kích động.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Đó là bởi vì Tâm Đồng trời sinh là độc thể, cũng không có một chút quan hệ nào với ngươi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lại trừng mắt nhìn Thôi Hồi Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Vậy thì là do ta dạy dỗ, có bản lĩnh thì ngươi cũng tìm một người rồi dạy dỗ đi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cười hắc hắc nói.

– Hừ.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh trừng mắt, hừ nhẹ một tiếng, làm cho Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng không dám nói thêm gì nữa.

Trong không gian phía trước, khí tức càng ngày càng mạnh, chỉ sau một lát, khí tức này khiến cho không gian gợn sóng, kịch liệt ba động, khí tăng lên giống như thế trẻ tre, một cỗ uy áp tới tận linh hồn đột nhiên khuếch tán.

Phanh.

Trong không gian đột nhiên vang lên một tiếng trầm muộn. Đồng thời hắc quang trong không gian phía trước đột nhiên cuồn cuộn, trong nháy mắt bao vây không gian trăm mét chung quanh.

Một cỗ khí tức cường hãn kinh khủng tuyệt đối, áp lực tỏa ra khiến cho sắc mặt Phương Tân Kỳ, Bạch Toa Toa cùng với Nhan Kỳ lập tức đại biến.

Một lát sau khí tức này mới bình ổn lại, bắt đầu ổn định.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt này, hắc quang đậm đặc mang theo một cỗ khí tức quỷ dị trong nháy mắt co rút lại. Hắc quang co rút lại, loáng thoáng nhìn thấy một thân thể nhỏ nhắn xinh đẹp xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Hắc quang trong không gian lúc này cùng với một cỗ năng lượng vô hình trong thiên địa đều bị hấp thu vào trong thân hình nhỏ nhắn kia.

Phù.

Cuối cùng, khi đạo hắc quang kia bị thôn phệ vào trong cơ thể nhỏ nhắn kia, thân thể nhỏ nhắn xinh đẹp kia khẽ thở ra một hơi.

Chương 649: Tâm Đồng đột phá

Đôi mắt mở ra, trong đôi mắt to tròn mọng nước kia bắn ra tinh quang khiến cho người khác không dám nhìn thẳng, tinh quang trong chốc lát được thu lại.

– Sư phụ, Bạch Oánh tỷ.

Tinh mang trong mắt thân thể nhỏ nhắn xinh đẹp kia thu lại, ánh mắt lập tức nhìn về phía Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh. Nàng lập tức đứng đậy, một tiểu nữ tử tuyệt mỹ xinh đẹp xuất hiện trước mặt mọi người. Thân cao chừng một thước năm, một thước sáu, trên người mặc một chiếc váy màu xanh, mái tóc đen mượt trên đầu, dưới hai hàng lông mi đen nhánh là đôi mắt to tròn, vô cùng khả ái, thế nhưng trong lúc mơ hồ lại tỏa ra khí tức khiến cho tim người khác đập nhanh. Trên mặt mang theo vẻ trẻ con, quả thực là một mỹ nhân trong tương lai.

– Tâm Đồng, tốt lắm, Linh Tướng tam trọng, phỏng chừng Lục Lâm Thiên kia cũng không thể cản nổi đồ đệ của ta nữa. Ha ha, chờ sau khi tiểu tử kia về, nhất định sẽ há hốc mồm cho coi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đắc ý cười ha hả.

– Sư phụ, nói không chừng ca ca so với con còn mạnh hơn.

Cô gái xinh đẹp này nói nhỏ. Mà cô gái xinh đẹp này ngoại trừ Lục Tâm Đồng ra đương nhiên sẽ không còn ai khác.

– Vậy cũng rất khó, trừ phi hắn tu luyện nhanh như bay, bằng không sao có thể theo kịp trời sinh độc thể như con.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh mỉm cười, vẻ mặt sửng sốt nói:

– Thế nhưng con nói cũng đúng, thực lực của tiểu tử kia tiến bộ vô cùng kinh khủng.

– Đông Vô Mệnh, thiên phú của Tâm Đồng quả thực vô cùng tốt, thế nhưng dù sao tuổi tác vẫn còn nhỏ, cách đây không lâu ta nhận được tin tức, trên đại hội Tam tông Tứ môn mười lăm năm một lần, Lâm Thiên chỉ dùng thực lực Vũ Tướng nhất trọng đánh bại Vũ Suất nhất trọng, đoạt được quán quân đại hội Tam tông Tứ môn, tin tức này hẳn sẽ không sai.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh mỉm cưới nói với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

– Cái gì, Vũ Tướng nhất trọng đánh bại Vũ Suất nhất trọng.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh kinh ngạc nhắc lại.

– Bên ngoài đồn rằng, Lâm Thiên là vũ giả toàn hệ, hiện tại các thế lực lớn có lẽ đã biết đến tin tức này, thế nhưng bọn họ có lẽ không nghĩ tới Lâm Thiên lại là chưởng môn của Phi Linh môn chúng ta.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Vũ Tướng nhất trọng đánh bại Vũ Suất nhất trọng, tiểu tử này quả thực quá dọa người.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh thất thần, có vẻ cực kỳ kinh hãi, đối với chuyện Lục Lâm Thiên là vũ giả toàn hệ hắn cũng không kinh ngạc bởi vì hắn đã sớm biết việc này.

– Ca ca đúng là lợi hại.

Lục Tâm Đồng vui vẻ không ngớt rồi nói:

– Bạch Oánh tỷ, ca ca ta có lẽ cũng sắp trở về rồi đúng không?

Gần ba năm không gặp ca ca, trong lòng nàng nhớ hắn không ít. Mà bởi vì Lục Lâm Thiên gọi Bạch Oánh là Bạch Oánh tỷ cho nên Lục Tâm Đồng cũng gọi theo như vậy.

– Có lẽ sẽ rất nhanh thôi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh mỉm cười nói:

– Hắn phủi tay làm chưởng quầy lâu như vậy hiện tại cũng nên trở về rồi. Hơn hai năm nay khiến ta phải xuất bao nhiêu lực, để cho tiểu tử kia trở về nhìn xem một chút.

– Trong khoảng thời gian này khổ cực cho ngươi rồi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh quay về phía Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói, trong lòng hắn vô cùng rõ ràng, bởi vì hắn nên Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh mới tới Phi Linh môn.

– Cũng không phải là khổ cực.

Đôi mắt xinh đẹp của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn về phía Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, trong đôi mắt có một sự nhu tình khó có thể nhìn thấy được.

– Tham kiến hai vị cung phụng.

Lúc này, một thân ảnh mập mạp chạy tới, người này vóc dáng không cao, thế nhưng nhìn người hắn lúc này có lẽ phải tới hai trăm cân.

– Lưu Nhất Thủ, có chuyện gì mà vội vã như vậy?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hỏi.

Người này chính là Lưu Nhất Thủ, khi trước mới vào Phi Linh Môn, Lưu Nhất Thủ này gầy như que củi, thế nhưng hiện tại, có lẽ là bởi vì sinh hoạt trong Phi Linh môn vô cùng tốt, ăn được, cho nên thể trọng nhanh chóng tăng lên, từ một que củi trở thành một con lợn.

Mà lúc này, tam nữ Nhan Kỳ, Phương Tân Kỳ, Bạch Toa Toa nhìn thấy Lưu Nhất Thủ đều không nhịn được mà cười. Vốn Lưu Nhất Thủ này lớn lên khuôn mặt chỉ có dùng từng hèn mọn để hình dung, thế nhưng hiện tại đột nhiên béo phì, toàn bộ mặt mũi đã bị biến dạng, hàng lông mi trên mắt lúc này chỉ nhìn thấy một điểm đen, còn có đôi mắt nhỏ kia, lúc này mở ra cũng khiến cho người ta có cảm giác là đang híp hắn, vô cùng buồn cười.

Mấy năm nay, Lưu Nhất Thủ này quả thực vô cùng có danh tiếng, toàn bộ địa phương sát biên giới sơn mạch Vụ Đô không ai không biết tới Lưu Nhất Thủ, đây chính là nhân vật phong vân của địa vực sát sơn mạch Vụ Đô, chỉ cần một câu nói của Lưu Nhất Thủ đủ khiến cho địa vực sát sơn mạch Vụ Đô nổi lên sóng gió.

– Bạch cung phụng, hôm trước tiểu nhân đi vào trấn Hoa Môn và trấn Đoàn Sơn thì phát hiện ra gầy đây dường như có không ít thế lực đang tiến vào, âm thầm làm một chút chuyện mờ ám. Tin tức từ sơn mạch Vụ Đô truyền lại trong môn có nói, trong đám người này không thiếu các cường giả, trực tiếp dùng giá thấp thu mua dược liệu trong sơn mạch Vụ Đô, dong binh đoàn không bán sẽ ra tay uy hiếp, điều này gây ra ảnh hưởng đối với chúng ta không nhỏ.

Lưu Nhất Thủ nói.

– Đã điều tra ra chưa? Đây là thế lực nào?

Sắc mặt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh trầm xuống, hỏi.

– Bẩm cung phụng, hẳn là người Quỷ Vũ Tông. Trong đó dường như còn có một chút thế lực hỗn loạn.

Lưu Nhất Thủ trả lời.

– Trước tiên tiếp tục điều tra, nếu không có động tĩnh lớn không cần để ý, để cho bọn chúng thu nhiều một chút, chờ sau khi lá gan bọn chúng lớn hơn chút nữa, sẽ một mẻ bắt hết bọn chúng.

Hàn ý trong mắt Bạch Oánh hiện lên.

– Đệ tử sẽ làm theo tôn chỉ của cung phụng, đệ tử xin cáo lui.

Lưu Nhất Thủ lập tức đi luôn, trước mặt hai vị cung phụng hắn cũng không muốn ở lâu, khí tức vô hình trên người hai vị cung phụng khiến cho hắn thiếu chút nữa hô hấp khó khăn.

– Quỷ Vũ Tông rốt cuộc không nhịn được nữa rồi, sắp bắt đầu rồi sao?

Lưu Nhất Thủ rời đi, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh bên người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói nhỏ.

– Bọn hắn đã nhẫn nại không tồi rồi, thế nhưng Phi Linh môn hiện tại không phải là thứ mà Quỷ Vũ Tông của bọn hắn có thể dây vào, nếu động vào thì sẽ phải trả một cái giá lớn.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Trong sơn mạch Vụ Đô, núi non liên miên, những cánh rừng mênh mông vô bờ như biển cả.

Sáng sớm, trong sơn mạch được bao phủ bởi một tầng sương mù mỏng, mặt trời còn chưa xuất hiện, gió từ trên núi thổi xuống mang theo cảm giác mát mẻ. Lá cây trong gió khẽ đung đưa phát ra âm hưởng nhẹ nhàng.

Lúc này, trong một khe sâu trong sơn mạch có hai cỗ khí tức cường hãn nhanh chóng kéo lên, trong khe sâu, thân ảnh của hai đầu yêu thú khổng lồ thấp thoáng hiện ra.

Chương 650: Tìm tới sơn môn (1)

Hai cỗ khí tức xuất hiện khiến cho đám yêu thú trong sơn mạch lập tức chạy ra xa, yêu thú lớn gan hơn một chút thì trực tiếp trốn trong sơn động không dám ra ngoài.

Nhìn vào bản thể của hai đầu yêu thú khổng lồ trong khe sâu, khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên một chút tiếu ý, không nghĩ tới Thái Âm Yêu Thỏ và Thủy Hỏa Yêu Giao lại đột phá cùng lúc.

– Tốc độ đột phá của chúng nó quả thực vô cùng nhanh, yêu thú trong mật địa của Vân Dương Tông nếu như toàn bộ đều thả ra ngoài, phỏng chừng tốc độ đột phá đều kinh khủng như nhau.

Nam thúc nhìn hai đầu yêu thú trong khe sâu khẽ nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Thái Âm Yêu Thỏ đột phá đã là yêu thú ngũ giai hậu kỳ, Thủy Hỏa Yêu Giao đột phá là ngũ giai trung kỳ, thực lực không thể nghi ngờ chính là đại tăng.

Chi Chi!

Tê Tê!

Hai đầu yêu thú khổng lồ hầu như cùng rít lên một tiếng không phân biệt được trước sau, khí tức kinh người nhanh chóng khuếch tán, thể tích hai đầu yêu thú khổng lồ này cũng nhanh chóng tăng vọt.

Khí tức khuếch tán, không gian trong khe sâu lúc này cuộn sóng, khí tức của Thái Âm Yêu Thỏ đột phá bình cảnh đầu tiên, khí tức cuồng bạo khiến cho chúng thú chung quanh phủ phục run rẩy.

Lập tức khí tức của Thủy Hỏa Yêu Giao cũng đã đột phá, trên hai cái đầu lớn kia, một cỗ hơi nước cùng với hỏa lãng giao hòa với nhau, vô cùng quỷ dị.

Khí tức một lúc lâu sau mới bình ổn trở lại, mà lúc này, hai đầu yêu thú khổng lồ nhanh chóng rút nhỏ thân thể, trong nháy mắt nhảy lên khỏi khe sâu.

– Yêu vương, chủ nhân, chúng ta đã đột phá xong, có thể tiếp tục xuất phát.

Thái Âm Yêu Thỏ, Thủy Hỏa Yêu Giao đi tới bên người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Bạch Linh rồi nói.

– Tiếp tục xuất phát.

Lục Lâm Thiên thỏa mãn nói, Thiên Sí Tuyết Sư lập tức giương cánh bay đi. Hôm qua Thái Âm Yêu Thỏ và Thủy Hỏa Yêu Giao đã tới sát biên giới đột phá cho nên mọi người phải dừng lại để cho hai đầu yêu thú này đột phá.

– Công tử, bao lâu nữa chúng ta mới có thể tới nơi?

Lục Tiểu Bạch hỏi Lục Lâm Thiên.

– Còn năm sáu ngày nữa là có thể tới rồi.

Lục Lâm Thiên nói, hiện tại đã đi vào sâu trong sơn mạch Vụ Đô, tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư hiện tại chỉ cần bốn đến năm ngày là có thể tới Phi Linh môn.

– Lão đại, chúng ta cũng nhanh đến địa bàn của Cửu Đầu Yêu Giao kia thôi.

Tiểu Long ngẩng đầu lên, dọc đường đi không biết bao nhiêu lần nó nhắc Lục Lâm Thiên tìm Cửu Đầu Yêu Giao báo thù.

– Hẳn là hai ngày nữa sẽ tới.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Cửu Đầu Yêu Giao này khi trước đuổi hắn lâu như vậy, lúc này quả thực nên tính sổ một chút.

– Huyết Tích Dịch, mang ta đi tới sào huyệt trước đây của các ngươi một chút, ta phải tính sổ với Cửu Đầu Yêu Giao kia.

Cái lưỡi của Tiểu Long không ngừng phun ra nuốt vào, có vẻ vô cùng hưng phấn. Lần trước lão đại của nó phải chịu đựng chạy trốn, lần này nhất định phải báo thù.

Huyết Tích Dịch không khỏi lo lắng cho Cửu Đầu Yêu Giao, cũng chỉ có thể âm thầm cầu khẩn cho Cửu Đầu Yêu Giao mà thôi.

Cưỡi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên nhìn kỹ không gian phía dưới, lần trước đi Cổ Vực so với lần này hoàn toàn không giống nhau.

Núi non phía dưới thỉnh thoảng có thể thấy được một ít dong binh đoàn có thực lực Vũ Sư, Lục Lâm Thiên cũng lười xuất thủ thôn phệ. Thực lực như Vũ Sư đối với hắn mà nói không có một chút tác dụng, vô cùng yếu, cho dù thôn phệ cũng không có hiệu quả quá lớn.

Nghĩ tới mấy ngày nữa là có thể tới Phi Linh môn, khóe miệng Lục Lâm Thiên rốt cuộc hiện lên sự vui vẻ, không biết tiểu nha đầu Tâm Đồng kia tu luyện độc công thế nào rồi. Có lẽ do trời sinh thể cho nên tốc độ tu luyện của tiểu nha đầu này hẳn sẽ rất nhanh.

Đối với thực lực hiện tại của Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên cũng rất chờ mong, thời gian trôi qua rất nhanh. Đã hơn hai năm rồi, hiện tại có Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh tọa trấn, phỏng chừng thực lực của Phi Linh môn cũng cường hãn không ít. Lần này hắn tiến vào Cổ Vực lần nữa cần phải nhanh chóng đề thăng thực lực mới được.

Nghĩ tới chuyện này Lục Lâm Thiên không khỏi thở dài. Bản thân hắn lại tiếp tục tu luyện vũ kỹ, một mặt tu luyện, một mặt lĩnh ngộ, quả thực điều này khiến cho Lục Lâm Thiên tuy rằng ở trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư những cũng không thiếu chuyện để làm.

Trên phương diện lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên vẫn không có cảm giác gì, để có thể cảm giác được sự tồn tại của năng lượng thuộc tính, Lục Lâm Thiên cũng không biết mình nên làm như thế nào.

Thế nhưng việc lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính Lục Lâm Thiên cũng không cần gấp gáp cho lắm, có thể một ngày nào đó linh cảm chợt lóe là hắn có thể lĩnh ngộ được năng lượng thuộc tính.

Tiếp tục tu luyện, thời gian nhanh chóng trôi qua, Nam thúc, Bạch Linh, Lục Tiểu Bạch, còn có Tiểu Long đều đang tu luyện.

Trong một dãy núi liên miên trong sơn mạch Vụ Đô, bốn phía vụ khí quanh quẩn, đại thụ che trời dày đặc lộ ra một mảnh xanh ngắt. Trong sơn mạch Vụ Đô lại xuất hiện một nơi như thế này tuyệt đối khiến cho người ta kinh ngạc. Trong sơn mạch Vụ Đô đều là các quần sơn vây quanh, ngọn núi cực kỳ khó gặp.

Trong ngọn núi này, linh dược kỳ trân so với những địa phương thì nhiều hơn gấp bội, có đôi khi trên núi chỉ cần đi hai bước là có thể hái được linh dược.

Thế nhưng chỉ cần là dong binh đoàn có chút hiểu biết cũng biết rõ linh dược ở trên ngọn núi này so với những nơi khác nhiều hơn, thế nhưng lại không dám tiến vào. Trước đây có đám người dong binh đoàn khác lá gan lớn hơn một chút, thực lực cũng không tệ tiến vào, cho tới bây giờ còn chưa đi ra được.

Không ít dong binh đoàn có chút hiểu biết đều hiểu rõ, ngọn núi này không phải là địa phương bình thường. Đây chính là địa bàn của yêu vương trong sơn mạch Vụ đô, trước đây có một đầu yêu vương Thạch Vượn còn đỡ, thỉnh thoảng còn có một ít dong binh đoàn đục nước béo cò hái được một chút dược liệu.

Sau này có một đầu Cửu Đầu Yêu Giao tới đây thì khó khăn hơn gấp bội, đầu Cửu Đầu Yêu Giao này dường như không thích nhân loại, đối với dong binh đoàn hạ thủ không lưu tình.

Mà từ hơn hai năm trước, không ít dong binh đoàn kêu khổ không ngừng, bởi vì đầu Cửu Đầu Yêu Giao này không biết bị làm sao cứ thấy nhân loại là giết, đừng nói là tới trên ngọn núi này, cho dù là ở ngoài ngọn núi, nếu như bị nó nhìn thấy, tức thì sẽ có một đám lớn yêu thú vây quanh.

Nói chung, từ hơn hai năm trước, trong sơn mạch Vụ Đô này nguy hiểm hơn, dong binh đoàn trước đây chỉ cần không tới khu vực nguy hiểm là không có nguy hiểm quá lớn. Cơ hội đụng đầu với ba đầu yêu vương trong này vô cùng nhỏ, thế nhưng hiện tại lại không giống như trước. Cho dù là sát biên giới với sơn mạch Vụ Đô, có đôi khi sẽ có dong binh đoàn bất hạnh bị một đám yêu thú vây quanh.

Theo nguồn tin từ một số người, Cửu Đầu Yêu Giao trong sơn mạch Vụ Đô này hai năm trước bị một nhân loại quấy nhiễu, cuối cùng còn để người nọ chạy mất, vốn đầu Cửu Đầu Yêu Giao này đã thống hận nhân loại rồi cho nên sau đó càng thêm thống hận hơn.

Chương 651: Tìm tới sơn môn (2)

Bình thường lúc rảnh rỗi sẽ tự mình mang theo yêu thú đánh chết những dong binh đoàn trong sơn mạch Vụ Đô. Vì vậy có không ít dong binh đoàn mắng to không biết là kẻ nào trêu chọc Cửu Đầu Yêu Giao này, làm hại đám người bọn họ không được sống yên ổn.

Trong hai năm này, bởi vì Cửu Đầu Yêu Giao kia cho nên số lượng dong binh đoàn tiến vào trong sơn mạch Vụ Đô giảm đi non nửa, không ít người đều sợ chết, tiến vào sơn mạch Vụ Đô là phải chuẩn bị tinh thần gặp phải Cửu Đầu Yêu Giao, đến lúc đó có thể ngay cả trốn cũng không thoát.

Cũng bởi vì như vậy dẫn đến số dược liệu bị hái trong sơn mạch Vụ Đô bị giảm đi, dược liệu khan hiếm cho nên giá dược liệu ở địa phương sát biên giới sơn mạch Vụ Đô tăng lên gấp đối, thế nhưng muốn thu mua một chút dược liệu thì cũng vô cùng khó khăn.

Điều này khiến cho giá đan dược cũng tăng lên gấp đôi, vốn một viên nhị phẩm đan dược chỉ có ba đến bốn trăm kim tệ, thế nhưng hiện tại giá một viên đan dược nhị phẩm đã tới bảy, tám trăm kim tệ.

Điều này khiến cho đám thương nhân buôn bán đan dược đều líu lưỡi, thầm than mình không trữ hàng, bằng không thì kiếm lớn.

Sâu trong sơn mạch Vụ Đô, tại nhọn núi cao nhất, sơn trắng lượn lờ, trong ngọn núi này, chính là nơi tụ tập của đám yêu thú, cũng chính là nơi nhiều yêu thú nhất trong sơn mạch Vụ Đô.

Mà ở phía xa, thỉnh thoảng còn có thể nghe được tiếng thú rống từ ngọn núi này.

Yêu thú ở đây, yêu thú tam giai vô cùng nhiều, thế nhưng yêu thú tứ giai thì ít ỏi, yêu thú đột phá tứ giai ngưng tụ yêu đan không phải là một chuyện dễ dàng, vì vậy đại bộ phận yêu thú sau khi đột phá tam giai hậu kỳ đều phải dừng lại.

Gần đây không có một nhân loại nào dám tiến vào gần ngọn núi này, thế nhưng hôm nay đột nhiên có một tiếng xé gió rất nhỏ vang lên, chợt một đầu yêu thú màu trắng khổng lồ từ xa nhanh chóng bay tới. Mà trên lưng đầu yêu thú màu trắng này có mấy thân ảnh thấp thoáng, sau khi tới gần ngọn núi nhìn kỹ thì trên lưng này có mấy cánh tay, là Lục Lâm Thiên, Nam thúc, Lục Tiểu Bạch, còn có một đám yêu thú thu nhỏ thân thể và khí tức của bản thân.

Sau khi từ trong miệng Huyết Tích Dịch biết được xào huyệt của Cửu Đầu Yêu Giao, Lục Lâm Thiên một đường đi tới. Nhìn chăm chăm vào ngọn núi, Lục Lâm Thiên khẽ nhíu mày, tâm thần tỏa ra, lúc này hắn mới biết được yêu thú ở đây không ít, cũng có không ít linh dược.

– Huyết Tích Dịch, trước đây ngươi từng gặp mặt Cửu Đầu Yêu Giao ở đây sao?

Lục Lâm Thiên hỏi Huyết Tích Dịch đang ngồi xếp bằng đằng sau Huyết Ngọc Yêu Hổ.

– Chủ nhân, Cửu Đầu Yêu Giao, Thạch Vượn, còn có Yêu Ngưu một sừng đều ở bên trong, trước đây ta cũng thường hay ở trong đó.

Huyết Tích Dịch nói với Lục Lâm Thiên.

– Lâm Thiên, Cửu Đầu Yêu Giao này cấp bậc gì? Huyết mạch của Cửu Đầu Yêu Giao cũng không thấp, khí tức hung hãn, quả thực cũng được coi là một yêu thú không tồi.

Dọc đường Nam thúc cũng nghe thấy Lục Lâm Thiên và Tiểu Long thương lượng chuyện sẽ đối phó với Cửu Đầu Yêu giao, cho nên có chút kỳ quái.

– Hai năm trước nó là ngũ giai trung kỳ, không biết hiện tại có đột phá hay không.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ngũ giai trung kỳ, hơi thấp một chút.

Nam thúc nói, yêu thú ngũ giai trong mắt hắn, quả thực không tính là cái gì.

– Cửu Đầu Yêu Giao này đã đột phá, hiện tại đã tới ngũ giai hậu kỳ.

Bạch Linh nhìn về phía ngọn núi, tâm thần đảo qua, lập tức nói.

– Ngũ giai hậu kỳ rồi sao?

Lục Lâm Thiên nao nao, Cửu Đầu Yêu Giao này đột phá tới ngũ giai hậu kỳ có lẽ khó đối phó hơn một chút, thế nhưng cũng chỉ khó hơn một chút sơ với ngũ giai trung kỳ mà thôi, chung quy đối phó với Cửu Đầu Yêu Giao bây giờ, đối với hắn mà nói cũng không phải việc khó.

– Lão đại, chúng ta vào thôi, trước tiên đem tấm da trên người Cửu Đầu Yêu Giao lột xuống.

– Không cần, chúng ta chỉ cần gọi một tiếng nó sẽ tự mình đi ra đây.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lần trước hắn khiến cho Cửu Đầu Yêu Giao kia tức giận như vậy, bằng vào tính tình của Cửu Đầu Yêu Giao kia, khi nghe được thanh âm của hắn tuyệt đối sẽ bật người lao tới, đến lúc đó trực tiếp động thủ là được.

Nói xong, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn về phía ngọn núi, lập tức hét lớn:

– Cửu Đầu Yêu Giao, mau ra nhận lấy cái chết.

Chân khí hỗn loạn quanh quẩn trong hư không, từng âm ba lan tràn về chung qunah tạo thành thanh âm quanh quẩn trong không gian.

Mà lúc này, ngay khi thanh âm vừa dứt, một tiếng gầm lớn trong nháy mắt truyền đến.

Ngao.

Trong nháy mắt không gian đột nhiên rung động kịch liệt, một tiếng rống lớn từ trong ngọn núi truyền ra, lập tức trong ngọn núi có một cỗ khí lưu vô cùng lớn giống như cuồng phong bắn tới khiến cho không gian đột nhiên gợn sóng.

– Nhân loại đáng chết, ta vừa nghe thanh âm này đã biết là ngươi, không nghĩ tới ngươi còn dám tới đây khiêu khích ta.

Tiếng gầm gừ vang lên một lúc, một tiếng hét lớn giống như tiếng sấm từ trong ngọn núi truyền ra, thanh âm hóa thành âm ba sau đó nhanh chóng khuếch tán.

Tiếng hét vừa dứt, thanh âm cánh vỗ vang lên mang theo uy thế cường hãn xuất hiện. Lập tức một đầu yêu thú khổng lồ xuất hiện trong bầu trời. Thân thể đầu yêu thú này chừng hơn bốn trăm thước, cả người được lân phiến màu đỏ bao phủ, có năm cái đầu vô cùng dữ tợn, mười con mắt lộ ra hung quanh, trên thân thể còn có một đôi cánh màu đỏ, hai cánh mở rộng, dài chừng hơn bốn trăm thước.

– Cửu Đầu Yêu Giao.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, ánh mắt nhìn Cửu Đầu Yêu Giao. Lúc này năm đầu của Cửu Đầu Yêu Giao đã bằng nhau cũng tượng trung cho việc đột phá tới ngũ giai hậu kỳ, khí thế so với trước đây cũng mạnh hơn nhiều.

Cửu Đầu Yêu Giao khổng lồ xoay quanh trong bầu trời, vẻ mặt Lục Tiểu Bạch lúc này vô cùng kinh ngạc, yêu thú này toàn thân dữ tợn, tràn ngập sát khí khiến cho tim hắn đập nhanh.

Nhìn đầy yêu thú khổng lồ trên bầu trời, ánh mắt Nam thúc khẽ liếc một cái cũng không để ý nữa. Mà Bạch Linh thu nhỏ lại thân thể cũng chỉ tùy tiện liếc nhìn một cái.

Cửu Đầu Yêu Giao xoay quanh bầu trời, ánh mắt hung hăng đảo qua đám người Lục Lâm Thiên, Lục Tiểu Bạch, còn có Nam thúc.

– Nhân loại đáng chết, ngươi tìm người tới giúp đỡ sao, thảo nào dám tới đây. Hôm nay bản yêu vương nhất định sẽ cho ngươi có đến mà không có về.

Ánh mắt hung hăng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, lúc này Cửu Đầu Yêu Giao đã đột phá tới ngũ giai hậu kỳ cho nên cũng có không ít tự tin.

Ngao.

Nói xong, ánh mắt mắt hung hăng đảo qua đám người Lục Lâm Thiên một cái, Cửu Đầu Yêu Giao ngẩng đầu lên trời rít lên một tiếng.

Sưu Sưu.

Tức thì trong ngọn núi có vô số tiếng yêu thú rống truyền ra. Đồng thời trong ngọn núi, mặt đất chấn động, hơn mười đạo khí tức khổng lồ phóng lên cao, một đám yêu thú phi hành nhanh chóng bay tới. Yêu thú phi hành khổng lồ, thân thể chừng hai trăm thước, nhị giai, tam giai, tổng cộng cũng có hơn hai trăm đầu.

Chương 652: Có oán báo oán, có thù Báo thù

Mà lúc này, trên mặt đất dưới ngọn núi mơ hồ cũng có hơn một nghìn yêu thú chạy tới. Yêu thú tam giai có hơn hai trăm đầu, còn lại đều là yêu thú nhị giai.

Trong đám yêu thú này cũng có năm đầu yêu thú khổng lồ, trong đó có hai con yêu thú lớn nhất. Một đầu cự vượn chừng một trăm năm mươi thước, trên thân thể được bao phủ bởi bộ lông màu trắng giống như một tảng đá.

Còn có một đầu yêu thú cạnh đầu thạch vượn này toàn thân màu đen, trên đầu có một cái sừng, hai lỗ mũi so với đầu của trẻ con còn lớn hơn, ánh mắt hung dữ, thể tích không kém đầu thạch vượn kia.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hai đầu yêu thú này chính là Thạch Vượn Yêu Vương và Độc Giác Yêu Ngưu. Từ khí tức có thể nhận ra Thạch Vượn Yêu Vương khi trước là ngũ giai sơ kỳ lúc này đã đột phá tới ngũ giai trung kỳ. Độc Giác Yêu Ngưu kia khi trước là tứ giai hậu kỳ lúc này cũng đã đột phá tới ngũ giai sơ kỳ. Có thể nói ba đầu yêu thú này đều có đột phá.

Mà lúc này, bên cạnh Thạch Vượn yêu vương và Độc Giác Yêu Ngưu cũng có một đầu yêu thú tứ giai trung kỳ và hai đầu yêu thú tứ giai sơ kỳ.

Rống rống.

Hơn nghìn yêu thú rống lên, tiếng thú rống không dứt bên tai, đây chính là đại bản doanh của yêu thú trong sơn mạch Vụ Đô.

– Công tử, thật nhiều yêu thú nha.

Lục Tiểu Bạch nhìn thấy cảnh tượng này đương nhiên là có chút hiếu kỳ cùng với kinh ngạc. Hơn một ngàn đầu yêu thú khổng lồ xuất hiện, khí thế vô cùng đồ sộ. Mà động tĩnh ở đại bản doanh của đám yêu thú cũng khiến cho không ít dong binh đoàn ở phụ cận chú ý.

– Nhân loại, ngày hôm nay ngươi chết chắc rồi, ta nhất định phải nuốt sống ngươi.

Cửu Đầu Yêu Giao đắc ý rít lên một tiếng, cừu nhân mà nó tìm mấy năm rốt cuộc hôm nay cũng gặp được.

Lúc này trong lòng Cửu Đầu Yêu Giao nghĩ lập tức có thể nuốt sống nhân loại trước mắt giải hận, cũng không biết được ngày hôm nay cũng chính là ngày bi thảm của nó, cũng là ngày cuối cùng nó sống.

– Hừ, Cửu Đầu Yêu Giao, hôm nay ta không lột da của ngươi ta không về.

Thân thể nhỏ nhắn của Tiểu Long lập tức nhảy lên đầu Nghịch Lân Yêu Bằng, trong ánh mắt có chút tức giận nói.

– Tiểu bất điểm, trên người ngươi có yêu hoàng khí, ta không muốn đối phó với ngươi, ngươi đi đi. Người ta muốn đối phó chính là đám nhân loại này.

Cửu Đầu Yêu Giao nhìn Tiểu Long nói, lần trước nó đã cảm nhận được khí tức của Tiểu Long, cho nên cũng không dám hạ thủ, khí tức uy áp tới từ sâu trong linh hồn cũng khiến cho tim nó đập nhanh.

– Cửu Đầu Yêu Giao, chỉ sợ ngươi không có cơ hội đó rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Cửu Đầu Yêu Giao tuy rằng đã đột phá tới ngũ giai hậu kỳ, huyết mạch cũng cực cao, thế nhưng so với Thái Âm Yêu Thỏ, Huyết Ngọc Yêu Hổ thì huyết mạch kém xa. Có lẽ Cửu Đầu Yêu Giao cũng mới đột phá gần đây, thực lực tăng lên ngũ giai hậu kỳ cũng chưa được bao lâu, có lẽ cũng bằng với Thái Âm Yêu Thỏ.

Nghịch Lân Yêu Bằng đã sớm là yêu thú ngũ giai hậu kỳ đỉnh phong, chỉ cần nó cũng đã đủ rồi, hơn nữa lại thêm Thái Âm Yêu

Thỏ thì đầu Cửu Đầu Yêu Giao này tuyệt đối sẽ rất thảm.

– Nhân loại đáng chết, ta sẽ khiến cho ngươi hối hận.

Cửu Đầu Yêu Giao cả giận nói, thân ảnh khổng lồ đột nhiên chấn động, lập tức thân ảnh lao thẳng về phía trước.

– Nghịch Lân Yêu Bằng lên cho ta.

Lúc này, Tiểu Long đứng đầu quát to một tiếng.

Dát dát.

Trong khoảng khắc, một tiếng thú minh vang vọng không trung, trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Nghịch Lân Yêu Bằng vốn thu nhỏ thân thể cùng khí tức của mình trong nháy mắt nhảy lên. Đồng thời thân thể nhanh chóng bành trướng, thân thể cao lớn so với Cửu Đầu Yêu Giao kia còn lớn hơn một chút, dưới uy thế khuếch tán, lúc này lập tức tập trung vào người Cửu Đầu Yêu Giao.

Cửu Đầu Yêu Giao đang muốn công kích về phía Lục Lâm Thiên, thế nhưng bỗng nhiên gặp phải sự cản trở của Nghịch Lân Yêu Bằng, cảm nhận được khí tức mạnh mẽ và uy áp, tức thì công kích của nó chậm lại.

– Cửu Đầu Yêu Giao, muốn chết.

Ngay khi Cửu Đầu Yêu Giao chậm lại, Nghịch Lân Yêu Bằng không chút khách khí lao tẳng tới, dưới uy thế mạnh mẽ, từng đạo phong nhận trong lân phiến màu đen lập tức bổ về phía Cửu Đầu Yêu Giao.

– Ngũ giai hậu kỳ đỉnh phong.

Cửu Đầu Yêu Giao vô cùng kinh hãi, khí tức của đối phương hơn xa nó, tức thì thân thể to lớn lập tức thối lui, nói:

– Nghịch Lân Yêu Bằng, sao ngươi phải giúp nhân loại.

– Đó là lão đại của yêu vương, ngươi muốn giết lão đại của yêu vương thì ngươi phải chết.

Nghịch Lân Yêu Bằng hét lớn một tiếng, thân thể to lớn lập tức đuổi theo. Lúc này Tiểu Long đang đứng trên người Nghịch Lân Yêu Bằng, không ngừng phun ra nuốt vào nói:

– Nghịch Lân Yêu Bằng, đuổi cho ta, ta muốn lột da Cửu Đầu Yêu Giao này, chặt năm cái đầu của nó.

– Ta sợ ngươi không làm được.

Cửu Đầu Yêu Giao dù sao cũng là yêu vương trong sơn mạch Vụ Đô cũng có khí thế của bản thân mình. Nó biết nó rất khó thắng được đối phương, thế nhưng không phải là không có lực liều mạng. Tức thì thân thể nó không lùi về sau, sát khí tràn ra, trên một cái đầu đột nhiên phun ra một ngọn hỏa diễm thật lớn, hỏa diễm xé rách không gian trước mặt, khiến cho không gian gợn sóng, nhiệt độ trong không gian lập tức tăng lên.

Sưu Sưu.

Hai cánh Nghịch Lân Yêu Bằng khẽ quạt một cái, không khí chung quanh lập tức giống như một cơn lốc khiến cho không gian gấp khúc, trong nháy mắt đã thổi bay đám hỏa diễm kia đi. Lực lượng cuồng bạo ma sát tạo thành những đốm lửa trên không trung.

Ngao.

Một kích vô hiệu. Cửu Đầu Yêu Giao rống lên một tiếng, năm cái đầu lớn trên thân thể lúc này rít gào lên tục, ánh mắt âm trầm nhìn vào Nghịch Lân Yêu Bằng, soạt một cái, lập tức thân thể của Cửu Đầu Yêu Giao đột nhiên biến mất. Một đạo quang mang đỏ tươi nhanh như thiểm điện bắn ra, xé rách hư không nhanh chóng xuất hiện trước mặt Nghịch Lân Yêu Bằng. Đó chính là cái đuôi vô cùng to lớn của nó.

Cái đuôi này mang theo lực lượng cường hãn, hung hăng bắn tới.

– Lui cho ta.

Tiểu Long hét lớn một tiếng, không đợi Nghịch Lân Yêu Bằng xuất thủ, cái miệng nó mở ra, một cỗ hỏa diễm màu vàng kinh khủng, nóng bỏng đốt cháy không gian đột nhiên xuất hiện. Cỗ hỏa diễm này dùng một tốc độ vô cùng kinh khủng nhanh chóng bao phủ tới đạo quang mang đỏ rực kia.

Sưu Sưu.

Lúc này cái đuôi to lớn của Cửu Đầu Yêu Giao trong nháy mắt bị hỏa diễm màu vàng bao trùm.

Rống rống.

Nhìn thấy yêu vương yếu thế, đám yêu thú phía dưới lập tức rít lên, dưới không trung. Đầu Thạch Vượn Yêu Vương cao một trăm năm mươi thước kia đột nhiên hóa thành một đạo quang mang phóng lên cao, trực tiếp công kích về phía Thiên Sí Tuyết Sư.

Rống.

Độc Giác Yêu Ngưu khổng lồ kia lúc này trên sừng đột nhiên phóng ra một cột nước lên cao, trực tiếp đánh về phía Thiên Sí Tuyết Sư.

Rống.

Rống.

Không đợi Lục Lâm Thiên kịp phân phó, Thủy Hỏa Yêu Giao đột nhiên từ trên trời nhảy xuống, thân thể còn đang trong không trung, trên hai đầu kia lập tức có một cỗ hỏa diễm đánh xuống, cái đuôi trên thân thể cao lập lập tức đánh về phía Thạch Vượn Yêu Vương.

Chương 653: Đại chiến Yêu thú

Huyết Ngọc Yêu Hổ lúc này cũng không cam lòng tỏ ra yếu thế, một tiếng hổ gầm vang lên, thân thể nhanh chóng khôi phục bản thể của mình rồi nhảy xuống, trong cái miệng dữ tợn kia đột nhiên phóng ra một cột nước cuồng bạo về phía Độc Giác Yêu Ngưu.

– Thái Âm Yêu Thỏ, Huyết Tích Dịch, các ngươi cũng đi đi, giáo huấn đám yêu thú này một chút.

Sắt mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống.

– Vâng, chủ nhân.

Hai đầu yêu thú đáp, lập tức thân thể nhảy xuống phía dưới, hai cỗ khí tức khuếch tán, Huyết Tích Dịch lúc này cũng đã đạt tới tứ giai hậu kỳ, khí thế bất phàm.

Về phần Thái Âm Yêu Thỏ không cần phải nói, khí tức ngũ giai hậu kỳ khiến cho Cửu Đầu Yêu Giao trên bầu trời lúc này đại biến.

Phanh Phanh.

Rống.

Theo số yêu thú này đáp xuống, trong không gian phía dưới đột nhiên vang lên âm thanh bạo liệt liên tục.

– Lại là một ngũ giai hậu kỳ.

Vẻ mặt Cửu Đầu Yêu Giao trong bầu trời lập tức ngưng trọng, hai yêu thú ngũ giai hậu kỳ, nó tự biết mình không thể nào chống lại được.

Lúc này Nghịch Lân Yêu Bằng không cho Cửu Đầu Yêu Giao có thời gian suy nghĩ, hai cánh khẽ đảo qua bầu trời, trên lân phiến màu đen đột nhiên bắn ra vô số phong nhận giống như những lưỡi dao liên hoàn cắt vào người Cửu Đầu Yêu Giao.

Phong nhận này mang theo thuộc tính phong, tiếng gió rít gào liên tục vang lên.

Cửu Đầu Yêu Giao thấy vậy lập tức phun ra hỏa diễm, hỏa diễm nhanh chóng khuếch tán, sau đó lập tức nghênh tiếp phong nhận đang bắn tới, tức thì âm thanh bạo liệt vang lên.

Sưu Sưu.

Trong lúc này, cánh của hai trăm đầu yêu thú phi hành phía xa đột nhiên dựng lên, bắt đầu chuẩn bị đánh về phía Thiên Sí Tuyết Sư.

Rống.

Thiên Sí Tuyết Sư rống lên một tiếng, một cỗ khí tức thú vương lập tức khuếch tán.

Trong bầu trời, hai trăm đầu yêu thú phi hành đang muốn đánh về phía Thiên Sí Tuyết Sư kia đột nhiên hoảng hốt, toàn thân run rẩy, căn bản không dám tiến lên.

– Cửu Đầu Yêu Giao, hôm nay ta nhất định phải lột da ngươi.

Thanh âm của Tiểu Long quanh quẩn trong bầu trời, hỏa diễm màu vàng trong miệng không biết từ khi nào đã đốt cháy trên người Cửu Đầu Yêu Giao. Lúc này Tiểu Long tuy rằng chỉ là tứ giai trung kỳ thế nhưng hỏa diễm màu vàng trong miệng nó há là thứ mà Cửu Đầu Yêu Giao có thể chống lại, hỏa diễm màu vàng phun ra, Cửu Đầu Yêu Giao cũng chỉ có thể tránh né mà thôi. Nếu như bị hỏa diễm màu vàng của Tiểu Long bám vào thân thể, vậy thì cũng chỉ có thể kêu thảm thiết.

Hơn nữa thực lực của Nghịch Lân Yêu Bằng lúc này vốn đã hơn Cửu Đầu Yêu Giao, khiến cho Cửu Đầu Yêu Giao bị áp chế, vô cùng chật vật.

Phía dưới không trung lúc này Thái Âm Yêu Thỏ, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thủy Hỏa Yêu Giao, còn có Huyết Tích Dịch, bốn đầu yêu thú xuất hiện khiến cho hơn ngàn yêu thú không dám tới gần. Thái Âm

Yêu Thỏ và Thủy Hỏa Yêu Giao chống lại Thạch Vượn Yêu Vương, Thái Âm Yêu Thỏ vốn là yêu thú ngũ giai hậu kỳ so với Thạch Vượn Yêu Vương còn cao hơn, lại thêm Thủy Hỏa Yêu Giao có thực lực không thua Thạch Vượn Yêu Vương là bao, huyết mạch của bọn chúng so với Thạch Vượn Yêu Vương còn mạnh hơn một ít.

Dưới sự liên thủ của Thái Âm Yêu Thỏ và Thủy Hỏa Yêu Giao, Thạch Vượn Yêu Vương liên tục rít gào, tiếng kêu thảm thiết vang lên. Tuy rằng nó có lực phòng ngự cường hãn, thế nhưng dưới sự vây công của Thái Âm Yêu Thỏ và Thủy Hỏa Yêu Giao, lúc này cũng đã không chịu nổi. Mấy đạo lợi trảo của Thái Âm Yêu Thỏ kia đã đánh vào da thịt của Thạch Vượn Yêu Vương tạo thành một vết máu dài, máu của Thạch Vượn Yêu Vương đã bắt đầu xuất hiện.

Phanh Phanh.

Lúc này Huyết Ngọc Yêu Hổ mang theo hổ trảo xé rách không gian, công kích giống như thiểm điện khiến cho Độc Giác Yêu Ngưu rít gào liên tục. Trên lưng của Độc Giác Yêu Ngưu lúc này máu me đầm đìa, căn bản không phải là đối thủ của Huyết Ngọc Yêu Hổ.

Có Thái Âm Yêu Thỏ, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thỏa Yêu Giao, Huyết Tích Dịch căn bản không phải làm gì, nó chỉ là tứ giai hậu kỳ so với mấy đầu yêu thú kia còn kém hơn một chút.

Vì vậy hiện tại Huyết Tích Dịch chỉ có thể đứng bên cạnh mà thôi. Có chúng thú Thái Âm Yêu Thỏ ở bên cạnh, lúc này hơn một nghìn đầu yêu thú trong ngọn núi căn bản không dám tiến lên, cả đám run rẩy lùi về phía sau.

Lục Lâm Thiên đứng trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư nhìn vào cảnh tượng này, quả thực so với suy nghĩ ban đầu của Lục Lâm Thiên cũng không có khác biệt quá lớn. Có đám Nghịch Lân Yêu Bằng ở đây đối phó với Cửu Đầu Yêu Giao và Thạch Vượn Yêu Vương vô cùng dễ dàng. Thế nhưng Lục Lâm Thiên có chút bất ngờ đó là Thạch Vượn Yêu Vương và Cửu Đầu Yêu Giao lại đều đột phá.

Phanh.

Rống.

Trong ngọn núi, tiếng rít gào vang lên không ngừng, đất đá bay tán loạn, thân thể yêu thú khổng lồ khẽ đi qua, những tảng đá lớn trên mặt đất lập tức vỡ nát, những cây đại thụ lập tức gãy đôi, cả mặt đất run rẩy.

– Công tử, một viên yêu đan ngũ giai vô cùng đáng giá nha.

Nhìn Thái Âm Yêu Thỏ đã chiếm thế thượng phong, Lục Tiểu Bạch lập tức nghĩ tới yêu đan, yêu đan ngũ giai, tuyệt đối đáng giá.

– Tiểu tử, không phải ngươi định đánh chết hết chúng nó đấy chứ?

Nam thúc nhíu mày, nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi trả lời:

– Hay là giữ lại chúng nó vậy, dù sao cũng có chút hữu dụng.

Nam thúc nhìn đám yêu thú trong không trung lúc này không nói gì nữa.

Nhìn Thạch Vượn Yêu Vương và Độc Giác Yêu Ngưu, Lục Lâm Thiên vốn định đánh chết hai đầu yêu thú ngũ giai này, một viên yêu đan ngũ giai trung kỳ, một viên yêu đan ngũ giai sơ kỳ đều cần cho việc luyện hóa sau này của hắn. Đối với hắn cũng có không ít tác dụng, cũng giúp hắn thôn phệ để sớm đột phá.

Thế nhưng nghĩ tới thực lực của hai đầu yêu thú ngũ giai này cũng không tồi, đặc biệt là Thạch Vượn Yêu Vương kia đã là ngũ giai trung kỳ, thực lực tương đương với Vũ Tướng ngũ trọng, lục trọng, bực thực lực này trong đám vũ giả cũng được liệt vào hàng cường giả.

Hơn nữa trong sơn mạch Vụ Đô nguy hiểm này, có mấy đầu yêu thú này ở đây không có ai dám tiến vào, dược liệu bên trong cũng được bảo tồn. Lục Lâm Thiên sau khi nghĩ kỹ điểm lợi hại, Lục Lâm Thiên cũng không muốn đánh chết hai đầu yêu thú này nữa. Sau khi thu phục hai đầu yêu thú cũng tương đương với việc thu phục đám yêu thú trong khu vực nguy hiểm này. Đối với Phi Linh môn mà nói tuyệt đối có trợ giúp lớn.

Sưu Sưu.

Một đạo lam quang chợt lóe, đồng thời một trảo của Thái Âm Yêu Thỏ lập tức đánh vào trong ngực Thạch Vượn Yêu Vương, dưới một trảo này cho dù là Thạch Vượn Yêu Vương có lực phòng ngự cường hãn thế nhưng máu tươi cũng đầm đìa, nếu là yêu thú bình thường, một trảo của Thái Âm Yêu Thỏ đủ để xé thành hai nửa.

Sưu Sưu.

Thạch Vượn Yêu Vương còn chưa kịp rít gào thì bị một đạo hỏa diễm từ trong miệng Thủy Hỏa Yêu Giao bắn tới, hỏa diễm nóng bỏng trực tiếp bao phủ về phía Thạch Vượn Yêu Vương, tức thì tiếng kêu thảm thiết của Thạch Vượn Yêu Vương vang lên liên tục.

Chương 654: Thu cả hai thú (1)

Trong nháy mắt này, Phong chi dực sau lưng Lục Lâm Thiên mở rộng, chân khí dưới chân lóe lên, thân thể lơ lửng trước mặt Thạch Vượn Yêu Vương, lúc này thân thể của Lục Lâm Thiên chỉ bằng một con mắt của Thạch Vượn Yêu Vương, quả thực có thể nói là con kiến so với con voi vậy.

– Thạch Vượn Yêu Vương, ngươi có bằng lòng thuần phục ta hay không?

Lục Lâm Thiên nói.

– Thuần phục nhân loại các ngươi sao? Không có khả năng.

Thạch Vượn Yêu Vương rít gào một tiếng.

Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy ngạc nhiên, yêu thú nếu như có thể dựa vào thực lực mạnh mẽ là có thể thu phục thì mọi người đều có thể thu phục rồi, cũng không cần tới tác dụng của Huyết Hồn Ấn của hắn. Và ngay cả Linh giả cũng không có tác dụng nữa.

Yêu thú đối với nhân loại có tâm lý chán ghét tuyệt đối, có đôi khi dù chết cũng không thuần phục nhân loại. Chuyện này giống như nhân loại, vũ giả cũng vậy, cho dù chết cũng không trở thành tọa kị của yêu thú.

– Tiểu Long, qua đây giúp ta một chút.

Ý niệm trong đầu Lục Lâm Thiên lập tức truyền tới đầu Tiểu Long, muốn khống chế Thạch Vượn Yêu Vương này, Lục Lâm Thiên biết tuy rằng hiện tại hắn có thể miễn cưỡng làm dược, thế nhưng cực kỳ phiền phức. Thế nhưng có Tiểu Long hỗ trỡ, vậy thì vô cùng dễ dàng.

– Lão đại, đệ tới đây.

Thân thể Tiểu Long trực tiếp từ trên người Nghịch Lân Yêu Bằng nhảy xuống, thân thể khi đáp xuống mặt đất đã bành trướng tới bốn trăm thước, cuộn tròn quanh ngọn núi, giống như một ngọn núi nhỏ, toàn thân tỏa ra uy áp, tức thì khiến cho vẻ mặt Thạch Vượn Yêu Vương đại biến.

– Giúp ta khống chế nó, để ta bố trí Huyết Hồn Ấn.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vang lên trong đầu Tiểu Long.

Rống Rống.

Thạch Vượn Yêu Vương vô cùng kinh hoàng, muốn chạy trốn cũng không được, trước người có Tiểu Long, phía sau có Thủy Hỏa Yêu Giao và Thái Âm Yêu Thỏ, căn bản không có đường đào tẩu.

Phì Phì.

Đối mặt với yêu thú ngũ giai trung kỳ, Tiểu Long tuy rằng chỉ là tứ giai trung kỳ thế nhưng lại không chút sợ hãi, bắt đầu công kích. Thân thể to lớn xoay tròn, trên lân phiến màu vàng lúc này có hỏa diễm nhảy lên. Đồng thời cái đuôi to lớn nhanh chóng quét về phía Thạch Vượn Yêu Vương, sóng gợn trong không trung liên tục khuếch tán.

Thạch Vượn Yêu Vươn lúc này trong lòng vô cùng lo lắng, miệng khẽ rít lên một tiếng, chân trước lập tức đánh ra một chưởng xuyên qua không gian, mang theo quang mang đánh về cái đuôi của Tiểu Long.

Sưu.

Tốc độ của Tiểu Long cực kỳ nhanh, nhanh đến mức Lục Lâm Thiên cũng phải ước ao. Lúc một quyền của Thạch Vượn Yêu Vương ập đến, cái đuôi của Tiểu Long trong nháy mắt xuyên thấu không gian, cuối cùng hung hăng đánh vào cái chân lớn của Thạch Vượn Yêu Vương.

Phanh.

Lần này, trên ngọn nói cao vang lên một thanh âm bạo liệt.

Rống.

Không biết Thạch Vượn Yêu Vương nổi giận hay đau đớn mà rít gào một tiếng, một kích của Tiểu Long khiến cho thân thể to lớn của Thạch Vượn Yêu Vương lùi lại phía sau ba bước, có thể thấy lực phòng ngự của nó đáng sợ ra sao.

– Nhân loại, trước tiên ta giết ngươi.

Yêu thú ngũ giai trí tuệ đã không thua kém nhân loại bao nhiêu, Thạch Vượn Yêu Vương này lúc lui về đột nhiên công kích về phía Lục Lâm Thiên. Trong mắt nó, thực lực Lục Lâm Thiên là thấp nhất, mà nhân loại trước mắt cũng là người dẫn đầu, chỉ cần đánh chết nhân loại trước mắt là nó có thể an toàn.

Phì Phì.

Tiếng quát vừa chấm dứt, Thạch Vượn Yêu Vương vung chân trước ra mang theo một mảnh quang mang, trên cự chưởng, các ngón chân uốn lượn giống như lợi trảo xuyên thấu không gian. Không gian chung quanh một trảo này trực tiếp gợn sóng, quang mang tràn gập, trong nháy mắt bắn về phía Lục Lâm Thiên.

– Nghiệt súc, lớn mật.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, vẻ mặt lạnh lùng, thủ ấn nhanh chóng đánh ra. Tức thì không gian trung quanh đột nhiên có một cỗ năng lượng thổ hệ giống như phô thiên cái địa lao tới, lực lượng cuồng bạo tản ra như thủy triều, trong nháy mắt hội tụ vào bên trong chưởng ấn, lập tức chưởng ấn phóng lên cao.

Chưởng ấn mang theo những đạo tàn ảnh liên tiếp, tốc độ nhanh như thiểm điện trong nhanh chóng hội tụ, sau đó trực tiếp đánh vào trảo ấn của Thạch Vượn Yêu Vương.

Hai đạo lực lượng khổng lồ trong nháy mắt va chạm với nhau, từng tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa vang lên trong không gian. Một cỗ kình khí cuồng bạo nhanh chóng khuếch tán trong không trung.

Phanh Phanh.

Tiếng nổ quanh quẩn trong ngọn núi, lực lượng cuồng bạo tan dần, thân thể Lục Lâm Thiên hơi lùi ra phía sau một chút, thực lực của Thạch Vượn Yêu Vương quả thực đúng là cường hãn khiến cho khí huyết trong cơ thể hắn có chút sôi sục, thế nhưng cũng không có vấn đề gì quá lớn.

Thạch Vượn Yêu Vương vốn là yêu thú ngũ giai trung kỳ, thực lực tương đương với vũ giả Vũ Tướng lục trọng của nhân loại, loại thực lực này quả thực Lục Lâm Thiên cũng không chút sợ hại, trực tiếp chống lại cũng không có việc gì.

Khục Khục.

Dưới một đạo công kích, thân thể Thạch Vượn Yêu Vương bị đẩy lùi lại mấy bước, vẻ mặt cực kỳ kinh ngạc. Nó vốn tưởng rằng nhân loại trước mắt dễ đối phó nhất, ai ngờ thực lực lại mạnh mẽ như vậy.

Bất chợt, một đạo quang mang chợt bắn tới, thân thể Tiểu Long trong sát na lần thứ hai xuất hiện trước người Thạch Vượn Yêu Vương, một đám lân phiến tràn ngập quang mang màu vàng mang theo một chút hỏa diễm.

Thạch Vượn Yêu Vương hoảng hốt, thân thể to lớn lập tức lùi về phía sau.

Ngao.

Trong miệng Tiểu Long phát ra một tiếng rống lớn, thanh âm giống như long ngâm quanh quẩn trong không trung. Khí tức cường hãn lúc này càng thêm bạo ngược, tiếng rống dường như có lực lượng áp chế vô cùng lớn, trong nháy mắt khiến chúng yêu thú phủ phục, dưới khí tức này ngay cả Huyết Tích Dịch, Thủy Hỏa Yêu Giao cũng có chút kinh hoàng.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Nam thúc nhìn chăm chú vào Tiểu Long, tinh quang trong mắt chợt bắn ra.

Tất cả mọi chuyện vô cùng nhanh chóng, thân thể to lớn của Tiểu Long dựng đứng lên, so với thân thể của Thạch Vượn Yêu Vương còn cao hơn một chút. Từ trong con mắt thứ ba của Tiểu Long bắn ra một cỗ quang mang chói mắt bao phủ trên người Thạch Vượn Yêu Vương.

Thạch Vượn Yêu Vương nhanh chóng thối lui, ánh mắt dại ra, thân thể tức thì không thể nhúc nhích.

– Huyết Hồn Ấn.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, thủ ấn ngưng tụ, tiếng thú rống như rồng kêu phượng hót từ trong lòng bàn tay hắn mơ hồ truyền ra. Trong lòng bàn tay hắn lúc này đột nhiên xuất hiện một cái ấn vô cùng quỷ dị, Cái ấn này giống rồng mà không phải là rồng, hổ mà không phải là hổ, kèm theo một cỗ uy áp ngập trời nhanh chóng khuếch tán.

Lục Lâm Thiên không có một chút do dự nào, Huyết Hồn Ấn vung lên mang theo tiếng thú minh hung hăng đập vào trong mi tâm Thạch Vượn Yêu Vương, hóa thành một đoàn huyết sắc quang mang rồi biến mất không thấy.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên bắt đầu đánh ra từng đạo chưởng ấn kỳ dị, liên tục biến hóa, từng đạo quang mang thần dị trực tiếp rót vào trong mi tâm Thạch Vượn Yêu Vương.

Lúc này cỗ quang mang chói mắt kia trong con mắt thứ ba của Tiểu Long cũng biến mất. Theo từng đạo quang mang thần dị của Lục Lâm Thiên đánh vào trong mi tâm Thạch Vượn Yêu Vương, ánh mắt vốn dại ra của Thạch Vượn Yêu Vương dường như có một chút dãy dụa.

Chương 655: Thu cả hai thú (2)

– Khống thú thuật, áp chế.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, một đạo quang mang chói mắt đánh vào trong mi tâm Thạch Vượn Yêu Vương mang theo một cỗ uy áp ngập trời, hung hăng khuếch tán về bốn phía.

Cuối cùng, theo đạo thủ ấn này đánh ra, Thạch Vượn Yêu Vương ngừng giãy dụa. Khi ánh mắt Thạch Vượn Yêu Vương khôi phục tinh quang ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên đã nhu hòa lại.

– Chủ nhân.

Trên ngọn núi, Thạch Vượn Yêu Vương mới vừa rồi hung hãn thề sống thề chết không phục lúc này đang cung kính hành lễ với Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy cảnh này, Lục Tiểu Bạch vô cùng kinh ngạc. Ánh mắt Nam thúc lúc này cũng có chút giật mình, tuy rằng Lục Lâm Thiên đã từng nói qua với hắn về Khống Thú Thuật, thế nhưng lúc này thấy tận mắt, bằng vào nhãn lực của hắn, đương nhiên biết hiệu quả và sự quỷ dị của Huyết Hồn Ấn này.

Rống.

Trong ngọn núi lúc này vẫn vang lên tiếng rống liên tục, dưới sự công kích của Huyết Ngọc Yêu Hổ, thân thể to lớn của Độc Giác Yêu Ngưu đã rơi vào tình trạng yếu thế, thực lực của nó không thể chống lại được Huyết Ngọc Yêu Hổ.

Sưu.

Sau khi Lục Lâm Thiên bố trí xong Huyết Hồn Ấn vào trong cơ thể Thạch Vượn Yêu Vương, thân thể không dừng lại lập tức xuất hiện trong bầu trời trước người Độc Giác Yêu Ngưu.

– Huyết Hồn Ấn.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, một cái ấn trực tiếp mạnh mẽ đánh vào trong mi tâm Độc Giác Yêu Ngưu. Uy áp ngập trời và tiếng thú rống hung hăng đập vào trong mi tâm Độc Giác Yêu Ngưu rồi hóa thành một đoàn huyết sắc quang mang biến mất không thấy.

Theo thủ ấn của Lục Lâm Thiên biến hóa, hai mắt của Độc Giác Yêu Ngưu bắt đầu dại ra. Mạnh mẽ bố trí Huyết Hồn Ấn với Thạch Vượn Yêu Vương, Lục Lâm Thiên có một chút phiền phức, thế nhưng đối với đầu Độc Giác Yêu Ngưu này, thực lực yếu hơn không ít, cho nên mạnh mẽ bố trí Huyết Hồn Ấn cũng không quá khó khăn.

Từng đạo thủ ấn được đánh ra, cũng không quá lâu, cuối cùng đi một đạo thủ ấn mang theo quang mang thần dị đánh vào Độc Giác Yêu Ngưu, sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng có chút tái nhợt. Tuy rằng Huyết Hồn Ấn bất phàm, thế nhưng Huyết Hồn Ấn cũng không phải có thể tùy tiện thi triển, tiêu hao cực lớn, đặc biệt là tiêu hao về linh hồn lực, tuyệt đối cực lớn. Chỉ bố trí Huyết Hồn Ấn trong đầu hai đầu yêu thú ngũ giai mà Lục Lâm Thiên đã cảm thấy có chút ăn không tiêu.

– Chủ nhân.

Khi Lục Lâm Thiên thu hồi thủ ấn thì Độc Giác Yêu Ngưu đã bị thu phục.

– Ngao, nhân loại đáng chết.

Biến hóa phía dưới, Cửu Đầu Yêu Giao đều nhìn thấy, thế nhưng trước mặt có Nghịch Lân Yêu Bằng, bản thân nó còn không lo nổi cho mình nữa là cứu hai tiểu đệ.

– Cửu Đầu Yêu Giao, hiện tại đã tới lúc lột da của ngươi rồi.

Tiểu Long hét lớn một tiếng, thân thể thu nhỏ lại, nhanh như chớp nhảy lên lưng Nghịch Lân Yêu Bằng.

Phì Phì.

Nghịch Lân Yêu Bằng tiếp tục ngưng tụ ra một đám quang nhận đánh về phía Cửu Đầu Yêu Giao.

Sưu…

– Nhân loại đáng chết, ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi.

Cửu Đầu Yêu Giao thấy không ổn, thân ảnh trong nháy mắt thối lui, đâu còn dám ở lại, thân thể hóa thành một đạo huyết sắc quang mang, trong nháy mắt bỏ chạy.

– Nghịch Lân Yêu Bằng, đuổi cho ta.

Tiểu Long hét lớn một tiếng, hai cánh Nghịch Lân Yêu Bằng khẽ vẫy lập tức đuổi theo.

Nhìn Cửu Đầu Yêu Giao chạy trốn, Lục Lâm Thiên nhướng mày, lập tức nói vài câu với Thạch Vượn Yêu Vương và Độc Giác Yêu Ngưu, sau đó thân ảnh nhanh chóng nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Thái Âm Yêu Thỏ, Thủy Hỏa Yêu Giao, Huyết Tích Dịch, Huyết Ngọc Yêu Hổ lập tức thu nhỏ lại thân thể theo Lục Lâm Thiên nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

– Có muốn ta xuất thủ đánh chết đầu Cửu Đầu Yêu Giao kia không?

Thanh âm Bạch Linh vang lên trong tai Lục Lâm Thiên.

– Không cần.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, phương hướng đào tẩu của Cửu Đầu Yêu Giao là Cổ Vực, khi trước hắn bị nó đuổi khắp sơn mạch Vụ Đô, hiện tại nên để nó nếm thử tư vị này.

– Thiên Sí Tuyết Sư, dùng tốc độ cao nhất đuổi theo nó.

Rống.

Thiên Sí Tuyết Sư dùng tốc độ nhanh nhất đuổi theo, thân thể to lớn hóa thành một đạo bạch quang, tốc độ nhanh như thiểm điện bắn về phía chân trời. Thân là vương giả trong đám yêu thú phi hành, thực lực của Thiên Sí Tuyết Sư tuy rằng không bằng Cửu Đầu Yêu Giao và Nghịch Lân Yêu Bằng, thế nhưng trên phương diện tốc độ cũng không thua kém là bao.

Trên bầu trời sơn mạch Vụ độ, từng tiếng rống vang vọng phía chân trời, mà giữa không trung lúc này có không ít yêu thú cỡ nhỏ đang cố gắng vẫy cánh trốn ra thật xa, thế nhưng vẫn không kịp rồi bị khí lưu đánh dạt ra xa.

Ngao.

Dát.

Tiếng gầm gừ đinh tai nhức óc quanh quẩn phía chân trời, những dong binh đoàn và các đoàn đội trong sơn mạch lập tức ngẩng đầu nhìn qua tán lá về phía trước. Lúc này có hai yêu thú khổng lồ đang bay qua, khí tức hung hãn khuếch tán khiến cho mọi người không khỏi rùng mình.

– Yêu thú thật mạnh mẽ, phía trước hình như là Cửu Đầu Yêu Giao.

– Cửu Đầu Yêu Giao hình như đang chạy trốn, nó bị đầu yêu thú phía sau truy sát thì phải.

– Nghe nói Cửu Đầu Yêu Giao là yêu thú ngũ giai hậu kỳ, thực lực cường hãn, không ngờ lại bị yêu thú phía sau truy sát, lẽ nào trong sơn mạch Vụ Đô này lại xuất hiện một yêu thú lợi hại nữa sao?

– Yêu thú trong sơn mạch Vụ Đô càng ngày càng mạnh, thu hoạch của đám dong binh chúng ta sẽ ngày càng ít, nguy hiểm càng cao, quả thực không phải chuyện tốt lành gì.

– Dược liệu chúng ta thu được sẽ lại càng ít. Trong sơn mạch có thêm yêu thú lợi hại, có lẽ không bao lâu nữa giá dược liệu lại tăng.

– Mau nhìn, còn có một đầu yêu thú nữa dường như cũng đuổi theo Cửu Đầu Yêu Giao, trên lưng nó còn có người.

– Chẳng lẽ có người truy sát Cửu Đầu Yêu Giao sao? Cửu Đầu Yêu Giao rốt cuộc cũng trêu vào cường giả rồi.

Ngay khi không ít dong binh đoàn trong sơn mạch Vụ Đô nghị luận, ba đầu yêu thú khổng lồ bay vụt qua.

– Cửu Đầu Yêu Giao, ta xem ngươi có thể chạy trốn tới lúc nào.

Tiểu Long hét lớn, thanh âm quanh quẩn trong không trung.

– Ta xem các ngươi có thể đuổi bao lâu.

Cửu Đầu Yêu Giao rít gào, trên năm cái đầu của nó, mười con mắt lúc này đều vô cùng dữ tợn, liều mạng chạy về phía trước.

Lúc này Cửu Đầu Yêu Giao thực sự không hiểu nổi tên nhân loại đáng chết kia tìm đâu ra nhiều yêu thú thực lực không kém nó như vậy. Nó không thể chống lại, phỏng chừng, sau khi rơi vào tay nhân loại nọ, nó sẽ thực sự bị lột da rút gân.

Sưu Sưu.

Nghịch Lân Yêu Bằng một đường đuổi theo, thỉnh thoảng cự ly được kéo gần, trong miệng nó lại phun ra một đám phong nhận, trực tiếp đánh về phía Cửu Đầu Yêu Giao.

Ngao.

Có lúc, một ít phong nhận sẽ rơi vào trên cái đuôi to lớn của Cửu Đầu Yêu Giao, tức thì tiếng kêu thảm thiết vang lên. Đại bộ phận còn lại của phong nhận thì rơi xuống phía dưới, một đạo phong nhận cũng khiến cho một cây đại thụ che trời bị phá hủy.

Phanh Phanh.

Âm thanh bạo liệt không ngừng quanh quẩn trong không trung, dọc đường đi, đám dong binh đoàn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời chỉ có thể há hốc mồm.

Chương 656: Tiến vào Phi Linh môn

– Cửu Đầu Yêu Giao, ngươi trốn không thoát đâu.

Tiểu Long hưng phấn hét lớn, Cửu Đầu Yêu Giao chạy trối chết khiến cho nó vô cùng vui vẻ.

Cửu Đầu Yêu Giao nổi giận, nhưng cũng chỉ có thể chạy trối chết mà thôi, mà tốc độ của Nghịch Lân Yêu Bằng cũng không dưới nó, dường như còn nhanh hơn một chút, cho nên thi thoảng bị công kích, nó chỉ có thể liều mạng tiếp tục chạy.

Lục Tiểu Bạch ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư nhìn vào Cửu Đầu Yêu Giao đang chạy trối chết phía trước cũng không khỏi bất đắc dĩ. Không biết tại sao Cửu Đầu Yêu Giao lại đắc tội với công tử và Tiểu Long, hiện tại thì thảm rồi, hoàn toàn là bị chà đạp, nếu như thực muốn đánh chết nó, có lẽ cũng không khó một chút nào.

Một đường bị truy sát, Cửu Đầu Yêu Giao thi triển ra thủ đoạn của bản thân nhưng vẫn hoàn toàn vô dụng, thực lực của Nghịch Lân Yêu Bằng còn trên nó, tốc độ so với nó còn nhanh hơn, nó căn bản không thể chạy trốn, chỉ có thể đau khổ mà chạy, thỉnh thoảng còn bị Nghịch Lân Yêu Bằng đang đuổi theo phun ra một đám phong nhận đánh trúng người, còn có hỏa diễm màu vàng trong miệng Tiểu Long cũng rơi vào trên cái đuôi nó.

Cửu Đầu Yêu Giao vô cùng giận dữ, nhưng nó cũng chỉ miễn cưỡng chống đỡ. Mới ngày thứ hai, Cửu Đầu Yêu Giao cũng đã tan vỡ, bị truy sát một ngày một đêm, toàn thân nó lúc này đầy thương tích.

Tới ngày thứ ba, Cửu Đầu Yêu Giao không còn khí lực để rít gào nữa, toàn thân vô cùng thê thảm, trên người chỗ nào cũng bị phong nhận cắt và vết tích của hỏa diễm nóng bỏng.

– Cửu Đầu Yêu Giao, tư vị này dễ chịu không? Chúng ta vừa mới bắt đầu nha.

Tiểu Long đắc ý hét lớn, Nghịch Lân Yêu Bằng lại tiếp tục phun ra một đám phong nhận phát ra tiếng xé gió trong bầu trời.

Ngao.

Cửu Đầu Yêu Giao lại liều mạng chạy, thế nhưng cái đuôi phía sau của nó vẫn bị vài đạo phong nhận đả thương, hơn mười cái lân phiến màu đỏ rơi xuống, đau đớn vô cùng khiến nó không nhịn được mà lại phải rít gào.

Ngoài sơn mạch Vụ Đô lúc này đã không còn rừng cây rậm rạp, chỉ có một mảnh núi non phía xa xa.

Và bên ngoài sơn mạch có không ít kiến trúc liên miên tới tận cùng, cũng không biết có bao nhiêu tòa nhà được dựng lên ở đây nữa. Bây giờ ở ngoài sơn mạch so với khi trước còn náo nhiệt hơn, kiến trúc liên miên, dòng người trên đường vô cùng náo nhiệt, liếc mắt nhìn qua, trang phục bọn họ không đồng nhất, loại người nào cũng có.

Ngao.

Sát biên giới sơn mạch Vụ Đô đột nhiên vang lên một tiếng thú rống kinh thiên, thanh âm quanh quẩn trong bầu trời.

– Mau nhìn, không phải là Cửu Đầu Yêu Giao sao?

– Cửu Đầu Yêu Giao sao lại xuất hiện ở đây, chẳng lẽ muốn công kích Cổ Vực sao?

Sát biên giới sơn mạch Vụ Đô, có vô số ánh mắt nhìn lên trên bầu trời. Cả đám vô cùng ngạc nhiên xong lại lập tức hoảng loạn, Cửu Đầu Yêu Giao cũng không có bao nhiêu người dám đi trêu chọc.

– Các ngươi rốt cuộc muốn đuổi tới khi nào.

Cửu Đầu Yêu Giao tan vỡ, ánh mắt nhìn về phía sau, khí tức trên người lúc này đã bắt đầu suy yếu.

Sưu Sưu.

Nghịch Lân Yêu Bằng không đáp lại, hai cánh run lên, một vòng xoáy xuất hiện giữa không trung giống như một cơn lốc đột nhiên bắn về phía trước, không gian bị xé rách, mơ hồ gấp khúc.

– Hỗn đản.

Sắc mặt Cửu Đầu Yêu Giao đại biến, cái đuôi nhấc lên, hung hăng đánh về phía vòng xoáy.

Sưu Sưu.

Trong cái miệng của Tiểu Long lúc này một đạo hỏa diễm lập tức bắn về phía Cửu Đầu Yêu Giao.

Phanh Phanh.

Tiếng nổ vang lên liên tục trong bầu trời, cuồng phong tàn sát bừa bãi, hỏa diễm bắn tứ tung.

Ngao.

Cửu Đầu Yêu Giao lại kêu lên một tiếng thảm thiết, thân thể cao lớn lúc này lại tiếp tục liều mạng chạy đi.

– Ba đầu yêu thú, Cửu Đầu Yêu Giao bị hai đầu yêu thú phía sau truy sát, hai yêu thú kia rốt cuộc là đẳng cấp gì, sao lại có thể truy sát Cửu Đầu Yêu Giao thành bộ dáng này.

– Yêu thúc thực mạnh, quá cường hãn, hai yêu thú này dường nhu không phải hai yêu thú trong sơn mạch Vụ Đô nha.

Trong vô số ánh mắt kinh hãi, thân thể to lớn của Cửu Đầu Yêu Giao lập tức chạy về phía trước không ngừng rít gào, thế nhưng thủy chung vẫn không thể thoát khỏi truy sát phía sau.

– Đến Cổ Vực rồi sao? Lâu lắm rồi không tới nơi này.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Nam thúc nhìn xuống phía dưới, khẽ thở dài rồi lẩm bẩm nói.

– Nam thúc, chúng ta còn mấy canh giờ nữa là tới Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt nhìn vào biên giới Cổ Vực lúc này không khỏi cảm thấy cảm giác quen thuộc, đây mới là chỗ thích hợp cho hắn.

Sưu.

Thiên Sí Tuyết Sư hóa thành một đạo lưu quang, trong nháy mắt bắn về phía trước, để lại một đạo tàn ảnh trong không trung.

– Đây hình như là Thiên Sí Tuyết Sư, là Thiên Sí Tuyết Sư của chưởng môn, chưởng môn đã trở về.

Sát biên giới sơn mạch Vụ Đô, hơn mười đạo thân ảnh ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, một mập mạp đầu trọc nhìn vào thiên sí tuyết sư trên bầu trời lập tức kích động nói.

– Hoàng sư huynh, yêu thú màu trắng vừa rồi là tọa ky của chưởng môn sao?

Một thanh niên hiếu kỳ hỏi.

– Đương nhiên, đó chính là Thiên Sí Tuyết Sư, chỉ có chưởng môn mới có thể có tọa ky bực này, tốc độ nhanh không gì sánh được.

Mập mạp đầu trọc kia nói, mà người này chính là Hoàng Bác Nhiên của Phi Linh Môn. Hiện tại ngoài sơn mạch Vụ Đô đều có người của Phi Linh môn trú đóng ở đó, Hoàng Bác Nhiên cũng là một người như vậy, cũng có thể coi là một tiểu đầu mục, trong khu vực sát biên giới sơn mạch Vụ Đô này cũng coi như có chút danh tiếng.

– Ta chỉ nghe nói khi trước chưởng môn diệt La Sát môn và Cửu Hoa môn, thế nhưng ta còn chưa được gặp chưởng môn.

– Ta cũng chưa được gặp chưởng môn, nghe nói chưởng môn còn rất trẻ tuổi.

– Ít nghị luận về chưởng môn đi, cẩn thận ta thu thập các ngươi. Nhanh tuần tra, sau khi tuần tra xong ta mang bọn ngươi bái kiến chưởng môn.

Hoàng Bác Nhiên nói, hiện tại hắn cũng có một chút uy nghiêm không kém, nói xong, đám người phía sau lập tức tôn kính đi theo sau lưng hắn.

– Bốn đầu yêu thú, phía sau còn có một đầu yêu thú có người ngồi trên, có lẽ là tọa kỵ, chẳng lẽ là có cường giả nhân loại truy sát Cửu Đầu Yêu Giao sao?

– Đến tột cùng là ai có thể sở hữu yêu thú kinh khủng có thể truy sát Cửu Đầu Yêu Giao.

Sát biên giới sơn mạch Vụ Đô, sau khi mấy đầu yêu thú khổng lồ biến mất, lúc này mọi người không ngừng nghị luận.

Ngao.

Tiếng kêu thảm thiết của Cửu Đầu Yêu Giao liên tục vang lên, phía sau nó, Tiểu Long, Nghịch Lân Yêu Bằng vẫn đuổi theo không bỏ, một đường liên tục chà đạp.

Từng đạo phong nhận và hỏa diễm không ngừng công kích tới, Cửu Đầu Yêu Giao lúc này chỉ có thể dùng từ vô cùng thảm hại để hình dung.

Mấy canh giờ sau, nhìn xuống phía dưới, khóe miệng Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười, chậm rãi hít sâu một hơi. Đã tới sơn mạch Phi Linh rồi, Phi Linh môn ở ngay phía trước.

– Tiểu Long, ngăn cản Cửu Đầu Yêu Giao, đừng cho nó chạy thoát.

Lục Lâm Thiên dùng tâm thần thông tri cho Tiểu Long, tới địa bàn Phi Linh môn rồi, đuổi theo Cửu Đầu Yêu Giao mấy ngày rốt cuộc cũng nên dừng.

Chương 657: Tuyệt đối chấn động (1)

– Cửu Đầu Yêu Giao, ta không đuổi nữa Nghịch Lân Yêu Bằng, ngăn cản Cửu Đầu Yêu Giao cho ta.

Tiểu Long hét lớn, lập tức phân phó Nghịch Lân Yêu Bằng toàn lực ngăn trở Cửu Đầu Yêu Giao.

– Vâng, yêu vương.

Dát.

Nghịch Lân Yêu Bằng kêu lên một tiếng, hai cánh vỗ nhanh, tốc độ lần thứ hai được tăng lên giống như thiểm điện, tốc độ so với vừa rồi còn nhanh hơn một phần ba.

Ngao.

Trong bầu trời sơn mạch Phi Linh, từng tiếng rống mơ hồ truyền tới, trong Phi Linh môn, lúc này có không ít đệ tử vẻ mặt nghi hoặc nhìn về phía trước.

Sưu Sưu.

Hai đạo thân ảnh trong nháy mắt từ Phi Linh môn nhảy ra, hai người lăng không đừng đó, lập tức nhìn về phía trước.

– Là hai vị cung phụng.

– Tham kiến hai vị cung phụng.

Trong Phi Linh môn, các đệ tử tức thì hành lễ.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lúc này vẻ mặt trầm xuống, tâm thần tỏa ra phía trước, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Khí tức mạnh mẽ này đang tiến tới Phi Linh môn.

– Là ai đây.

Đôi mắt xinh đẹp của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hơi có chút lo lắng.

Ngao.

Xa trong không trung, tiếng rít gào vang lên liên tục, một lát sau, trong bầu trời phía xa xuất hiện thân ảnh của một đầu yêu thú màu đỏ.

– Là Cửu Đầu Yêu Giao trong sơn mạch Vụ Đô.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh có chút kinh ngạc nói.

– Phía sau còn có yêu thú đuổi theo, Cửu Đầu Yêu Giao dường như đang chạy trốn.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhíu mày nói.

Dát.

Nghịch Lân Yêu Bằng kêu lên một tiếng, thân ảnh hóa thành một đạo lưu quang hắc sắc mang theo tiếng xé gió, trong nháy mắt chắn trước người Cửu Đầu Yêu Giao.

– Chết tiệt, rốt cuộc các ngươi muốn thế nào.

Cửu Đầu Yêu Giao nhìn Tiểu Long và Nghịch Lân Yêu Bằng nói. Trên năm cái đầu dữ tợn kia hiện tại đã không còn sát khí như ban đầu, hai mắt vô thần có chút uể oải.

– Ta nói rồi, ta muốn lột da của ngươi.

Tiểu Long hét lớn một tiếng, trong miệng lại phun ra một ngụm hỏa diễm màu vàng. Hỏa diễm màu vàng này quá mức cường hãn, nhưng lúc này cái đầu ở giữa phun ra hỏa diễm để chống lại.

Sưu Sưu.

Hai cỗ hỏa diễm va chạm với nhau, hỏa diễm trong bầu trời lập tức khuếch tán.

– Hình như là Tiểu Long.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh tức thì biến sắc, lúc này nhìn thấy Tiểu Long, hai người bọn họ lập tức nghĩ tới Lục Lâm Thiên.

Rống.

Khi ánh mắt hai người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn về phía trước, một tiếng thú rống quen thuộc lập tức truyền tới. Đột nhiên một đầu yêu thú giống như đại bàng xuất hiện trong tầm mắt của hai người bọn họ. Khóe miệng hai người lập tức mỉm cười, nhìn thấy đầu yêu thú này bọn họ đã biết là ai tới.

Phanh.

Trong bầu trời, hỏa diễm khuếch tán, sóng gợn trong không gian lập tức hóa thành màu đỏ, thanh âm bạo liệt mang theo năng lượng nóng bỏng khuếch tán ra bốn phía.

Trong Phi Linh môn, động tĩnh lớn bên ngoài lúc này đã sớm kinh động tới mọi người, cả đám người đều kinh hãi nhìn về phía yêu thú trên bầu trời. Lúc này chúng trưởng lão và hộ pháp Phi Linh môn cũng vội vã chạy tới.

– Cửu Đầu Yêu Giao, xuống cho ta.

Nghịch Lân Yêu Bằng hét lớn một tiếng, khí tức trên thân thể khuếch tán tới cực hạn, trên đầu nó đột nhiên có một cỗ khí tức quỷ dị vận chuyển, một cỗ khí tức quỷ dị mà cuồng bạo nhanh chóng được hội tụ, thân thể to lớn mang theo một cỗ uy áp khiến cho toàn bộ không gian run rẩy.

Cảm nhận được cỗ khí tức này, vẻ mặt Cửu Đầu Yêu Giao đại biến, trong lòng nhanh chóng cảm nhận được khí tức nguy hiểm.

Trong nháy mắt, trên đầu Nghịch Lân Yêu Bằng, lân phiến bắt đầu khuếch tán, không gian gấp khúc, cuối cùng hóa thành một vòng xoáy không gian, lực lượng cuồng bạo và mạnh mẽ cuối cùng khuếch tán, mang theo tất cả lực lượng bắn về phía Cửu Đầu Yêu Giao.

Ngao.

Cửu Đầu Yêu Giao rít gào liên tục, lân phiến trên cơ thể khuếch tán, quanh thân đột nhiên tràn ra một cỗ hỏa diễm nóng bỏng, bao vây lấy thân thể nó.

Sưu Sưu.

Vô số đạo phong nhận cắt ngang không gian, khí lưu cuồng bạo trực tiếp lan rộng tới chu vi chung quanh vài trăm thước, trên thân thể to lớn của Cửu Đầu Yêu Giao, hỏa diễm bay tán loạn, mấy đạo phong nhận đã xuyên qua cơ thể của nó.

Phanh Phanh.

Trong không gian gấp khúc này, khí lưu hóa thành những mảnh nhỏ tiêu tán, trong bầu trời lúc này vô cùng hỗn loạn, kình khí cuồng bạo giống như gợn sóng lan tràn về bốn phía.

– Yêu thú thật mạnh.

Đám người Phi Linh môn nhìn thấy một màn này đều kinh hãi không ngớt.

Phanh.

Trên bầu trời, thân thể to lớn của Cửu Đầu Yêu Giao hung hăng rơi xuống mặt đất khiến cho mặt đất chấn động, trên năm cái đầu của nó, máu tươi chảy ra.

Ngao.

Cửu Đầu Yêu Giao rít gào, lập tức đứng lên, thân thể to lớn như một ngọn núi nhỏ, hai cánh màu đỏ lúc này đang bao bọc lấy cái bụng của nó, khí tức nhanh chóng giảm xuống.

– Đây hình như là yêu thú của chưởng môn.

– Mau nhìn, phía trước là tọa kỵ của chưởng môn, là chưởng môn đã trở về.

Lúc này, phía dưới có không ít người nhìn thấy Tiểu Long và bóng người trên Thiên Sí Tuyết Sư, đối với một ít đệ tử cũ mà nói, Tiểu Long và Thiên Sí Tuyết Sư không chút xa lạ nào.

– Là Thiên Sí Tuyết Sư, ca ca đã trở về.

Trong đám người, có một tiểu cô nương xinh đẹp reo lên, thân thể nhỏ nhắn lập tức chạy về phía trước.

– Cửu Đầu Yêu Giao, để cho ngươi biết ta không phải là người dễ chọc.

Thân thể Tiểu Long nhảy xuống, giữa không trung lập tức bành trướng thành hơn bốn trăm thước, một cỗ khí tức uy áp lập tức khuếch tán ra.

Sưu.

Hầu như cùng một lúc, cái đuôi to lớn của Tiểu Long lập tức xé mở không gian mang theo năng lượng kinh khủng đánh xuống. Mà mục tiêu của nó đương nhiên chính là Cửu Đầu Yêu Giao kia.

Vẻ mặt Cửu Đầu Yêu Giao đại biến, ngay lập tức tụ tập khí lực của bản thân, vung cái đuôi màu đỏ mang theo hỏa diễm nóng bỏng quật lên.

Phanh.

Hai cái đuôi va chạm với nhau tạo thành tiếng đinh tai nhức óc.

Phanh Phanh.

Trong thanh âm này, bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được, trên cái đuôi màu đỏ của Cửu Đầu Yêu Giao kia, lân phiến trên đuôi đang nứt ra, máu tươi chảy đầm đìa, thân thể to lớn trực tiếp bị Tiểu Long đánh bay về phía sau vài trăm thước, hung hăng đập xuống một ngọn núi.

– Cửu Đầu Yêu Giao, ta nói rồi, ta muốn lột da ngươi, chặt đầu ngươi xuống.

Tiểu Long hùng hổ đi tới trước người Cửu Đầu Yêu Giao, miệng lớn mở ra không ngừng phun ra nuốt vào nói.

– Tiểu Long, nể mặt ta, đem đầu Cửu Đầu Yêu Giao này giao cho ta được không.

Lúc này, một đạo thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện bên người Tiểu Long, chính là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

– Lão đầu, ngươi muốn nó làm gì.

Tiểu Long liếc mắt nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, đương nhiên nó không xa lạ gì hắn, sát khí lập tức được thu lại rồi nói với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

– Ta vừa vặn thiếu một đầu tọa kỵ, Cửu Đầu Yêu Giao này miễn cưỡng cũng có thể, ngươi giao nó cho ta.

Chương 658: Tuyệt đối chấn động (2)

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hắc hắc cười nói với Tiểu Long. Hắn đang cần một tọa kỵ, lần trước hắn đang tìm cách thu phục Cửu Đầu Yêu Giao này, thế nhưng lần này thì tiện rồi, không phải đi quá xa.

– Ngươi hỏi lão đại ta đi.

Tiểu Long liếc mắt nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh rồi nói. Nó biết thân phận của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cho nên nó cũng cho lão đại chút mặt mũi.

– Tiểu Long, Đông lão cần tọa kỵ vậy thì để Cửu Đầu Yêu Giao này cho Đông lão đi.

Lục Lâm Thiên không biết từ khi nào đã xuất hiện trên mặt đất mỉm cười nói với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh:

– Đông lão, ta đã trở về.

– Trở về thì cứ trở về, động tĩnh lớn như vậy sợ ta không biết ngươi đã trở về sao? Ta lại còn tưởng rằng có người muốn xuất thủ với Phi Linh môn.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn Lục Lâm Thiên trừng mắt một cái rồi cười nói:

– Cửu Đầu Yêu Giao ta thu, ngươi làm việc của ngươi đi.

Nói xong, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hưng phấn đi tới trước mặt Cửu Đầu Yêu Giao đang bị thương nặng nói:

– Cửu Đầu Yêu Giao, ngươi còn nhớ rõ ta không?

– Linh Suất nhân loại, là ngươi?

Cửu Đầu Yêu Giao đương nhiên nhớ rõ Thôi Hồn Độc Suất Đông

Vô Mệnh, khi trước trong sơn mạch Vụ Đô nó còn đại chiến một hồi.

– Không sai, làm tọa ky của ta cũng không ủy khuất ngươi, ngươi có bằng lòng làm tọa ky của ta không?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn Cửu Đầu Yêu Giao rồi nói.

– Ta cự tuyệt làm tọa ky cho đám nhân loại ghê tởm như các ngươi.

Cửu Đầu Yêu Giao âm trầm nói, tới bước này rồi mà nó cũng không muốn trở thành tọa ky của nhân loại.

– Không đồng ý cũng phải đồng ý, đừng rượu mời không thích lại thích uống rượu phạt.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không phải là người dễ nói chuyện như vậy. Sắc mặt hắn trầm xuống, tức thì đánh ra vào đạo thủ ấn, một cỗ quang mang hắc sắc tràn ngập mùi khó chịu lập tức khuếch tán xung quanh Cửu Đầu Yêu Giao, bắt đầu mạnh mẽ thu phục Cửu Đầu Yêu Giao.

Nhìn lão độc vật, Lục Lâm Thiên mỉm cười, bằng vào thực lực Linh Suất cửu trọng của lão độc vật muốn mạnh mẽ thu phục Cửu Đầu Yêu Giao cũng không khó.

Lục Lâm Thiên vốn cũng không có dự định giết Cửu Đầu Yêu Giao, yêu thú đạt tới ngũ giai hậu kỳ hoặc đỉnh phong thực lực có thể so sánh với Vũ Suất nhất trọng. Loại yêu thú này nếu như dưới tình huống có thể thu phục mà lại đánh chết thì quả thực có chút đáng tiếc. Lúc này Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cần tọa ky, Lục Lâm Thiên cũng không có ý kiến gì. Tọa ky của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng là một bộ phận thực lực của Phi Linh môn.

– Ca ca.

Lúc này, một thân hình nhỏ nhắn xinh xắn vọt tới trước người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía thân ảnh nhỏ nhắn này không khỏi mỉm cười.

Đây là một tiểu cô nương tuyệt mỹ, máu tóc đen mượt, dưới hai hàng lông mi là đôi mắt to tròn, trên mặt mang theo chút trẻ con, quả thực có thể coi là một tiểu mỹ nhân.

– Tiểu nha đầu, đã cao hơn không ít, có nhớ tới ta hay không?

Lục Lâm Thiên cười nói, tiểu nha đầu khả ái trước mắt chính là muội muội hắn.

– Có, có,mỗi ngày muội đều nhớ đến ca ca.

Lục Tâm Đồng gật đầu như gà mổ thóc, lập tức nhào vào trong lòng Lục Lâm Thiên.

– Ca ca cũng nhớ muội.

Ôm tiểu nha đầu vào lòng, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thấy ấm áp, trong lúc bất tri bấc giác, trong lòng hắn cũng lo lắng cho tiểu nha đầu này.

– Là chưởng môn trở về.

– Nhanh, các đệ tử tập hợp, chưởng môn đã trở về.

Trong đám người, Hồ Nam Sinh, Thường Lỗi, Trần Tân Kiệt, Chu Ngọc Hậu chúng trưởng lão cùng với các hộ pháp Trương Khiếu, Lưu Á Lôi, Dương Lệ, lúc này đám người nhìn thấy chưởng môn trở về lập tức kêu gọi chúng đệ tử tập hợp.

– Để ca ca nhìn xem, có đẹp hơn không.

Một lát sau, Lục Tâm Đồng mới từ trong lòng Lục Lâm Thiên chui ra, trong mắt đỏ hoe, nước mắt vui vẻ chảy ra. Lục Lâm Thiên mỉm cười rồi lau khô nước mắt cho tiểu nha đầu. Tiểu nha đầu này hiện tại lớn lên càng thêm xinh xắn, làn da trắng nõn, khuôn mặt khả ái, sau này tuyệt đối là một mỹ nhân.

– Ca ca, lần này huynh trở về có rời đi nữa không?

Lục Tâm Đồng mở đôi mắt to hỏi.

– Trong khoảng thời gian ngắn ta sẽ không rời đi.

Lục Lâm Thiên nói, mà lúc này hắn mới chú ý khí tức trên người Lục Tâm Đồng, sắc mặt lập tức đại biến, kinh hãi hỏi:

– Tâm Đồng, muội đột phá Linh Tướng tam trọng rồi?

– Tâm Đồng vừa mới đột phá Linh Tướng tam trọng mấy hôm trước.

Thanh âm của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh vang lên trong tai Lục Lâm Thiên, mà thân ảnh của nàng lúc này cũng đã tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

– Mười ba tuổi, Linh Tướng tam trọng.

Lục Lâm Thiên vô cùng chấn động. Linh Tướng tam trọng, Triệu Kình Hải chỉ là Linh Tướng tam trọng mà đã là đệ nhất Long bảng trong Vân Dương Tông, mà so sánh tuổi của hai người, Triệu Kình Hải hơn Tâm Đồng mười tuổi, mà thời gian tu luyện khác xa nhau, Tâm Đồng mới tu luyện ba năm, mà Triệu Kình Hải chỉ sợ đã tu luyện từ nhỏ. So sánh như vậy đủ để biết được tốc độ tăng trưởng tu vi của Lục Tâm Đồng ra sao, tuyệt đối vô cùng kinh khủng. Hơn nữa, Lục Tâm Đồng lúc này mới chỉ có mười ba tuổi, phóng mắt ra khắp đại lục chỉ sợ cũng khiến cho mọi người chấn kinh.

– Oánh tỷ.

Lục Lâm Thiên nghiêng người mỉm cười nhìn nữ tử mặc y phục màu trắng trước mặt, quốc sắc thiên hương, thành thục quyến rũ, tóc đen búi cao, đôi mắt xinh đẹp mà dịu dàng giống như tiên tử, giống như một vị tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian.

– Oánh tỷ, ta đã trở về.

– Trở về cũng tốt. Ngươi phủi tay làm chưởng quầy cũng đã khá lâu rồi, nếu không trở lại thì ta định sẽ trói ngươi rồi kéo trở về.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhẹ nhàng nói.

Sưu Sưu.

Thiên Sí Tuyết Sư bay tới, lúc này hai đạo thân ảnh từ trên bầu trời nhảy xuống, chính là Nam thúc và Lục Tiểu Bạch, sau đó còn một chúng yêu thú từ trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư nhảy xuống.

– Tham kiến chưởng môn.

Thanh âm vang lên, quả thực có thanh thế không nhỏ.

Lúc này, ngoài Phi Linh môn đã có tới gần một nghìn năm trăm đệ tử, đứng đầu là các trưởng lão Trịnh Anh, Chu Ngọc Hậu, Hồ Nam Sinh, Thường Lỗi, còn có Đinh Thành Kiệt. Sau đó là chúng hộ pháp Trương Khiếu, Lâm Phong, Hậu Bách Long, Tôn Hiểu Minh, Lưu Á Lôi, Dương Lệ, cuối cùng là chúng đệ tử Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt đảo qua mọi người, lúc này đã có thêm không ít thân ảnh xa lạ, thế nhưng đại bộ phận người hắn đều có ấn tượng.

– Tất cả đứng dậy đi.

Lục Lâm Thiên nói, thanh âm mang theo một tia chân khí đủ để tất cả đám người đều nghe thấy rõ.

– Tạ ơn chưởng môn.

Mọi người đồng thanh nói, không ít đệ tử mới gia nhập đều đang lén quan sát Lục Lâm Thiên, nhìn thấy chưởng môn còn trẻ tuổi như vậy cũng có chút hiếu kỳ và kinh ngạc.

– Chưởng môn.

Nhìn thấy cảnh này, Lục Tiểu Bạch vô cùng kinh ngạc tới mức há hốc mồm.

Chương 659: Săp đặt mọi chuyện

Trước khi xuất phát hắn cũng không biết mình đi tới Phi Linh môn. Dọc đường đi thi thoảng hắn có nghe thấy công tử và Nam thúc nói qua vài lần, thế nhưng hắn còn chưa biết công tử mình lại trở thành chưởng môn ở đây. Nhìn đám người này, trong đó còn có không ít cường giả, thế lực của công tử ở đây tuyệt đối không tồi, so với Lục gia còn mạnh hơn.

Ngao.

Bên cạnh truyền tới tiếng thú rống, mọi người lập tức nhìn lại. Lúc này đầu Cửu Đầu Yêu Giao đã thu nhỏ thân thể tới mấy thước nhu thuận đứng trước người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, trên mặt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nở nụ cười thỏa mãn.

– Được rồi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đi tới bên người Lục Lâm Thiên nhìn vào Nghịch Lân Yêu Bằng trên bầu trời rồi nói:

– Tiểu tử, ngươi tìm đâu ra đầu Nghịch Lân Yêu Bằng cường hãn như vậy?

– Ta đâu có thể thu phục được nó, là Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, đám yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng thuần phục Tiểu Long chứ không phải là thuần phục hắn.

– Nam thúc, đây là Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên lập tức nói với Nam thúc bên người.

Ánh mắt Nam thúc đã sớm đảo qua đám đệ tử Phi Linh môn, cuối cùng ánh mắt nhìn kỹ vào hai người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

– Muốn đặt chân trên Cổ Vực thực lực hiện tại vẫn còn thiếu nhiều, so với rất nhiều thế lực trong Cổ Vực còn rất yếu, cần phải tiếp tục phát triển thế lực.

Nam thúc nói.

Nói xong, ánh mắt Nam thúc lại quay về phía Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói:

– Linh Suất cửu trọng, Vũ Suất cửu trọng, hai người các ngươi muốn biết thực lực ta sao? Nếu như là năm đó thì các ngươi đã chết rồi. Chờ sau khi các ngươi đột phá Vũ Vương là Linh Vương thì có thể miễn cưỡng biết được thực lực của ta.

Lúc này, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh há hốc mồm, không chỉ là bọn hắn đối với lời nói của Nam thúc vô cùng khiếp sợ, mà bởi vì vừa rồi bọn hắn vô cùng cẩn thận thả tâm thần ra, thế nhưng còn chưa tiếp xúc tới người đối phương đã bị đối phương biết, bởi vậy có thể thấy được thực lực đối phương cường hãn ra sao.

Hai người vốn nhìn thấy một lão giả ốm yếu mà Lục Lâm Thiên lại tôn kính như vậy cho nên mới thử dò xét thực lực đối phương một phen, không nghĩ tới thực lực của lão giả này lại cường hãn tới tình trạng này. Bọn họ vừa mới dò xét mà đối phương đã biết, loại thực lực này quả thực chỉ có thể là Vũ Vương hoặc Linh Vương, mà chỉ sợ cũng không phải Vũ Vương hoặc Linh Vương bình thường.

– Chúng ta nhất thời hiếu kỳ, mong tiền bối thứ lỗi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhanh chóng thi lễ nói.

– Không sao.

Nam thúc nhìn vào hai người, lập tức nói với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh:

– Ngươi là Vũ Suất cửu trọng đã dậm chân ở đỉnh phong rất lâu rồi đúng không? Ngươi lĩnh ngộ còn chưa đủ, vũ lực cực cao thế nhưng tu luyện hiệu quả cũng không lớn, cần phải lĩnh ngộ một phen, lúc đó ngày đột phá Vũ Vương cũng không xa.

– Đa tạ tiền bối chỉ giáo.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh triệt để chấn kinh, nàng không nghĩ tới thực lực của nàng lại bị đối phương nhìn thấu, ngay cả bình cảnh tu luyện của mình đối phương cũng có thể nhìn ra. Thực lực của đối phương tuyệt đối vô cùng kinh khủng.

– Còn có ngươi, tuy rằng ta không biết ngươi dùng phương pháp gì mà tu luyện độc công, tốc độ tu luyện hẳn là cực nhanh, thế nhưng đối với bản thân ngươi có không ít chỗ có hại, nếu như muốn đột phá thì rất khó. Trừ phi là tìm vật kịch độc phụ trợ tu luyện, đồng thời tâm cảnh ngươi cũng bất ổn, sau này có lẽ sẽ là họa lớn, cần phải ổn định tâm cảnh, bây giờ vẫn còn kịp.

Nam thúc lại nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh rồi nói.

– Cái này… Đa tạ tiền bối.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tuyệt đối là hạng người cao ngạo, thế nhưng hiện tại cũng bị mấy câu nói của Nam thúc làm cho thán phục. Lời đối phương nói là sự thực, liếc mắt là có thể nhìn thấy hắn, khiến cho hắn vô cùng sợ hãi.

Lục Lâm Thiên nhìn dáng vẻ của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh không khỏi mỉm cười, thực lực hai người vô cùng cường hãn, thế nhưng so với Nam thúc thì quả thực là một trời một vực.

– Giúp ta an bài địa phương bế quan đi.

Nam thúc lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

– Nam thúc, đi theo con.

Lục Lâm Thiên nói, lập tức mang theo Nam thúc, Lục Tiểu Bạch đi vào trong Phi Linh môn. Trong Phi Linh môn lúc này cũng không có biến hóa quá lớn, dường như không khác trước đây là mấy.

Chúng đệ tử sau lưng Trịnh Anh chưởng lão và Chu Ngọc Hậu trưởng lão lập tức giải tán. Thế nhưng ánh mắt vẫn nhìn vào bóng lưng chưởng môn.

– Chưởng môn quả thực còn rất trẻ nha, ta còn cho rằng chưởng môn đã lớn tuổi rồi.

– Có lẽ tầm hai mươi tuổi, không biết thực lực chưởng môn thế nào.

Trong tiếng nghị luận của chúng đệ tử, Lục Lâm Thiên mang theo Nam thúc tới đại điện Phi Linh môn, sau đó lập tức tiến vào mật thất vốn là bảo tàng của Phi Linh môn.

Mật thất này cực kỳ thích hợp cho việc bế quan. Từ lúc Nam thúc nói tới Phi Linh môn bế quan, Lục Lâm Thiên lập tức nghĩ tới mật thất này vừa vặn có thể cấp cho Nam thúc tu luyện.

– Lần chữa thương này của ta không ngắn, bảy ngày sau đưa chút dược liệu qua đây cho ta, có lẽ sẽ có chút dược liệu khó tìm, thế nhưng vẫn phải có.

Trong mật thất, Nam thúc dường như rất thỏa mãn, lập tức giao cho Lục Lâm Thiên danh sách dược liệu rồi nói.

Lục Lâm Thiên nhìn thoáng qua rồi nói:

– Tiểu tử sẽ làm tốt, đến lúc đó sẽ mang tới cho Nam thúc.

Sau khi sắp xếp cho Nam thúc xong, Lục Lâm Thiên lập tức tới cung điện kia. Cung điện này so với khi trước cũng không có bao nhiêu biến hóa. Cung điện dựa lưng vào thác nước, có thể thấy loáng thoáng tiếng thác nước, chu vi chung quanh có không ít cây cối xanh ngát.

– Tham kiến chưởng môn.

Ngoài đình viện, ba thân ảnh xinh đẹp sau khi nhìn thấy Lục Lâm Thiên liền vội vàng hành lễ, đó chính là Phương Tân Kỳ, Nhan Kỳ còn có Bạch Toa Toa.

– Miễn lễ.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt nhìn vào tam nữ. Mấy năm nay tam nữ quả thực biến hóa quá nhanh, Bạch Toa Toa hay mặc trang phục khiến cho người ta sôi máu kia lúc này trước ngực cao vót, dường như trong hai năm này đã phát dục lần nữa. Bộ váy ngắn vừa vặn bao vây bộ mông tròn lẳn hiện lên đôi chân dài trắng nõn, có lẽ trong Phi Linh môn này nàng đã khiến cho không ít đệ tử phải chảy máu mũi.

– Chưởng môn, lần này người đi đâu mà lâu vậy mới trở về?

Phương Tân Kỳ lên tiếng, nàng với Lục Lâm Thiên có thời gian ở chung lâu nhất cho nên khi hắn rời đi có cảm giác thiếu thốn.

– Đi làm chút chuyện, nàng càng lúc càng đẹp nha.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Phương Tân Kỳ tuy rằng không phải nữ tử tuyệt mỹ, thế nhưng mắt to tròn, cái miệng nhỏ nhắn, cung trang bao phủ thân hình lồm lõm cũng cực kỳ dễ nhìn.

– Chưởng môn, sao người lại học được cách pha trò rồi.

Vẻ mặt Phương Tân Kỳ lập tức đỏ ửng, e thẹn nói, trong mắt cũng có chút vui vẻ.

Chương 660: Thực lực chân chính (1)

– Toa Toa, ngươi làm sao vậy?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía Bạch Toa Toa, lúc này Bạch Toa Toa vẫn trốn ở phía sau Phương Tân Kỳ.

– Hừ, sắc lang.

Ánh mắt Bạch Toa Toa nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

– Ta biết xxxx là có ý gì rồi.

Lục Lâm Thiên lập tức sửng sốt, cũng không biết nên nói sao, cuối cùng ánh mắt rơi vào người Nhan Kỳ, trong tam nữ, Nhan Kỳ là người biến hóa lớn nhất, có thể nói đã biến thành một nàng công chúa, y phục bao phủ đường cong mềm mại, cũng không còn là thiếu nữ mặc y phục thô sơ trên trấn Đoàn Sơn khi trước nữa.

– Nhan Kỳ, có hay trở về nhà vấn an phụ mẫu ngươi không?

Lục Lâm Thiên nói, Nhan Kỳ khi trước linh hồn lực rất mạnh, thế nhưng phát hiện chậm cho nên lúc này không tới ba năm đã là Linh Sĩ tam trọng, coi như cũng có tiến bộ cực nhanh.

– Đa tạ chưởng môn quan tâm, mấy ngày trước đệ tử vừa gặp bọn họ, phụ mẫu đệ tử còn nhờ đệ tử cảm ơn sự chiếu cố của chưởng môn.

Nhan Kỳ hành lễ nói, trong lòng vô cùng cảm kích. Hiện tại phụ mẫu nàng đã có một sinh ý yên ổn trên trấn Đoàn Sơn, hơn nữa bởi vì quan hệ với Phi Linh môn cho nên sinh ý tăng lên mấy lần, nàng cũng trở thành Linh giả. Tất cả chuyện này, nàng biết đều là công lao của thanh niên áo xanh trước mặt này.

– Lần sau thay ta vấn an bọn họ, ngươi là đệ tử của Phi Linh môn ta, Phi Linh môn chiếu cố bọn họ cũng là đương nhiên.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ca ca.

Một thanh âm trong trẻo vang lên, Lục Tâm Đồng từ trong đình viện nhảy ra, cao hứng chạy tới bên người Lục Lâm Thiên.

– Ca ca, không phải người nói muốn dẫn mẫu thân qua đây sao, sao lại không mang mẫu thân tới?

Lục Tâm Đồng mở to mắt nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lần trước hắn đã đáp ứng với nha đầu này dẫn mẫu thân tới Phi Linh môn, hắn nói:

– Có chút biến cố nhỏ, lần sau mới có thể mang mẹ nuôi muội tới.

– Ồ.

Tiểu ny tử này khẽ ồ lên.

– Công tử, ngươi là chưởng môn ở đây thật sao?

Lục Tiểu Bạch từ trong đình viện đi ra, Lục Lâm Thiên phân phó Lục Tâm Đồng mang theo Lục Tiểu Bạch đi tới đình viện này trước.

– Ngươi nói xem.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Công tử, ở đây quả thực không tồi, sau này chúng ta có thể mang phu nhân tới.

Lục Tiểu Bạch nhìn chung quanh rồi nói.

– Đúng vậy, ngươi tới trước làm quen hoàn cảnh một chút, đến lúc đó ta sẽ sắp xếp mọi chuyện cho ngươi.

Lục Lâm Thiên nói với Lục Tiểu Bạch.

– Vâng, công tử.

Lục Tiểu Bạch đáp.

Đi vào trong đình viện, Lục Lâm Thiên vào gian phòng của mình, tất cả không có gì thay đổi cả, so với thời gian khi hắn rời khỏi Phi Linh Môn gần như vẫn giữ y nguyên như vậy.

Từ trong phòng đi ra, Lục Lâm Thiên lập tức đi tới phía sau núi, Tiểu Long và Thiên Sí Tuyết Sư mang theo đám yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng đã đi tới phía sau núi từ lâu.

Lục Lâm Thiên lập tức đem Lục Yêu Mãng, Thị Huyết Yêu Lang còn có Thiểm Điện Hắc Báo trong Không gian thú nang thả ra phía sau núi.

– Lão đại, Nghịch Lân Yêu Bằng chuẩn bị đột phá.

Thân ảnh Tiểu Long lập tức xuất hiện trên vai Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về một đống đất trên núi, lúc này Nghịch Lân Yêu Bằng phủ phục trên mặt đất, dường như đã sắp đột phá, từ ngũ giai đột phá tới lục giai đây là một ranh giới lớn, không thể vài ngày là có thể đột phá xong.

Khóe miệng mỉm cười, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút chờ mong, chờ mong sau khi Nghịch Lân Yêu Bằng thuận lợi đột phá tới lục gia, đến lúc đó sẽ có thêm một cường giả tương đương Vũ Suất.

– Lâm Thiên, ta cũng định bế quan một thời gian, thương thế còn chưa khỏi hẳn, cũng nên tu luyện một chút, cố gắng đột phá tới thất giai sớm nhất có thể.

Thanh âm Bạch Linh vang lên bên tai Lục Lâm Thiên.

– Đến mật thất bế quan đi.

Lục Lâm Thiên nói. Thương thế của Bạch Linh tuy rằng trên đường có thể chữa thương, thế nhưng thương thế hiển nhiên vô cùng nặng, cho nên cũng chưa khỏi hẳn.

Trong phía sau núi hiện tại tổng cộng có mười mật thất, Lục Lâm Thiên mang theo Bạch Linh đi tới một gian mật thất trong đó.

– Ta cần bế quan một đoạn thời gian không ngắn, nếu như có gì cần ta hỗ trợ thì ngươi cứ gọi một tiếng.

– Ngươi an tâm bế quan đi.

Lục Lâm Thiên nói xong lập tức rời khỏi mật thất trong sơn động.

Phía sau núi, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thủy Hỏa Yêu Giao, Thái Âm Yêu Thỏ, Huyết Tích Dịch, Lục Yêu Mãng, Thị Huyết Yêu Lang đều được Lục Lâm Thiên sắp xếp ở đó.

Sau khi an bài thỏa đáng, Lục Lâm Thiên trở lại đỉnh viện thì đã là hoàng hôn.

Trong đình viện hiện tại vô cùng náo nhiệt, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Bạch Toa Toa, Phương Tân Kỳ, Nhan Kỳ đều ở đó, hiện tại còn có thêm Lục Lâm Thiên và Lục Tiểu Bạch cũng ở trong đình viện này, phòng trong đình viện cũng không thiếu, quả thực vô cùng náo nhiệt.

Màn đêm vừa mới bao phủ trời cao, Lục Lâm Thiên đang ngồi trong phòng tu luyện thì trong tai vang lên thanh âm của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh:

– Lâm Thiên, theo ta một chuyến.

Ngoài đình viện, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức đi ra bên ngoài, dưới bóng đêm lúc này có hai thân ảnh một đen một trắng đang đứng đó.

– Đông lão, Oánh tỷ, hai người các ngươi gọi muộn như vậy không biết có việc gì?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Ngươi đã về tới Phi Linh môn thì Phi Linh môn cũng nên giao cho ngươi rồi.

Bạch Oánh nói. Dưới bóng đêm toàn thân trắng xóa, lại thêm dung nhan tuyệt mỹ, ai có thể nghĩ tới nàng đã vài chục tuổi cơ chứ.

– Oánh tỷ. Thực lực của Phi Linh môn hôm nay ta đã đại khái biết được, lẽ nào Phi Linh môn còn ẩn tàng thực lực sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói, hôm nay hắn cũng có thể đại khái nhìn ra một chút thực lực của Phi Linh môn, tuy rằng thực lực ở bên ngoài cũng không tăng lên đáng kể, thế nhưng cũng vẫn là tăng cường, không ít trưởng lão và hộ pháp đều có đột phá.

– Ngươi cho là hơn hai năm nay thực lực Phi Linh môn chỉ có vậy thôi sao? Vậy thì ngươi cũng quá coi thường hai lão gia hỏa chúng ta rồi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Hiện tại chúng ta mang ngươi đi xem thực lực chân chính sau hai năm của Phi Linh môn.

– Thực lực chân chính?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, khóe miệng khẽ mỉm cười. Xem ra Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và lão độc vật hai năm này cũng không nhàn rỗi nha.

– Hơn hai năm nay do có quan hệ với dược liệu trong sơn mạch Vụ Đô đã có không ít thế lực quan tâm Phi Linh môn chúng ta. Hiện tại trong Phi Linh môn ta đã có thám tử của vài thế lực lớn, đánh chết hơn chục người, vì vậy thực lực chân chính của Phi Linh môn ta đề an bài ở một nơi gần đây.

Bạch Oánh nói:

– Gọi Thiên Sí Tuyết Sư của ngươi ra đi, chỗ đó cũng không tính là gần.

Huýt.

Lục Lâm Thiên âm thầm gọi Thiên Sí Tuyết Sư và Tiểu Long, ba người nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, lập tức dưới sự dẫn đường của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lập tức âm thầm không một tiếng động rời khỏi Phi Linh môn.

Chương 661: Thực lực chân chính (2)

– Đông lão, Oánh tỷ, thực lực chân chính của Phi Linh môn hiện tại có bao nhiêu.

Trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên nhịn không được có chút chờ mong hỏi hai người.

– Đến lúc đó ngươi sẽ biết, hẳn sẽ không khiến cho ngươi thất vọng.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Hai năm nay thực lực phát triển mạnh cho nên phải dùng một chút thủ đoạn, trong lòng ngươi biết là được rồi, giai đoạn khác nhau nên dùng thủ đoạn khác nhau, cũng là điều bất đắc dĩ.

– Tiểu tử hiểu.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lão độc vật nói thủ đoạn khác nhau hẳn là dùng độc đan khống chế, hơn hai năm muốn phát triển tạo ra một cỗ thế lực không kém đương nhiên phải cần một chút thủ đoạn khác người.

– Ban ngày ta cũng đã thông báo cho bên kia, hiện tại có lẽ đang chờ, chờ sau khi ngươi tới nơi, những thứ này cũng giao cho ngươi.

– Tiểu tử, tiền bối ban ngày đi cùng ngươi tới là ai?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hỏi Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử ngươi cũng đừng gạt ta, đó tuyệt đối là cường giả, không biết ngươi làm sao mà mời tới được.

Lúc này Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cũng có chút hiếu kỳ nhìn Lục Lâm Thiên, cường giả thần bí ban ngày làm cho nàng vô cùng hiếu kỳ về thân phận.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Không dám dối Đông lão, đó chính là ân sư của tiểu tử, thế nhưng tiểu tử ngu dốt cho nên không thể bái vào làm môn hạ.

– Cái gì, bằng vào thiên phú cùng với thực lực biến thái của tiểu tử ngươi không ngờ tiền bối kia còn không hài lòng?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tức thì cả kinh, thiên phú và thực lực của Lục Lâm Thiên hắn biết, lần này lại đoạt được quán quân Tam tông Tứ Môn, loại đệ tử này mà còn không hài lòng, quả thực quá kinh khủng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Nam thúc không phải không hài lòng với hắn, mà là Nam thúc không chịu chính thức thu hắn làm đệ tử, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng bất đắc dĩ.

– Lâm Thiên, còn một việc ngươi phải chú ý một chút. Thế lực này ta đã chọn ra cho ngươi rồi, đều là cường giả được sàng lọc, cả đám đều có chỗ đặc biệt riêng, thế nhưng lại có chút tự mãn, tuy rằng phục tùng ta thế nhưng không nhất định sẽ phục tùng ngươi. Cho nên ngươi phải chuẩn bị sẵn sàng tuy rằng ta và lão độc vật đã làm cho bọn họ gia nhập Phi Linh môn, thế nhưng muốn để cho bọn họ trung tâm với ngươi thì phải dựa vào chính ngươi rồi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, đạo thu người cũng cực kỳ phức tạp, quả thực người phàm có chút thực lực và bất phàm thì sẽ có một chút tính tình quái dị, nếu muốn chân chính thu phục tuyệt đối không hề dễ dàng.

Thiên Sí Tuyết Sư nhanh chóng bay đi, dưới màn đêm này giống như là vô thanh vô tức vậy, trong nháy mắt biến mất trong màn đên.

Trong đại điện lúc này có tám đạo thân ảnh đang ngồi đó. Trong tám người, sáu nam hai nữ, người thứ nhất tuổi chừng hai mươi, mặt mày như một bức tranh quả thực là một tuyệt sắc giai nhân.

Dung mạo xinh đẹp, bộ cung trang trên người càng làm toát lên vẻ xinh đẹp của nàng.

Người thứ hai, tuổi chừng hai lăm hai sáu, khuôn mặt trái xoan, hai hàng lông mi thon dài, màu da tuy rằng hơi đen, thế nhưng vẫn vô cùng tú lệ, dung mạo xinh đẹp, đặc biệt cặp mắt ngập nước kia, lại thêm khí chất thanh nhã quả thực có vài phần tương tự với Lục Vô Song.

Mà mấy người còn lại đều là trung niên, đám người này người mặc trường sam người mặc trường bào. Mà trong đó có một người tuổi vô cùng trẻ phỏng chừng hai mươi ba hai mươi tư tuổi, thế nhưng người lại vô cùng mập mạp, rõ ràng chính là Lưu Nhất Thủ.

– Lưu Nhất Thủ, ngươi có biết Bạch cung phụng gọi chúng ta tới là có chuyện gì không? Ta còn không ít chuyện cần phải làm đấy.

Một đại hán mặc y phục hoàng sắc nói với Lưu Nhất Thủ, người này mày rậm mắt sáng, toàn thân toát ra khí tức bưu hãn.

– Ta cũng không biết, ta vừa mới nhận được tin tức từ trấn Hoa Môn liền lập tức trở về, Bạch cung phụng bảo ta nhất định phải tới bằng không sẽ dùng môn quy xử trí ta.

Đôi mắt của Lưu Nhất Thủ híp lại rồi nói.

– Lưu Nhất Thủ, nếu như ngươi mà vào hình đường ta cũng không thiên vị, trước tiên đánh ngươi rồi mới nói sau.

Một hán tử mặc trường sam màu den, tuổi chừng hơn ba mươi gần bốn mươi, trong ánh mắt mang theo hàn ý nhìn Lưu Nhất Thủ rồi nói.

– Âu Dương đường chủ, ai không biết ngươi thiết diện vô tư rồi. Ta hối lộ ngươi cũng không được, thế nhưng ta nói cho ngươi biết, hình đường các ngươi lần sau đừng tới tìm ta đòi tiền, ta cũng bận nhiều việc cần dùng tới lắm. Hắc hắc.

Lưu Thủ Đoạn cười hắc hắc rồi nói.

– Diệp đường chủ, ngươi phụ trách thẩm đường, có biết hôm nay Bạch cung phụng tìm chúng ta có chuyện gì không?

Một hán tử mặc hoa phục tuổi chừng bốn mươi nói với mỹ nhân tuyệt sắc tuổi chừng hai mươi, người này ánh mắt thâm thúy trên khóe mắt còn có vết sẹo màu đen khiến cho người khác chú ý.

Nữ tử tuyệt sắc kia mỉm cười, thanh âm giống như chim oanh hót, nói:

– Khang đường chủ, ta cũng không biết, sư phụ cũng không nói cho tỷ muội chúng ta biết, chỉ bảo ta thông tri cho mọi người tới đây mà thôi.

– Quả thực vô cùng kỳ quái, Bạch cung phụng bảo Thẩm đường, Vũ đường, Hình đường, Kim đường, Linh đường tập trung, cũng chỉ có người phụ trách Ngoại đường là không tới, theo đạo lý mà nói có lẽ là có chuyện cực kỳ quan trọng mới đúng.

Đại hán mặc y phục hoàng sắc nói.

– Có lẽ Bạch cung phụng sắp tới rồi, chúng ta chờ một lát nữa đi.

Lưu Nhất Thủ nói.

– Được rồi Nhất Thủ, trong đám chúng ta cũng chỉ có một mình ngươi đã gặp chưởng môn, có người nói chưởng môn là một tiểu tử chưa dứt sữa. Ngươi nói xem, chưởng môn rốt cuộc là dạng người gì.

Một thanh niên áo xanh nói với Lưu Nhất Thủ, người này lớn lên giống như một cây đại thụ, cao to lực lưỡng, cường tráng, đặc biệt là mái tóc màu đen ngắn trên đầu như con nhím, vừa ngắn vừa thô.

– Lý phó đường chủ, ta khuyên ngươi đừng xem thường chưởng môn, bằng không ngươi sẽ phải hối hận.

Lưu Nhất Thủ nói.

– Thật không? Quả thực ta rất muốn nhìn xem.

Đại hán áo xanh nói.

– Lưu Nhất Thủ, ta nghe tiểu sư muội nói chưởng môn là một tiểu suất ca, không biết có phải không?

Nữ tử thanh nhã chừng hai mươi tư tuổi kia hỏi Lưu Nhất Thủ.

Lưu Nhất Thủ cười hắc hắc nói:

– Đó là điều đương nhiên.

– Lưu Nhất Thủ, ta tra ra được tháng này Linh đường các ngươi phát tài lớn. Một đống dược liệu được thu mua vào với giá thấp, cuối cùng lại bán ra đắt. Giá bị ngươi tăng lên gấp hai, có lẽ không ít người hiện tại còn đang chửi ngươi đó.

Nữ tử tuyệt sắc chừng hai mươi tu tuổi kia nói. Người này chính là nử tử vừa được gọi là Diệp đường chủ, trong đôi mắt đẹp của nàng bắn ra một cỗ tinh mang, tuy rằng nhìn qua vô cùng ôn hòa, thế nhưng khí thế trên người cũng làm cho người ta có cảm cự tuyệt người ngàn dặm.

– Buôn bán lời một chút, ta cũng không muốn tăng giá cao như vậy, cũng không có biện pháp nha. Ám đường các ngươi, Vũ đường, Hình đường, lại còn Ngoại đường, Linh đường, tất cả đều dùng kim tệ của ta chống đỡ, sau này lại còn phải báo cáo với chưởng môn, cho nên ta đành phải nâng giá.

Lưu Nhất Thủ ủy khuất nói.

Chương 662: Ám đường Phi Linh môn

– Lưu Nhất Thủ, tiểu tử ngươi đừng đem Linh đường chúng ta vào. Không có đan dược của Linh đường chúng ta, tiểu tử ngươi bán cái gì? Linh đường ta cũng không phải dùng không kim tệ của ngươi.

– Hắc hắc, Khang đường chủ nói chí phải, Linh đường các ngươi không phải dùng kim tệ không nha.

Lưu Nhất Thủ vội vã cười hắc hắc nói.

– Lưu Nhất Thủ, tháng này Vũ đường chúng ta chi tiêu hơi lớn, có phải ngươi nên cấp thêm một chút kim tệ không?

Đại hán mặc hoàng bào nói với Lưu Nhất Thủ.

– Các ngươi xem, vừa mới nói không cần tiền, Hoàng Phủ đường chủ lại đòi nữa rồi, áp lực của ta vô cùng lớn mà.

Lưu Nhất Thủ bất đắc dĩ nói.

Dưới màn đêm, tốc độ của Thiên Sỉ Tuyết Sư vô cùng nhanh chóng, thế nhưng hai canh giờ sau mới tới một ngọn núi.

– Chúng ta tới rồi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Lục Lâm Thiên nhìn xuống mảnh núi non liên miên phía dưới, dưới chân hắn hiện tại là một đỉnh núi lớn, quanh nó là con đường đá dài kéo thẳng lên đỉnh núi. Trên đỉnh núi có không ít cung điện, kiến trúc khác nhau.

– Đây là phân đà.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, đây không phải là chỗ nào xa lạ, mà là đại bản doanh của La Sát môn khi trước, hắn diệt La Sát môn rồi lưu lại chỗ này làm một phân đà của Phi Linh môn.

– Không sai. Ta muốn đưa ngươi tới phân đà, bình thường đây cũng là địa điểm chúng ta liên hệ, cũng là đại bản doanh của Ám đường của Phi Linh môn chúng ta.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Ám đường?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, có lẽ đây là đường mà Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lập ra trong hai năm gần đây. Khi trước hắn rời khỏi đây đi Vân Dương Tông Phi Linh môn còn chưa đó đường này.

– Ám đường chuyên môn thu thập tình báo và tư liệu, mỗi ngày ở đây đều có thể thu được tin tức của các thế lực lớn trong Cổ Vực và đại lục Linh Vũ. Trong Cổ Vực, các thế lực nhất lưu cơ bản chúng ta đều có người, thế lực nhị lưu thì còn non nửa chưa có, đương nhiên, đây cũng chỉ có thể tìm hiểu một chút tin tức mặt ngoài của các thế lực lớn mà thôi. Tin tức quan trọng trong nội bộ các thế lực lớn muốn thăm dò không dễ. Cho nên hiện tại chúng ta đang suy nghĩ biện pháp cài người thêm vào.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Bao trùm toàn bộ Cổ Vực và đại lục Linh Vũ sao?

Lục Lâm Thiên không nhịn được mà giật mình, đây quả thực là chuyện vô cùng kinh khủng.

– Đây là một hạng mục vô cùng khổng lồ. Sau khi ngươi rời đi chuyện thứ nhất ta làm chính là xây dựng ngay Ám đường này. Hơn hai năm qua, chỉ riêng Ám đường này cũng đã tiêu hao hai ức kim tệ. Tới hiện nay Ám đường này mới chỉ có một chút quy mô và hiệu quả. Cho nên, hiện tại Phi Linh môn rất nghèo, vừa vặn ngươi trở về ngươi nên nghĩ biện pháp đi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh mỉm cười nói.

– Hai ức kim tệ, giá trị vô cùng lớn, nhưng cho dù là năm ức kim tệ, mười ức kim tệ cũng vô cùng đáng giá.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, bao phủ toàn bộ Cổ Vực và đại lục Linh Vũ, đám tin tức này đối với một sơn môn bình thường mà nói không có bao nhiêu tác dụng. Thế nhưng đối với một môn phái lớn mà nói, đây là thứ tuyệt đối cần. Là người kiếp trước, Lục Lâm Thiên đương nhiên biết tầm quan trọng của tin tức ra sao. Có đôi khi, tin tức ai nhanh hơn là có thể thắng lợi. Mà sở hữu được một mạng lưới tin tức khổng lồ, đây là việc đầu tiên mà một đại phái cần làm.

Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ, thân phận của hắn ở Phi Linh môn bị Vân Dương Tông biết được cũng là do Vân Dương Tông có người ở trong Cổ Vực.

– Xem ra hai năm nay khổ cực Oánh tỷ và Đông lão rồi.

Lục Lâm Thiên thi lễ với hai người.

– Tiểu tử, ngươi đừng nói dễ nghe như vậy. Chúng ta xuống phía dưới thôi, để cho ngươi nhìn qua một chút thực lực chân chính của Phi Linh môn chúng ta hai năm qua như thế nào.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

Ba người nhảy xuống lưng Thiên Sí Tuyết Sư lên đỉnh núi. Tiểu Long vẫn luôn xoay quanh vai Lục Lâm Thiên. Sau khi phân phó Thiên Sí Tuyết Sư ở phụ cận chờ, Lục Lâm Thiên và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lập tức đi tới phía trước.

Nơi này vốn là tổng đàn của La Sát môn khi trước, hiện tại là phân đà của Phi Linh môn. Không biết từ khi nào nơi này đã trồng một mảnh trúc, gió đêm khẽ thổ, lá trúc xào xạc, dưới bóng đêm giống như một đầu quỷ ảnh đang giương nanh múa vuốt.

Lục Lâm Thiên đang cảm thấy kỳ quái, đột nhiên sắc mặt kinh hãi nói:

– Oánh tỷ, tỷ bố trí trận pháp ở đây sao?

– Không sai, đây là một đại trận bên ngoài. Trận pháp này coi như là vũ giả Vũ Suất cửu trọng, nếu như không am hiểu trận pháp cũng khó có thể tiến vào. Hai năm nay đã có không ít thám tử các thế lực khác tiến vào bên trong. Đây là đại bản doanh của Ám đường cho nên phải cẩn thận một chút mới được.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói:

– Đi theo ta là được, đừng để bị vây trong đại trận.

– Không hổ là Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, lúc này Lục Lâm Thiên mới chính thức cảm nhận được sự đáng sợ của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

Đi qua rặng trúc, trên đỉnh núi, một kiến trúc khổng lồ xuất hiện trong tầm mắt Lục Lâm Thiên. Chính là đại điện của La Sát môn khi trước, thế nhưng lúc này đại điện đã được sửa chữa một phen, diện tích cũng lớn hơn không ít.

– Tham kiến hai vị cung phụng.

Lúc này, hai đệ tử tu vi Vũ Sư đã xuất hiện trước mặt mọi người. Nhìn thấy Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hai người lập tức hành lễ.

– Đệ tử không biết chưởng môn giá lâm, mong chưởng môn thứu tội.

Khi hai đệ tử nhìn về phía Lục Lâm Thiên bên cạnh Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tức thì sắc mặt đại biến. Hai người này đều là đệ tử của Cửu Hoa môn đầu hàng, sau khi được nhận vào hiện tại cũng được coi như đệ tử lâu năm của Phi Linh môn, đương nhiên là nhận ra Lục Lâm Thiên.

Đệ tử bình thường trong Phi Linh môn ngay từ đầu không biết chưởng môn rời khỏi Phi Linh môn, thế nhưng lâu dần không ít đệ tử biết chưởng môn rời khỏi Phi Linh môn, lúc này hai đệ tử Phi Linh môn đột nhiên nhìn thấy chưởng môn xuất hiện cho nên vô cùng hoảng sợ.

– Đúng lên đi.

Lục Lâm Thiên nói với hai đệ tử Phi Linh Môn.

– Các đại đường chủ tới đủ chưa?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hỏi.

– Bẩm cung phụng, các đại đường chủ đều tới rồi.

– Chưởng môn, chúng ta vào thôi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói. Trước mặt người ngoài mặc kệ là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hay là Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đều gọi Lục Lâm Thiên là chưởng môn.

Lục Lâm Thiên gật đầu lập tức đi cùng hai người vào trong đại điện.

Trong đại điện, đám người Lưu Nhất Thủ đang chờ đợi, bỗng nhiên mấy người nhíu mày rồi lập tức đứng dậy. Trong tâm thần bọn họ đột nhiên xuất hiện mấy đạo khí tức. Biết có người tiến vào, mà lại có thể tiến vào đại điện thì chỉ có hai vị cung phụng. Thế nhưng lúc này sắc mặt đám người lại có chút nghi hoặc, trong tâm thần cảm ứng của bọn họ, lúc này có ba đạo khí tức đang tiến đến, ngoại trừ hai vị cung phụng ra còn có một người khác.

Chương 663: Sáu đường của Phi Linh môn (1)

Nhìn thấy tất cả mọi người đứng lên, Lưu Nhất Thủ cũng lập tức đứng dậy, trong lòng nghĩ có lẽ hai vị cung phụng tới rồi. Thực lực của hắn cũng không mạnh bằng những người khác, đương nhiên không thể cảm ứng được có người tới.

Mọi người đứng dậy một lát thì bên ngoài, ba đạo thân ảnh xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

– Tham kiến hai vị cung phụng.

Tám người lập tức hành lễ.

– Chư vị tới thật sớm, miễn lễ.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Ánh mắt mọi người lúc này đã sớm rơi vào trên người Lục Lâm Thiên. Nhìn vào thanh niên chừng hai mươi tuổi, y phục màu xanh, ánh mắt lạnh nhạt, khóe miệng dường như có một chút tiếu ý. Đặc biệt trên vai còn có một con yêu thú màu vàng nhỏ đang ngẩng đầu nhìn quanh, khiến cho người khác không khỏi chú ý.

Lưu Nhất Thủ tham kiến chưởng môn.

Mà nhìn thấy thanh niên này, trong đôi mắt của Lưu Nhất Thủ đột nhiên hưng phấn, nhanh chóng hành lễ.

– Chưởng môn.

Sắc mặt bảy người còn lại không khỏi biến hóa, thanh niên trước mặt bọn họ hóa ra là chưởng môn Phi Linh môn, nhìn thanh niên này, quả thực có chút giống như lời đồn bên ngoài.

– Lưu Nhất Thủ, ngươi càng lúc càng béo ra nhỉ, đứng lên đi.

Lục Lâm Thiên nói. Ánh mắt lập tức liếc nhìn đám người trong đại điện, cuối cùng mới nhìn vào Lưu Nhất Thủ. Biến hóa của Lưu Nhất Thủ đã vượt xa dự liệu của Lục Lâm Thiên. Trong hơn hai năm thôi mà không ngờ hắn lại béo tới tình trạng như thế này.

Mà lúc này, điều khiến cho Lục Lâm Thiên chân chính khiếp sợ chính là bảy người khác có mặt trong đại điện. Từ khí tức trên người bọn họ Lục Lâm Thiên cũng không khó nhận thấy, trong bảy người này có năm Vũ Suất, một Vũ Tướng cửu trọng, còn có một Linh Suất.

Khiếp sợ, lúc này Lục Lâm Thiên tuyệt đối khiếp sợ. Đây chính là thế lực mà Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh muốn giao cho hắn sao. Năm Vũ Suất, một Linh Suất, một Vũ Tướng cửu trọng, loại thế lực này quả thực không tồi. Nếu nhưng theo lời Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói, thực lực của Phi Linh môn lúc này chỉ sợ đã được coi là thế lực nhị lưu rồi.

Nhưng lúc này, Lục Lâm Thiên từ trong khiếp sợ lập tức bình tĩnh lại, ánh mắt nhàn nhạt đảo qua đám người.

Lưu Nhất Thủ đứng dậy, lúc này bảy người còn lại ánh mắt đều đang đánh giá Lục Lâm Thiên, lông mày không khói nhíu lại, thực lực của Lục Lâm Thiên bọn họ cũng không nhìn thấu.

– Chư vị, đây là chưởng môn của bản môn, chư vị còn không mau hành lễ.

Ánh mắt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đảo qua đám người, thanh âm mang theo chút hàn ý.

Bảy người nhìn vào Lục Lâm Thiên rồi liếc mắt nhìn nhau, dường như có một chút không cam lòng, thế nhưng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói, bọn họ không dám trái lời, lập tức tiến lên hành lễ.

– Quên đi, miễn lễ.

Lục Lâm Thiên phất tay lên, ánh mắt đảo qua đám người, hắn cũng biết đám người này sẽ không dễ dàng phục tùng mình như vậy.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cũng không nói gì, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

– Chưởng môn, người ngồi xuống đi.

– Được.

Lục Lâm Thiên đáp nhẹ một tiếng, lập tức trong ánh mắt chăm chú của mọi người đi qua một nữ tử xinh đẹp chừng hơn hai mươi tuổi, chân khí dưới chân Lục Lâm Thiên trong nháy mắt chợt lóe, một vòng xoáy bằng chân khí trong nháy mắt xuất hiện, đồng thời thân thể trực tiếp đánh về phía nữ tử xinh đẹp kia.

Nữ tử xinh đẹp đột nhiên kinh hãi, vẻ mặt trầm xuống, bàn chân trong tích tắc mắt điểm một cái, chân khí thuộc tính phong bạo phát, thân thể trong nháy mắt thối lui.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt này, thân thể Lục Lâm Thiên trực tiếp hóa thành một đạo tàn ảnh, đồng thời vòng xoáy dưới chân giống như một cơn lốc, chân khí trong cơ thể bỗng nhiên bạo phát khiến cho không gian chung quanh chấn động, gấp khúc.

Sắc mặt nữ tử xinh đẹp kia đại biến, nàng thậm chí còn có cảm giác tốc độ của nàng đã bị ảnh hưởng, tốc độ của đối phương trực tiếp khiến cho tốc độ lùi lại của nàng chậm đi.

Mà khi nữ tử này đang định giãy dụa, lúc này không khí quanh thân này đột nhiên rung động.

– Hóa ra là cây cỏ, ta lại tưởng là một con tiểu trùng.

Lúc này, bên tai nữ tử tuyệt mỹ vang lên một thanh âm bình thản. Lập tức một bàn tay nhẹ nhàng từ phía sau lưng đặt lên vai phải của nàng, tức thì có một cỗ không khí thổi qua cổ của nàng.

Lúc này, sau khi người phía sau đặt tay lên vai nữ tử tuyệt mỹ, sắc mặt nữ tử tuyệt mỹ này đột nhiên đại biến, trên khuôn mặt xinh đẹp kia vô cùng kinh hãi, vẻ mặt tái nhợt.

– Ngươi nhìn xem, ta lại còn tưởng rằng là một con sâu, hóa ra là một cái lá cây nhỏ.

Chân khí thu lại, thanh âm nhàn nhạt của Lục Lâm Thiên vang lên, lúc này trong tay hắn xuất hiện một chiếc lá nhỏ.

– Tốc độ thật khủng khiếp, quả kinh khủng.

Lúc này, hầu như mọi người đều nghĩ tới tốc độ vừa rồi của Lục Lâm Thiên. Ngay cả Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cũng không có ngoại lệ. Tốc độ của Lục Lâm Thiên vừa rồi tuyệt đối vô cùng kinh khủng.

Mà lúc này nhìn thân ảnh Lục Lâm Thiên bên cạnh nữ tử tuyệt mỹ kia, đám người trong đại điện không nghĩ tới trong một thời gian ngắn lại có thể lấy một chiếc lá trên vai nữ tử này, cũng có thể trong nháy mắt lấy được tính mạng của nàng. Tuy rằng là xuất thủ bất ngờ khiến cho đối phương không kịp phản ứng, có cảm giác chiếm chút tiện nghi, thắng cũng không vẻ vang.

Thế nhưng điều này cũng chứng minh tốc độ của người thanh niên này vô cùng nhanh. Bản thân nữ tử này chính là vũ giả phong hệ, tốc độ cũng cực kỳ nhanh, thế nhưng lại bị người khác tiếp cận, đủ thấy người thanh niên này đáng sợ ra sao.

Lúc này nữ tử kia cũng thầm đổ mồ hôi lạnh, tuy rằng vừa rồi bản thân nàng không có phòng bị. Nhưng nàng cũng cảm giác được tốc độ của vị chưởng môn này tuyệt đối vô cùng kinh khủng, coi như là nàng có chuẩn bị chỉ sợ cũng khó thoát khỏi tay hắn được.

– Chiếc lá này hại ta lại tưởng là con sâu, đốt đi vậy.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói, trong tay đột nhiên có một cỗ chân khí hỏa hệ bùng ra, trong nháy mắt đem chiếc lá đốt thành tro tàn. Trong chớp mắt này, một cỗ hàn ý quanh người Lục Lâm Thiên nhanh chóng khuếch tán, hàn ý này theo chiếc lá nóng dần trên tay khuếch tán ra, khi chiếc lá bị đốt hoàn toàn thành tro tàn thì cũng được thu lại.

Lúc này, sắc mặt đám người trong đại điện khẽ biến, chưởng môn này đâu phải là nhìn gà hóa cuốc, đây chính là cảnh cáo mọi người, trong lòng đám người lúc này không khỏi cùng xuất hiện một ý nghĩ, vị chưởng môn này chỉ sợ không đơn gian.

– Đa tạ chưởng môn.

Lúc này nữ tử xinh đẹp khẽ mở miệng nói với Lục Lâm Thiên, trong lòng còn chưa bình tĩnh lại.

– Tất cả mọi người ngồi đi.

Lục Lâm Thiên nói, chân khí quanh người thu lại, lập tức khôi phục bộ dạng lạnh nhạt kia. Thế nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng có chút phập phồng. Vừa rồi hắn cũng cố ý làm ra chuyện này, nếu như giấu diếm thực lực, nói không chừng đám người này căn bản sẽ không đặt hắn vào trong mặt.

Chương 664: Sáu đường của Phi Linh môn (2)

Vì muốn đạt được hiệu quả, hiện tại hắn chỉ có tu vi Vũ Tướng tam trọng, không thể làm gì khác hơn, thứ duy nhất cũng chỉ có thể là tốc độ. Phù Quang Lược Ảnh phối hợp với tốc độ của vũ giả phong hệ, dưới tình huống bất ngờ trong nháy mắt làm cho một Vũ Tướng cửu trọng kinh sợ đương nhiên không phải vấn đề quá lớn. Thế nhưng đối phương cũng là vũ giả phong hệ, chỉ cần cự ly hơi xa một chút, hắn không những lập uy không được mà còn xấu mặt.

Vì lần lập uy này Lục Lâm Thiên chỉ mới biểu hiện ra tốc độ của mình mà thôi, kỳ thực cũng không tính là lập uy, những Vũ Suất này cũng không đơn giản mà phục tùng hắn như vậy.

Mọi người ngồi vào chỗ của mình, Lục Lâm Thiên không có một chút khách khí nào ngồi vào vị trí trung tâm, hai người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh ngồi ở hai bên hắn.

Mà lúc này, sắc mặt đám người phía dưới có chút biến hóa ngồi về vị trí của mình.

– Chư vị, trước tiên giới thiệu với chưởng môn về bản thân mình đi. Cũng để cho chưởng môn biết về các ngươi. Khang đường chủ, từ Linh đường các ngươi đi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh nhạt nói, cỗ hàn ý trên người hắn khiến cho tất cả mọi người ngồi phía dưới không khỏi lạnh lẽo. Đối với thân phận của hai người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, khi bọn họ gia nhập Phi Linh môn cũng đã biết.

– Tham kiến chưởng môn, thuộc hạ Khang Tử Vân của Linh Đường, Linh Suất tam trọng, hiện tại là đường chủ của Linh đường.

Một hán tử tuổi chừng bốn mươi mặc hoa phục đứng lên nói, cố ý nhấn mạnh bốn chữ Vũ Suất tam trọng, dụng ý không cần nói cũng biết.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn người này, vừa rồi hắn đã quan sát qua, ánh mắt thâm thúy, trên khóe mắt còn có một vết sẹo màu đen, thực lực Linh Suất tam trọng tuyệt đối đã rất mạnh. Loại linh giả thực lực như vậy coi như là bên trong Tam Tông Tứ Môn cũng có thể trở thành trưởng lão, không biết cường giả như vậy Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh tìm từ đâu tới.

– Tham kiến chưởng môn, tiểu nữ gọi là Tử Diệp Phi, Vũ Suất nhất trọng, là một trong ba đường chủ của Ám đường.

Nữ tử tuyệt mỹ kia đứng dậy nhìn Lục Lâm Thiên nói, thanh âm giống như chim oanh hót, vẻ mặt không có bao nhiêu biến hóa, khóe miệng mỉm cười khiến cho người nhìn vào không khỏi cảm thấy thoải mái.

– Tham kiến chưởng môn, tiểu nữ gọi là Tử Diệp Mỹ, Vũ Tướng cửu trọng, là một trong ba đường chủ của Ám đường.

Nữ tử vừa rồi bị Lục Lâm Thiên lấy một chiếc lá cây nhỏ trên vai đứng lên, hai mắt ngập nước, trên khuôn mặt có khí chất thanh nhã, nhưng lúc này, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên dường như có chút ba động.

– Tham kiến chưởng môn, tại hạ Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Vũ Suất tam trọng là một trong ba đường chủ Ám đường.

Một đại hán mặc hoàng bào đứng dậy nói.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn người này, người này lông mày thô mắt sáng, toàn thân tỏa ra khí tức bưu hãn, thực lực Vũ Suất tam trọng trong Tam Tông Tứ Môn cũng có thể liệt vào hàng hộ pháp.

– Tham kiến chưởng môn, tại hạ là Lý Trì Chính, Vũ Suất nhị trọng, một trong ba đường chủ của Vũ đường.

Một đại hán trung niên mặc y phục màu xanh đứng dậy nói.

Nhìn người này, tuổi tác cũng không lớn, chừng ba mươi, còn chưa tính là trung niên, lớn lên giống như một cái cây đại thụ, vô cùng lực lưỡng, cao lớn, cường tráng, mái tóc ngắn màu đen trên đầu, vừa ngắn vừa thô giống như lông của một con nhím, thực lực Vũ Suất nhị trọng, Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ thỏa mãn, một khi đạt tới Vũ Suất không thể nghi ngờ đều được coi là cường giả.

– Tham kiến chưởng môn, tại hạ gọi là Âu Dương Lãnh Tật, Vũ Suất tam trọng mộc hệ, một trong ba đường chủ của Hình đường.

Một hán tử mặc trường sam màu đen đứng lên nói. Tuổi chừng hơn bốn mươi, ánh mắt lúc nào cũng có chút hàn ý, quanh thân có một cỗ khí thế uy nghiêm vô hình.

– Tham kiến chưởng môn, tại hạ gọi là Viễn Quan, Vũ Suất nhất trọng thủy hệ, là phó đường chủ Hình đường.

Cuối cùng, có một hán tử mặc trường sam màu xanh nhạt đứng dậy, người này có một cỗ khí tức âm nhu, ánh mắt cũng âm nhu như vậy.

Tất cả mọi người đứng dậy thi lễ, đến lượt Lưu Nhất Thủ, Lưu Nhất Thủ đứng lên hành lễ một chút rồi nói:

– Chưởng môn, Bạch cung phụng để thuộc hạ làm phó đường chủ Đại Kim đường.

– Chư vị đều ngồi cả đi.

Mọi người giới thiệu xong, Lục Lâm Thiên nói. Nghe mọi người giới thiệu về bản thân mình, đối với mọi người Lục Lâm Thiên cũng có lý giải sơ bộ. Thế nhưng những đường chủ này hiện tại chỉ là tạm mà thôi, có lẽ Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh chờ hắn đồng ý mới chính thức là đường chủ.

– Chưởng môn. Hiện tại tổng cộng có sáu đường phân biệt là Ám đường, Vũ đường, Hình Đường, Kim đường, Linh đường, Ngoại đường. Ám đường phục trách việc thu thập tin tức tình báo, Vũ đường phụ trách huấn luyện đệ tử tinh anh, cũng chính là thực lực bề ngoài của Phi Linh môn chúng ta. Hình đường chủ quán hình pháp, trong bản môn có người phản bội hoặc là tù binh bắt được bên ngoài đều do Hình đường phục trách. Kim đường phụ trách tất cả sinh ý hiện tại của Phi Linh môn. Chính là đầu nguồn chi tiêu của Phi Linh môn chúng ta. Linh đường phụ trách việc luyện chế đan dược và binh khí. Kim đường phụ trách buôn bán. Còn có Ngoại đường, chủ yếu phụ trách tất cả công việc trong địa bàn Phi Linh môn chúng ta, thuộc về thực lực ngoài sáng của Phi Linh môn hiện tại.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói với Lục Lâm Thiên.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói:

– Chưởng môn, Ám đường hiện tại do Diệp Phi phụ trách. Diệp phi trong Cổ Vực cũng có một chút danh tiếng, người đời gọi là Quỷ Ảnh La Sát, cùng với Diệp Mỹ chính là thân tỷ muội, đều là ký danh đệ tử nhiều năm trước đây của ta, hai năm trước bị ta kéo tới Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, Diệp Phi, Diệp Mỹ, thảo nào hắn nhìn hai nàng có năm phần tương tự, hóa ra là tỷ muội. Lại là ký danh đệ tử của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, có lẽ là bởi vì Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cho nên hai người bọn họ mới tới Phi Linh môn, có thể được Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh thu làm đệ tử ký danh, tuyệt đối có chỗ bất phàm của mình.

– Chưởng môn, Vũ đường hiện tại do Hoàng Phủ Kỳ phụ trách, Hoàng Phủ đường chủ trong Cổ Vực cũng là người có danh tiếng cực cao, được người ta gọi là Thiết Quyền.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lập tức nói với Hoàng Phủ Kỳ:

– Hoàng Phủ đường chủ, gần đây tiến độ thế nào rồi?

– Hồi bẩm cung phụng, Vũ đường hiện tại có năm nghìn đệ tử, tu vi Vũ Sĩ bốn nghìn, đệ tử Vũ Sư tám trăm, trong đó Vũ sư bát trọng có hơn một trăm, đệ tử Vũ Phách có bảy mươi ngươi, thế nhưng đệ tử Vũ Phách bát trọng chỉ có mười tám người. Về phần Vũ Tướng tổng cộng mới có chín.

Hoàng Phủ Kỳ nói.

– Nhiều người như vậy sao.

Trong lòng Lục Lâm Thiên kinh hãi, không nghĩ tới trong Vũ đường của Phi Linh môn hiện tại lại có nhiều đệ tử như vậy. Đệ tử vũ sư không ngờ có tám trăm, Vũ Phách có hơn mười người, Vũ Tướng cũng có chín người, chỉ cần như thế Phi Linh môn cũng đủ tiến vào hàng ngũ thế lực nhị lưu.

Chương 665: Thực lực của Vũ đường

– Chưởng môn, người của Vũ đương hiện tại đều do Hoàng Phủ đường chủ là Lý đường chủ huấn luyện trong sơn mạch Vụ Đô, cho nên cỗ thực lực của Vũ đường Phi Linh môn ta hiện tại có lẽ những thế lực khác còn chưa biết, đây chính là thế lực mà hơn hai năm nay chúng ta phát triển.

Dường như cảm thấy Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, thực lực hiện tại của Phi Linh môn toàn bộ đều trong tối, đến một lúc nào đó bạo phát nhất định sẽ khiến cho không ít người giật mình.

– Chưởng môn, Hình đường hiện tại do đường chủ Âu Dương Lãnh Tật phụ trách. Âu Dương đường chủ tinh thông mấy trăm loại hình phạt sống không bằng chết, được người ta gọi là Phi Đao, phó đường chủ cũng là người tinh thông hình phạt, nhân số của Hình đường hiện nay không nhiều lắm, thế nhưng mỗi người đều là hảo thủ. Trong đó Vũ Phách có hơn mười người, Vũ Tướng có năm, phụ trách việc thưởng phạt các đệ tử trong Phi Linh môn, trực tiếp thuộc quyền điều khiển của chưởng môn, chỉ nghe lệnh một mình chưởng môn mà thôi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lại nói.

Lục Lâm Thiên âm thầm gật đầu, chức trách của Hình đường vô cùng lớn, tương lai Phi Linh môn phát triển, nhân số đâu phải chỉ dừng lại vạn người, đến lúc đó phản bội cũng không phải là không có, không có hình đường sẽ không làm kẻ khác kinh sợ. Mà người trong hình đường, không phải là kẻ bình thường có thể đi vào.

– Khang đường chủ của Linh đường hiện tại phụ trách toàn bộ Linh đường. Hiện tại Phi Linh môn chúng ta có bốn Linh Phách, chín Linh sư, nhân số vẫn vô cùng ít, thế nhưng chúng ta vẫn phải lập ra Linh đường.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Có nhiều Linh giả như vậy Lục Lâm Thiên đã vô cùng thỏa mãn, Linh giả vốn rất thưa thớt, có thể tìm được nhiều người như vậy, có lẽ Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đã tốn không ít công sức.

– Kim đường hiện tại không có đường chủ thích hợp. Thế nhưng biểu hiện của Lưu Nhất Thủ hai năm nay không tồi, chống đỡ toàn bộ Phi Linh môn chúng ta. Nếu như không có Kim đường, Phi Linh môn chúng ta chỉ sợ không chống đỡ được. Vì vậy, Lưu Nhất Thủ tạm thời làm phó đường chủ, về phần Ngoại đường cũng chưa chọn được đường chủ, hiện nay do Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên phụ trách. Thế nhưng hai người này cũng không biết sự tồn tại của Ngoại đường. Trong Phi Linh môn chúng ta ngoại trừ những người ngồi đây cũng không ai biết tới sự tồn tại của sáu đường này.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Hai năm nay đa tạ Đông lão và Oánh tỷ rồi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói xong, Lục Lâm Thiên lập tức đứng dậy cung kính thi lễ với hai người. Thời gian hơn hai năm hai người khiến cho Phi Linh môn phát triển tới mức độ hiện tại, vượt qua kỳ vọng của Lục Lâm Thiên rất nhiều.

– Ha ha, chưởng môn, người khách khí rồi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cười ha hả nói, thế nhưng trong lòng cũng vô cùng hưởng thụ, Lục Lâm Thiên có thể đứng trước mặt mọi người hành lễ với hắn, đủ để chứng minh sự tôn kính trong lòng Lục Lâm Thiên với hắn.

– Chưởng môn, tất cả đã giao cho ngươi. Thế nhưng hiện tại cũng có một đống chuyện phiền toái cần ngươi xử lý.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, trong lòng lúc này mới hiểu rõ Quỷ

Tiên Tử Bạch Oánh. Thảo nào Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đã nói, khi trước không ít đại môn đại phái cực lực chiêu mộ Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh gia nhập, hiện tại xem ra hắn đã kiếm được không ít tiện nghi, nếu như việc này bản thân hắn đi làm chỉ sợ trong vòng hai năm căn bản không có khả năng làm được như vậy, còn có chúng cường giả này, trong thời gian ngắn không thể làm mời tới được.

– Lưu Nhất Thủ, những vấn đề phiền phức đều là do Kim đường các ngươi cung ứng không đủ nên mới dẫn tới, ngươi nói xem ngươi gặp phải phiền phức gì.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Chưởng môn, Bạch cung phụng.

Lưu Nhất Thủ đứng dậy nói:

– Theo sự phát triển ngày càng lớn của Ám đường, Vũ đường, ban đầu thì không sao, Kim đường của ta có thể miễn cưỡng duy trì, thế nhưng hiện tại đã bắt đầu ăn không tiêu, tiền không đủ, đem dược liệu bán ra ngoài, tuy rằng lời gấp đôi, nếu không dùng đám kim tệ này, lại mua một nhóm dược liệu nữa là sẽ gấp ba, thế nhưng cũng không chống đỡ đươc bao lâu. Hiện tại dong binh đoàn bên trong sơn mạch Vụ Đô đã mất non nửa, bởi vì Cửu Đầu Yêu Giao nhằm vào nhân loại cho nên hơn phân nửa đám dong binh đoàn không dám tiến vào. Còn có không ít thế lực trong Cổ Vực giả dạng làm dong binh đoàn thu mua dược liệu, ảnh hưởng đối với chúng ta cũng vô cùng lớn. Hơn nữa trấn Đoàn Sơn, trấn Hoa môn hiện tại cũng xuất hiện không ít thế lực khác đang trữ dược liệu, muốn mượn cơ hội chống lại Phi Linh môn chúng ta, cho nên hiện tại chúng ta đã ngày càng khó khăn.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, xem ra Phi Linh môn muốn phát triển thì càng cần tới kim tệ nhiều hơn. Phi Linh môn gần hai trấn nhỏ với sát biên giới sơn mạch Vụ Đô, muốn nuôi sống nhiều người như vậy lại còn muốn phải triển, có thể đi tới bước này có lẽ trước đây bảo tàng Phi Linh môn lưu lại đã dùng gần hết, loại tiêu hao như vậy không phải là một số lượng nhỏ.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng một lần nữa cảm giác được giống như kiếp trước của mình, muốn phát triển thì cần có tiền, đó là con số thiên văn, không phải mười vạn, mấy trăm vạn kim tệ là đủ.

– Chưởng môn, nhân số Vũ đường hiện tại đã tăng thêm, ăn uống ngủ nghỉ cũng không phải là số lượng nhỏ. Hiện tại có lẽ chỉ còn năm nghìn vạn kim tệ, năm nghìn vạn kim tệ này chỉ có thể duy trì một tháng, mong chưởng môn cấp cho ta sớm.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Lúc này ánh mắt đám người đều mang theo chút thâm ý nhìn về phía Lục Lâm Thiên, Hoàng Phủ Kỳ trực tiếp hỏi chưởng môn tiền, mọi người cũng biết đây là Hoàng Phủ Kỳ cố ý, dường như hắn muốn nhìn xem vị chưởng môn này có xuất ra được hay không

Khóe miệng Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong lòng hắn sao lại không biết Hoàng Phủ Kỳ Tùng này muốn làm khó mình chứ, hắn lập tức nói:

– Năm nghìn vạn sao?

Vẻ mặt trầm xuống, Lục Lâm Thiên nói:

– Hoàng Phủ đường chủ, trên người ta cũng không có nhiều kim tệ như vậy, như vậy đi, nếu như ngươi cần gấp, ba ngày sau ta đưa cho ngươi năm nghìn vạn, mười ngày sau ta cho ngươi một ức kim tệ, ngươi chọn đi.

Mọi người nhìn nhau trong lòng thầm nghĩ khẩu khí của vị chưởng môn này quả thực quá lớn. Một ức kim tệ cũng không phải là số lượng nhỏ. Huống chi hiện tại cũng không chỉ riêng minh Vũ đường thiếu tiền, trên cơ bản những đường khẩu khác đều thiếu, xuất ra một ức kim tệ cấp cho Vũ đường, điều này không phải dễ.

– Chưởng môn, hiện tại cũng không cần lắm, ta còn có thể duy trì vài ngày, vậy thì mười ngày sau vậy.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói. Hơn năm ngày thì kiếm được thêm gấp đôi, hắn đương nhiên sẽ chọn cái sau, đến lúc đó xem vị chưởng môn này có thể xuất ra được không.

– Chưởng môn, Ám đường hiện tại đang vào thời điểm phát triển mấu chốt, chúng ta cũng thiếu tài chính, xin chưởng môn cấp cho chúng ta

Chương 666: Con đường quật khởi (1)

Quỷ Ảnh La Sát chậm rãi nói, đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Mười ngày sau sẽ cấp cho ngươi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, ánh mắt nhìn về phía mọi người, xem ra những người này đều có ý tưởng muốn cắt hắn một đao, nếu như lúc này không xuất ra được, chỉ sợ sau này muốn trấn áp bọn họ rất khó.

Kim tệ mà thôi, Lục Lâm Thiên cũng không để ý cho lắm, kim tệ trên người hắn cũng không nhiều, thế nhưng những vật có giá trị xa xỉ cực kỳ nhiều, một bộ vũ kỹ Hoàng cấp cao giai cũng có giá mấy nghìn vạn, có bộ gần một ức kim tệ, nếu như xuất ra một bộ vũ kỹ Huyền Cấp sơ giai vậy thì có thể khiến cho mọi người điên cuồng.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, mọi người cũng có chút chờ mong, không biết tiểu chưởng môn này đến lúc đó có thể xuất ra được không.

– Hoàng Phủ đường chủ, Diệp đường chủ, các ngươi muốn kim tệ vậy thì cũng phải giúp ta một chuyện.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn mọi người, cuối cùng rơi vào Hoàng Phủ Kỳ Tùng và Diệp Phi nói:

– Như vậy đi, Diệp đường chủ, ngươi lập tức truyền tin tới toàn bộ Cổ Vực, cùng với mạng lưới tin tức của Phi Linh môn ta, phát ra tin tức mười ngày sau trên trấn Hoa Môn sẽ tổ chức một hội đấu giá, sẽ có khôi lỗi cấp năm, đan dược cao giai lục phẩm, vũ kỹ Hoàng cấp cao giai.

– Chưởng môn, mấy thứ này muốn bán đấu giá sao?

Diệp Phi nhíu mày, trên khuôn mặt mỹ lệ có chút kinh ngạc, lúc này tất cả mọi người đều vô cùng kỳ quái. Khôi lỗi cấp năm, vũ kỹ Hoàng cấp cao giai, đan dược cao giai lục phẩm đều là bảo vật khó có được, người bình thường cũng sẽ không bán ra mấy thứ này.

– Không sai, mặt khác thông báo cho những địa phương khác, trong Phi Linh thương hành lần này sẽ đấu giá một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai hỏa hệ và một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai thổ hệ.

Lục Lâm Thiên nói với Diệp Phi.

– Cái gì?

Tất cả mọi người đang ngồi đều vô cùng giật mình kinh ngạc, bán đấu giá vũ kỹ Hoàng cấp đã khiến cho mọi người không thể tưởng tượng được rồi, hiện tại không ngờ lại muốn bán cả vũ kỹ Huyền cấp sơ giai. Loại vũ kỹ này coi như là đại môn đại phái cũng tuyệt đối cấm truyền ra bên ngoài. Ai cũng không muốn đem vũ kỹ Huyền cấp sơ giai đi đấu giá, thế nhưng không chỉ đấu giá mà lại đấu giá những hai bộ.

– Chưởng môn. Quả thực phải mang vũ kỹ Huyền cấp sơ giai ra đấu giá sao?

Diệp Phi hỏi, ánh mắt xinh đẹp kia vô cùng kinh ngạc, đồng thời cũng vô cùng nghi hoặc. Vị chưởng môn này rốt cuộc có vũ kỹ Huyền cấp sơ giai hay không. Hai bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai trong người, đây không phải là thứ mà người bình thường có thể có.

– Cứ làm theo lời ta nói là được.

Lục Lâm Thiên nói với Diệp Phi, lại nhìn Hoàng Phủ Kỳ TÙng nói:

– Hoàng Phủ đường chủ, Vũ đường ngươi phái người trong vòng mười ngày kiến tạo một phòng đấu giá có thể dung nạp hai vạn người trên trấn Hoa môn. Đấu giá hội này do Vũ đường các ngươi phụ trách, thế nhưng cũng không nên bại lộ nhiều thực lực, cũng đừng để cho người khác biết Vũ đường các ngươi có quan hệ với Phi Linh môn. Ít nhất hiện tại đừng cho người khác biết, bằng không theo môn quy mà xử. Nhớ kỹ, ngươi chỉ có thời gian mười ngày. Mười ngày sau ta muốn nhìn thấy một phòng đấu giá khiến ta thỏa mãn. Về phần phí tổn ngươi có thể thương lượng giải quyết với Kim đường, nếu có những vấn đề khác thì do người Kim đường tìm trưởng lão Phi Linh môn giải quyết.

Lục Lâm Thiên nói.

– Do Vũ đường thuộc hạ phụ trách?

Hoàng Phủ Kỳ Tùng dường như có chút ngoài ý muốn nói.

– Nếu như Hoàng Phủ đường chủ không làm được vậy thì ta sẽ để cho người khác làm vậy.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói.

– Không thành vấn đề, mười ngày nhất định thuộc hạ sẽ làm được.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng cắn răng nói.

– Chưởng môn, thời gian mười ngày, tin tức đấu giá hội truyền đi, chờ sau khi thu được tin tức rồi kịp chạy tới trấn Hoa Môn cũng không có nhiều người cho lắm, có phải là quá gấp gáp không?

Diệp Phi hỏi.

– Ta biết, tuy rằng tin tức truyền đi nhưng người có thể chạy tới trấn Hoa Môn cũng chỉ có một ít cường giả và thế lực trong Cổ Vực mà thôi. Mà lần này chúng ta đấu giá cũng không phải nhằm vào những người bình thường, ta tin rằng có không ít thế lực và cường giả chỉ cần cảm thấy có hứng thú trong vòng mười ngày cũng đủ để tới nơi, ngươi chỉ cần truyền tin tức đi là được.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vâng, chưởng môn.

Diệp Phi đáp một tiếng.

Nghe Lục Lâm Thiên an bài, ánh mắt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô

Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh có chút biến hóa nhưng cũng không nói gì.

– Chư vị, còn có chuyện gì không? Nếu như không có chuyện gì thì Lưu Nhất Thủ và hai vị đường chủ Hình đường ở lại, những đường chủ khác đều đi đi. Thời gian gấp rút, có một chút việc nhỏ sau này từ từ nói.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn đám người rồi nói.

– Vâng, chúng ta xin cáo lui.

Diệp Phi, Diệp Mỹ, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì tức thì xin cáo lui. Trong đại điện cũng chỉ có một mình Âu Dương Lãnh Tật, Tương Viễn và Lưu Nhất Thủ.

– Chưởng môn, không biết người có chuyện gì phân phó.

Lưu Nhất Thủ nói với Lục Lâm Thiên, trong lòng hắn rất rõ ràng, chưởng môn gọi hắn ở lại đương nhiên là có chuyện phân phó.

– Nói đi, Kim đường hiện tại thế nào? Có cần ta làm chút gì không?

Lục Lâm Thiên hỏi, Ám Đường và Vũ đường đều thiếu tiền, tất cả đều do Kim đường cung cấp, vừa rồi Lưu Nhất Thủ tuy rằng không nói gì thế nhưng Lục Lâm Thiên biết, Kim đường hiện tại có lẽ vô cùng khó khăn.

– Chưởng môn.

Lưu Nhất Thủ nhìn Âu Dương Lãnh Tật, dường như muốn nói lại thôi. Kim đường hiện tại vô cùng phiền phức, vừa rồi trước mặt mọi người ở đây hắn sẽ không làm phiền chưởng môn cho nên không nói gì.

– Âu Dương đường chủ và Tương đường chủ đều là người một nhà, nói đi.

Lục Lâm Thiên biết Lưu Nhất Thủ nghĩ gì, lập tức nói.

– Chưởng môn, Kim đường hiện tại vô cùng thiếu thốn, dược liệu trong sơn mạch Vụ Đô gần đây đã bị ảnh hưởng rất lớn, có không ít thế lực mạnh mẽ thu mua dược liệu, hơn nữa trên trấn Đoàn Sơn và Hoa Môn cũng có không ít thế lực trữ dược liệu, ra giá so với chúng ta cao hơn, muốn làm những cửa hàng của Phi Linh môn chúng ta sụp đổ, những thế lực này dường như đã liên thủ với nhau, chúng ta khó có thể chống đỡ.

Lưu Nhất Thủ nói.

Lục Lâm Thiên suy tư một chút, lập tức hỏi:

– Lưu Nhất Thủ, hiện tại trấn Hoa Môn và trấn Đoàn Sơn phát triển như thế nào?

– Bẩm chưởng môn, trấn Hoa Môn và trấn Đoàn Sơn hiện tại đã mở rộng hơn phân nửa so với trước đây, người cũng có không ít, bởi vì dược liệu bên trong sơn mạch Vụ Đô cho nên không ít người tới trấn Hoa Môn và Đoàn Sơn.

Lưu Nhất Thủ dừng lại một chút, con mắt híp lại nói:

– Chỉ là trấn Thiên Tinh là địa bàn của Quỷ Vũ Tông. Trong Quỷ Vũ Tông có dong binh của bọn hắn đi vào trong sơn mạch Vụ Đô ngắt dược liệu và giết yêu thú để buôn bán, tuy rằng chúng ta đã đoạt không ít sinh ý trên trấn Thiên Tinh, thế nhưng tính ra chỉ là non nửa mà thôi. Có lẽ hiện tại kẻ đang đối phó với Phi Linh môn chúng ta chính là Quỷ Vũ Tông, thế nhưng Quỷ Vũ Tông này không phải không có đồng minh.

Chương 667: Con đường quật khởi (2)

– Quỷ Vũ Tông.

Lục Lâm Thiên thầm nói, một lát sau hắn nhìn vào Lưu Nhất Thủ rồi nói.

– Lưu Nhất Thủ, sáng mai ngươi an bài hơn một trăm đệ tử thân thủ không tồi đến trước sơn môn đợi ta.

– Vâng.

Lưu Nhất Thủ không hỏi nguyên nhân, chỉ đáp.

– Hai vị đường chủ hình đường, phiền hai vị sáng mai đi cùng với ta vào sơn mạch Vụ Đô. Chúng ta vào sơn mạch Vụ Đô vài ngày.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vâng.

Âu Dương đường chủ, Tương Viễn đường chủ do dự một chút rồi lập tức đáp.

– Các ngươi lui đi.

Lục Lâm Thiên nói, ý bảo ba người rời đi.

Ba người rời đi, lúc này bên trong đại điện chỉ còn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

– Hỗn tiểu tử này, không phải ngươi thực sự muốn bán vũ kỹ Huyền cấp sơ giai đó chứ?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hỏi Lục Lâm Thiên.

– Đông lão, đương nhiên là phải bán.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc.

– Tiểu tử, đây chính là vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, nếu như ngươi bán sau này sẽ không mua lại được đâu.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói. Vũ kỹ Huyền cấp không có ai lấy ra bán cả, nhiều nhất chỉ là lấy vật đổi vật mà thôi.

– Lâm Thiên, hẳn là ngươi còn dự định khác đúng không?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhíu mày hỏi Lục Lâm Thiên.

– Không sai.

Lục Lâm Thiên đáp:

– Nếu không xuất ra một chút đồ vật mê hoặc là sao trấn Hoa Môn sẽ có náo nhiệt được? vũ kỹ Huyền cấp chúng ta sẽ bán, thế nhưng tới lúc đó, chúng ta tự mình mua lại là được.

Lục Lâm Thiên cười khẽ, vũ kỹ Huyền cấp sơ giai bán ra hắn cũng vô cùng tiếc nuối.

– Tiểu tử, ý của ngươi là trộm long chuyển phượng, phao tin muốn bán nhưng lại tự mua về?

Sắc mặt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh biến hóa nói.

– Ta chỉ muốn trấn Hoa môn náo nhiệt một chút mà thôi. Bán một khôi lỗi cấp năm và đan dược lục phẩm là được, ta tin mười ngày sau trên trấn Hoa Môn tuyệt đối sẽ vô cùng náo nhiệt.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Mục đích chân chính của ngươi hẳn không chỉ có thế đúng không?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Hiện tại Phi Linh môn người nhiều, nếu như dựa vào trấn Hoa

Môn thì không thể chèo chống được sự phát triển của Phi Linh môn nữa.

Lục Lâm Thiên mỉm cười rồi nghiêm túc nói với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh:

– Đông lão, Oánh tỷ, tiểu tử định động thủ ngay bây giờ, các ngươi có ý kiến gì không.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cũng lập tức nghiêm túc, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói:

– Hiện giờ động thủ sao? Ngươi có nắm chắc không? Ngươi nên chuẩn bị sẵn sàng một khi thực lực Phi Linh môn lộ ra ngoài sẽ dẫn tới sự phản kháng của Quỷ Vũ Tông, cũng dẫn tới sự đề phòng của không ít thế lực. Đến lúc đó rất có thể Phi Linh môn sẽ bốn bề thọ địch. Thực lực Phi Linh môn hiện tại có thể miễn cưỡng coi như thế lực nhị lưu, thế nhưng dù sao chúng ta phát triển sau, cho dù nhanh thế nhưng muốn bại lộ tất cả cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Lục Lâm Thiên nhíu mày rồi lập tức mỉm cười. Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đã thấy được đại cục, một khi có một thế lực quật khởi rất dễ dẫn tới việc bốn bề thọ địch, sẽ bị những thế lực khác uy hiếp, nếu muốn phát triển nữa quả thực không phải là chuyện dễ dàng.

– Đông lão, Oánh tỷ, cho dù tới lúc đó bốn bề thọ địch, chúng ta cũng không sợ.

Lục Lâm Thiên nói:

– Không gạt hai vị, lần này tiểu tử trở lại Phi Linh môn đã âm thầm kết minh với Vân Dương Tông, điều kiện là người Vân Dương Tông có thể tiến vào Cổ Vực. Nếu như Phi Linh môn ta có việc có thể tùy thời tìm cường giả Vân Dương Tông âm thầm xuất thủ tương trợ.

– Vân Dương Tông?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhướng mày, quan hệ lợi hại trong đó chỉ trong chốc lát bọn họ lập tức hiểu rõ:

– Chúng ta cũng không nên bị Vân Dương Tông lợi dụng, đến lúc đó lại trở thành viên đá kê chân cho Vân Dương Tông. Vân Dương Tông không hề đơn giản như bề ngoài đâu.

– Có lẽ có chút đáng tin, huống chi bọn họ muốn lợi dụng Phi Linh môn chúng ta tiến vào Cổ Vực chúng ta sao lại không lợi dụng bọn họ phát triển Phi Linh môn cơ chứ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ta thu được tin tức, tiểu thư của Vân Dương Tông và ngươi đính hôn, không biết có phải là thực không?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

– Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên gập đầu đáp, trong lòng đoán có lẽ đây là tin tức do thám tử của Phi Linh môn truyền về.

– Tiểu tử ngươi quả thực giống tiểu bạch kiểm nha, đi Vân Dương Tông một chuyến liền câu dẫn tiểu thư Vân Dương Tông, vậy thì xem ra Vân Dương Tông có chút đáng tin.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Thế nhưng chúng ta cũng phải chuẩn bị tùy thời đề phòng.

– Đó là đương nhiên, không đến lúc cuối, Vân Dương Tông không lật bài thì chúng ta vẫn phải đề phòng. Một khi Vân Dương Tông tiến vào cổ vực thì sóng ngầm bên trong Cổ Vực này sẽ không còn như trước nữa.

Lục Lâm Thiên nói.

– Bằng vào trí thông minh của ngươi, có lẽ đã sớm nghĩ ra kế hoạch rồi đúng rồi? Ta cũng không cần lo lắng cái gì nữa, ngươi để Vũ đường một mình phụ trách hội đấu giá, lại xuất ra vũ kỹ Huyền cấp tạo thành oanh động lớn tới như vậy, chẳng lẽ muốn hấp dẫn sự chú ý của mọi người? Mục đích chân chính của ngươi hiện tại ta còn chưa nghĩ ra là gì.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn Lục Lâm Thiên, trong lòng vô cùng kinh ngạc, bọn họ không suy đoán ra mục đích chân chính của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đối với việc Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh biết mục đích bên ngoài của hắn vô cùng kinh ngạc. May mà Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh không phải là địch nhân của hắn, nếu như có loại địch nhân như vậy thì hắn sẽ vô cùng nhức đầu.

– Mục đích của tiểu tử có ba cái.

Lục Lâm Thiên nói:

– Thứ nhất, đấu giá hội chỉ là bước đầu, qua một thời gian nữa tiểu tử định sát nhập trấn Đoàn Sơn và trấn Hoa Môn thành một đại trấn, muốn làm được điều này đầu tiên phải có nhân khí, nếu như không đủ lực hấp dẫn thì không thể làm được.

– Thế nên ngươi muốn dùng vũ kỹ Huyền cấp làm vật dẫn sao? Tới lúc trấn Hoa Môn sẽ vô cùng nhốn nháo, vũ kỹ Huyền cấp được bán đấu giá, lúc đó sẽ có các thế lực lớn trong Cổ Vực tham dự, cũng không thiếu những cường giả tán tu tới đây. Náo nhiệt vô cùng nhưng đồng thời cũng có rất nhiều người nhân cơ hội sinh sự.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lại nói:

– Thứ hai, từ ngày mai toàn bộ sơn mạch Vụ Đô, đặc biệt bên phía Cổ Vực tiểu tử đều phải nắm trong tay, toàn bộ dược liệu trong sơn mạch Vụ Đô tuyệt đối không thể bị mang ra bên ngoài, còn nữa, Tam tông Tứ môn trên đại lục Linh Vũ sau này muốn tiến vào trong Cổ Vực đều phải đi qua sơn mạch Vụ Đô đầu tiên, ở đây hiện tại tuy rằng không quan trọng thế nhưng sau này chính là tấm lá chắn của Phi Linh môn chúng ta.

Chương 668: Một chút lễ vật

– Muốn khống chế sơn mạch Vụ Đô không đơn giản, dược liệu bên trong sơn mạch Vụ Đô có không ít thế lực bên Cổ Vực nhìn chăm chăm vào. Ngươi muốn không chế dược liệu không thể nghi ngờ chính là chặt đứt mạch máu của không ít thế lực.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Đông lão, người thu phục Cửu Đầu Yêu Giao, mấy ngày trước đây ta cũng thu phục Thạch Vượn Yêu Vương và Độc Giác Yêu Ngưu. Hiện tại muốn khống chế dược liệu trong sơn mạch Vụ Đô không khó. Về phần các thế lực khác thì tạm thời không tính tới. Ngày mai ta sẽ tự mình tiến vào trong sơn mạch Vụ Đô. Hiện tại những người của thế lực khác bên trong đều giết không tha, dong binh đoàn bình thường nếu không rời khỏi sơn mạch Vụ Đô thì đừng trách ta độc ác.

Lục Lâm Thiên nói, trong mắt bắn ra hàn ý.

– Lâm Thiên, ngươi làm như vậy sẽ chân chính khơi mào đại chiến.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh biến sắc nói.

– Có chuyện đấu giá hội, trong khoảng thời gian này phỏng chừng đại bộ phận tinh lực của các thế lực khác sẽ đặt ở trong trấn Hoa Môn, chờ sau khi bọn hắn bình phục lại thì mười ngày sau trong sơn mạch Vụ Đô đã bị chúng ta giải quyết hơn phân nửa. Về phần khơi mào đại chiến chính là thứ tiểu tử ta chờ mong. Thế lực của Phi Linh môn chúng ta tuy rằng không kém, thế nhưng cũng chưa đủ, cách phát triển nhanh nhất chính là dùng chiến nuôi chiến.

Lục Lâm Thiên nói.

– Dùng chiến nuôi chiến? Ngươi định triệt để động thủ sao?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói:

– Một khi bắt đầu có lẽ bên trong Cổ Vực sẽ không yên bình nữa.

– Thứ ba, trong đại bản doanh Cửu Đầu Yêu Giao có không ít dược liệu. Lần này người trên trấn Hoa Môn sẽ tăng lên rất nhiều, ta sẽ đem dược liệu lấy ra. Tới lúc đó lại thêm biến cố trong sơn mạch Vụ Đô, tin rằng giá dược liệu sẽ lại tăng, chúng ta bán đắt cho các thế lực trữ hàng, Phi Linh môn cũng vừa hay cần không ít tiền để phát triển thế lực. Chờ sau khi sơn mạch Vụ Đô khôi phục lại bình thường, chúng ta lại chậm rãi tăng giá cả dược liệu, tới lúc đó là thời điểm bọn chúng khóc không ra nước mắt. Chờ sau khi bọn hắn không nhịn được chúng ta lại tăng giá.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười lạnh nhạt.

– Tiểu tử ngươi quả thực đủ độc.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh than thở, đương nhiên hắn hiểu rõ nguyên nhân trong đó. Nếu như thực sự có thể khống chế sơn mạch Vụ Đô thì tương đương với việc khống chế mạch máu dược liệu trong biên giới sát Cổ Vực. Đến lúc đó giá cả sẽ do bọn hắn định đoạt, nếu như các thế lực trắng trợn thu mua trữ hàng vậy thì tuyệt đối sẽ rất thảm. Vừa mới tuột tay thì giá lại tăng cao, có lẽ tới lúc đó sẽ không có ít người tức giận sôi máu.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đây gọi là lũng đoạn, đến lúc đó giá cả sẽ do bọn họ tính, đương nhiên điều này phải có thực lực tuyệt đối mới làm được.

– Ngày mai ngươi đi vào trong Cổ Vực sao? Dong binh đoàn của các thế lực lớn có chút thực lực không tồi, ngươi phải cẩn thận một chút, có cần ta đi cùng hay không?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói với Lục Lâm Thiên.

– Oánh tỷ, không cần đâu, dong binh đoàn trong sơn mạch Vụ Đô, coi như là dong binh đoàn của các thế lực lớn phái đi nhiều nhất chỉ là Vũ Tướng mà thôi, nếu như mà có Vũ Suất ở bên trong thì Cửu Đầu Yêu Giao cũng không kiêu ngạo được lâu như vậy. Có Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn của Hình đường đi theo ta là đủ

rồi.

Lục Lâm Thiên nói:

– Sau khi tin tức đấu giá hội truyền ra, Phi Linh môn cần hai vị tọa trấn. Mặt khác ta còn lễ vật cho Đông Lão và Oánh tỷ, các ngươi mau chóng ăn vào hiệu quả sẽ tốt hơn.

Lục Lâm Thiên nói xong lập tức lấy ra hai hộp ngọc đưa cho Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

– Lễ vật cho chúng ta sao? Để ta nhìn xem một chút.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh khẽ mỉm cười, có lễ vật sao lại không thu. Nàng mở hộp ngọc, một cỗ năng lượng lập tức khuếch tán.

Một lát sau, sắc mặt hai người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đều đại biến, cảm nhận được vật trong hộp ngọc, sắc mặt hai người biến đổi, vô cùng kinh ngạc. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh kích động nói:

– Tiểu tử, đây có phải là Thánh quả Vũ Linh trong truyền thuyết của Vân Dương Tông hay không?

– Không sai. Thánh quả Vũ Linh này đối với việc tăng cường thực lực của Đông lão và Oánh tỷ có lẽ không lớn, thế nhưng đối với việc hai vị muốn đột phá lên Vũ Vương và Linh Vương thì có hiệu quả vô cùng lớn.

Lục Lâm Thiên nói.

– Thánh quả Vũ Linh, thực sự là Thánh quả Vũ Linh trong truyền thuyết của Vân Dương Tông.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cũng có chút kích động, Thánh quả Vũ Linh đối với nàng vô cùng quan trọng, đối với Vũ Suất cửu trọng và Linh Suất cửu trọng mà nói càng là chí bảo. Thực lực không tăng cường được bao nhiêu bọn họ không quan tâm, thứ bọn họ coi trọng chính là sau khi dùng Thánh quả Vũ Linh thì cơ hội đột phá Vũ Vương và Linh Vương sẽ tăng lên năm thành.

Mà Thánh quả Vũ Linh luôn nằm trong tay Vân Dương Tông, loại bảo vật này không biết có bao nhiêu người mơ ước có được. Thế nhưng Vân Dương Tông không phải là nơi có thể dễ dàng động tới. Ngoại trừ những đệ tử nổi bật trong đệ tử thân truyền ra, ngoại nhân cho dù tốt đến mấy cũng không có được loại bảo vật như thế này.

Mà loại bảo vật này, đối với Vũ Suất, Linh Suất mà nói tuyệt đối là mê hoặc trí mạng, người tu vi thấp một chút thì coi trọng việc tăng thực lực của Thánh quả Vũ Linh, còn chưa thể cảm giác được tác dụng đối với việc đột phá lên Vũ Vương và Linh Vương.

– Tiểu tử, lễ này ta thu, đa tạ.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt hiện lên sự cảm kích, loại bảo vật này đối với hắn có tác dụng rất lớn.

– Đông lão, ngươi mà cũng biết nói tạ ơn ta sao? Quá khách khí rồi nha.

Lục Lâm Thiên nói.

– Cái này, ta lỡ lời.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cười nói.

– Lâm Thiên, lễ này ta cũng không thể nào cự tuyệt, có Thánh quả Vũ Linh này, ta tin rằng không bao lâu nữa cũng sẽ đột phá. Đa tạ.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Hi vọng Oánh tử sớm đột phá, đến lúc đó Phi Linh môn ta đã có cường giả Vũ Vương tọa trấn.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lâm Thiên, Nam thúc hôm qua đi cùng với ngươi chí ít cũng là Vũ Vương hoặc là Linh Vương, có lẽ còn cao hơn Vũ Vương và

Linh Vương, có hắn tọa trấn, Phi Linh môn cũng coi như có thêm cường giả đỉnh cấp.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Oánh tỷ, Nam thúc có chút thương thế trên người, trong thời gian ngắn không thể xuất thủ. Vì vậy Phi Linh môn vẫn phải nhờ Oánh tỷ và Đông lão sau khi đột phá tọa trấn.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ta dừng lại ở Vũ Suất cửu trọng đỉnh phong đã lâu, có thánh quả Vũ Linh này, lại được Nam thúc chỉ điểm ngày hôm qua, có lẽ khoảng thời gian gần đây sẽ đột phá. Sau đấu giá hội ta sẽ bế quan thử đột phá một lần xem sao, hy vọng có thể đột phá thành công.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Oánh tỷ, còn một vật nữa cấp cho tỷ.

Chương 669: Đi vào sơn mạch (1)

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tay móc ra một ngọc giản, trên bề mặt ngọc giản có một cỗ năng lượng ba động, mơ hồ có âm thanh quanh quẩn.

– Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lập tức nhận ra đây là một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai. Mà cảm nhận được năng lượng ba động trên ngọc giản này, nàng lập tức có chút nghi hoặc.

– Đây là một bộ vũ kỹ có chút đặc thù, trên đại hội Tam tông Tứ môn tiểu tử thu được bộ vũ kỹ này nên cố ý lưu lại, có người nói là do người của Huyền Hồn môn lấy ra. Có tên là Thiên Âm Trấn Hồn Khúc. Bất luận vũ giả thuộc tính nào cũng có thể tu luyện, thế nhưng phải tinh thông âm luật. Ta nghĩ đây là thứ thích hợp với Oánh tỷ nhất.

Lục Lâm Thiên nói xong lập tức đem ngọc giản trong tay giao cho Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, trên đại hội Tam tông Tứ môn Lục Lâm Thiên khi nhận được bộ vũ kỹ này lập tức nghĩ tới cấp cho Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh. Vũ kỹ về âm luật vô cùng thưa thớt, so với vũ kỹ phòng ngự còn thưa thớt hơn, cực kỳ khó nhìn thấy một bộ vũ kỹ về âm luật.

– Vũ kỹ về âm luật ta tìm hơn mười năm cũng chỉ có thể tìm được một bộ vũ kỹ Hoàng cấp sơ giai, còn vũ kỹ Huyền cấp sơ giai đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh có chút kích động, người thích âm luật như nàng luôn muốn tìm một bộ vũ kỹ về âm luật, thế nhưng cấp bậc lại quá thấp, uy lực quá nhỏ, cho dù nàng tìm thấy cũng vô dụng. Hiện tại có bộ vũ kỹ về âm luật Huyền cấp sơ giai này, tuyệt đối thích hợp với nàng.

– Lâm Thiên, ta biết phải cảm ơn ngươi thế nào đây, ngươi lại nói ta là người ngoài. Thế nhưng ta vẫn phải cảm ơn ngươi một tiếng.

Thánh quả Vũ Linh còn có Thiên Âm trấn hồn khúc, đối với ta mà nói đều có tác dụng vô cùng quan trọng.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Nếu nói tạ ơn phải là ta tạ ơn với hai người, trong khoảng thời gian này Phi Linh môn đã làm phiền hai vị nhiều.

Lục Lâm Thiên thi lễ, tất cả những gì Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh làm cho Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên đều nhớ ở trong lòng.

– Ha ha.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh mỉm cười, ánh mắt vô cùng thỏa mãn.

– Lâm Thiên, bây giờ còn chưa đệ tử nào biết chuyện ngươi ở Vân Dương Tông, cũng không biết ngươi vốn là đệ tử Vân Dương Tông, ngươi có muốn nói cho bọn họ hay không? Ngươi tự suy xét đi. Hai đệ tử ta thu thập tư liệu về các thế lực lớn có lẽ đã biết ngươi chính là quán quân đại hội Tam tông Tứ môn, hai người đã hỏi qua ta một lần, ta đã giúp ngươi giấu diếm một chút.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Tạm thời không cần nói với bọn họ, sau này cũng cố gắng không để đệ tử cũ nhắc tới tên của ta.

Lục Lâm Thiên nói. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng lo lắng tới chuyện của Lục gia, sớm muộn cũng sẽ bị người khác tìm tới Phi Linh môn, nếu như tên của hắn xuất hiện thì có lẽ các thế lực lớn muốn tìm hắn rất dễ. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên phải cố ky.

Khi Lục Lâm Thiên hộ tống Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh về tới Phi Linh môn thì đã là canh ba, dọc đường đi, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục thương nghị với hai người về kế hoạch phát triển sau này của Phi Linh môn. Mà lúc này Lục Lâm Thiên đã dự định để Phi Linh môn quật khởi triệt để.

Sáng sớm hôm sau, khi ánh thái dương xuất hiện, Lục Lâm Thiên từ trong đình viện đi ra, tối hôm qua hắn mới tu luyện ba canh giờ thì trời đã sáng.

Phù.

Không khí tươi mát sáng sớm khiến cho cơ thể Lục Lâm Thiên cũng có cảm giác vui sướng, nghĩ tới việc hôm nay đi vào trong sơn mạch Vụ Đô, khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười, lúc này nên thoải mái thôn phệ môn phen đã lâu rồi hắn chưa đột phá.

– Công tử.

Lúc này Lục Tiểu Bạch cũng đi ra đình viện.

– Tiểu Bạch, những dược liệu Nam thúc cần ngươi đi tìm Lưu Nhất Thủ kia lấy về sau đó đưa cho Nam thúc. Trong khoảng thời gian này ngươi nên đi theo Lưu Nhất Thủ, làm quen một chút sinh hoạt của Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên nói với Lục Tiểu Bạch.

– Tiểu nhân hiểu rồi công tử.

Lục Tiểu Bạch nói.

– Tham kiến chưởng môn.

Lúc này thân ảnh của Lưu Nhất Thủ đã tới bên ngoài đình viện, dáng vẻ vội vã, khuôn mặt có chút uể oải, xem ra cả đêm không ngủ.

– Chuẩn bị xong chưa?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Bẩm tông chủ, một trăm đệ tử thân thủ khá nhất đã được đưa tới, do đại hộ pháp Trương Khiếu và Trương Minh Đào dẫn đầu đang ở bên ngoài chờ lệnh.

Lưu Nhất Thủ nói với Lục Lâm Thiên.

– Được.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu rồi nói với Lưu Nhất Thủ.

– Lưu Nhất Thủ, đây là Lục Tiểu Bạch, mấy ngày này ngươi nên chịu khó mang theo Lục Tiểu Bạch giới thiệu cho hắn về Phi Linh môn, còn nữa, những dược liệu trong danh sách Lục Tiểu Bạch đưa cho ngươi, ngươi phải nghĩ biện pháp thu thập đủ.

– Vâng, chưởng môn.

Lưu Nhất Thủ đáp, ánh mắt nhìn về phía Lục Tiểu Bạch. Chưởng môn dường như đối với người này vô cùng tin cậy, đương nhiên hắn không dám đắc tội.

– Ca ca, huynh lại đi đâu vậy? Muội cũng muốn đi.

Một thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn lập tức xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên.

– Tâm Đồng, ca ca phải đi sơn mạch Vụ Đô vài ngày. Mấy ngày sau sẽ trở lại, lần này không tiện mang theo muội đi, tu luyện cho tốt, sau này có thời gian ca ca lại mang muội đi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vậy được rồi, huynh sớm trở về một chút.

Lục Tâm Đồng chu miệng nói.

– Đương nhiên, vài ngày nữa ca ca sẽ trở về.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chưởng môn, người lại muốn đi ra ngoài sao? Cẩn thận một chút.

Phương Tân Kỳ, Bạch Toa Toa, Nhan Kỳ, ba nữ nhân này xuất hiện, đồng thời còn có Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cũng đi ra khỏi đình viện.

– Được.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu rồi nói với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh:

– Oánh tỷ, ta đi trước, những việc khác tỷ tự mình sắp xếp đi.

– Ta sắp xếp rồi. Để mấy vị trưởng lão tự mình đi tới sát biên giới sơn mạch Vụ Đô, sau đó đem sơn mạch Vụ Đô triệt để phong tỏa, không được tùy ý ra vào.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Tiểu Long, chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long trên vai.

Rống.

Một tiếng rống trầm thấp vang lên, Thiên Sí Tuyết Sư lúc này lập tức xuất hiện. Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư còn có Huyết Tích Dịch, Thủy Hỏa Yêu Giao, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ.

Lục Lâm Thiên nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư rồi lập tức biến mất trong bầu trời.

– Cổ Vực lúc này sắp biến đổi rồi.

Nhìn vào bóng lưng của Lục Lâm Thiên trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn nhau rồi khẽ lầm bầm nói.

– Lão gia hỏa này, lần này ánh mắt của ngươi không tồi, không nhìn lầm người nha.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhàn nhạt liếc nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Tiểu tử này gian trá giảo hoạt, thủ đoạn độc ác thế nhưng lại nặng tình nghĩa, rất hợp khẩu vị của ta.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói nhỏ, khóe miệng mỉm cười.

Chương 670: Đi vào sơn mạch (2)

– Ngươi nói sai rồi, tiểu tử Lâm Thiên này không chỉ có gian trá giảo hoạt, thủ đoạn độc ác mà còn vô cùng đen tối, xảo quyệt, chuyện đấu giá hội lần này hắn bắn một mũi tên trúng ba đích, ngay cả ta cũng tự thẹn không bằng… Ài, có hắn ở đây có lẽ từ bây giờ Cổ Vực sẽ triệt để đại loạn.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Ngoài Phi Linh môn, dưới tầng trời thấp lúc này có hơn một trăm đệ tử Phi Linh môn nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư. Một trăm đệ tử, người tu vi cao nhất là Vũ Sư lục trọng, thấp nhất cũng là Vũ Sư nhất trọng, đều là đệ tử cực mạnh được chúng hộ pháp, trưởng lão lựa chọn trong Phi Linh môn.

Thân thể Thiên Sí Tuyết Sư bành trướng tới hơn bốn trăm thước, chở một trăm người vô cùng dễ dàng. Thân thể to lớn cho nên cũng không có cảm giác chật chội, chúng đệ được một lần ngồi lên tọa kỵ của chưởng môn cho nên lúc này vô cùng kích động.

– Tham kiến chưởng môn.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Trương Khiếu, Trương Minh Đào hành lễ.

– Đại hộ pháp, Trương Minh Đào, hai người các người chuẩn bị một chút, ta mang mọi người tiến vào trong sơn mạch Vụ Đô. Đến lúc đó các ngươi dùng tốc độ nhanh nhất lấy dược liệu, bảy ngày sau, ta sẽ sắp xếp cho các ngươi trở về.

Lục Lâm Thiên nói với hai người, hai người này Trương Khiếu khi trước vốn là Vũ Tướng cửu trọng lúc này đã trở thành Vũ Suất nhị trọng. Trương Minh Đào lúc này cũng đã là Vũ Suất thất trọng, quả thực tiến bộ không ít.

– Vâng, chưởng môn.

Hai người đáp.

Trong sơn mạch Vụ Đô, núi non liên miên như sóng biển, lúc này trong sơn mạch đã vào cuối hạ, lá cây phất phơ, trong sơn mạch lúc này vô cùng mát mẻ.

– Đường chủ, rốt cuộc chưởng môn sai chúng ta tiến vào trong sơn mạch Vụ Đô là để làm cái gì.

Sát biên giới sơn mạch Vụ Đô, lúc này trên đỉnh núi có một đoàn người đứng đó. Hai đạo thân ảnh đứng song sóng với nhau, chính là Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn, khí tức hai người đều vô cùng lạnh lẽo, giống như là cách xa ngàn dặm vậy.

– Đến lúc đó sẽ biết.

Âu Dương Lãnh Tật dường như không muốn nói chuyện, lúc này chỉ nhàn nhạt đáp một cái.

– Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Diệp Phi dường như có chút không phục.

Tương Viễn nói, ánh mắt cũng không chút biến hóa.

– Nếu muốn phục chúng há là chuyện dễ dàng như vậy, chúng ta chẳng phải cũng đang nhìn xem vị chưởng môn này có thể làm chúng ta tâm phục khẩu phục hay không sao?

Âu Dương Lãnh Tật nói.

Sưu Sưu.

Trong bầu trời, một đầu yêu thú khổng lồ bay tới, hai người ngẩng đầu nhìn về không trung phía trước, ánh mắt có chút kinh ngạc nói:

– Đây hình như là Thiên Sí Tuyết Sư nha.

– Hai vị đường chủ đợi lâu chưa, lên đi.

Lục Lâm Thiên truyền âm nói với hai người.

Hai người nhìn nhau một chút, chân khí quanh thân chớp động, trong nháy mắt khiến cho không gian gấp khúc, lập tức thả người đáp xuống lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

– Tham kiến chưởng môn.

Hai người hành lễ.

– Hai vị có thể tu luyện một phen, chúng ta cần hai ngày mới tới nơi.

Lục Lâm Thiên nói. Tốc độ nhanh nhất của Thiên Sí Tuyết Sư hiện tại nếu muốn bay tới đại bản doanh của Cửu Đầu Yêu Giao cũng cần hai ngày.

Lục Lâm Thiên vốn muốn mang Cửu Đầu Yêu Giao tới đây, thế nhưng Cửu Đầu Yêu Giao lại đang dưỡng thương. Bị Tiểu Long và Nghịch Lân Yêu Bằng hung hăng chà đạp vài ngày, thương thế của Cửu Đầu Yêu Giao nặng hơn trong tưởng tượng của hắn.

Âu Dương Lãnh Tật, Tương Viễn nhìn Thái Âm Yêu Thỏ, Thủy Hỏa Yêu Giao, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Huyết Tích Dịch đã thu nhỏ thân thể một chút. Vẻ mặt có chút nghi hoặc, dường như đã nhìn ra cái gì đó thế nhưng lại không quá xác định cho nên lập tức khoanh chân ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư điều tức. Hai người cũng không nói nhiều, khí tức luôn luôn khiến cho người khác có chút cảm giác âm trầm.

Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới hai người này nữa, tâm thần lập tức mệnh lệnh cho Thiên Sí Tuyết Sư nhanh chóng bay đi.

Ngay khi đám người Lục Lâm Thiên tiến vào trong sơn mạch Vụ Đô, một đạo tin tức từ đêm hôm qua nhanh chóng lan tỏa ra bốn phía. Tại một trấn nhỏ tên là trấn Hoa Môn mười ngày sau sẽ có một hội đấu giá vô cùng lớn. Có người nói hội đấu giá này không bình thường, không chỉ có khôi lỗi cấp năm khó có được mà còn đan dược cao giai lục phẩm, vũ kỹ Hoàng cấp cao giai.

Mà khiến cho mọi người kinh ngạc nhất chính là, không ngờ lại có người đem vũ kỹ Huyền cấp ra đấu giá, tuyệt đối khiến cho mọi người chấn kinh, lúc này đã có không ít thế lực biết tin đang chuẩn bị thăm gia. Mà tin tức này cũng càng ngày càng truyền ra xa.

Hai ngày sau, trong ngọn núi ở khu vực nguy hiểm trong sơn mạch Vụ Đô, bốn phía ngọn núi lúc này sương mù quanh quẩn, đại thụ che trời, một màu xanh ngắt hiện lên.

– Phù.

Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí trong cơ thể, hai mắt mở ra, trong mắt có một cỗ tinh quang chợt lóe. Nhìn xuống phía dưới, khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi hiện lên chút tiếu ý. Tới sơn mạch Vụ Đô rồi hắn đã có thể tùy ý thôn phệ chân khí thỏa thích.

– Chư vị, chúng ta tới rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đây là khu vực nguy hiểm trong sơn mạch Vụ Đô sao?

– Nghe nói nơi này có rất nhiều yêu thú tam giai, yêu thú tứ giai và ngũ giai cũng có.

Nhìn xuống phía dưới, một trăm đệ tử Phi Linh môn lập tức nhẹ giọng nghị luận, thầm nghĩ có khi nào hôm nay chưởng môn muốn mọi người đi vào trong khu vực nguy hiểm này sao?

Hai người Âu Dương Lãnh Tật, Tương Viễn cũng dừng tu luyện, ánh mắt nhìn xuống phía dưới.

Lúc này, từng tiếng yêu thú rống vang lên, tiếng gầm quanh quẩn trong ngọn núi. Lập tức có một đoàn yêu thú nhanh chóng hội tụ tới dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người. Dẫn đầu là hai yêu thú có thân thể khổng lồ giống như một ngọn núi. Trong bầu trời còn có hơn trăm yêu thú phi hành bay tới, yêu khí tỏa ra khiến cho trăm đệ tử Phi Linh môn cực kỳ kinh hãi.

Hai yêu thú trước mặt bọn họ hiện tại, đầu thứ nhất chính là một con vượn, thân thể không có lông, chỉ có một bộ da màu trắng xám bao quanh thân thể giống như là một tảng đá vậy. Đầu yêu thú thứ hai toàn thân màu đen, trên đầu có một sừng, ánh mắt hung hãn, độ cao không thua kém Thạch Vượn Yêu Vương, thân thể chừng hơn bốn trăm thước, khí tức cường hãn nhanh chóng khuếch tán.

– Là Thạch Vượn Yêu Vương và Độc Giác Yêu Ngưu.

Tương Viễn dường như cũng không xa lạ gì đám yêu thú này, sắc mặt hắn lập tức biến đổi.

– Là yêu thú ngũ giai.

Đám người Trương Khiếu, Trương Minh Đào tức thì đại biến, những yêu thú này bọn họ không phải là đối thủ.

– Tham kiến chủ nhân.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, hai đầu yêu thú to lớn kia cung kính hành lễ rồi nói ngôn ngữ nhân loại.

– Thạch Vượn, Độc Giác Yêu Ngưu, các ngươi làm việc thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên hỏi, lúc này Thiên Sí Tuyết Sư đang bắt đầu hạ xuống.

– Chủ nhân, mấy ngày nay có không ít dong binh toàn tiến tới đây đều bị ta đánh chết, không thả đi một kẻ nào cả.

Thạch Vượn nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Chương 671: Người Thiên Nhất môn

Lâm Thiên

– Vâng, chủ nhân.

Độc Giác Yêu Ngưu đáp.

– Đại hộ pháp, Trương Minh Đào, hai người các ngươi dẫn chúng đệ tử đi thu dược liệu, bốn ngày sau đúng giờ này sẽ rời đi, mau chóng đem những dược liệu thu được giao cho Lưu Nhất Thủ.

Lục Lâm Thiên lúc này mới quay đầu lại nói với Trương Khiếu và Trương Minh Đào.

Lúc này, hai người Trương Khiếu và Trương Minh Đào đã há hốc mồm kinh ngạc, hai yêu thú ngũ giai kinh khủng kia không ngờ lại xưng hô chưởng môn là chủ nhân, bọn họ vô cùng kinh hãi.

– Các ngươi còn không mau xuống dưới, mau chóng thu thập dược liệu, bằng không sẽ dùng môn quy xử trí.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người nói.

– Vâng, chưởng môn.

Hai người lập tức hồi phục tinh thần lại, Trương Khiếu đứng dậy nói với chúng đệ tử trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư:

– Nhanh xuống phía dưới thu dược liệu.

Chúng đệ tử lúc này so với Trương Khiếu, Trương Minh Đào còn kinh ngạc hơn, lúc này cũng hồi phục tinh thần lại, chân khí đều bùng lên, lập tức nhảy xuống lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

Trong lòng mọi người khiếp sợ không nói lên lời. Sau khi hạ xuống mặt đất nhìn hơn một ngàn đầu yêu thú trước mặt, bọn họ giống như là con kiến vậy. Tuy rằng thực lực của bọn họ thấp nhất của là

Vũ Sư, đối với yêu thú tam giai cũng không sợ hãi, thế nhưng vẫn không khỏi sợ hãi, đặc biệt là hai đầu yêu thú khổng lồ kia, khí tức cường hãn khiến cho hô hấp của bọn họ bị kiềm hãn.

– Thạch Vượn, ngươi phân phó đám yêu thú của ngươi ra ngoài đi, nhìn thấy đám dong binh nào trực tiếp đánh chết đám đó, mặt khác phái hai trăm yêu thú phi hành tới chỗ ta, tìm kiếm những dong binh đoàn lớn.

Lục Lâm Thiên nói với Thạch Vượn.

Rống.

Ngao!

Thạch Vượn Yêu Vương rít lên một tiếng, tức thì trên ngọn núi có vô số tiếng thú rống truyền ra vang vọng không gian. Tiếng gầm gừ vang lên khiến cho vô số yêu thú trong ngọn núi chạy ra, khí thế kinh thiên, giống như là động đất vậy.

Mà nhìn thấy một màn này, đám người Trương Khiếu vừa mới nhảy xuống mặt đất nhanh chóng chạy sang một bên, cảnh tượng ngàn yêu thú chạy ra, nếu không chú ý một chút có lẽ ngay cả Vũ Sư cũng chết dưới chân bọn chúng.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn lúc này vẻ mặt có chút biến hóa. Bằng vào thực lực của hai người bọn họ, đối với Thạch Vượn Yêu Vương và Độc Giác Yêu Ngưu cũng không quá giật mình, thế nhưng nhìn thấy Lục Lâm Thiên thu phục hai đầu yêu thú này lại vô cùng kinh ngạc. Thu phục yêu thú không phải là chuyện dễ dàng, nếu dễ dàng như vậy thì trong sơn mạch Vụ Đô này chỉ sợ ngày ngày sẽ có cường giả tới thu phục yêu thú, cũng không tới lượt đám yêu thú ở chỗ này xưng vương. Dù sao trong khu vực này cũng là thiên hạ của nhân loại mà không phải Tổ Yêu Lâm ở Nam Nguyên, Tổ Yêu Lâm mới là địa bàn của yêu thú.

– Thạch Vượn, theo ta.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vâng, chủ nhân.

Thạch Vượn Yêu Vương đáp một tiếng, thân thể to lớn trong nháy mắt thu nhỏ lại, một cỗ quang mang lóe lên, thân thể của nó nhanh chóng chỉ còn một thước tám, giống như là nhân loại, rồi nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

Dát.

Hai trăm đầu yêu thú phi hành lúc này xoay quanh không trung, uy áp thật lớn giống như cuồng phong nhanh chóng khuếch tán ra khắp bầu trời.

Lục Lâm Thiên dùng tâm thần thông báo cho Thiên Sí Tuyết Sư xuất phát. Hai cánh Thiên Sí Tuyết Sư rung động, thân thể to lớn biến mất tại chỗ. Thế nhưng lúc này tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư đã chậm đi rất nhiều.

Cạc cạc.

Trong bầu trời, hai trăm yêu thú phi hành phía sau Thiên Sí Tuyết Sư lập tức tản ra bay về bốn phương tám hướng.

Ba canh giờ sau, trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long lắc lư cái đầu nói:

– Lão đại, phía dưới có không ít người.

– Chúng ta xuống phía dưới.

Lục Lâm Thiên nói, trong đầu hắn đã thấy tất cả đám người phía dưới.

– Mọi người cẩn thận, có yêu thú phi hành tới đây.

Trong sơn mạch Vụ Đô, lúc này tại một ngọn núi có hơn ba mươi đạo thân ảnh đang nhìn lên bầu trời, đồng thời cả đám bắt đầu đề phòng, mọi người nhanh chóng tụ lại với nhau.

Ba mươi người này mặc cùng một loại trang phục, còn có bốn nữ Vũ Sư ở trong đó. Ba mươi người này tuổi tác không đồng nhất, người ít nhất thoạt nhìn cũng phải hai mươi tư, đầu lĩnh chính là một vị đại hán mặc hoàng bào.

Sưu Sưu.

Sau khi một đầu yêu thú phi hành khổng lồ xoay quanh trong bầu trời, liền có mấy đạo thân ảnh lập tức từ trên bầu trời nhảy xuống.

Hơn ba mươi đạo thân ảnh phía dưới nhìn vào đám người nhảy xuống, sắc mặt có chút biến hóa, chỉ có ba người cùng với mấy đầu tiểu yêu thú.

Lục Lâm Thiên đã xem xét kỹ đám người từ lúc còn trên không trung. Doanh binh đoàn này chỉ có ba mươi người, tuy rằng số người không nhiều lắm thế nhưng thực lực không tồi. Đầu lĩnh là một Vũ Tướng tam trọng, mặt khác còn có Vũ Tướng nhất trọng, năm Vũ Phách, còn lại đều là Vũ Sư. Loại tổ hợp này không giống như dong binh đoàn bình thường, dong binh đoàn bình thường nếu như có hai cường giả Vũ Tướng tọa trấn, ít nhất cũng phải hai tới ba trăm người.

Nhìn vào đám dong binh đoàn này, trên cơ bản Lục Lâm Thiên đã có thể nhận định, những người này là người của các thế lực khác, tuyệt đối không phải dong binh đoàn bình thường.

– Các ngươi là người môn phái nào?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn ba mươi người này một chút, cuối cùng ánh mắt dừng lại ở trên người Vũ Tướng tứ trọng đầu lĩnh kia, người này mặc hoàng bào, trong tay nắm một thanh đại đao, đang dùng ánh mắt cảnh giác đánh giá đám người Lục Lâm Thiên.

– Chúng ta chính là người chủa Thiên Nhất môn, các hạ là người phương nào.

Đại hán mặc hoàng bào nhìn vào đám người Lục Lâm Thiên rồi hỏi. Ánh mắt vô cùng đề phóng đám người Lục Lâm Thiên, trong sơn mạch Vụ Đô này lúc nào cũng có khả năng gặp phục kích của các dong binh đoàn khác. Ngoài người trong đoàn đội mình ra thì ai cũng có thể là đối thủ.

– Thiên Nhất môn, chưởng môn các ngươi là Tỉnh Văn Khôn đúng không?

Lục Lâm Thiên nói, lần trước tại Quỷ Vũ Tông hắn đã gặp chưởng môn Tỉnh Văn Khôn của Thiên Nhất Môn một lần. Thiên Nhất môn cũng giống như Phi Linh môn đều là thế lực ngoại vi của Quỷ Vũ Tông.

– Không sai, các hạ biết chưởng môn của ta?

Đại hán mặc hoàng bào kia trả lời, khẩn trương trong lòng dường như được thả lỏng một chút.

– Biết, thế nhưng các ngươi không nên tới sơn mạch Vụ Đô.

Lời còn chưa dứt Lục Lâm Thiên đã biến mất tại chỗ, thân ảnh tạo thành tàn ảnh giống như quỷ mị.

– Mọi người ứng chiến.

Sắc mặt đại hán đầu lĩnh đột nhiên đại biến tức thì hét lớn. Đại đao trong tay trong nháy mắt chém ra, trong sát na, đại đao trong tay đại hán mặc hoàng bào tạo thành mấy vòng cung hoa mắt, đao mang tràn ngập giống như là độc xà, vô cùng linh hoạt và hiểm ác.

Mấy đạo đao mang bổ về phái Lục Lâm Thiên, người này có thực lực Vũ Tướng tứ trọng cũng không tồi, cũng được miễng cưỡng coi là cường giả

Chương 672: Thôn phệ hai tướng (1)

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vang lên, ngay khi mấy đạo đao mang này được bổ ra thì tàn ảnh Lục Lâm Thiên lần thứ hai đột nhiên biến hóa. Vòng xoáy dưới chân xuất hiện, tốc độ lần thứ hai được đẩy cao, thân ảnh giống như là thuấn di, trực tiếp thoát khỏi mấy đạo đao mang rồi đánh thẳng về phía trước.

Biến hóa trong nháy mắt này khiến cho sắc mặt đại hán Vũ Tướng tứ trọng kia đại biến, đại đao trong tay chém ngang ra, một đám kình khí sắc bén trực tiếp bắn về phía trước. Đại đao lúc này có một quang mang nhàn nhạt, tiếng gió rít gào phát ra âm hưởng liên tục, đao mang giống như là cắt vỡ không gian hung hăng bổ về phía Lục Lâm Thiên.

Đao mang bổ tới, cảm nhận được kình phong sắc bén trong không gian, Lục Lâm Thiên vẫn vô cùng lạnh nhạt. Chân khí quanh người chợt lóe lên, đồng thời vòng xoáy chân khí xuất hiện, thân ảnh đột nhiên bằng vào một tốc độ vô cùng quỷ mị và khó tin tránh thoát được một đao này.

Phanh.

Đao mang bổ xuống mặt đất khiến cho một tiếng nổ vang lên, trên mặt đất xuất hiện một cái rãnh chừng nửa thước trong nháy mắt kéo dài, một cây đại thụ che trời cạnh đụ trực tiếp đổ xuống đất khiến cho mặt đất rung chuyển.

– Thành thật cho ta.

Đột nhiên, thân ảnh của Lục Lâm Thiên vô thanh vô tức xuất hiện bên cạnh đại hán kia, thanh âm vừa vang lên thì thân ảnh giống như chim diều hâu vồ mồi, mấy đạo chưởng ấn trong tay đánh ra mang theo kình khí mạnh mẽ.

Đại hán mặc hoàng bào kia đã sớm cảm thấy không ổn, thế nhưng không chờ hắn kịp phản ứng, lúc này đã có mấy đạo chưởng ấn mang theo chân khí mạnh mẽ đánh tới, trong nháy mắt huyệt đạo bị phong tỏa, chân khí ngừng vận chuyển, thân thể lập tức không nhúc nhích được nữa.

– Tốc độ quá nhanh.

Âu Dương Lãnh Tật, Tương Viễn nhìn vào Lục Lâm Thiên không khỏi nhíu mày. Tốc độ như vậy cho dù đổi lại là bọn hắn chỉ sợ cũng rất khó đối phó.

– Còn có ngươi.

Sau khi bắt được Vũ Tướng tứ trọng dẫn đầu, lần thuấn di tiếp theo thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện bên người Vũ Tướng nhất trọng đang kinh hãi kia.

Sắc mặt tên Vũ Tướng nhất trọng này tức thì đại biến, trong lúc hoảng sợ lập tức bố trí một tầng quang tráo màu xanh xung quanh người.

Khi quang tráo này còn chưa hoàn toàn được bố trí xong thì thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện bên cạnh hắn, trong tay đánh ra một đạo chưởng ấn hóa thành từng đạo tàn ảnh chụp vào quang tráo của Vũ Tướng nhất trọng kia.

Phanh.

Khi chưởng ấn đánh xuống, âm hưởng tan vỡ lập tức vang lên, quang tráo màu xanh kia lập tức nứt nẻ.

Chỉ trong chớp mắt, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến hóa, đồng thời mấy đạo chưởng ấn đã lập tức đánh vào người Vũ Tướng nhất trọng này.

Sưu Sưu.

Chưởng ấn đánh xuống mang theo tiếng gió rít gào, lúc thanh âm này biến mất thì Vũ Tướng nhất trọng kia đã nằm trong tay Lục Lâm Thiên.

Mà tất cả chuyện này cũng không có bao lâu, Lục Lâm Thiên bắt hai Vũ Tướng chỉ trong mấy chớp mắt mà thôi. Mà lúc này Vũ Tướng tứ trọng và Vũ Tướng nhất trọng đã bị Lục Lâm Thiên bắt được.

Sắc mặt đám người Thiên Nhất Môn còn lại đại biến, vừa rồi bọn họ hầu như còn chưa kịp phản ứng, tốc độ của đối phương quá nhanh, thực lực cũng vô cùng cường hãn.

Vũ Tướng nhất trọng đối với thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại đối phó vô cùng dễ dàng. Mà đối với Vũ Tướng tứ trọng này đối với Lục Lâm Thiên cũng không có bao nhiêu khó khăn. Thực lực của hắn hiện tại là Vũ Tướng tam trọng đỉnh phong, thực lực bản thân đã sớm hơn tên đại hán Vũ Tướng tứ trọng này. Huống chi tên Vũ Tướng tứ trọng này không giống như đám đệ tử thân truyền nổi bật trong Tam tông Tứ môn.

Đám đệ tử nổi bật trong hàng đệ tử thân truyền ở Tam tông Tứ môn, cả đám đều có thực lực mạnh hơn tu vi vài trọng. Hiện tại bản thân hắn đối phó với những Vũ Tướng tứ trọng bình thường này đương nhiên không có gì quá khó khăn. Hơn nữa, Phù Quang Lược Ảnh phối hợp với tốc độ của thuộc tính phong, tốc độ này không phải là thứ mà Vũ Tướng tứ trọng bình thường này có thể đối phó.

Rống.

Thiên Sí Tuyết Sư thu nhỏ lại thân thể bay xung quanh bầu trời. Lục Lâm Thiên dẫn theo hai Vũ Tướng trực tiếp nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, thanh âm của hắn vang lên:

– Tiểu Long, Thạch Vượn, đánh chết toàn bộ đám người này, không để một ai còn sống.

Nói xong, hai cánh Thiên Sí Tuyết Sư khẽ vỗ, thân thể lập tức bay lên cao.

– Yên tâm đi lão đại.

Thân thể Tiểu Long trong nháy mắt bành trướng, một cỗ uy áp mạnh mẽ nhanh chóng tỏa ra, đồng thời thân thể to lớn kia trực tiếp đánh về đám người Thiên Nhất môn.

Phì Phì.

Rống.

Nhìn thấy Tiểu Long bắt đầu công kích, Thủy Hỏa Yêu Giao, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ bắt đầu cùng phóng lên cao, yêu khí quanh thân tỏa ra lập tức khôi phục bản thể to lớn mang theo một cỗ uy áp mạnh mẽ lan tỏa.

Phù.

Cái miệng đỏ như máu trên thân thể to lớn của Thủy Hỏa Yêu Giao mở ra, đột nhiên có một cỗ hỏa diễm chụp xuống, cái đuôi quét ngang một cái khiến cho những cây đại thụ chung quanh trực tiếp gãy đôi.

Huyết Ngọc Yêu Hổ gầm lên một tiếng, thân thể cũng khôi phục trạng thái khổng lồ. Cái miệng dữ tợn kia há ra, một cỗ hấp lực xuất hiện, ba đệ tử của Thiên Nhất môn lập tức bị nó nuốt vào trong bụng.

Trong nháy mắt có một Vũ Phách của Thiên Nhất môn dưới chân trước của Thái Âm Yêu Thỏ đã trở thành một đống thịt nát.

Huyết Tích Dịch, Thạch Vượn Yêu Vương trong nháy mắt cũng bành trướng thân thể lao thẳng tới.

Bốn đầu yêu thú này lao lên, lập tức âm thanh bạo liệt vang lên trong không gian liên tục. Mặt đất run rẩy, tiếng thú rống vang lên, đại thụ che trời bị gãy đôi.

Toàn bộ không gian hỗn loạn dưới yêu uy của bốn đầu yêu thú này. Lúc này ba mươi đệ tử của Thiên Nhất môn đã sợ hãi cùng cực. Dưới yêu uy cường hãn của bốn đầu yêu thú cả đám bắt đầu muốn chạy trốn.

– Là Huyết Tích Dịch.

– Đó là… Không ngờ lại là Thái Âm Yêu Thỏ ngũ giai hậu kỳ, còn có Huyết Ngọc Yêu Hổ ngũ giai trung kỳ và Thủy Hỏa Yêu Giao.

Âu Dương Lãnh Tật, Tương Viễn lúc này đã triệt để kinh hãi. Vốn bọn họ có chút hoài nghi những yêu thú này không đơn giản, bằng vào nhãn lực và thực lực của bọn họ cũng có thể nhìn ra một chút.

Thế nhưng lúc này nhìn thấy đám yêu thú kinh khủng này, trong lòng hai người không nhịn được mà khiếp sợ. Thái Âm Yêu Thỏ ngũ giai hậu kỳ, lại thêm Thạch Vượn Yêu Vương và Thủy Hỏa Yêu Giao, còn có Huyết Ngọc Yêu Hổ, ba đầu yêu thú ngũ giai trung kỳ, còn đầu yêu thú hoàng xà kia cũng tuyệt đối bất phàm, khí tức của nó khiến cho bọn họ vô cùng kinh hãi.

Hai người nhìn nhau, trong mắt không dấu được sự kinh ngạc, bên người vị chưởng môn này sao lại có nhiều yêu thú như vậy, mà mỗi đầu không phải là yêu thú bình thường.

Phanh Phanh.

Trong không gian, tiếng nổ vang lên chừng hai phút, ba mươi đệ tử Thiên Nhất môn đều bị đánh chết không có một kẻ nào chạy trốn, dưới mấy đầu yêu thú cường hãn này, bằng vào thực lực của bọn họ làm sao có thể là đối thủ.

Chương 673: Thôn phệ hai tướng (2)

Tất cả mọi chuyện đều không cần Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn xuất thủ, thế nhưng khi nhìn vào đám yêu thú cường hãn này, sắc mặt hai người không khỏi biến hóa.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư trên cao, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống. Bên người lúc này đã có thêm hai bộ cương khô. Âm Dương Linh Vũ Quyết này Lục Lâm Thiên cũng không muốn Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn biết cho nên mới để Thiên Sí Tuyết Sư bay lên cao rồi hắn mới thôn phệ hai Vũ Tướng này.

Thôn phệ chân khí trong người hai Vũ Tướng, Lục Lâm Thiên chỉ cần luyện hóa một chút là có thể đột phá tới Vũ Tướng tứ trọng. Thế nhưng gần đây hắn cũng không có thời gian đột phá cho nên phải dừng lại. Trong mấy ngày này, mục tiêu của hắn là giải quyết những dong binh đoàn lớn, thời gian rất gấp gáp, diện tích của sơn mạch Vụ Đô lại không hề nhỏ, trong vòng mấy ngày mà muốn tìm được những dong binh đoàn này cũng rất khó cho nên hắn mới bảo Thạch Vượn Yêu Vương phân phó hai trăm đầu yêu thú phi hành cùng nhau tìm kiếm.

Phù.

Khi Lục Lâm Thiên hạ xuống phía dưới thì phương viên trong vòng mấy nghìn thước đã thành một đống hỗn độn, số lượng thi thể không còn nhiều lắm, hơn phân nửa đám người Thiên Nhất môn có lẽ đã bị yêu thú nuốt chửng.

– Chủ nhân.

Thái Âm Yêu Thỏ thu nhỏ lại thân thể, trên chân trước của nó lúc này mang theo ba mươi túi trữ vật đưa tới cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận ba mươi túi trữ vật này rồi nói với hai người Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn đang kinh ngạc:

– Hai vị đường chủ, chúng ta đi thôi.

– Vâng, chưởng môn.

Hai người đáp, lúc này vô hình trung đã có một chút tôn kính với Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Chúng thú đều thu nhỏ thân thể, thân ảnh hóa thành lưu quang đáp xuống lưng Thiên Sí Tuyết Sư. Vừa rồi xuất thủ đối với chúng thú mà nói quả thực là dùng đao mổ trâu giết gà, căn bản không phí một chút sức lực nào.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Âu Dương Lãnh Tật, Tương Viễn nhìn đánh yêu thú này, trong mắt không khỏi hiện lên sự khác thường.

– Chưởng môn, lẽ nào chúng ta tiến vào sơn mạch Vụ Đô là để đối phó với những dong binh đoàn khác sao?

Âu Dương Lãnh Tật hỏi, ánh mắt đã thu hồi sự kinh ngạc, khôi phục lại vẻ âm lệ vốn có của nó.

– Không phải tất cả mà chỉ những dong binh đoàn lớn một chút thôi.

Lục Lâm Thiên nói, đối phó với tất cả các dong binh đoàn, thứ nhất cũng không cần phải làm vậy, thứ hai có Thạch Vượn Yêu Vương phân phó hơn một nghìn yêu thú đang điên cuồng truy sát dong binh đoàn cũng không cần hắn ra tay. Mà mặt khác, Lục Lâm Thiên đoán có lẽ người do Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh trong Phi Linh môn đã đi tới biên giới sát sơn mạch Vụ Đô. Chỉ cần là có người đi ra, không cần biết dong binh đoàn đó là người của sơn môn nào sẽ trực tiếp đánh chết. Nói chung trong vòng mười ngày này phải đem toàn bộ sơn mạch Vụ Đô khống chế xong. Do đó mới có thể khống chế dược liệu, việc này có quan hệ với kế hoạch sau này của hắn cho nên không thể sai lầm.

Tiếp tục tìm kiếm dong binh đoàn, Lục Lâm Thiên bớt chút thời gian luyện hóa chân khí vừa mới thôn phệ được. Thôn phệ Vũ Tướng tứ trọng và Vũ Tướng nhất trọng cũng đã là cực hạn của

hắn.

Khoanh chân ngồi xuống luyện hóa, Âm Dương Linh Vũ Quyết vận chuyển, một tia năng lượng bằng chân khí đang chậm rãi tiến vào trong đan điền.

Cạc cạc.

Một canh giờ sau, xa trong không trung một tiếng thú kêu truyền tới. Lúc này có vô số yêu thú phi hành xoay quanh trên không trung.

Lục Lâm Thiên dừng luyện hóa, hai mắt mở ra.

– Chủ nhân, phía trước không xa phát hiện một dong binh đoàn lớn, chừng hơn trăm người.

Thạch Vượn Yêu Vương nói với Lục Lâm Thiên.

– Để yêu thú phi hành dẫn đường, chúng ta đi theo phía sau.

Lục Lâm Thiên nói, dong binh đoàn hơn trăm người, có lẽ là dong binh đoàn nhị lưu.

Nửa canh giờ sau, trong một cái khe sâu, đám người Lục Lâm Thiên và chúng thú từ trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư nhảy xuống, hơn trăm người trong khe sâu lập tức nhìn vào đám người Lục Lâm Thiên.

Dong binh đoàn trước mặt bọn họ là một dong binh đoàn nhị lưu, dẫn đầu chỉ là bốn Vũ Phách mà thôi, còn hai Linh Sư, một Linh Sư bát trọng, một Linh Sư cửu trọng, quả thực có thể nói dong binh đoàn này cũng không tồi.

Hơn trăm người của dong binh đoàn này dường như cảm nhận được ba người trước mặt vô cùng quỷ dị, yêu thú phi hành tọa ky cũng là tứ giai, sắc mặt cả đám người đại biến, Vũ Phách nhất trọng có lẽ là thủ lĩnh tiến lên hỏi:

– Chư vị, không biết chư vị có gì chỉ giao? Chúng ta là người của Thuyết Huyết dong binh đoàn.

– Ta là ai cũng không có quan hệ với ngươi, đem túi trữ vật giao ra đây ta còn có thể tha cho các ngươi một mạng. Ta cũng không muốn làm khó dễ các ngươi, không muốn làm lão bà, hài tử, còn có thân nhân phụ mẫu các ngươi thương tâm. Nếu như không giao vậy thì chỉ có thể chết mà thôi. Tới lúc đó đừng bảo ta không cho các ngươi cơ hội.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào đám người rồi nói.

– Các hạ, ngươi có ý tứ gì? chúng ta cũng không phải là người dễ chọc.

Một Vũ Phách tam trọng liền tiến lên, bằng vào thực lực của hắn làm sao có thể biết được thực lực của ba người Âu Dương Lãnh Tật, Tương Viễn và Lục Lâm Thiên. Chuyện chặn đường cướp bóc bọn họ cũng đã trải qua, cũng bị người ta chặn đường đánh cướp qua. Lúc này trong lòng bọn họ nghĩ, dù sao bên mình cũng có hơn trăm người, dù sao cũng có lực liều mạng.

– Muốn chết.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lẽo, thanh âm vừa dứt, năm đạo trảo ấn khiến cho không gian gợn sóng mang theo tiếng xé gió nhanh như thiểm điện bắn về phía Vũ Phách tam trọng.

– Thật nhanh.

Vũ Phách tam trọng kia còn chưa kịp phản ứng, lời còn chưa dứt thì trong nháy mắt l*иg ngực xuất hiện năm lỗ máu, máu tươi bắn ra, đồng tử co rút lại, không cam lòng mà ngã xuống mặt đất.

Phì.

Không cần lão đại phân phó, thân thể Tiểu Long hóa thành một đạo quang mang nhanh như thiểm điện nhảy ra, đồng thời khi thân ảnh xuất hiện thì đã cắt vào cổ một Vũ Sư cửu trọng.

Lam quang trên người Thái Âm Yêu Thỏ chợt lóe, tốc độ vô cùng nhanh chóng, chân trước mang theo lợi trảo trong nháy mắt xuyên thủng ngực một Vũ Phách, lợi trảo đi qua mang theo nội tạng bị nghiền nát. Vũ giả Vũ Phách này một chiêu cũng không thể chống lại Thái Âm Yêu Thỏ.

Cũng trong lúc đó, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thủy Hỏa Yêu Giao, Huyết Tích Dịch, Thạch Vượn Yêu Vương cũng đồng thời đánh về phía trước. Đám yêu thú phi hành nhị giai, tam giai vừa mới dẫn đường trên bầu trời lập tức cũng gia nhập vòng chiến.

Rống Rống.

Sưu Sưu! Sưu Sưu!

Từng tiếng thú minh vang lên, đồng thời yêu uy cũng nhanh chóng khuếch tán, trong nháy mắt tiếng kêu thảm thiết của đám người dong binh đoàn kia lập tức vang lên.

Sắc mặt Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn hơi chút biến hóa, đang muốn xuất thủ thì thanh âm của Lục Lâm Thiên đã truyền tới.

– Hai vị đường chủ không cần xuất thủ.

Lục Lâm Thiên chắp tay đứng đó, một trăm người này, có Tiểu Long mang theo một đám yêu thú có thể dễ dàng diệt sát.

Chương 674: Bắt đầu đột phá

Sắc mặt hai người khẽ biến, không nói gì. Bây giờ hai người cũng cảm giác được tác phong hành sự của vị chưởng môn này, khí tức sát phạt tràn ngập khiến cho ngay cả bọn họ cũng phải biến sắc. Vị chưởng môn thoạt nhìn lúc nào cũng mỉm cười này tác phong hành sự vô cùng quyết đoán.

Sưu.

Liếc nhìn toàn cảnh, ánh mắt Lục Lâm Thiên trong nháy mắt trầm xuống, vòng xoáy dưới chân chợt lóe, thân thể nhanh chóng biến mất tại chỗ.

– Thạch Vượn, lưu lại cho hắn một mạng.

Cách đó một nghìn thươc, sắc mặt tên Linh Sư cửu trọng xám như tro tàn, dưới một chưởng đánh xuống của đầu Thạch Vượn khổng lồ này, một Linh Sư cửu trọng như hắn căn bản không thể chống lại.

– Vâng, chủ nhân.

Bỗng nhiên, Thạch Vượn thu hồi chưởng ấn, thân thể to lớn lập tức đánh về phía một Vũ Sư tam trọng cách đó không xa, trong nháy mắt thân thể Vũ Sư tam trọng này thành một đống thịt nát.

– Linh Sư cửu trọng, ta cho ngươi hai con đường, thứ nhất đi theo ta, thứ hai lập tức chết. Ngươi tự mình lựa chọn đi.

Lục Lâm Thiên nhìn Linh Sư cửu trọng trước mặt rồi nói.

– Đại nhân, ta nguyện ý đi theo đại nhân.

Thân là Linh giả, Linh Sư cửu trọng, cả đám đều là người tâm khí cao ngạo, thế nhưng lúc này sau khi trải qua cảm giác tử vong, nghe thấy lời Lục Lâm Thiên nói giống như tìm được cọng rơm cứu mạng vậy, dù sao đi nữa không có một kẻ nào muốn chết cả.

Ánh mắt thoáng nhìn qua hắn một chút, thân ảnh Lục Lâm Thiên lần thứ hai biến mất tại chỗ. Dưới sự tấn công của THủy Hỏa Yêu Giao, Linh Sư bát trọng kia lúc này sắc mặt trắng bệch, trong miệng Thủy Hỏa Yêu Giao đã bắn ra hỏa diễm ngập trời, trong nháy mắt bao vây lấy hắn.

– Yêu giao, lưu cho hắn một mạng.

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, thân thể to lớn của Thủy Hỏa Yêu Giao nhanh chóng lui ra, hỏa diễm đột nhiên tiêu tán khiến cho toàn thân Linh SƯ bát trọng kia run lẩy bẩy.

– Ta cho ngươi hai con đường lựa chọn, một là theo ta, hai là lập tức chết đi, ngươi tự mình chọn đi.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt Linh Sư bát trọng này rồi nói.

– Đại nhân, ta nguyện ý đi theo đại nhân.

Giữa ranh giới sự sống và cái chết, tên Linh Sư bát trọng lập tức đưa ra sự lựa chọn của mình.

– Hai vị được chủ, hai người này giao cho các ngươi. Sau này các ngươi giao cho Linh đương đi, xảy ra chuyện gì ta sẽ hỏi tội các ngươi.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên mang theo một Linh Sư bát trọng và một Linh Sưu cửu trong đi tới trước mặt Âu Dương Lãnh Tật, Tương Viễn rồi nói. Hai người này đầu hàng đồng ý gia nhập đương nhiên hắn vô cùng hoang nghênh, số lượng linh giả trong Phi Linh môn khá ít, hai người này đương nhiên chỉ có thể giao cho Linh đường.

Mà đối với hai Linh Sư này, vốn Lục Lâm Thiên ban đầu định thôn phệ, thế nhưng hiện tại thực lực của hắn là Linh Tướng nhị trọng, thôn phệ Linh Sư

thì tác dụng cũng không lớn, nếu như giữ lại hai người này cho bọn chúng gia nhập Phi Linh môn, đến lúc đó tác dụng có lẽ sẽ lớn hơn một chút. Vừa rồi nếu như hai người này không đồng ý, tới lúc đó hắn thôn phệ cũng không muộn.

– Vâng, chưởng môn.

Lục Lâm Thiên này Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn lập tức đáp.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước, lúc này giết chóc đã kết thúc, thậm chí còn không được tính là một hồi đại chiến, chỉ có thể được coi là tàn sát. Dong binh đoàn hơn trăm người cũng không phải là đối thủ của mấy đầu yêu thú này.

Thái Âm Yêu Thỏ lại thu thập hơn mười túi trữ vật giao cho Lục Lâm Thiên, hơn trăm dong binh đoàn này cũng không phải ai cũng có được túi trữ vật bên người.

Hai Linh Sư kia nhìn vào toàn bộ đoàn đội bị đánh chết cũng không đứng ra ngăn cản, trong lòng hai người hiện tại đang không ngừng suy đoán xem thanh niên áo xanh này rốt cuộc là người phương nào, không ngờ lại có nhiều yêu thú kinh khủng như vậy bên người.

– Chúng ta đi thôi.

Sau khi thu thập mọi thứ, Lục Lâm Thiên nói với mọi ngươi rồi lập tức nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục tranh thủ luyện hóa đám chân khí thôn phệ được lúc trước.

Thời gian cứ như thế chậm rãi trôi qua, có Thạch Vượn Yêu Vương chỉ huy đám yêu thú phi hành tìm kiếm, ba canh giờ sau, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục thu được tin tức của một dong binh đoàn nhị lưu.

Mà đối tượng Lục Lâm Thiên nhắm vào lần này cũng là dong binh đoàn trong khu vực nguy hiểm. Ngoài khu vực nguy hiểm trên cơ bản đều là những dong binh đoàn thực lực yếu mới ở đó. Những dong binh đoàn thực lực mạnh đều đi vào trong khu vực nguy hiểm. Dù sao ở đây dược liệu cũng có không ít, thậm chí còn bắt được một ít yêu thú đi bán.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đáp xuống một đỉnh núi, trước người hắn cũng xuất hiện hơn một trăm dong binh đang tụ tập đại phụ cận. Thực lực của đầu lĩnh dong binh đoàn này là Vũ Phách lục trọng, trong dong binh đoàn này cũng có một Linh Sư cửu trọng.

Chỉ nói chuyện ngắn ngủi vài câu, tàn sát lại lập tức bắt đầu. Khi đám yêu thú kia bành trướng cơ thể lúc này đám người dong binh đoàn kia lập tức sợ hãi, thế nhưng tất cả đã quá muộn.

Sát biên giới sơn mạch Vụ Đô, lúc nào cũng vô cùng náo nhiệt. Hai ngày trước, người của Phi Linh môn đột nhiên xuất hiện phong tỏa đại bộ phận cửa rời khỏi sơn mạch Vụ Đô, cũng không cho tiến vào, hành động này của Phi Linh môn đã khiến cho đám dong binh không ngừng chỉ trích.

– Sao lại có thể như vậy, sơn mạch Vụ Đô này không thuộc quyền sở hữu của riêng ai, Phi Linh môn các ngươi quá đáng.

Trong cửa xuất nhập sơn mạch Vụ Đô, mấy trăm dong binh đoàn tụ tập lại một chỗ.

– Phi Linh môn đừng quá đáng, chúng ta trước giờ đều tự do tiến vào sơn mạch Vụ Đô.

– Nhanh để chúng ta đi vào, Phi Linh môn các ngươi lẽ nào muốn là địch của tất cả dong binh đoàn chúng ta sao?

Không ít dong binh đoàn lớn tiếng nói. Thế nhưng chỗ đi vào đã bị phong tỏa, có mấy trưởng lão, hộ pháp của Phi Linh môn đã tự mình tọa trấn ở đây.

– Nói lại lần nữa xem? Sau này sơn mạch Vụ Đô chính là địa bàn của Phi Linh môn chúng ta. Các ngươi muốn đi vào thì được, nhưng yên tĩnh một chút cho ta. Chờ chưởng môn chúng ta sắp xếp, bằng không, kẻ nào tự tiện tiến vào giết không tha.

Ở lối vào, Hồ Nam Sinh hét lớn một tiếng.

– Phi Linh môn các ngươi đừng có quá đáng…

Sưu Sưu.

Một dong binh còn chưa nói xong, trong nháy mắt có một đạo kiếm quang trực tiếp cắt qua ngực hắn, thân thể hắn ngã xuống mặt đất Người ra tay chính là Lưu Á Lôi, hộ pháp của Phi Linh môn. Ba năm trước hắn vốn là Vũ Phách thất trọng, lúc này đã đột phá Vũ Tướng nhất trọng.

– Nếu như ai còn dám nhiều lời, trực tiếp giết không tha.

Ánh mắt Lưu Á Lôi lạnh lùng, một cỗ hàn ý khuếch tán. Nhân số của đám dong binh này tuy rằng nhiều, nhưng chỉ một ít người có chút thực lực mà thôi. Đại bộ phận dong binh cũng không có thực lực mạnh mẽ. Mạnh nhất chỉ tới Vũ Tướng, tuy nhiên nếu như đạt tới Vũ Tướng tùy tiện gia nhập một sơn môn nào đó cũng được phong làm hộ pháp, trưởng lão.

Chương 675: Hai dong binh đoàn (1)

Vì vậy những dong binh có tu vi Vũ Tướng cực nhỏ. Đều là nằm trong một ít dong binh đoàn lớn. Dong binh đoàn như vậy, nhân số thường vào khoảng bốn tới năm trăm, so với một môn phái nhỏ cũng không kém là bao.

Trực tiếp đánh chết một dong binh khiến cho đám dong binh còn lại lập tức yên tĩnh. Thế nhưng cả đám vô cùng tức giận. Đám dong binh này đều kiếm ăn ở trong sơn mạch Vụ Đô, bây giờ Phi Linh môn phong tỏa sơn mạch Vụ Đô khiến cho bọn họ vô cùng tức tối.

Nhìn thấy Phi Linh môn dám xuất thủ thật, đám dong binh này cũng không dám nhiều lời, cũng không có tản đi, mà nhân số còn đang không ngừng gia tăng.

Ngày thứ tư trong sơn mạch Vụ Đô, trong một khe sâu lúc này có một đám yêu thú đang chờ ở trước lối vào. Trong khe sâu có một đạo thân ảnh màu xanh đang khoanh chân ngồi đó, quanh thân được bao phủ bởi một tầng quang tráo, khí tức không ngừng kéo lên.

Vũ đan trong đan điền Lục Lâm Thiên hiện tại đang không ngừng xoay tròn, chân khí trong đan điền đã đạt tới trạng thái no đủ.

Mà lúc này đám năng lượng bị thôn phệ vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên đang liên tục bị Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa, cuối cùng hóa thành chân khí tinh thuần từ trong kinh mạch mạnh mẽ tiến vào trong đan điền.

Khí tức trên người Lục Lâm Thiên kéo lên không ngừng, nửa canh giờ sau dường như đã gặp phải bình cảnh rốt cuộc bắt đầu yếu bớt, mà vòng xoáy quanh người Lục Lâm Thiên lúc này ngày càng đậm đặc.

Trong cơ thể Lục Lâm Thiên, chân khí được luyện hóa xuyên qua kinh mạch, chạy trong kinh mạch đủ một vòng rồi tiến vào trong đan điền.

Lúc này toàn thân chân khí ngập tràn, bên người cơ thể Lục Lâm Thiên, chân khí tiết ra ngoài, từ lỗ chân lông tràn ra, khiến cho bên ngoài cơ thể Lục Lâm Thiên tản ra quang mang. Chân khí tiết ra ngoài ngày càng dày đặc. Quang mang quanh thân càng ngày càng thịnh, toàn bộ thân thể hắn đã được bao phủ bởi một tầng quang tráo màu vàng to chừng mấy chục thước.

Mà ở trong cảm giác kỳ diệu này, Lục Lâm Thiên thậm chí còn không có thể cảm giác rõ ràng được, kinh mạch, xương cốt, cơ thể, lục phủ ngũ tạng đều có cảm giác vô cùng sảng khoái, thân thể của hắn lại được ôn dưỡng.

Tu vi không giống bình thường, độ cường hãn của cơ thể cũng không giống bình thường, chính là bởi vì mỗi một lần đột phá đều thu được chỗ tốt rất lớn, chỗ tốt này chính là có thể trực tiếp rèn dũa thân thể.

Trong cơ thể Lục Lâm Thiên, cỗ chân khí được thôn phệ kia vẫn đang liên tục bị luyện hóa, chân khí trong kinh mạch ngày càng đầy đủ, hầu như là tới trạng thái bành trướng, chân khí không ngừng tiến vào vũ đan, khiến cho thân thể Lục Lâm Thiên khẽ run rẩy.

Không biết từ khi nào, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến hóa, chân khí hùng hậu trong cơ thể bắt đầu khởi động, cuối cùng giống như một vòng xoáy màu vàng, trong nháy mắt hút vào trong cơ thể, chân khí vẫn không ngừng lưu chuyển trong kinh mạch.

Sưu Sưu.

Khí tức Lục Lâm Thiên đột nhiên kéo lên, hầu như là cùng lúc đó, một tiếng trầm muộn vang lên, khí tức đột phá bình cảnh rồi không ngừng kéo lên.

Trên một tảng đá, hai đạo thân ảnh nhìn vào trong khe sâu, chính là Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn.

– Hóa ra tu vi của chưởng môn chỉ là Vũ Tướng tam trọng, hiện tại cũng chỉ mới đột phá Vũ Tướng tứ trọng mà thôi.

Khí tức âm lệ quanh người Tương Viễn có chút run run, bây giờ hắn mới biết được vị chưởng môn này chỉ có tu vi Vũ Tướng tam trọng, vừa mới đột phá Vũ Tướng tứ trọng.

– Thực lực và tu vi không giống nhau, chưởng môn này không đơn giản.

Âu Dương Lãnh Tật lạnh nhạt nói, khí tức quanh người vô cùng lạnh lẽo.

Một lát sau, quang mang quanh thân thể Lục Lâm Thiên đều được thu vào cơ thể, hai mắt hắn mở ra trong mắt bắn ra tinh quang, chân khí trong cơ thể lúc này vô cùng dồi dào.

– Vũ Tướng tứ trọng.

Cảm nhận chân khí trong cơ thể mình, khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười. Tâm thần tỏa ra, vũ đan ngũ sắc trong đan điền ngày càng ngưng thực. Sau khi đột phá, thể tích đan điền so với khi trước là Vũ Tướng tam trọng hầu như lớn hơn gấp đôi. Chân khí trong đan điền không ngừng vận chuyển.

Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được Huyết Lục trong đan điền đang không ngừng hấp thu chân khí trong đo. Huyết Lục dường như đang chậm rãi trở nên hòa hợp với hắn, giống như là hòa thành một bộ phận cơ thể của hắn vậy.

Đột phá Vũ Tướng tứ trọng, Lục Lâm Thiên không khỏi thở dài một hơi. Vốn là Vũ Tướng tam trọng đỉnh phong, đột phá chỉ là chuyện tình nước chảy thành sông mà thôi. Mà theo đột phá, chân khí thôn phệ đã tiêu hao hơn phân nửa, còn non nửa chưa kịp luyện hóa. Kế tiếp hắn lại có thể tiếp tục thôn phệ, hiện tại cũng không có thời gian luyện hóa, chờ sau này luyện hóa cũng không muộn.

Trong hai ngày này, Lục Lâm Thiên đều nhân cơ hội mà tu luyện. Vừa tìm kiếm các dong binh đoàn vừa tu luyện, tu rằng có chút gián đoạn thế nhưng vẫn đột phá được. Dù sao trực tiếp luyện hóa chân khí, loại tốc độ tăng trưởng chân khí này đã tới một mức độ vô cùng kinh khủng.

Phù.

Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, hai tròng mắt đen kịt lúc này lại càng thêm thâm thúy, khiến cho người nhìn vào cảm giác như đang nhìn một ngôi sao trên bầu trời.

Cảm nhận chân khí trong cơ thể lúc này, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, thực lực của hắn hiện tại có lẽ cũng đã tăng không ít. Dựa vào bản thể và thực lực bình thường hắn cũng có thể đánh lại Vũ Tướng lục trọng, nếu như thi triển một chút thủ đoạn có lẽ sẽ khác.

Tiến vào sơn mạch Vụ Đô đã bốn ngày, hai ngày đầu Lục Lâm Thiên chỉ xuất thủ với hai dong binh đoàn, hai ngày tiếp theo Lục Lâm Thiên đã giết hơn mười một dong binh đoàn, số người bị giết lên tới hơn nghìn, đều là do đám yêu thú đánh chết.

Trong hơn một nghìn người này cũng có không ít túi trữ vật cho nên thu hoạch không tệ, ngoài dược liệu ra thì những vật có giá trị bên trong cũng vô cùng kinh người.

Về phần đánh chết hơn một nghìn người, trong lòng Lục Lâm Thiên tuy rằng không nỡ thế nhưng hắn hiểu rõ, nam nhi là phải như vậy. Nếu như không quyết đoán, hành sự tàn nhẫn khi cần, lòng dạ đàn bà thì người chết sẽ là hắn.

Những dong binh đoàn này tuy rằng vô tội, thế nhưng nếu như đã lựa chọn làm dong binh cũng là chuyện vô cùng nguy hiểm, vì vậy có chết cũng là chuyện bình thường. Nếu như hắn muốn phát triển Phi Linh môn vậy thì tuyệt đối không thể mềm lòng, từ xưa tới nay, thiên thu bá nghiệp đều phải giết người, nhân nghĩa, đạo đức chỉ là lời nói suông mà thôi.

Dát.

Trong bầu trời, vô số yêu thú phi hành kêu lên.

Rống.

Thạch Vượn Yêu Vương ngẩng đầu kêu lên, dường như đang phân phó với mấy đầu yêu thú phi hành.

– Chủ nhân, phía trước lại xuất hiện hai dong binh đoàn lớn hình như đang tranh chấp, tổng cộng có bốn trăm người.

Thạch Vượn Yêu Vương bẩm báo với Lục Lâm Thiên.

– Xuất phát.

Lục Lâm Thiên nói.

Cánh Thiên Sỉ Tuyết Sư dựng lên, mọi người nhảy lên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư. Lúc này đã có hơn năm người, trong thời gian hai ngày vừa rồi, vốn chỉ có một Linh Sư cửu trọng và bát trọng Lục Lâm Thiên lại nhận thêm một Linh Sư cửu trọng, một thất trọng và một Linh Phách khác.

Chương 676: Hai dong binh đoàn (2)

Năm linh giả này dọc đường đi cũng không dám có chút cao ngạo nào. Cũng không dám chạy trốn, trước tiên không nói mấy đầu yêu thú kinh khủng kia, hai người có khí tức âm lệ bên cạnh họ đã cảnh cáo bọn họ, nếu như chạy trốn thì sẽ biến hy vọng cầu sinh đó thành bọt nước, bằng vào thực lực của bọn họ, bọn họ tự biết không thể chống lại đám yêu thú và hai người này.

Trên một bờ sông, chu vi chung quanh có không ít cây cối, lúc này trong bầu trời không biết từ khi nào đã có mấy đầu yêu thú phi hành xoay quanh.

Mà lúc này, bên cạnh bờ sông có mấy trăm đạo thân ảnh xuất hiện, từ y phục trên người và đội hình có thể thấy mấy trăm người này dường như đến từ hai cỗ thế lực khác nhau. Từ khí thế hiện tại cũng có thể cảm giác được không khí giương cung bạt kiếm giữa hai bên.

Trong hai đoàn người, một bên có ba trăm năm mươi sáu người, trang phục vừa nhìn đã biết là dong binh đoàn.

Bên còn lại đều mặc trường sam, trường bào, còn có mấy nữ tử, nhân số cực ít, chỉ có sáu mươi mấy người. Thế nhưng sáu mươi người này lại đang đem ba trăm năm mươi sáu người kia vây vào giữa.

Bị mấy trăm người vây quanh, sắc mặt mấy tên đại hán đứng đầu vô cùng ngưng trọng, cả đám móc binh khí của bản thân ra, ánh mắt nhìn về bốn phía.

– Các hạ, các hạ rốt cuộc là ai.

Trong dong binh đoàn, một người trung niên chừng hơn bốn mươi tuổi bước lên nhìn hơn sáu mươi người này hỏi, vẻ mặt cực kỳ ngưng trọng. Mà từ khí tức trên người hắn không ngờ đã tới Vũ Tướng lục trọng, quả thực không tồi.

– Đừng hỏi chúng ta là ai, đem toàn bộ dược liệu trên người các ngươi giao ra đây, chúng ta sẽ thu mua, bằng không các ngươi cũng chỉ có thể chết mà thôi.

Trong đám người kia lúc này có một lão giả chừng năm mươi tuổi chậm rãi nói. Khí tức của lão giả này hoàn toàn áp chế Vũ Tướng lục trọng kia, khí tức của lão giả đã tới Vũ Tướng bát trọng.

– Các hạ, thu mua cũng được. Thế nhưng các ngươi lại ra giá so với Phi Linh môn bên ngoài không bằng một phần ba. Đám người chúng ta cũng phải sống, còn gia đình, không thể bán cho các ngươi với cái giá đó được.

Cơ mặt đại hán đứng đầu dong binh đoàn kia co quắp vài cái rồi nói. Hơn ba trăm người bọn họ khổ cực trong sơn mạch Vụ Đô mấy tháng, cũng vì muốn kiếm một vố lớn. Thế nhưng lại bị đám người này chặn đường mua dược liệu. Thực lực chỉnh thể của đối phương vô cùng mạnh, bọn họ căn bản không thể chống lại. Nếu như giao ra dược liệu thì thiệt thòi lớn. Hơn ba trăm người mấy tháng cực khổ thu thập, giá trị đám dược liệu cũng hơn một nghìn vạn kim tệ thế mà số tiền thu được lại thiếu tới sáu bảy trăm vạn, đây chính là con số vô cùng khổng lồ nha.

– Hừ, bằng vào các ngươi sao? Nếu như không giao ra vậy thì chỉ có chết.

Trong sáu mươi người kia lúc này lại có thêm một đại hán chừng hơn bốn mươi tuổi hừ lạnh một tiếng, chân khí quanh người bùng ra, thực lực không ngờ cũng tới Vũ Tướng thất trọng.

Nhân số đám người này tuy rằng cực ít, đều dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn dong binh đoàn hơn ba trăm người, dường như bọn họ căn bản không để đám người dong binh đoàn này vào trong mắt.

– Các ngươi rốt cuộc là ai. Đừng có quá đáng, nếu như chúng ta hợp lại các ngươi cũng phải tổn thất thảm trọng. Chúng ta cũng không phải là người dễ chọc.

Đại hán đầu lĩnh Vũ Tướng lục trọng của dong binh đoàn lạnh nhạt nói. Lúc này ánh mắt đám dong binh cũng trở nên lạnh lùng. Đám người lăn lộn trong sơn mạch Vụ Đô cũng không phải là người dễ chọc. Cả đám đều kiếm sống trên lưỡi đao, sát khí được ma luyện ra cũng vô cùng sắc bén, cho dù chết cũng phải liều mạng.

– Hà tất phải như vậy, thế này đi, giá ta sẽ tăng lên cho ngươi thành nửa thành, giao ra túi trữ vật ta sẽ không động thủ với các ngươi, bằng không ngươi cũng biết hậu quả đấy.

Lão giả Vũ Tướng bát trọng kia nói với đầu linh dong binh đoàn. Lúc này hắn cũng cảm giác được khí tức của đám dong binh, nếu như mạnh mẽ lao vào bọn họ đương nhiên không sợ, thế nhưng người của hắn có lẽ sẽ thương vong khá lớn.

– Đó mới chỉ là nửa giá của Phi Linh môn mà thôi, nếu như các ngươi có thể tăng giá bằng chín thành của Phi Linh môn chúng ta cũng không làm khó ngươi nữa, cái giá hiện tại chúng ta không tiếp nhận được.

Đại hán đầu lĩnh của dong binh đoàn ngẩng đầu nói, con số chênh lệch quá lớn, hắn phải liều mạng một chút.

– Hừ, rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt. Muốn chết.

Lão giả Vũ Tướng bát trọng kia rốt cuộc đã không nhịn được nữa, hừ lạnh một tiếng. Chân khí màu lam vô cùng âm trầm từ trong cơ thể bạo phát ra, ánh mắt dữ tợn nhìn Vũ Tướng lục trọng của dong binh đoàn đông người, tay trực tiếp đánh ra một đạo chưởng ấn, một cỗ lực lượng cuồng bạo lập tức tuôn ra.

– Các huynh đệ, liều mạng.

Trường kiếm trên tay Vũ Tướng lục trọng kia run lên, sắc mặt ngưng trọng. Bây giờ hắn chỉ có thể liều mạng, chân khí hoàng sắc từ trong cơ thể tuôn ra. Hắn gầm lên một tiếng, thân hình tạo thành một đạo tàn ảnh trực tiếp đánh về phía Vũ Tướng bát trọng kia, quả thực tu vi Vũ Tướng lục trọng của hắn cũng không thấp.

– Liều mạng.

Đám dong binh phía sau đầu lĩnh dong binh đoàn này cũng đồng thanh hét lên một tiếng, chân khí từ trong cơ thể tràn ra. Tuy rằng đại bộ phận thực lực của bọn họ cũng không quá mạnh mẽ. Thế nhưng lúc này tụ tập cùng một cỗ cũng tạo thành thanh thế không nhỏ.

– Hắc hắc, muốn liều mạng sao?

Hơn sáu mươi người kia lúc này có một Vũ Tướng nhất trọng quát lên một tiếng, nói với đám người chung quanh:

– Các đệ tử, động thủ, giết hết không tha.

Tiếng quát vang lên, đám người đang dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn đám dong binh đều phóng lên, tay cầm binh khí nhảy về phía đám dong binh đang xung phong liều chết.

Mà lúc này, Vũ Tướng thất trọng kia đang dẫn đầu lao thẳng tới. Thủ ấn trong tay được kết, một đạo chưởng ấn hung hăng bổ ra, một đạo quang mang mấy chục thước này khiến cho mấy Vũ Sư dẫn đầu trong dong binh đoàn đông người trực tiếp bị đánh bay mấy chục thước, miệng phun máu bất tỉnh nhân sự.

– Giết.

Thấy mấy người trong đội bị giết, máu tươi phun ra cũng không làm cho đám dong binh sợ hãi, ngược lại càng thêm hưng phấn. Đám dong binh lăn lộn trong sơn mạch Vụ Đô đều hiểu rõ, nếu như gặp phải tình huống này, nhu nhược sẽ bị người khác giết mà thôi.

Đám người trong đội ngũ sáu mươi người kia bắn ra, nhanh chóng bao quanh đám người dong binh đoàn, binh khí nắm chặt, trực tiếp giết vào trong đoàn người. Tuy rằng nhân số ít hơn rất nhiều, thế nhưng khí thế cũng mạnh hơn không ít. Thực lực chỉnh thể cũng cao hơn. Trong sáu mươi người này có hơn mười người đều là Vũ Phách từ ngũ trọng tới lục trọng. Thực lực thấp nhất cũng đã là Vũ Sư bát trọng.

Mà trong đám dong binh đoàn kia, đội ngũ hơn ba trăm người, Vũ Sư nhất nhị trọng chiếm đa số, cũng không ít người vẫn còn là Vũ

Sĩ bát trọng.

Hai đoàn người lao vào nhau, chân khí sắc bén tức thì bạo phát. Song phương giết đến đã ghiền. Tuy nói đám người dong binh thực lực yếu hơn thế nhưng kinh nghiệm chiến đấu cũng mạnh hơn không ít, phối hợp cực kỳ ăn ý.

Chương 677: Có mục đich khác

Mà đội ngũ sáu mươi người kia dường như kinh nghiệm chiến đấu không bằng đám người dong binh đoàn, thế nhưng thực lực lại mạnh hơn không ít, cho nên người của hai bên tạm thời ngang bằng nhau. Tuy nhiên vẫn có thể thấy đám dong binh này đang ở thế hạ phong, dù sao trước mặt thực lực tuyệt đối, cái gì cũng là hư vô.

– Hai vị đường chủ, các ngươi có nhìn ra điểm gì không?

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên chắp tay đứng nhìn xuống bờ sông phía dưới, sau khi nhìn một lát lập tức nói với Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn ở phía sau.

– Chưởng môn, tiểu đội kia rõ ràng không phải là người của dong binh đoàn. Căn cứ vào tin tức của Ám đường có thể thấy, đây là người các thế lực lớn trong Cổ Vực phái tới tranh giành mua dược liệu.

Ánh mắt Âu Dương Lãnh Tật liếc xuống phía dưới rồi nói. Lúc này trải qua hai ngày ở chung, Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn vô hình trung đã cung kính hơn với Lục Lâm Thiên.

– Chờ sau khi bọn hắn lưỡng bại câu thương, chúng ta mới xuống thu thập tàn cục.

Tương Viễn nói, khí tức trên người vĩnh viễn luôn âm nhu như vậy.

– Không, hiện tại chúng ta đi xem.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười quỷ dị.

Phanh Phanh.

Trên khe sâu, từng âm thanh bạo liệt vang lên trong không gian, tiếng thảm thiết của người ngã xuống vang lên không ngừng.

Trong dong binh đoàn, sắc mặt đại hán đầu lĩnh kia lúc này vô cùng ngưng trọng, sát khí tỏa ra, kiếm quang trong tay quét ngang. Hắn đang giao thủ cùng với Vũ Tướng bát trọng kia.

– Ta liều mạng với các ngươi.

Chân khí trong người đại hán Vũ Tướng lục trọng kia bộc phát, bóng người bắn về phía trước, một chiêu bị đối phương đẩy lui lại lập tức công kích về phía Vũ Tướng bát trọng kia. Một kích này dường như đã dùng tới toàn lực, kiếm quang bao phủ không gian, chân khí mãnh liệt. Kiếm quang sắc bén khiến cho đất đá trên mặt đất tung bay.

– Chỉ là Vũ Tướng lục trọng, ngươi không phải là đối thủ của ta.

Lão giả Vũ Tướng bát trọng kia quát lên một tiếng, chưởng ấn trong tay tung bay, năng lượng thủy hệ cuồng bạo nhanh chóng hội tụ, dường như có vô số đạo chưởng ấn phóng lên cao rồi ầm ầm hội tụ.

Phanh Phanh Phanh.

Chưởng ấn, kiếm quang va chạm với nhau vang lên tiếng kim loại, cùng với ánh lửa bắn ra khắp nơi. Kình khí cuồng bạo sắc bén bắn ra khiến cho không gian gợn sóng.

Khục khục.

Trong kình khí sắc bén này, khóe miệng đại hán đầu lĩnh Vũ Tướng lục trọng của dong binh đoàn hiện lên tia máu. Mà khí thế lúc này càng thêm lạnh lẽo. Thân thể bị đẩy lùi hơn mười bước. Tay lau vết máu nơi khóe miệng mình, ánh mắt hung hăng nhìn về phía Vũ Tướng bát trọng.

Vũ Tướng bát trọng lúc này nhìn vào chiến trường, sắc mặt biến đổi. Tuy rằng người của hắn chiếm được thượng phong, thế nhưng lúc này cũng có người ngã xuống, bị thương cũng không ít.

– Hiện tại ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng.

Lão giả Vũ Tướng bát trọng cau mày nhìn đại hán Vũ Tướng lục trọng nói. Ánh mắt quét qua chiến trường, trong lòng hắn biết lúc này không thể kéo dài, lưỡng bại câu thương không phải là kết quả hắn muốn. Chân khí trong cơ thể hắn bùng ra, chân khí màu lam giống như hơi nước lượn lờ quanh thân, dường như muốn toàn lực động thủ.

– Hừ, cho dù chết ta cũng không để cho ngươi sống tốt lành gì.

Đại hán Vũ Tướng lục trọng quát lên một tiếng, trong mắt bắn ra sự kiên nghị.

– Hừ, vậy thì chết đi.

Lão giả Vũ Tướng bát trọng kia tức thì nổi giận, chuẩn bị động thủ.

– Ha ha, không nghĩ tới trong sơn mạch Vụ Đô này lại có thể gặp được người Quỷ Vũ Tông, quả thực không hề dễ dàng nha.

Nhưng vào lúc này một nụ cười nhàn nhạt vang lên trong từ cuối chân trời, cuối cùng quanh quẩn trong hư không.

Thanh âm vừa dứt, trong bầu trời có một cỗ khí lưu mạnh mẽ tiến tới. Trên lưng yêu thú màu trắng khổng lồ có ba đạo thân ảnh từ trên hảy xuống. Người đứng đầu mặc y phục màu xanh. Trên vai trái còn một con rắn nhỏ màu vàng không ngừng phun ra nuốt vào. Trong mắt con rắn lúc này bắn ra một cỗ sát ý tràn ngập.

Mà phía sau người này có hai đại hán, khí tức vô cùng âm nhu, trong lúc vô hình khiến cho lòng người lạnh lẽo.

Phía sau ba người còn có một đám yêu thú, trong đó một yêu thú giống như con vượn, cao bằng đầu người, trên người có một tầng thịt giày như lân giáp, những yêu thú khác thì nhỏ bé hơn.

Theo sự xuất hiện của đám người này, mấy trăm người đang hỗn chiến lúc này cũng lập tức ngừng giao thủ, ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía ba người này.

– Ngươi là chưởng môn Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn.

Lúc này, trong đám người sáu mươi người kia, sắc mặt lão giả tu vi Vũ Tướng bát trọng lập tức đại biến rồi thay vào đó là vẻ kinh ngạc.

– Vị trưởng lão này trí nhớ không tồi. Còn nhận ra ta nha.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, lão giả này Lục Lâm Thiên cũng biết, khi trước ở đại hội tại Quỷ Vũ Tông hắn đã gặp người này, là một trưởng lão của Quỷ Vũ TÔng.

– Lục chưởng môn tới vừa lúc, đám dong binh đoàn này dám đối địch với Quỷ Vũ Tông ta, chư vị cùng chúng ta đánh chết đám người này.

Lúc này đại hán Vũ Tướng thất trọng kia tiến lên nói. Ánh mắt âm trầm không để Lục Lâm Thiên vào trong mắt. Phi Linh môn là thế lực ngoại vi của Quỷ Vũ Tông, nghe lệnh của Quỷ Vũ Tông, hắn làm sao lại đặt Phi Linh môn vào trong mắt cơ chứ.

– Quỷ Vũ Tông, Phi Linh môn.

Mà lúc này đám dong binh đoàn đã tụ tập lại với nhau. Thực lực mạnh nhất cũng có ba Vũ Tướng, người mạnh nhất là Vũ Tướng lục trọng thế nhưng đã bị thương. Còn có một Vũ Tướng ngũ trọng và Vũ Tướng nhất trọng. Đủ thấy dong binh đoàn này tuyệt đối không kém. Trong đám dong binh đoàn hay tiến vào sơn mạch Vụ Đô cũng được coi là dong binh đoàn nhất lưu.

Lúc này nghe thấy người thần bí và lão giả Vũ Tướng bát trọng nói chuyện, sắc mặt đám người dong binih đoàn lập tức ngưng trọng. Hóa ra đám người kia là người của QUỷ Vũ Tông, sau lại tới chưởng môn của Phi Linh môn tới. Hai người phía sau chưởng môn Phi Linh môn kia từ khí tức có thể nhận ra, thực lực cũng không thấp.

Mà ánh mắt tên đầu lĩnh của dong binh đoàn lại càng thêm ngưng trọng. Quan hệ của Quỷ Vũ Tông và Phi Linh môn trong khu vực này chỉ sợ không ai không biết. Phi Linh môn chính là thế lực ngoại vi của Quỷ Vũ Tông. Khu vực này là do Phi Linh môn quản thế nhưng trên thực tế là Quỷ Vũ Tông quản. Lúc này chỉ sợ Phi Linh môn cũng không do dự giúp đỡ đám người Quỷ Vũ Tông đối phó với bọn họ.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, không để ý tới đại hán Vũ Tướng thất trọng kia. Người này khi Lục Lâm Thiên ở Quỷ Vũ Tông cũng đã gặp, cũng là một trong những trưởng lão của Quỷ Vũ TÔng.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại nhìn về phía đám dong binh đoàn đã có không ít người bỏ mạng kia. Vốn dong binh đoàn này ban đầu có hơn ba trăm người, lúc này chỉ còn lại hai trăm mười người, còn có không ít người có thương thế. Thế nhưng những người còn lại trên cơ bản thực lực cao hơn một chút.

– Ba Vũ Tướng, bảy Vũ Phách.

Lục Lâm Thiên nhìn đám dong binh đoàn này. Loại thực lực này so với Phi Linh môn khi trước còn mạnh hơn rất nhiều, quả thực không tồi.

Chương 678: Chưa từng đặt vào mắt (1)

– Các ngươi muốn chết hay muốn sống, cho ta một câu trả lời.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn đại hán Vũ Tướng lục trọng kia.

– Muốn chết thì sao? Muốn sống thì sao?

Đại hán Vũ Tướng lục trọng nhìn Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn nói. Bằng vào thực lực của hắn cũng vô hình trung cảm giác được hai người này bất phàm.

– Muốn chết ta không ngại giết các ngươi, muốn sống, vậy thì có điều kiện.

Lục Lâm Thiên nói.

Lúc này mấy đại hán đầu lĩnh dong binh đoàn đều nhìn Lục Lâm Thiên, trong đó đại hán có tu vi Vũ Tướng ngũ trọng kia, trên y phục của hắn cũng có không ít vết máu, không biết là của mình hay của địch nhân. Ánh mắt hắn mang theo chút nghi hoặc hỏi Lục Lâm Thiên:

– Có điều kiện gì?

– Không là người của ta, ta cũng không chú ý xem là giết bao nhiêu người, vì vậy nếu như các ngươi gia nhập Phi Linh môn ta, ta có thể bảo đảm các ngươi không chết, đồng thời, người của Quỷ Vũ Tông ta sẽ giúp các ngươi giết chết.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, nụ cười vô cùng lạnh nhạt.

Nghe thấy Lục Lâm Thiên nói vậy, đám dong binh đoàn lập tức nhìn nhau, dường như cảm thấy ngoài ý muốn.

– Hừ. Phi Linh môn thật to gan, đừng quên thân phận của các ngươi.

Đại hán có tu vi Vũ Tướng thất trọng của Quỷ Vũ Tông lúc này đã không còn kiên nhẫn, lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên nói to.

Lục Lâm Thiên trong nháy mắt liếc nhìn đại hán Vũ Tướng thất trọng kia, một cỗ hàn ý bắn ra, lại nhìn vào đầu linh của đám dong binh nói:

– Ta hỏi các ngươi một lần nữa, gia nhập Phi Linh môn ta hay là chết?

Mấy người đầu lĩnh dong bình đoàn sau khi hội ý một chút, đại hán Vũ Tướng lục trọng tiến lên nói:

– Không biết chúng ta gia nhập Phi Linh môn sẽ có đãi ngộ gì? Nếu như làm khó chúng ta, chúng ta tình nguyện chết cũng phải liều mạng.

– Cũng có chút cốt khí.

Lục Lâm Thiên nhìn vào đầu lĩnh dong binh đoàn nói:

– Gia nhập Phi Linh môn ta tuyệt đối sẽ không làm khó dễ các ngươi, cũng bảo đảm các ngươi sẽ không hối hận.

– Nếu như vậy, các ngươi có thể giết đám người của Quỷ Vũ Tông, chúng ta nguyện gia nhập Phi Linh môn các ngươi.

Mấy đại hán đầu lĩnh dường như đã nhất trí với nhau, cuối cùng đại hán Vũ Tướng lục trọng kia cắn răng nói.

– Tốt, ta tin rằng ngươi sẽ không hối hận.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, thu phục đám dong binh đoàn này, dựa vào thực lực chỉnh thể của đám người này, thực lực Phi Linh môn cũng đã được tăng cường khá lớn.

Âu Dương Lãnh Tật, Tương Viễn nhìn nhau, nhìn vị chưởng môn không ngờ lại đơn giản thu phục được đám dong binh đoàn này cũng khiến cho hai người bọn họ có chút ngoài ý muốn. Thầm nghĩ trong lòng, tiểu chưởng môn này quả thực không phải đơn giản.

– Hắc hắc, khá lắm Phi Linh môn, các ngươi muốn diệt môn sao? Các ngươi chỉ là thế lực ngoại vi của Quỷ Vũ Tông mà thôi, lá gan cũng không nhỏ.

Trong Quỷ Vũ Tông, đại hán Vũ Tướng thất trọng nhìn thấy Lục Lâm Thiên không để ý tới hắn liền lập tức nổi giận nói.

– Diệt môn? Chỉ bằng Quỷ Vũ Tông các ngươi sao? Mục đích Quỷ Vũ Tông các ngươi tiến vào sơn mạch Vụ Đô chẳng lẽ ta không biết. Lẽ nào các ngươi không coi Phi Linh môn chúng ta tồn tại sao?

Lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên rơi vào đám người Quỷ Vũ Tông, hàn ý trong mắt lập tức bắn ra.

Cảm nhận được hàn ý trong lời nói của Lục Lâm Thiên, Vũ Tướng thất trọng của Quỷ Vũ Tông không khỏi căng thẳng, cơ mặt co quắp một chút rồi nói:

– Quỷ Vũ Tông ta tiến vào sơn mạch Vụ Đô có quan hệ gì với Phi Linh môn ngươi? Đừng quên Quỷ Vũ Tông ta mới là chủ nhân của sơn mạch Vụ Đô, Phi Linh môn các ngươi đừng quên thân phận của mình. Lẽ nào Phi Linh môn các ngươi muốn tạo phản?

– Sau này toàn bộ sơn mạch Vụ Đô là của Phi Linh môn ta. Không có bất kỳ quan hệ nào với Quỷ Vũ Tông các ngươi.

Lục Lâm Thiên nói:

– Nếu như các ngươi đã tới vậy thì lưu lại đi, cũng không cần rời khỏi sơn mạch Vụ Đô này nữa.

– Chỉ bằng ngươi? Tiểu tử, chỉ sợ thực lực của ngươi còn chưa đủ.

Vũ Tướng thất trọng kia lạnh nhạt nói một tiếng, ba năm trước đây trên đại hội tông môn, người Quỷ Vũ Tông đều có chút lý giải về Lục Lâm Thiên, hắn cũng không ngoại lệ. Ba năm trước đây Lục Lâm Thiên chỉ là Vũ Sư, lúc này đương nhiên hắn sẽ không đặt vào trong mắt.

Đám người dong binh đoàn lúc này đã túm lại với nhau. Mấy đại hán đầu lĩnh vô cùng nghi hoặc. Thanh niên áo xanh này dường như là chưởng môn Phi Linh môn, thế nhưng lại chỉ có ba người, lẽ nào thực lực có thể chống lại đám người Quỷ Vũ Tông sao?

– Vũ Tướng thất trọng, ta còn không đặt ngươi vào trong mắt.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

– Tiểu tử, khẩu khí không nhỏ, để ta xem ngươi có tiền vốn để kiêu ngạo không.

Vũ Tướng thất trọng của Quỷ Vũ Tông đã không nhịn được nữa. Khi thanh âm vừa dứt, ánh mắt lạnh lẽo, bàn chân đạp mặt đất một cái, chân khí quanh người bùng ra, thân ảnh lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

– Lớn mật.

Tương Viễn lạnh nhạt nói một tiếng, cơ mặt co quắp. Dọc đường đi hai người bọn họ vẫn chưa từng xuất thủ qua. Lúc này hắn đang định xuất thủ thì trong tai đã vang lên thanh âm của Lục Lâm Thiên:

– Người này để ta đối phó là được.

Nói xong, thân ảnh Lục Lâm Thiên trong nháy mắt biến mất tại chỗ, giống như là quỷ mị vậy.

Sắc mặt hai người Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn biến đổi, cũng không xuất thủ, thế nhưng ánh mắt lại nhìn kỹ về phía trước.

Sưu.

Vũ Tướng thất trọng của Quỷ Vũ Tông đang đánh về phía Lục Lâm Thiên thì thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên biến mất, sắc mặt lập tức đại biến. Chân khí nhanh chóng thu lại, thân hình dừng lại tại chỗ.

– Hôm nay ta sẽ cho ngươi biết Phi Linh môn ta có tư cách này hay không.

Khi thân ảnh Vũ Tướng thất trọng của Quỷ Vũ Tông dừng lại, thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng trong nháy mắt xuất hiện ở trước người hắn chừng hai mươi thước.

– Khặc khặc. Tiểu tử chưa dứt sữa, khẩu khí thật lớn lối.

Vũ Tướng thất trọng của Quỷ Vũ TÔng âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên, cười lạnh nói.

Đối với người này, Lục Lâm Thiên cũng không để ý, khẽ liếc hắn một chút rồi nói:

– Ngươi có thể xuất thủ, nếu như ta xuất thủ ngươi ngay cả cơ hội xuất thủ cũng không có.

– Thật cuồng ngạo.

Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn trong nháy mắt run lên, chưởng môn của bọn hắn mới có tu vi Vũ Tướng tứ trọng, đối phương lại là Vũ Tướng thất trọng, không ngờ lại có khẩu khí lớn như vậy.

Sắc mặt hai cường giả Vũ Tướng bát trọng và Vũ Tướng ngũ trọng của Quỷ Vũ Tông hơi đổi, thế nhưng cũng không ngăn cản Vũ Tướng thất trong đi đối phó Lục Lâm Thiên. Bọn hắn cũng muốn thử một chút thực lực của ba người trong Phi Linh môn. Bằng vào thực lực của bọn họ cũng vô cùng lo lắng hai người phía sau Lục Lâm Thiên. Từ khí tức bọn họ có thể cảm nhận ra, hai người này khiến cho bọn họ có chút khó chịu.

– Tiểu tử, ngươi quá cuồng vọng, vô tri. Hôm nay để ta cho ngươi biết xem Phi Linh môn các ngươi có thể chống lại Quỷ Vũ Tông chúng ta hay không, ngươi cũng không thể chống lại được ta.

Chương 679: Chưa từng đặt vào mắt (2)

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, thanh âm Vũ Tướng thất trọng Quỷ Vũ Tông lại càng thêm lạnh lẽo. Tuy rằng hắn vẫn không thể nhìn ra thực lực của Lục Lâm Thiên. Thế nhưng ba năm trước Lục Lâm Thiên chỉ có thực lực Vũ Sư mà thôi. Thời gian ba năm hiện tại đạt tới Vũ Phách, nhiều nhất chỉ là Vũ Phách ngũ trọng, tiểu tử chưa dứt sữa này làm sao có thể là đối thủ của hắn được.

Lời còn chưa dứt, đồng thời chân khí trong người Vũ Tướng thất trọng của Quỷ Vũ Tông bùng ra rồi nhanh chóng tỏa trước người. Thủ ấn trong tay biến hóa. Một cỗ chân khí thủy hệ nhanh chóng ngưng tụ thành một đạo chưởng ấn hơn mười thước. Không gian chung quanh chưởng ấn gợn sóng kịch liệt rồi nhanh chóng khuếch tán. Chưởng ấn cũng không lớn thế nhưng lại mang theo kình phong sắc bén ầm ầm đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt cười, vòng xoáy dưới chân chợt lóe, thân ảnh nhanh như thiểm điện biến mất tại chỗ. Đạo chưởng ấn kia xẹt qua người hắn.

Sưu.

Thủ ấn của Vũ Tướng thất trọng Quỷ Vũ Tông nhanh chóng biến đổi, chưởng ấn trong nháy mắt được thu hồi, không gian tức thì tĩnh lặng. Một kích thất bại, ánh mắt cũng khẽ biến đổi. Hiển nhiên hắn đối với việc tốc độ của Lục Lâm Thiên có thể tránh thoát công kích vô cùng kinh ngạc. Thế nhưng sự thất thần này chỉ trong nháy mắt mà thôi.

Đột nhiên, ánh mắt Vũ Tướng thất trọng đột nhiên lạnh lẽo, thủ ấn nhanh chóng biến hóa. Một đạo thủ ấn được đẩy đi, quanh thân hắn có một cỗ chân khí phô thiên cái địa bạo phát. Uy thế cuồng bạo nhanh chóng khuếch tán. Đồng thời một cỗ năng lượng thủy hệ đang dần hội tụ, thuộc tính thủy giống như từng dòng nước liên tục tụ lại.

Khi hội tụ thành một vòng xoáy thì đám năng lượng không ngừng rít gào trước mặt hắn, khiến cho không gian chung quanh lúc này run rẩy. Hiển nhiên, Vũ Tướng thất trọng kia một kích thất bại cho nên cảm thấy vô cùng mất mặt. Nên một chiêu này muốn đánh chết Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tử, chết đi.

Lạnh lùng quát lên một tiếng. Sát khí Vũ Tướng thất trọng tỏa ra, vòng xoáy trước mặt nhanh chóng xoay tròn mang theo tiếng xé gió đinh tai nhức óc rồi bất ngờ bành trướng. Khí tức đáng sợ và uy áp sắc bén từ trong tràn ra ngoài khiến cho không gian chung quanh gấp khúc, giống như một cơn lốc quét ngang qua không gian, hung hăng bao phủ về phía Lục Lâm Thiên. Công kích quả thực có ba phần tương tự với Nộ Hải Cuồng Khiếu của Lục Lâm Thiên. Thế nhưng rõ ràng đẳng cấp của vũ kỹ này so với Nộ Hải Cuồng Khiếu của Lục Lâm Thiên thì mạnh hơn nhiều, dường như đã tới đẳng cấp Hoàng cấp trung giai.

Quỷ Vũ Tông này là thế lực nhị lưu, trưởng lão trong môn phái cũng không thể nào so sánh với đệ tử thân truyền trong đại môn đại phái, cũng không phải ai cũng đều có vũ kỹ Hoàng cấp cao giai. Cho nên có vũ kỹ Hoàng cấp trung giai cũng đã cực kỳ không tồi rồi. Vũ kỹ Hoàng cấp cao giai, trong thế lực nhị lưu cũng chỉ có một ít trưởng lão mạnh mẽ mới có thể tu luyện.

Lực lượng mạnh mẽ này trong nháy mắt bao phủ về phía Lục Lâm Thiên, tiếng xé gió vang vọng không gian, kình khí kinh khủng giống như cơn lốc tràn ra, trong khoảnh khắc bao phủ chu vi chừng trăm mét, uy thế cường hãn khiến cho ánh mắt Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn không khỏi biến đổi.

Sưu Sưu.

Tiểu Long đã sớm nhảy lên lưng Huyết Ngọc Yêu Hổ, ánh mắt nhìn chăm chú vào lão đại, thế nhưng trong mắt nó lại không có chút lo lắng nào, ngược lại trong ánh mắt còn hiện lên chút tiếu ý

Ngay khi vòng xoáy năng lượng thuộc tính thủy cuốn tới, đám dong binh cũng không khỏi vì Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi. Người thanh niên tuổi còn trẻ này lẽ nào có thể chống lại Vũ Tướng thất trọng sao?

Sưu.

Lúc này Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng đã động, quanh thân trong nháy mắt xuất hiện một cỗ quang mang hoàng sắc. Trước không ít ánh mắt kinh ngạc của mọi người, quanh thân hắn lập tức được bao phủ bởi một tầng áo giáp bằng lân phiến.

– Hư Linh Huyễn Ấn.

Hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra, miệng khẽ quát lên một tiếng, trong đôi mắt hắn đột nhiên bắn ra một đạo quang mang quỷ dị, rồi một cỗ lực lượng quỷ dị đột nhiên bao phủ không trung.

Cỗ lực lượng này khuếch tán trong không khí xuyên qua vòng xoáy thủy hệ cuồng bạo kia, rồi bao phủ không trung xung quanh Vũ Tướng thất trọng.

Tiếp theo, ánh mắt Vũ Tướng thất trọng kia run lên, cỗ lực lượng quỷ dị này vô thanh vô tức tiến vào trong đầu hắn, khiến ánh mắt hắn dại ra.

Lúc này công kích kinh khủng trong không trung trong nháy mắt đình trệ, khí tức cuồng bạo đột nhiên ảm đạm.

– Vũ Tướng thất trọng sao, chết đi.

Lúc này, Lục Lâm Thiên phối hợp linh vũ công kích càng thêm hoàn mỹ. Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên nhanh chóng hoàn thành, một chưởng lập tức được đánh ra:

– Hàn Bằng Ấn.

Tiếng quát to tràn ngập sát ý, lạnh lẽo vang vọng không gian. Trong nháy mắt một thủ ấn bằng năng lượng khổng lồ chừng trăm thước hiện lên trong không trung. Mà khi thủ ấn này hiện lên, nhiệt độ trong không gian đột nhiên kịch liệt giảm xuống, một cỗ khí tức lạnh lẽo tới cực hạn nhanh chóng khuếch tán khiến cho không gian cuồn cuộn. Hàn khí bắn tứ tung, đồng thời một cỗ khí tức khiến cho lòng người lạnh lẽo nhanh chóng lan ra chung quanh.

Giờ phút này, dưới vô số ánh mắt kinh ngạc của mọi người, một đạo chưởng ấn lam sắc trong tay Lục Lâm Thiên mang theo hàn ý cùng với năng lượng khổng lồ đánh về phía Vũ Tướng thất trọng của Quỷ Vũ TÔng.

– Là vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, chưởng môn là Vũ giả tam hệ.

Sắc mặt hai người Âu Dương Lãnh Tật, Tương Viễn lập tức đại biến. Trong thời gian mấy ngày này, chưởng môn của bọn họ đã bộc lộ phong thuộc tính và thổ thuộc tính bọn họ cũng cảm giác ra được, khiến cho bọn họ vô cùng kinh ngạc. Thế nhưng bây giờ nhìn thấy thủy thuộc tính, bọn họ đã không trấn tĩnh được nữa rồi.

Cạch Cạch.

Hàn Băng Ấn được đẩy đi không vang lên âm thanh bạo liệt, thế những nơi chưởng ấn đi qua không gian ở trong một trạng thái vô cùng quỷ dị, trong nháy mắt đóng băng.

Giờ phút này, vòng xoáy năng lượng của Vũ Tướng thất trọng Quỷ Vũ tông trong nháy mắt dưới hàn ý này đông lạnh thành băng, toàn bộ không gian đóng băng, hàn ý tràn ngập, con sông gần đó dưới hàn khí này cũng đóng băng, dòng nước ngừng chảy. Một cỗ năng lượng lam sắc giống như thực chất đang không ngừng nhộn nhạo, không gian dưới cỗ năng lượng đáng sợ này hoàn toàn trở nên gấp khúc.

Hàn khí lạnh thấu xương tỏa ra chung quanh, lúc này đám người có mặt không khỏi cảm thấy lạnh lẽo. Loại hàn ý này là từ lỗ chân lông bọn họ mà thẩm thấu vào. Theo thực lực Lục Lâm Thiên tăng lên Vũ Tướng tứ trọng, khi thi triển Hàn Băng Ấn thực lực so với khi trước đã mạnh hơn mấy lần.

– Không xong.

Một chưởng này khiến cho ngay cả Vũ Tướng bát trọng của Quỷ Vũ Tông cũng cảm thấy lạnh lẽo trong lòng.

Thế nhưng trong nháy mắt này, Vũ Tướng thất trọng kia còn chưa kịp phục hồi tinh thần lại. Toàn bộ không gian đã đóng băng, chân khí thủy hệ của Vũ Tướng thất trọng bao quanh thân thể hắn đã bị đóng băng, trực tiếp bao phủ thân thể hắn.

– Chết đi, bạo.

Lục Lâm Thiên đưa bàn tay về phía trước, năm ngón tay nắm chặt lại, đánh ra một đạo thủ ấn.

Chương 680: Thực lực phi đao

Phanh Phanh.

Không gian như nứt ra, từng tiếng nổ như tiếng sấm bạo tạc. Không khí chung quanh trực tiếp bị mở ra, từng tiếng bạo tạc vang lên. Hàn khí tràn ngập không gian.

Dưới loại lực lượng này đám người chung quanh cũng phải nhanh chóng thối lui.

Lực lượng cuồng bạo trong không gian khiến cho không gian gấp khúc. Lúc này trong không gian tràn ngập lực lượng hủy diệt. Cỗ lực lượng cũng khiến cho sắc mặt hai người Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn đứng nhìn phía xa cũng không khỏi co quắp.

Khi khối băng tan vỡ trong không gian, dưới ánh mắt kinh hãi của mọi người thì Vũ Tướng thất trọng kia vẫn đứng tại chỗ, ánh mắt vẫn đang trì trệ, giống như không có cảm xúc vậy.

Cạch Cạch.

Thể Vũ Tướng thất trọng kia đột nhiên nứt nẻ giống như tảng đá rồi trực tiếp tứ chi phân liệt, máu cũng bị đông lạnh thành khối băng.

Một chiêu, chỉ một chiêu đã đánh chết Vũ Tướng thất trọng, một Vũ Tướng thất trọng vừa rồi còn vô cùng kiêu ngạo một chiêu đã chết. Cảnh tượng kinh hãi như vậy khiến cho đại bộ phận người có mặt ở đây không khỏi lạnh lẽo trong lòng.

Một chiêu đánh chết Vũ Tướng thất trọng, điều này cần thực lực rất mạnh. Việc này làm đám dong binh đoàn kia không khỏi líu lưỡi, ai có thể nghĩ tới thanh niên còn trẻ tuổi này không ngờ lại có thực lực kinh khủng như vậy.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, bốn Linh Sư, một Linh Phách lúc này cũng không khỏi hít sâu một hơi. Vị chưởng môn của Phi Linh môn này không chỉ có một đám yêu thú đáng sợ mà thực lực của hắn không ngờ cũng đáng sợ như vậy.

Âu Dương Lãnh Tật, Tương Viễn nhìn nhau. Lúc này hai người đã không còn dám xem nhẹ vị chưởng môn này nữa. Tuổi tác như vậy mà đã có thực lực như thế, Vũ giả tam hệ, thảo nào Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lại gia nhập Phi Linh môn. Vị chưởng môn này tuyệt không phải kẻ tầm thường.

– Lục Lâm Thiên, giỏi lắm, dám đánh chết trưởng lão Quỷ Vũ Tông ta, Quỷ Vũ Tông ta sẽ không bỏ qua cho Phi Linh môn các ngươi.

Vị trưởng lão Vũ Tướng bát trọng của Quỷ Vũ Tông lập tức kinh hãi, ánh mắt hiện lên sự kinh hoàng, thực lực của Lục Lâm Thiên đã vượt quá sự tưởng tượng của hắn.

– Âu Dương đường chủ, Vũ Tướng bát trọng này là của ngươi.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vang lên trong tai Âu Dương Lãnh Tật.

– Vâng, chưởng môn.

Thanh âm của Địa Linh Tông vừa dứt thì không gian quanh thân hắn đột nhiên gấp khúc. Thân ảnh trong nháy mắt biến mất tại chỗ. Lúc xuất hiện thì đã ở trước người Vũ Tướng bát trọng Quỷ Vũ Tông. Một cỗ khí tức chỉ cường giả Vũ Suất mới có nhanh chóng khuếch tán.

– Là Vũ Suất.

Sắc mặt Vũ Tướng bát trọng Quỷ Vũ Tông lập tức đại biến. Hắn đã sớm cảm nhận được người này bất phàm, cũng không nghĩ tới người này lại là cường giả Vũ Suất. Cảm giác lạnh lẽo xuất hiện trong lòng hắn. Không có một chút do dự nào, tên Vũ Tướng bát trọng này lập tức bố trí hộ thân cương khí rồi lắc mình chạy chốn. Trước mặt cường giả Vũ Suất, hắn biết mình tuyệt đối không thể chống lại.

– Chết đi.

Âu Dương Lãnh Tật không có một chút chậm trễ nào, ngay khi Vũ Tướng bát trọng của Quỷ Vũ Tông thối lui, thân hình lập tức chuyển động. Ánh mắt lạnh lùng, trong tay xuất hiện mấy đạo lưu quang nhanh như thiểm điện đánh tới.

Mấy đạo lưu quang này trực tiếp cắt ngang không gian, tiếng xé gió vang lên, tốc độ nhanh như thiểm điện xẹt qua phía chân trời, cuối cùng xuyên qua không gian, một cỗ khí tức quỷ dị khuếch tán, khiến cho trong lòng mọi người không khỏi cảm thấy mát mẻ.

Bằng mắt thường cũng có thể cảm giác được, trước mấy đạo lưu quang này, không gian tức thì gấp khúc, cuối cùng lưu quang hung hăng đánh vào hộ thân cương khí của Vũ Tướng bát trọng kia.

Sưu Sưu.

Mấy đạo lưu quang quỷ dị đánh vào hộ thân cương khí của Vũ Tướng bát trọng kia, tầng hộ thân cương khí này lập tức nứt nẻ.

Khi mấy đạo lưu quang này đánh vào thân thể Vũ Tướng bát trọng, thì cỗ lực lượng mạnh mẽ này lập tức bạo phát.

Phanh Phanh.

Âm hưởng như tiếng kim loại va chạm vang lên. Thân hình của Vũ Tướng bát trọng Quỷ Vũ Tông trong nháy mắt thối lui. Miệng phun ra một ngụm máu, tạo thành một vết máu dài trên mặt đất. Thân thể run rẩy không ngừng. Từng giọt máu nhỏ xuống, con ngươi trong mắt cuối cùng ngừng chuyển động, đổ ập xuống mặt đất.

Sưu Sưu.

Trong lúc đó, mấy đạo lưu quang kia đã trở về trong tay Âu Dương Lãnh Tật. Đánh chết một Vũ Tướng bát trọng, trong mắt Âu Dương Lãnh Tật cũng không có một chút ba động nào, khí tức quanh người càng thêm lạnh lùng.

– Là cường giả Vũ Suất.

Mấy Vũ Tướng của dong binh đoàn tức thì há hốc mồm. Đám người này lúc này không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, ánh mắt kinh khủng nhìn Lục Lâm Thiên và Âu Dương Lãnh Tật cách đó không xa. Thực lực hai người này quá mạnh.

– Mọi người chạy mau!

Đám người còn lại của Quỷ Vũ Tông nhìn nhau, lập tức không hẹn mà cùng lựa chọn chạy trốn. Đối mặt với Lục Lâm Thiên và Âu Dương Lãnh Tật đã bộc lộ ra thực lực mạnh mẽ, bọn họ tự biết bản thân không thể chống lại, chỉ có thể chạy trối chết mà thôi.

– Chưởng môn, những kẻ còn lại giao cho ta đi.

Âu Dương Lãnh Tật dùng ánh mắt lạnh nhạt nhìn đám người Quỷ Vũ Tông đang chạy trốn rồi nói với Lục Lâm Thiên.

– Lưu lại tên Vũ Tướng ngũ trọng kia cho ta.

Lục Lâm Thiên nói.

Sưu Sưu.

Trong tay Âu Dương Lãnh Tật bỗng nhiên có một cỗ quang mang khuếch tán. Quang mang này hiện lên rồi nhanh chóng lấy một tốc độ vô cùng kinh khủng bao phủ không gian chung quanh. Tiếng gió rít lần thứ hai vang vọng. Lúc này Âu Dương Lãnh Tật nhanh chóng đánh ra đám quang mang kia.

Quang mang vô cùng quỷ dị một phân thành hai, hai phân thành bốn, trong nháy mắt hóa thánh hơn mười đạo quang mang. Tiếng gió rít gào sắc bén quanh quẩn, không gian gấp khúc. Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người ở đây, hơn mười đạo quang mang kia nhanh như thiểm điện bắn vào trên người đám đệ tử Quỷ Vũ Tông đang chạy trốn.

Phanh Phanh Phanh.

Âm thanh bạo liệt liên tiếp vang lên. Hơn mười đệ tử Quỷ Vũ Tông, từ kẻ thực lực thấp nhất cho đên cao nhất, bao gồm cả đệ tử có tu vi Vũ Phách, thân thể trực tiếp nổ tung. Đoàn quang mang này bỗng nhiên phóng lên cao rồi biến mất trong không trung.

Âm thanh bạo liệt kia khiến cho mọi người chung quanh há hốc mồm, kinh hãi nhìn vào. Trong một chiêu đánh chết hơn mười ngươi khiến cho từ sâu trong linh hồn bọn họ không khỏi cảm thấy lạnh lẽo. Phương thức giết người như vậy làm cho bọn họ mở rộng tầm mắt, đồng thời cũng bị thực lực của đối phương làm cho chấn động.

Phanh Phanh Phanh.

Âm thanh bạo liệt này liên tục vang lên, chỉ trong mấy cái chớp mắt, khi thân thể của đám người Quỷ Vũ Tông lần thứ hai nổ tung thì quang mang quanh người Âu Dương Lãnh Tật cũng chậm rãi tiêu tán, cỗ năng lượng quỷ dị kia đồng thời cũng biến mất.

Mà hiện giờ, trong Quỷ Vũ Tông cũng chỉ còn lại một Vũ Tướng ngũ trọng, hắn lúc này đang run rẩy, trong ánh mắt tràn ngập sự kinh hãi.

– Chưởng môn, đã để lại một người.

Âu Dương Lãnh Tật về tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Không hổ cái tên phi đao.

Chương 681: Lưu lại một người (1)

Lục Lâm Thiên nói, phi đao của Âu Dương Lãnh Tật quả thực vô cùng xảo diệu, độc ác, người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh chọn quả thực đúng là bất phàm.

– Chưởng môn quá khen.

Âu Dương Lãnh Tật nói, trước sau vẫn luôn duy trì bộ dáng âm trầm như vậy.

– Ngươi muốn làm gì, Quỷ Vũ Tông chúng ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi. Thả ta ra, những chuyện này hôm nay ta cũng sẽ không để cho ai biết.

Vũ Tướng ngũ trọng cuối cùng của Quỷ Vũ Tông nhìn Lục Lâm Thiên nói, vẻ mặt càng lúc càng kinh hoàng. Ngay cả dũng khí chống trả cũng không có, có lẽ hắn biết cho dù mình làm gì cũng phí công.

– Quỷ Vũ Tông? Ta vốn không đặt vào trong mắt.

Lục Lâm Thiên nói xong, vòng xoáy chân khí dưới chân chượt lóe, đồng thời, thân ảnh trực tiếp bắn về phía Vũ Tướng ngũ trọng kia.

– Ta liều mạng với ngươi.

Thanh âm Vũ Tướng ngũ trọng này mang theo sự kinh hoảng vang lên. Chân khí thuộc tính hỏa nóng bỏng quanh người trong nháy mắt bạo phát ra rồi ngưng tụ thành một quyền ấn bằng hỏa diễm trước người khiến cho không gian gợn sóng mang theo tiếng xé gió, hung hăng đập về phía Lục Lâm Thiên.

Quyền ấn đón gió rồi hóa to. Trong nháy mắt đã to hơn trăm thước, hỏa diễm nóng bỏng nhanh chóng khuếch tán, trực tiếp bao phủ không gian quanh người Lục Lâm Thiên, hoàn toàn đem Lục Lâm Thiên bao phủ vào bên trong.

Mặc dù mọi người đã biết thực lực của Lục Lâm Thiên qua một chiêu đánh bại Vũ Tướng thất trọng kia, thế nhưng lúc nhìn thấy công kích của Vũ Tướng ngũ trọng cũng không khỏi có chút lo lắng.

Trong ánh mắt lo lắng của mọi người, hỏa diễm lập tức hóa thành kình khí khuếch tán, không gian lúc này chuyển thành màu đỏ, chỉ là, một màn khiến cho mọi người kinh hãi lại xuất hiện. Sau khi hỏa diễm tiêu tán, trong ánh mắt của mọi người, một quyền của Vũ Tướng ngũ trọng kia lại đánh vào trong ngực Lục Lâm Thiên.

– Tại sao lại có thể như vậy?

Mọi người kinh ngạc. Lục Lâm Thiên sao lại bị Vũ Tướng ngũ trọng kia đánh trúng.

Thế nhưng sắc mặt Vũ Tướng ngũ trọng Quỷ Vũ Tông trong nháy mắt tái nhợt. Chỉ có bản thân hắn biết, một quyền của hắn đánh vào đối phương giống như là đánh vào sắt thép khiến cho cảm giác đau đớn từ trên tay hắn truyền lại.

– Hừ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lùng, trong tay bắn ra mấy đạo chỉ ấn trực tiếp đánh vào trên người Vũ Tướng ngũ trọng kia. Ngay lập tức Vũ Tướng ngũ trọng kia đã không thể nhúc nhích.

Tu vi Vũ Tướng ngũ trọng, bây giờ Lục Lâm Thiên bằng vào Thanh Linh Khải Giáp cũng có thể chống lại một kích của Vũ Tướng ngũ trọng. Tuy rằng trong cơ thể hiện tại khí huyết nhộn nhạo, thế nhưng tuyệt đối không có vấn đề gì.

– Lực phòng ngự thật mạnh mẽ.

Âu Dương Lãnh Tật, Tương Viễn, còn có ba Vũ Tướng của dong binh đoàn kia lúc này khẽ biến sắc. Trực tiếp ngạnh kháng một kích của Vũ Tướng ngũ trọng, lực phòng ngự này quả thực quá kinh khủng.

– Tiểu Long, thu hồi nhẫn trữ vật và túi trữ vật.

Nói xong, Lục Lâm Thiên đã mang theo Vũ Tướng ngũ trọng kia biến mất tại chỗ.

Nhìn vào đám người Quỷ Vũ Tông nằm trên mặt đất, chỉ trong chốc lát, không trải qua một trận đại chiến nào, toàn bộ người của Quỷ Vũ Tông đã bị đánh chết. Mấy trăm dong binh kia dường như lúc này còn chưa hồi phục tinh thần lại. Ba Vũ Tướng của Quỷ Vũ Tông cũng đều bị một chiêu đánh bại, người của Phi Linh môn thực lực quá mạnh mẽ.

Thái Âm Yêu Thỏ, Thạch Vượn Yêu Vương, Huyết Ngọc Yêu Hổ cùng với Tiểu Long lúc này lập tức đi thu thập túi trữ vật và nhẫn trữ vật trên người hai Vũ Tướng bị đánh chết kia.

Mà khi Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt mọi người thì Vũ Tướng ngũ trọng kia đã không thấy hình bóng, mà trên khóe miệng Lục Lâm Thiên lại hiện lên chút tiếu ý.

– Chủ nhân.

Thái Âm Yêu Thỏ tiến lên phía trước, trên chân trước nho nhỏ của nó hiện tại đã thu thập xong hai cái nhẫn trữ vật là túi trữ vật đưa cho Lục Lâm Thiên.

Nhận lấy nhẫn trữ vật là túi trữ vật, tâm thần tỏa ra, khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười. Xem ra Quỷ Vũ Tông trong khoảng thời gian này thu hoạch được không ít trong sơn mạch Vụ Đô, thậm chí còn vượt quá dự đoán ban đầu của Lục Lâm Thiên.

– Đây là phệ huyết hóa cốt đan, một năm sau nếu như không có giải dược toàn thân sẽ hư thối rồi chết. Ba người các ngươi mỗi người ăn một viên, một năm sau ta sẽ cho các ngươi giải dược.

Lục Lâm Thiên đi tới trước mặt ba Vũ Tướng của dong binh đoàn kia, tay móc ra ba khỏa phệ huyết hóa cốt đan của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh luyện chế ra.

Nhìn thấy phệ huyết hóa cốt đan này, sắc mặt hai người Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn phía xa cũng lập tức biến đổi. Khi hai người gia nhập Phi Linh môn cũng bị dùng phệ huyết hóa cốt đan này, bây giờ nhìn thấy trong lòng hai người cũng không khỏi có chút bồi hồi.

– Sao nào? Các ngươi không muốn ăn vào sao? Nếu như thật tâm gia nhập Phi Linh môn chúng ta, một năm sau tự nhiên ta sẽ cấp thuốc giải cho các ngươi.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt nhìn vào ba người trước mặt, hàn ý tràn ngập.

Ba người nhìn nhau lập tức không còn lựa chọn nào khác, từ trên tay Lục Lâm Thiên nhận lấy một viên phệ huyết hóa cốt đan.

Lục Lâm Thiên cười thỏa mãn nói với ba người:

– Lựa chọn của các ngươi vô cùng sáng suốt. Ta tin rằng các ngươi sẽ không phải hối hận. Sau khi các ngươi rời khỏi đây trực tiếp đi tìm trưởng lão của Phi Linh môn, hiện tại yêu thú trong sơn mạch Vụ Đô cũng sẽ không công kích các ngươi ngươi, các ngươi đi đi.

– Vâng, chưởng môn.

Ba người đáp.

Dát Dát.

Trong bầu trời lúc này vang lên tiếng yêu thú phi hành kêu.

– Chủ nhân, phía trước lại phát hiện ra có dong binh đoàn lớn, có năm trăm người.

Thạch Vượn Yêu Vương nói với Lục Lâm Thiên.

– Hai vị đường chủ, chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên nói xong lắc người nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

Khi Thiên Sí Tuyết Sư biến mất trong bầu trời, gần ba trăm người còn lại của dong binh đoàn cũng có chút bất đắc dĩ nhìn lên bầu trời, đầu lĩnh Vũ Tướng lục trọng kia nói:

– Tất cả mọi người đi thôi, gia nhập Phi Linh môn ít ra cũng còn mạng, chúng ta cũng coi như lời rồi.

Thời gian trôi qua, trên trấn Hoa Môn trong một đêm đột nhiên xuất hiện hơn hai nghìn vũ giả, từ khí tức của đám người này có thể nhận thấy đều có có thực lực không tồi. Thế nhưng hơn hai ngàn người này lại đang xây dựng một kiến trúc khổng lồ. Diện tích của kiến trúc này chừng mấy vạn thước, đột ngột từ mặt đất mọc lên, hai ngàn người này vẫn ngày đêm đẩy nhanh tốc độ.

Mà hiện giờ, toàn bộ biên giới sát trấn Hoa Môn cũng có một đám người khác đang xây dựng không ít kiến trúc loại nhỏ, người trên trấn Hoa Môn đương nhiên đều rất quen thuộc với đám người này, bởi vì bọn họ là đệ tử của Phi Linh Môn.

– Nhanh lên một chút, trong vòng bảy ngày toàn bộ phải làm xong.

Hai đạo thân ảnh xuyên qua đám người, một người mập mạp dáng vẻ hèn mọn, một người mặt mũi lấm la lấm lét, chính là hai người Lưu Nhất Thủ và Lục Tiểu Bạch.

– Tiểu Bạch huynh đệ, ngươi xem chúng ta có nên đuổi hai trăm khách điếm bình dân trong trấn không?

Chương 682: Lưu lại một người (2)

Lưu Nhất Thủ hỏi Lục Tiểu Bạch. Từ trong miệng Lục Tiểu Bạch biết được chưởng môn và Lục Tiểu Bạch từ nhỏ lớn lên cùng nhau, lập tức Lưu Nhất Thủ sửa lại xưng hô với Lục Tiểu Bạch.

– Lần này người tới hội đấu giá khẳng định sẽ vô cùng nhiều, hai trăm khách điếm kia tuyệt đối không đủ, không đủ cũng tốt, đến lúc đó giá mới cao, cung không đủ cầu thì chúng ta mới có thể kiếm được tiền.

Lục TIểu Bạch nói.

– Nhanh, đẩy nhanh tiến độ.

Lưu Nhất Thủ lại lớn tiếng nói với mọi người.

Sau khi tin tức hội đấu giá trên trấn Hoa Môn truyền đi, lúc này có không ít người ở phụ cận trấn Hoa Môn đã xuất hiện, cũng có không ít người đang tiến vào trấn Hoa Môn.

Mà tin tức đấu giá hội truyền đi cũng khiến cho không ít thế lực chung quanh kinh ngạc. Khôi lỗi cấp năm, đan dược cao giai lục phẩm, vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, những thứ này tuyệt đối là bảo vật.

Vì thế mấy thế lực phụ cận lập tức đi tới trấn Hoa Môn, loại bảo vật này quả thực khó có được mang ra ngoài đấu giá một lần, chỉ cần một ít thế lực hơi có chút tài phú sẽ không bỏ qua. Đương nhiên những thế lực nhỏ, tự biết thực lực bản thân không thể tranh giành nhưng vẫn cứ tiến tới xem náo nhiệt.

Trên Quỷ Vũ Tông, trong đại điện trên ngọn núi cao vút kia có không ít thân ảnh đang ngồi đó, ngồi ở trên cùng là Đới Đường và Đới Cương Tử.

– Chưởng môn, hội đâu giá trên trấn Hoa Môn không biết là thật hay giả, hiện tại chúng ta phải làm gì bây giờ?

Trong đại điện, một người có vẻ như là trưởng lão của Quỷ Vũ Tông chừng năm mươi tuổi đứng lên hỏi Đới Đường.

– Khôi lỗi cấp năm, đan dược lục phẩm cao giai, vũ kỹ Huyền cấp, những bảo vật này nếu như thực sự có thì Quỷ Vũ Tông chúng ta cũng không thể buông tha. Dù sao đây cũng là địa bàn của Quỷ Vũ Tông ta. Đan dược lục phẩm cao giai, vũ kỹ Huyền cấp sơ giai đối với Quỷ Vũ Tông chúng ta đều là thứ khó có được. Rốt cuộc là ai đem những bảo vật như thế này ra đấu giá?

Một trưởng lão mặc áo bào trắng, tuổi chừng hơn bốn mươi nói.

– Trấn Hoa Môn là địa bàn của Phi Linh môn, chẳng lẽ là Phi Linh môn sao?

– Theo thám tử của chúng ta tại trấn Hoa Môn báo lại, là một thế lực thần bí, không phải Phi Linh môn tạo ra, ta nghĩ Phi Linh Môn cũng không cầm được loại bảo vật này.

Đới Đường nhìn mọi người, nhướng mày nói:

– Chư vị, đấu giá hội lần này vô cùng kỳ quặc, chúng ta cũng nên chú ý một phen. Tới ngày đó ta sẽ tự mình đi một chuyến nhìn xem liệu thực sự có đan dược lục phẩm cao giai, vũ kỹ Huyền cấp sơ giai hay không. Nếu như có thì Quỷ Vũ Tông chúng ta phải tận lúc nắm bắt cơ hội này.

– Đại ca, huynh tự mình đi tới chỉ sợ có chút không thích hợp. Quỷ Vũ Tông không thể không có tông chủ tọa trấn. Huống chi mấy năm nay Phi Linh môn vô cùng quỷ dị, chúng ta và Phi Linh môn đã âm thầm giao phong mấy lần, nếu như đại ca đi, đến lúc đó lại xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn thì quả thực không tốt chút nào, để đệ đi đi.

Đới Cương Tử nói.

Nghe Đới Cương Tử nói vậy mấy trưởng lão cũng không ngạc nhiên, mấy người này đều biết tông chủ và phó tông chủ bất hòa, lần này đi hội đấu giá nếu như quả thực có vũ kỹ Huyền cấp và đan dược lục phẩm cao giai mà nói, đương nhiên sẽ vào tay người đó, hai người chỉ sợ đều không muốn bỏ qua.

Nghe Đới Cương Tử nói vậy, sắc mặt Đới Đường không chút biến đổi nói:

– Nhị đệ, chính là bởi vì chúng ta âm thầm giao phong với Phi Linh môn mấy lần cho nên mượn cơ hội lần này ta cũng muốn tự mình tới Phi Linh môn xem rốt cuộc cường giả Linh Suất ở Phi Linh môn là ai. Mấy năm này động tĩnh của Phi Linh môn có chút không bình thường.

– Đại ca, không bằng để đệ đi Phi Linh môn, huynh tọa trấn trong tông môn, đệ sẽ đi Phi Linh môn trước.

Sắc mặt Đới Cương Tử trầm xuống nói.

– Nhị đệ không cần nhiều lời, đệ tự mình tọa trấn tông môn, ta đi Phi Linh môn một chuyến là được.

Đới Đường nói. Suy nghĩ trong lòng Đới Cương Tử này sao hắn không biết, nếu như thực sự có đan dược lục phẩm cao giai và vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, đương nhiên Đới Cương Tử này sẽ thu vào trong tay hắn.

Nghe thấy Đới Đường quyết định như vậy, sắc mặt Đới Cương Tử thoạt nhìn không được tốt cho lắm, cơ mặt co quắp một chút sau đó không nói thêm gì nữa.

– Tông chủ, Hoàng trưởng lão và Bạch trưởng lão cùng Tần trưởng lão tiến vào trong sơn mạch Vụ Đô đã hơn bốn tháng, có lẽ cũng sắp trở về.

Một trưởng lão lên tiếng.

– Đúng vậy, có lẽ lần này ba vị chưởng lão cũng có thu hoạch không ít, Phi Linh môn muốn đấu với chúng ta, bọn chúng chưa đủ tư cách.

Một trưởng lão mặc lam bào đắc ý cười nói.

Thời gian tiếp tục trôi qua. Trong không trung tại một nơi nào đó trong sơn mạch Vụ Đô, trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư Lục Lâm Thiên chậm rãi thở ra một ngụm trọc khí trong cơ thể, cảm nhận chân khí trong cơ thể lúc này đã tới Vũ Tướng tứ trọng trung kỳ, trong mấy ngày nay luyện hóa Vũ Tướng ngũ trọng của Quỷ Vũ Tông lại thôn phệ một Vũ Tướng ngũ trọng của một dong binh lớn hôm qua, thế nhưng cũng chỉ khiến cho tu vi của hắn tăng lên Vũ Tướng trung kỳ mà thôi.

Chỉ trong mấy ngày hôm nay hắn đã thôn phệ hai Linh Phách, tu vi linh lực cũng có chút đề thăng, mặt khác cũng kéo thêm mấy Linh Sư, hai Linh Phách vào Phi Linh môn.

– Chủ nhân, chúng ta tới rồi. Dong binh đoàn kia ở ngay phía dưới, ước chừng có ba trăm người.

Thạch Vượn Yêu Vương nói.

– Ba trăm người, hẳn là có Vũ Tướng đi.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, dong binh đoàn chừng ba trăm người cũng được coi là khá lớn, đầu lĩnh của dong binh đoàn này có lẽ sẽ có Vũ Tướng nhất trọng hoặc là Vũ Tướng nhị trọng. Mà tu vi hiện tại của hắn thôn phệ vũ giả Vũ Tướng dưới ngũ trọng không có hiệu quả gì cao lắm.

– Chưởng môn, dong binh đoàn này chúng ta định thu phục hay đánh chết.

Tương Viễn quay lại nói với Lục Lâm Thiên. Trải qua nhiều ngày ở chung, giờ phút này, Tương Viễn cũng không dám xem thường vị tiểu chưởng môn này, trong lúc bất tri bất giác trong lòng đã cung kính hơn không ít.

– Mấy ngày nay chúng ta thu phục được bao nhiêu dong binh đoàn rồi?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Chưởng môn, năm ngày gần đây đã có bảy dong binh đoàn bị chúng ta thu phục, nhân số tổng cộng chừng một nghìn tám trăm người, tiêu diệt mười một dong binh đoàn, nhân số chừng hơn hai nghìn.

Tương Viễn nói.

– Chúng ta đi xuống phía dưới thôi, có thể thu phục thì lưu lại, không thể thu phục thì trực tiếp tiêu diệt.

Lục Lâm Thiên nói.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, đám Linh giả phía sau Lục Lâm Thiên không khỏi trầm xuống, mấy ngày nay bọn họ rốt cuộc đã hiểu như thế nào là sát tinh, người thanh niên trước mặt bọn họ một khi đã động thủ thì tuyệt không lưu tình.

Sưu Sưu.

Ba người cùng chúng thú từng tầng trời thấp nhảy xuống mặt đất, chỉ trong chốc lát trong không gian vang lên tiếng thú rống, lập tức tiếng kêu thảm thiết vang vọng.

Chương 683: Vũ Suất kinh sợ

Trên bầu trời đám Linh giả nhìn xuống phía dưới, cả đám nhìn nhau cũng chỉ có thể bất đắc dĩ, đồng thời cũng âm thầm cảm thấy bản thân mình may mắn, nếu như không thức thời thuận theo người thanh niên phía dưới thì kết cục của bọn họ cũng lẽ như đám người phía dưới mà thôi.

Chỉ trong chốc lát Lục Lâm Thiên lại nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư. Trong cơ thể lại có thêm chân khí của Vũ Tướng nhất trọng đã bị thôn phệ, đồng thời cũng thu không ít túi trữ vật, thu hoạch quả thực không tồi.

– Chủ nhân, phía trước còn một dong binh đoàn lớn, nhân số chừng năm trăm.

Thạch Vượn Yêu Vương nói.

– Chúng ta qua đó.

Lục Lâm Thiên nói, khóe miệng khẽ cười. Dong binh đoàn năm trăm người, nếu như không thể thu phục vậy thì tới lúc đó có lẽ hắn sẽ được thôn phệ không ít Vũ Tướng, dong binh đoàn năm trăm người nói không chừng cũng có hai ba Vũ Tướng.

Sưu Sưu.

Hai cánh Thiên Sí Tuyết Sư rung lên, thân thể to lớn trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Trong khoảng thời gian này, toàn bộ dong binh đoàn trong khu vực nguy hiểm ở sơn mạch Vụ Đô hầu như đều gặp đả kích mang tính hủy diệt. Đương nhiên nếu như quy hàng Phi Linh môn thì sẽ không có chuyện gì.

Mà hết thảy những chuyện này đám người bên ngoài sơn mạch Vụ Đô còn chưa biết tới, tin tức còn chưa truyền nhanh tới như vậy.

Sát biên giới sơn mạch Vụ Đô, theo sự phong tỏa cửa xuất nhập của Phi Linh môn, lúc này đám dong binh đoàn đội và dong binh tiểu đội đã tụ tập ngày càng nhiều. Nhân số trong ngày thứ chín đã gần ba ngàn người, nhân số của đám dong binh đã sớm hơn người của Phi Linh môn.

Sơn mạch Vụ Đô luôn là địa bàn kiếm ăn của đám dong binh, cho nên trong sơn mạch Vụ Đô này có chừng trên vạn người, hơn nữa cũng còn có không ít đoàn đội nhỏ, như thế mới có thể tạo nên sự phồn vinh của dược liệu ở khu vực sát biên giới sơn mạch Vụ Đô này.

Mà lúc này Phi Linh môn phong tỏa biên giới sơn mạch Vụ Đô khiến cho đám dong binh đoàn bất mãn. Loại chuyện như thế này coi như là Quỷ Vũ Tông trước đây cũng không dám làm. Đắc tội với tất cả đám dong binh đoàn không phải là chuyện tốt lành gì. Vì trong đám dong binh, người có tu vi Vũ Tướng cũng không ý.

– Phi Linh môn quá mức quá phận, bắt chúng ta tiến cống bây giờ lại muốn chiếm lấy sơn mạch Vụ Đô, các ngươi phải cho tất cả dong binh đoàn chúng ta một cái công đạo.

– Phi Linh môn không có câu trả lời thỏa đáng thì đừng trách chúng ta không khách khí.

– Phi Linh môn thực sự nghĩ mình là chủ nhân sơn mạch Vụ Đô sao? Chủ nhân chân chính của sơn mạch Vụ Đô chính là đám dong binh đoàn chúng ta.

Theo sự xuất hiện ngày càng nhiều của Dong binh, ngay cả đám dong binh đoàn trên trấn Thiên Tinh nghe được tin tức này trong hai ngày cũng chạy tới đây không ít. Nhân số càng nhiều, ngay từ đầu Phi Linh môn có thể trấn trụ, thế nhưng nhân số ngày càng nhiều, Phi Linh môn đã sắp không thể trấn trụ được nữa.

– Ta hạ cho Phi Linh môn các ngươi trong nửa canh giờ rút đi, bằng không tất cả dong binh đoàn chúng ta sẽ động thủ với Phi Linh môn.

Lúc này tại lối vào sơn mạch Vụ Đô có mười mấy Vũ Tướng vây quanh chúng hộ pháp và chưởng lão Phi Linh môn, những dong binh đoàn khác thì có Vũ Phách cũng vây quanh đám người Phi Linh môn.

Ở đây có mấy dong binh đoàn lớn, đầu lĩnh của bọn chúng trong khu vực biên giới sơn mạch Vụ Đô cũng được coi là người nổi danh, thực lực đám dong binh đoàn này không giống như dong binh đoàn bình thực, thực lực không thua gì một sơn môn. Bình thường tiến vào trong sơn mạch Vụ Đô đều là tiến vào khu vực nguy hiểm mà hoạt động, một năm đi vào một lần cũng đủ để bọn họ sinh hoạt một năm. Bây giờ Phi Linh môn phong tỏa sơn mạch Vụ Đô đối với những dong binh đoàn lớn này mà nói, ảnh hưởng vô cùng lớn.

– Các ngươi tốt nhất là lui ra, muốn đi vào sơn mạch Vụ Đô phải chờ có mệnh lệnh của chưởng môn chúng ta, ai dám xông vào sơn mạch Vụ Đô đều giết không tha.

Hồ Nam Sinh quát lên một tiếng, trước mặt đám dong binh đoàn lớn này, chúng trưởng lão và hộ pháp trong môn không thể trấn áp được. Trong đám người chỉ có một mình Lưu Á Lôi là Vũ Tướng, mà chỉ là Vũ Tướng nhất trọng, căn bản không thể chống lại đám dong binh đông đảo này. Hai vị cung phụng cũng không ở đây, cho nên trong lòng đám trưởng lão và hộ pháp lúc này vô cùng bối rối.

– Hừ, chỉ bằng các ngươi? Ta thực sự muốn xem Phi Linh môn các ngươi có bao nhiêu thực lực lại dám phong tỏa sơn mạnh Vụ Đô.

Một Vũ Tướng ngũ trọng nhàn nhạt nói. Ánh mắt lạnh lùng nhìn đám người Phi Linh môn. Đối với loại dong binh đoàn lớn như bọn họ mà nói, có đôi khi căn bản sẽ không thèm để ý tới Phi Linh môn, cũng không nộp tiến cống, đương nhiên sẽ không đặt Phi Linh môn vào trong mắt.

Chúng trưởng lão Phi Linh môn nhìn nhau. Chưởng môn không có mặt, bọn họ cũng không biết nên xử trí như thế nào. Bọn họ muốn làm đám dong binh kia kinh sợ đương nhiên không thành vấn đề, thế nhưng lúc này lại có một đám dong binh đoàn lớn, đương nhiên không thể khiến cho bọn chúng kinh sợ.

– Một Vũ Tướng nho nhỏ cũng dám nháo sự, chết đi.

Ngay khi chúng trưởng lão Phi Linh môn không biết làm sao, đột nhiên một tiếng quát nhẹ truyền tới, một đạo thân ảnh bắn ra.

Tốc độ của thân ảnh này vô cùng nhanh chóng, thân ảnh này vừa mới xuất hiện trước mặt một người thì trong nháy mắt thân ảnh này đã mang theo khí tức nóng bỏng xuất hiện trước người Vũ Tướng ngũ trọng kia.

Sưu.

Cỗ khí tức nóng bỏng khuếch tán, toàn bộ chu vi không gian chừng trăm thước tức thì gấp khúc, một cỗ hỏa diễm cuồng bạo đột nhiên hiện lên trong không gian.

Không gian giống như bị xoắn lại, cỗ hỏa diễm kia hóa thành một không gian hỏa diễm ngưng đọng như thực chất.

Phanh Phanh.

Trong chớp mắt, không gian bằng hỏa diễm trực tiếp bùng nổ, một tiếng nổ lớn vang lên kèm theo không gian ba động mạnh mẽ. Khi hỏa diễm nổ tung, chu vi chung quanh gợn sóng, toàn bộ không gian lúc này tràn nập năng lượng nóng bỏng khiến cho người ta run sợ.

A.

Từng tiếng kêu thảm thiết truyền tới, trong không gian bằng hỏa diễm bị nổ này khiến cho mấy trăm dong binh bị vạ lây, hỏa diễm cuốn tới đốt cháy không khí chung quanh, dưới nhiệt độ kinh khủng này, hơn mười người trực tiếp bị đốt thành tro tàn, thực lực mạnh hơn một chút thì bị thương nặng.

Phanh.

Khi không gian bằng hỏa diễm nổ tung, hai đạo quyền ấn hiện ra, cuối cùng đánh vào trên người Vũ Tướng ngũ trọng và Vũ Tướng tứ trọng. Khí tức nóng bỏng bàng bạc giống như một ngọn núi, trong nháy mắt bộc phát ra năng lượng kinh khủng, chân khí cuồng bạo trút xuống thân thể hai Vũ Tướng này.

Hai tên Vũ Tướng căn bản còn chưa kịp phản ứng, dưới cỗ uy áp này, hàn ý trong lòng xuất hiện, trong tích tắc có một cỗ lực lượng mạnh mẽ đánh vào trong cơ thể bọn hắn, lúc này bọn hắn mới biết, hóa là người kia là cường giả Vũ Suất.

Khục khục.

Một ngụm máu được phun ra, thân thể hai Vũ Tướng trực tiếp bị quyền ấn kia đánh đập xuống mặt đất. Thân thể tạo thành một cái rãnh sâu. Mặt đất trong nháy mắt nứt nẻ. Mấy cây đại thụ trong sơn mạch Vụ Đô cũng nổ tung, mảnh vụn bắt ra tứ phía.

Chương 684: Đột phá lục giai (1)

Kình khí tiêu tán trong hư không, một thân ảnh màu xanh hiện lên. Lúc này khí tức trên người Vũ Tướng ngũ trọng và Vũ Tướng tứ trọng kia biến mất. Thân thể đập vào trên mặt đất kia đã cháy đen, cơ thể hoàn toàn bị kình khí phá hủy.

Sau khi thối lui về phía sau, sắc mặt cường giả dong binh, còn có Hồ Nam Sinh, Chu Ngọc Hậu, Lưu Á Lôi trong Phi Linh môn đều kinh hãi.

– Các người nghe rõ cho ta, nếu ai dám nháo sự lần nữa sẽ bị đánh chết giống hai tên kia, còn muốn tiến vào trong sơn mạch Vụ Đô thì phải chờ Phi Linh môn chúng ta sắp xếp.

Thân ảnh màu xanh đảo qua đám dong binh đoàn trước mắt. Mà người này chính là phó đường chủ Lý Trì Chính của Vũ đường, phụng lệnh âm thầm trấn thủ biên giới sát sơn mạch Vụ Đô.

Nói xong, chân khí quanh thân Lý Trì Chính chợt lóe khiến cho không gian dao động rồi đột hiên biến mất không thấy.

Nhanh như thiểm điện đánh chết hai Vũ Tướng, lúc này hơn ba nghìn dong binh còn lại vô cùng yên tĩnh, không một tiếng động, không ai còn dám nháo sự, đột nhiên xuất hiện một cường giả Vũ Suất, đây là thứ mà bọn hắn không thể chống lại.

Trong Phi Linh môn, Hồ Nam Sinh, Chu Ngọc Hậu, Lưu Á Lôi, sắc mặt đám trưởng lão hộ pháp này cũng vô cùng nghi hoặc, người này rốt cuộc là ai, sao lại giúp đỡ Phi Linh môn, trong lòng cả đám đều nghi hoặc không thể giải thích được.

Sát biên giới sơn mạch Vụ Đô, trên một đỉnh núi có mười mấy thân ảnh đang đứng đó, chính là đám người Lục Lâm Thiên, Âu Dương Lãnh Tật.

Sưu.

Một thân ảnh màu xanh trong nháy mắt hạ xuống đỉnh núi, khí tức khiến cho không gian gấp khúc.

– Chưởng môn, người đã giết, có lẽ không ai còn dám nháo sự nữa.

Người tới là Lý Trì Chỉnh.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào lối vào của sơn mạch Vụ Đô, tất cả đều nằm trong phán đoán của hắn. Nếu phong tỏa sơn mạch Vụ Đô dễ dàng như vậy thì Quỷ Vũ Tông trước đây cũng không giao sơn mạch Vụ Đô này cho La Sát môn, sau này cũng sẽ không giao cho Phi Linh môn.

Phong tỏa sơn mạch Vụ Đô chính là đối địch với toàn bộ dong binh đoàn ở đây. Đám người dong binh đoàn này đều là người sống trên lưỡi đao, liếm máu qua ngày, nếu như không có thực lực tuyệt đối thì không thể trêu vào bọn chúng.

– Lý phó đường chủ, ở đây giao cho ngươi, nếu như có chút sai lầm, ta sẽ hỏi tội ngươi.

Lục Lâm Thiên nói, lập tức lại nói với Âu Dương Lãnh Tật:

– Âu dương đường chủ, người ta giao cho ngươi. Những người này ngươi giao cho Linh đường đi, trong khoảng thời gian này trên trấn Hoa Môn có lẽ sẽ không yên bình, hình đường các ngươi có lẽ sẽ tốn nhiều tâm tư hơn.

– Tuân mệnh, Âu Dương Lãnh Tật đáp.

Sưu

Khi Lục Lâm Thiên nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư rời đi, thì trên đỉnh núi chỉ còn lại mười mấy Linh giả, thực lực mạnh nhất là bốn Linh Phách, trong đó có một Linh Phách lục trọng, mặt khác còn có Âu Dương Lãnh Tật, Tương Viễn Quan, Lý Trì Chỉnh.

Ánh mắt Lý Trì Chỉnh rơi vào trên người mười mấy Linh giả kia, ánh mắt có chút biến hóa nói:

– Âu Dương đường chủ, mấy ngày nay các ngươi đều ở trong sơn mạch Vụ Đô sao?

– Không sai.

Âu Dương Lãnh Tật lập tức trả lời. Ánh mắt không có một chút ba động nào, xoay người nói với mười mấy Linh giả kia:

– Các ngươi đi theo ta, tuy rằng các ngươi hiện tại cũng là đệ tử Phi Linh môn, thế nhưng nếu như rơi vào trong tay Hình đường của ta thì sẽ không hề dễ chịu, cho nên ngàn vạn lần không nên nghĩ tới việc phản bội, bằng không các ngươi sẽ phải hối hận.

– Vâng, Âu Dương đường chủ.

Mười mấy Linh giả đáp, không ai hoài nghi hậu quả của việc này. Thân là Linh giả, tuy rằng bọn họ tự cho mình siêu phàm, thế nhưng trước mặt thực lực tuyệt đối, cũng tự biết không tới phiên bọn họ tự cho là mình siêu phàm.

– Lão đại, đệ sắp đột phá rồi. Sau khi về Phi Linh môn, đệ muốn bế quan vài ngày.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long không ngừng phun ra nuốt vào cái lưỡi của mình rồi vui vẻ nói với Lục Lâm Thiên.

– Được. Sau khi đột phá, có lẽ thực lực của đệ sẽ tăng cường không ít.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đó là đương nhiên.

Tiểu Long đắc ý nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, mỗi lần sau khi Tiểu Long đột phá thực lực đều tăng vọt. Lần đột phá tiếp theo đã là tứ giai hậu kỳ, đến lúc đó thực lực tăng mạnh là chuyện hiển nhiên. Bằng vào thực lực biến thái của Tiểu Long, tứ giai hậu kỳ chỉ sợ ngay cả Vũ Suất cũng có thể đối phó.

Muốn về Phi Linh môn còn một đoạn thời gian nữa, Lục Lâm Thiên lại khoanh chân ngồi xuống tu luyện. Trong cơ thể hắn bây giờ còn không ít chân khí được thôn phệ chưa luyện hóa. Hai ngày vừa qua, Lục Lâm Thiên lại thôn phệ một Vũ Tướng ngũ trọng, hai Vũ Tướng tứ trọng, hơn nữa sau khi luyện hóa, tu vi của hắn đã tiếp cận với Vũ Tướng tứ trọng hậu kỳ. Dựa theo phỏng đoán của Lục Lâm Thiên, sau khi luyện hóa chân khí trong cơ thể có lẽ cũng đủ để đột phá tới Vũ Tướng ngũ trọng.

Trong chín ngày này, đối với sự tiến bộ của mình, Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn. Sau khi luyện hóa năng lượng chân khí trong cơ thể, đám chân khí sau khi luyện hóa đủ để đột phá tới Vũ Tướng ngũ trọng. Mà chỉ trong mấy này từ Vũ Tướng tam trọng đỉnh phong cho tới hiện tại, loại tốc độ tăng trưởng tu vi này cũng đã rất kinh khủng rồi.

Về phần thu hoạch lần này, Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ thỏa mãn. Tổng cộng thu phục được mười dong binh đoàn. Nhân số đạt tới hơn hai nghìn người. Những người dẫn đầu trên cơ bản đều bị Phệ Huyết Hóa Cốt Đan khống chế, không có khả năng phản bội. Cỗ lực lượng này sau khi ngưng tụ lại cũng không thấp chút nào. Đám dong binh lăn lộn trong khu vực nguy hiểm này thực lực so với đám đệ tử sơn môn bình thường còn mạnh hơn nhiều.

Mà sau này sơn mạch Vụ Đô đều nằm trong sự khống chế của hắn cho nên cũng cần không ít người, Phi Linh môn cũng đang rất thiếu người.

Về phần đám dược liệu đoạt được trên người đám dong binh đoàn này, Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ thỏa mãn. Những kẻ hắn tiêu diệt đại bộ phận đều là những dong binh đoàn lớn, còn có mấy dong binh đoàn là do mấy thế lực gần đó phái tới, cho nên những thứ trên người cũng vô cùng kinh người.

Đem thu hoạch sắp xếp lại một chỗ, Lục Lâm Thiên phỏng chừng nếu như đổi thành kim tệ có thể đã gần tới hai ức kim tệ. Trong mấy ngày nay, toàn bộ dong binh đoàn lớn trong sơn mạch Vụ Đô, dưới sự tìm kiếm của yêu thú phi hành trên cơ bản đều bị quét ngang không còn. Dược liệu cung ứng trong vòng nửa năm từ sơn mạch Vụ Độ cũng đều tụ tập lại một cỗ, số lượng vô cùng lớn không cần phải nói.

Về phần hơn mười dong binh đoàn bị thu phục, dược liệu trên người bọn họ Lục Lâm Thiên cũng không đoạt lại, dù sao đến lúc đó cũng sẽ rơi vào trong tay Phi Linh môn.

Một canh giờ sau, Phi Linh môn đã ở trước mặt, lúc Thiên Sỉ Tuyết Sư xoay quanh bầu trời thì đã có không ít đệ tử Phi Linh môn tiến lên hành lễ.

– Khí tức thật mạnh mẽ.

Lúc này từ phía sau núi, Lục Lâm Thiên đã cảm nhận được một cỗ khí tức cường hãn đang nhanh chóng kéo lên.

Chương 685: Đột phá lục giai (2)

– Lão đại, là Nghịch Lân Yêu Bằng bắt đầu đột phá.

Thân thể Tiểu Long dựng thẳng lên, cái đầu nhìn về phía sau núi.

– Rốt cuộc cũng bắt đầu đột phá.

Khi Lục Lâm Thiên chạy tới phía sau núi, lúc này đã có hai đạo thân ảnh một trắng một đen trong nháy mắt xuất hiện trên núi. Chính là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

– Khí tức thật mạnh mẽ.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn về phía trước, ánh mắt dường như cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng nhìn kỹ vào người Nghịch Lân Yêu Bằng đang xoay quanh ở tầng trời thấp, mà lúc này năng lượng trong toàn bộ không gian đột nhiên bạo động.

Thân thể to lớn của Nghịch Lân Yêu Bằng đã bành trướng tới hơn năm trăm thước, giống như một đám mây đen che đậy bầu trời, khí tức trên người đã đạt tới trình độ vô cùng cường hãn.

Sưu.

Một thân ảnh xinh đẹp từ xa bắn tới rồi đáp xuống bên cạnh Lục Lâm Thiên. Ánh mắt của thân ảnh này cũng lập tức nhìn về phía Nghịch Lân Yêu Bằng đang ở trên không trung.

– Ca ca, Nghịch Lân Yêu Bằng sắp đột phá sao?

Đôi mắt xinh đẹp của Lục Tâm Đầu nhìn về cỗ năng lượng khổng lồ do Nghịch Lân Yêu Bằng phát ra, vô cùng kinh ngạc hỏi.

– Đúng vậy, Nghịch Lân Yêu Bằng bắt đầu đột phá.

Lục Lâm Thiên đáp.

Ngay khi Lục Lâm Thiên vừa nói xong, năng lượng trong bầu trời đột nhiên cuộn trào mãnh liệt, một cỗ năng lượng cường hãn trong thiên địa nhanh chóng hội tụ rồi hình thành một vòng xoáy bao quanh thân thể khổng lồ của Nghịch Lân Yêu Bằng, cuối cùng tiến vào cái mào trên đầu giống bông hoa sen của Nghịch Lân Yêu Bằng.

Năng lượng thiên địa mạnh mẽ tiến vào, khí tức của Nghịch Lân Yêu Bằng trong nháy mắt được kéo lên, những cơn chấn động lan tỏa ra, không gian quanh người Nghịch Lân Yêu Bằng đã trực tiếp gấp khúc.

– Khí tức phía sau núi thật mạnh mẽ.

– Năng lượng thật mạnh.

Trong Phi Linh môn lúc này đã có không ít đệ tử kinh hãi chạy tới sân rộng, ánh mắt nhìn vào đám năng lượng phía sau núi, khí tức kinh khủng này khiến cho tim bọn họ không khỏi đập nhanh hơn.

Phía sau núi, năng lượng khổng lồ này hội tụ chỉ trong chốc lát mà thôi. Khi đạo năng lượng cuối cùng tiến vào cái mào giống như bông hoa sen trên đầu Nghịch Lân Yêu Bằng thì hai mắt nhắm chặt của Nghịch Lân Yêu Bằng rốt cuộc cũng mở ra, ánh mắt như chuông đồng, một cỗ quang mang sắc bén được bắn ra.

Trong nháy mắt, một cỗ khí thế cường hãn bỗng nhiên từ trong cơ thể Nghịch Lân Yêu Bằng bạo phát ra. Khí thế bạo phát ra bên ngoài, khí tức bành trướng đột nhiên phóng lên cao, khí tức này giống như một đạo quang trụ bắn thẳng lên trời khiến cho không gian gợn sóng.

Khí thế cường hãn như vậy khiến cho không ít ánh mắt kinh hãi nhìn về phía sau núi, tiếng kinh hô vang lên liên tục.

Một cỗ khí tức khổng lồ phóng lên cao, theo sự bạo phát của khí tức này, một cỗ uy áp tuyệt đối tỏa ra chung quanh.

Lúc này mắt đất phía dưới Nghịch Lân Yêu Bằng dường như đều đang run rẩy trước khí tức cường hãn này.

Dát Dát.

Đồng thời cùng lúc đó, hai cánh to lớn của Nghịch Lân Yêu Bằng rung lên, mang theo một cỗ uy thế mạnh mẽ, thân thể to lớn lúc này đột nhiên tăng vọt.

Năm trăm mười thước, năm trăm ba mươi thước, năm trăm sáu mươi thước.

Mãi cho đến khi thân thể bành trướng tới sáu trăm thước mới dừng lại. Lân phiến màu đen trên người Nghịch Lân Yêu Bằng dựng đứng lên, tầng tầng lớp lớp kình phong xuyên thấu không gian hiện ra khiến cho không gian run rẩy.

Lân phiến khiến cho không gian chung quanh Nghịch Lân Yêu Bằng gợn sóng, một cỗ uy thế mạnh mẽ lan tràn ra chung quanh.

Nhìn Nghịch Lân Yêu Bằng trên bầu trời, Lục Lâm Thiên cũng cảm nhận được uy thế kinh người kia. Thân thể to lớn của Nghịch Lân Yêu Bằng đen kịt, mơ hồ hiện ra uy năng khiến cho cả không gian đều bị gấp khúc. Khí thế nhưng vậy quả thực khiến cho người ta kinh hãi. Từng đạo kình phong dường như vô tận trên đám lân phiến kia từ trong cơ thể bạo phát ra khiến cho không gian lắc lư.

Dát.

Nghịch Lân Yêu Bằng kêu lên một tiếng, tiếng kêu này vô cùng sắc bén giống như có thể cắt nát sắt đá, phảng phất như có thể phá vỡ không gian.

Tiếng kêu sắc bén thật lâu không tiêu tan khiến cho màng tai mọi người đau nhức. Khi thanh âm sắc bén này tiêu tán thì năng lượng trong thiên địa cũng tiêu tán theo, giờ khắc này, khí tức trên người Nghịch Lân Yêu Bằng đã đạt tới lục giai sơ kỳ.

Khí tức thu liễm, thân thể to lớn của Nghịch Lân Yêu Bằng lập tức thu nhỏ còn nửa thước rồi bay tới trước mặt Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

– Tham kiến yêu vương.

Nghịch Lân Yêu Bằng hành lễ với Tiểu Long, khí tức quanh thân lúc này tuy rằng đã thu liễm, thế nhưng vô hình trung lại tỏa ra áp lực khiến cho người ta khó chịu.

Nhìn Nghịch Lân Yêu Bằng, sắc mặt hai người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hơi biến đổi. Yêu thú lục giai sơ kỳ tương đương với vũ giả Vũ Suất, cho dù là Nghịch Lân Yêu Bằng vừa mới đột phá, chỉ sợ bằng vào bản thể của nó cũng có thể chống lại Vũ Suất nhị trọng.

– Lão đại, đệ cũng chuẩn bị đột phá.

Tiểu Long nói xong, cái lưỡi khẽ liếm mặt Lục Lâm Thiên một cái, lập tức thả người nhảy xuống đất. Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ, Thủy Hỏa Yêu Giao còn có Nghịch Lân Yêu Bằng cũng theo sau nó tiến vào phía sau núi.

– Oánh tỷ, khí tức của tỷ dường như lại mạnh hơn một chút.

Lúc này, Lục Lâm Thiên mới cảm giác được, chỉ sau mười ngày khí tức trên người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh không bình thường như có như không, khí tức dường như ba động.

– Sau khi ta ăn vào Thánh quả Vũ Linh, hiệu quả của Thánh quả Vũ Linh quả nhiên danh bất hư truyền, chờ sau khi hội đấu giá này kết thúc, ta lập tức chuẩn bị đột phá.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Được, chúc mừng Oánh tỷ trước.

Lục Lâm Thiên nói, có lẽ ăn vào một quả Thánh quả Vũ Linh đối với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh có không ít chỗ tốt. Nếu như Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đột phá tới Vũ Vương, tới lúc đó Phi Linh môn có

Vũ Vương tọa trấn, vậy thì thực lực lại được tăng lên một mảng lớn.

Tuy rằng lúc này Lục Lâm Thiên biết Nam thúc ở trong Phi Linh môn, thế nhưng Nam thúc không thể tùy tiện xuất thủ, không đến lúc cuối cùng tuyệt đối không thể quấy rầy Nam thúc đang chữa thương.

Trong một sơn môn nếu như không có cường giả Vũ Vương, cho dù có nhiều Vũ Suất, Vũ Tướng hơn nữa cũng không tính là gì. Có Vũ Vương tọa trấn, đến lúc đó địa vị sẽ không giống như trước nữa.

– Ngươi trở về thực đúng lúc. Ngày mai chính là hội đấu giá, trên trấn Hoa Môn hiện tại vô cùng náo nhiệt. Ngày hôm qua ta tới một chuyến cảm giác được không ít khí tức như có như không. Có lẽ không ít Vũ Suất đã tới trấn Hoa Môn, xem ra sự mê hoặc của vũ kỹ Huyền cấp sơ giai quả thực không nhỏ.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Đó là đương nhiên, người đến càng nhiều càng tốt.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, càng nào nhiệt lại càng có lợi cho hắn.

Chương 686: Trước đêm đấu giá

Trở lại đình viện, Lục Lâm Thiên nói tất cả mọi chuyện trong sơn mạch Vụ Đô mấy ngày qua cho Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nghe. Tiêu diệt mấy nghìn dong binh, thu phục hơn hai nghìn dong binh, còn có mấy Linh giả, quả thực làm cho thực lực Phi Linh môn lớn mạnh không ít.

Nghe xong chuyện này, hai người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh dường như kinh ngạc, thế nhưng cũng không có kinh ngạc quá lớn. Lục Lâm Thiên đã khiến cho bọn họ kinh ngạc quá nhiều lần, cho nên lúc này hai người chỉ có chút chết lặng mà thôi.

– Quỷ Vũ Tông quả thực có người ở trong sơn mạch Vụ Đô. Ngươi đánh chết ba Vũ Tướng, thực lực của Quỷ Vũ Tông cũng yếu bớt một chút, vậy kế tiếp ngươi định làm thế nào?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Hiện tại kẻ địch đầu tiên chúng ta phải đối mặt chính là Quỷ Vũ Tông. Nếu như tính cường giả thì thực lực Phi Linh môn chúng ta hiện tại hơn Quỷ Vũ Tông. Thế nhưng nếu như ngạnh kháng thì quả thực sẽ lưỡng bại câu thương, đến lúc đó không chừng những thế lực khác sẽ nhân lúc cháy nhà đi hôi của. Nếu như có thể khiến cho Quỷ Vũ Tông trực tiếp tan rã thì không thể nghi ngờ là tốt nhất.

Lục Lâm Thiên nói.

– Quỷ Vũ Tông tự tan rã? Điểm này có chút khó khăn. Trong Quỷ Vũ Tông này, thực lực của lão quỷ kia cũng không yếu. Cho dù là ta nếu như muốn đánh chết hắn cũng rất khó. Muốn tiêu diệt Quỷ Vũ Tông của hắn, nếu như hắn điên lên thì đối với Phi Linh môn chúng ta cũng vô cùng bất lợi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Phiền phức như vậy đến lúc đó tính tiếp. Diệt Quỷ Vũ Tông trước.

Lục Lâm Thiên nói, một cỗ hàn ý tràn ngập.

Lời lão độc vật nói, Lục Lâm Thiên đương nhiên hiểu rõ. Người mạnh nhất trong Quỷ Vũ Tông cũng là Vũ Suất cửu trọng, choi dù là lão độc vật xuất thủ có thể thắng hắn cũng không thể đánh chết hắn. Tu vi đồng cấp với nhau, trừ phi phải có thực lực áp đảo, bằng không muốn giết đối phương vô cùng khó.

Diệt Quỷ Vũ Tông, đến lúc đó lão quỷ kia và Phi Linh môn sẽ không chết không ngớt, lúc đó không cần nói cũng biết phiền phức mà Phi Linh môn sẽ gặp phải như thế nào.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên còn một mối bận tâm khác. Linh Thiên môn và Quỷ Vũ Tông dường như quan hệ không cạn, nếu như hắn diệt Quỷ Vũ Tông liệu có khiến cho Linh Thiên môn kia nổi điên lên không.

Nghĩ tới Thiên Linh môn, Lục Lâm Thiên không khỏi nhớ tới Tiểu Linh kia. Lần trước sau khi hắn thoát thân, cô nàng này phỏng chừng cũng nổi trận lôi đình. Lần này nhìn thấy cô nàng này hắn phải cẩn thận một chút mới được.Thực lực của Linh Thiên môn tuy rằng có thể không mạnh như Vân Dương Tông, thế nhưng có lẽ cũng không kém nhiều lắm, hiện tại hắn cũng không thể trêu chọc.

Lúc chạng vạng, Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ đã lập tức tiến vào cung điện.

– Công tử.

– Chưởng môn.

Hai người lập tức hành lễ rồi cung kính đứng ở một bên. Lập tức từ trong miệng hai người Lục Lâm Thiên cũng biết được biến hóa trong chín ngày qua trên trấn Hoa Môn. Trong thời gian chín ngày này, Hoàng Phủ Kỳ của Vũ đường quả thực đã mang người tới tạo ra một phòng đấu giá khổng lồ. Hôm nay vừa mới xây dựng xong, ngay cả lắp đặt thiết bị cũng đã hoàn thành, đủ để dung nạp hơn hai vạn người.

Lúc này trên trấn Hoa môn, dòng người tấp nập so với nhân số bình thường còn hơn hai mươi lần. Các con đường trên trấn Hoa môn đông nghịt. Phân nửa mọi người trong Phi Linh môn hiện tại đều lui tới trấn Hoa môn.

Mà khiến cho Lục Lâm Thiên ngoài ý muốn chính là Lục Tiểu Bạch đã xây hơn hai trăm khách điếm bình dân trên trấn Hoa Môn, vừa mới hoàn thành. Thế nhưng cung không đủ cầu, có mấy vạn người tiến vào trấn Hoa Môn nho nhỏ, hai trăm khách điếm bình dân cũng vẫn thiếu.

Hai trăm khách điếm bình dân, tính sơ qua cũng chỉ có bốn năm nghìn phòng mà thôi. Phương tiện đơn sơ, vội vã xây dựng, thế nhưng phí dừng chân một đêm hiện tại cũng đã lên tới hai mươi kim tệ. Thu nhập cả đêm đã tới mười vạn, quả thực là một con số vô cùng khả quan.

Điều này làm cho Lục Lâm Thiên nhìn Lục Tiểu Bạch với con mắt khác. Tuy rằng lớn lên nhìn qua có chút hèn mọn không ngờ lại có thiên phú buôn bán, sau này có hắn và Lưu Nhất Thủ, Lục Lâm Thiên cũng yên tâm hơn.

Vị trí của Kim đường, Lục Lâm Thiên cũng đã tính từ lâu, hắn định cho Lục Tiểu Bạch một vị trí trong đó, tuy rằng bản thân có chút tư tâm, thế nhưng đối với Lục Tiểu Bạch này hắn đương nhiên không thể bạc đãi được.

Ngoài trừ một chút tư tâm ra, Lục Lâm Thiên cũng không phải loại người chỉ thích dùng người thân. Lục Tiểu Bạch nhanh nhẹn, cơ linh, Lục Lâm Thiên vô cùng hiểu rõ. Lại thêm mấy năm nay Lục Tiểu Bạch được Nam thúc dạy dỗ, các phương diện đều học được không ít. Thế nhưng chỉ thiếu chưa trải qua tôi luyện, chỉ cần tôi luyện một phen, đến lúc đó nhất định sẽ giúp được hắn không ít.

Về phần đường chủ Kim đường, hiện tại tuy rằng chỉ cần một câu nói của hắn là có thể sắp xếp. Thế nhưng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, nếu như trực tiếp để Lục Tiểu Bạch ngồi vào vị trí này, đầu tiên không nói tới danh vọng của Lưu Nhất Thủ tại Kim đường có một vị trí nhất định. Chỉ sợ là mấy đường chủ khác cũng không dễ dàng tiếp nhận Lục Tiểu Bạch, dù sao cũng là người mới, mọi người thường hay có tính bài xích trong lòng.

Huống chi mấy đường chủ kia cũng không phải là người bình thường, nếu nhưng không có sự tán thành của bọn họ, Lục Tiểu Bạch trong sáu đường cũng không có địa vị. Vì vậy hiện tại Lục Lâm Thiên muốn Lục Tiểu Bạch làm quen hoàn cảnh một chút, trước tiên là thành lập uy vọng của mình. Thứ hai, Lục Tiểu Bạch có thể ngồi vào chức Đường chủ hay không thì phải nhìn vào chính hắn.

– Lưu Nhất Thủ, dược liệu của hộ pháp Trương Khiếu ngươi thu thập được bao nhiêu rồi?

Lục Lâm Thiên hỏi, từ trong miệng Thạch Vượn Yêu Vương Lục Lâm Thiên đã biết được, đám yêu thú phi hành đã hộ tống Trương khiếu và Trương Minh Đào rời khỏi sơn mạch Vụ Đô. Lục Lâm Thiên phỏng đoán, lúc này dược liệu có thể đã vào tay Lưu Nhất Thủ rồi.

– Chưởng môn, hôm qua ta đã nhận được dược liệu, số lượng rất nhiều.

Nhắc tới dược liệu, Lưu Nhất Thủ mới nhớ tới, sắc mặt hắn lập tức kinh hãi. Hôm qua từ trong tay hộ pháp Trương Khiếu hắn đã thu được một đống dược liệu như một tòa núi nhỏ. Sau khi nhận được đống dược liệu này thiếu chút nữa hắn đã ngất xỉu

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức nói:

– Dựa vào giá trị của đống dược liệu kia, Kim đường các ngươi có thể duy trì bao lâu?

– Hồi bẩm chưởng môn, những dược liệu này đều là dược liệu luyện chế đan dược cao cấp, thuộc hạ đã tìm đường chủ Linh đường kiểm tra qua. Trong đó có không ít dược liệu luyện chế đan dược ngũ phẩm và lục phẩm. Đại bộ phận dược liệu là để luyện chế đan dược tam phẩm và tứ phẩm. Có lẽ giá trị chừng hơn hai ức kim tệ. Chờ sau khi chúng ta bán ra ngoài, có lẽ cái giá thu được sẽ phải gấp đôi.

Chương 687: Người quỷ vũ tông (1)

Lưu Nhất Thủ hưng phấn nói. Ba năm trước đây Lưu Nhất Thủ hắn chưa từng nghĩ tới có một ngày hắn lại triển khai kế hoạch lớn như vậy. Kim tệ qua lại trong tay hắn ít thì mười vạn, nhiều thì hơn nghìn vạn, điều này khiến cho hắn vô cùng hưng phấn.

– Ở đây ta còn một chút, có lẽ giá trị cũng tới hai ức kim tệ. Ngươi sớm bán ra một chút. Hai tháng này, trong sơn mạch Vụ Đô sẽ không có dược liệu nào được bán ra. Giá sẽ do ngươi định đoạt, trong vòng hai ngày bán ra phân nửa, Vũ đường và Ám đường hiện tại đều đang cần tới kim tệ.

Lục Lâm Thiên nói xong giao cho Lưu Nhất Thủ một đống túi trữ vật và nhẫn trữ vật.

– Vâng, chưởng môn.

Sau khi tiếp nhận một đống túi trữ vật và nhẫn trữ vật, Lưu Nhất Thủ ngạc nhiên tới há hốc mồm, lập tức nói tiếp:

– Chưởng môn, có thực là trong hai tháng này dược liệu trong sơn mạch Vụ Đô sẽ không chảy ra ngoài sao?

– Không sai. Sau này sơn mạch Vụ Đô đều nằm trong khống chế của Phi Linh môn ta. Về phần đám thế lực trữ dược liệu kia, ngươi có thể báo thù báo oán được rồi.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười nói.

– Sơn mạch Vụ Đô đều nằm trong khống chế của chúng ta?

Lưu Nhất Thủ không khỏi hít sâu một hơi. Nắm giữ toàn bộ sơn mạch Vụ Đô, hắn đương nhiên hiểu điều này đại biểu cho cái gì. Nếu như thực sự là như vậy thì sau này Phi Linh môn sẽ nắm trong tay thị trường phân phối dược liệu của toàn bộ biên giới sát Cổ Vực.

– Yên tâm đi làm đi, sau này dược liệu trong sơn mạch Vụ Đô đều giao cho ngươi là Lục Tiểu Bạch cùng nhau phân phối.

Lục Lâm Thiên nói xong, ánh mắt rơi vào trên người Lục Tiểu Bạch rồi nói:

– Lục Tiểu Bạch, phương diện dược liệu ngươi phải nhanh chóng quen thuộc, sau này còn chuyện khác giao cho ngươi làm.

– Vâng, công tử.

Lục Tiểu Bạch đáp.

Đêm đến, Lục Lâm Thiên tự cho phép mình nghỉ chốc lát. Nghĩ tới ngày mai là hội đấu giá, Lục Lâm Thiên lập tức tiến vào trạng thái tu luyện. Âm Dương Linh Vũ Quyết trong cơ thể vận chuyển, một tia chân khí sau khi bị luyện hóa lập tức tiến vào trong đan điền, khí tức lúc này chậm rãi được đề thăng.

Một lát sau, quanh thân Lục Lâm Thiên đã được một vòng quang mang màu vàng bao phủ.

Sáng sớm hôm sau, bên ngoài Phi Linh sơn, dưới sự che phủ cùng rừng cây dày đặc, chỉ có một ít tia sáng xuyên qua tầng lá cây dày đặc chiếu xuống mặt đất.

Từ phía xa nhìn lại thoại nhìn một mảnh xanh ngắt, trên đám lá cây giọt sương không ngừng chảy xuống phía dưới, vang lên tiếng tí tách.

– Ca ca xấu, không mang muội ra ngoài chơi.

Phía trong Phi Linh sơn lúc này có một yêu thú màu trắng phóng lên cao rồi lập tức biến mất trong bầu trời.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ còn có Bạch Toa Toa, Nhan Kỳ, Phương Hiểu Kỳ đều ngồi trên đó.

Lục Lâm Thiên dự định ngày hôm nay đi tới trấn Hoa Môn, phải tự mình xem xét hắn mới có thể yên tâm. Mà đương nhiên Lục Tâm Đồng muốn đi theo, Bạch Toa Toa vừa tới cũng lập tức yêu cầu đi theo. Nhìn thấy tam nữ đều muốn đi tới trấn Hoa Môn nhìn một chút, Lục Lâm Thiên cũng không tiện từ chối mà mang tam nữ đi theo.

Trong tam nữ Lục Lâm Thiên biết Bạch Toa Toa lá gan lớn nhất, cũng là người không sợ hắn nhất. Phương Hiểu Kỳ đối với hắn thì có kính nể, mà Nhan Kỳ lá gan nhỏ nhất, đối với tam nữ sống cùng một mái hiên này, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không coi các nàng là người ngoài.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư. Lục Tâm Đồng hưng phấn không ngừng nói líu ríu. Tuy rằng lúc này Lục Tâm Đồng là Linh Tướng tam trọng, cũng được coi là một cường giả. Thế nhưng dù sao cũng chỉ là một tiểu cô nương mười ba tuổi mà thôi, tâm tính ham chơi không thể tránh được.

Dùng tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư, chỉ cần một canh giờ đã tới trên trấn Hoa Môn, Thiên Sí Tuyết Sư đáp xuống ở một khoảng cách xa, Lục Lâm Thiên tự mình chạy vào hoa môn trấn.

Đánh giá trấn Hoa Môn lúc này, Lục Lâm Thiên cũng vô cùng kinh ngạc, trấn Hoa Môn nho nhỏ so với ba năm trước đây đã mở rộng gấp đôi, so với trấn Thanh Vân còn lớn hơn mấy lần. Diện tích trên trấn chừng hơn mười vạn thước, kiến trúc san sát nhau. Trên đường đông đúc người đi lại, còn chưa tới trấn đã nghe thấy tiếng ầm ĩ trên đường vang vọng ra chung quanh.

Nơi nơi tấp nập, cảnh tượng náo nhiệt vô cùng.

– Sao lại náo nhiệt như vậy, hôm nay thật nhiều người nha.

Phương Hiểu Kỳ kinh ngạc nói, bình thường nàng cũng tới trấn Hoa Môn này, thế nhưng cũng chưa từng nhìn thấy trên trấn có nhiều người như vậy.

– Ca ca, muội muốn đi chơi.

Lục Tâm Đồng càng thêm hưng phấn kéo tay Lục Lâm Thiên chạy vào trong đoàn người.

Con đường tấp nập hiện tại không biết từ khi nào đã lớn hơn so với trước đây, đám người nhộn nhịp, liếc mắt nhìn không hết người, nhân số vượt qua dự liệu của Lục Lâm Thiên.

Các con đường đan xen với nhau so với trước đây cũng nhiều hơn không ít. Trong đoàn người, Lục Lâm Thiên cũng âm thầm đánh giá mọi người, đám người trên đường hiện tại toàn bộ đều là vũ giả, thi thoảng còn có không ít linh giả trong đó.

Cuối cùng Lục Lâm Thiên đi tới phòng đấu giá được kiến tạo trong vòng mười ngày kia, kiến trúc khổng lồ trên mặt đất này chừng mấy vạn thước, cao hai mươi thước, cả vật thể hình tròn, bên ngoài được từng lớp nham thạch bao vây tạo thành, khí thế vô cùng bất phàm.

– Linh Phi tông.

Trên kiến trúc khổng lồ này có viết ba chữ Phi Linh tông. Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, Phi Linh mông, Linh Phi tông, quả thực chỉ có nhân tài như Hoàng Phủ Kỳ Tùng kia mới có thể nghĩ ra được, dù sao tùy tiện kiếm một cái tên nào khác cũng được, cũng không quan trọng lắm.

Thời gian mười ngày có thể hoàn thành được như vậy, Lục Lâm Thiên cũng vô cùng thỏa mãn. Lúc này bên ngoài kiến trúc có không ít đại hán trang phục chỉnh tề đang đứng ở ngoài. Người trấn Hoa Môn dường như cũng biết đây là chỗ đấu giá ngày mai, cả đám đều hiếu kỳ đánh giá, người vây xem chung quanh đương nhiên không ít.

Nhìn đám đại hán kia, Lục Lâm Thiên không khó phát hiện ra toàn bộ đều là Vũ Sư, đầu lĩnh là hai Vũ Phách, phỏng chừng là người của Vũ Đường. Người của Vũ đường so với đệ tử Phi Linh môn bình thường mạnh hơn không ít. Khí tức còn sắc bén nhiều hơn. Khí tức và thực lực không quan hệ, mà là một loại hơi thở vô hình tỏa ra quanh người.

Từ trên người những người này Lục Lâm Thiên cũng có một chút lý giải về Hoàng Phủ Kỳ Tùng. Người này tuy rằng đối với hắn có chút cuồng ngạo, thế nhưng từ những đệ tử Vũ đường này hắn cũng có thể nhìn ra được, hắn huấn luyện ra những người này không tồi chút nào, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh chọn người quả thực không sai.

– Tham kiến chưởng môn.

Một lát sau, tại một cửa hàng của Phi Linh môn trên trấn Hoa Môn, các đệ tử Phi Linh môn lập tức hành lễ.

Lục Lâm Thiên đánh giá cửa hàng này của Phi Linh môn, diện tích mở rộng thêm chừng mười lần, có ba tầng, quả thực có thể nói là một hiệu buôn bán đan dược lớn nhất trên trấn Hoa môn, dược liệu, binh khí tất cả đều bán.

Chương 688: Người quỷ vũ tông (2)

Quan sát một lát, Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn. Từ biến hóa trên trấn Hoa Môn, Lục Lâm Thiên cũng có thể nhìn ra mấy năm nay Lưu Nhất Thủ đã phí không ít khí lực.

Sáng sớm tới trấn Hoa Môn, cuối cùng mấy nữ nhân Bạch Toa Toa tới trưa mới tạm thỏa mãn rời đi. Phía xa trấn Hoa Môn, mọi người lại cưỡi lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư rời đi. Mà lúc này Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ thì ở lại trong cửa hàng của Phi Linh môn. Trong cửa hàng còn có không ít chuyện tình cần xử lý. Hai người hiện tại cũng không còn thời gian mà chạy loạn. Thế nhưng Lục Lâm Thiên lại nhắc Lưu Nhất Thủ buổi tối thông báo cho những đường khẩu khác tập hợp ở phân đà.

Sáu đường của Phi Linh môn hiện tại chỉ có Ngoại đường là không có ai cầm lái, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể tạm thời gác lại, hiện tại cũng không có ai thích hợp.

Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên, hai người này rõ ràng thực lực hơi thiếu một chút. Muốn phụ trách ngoại đường, trong lòng Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, người được chọn thực lực cũng không thể yếu hơn đám người Âu Dương Lãnh Tật mới được. Theo sự phát triển của trấn Hoa Môn, người thực lực quá yếu căn bản không thể trấn thủ ngoại đường.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, mấy nữ nhân đều vô cùng hưng phấn xem đám son phấn, y phục vừa mới mua khiến cho Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể lắc đầu cười khổ.

Ngay khi Lục Lâm Thiên trở lại Phi Linh môn thì lập tức nhận được tin tức, tông chủ Quỷ Vũ Tông tự mình tới Phi Linh môn.

– Chưởng môn, người của Quỷ Vũ Tông hiện tại đang trong đại điện, Trịnh Anh chưởng lão đang bồi tiếp hắn.

Trương Minh Đào nói.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, mục đích của Quỷ Vũ Tông tới lần này có lẽ có liên quan tới hội đấu giá, về phần có mục đích khác hay không thì hắn tạm thời không đoán ra được.

Người Quỷ Vũ Tông, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đương nhiên sẽ không xuất hiện. Chuyện hai người ở trong Phi Linh môn cũng không có bị người ngoài biết được. Coi như là đệ tử Phi Linh môn, người biết thân phận chân chính của hai người cũng chỉ có trưởng lão và hộ pháp.

– Không nghĩ tới gần đây Phi Linh môn phát triển cực nhanh như vậy. Ba năm ngắn ngủi thực sự phải khiến ta nhìn với con mắt khác xưa.

Trong đại điện Phi Linh môn, một tiếng cười sang sảng vang lên.

– Đới tông chủ quá khen, cho dù phát triển thế nào cũng không thể so sánh được với Quỷ Vũ Tông.

Thanh âm của Trịnh Anh truyền ra.

– Biết được Đới tông chủ tới đây đón tiếp chậm trễ quả thực có lỗi, mong Đới tông chủ thứ tội.

Ngoài đại điện, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện trong tầm mắt mọi người, tiếu ý nhàn nhạt hiện lên trên mặt, cũng không có vẻ gì là bồi tội.

– Tham kiến chưởng môn.

Trong đại điện lúc này có Trịnh Anh, Trần Tân Kiệt, Đinh Thành, ba vị trưởng lão. Còn có hai vị hộ pháp Lâm Phong, Tôn Hiểu Minh. Đám người này nhìn thấy Lục Lâm Thiên xuất hiện lập tức đứng dậy hành lễ.

Lục Lâm Thiên phất tay ý bảo mọi người miễn lễ rồi lập tức đi vào trong đại điện.

– Lâm Thiên tiểu huynh đệ có tội gì đâu. Là do ta không mời mà tới, quấy rầy tiểu huynh đệ rồi.

Trong đại điện, một thanh âm sang sảng vang lên. Người nói chính là tông chủ Quỷ Vũ Tông Đới Đường tuổi tác chừng hơn bốn mươi, thân hình cao ngất, mắt sáng như đuốc, mái tóc ngắn, một cỗ khí tức vô hình lan tràn ra, quanh thân còn có một cỗ sát khí như có như không.

– Tham kiến Đái tông chủ.

Lục Lâm Thiên hơi thi lễ, khi trước trên Quỷ Vũ Tông Đới Đường này có thực lực Vũ Suất tam trọng đã có thể áp chế được hắn. Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng, Đới Đường này đã không thể áp chế được nữa. Thực lực của Đới Đường này chỉ là Vũ Suất tam trọng giống như đám người Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chính, Âu Dương Lãnh Tật mà thôi. Sau mấy năm phát triển của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh thì Phi Linh môn lúc này đã có thực lực chống lại Quỷ Vũ Tông.

– Ô Đỗ trưởng lão cũng tới sao, hân hạnh, hân hạnh.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào Đỗ Vân Sơn bên người Đới Đường. Ánh mắt khẽ đảo qua một chút, người Quỷ Vũ Tông tới đây có bốn Vũ Tướng, còn có hơn mười Vũ Phách. Chỉ có Đỗ Vân Sơn này đã từng cùng Lục Lâm Thiên giao thiệp vài lần, còn những người còn lại, bằng vào thực lực của Lục Lâm Thiên lúc này đương nhiên sẽ không cần để ý tới.

– Lục chưởng môn khách khí rồi.

Đỗ Vân Sơn hoàn lễ, trong Phi Linh môn, trước mặt Lục Lâm Thiên mặc kệ có thực lực như thế nào dù sao cũng là môn chủ một môn. Hơn nữa hắn cũng biết quan hệ giữa Lục Lâm Thiên và tiểu thư Linh Thiên môn không tồi, đương nhiên không dám đắc tội.

Lục Lâm Thiên trực tiếp ngồi xuống chủ vị trong đại điện, ánh mắt đảo qua đám người Quỷ Vũ Tông rồi nói với Đới Đường:

– Đới tông chủ tới đây không biết là có chuyện quan trọng gì?

– Ta nghe nói trên trấn Hoa Môn có một hội đấu giá náo nhiệt cho nên tới giúp vui một chút. Ai biết trên trấn Hoa Môn hiện tại đã không còn nơi đặt chân vô cùng náo nhiệt, Phi Linh môn lại ở ngay gần cho nên mới tới quấy rầy một phen. Cho nên hôm nay làm phiền Lâm Thiên huynh đệ vậy.

Đới Đường nói.

– Đây chính là vinh hạnh của Phi Linh môn ta. Đới tông chủ muốn ở đâu để ta sai đệ tử sắp xếp chỗ ở cho Đới tông chủ.

Lục Lâm Thiên nói. Trong lòng âm thầm suy nghĩ, bằng vào thân phận tông chủ Quỷ Vũ Tông, nếu như muốn vào khách điếm bình dân mà nói, tuyệt đối không quá khó khăn. Cho dù là không bại lộ thân phận, muốn tìm một địa phương đặt chân cũng không làm khó được đám cường giả của Quỷ Vũ Tông. Chỉ sợ đám người Đới Đường này mượn cơ hội này tới Phi Linh môn âm thầm thám thính một phen. Nhưng không thể phủ nhận Quỷ Vũ Tông đối với lần đấu giá hội này vô cùng có hứng thú. Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, đan dược lục phẩm đối với Quỷ Vũ Tông mà nói cũng có lực hấp dẫn vô cùng mạnh mẽ.

– Vậy quấy rầy rồi.

Sắc mặt Đới Đường không chút biến đổi, lập tức nói:

– Lâm Thiên tiểu huynh đệ, lần đấu giá này tổ chức trên trấn Hoa Môn của các ngươi, không biết các ngươi có biết là do thế lực nào tổ chức không?

– Chuyện này ta cũng không biết. Mấy ngày trước một người thần bí tới Phi Linh môn ta, lại cống nạp khiến cho ta thỏa mãn, nói là muốn tổ chức một hội đấu giá trên trấn Hoa Môn cho nên ta cũng chỉ biết vậy, không hơn.

Lục Lâm Thiên nói.

– Xem ra kẻ đứng sau hội đấu giá này không đơn giản ra.

Đới Đường nói.

– Có người nói lần đấu giá này còn có vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, ta định ngày mai cũng đi tới đó xem một chuyến. Thế nhưng hiện tại có Đới tông chủ xuất hiện, có lẽ ta sẽ không có hy vọng đó rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Lâm Thiên huynh đệ nói đùa, nếu như Lâm Thiên huynh đệ có hứng thú, chỉ cần ra giá cao hơn là có thể thu vào trong túi.

Đới Đường nói.

Trong Quỷ Vũ Tông, trên mặt đám người Vũ Tướng, Vũ Phách đều nở nụ cười.

Chương 689: Sắp xếp đấu giá

Trong lòng thầm nghĩ, vũ kỹ Huyền cấp sơ giai mà Phi Linh môn cũng muốn với tới, có lẽ mười Phi Linh môn cũng không mua nổi một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai nha. Thế nhưng, dù sao đây cũng là Phi Linh môn, đám người Quỷ Vũ Tông bọn họ cũng không tiện mở miệng cười lớn.

Lục Lâm Thiên hàn huyên có lệ với Đới Đường vài câu, sau đó mệnh lệnh cho Trịnh Anh mang theo đám người Quỷ Vũ Tông sắp xếp chỗ nghỉ cho bọn họ, còn hắn thì về lại nơi ở.

– Lâm Thiên, người Quỷ Vũ Tông tới Phi Linh môn chỉ sợ mục đích không đơn giản. Đấu giá hội này đương nhiên Quỷ Vũ Tông bọn chúng sẽ có hứng thú. Mặt khác đối với Phi Linh môn ta có lẽ bọn chúng muốn thử một chút. Vừa rồi Đới Đường kia dùng tâm thần âm thầm tra xét, thế nhưng lại không thể tra xét ra ta và lão bất tử.

Sau khi tới nơi ở, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đã chờ hắn ở trong đại sảnh.

– Bọn họ thích điều tra thì cho bọn họ điều tra. Chúng ta kệ bọn họ. Đấu giá hội ngày mai quan trọng hơn, tới lúc đó phải mời Đông lão và Oánh tỷ âm thầm tọa trấn mới được.

Lục Lâm Thiên nói.

– Yên tâm đi, có chúng ta ở đây sẽ không xảy ra chuyện gì.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Ban đêm, bóng đêm bao phủ mặt đất. Ánh trăng chiếu xuống rừng trúc nhìn qua vô cùng vắng vẻ, cùng với gió đêm thổi qua khiến cho rừng trúc này tăng thêm phần quỷ dị.

– Tham kiến chưởng môn.

Một thân ảnh từ trong rừng trúc hiện ra, hai đệ tử Phi Linh môn lập tức hành lễ.

– Các đại đường chủ tới chưa?

Người tới chính là Lục Lâm Thiên, lúc này tới phân đà, Lục Lâm Thiên không đi cùng hai người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tới đây, có Đới Đường ở trong Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên cũng không muốn làm bại lộ một cái gì.

– Hồi bẩm chưởng môn, các đại đường chủ đều đã tới.

Một đệ tử Phi Linh môn đáp.

Trong phân đà, trong đại điện lúc này đã có chín đạo thân ảnh. Ngoại trừ Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Diệp Mỹ, hai tỷ muội này ra thì còn có Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chính, Âu Dương Lãnh Tật, Tương Viễn Quan, Lưu Nhất Thủ, Khang Tử Vân, cuối cùng là Lục Tiểu Bạch.

Khi Lục Tiểu Bạch tới phân đà, nhìn thấy đám người Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, cảm nhận thực lực đám người này lại càng thêm kinh hãi. Lúc này hắn mới biết hóa ra Phi Linh môn lại có thực lực mạnh mẽ như vậy, hầu như khiến hắn há hốc mồm.

Mà mọi người nhìn thấy Lưu Nhất Thủ mang theo Lục Tiểu Bạch đều có chút kinh ngạc. Cuối cùng từ trong miệng Lưu Nhất Thủ mọi người mới biết được, Lục Tiểu Bạch là tâm phúc của chưởng môn.

– Âu Dương Lãnh Tật, lần này ngươi đã tìm không ít người cho Linh đường chúng ta. Linh đường ta nợ ngươi một lần, trước tiên ta tạ ơn ngươi. Sau này nếu như có đan dược tốt ta sẽ lưu lại cho ngươi một viên.

Trong đại điện, Khang Tử Vân nói với Âu Dương Lãnh Tật.

– Khang Tử Vân, đây là người chưởng môn tìm không có quan hệ với ta. Hình đường ta chỉ phụng lệnh đưa cho các ngươi mà thôi.

Âu Dương Lãnh Tật nói.

– Âu Dương đường chủ, ta nghe nói ngươi và chưởng môn tiến vào sơn mạch Vụ Đô mấy ngày, dường như thái độ đối với chưởng môn chuyển biến không ít nha. Ha ha.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi cười khúc khích, nụ cười hiện lên trên khuôn mặt tuyệt mỹ khiến cho người ta nhìn vào cũng cảm thấy vui vẻ.

– Chư vị, chưởng môn không đơn giản như trong tưởng tượng của các ngươi. Ta khuyên chư vị sau này không nên tự mình chuốc lấy cực khổ.

Âu Dương Lãnh Tật nhàn nhạt nói, khuôn mặt vẫn lạnh lùng như vậy.

– Chưởng môn tới.

Khang Tử Vân nói.

Ngay khi Khang Tử Vân nói xong, một đạo thân ảnh màu xanh đã tiến vào đại điện.

– Tham kiến chưởng môn (Công tử).

Lưu Nhất Thủ, Lục Tiểu Bạch dẫn đầu hành lễ, lập tức hai người Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn Quan cũng đứng dậy hành lễ.

Nhìn thấy hai người Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn Quan như vậy, dường như khiến cho đám người Quỷ Ảnh La Sát, Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng vô cùng nghi hoặc, sắc mặt khẽ biến rồi cũng đứng dậy thi lễ.

– Chư vị ngồi đi.

Lục Lâm Thiên đảo qua đám người, lập tức ngồi xuống.

– Âu Dương đường chủ, Vũ đường của ngươi lần này biểu hiện không tệ, ngày mai cũng phải dựa vào các ngươi, nếu như làm tốt, một ức kim tệ ngươi muốn ngày mai có thể đưa cho ngươi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chưởng môn, đấu giá hội này có thể không giao cho Vũ đường chúng ta được không? Dù sao cũng không phải công việc quen thuộc của Vũ Đương chúng ta.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói.

– Đương nhiên không phải do các ngươi phụ trách toàn bộ, Vũ đường các ngươi chỉ cần phụ trách bên ngoài là được. Hôm nay ta đã tới trấn Hoa Môn xem xét một chút, nhân số không ít. Ngày mai những người muốn đi vào hội đấu giá, Vũ đường các ngươi thu thấp nhất hai mươi kim tệ một người. Về phần một trăm vị trí đầu tiên mỗi người thu một nghìn kim tệ. Thứ hai thu tám trăm kim tệ, hàng thứ ba thu sáu trăm kim tệ một người. Cứ như vậy, phí vào hội cũng đủ cho Vũ đường các ngươi năm mươi vạn kim tệ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Thu nhiều như vậy sao.

Âu Dương Lãnh Tật cũng có chút kinh ngạc, quả thực vô cùng tiện nghi.

– Người có hứng thú tham gia hội đấu giá sẽ không quan tâm tới một chút kim tệ đó, hiện tại nhân số trên trấn Hoa Môn lên tới hơn ba vạn, cho dù cao tới đâu cũng có người tham gia.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Hai vị Diệp đường chủ, chuyện quan trọng nhất ngày mai sẽ giao cho các ngươi.

Lục Lâm Thiên nhìn vào hai tỷ muội Diệp Phi, Diệp Mỹ. Dung nhan tuyệt mỹ kia khiến cho Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, thế nhưng cũng không có biểu hiện gì trên mặt. Tư sắc của Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng đều hơn hai nàng không chỉ một bậc. Thế nhưng hai nàng này, đặc biệt là Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi lại có thêm vài phần mị lực thành thục, điều này Lục Vô Song và Vân Hồng Lăng hiện tại không thể so sánh được.

– Không biết chưởng môn muốn tỷ muội chúng ta làm gì?

Đôi mắt xinh đẹp của Diệp Phi nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt, mỗi một cử động đều vô cùng tuyệt mỹ, dường như đang khiêu khích Lục Lâm Thiên vậy.

– Đấu giá hội ngày mai cần hai vị Diệp đường chủ tự thân xuất mã. Trong mọi người cũng chỉ có hai vị đường chủ mới có thể đảm đương trọng trách.

Lục Lâm Thiên nói. Ánh mắt nhìn vào Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, trong lòng không khỏi trầm xuống, nữ nhân này dường như đang thử định lực của hắn a.

– Chưởng môn, ngày mai có khôi lỗi cấp năm, đan dược lục phẩm cao giai, còn có vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, vậy thì có phải chưởng môn trước tiên nên giao những thứ này cho tỷ muội chúng ta không? Bằng không ngày mai tỷ muội chúng ta cũng không thể chủ trì rồi.

Diệp Mỹ nói, ánh mắt thanh nhã không có chút ba động, tuy rằng không có khí chất quyến rũ thành thục như Diệp Phi, thế nhưng lại hơn ba phần thanh nhã, hai tỷ muội này có thể nói là mỗi người mỗi vẻ.

Lục Lâm Thiên nhíu mày thầm nghĩ Diệp Mỹ này quả thực không bình thường.

Chương 690: Phân bảo ở đại điện (1)

Hắn mỉm cười, thủ ấn trong tay chợt kết, một đạo lưu quang từ nhẫn trữ vật trên tay bắn tới trước người hai nàng, hắn nói:

– Đây là khôi lỗi cấp năm trung giai, ta đã xóa đi ấn ký linh hồn, chỉ cần bố trí linh hồn ấn ký là có thể thôi động, thực lực có thể đánh chết Vũ Tướng lục trọng không có vấn đề.

Một khôi lỗi màu đen xuất hiện trước mặt mọi người. Trên người khôi lỗi này bề mặt vô cùng trơn bóng, tràn ngập lực lượng cường hãn. Trong cơ thể mơ hồ có lực lượng ba động.

– Thực sự là khôi lỗi cấp năm trung giai.

Mọi người tuy rằng trên cơ bản đều là Vũ Suất thế nhưng vật như khôi lỗi cực kỳ hiếm gặp, cho nên lúc này gặp được cả đám không nhịn được mà kinh ngạc.

Mà khôi lỗi này chính là Khôi nhị Lục Lâm Thiên luyện chế. Thực lực của hắn hiện tại đã sớm vượt qua thực lực của Khôi nhị, Lục Lâm Thiên cũng không còn dùng khôi lỗi này nữa. Vừa vặn nhân cơ hội lần này đem nó bán ra, chỉ ít cũng có thể khiến thêm bầu không khí trên trấn Hoa Môn nóng bỏng hơn.

– Chưởng môn, khôi lỗi cấp năm trung giai trên cơ bản cũng không có ai nguyện lấy ra bán đấu giá, đây là bảo vật khó có được. Nếu như định giá thì ít nhất cũng phải hơn hai nghìn vạn kim tệ.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nói.

– Đây là hai khỏa đan dược lục phẩm cao giai, Dưỡng Thần Hóa Vương Đan, là đan dược lục phẩm cao giai gần tới thất phẩm nhất. Đối với việc tăng cường đột phá Linh Vương và Vũ Vương có không ít tác dụng. Giá trị thấp nhất có lẽ là tám nghìn vạn kim tệ, ngày mai cũng đem chúng ra đấu giá.

Lục Lâm Thiên cười khẽ, trong tay xuất hiện một hộp ngọc giao cho

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi. Hai khỏa đan dược lục phẩm cao giai này chính là đan dược trong bảo tàng của Phi Linh môn khi trước. Số lượng cũng không nhiều lắm. Vì đấu giá hội lần này Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cắn răng đem ra. Đan dược này tuy rằng trân quý thế nhưng chỉ cần có đủ dược liệu, sau này cũng không phải không thể luyện chế được.

– Dưỡng Thần Hóa Vương Đan?

Lúc này, Diệp Phi, Diệp Mỹ vươn tay ra mở hộp ngọc. Một cỗ năng lượng khiến cho người ta chấn động khuếch tán ra khiến cho tâm thần hai nàng rung động.

– Chính là đan dược lục phẩm cao giai.

Hai nàng kinh hô.

Cảm nhận khí tức đan dược này, sắc mặt Khang Tử Vân cũng đại biến. Đan dược lục phẩm cao giai, bằng vào thực lực của hắn lúc này cũng chỉ có thể luyện chế đan dược lục phẩm sơ giai mà thôi. Dưỡng Thần Hóa Vương Đan này là đan dược trong lục phẩm cao giai gần với đan dược thất phẩm nhất.

– Khôi lỗi cấp năm trung giai và hai khỏa đan dược lục phẩm Dưỡng Thần Hóa Vương Đan này, toàn bộ số kim tệ đấu giá được sẽ chia đều cho Vũ đường và Ám đường, ta tin số kim tệ này cũng đủ cho Ám đường và Vũ đường chi tiêu.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chưởng môn, Dưỡng Thần Hóa Vương Đan này thực sự muốn đem ra đấu giá sao?

Sắc mặt Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi biến đổi, đan dược như vậy lại đem đi đấu giá thì vô cùng đáng tiếc, các nàng đều cực kỳ không nỡ.

– Bán đấu giá đi, còn có vũ kỹ Huyền cấp sơ giai hỏa hệ Hồng Liên Xích Viêm, và vũ kỹ Huyền cấp sơ giai thổ hệ Liệt Sơn Quyết này nữa.

Lục Lâm Thiên lại đem hai ngọc giản tràn ngập năng lượng đưa cho Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi.

– Chưởng môn, người thực sự muốn bán vũ kỹ Huyền cấp sơ giai sao?

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi tiếp nhận ngọc giản. Từ năng lượng thuộc tính ba động trên ngọc giản nàng cũng biết được đây là vũ kỹ Huyền cấp sơ giai. Vũ kỹ cấp bậc này cũng khiến cho trong lòng hai nàng nóng bỏng. Nếu như đây là vũ kỹ phong thuộc tính, chỉ sợ nàng sẽ tìm mọi biện pháp mua vào.

Ừng ực.

Mà lúc này cảm nhận thuộc tính của hai bộ vũ kỹ này tức thì khiến cho Hoàng Phủ Kỳ Tùng và Lý Trì Chính, hai người tức thì nuốt nước bọt, hai vũ kỹ này vừa vặn thích hợp cho bọn họ tu luyện.

Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai là thứ bọn họ vẫn luôn mộng tưởng. Bằng vào tu vi Vũ Suất tam trọng của bọn họ, bởi vì là tán tu cho nên cũng chỉ tu luyện một bộ vũ kỹ Hoàng cấp cao giai mà thôi, mà vũ kỹ Hoàng cấp cao giai cũng mất không ít khí lực mới lấy được tới tay.

Về phần vũ kỹ Huyền cấp, đại môn đại phái tuyệt đối sẽ không bán ra ngoài. Vì vậy bọn họ cũng vô pháp có được. Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai và vũ kỹ Hoàng cấp cao giai, hơn kém vô cùng lớn, có thể coi là một cái rãnh, uy lực lớn hơn không chỉ một chút.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên có thể thực sự xuất ra vũ kỹ Huyền cấp đấu giá, sắc mặt Khang Tử Vân có chút biến hóa. Giá trị của vũ kỹ Huyền cấp sơ giai không hề đơn giản, người có được vũ kỹ Huyền cấp sơ giai trong người đều không phải là người bình thường. Huống chi còn là hai bộ.

Lúc này sắc mặt hai người Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn Quan cũng biến hóa theo. Bọn họ trong sơn mạch Vụ Đô đều đã thấy chưởng môn thi triển vũ kỹ Huyền cấp sơ giai. Lúc này thấy trên người chưởng môn không ngờ còn có vũ kỹ Huyền cấp sơ giai khác, khiến cho bọn họ lại cảm thấy ngoài ý muốn.

– Không sai, hai bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai này mang đi bán đấu giá.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười nói.

– Chưởng môn, thế nhưng đây là vũ kỹ Huyền cấp sơ giai nha, sao lại có thể đem nó đi bán đấu giá được chứ.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng rốt cuộc cũng không nhịn được nữa, hắn dùng ánh mắt như nhìn một bại gia tử nhìn Lục Lâm Thiên. Cuối cùng ánh mắt nóng bỏng nhìn vào vũ kỹ Huyền cấp sơ giai trong tay Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi.

– Hoàng Phủ đường chủ, nếu như ngươi có hứng thú vậy thì cũng có thể tham gia đấu giá. Tới lúc đó hai bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai này là của các ngươi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chưởng môn, vũ kỹ Huyền cấp sơ giai này nếu như mang đi đấu giá thì ước chừng được bao nhiêu kim tệ.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng lập tức hỏi luôn, dường như hắn cảm thấy vô cùng hứng thú với việc này.

– Nếu như đổi thành kim tệ có lẽ là ba ức.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói. Trong lòng hắn cũng vô cùng rõ ràng. Ba ức kim tệ chỉ là giới hạn thấp nhất của vũ kỹ Huyền cấp sơ giai mà thôi. Mà không phải giá trị thực của vũ kỹ Huyền cấp sơ giai. Vũ kỹ Huyền Cấp sơ giai ai cũng không muốn bán đi. Cho nên mới nói giá chỉ là tượng trưng. Mà giá trị thực sự còn hơn xa như thế. Mà vũ kỹ Huyền cấp lại là vật chỉ có thể nghe chứ không thể nhìn thấy. Cho nên lúc này tin tức truyền ra trên đấu giá hội có vũ kỹ Huyền cấp, cho nên mới mang đến quang cảnh náo nhiệt như hiện tại.

Ừng ực.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng lại nuốt nước miếng, cho dù hắn cũng không có ba ức kim tệ mua vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, dù sao hắn chỉ là một tán tu. Tuy rằng có thực lực Vũ Suất tam trọng, thế nhưng của cải của hắn cũng không có bao nhiêu.

– Chưởng môn, có thể giảm một chút được không.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói. Lúc này ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên có thể nói đã hiền lành không ít, trong ánh mắt tràn ngập sự cầu khẩn cùng khát vọng. Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, mê hoặc đối với hắn quá lớn.

Chương 691: Phân bảo ở đại điện (2)

Mà nghe thấy Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói vậy, mọi người đều vô cùng kinh ngạc. Hoàng Phủ Kỳ Tùng này vì vũ kỹ Huyền cấp sơ giai không ngờ ngay cả mặt mũi cũng bỏ xuống.,

– Hoàng Phủ Đường chủ, Lý đường chủ, lần này các ngươi kiến tạo phòng đấu giá và âm thầm khiến cho đám dong binh kinh sợ cũng coi như có công. Từ trước tới nay ta đều thưởng phạt phân minh. Như vậy đi, hai bộ vũ kỹ Huyền cấp này sẽ do các ngươi tự mình ra giá, cuối cùng thuộc về các ngươi.

Lục Lâm Thiên nói với Hoàng Phủ Kỳ Tùng và Lý Trì Chỉnh.

– Chưởng môn, chúng ta thực sự không có tiền mà đi đấu giá a.

Lý Trì Chỉnh nói.

– Chúng mừng Hoàng Phủ đường chủ và Lý đường chủ.

Lúc này, Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi biến sắc, lập tức mỉm cười nói với hai người Hoàng Phủ Kỳ Tùng và Lý Trì Chỉnh.

– Diệp đường chủ nói vậy là có ý gì?

Hai người này nghi hoặc hỏi.

– Hai người các ngươi quả thực đầu bị vô nước rồi. Ý tứ của chưởng môn chính là hai bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai này ngày mai các ngươi có thể tự do đấu giá trong đấu giá hội. Giá các ngươi có thể tùy tiện định đoạt, đến lúc đó hai bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai này là của các ngươi. Ý tứ của chưởng môn không phải là thực sự bán đi vũ kỹ Huyền cấp sơ giai mà chỉ dùng vũ kỹ Huyền cấp sơ giai khiến cho nhân khí trên trấn Hoa Môn tăng lên mà thôi.

Quỷ Ảnh La Sát mỉm cười, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

– Chưởng môn, ta nói không sai chứ.

– Không hổ là Quỷ Ảnh La Sát phụ trách Ám đường.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

– Chưởng môn, người muốn đem hai bộ vũ kỹ Huyền cấp này cấp cho chúng ta?

Hoàng Phủ Kỳ Tùng dường như còn chưa tin được điều này.

– Hoàng Phủ Đường chủ và Lý đường chủ gần đây đều có công cho nên sẽ có thưởng.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói. Một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai tuy rằng giá trị xa xỉ, thế nhưng hắn cũng muốn đem vũ kỹ Huyền cấp sơ giai phát triển thực lực Phi Linh môn. Lúc này cấp cho đám người Hoàng Phủ Kỳ Tùng không thể nghi ngờ là thích hợp nhất.

– Đa tạ chưởng môn.

Hai người Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chính nhìn nhau rồi lập tức cung kính hành lễ. Một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai khiến cho ấn tượng của bọn họ với tiểu chưởng môn này đã tốt lên một chút.

Nhìn thấy Hoàng Phủ Kỳ Tùng và Lý Trì Chính ngày mai có thể kiếm được một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, tất cả đám người còn lại đều vô cùng ao ước. Ngay cả Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn Quan cũng không ngoại lệ, ánh mắt lạnh lùng, bình tĩnh kia bắt đầu có chút ba động.

– Âu Dương đường chủ, Tương đường chủ, vũ kỹ Huyền cấp sơ giai mộc hệ và thủy hệ này giao cho các ngươi, mấy ngày vừa qua trong sơn mạch Vụ Đô các ngươi cũng đã khổ cực rồi.

Lục Lâm Thiên nói xong, hai ngọc giản xuất hiện trước mặt hai người Âu Dương Lãnh Tật.

– Là vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

Hai người tiếp nhận ngọc giản. Từ khí tức tràn ngập trên ngọc giản bọn họ cũng có thể biết được đây đều là vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

– Hai vị Diệp đường chủ, đây là hai bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai phong hệ, các ngươi cầm đi, đấu giá hội ngày mai phải dựa vào các ngươi.

Trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, Lục Lâm Thiên lại bắn ra hai đạo quang mang, hai bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai phong hệ xuất hiện trước mặt hai người Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi và Diệp Mỹ.

– Khang đường chủ, ta không có linh kỹ Huyền cấp sơ giai, thế nhưng ta có vài thứ này ngươi xem có hợp hay không.

Cuối cùng, Lục Lâm Thiên đem một ngọc giản trong người giao cho Khang Tử Vân.

Khang Tử Vân tiếp nhận ngọc giản, cảm giác năng lượng tràn ngập trên ngọc giản, tức thì một giọt máu được nhỏ xuống. Hai mắt hắn nhắm nghiền, lập tức một cỗ quang mang rót vào trong mi tâm Khang Tử Vân rồi biến mất không thấy.

Một lát sau, Khang Tử Vân mới mở mắt ra, trong mắt vô cùng kinh ngạc, thân thể có chút run rẩy nói:

– Đa tạ chưởng môn, thứ này so với linh kỹ Huyền cấp còn mạnh hơn một ít.

– Vậy là tốt rồi, trên đó có phương pháp nuôi trồng linh dược, còn có một loại yêu linh đan, ta sẽ giao cho Linh đường các ngươi, phải nhanh tay sắp xếp mọi thứ một chút.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vâng, chưởng môn.

Lúc này trước mặt Lục Lâm Thiên Khang Tử Vân đã không còn sự cao ngạo như trước nữa, vẻ mặt hiện lên sự cảm kích và cung kính.

Thứ Lục Lâm Thiên giao cho hắn không phải thứ gì khác mà là một tia linh hồn lực từ trong đầu Lục Lâm Thiên tách ra. Trên tia linh hồn lực này có một vài phương pháp luyện chế đan dược có thể truyền thụ từ ngọc giản khi trước Nam thúc giao cho hắn. Còn có một ít phương pháp luyện chế trận pháp, khôi lỗi, binh khí trên Thiên Linh lục, đều là thứ Lục Lâm Thiên cho rằng có thể truyền thụ.

Tách ra một tia linh hồn lực đối với Lục Lâm Thiên vô cùng đơn giản, nhưng cũng không tốn bao nhiêu linh hồn lực, thế nhưng tới tay Khang Tử Vân thì lại là trọng bảo.

Những ghi chép của Thánh Thủ Linh Tôn trên Thiên Linh lục và một ít tâm đắc khi luyện chế đan dược của linh giả như Nam thúc, đặc biệt là phương pháp luyện chế khôi lỗi, trận pháp đối với Linh giả mà nói tuyệt đối không thua kém gì linh kỹ Huyền cấp sơ giai.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên cũng có ý nghĩ của chính mình, hắn muốn đào tạo dược liệu, dựa vào dược liệu trong sơn mạch Vụ Đô tuy rằng có thể chống đỡ Phi Linh môn hiện tại, thế nhưng so ra vẫn kém dược liệu cho chính mình tự nuôi trồng, sau này Phi Linh môn phát triển còn cần tiêu hao lớn hơn nữa.

Chuyện này giao cho Linh đường là hợp lý nhất, Linh đường đều là Linh giả, nếu như tất cả thuận lợi chỉ sợ không cần bao lâu Phi Linh môn đã có thể tự mình nuôi trồng dược liệu.

Mặt khác, sau khi Thiên Sí Tuyết Sư đột phá tới tứ giai vẫn không tiến triển được bao nhiêu. Kỳ thực yêu thú đều như vậy sau khi đột phá tứ giai tốc độ tu luyện sẽ giảm đi.

Cho nên Lục Lâm Thiên cũng phải chuẩn bị luyện chế một loại yêu linh đan trên Thiên Linh lục, loại linh đan này khi yêu thú ăn vào có thể tăng thêm tu vi. Chuyện này giao cho Linh đường phụ trách cũng khiến cho hắn bớt đi không ít công phu. Sau này hắn cũng có thể bồi dưỡng ra một đại quân yêu thú cũng là chuyện nằm trong khả năng.

Trong đại điện lúc này mọi người đều chiếm được một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, cả đám vô cùng kích động không ngớt. Đối với Lục Lâm Thiên bọn họ đã nhìn với ánh mắt khác xưa. Người có thể một lần xuất ra sáu bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, chỉ ít bọn họ ai cũng không làm được điều này.

Mọi người kích động nhanh chóng hành lễ lần thứ hai. Lúc này đám người đã cung kính hơn trước không ít. Mà Lục Lâm Thiên trước mặt mọi người giao cho Lưu Nhất Thủ Khôi nhất, khi trước Khôi lỗi lang nhân giao cho Lưu Nhất Thủ hiện tại đã quá yếu, thực lực Lưu Nhất Thủ cũng yếu cho nên để bảo vệ an toàn cho Lưu Nhất Thủ, Khôi nhất cũng đã không còn tác dụng quá lớn với hắn. Lục Lâm Thiên liền quyết định đem Khôi nhất giao cho Lưu Nhất Thủ, cũng có thể bảo đảm an toàn cho Lưu Nhất Thủ một chút.

Chương 692: Tùy tiện đột phá

Chuyện này khiến cho mọi người lần thứ hai kinh ngạc. Vị chưởng môn này quả thực vô cùng bí hiểm. Vũ kỹ Huyền cấp, khôi lỗi cũng không biết có bao nhiêu.

Lục Lâm Thiên lại nói chuyện hội đấu giá ngày mai với mọi người một lúc rồi mới mang Lục Tiểu Bạch rời đi. Đám người kia thì vẫn còn đang chìm đắm trong kích động ở đại điện một lúc sau mới rời đi.

Trở lại đình viện bên trong Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên từ xa đã cảm nhận được một cỗ khí tức mịt mờ từ trong sơn môn Phi Linh hiện lên, khí tức chỉ chợt lóe lên rồi biến mất.

Hai hàng lông mày nhíu lại, Lục Lâm Thiên biết đó là Đới Đường, thế nhưng hắn cũng không thèm để ý. Hiện tại hắn đã không đặt Quỷ Vũ Tông vào trong lòng, mà chỉ lo lắng Linh Thiên môn có thể tương trợ Quỷ Vũ Tông hay không mà thôi.

Cố ý tạo ra tiếng động Lục Lâm Thiên mới cùng với Lục Tiểu Bạch đi vào trong đình viện. Khoanh chân ngồi xuống, Lục Lâm Thiên bắt đầu tiếp tục luyện hóa đám chân khí còn chưa luyện hóa hoàn tất trong cơ thể.

Sau khi vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết, chỉ trong chốc lát, năng lượng bằng chân khí trong cơ thể dưới tác dụng của Âm Dương Linh Vũ Quyết đã bị luyện hóa thành chân chí tinh thuần nhanh chóng tiến vào trong đan điền của Lục Lâm Thiên.

Một lát sau, quanh thân Lục Lâm Thiên đã được một vòng quanh mang bao phủ. Mỗi một hô hấp đều khiến quang mang ba động, có vẻ cực kỳ quỷ dị.

Sáng sớm hôm sau, từng cơn gió thổi qua Phi Linh môn mang theo sự hương thơm thoang thoảng từ cây cối ở núi non chung quanh.

Ngoài đình viện lúc này đã có mấy đạo thân ảnh xuất hiện. Đó chính là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Lục Tâm Đồng, Phương Tân Kỳ, Bạch Toa Toa, Nhan Kỳ, Lục Tiểu Bạch.

– Đã trễ thế này tiểu tử kia không ngờ lại còn đang tu luyện. Hôm nay là này đấu giá, hắn cũng không biết đường ra sớm một chút.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn đình viện to tiếng nói.

– Bằng không chúng ta đi trước một chút.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Ngay khi Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói xong, lúc này từ bên trong đình viện bỗng nhiên truyền ra năng lượng bạo động.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lập tức nhìn vào trong đình viện. Trên mặt hai người xuất hiện vẻ kinh ngạc. Bằng vào thực lực của bọn họ đương nhiên biết được trong đình viện có người đột phát.

Mà lúc này trong đình viện cũng chỉ có Lục Lâm Thiên ở bên trong cho nên cũng chỉ có thể là Lục Lâm Thiên đột phá mà thôi.

Ngoài đình viện, một cỗ năng lượng thiên địa vô hình khiến cho không gian lắc lư gợn sóng lập tức mạnh mẽ tiến vào trong đình viện, một cỗ khí tức bắt đầu mạnh mẽ kéo lên.

Năng lượng này ba động không bao lâu, khí tức đang tăng lên cũng lập tức biến mất không thấy.

– Hình như là Vũ Tướng ngũ trọng.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhíu mày nói.

– Tốc độ tu luyện của Lâm Thiên quả nhiên không thể tưởng tượng được.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh thở dài, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc.

Trong gian phòng, quang mang màu vàng quanh cơ thể Lục Lâm Thiên lúc này đều bị hút vào bên trong cơ thể. Hai mắt mở ra, một cỗ tinh quang từ trong mắt bắn ra. Lúc này một cỗ khí thế cường hãn đột nhiên từ trong cơ thể bạo phát. Khí tức này chỉ trong nháy mắt bị thu liễm không thấy, trên người không có một chút khí tức nào ba động.

– Vũ Tướng ngũ trọng, tốc độ tăng trưởng tu vi Vũ giả cũng không tệ lắm.

Lục Lâm Thiên cảm nhận chân khí bàng bạc trong cơ thể mình, lúc này hắn đã có tu vi Vũ Tướng ngũ trọng, có đan điền khổng lồ này, chỉ cần tu vi Vũ Tướng ngũ trọng, dưới tình huống thực lực bình thường chỉ cần hơi liều mạng một chút cũng đánh chết được Vũ Tướng thất trọng. Nếu như dung hợp Chu Tước Quyết bình thường phỏng chừng có thể khiến cho Vũ Suất nhất trọng bị thương nặng, Vũ Tướng ngũ trọng và Vũ Tướng nhất trọng thực lực so sánh với nhau hơn kém không chỉ là một chút.

Nghĩ tới tu vi linh lực của bản thân, Lục Lâm Thiên không khỏi nhíu mày, nếu so sánh thôn phệ Linh giả và Vũ giả thì thôn phệ Linh giả khó hơn nhiều. Linh giả vốn đã rất thưa thớt. Khắp nơi đều có vũ giả để thôn phệ, linh giả thì lại là chuyện khác, rất khó tìm.

– Hôm nay là ngày đấu giá hội diễn ra, trước tiên đi xem náo nhiệt một chút.

Lục Lâm Thiên nói, sau khi thu thập một phen liền lập tức rời khỏi đình viện.

– Tiểu tư ngươi lại đột phá sao?

Lục Lâm Thiên vừa mới đi ra đình viện, thanh âm của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đã vang lên trong tai Lục Lâm Thiên.

– Vừa vặn mà thôi, tùy tiện tu luyện một chút không nghĩ tới lại đột phá.

Lục Lâm Thiên khẽ vuốt cái mũi mình rồi mỉm cười trả lời.

– Yêu nghiệt.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên. Thế nhưng hắn cũng không thể làm gì được, tùy tiện tu luyện một chút là độ phá, đương nhiên hắn không tin. Trên người Lục Lâm Thiên khẳng định còn có bí mật gì đó, bởi vì tốc độ tu luyện của Lục Lâm Thiên cực kỳ nhanh khiến cho hắn cũng phải líu lưỡi.

– Ca ca, muội không đuổi kịp được huynh nữa rồi.

Hôm nay Lục Tâm Đồng tỉ mỉ ăn mặc một phen, giống như một con bướm bên người Lục Lâm Thiên vậy. Ngũ quan tinh xảo khiến cho người nhìn vào cũng không khỏi sợ hãi than. Sau khi lớn lên nhất định tiểu cô nương này sẽ trở thành một nữ tử hồng nhan họa thủy.

– Tâm Đồng đã rất mạnh rồi, ca ca muội tuổi lớn hơn muội, lại là vũ giả nữa.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, khi trước Lục Lâm Thiên còn mười ba tuổi chỉ là một thiếu gia uất ức trong Lục gia mà thôi.

– Lâm Thiên, đi tới phòng đấu giá thôi, đám người Đới Đường đang chờ ngươi. Ta và lão bất tử đi trước một bước, đến lúc đó sẽ âm thầm quan sát. Hôm nay có lẽ cũng có không ít cường giả, cũng khó tránh khỏi có người nhân cơ hội náo sự, tất cả phải chú ý một chút.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Oánh tỷ, Đông lão, vậy hai người đi trước một bước đi. Ta đi sau.

Lục Lâm Thiên nói.

Sưu Sưu.

Không gian quanh người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lập tức gấp khúc, thân ảnh biến mất tại chỗ.

Nhìn thực lực hai người, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể ước ao mà thôi. Cường giả Vũ Suất, đặc biệt là cường giả Vũ Suất tới cửu trọng Vũ Suất và Linh Suất cửu trọng như Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, lực lượng không gian đã hiểu tới một trình độ nhất định. Nếu như sau khi hắn đạt tới Vũ Suất, lại phối hợp với thuộc tính phong và Phù Quang Lược Ảnh, có lẽ khi đó tốc độ sẽ còn nhanh hơn.

– Đới tông chủ dậy thật sớm nha, tối hôm qua nghỉ ngơi có tốt không?

Ngoài Phi Linh môn, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện. Lúc này đám người Đới Đường và Đỗ Vân Sơn đã đi ra bên ngoài Phi Linh môn.

– Tham kiến chưởng môn.

Lúc này, đám người Trình Anh cũng có mặt ở đó.

– Quấy rầy Lâm Thiên tiểu huynh đệ rồi, chúng ta nghỉ ngơi rất tốt.

Đới Đường cười nói.

– Tốt cái rắm.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, tối hôm qua chỉ sợ Đới Đường này đã âm thầm dò xét thực lực Phi Linh môn rồi. Lục Lâm Thiên nói:

– Đới tông chủ, hôm nay đấu giá hội bắt đầu, Phi Linh môn thân là địa chủ, chúng ta đã sắp xếp chỗ cho chư vị xong rồi, chúng ta cùng nhau đi thôi.

Chương 693: Phiền toái nhỏ (1)

– Khiến cho Lâm Thiên tiểu huynh đệ tốn tâm tư rồi.

Đới Đường nói, ánh mắt không có chút biến hóa nào.

Sưu Sưu.

Ngoài Phi Linh môn, đầu Yêu thú hắc ưng khổng lồ đang vỗ cánh bay tới. Đầu yêu thú này thân thể chừng trăm thước, từ khí tức cũng có thể nhận ra đã tới tứ giai sơ kỳ, thân thể không ngừng rút nhỏ lại.

Rống.

Trong bầu trời, Thiên Sí Tuyết Sư dường như đang cố ý bắt nạt đầu hắc ưng kia. Nó rống lên một tiếng rồi bay tới, khí tức vương giả phát tán ra. Trên phương diện đẳng cấp, Thiên Sí Tuyết Sư so với đầu hắc ưng này cao hơn, lại thêm uy áp huyết mạch khiến cho đầu hắc ưng này toàn thân mềm nhũn, hai cánh vô lực giống như quỳ xuống vậy.

– Thiên Sí Tuyết Sư tứ giai trung kỳ.

Trong nháy mắt, Thiên Sí Tuyết Sư khổng lồ thu nhỏ thân thể tới trăm thước mang theo một cỗ uy áp xoay quanh bầu trời khiến cho sắc mặt đám người Quỷ Vũ Tông không khỏi biến đổi. Thiên Sí Tuyết Sư tứ giai trung kỳ so với đầu hắc ưng của Quỷ Vũ Tông bọn họ còn mạnh hơn, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

– Đới tông chủ, chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong lòng đương nhiên hiểu rõ Thiên Sí Tuyết Sư coi thường đầu hắc ưng kia cho nên lúc này mới khiến cho nó xấu mặt.

Nói xong, Lục Lâm Thiên lập tức nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư đang bay quanh dưới tầng trời thấp. Lục Tâm Đồng, Phương Hiểu

Kỳ, Nhan Kỳ, Bạch Toa Toa, Lục Tiểu Bạch lập tức theo sau. Khó có được một lần đấu giá hội, cho nên tứ nữ Bạch Toa Toa hôm qua đã mở miệng nói với Lục Lâm Thiên muốn đi, mà Lục Lâm Thiên cũng không cự tuyệt các nàng.

Nhìn Thiên Sỉ Tuyết Sư của Lục Lâm Thiên, sắc mặt Đới Đường hiện lên sự bất đắc dĩ. Chân khí quanh thân chợt lóe, lập tức nhảy lên lưng yêu thú hắc ưng kia. Trên phương diện yêu thú, tọa ky của Quỷ Vũ Tông hắn so với Phi Linh môn thì yếu hơn.

Lập tức đám người của Quỷ Vũ Tông nhảy lên lưng hắc ưng. Hai cánh yêu thú dựng lên lập tức rời khỏi Phi Linh môn. Đám người Quỷ Vũ Tông không biết nói gì hơn nữa, bởi vì trên đường đi đầu hắc ưng của bọn họ không dám tới gần Thiên Sỉ Tuyết Sư, chỉ dám đi phía sau Thiên Sỉ Tuyết Sư. Khí tức vương giả trên người Thiên Sỉ Tuyết Sư khiến cho nó không dám vượt lên. Điều này khiến cho đám người Quỷ Vũ Tông oán hận không ngớt. Chỉ có thể đi theo phía sau Thiên Sỉ Tuyết Sư mà thôi.

Hôm nay chính là ngày đấu giá hội trên trấn Hoa Môn. Trong Cổ Vực, hội đấu giá cũng không ít, thế nhưng đều tổ chức ở những thành lớn. Hội đấu giá tổ chức trên trấn nhỏ như trấn Hoa Môn quả thực là hiếm thấy.

Đặc biệt là khôi lỗi cấp năm, đan dược lục phẩm cao giai, vũ kỹ Huyền cấp. Những bảo vật dạng này cho dù là một ít đấu giá hội trong các thành lớn cũng không có. Cho nên sau khi tin tức về đại hội từ trấn Hoa Môn truyền ra, trong thời gian ngắn ngủi mười ngày đã hấp dẫn vô số ánh mắt. Những thế lực gần đó hầu hết đều tiến vào trấn Hoa Môn.

Đương nhiên, không ngoại trừ một ít người tham lam lấn át lý trí. Cổ Vực là nơi nào? Hoàn toàn là nơi thực lực vi tôn, người có chủ ý với hội đấu giá đương nhiên có. Chuyện mạnh mẽ đoạt các mặt hàng đấu giá trong Cổ Vực cũng không phải chưa từng xuất hiện qua.

Mà khi tin tức đấu giá hội truyền ra cũng không ít người đang suy đoán, rốt cuộc là thế lực nào lại tổ chức hội đấu giá ở trấn Hoa Môn này. Không ít người lập tức nghĩ tới Phi Linh môn, thế nhưng sau ngẫm lại, đừng nói là Phi Linh môn, mà Quỷ Vũ Tông đứng sau Phi Linh môn cũng không thể làm ra động tĩnh lớn như vậy. Sau lại thấy tấm biển trên phòng đấu giá ghi Phi Linh tông, mọi người cũng không có chú ý tới Phi Linh môn nữa.

Thực lực của Phi Linh môn, ai cũng không nguyện ý tin tưởng người của Phi Linh môn có thể làm ra động tĩnh lớn như vậy.

Thời gian mười ngày không lâu lắm. Thế nhưng tin tức đấu giá hội trên trấn Hoa Môn truyền đi cực nhanh. Những thế lực có thực lực đều đã tới. Cách ngày đấu giá càng gần, càng có nhiều người tới từ các nơi trong Cổ Vực chạy tới. Đối với đan dược lục phẩm cao giai, còn có vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, hầu như mỗi người đều có hứng thú. Hơn nữa loại đấu giá hội thế này, cho dù là đấu giá hội trong các thành lớn cũng khó mà nhìn thấy được. Vì vậy những người bị nó thu hút cũng càng ngày càng nhiều.

Hôm nay là ngày hội đấu giá bắt đầu, số người trên trấn Hoa Môn vào sáng hôm nay đã đạt tới mức độ vô cùng kinh khủng, đoàn người chằng chịt từ sáng sớm đã đi tới ngoài phòng đấu giá, mấy con đường cái xung quanh phòng đấu giá này đã chật như nêm, dường nhu không còn có chỗ để xoay người nữa. Dòng người trên trấn Hoa Môn đông nghịt, tính sơ sơ nhân số có lẽ không thua hai mươi vạn chút nào.

Lúc đám người Lục Lâm Thiên tới trấn Hoa Môn cũng vô cùng giật mình. So với ngày hôm qua thì số lượng ngày hôm nay nhiều hơn gấp đôi. Chừng hai mươi vạn người trong trấn Hoa Môn. Bình thường số người ở trong trấn Hoa Môn cũng chỉ có mười vạn mà thôi. Mà hiện tại lại hơn phân nửa. Phân nửa số người này hẳn đều là vì hội đấu giá mà tới.

Một màn náo nhiệt như vậy, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không có quá kinh ngạc. Số lượng người trên trấn Hoa Môn này nếu như so với số người trong thành Thiên Kiếm còn kém xa. Lần trước trên đại hội Tam tông Tứ môn, nhân số trong thành Thiên Kiếm có thể tính bằng ức. Trấn Hoa Môn nếu như muốn so sánh với thành Thiên Kiêm mà nói, còn kém xa lắc.

Lúc này ở ngoài Linh Phi tông, từ sáng sớm đã xuất hiện một đám đại hán đứng thẳng, mặc trang phục như nhau. Khí tức trên người mỗi người đều vô cùng bưu hãn, toàn thân tỏa ra khí tức mạnh mẽ. Lúc này có trên năm trăm người lần lượt đứng ở cửa vào Linh Phi tông.

Cảm nhận khí thế này khiến cho đám người đang xếp hàng tiến vào đấu giá hội không dám lớn tiếng.

Trong đoàn người, Lục Lâm Thiên cũng khẽ gật đầu. Người của Vũ đường chỉ bằng một cỗ khí thế này cũng có thể nhìn ra không phải là kẻ yếu. Vũ đường do Hoàng Phủ Kỳ Tùng chưởng quản, tuy rằng hắn chưa được nhìn qua, thế nhưng cũng đủ để hắn thỏa mãn.

Bên người Lục Lâm Thiên, Đới Đường cùng đám người Quỷ Vũ Tông sau khi đánh giá những đại hán mặc trang phục Linh Phi tông này cũng vô cùng kinh ngạc.

– Dựa vào cái gì? Phí vào bốn mươi kim tệ, Linh Phi tông các ngươi từ đâu tới, thu thế này khác gì cắt cổ?

Bỗng nhiên, trong đoàn người có một tiếng hét lớn truyền tới. Ánh mắt mọi người đều nhìn vào một người trung niên áo lam đang quát lớn phía trước.

– Phí vào bốn mươi kim tệ, nộp thì mời vào, không thì cút ngay.

Trước cửa Linh Phi tông, một đại hán tức thì quát lớn.

– Chê cười, các ngươi đây là đang cướp đoạt. Trấn Hoa Môn này là địa bàn của Phi Linh tông các ngươi sao? Hôm nay ta muốn nhìn xem, rốt cuộc ai dám cản đường ta.

Trung niên áo lam này quát lớn.

– Hừ, muốn chết.

Đại hán của Phi Linh tông quát một tiếng, lập tức trước Phi Linh tông, mấy trăm đại hán kia lập tức có hành động, khí tức bạo phát ra, xoay người, ánh mắt nhìn về phía trung niên áo lam kia.

Chương 694: Phiền toái nhỏ (2)

– Ai dám làm càn?

Trung niên áo lam cũng không cam lòng tỏ ra yếu thế. Sau khi quát lạnh một tiếng, phía sau hắn cũng nhảy ra hơn hai mươi đạo thân ảnh, một cỗ khí tức không kém cũng xuất hiện.

– Ha ha, Tỉnh chưởng môn, tất cả mọi chuyện nên bình tĩnh.

Lúc này, có mười mấy thân ảnh xuất hiện ở dưới cửa vào, chính là đám người Quỷ Vũ Tông.

Lục Lâm Thiên cũng ở trong đó, ánh mắt hắn khi nãy đảo qua đã biết trung niên áo lam này chính là chưởng môn Tỉnh Văn Khôn của Thiên Nhất môn, bên người có hai Vũ Tướng, sáu Vũ Phách, còn lại đều là Vũ Sư. Mấy ngày trước đây trong sơn mạch Vụ Đô thì có một thế lực của Thiên Nhất Môn tiến vào trong đó, cuối cùng bị hắn tiêu diệt.

– Tham kiến Đới tông chủ.

Đám người Tỉnh Văn Khôn đột nhiên gặp được đám người Đới Đường, sắc mặt cả đám vô cùng vui vẻ, lập tức nói:

– Đới tông chủ, ngài tới vừa lúc. Trấn Hoa Môn này là địa bàn của Quỷ Vũ Tông, Linh Phi tông này thực sự quá làm càn.

Nói tới chuyện này, Đới Đường đã sớm chú ý, sắc mặt hắn hơi biến đổi một chút, ánh mắt lập tức rơi vào đám người đại hán kia.

– Ai dám làm càn tại Linh Phi tông ta?

Một tiếng quát nhẹ truyền tới, ngoài đại môn của Phi Linh tông, mấy đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện. Nói xong, lúc này tổng cộng có năm người đáp xuống mặt đất, khí tức trên người tràn ra, đám người này đều có thực lực Vũ Tướng. Thực lực cao nhất cũng đã là Vũ Tướng bát trọng.

Lục Lâm Thiên nhìn tất cả chuyện này, năm người này cũng có thể là người của Vũ đường. Năm Vũ Tướng, cao nhất là Vũ Tướng bát trọng, thực lực cũng coi như là cường giả.

– Linh Phi tông tính là vật gì, ở đây không phải là địa bàn của Linh Phi tông các ngươi.

Tỉnh Văn Khôn có Đới Đường bên người, nhất thời khí thế lại càng tăng, năm Vũ Tướng trước mặt, hắn cũng không có đặt vào mắt.

– Linh Phi tông ta ở nơi nào thì nơi đó chính là địa bàn của Linh Phi tông ta. Mặc kệ ngươi là ai lập tức cút cho ta, bằng không giết không tha.

Đầu lĩnh Vũ Tướng bát trọng kia lập tức hừ lạnh một tiếng nói. Thế nhưng khi ánh mắt đảo qua Đới Đường rõ ràng đã hơi sửng sốt một chút, dường như hắn đã cảm nhận được tu vi của Đới Đường.

– Lâm Thiên tiểu huynh đệ, đây là địa phương Linh Phi môn ngươi làm chủ, ngươi xem xử lý như thế nào đi.

Sắc mặt Đới Đường hơi đổi, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Tỉnh Văn Khôn cũng đã sớm thấy Lục Lâm Thiên, cũng không có để tâm lắm. Tuy rằng ba năm trước đây hắn đã biết, Phi Linh môn tiêu diệt Cửu Hoa môn cho nên hắn với Phi Linh môn có chút cố ky, thế nhưng đối với bản thân Lục Lâm Thiên cũng không có để ý. Ba năm trước đây Lục Lâm Thiên tuy rằng trên đại hội tông môn tỏa sáng, cũng là chỉ trong đám đệ tử trẻ tuổi mà thôi. Hắn có thực lực Vũ Tướng lục trọng, đương nhiên sẽ không để Lục Lâm Thiên vào mắt.

Vì vậy khi vừa nhìn thấy Lục Lâm Thiên bên cạnh Đới Đường, hắn cũng không thèm bắt chuyện.

Lục Lâm Thiên nhíu mày rồi chậm rãi tiến lên, động tĩnh này cũng khiến cho vô số người vây quanh, khiến cho dòng người vốn đã chật kín lúc này lập tức ùn tắc.

– Tỉnh chưởng môn, rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra?

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt tiến lên hỏi.

– Hóa ra là Lục chưởng môn. Ngươi tới thực đúng lúc, ta nhớ trấn Hoa môn này là nơi Phi Linh môn các ngươi quản lý, tất cả đều là người một nhà. Trên trấn Hoa Môn các ngươi có đấu giá hội không ngờ lại muốn thu phí vào của Thiên Nhất môn ta. Đây có phải là không để Thiên Nhất môn ta vào mắt hay không? Phi Linh môn các ngươi cũng quản lý trấn Hoa Môn không tốt, bằng không giao cho Thiên Nhất môn chúng ta quản lý là được.

Tỉnh Văn Khôn nói với Lục Lâm Thiên vô cùng tùy ý.

– Thiên Nhất môn ngươi xứng sao?

Đột nhiên vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống nói:

– Linh Phi tông ở trong địa bàn Phi Linh môn ta tổ chức đấu giá đã giao cho Phi Linh môn chúng ta thành ý. Phi Linh môn ta và Thiên Nhất tông các ngươi cũng không phải người một nhà, Thiên Nhất môn các ngươi cũng không xứng, muốn đi vào thì giao phí, bằng không thì cút. Dám náo sự trên địa bàn của Phi Linh môn ta, Tỉnh Văn Khôn ngươi còn chưa đủ tư cách.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vừa dứt, Tỉnh Văn Khôn, Đới Đường liền biến sắc mặt. Đới Đường vốn muốn để Lục Lâm Thiên giải quyết Linh Phi tông phiền phức này, Thiên Nhất môn chính là một thế lực ngoại vi của Quỷ Vũ Tông, đương nhiên hắn sẽ muốn che chở.

– Lục Lâm Thiên, ngươi nói gì, ta cho ngươi nói lại lần nữa.

Tỉnh Văn Khôn tốt xấu gì cũng là nhất môn chi chủ. Lúc này bị Lục Lâm Thiên nói như vậy tương đương với việc mất hết mặt mũi, hắn dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên.

– Tỉnh Văn Khôn, ngươi tốt nhất nên cút khỏi trấn Hoa Môn cho ta. Bằng không, ngày mai ta sẽ diệt Thiên Nhất môn các ngươi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói. Vẻ mặt lạnh lùng, thế nhưng ánh mắt cũng không có bao nhiêu biến hóa. Vũ Tướng lục trọng bằng vào thực lực hiện tại của hắn không phải không giết được.

– Ha ha ha.

Tỉnh Văn Khôn lập tức cười rộ lên, tiếng cười vô cùng âm lệ. Rốt cuộc hắn cũng đã không nhịn được nữa, nói:

– Lục Lâm Thiên, lá gan của Phi Linh môn các ngươi có phải càng ngày càng lớn rồi không? Hôm nay ta muốn nhìn xem ngươi có thực lực gì mà mạnh miệng như vậy.

Nói xong, Tỉnh Văn Khôn cười lạnh một tiếng, bàn chân bỗng khẽ đạp mặt đất một cái, chân khí hỏa hệ trong tay giống như một đầu hỏa mãng xuất động bắn về phía Lục Lâm Thiên, không giáo huấn tiểu tử này một chút, mặt mũi của hắn sao lấy lại được.

Đối với việc Tỉnh Văn Khôn xuất thủ, Đới Đường không có ý tứ ngăn cản chút nào, trong lòng có dự định gì không cần nghĩ cũng biết, hắn muốn thừa cơ tìm hiểu Phi Linh môn một phen.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hàn ý trong mắt không biết từ khi nào đã xuất hiện. Ngay khi đạo công kính nóng bỏng của Tỉnh Văn Khôn băn tới, quanh thân hắn đột nhiên có một cỗ chân khí hỏa hệ bắn ra khiến không gian gợn sóng, cuối cùng va chạm với công kích của Tỉnh Văn Khôn.

Phanh Phanh.

Tiếng nổ trầm đυ.c vang lên, năng lượng mạnh mẽ khuếch tán, đám người chung quanh không kịp lui về phía sau, lập tức bị ảnh hưởng tới.

– Hừ.

Một đạo công kích, Lục Lâm Thiên trực tiếp chống lại Tỉnh Văn Khôn khiến cho Tỉnh Văn Khôn vô cùng kinh ngạc, đồng thời trong lòng cũng cảm thấy giận dữ. Hắn không thèm nghĩ nhiều, ánh mắt lại càng lạnh lẽo, chân khí nóng bỏng bỗng nhiên bạo phát ra, bàn chân khẽ nhún một cái, thân thể trong chớp mắt xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Hỏa diễm như thực chất quanh quẩn trong nắm tay mang theo tiếng xé gió hung hăng đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Hàn ý từ trong mắt Lục Lâm Thiên tăng lên, vòng xoáy chân khí trong nháy mắt tuôn ra, thân thể tạo thành một đạo tàn ảnh biến mất tại chỗ, tốc độ giống như quỷ mị.

Sưu.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, thân ảnh Lục Lâm Thiên tránh khỏi đạo công kích nóng bỏng của Tỉnh Văn Khôn, công kích khiến cho không gian rung động.

Chương 695: Giết tỉnh văn khôn

Lần thứ hai không thể đánh trúng Lục Lâm Thiên, Tỉnh Văn Khôn càng thêm âm trầm. Một quyền thu về, hỏa diễm gào thét, rồi đột nhiên hắn có cảm giác Lục Lâm Thiên phía sau mình, không có chút do dự nào lập tức đem quyền đánh về phía sau. Quyền ấn làm không gian chung quanh rung động, gợn sóng không ngừng khuếch tán. Một kích của Vũ Tướng lục trọng cũng vô cùng kinh khủng.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa mới xuất hiện phía sau Tỉnh Văn Khôn, lúc này đạo quyền ấn nóng bỏng đập tới, quyền ấn to lớn trực tiếp đánh vào trên người Lục Lâm Thiên, tốc độ cực kỳ nhanh chóng.

Phanh.

Một âm hưởng vang lên trong không gian, Lục Lâm Thiên trực tiếp bị một đạo quyền ấn kia đánh cho tứ chi phân liệt.

Không ít người trong lòng cả kinh, đồng thời chờ đợi cảnh tượng xương cốt rơi trên mặt đất, máu me chảy xuống. Thế nhưng lúc này cũng không có cảnh tượng trong dự liệu của mọi người. Thân ảnh Lục Lâm Thiên nổ tung rồi biến mất không thấy.

– Là tàn ảnh.

Tỉnh Văn Khôn vừa mới cười thầm lúc này mới biết được thứ mà mình đánh trúng chỉ là một đạo tàn ảnh mà thôi, tốc độ đối phương quá nhanh. Chỉ trong nháy mắt, Tỉnh Văn Khôn đã cảm giác được không khí phía sau lưng đọng lại, tức thì hắn thấy lạnh lẽo trong lòng.

– Dám làm càn trong địa bàn Phi Linh môn ta, đáng chết.

Một thanh âm tràn ngập sát ý vang lên, trong ánh mắt của mọi người, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện phía sau tàn ảnh vừa nãy, cũng chính là sau lưng Tỉnh Văn Khôn.

Sưu.

Trong tay Lục Lâm Thiên không biết từ khi nào đã được một cái bao tay màu trắng bao bọc, chân khí rót vào liền thấy chân khí thuộc tính hỏa nồng nặc bao phủ, hỏa diễm nhè nhẹ nhảy lên, giống như móng vuốt của quỷ u linh vậy.

Đột nhiên, trảo ấn cực kỳ sắc bén kia mang theo kình khí nóng bỏng đánh ra, ngay cả không khí cũng bị xé rách. Trảo ấn lướt đi thành một đạo tàn ảnh hiện lên trong không trung.

Trong sát na này, trảo ấn trước mặt mọi người lấy một tốc độ nhanh như thiểm điện đánh vào đầu Tỉnh Văn Khôn.

Cạch Cạch.

Âm thanh xương cốt bị nghiền nát khiến tim người ta đập nhanh trong nháy mắt truyền ra. Đột nhiên, xương cốt trên đầu Tỉnh Văn Khôn hoàn toàn bị đánh nát, não văng ra tứ tung.

Thậm chí ngay cả một tiếng kêu thảm thiết mà Tỉnh Văn Khôn cũng không kêu lên được, cũng đã lập tức ngã xuống đất chết đi.

Lục Lâm Thiên thu hồi cái bao tay này, thân ảnh đáp xuống mặt đất, không liếc mắt nhìn thi thể này một chút nào, hắn nói:

– Tỉnh Văn Khôn của Thiên Nhất môn dám xuất thủ với ta, trong vòng ba ngày Phi Linh môn ta sẽ diệt Thiên Nhất môn.

– Ai dám ở đây náo sự.

Trong đám người, lúc này có một đội nhân mã của Phi Linh môn đi tới, đầu lĩnh chính là Hoàng Bác Nhiên và Trương Minh Đào.

– Đệ tử bái kiến chưởng môn.

Hoàng Bác Nhiên, Trương Minh Đào lập tức chen qua đoàn người, nhìn thấy chưởng môn lập tức hành lễ. Hơn mười đệ tử Phi Linh môn cũng cung kính hành lễ.

– Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên, thông báo cho trưởng lão, hộ pháp trong môn, Thiên Nhất môn dám khiêu khích Phi Linh môn chúng ta, lập tức dẫn người diệt Thiên Nhất môn cho ta.

Lục Lâm Thiên ra lệnh.

– Vâng, chưởng môn.

Hai người Trương MInh Đào, Hoàng Bác Nhiên đáp.

Lúc này đám người chung quanh còn chưa phục hồi tinh thần lại. Ngay cả mấy Vũ Tướng của Vũ đường cũng vô cùng ngạc nhiên, đệ tử Vũ đường bình thường cũng không biết Vũ đường chính là Phi Linh môn tạo ra, mấy Vũ Tướng như bọn họ đương nhiên biết quan hệ giữa Phi Linh môn và Vũ đường. Để bảo mật, quan hệ giữa các đường, thậm chí là quan hệ với Phi Linh môn cũng chỉ có một số ít người trong các đường biết mà thôi.

Sắc mặt đám người Quỷ Vũ Tông và Đới Đường đại biến. Lục Lâm Thiên trong nháy mắt đánh chết Tỉnh Văn Khôn, đồng thời muốn tiêu diệt Thiên Nhất môn, đây chính là muốn đánh vào mặt tông chủ Quỷ Vũ Tông, hoàn toàn không có đặt Quỷ Vũ Tông vào trong mắt.

Vừa rồi Đới Đường thực sự định sẽ ra tay cứu Tỉnh Văn Khôn, thế nhưng hắn lại đang kinh ngạc thực lực của Lục Lâm Thiên, đồng thời hắn cũng muốn biết Lục Lâm Thiên có thực sự dám giết Tỉnh Văn Khôn, không đặt Quỷ Vũ Tông vào mắt hay không.

Tỉnh Văn Khôn bỏ mình, lúc này Đới Đường mới bừng tỉnh, Phi Linh môn không ngờ đã thực sự không đặt Quỷ Vũ Tông hắn vào trong mắt.

– Ca ca, huynh không sao chứ? Người này dám xuất thủ với ca ca, chết là tiện nghi cho hắn.

Lục Tâm Đồng tới bên người Lục Lâm Thiên, đôi mắt to tròn trong veo trừng mắt nhìn thi thể Tỉnh Văn Khôn, không cảm thấy có vấn đề gì. Người tu luyện độc công, hơn nữa lại là người Lục Lâm Thiên ba năm trước đây khi giết chóc mang theo bên người, Lục

Tâm Đồng tuy rằng chỉ mới có mười ba tuổi, thế nhưng tâm chí đã tôi luyện tới trình độ nhất định. Loại cảnh tượng máu tanh này đương nhiên không làm nàng cảm thấy kinh ngạc một chút nào. Ngược lại, Nhan Kỳ và Bạch Toa Toa thì lại không dám nhìn kỹ.

– Đới tông chủ, đấu giá hội sắp bắt đầu rồi, chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên cũng có thể thấy sắc mặt của Đới Đường, có lẽ trong lòng hắn nhất định không dễ chịu chút nào. Đây chính là kết quả mà hắn muốn, bằng không hắn làm sao lại mượn cớ xuất thủ như thế.

Nói xong, Lục Lâm Thiên lập tức mang theo đám người Lục Tâm Đồng, Lục Tiểu Bạch đi vào bên trong Linh Phi tông.

– Hóa ra là Lục chưởng môn, chúng ta đã để dành cho chư vị một chỗ ngồi rồi.

Đại hán mặc hắc ý Vũ Tướng bát trọng đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi thi lễ. Trong nháy mắt đánh chết chưởng môn Thiên Nhất Môn, trực tiếp muốn tiêu diệt Thiên Nhất môn, loại sát khí này cũng khiến cho mấy Vũ Tướng như bọn họ không khỏi giật mình.

– Dẫn đường đi.

Lục Lâm Thiên nói, cũng không để ý tới đám người Quỷ Vũ Tông, dưới sự dẫn đường của đại hán lập tức tiến vào đấu giá hội.

– Tông chủ, Phi Linh môn này quá làm càn.

Nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên đã đi vào trong Phi Linh môn, một trưởng lão Quỷ Vũ Tông oán hận nói.

– Chúng ta đi thôi.

Đới Đường nói, ánh mắt khẽ thở dài, ý bảo trưởng lão Quỷ Vũ Tông kia không cần nói thêm gì nữa. Vẻ mặt hắn lúc này vô cùng ngưng trọng. Những việc vừa rồi của Lục Lâm Thiên khiến cho hắn có cảm giác, Phi Linh môn dường như cố ý khiêu khích Quỷ Vũ Tông, cho dù là hắn xuất thủ, chỉ sợ sẽ dẫn tới phiền phức, nếu không có thực lực tuyệt đối Phi Linh môn tại sao sẽ khiêu khích trước mặt hắn như vậy.

Mấy người còn lại của Thiên Nhất môn đã sớm chạy trốn không biết từ bao giờ. Trong đám người đứng xem, có nhiều người cũng không xa lạ gì với Thiên Nhất môn, lúc này nhìn thấy chuyện này không khỏi kinh ngạc.

– Người muốn đi vào đấu giá hội mau tiến lên phía trước, đấu giá hội sắp bắt đầu. Phí vào là bốn mươi kim tệ, nếu như không đủ tiền thì nên sớm rời đi một chút, người nào dám nháo sự vậy thì đừng trách ta.

Một đại hán mặc trang phục hắc y lớn tiếng nói.

Trên sân rộng kia tức thì lập tức yên tĩnh, vừa rồi có Vũ Tướng lục trọng bị đánh chết, bọn họ đâu còn dám nháo sự.

– Thanh niên áo xanh kia là chưởng môn Phi Linh môn sao?

Chương 696: Đấu giá bắt đầu (1)

– Thực lực thật mạnh mẽ, Tỉnh Văn Khôn kia cũng là cường giả không ngờ bị giết trong một chiêu.

– Đáng đời hắn. Phi Linh môn này ba năm trước đây đã tiêu diệt Cửu Hoa môn và La Sát môn, hiện tại Thiên Nhất môn lại trêu chọc vào hắn, sắp có thêm một môn bị tiêu diệt rồi.

Trong tiếng nghị luận của mọi người, Lục Lâm Thiên được Vũ Tướng bát trọng kia dẫn vào bên trong đấu giá hội. Lúc này trước mặt Lục Lâm Thiên xuất hiện một phòng khách vô cùng lớn, diện tích to lớn, tổng cộng có hai tầng. Tầng thứ nhất cao mười thước, chung quanh có một bãi đá lớn, có ba mươi chỗ ngồi xếp đều kéo dài tới tầng thứ hai. Thế nhưng tầng thứ nhất này Lục Lâm Thiên phỏng đoán có lẽ có thể chứa một vạn năm một vạn sáu người.

– Lục chưởng môn, vị trí các người ở tầng hai.

Vũ Tướng bát trong kia dẫn Lục Lâm Thiên đi tới tầng hai. Tầng thứ hai này chỉ có thể chứa được bốn năm nghìn người. Trước mắt được sắp xếp theo cùng một cách, được phân thành các khu vực quy định, mỗi khu vực có thể chứa hai mươi người.

– Lục chưởng môn, đây là phòng của các ngươi, tất cả những phòng này đều chuẩn bị cho một ít môn phái có thực lực. Mỗi một môn phái chúng ta thu năm vạn kim tệ.

Vũ Tướng bát trọng kia dẫn Lục Lâm Thiên vào một căn phòng, sau khi thi lễ một chút rồi rời đi.

– Năm vạn kim tệ?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, tối hôm qua hắn bảo Hoàng Phủ Kỳ Tùng thu một nghìn kim tệ một người là tốt rồi, không nghĩ tới Hoàng Phủ Kỳ Tùng này lại thu nhiều như vậy. Một phòng này cũng có thể chứa được hai mươi người. Vốn giá ban đầu định đoạt là hai vạn kim tệ lại bị đổi thành năm vạn, hơn gấp đôi. Phí vào bên ngoài vốn là hai mươi kim tệ lúc này cũng đã trở thành bốn mươi.

Lục Lâm Thiên cười khổ một cái, xem ra quả thực bản thân hắn chưa đủ ác.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn chung quanh một lát, lúc này trên tầng thứ hai đã có chừng ba nghìn người ngồi đó, phía dưới còn có không ít người đang đi lên.

Cúi đầu nhìn xuống khán phòng, khán phòng to lớn như vậy lúc này đã có vô số người. Thân ảnh đông nghịt, giống như là một đàn kiến hội tụ lại cùng một chỗ, tiếng động lớn, tiếng xôn xao hội tụ lại khiến cho cả đấu giá hội vô cùng ồn ào.

– Lâm Thiên, vừa rồi ngươi hơi khinh suất một chút. Quỷ Vũ Tông có khả năng sẽ sớm chú ý tới Phi Linh môn chúng ta.

Lục Lâm Thiên vừa mới cùng với đám người Lục Tâm Đồng, Lục Tiểu Bạch ngồi vào chỗ của mình thì thanh âm của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đã truyền vào trong tai Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn chung quanh, lúc này cũng không nhìn thấy thân ảnh của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

– Tiểu tử, đừng tìm. Ta ở ngay lầu hai, ở nơi này không thiếu một ít lão quỷ thực lực cực mạnh đã bị ngươi hấp dẫn tới. Xem ra hôm nay quả thực vô cùng náo nhiệt.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh truyền âm vào trong tai Lục Lâm Thiên.

Trong lòng Lục Lâm Thiên nao nao, ánh mắt nhìn về chung quanh, lúc này trên lầu hai hắn mơ hồ có thể cảm giác được có không ít khí tức mờ mịt đang thu liễm lại. Xem ra lần đấu giá này đã thu hút không ít cường giả tới tham gia.

Trong quan sát của Lục Lâm Thiên, lầu hai có không ít người tự động hợp lại với nhau. Liếc mắt nhìn qua cũng có người của không ít các thế lực. Trong đó người có tu vi Vũ Tướng khắp nơi đều có, trong đó có vài đại hán và nữ tử cũng khiến cho Lục Lâm Thiên chú ý, không ngờ đều là Linh Tướng.

Vũ Tướng và Linh Tướng, bình thường muốn gặp trên trấn Hoa Môn đều không dề dễ dàng, thế nhưng không nghĩ tới lần đấu giá này lại có không ít.

Lục Lâm Thiên thầm than, trong Cổ Vực đúng là không đơn giản, ngọa hổ tàng long, số lượng cường giả cũng không ít. Một đấu giá hội không ngờ lại thu hút nhiều tới như vậy.

– Thiên Sơn môn.

Bên trái, Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhận ra mấy thân ảnh quen thuộc, đó chính là người của Thiên Sơn môn. Cửu Hoa môn, Thiên Sơn môn, Thiên Nhất môn đều là thế lực ngoại vi của Quỷ Vũ Tông. Lúc này chưởng môn của Thiên Sơn môn đang ngồi cùng với mấy vị trưởng lão trong môn một chỗ.

Lúc này mấy người Thiên Sơn môn không ngừng bàn luận, không biết đang nói cái gì đó.

– Tham kiến Đới tông chủ.

Ngay lúc đó, Lục Lâm Thiên thấy đám người Đới Đường cũng đã đi vào lầu hai. Lục Lâm Thiên cũng đã sớm an bài một vị trí trên lầu hai cho đám người Đới Đường. Đám người Thiên Sơn môn khi nhìn thấy đám người Đới Đường tức thì tiến lên nghênh tiếp.

Song phương sau khi hàn huyên một phen lúc này mới cáo từ. Mà đám người Đới Đường được an bài ở một chỗ cách Lục Lâm Thiên không xa.

– Đới tông chủ, vị trí này có vừa ý với tông chủ không? Ta cố ý tìm Linh Phi tông nói cho Đới tông chủ đó.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười. Vừa rồi đánh chết Tỉnh Văn Không hoàn toàn không để ý tới Quỷ Vũ Tông, dường như Lục Lâm Thiên đã quên chuyện này vậy.

– Đa tạ Lâm Thiên tiểu huynh đệ sắp xếp.

Đới Đường cười nói, dường như chuyện kia hắn cũng không để ý tới. Thế nhưng có phải thực sự không để ý tới hay không thì chỉ sợ ai cũng có thể nhìn ra.

– Đây là điều nên làm, Phi Linh môn ta vẫn nên tận tình địa chủ thì hơn.

Lục Lâm Thiên nói.

Lúc này thời gian nhanh chóng trôi qua. Lầu hai lúc này đã chật người. Trong tâm thần Lục Lâm Thiên, dường như lúc này trên lầu đã có vài người có tu vi Vũ Suất, về phần Vũ Tướng thì nhiều hơn. Trong phòng đấu giá giờ đã đầy ắp người ngồi.

Đông.

Trong tiếng ồn ào đột nhiên vang lên một tiếng chuông du dương, khi tiếng chuông này vang lên thì tiếng ồn ào trong phòng đấu giá cũng đột nhiên im lặng.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều không tự chủ mà nhìn về phía trung tâm, tất cả đều đang chờ đợi hội đấu giá bắt đầu.

Dưới hơn vạn ánh mắt đang nhìn, hơn mười người chậm rãi xuất hiện, sau đó lại có thêm tám mươi người từ trong cánh cửa phòng đấu giá đi ra.

Tám mươi người này khí tức cường hãn, mỗi một người đều đã tới Vũ Phách, lập tức phân biệt đứng ở bốn phía bãi đá.

Tám mươi Vũ Phách, loại thực lực này cũng khiến cho không ít thế lực trong đấu giá hội phải lau mắt nhìn.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, thực lực Vũ đường không tồi, đây chính là một thanh đao sắc bén trong tay hắn.

Từ trong cánh cửa phòng đấu giá có hai bóng hình xinh đẹp chậm rãi đi ra, cước bộ nhẹ nhàng, dưới vô số ánh mắt nhìn vào, hai nàng chậm rãi tiến lên bãi đá.

Hai nàng đều là hạng người tuyệt mỹ, dáng vẻ có sáu phần tương tự nhau. Một người mê hoặc, thiên kiều bá mị, một người uyển chuyển, thanh thoát, người như hai nàng không thể nghi ngờ đều là hạng người tuyệt mỹ.

– Đó không phải là hai tỷ muội Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi sao?

– Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi không ngờ lại là người của Linh Phi tông, thảo nào từ ba năm trước không có tin tức gì của Quỷ Ảnh La Sát, hóa ra là gia nhập Linh Phi tông.

Trong tiếng nghị luận của mọi người, hai nàng khẽ nở nụ cười, ánh mắt đảo qua bốn phía, cuối cùng ánh mắt hai nàng dường như vô ý đảo qua phía Lục Lâm Thiên.

Chương 697: Đấu giá bắt đầu (2)

– Chư vị, cảm ơn các vị tới đấu giá hội do Linh Phi tông tổ chức. Ta tin rằng những vật bán đấu giá ngày hôm nay sẽ làm chư vị thỏa mãn. Thứ tốt đều ở phía sau, hiện tại tỷ muội chúng ta trước tiên sẽ bán đấu giá một ít đồ vật làm bầu không khí náo nhiệt một chút. Chư vị cần phải nhiệt tình ra giá, đừng khiến cho hai tỷ muội chúng ta khó xử là được.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi cười nhợt nhạt, dung nhan tuyệt mỹ kia khiến cho vô số người nhìn vào không nỡ lòng dời mắt.

Nói xong, trong tay Diệp Mỹ hiện ra một hộp gấm. Hộp gấm mở ra, một viên đan dược xuất hiện trong mắt mọi người.

– Đây là Hộ Mạch đan sơ giai, đối với việc tăng cường kinh mạch có tác dụng vô cùng tốt. Có lẽ tất cả mọi người đều là người biết hàng, ta cũng không giới thiệu thêm nữa. Một trăm vạn kim tệ khởi điểm, một lần lên giá không thấp hơn mười vạn kim tệ, mọi người hiện tại có thể bắt đầu đấu giá.

Diệp Phi mỉm cười, ánh mắt quét qua toàn trường khiến cho không ít người hồn bay điên đảo.

– Một trăm mười vạn kim tệ.

– Một trăm hai mươi vạn kim tệ.

…..

Thanh âm của Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi vừa dứt, tức thì đã có không ít người bắt đầu ra giá, vừa mở màn đã xuất hiện đan dược ngũ phẩm điều này khiến cho đám người ở đây có chút chờ mong, không biết phía sau còn cái gì, đan dược ngũ phẩm đã cực kỳ bất phàm rồi.

– Một trăm bảy mươi vạn kim tệ, có ai ra giá cao hơn nữa không?

Quỷ Ảnh La Sát nhỏ nhẹ nói.

– Một trăm bảy mươi vạn kim tệ, thành giao!

Thanh âm vang lên, một viên đan dược ngũ phẩm này cuối cùng đã bán ra một trăm bảy mươi vạn kim tệ. Lục Lâm Thiên cũng có chút kinh ngạc. Bình thường mà nói, một viên Hộ Mạch Đan bình thường chỉ có một trăm hai mươi vạn kim tệ mà thôi. Xem ra nếu như muốn bán đan dược với giá cao thì tốt nhất nên bán ở đấu giá hội.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng biết, trong đó đương nhiên còn có công lao của tỷ muội Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, nếu như đổi thành Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn Quan kia thì có lẽ giá sẽ giảm lớn.

Sau đó hai tỷ muội Quỷ Ảnh La Sát lại xuất ra không ít vật bất phàm đấu giá, đan dược ngũ phẩm, binh khí, dược liệu khó kiếm còn có vũ kỹ Hoàng cấp, mấy thứ này Lục Lâm Thiên đều đưa cho Lưu Nhất Thủ đưa cho Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi.

Một lần gọi giá từ một trăm vạn kim tệ tăng lên mười vạn điều này khiến cho Lục Lâm Thiên thầm quyết định sau này phải tổ chức thêm vài lần đấu giá hội mới được.

Trong nháy mắt, lúc này đã đấu giá xong mười kiện đồ vật bất phàm, số lượng kim tệ đã tới hơn ba nghìn vạn, con số quả thực không ít.

Bầu không khí bên trong đấu giá hội lúc này cũng có chút nóng bỏng. Chúng nữ Bạch Toa Toa cũng hưng phấn nhìn vào phía dưới, trong bầu không khí này dường như mấy nàng cũng muốn ra giá một lần.

– Chư vị, phần thú vị hôm nay đã tới. Một kiện khôi lỗi cấp năm trung giai, có thể thi triển ra vũ kỹ lúc sinh tiền, chỉ cần bố trí linh hồn ấn ký là có thể sử dụng. Có thể nói là một bảo tiêu vô cùng trung thành, vĩnh viễn không phản bội chủ nhân. Thực sự có thể đánh chết Vũ Tướng ngũ trọng.

Quỷ Ảnh La Sát nói xong, một kiện khôi lỗi màu đen xuất hiện trên bãi đá. Trên thân khôi lỗi có năng lượng lưu chuyển, dường như ẩn chứa một cỗ lực lượng mạnh mẽ, người có thực lực thấp khi nhìn thấy khôi lỗi này sẽ cảm thấy vô cùng áp lực.

– Thực sự là khôi lỗi cấp năm, người có thể luyện chế khôi lỗi cấp năm không phải là người bình thường đâu.

– Đây không phải khôi lỗi bình thường, dùng người sống luyện chế, vô cùng tàn nhẫn, thế nhưng thực lực của khôi lỗi này cũng cực mạnh, chỉ sợ giá sẽ không rẻ.

Nhìn thấy khôi lỗi này, Lục Lâm Thiên âm thầm nhìn qua toàn trường, dường như không ít cường giả lúc này cũng đã nhìn vào Khôi nhị. Khôi lỗi cấp năm trung giai so với đan dược ngũ phẩm thì còn có giá trị cao hơn, tương đương với một cường giả Vũ Tướng ngũ trọng, lục trọng bên người, giá trị không cần phải nói.

– Khôi lỗi cấp năm trung giai, giá khởi điểm hai nghìn vạn kim tệ, một lần tăng giá không thấp hơn ba mươi vạn kim tệ.

Thanh âm của Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi vang lên, tức thì toàn bộ đấu giá hội tức thì im lặng trong chốc lát. Hai nghìn vạn kim tệ, giá này không phải là thứ mà người bình thường có thể mua được.

– Hai nghìn một trăm vạn kim tệ.

Sau một lát, trên lầu hai cũng không biết là thế lực phương nào, một Vũ Tướng bát trọng bắt đầu tăng giá, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn lại, có lẽ thế lực này cũng không kém.

– Hai nghìn một trăm ba mươi vạn kim tệ.

….

Theo người thứ nhất tăng giá, rốt cuộc cũng có người thứ hai lên tiếng. Mà lúc này đại bộ phận người trên lầu hai đều ra giá. Giá như vậy không phải là thứ mà người bình thường có thể tiếp nhận được. Trong mấy phút đồng hồ, kiện khôi lỗi cấp năm trung giai này đã bị nâng lên tới ba nghìn chín trăm vạn kim tệ.

Cái giá ba nghìn chín trăm vạn kim tệ cuối cùng này do một Vũ Tướng cửu trọng trên lầu hai ra giá. Cuối cùng Khôi nhị được Vũ Tướng cửu trọng này thu vào trong túi. Loại giá này, Lục Lâm Thiên cũng vô cùng thỏa mãn, so với ý nghĩ ban đầu của hắn còn cao hơn mấy trăm vạn kim tệ.

– Thứ kế tiếp đấu giá chính là đan dược lục phẩm cao giai Dưỡng Thần Hóa Vương Đan các vị đang chờ mong.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nói xong, trong tay xuất hiện hai hộp gấm, ánh mắt nhìn qua mọi người, nụ cười vừa rồi thu lại, lập tức nói:

– Đan dược lục phẩm cao giai Dưỡng Thần Hóa Vương đan, đối với linh giả và vũ giả sắp đột phá Vũ Vương, Linh Vương có không ít chỗ tốt, tuyệt đối là một bảo bối. Là thứ mà giá trị không phải chỉ kim tệ có thể so sánh được, thế nhưng hôm nay, Linh Phi tông chúng ta bán đấu giá hai khỏa Dưỡng Thần Hóa Vương đan.

Quỷ Ảnh La Sát nói xong, hộp gâm mở ra, một cỗ năng lượng nồng nặc từ trong hộp gấm truyền ra, khiến cho toàn bộ hội tường đều có thể cảm nhận được năng lượng bên trong hộp gấm.

Trong nháy mắt này, Lục Lâm Thiên đột nhiên lại cảm nhận được trên lầu hai có không ít khí tức mịt mờ khẽ ba động, dường như có không ít người vì Dưỡng Thần Hóa Vương Đan này mà tới.

– Hiện tại bắt đầu bán đấu giá khỏa đan dược lục phẩm cao giai Dưỡng Thần Hóa Vương Đan, giá khởi điểm bảy nghìn vạn kim tệ, một lần lên giá ít nhất năm mươi vạn kim tệ.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nói xong, vô số ánh mắt đều nhìn chăm chú vào hộp gấm. Đan dược lục phẩm cao giai, giá trị tuyệt đối không thể so sánh được. Bây giờ có người lại lấy ra đấu giá, thậm chí còn có kẻ cho rằng Linh Phi tông này là kẻ ngu si.

– Bảy ngàn năm trăm vạn kim tệ.

Trên lầu hai, Đới Đường cũng trực tiếp ra giá, một lần tăng năm trăm vạn kim tệ.

Lục Lâm Thiên ghé mắt nhìn qua, không nghĩ tới Đới Đường này đối với Dưỡng Thần Hóa Vương Đan lại có hứng thú.

Chương 698: Mười ức kim tệ (1)

Dưỡng Thần Hóa Vương Đan không tồi, đối với việc đột phá Vũ Vương và Linh Vương có chỗ tốt vô cùng lớn, thế nhưng Lục Lâm Thiên biết hiệu quả của Dưỡng Thần Hóa Vương Đan không có tốt như thánh quả Vũ Linh, dù sao hắn cũng không cần dùng tới nó nữa. Thế nhưng năng lượng to lớn bên trong Dưỡng Thần Hóa Vương Đan đối với hắn lại có tác dụng vô cùng lớn.

– Bảy ngàn sáu trăm vạn kim tệ.

….

Đới Đường ra giá, tức thì trên lầu hai liên tiếp có thanh âm truyền đến, mấy cường giả vốn Lục Lâm Thiên nghi là cường giả Vũ Suất lúc này đều bắt đầu ra giá.

Mà cái giá khổng lồ này cũng khiến cho cả đấu giá hội không có mấy người có thể ra giá, những người có thể tăng giá đều là những người trong các thế lực một phương.

Lục Lâm Thiên mượn cơ hội tìm hiểu những thế lực này, dường như đều là thế lực ở sát biên giới Cổ Vực, cũng không cách quá xa trấn Hoa Môn.

– Chín ngàn ba trăm vạn kim tệ.

Sau mười mấy phút, giá của Dưỡng Thần Hóa Vương Đan đã bị nâng lên tới chín ngàn ba trăm vạn kim tệ.

Cái giá này Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy ngoài ý muốn. Đối với người cần mà nói, giá của Dưỡng Thần Hóa Vương Đan há là thứ mà kim tệ có thể so sánh. Nếu không phải hiện tại Phi Linh môn cần kim tệ để phát triển, Lục Lâm Thiên cũng không đem đan dược lục phẩm cao giai ra bán, đây hoàn toàn là hành động phá sản.

Thế nhưng hiện tại vì sự phát triển của Phi Linh môn hắn cũng chỉ có thể phá sản một lần, chỉ mong qua một đoạn thời gian nữa sẽ tốt hơn.

Âm thầm đánh giá mấy cường giả Vũ Suất khí tức như có như không kia, Lục Lâm Thiên thầm nhướng mày, nếu như có thể kéo bọn họ vào Phi Linh môn thì tốt rồi, thế nhưng hiển nhiên hắn biết điều này rất khó.

Cuối cùng trong cái giá khổng lồ này, khỏa Dưỡng Thần Hóa Vương Đan thứ nhất đã được bán với giá một ức ba trăm vạn kim tệ, dường như còn có mấy người đang tiếc nuối bởi vì trong người không đủ tiền, vẻ mặt buồn bã.

Khỏa Dưỡng Thần Hóa Vương Đan xuất hiện, điên cuồng tăng giá khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc, dường như là đám người kia biết Dưỡng Thần Hóa Vương Đan có hai khỏa cho nên mục tiêu đều đặt trên khỏa thứ hai, khỏa thứ nhất mọi người chỉ muốn tham gia trả giá mà thôi.

Lúc này, giá của khỏa Dưỡng Thần Hóa Vương Đan thứ hai lập tức tăng nhanh, nhanh chóng tăng lên tới một ức một nghìn vạn mà vẫn còn đang tăng thêm. Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười, cái giá này đã vượt qua dự tính của hắn. Có những kim tệ này, đối với sự phát triển trước mắt của Phi Linh môn đã đủ rồi. Có lẽ một ít dược liệu trong cửa hàng của Phi Linh môn cũng đã được Lưu Nhất Thủ bán ra.

Con số nghìn vạn, ức, này khiến cho Lục Tiểu Bạch tuy rằng gần đây đã được mở rộng tầm mắt, thế nhưng lúc này cũng có chút kinh ngạc.

Giá cả lại tiếp tục tăng lên khiến cho Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi dường như vô ý nhìn về phía Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười.

– Một ức năm nghìn vạn kim tệ.

Trên lầu hai, một lão giả trong đoàn người nói.

– Một ức, năm nghìn năm mươi vạn kim tệ.

Đới Đường cũng cắn răng ra giá.

– Một ức sáu nghìn vạn.

Một lão giả toàn thân không có một chút khí tức nào ba động lên giá.

Cái giá này khiến cho người vừa mua được Dưỡng Thần Hóa Vương Đan vui vẻ không ngớt, bởi vì giá cả của hai viên Dưỡng Thần Hóa Vương Đan hiện tại đã chênh lệch mấy nghìn vạn kim tệ.

Lúc này cái giá một ức sáu nghìn vạn kim tệ cũng vô cùng kinh người. Tuy rằng Dưỡng Thần Hóa Vương Đan không thể dùng kim tệ so sánh, thế nhưng giá lại quá cao. Đới Đường cũng vô pháp tăng giá lần nữa. Huống chi đây cũng chỉ là đan dược lục phẩm, tuy rằng khó có được, thế nhưng chung quy cũng không thể nào chấp nhận được cái giá này.

Một ức sáu nghìn vạn kim tệ, cuối cùng viên Dưỡng Thần Hóa Vương Đan này bị lão giả kia thu vào trong túi.

Lục Lâm Thiên đánh giá lão giả này, tuyệt đối là cường giả Vũ Suất, cấp bậc Lục Lâm Thiên không rõ lắm, thế nhưng không phải Vũ Suất bình thường.

– Đó là Lộc Sơn lão nhân, Vũ Suất bát trọng, năm đó ta đã có duyên gặp mặt.

Dường như biết được Lục Lâm Thiên đang âm thầm tra xét lão giả kia, thanh âm của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh vang lên trong tai Lục Lâm Thiên.

– Vũ Suất bát trọng.

Lục Lâm Thiên ngẩn ra, quả thực là cường giả đông đảo nha. Cường giả Vũ Suất trên lầu hai không thiếu, thảo nào Nam thúc và Vân Khiếu Thiên lại nói hắn quá coi thường Cổ Vực.

Một ức sáu nghìn vạn kim tệ mua một khỏa Dưỡng Thần Hóa

Vương Đan khiến cho không ít ánh mắt nhìn vào lão giả kia. Thế nhưng lúc này lão giả này cũng không có một chút phản ứng nào, đối với ánh mắt của mọi người không hề để ý tới.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên dường như vô ý nhìn về phía Đới Đường, lúc này sắc mặt Đới Đường không tốt lắm, dường như đang thất vọng.

Hai vị nữ tử trên bãi đá lúc này nhìn thấy cái giá của Dưỡng Thần Hóa Vương Đan cao như vậy cũng không khỏi mỉm cười, ánh mắt của hai nàng không tự chủ được mà nhìn về phía Lục Lâm Thiên trên lầu hai.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng đảo qua, cũng không dừng lại trên người hai nàng. Ánh mắt của Lục Lâm Thiên khiến cho hai nàng có chút gợn sóng, đặc biệt là Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, nàng thực sự không nghĩ ra, bất luận một nam nhân nào nhìn vào hai tỷ muội các nàng chỉ sợ sẽ nhìn thêm vài lần. Thế nhưng chỉ có tiểu chưởng môn này, tuổi tác không lớn, dường như đối với hai nàng cũng không có bao nhiêu hứng thú. Hai hàng lông mi không khỏi nhíu lại một chút, ánh mắt khẽ đảo qua toàn trường rồi nói:

– Chư vị, thứ kế tiếp muốn bán đấu giá chính là một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai – Hồng Liên Xích Viêm.

Nói xong, cánh tay Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi khẽ giơ lên, tức thì một ngọn giản tràn ngập thuộc tính hỏa xuất hiện trong tay nàng.

Nhìn ngọc giản này, tức thì những ánh mắt trên đấu giá hội vô cùng nóng bỏng, không ít người nắm chặt tay, chuẩn bị đem vũ kỹ này thu vào trong túi. Vũ kỹ Huyền cấp cơ giai, cho dù là đan dược lục phẩm cao giai cũng không thể so sánh với nó.

– Đây tuyệt đối là vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, mọi người có thể yên tâm ra giá.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nhẹ nhàng cười, vô cùng quyến rũ, lại mang theo một chút thành thục mê người khiến cho vô số nam nhân có mặt âm thầm nuốt nước bọt, thiếu chút nữa máu mũi chảy ròng.

Thế nhưng người biết Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi cũng không dám nhìn nhiều. Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi trong Cổ Vực này cũng có một chút danh khí, dung nhan tuyệt mỹ, thế nhưng một khi động thủ lại vô cùng tàn nhẫn.

– Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai này hiện tại bắt đầu đấu giá, các vị phải biết rằng vũ kỹ Huyền cấp sơ giai được đấu giá là chuyện vô cùng khó thấy, cho nên chư vị đừng bỏ lỡ.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nhẹ nhàng cười, lại nói:

– Giá khởi điểm ba ức kim tệ, một lần ra giá năm trăm vạn kim tệ, hiện tại bắt đầu.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi trực tiếp nhắc tới giá khởi điểm ba vạn kim tệ. Dù sao đi nữa nàng cũng biết đây chỉ là làm màu mà thôi, vũ kỹ Huyền cấp sơ giai này đã sớm có chủ.

Chương 699: Mười ức kim tệ (2)

Ba ức kim tệ, cái giá khởi điểm mà Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi báo ra khiến cho toàn bộ hội trường lập tức tĩnh lặng, lập tức có người ra giá.

– Ba ức một nghìn vạn kim tệ.

– Ba ức một nghìn năm trăm vạn.

– Ba ức hai nghìn vạn.

Trong nháy mắt yên lặng rồi lập tức từng tiếng ra giá vang lên. Lục Lâm Thiên theo thanh âm nhìn lại, những người ra giá đều là những cường giả thu liễm khí tức, từ cảm giác có thể phán đoán ra đều là cường giả Vũ Suất.

Bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai này xuất hiện, lúc này Lục Lâm Thiên mới phát hiện ra, hiện tại trên lầu hai chỉ ít có mười mấy khí tức Vũ Suất như có như không.

Mà khi nghe cái giá không ngừng tăng lên kia, Lục Lâm Thiên cũng có chút kinh ngạc rồi sợ hãi than. Mọi người ở đây đối với vũ kỹ Huyền cấp sơ giai lúc này đã tới một trình độ vô cùng nóng bỏng, hiển nhiên vượt quá dự liệu của Lục Lâm Thiên. Xem ra, lực mê hoặc của vũ kỹ Huyền cấp sơ giai quả thực vô cùng lớn.

– Bốn ức năm nghìn vạn.

Lại một người nữa ra giá, tức thì toàn bộ hội trường im bặt.

– Năm ức kim tệ.

Chỉ trong chốc lát, một thanh âm tục tằn từ trong lầu hai vang lên. Lục Lâm Thiên nhìn lại thì thấy người đó là Lý Trì Chính.

– Năm ức năm trăm vạn.

Đới Đường cách Lục Lâm Thiên không xa cắn răng ra giá.

– Sáu ức kim tệ.

Trên lầu hai, Lý Trì Chỉnh trừng mắt nhìn Đới Đường trực tiếp tăng lên sáu ức kim tệ.

– Sáu ức năm trăm vạn kim tệ.

Đới Đường lại tiếp tục cắn răng lên giá.

– Bảy ức kim tệ.

Lý Trì Chỉnh cũng không sợ, vũ kỹ Huyền cấp sơ giai hỏa hệ này đã là của hắn, làm sao có thể rơi vào trong tay ngươi khác được. Dù sao đi nữa cuối cùng kim tệ này hắn cũng không phải bỏ ra, cho nên tùy tiện ra giá.

Mà lúc này sắc mặt Đới Đường không thể nào đẹp hơn được nữa. Mỗi lần hắn tăng lên năm trăm vạn đối phương trực tiếp tăng lên một ức. Hoàn toàn không đặt hắn vào trong mắt, khiến cho mặt mũi hắn bị đả kích rất nhiều. Trong đấu giá hội này, những người biết hắn cũng không ít, mặt mũi lần này đã mất hết, thế nhưng lại không thể tìm lại được.

– Tám ức.

Lúc này trên lầu hai lại có người ra giá, chính là một hán tử hơn bốn mươi mà Lục Lâm Thiên vẫn chưa từng chú ý tới.

Cái giá tám ức kim tệ khiến cho mí mắt Lục Lâm Thiên cũng khẽ nhảy lên, cái giá này quá kinh khủng rồi. Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai quả thực không phải bình thường.

– Mười ức kim tệ.

Lý Trì Chỉnh dường như không sợ chuyện này lớn, trực tiếp ra giá mười ức kim tệ khiến cho toàn bộ hội trường yên tĩnh.

– Mười ức kim tệ, còn có ai ra giá cao hơn không.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi mỉm cười nhìn toàn trường rồi nói:

– Mười ức kim tệ, thành giao.

Ánh mắt Đới Đường hung hăng nhìn về phía Lý Trì Chỉnh, ánh mắt vô cùng âm trầm. Mười ức kim tệ hắn cũng không xuất ra được, người nọ rõ ràng muốn đối đầu với hắn.

Trong lúc mọi người đang còn kinh ngạc vì mười ức kim tệ, lúc này trong tay Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi lại xuất hiện một ngọc giản tràn ngập năng lượng thổ hệ.

Nhìn ngọc giản kia, những ánh mắt trong hội trường lập tức nóng bỏng.

– Bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai cuối cùng ngày hôm nay, giá khởi điểm ba ức kim tệ.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi cười khẽ rồi nói.

Toàn trường im lặng, lúc này tiếng ra giá vang lên không dứt, chỉ trong thời gian ngắn ngủi, giá cả của vũ kỹ Huyền cấp sơ giai thổ hệ này đã bị nâng lên tới chín ức kim tệ.

– Mười ba ức kim tệ.

Một tiếng hét lớn truyền tới. Trong đám người Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng xen lẫn trong đám người trực tiếp ra giá mười ba ức kim tệ, lập tức không có ai ra giá nữa. Mười ba ức kim tệ không phải là số lượng mà các thế lực bình thường có thể lấy ra được.

Đới Đường gần Lục Lâm Thiên lúc này lại tức giận vô cùng, cái giá vượt quá khả năng thừa nhận của hắn. Lần đấu giá hội này không thu được thứ gì, tâm tình của hắn vô cùng kém.

Từ vật thứ nhất xuất hiện cho đến lúc đấu giá hội kết thúc, thân ảnh hai tỷ muội Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi lập tức biến mất. Mọi người đấu giá thành công các vật thì đã có an bài, chỉ cần thanh toán kim tệ là có thể lấy đi.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, lần đấu giá hội này không thể nghi ngờ là vô cùng thành công, chỉ sợ kết quả của lần đấu giá hội này sau khi truyền ra ngoài, trấn Hoa Môn sẽ càng thêm náo nhiệt.

– Lâm Thiên tiểu huynh đệ, chúng ta đi trước một bước. Quấy rầy tiểu huynh đệ nhiều rồi, lần sau nếu có thời gian thì tới Quỷ Vũ Tông ta chơi.

Đới Đường đứng dậy lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

– Nhất định, nhất định, lần sau ta nhất định sẽ tới Quỷ Vũ Tông.

Lục Lâm Thiên nói.

Sau khi Đới Đường cáo biệt lập tức vội vã mang người rời đi. Khóe miệng Lục Lâm Thiên mỉm cười, có lẽ đám người Đới Đường còn có chút chuyện muốn làm.

– Tông chủ, Phi Linh môn muốn tiêu diệt Thiên Nhất môn, vậy thì chúng ta nên làm cái gì bây giờ?

Ngoài đấu giá hội, đoàn người vội vã ra đi, một trưởng lão Quỷ Vũ Tông tức thì hỏi Đới Đường.

– Chúng ta trở về rồi thương nghị.

Sắc mặt Đới Đường trầm trọng nói.

Trong một căn phòng nhỏ ở đấu giá hội, chín đạo thân ảnh ngồi trong đó. Trên đài có Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, còn lại là Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Diệp Mỹ, còn có Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chỉnh, Âu Dương Lãnh Tật và Khang Tử Vân.

– Chương môn, Thiên Nhất môn này thực sự phải tiêu diệt sao?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hỏi Lục Lâm Thiên.

– Đương nhiên phải tiêu diệt, dùng chiến nuôi chiến, bằng không chỉ bằng vào địa bàn của Phi Linh môn chúng ta cúng không thể chống đỡ cho Phi Linh môn tiếp tục phát triển.

Lục Lâm Thiên nói.

Trong lòng Lục Lâm Thiên đã sớm nghĩ tới, Phi Linh môn tổng cộng chỉ có hai trấn nhỏ, dù sao vẫn vô cùng yếu, cho nên chỉ có thể tranh đoạt địa bàn mà thôi.

– Chưởng môn, Thiên Nhất môn giao cho Vũ đường chúng ta đi. Cũng nên để cho đám người Vũ đường chúng ta nở mày nở mặt một lần. Đệ tử hiện tại của Vũ đường đều bị ta huấn luyện kêu khổ suốt ngày, diệt Thiên Nhất môn vô cùng dễ dàng.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói, được một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, thái độ của hắn với Lục Lâm Thiên đã khá hơn nhiều.

– Hoàng Phủ đường chủ, Thiên Nhất môn ta sẽ tự mình diệt, Vũ đường các ngươi suốt đêm này mang theo một nghìn nhân mã tinh anh chạy tới Thiên Sơn môn, bình định Thiên Sơn môn cho ta. Không được xuất hiện một chút sai lầm nào.

Lục Lâm Thiên đột nhiên vô cùng nghiêm túc nhìn Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói.

Lục Lâm Thiên nghiêm túc, một cỗ uy áp chậm rãi khuếch tán. Cỗ uy áp này không tới từ thực lực mà tới từ bản thân, cỗ uy áp này khiến cho Âu Dương Lãnh Tật, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Diệp Phi đều cảm thấy áp lực.

Cỗ uy áp này khiến cho đám người này không khỏi nghĩ tới hai chữ, đó là khí phách, loại khí phách này tồn tại trong vô hình, dường như là đến từ xương cốt vậy.

Chương 700: Bắt đầu hành động

Lục Lâm Thiên trước đây có khí phách thế nhưng lại không có uy áp như vừa rồi. Uy áp và thực lực của bản thân có quan hệ trực tiếp. Giống như là người thường xuyên nắm trong tay quyền thế, sát phạt quả quyết vô hình trung sẽ sản sinh ra một cỗ khí thế, một cỗ khí phách.

Có câu nói, ngươi mang hung khí, sát khí tự xuất hiện. Cho nên thực lực có càng mạnh tương đương với hung khí càng lợi hại. Đương nhiên tâm tính, khí thế cũng có chút khác nhau, làm cho cảm giác của mỗi người cũng khác nhau.

Lúc này thực lực của Lục Lâm Thiên được đề thăng, hơn nữa thế lực của Phi Linh môn được mở rộng, loại khí phách này đã được hiện ra. Trước đây là người cùng chỉ đoản, thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên đã không còn là một thiếu gia uất ức phế vật trong Lục gia khi trước. Cho nên cỗ khí phách này đã dần dần xuất hiện.

Thế nhưng cỗ khí phách của Lục Lâm Thiên lúc này vô cùng trầm ổn, không giống như người bình thường. Một khi trở thành cường giả sẽ không có uy áp trầm ổn như vậy mà sẽ vô cùng kiêu ngạo. Khí thế của Lục Lâm Thiên hiện tại vô cùng trầm ổn khiến cho người khác không dám khinh thường. Giống như một con hổ nhỏ đang bắt đầu lớn, một ngày nào đó nó sẽ trở thành yêu vương.

– Chưởng môn, ở đây cách ra Thiên Sơn môn, nếu như chỉ có một mình thì trong một đêm ta có thể chạy tới Thiên Sơn môn, thế nhưng những đệ tử khác cho dù quất roi thúc ngựa chỉ sợ cũng phải mất ba ngày mới tới.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói, bằng vào tu vi Vũ Suất của hắn chạy tới Thiên Sơn Môn không có vấn đề gì. Thế nhưng đám đệ tử Vũ đường hiện tại lại không làm được. Dù có thúc ngựa liên tục tới Thiên Sơn môn chỉ sợ từ sơn mạch Vụ Đô tới Thiên Sơn môn cũng mất ba ngày ba đêm.

– Ai bảo ngươi cưỡi ngựa?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Từ hôm nay trở đi, Vũ đường các ngươi được phân phối ba trăm yêu thú phi hành nhị giai, ba mươi yêu thú phi hành tam giai, ngươi thấy sao?

– Ba trăm yêu thú phi hành, chưởng môn, người không phải đang nói giỡn đó chứ?

Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chỉnh kinh ngạc. Ba trăm yêu thú phi hành, cho dù là sơn môn hơi lớn chút cũng không có. Hơn nữa, bên trong Phi Linh môn cũng không có yêu thú phi hành nào.

– Mang theo lệnh bài của ta, sau khi trời tối có lẽ Thạch Vượn sẽ mang đám yêu thú phi hành tới cho ngươi.

Trong tay Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện một khối lệnh bài màu trắng rồi lập tức đưa cho Hoàng Phủ Kỳ Tùng. Lệnh bài này mấy ngày trước Lục Lâm Thiên mới chế tác ra.

– Thạch Vượn?

Vẻ mặt Hoàng Phủ Kỳ Tùng trầm xuống nói:

– Chưởng môn lẽ nào muốn nói tới đầu Thạch Vượn Yêu Vương trong sơn mạch Vụ Đô kia sao? Có người nói nó đã tới ngũ giai trung kỳ rồi.

– Không sai, Thạch Vượn đã bị ta thu phục. Ta đã thông tri cho nó buổi tối ngày hôm nay chờ ở sát biên giới sơn mạch Vụ Đô, còn đem theo ba trăm yêu thú phi hành, sau này giao cho đám người Vũ đường các ngươi phụ trách.

Lục Lâm Thiên nói. Hôm trước, trước khi rời khỏi sơn mạch Vụ Đô, Lục Lâm Thiên đã nói với Thạch Vượn Yêu Vương chuyện này.

– Chưởng môn, người thu phục được Thạch Vượn Yêu Vương?

Hoàng Phủ Kỳ Tùng kinh hãi nói.

– Có gì là kỳ quái, Cửu Đầu Yêu Giao đã thành tọa ky của Đông lão, sau này yêu thú trong sơn mạch Vụ Đô chính là thực lực của Phi Linh môn ta.

Lục Lâm Thiên nói.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Khang Tử Vân, tỷ muội Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, còn có Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chính đều vô cùng kinh ngạc.

– Chưởng môn, nếu như có yêu thú phi hành thì chúng ta dùng một đêm là có thể chạy tới nơi. Sáng ngày mai là có thể diệt Thiên Sơn môn.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng hưng phấn đáp. Có yêu thú phi hành, Vũ đường hắn quả thực giống như hổ thêm cánh.

– Lý phó đường chủ, sào huyệt của Cửu Hoa môn khi trước hiện tại hẳn là một phân đà của Quỷ Vũ Tông đúng không?

Lục Lâm Thiên nhìn Lý Trì Chính hỏi.

– Chưởng môn, không phải người muốn diệt cả phân đà của Quỷ Vũ Tông đấy chứ?

Lý Trì Chính hỏi.

– Ngươi dẫn theo năm trăm người cưỡi yêu thú phi hành, suốt đêm chạy tới phân đà của Quỷ Vũ Tông, triệt để nhổ tận gốc phân đà của Quỷ Vũ Tông. Nếu như có Vũ Tướng và Linh Phách, Linh Tướng có thể bắt sống thì bắt sống. Chuyện này đối với ta có tác dụng.

– Vâng, chưởng môn.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Chưởng môn, không phải người đã sắp xếp chuyện này đó chứ?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên gật đầu, kế hoạch này hắn đã vạch ra từ trước cho nên mới để Thạch Vượn về sắp xếp đám yêu thú phi hành. Tất cả đều nằm trong kế hoạch của hắn. Nhưng Thiên Nhất môn lại là ngoài ý muốn. Vốn Lục Lâm Thiên chỉ muốn trên đấu giá hội, Thiên Nhất môn và Thiên Sơn môn có lẽ sẽ tới, đến lúc đó tìm một cơ hội gây phiền phức sau đó mượn cớ tiêu diệt một trong hai.

Mà Thiên Nhất môn ngày hôm nay cũng khiến cho Lục Lâm Thiên thay đổi ý định ban đầu của mình.

– Thực sự phải toàn lực đối phó với Quỷ Vũ Tông sao? Đến lúc đó Quỷ Vũ Tông sẽ đối phó với Phi Linh môn, tuy rằng chúng ta không sợ, thế nhưng giết địch một ngàn tổn hại tám trăm, đối với Phi Linh môn chúng ta mà nói vô cùng bất lợi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Không, Quỷ Vũ Tông có thể từ từ sẽ tới. Thiên Sơn môn và phân đà Quỷ Vũ Tông bị Vũ đường tiêu diệt sẽ khiến cho Quỷ Vũ Tông lầm tưởng làm bị một thế lực thần bí nào đó nhúng tay vào. Có lẽ Quỷ Vũ Tông sẽ vô cùng đau đầu một đoạn thời gian. Mà ta trực tiếp diệt Thiên Nhất môn, phỏng chừng Quỷ Vũ Tông cũng không có thời gian mà bận tâm tới Phi Linh môn của chúng ta.

Lục Lâm Thiên cười nhạt nói.

Âu Dương Lãnh Tật, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, tỷ muội Diệp Phi nhìn nhau khẽ biến sắc. Đối với vị chưởng môn này, mọi người lại phải nhìn bằng một con mắt khác.

– Chưởng môn, vậy hiện tại chúng ta đi sắp xếp nhân thủ.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chỉnh nói.

– Hai người các ngươi đi đi, tốt nhất là để Đông lão và Oánh tỷ đưa các ngươi đi một đoạn. Bằng không phiền phức của các ngươi cũng

không ít.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người rồi nói. Sau khi nói xong chính sự, khóe miệng hắn không khỏi nở nụ cười, so với dáng vẻ nghiêm túc vừa rồi dường như là hai người vậy.

Điều này làm cho mọi người trong phòng có chút nghi hoặc. Vị chưởng môn này quả thực không hề đơn giản, cỗ khí thế vừa rồi kia không ngờ bằng vào thực lực của bọn họ cũng cảm thấy có một cỗ áp lực không nhỏ.

Lúc này hai người Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chính vô cùng nghi hoặc. Hoàng Phủ Kỳ Tùng trực tiếp hỏi:

– Chưởng môn, chẳng lẽ còn có người ngăn các chúng ta sao?

– Không phải là ngăn các ngươi mà là đánh cướp các ngươi. Hai người các ngươi tuy rằng chiếm được vũ kỹ Huyền cấp, thế nhưng các ngươi lại bị mấy cường giả Vũ Suất khác nhìn vào, chỉ sợ các ngươi vừa ra khỏi trấn Hoa Môn sẽ có người động thủ với các ngươi.

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói. Vừa rồi trên đấu giá hội Lục Lâm Thiên đã thấy không ít Vũ Suất nhìn vào Hoàng Phủ Kỳ Tùng và Lý Trì Chính, ánh mắt kia không có thiện ý gì. Trong Cổ Vực này, loại chuyện giết người đoạt bảo cũng không hiếm thấy.

Chương 701: Thanh Hỏa lão quỷ (1)

– Hừ, ta muốn nhìn xem là ai có lá gan lớn như vậy, cho hắn nếm thử thiết quyền của ta một lần.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng lập tức lạnh nhạt nói, một cỗ hàn ý lập tức tràn ngập.

– Hoàng phủ đường chủ, ngươi không nên sơ ý, lẽ nào ngươi nghĩ bằng vào thực lực của ngươi có thể chống lại Lộc Sơn lão nhân sao?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Lộc Sơn lão nhân? Là lão quỷ này sao?

Sắc mặt Hoàng Phủ Kỳ Tùng lập tức biến đổi, dường như hắn đối với Lộc Sơn lão nhân này vô cùng kiêng ky. Sắc mặt hắn có chút ngưng trọng nói:

– Lão quỷ này sao cũng tới đây?

– Không chỉ là Lộc Sơn lão nhân còn có Thanh Hỏa lão quỷ cũng tới. Mục tiêu của hắn hẳn là vũ kỹ Huyền cấp sơ giai hỏa hệ trong tay Lý phó đường chủ.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Cái gì, lão quỷ này cũng tới?

Sắc mặt Lý Trì Chính tức thì trầm xuống.

– Đây cũng là hai người có thực lực mạnh nhất, những người khác không nói tới.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

Ngoài đấu giá hội, lúc Lục Lâm Thiên đi ra, Lục Tiểu Bạch đã mang theo đám người Lục Tâm Đồng chờ ở cửa hàng dược liệu của Linh Phi môn cách đó không xa.

– Chưởng môn, dược liệu đã được xử lý non nửa, giá cả không tồi. Sơn mạch Vụ Đô bị phong tỏa, hiện tại dược liệu khan hiếm, cho nên giá cả dược liệu mỗi ngày đều tăng.

Trong một gian phòng nhỏ trong cửa hàng, Lưu Nhất Thủ nói với Lục Lâm Thiên.

– Tất cả dựa heo kế hoạch mà tiến hành là được.

Lục Lâm Thiên nói.

Một lát sau, sau khi Lục Lâm Thiên nói với Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ vài câu liền lập tức mang theo đám người Lục Tâm Đồng, Bạch Toa Toa, Nhan Kỳ, Phương Tân Kỳ rời khỏi cửa hàng của Phi Linh môn.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, tam nữ Bạch Toa Toa còn đang không ngừng bàn luận về chuyện trên đấu giá hội, có vẻ cực kỳ hứng thú.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước, nhìn mảnh núi non liên miên trước mặt, Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười rồi ra lệnh cho Thiên Sí Tuyết Sư tiến vào trong sơn mạch.

Một lát sau, trong tầm mắt của Lục Lâm Thiên xuất hiện hai thân ảnh trong sơn mạch, đó chính là Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng và Lý Trì Chính.

Sau khi ra lệnh cho Thiên Sí Tuyết Sư đứng tại chỗ, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước. Lúc này hai người Hoàng Phủ Kỳ Tùng đã đưa tới không ít cường giả.

Dưới tình huống bình thường Lục Lâm Thiên cũng không dám tới xem náo nhiệt. Thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên biết rõ Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh ở ngay gần đây cho nên hắn cũng không có nguy hiểm quá lớn. Cảnh đoạt bảo vật này hắn cũng có thể xem xét một phen.

Trong sơn mạch lúc này đã là buổi chiều. Mặt trời nóng bỏng đang bắt đầu lui xuống, cây cối trong sơn mạch dưới ánh nắng lúc này đã có vẻ vô cùng ủ rũ.

– Nếu đã tới thì ra đi.

Trong sơn mạch, tại một con đường nhỏ, Hoàng Phủ Kỳ Tùng đột nhiên dừng lại ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Lúc này, trong không trung đột nhiên có tiếng xé gió vang lên, trong nháy mắt không gian gợn sóng. Năm đạo lưu quang nhanh như thiểm điện bắn tới. Quang mang thu liễm, năm đạo thân ảnh tức thì xuất hiện trong không trung. Năm người đều nhìn nhau, sắc mặt có chút biến hóa.

– Lộc Sơn lão nhân.

– Thanh Hỏa lão quỷ.

Năm người sau khi liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt ba người khác nhìn thấy hai người còn lại, đầu tiên là sửng sốt, sau đó lập tức kinh ngạc.

– Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai không phải ai cũng có thể động vào. Nếu như thực lực yếu một chút thì lập tức cút cho ta, bằng không giết không tha.

Trong năm người, một lão giả mặc tốc y lập tức lạnh nhạt nói một tiếng, vẻ lạnh lẽo trong mắt xuất hiện.

Sắc mặt ba người khác biến đổi, dường như cũng cực kỳ kiêng ky người này, sau khi do dự một chút, ba người lập tức lắc mình rời đi.

Trong nháy mắt trong bầu trời chỉ còn lại hai đạo thân ảnh là lão giả mặc tố y vừa nói và một lão giả gầy gò mặc trường bào màu xanh. Người này gầy gò, con mắt lồi lên, làn da dán vào xương cốt trên người, sắc mặt âm trầm khiến cho người ta có cảm giác hắn là một loại u linh lệ quỷ nào đó.

– Lộc Sơn, ngươi còn chưa chết sao?

Lão giả âm lệ kia nói với lão giả mặc tố ý, ngữ khí vô cùng lạnh lẽo, giống như là tới từ cửu u địa ngục vậy.

– Thanh Hỏa lão quỷ, không phải ngươi cũng chưa chết sao? Ngươi tu luyện thuộc tính hỏa, ta tu luyện thuộc tính thổ, mỗi người một người, nước sông không phạm nước giếng, thế nào?

Lão giả mặc tố y nhìn lão giả âm lệ kia rồi nói.

– Cũng được, mỗi người một người, chúng ta nước sông không phạm nước giếng.

Lão giả âm lệ này dường như cũng không phản đối, tức thì đáp. Mà lúc này hai người cũng không đặt hai người Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng và Lý Trì Chính vào trong mắt.

– Ha ha, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, các ngươi chậm rãi thương lượng đi, chúng ta không phụng bồi.

Phía dưới, Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng cười lớn một tiếng, tiếng cười vừa vang lên thì hắn và Lý Trì Chính lập tức thả người bay lên không trung.

– Hừ, chạy đi đâu.

Lão giả âm lệ quát lên một tiếng, chân khí quanh thân đột nhiên bạo phát.

– Thanh Hỏa lão quỷ, ở đây còn chưa tới phiên ngươi kiêu ngạo.

Ngay lúc này, một tiếng quát đột nhiên vang lên. Trong sát na đột nhiên có một nữ tử xuất hiện, trên người mặc một chiếc váy trắng, dung nhan tuyệt mỹ, mang theo sự thành thục, quyến rũ, mà khí tức từ trên cơ thể nàng tràn ra ngoài khiến cho Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân trong nháy mắt kinh ngạc.

– Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, là ngươi.

Trong nháy mắt này, Lộc Sơn lão nhân vốn muốn đuổi Hoàng Phủ Kỳ Tùng đột nhiên dừng lại rồi dùng ánh mắt kinh hãi nhìn về phía Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

– Ngươi là Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

Lúc này Thanh Hỏa lão quỷ cũng biến sắc, ánh mắt lập tức ngưng trọng.

– Thanh Hỏa lão quỷ, hai người kia là người của ta, ngươi dám động vào một cọng lông của bọn họ ta sẽ lập tức san bằng tổ chim của ngươi.

Nhìn Thanh Hỏa lão quỷ, trong đôi mắt xinh đẹp của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh mang theo sự cảnh cáo tuyệt đối. Trên dung nhan tuyệt mỹ, hàn ý kia cũng khiến cho hai người trước mặt phát lạnh.

– Hóa ra là người của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, vậy thì bản soái đi trước một bước, sau này gặp lại.

Sắc mặt Thanh Hỏa lão quỷ co quắp lại, cắn răng nói. Nói xong, thân ảnh trong nháy mắt chạy đi.

– Ồ, Thiên Sỉ Tuyết Sư.

Lúc này, một tiếng kinh ngạc vang lên, lập tức thân ảnh của Thanh Hỏa lão quỷ xuất hiện trước mặt Thiên Sỉ Tuyết Sư.

– Tiểu tử, Thiên Sỉ Tuyết Sư là của ta, các ngươi cút đi, ta sẽ tha cho các ngươi một mạng.

Ánh mắt Thanh Hỏa lão quỷ mừng rỡ nhìn vào Thiên Sỉ Tuyết Sư rồi nói, hắn không liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên một chút nào.

Cảnh tượng vừa rồi Lục Lâm Thiên cũng đã thấy, hắn thật không ngờ Thanh Hỏa lão quỷ lại coi trọng Thiên Sỉ Tuyết Sư của hắn.

Lục Lâm Thiên nhìn Thanh Hỏa lão quỷ, sắc mặt trầm xuống rồi nói:

– Thanh Hỏa lão quỷ, ngươi đi đi, bằng không ngươi sẽ phải hối hận.

– Tiểu tử miệng chưa dứt sữa, lắm lời.

Chương 702: Thanh Hỏa lão quỷ (2)

Thanh Hỏa lão quỷ cũng không nói lời vô ích nào trực tiếp không nhìn Lục Lâm Thiên mà bàn chân khẽ bước một bước, thân hình giống như quỷ mị trực tiếp đánh về phía Lục Lâm Thiên. Chân khí nóng bỏng bỗng nhiên từ trong cơ thể bạo phát ra, khiến cho không gian nóng bỏng.

– Thanh Hỏa lão quỷ, ngươi muốn chết.

Một tiếng quát âm trầm chói tai vang lên trong không gian, đột nhiên có một thân ảnh màu đen khiến cho không gian gấp khúc xuất hiện. Thủ ấn trong nháy mắt được đánh ra, quanh thân thể tràn ngập làn sương màu đen.

Trong sát na này, trong làn sương đen một đạo chưởng ấn được ngưng tụ khiến cho không gian gợn sóng mang theo âm hưởng bạo liệt trong bầu trời. Một chưởng đánh ra khiến cho không gian trực tiếp gấp khúc, trong nháy mắt đánh về phía Thanh Hỏa lão quỷ.

– Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Biến cố đột nhiên xảy ra này khiến cho Thanh Hỏa lão quỷ biến sắc. Sắc mặt so với nhìn thấy Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh còn xấu xí hơn nhiều. Thế nhưng sau khi kinh ngạc, chân khí nóng bỏng trong người lập tức tràn ra, trong tay nhanh chóng đánh ra một đạo chưởng ấn. Chưởng ấn này đánh ra khiến cho không gian rung động, chưởng ấn trực tiếp xuyên qua không gian ầm ầm đánh về phía trước.

Phanh Phanh.

Hai đạo chưởng ấn trực tiếp va chạm, kình khí ngập trời nhanh chóng khuếch tán khiến cho không gian chung quanh gấp khúc, trong kình khí khuếch tán này ẩn chứa kịch độc, đây mới là chỗ kinh khủng của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, đối chiến với hắn nếu không chú ý một chút thì đó chính là sai lầm trí mạng.

Năng lượng cuồng bạo khuếch tán, trong đó có một cỗ năng lượng màu đen, lúc này trong không gian có một mùi gai mũi vô cùng khó chịu.

Khục khục.

Thanh âm bạo liệt vừa dứt, thân thể của Thanh Hỏa lão quỷ trực tiếp bị đánh bay về phía sau chừng trăm thước mới dừng lại được, khuôn mặt vốn đã giống quỷ lúc này lại càng thêm tái nhợt.

– Sư phụ, giúp Tâm Đồng giết hắn, ai bảo hắn khi dễ ca ca.

Phía xa, Lục Tâm Đồng chu miệng nói.

– Thanh Hỏa lão quỷ, đây chính là do ngươi tự mình muốn chết, đừng có trách ta.

Bóng đen chợt léo lên, thân thể Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh biến mất.

– Đông Vô Mệnh, ta và ngươi không cừu không oán, ngươi đối phó với ta làm gì?

Sắc mặt Thanh Hỏa lão quỷ trầm xuống, ánh mắt nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đã cực kỳ ngưng trọng.

– Ngươi không nghe thấy sao, vừa rồi ngươi định đối phó với đồ đệ ta, ngươi nói xem ta có nên đối phó với ngươi hay không?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh nhạt nói, hắc bào trên người lúc này không gió tự bay, hắc vụ quanh quẩn, ngay cả không gian chung quanh người cũng xuất hiện một tia màu đen.

– Ta không biết đó là đồ đệ ngươi.

Sắc mặt Thanh Hỏa lão quỷ cực kỳ khó coi.

– Đó là chuyện của ngươi, đồ đệ của ta há có thể để cho ngươi thích động thủ là động thủ.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh nhạt nói.

– Vậy ngươi muốn thế nào?

Sắc mặt Thanh Hỏa lão quỷ lúc này càng thêm khó nhìn.

– Giết ngươi, như đồ đệ ta nói.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Đông Vô Mệnh, ta muốn đi ngươi cũng không giữ ta lại được.

Thanh Hỏa Lão Quỷ cắn răng nói.

– Thật không, vậy thêm ta thì sao?

Một thanh âm nũng nịu truyền tới, thân ảnh xinh đẹp của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh chợt lóe rồi lập tức phong tỏa đường lùi của Thanh Hỏa lão quỷ.

– Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Đông Vô Mệnh, các ngươi cùng nhau tới?

Sắc mặt Thanh Hỏa lão quỷ lúc này đã có chút kinh hoàng. Hai người này bất luận là một người nào đều có tu vi hơn hắn, ngay cả một người hắn cũng không đối phó được. Nếu như lúc này hai ngươi liên thủ, hắn đương nhiên sẽ khó mà sống sót.

– Hừ.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không trả lời chỉ hừ lạnh một tiếng. Trong nháy mắt thủ ấn trong tay được kết, một cỗ năng lượng vô hình trong bầu trời nhanh chóng tụ tập, toàn bộ không trung lúc này tức thì run rẩy.

Trong sát na, toàn bộ không gian có một cỗ công kích linh hồn, mảnh khói độc bao phủ không gian chừng hai nghìn thước. Dưới sự bao phủ của mảnh khói đối cũng với năng lượng ngập trời và mùi gai mũi kia, khiến cho không gian lúc này dường như bị đè nén.

Sắc mặt Thanh Hỏa lão quỷ hoảng hốt, thủ ấn nhanh chóng được kết, quanh thân thể trong nháy mắt có hỏa diễm màu xanh bao phủ thân thể giống như một quang tráo bằng hỏa diễm, khói đối dường như trong thời gian ngắn khó có thể tiến vào người hắn.

– Thanh Hỏa lão quỷ, ngươi vẫn còn kém một chút.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh nhạt nói một tiếng, thủ ấn trong tay tiếp tục được ngưng tụ, hai đạo hắc mang quỷ dị một trái một phải nhanh chóng được đánh ra. Hắc mang xuyên qua hư không đánh về phía Thanh Hỏa lão quỷ, hắc mang trực tiếp xé rách không gian giống như là linh xà xuất động.

Hai cỗ hắc mang này đánh vào vòng quang tráo bằng hỏa diễm quanh thân Thanh Hỏa lão quỷ, năng lượng khổng lồ tức thì tản ra, nhanh chóng khuếch tán về bốn phía.

Phanh Phanh.

Trong không gian đột nhiên vang lên âm thanh bạo liệt, năng lượng khổng lồ nổ tung, hỏa diễm màu xanh của Thanh Hỏa lão quỷ trong nháy mắt vỡ tan. Toàn bộ không trung trong nháy mắt được bao phủ bởi một mảnh hắc vụ, mùi gai mũi tràn ngập không gian. Hắc vụ này trực tiếp xuyên qua hỏa diễm màu xanh bao phủ Thanh Hỏa lão quỷ.

Sưu.

Thanh Hỏa lão quỷ không có chút do dự nào trực tiếp chạy trốn. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh toàn thân là độc, mỗi một đạo công kích đều ẩn chứa kịch động, đồng thời còn là công kích linh hồn cường hãn nhất, tuyệt đối là người khó nhằn nhất, cho nên hắn không dám chống lại.

– Thanh Hỏa lão quỷ, ngươi còn chạy đi đâu?

Ngay khi Thanh Hỏa lão quỷ chạy trốn, trong không gian tràn ngập khói độc đột nhiên xuất hiện thân ảnh Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh phía sau hắn. Một đạo trảo ấn được ngưng tụ từ hắc vụ màu đen nhanh chóng hiện ra, trực tiếp chộp về phía Thanh Hỏa lão quỷ.

Trảo ấn xuyên qua không gian khiến cho không khí rung động, gợn sóng trực tiếp khuếch tán mang theo kình khí bàng bạc. Trong nháy mắt khi bàn tay Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đánh xuống thì trong không trung vang lên âm thanh bạo liệt.

– Đông Vô Mệnh, ta và ngươi liều mạng.

Thanh Hỏa lão quỷ hét lớn, không thể đào thoát, chỉ có thể cố gắng phản kháng mà thôi. Vẻ mặt hắn sa sầm, trong mắt hiện lên vẻ âm ngoan rồi gầm lên một tiếng. Chân khí bạo phát, một cỗ năng lượng nóng bỏng khuếch tán không trung sau đó hóa thành một đạo quang trụ khổng lồ bằng hỏa diễm, toàn bộ không gian dưới năng lượng nóng bỏng này bắt đầu run rẩy.

– Thực lực thật mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên đứng ở phía xa lúc này vô cùng kinh ngạc. Thực lực của Thanh Hỏa lão quỷ tuy rằng không bằng Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, thế nhưng thực lực của hắn cũng là Vũ Suất bát trọng. Loại thực lực này cũng tuyệt đối là cường giả. Trong Cổ Vực quả thực đúng là cường giả đông đảo.

Trong khoảnh khắc, đạo quang trụ bằng hỏa diễm hung hăng va chạm với trảo ấn của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Phanh phanh.

Hai cỗ năng lượng va chạm với nhau, kình phong kinh khủng khiến cho thiên địa rung động tức thì bạo phát. Núi non phía dưới có vô số ngọn núi bị kình khí phá hủy, giống như sơn băng địa liệt.

Chương 703: Thu phục Thanh Hỏa lão quái

Kình phong kinh khủng nhanh chóng khuếch tán, lúc này hắc vụ lại tràn ngập không gian. Hộ thân quang tráo quanh người Thanh Hỏa lão quỷ lúc này trong nháy mắt biến thành làn khói trắng.

Khục khục.

Cước bộ Thanh Hỏa lão quỷ lảo đảo trên bầu trời, lúc này hắn khẽ ho vài tiếng, hiển nhiên đã bị thụ thương.

– Thanh Hỏa lão quỷ, ta không cho ngươi đi ngươi có muốn cũng không đi được.

Bỗng nhiên lúc này khi thân thể Thanh Hỏa lão quỷ còn chưa đứng vững, một thanh âm nhẹ nhàng vang lên, đồng thời toàn bộ không gian tức thì nhộn nhạo. Không gian chung quanh lập tức gấp khúc, một cỗ lực lượng ngập trời tức thì bạo phát.

Sưu Sưu.

Một đạo chưởng ấn màu trắng to chừng nghìn thước do Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh ngưng tụ ra trong nháy mắt cắt ngang khong gian trực tiếp khiến cho không gian gấp khúc, sau đó đánh về phía Thanh Hỏa lão quỷ. Khí tức cuồng bạo tỏa ra, một cỗ năng lượng ba động kịch liệt xuất hiện khiến cho tim Lục Lâm Thiên đập nhanh.

Trong lúc hoảng sợ Thanh Hỏa lão quỷ chỉ kịp bố trí một vòng hộ thân quang tráo, ánh mắt kinh hoàng. Trong nháy mắt này, chưởng ấn trực tiếp đánh vào trên người Thanh Hảo lão quỷ, sóng gợn trong không gian lúc này giống như cơn sóng lớn khuếch tán. Kình khí kinh khủng khiến cho không gian nhộn nhạo, biến hình.

Phanh Phanh.

Âm hưởng bạo liêt vang lên từ phía chân trời, năng lượng kinh khủng giống như một cơn lốc quét qua tất cả. Toàn bộ không gian lắc lư giống như gặp địa chấn, núi non chung quanh tiếp tục bị kình khí tàn dư phá hủy.

Khục Khục.

Trong kình khí cuồng bạo có một thân ảnh bị đánh bay ra, đồng thời trong miệng phun ra một ngụm máu, sắc mặt trắng bệch.

– Thanh Hỏa lão quỷ, chết đi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh lùng quát một tiếng, thân thể giống như quỷ mị trực tiếp đánh về phía Thanh Hỏa lão quỷ. Một cỗ hắc vụ từ trong tay hắn tuôn ra, trong hắc vụ tràn ngập mùi gay mũi khuếch tán ra bốn phía.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ngạo nghễ lăng không đứng đó, linh lực quanh người cuồn cuộn. Hắc vụ nồng nặc này đột nhiên hóa thành ngàn vạn hắc ti, mỗi một sợ hắc ti đều lớn bằng sợi tóc xuyên qua không gian, trong nháy mắt bao phủ không gian xung quanh Thanh Hỏa lão quỷ.

Chỉ trong chớp mắt, ngàn vạn hắc ti giống như một con nhộn trực tiếp bao phủ không gian mấy chục thước kể cả Thanh Hỏa lão quỷ cũng bị bao phủ ở trong đó.

Nhìn cảnh tượng này Lục Lâm Thiên khẽ cười, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh trong Vũ Suất và Linh Suất cũng là cường giả đỉnh cấp. Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đã là Vũ Suất cửu trọng đỉnh phong, độc công và công kích linh hồn của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng cực kỳ cường hãn.

Thực lực của Thanh Hỏa lão quỷ cũng tuyệt đối không kém. Nếu như thả ra ngoài, những người dám trêu vào Thanh Hỏa lão quỷ này chỉ sợ không có bao nhiêu. Thế nhưng hôm nay dường như vận khí của Thanh Hỏa lão quỷ không tốt lắm. Gặp phải Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh vô cùng kinh khủng này, huống chi lại là hai người liên thủ, Thanh Hỏa lão quỷ cũng chỉ thầm than mình không may mà thôi.

Phía xa, Lục Lâm Thiên cũng nghi hoặc nhìn thân ảnh đang lăng không đứng đó, chính là Lộc Sơn lão nhân. Lúc này Lộc Sơn lão nhân cũng không có ý rời đi, vẫn đứng ở phía xa quan sát.

Trong bầu trời, lúc này đám độc ti càng ngày càng thu nhỏ lại, lúc này chỉ còn ba thước. Không gian xung quanh hoàn toàn gấp khúc, năng lượng cuồng bạo hầu như xé mở không gian.

– Đông lão, lưu cho hắn một mạng đi.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi mở miệng nói với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

– Ngươi nói với hắn đi, lưu cho hắn một mạng cũng không khó.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh mở miệng nói.

– Thanh Hỏa lão quỷ, muốn chết hay muốn sống thì ngươi tự mình quyết định đi.

Thiên Sĩ Tuyết Sư tới gần, Lục Lâm Thiên nhìn đám độc ti rồi mở miệng nói.

– Tiểu tử, ngươi rốt cuộc là ai. Thả ta ra, sau này chúng ta nước sông không phạm nước giếng.

Trong đám độc ti, thanh âm của Thanh Hỏa lão quỷ truyền ra, từ thanh âm của hắn không khó nhìn ra, lúc này Thanh Hỏa lão quỷ dường như cũng không khá cho lắm.

– Đông lão, hắn không thức thời cho lắm. Giết hắn đi, thi thể lưu lại cho ta luyện chế thành khôi lỗi, thi thể Vũ Suất bát trọng luyện chế thành khôi lỗi cũng coi như tạm được.

Lục Lâm Thiên nói.

– Tiểu tử, ngươi dám.

Trong đám độc ti như con nhộng, thanh âm của Thanh Hỏa lão quỷ vang lên.

– Thanh Hỏa lão quỷ, ngươi xem ta dám hay không.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh lùng quát lên một tiếng, thủ ấn trong tay biến hóa, một đạo hắc vụ lập tức đánh vào bên trong đám độc ti.

– A.

Thanh Hỏa lão quỷ kêu thảm một tiếng, dường như bị dằn vặt.

– Được rồi, tiểu tử, nói ra điều kiện của ngươi đi.

Trong đám độc ti, Thanh Hỏa lão quỷ lớn tiếng nói.

– Gia nhập Phi Linh môn của ta, ta sẽ cầu Đông lão tha cho ngươi một mạng.

Lục Lâm Thiên nói.

– Phi Linh môn. Ta còn chưa từng nghe nói qua.

– A.

Thanh Hỏa lão quỷ còn chưa nói hết câu đã lập tức kêu lên một tiếng thảm thiết, dường như lại bị Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh thăm hỏi một chút vậy.

– Ta gia nhập, ta gia nhập Phi Linh môn gì đó của ngươi.

Thanh Hỏa lão quỷ lớn tiếng nói, thế nhưng trong giọng nói dường như có chút sợ hãi.

Sưu.

Thủ ấn trong tay Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lại biến đổi, một đạo lưu quang nhanh chóng được đánh vào trong đám độc ti, hắn nói:

– Trước mặt ngươi có một viên phệ huyết hóa cốt đan, ngươi ăn vào đi.

– Đông Vô Mệnh, ngươi đừng có quá đáng.

Thanh Hỏa lão quỷ quát lớn.

– Có dùng hay không thì tùy ngươi, do ngươi tự mình lựa chọn.

– Được, ta ăn.

Một lát sau thanh âm của Thanh Hỏa lão quỷ mới truyền ra, dường như có chút uể oải.

– Ha ha, vậy thì ta tha cho ngươi một mạng.

Thủ ấn trong tay Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh biến hóa, độc ti khiến cho không gian gấp khúc đột nhiên xoay tròn, trong nháy mắt hóa thành hắc vụ khuếch tán trong không trung rồi sau đó chui vào trong cơ thể Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Trong bầu trời, thân ảnh Thanh Hỏa lão quái xuất hiện, sắc mặt trắng bệch, lúc này trông hắn càng giống như một lão quỷ tới từ Cửu U, khóe miệng mang theo tia máu màu đen, ngay cả mắt cũng là một mảnh màu đen, hiển nhiên vừa rồi hắn đã ăn không ít quả đắng.

– Thanh Hỏa lão quỷ, hoan nghênh gia nhập Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, Thanh Hỏa lão quỷ cũng là một cường giả có hung danh trong Cổ Vực, hiện tại có hắn gia nhập Phi Linh môn thì thực lực Phi Linh môn trong lúc vô hình lại đại tăng.

Sắc mặt Thanh Hỏa lão quỷ trắng bệch, hai mắt mang theo sự tức giận nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Tiểu tử, ngươi rốt cuộc là ai.

– Chưởng môn của Phi Linh môn.

Nhìn thấy Thanh Hỏa lão quỷ tức giận, Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy ngạc nhiên. Tâm tình của Thanh Hỏa lão quỷ hiện tại Lục Lâm Thiên cũng có thể lý giải. Trộm gà không được mà còn mất nắm thóc, vũ kỹ Huyền cấp, Thiên Sỉ Tuyết Sư không cướp được mà còn phải ăn vào Phệ Huyết Hóa Cốt Đan, có lẽ trong lòng hắn hiện tại vô cùng oán giận.

Chương 704: Bởi vi�? Tình yêu (1)

– Lộc Sơn, ngươi xem lâu như vậy còn chưa đủ sao? Lẽ nào ngươi cũng muốn chết?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lập tức nhìn về phía Lộc Sơn lão nhân đang đứng ở trong không trung rồi nói.

– Đông Vô Mệnh, ta biết thực lực của ta không bằng ngươi, chỉ là ta muốn tới nhìn Bạch Oánh một chút, có quan hệ gì tới ngươi không?

Một đạo thân ảnh phá lao tới, chính là Lộc Sơn lão nhân áo xanh kia, vóc người cao gầy giống như một cây gậy trúc vậy. Có cảm giác chỉ cần một cơn gió thổi qua là sẽ ngã xuống đất. Thế nhưng lúc này chỉ bằng vào khí thế từ trên người Lộc Sơn lão nhân tản ra cũng khiến cho người khác không thể khinh thường. Đặc biệt là đôi mắt âm trầm kia, vừa nhìn vào cũng biết hắn không phải là người lương thiện gì.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lão giả này chính là lão giả mặc tố y đấu giá thành công một viên Dưỡng Thần Hóa Vương Đan, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh ra mặt hòa giải, xem ra chuyện này không chỉ đơn giản như vậy.

– Lộc Sơn, ngươi đi đi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhíu mày nói với Lộc Sơn lão nhân.

– Bạch Oánh, ta không đi. Ta đã tìm nàng hai mươi năm rồi, ta còn tưởng rằng nàng đã mất tích trong Cổ Vực. Hiện tại gặp được nàng, ta sẽ không đi đâu hết.

Lộc Sơn lão nhân nhìn chăm chú vào Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, trong ánh mắt không ngờ lại hiện lên vẻ thâm tình.

– Lộc Sơn, nếu ngươi không đi, vậy thì ta sẽ cho ngươi vĩnh viễn ở lại đây.

Sắc mặt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh trầm xuống.

– Đông Vô Mệnh, vậy ngươi giết ta đi. Dù sao đi nữa Bạch Oánh trốn tránh ta hai mươi năm, chết ở trước mặt Bạch Oánh ta cũng can tâm tình nguyện.

Lộc Sơn lão nhân khẽ thở dài rồi nói, hắn không sợ Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh chút nào.

– Có tình yêu tay ba nha.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc. Từ trong lời nói của Lộc Sơn lão nhân Lục Lâm Thiên cũng có thể nghe ra được, Lộc Sơn lão nhân này một mực truy cầu Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, thế nhưng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lại có tình cảm với lão độc vật, đây chính là tình yêu tay ba.

– Lộc Sơn, ngươi đi nhanh đi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Dù sao đi nữa hôm nay ta cũng không đi, trừ phi nàng giết ta.

Lộc Sơn lão nhân dùng ánh mắt tràn ngập thâm tình nói.

– Ngươi tội gì phải như vậy.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói, vẻ mặt vô cùng bất đắc dĩ.

Lục Lâm Thiên cười trộm, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đối với Lộc Sơn lão nhân này vô cùng bất đắc dĩ, thế nhưng Lộc Sơn lão nhân này lại chung tình với nàng bao nhiêu năm qua sao lại nhẫn tâm giết hắn cơ chứ. Nữ nhân đều như vậy, cho dù là một người đáng ghét thế nào, thế nhưng khi biết đối phương thích mình cũng không có khả năng giết đối phương.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Lục Lâm Thiên không khỏi nhớ đến nha đầu Tiểu Linh kia. Khi trước hắn bị bất đắc dĩ cho nên nghĩ một đằng nói một nẻo chứ không giống như Lộc Sơn lão nhân này là có tình cảm thật.

– Lộc Sơn, ngươi cũng là người có danh tiếng, không ngờ lại vô liêm sỉ như vậy.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

– Đông Vô Mệnh, ta biết lòng của Bạch Oánh có ngươi đã vài chục năm rồi chưa từng thay đổi. Năm đó ngươi cũng bởi vì chuyện này mà khiến cho toàn bộ người Cổ Vực đều biết tới. Dựa vào điểm này ta cũng có thể xứng đôi với Bạch Oánh như ngươi vậy.

Lộc Sơn lão nhân lớn tiếng nói.

– Lộc Sơn, ngươi dám nhắc lại việc năm đó thì ta sẽ thực sự giết ngươi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tức thì quát lớn.

– Ta sợ ngươi sao? Dù sao đi nữa hai mươi năm nay Bạch Oánh luôn lẩn trốn ta, ta cũng sống đủ rồi, ngươi giết ta đi.

Lộc Sơn lão nhân không chút sợ hãi nói.

– Lộc Sơn lão nhân quả thực là thâm tình nha, khó có được, khó có được.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vang lên.

– Tiểu tử, ngươi cũng tới giúp vui sao?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

– Đông lão, tiểu tử chỉ thấy tình cảm của Lộc Sơn lão nhân quả thực hiếm thấy, vô cùng đáng qúy. Nếu như Đông lão giết hắn thì quả thực có chút đáng tiếc.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười nói.

– Tiểu tử, ta có chút thích ngươi.

Lộc Sơn lão nhân nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Vậy thì phải đa tạ Lộc Sơn lão nhân rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Được rồi, lão bất tử,chúng ta đi thôi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Hừ.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hừ nhẹ một tiếng rồi nói với Lục Lâm Thiên:

– Tiểu tử ngươi còn không đi, tình cảm của hắn thì tính cái rắm gì.

– Ha ha.

Lục Lâm Thiên cười lớn, thầm nghĩ trong lòng, xem ra lão độc vật này đang ghen nha.

Sưu Sưu.

Thân ảnh của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhoáng lên khiến cho không gian gấp khúc rồi biến mất giữa không trung.

Trong bầu trời lúc này cũng chỉ còn lại Lục Lâm Thiên, Thanh Hỏa lão quỷ, còn có Lộc Sơn lão nhân. Hơn nữa còn đám người Nhan Kỳ, Phương Tân Kỳ, Bạch Toa Toa trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư còn chưa phục hồi tinh thần sau trận đại chiến vừa rồi.

– Thanh Hỏa lão quỷ, chúng ta cũng đi thôi.

Lục Lâm Thiên mở miệng nói với Thanh Hỏa lão quỷ phía trước.

Thanh Hỏa lão quỷ móc ra một viên đan dược nhét vào trong miệng, rõ ràng trong lòng hắn không phục. Thế nhưng hắn cũng không thể nào tránh được. Ăn vào Phệ Huyết Hóa Cốt Đan của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, chỉ có thể bị hắn quản chết mà thôi. Lúc này hắn đang thầm hận Lục Lâm Thiên.

Rống.

Thiên Sỉ Tuyết Sư rống lên một tiếng rồi lập tức vỗ cánh bay đi, vẻ quỷ dị trong mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, cũng không để ý tới Lộc Sơn lão nhân kia nữa.

– Tiểu tử, ta thương lượng với ngươi một việc được không?

Phía sau Thiên Sỉ Tuyết Sư vang lên một tiếng, Lộc Sơn lão nhân trong nháy mắt lăng không đứng song song với Thiên Sỉ Tuyết Sư.

– Vậy thì mời Lộc Sơn lão nhân cứ nói.

Lục Lâm Thiên mở miệng thản nhiên nói, trong lòng hắn đã đoán ra được Lộc Sơn lão nhân này có chủ ý gì.

– Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh có phải đều là người của Phi Linh môn kia không?

Lộc Sơn lão nhân nhìn Lục Lâm Thiên, tia sáng kỳ dị trong mắt bắn ra.

– Không thể trả lời.

Lục Lâm Thiên nói.

– Tiểu tử, ngươi không nói ta cũng biết. Như vậy đi, để ta gia nhập Phi Linh môn kia của ngươi, thế nào?

Lộc Sơn lão nhân nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Đây là một viên Phệ Huyết Hóa Cốt Đan, ngươi ăn vào là có thể gia nhập Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên do dự một chút lập tức móc ra một viên Phệ Huyết

Hóa Cốt Đan.

– Tiểu tử, ngươi đừng quá đáng. Bản soái muốn gia nhập Phi Linh môn không danh không tiếng của ngươi đã là phúc khí của ngươi rồi. Sự nhẫn nại của bản soái có giới hạn, nếu như hiện tại ta giết ngươi, chỉ sợ sẽ không có ai tới cứu ngươi được đâu.

Ánh mắt Lộc Sơn lão nhân lóe lên sát ý, một cỗ hàn ý bắn ra.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt. Tình cảm của Lộc Sơn lão nhân với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh không sai. Thế nhưng bản thân hắn cũng không phải hạng người thiện lương gì. Từ vẻ mặt của Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng và Lý Trì Chính thì Lộc Sơn lão nhân này rõ ràng là hạng người độc ác, hung danh vang xa.

Chương 705: Bởi vi�? Tình yêu (2)

– Lộc Sơn lão nhân, nếu như ta sợ ngươi thì Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng không để ta lại ở đây mà rời đi trước. Ngươi uy hiếp ta cũng vô dụng, muốn giết ta sao? Ngươi thử xem.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên không biến đổi, lạnh nhạt nói:

– Thế nhưng đừng trách ta không cảnh cáo ngươi. Nếu như ngươi dám động thủ thì ta sẽ cho ngươi chết một cách rất khó chịu.

Nhìn vào hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên, cơ mặt Lộc Sơn lão nhân co quắp một chút, ánh mắt có chút bất định. Lập tức lại mỉm cười nói:

– Tiểu tử, ta không phải là người dễ bị dọa như vậy. Vì ngươi là người của Bạch Oánh, ta không muốn động vào ngươi. Thế nhưng ngươi nói cho ta biết, Bạch Oánh có phải là đã gia nhập Phi Linh môn của các ngươi không?

– Không thể phụng cáo, nếu ngươi muốn biết thì trước tiên phải ăn Phệ Huyết Hóa Cốt Đan vào rồi gia nhập Phi Linh môn của ta đã.

Lục Lâm Thiên nói.

Cơ mặt Lộc Sơn lão nhân co quắp, dường như đang do dự, một lát sau hắn cắn răng nói:

– Tiểu tử, nếu như Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh ở trong Phi Linh môn thì ta gia nhập Phi Linh môn các ngươi cũng không sao. Ta cảnh cáo ngươi, ngươi sai ta cũng không có chuyện gì lớn, không có chuyện gì lớn thì đừng tìm ta. Ta chỉ vì Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh mà gia nhập Phi Linh môn mà thôi. Nếu như tới lúc đó ngươi dùng Phệ Huyết Hóa Cốt Đan của Đông Vô Mệnh tới uy hiếp ta thì ta cũng sẽ cho ngươi đẹp mặt.

– Ha ha, đương nhiên, Lộc Sơn lão nhân có thể gia nhập Phi Linh môn đó chính là thượng khách của Phi Linh môn ta,nếu không có đại sự ta sẽ không quấy rối.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói. Viên Phệ Huyết Hóa Cốt Đan lập tức bị rơi vào trong tay Lộc Sơn lão nhân.

– Lộc Sơn, ta coi thường ngươi.

Thanh Hỏa lão quỷ nhìn Lộc Sơn lão nhân rồi lạnh nhạt nói.

– Thanh Hỏa lão quỷ ngươi kêu gào cái rắm, ngươi nhìn lại bộ dáng mình xem? Bị người ta đánh cho chết khiếp rồi cũng phải gia nhập Phi Linh môn. Ta không giống với ngươi, ta đây là bởi vì tình yêu, ngươi hiểu không?

Lộc Sơn lão nhân trừng mắt nhìn Thanh Hỏa lão quỷ, không có chút do dự nào nuốt Phệ Huyết Hóa Cốt Đan vào bụng.

– Hừ.

Nói tới chỗ đau của mình, Thanh Hỏa lão quỷ hung hăng trừng mắt nhìn Lộc Sơn lão nhân.

Một canh giờ sau, tại đình viện phía sau núi trong Phi Linh môn, lúc này hai người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đang ở đó.

– Sư phụ, thực lực của người thật là lợi hại, Thanh Hỏa lão quỷ kia căn bản không phải là đối thủ của người.

Trong sảnh, Lục Tâm Đồng nháy mắt nói với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

– Đương nhiên, sự phụ còn chưa xuất toàn lực, Thanh Hỏa lão quỷ kia tất nhiên không phải là đối thủ của sư phụ con rồi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh được đồ đệ bảo bối của mình khen tức thì cười rộ lên, trong lòng vô cùng hưởng thụ.

– Sau này Tâm Đồng cũng muốn lợi hại như sư phụ.

Lục Tâm Đồng nói.

– Chỉ cần Tâm Đồng nỗ lực tu luyện, vượt qua sư phụ là chuyện hiển nhiên mà thôi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cười nói.

– Lâm Thiên, sắp xếp cho Thanh Hỏa lão quỷ xong rồi sao?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hỏi Lục Lâm Thiên.

– Sắp xếp xong rồi, đang ở trong Phi Linh môn chữa thương.

Lục Lâm Thiên nói.

– Tiểu tử, Lộc Sơn lão nhân cũng đã tới Phi Linh môn rồi đúng không?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn Lục Lâm Thiên cười nói.

– Đông lão liệu sự như thần.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười nói.

– Nói nhảm, tiểu tử ngươi là ai sao ta lại không biết. Thực lực của Lộc Sơn lão nhân kia cũng không kém, so với Thanh Hỏa lão quỷ dường như còn mạnh hơn một chút. Nếu như có cơ hội, đương nhiên ngươi sẽ không bỏ qua.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Đông lão, nếu như ngươi không thích Lộc Sơn kia vậy thì tiểu tử sẽ đuổi hắn đi, tất cả nghe theo Đông lão.

Lục Lâm Thiên nghiêm túc nói. Lộc Sơn lão nhân này vì Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh mà tới. Lục Lâm Thiên cũng biết tình cảm của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đối với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh như thế nào, chuyện này dường như khiến cho lão độc vật có chút khó chịu.

– Tiểu tử, ngươi cho rằng ta là người thế nào? Ngươi nghĩ nhiều rồi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Nếu như ta muốn giết Lộc Sơn lão nhân thì hắn cũng không sống được tới bây giờ. Nếu hắn muốn gia nhập Phi Linh môn thì đối với Phi LInh môn mà nói tuyệt đối là một trợ lực vô cùng lớn.

– Đông lão không có ý kiến là được rồi. Trong lòng tiểu tử ít nhiều cũng có chút lo lắng cho Đông lão.

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói:

– Đông lão, chỉ là Lộc Sơn này đối với Oánh tỷ luôn luôn một lòng, có phải ngươi cũng nên có chút biểu thị hay không? Ha ha.

– Tiểu tử ngươi bây giờ còn dám trêu ta sao?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tức giận trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

– Lão bất tử, kệ Lâm Thiên đi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh trừng mắt nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh rồi kéo tay hắn. Thế nhưng ánh mắt nàng cũng trừng mắt với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy cảnh này, xem ra trong mấy năm nay, cảm tình của hai người lão độc vật và Oánh tỷ cũng tiến bộ không ít.

– Lâm Thiên, lần đấu giá hội này có thể khiến cho Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân gia nhập Phi Linh môn quả thực đã vượt quá dự liệu của ta. Thế nhưng như vậy cũng tốt, có hai người này tọa trấn Phi Linh môn ta cũng có thể yên tâm bế quan một đoạn thời gian.

– Oánh tỷ dự định bế quan đột phá Vũ Vương sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Ta ở Vũ Suất cửu trọng đỉnh phong đã nhiều năm. Sau khi ăn vào Vũ Linh thánh quả lại có cảm giác có thể đột phá cho nên ta định bế quan trùng kích Vũ Vương một phen, hi vọng có thể thuận lợi đột phá.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Oánh tỷ cứ an tâm bế quan đi, mọi chuyện có tiểu tử lo liệu. Chỉ cần Oánh tỷ thuận lợi đột phá tới Vũ Vương thì chính là thời gian mà Phi Linh môn ta quật khởi.

Lục Lâm Thiên nói. Trong lòng hắn cũng thầm nghĩ, nếu như Phi Linh môn có một Vũ Vương tọa trấn thì lúc đó không cần ẩn giấu như hiện tại nữa.

Lúc chạng vạng, trong đại điện Phi Linh môn, Trịnh Anh, Trần Tân Kiệt đứng trước người Lục Lâm Thiên bẩm báo:

– Chưởng môn, một ngày trước người đi Thiên Nhất môn đã xuất phát, do trưởng lão Chu Ngọc Hậu và hộ pháp Lưu Á Lôi dẫn đội, tổng cộng có tám trăm đệ tử Phi Linh môn.

Trịnh Anh nói.

– Ta đã biết rồi.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, nếu như bỏ qua sáu đường bên ngoài của Phi Linh môn thì thực lực của Phi Linh môn hiện tại quả thực vô cùng yếu. Đám người đi Thiên Nhất môn chỉ có Chu Ngọc Hậu và Lưu Á Lôi dẫn đội. Những trưởng lão và hộ pháp còn lại đều trấn thủ trong sơn mạch Vụ Đô. Tuy rằng Tỉnh Văn Khôn đã bị hắn đánh chết, thế nhưng chỉ bằng vào thực lực của Chu Ngọc Hậu và Lưu Á Lôi căn bản không thể tiêu diệt được Thiên Nhất môn.

– Chưởng môn, ta nghĩ Chu trưởng lão và Lưu hộ pháp khó có thể tiêu diệt được Thiên Nhất môn.

Trần Tân Kiệt nói.

Chương 706: Bạch Oánh bế quan

– Từ đây tới Thiên Nhất môn dù ra sức thúc ngựa cũng phải mất bốn ngày, đến lúc đó ta sẽ tự mình đi một chuyến.

– Trịnh trưởng lão, tình huống trong sơn mạch Vụ Đô hiện tại như thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Chưởng môn, hôm qua thuộc hạ từ đó trở về, hiện tại trên cơ bản không còn có ai dám nháo sự. Thế nhưng ở đó đã có không ít dong binh tụ tập, nhân số chừng năm sáu ngàn người.

Trịnh Anh nói.

– Chuyện này không có cách nào khác. Thông báo cho những trưởng lão khác, nếu như có người từ bên trong sơn mạch Vụ Đô đi ra đều phải thu hết dược liệu, nếu như không phục thì giết không tha.

Lục Lâm Thiên nói xong lại bàn luận một chút sự tình khác với hai người rồi mới rời khỏi đại điện.

Sắc trời vừa vào đêm, trong sơn mạch Vụ Đô đột nhiên truyền tới tiếng chấn động kịch liệt. Một đám yêu thú phi hành lớn bay lên, trong nháy mắt biến mất trong bóng đêm.

Phía chân trời có không ít ngôi sao, gió đêm thổi qua, lúc này vạn vật trong thiên địa dường như đã ngủ yên.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, một lát sau toàn bộ thân thể được bao phủ bởi một đạo quang mang. Gần đây liên tục đột phá hai trọng, Lục Lâm Thiên cũng không dám sơ ý. Kế tiếp hắn phải củng cố tu vi một chút. Bản thân hắn đi tới Thiên Nhất môn, bằng vào tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư có lẽ chỉ cần một ngày. Chờ đám người Chu Ngọc Hậu tới nơi rồi hắn tới cũng không muộn.

Một đêm yên tĩnh trôi qua. Sáng sớm hôm sau, trên một tảng đá trước thác nước, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi đó, năm loại thuộc tính quay quanh người.

Năm lượng ngũ sắc không ngừng xoay tròn trước người Lục Lâm Thiên, lúc này dường như Lục Lâm Thiên đang ở trong một loại trạng thái cực kỳ huyền ảo.

Một lát sau, hai mắt vốn nhắm chặt của Lục Lâm Thiên mở ra, hắn lầm bầm nói:

– Hình như có chút cảm giác.

Trong khoảnh khắc, từng đạo thủ ấn được kết, một cỗ khí tức cường hãn ba động, thỉnh thoảng còn truyền ra tiếng bạo liệt. Lục Lâm Thiên chìm đắm trong việc tu luyện vũ kỹ.

Trên Quỷ Vũ Tông, lúc này sắc mặt Đới Đường, Đới Cương Tử và chúng trưởng lão trong đại điện đều vô cùng ngưng trọng.

– Tông chủ, Phi Linh môn muốn tạo phản rồi. Xem ra hai năm nay chúng ta đã quá nuông chiều Phi Linh môn. Hiện tại Phi Linh môn đã hoàn toàn không đặt Quỷ Vũ Tông chúng ta vào trong mắt.

Một trưởng lão của Quỷ Vũ Tông cả giận nói. Đây chính là một trong những trưởng lão mà Đới Đường mang đi trấn Hoa Môn khi trước.

– Mấy năm nay, chúng ta quả thực quá nhân từ với Phi Linh môn, từ sau khi Phi Linh môn diệt La Sát môn, có lẽ đã có dã tâm, chưa từng chân chính phục tùng Quỷ Vũ Tông ta. Tông chủ, đây là lúc để cho Phi Linh môn biết Phi Linh môn chỉ là thế lực ngoại vi của Quỷ Vũ Tông ta mà thôi.

Một trưởng lão áo lam của Quỷ Vũ Tông nói.

Sắc mặt Đới Đường cực kỳ ngưng trọng, nghe vậy không khỏi ngẩng đầu nói với mọi người.

– Động thủ với Phi Linh môn không khó. Thế nhưng bên trong Phi Linh môn có một cường giả Linh Suất ở trong. Chúng ta vẫn không thể điều tra ra là ai, đây mới là chỗ then chốt. Nếu như hành động thiếu suy nghĩ, chỉ sợ chúng ta sẽ gặp phiền phức lớn.

– Tông chủ suy nghĩ thật chu đáo. Thế nhưng rõ ràng hiện tại Phi Linh môn đang khiêu khích Quỷ Vũ Tông ta. Phi Linh môn tuyên bố muốn diệt Thiên Nhất Môn không thể nghi ngờ đó là hành động chính thức tuyên chiến với Quỷ Vũ Tông ta. Nếu như Thiên Nhất môn thực sự bị tiêu diệt vậy thì mặt mũi Quỷ Vũ Tông ta đặt ở nơi nào.

Vị trưởng lão hùng hổ từ đầu kia lúc này lại nói.

– Nhị đệ, đệ có ý kiến gì không?

Đới Đường nhìn Đới Cương Tử bên người rồi hỏi.

– Đại ca, huynh là tông chủ, chuyện này huynh muốn làm thế nào cũng được.

Đới Cương Tử nói, làm bộ như là ta không liên quan tới chuyện này.

Sắc mặt Đới Đường có chút biến đổi, lập tức nhìn chúng trưởng lão rồi nói:

– Việc đối phó với Phi Linh môn ta sẽ xin chỉ thị của lão tông chủ. Về phần Thiên Nhất môn, nếu như Phi Linh môn quả thực dám diệt Thiên Nhất môn, ta cũng muốn nhìn xem Phi Linh môn có thực lực gì.

Nói xong, Đới Đường trầm xuống nói:

– Chu trưởng lão. Ngươi dẫn một trăm đệ tử tinh anh tự mình tới Thiên Nhất môn trấn thủ, để xem đám người Phi Linh môn có thực sự dám đi diệt Thiên Nhất môn hay không. Bằng vào thực lực của ngươi, dưới Vũ Suất có lẽ không người nào có thể thắng được ngươi. Chỉ cần cường giả Linh Suất trong Phi Linh môn không ra mặt là có thể chống lại Phi Linh môn. Thứ hai, Tỉnh Văn Khôn đã chết, có lẽ Thiên Nhất môn hiện tại đang vô cùng hỗn loạn, để không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn ngươi tọa trấn Thiên Nhất môn một chút, sau đó cũng đổi nó thành phân đà của Thiên Nhất môn ta đi. Nếu như có ai không phục thì giết không tha.

– Vâng, tông chủ.

Lão giả mặc hoàng y chừng năm mươi tuổi đáp, hàn ý trong mắt chợt lóe rồi nói:

– Phi Linh môn dám đi diệt Thiên Nhất môn ta sẽ khiến cho hắn vĩnh viễn không thể quay về.

Trên trấn Hoa môn, tin tức trên đấu giá hội thực sự có đan dược cao giai và vũ kỹ Huyền cấp sơ giai truyền ra khiến cho không ít người quan tâm hướng về phía trấn Hoa môn.

Sơn mạch Vụ Đô đã bị phong tỏa hơn mười ngày, toàn bộ dược liệu do sơn mạch Vụ Đô cung cấp đã bị đứt đoạn khiến cho giá cả dược liệu lại điên cuồng tăng lên. Mà lúc này trên trấn Hoa Môn thỉnh thoảng có một ít dược liệu số lượng nhỏ được cung ứng cũng hấp dẫn không ít thương nhân đi về trấn Hoa môn.

Trấn Thiên Tinh vốn vô cùng náo nhiệt khi trước cũng bởi vì việc cung ứng dược liệu đột nhiên giảm đi, dòng người chuyển sang trấn Hoa Môn, vẻ náo nhiệt phi phàm khi trước trên trấn Thiên Tinh cũng đang từng ngày giảm bớt.

Lúc này từ ngọn núi phía sau Phi Linh môn truyền ra từng thanh âm ầm ầm tới đêm mới yên tĩnh lại. Sau khi thu thập một phen, khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi nở nụ cười thỏa mãn từ sau núi quay về. Ngày tu luyện hôm nay, dường như hiệu quả không tồi.

Lục Lâm Thiên về tới đình viện nói chuyện với Lục Tâm Đồng một lát rồi lại về tới phòng mình rồi tu luyện. Một lát sau, quanh thân hắn đã được bao phủ bởi một vòng quang mang.

Đêm khuya, trong bầu trời đen kịt đột nhiên có một đám lớn yêu thú phi hành từ xa bay tới sơn mạch Vụ Đô rồi biến mất không thấy tăm tích.

Sáng sớm ngày hôm sau, khi sắc trời vừa sáng, thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng xuất hiện trong phân đà của Phi Linh môn, cũng chính là đại bản doanh của Ám đường hiện tại.

Trong đại điện, lúc này mọi người ngồi xuống, thân ảnh hai người Hoàng Phủ Kỳ Tùng và Lý Trì Chính cũng ở trong đó, quanh thân hai người còn một cỗ sát khí nhàn nhạt chưa tiêu tán.

Ngoại trừ mọi người ra, lúc này trong đại điện còn có ba người toàn thân bị cấm chế, vẻ mặt kinh hãi nhìn vào đám người trong đại điện. Mà trong ba người này có một Vũ Tướng tứ trọng, một Linh Tướng nhị trọng và một Linh Phách ngũ trọng. Mà Vũ Tướng tứ trọng kia chính là chưởng môn Thiên Sơn môn Tôn Tử Sơn.

Chương 707: Tiểu Long đột phá (1)

– Chưởng môn, môn chủ Thiên Sơn môn Tôn Tử Sơn và hai linh giả trong môn đều đã bị ta giam giữ, đệ tử Thiên Sơn môn bị đánh chết hơn phân nửa rồi chạy tứ tán.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói với Lục Lâm Thiên.

– Chưởng môn, phân đà của Quỷ Vũ Tông chỉ có hai Linh sư trong lúc chạy loạn bị ta giết chết. Toàn bộ phân đà bị phá hủy, tổng cộng có năm trăm đệ tử của Quỷ Vũ Tông cũng chỉ có hơn mười người chạy thoát. Mấy Vũ Phách và một Vũ Tướng tam trọng đều bị đánh chết. Lần này thu hoạch cũng không ít.

Lý Trì Chỉnh nói.

– Được, Hoàng Phủ đường chủ và Lý đường chủ khổ cực rồi. Thu hoạch lần này toàn bộ đều giao cho Vũ đường các ngươi dùng.

Lục Lâm Thiên cười thỏa mãn, ánh mắt đã sớm đảo qua đám người Tôn Tử Sơn.

– Tạ ơn chưởng môn.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chỉnh thi lễ nói.

– Tôn chưởng môn, chúng ta lại gặp mặt rồi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Tôn Tử Sơn.

– Các ngươi… Các ngươi cùng một bọn…

Sắc mặt Tôn Tử Sơn hoảng hốt, hắn thật không ngờ tới, thế lực thần bí rạng sáng ngày hôm qua đột nhiên xuất hiện tàn sát Thiên Sơn môn của hắn lại là người của Phi Linh môn.

– Không sai.

Lục Lâm Thiên không thèm để ý tới Tôn Tử Sơn nữa. Vũ Tướng tứ trọng, hiện tại Lục Lâm Thiên không đặt vào mắt.

– Công tử, số lượng người trên trấn Hoa Môn hiện tại vô cùng nhiều, người Phi Linh môn ta lại quá ít cho nên giữ trật tự có chút khó khăn.

Lục Tiểu Bạch nói.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống rồi nói:

– Tiểu Bạch, bắt đầu tạo thành, để trấn Đoàn Sơn và trấn Hoa Môn hợp lại với nhau tạo thành một tòa thành lớn. Sau này đây chính là căn cơ của Phi Linh môn chúng ta. Đồng thời bây giờ bắt đầu phát triển quy mô Phi Linh môn.

– Chưởng môn, hợp nhất trấn Đoàn Sơn và trấn Hoa Môn là một hạng mục lớn nha.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi chợt nói.

– Có thể làm từ từ, chúng ta có thời gian mà.

Lục Lâm Thiên nói.

Buổi trưa. Trong một mật thất phía sau hậu sơn, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào ba người Tôn Tử Sơn bị cấm chế, ánh mắt cuối cùng nhìn vào Linh Tướng nhị trọng kia nói:

– Linh Tướng nhị trọng, thực lực không tồi, cho ngươi một cơ hội, nếu như gia nhập Phi Linh môn, ta có thể tha cho ngươi một mạng.

– Ngươi đối với ta như vậy chẳng lẽ đây là thành ý để ta gia nhập Phi Linh môn sao?

Linh Tướng nhị trọng kia nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt mang theo chút ngạo khí. Bằng vào thân phận Linh Tướng nhị trọng khiến cho hắn ít nhiều có chút kiêu ngạo, trong khu vực sát biên giới Cổ Vực này hắn cũng coi như là một nhân vật nhất hào.

– Ngươi tính là cái gì? Linh Tướng nhị trọng mà thôi, có ngươi gia nhập hay không đối với Phi Linh môn ta cũng không có tác dụng quá lớn. Ta cũng lười quản chút ngạo khí của ngươi.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên đột nhiên âm trầm, thủ ấn chợt kết, một cỗ linh lực tức thì tràn ra.

– Ngươi cũng là Linh Tướng?

Cảm nhận được khí tức trên người Lục Lâm Thiên, sắc mặt Linh Tướng nhị trọng này lập tức đại biến.

Lục Lâm Thiên không đáp lời hắn. Vẻ mặt lạnh lẽo, đạo trảo ấn trong tay đã đánh vào thiên linh cái của Linh Tướng nhị trọng kia. Một cỗ lực hút tuôn ra, Linh Tướng nhị trọng kia hét thảm một tiếng, trong nháy mắt hóa thành một cỗ thây khô. Thi thể của hắn dưới linh hỏa của Lục Lâm Thiên cũng hóa thành tro tàn.

Mà cảnh tượng này khiến cho Linh Phách ngũ trọng và Tôn Tử Sơn lập tức biến sắc.

– Còn ngươi.

Lục Lâm Thiên đi tới bên người Linh Phách ngũ trọng. Bàn tay chụp xuống. Chỉ sau một lát, Vũ Phách ngũ trọng kia hóa thành một cỗ thây khô. Cuối cùng linh hỏa trong tay Lục Lâm Thiên chợt lóe, thây khô này lập tức hóa thành tro tàn.

– Ngươi không phải là vũ giả sao? Sao lại là linh giả?

Khi Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Tôn Tử Sơn, thì trong mắt Tôn Tử Sơn lúc này đã tràn ngập sự kinh hãi.

– Trên đời này còn có Linh vũ song tu.

Lục Lâm Thiên nói xong cũng không để ý tới Tôn Tử Sơn mà móc ra Linh Ngọc sàng trong nhẫn trữ vật rồi khoanh chân ngồi xuống. Thủ ấn chợt kết, bắt đầu chậm rãi luyện hóa cỗ linh lực vừa được thôn phệ trong cơ thể.

Cỗ linh lực vừa được thôn phệ cũng không nhỏ. Một Linh Tướng nhị trọng, một Linh Phách ngũ trọng. Cỗ linh lực này bản thân nó đã là linh lực rồi, cho nên Lục Lâm Thiên chỉ cần hơi chút luyện hóa bỏ đi tạp chất là có thể chuyển thành linh lực của bản thân.

Những linh lực được thôn phệ này sau khi được luyện hóa lập tức tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên. Hồn đan trong đầu hắn xoay tròn, đồng thời tiểu đao màu vang kia không biết từ khi nào cũng xoay tròn, đồng thời hấp thu linh hồn lực trong hồn đan. Vô hình trung, linh hồn lực trong đầu Lục Lâm Thiên càng lúc càng mạnh.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên đã tiến vào trạng thái tu luyện, quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang mang trong suốt mà vô hình, khí tức trên người chậm rãi được đề thăng.

Loại tiến bộ này cực kỳ nhanh chóng, nhanh đến nỗi không thể tưởng tượng nổi, cỗ linh lực được thôn phệ kia chỉ cần hơi luyện hóa là có thể trở thành linh lực của bản thân Lục Lâm Thiên, tốc độ này quả thực có chút dọa người.

Nhìn thấy một màn này, Tôn Tử Sơn vô cùng kinh hãi. Tới lúc này hắn mới biết được, chưởng môn Phi Linh môn không ngờ lại là Linh Vũ song tu trong truyền thuyết.

Một đêm chậm rãi trôi qua, sáng sớm ngày hôm sau, Lục Lâm Thiên mới đình chỉ tu luyện.

Phù.

Từ trong cơ thể thở ra một ngụm trọc khí, Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra. Cảm nhận linh lực trong đầu mình, Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn, tuy rằng chưa thể đột phá tới trọng tiếp theo thế nhưng cũng không còn xa.

Thu hồi Linh Ngọc sáng, Lục Lâm Thiên lại đi tới trước mặt Tôn Tử Sơn đang kinh hãi.

– Lục chưởng môn, ngươi đừng giết ta, ta có thể gia nhập Phi Linh môn của ngươi, ngươi muốn ta làm gì cũng được.

Đường đường là nhất môn chi chủ lúc này lại kinh hãi, hoảng sợ nhìn Lục Lâm Thiên.

– Đáng tiếc, ngươi đã biết chuyện mà ta không muốn người khác biết.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, lập tức một đạo trảo ấn trong tay chụp vào thiên linh cái của Tôn Tử Sơn.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên đi ra mật thất rồi tiếp tục tới thác nước lĩnh ngộ lực lượng thuộc tính. Mấy canh giờ sau bắt đầu tu luyện vũ kỹ, từng thanh âm bạo liệt quanh quẩn phía sau núi.

– Vũ kỹ tiểu tử này đang tu luyện dường như không tầm thường.

Trên đỉnh núi, ánh mắt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh có chút kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ.

Một ngày đêm trôi qua, Lục Lâm Thiên vẫn không ngừng tu luyện vũ kỹ.

Lúc chạng vạng, sau khi Lục Lâm Thiên thu thập một phen đang định trở về thì cách đó mấy ngọn núi có một cỗ khí tức bàng bạc đang chậm rãi kéo lên. Cảm nhận được cỗ khí tức này, Lục Lâm Thiên không khỏi nhíu mày, vòng xoáy dưới chân chợt léo, thân ảnh lập tức biến mất.

– Tham kiến chủ nhân.

Tại một sườn núi, lúc Lục Lâm Thiên xuất hiện thì đám yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ đều đang ở đó.

Chương 708: Tiểu Long đột phá (2)

Lúc này phía xa, trong tầm mắt của Lục Lâm Thiên, trên thân thể Tiểu Long đã bắt đầu được bao phủ bởi một đám quang mang chói mắt. Một cỗ khí tức uy áp dị dạng bắt đầu kéo lên, khí tức này kéo lên mang theo lực lượng đáng sợ và cuồng bạo. Khí tức này dường như có thể trực tiếp xuyên thấu linh hồn của người ta vậy. Khí tức này kéo lên, dưới sự bao phủ bởi đám quang mang kia, thân thể Tiểu Long trong nháy mắt bành trướng thành hơn bốn trăm thước. lân phiến mở rộng, một cỗ khí tức mạnh mẽ khuếch tán, đồng thời cũng dẫn dắt năng lượng vô hình trong thiên địa kéo tới.

– Tiểu Long bắt đầu đột phá.

Trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi vui vẻ, khóe miệng hiện lên tiếu ý.

Thân thể Tiểu Long theo sự tăng vọt của khí tức đang không ngừng tăng cường.

– Bốn trăm hai mươi thước, bốn trăm bốn mươi thước.

Thân thể Tiểu Long tăng vọt khiến cho lân phiến trên người cũng vô cùng rõ ràng, mơ hồ trên người nó còn có hỏa diễm màu vào đang nhảy múa.

Khí tức trên người Tiểu Long cũng đã tới mức vô cùng cuồng bạo. Lúc này Huyết Tích Dịch, Thị Huyết Yêu Lang, Thiểm Điện Hắc Báo đã bị áp chế tuyệt đối. Ngay cả Nghịch Lân Yêu Bằng và Thái Âm Yêu Thỏ cũng run rẩy.

Sưu Sưu.

Lúc này có ba đạo thân ảnh trong nháy mắt từ ba hướng bắn tới rồi đáp xuống bên cạnh Lục Lâm Thiên.

– Khí tức thật mạnh mẽ, rốt cuộc đây là yêu thú gì.

Đạo thân ảnh thứ nhất trong ba thân ảnh không thể nghi ngờ chính là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, hai người còn lại chính là Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân. Hai người Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ nhìn về bản thể của Tiểu Long phía trước không khỏi kinh ngạc.

Lân phiến trên người Tiểu Long dường như đang hấp thu năng lượng trong thiên địa. Trong bầu trời lúc này có một cỗ năng lượng quỷ dị, bàng bạc hội tụ khiến cho không gian gợn sóng.

Quanh thân Tiểu Long, trên lân phiến màu vàng có quang mang hội tụ, cuối cùng tạo thành một đạo quang trụ. Quang trụ này bắn thẳng lên không mang theo khí tức khiến cho tim người khác đập nhanh xuất hiện, một cỗ uy áp kinh khủng khuếch tán.

Trong sát na, thân thể to lớn của Tiểu Long phóng lên cao, giống như một đạo quang trụ đứng thẳng giữa không trung. Cái đuôi to lớn chống vào mặt đất. Lân phiến trên người bắn ra lưu quang. Mỗi một cái lân phiến đều đang hấp thu năng lượng thiên địa vô hình mà khổng lồ này.

Giờ phút này quang mang trên người Tiểu Long càng sáng bóng, khí tức càng ngày càng kinh khủng. Mà trên đầu Tiểu Long, con mắt thứ ba không biết đã mở từ lúc nào. Trong bầu trời, năng lượng thiên địa vô hình đang cuồn cuộn không ngừng tiến vào trong con mắt thứ ba kia.

– Uy áp thật mạnh mẽ, đây không phải là yêu thú bình thường.

Sắc mặt Thanh Hỏa lão quỷ kinh hãi, Lộc Sơn lão nhân cũng nhìn chằm chằm vào bản thể của Tiểu Long.

Thời gian tiếp tục trôi qua, lúc này hai mắt Tiểu Long mở ra, ba mắt cùng mở, một tiếng rít gào vang lên.

Ngao.

Tiếng rít gào này giống như long ngâm, thanh âm hóa thành một tiếng gầm khuếch tán ra chung quanh, khiến cho đám yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ phủ phục xuống mặt đất.

Mà ngay cả Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân cũng kinh hãi trong lòng.

Trong miệng Tiểu Long lúc này không ngừng phát ra tiếng gầm gừ, khí tức cường hãn ngày càng thêm bạo ngược.

Sưu Sưu.

Khi thanh âm giống như long ngâm này chợt tắt thì thân thể Tiểu Long trong nháy mắt nhoáng lên thu nhỏ lại thân thể như trước.

– Lão đại, đệ đột phá rồi.

Quang mang lóe lên, thanh âm Tiểu Long vang lên trong tai Lục Lâm Thiên, lập tức một đạo lưu quang nhanh như thiểm điện đáp xuống vai Lục Lâm Thiên.

– Còn chưa đủ, phải nỗ lực tu luyện hơn nữa.

Lục Lâm Thiên vuốt ve đầu Tiểu Long. Lúc này Tiểu Long đột phá đã là tứ giai hậu kỳ, dựa vào thực lực biến thái của Tiểu Long, có lẽ dưới Vũ Suất đã không ai còn là đối thủ của nó nữa, cho dù muốn đánh chết cũng không khó.

– Biết rồi lão đại.

Tiểu Long trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi lập tức thân thiết liếm mặt lão đại của nó.

– Bái kiến yêu vương.

Chúng thú Nghịch Lân Yêu Bằng phủ phục hành lễ.

– Đứng lên đi.

Tiểu Long ngẩng đầu đứng trên vai Lục Lâm Thiên rồi ra lệnh.

Nhìn thấy chúng thú Nghịch Lân Yêu Bằng, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ, Thủy Hỏa Yêu Giao ở đây, sắc mặt hai người Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân tức thì biến đổi, có vẻ hoài nghi.

– Thanh Hỏa lão quỷ, thương thế của ngươi thế nào rồi.

Nhìn thấy Thanh Hỏa lão quỷ, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Cũng khá hơn rồi.

Trước mặt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh Thanh Hỏa lão quỷ cũng không dám lên mặt.

– Lộc Sơn, ngươi cũng gia nhập Phi Linh môn sao? Quả thực khiến cho ta cảm thấy bất ngờ đó.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh liếc mắt nhìn Lộc Sơn lão nhân bên cạnh.

– Đông Vô Mệnh, Bạch Oánh ở Phi Linh môn đương nhiên ta cũng muốn ở đây, gần quan được ban lộc, ta không cho ngươi có cơ hội chiếm được tiện nghi đâu.

Lộc Sơn lão nhân nói.

– Ngươi chậm rãi mơ tiếp đi, ta đi trước.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn Lộc Sơn lão nhân rồi lập tức thả người rời đi.

– Hai vị trước tiên ủy khuất ở lại Phi Linh môn đi, hai ngày nay ta có chút chuyện, mấy ngày sau ta sẽ giúp hai vị an bài nghi thức nhập môn.

– Không sao, ta chỉ cần có thể nhìn thấy Bạch Oánh là được rồi.

Lộc Sơn lão nhân mỉm cười nói.

– Thanh Hỏa lão quỷ, ta biết ngươi gia nhập Phi Linh môn trong lòng nhất định không phục, thế nhưng ta tin sau này ngươi nhất định sẽ không phải thất vọng về việc gia nhập Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Thanh Hỏa lão quỷ rồi nói.

Thanh Hỏa lão quỷ không nói gì, ánh mắt khẽ giật giật, không biết trong lòng hắn đang suy nghĩ cái gì.

Màn đêm lại tới bao phủ trên trời cao, trong bầu trời đêm thi thoảng lại có cơn gió khẽ thổi qua.

Bầu trời lúc này cũng không phải là một màu đen thuần khiết, trong bóng tối thi thoảng hiện lên vài ngôi sao phía xa xa.

Trong phòng của mình, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục khoanh chân tu luyện. Một lát sau, thân thể hắn được bao phủ bởi một vòng quang mang, cứ như vậy tu luyện cho tới sáng.

Trời dần dần sáng, bầu trời lúc này còn có mấy ngôi sao, không gian vẫn còn mông lung, dường như cả bầu trời được bao phủ bởi một tấm lụa mỏng màu xám. Ánh bình minh xuyên qua tấm lụa mỏng, ngoài Phi Linh môn có một cơn gió chậm rãi thổi qua.

Phía sau Linh Hoạt sơn, cánh Thiên Sí Tuyết Sư dựng lên lập tức hóa thành một bóng trắng biến mất trên bầu trời, tốc độ nhanh tới cực hạn.

– Lão đại, chúng ta đi đâu vậy?

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long lắc lư cái đầu hỏi.

Phía sau Tiểu Long, lúc này có có Nghịch Lân Yêu Bằng, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ, Thủy Hỏa Yêu Giao, Huyết Tích Dịch.

– Đi Thiên Nhất môn.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt hiện lên sự vui vẻ. Hôm nay là ngày thứ tư sau đấu giá hội, có lẽ Quỷ Vũ Tông đối với Thiên Nhất môn đã có sự chuẩn bị rồi.

Chương 709: Thành thiên nhất Trước

Đối với Quỷ Vũ Tông, Lục Lâm Thiên hiện tại cũng không lo lắng, ngoại trừ Đới Đường, Đới Cương Tử, còn có lão quỷ mà lão độc vật nói tới ra, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới bất luận một kẻ nào. Cho dù là Đới Đường tự mình tọa trấn Thiên Nhất môn Lục Lâm Thiên cũng không sợ.

Nghịch Lân Yêu Bằng đã đột phá tới lục giai sơ kỳ, tốc độ của nó ngay cả Thiên Sì Tuyết Sư cũng không thể đuổi theo kịp. Có Nghịch Lân Yêu Bằng bên người, cho dù là đụng phải Đới Đường hắn cũng có thể chạy trốn.

Hơn nữa, Lục Lâm Thiên cũng nhớ bản thân hắn còn có một khối thổ sát huyền lôi Vân Hồng Lăng đưa cho, Vũ Suất thất trọng cũng bị thương nặng, muốn đánh Đới Đường và Đới Cương Tử cũng chỉ cần một khối Thổ Sát Huyền Lôi là đủ.

Vì vậy, Lục Lâm Thiên ngoại trừ lo lắng việc lão quỷ kia ở Thiên Nhất môn ra thì đối với những người khác Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy lo lắng. Mà Đới lão quỷ theo như lời lão độc vật nói, Lục Lâm Thiên cảm thấy việc Đới lão quỷ này ở Thiên Nhất môn là điều không có khả năng, có lẽ Đới lão quỷ chỉ trấn thủ ở Quỷ Vũ Tông mà thôi.

Trên lưng Thiên Sì Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên lập tức khoanh chân ngồi xuống. Luyện hóa chân khí được thôn phệ từ trong cơ thể của Tôn Tử Sơn, một lát sau lập tức tiến vào trạng thái tu luyện.

Sơn môn của Thiên Nhất môn chính là một bình nguyên tương đối nổi danh, nơi này có thành Thiên Nhất, cũng được coi là một thành nhỏ có thanh danh khá lớn ở các vùng phụ cận. So với nó trấn Hoa Môn và trấn Đoàn Sơn không là cái gì, chỉ sợ có mười trấn Hoa môn và Đoàn Sơn cũng không bằng.

Trong thành Thiên Nhất, kiến trúc dài liên miên, nhân số chừng trên trăm vạn, bốn phía thông suốt, dựa thế của bình nguyên quả thực khiến cho Thiên Nhất thành vô cùng náo nhiệt.

Tại chỗ trung tâm của thành Thiên Nhất có một kiến trúc vô cùng to lớn, so với Phi Linh môn hiện tại còn lớn hơn nhiều.

– Chu trưởng lão, thám tử cưỡi yêu thú phi hành báo về, Phi Linh môn phái ra một đội nhân mã chừng một nghìn người đang chậm rãi tiến tới đây, có lẽ chỉ cần nửa canh giờ là có thể tiến vào trong thành.

Trong đại điện của Thiên Nhất môn, một đại hán chừng ba mươi tuổi có tu vi Vũ Phách nhất trọng đang chắp tay bẩm báo với một lão giả mặc hoàng y chừng năm mươi tuổi.

– Có thấy cường giả không?

Lão giả này nhìn đại hán hỏi, ánh mắt cũng nhìn vào hai thi thể trên mặt đất, dường như nơi này vừa có một trận chiến xảy ra.

– Dường như là Chu Ngọc Hậu làm đầu lĩnh, một người khác là Lưu Á Lôi, chính là trưởng lão của Cửu Hoa Môn quy hàng Phi Linh môn khi trước. Chu Ngọc Hậu có tu vi Vũ Phách còn Lưu Á Lôi là Vũ Tướng nhất trọng.

Đại hán ba mươi tuổi nói.

– Hừ, loại thực lực này, lại chỉ đem theo một nghìn nhân mã mà dám tới đánh một thành, quả thực là muốn chết.

Lão giả năm mươi tuổi kia nói.

– Chu chưởng lão, người đoán xem trong đám người kia có cường giả ẩn nấp bên trong hay không?

Đại hán ba mươi tuổi do dự một chút rồi nói.

– Tông chủ bảo chúng ta không thể sơ ý, tất cả phải cẩn thận hành sự.

– Hừ, tông chủ quá mức cẩn thận mới khiến cho Phi Linh môn mấy năm nay hoàn toàn không đặt Quỷ Vũ Tông ta vào trong mắt. Nếu như Quỷ Vũ Tông không thu thập đám người Phi Linh môn kia một chút thì sau này Quỷ Vũ Tông cũng không còn mặt mũi nào mà gặp mặt người khác.

Lão giả mặc hoàng y kia oán hận nói:

– Lần này ta phải khiến cho đám người Phi Linh môn kia tổn thất thảm trọng. Cũng để cho bọn chúng biết, Phi Linh môn chung quy chỉ là thế lực ngoại vi của Quỷ Vũ Tông ta mà thôi, Quỷ Vũ Tông mới chân chính là chủ nhân của chúng.

– Trưởng lão nói phải, thế nhưng hiện tại chúng ta phải làm gì bây giờ?

Đại hán ba mươi tuổi kia nói.

– Mở cửa thành, triệu tập toàn bộ đệ tử Thiên Nhất môn quay về, ta muốn chính diện giao chiến với đám Phi Linh môn kia, trực tiếp phá hủy Phi Linh môn.

Lão giả hoàng y kia nói xong, lập tức xoay người lại nhìn về hơn mười người, trong đó có một Vũ Phách, một Vũ Tướng nhị trọng, một Linh Tướng nhất trọng nói:

– Các ngươi đều là người Thiên Nhất môn, sau này cũng là người của Quỷ Vũ Tông ta, các ngươi không phản đối gì chứ?

– Chu trưởng lão nói chỉ phải, Thiên Nhất môn và Quỷ Vũ Tông vốn là người một nhà. Hiện tại chúng ta đối phó với Phi Linh môn quan trọng hơn. Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn giết chưởng môn của chúng ta, xin trưởng lão báo thù cho chúng ta.

Trong đại điện, chúng trưởng lão hộ pháp của Thiên Nhất môn nhìn vào hai thân thể trên mặt đất, cả đám nhìn nhau rồi lập tức nói với lão giả mặc hoàng y kia.

– Các ngươi thông minh như vậy là tốt nhất. Mặc kệ là Thiên Nhất môn hay Phi Linh môn, các ngươi chỉ là thế lực ngoại vi của Quỷ Vũ Tông ta mà thôi. Hiện tại, theo ta ra ngoài diệt đám người Phi Linh môn kia.

Lão giả mặc hoàng y trầm giọng nói, tay áo phất lên rồi lập tức đi ra đại điện.

Bên ngoài thành Thiên Nhất lúc này có hơn một nghìn con ngựa chạy tới kéo theo một đám bụi mù phía sau. Khí thế này cũng không thể khinh thường. Đây chính là đám người Chu Ngọc Hậu, Lưu Á Lôi cùng với một nghìn đệ tử Phi Linh môn đi qua mấy trấn nhỏ, một đường không ngừng nghỉ chạy tới đây.

– Mau nhìn, chưởng môn tới rồi.

Mọi người ngẩng đầu lên, lúc này phía trước trong không trung có một đầu yêu thú phi hành màu trắng đang xoay quanh bầu trời thấp. Uy áp từ trên người đầu yêu thú màu trắng kia khiến cho hơn một nghìn con ngựa tức thì có chút hoảng loạn.

Mà lúc này, nhìn thấy thân ảnh màu xanh trên lưng yêu thú, đám người trong Phi Linh môn lập tức xao động lên. Đối với một nghìn đệ tử này, trong đó có hơn phân nửa là đệ tử cũ từ ba năm trước đây. Cả đám đối với chưởng môn đều tâm phục khẩu phục. Những chuyện khi trước chưởng môn làm cho Phi Linh môn đều vô cùng mới mẻ trong đầu bọn họ, bình thường không có việc gì làm bọn họ toàn nói khoác với đệ tử mới một chút.

Lần này tới Thiên Nhất môn diệt môn, không có chưởng môn đi cùng khiến cho chúng đệ tử tuy rằng không dám nói gì, thế nhưng có người trong lòng vẫn lo lắng không yên, bây giờ nhìn thấy chưởng môn đã tới Thiên Nhất môn thì đã không giống với khi trước nữa.

Về phần những đệ tử mới, bình thường cũng được nghe một ít đệ tử cũ nói khoác về chưởng môn, thế nhưng bọn họ chưa từng nhìn thấy cho nên ít nhiều cũng có người ôm thái độ hoài nghi, vị chưởng môn tuổi còn trẻ này không biết có cường hãn như trong lời những đệ tử cũ kia nói không.

– Tham kiến chưởng môn.

Mọi người hành lễ, Chu Ngọc Hậu và Lưu Á Lôi dẫn đầu đi tới phía dưới Thiên Sỉ Tuyết Sư.

– Chưởng môn, đây là thành Thiên Nhất, Thiên Nhất môn ở ngay bên trong thành này.

Chu Ngọc Hậu nói.

Ô Ô.

Trong thành Thiên Nhất vang lên liên tiếp những tiếp vang trầm thấp, thanh âm như xuyên thấu không gian, dường như là tín hiệu đại biểu cho một loại nguy hiểm nào đó.

Trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên chắp tay đứng đó, ánh mắt nhìn về phía trước rồi nói:

– Các đệ tử, vào thành, có người nghênh đón chúng ta rồi.

Chương 710: Vũ Tướng cửu trọng (1)

Nói xong, Thiên Sỉ Tuyết Sư dẫn đầu lướt qua thành tường, Lục Lâm Thiên một đường đi tới đây, dựa vào tốc độ hiện tại của Thiên Sỉ Tuyết Sư so với đám người Chu Ngọc Hậu còn nhanh hơn nhiều.

– Các đệ tử, vào thành. Hôm nay phải diệt Thiên Nhất môn.

Chu Ngọc Hậu hét lớn một tiếng.

– Diệt Thiên Nhất môn.

Hơn một nghìn đệ tử Phi Linh môn tức thì giơ roi ngựa lên rồi chạy thẳng vào trong thành.

Trong thành to lớn như vậy lúc này lại cảm thấy vô cùng áp lực, tín hiệu nguy hiểm vang lên khiến cho những người đi đường trong thành Thiên Nhất lập tức chạy toán loạn tìm chỗ trốn.

Các cửa sổ của nhà trong thành Thiên Nhất đều bị đóng chặn. Người lớn ôm trẻ con không dám ra ngoài, thỉnh thoảng có trẻ con nhà nào đó chạy ra lập tức sẽ bị người lớn vội vã ôm vào rồi đóng cửa lại.

Trên những con đường rộng lớn lúc này vô cùng vắng vẻ, bên cạnh tùy ý có thể thấy được những mặt hàng chưa kịp thu dọn.

Hơn một nghìn con ngựa chạy vào khiến cho mặt đất rung lên, trong nháy mắt từ cửa thành chạy thẳng vào trong thành.

– Xem ra bọn chúng đã có sự chuẩn bị.

Trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên từ trên cao nhìn xuống phía dưới, khóe miệng khẽ nở nụ cười nhạt.

Trước Thiên Nhất môn, tại một cái sân rộng to lớn, lúc này toàn bộ Thiên Nhất môn, chừng ba nghìn đệ tử Thiên Nhất môn đang bày sẵn trận địa đón địch, vẻ mặt cả đám khẩn trương, lo lắng.

Rống.

Trong bầu trời, một tiếng thú rống vang lên, thanh âm mang theo tiếng gầm khuếch tán bốn phía. Đám người Thiên Nhất môn giật mình nhìn lên bầu trời. Trong bầu trời lúc này có một yêu thú màu trắng đang vỗ cánh bay tới. Một cỗ khí lưu mạnh mẽ xuất hiện rồi thổi qua toàn bộ sân rộng.

Sưu Sưu.

Trên lưng yêu thú màu trắng khổng lồ kia có một đạo thân ảnh nhảy xuống, người này mặc một bộ y phục màu xanh, hai mắt thâm thúy, trên vai còn có một con rắn màu vàng nho nhỏ. Sau đó lại còn vài đầu yêu thú nhỏ nhảy xuống rồi đứng phía sau người thanh niên kia.

Trên đường, đám ngựa chạy như bay tới rồi lập tức dừng lại trước sân rộng trước Thiên Nhất môn.

– Lục Lâm Thiên, Phi Linh môn ngươi dám làm phản sao?

Trước đám người Thiên Nhất môn lúc này có một lão giả mặc hoàng bào nói với Lục Lâm Thiên, hàn ý trong mắt bắn ra.

Lục Lâm Thiên quét qua, khóe miệng khẽ nhếch lên, hai hàng lông mày hơi nhíu lại. Người này Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ, chính là trưởng lão của Quỷ Vũ Tông, người khi trước trên đại hội tông môn tại Quỷ Vũ Tông hắn cũng đã gặp mặt. Lúc thôn phệ một trưởng lão Vũ Tướng ngũ trọng của Quỷ Vũ Tông trong sơn mạch Vụ Đô, lại dùng sưu linh thuật trên người hắn mà Lục Lâm Thiên biết được người này tên là Chu Minh, là Vũ Tướng cửu trọng gần tới đỉnh phong, thực lực xếp thứ tư trong Quỷ Vũ Tông.

Còn có một tin tức nhỏ Lục Lâm Thiên từ trong đầu Vũ Tướng ngũ trọng trong sơn mạch Vụ Đô biết được, người này là người của Đới Cương Tử, Quỷ Vũ Tông không cùng một lòng, hai huynh đệ Đới Đường, Đới Cương Tử từ trước tới nay đều bất hòa với nhau.

Ánh mắt nhíu lại, đám người có mặt ở đây Lục Lâm Thiên đều đảo qua một lần. Vũ Phách có mười mấy người, còn một Linh Tướng nhị trọng, một Vũ Tướng nhất trọng, còn hai Linh Phách và mấy Linh Sư.

– Người của Quỷ Vũ Tông.

Phía sau Chu Minh, Lục Lâm Thiên nhìn thấy còn có một trăm người mặc trang phục Quỷ Vũ Tông, đều có tu vi Vũ Sư, có lẽ đều là đệ tử tinh anh của Quỷ Vũ Tông.

– Đới Đường quả nhiên đã có sắp xếp.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, có lẽ sau khi từ trấn Hoa Môn trở về, Đới Đường đã sắp xếp cho người chạy tới Thiên Nhất môn.

– Lục Lâm Thiên, ngươi điếc sao? Ta nói chuyện với ngươi mà ngươi không nghe thấy hả?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không trả lời mình, vẻ mặt Chu Minh lập tức trầm xuống.

– Lão đại, đệ đi giết hắn.

Hung quang trong mắt Tiểu Long chợt lóe lên, một cỗ sát khí tràn ra. Đôi mắt nhỏ lúc này tràn ngập sát ý nhìn vào Chu Minh.

– Người này giao cho ta, những người khác giao cho bọn đệ, cố gắng giữa lại đám linh giả cho ta.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long. Sau đó hắn quay đầu lại nói với đám người Chu Ngọc Hậu, Lưu Á Lôi:

– Chu trưởng lão, Lưu hộ pháp, các ngươi cứ đứng xem là được rồi, có người đào tẩu thì giết cho ta.

– Yên tâm đi lão đại, đối phó với những người này quá dễ dàng.

Tiểu Long phun ra nuốt vào cái lưỡi của mình, lập tức ngẩng đầu nói với chúng yêu thú phía sau:

– Nghe thấy lão đại nói chưa, linh giả lưu lại những kẻ khác đánh chết toàn bộ.

Rống Rống.

Năm đạo lưu quang trong nháy mắt phóng lên cao, bốn đạo lưu quang đáp xuống sân rộng, một đạo phóng lên cao. Khí tức cường hãn ngập trời khuếch tán, chỉ trong nháy mắt năm đầu yêu thú khổng lồ đột nhiên xuất hiện trước mặt mọi người.

Đầu yêu thú trước mặt một người cà một đầu cự hổ, cái miệng lớn mở ra, khí lưu tràn ra giống như rít gào. Trong cái miệng lớn như bồn máu có hai cái răng nanh, móng vuốt sắc bén vô cùng hung mãnh, quanh thân có một cỗ uy thế mạnh mẽ.

Bên người đầu cự hổ này có một con cự mãng hai đầu, trên người có tầng tầng lớp lớp lân phiến bao trùm, ánh mắt lộ ra hung quang, thân thể chừng gần năm trăm thước.

Một đầu yêu thú màu xanh đứng ở bên người đầu cự mãng hai đầu này, thân thể vài trăm thước, bộ lông trên người màu xanh, khí tức mạnh mẽ tỏa ra.

Đầu yêu thú cuối cùng, toàn thân như có lân phiến màu đỏ bao trùm, ánh mắt vô cùng dữ tợn.

Rống Rống.

Trong bầu trời thân thể Thiên Sí Tuyết Sư mở rộng, cái miệng lớn rít gào liên tục, hàn mang trên răng nanh lấp lóe, tiếng gầm gừ quanh quẩn ở trên không.

Mà bên người Thiên Sí Tuyết Sư, thân thể to lớn của Nghịch Lân Yêu Bằng đã bành trương tới hơn sáu trăm thước, móng vuốt, khí tức của Nghịch Lân Yêu Bằng trong đám yêu thú là cường hãn nhất, hai cánh mở ra khiến cho không gian gợn sóng.

Phì.

Lúc này, trên vai Lục Lâm Thiên, Tiểu Long trong nháy mắt nhảy xuống mặt đất, quang mang lóe lên, thân thể bành trướng tới bốn năm trăm thước. Đường kính của thân thể nó đã hơn mười thước, một cỗ khí tức cường hãn tỏa ra ngập trời.

ô Ô

Khí tứ của đám yêu thú khổng lồ này tỏa ra khiến cho đám ngựa của Phi Linh môn hoảng sợ, thân thể run rẩy, uy áp mạnh mẽ này không phải là thứ mà đám ngựa bình thường này có thể chống lại.

Sáu đầu yêu thú khổng lồ xuất hiện, sáu đạo khí tức cường hãn tỏa ra khiến cho những người thực lực thấp lúc này hô hấp cũng có chút khó khăn.

– Trời ơi.

– Là yêu thú ngũ giai.

– Còn có yêu thú lục giai, đầu hắc ưng trên bầu trời là yêu thú lục giai.

Giờ phút này, không ít đệ tử Thiên Nhất môn ném binh khí xuống, toàn thân run rẩy kinh hãi. Đám người hai mắt nhìn nhau đều không khỏi hít sâu một hơi.

Chu Minh nhìn đám yêu thú đột nhiên xuất hiện trước mặt này, sắc mặt trong nháy mắt đại biến, cuối cùng ánh mắt rơi vào thân thể Nghịch Lân Yêu Bằng trên bầu trời thì vẻ mặt lại càng thêm kinh hãi. Bằng vào thực lực của hắn cũng không khó nhận ra đây là một yêu thú lục giai.

Chương 711: Vũ Tướng cửu trọng (2)

Yêu thú lục giai, thực lực tương đương với Vũ Suất nhân loại, bằng vào thực lực của hắn căn bản không thể chống lại. Coi như lúc này hắn có thực lực Vũ Tướng cửu trọng đỉnh phong cũng vậy.

– Giết cho ta.

Thanh âm lạnh lùng từ trong miệng Lục Lâm Thiên phun ra, không có một chút do dự nào. Trong đầu Lục Lâm Thiên cũng không nghĩ tới việc tha cho một người nào của Thiên Nhất môn.

Rống Rống.

Dát.

Từng tiếng thú rống lớn vang lên trong không gian, giống như sấm sét nổ vang. Đám yêu thú khổng lồ này không ngừng lại chút nào, thân thể mang theo thú uy tỏa ra tiến về phía trước khiến cho mặt đất run rẩy.

Rống rống.

Hai cánh của Nghịch Lân Yêu Bằng, Thiên Sí Tuyết Sư rung lên đều đánh ra một cỗ khí lưu trong bầu trời. Hai cỗ khí lưu này giống như một cơn lốc trong nháy mắt đánh xuống phía dưới.

Phanh Phanh.

Trong tích tắc, thân thể to lớn của Huyết Ngọc Yêu Hổ tràn đầy khí tức hung hãn, chân trước mang theo một đạo trảo ấn xé rách không gian trong nháy mắt xé nát mấy đệ tử Thiên Nhất môn thành mảnh nhỏ.

– Chạy, chạy mau. Chúng ta không phải là đối thủ của những yêu thú này.

Đám đệ tử của Thiên Nhất môn đã náo loạn thành một đoàn, tiếng kêu thảm thiết truyền ra, đối mặt với đám yêu thú khổng lồ, bằng vào thực lực của bọn họ căn bản không thể tạo thành một công kích nào hữu hiệu cả.

– Chu Minh, hiện tại tới phiên ngươi.

Thân ảnh của Lục Lâm Thiên như quỷ mị xuất hiện trước người Chu Minh, vẻ mặt hắn vô cùng lạnh nhạt, dường như đối với tiếng kêu thảm thiết cùng màn đồ sát kia không để tâm tới.

– Sao ngươi lại có nhiều yêu thú như vậy.

Sắc mặt Chu Minh hoảng hốt, dường như còn chưa phục hồi tinh thần lại. Bên người Lục Lâm Thiên có yêu thú lục giai, hắn không thể chống lại. Vốn ban đầu hắn còn muốn đem toàn bộ người của Phi Linh môn một mẻ bắt hết, mà hiện tại, mọi chuyện đã vượt qua dự liệu của hắn.

– Để ta thử xem thực lực của Vũ Tướng cửu trọng tới đâu.

Lục Lâm Thiên nói một tiếng. Vẻ mặt lạnh băng, hiện tại hắn chỉ là Vũ Tướng ngũ trọng mà thôi, Lục Lâm Thiên cũng rất muốn biết rốt cuộc thực lực của hắn so với Vũ Tướng cửu trọng chênh lệch lớn tới bao nhiêu. Đối với kết quả cuối cùng Lục Lâm Thiên cũng rất chờ mong.

Thanh âm vừa dứt, vòng xoáy chân khí dưới chân Lục Lâm Thiên hiện ra, chân khẽ điểm mặt đất một cái trực tiếp bắn về phía Chu Minh, tốc độ nhanh tới cực hạn.

Trong nháy mắt Chu Minh cũng phục hồi tinh thần lại, đồng thời vẻ mặt cũng trở lên lạnh lẽo.

– Tiểu tử, trước tiên ta bắt ngươi.

Lúc này Chu Minh đang suy nghĩ trước tiên phải bắt sống Lục Lâm Thiên tới lúc đó hắn mới có đường sống. Và cũng chỉ có con đường này cho hắn lựa chọn mà thôi.

Sau khi có quyết định, trong khoảng khắc, chân khí thủy hệ trong cơ thể Chu Minh mạnh mẽ tràn ra, thủ ấn trong nháy mắt biến hóa, một đạo trảo ấn đột nhiên xuất hiện trước người hắn rồi bắn về phía trước mang theo kình khí sắc bén khiến cho không gian như muốn vỡ tung ra.

– Thanh Linh Khải Giáp.

Trong nháy mắt này, Lục Lâm Thiên nhanh chóng bố trí Thanh Linh Khải Giáp bên người, đồng thời trong tay đánh ra từng đạo thủ ấn phức tạp. Chân khí từ trong kinh mạch tràn ra rồi hội tụ trong lòng bàn tay. Trong không trung, bỗng nhiên có một cỗ năng lượng hệ mộc giống như những sợi tóc từ bốn phương tám hướng hội tụ lại.

Quang mang quanh thân Lục Lâm Thiên đại thịnh, khí tức đột nhiên kéo lên, một chưởng ấn to chừng nửa thước, trong suốt giống như một khối ngọc hiện lên trong tay Lục Lâm Thiên. Không gian chung quanh gợn sóng, rung động, từng đạo gợn sóng khuếch tán ra chung quanh.

– Ảm Nhiên Tiêu Linh chưởng.

Hai mắt Lục Lâm Thiên bắn ra một đạo tinh quang, thủ ấn đẩy về phía trước. Đạo chưởng ấn trong suốt giống như một khối ngọc lập tức bắn về phía trước, cuối cùng hóa thành một đạo lục mang không ngừng bành trướng, lao về phía đạo trảo ấn của Chu Minh.

Đối mặt với Vũ Tướng cửu trọng như Chu Minh, Lục Lâm Thiên không có một chút thăm dò nào, trực tiếp thi triển ra vũ kỹ Huyền cấp sơ giai Ảm Nhiên Tiêu Linh chưởng, sợ rằng nếu như thi triển vũ kỹ bình thường thì bằng vào thực lực hiện tại của hắn cũng khó mà chống lại được Chu Minh.

Cảm nhận được khí tức cường hãn đột nhiên xuất hiện, sắc mặt Chu Minh lập tức kinh ngạc. Hắn quả thực không ngờ thực lực của Lục Lâm Thiên lại tạo ra động tĩnh lớn như vậy.

Tất cả chỉ trong nháy mắt, toàn bộ không gian chung quanh lúc này mạnh mẽ sôi trào, chưởng ấn lục mang cuối cùng ầm ầm va chạm với trảo ấn kia khiến cho một đám kình khí cuồng bạo khuếch tán trong không trung.

Phanh.

Âm thanh cực lớn vang lên giữa không trung, một cỗ năng lượng kinh khủng tới cực hạn giống như một trái bom nổ tung. Kình khí tán loạn, kình phong bắn ra tứ phía. Mỗi một đạo kình phong tạo thành một đường vòng cung, kình phong liên miên kinh khủng này chồng chất lên nhau tạo thành một hình vòng cung lục sắc, lập tức bao phủ không gian hơn một nghìn thước.

Sau đó, quang mang hình cung lục sắc kia đánh xuống, giống như là vô thanh vô tức vậy. Ngay khi quang mang hình cung lục sắc này đánh xuống, không gian chung quanh gấp khúc, một cỗ khí tứ vô hình trong nháy mắt lan tràn.

– Chết tiệt.

Sắc mặt Chu Minh đại biến. Trong quang mang hình cung lục sắc này có một cỗ lực lượng mạnh mẽ trút xuống, không ngờ lại đồng thời rút ra chân khí của hắn. Trong nháy mắt khiến cho hắn tiêu hao một phần ba, loại vũ kỹ quỷ dị này quả thực vô cùng đáng sợ.

Khục khục.

Thân thể Chu Minh trực tiếp bị đẩy lùi về phía sau, công kích của đối phương tương đương với Vũ Tướng bát trọng đỉnh phong, hầu như là tiếp cận Vũ Tướng cửu trọng, thế nhưng vừa rồi hắn có thể cảm nhận được thực lực của đối phương chỉ là Vũ Tướng ngũ trọng mà thôi, nhưng quả thực cũng quá kinh khủng.

Khục khục.

Lúc này thân thể Lục Lâm Thiên cũng bị đẩy lui. Có Thanh Linh Khải Giáp thế nhưng khí huyết trong cơ thể hắn cũng nhộn nhạo. Chu Minh đã là Vũ Tướng cửu trọng gần với Vũ Tướng cửu trọng đỉnh phong, thực lực cách Vũ Suất cũng chỉ một bước gần mà thôi, loại thực này thực sự vô cùng cường hãn.

Chỉ là ngay khi bị đẩy lui, trong tay Lục Lâm Thiên đột nhiên tạo thành một đạo thủ ấn quỷ dị. Trên cánh tay, chân khí từ trong kinh mạch bạo phát ra rồi đột nhiên bàn tay hắn nắm chặt, hét lớn:

– Đại Địa Nộ Hống.

Cùng với tiếng quát của Lục Lâm Thiên vang lên, chân khí trong cơ thể hắn như phô thiên cái địa bạo phát ra, nhanh chóng ngưng tụ thành một đạo quyền ấn màu vàng trước người, mang theo thanh thế to lớn cùng với kình phong kinh khủng.

Ngay khi thân thể Lục Lâm Thiên vừa mới ổn định thì tức thì nhanh chóng đánh ra đạo quyền ấn này. Đạo quyền ấn xuyên qua không gian rồi hung hăng đánh vào trên mặt đất trước người.

Bị một quyền này đánh xuống, mặt đất trước người Lục Lâm Thiên đột nhiên nổ tung tạo thành một cái khe rộng vài chục thước, trong nháy mắt bằng vào một tốc độ vô cùng đáng sợ lan tràn về phía Chu Minh.

Cạch Cạch.

Mặt đất lay động kịch liệt giống như đại địa chấn, mặt đất nhanh tróng bị nứt nẻ trước người Chu Minh.

Chương 712: Thôn phệ Chu Minh

Lực lượng đáng sợ kia nhanh như chớp tiếp cận Chu Minh, rồi giống như một cơn hồng thủy trút xuống, chỉ nghe cạch một tiếng, mặt đất xung quanh Chu Minh chừng nghìn thước lập tức nứt nẻ, từng vết nứt giống như mạng nhện lan tràn ra, đá vụn bắt tứ tung, kình phong tàn sát tứ phía.

Lúc này Chu Minh đã triệt để kinh hãi, lực lượng cuồng bạo này quá kinh khủng. Vũ kỹ này so với vũ kỹ vừa rồi đều không phải vũ kỹ tầm thường, chỉ sợ đã tới cấp bậc Huyền cấp sơ giai. Trong lúc hoảng sợ, thân ảnh Chu Minh nhanh chóng thối lui, quanh thân trong nháy mắt xuất hiện một vòng quang tráo.

Thế nhưng mặt đất trong chu vi nghìn trượng chung quanh đã bị nứt nẻ, lúc này căn bản không thể lùi lại, công kích của Lục Lâm Thiên quá nhanh khiến cho hắn luống cuống tay chân.

Phanh Phanh.

Mặt đất nứt nẻ lập tức bắt đầu bạo liệt. Phương viên một nghìn thước chung quanh lúc này mặt đất giống như sơn băng địa liệt sụp xuống. Lực lượng kinh khủng này phóng lên cao khiến cho không gian gợn sóng, đồng thời trong nháy mắt bao phủ trên người Chu Minh.

Bên ngoài thân thể Chu Minh, quang tráo kia đã bắt đầu xuất hiện từng vết nứt. Những vết nứt này không ngừng lan tràn ra rồi ầm ầm vỡ tan. Một cỗ lực lượng mạnh mẽ lập tức đánh vào trên người Chu Minh khiến cho Chu Minh trực tiếp bay ngược về phía sau rồi rơi xuống mặt đất.

Khục Khục.

Dưới lực lượng đáng sợ như vậy trong nháy mắt lan tới không gian hơn nghìn thước chung quanh, khiến cho hơn một nghìn đệ tử Thiên Nhất môn bên cạnh toàn bộ đều phun ra máu, thân thể bị đánh bay về phía sau rồi rơi xuống mặt đất. Bọn họ còn sống hay chết lúc này cũng không có ai đi kiểm tra, thế nhưng chỉ sợ không chết thì cũng phải bị thương nặng.

Lúc này bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được mặt đất đã bị một chưởng của Lục Lâm Thiên phá hủy, mặt đất trên cái sân rông kia bị lún xuống hiện lên một cái hố sâu chừng nghìn thước, lực lượng cuồng bạo này quả thực khiến cho những người chứng kiến kinh hãi.

Khục Khục.

Vẻ mặt Chu Minh vô cùng kinh hãi phun ra một ngụm máu tươi. Sắc mặt tái nhợt, cố gắng đứng lên. Ánh mắt của hắn đã có chút kinh hoảng cùng kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Chống lại Ẩm Nhiên Tiêu Linh Chưởng của Lục Lâm Thiên, tuy rằng hắn không bị thương mà còn mơ hồ chiếm thế thượng phong, thế nhưng dưới tác dụng quỷ dị của Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng đã tiêu hao của hắn một phần ba chân khí, mà lúc này lại chống lại Đại Địa Nộ Hống của Lục Lâm Thiên gần đây mới tu luyện thành công, hơn nữa bởi vì Lục Lâm Thiên công kích quá nhanh, hắn không kịp phản ứng cho nên hiện tại đã bị thương.

Ba năm trước đây hắn tận mắt nhìn thấy Lục Lâm Thiên chỉ có thực lực Vũ Sư mà thôi. Ba năm sau hắn có thực lực Vũ Tướng cửu trọng mà trong vòng hai chiêu đã bị thương, chuyện này khiến cho hắn vô cùng kinh hãi. Mà lúc này hắn cũng phát hiện ra, Lục Lâm Thiên là vũ giả tam hệ, khi trước trên đại hội tông môn, Lục Lâm Thiên chỉ thi triển hỏa thuộc tính và thổ thuộc tính mà thôi. Vừa rồi hắn lại thi triển mộc thuộc tính, đối phương không ngờ lại là vũ giả tam hệ.

Thân ảnh của Lục Lâm Thiên đứng thẳng ở đó, thực lực của Vũ Tướng cửu trọng rất mạnh mẽ. Hắn liên tục đánh ra hai đạo công kích của vũ kỹ Huyền cấp sơ giai thế nhưng cũng chỉ để đối phương bị thương nhẹ mà thôi. Muốn giết đối phương thì cần phải thi triển con bài chưa lật của mình. Tuy rằng lúc này Lục Lâm Thiên rất muốn thử xem uy lực của vũ kỹ Huyền cấp trung giai, thế nhưng điều tiếc nuối nhất chính là lúc này tuy rằng hắn có hai bộ vũ kỹ Huyền cấp trung giai, thế nhưng lại chưa đạt tới cấp độ có thể thi triển ra.

Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên tiếp tục di động, vòng xoáy dưới chân chợt lóe, thân ảnh giống như quỷ mị biến mất tại chỗ, lúc này chỉ có một số người mơ hồ nhìn thấy tàn ảnh màu xanh mà thôi.

– Thủ Vụ Diệt Sát Quyết.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lại tiếp tục xuất thủ, Chu Minh cắn răng đánh ra thủ ấn. Đồng thời một cỗ lực lượng thủy hệ bàng bạc nhanh chóng hội tụ, không gian quanh người hắn lúc này đã gấp khúc, năng lượng đáng sợ tràn ngập phía chân trời. Chỉ trong chớp mắt khí tức của Chu Minh đã điên cuồng tăng lên.

Sưu Sưu.

Trong không gian, hơi nước màu lam đang ngưng tụ, trong khoảnh khắc bao phủ không gian chung quanh hai người, kình khí cường hãn khuếch tán khiến cho không gian gợn sóng.

– Hư Linh Huyễn Ấn.

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên tiếp cận với Chu Minh tới một vị trí nhất định, ánh mắt quỷ dị bắn ra, khí tức quanh người ba động, một đạo công kích quỷ dị tức thì bao vây Chu Minh.

Trong sát na, khi Chu Minh nhìn về phía Lục Lâm Thiên ánh mắt dại ra. Trong đầu trong nháy mắt đã bị công kích. Giờ phút này phản ứng đầu tiên trong đầu của hắn là không ngờ đối phương lại còn là Linh giả.

– Hàn Băng Ấn.

Chỉ trong nháy mắt, một tiếng quát trầm thấp vang lên trong không gian, đòng thời có một đạo thủ ấn chừng trăm thước hiện lên, nhiệt độ trong không gian đột nhiên giảm xuống kịch liệt, một cỗ khí tức lạnh lẽo khuếch tán, sóng gợn trong không gian cũng bị đóng băng, hàn khí bắn ra tứ phía.

– Đi.

Sau khi đánh ra một đạo thủ ấn cuối cùng, Lục Lâm Thiên quát lạnh một tiếng đem đạo chưởng ấn khổng lồ trong tay đẩy đi. Trong khoảnh khắc này, một cỗ khí tức lạnh lẽo nhanh chóng tỏa ra. Nơi chưởng ấn đi qua không gian ở trong một trạng thái vô cùng quỷ dị, trong nháy mắt đóng băng. Toàn bộ không gian đóng băng, bốn phía có không ít người đang giao thủ, lúc này đột nhiên cảm thấy lạnh lẽo.

Sưu.

Khí tức lạnh lẽo tràn ngập trong không gian, bỗng một tiếng nổ lớn vang lên trong không trung.

Phanh Phanh.

Toàn bộ không gian đóng băng đột nhiên vỡ tung, hàn khí lạnh thấu xương khuếch tán, một cỗ kình khí cuồng bạo nhanh chóng tản ra trong không trung, những mảnh băng vỡ trên bầu trời hóa thành năng lượng biến mất không thấy đâu.

Dưới công kích cuồng bạo, kình khí xuyên thấu không gian, không gian hơn một nghìn thước chung quanh lúc này đổ nát, khi kình khí tiêu tán thì thân ảnh của Chu Minh xuất hiện.

Nhìn Lục Lâm Thiên phía trước, ánh mắt Chu Minh hiện lên vẻ kinh hãi, sắc mặt trắng bệch tới mức vô cùng đáng sợ.

Khục Khục.

Thân thể hắn khẽ run rẩy, trong nháy mắt Chu Minh phun ra một ngụm máu, máu tươi mang theo một màu đen nhỏ xuống mặt đất bị đóng băng. Chu Minh uể oải nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Ngươi là Linh…

– Qua đây cho ta.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng, khi thanh âm vừa dứt, mấy đạo chỉ ấn trong nháy mắt đánh về phía Chu Minh, lúc này Chu Minh đã không còn sức phản kháng, trong nháy mắt bị cấm chế.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào toàn bộ sân rộng, lúc này tiếng chém giết vang vọng khắp nơi giống như tiếng sấm vang lên không ngừng. Dưới sự công kích của mấy đầu yêu thú, vô số vũ giả đã trở thành điểm tâm. Đám đệ tử Phi Linh môn dưới sự dẫn đầu của Chu Ngọc Hậu cũng tham gia chiến trường bên ngoài đang không ngừng truy sát những đệ tử Thiên Nhất môn chạy trốn.

Ánh mắt khẽ đảo qua toàn bộ, Lục Lâm Thiên nhíu mày, đệ tử Thiên Nhất môn đã không còn sức phản kháng.

Chương 713: Trên quỷ vũ tông (1)

Thân ảnh phóng qua, Lục Lâm Thiên dẫn theo Chu Minh tiến vào trong đại điện Thiên Nhất môn tìm một căn phòng yên tĩnh, Lục Lâm Thiên cười lạnh nhìn Chu Minh trong tay mình.

Vẻ mặt Chu Minh lúc này kinh hãi, ngay cả giọng nói cũng bị cấm chế không thể nói ra lời, cả người vô lực.

– Vũ Tướng cửu trọng, dưới tình huống bị thương nặng, có lẽ có thể thôn phệ.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, lập tức trong tay đánh ra vài đạo thủ ấn, trong lòng bàn tay một cỗ chân khí hóa thành vòng xoáy, dưới sự kinh hãi của Chu Minh chụp vào thiên linh cái của hắn.

Dưới một cỗ lực lượng thôn phệ lớn này, khuôn mặt Chu Minh lập tức biến thành dữ tợn sau một lát đã trở thành một cỗ thây khô, dưới linh hỏa trong tay Lục Lâm Thiên hóa thành tro tàn.

– Chân khí thật tinh thuần.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, sắc mặt hắn lúc này ửng đỏ, giống như uống rượu quá độ. Dưới tình huống Chu Minh Vũ Tướng cửu trọng bị thương năng, Lục Lâm Thiên vốn nghĩ mình có thể đơn giản thôn phệ, hắn thật không ngờ tới, Chu Minh dưới tình huống bị thương nặng nhưng chân khí lại cực kỳ dồi dào, nếu như có nhiều hơn nữa thì có lẽ hắn chỉ có thể bỏ qua. Cho nên mới có câu nói, lạc đà gầy còn hơn ngựa béo là ở chỗ đó. Chu Minh bị thương nặng nhưng chân khí trong đan điền cũng không thể khinh thường.

Cảm nhận cỗ chân khí thôn phệ này Lục Lâm Thiên phỏng đoán có lẽ sau khi luyện hóa hắn sẽ đột phá tới Vũ Tướng lục trọng vô cùng dễ dàng.

Mà vừa rồi Lục Lâm Thiên cũng thi triển sưu linh thuận chiếm được không ít tin tức của Quỷ Vũ Tông trong đầu Chu Minh. Có mấy tin tức này, biết người biết ta, đối phó với Quỷ Vũ Tông sẽ dễ dàng hơn một chút.

Đối với thực lực của mình Lục Lâm Thiên cũng có chút lý giải. Bằng vào thực lực Vũ Tướng ngũ trọng, dựa vào đan điền khổng lồ và thân thể cường hãn, lại thêm ưu thế về tốc độ có thể chống lại Vũ Tướng thất trọng, nếu như muốn giết đối phương thì có một chút khó khăn.

Nếu như dùng vũ kỹ Huyền cấp sơ giai liên tục công kích có lẽ chống lại Vũ Tướng bát trọng cũng không có vấn đề gì. Nếu như phối hợp với Hư Linh Huyễn Ấn thì đủ để đối phó với Vũ Tướng cửu trọng.

Đương nhiên, Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ cấp bậc này chỉ tượng trưng với những Vũ Tướng bình thường mà thôi. Chu Minh này tuy rằng là Vũ Tướng cửu trọng thế nhưng trên phương diện vũ kỹ, xuất thân ở Quỷ Vũ Tông cho nên cũng không có vũ kỹ Huyền cấp trên người thực lực bình thường tới mức không thể bình thường hơn. Không giống như những đệ tử trong đại phái như Tam tông Tứ môn thực lực đều cao hơn tu vi rất nhiều.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, nếu như Chu Minh này mà là Phách Đao Long Tam, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phi Ưng Lăng Phong trong Vân Dương Tông, đám người này tất cả đều là Vũ Tướng cửu trọng thì cho dù hắn có dùng các con bài chưa lật, lại thêm thực lực Vũ Tướng ngũ trọng cũng chỉ có thể liều mạng mà thôi. Vì vậy, thực lực tiêu chuẩn của hắn chỉ có thể tính với những vũ giả bình thường. Nếu như đụng phải những vũ giả cũng có con bài chưa lật của mình thì lúc đó mới có thể biết được.

Về phần thực lực của hắn đủ để đối phó với Vũ Suất hay không, Lục Lâm Thiên cảm thấy không có khả năng. Dù sao Vũ Suất và Vũ Tướng khác biệt vô cùng lớn, hắn đối phó với Chu Minh này không thành vấn đề, thế nhưng Chu Minh này cũng không phải là người gần với Vũ Suất nhất, cho nên hiện tại không thể phán đoán được.

Nhưng bây giờ Lâm Thiên cũng ít nhiều có thể lý giải thực lực của chính mình, dù sao hắn cũng có một ít con bài chưa lật, có lẽ hiện tại cho dù đối đầu với Vũ Suất nhất trọng thì hắn cũng có năng lực để chiến một trận, tuy rằng Vũ Suất và Vũ Tướng là một khoảng cách lớn, thế nhưng mỗi người mỗi khác, cái này thực sự rất khó nói.

Sau khi thu thập một phen, ống tay áo run lên, Lục Lâm Thiên lập tức đi ra ngoài sân rộng. Lúc này trên sân rộng, tiếng chém giết kinh thiên động địa đã biến mất. Dưới sự hỗ trợ của mấy đầu yêu thú khổng lồ, Phi Linh môn đã hoàn toàn chiếm được đại thắng. Mấy nghìn đệ tử Thiên Nhất môn lúc này đã trở thành thi thể. Thế nhưng số lượng thi thể trên mặt đất hiện tại cũng không nhiều, đại bộ phận chúng đã trở thành điểm tâm của mấy đầu yêu thú, trên sân rộng lúc này máu đã chảy thành sông.

Cái hố sâu do Lục Lâm Thiên thi triển Đại Địa Nộ Hống tạo ra lúc này bị máu tươi chảy xuống tạo thành một cái vũng máu lớn.

– Chủ nhân, mấy linh giả người muốn đều ở đây, có mấy người đã bị đánh chết.

Lúc này Thái Âm Yêu Thỏ đã thu nhỏ lại thân thể còn hai thước chạy tới, hai chân trước của nó mang theo một đạo lam quang bao vây lấy mấy thân ảnh trong đó.

Lục Lâm Thiên khẽ nhìn qua, tổng cộng có năm Linh giả, thực lực cao nhất là Linh Tướng nhị trọng, một Linh Phách tứ trọng, một Linh Phách nhất trọng còn có hai linh sư.

Năm Linh giả, Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười, mấy người này chính là đá kê chân cho việc linh lực tiến bộ.

– Lão đại, tất cả đã xong.

Thân thể nho nhỏ của Tiểu Long nhảy lên vai Lục Lâm Thiên. Một cỗ sát khí như ẩn như hiện quanh người nó, mấy đầu yêu thú khổng lồ còn lại cũng thu nhỏ thân thể.

– Tiểu Long, thực lực của đệ đã tăng cường không ít nha.

Lục Lâm Thiên nói. Vừa rồi Vũ Tướng nhất trọng của Thiên Nhất môn trong nháy mắt đã bị Tiểu Long nuốt vào trong bụng. Loại thực lực này so với lần đột phá trước của Tiểu Long thì đã mạnh hơn không ít.

– Chưởng môn, Thiên Nhất môn đã bị diệt, đệ tử đào tẩu của Thiên Nhất môn có mấy trăm, còn lại đều đã đánh chết. Đệ tử Phi Linh môn ta chết năm mươi sáu người, bị thương hơn một trăm bốn mươi người.

Một canh giờ sau, Lưu Á Lôi đi tới trước người Lục Lâm Thiên rồi bẩm báo.

– Chưởng môn, đây là thu hoạch lần này.

Chu Ngọc Hậu đưa cho Lục Lâm Thiên không ít túi trữ vật, toàn bộ Thiên Nhất môn đều bị cướp đoạt. Loại chuyện như thế này Chu Ngọc Hậu cũng không cần Lục Lâm Thiên phân phó đi làm.

– Đi về Phi Linh môn thôi, không được động tới người trong thành.

Lục Lâm Thiên phân phó, người của Phi Linh môn chết năm mươi sáu người. Thế nhưng vừa rồi đệ tử Phi Linh môn cũng không tham gia đại chiến thực sự, nếu như chỉ dựa vào đệ tử Phi Linh môn đi diệt Thiên Nhất môn hiển nhiên là điều không có khả năng.

– Chưởng môn, chúng ta không chiếm luôn nơi này sao.

Chu Ngọc Hậu lập tức nói.

– Ai nói không chiếm? Trước tiên ngươi dẫn chúng đệ tử trở về, không được xuất hiện bất kỳ sai lầm nào.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt nhìn vào Chu Ngọc Hậu.

– Vâng, chưởng môn.

Chu Ngọc Hậu tức thì cảm thấy lạnh lẽo trong lòng, không dám hỏi thêm gì nữa.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại nhìn vào Thiên Nhất môn, nơi này sớm muộn sẽ là của hắn. Chỉ là hiện tại Phi Linh môn chưa phát triển tới độ cao đó, thế nhưng điều đó cũng không quá xa vời nữa.

Một lát sau, hai cánh Thiên Sỉ Tuyết Sư dựng lên, thân thể to lớn biến mất phía chân trời, trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư lúc này có năm linh giả bị cấm chế, còn có mấy tiểu yêu thú.

Chương 714: Trên quỷ vũ tông (2)

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang mang, không ngừng luyện hóa đám chân khí vừa được thôn phệ vào trong cơ thể.

Ánh mắt mấy linh giả còn lại trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư vô cùng kinh hoàng, nhưng vì toàn thân bị cấm chế, cho nên không thể nhúc nhích.

Trong thành Thiên Nhất, tiếng chém giết kinh thiên động địa kia sau khi chấm dứt thì lúc này mới có mấy người lá gan lớn một chút mở cửa ra, bắt đầu đi về phía sân rộng tràn ngập mùi máu tươi.

Đại chiến vừa rồi, cũng không phải tất cả mọi người đều trốn vào, trong thành Thiên Nhất dòng người qua lại cũng có vũ giả, trong đó cũng không thiếu Vũ Phách, thậm chí còn có mấy Vũ Tướng. Những vũ giả này đều ở phía xa nhìn chăm chú vào cảnh chém giết kia. Những yêu thú khổng lồ kia xuất hiện khiến cho bọn họ chỉ có thể trốn ở xa không dám lộ diện, không thể làm gì khác hơn là âm thầm nhìn xem.

Khi mấy đầu yêu thú và đệ tử Phi Linh môn rời đi lúc này mấy người này mới dám lộ diện, cả đám dùng ánh mắt kinh hãi nhìn vào sân rộng. Cảnh tượng vừa rồi có không ít người nhìn vào trong mắt, vị chưởng môn Phi Linh môn kia mang theo mấy đầu yêu thú kinh khủng quét ngang Thiên Nhất môn, hạ thủ tuyệt đối không lưu tình. Ngay cả một Vũ Tướng cửu trọng của Quỷ Vũ Tông cũng bị chưởng môn Phi Linh môn tự mình đánh chết.

Thi thể khắp nơi, không ít người thường nhìn vào cảnh tượng này phải nôn mửa.

– Thiên Nhất môn bị diệt, Quỷ Vũ Tông cũng không bảo vệ được.

– Mấy đầu yêu thú của Phi Linh môn quá kinh khủng, đệ tử Thiên Nhất môn hoàn toàn không phải là đối thủ.

– Nghe nói mấy ngày trước trên trấn Hoa Môn, chưởng môn Tỉnh Văn Khôn đám nháo sự, đó là địa bàn của Phi Linh môn, có người nói lúc đó chưởng môn Phi Linh môn đã đánh chết Tỉnh Văn Khôn, tuyên bố muốn diệt Thiên Nhất môn, không nghĩ tới hắn lại xuất thủ nhanh như vậy.

– Thiên Nhất môn này cũng thật không may, không ngờ lại gây sự trên địa bàn Phi Linh môn, xem ra hiện tại Phi Linh môn đã không đặt Quỷ Vũ Tông ở trong mắt rồi.

– Có lẽ sắp có trò hay để nhìn, Quỷ Vũ Tông lần này có lẽ sẽ xuất thủ với Phi Linh môn.

– Quỷ Vũ Tông tuy rằng rất mạnh, thế nhưng vừa rồi bên người chưởng môn Phi Linh môn dường như cũng có yêu thú lục giai, Quỷ Vũ Tông cũng khó mà đối phó được.

Trong tiếng nghị luận của mọi người, tin tức Thiên Nhất môn bị tiêu diệt nhanh chóng truyền ra bốn phương tám hướng, tức thì khiến cho không ít người quan tâm.

Lúc hoàng hôn, Lục Lâm Thiên đã trở về Phi Linh môn, cũng không làm kinh động bao nhiêu người, liền trực tiếp vòng ra mật thất phía sau núi tu luyện.

Thời gian chậm rãi trôi qua, lúc này trên trấn Hoa Môn kế hoạch kiến tạo một thành trì đã được bắt đầu. Một tòa thành đột ngột bắt đầu mọc lên, nhân khí trên trấn Hoa Môn càng ngày càng tăng.

Sơn mạch Vụ Đô bị phong tỏa càng ngày càng lâu, dược liệu càng lúc càng trở nên quý giá, giá đan dược cũng càng lúc càng cao.

Trên trấn Hoa Môn lúc này chỉ còn cửa hàng của Phi Linh môn bán ra một ít dược liệu, mỗi ngày đều có một đám lớn thương nhân xếp hàng từ sáng sớm ở ngoài cửa hàng của Phi Linh môn, chờ đợi dược liệu bán ra.

Chỉ có một chút dược liệu, cho dù mỗi ngày đều bán ra thế nhưng cũng không đủ cung ứng, điều này làm cho giá cả càng ngày càng cao. Mỗi ngày hai người Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ đều đứng ở trong cửa hàng của Phi Linh môn mà cười toe toét.

Mà ngày thứ ba sau khi Lục Lâm Thiên diệt Thiên Nhất môn, trong trấn Hoa Môn đột nhiên xuất hiện mấy dong binh đoàn lớn từ sơn mạch Vụ Đô đi ra, mỗi một dong binh đoàn đều mang theo một đám lớn dược liệu.

Những dong binh đoàn này vừa xuất hiện tức thì bị đám thương nhân vây quanh, dược liệu trong tay mấy dong binh đoàn này trong vòng một ngày đã bị những thương nhân dùng giá trên trời mua đi.

Vào ban đêm, trong hậu đường của cửa hàng Phi Linh môn, nếu như đám thương nhân bình thường có mặt ở đây thì nhất định sẽ nhận ra, thủ lĩnh của mười mấy dong binh đoàn lúc này đều tụ tập ở bên trong cửa hàng của Phi Linh môn. Mười mấy người này đều có tu vi Vũ Tướng. Mà những dong binh đoàn này đều là dong binh đoàn mà mười mấy ngày trước Lục Lâm Thiên thu phục ở bên trong sơn mạch Vụ Đô.

Lúc này trong hậu đường còn có Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ.

– Chư vị đội trưởng cực khổ rồi.

Lục Tiểu Bạch nói.

– Không dám, chúng ta đều vì Phi Linh môn mà tận lực.

Đám đội trưởng lập tức nói. Bọn họ đều ăn vào Phệ Huyết Hóa Cốt Đan, lúc này cả đám không có ai dám phản bội Phi Linh môn.

– Chư vị đội trưởng, chưởng môn đã sớm có phân phó, sau này toàn bộ sơn mạch Vụ Đô sẽ do mọi người phục trách. Các ngươi cũng có thể hái dược liệu ở trong khu vực nguy hiểm. Đồng thời hiện tại có mấy nghìn dong binh không thể tiến vào trong sơn mạch Vụ Đô, các ngươi có thể trắng trợn phát triển dong binh đoàn trong tay các ngươi. Sau nửa năm, dong binh đoàn nào phát triển lớn nhất đến lúc đó toàn bộ sơn mạch Vụ Đô sẽ do người đó phụ trách. Nhớ kỹ, tạm thời không thể nói ra quan hệ giữa các ngươi và Phi

Linh môn.

Lục Tiểu Bạch nói với mọi người.

Chúng đội trưởng dong binh đoàn nhìn nhau rồi lập tức rời đi.

Trong thành Quỷ Vũ, lúc này mặt trời đã ngả về phía tây, cả Quỷ Vũ Tông lúc này được tắm bằng ánh sáng ráng hồng.

– Chư vị trưởng lão, ba vị trưởng lão tiến vào trong sơn mạch Vụ Đô hiện tại có lẽ cũng nên đi ra, vì sao lại còn chưa về?

Trong đại điện của Quỷ Vũ Tông, sắc mặt Đới Đường ngưng trọng nói.

– Có lẽ ba vị trưởng lão có chuyện gì đó nên dừng lại, bằng vào thực lực của ba vị trưởng lão có lẽ cũng không xảy ra đại sự gì.

Một trưởng lão mặc áo xám nói.

– Trong trấn Thiên Tinh, dược liệu đã thiếu từ lâu sinh ra ảnh hưởng cực lớn, nếu như ba vị trưởng lão không mang dược liệu về thì chỉ sợ tổn thất với trấn Thiên Tinh vô cùng lớn.

Một trưởng lão khác nói.

– Đều là do Phi Linh môn chết tiệt, càng lúc càng quá phận. Chưởng môn, lão tông chủ nói thế nào, có động thủ với Phi Linh môn hay không?

Một lão giả mặc hoàng bào nói.

– Lão tông chủ có nói, chúng ta trước tiên nên nhịn một chút, nhìn xem Phi Linh môn muốn làm gì, sau đó mới quyết định tiếp.

Vẻ mặt Đới Đường trầm xuống, lập tức nói.

– Tông chủ, không tốt, xảy ra đại sự.

Ngoài đại điện, một đệ tử Vũ Phách của Quỷ Vũ Tông vội vàng chạy vào trong đại điện, vẻ mặt vô cùng hoảng sợ.

– Có chuyện gì mà bối rối như vậy?

Trong đại điện, chúng trưởng lão hộ pháp đang thương lượng chuyện tình quan trọng, lúc này nhìn thấy đệ tử hoang mang rối loạn chạy vào, tức thì khiến cho Đới Đường biến sắc, vẻ mặt tức giận, hỏi.

– Tông chủ, phân đà Cửu Hoa Sơn của chúng ta bốn ngày trước đã bị một cỗ thế lực thần bí tiêu diệt.

Đệ tử kia hoảng loạn nói.

– Cái gì…

Tức thì chúng trưởng lão, hộ pháp, kể cả Đới Đường tức thì đại biến, lập tức đứng lên.

– Tông chủ, không tốt, có đại sự.

Chương 715: Vũ Tướng lục trọng

Lúc này, lại có một đệ tử tu vi Vũ Phách của Quỷ Vũ Tông từ ngoài đại điện chạy vào.

– Ngươi lại có chuyện gì.

Đới Đường hỏi.

– Tông chủ, vừa nhận được tin tức, bốn ngày trước Thiên Sơn môn đã bị một cỗ thế lực thần bí tiêu diệt, toàn bộ Thiên Sơn môn hiện tại không còn ai sống sót.

– Thiên Sơn môn cũng bị diệt sao?

Trong đại điện, sắc mặt đám người có mặt lập tức kinh hãi, chúng trưởng lão hộ pháp nhìn vào Đới Đường.

– Tông chủ, không tốt. Vừa mới nhận được tin tức, ba ngày trước Thiên Nhất môn bị diệt. Chu trưởng lão bị người của Phi Linh môn đánh chết. Một trăm đệ tử tinh anh của Quỷ Vũ Tông ta cũng bị giết toàn bộ.

Lần này lại có một đệ tử Vũ Phách của Quỷ Vũ Tông kinh hoảng chạy tới đại điện.

Sắc mặt Đới Đường vô cùng ngưng trọng, ánh mắt hiện lên hàn ý hung hăng vỗ một chưởng vào ghế.

Phanh.

Cái ghế bành này lập tức hóa thành tro tàn. Sắc mặt Đới Đường bình tĩnh lại nói:

– Tra cho ta, tra xem rốt cuộc là ai diệt Thiên Sơn môn và Cửu Hoa Sơn. Phi Linh môn, lần này Quỷ Vũ Tông ta tuyệt đối không nhịn nữa.

Sưu Sưu.

Ngay khi Quỷ Vũ Tông đang hỗn loạn và nổi giận thì trong một mật thất phía sau hậu sơn Phi Linh môn, lúc này khí tức quanh người Lục Lâm Thiên không ngừng được kéo lên. Không gian trong mật thất nhộn nhạo. Một cỗ quang mang từ trong cơ thể Lục Lâm Thiên tuôn ra sau đó lượn lờ chung quanh thân thể Lục Lâm Thiên. Cuối cùng theo hô hấp của hắn đều tiến vào cơ thể thông qua lỗ chân lông, cứ như vậy mà tuần hoàn.

Thời gian chậm rãi trôi qua, quang mang hoàng sắc trong cơ thể Lục Lâm Thiên càng lúc càng đậm, trên da dẻ cũng xuất hiện quang mang nhè nhẹ rồi đột nhiên có một cỗ năng lượng vô hình trong hiên địa bắt đầu hội tụ vào trong mật thất, sau đó lập tức tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Lúc này sắc mặt mấy Linh giả có trong mật thất cũng đại biến. Đương nhiên bọn họ nhận ra được Lục Lâm Thiên sau khi tu luyện mấy ngày lúc này đã bắt đầu đột phá.

Khí tức quanh người Lục Lâm Thiên càng ngày càng mạnh, dưới sự tiến vào cuồn cuộn không ngừng của năng lượng vô hình trong thiên địa, cơ thể Lục Lâm Thiên nhanh chóng phát sinh biến hóa. Mỗi một lần đột phá, cho dù là đột phá nho nhỏ Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm giác được trong cơ thể hắn có sự lột xác, gân cốt, lục phủ ngũ tạng, còn có huyết mạch, kinh mạch cũng được cường hóa khiến cho thân thể hắn ngày càng mạnh mẽ.

Mà cùng lúc đó, mỗi một lần đột phá, Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm giác vô cùng rõ ràng, đan điền của hắn dường như đang được mở rộng. Sau mỗi lần đột phá đều được mở rộng hơn, chân khí được dung nạp vào trong đó cũng sẽ tăng lên, chân khí càng nhiều tương đương với thực lực của Lục Lâm Thiên lại tăng thêm mạnh mẽ.

Khí tức quanh người Lục Lâm Thiên càng ngày càng mạnh, năng lượng vô hình trong thiên địa ngày càng ba động kịch liệt. Cuối cùng quanh người Lục Lâm Thiên, đan điền thông qua vô số lỗ chân lông tham lam thôn phệ năng lượng trong thiên địa tiến vào cơ thể. Mà lúc này trong mật thất đã được bao phủ bởi một mảnh quang mang đậm đặc.

Cứ như vậy kéo dài nửa canh giờ, quang mang trong mật thất đều bị Lục Lâm Thiên thôn phệ, tất cả đều khôi phục lại như lúc ban đầu, thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng xuất hiện trong mắt đám Linh giả.

Quanh thân Lục Lâm Thiên hiện giờ tràn ra khí thế mạnh mẽ. Thế nhưng chỉ trong chốc lát cỗ khí thế mạnh mẽ này được thu vào trong cơ thể, không có một tia nào bị tiết ra ngoài.

Phù.

Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, đôi mắt chậm rãi mở ra, ánh mắt càng trở nên thâm thúy.

– Vũ Tướng lục trọng.

Cảm nhận chân khí bàng bạc trong cơ thể, khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi nở nụ cười. Hai tay duỗi ra, cảm nhận gân cốt, lục phủ ngũ tạng được cường hóa so với lần đột phá khi trước không ít, khóe miệng hắn không khỏi nhếch lên.

Đối với sự cường hãn của thân thể mình, Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn, nếu như chỉ so sánh độ cường hãn của thân thể, thì thân thể của hắn có thể so với vũ kỹ phòng ngự cao cấp.

Trong thời gian mấy ngày ngắn ngủi lại đột phá lần thứ hai, tốc độ này khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng hài lòng. Nếu như Vũ Tướng thiên phú tốt đến mấy không có thời gian một năm tuyệt đối không thể đột phá tiếp. Những vũ giả Vũ Tướng bình thường nếu như không có ba năm đến năm năm thì đừng mơ đột phá. Mà hắn chỉ cần mấy ngày là có thể đột phá, chuyện này quả thực khiến cho hắn vô cùng vui vẻ.

– Tiếp tục luyện hóa.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười. Chân khí được hắn thôn phệ vào trong cơ thể giống như dự đoán ban đầu của hắn. Đột phá tới Vũ Tướng lục trọng, thế nhưng chân khí thôn phệ vẫn còn dư khá nhiều. Tuy Chu Minh kia bị thương nặng thế nhưng chân khí trên người tuyệt đối khổng lồ, dù sao hắn cũng là cường giả Vũ Tướng cửu trọng.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên tiếp tục tiến vào trạng thái tu luyện, quanh thân lập tức được bao phủ bởi một vòng quang mang nhàn nhạt.

Trên Quỷ Vũ Tông, trong một thạch bích do nham thạch tạo thành, lúc này Đới Đường đang đứng trước một cánh cửa cao bằng đá, ánh mắt cung kính nhìn vào trong cửa đá rồi nói:

– Phụ thân, có thể quyết định được chưa?

– Thiên Nhất môn, Thiên Sơn môn, phân đà Cửu Hoa Sơn, ba chuyện này thoạt nhìn phức tạp thế nhưng nghĩ kỹ lại chỉ sợ không đơn giản chút nào, xem ra có người đã sớm sắp xếp những chuyện này.

Trong cửa đá vang lên một thanh âm già nua.

– Phụ thân, ý của người là phía sau còn có người cố ý nhằm vào Quỷ Vũ Tông chúng ta?

Đới Đường hỏi.

– Đồng thời diệt Cửu Hoa Sơn, Thiên Nhất môn, Thiên Sơn môn, ngay cả Chu Minh cũng bị đánh chết đây không phải chuyện mà thế lực bình thường có thể làm được. Theo như lời con nói Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn kia có yêu thú lục giai, có thật không?

Trong cánh cửa đá, thanh âm già nua kia tiếp tục vang lên.

– Theo tin tức chúng ta nhận được, là yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng lục giai sơ kỳ.

Đới Đường nói.

– Nghịch Lân Yêu Bằng?

Thanh âm trong cửa đá dường như có chút kinh ngạc, lập tức nói:

– Quỷ Vũ Tông ở gần sơn mạch Vụ Đô, cách xa Cổ Vực, Tam tông Tứ môn trên đại lục Linh Vũ luôn ngấp nghé Cổ Vực, chẳng lẽ là người của Vạn Thú Tông sao?

– Phụ thân, người hoài nghi Phi Linh môn có liên quan tới Vạn Thú Tông sao?

Vẻ mặt Đới Đường ngưng trọng hỏi.

– Chỉ là suy đoán mà thôi, có thể có nhiều yêu thú như vậy chỉ có Vạn Thú Tông mới có năng lực kia, cũng không loại trừ mấy thế lực vẫn luôn muốn đối phó với Quỷ Vũ Tông ta. Nói chung, chuyện này không hề đơn giản.

Thanh âm từ trong cánh cửa đá lại vang lên.

– Phụ thân, vậy hiện tại chúng ta nên làm thế nào? Nếu như lần này chúng ta không có động tĩnh chỉ sợ mọi người lại tưởng rằng Quỷ Vũ Tông dễ bắt nạt, cũng có không ít người chê cười Quỷ Vũ Tông chúng ta.

Đới Đường nói.

– Mặc kệ thế nào, lần này Quỷ Vũ Tông tự nhiên phải có động tĩnh. Những năm gần đây chúng ta vẫn chưa tra ra cường giả Linh Suất trong Phi Linh môn là ai.

Thanh âm trong cửa đá dường như có chút than thở.

Chương 716: Đột phá Linh Tướng tam trọng (1)

– Vậy ý của phụ thân là?

– Con và đệ đệ con thương lượng đi. Sau đó một người trong các con tự mình đi một chuyến, thứ nhất nói rõ lập trường của Quỷ Vũ Tông ta, thứ hai thử một chút Vũ Suất trong Phi Linh môn kia rốt cuộc là ai.

Hậu sơn Phi Linh môn, sau khi tiếp tục luyện hóa chân khí dư thừa trong cơ thể đã là ngày thứ hai thì Lục Lâm Thiên mới tỉnh lại.

Phù.

Thở ra một ngụm trọc khí, tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, hắn khẽ duỗi người, xương cốt trong cơ thể vang lên tiếng kêu nhỏ, cảm giác thoải mái tức thì truyền ra khắp cơ thể.

Cảm nhận chân khí trong cơ thể mình, Lục Lâm Thiên phỏng đoán nếu như lúc này có thể thôn phệ một Vũ Tướng lục trọng là hắn có thể đột phá tới Vũ Tướng lục trọng trung kỳ. Thế nhưng gần đây tu vi chân khí đột phá quá nhanh, lúc này Lục Lâm Thiên cũng không dám thôn phệ để đột phá nữa.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía năm Linh giả kia. Nếu như thôn phệ hết năm người này Lục Lâm Thiên phỏng đoán bản thân hắn có lẽ sẽ đột phá tới Linh Tướng tam trọng, tức thì hắn khẽ mỉm cười, ánh mắt lạnh nhạt dừng lại trên người Linh Tướng nhị trọng kia.

Vẻ mặt Linh Tướng nhị trọng kia kinh hãi, dường như hắn biết được Lục Lâm Thiên muốn gì, thế nhưng toàn thân hiện tại bị cấm chế cho nên không nói ra lời.

– Linh Tướng nhị trọng, không tồi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt cười, một cỗ hấp lực từ lòng bàn tay tuôn ra, lập tức tên Linh Tướng nhị trọng ở giữa năm người bay vào trong tay hắn.

Nửa canh giờ sau, năm cỗ thây khô dưới bàn tay của Lục Lâm Thiên đã hóa thành tro tàn.

– Tiếp tục luyện hóa.

Lục Lâm Thiên cũng không rời khỏi mật thất. Sau khi móc ra Linh Ngọc sàng Lục Lâm Thiên lập tức luyện hóa linh lực. Lúc luyện hóa linh lực Lục Lâm Thiên vẫn có thói quen móc ra Linh Ngọc Sàng. Dù sao Linh Ngọc sàng đối với linh lực và linh hồn lực có tác dụng tăng phúc không ít, tuyệt đối là một kiện bảo vật.

Một lát sau, một đạo thủ ấn được kết, thân thể Lục Lâm Thiên được bao phủ trong một vòng quang tráo vô hình.

Trong Quỷ Vũ Tông, ngày hôm nay có hai nghìn thiết kỵ hùng hổ chạy ra, một đường rong ruổi tạo thành một đám bụi mù phía sau. trong bầu trời có một đầu yêu thú phi hành khổng lồ bay về phía trước. Trên lưng nó có hơn hai mươi thân ảnh, người đứng đầu chính là Đới Cương Tử.

Phía sau Đới Cương Tử có sáu bảy Vũ Tướng, trong đó Vũ Tướng thất trọng có một người, Vũ Tướng bát trọng có một người, còn có mười mấy hộ pháp đều là Vũ Phách bát trọng.

Thế nhưng sắc mặt Đới Cương Tử lúc này vô cùng xấu xí, trong mắt hiện lên vẻ lạnh lẽo, mang theo chút hận ý.

– Phó tông chủ, cho dù không ngừng nghỉ thì hai nghìn đệ tử Quỷ Vũ Tông ta có lẽ cũng mất bảy ngày mới có thể tới Phi Linh môn.

Trên lưng yêu thú phi hành, một trưởng lão Quỷ Vũ Tông nói với Đới Cương Tử.

– Mặc kệ mấy ngày, quản làm gì. Đới Đường kia không ngờ lại đẩy việc này lên đầu ta, hừ!

Đới Cương Tử oán hận nói.

– Phó tông chủ, nếu như chuyến này có thể thành công tiêu diệt Phi Linh môn mà nói cũng là một cơ hội đối với chúng ta, lần tuyển cử tông chủ tiếp theo có lẽ người lên nắm quyền chính là phó tông chủ.

Một trưởng lão Vũ Tướng nói.

– Các ngươi cho rằng dễ như vậy sao? Nghe nói bên trong Phi Linh môn có Vũ Suất, Đới Đường kia nhất định không dám tùy tiện xuất thủ cho nên mới dùng chức vị tông chủ kia đẩy sang người ta. Sẽ có một ngày chức vị tông chủ là của ta.

Đới Cương Tử oán hận nói.

– Phó tông chủ, sau khi diệt Phi Linh môn, lão tông chủ nhất định sẽ giao chức vị cho phó tông chủ.

Vũ Tướng bát trọng kia nói.

– Phi Linh môn, ta thực muốn nhìn xem một Phi Linh môn nho nhỏ rốt cuộc có cường giả như thế nào tọa trấn.

Đới Cương Tử cười lạnh nói, hai tay nắm chặt, chân khí từ trong cơ thể tiết ra ngoài khiến cho không gian gợn sóng.

Trong mật thất, quanh thân thể Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một vòng quang tráo vô hình, khí tức trên người chậm rãi được đề thăng. Lúc này hồn đan trong đầu Lục Lâm Thiên không ngừng xoay tròn, cùng với nó là thanh tiểu đao màu vàng quỷ dị kia. Trên thân đao lóe lên quang mang, từng tia linh hồn lực nhỏ liên tục tiến vào trong tiểu đao. Thanh tiểu đao màu vàng này giống như một cái động không đáy liên tục hấp thu linh hồn lực trong hồn đan.

Thôn phệ một Linh Tướng, hai Linh Phách, hai Linh Sư, tốc độ luyện hóa linh lực của Lục Lâm Thiên vô cùng nhanh chóng, đồng thời tốc độ tăng trưởng tu vi cũng cực nhanh.

Cũng không biết từ bao giờ, khí tức tràn ngập cơ thể Lục Lâm

Thiên. Toàn bộ mật thất lúc này được bao phủ trong một tầng quang tráo trong suốt.

Lúc này linh hồn lực trong đầu Lục Lâm Thiên đã no đủ, hồn đan nhanh chóng chuyển động, quang tráo vô hình quanh người cũng trở nên chói mắt, một cỗ khí tức thiên địa vô hình đột nhiên hội tụ tới, bắt đầu tiến vào trong thân thể Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Trong đầu Lục Lâm Thiên vang lên một tiếng trầm muộn. Một cỗ năng lượng ba động truyền ra. Không gian trong đầu Lục Lâm Thiên, linh lực đột nhiên áp xúc lại, không gian trong đầu lúc này đột nhiên bành trướng gấp đôi.

Phù.

Lúc này khí tức linh lực quanh người Lục Lâm Thiên trong nháy mắt biến mất. Mơ hồ trong mật thất này còn có một cỗ năng lượng thiên địa tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Trên Linh Ngọc sàng lúc này cũng có một cỗ quang mang nhàn nhạt đang mạnh mẽ tiến vào trong cơ thể hắn.

Giờ phút này, Lục Lâm Thiên cũng đạt được chỗ tốt vô cùng lớn. Linh hồn lực trong nháy mắt này được tẩm bổ không ít, đồng thời tiểu đao màu vàng kia cũng đã thôn phệ không ít linh hồn lực. Mỗi một lần đột phá, chỗ tốt cũng cực kỳ kinh người.

Một lát sau khí tức trên người Lục Lâm Thiên mới bình ổn trở lại. Mà lúc này khí tức trên người Lục Lâm Thiên đã là Linh Tướng tam trọng.

Linh lực đột phá, từ trước tới nay đối với Lục Lâm Thiên mà nói thì việc này còn khó hơn đột phá chân khí. Dù sao vũ giả tùy ý có thể gặp được. Thế nhưng linh giả lại không có nhiều như vậy. Huống chi hiện tại Lục Lâm Thiên biết mình có thể tùy tiện thôn phệ Linh Tướng. Linh Phách và Linh Sư cho dù có đầy cho hắn thôn phệ cũng không có tác dụng quá lớn.

Cảm nhận cỗ linh lực trong đầu, Lục Lâm Thiên mở miệng cười, đột phá tới Linh Tướng tam trọng, không biết hắn có thể thi triển ra kỹ thứ ba trong Đao Hồn Kỹ hay không. Kỹ thứ hai Đao Hồn Qunag Nhận so với Đao Hồn Trảm đầu tiên thì mạnh hơn nhiều. Kỹ thứ ba Đao Hồn Không Nguyên Diệt có lẽ uy lực vô cùng kinh khủng.

Trong mấy ngày đột phá tới Vũ Tướng lục trọng, Linh Tướng tam trọng, Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn. Vũ Tướng lục trọng, cho dù hiện tại hắn có gặp phải Vũ Suất nhất trọng cũng có thực lực liều mạng.

Sau khi thu thập một phen, khẽ vặn người một cái, Lục Lâm Thiên rời khỏi mật thất ở hậu sơn. Một đường đi về đình viện của mình. Bế quan luyện hóa cũng đã được sáu ngày rồi.

– Lão đại.

Trong đình viện, Lục Tâm Đồng và Tiểu Long đang chơi đùa, nhìn thấy Lục Lâm Thiên đi tới đình viện, Tiểu Long lập tức nhảy lên vai Lục Lâm Thiên.

Chương 717: Đột phá Linh Tướng tam trọng (2)

– Ca ca.

Lục Tâm Đồng giống như một con bướm nhỏ nhào vào trong lòng Lục Lâm Thiên.

– Tiểu ny tử, đã là Linh Tướng tứ trọng rồi sao?

Cảm nhận khí tức trên người Lục Tâm Đồng khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi líu lưỡi, thiếu chút nữa nuốt lưỡi mình. Thực lực của Lục Tâm Đồng lúc này không ngờ đã tới Linh Tướng tứ trọng.

– Tiểu tử ngươi kinh ngạc cái gì, Tâm Đồng trời sinh là độc thể, linh lực từ độc thể trong cơ thể cung cấp không dứt cho nên đột phá vô cùng nhanh chóng.

Đông Vô Mệnh xuất hiện trong tầm mắt của Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tử ngươi lại đột phá?

Mơ hồ cảm nhận được khí tức của Lục Lâm Thiên, Đông Vô Mệnh nhướng mày rồi lập tức nói:

– Tiểu tử ngươi đúng là yêu nghiệt, không biết ngươi tu luyện thế nào hay là mở mắt ra đã tu luyện, ta chưa thấy ai có tốc độ tu luyện nhanh như ngươi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, khẽ vuốt cái mũi của mình, thế nhưng cũng không nói gì.

– Chuyện Thiên Nhất môn, Cửu Hoa Sơn, Thiên Sơn môn bị diệt hiện tại đã lên tới cao trào. Ngươi định xử lý như thế nào. Có lẽ hiện tại Quỷ Vũ Tông đã không nhịn được nữa, coi như là không biết đám người Vũ đường tồn tại, thế nhưng để hạ hỏa có lẽ sẽ không bao lâu nữa đám người Quỷ Vũ Tông sẽ tới Phi Linh môn.

Đông Vô Mệnh nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, đồng thời diệt phân đà Cửu Hoa Sơn của Quỷ Vũ Tông và Thiên Sơn môn, Lục Lâm Thiên cũng đã sớm dự liệu tới, tuy rằng Quỷ Vũ Tông sẽ phải đau đầu, cũng không thể chú tâm toàn bộ vào Phi Linh môn, thế nhưng chính bởi vì không tìm được sự tồn tại của Vũ đường cho nên rất có thể sẽ trực tiếp tính tới người Phi Linh môn, cũng tiện việc giết một người răn trăm người.

– Chờ bọn hắn ra chiêu chúng ta nghĩ biện pháp ứng phó là được.

Lục Lâm Thiên nói.

Lập tức Lục Lâm Thiên và Đông Vô Mệnh thương lượng một chút nghi thức nhập môn cho Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân. Dưới sự đề nghị của Đông Vô Mệnh, thực lực của Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân cũng không tồi, cũng nên sắp xếp làm cung phụng. Đề nghị của lão độc vật Lục Lâm Thiên cũng không có phản đối, dù sao chỉ là một cách gọi mà thôi.

Buổi chiều, Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ vừa vặn trở về Phi Linh môn, từ trong miệng hai người Lục Lâm Thiên biết được tình hình gần đây của Phi Linh môn, tất cả đều nằm trong tầm khống chế. Trấn Hoa Môn đang xây thành, số lượng người cũng tăng lên nhiều hơn.

Mà ở ngoài sơn mạch Vụ Đô, dưới sự lôi kéo của hơn mười dong binh đoàn lớn tất cả đã bình ổn trở lại. Có một ít dong binh đoàn nhỏ nguyện ý gia nhập mấy dong binh đoàn lớn. Những người không muốn vậy thì cũng chỉ có thể tự mình rời đi. Trải qua vài lần lập uy hiện tại cũng không có ai dám nháo sự.

– Công tử, dược liệu gần đây thu được ngoại trừ tài liệu luyện chế đan dược lục phẩm chúng ta đều thu vào trong tay, tài liệu luyện chế đan dược ngũ phẩm thì thừa lại một nửa, còn những tài liệu luyện chế đan dược nhất phẩm, nhị phẩm, tam phẩm và tứ phẩm đều đã sắp xếp cho các dong binh đoàn bán ra ngoài. Giá cả gấp bốn lần, chỉ cần một đống lớn dược liệu này cửa hàng của Phi Linh môn chúng ta đã lời mười ức kim tệ.

Lục Tiểu Bạch nói với Lục Lâm Thiên, trong khoảng thời gian này Lục Tiểu Bạch cũng có một chút hiểu biết về dược liệu.

– Mười ức sao?

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, đây quả thực không phải con số nhỏ.

– Từ ba ngày trước cửa hàng Phi Linh môn chúng ta đã liên tục duy trì bán ra một số ít dược liệu giá bình thường, mỗi này đều có dược liệu bán ra, tuy rằng số dược liệu bán ra hạn chế thế nhưng cũng khiến giá cả hạ xuống. Có lẽ chờ sau khi đám dược liệu tiếp theo từ sơn mạch Vụ Đô đi ra chúng ta sẽ bán với giá bình thường. Đến lúc đó các thế lực lớn sẽ ngồi không yên. Chờ sau khi bọn chúng bán tháo chúng ta sẽ âm thầm phái người thu mua. Sau đó lại tăng giá, sau này chúng ta có thể kiếm được vô số kim tệ.

Lưu Nhất Thủ hưng phấn nói.

– Công tử, tuy rằng gần đây chúng ta buôn bán lời không ít. Thế nhưng hiện tại trên trấn Hoa Môn đang xây thành tiêu hao vô cùng lớn, Hoàng Phủ đường chủ phát triển Vũ đường, Diệp đường chủ phát triển Ám đường tất cả đều tốn kim tệ kinh người.

Lục Tiểu Bạch nói.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, gần đây tuy rằng kiếm nhiều, thế nhưng chi tiêu cũng lớn tới dọa người, không làm chưởng quỹ nên khoogn biết. Lúc này Lục Lâm Thiên mới hiểu rõ, làm nhất môn chi chủ quả thực không phải chuyện dễ dàng gì.

Sau đó Lục Lâm Thiên từ trong miệng hai người biết được, dược liệu trong sơn mạch Vụ Đô đã được Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ sắp xếp các dong binh đoàn đi hái, mà đấu giá hội của Phi Linh tông Lưu Nhất Thủ cũng định tổ chức một lần nữa, quy mô nhỏ hơn, mượn cơ hội kéo dòng người tới trấn Hoa môn, đương nhiên, thu nhập trên trấn Hoa Môn cũng sẽ tăng lên.

Sau khi hai người rời đi, Lục Lâm Thiên cũng dặn dò Lưu Nhất Thủ sắp xếp các trưởng lão và hộ pháp trở về Phi Linh môn, ngày mai có việc muốn tuyên bố.

Sau khi an bài tất cả, lúc này cũng đã gần hoàng hôn. Trong phòng, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống. Nghĩ tới một chuyện gần đây Lục Lâm Thiên vẫn luôn canh cánh trong lòng. Tuy rằng Quỷ Vũ Tông không tra ra được Vũ đường, thế nhưng có lẽ sắp tới Quỷ Vũ Tông sẽ xuất thủ với Phi Linh môn. Gần đây Quỷ Vũ Tông xảy ra nhiều chuyện như vậy có lẽ sẽ tìm một thế lực nào đó để giết gà dọa khỉ.

Về phần Quỷ Vũ Tông có cố ky cường giả Linh Suất trong Phi Linh môn hay không Lục Lâm Thiên cũng không biết, thế nhưng tính nhẫn nại của Quỷ Vũ Tông có lẽ cũng sắp hết.

Quỷ Vũ Tông cứ như vậy mà đối phó với Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên cũng không chắc chắn lắm. Thế nhưng cho dù Quỷ Vũ Tông đối phó với Phi Linh môn Lục Lâm Thiên cũng không sợ. Bằng vào thực lực ẩn dấu hiện tại của Phi Linh môn, muốn tiêu diệt Quỷ Vũ Tông cũng không khó khăn lắm. Thế nhưng Lục Lâm Thiên lại lo lắng chuyện này tạo ra oanh động quá lớn, đến lúc đó Phi Linh môn sẽ bại lộ trước mặt những thế lực khác, khi đó đối với sự phát triển của Phi Linh môn không có chỗ tốt nào.

– Mưu một lúc không bằng mưu một đời, mưu một tấc không bằng mưu cả thiên hạ.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, đối với chuyện này hắn phải tỷ mỉ suy nghĩ một phen. Tuy rằng hiện tại Phi Linh môn có chút danh khí, thế nhưng vẫn còn kém Quỷ Vũ Tông, nếu như Quỷ Vũ Tông bị Phi Linh môn thay thế thì sau này Phi Linh môn muốn phát triển sẽ không đơn giản như vậy. Cho nên chuyện Quỷ Vũ Tông lần này hắn phải nghĩ mưu cao hơn mới được.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục chìm đắm trong tu luyện, một đạo quang mang tức thì bao phủ quanh thân thể, thời gian chậm rãi trôi qua.

Sáng sớm ngày hôm sau, khi ánh sáng vừa xuất hiện, mặt đất còn khoác một lớp sương mỏn, trong hậu sơn Phi Linh môn lúc này liếc mắt nhìn qua, sương mù mông lung giống như tiên cảnh vậy.

Chương 718: Chạy đua với thời gian

Tại thác nước phía sau núi, Lục Lâm Thiên vặn người hít thở không khí buổi sáng, nơi này không giống kiếp trước của hắn hoàn toàn không có không khí ô nhiễm.

– Tu luyện.

Lục Lâm Thiên cười nhợt nhạt, lập từng từng đạo thủ ấn được kết, bắt đầu tu luyện vũ kỹ. Thỉnh thoảng có một âm thanh vang vọng không dứt trên bầu trời.

Trong Phi Linh môn, sáng hôm nay có không ít trưởng lão hộ pháp về tới Phi Linh môn. Đệ tử thân truyền cũng lục tục quay về, lúc này những đệ tử khác đều không ngừng suy đoán, rốt cuộc hôm nay chưởng môn muốn tuyên bố chuyện gì.

Trong mấy ngày gần đây, sau khi trưởng lão Chu Ngọc Hậu trở về không ít đệ tử đã nghe nói qua chưởng môn mang theo mấy đầu yêu thú kinh khủng trực tiếp diệt Thiên Nhất môn, đánh chết một Vũ Tướng cửu trọng của Quỷ Vũ Tông. Điều này khiến cho những đệ tử gần đây mới gia nhập Phi Linh môn cảm thấy vị chưởng môn bằng tuổi bọn họ, thi thoảng cười nói không ngờ lại kinh khủng như vậy.

Buổi sáng, phía sau núi, Lục Lâm Thiên đang tu luyện thì thân ảnh của Lục Tiểu Bạch vội vã chạy tới:

– Công tử, những trưởng lão và hộ pháp, còn có đệ tử thân truyền có thể trở về đã nhanh chóng trở về, tất cả đang ở đại điện chờ công tử.

– Ta biết rồi, ta sẽ qua ngay.

Lục Lâm Thiên dừng tu luyện, chân khí thu lại, chậm rãi thở ra một ngụm trọc khí rồi đứng dậy rời khỏi phía sau núi.

Trong đại điện Phi Linh môn, lúc này chúng trưởng lão, hộ pháp đang ngồi đó. Đại trưởng lão Trịnh Anh, nhị trưởng lão Chu Ngọc Hậu, đại hộ pháp Trương Khiếu đều ở trong đó. Còn có Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên, Phương Tân Kỳ cũng chúng đệ tử thân truyền đều có mặt trong đại điện. Nhân số dường như cũng không ít, chừng hơn một trăm người.

Trong đại điện vô cùng yên tĩnh, đồng thời cũng có một vài tiếng nghị luận vang lên, dường như đang nghị luận xem hôm nay chưởng môn sẽ tuyên bố chuyện gì.

Ngay lúc này, ngoài đại điện có mấy thân ảnh đi tới. Đi đầu là một thân ảnh màu xanh trên vai còn có tiểu yêu thú giống như con rắn màu vàng, trong tay nắm một tiểu cô nương mười ba mười bốn tuổi vô cùng xinh đẹp.

– Bái kiến chưởng môn, bái kiến cung phụng.

Những trưởng lão, hộ pháp, đệ tử thân truyền lập tức hành lễ. Người trước mặt bọn họ chính là Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đông còn có Đông Vô Mệnh.

Lúc này bên người Đông Vô Mệnh còn có Thanh Hỏa lão quỷ cả người âm lệ, da bọc xương, còn có Lộc Sơn lão nhân gầy như cây gậy trúc.

Lục Lâm Thiên trực tiếp đi lên chủ vị, một cỗ khí phách vô hình tỏa ra khiến cho ngay cả Đông Vô Mệnh cũng phải nhìn thoáng qua.

– Tất cả đứng lên đi.

Lục Lâm Thiên nói. Ánh mắt khẽ đảo qua đám người trong đại điện. Trong đại điện lúc này trên cơ bản là toàn bộ thực lực của Phi Linh môn. Thực lực tuy rằng so với ba năm trước đây đã mạnh hơn không ít. So với Phi Linh môn trước đây thì mạnh hơn không chỉ mười lần. Thế nhưng loại thực lực này Lục Lâm Thiên cũng không hài lòng cho lắm. May mà mấy năm gần đây có Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Đông Vô Mệnh phát triển các đường.

Mọi người đứng dậy ngồi vào chỗ của mình, lúc này dưới sự sắp xếp của Lưu Nhất Thủ, trên chủ vị cũng đã sớm an bài chỗ ngồi cho

Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân.

Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân nhìn vào đám người trong đại điện, thực lực như vậy đương nhiên khiến cho bọn họ chướng mắt cho nên cũng không để ý nhiều.

– Chư vị, ngày hôm nay có hai chuyện muốn tuyên bố. Thứ nhất, hôm nay Phi Linh môn ta lại có hai vị cung phụng gia nhập. Đầu tiên là Thanh Hỏa cung phụng, thứ hai là Lộc Sơn cung phụng. Chuyện thứ hai là Lục Tiểu Bạch gia nhập Phi Linh môn, trở thành trưởng lão của Phi Linh môn. Lưu Nhất Thủ mấy năm nay kinh doanh có công cũng thăng lên làm trưởng lão.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn mọi người rồi nói.

Mọi người đã sớm đánh giá Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân trên đài. Đối với thân phận của hai người này, mọi người trong Phi Linh môn cũng không biết được, cho dù là Lưu Nhất Thủ cũng không biết. Loại cường giả như vậy bọn họ cũng không biết được bao nhiêu.

Thế nhưng có thể trở thành cung phụng của Phi Linh môn, những đệ tử Phi Linh môn đều có thể đoán được thực lực của hai người bọn họ thế nào. Tức thì đám trưởng lão, hộ pháp, đệ tử nhìn nhau rồi lập tức đứng dậy hành lễ với Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, nói:

– Tham kiến Thanh Hỏa cung phụng, Lộc Sơn cung phụng.

– Tham kiến Lục trưởng lão, Lưu trưởng lão.

Các đệ tử hành lễ, giờ phút này trong lòng Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quái cũng có chút rung động.

Sau đó trong đại điện tiến hành nghi thức nhập môn. Nghi thức này có chút rườm rà và phúc tạp, thế nhưng có một điều kỳ quái chính là Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quái lại chăm chú hoàn thành, dường như rất hưởng thụ ánh mắt tôn kính của chúng trưởng lão, hộ pháp và đệ tử vậy.

Sau khi hoàn thành tất cả nghi lễ thì cũng đã là buổi trưa. Lục Lâm Thiên nói ngắn gọn mấy câu, tán thưởng thành tựu mấy năm nay của chúng hộ pháp và trưởng lão, lại khen chúng đệ tử một chút khiến cho cả đám vui vẻ rồi lập tức Lục Lâm Thiên đốc thúc mọi người tu luyện.

Lúc rời khỏi đại điện, Lục Lâm Thiên nhanh chóng trở về đỉnh viện, trong nháy mắt một đầu yêu thú phi hành khổng lồ xoay quanh bầu trời. Một tiếng thú rống vang lên, thân ảnh của Đông Vô Mệnh phóng lên cao rồi bắt lấy một ngọc giản dưới chân yêu thú phi hành này.

– Đông lão, Ám đường phát hiện ra tin tức trọng đại gì sao?

Lục Lâm Thiên hỏi. Yêu thú phi hành này chính là yêu thú phi hành được huấn luyện nghiêm ngặt của Ám đường, mang theo ngọc giản đặc chế của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh. Người ngoài mở ra cực kỳ khó khăn. Cũng chính là vật để truyền tin tức của Ám đường, không có đại sự Ám đường cũng không trực tiếp thông tri tới Phi Linh môn.

Đông Vô Mệnh đưa một đạo tâm thần vào trong ngọc giản rồi nhướng mày nói:

– Ám đường truyền tới tin tức, hai ngàn người của Quỷ Vũ Tông đã lên đường đi tới Phi Linh môn ta. Có lẽ hai ngày sau sẽ tới Phi Linh môn. Dẫn đầu chính là Đới Cương Tử – phó tông chủ của Quỷ Vũ Tông, còn có mấy trưởng lão Vũ Tướng, mười mấy Vũ Phách.

– Hừ, rốt cuộc cũng tới.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trong nháy mắt trầm xuống, đối với điểm này Lục Lâm Thiên không cảm thấy ngoài ý muốn chút nào.

– Diệp phi đã thông báo các đường khác đêm nay thương nghị, ngươi định làm thế nào bây giờ?

Đông Vô Mệnh nói, thế nhưng hắn cũng không chút lo lắng. Quỷ Vũ Tông mà thôi, hiện tại Phi Linh môn cũng không sợ một Quỷ Vũ Tông nho nhỏ.

– Tạm thời không thể quyết định, buổi tối thương nghị xong rồi tính tiếp.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, hàn ý hiện lên trong mắt.

Sắc trời vừa tối, trong Phi Linh môn, hai cánh Thiên Sí Tuyết Sư dựng lên, trong nháy mắt biến mất trong bầu trời.

– Đông Vô Mệnh, chúng ta đi đâu đây?

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lộc Sơn lão nhân hỏi Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh. Lúc này trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư còn có Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Đông Vô Mệnh, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ.

Chương 719: Định ra kế sách (1)

– Đợi một chút là biết, ngươi sốt ruột làm gì?

Đông Vô Mệnh trừng mắt nhìn Lộc Sơn lão nhân.

Trong đại điện Ám đường, lúc này đã sớm có người nồi đó, ngay cả phó đường chủ Hình đường, Tương Viễn Quan cũng đã có mặt trong đại điện.

– Hừ, Quỷ Vũ Tông này quả thực là muốn chết, Phi Linh môn hiện tại há là thứ mà Quỷ Vũ Tông có thể trêu chọc, ta nghĩ không bằng trực tiếp diệt nó.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng lên tiếng, chuyện người Quỷ Vũ Tông mọi người đã biết được cho nên lúc này mọi người đang không ngừng nghị luận.

– Hoàng Phủ đường chủ, nếu như muốn tiêu diệt Quỷ Vũ Tông chỉ sợ tông chủ đã sớm đi diệt rồi, chuyện này có lẽ chưởng môn đã sớm có sắp xếp, bằng không cũng sẽ không đi trêu chọc Quỷ Vũ Tông.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nói.

– Quỷ Vũ Tông không khó đối phó, tốt nhất chúng ta chờ xem chưởng môn an bài như thế nào.

Khang Tử Vân nói.

– Phi Linh môn chúng ta hiện tại còn không thích hợp đối đầu với Quỷ Vũ Tông, chỉ sợ chuyện này đối với việc phát triển lâu dài của Phi Linh tông chúng ta không tốt.

Đôi mắt xinh đẹp của Diệp Mỹ trầm xuống.

– Chư vị, xem ra các ngươi đều có nhận thức mới về tông chủ rồi.

Âu Dương Lãnh Tật hiếm khi lên lên tiếng, ánh mắt mang theo sự châm chọc.

– Cái này…

Mọi người tức thì nhìn nhau, nhất thời không biết nói gì.

– Âu Dương đường chủ, ngươi nói không sai. Tuy rằng chưởng môn tuổi tác không lớn thế nhưng lại không đơn giản chút nào. Thu phục đám yêu thú trong sơn mạch Vụ Đô, lại khống chế toàn bộ dược liệu bên trong. Nói về gan dạ sáng suốt thì trực tiếp đánh chết Tỉnh Văn Khôn, quét ngang Thiên Nhất môn, còn có người nói chưởng môn tự mình đánh chết Chu Minh Vũ Tướng cửu trọng của Quỷ Vũ Tông, có dũng có mưu, hành sự quyết đoán, có công có thưởng, không bạc đãi một ai. Trước đây Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng ta có chút không phục, thế nhưng hiện tại tuyệt đối phục.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nhíu mày rồi nói.

– Ha ha.

Khiến cho Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng phục là chuyện không hề dễ dàng. Ngoài đại điện, bốn đạo thân ảnh lắc mình xuất hiện, chính là đám người Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân.

– Tham kiến chưởng môn.

Trong đại điện, mọi người lập tức hành lễ, ánh mắt mọi người cũng nhìn vào trên người Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, vô cùng nghi hoặc.

Hai người Hoàng Phủ Kỳ Tùng và Lý Trì Chính vô cùng kinh ngạc. Bởi vì trước mặt hai người bọn họ chính là Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ khi trước muốn đoạt vũ kỹ Huyền cấp từ tay bọn họ.

Mà hai người Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ cũng vô cùng kinh ngạc. Lúc tới Ám đường nhìn thấy tỷ muội Quỷ Ảnh La Sát cũng đã rất kinh ngạc, khi đi vào đại điện, nhìn thấy một đám cường giả Vũ Suất thì sắc mặt bọn họ rất khó coi.

– Đấu giá hội của Linh Phi tông, các ngươi, các ngươi và Phi Linh môn….

Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ tức thì líu lưỡi. Nhìn vào hai tỷ muội Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, còn có Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chỉnh, khi nhìn thấy mọi người đều có mặt, hai người lập tức hiểu ra, đám người trên đấu giá hội của Linh Phi tông không ngờ lại là người của Phi Linh môn.

– Chư vị đường chủ, ta giới thiệu với các vị một chút, đây là hai vị cung phụng của Phi Linh môn ta, đó chính là Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân. Sau này thực lực của Phi Linh môn ta sẽ càng thêm lớn mạnh.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại nhìn Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân đang nghi hoặc rồi nói với mọi người.

– Hóa ra bọn họ chính là Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ.

Đám người Âu Dương Lãnh Tật và Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi cảm thấy rất kinh ngạc.

Trong Cổ Vực này, Thanh Hỏa lão quỷ cùng với Lộc Sơn lão nhân tuyệt đối là hung nhân, bây giờ lại nghe thấy Lục Lâm Thiên nói hai hung nhân này gia nhập Phi Linh môn, điều này khiến cho mọi người cảm thấy vô cùng ngạc nhiên.

– Tham kiến Lộc Sơn cung phụng, Thanh Hỏa cung phụng.

Đám người Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi cùng nhau hành lễ. Cung phụng của Phi Linh môn, địa vị so với bọn họ còn cao hơn.

– Miễn lễ.

Hai người Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ nói với mọi người, sau đó lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên, dường như vô cùng nghi hoặc.

– Hai vị cung phụng, Linh Phi tông cũng chính là Phi Linh môn, lần đấu giá hội kia tất cả là do Phi Linh môn âm thầm tiến hành mà thôi.

Lục Lâm Thiên biết hai người nghi hoặc điều gì, hắn liền mỉm cười nói.

– Ý ngươi là bọn họ đều là người của Phi Linh môn.

Thanh Hỏa lão quỷ nhìn vào đám người Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Phi đao Âu Dương Lãnh Tật hỏi.

– Không sai. Phi Linh môn có Ám đường, Ngoại đường, Linh đường, Hình đường, Kim đường, Vũ đường. Đây đều là các đường chủ, cũng là thực lực chân chính của Phi Linh môn ta.

Lục Lâm Thiên nói xong nhanh chóng giới thiệu mọi người với Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ.

– Được rồi, nói như vậy, một ức sáu ngàn vạn kim tệ ta đấu giá cũng là Phi Linh môn thu sao?

Lộc Sơn lão nhân dường như nhớ tới cái gì, lập tức hỏi Lục Lâm Thiên.

– Không sai, một ức sáu ngàn vạn kim tệ Dưỡng Thần Hóa Vương Đan Lộc Sơn cung phụng mua trên thực tế cũng chảy vào trong túi Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Phi Linh môn, Linh Phi tông, không biết bao nhiêu người bị lừa a.

Lộc Sơn lão nhân thở dài nói.

Hai người Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ đã có sự lý giải mới về Phi Linh môn. Hai người chưa từng nghĩ tới, thực lực của Phi Linh môn lại ẩn dấu sâu tới mức này, còn có nhiều Vũ Suất như vậy trong môn.

Mọi người lập tức ngồi vào chỗ của mình, vẻ mặt nghi hoặc biến mất, Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nói với Lục Lâm Thiên:

– Chưởng môn, từ tin tức của Ám đường chúng ta, trong vòng hai ngày nữa Quỷ Vũ Tông sẽ tới Phi Linh môn, chúng ta phải làm như thế nào?

– Ý kiến của chư vị thế nào.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người trong đại điện rồi hỏi.

– Chưởng môn, sợ gì Quỷ Vũ Tông. Chúng ta trực tiếp diệt Quỷ Vũ Tông là được. Bằng vào thực lực của chúng ta cũng không sợ một Quỷ Vũ Tông nho nhỏ.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói.

– Đối phó với Quỷ Vũ Tông không có gì là khó khăn, thế nhưng khó bảo đảm được khi thực hiện việc này đối với Phi Linh môn ta không có thương tổn quá lớn.

Âu Dương Lãnh Tật nói.

– Hiện tại dường như cũng không phải thời điểm thích hợp để đối phó với Quỷ Vũ Tông.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nói.

Loại chuyện này, Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ không thể xen vào cho nên không nói gì.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, sau đó ánh mắt dừng lại trên người Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nói:

– Diệp đường chủ, nói ý kiến của ngươi một chút.

Diệp Phi sửng sốt, dường như nàng không ngờ tới Lục Lâm Thiên sẽ hỏi nàng như vậy. Diệp Phi lập tức mỉm cười, ánh mắt dường như vô ý nhìn vào Lục Lâm Thiên, trên khuôn mặt xinh đẹp kia càng hiện lên vẻ quyến rũ vô hạn, nói:

Chương 720: Định ra kế sách (2)

– Chưởng môn, đối thủ của Phi Linh môn ta cũng không phải Quỷ Vũ Tông. Quỷ Vũ Tông không bị diệt vậy thì đối thủ của chúng ta cũng chỉ có một Quỷ Vũ Tông mà thôi. Nếu như Quỷ Vũ Tông bị diệt, đối thủ của Phi Linh môn chúng ta sẽ có rất nhiều, hơn nữa một mỗi đối thủ đều có thực lực không kém Quỷ Vũ Tông, trừ phi là Phi Linh môn ta có thực lực tuyệt đối, bằng không thì không dễ chọc vào các thế lực khác.

Lục Lâm Thiên không nói gì, ánh mắt nhìn sang Diệp Mỹ rồi nói.

– Diệp phó đường chủ, ngươi có ý kiến gì không?

Diệp Mỹ ngẩng đầu, khuôn mặt trái xoan hiện lên trước mặt mọi người mang theo vẻ thanh nhã, hai mắt do dự một chút rồi nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

– Chưởng môn hỏi như vậy chắc hẳn đã có dự tính từ trước, không bằng chưởng môn nói ra dự tính của mình cho mọi người cùng nghe đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong lòng lại có chút kinh ngạc, hai tỷ muội Diệp gia này quả thực không giống người thường.

– Diệp đường chủ, các ngươi có xác định người của Quỷ Vũ Tông tới đây chỉ có một Vũ Suất là Đới Cương Tử chứ?

Lục Lâm Thiên nói với Diệp Phi.

– Trong Quỷ Vũ Tông ta đã bố trí không ít người hẳn là không sai được. Đầu lĩnh chỉ có một mình Đới Cương Tử là mạnh nhất.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nói.

– Lộc Sơn cung phụng, Thanh Hỏa cung phụng, lúc này phải mời hai vị xuất thủ một lần rồi.

Lục Lâm Thiên nói với Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quái.

– Đới Cương Tử kia chỉ có thực lực Vũ Suất tam trọng, một ngón tay của ta là có thể đánh chết hắn.

Thanh Hỏa lão quỷ lạnh lùng nói.

– Đương nhiên ta biết bằng vào thực lực của Thanh Hỏa cung phụng có thể đơn giản giết Đới Cương Tử, thế nhưng ta không cần hắn chết, ta cần hắn sống, để phòng ngừa vạn nhất, tốt nhất là Thanh Hỏa cung phụng và Lộc Sơn cung phụng đồng loạt ra tay đi. Nhanh chóng bắt được Đới Cương Tử, việc này cũng không được xảy ra sai sót cho nên phải dựa vào hai vị cung phụng rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đương nhiên không thành vấn đề.

Lộc Sơn lõa nhân nói, một Vũ Suất tam trọng hắn không đặt vào trong mắt.

– Chỉ một cái nhấc tay mà thôi.

– Âu Dương đường chủ, Hình đường các ngươi muốn làm một Vũ Suất tam trọng sống không bằng chết có lẽ cũng không thành vấn đề đó chứ?

Lục Lâm Thiên lập tức nói với Âu Dương Lãnh Tật.

– Để cho hắn muốn sống không sống nổi, muốn chết không chết được tuyệt đối không thành vấn đề.

Âu Dương Lãnh Tật nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, thầm nghĩ trong lòng, cơ hội lần này có thể thành công hay không thì phải nhìn vào vận khí. Nếu có thể thành công sau này con đường của Phi Linh môn sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Đêm khuya, sau khi trở lại đình viện, Lục Lâm Thiên khẽ nhíu mày, dường như đang nghĩ tới chuyện gì đó, lập tức bắt đầu tu luyện. Một lát sau toàn thân được bao phủ bởi một vòng quang mang.

Sáng sớm ngày hôm sau, khi ánh nắng xuyên qua làn sương mỏng chiếu xuống mặt đất, vạn vật như bừng tỉnh. Núi non chung quanh Phi Linh môn lúc này như được bao phủ bởi ánh sáng mơ ảo, thi thoảng trong bầu trời còn có tiếng chim hót du dương truyền ra.

Hậu sơn Phi Linh môn, thân ảnh Lục Lâm Thiên hiện lên, tiếp tục tu luyện vũ kỹ của mình, từng thanh âm bùng nổ bắt đầu vang vọng. Sau khi tu luyện mệt mỏi, Lục Lâm Thiên lại khoanh chân ngồi xuống bắt đầu lĩnh ngộ lực lượng thuộc tính.

Cứ như vậy tròn một ngày một đêm, Lục Lâm Thiên cứ thế tu luyện. Lúc chạng vạng, Lục Lâm Thiên trở về đình viện của mình, khóe miệng khẽ mỉm cười, dường như đã có chút thu hoạch.

Một ngày một đêm trôi qua, Phi Linh môn giống như những ngày bình thường, không có gì thay đổi. Ban đêm, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục tu luyện.

Vào ngày thứ ba. Khi Lục Lâm Thiên đang ở hậu sơn tu luyện vũ kỹ thì trên bầu trời có một đầu yêu thú phi hành thể tích cũng không lớn lắm đang xoay quanh bầu trời.

– Rốt cuộc cũng tới rồi sao?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt biến đổi, khóe miệng hiện lên nụ cười lạnh nhạt.

Cách Phi Linh môn hơn mười dặm, một đám thiết ky nhanh chóng chạy về phía trước tạo thành một đám bụi bặm phía sau. Cũng hấp dẫn không ít ánh mắt của mọi người.

– Là người Quỷ Vũ Tông, trên lưng yêu thú phi hành dường như là phó tông của Đới Cương Tử của Quỷ Vũ Tông.

– Nhiều người như vậy, lại hùng hổ, không biết Quỷ Vũ Tông này muốn gì.

– Phía trước chính là Phi Linh môn, không cần phải nói, Quỷ Vũ Tông này hẳn là đang đi tới Phi Linh môn. Đoạn thời gian trước nghe nói Phi Linh môn diệt Thiên Nhất môn, đánh chết trưởng lão của Quỷ Vũ Tông. Có lẽ đã khiến cho Quỷ Vũ Tông nổi giận, tư thế này, lại thêm Đới Cương Tử tự mình tới, có lẽ là tới diệt Phi Linh môn.

– Chúng ta mau đi theo, Phi Linh môn lần này phiền phức lớn rồi, không ngờ Đới Cương Tử lại tự mình tới đây.

Ngoài Phi Linh môn, tất cả đều có vẻ cực kỳ yên tĩnh, rồi đột nhiên một mảnh chấn động từ phía xa truyền tới.

Phanh Phanh.

Tiếng một đám thiết ky nhanh chóng truyền tới, một lát sáu, hai nghìn thân ảnh xuất hiện trước cửa Phi Linh môn mang theo một đám bụi bẩm. Trước mặt hai nghìn thiết ky này còn có một đám yêu thú phi hành lớn.

Dừng.

Một lát sau, hai nghìn đạo thân ảnh này đã dừng lại trước Phi Linh môn chừng hơn nghìn thước, một đám bụi bặm phía sau thiết ky bùng lên.

Trong bầu trời, yêu thú phi hành xoay quanh ở tầng trời thấp, trên đó có hơn hai mươi ánh mắt âm lệ nhìn về phía Phi Linh môn.

– Phó tông chủ, đây là Phi Linh môn.

Trên lưng yêu thú phi hành, một lão giả mặc trường bào màu vàng nói.

Sắc mặt Đới Cương Tử trầm xuống, tâm thần dường như đang tỏa ra.

– Đới Cương Tử, chúng ta lại gặp mặt.

Một thanh âm vang lên, lúc này từ bên trong Phi Linh môn có một yêu thú phi hành khổng lồ bay ra, chính là Thiên Sỉ Tuyết Sư.

Rống Rống.

Thiên Sỉ Tuyết Sư rít gào một tiếng, tiếng gầm mang theo một cỗ uy áp huyết mạch nhanh chóng truyền đi.

…

Trên mặt đất, hai nghìn thiết kỵ lập tức bất an, yêu thú phi hành tọa kỵ của Đới Cương Tử trên bầu trời cũng kinh hoàng không ngớt, toàn thân run rẩy, khi tiếng gầm của Thiên Sỉ Tuyết Sư biến mất thì mới khôi phục lại bình thường.

– Tiểu tư, Phi Linh môn các ngươi càng lúc càng lớn mật, hôm nay bản tông phải bình định Phi Linh môn nho nhỏ của các ngươi.

Đới Cương Tử nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư phía trước, ánh mắt khẽ đảo qua Tiểu Long trên vai Lục Lâm Thiên, cuối cùng hàn ý tập trung trên người Lục Lâm Thiên.

– Ha ha, Đới Cương Tử, chỉ bằng ngươi sao? Lẽ nào ngươi nghĩ đối phó với Phi Linh môn ta dễ vậy sao?

Lục Lâm Thiên nói, trên mặt xuất hiện nụ cười nhạt.

– Hừ, ta muốn nhìn xem Phi Linh môn ngươi dựa vào cái gì mà dám chống lại ta.

Đới Cương Tử lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Ha ha, nếu có bản lĩnh vậy thì trước tiên giết ta đi. Chỉ sợ Đới Cương Tử ngươi không có được thực lực này, bằng không sao lại là một Phó tông chủ cơ chứ. Tốt hơn hết là lập tức cút về cho ta. Ta có thể tha cho ngươi một mạng.

Chương 721: Bắt giữ Đới Cương Tử

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt cười.

– Tiểu tử, muốn chết. Ta muốn giết ngươi dễ như trở bàn tay.

Đới Cương Tử lập tức cả giận nói.

– Vậy thì cứ tới thử xem, chỉ sợ ngươi không có bản lĩnh đó. Bằng không chức vị tông chủ Quỷ Vũ Tông tại sao lại không tới tay ngươi.

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói.

– Tiểu tử, nhận lấy cái chết.

Đới Cương Tử cả giận nói, không gian quanh người giống như co lại, trong nháy mắt lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Một cỗ chân khí bàng bạc tuôn ra.

Hai cánh Thiên Sí Tuyết Sư rung lên, hai cỗ khí lưu trong nháy mắt được đánh ra, thân thể hóa thành một đạo bạch quang trong nháy mắt bắn về phía trước.

– Tiểu tử, xem ngươi trốn chỗ nào.

Đới Cương Tử phẫn nộ quát một tiếng, thân thể nhanh như thiểm điện lăng không đuổi theo. Một vũ giả Vũ Suất, tốc độ hiện tại không thua kém Thiên Sí Tuyết Sư chút nào.

– Đới Cương Tử, có bản lĩnh thì tới đây, chỉ sợ ngươi không có loại bổn sự này.

Lục Lâm Thiên cười to, Thiên Sí Tuyết Sư nhanh chóng bắn về phía xa.

– Đừng tưởng rằng có Thiên Sí Tuyết Sư mà ngươi có thể chạy thoát.

Đới Cương Tử nổi giận lập tức điên cuồng đuổi theo. Trong nháy mắt vọt qua mấy đỉnh núi rồi biến mất trong không trung.

Trước cửa Phi Linh môn, hai nghìn đệ tử Quỷ Vũ Tông vô cùng sửng sốt. Trên lưng yêu thú phi hành kia, mấy trưởng lão Vũ Tướng và hộ pháp Vũ Phách cũng như vậy. Đới Cương Tử đuổi theo Lục Lâm Thiên, bọn họ cũng không biết nên chạy vào trong Phi Linh môn mới tốt, hay là ở bên ngoài mới tốt. Cuối cùng bọn họ không biết làm gì khác hơn là ở ngoài Phi LInh môn chờ Đới Cương Tử trở về.

Bên trong Phi Linh môn vô cùng yên tĩnh, dường như căn bản mọi người không biết Quỷ Vũ Tông tới, yên tĩnh một cách thần kỳ.

Phía xa, lúc này đã có không ít người nhìn vào Phi Linh môn, bọn họ muốn xem náo nhiệt, thế nhưng một màn này cũng khiến cho không ít người kinh ngạc. Vốn tưởng rằng lúc này sẽ có chém giết, không ngờ lại yên ắng tới như vậy.

Sưu.

Thiên Sí Tuyết Sư nhanh chóng bay đi, tốc độ nhanh như thiểm điện, đây cũng là tốc độ nhanh nhất của nó hiện tại.

– Lão đại. Đới Cương Tử kia đang đuổi phía sau.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên chắp tay đứng đó. Tiểu Long quay đầu nhìn về phía sau, Đới Cương Tử vẫn đang đuổi theo, cự ly đang được kéo lại gần, tốc độ Thiên Sí Tuyết Sư hiện tại dường như không thể thoát khỏi Đới Cương Tử.

– Đới Cương Tử, ngươi nhanh lên một chút đi. Tốc độ của ngươi dường như quá chậm rồi.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại mỉm cười nói.

– Tiểu tử, ngươi muốn chết.

Đới Cương Tử cả giận lớn tiếng nói.

Sưu Sưu.

Thân ảnh một người hai thú tức thì xẹt qua không trung, rời khỏi sơn mạch Phi Linh.

Một lát sau, khoảng các giữa một người một thú lập tức được kéo lại gần, sắc mặt Đới Cương Tử càng lúc càng âm trầm.

Sưu.

Tại một ngọn núi khác, Thiên Sỉ Tuyết Sư trong nháy mắt quay đầu lại, Lục Lâm Thiên chắp tay đứng đó, trên mặt xuất hiện nụ cười quỷ dị.

Trong nháy mắt, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước. Một thanh âm bạo liệt vang lên, ngay sau đó, thân ảnh Đới Cương Tử nhanh chóng xuất hiện trước mặt.

Sưu.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đứng đó, Đới Cương Tử bỗng nhiên cảm thấy được cái gì không đúng, hắn liền ổn định lại thân hình, ánh mắt lạnh lùng nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Tiểu tử, tự biết mình trốn không thoát sao?

– Đới Cương Tử, chê cười, ta làm sao phải chạy trốn?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

– Vậy thì ngươi chuẩn bị chết đi, hôm nay bản tông sẽ cho ngươi, cho Phi Linh môn các ngươi biết, các ngươi chỉ là thế lực ngoại vi của Quỷ Vũ Tông mà thôi.

Đới Cương Tử lạnh nhạt nói.

– Đới Cương Tử, lẽ nào ngươi không cảm thấy hoài nghi, Đới Đường kia sao lại phái ngươi tới đây sao?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên bỗng nhiên trầm xuống, ánh mắt ngạc nhiên nhìn về phía Đới Cương Tử.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, cơ mặt Đới Cương Tử co quắp một chút, lập tức nói:

– Hai người chúng ta ai tới cũng như nhau, đủ để diệt Phi Linh môn ngươi.

Nhìn thấy vẻ mặt Đới Cương Tử lúc này, Lục Lâm Thiên nở nụ cười quỷ dị, nói:

– Ha ha, chỉ mong như vậy, lẽ nào ngươi thực sự nghĩ chỉ bằng vào ngươi có thể đối phó với ta sao? Nhìn đằng sau ngươi đi.

Nghe vậy, sắc mặt Đới Cương Tử lập tức đại biến, dường như hắn cũng đã cảm nhận được cái gì tức thì xoay người ra phía sau. Trong nháy mắt vẻ mặt hắn hoảng sợ. Phía sau hắn lúc này không biết từ khi nào đã vô thanh vô tức xuất hiện hai đạo thân ảnh.

Hai người này, một lão giả mặc tố y, trong hai mắt mang theo vẻ âm lệ. Một lão giả gầy gò mặc trường bào, người này như một que củi, da bọc xương, hai con mắt lồi ra, vẻ mặt âm trầm giống như u linh lệ quỷ.

– Các người là Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ.

Nhìn hai người, sắc mặt Đới Cương Tử lập tức trở nên xấu xí. Ở trong Cổ Vực, tuy rằng hắn chưa từng gặp mặt hai người này, thế nhưng tên tuổi và dáng dấp của hai người hắn cũng đã từng nghe nói qua. Huống chi từ khí tức âm lệ trên người hai người hắn đã lập tức nghĩ tới hai cái tên này.

– Nhi tử của Đới lão quỷ đều kiêu ngạo vậy sao?

Lộc Sơn lão nhân lạnh nhạt nói. Trong mắt bắn ra hàn ý, hai người xuất hiện lúc này không phải là ai khác mà chính là Thanh Hỏa lão quỷ cùng với Lộc Sơn lão nhân.

– Hai vị tiền bối lẽ nào có liên quan tới Phi Linh môn, nếu như có liên quan vậy ta sẽ lập tức rời đi.

Nhìn thấy hai người này Đới Cương Tử lập tức thu lại sự tức giận trong lòng. Bằng vào thực lực của hắn hiện tại làm sao dám kiêu ngạo trước hai người có hung danh trong Cổ Vực cơ chứ.

– Hừ, nói tới là tới, nói đi là đi. Ngươi cho rằng chúng ta rảnh rỗi muốn đùa giỡn với ngươi sao?

Thanh Hỏa lão quỷ lạnh nhạt nói, thanh âm mang theo vẻ lạnh lùng khiến cho Đới Cương Tử cảm thấy lạnh lẽo.

– Khong biết hai vị tiền bối ở trong Phi Linh môn, tại hạ thất lễ, hôm nào đó nhất định gia phụ sẽ tự mình tới tạ tội với hai vị tiền bối.

Đới Cương Tử nhìn hai người nói.

– Nực cười, dám dùng Đới lão quỷ ra uy hiếp chúng ta sao? Đới lão quỷ tự mình tới thì sao?

Lộc Sơn lão nhân âm trầm quát, chân khí quanh người đột nhiên bạo phát.

– Lộc Sơn, ngươi nói nhảm với hắn làm gì.

Thanh Hỏa lão quỷ lạnh lùng quát một tiếng, căn bản không để ý tới Đới Cương Tử, ánh mắt lạnh lùng bắn ra, bàn chân khẽ bước một bước, thân hình giống như quỷ mị đánh về phía Đới Cương Tử.

Trong nháy mắt, một cỗ chân khí nóng bỏng bỗng nhiên từ trong cơ thể hắn bắn ra khiến cho không gian chung quanh nóng bỏng, lao về phía Đới Cương Tử.

Sắc mặt Đới Cương Tử vô cùng khó coi. Hắn thật không ngờ, trong Phi Linh môn này còn có Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ, lúc này ngay cả dũng khí phản kháng hắn cũng không có, chỉ có nhanh chóng chạy trốn mà thôi.

Sưu.

Đới Cương Tử nhanh chóng lao đi, chân khí quanh thân tràn ra khiến cho không gian dao động. Tốc độ nhanh như thiểm điện bắn về phía sau, quanh người được bao phủ bởi một vòng quang tráo thuộc tính phong.

Chương 722: Cảnh giới huyền ảo (1)

– Chỉ bằng ngươi cũng muốn chạy trốn, mơ tưởng.

Thanh âm lạnh lẽo của Thanh Hỏa lão quỷ vang vọng không gian, trong sát na một đạo chưởng ấn bằng thanh hỏa ngưng tụ. Một chưởng đánh ra trực tiếp khiến cho không gian gấp khúc, trong nháy mắt đánh về phía Đới Cương Tử. Kình khí nóng bỏng cùng chưởng ấn trực tiếp xuyên qua không gian ầm ầm đánh tới.

Không gian to lớn như vậy trong nháy mắt gấp khúc, thân thể Đới Cương Tử đang chạy trốn lúc này bị một cỗ hấp lực kéo lại, tốc độ giảm đi, đồng thời chưởng ấn nóng bỏng phía sau hắn đang nhanh chóng bắn tới.

Lục Lâm Thiên đã thối lui về phía xa từ lâu. Nhìn thấy một màn này hắn cũng vô cùng kinh ngạc. Thực lực của Đới Cương Tử quả thật rất mạnh, Vũ Suất tam trọng hắn tuyệt đối không thể chống lại. Thế nhưng Đới Cương Tử này dưới công kích của Thanh Hỏa lão quái hoàn toàn không thể phản kháng.

Vũ Suất tam trọng và Vũ Suất bát trọng hơn kém quá lớn, chênh lệch năm trọng, mà tới Vũ Suất, cách nhau mỗi một trọng thực lực sẽ cách nhau càng lớn. Đới Cương Tử dưới tay Thanh Hỏa lão quỷ căn bản không dám chống lại.

Phanh Phanh Phanh.

Giờ phút này, một đạo chưởng ấn của Thanh Hỏa lão quỷ trực tiếp đánh vào phía sau Đới Cương Tử, vô luận là khí thế hay tốc độ không phải là thứ mà Đới Cương Tử có thể so sánh.

Khí tức nóng bỏng tràn ra khiến cho không gian phập phồng. Dưới thanh thế bực này, một cỗ lực lượng nóng bỏng trực tiếp cuốn tới Đới Cương Tử, năng lượng nóng cháy kéo tới giống như là đốt cháy không gian khiến cho hộ thân cương khí của Đới Cương Tử không kiên trì được bao lâu liền lập tức bị phá hủy.

Phanh Phanh.

Dưới âm thanh bạo liệt, hỏa diễm cuồn cuộn. Thân thể Đới Cương Tử trực tiếp bị đánh bay, miệng phun ra một ngụm máu.

– Thanh Hỏa lão quỷ, ngươi ra tay nặng vậy làm gì, ngươi đánh chết hắn thì làm sao bây giờ?

Thanh âm của Lộc Sơn lão nahan vang lên, đồng thời một đạo thân ảnh giống như quỷ mị trực tiếp lướt qua không trung, trong nháy mắt xuất hiện trước người Đới Cương Tử. Mấy đạo quang mang trong tay bắn ra, đánh vào người Đới Cương Tử.

Sưu Sưu.

Mấy đạo chỉ ấn đánh xuống, Đới Cương Tử lúc này căn bản không còn sức phản kháng, trong nháy mắt đã bị cấm chế.

– Không phải hắn vẫn chưa chết sao?

Thanh sắc hỏa diễm nóng bỏng quanh người Thanh Hỏa lão quỷ thu lại, kình khí biến mất trong không trung. Hai người liên thủ, trong một chiêu liền chế trụ Đới Cương Tử.

– Chưởng môn, hắn còn sống, giao cho người.

Dưới sự bao quanh của đoàn quang mang trong tay Lộc Sơn lão nhân, thân thể Đới Cương Tử trực tiếp bắn về phía Lục Lâm Thiên.

– Hai vị cung phụng vất vả rồi.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười. Đới Cương Tử Vũ Suất tam trọng, một chiêu đã bị trói lại, thực lực của hai người Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân quả thực không phải là bình thường, cũng chỉ có thể trách Đới Cương Tử không may mà thôi.

Trong đại điện Ám đường, lúc này đám người Âu Dương Lãnh Tật, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi đang ngồi đó.

– Chưởng môn tới.

Âu Dương Lãnh Tật nói.

Mọi người đứng dậy, lúc này bên ngoài đại điện, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, trong tay còn mang theo Đới Cương Tử toàn thân đã bị cấm chế.

– Tham kiến chưởng môn.

Mọi người hành lễ, ánh mắt nhìn vào Đới Cương Tử dường như không cảm thấy bất ngờ chút nào. Có Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ liên thủ, coi như là Đới lão quỷ của Quỷ Vũ Tông cũng có lực liều mạng, huống chi đây chỉ là Đới Cương Tử mà thôi.

– Âu Dương đường chủ, Đới Cương Tử này giao cho ngươi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vâng, chưởng môn.

Âu Dương Lãnh Tật đáp.

– Phi Đao Âu Dương Lãnh Tật, Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chính…

Lúc này Đới Cương Tử tuy rằng bị cấm chế, thế nhưng lúc này mắt vẫn còn nhìn được. Ánh mắt nhìn vào mấy Vũ Suất trong đại điện vô cùng kinh hãi. Những người này trong Cổ Vực cũng không phải là hạng người vô danh. Đương nhiên hắn biết được một chút. Mà lúc này trong lòng hắn thực sự nghĩ không ra, trong Phi Linh môn không ngờ lại còn có nhiều cường giả như vậy.

– Đới Cương Tử, quả thực vận khí của ngươi quá kém cỏi. Đới Đường kia cho ngươi tới đây chính là muốn chúng ta giết…

Âu Dương Lãnh Tật lạnh lùng nhìn Đới Cương Tử nói.

– Âu Dương đường chủ, không được nhiều lời.

Âu Dương Lãnh Tật chưa nói xong, Lục Lâm Thiên lập tức quát lớn một tiếng.

– Vâng, chưởng môn.

Âu Dương Lãnh Tật dừng nói, ánh mắt đồng tình nhìn thoáng qua Đới Cương Tử.

Lúc này sắc mặt Đới Cương Tử đại biến, thân thể không thể nhúc nhích, chân khí trong cơ thể cũng bị phong tỏa, cơ mặt co quắp, thanh âm không bị cấm chế, hắn nói:

– Các ngươi rốt cuộc là người của thế lực nào, vì sao lại đối phó với Quỷ Vũ Tông ta?

– Đới Cương Tử, xem ra ngươi không biết thật rồi. Đối phó với Quỷ Vũ Tông ngươi ta không có hứng thú. Âu Dương đường chủ, dẫn hắn xuống đi.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói.

– Vâng, chưởng môn.

Âu Dương Lãnh Tật mang theo Đới Cương Tử rời khỏi đại điện.

Nhìn Âu Dương Lãnh Tật rời đi, Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nói:

– Chưởng môn, không biết Đới Cương Tử kia có mắc câu hay không.

– Trước tiên không nói chắc chắn. Nếu như mắc câu, để hắn sống thêm một đoạn thời gian chúng ta cũng có thể bớt đi không ít phiền phức. Nếu như không mắc câu chúng ta sẽ gặp phải phiền phức nhiều hơn một chút, hi vọng việc này có hiệu quả.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, trong mắt hiện lên sự quỷ dị, nói tiếp:

– Hẳn là hắn sẽ mắc câu. Ta tin rằng có loại người không sợ chết, thế nhưng Đới Cương Tử này tuyệt đối không phải người không sợ

chết.

– Chưởng môn, rốt cuộc người định làm gì, có thể tiết lộ trước cho ta được không? Bằng không ta cảm thấy tò mò tới bị bệnh mất.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt vô cùng nghi hoặc.

– Hoàng Phủ đường chủ, đến lúc đó ngươi sẽ biết, nhiệm vụ hiện tại của ngươi chính là nhanh chóng phát triển Vũ đường cho tốt, tin rằng không cần bao lâu nữa, Vũ đường của ngươi sẽ lại cần dùng tới.

Nói xong, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía Diệp Phi rồi nói:

– Diệp đường chủ, đối với tuyệt kỹ biến đổi thanh âm của mình ngươi có nắm chắc không?

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nhíu mày, ánh mắt mang theo sự quyến rũ nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

– Hồi bẩm chưởng môn, có tám phần.

– Tám phần? có thể liều mạng một chút.

Lục Lâm Thiên nói.

– Công tử, vậy đám người Quỷ Vũ Tông ngoài Phi Linh môn hiện tại phải làm thế nào?

Lục Tiểu Bạch nói.

– Đới Cương Tử không quay về bọn họ không dám liều lĩnh tiến vào Phi Linh môn, cũng không dám rời khỏi Phi Linh môn. Trước tiên để Âu Dương đường chủ để Đới Cương Tử nếm vị đắng vài ngày đi đã, chỉ có người chân chính đối mặt với tử vong mới có thể không chút do dự nắm lấy một tia sinh cơ, đến lúc đó, chuyện gì cũng có thể làm được.

Lục Lâm Thiên lãnh đạm nói.

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt xinh đẹp của hai tỷ muội Diệp Phi, Diệp Mỹ có chút ba động.

– A..

Đột nhiên, một tiếng kêu thảm thiết không biết từ đâu truyền ra. Nghe thanh âm dường như là của Đới Cương Tử, thanh âm vô cùng thảm thiết, giống như đang phải chịu thống khổ khó có thể chịu được.

Chương 723: Cảnh giới huyền ảo (2)

– Âu Dương đường chủ có một loại Phệ tủy huyết nghĩ, có thể thông qua thất khiếu, ngũ quan, lỗ chân lông mà tiến vào trong xương cốt và huyết quản, chuyên thôn phệ cốt tủy và máu để sống. Người nào mệnh yếu một chút, có lẽ sẽ trực tiếp bị đám Phệ tủy huyết nghĩ của Âu Dương đường chủ dọa cho sợ chết.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nói.

– Thủ đoạn dằn vặt người khác của Âu Dương đường chủ so với Phệ Tủy Huyết Nghĩ này còn khá nhiều, không biết Đới Cương Tử có chịu được không.

Lý Trì Chỉnh nói.

Mấy canh giờ sau, trong Phi Linh môn, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong đình viện.

– Thế nào rồi.

Trong đình viện, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hỏi Lục Lâm Thiên.

– Tất cả đều đang dựa theo kế hoạch mà tiến hành.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Nắm chắc mấy thành?

Đông Vô Mệnh hỏi, ánh mắt kỳ quái nhìn Lục Lâm Thiên.

– Chỉ ít cũng có tám phần, Đới Cương Tử tuyệt đối là kẻ sợ chết.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đến lúc đó Đới Cương Tử sẽ mắc câu, khi đó làm phiền Đông lão phải đi xa một chuyến.

Nói xong, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía sau núi, dường như còn một số việc bản thân chưa quyết định được.

– Muốn ta đánh chết kẻ đó không dễ dàng chút nào, nếu như thực sự không làm được thì lại phải dùng tới Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân, liều mạng cũng có thể làm được.

Đông Vô Mệnh nói.

– Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu.

Một lát sau, phía sau núi, Lục Lâm Thiên bắt đầu tiếp tục tu luyện vũ kỹ. Về phần đám người Quỷ Vũ Tông bên ngoài Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên căn bản không để vào trong lòng.

Bên trong Phi Linh môn, đại bộ phận đệ tử đã sớm biết người Quỷ Vũ Tông vây ngoài sơn môn, cả đám muốn lao ra thế nhưng lại bị trưởng lão quát lớn ngăn lại.

– Phó tông chủ sao còn chưa trở lại?

Ngoài Phi Linh môn, trên lưng yêu thú phi hành, những trưởng lão hộ pháp của Quỷ Vũ Tông lúc này vô cùng nghi hoặc.

– Bây giờ chúng ta phải làm thế nào, nghe nói Phi Linh môn có không ít yêu thú. Dường như còn có yêu thú lục giai, nếu như Phi Linh môn đang chờ để đối phó với chúng ta, sợ rằng chỉ bằng đám người chúng ta khó có thể chống lại.

– Làm sao bây giờ, hay là chúng ta chờ Phó tông chủ trở về rồi tính tiếp.

– Phó tông chủ liệu có gặp phải nguy hiểm gì đó không?

– Phó tông chủ là Vũ Suất tam trọng lại là vũ giả thuộc tính phong, người bình thường không giữ lại Phó tông chủ được.

Nghe tiếng nghị luận của chúng trưởng lão Quỷ Vũ Tông, trong lòng đám đệ tử phía dưới theo thời gian mà lúc này bắt đầu xao động. Thế nhưng Phi Linh môn vẫn không có bất kỳ động tĩnh nào khiến cho đám người Quỷ Vũ Tông vô cùng nghi hoặc. Khuôn mặt căng thẳng cũng thả lỏng một chút.

Đêm tới, Lục Lâm Thiên từ hậu sơn quay về, khóe miệng mang theo nụ cười, dường như đối với hiệu quả tu luyện ban ngày vô cùng thỏa mãn.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên tiếp tục chìm đắm trong tu luyện, gần đây thôn phệ và đột phá cực nhanh cho nên lúc này Lục Lâm Thiên phải củng cố tu vi và căn cơ của mình.

Một đêm yên tĩnh trôi qua, trong bầu không khí khẩn trương này, Phi Linh môn trải qua một đêm yên bình.

Sáng sớm ngày hôm sau, phía sau hậu sơn Phi Linh môn vang lên tiếng ầm ầm, từng nước từ trên cao chảy xuống khiến cho mặt nước dưới thác bắn tung tóe.

Trên một tảng đá bên cạnh thác nước, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi đó, lúc này quanh thân hắn không có quang mang ngũ sắc, chỉ có một mảnh thuộc tính phong đậm đặc bao vây lấy thân thể.

Một lát sau, thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên khẽ động, trong nháy mắt thân thể từ trên mặt nước lướt qua. Thủ ấn trong tay khẽ kết, đồng thời hai tay tạo thành từng đạo tàn ảnh, thân thể khẽ lướt qua không trung giống như là một cơn gió.

Thời gian cứ như thế chậm rãi trôi qua. Từ sáng sớm mãi cho tới lúc chạng vạng Lục Lâm Thiên chìm đắm ở trong cảnh giới kỳ diệu này, thủ ấn không ngừng biến hóa, từng đạo thủ ấn dường như có thể khiến cho không gian gấp khúc, tốc độ càng ngày càng nhanh.

Lục Lâm Thiên hoàn toàn chìm đắm trong tu luyện, dường như đang ở trong một loại cảnh giới huyền ảo. Bản thân Lục Lâm Thiên dường như có cảm giác dung hợp với thuộc tính phong, loại cản giác huyền ảo này khiến cho Lục Lâm Thiên không cảm nhận được thời gian trôi qua. Ngay cả lúc này có một thân ảnh tuyệt mỹ bất tri bất giác tới gần thác nước Lục Lâm Thiên cũng không biết.

Một đạo thủ ấn lại được kết, chân khí toàn thân run lên, tốc độ Lục Lâm Thiên càng lúc càng nhanh, hai tay không ngừng huy động dường như có thể khiến cho không gian gấp khúc.

Thời gian này, Lục Lâm Thiên không ngừng tiến bộ. Thế nhưng loại tiến bộ này Lục Lâm Thiên cũng không thể cảm giác ra.

– Bạch Linh tỷ, lão đại dường như không giống với lúc bình thường.

Cách thác nước không xa, thân thể nhỏ nhắn của Tiểu Long xoay trên vai thân ảnh tuyệt mỹ kia. Đôi mắt nhỏ kinh ngạc nhìn vào Lục Lâm Thiên giữa không trung.

– Hắn đang tiến vào một loại cảnh giới lĩnh ngộ lực lượng thuộc tính, bằng vào thực lực của hắn hiện tại có thể tiến vào loại cảnh giới này vô cùng khó khăn, chúng ta không nên quấy rầy hắn. Loại cảnh giới này chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, đối với hắn có không ít chỗ tốt.

Đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh nhìn vào Lục Lâm Thiên giữa không trung, trong mắt hiện lên sự kinh ngạc.

Giữa không trung, thân ảnh Lục Lâm Thiên không ngừng di động gống như là thuấn di, khi thân ảnh lần thứ hai xuất hiện đã ở một vị trí khác, tàn ảnh hầu như khó có thể thấy được, thân ảnh vô cùng bất định, khó nắm bắt.

Sưu.

Giữa không trung, thân ảnh Lục Lâm Thiên trong nháy mắt đứng bất động giữa bầu trời, hai mắt nhắm nghiền, tiến vào một loại trạng thái vô cùng huyền ảo.

Đồng thời cùng lúc đó, thủ ấn quỷ dị ngưng tụ trong tay Lục Lâm Thiên, thuộc tính phong trong bầu trời đột nhiên bị dẫn dắt phô thiên cái địa mà hội tụ tới.

Mà khi thuộc tính phong hội tụ tới một trình độ nhất định, trong không trung lúc này, trên đỉnh đầu Lục Lâm Thiên đột nhiên hiện lên từng đám mây, ngay sau đó một cỗ lực lượng vô hình cường hãn bắt đầu khuếch tán.

Trong bầu trời, những đám mây kia bao phủ không gian chừng hai nghìn thước trên không trung, diện tích không ngừng tăng lên, toàn bộ không trung lúc này đột nhiên ba động.

Tiểu Long và Bạch Linh phía xa không khỏi biến sắc, hai người đều cảm nhận được một cỗ khí tức nguy hiểm.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên tiếp tục được đánh ra, động tác cũng không phải quá nhanh, dường như gặp một ít trắc trở nào đó. Thế nhưng lúc này, thiên địa đang ba động kịch liệt, mà trong sự ba động này, những đám mây bao phủ không trung đột nhiên rung động một cách kỳ dị.

Bất ngờ, Lục Lâm Thiên giữa không trung đột nhiên mở mắt ra, tinh quang trong mắt bắn về phía trước. Những đám mây trong không trung tức thì cuồn cuộn mang theo sự rung động kinh khủng rồi sát nhập vào nhau, trong đám mây kia, bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được có vô số đạo thủ ấn quỷ dị khuếch tán, thủ ấn này ngưng tụ khiến cho không gian chung quanh lắc lư.

Chương 724: Động tĩnh kinh thiên

– Tam Thiên Lưu Vân thủ.

Tiếng quát khẽ từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra, thủ ấn cuối cùng kết thúc, tay áo vung lên. Một đạo thủ ấn nhanh chóng đánh về phía trước. Cỗ chân khí từ trong tay hắn bạo phát ra, lúc này những đám mây dầy đặc kia đột nhiên bắn ra vô số thủ ấn.

Không gian run rẩy, những thủ ấn từ trong tầng mây đánh ra, lấy một tốc độ hủy diệt trùng kích xuống. Tốc độ này so với ánh sáng còn nhanh hơn. Trong nháy mắt vô số thủ ấn quỷ dị hội tụ lại với nhau.

Khi những thủ ấn hội tụ lại, không gian rung động kịch liệt. Một cỗ năng lượng tuyệt đối cường hãn bắt đầu khuếch tán. Lúc này, một đạo chưởng ấn khổng lồ chừng một nghìn năm trăm thước xuất hiện trong bầu trời. Dưới tầng mây dầy đặc kia, chưởng ấn đột nhiên hiện ra, rồi những đám mây dày đặc này trong nháy mắt bị chưởng ấn thôn phệ.

Cỗ khí tức khiến cho không gian gợn sóng chậm rãi từ trong chưởng ấn truyền ra.

Cuối cùng, chưởng ấn này trong nháy mắt bạo phát, bắn xuống phía dưới, trực tiếp đánh vào trong hồ nước dưới thác nước kia.

Chưởng ấn đánh vào trong hồ nước, ngay khi chạm vào mặt nước, bỗng nhiên chưởng ấn biến mất vào trong mặt nước không thấy. Ngay sau đó có một cỗ lực lượng cuồng bạo trong nháy mắt đột nhiên hiện lên, rồi một tiếng nổ lớn vang vọng.

Phanh Phanh.

Một tiếng nổ vang từ trong hồ nước truyền ra. Hồ nước lúc này giống như biển gầm, sóng nước cao tới trăm thước, phiến không gian này trong nháy mắt như long trời lở đất.

Sóng nước ngập trời, thác nước chảy ngược, sơn băng địa liệt, không gian run rẩy vang vọng liên hồi. Lực lượng kinh khủng này giống như một cơn lốc cuốn qua, khiến cho mấy nghìn đệ tử trong Phi Linh môn lập tức nhìn vào phía hậu hơn, chỉ thấy phía hậu sơn phong vân biến sắc.

Ngoài Phi Linh môn, hai nghìn đệ tử Quỷ Vũ Tông đột nhiên nghe được tiếng nổ vang trong Phi Linh môn, phía chân trời xa xa chấn động mạnh mẽ, vô hình trung, trong lòng đám đệ tử này không khỏi cảm thấy lạnh lẽo. Hai nghìn thớt thiết kỵ tức hí lên hoảng sợ.

Phanh Phanh.

Ngoài hồ nước, mặt đất run rẩy, xuất hiện vô số cái khe lan tràn ra.

Sưu Sưu.

Mấy đạo thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện, chính là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh mang theo Lục Tâm Đồng, còn có Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ.

Đông Vô Mệnh, Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ nhìn chung quanh, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc.

– Thành công rồi sao?

Trong bầu trời, sắc mặt Lục Lâm Thiên tuy rằng tái nhợt thế nhưng lại mang theo sự phấn khởi.

– Tiểu tử, ngươi muốn hủy đi Phi Linh môn sao?

Nhìn chung quanh, Đông Vô Mệnh cũng phải líu lưỡi, sau đó lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên trên bầu trời quát lên.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới chú ý tới phía dưới. Nước trong hồ nước mấy nghìn thước phía dưới lúc này đã bị giảm đi rất nhiều, hầu như có thể thấy đáy. Mặt đất nứt nẻ có vô số cái khe rãnh xuất hiện. Đất đai còn bị bóc một lớp, chu vi chung quanh đã hoàn toàn bị hắn hủy đi.

Thấy tất cả chuyện này, Lục Lâm Thiên giật mình, ánh mắt nhìn vào mọi người, nói:

– Ngại quá, ta không nghĩ tới động tĩnh lại lớn tới như vậy.

– Lão đại, vũ kỹ vừa rồi của huynh quá lợi hại.

Lúc Lục Lâm Thiên đáp xuống mặt đất, Tiểu Long nhanh chóng xuất hiện trên vai Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tử, vũ kỹ ngươi vừa mới thi triển rốt cuộc có cấp bậc gì?

Đông Vô Mệnh hỏi Lục Lâm Thiên, thanh thế cường hãn như vậy cũng khiến cho hắn phải động dung.

– Miễn cưỡng tu luyện thành vũ kỹ Huyền cấp trung giai mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói. Tốn mấy tháng không thi triển được. Không biết vừa rồi vì sao hắn lại thi triển ra được Tam Thiên Lưu Vân Thủ, uy lực này tuy rằng cường đại. So với Ám Nhiên Tiêu Linh chưởng, Hàn Băng Ấn đều mạnh hơn nhiều. Thế nhưng Lục Lâm Thiên biết hắn chỉ miễn cưỡng thi triển ra mà thôi. Loại tiêu hao như vậy tuyệt đối kinh người. May mà hiện tại hắn đã là Vũ Tướng lục trọng, hơn nữa lại có đan điền khổng lồ, bằng không chỉ sợ cho dù là Vũ Suất nhất trọng có thi triển được hay không cũng không dám chắc.

– Vũ kỹ Huyền cấp trung giai.

Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, ngay cả Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng kinh ngạc. Không chỉ là bởi vì Lục Lâm Thiên có vũ kỹ Huyền cấp trung giai. Bằng vào thực lực của bọn họ đương nhiên biết Vũ Tướng muốn tu luyện thành công vũ kỹ Huyền cấp trung giai đại biểu cho cái gì, đây hầu như là chuyện không có khả năng.

– Bạch Linh, nàng xuất quan rồi sao? Thương thế khôi phục rồi hả?

Nhìn thấy nữ nhân quyến rũ tuyệt mỹ, xinh đẹp động lòng người này, Lục Lâm Thiên lập tức hỏi.

– Đã khôi phục rồi, thực lực cũng có tiến bộ không ít, lần đột phá tiếp theo có lẽ cũng sắp tới.

Bạch Linh nói. Thân ảnh xinh đẹp tới cực hạn, yểu điệu vô song, trên khuôn mặt tuyệt mỹ mang theo khí chất quyến rũ, lạnh lùng rồi lại xinh đẹp, phảng phất như cả thiên địa cũng vì vẻ đẹp của nàng mà phải động lòng.

– Vậy là tốt rồi, nàng cần chú ý một chút.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười. Bạch Linh sắp đột phá. Lục Lâm Thiên đoán, hẳn là lục giai hậu kỳ hoặc là lục giai hậu kỳ đỉnh phong. Nếu như vậy, thực lực của nàng chỉ sợ không dưới Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

– Tiểu tử, vị này chính là.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hỏi Lục Lâm Thiên. Lúc này Đông Vô Mệnh, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, còn có Lục Tâm Đồng đều vô cùng kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó lại dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía Bạch Linh.

Nhìn vào thân ảnh tuyệt mỹ, quyến rũ động lòng người, băng lãnh này, ba người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh có thể cảm giác được khí tức vô cùng nguy hiểm trên người nữ tử này.

– Vị này chính là Bạch Linh tiểu thư.

Lục Lâm Thiên nói. Ba người này cũng chưa từng gặp qua Bạch Linh cho nên lúc này kinh ngạc Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy kỳ quái. Mà lão độc vật tuy rằng nhìn thấy bản thể của Bạch Linh thế nhưng cũng không biết sự tồn tại của Bạch Linh.

– Ta rất ghét những kẻ nào âm thầm dò xét thực lực của ta, thực lực của các ngươi chưa tới mức kia.

Ánh mắt Bạch Linh đột nhiên lạnh lùng nhìn về phía Lộc Sơn lão nhân. Vẻ lạnh lùng cùng quyến rũ, mang thêm sự uy nghiêm xuất hiện trong mắt khiến cho Lộc Sơn lão nhân rùng mình.

– Bạch Linh tiểu thư, ta vô ý mạo phạm, mong tiểu thư thứ tội.

Lộc Sơn lão nhân ngay cả Đông Vô Mệnh cũng không e ngại lúc này trước hàn ý của Bạch Linh lại nhanh chóng thi lễ.

– Nể mặt mũi của Lâm Thiên ta tha cho ngươi một lần.

Bạch Linh nói.

– Tỷ tỷ, ta chưa từng thấy người nào đẹp như tỷ tỷ nha.

Lúc này Lục Tâm Đồng không bị hàn ý của Bạch Linh dọa lùi lại, mà trái ngược, lại nhanh chóng chạy tới bên người Bạch Linh rồi nói.

– Tiểu nha đầu, sao ngươi lại giống ca ca ngươi tới vậy, cái miệng không ngờ lại ngọt ngào thế chứ.

Bạch Linh mỉm cười, hàn ý thu liễm. Ánh mắt nhìn Lục Tâm Đồng hiện lên sự ôn nhu, có thể để cho Bạch Linh biến hóa như vậy, quả thực số người có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Nhìn Bạch Linh, lúc này Đông Vô Mệnh cũng cảm thấy vô cùng nghi hoặc, nữ tử tuyệt mỹ này rõ ràng là cường giả, không biết Lục Lâm Thiên từ nơi nào kéo tới.

Chương 725: Vũ Tướng bát trọng (1)

Đêm tới, màn đên bao phủ trên trời cao. Trong phòng Lục Lâm Thiên, thân thể nho nhỏ của Tiểu Long đang xoay quanh tay Bạch Linh, có vẻ vô cùng thân thiết.

– Bạch Linh, thời gian biến ảo của nàng dường như đã dài hơn không ít.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên nói. Từ lúc chạng vạng tối cho tới bây giờ đã trải qua hai canh giờ, Bạch Linh vẫn ở trong trạng thái hình người.

– Thực lực của ta hiện tại hẳn đã tới lục giai đỉnh phong, lại thêm tâm cảnh hẳn có thể bảo trì trạng thái này chừng sáu bảy canh giờ.

Bạch Linh cười nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lục giai đỉnh phong, thực lực lần thứ hai lại tăng trưởng.

– Thực lực của nàng, hiện tại đối phó với Vũ Suất cửu trọng được không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Không thành vấn đề. Đánh chết có chút khó khăn. Thế nhưng cũng không phải không làm được.

Bạch Linh nói.

– Vậy là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên cười thỏa mãn, sự lo lắng mấy ngày trước hiện tại hắn cũng có thể yên lòng.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía xa, khóe miệng hiện lên nụ cười quỷ dị rồi khoanh chân ngồi xuống. Lục Lâm Thiên hồi tưởng tới sự kiện ban sáng. Sau khi hắn tiến vào cảnh giới huyền ảo kia không ngờ lại tu luyện thành công Tam Thiên Lưu Vân Thủ mà hắn tu luyện mấy tháng cũng không thành công.

Trong cảnh giới huyền ảo này, Lục Lâm Thiên hồi tưởng lại, dường như bản thân hắn đã lĩnh ngộ thứ gì đó, thế nhưng quá mông lung, căn bản không thể nắm lấy. Hình như là bản thân hắn đột nhiên tiếp cận được với phong thuộc tính, loại ý cảnh này không thể dùng từ ngữ để hình dung, không thể nói thành lời.

Nhớ lại cảnh giới huyền ảo này, Lục Lâm Thiên cũng phỏng đoán, Tam Thiên Lưu Vân Thủ có thể miễn cưỡng coi như tu luyện thành công, tìm được loại cảm giác này, có lẽ hắn cũng sắp tu luyện thành công được Liệt Không Cửu Kích và Liệt Viêm Quyền. Đặc biệt là Liệt Thiên Cửu Kích, nếu như tu luyện thành công, lại phối hợp với Huyết Lục, Lục Lâm Thiên vô cùng chờ mong, có lẽ tới lúc đó hắn lại có thêm một con bài chưa lật lớn.

Hiện tại Chu Tước Quyết và Huyền Vũ Quyết từ lâu Lục Lâm Thiên đã tu luyện thành công, thế nhưng từ sau khi tu luyện thành công Huyền Vũ quyết Lục Lâm Thiên cũng chưa từng thi triển ra. Đoạn thời gian gần đây hắn cũng không gặp phải đối thủ nào quá mạnh mẽ.

Sau khi suy nghĩ một lát, Lục Lâm Thiên lập tức tiến vào trong trạng thái tu luyện, quanh thân lại được bao phủ bởi một vòng quang mang.

Ngoài Phi Linh môn, thời gian hai ngày một đêm trôi qua, hai nghìn đệ tử Quỷ Vũ Tông càng ngày càng lo lắng. Tới Phi Linh môn, tiến vào cũng không được mà lùi lại cũng không xong, cả đám không biết nên làm gì.

– Bây giờ chúng ta phải làm gì? Phó tông chủ không biết vì sao mà chưa trở lại.

– Có phải là Phó tông chủ xảy ra chuyện gì rồi không?

– Nếu như Phó tông chủ xảy ra chuyện gì có lẽ Phi Linh môn đã sớm ra tay. Thế nhưng hai ngày nay Phi Linh môn vẫn không hề có động tác, điều này quá kỳ quái.

– Vậy Phó tông chủ làm sao còn chưa về? Hiện tại chúng ta nên làm thế nào.

Trên lưng yêu thú phi hành, đám trưởng lão và hộ pháp của Quỷ Vũ Tông lúc này đã đáp xuống mặt đất. Ánh mắt chăm chú nhìn vào Phi Linh môn, bọn họ cũng không biết phải làm gì cho phải.

– A…

Trong một gian thạch thất, tiếng kêu thảm thiết không ngừng truyền ra, thanh âm vô cùng thê thảm.

Mà người ở trong thạch thất chính là Đới Cương Tử, lúc này toàn thân Đới Cương Tử bị cấm chế, hai tay bị buộc lại treo lên cao. Bả vai bị hai cái móc sắt móc vào, toàn thân đều là máu tươi.

Trên người Đới Cương Tử hiện tại tя͢ầи ƫ͙я͢υồиɠ, trên người cũng bị một loại kiến màu đỏ bám vào, những con kiến màu đỏ này bám đầy người hắn, lại thêm máu tươi của bản thân chảy ròng nhìn qua vô cùng buồn nôn.

– A…

Đới Cương Tử kêu thảm liên tục, sắc mặt trắng bệch, ngay cả trong mắt, trong tai, trong mũi, miệng cũng có loại kiến đỏ như máu này đang nhúc nhích.

– Âu Dương Lãnh Tật, ngươi sao phải làm vậy với ta? Giết ta đi.

Đới Cương Tử quát lên. Đám kiến đỏ như máu trên người hắn không ngờ lại có thể xuyên qua thân thể Vũ Suất của hắn tiến vào xương cốt, cái loại đau đớn thôn phệ máu huyết và cốt tủy này không phải kẻ nào cũng chịu được.

– Đới Cương Tử, ta cũng không muốn làm khó dễ ngươi. Trực tiếp giết ngươi ta cũng đỡ phiền phức, ta cũng vô cùng đồng tình với ngươi. Thế nhưng muốn trách thì cũng chỉ có thể trách chính ngươi mà thôi.

Âu Dương Lãnh Tật lạnh lùng nói. Tiếng kêu thảm thiết của Đới Cương Tử không khiến Âu Dương Lãnh Tật có chút ba động nào.

– Âu Dương Lãnh Tật, ngươi có ý gì? Rốt cuộc là ai muốn làm vậy với ta.

Đới Cương Tử rên lên một tiếng rồi hỏi.

– Chưởng môn đã nói qua không cho ta nói tới chuyện này, xin lỗi ta không thể trả lời.

Âu Dương Lãnh Tật nói.

– Âu Dương Lãnh Tật, dù sao ngươi cũng là hán tử, trước khi ta chết ta muốn biết rốt cuộc là kẻ nào muốn đối phó ta như vậy.

Đới Cương Tử nói, máu từ trong miệng không ngừng chảy ra.

– Đới Cương Tử, thứ duy nhất ta có thể làm giúp ngươi chính là giúp ngươi chết nhanh một chút, giảm bớt sự thống khổ của ngươi. Ngươi phải biết rằng ta thu được mệnh lệnh phải dằn vặt ngươi bảy ngày, cuối cùng mới giết ngươi.

Âu Dương Lãnh Tật nói.

– Âu Dương Lãnh Tật, ta van ngươi, để ta chết cũng là một con quỷ minh bạch, rốt cuộc là ai muốn dằn vặn ta như vậy. Là ai có thâm thù oán hận với ta đến thế.

Đới Cương Tử nói.

– Lẽ nào ngươi thực sự không biết sao? Vì sao lần trước Quỷ Vũ Tông tới Phi Linh môn ta cũng không động thủ với Phi Linh môn. Ngược lại khi ngươi tới Phi Linh môn lại xảy ra chuyện này? Chuyện đơn giản thế mà ngươi cũng không biết, ngươi thực sự đáng thương, khó trách ngươi không trèo lên được chức vị tông chủ.

Âu Dương Lãnh Tật cười lạnh một tiếng rồi nói.

– Ý ngươi nói là Đới Đường? Là hắn muốn dằn vặt ta? Nhất định là hắn. Hắn sợ chức vị tông chủ tiếp theo rơi vào tay ta, là hắn đối phó với ta.

Đới Cương Tử lập tức lớn tiếng nói.

– Ngươi cũng không quá ngốc. Thế nhưng ta chưa từng nói gì nha.

Âu Dương Lãnh Tật cười lạnh một tiếng.

– Âu Dương đường chủ, có người tới, mời người ra ngoài gặp mặt.

Lúc này, bên ngoài thạch thất có một thân ảnh xinh đẹp đang chờ, chính là Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi.

– Diệp đường chủ, ai tới vậy?

Âu Dương Lãnh Tật nói xong rồi lập tức đi ra khỏi thạch thất.

– Người Quỷ Vũ Tông tới, tới hỏi Đới Cương Tử sống hay chết. Hắn muốn chúng ta dằn vặn nhiều một chút sau đó rồi giết hắn.

Ngoài thạch thất, thanh âm mơ hồ của Diệp Phi truyền tới.

– Đới Đường, mặc dù ta và ngươi cùng cha khác mẹ, thế nhưng không nghĩ tới ngươi lại dám làm vậy với ta.

Đới Cương Tử lạnh lùng nói, hận ý trong mắt hắn ra.

– Trời không diệt ta, trời không diệt ta. Nhất định ta phải sống, không thể cứ thế mà chết đi được.

Lúc này, Đới Cương Tử đột nhiên vui vẻ. Hắn cảm giác được trong cơ thể mình, mấy đạo cấm chế kia dường như đã có một đạo cấm chế được buông lỏng. Cấm chế biến mất là hắn có thể khôi phục thực lực, đến lúc đó hắn có thể chạy khỏi nơi đáng sợ này.

Chương 726: Vũ Tướng bát trọng (2)

Nhịn xuống cảm giác mừng như điên trong lòng, Đới Cương Tử tiếp tục kêu thê thảm. Cấm chế được buôn lỏng, thế nhưng loại đau đớn tận xương cốt này vẫn đang được duy trì, mà Đới Cương Tử vừa chịu đau đớn lại vừa đang nghĩ biến pháp giải cấm chế trong kinh mạch, huyệt đạo trên người.

Cách thạch thất không xa, mấy đạo thân ảnh khẽ mỉm cười, Âu Dương Lãnh Tật nói:

– Cấm chế của Lộc Sơn cung phụng bắt đầu buông lỏng, có lẽ mấy canh giờ sau Đới Cương Tử có thể thoát thân. Đến lúc đó chúng ta lại diễn một tuồng kịch là được.

– Chưởng môn quả thực là độc. Chỉ sợ tới lúc đó Đới Cương Tử không tin cũng khó. Hiện tại đối với vị chưởng môn này ta đã phục sát đất.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói.

– Vị chưởng môn này quả thực không đơn giản.

Diệp Mỹ bình thường ít nói lúc này cũng khẽ lên tiếng:

– Ai mà đắc tội với chưởng môn chỉ sợ sẽ phải hối hận.

Đêm khuya, giờ tý, trên trời cao bóng đêm bao phủ, thi thoảng có mấy ngôi sao hiện lên trong bầu trời, một cơn gió đêm nhẹ nhàng thổi qua.

Ngoài Phi Linh môn, vạn vật im lìm, hai nghìn đệ tử Quỷ Vũ Tông lúc này cũng bắt đầu tu luyện.

Đột nhiên trong lúc đó, không khí chung quanh dường như xuất hiện một loại khí tức quỷ dị, khí tức này lấy một tốc độ kinh khủng nhanh chóng khuếch tán.

Sưu

Bỗng dưng không gian chung quanh mấy vị trưởng lão Quỷ Vũ Tông đột nhiên gấp khúc, một cỗ kình phong xuất hiện.

– Có người đánh lén, mau chuẩn bị.

Mấy người trưởng lão liền quát lớn. Thế nhưng còn chưa nói xong, một đạo bóng trắng đột nhiên chợt lóe trước mặt bọn họ, tốc độ quá nhanh khiến cho bọn họ không thể thấy rõ. Không gian gấp khúc, tất cả chỉ trong nháy mắt mà thôi.

– Ai đánh lén? Phi Linh môn đánh lén chúng ta.

– Chạy mau…

Trong Quỷ Vũ Tông tức thì hoảng loạn. Chờ sau khi mọi người bình tĩnh lại, tất cả lại vô cùng yên tĩnh, trong Phi Linh môn cũng không có ai lao ra.

– Mọi người bình tĩnh, rối loạn cái gì.

Một trưởng lão Quỷ Vũ Tông tức thì lớn tiếng nói.

Hai nghìn đệ tử hỗn loạn một chút rồi mới yên tĩnh lại.

– Không tốt, không thấy Lưu trưởng lão đâu.

– Sao lại không thấy Lưu chưởng lão đâu? Vừa rồi hắn còn ở đây mà.

Tức thì, mấy trưởng lão và hộ pháp đột nhiên phát hiện ra một vị trưởng lão bên cạnh bọn họ đột nhiên vô thanh vô tức biến mất không thấy.

– Đề phòng, có cường giả đánh lén.

Những trưởng lão còn lại nhanh chóng sợ hãi. Một người trưởng lão đột nhiên biến mất khiến cho trong lòng mọi người lạnh lẽo. Thế nhưng lúc này lại không có một động tĩnh nào khác nữa.

Phía sau núi, một thân ảnh tuyệt mỹ màu trắng xuất hiện. Trong tay thân ảnh này là một trưởng lão Quỷ Vũ Tông. Người này sắc mặt sợ hãi, hắn chưa kịp làm ra bất kỳ phản kháng nào trong nháy mắt đã bị đối phương bắt đi, loại thực lực này quả thực quá kinh khủng.

– Khổ cực cho nàng rồi.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước người Bạch Linh, ánh mắt nhìn vào người trưởng lão Quỷ Vũ Tông, khóe miệng khẽ mỉm cười.

– Giao cho ngươi, bộ dáng này của ta cũng chỉ có thể duy trì tới hiện tại, ta đi nghỉ ngơi.

Bạch Linh nói xong, thân ảnh xinh đẹp hóa thành một đạo bạch quang biến mất không thấy.

– Lưu trưởng lão, đã lâu không gặp.

Trong mật thất phía sau núi, Lục Lâm Thiên nói với trưởng lão Quỷ Vũ Tông trước mắt. Thời điểm trên Quỷ Vũ Tông Lục Lâm Thiên cũng có chút ấn tượng về người này, Vũ Tướng bát trọng, thực lực tuyệt đối không kém.

– Lục chưởng môn, ngươi muốn làm gì? Ta là trưởng lão của Quỷ Vũ Tông.

Lão giả này nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt xuất hiện sự sợ hãi.

– Trưởng lão Quỷ Vũ Tông sao? Ngươi cho rằng đáng giá sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói. Nói xong, tức thì một đạo chưởng ấn chụp vào thiên linh cái của vị Lưu trưởng lão này.

Một tiếng hét thảm vang lên. Chỉ trong chốc lát trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện một cỗ thây khô, linh hỏa chợt lóe, cỗ thây khô này hóa thành tro tràn.

Tất cả chuyện này Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới. Thế nhưng lúc này, khuôn mặt Lục Lâm Thiên có chút đỏ ửng. Thôn phệ một Vũ Tướng bát trọng khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác no nê. Cũng may đây vẫn còn trong phạm vi hắn có thể thừa nhận được. Trong lòng Lục Lâm Thiên phỏng đoán, sau khi luyện hóa hết chân khí thôn phệ của Vũ Tướng bát trọng này đột phá tới Vũ Tướng thất trọng cũng không thành vấn đề.

Hai hàng lông mày nhíu lại, từ trong đầu vị Lưu trưởng lão này Lục Lâm Thiên đã thu thập được không ít tin tức hữu dụng thông qua Sưu linh thuật.

Lập tức Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, Âm Dương Linh Vũ quyết được vận chuyển, bắt đầu chậm rãi tu luyện.

Lúc này, bên ngoài Phi Linh môn, đám người Quỷ Vũ Tông đang kinh hoảng, đệ tử Quỷ Vũ Tông lo sợ. Lưu trưởng lão có tu vi Vũ Tướng bát trọng thế nhưng trong nháy mắt đột nhiên biến mất khiến cho trong lòng đám người ở đây xuất hiện một bóng ma.

Mãi cho tới bình minh cũng không xảy ra chuyện gì. Chỉ có vị Lưu trưởng lão kia đột ngột biến mất mà thôi. Thực sự không thấy gì. Mấy vị trưởng lão còn lại nhớ lại, không gian chung quanh bọn họ lúc nửa đêm dường như gấp khúc. Một đạo bạch quang đột nhiên hiện lên, khẳng định là do cường giả gây nên. Thực lực cường giả này có thể trong nháy mắt lấy tính mạng bọn họ.

Sáng sớm, trong sơn mạch Phi Linh, mọi thanh âm biến mất, trời tảng sáng, đêm tối đang dần biến mất. Ánh sáng bắt đầu đánh thức các sinh linh đang ngủ say. Không khí buổi sáng sảng khoái nhưng lạnh lẽo, thi thoảng có cơn gió khẽ thổi qua khiến cho người ta khoan khoái.

Hậu sơn Phi Linh môn, hồ nước ngày hôm qua bị một chưởng của Lục Lâm Thiên đánh vào lúc này xuất hiện một mảnh sương mù, có thác nước ở trên chảy xuống, mặt nước đã khôi phục lại như lúc ban đầu. Chung quanh có không ít sương đọng lại trên tầng lá nhìn qua vô cùng đẹp đẽ.

Phong cảnh Phi Linh sơn luôn giống như một bức tranh. Sáng sớm lại càng mê người. Thế nhưng lúc này người Quỷ Vũ Tông bên ngoài Phi Linh môn lại không có thời gian nhàn nhã ngắm phong cảnh. Vượt qua một đêm kinh hoảng, lúc này cả đám chỉ cần nghe được động tĩnh gì cũng có thể dọa cho bọn họ chảy mồ hôi lạnh.

Phù.

Trong mật thất ở hậu sơn, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí. Hai mắt mở ra, ngừng tu luyện. Từ khí tức trên người hắn lúc này không khó để nhìn ra, một đêm luyện hóa chân khí tu vi của hắn có tiến bộ vô cùng lớn.

Cảm nhận chân khí trong cơ thể, Lục Lâm Thiên cực kỳ thỏa mãn. Thôn phệ Vũ Tướng bát trọng, từ hôm qua tới giờ hắn chỉ luyện hóa được rất ít. Nếu như luyện hóa thêm thì hiệu quả sẽ tốt hơn nhiều. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không có thời gian, ngày hôm nay có không ít chuyện bận bịu.

– Thời gian có lẽ cũng không sai lệch lắm. Kế tiếp phải nhờ vào bản lĩnh kỳ lạ của Diệp Phi, bước then chốt cuối cùng này, nếu như có thể thành công thì sau này cũng bớt đi được không ít phiền phức.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói xong lập tức thu thập một phen rồi rời khỏi mật thất trong sơn động.

Trong thạch thất ở phân đà Phi Linh môn, tiếng kêu thảm thiết vẫn như cũ không ngừng vang lên. Tiếng kêu thảm thiết kia cũng không phải giả bộ, đau đớn từ sâu trong xương cốt tuyệt đối không phải bình thường.

Chương 727: Một kế cuối cùng

Chỉ là Đới Cương Tử trong mật thất lúc này vang lên tiếng kêu thảm thiết kia, nhưng trên khuôn mặt kinh khủng lại có một tia vui mừng.

Sưu.

Bỗng nhiên, tinh quang trong mắt Đới Cương Tử chợt lóe. Trong nháy mắt một cỗ chân khí bàng bạc đột nhiên bạo phát. Không gian chung quanh gợn sóng rồi rung động, móc sắt trên vai lập tức bị vỡ nát.

Sưu Sưu.

Một đám máu lớn trong cơ thể Đới Cương Tử lập tức phun ra từ da rẻ. Trên thạch bích bốn phía lập tức xuất hiện một đám máu lớn, trong đó có thể nhìn thấy đám kiến đỏ như máu vô cùng rậm rạp. Đám kiến lúc này đã nát bấy.

– Đều chết đi cho ta.

Trong lòng Đới Cương Tử thầm nói một tiếng. Trong thất khiếu của hắn có vô số Phệ Tủy Huyết Nghĩ cùng với máu tươi phun ra, hung hăng đập vào trên thạch bích.

Chân khí quanh thân run lên, một lát sau. Trong miệng Đới Cương Tử có một ngụm máu phun ra, trong đó cũng có một đống lớn Phệ Tủy Huyết Nghĩ, thoạt nhìn vô cùng kinh khủng.

Lúc này nhìn qua người Đới Cương Tử vô cùng đáng sợ. Toàn thân máu me loang lổ, thương tích đầy mình. Da thịt bị tróc ra từng mảng. Quanh thân còn có máu tươi đang không ngừng chảy. Cảnh tượng này chỉ có thể nói là vô cùng thê thảm. Điểm còn hoàn hảo duy nhất chính là mặt Đới Cương Tử. Đới Cương Tử cũng không biết, khuôn mặt hắn còn hoàn hảo như vậy chính là do Âu Dương Lãnh Tật cố ý lưu lại.

– Đới Đường, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Nhìn thi thể Phệ Tủy Huyết Nghĩ bốn phía, hận ý trong mắt Đới Cương Tử ngập trời. Hai mắt bốn hỏa. Cũng may nhẫn trữ vật trên người còn, hắn nhanh chóng lấy ra một kiện trường bào sạch sẽ mặc vào. Tâm thần chậm rãi tỏa bên ngoài thạch thất, vẻ mặt trầm xuống rồi chậm rãi đi ra ngoài.

Bên ngoài thạch thất có một hành lang dài, nơi này Đới Cương Tử cũng không còn xa lạ, hắn nhanh chóng đi ra ngoài.

Lúc này Đới Cương Tử cũng không dám tạo thành một động tĩnh gì. Ở đây không có ai có thực lực dưới hắn, vạn nhất bị phát hiện hắn sẽ không thể chạy trốn được nữa.

Đi ra khỏi hành lang, Đới Cương Tử âm thầm cảm thán vận khí của mình không tồi, cũng không bị phát hiện. Có thể là không có một ai có thể nghĩ tới cấm chế trên người hắn bị buông lỏng, quả thực ông trời không diệt hắn.

Lúc này Đới Cương Tử lại càng không dám sơ ý. Trước hành lang đã có một đám lớn kiến trúc. Tâm thần Đới Cương Tử tỏa ra, trong nháy mắt phía trước xuất hiện hai người, hắn cũng không dám thả người rời đi. Động tĩnh như vậy đủ để cho mọi người chú ý.

Sau khi đi qua một đình viện lớn, trong lòng Đới Cương Tử vô cùng vui vẻ, đi qua đình viện này chính là nơi đi ra. Đến lúc đó hắn có thể chạy trốn.

– Âu Dương đường chủ, quả thực là khổ cực rồi. Đới Cương Tử kia cùng cha khác mẹ với ta. Chỉ là một tạp chủng của cha ta sinh ra mà thôi. Hắn vẫn luôn muốn tranh đoạt chức vị tông chủ với ta. Lần này ta triệt để diệt bỏ hắn. Sau này cũng không có ai tranh đoạt chức vị tông chủ với ta nữa.

Trong đình viện, một thanh âm truyền ra. Đới Cương Tử lập tức thu liễm khí tức. Ngừng thở, không dám có bất luận một ba động nào.

Mà nghe thấy thanh âm này, toàn thân Đới Cương Tử lập tức run rẩy, thanh âm này hắn vô cùng quen thuộc. Chính là thanh âm của đại ca Đới Đường cùng cha khác mẹ với hắn.

– Đới tông chủ, đây là chuyện ta phải làm, giết Đới Cương Tử ngươi sẽ đem địa bàn Cửu Hoa Sơn, Thiên Sơn Môn, Thiên Nhất môn giao cho chúng ta. Đây chính là chuyện lớn, Phi Linh môn chúng ta và Quỷ Vũ Tông hợp tác nhất định thực lực có thể tăng mạnh. Đến lúc đó chúng ta có thể chiếm đoạt các thế lực khác. Khặc khặc.

Thanh âm của Âu Dương Lãnh Tật truyền ra.

– Đương nhiên. Chuyện ta đáp ứng nhất định sẽ làm được. Những địa bàn này đã sớm là của Phi Linh môn các ngươi. Đáng tiếc Đới Cương Tử kia còn tưởng rằng mấy cỗ thế lực này là bị Phi Linh môn tiêu diệt. Trên thực tế đều là do chúng ta dùng thủ đoạn an bài, Đới Cương Tử lần này còn muốn tranh đoạt chức vị tông chủ của ta, ta sẽ đem thế lực của hắn một mẻ bắt gọn, để hắn thành quỷ cũng không biết chuyện gì đang xảy ra. Ha ha.

Thanh âm của Đới Đường truyền ra bên ngoài.

– Đới Đường.

Nghe thấy vậy hai tay Đới Cương Tử nắm chặt, hai mắt phát hỏa.

Thế nhưng, Đới Cương Tử cũng không biết được. Trong đình viện lúc này cũng không có thân ảnh của Đới Đường, thanh âm của Đới Đường phát ra từ trong miệng Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi.

Trong đại điện lúc này còn có đám người Âu Dương Lãnh Tật, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, vẻ mặt đám người lúc này vô cùng hưng phấn.

– Tốt rồi. Đới Cương Tử kia ta đã dằn vặt hắn mấy ngày cũng có thể đánh chết được rồi. Hay là Đới tông chủ đi theo ta một chuyến, tiện thể cho Đới tông chủ xả giận.

Âu Dương Lãnh Tật nói.

Trong đại điện, Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi khẽ mỉm cười, nói:

– Không cần, ta tin Phi Linh môn. Lần này tới đây ta chỉ muốn biết tất cả có thuận lợi hay không mà thôi. Đới Cương Tử không chết trong lòng ta vô cùng khó chịu. Cáo từ.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nói. Lúc này thanh âm phát ra từ miệng nàng lại chính là của Đới Đường. Một màn này khiến cho Lưu Nhất Thủ, Hoàng Phủ Kỳ Tùng cùng với Khang Tử Vân đều vô cùng giật mình.

– Tốt, ta sẽ đi tiễn Đới tông chủ.

Thanh âm của Âu Dương Lãnh Tật lần thứ hai truyền tới.

– Mời.

Mấy đạo thanh âm kia càng ngày càng xa, dường như đã rời khỏi đại điện.

…

Hận ý trong mắt Đới Cương Tử tới cực hạn. Toàn thân run rẩy. Nghe thấy thanh âm xa dần, do dự một chút rồi lập tức chạy xuống chân núi. Trong đại điện lúc này cũng có một vài đệ tử Vũ Sư của Phi Linh môn, thế nhưng cũng không phát hiện ra thân ảnh của Đới Cương Tử.

Một lát sau, trong đại điện, Khang Tử Vân nhíu mày nhìn vào đám người trong đại điện rồi nói:

– Được rồi, Đới Cương Tử đã chạy xuống dưới chân núi.

– Ha ha, Diệp đường chủ, kỹ năng biến đổi thanh âm này của đường chủ quả thực quá tuyệt. Bội phục.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng tức thì nói với Diệp Phi.

– Hoàng Phủ đừng chủ quá khen. Ta cũng chỉ nghe thấy thanh âm của Đới Đường trên đấu giá hội vài lần mà thôi. Muốn làm tới trình độ giống như đúc vẫn còn kém xa. Thế nhưng Đới Cương Tử này nổi giận và lo lắng quá mức cho nên có lẽ không nhận ra được. Hẳn có thể tính là qua cửa.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi cười nói.

– Đới Cương Tử này đã hạ sơn, chúng ta lại đóng trận pháp của Bạch cung phụng, liệu có thể khiến cho thực sự chạy thoát hay không?

Tương Viễn Quan lo lắng nói.

– Yên tâm đi, chưởng môn nói hắn chạy không thoát. Khi trước Đới Cương Tử đã chạy không thoát. Mấy hôm nay lại nhận không ít vị đắng, thực lực cũng giảm, muốn chạy thoát là điều không có khả năng.

Âu Dương Lãnh Tật nói.

– Lần này chỉ sợ Đới Cương Tử không muốn tin cũng khó.

Lý Trì Chỉnh mỉm cười nói.

– Đới Đường, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Dưới chân núi, một thân ảnh vô cùng chật vật nhanh chóng chạy đi. Hai mắt Đới Cương Tử đỏ tươi quay đầu lại nhìn địa phương vừa mới chạy thoát. Hắn đang muốn thả người mà chạy bỗng dưng lại có một thanh âm truyền tới.

Chương 728: Người thân bị kết án (1)

– Đới Cương Tử, không nghĩ tới ngươi lại trốn được. Đáng tiếc vận khí của ngươi quả thực không tốt cho lắm.

Nói xong, một yêu thú màu trắng xuất hiện trước mặt Đới Cương Tử.

– là ngươi…

Ngẩng đầu nhìn vào yêu thú xuất hiện trong bầu trời, hận ý mang theo vẻ mừng thầm trong mắt Đới Cương Tử trong nháy mắt như bị dội một chậu nước lạnh, trong lòng đột nhiên cảm thấy lạnh lẽo.

– Ngươi trốn không thoát đâu.

Lục Lâm Thiên nói, người trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư là Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, sắc mặt Đới Đường xám ngắt. Lúc này hắn biết cơ hội đào tẩu đã rất xa vời, cũng không biết Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân có ở gần đây không.

– Mau đuổi theo, đừng để cho Đới Cương Tử chạy thoát.

Sưu Sưu.

Phía xa, có mấy đạo thân ảnh trong nháy mắt lăng không mà tới. Trong nháy mắt đã xuất hiện trong bầu trời, chính là Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi đang vô cùng sốt ruột. Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chính, Âu Dương Lãnh Tật, Tương Viễn Quan, Khang Tử Vân. Cũng chỉ có sáu người này hiện nay mới có thể lăng không mà đi.

– Tham kiến chưởng môn.

Sáu người nhìn thấy Lục Lâm Thiên tức thì kinh hoảng hành lễ, thế nhưng khóe miệng lại đang cười thầm.

– Sáu người các ngươi trông coi không tới nơi tới trốn, lát nữa xử lý các ngươi. May mà Đới Cương Tử bị ta phát hiện bằng không ta làm sao ăn nói với Đới Đường, mau đưa người đi bắn hắn trở về cho ta.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói với sáu người.

– Vâng, chưởng môn.

Sáu người bối rối đáp.

– Các ngươi thả ta ra, ta và các ngươi cũng không có thù oán quá lớn.

Nhìn thấy đám người Âu Dương Lãnh Tật chạy tới, sắc mặt Đới Cương Tử xám như tro tàn, toàn thân uể ỏa. Những thứ mà hai ngày nay hắn phải chịu đựng khiến cho hắn sống không bằng chết, vô cùng thê thảm. Nghĩ tới mà trong lòng phát lạnh.

– Đới Cương Tử, so với Đới Đường ta càng thêm thưởng thức ngươi. Chỉ ít ngươi không thâm độc như Đới Đường, ta cũng không muốn giết ngươi. Thế nhưng Đới Đường cấp cho ta không ít chỗ tốt, ta lại không thể cự tuyệt. Vì vậy ta cũng chỉ có thể giết ngươi. Bằng không ta thực sự hi vọng có thể hợp tác với ngươi.

Lục Lâm Thiên nói. Một cỗ sát ý lập tức khuếch tán.

– Lục Thiếu… Không, Lục chưởng môn. Ngươi thả ta. Những thứ Đới Đường cho ngươi ta cũng có thể cho ngươi, chỉ cần ngươi không giết ta, ta đưa cho ngươi gấp bội. Thứ Đới Đường đáp ứng ngươi ta cũng có thể đáp ứng ngươi. Bằng không ta có chết cũng không rơi vào trong tay ngươi. Ta hận, ta hận bản thân không thâm độc bằng Đới Đường, ta hận….

Đới Cương Tử lớn tiếng rít gào, toàn thân run rẩy. Lúc này tâm tình của hắn vô cùng tuyệt vọng, như dựa lưng vào vách tường.

Lục Lâm Thiên nhìn Đới Cương Tử dường như đang suy nghĩ điều gì, sát khí quanh người bắt đầu giảm bớt.

Cảm nhận được khỉ tức trên người Lục Lâm Thiên, Đới Cương Tử như tìm được một cọng rơm cứu mạng trong tuyệt vọng, tức thì nói:

– Lục chưởng môn, nếu như người thả ta, sau khi ta đoạt chức vị tông chủ, những thứ Đới Đường cho ngươi ta cũng có thể cho gấp bội. Nếu như ngươi muốn toàn bộ Quỷ Vũ Tông ta cũng có thể cho ngươi. Chỉ cần ngươi không giết ta, cái gì ta cũng đáp ứng.

– Đới Cương Tử, ta đối với Quỷ Vũ Tông ngươi cũng không có hứng thú. Những thứ ngươi vừa nói đối với ta cũng có chút hấp dẫn. Thế nhưng, ta làm sao có thể tin tưởng ngươi đây?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào Đới Cương Tử, ánh mắt nhìn thẳng vào hắn khiến cho trong lòng Đới Cương Tử lạnh lẽo.

– Chuyện này.

Đới Cương Tử sửng sốt, hắn rất sợ Lục Lâm Thiên sẽ thay đổi chủ ý, cho nên hoảng sợ nói:

– Lục chưởng môn, chỉ cần ngươi tin tưởng ta, ngươi muốn ta làm cái gì cũng được.

– Ở đây có một viên độc đan, sau khi ăn vào nếu trong một năm không có giải dược tới lúc đó gân cốt cơ thể sẽ đứt thành từng khúc. Không có giải dược ai cũng không thể cứu ngươi. Nếu như ngươi ăn vào khỏa độc đan này, ta tạm thời tin tưởng ngươi.

Lục Lâm Thiên nói xong, trong tay xuất hiện một khỏa Phệ Huyết Hóa Cốt Đan rồi vứt cho Đới Cương Tử.

Lúc này Đới Cương Tử không có chút do dự nào trực tiếp nuốt vào độc đan, vội vàng nói:

– Lục chưởng môn, hiện tại ngươi có thể tin tưởng ta được chưa?

– Được rồi, tạm thời tin tưởng ngươi.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười thỏa mãn.

Phía sau, đám người Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi âm thầm cười trộm, đối với tiểu chưởng môn trước mặt này cả đám vô cùng bội phục.

Một lát sau, trong đại điện phân đà, Đới Cương Tử chưa hoàn hồn lúc này đã ngồi trong đại điện, toàn thân vẫn còn run rẩy.

– Đới phó tông chủ, những việc hai ngày qua mang Đới phó tông chủ thứ lỗi, chúng ta cũng chỉ vì bất đắc dĩ mà thôi.

Âu Dương Lãnh Tật lạnh lùng nói với Đới Đường, thanh âm vẫn luôn lạnh lùng như vậy.

– Ta biết, chuyện này không liên quan tới chư vị, Đới Đường kia quả thực quá ác độc.

Đới Cương Tử vội vã nói.

– Đới Cương Tử, những lời ngươi vừa mới nói có thật không? Điều kiện nào của ta ngươi cũng có thể đáp ứng?

Trong đại điện, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Đới Cương Tử rồi nói.

– Không sai, bất luận là điều kiện gì của Lục chưởng môn ta cũng có thể đáp ứng.

Đới Cương Tử nói, vẻ mặt đối với Lục Lâm Thiên lúc này vô cùng cung kính.

– Thế nhưng ngươi chỉ là Phó tông chủ của Quỷ Vũ Tông, cho dù lần này ngươi trở về có lẽ Đới Đường kia cũng sẽ mau chóng nghĩ cách giết ngươi, ngươi dựa vào cái gì để đáp ứng điều kiện của ta?

Lục Lâm Thiên nói.

Đới Cương Tử lập tức sửng sốt, vừa rồi tuyệt vọng cầu sinh cho nên mấy vấn đề này hắn chưa từng nghĩ qua.

– Lục chưởng môn, hắn bất nhân bất nghĩa với ta, lần này ta sống sót trở về ta sẽ trực tiếp giết hắn. Mấy năm nay, thực lực của ta ở trong Quỷ Vũ Tông cũng không kém Đới Đường chút nào, muốn lật đổ hắn cũng không phải không có khả năng.

Đới Cương Tử cắn răng nói.

– Lần trước một người trưởng lão Vũ Tướng cửu trọng là người của ngươi sao? Để suy yếu thực lực của ngươi Đới Đường đã phái hắn đi Thiên Nhất môn âm thầm loại bỏ. Ngày hôm qua một Vũ Tướng bát trọng đi theo ngươi tên là Lưu trưởng lão cũng bị đánh chết. Dựa theo ý tứ của Đới Đường những người ta đánh chết đều là thế lực tàn dư của ngươi. Hiện tại xem ra thực lực của ngươi so với Đới Đường kia đã yếu hơn không ít.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Đới Cương Tử nói.

Sắc mặt Đới Cương Tử trầm xuống, lúc này mất đi sợ trợ giúp của hai vị trưởng lão, thế lực của hắn đã yếu đi non nửa. Mà hai vị trưởng lão bị Phi Linh môn giết hại cũng là người nổi bật nhất trong thế lực của hắn.

– Còn nữa, theo như lời Đới Đường

nói, trước mặt cha ngươi hắn nói ngươi kết bè kéo phái có ý định chia rẽ Quỷ Vũ Tông, cha ngươi đối với ngươi cũng cực kỳ thất vọng. Cho dù ngươi giết Đới Đường thì chức vị tông chủ Quỷ Vũ Tông chỉ sợ cha ngươi cũng không cho ngươi được như ý.

Lục Lâm Thiên tiếp tục nói.

Đới Cương Tử lúc này không nói gì, cho dù hắn đánh chết Đới Đường thì cha hắn quả thực sẽ không bỏ qua cho hắn.

Chương 729: Người thân bị kết án (2)

– Đới Cương Tử, thật ra ta có một biện pháp, không biết ngươi có dám dùng hay không. Thế nhưng vì tương lai của Phi Linh môn ta và Quỷ Vũ Tông, ta sẽ cùng ngươi đánh cược một phen.

Lục Lâm Thiên mở miệng nói.

– Lục chưởng môn có biện pháp gì, tới lúc này Đới Cương Tử ta dù chết ta cũng sẽ làm.

Đới Cương Tử lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

– Thực lực của Phi Linh môn ta ngươi cũng thấy đó, bằng vào thực lực của ngươi là thế lực của ngươi muốn giết Đới Đường chỉ sợ rất khó.

Lục Lâm Thiên nói xong rồi dừng lại một chút, tiếp tục nói:

– Nhưng chúng ta có thể giúp ngươi đánh chết Đới Đường, về phần cha ngươi chúng ta cũng có thể giúp ngươi liều mạng, giúp ngươi loại bỏ trở lại lớn nhất trên con đường trở thành tông chủ.

– Đánh chết Đới Đường không thành vấn đề, thế nhưng cha ta…

Đới Cương Tử có chút do dự không quyết, dù sao người này cũng là phụ thân của hắn.

– Đới Cương Tử, cha ngươi có đem ngươi đặt vào trong mắt không? Luận thực lực, luận tài trí, luận uy vọng tại trong tông, so với Đới Đường kia ngươi không thua kém chút nào. Nếu như ngươi là tông chủ, mấy năm nay Quỷ Vũ Tông chỉ sợ đã phát triển thêm một bậc. Thế nhưng ngươi lại không có cơ hội, ngươi vẫn chỉ là Phó tông chủ mà thôi. Cha ngươi căn bản không đem ngươi đặt vào trong mắt. Vì vậy Đới Đường mới dám giết ngươi, mới dám làm gì thì làm.

Nhìn Đới Cương Tử, Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

– Nam tử hán đại trượng phu há có thể quan tâm tới tiểu tiết. Nhất tướng công thành vạn cốt khô, giết một là tội đồ, giết vạn là anh hùng. Giết trăm vạn là anh hùng trong anh hùng. Nói cách khác, muốn mưu đồ sự nghiệp thì đừng quan tâm tới ánh mắt người đời, đừng quan tâm tới người đời nói gì. Phóng mắt nhìn xem trăm ngàn năm qua có bậc kiêu hùng nào không giết người hay không? Ngươi đừng để ta thất vọng.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Đới Cương Tử dường như có chút lĩnh ngộ, lúc này ngay cả Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Diệp Mỹ còn có Âu Dương Lãnh Tật, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Khang Tử Vân nghe Lục Lâm Thiên nói vậy đều biến sắc. Vô hình trung lúc này bọn hắn cảm nhận được một cỗ sát ý bàng bạc trên người Lục Lâm Thiên.

– Là bọn hắn bất nghĩa với ta trước vậy thì đừng trách ta vô tình. Không quan tâm tới người đời nghĩ gì, nói gì. Phóng mắt trăm ngàn năm qua có bậc kiêu hùng nào không giết người? Lục chưởng môn, ta nghe lời ngươi, giết, toàn bộ đều giết.

Đới Cương Tử cắn răng lạnh nhạt nói, một cỗ sát ý trong mắt bắn ra.

– Ha ha, tốt. Đới phó tông chủ quả nhiên là người thông minh. Không, sau này chính là Đới tông chủ rồi, hi vọng sự hợp tác giữa chúng ta sẽ mang tới không ít lợi ít cho Quỷ Vũ Tông và Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên thỏa mãn nói.

– Tất cả phải nhờ vào Lục chưởng môn hỗ trợ, đến lúc đó những gì Lục chưởng môn muốn, Quỷ Vũ Tông ta tuyệt đối sẽ không nuốt lời.

Đới Cương Tử nói.

Lúc này đám người Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi trong đại điện đều không khỏi hít sâu một hơi sau đó khẽ mỉm cười.

Mấy canh giờ sau, trong đình viện phía sau hậu sơn Phi Linh môn, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Tất cả mọi thứ ngươi đã sắp xếp xong chưa? Nắm chắc mấy thành?

– Chín thành, Đới Cương Tử hẳn không còn nghi ngờ, lùi lại một bước mà nói, coi như là Đới Cương Tử không quan tâm tới cái mạng nhỏ của mình mà phản chiến chúng ta cũng không quan tâm. Thế nhưng ta lại lo lắng tới một chuyện khác. Quỷ Vũ Tông ta đã sớm không đặt vào trong mắt, thế nhưng khối đá lót đường này lại phải có.

Lục Lâm Thiên nói.

– Nếu như Phi Linh môn bại lộ quá sớm quả thực không phải là một chuyện tốt.

Đông Vô Mệnh nói.

– Ngoại trừ việc không muốn bại lộ thực lực hiện tại của Phi Linh môn ra, ta còn lo lắng Linh Thiên môn, hôm nay từ trong miệng Đới Cương Tử ta mới biết, thê tử của Đới Đường và thê tử của chưởng môn Linh Thiên môn là bà con, nếu như Phi Linh môn ta tiêu diệt Quỷ Vũ Tông, ta sợ rằng Linh Thiên môn sẽ có động tác.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vì vậy ngươi mới muốn âm thầm khống chế Quỷ Vũ Tông, đồng thời thử Linh Thiên môn. Cho dù Linh Thiên môn đến lúc đó có động tác thì Phi Linh môn cũng có thể thoát thân?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn Lục Lâm Thiên, hai hàng lông mày nhíu lại rồi thở dài nói:

– Tiểu tử, ta rất ít khi bội phục người khác, ngươi quả thực là khác người, luận gian trá thâm độc, chỉ sợ không có mấy người có thể so được với ngươi.

– Đông lão, ngươi khen ta hay chửi ta vậy?

Lục Lâm Thiên cười khổ nói.

– Ngươi đoán xem.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh như cười như không nói.

– Vì Phi Linh môn ta phải suy nghĩ nhiều một chút, mỗi một đường đều phải tỷ mỉ suy nghĩ, sai một bước sẽ mang tới không ít phiền phức, không chỉ có riêng ta mà là toàn bộ Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên chắp tay đứng đó, ánh mắt nhìn vào giữa không trung.

– Ta không nhìn lầm người, bằng vào sự cơ trí, thâm hiểm của tiểu tử ngươi, lại thêm Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Diệp Phi Diệp Mỹ phụ trợ ngươi, trong Cổ Vực này chỉ sợ người có thể so sánh với ngươi chỉ đếm trên đầu ngón tay. Người có thể đấu với ngươi chỉ sợ càng không có.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Đông Vô Mệnh nói.

– Đông lão, những lời đánh giá này của người ta không dám nhận nha.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói.

– Tiểu tử, ngươi đừng giả bộ nữa.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Lúc nào xuất phát, lẽ nào ngươi định để ta và nữ nhân hôm qua liên thủ đối phó với Đới lão quỷ kia sao?

– Có nàng tương trợ Đông lão, lại thêm Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ bên cạnh hỗ trợ, ta đoán có lẽ tuyệt đối không thành vấn đề. Thế nhưng phải đợi sau khi xuất phát thì mới biết được.

Lục Lâm Thiên nói.

Lão độc vật lại thêm Bạch Linh, trong suy nghĩ của Lục Lâm Thiên. Trong Vũ Suất, Linh Suất tuyệt đối khó có thể xuất hiện đối thủ. Chỉ tính riêng thực lực của Bạch Linh chỉ sợ cũng có thể đánh chết Đới lão quỷ kia, dù sao Bạch Linh cũng là Cửu Vĩ Yêu Hồ.

– Tiểu tử ngươi đã nắm chắc như vậy tự nhiên không thành vấn đề. Đợi sau khi xuất phát rồi nói tiếp.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói xong, ánh mắt mang theo sự hiếu kỳ hỏi:

– Nữ nhân kia rốt cuộc là cao nhân phương nào, ngay cả ta cũng không nhìn thấu, ngươi tiết lộ một chút được không?

– Đông lão, chuyện này qua vài ngày nữa người sẽ biết. Ha ha.

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Tiểu tử ngươi, ngay cả ta cũng dấu.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Ngoài Phi Linh môn, lúc này hai nghìn thiết kỵ đã hoảng loạn, vây quanh Phi Linh môn đã hơn hai ngày rồi thế nhưng bọn họ lại không biết làm gì. Muốn đánh Phi Linh môn, cũng không ai có lá gan này, người của Phi Linh môn không dễ chọc như vậy.

– Trưởng lão, chúng ta đi thôi. Các đệ tử đã hoảng loạn, cho dù tiếp tục cũng không làm nên chuyện gì. Phó tông chủ chỉ sợ đã xuất hiện chuyện gì đó ngoài ý muốn.

Trong Quỷ Vũ Tông, một hộ pháp nói với mấy vị trưởng lão.

Chương 730: Trên quỷ vũ tông (1)

Mấy vị trưởng lão lúc này nhìn nhau, Phó tông chủ hai ngày chưa trở về, cho nên có tám phần đã xảy ra chuyện, thế nhưng hiện tại trở về thì có chút…

Trong lòng mấy vị trưởng lão đều hiểu rõ, nếu cứ như vậy trở về thì căn bản không thể ăn nói với trong tông. Lẽ nào bọn họ lại nói cả đám người tới bên ngoài cửa Phi Linh môn, bảo vệ bên ngoài hai ngày rồi trở về sao? Có lẽ đến lúc đó toàn bộ bọn họ đều bị xử lý. Thế nhưng nếu như không quay về, bọn họ cũng không dám hạ thủ với Phi Linh môn.

– Trưởng lão, bằng không chúng ta trở về đi. Phi Linh môn quá quỷ dị, mấy ngày nay ngay cả một bóng người chúng ta cũng không thấy.

Một người trưởng lão khác nói.

– Được rồi, chúng ta…

Vị trưởng lão có tu vi Vũ Tướng thất trọng kia do dự một lát rồi cắn răng nói.

Sưu.

Lời còn chưa dứt, một đạo thân ảnh trong nháy mắt phá không mà tới.

– Là Phó tông chủ, Phó tông chủ đã trở về.

– Tham kiến Phó tông chủ.

Mọi người lập tức hành lễ, bộ dáng như trút được gánh nặng, mấy người trưởng lão cũng thở dài một hơi.

Sắc mặt Đới Cương Tử tái nhợt, làn da trên người tuy rằng đã bắt đầu khôi phục, thế nhưng dưới quần áo vẫn vô cùng thê thảm. Nơi

nơi đều có vết tích, lúc làn da khôi phục lại kéo theo đau đớn khó chịu, điều này khiến cho Đới Cương Tử đối với Đới Đường càng thêm hận.

– Phó tông chủ, ngươi làm sao vậy? Hai ngày nay người đi nơi nào, Lưu trưởng lão hắn….

– Phó tông chủ? Lẽ nào ta chỉ có thể là Phó tông chủ sao?

Sắc mặt Đới Cương Tử trầm xuống, hiện tại nghe được ba chữ Phó tông chủ khiến cho hắn cực kỳ không vui.

– Tông… Chủ.

Một trưởng lão sắc mặt nghi hoặc nói:

– Hiện tại chúng ta nên làm sao bây giờ? Lưu trưởng lão tối hôm qua đã bị cường giả đánh lén, có lẽ đã lành ít dữ nhiều.

– Ta biết rồi.

Sắc mặt Đới Cương Tử trầm xuống, hắn lập tức nhíu mày nói:

– Chư vị trưởng lão, hộ pháp. Nếu như lần này trở về ta nhất định phải trở thành tông chủ, các ngươi sẽ ủng hộ ai?

– Chúng ta là người của tông chủ đương nhiên sẽ ủng hộ tông chủ.

Mấy vị trưởng lão, hộ pháp tức thì trả lời.

– Tốt, chờ sau khi ta trở thành Tông chủ nhất định sẽ không bạc đãi chư vị.

– Đới Cương Tử nói.

– Mọi người chú ý, người Phi Linh môn xuất hiện.

Lúc này một người trưởng lão đột nhiên nhìn thấy mấy đạo thân ảnh trong Phi Linh môn xuất hiện tức thì sợ hãi nói. Lập tức đám người Quỷ Vũ Tông hoảng loạn, chỉ có Đới Cương Tử không có biểu hiện gì.

– Hoảng loạn cái gì, Phi Linh môn hiện tại chính là minh hữu của chúng ta. Trước đây Quỷ Vũ Tông và Phi Linh chỉ hiểu lầm mà thôi.

Đới Cương Tử quát lớn.

Ngoài Phi Linh môn, lúc này bốn đạo thân ảnh xuất hiện, người đi trước chính là Lục Lâm Thiên. Bên cạnh hắn có một người mặc hắc bào, một người mặc tố y, một người mặc trường bào màu đỏ. Có một điều kỳ quái chính là ba người này trên mặt đều đeo một tấm mạng che mặt, không nhìn thấy dung mạo.

– Lục chưởng môn, chúng ta có thể xuất phát.

Đới Cương Tử nhìn thấy Lục Lâm Thiên lập tức hành lễ rồi nói.

– Đới tông chủ, chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói. Trên vai trái hắn có một con rắn nhỏ đang không ngừng phun ra nuốt vào cái lưỡi. Đôi mắt nhỏ không ngừng đảo qua trên người hai nghìn đệ tử Quỷ Vũ Tông. Trên vai phải hắn có một đầu yêu thú nhỏ như chuột đang lười biếng ghé vào vai Lục Lâm Thiên.

– Mời.

Đới Cương Tử gọi đầu yêu thú phi hành trên bầu trời, mọi người lập tức nhảy lên lưng yêu thú phi hành.

Những trưởng lão và hộ pháp của Quỷ Vũ Tông lúc này nhìn thấy quan hệ của Lục Lâm Thiên và Đới Cương Tử đều vô cùng nghi hoặc.

– Vương hộ pháp, phân phó chúng đệ tử chạy về Quỷ Vũ Tông. Chúng ta trở về trước.

Đới Cương Tử lập tức nói với một hộ pháp bên người.

Sau khi sắp xếp thỏa đáng, hai cánh yêu thú phi hành dựng lên rồi chậm rãi biến mất trong không trung.

Tất cả đệ tử Quỷ Vũ Tông đều mừng rỡ không ngớt. Vốn bọn họ cũng không dám đối phó với Phi Linh môn, lúc này lại nghe Phó tông chủ bảo quay về trong lòng không khỏi thở ra một hơi.

Chúng đệ tử Quỷ Vũ Tông lập tức giục ngựa rời đi, tốc độ so với khi xuất phát còn nhanh hơn vài phần.

– Có chuyện gì xảy ra?

– Vì sao chỉ có như vậy? Ta đợi hai ngày hai đêm để xem náo nhiệt cứ như vậy mà không xảy ra sao?

– Quỷ Vũ Tông và Phi Linh môn không biết có chuyện gì.

Phía xa, lúc này sau hai ngày hai đêm đã có mấy nghìn dong binh tụ tập xem náo nhiệt. Những người không thể đi vào sơn mạch Vụ Đô cũng không muốn gia nhập những dong binh đoàn khác nghe thấy tin người Quỷ Vũ Tông sẽ đối phó với Phi Linh môn liền lập tức chạy tới. Nếu như Phi Linh môn bị diệt, sau này sơn mạch Vụ Đô lại được ra vào tự tiện như cũ.

Thế nhưng cảnh tượng này khiến cho mọi người kinh ngạc, dở khóc dở cười. Đợi hai ngày hai đêm, uống gió tây bắc đủ no. Cuối cùng náo nhiệt không thấy, Phi Linh môn cũng không bị diệt, một màn này khiến cho không biết bao nhiêu người mắng to.

– Ta kháo, đợi hai ngày hai đêm cuối cùng lại chỉ có như vậy.

– Là ngươi gọi ta tới đúng không? Náo nhiệt cái rắm, ngươi ăn no rửng mỡ hả?

– Lão đại, là chính ngươi muốn tới xem náo nhiệt mà?

Từng tiếng nghị luận cùng với tiếng mắng to vang lên. Trên lưng yêu thú phi hành của Quỷ Vũ Tông, lúc này ánh mắt chúng trưởng lão và hộ pháp của Quỷ Vũ Tông đều nhìn vào Lục Lâm Thiên và ba người đang ngồi khoanh chân phía sau hắn. Khí tức trên người ba người này đều thu liễm lại, bọn họ không thể dò xét được khí tức của ba người này.

– Tiểu tử, nữ cường giả kia đâu? Không có nàng ta, một mình ta muốn giết Đới lão quỷ quả thực có chút khó khăn.

Thanh âm của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh vang lên trong tai Lục Lâm Thiên.

– Đông lão yên tâm đi, đến lúc đó người sẽ gặp được nàng.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt nhàn nhạt rơi vào Bạch Linh trên vai.

– Quỷ Vũ Tông hẳn là phải có một đại trận hộ sơn, ngươi có cách nào phá không?

Thanh âm của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lần thứ hai truyền vào trong tai Lục Lâm Thiên.

– Đại trận hộ sơn của Quỷ Vũ Tông do mấy Linh Tướng khống chế, mấy Linh Tướng kia đại đa số đều là người của Đới Đường. Đến lúc đó Lộc Sơn lão nhân mang theo Đới Cương Tử đối phó với Đới Đường. Thanh Hỏa lão quỷ và ta sẽ đối phó với mấy Linh Tướng kia. Không để chúng khởi động đại trận hộ sơn. Đông lão thì đối phó với Đới lão quỷ. Chờ sau khi Đới lão quỷ phát hiện ra thì có lẽ đã muốn. Đến lúc đó Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân sẽ giúp Đông lão lược trận.

Lục Lâm Thiên nói.

– Như vậy là tốt nhất, chỉ cần không phát sinh chuyện ngoài ý muốn thì có lẽ không thành vấn đề.

Thanh âm của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh vang lên:

– Không nói nữa, miễn cho Đới Cương Tử âm thầm dò xét. Tất cả theo như kế hoạch mà tiến hành.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước rồi khoanh chân ngồi xuống. Âm Dương Linh Vũ quyết được vận chuyển, bắt đầu luyện hóa cỗ chân khí được thôn phệ khi trước.

Chương 731: Trên quỷ vũ tông (2)

Theo sự luyện hóa, chân khí được thôn phệ vào trong cơ thể đang nhanh chóng bị luyện hóa, cuối cùng trở thành chân khí tinh thuần tiến vào trong đan điền của Lục Lâm Thiên.

Trong đan điền của Lục Lâm Thiên, vũ đan ngũ sắc lúc này xoay tròn. Huyết Lục cùng với vũ đan kia cùng nhau hấp thu chân khí, màu sắc trên Huyết Lục ngày càng sáng bóng.

Một lát sau, quanh thân Lục Lâm Thiên đã được bao phủ bởi một vòng quang mang nhàn nhạt, tiến vào trạng thái tu luyện. Có Tiểu Long hộ pháp, tuy rằng bên cạnh hắn có không ít người của Quỷ Vũ Tông thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng có thể yên tâm tu luyện.

Đến Quỷ Vũ Tông cần thời gian ba ngày, trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng không suy nghĩ nhiều. Vốn hắn còn lo lắng một mình lão độc vật không thể đánh chết Đới lão quỷ, thế nhưng hiện tại đã không giống khi trước. Bạch Linh đã xuất quan. Có Bạch Linh và Đông lão xuất hủ muốn giết Đới lão quỷ tuyệt đối không thành vấn đề.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Trên lưng yêu thú phi hành khổng lồ, lúc này chúng trưởng lão và hộ pháp cũng cảm giác được một cỗ áp lực vô hình mà quỷ dị.

Trong Phi Linh môn, tất cả đều giống như bình thường. Không có biến hóa gì. Thế nhưng trong trấn Hoa Môn, lúc này hoạt động kiến tạo thành trì đang được tiến hành. Lưu lượng người trên trấn Hoa môn ngày càng nhiều, cũng bởi vì dược liệu mà tới. Trấn Thiên Tinh phía xa lúc này đã không còn như xưa, không ít thương nhân đã di chuyển tới trấn Hoa môn, thương nhân tới trấn Hoa Môn càng nhiều, dòng người càng thêm đông đúc. Đây vốn là phản ứng dây chuyền.

Dòng người càng ngày càng tăng, từng kiến trúc đột ngột xuất hiện trên trấn Hoa môn, trấn nhỏ ngày càng được mở rộng.

Lúc này cửa hàng của Phi Linh môn trên trấn Hoa môn chính là long đầu của những cửa hàng cung cấp dược liệu. Giá cả trong cửa hàng Phi Linh môn cũng trực tiếp có ảnh hưởng tới giá cả dược liệu trong biên giới sát Cổ Vực.

Theo giá cả dược liệu trong cửa hàng Phi Linh môn giảm xuống đã hấp dẫn vô số thương nhân tới đây mua. Giá này đã là cái giá thấp nhất trong vòng ba bốn năm trở lại đây.

Không ít người không biết từ đâu nghe được tin tức này, nói là dược liệu sẽ liên tục duy trì ở mức thấp, cả đám người tức thì nhanh chóng chạy tới cửa hàng của Phi Linh môn.

Thế nhưng lúc này cũng có không ít người đau đớn. Đoạn thời gian trước bọn họ trắng trợn thu mua dược liệu, vốn định trữ hàng đợi lần tăng giá tiếp theo, sau đó đả kích cửa hàng Phi Linh môn, ai ngờ hiện tại lại gậy ông đập lưng ông. Chỉ sau hai ngày giá dược liệu đã hạ hấp tới ba bốn lần khiến cho bọn họ thiếu chút nữa thổ huyết.

Nghe nói gần đây có người ở trấn Hoa môn âm thầm trắng trợn thu mua dược liệu, giá cả so với Phi Linh môn bán ra còn cao hơn một chút. Nếu như bọn họ bán thì vẫn thiệt lớn. Những thế lực này vẫn cắn răng chuẩn bị bán ra. Hiện tại Phi Linh môn càng ngày càng hạ giá xuống, bọn họ không dám chờ đợi nữa. Nói chung trong khoảng thời gian này bọn họ đã làm không công mà còn lỗ lớn.

Trên trấn Hoa môn, bên trong Linh Phi tông kia mỗi này đều có một hội đấu giá nho nhỏ, thỉnh thoảng xuất hiện một đấu giá hội lớn, cũng có không ít thứ tốt xuất hiện khiến cho nhân khí trong trấn cũng tốt hơn rất nhiều.

Phi Linh môn, lúc này vẫn đang không ngừng phát triển trong yên ổn, thời gian chậm rãi mà qua. Ba ngày sau, trên lưng yêu thú phi hành, khí tức trên người Lục Lâm Thiên đột nhiên kéo lên, quang mang quanh người càng ngày càng đậm.

Sưu Sưu.

Giữa không trung, một cỗ hơi thở ba động mãnh liệt, một cỗ quang mang từ trên người Lục Lâm Thiên bắn ra, sau đó lượn lờ bên ngoài thân thể Lục Lâm Thiên.

– Đột phá.

Cảnh này những người trên yêu thú phi hành đều có thể nhìn được. Mọi người đều vô cùng kinh ngạc, dường như không nghĩ tới có người ở trên lưng yêu thú phi hành mà cũng có thể đột phá được.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lại càng thêm kinh ngạc. Hắn biết cách lần đột phá trước của Lục Lâm Thiên không bao lâu. Trước đấu giá hội lần trước mới đột phá, không ngờ lúc này lại tiếp đột phá, loại tốc độ này quả thực quá kinh khủng.

Mà lúc này Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng không biết, lúc đấu giá hội Lục Lâm Thiên đã đột phá Vũ Tướng lục trọng, đây đã là lần đột phá thứ hai tính từ khi đấu giá hội mở ra.

Chỉ trong chốc lát, quang mang quanh người Lục Lâm Thiên càng ngày càng đậm. Trên bề mặt da dẻ cũng toát ra quang mang. Đột nhiên một cỗ năng lượng vô hình trong thiên địa bắt đầu hội tụ, lập tức tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Dát Dát.

Đầu yêu thú phi hành kia của Quỷ Vũ Tông đột nhiên kinh hoàng, lúc này dưới năng lượng khổng lồ trong thiên địa hội tụ tới khiến cho toàn thân nó run rẩy.

Chỉ trong nháy mắt, cùng với khí tức trên người Lục Lâm Thiên càng ngày càng mạnh, năng lượng trong thiên địa càng lúc càng kịch liệt. Cuối cùng một tiếng trầm muộn từ trong đan điền Lục Lâm Thiên truyền ra, dưới cỗ hấp lực mạnh mẽ, năng lượng vô hình trong thiên địa lập tức bị thôn phệ vào cơ thể, khí tức của hắn lúc này đã tới Vũ Tướng thất trọng.

Chung quanh thân thể Lục Lâm Thiên vô hình trung có một cỗ khí thế mạnh mẽ tràn ra. Chỉ trong chốc lát cỗ khí thế này được thu liễm lại, không có bất kỳ khí tức nào bị tiết ra ngoài.

– Vũ Tướng thất trọng, không phải là Vũ Tướng lục trọng sao?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tức thì kinh hãi, khuôn mặt giống như là gặp quỷ vậy. Trước khi đấu giá hội khai mạc, Lục Lâm Thiên đột phá rõ ràng là Vũ Tướng ngũ trọng. Hiện tại đã là Vũ Tướng thất trọng. Hắn thực sự không biết Lục Lâm Thiên tu luyện thế nào, tốc độ này quả thực quá dọa người.

Trên lưng yêu thú phi hành cũng có thể đột phá khiến cho đám người Quỷ Vũ Tông, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân đều vô cùng kinh ngạc.

Phù.

Lục Lâm Thiên chậm rãi thở ra một ngụm trọc khí từ đan điền, hai mắt mở ra, ánh mắt càng thêm thâm thúy.

Vũ Tướng thất trọng, có lẽ cũng không tệ.

Cảm nhận chân khí bàng bạc trong cơ thể mình lúc này, khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười thỏa mãn. Đúng như dự đoán của hắn, thôn phệ một Vũ Tướng bát trọng sau khi bỏ đi tạp chất cũng giúp hắn đột phá tới Vũ Tướng thất trọng, quả thực không sai chút nào.

Cảm nhận sự biến hóa trong cơ thể, Lục Lâm Thiên cũng rất thỏa mãn. Lần đột phá này, gân cốt, lục phủ ngũ tạng đều được rèn rũa qua, thân thể lại được tăng cường. Diện tích trong đan điền lại lớn hơn không ít, lúc này thực lực của hắn lại được tăng trưởng một bước lớn.

– Chúng mừng Lục chưởng môn đột phá.

Đới Cương Tử kinh ngạc nói.

– Đới tông chủ, chúng ta sắp tới chưa?

Lục Lâm Thiên nhìn vào phía trước, hắn đoán có lẽ đã sắp tới Quỷ Vũ Tông.

– Có lẽ phải mất một canh giờ nữa.

Nhìn vào phái trước, sắc mặt Đới Cương Tử càng thêm lạnh lẽo, một cỗ sát ý ngập tràn.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước, trong lòng cũng có chút ba động. Hôm nay chỉ sợ khó tránh khỏi một trận đại chiến, chỉ hy vọng mọi thứ đều thuận lợi.

Chương 732: Trên quỷ vũ tông (3)

– Đới tông chủ, trên Quỷ Vũ Tông có một đại trận hộ sơn, thế nhưng nó lại nằm trong tay Đới Đường, ngươi cần phải nghĩ biện pháp nào đó, bằng không chút ta có thể sẽ phải thất bại.

Lục Lâm Thiên nói. Lần trước tới Quỷ Vũ Tông Lục Lâm Thiên cũng phát hiện ra trên Quỷ Vũ Tông có một đại trận hộ sơn, uy lực hẳn là bất phàm. Nếu như Quỷ Vũ Tông khởi động đại trận hộ sơn, đến lúc đó sẽ phiền phức lớn.

– Lục chưởng môn yên tâm đi, đại trận hộ sơn của Quỷ Vũ Tông là đại trận địa sát, trận giác đều ở chung quanh, chúng ta trực tiếp tiến vào đại điện sau đó nhổ một trận giác, đại trận sẽ bị phá phân nửa, tới lúc đó đại trận sẽ không còn là vấn đề.

Đới Cương Tử nói.

– Vậy là tốt rồi. Đây là địa bàn của Đới tông chủ, tất cả do Đới tông chủ định đoạn, Phi Linh môn ta sẽ liều mình tiếp quân tử, cùng Đới tông chủ liều mạng một phen.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đa tạ Lục chưởng môn.

Đới Cương Tử cảm kích nói. Lúc này hắn đã biết thế lực của Lục Lâm Thiên, cho nên hắn không dám xem thường Lục Lâm Thiên nữa. Lúc này phía sau Lục Lâm Thiên có ba người, có hai người không cần đoán hắn cũng biết đó chính là Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân. Bất luận một người nào cũng không phải là người mà hắn có thể chống lại.

Một canh giờ sau, trước mắt Lục Lâm Thiên xuất hiện một mảnh kiến trúc liên miên, chính là thành Quỷ Vũ. Nếu như bằng vào tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư muốn tới Quỷ Vũ Tông chỉ mất một ngày một đêm. Thế nhưng cưỡi yêu thú phi hành của Quỷ Vũ Tông lại mất tới ba ngày.

Trong nháy mắt này, Bạch Linh và Tiểu Long trên vai Lục Lâm Thiên không biết từ khi nào đã chui vào trong ống tay áo Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy thành Quỷ Vũ, ánh mắt của Đới Cương Tử lúc này không khỏi run rẩy.

Thành Quỷ Vũ phồn hoa không gì sánh được. Cư dân trong thành hơn một nghìn vạn, dòng người đông đúc, trong phương viên vạn dặm chung quanh đây chính là địa phương náo nhiệt nhất, cũng là nơi trọng yếu nhất của Quỷ Vũ Tông.

Sưu Sưu.

– Tham kiến Phó tông chủ, tham kiến chư vị trưởng lão.

Ngoài cửa thành, đệ tử của Quỷ Vũ Tông lập tức hành lễ, mọi người lập tức áp chế yêu thú tọa kỵ chậm rãi đi vào thành.

Trên lưng yêu thú phi hành, Lục Lâm Thiên nhìn vào Thành Quỷ Vũ trước mắt. Liếc mắt nhìn một cái, kiến trúc liên miên không dứt. Trên những con đường chung quanh có không ít thương nhân, vũ giả lui tới, vô cùng náo nhiệt. Loại náo nhiệt này hơn xa trấn Hoa môn hiện tại.

Chúng trưởng lão và hộ pháp trên lưng yêu thú phi hành đã cảm nhận được áp lực, mà lúc này tiếng ồn ào trong thành Quỷ Vũ truyền tới, dòng người trên đường như nước chảy không ngừng di động, vô cùng náo nhiệt.

Yêu thú phi hành bay thẳng tới Quỷ Vũ Tông ở trung tâm Quỷ Vũ thành. Ngọn núi khổng lồ kia đứng sừng sững trong Quỷ Vũ thành, diện tích vô cùng lớn, từ trên nhìn xuống, bốn phía đều là một mảnh kiến trúc liên miên.

Trên ngọn núi cũng có không ít kiến trúc được kiến tạo, vô cùng đồ sộ.

Lúc này toàn bộ người trên yêu thú phi hành đều không khỏi xao động, mấy người trưởng lão và hộ pháp của Quỷ Vũ Tông lúc này đã biết bọn họ trở lại Quỷ Vũ Tông để làm gì.

Đông Vô Mệnh, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân cũng có chút ba động, Quỷ Vũ Tông bọn họ không đặt vào trong mắt, thế nhưng trên Quỷ Vũ Tông có một người bọn họ không thể không dè chưng, đó chính là Đới lão quỷ, thực lực của Đới lão quỷ không phải tầm thường chút nào.

Phù.

Trên Quỷ Vũ Tông, yêu thú phi hành đáp xuống một cái sân rộng, mọi người trên lưng yêu thú nhảy xuống.

– Tham kiến Phó tông chủ.

Trên ngọn núi, không ít đệ tử nhìn thấy Đới Cương Tử lập tức hành lễ.

– Vương hộ pháp, Tôn hộ pháp, các ngươi xuống phía dưới sắp xếp, điều động tất cả những đệ tử chúng ta có thể điều động. Phong tỏa Quỷ Vũ Tông, bất luận một kẻ nào cũng không được lên núi, ai dám trái giết bất luận tội.

Đới Cương Tử nói.

– Vâng, tông chủ.

Tức thì, hai hộ pháp lập tức xuống phía dưới sắp xếp.

– Lục chưởng môn, chúng ta có thể đi.

Đới Cương Tử nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật đầu, ánh mắt quét về chung quanh rồi lập tức đi theo phía sau Đới Cương Tử.

– Tiểu tử, tất cả phải cận thận, không thể sơ ý.

Đông Vô Mệnh truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

Một lát sau, một tòa sơn môn to lớn xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên. Trên sơn môn có treo một tấm hoành phi lớn, trên mặt khắc ba chữ Quỷ Vũ Tông vô cùng khí phách.

Nhìn vào tấm hoành phi này, Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ gì, khóe miệng hắn khẽ mỉm cười, ngày này rốt cuộc cũng tới.

– Hôm nay tất cả phải dựa vào Lục chưởng môn tương trợ rồi.

Đới Cương Tử nói.

– Đới tông chủ yên tâm, chỉ cần ngươi không xao động, hôm nay chính là ngày ngươi giành được chức vị Tông chủ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Tham kiến Phó tông chủ, tham kiến chư vị trưởng lão.

Sau sơn môn là một thông đạo vô cùng dài hướng về phía trước. Lúc này có không ít đệ tử hành lễ, thế nhưng một tiếng Phó tông chủ kia cũng khiến cho Đới Cương Tử vô cùng khó chịu

Những đệ tử Quỷ Vũ Tông bình thường này Lục Lâm Thiên cũng không đặt vào trong mắt. Chỉ cần giải quyết được Đới lão quỷ kia coi như đại thế của Quỷ Vũ Tông đã mất, hắn cũng có thể yên tâm không ít.

– Tham kiến Phó tông chủ.

Lúc này lại có mấy đệ tử trong tông hành lễ, mấy người này so với mấy đệ tử khi trước mạnh hơn không ít. Ba Vũ Phách tam trọng, một Vũ Phách ngũ trọng.

– Các ngươi đi đi.

Đới Cương Tử nói với bốn người này.

– Phó tông chủ, hôm nay là ngày chúng ta trông coi đại trận địa sát, nếu như rời khỏi đây tông chủ sẽ trách phạt.

Vũ Phách ngũ trọng kia nói.

– Vậy thì chết đi.

Vẻ mặt Đới Cương Tử trầm xuống, nói xong đồng thời thân ảnh nhoáng lên, ba vị trưởng lão phía sau Đới Cương Tử cũng lập tức ra tay.

Sưu Sưu.

Bốn đạo công kích, bốn cỗ chân khí trong nháy mắt tràn ra, bốn đệ tử Vũ Phách của Quỷ Vũ Tông dường như không ngờ tới Phó tông chủ và chúng trưởng lão lại xuất thủ với bọn họ. Bốn người còn chưa kịp phản ứng thì từng đạo công kích mạnh mẽ trong nháy mắt đánh vào cơ thể bọn họ, ngay cả hộ thân cương khí cũng không kịp bố trí, trong nháy mắt bị đánh chết mà không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

– Hừ.

Đới Cương Tử lạnh lùng hừ một tiếng, thủ ấn nhanh chóng được kết, mấy đạo lưu quang ầm ầm đánh về phía một tảng đá phía trước.

Phanh.

Chỉ trong nháy mắt, bề ngoài tảng đá kia đột nhiên nứt nẻ, một cỗ khói xanh toát ra, trong nháy mắt một ngọn giản nhỏ bằng bàn tay hiện lên trước mặt mọi người.

– Trận giác.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trên ngọc giản này có một cỗ năng lượng rất mạnh, đối với thứ này Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ, chỉ cần liếc mắt là có thể nhận ra đây chính là trận giác của một trận pháp.

– Thu.

Vẻ mặt Đới Cương Tử trầm xuống, thủ ấn lần thứ hai biến đổi, một cỗ chân khí khổng lồ trong tay nhanh chóng bao phủ trận giác kia, trong nháy mắt từ xa hút lại.

Âm ầm.

Trận giác này bị rút ra tức thì toàn bộ ngọn núi lay động một chút.

Chương 733: Chiến quỷ vũ tông (1)

– Đại trận địa sát này bảo vệ toàn bộ ngọn núi, trận pháp đã bị phá hơn phân nửa. Thế nhưng cường giả trên Quỷ Vũ Tông có lẽ hiện tại đã biết có chuyện xảy ra, phỏng chừng bọn chúng sẽ lập tức tới đây.

Đới Cương Tử nói.

– Đông lão, trước tiên người tới hậu sơn đi, đằng này giao cho tiểu tử là được.

Lục Lâm Thiên nghiêng người nói với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

– Cẩn thận một chút, ta đi tới hậu sơn trước.

Đông Vô Mệnh nói xong, thân ảnh khẽ nhảy lên, trong nháy mắt biến mất.

Cảm nhận khí tức quanh người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, sắc mặt Đới Cương Tử có chút biến hóa, sự ba động của khí tức kia cũng khiến cho hắn không khó nhìn ra thực lực của Đông Vô Mệnh, tuyệt đối rất mạnh mẽ, thế nhưng lúc này hắn cũng không biết người kia là ai mà thôi.

Sưu.

Cùng lúc đó, trong ống tay áo Lục Lâm Thiên, một đạo bạch quang lóe lên rồi lập tức biến mất.

Ô….

Lúc này, một thanh âm sắc bén vang vọng trong không trung, quanh quẩn ở trên ngọn núi khổng lồ.

– Lục chưởng môn, chúng ta đi thôi.

Đới Cương Tử nhìn về phía trước, ánh mắt trầm xuống nói.

– Đi thôi.

Lục Lâm Thiên nói, tay áo run lên, lập tức đi về phía trước. Đi qua mấy hành lang, lúc này một cái sân rộng hiện lên trước mặt hắn.

Trước sân rộng lúc này có hơn một nghìn đệ tử Quỷ Vũ Tông đang chạy tới sân rộng, trong đại điện có hơn mười đạo thân ảnh bước ra đại điện.

– Tham kiến phó tông chủ, tham kiến chư vị trưởng lão.

Lúc đoàn người Đới Cương Tử đi tới sân rộng có không ít đệ tử Quỷ Vũ Tông vội vã hành lễ.

– Nhanh đi kiểm tra, bên ngoài xảy ra chuyện gì.

Trong đại điện, thanh âm của Đới Đường truyền ra, có vẻ vô cùng kinh hãi.

– Phó tông chủ đã trở về.

– Tham kiến Phó tông chủ, tham kiến chư vị trưởng lão.

Đám người Đới Cương Tử lập tức đi qua sân rộng, nhìn thấy Lục Lâm Thiên vào Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quái đeo áo choàng phía sau, mọi người vô cùng nghi hoặc.

– Các đệ tử nghe đây, bên ngoài không xảy ra chuyện gì, tất cả lui đi.

Đới Cương Tử đi lên phía trước rồi khẽ quát lên một tiếng.

– Nhị đệ, đệ trở về rồi sao?

Trong đại điện, Đới Đường nhanh chóng đi ra bên ngoài. Nhìn Đới Cương Tử rồi lại nhìn vào Lục Lâm Thiên và hai người Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ phía sau.

– Ngươi có phải đang cảm thấy rất kỳ lạ đúng không?

Nhìn thấy Đới Đường, Đới Cương Tử không nhịn được mà nói, trong giọng nói tràn ngập hận ý.

Đới Đường sửng sốt, đương nhiên là hắn có thể nhìn thấy được hận ý trong mắt Đới Cương Tử, hắn biết sắc nói:

– Nhị đệ, lẽ nào ngươi không bắt được Lục Lâm Thiên?

– Hừ, ngươi còn giả bộ tới khi nào? Lục chưởng môn đã nói tất cả cho ta biết. Ta quả thực không nghĩ tới. Đới Đường, không ngờ ngươi lại thâm độc như vậy.

Đới Cương Tử tức giận nói.

– Nhị đệ, đệ nói cái gi vậy?

Vẻ mặt Đới Đường trầm xuống.

– Cha, có chuyện gì vậy?

Trong đoàn người, có một thân ảnh mặc hoa phục chạy tới trước người Đới Cương Tử, chính là Đới Trường Vân, nhi tử của Đới Cương Tử. Lúc này Đới Trường An cũng tới bên người Đới Đường.

Ánh mắt hai người này lập tức nhìn vào Lục Lâm Thiên, những chuyện phát sinh khi trước trên đại hội tông môn bọn họ đương nhiên còn nhớ rõ, cho nên không quên Lục Lâm Thiên.

– Đới tông chủ, ngại quá. Hiện tại ta lựa chọn hợp tác với Đới phó tông chủ. Ngươi quả thực quá mức thâm độc, ta cũng không muốn hợp tác với người như vậy.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu ánh mắt nhìn vào Đới Đường rồi nói.

Lúc này, ánh mắt Lục Lâm Thiên đã sớm đảo qua đám trưởng lão, hộ pháp phía sau Đới Đường. Lục Lâm Thiên cũng không khỏi giật mình. Gần đây tổn thất của Quỷ Vũ Tông cũng không ít, thế nhưng không ngờ lại còn hơn mươi Vũ Tướng, hơn nữa phía sau Đới Cương Tử còn có thêm bốn người, tức là có gần hai mươi Vũ Tướng, về phần hộ pháp và chúng Vũ Phách thì có gần hai trăm người, loại thực lực này có thể nói là rất mạnh.

Trong mắt Lục Lâm Thiên lúc này cũng xuất hiện khá nhiều linh giả. Trong đó không ngờ có bốn Linh Tướng, mười mấy Linh Phách, Linh Sư không ít. Mà linh giả đầu lĩnh Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ gì, khi trước trên đại hội tông môn ở Quỷ Vũ Tông, Lục Lâm Thiên đã từng găp qua, người này họ Đoàn chính là Linh Tướng cửu trọng, lúc này chỉ sợ tu vi của hắn cũng đã có tiến bộ.

Từ trong miệng Đới Cương Tử Lục Lâm Thiên cũng nghe nói Đoạn trưởng lão này không giống bình thường. Là một vị đại sư trận pháp. Trận pháp của Quỷ Vũ Tông là do một tay hắn bố trí. Trận pháp này đủ để vây khốn những Vũ Suất không hiểu trận pháp vào bên trong, khó có thể thoát ra ngoài được.

Vì vậy người này Lục Lâm Thiên cũng không chú ý nhiều lắm. Ba Linh Tướng còn lại một người là Linh Tướng lục trọng, một Linh Tướng tứ trọng, một Linh Tướng nhất trọng, chung quy thực lực cũng không yếu. Muốn nhìn thực lực một sơn môn thì chỉ cần nhìn vào thực lực linh giả trong sơn môn là có thể nhìn ra được một chút.

Lục Lâm Thiên đoán có lẽ đây là toàn bộ thực lực của Quỷ Vũ Tông. Thực lực như vậy cũng đã là rất mạnh rồi.

– Các ngươi có ý gì, muốn tạo phản sao?

Đới Đường quát lớn một tiếng, trong đầu không hiểu ra sao, cũng không biết chuyện gì đang xảy ra.

– Tạo phản, Đới Đường, ta tạo phản cái gì? Ngươi đừng quên, ta cũng có thể làm tông chủ Quỷ Vũ Tông.

Đới Cương Tử lạnh nhạt nói một tiếng:

– Ngươi bất nhân vậy thì đừng trách ta bất nghĩa. Sau này tông chủ Quỷ Vũ Tông cũng chỉ có ta. Và ta với ngươi cũng không có quan hệ gì nữa.

– Đới Cương Tử, ngươi biết ngươi đang nói gì không? Ngươi thực sự muốn tạo phản sao?

Đới Đường phẫn nộ nói.

– Ha ha.

Đới Cương Tử cười lớn, lập tức lớn giọng nói:

– Tất cả hộ pháp, trưởng lão, đệ tử nghe đây. Đới Đường bất nhân muốn dồn ta vào chỗ chết, may mà lần này ta đại nạn không chết. Đới Đường cũng không trở thành tông chủ Quỷ Vũ Tông ta được nữa. Hôm nay những người ủng hộ ta thì sau này ta tuyệt đối sẽ không bạc đãi. Thế nhưng những người đối đầu với ta, ngày sau đừng trách ta vô tình.

Đới Cương Tử nói, quanh âm quanh quẩn trong tai mọi người. Sắc mặt không ít người đại biến. Đới Cương Tử, Đới Đường bất hòa, chuyện này trong Quỷ Vũ Tông có vô số trưởng lão và hộ pháp đều biết. Lúc này nói ra dường như cũng không có ai kinh ngạc.

Đới Cương Tử vừa dứt lời, lúc này đã có không ít đệ tử lùi bước đi tới bên người Đới Cương Tử. Lập tức lại có ba trưởng lão, mười hộ pháp, còn có hơn mười Vũ Phách không chút do dự đi tới bên người Đới Cương Tử.

Nhìn thấy tất cả những thứ này, Lục Lâm Thiên nhíu mày, xem ra Đới Cương Tử này đã sớm có an bài, âm thầm phát triển thực lực của mình. Thế nhưng cỗ thế lực này so với Đới Đường dường như vẫn còn yếu hơn một chút.

– Đới Cương Tử, ngươi biết ngươi đang làm gì không?

Sắc mặt Đới Đường đại biến, hắn biết Đới Cương Tử luôn mơ ước chức vị tông chủ, thế nhưng hắn thật không ngờ, Đới Cương Tử này ngày hôm nay lại lớn mật như vậy.

– Đới tông chủ, việc đã tới nước này hà tất ngươi phải giả bộ.

Lục Lâm Thiên mở miệng nói.

Chương 734: Chiến quỷ vũ tông (2)

– Lục Lâm Thiên, ngươi có ý gì? Phi Linh môn các ngươi càng lúc càng lớn mật, đừng tưởng rằng Quỷ Vũ Tông thực sự sợ các ngươi.

Đới Đường nhìn Lục Lâm Thiên, một cỗ hàn ý trong mắt bắn ra.

– Đới Đường, ngươi vô sỉ thâm độc, lại lợi dụng ta đối phó với Phó tông chủ. Hừ. Đáng tiếc kế hoạch của ngươi thất bại rồi.

Lục Lâm Thiên cười lạnh nói.

– Nực cười, ta cấu kết với Phi Linh môn các ngươi đối phó với Đới Cương Tử kia lúc nào? Phi Linh môn các ngươi có thực lực kia sao?

Đới Đường cả kinh nói.

– Đới Đường, ta chính tai nghe thấy, lẽ nào còn giả bộ sao? Ngươi không cần phải chối.

Đới Đường lạnh nhạt nói.

– Đới Cương Tử, lẽ nào ngươi cho rằng chỉ bằng vào Phi Linh môn này có thể đối phó với ta được sao? Nói như vậy, đại trận địa sát bị tổn hại cũng là do ngươi cố ý gây nên?

Đới Đường lạnh nhạt nói.

– Hừ.

Đới Cương Tử hừ lạnh một tiếng, một cỗ hàn ý bắn ra, nói:

– Đới Đường, hôm nay không phải ngươi chết thì ta vong.

– Tất cả trưởng lão hộ pháp Quỷ Vũ Tông nghe lệnh, Đới Cương Tử cấu kết ngoại nhân tạo phản, dựa theo tông quy nên xử trảm, giết không tha.

Đới Đường lạnh lùng quát một tiếng. Chúng trưởng lão, hộ pháp phía sau hắn, còn có chúng đệ tử lập tức bày ra tư thế nghênh địch, sắc mặt cả đám vô cùng ngưng trọng.

– Tất cả mọi người nghe lệnh, giết Đới Đường.

Phía sau Đới Cương Tử, chúng hộ pháp và trưởng lão cũng rút đao kiếm ra hưởng ứng. Toàn bộ không gian lập tức chìm trong bầu không khí giương cung bạt kiếm.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thực lực của Đới Cương Tử rõ ràng có chút không đủ.

– Đới Đường, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Đới Cương Tử lạnh lùng quát lên một tiếng, chân khí quanh thân tức thì bùng ra, thân ảnh trong nháy mắt lao thẳng tới Đới Đường.

– Giết toàn bộ cho ta. Đoạn trưởng lão, nhanh đi khởi động đại trận địa sát. Ta muốn cho bọn chúng không thể rời khỏi Quỷ Vũ Tông.

Thanh âm của Đới Đường vừa dứt, đồng thời chân khí quanh người khuếch tán, không gian chung quanh gấp khúc. Một cỗ khí tức mơ hồ từ trong cơ thể hắn tràn ra, cỗ khí tức này cũng vô cùng kinh khủng. Thân thể lập tức lao về phía Đới Cương Tử.

– Giết.

Lúc này, theo sự xuất thủ của Đới Cương Tử và Đới Đường, trưởng lão, hộ pháp, đệ tử hai phái cũng biết lập trường của mình. Quỷ Vũ Tông ngày hôm nay nhất định sẽ biến đổi, cho nên cả đám không có chút do dự, lập tức lao thẳng về phía trước, bắt đầu xuất thủ.

Sưu.

Trong đoàn người, một đạo thân ảnh lắc mình rời đi, trong nháy mắt biến mất.

– Y theo kế hoạch tiến hành.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước rồi phất tay nói với Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ ở phía sau. Nói xong, vòng xoáy dưới chân chợt lóe, thân thể trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Phanh Phanh.

Trong nháy mắt này, thanh âm đinh tai nhức óc vang lên phía chân trời. Hai cường giả Vũ Suất tam trọng Đới Đường và Đới Cương Tử chỉ giao thủ một chiêu, kình khí kinh khủng giống như một cơn lốc quét qua khiến cho toàn bộ bầu trời đột nhiên lắc lư. Những đệ tử Quỷ Vũ Tông chung quanh lập tức bị đánh bay. Xung quanh khu vực giao chiến của hai người này, không phải là chỗ mà những người bình thường có thể tới gần.

Khục khục.

Trong kình khí cuồng bạo, hai đạo thân ảnh đồng thời bị đẩy lui. Dường như thương thế trên người Đới Cương Tử vẫn chưa khỏi hẳn, cho nên lúc này hắn đã rơi vào thế hạ phong.

– Ha ha, Đới Đường, chết đi cho ta.

Trong nháy mắt này, một tiếng cười âm lệ truyền ra, thân ảnh của Lộc Sơn lão nhân trong nháy mắt lao thẳng về phía Đới Đường, vừa rồi hắn vẫn thu liễm khí tức. Lúc này khí tức tràn ra, Khí tức này khiến cho người ta kinh hãi. Mỗi một lần thân thể di động khiến cho không gian trực tiếp gợn sóng.

– Thực lực thật mạnh mẽ. Các hạ là người phương nào?

Đới Đường đã sớm để mắt tới Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quái phía sau Lục Lâm Thiên. Thế nhưng có áo choàng che khuất cho nên Đới Đường căn bản không biết hai người này rốt cuộc là ai. Lúc này cảm nhận được thực lực của Lộc Sơn lão nhân khiến cho hắn lập tức sắc. Từ khí tức trên người đối phương, hắn đã nhận ra bản thân mình không phải đối thủ của đối phương.

– Hừ, ta là ai ngươi còn chưa xứng biết.

Lộc Sơn lão nhân nở nụ cười quái dị, đồng thời bàn chân khẽ bước một bước, thân thể giống như quỷ mị đánh thẳng về phía Đới Đường, chân khí thổ hệ cường hãn bỗng nhiên từ trong cơ thể bạo phát ra. Trong nháy mắt quang mang này khiến cho toàn bộ mặt đất run rẩy, không ngừng có những cái khe xuất hiện trên sân rộng.

Nhìn thấy thanh thế của đối phương như vậy, sắc mặt Đới Đường đại biến, thực lực của đối phương tuyệt đối mạnh hơn nhiều so với hắn.

Oanh.

Mà lúc này, Lộc Sơn lão nhân cũng không cho Đới Đường nhiều thơi gian, bàn tay nắm chặt, chân khí trên người ba động, một đạo chưởng ấn hơn nghìn thước đột nhiên hội tụ trong không trung, trong nháy mắt đánh về phía Đới Đường.

– Thật mạnh mẽ.

Sắc mặt Đới Đường hoảng hốt, thế nhưng hắn cũng không quên xuất thủ. Chân khí trong cơ thể bạo phát. Sau đó hóa thành một vòng quang mang thổ hệ đánh về phía trước, đồng thời cũng nhanh chóng bố trí hộ thân cương khí quanh người.

Phanh Phanh.

Hai người đều là vũ giả thổ hệ, hai đạo công kích va chạm vào nhau tức thì nổ vang. Kình khí cường hãn khuếch tán ra bốn phía, âm thanh bạo liệt vang vọng không gian, vô số tảng đá trên mặt đất bị nốc lên.

Khục khục.

Lực lượng cường hãn khuếch tán, cước bộ Đới Đường tức thì lảo đảo, trực tiếp lùi lại hơn mười bước, đồng thời miệng phun ra một ngụm máu, hộ thân cương khí quanh người trực tiếp nứt nẻ.

Một chiêu bị thương, sắc mặt Đới Đường lập tức đại biến. Hắn quay đầu về phía sau nói:

– Bố trí Thất Tinh Thất Sát Trận.

Sưu Sưu.

Nghe thấy Đới Đường nói vậy tức thì sáu đạo thân ảnh trong nháy mắt đẩy lùi đối thủ rồi nhảy ra, sau đó nhanh chóng tới bên người Đới Đường. Trong sáu người có thêm bốn trưởng lão Vũ Tướng, Đỗ Vân Sơn Vũ Tướng bát trọng cũng ở trong đó. Mặt khác còn hai Vũ Tướng thất trọng. Một Vũ Tướng lục trọng. Một Linh Tướng lục trọng và một Linh Tướng tứ trọng.

Sáu người tới phía sau Đới Đường đều tự đánh ra thủ ấn, tức thì bảy người cùng tiến lùi, vô hình trung dựa theo một loại phương thức nào đó, thủ ấn được kết, trong không trung lập tức có một cỗ lực lượng quỷ dị hội tụ.

Thân ảnh bảy người lấy Đới Đường dẫn đầu, thân ảnh tạo thành một chuỗi tàn ảnh liên miên không dứt, quanh thân bảy người lập tức bạo phát ra chân khí và linh lực hùng hồn, dường như có liên kết với một loại năng lượng trong thiên địa, thôi động một loại lực lượng quỷ dị, tức thì uy thế bảy người tạo ra đã tới một mức độ vô cùng kinh khủng.

Tốc độ chuyển động của bảy người nhanh hơn, hư hư thực thực, mang theo một cỗ lực lượng quỷ dị, khí tức theo sự di chuyển của thân ảnh bảy người ngày càng kinh khủng. Mà không gian xung quanh bảy người lúc này áp lực càng lúc càng lớn.

Bảy người lập tức tiến về phía trước bao vây Lộc Sơn lão nhân.

– Một người phá trận.

Thân ảnh Thanh Hỏa lão quỷ đi tới bên người Lộc Sơn lão nhân, thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Chương 735: Chiến quỷ vũ tông (3)

– Là một tàn trận, thế nhưng muốn phá cũng có chút phiền phức.

Lộc Sơn lão nhân nhướng mày nói.

Sắc mặt Đới Đường lúc này vô cùng bình tĩnh. Thất tinh sát trậ này đương nhiên hắn có chút hiểu rõ. Tuy rằng bảy người Đới Đường thực lực không mạnh cho lắm, thế nhưng bảy người phối hợp thì thực lực đại tăng, chỉ sợ muốn phá trận cũng không phải chuyện dễ dàng.

Ngọn núi của Quỷ Vũ Tông vô cùng khổng lồ, khoảng cách từ đỉnh núi cho tới phía sau núi cũng không ngắn. Phía sau núi, từng tảng đá kỳ lạ san sát, cây cối xum xuê, rặng trúc liên miên. Sườn núi có mây mù lượn lờ, trên vách núi đột nhiên có một con đường nhỏ.

Lúc này trên một thạch bích, có một cái cửa đá lớn xuất hiện. Một đạo thân ảnh đáp xuống mặt đất. Trước tiên thân ảnh này đánh ra từng đạo thủ ấn, trong nháy mắt có một cỗ lưu quang màu đen khuếch tán, ầm ầm đánh vào bên ngoài cửa đá.

– Là kẻ nào xông vào Quỷ Vũ Tông ta?

Trong cửa đá lập tức có một thanh âm già nua truyền ra. Cửa đá nổ tung, một đạo thân ảnh từ bên trong lao ra.

– Ha ha, Đới lão quỷ, ngươi vẫn chậm một bước. Có lẽ ngươi không nghĩ tới có người sẽ đánh tới cửa nhà ngươi chứ?

Đông Vô Mệnh lớn tiếng cười. Cuối cùng một đạo thủ ấn được kết, tức thì toàn bộ cửa đá trong khoảnh khắc xuất hiện khói độc màu đen.

Rồi nháy mắt, toàn bộ không gian được bao phủ bởi một làn khói đen.

– Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, là ngươi, ngươi tới Quỷ Vũ

Tông ta làm gì?

Trong làn khói độc tức thì có một tiếng quát kinh hãi vang lên.

– Không có gì, nhi tử ngươi nhờ ta tới giết ngươi, lấy Quỷ Vũ Tông của ngươi mà thôi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cười nhạt một tiếng.

– Đông Vô Mệnh, ta không để yên cho ngươi.

Nói xong, thanh âm bên trong làn khói đen nấc cụt, từng tiếng nổ kinh thiên vang lên trong bầu trời. Người ở bên trong đã bắt đầu công kích. Mỗi một đạo công kích đánh ra đều khiến cho không gian gấp khúc rồi bị tàn phá.

Lực lượng cuồng bạo tràn ngập. Làn khó đen kia nhìn như yếu đuối thế nhưng lúc này không gì phá nổi. Chỉ cần làn khói bị đánh tan một chút lập tức lại được ngưng tụ, trong làn khói có một mùi vô cùng gai mũi xuất hiện.

– Hừ. Đới lão quỷ, độc trận của ta bằng vào ngươi há có thể phá vỡ. Ngươi chậm rãi phá đi. Có lẽ trò vui trong sào huyệt của ngươi ngươi cũng không được nhìn thấy.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nở nụ cười lạnh lẽo.

– Hỗn đản, Đông Vô Mệnh, lão phu nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Trong đám sương độc, tiếng rít gào vang lên, công kích cuồng bạo liên tục tuôn ra làm cho không gian cũng run rẩy theo.

Sưu Sưu.

Trong sân rộng, lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên đang tiến về phía trước.

Trước sơn môn, tại một trận giác khi trước Đới Cương Tử thu đi, một thân ảnh màu xanh xuất hiện, ánh mắt nhìn vào trận giác không khỏi trầm xuống. Người này chính là Linh Tướng cửu trọng của Quỷ Vũ Tông. Địa vị ở Quỷ Vũ Tông chỉ thua Đới Cương Tử. Thân là linh giả, lại hiểu bày binh bố trận, và có tu vi Linh Tướng cửu trọng, địa vị trong Quỷ Vũ Tông không cần nói cũng biết.

– Đoạn trưởng lão, ngươi muốn chữa trị địa sát trận sao?

Một thân ảnh lập tức xuất hiện phía sau.

– Lục Lâm Thiên, chỉ bằng ngươi cũng muốn ngăn cản ta sao?

Sắc mặt vị đoạn trưởng lão này trầm xuống, ánh mắt nhìn về phía sau Lục Lâm Thiên thấy không có ai tức thì trong mắt hắn bắn ra một cỗ hàn ý.

– Vậy thì thử xem là biết.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng. Thanh âm vừa dứt, bàn chân khẽ điểm một cái, vòng xoáy dưới chân chợt lóe, trực tiếp đánh về phía Linh Tướng cửu trọng kia.

Lục Lâm Thiên cũng là linh giả, đương nhiên biết một ít nhược điểm của linh giả. Nếu như cận chiến, thân thể linh giả không mạnh mẽ được như vũ giả rất dễ tổn hại. Mà lúc này đối mặt với một Linh Tướng cửu trọng, Lục Lâm Thiên cũng không dám có chút sơ ý nào, linh giả so với vũ giả đồng cấp thì khó dây vào hơn nhiều.

– Muốn chết.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lao thẳng tới, Đoạn trưởng lão kia nhíu mày, dường như cảm giác được khí thế của Lục Lâm Thiên cũng không kém. Vẻ mặt hắn lạnh lùng, không có một chút do dự gì, linh lực trong cơ thể mạnh mẽ tuôn ra. Linh lực hóa thành một tấm lưới lớn nhanh chóng đánh xuống, mang theo khí thế phô thiên cái địa tiến về phía Lục Lâm Thiên.

– Hừ, Ám Nhiên Tiêu Linh chưởng.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát một tiếng. Hắn đã sớm có phòng bị.

Từng đạo thủ ấn phức tạp trong tay bỗng nhiên được kết. Chân khí bàng bạc trong kinh mạch tuôn ra rồi hội tụ trong lòng bàn tay, khí tức đột nhiên kéo lên. Một chưởng ấn trong suốt đột nhiên xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên.

Không dừng lại một chút nào, Lục Lâm Thiên nhanh chóng đẩy tay về phía trước. Chưởng ấn trong suốt như một khối ngọc kia bắn về phía trước, nhanh chóng bành trương, không gian chung quanh rung động kịch liệt, từng gợn sóng khuếch tán ra bốn phía.

Tất cả chỉ trong nháy mắt. Không gian chung quanh chưởng ấn rít gào. Cuối cùng chưởng ấn khổng lồ va chạm với linh lực phô thiên cái địa kia.

Phanh phanh.

Hai đạo lực lượng va chạm, thanh âm bạo liệt vang lên giữa không trung. Kình khí tán loạn, kình phong bắn ra tứ phía. Lục quang lúc này trong nháy mắt tạo thành những đường vòng cung quỷ dị mang theo kình phong liên miên không dứt chồng chất lên nhau, giống như thiên la địa võng. Hai đường vòng cung kinh người này trong chớp mắt chồng chéo lên nhau.

Không gian chung quanh gấp khúc, rung động liên tục, tản ra một cỗ khí tức vô hình lan tỏa ở chung quanh.

Ngay khi khí tức cuồng bạo này trong nháy mắt khuếch tán, cùng lúc đó trên tay trái Lục Lâm Thiên đột nhiên có một đạo chưởng ấn khổng lồ chừng trăm thước hiện lên. Mà khi chưởng ấn này xuất hiện, nhiệt độ trong không gian đột nhiên giảm xuống.

– Hàn Băng Ấn.

Một tiếng quát nhẹ từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra, chưởng ấn được đẩy đi. Một cỗ hàn khí cuồng bạo tới cực hạn khuếch tán giống như một cơn sóng nhanh chóng lan tràn ra chung quanh. Chưởng ấn mang theo khí tức lạnh lẽo cùng với năng lượng ba động hung hăng đánh về phía trưởng lão họ Đoạn kia.

– Công kích hệ thủy.

Vừa rồi dưới đạo công kích thứ nhất, trưởng lão họ Đoạn cũng không chiếm được chút tiện nghi nào, linh lực dưới chưởng ấn quỷ dị kia tiêu hao không ít. Lúc này đạo công kích thứ hai của đối phương nhanh như thiểm điện bắn tới, không cho hắn thời gian kịp thở, loại tốc độ cường hãn như vậy khiến cho hắn vô cùng giật mình. Cũng may Linh Tướng cửu trọng như hắn cũng không phải là kẻ yếu, trong lúc bối rối linh lực trong tay lập tức hội tụ, một cỗ linh hỏa bắn về phía trước.

Linh hỏa này cũng vô cùng bất phàm, nhanh chóng đốt cháy sóng gợn không gian tạo thành một màu đỏ tươi.

Cạch Cạch.

Hàn Băng Ấn của Lục Lâm Thiên đánh xuống, không gian dưới một loại trạng thái cực kỳ quỷ dị trong nháy mắt đóng băng. Trong hàn khí đầy rẫy, một cỗ năng lượng như thực chất điên cuồng di chuyển, không gian dưới cỗ năng lượng bạo động này trở nên cuồng loạn.

Khí tức lạnh lẽo và nóng bỏng va chạm với nhau, hai cỗ công kích thuộc tính trái ngược va chạm khiến cho thanh âm bạo tạc vang vọng thiên địa.

Chương 736: Linh Tướng cửu trọng

Phanh Phanh.

Tiếp theo, không gian như nứt ra, từng tiếng nổ giống như tiếng sấm sét vang lên. Không gian chung quanh trực tiếp bị xé mở, từng khối băng nhỏ bị vỡ, hỏa diễm tràn ngập, khí tức nóng bỏng và hàn khí tràn ngập không gian.

Dưới lực lượng cuồng bạo, không gian dao động mạnh mẽ, kình khí tàn sát bừa bãi, dư âm năng lượng khuếch tán ra bốn phía chung quanh.

Phanh Phanh Phanh.

Lực lượng cường hãn như vậy ảnh hưởng, mặt đất chung quanh ngọn núi bị san bằng, đất đá đổ nát, đá vụn bay tứ tung giống như sơn băng địa liệt.

Khục khục.

Dưới kình khí đáng sợ này, trưởng lão họ Đoạn kia đột nhiên bị đẩy lùi về phía sau, sắc mặt tái nhợt, miệng phun ra một ngụm máu, ánh mắt vô cùng kinh ngạc nhìn về phía trước.

– Vũ kỹ Huyền cấp.

Sau khi lùi lại hơn mười bước, lúc này ánh mắt trưởng lão họ Đoạn trầm xuống, thanh thế công kích vừa rồi không phải vũ kỹ bình thường có thể có, ít nhất cũng phải đạt tới Huyền cấp sơ giai mới làm được.

Khục khục.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng lảo đảo lùi về phía sau mấy bước, quanh thân không biết từ khi nào đã bố trí Thanh Linh Khải Giáp, chống lại Linh Tướng cửu trọng thế nhưng huyết khí trong cơ thể hắn cũng chỉ nhộn nhạo, không có trở ngại quá lớn.

Lục Lâm Thiên dám một mình đuổi theo đương nhiên cũng có nắm chắc. Linh Tướng cửu trọng vậy thì thực lực cũng tương đương với Vũ Tướng cửu trọng. Lúc này bằng vào thực lực Vũ Tướng thất trọng của hắn, lại thêm đan điền khổng lồ, còn có Thanh Linh Khải Giáp, vũ kỹ Huyền cấp, Lục Lâm Thiên cũng không quá đặt trưởng lão họ Đoạn này vào trong lòng. Điều duy nhất hắn lo lắng chính là linh hồn công kích.

Sưu Sưu.

Chuyện Lục Lâm Thiên lo lắng đã xảy ra, trưởng lão họ Đoạn kia không có bất cứ một chút do dự nào lập tức thi triển linh hồn công kích.

Trong chốc lát, thủ ấn trong tay trưởng lão họ Đoạn mạnh mẽ biết hóa, quanh thân xuất hiện một cỗ năng lượng kinh khủng khiến cho tim đập nhanh.

Bị năng lượng kinh khủng này công kích, Lục Lâm Thiên cảm thấy trong đầu vô cùng khó chịu, một cỗ lực lượng áp chế vô hình đang đè nén linh hồn của hắn.

Trong mi tâm trưởng lão họ Đoạn kia đột nhiên có một đạo bạch quang bắn ra, tốc độ giống như thiểm điện, vô cùng nhanh chóng khiến cho người ta khó có thể tưởng tượng được.

Đạo bạch quang này xuất hiện khiến cho toàn bộ không gian đột nhiên bị đình trệ, bạch quang chói mắt này bắn tới trước người Lục Lâm Thiên.

– Lão đại, để đệ đối phó với hắn.

Ngay khi đạo bạch quang chói mắt kia tới vị trí cách Lục Lâm Thiên mười thước thì trong lòng Lục Lâm Thiên có một đạo quang mang màu vàng trong nháy mắt bắn ra.

Ngao.

Một tiếng rít gào lớn đột nhiên vang lên. Đồng thời thân ảnh Tiểu

Long xuất hiện, trên đầu nó, con mắt thứ ba hiện lên, một cỗ kim quang trong mắt bắn ra. Đạo bạch quang kia đột nhiên dừng lại, dường như trong kim quang này có một cỗ uy nghiêm không thể xâm phạm. Đạo bạch quang chói mắt vô hình bị đạo kim quang này ngăn cản không cho tiến tới phía trước.

Tiếp theo, một màn vô cùng quỷ dị xuất hiện, đạo bạch quang chói mắt chừng trăm thước kia bị Tiểu Long thôn phệ vào bên trong con mắt thứ ba. Đồng thời thân thể Tiểu Long nhanh chóng bành trướng. Trong con mắt thứ ba kim quang quanh quẩn hóa thành một đạo lưu quang màu vàng trực tiếp công kích trưởng lão họ Đoạn.

Sưu.

Lưu quang bắn về phía trước mang theo cỗ khí tức đáng sợ nhanh chóng khuếch tán. Khí tức này khiến tim người ta đập nhanh, phảng phất như ngay cả linh hồn cũng kinh hãi xuất hiện. Khiến sắc mặt trưởng lão họ Đoạn kia đại biến.

Tốc độ của lưu quang này thực sự quá nhanh, khi đạo lưu quang bắn tới trước người trưởng lão họ Đoạn, vị trưởng lão này căn bản chưa kịp thối lui thì một cỗ lực lượng vô hình bao phủ chung quanh khiến cho hắn không thể nhúc nhích.

Bị lưu quang bao phủ làm cho ánh mắt hắn cũng dại ra. Trong đầu hắn lúc này chỉ có hắn mới biết được, một cỗ lực lượng kinh khủng đang đè ép linh hồn hắn, không ngừng phá hủy linh hồn lực của hắn, mà lúc này linh hồn lực của hắn đang nhanh chóng bại trận.

Tới lúc này Lục Lâm Thiên đã sớm hồi phục tinh thần lại. Vừa rồi cũng không phải hắn không có biện pháp đối phó. Chỉ là Tiểu Long đã muốn động thủ thì hắn cũng không phải xuất thủ nữa. Lục Lâm Thiên cũng muốn biết thực lực Tiểu Long đã tới bước nào rồi. Đặc biệt là từ đạo công kích bằng kim quang trong con mắt thứ ba của Tiểu Long, Lục Lâm Thiên đã nhìn ra được vài thứ, dường như đây là công kích thiên phú của Tiểu Long, uy lực vô cùng cường hãn.

Trong đầu trưởng lão họ Đoạn lúc này vô cùng nặng nề. Hắn tuy rằng là Linh Tướng cửu trọng, lúc này linh hồn lực của hắn căn bản không thể chống lại sự xâm nhập của lưu quang kia, một cỗ lưu quang này quá mức quỷ dị, áp chế khiến cho hắn không thể nhúc nhích rồi nhanh chóng đánh tới hồn đan của hắn.

Trên hồn đan lúc này nhanh chóng xoay tròn, một cỗ lực lượng nhanh chóng khuếch tán ra bên ngoài, ngăn cản thế như chẻ tre của đạo lưu quang kia.

Nhìn thấy trưởng lão họ Đoạn dại ra, Lục Lâm Thiên khẽ cau mày, ánh mắt nhíu lại. Vòng xoáy dưới chân chợt lóe, thân ảnh biến mất tại chỗ. Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên như quỷ mị xuất hiện thì đã tới trước người vị trưởng lão họ Đoạn đang dại ra kia.

Thủ ấn trong tay được kết, một cỗ linh lực trong nháy mắt tụ tập, năng lượng kinh khủng khiến cho không gian gấp khúc xuất hiện. Trong sát na trong tay Lục Lâm Thiên có một đạo quang mang màu đỏ được ngưng tụ, không gian lắc lư, tiếng gió rít gào vang lên không ngưng.

– Đao Hồn Quang Nhận.

Quang mang trong tay Lục Lâm Thiên nhanh chóng được đánh về phía trước, như một đường vong cung hoa mỹ tạo thành từng đạo tàn ảnh, lại giống như trăng tàn cắt ngang qua hư không trực tiếp khiến cho không gian rung động. Đao mang mang theo một đám tàn ảnh như lưu tinh trực tiếp chém vào trong mi tâm vị trưởng lão họ Đoạn.

Lúc này hai mắt vị trưởng lão họ Đoạn vẫn còn dại ra, hoàn toàn mặc kệ công kích của Lục Lâm Thiên.

Đạo mang mang theo lực lượng kinh khủng, cùng với khí thế sắc bén cắt ngang không gian rồi trực tiếp biến mất trong mi tâm vị trưởng lão họ Đoạn.

Hồn đan trong đầu vị trưởng lão họ Đoạn kia vô pháp ngăn cản lưu quang trong đầu. Đột nhiên lúc này có một đạo quang mang đỏ rực đột nhiên xuất hiện trong đầu hắn, trực tiếp bổ vào hồn đan.

Phanh Phanh.

Tiếng nổ vang như sấm sét vang lên trong đầu vị trưởng lão họ Đoạn này. Hồn đan bị nghiền nát, kình khí đáng sợ giống như thủy triều lan tràn ra. Khiến cho không gian trong đầu hoàn toàn bị phá hủy.

Khục khục.

Bên ngoài, trong miệng trưởng lão họ Đoạn đột nhiên phun ra một ngụm máu, sắc mặt trắng bệch vô cùng đáng sợ. Ánh mắt hắn kinh hãi nhìn Lục Lâm Thiên và Tiểu Long rồi biến mất, thân thể uể oải ngã xuống đất, sinh cơ hoàn toàn bị diệt.

– Lão đại, không cần huynh xuất thủ đệ cũng có thể đánh chết hắn rồi.

Thân thể to lớn của Tiểu Long thu nhỏ lại, lập tức đáp xuống vai Lục Lâm Thiên.

– Chúng ta cần thời gian, tốc chiến tốc thắng, chỉ là… Đáng tiếc.

Chương 737: Giết đới đường (1)

Lục Lâm Thiên nhìn vào thi thể trưởng lão họ Đoạn này, quả thực vô cùng đáng tiếc, nếu như có thể để cho hắn thôn phệ vậy thì hiệu quả sẽ vô cùng lớn, quả thực vô cùng đáng tiếc a.

Gỡ xuống chiếc nhẫn trữ vật trên tay Linh Tướng cửu trọng này, thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất tại chỗ.

Trên sân rộng, tiếng giết chóc từ bốn phía vang lên. Thanh âm bạo liệt không dứt bên tai, người vốn trước đó là đồng môn đệ tử thì lúc này cũng hạ thủ không có chút lưu tình nào, có thể đây chính là bản tính của con người.

Ở một chỗ trên sân rộng, dưới một cỗ khí tức cuồng bạo có hai đạo thân ảnh đang bị bảy đạo thân ảnh bao vây.

Trong vòng công kích này, không gian quanh người Lộc Sơn lão nhân lắc lư. Một đạo công kích trong tay khiến cho không gian trong nháy mắt như đọng lại, cuối cùng nhanh chóng đánh về phía Đới Đường.

Phanh Phanh.

Trước người Đới Đường, một cỗ chân khí phô thiên cái địa bạo phát ra, trong nháy mắt chống lại một quyền của Lộc SƠn lão nhân. Dưới một quyền này không gian bốn phía không ngừng lắc lư. Bước tiến của bảy người cũng dừng lại một chút, thế nhưng thủy chung vẫn không thể đột phá được.

– Ha ha, tàn trận này quả thực có chút quỷ dị nha.

Lộc Sơn lão nhân khẽ cười nói.

– Hai vị cung phụng, tốc chiến tốc thắng đi, chúng ta vẫn còn có chuyện khác cần làm.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên nhanh chóng vang lên, rồi thân ảnh của Lục Lâm Thiên xuất hiện ở trên sân rộng.

Ánh mắt hắn nhìn đám người Đới Đường tạo thành trận pháp cũng có chút kinh ngạc. Trận pháp này dưới sự phối hợp của bảy người uy lực tăng cường gấp mấy lần, quả thực có chút kỳ diệu. Quỷ Vũ Tông chung quy cũng không phải thế lực bình thường, thủ đoạn trong tông cũng không ít.

– Ha ha, không thành vấn đề, phá trận thôi.

Lộc Sơn lão nhân hét lớn một tiếng, trong nháy mắt thủ ấn được kết, một đạo chưởng ấn mang theo lực lượng khổng lồ, giống như phô thiên cái địa trong nháy mắt đánh về phía Đới Đường. Dưới lực lượng cường hãn, không gian trong nháy mắt bị đè nén.

– Phá cho ta.

Lúc này Thanh Hỏa lão quỷ cũng hét lên một tiếng, vẻ mặt bừng bừng, chân khí bạo phát. Đồng thời một cỗ năng lượng nóng bỏng khuếch tán ra không trung. Một đạo quang trụ bằng hỏa diễm chừng vài trăm thước mang theo lực lượng kinh khủng đánh xuống.

Hai cỗ lực lượng này đều vô cùng kinh khủng tức thì đánh vào Thất tinh thất sát trận của bảy người Đới Đường.

Phanh Phanh.

Hai đạo lực lượng công kích đồng thời đánh vào trong trận. Kình phong kinh khủng giống như phô thiên cái địa bạo phát ra. Lực lượng kinh khủng này vượt qua sự tưởng tượng của mọi người. Bước tiến của bảy người trong trận dừng lại, không gian xung quanh vặn vẹo kịch liệt.

Két két…

Không gian bao phủ bảy người xuất hiện hiện tượng rạn nứt. Đây hoàn toàn là bị Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ lấy một phương thức mạnh mẽ mà phá trận, dưới lực lượng tuyệt đối, bất luận một trận pháp nào cũng khó có thể chống đỡ.

Khục khục.

Bảy người hầu như cùng một lúc phun ra một ngụm máu tươi. Trên sân rộng, lúc này mảnh sân rộng sớn bị kình khí dư ba phá hủy, giống như sơn băng địa liệt. Trên mặt đất có những cái khe không ngừng kéo dài.

Khắp mặt đất lúc này bỗng nhiên run rẩy. Chu vi mấy nghìn thước chung quanh quảng trường, và ngay cả những tảng đá phía xa xa đều nổ vang một tiếng rồi biến thành bụi phấn. Đất đã bay tứ tung, bụi mù tràn ngập thiên địa. Còn có không ít đệ tử Quỷ Vũ Tông dưới dư ba lực lượng này bị ảnh hưởng tới, trực tiếp bị đánh chết.

Một kích do hai người Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ, những người ở đây không có ai có thể chống lại.

Phanh Phanh.

Bảy đạo thân ảnh trực tiếp bị đánh văng về phía sau vài trăm thước, thân thể nặng nề rơi xuống mặt đất, máu tươi chảy ra, vô cùng thê thảm.

Khục khục.

Bảy người này rơi xuống mặt đất lại tiếp tục phun ra một ngụm máu.

– May mà còn có chút hơi thở.

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên đi tới bên người Linh Tướng lục trọng và Linh Tướng tứ trọng kia. Cả đám người hấp hối, cũng may mà còn một hơi thở cuối cùng.

Vừa rồi đánh chết một Linh Tướng cửu trọng, Lục Lâm Thiên đã rất tiếc nuối cho nên lần này hắn cũng không muốn Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ đánh chết hết, hiện tại hắn thiếu nhất đó chính là Linh Tướng để thôn phệ.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên đánh ra mấy đạo chỉ ấn trên người hai tên Linh Tướng ngay lập tức, chỉ cần hai người tạm thời không chết là hắn có thể thôn phệ.

Khục khục.

Cách Lục Lâm Thiên không xa, Đới Đường khẽ nhúc nhích, cố gắng đứng lên.

– Đới Đường, ngươi cũng có ngày hôm nay sao?

Một thanh âm lạnh lẽo vang lên, thân ảnh Đới Cương Tử xuất hiện trước mặt Đới Đường.

– Đới Cương Tử, ngươi muốn gì? Muốn giết ta sao? Cha sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Sắc mặt Đới Đường trắng bệch, ánh mắt nhìn vào Đới Cương Tử rồi nói.

– Điều này không cần ngươi lo. Lão bất tử kia luôn xem thường ta, vậy thì ngay cả hắn ta cũng giết. Hai người các ngươi đều đáng chết, ta sẽ giết hết các ngươi.

Đới Cương Tử nói.

– Đới Cương Tử, tên ngu xuẩn nhà ngươi. Ta biết ngươi mơ ước chức vị tông chủ từ lâu, ngươi không cần phải làm vậy.

Đới Đường nhìn Đới Cương Tử, trong mắt hiện lên sự thê lương. Ánh mắt bất đắc dĩ kia lại nhìn sang Lục Lâm Thiên cách đó không xa. Tuy rằng hắn không biết Đới Cương Tử đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng tới lúc này hắn mơ hồ có thể cảm giác được việc này tuyệt đối có quan hệ tới Phi Linh môn, hắn lạnh nhạt nói:

– Lục Lâm Thiên tất cả chuyện này có liên quan tới ngươi đúng không? Ta đã quá coi thường ngươi, không ngờ cuối cùng ta lại thua trong tay một tiểu bối. Ha ha.

– Đới Đường, ngại quá, ta không nên nói chuyện của ngươi cho Đới phó tông chủ, thế nhưng điều kiện của Đới phó tông chủ so với ngươi còn cao hơn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nhìn Đới Đường, trong lòng lúc này ít nhiều cũng có chút chột dạ. Đới Đường cũng coi như là bá chủ một phương. Không ngờ lại thua trong tay đệ đệ mình, chỉ sợ chính hắn cũng không nghĩ tới việc này.

– Đới tông chủ, hiện tại là lúc ngươi nên động thủ, giết Đới Đường sau này ngươi chính là tông chủ duy nhất trên Quỷ Vũ Tông, toàn bộ Quỷ Vũ Tông là của ngươi.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía Đới Cương Tử rồi nói.

– Sau này Quỷ Vũ Tông là của ta.

Đới Cương Tử lẩm bẩm nói, ánh mắt mang theo sát ý chậm rãi nhìn vào trên người Đới Đường.

– Đới tông chủ, ngươi nghĩ lại mà xem, nếu như không phải vận khí của ngươi tốt thì hiện tại ngươi đã chết. Những dằn vặt mà ngươi phải chịu, sự áp chế mấy năm nay ngươi phải nhận, hiện tại đã tới lúc báo thù rồi.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt châm thêm dầu.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, sát ý trong mắt Đới Cương Tử càng đậm, chân khí quanh người bùng ra. Lúc này Đới Đường đã không còn sức phản kháng nữa.

– Đới Cương Tử, tên ngu ngốc này, một tên ngu ngốc chân chính a. Không sợ đối thủ như thần, chỉ sợ huynh đệ ngu như heo…

Phanh.

Lời còn chưa dứt, một chưởng của Đới Cương Tử chụp tới, không gian co rút rồi trong nháy mắt nổ tung. Đới Đường bị đánh chết ngay lập tức, thân thể mềm oặt nằm ở trên mặt đất.

Chương 738: Giết đới đường (2)

– Mọi người dừng tay, Đới Đường đã chết, kẻ nào còn phản kháng nữa giết không tha.

Đới Cương Tử lăng không mà đứng ở trên bầu trời, trong tay xách lấy thi thể của Đới Đường.

Phanh Phanh.

Trên ngọn núi, đám người của Đới Đường nhìn nhau lập tức ngừng cuộc chiến và hạ binh khí xuống. Đới Đường đã chết, cho dù bọn họ chiếm được thế thượng phong, và cho dù liều mạng hơn nữa cũng là vô ích.

– Đới tông chủ, ở đây giao cho ngươi.

Nhìn thấy cảnh này sắc mặt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ vui mừng. Ánh mắt ý bảo Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ, ngay lập tức ba người đi về phía sau hậu sơn.

Phanh Phanh.

Dưới sườn núi, thanh âm bạo liệt vang lên không dứt khiến cho toàn bộ ngọn núi rung động.

Trong hắc mang khắp bầu trời kia, không gian liên tục rung động, giống như tùy thời sẽ nổ tung vậy.

– Đông Vô Mệnh, lão phu sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Bên trong hắc vụ, âm thanh già nua rít gào. Đột nhiên toàn bộ hắc vụ bành trướng, một cỗ lực lượng mạnh mẽ khiến cho không gian vặn vẹo xuất hiện.

Đám khói độc màu đen đậm đặc lúc này đang dãn ra, tỏa ra mùi vị khó ngửi. Năng lượng ba động kịch liệt khiến cho tim người ta đập nhanh không ngớt, dường như người ở bên trong đang ngưng tụ một đạo công kích mạnh mẽ gì đó.

Cảm nhận được chuyện này, sắc mặt Đông Vô Mệnh trầm xuống. Hắn đương nhiên có thể biết được những thứ xảy ra trong khói độc của mình. Đới lão quỷ bên trong đã dùng toàn lực, khói độc của hắn không thể vây khốn Đới lão quỷ được bao lâu nữa.

Phanh Phanh.

Từ phía bên trong khói độc đột nhiên có một tiếng nổ tung vang lên, tức thì khói độc giống như sóng lớn bắn ra chung quanh. Không gian rung động kịch liệt. Năng lượng kinh khủng như một cơn lốc bắn ra bốn phía. Toàn bộ ngọn núi theo đó mà lắc lư, giống như có một cơn địa chấn vừa quét qua vậy.

Sưu.

Khói độc lan tỏa, theo đó có một đạo thân ảnh phóng lên cao. Quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang mang nóng rực. Vóc người cao gầy, tuổi tác chừng thất tuần. Nếp nhăn trên mặt khá nhiều. Sắc mặt người này lúc này cực kỳ xấu xí, hàn ý từ trong đôi mắt bắn ra khiến cho người đối diện với hắn phải cảm thấy lạnh lẽo cả người.

– Đới Hổ Huy. Đã lâu không gặp.

Nhìn thấy người này, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ngẩng đầu nói.

– Đông Vô Mệnh, lão phu và ngươi không thù không oán, ngươi lại tới Quỷ Vũ Tông ta gây sự, rốt cuộc ngươi có ý gì?

Lão giả này nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói, ánh mắt vô cùng tức giận.

– Là nhi tử của ngươi muốn ta tới đối phó với ngươi, chuyện này cũng không liên quan tới ngươi a. Chỉ có thể trách ngươi sinh ra một người con tốt mà thôi.

Linh lực quanh người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh run lên, áo choàng trên người bị chấn nát lộ ra ánh mắt âm trầm kia.

– Tốt. Hay cho một Đông Vô Mệnh, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Ánh mắt Đới lão quỷ tỏa ra sát ý lành lạnh, không gian quanh người lắc lư, lúc này có thể thấy được hắn đã vô cùng tức giận.

Ánh mắt Đông Vô Mệnh nhìn về phía trước, trong lòng thầm mắng Lục Lâm Thiên. Một mình hắn căn bản rất khó đánh chết Đới lão quỷ này, nếu đối phương muốn chạy trốn, hắn căn bản là khó có thể ngăn lại được. Nữ cường giả theo lời Lục Lâm Thiên cũng không có hiện thân, bốn phía trong tâm thần của hắn cũng không có cường giả nào ẩn dấu.

Chỉ là lúc này Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lại cảm thấy có chút kỳ quái. Bởi lão thấy con chuột nhỏ màu trắng trên vai Lục Lâm Thiên lại đang lười biến ngồi trên một tảng đá gần đó.

– Đông Vô Mệnh, để ta nhìn xem độc công của ngươi đã tới mức nào rồi.

Ánh mắt Đới lão quỷ bắn ra hàn ý. Lúc này đối với Đông Vô Mệnh hắn đã hận thấu xương. Chỉ trong nháy mắt bàn tay khẽ động, một đạo hỏa mãng bỗng nhiên hiện ra. Cánh tay run lên đạo hỏa mãng này hóa thành một đạo quang mang màu đỏ nóng bỏng cắt ngang không gian bắn về phía Đông Vô Mệnh.

Đới lão quỷ động thủ, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng không thấy nữ tử cường giả kia xuất hiện cho nên cũng chỉ có xuất thủ mà thôi. Ánh mắt bắn ra hàn ý, thủ ấn trong nháy mắt biến hóa. Trong sát na, một cỗ năng lượng vô hình trong bầu trời nhanh chóng hội tụ, toàn bộ không trung đột nhiên run rẩy.

Không trung lúc này đầy rẫy công kích linh hồn, một mảnh khói độc bao phủ quanh người Đông Vô Mệnh. Năng lượng ngập trời và mùi gai mũi kia khiến cho người ta vô cùng khó chịu xuất hiện.

Chỉ trong nháy mắt, thủ ấn trong tay Đông Vô Mệnh được kết. Một đạo hắc mang quỷ dị phân thành hai lao về phía Đới lão quỷ. Hắc mang trực tiếp xé rách không gian, một đạo năng cản hỏa quang của Đới lão quỷ, một đạo trực tiếp đánh về phía Đới lão quỷ.

Vẻ mặt âm lệ của Đới lão quỷ càng thêm âm u, không gian quanh thân run rẩy, trong tay lại xuất hiện một đạo hỏa quang. Khi hai đạo hỏa quang và hai đạo hắc quang hung hăng va chạm với nhau. Một cỗ năng lượng rung động nhanh chóng khuếch tán ra chung quanh.

Sưu.

Một tiếng xé gió vang lên. Trong tay Đông Vô Mệnh lúc này có một đạo hắc mang giống như độc xà bắn về phía trước rồi đột nhiên hóa thành một đạo hắc tuyến tiếp tục tiến về phía Đới lão quỷ.

Khói độc quanh quẩn mang theo mùi gai mũi. Chỉ bằng cảm giác cũng không khó phát hiện ra bên trong khói độc mơ hồ có công kích bằng linh hồn lực.

Đới lão quỷ không dám có chút sơ ý nào, thực lực của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hắn biết. Người này tuyệt đối cực kỳ khó chơi. Thủ ấn trong tay trong nháy mắt biến hóa, chân khí thuộc tính hỏa nóng bỏng trong nháy mắt hội tụ rồi hóa thành một đạo hỏa tiễn bắn ra, cuối cùng hung hăng va chạm với đạo hắc mang bằng khói độc kia.

Sưu Sưu.

Hai đạo lực lượng va chạm với nhau, thanh âm trầm thấp vang lên. Thế nhưng lại không có tiếng năng lượng bạo tạc quá mức kịch liệt như trong dự đoán. Chỉ có một cỗ kình khí lặng lẽ khuếch tán ra chung quanh. Mà nơi kình khí khuếch tán qua, cả không gian lập tức rung động.

Kình khí tan dần, thân thể Đới lão quỷ bị đẩy lùi. Sắc mặt đại biến, hỏa diễm quanh thân chợt lóe lên rồi biến mất. Lúc này chỉ có bản thân hắn mới biết, đạo công kích của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, có lực lượng quỷ dị lặng lẽ ăn mòn tầng phòng ngự của hắn. Trong đầu hắn lúc này mơ hồ có công kích bằng linh hồn xuyên qua khiến cho trong đầu hắn ong lên, mồ hôi lạnh không ngừng chảy ra.

Thân thể đứng vững lại, sắc mặt Đới lão quỷ vô cùng xấu xí. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh này so với trong tưởng tượng của hắn còn khó đối khó hơn nhiều. Ánh mắt nhìn về phía đỉnh núi lại càng thêm lo lắng.

– Đới lão quỷ, có lẽ sự tình bên trên đã xong hết rồi.

Thanh âm ầm ầm mơ hồ truyền ra từ bên trên đã biến mất cho nên Đông Vô Mệnh đoán có lẽ bên trên đã giải quyết xong tất cả.

– Đông Vô Mệnh, Quỷ Vũ Tông ta và ngươi rốt cuộc là có thù hận gì, là ai muốn đối phó với Quỷ Vũ Tông ta?

Lúc này Đới lão quỷ lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh rồi nói.

– Là Quỷ Vũ Tông ngươi muốn đối phó với người khác mà thôi, thế nhưng lại chọc vào ngươi không dây được.

Chương 739: Liên thủ công kích

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Lẽ nào…

Sắc mặt Đới lão quỷ trầm xuống nói:

– Phi Linh môn, Đông Vô Mệnh, người chính là Linh Suất bên trong Phi Linh môn, chính là ngươi?

– Không sai, ta đã sớm cảnh cáo Quỷ Vũ Tông ngươi không nên trêu chọc vào Phi Linh môn thế nhưng Quỷ Vũ Tông ngươi hết lần này tới lần khác lại không nghe, tất cả cũng chỉ có thể trách Quỷ Vũ Tông ngươi mà thôi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Phi Linh môn nho nhỏ kia tại sao ngươi lại gia nhập.

Đới lão quỷ lập tức thở dài.

– Đây là chuyện của ta, không liên quan tới ngươi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Đông Vô Mệnh, mặc kệ ra sao, chuyện hôm nay tương lai chúng ta sẽ tính tiếp, lão phu nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Đới lão quỷ lạnh nhạt nói.

– Hừ, Đới lão quỷ, ngươi muốn chạy sao?

Nghe vậy, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh khẽ cười nhạt một tiếng, ánh mắt lạnh lùng.

– Ta muốn đi ngươi không ngăn được.

Đới lão quỷ phẫn nộ nói một tiếng. Ánh mắt oán độc nhìn về phía Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, thân thể lao thẳng về phía sau.

– Chạy đi đâu.

Đông Vô Mệnh hét lớn một tiếng, thân ảnh lao thẳng về phía trước đuổi theo. Cánh tay khẽ run lên, một đạo hắc mang nhanh chóng hội tụ. Khói độc tràn ngập không gian, ngay khi Đới lão quỷ chạy trốn, thân ảnh Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đột nhiên thuấn di xuất hiện phía sau hắn, một đạo trảo ấn được ngưng tụ từ trong độc vụ, trực tiếp chộp về phía Đới lão quỷ.

Trảo ấn xé toạc không gian bắn về phía trước mang theo kình khí bàng bạc. Một đường cắt ngang qua hư không khiến cho trong không trung liên tiếp vang lên thanh âm bạo liệt. Bằng vào một tốc độ nhanh như thiểm điện bao phủ ở phía sau Đới lão quỷ, không gian to lớn lúc này trực tiếp bị rung lắc vặn vẹo.

– Đông Vô Mệnh, ta muốn nhìn xem ngươi làm thế nào mà ngăn cản ta.

Đới lão quỷ quay đầu lạnh lùng quát một tiếng. Trong mắt hiện lên vẻ âm ngoan. Chân khí nóng hừng hực phát, một cỗ năng lượng nóng bỏng tỏa ra không trung, hóa thành một chưởng ấn khổng lồ bằng hỏa diễm. Chu vi chung quanh chưởng ấn không gian như lắc lư rồi đột nhiên run rẩy.

Chỉ trong nháy mắt, trảo ấn, chưởng ấn mang theo tiếng xé gió va chạm với nhau.

– Mau động thủ.

Sưu Sưu.

Phía sau núi lúc này có ba đạo thân ảnh trong nháy mắt hạ xuống chính là ba người Lục Lâm Thiên, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân. Ba người nhìn thấy Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và một lão quỷ đang giao thủ trên bầu trời, hai hàng lông mày đều không khỏi nhíu lại.

Ba người vừa đáp xuống đúng lúc hai đạo lực lượng trên không trung ầm ầm va chạm với nhau.

Phanh Phanh.

Trảo ấn hắc mang và chưởng ấn bằng hỏa diễm va chạm tạo ra thanh âm bạo liệt, tiếng xé gió cùng với quang hoa bắn ra bốn phía.

Kình khí cuồng bạo tỏa ra chung quanh. Không gian giống như sắp bị nghiền nát. Trong kình khí ngập trời, thân thể Đới lão quỷ lập tức lùi về phía sau. Thế nhưng cho dù hắn có lùi nhanh tới mấy vẫn bị hắc vụ do Đông Vô Mệnh thi triển ra bao phủ. Dường như Đông Vô Mệnh đã sớm tính ra phương hướng hắn định chạy trốn. Chỉ bằng điểm này cũng không khó nhìn ra thực lực của Đông Vô Mệnh hơn Đới lão quỷ một bậc. Đặc biệt là trong đạo công kích này Đông Vô Mệnh đã dùng công kích linh hồn khiến cho Đới lão quỷ cảm thấy khó chịu.

Thế nhưng lúc này quanh người Đới lão quỷ còn có hỏa diễm nóng bỏng bao phủ, nếu như Đông Vô Mệnh muốn bắt hắn cũng không phải là chuyện dễ dàng tí nào.

– Đới lão quỷ, chúng ta cũng tới giúp vui.

Thanh Hỏa lão quỷ lạnh lùng cười to một tiếng, áo choàng trên người lập tức bị chấn vỡ. Bàn chân khẽ điểm một cái vào mặt đất, chân khí bùng ra, thân thể tức thì bạo phát, cuối cùng nhanh như thiểm điện, khí tức nóng bỏng từ bàn tay tuôn ra. Thủ ấn biến đổi, một đạo chưởng ấn nóng bỏng đánh về phía Đới lão quỷ đang bị Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh dây dưa.

Trước chưởng ấn nóng bỏng này, không gian như gấp khúc kèm theo tiếng xé gió bắn về phái trước.

– Ha ha, Đới lão quỷ, Lộc Sơn ta cũng tới.

Áo choàng trên đầu Lộc Sơn lão nhân cũng bị vứt xuống, một cỗ khí tức vô hình xuất hiện.

Ngay sau đó, thủ ấn trong tay Lộc Sơn lão nhân biến hóa, một đạo công kích bắn về phía Đới lão quỷ, so với công kích của Thanh Hỏa lão quỷ có thể nói là cùng một lúc, không phân trước sau.

Lúc này, ba người vô hình trung tạo thành thế tam giác, trực tiếp vây Đới lão quỷ vào trong, phong tỏa tất cả đường lui.

– Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, là các ngươi.

Nhìn thấy Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân một trái một phải công kích mình, sắc mặt Đới lão quỷ hiện lên vẻ lo lắng, công kích của hai người này hắn cũng không dám sơ ý, huống chi trước mặt còn có Đông Vô mệnh.

Đới lão quỷ nhanh chóng xuất thủ, hai tay đều kết thủ ấn đánh ra hai đạo quyền ấn. Trong chốc lát bốn đạo lực lượng hung hăng va chạm với nhau.

Phanh Phanh.

Âm thanh đinh tai nhức óc vang lên trong bầu trời. Kình phong kinh khủng quét khắp nơi trong thiên địa. Có một phần của ngọn núi trực tiếp bị dư ba năng lượng này phá hủy, giống như là sơn băng địa liệt vậy.

Kình phong kinh khủng chỉ lướt qua, thân thể hai người Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân không ngờ lại bị đẩy lùi về phía sau, sắc mặt tái nhợt, dường như đã dính ám kình.

Mà lúc này, hắc vụ đột nhiên xuất hiện trong không gian. Hắc mang trong tay Đông Vô Mệnh nhân cơ hội bao phủ quanh người Đới lão quỷ. Hỏa diễm quanh người Đới lão quỷ giống như gặp phải khắc tinh nhanh chóng bị ăn mòn, hỏa diễm dân bị áp chế.

Khục khục.

Đới lão quỷ lảo đảo, khí tức trên người hỗn loạn, rõ ràng dưới công kích kia của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đã bị thương không nhẹ, nhưng bắt ngờ thân thể hắn mượn lực lao thẳng về phía Thanh Hỏa lão quỷ.

– Thanh Hỏa lão quỷ, ngươi tránh ra cho ta.

Nói xong, Đới lão quỷ không có chút do dự, đánh ra một đạo hỏa diễm. Một kích toàn lực đánh về phía Thanh Hỏa lão qủy.

Hỏa diễm nóng bỏng kinh khủng xuất hiện khiến cho toàn bộ không gian vặn vẹo, khí tức kinh khủng ngập trời tỏa ra chung quanh.

Thực lực của ba người này trong suy nghĩ của Đới lão quỷ thì Thanh Hỏa lão quỷ là người dễ đối phó nhất. Bị ba người vây công, đại thế của Quỷ Vũ Tông hôm nay đã mất. Cho nên hắn sinh ra tâm tư chạy trốn vì vậy không chút do dự phóng về phía Thanh Hỏa lão quỷ làm nơi đột phá.

– Hừ, khinh thường ta sao?

Thanh Hỏa lão quỷ giận dữ, tên Đới lão quỷ này chọn hắn làm nơi đột phá tương đương với việc cho rằng thực lực của hắn so với Lộc Sơn lão nhân yếu hơn, trong lòng hắn vô cùng giận dữ, một cỗ lực lượng ngập trời bạo phát.

Sưu Sưu.

Thanh Hỏa lão quỷ ngưng tụ một đạo chưởng ấn hơn nghìn thước trong không gian, khí tức nóng bỏng phóng lên cao, năng lượng ba động kịch liệt mang theo hỏa diễm khiến cho không gian rung động.

Bằng vào mắt thường có thể thấy được, công kích bằng hỏa diễm của hai người nhanh chóng va chạm với nhau, toàn bộ không gian lung lay như sắp sập.

Chương 740: Bạch Linh xuất thủ (1)

– Thực lực hai người này đều rất mạnh.

Ngẩng đầu nhìn vào hai người giao thủ trên bầu trời, trong lòng Lục Lâm Thiên rung động. Thực lực của hắn tuy rằng vẫn đang không ngừng tiến bộ, thế nhưng so với mấy người này rõ ràng vẫn vô cùng yếu, hắn vẫn còn kém qua xa.

– Thanh Hỏa lão quỷ, ngươi đừng để hắn chạy.

Lộc Sơn lão nhân hét lớn một tiếng.

– Đới lão quỷ, ngươi trốn không thoát đâu.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lúc này cũng lao thẳng về phía Đới lão quỷ.

Phanh Phanh.

Mà lúc này công kích của hai người Đới lão quỷ và Thanh Hỏa lão quỷ va chạm với nhau khiến cho không gian ầm ầm rung động, gợn sóng khuếch tán ra bốn phía. Không gian rung động kịch liệt tới mức biến dạng, tỏa ra khí tức nóng bỏng giống như một quả bom nổ tung.

Phanh Phanh.

Kình khí nóng bỏng ùa về bốn phía, hai cỗ lực lượng va chạm vào nhau, lúc này thân thể Thanh Hỏa lão quỷ trực tiếp bị đánh bay.

Khục khục.

Thanh Hỏa lão quỷ phun ra một ngụm máu. Thân thể trực tiếp bị đánh bay về phía sau. Thực lực của Đới lão quỷ hơn xa hắn. Hắn và Lộc Sơn lão nhân liên thủ còn có thể miễn cưỡng chống đỡ một chút. Thế nhưng lúc này Đới lão quỷ toàn lực công kích một mình hắn, thực lực của hắn không thể chống lại được.

– Đới lão quỷ, ngươi trốn không thoát đâu.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Lộc Sơn lão nhân nhanh như thiểm điện phong tỏa trước người Đới lão quỷ. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh sao dám để cho Đới lão quỷ chạy trốn cơ chứ.

Sưu Sưu.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt, mười đạo trảo ấn trong tay Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh bắn ra, nhanh chóng phong tỏa không trung trước người Đới lão quỷ.

– Khặc khặc. Đông Vô Mệnh, ngươi nghĩ rằng ta muốn chạy sao? Trước tiên phế một người xem ngươi có thể làm gì được ta?

Đới lão quỷ đột nhiên xoay người, không đột phá vòng vây như trong dự liệu của mọi người mà ánh mắt không biết khi nào đã nhìn vào Lục Lâm Thiên phía dưới. Ánh mắt lạnh lùng chợt lóe, tốc độ nhanh như thiểm điện. Năm ngón tay uốn lượn thân thể lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, đồng thời một đạo trảo ấn trực tiếp đánh xuống Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tử, ngươi cẩn thận. Đới lão quỷ, đối phó với một Vũ Tướng thì có bản lĩnh gì?

Sắc mặt Đông Vô Mệnh đại biến, miệng hét lớn một tiếng, thân ảnh nhanh chóng lao thẳng về phía Đới lão quỷ.

Sắc mặt Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ cũng trầm xuống, chân khí trên người bạo phát, thân thể lập tức lao đi.

Sưu.

Thế nhưng lúc này ba người đã không kịp ngăn cản. Tốc độ của Đới lão quỷ cũng tuyệt đối không chậm. Lộc Sơn lão nhân vốn không bằng Đới lão quỷ, Thanh Hỏa lão quỷ đã thụ thương thì không cần phải nói. Đông Vô Mệnh tuy rằng thực lực áp chế Đới lão quỷ một bậc, thế nhưng muốn đối phó với Đới lão quỷ cũng không phải là chuyện dễ dàng.

– Tiểu tử, xem ra ngươi đối với Đông Vô Mệnh rất quan trọng nha. Qua đây cho ta.

Trảo ấn phá không mà tới, không gian chấn động. Một cỗ lực lượng cuồng bạo mang theo tiếng xé gió trực tiếp bắn tới. Trong nháy mắt bao phủ không gian chung quanh Lục Lâm Thiên. Không gian chung quanh Lục Lâm Thiên lúc này đã bị phong tỏa, muốn chạy trốn cũng không có khả năng.

Cường giả Vũ Suất, đặc biệt là cường giả Vũ Suất đã đạt tới cửu trọng như Đới lão quỷ này đối với không gian đã nắm trong tay tới trình độ nhất định. Phong tỏa không gian, Lục Lâm Thiên tự biết bản thân hắn trừ khi cũng có thực lực này, bằng không căn bản không thể chạy ra.

Chỉ là lúc này Lục Lâm Thiên cũng không có ý định chạy trốn, khóe miệng hắn khẽ mỉm cười, trong mắt có một cỗ hàn ý tràn ngập.

Trên vai Lục Lâm Thiên lúc này Tiểu Long lắc lư cái đầu, đôi mắt nhỏ khẽ chớp một cái, căn bản cũng không có ý sẽ đối phó với Đới lão quỷ kia.

Nói thì chậm nhưng thực thế thì rất nhanh, trảo ấn phá không đánh xuống mang theo thanh âm bạo liệt trầm thấp. Lục Lâm Thiên đã có thể cảm giác được kình phong sắc bén trước người hắn.

Mà lúc này, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và hai lão quỷ cũng cực kỳ lo lắng. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh thì lo lắng phát ra từ nội tâm. Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ lo lắng đối với Lục Lâm Thiên vì sự tình độc đan, vì vậy Lục Lâm Thiên không thể gặp chuyện không may.

– Có ta ở đây ngươi không thể làm thương tổn hắn cho dù chỉ là một sợi tóc.

Ngay lúc này, một đạo bạch quang đột nhiên vô cùng quỷ dị hiện lên trước người Lục Lâm Thiên. Bạch quang chợt lóe, một thân ảnh tuyệt mỹ xuất hiện trước mặt mọi người.

Thân ảnh màu trắng này yểu điệu vô song, quyến rũ, xinh đẹp, lạnh lùng, rồi lại tuyệt mỹ như vậy. Phảng phất như cả thiên địa cũng vì nàng mà động lòng. Vẻ mặt mang theo vẻ lạnh lùng như cự tuyệt ngoài ngàn dặm, vẻ lạnh lùng uy nghiêm này càng khiến cho người ta chú ý.

Thân ảnh xuất hiện không có một chút dừng lại nào, cánh tay giương lên khẽ đánh ra một đạo chưởng ấn. Tốc độ ra chưởng nhìn như chậm chạm thế nhưng lại giống như một chiếc bánh xe đang xoay tròn, có cảm giác như bánh xe đang chuyển động chậm thế nhưng trên thực tế tốc độ của nó đã vô cùng kinh khủng.

Trong nháy mắt chưởng ấn phóng lên cao xuyên qua không trung kéo theo tiếng xé gió vang vọng, đồng thời chưởng ấn này trực tiếp đánh vào trảo ấn của Đới lão quỷ.

Tất cả chỉ trong nháy mắt, hai đạo lực lượng va chạm, đột nhiên có một cỗ lực lượng cuồng bạo ngập trời tăng vọt. Hai đạo lực lượng va chạm khiến cho âm thanh bạo liệt vang vọng không trung, đồng thời lực lượng va chạm tạo ra từng đạo lưu quang chói mắt bắn ra bốn phía.

Sưu.

Lực lượng va chạm không tạo thành âm thanh quá lớn, thế nhưng kình khí cuồng bạo giống như một cốc lốc quét ngang bốn phía. Một kích tùy ý của thân ảnh tuyệt mỹ kia không ngờ lại có thực lực đáng sợ tới như vậy.

Khục khục.

Giữa không trung, thân thể Đới lão quỷ trực tiếp bị đẩy lùi, bởi một cỗ lực lượng mạnh mẽ trút xuống thân thể, thực lực của đối phương hơn xa hắn.

– Yêu khí, yêu thú thất giai.

Thân thể bị đẩy lui, đồng thời sắc mặt Đới lão quỷ trong nháy mắt kinh hãi. Nữ tử tuyệt mỹ vừa rồi mới xuất thủ kia quanh thân có một cỗ khí tức cường hãn, đương nhiên hắn không khó để nhận ra đây là một cỗ yêu khí. Đối phương cũng không phải là nhân loại mà là yêu thú, có thể biến ảo thành hình dạng nhân loại chỉ có yêu thú thất giai mới có thể làm được.

– Không ngờ lại là yêu thú thất giai.

Biến cố vừa rồi Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân cũng chú ý. Con chuột trắng nhỏ thoạt nhìn không giống yêu thú trên mặt đất khi trước lúc này lại hóa thành hình người, điều này chỉ có yêu thú thất giai mới có thể làm được.

Lúc này, mặc kệ là Đới lão quỷ hay Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, đám người Lộc Sơn lão nhân đều vô cùng kinh hãi. Thảo nào Lục Lâm Thiên vẫn bình tĩnh như vậy. Hóa ra bên người hắn có yêu thú thất giai. Yêu thú thất giai thực lực giống như Vũ Vương, đối phó với Đới lão quỷ tự nhiên vô cùng dễ dàng.

– Đông lão, nhanh liên thủ đánh chết Đới lão quỷ.

Lục Lâm Thiên nói.

Chương 741: Bạch Linh xuất thủ (2)

– Biết rồi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh thu hồi vẻ kinh ngạc trong mắt. Nói xong thân thể lập tức bắn về phía trước, đồng thời một cỗ hắc vụ từ trong tay tuôn ra. Trong hắc vụ có một mùi gai mũi tỏa ra bốn phía. Linh lực cuồn cuộn, uy thế quanh người tăng mạnh, đột nhiên trong mi tâm có một cỗ quang mang chói mắt bắn vào trong hắc mang.

Phì Phì.

Lúc này hắc vụ nồng nặc phía trước đột nhiên ngưng tụ hóa thành một đầu cự mãng hắc sắc chừng sáu trăm thước, giống như một đầu hắc long khổng lồ. Không gian chung quanh đầu hắc mãng này lắc lư, quanh thân hắc mãng có ngàn vạn hắc ti, hắc ti xuyên thấu qua không gian, rồi một cỗ lực lượng chấn nhiếp tinh thần nhanh chóng hội tụ.

– Linh hồn công kích.

Lục Lâm Thiên nhíu mày. Lúc này uy thế của linh hồn ngưng vật đã tuyệt đối vô cùng kinh khủng, trong linh hồn công kích này dường như còn chứa kịch độc.

Phì Phì.

Hắc mãng rít gào mang theo uy thế kinh người trong nháy mắt lao thẳng về phía Đới lão quỷ. Linh hồn lực bàng bạc từ trong người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh bạo phát ra, thủ ấn lập tức biến hóa, trực tiếp đem năng lượng linh hồn lực tiến vào trong đầu hắc mãng khổng lồ kia.

Hắc mãng rít gào, thân thể cao lớn bắn ra, tạo thành một chiếc lưới bằng linh hồn khổng lồ bao phủ không gian chừng hai nghìn thước. Chiếc lưới bằng linh hồn này trực tiếp bao phủ không gian chung quanh Đới lão qủy.

Chiếc lưới này vừa mới bao phủ thân thể Đới lão quỷ thì gặp phải hỏa diễm chung quanh người Đới lão quỷ, tức thì từng âm hưởng vang vọng không trung. Linh hồn công kích chính là công kích mạnh nhất của linh giả, bình thường sẽ không quản ngươi có thực lực mạnh bao nhiêu mà trực tiếp tạo thành công kích đối với linh hồn của ngươi. Vì vậy những vũ giả bình thường cũng không dám trêu vào Linh giả, cho dù có trêu vào cũng trực tiếp dùng tốc độ nhanh nhất cận chiến chế phục Linh giả, không cho Linh giả có thời gian thi triển linh hồn công kích.

Dưới công kích linh hồn của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, vẻ mặt Đới lão quỷ mang theo sự ngưng trọng cùng với kinh hoàng, thân thể vội vàng lùi lại, thế nhưng cho dù hắn lùi thế nào chiếc lưới bằng linh hồn lực kia như hình với bóng luôn bao phủ không gian chung quanh hắn. Dần dần trong đầu hắn đã có linh hồn lực vô thanh vô tức xâm nhập vào.

Sắc mặt Đới lão quỷ trầm xuống, thủ ấn trong tay nhanh chóng đánh ra. Một cỗ khí tức nóng bỏng nhanh chóng được hình thành. Chỉ trong nháy mắt năng lượng thuộc tính hỏa khổng lồ được ngưng tụ trong không trung. Trực tiếp khiến cho không gian chung quanh vặn vẹo mãnh liệt.

– Phá cho ta.

Đới lão quỷ lớn tiếng nói, thủ ấn đánh ra, năng lượng thuộc tính hỏa không lồ trong không gian đột nhiên khuếch tán. Tốc độ giống như thiểm điện nhanh chóng bắn về tấm lưới bằng linh hồn lực của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ngưng tụ ra.

Hai cỗ năng lượng kinh người trong nháy mắt va chạm, cỗ năng lượng thuộc tính hỏa kia hóa thành hỏa diễm ngập trời khuếch tán trong hư không tạo thành âm hưởng bạo liệt. Toàn bộ không gian xuất hiện từng đám sương mù trắng, nhiệt độ kinh khủng này khiến cho người ta hoảng sợ.

Khi hai cỗ lực lượng bàng bạc đan xen với nhau, hắc mãng trong hỏa diễm ngập trời không ngừng rít gào, hỏa diễm dây dưa với hắc mãng.

Ngao.

Một tiếng thú rống vang lên, thanh âm này giống như sói rống. Trong ánh mắt kinh ngạc không gì sánh được của Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân, thân thể Bạch Linh hóa thành một đầu yêu thú có thân thể khổng lồ xuất hiện trong không trung. Thể tích của đầu yêu thú này chừng hơn một nghìn thước giống như một ngọn núi lớn, bộ lông trắng như tuyết, quanh thân có quang mang bạch sắc quanh quẩn, phía sau có sáu cái đuôi dài chừng vài trăm thước đang đánh ra từng đạo kình phong sắc bén.

– Cửu vĩ yêu hồ, là cửu vĩ yêu hồ.

Ánh mắt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng không khỏi kinh ngạc nhìn vào bản thể của Bạch Linh. Vẻ mặt lập tức hoảng hốt, sắc mặt Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân càng thêm kinh ngạc. Loại yêu thú như cửu vĩ yêu hồ không phải nơi nào cũng có.

Bạch Linh khôi phục lại bản thể, kình phong vô tận từ trong cơ thể bạo phát ra khiến cho toàn bộ không gian run rẩy. Thân thể mang theo uy thế tuyệt đối không có một chút đình trệ nào trực tiếp lao thẳng về phía Đới lão quỷ. Thân ảnh khổng lồ nhanh như thiểm điện mơ hồ lộ ra uy năng khiến cho ngay cả không gian cũng phải vặn vẹo, không khí chung quanh không ngừng bạo động, thanh âm bạo liệt liên tiếp vang lên.

– Chết đi.

Nói xong, hai mắt Bạch Linh bắn ra hàn ý, sáu cái đuôi phía sau giống như linh xà xuất động đánh về phía trước.

Sưu Sưu.

Sáu cái đuôi lớn trên bản thể Bạch Linh xuyên thấu qua hắc mang và hỏa diễm mang theo lực lượng sắc bén vây khốn Đới lão quỷ vào bên trong.

Không gian Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Đới lão quỷ giao chiến chỉ sợ cũng chỉ có Bạch Linh mới dám tới gần.

– Là Cửu vĩ yêu hồ.

Sắc mặt Đới lão quỷ biến đổi, Cửu vĩ yêu hồ trong đám yêu thú được coi là vương giả, cho dù là mấy tộc đàn có huyết mạch đỉnh cấp kia so với cửu vĩ yêu hồ cũng không đáng tính đến. Lúc này bản thân gặp phải cửu vĩ yêu hồ, Đới lão quỷ không khỏi hít sâu một hơi.

Chống lại Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Đới lão quỷ đã miễn cưỡng rồi, trong đầu hắn đang phải thừa nhận linh hồn công kích khiến cho hắn càng thêm cật lực. Giờ lại bị Bạch Linh công kích, sáu cái đuôi lớn xuyên qua hỏa diễm trực tiếp phong tỏa không gian xung quanh hắn, bạch quang trên sáu cái đuôi lóe lên khiến hắn cảm thấy lo lắng không thôi.

Sưu.

Một cái đuôi run lên, lực lượng bàng bạc xuyên qua không gian trực tiếp đánh vào trên người Đới lão quỷ.

Khục khục.

Dưới sự công kích của cỗ lực lượng mạnh mẽ này, hộ thân cương khí bằng hỏa diễm quanh người Đới lão quỷ nứt nẻ đồng thời miệng phun ra một ngụm máu.

Sưu.

Lại một cái đuôi khác trên bản thể của Bạch Linh giống như độc xà từ trong không trung trực tiếp quay lại, tiếp tục đánh vào trên người Đới lão quỷ.

Tốc độ quá nhanh, mà Đới lão quỷ lại bị linh hồn công kích của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh vây khốn, căn bản không thể né trách. Cái đuôi cuối Bạch Linh lần thứ hai xuyên qua không gian trong chớp mắt bạch quang run lên lập tức hung hăng đánh vào trên người Đới lão qủy.

Phanh.

Khục khục.

Thân thể Đới lão quỷ bị chấn động cực mạnh, miệng phun ra một ngụm máu. Cỗ lực lượng khổng lồ này quá mức mạnh mẽ khiến cho hắn không thể chống lại được.

Sưu Sưu Sưu.

Bốn tiếng xé gió vang vọng, bốn cái đuôi còn lại của Bạch Linh bắn thẳng về phía Đới lão quỷ, lực lượng trên mỗi cái đuôi khiến cho Đới lão quỷ lúc này không khỏi sợ hãi.

Đây là loại cảm giác sợ hãi trước tử vong, giết một Vũ Suất cửu trọng tuyệt đối vô cùng khó khăn. Thế nhưng lúc này bốn cái đuôi khổng lồ hung hăng đánh xuống, khí tức tử vong nhanh chóng bao phủ chung quanh thân thể Đới lão quỷ.

Phanh Phanh.

Bốn thanh âm bạo liệt vang lên bởi bốn cỗ lực lượng đánh vào trong cơ thể Đới lão quỷ. Lúc này Đới lão quỷ hoàn toàn không có lực chống lại, đan điền trong cơ thể trực tiếp bị vỡ. Cảm giác đau đớn tràn ngập. Thân thể bị đánh bay về phía sau, miệng phun ra một ngụm máu.

Chương 742: Giết Đới lão quỷ

Khục khục.

Máu tươi phun ra mang theo nội tạng bị nghiền nát. Thân thể Đới lão quỷ nhanh chóng rơi xuống từ không trung. Mà lúc này hắc mãng do Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hóa thành cũng lập tức chuyển thành một đạo lưu quang hắc sắc mang theo khí tức khiến tim đập nhanh bắn vào trong mi tâm Đới lão quỷ.

Phanh Phanh.

Cùng với linh hồn công kích, lúc này Đới lão quỷ căn bản không thể phản kháng, thân thể từ trên cao đập xuống một khối đá lớn trên mặt đất. Khối đá chừng trăm thước trên mặt đất lập tức hóa thành tro tràn.

Lúc này Đới lão quỷ không muốn chết thì cũng phải chết, có thể chính hắn cũng không biết tại sao mình lại có kết cục này.

– Lão đại, Đới lão quỷ này đã chết.

Thân thể Tiểu Long đứng thẳng, đôi mắt nho nhỏ nhìn vào trên người Đới lão quỷ rồi nói.

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, một Vũ Suất cửu trọng cứ như vậy mà chết đi. Mà đại chiến vừa rồi cũng khiến cho hắn kinh hãi. Đông Vô Mệnh và Bạch Linh liên thủ tuyệt đối vô cùng kinh khủng, vô hình trung có hiệu quả hỗ trợ lẫn nhau. Một người công kích cơ thể, một người công kích linh hồn khiến cho đối thủ khó lòng phòng bị, cũng vô pháp chống lại.

Thực lực hai người vốn cường hãn hơn đối phương, vừa rồi Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được, lão độc vật và Bạch Linh liên thủ, uy lực tạo ra tăng gấp mấy lần, cho nên Đới lão quỷ kia mới không kịp phản kháng mà đã bị đánh chết.

Trong đầu Lục Lâm Thiên lúc này đang không ngừng suy nghĩ.

Không biết Linh Vũ phối hợp của hắn liệu có hiệu quả như vậy không? Đây cũng là một cách phối hợp khác, cách này lại không giống như cách hắn thường dùng ban đầu, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi suy nghĩ lại.

Thân ảnh Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đáp xuống bên người thi thể của Đới lão quỷ, ánh mắt có chút biến đổi. Muốn một Vũ Suất chết đi quả thực không hề dễ dàng gì.

– Bên trên thế nào rồi?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tới bên người Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

– Tất cả đã giải quyết, không có trở ngại gì.

Lục Lâm Thiên nói. Hai hàng lông mày lập tức nhíu lại rồi nói với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân:

– Đông lão, mọi người về trấn thủ Phi Linh môn đi. Có lẽ ta sẽ về muộn một chút. Hiện tại Phi Linh môn rất cần người trấn thủ, không thể lơ là một phút một giây nào.

– Vậy ngươi cẩn thận một chút.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói. Ánh mắt lúc này đã rơi vào trên người Bạch Linh, ánh mắt mơ hồ có chút nghi hoặc. Thực lực Bạch Linh rất mạnh không dưới hắn. Thế nhưng hắn cũng cảm giác được yêu thú thất giai Cửu Vĩ Yêu Hồ này dường như so với những yêu thú thất giai khác yếu hơn một chút. Cũng chưa chân chính đạt được thực lực như thất giai bình thường.

Thầm than một tiếng, trong lòng Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cho rằng Bạch Linh ẩn tàng thực lực, dù sao đi nữa, chỉ cần đánh chết Đới lão quỷ là được, cũng không cần xuất toàn lực.

– Đông lão yên tâm đi. Trên Quỷ Vũ Tông hiện tại cũng không xảy ra chuyện gì được.

Lục Lâm Thiên nói. Lúc này Quỷ Vũ Tông đã giải quyết xong Lục Lâm Thiên cũng có thể thở dài một hơi. Tất cả đều như trong kế hoạch, hơn nữa may mà có nội ứng như Đới Cương Tử này cho nên mới có kết quả như hiện tại.

Có Bạch Linh ở đây Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng không lo lắng tới an toàn của Lục Lâm Thiên. Sau khi dặn dò vài câu liền lập tức mang theo Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân rời đi.

Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ lúc rời đi cũng không nhịn được mà liếc nhìn Bạch Linh một cái. Hóa ra nữ tử tuyệt mỹ này lại là yêu thú thất giai Cửu Vĩ Yêu hồ, điều này khiến cho hai người vô cùng kinh ngạc. Quả thực hai người chưa từng nghĩ tới bên người Lục Lâm Thiên lại có con bài như vậy.

– Thân thể thực mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên đi tới bên người Đới lão quỷ, bị thương nặng như vậy, bên trong thân thể bị phá hủy, thế nhưng bên ngoài nhìn qua vẫn vô cùng hoàn hảo điều này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc. Thân thể của Vũ Suất cửu trọng quả nhiên không giống bình thường.

Khẽ thở dài một tiếng, Lục Lâm Thiên từ trong miệng Đới Cương Tử cũng biết, Đới lão quỷ vốn có tên là Đới Hổ Huy là cường giả trong Cổ Vực cho nên người bình thường hay gọi hắn là Đới lão quỷ.

Sau khi gỡ nhẫn trữ vật trên tay Đới lão quỷ xuống, Lục Lâm Thiên lập tức thu lấy thi thể Đới lão quỷ, thi thể Vũ Suất cửu trọng nếu như hắn có thể luyện chế thành khôi lỗi thì cũng tương đương với khôi lỗi cấp năm đỉnh giai, đến lúc đó thực lực tuyệt đối sẽ không thấp. Cho dù luyện chế thành bán khôi lỗi thì cũng có cái giá cực cao.

– Bạch Linh, vất vả cho nàng rồi.

Sau khi thu thập một phen Lục Lâm Thiên đi tới trước ngươi Bạch Linh, nhìn vào nữ tử quyến rũ trước mặt này, Lục Lâm Thiên mỗi lần nhìn vào đều không nhịn được mà ngẩn ra. Vẻ lạnh lùng, uy nghiêm, quyến rũ này chỉ sợ ngoại trừ Bạch Linh ra cũng không có ai khác như vậy nữa.

Mà lần này Bạch Linh xuất thủ cũng khiến cho Lục Lâm Thiên phải nói lời cảm ơn. Lục Lâm Thiên hiểu rõ Bạch Linh đáp ứng điều kiện đi theo bên người hắn năm năm chính là bảo hộ hắn chứ không phải là làm tay chân cho hắn.

– Người này thực lực không kém, nếu như không có Linh Suất cửu trọng như Đông Vô Mệnh liên thủ muốn giết hắn cũng không dễ dàng như vậy.

Bạch Linh nói.

– Thực lực của Bạch Linh tỷ quả thực cường hãn.

Lúc này thân thể Tiểu Long đã nhảy sang vai Bạch Linh.

Trên Quỷ Vũ Tông, lúc này trên sân rộng một mảnh hỗn độn giống như vừa rồi mới trải qua một trận địa chấn. Lúc này có không ít đệ tử Quỷ Vũ Tông đang thu dọn.

Dưới chân Quỷ Vũ Tông, tiếng động kinh thiên trên Quỷ Vũ Tông đã hấp dẫn không ít người trong thành Quỷ Vũ chú ý, cả đám lập tức nhìn vào trên Quỷ Vũ Tông. Thế nhưng khoảng cách quá xa, hơn nữa lại có cây cối, những tảng đá lớn che khuất cho nên cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.

Những đệ tử Quỷ Vũ Tông ở trong Thành Quỷ Vũ tụ tập dưới chân núi, bọn họ muốn lên núi, thế nhưng khi đi tới sườn núi thì lại có hộ pháp ngăn lại, các đệ tử không thể ra vào.

Khi Lục Lâm Thiên lần thứ hai đi tới sân rộng, lúc này tất cả đã kết thúc, mà đệ tử Quỷ Vũ Tông lúc này cũng không còn ai dám ngăn cản Lục Lâm Thiên.

– Lục chưởng môn, thế nào rồi?

Đới Cương Tử nhìn thấy Lục Lâm Thiên, liền tiến lên phía trước rồi hỏi.

– Sau này Đới tông chủ có thể yên tâm ngồi trên chức vị tông chủ Quỷ Vũ Tông rồi.

Lục Lâm Thiên nói. Sự lo lắng của Đới Cương Tử đương nhiên Lục Lâm Thiên hiểu rõ. Nếu như Đới lão quỷ không chết vậy thì vị tông chủ như hắn sẽ không yên tâm.

– Đa tạ Lục chưởng môn.

Đới Cương Tử vui vẻ nói, sau này cũng không ai có thể làm lay động địa vị của hắn tại Quỷ Vũ Tông nữa. Sau khi vui mừng, sắc mặt Đới Cương Tử lập tức biến đổi nói:

– Lục chưởng môn, thế nhưng vẫn còn có một chuyện phiền toái.

– Chuyện gì.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lập tức hỏi.

Chương 743: Lần thứ hai thôn phệ (1)

– Vừa rồi bạo loạn, trong lúc chúng ta không để ý thì mẫu tử Đới Trường An lập tức cưỡi yêu thú phi hành chạy thoát, chúng ta cũng không đuổi theo, không biết bọn chúng chạy đi đâu.

Sắc mặt Đới Cương Tử trầm xuống rồi nói.

– Mẫu tử Đới Trường An sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trừ cỏ không trừ tận gốc, đây chính là chuyện phiền toái nhất, huống chi ở giữa còn liên lụy tới những việc khác.

– Đới tông chủ, tìm một địa phương yên tĩnh chúng ta thương lượng một chuyện.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi nói với Đới Cương Tử.

Trong một mật thất của Quỷ Vũ Tông, lúc này hai người Lục Lâm Thiên và Đới Cương Tử đang ngồi đó. Trên vai Lục Lâm Thiên còn có Tiểu Long và Bạch Linh đã thu nhỏ thân thể.

– Lục chưởng môn, đại tẩu kia của ta có chút quan hệ với Linh Thiên môn, ta lo lắng mẫu tử Đới Trường An sau khi chạy thoát sẽ đi tới Linh Thiên môn, nếu như Linh Thiên môn xuất đầu, tới lúc đó ta….

Đới Cương Tử còn chưa nói hết, Lục Lâm Thiên đã ngắt lời hắn rồi nói:

– Đới tông chủ, chẳng lẽ ngươi lo lắng Linh Thiên môn sẽ vì Đới Đường mà xuất đầu?

– Không sai, thực lực của Linh Thiên môn trong toàn bộ Cổ Vực cũng là thế lực nhất lưu, Quỷ Vũ Tông ta còn không tính là gì. Nếu như Linh Thiên môn thực sự vì Đới Đạo Tử xuất đầu, vậy thì chúng ta phải làm thế nào.

Đới Cương Tử có chút hoảng hốt nói.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, đây cũng là vấn đề hắn lo lắng nhất. Thực lực của Linh Thiên môn so sánh với Quỷ Vũ Tông mạnh hơn gấp bội. Đối với thực lực của Linh Thiên môn Lục Lâm Thiên cũng hiểu một chút, thực lực so với Tam tông Tứ môn cũng không kém là bao.

– Đới tông chủ cũng không cần quá lo lắng, có lẽ cho dù thực lực của Linh Thiên môn mạnh mẽ như thế nào cũng không thể động vào Quỷ Vũ Tông, nếu như thực sự có ngày đó chúng ta lại thương lượng việc này cũng không muộn.

Lục Lâm Thiên nói. Linh Thiên môn vì Đới Đường xuất đầu, Lục Lâm Thiên đã sớm nghĩ tới bằng không sao lại tới phiên Đới Cương Tử làm tông chủ.

Mặt khác, Lục Lâm Thiên cũng có dự định, Quỷ Vũ Tông nằm trong tay Đới Cương Tử đối với Phi Linh môn mà nói không có ảnh hưởng gì nữa. Sau này dưới sự bao phủ của Quỷ Vũ Tông Phi Linh môn có thể yên tâm phát triển, đây mới là điều quan trọng nhất.

– Vậy cũng đúng, nơi này là biên giới sát Cổ Vực, Linh Thiên môn cũng không vươn xúc tu tới được.

Đới Cương Tử nói.

– Đới tông chủ, chuyện của cha ngươi tạm thời đừng cho bất luận kẻ nào biết, ngay cả trưởng lão, hộ pháp trong tông cũng phải dấu.

Lục Lâm Thiên nhíu mày rồi nói với Đới Cương Tử. Chuyện này Lục Lâm Thiên cũng phải lo lắng. Quỷ Vũ Tông chỉ dựa vào Đới Cương Tử tuyệt đối không thể trấn áp, nếu như các thế lực chung quanh biết Đới lão quỷ đã ngã xuống, thì Quỷ Vũ Tông sẽ bị những thế lực khác chậm rãi ăn mòn.

Mà lúc này Quỷ Vũ Tông tuy rằng là của Đới Cương Tử thế nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên, từ sau khi đánh chết Đới lão quỷ kia, hắn đã cho rằng Quỷ Vũ Tông là của mình, thứ của mình đương nhiên không thể để cho người khác chạm vào.

– Ta hiểu rồi, sau này Quỷ Vũ Tông và Phi Linh môn chính là người một nhà, chuyện của Phi Linh môn chính là chuyện của Quỷ Vũ Tông ta.

Đới Cương Tử vỗ ngực nói.

– Sau này Phi Linh môn và Quỷ Vũ Tông chính là minh hữu, hi vọng chúng ta hợp tác vui vẻ.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười.

– Đương nhiên.

Đới Cương Tử nói.

– Lục chưởng môn, dựa theo ước định, sau này địa bàn của Thiên Sơn môn, Cửu Hoa sơn và Thiên Nhất môn đều là của Lục chưởng môn.

– Đa tạ Đới tông chủ.

Lục Lâm Thiên nói, có ba địa phương này, sau này hắn muốn phát triển đệ tử của Phi Linh môn sẽ dễ hơn nhiều.

– Lục chưởng môn, chuyện này đã xong, Quỷ Vũ Tông chúng ta đã là người một nhà với Phi Linh môn, không biết Lục chưởng môn có thể đưa giải dược của viên độc đan kia cho ta hay không?

Đới Cương Tử nói.

– Ha ha.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong lòng khẽ trầm xuống. Đới Cương Tử này quả thực cũng không thực tâm phục hắn, có lẽ trong lòng vẫn đang có ý nghĩ khác. Khi trước không chút do dự ăn vào độc đan đó là bởi vì cầu sinh trong tuyệt vọng. Lúc này nhìn thấy Quỷ Vũ Tông đã định lập tức muốn tự mình đứng lên, thoát khỏi khống chế.

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm than, mọi người đều là vậy, đều có một vết sẹo trong tâm lý.

Khẽ mỉm cười, Lục Lâm Thiên nói:

– Đới tông chủ, độc đan này có chút quỷ dị, phải mất một năm mới điều chế ra được. Hiện tại giải dược cũng không có ở trên người ta, ngày khác nhất định ta sẽ đưa giải dược tới cho Đới tông chủ. Hiện tại Quỷ Vũ Tông và Phi Linh môn đã là người một nhà, đương nhiên phải cấp giải dược cho Đới tông chủ rồi.

– Vậy thì làm phiền Lục tông chủ rồi.

Ánh mắt Đới cương tử khẽ trầm xuống, thế nhưng cũng không dám có hành động gì, chỉ có thể cười làm lành nói.

– Đới tông chủ, mấy Linh Tướng và Vũ Tướng Đới Đường lưu lại đối với ta có chút công dụng, ta mang chúng đi được không?

Lục Lâm Thiên nói. Mấy người Linh Tướng và Đỗ Vân Sơn còn một hơi thở, Lục Lâm Thiên cũng không muốn buông tha. Sau khi thôn phệ có thể khiến cho hắn trực tiếp đề thăng tu vi.

– Chuyện này.

Đới Cương Tử có chút do dự. Dù sao đây cũng là cường giả của Quỷ Vũ Tông, trải qua bạo loạn lớn như vậy đương nhiên hắn biết thực lực của Quỷ Vũ Tông đã giảm đi. Nếu nhưng có thể để cho mấy Linh Tướng và Vũ Tướng kia quy thuận hắn, thực của Quỷ Vũ Tông có thể giảm bớt sự tổn thất, cho nên hắn cũng không muốn giao cho người khác.

– Đới tông chủ, lẽ nào ta muốn vài người ngươi cũng không đồng ý sao?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống rồi nói.

Cảm nhận được biến hóa của Lục Lâm Thiên, cơ mặt Đới Cương Tử co quắp một chút rồi nói:

– Mấy người kia đều là người của Đới Đường, đối với Lục chưởng môn có chút hữu dụng vậy thì mang đi cũng không sao.

– Đới tông chủ, ta cũng muốn tốt cho ngươi, đây thủy chung vẫn là người Đới Đường, nếu như giữ lại sớm muộn cũng là một tai họa với ngươi.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên hòa hoãn một chút, ánh mắt khẽ đảo qua Đới Cương Tử.

– Lục chưởng môn nói rất đúng.

Đới Cương Tử nói.

– Đới tông chủ, ta đi trước. Có lẽ sắp tới Quỷ Vũ Tông sẽ bận rộn cho nên ta cũng quấy rầy tông chủ nữa.

Lục Lâm Thiên nói. Quỷ Vũ Tông xảy ra chính biến. Tuy rằng thế lực của Đới Đường đã bị khống chế, nhưng cũng có một ít việc không thể không làm. Có lẽ Đới Cương Tử này sẽ bận rộn một trận nha.

– Ta đưa Lục chưởng môn hạ sơn.

Đới Cương Tử nói.

Nửa canh giờ sau, trên không trung Thành Quỷ Vũ, Thiên Sí Tuyết Sư bay đi, trên lưng của nó còn có sáu người uể oải nằm đó, mỗi người chỉ còn một chút hơi thở, đó chính là những trưởng lão của Quỷ Vũ Tông.

Phía sau lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Nghịch Lân Yêu Bằng, Thủy Hỏa Yêu Giao, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ, Huyết Tích Dịch đều ở trên. Lúc trước chúng thú không xuất thủ vẫn ở trong Không gian thú nang, Lục Lâm Thiên cũng coi như đó là một con bài chưa lật của mình, thế nhưng kết quả mọi chuyện lại thuận lợi, cũng không cần chúng thú xuất thủ.

Chương 744: Lần thứ hai thôn phệ (2)

– Trong lòng Đới Cương Tử kia dường như đối với ngươi không phục, ngươi có định giết hắn không?

Trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư, Bạch Linh nằm đó với dáng vẻ lười nhác, có chút hứng thú hỏi.

– Không vội, Đới Cương Tử không đủ trình độ.

Lục Lâm Thiên mở miệng cươi nói, chỉ là đáng tiếc cho Đới Đường, đúng như lời nói trước khi chết của Đới Đường, không sợ đối thủ như thần, chỉ sợ huynh đệ ngu như heo. Bằng không, chính mình sao có thể dễ dàng giải quyết Quỷ Vũ Tông như vậy.

Nghĩ tới chuyện Quỷ Vũ Tông đã giải quyết, tuy rằng trong lòng Lục Lâm Thiên có chút vui vẻ, thế nhưng cũng không vui vẻ quá mức. Đây chỉ là bước đầu tiên của Phi Linh môn mà thôi, có thể loại bỏ trở ngại như Quỷ Vũ Tông. Thế nhưng Quỷ Vũ Tông nhiều nhất chỉ là một thế lực nhị lưu bình thường mà thôi, còn có một ít thế lực nhị lưu cường hãn hơn Quỷ Vũ Tông nhiều. Phi Linh môn muốn chân chính quật khởi cũng tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng.

Vạn sự khởi đầu nan, đây chính là bước đầu tiên cần phải đi, Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy nhẹ lòng, dựa theo xu thế phát triển hiện tại, Phi Linh môn quật khởi là chuyện sớm muộn.

– Tiếp tục tu luyện.

Sau khi suy nghĩ một lát, Lục Lâm Thiên lập tức khoanh chân ngồi xuống, một tay chụp vào thiên linh cái của Linh Tướng tứ trọng đang hấp hối kia.

Bí mật tu luyện của Lục Lâm Thiên Bạch Linh đã sớm phát hiện ra cho nên cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, chỉ có chút hiếu kỳ mà thôi, một lát sau, Bạch Linh cũng bắt đầu chìm vào tu luyện.

Không bao lâu sau, tên Linh Tướng tứ trọng kia trong tay Lục Lâm Thiên nhanh chóng hóa thành một cỗ thây khô. Nhìn thấy một màn nào, năm người đang hấp hối còn lại đều vô cùng kinh hãi, thế nhưng cả người không thể nhúc nhích, một cỗ cảm giác lạnh lẽo đột nhiên hiện lên trong lòng năm người.

Âm Dương Linh Vũ quyết được vận chuyển, Lục Lâm Thiên nhanh chóng luyện hóa cỗ linh lực vừa được thôn phệ vào bên trong cơ thể. Một lát sau quanh thân đã được bao phủ bởi một tầng quang mang bạch sắc vô hình.

Tốc độ Thiên Sí Tuyết Sư không phải thứ mà yêu thú bình thường như Quỷ Vũ Tông có thể so sánh. Sau một ngày một đêm Lục Lâm Thiên đã trở về Phi Linh môn.

Nhanh chóng gọi Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ tới, còn có chúng trưởng lão, Lục Lâm Thiên nói với mọi người tiếp thu địa bàn của Thiên Nhất môn, Thiên Sơn môn và Cửu Hơn sơn.

Biết được Phi Linh môn đơn giản chiếm được những địa bàn này, chúng trưởng lão Phi Linh môn đều kinh ngạc không ngớt, thế nhưng chỉ có Lưu Nhất Thủ và Lục Lâm Thiên không có chút kinh ngạc nào.

Chúng trưởng lão Phi Linh môn đối với các đường trong Phi Linh môn cũng không biết tới, cũng không biết Quỷ Vũ Tông đã có chính biến. Việc này Lục Lâm Thiên cũng không định nói cho chúng trưởng lão nghe lúc này.

Sau khi nói xong, Lục Lâm Thiên trực tiếp tiến vào trong mật thất ở hậu sơn, linh lực thôn phệ từ Linh Tướng tứ trọng kia còn chưa luyện hóa hoàn toàn. Một Linh Tướng tứ trọng, một Linh Tướng lục trọng, Lục Lâm Thiên phỏng đoán có lẽ cũng đủ để hắn luyện hóa trong đoạn thời gian không ngắn.

Lục Lâm Thiên bế quan, chúng trưởng lão Phi Linh môn lập tức an bài đệ tử tiếp nhận địa bàn Thiên Nhất môn. Các đường của Phi Linh môn lúc này cũng đã thu được tin tức từ Quỷ Vũ Tông.

Đối với các đường, Lục Lâm Thiên cũng có an bài, dưới sự truyền lời của Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ, Ám đường và Vũ đường, Linh đường toàn lực phát triển, chỉ có Hình đường là nhẹ nhàng nhất.

Về phần Kim đường tạm thời nằm trong tay Lưu Nhất Thủ cũng không nhàn rỗi, lúc này càng thêm bận bịu, thế nhưng tốc độ phát triển cũng cực kỳ kinh người.

Phi Linh môn tiếp thu địa bàn to lớn của Thiên Nhất môn, cửa hàng Phi Linh môn lúc này cũng chuẩn bị mở một chi nhánh, nhưng đây không phải là chuyện dễ dàng. Lại thêm việc kiến tạo thành trì và liên quan tới dược liệu, Lưu Nhất Thủ là Lục Tiểu Bạch liên tục chạy đi chạy lại, mặc dù bận rộn nhưng trong lòng hai người cực kỳ hưng phấn. Lúc này số tiền tiến vào trong cửa hàng Phi Linh môn mỗi ngày tính bằng vạn, thu nhập từ các loại cũng khiến cho hai người vô cùng thỏa mãn.

Kiếm nhiều như vậy cho nên hai người tuy rằng bận bịu lại cực kỳ hưng phấn. Hai người đều là dạng người giữ của, mỗi ngày nhìn thấy cửa hàng Phi Linh môn có thu hoạch như vậy đều vui vẻ cười không ngậm miệng được.

Ba ngày sau, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí từ trong cơ thể. Lúc này linh lực trong người hắn đã tăng lên Linh Tướng tam trọng đỉnh phong, không chút do dự, Lục Lâm Thiên tiếp tục thôn phệ Linh Tướng lục trọng kia.

Linh lực của Linh Tướng lục trọng vô cùng khổng lồ khiến cho Lục Lâm Thiên hầu như khó có thể chấp nhận, cuối cùng mới miễn cưỡng chịu được. Lần thứ hai bắt đầu tu luyện, dưới sự luyện hóa linh lực này, tốc độ tăng trưởng tu vi vô cùng nhanh chóng.

Thời gian trôi qua, trong Quỷ Vũ Tông lại trải qua một lần thanh trừng lớn, những đệ tử bình thường cũng không biết chuyện gì xảy ra, có người cũng suy đoán một chút, thế nhưng không ai dám nói ra miệng.

Mấy ngày này, trong Quỷ Vũ Tông có một số người không hiểu vì lý do gì đột nhiên biến mất khiến cho không ít người hoảng hốt lo sợ. Thế nhưng việc này cũng không kéo dài, Quỷ Vũ Tông lại khôi phục như bình thường.

Thiên hạ không có bức tường nào không lọt gió. Chuyện xảy ra trong Quỷ Vũ Tông chậm rãi truyền đi khiến cho không ít thế lực chú ý.

Buổi tối ngày thứ tư Lục Lâm Thiên bế quan, lúc này toàn bộ thạch thất được bao phủ trong một tầng quang tráo trong suốt.

Trong đầu Lục Lâm Thiên, hồn đan nhanh chóng chuyển động, linh lực trong đầu đã đạt tới trạng thái no đủ, quang tráo trong suốt quanh người lúc này càng thêm chói mắt.

Trong khoảnh khắc có một cỗ năng lượng vô hình trong thiên địa đột nhiên hội tụ tới, bắt đầu tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Khí tức trên người Lục Lâm Thiên lúc này trong nháy mắt kéo lên.

Sau khi duy trì liên tục một canh giờ như vậy, khí tức trên người Lục Lâm Thiên dường như gặp phải bình cảnh, không thể không đột phá.

Phanh.

Một tiếng trầm muộn từ trong đầu Lục Lâm Thiên truyền ra, cỗ năng lượng ba động đột nhiên xuất hiện, khí tức trên người Lục Lâm Thiên tiếp tục được kéo lên.

Linh lực trong đầu Lục Lâm Thiên lúc này đột nhiên áp súc, không gian trong đầu được mở rộng. Một cỗ năng lượng vô hình trong thiên địa nhanh chóng tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Tiểu đao màu vàng thần bí trong đầu Lục Lâm Thiên cũng xoay tròn, tốc độ nhanh hơn không ít, cũng hấp thu không ít linh hồn lực. Thế nhưng tiểu đao màu vàng này rõ ràng vô cùng nhỏ lại giống như một cái động không đáy, linh hồn lực bị nó hấp thu dường như mãi không đủ, còn xa mới đạt tới trạng thái no đủ.

Mấy canh giờ sau, khí tức trên người Lục Lâm Thiên mới bình ổn trở lại. Mà lúc này khí tức trên người Lục Lâm Thiên đã là Linh Tướng tứ trọng.

Phù.

Thở ra một ngụm trọc khỉ, Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, cảm nhận linh lực trong đầu lúc này khiến cho hắn không khỏi nở nụ cười. Đột phá tới Linh Tướng tứ trọng, mà linh lực thôn phệ Linh Tướng lục trọng khi trước chỉ luyện hóa được một bộ phận nhỏ mà thôi.

Chương 745: Kiểm tra nhẫn trữ vật

– Tiếp tục luyện hóa.

Còn linh lực để luyện hóa, đối với Lục Lâm Thiên mà nói đây là một chuyện vô cùng vui vẻ. Thôn phệ vũ giả dễ thế nhưng muốn thôn phệ linh giả vô cùng khó. Linh giả không thể dễ dàng gặp được như vậy, cho nên tu vi linh giả của hắn so với tu vi vũ giả yếu hơn không ít. Điều này vẫn làm cho Lục Lâm Thiên vô cùng bất đắc dĩ.

Hắn tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết chú trọng linh vũ đồng thời đột phá, bằng không hắn cũng không thể đột phá tu vi được, điều này làm cho Lục Lâm Thiên không ngừng sốt ruột đối với tu vi linh giả của mình.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên tiếp tục tiến vào trạng thái tu luyện, quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang tráo vô hình.

Hai ngày qua nhìn thấy Lục Lâm Thiên thôn phệ linh giả, bốn trưởng lão Vũ Tướng còn lại của Quỷ Vũ Tông bao gồm cả Đỗ Vân Sơn kia ở bên trong ít nhiều cũng nhìn ra được cái gì đó, cả đám đều vô cùng kinh hãi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Phi Linh môn đang phát triển trong yên bình. Thực lực Phi Linh môn càng lúc càng lớn, người tới gia nhập Phi Linh môn càng lúc càng nhiều.

Đương nhiên, loại chuyện như thế này không cần Lục Lâm Thiên bận tâm. Có chúng trưởng lão và hộ pháp bên ngoài, mà hiện tại yêu cầu tiến vào Phi Linh môn tuy rằng không phải cao lắm mà cũng không phải là thấp đủ để khiến cho nhiều người không thể tiến vào.

Mười ngày sau, lúc này Phi Linh môn đã khống chế được địa bàn của Thiên Nhất môn, Thiên Sơn môn còn có Cửu Hoa sơn. Đương nhiên đây chỉ là khống chế mặt ngoài mà thôi. Thực lực của Phi Linh môn khiến cho những thế lực nhỏ trên những địa bàn này không thể phản kháng, thế nhưng cũng sẽ không thuần phục một cách đơn giản như vậy. Muốn chân chính khống chế cần phải mất khá nhiều thời gian.

Ba địa phương này bị Phi Linh môn nắm trong tay, cửa hàng của Phi Linh môn lập tức tiến vào thành lập chi nhánh ở đó.

Ngày thứ mười bốn, trong mật thất phía sau hậu sơn Phi Linh môn, một cỗ khí tức nóng bỏng nhanh chóng xuất hiện. Trong mật thất, lúc này Hỏa Long đỉnh cũng xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

Linh hỏa gào thét, trong Hỏa Long đỉnh lúc này đang luyện hóa thi thể của Đới lão quỷ kia. Tạp chất trong cơ thể đều bị luyện hóa, gân cốt cơ thể nhanh chóng bị co rút, dường như có thêm lực lượng ngưng tụ lại.

Luyện chế thi thể Vũ Suất cửu trọng không phải là chuyện dễ dàng chút nào. Cũng may đây chỉ là một cỗ thi thể mà thôi, bằng không Lục Lâm Thiên căn bản không thể luyện hóa.

Thế nhưng luyện chế như vậy cũng khiến cho Lục Lâm Thiên ăn không tiêu. Trải qua năm ngày luyện hóa, lúc này sắc mặt Lục Lâm Thiên đã tái nhợt, tiêu hao không ít.

Năm ngày trước Lục Lâm Thiên đã luyện hóa xong linh lực của Linh Tướng lục trọng kia. Tu vi đã tăng lên Linh Tướng tứ trọng đỉnh phong, cũng không đột phá tới Linh Tướng ngũ trọng. Linh Tướng lục trọng kia vốn đã bị thương nặng, tiêu hao cũng không ít cho nên không thể giúp Lục Lâm Thiên đột phá tới Linh Tướng ngũ trọng. Thế nhưng may mà Linh Tướng tứ trọng đỉnh phong cũng cách Linh Tướng ngũ trọng không xa.

Sau khi luyện hóa xong linh lực Lục Lâm Thiên bắt đầu luyện chế khôi lỗi. Thi thể Vũ Suất cửu trọng là một bảo vật, Lục Lâm Thiên cũng không muốn lãng phí.

Dùng một Vũ Suất cửu trọng còn sống luyện chế thành khôi lôi, Lục Lâm Thiên cũng không dám nghĩ tới. Thực lực của hắn hiện tại còn xa mới đạt tới bước đó. Thế nhưng luyện chế thi thể Vũ Suất cửu trọng thì hắn lại có thể miễn cưỡng làm được.

Thế nhưng luyện hóa thi thể thành khôi lỗi thì hiệu quả sẽ kém hơn rất nhiều. Người sống luyện chế thành khôi lỗi thực lực còn có thể tăng cường. Thế nhưng khôi lỗi được luyện chế thành thi thể thì thực lực sẽ giảm đi. Một cỗ thi thể Vũ Suất cửu trọng cho dù dùng tài liệu tốt nhất, do một cường giả luyện chế ra thì nhiều nhất cũng chỉ là khôi lỗi cấp sáu sơ giai mà thôi.

Mà lúc này đối với thi thể Đới lão quỷ Lục Lâm Thiên phỏng đoán luyện chế ra khôi lôi cấp năm hậu giai đã rất không tồi rồi. Dù sao tài liệu luyện chế, thực lực bản thân có thể làm được bước này không còn chờ vào vận khí.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên liên tục biến hóa, lúc này thân thể Đới lão quỷ đã chuyển thành màu đen. Lục phủ ngũ tạng của Đới lão quỷ đã tổn thương vô cùng nghiêm trọng, vượt quá sự tưởng tượng của Lục Lâm Thiên. Lục phủ ngũ tạng đã bị Bạch Linh đánh nát, đối với việc luyện chế khôi lỗi cũng tạo thành ảnh hưởng cực lớn.

– Khống hồn.

Một lát sau, thủ ấn Lục Lâm Thiên tiếp tục biến hóa. Trong mi tâm có một đạo năng lượng vô hình bắn ra, lập tức tiến vào trong mi tâm Đới lão quỷ đang ở trong Hỏa Long đỉnh.

Một đạo linh hồn lực của Lục Lâm Thiên trong nháy mắt tiến vào không gian trong đầu Đới lão quỷ. Lúc này Lục Lâm Thiên mới phát hiện ra trong đầu Đới lão quỷ hiện tại một mảnh hỗn loạn. Khắp nơi đều là hắc vụ, hoàn toàn bị Đông Vô Mệnh dùng linh hồn công kích ăn mòn, còn có một cỗ độc khí tồn tại.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên dễ dàng khống chế không gian trong đầu Đới lão quỷ. Một đạo linh hồn lực trong nháy mắt dung nhập vào trong đó, cuối cùng đánh vào chỗ sâu trong đầu của cỗ thân thể này.

– Khôi lỗi bí thuật, ngưng tụ cho ta.

Trong nháy mắt tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra, thủ ấn biến hóa, lúc này dung dịch bên trong Hỏa Long đỉnh sôi trào lên, lập tức rót vào trên thân thể Đới lão quỷ.

Két két.

Dung dịch nóng bỏng rót vào trên thân thể Đới lão quỷ tạo thành những thanh âm ken két. Nhiệt độ lập tức được kéo lên, trên thân thể kia, từ đầu tới chân được đoàn dung dịch nóng bỏng bao phủ, lúc này dung dịch đã biến thành màu đen.

Từng đạo quang mang quỷ dị trong tay Lục Lâm Thiên đánh vào trong thân thể Đới lão quỷ, những đạo quang mang kỳ dị này đánh vào khiến cho đôi mắt vốn đã nhắm chặt, không có chút sinh cơ nào của Đới lão quỷ bắt đầu mở ra.

– Tụ cho ta.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, đánh ra một đạo thủ ấn cuối cùng. Sắc mặt hắn lúc này đã trắng bệch. Luyện chế khôi lỗi này, chỉ tính riêng tiêu hao về mặt linh lực cũng khiến cho Lục Lâm Thiên ăn không tiêu.

Sưu Sưu.

Một lát sau, một đạo thân ảnh màu đen xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Đó chính là Đới lão quỷ đã được luyện chế thành khôi lỗi. Trên người khôi lỗi này làn da sáng bóng tràn ngập lực lượng.

Thế nhưng khi cảm nhận thực lực của khôi lỗi này, Lục Lâm Thiên cũng có chút thất vọng.

– Khôi lỗi cấp năm trung giai đỉnh phong.

Lục Lâm Thiên thì thào nói. Ánh mắt đánh giá khôi lỗi này. Từ khí tức trên người khôi lỗi hiện giờ chỉ đạt tới cấp năm trung giai đỉnh phong, ngay cả cấp năm hậu giai cũng không đạt tới.

Thất vọng qua đi, Lục Lâm Thiên cũng không để trong lòng chuyện này quá. Thi thể Đới lão quỷ tổn thương quá mức nghiêm trọng.

Không gian trong đầu đã bị hao tổn phân nữa, hơn nữa những tài liệu phu trợ luyện chế khôi lỗi cũng chỉ là bình thường. Thực lực của hắn cũng như vậy, có thể luyện chế tới khôi lỗi cấp năm trung giai đỉnh phong là cực kỳ khá rồi.

Chương 746: Cấm chế quỷ dị (1)

Nhìn khôi lỗi trước mắt này, Lục Lâm Thiên phỏng đoán nhiều nhất chỉ đối phó được với Vũ Tướng lục trọng mà thôi. Mà khôi lỗi này là do thi thể luyện chế ra, không có linh trí, cũng không nhớ vũ kỹ trước đây, so với khôi lỗi do người sống luyện chế ra kém hơn không ít.

Những khôi lỗi này có một uy điểm duy nhất chính là do thi thể của Vũ Suất cửu trọng luyện chế ra, lực phòng ngự của bản thân vô cùng mạnh mẽ. Sau khi được luyện hóa thì lực phòng ngự so với cấp sáu sơ giai còn mạnh hơn một chút.

Thu hồi khôi lỗi cùng với Địa Long đỉnh vào trong nhẫn trữ vật của mình. Lục Lâm Thiên lập tức nổi lên tâm tư muốn kiểm tra đám nhẫn trữ vật gần đây thu được. Tức thì hắn móc ra không ít nhẫn trữ vật, kiểm tra từng cái một.

Có một ít nhẫn trữ vật cũng không dễ dàng mở ra, Lục Lâm Thiên cũng tốn không ít khí lực. Trong đó nhẫn trữ vật của Đới lão quỷ là khó mở nhất. Lục Lâm Thiên tìm đủ mọi cách lại tốn mất hai canh giờ mới mở ra. Mà nhẫn trữ vật của trưởng lão họ Đoạn bị Lục Lâm Thiên liên thủ với Tiểu Long đánh chết cũng mất gần hai canh giờ của Lục Lâm Thiên.

Nói chung sau khi mở đám nhẫn trữ vật này Lục Lâm Thiên mất sáu canh giờ mới kiểm kê được đám lộn xộn này. Thu hoạch bên trong nhẫn trữ vật khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn. Đặc biệt là nhẫn trữ vật của Đới lão quỷ kia có không ít thứ tốt, vũ kỹ, binh khí, đan dược đều có, giá trị không thể đo lường. Đới lão quỷ mới chân chính là người nắm trong tay Quỷ Vũ Tông cho nên của cải trong nhẫn trữ vật vô cùng phong phú.

Mà trong nhẫn trữ vật của tên trưởng lão họ Đoạn Linh Tướng cửu trọng kia thu hoạch cũng khiến cho Lục Lâm Thiên thỏa mãn. Đan dược ngũ phẩm có không ít, còn có hai bộ linh kỹ Hoàng cấp sơ giai, một bộ linh kỹ Hoàng cấp trung giai, dược liệu các loại cũng không ít, còn có một dược đỉnh không tồi.

Thế nhưng thứ khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy ngoài ý muốn chính là một ngọc giản nói về việc luyện chế trận pháp và tài liệu luyện khí. Sau khi tìm hiểu một phen Lục Lâm Thiên cũng không đặt vào trong lòng. Những thứ này so ra vẫn kém Thiên Linh lục sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn giao cho hắn, thế nhưng nếu như giao cho Khang Tử Vân thì cũng không tồi.

Sau khi xem xét những nhẫn trữ vật khác, thu hoạch này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên nở nụ cười.

Di?

Lục Lâm Thiên thu hồi mọi thứ, lúc này lại vô ý nhìn thấy một chiếc nhẫn trữ vật quen mắt, lập tức Lục Lâm Thiên móc ra chiếc nhẫn trữ vật này ra. Chiếc nhẫn trữ vật này Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ, chính là chiếc nhẫn trữ vật trong tay Lăng Thanh khi trước ở trong sơn mạch Vụ Đô hắn vẫn không thể mở ra được cho nên mới ném vào một góc.

Lần trước ở Lục gia Lục Lâm Thiên cũng nghe thấy Lăng Thanh nhắc tới, mà hắn cũng không có thời gian kiểm tra qua cho nên lại quên.

Lục Lâm Thiên định thử mở chiếc nhẫn trữ vật này, không biết có thể mở được hay không.

Khoanh chân ngồi xuống, hai mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, trên nhẫn trữ vật này có một đạo cấm chế quỷ dị, lần trước hắn mất không ít công phu cũng không thể mở ra được. Bản thân cũng không dám trực tiếp hủy chiếc nhẫn trữ vật này, nếu như bên trong có bảo vật thì hắn thảm rồi.

Khoanh chân ngồi xuống, một cỗ linh hỏa hiện lên trong tay Lục Lâm Thiên. Một đoàn linh hỏa nhỏ như bàn tay không ngừng nhảy nhót, hỏa diễm tuy rằng nhỏ thế nhưng nhiệt độ cực cao khiến cho không gian chung quanh gợn sóng.

Linh hỏa bao phủ nhẫn trữ vật, lập tức bắt đầu thiêu đốt. Tâm thần Lục Lâm Thiên khống chế linh hỏa bao phủ đạo cấm chế quỷ dị kia.

Hỏa diễm quanh quẩn, thế nhưng đạo cấm chế kia trên nhẫn trữ vật cũng không có biến hóa quá lớn.

Thời gian chậm rãi trôi qua, mãi đến một canh giờ sau, lúc này Lục Lâm Thiên cũng phải buông tha. Mất một canh giờ mà không thể làm lay động đạo cấm chế kia mảy may, chỉ khiến cho đạo cấm chế kia đỏ hơn một chút mà thôi.

Linh hỏa thu lại, Lục Lâm Thiên nhìn vào chiếc nhẫn trữ vật trong tay, trong lòng cảm thấy vô cùng kỳ quái. Trong chiếc nhẫn trữ vật này rốt cuộc có bảo vật gì. Không ngờ lại khó mở ra như vậy. Xem ra thực lực hiện tại của hắn còn chưa phá hủy được đạo cấm chế này. Có lẽ phải chờ thực lực của hắn mạnh thêm một chút, khi đó chắc hẳn không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên nghĩ tới nếu như mạnh mẽ phá hủy cấm chế trên chiếc nhân trữ vật này vậy thì chiếc nhẫn trữ vật sẽ bị hủy. Đến lúc đó vật bên trong cũng bị phá hủy, đây chính là điều Lục Lâm Thiên không muốn nhất.

Thu hồi chiếc nhẫn trữ vật, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể thầm than một tiếng mà thôi. Lúc này ánh mắt của hắn nhìn vào bốn trưởng lão Quỷ Vũ Tông, bốn người lúc này đang hấp hối cũng may còn có một hơi thở.

Bốn người này bị cấm chế vốn đã hấp hối, cũng vô pháp điều tức cho nên thương thế lúc này càng thêm nặng. Bốn người vẫn luôn nằm trên mặt đất. Lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên nhìn mình trong lòng không khỏi cảm thấy tê dại.

Thế nhưng bốn người này nghĩ gì cũng không ảnh hưởng tới Lục Lâm Thiên, thủ ấn trong tay biến hóa. Năm ngón tay khẽ chụp một cái, Lục Lâm Thiên nhanh chóng thôn phệ một Vũ Tướng lục trọng.

Trong bốn người Đỗ Vân Sơn có thực lực Vũ Tướng bát trọng, hai Vũ Tướng thất trọng, một Vũ Tướng lục trọng. Lúc này chân khí thôn phệ được từ Vũ Tướng lục trọng còn xa mới giúp chân khí trong cơ thể Lục Lâm Thiên đạt tới tình trạng no đủ.

Lục Lâm Thiên đã là Vũ Tướng thất trọng, đan điền trong cơ thể so với người bình thường gấp mấy lần. Bình thường thôn phệ Vũ Tướng lục trọng cũng đã không thể đạt tới tình trạng no đủ chứ đừng nói là lúc này.

Sau khi thôn phệ Vũ Tướng lục trọng hoàn tất, thi thể nhanh chóng hóa thành tro tàn, Lục Lâm Thiên nở nụ cười lạnh lùng, lập tức liên tiếp thôn phệ hai Vũ Tướng thất trọng, để lại một mình Đỗ Vân Sơn.

Khoanh chân ngồi xuống, Lục Lâm Thiên cũng không rời khỏi mật thất mà tiếp tục vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa. Phi Linh môn tạm thời không có chuyện gì, cho dù có cũng có đám người lão độc vật, Lộc Sơn lão nhân trấn thủ, Lục Lâm Thiên cũng không cần lo lắng tới Phi Linh môn. Lúc này có vật đại bổ đối với tu vi của bản thân đương nhiên Lục Lâm Thiên sẽ không bỏ qua.

Chỉ sau một lát, quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một mảnh quang mang, khí tức chậm rãi kéo lên. Đồng thời thôn phệ hai Vũ Tướng thất trọng và một Vũ Tướng lục trọng khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy no đủ, không thể thôn phệ được Vũ Tướng bát trọng được nữa.

Cứ như vậy luyện hóa, thời gian chậm rãi trôi qua. Mà trong khoảng thời gian này đã xảy ra một ít chuyện vô cùng thú vị.

Trên trấn Hoa môn, giá cả dược liệu liên tục thấp đi, càng lúc càng thấp, khi trước mấy thế lực mua dược liệu giá cao lúc này cũng không còn kiên trì được nữa, cả đám đều âm thầm bán tháo, giá cả so với cửa hàng Phi Linh môn hiện tại còn thấp hơn một chút. Tức thì dược liệu bị thương nhân tranh nhau mua, giống như cung không đủ cầu vậy. Vốn dược liệu khi trước bọn họ mua hơn hai mươi ức kim tệ lúc này bán ra chỉ thu lại được năm ức kim tệ.

Chương 747: Cấm chế quỷ dị (2)

Mà ngay khi các thế lực lớn thầm nghi hoặc thì thật không ngờ đám dược liệu trong tay họ không tới nửa canh giờ sau trước cửa hàng Phi Linh môn dán thông cáo, trên thông cáo viết, dược liệu trong sơn mạch Vụ Đô gần đây cung cấp không đủ cho nên giá dược liệu sẽ được điều chỉnh.

Kết quả là trong ba canh giờ ngắn ngủi, giá cả dược liệu lập tức tăng gấp bốn lần khiến cho các thế lực lớn há hốc mồm, có người còn trực tiếp phun ra một ngụm máu.

Kế hoạch kiến tạo thành trì đã tiến hành được một đoạn thời gian không ngắn. Lúc này trấn Hoa Môn đã được mở rộng gấp ba lần, còn đang tiếp tục xây thêm. Mơ hồ trấn Hoa Môn lúc này đã có dáng dấp một thành trì lớn.

Dòng người và thương gia trên trấn Hoa Môn càng lúc càng nhiều. Trấn Hoa Môn cũng càng lúc càng phồn vinh, danh khí Phi Linh môn ở chung quanh sơn mạch Vụ Đô lúc này cũng tăng cao.

Bốn ngày sau, trong mật thất ở hậu sơn Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên từ trong cơ thể thở ra một ngụm trọc khí, trong mắt bắn ra tinh quang. Cảm nhận chân khí trong cơ thể lúc này đã là Vũ Tướng thất trọng trung kỳ khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười.

Thôn phệ một Vũ Tướng lục trọng, hai Vũ Tướng thất trọng khiến cho hắn từ Vũ Tướng thất trọng đột phá tới Vũ Tướng thất trọng trung kỳ, thực lực của hắn lại tiến triển cực nhanh đồng thời cũng khiến cho hắn kinh ngạc. Càng về sau số chân khí cần để đột phá càng thêm khổng lồ.

– Đỗ trưởng lão, tới phiên ngươi rồi.

Lục Lâm Thiên đi tới trước người Đỗ Vân Sơn.

Đỗ Vân Sơn không thể nói, thanh âm đã bị cấm chế, lúc này ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên hiện lên sự cầu khẩn, dường như muốn nói cái gì đó.

– Ngươi muốn nói gì thì nói đi.

Lục Lâm Thiên giải cấm chế thanh âm trên người Đỗ Vân Sơn.

– Lục chưởng môn, nể tình chúng ta quen biết ngươi cho ta một con đường sống. Chuyện của ngươi ta sẽ không nói cho bất kỳ ai. Ta có thể gia nhập Phi Linh môn, ngươi muốn ta làm chuyện gì cũng được.

Đỗ Vân Sơn nhanh chóng nói với Lục Lâm Thiên.

– Đỗ trưởng lão, ngươi rất thông minh, chúng ta cũng tính là quen biết, cũng có thể tha cho ngươi một mạng. Thế nhưng, thực xin lỗi, chỉ có người chết mới bảo đảm được bí mật này mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói xong, chưởng ấn trong tay chụp xuống thiên linh cái của Đỗ Vân Sơn.

Lục Lâm Thiên còn không muốn ai biết bí mật của mình, mà người có thể bảo đảm bí mật tốt nhất chỉ có người chết mà thôi.

Lại bốn ngày sau. Trong mật thất ở hậu sơn Phi Linh môn, một thân ảnh màu xanh xuất hiện. Hai tay giương lên khẽ vặn thắt lưng mình một cái, tức thì xương cốt toàn thân vang lên tiếng canh cách, một cỗ cảm giác sảng khoái tràn ngập cơ thể.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, thôn phệ chân khí của Đỗ Vân Sơn, lúc này tu vi của hắn đã là Vũ Tướng thất trọng hậu kỳ, thế nhưng vẫn chưa đạt tới hậu kỳ đỉnh phong, nhưng loại thực lực này quả thực cũng không tồi.

– Lão đại, cuối cùng huynh cũng xuất quan. Lần bế quan này của huynh quá dài nha.

Một đạo quang mang xẹt qua rồi lập tức dừng lại trên vai Lục Lâm Thiên. Cái lưỡi vô cùng thân thiết liếm gương mặt Lục Lâm Thiên, chính là Tiểu Long.

– Tham kiến chủ nhân.

Huyết Ngọc Yêu Hổ, Nghịch Lân Yêu Bằng cùng đám yêu thú đi tới bên người Lục Lâm Thiên. Lúc Lục Lâm Thiên bế quan chúng thú đều chờ hắn ở phía sau núi.

Lục Lâm Thiên trở lại đình viện, Lục Tâm Đồng nhanh chóng đi tới. Lần bế quan này của Lục Lâm Thiên mất một tháng khiến cho Lục Tâm Đồng vô cùng lo lắng.

– Ca ca, lần này huynh bế quan sao lại dài như vậy, khiến cho muội vô cùng lo lắng.

Lục Tâm Đồng nói.

– Ca ca chỉ bế quan thôi, không có việc gì đâu, nha đầu ngốc.

Vuốt tóc Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười, trong lòng vô cùng ấm áp.

– Thực lực của ngươi lại đột phá?

Đông Vô mệnh cảm giác khí tức trên người Lục Lâm Thiên rồi nhướng mày. Hắn mơ hồ có cảm giác khí tức trên người Lục Lâm Thiên lại được tăng cường một chút.

– Chỉ tăng cường một chút mà thôi.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, tu vi vũ giả từ Vũ Tướng thất trọng tới Vũ Tướng thất trọng hậu giai, tuy rằng không đột phá tới Vũ Tướng bát trọng thế nhưng thực lực vô hình trung cũng được đề thăng không ít.

Về phần tu vi linh giả của mình, Lục Lâm Thiên luôn luôn thu liễm. Người ngoài muốn biết hầu như là chuyện không có khả năng. Trừ khi là siêu cấp cường giả có thực lực vô cùng kinh khủng.

– Ài, không biết tiểu tử ngươi tu luyện như thế nào.

Đông Vô Mệnh thở dài, đối với tốc độ tu luyện của Lục Lâm Thiên không biết nói gì hơn.

– Được rồi, ngươi xuất quan vừa lúc, Ám đường truyền tới tin tức, gần đây có đại sự phát sinh, đêm nay phải qua đó xem xét.

Đông Vô Mệnh nói với Lục Lâm Thiên.

– Có đại sự phát sinh sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, đại sự trong lời Ám đường có lẽ không phải là chuyện bình thường.

– Đông lão, Oánh tỷ bế quan đột phá cũng có một đoạn thời gian dài rồi đúng không?

Lục Lâm Thiên nói. Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lần này bế quan đã là hơn một tháng, không có chút động tĩnh nào. Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút khẩn trương. Nếu như Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh có thể đột phá, Phi Linh môn có một Vũ Vương, như vậy hoàn toàn không giống như trước nữa.

– Ngươi cho rằng Vũ Vương dễ đột phá như vậy sao? Coi như là thuận lợi, ngắn thì mấy tháng, lâu thì một năm rưỡi cũng là chuyện bình thường.

Đông Vô Mệnh nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, vũ giả đạt tới Vũ Suất cửu trọng đột phá tới Vũ Vương đương nhiên không phải dễ dàng, bản thân hắn đã quá sốt ruột.

Đêm đến, khi màn đêm xuất hiện, ánh trăng chiếu xuống mặt đất. Trên bầu trời xuất hiện những ngôi sao le lói tỏa sáng.

Lúc này Thiên Sí Tuyết Sư đang nhanh chóng phi hành, trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư lúc này còn có Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Bạch Linh, Đông Vô Mệnh, Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước. Dưới màn đêm này Lục

Lâm Thiên không khỏi nghĩ tới cuộc sống trước khi xuyên qua nơi này. Có đánh chết hắn cũng không tin được trong dị thế này hắn lại có ngày hôm nay.

Gió còn đang nhẹ nhàng thổi, toàn thân vô cùng thoải mái. Khó có được loại tâm tình này, Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười. Tới dị thế này hắn luôn một đường phấn đấu, rốt cuộc ngày hôm nay cũng có được một chút thành tích.

Trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn, một đường xuyên tới vô cùng bất đắc dĩ. Sau này nhất định hắn sẽ có cuộc sống tốt hơn trước kia.

– Lão đại, huynh đang nghĩ gì mà nhập tâm như vậy?

Tiểu Long lắc lư cái đầu hỏi.

– Không có gì, ta chỉ suy nghĩ linh tinh một chút mà thôi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ lúc này nhìn chăm chú vào thân thể thu nhỏ lại của Bạch Linh, ánh mắt vô cùng nghi hoặc, lại không dám quan sát nhiều.

Một lát sau, mọi người tới đại bản doanh của Ám đường. Trong đại điện, các đường chủ đã sớm có mặt, sau khi thi lễ rồi lập tức ngồi xuống.

Đám người Âu Dương Lãnh Tật, Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Thiết Quyết Hoàng Phủ Kỳ Tùng đều vô cùng bội phục. Chuyện Quỷ Vũ Tông các đường đã biết kết quả.

Chương 748: Một tin tức Trước

Có thể nói Quỷ Vũ Tông hiện tại đã thuộc về Phi Linh môn, chỉ là Phi Linh môn còn chưa đi ký nhận mà thôi. Hơn nữa hiện tại Phi Linh môn vẫn còn đang phát triển, một loạt động thái của Lục Lâm Thiên khiến cho mọi người triệt để bội phục.

Sau khi mọi người ngồi vào chỗ của mình, Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ lập tức nói sơ qua sự phát triển của Kim đường và Ngoại đường. Chuyện Ngoại đường hiện tại cũng do Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ phụ trách. Về phần chúng trưởng lão và hộ pháp hiện tại vẫn không biết sự tồn tại của các đường.

Kim đường phát triển, đặc biệt là nắm trong tay dược liệu đã chèn ép các thế lực khác triệt để. Hiện tại tốc độ kiến tiền cũng khiến cho các đường khác kinh ngạc không ngớt.

Tuy rằng Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ có thực lực thấp, so với đường chủ các đường khác thấp hơn rất nhiều, thế nhưng người các đường khác lúc này cũng không dám xem thường Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ, chỉ ít tại phương diện kiếm tiền so với hai người này bọn họ vẫn còn kém xa. Có thể hai tỷ muội Diệp Phi có lẽ có năng lực này. Thế nhưng không thể không phủ nhận hai người Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ có tác dụng quan trọng với Kim đường.

Đối với hai người Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ các đường khác cũng không dám xem thường. Dù sao chi tiêu của bọn họ toàn bộ đều do Kim đường cung cấp, đường duy nhất có thể không quan tâm tới Kim đường đó chính là Linh đường.

Sau khi Kim đường báo cáo hoàn tất thì Linh đường, Vũ đường, Ám đường đều có tin tức tốt, các đường gần đây đều phát triển không tồi.

Mạng lưới tin tức của Ám dường đã được mở rộng không ít. Chuyện quan trọng nhất kết tiếp chính là xếp người vào các thế lực lớn. Trên điểm này Ám đường và Hình đường có sự hợp tác chặt chế với nhau. Những thám tử do Phi Linh môn phái ra không ai dám đảm bảo trăm phần trăm những người này sẽ trung tâm với Phi Linh môn, cho nên cần Hình đường làm cho mọi người kinh sợ.

Xếp thám tử vào các thế lực lớn không phải là chuyện dễ dàng. Cũng không phải trong khoảng thời gian ngắn là có thể thực hiện. Thế nhưng tương lai hiệu quả của nó vô cùng kinh người, vì vậy Lục Lâm Thiên vẫn cực kỳ ủng hộ.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng báo cáo, gần đây Vũ đường phát triển không tồi, vẫn luôn phát triển trong bí mật. Lại có sự ủng hộ mạnh mẽ của Kim đường, nhân số Vũ đường hiện tại đã tới tám trăm người, Vũ Phách, Vũ Sư cũng càng ngày càng nhiều, Vũ Tướng cũng xuất hiện thêm vài người.

Hình đường hiện tại không có phát triển quá lớn. Thế nhưng gần đây Hình Đường cũng không nhàn nhã. Quản lý sự trung tâm của các đường đối với Phi Linh môn, việc của Hình đường quả thực vô cùng nhiều.

– Chưởng môn, dược liệu được nuôi trồng trong tông đã có phát triển vượt bậc. Có lẽ không cần bao lâu nữa đã có tác dụng. Còn Yêu linh đan kia có vài loại dược liệu vô cùng khó tìm. Ta đã phái người đi tìm dược liệu, sau khi tìm được là có thể luyện chế ra.

Khang Tử Vân nói.

– Khổ cực Khang đường chủ rồi.

Lục Lâm Thiên thỏa mãn nói. Chuyện nuôi trồng dược liệu và luyện chế Yêu Linh đan, Lục Lâm Thiên vẫn rất coi trọng, trong tông môn có thể tự nuôi trồng dược liệu đối với sự phát triển của Phi Linh môn có tác dụng vô cùng quan trọng. Còn có yêu linh đan, đến lúc đó có thể sản xuất Yêu linh đan quy mô lớn là có thể khiến cho yêu thú nhanh chóng đột phá, hình thành một đại quân yêu thú. Đây chính là một cỗ lực lượng vô cùng kinh khủng, trên phương diện khí thế cũng chiếm hết tiện nghi.

– Khang đường chủ, ngọc giản này ngươi cầm đi, có một ít tư liệu về trận pháp, có lẽ có tác dụng với ngươi, còn có hai bộ linh kỹ Hoàng cấp, cũng cho ngươi.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng giao ba ngọc giản cho Khang Tử Vân, đây đều là vật trên người Linh Tướng cửu trọng của Quỷ Vũ Tông.

– Đa tạ chưởng môn.

Khang Tử Vân nhanh chóng cảm tạ. Tuy rằng hắn là cường giả Linh Suất thế nhưng lại là tán tu. Những vật có tác dụng với hắn như trận pháp này đối với hắn mà nói vô cùng quan trọng, mà linh kỹ Hoàng cấp không phải nơi nào cũng có.

– Lộc Sơn cung phụng, Thanh Hỏa cung phụng.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía Thanh Hỏa lão quái và Lộc Sơn lão quái bên cạnh mình rồi nói:

– Ta là người có công tất thưởng, có tội tất phạt. Hành trình Quỷ Vũ Tông lần này hai vị đã xuất lực không ít đương nhiên là có công. Mỗi người một bộ vũ kỹ, cũng chính là phần thưởng cho công lao của hai vị.

Nói xong, trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện hai khối ngọc giản. Quang mang trên tay chợt lóe, hai khối ngọc giản phân biệt rơi vào trong tay Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão quái. Hai khối ngọc giản này tràn ngập thuộc tính hỏa và thuộc tính thổ.

– Là vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

Hai người tiếp nhận ngọc giản, sắc mặt tức thì đại biến. Lập tức trên khuôn mặt đầy nếp nhăn của Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân hiện lên nụ cười vui vẻ.

– Đa tạ chưởng môn.

Hai người nói lời cảm tạ. Lời cảm tạ này là từ đáy lòng, vũ kỹ Huyền cấp sơ giai a. Tuy rằng bọn họ là Vũ Suất bát trọng thế nhưng thân là tán tu cũng không giàu có lắm. Tuy rằng có hung danh trong cổ vực thế nhưng so về gia tài còn kém hơn cả Khang Tử Vân.

Vũ kỹ Huyền cấp đều bị các đại môn đại phái cấm lưu truyền ra bên ngoài. Vũ kỹ tốt nhất của bọn họ cũng chỉ là vũ kỹ Hoàng cấp cao giai mà thôi. Muốn lấy được vũ kỹ Huyền cấp vô cùng khó khăn. Bằng vào thực lực của bọn họ nếu như gia nhập một môn phái nào đó, muốn lấy một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai không phải là rất khó, thế nhưng vì một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai mà bán mình bọn họ cũng không muốn.

Mà còn một vấn đề, hai người là hung nhân trong Cổ Vực, kẻ địch cũng không thiếu. Những môn phái thu bọn họ tương đương với việc có không ít phiền phức. Trước đây hai người tự do tự tại, có người muốn trả thù cũng rất khó. Nếu như biết được hai người gia nhập môn phái nào đó, vậy thì chuyện cừu gia đi tới môn phái cũng là chuyện bình thường.

Vì vậy những sơn môn bình thường nói thật cũng không dám lưu hai người lại, có người như vậy gia nhập thực lực trong môn tăng cường không ít. Thế nhưng đồng thời cũng đưa tới không ít cường giả là cừu gia của hai người. Chuyện không có lời như vậy đương nhiên các sơn môn này sẽ không làm.

– Hiện tại hai vị là cung phụng của Phi Linh môn, đây là thứ nên được.

Lục Lâm Thiên nói. Cho hai người hai bộ vũ kỹ Huyền cấp, lúc này trên người hắn vũ kỹ Huyền cấp cũng không còn. Lần trước trên đại hội Tam tông Tứ môn hắn thu được mười một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, hắn đã tu luyện Đại Địa Nộ Hống, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh tu luyện Thiên Âm Trấn Hồn Khúc, Lục Tiểu Bạch lại tu luyện một bộ khác. Tám bộ còn lại thì đám người Âu Dương Lãnh Tật chiếm sáu bộ. Lúc này lại đưa cho hai người Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ hai bộ cho nên đã dùng hết.

Đối với những vũ kỹ Huyền cấp này Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy đau lòng, tất cả đều là hắn dùng tính mạng đổi lấy, thế nhưng đề thăng thực lực mọi người chính là đề thăng thực lực của Quỷ Vũ Tông.

Chương 749: Sơn mạch Vụ Hải (1)

– Diệp đường chủ, Ám đường ngươi thu được tin tức gì mà lại triệu tập mọi người tới đây?

Lục Lâm Thiên nhìn hai tỷ muội Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi hỏi. Hay tỷ muội này càng nhìn càng cảm thấy có một cỗ cảm giác khác thường, một người quyến rũ mê người, một người thanh nhã, tính cách khác nhau thế nhưng tâm trí lại cực kỳ kinh người, có thể khiến cho hai người này gia nhập Phi Linh môn đều là công lao của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

– Chưởng môn, Ám đường nhận được tin tức Bách Thú Cốc đột nhiên bị diệt, hiện tại chung quanh đã bị phong tỏa.

Đôi mắt xinh đẹp của Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt thành thục quyến rũ kia tuyệt đối vô cùng mê hoặc. Dường như nàng cố ý khiêu khích Lục Lâm Thiên. Tiểu chưởng môn này từ trước tới giờ chỉ nhìn nàng một cái rồi không để ý khiến cho nàng cực kỳ tức giận, chưa có một nam nhân nào dám không để ý tới nàng như vậy cả.

– Bách Thú Cốc.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lập tức xoay người nói với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

– Đông lão, Bách Thú Cốc này có phải là Bách Thú Cốc mà người từng nói qua với ta không?

Bách Thú Cốc này so sánh với Quỷ Vũ Tông mà nói thì càng khó dây vào hơn. Bởi vì Bách Thú Cốc này bên trong có không ít yêu thú, Bách Thú Cốc khai sơn lập phái đã lâu, trong môn có không ít phương thức khống thú kỳ lạ, trong Cổ Vực này cũng có chút danh khí.

– Trong Cổ Vực này lẽ nào còn có Bách Thú Cốc thứ hai sao?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói xong lập tức hỏi Diệp Phi:

– Bách Thú Cốc này rốt cuộc bị thế lực phương nào tiêu diệt?

– Điều này vẫn chưa tra ra được. Ám đường hiện tại chỉ biết là do một cỗ thế lực thần bí tạo nên. Trong vòng một đêm Bách Thú Cốc bị diệt, hiện tại đã tạo thành không ít phong ba.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nói.

– Thực lực của Bách Thú Cốc cũng không yếu, có thể đơn giản tiêu diệt Bách Thú Cốc thì cỗ thực lực này không đơn giản, chẳng lẽ là một trong Nhất tông Nhất môn Nhất giáo gây ra sao?

Lộc Sơn lão nhân nhướng mày nói.

– Chuyện này không phải do Nhất tông Nhất môn Nhất giáo gây ra.

Diệp Mỹ lắc đầu nói:

– Bách Thú Cốc chính là một trong những thế lực của Lan Lãng sơn trang. Mà Lan Lãng sơn trang lại chính là một trong những thế lực của Nhất tông Nhất môn Nhất giáo, cho dù là những thế lực khác muốn tiêu diệt Bách Thú Cốc thì Lan Lãng sơn trang cũng không thể mặc kệ như vậy được.

– Nhất tông Nhất giáo Nhất trang.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, Nhất tông Nhất giáo Nhất trang này cũng không phải là thế lực bình thường. Trên đại lục Linh Vũ có Tam tông Tứ môn thì trong Cổ Vực có Nhất tông Nhất giáo Nhất trang.

Nhất Tông Nhất giáo Nhất trang, bốn thế lực lớn này Lục Lâm Thiên đã sớm nghe nói qua. Phân biệt là Hóa Vũ Tông, Linh Thiên môn, Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang. Bốn thế lực có thể nói là những thế lực nhất lưu trong Cổ Vực.

Sự tồn tại của Nhất tông Nhất giáo Nhất trang này tương đương với Tam tông Tứ môn trên đại lục Linh Vũ. Thế nhưng cũng có chút không giống. Trên đại lục Linh Vũ, Tam tông Tứ môn đã hoàn toàn khống chế toàn bộ đại lục. Mà trong Cổ Vực, tuy rằng bốn thế lực này được công nhận là cực mạnh, thế nhưng ở giữa cũng có không ít thế lực khác giống như Quỷ Vũ Tông và Bách Thú Cốc.

– Bách Thú Cốc này sao lại bị diệt? Chẳng lẽ là đắc tội với cường giả siêu cấp nào đó.

Lục Lâm Thiên nhíu mày hỏi Diệp Phi. Việc này chắc chắn có nguyên nhân gì đó. Thực lực của Bách Thú Cốc không dưới Quỷ Vũ Tông, cường giả có thể diệt toàn bộ Bách Thú Cốc tuyệt đối không đơn giản chút nào.

Mà loại cường giả như vậy tuyệt đối không rỗi hơi đi diệt Bách Thú Cốc, nhất định là có nguyên nhân gì đó.

– Theo tin tức của Ám đường nhận được, lại thêm sự hiểu biết của ta về Bạch Thú Cốc. Bách Thú Cốc này vốn là một thế lực không tranh với đời, cho nên việc đắc tội với cường giả siêu cấp là điều không có khả năng.

Diệp Phi khẽ lắc đầu, sắc mặt trầm xuống nói:

– Ta đoán có lẽ bởi vì bên trong Bách Thú Cốc có bảo vật gì đó.

– Bảo vật?

Tất cả mọi người đều kinh ngạc, phàm là bảo vật sẽ dẫn tới sự chú ý của mọi người.

Diệp Phi lại nói:

– Trước kia hai tỷ muội chúng ta có chút giao tình với Phó cốc chủ, trước đây cũng từng nghe nói qua sở dĩ Bách Thú Cốc có thể hàng phục yêu thú là bởi vì bên trong Bách Thú Cốc có một kiện bảo vật. Người biết chuyện này có lẽ không có bao nhiêu người. Mà lần này, địa bàn của Bách Thú Cốc cũng không có người nào động qua. Chỉ có bên trong Bách Thú Cốc bị cường giả san bằng. Vì vậy ta hoài nghi chuyện này có liên quan tới bảo vật của Bách Thú Cốc, không giống như là chuyện do các thế lực khác gây nên.

Ánh mắt mọi người nhíu lại, nếu như quả thực Bách Thú Cốc có loại bảo vật kia như Diệp Mỹ nói chỉ sợ cũng khó mà giữ được. Bảo vật có thể thu phục yêu thú, quả thực khiến cho bao người động tâm. Nếu như tin tức này bị người ngoài biết được, chuyện đưa tới họa sát thân cũng không có gì kỳ quái, đây chính là mang ngọc có tội.

– Vậy tình huống hiện tại của Bách Thú Cốc như thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi, Bách Thú Cốc có bảo vật, Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được nhíu mày.

– Từ tin tức nhận được thì một đầu yêu thú lục giai hậu kỳ trong Bách Thú Cốc bị đánh chết. Cốc chủ Hoa Mãn Thiên và Phó cốc chủ Hoa Mãn Ngọc của Bách Thú Cốc biến mất. Người ta đồn rằng hai người này đã đi vào trong sơn mạch Vụ Hải, cũng không biết là ai nói Bách Thú Cốc có bảo vật cho nên hiện tại các thế lực của Nhất tông Nhất giáo nhất Trang đã bắt đầu hành động. Dường như đều muốn đi vào trong sơn mạch Vụ Hải.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nói.

– Lẽ nào bảo vật được hai người kia mang vào trong sơn mạch Vụ Hải sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Rất có thể.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nói.

– Chưởng môn, người cũng muốn đi giúp vui sao?

Diệp Mỹ nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

– Gần đây ta ở lại trong môn cũng không có chuyện gì, nếu như có bảo vật thì ta cũng muốn đi xem một chuyến.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Thế lực của Nhất tông Nhất giáo Nhất trang đều ở bên trong. Còn có không ít thế lực nhị lưu và tam lưu có lẽ cũng sẽ tiến vào trong đó. Ngươi phải cẩn thận một chút.

Đông Vô Mệnh nói với Lục Lâm Thiên. Biết bên người Lục Lâm Thiên có Bạch Linh cho nên hắn cũng không lo lắng.

– Được, ta sẽ chú ý nhiều hơn.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười. Dù có hay không hắn sẽ đi. Bảo vật của Bách Thú Cốc tuy rằng Lục Lâm Thiên cảm thấy vô cùng hứng thú. Thế nhưng thế lực của Nhất tông Nhất giáo Nhất trang đều tập trung ở trong đó. Hơn nữa thế lực diệt Bách Thú Cốc kia chỉ sợ sẽ càng không bỏ qua bảo vật, cho dù hắn có muốn bảo vật này chỉ sợ cũng khó có được.

Vì vậy tuy rằng Lục Lâm Thiên có hứng thú với bảo vật, thế nhưng mục đích lớn nhất của Lục Lâm Thiên chuyến này chính là thôn phệ. Các thế lực lớn đều hội tụ, đương nhiên sẽ cực kỳ hỗn loạn, và nó cũng tạo cho hắn cơ hội tìm người thôn phệ dễ dàng hơn.

Chương 750: Sơn mạch Vụ Hải (2)

– Chưởng môn, không bằng để ta đi cùng người. Ta có một tổ sào huyệt ở trong sơn mạch Vụ Hải không xa, tuy rằng không có thứ gì, thế nhưng ta cũng muốn đi thu thập một chút.

Thanh Hỏa lão quỷ nói.

– Thanh Hỏa, không phải ngươi muốn đi thăm nhân tình của ngươi đó chứ? Ha ha.

Lộc Sơn lão nhân cười ha hả nói.

– Lộc Sơn, lão bất tử nhà ngươi không nói lời nào không ai bảo ngươi câm đâu.

Thanh Hỏa lão quỷ trừng mắt nhìn Lộc Sơn lão nhân, thế nhưng cũng không phản bác lời của Lộc Sơn lão nhân, dường như chuyện này là thật.

– Vậy thì, chưởng môn, ta cũng muốn đi thu thập một chút. Nơi ở của ta cũng cách sơn mạch Vụ Hải không xa, thuận tiện trở về xem sao. Ta còn ít đồ tử đồ tôn không nên thân, ta muốn nói với chúng vài câu.

Lộc Sơn lão nhân nói với Lục Lâm Thiên.

– Hai vị cung phụng muốn đi đương nhiên không thành vấn đề. Hai vị cung phụng có thể về trước, sau đó đi sơn mạch Vụ Hải tìm ta. Nếu như có người nào đó không buông được thì có thể dẫn tới Phi Linh môn, các ngươi cũng tiện chiếu cố.

Lục Lâm Thiên nói với hai người.

– Tạ ơn chưởng môn.

Hai người Thanh Hỏa lão quỷ đáp.

– Diệp đường chủ, các ngươi vừa nói có giao tình với Phó cốc chủ Bách Thú Cốc, lần này đi sơn mạch Vụ Hải, một trong hai vị ai đi cùng với ta đây?

Lục Lâm Thiên hỏi hai tỷ muội Diệp Mỹ. Nếu như quả thực vị Phó cốc chủ kia của Bách Thú Cốc có chút giao tình với hai tỷ muội này, nếu như gặp phải người của Bách Thú Cốc thì cơ hội đoạt được bảo vật của hắn cũng lớn hơn một chút.

Hai tỷ muội liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt chớp động. Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nói:

– Chưởng môn, xá muội và phó cốc chủ Hoa Mãn Ngọc có chút giao tình vậy thì xá muội sẽ đi cùng người, tới bên đó cũng có thể giúp được chưởng môn không ít việc.

– Vậy thì làm phiền Diệp phó đường chủ rồi.

Lục Lâm Thiên nói. Hắn đối với sơn mạch Vụ Hải quả thực không quen cho lắm, mang một người quen thuộc địa phương này đi theo, đối với bản thân cũng tiện lợi hơn một chút.

– Không sao, chưởng môn khách khí rồi, đây chính là việc mà ta phải làm.

Diệp Mỹ nói.

– Chưởng môn, ta đã giao xá muội cho người, người nhất định phải chiếu cố nó cho tốt.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi dịu dàng cười, ánh mắt quyến rũ nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nghe vậy không khỏi sửng sốt, sao những lời này nghe qua khiến cho hắn cảm thấy không được tự nhiên vậy.

Lục Lâm Thiên lại tiếp tục nói chuyện với mọi người một lát, dặn dò các đường toàn lực phát triển rồi mới rời khỏi Ám đường.

Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân không cần thu thập gì, trực tiếp rời khỏi Ám đường rời đi. Thừa dịp đêm tối nhanh chóng quay về hang ổ của mình. Hai người cũng đã ước định với Lục Lâm Thiên, sau đó tụ hợp ở bên trong sơn mạch Vụ Hải.

Lục Lâm Thiên rời đi cũng đã ước định với Diệp Mỹ sáng mai chờ ở cửa Phi Linh môn, đến lúc đó hai người sẽ nhanh chóng đi sơn mạch Vụ Hải.

Trở lại Phi Linh môn đã là hừng đông, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, ánh mắt nhìn ra ngoài cửa sổ mà không khỏi nghĩ tới Bách Thú Cốc kia. Mà lúc này, ngoài cửa sổ có một thân ảnh tuyệt mỹ động lòng người, giống như tiên giáng trần đang ngồi ngắm trăng.

– Lão đại, chúng ta rốt cuộc cũng được đi chơi rồi. Mỗi ngày ở trong Phi Linh môn này khiến đệ khó chịu muốn chết.

Tiểu Long lắc lư cái đầu rồi nói.

– Đệ tu luyện cho tốt đi, mau chóng đột phá tới ngũ giai, bằng không không đuổi kịp được ta đâu.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười rồi nói với Tiểu Long.

– Được, Được. Đệ đi tu luyện.

Tiểu Long lắc đầu, lập tức đi tới bên cạnh, thân thể cuộn tròn lại, bắt đầu tu luyện.

Còn có mấy canh giờ nữa mới tới hừng đông, một lát sau, Lục Lâm Thiên đã tiến vào trạng thái tu luyện. Gần đây tốc độ đột phá quá nhanh, Lục Lâm Thiên phải củng cố tu vi của bản thân.

Sáng sớm, làn khó thổ qua đám sương mỏng trên mặt đất. Ánh nắng xuất hiện, gió lẽ thổi qua những tán lá vang lên thanh âm xào xạc. Vô số con chim nhỏ từ trong Phi Linh môn bay lên lưu lại vài tiếng líu ríu.

Mặt trời xuất hiện như nói cho mọi người biết một ngày mới đã bắt đầu.

Phù.

Lúc này, Lục Lâm Thiên đình chỉ tu luyện, từ trong cơ thể thở ra một ngụm trọc khí. Hai mắt mở ra, ánh mắt ngày càng thâm thúy.

Nhìn ra ngoài cửa sổ, Lục Lâm Thiên khẽ nở nụ cười.

– Lão đại, chúng ta nên xuất phát thôi.

Tiểu Long đình chỉ tu luyện, hưng phấn đáp xuống vai Lục Lâm Thiên.

Ngoài tiểu thính, Lục Tâm Đồng biết tin ca ca lại đi xa, cái miệng nhỏ nhắn chu lên nói:

– Ca ca, huynh dẫn muội đi, muội cũng muốn đi.

– Tâm Đồng, lần này không đi được. Tu luyện cho tốt chờ sau khi muội đột phá Linh Suất rồi muốn đi nơi nào ca ca sẽ dẫn muội đi nơi đó.

Lục Lâm Thiên nói. Tuy rằng Lục Tâm Đồng đã là Linh Tướng tứ trọng, miễn cưỡng được coi là cường giả. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng vẫn lo lắng cho nàng. Lần này đi sơn mạch Vụ Hải Lục Lâm Thiên cũng biết không phải là chuyện vô cùng an toàn gì cho lắm.

– Được, chờ sau khi muội đột phá Linh Suất, ca ca nhất định phải giữ lời, đi đâu cũng phải mang theo muội.

Lục Tâm Đồng nhanh chóng nói.

– Tiểu nha đầu, ca ca đã lúc nào lừa gạt muội chưa?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, sau đó vô cùng thương yêu hôn lên khuôn mặt của Lục Tâm Đồng.

– Tiểu tử, tất cả phải cẩn thận, có lẽ lần này bên trong sơn mạch Vụ Hải sẽ có không ít cường giả, ngươi phải chú ý một chút.

Đông Vô Mệnh nói với Lục Lâm Thiên.

– Phi Linh môn giao cho Đông lão vậy.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười.

Cách đó không xa, một thân ảnh xinh đẹp, tuổi chừng hai mươi lăm hai mươi sáu, khuôn mặt trái xoan, đôi mắt như ngập nước đang đứng đó. Đó chính là Diệp Mỹ phó đường chủ Ám đường.

– Diệp phó đường chủ đợi lâu chưa? Chúng ta xuất phát thôi.

Lúc này trên không trung, Thiên Sí Tuyết Sư đã có mặt. Lục Lâm Thiên nói xong lập tức nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

Ngẩng đầu nhìn Thiên Sí Tuyết Sư, ánh mắt Diệp Mỹ có chút kinh ngạc, lập tức thả người nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư rồi nói:

– Tham kiến chưởng môn.

– Diệp phó đường chủ không cần đa lễ.

Lục Lâm Thiên nói.

Sưu.

Hai cánh Thiên Sí Tuyết Sư dựng lên, hai cánh đánh ra một mảnh khí lưu trong nháy mắt bay lên không.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, lúc này Diệp Mỹ nhìn vào đám yêu thú nhỏ phía sau Lục Lâm Thiên vẻ mặt cũng vô cùng kinh ngạc.

– Chưởng môn, có Thiên Sí Tuyết Sư của người, có lẽ chúng ta chỉ cần mười ngày là có thể tới sơn mạch Vụ Hải.

Diệp Mỹ thu hồi ánh mắt rồi lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

– Chúng ta mau chóng chạy tới đó, cơ hội sẽ lớn hơn một chút.

Lục Lâm Thiên nói.

Diệp Mỹ nháy mắt nói:

– Hiện giờ chắc các thế lực lớn đã xuất phát, chúng ta cũng không nhanh hơn là bao nhiêu. Thế nhưng không biết huynh muội Hoa gia có thể chạy trốn được không.

– Diệp phó đường chủ, ngươi và phó cốc chủ của Bách Thú Cốc kia quen biết như thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Chương 751: Lĩnh ngộ thuộc tính

– Chúng ta từ nhỏ lớn lên cùng nhau. Sáu đó cùng tập võ. Vẫn bình thường gặp nhau nói chuyện, mãi cho tới khi ta gia nhập Phi Linh môn. Ba năm nay chưa từng gặp lại nàng, hi vọng nàng sẽ không có việc gì.

Diệp Mỹ nói.

– Diệp Phó đường chủ, ngươi có thể nói tình huống của Bách Thú Cốc này cho ta nghe được không?

Lục Lâm Thiên nhíu mày hỏi.

– Đương nhiên không thành vấn đề…

Diệp Mỹ nói.

Dưới sự kể lại của Diệp Mỹ, đối với Bách Thú Cốc này Lục Lâm Thiên cũng có sự lý giải nhất định. Thực lực của Bách Thú Cốc trong Cổ Vực cũng được coi là thế lực nhị lưu, so với Quỷ Vũ Tông không kém hơn là bao. Địa bàn to lớn, nhân khẩu trong cốc cũng không thiếu. Còn có không ít thế lực tam lưu dựa vào Bách Thú Cốc.

Thứ khiến cho Bách Thú Cốc có như ngày hôm nay là bởi vì bên trong cốc có không ít yêu thú. Có thể thu phục được yêu thú hay không mà nói, đây không phải là chuyện dễ dàng. Đây cũng là việc khiến cho không ít thế lực hiếu kỳ. Thế nhưng cũng không ai biết được bí mật thu phục yêu thú của Bách Thú Cốc. Có người suy đoán Bách Thú Cốc giống như Vạn Thú tông trên đại lục Linh Vũ, có công pháp thu phục yêu thú.

Mà trong Bách Thú Cốc, vật khiến cho người ta kiêng ky nhất chính là yêu thú lục giai hậu kỳ. Lúc này từ tin tức của Ám đường mà nói thì đầu yêu thú lục giai hậu kỳ kia đã bị người ta đánh chết. Cốc chủ và Phó cốc chủ thì biến mất, cũng có người nói là bọn họ chạy vào trong sơn mạch Vụ Hải.

Cốc chủ Hoa Mãn Lâu có tu vi Vũ Suất ngũ trọng cũng được coi là một cường giả. Phó cốc chủ Hoa Mãn Ngọc là muội muội của hắn, có tu vi Linh Suất nhị trọng, cũng không phải kẻ yếu. Hai người tiến vào trong sơn mạch Vụ Hải, Lục Lâm Thiên lập tức suy đoán nhất định phía sau bọn họ có cường giả truy sát. Mà thực lực người truy sát hai người này nhất định không phải tầm thường.

– Diệp phó đường chủ, Bách Thú Cốc này sao lại ở gần sơn mạch Vụ Hải như vậy?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Chưởng môn, điều này người không biết, yêu thú của Bách Thú Cốc khá nhiều, mà từ Bách Thú Cốc tới sơn mạch Vụ Hải cũng không xa. Sơn mạch Vụ Hải giống như sơn mạch của chúng ta vậy, cũng có yêu thú tồn tại. Có lẽ hai huynh muội Hoa gia cảm thấy chạy trốn vào trong sơn mạch Vụ Hải sẽ dễ dàng hơn.

Diệp Mỹ nói.

Lục Lâm Thiên cũng biết một ít về sơn mạch Vụ Hải. Có người nói sơn mạch Vụ Hải này lớn hơn sơn mạch Vụ Đô gấp mấy lần. Diện tích vô cùng lớn, bên trong cũng có không ít dược liệu, so với sơn mạch Vụ Đô còn hơn nhiều.

– Chương môn, người cũng cảm thấy hứng thú đối với bảo vật kia của Hoa gia sao?

Diệp Mỹ nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi, từ trong ánh mắt có thể thấy được dường như nàng còn muốn nói gì đó.

– Bảo vật tốt ai mà không có hứng thú. Ta cũng không ngoại lệ. Thế nhưng có giành được hay không thì đành phải dựa vào vận khí của mình mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Thế nhưng từ tin tức của Ám đường mà phán đoán dường như không ít người đã biết Bách Thú Cốc có bảo vật. Hầu như hơn phân nửa thế lực trong Cổ Vực đối với chuyện này đều có hứng thú. Linh Thiên môn, Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo đều có động tác. Nếu như chúng ta muốn lấy được kiện bảo vật này cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Diệp Mỹ nói.

– Không sao, bất luận một chuyện gì cũng không thể cưỡng cầu.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười nói, cho dù là không thể lấy được kiện bảo vật kia thì mục tiêu lớn nhất của Lục Lâm Thiên chính là đến sơn mạch Vụ Hải tìm người thôn phệ mà thôi. Có thể tăng cường thực lực của bản thân cũng là chuyện không tồi rồi.

Diệp Mỹ nhìn Lục Lâm Thiên không nói gì, ánh mắt khẽ nhíu một cái rồi khôi phục bình thường.

– Diệp phó đường chủ có chuyện gì muốn nói sao? Cứ nói thẳng đi, không cần câu nệ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chưởng môn, ta nghe nói quán quân đại hội Tam tông Tứ môn lần trước trên đại lục Linh Vũ là đệ tử Vân Dương Tông, vũ giả ngũ hệ, dùng thực lực Vũ Tướng nhất trọng đánh bại Vũ Suất nhất trọng, vừa vặn hắn cũng có tên giống như chưởng môn là Lục Lâm Thiên. Từ tin tức kia có nói Lục Lâm Thiên và tiểu thư Vân Dương Tông đính hôn, chẳng lẽ chưởng môn chính là người nọ.

Diệp Mỹ do dự một chút rồi hỏi.

– Ha ha.

Lục Lâm Thiên khẽ cười một tiếng rồi nói:

– Có khác gì nhau đâu.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Diệp Mỹ không hỏi nhiều, bằng tài trí của nàng sao lại không thể đoán ra. Nghe câu trả lời ba phải của Lục Lâm Thiên cũng không làm nàng phật lòng, bởi vì trong lòng nàng đã có đáp án.

– Chưởng môn, tiểu thư của Vân Dương Tông có lẽ rất đẹp đúng không? Tin tức kia cũng có nói vị tiểu thư này trên đại hội Tam tông Tứ môn cũng tiến vào top năm.

Diệp Mỹ mở miệng cười nói.

– Ha ha.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, cũng không trả lời. Trong lòng thầm nghĩ, mạng lưới tin tức của Ám đường quả thực không tồi.

Một lát sau, trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang mang. Lúc này Lục Lâm Thiên không tu luyện mà lĩnh ngộ chủ thuộc tính của mình. Lần trước lúc hắn lĩnh ngộ thuộc tính phong đã tiến vào cảnh giới huyền ảo khiến cho hắn có thể miễn cưỡng thôi động ra vũ kỹ Huyền cấp trung giai, mỗi lần nhớ lại điều này làm cho Lục Lâm Thiên vô cùng chờ mong. Nếu như lúc lĩnh ngộ thuộc tính thổ có thể tiến vào trạng thái huyền ảo này vậy thì Liệt Thiên Cửu Kích của hắn cũng có thể tu luyện thành công.

Lục Lâm Thiên tu luyện, chậm rãi cảm ứng thuộc tính thổ trong cơ thể. Khí lưu chung quanh xẹt qua. Lục Lâm Thiên nhắm chặt hai mắt, lẳng lặng cảm ngộ năng lượng thuộc tính, sắc mặt thỉnh thoảng có chút biến hóa.

Từ lần trước lĩnh ngộ thuộc tính phong, Lục Lâm Thiên mơ hồ nhớ được, khi đó hắn đã ở vào một thế giới vô cùng huyền ảo. Bản thân hắn ở trong trạng thái đó có cảm giác như đứa trẻ trong bụng mẹ, khiến cho hắn có cảm giác bản thân mình vô cùng nhỏ bé.

Lúc này lĩnh ngộ thuộc tính thổ, Lục Lâm Thiên không biết từ khi nào đã cảm nhận được cảm giác nặng nề, cảm giác kiểu này luôn luôn xuất hiện.

Cảm giác của Lục Lâm Thiên lúc này nếu như bị Vũ Suất lục trọng, ngũ trọng biết được sẽ khiến cho bọn họ vô cùng giật mình. Bởi vì trình độ lĩnh ngộ thuộc tính của Lục Lâm Thiên đã không kém bọn họ là bao. Đương nhiên lúc này trạng thái lĩnh ngộ của Lục Lâm Thiên đã tới giai đoạn nhập môn. Vũ Suất lục trọng cũng mới chỉ bắt đầu nhập môn mà thôi. Thế nhưng Lục Lâm Thiên đã sớm bước một bước. Từ tu vi Vũ Tướng đã bắt đầu đặt chân tới giai đoạn nhập môn.

Là vũ giả, đồng thời Lục Lâm Thiên cũng là linh giả. Linh hồn lực so với vũ giả mạnh rất nhiều. Huống chi trong đám linh giả thì linh hồn lực của Lục Lâm Thiên so với linh giả đồng cấp cũng mạnh hơn. Vì vậy chỉ cần đánh bậy đánh bạ đã lĩnh ngộ tới giai đoạn nhập môn này rồi.

Kỳ thực cũng không thể nói là Lục Lâm Thiên đánh bậy đánh bạ, nguyên nhân chủ yếu trong đó chính là do thiên phú hắn hơn người và sự khắc khổ tu luyện của bản thân.

Chương 752: Oan gia tới cửa (1)

Chỉ sợ khi trước Nam thúc nói một câu muốn tu luyện vũ kỹ Huyền cấp trung giai thì phải lĩnh ngộ thuộc tính cũng không ngờ tới Lục Lâm Thiên lại đặt chân vào giai đoạn nhập môn lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính ở tu vi Vũ Tướng. Đây chính là việc đi sớm hơn người khác tròn một cấp bậc.

Mà Vũ Tướng bình thường nếu như muốn lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính trên cơ bản là điều không có khả năng. Vũ Tướng căn bản không đạt được tới độ cao kia.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính, bằng vào ưu thế là linh giả trên phương diện lĩnh ngộ cũng nhanh hơn bình thường một chút. Linh hồn lực trong chuyện này có tác dụng cực lớn. Có linh hồn lực mạnh mẽ chống đỡ quả thực chiếm không ít ưu thế.

Tuy rằng Lục Lâm Thiên là vũ giả ngũ hệ, nhưng trên phương diện vũ kỹ vẫn tu luyện bình thường. Thế nhưng trên phương diện lĩnh ngộ lại không giống như tu luyện vũ kỹ.

Việc lĩnh ngộ thuộc tính này suy một ra ba, lúc lĩnh ngộ thuộc tính phong đã tiến vào loại cảnh giới huyền ảo kia khiến cho Lục Lâm Thiên lúc lĩnh ngộ thuộc tính thổ cũng có thể nhanh chóng tìm được cảm giác không nói nên lời, nhanh chóng tiến vào trong trạng thái đó.

Trên phương diện lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên thân là vũ giải ngũ hệ cho nên phải lĩnh ngộ năm loại thuộc tính. Tuy rằng so với việc lĩnh ngộ một loại thuộc tính khó hơn một ít. Thế nhưng cũng không khó hơn là bao. Trên phương diện lĩnh ngộ thường là suy một ra ba, cuối cùng đều là một đại đạo. Giống như lúc này Lục Lâm Thiên đang lĩnh ngộ thuộc tính thổ vậy. Bởi vì có kinh nghiệm việc lĩnh ngộ thuộc tính phong, còn có cảm giác không thể miêu tả bằng lời kia khiến cho hắn nhanh chóng tiến vào trong trạng thái đó.

Loại lĩnh ngộ này, dường như Lục Lâm Thiên hiểu ra một chút, thế nhưng dường như cũng càng thêm phức tạp.

Giống như là một người đi theo dòng nước, đi tới tận cùng của dòng suối nhỏ, vừa rồi mới cho rằng mình đã thành công thì đột nhiên lại phát hiện ra nối tiếp dòng suối nhỏ này chính là một con sông. Con sông này so với dòng suối nhỏ kia còn lớn hơn không ít.

Phương diện lĩnh ngộ này Lục Lâm Thiên dường như càng ngày càng cảm giác hiểu rõ, thế nhưng cũng càng mơ hồ. Cứ như vậy Lục Lâm Thiên tiếp tục tiến vào trong trạng thái kỳ diệu kia.

Cũng không biết trôi qua bao lâu, Lục Lâm Thiên ngồi khoanh chân trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư đột nhiên mở mắt. Con mắt giống như ngôi sao trên bầu trời kia bắn ra sự thâm thúy.

– Thuộc tính khác nhau cảm giác cũng không giống nhau. Dường như ta đã hiểu rồi.

Lục Lâm Thiên đã cảm ngộ được cái gì đó. Thuộc tính thổ này có chút giống thuộc tính phong, thế nhưng cũng có chỗ khác

– Thuộc tính thổ, năng lượng thuộc tính thổ rất nặng, vô biên, còn cứng cỏi, trầm ổn. Thuộc tính phong phiêu dật, nhanh chóng.

Lục Lâm Thiên thì thào, trong tay đánh ra từng đạo thủ ấn. Từng đạo thủ ấn nhìn qua thì bình tĩnh, không mang theo ba động gì, thế nhưng trong đó lại có chút cảm giác kỳ dị.

Dưới cảm giác này, khí thế quanh người Lục Lâm Thiên đã không giống như ban đầu. Rõ ràng là hắn đang khoanh chân ngồi đó, thế nhưng quanh người đột nhiên có một cỗ khí thế, dường như giống như là một khối đá ở trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư vậy.

Chậm rãi đánh ra vài đạo thủ ấn, không tạo thành bất kỳ ba động nào. Lục Lâm Thiên lại tiếp tục nhắm mắt lĩnh ngộ. Có đôi khi trong nháy mắt hắn sẽ tiến vào trạng thái đặc thù kia, trên mặt đột nhiên hiện lên chút tiếu ý, có đôi khi ngây ngốc.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên dường như đã quên mục đích hiện tại của mình. Một lòng chìm đắc trong việc lĩnh ngộ, trong đầu không có khái niệm thời gian.

Trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư, Diệp Mỹ nhìn vào bóng lưng Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc. Bằng vào tu vi của nàng cũng không thể thấy rõ Lục Lâm Thiên đang tu luyện cái gì, thế nhưng nàng cũng mơ hồ cảm giác được thứ gì đó, nhưng cũng chỉ có nghi hoặc mà thôi.

Ngay khi Lục Lâm Thiên rời khỏi Phi Linh môn ngày thứ sáu. Ngoài Phi Linh môn một ngàn dặm có một đầu yêu thú khổng lồ đang nhanh chóng bay tới, trên lưng yêu thú phi hành tổng cộng có ba đạo thân ảnh.

Mà trong lúc yêu thú phi hành khổng lồ này bay qua không có một yêu cầm, chim chóc gì dám tới gần. Nếu như có cường giả ở phụ cận thì nhất định có thể nhận ra yêu thú này đã đạt tới trình độ ngũ giai hậu kỳ, khí tức kinh khủng khiến cho đám yêu cầm phi điểu đều tránh xa.

Trên lưng yêu thú phi hành là một nữ tử tuyệt mỹ, nữ tử này vô cùng xinh đẹp, ngũ quan tinh mỹ làn ra trắng nõn mái tóc đen dài, mặc một kiện y phục bó sát người. Bờ mông rắn chắc vểnh cao, đôi chân dài thon thả phía dưới. Đôi chân này có hơn phân nửa hiện ra bên ngoài. Cái eo trên người nhỏ nhắn, lúc này có một thanh đoản kiếm chừng nửa thước được dắt vào đó.

Mà lúc này trên vai của nữ nhân này còn có một con chuột màu xám trắng đang nằm đó.

Nữ nhân này tuổi chừng hai mươi, khuôn mặt tuyệt mỹ mang theo vẻ cuồng dã, lại có chút khả ái. Nói chung nữ tử này tuyệt đối là một vưu vật.

Chỉ là nếu như lúc này Lục Lâm Thiên mà nhìn thấy nữ tử này nhất định sẽ nhanh chân bỏ chạy. Bởi vì người này không phải là ai khác mà là người Lục Lâm Thiên luôn cảm thấy hổ thẹn nhất, chính là Lữ Tiểu Linh của Linh Thiên môn.

– Vương trưởng lão, Phi Linh môn còn xa không?

Trên lưng yêu thú phi hành, Lữ Tiểu Linh nghiến răng hỏi, trong mắt hiện lên hận ý.

– Tiểu thư Phi Linh môn đã ở phía trước không xa nữa, lẽ nào người không thể quên được tiểu tử Lục Lâm Thiên kia sao?

Phía sau Lữ Tiểu Linh, một mỹ phụ trung niên mở miệng nói. Chính là Vương trưởng lão trong miệng Lữ Tiểu Linh.

– Hừ, Tiểu tử đáng ghét này. Nếu như lần này ta tìm được hắn ta phải băm hắn thành trăm mảnh.

Lữ TIểu Linh cả giận nói.

– Tiểu thư, ta đã sớm nhìn ra Lục Lâm Thiên là một tên không ra gì, loại nam nhân này hơn phân nửa không đáng tin cậy, lần này nhìn thấy hắn ta nhất định sẽ giúp tiểu thư xả giận.

Phía sau Lữ TIểu Linh có một hán tử trung niên mở miệng nói. Người này nếu như Lục Lâm Thiên có mặt ở dây cũng có thể nhận ra, đó chính là Lưu trưởng lão, tu vi Vũ Suất.

– Tên lừa đảo này không ngờ ngay cả ta cũng dám gạt, lần này ta nhất định sẽ không bỏ qua cho hắn.

Lữ Tiểu Linh thở phì phò hừ một tiếng.

– Tiểu thư, chưởng môn muốn chúng ta chạy qua Quỷ Vũ Tông xem một chút, lại còn phải chạy đi sơn mạch Vụ Hải, cũng không nên dừng lại ở Phi Linh môn quá lâu.

Vương trưởng lão nhướng mày rồi nói với Lữ Tiểu Linh.

– Chờ ta giết tên lừa đảo kia xong rồi lập tức rời đi. Không giết tên lừa đảo này lòng ta không yên.

Lữ Tiểu Linh hừ một tiếng.

– Chỉ mong là tiểu thư có thể hạ thủ được, ta lo lắng khi tiểu thư nhìn thấy hắn lại không hạ thủ được đó.

Vương trưởng lão mỉm cười nói.

– Không hạ thủ được sao? Đối phó với tên tiểu tử này có gì mà không được? Tiểu thư hảo tâm muốn hắn gia nhập Linh Thiên môn, còn cầu chưởng môn thu hắn làm đồ đệ, còn cho hắn Hư Linh huyễn ấn, không ngờ hắn lại dám lừa tiểu thư, rõ ràng là muốn chết.

Lưu trưởng lão châm ngòi thổi gió nói.

Chương 753: Oan gia tới cửa (2)

– Lưu trưởng lão, đến lúc đó ngươi bắt hắn cho ta, ta muốn đích thân giết hắn.

Lữ Tiểu Linh nói.

– Tiểu thư, phía trước chính là Phi Linh môn.

Một lát sau, một ngọn núi khổng lồ xuất hiện ở phía dưới, một mảnh kiến trúc xuất hiện, Vương trưởng lão khẽ nhíu mày rồi nói.

Giờ phút này, trong đình viện phía sau núi có một đạo thân ảnh trong nháy mắt phóng lên cao rồi hóa thành một bóng đen biến mất.

– Người tới là người phương nào, Phi Linh môn không phải là nơi các ngươi nên đến, nhanh rời đi cho ta.

Ngoài Phi Linh môn, một thanh âm từ phía chân trời vang lên. Thanh âm mang theo kình khì hỗn loạn, một cỗ uy áp vô hình khuếch tán.

– Là cường giả Linh Suất.

Trong nháy mắt, sắc mặt Vương trưởng lão và Lưu trưởng lão trầm xuống, yêu thú phi hành ngũ giai hậu kỳ lúc này cũng xoay quanh trong không trung, không dám đi tới nữa.

– Chúng ta là người Linh Thiên môn, các hạ là ai?

Sắc mặt Lưu trưởng lão cả kinh, trong nháy mắt nhìn về phía trước, thế nhưng lúc này cũng không nhìn thấy người vừa lên tiếng.

– Linh Thiên môn? Các ngươi tới Phi Linh môn ta có chuyện gì?

Một đạo thanh âm mang theo hàn ý vang lên.

– Hừ, ta tới tìm tên đăng đồ tử Lục Lâm Thiên kia. Mau giao Lục Lâm Thiên ra cho bản tiểu thư.

Lữ Tiểu Linh lạnh lùng quát lên một tiếng.

– Tiểu oa nhi, ngươi tìm Lục Lâm Thiên có chuyện gì.

Dừng lại một chút, thanh âm kia lần thứ hai truyền tới.

– Không phải chuyện của ngươi, hắn không phải là chưởng môn của Phi Linh môn sao, gọi hắn ra đây cho ta nói chuyện.

Lữ Tiểu Linh kêu lên, tới Phi Linh môn khiến cho nàng càng thêm tức giận.

– Ngươi tới chậm rồi, chưởng môn đã đi ra ngoài, trong thời gian ngắn sẽ không trở về.

– Hừ. Muốn lừa ta sao? Ta muốn đi vào tim.

Lữ Tiểu Linh lớn tiếng nói.

– Tiểu thư.

Vương trưởng lão vội vàng kéo Lữ TIểu Linh lại, giương giọng nói về phía trước:

– Các hạ là người phương nào, tiểu thư nhà ta có quen biết với Lục Lâm Thiên, mong các hạ nể mặt.

– Ta nói chưởng môn không có ở đây thì là không ở đây. Nếu ngươi dám dây dưa nữa, cho dù ngươi là người của Linh Thiên môn ta cũng sẽ không khách khí.

– Lục Lâm Thiên, tên đăng đồ tử nhà ngươi, ngươi nhanh ra đây cho bản tiểu thư.

Lúc này linh lực quanh người Lữ Tiểu Linh run lên, thanh âm hỗn loạn mang theo linh lực trong nháy mắt bao phủ bầu trời.

– Ai có gan lớn như vậy, dám hô thẳng tên của chưởng môn, người này muốn chết sao?

Tức thì bên trong Phi Linh môn có không ít đệ tử tràn ra. Ánh mắt nhìn vào trên không trung, thế nhưng bằng vào tu vi của bọn họ cũng chỉ nhìn thấy mấy đạo thân ảnh lờ mờ trên lưng yêu thú phi hành mà thôi.

– Lục Lâm Thiên, tên đăng đồ tử nhà ngươi, nhanh lăn ra đây cho bản tiểu thư.

Lữ Tiểu Linh dường như không ngại phiền phức, thanh âm lần nữa quanh quẩn trên Phi Linh môn.

– Tiểu oa nhi, nếu ngươi quấy rối lần nữa ta sẽ không khách khí.

Thanh âm nhàn nhạt kia lại vang lên.

– Các hạ, người của Linh Thiên môn ta không phải dễ động tới như vậy, nhanh giao ra tiểu tử Lục Lâm Thiên kia, bằng không ta cũng không khách khí.

Sắc mặt Lưu trưởng lão trầm xuống rồi nói.

– Vũ Tướng thất trọng mà thôi, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Nói xong, đột nhiên một đạo trảo ấn màu đen nhanh chóng xuất hiện. Trong nháy mắt đánh về phía yêu thú ngũ giai hậu kỳ kia. Không gian chung quanh trảo ấn gấp khúc mang theo thanh âm bạo liệt trầm thấp đột nhiên vang vọng trong khong trung.

Dát Dát.

Một đạo trảo ấn này đánh xuống, yêu thú phi hành kia trong nháy mắt thối lui. Yêu thú ngũ giai hậu kỳ đã có thực lực không thua gì Vũ Tướng bát trọng.

Cảm giác cỗ thực lực này sắc mặt Lưu trưởng lão trầm xuống, chân khí lập tức bạo phát, thân ảnh lăng không nhảy lên, tay đánh ra một đạo chưởng ấn.

Phanh Phanh.

Hai đạo lực lượng va chạm với nhau, kình khí cuồng bạo lập tức bạo phát, không gian nơi hai đạo lực lượng va chạm lúc này rung động mãnh liệt.

Sưu Sưu.

Lúc này thân thể Lưu trưởng lão trực tiếp bị đẩy lùi, sắc mặt tái nhợt hơn một chút.

Sưu.

Vương trưởng lão nhìn thấy một mình Lưu trưởng lão yếu thế, thân ảnh lập tức tới bên người Lưu trưởng lão, ánh mắt cảnh giác nhìn về phía trước.

– Nể mặt các ngươi là người Linh Thiên môn ta cho các ngươi lần này, Phi Linh môn không phải là nơi các ngươi có thể tùy tiện ra vào, lập tức rời khỏi đây cho ta.

Trước không trung, một bóng đen mờ ảo xuất hiện.

Lúc này sắc mặt Lưu trưởng lão và Vưởng trưởng lão vô cùng ngưng trọng, thực lực của đối phương hơn xa bọn họ.

– Hừ, ta không đi. Ta không tìm được tên đăng đồ tử kia ta không đi.

Lữ Tiểu Linh vẫn không chịu buông tha.

– Tiểu oa nhi, ta đã nói rồi, nếu như ngươi muốn tìm hắn thì một đoạn thời gian nữa hãy trở lại, nếu như còn hồ đồ nữa ta cũng sẽ không khách khí đâu.

Thân ảnh mờ ảo trong không trung nói xong lập tức biến mất.

– Tiểu thư, chúng ta đi trước thôi, Phi Linh môn có cường giả, chúng ta không nên tự tiện xông vào.

Vương trưởng lão lập tức tới bên người Lữ Tiểu Linh, sắc mặt ngưng trọng.

– Thế nhưng…

Lữ Tiểu Linh không muốn đơn giản buông tha như vậy. Thật vất vả nàng mới đi tới Phi Linh môn được.

– Tiểu thư, cường giả này rất mạnh, chỉ sợ đã tới Linh Suất cửu trọng, chúng ta không trêu nổi. Hơn nũa còn chuyện Quỷ Vũ Tông, tốt hơn chúng ta đi sơn mạch Vụ Hải trước rồi sau đó trở về thương nghị với chưởng môn rồi tính tiếp.

Lưu trưởng lão lúc này không giống như vừa nãy nữa. Thực lực đối phương hơn xa hắn. Trong Phi Linh môn có chường giả như vậy khiến cho ngay cả hắn cũng phải lưu ý.

– Ta không đi, không tìm được hỗn đản kia ta không đi.

Lữ Tiểu Linh không buông tha.

– Tiểu thư, ta thấy Lục Lâm Thiên cũng không ở trong Phi Linh môn. Hiện tại có không ít người đều đi vào sơn mạch Vụ Hải, nói không chừng Lục Lâm Thiên cũng đi tới đó. Chúng ta đi tới sơn mạch Vụ Hải

trước, nếu như quả thực hắn ở đó thì nhất định có thể gặp mặt.

Vương trưởng lão nói.

– Thực sao?

Lữ Tiểu Linh nhíu mày, dường như đã có chút tin tưởng.

– Đương nhiên, trong sơn mạch Vụ Hải có bảo vật của Bách Thú Cốc mà nơi này cũng cách Bách Thú Cốc không xa. Ta nghĩ Lục Lâm Thiên không ở Phi Linh môn vậy thì có lẽ hắn đang trên đường tới sơn mạch Vụ Hải.

Vương trưởng lão nói, nàng biết tính tình của vị tiểu thư này. Nếu như sơn môn bình thường thì có thể lật tung tìm tòi một phen. Thế nhưng lúc này trong Phi Linh môn không ngờ lại có Linh Suất cửu trọng, bọn họ cũng không dám xông loạn cho nên chỉ có thể dẫn tiểu thư rời đi, chí ít cũng không để tiểu thư xảy ra chuyện gì.

– Được rồi, chúng ta đi sơn mạch Vụ Hải trước, nếu như tìm không được thì chúng ta trở về.

Lữ Tiểu Linh do dự một chút rồi nói.

Vương trưởng lão và Lưu trưởng lão nhìn nhau, về phần Lục Lâm Thiên ở trong sơn mạch Vụ Hải, hẳn sẽ không trùng hợp như vậy.

Sưu.

Hai cánh yêu thú phi hành dựng lên trong nháy mắt biến mất giữa không trung. Nhìn Phi Linh môn phía sau, Lữ Tiểu Linh vô cùng tức giận.

Chương 754: Chặn đường cướp bóc

– Tiểu tử này, không biết đã trêu chọc vào nữ nhi của Lữ Chỉnh Cường từ lúc nào. Chuyến đi sơn mạch Vụ Hải này ngươi phải cẩn thận rồi.

Tại một chỗ giữa không trung, thân hình Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hiện lên, linh lực quanh người được thu lại, khẽ lẩm bẩm nói.

– Lẽ nào Linh Thiên môn thực sự xuất đầu cho Đới Đường sao?

Nói xong, thân ảnh Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lập tức biến mất.

Trong bầu trời xanh thẫm, những đám mây trắng nhẹ nhàng trôi qua bầu trời, lúc này giữa không trung, Thiên Sí Tuyết Sư đang nhanh chóng bay đi.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên vẫn đang chìm đắm trong lĩnh ngộ, thủ ấn không ngừng biến hóa, thỉnh thoảng có một cỗ lực lượng khiến cho không gian vặn vẹo hiện ra.

Phù.

Không biết là bao lâu, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí trong cơ thể, dừng lĩnh ngộ. Hai mắt mở ra, ánh mắt giống như ngôi sao bắn ra sự thâm thúy.

Ánh mắt thu liễm lại, Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh rồi nói.

– Diệp phó đường chủ, còn bao lâu nữa chúng ta mới tới?

– Chưởng môn, có lẽ chừng nửa ngày nữa chúng ta sẽ tới.

Diệp Mỹ nói.

– Nửa ngày?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, không nghĩ tới thời gian lĩnh ngộ thuộc tính thổ lại dài như vậy khiến cho hắn quên cả thời gian, trong nháy mắt đã tới sơn mạch Vụ Hải.

– Chưởng môn, trong sơn mạch Vụ Hải hiện tại có lẽ cũng có không ít thế lực tiến vào rồi. Hơn nữa bên trong sơn mạch Vụ Hải cũng có không ít thế lực bản địa. Có thể nói là bên trong cực kỳ hỗn loạn, chúng ta phải cẩn thận hơn một chút.

Diệp Mỹ nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Được.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu. Sơn mạch Vụ Hải này so với sơn mạch Vụ Đô còn lớn hơn một chút, dược liệu cũng nhiều hơn, không loạn mới là lạ.

Loạn, nếu như là trước đây thì Lục Lâm Thiên sẽ lo lắng. Thực lực của hắn khi đó còn thấp cho nên lúc nào cũng lo cho cái mạng nhỏ của mình. Thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng cho lắm. Giờ đây hắn đã có thực lực nhất định, đủ để bảo vệ bản thân mình, coi như là gặp phải cường giả Vũ Suất hắn cũng không phải là không thể thoát thân. Vì vậy chuyến này đối với hắn mà nói chỉ là một lần khiêu chiến mà thôi.

Sơn mạch Vụ Hải trong Cổ Vực là một dãy núi non vô cùng khổng lồ, diện tích vô cùng lớn, bốn phía có không ít thế lực. Hơn nữa trong sơn mạch Vụ Hải cũng có không ít yêu thú, vì vậy trong sơn mạch Vụ Hải này tương đối hỗn loạn.

Từ phía xa nhìn lại, sơn mạch Vụ Hải là một mảnh núi non liên miên không thấy tận cùng, những cây đại thụ che trời trải rộng, giống như là rừng rậm nguyên thủy vậy.

Mà điều kỳ lạ nhất chính là trong sơn mạch Vụ Hải này quanh năm mây mù tràn ngập, giống như che trời. Trong núi non cũng có không ít con sông sâu, hồ nước liên miên, yêu thú hoành hành. Quả thực có không ít nguy hiểm. Thế nhưng trong sơn mạch Vụ Hải này lại có không ít dược liệu mà tu luyện giả phải dùng tới.

Khi Lục Lâm Thiên bay tới sơn mạch Vụ Hải, nhìn vào những dãy núi non liên miên cùng với một mảnh sương trắng tràn ngập, dường như là có liên quan tới địa hình, đám sương trắng này tràn ngập tầng trời thấp, suốt năm không tiêu tán khiến cho tầm nhìn cũng bị ảnh hưởng cực lớn.

Nhìn sơn mạch Vụ Hải này, lúc này Lục Lâm Thiên cũng không khỏi kinh ngạc.

– Chưởng môn, chúng ta tới rồi, đây chính là sơn mạch Vụ Hải.

Lúc này Diệp Mỹ nói với Lục Lâm Thiên.

– Chúng ta vào thôi.

Lục Lâm Thiên liếc nhìn chung quanh, không có chút do dự nào lập tức đi vào trong sơn mạch Vụ Hải. Tới sơn mạch này rồi có thể tìm được người Bách Thú Cốc và bảo vật hay không Lục Lâm Thiên quả thực không đặt vào trong lòng, nói không chừng người Bách Thú Cốc kia đã bị cường giả đỉnh cấp kia đánh chết, muốn tìm sẽ vô cùng khó khăn.

Mục đích lớn hơn của Lục Lâm Thiên chính là tới sơn mạch Vụ Hải thôn phệ linh giả và vũ giả. Đặc biệt là linh giả, hiện tại trong sơn mạch Vụ Đô cũng không còn có bao nhiêu người để hắn thôn phệ nữa cho nên lần này hắn mới phải tìm tới sơn mạch Vụ Hải.

Trong tầng trời thấp, lúc này Thiên Sí Tuyết Sư và Nghịch Lân Yêu Bằng đang xoay quanh bầu trời. Thủy Hỏa Yêu Giao, Thái Âm Yêu Thỏ, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Huyết Tích Dịch đều đang ở trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư và Nghịch Lân Yêu Bằng, ở trên không chậm rãi theo hai người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cũng không muốn mang một đống lớn yêu thú bên người, như vậy không thể nghi ngờ sẽ khiến cho người khác chú ý. Nhưng mà lúc này chỉ bằng vào Bạch Linh và Tiểu Long trên vai Lục Lâm Thiên cũng đủ để khiến cho nhiều người chú ý rồi.

Trong sơn mạch Vụ Hải cũng không khác sơn mạch Vụ Đô quá lớn.

Thứ duy nhất khác biết chính là đám sương mù tràn ngập kia mà thôi. Nó bao phủ toàn bộ không trung khiến cho ánh sáng khó có thể chiếu xuống thế nên tầm nhìn vô cùng hạn chế.

Những tia sáng lờ mờ này vô hình trung khiến cho người ta có cảm giác áp lực.

Trong sơn mạch có không ít dã thú lui tới. Thế nhưng đây chỉ là những dã thú bình thường mà thôi. Mãng xà, vượn, hổ báo cùng những loài thú khác cũng không ít. Thế nhưng những dã thú này cũng không khiến cho đám người tiến vào sợ hãi.

– Chưởng môn, chúng ta tìm thế nào bây giờ? Dường như cũng đã có không ít người tiến vào sơn mạch Vụ Hải.

Diệp Mỹ quang sát một chút rồi nói.

– Từ từ sẽ tới, không vội.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ. Nói xong, Lục Lâm Thiên nhướng mày quay đầu lại nói với Diệp Mỹ:

– Chúng ta có chút phiền toái nhỏ.

Sưu Sưu.

Lúc này đột nhiên tiếng xé gió truyền tới, lập tức có bốn đạo thân ảnh xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, bốn kẻ này chừng ba mươi tuổi, từ chân khí quanh người có thể nhận ra đều là Vũ Tướng tứ trọng. Mà đáng chú ý nhất chính là bốn người này đều có một mắt, trong hai mắt chỉ có một con mắt là ổn mà thôi.

Bốn người này mặc trang phục màu xanh, vóc người tục tằn, bốn người trước tiên đảo qua người Lục Lâm Thiên và Diệp Mỹ một chút. Cuối cùng toàn bộ tập trung vào Diệp Mỹ, ánh mắt hiện lên vẻ daˆʍ tà rồi cười rộ lên.

– Lão đại, không có gì khó khăn quá lớn. Thế nhưng tiểu nữu này quả thực không tồi. Nếu như lột ra hết có lẽ sẽ rất tuyệt.

Trong bốn người, một đại hán bên trái Lục Lâm Thiên chợt cười to nói.

– Chưởng môn, bốn người này có tên là Độc Nhãn Tứ Quỷ, thanh danh không được tốt lắm, bốn người liên thủ tạo thành một trận pháp, sau khi liên thủ thực lực sẽ tăng cường không ít, người bình thường khó có thể đối phó với chúng.

Diệp Mỹ nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn bốn người một lát, đương nhiên sẽ không đặt bốn người vào trong mắt, bốn Vũ Tướng tứ trọng, hắn cũng không để trong lòng.

– Không ngờ cô nương lại biết tới chúng ta. Vậy thì tốt rồi, theo huynh đệ chúng ta một chuyến, bốn người chúng ta hầu hạ cô nương, nhất định sẽ khiến cô nương sảng khoái.

Đại hán phía trước Diệp Mỹ lên tiếng, dường như là đầu lĩnh của đám người. Ánh mắt không chút kiêng nể nhìn ngang dọc thân hình lồi lõm của Diệp Mỹ.

– Các ngươi muốn chết.

Chương 755: Tụ tập ở Vụ Hải (1)

Khuôn mặt Diệp Mỹ trầm xuống, ánh mắt thanh nhã lúc này hiện lên một cỗ sát ý, khí thế trên người so với khi trước giống như là hai người khác nhau vậy.

– Vũ Tướng cửu trọng.

Vừa rồi Diệp Mỹ vẫn thu liễm khí tức, lúc này khí tức của nàng hiện ra là Vũ Tướng cửu trọng khiến cho bốn người Độc Nhãn Tứ Quỷ lập tức há hốc mồm.

Mà ngay khi bốn người Độc Nhãn Tứ Quỷ kinh ngạc thì thân ảnh xinh đẹp của Diệp Mỹ đột nhiên run lên, chân khí tràn ra, thân ảnh tạo thành những đạo tàn ảnh liên tiếp.

– Bày trận.

Một đại hán phía trước hét lớn. Thực lực của bọn họ so với Vũ Tướng cửu trọng yếu hơn rất nhiều, căn bản không thể chống lại, lúc này bốn người chỉ có thể nhanh chóng bày trận mà thôi.

– Các ngươi chậm rồi.

Diệp Mỹ nhìn như hiền thục lúc này xuất thủ lại mang theo sát khí lạnh lẽo. Nàng khẽ quát lên một tiếng, chân khí rung lên, thân ảnh xinh đẹp như quỷ my biến mất. Khi thân ảnh xinh đẹp hiện lên, không biết từ khi nào trong tay nàng đã xuất hiện hai thanh đoản kiếm. Hai tay huy động đoản kiếm tạo thành những đạo kiếm ảnh liên tiếp mang theo kình phong kinh khủng cùng với tiếng xé gió sắc bén nhanh chóng đâm về phía đại hán đầu lĩnh của bốn người kia.

– Chết đi.

Diệp Mỹ cười nhạt một tiếng. Cánh tay bỗng nhiên run lên, đoản kiếm trong tay tạo thành một vòng tròn quỷ dị mang theo kình phong kinh khủng khiến cho không gian gấp khúc trực tiếp cắm vào trong ngực đại hán kia.

Phập.

Âm thanh vang lên, lúc này hộ thân cương khí của đại hán đầu lĩnh lập tức nứt nẻ, không có một chút lực lượng chống cực nào, đoản kiếm đâm vào trong ngực hắn.

– Còn ngươi.

Đoàn kiếm được rút ra, ánh mắt Diệp Mỹ lạnh lùng, cánh tay lập tức vung lên, thân ảnh xinh đẹp nhanh chóng xoay ngược lại, tốc độ giống như thiểm điện hung hăng đâm vào người một đại hán khác.

Sưu.

Sắc mặt đại hán kia hoảng hốt lo sợ, thủ ấn trong tay nhanh chóng biến đổi. Một cỗ hơi nước nhanh chóng bạo phát cuối cùng một tấm hộ thuẫn nhanh chóng hiện lên trước mặt hắn, ngăn cản công kích của Diệp Mỹ.

Sưu Sưu.

Thế nhưng lúc này Diệp Mỹ cũng không đặt phòng ngự của người này vào trong lòng. Đoản kiếm trong tay run lên tức thì tạo thành vô số kiếm ảnh. Từng đạo kiếm ảnh hư hư thực thực mang theo kình phong sắc bén giống như phô thiên cái địa bao vây thân thể đại hán kia.

Sưu Sưu.

Dưới kiếm quang kia, tấm chắn tức thì bị cắt thành vô số mảnh nhỏ, một đám kiếm quang bao phủ toàn thân người này, thân thể đại hán kia tan thành từng mảnh, nhìn qua vô cùng tàn nhẫn.

Lục Lâm Thiên hơi nhíu mày, Diệp Mỹ bề ngoài nhu nhược thế nhưng một khi động thủ quả thực vô cùng độc ác, không chút lưu tình, nữ nhân quả thực là một loại động vật không thể phán đoán theo lẽ thường.

– Muốn chạy sao? Lưu lại đi.

Trong nháy mắt này, Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, vòng xoáy dưới chân chợt lóe, thân ảnh giống như thuấn di biến mất tại chỗ, tốc độ này so với Diệp Mỹ còn kinh khủng hơn nhiều.

Phía trước, hai đại hán còn lại nhanh chân chạy trốn, trước mặt Vũ Tướng cửu trọng hai đồng bạn đã bị đánh chết, bọn họ ngoại trừ việc chạy trốn ra cũng không còn cách nào khác.

Thế nhưng cho dù hai người này chạy như thế nào tốc độ không thể so được với Lục Lâm Thiên. Quang mang trên chân chợt lóe, cước bộ Lục Lâm Thiên vô cùng nhanh chóng, thân thể vô cùng quỷ dị xuyên thấu không gian, trong tay không biết từ khi nào đã xuất hiện hai cái bao tay màu trắng giống như ngọc, trên mặt bao tay tràn ngập hỏa diễm.

– Vũ Tướng tứ trọng nho nhỏ mà cũng dám làm càn, chết đi.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, lúc xuất hiện đã tới trước mặt hai đại hán còn lại. Hàn ý trong mắt đại thịnh, một tiếng quát nhẹ từ trong miệng hắn truyền ra, hỏa diễm trên bao tay lập tức bắn về phía trước.

Dưới hai đạo trảo ấn mơ hồ có cảm giác không gian vặn vẹo. Trảo ấn đánh xuống sát khí tràn ra, ngay cả không gian cũng đột nhiên lạnh lẽo.

Sưu Sưu.

Hai Vũ Tướng tứ trọng hoàn toàn không có lực chống lại, thậm chí còn chưa phản ứng, hai người chỉ thấy đằng sau nóng lên, da đầu tê lại, sau đó thân thể lập chia lìa với cái đầu.

Cạch Cạch.

Đầu hai người trực tiếp bị vặn gãy, máu tươi chảy ra, nhanh chóng bị mất mạng.

Phía xa, Diệp Mỹ nhìn vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ nhíu mày, lập tức đem hai chiếc nhẫn trữ vật trên người hai người nàng vừa đánh chết gỡ xuống.

Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng lấy hai chiếc nhẫn trữ vật lên. Sau khi thu hồi hai chiếc nhẫn trữ vật, lúc này Diệp Mỹ đi tới bên người Lục Lâm Thiên nói:

– Thực lực của chưởng môn dường như đã tiến bộ không ít.

– Đối phó với mấy Vũ Tướng tứ trọng này không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, thực lực bản thân hắn hiện tại đã là Vũ Tướng thất trọng đỉnh phong. Thực lực bình thường muốn đối phó với Vũ Tướng cửu trọng cũng tuyệt đối không thành vấn đề. Cho nên đối phó với hai Vũ Tướng tứ trọng quả thực vô cùng dễ dàng.

Thậm chí Lục Lâm Thiên còn không muốn thôn phệ bốn Vũ Tướng tứ trọng này. Nếu muốn đột phá bát trọng thì có lẽ hắn phải thôn phệ một Vũ Tướng thất trọng.

– Chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên nói, hai người nhanh chóng rời đi. Gặp đám người như Độc Nhãn Tứ Quỷ này hai người cũng không quá để ý, trong Cổ Vực loại chuyện như vậy quá mức bình thường.

Ba ngày sau, trong rừng rậm liên miên, có hai đạo thân ảnh đang chậm rãi di chuyển.

– Lão đại, phía trước có chuyện.

Trên vai Lục Lâm Thiên, Tiểu Long ngẩng đầu nhìn vào phía trước, vẻ mặt cảnh giác nói.

– Chúng ta đi xem một chút.

Lục Lâm Thiên do dự rồi lập tức tiến lên phía trước. Tiến vào sơn mạch Vụ Hải ba ngày hắn đã gặp phải không ít phiền phức. Lục

Lâm Thiên cũng không gặp phải đối tượng thôn phệ thích hợp. Hôm qua không ngờ lại có một đội đầu lĩnh chỉ có tu vi Vũ Phách nho nhỏ mà thôi, điều này làm cho Lục Lâm Thiên vô cùng bất đắc dĩ.

Tại một chỗ trong rừng cây, đại thụ che trời, sương mù tràn ngập, ngay cả cây cối cũng bị sương mù bao phủ.

Hai người đã đi sâu vào trong rừng rậm chừng hai nghìn thước. Lúc này phía trước hai người xuất hiện mười đạo thân ảnh đang đứng đối đầu với nhau. Dường như là người của hai cỗ thế lực. Khí tức cường đại tỏa ra ngoài, trong đó người thấp nhất cũng là Vũ Suất, còn có một Vũ Suất và một Linh Suất ở bên trong.

Mà khi hai người xuất hiện, ánh mắt hơn mười người kia đều nhanh chóng nhìn vào hai người Lục Lâm Thiên. Trong đám người, có mấy người nhìn thấy Lục Lâm Thiên sắc mặt lập tức biến hóa.

– Lục chưởng môn, sao ngươi lại tới đây?

Trong một đám người truyền ra một đạo thanh âm. Đó chính là tông chủ Đới Cương Tử hiện tại của Quỷ Vũ Tông, sau người hắn còn có mấy trưởng lão Vũ Tướng và hộ pháp Vũ Phách của Quỷ Vũ Tông.

– Đới tông chủ, hóa ra là ngươi nha.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, ánh mắt đảo qua mọi người, cuối cùng chậm rãi đi về phía Đới Cương Tử, ánh mắt ý bảo Diệp Mỹ đề phòng.

Nhìn Tiểu Long và Bạch Linh trên vai Lục Lâm Thiên, lại cảm nhận tu vi của Diệp Mỹ chỉ là Vũ Tướng cửu trọng, thế lực đối lập với Đới Cương Tử không khỏi hừ lạnh một tiếng, sắc mặt mang theo vẻ khinh thường cũng không đặt Lục Lâm Thiên vào trong mắt.

Chương 756: Tụ tập ở Vụ Hải (2)

Mà lúc này đám người Đới Cương Tử cũng đã cảm nhận được thực lực của Diệp Mỹ. Đồng thời cũng nghi hoặc về thực lực của Lục Lâm Thiên, khí tức trên người hắn bọn họ không nhìn thấu, thế nhưng nhìn niên kỷ của hắn cho nên cũng không cảm thấy lo lắng cho nên không để ý tới hắn.

– Lục chưởng môn, ta tới đây đã vài ngày rồi. Sớm biết Lục chưởng môn cũng tới đây ta đã có thể đồng hành với Lục chưởng môn rồi.

Sắc mặt Đới Cương Tử có chút biến hóa sau khi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi lập tức nhìn về phía Diệp Mỹ rồi nói.

– Ta chỉ tùy tiện tới xem náo nhiệt một chút mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói, thế nhưng trong lòng hắn lại không nghĩ như vậy. Đới Cương Tử nhất định cũng thu được tin tức về Bách thú Cốc vì vậy mới tới sơn mạch Vụ Hải, lại không thông báo cho Phi Linh môn, có thể thấy được trong lòng Đới Cương Tử này đã có tâm làm phản.

– Lục chưởng môn. Để ta giới thiệu mọi người cho ngươi một chút.

Đới Cương Tử nói với Lục Lâm Thiên:

– Vị này chính là Trần Ngọc Đông chưởng môn của Nam Hải môn, vị này chính là Vương Xán Nhiên, chưởng môn của Bảo Đài Môn.

Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua hai người, Trần Ngọc Đông kia mặc một bộ y phục màu vàng khuôn mặt đen đúa, thân hình gầy gò, thế nhưng đôi mắt bắn ra tinh quang. Từ khí tức mơ hồ trên người hắn có thể nhận ra, hắn là Vũ Suất tam trọng giống như Âu Dương Lãnh Tật.

Mà Vương Xán Nhiên kia đôi mắt hiện lên sự âm lệ, mặc một bộ y phục màu trắng khí tức không kém Khang Tử Vân, là Linh Suất tam

trọng.

Nhìn thấy hai người này, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ biến đổi, Nam Hải môn và Bảo Đài môn này Lục Lâm Thiên cũng biết, hai môn phái này giống như Quỷ Vũ Tông đều là thế lực nhị lưu.

Lúc này ba môn phái tụ tập cùng một chỗ Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy kỳ quái. Trong thế lực của Nhất tông Nhất môn Nhất giáo cũng có không ít thế lực nhị lưu phía dưới. Mà Quỷ Vũ Tông, Bảo Đài môn, Nam Hải môn này chính là thế lực nhị lưu dưới trướng Hóa Vũ tông, vì Hóa Vũ tông giống như thiên lôi sai đâu đánh đó.

– Hóa ra là hai vị chưởng môn, thất lễ.

Lục Lâm Thiên khẽ thi lễ, thế lực của hai sơn môn này không dưới Quỷ Vũ Tông. Trong môn ít nhiều cũng có cường giả trấn thủ, Lục Lâm Thiên cũng không muốn đắc tội.

– Trần chưởng môn, Vương chưởng môn, để ta giới thiệu với hai vị một chút, đây là chưởng môn Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn.

Lập tức Đới Cương Tử giới thiệu Lục Lâm Thiên với Trần Ngọc Đông và Vương Xán Nhiên.

– Ân.

Hai người này thấy Lục Lâm Thiên hành lễ chỉ khẽ gật đầu một cái mà thôi, Phi Linh môn bọn họ còn chưa nghe nói qua. Thực lực Lục Lâm Thiên bọn họ âm thầm tra xét không thấu thế nhưng cũng không có để ý nhiều.

Một môn phái tam lưu đương nhiên bọn họ không đặt vào trong mắt.

Đối với thái độ của hai người này Lục Lâm Thiên cũng không để ý, thế nhưng vẫn âm thầm lưu ý. Nam Hải môn, Bảo Đài môn hắn cũng không cần quá coi trọng.

– Trần Ngọc Đông, đệ tử các ngươi làm đệ tử chúng ta bị thương, nếu như ngày hôm nay không cho ta một cái công đạo vậy thì đừng trách ta không khách khí.

Lúc này trong đám thế lực đối diện, một lão giả mặc hắc y sắc mặt âm hàn tiến lên phía trước, khí tức quanh người tỏa ra, không ngờ cũng là Vũ Suất.

– La Chí Cương, đệ tử của ngươi không bằng người khác, bị đệ tử của ta đả thương ngươi lại không biết xấu hổ tới tìm ta, ngươi không sợ mặt mũi của ngươi bị mất sao?

Trần Ngọc Đông lạnh lùng quát lên một tiếng.

– Ha Ha, Địa Cương Môn quả thực là nực cười, đệ tử trong môn kỹ không bằng người, lại tìm sư phụ xuất đầu, thực sự là uất ức. Lẽ nào đệ tử Địa Cương môn chỉ có vậy thôi sao?

Vương Xán Nhiên cũng lớn tiếng phụ họa. Bảo Đài Môn, Quỷ Vũ Tông, Nam Hải môn, ba cỗ thế lực này bình thường âm thầm đấu đá nhau, thế nhưng trước mặt các thế lực khác lại vô cùng đồng lòng.

– Trần Ngọc Đông, ngươi bớt nói nhảm đi. Nếu như đệ tử ngươi một mình đánh thắng đệ tử ta, ta cũng không phản đối. Thế nhưng sáu tên đệ tử ngươi lại xuất thủ đối phó với một người đệ tử của ta. Ngươi, quả thực là con mẹ nó không biết xấu hổ, lại còn dám không biết xấu hổ nói đệ tử ta kỹ không bằng ngươi.

Lão giả âm lệ kia lập tức nói.

– Nực cười, một đám đệ tử ta đấu với một tên đệ tử ngươi có gì là không được? Có quy định nào không cho phép một đám không được đánh một người sao?

Trần Ngọc Đông lớn tiếng nói.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên vô cùng ngạc nhiên. Nghe những lời này vốn hắn còn tưởng rằng đệ tử Trần Ngọc Đông thực lực cường hãn, đệ tử của lão giả kia thực lực yếu hơn không bằng người khác. Ai ngờ đệ tử của Trần Ngọc Đông lại vây công một người lại còn lớn tiếng như vậy. Quả thực Trần Ngọc Đông này đúng là cực phẩm trong đám người không biết xấu hổ.

– Chưởng môn, người vừa nói chính là chưởng môn La Chí Cương của Địa Cương Môn, bên cạnh hắn còn có tông chủ Đỗ Nguyệt Nga của Hợp Hoan Tông, chưởng môn Tần Minh Ba của Côn Sơn môn. Ba sơn môn này đều là thế lực nhị lưu giống như ba người kia, đều là thế lực của Hắc Sát giáo.

Diệp Mỹ truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua đội hình đối phương. Bên người La Chí Cương kia hiện tại còn có một phụ nhân chừng ba mươi tuổi, phong vận thành tục, dáng dấp diễm lệ, ăn mặc cực kỳ hào phóng. Hơn phân nửa bộ ngực sữa lộ ra ngoài, đặc biệt là ánh mắt mang theo xuân ý nhộn nhạo dường như lúc nào cũng khiêu khích người khác, hẳn là tông chủ Đỗ Nguyệt Nga của Hợp Hoan Tông.

Còn một đại hán áo xanh tuổi chừng bốn mươi, tu vi thoạt nhìn cũng đã tới Vũ Suất. Hẳn là Tần Minh Ba trong lời Diệp Mỹ nói, chưởng môn Côn Sơn môn. Côn Sơn môn này cũng là thế lực nhị lưu, thực lực trong môn cũng không dưới Quỷ Vũ Tông.

Nhiều chưởng môn thế lực nhị lưu đều tới sơn mạch Vụ Hải, Lục Lâm Thiên cũng không khỏi cảm thán một câu.

Có lẽ bởi vì cả đám người này đều biết tin tức bảo vật của Bách Thú Cốc cho nên mới tới đây. Xem ra bảo vật khống chế yêu thú của Bách Thú Cốc quả thực có lực mê hoặc vô cùng lớn.

– Trần Ngọc Đông, chuyện này Địa Cương môn của ta sẽ không để yên cho Nam Hải môn các ngươi.

La Chí Cương quát lớn.

– Sợ ngươi sao? Ngươi có muốn động thủ luôn không? Nam Hải môn của ta không phải dễ chọc.

Trần Ngọc Đông cười lạnh một tiếng, thực lực của song phương không kém nhau là mấy cho nên cũng không sợ gì đối phương.

Trần Ngọc Đông nói xong, Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhìn lên phía không trung. Trong nháy mắt giữa không trung có một đầu yêu thú to lớn xoay quanh ở trên bầu trời.

– Yêu thú ngũ giai sơ kỳ.

Cảm nhận khí tức của đầu yêu thú này, Lục Lâm Thiên khẽ nhíu mày. Lập tức có mấy đạo thân ảnh từ trên lưng yêu thú phi hành nhảy xuống.

Hơn mười người nhảy xuống tức thì hấp dẫn ánh mắt của đám người. Nhìn hơn mười người đột nhiên xuất hiện này, sắc mặt mọi người có mặt đều khẽ biến hóa.

Chương 757: Hắc Sát hóa vũ

– Một Vũ Suất thất trọng, hai Vũ Suất tam trọng, chín Vũ Tướng.

Lục Lâm Thiên quét mắt qua. Tuy rằng không thể nhìn ra thực lực của những người này thế nhưng bằng vào khí tức trên người cũng có thể suy đoán. Lão giả chừng năm mươi tuổi dẫn đầu vẻ mặt mang theo vẻ cao ngạo, khí tức rõ ràng không bằng Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ thế nhưng cũng không kém là bao cho nên Lục Lâm Thiên suy đoán lão giả này hẳn là Vũ Suất thất trọng.

– Tham kiến Hà trưởng lão.

Lúc này đám người Đới Cương Tử lập tức nhanh chóng đi tới trước mặt lão giả này rồi hành lễ, vẻ mặt vô cùng cung kính.

– Chưởng môn, là người Hóa Vũ tông tới.

Thanh âm của Diệp Mỹ vang lên trong tai Lục Lâm Thiên.

– Chư vị chưởng môn sao lại tới sớm vậy, có chuyện gì đang xảy ra.

Lão giả chừng năm mươi tuổi kia có lẽ đã sớm biết chuyện gì đang xảy ra, ánh mắt khẽ đảo qua mọi người, lập tức nói với đám người Đới Cương Tử, Vương Xán Nhiên và Trần Ngọc Đông.

– Hà trưởng lão, người Địa Cương môn này dám tìm chúng ta gây phiền phức, đây chỉ là việc nhỏ mà thôi.

Trần Ngọc Đông khẽ cười nói. Trước mặt vị Hà trưởng lão này hắn vô cùng cung kính.

– Việc nhỏ là tốt rồi.

Ánh mắt Hà trưởng lão rơi vào đám người rồi nói:

– Địa Cương môn, Hợp Hoan Tông, Côn Sơn môn các ngươi cũng tới sớm nhỉ, đám người các ngươi tản ra đi thôi.

– Hừ, khá lắm Hóa Vũ tông, dám khi dễ người của Hắc Sát giáo chúng ta sao? Hà Dược Đông, đã lâu không gặp lẽ nào ngươi đã không coi Hắc Sát giáo của chúng ta ra gì rồi?

Một tiếng quát lạnh truyền tới, trong không trung đột nhiên có một đầu yêu thú phi hành khổng lồ nhanh chóng xuất hiện, lúc này cũng có mười mấy đạo thân ảnh nhảy xuống.

– Chưởng môn, là người của Hắc Sát giáo.

Thanh âm của Diệp Mỹ vang lên trong tai Lục Lâm Thiên.

– Ngũ Quần Phàm. Hắc Sát Giáo các ngươi thì sao? Không ngờ tốc độ của các ngươi cũng không chậm, nhanh như vậy đã tới sơn mạch Vụ Hải này rồi.

Sắc mặt vị Hà trưởng lão kia khẽ đổi một chút rồi nói với một đại hán mặc trường sam màu đen dẫn đầu.

– Không phải tốc độ của Hóa Vũ tông các ngươi cũng không chậm sao? Bảo vật của Bách Thú Cốc rơi vào trong tay ai vậy thì phải nhìn vào bản lĩnh của kẻ đó. Cho dù Hóa Vũ tông các ngươi tới sớm cũng vô dụng.

Đại hán mặc trường sam màu đen này hừ lạnh một tiếng rồi nói. Ánh mắt âm trầm đảo qua đám người Đới Cương Tử, Trần Ngọc Đông.

– Tham kiến Ngũ trưởng lão.

Đám người La Chỉ Cương nhìn thấy người của mình tới lập tức tiến lên nghênh đón.

– Đều là cường giả a.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, Ngũ trưởng lão của Hắc Sát giáo này cũng có thể là Vũ Suất thất trọng, phía sau hắn còn có hai Vũ Suất. Xem ra thực lực của Nhất tông Nhất giáo Nhất trang đối với bảo vật của Bách Thú Cốc cũng vô cùng voi trọng.

– Tất cả đều là vì bảo vật của Bách Thú Cốc mà tới, phải xem bản lĩnh của chính mình, tất cả tự mình tìm đi.

Hà trưởng lão nói.

– Chư vị chưởng môn, chúng ta đi thôi.

Trong Hắc Sát giáo, ánh mắt âm trầm của vị Ngũ trưởng lão kia đảo qua đám người Hà Dược Đông rồi lập tức nói với đám người La Chí Cương.

Sắc mặt đám người La Chí Cương trầm xuống thế nhưng cũng không nói nhiều lời, hung hăng nhìn Trần Ngọc Đông một cái, dường như thù này đã kết vậy.

Đám người này rời đi. Lục Lâm Thiên thầm nghĩ thế lực trong Cổ Vực cũng không kém, phỏng chừng Phi Linh môn hắn muốn phát triển sẽ gặp không ít trở ngại.

– Chư vị chưởng môn, các ngươi tìm kiếm thế nào rồi? Có tin tức của Bách Thú Cốc hay không?

Sau khi đám người Hắc Sát giáo cùng thế lực của mình rời khỏi, Hà trưởng lão của Hóa Vũ tông lập tức hỏi đám người Đới Cương Tử, Trần Ngọc Đông và Vương Xán Nhiên.

– Hà trưởng lão, chúng ta đã tới đây mấy ngày trước thế nhưng còn chưa tìm được đầu mối về hai người nọ. Sơn mạch Vụ Hải này quá lớn, muốn tìm cũng không phải là chuyện dễ dàng.

– Chư vị chưởng môn, vậy thì mọi người cùng nhau tìm đi. Ta cũng đã nói trước, tuy rằng mọi người cùng nhau tìm bảo vật của Bách Thú Cốc, đến lúc đó phải dựa vào vận khí của chính mình, rơi vào tay ai thì chính là của người đó.

Hà trưởng lão của Hóa Vũ tông nói.

– Mọi người cùng nhau tìm cũng tốt. Ta nghe nói lúc này cũng có không ít cường giả tán tu cũng tiến vào trong sơn mạch Vụ Hải, đều là người không dễ chọc, chúng ta đi cùng nhau cũng an toàn hơn một chút.

Trần Ngọc Đông nói.

– Có lẽ huynh muội Hoa gia đã tiến vào sâu bên trong, chúng ta mau chóng đi tìm bọn họ.

Hà trưởng lão nói xong lập tức đi về phía trước.

– Đới tông chủ, ta cáo từ.

Mọi người đều rời đi, Lục Lâm Thiên mở miệng cười nói. Hắn cũng không muốn ở lại địa phương này. Chỗ này cường giả không ít, hắn muốn đục nước béo cò cũng không được. Nếu có lợi cũng không tới phiên hắn.

Lùi một bước mà nói, Lục Lâm Thiên có cảm giác, muốn tìm huynh muội Hoa gia của Bách Thú Cốc chỉ sợ vô cùng xa vời, một đám người thanh thế to lớn đi vào, chỉ cần huynh muội Hoa gia còn sống nghe được động tĩnh như vậy nhất định sẽ chạy khỏi rất xa.

– Lục chưởng môn, ngươi không định đi cùng chúng ta sao?

Đới Cương Tử nghi hoặc hỏi Lục Lâm Thiên.

– Không, ta đối với bảo vật của Bách Thú Cốc không có hứng thú. Ta chỉ tới sơn mạch Vụ Hải kiến thức một phen mà thôi cho nên không cần đi cùng nhau. Lục Lâm Thiên nói.

Lúc này không ít ánh mắt đã rơi vào trên người Lục Lâm Thiên, không ít người dùng ánh mắt coi thường nhìn hắn. Không có thực lực lại dám chạy loạn trong sơn mạch Vụ Hải, quả thực là tìm chết mà.

– Lục chưởng môn, hiện tại sơn mạch Vụ Hải này cường giả như mây, ngươi nên đi cùng chúng ta thì hơn, độ an toàn cũng cao hơn một chút.

Đới Cương Tử lập tức nói, sắc mặt vô cùng thân thiết.

– Không sao, nếu như có gì nguy hiểm thì là do ta bạc mệnh.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng hắn biết Đới Cương Tử này không phải thực sự quan tâm tới mình mà chỉ lo lắng tới giải dược mà thôi.

Về phần nguy hiểm trong lòng Lục Lâm Thiên cười thầm, đám người Hóa Vũ tông cùng với Bảo Đào môn cho dù có Vũ Suất cường giả cũng vẫn kém một Bạch Linh.

– Đới tông chủ, chúng ta đi thôi. Một Phi Linh môn mà thôi không nên làm chậm trễ việc của chúng ta.

Vương Xán Nhiên nói với Đới Cương Tử.

– Đới tông chủ, các ngươi đi đi, ta đi trước một bước.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt liếc mắt nhìn Vương Xán Nhiên, lập tức xoay người đi.

– Hừ, tiểu tử chưa dứt sữa, không biết nơi này vô cùng nguy hiểm, cho dù chết cũng đáng đời.

Không ít cường giả khinh thường thầm nói.

– Đới tông chủ, tiểu tử này là ai?

Nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên, Hà Dương Đông lập tức hỏi Đới Cương Tử. Ánh mắt nhìn chăm chú vào Tiểu Long và Bạch Linh trên vai Lục Lâm Thiên vài lần.

– Hà trưởng lão, người này là chưởng môn Phi Linh môn, một thế lực dưới trướng Quỷ Vũ Tông ta.

Đới Cương Tử nói.

– Phi Linh môn nho nhỏ mà thôi không cần phải để ý. Không biết Đới lão tông chủ có khỏe không. Khi nào trở về Quỷ Vũ Tông nhờ

Đới tông chủ hỏi thăm dùm ta một tiếng.

Chương 758: Khi vương úc khánh (1)

Hà Dược Đông hỏi Đới Cương Tử, ánh mắt có chút kỳ lạ. Dường như đã biết chuyện đoạt quyền trên Quỷ Vũ Tông. Thế nhưng hắn cũng không biết người mạnh nhất Quỷ Vũ Tông là Đới Lão Quỷ đã bị đánh chết.

– Gia phụ rất khỏe, đa tạ Hà trưởng lão quan tâm.

Đới Cương Tử nói. Tin tức phụ thân đã chết hắn cũng không dám nói ra. Nếu như thiếu mất thứ làm cho người ta kinh sợ vậy thì Quỷ Vũ Tông sẽ gặp phiền phức lớn.

Mọi người lập tức rời đi, cũng không có ai nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Phi Linh môn nho nhỏ này không ai để vào trong mắt. Đương nhiên Đới Cương Tử thì không giống vậy. Chỉ có hắn mới biết thực lực của Phi Linh môn mạnh mẽ như thế nào.

– Chưởng môn, sao lại không ở cùng đám người Quỷ Vũ Tông một chỗ. Nhiều người muốn tới đây tìm người Bách Thú Cốc như vậy, cơ hội cũng lớn hơn một chút.

Diệp Mỹ nói với Lục Lâm Thiên:

– Ngươi thực sự nghĩ như vậy sao?

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói.

– Chuyện này, xem ra chưởng môn đã có dự định khác.

Diệp Mỹ nhíu mày rồi nhìn Lục Lâm Thiên nói, đối với vị chưởng môn trước mắt này nàng vẫn luôn không nhìn thấu, vì vậy mới luôn có cảm giác hiếu kỳ.

– Diệp phó đường chủ, ngươi tả qua dáng dấp huynh muội Hoa gia một chút cho ta xem.

Lục Lâm Thiên nói với Diệp Mỹ.

Huynh muội Hoa gia đều có thân hình tráng kiện bởi vì quanh năm làm bạn với yêu thú cho nên lớn lên không khác dã thú là bao. Dáng người cao lớn. Hoa Mãn Ngọc vô cùng diễm lệ, có thể coi là khuynh quốc khuynh thành, về phần những cái khác ta thực sự không biết hình dung như thế nào.

Diệp Mỹ nói:

– Nghịch Lân Yêu Bằng, Thiên Sí Tuyết Sư, các ngươi có nghe được không. Đi phụ cận tìm một ít yêu thú hỏi thăm một chút xem có tin tức của hai người kia không.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nói với Thiên Sí Tuyết Sư và Nghịch Lân Yêu Bằng trên không trung.

Đám yêu thú tức thì rời khỏi bầu trời. Nhìn Thiên Sí Tuyết Sư và Nghịch Lân Yêu Bằng Lục Lâm Thiên khẽ cười. Muốn tìm người tốt nhất là nên hỏi đám yêu thú bản địa. Phương diện này đám Thiên Sí Tuyết Sư và Nghịch Lân Yêu Bằng là tốt nhất.

– Vẫn là chưởng môn lợi hại.

Diệp Mỹ mỉm cười, lập tức nói:

– Hoa gia đối với yêu thú có không ít bản lĩnh, chỉ sợ muốn từ trong miệng yêu thú hỏi tin tức huynh muội Hoa gia cũng không dễ dàng.

– Chỉ cần có tin tức huynh muội Hoa gia là được, muốn hỏi cũng không khó.

Lục Lâm Thiên nói. Đối với chuyện này Lục Lâm Thiên vô cùng tự tin. Bằng vào huyết mạch cực cao của Thiên Sí Tuyết Sư và Nghịch Lân Yêu Bằng, yêu thú bình thường sẽ không dám nói dối. Chỉ cần huynh muội Hoa gia còn ở sơn mạch Vụ Hải muốn tìm cũng không quá khó khăn. Chỉ sợ huynh muội hai người đã bị đánh chết hoặc là rời khỏi sơn mạch Vụ Hải mà thôi.

Tìm hiểu chung quanh một chút, hai người nhanh chóng đi về phía trước. Dọc đường đi, Lục Lâm Thiên đối với việc tìm kiếu huynh muội Hoa gia cũng không quá sốt ruột, ngược lại còn không ngừng lĩnh ngộ thuộc tính. Có những lúc thỉnh thoảng sẽ ngây ngốc nửa canh giờ đứng bất động, dường như có điều lĩnh ngộ.

Đêm đến, dưới màn đêm bao phủ, sơn mạch Vụ Hải vốn đã lờ mờ lúc này thêm đen kịt, tuy rằng ánh sáng đối với tu luyện giả mà nói cũng không có ảnh hưởng quá lớn. Thế nhưng chỉ là đối với cường giả mà thôi. Chỉ đến khi tu luyện tới một cảnh giới nhất định thì ngày cũng như đêm. Thế nên đối với Lục Lâm Thiên và Diệp Mỹ mà nói, ảnh hưởng cũng vẫn có.

Sương mù bao phủ dày đặc, ánh trăng không thể xuyên qua màn đêm đen kịt. Hai người Lục Lâm Thiên và Diệp Mỹ nhanh chóng tìm một sơn cốc đặt chân, cả hai khoanh chân ngồi xuống bắt đầu tu luyện.

Ngồi ở bên trong sơn cốc, lúc này Lục Lâm Thiên đang bắt đầu lĩnh ngộ thuộc tính thổ. Dường như hắn có cảm giác có một cỗ năng lượng bên trong đại địa đang liên hệ với thân thể mình, đang cùng nhau hô ứng với năng lượng thổ hệ bên trong cơ thể.

Theo sự lĩnh ngộ gần đây, trong lúc vô hình Lục Lâm Thiên có thể đơn giản tìm được một loại cảm giác rất dễ dàng tiến vào bên trong trạng thái huyền ảo kia.

Chậm rãi lĩnh ngộ, thời gian cũng nhanh chóng trôi qua.

Diệp Mỹ cách Lục Lâm Thiên không xa lúc này chưa tiến vào trạng thái tu luyện, ánh mắt không khỏi tò mò nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Gần đây ở chung khiến cho nàng có chút lý giải về vị chưởng môn này. Người này không nói nhiều lắm, là một người gian trá vô cùng, thế nhưng đối với tu luyện lại là một cuồng nhân, cho dù bước đi cũng có thể tu luyện.

Đôi mắt xinh đẹp nhìn một lát rồi Diệp Mỹ lập tức tiến vào trạng thái tu luyện.

Tuy rằng trong sơn mạch Vụ Hải này có không ít yêu thú, thế nhưng có Tiểu Long ở đây, chỉ cần thả ra một chút khí tức là yêu thú bình thường căn bản không dám tới gần.

Trong lúc lĩnh ngộ thời gian trôi qua vô cùng nhanh chóng, một đêm trôi qua. Sáng sớm hôm sau Lục Lâm Thiên dừng lĩnh ngộ, giống như hắn chỉ vừa mới lĩnh ngộ được một lát mà thôi.

– Tiếp tục xuất phát.

Lục Lâm Thiên khẽ vặn người, khuôn mặt mỉm cười nói. Dường như một đêm lĩnh ngộ cũng có chút thu hoạch.

Sáng sớm trên sơn mạch Vụ Hải, sương mù càng thêm đậm đặc, tầm nhìn cũng bị ảnh hưởng thêm không ít.

Trong lúc di chuyển trong rừng, tay Lục Lâm Thiên không ngừng vung lên, dường như đang đánh ra từng đạo thủ ấn, không gian trước mặt hắn khẽ rung động, nhìn qua vô cùng huyền ảo.

Sưu Sưu.

Mấy tiếng xé gió truyền tới, giữa không trung đột nhiên có mấy đạo thân ảnh lăng không đi tới.

Ngẩng đầu nhìn lên không trung, Lục Lâm Thiên lập tức cảnh giác.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt, trong ánh mắt Lục Lâm Thiên xuất hiện mấy đạo thân ảnh đều lăng không phi hành, không thể nghi ngờ mấy người này đều là Vũ Suất.

– Úc Khánh, ngươi không chạy thoát được đâu.

Phía trước mặt ba người kia có một người đang nhanh chóng chạy đi. Lập tức trong ba người kia có một người nhanh chóng đánh ra một đạo chưởng ấn.

Phanh.

Chưởng ấn đánh ra khiến cho không gian vặn vẹo. Toàn bộ không gian đột nhiên co rút lại, kể cả không gian chung quanh người đang chạy phía trước.

Sưu.

Người nhanh chóng chạy về phía trước kia quanh thân có một cỗ lực lượng bàng bạc bạo phát, không ngờ lại phá vỡ không gian mà chạy trốn kéo theo thanh âm bạo liệt vang vọng ở phía sau.

Phanh.

Thanh âm bạo tạc vang vọng không gian, sóng gợn trực tiếp khuếch tán ra chung quanh. Chưởng ấn ở giữa không trung nổ vang khiến cho không gian rung động kịch liệt. Kình khí cường hãn khuếch tán trên bầu trời. Dưới lực lượng đáng sợ này, không gian trực tiếp vặn vẹo, giống như một quả bom vừa nổ tung vậy.

Người phía trước tuy rằng chạy ra khỏi không gian đang vặn vẹo kia, thế nhưng lúc này bản thân cũng bị dư ba lực lượng đánh vào, hơn nữa dường như lúc trước cũng bị trọng thương cho nên lúc này bị đánh bay xuống mặt đất, vừa vặn rơi xuống trước người Lục Lâm Thiên không xa.

Khục khục.

Người này rơi xuống mặt đất, miệng phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

– Linh Suất tứ trọng.

Cảm nhận khí tức của người này Lục Lâm Thiên nhíu mày, người này không ngờ lại là Linh Suất tứ trọng.

Chương 759: Khí vương úc khánh (2)

Sưu Sưu.

Lúc này ba đạo thân ảnh phía sau trực tiếp đáp xuống mặt đất. Ba người này đều là những đại hán chừng ba đến bốn mươi tuổi. Cảm nhận khí tức của ba người này, hai hàng lông mày Lục Lâm Thiên không khỏi trầm xuống, đại hán đầu lĩnh là một Vũ Suất ngũ trọng. Phía sau hắn là một Vũ Suất tứ trọng và một Vũ Suất nhất trọng.

– Khí Vương Ức Khánh.

Diệp Mỹ kinh hô một tiếng, ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Linh Suất tứ trọng bị thương nặng kia.

– Diệp phó đường chủ, ngươi biết hắn sao?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Linh Suất tứ trọng đang bị thương nặng kia. Người này mặc một bộ y phục đỏ như lửa, mày kiếm mắt to, ánh mắt sáng sủa. Ước chừng khoảng bốn mươi tuổi. Người có tu vi Vũ Suất thọ mệnh đều tới mấy trăm năm, hơn nữa lại là tu luyện giả cho nên tốc độ già đi cực kỳ chậm chạp. Vì vậy chỉ nhìn dáng dấp không thể nào đoán ra tuổi tác thực sự.

– Chưởng môn, người này là Ức Khánh, thường được người ta gọi là Khí Vương Ức Khánh, binh khí hắn luyện chế ra cực kỳ thịnh hành trong Cổ Vực, là vạn kim khó cầu. Tạo nghệ trên phương diện luyện khí không phải người bình thường có thể so sánh được.

Diệp Mỹ nhanh chóng nói với Lục Lâm Thiên.

– Ức Khánh, giao thứ đó ra đây, ta sẽ để cho ngươi chết thống khoái.

Vũ Suất ngũ trọng kia nhìn đại hán nằm trên mặt đất rồi nói.

– Quách Đại, ngươi muốn nói tới vật gì? Ta không biết ngươi đang nói gì. Các ngươi nhân lúc ta đang luyện chế binh khí vây công ta.

Ba huynh đệ Quách thị các ngươi quả thực quá vô sỉ.

Máu tươi không ngừng chảy ra từ khóe miệng đại hán kia, thương thế rõ ràng cực kỳ nghiêm trọng.

– Ức Khánh, ngươi không cần giả ngu. Ngươi bế quan ba năm, trốn ở trong sơn mạch Vụ Hải chỉ có ba huynh đệ chúng ta biết ngươi đang luyện chế linh khí. Giao ra Linh khí, ta sẽ cho ngươi chết thoải mái.

Đại hán vừa nói kia lúc này lạnh nhạt nói.

– Linh khí? Linh khí nào? Ta căn bản không biết.

Ánh mắt đại hán kia trầm xuống rồi nói.

– Đại ca, nhiều lời vô ích với hắn làm gì, trực tiếp đánh chết là được. Đến lúc đó tất cả mọi thứ của hắn là của chúng ta.

Trong ba người, tên Vũ Suất tứ trọng lạnh nhạt nói.

– Ba huynh đệ Quách thị nhà các ngươi, nếu như hôm nay ta không chết vậy thì ngày khác sẽ tìm diệt cả nhà các ngươi.

Đại hán kia quát lên.

– Ức Khánh, bằng vào danh khí của ngươi muốn tìm người diệt Quách gia ta quả thực cũng có khả năng. Thế nhưng ngươi sẽ không có cơ hội đó rồi. Lẽ nào ngươi cho rằng ngày hôm nay ngươi còn có thể chạy thoát khỏi tay ba huynh đệ chúng ta sao?

– Hừ.

Đại hán nằm trên mặt đất kia hừ lạnh một tiếng, cũng không nói gì. Bị ba huynh đệ Quách thị kia vây công, bản thân bị trọng thương, hắn đương nhiên biết mình muốn chạy thoát sẽ cực kỳ khó khăn.

– Đại ca, nhị ca. Các huynh đối phó Ức Khánh, bên kia còn có hai người không sợ chết, đệ đi giải quyết.

Trong ba người, lúc này Vũ Suất nhất trọng kia đột nhiên nhìn về phía Lục Lâm Thiên và Diệp Mỹ phía xa.

– Chưởng môn, chúng ta đi mau.

Diệp Mỹ tức thì cả kinh nói:

– Là Quách thị tam hùng, trong Cổ Vực ba người này có tiếng hung ác, rất khó trêu chọc.

– Không vội, chúng ta nhìn xem một chút.

Nhìn Vũ Suất nhất trọng đang đi tới, Lục Lâm Thiên cũng không có ý tứ muốn chạy trốn.

– Hóa ra còn có một nữ nhân dáng dấp không tồi, vừa vặn có thể bồi tiếp đại gia một phen.

Đại hán Vũ Suất nhất trọng kia trong nháy mắt đi tới trước người Lục Lâm Thiên và Diệp Mỹ. Ánh mắt lập tức nhìn về phía Diệp Mỹ nở nụ cười âm hiểm. Nữ tử như vậy quả thực là hiếm thấy.

– Chỉ sợ ngươi còn không có bổn sự này. Người của ta không phải là thứ một Vũ Suất nhất trọng nho nhỏ như ngươi có thể động vào.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng. Vũ Suất nhất trọng, coi như bằng vào thực lực của hắn cũng có thể đánh lại. Muốn giết có lẽ không phải vấn đề quá khó.

– Ồ. Tiểu tử ngươi quả thực vô cùng càn rỡ. Lẽ nào là đệ tử sơn môn nào mới tới, sống an nhàn quá lâu rồi sao? Đại gia ta ngày hôm nay trước tiên sẽ giải quyết ngươi.

Vũ Suất nhất trọng này ngạc nhiên, một cỗ sát ý tỏa ra. Ánh mắt nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

– Ngươi cũng xứng sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên vẻ vui mừng, hắn luôn muốn tìm một tên Vũ Suất nhất trọng làm đối thủ, lúc này chính là cơ hội, thực lực Vũ Suất nhất trọng này vừa khéo làm đối thủ của hắn.

– Khặc khặc. Tiểu tử không biết trời cao đất rộng, muốn chết.

Ánh mắt Vũ Suất nhất trọng này toát ra sát ý. Nói xong, trong tay đánh ra một đạo chưởng ấn lam sắc tốc độ như thiểm điện trực tiếp bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Một đạo chưởng ấn trực tiếp đánh vào ngực Lục Lâm Thiên. Trong nháy mắt thân thể Lục Lâm Thiên bị nghiền nát.

– Chưởng môn.

Sắc mặt Diệp Mỹ đại biến khẽ hô lên một tiếng. Lập tức ánh mắt khẽ nhíu lại, lúc này nàng cũng thấy thân thể nghiền nát của Lục Lâm Thiên không có máu tươi bắn ra cho nên đây chỉ là một đạo tàn ảnh mà thôi.

– Ồ?

Lúc này sắc mặt Vũ Suất nhất trọng kia hơi ngạc nhiên. Dường như hắn thật không ngờ tốc độ của Lục Lâm Thiên lại nhanh như vậy. Trước mặt hắn cũng có thể chạy trốn, trong lòng lúc này vô cùng kinh ngạc.

– Tốc độ của Vũ Suất nhất trọng quả thực vẫn có chút chậm chạp.

Thân thể Lục Lâm Thiên xuất hiện cách đó mười thước. Trên vai Diệp Mỹ lúc này xuất hiện Tiểu Long và Bạch Linh. Lục Lâm Thiên đã âm thầm nói với Bạch Linh không cần xuất thủ để hắn một mình thử thực lực Vũ Suất nhất trọng một chút.

– Tiểu tử. Tốc độ cũng không chậm nha.

Sắc mặt Vũ Suất nhất trọng kia tức thì âm trầm.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt cười:

– Là tốc độ của ngươi quá chậm mà thôi.

– Lão tam, đừng chơi đùa nữa. Nhanh giải quyết tiểu quỷ kia đi.

Phía xa, hai người còn lại đã không nhịn được nữa. Hai người bọn hắn còn tưởng rằng lão tam nhà mình đang chơi đùa với Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tử kiêu ngạo.

Vũ Suất nhất trọng này nhíu mày lạnh lùng quát lên một tiếng. Chân khí quanh người bùng ra. Bàn tay khẽ nắm chặt. Trong chiếc nhẫn trữ vật có một đạo lưu quang hiện lên, một thanh đại đao xuất hiện trong tay hắn. Thanh đại đao này dài chừng một thước. Trên thân đao có mấy đạo bí văn, hàn mang tỏa ra bốn phía, phẩm chất quả thực không tồi.

– Trước tiên bổ sống tiểu tử này đã.

Bàn chân tên Vũ Suất nhất trọng kia khẽ điểm một cái. Đại đao trong tay vung lên rồi đánh về phía Lục Lâm Thiên. Thân thể hắn giống như một đạo lưu tinh, nhanh như thiểm điện.

Đại đao trong tay đại hán Vũ Suất nhất trọng này mang theo lực lượng mạnh mẽ trực tiếp xé rách không gian, đao mang trên trăm thước nhanh chóng hình thành, sau đó hung hăng bổ xuống phía dưới. Trên đao mang này rõ ràng đã khiến cho không gian chung quanh chấn động. Cường giả Vũ Suất lực lượng công kích ít nhiều cũng kèm theo một chút lực lượng không gian.

Trong nháy mắt thân thể Lục Lâm Thiên đã bị bao phủ trong đó. Lúc này kình phong cường hãn khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy toàn thân đau đớn.

Chương 760: Chiến đấu kịch liệt với Vũ Suất

– Thanh Linh Khải Giáp.

Khẽ quát lên một tiếng, vòng xoáy dưới chân Lục Lâm Thiên chợt lóe, thân ảnh dưới đao mang này trực tiếp lấy một tốc độ quỷ nhị tránh thoát.

Phanh Phanh Phanh.

Đao mang do Vũ Suất nhất trọng kia đánh xuống trực tiếp va chạm với mặt đất. Tức thì trên mặt đất xuất hiện vô số vết nứt nẻ, những cái khe nứt chạy dài ra chung quanh. Vô số cây đại thụ che trời nổ tung. Gỗ vụn bắn ra tứ phía.

– Đây là tốc độ của Vũ Suất nhất trọng sao? Quả thực ngươi khiến cho ta quá thất vọng.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện cách đó chừng trăm thước. Ánh mắt nhìn vào Vũ Suất nhất trọng kia rồi lạnh nhạt nói. Mà lúc này toàn thân Lục Lâm Thiên đã được bao phủ bởi từng lớp lân phiến.

Nhìn Thanh Linh Khải Giáp bao trùm cơ thể Lục Lâm Thiên, Khí Vương Ức Khánh phía xa còn có hai Vũ Suất kia cũng vô cùng kinh ngạc.

– Muốn chết.

Sắc mặt Vũ Suất nhất trọng trầm xuống. Lúc này dường như mặt mũi cũng đã mất hết. Đại đao trong tay chuyển động. Đao mang sắc bén lần thứ hai hung hăng cắt vỡ không gian mang theo kình khí cường hãn tạo thành thanh âm vang vọng trong không trung bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy công kích lần thứ hai của Vũ Suất nhất trọng này, sắc mặt Lục Lâm Thiên vẫn không biến đổi. Quang mang chợt lóe, quanh thân lập tức được bao phủ bởi một vòng xoáy. Quanh thân thể hắn lúc này mơ hồ vang lên tiếng xé gió trầm thấp rồi đột nhiên thân ảnh biến mất một cách vô cùng quỷ dị. Bằng mắt thường cũng có thể thấy được thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh chóng rời khỏi đao mang rồi biến mất. Đao mang đánh xuống mặt đất.

Phanh Phanh.

Đao mang cắt ngang không gian mang theo kình khí khủng bố bổ xuống mặt đất nơi Lục Lâm Thiên vừa đặt chân. Đao mang hạ xuống tức thì khiến cho toàn bộ mặt đất rung động. Trong thanh âm bạo liệt, một cái khe lớn từ vị trí đao mang bổ xuống kéo dài ra chung quanh.

Phanh Phanh.

Những cây đại thụ gần cái khe này trực tiếp nổ tung, kình khì lúc này mới chậm rãi khuếch tán.

Lực lượng cường hãn như vậy khiến cho Diệp Mỹ nhíu mày, loại thực lực này chỉ ít nàng cũng không thể chống lại. Vũ Tướng cửu trọng và Vũ Suất nhất trọng cách nhau một ranh giới lớn, thường nhân như nàng khó có thể vượt qua được.

– Ha ha, hóa ra Vũ Suất nhất trọng cũng chỉ có như vậy mà thôi.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên tiếp tục xuất hiện ở phía xa, miệng khẽ cười lớn một tiếng. Trong lòng hắn cũng biết vừa rồi nói là dễ dàng như vậy thế nhưng hắn cũng phải dùng toàn lực thi triển Phù Quang Lược Ảnh mới có thể nguy hiểm thoát ra ngoài được. Tốc độ của Vũ Suất nhất trọng tuyệt đối không thể khinh thường. Mà Vũ Suất nhất trọng trước mắt hắn này thực lực cũng khá là cường hãn.

Chỉ là lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng vui vẻ. Khi trước, bản thân hắn ở trước mặt Vũ Suất nhất trọng vô hình trung sẽ bị một áp lực vô cùng lớn, thế nhưng lúc này áp lực ấy đã nhỏ đi rất nhiều.

Tu vi hiện tại của hắn đã là Vũ Tướng thất trọng đỉnh phong, hơn nữa lại thêm các loại thủ đoạn cho nên lúc này Lục Lâm Thiên tuyệt đối có thực lực đánh một trận với Vũ Suất nhất trọng. Chiến ý trong mắt Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện.

– Lão tam, đệ đang làm gì vậy? Mau giải quyết tiểu tử kia đi.

Xa xa, tên Vũ Suất tứ trọng kia nói. Hắn vẫn còn đang tưởng rằng đệ đệ mình đang chơi đùa.

Một đao nữa lại thất bại, hai hàng lông mày của đại hán Vũ Suất nhất trọng này không khỏi nhíu lại. Tốc độ của Lục Lâm Thiên khiến cho hắn thấy đau đầu và kinh ngạc, ánh mắt nhìn vào Lục Lâm Thiên lúc này tràn ngập hàn ý.

– Tiểu tử, tốc độ không tồi. Thế nhưng ngươi vẫn còn kém một chút.

Ánh mắt sắc bén khẽ đảo qua. Trong mắt Vũ Suất nhất trọng này hiện lên một vẻ lạnh lẽo. Đại đao trong tay run lên, một cỗ chân khí cường hãn xuất hiện, không gian chung quanh gợn sóng. Đồng thời một đao nhanh chóng bổ về phía Lục Lâm Thiên. Một đao này, tốc độ và độ lớn của nó so với hai đao trước còn mạnh hơn rất nhiều. Tới lúc này Vũ Suất nhất trọng này đã động thủ thực sự với Lục Lâm Thiên.

Mà ngay khi Vũ Suất nhất trọng này chưa động thủ, Lục Lâm Thiên đã âm thầm ngưng tụ thủ ấn. Khi Vũ Suất nhất trọng chém ra một đao, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên chợt kết. Chân khí trong kinh mạch nhanh chóng tuôn ra rồi hội tụ trong lòng bàn tay. Trong không trung tức thì năng lượng hệ mộc nhanh chóng từ bốn phương tám hướng hội tụ tới.

Trong nháy mắt quang mang quanh người Lục Lâm Thiên đại thịnh, khí tức trở nên khác thường.

Đao mang đánh xuống, một đạo chưởng ấn trong suốt như một khối ngọc xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên.

– Ẩm Nhiên Tiêu Linh Chưởng.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng. Hàn ý trong mắt bắn ra. Tức thì chưởng ấn trong suốt trên tay lúc này bắn về phía trước. Tiếp theo chưởng ấn nhanh chóng bành trướng trực tiếp bao phủ đao mang của Vũ Suất nhất trọng đang tiến tới kia.

Tốc độ công kích của hai người đều nhanh như thiểm điện vì vậy không có một chút dừng lại nào. Tất cả chỉ diễn ra trong nháy mắt. Chưởng ấn và đao mang nhanh chóng va chạm với nhau.

Sưu.

Hai cỗ lực lượng va chạm khiến cho không gian khẽ run rẩy. Lập tức một đám kình khí cuồng bạo khuếch tán. Sóng gợn trong không gian như sôi trào lên tạo thành thanh âm bạo liệt vang lên trong không trung.

Phanh.

Âm hưởng bạo liệt vô cùng lớn vang lên giữa không trung. Một cỗ năng lượng khổng lồ, kinh khủng tới cực hạng trong nháy mắt nổ tung như một quả bom. Kình phong bắn ra bốn phía. Kình phong liên miên không dứt chồng chất lên nhau giống như là thiên la địa vòng lập tức bao phủ không gian chừng nghìn thước.

Cả phiến không gian này vặn vẹo, rung động, một cỗ khí tức vô hình trong nháy mắt khuếch tán ra chung quanh.

– Vũ kỹ Huyền cấp.

Mà lúc này sắc mặt mấy người phía xa đại biến. Khí thế như vậy cũng không phải là thứ mà vũ kỹ Hoàng cấp có thể làm được.

Diệp Mỹ nhíu mày, tuy rằng nàng cũng nhận được một bộ vũ kỹ Huyền cấp. Thế nhưng cho tới bây giờ còn chưa hoàn toàn tu luyện thành công. Thế nhưng vũ kỹ Huyền cấp vị chưởng môn này đánh ra đã hoàn toàn đạt tới trình độ vô cùng thành thạo.

Trong quang mang lục sắc hình cung kinh khủng kia, đao mang lúc này đã ảm đạm. Quang mang lục sắc cũng bị xé rách tạo thành mấy cái khe. Hai cỗ lực lượng đan xen với nhau đồng thời sắc mặt Vũ Suất nhất trọng kia lúc này đại biến. Trong quang mang lục sắc hình cung này không ngờ lại trực tiếp hút ra chân khí của hắn, trong nháy mắt khiến cho chân khí của hắn không tự chủ được mà tiêu hao.

Đám người phía xa há hốc mồm nhìn vào quang mang lục sắc hình cung. Lúc này phạm vi quang mang lục sắc bao phủ, những cây đại thụ bên trong đột nhiên vàng úa, trong nháy mắt lá cây mang theo kình phong sắc bén khuếch tán về bốn phía. Trên mặt đất đột nhiên nứt nẻ, đất đá bị nghiền nát.

Chỉ trong nháy mắt, phương viên chung quanh quang mang bị san bằng trụi lủi không còn một thứ gì. Đại thụ che trời héo rũ mặt đất nứt nẻ, vô số cái khe khuếch tán ra bốn phía. Sinh cơ trong không gian kia toàn bộ đều mất.

Chương 761: Đánh chết Vũ Suất (1)

Phanh Phanh.

Lực lượng dư ba khiến cho không gian vang lên âm thanh bạo liệt. Trong lực lượng cường hãn này, thân thể Lục Lâm Thiên lập tức bị một cỗ lực lượng mạnh mẽ đánh vào trên Thanh Linh Khải Giáp, tức thì thân thể hắn bị đẩy lùi về phía sau. Thực lực của Vũ Suất nhất trọng cũng không phải dễ đối phó như vậy.

Thế nhưng trong lúc bất tri bất giác Lục Lâm Thiên cũng phát hiện ra, thực lực của Vũ Suất nhất trọng tuy rằng cường hãn không gì sánh được, không phải là thứ mà Vũ Tướng cửu trọng có thể chống lại. Thế nhưng hiện tại đối với hắn mà nói cũng không phải không có lực chống lại. Chỉ ít hiện tại hắn mạnh mẽ chống lại một chiêu tuy rằng là rơi vào thế hạ phong thế nhưng dựa vào Thanh Linh Khải Giáp và thân thể cường hãn, đối với bản thân hắn cũng không có trở ngại gì quá lớn.

Thân thể rút lui về phía sau, đồng thời Lục Lâm Thiên đưa mắt lạnh lùng nhìn về phía trước. Dường như đã có sự chuẩn bị từ sớm. Trong nháy mắt một đạo thủ ấn quỷ dị được kết, chân khí bàng bạc từ trong kinh mạch tuôn ra.

Chân khí tuôn ra ngoài, chân khí trong cơ thể lập tức giống như phô thiên cái địa bạo phát ra rồi hội tụ vào trong chưởng ấn trong tay. Nắm tay hắn bỗng nhiên nắm chặt lại, hét lớn:

– Đại Địa Nộ Hống.

Cùng với tiếng quát của Lục Lâm Thiên. Chân khí cuồng bạo nhanh chóng ngưng tụ thành một quyền ấn màu vàng mang theo thanh thế và kình phong kinh khủng. Ngay khi Lục Lâm Thiên vừa mới ổn định thân thể thì đạo quyền ấn này lập tức dược đánh về phía trước. Tiếng nổ vang lên trong không trung như tiếng sấm trong nháy mắt nện xuống mặt đất.

Một quyền này được đánh ra, mặt đất trước quyền ấn đột nhiên nổ tung tóe hiện ra một cái hố sâu vài chục thước. Vô số cái khe chung quanh lấy một tốc độ đáng sợ trong nháy mắt lan tràn về phía Vũ Suất nhất trọng kia.

Thân thể Vũ Suất nhất trọng kia lúc này cũng bị Ảm Nhiên Tiêu Linh chưởng của Lục Lâm Thiên đẩy lùi. Chân khí trong cơ thể bị tiêu hao vô cùng quỷ dị. Trong lúc hắn kinh hãi thì một đạo công kích của đối phương lập tức được đánh tới.

Mặt đất lay động kịch liệt giống như địa chấn. Trong nháy mắt nứt nẻ lan tới trước người Vũ Suất nhất trọng. Một cỗ lực lượng mạnh mẽ từ mặt đất truyền lên, giống như một cơn hồng thủy trút vào người đại hán này.

Cạch Cạch.

Mặt đất phương viên một nghìn thước chung quanh có những vết nứt giống như mạng nhện lan tràn về bốn phía. Lực lượng cuồng bạo mang theo kình phong sắc bén tàn sát bừa bãi.

Lực lượng quá mức kinh khủng này khiến cho sắc mặt Vũ Suất nhất trọng kia vô cùng kinh hãi. Mặt đất chung quanh đều bị sập xuống, Vũ Suất nhất trọng kia lúc này không thể thối lui, sắc mặt đại biến. Trong lúc hoảng sợ lập tức phóng lên cao.

Phanh Phanh.

Mặt đất nứt toác ra rồi lập tức nổ tung. Toàn bộ mặt đất phương viên hơn nghìn thước chung quanh đột nhiên lún xuống hóa thành lực lượng kinh khủng phóng lên cao khiến cho không gian vặn vẹo, đồng thời cũng nhanh chóng đánh về phía Vũ Suất nhất trọng đang phóng lên cao kia.

Đại hán kia tuy rằng nhảy lên không trung thế nhưng tốc độ của lực lượng kinh khủng này lại quá nhanh chóng khiến cho hắn bị ảnh hưởng, thân thể trực tiếp bị đánh trúng.

Bằng mắt thường cũng có thể thấy được, thân thể Vũ Suất nhất trọng ở giữa không trung bị lực lượng mạnh mẽ va chạm, quang tráo quanh người lập tức nứt vỡ khiến cho không gian gấp khúc, thế nhưng cũng không hoàn toàn vỡ nát.

Chỉ là lúc này sắc mặt Vũ Suất nhất trọng kia trắng bệch. Rõ ràng hắn cũng đã bị tổn thương.

Một chưởng quỷ dị hệ mộc kia của Lục Lâm Thiên lúc trước đã khiến cho hắn tiêu hao không ít thực lực. Mà Đại Địa Nộ Hống của Lục Lâm Thiên lần này lại là công kích thổ hệ, chính là lực lượng nặng nề, lực công kích cường hãn. Chỉ cần nhìn vào độ mạnh yếu của công kích có thể nói Đại Địa Nộ Hống mạnh hơn một chút. Lúc này Vũ Suất nhất trọng kia bị tổn thương cũng là chuyện bình thường.

Lục Lâm Thiên bằng vào đan điền khổng lồ. Chỉ dùng tu vi Vũ Tướng thất trọng đỉnh phong cũng có thể đánh lại Vũ Tướng cửu trọng. Lần này liên tục tung ra hai đạo công kích Huyền cấp sơ giai cũng miễn cưỡng có thực lực đủ để chống lại Vũ Suất nhất trọng.

Lục Lâm Thiên phối hợp tốc độ và sự quỷ dị của Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng, hơn nữa lại thêm sự chủ quan của Vũ Suất nhất trọng cho nên kết quả hiện tại cũng nằm trong dự liệu của hắn.

Lúc này Diệp Mỹ vô cùng kinh ngạc. Thực lực của chưởng môn hoàn toàn vượt qua dự liệu của nàng. Bằng vào tu vi Vũ Tướng không ngờ có thể thực sự đánh lại Vũ Suất.

– Lão tam, không được sơ ý. Tiểu tử này là vũ giả tam hệ, mau dùng toàn lực đánh chết hắn đi.

Xa xa, hai đại hán Vũ Suất kia khẽ biến sắc, kinh ngạc. Từ đầu Lục Lâm Thiên thi triển thuộc tính phong, vừa rồi lại thi triển công kích thổ hệ và mộc hệ. Vũ giả tam hệ tuyệt đối khiến cho bọn họ kinh hãi.

Khi Vương Úc Khánh bị thương nặng nằm trên mặt đất cũng vô cùng kinh ngạc. Đương nhiên hắn cũng nhận ra được khí tức Vũ Tướng của Lục Lâm Thiên. Thế nhưng không ngờ thanh niên kia lại có thực lực chống lại Vũ Suất. Loại cảnh tượng quỷ dị này khiến cho hắn cực kỳ kinh ngạc. Đồng thời đối với thân phận vũ giả tam hệ của Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc không ngớt.

Đối với thân phận vũ giả tam hệ của Lục Lâm Thiên, Diệp Mỹ dường như chỉ hơi kinh ngạc một chút rồi lại vô cùng bình tĩnh.

– Tiểu tử, phải thừa nhận rằng ngươi có chút bản lĩnh.

Trên bầu trời, sắc mặt Vũ Suất nhất trọng kia trầm xuống. Một cỗ sát ý không chút che dấu bắn về phía Lục Lâm Thiên.

– Chỉ là có chút bản lĩnh sao? Có lẽ hiện tại ngươi cũng không dễ chịu gì đúng không?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói. Trong tay lập tức ngưng kết thủ ấn, trong không gian mơ hồ có một cỗ năng lượng vô hình hội tụ.

– Hừ.

Vũ Suất nhất trọng này hừ lạnh một tiếng. Quả thực hắn cũng không hề dễ chịu như biểu hiện bề ngoài. Ăn quả đắng, tiêu hao cũng không ít, trên người rốt cuộc đã bị thương nhẹ. Thế nhưng vẫn còn có thể chống đỡ được.

– Tiểu tử, đỡ Phá Lãng Đao của đại gia.

Hàn ý xẹt qua. Chuôi đao trong tay đại hán Vũ Suất nhất trọng này lập tức giơ lên trước mặt, chân khí thủy hệ trong giờ phút này đột nhiên bạo phát ra rồi hội tụ trên đạo đao. Quang mang chói mắt vây quanh đại đao, khí tức sắc bén lan tràn ra bốn phía khiến cho không gian vặn vẹo.

Tiếp theo bàn tay Vũ Suất nhất trọng này khẽ vung lên, đao mang được tung ra. Vừa xuất hiện, đao mang đã liên tục tàn phá bừa bãi mang theo kình phong sắc bén xé rách không gian tạo thành ngàn đạo đao ảnh, tiếng rít gào vang vọng khắp nơi. Không gian to lớn như thế lúc này không ngờ lại giống như bị vỡ nát, lực lượng cuồng bạo này dường như chính là một kích cực mạnh của Vũ Suất nhất trọng.

Cũng vào lúc này, trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự ngưng trọng. Thủ ấn trong tay bắt đầu ngưng tụ một cách quỷ dị. Mà cùng với thủ ấn được ngưng tụ, một cỗ lực lượng phong thuộc tính đột nhiên hội tụ trong bầu trời.

Chương 762: Đánh chết Vũ Suất (2)

Trong thiên địa đột nhiên có một cỗ lực lượng vô hình, cực đoan, mạnh mẽ bắt đầu khuếch tán. Không trung phía sau Lục Lâm Thiên vốn là đám sương mù đậm đặc lúc này trong nháy mắt hội tụ.

Từng tầng sương mù đậm đặc bao phủ giữa không trung khiến cho không trung rung lắc kịch liệt. Trong những đám sương kia đột nhiên nổi lên rung động kỳ dị. Tức thì mọi người trong lúc vô hình cảm nhận được một cỗ cảm giác nguy hiểm.

– Tiểu tử, đi chết đi.

Trong bầu trời, trên mặt tên Vũ Suất nhất trọng kia hiện lên vẻ dữ tợn. Đao mang đánh xuống, chân khí cuồng bạo và đao mang sắc bén trong giờ phút này phô thiên cái địa bạo phát ra. Sau đó hung hăng bổ về phía Lục Lâm Thiên.

Trong lúc nhất thời, không gian phía sau Lục Lâm Thiên cuồn cuộn mang theo sự rung động kinh khủng bắt đầu xuất hiện. Mơ hồ chồng chất lên nhau. Trong những tầng sương mù dày đặc kia trong nháy mắt có vô số đạo thủ ấn quỷ dị khuếch tán. Thủ ấn này được ngưng tụ, chu vi không gian chung quanh rung động kịch liệt.

– Tam Thiên Lưu Vân Thủ.

Một tiếng quát khẽ từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra. Chân khí trong đan điền khổng lồ lúc này giống như ngàn vạn con ngựa nhanh chóng từ trong đan điền phi ra. Lập tức bị tầng sương mù trong bầu trời thôn phệ, tay áo Lục Lâm Thiên vung lên, lúc này một đạo thủ ấn được đẩy đi. Trong tầng sương mù dày đặc kia đột nhiên bắn ra vô số thủ ấn. Không gian tức thì run rẩy, vô số thủ ấn từ trong tầng sương mù bắn ra, lấy một tốc độ như hủy diệt đánh xuống.

Trong nháy mắt này, vô số thủ ấn quỷ dị hội tụ lại với nhau. Ngay khi mấy nghìn thủ ấn hội tụ lại, không gian lại tiếp tục run lên. Cỗ năng lượng vô cùng cường hãn bắt đầu lan tràn. Một đạo chưởng ấn khổng lồ chừng một nghìn năm trăm thước đột nhiên hiện lên trong không trung. Những tầng sương mù dày đặc trong nháy mắt bị chưởng ấn thôn phệ vào.

Lực lượng kinh khủng cùng với uy áp từ trong chưởng ấn truyền ra khiến cho không gian như muốn vỡ tung.

– Đây… Đây là vũ kỹ Huyền cấp trung giai.

Sắc mặt mọi người hoảng hốt. Không ai ngờ tới thanh thế của Lục Lâm Thiên tạo ra lúc này còn hơn Vũ Suất nhất trọng.

Ngay khi mọi người đang ngạc nhiên, chưởng ấn do Lục Lâm Thiên ngưng tụ trong nháy mắt được đánh ra. Sau đó hung hăng va chạm cùng với đao mang trên bầu trời. Không trung đột nhiên đình trệ trong chớp mắt. Mà ngay khi hai cỗ lực lượng va chạm khiến không gian nhộn nhạo, một tiếng nổ vang vọng không gian.

Phanh Phanh Phanh.

Thanh âm bạo tạc đinh tai nhức óc vang lên trong không trung. Một đạo kình phong đáng sợ lấy hai người làm trung tâm trong nháy mắt khuếch tán ra bốn phía.

Kình khí cường hãn kinh khủng giống như một cơn lốc đột nhiên vang lên, sắc mặt Vũ Suất nhất trọng kia giờ phút này đột nhiên đại biến. Hai mắt nhìn mảnh đao mang trước mặt đã hiện lên một cái khe nhỏ rồi lập tức hóa thành năng lượng tiêu tán giữa không trung. Rồi một cỗ lực lượng khiến tim hắn đập nhanh trong nháy mắt bao phủ hắn vào giữa, lực lượng kinh khủng từ bốn phương tám hướng trút xuống.

Phanh Phanh.

Không gian như nứt ra mang theo một cỗ kình phong vô cùng sắc bén tạo thành một cơn lốc tràn qua không gian. Dưới kình phong tàn bạo, phương viên vài dặm chung quanh, những cây đạ thụ cùng với đất đá trực tiếp nổ tung. Mặt đất bằng phẳng, thanh thế như vậy Vũ Suất nhất trọng tuyệt đối không thể làm được.

Khục khục.

Kình khí chưa tán, lúc này Vũ Suất nhất trọng bị kình khí tận cùng bao vây trên trời mang theo kình lực như thủy triều đánh vào trong cơ thể. Chân khí phòng ngự dưới cỗ kình lực cường hãn này trong nháy mắt sụp đổ. Một ngụm máu tươi được phun ra.

Cạch cạch.

Thanh âm xương cốt bị nghiền nát vang lên. Đồng thời kình khí trong nháy mắt tiêu tán, thân thể Vũ Suất nhất trọng này rớt xuống mặt đất. Lập tức đập vào mặt đất khiến cho mặt đất chấn động tạo thành một cái hố sâu.

Vụ nổ như vậy khiến cho sương mù tràn ngập bầu trời bị đánh cho xơ xác. Ánh sáng mặt trời chiếu xuống, cảm giác mà lực lượng khiến cho tim người ta đập nhanh lúc này vẫn còn hiện lên trong lòng mấy người.

Khục khục.

Trong hố sâu, Vũ Suất nhất trọng kia lại phun ra một ngụm máu cùng với nội tạng bị nghiền nát. Thân thể không ngừng co quắp một chút rồi mất đi sinh cơ.

Khục khục.

Thân thể Lục Lâm Thiên cũng trực tiếp bị đẩy lùi, huyết khí trong cơ thể sôi sục. Thanh Linh Khải Giáp mờ nhạt, trước ngực và trên lưng đều bị một đạo đao mang đánh vào để lại một vết tích vô cùng sâu trên Thanh Linh Khải Giáp. Lúc này hắn có cảm giác muốn phun máu liền mạnh mẽ nuốt xuống, chân khí trong cơ thể tiêu hao không còn.

– Lão tam.

Tận mắt nhìn thấy cảnh này, hai người Vũ Suất tứ trọng và ngũ trọng vô cùng kinh hãi. Hàn ý quanh người bạo phát đồng thời nhanh chóng xuất hiện bên cạnh thi thể Vũ Suất nhất trọng kia. Sau khi kiểm tra một phen, lúc này lão tam của bọn họ đã chết không thể nghi ngờ được nữa.

Lúc này Diệp Mỹ không biết là kinh ngạc hay sợ hãi. Ánh mắt hết nhìn vào thi thể Vũ Suất nhất trọng kia lại nhìn đống hỗn độn chung quanh, cuối cùng ánh mắt nhìn vào trên người vị chưởng môn của nàng. Vũ Tướng thất trọng đánh chết Vũ Suất nhất trọng. Thực sự đánh chết, nếu không phải nàng được nhìn tận mắt thì nàng sẽ không tin tưởng, dù có được nghe ai nói thì chắc nàng cũng chỉ mìm cười lắc đầu mà thôi. Bây giờ, ngay lúc này đây được tận mắt nhìn thấy, thế nhưng cảm giác của nàng vẫn giống như là mơ vậy.

Khỉ Vương Úc Khánh nhíu mày, vẻ mặt kinh ngạc tới cực hạn.

Liếc nhìn thi thể Vũ Suất nhất trọng kia, khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi hiện lên chút tiếu ý nhàn nhạt. Trực tiếp đánh chết Vũ Suất nhất trọng và đánh bại Vũ Suất nhất trọng là hai đẳng cấp hoàn toàn khác nhau.

– Thực lực của Tam Thiên Lưu Vân Thủ quả nhiên không tồi.

Lục Lâm Thiên thầm nói, uy lực của vũ kỹ Huyền cấp trung giai so với Huyền cấp sơ giai hoàn toàn ở một đẳng cấp khác.

Trải qua một trận chiến, lúc này Lục Lâm Thiên đối với thực lực của mình đã có sự lý giải tuyệt đối. Vừa rồi hắn thi triển vũ kỹ Huyền cấp trung giai cũng đã là toàn lực, kết quả là đánh chết Vũ Suất nhất trọng. Thế nhưng đây cũng không phải là toàn bộ thực lực của hắn, có thể hắn còn liều mạng thêm một chút.

Bởi vì hắn vẫn còn thực lực để có thể liều mạng thêm được một chút. Dù sao hiện tại hắn vẫn còn hai con bài chưa lật lớn còn chưa thi triển. Thứ nhất là dung hợp Chu Tước Quyết và Huyền Vũ Quyết, thứ hai là vận dụng Vũ Linh khí Huyết Lục.

Hai con bài này tuy rằng Lục Lâm Thiên biết uy lực vô cùng lớn, thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên cũng chưa từng thi triển qua. Vì vậy uy lực cuối cùng như thế nào bản thân Lục Lâm Thiên cũng không biết.

Tuy rằng Huyền Vũ quyết hắn đã tu luyện thành công, thế nhưng lại chưa từng dung hợp với Chu Tước Quyết, uy lực chưa thể biết được. Lại nói tới Huyết Lục, uy lực của Huyết Lục nếu như một mình thi triển thì vô cùng hữu hạn, cần phải có vũ kỹ hợp với nó mới có thể thi triển ra uy lực mạnh nhất.

Chương 763: Trong nháy mắt trở mặt

Mà Liệt Thiên Cửu Kích kia tuy rằng gần đây hắn đã lĩnh ngộ được một chút về thuộc tính thổ, thế nhưng cuối cùng có thể thi triển ra Liệt Thiên Cửu Kích hay không thì Lục Lâm Thiên cũng không chắc chắn lắm.

Cho nên hai con bài chưa lật cực mạnh này Lục Lâm Thiên cũng chưa hoàn toàn yên tâm. Nếu như tổng hợp lại, Lục Lâm Thiên phỏng đoán bằng vào thực lực của hắn có thể đánh chết Vũ Suất nhất trọng, đối với Vũ Suất nhị trọng cũng không cần chạy trối chết. Thực lực như vậy cũng coi như không tồi rồi.

– Tiểu tử, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Hai tên Vũ Suất ngũ trọng và tứ trọng kia nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, hàn ý cùng với sát ý ngập trời bắn ra.

– Không phải các ngươi muốn đối phó với Khí Vương Úc Khánh gì đó sao? Ta đợi các ngươi là được. Bằng không Khí Vương Úc Khánh kia sẽ bỏ chạy đó.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn hai người rồi khẽ nở nụ cười, trong mắt của hắn lúc này Khí Vương Úc Khánh đang len lén bỏ chạy.

– Tiểu tử hỗn đản.

Sắc mặt Khí Vương Úc Khánh tức thì đại biến, vốn hắn định nhân cơ hội chạy trốn thế nhưng vừa mới nhích người thì đã bị Lục Lâm Thiên phá hủy dự định.

– Lão đại, huynh đi đánh chết Úc Khánh, để đệ băm vằm tiểu tử này ngàn mảnh.

Vũ Suất tứ trọng kia hét lớn.

– Tốt, mau giết tiểu tử kia, đừng kéo dài quá lâu dẫn tới sự chú ý của người khác.

Hàn ý trong mắt Vũ Suất ngũ trọng chợt lóe, thân thể lập tức lao về Khí Vương Ức Khánh, tiếp theo, Vũ Suất tứ trọng kia cũng lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tử, ta phải băm vằm ngươi thành ngàn mảnh.

Hàn ý bắn ra. Trong tay Vũ Suất tứ trọng này xuất hiện một thanh hàn đao. Chân khí bạo phát, đao mang xuất hiện khiến cho không gian gấp khúc. Đao mang trong nháy mắt mang theo thanh âm bạo liệt lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Một chiêu đơn giản thế nhưng thanh thế của nó so với Vũ Suất nhất trọng kia là một trời một vực.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng cười, hoàn toàn không để ý tới đao mang đang bổ về phía mình mà thân ảnh nhanh chóng chạy về phía Khí Vương Ức Khánh.

– Chưởng môn, cẩn thận.

Diệp Mỹ hoảng hốt. Chưởng môn đánh chết một Vũ Suất nhất trọng có lẽ đã là cực hạn. Lúc này đối mặt với một Vũ Suất tứ trọng làm sao chưởng môn có thể chống lại.

– Một Vũ Suất tứ trọng nho nhỏ quả thực là kiêu ngạo, chết đi.

Lúc này một đạo bạch quang trong nháy mắt từ trên vai Diệp Mỹ bắn về phía trước. Bạch quang chợt lóe, một thân ảnh tuyệt mỹ màu trắng hiện lên trong không trung.

Đạo thân ảnh màu trắng này yểu điệu vô song, vô cùng quyến rũ, xinh đẹp, lạnh lùng, rồi lại tuyệt mỹ, phảng phất như cả thiên địa cũng phải động lòng.

Bạch Linh hóa thành hình người, hàn ý trong mắt bắn ra, cổ tay khẽ giương lên. Một đạo chưởng ấn đánh ra, trong nháy mắt lấy một tốc độ nhanh như thiểm điện phóng lên cao. Chưởng ấn xuyên qua hư không mang theo tiếng xé gió sắc bén đồng thời nhanh chóng đánh tới đao mang của Vũ Suất tứ trọng.

Hai đạo lực lượng nhanh chóng va chạm. Đột nhiên có một cỗ lực lượng cuồng bạo ngập trời tăng vọt, cũng không có thanh âm bạo liệt vang lên. Mà lúc này chưởng ấn trong tay Bạch Linh khiến cho không gian gấp khúc, đao mang kia dưới chưởng ấn nhanh chóng hóa thành tro tàn.

Cạch Cạch.

Sắc mặt Vũ Suất tứ trọng kia lập tức đại biến, trong ánh mắt kinh hãi của bản thân, hắn có thể thấy được đại đao trong tay mình đang ầm ầm bị nghiền nát.

Sưu.

Tiếp theo, chưởng ấn khiến cho không gian gấp khúc càng ngày càng co rút lại. Chưởng ấn kia nhanh chóng đánh vào trên người Vũ Suất tứ trọng. Trong lực công kích này hoàn toàn mang theo lực lượng không gian. Không gian vặn vẹo kinh khủng này nhanh chóng bành trướng bao vây lấy thân thể Vũ Suất tứ trọng kia.

Phanh Phanh.

Rồi tiếng vang nổ lên, kình khí cuồng bạo trong nháy mắt giống như một cơn gió quét ngang. Một kích tùy ý của Bạch Linh cũng vô cùng đáng sợ.

Không gian như nứt toạc, một cỗ lực lượng mạnh mẽ hung hăng đánh xuống người Vũ Suất tứ trọng kia.

Khục khục.

Khi kình khí tiêu tán, lúc này Vũ Suất tứ trọng kia miệng phun ra một ngụm máu, không có bất kỳ hành động nào nữa, thân thể trực tiếp rơi xuống mặt đất. Lúc này so với tên Vũ Suất nhất trọng kia hắn chết còn nhanh hơn.

Giữa không trung, thân ảnh tuyệt mỹ của Bạch Linh hiện lên, vẻ mặt mang theo một cỗ hàn ý như cách xa ngoài nghìn dặm. Vẻ lạnh lùng mang theo cảm giác uy nghiêm không ngờ lại vẫn tuyệt mỹ như vậy.

– Lão nhị…

Tất cả chuyện này xảy ra vô cùng nhanh chóng, chỉ trong chớp mắt mà thôi. Khi Vũ Suất ngũ trọng kia đang đánh về phía Khỉ Vương Úc Khánh thì cảm giác được khí tức cường hãn từ phía sau đột nhiên hiện lên. Lúc hắn quay đầu lại thì lập tức nhìn thấy cảnh tượng đệ đệ của mình bị đánh chết.

– Trời, không ngờ là yêu thú thất giai.

Khỉ Vương Úc Khánh, Diệp Mỹ lúc này vô cùng kinh hãi. Hai người cùng lúc nhìn thấy thân thể nhỏ nhắn của Bạch Linh hóa thành hình người. Đặc biệt là Diệp Mỹ, bây giờ nàng mới biết được, con chuột trắng nho nhỏ mấy ngày nay luôn theo sát bên người chưởng môn không ngờ lại là yêu thú thất giai. Có thể hóa thành hình người vậy thì cũng chỉ có yêu thú thất giai mới làm được.

Hai người đương nhiên không biết bí mật của Bạch Linh, thực lực của nàng vốn là lục giai hậu kỳ thế nhưng đã có thể biến thành người trong một đoạn thời gian ngắn.

Vũ Suất ngũ trọng kia nổi giận, hàn ý trong mắt bắn ra. Đồng thời trong ánh mắt cũng hiện lên sự sợ hãi, trong mắt của hắn lúc này cũng cho rằng Bạch Linh chính là yêu thú thất giai.

Sưu.

Vũ Suất ngũ trọng này nhanh chóng chạy trốn. Lúc này hắn mới biết được hôm nay ba huynh đệ bọn hắn không nên trêu tới người thanh niên kia. Không ngờ bên người thanh niên kia lại có yêu thú thất giai. Nếu hắn biết là như vậy thì chỉ sợ sẽ tránh đi rất xa, nào dám trêu chọc tới.

– Trốn không thoát đâu. Chết đi.

Trong khi Vũ Suất ngũ trọng chạy trốn. Một đạo bóng trắng chợt lóe mang theo tốc độ kinh khủng và như quỷ mị trong nháy mắt chắn trước người Vũ Suất ngũ trọng, và một cỗ quang mang quỷ dị được bắn ra.

Quang mang quỷ dị này giống như dòng nước vô cùng ôn nhu, kèm theo khí tức quỷ dị nhanh chóng khuếch tán ra ở giữa không trung. Lúc này trong bầu trời đột nhiên xuất hiện một màn quỷ dị. Vũ Suất ngũ trọng kia dưới ánh mắt của Bạch Linh đột nhiên thất thần, si ngốc nhìn về phía Bạch Linh.

– Chết đi.

Cánh tay Bạch Linh vung lên, một đạo chưởng ấn mang theo sát ý ngập tràn đánh vào trên thiên linh cái của Vũ Suất ngũ trọng kia.

Phanh.

Lực lượng trút xuống, khí thế nhẹ nhàng này mang theo kình khí nhanh chóng khuếch tán. Tiếp theo, thân thể Vũ Suất ngũ trọng này nhanh chóng rơi xuống mặt đất, toàn thân dường như không có vết thương gì. Thế nhưng sinh cơ toàn bộ biến mất, đã chết ở trong tay Bạch Linh.

Trong nháy mắt giết một Vũ Suất tứ trọng và Vũ Suất ngũ trọng. Nhìn vào thân ảnh tuyệt mỹ trên bầu trời kia, lúc này Diệp Mỹ và Khí Vương Ức Khánh cũng không khỏi kinh hãi.

– Ngươi chính là Khí Vương Ức Khánh?

Lục Lâm Thiên mở miệng cười. Đối với chuyện này đương nhiên hắn cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Chương 764: Thu phục Khí Vương (1)

Vốn thực lực của Bạch Linh muốn đánh chết Vũ Suất cửu trọng cũng không có vấn đề gì. Đây chỉ là một Vũ Suất tứ trọng và ngũ trọng mà thôi. Càng không thể đặt lên bàn cân.

Ánh mắt rơi vào trên người Khí Vương Úc Khánh, Lục Lâm Thiên vô cùng cảm thấy vô cùng hứng thú.

– Đúng là bỉ nhân, Khí Vương ta không dám nhận, đa tạ tiểu ca cứu mạng, sau này gặp lại ta sẽ tạ ơn cứu mạng ngày hôm nay.

Khí Vương Úc Khánh thi lễ. Tuy rằng lúc này biết thiếu niên trước mặt này chỉ có tu vi Vũ Tướng, thế nhưng lại dùng tu vi Vũ Tướng đánh chết Vũ Suất nhất trọng, lại có yêu thú thất giai bên người cho nên nào dám xem thường.

– Tạ ơn thì không cần. Ta cũng không định cứu ngươi. Ngươi có chết hay không cũng không liên quan tới ta. Giao ra linh khí ta cho ngươi chết dễ dàng một chút. Bằng không sẽ cho ngươi chết vô cùng thống khổ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói. Nụ cười lúc này mang theo hàn ý ngập tràn.

– Tiểu ca, ngươi không nên nghe huynh đệ Quách thị nói láo, ta không có Linh khí gì hết.

Nhìn Lục Lâm Thiên vừa mới mỉm cười lúc này lại tràn ngập hàn ý, sắc mặt Úc Khánh lập tức xấu xí, hắn thật không ngờ Lục Lâm Thiên lật mặt so với trở mình còn nhanh hơn.

– Mặc kệ ngươi có hay không ta cũng sẽ giết ngươi. Ta cũng không muốn mất nhiều thì giờ với ngươi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói. Lập tức hắn xoay người nói với Bạch Linh ở phía sau.

– Bạch Linh, giết tên không nói thật này đi. Trên đời này thứ ta ghét nhất chính là đám người không nói thật.

– Không thành vấn đề, ta cũng không thích người không nói thật.

Bạch Linh lạnh lùng nói xong lập tức đi tới trước người Khí Vương Ức Khánh, một đạo chưởng ấn nhanh chóng đánh xuống.

– Tiểu ca, thả cho ta một con đường sống, ta sẽ đem linh khí cho ngươi.

Sắc mặt Ức Khánh lập tức đại biến, trước mặt nữ tử tuyệt mỹ này hắn biết chính mình không có một chút hi vọng chạy trốn.

Bạch Linh thu hồi chưởng ấn, lúc này hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên thu liễm, ánh mắt nhìn Ức Khánh nói:

– Giao linh khí ra.

Cơ mặt Ức Khánh co quắp, cực kỳ không muốn móc một vật màu trắng trong nhẫn trữ vật trong tay. Cánh tay khẽ run lên nhè nhẹ, lúc này mới đưa cho Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Tiểu ca, đây chính là thứ mà ta thu lập tài liệu hơn mười năm lại dùng thời gian ba năm mới luyện chế thành Hồn khí. Tiểu ca chính là vũ giả, cần hồn khí căn bản là vô ích. Bằng không ta có thể thay tiểu ca luyện chế một kiện vũ linh khí tiện tay.

Lục Lâm Thiên không nói gì lạnh lùng cười. Hắn cầm lấy vật màu trắng trong tay Khí Vương Ức Khánh, đây là một cái búa nhỏ màu trắng. Trên thân nó có lưu quang quanh quẩn, bí văn đan xen, một cỗ khí tức làm cho linh hồn xao động lan tràn ra chung quanh.

– Hồn khí Hoàng cấp. Hồn khí của ngươi chỉ sợ cũng chỉ miễn tiến vào Hoàng cấp mà thôi, cũng có chút không trọn vẹn, cần luyện chế một lần nữa mới được.

Nhìn vào cây búa nhỏ trong tay, Lục Lâm Thiên nói. Hồn khí này so với Huyết Lục của hắn đều là Linh khí Hoàng cấp, thế nhưng chỉ liếc mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên cũng có thể đoán được phẩm chất của nó. Phẩm chất của cây búa này so với Huyết Lục của hắn hoàn toàn kém xa.

– Không nghĩ tới Tiểu ca đối với linh khí lại có sự lý giải sâu như vậy. Hồn khí này quả thực có chút không trọn vẹn, cũng do sự thiếu thốn tài liệu mà tạo thành. Sau này nếu như có đủ tài liệu muốn chữa trị cũng không khó khăn lắm.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên cũng có chút lý giải về thuật luyện khí khiến cho Úc Khánh cảm thấy ngoài ý muốn.

– Linh Suất tứ trọng đã có thể luyện chế ra Linh Khí, không hổ danh xưng Khí Vương.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt cười. Hồn khí Hoàng cấp này tuy rằng không được hoàn mỹ. Thế nhưng cũng thực sự là một kiện hồn khí Hoàng cấp, nếu như xuất hiện bên ngoài sẽ có vô số Vũ Vương, Linh Vương tới tranh đoạt. So với linh khí, dù binh khí có tốt tới đâu cũng vẫn ở hai đẳng cấp hoàn toàn trái ngược nhau.

Giống như túi trữ vật và nhẫn trữ vật đều có tác dụng chứa đựng, thế nhưng đẳng cấp lại hoàn toàn khác xa nhau. Mà Lục Lâm Thiên cảm thấy hồn khí này dường như còn chưa được Khí Vương Úc Khánh nhận chủ, có lẽ là vừa mới luyện chế thành công thì gặp phải sự vây công của ba huynh đệ Quách thị kia.

Một kiện hồn khí Hoàng cấp, Lục Lâm Thiên phỏng đoán giá trị của nó chỉ sợ so với vũ kỹ Huyền cấp cao giai còn quý trọng hơn nhiều. Đã có thể so sánh với vũ kỹ Địa cấp, mà Linh khí vô hình trung còn có cảm giác mạnh hơn một chút.

Người này chỉ bằng vào tu vi Vũ Suất tứ trọng đã có thể luyện chế ra linh khí, tuy rằng mất thời gian ba năm thế nhưng cũng khiến cho Lục Lâm Thiên sợ hãi than. Dựa theo lời Nam thúc nói, muốn luyện chế Linh khí, cho dù linh khí cấp thấp nhất là Hoàng cấp thì Linh Vương cũng chưa chắc đã có thể làm được. Không nghĩ tới Úc Khánh này lại có thể làm được.

– Tiểu ca quá khen, ta xin cáo lui. Nếu như tiểu ca có thể lưu lại hồn khí này cho ta, ta nhất định sẽ luyện chế cho tiểu ca một kiện

Vũ linh khí.

Nhìn hồn khí trong tay Lục Lâm Thiên, Ức Khánh lưu luyến không rời nói.

– Ta nói ngươi có thể đi lúc nào?

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt lập tức nhìn về phía Ức Khánh.

– Tiểu ta, ta đã giao ra linh khí, ngươi không thể nuốt lời như vậy nha?

Sắc mặt Ức Khánh lập tức hoảng hốt.

– Ta nói cái gì? Ta chưa từng bao giờ nói sẽ thả ngươi đi. Ta chỉ nói ngươi giao ra linh khí sẽ để cho ngươi chết thoải mái một chút mà thôi. Lẽ nào ngươi còn muốn nói nhân nghĩa đạo đức với ta sao? Nực cười.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói, ánh mắt châm chọc nhìn Ức Khánh.

– Ngươi.

Thân thể Ức Khánh run lên, ánh mắt vô cùng bất đắc dĩ. Đối phương quả thực cũng chưa từng nói tới việc sẽ để cho hắn rời đi.

– Bạch Linh, để cho hắn chết dễ dàng một chút.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói với Bạch Linh.

– Nếu như hắn dám phản kháng ta sẽ khiến cho hắn chết vô cùng thống khổ luôn.

Bạch Linh lạnh nhạt nói, một cỗ lực lượng từ trong tay nàng bùng lên, không gian bắt đầu gấp khúc.

– Mạng ta xong rồi, không nghĩ tới Ức Khánh ta vừa mới luyện chế ra Hồn khí lại chết ở trong sơn mạch Vụ Hải này.

Sắc mặt Úc Khánh trầm xuống, ngay cả tâm tư phản kháng cũng không có. Trước mặt yêu thú thất giai cho dù hắn ở thời kỳ toàn thịnh cũng không thể phản kháng, huống chi là hiện tại bị thương nặng.

– Chưởng môn, tha cho Khí Vương một mạng được không?

Lúc này, thanh âm nũng nịu của Diệp Mỹ truyền tới:

– Tha cho hắn sao? Hắn có chết hay không đối với ta cũng không có lợi lộc gì. Dù sao thu hoạch khi giết một Linh Suất tứ trọng có lẽ cũng không tồi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

– Chưởng môn, Khí Vương ở trong phương diện luyện khí cũng coi như bậc kỳ tài, chính là người cùng ta cần, nếu như để cho Khí Vương gia nhập môn phái chúng ta cũng có không ít tác dụng.

Diệp Mỹ nói.

– Chuyện này…

Sắc mặt Lục Lâm Thiên lạnh lùng.

Chương 765: Thay đổi trắng đen (1)

– Khí Vương, ngươi có bằng lòng gia nhập môn phái chúng ta hay không? Nếu như là người một nhà chưởng môn sẽ không giết ngươi, cũng sẽ không bạc đãi ngươi. Bằng không ngươi cũng chỉ có chết mà thôi.

Diệp Mỹ nhìn về phía Khí Vương Ức Khánh rồi nói.

– Ta gia nhập, ta gia nhập.

Ức Khánh này ngay cả gia nhập môn phái nào cũng không biết thế nhưng lại liên tục đồng ý, dù sao hắn cũng chưa muốn chết.

– Muốn gia nhập môn phái của ta không phải nói gia nhập là được gia nhập.

Lục Lâm Thiên lại nhìn về phía Ức Khánh, trong tay xuất hiện một viên Phệ Huyết Hóa Cốt Đan đưa cho Ức Khánh rồi nói:

– Hẳn ngươi cũng biết đây là thứ gì đúng không? Ăn vào nó, một năm sau không có giải dược thì ngươi sẽ sống không bằng chết, nếu như ngươi trung tâm đến lúc đó ta sẽ cho ngươi giải dược.

– Độc đan.

Ức Khánh cũng là Linh Suất tứ trọng, trên phương diện luyện khí tạo nghệ cực cao. Trên phương diện luyện đan, dù sao cũng là Linh Suất tứ trọng đương nhiên cũng không thấp. Hắn chỉ cần liếc mắt là có thể nhận ra đây là một viên độc đan, hơn nữa cấp bậc của viên độc đan này cũng không thấp.

– Khí Vương, ăn vào độc đan, chỉ cần ngươi trung tâm chưởng môn sẽ cho ngươi giải dược.

Diệp Mỹ nói.

Ức Khánh không còn lựa chọn nào khác cho nên chỉ có thể cắn răng ăn vào. trong lòng hắn hiện tại vô cùng bất đắc dĩ, chỉ có thể nói là bản thân hắn không may mà thôi.

– Ha ha.

Lục Lâm Thiên cười thỏa mãn.

– Chúc mừng Khí Vương gia nhập Phi Linh môn, ta tin rằng sau này ngươi sẽ không vì quyết định này mà thất vọng. Hồn khí của ngươi ta trả lại cho ngươi, sau này nếu như ngươi có cống hiến với bản môn thì sẽ có trọng thưởng.

Lôi kéo Khí Vương Úc Khánh gia nhập vốn nằm trong kế hoạch của Lục Lâm Thiên. Hồn khí này Lục Lâm Thiên cũng rất muốn, dù sao bản thân hắn hiện tại còn thiếu một kiện hồn khí. Thế nhưng nếu như vị Khí Vương Úc Khánh này có thể gia nhập Phi LInh môn, thì so với việc hắn được một kiện hồn khí Hoàng cấp còn mạnh hơn nhiều. Trước tiên không nói tới kiện hồn khí Hoàng cấp này cũng không được tốt lắm. Giá trị của việc Úc Khánh này gia nhập Phi Linh môn tuyệt đối sẽ lớn hơn rất nhiều, dù sao kiện hồn khí Hoàng cấp này là do hắn luyện chế ra. Sau khi tới Phi Linh môn cũng có thể luyện chế ra một kiện khác.

– Chúc mừng Khí Vương gia nhập Phi LInh môn.

Diệp Mỹ mỉm cười, ánh mắt khẽ nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Bằng vào trí tuệ của nàng sao không hiểu ra vừa rồi vị chưởng môn này chỉ sợ cũng không muốn thực sự giết Khí Vương Úc Khánh này, nếu như muốn giết đã sớm giết rồi, hà tất phải nhiều lời như vậy.

Úc Khánh nhận lại hồn khí của mình, trong lòng tức thì vui vẻ. Đây vốn là thứ của hắn thế nhưng hiện tại cầm nó trong lòng hắn lại giống như là vừa mới chiếm được một kiện hồn khí vậy.

– Có người tới.

Bạch Linh nói nhỏ, ánh mắt nhàn nhạt nhìn về phía trước.

– Mấy Vũ Tướng, tới vừa lúc, tiêu hao của ta quá nhiều nha.

Tâm thần Lục Lâm Thiên tỏa ra rồi lập tức mỉm cười. Trong tâm thần hắn lúc này đã thấy đám người tới đây chỉ có mấy Vũ Tướng mà thôi. Vừa rồi hắn đã tiêu hao quá nhiều cho nên lúc này là thời gian cần bổ sung.

Sưu Sưu.

Một lát sau, mấy tiếng xé gió vang lên. Năm đạo thân ảnh hạ xuống, năm người này nhìn thấy một mảnh hỗn độn lập tức kinh hãi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua, người có thực lực cao nhất cũng chỉ là Vũ Tướng thất trọng, một Vũ Tướng ngũ trọng, hai Vũ Tướng tam trọng, một Vũ Tướng nhất trọng. Tức thì hàn ý trong mắt hắn hiện lên.

– Bạch Linh, tốc chiến tốc thắng.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười nói. Thân ảnh lập tức lao thẳng tới năm Vũ Tướng đang kinh hãi kia. Trong tâm thần của hắn cũng phát hiện ra lúc này có không ít người đang đi tới bên này. Động tĩnh vừa rồi quả thực hấp dẫn không ít người tới.

Một canh giờ sau, trong một sơn cốc bí mật không người. Có Tiểu Long hộ pháp trong tay Lục Lâm Thiên nhanh chóng xuất hiện hai cỗ thây khô. Linh hỏa tuôn ra, hai cỗ thây khô lập tức hóa thành tro tàn.

Sau khi thôn phệ một Vũ Tướng thất trọng, một Vũ Tướng ngũ trọng Lục Lâm Thiên lập tức rời khỏi, bên ngoài còn có Bạch Linh và Diệp Mỹ đang chờ.

Sau khi bắt hai người Vũ Tướng xui xẻo, Lục Lâm Thiên lập tức đi tới nơi này thôn phệ. Mà trước khi đi, Lục Lâm Thiên cũng không quên thu ba cỗ thi thể Vũ Suất kia. Ba cỗ thi thể của Vũ Suất luyện chế thành khôi lỗi cấp năm sơ giai tuyệt đối không thành vấn đề. Giá trị cũng mấy ức, đương nhiên Lục Lâm Thiên sẽ không lãng phí.

– Chưởng môn. Hiện tại chúng ta đi đâu đây?

Sau khi nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Diệp Phi liền hỏi. Lúc này ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên của nàng đã không giống khi trước. Khi trước mấy người các nàng đối với vị tiểu chưởng môn này không phục. Lúc này ngẫm lại thì không khỏi cười khổ. May mà khi trước bọn họ không trêu chọc vị tiểu chưởng môn này, bằng không kết quả cũng như đám người kia.

– Tìm một địa phương yên tĩnh, ta muốn điều tức một chút.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức rơi vào trên người Khỉ Vương Úc Khánh, nói:

– Khỉ Vương, thương thế của ngươi khá nghiêm trọng, cũng nên tìm một nơi để điều tức một phen đi.

– Tất cả nghe chưởng môn an bài.

Khỉ Vương Úc Khánh nói. Tuy rằng hắn gia nhập Phi Linh môn không phải cam tâm tình nguyện. Thế nhưng trước mặt Lục Lâm Thiên hắn cũng không dám không tôn kính.

Sau nửa canh giờ, mấy người đi vào một cái động do thiên nhiên tạo thành dưới vách núi.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống. Đánh chết Vũ Suất nhất trọng kia khiến cho thân thể hắn cũng có chút thương tích. Tiêu hao hầu như không còn, lúc này cũng cần điều tức khôi phục. Đồng thời còn phải luyện hóa năng lượng chân khí trong cơ thể.

Một lát sau, quanh thân Lục Lâm Thiên đã được bao phủ bởi một vòng quang mang nhanh chóng tiến vào trạng thái tu luyện.

Trong động vô cùng rộng rãi. Hai người Diệp Mỹ và Úc Khánh cũng tiến vào trạng thái tu luyện.

Trong sơn mạch lúc này liên tục có không ít thân ảnh, dong binh, tán tu, thế lực khắp nơi xuất hiện ở địa phương Lục Lâm Thiên và ba huynh đệ Quách Thị đại chiến. Một lát sau đám người này mới tản đi.

Sát biên giới sơn mạch Vụ Hải lúc này có một yêu thú ngũ giai hậu kỳ khổng lồ đang nhanh chóng bay tới. Trên lưng yêu thú phi hành khổng lồ này có mấy đạo thân ảnh. Trong đó có một nữ tử dáng dấp tuyệt mỹ, y phục trên người khiến cho người ta sôi máu đang đứng ở phía trước, ánh mắt nhìn về sơn mạch mênh mông vô bờ trước mặt.

Sát biên giới sơn mạch Vụ Hải, một đầu yêu thú phi hành ngũ giai hậu kỳ khổng lồ nhanh chóng bay tới. Trên lưng yêu thú phi hành khổng lồ này có một thân ảnh tuyệt mỹ đứng trước, y phục trên người khiến cho người ta sôi máu, ánh mắt nhìn về phía trước lẩm bẩm nói.

– Tiểu lừa đảo, đừng để ta tìm được ngươi. Nếu như để bản tiểu thư tìm được ngươi thì ta sẽ chém ngươi thành tám khối.

– Tiểu thư, chúng ta đã tới sơn mạch Vụ Hải, người của Linh Thiên môn chúng ta có lẽ cũng mới vào trong sơn mạch. Trước tiên chúng ta tìm người trong môn hỏi tin tức về Bách Thú Cốc một chút.

Chương 766: Thay đổi trắng đen (2)

– Vâng, chủ nhân.

Nghịch Lân Yêu Bằng đáp lập tức dẫn đường.

Tại một khe sâu có hơn mười đạo thân ảnh xuất hiện. Hơn mười người này từ khí tức mạnh mẽ tỏa ra chung quanh có thể biết được. Trong đội ngũ này có một Vũ Suất, Vũ Tướng không ít mà Vũ Phách chỉ có một người.

– Phí trưởng lão, chúng ta đã tìm nửa tháng, thế nhưng lại không có đầu mối nào.

Trong đoàn người, một đại hán mặc trường sam màu xanh nói với một phụ nhân chừng bốn mươi tuổi trước mặt.

– Người Bách Thú Cốc có chút bản lĩnh đối phó với yêu thú, lại chạy vào trong sơn mạch Vụ Hải này, chúng ta muốn tìm hai người đó rất khó. Thế nhưng chúng ta có thể hạ thủ từ trên người yêu thú. Tìm tất cả các yêu thú bên trong sơn mạch Vụ Hải dò la, chung quy cũng sẽ tìm được tin tức của huynh muội Hoa gia kia.

Phụ nhân trung niên kia nói.

– Biện pháp tốt, tìm mấy đầu yêu thú hỏi một chút so với việc chúng ta tự mình tìm kiếm thì hiệu quả hơn nhiều.

Một đại hán áo lam nói.

– Phụng chưởng môn, chúng ta cần phải đẩy nhanh tốc độ hơn nữa. Linh Thiên môn. Hắc Sát giáo cùng với Hóa Vũ Tông đều đã tới sơn mạch Vụ Hải, có lẽ bọn họ cũng có phương pháp tìm người, chúng ta phải nhanh chóng tìm ra người sớm hơn bọn họ.

Phụ nhân trung niên này lập tức nói với đại hán áo lam.

Lúc này, tại một chỗ trong sơn mạch Vụ Hải có hơn mười đạo thân ảnh xuất hiện.

– Chủ nhân, ta vừa hỏi qua, huynh muội Hoa gia ngày hôm qua đã xuất hiện ở gần đây.

Trong rừng rậm, con chuột nhỏ đang nói với một nữ tử tuyệt mỹ.

– Vương trưởng lão, chúng ta mau đuổi theo, có lẽ người chúng ta muốn tìm ở ngay gần đây.

Nữ tử tuyệt mỹ nói với phụ nhân trung niên phía sau.

Trong lúc vô hình, có không ít thế lực và cường giả phân biệt bắt đầu hội tụ tại một hướng.

Tại một khe sâu, Lục Lâm Thiên, Diệp Mỹ, Ức Khánh xuất hiện ở đó.

– Chủ nhân, yêu thú có nói, người chúng ta cần tìm từng vào trong này.

Nghịch Lân Yêu Bằng nói với Lục Lâm Thiên.

– Chưởng môn, huynh muội Hoa gia đúng là từng đặt chân ở đây.

Diệp Mỹ nói với Lục Lâm Thiên.

– Diệp phó đường chủ, sao mà ngươi biết được.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

– Chưởng môn, người xem này.

Trong tay Diệp Mỹ lúc này xuất hiện một thứ giống như là lân phiến, lại giống như lông của loài vật nào đó, Diệp Mỹ nói:

– Đây là lông của Hổ Mãng Thú, tọa kỵ của Hoa Mãn Ngọc. Là một loại yêu thú tạp giao rất khó nhìn thấy. Lân phiến này ta biết cho nên chứng minh Hỗ Mãng Thú từng ở đây, tương đương với việc huynh muội bọn họ từng dừng lại ở đây.

– Điều tra chung quanh một chút.

Lục Lâm Thiên nói.

Trong núi non liên miên lúc này có một đầu yêu thú phi hành đang chở hai đạo thân ảnh trên lưng.

– Hỗ Mãng Thú, mau một chút.

Trên lưng yêu thú phi hành này, một nữ tử dã tỉnh nói.

– Vâng, chủ nhân.

Yêu thú dưới chân nàng ta đáp. Hai cánh trên người khẽ rung lên, toàn lực phi hành về phía trước.

– Khặc khặc. Huynh muội Hoa gia, các ngươi cho rằng đưa tới người Nhất tông Nhất giáo Nhất môn trang là có thể chạy trốn sao? Các ngươi trốn không thoát đâu.

Nhưng vào lúc này phía trước đột nhiên vang lên thanh âm lạnh lẽo. Đồng thời có hai đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện. Một cỗ khí tức mạnh mẽ tràn ra. Không gian chung quanh hai người mới xuất hiện mơ hồ có áp lực tràn ngập.

– Không xong.

Trên lưng yêu thú phi hành, sắc mặt hai người kia lập tức đại biến.

Hai người vừa tới này một người mặc hắc bào, một người mặc áo bào trắng. Thoạt nhìn đều chừng bốn mươi tuổi thế nhưng trên thực tế cũng không đoán ra được tuổi của bọn họ. Dáng vẻ hai người đều vô cùng âm lệ, ánh mắt âm trầm.

– Còn muốn chạy sao?

Người mặc áo bào trắng kia khẽ quát lên một tiếng. Lúc này thân thể yêu thú kỳ lạ kia đang nhanh chóng chạy trốn. Nói xong, thân ảnh màu trắng này trực tiếp thả người bắn về phía trước. Thủ ấn trong tay được kết. Thân hình nhanh chóng hóa thành tàn ảnh mang theo kình phong sắc bén, nhanh như thiểm điện bắn về phía yêu thú kỳ lạ kia.

– Xuống phía dưới cho ta.

Nói xong, một đạo chưởng ấn trong tay thân ảnh màu trắng kia hung hăng đánh về phía yêu thú kỳ lạ. Không gian chung quanh chưởng ấn lúc này nhanh chóng bị vặn vẹo.

– Bạch Vô Thường, ta liều mạng với ngươi.

Trên lưng yêu thú kỳ lạ kia, sắc mặt đại hán to lớn trầm xuống, miệng hét lớn một tiếng. Đồng thời kình phong sắc bén trong tay tuôn ra. Một quyền đánh ra giống như một quả pháo bắn về phía trước, hung hăng đánh va chạm với chưởng ấn.

– Hoa Mãn Lâu, ngươi không phải là đối thủ của ta.

Nhìn một quyền của đại hán, sắc mặt người áo bào trắng kia hiện lên chút kinh thường. Chưởng ấn trong tay càng thêm nhanh chóng tiến tới va chạm với quyền ấn kia.

Phanh Phanh.

Tức thì, tiếng nổ vang lên trong bầu trời. Âm thanh bạo liệt quanh quẩn trong không gian khiến cho không ít cường giả trong nháy mắt đều bị thu hút về một hướng, thân thể nhanh chóng đi về phía đó.

Phanh Phanh.

Hai cỗ lực lượng lớn va chạm với nhau tạo thành thanh âm bạo liệt. Một cỗ lực lượng mạnh mẽ trùng kình khiến cho đại hán to lớn kia phun ra một ngụm máu. Thân thể từ trên lưng yêu thú phi hành kỳ lạ kia trực tiếp bị đánh bay ra. Liên tục lảo đảo không ngừng lùi lại trên mặt đất, ánh mắt hoảng sợ nhìn về phía trước.

Sưu.

Sưu.

Dưới dư ba kình khí, thân thể to lớn của yêu thú phi hành kỳ lạ kia trực tiếp bị đánh bay vài trăm thước, hung hăng va vào một cây đại thụ che trời. Đại thụ trực tiếp bị gãy đôi, lúc này yêu thú kỳ lạ này mới đứng vững được thân thể.

– Tiểu muội, muội đi mau đi.

Đại hán to lớn hét một tiếng.

– Còn muốn chạy sao? Chậm rồi.

Lúc này thân ảnh hắc bào lập tức nhảy ra, nhanh chóng cùng với thân ảnh màu trắng một trái một phải vây hai huynh muội vào giữa.

– Đại ca, huynh thế nào rồi?

Lúc này thân ảnh nữ tử tuyệt mỹ kia vô cùng lo lắng đi tới bên người đại hán to lớn.

– Ta không sao.

Ánh mắt đại hán to lớn khẽ đảo qua hai người kia, sắc mặt vô cùng ngưng trọng.

– Khặc Khặc. Hoa Mãn Lâu, bằng vào thực lực các ngươi cũng muốn đấu với chúng ta, tự mình tìm đường chết.

Ánh mắt người mặc áo bào trắng trầm xuống, khóe miệng mỉm cười nói với đại hán to lớn và nữ tử tuyệt mỹ.

– Hắc Bạch vô thường, ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi.

Đại hán to lớn lạnh nhạt nói.

– Hoa Mãn Lâu, thực lực của ngươi có đủ không?

Người mặc áo báo trắng cười nhạt nói.

– Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc, hiện tại chúng ta cho các ngươi một cơ hội cuối cùng, giao bảo vật kia ra cho chúng ta, chúng ta có thể tha cho các ngươi tội chết đồng thời chúng ta giúp các ngươi mở rộng Bách Thú Cốc, sao các ngươi lại không muốn làm?

Thân ảnh màu đen nói.

– Hắc Bạch vô thường, Bách Thú Cốc ta tuyệt đối không gia nhập với các ngươi. Muốn lấy bảo vật sao? Trừ phi chúng ta chết.

Nữ tử tuyệt mỹ mang theo vẻ dã tính nói.

– Hoa Mãn Ngọc, ngươi chết quả thực có chút đáng tiếc, chỉ là nếu như ngươi muốn chết chúng ta cũng sẵn sàng thành toàn.

Chương 767: Quần hùng hội tụ

Thân ảnh màu trắng lạnh nhạt nói. Thanh âm vừa dứt, sắc mặt thân ảnh màu trắng này lập tức nghi hoặc nhìn về không trung phía xa.

– Ai dà, không nghĩ tới ở đây lại có náo nhiệt như vậy. Xem ra chúng ta đã tới chậm.

Lúc này một tiếng cười vang lên. Thanh âm vừa dứt một đầu yêu thú màu trắng trong nháy mắt xuất hiện trong bầu trời.

– Ngọc tỷ, tỷ không sao chứ?

Trên lưng yêu thú màu trắng, một thân ảnh tuyệt mỹ nhanh chóng nhảy xuống rồi lập tức đi tới bên người nữ tử dã tính kia, chính là Diệp Mỹ một đường nhanh chóng đi tới.

Lục Lâm Thiên vốn đang tìm kiếm ở phụ cận lúc này nghe được thanh âm ầm ầm thu hút kia lập tức chạy qua đây. Từ trong miệng Diệp Mỹ hắn đã nghe được, hai người phía dưới kia là huynh muội Hoa gia.

Lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng đánh giá hai người. Từ trong miệng Diệp Mỹ Lục Lâm Thiên cũng biết thực lực của hai người. Hoa Mãn Lâu là Vũ Suất ngũ trọng, Hoa Mãn Ngọc là Linh Suất nhị trọng. Đều có tu vi không kém. Ánh mắt đánh giá Hoa Mãn Lâu kia, quả thực thân chừng hai thước năm, dáng người to lớn. Hoa Mãn Ngọc kia vô cùng mền mại, dung nhan tuyệt mỹ lại thêm vẻ dã tính cuồng nhiệt, làn da màu nâu khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi nhìn thêm vài lần. Diệp Mỹ cũng không nói sai, Hoa Mãn Ngọc này quả thực là mỹ nữ.

– Diệp Mỹ, sao muội lại tới đây?

Nhìn thấy Diệp Mỹ, lúc này Hoa Mãn Ngọc vô cùng kinh ngạc.

– Chúng ta đi tìm tỷ cũng lâu rồi, hai người vẫn tốt chứ?

Diệp Mỹ nhìn Hoa Mãn Ngọc và Hoa Mãn Lâu nói. Lúc này nàng cũng nhìn ra đường, dường như những ngày qua hai người cũng không dễ chịu chút nào.

– Các ngươi.

Ánh mắt Hoa Mãn Ngọc nhìn vào Khí Vương Úc Khánh và Lục Lâm Thiên. Lúc này nhìn thấy Thiên Sí Tuyết Sư trên không nàng cũng vô cùng kinh ngạc. Loại yêu thú có huyết mạch như vậy khó có thể thấy được.

– Muội quên giới thiệu một chút với tỷ, đây chính là chưởng môn Lục Lâm Thiên của muội, còn đây là Khí Vương Úc Khánh.

Diệp Mỹ giới thiệu đám người Lục Lâm Thiên với Hoa Mãn Ngọc.

– Diệp Mỹ muội không nên tới đây, hai người này quá mạnh.

Hoa Mãn Ngọc chỉ liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên một chút rồi nhìn qua Khí Vương Úc Khánh.

– Ngọc tỷ, tỷ yên tâm đi, hai người này không cần quá để ý.

Diệp Mỹ đã sớm nhìn qua hai người một trắng một đen kia. Nếu như trước đây Diệp Mỹ đương nhiên sẽ không nói như vậy. Thế nhưng hiện tại nàng biết bên người chưởng môn có yêu thú thất giai, vậy thì sẽ không giống như khi trước nữa.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đã sớm đảo qua hia người một trắng một đen này. Từ khí tức hiện lên trên người hắn có thể đoán ra hai người này đều có tu vi Vũ Suất bát trọng. Thực lực so với Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quái tương đương, cũng là một cường giả.

– Hừ, một Linh Suất tam trọng, một Vũ Tướng cửu trọng mà cũng dám tới tìm chết. Vậy thì ta sẽ giải quyết hết đám các ngươi.

Nhìn thấy đám người Lục Lâm Thiên xuất hiện lại không để hai người vào lòng, người mặc áo bào trắng kia lúc này đã không chịu nổi nữa.

– Chưởng môn, hai người này là Hắc Bạch Vô Thường, là hai huynh đệ, một người lấy tên là Hắc Vô Thường, một người lấy tên là Bạch Vô Thường. Có người nói hai người này đã biến mất mấy năm thực lực khi trước dường như cũng không mạnh như hiện tại.

Khỉ Vương Ức Khánh nhanh chóng nói với Lục Lâm Thiên.

– Hắc Bạch Vô Thường?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hai Vũ Suất bát trọng, quả thực có chút phiền phức. Hai Vũ Suất bát trọng đã đc coi là vô cùng mạnh mẽ rồi.

– Hắc Bạch Vô Thường, các ngươi tự lo lắng cho chính mình đi thì hơn.

Lục Lâm Thiên nhíu mày nhìn vào hai người kia, Bạch Linh đã cảm nhận có không ít người đang chạy tới.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vừa dứt thì hai người Hắc Bạch Vô Thường cũng xoay người nhìn về bốn phía. Lúc này trước sau đều có tiếng xé gió vang lên.

– Hai vị cốc chủ, lão thân tìm được hai vị rồi.

Một thanh âm như tiếng chuông truyền tới, lập tức có hơn mười người cưỡi yêu thú phi hành bay tới. Sau đó lập tức lăng không nhảy xuống.

Lúc này trước đám người có một phụ nhân tuổi chừng hơn ba mươi, từ khí tức hiện lên quanh người có thể phán đoán người này đã tới Vũ Suất bát trọng. Những người phía sau nàng ta cũng có sáu Vũ Suất, trong đó một Vũ Suất ngũ trọng, hai Vũ Suất tứ trọng, một Vũ Suất tam trọng và hai Vũ Suất nhị trọng.

– Chưởng môn, là Phỉ Lan trưởng lão của Lan Lăng sơn trang. Ba người kia cũng là trưởng lão của Lan Lăng sơn trang, còn có người của Thanh Phong Môn, Tầm Vũ Động, Huyền Nguyên Cốc.

Diệp Mỹ đi tới bên người rồi truyền âm nói.

Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua bảy người. Nhờ có Diệp Mỹ giải thích Lục Lâm Thiên đã biết được thân phận của bảy người mới tới. Lão phụ nhân kia chính là Phí Lan trưởng lão của Lan Lăng sơn trang, tu vi Vũ Suất bát trọng, thực lực rất mạnh, mặt khác còn ba đại hán, trang phục không đồng nhất, một Vũ Suất ngũ trọng, hai Vũ Suất nhị trọng.

Về phần ba người còn lại chính là người đứng đầu ba thế lực nhị lưu không kém Quỷ Vũ Tông. Một đại hán mặc áo lam chính là chưởng môn Phụng Tiên Hành của Thanh Phong môn, Vũ Suất ngũ trọng. Một trung niên cẩm bào chính là đông chủ Mao Xương Nguyên của Tầm Vũ Động. Người cuối cùng cùng là Vũ Suất tứ trọng, thân hình mập mạp chính là cốc chủ Chúc Thiên Sơn của Huyền Nguyên Cốc. Mà lúc này trên yêu thú phi hành kia còn có hơn mười Vũ Tướng và mười mấy Vũ Phách.

Thanh Phong môn, Tầm Vũ động, Huyền Nguyên cốc. Ba thế lực nhị lưu này đều dưới trướng Lan Lăng sơn trang, ánh mắt đảo qua bảy Vũ Suất này Lục Lâm Thiên không khỏi nhíu mày.

– Hóa ra là Phí trưởng lão, tham kiến Phí trưởng lão.

Lúc này ánh mắt của Hoa Mãn Ngọc có chút biến hóa, chậm rãi tiến lên thi lễ với phụ nhân trung niên kia.

– Hoa Phó cốc chủ không cần đa lễ, có Lan Lăng sơn trang ta ở đây nhất định sẽ bảo vệ cho hai vị cốc chủ chu toàn.

Phụ nhân trung niên kia nói với Hoa Mãn Ngọc.

– Phí Lan, ngươi nói thật dễ nghe. Lan Lăng sơn trang các ngươi chỉ sợ là muốn bảo vật của Bách Thú Cốc mà thôi. Hà tất phải nói dễ nghe như vậy.

Một tiếng cười to truyền tới. Lập tức có sáu đạo thân ảnh lăng không mà tới. Sau lưng sáu người này cũng có một đầu yêu thú phi hành, trên lưng cũng có không ít Vũ Tướng và Vũ Phách.

– Hắc Sát giáo.

Nhìn thấy đám người tới, ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhận ra, đây chính là đám người Ngũ trưởng lão Ngũ Đàn Phàm của Hắc Sát giáo, còn có hai trưởng lão của Hắc Sát giáo khác và La Chí Cương của Địa Cương môn, Đỗ Nguyệt Nga của Hợp Hoan Tông và Tần Minh của Côn Sơn môn.

Nhìn thấy sáu người này, sắc mặt Hắc Bạch vô thường không khỏi biến đổi.

– Ngũ Đàn Phàm, ngươi đừng có mà đắc ý trước mặt lão thân.

Nghe Ngũ Đàn Phàm nói vậy, sắc mặt lão phụ nhân tức thì biến đổi, dường như Ngũ Đàn Phàm đã nói trúng tim đen của nàng.

– Phí trưởng lão hà tất phải nổi giận. Lẽ nào bị ta nói trúng rồi sao? Ha ha.

Ngũ Đàn Phàm cười ha hả, cuối cùng ánh mắt nhìn vào hai người Hắc Bạch Vô Thường, ánh mắt có chút nghi hoặc rồi kinh ngạc nói:

– Hắc Bạch vô thường? Là các ngươi?

Chương 768: Gặp lại Lữ Tiểu Linh (1)

– Hừ.

Hắc Bạch Vô Thường hừ lạnh một tiếng, ánh mắt lại nhìn về không trung.

– Chư vị tới thật sớm nha.

Trong không trung lúc này có sáu đạo thân ảnh nhanh chóng tiến tới, phía sau cũng có một đầu yêu thú phi hành.

Sưu Sưu.

Sáu đạo thân ảnh hạ xuống, đối với sáu người này, Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ gì, chính là Hà Dược Đông của Hóa Vũ tông và hai Vũ Suất khác. Còn có Đới Cương Tử của Quỷ Vũ Tông, Vương Xán Nhiên của Bảo Đài môn và Trần Ngọc Đông của Nam Hải môn.

Sáu người hạ xuống, sáu cỗ khí tức cường hãn lập tức khuếch tán. Trong đó đương nhiên khí tức của Hà Dược Đông là cường hãn nhất.

– Hà Dược Đông, Hóa Vũ Tông các ngươi cũng tới giúp vui sao?

Nhìn thấy Hà Dược Đông, sắc mặt Phí Lan trưởng lão của Lan Lăng sơn trang có chút biến hóa.

– Nực cười, các ngươi đều tới tại sao Hóa Vũ tông ta lại không thể tới đây?

Hà Dược Đông mỉm cười,ánh mắt đảo qua toàn trường cuối cùng rơi vào trên người Hắc Bạch vô thường và huynh muội Hoa gia.

– Hai vị cốc chủ, đã lâu không gặp.

Hà Dược Đông nói với huynh muội Hoa gia.

– Hòa ra là Hà trưởng lão của Hóa Vũ Tông, nhờ phúc của ngươi, huynh muội chúng ta vẫn chưa chết.

Hoa Mãn Ngọc ngẳng đầu nhìn vào đám người Hóa Vũ Tông rồi nói.

– Lục chưởng môn, ngươi cũng tới sớm vậy.

Trong đám người Hóa Vũ tông, Đới Cương Tử đã sớm nhìn thấy Lục Lâm Thiên ở giữa, vẻ mặt có vẻ ngoài ý muốn.

– Ta vừa mới tới mà thôi, không nghĩ tới mọi người đã tới hết rồi.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, trong lòng cũng hiểu rõ, chỉ sợ sắp tới sẽ có một hồi long tranh hổ đấu.

Nhìn thấy Đới Cương Tử và Lục Lâm Thiên nói chuyện, huynh muội Hoa gia còn có người của Lan Lăng sơn trang đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên một chút. Cảm nhận khí tức trên người Lục Lâm Thiên dường như cũng không có gì, cho nên mọi người cũng không để ý nhiều. Thế nhưng ánh mắt không khỏi liếc nhìn về phía Bạch Linh cùng với Tiểu Long trên vai Lục Lâm Thiên.

– Hắc Bạch vô thường, không nghĩ tới các ngươi cũng tới.

Nghe Hoa Mãn Ngọc nói vậy, Hà Dược Đông đương nhiên cũng không để ý, hắn cũng không biết nói gì cho nên ánh mắt nhanh chóng đảo qua hai người Hắc Bạch vô thường.

– Hà Dược Đông, chúng ta cũng không có liên quan tới các ngươi, hà tất phải phỏi thăm. Đám người Nhất tông Nhất giáo Nhất trang các ngươi tới đây không phải là vì bảo vật của Bách Thú Cốc sao? Mọi người cùng đi thẳng vào vấn đề, hà tất phải hỏi thăm. Khặc KHặc.

Hắc vô thường cười lạnh một tiếng, ánh mắt lạnh lùng nhìn qua mọi người. Thế nhưng trong ánh mắt có một chút ngưng trọng người thường khó có thể nhìn thấy.

– Hắc Bạch vô thường, ở đây là Cổ Vực, không tới phiên các ngươi dương oai.

Ánh mắt Phí Lan trưởng lão nhìn về phía Hắc Bạch vô thường khẽ giật mình rồi nói với hai huynh muội Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc:

– Hai vị cốc chủ, Bách Thú Cốc và Lan Lăng sơn trang ta đồng khí liên chi, người Bách Thú Cốc gặp nạn chính là chuyện của Lan Lăng sơn trang ta, hai vị qua đây, để ta xem ngày hôm nay ai có Lan Lăng sơn trang ta ở đây ai dám động tới hai vị.

– Phí trưởng lão, Nhất tông Nhất môn Nhất trang đều là một thể. Chuyện Bách Thú Cốc chính là chuyện của chúng ta. Mọi người đương nhiên phải cùng nhau bảo vệ an nguy của hai vị cốc chủ.

Ngũ Đàn Phàm trưởng lão của Hắc Sát giáo nhíu mày nói. Đương nhiên hắn sẽ không để cho huynh muội Hoa gia đi vào trong đám người Lan Lăng sơn trang. Đến lúc đó khác gì đưa bảo vật cho đám người Lan Lăng sơn trang kia.

Lục Lâm Thiên vẫn lẳng lặng quan sát, đợi sự tình phát triển. Nghe mọi người nói chuyện đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng nhìn ra suy nghĩ trong lòng mọi người.

– Không nghĩ tới chư vị đều tới sớm như vậy, dường như chúng ta đã tới chậm một bước.

Lúc này từ phía xa đột nhiên có một đầu yêu thú phi hành khổng lồ bay tới mang theo khí lưu rít gào.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên nhanh chóng ngẩng đầu nhìn về phía trước. Ánh mắt khẽ nhíu mày. Lúc này có ba đầu yêu thú phi hành bay tới. Có một đầu yêu thú ngũ giai đi trước. Ít nhất cũng có ba cường giả. Mà khi Lục Lâm Thiên nhìn thấy thân ảnh xinh đẹp màu xanh bên người ba cường giả kia, sắc mặt không khỏi đại biến. Hắn đang muốn trốn vào đoàn người thế nhưng dường như đã chậm. Một thanh âm nũng nịu truyền tới.

– Tiểu lừa gạt, rốt cuộc ngươi cũng bị bản tiểu thư gặp được.

Thanh âm nũng nịu vang lên khiến cho mọi người nhìn lên. Lúc này trên lưng yêu thú phi hành khổng lồ có một thân ảnh xinh đẹp nhảy xuống, tốc độ nhanh như thiểm điện.

Thân ảnh xinh đẹp này chính là một nữ tử tuyệt mỹ, y phục bao quanh thân thể gợi cảm, linh lung, mê hoặc, đôi chân dài trắng phía dưới lộ ra một nửa.

– Không xong.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, vẻ mặt như biến thành trái mướp đắng vậy. Không nghĩ tới lúc này Lục Lâm Thiên hắn lại gặp phải Lữ Tiểu Linh, người mà hắn sợ nhất.

Sưu.

Thân ảnh Lữ Tiểu Linh lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, thân ảnh như quỷ mị, ánh mắt mang thoe hận ý và oán khí ngập tràn.

– Bạch Linh, Tiểu Long không thể xuất thủ.

Lục Lâm Thiên truyền âm thông tri cho Bạch Linh và Tiểu Long. Cảm nhận khí tức người tới bất thiện, Bạch Linh và Tiểu Long vốn chuẩn bị xuất thủ thế nhưng lại bị Lục Lâm Thiên vội vã ngăn cản.

Tiểu Long, Bạch Linh lập tức đáp xuống vai Diệp Mỹ. Ánh mắt Bạch Linh không khỏi hiếu kỳ quan sát Lữ Tiểu Linh.

Lục Lâm Thiên muốn chạy trốn, hắn biết bản thân mình muốn chạy trốn thì vô cùng dễ dàng. Thế nhưng hiện tại huynh muội Hoa gia ở đây, việc liên quan tới bảo vật của Bách Thú Cốc Lục Lâm Thiên cũng không muốn chạy trốn, hắn cũng không muốn bỏ qua một cơ hội như vậy.

– Tiểu Linh, ta đã tìm nàng lâu rồi, không nghĩ tới ở chỗ này cũng gặp được nàng.

Lục Lâm Thiên nhìn Lữ Tiểu Linh đang lao tới, thân ảnh không trốn mà lập tức đi về phía Lữ Tiểu Lĩnh.

– Đứng lại, ta không tin lời ngươi nói nữa.

Ánh mắt Lữ Tiểu Linh trầm xuống, nghiến răng, tay phải vung lên lập tức rút đoản kiếm ra khỏi vỏ. Một đạo kiếm quang nhanh chóng đâm về phía Lục Lâm Thiên, linh lực được rót vào khiến cho không gian vang lên tiếng gió rít gào.

– Tiểu Linh, thực sự ta đã tìm nàng rất lâu rồi mà.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên dấu diếm sự cả kinh đứng bất động tại chỗ rồi nói.

– Ta phải chém ngươi thành tám khối mới có thể hả được cơn giận trong lòng.

Lữ Tiểu Linh căn bản không tin lời Lục Lâm Thiên nói. Đoản kiếm trong tay mang theo kình phong sắc bén trong nháy mắt đâm tới trước người Lục Lâm Thiên.

– Không ngờ nàng lại không tin lời ta nói. Vậy thì nàng giết ta đi, chết ở trong tay nàng ta cũng nguyện ý.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hai mắt nhắm chặt, lúc này hắn đã âm thầm tùy thời vận chuyển Thanh Linh Khải Giáp.

– Chưởng môn.

Diệp Mỹ biến sắc. Thế nhưng nhìn thấy Bạch Linh và Tiểu Long không xuất thủ, tuy rằng trong lòng lo lắng thế nhưng cũng không có động tác gì. Khỉ Vương Úc Khánh cũng vậy, tuy rằng trong lòng kinh ngạc thế nhưng nhìn thấy chưởng môn không phân phó, Tiểu Long và Bạch Linh cũng không xuất thủ cho nên hắn cũng chỉ đứng ở bên cạnh cảnh giới mà thôi.

Chương 769: Gặp lại Lữ Tiểu Linh (2)

Sưu.

Kình phong sắc bén đảo qua cổ, trong lòng Lục Lâm Thiên ngẩn ra, lúc này hắn có thể cảm giác được sự đau rát từ trên cổ mình.

– Vì sao ngươi không né tránh?

Lữ Tiểu Linh kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Đoản kiếm trong tay gần tới cổ Lục Lâm Thiên thì thủ ấn thu lại, đoản kiếm lập tức dừng lại sát cổ Lục Lâm Thiên không tiến thêm một phân.

Lục Lâm Thiên cảm giác có một mùi hương nhàn nhạt chui vào trong mũi mình. Hắn mở hai mắt ra nhìn chăm chú vào Lữ Tiểu Linh trước mặt, nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ kia. Ba năm không gặp nàng vẫn ngây ngô như trước, lại thêm vài phần quyến rũ.

– Nàng muốn giết ta ta sao có thể trốn. Chết ở trong tay nàng ta cũng không oán hận.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử tuyệt mỹ trước mắt rồi nói. Ánh mắt không biết từ khi nào đã chuyển sang chế độ thâm tình.

Nhìn ánh mắt của Lục Lâm Thiên, Lữ Tiểu Linh không khỏi run lên. Lập tức chu miệng, đoản kiếm trong tay lại kề sát vào cổ Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được cảm giác lạnh lẽo từ trên cổ truyền tới. Đoản kiếm này tuyệt đối không phải phàm vật.

– Lẽ nào ngươi nghĩ ta không dám giết người thật sao? Ngươi lại dám gạt ta rồi tự mình chạy trốn. Hôm nay ta phải cho ngươi biết hậu quả của việc lừa bản tiểu thư.

Lữ Tiểu Linh cắn răng, ánh mắt nhìn thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Trong ánh mắt có một chút u oán. Đoản kiếm trong tay lại càng gần cổ Lục Lâm Thiên hơn một chút.

Nhìn ánh mắt u oán này đột nhiên trong lòng Lục Lâm Thiên có chút xúc động. Lập tức thu hồi sự xúc động này.

Lúc này, hai người hấp dẫn vô số ánh mắt nghi hoặc của mọi người chung quanh.

Vương trưởng lão đi theo phía sau Lữ Tiểu Linh cùng với Lưu trưởng lão không biết từ khi nào một trước một sau bao vây lấy Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cũng thấy được tất cả những chuyện này, ánh mắt khẽ biến đổi.

– Trước khi nàng giết ta, nàng có thể để cho ta nói một câu không? Nói xong ta chết cũng không tiếc.

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng vào mắt Lữ Tiểu Linh, ánh mắt càng thêm thâm tình.

Nhìn vào ánh mắt của Lục Lâm Thiên, Lữ Tiểu Linh đột nhiên cảm thấy hận ý trong người giảm bớt một chút, ánh mắt kia khiến cho lòng nàng tê dại, giống như là điện giật vậy.

– Được rồi, để cho ngươi nói một câu, sau đó bản tiểu thư giết ngươi cũng không muộn.

Lữ Tiểu Linh giận dữ nói, trong ánh mắt vẫn mang theo sự oán hận.

Nhìn nữ tử tuyệt mỹ trước mắt, còn có mấy cường giả hộ tống Lữ Tiểu Linh, Lục Lâm Thiên cắn răng, ánh mắt nhìn Lữ Tiểu Linh nói:

– Đã từng có cơ hội ở chung một chỗ với nàng, thế nhưng ta lại không quý trọng. Lúc này ta mới cảm thấy hối hận, sự thống khổ nhất trong đời ta cũng chỉ có chuyện này mà thôi. Mấy năm nay ta một mực tìm kiếm thế nhưng lại không tìm được nàng. Ta thường xuyên nghĩ nếu như ông trời có thể cho ta một cơ hội nữa. Để ta trở lại thời gian khi trước nhất định ta sẽ không chút do dự ở bên cạnh nàng. Ta biết ta không xứng với nàng, thế nhưng ta muốn ở bên cạnh nàng, cho dù đứng từ xa nhìn nàng cũng được. Chỉ cần ở bên cạnh nàng là tốt rồi. Nếu như con người có một kỳ hạn nào đó, ta hi vọng có thể ở bên cạnh nàng một vạn năm.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Lữ Tiểu Linh run rẩy, đoản kiếm dán vào trên cổ Lục Lâm Thiên lúc này cũng run rẩy theo.

Mấy trăm người chung quanh lúc này nghe thấy Lục Lâm Thiên nói vậy vô cùng ngạc nhiên. Ngay cả Diệp Mỹ, Hoa Mãn Ngọc cũng nhìn nhau, mà đám người hộ tống Lữ Tiểu Linh càng thêm há hốc mồm. Vốn những người này còn tưởng rằng tiểu thư và thanh niên áo xanh này có cừu oán, hóa ra không phải là thù, dường như giữa hai người này còn có chút gì đó.

Phanh.

Phanh một tiếng, đoản kiếm trong tay Lữ TIểu Linh rơi xuống đất, toàn thân đờ ra.

– Ngươi nói thật sao?

Lữ Tiểu Linh nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, một lát sau mới mở miệng nói ra một câu.

– Thật hay không đã không còn quan trọng, có thể gặp lại nàng ta cũng đã hài lòng. Hiện giờ nàng có thể giết ta. Ta chết cũng không oán, thế nhưng ta muốn nhìn thấy nàng tận mắt giết ta. Chỉ ít cũng để ta biết là ta chết ở trong tay nàng.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ta…

Cả người Lữ Tiểu Linh run lên, tâm loạn như ma. Lúc này đâu còn hạ thủ được nữa.

– Hai oa nhi chưa ráo máu đầu, nói chuyện tình yêu thì đi nơi khác, nơi này không phải địa phương đàm tình nói ái của các ngươi.

Sắc mặt Bạch Vô Thường trầm xuống.

– Chuyện của ta mắc mớ gì tới ngươi.

Lữ Tiểu Linh đang không biết làm sao, tâm loạn như ma, nghe được lời của Bạch Vô Thường nhất thời liền tức giận.

– Tiểu nữ oa nhi lớn mật, ngươi muốn chết!

Sắc mặt Bạch Vô Thường nhất thời đại biến, bị một tiểu nữ oa trách mắng, đây là lần đầu đâu.

– Bạch Vô Thường, chuyện của tiểu thư nhà ta quan hệ gì tới ngươi, ngươi còn chưa có tư cách quản.

Trong đám người, một lão giả chừng năm mươi tuổi mặc trường bào màu lam lạnh nhạt nói một tiếng, quanh thân hắn tản ra Linh lực quấn quanh, nhìn khí tức vào khoảng trình tự Linh Suất thất trọng.

– Quách Văn Tinh, khặc khặc, nguyên lai là đại tiểu thư Linh Thiên môn các ngươi, thì tính sao, đừng đem Linh Thiên môn áp ta.

Bạch Vô Thường thản nhiên nói, nhưng sắc mặt cũng thoáng co rút lại.

– Tên lừa gạt, hôm nay ta không giết ngươi, nhưng ngươi phải đáp ứng ta, lần này theo ta trở về.

Lữ Tiểu Linh nhìn chăm chú vào Lục Thiếu Du, vẻ tức giận đã giảm đi rất nhiều, thậm chí còn có chút ửng đỏ.

– Hừ, động thủ!

Trong nháy mắt hai đạo thân ảnh bỗng dưng lao thẳng tới chỗ Hoa gia huynh muội. Hai thân ảnh một đen một trắng, chính là hai người Hắc Bạch Vô Thường, giờ phút này một tông một môn một giáo một trang đều đã tới, hai người đã quyết định chủ ý phải ra tay trước.

– Hắc Bạch Vô Thường, nơi này còn chưa tới lượt các ngươi hung hăng càn quấy.

Vài thanh âm trách mắng đồng thời truyền tới, mấy thân ảnh cơ hồ cùng lúc lao về hướng Hắc Bạch Vô Thường.

Trên người họ đều mang theo khí tức cường hãn cùng Linh lực ba động, cả phiến không gian đột nhiên vặn vẹo.

– Phanh phanh!

Vài đạo công kích hung hăng đánh về phía Hắc Bạch Vô Thường, mấy đạo quyền ấn cùng chưởng ấn áp xuống nhanh như chớp bao phủ hai người.

Sắc mặt hai người đại biến, đều phát ra hộ thân cương quyển bao phủ thân thể, khoảnh khắc đẩy văng chưởng ấn quyền ấn, khí tức cường hãn làm cả không gian đều run rẩy.

– Oanh oanh…

Lực lượng va chạm, ngay lập tức nứt toác, nếu thực lực thấp căn bản không thể thấy rõ quá trình giao thủ.

Không gian nổ tung, lực lượng cuồng bạo nhất thời tràn ngập, kình phong quét ngang bám theo đá vụn, không gian sóng gợn nhộn nhạo tán ra.

– Thình thịch…

Trong kình khí cuồng bạo, giờ phút này chỉ thấy Hắc Bạch Vô Thường chật vật thối lui ra sau, theo kình khí tiêu tán, bốn thân ảnh lộ ra, chính là Hóa Vũ tông Hà Dược Đông, Hắc Sát giáo Ngũ Quần Phàm, Lan Lăng sơn trang Phí trưởng lão, còn có Linh Thiên môn Quách Văn Tinh.

Trong bốn người Quách Văn Tinh tu vi Linh Suất thất trọng, Ngũ Quần Phàm Vũ Suất thất trọng, Phí trưởng lão cùng Hà Dược Đông Vũ Suất bát trọng, bốn người hợp lực mạnh hơn Hắc Bạch Vô Thường một ít, thực lực hai người chỉ tới trình tự Vũ Suất bát trọng.

Chương 770: Hiển lộ tài năng

Sau một chiêu mọi người không tiếp tục có động tác, nhóm người Phí trưởng lão cùng Hà Dược Đông trong vô hình đều đứng trước Hoa gia huynh muội, chỉ cần không có người động tới họ, sẽ không ai ra tay.

Một màn này làm sắc mặt Hoa gia huynh muội biến hóa.

Lục Lâm Thiên luôn nhìn chăm chú vào mọi người, ra vẻ cả đám người đều là lão hồ ly, đều muốn lấy được bảo vật Bách Thú cốc, nhưng không ai muốn ra tay trước.

– Chư vị trưởng lão, Hắc Bạch Vô Thường diệt Bách Thú cốc của chúng ta, nếu ai đánh chết hai người này, Hoa Mãn Ngọc này nhất định cảm tạ.

Hoa Mãn Ngọc mở miệng, ánh mắt đảo qua trong đám người, cuối cùng dừng lại trên thân Hắc Bạch Vô Thường.

Nghe được lời nói của Hoa Mãn Ngọc, đôi mắt nhóm người Hà Dược Đông đều co rụt lại.

– Lần này Hắc Bạch Vô Thường phiền toái.

Lục Lâm Thiên cau mày, chỉ sợ Hoa Mãn Ngọc muốn mượn dao giết người, ai cũng có mưu đồ, cho nên dù biết Hoa Mãn Ngọc có âm mưu cũng không thể không ra tay.

– Hắc Bạch Vô Thường vẫn luôn ác danh hiển hách trong Cổ Vực, dám diệt Bách Thú cốc, cũng chính là gây hấn với Nhất tông nhất giáo nhất môn nhất trang, ta xem chi bằng mọi người liên thủ tiêu diệt hai người này, sau đó hãy tính toán.

Bạch y phụ nhân Lan Lăng sơn trang nhìn mọi người nói.

– Lời đề nghị của Phí trưởng lão không sai, trước liên thủ tiêu diệt Hắc Bạch Vô Thường, sau đó chúng ta tiếp tục tính toán cũng tốt.

Hà Dược Đông nhíu mày nói.

– Như thế rất tốt, Hắc Sát giáo cũng không có ý kiến.

Ngũ Quần Phàm nói.

– Linh Thiên môn cũng không ý kiến.

Quách Văn Tinh nói.

– Sưu sưu…

Vừa dứt lời, bốn thân ảnh lao thẳng tới chỗ Hắc Bạch Vô Thường, không ai muốn một mình đối phó hai người.

– Hừ, ta muốn nhìn xem các ngươi có bản lĩnh gì!

Sắc mặt Hắc Bạch Vô Thường tối sầm, trong mắt tràn ngập sát khí, thủ ấn kết xuất, năng lượng trong thiên địa ba động kịch liệt.

– Động thủ!

Vài tiếng quát lớn cơ hồ đồng thời truyền ra, chỉ trong nháy mắt bốn lực công kích mang theo lực lượng ba động đáng sợ nhất thời bao phủ về hướng Hắc Bạch Vô Thường.

– Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang, để cho ta xem thực lực của các ngươi!

Hắc Bạch Vô Thường quát to một tiếng, nhảy dựng lên nhanh như chớp, khí tức đáng sợ lan tràn, năng lượng thuộc tính bao trùm trời đất áp tới, công kích nháy mắt tuôn ra.

– Phanh phanh!

Chỉ trong nháy mắt đôi bên đã va chạm, thanh thế cường hãn làm những người vây xem thực lực bình thường tâm thần run rẩy, loại khí thế này người bình thường không cách nào xông vào, vạn nhất bị liên lụy nhất định dữ nhiều lành ít.

– Bạch Vô Thường, nếm một chưởng của lão thân!

Giữa không trung, Phí trưởng lão quát to một tiếng, thân ảnh đi tới trước người Bạch Vô Thường, một đạo ba động khủng bố cấp tốc tràn ngập, năng lượng hệ thủy nháy mắt hội tụ, một chưởng ấn màu lam cực lớn áp không vỗ thẳng về hướng Bạch Vô Thường.

– Hừ!

Bạch Vô Thường quát lạnh một tiếng, từng đạo hồng mang cường hãn từ trong cơ thể trào ra, nhanh chóng ngưng tụ thành một mảnh sương mù đỏ như lửa, lực lượng dao động cường hãn làm không gian cấp tốc nhộn nhạo run rẩy lên.

Sương mù nóng bỏng chỉ một thoáng đã ngưng tụ thành quả cầu lửa thật lớn, mang theo uy thế khủng bố hung hăng va chạm vào công kích của Phí trưởng lão, ven đường không gian bị đánh vỡ tạo thành sóng gợn đỏ bừng.

– Phanh phanh!

Hai đạo lực lượng nhất thời va chạm, ngọn lửa trào ra ngập trời, lam mang cũng bao phủ bên trong, mang theo tiếng nổ kinh thiên động địa, giống như không gian sắp vỡ ra.

– Bạch Vô Thường, nếm một chưởng của ta!

Đúng lúc này, một đạo chưởng ấn vô thanh vô tức đi tới sau lưng Bạch Vô Thường. Dưới chưởng ấn một mảnh không khí nóng cháy vỡ tan, Ngũ Quần Phàm cũng là Vũ giả hệ hỏa, khí tức nóng bỏng phảng phất như muốn thiêu cháy cả vùng trời, chưởng ấn mang theo lửa đỏ nháy mắt thổi quét về phía Bạch Vô Thường.

– Bạo cho ta!

Bạch Vô Thường quay đầu, sắc mặt trầm xuống, một đạo công kích cấp tốc bay ra, khí tức cường hãn lưu động, một đoàn ngọn lửa vô cùng khổng lồ bay ra ngoài.

– Phanh phanh!

Hai đạo công kích hệ hỏa nháy mắt bùng nổ, lực lượng âm bạo thật lớn mang theo sóng xung kích thật dễ dàng đem mặt đất chung quanh san thành bình địa, không khí nóng cháy làm phạm vi mấy ngàn thước chung quanh biến thành một mảnh khô vàng, cây xanh nhất thời khô héo.

Đặng đặng đặng…

Trong kình khí cuồng bạo nóng cháy, thân ảnh Ngũ Quần Phàm bị đánh bay, Bạch Vô Thường là Vũ Suất bát trọng, mà hắn chỉ mới đạt tới thất trọng mà thôi, một mình giao thủ đương nhiên không phải là đối thủ.

Nhưng vào lúc này một đạo quyền ấn màu lam của Phí trưởng lão đã trực tiếp áp tới sau lưng Bạch Vô Thường.

– Phanh!

Sắc mặt Bạch Vô Thường đại biến, quay phắt người lại nhìn thấy thế công hung hãn bay tới, vội vàng tản ra hộ thân cương quyển bao phủ thân thể, ngay tiếp theo công kích kinh khủng đã đánh thẳng vào hộ thân cương quyển của hắn.

– Phanh phanh!

Hộ thân cương quyển nhất thời lõm vào, bắt đầu có vết rạn thật nhỏ, mặc dù còn chưa hoàn toàn vỡ tan nhưng thân hình hắn đã bị đẩy lui hơn trăm thước, sắc mặt nhất thời tái nhợt.

– Phanh phanh!

Ở giữa không trung vang lên tiếng nổ tung, thân hình Hắc Vô Thường bị đánh bay, một cỗ Linh lực cực lớn xen lẫn Linh hồn công kích quanh quẩn giữa bầu trời, Hắc Vô Thường hiển nhiên vừa nếm thiệt thòi của cao thủ Linh Thiên môn.

– Bày trận!

Hắc Bạch Vô Thường đồng thời bị đánh lui, sắc mặt đại biến, đúng lúc này hai người nhìn nhau cùng kết ra thủ ấn, một cỗ năng lượng hệ thủy hỏa ngưng tụ trên không trung.

Không gian run rẩy lên, nháy mắt hai cỗ năng lượng đan xen nhau, uy thế trướng lớn, cả không gian bị nhuộm thành hai màu lam hồng sáng ngời.

– Toàn bộ Vũ Suất cùng công kích, đừng để cho bọn hắn bố trí trận pháp!

Quách Văn Tinh lớn tiếng quát.

– Cùng ra tay công kích!

Phí trưởng lão quát một tiếng, năng lượng màu lam đột nhiên ngưng tụ.

– Sưu sưu…

Toàn bộ những người có tu vi Vũ Suất, tổng cộng gần hai mươi người cơ hồ sắc mặt trầm xuống, lực công kích ngưng tụ bay ra.

Chỉ trong nháy mắt, lực công kích của hơn hai mươi Vũ Suất đồng loạt đánh lên trên người Hắc Bạch Vô Thường.

Oanh oanh oanh!

Chiêu hợp kích của Hắc Bạch Vô Thường vừa thành hình, công kích của mọi người ầm ầm bay tới, nhất thời hai cỗ lực lượng va chạm vào nhau.

Hơn hai mươi đạo công kích, mặc dù có mạnh có yếu nhưng thấp nhất cũng là trình tự Vũ Suất, cũng không yếu bao nhiêu.

Hơn hai mươi đạo công kích cường hãn va chạm, thiên địa chung quanh kịch liệt run rẩy lên, chân khí cuồng bạo tràn ngập, trên mặt đất nứt ra khe hở lan tràn kéo dài ra xa.

– Phanh phanh!

Tiếng nổ bạo vang khắp không gian, lực lượng cuồng bạo nổ tung, kình khí phong bạo khuếch tán, Hắc Bạch Vô Thường mới ngưng tụ lên cương quyển nháy mắt liền hỏng mất.

Đặng đặng…

Trong kình khí cuồng bạo, mười mấy thân ảnh bị đánh bay, Đới Cương Tử, Vương Xán Nhiên đầu tiên bị đánh văng ra, sắc mặt tái nhợt, tựa hồ đã bị thương nhẹ.

– Phốc!

Thân hình Hắc Bạch Vô Thường giờ phút này cũng bị đánh bay, phun ra máu tươi, sắc mặt tái nhợt.

Chương 771: Không đề (1)

Hai người rơi xuống đất, chân khí uể oải, tuy là Vũ Suất bát trọng nhưng bị một kích liên thủ của hai mươi mấy Vũ Suất vẫn bị thương.

– Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang, thù này, chúng ta sẽ tìm các ngươi đòi lại!

Lời vừa thốt ra, thân ảnh Hắc Bạch Vô Tường lập tức biến mất tại chỗ.

Nhìn thấy hai người bỏ chạy, nhưng không ai truy theo, ý nghĩ trong lòng họ người nào cũng biết, mục tiêu của họ là bảo vật Bách Thú cốc, về phần Hắc Bạch Vô Thường đã chạy cũng không cần đuổi theo.

Sắc mặt Lục Thiếu Du thoáng biến đổi, Hắc Bạch Vô Thường đi rồi, chỉ còn lại người của Nhất tông nhất trang nhất giáo nhất môn ở lại, phỏng chừng sẽ tranh đoạt một phen. Sau thoáng do dự, Lục Thiếu Du truyền âm cho Diệp Mỹ.

– Hai vị cốc chủ, Hắc Bạch Vô Thường đã đi rồi, nhưng tùy thời đều có thể trở về, ta xem chi bằng hai vị tới Lan Lăng sơn trang nghỉ chân trước thế nào, ở trong Lan Lăng sơn trang, hai người kia sẽ không dám tới tìm các ngươi gây phiền phức.

Phí trưởng lão đi tới trước mặt Hoa gia huynh muội nói.

– Ta thấy hay là hai vị cốc chủ đi tới Hắc Sát giáo đi, Hắc Sát giáo cách sơn mạch Vụ Hải gần nhất, Hắc Bạch Vô Thường sẽ không dám tới giương oai.

Ngũ Quần Phàm tiến lên nói.

– Cảm tạ ý tốt của chư vị trưởng lão, huynh muội chúng tôi sẽ không làm phiền.

Đôi mắt đẹp của Hoa Mãn Ngọc đảo qua mọi người, suy nghĩ trong lòng họ nàng làm sao không biết, họ vì bảo vật trong truyền thuyết của Bách Thú cốc mà tới, có ai thật tình để ý sự chết sống của huynh muội bọn họ.

– Hoa Mãn Ngọc, đừng có không biết xấu hổ, Hắc Bạch Vô Thường bị chúng ta đuổi đi rồi, muốn qua sông đoạn cầu hay sao.

Sắc mặt Ngũ Quần Phàm âm trầm, nhìn chăm chú vào Hoa Mãn Ngọc cùng Hoa Mãn Lâu nói, cỗ lãnh ý bắt đầu tràn qua.

– Ngũ trưởng lão, vậy ngươi muốn thế nào!

Sắc mặt Hoa Mãn Lâu trầm xuống, sau một lúc nghỉ ngơi điều dưỡng, đã khôi phục một chút hồng nhuận.

– Giao ra bảo vật Bách Thú cốc, ngươi biết quy củ của Cổ Vực rồi đấy.

Ngũ Quần Phàm nói.

– Bách Thú cốc không có bảo vật gì, chư vị nếu vì bảo vật thì mời trở về đi.

Hoa Mãn Lâu trầm giọng nói.

– Hoa Mãn Lâu, không có lỗ hổng không có gió, ngươi nói không chẳng lẽ không hay sao.

Hà Dược Đông nhíu mày, nhìn chăm chú về hướng Hoa Mãn Lâu.

– Mãn Lâu đại ca, Ngọc tỷ, không bằng như vậy, nếu các ngươi tin được ta, thì đi theo ta, tiểu muội tự nhiên có thể bảo vệ an toàn cho hai vị.

Diệp Mỹ nhìn hai huynh muội nói.

Nghe được lời nói của nàng, không ít ánh mắt rơi lên người nàng.

– Diệp Mỹ, ngươi đi trước đi, lưu lại sẽ gặp nguy hiểm.

Hoa Mãn Lâu nói, ánh mắt lướt qua Diệp Mỹ, Lục Thiếu Du cùng Úc Khánh, thần sắc có chút ảm đạm, với thực lực của họ làm sao so sánh được với nhóm người nhất tông nhất giáo.

– Ngọc tỷ, chẳng lẽ ngươi không tin ta.

Diệp Mỹ cười nhẹ, nhìn Hoa Mãn Ngọc nói.

Hoa Mãn Ngọc nhìn chăm chú vào Diệp Mỹ, ánh mắt chợt lóe ra, không biết suy nghĩ chuyện gì.

Trong đám người, Ngũ Quần Phàm nhìn qua La Chí Cương ra dấu bằng ánh mắt.

– Vũ tướng cửu trọng nho nhỏ từ nơi nào tới, chỗ này làm gì có phần cho ngươi nói chuyện.

Một tiếng quát lạnh truyền ra, thân hình La Chí Cương cấp tốc đánh về hướng Diệp Mỹ, thủ ấn kết xuất, một mảnh chân khí hoàng mang ngưng tụ thành một đạo chưởng ấn đánh về phía nàng.

– Lui ra!

Thân hình Úc Khánh nháy mắt bay ra, không gian ba động, vừa xuất hiện lại như quỷ mị đứng trước mặt La Chí Cương, thủ ấn không chút biến hóa, một cỗ Linh lực tràn tới, một đạo chỉ ấn trống rỗng xuyên thấu không gian, xen lẫn theo Linh hồn công kích nhất thời rơi lên chưởng ấn của La Chí Cương.

– Phanh!

Trong tiếng vang trầm đυ.c, thân thể La Chí Cương đột nhiên cứng đờ, ngay lập tức lảo đảo lui ra sau, thân hình Úc Khánh cũng lảo đảo thối lui.

Một kích tách ra, tựa hồ tám lạng nửa cân, không ai chiếm được ưu thế, nhưng Linh hồn công kích của Úc Khánh làm La Chí Cương có chút luống cuống tay chân.

– Địa Cương môn khá lắm, người của Phi Linh môn mà cũng dám động, mối thù này Phi Linh môn ghi nhớ.

Một thanh âm thản nhiên truyền tới, ngay lập tức thân ảnh Lục Thiếu Du chậm rãi tiến lên, ánh mắt rơi trên người La Chí Cương, một cỗ sát khí tỏa ra tràn ngập.

Lữ Tiểu Linh luôn đi theo bên người Lục Thiếu Du, lúc này lại không đuổi theo.

– Tiểu tử, ngươi tính là vật gì!

Một chiêu không chiếm được tiện nghi, La Chí Cương đã có chút tức giận, nghe được lời nói của Lục Thiếu Du nhất thời sắc mặt trầm xuống, không hề xem hắn vào trong mắt.

– La Chí Cương, chỉ bằng lời này của ngươi, Địa Cương môn sớm muộn sẽ bị ta tiêu diệt, hiện tại cho ngươi sống lâu thêm vài ngày.

Lục Thiếu Du lạnh lùng nói.

Nghe được lời của hắn, không ít ánh mắt tò mò rơi lên người hắn.

Trước đó mọi người cũng có chú ý tới hắn, tựa hồ hắn có quan hệ sâu sắc với đại tiểu thư Linh Thiên môn, nhưng thực lực của hắn thế nào, không ai quá xem trọng.

Chỉ có sắc mặt của Đới Cương Tử thay đổi, không biết trong lòng đang suy nghĩ chuyện gì.

– Tiểu tử chưa ráo máu đầu, khẩu khí thật không nhỏ, thật không biết trời cao đất rộng.

Ngũ Quần Phàm thản nhiên liếc mắt nhìn Lục Thiếu Du.

– Hắc Sát giáo giỏi lắm hay sao, hừ!

Lữ Tiểu Linh nũng nịu quát một tiếng, liền đứng bên người Lục Thiếu Du.

Giờ phút này vị Vương trưởng lão của Linh Thiên môn, còn có Lưu trưởng lão, Quách Văn Tinh đều nhất thời biến sắc, không nghĩ tới đại tiểu thư lại che chở Lục Thiếu Du.

– Nguyên lai có Linh Thiên môn làm hậu trường, khó trách!

Ánh mắt Ngũ Quần Phàm híp lại, đảo qua Lữ Tiểu Linh, đồng tử co rụt lại, nhưng không nói thêm lời nào.

Nhìn thấy quan hệ giữa Lục Thiếu Du cùng Linh Thiên môn, Hà Dược Đông cũng có chút nghi hoặc.

– Ngọc tỷ, các ngươi cùng ta đi thôi.

Diệp Mỹ nhìn Hoa Mãn Ngọc nói.

– Được.

Hoa Mãn Ngọc gật đầu, nàng cực kỳ tín nhiệm Diệp Mỹ, biết hai huynh muội mình không còn lựa chọn khác.

– Hai vị cốc chủ, các ngươi dù muốn đi, vậy lưu lại bảo vật, nếu không các ngươi cảm thấy hôm nay có thể rời đi nơi này sao?

Hà Dược Đông lạnh nhạt nói.

– Xuy…

Hai Vũ Suất trong Hóa Vũ tông còn có Đới Cương Tử, Vương Xán Nhiên, Trần Ngọc Đông đều đứng phía sau Hà Dược Đông, dùng trạng thái vây quanh ngăn chặn Hoa gia huynh muội.

– Bảo vật cần lưu lại, nhưng lưu trong Lan Lăng sơn trang chúng ta!

Tố y phụ nhân nói, tiếp theo tới Kỳ Thanh Phong môn, Tầm Vũ động, Huyền Nguyên cốc đều vây về hướng Hoa gia huynh muội.

Cả không gian gươm tuốt vỏ nỏ giương dây, mỗi người đều muốn cướp được bảo vật trên người Hoa gia huynh muội.

– Tiểu thư, ngươi lui ra đi.

Vương trưởng lão đi tới bên cạnh Lữ Tiểu Linh khuyên bảo.

– Lục Thiếu Du, ngươi cùng ta đi thôi.

Lữ Tiểu Linh nói.

Lục Thiếu Du lắc đầu, trong lòng hắn cũng cực kỳ mâu thuẫn, nếu hắn xen vào sẽ đắc tội bốn thế lực lớn, sẽ làm phiền cho Phi Linh môn, nhưng hắn cũng muốn lấy được bảo vật trong Bách Thú cốc.

– Nói chuyện thật dễ nghe, ra vẻ chư vị đều muốn lấy bảo vật của Bách Thú cốc, ha ha, nhưng Bách Thú cốc vốn không có bảo vật gì, các vị chết tâm đi!

Chương 772: Không đề (2)

Ánh mắt Hoa Mãn Lâu trầm xuống, nhìn chăm chú vào mọi người nói.

– Hoa Mãn Lâu, giao ra bảo vật, Lan Lăng sơn trang nhất định sẽ bảo hộ ngươi chu đáo, nếu không đừng trách ta không nể tình hữu nghị mấy năm nay động thủ với ngươi.

Phí trưởng lão quát.

– Ha ha, chư vị đều mơ tưởng, cho dù Bách Thú cốc thật sự có bảo vật gì cũng không biết nên giao cho ai!

Hoa Mãn Ngọc chớp mắt nói.

– Hoa Mãn Ngọc, ngươi nói ra lời này là hi vọng chúng ta hỗn chiến lẫn nhau sao, nhưng lần này không như ngươi mong muốn, ta trước tiên giết ngươi, nếu Bách Thú cốc thật sự có bảo vật, tự nhiên sẽ lấy được.

Ngũ Quần Phàm cười lạnh một tiếng, thân ảnh lao thẳng về hướng Hoa Mãn Ngọc…

– Ngũ Quần Phàm, ta liều mạng với ngươi!

Hoa Mãn Lâu quát to một tiếng, thân hình nhảy dựng lên.

– Hoa Mãn Lâu, ngươi lui về đi!

Hai Vũ Suất trong Hắc Sát giáo lao tới, tung ra đạo công kích ngăn cản trước người Hoa Mãn Lâu, hai người này một Vũ Suất lục trọng, một ngũ trọng, nhất thời bao trùm Hoa Mãn Lâu.

– Hoa Mãn Ngọc, giao ra bảo vật tha cho ngươi khỏi chết!

Giờ phút này Ngũ Quần Phàm đã tới trước người Hoa Mãn Ngọc, thủ ấn kết xuất, một đạo thủ ấn nóng cháy áp xuống, không gian vặn vẹo trực tiếp chộp thẳng tới người Hoa Mãn Ngọc.

– Ngũ Quần Phàm, Bách Thú cốc cũng không phải dễ khi dễ.

Sắc mặt Hoa Mãn Lâu trầm xuống, đối phương có tu vi Vũ Suất thất trọng, mà nàng chỉ là Linh Suất nhị trọng, căn bản không thể đối kháng, nhưng vẫn cắn răng kết xuất thủ ấn, ngọc bài xuất hiện trong tay, một cỗ Linh lực truyền vào bên trong.

Lục Lâm Thiên vẫn đang do dự không biết có nên ra tay hay không, giờ phút này Lan Lăng sơn trang, Linh Thiên môn cùng Hóa Vũ tông cũng chưa có ý xuất thủ, Lục Lâm Thiên càng không dám vọng động.

Bỗng dưng Lục Lâm Thiên nhìn thấy ngọc bài trong tay Hoa Mãn Ngọc, nhất thời sắc mặt đại biến, nhìn ngọc bài giống như đã từng thấy qua, Lục Lâm Thiên đột nhiên nhớ tới trên người của mình cũng có khối lệnh bài giống nhau như đúc.

Lúc này Linh lực của Hoa Mãn Ngọc truyền vào trong ngọc bài, một cỗ quang mang nhàn nhạt nhanh chóng bao phủ trên người nàng, hóa thành vô số năng lượng hội tụ, trên không gian sóng gợn bao phủ một mảnh huyết sắc quỷ dị.

– Ngao…

Một tiếng thú minh long phượng sư tử hổ báo từ trong ngọc bài mơ hồ truyền ra, trên ngọc bài xuất hiện ấn quyết quỷ dị, ấn quyết như long phi long, như hổ phi hổ, cả vật thể màu đỏ, có vẻ cực kỳ huyền ảo, một cỗ uy áp ngập trời liền khuếch tán.

Cảm giác được cỗ uy áp thật lớn này, toàn bộ phi hành yêu thú của các đại sơn môn không khỏi hoảng sợ run rẩy lên, vô hình trung hoàn toàn bị áp chế.

Nhìn thấy một màn quỷ dị như vậy, sắc mặt mọi người kinh hãi, nhìn chăm chú vào ngọc bài trong tay Hoa Mãn Ngọc, không biết đó là vật gì.

– Đi!

Ấn quyết quỷ dị phát ra, Hoa Mãn Ngọc thấp giọng quát nhẹ, vung ngọc bài trong tay, ấn quyết nhất thời bay ra như mãnh hổ vồ mồi, mang theo thanh âm thú minh vang rền hung hăng đánh thẳng tới trảo ấn của Ngũ Quần Phàm.

– Phanh!

Lực lượng cực lớn nổ vang, một cỗ lực lượng mênh mông bùng nổ, dùng mắt thường có thể thấy được trảo ấn trực tiếp bẻ vụn ấn quyết, mà trên ấn quyết mang theo cỗ lực lượng Linh hồn công kích hung hăng va chạm vào trảo ấn.

– Phốc!

Thân thể Hoa Mãn Ngọc bị đánh bay hơn trăm thước, trong miệng phun ra ngụm máu tươi, với thực lực của nàng mặc dù được ngọc bài thần dị tương trợ cũng không hơn được Ngũ Quần Phàm, sự cách biệt thực lực giữa Vũ Suất thất trọng cùng Linh Suất nhị trọng rất lớn.

Đặng đặng…

Thân hình Ngũ Quần Phàm cũng rơi xuống đất thối lui ra sau mấy bước mới đứng vững lại, trong mắt sửng sốt, tựa hồ vừa rồi vì khinh thường nên cũng có chút tổn thương.

– Là Huyết Hồn Ấn, Bách Thú cốc làm sao có Huyết Hồn Ấn!

Hiện tại người kinh ngạc nhất chính là Lục Lâm Thiên, vừa rồi Hoa Mãn Ngọc thúc giục chính là Huyết Hồn Ấn, mà ngọc bài thần dị kia chính Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ, trước kia sư phụ tiện nghi Thánh Thủ Linh tôn cũng lưu cho hắn một khối ngọc bài giống như đúc, nhưng ngọc bài của hắn chỉ lớn hơn một ít mà thôi.

– Bách Thú cốc có quan hệ với sư phụ Thánh Thủ Linh tôn!

Ý niệm này chợt hiện lên trong đầu Lục Lâm Thiên, dùng ngọc bài có thể thúc giục Huyết Hồn Ấn, Lục Lâm Thiên liền nghĩ tới quan hệ trong việc này.

– Phanh phanh!

Giữa không trung, sau tiếng nổ vang, thân hình Hoa Mãn Lâu bị đánh bay hung hăng đập xuống đất, phun ra ngụm máu tươi.

– Đại ca!

Hoa Mãn Ngọc giãy dụa lảo đảo chạy tới bên người Hoa Mãn Lâu, thần sắc hai huynh muội ảm đạm, giờ phút này đã bị thương nghiêm trọng.

– Hoa Mãn Ngọc, có vẻ ngọc bài trong tay ngươi chính là bảo vật Bách Thú cốc, giao ra đây, Hắc Sát giáo sẽ không tiếp tục làm khó dễ các ngươi!

Ngũ Quần Phàm nhìn chăm chú vào ngọc bài trong tay Hoa Mãn Ngọc, trong ngọc bài tản ra thú uy làm không ít người thầm nghĩ, vật này có quan hệ tới việc Bách Thú cốc khống chế yêu thú, nhất thời đều trành về hướng ngọc bài trong tay nàng.

– Ngũ Quần Phàm, Hắc Sát giáo các ngươi nằm mơ đi, trừ phi ta chết, nếu không người đừng nghĩ!

Hoa Mãn Ngọc quát một tiếng, ánh mắt đảo qua mọi người mang theo lãnh ý.

– Vậy ngươi chết đi thôi!

Ánh mắt Ngũ Quần Phàm trầm xuống, thân ảnh lao thẳng về hướng Hoa Mãn Ngọc.

Lúc này ánh mắt các cao thủ đều trầm xuống, chân khí run lên, chờ đợi thời cơ ra tay tranh đoạt tốt nhất.

– Chưởng môn, Hoa gia huynh muội từ nhỏ có giao tình sâu đậm với ta, cầu chưởng môn cứu giúp!

Nhìn thấy Ngũ Quần Phàm tiếp tục công kích Hoa Mãn Ngọc, sắc mặt Diệp Mỹ biến đổi.

Lục Lâm Thiên còn đang suy tính, chuyện này vượt ngoài dự liệu của hắn, người của bốn thế lực lớn cùng nhau đi tới, trường hợp đã có chút không kiểm soát.

– Dừng tay!

Một thanh âm quát khẽ truyền ra, một thân ảnh như quỷ mị nhanh như chớp xuất hiện trước người Hoa Mãn Ngọc, chính là Lục Lâm Thiên. Giờ phút này trên hai vai Diệp Mỹ, trong mắt Tiểu Long cùng Bạch Linh bắn ra tinh quang, trên bầu trời xa xa không biết từ khi nào vài đầu yêu thú đang xoay quanh trên trời cao.

– Tiểu tử, chẳng lẽ bằng vào ngươi cũng muốn bảo vệ Hoa gia huynh muội hay sao!

Ngũ Quần Phàm căn bản không đem Lục Lâm Thiên để vào trong mắt, vẫn lao thẳng tới.

– Ngũ Quần Phàm, đi thêm một bước, ngươi sẽ hối hận!

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, một cỗ sát khí vô hình tán phát ra ngoài.

– Tiểu tử, ngươi muốn chết!

Có lẽ cảm nhận được sát khí trên người Lục Lâm Thiên, Ngũ Quần Phàm thật sự dừng bước, rơi xuống trước mặt Lục Lâm Thiên chưa đầy ba mươi thước, sắc mặt cực kỳ khó xem.

– Hôm nay ta bảo vệ Hoa gia huynh muội, nếu ai tiến tới một bước, đừng trách ta không khách khí!

Lục Lâm Thiên sầm mặt, trong lòng có chút bất đắc dĩ, lúc này hắn chẳng những đối lập với Hắc Sát giáo, còn đối lập với bốn thế lực lớn, hắn mở miệng nói cần bảo vệ Hoa gia huynh muội, bốn thế lực lớn làm sao chịu bỏ qua.

Chương 773: Không đề (3)

Nếu là lúc trước Lục Lâm Thiên chỉ muốn đụ.c nước béo cò, Hoa gia huynh muội sống hay chết hắn cũng không quản, nhưng Hoa Mãn Ngọc dùng ngọc bài kia còn thúc giục ra Huyết Hồn Ấn, bởi vậy hắn không cách nào mặc kệ họ, bởi vì họ tuyệt đối có quan hệ với sư phụ Thánh Thủ Linh tôn.

– Kiệt kiệt, Phi Linh môn nho nhỏ lại muốn xen vào, thật sự là buồn cười!

La Chí Cương tiến lên cười lạnh một tiếng.

– Ngũ trưởng lão, giao tiểu tử này cho chúng ta là được rồi!

Côn Sơn môn Tần Minh Ba không mất thời cơ tiến lên a dua.

– Lá gan tiểu tử này rất lớn, thật không biết trời cao đất rộng!

Đỗ Nguyệt Nga Hợp Hoan tông mỵ cười một tiếng, đôi mắt trào phúng nhìn Lục Lâm Thiên.

– La chưởng môn, giao tiểu tử này cho các ngươi!

Ánh mắt Ngũ Quần Phàm căn bản không nhìn Lục Lâm Thiên, luôn rơi lên người của cao thủ Lan Lăng sơn trang, Linh Thiên môn cùng Hóa Vũ tông. Bọn họ không ra tay, nhưng hắn cũng biết họ đang đợi thời cơ tốt nhất, nếu hắn muốn thuận lợi lấy được bảo vật Bách Thú cốc, phải đánh chết Hoa Mãn Ngọc, chỉ cần bảo vật rơi vào tay hắn thì dễ làm, một khi tranh đoạt sẽ là một trận đại chiến, đoán chừng không ai muốn nhìn thấy.

– Ngũ trưởng lão, giao tiểu tử này cho chúng ta là tốt rồi!

La Chí Cương cười lạnh một tiếng, thân ảnh đánh tới.

Đỗ Nguyệt Nga, Tần Minh Ba đồng thời lao thẳng tới, chỉ sợ bị La Chí Cương đoạt mất công lao.

Xa xa, Đới Cương Tử Quỷ Vũ tông khẽ rùng mình, sắc mặt cực kỳ khẩn trương, nếu Lục Lâm Thiên bị đánh chết, hắn lo lắng giải dược của chính mình.

– Vương trưởng lão, Lưu trưởng lão, nhanh xuất thủ cứu tên lừa gạt kia!

Xa xa Lữ Tiểu Linh kiều quát một tiếng.

Lưu trưởng lão cùng Vương trưởng lão đưa mắt nhìn nhau, nhưng không xuất thủ, ngược lại đứng hai bên Lữ Tiểu Linh, lo lắng nàng sẽ nhào tới trước.

– Sưu…

Cùng một thời gian Ngũ Quần Phàm lướt qua, lao thẳng tới chỗ Hoa Mãn Ngọc.

– Nếu không nghe cảnh cáo, vậy chết đi!

Lục Lâm Thiên nhẹ giọng quát, sát ý lăng nhiên, trong tay chợt động, một đạo hoàng mang hiện ra, hoàng mang bạo lướt, đột nhiên bộc phát ra quang mang màu vàng chói mắt mạnh mẽ.

– Đi!

Hắn búng tay, uy thế quanh thân trướng lớn, kim sắc quang mang nhất thời hóa thành tàn ảnh bay ra ngoài.

Sắc mặt mọi người nhất thời đại biến, ai cũng cảm giác được trong kim mang ẩn chứa năng lượng cuồng bạo đáng sợ, vô thanh vô tức làm người tràn đầy hàn ý.

Cảm giác được cỗ khí tức kia, sắc mặt vài người thực lực đứng đầu tại hiện trường chợt kinh biến, thần sắc Ngũ Quần Phàm kinh hãi, ánh mắt lộ ra bất an cùng khủng hoảng, cỗ khí tức kia làm hắn rét lạnh tận đáy lòng.

– Mau lui lại, mau!

Sắc mặt Ngũ Quần Phàm đại biến, nhất thời quát to, thân hình chợt lui ra sau.

Cỗ khí tức làm tim đập nhanh kia cũng sớm bị nhóm người La Chí Cương cảm giác được, sắc mặt đại biến, không cần Ngũ Quần Phàm phân phó thân ảnh đã cấp tốc thối lui.

Nhưng tốc độ của kim mang quá nhanh, hơn nữa bọn hắn cách Lục Lâm Thiên không xa, làm sao có thể đào thoát.

Chỉ nháy mắt hoàng mang bắn tới, ầm ầm rơi vào giữa trung ương bốn người, ngay sau đó nổ tung, thanh âm nổ bạo như sấm rền cuối chân trời…

Lúc này người của Lan Lăng sơn trang, Linh Thiên môn cùng Hóa Vũ tông đã vội vàng thối lui, sắc mặt cực kỳ khó xem.

Oanh oanh oanh…

Một chuỗi nổ mạnh liên tục truyền ra, năng lượng hệ thổ vô cùng khủng bố, không gian bị vặn vẹo lan tràn suốt mấy ngàn thước xa.

Kình khí bang bạc khuếch tán, năng lượng gợn sóng khủng bố tán phát, gào thét ầm ĩ làm lòng người kinh hãi.

Không ít người trợn mắt há hốc mồm, ánh mắt vô cùng rung động, lực khủng bố kia thật sự làm người kinh hãi. Bốn người Ngũ Quần Phàm đều bị thổi quét trong kình khí, tốc độ Ngũ Quần Phàm nhanh nhất nhưng vẫn không thể đào thoát ra ngoài, bởi vì hoàng mang nổ tung bao phủ phạm vi thật sự quá rộng. Thậm chí Hắc Sát giáo, Địa Cương môn, Hợp Hoan tông, Côn Sơn môn đều bị cuốn vào không ít.

– Thình thịch oanh…

Sau một loạt âm bạo nổ tung, mặt đất nứt nẻ, không ít đại thụ che trời xa xa trực tiếp nổ thanh tro tàn, sau một lúc lâu kình khí kinh khủng kia mới từ từ tán đi.

– Phanh!

Giữa không trung, bốn thân hình hung hăng đập xuống đất, ba người rơi xuống không hề có chút phản ứng, một người chật vật giãy dụa đứng dậy, máu tươi đầm đìa, bộ dáng vô cùng thê thảm, mà ba người còn lại đã không còn sinh cơ, mà người cuối cùng cũng uể oải không chịu nổi.

– Thình thịch oanh…

Lại có hai mươi thân ảnh hung hăng đập xuống đất, chính là những người của Hắc Sát giáo, Hợp Hoan tông cùng Côn Sơn môn không kịp đào thoát, hai mươi người này cũng bị đánh chết ngay tại chỗ.

– Đều chết hết!

Ánh mắt lướt qua toàn trường, lúc này mọi người đều nhìn ra chưởng môn Cương môn La Chí Cương, tông chủ Hợp Hoan tông Đỗ Nguyệt Nga, Côn Sơn môn chưởng môn Tần Minh Ba chỉ trong tích tắc đã bị đánh chết, mà đi theo chôn cùng còn có không ít Vũ tướng cùng Vũ phách Hắc Sát giáo không kịp chạy thoát, thậm chí Ngũ Quần Phàm cũng bị trọng thương.

– Công kích thật cường hãn, vật kia là vật gì!

Nhìn thấy một màn này, mọi người không khỏi kinh hãi, không ai nghĩ tới hai mươi mấy người chỉ chớp mắt đã bị đánh chết.

Đồ chơi kia thật quá kinh khủng, có thể trực tiếp nổ chết Vũ Suất!

Xa giữa không trung, Diệp Mỹ, Úc Khánh còn có Hoa gia huynh muội đều trợn mắt há hốc mồm, một màn này làm họ cực kỳ ngoài ý muốn, thậm chí là than thở sợ hãi. Diệp Mỹ trợn to mắt, nàng chưa từng biết trên người chưởng môn lại có thủ đoạn khủng bố như thế, khó trách chưởng môn không hề sợ hãi.

Vương trưởng lão cùng Lưu trưởng lão của Linh Thiên môn, còn có

Quách Văn Tinh, Phí trưởng lão, Hà Dược Đông lúc này sắc mặt vô cùng khó xem nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, một màn vừa rồi hoàn toàn ngoài dự liệu của bọn họ.

Sắc mặt Đới Cương Tử vô cùng kinh ngạc, hắn thật không ngờ Lục Lâm Thiên có thủ đoạn có thể làm người của Hắc Sát giáo tổn thương nặng nề.

– Phốc!

Trong đống hoang tàn hỗn độn, Ngũ Quần Phàm lại phun ra ngụm máu tươi, sắc mặt kinh hãi nhìn Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tử, Hắc Sát giáo tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi!

Nhìn những thi thể nằm trên mặt đất, trên mặt Ngũ Quần Phàm đầy sát ý.

– Diệp phó đường chủ, chúng ta đi thôi!

Lục Lâm Thiên không để ý tới Ngũ Quần Phàm, nhìn chăm chú vào hai mươi mấy thi thể trên mặt đất, có chút phiền muộn, ngược lại thần sắc càng thêm ngưng trọng, chỉ sợ từ giờ trở đi mình đã triệt để đắc tội Hắc Sát giáo.

Lục Lâm Thiên dứt lời, Thiên Sí Tuyết Sư bay xuống, hai cánh chấn khai từng trận gió lớn.

– Ngọc tỷ, chúng ta đi thôi!

Diệp Mỹ nhìn Hoa Mãn Ngọc nói.

– Ân!

Hoa Mãn Ngọc khẽ gật đầu, ánh mắt kinh ngạc đảo qua trên người Lục Lâm Thiên, có vẻ cực kỳ nghi hoặc.

– Còn muốn chạy, chỉ sợ không dễ dàng như vậy!

Phí trưởng lão lạnh lùng nói, ánh mắt híp lại, làm sao có thể cho phép Hoa gia huynh muội rời đi.

– Ta không muốn đối địch với Lan Lăng sơn trang, chỉ sợ ngươi không ngăn cản được ta.

Chương 774: Nhị hung đuổi tới (1)

Lục Lâm Thiên trầm xuống, lúc này hắn hiểu rõ mình không thể gây thêm cường địch, hiện tại Phi Linh môn còn chưa gây hấn được với nhiều cao thủ như vậy, gặp phải Hắc Sắc giáo đã là ngoài ý muốn.

– Hừ, đừng tưởng rằng chỉ có chút thủ đoạn là có thể diễu Vũ giương oai, chỉ sợ thủ đoạn như vậy ngươi cũng không có nhiều đi, lưu lại Hoa gia huynh muội, các ngươi đi hay ở không quan hệ với ta.

Phí trưởng lão nói, vừa rồi Lục Lâm Thiên thúc giục thủ đoạn kia, vừa nhìn liền biết không phải thực lực của hắn, mọi người chỉ sợ hãi thủ đoạn của hắn mà không phải chân chính sợ hắn.

Ngoại lực luôn có hạn, mà ngoại lực cường hãn như thế không thể nghi ngờ là không có nhiều, vì vậy Phí trưởng lão thật không tin trên người Lục Lâm Thiên còn có vật kia, dù là có, bà ta cảm giác nếu mình toàn lực đối kháng cũng không phải là không thể nào.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên tối sầm, vừa rồi hắn thi triển Thổ Sát Huyền Lôi, chỉ muốn kinh sợ mọi người một chút, như vậy mình mới có thể bình yên rời đi, nhưng xem ra mình đã đánh giá quá cao lực chấn nhiếp của Thổ Sát Huyền Lôi, dù sao nơi này còn có hai Vũ Suất bát trọng, Thổ Sát Huyền Lôi có thể đánh trọng thương một người, nhưng không tổn thương được người còn lại.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, mình muốn đi tựa hồ không khó, nhưng hắn không muốn bại lộ Bạch Linh, chỉ sợ sẽ làm các đại sơn môn ngồi không yên, tới lúc đó đối với Phi Linh môn chỉ có hại mà không có lợi, không tới lúc cuối cùng hắn không có ý định bại lộ Bạch Linh.

– Phí trưởng lão, Phi Linh môn xem như là người của Hóa Vũ tông, chẳng lẽ ngươi lấn Hóa Vũ tông không người hay sao.

Hà Dược Đông sầm mặt, nhất thời tiến lên nói, nguyên bản hắn không thèm nhìn tới Lục Lâm Thiên, nhưng lúc này sắc mặt tốt hơn không ít.

– Lão hồ ly!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, Hà Dược Đông bám víu quan hệ, mục đích không cần nói cũng biết, đơn giản là vì hai người Hoa gia huynh muội mà thôi.

– Buồn cười, Hà Dược Đông, tâm tư của ngươi người nào cũng biết, không cần nói nữa, muốn độc chiếm bảo vật Bách Thú cốc sao, không có cửa đâu!

Phí trưởng lão quát lạnh.

Lữ Tiểu Linh vốn định nói chuyện nhưng lại bị Vương trưởng lão lôi kéo ngăn trở.

– Ta muốn đi, chỉ sợ không ai ngăn được, Hoa gia huynh muội muốn đi với ai, đó là chuyện của họ, nếu chư vị nhúng tay, vậy có chút ép buộc, mặc dù Phi Linh môn không muốn thành kẻ địch của chư vị, nhưng nếu ai khi dễ lên đầu, Phi Linh môn tuyệt đối không bỏ qua!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói.

Ánh mắt Hà Dược Đông trầm xuống, chính mình chủ động đi lên lấy lòng, không nghĩ tới Lục Lâm Thiên không cho hắn mặt mũi, nhất thời sắc mặt lạnh lẽo vô cùng.

– Vậy sao, ta muốn nhìn xem Phi Linh môn nhỏ bé của ngươi có thực lực gì!

Sắc mặt Phí trưởng lão trầm xuống, nhìn chăm chú về hướng Lục Lâm Thiên.

Thần sắc Lục Lâm Thiên vốn đang ngưng trọng, lúc này chợt nhìn chăm chú về hướng bầu trời xa xôi, khóe môi mỉm cười.

– Phí Lan, ngươi có gì đặc biệt hơn người, không có Lan Lăng sơn trang làm chỗ dựa cho ngươi, ngươi cái gì cũng không phải!

Một thanh âm âm lệ truyền ra, xa xa hai thân ảnh lao thẳng tới.

– Hưu…

Ngay tiếp theo hai thân ảnh đã tới trên không, một người sắc mặt âm trầm, nhìn qua như lệ quỷ, vẻ mặt dữ tợn, trong tay hiện lên một mảnh hỏa diễm nóng bỏng cháy rực.

Xuy xuy xuy…

Người kia phẩy tay áo, hỏa diễm nhất thời cuồn cuộn kịch liệt, bao trùm khắp trời đất trực tiếp bắn về phía Phí Lan.

Phí Lan nhướng mày, thực lực này không kém gì bà ta.

Ngay tiếp theo chân khí màu lam liên tục ngưng tụ, tựa như sóng nước xoay quanh Phí Lan, nhất thời khuếch tán bao phủ trên không, đem cả không gian đều phong tỏa.

Xuy xuy…

Hỏa diễm bao phủ xuống, bị ngăn cản bên ngoài, ngọn lửa cuồng bạo nhất thời không thể phá vỡ cương tráo kia.

Nhưng ngọn lửa không ngừng đập vào, cương tráo bắt đầu mờ đi.

– Hừ, phá cho ta!

Lại một tiếng quát lạnh vang lên, một lão nhân tố y xuất hiện, trong tay không chút do dự, một đạo chưởng ấn vỗ thẳng xuống dưới.

Chưởng ấn đẩy ra, một cỗ hoàng sắc quang mang tràn ngập không gian, trên mặt người kia hiện nụ cười lạnh, thân hình vừa động nháy mắt chưởng ấn đã áp xuống, hung hăng oanh ra một chưởng, cả bầu trời nhất thời run rẩy lên.

Nhận ra được công kích cường hãn của người kia, thực lực tuyệt đối không kém mình, sắc mặt Phí Lan càng thêm khó xem.

– Oanh!

Chưởng ấn thẳng tắp rơi xuống cương tráo, một cỗ ba động kinh người thổi quét tứ tán.

– Ca ca…

Chưởng ấn mang theo lực lượng cường hãn toàn bộ rơi lên cương tráo, cương tráo lập tức nứt nẻ, tầng tầng khe nứt theo tiếng vang răng rắc lan tràn, ngọn lửa cuồng bạo liền thổi quét xuống.

– Phanh phanh!

Trong tiếng nổ lớn, kình khí thổi quét, ngọn lửa lẫn sóng nước cuồn cuộn giống như sơn băng địa liệt, không gian biến thành một mảnh hỗn loạn, cát đá tung bay, mặt đất nứt vỡ, so sánh với Thổ Sát Huyền Lôi nổ tung càng mạnh mẽ gấp mấy lần.

Kình khí vừa chậm dần, thân hình Phí Lan đứng tại trung tâm, giống như chiếc thuyền nhỏ không ngừng lay động, mái tóc bới cao cũng bị đánh tan.

– Đặng đặng…

Liên tục thối lui mấy bước Phí Lan mới đứng vững lại, sắc mặt tái nhợt, tựa hồ vừa nếm thiệt thòi.

– Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, là các ngươi!

Nhìn thấy hai người mới xuất hiện, một lão giả âm lệ như hung quỷ, một lão nhân tố y sắc mặt không chút thay đổi, khóe mắt Phí Lan nhảy dựng lên, đối với hai người hung danh hiển hách thành danh đã lâu trong Cổ Vực, Phí Lan làm sao không biết.

– Không ngờ Lộc Sơn lão nhân cùng Thanh Hỏa lão quỷ đều tới đây!

Sắc mặt không ít người đại biến, danh tiếng hai người kia ai cũng nghe qua, hơn nữa nghe nói nếu hai người liên thủ càng có lực chấn nhiếp hơn cả Hắc Bạch Vô Thường, không nghĩ tới cả họ cũng tới.

Hai lão nhân cũng không để ý những người khác, đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên, cung kính hành lễ nói:

– Gặp qua chưởng môn, chúng ta tới chậm, thỉnh chưởng môn tha lỗi.

– Không muộn, tới vừa đúng lúc.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, hai vị lão nhân này nếu đã tới, nơi này không còn gì đáng lo lắng.

Nhìn thấy Lộc Sơn lão nhân cùng Thanh Hỏa lão quỷ hành lễ với Lục Lâm Thiên, ngoại trừ Diệp Mỹ cùng Đới Cương Tử vẫn thản nhiên, những người khác đều giật mình, thậm chí cả Úc Khánh cũng trợn mắt há hốc mồm, Úc Khánh thật không ngờ hai vị hung danh hiển hách đều là người của Phi Linh môn.

– Chúng ta đi thôi!

Lục Lâm Thiên nhìn Diệp Mỹ nói.

– Ngọc tỷ, chúng ta đi thôi.

Diệp Mỹ nói với Hoa Mãn Ngọc, lập tức cùng Khí Vương Úc Khánh nhảy lên người Thiên Sí Tuyết Sư.

Hoa Mãn Ngọc phục hồi lại tinh thần, ánh mắt khác thường lướt qua Lục Lâm Thiên, cùng Hoa Mãn Lâu nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư. Nhìn thấy Hoa gia huynh muội đã nhảy lên Thiên Sí Tuyết Sư, sắc mặt mọi người đều biến đổi, nhưng không ai nói thêm lời nào, Phí Lan vừa nếm thiệt thòi, giờ phút này sắc mặt vô cùng khó xem, cũng im lặng không nói. Sắc mặt Hà Dược Đông tối sầm, nhưng nhìn thấy Thanh Hỏa lão quỷ cùng Lộc Sơn lão nhân, hắn biết dù muốn ngăn cản cũng vô ích, vạn nhất Lục Lâm Thiên còn có thủ đoạn khác, như vậy người của Hóa Vũ tông sẽ tổn thất

lớn.

Chương 775: Nhị hung đuổi tới (2)

Quách Văn Tinh đang định lên tiếng, nhưng Vương trưởng lão cùng Lưu trưởng lão khẽ lắc đầu, vì vậy cũng không nói gì.

– Tên lường gạt, ngươi đã nói phải bồi ta trở về, ngươi lại muốn đi sao?

Chỉ có Lữ Tiểu Linh tiến lên, căm tức trách Lục Lâm Thiên.

– Tiểu Linh, ta về trước một chuyến, tới lúc đó nhất định đi tìm ngươi.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cười khổ, cùng Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ nhảy lên Thiên Sí Tuyết Sư.

– Ngao…

Thiên Sí Tuyết Sư trầm thấp rít gào một tiếng, thân hình chậm rãi bay lên trời, sau đó nhanh chóng vỗ cánh bay đi. Thanh âm rít gào của Thiên Sí Tuyết Sư làm không ít yêu thú xung quanh đều run rẩy.

– Ngươi là kẻ lừa đảo, ngươi lại gạt ta, ta sẽ không bỏ qua ngươi!

Lữ Tiểu Linh chu miệng, tức giận giậm chân, nhất thời muốn gọi phi hành yêu thú ngũ giai đuổi theo.

– Tiểu thư, không thể!

Vương trưởng lão liền kéo lại Lữ Tiểu Linh.

– Tiểu tử, Hắc Sát giáo tuyệt không bỏ qua ngươi!

Nhìn chăm chú vào thân ảnh Lục Lâm Thiên đi xa, Ngũ Quần Phàm lạnh lẽo nói, sắc mặt vô cùng khó xem.

– Phi Linh môn rốt cục là môn phái nào.

Trong đám người thấp giọng nghị luận, không ít người lần đầu tiên nghe nói tới Phi Linh môn.

Nhìn những thi thể nằm trên mặt đất, không ít người chỉ thầm than. Nhưng nhìn thấy ba chưởng môn ba sơn môn bị đánh chết, có không ít người mừng thầm, thực lực sơn môn bị hao tổn, những sơn môn khác có thể chiếm được không ít tiện nghi.

Đệ tử Địa Cương môn, Hợp Hoan tông, Côn Sơn môn nhìn thấy thi thể ba chưởng môn của mình, thẫn thờ thật lâu, ai có thể nghĩ tới chưởng môn của họ thật không ngờ không chịu nổi một kích của người ta.

Đới Cương Tử nhìn theo phương hướng đoàn người biến mất, nhíu mày, ánh mắt vô cùng phức tạp.

– Phi Linh môn…

Phí Lan thì thào, trong mắt tràn ngập oán hận, khóe miệng chảy ra dòng máu tươi. Một kích liên thủ của Lộc Sơn lão nhân cùng Thanh Hỏa lão quỷ làm Phí Lan tổn thương không nhẹ, nếu không bà ta sao dễ dàng thả huynh muội Hoa gia rời đi.

Bên trong sơn mạch Vụ Hải sương mù dày đặc, thân hình Thiên Sí Tuyết Sư cấp tốc xuyên qua trong rừng, bay nhanh như chớp, bất tri bất giác nhóm yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng cũng đuổi theo phía sau.

– Thiên Sĩ Tuyết Sư, dùng tốc độ cao nhất rời đi.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, lần này mình tựa hồ trêu chọc không ít phiền toái, còn là phiền phức không bình thường.

– Vâng, chủ nhân!

Tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư càng nhanh hơn.

– Chưởng môn, mọi người không sao chứ, đều tại chúng ta tới quá muộn, nếu không phải nghe được động tĩnh muốn tìm chưởng môn cũng không phải chuyện dễ dàng.

Lộc Sơn lão nhân nói, nói tới đây chợt cảm thấy lời của mình có chút dư thừa, Bạch Linh vẫn đi theo bên người chưởng môn nhưng chưa ra tay, chưởng môn đương nhiên không có việc gì.

– Ta không sao, chuyện của các ngươi làm thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên nhìn hai người hỏi.

Nghe hai người thuật lại, Lục Lâm Thiên biết được sau khi Thanh Hỏa lão quỷ chạy tới nơi ở của mình xử lý xong sự tình sau đó trực tiếp chạy thẳng tới sơn mạch Vụ Hải.

Riêng Lộc Sơn lão nhân còn có ba đệ tử, lần này cùng dẫn theo đi ra, trong đó có một Vũ tướng lục trọng, một tứ trọng, một Vũ phách cửu trọng, khi tới sơn mạch Vụ Hải, Lộc Sơn lão nhân để ba đệ tử đi Phi Linh môn trước, bản thân mình tự vào sơn mạch sau đó gặp được Thanh Hỏa lão quỷ mới chạy tới.

Hoa gia huynh muội cùng Úc Khánh đều nhìn chăm chú vào hai lão nhân, sắc mặt luôn kinh ngạc, hai vị này hung danh hiển hách đều gia nhập vào Phi Linh môn, làm cho họ cảm thấy vô cùng nghi hoặc.

– Đa tạ Lục chưởng môn đã cứu giúp, huynh muội chúng tôi vô cùng cảm kích.

Hoa Mãn Lâu cùng Hoa Mãn Ngọc hướng Lục Lâm Thiên hành lễ nói. Đối với vị chưởng môn quá trẻ tuổi này, trong lòng họ cũng không dám xem thường.

– Ta không phải đặc biệt cứu hai ngươi, mà bởi vì Huyết Hồn Ấn.

Lục Lâm Thiên nói:

– Nói cho ta biết, vì sao chưởng môn Bách Thú cốc lại có Huyết Hồn Ấn?

– Làm sao ngươi biết Huyết Hồn Ấn?

Nghe được ba chữ này, Hoa gia huynh muội sắc mặt đại biến, kinh hãi nhìn Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy phản ứng của họ, Lục Lâm Thiên càng thêm xác định ngọc bài có quan hệ với sư phụ Thánh Thủ Linh tôn, nói:

– Không cần biết sao ta biết được, các ngươi chỉ cần nói sao các ngươi có được Huyết Hồn Ấn, Bách Thú cốc khống chế yêu thú cũng nhờ Huyết Hồn Ấn đi?

Hai huynh muội đưa mắt nhìn nhau, tựa hồ không nghĩ tới có người biết bí mật của Bách Thú cốc.

– Lục chưởng môn, ngươi làm sao biết được Huyết Hồn Ấn của Bách Thú cốc?

Sau thoáng do dự, Hoa Mãn Ngọc hỏi.

– Ta chẳng những biết, còn có thể thi triển.

Lục Lâm Thiên cười nói, trong tay tạo ra ấn quyết, Huyết Hồn Ấn trong đầu nhanh chóng hóa thành năng lượng truyền vào trong kinh mạch, sau đó ngưng tụ trên bàn tay phải.

– Ngao…

Một thanh âm thú minh truyền ra, không gian nổi lên gợn sóng, một cỗ uy áp thật lớn khuếch tán.

Nhìn ấn quyết quỷ dị kia, giống như đúc ấn quyết của Hoa Mãn Ngọc, nhưng càng mạnh mẽ hơn không ít.

– Là Huyết Hồn Ấn, ngươi làm sao biết Huyết Hồn Ấn!

Sắc mặt Hoa gia huynh muội nhất thời giống như gặp phải quỷ, đối phương không cần dựa vào ngọc bài là có thể thúc giục Huyết Hồn Ấn, mà uy thế còn cường hãn hơn mình, điều này làm bọn họ tuyệt đối kinh hãi.

Giờ phút này Diệp Mỹ cùng Úc Khánh cũng vô cùng nghi hoặc, khi nãy hai người nhìn thấy Hoa Mãn Ngọc thúc giục ấn quyết giống như đúc, lúc này nhìn thấy chưởng môn cũng có thể làm được, đương nhiên là bất ngờ.

– Hiện tại, các ngươi có thể nói cho ta biết ngọc bài kia các ngươi có được từ nơi nào.

Lục Lâm Thiên hỏi.

Hai huynh muội đưa mắt nhìn nhau, thoáng do dự, Hoa Mãn Ngọc nói:

– Lục chưởng môn, ngọc bài chính là Bách Thú lệnh của Bách Thú cốc, theo lời đồn đãi vài ngàn năm trước khi Bách Thú cốc vừa sáng lập đã dùng Bách Thú lệnh, có thể thúc giục Huyết Hồn Ấn, nhờ vậy khống chế yêu thú.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, nguyên lai bí mật khống chế yêu thú của Bách Thú cốc lại là Huyết Hồn Ấn, điều này thật ngoài ý muốn, không biết trước kia Bách Thú cốc có quan hệ thế nào với sư phụ Thánh Thủ Linh tôn.

– Các ngươi có thể nhận ra đây là vật gì không?

Nhớ tới trên người mình còn một khối ngọc bài giống như đúc, Lục Lâm Thiên lấy ra, chỉ có một điểm khác chính là ngọc bài này lớn hơn một chút, khí tức vô hình quanh quẩn mạnh hơn không ít.

– Đây là…

Vừa nhìn thấy ngọc bài, sắc mặt huynh muội Hoa gia đại biến, Hoa Mãn Ngọc lập tức lấy ra Bách Thú lệnh của mình.

Hai khối ngọc bài vừa tiếp xúc, khối ngọc trên tay Hoa Mãn Ngọc chợt ảm đạm, tựa hồ như mất đi vẻ sáng bóng. Hai người đưa mắt nhìn nhau, lập tức cung kính quỳ gối trước mặt Lục Lâm Thiên, nói:

– Bách Thú cốc, truyền nhân đời thứ chín Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu bái kiến giáo chủ!

– Giáo chủ?

Lần này tới lượt Lục Lâm Thiên kinh ngạc, nhìn Bách Thú lệnh ảm đạm, hắn cũng thấy kỳ quái, ra vẻ sư phụ Thánh Thủ Linh tôn lưu lại ngọc bài có quan hệ với Bách Thú cốc.

Chương 776: Thánh Linh sắc lệnh

– Đây rốt cục là chuyện gì xảy ra?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

– Giáo chủ, Bách Thú cốc có tổ huấn, mặc dù ta là cốc chủ, nhưng vẫn thuộc về Thánh Linh giáo, khi ta tiếp nhận chức cốc chủ mới nghe được Thánh Linh giáo tồn tại, biết Bách Thú cốc là chi nhánh của Thánh Linh giáo, nhưng nhiều năm qua Thánh Linh giáo chưa từng xuất hiện, vì vậy chúng ta đều đã quên.

Hoa Mãn Ngọc trả lời.

– Vậy ngươi làm sao biết ta là giáo chủ Thánh Linh giáo?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

– Trong tay giáo chủ có Thánh Linh sắc lệnh, dựa theo tổ huấn, ai có Thánh Linh sắc lệnh người đó chính là giáo chủ.

Hoa Mãn Lâu đáp.

– Ngươi nói, đây là Thánh Linh sắc lệnh?

Lục Lâm Thiên vuốt vuốt lệnh bài do sư phụ lưu lại, nhớ rõ sư phụ từng nói qua, lệnh bài này có lẽ có thể sử dụng, nguyên lai sư phụ từng sáng lập Thánh Linh giáo, được xưng Thánh Thủ Linh tôn, có vẻ Thánh Linh giáo đích thật là do sư phụ sáng lập ra.

– Giáo chủ, Bách Thú lệnh hoàn toàn bị Thánh Linh sắc lệnh khắc chế, đã đủ chứng minh trong tay giáo chủ chính là Thánh Linh sắc lệnh, huống chi giáo chủ có thể dùng tay không thi triển Huyết Hồn Ấn, như vậy là không sai rồi, chẳng lẽ giáo chủ muốn thử nghiệm Bách Thú cốc có từng quên tổ huấn hay không sao?

Hoa Mãn Ngọc ngẩng đầu hỏi.

– Tốt lắm, đứng lên đi.

Lục Lâm Thiên cũng không giải thích, chuyện này chính hắn còn chưa rõ, căn bản không nghĩ tới Bách Thú cốc thật sự quan hệ với mình.

– Tạ giáo chủ!

Hoa gia huynh muội đáp.

– Các ngươi nói ta nghe một chút, rốt cục đã phát sinh chuyện gì, vì sao Hắc Bạch Vô Thường muốn đối phó Bách Thú cốc?

Lục Lâm Thiên trầm tư một lúc, nhìn hai huynh muội hỏi.

– Giáo chủ, hai tháng trước Hắc Bạch Vô Thường tới Bách Thú cốc, yêu cầu chúng ta gia nhập bọn hắn, bằng không sẽ tiêu diệt cả cốc, chúng ta tự nhiên không theo, vì vậy đã nảy sinh chiến đấu kịch liệt, thực lực của bọn hắn quá mạnh mẽ, ta cùng đại ca không phải là đối thủ, cuối cùng nhờ một đầu Địa Long yêu thú mới đột phá lục giai hậu kỳ chưa bao lâu ngăn cản bọn hắn để hai huynh muội chúng ta trốn thoát, nhưng bọn hắn đã liên thủ giết chết đầu Địa Long kia, dọc theo đường đi chúng ta có ý phát tán tin tức trong Bách Thú cốc có bảo vật, chính là muốn hấp dẫn cao thủ bốn thế lực lớn tới đây, nhân cơ hội chạy thoát sự đuổi giết của Hắc Bạch Vô Thường, nào ngờ kết quả lại như vậy.

Hoa Mãn Ngọc nhíu mày nói, vẻ mặt mất mát tổn thương.

– Gia nhập bọn hắn, bọn hắn yêu cầu các ngươi gia nhập thế lực gì?

Lục Lâm Thiên hiếu kỳ hỏi.

– Nghe nói là Linh Vũ giới.

Hoa Mãn Ngọc nói:

– Bọn hắn muốn Bách Thú cốc gia nhập Linh Vũ giới, như vậy sẽ nâng đỡ chúng ta trở thành thế lực nhất lưu trong Cổ Vực, còn những chuyện khác chúng tôi không biết.

– Lại là Linh Vũ giới!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, không nghĩ tới trong Cổ Vực không ngờ cũng có người của Linh Vũ giới.

Sở dĩ hắn cảm thấy buồn bực là vì hắn biết chỉ sợ không bao lâu nữa người của Linh Vũ giới sẽ biết về hắn, sự tình này liên quan tới Vô Tự Thiên Thư, chỉ sợ người của Linh Vũ giới đã sớm âm thầm truy tìm mình, sau chuyện xảy ra ở Vụ Hải sơn mạch mình sẽ bị nhiều người chú ý, tới lúc đó không cách nào tiếp tục ẩn giấu bên trong Cổ Vực.

Lúc ở Vân Dương tông cùng Thiên Kiếm môn, Lục Lâm Thiên từng nghe nói qua về Linh Vũ giới, lúc ở Lục gia cũng có thân ảnh bọn hắn, đúng là chỗ nào cũng nhúng tay vào.

– Chưởng môn!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên thất thần, Diệp Mỹ khẽ gọi.

– Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc, hiện tại Bách Thú cốc đã là danh nghĩa, các ngươi có nguyện ý gia nhập Phi Linh môn hay không?

Lục Lâm Thiên phục hồi lại tinh thần, hỏi.

– Bách Thú cốc có tổ huấn, toàn bộ đệ tử phải đi theo giáo chủ, nếu bây giờ giáo chủ là chưởng môn Phi Linh môn, huynh muội chúng tôi tự nhiên nguyện ý gia nhập.

Hai người không chút do dự nói.

– Tốt, việc của Thánh Linh giáo sau này chúng ta nói tỉ mỉ, hiện tại các ngươi gia nhập Phi Linh môn đi.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, nhìn qua Thanh Hỏa lão quỷ cùng Lộc Sơn lão nhân nói:

– Hai vị cung phụng, các ngươi dẫn người về Phi Linh môn trước, đem việc xảy ra tại sơn mạch Vụ Hải báo cho Đông lão.

– Chưởng môn, ngươi không đi cùng chúng tôi về sao?

Thanh Hỏa lão quỷ hỏi.

– Ta sẽ về sau, các ngươi về trước, trên đường cẩn thận.

Lục Lâm Thiên nói xong liền gọi Nghịch Lân Yêu Bằng bay giữa không trung.

– Dát!

Nghịch Lân Yêu Bằng vỗ cánh bay tới, thân hình đột nhiên mở rộng, uy áp khổng lồ khuếch tán.

– Đây là…Nghịch Lân Yêu Bằng, đẳng cấp lục giai!

Hoa Mãn Ngọc nhíu mày, lúc này mới chú ý tới trong vô thanh vô tức có một đầu yêu thú cường hãn theo sau.

– Các ngươi cưỡi Nghịch Lân Yêu Bằng quay về Phi Linh môn đi, ta phỏng chừng thêm một đoạn thời gian mới trở về.

Lục Lâm Thiên nói, hắn chỉ lo lắng cho Hoa gia huynh muội cùng Úc Khánh cùng Diệp Mỹ, nếu gặp nguy hiểm có thể nhờ tốc độ của Nghịch Lân Yêu Bằng thoát thân.

– Vâng, chưởng môn.

Lộc Sơn lão nhân cũng không hỏi nhiều, có Bạch Linh đi theo, bọn hắn cũng không có gì lo lắng.

Khi mọi người nhảy lên lưng Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ, Song Đầu Thủy Hỏa Yêu Giao, Huyết Tích Dịch, Huyết Ngọc Yêu Hổ đều chuyển lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư. Khi nhìn thấy cảnh này, Hoa Mãn Lâu cùng Hoa Mãn Ngọc vốn luôn giao tiếp với yêu thú đều cảm giác được chúng bất phàm, sắc mặt biến đổi, Hoa Mãn Ngọc chợt hô:

– Trời ạ, là Thái Âm Yêu Thỏ, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Song Đầu Thủy Hỏa Yêu Giao!

Lục Lâm Thiên lại dặn dò một lượt, nhìn thấy Nghịch Lân Yêu Bằng đi xa, sắc mặt vẫn luôn ngưng trọng.

– Lão đại, chúng ta ở lại đây làm gì?

Tiểu Long ngẩng đầu phun ra nuốt vào cái lưỡi hỏi.

– Tìm địa phương, ta muốn bế quan tu luyện.

Lục Lâm Thiên nhìn nhóm Linh tướng đang bị cấm chế giam cầm trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

Một lát sau, bên trong một khe sâu, sương mù bao phủ dày đặc, khe sâu không thấy đáy, lúc này bên trong một hang đá thiên nhiên dưới đáy cốc, Lục Lâm Thiên đang đi thẳng vào bên trong.

Lấy ra Linh ngọc sàng, hắn khoanh chân ngồi xuống, một lúc sau trong tay hắn xuất hiện hai cỗ thây khô, một là Linh tướng tam trọng, một là nhất trọng, đã bị hắn cắn nuốt sạch sẽ.

Trong ánh mắt kinh hãi của vài Linh tướng còn lại, Lục Lâm Thiên lại chìm vào trong tu luyện, quanh thân tràn ngập một tầng quang quyển vô hình.

Cắn nuốt hai Linh tướng, Linh lực cực kỳ khổng lồ, lúc này chỉ cần trải qua Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa, còn lưu lại một phần mười có thể sử dụng.

Mặc dù là vậy chân khí của Lục Lâm Thiên vẫn không ngừng tăng cường, Linh lực tràn vào trong không gian đại não, làm dịu hồn đan tận sâu trong, tiểu đao màu vàng trên hồn đan vẫn không ngừng cắn nuốt Linh hồn lực.

Tốc độ tiến bộ của hắn cực nhanh, nhanh tới mức không thể tưởng tượng nổi, quả thật dọa người, qua hai ngày một đêm, hắn lại tiếp tục cắn nuốt một Linh tướng tứ trọng.

Chương 777: Liên tiếp đột phá

Tiếp tục dùng Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa Linh lực cắn nuốt, lúc này trên Linh ngọc sàng cũng có cỗ năng lượng tiến vào cơ thể Lục Lâm Thiên, tăng cường Linh hồn lực của hắn, đây cũng là nguyên nhân làm cho tu vi Linh hồn lực của hắn mạnh hơn người cùng cấp.

Sang ngày thứ tư, hồn đan cấp tốc chuyển động, Linh lực tràn đầy, quang quyển vô hình càng ngày càng chói mắt.

Trong khoảnh khắc một cỗ năng lượng trong thiên địa hội tụ tràn tới, xâm nhập vào thân thể của Lục Lâm Thiên, chân khí của hắn bắt đầu tăng lên.

Cảm giác được chân khí quanh người hắn, Bạch Linh, Tiểu Long, Thái Âm Yêu Thỏ, Huyết Ngọc Yêu Hổ đều mở mắt ra.

Liên tục cắn nuốt luyện hóa suốt sáu ngày đêm, rốt cục đã tới thời gian đột phá, chân khí Lục Lâm Thiên luôn kéo lên, sau đó lại gặp cổ bình, không cách nào tiếp tục đột phá.

Giờ phút này trên bầu trời có một cỗ năng lượng thiên địa vô hình hội tụ, xâm nhập vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Linh lực tràn đầy trong đại não, nhưng vẫn có Linh lực bàng bạc theo Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa cấp tốc tràn tới, xoay quanh bên ngoài đại não.

– Nén cho ta!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, bàn tay ấn xuống, Linh lực bàng bạc nhất thời súc tích, trực tiếp ngập tràn trong đại não.

– Phanh…

Sau một lát trong não hắn truyền ra thanh âm trầm đυ.c, một cỗ năng lượng thật lớn ba động dựng lên, chân khí bên ngoài cơ thể hắn lại kéo lên.

Vào lúc này Linh lực không gian đột nhiên mở rộng thêm mấy lần.

– Hô…

Chân khí nháy mắt thăng lên, một cỗ năng lượng trong thiên địa tiếp tục tràn vào cơ thể hắn. Lúc này có một cỗ quang mang nhàn nhạt từ Linh ngọc sàng dũng mãnh tràn vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Ở một khắc này hồn đan cũng nhận được chỗ tốt, một cỗ năng lượng tinh thuần từ trong Linh lực không gian thẩm thấu, tẩm bổ lên hồn đan.

Hồn đan cấp tốc xoay tròn, kim sắc tiểu đao thần bí càng xoay tròn nhanh hơn, cắn nuốt không ít Linh hồn lực.

Ước chừng một thời gian sau, khí tức trên thân Lục Lâm Thiên mới bình phục lại, mà lúc này hắn đã đạt tới Linh tướng ngũ trọng.

– Hô…

Lục Lâm Thiên thở mạnh một hơi, cảm giác toàn thân tràn đầy Linh lực, lộ ra nụ cười, hơn sáu ngày thời gian rốt cục đột phá làm cho hắn cảm thấy hưng phấn.

– Tiếp tục luyện hóa!

Nhìn vài Linh tướng còn lại, hắn không chút thương hại lại cắn nuốt một Linh tướng tứ trọng, đây vốn là thế giới ăn thịt người, nếu bản thân mình gặp phải cường giả, chẳng lẽ còn có người thương hại chính mình sao?

Lúc ban đầu khi cắn nuốt những người này, hắn cũng có chút không đành lòng, nhưng giờ phút này đã thành tự nhiên, người mạnh là vua, đây là thế giới như thế, bản thân nếu muốn trở thành cường giả thì nhất định phải tàn nhẫn.

Cắn nuốt thêm một Linh tướng tứ trọng, hắn lại tiến vào trạng thái tu luyện, bạch mang vô hình bao phủ khắp thân thể hắn.

Vài Linh tướng còn lại nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, bọn hắn đã nhìn ra được vấn đề, vô cùng kinh hãi, nhưng không có cách nào, toàn thân họ vốn không thể nhúc nhích.

Trong bất tri bất giác nửa tháng trôi qua.

Trong nửa tháng, Thanh Hỏa lão quỷ mang theo nhóm người Úc Khánh về tới Phi Linh môn, về chuyện lục đường của Phi Linh môn, còn chưa được chưởng môn đồng ý nên không ai nói với huynh muội Hoa gia cùng Úc Khánh.

Diệp Mỹ không đi vào Phi Linh môn mà quay về Ám đường trước, một ít tin tức trong sơn mạch Vụ Hải phỏng chừng Ám đường còn chưa biết rõ tình hình, nàng nhất định phải quay về xử lý mới được.

Lộc Sơn lão nhân cùng Thanh Hỏa lão quỷ đi tìm Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, kể lại chuyện đã xảy ra trong sơn mạch Vụ Hải, nghe được Lục Lâm Thiên đồng thời đánh chết ba chưởng môn Cương môn, Hợp Hoan tông cùng Côn Sơn môn, sắc mặt Đông Vô Mệnh cũng biến thành ngưng trọng.

Bên trong một dãy sơn mạch có một mảnh kiến trúc thật lớn, những người ở gần bên đều biết, đây chính là căn cơ của Côn Sơn môn.

– Giỏi cho Phi Linh môn, thù này chúng ta nhất định phải báo, nếu không Côn Sơn môn cũng không còn mặt mũi lăn lộn trong Cổ Vực.

Bên trong một đại điện khổng lồ, một thanh âm rít gào tức giận truyền tới.

Bên trong một tòa đại thành, trên cửa thành có tấm bảng viết Hợp Hoan thành, đi trong thành tùy ý có thể thấy được những nữ tử xinh đẹp mặc quần áo bại lộ, đang không ngừng thi triển mỵ sắc với nam giới đi qua, làm cho đông đảo nam nhân không thể kiềm chế, nhưng có người biết chuyện cũng không dám gần gũi những nữ tử này, đây đều là nữ đệ tử Hợp Hoan tông, sau khi ân ái với các nàng tu vi sẽ giảm sút, vì vậy nữ tử Hợp Hoan tông cũng không dễ trêu vào.

– Phi Linh môn, dám giết tông chủ Hợp Hoan tông, truyền hiệu lệnh của ta, cường giả trong tông xuất phát, ta muốn bình định Phi Linh môn!

Bên trong Hợp Hoan tông, một tiếng hét phẫn nộ truyền ra.

Địa Cương thành, là căn cơ của Địa Cương môn, lúc này trong dãy kiến trúc rộng lớn cũng có thanh âm tức giận vang xa.

– Phi Linh môn, Địa Cương môn không đem các ngươi san thành bình địa, làm sao sống yên trong Cổ Vực!

Bên ngoài sơn động bị sương mù bao phủ, lúc này bỗng dưng truyền ra năng lượng ba động. Một cỗ năng lượng vô hình tràn ra thành sóng gợn, dũng mãnh tràn vào sơn động, nương theo sau một cỗ chân khí bắt đầu kéo lên.

Cỗ chân khí kéo lên một đoạn thời gian, lại một cỗ chân khí dựng thẳng lên cao, chấn động tầng trời, sương trắng dày đặc cuồn cuộn sôi trào.

Lục Lâm Thiên mở mắt, một cỗ tinh quang bắn ra, khí thế cường hãn bạo phát, nháy mắt liền thu liễm không thấy, giờ khắc này người ngoài nhìn vào cũng dễ dàng nhận ra khí tức của Lục Lâm Thiên đã lên tới Linh tướng lục trọng.

– Rốt cục đột phá tới Linh tướng lục trọng.

Khóe môi Lục Lâm Thiên lộ nụ cười, nhủ thầm.

– Lão đại, chúc mừng ngươi lại đột phá!

Tiểu Long hưng phấn đi tới trước người Lục Lâm Thiên, trong mắt bắn ra tinh quang, tựa hồ tu luyện trong khoảng thời gian này cũng đạt được ích lợi không nhỏ.

– Ngươi hình như cũng tiến bộ không ít đi.

Vuốt ve Tiểu Long, Lục Lâm Thiên cảm giác chân khí của nó mạnh hơn không ít.

– Ân, đệ hình như sắp đột phá!

Tiểu Long có chút đắc ý nói.

– Chúng ta cần phải trở về thôi!

Lục Lâm Thiên duỗi lưng, phỏng chừng nhóm người Thanh Hỏa lão quỷ đã về tới bổn môn, hắn cũng cần phải trở về.

Thu thập một phen, Thiên Sí Tuyết Sư bay lên không trung, trên lưng tuyết sư, Bạch Linh lại hóa thành một thân ảnh tuyệt mỹ đứng sững bên trên.

Ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, sắc mặt Lục Lâm Thiên có chút ngưng trọng, trong đầu suy nghĩ thật nhiều vấn đề, chỉ sợ lần này Phi Linh môn sẽ gặp phiền phức.

Hắn đánh chết ba chưởng môn Cương môn, Hợp Hoan tông cùng Côn Sơn môn, đánh chết không ít đệ tử Hắc Sát giáo cùng ba môn phái kia, Lục Lâm Thiên không cho rằng Hắc Sát giáo sẽ buông tha Phi Linh môn.

Nghiêm khắc mà nói, mặc dù Phi Linh môn nằm trên địa bàn Hóa Vũ tông, nhưng theo Lục Lâm Thiên phỏng chừng, Hóa Vũ tông tuyệt đối sẽ không giúp đỡ, sẽ làm ngao cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi.

Chương 778: Phi thiên ngô công (1)

– Thật phiền toái!

Lục Lâm Thiên nhướng mày than nhẹ, lần này hắn đắc tội không ít người, ba thế lực nhị lưu kia đều có cường giả trấn thủ, chỉ sợ thực lực không thua kém Quỷ Vũ tông Đới lão quỷ.

Nếu một mình đối phó ba sơn môn kia, Lục Lâm Thiên cũng không e ngại, Phi Linh môn có đủ sức liều mạng, dù sao trong Phi Linh môn còn có lão độc vật, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, còn có Bạch Linh, chỉ Bạch Linh cùng lão độc vật đã có thể đối phó bất luận kẻ nào dưới Vũ vương, mà Lộc Sơn lão nhân cùng Thanh Hỏa lão quỷ liên thủ cũng đối kháng được Vũ Suất cửu trọng.

Điều Lục Lâm Thiên lo lắng chính là Hắc Sát giáo, nếu có cường giả đi tới, Phi Linh môn sẽ rơi vào trong nguy cơ, tới lúc đó vô cùng phiền phức, Hắc Sát giáo cũng không phải thế lực nhị lưu, thực lực chỉ sợ không yếu hơn Vân Dương tông cùng tam tông tứ môn bao nhiêu.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi luyện hóa Linh lực trong cơ thể.

Lục Lâm Thiên rơi vào trạng thái tu luyện, Thiên Sí Tuyết Sư cấp tốc bay thẳng ra ngoài Vụ Hải sơn mạch.

Một ngày sau, Lục Lâm Thiên dừng tu luyện, mở mắt, tinh quang bắn ra.

– Lão đại, phía trước hình như có yêu thú?

Tiểu Long ngẩng đầu, đôi mắt nhỏ cảnh giác nhìn qua một bên, trong sương mù dày đặc tựa hồ có thú minh truyền tới.

– Chúng ta đi nhìn xem!

Lục Lâm Thiên nhíu mà, lập tức phân phó Thiên Sí Tuyết Sư bay qua.

– Phanh phanh!

Sau một lát bên trong một khe núi sương mù bao phủ, từng thanh âm nổ tung thật lớn vọng ra, cả không gian như run rẩy lên.

– Là Phi Thiên Ngô Công trình tự ngũ giai hậu kỳ!

Thanh âm Bạch Linh rơi vào trong tai Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn, trước mắt xuất hiện một đầu yêu thú, giữa không trung vang lên tiếng xé gió bén nhọn, một con yêu thú thật lớn đang vỗ cánh xoay quanh giữa không trung.

Đầu yêu thú dài trăm thước, sau lưng có tám đôi cánh lớn, thân hình như cây trúc chia thành từng tiết một, dưới bụng có vô số chân lớn dài mấy thước, trên chân phủ kín răng cưa sắc bén lóe hàn quang, hàn mang ẩn hiện, chân khí cuồng bạo áp người.

– Không ngờ là Phi Thiên Ngô Công!

Lục Lâm Thiên thật kinh ngạc, Phi Thiên Ngô Công là loại yêu thú rất hiếm thấy, cũng cực kỳ khó đối phó, chẳng những toàn thân có kịch độc, huyết mạch lại cực cao, chỉ sợ không kém hơn Nghịch Lân Yêu Bằng.

Khi Lục Lâm Thiên đưa mắt quan sát, phát hiện đối diện Phi Thiên Ngô Công là một dong binh đoàn, trên mặt đất có hơn mười cỗ thi thể, hẳn vừa trải qua một trận đại chiến.

– Nhân loại đáng chết, đi chết đi!

Phi Thiên Ngô Công mạnh mẽ hét to, lập tức vỗ mạnh tám đôi cánh lớn, như viên sao băng va chạm thẳng vào nhóm dong binh đoàn.

– Mọi người chạy mau!

Kình phong thật lớn áp bách xuống, làm ba bốn trăm người bên dưới cực kỳ hoảng sợ, chân khí chớp động, thân hình họ cấp tốc thối lui, yêu thú ngũ giai hậu kỳ không có vài người có thể đối kháng.

– Phi Thiên Ngô Công, ngươi đừng quá đáng!

Một thanh âm quát lớn truyền ra, năm thân ảnh bay lên, người đi đầu tay nắm loan đao, mang theo hồng mang lửa cháy hung hăng bổ thẳng lên đầu Phi Thiên Ngô Công.

– Hừ, nhân loại độc ác, ngươi muốn chết!

Thân hình Phi Thiên Ngô Công khổng lồ, nhưng tốc độ nhanh như chớp, đột nhiên hạ đầu xuống tránh thoát đao mang, tiếp theo thân hình khổng lồ đột nhiên vặn vẹo vung ra.

Người cầm đao vốn định thối lui, nhưng kình phong phá không mà tới, nhất thời một bóng đen thật lớn giáng xuống, đó chính là thân hình kềnh càng của Phi Thiên Ngô Công áp xuống dưới.

– Phá cho ta!

Vào thời khắc này, người cầm đao kinh hãi, một đạo chưởng ấn bay ra, hung hăng vỗ lên Phi Thiên Ngô Công, cuối cùng va chạm vào thân hình thật lớn của nó.

– Phanh phanh!

Một thanh âm tiếng nổ trầm thấp truyền tới, lực lượng cường hãn, thân thể Phi Thiên Ngô Công chỉ thoáng khựng lại, mà người đánh ra chưởng ấn trực tiếp văng ra ngoài.

– Một Vũ tướng bát trọng, một Vũ tướng thất trọng, một Linh tướng lục trọng, hai Vũ tướng ngũ trọng!

Nhìn chăm chú vào chiến trường, Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, một dong binh đoàn có được nhiều Vũ tướng như vậy, còn có Linh tướng lục trọng, đây đã rất giỏi.

Nhưng thực lực Phi Thiên Ngô Công rõ ràng đã tới ngũ giai hậu kỳ đỉnh, chỉ sợ không bao lâu sẽ đột phá lục giai, năm người kia muốn đối phó tuyệt đối khó khăn.

Ngay khi Lục Lâm Thiên còn đang suy nghĩ, Phi Thiên Ngô Công cũng không cấp cho dong binh đoàn thời gian thở gấp, thân thể cao lớn vặn vẹo, vô số chân lớn khoảnh khắc bao phủ lấy năm người, thế công vô cùng sắc bén, thanh âm nổ bạo trầm thấp không ngừng vang lên.

Giữa không trung xa xa, Lục Lâm Thiên cau mày, không biết vì sao dong binh đoàn này lại trêu chọc tới Phi Thiên Ngô Công, có thể nói như vậy, bình thường dong binh đoàn nhìn thấy yêu thú cấp bậc như thế đều sẽ đi đường vòng, nhất định sẽ không trêu chọc tới nó.

– Phanh phanh!

Trong tích tắc hai thân ảnh bị chấn bay ra, hai người phun máu đen, sắc mặt biến thành màu đen, chính là hai Vũ tướng ngũ trọng, xem tình huống hẳn là bị trúng kịch độc của Phi Thiên Ngô Công.

– Nhân loại đáng chết, đều đi chết đi!

Thân thể to lớn của Phi Thiên Ngô Công đấu đá lung tung, mang theo uy thế kinh người công kích xuống, đá vụn bay tung tóe.

– Tiểu Long, Phi Thiên Ngô Công kia giao cho ngươi với Thái Âm Yêu Thỏ!

Lục Lâm Thiên thoáng do dự, khóe môi lộ ý cười thản nhiên, trong dong binh đoàn còn có một Linh tướng lục trọng, như vậy đã không thể buông tha.

Vừa dứt lời, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức lao thẳng tới khe sâu, chỉ vài lần nhảy lên đã đi tới trong khe núi.

– Ô!

Nhìn thấy có người xông vào khe sâu, Phi Thiên Ngô Công rít lên một tiếng, trong miệng phun ra một đạo khí thể đen nhánh khó ngửi vô cùng.

– Có độc!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, cau mày, khí thể của Phi Thiên Ngô Công tuyệt đối là kịch độc.

– Lão đại, giao cho ta được rồi!

Trên vai Lục Lâm Thiên, tiểu Long nhảy ra, thân hình mở rộng đồng thời trong miệng phun ra một mảnh kim sắc hỏa diễm, kim sắc hỏa diễm khổng lồ gào thét bao trùm tới trước, nhất thời cột lửa phóng lên cao, nhiệt độ chung quanh lập tức dâng lên.

– Ô ô…

Trên bầu trời truyền tới tiếng hí thê lương, thân thể Phi Thiên Ngô Công chợt lui, vừa rồi không kịp chú ý nên nó đã nếm thiệt thòi.

– Tê tê!

Tiểu Long thấp giọng rít gào, thân hình trướng lớn hơn bốn trăm thước, một cỗ chân khí uy áp vô hình bao phủ thiên không, trong mắt Phi Thiên Ngô Công nhất thời lộ vẻ e ngại.

– Phi Thiên Ngô Công, đi xuống cho ta!

Một đạo lam mang lướt qua chân trời, thân hình mở rộng bám theo uy thế kinh người hung hăng áp về hướng Phi Thiên Ngô Công, chính là Thái Âm Yêu Thỏ công kích tới, đồng dạng đều đạt tới cấp bậc ngũ giai hậu kỳ, Thái Âm Yêu Thỏ đương nhiên không e ngại Phi Thiên Ngô Công.

Một màn đột nhiên xuất hiện khiến trong lòng mấy Vũ tướng cùng Linh tướng của dong binh đoàn vui vẻ, người tới là nhân loại, xem như có viện thủ.

Lúc này Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn họ, cười lạnh nói:

– Đều chết đi!

Chương 779: Phi thiên ngô công (2)

Dứt lời, thân ảnh hắn đã xuất hiện trước người Vũ tướng thất trọng, trong tay tản ra chân khí hùng hồn, một đạo chưởng ấn hoàng sắc phóng lên cao, ngay lập tức bao trùm toàn bộ yếu hại của người kia.

Chưởng ấn đánh ra vô số tàn ảnh, cuối cùng hội tụ thật quỷ dị, quá trình này chỉ tích tắc, ngay tiếp theo chưởng ấn hung hăng đánh lên người Vũ tướng thất trọng.

– Phanh!

Vũ tướng thất trọng kia cơ hồ không hề có lực phản kháng, cương quyển hộ thân nháy mắt nứt vụn, một cỗ cự lực trút xuống, khí hải đan điền hoàn toàn bị phá hủy.

– Lão tam!

Sắc mặt Vũ tướng bát trọng đại biến, trong mắt kinh hãi, ngay sau đó loan đao trong tay bổ về phía Lục Lâm Thiên, phản ứng của hắn cực nhanh, đao mang phá vỡ không gian đánh thẳng tới trước người Lục Lâm Thiên.

– Hưu!

Đao mang hung hăng bổ lên người Lục Lâm Thiên, không gian sóng gợn đảo qua, thân hình Lục Lâm Thiên bị bổ thành hai nửa.

– Là tàn ảnh!

Vũ tướng kia đang âm thầm cao hứng, đột nhiên sắc mặt biến đổi, lúc này mới nhìn rõ ràng thân ảnh của đối phương thật ra chỉ là một tàn ảnh mà thôi.

– Tốc độ của ngươi quá chậm!

Vào thời khắc này thân ảnh Lục Lâm Thiên đã như quỷ mị xuất hiện sau lưng Vũ tướng bát trọng, mấy đạo thủ ấn kết thành cấm chế rơi xuống, ngay lập tức Vũ tướng kia không thể nhúc nhích.

– Chỉ còn ngươi!

Không hề dừng lại, Lục Lâm Thiên lao thẳng về hướng Linh tướng lục trọng.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên liên tục đánh giết hai đồng bạn, Linh tướng lục trọng kinh hãi, nhưng cũng không phải là người khoanh tay chịu chết, trong tay đánh ra thủ ấn, trong mi tâm bắn ra một đạo lưu quang, lưu quang mang theo cuộn sóng vô hình cuồn cuộn cuốn tới, mỗi một tầng sóng chồng lên ẩn chứa công kích Linh hồn lực làm cả không gian đều run rẩy lên.

– Linh hồn công kích!

Lục Lâm Thiên cười nhẹ, đồng dạng là Linh hồn công kích của Linh tướng lục trọng, Lục Lâm Thiên vốn có thể trực tiếp dùng Linh hồn lực trực tiếp đối kháng, chẳng qua hắn không muốn bại lộ thân phận của mình, hơn nữa cấp bậc công kích như thế cũng không làm khó được hắn.

Nhưng chỉ nháy mắt Lục Lâm Thiên cảm thấy công kích kia không dễ làm, bởi vì đối phương xử dụng cách cuộn sóng thành từng đợt nối tiếp, không cho người cơ hội thở gấp đã trực tiếp công kích vào không gian Linh hồn trong đầu hắn, loại công kích này chỗ nào cũng có, làm cho hắn không thể không phân ra tâm thần đối phó, khu trục luyện hóa.

Cũng may công kích này đối với Lục Lâm Thiên cũng không quá mạnh mẽ, chưa tới nỗi xâm nhập vào đầu đại quy mô.

– Ảm Nhiên Tiêu Linh chưởng!

Chỉ nháy mắt Lục Lâm Thiên kết ấn, trong mắt bắn ra hai đạo tinh mang, đồng thời đẩy ra, một đạo chưởng ấn trong suốt bắn vọt ra ngoài, cuối cùng hóa thành lục mang đón gió mà trướng, bay về phía trước.

Chưởng ấn chấn khai sóng gợn, không gian sóng gợn mạnh mẽ sôi trào, trực tiếp nổ vang trên không trung.

– Phanh!

Âm bạo thật lớn vang vọng, một cỗ năng lượng khổng lồ khủng bố cực hạn nổ tung chẳng khác gì quả bom.

Không gian cuộn sóng nháy mắt biến mất không thấy, không còn chút động tĩnh!

Sắc mặt Linh tướng lục trọng nhất thời đại biến, Linh hồn công kích trong phút chốc biến mất, giống như đã hư không tiêu thất.

– Xuy xuy…

Khi đạo quang mang áp xuống, không gian chung quanh đều vặn vẹo, một cỗ chân khí cuộn sóng vô hình nháy mắt lan tràn khuếch tán, không gian gợn sóng lập tức áp xuống trên người Linh tướng lục trọng.

Sau thoáng ngây người, Linh tướng lục trọng vội vàng bỏ chạy, nhưng không cách nào chạy thoát khỏi khu vực không gian bị vặn vẹo, Linh lực quỷ dị biến mất, trong lòng nhất thời rối loạn.

– Hưu hưu…

Vài đạo chỉ ấn rơi xuống, Linh tướng lục trọng lập tức bị giam cầm.

– Hô!

Lục Lâm Thiên thở ra, phẩy tay áo, đối với biểu hiện của mình cực kỳ vừa lòng.

– Phanh!

Ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, tiểu Long cùng Thái Âm Yêu Thỏ đang chiến đấu kịch liệt cùng Phi Thiên Ngô Công.

Phi Thiên Ngô Công có ưu thế phi hành, chiếm không ít tiện nghi, tiểu Long cùng Thái Âm Yêu Thỏ nhất thời cũng không chế ngự được nó, nhưng vẫn làm nó nếm thiệt thòi không ít, nó đang liên tục rít gào, thân thể to lớn không ngừng vẫy động làm không ít tảng đá lớn trong khe sâu bị đánh thành mảnh nhỏ.

– Xuy!

Phi Thiên Ngô Công cũng không ngu ngốc, nhìn thấy tình thế chung quanh đã sản sinh ý thối lui.

– Yêu Hoàng khí!

Cảm nhận được khí tức trên người tiểu Long, Phi Thiên Ngô Công càng thêm e ngại, sau tiếng rít gào bất đắc dĩ, thân thể to lớn lập tức thối lui bỏ chạy.

– Còn muốn chạy, lưu lại đi!

Trên không trung xa xa, phía trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư hiện lên một tia bạch mang lướt qua không gian nhanh như chớp, tàn ảnh xuyên thấu hư không vang lên thanh âm xé gió, đột nhiên một cỗ lực lượng cuồng bạo ngập trời dâng lên.

– Phanh!

Tốc độ quá nhanh, tàn ảnh phút chốc đã ngăn cản trước đường chạy trốn của Phi Thiên Ngô Công.

– Ngao!

Một tiếng thú rống trầm thấp truyền ra, Bạch Linh khuếch trương bản thể khổng lồ, quanh thân trắng tinh như tuyết cùng sáu cái đuôi quỷ dị màu lục, sáu chiếc đuôi dài vài trăm thước quỷ dị xuyên qua không gian, quanh thân quanh quẩn bạch quang màu trắng.

Cảm giác được chân khí của Bạch Linh, thần sắc Phi Thiên Ngô Công đại biến, thân hình run rẩy lên.

– Đi xuống cho ta!

Một thanh âm thản nhiên truyền ra, lông mao trắng tinh dựng đứng, kình phong vô tận khuếch tán, khí thế cuồng bạo tuôn tràn chấn động cả không gian chao đảo.

Sáu chiếc đuôi mang theo bạch quang chói mắt bao phủ về hướng Phi Thiên Ngô Công.

– Xuy xuy!

Quanh thân Phi Thiên Ngô Công lập tức tràn ngập một mảnh hắc vụ, khí thể kịch độc bao phủ không gian, thân thể to lớn hoàn toàn chìm đắm bên trong.

– Hưu hưu…

Chỉ nháy mắt sáu chiếc đuôi lớn đã xuyên qua khói độc, mang theo lực cường hãn bén nhọn nháy mắt rơi xuống trên lưng Phi Thiên Ngô Công.

– Oanh oanh oanh…

Thanh âm nổ tung, không gian run rẩy, khói độc tán loạn, chỉ thấy thân thể Phi Thiên Ngô Công đã bị đánh rơi xuống đất.

– Phanh!

Mặt đất chấn động, vài tảng đá lớn bị nện thành nát vụn, một đoàn huyết vụ phun ra, đôi mắt đỏ tươi của Phi Thiên Ngô Công bỗng dưng ảm đạm.

– Sưu!

Thân thể khổng lồ cũng không quan tâm thương thế chính mình, thả người bỏ chạy, nhưng tốc độ đã chậm hơn không ít.

– Còn muốn trốn, hừ!

Tiểu Long quát một tiếng, kim sắc lưu quang quanh quẩn, chiếc đuôi khổng lồ như tia chớp xuyên thấu qua không gian nặng nề rơi lên người Phi Thiên Ngô Công.

– Phanh!

Phi Thiên Ngô Công vừa bay lên liền bị nện xuống, nặng nề rơi xuống đất.

– Ngao!

Thái Âm Yêu Thỏ hú lên một tiếng bén nhọn, thân thể xuất hiện ngay sau lưng Phi Thiên Ngô Công, móng vuốt trực tiếp kéo ra mấy vết rách thận dài trên lưng của nó, máu tươi tuôn ra.

– Ô ô…

Đau đớn kịch liệt làm Phi Thiên Ngô Công kêu thảm, thương thế nặng hơn vài phần, trong miệng lại phun ra ngụm máu tươi.

– Xuy!

Bạch Linh hóa thành đạo thân ảnh xinh đẹp tới cực điểm, rơi xuống bên người Lục Lâm Thiên.

– Có muốn đánh chết nó hay không?

Thanh âm ôn nhu uyển chuyển vang lên.

– Lưu nó một mạng đi, Tâm Đồng đang cần tọa kỵ.

Lục Lâm Thiên thoáng do dự, thân hình biến mất tại chỗ, tiếp theo đã xuất hiện trước mặt Phi Thiên Ngô Công.

Chương 780: Là một tai họa

– Xuy!

Đôi mắt thật lớn của Phi Thiên Ngô Công căm tức nhìn Lục Lâm Thiên, trong miệng uể oải phun ra một ngụm khói độc.

– Nghiệt súc!

Lục Lâm Thiên quát lạnh một tiếng, một đạo thổ hoàng chân khí trực tiếp đánh tan khói độc, ngay sau đó một đạo chưởng ấn vỗ lên đầu Phi Thiên Ngô Công.

– Phanh!

Cự lực trút xuống, đôi mắt Phi Thiên Ngô Công lập tức ảm đạm, chấn tới thất điên bát đảo, thân hình lung lay vô lực nằm bệch xuống đất.

– Huyết Hồn Ấn!

Một tiếng thú minh mơ hồ truyền, trên bàn tay phải Lục Lâm Thiên hiện lên huyết hồng ấn quyết, một cỗ uy áp ngập trời tán phát.

Huyết Hồn Ấn vung lên, hung hăng nện vào đầu Phi Thiên Ngô Công, lập tức hóa thành huyết sắc quang mang biến mất.

Tiểu Long cùng Thái Âm Yêu Thỏ buông lỏng Phi Thiên Ngô Công, nó lập tức uể oải nằm rạp dưới đất, ánh mắt dại ra, không còn bao nhiêu lực phản kháng.

– Khống thú!

Thủ ấn kết xuất, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, trong tay không ngừng đánh ra từng đạo chưởng ấn, từng đạo hào quang thần dị rơi vào trong ấn đường Phi Thiên Ngô Công.

Thời gian trôi qua khá lâu, sắc mặt Lục Lâm Thiên hiện vẻ ngưng trọng, yêu thú trình tự ngũ giai hậu kỳ muốn bố trí Huyết Hồn Ấn thật không dễ dàng. Nếu không phải Phi Thiên Ngô Công đã bị trọng thương, Lục Lâm Thiên thậm chí không thể mạnh mẽ bố trí Huyết Hồn Ấn.

– Thu!

Sau nửa canh giờ, Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, thủ ấn nháy mắt thu lại, một cỗ lưu quang biến mất trong tay.

– Xuy xuy…

Phi Thiên Ngô Công trợn mắt, thân hình khổng lồ run lên, hai mắt nhìn Lục Lâm Thiên đã biến thành nhu thuận, bị Khống Thú thuật khống chế, từ trong Linh hồn đã tuyệt đối phục tùng hắn, vẻ thô bạo đã hoàn toàn biến mất không còn nhìn thấy.

Nhìn thấy một màn này, Vũ tướng bát trọng cùng Linh tướng lục trọng sắc mặt đại biến, nhìn thấy Bạch Linh lộ ra vẻ kinh hãi. Mà lúc này ba trăm dong binh còn lại đã sớm bỏ trốn không còn bóng dáng.

– Chúng ta đi thôi!

Nhìn lên bầu trời, Lục Lâm Thiên mang theo hai người nhảy lên Thiên Sí Tuyết Sư, Phi Thiên Ngô Công vốn hấp hối cũng đã rút nhỏ thân hình đi theo phía sau, thân thể nó nhỏ như con rết bình thường, chỉ là màu sắc có vẻ xanh nhạt sáng bóng.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, năm ngón tay hấp tới trên người Linh tướng lục trọng, vừa cắn nuốt Linh lực đồng thời thi triển Sưu Linh thuật.

Sau một lát, trong tiếng kêu thảm của Linh tướng lục trọng, thân hình của hắn cũng biến thành một khối thây khô.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, sau khi dùng Sưu Linh thuật hắn đã biết sở dĩ dong binh đoàn gặp Phi Thiên Ngô Công là vì bọn hắn đánh chết thủ hạ của nó là một đầu yêu thú tứ giai hậu kỳ, vì vậy luôn bị Phi Thiên Ngô Công đuổi giết, mà Phi Thiên Ngô Công cũng là một trong những yêu vương trong sơn mạch Vụ Hải.

Phân phó Thiên Sí Tuyết Sư bay về Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên tiếp tục luyện hóa Linh lực vừa cắn nuốt.

– Hô!

Ba ngày sau, Lục Lâm Thiên mở mắt, thở ra một hơi trọc khí, ba ngày thời gian hắn đã luyện hóa xong Linh lực của Linh tướng lục trọng kia. Hắn cảm giác trình tự Linh lực bản thân hiện tại còn chưa tới Linh tướng lục trọng trung kỳ, nhưng cũng làm cho hắn cực kỳ vừa lòng. Lần này đi Vụ Hải sơn mạch Linh lực đột phá xem như rất nhanh.

– Tiếp tục cắn nuốt!

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Vũ tướng bát trọng, trình tự Linh lực tạm thời không thể cắn nuốt, cũng chỉ có thể tăng trưởng trình tự Vũ giả, Lục Lâm Thiên phỏng chừng, sau khi mình cắn nuốt Vũ trướng bát trọng, muốn đột phá bát trọng cũng là chuyện sắp tới.

Thời gian chậm rãi trôi qua, vào lúc này Lục Lâm Thiên cũng không biết trong Cổ Vực có vài cỗ thế lực đang chạy tới Phi Linh môn, dọc theo đường đi gây ra không ít xôn xao.

Giờ phút này tin tức chưởng môn Phi Linh môn đánh chết ba chưởng môn Cương môn, Côn Sơn môn cùng Hợp Hoan tông đã nhanh chóng truyền ra khắp Cổ Vực, nhất thời trở thành đầu đề nói chuyện của không ít người, nhưng cơ hồ không mấy người biết Phi Linh môn là môn phái nào.

Cũng có không ít người đặc biệt đi tìm hiểu tin tức về Phi Linh môn, nhưng chỉ biết đó là một môn phái nhỏ nằm trong sơn mạch Vụ Đô mà thôi, miễn cưỡng xem như là thế lực tam lưu.

Chưởng môn Phi Linh môn đồng thời đánh chết ba chưởng môn khác, mà ba sơn môn này cũng không dễ đối phó, lần này chỉ sợ Phi Linh môn sẽ bị diệt môn.

Mùa thu đã tới, gió thu thổi qua, rừng cây đã có chút khô vàng, vài mảnh lá cây bay múa trên không trung, như cùng gió thu khiêu Vũ, làm kẻ khác mơ màng vô hạn, làm cho người ta nhìn thấy cũng sẽ sản sinh cảm xúc.

Giờ phút này, bên trong một dãy kiến trúc lớn trong sơn mạch, ở trong một đại điện nào đó, có vài đạo thân ảnh đang ngồi, nếu Lục Lâm Thiên ở đây, tự nhiên không khó nhận ra chí ít có ba người hắn từng gặp qua.

Đó là Linh Thiên môn Vương trưởng lão, Lưu trưởng lão, còn có Quách Văn Tinh, chân khí vài người khác cũng không kém.

Trên chủ vị trong đại điện có một người đoan chính đang ngồi, khoảng hơn bốn mươi tuổi, cằm nhọn nhưng không mất duyên dáng. Chân mày hắn xếch cao, đôi mắt lạnh lùng, khí thế lãnh túc. Mái tóc đen xõa vai, khuôn mặt cương nghị lại gầy yếu, nhưng góc cạnh rõ ràng.

Người này mặc trường bào màu lam, càng tăng thêm vài phần khí khái anh hùng.

– Vương trưởng lão, chuyện của Quỷ Vũ tông thế nào?

Ánh mắt trung niên kia rơi lên người Vương trưởng lão, thần sắc khẽ động, không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

Nếu Lục Lâm Thiên đang ở đây, sẽ có chút kinh ngạc, trung niên này có khuôn mặt cực kỳ tương tự với Lữ Tiểu Linh, mà hắn không phải ai khác, chính là chưởng môn Linh Thiên môn Lữ Chính Cường.

– Chưởng môn, khi chúng tôi đi Quỷ Vũ tông, Đới Cương Tử vắng mặt, thế lực của Đới Đường đã bị thanh lý hết rồi.

Vương trưởng lão nói.

– Có biết hành tung của Đới lão quỷ hay không?

Lữ Chính Cường lại hỏi.

– Không có.

Lưu trưởng lão khẽ lắc đầu, nói:

– Tôi hoài nghi chỉ sợ Đới lão quỷ dữ nhiều lành ít, bằng không Đới Cương Tử sao có thể thuận lợi ngồi lên vị trí tông chủ Quỷ Vũ tông.

– Thực lực Đới lão quỷ không kém, nếu muốn chạy trốn chỉ sợ không quá khó khăn.

Lữ Chính Cường thấp giọng nói.

– Chưởng môn, chẳng lẽ chúng ta phải xen vào chuyện của Quỷ Vũ tông sao?

Quách Văn Tinh nhướng mày hỏi.

– Chuyện của Quỷ Vũ tông không quan hệ với Linh Thiên môn chúng ta, hiện tại ta chỉ có hứng thú với Phi Linh môn.

Lữ Chính Cường nói.

– Chưởng môn, không phải phu nhân muốn chưởng môn đối phó Quỷ Vũ tông sao, chẳng lẽ…

Sắc mặt Lưu trưởng lão thoáng đổi, ngẩng đầu hỏi.

– Việc này chúng ta không cần quản, mẹ của Linh nhi chỉ là khó hạ mặt mũi cho nên nói vậy mà thôi, về phần đối phó Quỷ Vũ tông, không liên hệ gì với Linh Thiên môn chúng ta, cần gì can thiệp vào. Hơn nữa có Hóa Vũ tông ở đó, dù muốn giúp mẹ con Đới Trường An cũng không cách nào làm được, nhưng Phi Linh môn gần đây luôn có chút khác thường, Đới Cương Tử đánh chết Đới Đường, Phi Linh môn nhúng tay vào đó, chỉ sợ việc Đới lão quỷ bị đánh chết có liên quan với Phi Linh môn. Lần này bên trong sơn mạch Vụ Hải, Phi Linh môn lại dính líu bên trong, còn có Lộc Sơn lão nhân cùng Thanh Hỏa lão quỷ xuất hiện, ra vẻ Phi Linh môn không đơn giản.

Chương 781: Đột phá cửu trọng (1)

Lữ Chính Cường nói.

– Chưởng môn, lần này ta cùng Lưu trưởng lão với tiểu thư đi Phi Linh môn, bị một cường giả thần bí ngăn chặn, tu vi không thấp, ít nhất đã tới Linh Suất cửu trọng, trong Phi Linh môn còn có cường giả bậc này, thật sự có chút không đơn giản.

Vương trưởng lão nói.

– Linh Suất cửu trọng.

Lữ Chính Cường nhíu mày:

– Vương trưởng lão, có thể xác định là Linh Suất cửu trọng sao?

– Không sai được, ta còn giao thủ với hắn, nếu không phải đối phương lưu tình, ta không phải là đối thủ.

Lưu trưởng lão đáp.

– Linh nhi đi Phi Linh môn làm gì?

Lữ Chính Cường do dự một thoáng, nhướng mày hỏi.

Hai trưởng lão đưa mắt nhìn nhau, tựa hồ không thuận tiện nói ra.

– Hai vị trưởng lão, hai ngươi làm sao vậy?

Nhìn vẻ khó khăn của hai người, Lữ Chính Cường nghi hoặc nói.

– Chưởng môn, tiểu thư đã dặn, không cho ta nói.

Vương trưởng lão do dự nói.

– Nha đầu kia, càng ngày càng không nghe lời, hai vị trưởng lão cứ nói đừng ngại.

Lữ Chính Cường nói.

– Chưởng môn, Lục Lâm Thiên cùng tiểu thư đã quen biết từ ba năm trước, lúc trước khi tiểu thư còn ở Quỷ Vũ tông, Lục Lâm Thiên cũng đã ở chung với tiểu thư một thời gian, tiểu thư vốn định mang tiểu tử kia về bổn môn, ai biết tiểu tử đó không biết điều lại bỏ chạy, về sau ta cùng Lưu trưởng lão mang tiểu thư về Linh Thiên môn, lần này đi Quỷ Vũ tông, tiểu tử lại đi Phi Linh môn, kết quả gặp lại tiểu tử kia ở Vụ Hải sơn mạch.

Vương trưởng lão nói.

– Vậy Lục Lâm Thiên có lai lịch gì?

Ánh mắt Lữ Chính Cường chợt lóe, nhất thời hỏi.

– Chưởng môn, tiểu tử kia không phải người tốt, tiểu thư đã bị hắn lừa vài lần, Thiên Sí Tuyết Sư của tiểu thư đã bị hắn lừa đi, còn có Hư Linh Huyễn Ấn của Linh Thiên môn cũng là tiểu thư cho tiểu tử đó. Lần này tiểu thư vốn định chém hắn thành tám khối, ai biết hắn dùng lời ngon tiếng ngọt tiểu thư lại không hạ thủ, hắn chính là tai họa!

Lưu trưởng lão kích động nói, mang theo vẻ tức giận.

– Còn có loại sự tình này!

Lữ Chính Cường nhíu mày, thần sắc khó xem.

– Lần này đánh chết Cương môn La Chí Cương, Hợp Hoan tông Đỗ Nguyệt Nga, Côn Sơn môn Tần Minh Ba cũng là tiểu tử đó sao?

Lữ Chính Cường liền hỏi.

– Không sai, nhưng hắn không phải dựa vào thực lực của mình, lại không biết thi triển thủ đoạn gì làm ba Vũ Suất tam trọng lẫn không ít Vũ tướng bị giết chết lập tức, thậm chí cả Ngũ Quần Phàm cũng bị đánh trọng thương.

Lưu trưởng lão nói.

– Theo ta đoán, hắn thi triển lực công kích do Vũ vương hoặc là Vũ tôn lưu lại, điều này người bình thường không thể làm được.

Quách Văn Tinh tận mắt nhìn thấy Lục Lâm Thiên thi triển Thổ Sát Huyền Lôi, có thể nhìn ra chút đầu mối.

– Mặc dù hắn còn trẻ, nhưng thực lực bản thân cũng không tệ rồi…

Lời của Vương trưởng lão còn chưa dứt, một thanh âm yêu kiều truyền tới:

– Vương trưởng lão, ngươi đã đáp ứng ta không nói ra rồi mà.

Dứt lời, một thân ảnh xinh đẹp lướt vào đại điện, chính là Lữ Tiểu Linh, nàng chu miệng lườm Vương trưởng lão cùng Lưu trưởng lão…

– Linh nhi, con tới vừa lúc, con làm sao quen biết Lục Lâm Thiên?

Nhìn thấy con gái bảo bối của mình, Lữ Chính Cường hỏi, ánh mắt mang theo tia nghiêm túc.

– Cha, cha hỏi chuyện này làm gì?

Lữ Tiểu Linh sửng sốt, lập tức chu miệng nói.

– Nha đầu kia, Thiên Sí Tuyết Sư cùng Hư Linh Huyễn Ấn đều có thể tùy tiện tặng người sao.

Lữ Chính Cường bất đắc dĩ nhìn nàng hỏi.

– Con…

Lữ Tiểu Linh nói không ra lời, đôi mắt vừa chuyển, lộ ra tia giảo hoạt, nói:

– Cha, dù sao con đã tặng, cha cũng không thể đòi trở lại.

– Ai nói, cha giết tiểu tử đó, không phải có thể lấy về rồi sao?

Lữ Chính Cường nói, nhìn thấy thần sắc của con gái bảo bối, khẽ thở dài.

– Cha, không được, sao cha có thể tùy tiện giết người!

Lữ Tiểu Linh nhất thời cả kinh kêu lên.

– Tiểu tử đó không phải đã gạt qua con sao, cha giúp con báo thù, chém hắn thành tám khối!

Lữ Chính Cường ra vẻ nghiêm mặt nói, ánh mắt luôn nhìn chăm chú vào thần sắc Lữ Tiểu Linh.

– Đó là hiểu lầm, Lục Lâm Thiên không có gạt con, cho dù có, tự con giáo huấn hắn là được rồi.

Lữ Tiểu Linh nói.

– Linh nhi, con thành thật nói với cha, tiểu tử kia có phải có mưu đồ gây rối với con không?

Lữ Chính Cường nhìn con gái hỏi.

– Con…

Trên khuôn mặt Lữ Tiểu Linh hiện lên một tia đỏ ửng, mang theo vẻ thẹn thùng, nói:

– Không có, hắn không dám đâu, con đi tìm mẫu thân đây.

Dứt lời, Lữ Tiểu Linh vội vàng rời khỏi đại điện, lúc rời đi lại quay đầu nhìn Lữ Chính Cường nói:

– Cha, không cho phép cha giết hắn, bằng không, con sẽ hận cha!

Nhìn chằm chằm bóng lưng của Lữ Tiểu Linh, Lữ Chính Cường sửng sốt, sau đó khẽ thở dài.

– Chưởng môn, tiểu thư nàng…

Vương trưởng lão còn chưa nói xong, Lữ Chính Cường đã nói:

– Vương trưởng lão, phái người đi thu thập lai lịch của Lục Lâm Thiên.

– Chưởng môn, gần đây Hắc Sát giáo, Địa Cương môn bọn hắn đã lên đường đi Phi Linh môn, Hoa gia huynh muội đang ở Phi Linh môn, chúng ta có cần chuẩn bị hay không?

Quách Văn Tinh nói.

– Tạm thời không cần, chú ý tình hình của Phi Linh môn cùng những sơn môn khác, trong chuyện này chỉ sợ không đơn giản như vậy, ta cảm giác được có một cỗ thế lực âm thầm đang ẩn núp, chỉ mong Cổ Vực không bị liên lụy quá sâu.

Lữ Chính Cường nghiêm mặt nói.

Bên trong Ám đường của Phi Linh môn, giờ phút này đường chủ các đường đều ngồi bên trong, sắc mặt có chút ngưng trọng.

– Ban ngày lấy được tin tức, Địa Cương môn, Hợp Hoan tông, Côn Sơn môn, tính cả Hắc Sát giáo đều phái không ít cường giả tới Phi Linh môn chúng ta, hiện tại đã đi được nửa đường.

Trong đôi mắt đẹp của Quỷ Ảnh La Sát hiện ra tia lo lắng.

– Diệp phó đường chủ, chẳng lẽ chưởng môn đồng thời đánh chết La Chí Cương, Đỗ Nguyệt Nga cùng Tần Minh Ba thật sao?

Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng hỏi.

– Phải.

Diệp Mỹ khẽ gật đầu.

– Chưởng môn thật sự ra tay bất phàm a, đồng thời xử lý ba chưởng môn, người bình thường vốn không thể làm được, lần này ta thật sự bội phục.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng hít sâu một hơi.

– Hiện tại chưởng môn vẫn chưa về, các sơn môn kia đã như hổ rình mồi mà tới, lần này chỉ sợ tới đây bất thiện, chúng ta nên làm thế nào mới tốt.

Khang Tử Vân nói.

– Đông cung phụng muốn ta chuyển cáo cho chư vị, hết thảy âm thầm chuẩn bị, những chuyện khác chờ chưởng môn về mới làm tiếp quyết định.

Lục Tiểu Bạch nói.

– Vậy thì chờ chưởng môn về rồi nói sau, người của Vũ đường vốn đang đợi xuất đầu rạng rỡ mặt mày đây, phải làm cho bọn họ biết Vũ đường chúng ta lợi hại.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói.

Đêm khuya, bóng đêm như ẩn như hiện, vài ngôi sao lấp lánh trên không trung, một cơn gió đêm nhẹ nhàng thổi qua, tàng cây bị gió thổi vang lên tiếng xào xạc.

Trên một sườn núi, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi, Thiên Sí Tuyết Sư, tiểu Long đều ở bên cạnh chờ đợi. Lúc này Lục Lâm Thiên giống như đang nhập định, quanh thân hiện lên hoàng mang, không khó phát hiện chân khí của hắn đang chậm rãi tăng cường.

Chương 782: Đột phá cửu trọng (2)

Lúc này Bạch Linh hóa thành hình người, gió đêm lướt qua, váy trắng nhẹ nhàng nhảy múa mang theo vẻ xuất trần. Ánh mắt nàng nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, cũng có vẻ ngoài ý muốn, sau đó thu hồi ánh mắt thản nhiên nhìn ra phương xa.

Chân khí quanh thân Lục Lâm Thiên đang kéo lên, không gian sóng gợn bắt đầu khuếch tán, một cỗ thổ hoàng sắc quang mang chợt lóe, bắn ra hào quang chói mắt trong đêm đen.

Nương theo sau chân khí ngày càng mạnh, năng lượng ba động ngày càng kịch liệt, cuối cùng quanh thân Lục Lâm Thiên như sôi trào, không ngừng hấp thu cắn nuốt năng lượng tràn vào trong cơ thể.

Ngay khi tia năng lượng cuối cùng tán đi, Lục Lâm Thiên chợt mở mắt.

Giờ khắc này, một cỗ khí thế cường hãn từ trong thân thể Lục Lâm Thiên tràn ra, khí thế còn cường hãn hơn trước kia mấy lần, chấn động không gian sóng gợn trực tiếp khuếch tán.

– Hô!

Thở ra một hơi trọc khí, Lục Lâm Thiên duỗi lưng, cảm thụ chân khí mạnh hơn mấy ngày trước, khóe môi mỉm cười, cuối cùng đã đột phá tới Vũ tướng cửu trọng, chỉ còn cách Vũ Suất một bước, cơ hồ là gần trong gang tấc.

– Con đường cường giả!

Chậm rãi đứng dậy, Lục Lâm Thiên thì thầm một tiếng, tuy thực lực tiến bộ cực nhanh, nhưng vẫn còn chưa đủ, con đường cường giả chỉ mới bắt đầu mà thôi.

Cảm thụ chân khí tràn đầy trong cơ thể, Lục Lâm Thiên siết chặt nắm tay, hoàng mang lóe ra, không gian sóng gợn chậm rãi dâng lên, lần đầu tiên hắn cảm giác được thực lực của chính mình xem như có chút thành tựu, chỉ sợ dù gặp phải Vũ Suất nhị trọng thậm chí tam trọng hắn cũng có thể đối kháng.

– Lão đại, chúc mừng lại đột phá!

Tiểu Long nhảy tới, trong lòng vô cùng cao hứng.

– Chúng ta đi thôi, nên về Phi Linh môn rồi.

Lục Lâm Thiên nói, nếu về thẳng sơn môn, phỏng chừng chỉ dùng một ngày thời gian.

Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay lên, đón lấy tia nắng ban mai, thừa dịp bóng đêm còn vương vấn rời đi nhanh như chớp, chỉ lưu lại chút bóng trắng trên bầu trời.

Sáng sớm hôm sau, sương sớm bao phủ mặt đất, Thiên Sí Tuyết Sư đã nhanh chóng hạ cánh xuống hậu sơn Phi Linh môn.

– Ca ca, sao bây giờ huynh mới trở về!

Lục Lâm Thiên về tới bên ngoài đình viện, Lục Tâm Đồng đã sớm cảm giác được chân khí của Thiên Sí Tuyết Sư, lập tức chạy ra, đôi mắt to trong veo như nước mang theo vẻ trách cứ nhìn Lục Lâm Thiên.

– Ca ca về chậm, nhưng ca ca có mang theo quà về cho muội đây.

Nhìn mỹ nhân bại hoại trước mắt, trong lòng Lục Lâm Thiên thật ấm áp.

– Là thứ gì vậy, mau cho muội xem!

Nghe được có quà, Lục Tâm Đồng tươi cười, đôi mắt to lập tức tìm kiếm trên người Lục Lâm Thiên.

– Ca ca tìm tọa kỵ cho muội, sau này muội đi ra ngoài di chuyển sẽ tiện một chút.

Lục Lâm Thiên nói, tâm thần thông tri Phi Thiên Ngô Công hiển lộ ra bản thể.

– Ô ô!

Phi Thiên Ngô Công kêu lên một tiếng, tám đôi cánh duỗi ra, ngay lập tức thân thể cao lớn mang theo khí thế thô bạo bay lên trời.

– Phi Thiên Ngô Công, ngũ giai hậu kỳ đỉnh phong.

Thân ảnh Đông Vô Mệnh không biết từ khi nào xuất hiện bên ngoài đình viện, nhìn thấy Phi Thiên Ngô Công, sắc mặt kinh ngạc, đầu yêu thú này không kém hơn Cửu Đầu Yêu Giao của hắn, hơn nữa toàn thân kịch độc, rất khó tìm kiếm.

– Đông lão, ta đã trở về, hết thảy đều tốt chứ.

Lục Lâm Thiên đi tới bên người Đông Vô Mệnh hỏi.

– Tiểu tử ngươi làm sao tìm được Phi Thiên Ngô Công, loại yêu thú này rất khó tìm đấy?

Đông Vô Mệnh nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt có chút kinh ngạc, nhưng cũng bình thường trở lại, bên cạnh tiểu tử này có cả Cửu Vĩ Yêu Hồ, có Phi Thiên Ngô Công cũng không kỳ quái.

– Gặp được trong sơn mạch Vụ Hải, có thể đưa cho Tâm Đồng làm tọa kỵ.

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Toàn thân Phi Thiên Ngô Công đều là kịch độc, huyết mạch cực cao, đưa cho Tâm Đồng làm tọa kỵ rất tốt.

Ánh mắt Đông Vô Mệnh hài lòng cười nói.

– Ca ca, đây là cho muội sao?

Lúc này Lục Tâm Đồng nhìn chằm chằm vào Phi Thiên Ngô Công, có lẽ vì nàng tu luyện độc công, cũng không cảm giác hình dáng của nó khó xem, ngược lại rất thích.

– Phải, sau này nó là tọa kỵ của muội.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Cảm ơn ca ca.

Lục Tâm Đồng vui sướng nhảy lên lưng Phi Thiên Ngô Công, mệnh lệnh cho nó bay lên trời.

Bên ngoài đình viện, Bạch Toa Toa, Phương Tân Kỳ, Nhan Kỳ đều nhìn chăm chú vào Phi Thiên Ngô Công, sắc mặt trắng bệch, xưa nay nữ tử đều không thích loại yêu thú này.

– Tiểu tử, cuối cùng ngươi đã trở lại, lần này ngươi gây ra phiền phức không ít.

Đông Vô Mệnh nói.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng ngưng trọng, vừa rồi hắn nghe Đông Vô Mệnh nói Hắc Sát giáo, Địa Cương môn, Hợp Hoan tông cùng Côn Sơn môn đang đi về hướng Phi Linh môn, bốn sơn môn này tuyệt không dễ đối phó, đặc biệt Hắc Sát giáo, Phi Linh môn căn bản không thể đối kháng, chỉ hi vọng Hắc Sát giáo sẽ không ồ ạt tấn công.

– Nếu một mình đối phó Địa Cương môn, Hợp Hoan tông cùng Côn Sơn môn, với thực lực bây giờ của chúng ta tuyệt đối không sợ, nhưng đồng thời đối phó ba sơn môn, thực lực chúng ta còn thiếu chút nữa, trong Địa Cương môn có một vị lão quỷ trấn thủ, tên là Phương Ngọc Quý, thực lực chỉ sợ đã là Vũ Suất cửu trọng sắp tới đỉnh phong. Trong Hợp Hoan tông có một lão mao trùng, dựa vào Thái Âm Bổ Dương thuật tu luyện, thành danh trước cả ta, tên là Phùng Huyền, trình tự thực lực của người này hẳn không kém Phương Ngọc Quý bao nhiêu. Nhưng khó đối phó nhất chính là hắn là thổ, hỏa song hệ Vũ giả. Còn có Trang Đại Quân, Trang Nhị Quân Côn Sơn môn, hai người là thai song sinh, luôn trấn thủ Côn Sơn môn, thực lực tuyệt đối đạt tới Vũ Suất cửu trọng, hai người liên thủ chỉ sợ dưới Vũ vương khó có đối thủ. Nếu họ cùng liên thủ, Phi Linh môn căn bản không thể ngăn cản.

Ánh mắt Đông Vô Mệnh ngưng trọng nhìn Lục Lâm Thiên.

– Lần này thật sự phiền toái.

Lục Lâm Thiên sầm mặt, mỗi sơn môn đều có cường giả trấn thủ, nếu bốn người kia liên thủ cùng tới, mình thật sự gặp phiền toái lớn.

– Còn có Hắc Sát giáo, thực lực bọn hắn hơn cả Vân Dương tông, so sánh với đại môn phái như Tam tông tứ môn như Thiên Kiếm môn, chắc là không kém bao nhiêu, nếu Hắc Sát giáo cũng cho cường giả tới, vấn đề càng lớn hơn nữa, lần này vì sao tiểu tử ngươi trêu chọc nhiều phiền phức như vậy, đây không giống tác phong của ngươi, chẳng lẽ ngươi còn có sắp xếp khác hay sao?

Ánh mắt Đông Vô Mệnh nghi hoặc rơi lên người Lục Lâm Thiên, với sự hiểu biết của hắn, chuyện đại sự như vậy Lục Lâm Thiên sẽ không trêu chọc tới.

Lục Lâm Thiên chỉ có thể cười khổ, tất cả chuyện này vượt ngoài ý liệu của hắn, nếu không phải Hoa gia huynh muội có Bách Thú lệnh, hắn cũng sẽ không trêu chọc phiền phức lớn như vậy cho Phi Linh môn.

– Đông lão, mấy môn phái kia đại khái bao lâu sẽ tới?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Không biết, nếu cường giả tự mình đi tới, phỏng chừng chỉ dùng vài ngày, nhưng nếu là đại đội nhân mã, chỉ sợ cần mười ngày đi.

Đông Vô Mệnh nói.

– Chừng mười ngày, không đủ.

Chương 783: Lục đường xác định vị trí (1)

Lục Lâm Thiên nhướng mày, trong mười ngày tìm Vân Dương tông viện thủ tuyệt đối không kịp, thời gian quá ngắn, từ Vân Dương tông tới Phi Linh môn, đi qua đi lại dù Thiên Sí Tuyết Sư liên tục phi hành cũng phải dùng nửa tháng thời gian, nhưng còn không được nghỉ ngơi, chỉ mười ngày căn bản là vô ích.

Lục Lâm Thiên cảm thấy đau đầu, nhất thời cũng không biết nên làm như thế nào, nếu là lúc trước khi Phi Linh môn còn nhỏ, bị tiêu diệt có thể xây dựng lại, nhưng bây giờ phát triển tới tình trạng này, nếu bị diệt mấy năm tâm huyết sẽ trôi theo dòng nước.

– Tiểu tử, ngươi có nghĩ ra biện pháp hay không, hay là sớm có kế hoạch, chẳng lẽ ngươi muốn bại lộ ra thực lực thất giai yêu thú của Bạch Linh?

Đông Vô Mệnh nói.

– Không dối gạt Đông lão, Bạch Linh chỉ có thực lực lục giai hậu kỳ, vẫn chưa đạt tới thất giai.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói.

– Cái gì, Bạch Linh không phải…

Đông Vô Mệnh nhất thời sửng sốt, cho tới nay hắn đều nghĩ Bạch Linh chính là yêu thú thất giai, cho dù các sơn môn tấn công, hắn cũng không thật sự lo lắng.

Lục Lâm Thiên cắt đứt lời của Đông Vô Mệnh, biết Đông Vô Mệnh nhìn thấy Bạch Linh có thể hóa thành hình người nên mới nghĩ nàng là yêu thú thất giai, nói:

– Đông lão, bởi vì một ít nguyên nhân đặc thù mới có thể hóa thành nhân loại trong thời gian ngắn ngủi, kỳ thật thực lực chỉ tới lục giai hậu kỳ mà thôi.

– Khó trách!

Đông Vô Mệnh sửng sốt, nhớ tới lúc trước khi mình đối phó Đới lão quỷ, cũng đã cảm giác được điều này, thực lực Bạch Linh rất mạnh, nhưng tựa hồ chưa tới yêu thú thất giai, còn tưởng rằng nàng che giấu thực lực, không toàn lực ra tay đâu.

– Như vậy thì phiền phức!

Ánh mắt Đông Vô Mệnh lập tức biến đổi, nguyên bản còn tưởng rằng Bạch Linh là yêu thú thất giai, cho dù ba sơn môn kia tới cũng không chiếm được tiện nghi, nhưng bây giờ chính hắn cũng cảm thấy việc này nghiêm trọng.

– Đông lão, Oánh tỷ bế quan đã mấy tháng, có động tĩnh gì không?

Lục Lâm Thiên cúi đầu suy nghĩ một lát, hỏi.

– Không có.

Đông Vô Mệnh lắc đầu, nói:

– Đột phá Vũ vương khó khăn hơn sự tưởng tượng của ngươi, cũng không biết lần này nàng có thuận lợi đột phá hay không.

Vào đêm, trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư có vài đạo thân ảnh, trong đó có Hoa gia huynh muội, Úc Khánh. Mặt khác còn có Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ cũng có mặt.

– Tham kiến chưởng môn!

Mọi người cung kính hành lễ, nhưng ánh mắt huynh muội Hoa gia cùng Úc Khánh đều dừng trên người Đông Vô Mệnh, với thực lực của họ tự nhiên có thể cảm giác được tu vi Đông Vô Mệnh bất phàm, mặc dù đã tới Phi Linh môn một đoạn thời gian, nhưng ba người chưa từng gặp qua người này.

– Để ta giới thiệu, vị này chính là một trong những cung phụng của Phi Linh môn, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy ánh mắt của họ, mỉm cười nói.

– Là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh!

Sắc mặt ba người đại biến, người này chính là cường giả hiển hách trong Cổ Vực, so sánh với Lộc Sơn lão nhân cùng Thanh Hỏa lão quái còn mạnh hơn không ít.

– Tham kiến Đông cung phụng!

Ba người hành lễ nói.

– Miễn lễ, sau này đều là người của Phi Linh môn, không cần khách khí.

Đông Vô Mệnh thản nhiên nói, ánh mắt thoáng nhìn Lục Lâm Thiên, có vẻ ngoài ý muốn, không nghĩ tới lần này đi ra ngoài một chuyến Lục Lâm Thiên đã tìm được hai Vũ Suất cùng một Linh Suất gia nhập vào Phi Linh môn.

– Thương thế các ngươi như thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi, giờ phút này hắn cảm nhận được khí tức trên người họ tựa hồ đã khôi phục lại.

– Hồi chưởng môn, thương thế đã không còn đáng ngại, qua thêm vài ngày là có thể hoàn toàn khôi phục.

Hoa Mãn Lâu nói.

– Chưởng môn, bây giờ chúng ta đi đâu?

Hoa Mãn Ngọc do dự hỏi.

– Đi Ám đường, các ngươi gia nhập Phi Linh môn cũng nên cho các ngươi biết thực lực chân chính của bổn môn.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Thực lực chân chính?

Hoa Mãn Ngọc sửng sốt, theo nàng hiểu biết, cũng đang nghi vấn, trong Phi Linh môn nếu không có Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, tựa hồ chỉ là thế lực tam lưu mà thôi, mà môn phái như thế tựa hồ không khả năng lưu lại hai vị lão nhân này, hơn nữa theo nàng hiểu biết, Diệp Mỹ cũng sẽ không gia nhập thế lực tam lưu như thế mới đúng.

Giờ phút này cần đi chứng kiến thực lực chân chính của Phi Linh môn, cả ba người đều tò mò.

Trong đại điện Ám đường, người của các đường đang có mặt, Lục Tiểu Bạch cùng Lưu Nhất Thủ đều tới.

– Diệp đường chủ, Địa Cương môn, Hợp Hoan tông, Côn Sơn môn còn bao lâu mới tới?

Trong đại điện, Hoàng Phủ Kỳ Tùng hỏi.

– Mới vừa lấy được tin tức, người của bốn môn phái kia năm ngày trước tập hợp bên ngoài địa bàn Hóa Vũ tông, không biết đã vào địa bàn của họ hay chưa, nếu đi vào, chỉ sợ chưa đầy mười ngày sẽ tới Phi Linh môn.

Diệp Mỹ ngưng trọng nói.

– Chưởng môn phân phó chúng ta đêm nay tới nghị sự, phỏng chừng đã có biện pháp, Địa Cương môn, Hợp Hoan tông, Côn Sơn môn thì thế nào, hiện tại Phi Linh môn chúng ta không phải dễ chọc!

Lý Trì Chính nói.

– Lý phó đường chủ, đừng quên còn có Hắc Sát giáo. Chúng ta có thể không cần quá để ý ba sơn môn kia, nhưng chúng ta cũng không phải diệt uy phong của mình đề cao chí khí của người khác, hiện tại thực lực Phi Linh môn còn chưa thể đối kháng với Hắc Sát giáo.

Âu Dương Lãnh Tật nhíu mày nói.

– Chưởng môn tới rồi.

Khang Tử Vân nói, mọi người lập tức đứng dậy.

Ngoài đại điện có vài thân ảnh đi vào, người đi đầu tiên trên vai có một con rắn nhỏ màu vàng, chính là Lục Lâm Thiên.

– Tham kiến chưởng môn (công tử), tham kiến ba vị cung phụng!

Trong đại điện, Quỷ Ảnh La Sát, Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Phi Đao Âu Dương Lãnh Tật, Lưu Nhất Thủ, Lục Tiểu Bạch đều hành lễ.

– Miễn lễ!

Lục Lâm Thiên đi nhanh tới chủ vị, nhìn mọi người, ánh mắt tiếp xúc với Âu Dương Lãnh Tật cùng Khang Tử Vân, cảm giác chân khí của họ đã là Vũ Suất tứ trọng cùng Linh Suất tứ trọng, nói:

– Chúc mừng Âu Dương đường chủ, Khang đường chủ đã có đột phá, thực lực Phi Linh môn chúng ta lại được tăng cường.

– Diệp Phi, cũng ở đây sao.

Hoa Mãn Ngọc nhìn thấy Diệp Mỹ, lại nhìn qua Diệp Phi, cuối cùng ánh mắt đảo qua mọi người trong đại điện, nói:

– Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chính, Phi Đao Âu Dương Lãnh Tật, Khang Tử Vân, Tưởng Viễn Quan.

– Ngọc muội, chúng ta đều là người của Phi Linh môn, không cần kỳ quái, ta nghe nói các ngươi đã gia nhập bổn môn, vốn định đi thăm hai người, nhưng gần đây sự tình quá nhiều cho nên hôm nay mới có cơ hội.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi cũng quen biết Hoa gia huynh muội, lập tức chào hỏi.

– Khí Vương Úc Khánh, không nghĩ qua ngươi cũng tới, là Phó đường chủ nói cho ta biết, ta còn nửa tin nửa ngờ đâu.

Khang Tử Vân nhìn Úc Khánh nói.

Mọi người chào hỏi lẫn nhau, Lục Lâm Thiên nói:

– Chư vị đều ngồi đi, ta có việc cần tuyên bố.

Mọi người ngồi xuống, Hoa gia huynh muội cùng Úc Khánh đều được an bài chỗ ngồi, ánh mắt họ đều nhìn Lục Lâm Thiên, nhưng trong lòng cực kỳ khiếp sợ, không nghĩ tới trong Phi Linh môn có nhiều cao thủ như vậy.

Chương 784: Lục đường xác định vị trí (2)

– Chư vị, nguyên hai vị cốc chủ Bách Thú cốc, còn có Khí Vương Úc Khánh mới gia nhập Phi Linh môn thời gian gần đây, chư vị giới thiệu lẫn nhau đi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Mãn Lâu đại ca, Ngọc muội, ta cũng sẽ không giới thiệu chi tiết, ở trong Phi Linh môn ta tạm thời đảm nhiệm chức đường chủ Ám đường.

– Tiểu muội tạm đảm nhiệm chức phó đường chủ Ám đường.

Diệp Mỹ nói:

– Phụ trách thu thập toàn bộ tin tức cho Phi Linh môn, còn có thẩm thấu các thế lực lớn.

– Hoàng Phủ Kỳ Tùng, tạm giữ chức đường chủ Vũ đường.

– Âu Dương Lãnh Tật, tạm giữ chức đường chủ Hình đường.

…

Ngay trong lúc mọi người giới thiệu, ba người Úc Khánh càng hiểu biết về Phi Linh môn, thực lực Phi Linh môn vượt xa ba người tưởng tượng, chỉ nói với thực lực bây giờ cũng đã vượt xa thế lực nhị lưu bình thường.

Mọi người giới thiệu xong, Lục Lâm Thiên nhìn lướt qua, nói:

– Từ hôm nay trở đi, toàn bộ đường chủ đều chính thức đảm nhiệm chức đường chủ, địa vị ngang hàng trưởng lão, việc của các đường các trưởng lão Phi Linh môn không tham dự.

– Đa tạ chưởng môn!

Mọi người cùng hành lễ nói.

– Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc, Phi Linh môn tổng cộng có sáu đường, theo thứ tự là Ám đường, Vũ đường, Hình đường, Linh đường, Kim đường, còn có Vũ đường, từ hôm nay trở đi, Hoa Mãn Lâu tiếp nhận chức vụ đường chủ ngoại đường, Hoa Mãn Ngọc tiếp nhận chức vụ phó đường chủ ngoại đường, phụ trách thủ tục ngoại đường của Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đa tạ chưởng môn!

Hoa gia huynh muội hành lễ, cả hai không có dị nghị.

– Khí Vương Úc Khánh, ngươi tiếp nhận chức phó đường chủ Linh đường, ngày sau nếu lập công, ta sẽ giải độc đan trên người ngươi, cũng sẽ không bạc đãi ngươi, trong này có không ít tư liệu luyện khí, đối với ngươi sẽ có chỗ tốt không ít.

Lục Lâm Thiên nói xong, cầm một khối ngọc giản ném cho Úc Khánh, bên trong đều là một ít tư liệu luyện khí mà Lục Lâm Thiên sao chép từ Linh Lục, ở phương diện luyện khí, so sánh với tư liệu cấp cho Khang Tử Vân còn mạnh hơn không ít, nếu mang ra ngoài đấu giá, quả quyết là vật báu vô giá.

– Đa tạ chưởng môn!

Mặc dù Úc Khánh bị ép gia nhập Phi Linh môn, nhưng có thể trở thành phó đường chủ Linh đường trong lòng cũng cảm thấy cao hứng, hiện tại hắn cũng chưa xem xét ngọc giản, sau khi xem mới cực kỳ hoảng sợ.

Sau trăm tuổi, khi Úc Khánh trở thành Khí Vương của toàn đại lục, luôn dạy đệ tử môn hạ, thành tựu của mình đều nhờ có chưởng môn, nếu không có chưởng môn dẫn dắt, hắn tuyệt đối không thể thành công.

– Lục Tiểu Bạch, gần đây Kim đường phát triển thế nào?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua Lục Tiểu Bạch hỏi.

– Công tử, hết thảy đã đi vào chính quy, chi nhánh của Phi Linh thương hành đã đặt chân trên địa bàn Nguyên Thiên nhất môn, Cửu Hoa sơn, Thiên Sơn môn, kế hoạch kiến thành tại Hoa Môn trấn cũng đang phát triển, theo trước mắt mà xem, Kim đường đủ chống đỡ việc phát triển của Phi Linh môn hiện tại.

Lục Tiểu Bạch nói, bộ dáng ngây ngô lúc rời khỏi Lục gia được tôi luyện cho tới bây giờ, nhìn hắn đã biến hóa không ít.

– Chư vị, Lục Tiểu Bạch đảm nhiệm chức đường chủ Kim đường, còn có người phản đối không?

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người hỏi.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, bởi quan hệ giữa Lục Tiểu Bạch cùng chưởng môn, mọi người đều cũng biết, hơn nữa dù thực lực Lục Tiểu Bạch không ra gì, nhưng vẫn đủ kỹ năng ngồi lên vị trí đường chủ Kim đường, trong khoảng thời gian này Kim đường phát triển cực nhanh, tự nhiên không thiếu công lao của Lục Tiểu Bạch.

– Chưởng môn, thuộc hạ không có bất cứ ý kiến gì, sau này thuộc hạ sẽ hỗ trợ Lục Tiểu Bạch huynh đệ, đem Kim đường phát triển ngày càng tốt hơn.

Lưu Nhất Thủ nói, cũng không có gì bất mãn, ngoài quan hệ giữa chưởng môn cùng Lục Tiểu Bạch, hắn cũng không có gì để phản đối, huống chi thực lực Lục Tiểu Bạch cao hơn hắn, lúc ban đầu hắn cũng đã dự liệu Lục Tiểu Bạch sẽ ngồi trên vị trí đường chủ, ngày trước hắn chỉ là một tên lưu manh ở trấn Thiên Tinh, lúc này có thể trở thành phó đường chủ Kim đường của Phi Linh môn, đã cực kỳ hài lòng rồi.

– Chưởng môn, chúng tôi cũng không ý kiến gì.

Mọi người nhìn thấy Lưu Nhất Thủ không ý kiến, cũng không phản đối, huống chi không lý do gì phản đối.

– Vậy thì tốt rồi!

Lục Lâm Thiên khẽ cười, lập tức nhìn Lục Tiểu Bạch với vẻ nghiêm túc:

– Lục Tiểu Bạch, sau này ngươi chính là đường chủ Kim đường, giao cho ngươi cùng Lưu Nhất Thủ, tầm quan trọng của Kim đường đối với Phi Linh môn ta cũng không nói nhiều, xảy ra vấn đề ta sẽ hỏi hai người các ngươi.

– Dạ, công tử!

Lục Tiểu Bạch cũng không lộ vẻ cao hứng, ngược lại cảm giác áp lực càng lớn, hắn cũng không quá xem trọng vị trí đường chủ, ngược lại nếu có thể mãi đi theo bên người công tử, địa vị sẽ càng cao hơn, nhưng lúc này nếu có thể trợ giúp công tử phân ưu, tự nhiên không thể chối từ, vì vậy đáp ứng.

Nhìn chăm chú vào mọi người, Lục Lâm Thiên đảo qua ánh mắt, xem như đã an định xong sáu đường của Phi Linh môn.

– Chưởng môn, tin tức Ám đường báo lại, Hắc Sát giáo, Cương môn, Hợp Hoan tông, Côn Sơn môn ước chừng tụ họp trên vạn người đang đi tới bổn môn, phỏng chừng đã tiến vào phạm vi của Hóa Vũ tông, nếu thật là thế, chỉ sợ vài ngày nữa sẽ tới Phi Linh môn.

Diệp Phi nói.

– Hóa Vũ tông!

Lục Lâm Thiên nhướng mày, theo đạo lý mà nói Hắc Sát giáo muốn đối phó Phi Linh môn, cửa thứ nhất phải qua thế lực của Hóa Vũ tông, mà Phi Linh môn thuộc thế lực địa bàn của Quỷ Vũ tông, mà Quỷ Vũ tông luôn nghe lời của Hóa Vũ tông, nếu Hóa Vũ tông không đồng ý, Hắc Sát giáo sẽ không dám tiến vào bên trong.

– Chưởng môn, chỉ sợ Hóa Vũ tông sẽ không ngăn cản Hắc Sát giáo, vì Phi Linh môn, Hóa Vũ tông còn chưa tới mức đắc tội Hắc Sát giáo.

Đông Vô Mệnh nói.

– Không chỉ như thế, chỉ sợ Hóa Vũ tông sẽ lại bỏ đá xuống giếng!

Lục Lâm Thiên cười nhạt, hiện tại Hoa gia huynh muội đang ở trong Phi Linh môn, chỉ sợ lời đồn đãi trong Bách Thú cốc có bảo vật vẫn sẽ làm không ít người thèm nhỏ dãi.

– Chuyện này nhất định phải sớm an bài, nếu không là đại phiền toái.

Đông Vô Mệnh nói.

– Lý phó đường chủ, ngươi phái người cưỡi phi hành yêu thú thông tri toàn bộ dong binh đoàn trong sơn mạch Vụ Đô, dùng tốc độ nhanh nhất quay lại Phi Linh môn, nếu không thể quay về, người có tu vi vượt qua Vũ phách cũng phải dùng phi hành yêu thú về trước, đồng thời làm cho Thạch Viên thông tri toàn bộ yêu thú sơn mạch Vụ Đô tụ tập bên ngoài sơn mạch, tùy thời xuất phát vây quanh người của Hắc Sát giáo cùng ba sơn môn kia.

Lục Lâm Thiên nhìn Lý Trì Chính nói.

– Dạ, chưởng môn!

Lý Trì Chính đáp.

– Hoàng Phủ đường chủ, đệ tử Vũ đường tụ tập đợi lệnh, không được chậm trễ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chưởng môn, đệ tử Vũ đường đã sớm chuẩn bị xong, chỉ cần ra lệnh là xuất phát, tuyệt đối có thể làm Hắc Sát giáo bị thương nặng.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói.

– Diệp đường chủ, ngươi phái người dùng tốc độ nhanh nhất thông tri Quỷ Vũ tông, cần toàn lực ngăn cản người của Hắc Sát giáo ngoài địa bàn Quỷ Vũ tông.

Lục Lâm Thiên nói.

Chương 785: Vân Linh thương hành

– Chưởng môn, mười ngày trước ta đã thông tri Đới Cương Tử, căn cứ trinh tám Ám đường hồi báo, Đới Cương Tử có chút bằng mặt không bằng lòng, tựa hồ sẽ không đem hết toàn lực.

Diệp Phi nói.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên nhất thời trầm xuống, hiện lên cỗ hàn ý.

– Chưởng môn, có vẻ Đới Cương Tử tựa hồ đã quên thân phận của mình.

Âu Dương Lãnh Tật trầm giọng nói.

– Nếu Đới Cương Tử đã quên thân phận của mình, sau chuyện này hãy nhắc nhở hắn đừng quên nữa.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sát ý. Lúc ở sơn mạch Vụ Hải, Đới Cương Tử thái độ mập mờ, lập trường bất định, lần này Phi Linh môn gặp nạn, Quỷ Vũ tông lại làm như thế, Lục Lâm Thiên vốn định lưu Quỷ Vũ tông thêm một thời gian, đợi Phi Linh môn phát triển tốt hơn một ít, nhưng giờ này xem ra không cần lưu lại nữa.

– Diệp đường chủ, báo cho Đới Cương Tử lần nữa, dùng ngữ khí nặng một chút, bất kể thế nào cũng phải phái người ngăn lại, dù sao vẫn có chút ưu đãi cho Phi Linh môn chúng ta.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ta biết nên làm thế nào.

Diệp Phi liền đáp.

– Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc, hai ngươi phụ trách ngoại đường, từ mai trở đi ta sẽ an bài người cho các ngươi nhanh chóng quen thuộc hết thảy, các đường toàn diện đề phòng, tùy thời chuẩn bị ứng chiến.

Lục Lâm Thiên nói.

– Dạ, chưởng môn!

Mọi người đứng dậy đáp, thanh âm quanh quẩn trong đại điện.

Lục Lâm Thiên lập tức rời khỏi Ám đường, mọi người chuẩn bị rời đi.

Sáng hôm sau, không trung còn lưu vài ngôi sao muộn màng, mặt đất mông lung, như bao phủ một tầng lụa mỏng màu xám bạc.

Ngoài cửa sổ phòng Lục Lâm Thiên, tiếng chim hót ríu rít, ánh nắng sáng sớm tràn vào qua cửa sổ.

Từ ngoài cửa sổ nhìn lại, bên trong sơn mạch Phi Linh giống như biển xanh bình tĩnh vô bờ, cơn gió thổi qua lá cây khô vàng lả tả rơi xuống đất, cấp cho Phi Linh sơn mạch như bao phủ thêm một tầng nhan sắc.

Ánh mặt trời dâng lên, nháy mắt ánh sáng chói ngời lan tràn, ban mai tươi sáng.

Lục Lâm Thiên dừng tu luyện, thở ra một hơi trọc khí, thả người nhảy ra ngoài cửa sổ, từ rất xa cảm giác được mùa thu tới, lá rụng khắp núi đồi, triền miên lạc tịch.

– Hiện tại Phi Linh môn tựa hồ có phiền toái lớn, ngươi vẫn còn tâm tư để tu luyện sao.

Một bạch ảnh tuyệt mỹ xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên, vẻ mặt lãnh đạm, dung nhan tuyệt đại, làm nam nhân nào cũng vì nàng khuynh đảo.

– Vậy còn có thể thế nào, phiền toái đã tới, chỉ có thể liều mạng một phen.

Lục Lâm Thiên lộ tia cười khổ bất đắc dĩ, lập tức nói:

– Bạch Linh, lần này chỉ sợ cần ngươi ra tay giúp đỡ.

– Ta ra tay không thành vấn đề, chỉ sợ cường giả quá nhiều, không thể giải quyết.

Bạch Linh nói.

– Tới lúc đó lại xem sao đi.

Lục Lâm Thiên cười khổ, nếu thật sự không được cũng chỉ có thể kinh động Nam thúc, nhưng nếu chưa tới lúc cuối cùng, hắn không muốn đi quấy rầy Nam thúc chữa thương.

Ánh mắt nhìn chăm chú về phương hướng mật thất sau núi, trong mắt Lục Lâm Thiên có chút chờ mong, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đã bế quan mấy tháng, vẫn chưa có động tĩnh, nếu nàng có thể đột phá tới cảnh giới Vũ vương, như vậy phiền phức của Phi Linh môn sẽ giải quyết một nửa, có cường giả Vũ vương chân chính trấn thủ, cho dù là Hắc Sát giáo cũng không dễ dàng xâm nhập, ba sơn môn còn lại càng không dám.

– Oánh tỷ, đột phá nhanh lên đi!

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói.

– Hống!

Ở sau núi, Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay tới, nhất thời xoay quanh không trung.

– Tuyết Sư, chúng ta tới trấn Thiên Tinh một chuyến.

Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh nhảy lên lưng tuyết sư, nhanh chóng rời khỏi sơn môn.

– Huyết Tích Dịch, Thái Âm Yêu Thỏ cùng Huyết Ngọc Yêu Hổ đâu?

Lục Lâm Thiên nhìn thấy Nghịch Lân Yêu Bằng cùng Song Đầu

Thủy Hỏa Yêu Giao, hỏi.

– Chủ nhân, Thái Âm Yêu Thỏ cùng Huyết Tích Dịch đột phá đêm qua, Huyết Ngọc Yêu Hổ đang hộ pháp.

Nghịch Lân Yêu Bằng nói.

– Lần này Thái Âm Yêu Thỏ đột phá, cũng tới lục giai rồi chứ.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, khóe môi mỉm cười, tâm cảnh vài đầu yêu thú này cực cao, từ sau khi đi ra khỏi mật địa Vân Dương tông, tốc độ tu luyện cực nhanh, Thái Âm Yêu Thỏ đột phá lục giai, tới lúc đó tu vi tương đương Vũ Suất.

Ngay sau khi Lục Lâm Thiên rời khỏi không bao lâu, bên trong một mật thất, một cỗ chân khí vô hình chậm rãi lưu động hội tụ, khí tức quá mức mỏng manh thong thả, người thường căn bản không thể cảm giác.

Bên ngoài trấn Thiên Tinh, hai thân ảnh chậm rãi đi vào, trên vai một người xoay quanh một đầu tiểu hoàng xà, bên cạnh hắn đi theo một thân ảnh tuyệt mỹ, đẹp tới cực điểm.

Hai người này chính là Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh, giờ phút này Bạch Linh bảo trì bộ dáng vài giờ cũng không thành vấn đề, vì vậy nàng hóa thành hình người đi lại trong trấn.

Diện tích trấn Thiên Tinh không nhỏ, phi thường náo nhiệt, nhưng hoàn cảnh loạn hơn, nơi này là địa phương người tam giáo cửu lưu tụ tập, hạng người gì cũng có.

Lúc Lục Lâm Thiên vào trấn Thiên Tinh đã là giữa trưa, trên đường người tới người đi, thanh âm tiếng rao hàng không ngừng, có vẻ cực kỳ náo nhiệt, nhưng Lục Lâm Thiên có thể rõ ràng cảm giác được người trong trấn không ít, nhưng vẻ náo nhiệt kém hơn lúc trước.

– Lâm Thiên, ta muốn ăn chút gì đó.

Bạch Linh nói, lần đầu tiên nàng lấy hình người xuất hiện giữa công chúng, trên khuôn mặt lãnh đạm băng sương lộ nụ cười, ánh mắt tò mò nhìn xung quanh.

– Được.

Lục Lâm Thiên mang theo Bạch Linh đi vào một tửu quán, bên trong có hơn trăm người khách, nhìn thấy Bạch Linh trong tửu quán lập tức yên tĩnh, không ít người nhét cả thực vật vào mũi, nữ tử tuyệt mỹ như vậy khiến mọi người đều trợn mắt há hốc mồm.

Hai người chọn một bàn gần cửa sổ, gọi không ít món ăn.

Thật lâu sau trong tửu quán mới khôi phục náo nhiệt, nhưng không ít ánh mắt trộm rơi trên người Bạch Linh, nữ tử như vậy thật sự là hiếm thấy.

– Trấn Thiên Tinh càng ngày càng kém, ta xem hay là chúng ta đi trấn Hoa Môn phát triển đi.

– Thì đó, toàn bộ dong binh đoàn đều đã đi trấn Hoa Môn, nơi này ở không được nữa.

– Nghe nói dược liệu trong trấn Hoa Môn tăng vọt, nhưng muốn đi vào sơn mạch Vụ Đô thật không dễ dàng.

Trong tiếng nghị luận của mọi người, Lục Lâm Thiên nghe được không ít chuyện về Phi Linh môn, thanh danh thật không nhỏ.

Tiểu nhị bưng thực vật lên bàn, ánh mắt không ngừng nhìn vào Bạch Linh, Bạch Linh lạnh lùng nhìn qua khiến hắn lạnh run, nhất thời toàn thân mềm nhũn lui xuống.

Ăn thực vật chỉ vì nếm thử mới mẻ, Bạch Linh nói:

– Thực vật nhân loại mùi vị không tệ, nhưng không thích hợp với ta.

– Đó là đương nhiên.

Lục Lâm Thiên đáp, tu vi của Bạch Linh đã không cần ăn cơm, ăn chỉ lãng phí, huống chi thực vật của yêu thú hơn phân nửa là yêu thú khác cùng dược vật là chủ yếu, nếu cắn nuốt yêu thú, mặc dù không giống như Âm Dương Linh Vũ quyết có thể luyện hóa năng lượng, nhưng ở trong máu yêu thú khác đạt tới không ít ưu đãi.

Mà yêu thú trực tiếp dùng dược liệu, mặc dù hiệu quả kém hơn đan dược, nhưng vẫn có ưu đãi không ít.

Chương 786: Lôi trưởng lão (1)

– Bây giờ chúng ta đi đâu?

Bạch Linh đã mất đi hứng thú ăn uống, hỏi.

– Đi tìm một chỗ.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Lâm Thiên, những nữ nhân kia làm gì vậy?

Bạch Linh nhìn ra cửa sổ hỏi.

Lục Lâm Thiên nhìn theo nàng, chỉ thấy bên ngoài cửa sổ có không ít nữ nhân ăn mặc trang điểm xinh đẹp, quần áo bại lộ đang lôi kéo sinh ý với khách qua đường, mặc dù Bạch Linh sống mấy ngàn năm, nhưng đối với chức nghiệp đặc thù trong nhân loại hoàn toàn không biết.

– Đây…là một loại chức nghiệp vốn tồn tại trong nhân loại xưa nay.

Lục Lâm Thiên không tiện nói rõ, cũng không biết nói như thế nào.

– Ta đã biết.

Bạch Linh liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức hỏi:

– Vậy ngươi có đi qua loại địa phương đó chưa?

Lục Lâm Thiên sửng sốt, lập tức toát ra mồ hôi lạnh, lúng túng nói:

– Ngươi cảm thấy thế nào?

– Nữ tử xinh đẹp như vậy, thật sự là hiếm thấy a.

– Nữ nhân, cười với đại gia một cái, tiền bạc trên người đại gia hôm nay đều là của nàng.

Nhưng vào lúc này trong tửu quán, vài hán tử uống rượu say khướt đi tới cạnh bàn của Lục Lâm Thiên, tổng cộng sáu người, mắt lộ daˆʍ quang nhìn chằm chằm Bạch Linh, theo chân khí nhìn lại đều có tu vi Vũ phách.

– Lập tức cút ngay!

Lục Lâm Thiên sầm mặt, mắt hiện lãnh ý.

– Tiểu tử chưa ráo máu đầu, bậc mỹ nhân thế này làm sao tiện nghi cho ngươi…

Một hán tử say hoàn toàn không đem Lục Lâm Thiên nhìn vào trong mắt, khi hắn còn chưa dứt lời, nhất thời vài thanh âm xé gió vang lên.

– Hưu hưu…

Vài cỗ khí tức nóng bỏng khuếch tán, nhiệt độ lên cao, không ít người còn chưa kịp nhìn rõ ràng đã thấy trên ấn đường sáu hán tử say đều hiện lên lỗ máu, sáu người hoàn toàn chết ngay tại chỗ.

– Chúng ta đi thôi!

Lục Lâm Thiên nói, hắn đã sớm có dự liệu, cái gì gọi là hồng nhan họa thủy, Bạch Linh chính là vậy, nếu không gây ra phiền toái mới là lạ.

– Đi thôi!

Bạch Linh cực kỳ bình tĩnh, hai người lập tức đi ra tửu quán, cả tửu quán nhất thời yên tĩnh không tiếng động, sáu Vũ phách không hề có lực đánh trả đã bị đánh chết, loại thực lực này ở trong mắt họ tuyệt đối là cường giả.

Mang theo Bạch Linh, Lục Lâm Thiên đi xuyên qua vài ngã tư, ngay lập tức đi vào một thông đạo dưới lòng đất, đây chính là thị trường ngầm trong trấn Thiên Tinh, cũng là địa phương náo nhiệt nhất, nhưng hôm nay khi Lục Lâm Thiên đi tới mặc dù nhân số vẫn không ít, so với trước kia lại ít hơn rất nhiều.

Bên dưới thị trường này bán yêu thú, đan dược, Vũ kỹ, dược liệu đủ loại.

Vân Linh thương hành.

Lục Lâm Thiên tìm tới Vân Linh thương hành, diện tích nơi này khá lớn, bên trong vật gì cần có đều có, thậm chí có cả yêu đan tứ giai.

– Hai vị khách quan, cần mua vật gì?

Một thanh niên tiến lên hỏi, ánh mắt dừng trên người Bạch Linh, hơi thở chợt cứng lại.

– Ta tìm quản sự của các ngươi.

Lục Lâm Thiên lướt mắt nhìn quanh, đưa ra một khối ngọc bài, mặt trên điêu khắc một ít bí văn phức tạp.

Thanh niên nhìn thấy ngọc bài, nhất thời biến sắc, lập tức nói:

– Đại nhân chờ một chút.

Thanh niên vội vàng đi vào nội đường, Lục Lâm Thiên đánh giá Vân Linh thương hành, một trung niên dáng người hơi mập đi ra, nhìn thấy Lục Lâm Thiên, lập tức nói:

– Mời vào bên trong, nơi này không phải chỗ nói chuyện.

– Ngươi đi đi, ta ở bên ngoài nhìn xem một chút.

Bạch Linh nói.

– Được.

Lục Lâm Thiên đáp, hắn biết Bạch Linh không hứng thú đối với việc này.

– Lão đại, ta bồi Bạch Linh tỷ.

Thanh âm tiểu Long truyền vào trong đầu Lục Lâm Thiên, ngay lập tức thân hình rơi lên người Bạch Linh.

Bên trong một phòng nhỏ bí mật trong nội đường, Lục Lâm Thiên theo trung niên nhân đi tới nơi này, mà trung niên thu liễm chân khí, mặc dù Lục Lâm Thiên quan sát hai lần nhưng không cách nào biết thực lực của hắn, điều này làm Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn, nhưng có thể phán định, trung niên có tu vi ít nhất Vũ Suất, cỗ khí tức vô hình trên người đã lên tới trình tự Vũ Suất.

Khi Lục Lâm Thiên rời khỏi Vân Dương tông, nhạc phụ Vân Tiếu Thiên có nói cho hắn nơi liên hệ với Vân Dương tông, chính là Vân Linh thương hành trong trấn Thiên Tinh, mà bao lâu nay vốn không có việc gì nên hắn chưa có dịp đi qua Vân Linh thương hành.

– Nói vậy tiểu huynh đệ chính là Lục chưởng môn đi, luôn nghe nói sự tích của Lục chưởng môn, hiện tại rốt cục gặp mặt, thật sự tuổi trẻ tài cao a.

Trung niên hướng Lục Lâm Thiên chắp tay cười nói.

– Quá khen!

Lục Lâm Thiên cười đáp.

– Đây không phải quá khen, trên đại hội tam tông tứ môn, Lục chưởng môn là Vũ giả toàn hệ, Vũ tướng nhất trọng đánh bại Vũ Suất nhất trọng, thử hỏi trong hàng đệ tử trẻ tuổi lại có ai so sánh được, hiện tại Lục chưởng môn đã đính hôn với đại tiểu thư Vân Dương tông chúng ta, xem như là người một nhà, nếu không phải Lục chưởng môn rời khỏi Vân Dương tông, chỉ sợ sớm muộn chức tông chủ đều thuộc về chưởng môn.

Trung niên cười nói, ánh mắt luôn đánh giá Lục Lâm Thiên.

– Không dám!

Lục Lâm Thiên nói.

– Lục chưởng môn khiêm tốn, một tháng trước phỏng chừng là Lục chưởng môn sử dụng Thổ Sát Huyền Lôi của Vân Dương tông, làm Ngũ Quần Phàm trọng thương, giết chết La Chí Cương, Đỗ Nguyệt Nga, Tần Minh Ba, đây là điều mà người bình thường không dám làm a.

Trung niên mỉm cười, lại nói:

– Bỉ nhân tự giới thiệu, họ Lôi, nhậm chức trưởng lão trong Vân Dương tông, rất có giao tình với sư phụ Lục chưởng môn là Vũ trưởng lão, mà ta thích yên tĩnh, cho nên vẫn luôn lưu lại Cổ Vực đã mười mấy năm.

– Nguyên lai là Lôi trưởng lão, tại hạ hữu lễ!

Lục Lâm Thiên mỉm cười hành lễ, trong lòng thầm nghĩ, vị Lôi trưởng lão này đã ở Cổ Vực mười mấy năm, đủ chứng minh Vân Dương tông vẫn luôn đánh chủ ý với Cổ Vực, một vị trưởng lão tự mình trấn thủ, Vân Dương tông tuyệt đối xem trọng Cổ Vực.

– Lục chưởng môn, lần này tới đây chẳng lẽ là vì chuyện của Hắc Sát giáo?

Hai người ngồi xuống, Lôi trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

– Không sai, tin tức của Vân Dương tông thật linh thông.

Lục Lâm Thiên cười nói, nhưng trong lòng thầm than vị Lôi trưởng lão này tuyệt đối không phải người bình thường, nhưng điều này cũng không có gì đáng kinh ngạc, người bình thường sao, Vân Dương tông cũng sẽ không phái tới trấn thủ nơi này mười mấy năm.

– Vậy ý tứ của Lục chưởng môn tới đây lần này là?

Ánh mắt Lôi trưởng lão thoáng thu lại, hỏi.

– Lão hồ ly, muốn chiếm thượng phong đây mà.

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm mắng, ý đồ của mình Lôi trưởng lão tuyệt đối hiểu rõ, nhưng người này muốn bức mình nói ra, như vậy sẽ khác hẳn, đây chính là mình có việc cầu người, khí thế của mình phải yếu hơn ba phần.

– Phi Linh môn đã sớm kết minh với Vân Dương tông, lần này Phi Linh môn gặp chút phiền toái, cho nên muốn thỉnh Vân Dương tông xuất thủ tương trợ mới được.

Lục Lâm Thiên nói, chính mình có việc cầu người, khí thế đã yếu ba phần, chỉ sợ kế tiếp vị Lôi trưởng lão này hoặc nhiều hoặc ít đưa ra điều kiện trao đổi mà thôi.

Chương 787: Lôi trưởng lão (2)

– Phi Linh môn sớm kết minh với Vân Dương tông, việc này Vân Dương tông đương nhiên cần hỗ trợ, hơn nữa với quan hệ của Lục chưởng môn với Vân Dương tông, chúng ta cũng sẽ xuất thủ, nhưng vừa rồi ta lấy được tin tức, Hóa Vũ tông đã chấp nhận cho Hắc Sát giáo tiến vào địa bàn. Hiện tại Hắc Sát giáo, Cương môn, Côn Sơn môn, Hợp Hoan tông phỏng chừng có gần hai vạn đệ tử đang đi tới Phi Linh môn, chỉ sợ không đầy mười ngày sẽ đuổi tới Phi Linh môn, mà Vân Dương tông dù phái người tới, theo thời gian chỉ sợ là không kịp.

Ánh mắt Lôi trưởng lão híp lại, nói.

– Hóa Vũ tông!

Đồng tử Lục Lâm Thiên co rụt lại, Hóa Vũ tông đúng là có ý định ngao cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi.

– Như vậy thì phiền toái!

Lục Lâm Thiên nhủ thầm, trước khi tới hắn cũng nghĩ dù muốn Vân Dương tông giúp đỡ, nhưng theo thời gian cũng đã không còn kịp nữa.

– Lục chưởng môn không cần quá lo lắng, theo ta được tới tin tức, trong Hắc Sát giáo cùng các sơn môn kia, tuy rằng cường giả tới không ít, nhưng tựa hồ cũng không có cường giả quá mạnh mẽ đi theo, hai mươi mấy ngày trước ta đã dùng tốc độ nhanh nhất thông tri Vân Dương tông, tin tức Lục chưởng môn đánh chết đám người La Chí Cương truyền về, phỏng chừng trong tông sẽ biết Phi Linh môn sắp gặp phiền phức, vì vậy đồng thời thông tri cường giả trong tông chạy tới, như vậy có thể kịp thời tới đây. Hi vọng tới lúc đó, đám người Hắc Sát giáo cùng Cương môn còn chưa đuổi tới Phi Linh môn.

Lôi trưởng lão nói.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên có chút biến hóa, không nghĩ tới Lôi trưởng lão cũng đoán được Hắc Sát giáo cùng ba sơn môn kia sẽ đối phó Phi Linh môn, điều này đủ chứng minh hai việc, thứ nhất, tâm trí của Lôi trưởng lão tuyệt đối cao minh, trí giả ngàn dặm, phòng ngừa chu đáo. Thứ hai đã đủ chứng minh, Vân Dương tông sớm muốn cũng tiến quân vào Cổ Vực, chỉ sợ chính Vân Dương tông cũng đang chờ cơ hội, Lôi trưởng lão phản ứng nhanh như vậy cũng là vì như thế.

– Lôi trưởng lão, nếu Vân Dương tông phái cường giả tới, trong vòng mười ngày có kịp hay không?

Lục Lâm Thiên gạt qua ý nghĩ trong lòng, lập tức hỏi, đối với vị Lôi trưởng lão này, hắn phải nhìn với ánh mắt khác, có lẽ sau này giao tiếp, bản thân hắn phải cẩn thận hơn mới được, nếu không thật dễ dàng nếm thiệt thòi.

– Trong vòng mười ngày nếu cường giả đỉnh cấp trong tông chạy tới, tự nhiên không là vấn đề gì, nhưng điều này hiển nhiên không có khả năng, phỏng chừng sẽ phái cường giả khác đi tới, hết thảy phải xem vận khí.

Lôi trưởng lão nói.

– Cường giả đỉnh cấp!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, vị Lôi trưởng lão này nhắc tới cường giả đỉnh cấp, phỏng chừng chính là cường giả Vũ tôn Linh tôn, mà muốn Vân Dương tông phái cường giả Linh tôn Vũ tôn chạy tới, đây tuyệt đối không thể nào.

Mà thực lực Hắc Sát giáo không kém hơn Vân Dương tông bao nhiêu, phỏng chừng cũng có cường giả Vũ tôn trấn thủ, như vậy không ngoài ý muốn, nhưng còn chưa tới mức có Vũ tôn đi ra diệt Phi Linh môn, Vũ tôn đều luôn dốc lòng chuẩn bị đột phá tầng cấp cao hơn, đối với việc phân tranh bình thường phỏng chừng không có hứng thú, cũng sẽ không nhàm chán tới mức đích thân đi tiêu diệt môn phái nhỏ như Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên phỏng chừng, nếu cường giả Vân Dương tông có thể đuổi tới, tới lúc đó phiền phức của Phi Linh môn sẽ được giải quyết.

– Lục chưởng môn, Phi Linh môn kết minh cùng Vân Dương tông, lấy quan hệ của chưởng môn cùng bổn môn, mọi người đều là người một nhà, nhưng thân huynh đệ cũng phải tính sổ, chúng ta cũng nên nói rõ trước, nếu lần này cường giả Vân Dương tông xuất thủ tương trợ Phi Linh môn, tới lúc đó Vân Dương tông cần dùng phạm vi trăm dặm trấn Thiên Tinh làm phân đà ngầm của Vân Dương tông, Lục chưởng môn không có ý kiến đi?

Lôi trưởng lão nói.

– Thật đúng là lão hồ ly!

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, phạm vi trăm dặm trấn Thiên Tinh, đây cũng không bình thường, trấn Thiên Tinh vốn là đại trấn của Quỷ Vũ tông, đừng nói tới sản nghiệp, chủ yếu là vị trí địa lý, trấn Thiên Tinh cách sơn mạch Vụ Đô quá gần, đồng thời có năng lực ngăn chặn Phi Linh môn, nếu Phi Linh môn muốn tiếp tục phát triển, nhất định phải thu trấn Thiên Tinh vào trong tay.

– Lôi trưởng lão, trấn Thiên Tinh cũng không phải địa bàn Phi Linh môn, chỉ sợ ta không thể đáp ứng ngươi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lục chưởng môn, Đới Đường Quỷ Vũ tông đã chết, phỏng chừng Đới lão quỷ cũng dữ nhiều lành ít, hết thảy chuyện này đều có bóng dáng Phi Linh môn bên trong, ta xem không bao lâu nữa Quỷ Vũ tông sẽ đổi chủ, tới lúc đó Lục chưởng môn cho chúng ta trấn Thiên Tinh là tốt rồi.

Lôi trưởng lão cười nói.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, thầm than trên đời này không có vách tường nào mà không lọt gió, tin tức của Vân Dương tông cực kỳ Linh thông, chỉ sợ có trinh thám trong Quỷ Vũ tông. Hắn xoay chuyển ánh mắt, mỉm cười nói:

– Nếu thật có một ngày như thế, đương nhiên không thành vấn đề!

– Ha ha, vậy ta đợi tới ngày nào đó.

Lôi trưởng lão mỉm cười nói.

– Lôi trưởng lão, vậy ta cáo lui!

Lục Lâm Thiên đứng dậy nói.

– Ta cũng không lưu Lục chưởng môn, phỏng chừng trong thời gian này chưởng môn cũng bề bộn nhiều việc, ngày khác sẽ tới Phi Linh môn bái phỏng!

Lôi trưởng lão đứng dậy nói.

– Lão hồ ly, trước tiên không cùng ngươi cò kè mặc cả!

Lục Lâm Thiên rời khỏi nơi đó, trong lòng thầm mắng một câu, có việc cầu người nên rơi thế yếu, nhưng mình làm sao cam tâm có hại, sau này nhất định phải tìm trở về, huống chi trấn Thiên Tinh có thể phát huy tác dụng gì thì phải xem chính mình an bài, chỉ riêng một vùng đất thôi, cũng không có bao nhiêu tác dụng.

– Đại hộ pháp nói Lục Lâm Thiên tinh ranh như tặc, hiện tại xem ra chỉ bình thường, chẳng lẽ là đại hộ pháp nhìn nhầm, hay tiểu tử kia có ý định khác, người mà tông chủ chọn lựa hẳn không tới mức sai lầm.

Nhìn chằm chằm vào bóng lưng Lục Lâm Thiên, trong mắt Lôi trưởng lão hiện lên tinh quang.

– Chúng ta trở về đi!

Bên ngoài Vân Linh thương hành, Lục Lâm Thiên nhìn Bạch Linh cùng tiểu Long nói, lập tức rời khỏi thị trường ngầm đi ra ngoài trấn.

Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay lên không, chưa đầy hai canh giờ

Lục Lâm Thiên đã về tới Phi Linh môn.

Quay về Phi Linh môn cũng đã xế chiều, vừa trở lại đình viện, Lục Tiểu Bạch cùng Lưu Nhất Thủ vội vàng chạy tới.

– Công tử, Linh đường Khang đường chủ để cho ta đem Túi không gian này giao cho công tử, nói là có vật trọng yếu.

Lục Tiểu Bạch cầm một Túi không gian đưa cho Lục Lâm Thiên.

Túi Không gian cũng không có cấm chế, Lục Lâm Thiên mở ra, bên trong có hai bình ngọc cỡ lòng bàn tay, một cỗ hương dược nồng đậm tràn ra.

Trong bình ngọc có hơn mười viên đan dược cỡ ngón cái, Lục Lâm Thiên cầm lên một viên quan sát, đan dược màu đỏ, mặt trên có lưu quang quanh quẩn.

– Yêu Linh đan tam phẩm!

Lục Lâm Thiên lộ vẻ vui mừng, đây không phải vật gì khác mà chính là Yêu Linh đan được ghi chép trong Thiên Linh Lục, rốt cục Linh đường đã luyện chế ra Yêu Linh đan.

Chương 788: Yêu Linh đan xuất

Lục Lâm Thiên kiểm tra hai bình ngọc một phen, tổng cộng có trên trăm viên Yêu Linh đan, có hơn năm mươi viên nhị phẩm, hơn bốn mươi viên là tam phẩm.

Yêu Linh đan, chính là một loại đan dược đặc thù được ghi chép trong Thiên Linh Lục, cấp bậc dược liệu sử dụng khác nhau thì luyện chế ra cấp bậc đan dược sẽ khác nhau, Yêu Linh đan bất đồng đối với yêu thú bất đồng giai vị mới có hiệu quả, nếu là yêu thú tứ giai, dùng nhị phẩm đan dược cùng tam phẩm đan dược tự nhiên không có bao nhiêu tác dụng.

Yêu Linh đan được luyện chế hoàn toàn dựa theo yêu thú, luyện chế cực kỳ phiền toái, mà chuyện phiền phức này Lục Lâm Thiên không có thời gian đi làm, cho nên hắn giao cho Linh đường, giờ phút này Linh đường có thể luyện chế một số lớn Yêu Linh đan, như vậy Lục Lâm Thiên đã cực kỳ hài lòng, phỏng chừng kế tiếp Linh đường còn có thể luyện chế ra Yêu Linh đan cấp bậc cao hơn, như vậy mục tiêu thành lập đại quân yêu thú của hắn càng gần thêm một bước.

– Nói cho Khang đường chủ, công lao này ta nhớ kỹ!

Lục Lâm Thiên hài lòng mỉm cười, luyện chế ra Yêu Linh đan, đây tuyệt đối là công lao lớn.

Sau một lát, bên trong đại điện Phi Linh môn, các trưởng lão cùng hộ pháp đều có mặt, Lục Lâm Thiên đi vào đại điện, mọi người hành lễ mới ngồi xuống.

Lục Lâm Thiên tuyên bố việc hai huynh muội Hoa gia gia nhập Phi Linh môn, làm cho toàn bộ trưởng lão kinh ngạc, nghe nói hai vị này chính là cốc chủ Bách Thú cốc, đều là cao thủ Vũ Suất cùng Linh Suất. Giờ phút này gia nhập Phi Linh môn, đồng thời làm các trưởng lão hộ pháp đều cực kỳ hưng phấn, thực lực Phi Linh môn càng mạnh, địa vị của họ tự nhiên càng cao.

Ở trước mặt các trưởng lão cùng hộ pháp, Lục Lâm Thiên thông báo tin tức giao cho Hoa gia huynh muội chưởng quản ngoại đường Phi Linh môn, nhóm người Trương Minh Đào, Hoàng Bác phụ trợ, không ai có bất luận ý kiến gì.

Sau đó Lục Lâm Thiên thông báo mọi người, bốn môn phái Hắc Sát giáo, Cương môn, Côn Sơn môn cùng Hợp Hoan tông tụ tập hai vạn đệ tử tấn công Phi Linh môn, Chu Ngọc Hậu, Trịnh Anh, Trần Tân Kiệt, Hồ Nam Sinh, Trương Tiếu cùng Lưu Á Lôi đều ngây người, đối với chuyện xảy ra tại sơn mạch Vụ Hải mãi tới bây giờ họ vẫn chưa hề hay biết.

Lục Lâm Thiên phân phó đoạn thời gian này các đệ tử phải cố gắng tu luyện, hết thảy chờ mệnh lệnh là được, dựa vào thực lực của Phi Linh môn muốn đối phó Hắc Sát giáo đương nhiên không khả năng, hết thảy chỉ có thể chờ mệnh lệnh.

An bài xong hết thảy, Lục Lâm Thiên cùng Hoa gia huynh muội đi tới đình viện tại cung điện hậu sơn.

– Hai vị đường chủ, có biết Bách Thú lệnh là người phương nào truyền lại hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi, hắn còn chưa có dịp hỏi thăm chuyện này, vẫn luôn có chút tò mò, dù sao có quan hệ tới sư phụ Thánh Thủ Linh tôn.

– Chưởng môn, Bách Thú lệnh là lệnh bài cốc chủ Bách Thú cốc, từ đời cốc chủ thứ nhất truyền tới bây giờ, tổng cộng có chín cốc chủ, nhưng là ai truyền cho cốc chủ thì chúng ta không biết, chỉ biết Bách Thú cốc là chi nhánh của Thánh Linh giáo, ai có Thánh Linh sắc lệnh chính là Thánh Linh giáo chủ, Bách Thú cốc nhất định phải nghe hiệu lệnh.

Hoa Mãn Ngọc đáp.

– Chi nhánh Thánh Linh giáo!

Lục Lâm Thiên híp mắt, Bách Thú cốc là chi nhánh Thánh Linh giáo, nếu theo ý này tính ra Thánh Linh giáo còn những chi nhánh khác, ít nhất Thánh Linh giáo vẫn còn tồn tại, nhưng hắn lại không biết ở nơi nào.

– Các ngươi có biết gì về Thánh Linh giáo không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Hoa gia huynh muội lắc đầu, Hoa Mãn Lâu nói:

– Chưởng môn, chúng ta vốn luôn cho rằng Thánh Linh giáo không còn tồn tại, cũng từng tìm hiểu qua không ít địa phương, nhưng không ai nghe nói qua.

Lục Lâm Thiên cúi đầu không nói gì, ra vẻ nếu hắn muốn biết chuyện về Thánh Linh giáo, cũng sẽ không dễ dàng, việc này chỉ đành lưu lại sau này tìm kiếm.

– Hai vị, Bách Thú lệnh của các ngươi hẳn là bí mật của Bách Thú cốc có thể khống chế yêu thú, nhưng lần trước ta nhìn thấy Hoa phó đường chủ thúc giục Bách Thú lệnh, Huyết Hồn Ấn tựa hồ có chút yếu nhược, đây là có chuyện gì?

Lục Lâm Thiên hỏi, từ lần trước nhìn thấy Hoa Mãn Ngọc thúc giục Bách Thú lệnh, hắn đã cảm giác Huyết Hồn Ấn khác với của mình.

– Chưởng môn, ta thúc giục Bách Thú lệnh một lần tiêu hao quá lớn, gần như cạn kiệt, mà thường xuyên dùng Bách Thú lệnh sẽ ảnh hưởng tu vi. Thực lực của ta là Linh Suất nhị trọng, thúc giục Huyết Hồn Ấn, thi triển Khống Thú thuật nhiều nhất chỉ có thể khống chế yêu thú ngũ giai hậu kỳ. Nếu muốn khống chế yêu thú lục giai sơ kỳ, cần phải có người phụ trợ, lần trước trong sơn mạch Vụ Hải ta có thương tích trong người, thúc giục Huyết Hồn Ấn có chút yếu ớt, mặc dù có Bách Thú lệnh nhưng uy lực tự nhiên không thể so sánh với chưởng môn.

Hoa Mãn Ngọc nói.

Lục Lâm Thiên hiểu ra, Bách Thú lệnh thần dị, nhưng so sánh với Huyết Hồn Ấn mình tu luyện cửu tử nhất sinh uy lực phải kém hơn một chút, đồng thời Bách Thú lệnh cũng không dễ thúc giục, sẽ ảnh hưởng không ít tới căn cơ, ở điểm này kém hơn Huyết Hồn Ấn của hắn không ít. Nhưng có thể dùng Bách Thú lệnh khống chế yêu thú, tuyệt đối là một bảo vật phi phàm, Linh giả bình thường muốn khống chế yêu thú tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng.

– Trong sơn mạch Vụ Đô có không ít yêu thú, sau này giao cho các ngươi phụ trách, không ít phi hành yêu thú hiện tại ở trong Vũ đường, các ngươi có thể thương lượng với Vũ đường để Thạch Viên phối hợp.

Lục Lâm Thiên nói, Hoa gia huynh muội thường xuyên giao tiếp với yêu thú, giao cho hai người quản lý vẫn tốt hơn đặt tại Vũ đường.

– Vâng, chưởng môn!

Hai người đáp.

– Các ngươi cầm đi.

Lục Lâm Thiên giao cho Hoa Mãn Ngọc một Túi không gian, chính là Yêu Linh đan mà hắn mới nhận được giữa trưa.

– Chưởng môn, đây chính là Yêu Linh đan?

Hoa Mãn Ngọc mở ra không gian đại, nhìn thấy đan dược trong hai bình ngọc liền cẩn thận đánh giá, lập tức kinh ngạc nói.

– Không sai, đúng là Yêu Linh đan, sau này các ngươi phụ trách yêu thú trong sơn mạch Vụ Đô, có thể đi Linh đường lấy Yêu Linh đan, việc bồi dưỡng yêu thú cũng giao cho các ngươi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Thật sự là Yêu Linh đan.

Hoa Mãn Ngọc kinh ngạc, lập tức than thở:

– Bách Thú cốc từng có thanh danh hiển hách tại Cổ Vực, trong

Bách Thú cốc vốn có phương thuốc luyện Yêu Linh đan, nhưng tới đời cốc chủ thứ tư phối phương Yêu Linh đan đã mất tích, không có Yêu Linh đan, thực lực Bách Thú cốc luôn suy tàn, tới đời của ta chỉ miễn cưỡng đưa thân vào thế lực nhị lưu, mà bây giờ Bách Thú cốc còn bị Hắc Bạch Vô Thường tiêu diệt.

Nghe lời nói của Hoa Mãn Ngọc, Lục Lâm Thiên mới hiểu được có Bách Thú lệnh lẽ ra thực lực Bách Thú cốc không thể yếu mới đúng, nguyên lai trong Bách Thú cốc không có Yêu Linh đan.

– Mối thù với Hắc Bạch Vô Thường, sau này nhất định sẽ giải quyết.

Lục Lâm Thiên nói, Hắc Bạch Vô Thường là người của Linh Vũ giới, mà giữa hắn cùng Linh Vũ giới luôn có dây dưa, Nam thúc, Lục gia còn có Bách Thú cốc hiện tại, chỉ sợ sớm muộn gì hắn cũng đối địch với Linh Vũ giới.

Chương 789: Già trẻ thương nghị

– Chưởng môn, Yêu Linh đan có thể giúp yêu thú đột phá cực nhanh, có Yêu Linh đan phỏng chừng không cần bao lâu là có thể thành lập một chi đại quân yêu thú, tới lúc đó thực lực Phi Linh môn sẽ tăng mạnh.

Hoa Mãn Ngọc kích động mỉm cười, khuôn mặt hiện lên vẻ ngỗ ngược mỹ lệ, mỗi lần nhìn thấy thân hình khổng lồ của Hoa Mãn Lâu, Lục Lâm Thiên thật khó nghĩ ra hai huynh muội sao có thể khác xa nhau như thế.

Đợi hai huynh muội rời đi, Lục Lâm Thiên lưu lại trong phòng trầm tư, hiện tại Phi Linh môn đang gặp xu thế mưa gió nổi lên, chỉ mong lần này thuận lợi vượt qua.

Sau một lát, trên một đỉnh núi thuộc sơn mạch Phi Linh, Lục Lâm Thiên trầm ổn tâm thần, kết xuất thủ ấn, một đạo huyết sắc quang mang hiện lên, một cỗ chân khí cường hãn tùy theo khuếch tán.

– Ngao!

Huyết quang thu liễm, trong tay Lục Lâm Thiên hiện lên một thanh huyết đao, một thanh âm như long ngâm vang vọng dựng lên. Thanh âm xuyên thấu không gian, nhất thời chim bay cá nhảy trong sơn mạch hoảng loạn bỏ chạy.

Huyết đao dài chừng một thước hai ba, chuôi đao giống như có một đầu tiểu long xoay quanh, linh động chẳng khác gì vật sống.

Trên thân đao tràn ngập hào quang màu đỏ, lộ ra khí tức tịch mịch, huyết sắc quang mang lóe ra, mơ hồ có cỗ sát khí tràn ngập. Đây chính là “Huyết Lục” mà Lục Lâm Thiên luôn đặt trong đan điền khí hải tẩm bổ.

Huyết Lục trải qua tẩm bổ, giờ phút này Lục Lâm Thiên có thể rõ ràng cảm giác được giữa mình cùng Huyết Lục đã có một tia tâm Linh tương thông, phảng phất Huyết Lục đã trở thành một bộ phận của thân thể hắn, mơ hồ kéo theo chân khí của hắn lưu động, tựa như thông Linh, loại cảm giác này cực kỳ huyền ảo.

Đứng thẳng bất động, Lục Lâm Thiên nhắm nghiền hai mắt, quanh thân tràn ra thổ hoàng sắc quang mang, một cỗ chân khí quỷ dị dần dần lan tràn, ở xa xa Tiểu Long, Thiên Sí Tuyết Sư, Nghịch Lân Yêu Bằng đều cảm giác được cỗ khí tức kia, đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm, khí tức xen lẫn cỗ sát khí làm cho bọn chúng cảm thấy áp lực.

– Hưu hưu…

Lục Lâm Thiên chợt động, đôi mắt mở ra, tinh quang lóe lên, đao mang tăng vọt vẽ ra một dấu vết xuyên phá hư không.

– Hưu…hưu…hưu…

Lục Lâm Thiên chém ra từng đạo đao mang, vẽ ra quỹ tích duyên dáng, đao mang mang theo tiếng rít gió xuyên thấu không gian, không gian thoáng lắc lư rồi trực tiếp bị cắt vỡ, tiếng rít gió như long ngâm hổ gầm.

– Oanh oanh oanh!

Tận sâu trong sơn mạch vang lên từng tiếng nổ tung, ứng với từng tiếng nổ là từng gốc đại thụ che trời cùng tảng đá nứt vỡ và nổ tung, mãi tới hoàng hôn mới an tĩnh lại.

Vào đêm, sau khi trở về phòng Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính, từng đạo hào quang bắt đầu hội tụ, sau một lát hắn đã tiến nhập cảnh giới huyền ảo.

Sáng sớm hôm sau, khi Lục Lâm Thiên dừng việc lĩnh ngộ, chợt phát hiện quanh người Tiểu Long hiện lên một mảnh hoàng sắc quang mang, chân khí đã có chút khác thường.

– Lão đại, đệ cần đột phá!

Tiểu Long nói xong, trực tiếp đi vào sau núi, thân hình nho nhỏ lắc mình vài lần đã không còn nhìn thấy.

Trên mặt Lục Lâm Thiên lộ ý cười, lập tức đi vào sâu trong sơn mạch Phi Linh, không bao lâu sau trận trận tiếng nổ lại truyền tới.

Đại địch sắp tới, gặp phải đại chiến, lúc này Lục Lâm Thiên phải cố gắng đề cao thực lực của mình, bất kể thế nào một trận đại chiến sẽ không tránh khỏi, chỉ có đủ thực lực mới có thể giải quyết vấn đề.

Trên tu vi, Lục Lâm Thiên biết mình nhất thời không cách nào tiếp tục đột phá, đẳng cấp Vũ giả đã tới Vũ tướng cửu trọng, tiếp tục đột phá là lên Vũ Suất, mà đẳng cấp Linh giả hắn vẫn chỉ là Linh tướng lục trọng, nếu không đột phá cùng nhau tới lúc đó phiền toái sẽ lớn, đây là tác dụng phụ của Âm Dương Linh Vũ quyết.

Cho nên hiện tại Lục Lâm Thiên chỉ có thể nghĩ biện pháp trong vũ kỹ, tu luyện tới mức thành thạo cũng sẽ làm thực lực gia tăng.

Ngày thứ tư, trên đình viện sau núi, một đầu yêu thú phi hành xoay quanh bay xuống, Đông Vô Mệnh cầm một khối ngọc giản, một tin tức tiến vào trong đầu hắn.

– Đại đội nhân mã của bốn môn phái đã tới trước Quỷ Vũ tông, chỉ sợ không qua vài ngày là có thể tới Phi Linh môn.

Đông Vô Mệnh nói với Lục Lâm Thiên.

– Chỉ còn mấy ngày.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong mắt hiện lãnh ý.

– Người tới ý không tốt, chủ yếu lần này ngươi gây ra phiền toái quá lớn, đánh chết đám người La Chí Cương, đánh trọng thương Ngũ Quần Phàm, nếu không tấn công Phi Linh môn, đừng nói ba sơn môn Địa Cương môn không có mặt mũi, thậm chí cả Hắc Sát giáo cũng không thể ngẩng đầu.

Ánh mắt Đông Vô Mệnh mang theo tia ngưng trọng nói.

– Nếu bọn hắn tới đây, ta sẽ cho bọn hắn biết Phi Linh môn không phải dễ trêu chọc!

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, sát ý hiện lên, bất kể thế nào trong Phi Linh môn còn có Nam thúc trấn thủ.

– Ngươi có chủ ý?

Đông Vô Mệnh hỏi.

Lục Lâm Thiên khẽ lắc đầu, nói:

– Không có, nhưng cường giả Vân Dương tông đang trên đường chạy tới, không biết có tới kịp hay không.

– Người của Vân Dương tông?

Đông Vô Mệnh cau mày, lập tức nói:

– Nếu người của Vân Dương tông kịp thời đuổi tới, cũng đủ rồi, vấn đề là ta lo lắng họ sẽ chậm một bước.

– Nếu có thể ngăn cản bốn sơn môn kia vài ngày, tạo cơ hội cho người Vân Dương tông chạy tới thì cơ hội sẽ lớn hơn rất nhiều.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ngăn cản một hai ngày thì không vấn đề, lão già khọm như ta đã lâu không hoạt động, có lẽ trong Cổ Vực đã có người bắt đầu quên ta!

Ánh mắt Đông Vô Mệnh trầm xuống, trên mặt lộ vẻ âm lãnh.

– Đông lão, ngươi có biện pháp sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Nếu không có Vũ vương cùng Linh vương, độc trận của ta muốn vây khốn bọn hắn vài ngày không có vấn đề lớn, cũng cho bọn hắn biết Phi Linh môn không dễ chọc.

Đông Vô Mệnh trầm giọng nói.

– Đông lão có thể vây khốn người của Hắc Sát giáo bọn hắn, như vậy cơ hội cường giả Vân Dương tông kịp thời chạy tới sẽ càng lớn, vậy phiền toái Đông lão rồi!

Lục Lâm Thiên vui mừng, độc trận của lão độc vật đích xác không dễ trêu vào.

– Nhưng trước khi bố trí độc trận, còn cần ngươi hỗ trợ, trong sơn mạch Vụ Đô có chút yêu thú trên người mang kịch độc, trong vòng bốn ngày ngươi có thể thu thập được bao nhiêu kịch độc cho ta, ta có thể đem uy lực độc trận đề cao bấy nhiêu, tới lúc đó cũng đủ cho Hắc Sát giáo nếm khổ!

Đông Vô Mệnh lạnh nhạt nói.

– Ta lập tức đi an bài!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nói:

– Đông lão, nếu đem độc trận của ngươi phối hợp với trận pháp của Oánh tỷ, uy lực hẳn sẽ tăng hơn nhiều đi!

– Kiệt kiệt, đó là đương nhiên, Hắc Sát giáo muốn đi vào Phi Linh môn, vậy dùng mạng để đổi!

Đông Vô Mệnh âm lệ cười một tiếng, sát khí bao phủ, đây mới là bản sắc của một đời độc soái.

– Sự tình đã tới bây giờ, Phi Linh môn không muốn nổi danh cũng khó khăn, vậy hãy để Phi Linh môn quật khởi đi, khiến cho mọi người đều biết cho dù là Hắc Sát giáo thì sao, Phi Linh môn cũng không phải mặc người chém giết, muốn động Phi Linh môn, vậy phải trả giá thật nhiều!

Chương 790: Hai người bày trận (1)

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện hàn quang, nguyên bản hắn tính toán âm thầm quật khởi, hiện tại sự việc vượt ngoài ý muốn, đã tới bước này cũng chỉ có công khai, hiện tại Phi Linh môn đã có thực lực như thế.

– Ha ha…

Một già một trẻ cười lạnh lẽo, sau đó đều tự rời đi.

Sau một lát Lục Lâm Thiên tìm Hoa Mãn Ngọc dặn dò, ngồi lên Thiên Sí Tuyết Sư lập tức bay tới Ám đường.

Đại bản doanh Ám đường nằm trong một rừng trúc rậm rạp, Lục Lâm Thiên đi vào bên trong, đối với trận pháp do Quỷ Tiên Tử bố trí, Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ, nhưng cũng không quen thuộc lắm.

Nhưng hắn có tri thức trận pháp trong Thiên Linh Lục, còn có Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh giảng giải, sang ngày hôm sau một cỗ khí tức quỷ dị hóa thành quang mang biến mất không thấy, hơn mười đạo lưu quang bị Lục Lâm Thiên thu vào trong tay, mảnh rừng trúc lại thiếu hơn phân nửa.

– Hắc Sát giáo, Địa Cương môn, ta sẽ cho các ngươi nhớ kỹ Phi Linh môn!

Lục Lâm Thiên cười lạnh, lập tức rời khỏi nơi đó.

Thời gian chậm rãi trôi qua, bên cạnh sơn mạch Vụ Đô từng mảng lớn yêu thú tụ tập, thanh âm tiếng thú minh gầm lên không dứt.

Bên trong sơn mạch Vụ Đô, không ít dong binh đoàn rầm rĩ đi ra, thỉnh thoảng còn có yêu thú phi hành mang theo người bay ra khỏi dãy núi non xa xa.

Bên cạnh sơn mạch Vụ Đô, trong vô tình một cỗ áp lực như mưa gió sắp tới bao phủ, không ít người mẫn tuệ tựa hồ cảm nhận được điều gì, đang âm thầm quan sát động tĩnh của Phi Linh môn, bây giờ có thể làm ra động tĩnh lớn như vậy, cũng chỉ có Phi Linh môn.

Không ít người suy đoán Phi Linh môn sắp có đại động tác.

Trong Phi Linh môn, toàn bộ đệ tử gần đây đều ngưng trọng khẩn trương, tùy thời chờ đợi ngăn địch, có người khẩn trương nhưng cũng có người chờ mong.

Trong lúc vô hình khí tức áp lực bao phủ cả Phi Linh môn, làm cho những người có thực lực thấp thậm chí không thở được.

Không biết bắt đầu từ khi nào, ở sau núi Phi Linh môn một cỗ khí tức bắt đầu kéo lên, khi Lục Lâm Thiên, Bạch Linh, Lục Tâm Đồng, Đông Vô Mệnh, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc đi tới sau núi, ánh mắt mọi người nhìn chăm chú vào Thái Âm Yêu Thỏ đang phủ phục dưới đất, cả không gian truyền ra năng lượng bạo động.

Thân thể Thái Âm Yêu Thỏ màu xanh lam, đôi tai dài mỏng, thậm chí thấy rõ cả tơ máu, hai mắt đang nhắm chặt, thân thể phủ phục dưới đất như ngọn núi nhỏ. Nhưng khí thế quanh thân thật sự làm mọi người kinh ngạc.

– Ca ca, Thái Âm Yêu Thỏ đột phá tới đẳng cấp lục giai.

Lục Tâm Đồng hỏi.

– Phải.

Lục Lâm Thiên gật đầu.

– Phi Thiên Ngô Công của muội hình như cũng đột phá lục giai.

Lục Tâm Đồng hưng phấn nói, nàng cực kỳ yêu thích tọa kỵ của mình.

Lục Lâm Thiên cũng không kỳ quái, nguyên bản Phi Thiên Ngô

Công đã tới ngũ giai hậu kỳ đỉnh phong, mấy ngày trước Lục Lâm Thiên bài trừ Huyết Hồn Ấn trong đầu nó, dưới sự trợ giúp của lão độc vật, đã giúp Lục Tâm Đồng bố trí Linh hồn ấn ký trong đầu Phi Thiên Ngô Công, vạn nhất gặp phải nguy hiểm đôi bên phối hợp sẽ mạnh mẽ hơn nhiều.

– Hô…

Sau một lát, năng lượng chung quanh biến thành hung hãn, từng luồng năng lượng thiên địa mạnh mẽ cấp tốc ngưng tụ tới…

Năng lượng thiên địa hội tụ tới người Thái Âm Yêu Thỏ hình thành lốc xoáy, cuối cùng đều xâm nhập vào trong cơ thể của Thái Âm Yêu Thỏ. Trên bầu trời cảm giác như phong vân biến sắc, không ít đệ tử Phi Linh môn đều nhìn thấy một màn này ở sau núi, ánh mắt kinh hãi, động tĩnh kia làm nhịp tim của họ không ngừng gia tốc.

Chân khí Thái Âm Yêu Thỏ nháy mắt kéo lên, không gian ba động xung quanh chớp lóe, nhìn qua giống như bị vặn vẹo.

Không bao lâu sau, đạo năng lượng cuối cùng tràn vào thân thể Thái Âm Yêu Thỏ, nó đột nhiên mở mắt ra, đôi mắt đỏ bừng như hai viên trân châu màu đỏ, một cỗ hào quang cường hãn bắn ra, nương theo sau chân khí yêu thú áp xuống.

– Hô hô…

Sau núi giống như gió giục mây vần, chân khí cường hãn từ trong người Thái Âm Yêu Thỏ tràn ra, một cỗ khí tức hóa thành quang trụ màu lam phóng lên cao, phá vỡ không gian ba động mãi tới khi tiêu tán giữa không trung.

– Nhìn xem, đó là cái gì?

Bên trong Phi Linh môn, hai ngàn đệ tử nhìn chăm chú vào lam sắc quang trụ bay thẳng chân trời, khí thế cường hãn làm họ bật ra tiếng kinh hô.

– Cô cô!

Thái Âm Yêu Thỏ kêu lên một tiếng, thân thể cao lớn tăng vọt, cơ hồ giống như bóng bay được thổi hơi vậy, năng lượng quanh quẩn, thân hình đã trướng lớn tới sáu trăm thước, một cỗ khí tức áp xuống đồng thời mang theo uy áp tuyệt đối, cả vùng núi lắc lư chao đảo, tận sâu trong núi non chim bay cá nhảy đều phủ phục trên mặt đất không dám nhúc nhích.

Giờ phút này Thái Âm Yêu Thỏ lăng không đứng thẳng, yêu thú lục giai tương đương Vũ Suất nhân loại, đã có thể lăng không bay lên, đẳng cấp tu vi đã biến hóa như thực chất.

Bộ lông màu lam của nó dựng đứng lên, tràn ngập kình phong như xuyên thấu không gian, làm không gian không ngừng run lên, một cỗ uy thế chấn động lòng người lan tràn, giờ phút này khí tức của nó lên tới lục giai sơ kỳ.

Sau một lát khí tức mới thu liễm, thân thể Thái Âm Yêu Thỏ thu nhỏ lại chừng nửa thước, vỗ cánh bay tới bên người Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long.

– Tham kiến yêu vương, tham kiến chủ nhân.

Thái Âm Yêu Thỏ đi tới bên người Bạch Linh cùng Lục Lâm Thiên, mặc dù đã thu liễm chân khí nhưng trong vô hình vẫn cho người ta cảm giác không giống như lúc trước, khí tức yêu thú lục giai cùng ngũ giai hậu kỳ hơn kém thật lớn.

Lúc này Thái Âm Yêu Thỏ hành lễ với Lục Lâm Thiên, huynh muội Hoa gia không thấy kỳ quái, nhưng khi nó hành lễ với Bạch Linh thu nhỏ thân hình đứng trên vai Lục Lâm Thiên, nhất thời đều nghi hoặc. Về phần Lộc Sơn lão nhân cùng Thanh Hỏa lão quỷ cũng không ngoài ý muốn, hai người họ biết thân phận của Bạch Linh, căn bản không dám trêu chọc tới nàng.

– Lại thêm một đầu yêu thú lục giai!

Nhìn thấy Thái Âm Yêu Thỏ đột phá, nhóm người Lộc Sơn lão nhân vô cùng cảm khái, một đầu yêu thú lục giai dù mới đột phá nhưng vẫn mạnh hơn Vũ Suất nhất trọng, xem như Phi Linh môn có thêm một cường giả Vũ Suất, tác dụng của tu vi Vũ Suất vẫn mạnh hơn Vũ tướng rất nhiều.

Thời gian chậm rãi trôi qua, cuối mùa thu đã tới, nơi nơi một mảnh khô vàng, gió thu đảo qua mang theo lá rụng rải đầy bốn phía.

Ở một nơi trong núi, một hoàng sắc cự mãng thân hình khổng lồ đang xoay tròn, quanh thân tràn ngập quang mang màu vàng, trên quang mang tỏa ra nhiệt khí nóng cháy, làm cho cỏ dại xung quanh đã sớm khô héo thành tro tàn.

Một cỗ năng lượng bàng bạc quanh quẩn trên quang mang màu vàng cự mãng, quang mang chớp động, một cỗ chân khí cường hãn khuếch tán, khí tức thật mạnh mẽ, đặc biệt làm cho dã thú cùng yêu thú hoảng sợ chạy trốn, không ai dám tới gần, chỉ có Huyết Ngọc Yêu Hổ cùng Nghịch Lân Yêu Bằng vẫn ở gần bên chờ đợi.

Giữa không trung, năng lượng thiên địa dao động, xâm nhập về hướng cự mãng, cự mãng hấp thu năng lượng, chân khí bắt đầu chậm rãi kéo lên.

Chương 791: Hai người bày trận (2)

Cách đó không xa chính là thác nước sau núi Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi, quanh thân bao trùm năng lượng đỏ đậm, sắc mặt hắn không chút thay đổi, tựa hồ đã tiến vào cảnh giới huyền ảo.

Thời gian lại trôi qua, không ai dám đi vào sau núi, chỉ có vài đầu yêu thú như Nghịch Lân Yêu Bằng còn chờ gần bên.

Chớp mắt hai ngày thời gian trôi qua, trong hai ngày Lục Lâm Thiên không hề di chuyển, thỉnh thoảng lại kết ra thủ ấn.

– Cát!

Trên không trung, yêu thú phi hành xoay quanh rồi bay xuống, bên trong một mật thất trong núi một hắc ảnh nháy mắt lao ra, cầm lấy ngọc giản trên người yêu thú phi hành thả xuống.

– Hô!

Lục Lâm Thiên dừng lĩnh ngộ, thở ra một hơi trọc khí, thuộc tính hỏa nóng cháy thu liễm, lập tức biến mất vô ảnh vô tung.

– Bốn môn phái kia nhiều nhất thêm ba ngày là có thể tới Phi Linh môn!

Đông Vô Mệnh đọc xong ngọc giản liền báo tin cho Lục Lâm Thiên.

– Ba ngày!

Lục Lâm Thiên trầm xuống, lập tức hỏi:

– Đông lão, độc trận chuẩn bị thế nào?

– Vừa luyện thành, đủ cho Hắc Sát giáo nếm khổ, ta sẽ lập tức bày trận ngay bây giờ.

Thần sắc Đông Vô Mệnh trầm xuống, lãnh ý lan tràn.

– Được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, gọi Thiên Sí Tuyết Sư lập tức rời khỏi Phi Linh môn.

– Bày trận ngoài ngàn dặm Phi Linh môn đi, ta nhớ được nơi đó có một dãy núi non, chính là con đường nhất định phải đi qua, đủ chúng ta bày trận, sau độc trận phỏng chừng trong vòng trăm dặm toàn bộ sinh cơ biến mất, không nên cách Phi Linh môn quá gần.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Đông Vô Mệnh nói.

Lục Lâm Thiên hiểu được một khi bày độc trận, đoán chừng xung quanh tiêu tan sinh cơ, cũng không thể bố trí quá gần Phi Linh môn.

Ngoài ngàn dặm cách Phi Linh môn, ngọn núi xuất hiện trước mắt hai người, vùng núi này không cao, địa thế tương đối bằng phẳng, trên núi cũng không có bao nhiêu cây cối, chỉ là một mảnh núi đá liên miên, ngẫu nhiên có vài gốc đại thụ sừng sững, gió thu thổi qua lá vàng rơi đầy, mang theo cảm giác đìu hiu.

Bên ngoài một khe sâu thật lớn, thân ảnh Đông Vô Mệnh bay xuống, nói:

– Đây là con đường phải đi qua nếu muốn tiến vào Phi Linh môn, bày trận ở chỗ này đi!

Lục Lâm Thiên quan sát xung quanh, khóe môi lộ nụ cười, ba mặt khe sâu này có núi vòng quanh, chỉ cần đám người Hắc Sát giáo tiến vào cũng đủ nếm thiệt thòi.

– Đông lão, ta bố trí Mê Lâm trận trước đã, sau đó thêm vào độc trận của ngươi, phỏng chừng uy lực càng lớn, tới lúc đó Hắc Sát giáo thoát được bao nhiêu người phải xem vận khí của bọn hắn.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, Mê Lâm trận của Quỷ Tiên Tử đang nằm trong tay hắn, uy lực của Mê Lâm trận dù là Vũ Suất bình thường cũng bị vây khốn, nếu không hiểu trận pháp cũng sẽ bị nhốt chết, hơn nữa độc trận của lão độc vật uy lực thế nào có thể nghĩ.

– Kiệt kiệt, mấy ngày sau Phi Linh môn sẽ vang vọng Cổ Vực!

Đông Vô Mệnh âm trắc trắc cười, sát khí ngập trời không ngừng khuếch tán.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuyên toa trong khe sâu, từng đạo thủ ấn huyền ảo không ngừng kết xuất, từng đạo lưu quang đánh ra khắp khe núi, ngẫu nhiên gây nên từng luồng năng lượng thiên địa vô cùng quỷ dị.

– Tiểu tử, Mê Lâm trận của Quỷ Tiên Tử vô cùng bất phàm, ngươi làm được không?

Nhìn thân ảnh Lục Lâm Thiên không ngừng bay qua bay lại, Đông Vô Mệnh nhíu mày hỏi, Lục Lâm Thiên có thể học được Mê Lâm trận của Quỷ Tiên Tử thật sự làm hắn kinh ngạc. Hắn là Linh giả, nhưng chỉ lành nghề với độc trận mà thôi, đối với pháp trận hắn không hiểu rõ, thậm chí còn chưa đạt tới giai đoạn nhập môn, không nghĩ tới pháp trận của Lục Lâm Thiên đã tới trình độ rất cao, có thể bày được một bước này người bình thường không thể làm được.

– Hẳn không thành vấn đề, để ta nghĩ kỹ một chút.

Thu Mê Lâm trận của Quỷ Tiên Tử là một chuyện, mà lúc này Lục Lâm Thiên tự mình bày trận lại là chuyện khác, lần đầu tiên bố trí Mê Lâm trận cũng có cảm giác mới lạ, chuyện bày trận đối với hắn mà nói đây là lần đầu tiên, đương nhiên sẽ gặp một ít trắc trở.

– Tốt lắm!

Hồi lâu sau, thân ảnh Lục Lâm Thiên bay lên, đạo lưu quang quỷ dị cuối cùng đánh thẳng vào khe sâu biến mất.

– Hô hô!

Chỉ trong khoảnh khắc từ trong khe sâu mọc lên rừng trúc xanh biếc liên miên lan tràn, một cỗ khí tức quỷ dị cũng hóa thành sương mù bao phủ trên bầu trời, chân khí vô hình khuếch tán, không gian ba động chung quanh liên tục cuộn lên, một lát sau mới tiêu tán.

Nguyên bản khe sâu mang theo vẻ đìu hiu, tính cả núi non chung quanh cũng như thế, giờ phút này lại biến thành một mảnh rừng trúc xanh biếc, hiện ra vẻ sinh cơ dạt dào, mà sát khí ẩn chứa bên trong không mấy người có thể phát hiện ra.

– Đông lão, tới lượt ngươi!

Lục Lâm Thiên rơi xuống bên người Đông Vô Mệnh nói.

– Hảo tiểu tử, thật đúng là số một!

Trong mắt Đông Vô Mệnh mang theo vẻ tán thưởng nhìn Lục Lâm Thiên, quanh thân tản ra hắc mang, một mùi vị gay mũi khó ngửi tràn ngập, nhất thời xuyên qua bên trong rừng trúc, từng đạo hắc sắc lưu quang đánh ra, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Khi một già một trẻ nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư đã là ngày hôm sau, khe sâu hôm qua đã biến mất, lúc này gió nhẹ đảo qua, một mảnh rừng trúc đong đưa xào xạc. Rừng trúc giống như không có biên duyên, bao phủ khắp mấy đỉnh núi, nếu có thể quan sát kỹ càng sẽ nhìn ra, trong rừng trúc lan tràn một cỗ chân khí quỷ dị.

– Khi khởi động Mê Lâm trận cùng độc trận, chính là lúc Phi Linh môn giương oai!

Nhìn chăm chú xuống bên dưới, ánh mắt Đông Vô Mệnh lộ ra ý cười.

Hai canh giờ sau Lục Lâm Thiên ngồi bên trong đại điện Phi Linh môn, ánh mắt nhìn lướt qua mọi người, nói:

– Trịnh trưởng lão, Chu trưởng lão, các ngươi suất lĩnh toàn bộ đệ tử có thể điều động trong bổn môn chạy tới ngoài ngàn dặm Phi Linh môn đợi lệnh!

– Hai vị Hoa trưởng lão, các ngươi an bài toàn bộ yêu thú Sơn mạch Vụ Đô hộ tống đệ tử Phi Linh môn tới ngoài ngàn dặm đợi lệnh!

– Các vị hộ pháp, an bài toàn bộ dong binh đoàn Sơn mạch Vụ Đô đi theo đệ tử Phi Linh môn ở ngoài ngàn dặm đợi lệnh, vây quanh giết không tha!

Từng mệnh lệnh phát ra, bên trong đại điện tất cả mọi người có thể cảm giác được cỗ sát khí tán phát trên người chưởng môn, lần này Phi Linh môn phải đối mặt phút cuối cùng trước cuộc đại chiến.

Sau núi, Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm phía trước, ánh mắt mang theo một tia ngưng trọng, khẽ thở dài lẩm bẩm nói:

– Chỉ mong Mê Lâm trận cùng độc trận có thể chống đỡ thêm một lát, đợi được cường giả Vân Dương tông chạy tới, hết thảy sẽ dễ làm.

– Không nghĩ tới ngươi cũng biết lo lắng.

Bạch Linh đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn vẻ diễm lệ của nàng, trong lòng Lục Lâm Thiên run lên.

– Nếu chỉ có Địa Cương môn, Hợp Hoan tông cùng Côn Sơn môn thì ta không lo lắng, nhưng Hắc Sát giáo thì khác, hiện giờ Phi Linh môn còn chưa thể trêu chọc được họ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chuyện của nhân loại các ngươi quá phức tạp, chính ngươi cẩn thận một chút đi.

Bạch Linh nói.

Chương 792: Yêu Hoàng nhất mạch

Khẽ thở dài, Lục Lâm Thiên cười khổ, lần này đúng là phiền toái lớn nhất của hắn, thuyền tới đầu cầu tự nhiên thẳng, cần an bài mình cũng đã an bài, còn lại đi một bước xem một bước.

Sau một lát Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu lĩnh ngộ, dạo thời gian gần đây hắn cũng cảm thấy mình đã có tiến bộ hơn.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, bất tri bất giác lại thêm một ngày, mà suốt cả ngày Lục Lâm Thiên chưa hề mở mắt, vẫn luôn đắm chìm trong việc tu luyện.

Xa xa, Tiểu Long vẫn nằm yên trên mặt đất, quang mang màu vàng rốt cục có biến hóa, không ngừng nhảy lên, trong vô hình không gian ba động bắt đầu lan tràn.

Lục Lâm Thiên mở mắt, nhìn Tiểu Long, trên mặt lộ vẻ vui mừng:

– Rốt cục cũng đã đột phá sao!

Sau một lát Lục Lâm Thiên đứng dưới thác nước, hai tay kết ấn, từng luồng quang mang nóng cháy bắt đầu lan tràn.

Thời gian chậm rãi trôi qua, sắc mặt Lục Lâm Thiên đã bắt đầu tái nhợt, tựa hồ tiêu hao không nhỏ, trên trán ướt đẫm mồ hôi.

Mãi một ngày sau hắn mới dừng lại, sắc mặt nhợt nhạt nhưng vẫn lộ ra ý cười, bởi vì tiến bộ lần này tuyệt đối kinh người.

– Đám người Hắc Sát giáo hẳn đã tới rồi!

Lục Lâm Thiên thu hồi chân khí, giũ tụ bào, lẩm bẩm tự nhủ, ánh mắt đột nhiên lóe lên, đúng lúc đó phía trước truyền tới một trận lắc lư kịch liệt, cả không gian run lên dữ dội giống như quả bom nổ tung bên dưới mặt nước.

Cảm giác được biến hóa bất thình lình, Lục Lâm Thiên kinh ngạc, ánh mắt nhìn qua chỗ Tiểu Long, chỉ thấy thân hình Tiểu Long tràn ra quang mang màu vàng chói mắt, không gian ba động đang run rẩy kịch liệt.

Hào quang quanh thân Tiểu Long càng lúc càng đậm, tới cuối cùng không gian ba động vang lên tiếng răng rắc, một cỗ năng lượng thiên địa bàng bạc lặng yên hội tụ tới.

Không gian dao động cuồn cuộn kịch liệt, kéo theo thiên địa năng lượng dũng mãnh tràn vào thân thể Tiểu Long, không bao lâu sau Tiểu Long đột nhiên ngẩng đầu thẳng lên, thân thể dựng đứng, tựa như trụ trời màu vàng sừng sững giữa thiên không.

Trong con mắt thứ ba ngay mi tâm Tiểu Long, một đạo cột sáng quỷ dị bắn ra, thẳng hướng bầu trời, khí tức mạnh mẽ gào thét mang theo uy áp thật khủng bố.

Trên không trung, năng lượng thiên địa bàng bạc cuồn cuộn kịch liệt, vảy của Tiểu Long hoàn toàn dựng đứng, ngọn lửa quấn quanh, trong con mắt thứ ba giờ phút này giống như có lực cắn nuốt thật lớn, trực tiếp đem năng lượng giữa không trung hút vào trong mắt.

– Yêu Vương đang đột phá!

Song Đầu Thủy Hỏa Yêu Giao, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ, Nghịch Lân Yêu Bằng đều xuất hiện sau núi, kể cả Bạch Linh cũng đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

– Yêu Hoàng khí thật mạnh!

Nhóm yêu thú không ngừng run rẩy, giờ phút này chân khí trên người Tiểu Long phát tán làm chúng cảm nhận được một cỗ uy áp từ tận sâu trong Linh hồn cùng huyết mạch.

– Bạch Linh, thân phận của Tiểu Long ngươi đã biết?

Lục Lâm Thiên nhíu mày hỏi.

– Trên người Tiểu Long có Yêu Hoàng khí rất nồng, nhưng khí tức cực kỳ quỷ dị, hiện tại ta cũng không biết thân phận thật sự của nó, nhưng có thể khẳng định nó hẳn tới từ Yêu Hoàng nhất mạch.

Bạch Linh thoáng do dự mới nói ra.

– Yêu Hoàng nhất mạch?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, hắn chưa nghe nói qua về Yêu Hoàng nhất mạch.

– Nói tới thì dài dòng, trong yêu thú cùng Linh thú, có một ít đặc biệt tồn tại, bởi vì huyết mạch cực cao, cao tới nông nỗi cực kỳ khủng bố, cho nên được tôn sùng là Yêu Hoàng, đời sau của Yêu Hoàng nhất mạch bẩm sinh đã có Yêu Hoàng khí, đều có thiên phú dị bẩm, thiên phú cũng cực cao.

Bạch Linh nói.

Lục Lâm Thiên còn định hỏi thêm, trên không trung lại dao động thật lớn, hắn ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy con mắt thứ ba của Tiểu Long càng phát ra ánh sáng, bắn thẳng tới chân trời, cuối cùng va chạm cùng thiên địa năng lượng bàng bạc bộc phát ra từng trận xung kích.

– Ngao!

Đôi mắt còn lại của Tiểu Long đột nhiên mở ra, ba đôi mắt cùng bắn ra tinh quang, một tiếng rít gào như long ngâm truyền tới, thanh âm hóa thành sóng âm nhất thời khuếch tán.

Chân khí thật lâu không tiêu tan, mãi tới cuối cùng mới tan biến trong trời đất. Giờ phút này Tiểu Long vẫn đứng yên ở đó, đôi mắt nhắm chặt tựa hồ như đang rơi vào trầm tư.

– Lão đại, đệ đã đột phá!

Thanh âm Tiểu Long giống như nhi đồng truyền tới, nhanh như chớp vọt tới trên vai Lục Lâm Thiên, có vẻ cực kỳ thân mật.

– Tham kiến Yêu Vương, chúc mừng Yêu Vương đột phá!

Nhóm yêu thú vội vàng hành lễ với Tiểu Long.

– Tiểu Long, ngươi đột phá ngũ giai rồi hả.

Lục Lâm Thiên vuốt ve đầu nhỏ của Tiểu Long, giờ phút này khí tức trên thân Tiểu Long gia tăng không ít, lớp vảy bên ngoài luôn lóe sáng quang mang màu vàng.

– Phải.

Tiểu Long gật đầu, đôi mắt xoay chuyển, vẻ mặt ngưng trọng nói:

– Lão đại, vừa rồi đệ chiếm được một ít phương pháp tu luyện truyền trong đầu, còn nghe được một câu, hẳn do mẫu thân để lại cho đệ.

– Mẫu thân đệ lưu lại cho đệ?

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc.

– Đệ nghe thanh âm có thể cảm giác được thanh âm lưu trong đầu là mẫu thân của đệ, mẫu thân dặn đệ vĩnh viễn không nên đi Linh Hoàng Nhai, nói sẽ gặp nguy hiểm, nhưng đệ nhớ mẫu thân.

Ánh mắt Tiểu Long lộ vẻ tưởng niệm lẫn mất mát.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, không biết là chuyện gì xảy ra, Linh Hoàng Nhai nằm ở trên Bắc Đảo, do Linh thú chiếm cứ, nhân loại căn bản không dám tiến vào.

– Tiểu Long, chờ sau này ta sẽ cùng đệ đi Linh Hoàng Nhai, có lẽ tìm ra được thân thế của đệ, nhìn thấy mẫu thân đệ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ân.

Tiểu Long gật đầu.

– Tiểu Long, vừa rồi là ngươi đột phá sao!

Hai thân ảnh xuất hiện sau núi, chính là Đông Vô Mệnh cùng Lục Tâm Đồng, Lục Tâm Đồng mở to mắt nhìn Tiểu Long hỏi, động tĩnh vừa rồi nàng cũng cảm thấy.

– Đương nhiên, ta lại đột phá!

Quan hệ giữa Tiểu Long cùng Lục Tâm Đồng không tệ, giờ phút này đắc ý ngẩng đầu nói.

Đông Vô Mệnh cũng kinh ngạc nhìn Tiểu Long, động tĩnh vừa rồi không tầm thường, hắn sớm biết Tiểu Long bất phàm, nhưng vẫn cảm thấy ngạc nhiên.

– Tâm Đồng, muội lại đột phá?

Lục Lâm Thiên cảm nhận được khí tức trên người Lục Tâm Đồng, lộ vẻ kinh ngạc, khí tức của nàng đã đạt tới Linh tướng ngũ trọng, tu vi lại đột phá nhất trọng.

– Dạ, nhưng còn kém ca ca.

Lục Tâm Đồng không chút cao hứng, nàng luôn muốn so sánh với ca ca, với đẳng cấp thực lực của mình hiện tại nàng vẫn không hài lòng.

Đông Vô Mệnh nói:

– Tiểu tử, chúng ta nên xuất phát, mới vừa nhận được tin tức, người của Hắc Sát giáo đã tới.

– Rốt cục đã tới rồi sao?

Lục Lâm Thiên lạnh lùng hỏi.

– Ta đã thông tri Vũ đường, Ám đường, Hình đường, Linh đường còn có Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ đều tới, hơn vạn đệ tử của Vũ đường cũng đã khởi hành, nghe Ám đường truyền tới tin tức, Quỷ Vũ tông Đới Cương Tử đã bế quan, căn bản không có ý định ngăn cản bọn hắn.

Đông Vô Mệnh nói.

– Đới Cương Tử!

Lục Lâm Thiên tức giận nói.

– Đông lão, chúng ta lên đường đi!

Lục Lâm Thiên lập tức đi lên Thiên Sí Tuyết Sư.

– Ca ca, muội cũng phải đi!

Lục Tâm Đồng nói.

Chương 793: Rốt cục đã tới Trước

– Được rồi, nhưng phải chiếu cố cho mình, hết thảy không được khinh thường.

Lục Lâm Thiên nói, có Phi Thiên Ngô Công đi cùng, hắn cũng yên tâm hơn, lúc này với thực lực của Lục Tâm Đồng, đưa nàng đi cùng xem như tôi luyện một phen.

Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay lên, Lục Lâm Thiên cùng Đông Vô Mệnh khoanh tay đứng thẳng, còn có một nhóm yêu thú đi theo, nhất thời bay nhanh về phía trước.

– Hô hô!

Vừa rồi khi Tiểu Long đột phá năng lượng vẫn chưa hoàn toàn tiêu tán, lúc này thiên địa năng lượng đang dùng tốc độ mà mắt thường có thể thấy được hội tụ tiến vào mật thất trong sơn động sau núi, mà trong mật thất kia, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đã bế quan suốt mấy tháng.

Một canh giờ sau, lướt qua núi non trùng điệp, khe sâu bố trí Mê Lâm trận hiện ra trước mắt. Khe sâu lẫn núi non chung quanh giờ phút này đã bị một mảnh trúc xanh liên miên như biển trúc bao phủ, cả một biển trúc xanh biếc nhìn vào tràn đầy sinh cơ, mà sát khí ẩn chứa bên trong chắc rằng không mấy người có thể phát giác.

Ba mặt vòng quanh khe sâu chỉ có một lối đi ở giữa, lúc này trên sơn cốc chung quanh đã có hơn năm ngàn đệ tử Phi Linh môn tập trung, nhân số không ít, nhưng thực lực cao thấp không đều, bình thường đều là Vũ đồ cùng Vũ sĩ, thậm chí người có tu vi Vũ sĩ bát trọng cũng ít, về phần Vũ sư còn chưa đủ năm trăm người, người có tu vi đẳng cấp Vũ phách còn chưa tới năm mươi, về phần Vũ tướng chỉ có vài hộ pháp mà thôi, còn có ba đệ tử của Lộc Sơn lão nhân, một là Vũ tướng lục trọng, một tứ trọng cùng một Vũ phách cửu trọng.

Thực lực đệ tử Phi Linh môn vốn không cao, mà đệ tử mới gia nhập sau này cũng không có bao nhiêu cao thủ, mặc dù cho tới bây giờ Phi Linh môn bồi dưỡng đệ tử đã mạnh hơn lúc trước rất nhiều, thậm chí trong việc bồi dưỡng đệ tử mới cũng không kém hơn thế lực nhị lưu bình thường, nhưng dù sao thời gian quá ngắn ngủi, nhất thời muốn thành tài đương nhiên là không khả năng.

Quan sát thực lực đệ tử Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên nhướng mày, trong việc bồi dưỡng đệ tử, có lẽ muốn tăng nhanh thực lực tốt nhất là phải cho họ trải qua chiến đấu tôi luyện, đây chưa chắc là việc xấu, về phần nếu có người chết, kẻ yếu vốn nên bị đào thải, Phi Linh môn cũng không chấp nhận kẻ yếu.

– Tham kiến chưởng môn!

Các đệ tử Phi Linh môn hành lễ, giờ phút này Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, Hoa gia huynh muội cùng một nhóm trưởng lão hộ pháp đều đang đứng phía trước, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên có chút ngưng trọng, những người này đều biết cần phải đối mặt chuyện gì, nói không chừng ngay sau đó là một trận đại chiến sinh tử.

– Để cho các đệ tử điều tức tu luyện trước đi.

Lục Lâm Thiên nói, thân ảnh biến mất ngay tại chỗ.

Sau sơn cốc, lúc này cũng có ba ngàn người tụ họp, vô luận là đẳng cấp thực lực hay là chân khí mà xem, trình độ chỉnh thể đều mạnh hơn đệ tử Phi Linh môn.

– Chúng ta là dong binh đoàn, cũng không phải đệ tử Phi Linh môn, tại sao phải nghe Phi Linh môn điều khiển.

– Đúng vậy, chúng ta cũng không phải đệ tử Phi Linh môn, Phi Linh môn cũng quá ỷ thế hïếp người đi!

– Các ngươi im miệng, muốn tiếp tục lưu lại Sơn mạch Vụ Đô đừng có nhiều lời vô nghĩa, hiện tại chúng ta tiến vào Sơn mạch Vụ Đô không bị yêu thú nào tập kích, cũng không có quá nhiều nguy hiểm, đừng quên là nhờ có Phi Linh môn, chúng ta cũng xem như là nửa người của Phi Linh môn!

Một đại hán Vũ tướng lên tiếng nói, hẳn là đoàn trưởng dong binh đoàn.

– Đoàn trưởng, ngươi đừng quên Sơn mạch Vụ Đô là nơi vô chủ, hiện tại chúng ta đi một chuyến vào Sơn mạch Vụ Đô, kiếm còn chưa đủ một phần, mà Phi Linh môn đã kiếm mấy phần, điều này thật không công bình chút nào, dựa vào cái gì chúng ta còn phải nghe theo lời Phi Linh môn, lần này còn phải nghe theo họ điều khiển!

– Không sai, ít nhất chúng ta không cần nghe theo Phi Linh môn điều khiển, chúng ta cũng không phải người của họ!

– Hừ, nghe theo lệnh của Phi Linh môn còn ủy khuất các ngươi hay sao, nếu các ngươi cảm thấy ủy khuất, vậy hãy để cho các ngươi không còn cảm thấy được nữa đi!

Một thanh âm lạnh lùng vang lên, hòa lẫn tiếng xé gió hỗn loạn vang lên trên bầu trời.

– Hưu hưu…

Ngay lập tức mấy dong binh đang phản đối hăng say nhất còn chưa kịp phản ứng, nháy mắt trên trán hiện ra lỗ máu, nhất thời còn chưa kịp phản kháng đã bị đánh chết ngay tại chỗ!

Mấy Vũ phách nháy mắt bỏ mình, một thanh y thân ảnh đã hạ xuống, ánh mắt âm trầm, quanh thân tản ra sát khí, làm không ít người chợt rùng mình.

– Tham kiến Lục chưởng môn!

Hai mươi mấy dong binh Vũ tướng, Linh tướng còn có Linh phách cùng hành lễ, những người này tự nhiên nhận biết Lục Lâm Thiên, bởi vì họ đều dùng Phệ Huyết Hóa Cốt đan.

– Hừ, ta nói cho các ngươi biết, Sơn mạch Vụ Đô thuộc về Phi Linh môn, các ngươi đi vào phải xem sắc mặt của Phi Linh môn, nghe theo điều khiển của bổn môn, ai dám không phục, chết!

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, ánh mắt đảo qua mọi người, cả nhóm dong binh đều run rẩy không dám nhìn thẳng vào mắt hắn.

– Ta cũng không phải người không nói lý lẽ, các ngươi là dong binh cũng không dễ dàng, sau sự tình lần này các ngươi đều có thể gia nhập Phi Linh môn, cũng như đệ tử Phi Linh môn, có được đan dược cùng vũ kỹ, nếu không muốn ta cũng không miễn cưỡng, nhưng nếu ai dám phản bội Phi Linh môn, ta sẽ cho hắn sống còn khổ hơn là chết!

Lục Lâm Thiên nói xong, ánh mắt rơi lên người phụ trách dong binh, lạnh lùng nói:

– Nếu còn có ai dám tiếp tục mê hoặc lòng người, trực tiếp giết không tha, có người phản bội Phi Linh môn, ta sẽ giết các ngươi!

– Dạ!

Hai mươi mấy người sắc mặt trắng bệch, ánh mắt hung hăng trừng một ít dong binh khác.

Sưu…

Thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất, ở thời kỳ phi thường hắn phải dùng loại thủ đoạn này, mặc dù không khả năng làm người khẩu phục tâm phục, nhưng trước mắt vẫn có tác dụng, dong binh đoàn chính là một cỗ thế lực đông đảo, mà Phi Linh môn hiện tại vẫn cần dùng tới họ.

Khi Lục Lâm Thiên quay trở lại sơn cốc, ánh mắt đột nhiên nhìn chằm chằm về phương xa.

– Tới rồi!

Ánh mắt Đông Vô Mệnh híp lại, trong mắt hiện lên vẻ lạnh lẽo.

– Oanh long long…

Nơi phương xa hơn vạn con ngựa chạy chồm, chấn rung cả mặt đất, giữa không trung vài đầu yêu thú phi hành đang bay tới, phía sau còn đi theo hơn hai vạn người đang thúc ngựa lao nhanh.

Yêu thú phi hành đều có đẳng cấp tứ giai hậu kỳ cùng ngũ giai sơ kỳ, xem như không kém. Trên lưng mỗi yêu thú đều có mười mấy thân ảnh đang khoanh tay mà đứng, nhìn từ chân khí tuyệt đại bộ phận đều là Vũ tướng Linh tướng, cũng có cả Vũ Suất Linh Suất bên trong.

– Mau lên, nhanh hơn một chút, nếu không san bằng Phi Linh môn, sao có thể trút được ác khí của ta!

Trên lưng một yêu thú, một thanh âm già nua cả giận nói.

– Phương Ngọc Quý, ngươi gấp cái gì, chỉ là một Phi Linh môn nho nhỏ, chúng ta lao sư động chúng như vậy, đã có thể dễ dàng san thành bình địa!

Trên lưng một đầu yêu thú ưng hình thứ ba, một lão giả hoàng bào âm trầm nói.

Chương 794: Bị vây trong trận

– Diệt Phi Linh môn không khó, chỉ là Phi Linh môn nho nhỏ cũng dám đʋ.ng tới người của Hợp Hoan tông chúng ta, không làm cho cả Cổ Vực biết sau này người khác sẽ cho rằng chúng ta dễ khi dễ đâu, lần này ta nhất định phải huyết tẩy Phi Linh môn!

Trên lưng một yêu thú điêu hình màu trắng thứ tư, một đại hán lạnh nhạt nói, người này mặc áo bào trắng, trong mắt hiện vẻ âm tà, sau lưng đi theo vài nữ tử thanh xuân mỹ mạo, đều lộ ra vẻ uyển chuyển dễ thương.

– Mã Cư Huyền, lão daˆɱ trùng ngươi cũng chịu đi ra rồi, nghe nói đồ nhi Đỗ Nguyệt Nga của ngươi có quan hệ sâu với ngươi, xem ra đây là sự thật!

– Trang Đại Quân, ngươi đừng nhiều lời, ta thấy Côn Sơn môn của ngươi có vài mặt hàng không tệ, bằng không đưa cho ta thái âm bổ dương đi, ta tặng ngươi vài viên đan dược hoặc là vũ kỹ thế nào!

Đại hán dâɱ đãɲɠ cười nói.

– Mã daˆɱ trùng ngươi dám, dám đʋ.ng tới đệ tử Côn Sơn môn, ta bay tới Hợp Hoan tông dạo một vòng cho biết.

Trên lưng đầu yêu thú phi hành thứ hai, một lão giả khoảng sáu mươi tuổi quát một tiếng.

– Chư vị, lần này chúng ta cùng nhau đi Phi Linh môn, hẳn dư sức tiêu diệt bọn hắn, bất quá cũng không thể khinh thường, Phi Linh môn dám kɧıêʋ ҡɧí©ɧ bốn sơn môn chúng ta, chỉ sợ không đơn giản như vậy.

Trên lưng yêu thú phi hành ngũ giai sơ kỳ, một lão giả hơn năm mươi tuổi ánh mắt âm trầm nói, nhóm người đứng sau lưng hắn có ba người tu vi Vũ Suất, những người khác đều tu vi Vũ tướng.

– Tưởng trưởng lão nói rất đúng, bất quá chỉ là một Phi Linh môn không có danh tiếng gì, lại có thủ đoạn gì chứ, nhất định phải tiêu diệt bọn hắn sạch sẽ!

Trên lưng một đầu yêu thú phi hành khổng lồ đi một bên, một thanh âm trầm thấp vang lên.

– Oanh long…

Mặt đất chấn động, thanh âm vạn mã chạy chồm vang vọng không gian, trước mắt xuất hiện một mảnh âm ảnh rậm rạp, trên sơn cốc, sắc mặt nhóm người Thanh Hỏa lão quỷ càng thêm ngưng trọng.

Ánh mắt mọi người nhìn chăm chú về phía trước, vạn mã chạy chồm tới, chân khí phóng lên cao, khí thế khuếch tán ập tới, điều này làm đệ tử Phi Linh môn tu vi thấp cảm giác vô cùng áp lực.

– Chưởng môn, Đông cung phụng, chúng ta làm sao bây giờ?

Lộc Sơn lão nhân nhìn chằm chằm phía trước, hỏi.

– Trước không nên gấp gáp, bọn hắn có bản lĩnh tới đây rồi nói sau!

Đông Vô Mệnh hừ lạnh một tiếng, hắc mang lượn lờ quanh thân, một cỗ lãnh ý tràn ngập, sát khí tràn đầy trong mắt, hắc bào không gió tung bay phần phật, vẻ lạnh lùng càng gia tăng.

– Tới rồi, người của Hắc Sát giáo đã tới!

Trên sơn cốc, không ít đệ tử Phi Linh môn đã có chút kinh hoảng, đối với một ít đệ tử mới mà nói chưa từng tham kiến loại trường hợp này.

– Toàn bộ đệ tử Phi Linh môn nghe lệnh, không được ồn ào bối rối, chờ đợi mệnh lệnh, người dám gây hỗn loạn giết không tha!

Sắt mặt Hoa Mãn Ngọc trầm xuống, mặc dù dung mạo nàng tuyệt mỹ, nhưng ánh mắt lạnh lùng mang theo cỗ uy nghiêm, mà đầu Hổ Mãng thú cùng uy phong lẫm lẫm đứng bên cạnh.

Nhìn Hoa Mãn Ngọc, Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, nàng không hổ là cốc chủ của Bách Thú cốc, gặp nguy không loạn, trấn thủ ngoại đường Phi Linh môn, ánh mắt của hắn xem như không nhìn lầm, muốn nắm giữ ngoại đường trong tay chẳng những cần thực lực, những phương diện khác cũng cực kỳ trọng yếu.

– Tới đây đi, muốn đối phó Phi Linh môn của ta, phải cho các ngươi trả giá đắt!

Đôi mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, lãnh ý lóe ra, lạnh lùng nhìn vạn người đang chạy chồm lao tới.

Oanh long…

Chỉ một lát đội ngũ rậm rạp như nước lũ đã chạy tới, thanh thế thật lớn, ít nhất hơn hai vạn người, nhìn qua vô cùng quy mô, khóe môi Lục Lâm Thiên hiện lên một tia cười lạnh, bốn sơn môn kia thật sự xem trọng Phi Linh môn a.

Khi những thân ảnh rậm rạp kia như nước lũ lao vào khe sâu, cả khe sâu đều chao đảo. Chẳng biết từ lúc nào khắp núi non xung quanh lại có không ít thân ảnh xuất hiện, ánh mắt kinh hãi nhìn vào trước mặt, những người này là trinh thám của các thế lực lớn, cũng có một ít Vũ giả cùng Linh giả nhận được tin tức chạy tới.

Nhưng vào lúc này họ cũng không dám tới gần mà ở xa xem chừng, chuyện xảy ra trong sơn mạch Vụ Hải trải qua thời gian dài như vậy đã truyền ra khắp nơi. Bốn sơn môn tấn công Phi Linh môn, đây là một trong những chuyện đại sự của Cổ Vực sẽ được bàn tán thời gian rất dài sắp tới.

Loại chuyện này mọi người sẽ không bỏ qua, vì vậy các thế lực lớn đều phái ra trinh thám đi tìm hiểu tin tức.

Cũng có không ít người vô cùng tò mò, Hắc Sát giáo dẫn đầu hạ thủ với Phi Linh môn, không biết Phi Linh môn sẽ bị tiêu diệt như thế nào, chỉ sợ dù Phi Linh môn có cường thịnh bao nhiêu vẫn chưa phải là đối thủ của Hắc Sát giáo đi.

– Ngừng!

Dưới khe sâu, trên lưng yêu thú phi hành vang lên tiếng quát.

– Làm sao vậy?

Bởi vì đột ngột ngừng lại lập tức gây nên hỗn loạn không nhỏ, những người đứng trên lưng vài đầu yêu thú phi hành đều đưa mắt nhìn chằm chằm phía trước.

– Tưởng trưởng lão, vì sao dừng lại?

Đầu yêu thú phi hành thứ ba xoay quanh giữa không trung, hai cánh chấn động tạo ra cỗ sóng gợn thổi tung mảnh rừng trúc phía trước, người lên tiếng chính là đại hán áo bào trắng.

– Mảnh rừng trúc này tựa hồ có quỷ dị!

Ánh mắt lão giả hơn năm mươi híp lại, nhìn chăm chú vào mảnh rừng trúc xung quanh, trong mắt có chút nghi hoặc.

– Không tốt, đây hình như là pháp trận, mau lui lại!

Một lão giả Vũ Suất tứ trọng nhất thời biến sắc, lớn tiếng quát.

– Ha ha ha ha, hiện tại muốn lui, các ngươi không thấy là muộn rồi sao?

Một thanh âm tiếng cười lạnh truyền ra, trên sơn cốc, thân thể Lục Lâm Thiên trôi nổi giữa không trung, sau hai vai Phong Dực vỗ mạnh tạo ra một mảnh sóng gợn, đôi mắt tràn đầy lạnh lẽo.

– Hắn chính là chưởng môn Phi Linh môn, chính là người này đánh chết chưởng môn!

– Là hắn, hắn chính là chưởng môn Phi Linh môn!

Trong khe sâu, không ít tiếng kinh hô truyền ra, vô số ánh mắt nhất thời nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên trên không trung.

– Nếu đã tới đây, vậy nghỉ tạm một lúc đi!

Lục Lâm Thiên quát lớn một tiếng, thủ ấn kết xuất, trên mặt hiện lên chân khí quỷ dị, tựa hồ xen lẫn chân khí mộc hệ, đồng thời vô số lưu quang khuếch tán rơi xuống dưới.

– Hô hô…

Trong tích tắc, cả mảnh rừng trúc vô bờ trong khe sâu bắn ra lục mang dựng lên, lập tức như bao phủ cả trời đất che kín cả khe sâu, bên trong khe sâu một đạo quang hồ vô hình áp xuống.

Chỉ một thoáng trên bầu trời khe sâu giống như thiên địa biến sắc, lục mang quang trụ phóng lên cao, trong khe sâu hoàn toàn tối đen, thậm chí cả yêu thú phi hành cũng bị bao trùm, căn bản không cách nào thoát thân.

– Là pháp trận, mau lui lại, mau!

– Ô ô…

– Dát…

Tiếng ngựa hí vang, tiếng người hỗn tạp, tiếng yêu thú rít gào, lục mang bao vây tận trời, hết thảy trong khe sâu cực kỳ hỗn loạn.

Bên trong khe núi, cảnh tượng xung quanh rơi vào trong mắt mọi người chính là rừng trúc. Nơi nơi đều là rừng trúc giống nhau như đúc, mỗi cây trúc đều độc nhất vô nhị.

Chương 795: Mê Lâm sát khí (1)

– Bày trận!

Thân ảnh Đông Vô Mệnh xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên, hai tay kết xuất, vài đạo lưu quang tối đen quỷ dị đánh ra, nhất thời trong cả khe núi hội tụ một mảnh hắc mang vô cùng quỷ dị.

Chỉ nháy mắt bên trong tràn ngập khói độc màu đen đậm đặc, tựa như không gian bị vặn vẹo, khói độc màu đen nháy mắt tụ tập, hình thành một tầng khói bao trùm cả khe núi.

Tầng khói xen lẫn mùi vị thật gay mũi khó ngửi, nương theo một mảnh lục quang trong khe núi, hai bên đan xen càng lộ vẻ quỷ dị vô cùng.

– Cẩn thận, trong trận có độc!

– Tiền trưởng lão, mau phá trận!

Một tiếng hét lớn truyền tới, giờ phút này trong khe núi đã biến thành một mảnh hỗn loạn.

– Cạc cạc…

Tiếng yêu thú kêu vang, yêu thú phi hành xoay quanh tầng trời thấp, vô hình trung đã bị áp chế, không cách nào tiếp tục bay đi nữa, vừa rồi bên trong tràn ngập một mảnh lục mang, nháy mắt lại biến thành tối đen âm u, còn có mùi vị khó ngửi, rõ ràng là có kịch độc.

Những người có thực lực thấp trong bốn sơn môn giờ phút này càng thêm khủng hoảng, hơi thở của họ đã bắt đầu khó khăn.

– Đây là độc trận, mọi người đừng bối rối!

Từng tiếng hét lớn truyền ra.

– Đây là trận pháp, chưởng môn bố trí trận pháp từ khi nào!

Giờ phút này bên trên sơn cốc, Hoa gia huynh muội có tri thức, không nghĩ tới chưởng môn còn có loại thủ đoạn này, nhất thời vừa sợ hãi vừa kinh ngạc, bố trí pháp trận, đây là việc mà người bình thường không thể làm được.

Không ít đệ tử Phi Linh môn vô cùng kích động, lúc này nhìn thấy chưởng môn cùng cung phụng đều có thủ đoạn như thế, mọi người đều hưng phấn vui mừng.

– Không nghĩ tới Phi Linh môn còn có pháp trận, tựa hồ còn không phải pháp trận bình thường.

Xa xa bốn phía không ít người vẻ mặt kinh ngạc.

Lục Lâm Thiên thi triển Phong Dực lăng không đứng thẳng, nhìn xuống bên dưới, tự nhiên cảm giác được trong trận biến hóa, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng.

– Đông lão, trước khoan hãy hạ sát thủ, mục đích của chúng ta là tận lực vây khốn bọn hắn, đừng buộc bọn hắn chó cùng rứt giậu, nếu làm cho họ toàn lực vồ tới, mạnh mẽ phá trận, đối với chúng ta cực kỳ bất lợi.

Lục Lâm Thiên nhìn bên dưới nói.

– Ta hiểu được, chỉ có chất độc cũng không thể vây khốn bọn hắn, nhưng bọn hắn muốn ra khỏi không dễ dàng.

Thần sắc Đông Vô Mệnh trầm xuống, nói:

– Chỉ là chúng ta phải chuẩn bị chuyện xấu nhất, mấy lão gia hỏa của Địa Cương môn, Hợp Hoan tông cùng Côn Sơn môn đều đã tới, mà Hắc Sát giáo cũng có Tưởng Lượng Nguyệt, thực lực không kém hơn ta bao nhiêu, nếu mạnh mẽ phá trận chỉ sợ chúng ta không ngăn được thời gian quá dài.

– Tận lực chống đỡ đi!

Lục Lâm Thiên cũng nhìn ra nhóm cường giả của bốn sơn môn, chân khí không thua kém lão độc vật, loại thực lực này dù là sáu đường của Phi Linh môn cũng không thể so sánh.

– Phanh phanh!

Trong khe núi vang ra thanh âm tiếng nổ bạo, chấn động cả khe núi chao đảo lắc lư.

– Có người muốn mạnh mẽ phá trận!

Xuy xuy…

Lục Lâm Thiên biến hóa thủ ấn, từng đạo lưu quang bay vào trong quầng lục mang biến mất, sắc mặt hắn cũng có biến hóa, muốn điều khiển Mê Lâm trận vây khốn hai vạn người, tiêu hao thật không nhỏ.

– Muốn mạnh mẽ phá trận, chỉ cần mấy lão quỷ kia không liên thủ thì không khả năng!

Đông Vô Mệnh biến hóa kết ấn, bên trong khe núi khói độc lan tràn, dâng lên bầu trời phong vân biến sắc, hương vị gay mũi khó ngửi tràn ngập thiên không, phạm vi hơn mười dặm hoàn toàn bị bao phủ, trong sơn mạch xa xa nơi khói độc bao phủ sinh cơ hoàn toàn biến mất, cây cối cỏ dại nháy mắt khô héo, mặt đất biến thành nâu đen.

– Trong Mê Lâm trận, bọn hắn muốn liên thủ thật không dễ dàng!

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, thủ ấn biến hóa, bên trong khe núi lục mang đại thịnh.

– Ô ô…

Vạn ngựa hí vang, yêu thú rít gào, cũng không thiếu người có tu vi thấp gào thét hỗn loạn, trong Mê Lâm trận đã hoàn toàn rối loạn, mọi người rơi vào trận chẳng khác gì vào mê cung.

– Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, là lão quỷ ngươi!

Trong khe núi, một tiếng quát già nua mang theo vẻ kinh ngạc vang lên, thanh âm truyền ra giữa không trung.

– Kiệt kiệt, Mã Cư Huyền, lão daˆᴍ trùng còn nhận ra ta a!

Đông Vô Mệnh âm lệ cười nói.

– Đông Vô Mệnh, thật là ngươi, tại sao ngươi ở Phi Linh môn!

Giữa không trung lại vang lên một thanh âm già nua, trong thanh âm mang theo vẻ ngạc nhiên.

– Ta là người Phi Linh môn, tự nhiên phải ở Phi Linh môn, mấy lão quỷ các ngươi lại muốn tấn công Phi Linh môn, vậy hãy để cho ta chiêu đãi các ngươi trước đi!

Đông Vô Mệnh cười lạnh, hàn ý tản mát quanh thân.

– Đông Vô Mệnh, chẳng lẽ ngươi nghĩ chỉ độc trận thì có thể vây khốn chúng ta sao, ta khuyên ngươi đừng nên trêu chọc Hắc Sát giáo thì hơn!

Lại một tiếng quát trầm thấp truyền tới.

– Tưởng Lượng Nguyệt, đừng lấy Hắc Sát giáo áp bổn soái, có bản lĩnh ngươi đi ra nói sau!

Đông Vô Mệnh nói.

– Phanh phanh!

Trong khe sâu, từng thanh âm nổ mạnh truyền ra, từng trận khí kình thật lớn quanh quẩn trong núi, khói độc bị đánh xơ xác, nhưng lập tức quỷ dị hội tụ lại cùng một chỗ như trước.

Thủ ấn của Lục Lâm Thiên không ngừng biến hóa, có thể thấy được lục mang lóe ra, Mê Lâm trận không ngừng thay đổi, mọi người bị hãm sâu bên trong, muốn thoát ra ngoài không phải chuyện dễ.

Xa xa, không ít người trợn mắt cứng lưỡi, tất cả chuyện này thật sự vượt ngoài ý liệu của họ.

– Không nghĩ tới Phi Linh môn còn có pháp trận!

– Ngươi không nghe được sao, trong Phi Linh môn còn có Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, nghe nói hắn rất ít lộ mặt, tu vi Linh Suất cửu trọng, một thân độc công không ai dám trêu!

– Người đang bày trận trên không trung chính là chưởng môn Phi Linh môn, tuổi tựa hồ không lớn, nghe nói không biết thi triển thủ đoạn gì trực tiếp đánh chết chưởng môn Địa Cương môn, Côn Sơn môn cùng Hợp Hoan tông, đánh trọng thương Ngũ Quần Phàm trưởng lão của Hắc Sát giáo, vì vậy mới đưa tới Hắc Sát giáo cầm đầu công kích!

– Bây giờ nhìn bộ dáng của hắn, cũng không phải loại người mặc cho người chém giết, chỉ sợ có chút thủ đoạn, ít nhất Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng không dễ chọc!

– Trước kia thực lực Phi Linh môn còn chưa có danh tiếng gì, không nghĩ tới lại lợi hại như vậy!

– Xem đi, lần này thật sự có náo nhiệt.

Từng tiếng nghị luận nho nhỏ vang lên, không ít ánh mắt rơi vào trong khe núi, lặng yên không một tiếng động, cũng không khiến cho dao động gì quá lớn, mà nhân số vây xem còn đang gia tăng.

Trong Phi Linh môn, mọi người nhìn chằm chằm vào khe sâu, sắc mặt liên tục biến hóa.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên, Đông Vô Mệnh lăng không trôi nổi, ngẫu nhiên kết xuất thủ ấn, ngay lập tức trong trận lại có biến hóa.

– Phanh!

Trong khe núi, thanh âm nổ vang không ngừng, đã có vô số người mạnh mẽ phá trận.

– Độc này chỗ nào cũng có, có chút đệ tử không thể hô hấp được!

– Rừng trúc này rất quỷ dị, giống như vĩnh viễn chém không hết vậy!

– Mọi người không nên hoảng hốt, cùng nhau phá trận!

Chương 796: Mê Lâm sát khí (2)

Từng thanh âm tiếng quát truyền tới, thần kinh mọi người buột chặt, gươm tuốt vỏ nỏ giương dây, chân khí khẩn trương vô hình khuếch tán.

Giữa không trung, một già một trẻ nhìn nhau, thần sắc ngưng trọng, hai người bày trận cho nên biết hết thảy diễn biến bên trong, lúc này đã tiêu hao thật lớn, nhưng chỉ có thể tận lực vây khốn đám người kia, tranh thủ cường giả Vân Dương tông chạy tới, kéo dài càng lâu cơ hội càng lớn.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đảo mắt trời đã tối, trong khe núi lục mang tận trời, ngẫu nhiên lực công kích mang theo hào quang nứt toác chiếu rọi khe sâu sáng rực như giữa ban ngày.

Một đêm thời gian, trong vùng núi non xa xa người vây xem ngày càng nhiều, khi sắc trời dần sáng, tia nắng ban mai bị từng thanh âm nổ bạo đánh xơ xác.

– Phanh phanh!

Bên trong khe núi, lục mang tràn ngập khói độc màu đen, từng lực công kích cường hãn từ trong chém ra, chấn động khói đen không ngừng chao đảo.

Thanh âm tiếng nổ mạnh kinh thiên quanh quẩn trên không, mỗi công kích đánh ra đều vặn vẹo không gian, khiến không gian phá vỡ, tần suất phá trận trong khe núi ngày càng mạnh hơn không ít.

Trên không trung, sắc mặt Lục Lâm Thiên cùng Đông Vô Mệnh ngày càng ngưng trọng.

– Đông Vô Mệnh, ta xem độc trận của ngươi còn duy trì được bao lâu!

Trong khe núi truyền ra tiếng hét lớn, chân khí tràn ra, tựa hồ có một đạo chưởng ấn phóng lên cao, một chưởng oanh ra, một cỗ năng lượng vô hình nhất thời dao động kịch liệt.

Tiếp theo sau, chưởng ấn trực tiếp nứt toác, năng lượng tràn ngập, trực tiếp làm cả phiến không gian trong khe núi vặn vẹo, thanh thế kia thật làm người sợ hãi, làm không ít người sinh ra hàn ý.

– Oanh!

Năng lượng cuồng bạo thổi quét, bầu trời khe núi giống như nứt vụn.

– Tiểu tử, có chút không chống đỡ được nữa rồi!

Ánh mắt Đông Vô Mệnh trầm xuống nói.

Lục Lâm Thiên ngưng trọng nhìn xuống, trong Mê Lâm trận dường như có một ít Linh Suất Linh tướng có nghiên cứu đối với trận pháp, hơn nữa mấy cường giả một mực phá trận, bản thân hắn chống đỡ ngày càng cố hết sức, chỉ sợ không còn gượng được bao lâu.

– Đông lão, vậy hạ sát thủ đi, trước khi phá trận cũng phải cho bọn hắn trả giá đắt!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói, tràn đầy sát ý.

– Kiệt kiệt, muốn phá trận sao, tự nhiên phải trả giá thật nhiều!

Đông Vô Mệnh cười âm lệ, thủ ấn biến hóa, quanh thân trào ra hắc vụ.

Trong hắc vụ tản ra cỗ hương vị khó ngửi dần dần khuếch tán, mà Đông Vô Mệnh đứng trên bầu trời khe núi, Linh lực cuồn cuộn quanh thân, từng đạo thủ ấn không ngừng biến hóa, chỉ thấy hắc vụ nồng đậm nháy mắt hóa thành hàng ngàn hàng vạn hắc ti, mỗi hắc ti nhỏ như sợi tóc, xuyên thấu không gian nháy mắt bay thẳng vào trong khe núi.

– Hô hô!

Giờ khắc này trong khe núi khí độc ngập trời, khí độc gay mũi khó ngửi tràn ngập cả không gian, một cỗ sát khí lan tràn, ánh sáng cũng bị che phủ.

– A…

Tiếp theo sau trong khe sâu nhất thời truyền tới tiếng hét thê thảm, khí độc tràn vào, người có thực lực thấp đã không còn cách nào đối kháng với kịch độc.

– Mê Lâm sát khí!

Lục Lâm Thiên chuyển biến kết ấn, thủ ấn kết xuất, từng đạo lưu quang rơi xuống khe núi.

– Hưu hưu…

Bên trong rừng trúc khổng lồ âm thanh xé gió vang lên, rừng trúc bình tĩnh đột nhiên sát khí lan tràn, mỗi cây trúc nháy mắt đều biến thành vũ khí sắc bén giết người.

– Hưu hưu!

Trong Mê Lâm trận, không ít đệ tử bốn sơn môn nghe được tiếng xé gió vang lên, còn chưa kịp phản ứng rừng trúc chung quanh như sống lại, cành trúc giương nanh múa vuốt xuyên thấu không gian hung hăng chui vào trong cơ thể bọn hắn.

Bên dưới mặt đất, những cây măng non nằm im đột nhiên như biết thành dùi sắt, trực tiếp dựng lên xuyên thấu qua người.

Những thân trúc biến hóa không ngừng, gào thét áp xuống, người có thực lực tu vi thấp trực tiếp liền bị đánh chết.

Mà đem ra so sánh, khủng bố nhất không ngờ chính là kịch độc, kịch độc giống như những sợi tóc rậm rạp bao phủ trong không gian, chui vào cơ thể mỗi người, sau đó xâm nhập vào trong huyết mạch.

– Mau bố trí hộ thân cương khí!

Tiếng hét lớn truyền tới, các đệ tử bố trí lên hộ thân cương khí, thực lực mạnh một chút còn có thể đối kháng, nhưng thực lực yếu căn bản không thể nào, khói đen tràn ngập không gian quấn quanh xuyên thấu hộ thân cương khí xâm nhập vào người của bọn hắn.

– A…

Tiếng kêu thảm thiết truyền ra, kịch độc nhập vào cơ thể, nhất thời toàn thân run rẩy, miệng sùi bọt mép, trên người biến thành màu đen, thi thể nháy mắt bị thối rữa, lưu lại một bộ xương trắng, trên xương trắng còn bao trùm độc ti màu đen, nhìn thấy một màn này làm lòng người rét lạnh.

Thi thể thối rữa lại hóa thành khói độc tán loạn lan tràn, độc khí cơ hồ càng gia tăng.

– A, cứu ta…

– Trưởng lão cứu đệ tử…

Từng thanh âm tiếng kêu thảm thiết nhất thời truyền ra, Lục Lâm Thiên cùng Đông Vô Mệnh ban đầu chỉ vây khốn bọn hắn mà thôi, không sử dụng sát chiêu, giờ phút này ra tay lập tức thay đổi hoàn toàn cảnh tượng bên trong Mê Lâm trận.

– Chết tiệt, Đông Vô Mệnh, Hợp Hoan tông sẽ không để yên cho ngươi!

Một tiếng hét lớn truyền ra, một thân ảnh phóng lên cao, thủ ấn kết xuất, một đạo quyền ấn nóng cháy hung hăng bay ra, trên quyền ấn còn quanh quẩn ngọn lửa, ầm ầm áp xuống.

– Phanh!

Một quyền oanh kích, tựa như sét đánh, toàn Mê Lâm trận kể cả khí độc nhất thời cuồn cuộn kịch liệt, cả mảnh rừng trúc lớn hơn ngàn thước bị san thành bình địa, đủ thấy thực lực người này cường hãn như thế nào.

– Đáng chết!

Lục Lâm Thiên thầm mắng một tiếng, thực lực người này quá mạnh mẽ, nếu Quỷ Tiên Tử ở đây, hắn còn chống đỡ Mê Lâm trận được thêm một lát, mà bản thân hắn lại không còn chống đỡ được nữa.

Sắc mặt đám người của Phi Linh môn trong sơn cốc đã ngưng trọng, nhóm người Lộc Sơn lão nhân ánh mắt lóe ra, người trong khe núi khủng bố thế nào họ đều biết, nếu không có trận pháp vây khốn, chỉ sợ không làm gì được những cường giả kia.

– A…

Trong khe núi, tiếng kêu thảm vang lên không ngừng, vô số đệ tử bốn sơn môn bị giết chết, huyết tinh sát khí phóng lên cao, mặc dù không nhìn thấy rõ hết thảy trong khe sâu, nhưng người chung quanh đều cảm nhận được sát khí ngất trời, cũng không khó suy đoán người bị đánh chết nhất định không ít.

– Mã Cư Huyền, Trần Cường Bang, Trang Đại Quân, Trang Nhị Quân, chúng ta cùng nhau liên thủ phá trận!

Trong khe núi vang lên tiếng hét lớn.

– Cùng nhau phá trận, ta muốn đem Phi Linh môn san thành bình địa!

– Đông Vô Mệnh, ta sẽ không bỏ qua ngươi!

Từng thanh âm hét lớn vang lên, vài luồng năng lượng bàng bạc nhất thời tụ tập lại trong khe sâu, cả khe sâu cấp tốc run rẩy lên.

Năng lượng cuồng bạo tràn ngập, bên trong hắc mang độc khí, vài đạo quang mang chói mắt nháy mắt ngưng tụ, năng lượng tràn đầy làm cả không gian như bị đè nén, vài người đồng thời ra tay, khí thế thế nào có thể biết.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên cùng Đông Vô Mệnh cực kỳ ngưng trọng.

– Phá trận cho ta!

– Phá!

Trong khe sâu, từng tiếng quát vang lên, vài đạo năng lượng ngập trời bắn ra, lực lượng cuồng bạo trực tiếp vặn vẹo không gian, tiếng gào thét khởi động, cả không gian run rẩy, năng lượng khủng bố khuếch tán làm người ta cảm giác kinh hồn táng đảm.

Chương 797: Phá trận chạy ra

Lục Lâm Thiên cùng Đông Vô Mệnh cấp tốc đánh ra thủ ấn, Linh lực bắn ra ngoài, lục mang cùng độc khí bám chặt trên bầu trời khe sâu, chân khí khó ngửi phóng lên cao, năng lượng ba động kịch liệt cuộn sóng cũng làm lòng người sợ hãi không thôi.

Trong khe sâu, vài đạo cự lực bàng bạc phóng lên cao, hung hăng đánh lên tầng độc khí bên trên, nhất thời độc khí hỗn loạn cùng lục mang giống như sóng lớn gào thét tản ra, cả không gian biến dạng, bắt đầu bành trướng.

Oanh oanh oanh!

Tiếng nổ tung đinh tai nhức óc vang vọng chân trời, vài luồng năng lượng đu.ng chạm trên không trung, hung hăng va đập vào nhau, năng lượng phong bạo khủng bố nhất thời cuồng quét, cả khe sâu chao đảo như động đất.

Oanh oanh oanh!

Tiếng nổ bạo liên tục truyền ra, không gian hoàn toàn nổ tung, năng lượng cuồng bạo tràn ngập khắp nơi, trên khe sâu đá tảng nứt vụn, hoàn toàn như sơn băng địa liệt.

Ba mặt khe sâu núi vòng quanh, lúc này kình khí nổ lớn như dẫn bom, hóa thành bão táp thổi quét, xen lẫn theo ngọn lửa, hơi nước, long quyển phong bạo kích tán, chỉ một thoáng sau cả bốn phía khe núi đã bị san thành bình địa.

– Chạy mau!

Đệ tử Phi Linh môn đứng trên sơn cốc cấp tốc bỏ chạy, sơn cốc sụp đổ, dưới kình khí cuồng bạo thực lực đẳng cấp thấp căn bản không thể đối kháng.

– Cứu mạng a!

Tiếng kêu thảm thiết liên tục vang lên, không ít đệ tử Phi Linh môn đẳng cấp khá thấp không kịp chạy thoát, bị đá lớn nện trúng chôn vùi trong tầng đất đá vụn, chỉ đảo mắt đã có hơn trăm người uổng mạng.

– Đi!

Sắc mặt Lộc Sơn lão nhân trầm xuống, kết xuất thủ ấn, chân khí tràn ra nháy mắt hóa thành hoàng sắc quang tráo bao phủ, lúc này mới ngăn cản kình khí bàng bạc va đập, các đệ tử bình thường của Phi Linh môn hiểm hiểm thối lui.

Khắp bốn phía núi non, toàn bộ người vây xem trợn mắt há hốc mồm, cả khe sâu bị san thành bình địa, loại thực lực khủng bố này đủ làm người sợ hãi.

– Đặng đặng…

Khi toàn bộ kình khí tiêu tán, Lục Lâm Thiên bị cự lực va chạm nhất thời thân hình bật lui, một mảnh hắc vụ lập tức xuất hiện trước người hắn, Đông Vô Mệnh đã kịp thời bố trí hộ thân cương khí cản trở tuyệt đại bộ phận kình khí tàn sát bừa bãi.

Trong cổ họng Lục Lâm Thiên muốn trào ra máu tươi, ngay lập tức hắn liền mạnh mẽ nuốt xuống, ánh mắt nhìn chằm chằm phía trước, chỉ thấy bên trong khe núi đã biến thành một mảnh hoang tàn, giữa không trung có năm thân ảnh lăng không đứng thẳng, chân khí ba động, sau lưng họ còn có một nhóm cao thủ, ngoài ra còn hơn một vạn người của bốn sơn môn.

Lúc này toàn bộ cao thủ Phi Linh môn nhìn chằm chằm về phía trước, thần sắc ngưng trọng.

– Tưởng Lượng Nguyệt, lão bất tử kia cũng tới!

– Hợp Hoan tông Mã Cư Huyền lão daˆʍ trùng cũng tới!

Lộc Sơn lão nhân nhìn vài thân ảnh phía trước, nhất thời vẻ mặt thêm nghiêm túc, những người này chính hắn cũng không dám trêu chọc.

– Còn có Côn Sơn môn Phương Ngọc Quý, Trang Đại Quân, Trang Nhị Quân!

Sắc mặt Thanh Hỏa lão quỷ cũng khó xem, thần sắc không ngừng biến đổi.

– Hắc Sát giáo Hoàng Kính Lương, Tiền Trường Vận, Địa Cương môn Trần Cường Bang…đám người kia đều tới đây!

Ánh mắt Hoa Mãn Lâu lo lắng.

– Hắc Sát giáo, Địa Cương môn, Hợp Hoan tông, Côn Sơn môn, thật đúng là xem trọng Phi Linh môn a.

Đôi mắt Hoa Mãn Ngọc lạnh lùng, trong lòng thở ra một hơi.

– Thật nhiều cường giả!

Một nhóm hộ pháp trưởng lão Phi Linh môn có chút kinh hãi nói.

Thực lực của hộ pháp trưởng lão cũng không thể nhìn thấu được thực lực của người Hắc Sát giáo, càng không biết tên những cường giả kia, nhưng nhìn theo chân khí cũng phỏng chừng được thực lực của đối phương.

– Kích động cái gì, cùng lắm thì liều mạng!

Hoa Mãn Ngọc trầm xuống, quay đầu nhìn qua nhóm trưởng lão hộ pháp nói.

– Đúng vậy, chẳng qua là liều mạng thôi, chúng ta thề sống chết bảo vệ Phi Linh môn!

Sắc mặt các trưởng lão hộ pháp trầm xuống, đồng thời hô to, đã tới giờ này mọi người đều biết ngoại trừ liều mạng cũng không còn con đường nào khác.

– Cường giả nhiều lắm, chỉ sợ khó thể đối kháng a.

Đông Vô Mệnh truyền âm cho Lục Lâm Thiên:

– Người thứ nhất chính là Hắc Sát giáo Tưởng Lượng Nguyệt, Địa Cương môn Phương Ngọc Quý, Hợp Hoan tông Mã Cư Huyền, Côn Sơn môn Trang Đại Quân cùng Trang Nhị Quân, năm người này đều là Vũ Suất cửu trọng.

Lục Lâm Thiên nhìn năm người phía trước, năm người đều là Vũ Suất cửu trọng, thực lực này đích thực cực kỳ cường hãn, với thực lực trước mắt của Phi Linh môn mà xem, có thể đối kháng cũng chỉ có lão độc vật, Bạch Linh, Lộc Sơn lão nhân cùng Thanh Hỏa lão quỷ mà thôi.

Mà thực lực của Lộc Sơn lão nhân cùng Thanh Hỏa lão quỷ dù liên thủ cũng chưa chắc đối kháng được một Vũ Suất cửu trọng, sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, nếu chỉ có một mình hắn đánh không lại có thể bỏ chạy, nhưng hắn có Phi Linh môn, đánh không lại cũng không chạy được.

– Những người khác không đáng để lo, chỉ là năm Vũ Suất cửu trọng là phiền toái lớn.

Lục Lâm Thiên trầm trọng nói, cho dù Thanh Hỏa lão quỷ cùng Lộc Sơn lão nhân liên thủ đối phó một người, còn lại hai người lại không ai đối kháng, cao thủ Phi Linh môn còn chưa tới đẳng cấp này.

– Nói thế nào cũng chỉ có thể liều mạng!

Đông Vô Mệnh nói:

– Ta dựa vào độc công có thể kéo hai người một lát, nhưng muốn đối phó thật không khả năng, chỉ có thể kéo dài thời gian, nhưng e rằng không được bao lâu, làm vậy cũng không giải quyết được vấn đề.

– Ha ha, không biết ta có tới chậm hay không, chuyện náo nhiệt như thế tính thêm ta thế nào!

Ở phía sau, một thân ảnh nháy mắt bay tới, chỉ vài lần lắc mình đã đi ra giữa không trung.

Người kia dáng người hơi mập, toàn thân bao phủ trong áo choàng đen, chân khí mênh mông, không kém gì năm người bên Hắc Sát giáo, khi Lục Lâm Thiên vừa nhìn thấy hắn ánh mắt chợt co rụt lại, nhất thời lộ ra sắc mặt vui mừng, nói:

– Lôi…

– Lục chưởng môn, tạm thời đừng bộc lộ ra thân phận của ta, ta có thể ngăn cản một người, mà cường giả trong tông phỏng chừng sắp tới rồi, chuyện kế tiếp phải xem chính ngươi!

Một thanh âm truyền âm vào trong tai Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhất thời thở ra một hơi, lúc này có Lôi trưởng lão của Vân Dương tông chạy tới, nếu lão độc vật có thể kéo hai Vũ Suất cửu trọng, hiện tại Phi Linh môn cũng có sức liều mạng, chỉ cần mấy cường giả Vũ Suất cửu trọng bị dây dưa, những người khác sẽ dễ làm.

– Vũ Suất cửu trọng!

Đông Vô Mệnh cảm nhận được khí tức trên người Lôi trưởng lão, có vẻ cực kỳ kinh ngạc, không biết Lục Lâm Thiên làm sao kết giao được với cường giả này.

– Không nghĩ tới Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng gia nhập Phi Linh môn, điều này thật làm cho ta cảm thấy ngoài ý muốn.

Lôi trưởng lão nhìn qua Đông Vô Mệnh, ánh mắt co rụt lại.

Đông Vô Mệnh nhìn Lôi trưởng lão, cũng không nhận ra, tựa hồ chưa từng gặp qua, vì vậy càng thêm nghi hoặc.

– Đông Vô Mệnh, không nghĩ tới ngươi gia nhập Phi Linh môn, dám động tới Hợp Hoan tông chúng ta, nhưng người khác sợ ngươi, ta không sợ, hôm nay ta phải đem Phi Linh môn san thành bình địa, chó gà không tha!

Bên trong đám người, một thân ảnh áo bào trắng lăng không đứng thẳng, ánh mắt lộ vẻ tà khí.

Chương 798: Yêu thú đại quân

– Mã Cư Huyền, lão daˆʍ trùng, ngươi đủ tư cách sao!

Đông Vô Mệnh lạnh nhạt nói.

Sưu sưu…

Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc đều nhảy xuống đứng sau lưng Đông Vô Mệnh cùng Lục Lâm Thiên.

– Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, kiệt kiệt, nguyên lai các ngươi đều gia nhập Phi Linh môn, khó trách chỉ một Phi Linh môn nho nhỏ dám động tới Côn Sơn môn, hôm nay ta dùng đầu của các ngươi tế điện người đã chết!

Hai đại hán năm mươi tuổi một người mặc áo dài, một người mặc ngắn tay, dáng người thô lỗ, đặc biệt hai người hoàn toàn giống nhau như đúc, chính là huynh đệ song sinh.

– Trang Đại Quân, Trang Đại Nhị, chỉ sợ thêm các ngươi còn chưa đủ!

Đông Vô Mệnh thản nhiên nói.

– Tiểu tử, chính là ngươi gïết chưởng môn Địa Cương môn chúng ta!

Một người lạnh lùng lên tiếng, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, người này mặc áo bào tro, quanh thân tán phát sát khí.

– Là bổn công tử gïết thì thế nào!

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn hắn, Phong Dực triển khai vẫy mạnh, thân hình lăng không mà đứng, một cỗ khí tràng lạnh lẽo quay chung quanh.

Nhìn Lục Lâm Thiên đứng giữa không trung, tinh thần toàn bộ đệ tử Phi Linh môn nhất thời rung lên, đặc biệt đối với một ít đệ tử cũ mà nói chưởng môn chẳng khác gì vị thần, từ khi chưởng môn tới Phi Linh môn, Phi Linh môn mới có hôm nay, chưởng môn xuất chiến chưa từng bại trận, hôm nay mặc dù đối phương thanh thế lớn, nhưng đối với họ mà nói chẳng có bao nhiêu lo lắng, bởi vì họ tin tưởng chưởng môn của mình, tin tưởng hắn sẽ không thua.

– Chỉ là tiểu Vũ tướng, mặc dù không biết ngươi làm sao đánh chết mấy cường giả, nhưng chỉ dùng ngoại lực mà thôi, hôm nay phải đầu tiên đánh chết ngươi, sau đó diệt Phi Linh môn của ngươi, nói cho người của Cổ Vực biết Địa Cương môn không thể trêu chọc!

Ánh mắt lão giả áo tro trầm xuống, một cỗ sát khí lan tràn tới trên người Lục Lâm Thiên.

– Địa Cương môn sao, ta còn chưa xem vào trong mắt!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói. Giờ phút này đối diện với Vũ Suất cửu trọng, hắn cũng không chút sợ hãi, nói:

– Diệt Phi Linh môn của ta, vậy cần trả giá đắt, thi thể trên mặt đất chỉ là bắt đầu mà thôi!

Nghe được lời nói của Lục Lâm Thiên, sắc mặt mọi người hoàn toàn trầm xuống, lúc này trong khe núi có tới hai ngàn thi thể cùng xương trắng. Tuy nói thực lực họ thấp, nhưng đều từng trải qua chọn lựa, thực lực của hai ngàn người ở trong các sơn môn cũng không xem là hổ thẹn.

Còn chưa đi tới Phi Linh môn đã bị đánh chết hai ngàn người, lúc này sắc mặt nhóm cường giả đều cực kỳ nhục nhã, dưới vô số ánh mắt nhìn soi mói, lão giả áo tro âm lệ nhìn qua, thanh âm vang vọng trong không trung:

– Chúng đệ tử Địa Cương môn nghe lệnh, hôm nay huyết tẩy Phi Linh môn!

– Đệ tử Hợp Hoan tông nghe lệnh, huyết tẩy Phi Linh môn, không buông tha một tên nào!

– Đệ tử Côn Sơn môn nghe lệnh, huyết tẩy Phi Linh môn!

– Đệ tử Hắc Sát giáo nghe lệnh, huyết tẩy Phi Linh môn!

– Huyết tẩy Phi Linh môn!

Giữa không trung, âm thanh của hơn vạn người hưởng ứng hô to, từng đạo chân khí tràn ra, khí thế tràn tới muốn chấn vỡ không gian.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, nhìn khí thế trước mắt mí mắt nhảy lên, thực lực những sơn môn kia quả nhiên cực kỳ khủng bố, nếu chỉ luận thực lực công khai của Phi Linh môn, căn bản không thể đối kháng, chỉ nói khí thế đã không gì có thể so sánh.

Lúc này sắc mặt đệ tử Phi Linh môn cùng dong binh đoàn đều biến hóa.

Một nhóm trưởng lão hộ pháp Phi Linh môn đã chuẩn bị liều mạng, chỉ nói khí thế đã kém ba phần.

– Phi Linh môn còn có chỗ dựa sao?

Xa xa trong núi, không ít người hít vào một hơi, Hắc Sát giáo tạo thành thanh thế như vậy, chỉ là một Phi Linh môn nho nhỏ có thể đối kháng sao.

– Phi Linh môn nhỏ bé, hôm nay phải xóa tên các ngươi ra khỏi Cổ Vực!

Giữa không trung, một tiếng quát lạnh truyền tới.

– So nhiều người sao?

Lục Lâm Thiên hiện tia cười lạnh.

Hắn thu liễm nụ cười, ánh mắt đảo qua Thiên Sí Tuyết Sư đang xoay quanh trên bầu trời.

– Hống!

Thiên Sí Tuyết Sư gầm lên một tiếng như sấm sét, chấn khai không gian, sóng âm thổi quét tràn ra.

Không ít người vẻ mặt sửng sốt, tiếp theo đột nhiên có tiếng xé gió từ sau lưng vang lên, đồng thời mặt đất rung động lên.

Chung quanh đều là đỉnh núi, tầm mắt đều bị cách trở, nhưng không bao lâu bỗng dưng giữa không trung ngay trên một đỉnh núi nháy mắt có ước chừng ba bốn trăm đầu yêu thú phi hành vỗ cánh dựng lên, từ xa xa nhìn lại như tầng mây áp xuống, không khó nhìn ra trên lưng mỗi yêu thú phi hành đều đứng hơn mười thân ảnh.

Phía trước đám yêu thú phi hành đều có bảy tám thân ảnh lăng không bay tới, không hề nghi ngờ đều có thực lực đẳng cấp Vũ Suất.

Sau khi yêu thú phi hành xuất hiện, đỉnh núi lập tức lay chuyển, đá vụn rơi xuống, ngay sau đó từ sau lưng đỉnh núi rậm rạp xông lên hàng trăm hàng ngàn yêu thú, trên lưng yêu thú còn có bóng người.

– Ngao ngao!

– Hống hống!

– Ô ô!

Đủ loại thanh âm yêu thú rít gào hí vang, hội tụ chung một chỗ tựa như sấm sét thẳng chấn lòng người.

Giờ phút này sắc mặt mọi người đại biến, ánh mắt nhìn chằm chằm đỉnh núi, từng ánh mắt đều trở nên ngây dại.

Bách thú vỗ cánh, ngàn thú chạy chồm, uy thế còn mạnh hơn vạn mã lao nhanh, bởi vì những đầu yêu thú kia đều có thân hình khổng lồ kềnh càng.

– Ô ô…

Cảm giác được khí tức dũng mãnh, đàn ngựa của Hắc Sát giáo đều thất kinh, dù là chiến mã cũng không cách nào đánh đồng được với yêu thú.

Không bao lâu sau, mấy trăm đầu yêu thú phi hành rậm rạp xoay quanh, hình thành một vòng cung đem cả khe sâu hỗn độn vây thành nửa vòng tròn, trên lưng mấy trăm yêu thú phi hành tổng cộng có trên vạn người, mỗi người đều mặc thanh y, kình phong thổi lên, thanh y phất phới, tràn ngập sát khí.

Đi đầu đều là cường giả Linh Suất Vũ Suất, mà trên lưng yêu thú phi hành là người có tu vi Vũ tướng, đẳng cấp Vũ phách cũng lên tới vài trăm.

– Ngao…

Hàng trăm hàng ngàn yêu thú khổng lồ cấp tốc chạy chồm tới, đi đầu là một đầu yêu thú lớn chừng năm trăm thước, toàn thân phủ kín vảy đỏ, thân hình tựa như cự mãng, nhưng lại có năm đầu, hình dạng dữ tợn, trong mười con mắt đều lộ hung quang, đôi cánh xích hồng sắc mở rộng chấn khai tầng tầng không gian ba động.

Đầu yêu thú này chính là tọa kỵ của Đông Vô Mệnh là Cửu Đầu Yêu Giao, Cửu Đầu Yêu Giao vốn đang ở Phi Linh môn, lần này việc điều động yêu thú của Sơn mạch Vụ Đô vẫn có yêu thú không phục, vì thế Đông Vô Mệnh để Cửu Đầu Yêu Giao tự mình đi xử lý, giờ phút này khí tức của Cửu Đầu Yêu Giao đã tới ngũ giai hậu kỳ đỉnh, hẳn sắp đột phá lục giai.

Bên dưới không trung, lúc này có hai yêu thú khổng lồ xuất hiện, một đầu là cự viên, thân hình không có da lông mà chỉ có một mảnh thịt giáp xanh trắng bao trùm, nhìn qua như tảng đá, đứng sừng sững như ngọn núi nhỏ, chính là Thạch Yêu Thú Viên bị Lục Lâm Thiên thu phục.

Chương 799: Đại chiến bắt đầu

Đi bên cạnh Thạch Viên là một đầu cự ngưu một sừng, toàn thân màu xanh, trên đầu có một sừng, ánh mắt hung ác, chính là Độc Giác Yêu Ngưu, ba đầu yêu thú hiện thân, ba cỗ chân khí khổng lồ áp xuống, vài đầu yêu thú phi hành của Hắc Sát giáo nhất thời run rẩy lên, toàn bộ bầy ngựa trực tiếp phủ phục, điều này làm bốn sơn môn lập tức hiện vẻ bối rối.

– Tham kiến chưởng môn!

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Phi Đao Âu Dương Lãnh Tật, Khí Vương Úc Khánh, Khang Tử Vân cung kính hành lễ trên không trung.

– Tham kiến chưởng môn!

– Tham kiến chủ nhân!

Trên lưng toàn bộ yêu thú phi hành có hơn vạn đệ tử Vũ đường theo sự suất lĩnh của Hoàng Phủ Kỳ Tùng đều hành lễ, sóng âm hội tụ, tựa như sấm sét, chân khí kinh người bắt đầu khởi động khiến cả không gian run rẩy lên.

– Trời ạ, đây cũng là người của Phi Linh môn sao!

– Đây không phải Cửu Đầu Yêu Giao cùng Thạch Viên Yêu Vương trong Sơn mạch Vụ Đô sao, vì sao cũng đi theo Phi Linh môn!

– Tại sao có nhiều yêu thú như vậy!

Trong núi non xa xa, mọi người trợn mắt cứng lưỡi.

Bên trong Phi Linh môn, toàn bộ trưởng lão hộ pháp cùng đệ tử cũng trợn mắt há hốc mồm, kích động run rẩy toàn thân, thanh thế kia cùng nhóm Vũ giả đột nhiên xuất hiện, lại còn có yêu thú cùng hơn vạn thanh y nhân, không ngờ đều là người của chưởng môn, là tới giúp đỡ Phi Linh môn.

– Mỗi lần chưởng môn đều làm người kinh hãi lẫn vui mừng a!

Đệ tử Phi Linh môn đưa mắt nhìn nhau, lập tức lộ ra ý cười hưng phấn.

Mà vào lúc này, bên phía bốn sơn môn, sắc mặt Tưởng Lượng Nguyệt, Phương Ngọc Quý, Mã Cư Huyền, Trang Đại Thân, Trang Nhị Thân nháy mắt trầm xuống, bọn hắn vốn đã cảm thấy có người ẩn nấp ở phía xa xa, nhưng không nghĩ tới là người của Phi Linh môn, thật không ngờ Phi Linh môn còn có đại quân yêu thú.

Không ít đệ tử bốn sơn môn đều ngây dại.

Cả không gian yên tĩnh không thanh âm, vô số người trợn tròn mắt nhìn yêu thú đại quân đột ngột xuất hiện, còn có trên vạn thanh y nhân, loại thực lực này nếu có thêm Đông Vô Mệnh bọn hắn, thực lực Phi Linh môn đã không kém gì thực lực nhị lưu.

Trong số những người vây xem xa xa, không ít người thầm hít sâu một hơi, trong đầu cảm thấy mê muội, thực lực của Phi Linh môn không nghĩ tới đã vượt bước này.

Nhìn thấy đoàn người vừa xuất hiện, dong binh đoàn đều kinh hãi, không ít người không dám tin, tới hiện tại bọn hắn mới biết được nguyên lai Phi Linh môn lại che giấu sâu như thế.

– Công tử, tất cả mọi người đã tới!

Lục Tiểu Bạch xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên, hắn đang đứng trên một đầu yêu thú phi hành tam giai.

– Lục chưởng môn, những người này đều là người của Phi Linh môn sao?

Ánh mắt Lôi trưởng lão Vân Dương tông đảo qua nhóm người Âu Dương Lãnh Tật, lộ vẻ kinh ngạc vô cùng.

– Không sai, đây đều là người của Phi Linh môn!

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu.

– Hô!

Lôi trưởng lão nhất thời thở sâu, hắn không tra xét được Phi Linh môn ẩn tàng nhiều thực lực như vậy, khó trách trong tông luôn có người nhắc nhở, ngàn vạn lần không được xem thường Phi Linh môn, hắn vẫn luôn không để ý, thậm chí còn không xem trọng mối hôn nhân giữa Vân Dương tông cùng Phi Linh môn, về sau biết kết quả trong đại hội cùng thân phận của Lục Lâm Thiên, hắn mới nhìn Lục Lâm Thiên với cặp mắt khác xưa, nhưng chỉ với bản thân Lục Lâm Thiên mà thôi.

Lúc này đối diện Phi Linh môn, Lôi trưởng lão phải thay đổi cách nhìn, có thể thần không biết quỷ không hay dùng thời gian vài năm đem Phi Linh môn phát triển như bây giờ, người bình thường sao có thể làm được, thực lực cường giả cá nhân cùng thực lực của cả một sơn môn mặc dù có quan hệ nhưng không lớn lắm, muốn phát triển sơn môn không chỉ dựa vào thực lực mạnh mẽ thì có thể làm được.

– Hừ, nguyên lai còn che giấu thực lực, chỉ sợ các ngươi còn chưa đủ, hôm nay nhất định phải huyết tẩy Phi Linh môn!

Tưởng Lượng Nguyệt nhìn người của Phi Linh môn, nhưng trong mắt lại có chút biến hóa. Tuy rằng Phi Linh môn có yêu thú đại quân gia nhập, nhưng ở số lượng cường giả Phi Linh môn yếu hơn không ít.

– Muốn diệt Phi Linh môn, ta sẽ cho các ngươi nuốt không nổi!

Thần sắc Lục Lâm Thiên trầm xuống, mắt lộ lãnh ý nói.

– Vậy thử xem sao!

Tưởng Lượng Nguyệt quát to:

– Các đệ tử nghe lệnh, huyết tẩy Phi Linh môn!

Xuy xuy…

Lời của hắn vừa dứt, đệ tử bốn sơn môn bộc phát ra chân khí cường hãn, dù sao đều là người nổi bật được lựa chọn trong các sơn môn, mặc dù bị yêu thú đại quân làm kinh sợ, nhưng lúc này vẫn ngưng tụ ra khí thế, chân khí run lên mang theo sắc bén nháy mắt xông thẳng tới người của Phi Linh môn.

– Ngao!

Vào thời khắc này, thanh âm Tiểu Long rít gào xuyên thấu không gian.

– Cạc cạc!

– Tê tê!

– Ngao ngao…

Trong nháy mắt vài đạo lưu quang phóng lên cao, chân khí áp xuống, chỉ nháy mắt vài đầu yêu thú khổng lồ xuất hiện, trên mặt đất một cự mãng hai đầu cuộn tròn, mắt lộ ra hung quang huyết tinh.

Một đầu cự hổ toàn thân sáng ngời như ngọc, hai mắt rực sáng lao tới, một đầu tích dịch đỏ nhưu máu cũng xoay quanh trên mặt đất, chiếc đuôi quét ra một mảnh đá lớn, tràn ngập chân khí thô bạo.

Giữa không trung, Thiên Sí Tuyết Sư khuếch trương thân hình khổng lồ hơn bốn trăm thước, đôi mắt mở lớn liên tục rít gào, khí thế vương giả tràn ngập không gian.

Nghịch Lân Yêu Bằng vỗ cánh dựng lên, thân thể lớn hơn sáu trăm thước, không gian ba động bị xuyên phá không ngừng cuồn cuộn sôi trào.

Còn có một đầu cự thỏ màu lam lăng không đứng thẳng, chân khí vô cùng cường hãn, không gian tựa như bị vặn vẹo bóp méo không ngừng.

Vài đầu yêu thú khổng lồ xuất hiện, nhất thời làm đệ tử bốn sơn môn đang xung phong đều khựng lại thân hình, uy áp của mấy đầu yêu thú này còn hơn cả yêu thú đại quân không ít, đặc biệt con yêu thú màu đen cùng màu lam giữa không trung, chân khí làm người kinh hãi.

– Ô ô…

Giữa không trung, đầu yêu thú ngũ giai sơ kỳ cùng vài yêu thú tứ giai của bốn sơn môn mang tới nhất thời thất kinh thân hình run rẩy lên, dưới uy áp của mấy đầu yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng, chúng nó tự nhiên không thể đối kháng.

– Là yêu thú lục giai, không ngờ có cả yêu thú lục giai!

Không ít người có tri thức không ngờ trong Phi Linh môn còn có cả yêu thú lục giai.

Ánh mắt đám người Tưởng Lượng Nguyệt trầm xuống, yêu thú lục giai xuất hiện đối với bọn hắn mà nói không phải là chuyện tốt.

– Gïếŧ!

Lục Lâm Thiên quát lạnh một tiếng, vang vọng cả thiên không.

– Ngao…

Một đám yêu thú dẫn đầu xung phong lao tới, cả không gian run rẩy lên, đám yêu thú hội tụ cùng một chỗ làm không ít đệ tử bốn sơn môn đều kinh hồn táng đảm.

– Gïếŧ!

Gần vạn đệ tử Vũ đường lao thẳng xuống dưới, binh khí vung lên gào thét, bám theo chân khí sắc bén xung phong liều chết.

– Các đệ tử đều lên cho ta, hung hăng gïếŧ cho ta!

Hoa Mãn Lâu hét lớn một tiếng, nhất thời đệ tử Phi Linh môn như tráng thêm can đảm, không còn chút sợ hãi lao thẳng tới trước.

Tiếng la hét đinh tai nhức óc quanh quẩn trên không gian, nháy mắt cả vùng trời sát khí tràn ngập.

Chương 800: Tiếp tục kháng Vũ soái

Trong mắt Tưởng Lượng Nguyệt càng thêm âm trầm, nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng nói:

– Ta giết ngươi trước!

Dứt lời hắn kết xuất thủ ấn, thân ảnh lao thẳng nhanh như chớp, không gian vặn vẹo nứt vụn, hai đầu yêu thú phi hành tam giai che trước người trực tiếp hóa thành huyết vũ nổ tung trên không trung.

– Tưởng Lượng Nguyệt, để cho ta gặp ngươi đi!

Thân ảnh Lôi trưởng lão chợt lóe, quanh thân tràn ra cỗ chân khí nóng cháy, không gian ba động nhộn nhạo, tiếp theo sau hắn đã ngăn chặn trước người Tưởng Lượng Nguyệt.

– Giấu đầu lộ đuôi, các hạ là ai!

Cảm giác được khí tức trên người Lôi trưởng lão, ánh mắt Tương Lượng Nguyệt trầm xuống, hắn suy đoán người này hẳn không vô danh.

– Ta là người phương nào ngươi cần gì biết, để cho ta xem Hắc Sát giáo có chỗ nào bất phàm!

Lôi trưởng lão nói một câu, chân bước hư không, lập tức bao phủ thẳng tới chỗ Tưởng Lượng Nguyệt, khu vực không gian của hai người đã hoàn toàn vặn vẹo.

– Hừ, để cho ta xem ngươi rốt cục là thần thánh phương nào!

Tưởng Lượng Nguyệt trầm xuống, năng lượng áp không tràn tới, hai người nhất thời cuốn vào nhau.

– Đông Vô Mệnh, người khác sợ ngươi, ta không sợ!

Mã Cư Phàm ngưng tụ quang cầu hỏa diễm nháy mắt lao thẳng về hướng Đông Vô Mệnh.

– Người này, giao cho ta đi!

Một thanh âm quỷ mị truyền tới, một đạo bạch ảnh không biết từ nơi nào mà tới, nháy mắt đã xuất hiện giữa không trung.

Khi đạo bạch ảnh xuất hiện, không gian ba động chung quanh cấp tốc thối lui, một cỗ lực lượng cuồng bạo ngập trời đột nhiên lan tràn.

Tiếp theo sau ngay trước mắt Mã Cư Huyền xuất hiện một đầu yêu thú khổng lồ, đầu yêu thú tựa như ngọn núi lớn, trắng tinh như tuyết, có sáu chiếc đuôi quỷ dị đang xuyên thấu không gian dựng thẳng lên cao, quanh thân cuồn cuộn quang mang màu trắng.

– Đây là…

– Là Cửu Vĩ Yêu Hồ, lục giai hậu kỳ đỉnh!

Mã Cư Huyền không phải kẻ yếu, giờ phút này nhìn thấy bản thể của Bạch Linh, sắc mặt kinh hãi, Cửu Vĩ Yêu Hồ lục giai hậu kỳ tuyệt đối không dễ chọc.

– Ngao!

Bạch Linh rít gào một tiếng, yêu khí cường hãn tràn ra, một cự vĩ xuyên thấu qua không gian mang theo cỗ lực lượng bàng bạc áp xuống.

Cự vĩ xuyên thấu không gian, tựa như tia chớp, cả không trung run rẩy, bám theo uy thế tuyệt đối bao vây Mã Cư Huyền.

– Tại sao có yêu thú khủng bố như vậy!

Sắc mặt Mã Cư Huyền vô cùng khó xem, lúc này công kích của Bạch Linh vừa tới, thân hình hắn chợt động, một đạo tàn ảnh hiện lên tại chỗ, thế nhưng trách được chiêu công kích của Bạch Linh.

– Hưu hưu!

Thân hình Mã Cư Huyền vừa ổn định, hai cự vĩ của Bạch Linh lại áp tới.

– Hừ!

Mã Cư Huyền không kịp né tránh, quát lạnh một tiếng, thủ ấn kết xuất, chân khí thổ hệ quanh thân ngưng tụ, nháy mắt hóa thành một trảo ấn thật lớn chộp thẳng vào cự vĩ của Bạch Linh.

Hắn là Vũ Suất cửu trọng thổ hệ cùng hỏa hệ, đối địch với Bạch Linh cũng không nhiều e ngại, lúc này chân khí tràn ra, uy thế tuyệt đối kinh người, không gian xung quanh gần như bị phá nát.

Trong mắt Bạch Linh lóe hàn quang, sáu cự vĩ bay vòng lại bắn ra.

– Hưu hưu…

Một người một thú nhất thời va chạm trên không trung, dư ba kình khí đáng sợ từ không trung bao phủ xuống, núi non cùng đá tảng chung quanh liên tục nổ tung.

– Tiểu tử, ngươi bảo vệ chính mình, chăm sóc Tâm Đồng!

Đông Vô Mệnh dứt lời, hắc mang run lên, Linh lực tràn ra, nháy mắt đánh về phía trước.

– Trang Đại Quân, Trang Nhị Quân, để cho ta xem thực lực hai ngươi mạnh bao nhiêu!

Đông Vô Mệnh lao thẳng tới chỗ hai Vũ Suất cửu trọng quát to.

– Đông Vô Mệnh, cũng cho chúng ta nhìn xem độc công của ngươi rốt cục bất phàm tới cỡ nào!

Phanh phanh!

Trong khoảnh khắc Đông Vô Mệnh đã va chạm cùng Trang gia huynh đệ.

Ba người vừa ra tay liền đánh ra công kích đáng sợ, đôi bên đều biết thực lực của đối phương, tiếng nổ tung vang rền ầm ĩ, dư ba kình khí thổi quét đem đỉnh núi bên dưới trực tiếp đánh bay, không ít yêu thú cùng Vũ giả đều bị lan tới.

– Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, ta giải quyết trước hai người các ngươi đi!

Phương Ngọc Quý liếc mắt nhìn bầu trời, một giây sau lao thẳng tới chỗ Lộc Sơn lão nhân cùng Thanh Hỏa lão quỷ.

– Hừ, Phương Ngọc Quý, chúng ta cũng không phải dễ chọc!

Thanh Hỏa lão quỷ âm trầm quát, hai người một bước hư không, lập tức lao thẳng tới trước, hỏa hệ cùng thổ hệ ngưng tụ, phút chốc giữa không trung vang lên tiếng va chạm.

– Giết!

Tiếng chém giết đinh tai nhức óc vang vọng, giờ phút này Âu Dương Lãnh Tật, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Quỷ Ảnh La Sát đều tự lựa chọn đối thủ của mình, trong Hắc Sát giáo cũng không thiếu Vũ Suất, Linh Suất cường giả đều tham dự bên trong.

So sánh tu vi Vũ Suất, Phi Linh môn tựa hồ rơi xuống hạ phong.

– Hoàng Hán Lương, nếm một chưởng của ta!

Thân hình tháp sắt của Hoa Mãn Lâu vừa động, thổ hệ lực bàng bạc khuếch tán, một đạo chưởng ấn lao thẳng tới một Vũ Suất ngũ trọng.

– Hoa Mãn Lâu, không nghĩ tới ngươi gia nhập Phi Linh môn, hừ!

Hoàng y đại hán quát lạnh, khí thế hiển lộ, gạt ra không gian ba động lao thẳng về hướng Hoa Mãn Lâu.

– Phanh phanh!

Hai người giao thủ, chân khí khuếch tán, kình khí thổi quét, nháy mắt không gian nổ tung.

Lục Lâm Thiên nhìn lướt qua toàn trường, toàn bộ cao thủ Phi Linh môn đều đã tìm được đối thủ, Khang Tử Vân cùng Úc Khánh đều tự tìm Linh Suất, tựa hồ là người của Hợp Hoan tông cùng Hắc Sát giáo.

Mà Âu Dương Lãnh Tật cùng Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chính, Tương Viễn Quan đều giao thủ với tu vi Vũ Suất, theo đẳng cấp Vũ Suất nhìn lại, tựa hồ trong phe đối phương còn có hai Vũ Suất chưa tìm được đối thủ.

Xa giữa không trung, Nghịch Lân Yêu Bằng cùng Thái Âm Yêu Thỏ đang giao thủ với hai Vũ Suất nhị trọng, lực đạo bàng bạc áp xuống khiến núi non bên dưới liên tục tan vỡ.

Huyết Ngọc Yêu Hổ, Cửu Đầu Yêu Giao, Song Đầu Thủy Hỏa Yêu Giao cùng Hổ mãng thú đều đang giao phong kịch liệt với một nhóm Vũ tướng.

– Chết đi!

Trong đám người vang lên tiếng quát thanh thúy, lúc này Lục Tâm Đồng như một tiểu ác ma xuyên qua trong đám người, thủ ấn kết xuất, khói độc tràn ngập quanh thân, không biết là mười mấy đệ tử sơn môn nào đã bị nàng đánh chết.

Khẽ nhíu mày, Lục Lâm Thiên cũng không quá lo lắng, lúc này Phi Thiên Ngô Công đang ở cạnh Lục Tâm Đồng, hẳn không xảy ra chuyện gì, xem như cho nha đầu kia tôi luyện một chút cũng tốt.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên cũng không lạc quan, theo thực lực chỉnh thể mà xem, Phi Linh môn căn bản không bằng bốn sơn môn, may mắn có yêu thú đại quân hỗ trợ, như vậy xem như có thể kháng cự, không những thế có yêu khí áp chế, còn có thể chiếm chút thượng phong, nhưng trận đại chiến thế này diệt địch một ngàn tự tổn tám trăm tuyệt đối không phải cách tốt nhất.

– Chưởng môn Phi Linh môn phải không, hiện tại hãy xem còn có ai tới cứu ngươi!

Hai thân ảnh nhanh như chớp xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, theo chân khí nhìn lại một là Vũ Suất nhất trọng, một là nhị trọng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thực lực tu vi của hai người này đối với hắn hiện tại mà nói hẳn áp lực không lớn, nhưng có hai người thì đối với hắn lại có vẻ khó khăn.

Chương 801: Vũ giả tam hệ?

– Tê!

Một tiếng rít gào trầm thấp, thân hình Tiểu Long nháy mắt khuếch trương hơn năm trăm thước, chẳng khác gì ngọn núi nhỏ, một cỗ chân khí thô bạo ngập trời khuếch tán.

– Lão đại, giao cho đệ một tên!

Trong mắt Tiểu Long hiện lên hàn quang, cự vĩ hung hăng quất thẳng vào Vũ Suất nhất trọng.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không còn gánh nặng, chỉ nói lực phòng ngự Vũ Suất nhất trọng kia cũng không gây thương tổn được Tiểu Long.

– Đây là yêu thú gì!

Tên Vũ Suất thần sắc kinh ngạc, nháy mắt tránh né, thân ảnh cấp tốc thối lui.

– Ta đánh chết tiểu tử này trước, báo thù cho chưởng môn!

Ánh mắt Vũ Suất nhị trọng còn lại lướt qua Tiểu Long, lập tức nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sát ý, thủy hệ năng lượng lưu chuyển, mạnh mẽ hư không một bước đánh thẳng tới trước, chân khí cường hãn thổi quét khiến chung quanh không ngừng nổi lên không gian ba văn.

– Vũ Suất nhị trọng!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, khí xoáy dưới chân chợt lóe, thân ảnh cấp tốc thối lui, chỉ lưu lại tàn ảnh trên không trung.

– Tốc độ cũng không chậm!

Vũ Suất nhị trọng nhìn thấy thân hình Lục Lâm Thiên biến mất tại chỗ, hơi có chút sửng sốt, thủ ấn kết xuất, chân khí quanh thân khuếch tán, thân ảnh tiếp tục lao tới, đồng thời trên bàn tay hiện ra trảo ấn như muốn xé rách không gian.

– Tốc chiến tốc thắng đi!

Vừa rồi hắn cũng không phải muốn chạy trốn, mà chỉ muốn rời xa chiến trường, giờ khắc này hắn đã sớm hiểu biết thực lực của mình, ban đầu ở sơn mạch Vụ Hải mình còn có thể đánh chết Vũ Suất nhất trọng, huống chi bây giờ đã có tu vi Vũ tướng cửu trọng, hoàn toàn có thể chính diện đối chiến với Vũ Suất nhị trọng kia.

Nhìn thấy trảo ấn của người kia vỗ xuống, Phong Dực sau lưng hắn chấn động, thủ ấn vô thanh vô tức ngưng tụ.

– Xuy!

Trảo ấn nháy mắt đã tới, mang theo một mảnh hơi nước nồng đậm, chung quanh giống như nổi lên mưa phùn, kình khí cường hãn khuếch tán, sóng gợn chung quanh lắc lư kịch liệt.

– Hàn Băng Ấn!

Chỉ nháy mắt tiếng quát trầm thấp vang vọng không gian, thủ ấn lớn hơn trăm thước đột nhiên hiện lên, nhiệt độ không gian cấp tốc giảm xuống, hàn băng khí khuếch tán, không gian ba văn bị đông lại, hàn khí bao phủ khắp thiên không.

– Hưu!

Tốc độ cực nhanh, Hàn Băng Ấn không chút dừng lại va chạm thẳng vào trảo ấn của người kia.

Những nơi chưởng ấn đi qua, cả không gian giống như bị đóng băng, trảo ấn quỷ dị hóa thành băng trảo lóe lên hàn quang kỳ quái.

Hai đạo năng lượng cực lớn nháy mắt va chạm vào nhau, cả không gian đều run lên.

Phanh phanh!

Hàn băng khí thấu xương khuếch tán, năng lượng khủng bố ầm ầm nứt toác trong không gian…

Tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa vang vọng trong không gian, một cỗ kình khí cuồng bạo ầm ầm khuếch tán, trảo ấn nháy mắt nứt toác hóa thành vụn băng, ngay lập tức biến mất không còn nhìn thấy.

Đồng thời một cỗ hàn băng khí tựa như cuộn sóng bay thẳng tới trước mắt Vũ Suất nhị trọng kia.

– Xuy!

Người kia đẩy mạnh một đạo lam mang, hung hăng va chạm vào hàn băng khí, hai cỗ chân khí đυ.ng chạm tựa như hoa lửa lóe sáng liền diệt, sau đó hàn băng khí mới tiêu tán giữa không trung.

– Vũ kỹ huyền cấp!

Vũ Suất nhị trọng kinh hãi, cảm giác Lục Lâm Thiên thi triển ra vũ kỹ uy thế thật sự không kém.

– Sao lại mạnh như vậy!

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong lòng hắn cảm thấy khϊếp sợ, đối phương rõ ràng chỉ có chân khí Vũ tướng cửu trọng, nhưng lực công kích vừa rồi cường hãn như thế, bản thân mình đã khinh thường, không nghĩ tới phải dùng hai lần công kích mới triệt tiêu được lực đạo của đối phương.

– Lại là song hệ Vũ giả? Người này có chút quỷ dị!

Trong lòng Vũ Suất nhị trọng nhất thời thầm lưu ý, không dám tiếp tục khinh thường, sắc mặt trầm xuống, thủ ấn nháy mắt ngưng tụ, chân khí sắc bén tràn ra, cuối cùng ngưng tụ thành chưởng ấn trong lòng bàn tay, xung quanh chưởng ấn không gian như muốn nổ tung, mơ hồ tạo ra khe không gian chợt ẩn chợt hiện.

– Chỉ là vũ kỹ hoàng cấp cao giai mà thôi!

Lục Lâm Thiên nhủ thầm, người kia thi triển vũ kỹ rõ ràng bất phàm, cơ hồ đã tới gần vũ kỹ huyền cấp sơ giai, chung quy vẫn chưa phải, nhưng dùng thực lực Vũ Suất nhị trọng thúc giục, khí thế còn không yếu hơn vũ kỹ huyền cấp sơ giai của mình.

– Cần tốc chiến tốc thắng!

Đánh giá chiến trường xa xa, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, mình phải nhanh chóng giải quyết người này mới được, tâm niệm vừa động, ngay lúc đối phương đang ngưng kết thủ ấn, Lục Lâm Thiên cũng lập tức đánh ra thủ ấn.

Giờ phút này trong cơ thể hắn, một cỗ chân khí hỏa hệ bàng bạc cấp tốc lưu động, làm kinh mạch của hắn cũng có cảm giác bị nóng cháy.

Vũ Suất nhị trọng cảm giác được chân khí quanh thân nóng rực, trong lòng trầm xuống, thủ ấn biến hóa, chưởng ấn quanh quẩn lam sắc quang mang, màu sắc càng thêm thâm thúy, không gian chung quanh hoàn toàn biến thành một mảnh ướt át, mưa phùn mênh mông không ngừng bay xuống.

Thủ ấn quỷ dị ngưng kết, một cỗ chân khí hỏa hệ xuất hiện, một tầng xích hồng sắc hỏa diễm lập tức tràn ngập.

Trong thiên địa, năng lượng hỏa hệ nhanh chóng hội tụ, khiến không gian biến thành xích hồng sắc, hoàn toàn trái ngược với năng lượng thủy hệ của Vũ Suất nhị trọng kia.

– Đi!

Giờ phút này Vũ Suất nhị trọng đã ngưng tụ thành đạo chưởng ấn, khẽ quát một tiếng, thân thể bay tới, đồng thời chân khí màu lam nhanh chóng lan tràn trên chưởng ấn.

Chưởng ấn nháy mắt hóa thành khổng lồ lớn hơn ngàn thước, thân ảnh của người kia đều bao phủ trong chưởng ấn, không gian vặn vẹo khắp bốn phía tầng tầng khuếch tán.

Ở xa xa không ít người vây xem đều nhìn về bên này, thấp giọng kêu khẽ, lực công kích của Vũ Suất nhị trọng kia thật sự rất mạnh.

Chưởng ấn đẩy ra, kình khí gào thét, đá vụn tro bụi trong sơn mạch cũng mãnh liệt khởi động, cuối cùng thổi quét bốn phương tám hướng, lực khủng bố hung hăng trấn áp về hướng Lục Lâm Thiên.

– Tới đi!

Lục Lâm Thiên quát, quyền ấn chợt động, ngọn lửa quanh quẩn trên quyền ấn bộc phát ra quang mang chói mắt, mang theo khí tức nóng rực.

– Liệt Viêm quyền, đi!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, quyền ấn hóa thành quang ảnh đỏ đậm bắn vọt ra như tia chớp.

Ban đầu quyền ấn chỉ cỡ nắm tay, nháy mắt đón gió mà trướng, cơ hồ chỉ tích tắc đã hóa thành hơn ngàn thước, năng lượng cuồng bạo đỏ đậm đáng sợ tựa như thiêu đốt không gian, toàn bộ hơi nước đều bị trực tiếp bốc hơi.

Không ít Vũ Suất đang kích chiến đều cảm nhận được cỗ khí tức này, không khỏi đưa mắt nhìn qua, nhất thời trong mắt kinh ngạc, uy lực vũ kỹ quyền ấn thật sự làm họ cảm thấy e ngại.

Quyền ấn mang theo ngọn lửa bay qua phía chân trời, cuối cùng như vẫn thạch ầm ầm va chạm vào chưởng ấn màu lam đang đi tới.

Hai đạo năng lượng thuộc tính bất đồng nháy mắt va chạm trên không trung, cả không trung như dừng lại, ngay lập tức không gian rung chuyển, một cỗ quang mang chói mắt lóe sáng.

Ngay sau đó là thanh âm nổ vang như sấm sét, dựng lên ầm ĩ cuối

chân trời.

– Phanh!

Quyền ấn chưởng ấn nổ tung, một cỗ năng lượng phong bạo cực kỳ khủng bố nháy mắt thổi quét khắp chung quanh, bao phủ phạm vi ít nhất là hai ngàn thước.

Chương 802: Đánh chết dưới chưởng

Kình khí tàn sát bừa bãi, giữa không trung giống như sơn băng địa liệt, một đỉnh núi bị thổi quét bên trong, trực tiếp bị san thành bình địa, mặt đất nứt nẻ, đá vụn bay tứ tung, không ít người đều lộ ra ánh mắt kinh hãi.

Giờ phút này một thân ảnh bao phủ trong bộ khải giáp lân phiến màu vàng cùng với quang mang màu vàng quanh quẩn có vẻ cực kỳ quỷ dị.

Mà người còn lại chính là Vũ Suất nhị trọng, sắc mặt trắng bệch, thần sắc kinh hãi, hơn phân nửa trường bào bị thiêu hủy, toàn thân mặt xám mày tro, trên người còn bao phủ vết máu, chân khí đã hao hụt hơn không ít.

– Rơi xuống hạ phong!

Một màn này làm không ít người trợn mắt há hốc mồm, một kích vừa rồi Vũ Suất nhị trọng rơi xuống hạ phong, thật sự làm người ta quá khó tin, một Vũ tướng cửu trọng không ngờ có thể ngăn chặn Vũ Suất nhị trọng!

– Vũ kỹ phòng ngự, tam hệ Vũ giả, vũ kỹ huyền cấp trung giai sao?

Thần sắc Vũ Suất nhị trọng kinh hãi, hắn thật không ngờ mình rơi vào nông nỗi này, đối phương vừa thi triển vũ kỹ hỏa hệ tựa hồ còn mạnh mẽ hơn vũ kỹ huyền cấp sơ giai, hơn nữa lại thêm hỏa thuộc tính, rõ ràng là tam hệ Vũ giả.

– Lại có thể thúc giục vũ kỹ huyền cấp trung giai!

Vũ Suất nhị trọng chật vật nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt tràn ngập oán hận cùng sát ý, tiếp theo chợt cắn răng bắt đầu xuất ra thủ ấn.

– Ngươi không còn cơ hội đâu, đi chết đi!

Lục Lâm Thiên âm lệ quát một tiếng, vừa trì hoãn thời gian thủ ấn đã đẩy ra, một cỗ phong hệ năng lượng hội tụ tới, trên không đột nhiên xuất hiện một tầng mây thật dày, một cỗ lực lượng vô hình cực đoan khuếch tán, làm cho người ta cảm thấy hết hồn.

– Tam Thiên Lưu Vân Thủ!

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, đạo thủ ấn cuối cùng kết xuất, tầng mây nổi lên gợn sóng kỳ dị, vô số thủ ấn khuếch tán, không gian chung quanh nổ tung thành từng mảnh.

Tụ bào vung lên, một cỗ chân khí bắn ra, không gian run rẩy, vô số thủ ấn từ trong tầng mây bắn xuống, ngay lập tức hội tụ cùng nhau.

Ngay tích tắc thủ ấn hội tụ, một cỗ năng lượng cường hãn tuyệt đối bắt đầu lan tràn, chưởng ấn khổng lồ trống rỗng xuất hiện, tầng mây thật dày nháy mắt bị chưởng ấn cắn nuốt.

Tiếp theo sau chưởng ấn thổi quét, hung hăng áp về hướng Vũ Suất nhị trọng, không gian vặn vẹo liên tục, đè nén thiên không gần như bị phá nát.

– Cẩn thận!

Xa xa giữa không trung, Phương Ngọc Quý quát lớn, Vũ Suất nhị trọng kia chính là đệ tử Địa Cương môn. Lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên xuất ra Tam Thiên Lưu Vân Thủ, Phương Ngọc Quý sầm mặt, thân ảnh cấp tốc lao tới.

– Phương Ngọc Quý, lưu lại cho ta!

Lộc Sơn lão nhân cùng Thanh Hỏa lão quỷ luôn lưu ý toàn trường, nhìn thấy thực lực của chưởng môn, trong lòng hít sâu một hơi lạnh. Nhưng lại thấy Phương Ngọc Quý muốn nhúng tay vào, hai người dùng toàn lực cuốn lấy Phương Ngọc Quý, lực công kích khủng bố vặn vẹo thiên không, dù Phương Ngọc Quý là Vũ Suất cửu trọng nhất thời còn chưa thể thoát thân, tuyệt đối là không dễ dàng.

– Lại là vũ kỹ huyền cấp trung giai!

Vũ Suất nhị trọng nhìn thấy chưởng ấn vỡ áp xuống, trong lòng phát lạnh, lực công kích của chiêu thức kia tựa hồ còn cường hãn hơn quyền ấn vừa rồi mấy phần.

– Đi!

Chưởng ấn áp xuống, Vũ Suất nhị trọng chỉ có thể hoảng sợ nghênh địch.

Tiếp theo sau, hai đạo năng lượng cực lớn va chạm lẫn nhau, tiếng nổ vang vọng giữa không trung.

Phanh phanh!

Tiếng nổ vang như sấm sét, vang vọng phía chân trời, kình khí năng lượng phong hệ cuồng bạo thổi quét thiên địa, mặt đất như nổ tung ra, khe nứt lan tràn cực nhanh như sơn băng địa liệt, không gian ba văn trực tiếp phá nát tựa như có cơn bão vừa thổi qua hỗn loạn.

Năng lượng phong hệ bao trùm trời đất, thổi quét khắp bốn phương tám hướng.

Kình khí khủng bố thổi quét, ngay tiếp theo chiến trường xa xa đều bị lan tới, người của hai bên đều bị liên lụy đánh trúng.

Người bị đánh trúng nếu thực lực thấp sẽ chết ngay tại chỗ, mà thực lực mạnh hơn một chút đều bị thương, ai cũng bị dọa một thân mồ hôi lạnh.

– Đây chính là vũ kỹ huyền cấp trung giai, không nghĩ tới chưởng môn Phi Linh môn lại có hai bộ vũ kỹ huyền cấp trung giai, uy lực này quá kinh khủng!

– Đẳng cấp Vũ tướng đã có thể tu luyện thành vũ kỹ huyền cấp trung giai, vậy mới đáng sợ a.

Không ít người vây xem có ánh mắt bất phàm thần sắc kinh ngạc thấp giọng nghị luận xa xa.

Không bao lâu, khi kình khí tiêu tán, hai thân ảnh hiển lộ trên không trung, Lục Lâm Thiên vẫn mặc Thanh Linh khải giáp, sắc mặt tái nhợt, huyết khí sôi trào, nhưng dựa vào Thanh Linh khải giáp cùng thể chất cường hãn cũng không trở ngại, nhưng thân thể vẫn khó chịu, mạnh mẽ nuốt xuống ngụm máu tươi.

– Phốc…

Nhưng Vũ Suất nhị trọng lại phun ra ngụm máu, sắc mặt nhất thời trắng bệch, nguyên bản chân khí hùng hồn biến thành uể oải, ánh mắt kinh hãi nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, muốn nói gì đó.

– Phốc…

Nhưng lời của hắn còn chưa nói ra, lại phun thêm một ngụm máu, máu tươi rơi xuống mang theo nội tạng bị phá nát, thân hình nặng nề nện thẳng xuống đất.

– Ngao!

Huyết Ngọc Yêu Hổ vừa lúc lướt qua, há mồm to như chậu máu trực tiếp nuốt thi thể hắn vào bụng, lại cùng một Vũ tướng bát trọng tiếp tục giao đấu.

– Phi Linh môn chết tiệt, Lộc Sơn, Thanh Hỏa, ta sẽ không bỏ qua cho hai ngươi!

Trơ mắt nhìn thấy một đệ tử bị đánh chết, hai mắt Phương Ngọc Quý đỏ đậm, nhất thời điên cuồng công kích.

Phanh phanh phanh!

Thân ảnh Phương Ngọc Quý lóe ra như quỷ mị, mỗi lần công kích đều bộc phát ra tiếng nổ kinh thiên, từng luồng năng lượng phong bạo không ngừng khuếch tán, tình hình chiến đấu kịch liệt như vậy khiến người vây xem trợn mắt há hốc mồm.

Mà lúc này Lộc Sơn lão nhân cùng Thanh Hỏa lão quỷ đều bị công kích mãnh liệt của Phương Ngọc Quý làm rơi xuống hạ phong, dù hai người liên thủ nhưng vẫn không thể vượt cấp khiêu chiến như Lục Lâm Thiên, vì vậy chỉ một lát sau đã không chịu nổi.

– Đông Vô Mệnh, ta xem ngươi làm sao chống đỡ, ngươi còn có thể đối kháng bao lâu!

Ở một nơi khác, lúc này quanh thân Đông Vô Mệnh bao trùm hắc vụ, bị hai Vũ Suất cửu trọng liên thủ luôn gặp hạ phong, hai người này phối hợp vô cùng ăn ý, điều này càng làm hắn khó chịu nổi, nếu không dựa vào độc công còn có Linh hồn công kích, chỉ sợ đã sớm bại trận.

– Kiệt kiệt, đừng quản ta chống được bao lâu, chỉ nói hiện giờ các ngươi chưa làm khó dễ được ta!

Đông Vô Mệnh ngoài miệng không buông tha người, âm lệ quát từng quầng hắc vụ tràn ra liều mạng ngăn cản hai người công kích.

Ở xa xa, Lôi trưởng lão cùng Tưởng Lượng Nguyệt đang chiến đấu kịch liệt, lực lượng cuồng bạo tán loạn, không gian thỉnh thoảng run rẩy lên, uy thế cực kỳ kinh người.

Giờ phút này trong nhóm cường giả đang giao phong, Bạch Linh cùng Mã Cư Huyền tạm thời khó phân thắng bại, nếu đối phó Vũ Suất cửu trọng bình thường, Bạch Linh tự nhiên dễ dàng áp chế, nhưng Mã Cư Huyền cũng là Song hệ Vũ Suất cửu trọng, thực lực cao hơn cửu trọng đơn hệ không ít, điều này làm Bạch Linh tạm thời chưa chiếm được thượng phong.

Chương 803: Huyết Lục ra tay

Hiện tại phạm vi mười dặm trong khe sâu nơi nơi đều là thanh âm chém giết ầm ĩ, đệ tử bốn sơn môn chậm rãi tụ tập cùng nhau, mà đệ tử Phi Linh môn cùng đệ tử Vũ đường nhờ có yêu thú phụ trợ chậm rãi vây quanh, trận chiến vẫn tiếp tục, trên mặt đất máu chảy thành sông.

Giờ này khắc này ngoài ngàn dặm, Phi Linh môn hoàn toàn yên tĩnh, chỉ còn vài đệ tử trấn thủ, mà ở sau núi, trong mơ hồ tràn ngập cỗ năng lượng ba động làm người sợ hãi.

– Hô hô!

Năng lượng ba động đáng sợ, chẳng biết từ lúc nào đã có thiên địa năng lượng bao trùm trời đất tràn ra, chấn khai không gian ba văn, chân khí cường hãn mà khủng bố bao phủ cả vùng trời, hội tụ vào trong một mật thất sau núi, nơi đó lúc này tựa như động không đáy, đang liên tục cắn nuốt thiên địa năng lượng không ngừng.

Phanh phanh!

Trên chiến trường, một thanh âm nổ bạo vang lên, một thân hình xinh đẹp bị đánh bay, thân hình uyển chuyển rơi xuống đất phun ra ngụm máu tươi.

– Chết đi!

Một thân ảnh hạ xuống, một đạo kiếm quang xé mở không gian bắn tới, thực lực người kia đã tới Vũ Suất nhị trọng.

Thân ảnh xinh đẹp cả kinh, mặt hoa thất sắc, nàng chính là Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, bị một Vũ Suất nhị trọng cuốn lấy nàng căn bản không thể làm gì thì bản thân đã bị trọng thương.

– Cẩn thận một chút!

Bỗng nhiên một thanh âm truyền vào tai nàng, nhất thời Diệp Phi cảm giác mình bị người ôm lấy, thân hình dựa vào ngực người đó.

– Đại Địa Cương Thuẫn!

Lục Lâm Thiên như quỷ mị, vừa ôm lấy Diệp Phi lập tức đánh ra Đại Địa Cương Thuẫn, thổ hoàng sắc hộ thuẫn đột nhiên thổi quét, kiếm quang nháy mắt bị ngăn cản.

– Hưu!

Đại Địa Cương Thuẫn bị bổ thành hai nửa, năng lượng tiêu tán trong không trung, mà Lục Lâm Thiên đã mang theo Diệp Phi bay ra ngoài ngàn thước.

– Chưởng môn!

Tới lúc này Diệp Phi mới biết người cứu mình chính là chưởng môn.

– Ăn đan dược trước đi!

Lục Lâm Thiên lấy ra một viên đan dược chữa thương lục phẩm sơ giai đưa cho Diệp Phi, thân ảnh nháy mắt biến mất ngay tại chỗ. Nhìn theo bóng lưng của hắn, sắc mặt trắng bệch của Diệp Phi hiện lên tia khác thường, vội vàng nuốt đan dược.

Giờ phút này Vũ Suất nhị trọng kia đã bổ ra Đại Địa Cương Thuẫn lao tới, đột nhiên nhìn thấy Lục Lâm Thiên, sắc mặt cả kinh, vừa rồi hắn cũng nhìn thấy được Lục Lâm Thiên đánh chết một Vũ Suất nhị trọng, vì vậy hắn thật không dám đối kháng.

– Sưu!

Vũ Suất nhị trọng kia trực tiếp bỏ chạy, thân ảnh thật nhanh, một Vũ Suất nhị trọng nhìn thấy Vũ tướng cửu trọng lại bỏ trốn, loại chuyện này thật sự hiếm thấy.

– Muốn chạy trốn, ngươi còn chưa đủ nhanh!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, Phù Quang Lược Ảnh thi triển vô cùng thành thạo, phối hợp phong hệ tốc độ đã lên tới khủng bố, mà Vũ Suất nhị trọng mặc dù nắm giữ một ít không gian lực, nhưng vẫn chưa nhanh bằng Lục Lâm Thiên, nhất thời bị Lục Lâm Thiên đuổi theo như hình với bóng.

– Kháo, nhìn xem, hình như là Vũ Suất nhị trọng Đồng Thiên Cân của Hợp Hoan tông, không ngờ lại bị chưởng môn Phi Linh môn đuổi giết, Đồng Thiên Cân thật quá vô dụng chứ!

– Ngươi biết cái gì, vừa rồi vị chưởng môn kia đã đánh chết một Vũ Suất nhị trọng, Đồng Thiên Cân tất nhiên phải chạy, chẳng lẽ chờ chết sao!

Xa xa, nhìn thấy một màn này không ít người đều kinh hãi kêu lên.

– Sưu…

Gió xoáy dưới chân Lục Lâm Thiên bốc lên, uyển như quỷ mị lướt qua chân trời.

– Đáng chết!

Vũ Suất nhị trọng cảm giác bị một Vũ tướng đuổi giết, vô cùng uất ức, nhưng vết xe đổ vừa rồi làm cho hắn thật không dám đối kháng, mạng nhỏ vẫn quan trọng hơn.

– Muốn chạy đi đâu, lưu lại cho ta!

Lục Lâm Thiên trầm xuống, muốn đuổi kịp một Vũ Suất nhị trọng thật không dễ dàng, vì vậy hắn lập tức kết ấn, chân khí bàng bạc chạy chồm, lục quang đại thịnh, khí tức hắn đột ngột tăng lên.

Ngay tiếp theo hắn nhấc tay phải, một đạo chưởng ấn thành hình, lục quang sáng ngời, chưởng ấn trong suốt như thúy ngọc hiện lên bàn tay hắn.

– Ảm Nhiên Tiêu Linh Chưởng!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, chưởng ấn vừa ra, không gian ba văn chung quanh nổi lên gợn sóng, tràn ngập chân khí uy áp, chưởng ấn bay ra đón gió mà trướng, bay thẳng về phía trước.

Cảm giác được chân khí cường hãn phía sau, sắc mặt Vũ Suất nhị trọng đại biến, thân ảnh bao trùm hộ thân cương khí, không dám chậm trễ cấp tốc bỏ chạy.

Nhưng hắn vẫn đánh giá thấp phạm vi chưởng ấn lan tới, bởi vì chưởng ấn phá rách không gian, trực tiếp nổ bạo giữa không trung, thanh âm như sấm sét vang vọng chân trời.

– Phanh!

Tiếng nổ kinh thiên, một cỗ năng lượng kinh khủng cực hạn đồng thời nổ tung chẳng khác gì quả bom.

Vô số kình phong tán loạn, mỗi đạo kình phong liên miên trùng điệp, tiếp theo giống như thiên la địa Vũng bao phủ phạm vi không gian một ngàn năm trăm thước, khiến Vũ Suất nhị trọng trực tiếp bị che chắn bên trong.

– Khí tức thật quỷ dị!

Bị quang mang bao phủ, trong lòng người kia cả kinh.

Quang mang áp xuống, bình tĩnh bao trùm không gian, trong khoảnh khắc này phạm vi một ngàn năm trăm thước giống như bị bóp méo, một cỗ chân khí cuộn sóng vô hình nháy mắt khuếch tán.

Chân khí khuếch tán, trong vô thanh vô tức mặt đất nứt nẻ, đá lớn phá nát, cả mảnh núi mon nhất thời bị san thành bình địa, vô số khe hở lan tràn, sinh cơ hoàn toàn biến mất.

Mà giữa không trung, Vũ Suất nhị trọng tựa hồ không bị lan tới, cũng không có thương thế, sắc mặt thoáng tái nhợt, chỉ có hắn biết quang mang quỷ dị kia đã tiêu hao không ít chân khí của hắn, hộ thân cương khí thậm chí không ngăn cản được lực lượng quỷ dị kia.

– Vũ giả ngũ hệ, chưởng môn Phi Linh môn là Vũ giả ngũ hệ!

Giữa không trung xa xa, có không ít người vẫn nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, giờ phút này nhìn thấy hắn thi triển vũ kỹ, trợn mắt há hốc mồm.

– Chưởng môn Phi Linh môn là Vũ giả ngũ hệ, hắn đã thi triển ra năm loại vũ kỹ thuộc tính khác nhau, thật sự có Vũ giả ngũ hệ tồn tại, nhanh chóng thông tri trong tông!

– Mau thông tri trong bổn môn, chưởng môn Phi Linh môn là Vũ giả toàn hệ, thực lực có thể vượt cấp đánh chết đối thủ!

Xa xa, mọi người kinh hãi, một trận tin tức lập tức truyền ra ngoài.

– Chưởng môn thật sự là Vũ giả toàn hệ a!

Lúc này đã rời xa chiến trường, sắc mặt Diệp Phi tuyệt đối kinh ngạc.

– Xuy!

Lục Lâm Thiên cũng không dừng lại, thân hình như điện lao thẳng tới Vũ Suất nhị trọng.

– Đáng chết, thật sự nghĩ ta sợ ngươi hay sao!

Người kia vô cùng uất ức, nói thế nào hắn cũng có chút ngạo khí, cảm giác mình không thể chạy thoát, nhất thời ánh mắt trầm xuống, kiếm quang tăng vọt.

Hưu hưu…

Trường kiếm bắn ra vô số kiếm ảnh, chỉ vài lần hô hấp đã phủ kín trước người hắn, cực kỳ cuồng bạo, thổ hệ năng lượng lập tức hội tụ tràn tới.

– Đây hình như là vũ kỹ huyền cấp sơ giai Địa Kiếm quyết của

Hợp Hoan tông, Đồng Thiên Cân muốn liều mạng!

– Không biết vị chưởng môn kia có chống lại hay không, dù sao Đồng Thiên Cân cũng là Vũ Suất nhị trọng, mà vị chưởng môn kia đã tiêu hao không nhỏ đi!

– Vũ kỹ huyền cấp sơ giai sao!

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm, biết người kia muốn liều mạng.

Chương 804: Huyết Lục giương oai!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, bản thân hắn đã tiêu hao kinh người, liên tục thi triển vũ kỹ thật sự làm hắn tiêu hao rất lớn, nếu không phải khí hải đan điền của hắn cường đại biến thái, Vũ tướng cửu trọng bình thường đừng mong chống đỡ nổi.

– Tới đi, mượn ngươi tế đao!

Khóe môi Lục Lâm Thiên lộ nụ cười quỷ dị.

– Địa Kiếm quyết, đi!

Vũ Suất nhị trọng hét lớn một tiếng, kiếm ảnh bao phủ toàn bộ thân hình, kiếm ảnh trực tiếp xuyên phá hư không đánh thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

– Huyết Lục, hôm nay tới lượt ngươi!

Nháy mắt một đạo huyết quang hiện lên trong tay Lục Lâm Thiên.

– Ngao!

Huyết quang thu liễm, một thanh âm như long ngâm vang vọng dựng lên. Thanh âm xuyên thấu không gian, những yêu thú ở gần run rẩy lên, tiếng long ngâm uy áp tới cực hạn.

Trong tay Lục Lâm Thiên hiện ra một thanh huyết đao, chuôi đao như du long xoay quanh, cả thân đao màu đỏ đậm, băng sương mà thần thánh, lộ ra cỗ tử tịch, mơ hồ còn tràn ngập sát khí.

Chỉ nháy mắt cơ hồ toàn trường đều chú ý tới Lục Lâm Thiên, xa xa không ít người trực tiếp lăng không nhìn chằm chằm về phía hắn, tất cả ánh mắt đều kinh ngạc nhìn huyết đao.

Một ít Vũ giả thân thủ bất phàm vừa nhìn thấy huyết đao chợt sửng sốt, ngay sau đó sắc mặt đại biến, không ít người nhìn chằm chằm vào thanh đao với ánh mắt vô cùng kinh hãi.

– Đây là Vũ Linh khí, trời ạ, đây là Vũ Linh khí!

Không biết là ai kêu lên, nhìn uy thế huyết đao không có thanh binh khí nào có thể sánh bằng.

– Là Vũ Linh khí!

Xa xa giữa không trung, Úc Khánh đang giao thủ với một Linh Suất tứ trọng, lúc này bị chân khí huyết đao hấp dẫn, khuôn mặt cực kỳ ngưng trọng lẫn khiếp sợ, chăm chú nhìn chằm chằm huyết đao trong tay Lục Lâm Thiên, hắn biết hắn luyện chế ra thứ phẩm hồn Linh khí so sánh với huyết đao quả thật vô cùng chênh lệch, bởi vì huyết đao mạnh hơn nhiều lắm.

Lúc này kiếm ảnh đã đi tới trước người Lục Lâm Thiên, kiếm khí xé rách không gian, một cảm giác cuồng bạo khác thường áp bách bao vây lấy hắn, nhưng cỗ sát khí quanh thân hắn như sóng nước mênh mông dựng lên, nhiệt độ không gian đều hạ thấp xuống dưới.

– Vũ Suất nhị trọng mà thôi, bổn công tử hiện tại đã không để vào trong mắt, hôm nay mượn ngươi tế Huyết Lục thần đao của ta!

Một tiếng quát lạnh truyền ra, thân thể Lục Lâm Thiên biến mất, sát khí cùng lãnh ý quanh quẩn làm trong lòng mọi người rùng mình.

Lục Lâm Thiên bước lên một bước, chân khí truyền vào, bí văn trên thân đao chớp động, nhất thời long đầu trên chuôi đao như sống lại, lại một tiếng long ngâm khuếch tán.

Chân khí truyền vào, đao mang lướt ra, đao mang huyết sắc nhất thời làm thiên địa năng lượng sôi trào lên, giờ khắc này sắc mặt mọi người đại biến.

Xuy xuy…

Giữa không trung, kiếm ảnh khổng lồ đã toái không mà đến, khí thế cuồng bạo làm cả không gian run rẩy, thời gian trôi qua chỉ nháy mắt.

– Huyết Lục, phá cho ta!

Một tiếng quát lạnh, Lục Lâm Thiên cũng không thi triển đao pháp vũ kỹ, chân khí lan tràn, đao mang lớn hơn ngàn thước bắn vọt ra.

– Xuy!

Đao mang phá không chém ra, hiện lên một quỹ tích huyết sắc, lực đạo chém vỡ hư không, khí thế bàng bạc như vạn mã chạy chồm.

Đao mang mang theo tiếng long ngâm hổ gầm nháy mắt bổ lên kiếm ảnh, nhất thời hai đạo lực lượng va chạm tiếp xúc, giữa không trung đột nhiên run rẩy lên, ngay lập tức tản ra cường quang chói mắt, một cỗ kình phong cực kỳ khủng bố bắn ra.

Giữa không trung hết thảy như cô đọng lại, chiến trường giống như trở nên tĩnh mịch.

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, huyết sắc đao mang quỷ dị dừng lại trên kiếm ảnh, cường quang chói mắt đồng thời lại không nhìn thấy có biến hóa nào khác.

– Tại sao vậy, tại sao lại thế này!

Không ít người kinh ngạc, hai đạo công kích mạnh như vậy không ngờ lại không nứt toác, cũng không tiêu tán, tựa như thời gian đã dừng lại.

– Hô!

Nhưng lúc này có không ít người không nhịn được hít sâu một hơi, không gian va chạm giữa hai lực đạo đã hoàn toàn vặn vẹo, gần như nứt vụn, một cỗ lực lượng khủng bố đang súc tích, lực lượng làm người ta cảm thấy bất an.

Đúng ngay lúc này trên bầu trời đột nhiên dao động quỷ dị, ngay lập tức hào quang tăng lên khiến người không thể mở mắt, tiếp theo sau thanh âm tiếng nứt vỡ thật nhỏ tràn ngập, cũng không xuất hiện nổ tung kinh thiên mà mọi người chờ mong.

– Ca ca!

Một mảnh thanh âm vỡ nát vang lên, kiếm ảnh trực tiếp phá vỡ, không gian như bị bổ ra, nguyên lai huyết sắc đao mang đã trực tiếp phá hủy hết thảy ảnh kiếm.

Không tạo ra âm bạo thật lớn, nhưng năng lượng chung quanh đã hình thành phong bạo cực kỳ khủng bố, thổi quét giữa không trung, gió lốc lướt qua, không gian chấn động.

Không gian kình khí nháy mắt biến mất, tiếp theo lại thấy thân ảnh xuất hiện.

– Hưu hưu!

Mảnh vụn thanh kiếm bay tung đầy trời, rơi trên mặt đất hóa thành năng lượng, khe nứt lan tràn, một mảnh ánh lửa bay lên, thân hình Lục Lâm Thiên trực tiếp bị đẩy lui trên không trung.

Đồng thời một đạo huyết sắc đao mang từ trên không đánh xuống, mục tiêu chính là Vũ Suất nhị trọng.

– Ca ca!

Vũ Suất nhị trọng cấp tốc bỏ chạy, cánh tay phải bị chém đứt từ bả vai, máu tươi tuôn xuống, thân hình như diều đứt dây trực tiếp đánh bay.

– Chết đi!

Thân hình Lục Lâm Thiên lại bay lên, Huyết Lục đánh xuống, một đạo huyết sắc đao mang bắn ra, một giây sau đã chém vào cơ thể Vũ Suất nhị trọng, hộ thân cương khí của hắn đã sớm bị vỡ nát.

Phốc!

Vũ Suất nhị trọng phun ra ngụm máu, thân hình bị bổ thành hai nửa, đao mang quá nhanh, nhanh tới mức khi thân hình bị chém làm hai cũng không thấy máu tươi chảy ra.

– Đã chết…

Không biết có bao nhiêu người hít sâu một hơi, cả dãy núi trở nên xôn xao, lại một Vũ Suất nhị trọng bị đánh chết, tới bây giờ đã có hai Vũ Suất nhị trọng bị Vũ tướng cửu trọng hạ thủ, điều này hoàn toàn vượt ngoài dự liệu của mọi người.

– Tiểu tử, ta sẽ không bỏ qua ngươi, ta muốn Phi Linh môn thi cốt vô tồn!

Xa xa không trung, Mã Cư Huyền giận dữ, trong Hợp Hoan tông cũng không có nhiều Vũ Suất, mà lần trước Lục Lâm Thiên đã đánh chết tông chủ Đỗ Nguyệt Nga, lần này còn giết thêm một người, hắn càng thêm phẫn nộ.

– Lão cẩu, ngươi có bổn sự này sao!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, lúc này Mã Cư Huyền đã rơi xuống hạ phong, cho dù là Vũ giả song hệ cũng không thể so sánh với Bạch Linh.

Lục Lâm Thiên nhét đan dược vào miệng, Thanh Linh khải giáp ảm đạm, có thêm không ít dấu vết, đều do Vũ Suất nhị trọng vừa rồi lưu lại.

– Hảo đao!

Nhìn Huyết Lục, Lục Lâm Thiên lộ ra ý cười, bản thân Huyết Lục đẳng cấp Vũ Linh khí hoàng cấp đỉnh phong, nhưng trải qua đan điền tẩm bổ, đã tới gần huyền cấp vô hạn, không dùng vũ kỹ chỉ dùng chân khí, không ngờ có thể một đao trọng thương Vũ Suất nhị trọng, hai đao đánh chết, loại uy lực này tuyệt đối là khủng bố, Vũ Linh khí thật sự vượt xa binh khí bình thường.

Phía sau núi tại Phi Linh môn, phong vân biến sắc, năng lượng khủng bố áp xuống bầu trời Phi Linh môn, vài đệ tử lưu thủ trong môn đã hoảng sợ run rẩy lên, thân hình mềm nhũn không thể nhúc nhích.

Chương 805: Cuộc chiến nhất chiêu

Từng luồng thiên địa năng lượng bắn vào sau núi, hết thảy trở nên cực kỳ quỷ dị, nhóm đệ tử cũng không biết là chuyện gì xảy ra, cảnh tượng luôn phong vân cuồn cuộn, vô cùng khủng bố.

Phanh phanh!

Đại chiến vẫn còn tiếp tục, sát khí đầy trời, huyết tinh bao phủ thiên địa.

– Đều đi chết đi!

Không biết từ khi nào Lục Tâm Đồng đã đi tới trên lưng Phi Thiên Ngô Công, thủ ấn không ngừng kết xuất, hắc mang bao phủ, hóa thành vô số hắc ti khuếch tán trong không gian, bên trong còn có Linh hồn công kích thật quỷ dị.

– A…

Người bị độc vụ bao phủ đều kêu lên thảm thiết, ban đầu không ai xem tiểu a đầu này vào trong mắt, nhưng không nghĩ tới nàng chẳng khác gì một tiểu ác ma.

Có vài Vũ tướng muốn vây công Lục Tâm Đồng, nhưng ngược lại bị Phi Thiên Ngô Công đuổi giết.

Nhìn Lục Tâm Đồng chiến đấu xa xa, Lục Lâm Thiên hiện lên ý cười, có lẽ nàng tu luyện độc công từ nhỏ, vì vậy tâm trí mạnh hơn những tiểu a đầu khác rất nhiều, chỉ sợ thực lực của nàng đều vượt xa những người cùng lứa tuổi.

Phốc!

Một đạo thân ảnh nện xuống, miệng phun máu tươi, người kia lập tức uể oải.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, người này chính là hộ pháp Phi Linh môn Hậu Bách Long, đã hoàn toàn mất đi sinh cơ, ánh mắt hắn lướt quanh, không khó phát hiện đệ tử Phi Linh môn đã vẫn lạc không ít, thậm chí Vũ phách cùng Vũ tướng đều tử vong, Lý Trì Chính, Tương Viễn Quan đều bị thương, đệ tử của họ thương vong càng nhiều.

Sắc mặt hắn ngưng trọng, Lục Lâm Thiên nhìn ra được tuy Phi Linh môn không đến nỗi có hại nhưng cũng đã dốc hết lực lượng, tiêu hao như vậy sẽ vô cùng bất lợi cho sự phát triển ngày sau của Phi Linh môn.

– Thiên Sí Tuyết Sư!

Lục Lâm Thiên hô một tiếng, ánh mắt nhìn chăm chú vào Thiên Sí Tuyết Sư xa xa.

– Hống!

Thiên Sí Tuyết Sư đang kích chiến, nghe được chủ nhân gọi về nhất thời bay tới.

Lục Lâm Thiên nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, quanh thân tràn đầy sát khí, Thiên Sí Tuyết Sư lao thẳng về hướng đệ tử bốn sơn môn đang tụ tập.

– Đi chết đi!

Lục Lâm Thiên quát lạnh một tiếng, Huyết Lục chém ra, một đao chém thẳng xuống dưới.

Hưu hưu!

Đao mang bay xuống, nhất thời hơn mười đệ tử bốn sơn môn trực tiếp hóa thành huyết vụ, dưới một đao này những đệ tử Vũ phách cùng Vũ sư bình thường căn bản không thể đối kháng, thậm chí Vũ tướng cũng không biện pháp nào.

– Chết đi!

– Ngao!

Thêm một tiếng quát, long ngâm quanh quẩn, đao mang tiếp tục đánh xuống, trong hư không sơn băng địa liệt, một nhóm đệ tử bốn sơn môn lại hóa thành huyết vụ, mấy Vũ tướng liều chết đối kháng cũng bị đao mang trấn áp thành máu tươi phiêu tán.

– Hưu hưu…

Lục Lâm Thiên không hề dừng lại, bản thân hắn đánh chết được bao nhiêu người thì thực lực Phi Linh môn có thể bảo tồn được bao nhiêu, vì thế Thiên Sí Tuyết Sư không ngừng xuyên qua, mỗi lần dừng lại đao mang lại bay xuống, mỗi đao xuất ra đều có hơn mười đệ tử bốn sơn môn bị đánh chết.

Một người một thú hoàn mỹ phối hợp, nhất thời như cỗ máy giết chóc sát khí tận trời, Lục Lâm Thiên đứng trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, huyết đao trong tay tràn ra tử tịch, giờ khắc này sát khí tăng lên tới cực hạn, nhiệt độ chung quanh đều nhanh chóng sút giảm.

Sát khí như vậy làm Vũ Suất ở gần bên đều biến đổi, sát khí quá mức nồng đậm!

– Chết đi!

Lại một đao chém ra, chân khí run lên, hàn ý thấu xương, huyết sắc đao mang bay tới.

Ở giữa không trung, hai mươi mấy người tựa hồ là đệ tử Côn Sơn môn ngẩng đầu nhìn lên thanh niên trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, đao mang chưa tới nhưng lòng đã rét lạnh, mọi người đều cảm giác máu của mình ngừng lại, môi run run, đều bị sát khí kinh thiên chấn nhiếp quên cả bỏ trốn.

Hưu hưu!

Một đao lướt qua, sơn băng địa liệt, mặt đất nứt vỡ, hai mươi mấy đệ tử Côn Sơn môn có cả Vũ tướng bên trong không ai đào thoát, hóa thành huyết vụ.

– Sát khí thật khủng khiếp!

Không ít người run rẩy lên, giờ phút này nam tử trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư chẳng khác gì sát thần, không ai ngăn chặn được, một đường đi tới như vào chỗ không người, những nơi đi qua tràn đầy huyết tinh.

– Hỗn đản, mau giết tiểu tử đó cho ta, toàn lực đánh chết!

Hai Vũ Suất cửu trọng đang giao chiến với Đông Vô Mệnh nhất thời phẫn nộ, người vừa bị giết chết đều là đệ tử Côn Sơn môn.

Phanh phanh!

Một bên Lục Lâm Thiên vang lên tiếng nổ bạo, không gian chấn động như muốn phá nát, một đỉnh núi đã sớm bị san thành bình địa.

Phốc!

Trong kình khí cuồng bạo, thân ảnh Hoàng Phủ Kỳ Tùng lộ ra, lập tức phun ra ngụm máu tươi, hiển nhiên đã bị trọng thương.

– Thiết Quyền, ngươi không sao chứ!

Một thân ảnh nháy mắt xuất hiện, chính là Âu Dương Lãnh Tật.

– Ta không sao, còn chưa chết được!

Hoàng Phủ Kỳ Tùng dùng góc áo lau máu, sắc mặt trắng bệch.

Đồng thời trước mặt hai người xuất hiện một thân ảnh, chân khí người này vượt xa Âu Dương Lãnh Tật cùng Hoàng Phủ Kỳ Tùng.

Tất cả chuyện này Lục Lâm Thiên đều nhìn thấy, Âu Dương Lãnh Tật cùng Hoàng Phủ Kỳ Tùng vốn đang liên thủ đối kháng một cường giả Vũ Suất, mà Hoàng Phủ Kỳ Tùng thi triển vũ kỹ huyền cấp sơ giai mới luyện thành nhưng vẫn bị trọng thương.

– Tiểu tử, giết đã ghiền phải hay không, để mạng lại!

Một thanh âm quát lạnh từ bên cạnh truyền tới, ngay lập tức một thân ảnh xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, thân hình hắn gầy gò, chừng bốn mươi tuổi, mặc áo lam, chính là Vũ Suất mới đánh Hoàng Phủ Kỳ Tùng bị thương.

– Chưởng môn!

Âu Dương Lãnh Tật, Hoàng Phủ Kỳ Tùng nhất thời lao tới bên người Thiên Sí Tuyết Sư.

– Hoàng Phủ đường chủ, ngươi không sao chứ?

Lục Lâm Thiên hỏi, đồng thời ánh mắt rơi lên người đại hán áo lam kia.

– Chưởng môn, ta không sao.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng đáp, vừa rồi hắn đã nhìn thấy thực lực của chưởng môn, thái độ đã không giống như lúc trước.

– Tiểu tử, giết nhiều đệ tử của Côn Sơn môn như vậy, ngươi phải đền mạng!

Đại hán áo lam lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt dữ tợn lộ ra sát ý, trực tiếp đánh thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

– Trình tự Vũ Suất tứ trọng đỉnh!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, đại hán áo lam này đã tới tứ trọng Vũ Suất đỉnh, chân khí còn cao hơn Hoa Mãn Lâu, thực lực cao hơn hai Vũ Suất nhị trọng bị mình đánh chết khi nãy không ít.

– Lý Hậu Đạt, muốn động tới chưởng môn chúng ta, ngươi trước tiên phải qua cửa ải này!

Âu Dương Lãnh Tật dứt lời, không gian quanh thân vặn vẹo, thân ảnh nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, vài đạo thanh sắc lưu quang cấp tốc xuyên thấu không gian bắn ra.

– Hưu hưu…

Thanh âm xé gió, vài đạo thanh mang lướt qua bầu trời nháy mắt ngăn cản trước mặt Vũ Suất tứ trọng kia.

– Phi Đao Âu Dương Lãnh Tật, ngươi còn chưa đủ cản ta!

Ánh mắt đại hán trầm xuống, vung đại đao trong tay, lưu quang quanh quẩn, vài đạo đao mang như sao băng bổ ra, nhất thời chấn khai hư không.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên nặng nề, lúc này Âu Dương Lãnh Tật tiêu hao không nhẹ, chỉ sợ không thể đối kháng. Mà Hoàng Phủ Kỳ Tùng đã không còn bao nhiêu lực tái chiến, giờ phút này trong Phi Linh môn ai cũng có đối thủ, thậm chí còn không tự bảo hộ được chính mình.

Chương 806: Liệt không cửu kích

Ánh mắt lạnh lùng, Lục Lâm Thiên thúc giục Phong Dực, thân hình lăng không đứng thẳng, Huyết Lục bắt đầu run lên.

– Đinh đương…

Thanh âm tiếng vang giòn vọng khắp không gian, vài đạo thanh sắc lưu quang nhất thời bị đao mang ngăn cản, không gian vặn vẹo, lập tức nứt toác.

– Phanh!

Một cỗ kình khí áp xuống, Âu Dương Lãnh Tật bị đẩy lui, thân hình bị đánh bay mấy chục thước, lưu quang bị đánh xuyên vào trong lòng đất.

– Các ngươi lui ra!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, thân ảnh nháy mắt xuất hiện trước người Hoàng Phủ Kỳ Tùng cùng Âu Dương Lãnh Tật, Huyết Lục vung lên, một cỗ sát khí huyết tinh khuếch tán.

– Võ linh khí!

Nhìn chằm chằm vào Huyết Lục, ánh mắt Vũ Suất tứ trọng trầm xuống, hắn đã sớm nhìn thấy vật này, lúc này đối diện chân khí của nó, làm trong lòng hắn không nhịn được run lên.

– Tiểu tử, nguyên lai là dựa vào ngoại lực mới có được thực lực như thế, có võ linh khí, nhưng với thực lực của ngươi cũng không xuất ra được bao nhiêu uy lực, giết ngươi, võ linh khí là của ta!

Ánh mắt tham lam nhìn võ linh khí, Vũ Suất tứ trọng động tâm, chỉ cần đánh chết tiểu tử trước mắt, võ linh khí tự nhiên là của hắn.

– Hừ, chỉ sợ ngươi không có bổn sự này!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói, chân khí chạy chồm, hắn tự biết muốn đối chiến với Vũ Suất tứ trọng đỉnh sẽ không đơn giản chút nào, bởi vì loại thực lực kia hiện giờ hắn khó thể đối kháng.

– Vậy thử xem đi, một chiêu, hôm nay bổn soái muốn đánh chết ngươi dưới đao, ta sẽ cho ngươi biết dù ngươi giết được Vũ Suất nhị trọng, nhưng ở trước mặt ta vẫn kém xa!

Đại hán lạnh lùng nói, ánh mắt tràn đầy sát ý.

– Bổn công tử tiếp ngươi một chiêu!

Lục Thiếu Quang lạnh lẽo đáp.

– Kiệt kiệt, ta không thể không bội phục dũng khí của ngươi, cũng bội phục thiên phú của ngươi, võ giả ngũ hệ, có võ linh khí, nhưng hôm nay ngươi sẽ chết trong tay ta, lẽ ra ngươi đừng nên trêu chọc Côn Sơn môn!

Đại hán vung đao, một cỗ hàn mang chỉ thẳng vào Lục Lâm Thiên.

– Hô!

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi trọc khí, giờ này khắc này hắn biết mình đã bị đối phương hoàn toàn tập trung, Vũ Suất tứ trọng tuyệt đối là cường giả, mà trong Phi Linh môn không có cường giả khác bảo vệ mình, ai cũng có đối thủ không thể thoát thân, mình chỉ có thể toàn lực liều mạng.

Trong lòng Lục Lâm Thiên hiện tia lãnh ý, hắn còn hai lá bài tẩy, bây giờ nhất định phải dùng một lần.

– Chưởng môn Phi Linh môn muốn đối kháng Lý Hậu Đạt, cũng quá lớn mật đi!

– Lý Hậu Đạt chính là sư huynh của Tần Minh Ba, sau khi người kia chết hắn trở thành chưởng môn Côn Sơn môn, thực lực đã tới Vũ Suất tứ trọng đỉnh!

– Cho dù thực lực chưởng môn Phi Linh môn có mạnh hơn nữa, nhưng chỉ là Vũ tướng mà thôi, đối chiến với Vũ Suất tứ trọng, hơn kém nhau quá lớn, ta cũng không tin chưởng môn Phi Linh môn có khả năng chống đỡ!

– Vừa rồi chưởng môn Phi Linh môn cũng không phí nhiều sức lực đã đánh chết hai Vũ Suất nhị trọng, chỉ sợ vẫn còn lá bài tẩy trong người đâu.

– Còn lưu lá bài tẩy, làm sao có thể, võ giả ngũ hệ, trong tay có võ linh khí, còn có vũ kỹ huyền cấp trung giai, nếu hắn vẫn còn lá bài tẩy, chẳng khác gì yêu nghiệt, còn cho người khác sống hay không đây.

– Ngươi biết cái gì, chưởng môn Phi Linh môn tuyệt đối không phải kẻ ngu ngốc, nếu không còn lá bài tẩy, vì sao dám đối kháng Lý Hậu Đạt, ta xem bối cảnh của hắn tuyệt đối lớn, bằng không sao có nhiều chỗ dựa như thế.

Giữa không trung xa xa, không ít người nghị luận, giờ phút này ánh mắt họ hoàn toàn tập trung vào Lục Lâm Thiên, thậm chí cuộc chiến kịch liệt của Vũ Suất cửu trọng cũng không hấp dẫn ánh mắt bọn hắn.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên nhắm mắt, tay cầm Huyết Lục, một cỗ thổ hoàng sắc quang mang bao phủ chung quanh.

Theo Lục Lâm Thiên biến hóa, nhất thời một cỗ thiên địa năng lượng như bị kéo tới, không ít người cảm giác được khí tức, mí mắt nhảy lên.

– Chẳng lẽ hắn thật sự còn lá bài tẩy sao?

Không ít người cảm nhận được khí tức trên thân Lục Lâm Thiên, trong lòng nhủ thầm.

Không bao lâu, một cỗ năng lượng thổ hệ cuồng bạo bắt đầu trống rỗng xuất hiện, cuối cùng xoay tròn quanh người Lục Lâm Thiên, cả không gian nổi lên gợn sóng vô cùng quỷ dị.

Vũ Suất tứ trọng nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, nụ cười biến mất, thậm chí còn có chút kinh ngạc, hắn không khó nhìn ra bộ dáng của Lục Lâm Thiên tựa hồ đang súc tích một loại vũ kỹ cường hãn, một khi thi triển uy lực tuyệt đối không yếu.

Hắn đương nhiên sẽ không cấp cho đối phương đủ thời gian, sắc mặt trầm xuống, tiếp theo liền phóng lên cao, cây đao trong tay vung ra.

Âu Dương Lãnh Tật cùng Hoàng Phủ Kỳ Tùng đã thối lui ra phía sau, đưa mắt nhìn nhau, trong lòng mặc dù lo lắng nhưng chưởng môn đã hạ lệnh lui ra, họ cũng không dám nhúng tay, trong lòng hai người không biết từ khi nào đã xuất hiện tín ngưỡng đối với chưởng môn, có lẽ vị này có thể đối kháng được Lý Hậu Đạt, dù sao hắn đánh chết hai Vũ Suất nhị trọng, đã sáng tạo ra kỳ tích.

Ở giữa không trung, Lý Hậu Đạt vung đao, đao mang bay ra, quanh thân tràn ngập một cỗ hoàng mang, chân khí sắc bén cuồn cuộn dựng lên.

Đao mang tràn ngập, chân khí điên cuồng tràn vào trong đao, nháy mắt không gian chung quanh run rẩy lên.

Ngay tiếp theo trên thân đao tràn ngập quang mang quỷ dị, một cỗ chân khí làm tim đập nhanh khiến những đệ tử có thực lực thấp chung quanh vô hình trung đều bị áp chế.

– Lý Hậu Đạt hình như muốn thi triển Đại Địa tuyệt đao, đây chính là tuyệt kỹ Côn Sơn môn, nghe nói chỉ có Trang Nhị Quân tu luyện thành công, không nghĩ tới Lý Hậu Đạt cũng thành công.

Từng tiếng nghị luận truyền ra, Vũ Suất tứ trọng ngưng tụ vũ kỹ tuyệt đối là khủng bố, đặc biệt dùng tu vi của hắn thúc giục uy lực càng tăng thêm không nghi ngờ.

– Tiểu tử, chết đi!

Lý Hậu Đạt hét lớn một tiếng, hai tay nắm chặt đại đao, ngay lập tức cánh tay chấn động mạnh, đại đao trực tiếp chém xuống, không vân biến sắc, mơ hồ có thiên địa năng lượng dung nhập vào trong đại đao, một đạo đao mang bắn ra, chung quanh nhất thời vang lên tiếng xé gió, một đao mang theo xu thế phách thiên hung hăng chém xuống.

– Đại Địa tuyệt đao!

Lý Hậu Đạt hét lớn, đao mang vỡ áp xuống, một cỗ kình khí cực kỳ đáng sợ theo đao mang lướt qua, không gian ba văn bị chém vỡ, trực tiếp hóa thành bột phấn biến mất trong thiên địa.

Xa giữa không trung, Đông Vô Mệnh, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ cùng nhóm người Hoa Mãn Lâu mặc dù muốn lao qua nhưng căn bản không thể thoát thân.

Trong đoàn người giờ phút này chỉ có Bạch Linh chiếm thượng phong, Bạch Linh có chút sửng sốt nhưng không có ý tứ đi qua hỗ trợ, nàng luôn đi theo bên cạnh Lục Lâm Thiên, hiểu rõ thực lực của hắn, cảm giác được khí tức trên thân hắn, vì vậy vẫn tiếp tục công kích Mã Cư Huyền.

Đao mang bay tới, chân khí áp lực tràn xuống, làm không ít người hít sâu một hơi.

Đúng ngay lúc này, Lục Lâm Thiên đột nhiên mở mắt, trong mắt bắn ra tinh quang, chân khí sắc bén trực tiếp chấn khai không gian ba động tản mất không còn nhìn thấy.

Chương 807: Ngàn cân treo sợi tóc

Huyết Lục vung lên, giữa không trung hiện lên một cỗ chân khí bàng bạc tràn ngập khắp thiên địa.

Khí tức tuy kém hơn Vũ Suất tứ trọng, nhưng vô cùng nồng hậu, giống như đang đứng trước một ngọn núi lớn cao vυ”t trong mây, tạo cho người ta cảm giác không cách nào lay động.

– Năng lượng thuộc tính thật mạnh!

Giờ khắc này không ít người kinh hãi, khí tức uy áp làm họ kinh ngạc, loại uy áp này không phải tới từ chân khí bản thân, mà là uy áp tới từ thiên địa.

Hiện tại Lục Lâm Thiên dự định đánh ra Liệt Không Cửu Kích, dựa theo suy đoán của hắn, tuyệt đối đã tới trình tự huyền cấp trung giai đỉnh gần tới vô hạn, vũ kỹ của Nam thúc đương nhiên không phải là vật phàm.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên chậm rãi chuyển động, làm cho người ta có cảm giác cực độ thong thả, nhưng người có thực lực tới trình độ nhất định cũng có thể nhìn ra tốc độ của hắn không chậm, mà là nhanh tới cực hạn, cho nên cho người ta ảo giác như vô cùng chậm rãi.

Mà Huyết Lục chẳng khác gì động không đáy, ngay lúc hắn bổ ra một đao, Huyết Lục tựa như đầu mãnh thú tham lam, không ngừng cắn nuốt năng lượng thổ hệ bàng bạc trên không trung.

– Liệt Không Cửu Kích!

Một thanh âm quát lạnh vang lên, ngay lập tức đao mang trên Huyết Lục chợt bùng nổ.

Trong tích tắc, đao mang bén nhọn mang theo thanh âm tiếng rít chói tai như tia chớp cắt qua không gian, đao mang vừa ra, cả không gian trực tiếp run rẩy.

Dùng mắt thường có thể thấy được giờ phút này đao mang liên tục bổ ra sáu đao, sáu đạo đao mang lớn hơn ngàn thước mang theo lực lượng phách không nháy mắt phá không bay ra, tiếp theo sáu đạo đao mang nháy mắt hợp lại chung một chỗ, phát ra thanh âm tiếng rít làm tim đập nhanh, những nơi đao mang đi qua, không gian sóng gợn trực tiếp hóa thành tro tàn, như sơn băng địa liệt, đủ cho thấy chiêu thức này sắc bén khủng bố ra sao.

Không ít người trợn mắt cứng lưỡi, cả người vắng lặng, một kích này mang theo thanh thế khủng bố, trọng yếu hơn chính là ẩn chứa uy áp thuộc tính vô cùng sắc bén.

Hai đạo đao mang dùng xu thế chẻ tre khủng bố va chạm lẫn nhau, loại va chạm này làm cho người ta không tự chủ được rùng mình.

Một giây sau, ánh mắt mọi người không khỏi ngẩn ra, chỉ thấy huyết sắc đao mang bổ lên thổ hoàng sắc đao mang, thổ hoàng sắc đao mang như bị rút lui, nháy mắt bị ngăn cản ngược lại, chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, yên tĩnh tới mức quỷ dị, chính là vì loại yên tĩnh này làm trong lòng mọi người biến thành vô cùng áp lực.

– Ca ca!

Ngay sau đó mọi người còn chưa kịp phục hồi lại tinh thần, nháy mắt đã nghe được thanh âm phá nát truyền tới.

Chỉ thấy huyết sắc đao mang áp xuống thổ hoàng sắc đao mang, ngay lập tức vỡ áp xuống dưới, thổ hoàng sắc đao mang co rút lại cực hạn, không gian vặn vẹo tới cực điểm, sau đó đột nhiên phá nát.

Một giây sau, thế công huyết sắc đao mang chưa giảm, lập tức thẳng tắp đánh xuống, giống như muốn bổ ra không gian, chân khí ngập trời nháy mắt phóng thích đi ra.

– Phanh!

Không gian vặn vẹo tới mức tận cùng, tiếng nổ vang kinh thiên động địa truyền tới, chân khí cuồng bạo thổi quét, không gian rung chuyển, kình khí khủng bố trộn vỡ hư không.

Lực lượng kia vô cùng bá đạo, làm người ta kinh hồn táng đảm.

Một ít yêu thú cùng võ giả đứng gần lập tức thối lui, kình khí khủng bố kia nếu bị liên lụy tới chỉ sợ hẳn phải chết không nghi ngờ.

– Vũ kỹ thật bá đạo!

Xa xa, không ít người hít sâu một hơi, vũ kỹ bá đạo vượt ngoài dự liệu của bọn họ.

– Hô hô!

Ở ngọn núi phía sau Phi Linh môn, phong vân biến sắc, cả không gian áp lực gần muốn phá nát.

– Đột phá!

Ở sau núi vang lên tiếng hô khẽ, một đạo bạch sắc quang mang bay thẳng chân trời, nháy mắt va chạm cùng năng lượng thiên địa bàng bạc, năng lượng hóa thành quang hồ khủng bố tiêu tán trong không trung, bầu trời nhất thời lại khôi phục thành nguyên dạng.

Thời khắc này những đệ tử còn lưu lại trong Phi Linh môn run rẩy nằm trên mặt đất không dám nhúc nhích, uy áp đối với họ mà nói đã là cực hạn.

– Phi Linh môn xuất hiện biến cố gì?

Giữa không trung, một thân ảnh xinh đẹp lăng không đứng thẳng, không gian ba văn chung quanh cuồn cuộn tản ra.

– Hồi Bạch cung phụng, Hắc Sát giáo, Cương môn, Hợp Hoan tông, Côn Sơn môn tới vây công Phi Linh môn chúng ta, chưởng môn đã mang theo…

– Hừ!

Lời của đệ tử kia còn chưa dứt, thân ảnh xinh đẹp đã quát lạnh một tiếng, ngay lập tức biến mất không còn bóng dáng, chỉ lưu lại nhóm đệ tử đưa mắt nhìn nhau lộ vẻ kinh hãi.

Trong khe sâu một mảnh hỗn loạn, kình khí đáng sợ tán phát khắp chung quanh, cả mảnh núi non đã bị san thành bình địa, trên mặt đất tràn ngập vô số khe hở.

Đại đao trong tay Lý Hậu Đạt rạn vỡ phá nát, một cỗ cự lực trút lên trên người của hắn, đương nhiên cũng truyền lên người Lục Lâm Thiên.

Phốc!

Trong miệng hai người đồng thời phun ra máu tươi, thân hình bật lui ra sau.

Phanh phanh!

Hai người rơi thẳng xuống đất, thậm chí còn làm mặt đất chao đảo.

Giờ phút này khí huyết trong cơ thể Lục Lâm Thiên sôi trào lên, Thanh Linh khải giáp có chút phá nát, ngũ tạng lục phủ chấn động, một kích của Vũ Suất tứ trọng tuyệt đối không phải chuyện nhỏ.

Phốc!

Lục Lâm Thiên lại phun ra ngụm máu, sắc mặt biến thành dữ tợn, không chút do dự nhét vài viên đan dược vào miệng, Thanh Linh khải giáp tỏa ra hào quang ảm đạm.

– Chưởng môn, ngươi thế nào?

Âu Dương Lãnh Tật cùng Hoàng Phủ Kỳ Tùng lao tới bên người Lục Lâm Thiên vội vàng hỏi.

– Ca ca!

Lục Tâm Đồng cũng cưỡi Phi Thiên Ngô Công rơi xuống, khuôn mặt đầy lo lắng nhảy tới trước người Lục Lâm Thiên.

– Ta không sao.

Lục Lâm Thiên đem Huyết Lục cắm xuống đất, lập tức đứng dậy, lập tức vận dụng năng lượng trong đan dược cấp tốc khôi phục.

– Thật đáng giận, muội phải giết hắn!

Lục Tâm Đồng hừ lạnh một tiếng, nhìn chằm chằm vào Vũ Suất tứ trọng đang giãy dụa muốn đứng lên, ánh mắt băng sương sát ý.

– Tiểu nha đầu, muội còn chưa phải là đối thủ của hắn!

Lục Lâm Thiên nói, nhìn chằm chằm vào Lý Hậu Đạt, hắn hiểu rất rõ ràng, thương thế của đối phương tuyệt đối không nhẹ hơn mình, hẳn còn nghiêm trọng hơn, mình có Thanh Linh khải giáp, còn có thân thể cường hãn, đây chính là chỗ dựa của mình.

Công kích vừa rồi mặc dù có chút vừa lòng, nhưng Lục Lâm Thiên cũng không hài lòng hoàn toàn.

Đó chính là vì Liệt Không Cửu Kích chỉ thi triển được sáu kích, nếu hắn có thể hoàn toàn dùng chín kích, phỏng chừng đã có thể trực tiếp đánh chết đối phương, chỉ tiếc Liệt Không Cửu Kích còn khó tu luyện hơn cả Tam Thiên Lưu Vân Thủ cùng Liệt Viêm quyền, đã sắp tới vũ kỹ cao giai huyền cấp vô hạn, uy lực lớn cho nên khó khăn cũng lớn.

– Thừa dịp ngươi bệnh, muốn mạng của ngươi!

Lục Lâm Thiên cười dữ tợn, không quan tâm thương thế trên người mình, dưới chân chợt lóe, nháy mắt biến mất tại chỗ, tốc độ tăng lên tới cực hạn.

Xuy!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên như tia chớp lao tới chỗ Vũ Suất tứ trọng, mặc dù có thương thế trong người nhưng vẫn có thể giữ nguyên tốc độ.

Chương 808: Bạch Oánh ra tay (1)

Sắc mặt Vũ Suất tứ trọng vô cùng trắng bệch, giãy dụa mấy lần mới đứng lên, giờ phút này hắn mới biết được thực lực của đối phương khủng bố như vậy, tu vi đối phương chỉ là Vũ tướng cửu trọng, nhưng thực lực cường hãn làm người kinh hãi, cho dù là võ giả thiên tài cũng không biến thái thành như thế, chẳng khác gì là yêu nghiệt.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lại đánh tới, giờ phút này Vũ Suất tứ trọng không còn lực đối kháng, mắt lộ kinh hãi, nhất thời lớn tiếng nói:

– Sư phụ, cứu đệ tử!

– Không ai có thể cứu ngươi!

Lục Lâm Thiên dữ tợn cười lạnh một tiếng, Bạch Ngọc Tinh Ti xuất hiện, ngũ trảo gấp khúc, một trảo ấn hung hăng áp tới.

– Cẩn thận!

Hai Vũ Suất cửu trọng đang chiến đấu cùng Đông Vô Mệnh chợt hét lớn một tiếng, bởi vì Lý Hậu Đạt là người của Côn Sơn môn.

– Nhị đệ, để lão thất phu Đông Vô Mệnh này giao cho ta đối phó, không thể lưu tiểu tử đó, ngươi nhanh đi giết hắn!

– Còn muốn chạy, không có cửa đâu!

Đông Vô Mệnh hét lớn một tiếng, thủ ấn kết xuất, sắc mặt càng tái nhợt, một mảnh hắc mang bao phủ khắp hư không.

– Đông Vô Mệnh, ngươi đã nỏ mạnh hết đà, còn ngăn trở được chúng ta hay sao!

Lão đại thai song sinh hét lớn một tiếng, năng lượng nhanh chóng tụ tập, không gian run rẩy lên.

Năng lượng cuồng bạo tràn ngập, nháy mắt hóa thành quyền ấn cực lớn, vặn vẹo không gian đập thẳng lên hắc vụ của Đông Vô Mệnh.

Phanh phanh…

Tiếng nổ tung vang vọng chân trời, năng lượng phong bạo khủng bố nhất thời thổi quét, hắc vụ bị xốc lên, thân ảnh Đông Vô Mệnh lảo đảo lui về phía sau.

– Xuy!

Một đạo thân ảnh lập tức xuyên qua không gian, sắc mặt Đông Vô Mệnh nhất thời đại biến, quát lớn:

– Tiểu tử, ngươi cẩn thận!

– Tiểu tử, ngươi dám!

Vào thời khắc này, sau lưng Lục Lâm Thiên vang lên tiếng hét lớn giận dữ, một Vũ Suất cửu trọng lao xuống.

Lục Lâm Thiên cau mày, ánh mắt trầm xuống, cắn răng, trảo ấn trực tiếp đánh xuống.

Vũ Suất tứ trọng liều mạng chạy trốn, nhưng đã trọng thương cực hạn, tốc độ cùng thực lực đều suy giảm nặng nề, làm sao so sánh được với tốc độ của Lục Lâm Thiên.

Trảo ấn lập tức rơi lên vai Vũ Suất tứ trọng, Bạch Ngọc Tinh Ti bén nhọn trực tiếp xuyên vào trong da thịt của hắn.

– Ngươi tiến thêm một bước ta sẽ giết hắn!

Lục Lâm Thiên nháy mắt quay đầu lại, mang theo Vũ Suất tứ trọng nhìn chằm chằm lên bầu trời, giờ phút này ngoài vài trăm thước có một thân ảnh mang theo chân khí cường hãn áp không mà tới.

– Tiểu tử, ngươi dám uy hiếp ta, đáng tiếc vô dụng, đi chết đi!

Vẻ mặt người kia giận dữ, thủ ấn kết xuất, nhất thời cả không gian trầm xuống, áp bách chân khí trong người Lục Lâm Thiên cơ hồ dừng lại, áp lực trầm trọng bao phủ quanh thân.

– Phốc!

Trong lòng Lục Lâm Thiên tựa như bị đòn nghiêm trọng, phun ra ngụm máu tươi.

Sưu…

Dưới cỗ hấp lực thật lớn, Vũ Suất tứ trọng liền bị hút đi.

– Hừ, muốn giết ta, lão tử chết cũng phải tìm đệm lưng!

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên dữ tợn, phun ra ngụm máu tươi, đem hết toàn lực, trảo ấn đột nhiên kéo dài trực tiếp rơi lên đầu Vũ Suất tứ trọng.

– Ca ca!

Vũ Suất tứ trọng vận không xui xẻo chậm trễ một bước, nhất thời vỡ đầu, máu tươi phun tung tóe.

– Tiểu tử, bổn soái muốn mạng của ngươi!

Vũ Suất cửu trọng âm lệ quát, trơ mắt nhìn người mình sắp cứu được bị đánh chết, tức giận ngập trời, sát khí dâng lên tới cực hạn, hung hăng vỗ thẳng một chưởng về hướng Lục Lâm Thiên.

Một chưởng kia cả không gian hoàn toàn vặn vẹo, biến thành lốc xoáy, Lục Lâm Thiên cảm giác một cỗ lực lượng ngập trời áp xuống, chính mình hoàn toàn không còn lực đối kháng, lực lượng Vũ Suất cửu trọng hắn căn bản không thể đối kháng.

– Trang Nhị Quân, lão tạp mao, chưởng môn Phi Linh môn chúng ta, ngươi làm sao có thể động!

Ngay lúc chỉ mành treo chuông, giữa không trung truyền tới một thanh âm yêu kiều băng sương.

Lời vừa dứt, giữa không trung một cỗ lực lượng cường hãn quỷ dị trực tiếp áp xuống.

Trong nháy mắt, sắc mặt Vũ Suất cửu trọng đại biến, bởi vì hắn phát hiện không gian chung quanh hoàn toàn bị vặn vẹo, chân khí bị ngăn trở, mà giờ khắc này chưởng ấn của mình hoàn toàn vô lực, nháy mắt hóa thành năng lượng tiêu tán giữa không trung.

Vũ Suất cửu trọng lập tức xoay người nhìn chằm chằm phía sau, chỉ thấy trên không trung xuất hiện một nữ tử tuyệt mỹ lăng không đứng thẳng, quanh người lấp lánh bạch quang, nhìn qua như trích tiên, toàn thân bao phủ hương vị không nhiễm khói lửa nhân gian, mái tóc bới cao, một loại chân khí băng sương uy nghiêm tràn ra trong đôi mắt đẹp.

– Lui ra cho ta!

Môi son khẽ mở, nữ tử vung tay, một đạo chưởng ấn áp xuống, chưởng ấn trực tiếp vặn vẹo không gian, chỉ một giây sau đã bao phủ trên đầu Vũ Suất cửu trọng.

– Là Vũ vương!

Sắc mặt Vũ Suất cửu trọng kinh hãi tới cực hạn, hoảng sợ đánh ra một chưởng, thân hình cấp tốc thối lui.

Phanh!

Hai đạo chưởng ấn va chạm, không gian bình tĩnh như nổ tung, nhất thời không gian ba văn bị tạc mở, không ngừng chao đảo lắc lư kịch liệt.

– Xuy!

Lực lượng cuồng bạo trực tiếp đẩy lui Vũ Suất cửu trọng, mà giờ khắc này thân hình Bạch Oánh không hề nhúc nhích, quanh thân có một cỗ lực lượng quỷ dị chấn khai không gian ba văn.

Phốc!

Thân hình vừa bật lui, Vũ Suất cửu trọng phun ngụm máu tươi, sắc mặt vô cùng tái nhợt.

Vũ Suất cửu trọng khiếp sợ ngẩng đầu nhìn chằm chằm nữ tử kia, ánh mắt co rụt lại, thất thanh nói:

– Ngươi là Quỷ Tiên Tử, ngươi đột phá Vũ vương sao?

Nhìn chằm chằm vào nữ tử, Vũ Suất cửu trọng rốt cục nhận ra nàng, mà chân khí cùng thực lực nàng vừa bộc lộ làm cho hắn biết được nàng đã đột phá Vũ vương, thực lực đã vượt xa hắn, ranh giới giữa Vũ Suất cùng Vũ vương còn lớn hơn cả ranh giới giữa Vũ Suất cùng Vũ tướng rất nhiều.

– Oánh tỷ, ngươi rốt cục đã tới!

Lục Lâm Thiên đào thoát công kích, nhìn thấy thân ảnh quen thuộc trên không trung, sắc mặt lộ tia vui mừng. Chân khí của Quỷ Tiên Tử giờ phút này rõ ràng đã tới Vũ vương, Lục Lâm Thiên biết người của bốn sơn môn sẽ xui xẻo.

– Ân, giao lão tạp mao này cho ta đi, ngươi nghỉ ngơi một chút!

Bạch Oánh thản nhiên nói.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, lúc này hắn cũng không còn bao nhiêu lực tái chiến, nhét thêm vài viên đan dược vào miệng, vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết gia tốc luyện hóa, vừa rồi thương thế tăng thêm, giờ phút này đã trở nên cực kỳ nghiêm trọng.

Thoáng lướt mắt nhìn lên trên không, Lục Lâm Thiên liền lui ra, trận chiến nơi này hắn đã không thể nhúng tay.

– Quỷ Tiên Tử, làm sao ngươi cũng gia nhập Phi Linh môn!

Ánh mắt Vũ Suất cửu trọng rơi lên người Bạch Oánh, không ngừng lóe ra.

– Trang Nhị Quân, việc này không quan hệ gì với ngươi, lão tạp mao ngươi dám trêu tới cửa Phi Linh môn, vậy đi chết đi!

Dứt lời, trong mắt Bạch Oánh tràn ra sát khí.

Sắc mặt Trang Nhị Quân biến thành âm lãnh, nhìn thấy Bạch Oánh lại muốn ra tay, nháy mắt bỏ chạy, đối mặt Vũ vương hắn không có can đảm ở lại đối kháng.

– Muốn chạy trốn, nằm mơ!

Bạch Oánh vừa nói, tay ngọc vươn lên, một cỗ năng lượng phong hệ áp tới, chân khí tràn ra trực tiếp vặn vẹo không gian, một đạo phong nhận lớn chừng vài trăm thước ngưng tụ hình thành.

Chương 809: Bạch Oánh ra tay (2)

Nháy mắt phong nhận hiện lên, một cỗ uy áp nhanh chóng khuếch tán, bổ thẳng về hướng Trang Nhị Quân, những nơi phong nhận đi qua, thiên địa run rẩy chao đảo.

– Quỷ Tiên Tử, ta liều mạng với ngươi!

Không còn đường trốn, tốc độ lại không nhanh bằng Bạch Oánh, sắc mặt Trang Nhị Quân nhất thời xanh mét, nghiến răng nghiến lợi quát, thủ ấn hoảng sợ kết xuất, chân khí trước người bạo tuôn, một cỗ hoàng mang ngưng tụ hóa thành vô số thủ ấn xuyên thấu không gian, giống như có vạn mũi tên cùng phi, vặn vẹo không gian ba văn trực tiếp bạo lướt bay ra.

– Chút tài mọn, trước khi ngươi chết ta sẽ cho ngươi biết chênh lệch giữa Vũ vương cùng Vũ Suất là thế nào!

Đôi mắt Bạch Oánh không biến hóa, sát ý hiện lên, bàn tay quỷ dị uốn éo, thủ ấn biến hóa.

– Hô hô!

Vào thời khắc này, trong không gian xuất hiện một quầng sáng vô hình, quầng sáng hình vòng cung, chỉ mang rậm rạp bén nhọn ngăn trở bên dưới quầng sáng, căn bản không cách nào tiến được nửa phần.

– Phá!

Bạch Oánh quát một tiếng, quầng sáng co rút lại, lập tức thu liễm.

Không gian vặn vẹo, lập tức bành trướng, tiếp theo trực tiếp nổ tung.

– Phanh phanh!

Trong tiếng nổ vang, năng lượng cũng không phát tiết ra ngoài quá nhiều, hoàn toàn nổ bạo trong quầng sáng kia, thủ ấn rậm rạp bén nhọn giờ phút này trực tiếp tiêu tán trong không gian.

– Chết đi!

Bạch Oánh lại quát một tiếng, thủ ấn đẩy ra, phong nhận thật lớn trên không trung bỗng dưng run lên dữ dội, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người vô số phong nhận bạo lướt ra.

Phong nhận bay đầy trời, không gian ba văn sôi trào cuồn cuộn, vừa nhìn thấy cảnh tượng này Trang Nhị Quân dâng lên cảm giác nguy hiểm cực độ, nhanh chóng biến hóa thủ ấn, trước người hình thành một đạo cương quyển thổ hoàng sắc cực lớn.

Hưu hưu…

Phong nhận đánh lên cương quyển, cự lực ngập trời khuếch tán, như cuồng phong tàn sát bừa bãi bám theo cỗ phong bạo làm cả không gian như nứt vụn, khí thế cường hãn tràn vào trong lòng mọi người.

– Ca ca…

Cương quyển chỉ kiên trì được trong nháy mắt, lập tức nứt nẻ, Trang Nhị Quân vừa phun ra ngụm máu tươi, vô số phong nhận trực tiếp xuyên vào trong cơ thể hắn.

Phanh!

Ngay sau đó hai mắt Trang Nhị Quân biến thành kinh hãi, lập tức biến thành tro tàn, tiếp theo sau thân hình đột nhiên vỡ ra, phong nhận vô tận phá hủy đan điền khí hải cùng lục phủ ngũ tạng của hắn, hóa thành huyết vũ rơi xuống.

Một màn này rơi vào trong mắt toàn bộ cường giả, mọi người hít sâu một hơi, Vũ Suất cửu trọng cứ thế bị đánh chết.

– Nhị đệ…

Trang Đại Quân bi thanh hét lớn, lúc này hắn đơn độc đối chiến với Đông Vô Mệnh nên cũng không chiếm được chút tiện nghi nào.

– Đó là Vũ vương cường giả!

– Là Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, trong truyền thuyết nàng lánh đời đã lâu, không nghĩ tới gia nhập Phi Linh môn, còn đột phá tới Vũ vương!

Trong ngoài chiến trường, không ít người đã nhận ra Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, nhất thời từng tiếng hô kinh hãi truyền ra.

– Phi Linh môn có Vũ vương!

Nếu Phi Linh môn có Vũ vương thì khác hẳn, Vũ vương trấn thủ, loại thực lực này không kém thế lực nhị lưu đỉnh cấp, thế lực nhị lưu bình thường căn bản không thể đánh đồng.

– Phi Linh môn, rốt cục ẩn giấu bao nhiêu thực lực?

Xa trên không trung, Lôi trưởng lão cực kỳ kinh ngạc, Quỷ Tiên Tử đột phá Vũ vương, còn ở trong Phi Linh môn, việc này hắn hoàn toàn không biết.

– Đã lâu không lộ mặt, đám lão gia hỏa các ngươi còn chưa quên ta đi!

Bạch Oánh giết chết một Vũ Suất cửu trọng, vẻ mặt không có bao nhiêu biến hóa, ánh mắt lướt qua những người đang có mặt.

– Mau lui lại, mọi người mau lui lại!

Phương Ngọc Quý nhìn thấy không ổn, nhất thời hét lớn một tiếng, thủ ấn biến hóa, hai quyền nháy mắt oanh ra.

Phanh phanh!

Lực lượng bàng bạc chấn động không gian, Lộc Sơn lão nhân cùng Thanh Hỏa lão quỷ vốn đã chật vật lại bị đẩy lui, sắc mặt hai người tái nhợt, khóe môi chảy máu, hai người có thể dây dưa Phương Ngọc Quý tới bây giờ cũng đã không sai.

– Đệ tử Hợp Hoan tông, mau lui lại!

Mã Cư Huyền đang chiến đấu kịch liệt cùng Bạch Linh, âm tà hét lớn, sắc mặt vô cùng khó xem.

Phanh phanh!

Cơ hồ đồng thời mọi người càng thêm liều mạng, chỉ muốn chạy trốn.

– Ngao!

Bạch Linh rít gào, sáu chiếc đuôi như cự mãng bốc lên, trực tiếp xuyên qua không gian hoàn toàn phong tỏa đường đi của Mã Cư Huyền.

– Phá cho ta!

Mã Cư Huyền đánh ra thủ ấn, chân khí quanh thân tăng lên tới cực hạn, trong mắt lộ ra hận ý, trong miệng phun ra ngụm máu tươi, chỉ một thoáng chân khí quanh thân trướng lớn, biến thành hỏa cầu rậm rạp bao phủ chung quanh, chân khí càng tiêu hao mạnh mẽ hơn trước.

Oanh oanh oanh…

Hỏa cầu nổ tung, không gian bị tạc mở, uy áp khủng bố nóng cháy như dời non lấp bể khuếch tán, chấn động không gian nổi lên ba đào kịch liệt, nhiệt độ đáng sợ thậm chí biến không gian thành xích hồng sắc.

Sóng lửa thổi quét, Bạch Linh thu lại sáu chiếc đuôi, chân khí cuồng bạo nóng cháy kia làm cho nàng cũng phải tạm lánh mũi nhọn.

– Đông Vô Mệnh, món nợ này ngày sau chúng ta tiếp tục tính!

Trang Đại Quân lạnh quát một tiếng, liều mạng oanh ra công kích, chấn khai không gian trực tiếp bỏ chạy…

– Muốn chạy trốn, chỉ sợ các ngươi không dễ dàng như vậy đi!

Thân ảnh Bạch Oánh vặn vẹo không gian, nháy mắt xuất hiện ở không trung xa xa.

Sưu sưu sưu…

Vài Vũ Suất cửu trọng vừa tách khỏi sự dây dưa của đối thủ, ánh mắt nhìn chằm chằm Quỷ Tiên Tử, nhất thời sắc mặt càng thêm khó xem.

– Quỷ Tiên Tử, ngươi đừng quá đáng!

Ánh mắt Phương Ngọc Quý lóe ra, quát lớn.

– Ta quá đáng, bốn sơn môn các ngươi liên thủ đối phó Phi Linh môn chúng ta, chẳng lẽ còn nói ta quá đáng sao, hiện tại đánh không lại thì muốn chạy, các ngươi nghĩ Phi Linh môn dễ khi dễ chứ gì!

Quỷ Tiên Tử lạnh nhạt nói.

– Kiệt kiệt, hôm nay nếu đã tới đây, vậy đều lưu lại đi!

Thân ảnh Đông Vô Mệnh rơi xuống bên cạnh Bạch Oánh, ánh mắt nhìn chằm chằm nhóm người Phương Ngọc Quý, sát ý tràn ngập.

Sưu sưu!

Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân cũng rơi xuống bên cạnh Bạch Oánh, ánh mắt Lộc Sơn lão nhân trở nên si ngốc, nói:

– Bạch Oánh, ngươi rốt cục xuất quan!

Bạch Oánh trừng mắt nhìn hắn, nhất thời Lộc Sơn lão nhân giống như hài đồng thè lưỡi, không dám nói thêm lời nào.

Phanh!

Giữa không trung, Tưởng Lượng Nguyệt cùng Lôi trưởng lão hoàn toàn tách ra xa, chỉ một lần lắc mình Tưởng Lượng Nguyệt đã đi tới bên người Phương Ngọc Quý.

Lôi trưởng lão cũng không có ý muốn tiếp tục truy theo, hắn không cần liều mạng, huống chi không phải lúc, thực lực hai người sai biệt không bao nhiêu, ngăn chặn đối thủ còn không sao, nhưng muốn giết người thì không khả năng.

Hiện tại bởi vì họ đã dừng tay, khắp chung quanh người của bốn sơn môn đều thối lui hội tụ, chỉ còn lại vài Vũ Suất cùng Linh Suất của bốn sơn môn tụ tập gần Tưởng Lượng Nguyệt bọn hắn.

Sưu sưu…

Lý Trì Chính, Khang Tử Vân, Úc Khánh, Tương Viễn Quan cũng đi tới, mỗi người đều bị thương, sắc mặt trắng bệch, cuộc chiến vừa rồi kịch liệt thế nào đều có thể nghĩ.

Giờ phút này nhân mã song phương đứng đối diện lẫn nhau.

– Hống hống…

Giữa không trung, Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ tập hợp xuất hiện.

Chương 810: Âm ba vũ kỹ

– Lão đại, ngươi không sao chứ?

Tiểu Long thu nhỏ lại đi lên vai Lục Lâm Thiên, thân thiết hỏi, vừa rồi lão đại rơi vào nguy cơ, hắn muốn lao tới nhưng nhìn thấy Bạch Oánh đã tới kịp lúc, vì vậy mới tiếp tục đối chiến cùng địch thủ.

– Ta không sao, ngươi thế nào?

Lục Lâm Thiên nhìn tiểu Long hỏi, nhìn thấy chân khí của tiểu Long cũng không giống như đang bị thương.

– Ta không sao, nếu không phải tên kia biết bay, ta nhất định phải đánh chết hắn, thật đáng giận!

Tiểu Long oán hận nói.

Lục Lâm Thiên cười khổ, địch thủ của tiểu Long là Vũ Suất nhất trọng có thể phi hành, mà tiểu Long còn chưa làm được, nhưng phỏng chừng người kia cũng không được dễ chịu.

– Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, ngươi muốn thế nào, ngươi không trêu chọc nổi Hắc Sát giáo!

Tưởng Lượng Nguyệt nhìn chằm chằm Bạch Oánh, ánh mắt bất định, nhưng thần sắc vẫn không che giấu được hoảng hốt.

– Tưởng Lượng Nguyệt, không phải Hắc Sát giáo muốn tiêu diệt Phi Linh môn sao, chẳng lẽ còn chuyện gì nghiêm trọng hơn nữa, các ngươi đã muốn tiêu diệt Phi Linh môn, ta cũng không cần tiếp tục bận tâm Hắc Sát giáo các ngươi!

Bạch Oánh lạnh lùng nói, tuy nàng là nữ tử, nhưng chân khí còn âm trầm hơn cả Đông Vô Mệnh.

Có lẽ trước kia nàng còn có điều cố kỵ với Hắc Sát giáo, nhưng hiện giờ đã không còn băn khoăn, người ta đã đánh tới cửa, bất kỳ băn khoăn gì cũng phải gạt qua một bên, huống chi lúc này Bạch Oánh đã có ý tưởng khác. Hắc Sát giáo là kềnh càng, nhưng Phi Linh môn đã kết minh với Vân Dương tông, hơn nữa với quan hệ giữa Lục Lâm Thiên cùng Vân Dương tông, quan hệ kết minh hẳn sẽ vững chắc, có Vân Dương tông thầm giúp đỡ, uy hïếp của Hắc Sát giáo đều có thể có chút hòa dịu.

Nghe vậy sắc mặt Tưởng Lượng Nguyệt run rẩy lên, hắn đã muốn tiêu diệt Phi Linh môn, đích thật không còn điều kiện gì uy hïếp được bọn họ.

– Nhiều Vũ Suất cùng tới tiêu diệt Phi Linh môn, các ngươi thật đúng là tôn trọng chúng ta, hôm nay không cho các ngươi giáo huấn, sau này Phi Linh môn làm sao sống yên trong Cổ Vực, chỉ sợ sẽ mặc cho người khi nhục đi.

Nhìn chăm chú vào một nhóm Vũ Suất, ánh mắt Bạch Oánh híp lại, sát ý dựng lên, vừa dứt lời trên tay đã xuất hiện một cây đàn cổ.

– Thất Huyền cầm!

Lục Lâm Thiên híp mắt, lúc này Bạch Oánh lấy ra Thất Huyền cầm cũng không phải cây đàn do hắn cải tạo lúc trước, rõ ràng đã được luyện chế thêm một lần, lúc trước Bạch Oánh chỉ dùng Ngũ Huyền cầm. Cây đàn này vừa nhìn liền biết không phải vật phàm, độ cong tuyệt đẹp thiên thành, lưu quang quanh quẩn, tràn ngập một cỗ tĩnh mật.

– Cần thi triển Thiên Âm Trấn Hồn khúc sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lúc này Bạch Oánh lấy ra Thất Huyền cầm, tự nhiên không phải do nhã hứng mà là dùng thi triển vũ kỹ.

Ngay trong lúc Lục Lâm Thiên còn đang suy đoán, không ít người vẻ mặt kinh ngạc, sau đó ánh mắt ngẩn ra, chỉ thấy Bạch Oánh lăng không khoanh chân ngồi, đặt cây đàn trên chân.

– Toàn bộ đệ tử Phi Linh môn đều phong lại thính giác!

Giờ phút này người của Phi Linh môn đều nghe được truyền âm.

Nhất thời chân khí mọi người vận chuyển, đóng lại thính giác của mình, chỉ nháy mắt thanh âm du dương liền truyền tới.

– Đông…

Tiếng đàn vang lên giữa không trung, uyển chuyển lại cương nghị, chậm rãi mà đến, giống như tri âm tri kỷ, mang theo cỗ ý nhị, chỉ thấy Bạch Oánh hơi nghiêng người, quần áo trắng muốt theo gió vũ động tựa như trích tiên, tay ngọc gảy đàn, sắc mặt trầm lặng theo từng đạo tiếng đàn du dương truyền ra.

– Đinh đương…

Tiếng đàn uyển chuyển, chợt cao chợt thấp, chợt nhẹ chợt vang, tựa như âm thanh thiên nhiên, làm cho người ta nghe được trong lòng cực kỳ thoải mái, như muốn mê muội đi vào.

Nhất thời người của bốn sơn môn đều say sưa, người thực lực thấp đôi mắt đã nhắm nghiền, toàn thân thả lỏng, vẻ mặt tươi cười tựa hồ như nhớ ra điều gì đó thật tốt đẹp.

Thực lực mạnh cũng đang lảo đảo, tựa hồ đang đắm chìm trong một loại trạng thái không minh, không thể thoát thân chạy ra.

Xa xa trong núi non, lúc này tập hợp không ít người vây xem, nghe được thanh âm tiếng đàn thần trí cũng gần như mơ hồ.

Mặc dù Lục Lâm Thiên dùng chân khí phong trụ thính giác của mình, nhưng vẫn có tiếng đàn vô hình quanh quẩn trong đầu hắn, không cách nào che chắn triệt để.

Nghe được tiếng đàn, Lục Lâm Thiên vì biết sớm hậu quả, biết bên trong ẩn giấu sát khí, nhất thời không nhịn được rùng mình.

Lúc này ánh mắt của mọi người trong Phi Linh môn đều kinh ngạc nhìn Quỷ Tiên Tử.

Sau một lát, Bạch Oánh ngẩng đầu lên, ánh mắt thoáng hiện sát khí, nhất thời tiếng đàn vừa chuyển, đột nhiên kéo lên không chút khó khăn nào.

Nhất thời tiếng đàn như sóng thần, cuồn cuộn dựng lên, hung hăng va chạm tới trước.

Lúc này tiếng đàn vang vọng như tiếng sấm sét, thanh thế cuồn cuộn như thiên quân vạn mã, nháy mắt chấn nhiếp cả thiên địa.

– Đinh đông…

Tiếng đàn rơi vào trong tai mọi người, nhất thời tựa như tiếng sấm, giống như một thanh kiếm sắc bén đâm thẳng vào đại não bọn họ.

– A…

Nhất thời đệ tử bốn sơn môn kêu lên thảm thiết, một đám người thất khiếu chảy máu, chỉ nháy mắt ước chừng có thêm năm sáu ngàn đệ tử trực tiếp tử vong, chỉ có số ít thất khiếu chảy máu vẫn giãy dụa dưới đất vẫn chưa chết.

– Đừng nghe tiếng đàn, mau phong tỏa thính giác!

Bốn Vũ Suất cửu trọng nhất thời phục hồi lại tinh thần, nhưng vẻ mặt vẫn đần độn, tựa hồ vừa rồi đã thừa nhận không ít thương tổn.

– A…

Sau lưng bốn Vũ Suất cửu trọng từng tiếng kêu thảm thiết truyền tới, mấy Vũ Suất cùng Linh Suất sau tiếng kêu thảm nháy mắt thất khiếu chảy máu, thân hình rơi thẳng xuống đất.

– Chết đi!

Chỉ nháy mắt, Đông Vô Mệnh đã xuất hiện trước mặt Trang Đại Quân, từ mi tâm bắn ra đạo hào quang vô hình chói mắt, tiếp theo sau hung hăng xuyên vào ấn đường của Trang Đại Quân.

Trang Đại Quân căn bản không kịp phản ứng, hai mắt dại ra không thể tránh thoát, tràn ngập vẻ kinh hãi.

– Chết đi!

Sáu chiếc đuôi khổng lồ của Bạch Linh phóng lên cao, ngay lúc Mã Cư Huyền đang ngây dại hung hăng va chạm tới.

Sáu chiếc đuôi đánh vỡ hư không, tiếp theo hung hăng va chạm, trực tiếp vặn vẹo không gian, một cỗ cự lực ngập trời nhất thời bao phủ trên người Mã Cư Huyền.

Phanh phanh phanh!

Không gian nổ tung, khi Mã Cư Huyền kịp phản ứng thì đã bị sáu chiếc đuôi khổng lồ đánh tới, giống như sáu cột trụ trời hung hăng áp xuống, thân hình Mã Cư Huyền trực tiếp bị nện xuống đất.

Phốc…

Trong miệng phun ra máu tươi lẫn chất dịch trắng hồng, thân hình Mã Cư Huyền vừa nện xuống đất một chiếc đuôi trắng xóa trực tiếp xuyên thấu qua bụng hắn, Vũ Suất cửu trọng nháy mắt bỏ mình.

– Chết đi!

Lúc tiếng quát của Đông Vô Mệnh truyền tới, thủ ấn biến hóa, một đạo chưởng ấn tối đen nhẹ nhàng rơi lên người Trang Đại Quân.

Xuy…

Trang Đại Quân vẫn bất động, cũng không cách nào nhúc nhích, trong mắt hiện lên vẻ kinh hãi, tiếp theo sau thân thể một mảnh tối đen, cả người trực tiếp thối rữa, chỉ nháy mắt thân hình hắn đã biến thành một khối xương trắng bị nhiễm hắc ti.

Đông!

Tiếng đàn hoàn toàn dừng lại, đạo âm phù cuối cùng hạ xuống, cả thiên địa trở lại yên tĩnh.

Giữa không trung, người của bốn sơn môn chỉ còn bốn thân ảnh, Tưởng Lượng Nguyệt, Phương Ngọc Quý, còn có Hoàng Hán Lương, cùng Tiền Trường Vận, ngoại trừ Phương Ngọc Quý ba người còn lại đều là người Hắc Sát giáo.

Chương 811: Thôi mệnh phán quan

Bốn người si ngốc hoàn hồn, nhưng thất khiếu đều chảy máu, thần sắc dữ tợn, chân khí không bằng lúc trước.

– Phương Ngọc Quý, ngươi có thể chết đi!

Vừa thu lại Thất Huyền cầm, ánh mắt Bạch Oánh rơi lên người Phương Ngọc Quý, thân ảnh xinh đẹp lao thẳng tới.

– Phán quan cứu mạng, mau cứu ta!

Giờ phút này, Phương Ngọc Quý nháy mắt bỏ chạy, trong miệng lớn tiếng cầu cứu.

Bạch Oánh đang lao thẳng tới chỗ Phương Ngọc Quý, thân hình nàng đột nhiên dừng lại, ánh mắt trầm xuống nói:

– Nếu đã tới đây, thì xuất hiện đi, cần gì lén lút!

– Kiệt kiệt, đồ vô dụng, ngay cả Phi Linh môn nho nhỏ đều không đối phó được!

Giữa không trung phía sau, xa xa vang lên tiếng quát âm lệ, lời vừa dứt một đoàn hồng mang quỷ dị mang theo âm khí xuất hiện giữa không trung.

Hồng mang quỷ dị vừa xuất hiện, áp lực tăng vọt, có thể nhìn thấy không gian ba văn chung quanh hồng mang quỷ dị đang không ngừng tán khai.

Xuy!

Khi hồng mang thu liễm, ba thân ảnh hiển lộ, ba người xuất hiện, lại làm không ít người chợt ngẩn ra.

– Hắc Bạch Vô Thường!

Xa giữa không trung, Lục Lâm Thiên híp mắt, trong đó có hai người chính là Hắc Bạch Vô Thường, người đứng ở giữa chừng năm mươi tuổi, ánh mắt âm lệ, mũi ưng, quần áo màu vàng nhạt mang theo chân khí nóng cháy quanh quẩn.

– Vũ vương cường giả!

Khí tức trên thân người kia làm Lục Lâm Thiên nghĩ tới Vũ vương, chân khí của người kia còn mạnh hơn khí tức của Bạch Oánh không ít.

– Là Hắc Bạch Vô Thường!

Ba người xuất hiện, mọi người lập tức kinh động.

Nhóm người Tưởng Lượng Nguyệt sắc mặt đều biến hóa.

– Phán quan, cứu ta!

Phương Ngọc Quý nhìn thấy người này, nhất thời giống như gặp được cây cỏ cứu mạng, lập tức lao tới bên người hắn.

– Thôi Mệnh Phán Quan, ngươi còn chưa chết!

Cảm giác được chân khí của đối phương, khuôn mặt Bạch Oánh nhất thời ngưng trọng lên.

– Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, đã lâu không gặp, hai mươi năm trước thực lực của chúng ta tựa hồ không sai biệt lắm, hiện tại các ngươi thật làm cho ta thất vọng, một người chỉ mới đột phá Vũ vương, một người mới đạt tới Vũ Suất cửu trọng, kiệt kiệt!

Lão giả áo vàng âm lệ cười lạnh, ánh mắt đảo qua trên người Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh.

– Phán Quan, giúp ta giết bọn hắn, giúp ta tiêu diệt Phi Linh môn, nếu không khó tiêu nỗi hận trong lòng ta!

Phương Ngọc Quý lạnh lẽo nhìn người của Phi Linh môn, nghiến răng nghiến lợi nói, thần sắc đầy máu tươi thoạt nhìn càng thêm dữ tợn.

– Phương Ngọc Quý, ta làm việc còn cần ngươi dạy sao, đồ vô dụng, một ít chuyện cũng làm không xong, cần ngươi có tác dụng gì!

Lão giả áo vàng quát lạnh một tiếng, không gian quanh thân Phương Ngọc Quý nháy mắt vặn vẹo.

– Phán Quan đại nhân tha mạng, ta…

Sắc mặt Phương Ngọc Quý nhất thời đại biến, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi, nhưng lời còn chưa dứt một đạo trảo ấn đã chụp lên thiên linh cái của hắn.

– A…

Tiếng kêu thảm thiết vang lên, thân hình Phương Ngọc Quý run rẩy, ngay lập tức mất đi sinh cơ, mơ hồ có thể thấy được thi thể hắn đã biến nhỏ hơn một ít.

Một màn này làm mọi người không khỏi kinh ngạc, Phương Ngọc Quý thật dễ dàng bị đánh chết, mà cái chết của hắn thật quá ly kỳ, tựa hồ là bị người cắn nuốt gì đó, tóm lại cảm giác làm trong lòng mọi người chợt hoảng hốt.

– Âm Dương Linh Vũ quyết!

Lúc này người kinh ngạc nhất chính là Lục Lâm Thiên, nhìn thấy một màn trên không trung trong lòng hắn thật sự kinh ngạc, lão giả áo vàng thi triển chính là Âm Dương Linh Vũ quyết, nhưng hắn có cảm giác có chút ít khác biệt, cũng không phải hoàn toàn là Âm Dương Linh Vũ quyết.

– Chỉ là tiểu Vũ Suất cũng dám kêu gào trước mặt ta, muốn chết!

Thi thể trong tay lão giả áo vàng biến thành một đoàn hỏa diễm nóng cháy, chỉ tích tắc đã thiêu đốt thành tro tàn.

– Tiểu tử, là võ giả toàn hệ sao, thật đúng là hiếm thấy, phỏng chừng mặt trên sẽ thật cảm thấy hứng thú đối với ngươi.

Ánh mắt lão giả nhìn chằm chằm về hướng Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Thôi Mệnh Phán Quan rõ ràng cũng là người của Linh Vũ giới, không nghĩ tới sau lưng sự tình lần này lại có thân ảnh của bọn hắn, Linh Vũ giới đúng là nơi nào cũng nhúng tay vào.

– Người của Linh Vũ giới các ngươi, thật sự chỗ nào cũng nhúng tay vào a!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói.

– Di, thế nhưng lại biết Linh Vũ giới chúng ta, tiểu tử, ngươi rốt cục là ai, ra vẻ thật không đơn giản thôi.

Ánh mắt Thôi Mệnh Phán Quan trầm xuống nói.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên tối tăm, ra vẻ Linh Vũ giới còn chưa biết thân phận của hắn, có lẽ Thôi Mệnh Phán Quan không biết việc của Lục gia, Hắc Quỷ Thiên Vương vẫn chưa tới, chỉ sợ có một số việc chính Thôi Mệnh Phán Quan cũng không biết.

Trong lòng Lục Lâm Thiên không ngừng suy tư, thần sắc càng thêm ngưng trọng.

– Lục chưởng môn, lần này phiền toái, không nghĩ tới còn có người của Linh Vũ giới đến.

Lôi trưởng lão nói, thần sắc trở nên ngưng trọng.

– Đúng là có chút phiền phức!

Lục Lâm Thiên nói, thực lực Thôi Mệnh Phán Quan tuyệt đối mạnh hơn Bạch Oánh, ở đây căn bản không ai có thể kháng cự.

– Tiểu tử, cùng ta rời đi, ngươi còn có giá trị hơn cả Hoa gia huynh muội!

Ngay khi lời của Lục Lâm Thiên vừa dứt, Thôi Mệnh Phán Quan liền nói, thân hình lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

– Thôi Mệnh Phán Quan, trước qua cửa ải của ta!

Ánh mắt Bạch Oánh trầm xuống, kiều quát một tiếng, thân hình xinh đẹp lập tức biến mất tại chỗ, đồng thời trong tay vặn vẹo không gian, hóa thành một đoàn bạch sắc quang cầu thật lớn mang theo cuồng phong gào thét đánh thẳng về hướng Thôi Mệnh Phán Quan.

– Quỷ Tiên Tử, người vừa đột phá Vũ vương mà thôi, không ngăn cản được ta, còn kém xa lắm!

Ánh mắt Thôi Mệnh Phán Quan trầm xuống, thân ảnh không lùi mà càng tăng nhanh hơn, không gian trước người chao đảo, chân khí tràn ra, trong hai tay một quả cầu lửa xoay tròn uy thế thật lớn, chỉ hơn bạch sắc quang cầu của Bạch Oánh chứ không kém.

Mắt thường có thể thấy được hai quang cầu cực lớn nháy mắt va chạm vào nhau, chấn động không gian run rẩy lên, Vũ vương đối chiến, uy thế động tĩnh hoàn toàn vượt hẳn Vũ Suất.

Phanh Phanh.

Hai đạo công kích va chạm vào nhau, lực lượng cường hãn trong nháy mắt bộc phát tạo thành tiếng nổ kinh thiên. Hỏa diễm nóng bỏng và một cơn lốc bằng năng lượng cường hãn bắt đầu va chạm. Kình khí kinh khủng giống như một bão tố bắt đầu khuếch tán.

Phanh Phanh Phanh.

Toàn bộ không gian núi non chung quanh đột nhiên xuất hiện tiếng răng rắc, ầm ầm nổ tung, giống như là sơn băng địa liệt, bầu trời vặn vẹo.

Một ít đệ tử Phi Linh môn gần đó, còn có yêu thú, cùng với những đệ tử tàn dư của Hắc Sát giao chung quanh cũng bị năng lượng kinh khủng này lan tới. Tiếng kêu gào thê lương thảm thiết vang lên không dứt. Không ít người thân thể trực tiếp giống như diều đứt dây bắn ngược về phía sau, cuối cùng nặng nề đập vào mặt đất. Có người trực tiếp bị chấn thành đống thịt nát.

– Mau lui lại.

– Lui lại, nhanh.

Hoa Mãn Ngọc khẽ kêu lêu một tiếng. Hoàng Phủ Kỳ Tùng cũng hét lớn ra lệnh cho đệ tử Phi Linh môn và yêu thú, còn có đệ tử Vũ đường nhanh chóng thối lui. May mà vừa rồi đệ tử Phi Linh môn đều cách đó khá xa. Thế nhưng cũng có chừng trăm người không kịp tránh đi.

Chương 812: Rốt cuộc cũng chạy tới

Mà đám đệ tử Hắc Sát giáo vốn ở ngay gần đó lúc này đã bị Thiên Âm Trấn Hồn Khúc của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đánh chết mấy nghìn người, những người còn lại cũng bị thương nặng.

Năng lượng rung động khuếch tán, sắc mặt những người có mặt trong nháy mắt đại biến. Loại đối kháng cấp bậc này bọn họ không thể chống lại.

Khục khục.

Trong kình khí cuồng bạo, thân ảnh xinh đẹp của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh trực tiếp bị đẩy lùi. Trong miệng xuất hiện tia máu, sắc mặt tái nhợt.

– Khặc khặc, tiểu tử, đi theo ta thôi.

Đẩy lùi Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Mệnh phán quan trực tiếp lao thẳng về phía trước.

Ngao.

Thân thể khổng lồ của Bạch Linh trực tiếp run lên. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, sắc mặt ba người lúc này đại biến, cắn răng lao lên.

– Hừ.

Ánh mắt Thôi Mệnh phán quan trầm xuống, không gian trước người vặn vẹo. Tốc độ nhanh như thiểm điện, trong nháy mắt đánh ra một đạo chưởng ấn nóng bỏng. Lập tức hung hăng đánh về phía Bạch Linh cùng với đám người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Phanh Phanh.

Lúc này mấy người Bạch Linh căn bản không kịp lui về phía sau, đạo chưởng ấn nóng bỏng này đang đánh tới. Lập tức bốn đạo chưởng ấn nhanh chóng va chạm với chưởng ấn nóng bỏng kia.

Tiếng nổ vang lên, tức thì một cỗ lực lượng cuồng bạo trút xuống. Bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được lực công kích đám người Bạch Linh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, trong nháy mắt bị phá hủy, rồi một cỗ lực lượng mạnh mẽ trút xuống thân thể bọn họ.

Phanh.

Bị đòn nghiêm trọng như vậy khiến cho khí tức quanh thân Bạch Linh lập tức uể oải. Thân hình bay ngược về phía sau, miệng phun ra một ngụm máu. Ba người một thú liên thủ không ngờ không thể ngăn cả THôi Mệnh phán quan này.

– Bọ ngựa đòi đấu với voi, không biết lượng sức.

Thôi Mệnh phán quan cười lạnh một tiếng. Một kích hung hãn của hắn trực tiếp đẩy lui ba người một thú, ánh mắt lộ ra hung quang nói:

– Cửu Vĩ Yêu Hồ, thu ngươi làm tọa ky không tồi. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, các ngươi chết hết đi.

Nói xong, Thôi Mệnh phán quan âm lệ cười lên một tiếng, tiếp tục đánh về đám người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh. Thủ ấn biến hóa, bàn tay nắm chặt. Một đạo trảo ấn phá không bay tới. Kình khí nóng bỏng khiến cho cả không gian chuyển thành màu đỏ, lập tức đánh về phía đám người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Phanh Phanh.

Một thân ảnh xinh đẹp trong nháy mắt xuất hiện, trong tay có một đạo phong nhận bàng bạc hung hăng đánh về phía trước. Trực tiếp nghênh tiếng trảo ấn trên bầu trời.

– Hừ. Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh ngươi muốn chết.

Thôi Mệnh phán quan lạnh lùng quát lên một tiếng, trảo ấn lập tức đánh xuống.

Phanh Phanh.

Năng lượng đan xen, chân khí bạo phát, năng lượng bàng bạc trong bầu trời lần thứ hai nổ tung. Dưới công kích hung hãn như vậy, không gian trực tiếp nổ tung, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh phun ra một ngụm máu, thân thể bị đánh bay về phía sau.

– Bạch Oánh.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hét lớn một tiếng, trực tiếp phi về phía Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, trong mắt hiện lên sự lo lắng. Giờ phút này, sắc mặt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đại biến.

Phanh.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lảo đảo rơi xuống mặt đất, sắc mặt ngày càng trắng bệch.

– Nàng không sao chứ? Nhanh mau ăn đan dược vòa.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh vội vã móc ra mấy viên đan dược.

– Ta không sao, hóa ra ngươi cũng quan tâm tới ta.

Nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh khẽ mỉm cười yếu ớt.

– Đã là lúc nào rồi còn nói những lời này, mau ăn đan dược vào.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Hừ, lúc này còn tình chàng ý thiếp, tất cả chết đi.

Dưới một tiếng quát lạnh lẽo, Thôi Mệnh phán quan tiếp tục lao thẳng về phía trước, chân khí trên người tuôn ra, không gian run rẩy, lúc này căn bản không có ai có thể ngăn cản được hắn.

Thế nhưng lúc này Thôi Mệnh phán quan đột nhiên dừng lại rồi nhướng mày, ánh mắt nhìn về phía xa. Ánh mắt khẽ đảo qua rồi đột nhiên biến đổi.

– Hừ, Thôi Mệnh phán quan. Vũ Vương nhị trọng mà cũng dám làm càn như vậy.

Một tiếng quát lớn vang lên. Khí tức ngập trời bỗng nhiên từ trên bầu trời đánh xuống. Ngay sau đó nhanh chóng đánh về phía Thôi Mệnh phán quan.

Khí tức ngập trời này này xuất hiện, giữa không trung đột nhiên có mấy đạo khí tức cuồng bạo vọt tới. Trong ánh mắt kinh hãi lúc này có năm đạo thân ảnh xuất hiện. Mấy đạo khí tức này không hề giữ lại mà bộc phát, toàn bộ không gian run rẩy không ngừng.

Phanh Phanh.

Trong bầu trời, đạo năng lượng bàng bạc kia trong nháy mắt đánh tới trước mặt Thôi Mệnh phán quan. Một đạo chưởng ấn trực tiếp chụp xuống, toàn bộ không gian đột nhiên co lại, dưới lực lượng bàng bạc, không gian chung quanh lập tức vặn vẹo.

Thôi Mệnh phán quan cảm nhận mấy khí tức này, sắc mặt lập tức đen lại. Chân khí cuồng bạo từ trong người tuôn ra, dẫn dắt năng lượng thuộc tính hỏa trong không gian, ngưng tụ thành một hỏa cầu đánh về phía trước.

Oanh.

Hai cỗ lực lượng va chạm. Bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được, trong bầu trời lúc này chưởng ấn trực tiếp đánh xuống hỏa cầu. Hỏa cầu dưới chưởng ấn khổng lồ khẽ chấn động rồi tan vỡ. Chưởng ấn trực tiếp đánh vào trên người Thôi Mệnh phán quan.

Phanh Phanh.

Cự lực đánh xuống. Cỗ thanh thế này trực tiếp khiến cho khe sâu đã thành phế tích đất đá chung quanh bay tán loạn. Uy áp cường hãn từ trên bầu trời tràn ngập xuống khiến cho mọi người phía dưới không khỏi run rẩy.

Khục khục.

Trong không gian hỗn loạn, lúc kình khí tiêu tán thì thân ảnh Thôi Mệnh phán quan bị đẩy lui, đồng thời miệng phun ra một ngụm máu. Ánh mắt vô cùng kinh hãi nhìn về mấy người tới.

Trong bầu trời, năm người tới đều đeo khăn che mặt màu đen, căn bản không nhìn thấy rõ dáng dấp. Thế nhưng khí tức trên người năm người tuyệt đối vô cùng cường hãn. Đặt biệt là người vừa mới xuất thủ, khí tức không thể nghi ngờ chính là Vũ Vương, không phải là Vũ Vương bình thường.

Bốn người còn lại đều là Vũ Suất, khí tức đã đạt tới Vũ Suất bát trọng.

Khí tức năm người bạo phát ra, cỗ uy áp này khiến cho trong lòng mỗi người run lên.

– Rốt cuộc cũng tới rồi.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười. Tuy rằng năm người đều mang khăn che mặt. Thế nhưng từ khí tức trên người năm người, Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhận ra năm người này là ai. Tới thời khắc cuối cùng, cường giả Vân Dương Tông rốt cuộc cũng chạy tới kịp.

– Các hạ là ai?

Sắc mặt Thôi Mệnh phán quan trắng bệch nhìn vào năm người trước mặt. Cuối cùng ánh mắt nhìn vào người đứng đầu, ánh mắt lóe lên bất định.

– Hừ, ta là ai ngươi không cần phải biết. Ngươi là ai thì ta lại biết. Không cho các ngươi một chút giáo huấn thì Linh Vũ giới các ngươi còn tưởng rằng mình là thiên hạ vô địch.

Người đứng đầu nói xong, lập tức nói với mấy người phía sau:

– Mấy vị trưởng lão. Động thủ đi.

– Ha Ha, giết.

Mấy tiếng cười to từ trong bầu trời vang lên. Lập tức mấy đạo khí tức bàng bạc từ trên bầu trời đánh xuống. Sát khí nổi lên. Năm người hầu như cùng một lúc đánh về phía Thôi Mệnh phán quan. Đương nhiên chỉ có một người phía trước là lao thẳng về phía Thôi Mệnh phán quan mà thôi. Bốn người còn lại trực tiếp đánh về phía Hắc Bạch vô thường kia.

Chương 813: Linh hồn ly thể (1)

– Chạy.

Thôi Mệnh phán quan hét lớn một tiếng rồi nhanh chóng chạy trước tiên. Mà Hắc Bạch vô thường mới vừa rồi còn vô cùng kiêu ngạo không gì sánh được lúc này cũng kinh hãi, nhìn vào mấy người đang lao thẳng tới. Cảm nhận kình khí cường hãn khiến cho hai người kinh hãi, vội vàng lui về phía sau. Bọn họ thực không ngờ tới bên trong Phi Linh môn này lại có cường giả bực này.

– Ngươi rốt cuộc là ai, Linh Vũ giới ta quyết không bỏ qua cho ngươi.

Trước không trung, Thôi Mệnh phán quan hét lớn.

– Linh Vũ giới sao? Còn không uy hiếp được tới ta.

Một tiếng hét lớn vang lên. Một đạo chân khí bàng bạc lập tức phong tỏa không gian. Trong bầu trời, lúc này không gian to lớn lập tức rung động, phong vân biến sắc.

Sưu Sưu.

Bên cạnh, thân thể Hắc Bạch vô thường vừa mới chạy trốn thì bốn đạo thân ảnh lập tức phong tỏa không gian bao vây lấy hai người vào bên trong. Sát khí bốn người bạo phát, từng đạo lực lượng bạch bạc không chút do dự được đẩy về phía trước.

Sắc mặt Hắc Bạch vô thường lúc này vô cùng xấu xí, ánh mắt kinh hãi. Đồng thời chân khí bạo phát ra, trực tiếp chống lại bốn người trước mặt.

Phanh Phanh.

Trong không gian bị phong tỏa đột nhiên nổ tung, lực lượng cuồng bạo khiến cho người ta sợ hãi.

– Chết đi.

Kình khí chưa tiêu tán, hai đạo thân ảnh che mặt trực tiếp bắn về phía trước. Thân thể hóa thành một đạo tàn ảnh khiến cho không gian vặn vẹo, gợn sóng. Mang theo một đạo công kích xuyên thấu không gian hung hăng đánh vào người Hắc Bạch vô thường.

Hai đạo công kích không chút bảo lưu bỗng nhiên đánh tới. Kình phong kinh khủng khuếch tán khiến cho sóng gợn trong không gian trực tiếp lan tràn về bốn phía.

Sau tiếng nổ vang, Hắc Bạch vô thường trực tiếp phun ra một ngụm máu. Dưới một kích liên thủ của bốn người thần bí, hai người Hắc Bạch vô thường này chỉ trong vòng hai chiêu đã bị đánh chết. Thế nhưng chết trong tay ai hai người bọn hắn cũng không biết.

– Thôi Mệnh phán quan, chịu chết đi.

Không gian vặn vẹo, Vũ Vương che mặt kia lúc này rốt cuộc cũng có hành động. Thân ảnh hóa thành một đạo thiểm điện bắn về phía THôi Mệnh phán quan. Chân khí uy áp, khí tức mạnh mẽ tràn ngập không trung.

– Ta liều mạng với ngươi.

Sắc mặt Thôi Mệnh phán quan lạnh lùng hét lớn một tiếng. Chân khí nóng bỏng bàng bạc quanh người bạo phát. Hắn cắn răng đánh ra từng đạo thủ ấn, chân khí bắt đầu tuôn ra. Quanh người lúc này được một vòng hỏa diễm kỳ dị bao phủ, giống như biển lửa vậy. Sau đó cuồn cuộn đánh về phía trước.

– Phá cho ta.

Vũ Vương che mặt quát lạnh một tiếng. Tiếng quát vừa dứt, thủ ấn được kết, năng lượng thủy hệ bàng bạc từ trong cơ thể bạo phát trong nháy mắt hội tụ lại một chỗ. Tiếp theo trực tiếp hóa thành một cơn sóng mấy nghìn thước mang theo uy áp cường hãn trực tiếp bao phủ trên biển lửa kia.

Cơn sóng cùng với biển lửa va chạm, không gian chung quanh trực tiếp vặn vẹo. Dưới năng lượng bàng bạc, kình khí bắn ra bốn phía, không gian rung động như sắp đổ, uy áp kinh người kia khiến cho tim mọi người không khỏi đập nhanh hơn mấy phần.

– Chỉ là Vũ Vương nhị trọng mà cũng dám kiêu ngạo, chết đi cho ta.

Tiếp theo, Vũ Vương che mặt kia lại quát lên một tiếng. Thủ ấn trong tay đánh xuống. Cơn sóng mấy nghìn thước trong không gian ầm ầm trút xuống, trực tiếp hóa thành năng lượng bàng bạc. Năng lượng tuôn ra khiến cho sóng gợn trong không gian trực tiếp tiêu thất, trong không gian mơ hồ có khe nứt không gian xuất hiện.

Phanh Phanh.

Năng lượng va chạm với biển lửa, trong nháy mắt bộc phát ra tiếng nổ kinh thiên, biển lửa nổ tung, trong nháy mắt hóa thành năng lượng nóng bỏng biến mất trong thiên địa.

Phanh.

Kình khí cuồng bạo giống hư một cơn lốc khuếch tán ra bốn phía. Tiếp theo, trong không gian hỗn loạn tràn ngập kình khí có một đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện trước người Thôi Mệnh phán quan. Một đạo chưởng ấn trực tiếp đánh vào trong ngực Thôi Mệnh phán quan.

Sưu.

Thân thể Thôi Mệnh phán quan giống như diều đứt dây bay ngược về phía sau. Cuối cùng nặng nề đập vào mặt đất phía dưới. Mặt đất nứt nẻ tạo thành tiếng răng rắc. Thân thể Thôi Mệnh phán quan trực tiếp bị đánh thành một đống thịt nát, huyết nhục không rõ.

– Mặc kệ ngươi là ai, thù này nhất định sau này ta sẽ báo.

Lúc này phía xa đột nhiên vang lên thanh âm lạnh lẽo của Thôi Mệnh phán quan. Một đạo lưu quang nhanh như thiểm điện biến mất.

– Linh hồn ly thể, ngươi trốn đi đâu?

Sắc mặt Vũ Vương che mặt trầm xuống, thân thể trực tiếp đuổi về phái trước. Trong nháy mắt đã không thấy tăm hơi.

– Linh hồn ly thể?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Loại thủ đoạn này tuy rằng Lục Lâm Thiên chưa từng tiếp xúc qua. Thế nhưng cũng không xa lạ. Trên Thiên Linh lục từng có giới thiệu qua. Tới cấp bậc Vũ Vương và Linh Vương, linh hồn sẽ vô cùng cường đại, đã có thể rời khỏi thể xác. Chỉ cần linh hồn không chết tương đương với việc không thể đánh chết người này.

Đương nhiên, linh hồn rời khỏi thể xác nếu như thân thể bị diệt, tuy rằng là không chết thế nhưng bị thương vô cùng nặng, không phải là bị thương nặng bình thường.

Giờ phút này chung quanh vô cùng tĩnh lặng. Thế nhưng trong lòng mọi người lại không hề bình tĩnh. Trận đại chiến này trình đột ác liệt vượt quá sự tưởng tượng của mọi người. Mà cuối cùng cường giả Vũ Vương đều xuất hiện khiến cho mọi người vô cùng kinh hãi.

Đệ tử Phi Linh môn đều vô cùng kinh hãi, còn chưa phục hồi tinh thần lại. Lúc này bọn họ mới biết không ngờ Phi Linh môn của mình lại có thực lực tới bước này. Trong môn còn có rất nhiều cường giả ẩn giấu mà bọn họ không biết.

Trận đại chiến này kết thúc, giờ phút này hình tượng vị chưởng môn này trong lòng đám đệ tử Phi Linh môn cao tới cực điểm.

Trong lòng đệ tử Vũ đường vốn không quá coi trọng vị chưởng môn này, chưa từng có thời gian ở chung, bọn họ chỉ phục tùng mệnh lệnh của hai vị đường chủ mà thôi. Sự tình của chưởng môn bọn họ đã từng nghe nói qua. Thế nhưng trong trận đại chiến vừa rồi, thực lực của chưởng môn cùng với một màn truy sát Vũ Suất in sâu trong lòng bọn họ.

Đám người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn nhau. Cường giả đột nhiên tới này bọn họ cũng đã suy đoán ra là người phương nào, trong lòng không khỏi thở dài một hơi.

Giữa không trung, lúc này còn lại hai Vũ Suất và một Linh Suất, chính là ba người Tưởng Lượng Nguyệt, Hoàng Hán Lương, Tiền Trường Vận của Hắc Sát giáo.

– Xin lỗi chúng ta tới trậm.

Trong bầu trời, ánh mắt bốn người che mặt hiện lên tiếu ý rồi lập tức đáp xuống bên người Lục Lâm Thiên.

– Không muộn, tới vừa lúc. Nếu như chậm tí nữa thì tiểu tử sẽ vô cùng phiền phức.

Lục Lâm Thiên cười khổ, thân phận của bốn người này Lục Lâm Thiên vô cùng rõ ràng.

– Tiểu tử ngươi nếu như gặp phải chuyện không may chúng ta cũng sẽ rất phiền phức. Hai nha đầu kia sẽ không bỏ qua cho chúng ta.

Trong bốn người, một giọng nữ nhân vang lên.

Sưu.

Trước không trung, thân ảnh Vũ Vương che mặt nhanh như thiểm điện quay về, ánh mắt vô cùng bất đắc dĩ nói:

– Để cho Thôi Mệnh phán quan chạy thoát rồi. Linh hồn chạy trốn muốn đuổi rất khó. Thế nhưng cho dù hắn có cơ hội khôi phục thì thực lực cũng sẽ mất một mảnh lớn, không cần lo lắng.

Chương 814: Linh hồn ly thể (2)

– Khổ cực cho các vị trưởng lão rồi.

Lục Lâm Thiên cúi người thi lễ, thân phận người này Lục Lâm Thiên đương nhiên biết rõ.

– Ngươi không có việc gì là được rồi, chúng ta một đường tới đây, may mà lúc cuối cùng tới kịp.

Vũ Vương che mặt khẽ cười nói.

Bên này đám người Phi Linh môn cũng thở dài một hơi, thế nhưng lúc này cũng có người kinh hãi, vẻ mặt kinh hoàng. Chính là ba Vũ Suất và Linh Suất của Hắc Sát giáo.

– Còn có mấy người giải quyết luôn đi.

Mấy người Vân Dương Tông quét mắt nhìn đám người Tưởng Lượng Nguyệt, một cỗ sát ý tràn ra.

– Phi Linh môn, các ngươi giết chúng ta, Hắc Sát giáo sẽ không bỏ qua cho các ngươi.

Sắc mặt đám người Tưởng Lượng Nguyệt vô cùng khó coi. Nhìn đám cường giả Phi Linh môn vừa mới xuất hiện bọn hắn thậm chí không có ý nghĩ chạy trốn. Trước mặt một Vũ Vương, bọn hắn không có một chút cơ hội nào.

– Ha ha, đừng mang Hắc Sát giáo ra uy hiếp ta. Ngươi nhầm rồi. Cho dù là Đồng Quy Tinh ở trước mặt bản vương ta cũng không lo lắng. Hắc Sát giáo tuy rằng thực lực không kém, thế nhưng không đủ uy hiếp ta.

Vũ Vương che mặt lãnh đạm quát một tiếng, thủ ấn trong tay không ngừng biến hóa. Dường như muốn xuất thủ.

– Các ngươi rốt cuộc là ai?

Mắt thấy uy hiếp cuối cùng của mình không có tác dụng, Tưởng Lượng Nguyệt vô cùng kinh hãi. Đối phương có thể gọi thẳng tên giáo chủ đã chứng minh thân phận của đối phương không hề tầm thường.

– Là người Hắc Sát giáo ngươi cũng không dám trêu trọc.

Vũ Vương che mặt quát, một cỗ sát ý tràn ra.

– Trưởng lão, nể mặt ta tha cho hắn một mạng đi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống rồi nói với Vũ Vương che mặt.

– Hừ, Vũ Suất cửu trọng nho nhỏ mà thôi, tạm tha cho hắn một mạng. Lần sau dám dùng Hắc Sát giáo uy hiếp bản vương, bản vương nhất định sẽ giết chết không tha.

Vũ Vương che mặt âm trầm nói.

– Tưởng Lượng Nguyệt, mang theo đám người Hắc Sát giáo của ngươi rút lui đi. Trở về nói với giáo chủ ngươi một tiếng, Phi Linh môn ta tuy rằng nhỏ, thế nhưng tuyệt đối không phải là thứ mà có thể tùy ý khi dễ. Ngày hôm nay thả các ngươi đi không phải sợ Hắc Sát giáo các ngươi, ngày khác nếu còn dám đụng tới Phi Linh môn ta, vậy thì tốt hơn hết nên chờ Phi Linh môn ta điên cuồng trả thù đi.

Chân khí Lục Lâm Thiên chợt lóe, vừa rồi vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ không ít đan dược, lúc này mới miễn cưỡng khôi phục một ít chân khí. Lục Lâm Thiên thi triển phong chi dực, thân ảnh xuất hiện trong không trung.

Nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt ba người Tưởng Lượng Nguyệt, Hoàng Hán Lương, Tiền Trường Vân biến hóa, lập tức cúi đầu xuống phía dưới nói với đám đệ tử phía dưới:

– Chúng ta đi.

Trong vực sâu, gần ba nghìn đệ tử mang theo thương thế uể oải lúc này cũng thở ra một hơi, nhanh chóng rời khỏi chỗ này.

– Ta nói người Hắc Sát giáo có thể đi, đám người Địa Cương môn, Đoàn Tụ tông, Côn Sơn môn lưu lại đi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, một cỗ hàn ý tràn ra.

Hắc Sát giáo này Lục Lâm Thiên phải bận tâm, mặc dù đã kết minh với Vân Dương Tông. Thế nhưng cường giả Vân Dương Tông không phải lúc nào cũng bảo vệ Phi LInh môn. Tuy rằng Lục Lâm Thiên cũng không muốn thả người Hắc Sát giáo rời đi, thế nhưng quái vật lớn như Hắc Sát giáo Phi Linh môn phải nhượng bộ.

Tuy rằng hôm nay có năng lực đánh chết đám người Hắc Sát giáo, thế nhưng Lục Lâm Thiên biết rõ, đây chỉ là cái dũng của thất phu mà thôi. Nếu như đánh chết hết những người này hoàn toàn chính là không để ý tới mặt mũi của Hắc Sát giáo. Chỉ sợ tới lúc đó, Hắc Sát giáo vì mặt mũi sẽ đối phó với Phi Linh môn.

Về phần hiện tại, hắn đã giữ lại cho Hắc Sát giáo mặt mũi, thế nhưng Hắc Sát giáo cũng tổn thất thảm trọng. Đồng thời diệt đám sơn môn như Địa Cương môn, Phi Linh môn cũng làm cho vô số kẻ kinh sợ, kết quả như vậy cũng được rồi.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, không ít người Hắc Sát giáo phía dưới lắc mình chạy nhanh hơn, dường như sợ tai bay vạ gió vậy.

Mà đám đệ tử mấy sơn môn như Địa Cương môn lúc này hoảng hốt. Vừa rồi bọn họ còn tưởng rằng đã nhặt lại một cái mạng, thế nhưng lúc này xem ra đã vui mừng quá sớm.

– Hoa đường chủ, Hoàng Phủ đường chủ, linh giả của Địa Cương môn, Đoàn Tụ tông, Côn Sơn môn lưu lại áp giải về Phi Linh môn. Những người khác một người cũng không lưu lại. Để cho toàn bộ Cổ Vực biết Phi Linh môn ta không phải là người dễ chọc.

Lục Lâm Thiên nói xong, lập tức nói với đám người Vân Dương Tông:

– Chư vị trưởng lão, chúng ta về trước trò chuyện một chút.

– Cũng tốt.

Vũ Vương che mặt nhìn thoáng qua đám người phía dưới rồi lập tức đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

– Oánh tỷ, Đông lão, Bạch Linh, chúng ta cũng về trước thôi.

Lục Lâm Thiên lập tức nói với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, còn có Bạch Linh.

Lục Lâm Thiên thu hồi khôi lỗi. Thủ ấn biến hóa sau đó thu hồi từng đạo lưu quang trong đống phế tích. Một lát sau, hơn mười người trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư lập tức rời đi.

– Giết hết cho ta. Một người cũng không để lại.

Sau khi Lục Lâm Thiên rời khỏi, trong vực sâu vang lên tiếng hét lớn của Hoa Mãn lâu.

Đám người Tưởng Lượng Nguyệt của Hắc Sát giáo cùng với không tới một nghìn đệ tử Hắc Sát giáo còn chưa đi xa, ánh mắt nhìn lại cảnh tượng đồ sát này sắc mặt trắng bệch, mang theo sự kinh hoảng. Trong lòng bọn họ lúc này đã biết, rốt cuộc cái mạng mình đã giữ được.

Phía xa, lúc này cũng có không ít người chưa hồi phục tinh thần lại. Không ít người có thực lực thấp lúc này trực tiếp bị đánh chết. Rõ ràng bọn họ đã bị Thiên Âm Trấn Hồn Khúc của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lan tới đánh chết. Tiếng đàn này tuy rằng không phải nhắm vào bọn họ. Thế nhưng thực lực bọn họ quá thấp, bị lan tới một chút cũng đủ để mất mạng.

– Cường giả Vũ Vương, Phi Linh môn không ngờ còn có Vũ Vương sao?

– Phi Linh môn rốt cuộc có bao nhiêu thực lực, còn có Thôi Mệnh phán quan kia, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

– Chúng ta mau trở về, chuyện này phải mau chóng bẩm báo cho người trong môn biết.

Từng đạo thân ảnh trong vực sâu trực tiếp rời đi. Tất cả mọi người rời đi đều mang the sự kinh hãi.

Trong vực sâu rộng lớn lúc này đã trở thành một đống phế tích. Tiếng chém giết vang vọng, cảnh tượng chung quanh đã trở thành tàn sát. Người có thể sống tới bây giờ đều là một ít người Địa Cương môn, Đoàn Tụ tông, Côn Sơn môn tới đây. Người có thực lực mạnh như Linh Tướng, Vũ Tướng, Linh Phách, Vũ Phách cũng có rất nhiều. Thế nhưng lúc này cũng chỉ có thể tiếp nhận tàn sát mà thôi.

Trong vực sâu lúc này máu chảy thành sông, sát khí lượn lờ trong không trung khiến cho những người ở xa cũng có thể cảm nhận được, trong lòng không khỏi lạnh lẽo.

Phi Linh môn, ở trong đại điện yên tĩnh lúc này có mười người ngồi đó. Tổng cộng có sáu người của Vân Dương Tông tháo xuống khăn che mặt. Chính là Lôi trưởng lão cũng với Dương trưởng lão vừa tới. Tạ trưởng lão, Tống trưởng lão, Tôn trưởng lão và Ngô trưởng lão.

Chương 815: Kiểm kê thương vong (1)

Người ngồi trong Phi Linh môn lúc này cũng chỉ có Lục Lâm Thiên, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cùng với Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân.

Bạch Linh đã sớm quay về hậu sơn chữa thương. Tiểu Long và Lục Tâm Đồng tuy rằng cùng với Lục Lâm Thiên về Phi Linh môn, thế nhưng lúc này cũng không tiến vào đại điện.

– Tham kiến chư vị chưởng lão. Lần này tới đây tương trợ, tiểu tử vô cùng cảm kích.

Trong đại điện, Lục Lâm Thiên chắp tay thi lễ với mọi người. Tuy rằng đám người Dương trưởng lão tới chậm một chút, thế nhưng coi như vẫn tới kịp lúc. May mà hắn và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh dùng Mê Lân trận và Độc trận kéo dài một ngày đêm, bằng không lần này Phi Linh môn thực sự đã gặp phải tai ương ngập đầu.

– Đều là người một nhà, hà tất phải khách khí. Quả thực ta không nghĩ tới Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đại danh đỉnh đỉnh, còn có Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đều gia nhập Phi Linh môn, quả thực khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn.

Dương trưởng lão khẽ cười, đối với thực lực của Phi Linh môn hắn cũng kinh ngạc.

– Hóa là Dương trưởng lão cùng với chư vị trưởng lão của Vân Dương Tông. Bạch Oánh có lễ.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh chắp tay thi lễ. Sắc mặt hai người lúc này trắng bệch, thương thế cực kỳ nghiêm trọng.

– Lâm Thiên, lần này lá gan của ngươi không nhỏ. Không ngờ lại chọc tới đám người Hắc Sát giáo và mấy sơn môn như Địa Cương môn. Sau khi tông chủ biết được tin tức bị ngươi làm cho hoảng

sợ.

Tạ trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói, ánh mắt không khỏi tỷ mỉ quan sát Lục Lâm Thiên vài lần.

– Tạ trưởng lão, nhạc phụ và sư phụ lão nhân ra, còn có Vô Song, Hồng Lăng gần đây có khỏe không?

Lục Lâm Thiên vô cùng bất đắc dĩ cười, lập tức hỏi Tạ trưởng lão.

– Tông chủ đương nhiên vẫn khỏe, Vô Song và Hồng Lăng ở trong Vân Dương Tông cũng không có chuyện gì. Lần này hai nha đầu Vô Song và Hồng Lăng, còn có sư phụ ngươi cũng muốn đi tới. Thế nhưng bởi vì sợ làm lỡ thời gian cho nên không tới đây. Vô Song nhờ ta nói với ngươi một câu, phụ mẫu ngươi ở trong Vân Dương Tông vô cùng tốt, không cần lo lắng.

Tạ trưởng lão nói.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, trong Vân Dương Tông, hắn quả thực không cần quá lo lắng. Thứ duy nhất cần lo lắng chính là lão cẩu Triệu Vô Cực kia, thế nhưng có Vân Hồng Lăng ở đó, có lẽ sẽ không xảy ra chuyện gì.

– Lâm Thiên, chuyện xảy ra ở Lục gia lần trước khiến cho Vân Dương Tông thiếu chút nữa náo loạn. Triệu gia bị diệt khiến cho Triệu Vô Cực tìm một Linh đường trưởng lão xuất thủ với ngươi. Nếu không phải có tông chủ và các vị trưởng lão khác ngăn thì sự việc có thể sẽ lớn hơn.

Tống trưởng lão mỉm cười nói:

– Chỉ là, lần trước ngươi đánh tan nhuệ khí của Triệu Vô Cực, hiện tại hắn ở trong Vân Dương Tông cũng đã thành thật hơn trước.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cười, trong lòng không khỏi lạnh lẽo. Triệu Vô Cực kia muốn tìm người đối phó với hắn, vậy thì lần sau nếu có cơ hội hắn tuyệt đối không thể buông tha cho Triệu Vô Cực.

– Nghe nói Lục gia có bảo vật, Lâm Thiên, đây là sự thật sao?

Dương trưởng lão như cười như không nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Nếu như Lục gia có bảo vật thì sao Lục gia lại suy tàn tới mức ở trên trấn Thanh Vân? Dương trưởng lão thử nói xem có hay không?

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc rồi nói.

– Ha ha.

Sắc mặt Dương trưởng lão hơi đổi, khẽ cười nói:

– Phỏng chừng là tin đồng thất thiệt, tin tức Lục gia có bảo vật không biết là do ai tung ra.

– Lâm Thiên, chuyện lần này ngươi định làm thế nào? Chỉ sợ lần này động tĩnh Phi Linh môn gây ra quá lớn, sau này sẽ có một ít phiền phức không ngừng tới.

Tống trưởng lão nói với Lục Lâm Thiên.

– Cố gắng thích ứng trong mọi hoàn cảnh thôi. Nếu như có phiền phức thì binh tới tướng ngăn. Nước đến tường chặn, Phi Linh môn ta cũng không phải là quả hồng mềm mà người khác có thể tùy ý vuốt ve.

– Lần này tới đây tông chủ nhờ ta nhắc nhở ngươi một câu. Cố gắng không nên trêu vào Nhất tông Nhất môn Nhất trang Nhất giáo. Bốn sơn môn này tuyệt đối không dễ chọc.

Dương trưởng lão nói với Lục Lâm Thiên.

– Không muốn cũng không được, dù sao hiện tại cũng đã trêu vào rồi.

Lục Lâm Thiên cười khổ. Mặc kệ như thế nào mối thù này với Hắc Sát giáo đã được kết.

– Ngươi cũng không cần quá lo lắng. Trong Hắc Sát giáo tuy rằng có không ít lão quái thực lực mạnh mẽ. Thế nhưng thực lực càng mạnh liên quan lại càng lớn. Những thứ mấy lão quái này phải bận tâm vô cùng nhiều, cho nên sẽ không tùy tiện xuất hiện. Mà hiện tại Phi Linh môn ngươi cũng có Vũ Vương. Hắc Sát Giáo có lẽ cũng sẽ phải lo lắng với Phi Linh môn một chút. Hơn nữa lần này đám người Linh Vũ giới xuất hiện trong Địa Cương môn. Địa Cương môn lại là thế lực ngoại vi của Hắc Sát giáo, có lẽ lần này Hắc Sát giáo sẽ vô cùng đau đầu. Đối phó với Phi Linh môn là chuyện không có khả năng. Chỉ ít cho tới hiện tại, chuyện Linh Vũ giới đối với Hắc Sát giáo mà nói so với Phi Linh môn các ngươi càng thêm vướng bận hơn.

Dương trưởng lão nói.

– Hơn nữa cho dù Hắc Sát giáo thực sự đối phó với Phi Linh môn thì đã sao? Vân Dương Tông chúng ta cũng không mặc kệ, Hắc Sát giáo tuy rằng mạnh thế nhưng Vân Dương Tông ta cũng không sợ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, Hắc Sát giáo đối phó với Phi Linh môn, đám cường giả đỉnh cấp sẽ có nhiều việc phải bận tâm. Không có khả năng tùy tiện xuất thủ với Phi Linh môn. Từ tình hình hiện tại mà xem, có lẽ trong thời gian ngắn Hắc Sát giáo sẽ không đối phó với Phi Linh môn, huống chi lần này Phi Linh môn đã cho Hắc Sát giáo đủ mặt mũi.

– Lâm Thiên, có lẽ sắp tới chuyện ngươi cần xử lý cũng nhiều, chúng ta cũng không quấy rầy nữa. Lần này tới đây chúng ta định ở trong Cổ Vực vài ngày, một đoạn thời gian nữa chúng ta lại tới quấy rầy vậy.

Tống trưởng lão nói với Lục Lâm Thiên.

– Vậy tiểu tử cũng không giữ chư vị lại nữa.

Lục Lâm Thiên cũng không khách sáo. Hiện tại cũng không phải là lúc bàn bạc mọi chuyện. Đám người Dương trưởng lão tới Cổ Vực có lẽ còn có chuyện khác cần làm.

– Lục chưởng môn, chúng ta đi trước. Chờ sau khi Lục chưởng môn xử lý xong mọi chuyện nhất định phải giúp ta giữ lại trấn Thiên Tinh, ha ha.

Lôi trưởng lão mỉm cười nói.

– Cáo già.

Lục Lâm Thiên thầm mắng một tiếng, trên mặt khẽ mỉm cười nói:

– Đó là đương nhiên, thế nhưng hiện tại chuyện này không phải do ta định đoạt. Tất cả từ từ sẽ tới.

– Lâm Thiên, chúng ta đi trước.

Đám người Vân Dương Tông cáo từ, Lục Lâm Thiên, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh dưa tiễn rồi lập trở lại trong đại điện.

– Chưởng môn, Phi Linh môn chúng ta và Vân Dương Tông…?

Sau khi đám người Vân Dương Tông rời khỏi, hai người Thanh Hỏa lão quỷ cùng với Lộc Sơn lão nhân nghi hoặc hỏi.

– Hai vị cung phụng có lẽ còn chưa biết, Phi Linh môn chúng ta và Vân Dương Tông đã sớm âm thầm kết minh, vì vậy một khi Phi Linh môn ta xảy ra chuyện Vân Dương Tông sẽ ra tay tương trợ.

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói.

Chương 816: Kiểm kê thương vong (2)

– Các ngươi có lẽ còn chưa biết, chưởng môn chính là con rể của tông chủ Vân Khiếu Thiên của Vân Dương Tông. Quán quân của đại hội Tam tông Tứ môn lần trước chính là chưởng môn.

Lúc này trên khuôn mặt trắng bệch của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cũng hiện lên nụ cười.

– Hóa ra là như vậy.

Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ như bừng tỉnh. Gia nhập Phi Linh môn lâu như vậy bọn họ còn không biết Phi Linh môn hóa ra còn có bối cảnh lớn như vậy. Lúc này đương nhiên vô cùng kinh ngạc.

– Bốn vị cung phụng, các vị đều đi chữa thương đi. Những chuyện còn lại giao cho ta là được.

Lục Lâm Thiên nói với bốn người, thương thế trên người bốn người lúc này không nhẹ.

– Được rồi, ngươi chú ý nhiều hơn một chút.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng móc ra không ít đan dược cao giai giao cho bốn người, sau đó bốn người lập tức rời khỏi đại điện. Lục Lâm Thiên ngồi một mình trong đại điện, trong đầu không ngừng suy nghĩ không ít vấn đề. Trận chiến này không biết sẽ tạo thành cơn địa chấn thế nào với Cổ Vực, kế tiếp, hắn cũng phải đối mặt với không ít vấn đề.

– Linh vũ giới.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Linh Vũ giới này không nơi nào là không có người. Lại đều là cường giả. Gần đây người của Linh Vũ giới nhiều lần xuất hiện. Lục Lâm Thiên mơ hồ đoán, lần này rất có thể trên đại lục sẽ rung chuyển.

– Thực lực.

Lục Lâm Thiên thầm nói. Thực lực của hắn còn xa mới đủ. Lần này thiếu chút nữa đã gặp nạn. Gặp phải Vũ Suất tam trọng, tứ trọng hắn còn có thể chống lại. Thế nhưng trước mặt Vũ Vương hắn hoàn toàn không có thực lực chống lại, thực lực của hắn vẫn quá kém.

– Đã trở về rồi sao?

Lục Lâm Thiên lập tức nhíu mày. Phía ngoài Phi Linh môn, đám người Hoa Mãn lâu đã trở về. Lục Lâm Thiên lập tức rời khỏi đại điện, thương vong của Phi Linh môn hắn cũng nên đi kiểm kê một chút.

– Chưởng môn, tất cả đã thu thập xong.

Một lát sau, trong đại điện Phi Linh môn, một chúng trưởng lão, hộ pháp ngồi xuống. Người sáu đường của Phi Linh môn cũng đã tới đại điện. Tới ngày hôm nay các trưởng lão trong Phi Linh môn mới biết được thực lực chân chính của Phi Linh môn, còn có sự tồn tại của sáu đường.

Ngoại trừ chúng trưởng lão hộ pháp ra, lúc này trong đại điện còn sáu mươi linh giả đang bị cấm chế không thể nhúc nhích. Lúc này vẻ mặt cả đám kinh hãi. Trong đó có đủ Linh Tướng, Linh Phách, thực lực mạnh nhất chính là Linh Tướng cửu trọng. Thế nhưng sáu mươi linh giả này lại có thực lực không đồng nhất. Người thực lực thấp nhất còn có một Linh sĩ cửu trọng. Không ngờ vận khí không tồi, không bị Thiên Âm Trấn Hồn Khúc của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đánh chết, đại bộ phận đều là Linh Sư.

– Thương vong của Phi Linh môn ta thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi Hoa Mãn Lâu, ánh mắt khẽ đảo qua sáu mươi linh giả.

– Chưởng môn, đệ tử Phi Linh môn ngã xuống chừng hai nghìn bảy trăm người, trong đó người của dong binh đoàn chiếm sáu trăm người. Người Vũ đường chiếm sáu trăm người. Người bị thương nặng, nhẹ cũng không ít. Chỉ có một số rất ít không bị thương mà thôi.

Hoa Mãn Ngọc trả lời.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, tuy rằng hắn cũng đánh giá được con số đại khái như vậy. Thế nhưng trong lòng không khỏi trầm xuống. Bản thân đệ tử Phi Linh môn tổng cộng cũng chỉ có gần bốn nghìn người lại ngã xuống hai nghìn bảy trăm người. Người của dong binh đoàn và Vũ đường là sáu trăm trăm người. Vậy thì Phi Linh môn tổn thất một nghìn năm trăm người. Hầu như đã chiếm non nửa số lượng đệ tử Phi Linh môn. Loại tiêu hao như vậy tuyệt đối rất nặng.

Mà bởi vậy cũng có thể nhìn ra thực lực chỉnh thể của dong binh đoàn và đệ tử Vũ đường so với đệ tử trong Phi Linh môn đều mạnh hơn không ít. Thương vong lớn cũng chứng minh thực lực yếu nhược.

– Chưởng môn, lần này người có tu vi Vũ Tướng, Vũ Phách thương vong trong Phi Linh môn ta cũng không ít. Ảnh hưởng với Phi Linh môn chúng ta vô cùng lớn, chỉ là so với đám người Hắc Sát giáo, Địa Cương môn kia thì Phi Linh môn ta vẫn lãi lớn.

Hoa Mãn Ngọc tiếp tục nói.

– Những đệ tử chết đi an táng cho tốt, nếu có thể tìm được thân nhân thì bảo Kim đường trợ cấp cho bọn họ.

Lục Lâm Thiên nói. Trải qua một trận đại chiến, thương vong là điều không thể tránh khỏi. Ánh mắt đảo qua đám người, Lục Lâm Thiên không khỏi trầm xuống. Vốn trong Phi Linh môn có sáu hộ pháp thì Lâm Phong, Hậu Bách Long, Tôn Hiểu Minh đã chết, trong chúng trưởng lão, Thường Lỗi, Trần Tân Kiệt cũng bỏ mình.

– Ta đại biểu các đệ tử chết đi cảm ơn chưởng môn.

Hoa Mãn Ngọc hành lễ, có thể làm được cho các đệ tử đã chết như vậy, không phải là điều mà chưởng môn bình thường có thể làm được.

Mà lúc này trong lòng mọi người không khỏi có chút xúc động. Hành động vô ý của Lục Lâm Thiên lại một lần nữa thu được tâm của không ít người.

– Chư vị đường chủ, trưởng lão, hộ pháp, tất cả đi chữa thương đi. Những chuyện còn lại trước tiên cứ giao cho Lưu Nhất Thủ.

Lục Lâm Thiên nói. Lúc này trong đại điện toàn bộ đều là hạch tâm của Phi Linh môn. Tất cả đều có thương thế trong người. Trong lục đường, tất cả đường chủ, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Diệp Mỹ, Tương Viễn Quan là có thương thế nặng nhất. Lục Tiểu Bạch thì sắc mặt trắng bệch, toàn thân đều là vết máu, thương thế trên người cũng không nhẹ.

Mà lần này Lưu Nhất Thủ cũng không tham gia đại chiến. Trong Linh đường, linh giả vốn không có nhiều, đều là bảo bối của Phi Linh môn, cho nên lúc này cũng chỉ có hai vị đường chủ xuất chiến.

– Vâng, chưởng môn.

Mọi người đồng thanh đáp một tiếng, sau đó nhận không ít đan dược rồi lui ra. Trong lần đại chiến này giết địch gần hai vạn. Đặc biệt là có không ít Vũ Suất, thu hoạch lần này cũng không ít.

Trong đại điện, Lưu Nhất Thủ vội vã chạy tới, Lục Lâm Thiên sắp xếp không ít chuyện cùng với thu hoạch lần này đều giao cho Lưu Nhất Thủ xử lý.

Sau khi sắp xếp mọi chuyện xong, sáu mươi linh giả toàn bộ đều bị Lục Lâm Thiên sắp xếp đệ tử đưa tới mật thất trong sơn động ở hậu hơn.

Lúc này, trong Phi Linh môn, những người hạch tâm, bao gồm cả chúng đệ tử đều lựa chọn bế quan chữa thương, cảnh tượng này cũng coi như hiếm thấy.

Sau khi nói một tiếng với Tiểu Long và Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên lập tức tiếng vào trong mật thất phía hậu sơn. Mật thất này vốn cũng không lớn, lần này lại có sáu mươi linh giả ở bên trong tức thì khiến cho sơn động có chút chật chội.

Điều này khiến cho mấy đệ tử đưa sáu mươi linh giả tới mật thất vô cùng kinh ngạc. Không biết chưởng môn đem những tù binh này nhốt vào trong mật thất làm gì.

Nhìn sáu mươi linh giả trong mật thất, Lục Lâm Thiên khẽ nhíu mày, sáu mươi linh giả này đều có thương thế nghiêm trọng. Thực lực không đồng đều, thế nhưng tốt xấu gì cũng có một Linh Tướng cửu trọng. Một Linh Tướng bát trọng, hai Linh Tướng lục trọng, hai Linh Tướng tứ trọng, ba Linh Tướng nhất trọng. Mười hai Linh Phách, một Linh Sĩ cửu trọng, còn lại là ba mươi mấy Linh Sư.

Sau khi kiểm kê một lát, Lục Lâm Thiên kiểm tra cấm chế trên người bọn họ rồi khoanh chân ngồi xuống. Trong miệng nhét vào mấy khỏa đan dược, bắt đầu chữa thương.

Chương 817: Thanh danh hiển hách

Thương thế lần này của hắn cực kỳ nghiêm trọng. Lục phủ ngũ tạng trong cơ thể không hề dễ chịu. Chỉ có Lục Lâm Thiên tự mình biết, nếu không phải dựa vào Thanh Linh Khải Giáp cùng với thân thể cường hãn thì hắn không còn được như bây giờ. Đặc biệt là lúc cuối cùng chống lại Vũ Suất tứ trọng. Trên phương diện thực lực, coi như là hắn toàn lực thi triển Liệt Thiên Cửu Kích, dựa vào Huyết Lục phụ trợ thì thực lực cũng không mạnh bằng đối phương. Mà hắn thắng lợi là bởi vì có thân thể cường hãn mà thôi. Thanh Linh Khải Giáp, lại thêm bản thể cường hãn, thậm chí so với Vũ Suất tứ trọng còn mạnh hơn một chút.

Có thể đánh chết Vũ Suất tứ trọng, dù sao hắn chỉ là Vũ Tướng cửu trọng mà thôi, thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy vui vẻ. Thực lực của hắn hiện tại uy rằng không kém. Thế nhưng so với cường giả chân chính mà nói thì kém xa. Lúc này nhìn thấy Dương trưởng lão giao thủ với Thôi Mệnh phán quan khiến cho Lục Lâm Thiên không hài lòng với thực lực hiện tại của mình. Loại thực lực này so với bọn họ còn kém xa.

Trong cơ thể, Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ năng lượng từ đan dược đồng thời chậm rãi chữa thương. Lúc bình thường Âm Dương Linh Vũ Quyết tu luyện cực chậm, thế nhưng lại chữa thương vô cùng nhanh chóng. Hơn nữa lại thôn phệ năng lượng trong đan dược khiến cho thương thế trên người Lục Lâm Thiên khôi phục đã nhanh lại càng nhanh hơn.

Trong cơ thể Lục Lâm Thiên, năng lượng chân khí không ngừng xuyên qua các kinh mạch, chữa trị gân cốt và lục phủ ngũ tạng, thương thế đang chậm rãi khôi phục.

Thương thế của Lục Lâm Thiên tuy rằng nặng, thế nhưng đối với thân thể Lục Lâm Thiên mà nói, chính là một con gián đánh không chết. Trên đại hội Tam tông Tứ môn Thanh Linh Khải Giáp cũng bị vỡ mà có thể nhanh chóng khôi phục lại. Thương thế lúc này tuy rằng nặng thế nhưng còn chưa tới tình trạng giống như khi đó. Cho nên tốc độ khôi phục lúc này rất nhanh.

Một lát sau, quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một vòng quang tráo, bắt đầu tiến vào trạng thái tu luyện.

Trong mật thất, lúc này trong lòng sáu mươi Linh giả kia vô cùng nặng nề. Trong lúc mơ hồ bọn họ đều có cảm giác sắp tới sẽ có chuyện xảy ra với bản thân mình.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong Phi Linh môn vô cùng yên tĩnh, chỉ có một số ít đệ tử Phi Linh môn xuất hiện.

Mà giờ phút này, chác Phi Linh môn ngàn dặm, những việc xảy ra trong vực sâu nhanh chóng lan truyền ra chung quanh. Mấy trấn phụ cận và biên giới sát sơn mạch Vụ Đô lúc này đề tải nói chuyện thường ngày của mọi người đã chuyển thành nói về trận đại chiến.

Mà người tận mắt chứng kiến trận đại chiến kia chỉ cần đi trên đường là lập tức có một đám người vây quanh để hỏi. Trận đại chiến kia được mọi người truyền miệng càng ngày càng sinh động.

Đi ở trên đường tùy ý có thể thấy được không ít người đang kể lại, nước bọt văng tung tóe, kể lại trận đại chiến sinh động như thật.

Mà trong này, thứ khiến cho người ta cảm thấy hứng thú chính là đại chiến của ba Vũ Vương, còn có việc chưởng môn Phi Linh môn truy sát Vũ Suất, điều này khiến cho nhiệt huyết mọi người sôi trào.

– Ý ngươi nói, lần này Phi Linh môn đánh chết hết người Hắc Sát giáo và Địa Cương môn, Hợp Hoan tông, còn có Côn Sơn môn sao? Không phải là nói giỡn đó chứ? Phi Linh môn có thực lực này sao?

Tại một nơi sát biên giới sơn mạch Vụ Đô, nơi bình thường đám dong binh thường tụ tập. Lúc này đang có hơn mười người túm tụm lại, một người thanh niên cảm thấy hoài nghi với thực lực của Phi Linh môn lập tức nhận được không ít ánh mắt khinh bỉ của mọi người.

– Tiểu tử ngươi biết cái gì? Ta tận mắt chứng kiến. Khi trước Hắc Sát giáo mang theo chúng cường giả Địa Cương môn, Hợp Hoan tông, còn Côn Sơn môn cùng với hai vạn đệ tử tiến tới. Chỉ thấy vị chưởng môn của Phi Linh môn lăng không mà đứng, sau đó thôi động một đại trận thần bí. Hơn nữa lại thêm độc trận của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, đã vây khốn hai vạn đệ tử vào trong.

– Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng gia nhập Phi Linh môn sao?

– Ngươi cảm thấy lạ sao? Đó là đương nhiên, còn có Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, hai lão quỷ hung danh vang xa cũng gia nhập Phi Linh môn đó.

– Hai vạn người của Hắc Sát giáo bị nhốt trong trận? Sau đó thì thế nào?

– Các ngươi đừng nói vội, nghe ta nói hết.

Một đại hán Vũ Phách lúc này được hơn mười người chú ý, cảm giác dường như không tồi, hắn nuốt một ngụm nước bọt rồi nói:

– Chưởng môn Phi Linh môn thôi động trận pháp giết đám đệ tử Hắc Sát giáo, Địa Cương môn, Đoàn Tụ tông, Côn Sơn môn như ngả rạ. Máu chảy thành sông. Mãi tới một ngày một đêm sau, mấy Vũ Suất cửu trọng của Hắc Sát giáo, Địa Cương môn mới liên thủ phá trận ra.

– Trận pháp này thực lợi hại a.

– Không nghĩ tới Phi Linh môn còn có trận pháp.

– Sau đó thế nào?

– Gấp cái gì, còn không để cho ta nói hết?

Đại hán trung niên trừng mắt liếc mấy người xen miệng vào nói:

– Đám người Hắc Sát giáo liên thủ phá trận ra thế nhưng cũng bị đánh chết mấy nghìn người. Mà lúc này đệ tử Phi Linh môn chỉ có không tới bốn nghìn. Thế nhưng thật không ngờ, vị chưởng môn Phi Linh môn gặp nguy không loạn, tọa kỵ Thiên Sỉ Tuyết Sư ngẩng đầu rống lên một tiếng, tức thì trời đất rung chuyển.

– Thiên Sỉ Tuyết Sư lợi hại như vậy sao? Chẳng lẽ là yêu thú thất giai?

Một thanh niên xấu xí không nhịn được mà xen vào, lập tức bị hai người bên cạnh hắn trừng mắt khiến cho hắn lập tức cúi đầu xuống.

Đại hán trung niên tiếp tục nói:

– Chỉ thấy tọa kỵ Thiên Sỉ Tuyết Sư của chưởng môn Phi Linh môn ngẩng đầu rống lên một tiếng, tức thì trong không trung xuất hiện trăm nghìn yêu thú, trong bầu trời còn có một đám lớn yêu thú phi hành, trên lưng mang theo vạn người tới. Đây đều là thực lực ẩn dấu của Phi Linh môn. Đại quân yêu thú này đều là yêu thú trong sơn mạch Vụ Đô, ngay Cửu Đầu Yêu Giao, Thạch Vượn Yêu vương cũng ở trong đó. Trời đất rung chuyển phong vân biến sắc, dọa cho đám người Hắc Sát giáo thiếu chút nữa tè ra quần.

– Thế nhưng còn chưa hết, bên trong Phi Linh môn còn có vô số yêu thú lục giai xuất hiện. Trong đó còn có Cửu Vĩ Yêu Hồ lục giai hậu kỳ nha. Mặt khác còn có Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ, một hồi đại chiến xảy ra, giết tới mức trời đất tối tăm. Mà lúc này một Vũ Suất nhị trọng tưởng chưởng môn Phi Linh môn dễ bắt nạt, muốn đánh chết hắn. Ai ngờ vị chưởng môn Phi Linh môn kia chỉ dùng hai chiêu trực tiếp đánh chết Vũ Suất nhị trọng này.

– Có người nói, chưởng môn Phi Linh môn tuổi tác không lớn, cũng chỉ là Vũ Tướng mà thôi, sao có thể đánh chết Vũ Suất?

Không ít người đều vô cùng nghi hoặc.

– Các ngươi còn không biết, trò hay còn ở phía sau. Vị chưởng môn Phi Linh môn này tuy rằng là Vũ Tướng, thế nhưng là vũ giả toàn hệ, đánh chết Vũ Suất nhị trọng, lập tức móc ra một thanh thần binh. Thanh thần binh này vô cùng mạnh mẽ khiến cho người nhìn vào đều kinh hồn táng đảm, nào dám ứng chiến, chạy trốn tán loạn. Thế nhưng tốc độ của vị chưởng môn này cực nhanh, thần binh trong chạy trực tiếp chém giết đám người kia.

Chương 818: Điên cuồng thôn phệ

– Thần binh này chẳng lẽ là linh khí sao? Thật là lợi hại.

– Đó là đương nhiên, tuyệt đối là linh khí. Sau đó chưởng môn Phi Linh môn lại gọi ra Thiên Sỉ Tuyết Sư, một người một thú trực tiếp nhảy vào trong đội hình Hắc Sát giáo, giết tới thiên hôn địa ám, như chỗ không người. Một một lần giơ tay nhấc chân đều có hơn mười người chết. Cuối cùng một Vũ Suất tứ trọng trong Côn Sơn môn rốt cuộc cũng không nhịn được.

– Vũ Tướng chống lại Vũ Suất tứ trọng? Kết quả thế nào?

– Cái này có chút huyền diệu, Vũ Suất và Vũ Tướng cách nhau quá lớn. Đánh chết Vũ Suất nhị trọng đã là kỳ tích thế nhưng đối phó với Vũ Suất tứ trọng chỉ sợ có chút khó khăn.

Mấy người không có mặt ở trận đại chiến lập tức nghị luận, Vũ Tướng muốn chống lại Vũ Suất tứ trọng quả thực xác xuất không lớn.

– Hừ, các ngươi đều đoán sai. Chưởng môn Phi Linh môn chỉ dùng một chiêu, một chiêu từ thần binh trong tay toàn lực xuất thủ khiến cho ánh sáng ảm đạm, Cuối cùng một chiêu đã đem Vũ Suất tứ trọng kia đánh cho bị thương nặng. Mà ngay khi chưởng môn Phi Linh môn muốn đánh chết Vũ Suất tứ trọng kia thì một Vũ Suất cửu trọng của Côn Sơn môn rốt cuộc cũng ngăn cản, thế nhưng Vũ Suất tứ trọng kia vẫn bị đánh chết.

– Quá lợi hại.

– Chưởng môn Phi Linh môn này rốt cuộc có địa vị gì, không ngờ thực lực cường hãn tới như vậy.

– Sau đó thì thế nào?

– Chưởng môn của Phi LInh môn bị Vũ Suất cửu trọng truy sát, ngay trong lúc chỉ mành treo chuông, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đến.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cũng gia nhập Phi Linh môn, còn đột phá tới Vũ Vương.

– Lẽ nào chính là Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh một mình diệt một sơn môn mấy nghìn người vài chục năm trước sao?

– Còn có Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh thứ hai sao?

Đại hán trung niên trừng mắt nhìn người vừa nói rồi lại nói tiếp:

– Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lập tức xuất thủ, trực tiếp đánh chết Vũ Suất cửu trọng của Côn Sơn môn. Sau đó thi triển một vũ kỹ vô cùng kinh khủng, một mình trực tiếp đánh chết mấy nghìn đệ tử của Hắc Sát giáo cùng các sơn môn, mãi đến khi máu chảy thành sông, thi thể ngã xuống khắp nơi.

– Không nghĩ tới người trong Phi Linh môn đều lợi hại như vậy. Sát khí ngập trời, đều là người có thanh danh hiển hách a.

Không ít người không khỏi hít sâu một hơi. Trành cảnh máu chảy thành sông, thi thể khắp nơi kia khiến cho trong lòng mọi người không khỏi lạnh lẽo.

– Thế nhưng sau đó lại có biến cố, không nghĩ tới trong sơn môn của Côn Sơn môn lại đưa tới một cường giả Vũ Vương so với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh còn mạnh hơn. Cường giả này chính là Thôi Mệnh phán quan mười năm trước biến mất trong Cổ Vực. Khi trước cũng là cường giả nổi danh cùng với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh. Còn có hai người Hắc Bạch vô thường. Nghe nói là người Linh Vũ giới gì đó.

– Linh Vũ giới, chưa nghe nói qua, không biết là có địa vị gì.

– Thôi Mệnh phán quan kia trong nháy mắt đánh bị thương nặng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và chúng cường giả Phi Linh môn.

– Vậy Phi Linh môn không phải thảm rồi sao?

– Ngươi lại sai rồi. Phi Linh môn lúc này lại có mấy cường giả chạy tới, trong đó có một cường giả Vũ Vương. Hai chiêu nhanh chóng đánh cho Thôi Mệnh phán quan phải dùng linh hồn ly thể mà chạy, Hắc Bạch vô thường trong hai chiêu cũng bị đánh chết.

– Trong Phi Linh môn còn có nhiều Vũ Vương như vậy sao? Quả thực bất ngờ a.

– Phi Linh môn có nhiều cường giả như vậy, chỉ sợ ngay cả Quỷ Vũ Tông cũng không phải là đối thủ. Xem ra, Phi Linh môn lớn mạnh là chuyện sớm hay muộn mà thôi.

– Khu vực chung quanh sau này chính là thiên hạ của Phi Linh môn, đệ tử Phi Linh môn không có ai dám trêu chọc rồi.

– Ta quyết định rồi, ta muốn gia nhập Phi Linh môn. Hiện tại không gia nhập thì sau này gia nhập sẽ khó khăn hơn rất nhiều.

– Đúng, bây giờ gia nhập, mấy năm nữa chính là đệ tử lâu năm, sau này tuyệt đối sẽ nổi tiếng. Ta cũng gia nhập.

– Chờ một chút, ta cũng muốn gia nhập.

– Được rồi, vị chưởng môn của Phi Linh môn kia tên gọi là gì?

– Nghe nói là Lục Lâm Thiên.

– Lục Lâm Thiên sao?

Tức thì không ít người lẩm bẩm nói.

Đại chiến của Phi Linh môn kết thúc, danh hào Phi Linh môn chậm rãi khuếch tán trong Cổ Vực, trong lúc tĩnh lặng cũng mang theo một tư thái cường thế.

Sưu Sưu.

Bốn ngày sau, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí từ trong cơ thể. Hai mắt mở ra, khuôn mặt tái nhợt lúc này đã có chút hồng nhuận.

Sáu mươi linh giả kinh hãi bốn ngày qua lúc này lập tức nhìn vào

Lục Lâm Thiên, trong lòng đột nhiên căng thẳng. Cả đám người đều cảm giác được có chút lạnh lẽo.

Tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên thu lại, ánh mắt nhìn qua sáu mươi linh giả, cuối cùng dường như không để ý tới bọn họ mà móc ra Linh Ngọc sàng trong nhẫn trữ vật.

– Linh Sĩ cửu trọng, vốn có thể buông tha cho ngươi, thế nhưng nhu cầu đề cao linh lực của ta vô cùng cấp bách, dù sao cũng có câu nói tích tiểu thành đại, trước tiên từ ngươi bắt đầu đi.

Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt Linh Sĩ cửu trọng có thực lực thấp nhất, ánh mắt nhàn nhạt đảo qua. Năm ngón tay uốn lượn thành ấn, lúc này trong lòng bàn tay hắn có một cỗ hấp lực giống như một cơn lốc xuất hiện, một cỗ khí tức quỷ dị bắt đầu tràn ngập.

Tiếp theo, trảo ấn lập tức chụp vào thiên linh cái của Linh Sĩ cửu trọng này.

Vẻ mặt Linh Sĩ cửu trọng đại biến, vô hình trung dường như cảm thấy đã xảy ra chuyện gì, trong đầu vô cùng đau đớn. Một cỗ hấp lực mạnh mẽ xuất hiện trong đầu hắn. Linh lực trong đầu lập tức bị đối phương hút đi.

Trong lòng Linh Sĩ cửu trọng này vô cùng kinh hãi, sắc mặt dữ tợn, Linh Sĩ cửu trọng này còn chưa từng gặp qua tình cảnh như thế này. Thế nhưng toàn thân bị cấm chế cho nên không thể phản kháng. Cho dù phản kháng cũng không làm được, lúc này linh lực trong đầu không tuân theo sự khống chế của hắn mà bị hút ra bên ngoài.

– A.

Linh Sĩ cửu trọng kêu lên một tiếng thảm thiết, sắc mặt trắng bệch, con mắt mở to, trong mắt hiện lên sự kinh hãi. Chỉ trong nháy mắt toàn thân run rẩy, cơ thể co quắp, hiện lên vẻ dữ tợn. Ngay sau đó thân thể hóa thành một bộ xương khô. Da dẻ dán vào xương cốt, hai hốc mắt tối lại, sinh cơ toàn thân đã mất, lúc này hắn đã bị Lục Lâm Thiên thôn phệ thành một cỗ thi thể.

Cảnh này khiến cho gần sáu mươi linh giả còn lại kinh hãi, thế nhưng không thể nói ra lời.

– Kế tiếp.

Cỗ thây khô trong tay Lục Lâm Thiên dưới sự thiêu đốt của linh hỏa hóa thành tro tàn. Năm ngón tay Lục Lâm Thiên lại uốn lượn thành ấn, trong lòng bàn tay có một cỗ hấp lực giống như một cơn lốc đánh vào trên thiên linh cái của một linh sư khác.

Cứ như vậy, một tiếng kêu thảm thiết vang lên trong mật thất. Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái điên cuồng thôn phệ. Loại cấp bậc tu vi như Linh Sĩ, Linh Sư đối với Lục Lâm Thiên hiện tại không có tác dụng quá lớn. Thế nhưng tích tiểu thành đại, trong này cũng có không ít Linh Phách, Lục Lâm Thiên cũng dự định thôn phệ toàn bộ, chung quy cũng có chút tác dụng.

Chương 819: Trong Linh Thiên môn (1)

Tu vi vũ giả của hắn đã tới Vũ Tướng cửu trọng đã có thể tùy thời thôn phệ đột phá, chính là vì tu vi linh lực hạn chế cho nên không thể đột phá. Lúc này Lục Lâm Thiên vô cùng muốn nhanh chóng đề thăng thực lực của bản thân, cho nên cũng chỉ có thể cố gắng thôn phệ nhiều Linh Sư và Linh Phách mà thôi. Nếu như là trước đây Lục Lâm Thiên cũng không muốn phiền phức nhu vậy. Cũng không muốn tạo thành cảnh tượng giết chóc quy mô lớn.

Lục Lâm Thiên cũng không phải là người sợ giết chóc. Thế nhưng nếu như không cần giết chóc thì cũng không nên giết. Hắn cũng không phải sát nhân cuồng ma, huống chi Nam thúc đã từng nói qua, nếu giết chóc nhiều đối với con đường tu luyện sau này của hắn có ảnh hưởng vô cùng lớn.

Nhưng dưới tình huống như vậy Lục Lâm Thiên cũng không thể bận tâm tới diều này, trước tiên đột phá linh lực thì hơn.

Cứ như vậy điên cuồng thôn phệ năm canh giờ, trong năm canh giờ này, Lục Lâm Thiên điên cuồng thôn phệ ba mươi mấy Linh Sư, mười hai Linh Phách, còn có ba Linh Tướng nhất trọng, một Linh Tướng lục trọng.

Sáu mươi Linh giả lúc này chỉ có hai một Linh Tướng cửu trọng, một Linh Tướng bát trọng và một Linh Tướng lục trọng đang vô cùng kinh hãi. Ba người này sắc mặt trắng bệch, toàn thân run rẩy.

Phù.

Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí. Thôn phệ nhiều Linh giả như vậy khiến cho năng lượng trong cơ thể đã tới cực hạn. Khóe miệng hắn không khỏi mỉm cười, đồng thời trong lòng cũng có chút ngưng trọng.

Lúc này Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được rõ ràng sát khí trên người hắn đã nhanh chóng tăng lên. Sát khí này vô hình trung ảnh hưởng tới linh hồn của hắn. Nếu không phải hắn có linh hồn lực cực kỳ nhạy cảm thì lúc này Lục Lâm Thiên cũng không phát hiện được cỗ sát khí này tăng lên. Lục Lâm Thiên biết đây không phải là chuyện tốt.

Đường tu luyện tuy rằng không phải là hoàn toàn lúc nào cũng tâm tỉnh bình thản, thế nhưng cũng có ghi chép, sát khí đối với con đường tu luyện của bản thân sau này, đặt biệt là tâ cảnh có ảnh hưởng vô cùng lớn. Cho nên lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng ngưng trọng. Thôn phệ hơn năm mươi người, giết chóc quá nặng, hắn không cảm thấy có việc gì bởi vì vô hình trung hắn đã giết rất nhiều người, chậm rãi đã coi sự giết chóc này là thói quen. Thế nhưng sau này lại có ảnh hưởng vô cùng lớn. Xem ra sau này hắn phải chú ý nhiều hơn một chút.

Điều chỉnh tâm tình một phen, Lục Lâm Thiên ngồi trên Linh Ngọc sàng lập tức kết thủ ấn, nhanh chóng khoanh chân tu luyện.

Lục Lâm Thiên lúc này luyện hóa đám linh lực được thôn phệ vào trong cơ thể vô cùng nhanh. Chỉ cần luyện hóa một chút là có thể chuyển hóa thành linh lực tinh thuần của bản thân.

Thời gian chậm rãi trôi qua, theo sự luyện hóa đám năng lượng này Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được mình đang tiến bộ không ngừng. Trong lúc luyện hóa, linh lực không ngừng tiến vào trong hồn đan, đồng thời lúc này cũng có một cỗ linh lực từ trên hồn đan bị kim đao màu vàng thôn phệ.

Mà lúc này trên Linh Ngọc sàng, trong lúc vô hình có một cỗ năng lượng tràn ngập. Linh lực được thôn phệ vào trong cơ thể được Lục Lâm Thiên luyện hóa, khiến cho linh lực của bản thân Lục Lâm Thiên tinh thuần hơn không ít.

Thời gian cứ như vậy trôi qua, trong Phi Linh môn những người tham gia đại chiến đều đang bế quan. Chỉ còn một mình Lưu Nhất Thủ xử lý mọi việc, bận tới mức sứt đầu mẻ trán. Thế nhưng lại khiến cho hắn hưng phấn không ngớt, cảm giác nắm mọi quyền hành trong tay khiến cho hắn cảm thấy vô cùng đã nghiền.

Đối với Lưu Nhất Thủ, đệ tử trong Phi Linh môn đều biết vị trưởng lão này thực lực không được tốt lắm, thế nhưng lại là một trong những thân tín của chưởng môn. Đồng thời những đệ tử Phi Linh môn gần đây mới biết được, Lưu trưởng lão này không ngờ lại là Phó đường chủ Kim đường, địa vị hiển hách cho nên càng thêm tôn kính.

Cho nên tất cả đệ tử Phi Linh môn, hiện tại cho là trưởng lão và hộ pháp cũng không dám làm cao, đều gọi một tiếng Lưu trưởng lão.

Điều này khiến cho Lưu Nhất Thủ lại càng cảm ơn chưởng môn. Hắn biết, nếu không có chưởng môn thì hắn sẽ không có ngày hôm nay.

– Muốn gia nhập Phi Linh môn thì phải trải qua thẩm tra lý lịch. Phi Linh môn không phải ai muốn gia nhập cũng được.

Lưu Nhất Thủ lúc này đứng trước cửa sơn môn Phi Linh môn rồi nói với đám người xếp hàng dài muốn gia nhập Phi Linh môn. Lúc này có không ít đệ tử Phi Linh môn đang bận rộn ghi chép. Mấy ngày này mỗi ngày đều có mấy trăm người muốn gia nhập Phi Linh môn.

– Lưu trưởng lão, người trên trấn Hoa Môn đã tới, hắn đưa dược liệu tới.

Một đệ tử Phi Linh môn vội vã tới.

– Biết rồi, ta lập tức chạy qua.

Lưu Nhất Thủ đáp, lập tức cưỡi yêu thú phi hành chạy tới trấn Hoa Môn, lúc này quả thực hắn bận tới nỗi muốn hôn mê.

Năm ngày lại trôi qua, trong một mật thất ở hậu sơn Phi Linh môn lúc này có một cỗ năng lượng thiên địa vô hình đang hội tụ.

Năng lượng thiên địa vô hình ba động không ngớt. Quanh thân Lục Lâm Thiên, quang tráo màu trắng trong suốt kia lúc này càng thêm chói mắt, khí tức quanh người kéo lên.

Phanh.

Rốt cuộc sau khi giằng co một đoạn thời gian không ngắn, Lục Lâm Thiên cảm giác linh lực trong đầu mình đã tới trạng thái no đủ, lập tức từ trong khí hải truyền đến một tiếng trầm muộn, một cỗ năng lượng nhanh chóng khuếch tán.

Khí tức kéo lên, không gian trong đầu trong nháy mắt tăng mấy lần. Hồn đan nhanh chóng xoay tròn, linh hồn lực lúc này nhanh chóng được tăng cường. Hồn đan trở nên ngưng thực không ít. Mà giờ phút này, kim đao màu vàng trong đầu trở nên cuồng bạo trong nháy mắt thôn phệ không ít linh hồn lực.

Mặc dù kim đao màu vàng này vẫn thôn phệ không ít linh hồn lực, thế nhưng cho tới bây giờ vẫn vậy, không có chút biến hóa nào, chỉ ít theo như bản thân Lục Lâm Thiên là như vậy.

Một lát sau, khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên nội liễm lại, hai mắt mở ra, đồng thời ánh mắt càng trở nên thâm thúy. Một ngụm trọc khí từ trong cơ thể được trút ra.

Phù.

Thở ra một ngụm trọc khí, sắc mặt Lục Lâm Thiên trở nên hồng nhuận. Thương thế trên người vốn còn chưa khôi phục, lúc này trải qua quá trình thôn phệ linh lực cơ thể cũng chiếm được không ít chỗ tốt. Lúc này linh lực đột phá thương thế trong cơ thể đã được cải thiện không ít. Thương thế lần này đã chữa dược bảy tám phần, tốc độ khôi phục thương thế như vậy vô cùng nhanh chóng.

– Đột phá Linh Tướng lục trọng, rốt cuộc cũng tới Linh Tướng thất trọng.

Hít sâu một hơi, vặn thắt lưng một cái. Cảm nhận linh lực trong đầu mình lúc này, cảm quan và tâm thần dường như mạnh hơn không ít, khiến cho Lục Lâm Thiên thỏa mãn vuốt vuốt mũi. Đột phá Linh Tướng thất trọng, thế nhưng số linh lực thôn phệ vào đã luyện hóa hết.

– Tiếp tục luyện hóa.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, ánh mắt nhìn vào Linh Tướng lục trọng đang kinh hãi. Tiếp theo trảo ấn trong tay nhanh chóng chụp vào thiên linh cái của người này. Một cỗ hấp lực cuồng bạo được tuôn ra, không ngừng thôn phệ linh lực tiến vào trong cơ thể của hắn.

Chương 820: Trong Linh Thiên môn (2)

Khi thôn phệ xong một Linh Tướng lục trọng, Lục Lâm Thiên do dự nhìn vào Linh Tướng bát trọng kia một chút rồi lập tức thôn phệ.

Hắn là Linh Tướng thất trọng mà muốn thôn phệ Linh Tướng bát trọng chỉ sợ sẽ bị kháng cự. Thế nhưng nếu như không thôn phệ hết thì quá lãng phí, cho nên sau khi do dự một lát Lục Lâm Thiên cắn răng quyết định thôn phệ.

Khi Lục Lâm Thiên thôn phệ Linh Tướng bát trọng kia, sắc mặt đã đỏ bừng, lúc này hắn hoàn toàn đang có cảm giác khó chịu. Mặc dù trên phương diện linh hồn lực Lục Lâm Thiên so với linh giả đồng cấm mạnh hơn rất nhiều, thế nhưng cũng không giống như vũ giả, đan điền vô cùng biến thái so với vũ giả đồng cấp lớn hơn gấp chục lần.

Linh hồn lực của Lục Lâm Thiên mạnh mẽ là bởi vì linh hồn lực đã ngưng thực hơn rất nhiều, trên phương diện linh hồn lực mạnh hơn không ít, điều này có liên quan tới việc dùng Linh Hồn Thần dịch trước đây và Linh Ngọc sàng phụ trợ.

Mà không gian linh lực trong đầu hắn so với linh giả đồng cấp cũng lớn hơn một chút, thế nhưng cũng không biến thái như tu vi vũ giả. Vì vậy dùng tu vi Linh Tướng thất trọng thôn phệ một Linh Tướng bát trọng, hơn nữa trước đó còn thôn phệ một Linh Tướng lục trọng, vì vậy Lục Lâm Thiên hiện tại giống như là ăn no quá vậy. Ăn nhiều quá sẽ bị bục dạ dày mà chết. Thôn phệ nhiều thì sẽ bạo thể mà chết. Cho nên sau khi thôn phệ Linh Tướng bát trọng xong Lục Lâm Thiên lập tức khoanh chân ngồi xuống bắt đầu luyện hóa.

Lục Lâm Thiên bắt đầu luyện hóa, quanh người lại được một vòng quang tráo vô hình bao phủ. Lúc này trong mật thất cũng chỉ còn lại một Linh Tướng cửu trọng cuối cùng.

Thời gian chậm rãi trôi qua….

Sáng sớm, vạn vật dường như đều từ giấc ngủ say tỉnh dậy, không khí trải qua một đêm tinh lọc lúc này vô cùng sảng khoái dị thường. Chỉ là trong không khí lúc này có một chút lạnh lẽo, trong lúc bất tri bất giác cuối thu đã qua, bắt đầu vào đông.

Giờ phút này, trong một kiến trúc lớn, bên trong có không ít thân ảnh đang ngồi, sắc mặt mọi người có chút kinh ngạc và ngưng trọng.

– Thực lực của Phi Linh môn này quả thực khiến ta cảm thấy ngoài ý muốn. Xuất hiện hai Vũ Vương, không ít Vũ Suất, còn có yêu thú lục giai, loại thực lực này không phải thế lực nhị lưu bình thường có thể có.

– Thám tử hồi báo lại, còn có đại quân yêu thú, Phi Linh môn đồng thời còn nắm giữ trận pháp, theo như lời thám tử nói, còn có khôi lỗi.

– Đại quân yêu thú, trận pháp, khôi lỗi. Đây không phải là thứ mà thế lực bình thường có thể có, Phi Linh môn quả thực bất phàm.

– Trong đó Phi Linh môn còn có một Vũ Vương trực tiếp khiến cho Thôi Mệnh phán quan phải dùng linh hồn ly thể, đây không phải là việc mà Vũ Vương bình thường có thể làm được.

Trong đại điện lúc này có không ít người nghị luận. Trên người đều tỏa ra khí tức mạnh mẽ, thực lực đám người này không hề đơn giản.

– Chư vị trưởng lão, chuyện Phi Linh môn các ngươi thấy thế nào?

Trên chủ vị, một đại hán trung niên nhíu mày hỏi. Người này tuổi chừng hơn bốn mươi, mày kiếm, ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị, khí thế vô song. Lúc này hai mắt vừa chuyển, trong ánh mắt có một cỗ uy nghiêm.

– Chưởng môn, kệ bọn họ. Phi Linh môn lần này khiến cho Hắc Sát Giáo bị thương nặng, tiền mất tật mang. Mặt mũi cũng bị tát một cái, đối với Linh Thiên môn chúng ta chính là chuyện tốt.

Trong đại điện lúc này có một đại hán mở miệng nói. Chính là người mà Lục Lâm Thiên không hề xa lạ, Lưu trưởng lão trong Linh Thiên môn.

Lúc này bên trong đại điện còn có Vương trưởng lão kia, còn có Quách Văn Tinh Linh Suất thất trọng cũng có mặt. Nam tử trung niên có mái tóc dài màu đen, mày kiếm, mắt sáng kia chính là chưởng môn Lữ Chính Cường của Linh Thiên môn.

– Lưu chưởng lão, Hắc Sát giáo tổn thất không nhỏ, đối với Linh Thiên môn chúng ta ít nhiều cũng có chỗ tốt. Thế nhưng chuyện này lại không hề đơn giản. Thám tử hồi báo, trong đó còn có sự xuất hiện của người Linh Vũ giới. Đám người Linh Vũ giới này gần đây đã nhiều lần xuất hiện, đồng thời giống như thần long không thấy đầu đuôi. Dường như đã thẩm thấu vào bên trong không ít thế lực, có tâm rục rịch, chỉ sợ đây không phải là một chuyện tốt.

Trong đại điện, gần chủ vị có một lão giả tóc trắng mở miệng nói, khí tức của người này không ngờ lại cao hơn tất cả mọi người.

– Linh Vũ giới này thực sự vô cùng quỷ dị. Trong đó đều là những cường giả biến mất không lâu trước đó. Thực lực cũng không yếu. Bọn chúng xuất hiện trong Cổ Vực nhất định là có ý đồ, chúng ta phải đề phòng.

Ánh mắt Lữ Chính Cường chợt lóe, sau khi do dự một chút rồi từ từ nói:

– Mà Phi Linh môn lần này thực lực cũng bất phàm. Có thể lôi kéo Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, cũng không phải là việc mà người bình thường có thể làm được. Hơn nữa lại có thể khống chế yêu thú và trận pháp, còn có khôi lỗi. Như vậy thực lực tuyệt đối không đơn giản, Phi Linh môn này đột nhiên xuất hiện, đám người Linh Vũ giới cũng vậy, chỉ sợ trong Cổ Vực lần này sẽ gió thổi mây phun.

– Cổ Vực tĩnh lặng đã lâu. Dù sao đi nữa Linh Thiên môn ta cũng không cần phải e ngại bất kỳ thế lực nào. Nói không chừng Linh Thiên môn ta còn có thể nhân cơ hội nhận được một ít chỗ tốt cũng không biết chừng.

Một trưởng lão Linh Thiên môn nói.

– Không được chủ quan. Linh Thiên môn chúng ta mặc dù có thực lực đó, thế nhưng trên đời này trên người có người khác, trên thế lực này có thế lực khác mạnh hơn. Trước tiên không nói Tam tông Tứ môn trên đại lục Linh Vũ, cũng không nói thành Ma Vân, ngay cả ba sơn môn Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, thực lực mỗi một môn phái đều không dưới Linh Thiên môn chúng ta. Cho nên trưởng lão không thể sơ ý.

Lữ Chính Cường nhìn vào vị trưởng lão vừa nói xong rồi nói.

– Chưởng môn nói chỉ phải, ta thụ giáo.

Vị trưởng lão kia ngẩn ra rồi chắp tay nói.

– Chưởng môn, lẽ nào người hoài nghi Phi Linh môn kia có hậu trường?

Gần chủ vị, lão giả tóc trắng kia nói.

– Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn chính là vũ giả toàn hệ, trong tay còn có Vũ linh khí. Quán quân đại hội Tam tông Tứ môn lần trước dường như cũng có tên là Lục Lâm Thiên, cũng là vũ giả toàn hệ. Vũ Tướng nhất trọng có thể đánh bại Vũ Suất nhất trọng. Lục Lâm Thiên dùng thực lực Vũ Tướng cửu trọng có thể đánh chết Vũ Suất tứ trọng. Lẽ nào chư vị trưởng lão đều cho rằng còn có chuyện người trùng họ trùng tên như vậy sao? Lẽ nào có hai vũ giả ngũ hệ trùng họ tên trong hàng tỷ người như vậy sao?

Lữ Chính Cường cười nhợt nhạt rồi nói với mọi người trong đại điện.

– Lẽ nào người này chính là Lục Lâm Thiên kia của Vân Dương Tông? Như vậy xem ra Vân Dương Tông là Phi Linh môn tuyệt đối có quan hệ.

Trong đại điện, lúc này không ít trưởng lão ngạc nhiên rồi lập tức nghị luận.

– Từ tin tức trên đại lục Linh Vũ mà nói, Lục Lâm Thiên này dường như đã rời khỏi Vân Dương Tông, thế nhưng lại có hôn ước với nữ nhi của Vân Khiếu Thiên, điều này khiến cho ta nghĩ không ra.

Vương trưởng lão suy nghĩ một chút rồi nghi hoặc nói.

Chương 821: Đột phá, xuất quan (1)

– Chưởng môn, việc lần này phải làm thế nào cho phải? Phi Linh môn có liên quan tới Vân Dương Tông, nếu như vậy thì phải xem xét lại.

Vẻ mặt trưởng lão tóc bạc trầm xuống, nhướng mày nói.

– Lục Lâm Thiên rời khỏi Vân Dương Tông chỉ sợ trong đó có huyền cơ. Vũ giả toàn hệ, thiên phú cực kỳ bất phàm, Vân Dương Tông không ngờ lại cho phép người này rời khỏi Vân Dương Tông. Không biết Vân Khiếu Thiên kia suy nghĩ cái gì.

Ánh mắt Lữ Chính Cường biến đổi nói:

– Chuyện này ta nghĩ có khả năng là do Vân Khiếu Thiên an bài, thế nhưng bản thân Lục Lâm Thiên lại tự mình muốn rời khỏi Vân Dương Tông. Kết quả này mặc dù không giống nhau thế nhưng cũng coi như tương đồng.

– Chưởng môn, hai điều này có gì khác nhau?

Lưu trưởng lão lập tức nghi hoặc hỏi. Hắn nghĩ tới nát óc cũng không ra nguyên do.

– Ha ha.

Lữ Chính Cường mỉm cười, sắc mặt biến đổi, mang theo một chút ngưng trọng nói:

– Nếu như là Vân Khiếu Thiên an bài, vậy thì mục đích của Phi Linh môn trong Cổ Vực vô cùng rõ, cũng có thể giải thích được vì sao Phi Linh môn trong thời gian ngắn có thực lực mạnh mẽ như vậy. Ngay cả Hắc Sát giáo cũng dám trêu chọc.

Nói xong, Lữ Chính Cường ngừng lại một chút rồi nói tiếp:

– Thế nhưng Lục Lâm Thiên lại tự mình yêu cầu rời khỏi Vân

Dương Tông, điều này đủ để chứng minh người này không phải là rồng thì chính là trùng. Thế nhưng hiện tại xem ra người này chính là rồng. Bằng vào biểu hiện của hắn trên đại hội Tam tông Tứ môn, hơn nữa lại bằng vào quan hệ nhạc phụ, tiểu tế với Vân Khiếu Thiên, mười năm sau cho dù trở thành tông chủ tiếp theo của Vân Dương Tông cũng không là vấn đề quá lớn. Thế nhưng hết lần này tới lần khác lại rời Vân Dương Tông tới Phi Linh môn nho nhỏ. Tiểu tử này không đơn giản. Mặc kệ là Vân Khiếu Thiên an bài hay là quyết định của tiểu tử kia, nếu như đã tới Cổ Vực thì sau này Cổ Vực không muốn loạn cũng khó. Nếu như có một ngày Phi Linh môn có đủ thực lực, chuyện Cổ Vực náo động chính là chuyện ván đã đóng thuyền. Nếu như có liên quan tới Vân Dương Tông vậy thì hậu quả…

– Chưởng môn, như vậy Phi Linh môn này chúng ta không thể trơ mắt nhìn như vậy, bằng không sớm….

Một lão giả áo xanh từ đầu không nói gì lúc này sắc mặt trầm xuống, mở miệng nói. Khí tức trên người kẻ này so với mấy trưởng lão còn lại còn mạnh hơn.

– Trưởng lão, Hắc Sát giáo vừa mới bị giáo huấn một lần, lẽ nào chúng ta muốn nối gót bọn họ sao?

Lữ Chính Cường nói.

– Chưởng môn, hiện tại cánh của Phi Linh môn chưa cứng, chỉ sợ sau này cánh đã cứng rồi thì đối với Linh Thiên môn chúng ta không phải là chuyện tốt lành gì. Hiện tại nếu như không mạnh mẽ nhổ lấy, bằng vào biểu hiện của Phi Linh môn hiện tại, chỉ sợ sau này muốn nhổ tận gốc cũng đã chậm.

Trưởng lão áo xanh kia nhíu mày nói.

– Thực lực Phi Linh môn kia hiện tại không tồi, nhưng còn xa mới đủ để uy hiếp Linh Thiên môn chúng ta. Chúng ta hà tất phải động vào việc này. Phi Linh môn này mặc kệ như thế nào cũng không tránh khỏi có quan hệ với Vân Dương Tông. Vấn trưởng lão cho rằng hiện tại Phi Linh môn dễ đối phó được sao? Có lẽ Hóa Vũ tông cùng với Hắc Sát giáo hiện tại còn đau đầu hơn. Phi Linh môn nằm ngay trong địa bàn của Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo lần này lại ăn thiệt thòi trong tay Phi Linh môn, bọn họ còn chưa có hành động, chúng ta hà tất phải sốt ruột.

Lữ Chính Cường như cười như không nói.

– Lại nói, Lục Lâm Thiên chính là vũ giả toàn hệ, đây chính là vũ giả trong hàng tỷ người mới có được. Thiên phú vô cùng kinh khủng, chỉ cần có thời gian phát triển, sau này thành tựu không thể hạn lượng.

Vương trưởng lão nói.

– Vương trưởng lão nói chí phải. Người này ta còn chưa gặp mặt cho nên hiện tại cũng không thể phán đoán. Nếu như có cơ hội ta rất muốn gặp người này một lần.

Lữ Chính Cường khẽ cười nói.

– Chưởng môn, tiểu tử này không phải là người tốt. Theo ta thấy hắn chính là một tiểu tử miệng lưỡi xảo quyệt.

Lưu trưởng lão nói.

– Sư phụ, không hay rồi.

Lưu trưởng lão vừa dứt lời, ngoài đại điện có một thanh niên khuôn mặt thanh tú, tuấn lãng vội vã chạy vào đại điện. Nhìn thấy chúng trưởng lão có mặt lập tức thu hồi vẻ bối rối rồi hành lễ.

– Tham kiến chư vị trưởng lão.

– Quách Đông, có chuyện gì mà hối hả như vậy?

Lữ Chính Cường nhíu mày nhìn vào thanh niên này.

– Sư phụ, sư muội không thấy đâu nữa.

Thanh niên kia cười khổ nói.

– Nha đầu này lại chạy đi đâu vậy?

Lữ Chỉnh Cường sửng sốt rồi thở dài nói.

– Không lâu trước đó mấy huynh đệ chúng con đang thảo luận chuyện Phi Linh môn, sau khi sư muội nghe thấy lập tức cưỡi yêu thú phi hành rời đi. Chúng con muốn ngăn cũng không được.

Thanh niên này bất đắc dĩ nói.

– Chưởng môn, tiểu thư nhất định đã đi tới Phi Linh môn tìm tiểu tử kia. Ta đã nói tiểu tử này miệng lưỡi xảo quyệt mà. Tiểu thư đã bị hắn lừa.

Lưu trưởng lão nhanh chóng nói.

Phù.

Lữ Chỉnh Cường thở ra một hơi, ánh mắt nhíu lại, do dự một chút rồi từ từ nói:

– Ta cũng có việc nhân tiện ra ngoài. Vương trưởng lão, Lưu trưởng lão, hai vị theo ta ra ngoài một chút.

– Chưởng môn, người muốn đi Phi Linh môn sao?

Vương trưởng lão nhíu mày hỏi.

– Ta vốn muốn đi tới mấy nơi, việc Linh Vũ giới này quá mức quỷ dị, chúng ta không thể sơ ý. Thuận tiện cũng đi tới Phi Linh môn một chút. Vũ gỉa toàn hệ ta cũng có chút hiếu kỳ. Mặt khác cũng đi tới Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn để thương nghị chuyện mở ra Vụ Tinh Hải.

Lữ Chỉnh Cường nói.

– Đúng vậy, lại sắp tới thời gian mở Vụ Tinh Hải rồi.

Không ít trưởng lão nói.

Thời gian nhanh chóng trôi qua. Nháy mắt đã trôi qua mười ngày. Trong Phi Linh môn, một ít đệ tử, trưởng lão, hộ pháp bị thương nhẹ đã chữa thương xong. Khôi phục cũng được bảy tám phần, không đáng lo ngại nữa.

Lưu Nhất Thủ lúc này cũng nhẹ nhàng hơn một chút. Đại chiến hai mươi ngày trước đối với Phi Linh môn mà nói không có biến hóa quán lớn. Trong Phi Linh môn tất cả đều bình thường. Có một thứ duy nhất khác thường chính là trong lòng tất cả đệ tử Phi Linh môn lúc này đều có thêm một cỗ ngạo khí. Cảm tình đối với Phi Linh môn càng thêm lớn. Thực lực hiện tại của Phi Linh môn khiến cho tất cả đệ tử khi đi ra ngoài đều ngẩng đầu ưỡn ngực.

Sưu Sưu.

Trong mật thất ở hậu sơn, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, lập tức dừng tu luyện. Quanh thân có một tầng quang mang nhàn nhạt trong nháy mắt được thu vào cơ thể. Hai mắt mở ra, tinh quang trong mắt chợt lóe, ánh mắt thâm thúy, trong suốt giống như ngôi sao ở phía chân trời.

– Linh Tướng bát trọng trung kỳ, không thể đột phá nữa. Chờ mấy ngày nữa củng cố tu vi rồi nói tiếp.

Cảm nhận linh lực trên người trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn. Thôn phệ Linh Tướng lục trọng và bát trọng khiến cho linh lực Lục Lâm Thiên chỉ đạt tới thất trọng linh tướng đỉnh phong mà thôi. Sáu ngày trước Lục Lâm Thiên lại tiếp tục thôn phệ Linh Tướng cửu trọng kia. Sau đó linh lực lại đột phá lần nữa. Mà linh lực khổng lồ của Linh Tướng cửu trọng kia chỉ giúp hắn đột phá tới Linh Tướng bát trọng trung kỳ mà thôi.

Chương 822: Đột phá, xuất quan (2)

Sáu mươi linh giả, từ Linh Tướng lục trọng đột phá tới Linh Tướng bát trọng trung kỳ trong thời gian hai mươi ngày khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn. Đột phá hơn hai trọng cũng là cực hạn của hắn. Kế tiếp chính là khoảng thời gian củng cố tu vi, sau đó mới có thể tiếp tục thôn phệ.

Lục Lâm Thiên cảm giác linh lực trong cơ thể lúc này không khỏi mỉm cười. Linh lực đột phá, linh hồn lực trong đầu cũng tăng lên không ít, vô hình trung cũng mạnh hơn.

– Linh Vũ song tu, đáng tiếc linh lực còn không thể bại lộ quá sớm. Bằng không chiếm lực lại được tăng cường không ít.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Hắn là Linh Vũ song tu thế nhưng trước mặt người khác lại không tiện thi triển linh lực khiến cho hắn có cảm giác giống như anh hùng không có đất dụng võ. Nếu có thể tùy ý thi triển linh lực và chân khí. Hai thứ hợp lại thực lực của hắn sẽ tăng lên một mảng lớn.

Đối với điểm này bản thân Lục Lâm Thiên hiện tại cũng không cảm thấy thế nào. Dù sao hiện tại hắn đã bại lộ thân phận vũ giả ngũ hệ. Có lẽ đã khiến cho không ít người chú ý. Nếu như bại lộ ra việc bản thân là Linh Vũ song tu, chỉ sợ hậu quả sẽ vượt quá sự tưởng tượng của hắn. Bằng vào thực lực của bản thân hắn lúc này tuyệt đối không thích hợp bại lộ thân phận Linh Vũ song tu.

Đối với việc hiện tại không thể thi triển linh lực Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy quá nghẹn khuất. Chỉ ít bởi vì là linh giả cho nên linh hồn lực của hắn mạnh hơn nhiều. Cho nên tại phương diện lĩnh ngộ hắn cũng có được không ít chỗ tốt. Nếu không phải như vậy, bằng vào thực lực của hắn hiện tại cũng không thể lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính tới mức này.

Đại chiến hai mươi ngày trước, Lục Lâm Thiên đối với thực lực của mình lại có cái nhìn khác. Muốn đánh chết Vũ Suất tứ trọng bình thường thì hắn phải liều mạng mới làm được.

Mà tên Vũ Suất tứ trọng kia chỉ là Vũ Suất bình thường. Nếu như gặp phải Vũ Suất có con bài tẩy, hoặc là có thiên phú bất phàm. Nếu hắn muốn giết sợ rằng không có khả năng.

Trong đám người có tu vi đồng cấp thì có thực lực mạnh yếu khác nhau. Điểm này Lục Lâm Thiên vô cùng hiểu rõ. Nếu như hắn mà là Vũ Tướng cửu trọng bình thường thì tuyệt đối sẽ chết rất khó coi. Mà hắn như vậy không có nghĩa là những người khác cũng không thể làm như vậy. Mượn đám người Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phách Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong trên Vân Dương Tông mà nói, mỗi một người đều có lá bài tẩy của mình. Nếu như bọn họ đột phá Vũ Suất vậy thì thực lực sẽ mạnh hơn người có tu vi đồng cấp nhiều lần.

Đối với thực lực của mình, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể phán đoán trên người đối thủ bình thường. Cho nên cho dù là đối thủ nào hắn cũng không thể sơ ý, cho dù là đối thủ yếu hơn mình. Kiêu ngạo tất bại, đạo lý này hắn hiểu. Chỉ cần sơ ý một chút khó có thể bảo đảm không lật thuyền trong mương.

Sau khi thu thập một phen, Lục Lâm Thiên rời khỏi mật thất. Kế tiếp trong Phi Linh môn có lẽ cũng có không ít chuyện cần hắn đi làm.

– Lão đại, thương thế huynh thế nào rồi?

Trong hậu sơn, Tiểu Long lắc mình đi tới trên vai Lục Lâm Thiên.

– Không có việc gì, một chút thương thế đó không làm gì được lão đại đệ.

Vuốt ve cái đầu Tiểu Long. Đại chiến lần trước Lục Lâm Thiên phỏng đoán dường như Tiểu Long cũng không hoàn toàn bị thương. Lực phòng ngự của nó vô cùng cường hãn. Chỉ sợ ngay cả Vũ Suất cửu trọng cũng không nhất định có thể làm nó bị thương.

– Đương nhiên, lão đại của đệ là lợi hại nhất.

Đôi mắt nhỏ Tiểu Long khẽ đảo, giống như trẻ con, khẽ mỉm cười

nói.

– Tiểu tử ngươi, từ lúc nào đã học được chiêu vuốt mông ngựa vậy?

Lục Lâm Thiên khẽ cười, bàn tay vỗ nhẹ vào đầu Tiểu Long.

Sưu.

Tiểu Long trong nháy mắt nghiêng người né tránh, đôi mắt nhỏ chuyển động, kháng nghị nói:

– Lão đại, đệ sẽ bị huynh đánh ngốc mất. Cẩn thận đệ nói cho Hồng Lăng tỷ biết huynh ở bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt.

– Cánh tay vươn ra ngoài dài nhỉ? Đệ dám uy hiếp ta sao?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên trừng mắt nhìn Tiểu Long. Tên tiểu tử này không ngờ lại dám cáo trạng.

– Lần trước Hồng Lăng tỷ đã nói thầm với đệ, muốn đệ trông huynh, lần sau gặp mặt tỷ ấy sẽ cho đệ một viên đan dược lục giai.

Tiểu Long có chút đắc ý cười nói.

– Đệ chỉ có một chút tiền đồ ấy thôi sao? Đan dược chỉ có lục phẩm mà cũng đem lão đại đệ bán đi?

Lục Lâm Thiên cả giận nói, lập tức lại cười hắc hắc nói:

– Hắc hắc, lần sau gặp nàng đệ phải đòi đan dược thất phẩm, sau đó chúng ta mỗi người một nửa.

– Lão đại, huynh quá mức tà ác rồi nha.

Tiểu Long trừng mắt, vô cùng bất đắc dĩ nói.

– Ca ca.

Một tiếng kêu vang lên, Lục Tâm Đồng trong nháy mắt chạy tới bên người Lục Lâm Thiên, đôi mắt trong veo kia khẽ nháy rồi hỏi:

– Ca ca, huynh và Tiểu Long đang nói gì thế?

– Không có gì. Hắc hắc.

Lục Lâm Thiên xấu hổ cười. Nhìn Lục Tâm Đồng, vẻ mặt tức thì biến đổi:

– Tâm Đồng, muội đột phá rồi sao?

– Muội cũng không biết, ngày hôm qua đang tu luyện rồi tự dưng đột phá.

Lục Tâm Đồng nháy mắt rồi nói.

– Tự dưng đột phá sao?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên không nói được câu gì. Những lời này dường như khi trước hắn cũng từng nói qua. Nhìn Lục Tâm Đồng Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười. Trước đây hắn vẫn lo lắng cho nàng. Không muốn nàng ra ngoài rèn luyện, sợ nàng bị thương tổn. Thế nhưng từ trận đại chiến hai mươi ngày trước mà xem, đây là một tiểu độc ma, hoàn toàn có năng lực tự chiếu cố bản thân mình. Nếu chỉ biết tu luyện có lẽ sẽ ảnh hưởng tới sau này, có đôi khi cũng nên tôi luyện nhiều một chút, nói không chừng tới lúc đó đột phá nhanh hơn.

– Ca ca, huynh nhìn chằm chằm muội làm gì.

Lục Tâm Đồng nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Không có gì, Phi Thiên Ngô Công của muội đâu?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Phi Thiên Ngô Công và Thiên Sí Tuyết Sư đã tới hậu sơn đột phá, có lẽ cần vài ngày mới xuất quan.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Lục Tâm Đồng lập tức cười như nở hoa, tọa ky của nàng sắp đột phá, sau khi đột phá chính là lục giai, trong lòng nàng đương nhiên vô cùng vui vẻ.

– Cũng nên đột phá rồi.

Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy ngoài ý muốn. Phi Thiên Ngô Công vốn là ngũ giai hậu kỳ, lúc này đột phá cũng là trong dự liệu của hắn. Mà Thiên Sí Tuyết Sư cũng đã tới lúc đột phá lần hai.

Ánh mắt nhìn vào Lục Tâm Đồng, lúc này tiểu độc ma này mới mười bốn tuổi mà đã là Linh Tướng lục trọng, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc. Nếu không phải hắn có Âm Dương Linh Vũ quyết thì so sánh với nàng còn kém xa. Mà thiên phú của Lục Tâm Đồng, so với những đệ tử thân truyền trong Tam tông Tứ môn chỉ sợ không có ai có thể so sánh được với nàng.

– Tiểu Long, Bạch Linh còn chưa xuất quan sao?

Lục Lâm Thiên hỏi Tiểu Long.

– Bạch Linh tỷ thương thế rất nặng, có lẽ cần một đoạn thời gian nữa mới có thể khôi phục.

Tiểu Long nói.

Chương 823: Đới Cương Tử tới

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lập tức rời khỏi hậu sơn. Những biến chuyển gần đây của Phi Linh môn Lục Lâm Thiên cũng phải tìm hiểu một chút mới được.

Một lát sau, trong đại diện, dưới sự báo cáo của đám người Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu, Lưu Nhất Thủ, Trịnh Anh, Trương Khiếu Lục Lâm Thiên mới biết được những biến chuyển thời gian gần đây của Phi Linh môn.

Trong hai mươi ngày này, những đệ tử bị một chút vết thương nhẹ đều đã khôi phục. Đệ tử bị thương nặng đều đang bế quan. Mà trong khoảng thời gian này, Phi Linh môn đã nhận không ít đệ tử mới.

Trên phương diện nhận đệ tử mới Lục Lâm Thiên cố ý nói vài câu. Đệ tử mới nhận nhất định phải nghiêm ngặt kiểm tra, tuy rằng không có khả năng làm được nghiêm ngặt như các thế lực lớn. Thế nhưng tất cả các công việc trọng yếu trong môn không thể để các đệ tử mới nhúng tay. Mà trên phương diện đãi ngộ, đệ tử cũ so với đệ tử mới cao gấp đôi. Các trưởng lão, hộ pháp lúc thu đệ tử thân truyền nhất định phải kiểm tra nghiêm ngặt.

Còn đám dong binh trong sơn mạch Vụ Đô, Lục Lâm Thiên nói cho Hoa Mãn Ngọc bắt đầu thu nạp dong binh tiến vào Phi Linh môn. Đám dong binh đoàn đều được ma luyện trong sơn mạch Vụ Đô, thực lực không thấp, tuyệt đối là một cỗ thế lực không kém. Phi Linh môn hiện tại cũng là lúng cần dùng người. Đem đám dong binh này thu vào Phi Linh môn đối với sự phát triển sau này cũng có lợi rất nhiều. Đội trưởng của dong binh đoàn gia nhập Phi Linh môn có thể nhận được chức vị hộ pháp.

Tiếp theo Lục Lâm Thiên lại nói một chút về việc xây dựng thành trên trấn Hoa môn và Đoàn Sơn. Tuy rằng hiện tại hắn đã tiện tay khống chế Quỷ Vũ Tông, thế nhưng căn cơ của Phi Linh môn Lục Lâm Thiên vẫn quyết định là ở trên trấn Hoa môn và Phi Linh sơn. Tuy rằng trấn Hoa môn và Phi Linh sơn vẫn kém thành Quỷ Vũ hiện tại, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng từng suy nghĩ qua, lùi một bước mà nói, Phi Linh môn ở trên Phi Linh sơn cũng có ưu thế riêng.

Phi Linh môn ở gần sơn mạch Vụ Đô, nắm trong tay sơn mạch Vụ Đô, vạn nhất Cổ Vực xuất hiện rung chuyển, Phi Linh môn cũng vừa có thể thủ, vừa có thể công, cũng có thể chỉ lo thân mình, đây mới là điều quan trọng nhất.

Sau khi nghị luận một phen, Lục Lâm Thiên mới thở ra một hơi. Trong khoảng thời gian này, Phi Linh môn cũng không có đại sự gì. Những biến hóa trong Cổ Vực khoảng thời gian này Lục Lâm Thiên cũng không biết, có lẽ phải đợi tin tức của Ám đường mới biết được.

– Chương môn, tông chủ Quỷ Vũ Tông ở ngoài cầu kiến.

Hoàng Bác Nhiên tới đại điện rồi hành lễ nói.

– Đới Cương Tử này còn dám tới Phi Linh môn sao?

Khuôn mặt Hoa Mãn Ngọc trầm xuống rồi nói.

– Chưởng môn, trực tiếp đánh chết Đới Cương Tử coi như là hết. Quỷ Vũ Tông chúng ta cũng không cần nữa.

Hoa Mãn Lâu oán hận nói. Quan hệ giữa Quỷ Vũ Tông và Phi Linh môn, hai người từ miệng các đường chủ đã biết được.

– Đới Cương Tử.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý, Đới Cương Tử này tới thật là đúng lúc. Người của Hắc Sát giáo tới khi trước Đới Cương Tử trốn rất xa, hiện tại lại tới không biết là muốn cái gì.

– Trước tiên không vội, Quỷ Vũ Tông đã không thể trở mình được nữa rồi. Thế nhưng nếu diệt bọn chúng bây giờ mà nói đối với Phi Linh môn chúng ta vô cùng bất lợi, chờ một đoạn thời gian nữa rồi tính tiếp.

Lục Lâm Thiên nói. Phi Linh môn quật khởi có lẽ không ít thế lực đang chờ động tác tiếp theo của Phi Linh môn. Nếu như Phi Linh môn lập tức diệt Quỷ Vũ Tông mà nói, sẽ bị những thế lực khác đề phòng Phi Linh môn. Mà phỏng chừng hiện tại cũng có không ít thế lực muốn nhìn xem Phi Linh môn có dã tâm hay không.

– Hoàng Bác Nhiên, dẫn bọn chúng vào đi.

Do dự một chút Lục Lâm Thiên lập tức nói với Hoàng Bác Nhiên. Phi Linh môn có dã tâm của mình, nhưng Lục Lâm Thiên không muốn bại lộ quá sớm. Lần này đưa tới Hắc Sát giáo và mấy sơn môn như Địa Cương môn, Đoàn Tụ tông, Côn Sơn môn là do hắn sơ ý. Loại sơ ý như vậy hắn không thể tái phạm lần hai.

Hoàng Bác Nhiên lập tức rời khỏi đại điện. Một lát sau, ngoài đại điện mang theo thanh âm vô cùng thân thiết của Đới Cương Tử:

– Lục chưởng môn, người không sao chứ, lần này quả thực ta gấp muốn chết.

Nói xong, thân ảnh Đới Cương Tử đã xuất hiện trong đại điện, phía sau còn có mấy trưởng lão Quỷ Vũ Tông. Mà điều kỳ quái chính là phía sau còn mang theo một Vũ Sư đã bị cấm chế.

– Hóa ra là Đới tông chủ, sao ngươi lại tới đây?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, dường như là không có việc gì vậy.

– Lục chưởng môn, ta một mực bế quan, hôm nay mới biết việc của Phi Linh môn cho nên suốt đêm chạy qua đây, nghe nói Phi Linh môn không có việc gì ta mới thở dài một hơi.

Đới Cương Tử nói.

– Ta đã thông tri cho Đới tông chủ hai lần, hóa ra Đới tông chủ đang bế quan sao?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống rồi nói.

Đới Cương Tử nhìn thấy sắc mặt Lục Lâm Thiên ánh mắt khẽ biến rồi nói:

– Lục chưởng môn, ta tới nhận tội. Chuyện này đều là do tên đệ tử này làm ra. Ta đang bế quan, hắn không đem chuyện Phi Linh môn báo cho ta biết. Lần này ta cũng đặc biệt mang tên đệ tử này tới để Lục chưởng môn xử trí.

Lục Lâm Thiên nhìn vào tên đệ tử toàn thân bị cấm chế. Lúc này tên đệ tử toàn thân bị cấm chế không thể nhúc nhích, thế nhưng trong mắt mang theo sự kinh hoảng, có chút phản kháng, rõ ràng là không phục.

Tất cả những thứ này Lục Lâm Thiên đương nhiên hiểu rõ. Chỉ sợ Đới Cương Tử này đã tùy tiện tìm một đệ tử tu vi Vũ Sư để có một lý do tới gặp hắn. Bế quan cái rắm, đều là chó má, trong lòng Đới Cương Tử này chỉ sợ đã có tâm khác.

– Quên đi, nguy cơ của Phi Linh môn đã được giải trừ, một đệ tử nho nhỏ có lỗi lần, tạm tha cho hắn đi.

Lục Lâm Thiên khẽ nói.

– Lục chưởng môn đại nhân đại lượng. Nhưng tên đệ tử này suýt hại cho ta mang danh bất nghĩa. Quỷ Vũ Tông và Phi Linh môn đã kết minh. Nếu như Phi Linh môn xảy ra chuyện gì ta khó mà ăn nói. Tuy rằng hiện tại nguy cơ đã được giải trừ, thế nhưng ta cũng không thể buông tha cho tên đệ tử này.

Ánh mắt Đới Cương Tử khẽ biến, một cỗ chân khí trong tay bắt đầu khởi động. Trong nháy mắt đánh vào người đệ tử có tu vi Vũ Sư bị cấm chế kia.

Phanh.

Một tiếng trầm muộn rất nhỏ vang lên. Tên đệ tử kia lập tức bị đánh chết.

– Đới tông chủ cần gì phải làm vậy, khiến cho ta cảm thấy áy náy.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười nói.

– Lục chưởng môn không trách tội khiến cho ta cảm thấy xấu hổ. Vậy thì không quấy rầy Lục chưởng môn nữa. Sau này có ai dám trêu chọc Phi Linh môn Quỷ Vũ Tông ta là người thứ nhất không tha cho hắn.

Đới Cương Tử nói xong lập tức cáo từ rời đi.

Lục Lâm Thiên cũng không giữ lại. Sau khi nói vài câu có lệ, cũng không đưa tiễn, chỉ để Hoàng Bác Nhiên đưa hai người ra khỏi đại điện mà thôi.

– Chưởng môn, Đới Cương Tử này quả thực không biết xấu hổ nha.

Hoa Mãn Ngọc nhíu mày nói.

Chương 824: Hai dạng thuốc dẫn (1)

– Nếu biết xấu hổ thì hắn đã phải chết từ lâu rồi. Người này không biết xấu hổ quả thực thiên hạ vô địch.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, ánh mắt lập tức trầm xuống nói:

– Đáng tiếc ta cũng không tin những lời ma quỷ của hắn. Có lẽ Quỷ Vũ Tông đã tìm được chỗ dựa vững chắc, chúng ta phải chú ý nhiều hơn một phen.

– Chưởng môn, ý người chính là phía sau Quỷ Vũ Tông đã tìm được một cường giả chống đỡ?

Hoa Mãn Lâu nghi hoặc hỏi.

– Đới Cương Tử đã ăn vào Phệ Huyết Hóa Cốt Đan của Đông lão, nếu như không ai đáp ứng có thể giải độc cho hắn, ngươi nghĩ hắn dám làm như vậy sao?

Lục Lâm Thiên nói.

– Ta hiểu, Phệ Huyết Hóa Cốt Đan há là người bình thường có thể giải được.

Một thanh âm vang lên, lập tức thân ảnh Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh xuất hiện trong đại điện.

- Tham kiến cung phụng.

Chúng trưởng lão, hộ pháp hành lễ.

– Đông lão, thương thế của người thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên nhìn Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, lúc này sắc mặt vẫn đang tái nhợt, khí tức dường như vẫn chưa khôi phục tới trạng thái trước đây.

– Không còn đáng ngại, chỉ là nếu như muốn khôi phục lại như cũ không phải trong khoảng thời gian ngắn có thể làm được.

Ánh mắt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Tốc độ khôi phục của ngươi quả thực cực nhanh.

– Đông lão, người nói xem rốt cuộc phía sau Đới Cương Tử là ai.

Nhìn thấy Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không có vấn đề gì đáng ngại Lục Lâm Thiên cũng thở dài một hơi. Với tình trạng này khôi phục chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

– Phệ Huyết Hóa Cốt Đan của ta cho dù là Linh Vương bình thường nếu không có đan phương của ta cũng không thể phá giải. Độc trên người Đới Cương Tử vừa rồi ta vẫn cảm nhận được, cũng chưa phá giải. Theo ta đoán, hẳn là có người cho hắn một lời hứa hẹn, mà hắn lại tin.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh suy tư một lát rồi nói:

– Đới Cương Tử không phải là kẻ ngu si, cũng có chút thông minh, người có thể khiến hắn tin tưởng phỏng chừng cũng không phải là người bình thường.

– Hẳn là người Hóa Vũ tông.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nói:

– Đới Cương Tử có lẽ không muốn để chúng ta khống chế cho nên một mặt tìm chỗ dựa vững chắc, hắn cho rằng chân đứng hai thuyền sẽ an toàn hơn một chút. Mà cái thuyền thứ hai này có lẽ cũng chỉ có Hóa Vũ tông, cũng chỉ có lời Hóa Vũ tông nói Đới Cương Tử mới tin tưởng.

– Vậy ngươi định làm thế nào bây giờ?

Ánh mắt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Trước tiên không cần nóng vội. Có lẽ hiện tại có không ít người đang nhìn vào Phi Linh môn. Việc Quỷ Vũ Tông ta còn muốn nghĩ kỹ một chút.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ám đường vừa mới truyền tới tin tức, Phi Linh môn bây giờ trong Cổ Vực thanh danh hiển hách. Hiện tại không có tin tức gì truyền ra từ Hắc Sát giáo, thế nhưng có không ít thế lực nhị lưu gần đây phái người tới phạm vi của Phi Linh môn ta.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Không sao, sớm muộn gì cũng bị mọi người quan tâm.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nói.

Mọi người lại thương lượng một chút chuyện rồi mới tự rời đi. Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng về đình viện phía sau núi với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

– Đông lão, thương thế của Oánh tỷ thế nào rồi?

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên hỏi.

– Nàng bị Thôi Mệnh phán quan đánh hai chưởng, thương thế rất nặng, lại vừa mới đột phá Vũ Vương. Khí tức cũng không quá ổn định, vì vậy có chút phiền toái nhỏ. Đến lúc mấu chốt ta lại luyện chế cho nàng thêm chút đan dược là được. Có lẽ vấn đề cũng không lớn, thế nhưng cần tĩnh dưỡng một đoạn thời gian nữa.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Đông lão, chuyện người và Oánh tỷ nên quyết định đi. Tâm Oánh tỷ luôn đặt trên người Đông lão a.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười nói.

– Tiểu tử thối, ngay cả ta mà ngươi cũng dám trêu sao?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tức giận trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi nhíu mày nói:

– Tiểu tử ngươi có điều không biết, lão đầu như ta lại kết hợp với nàng, quả thực có chút đạp hư nàng, trâu già gặm cỏ non.

– Đông lão, người quả thực không hiểu về phụ nữ rồi. Nếu như Oánh tỷ ghét bỏ người thì sao lại chờ người vài chục năm. Sao lại vừa nghe người ở Phi Linh môn lập tức theo ta xuất sơn đi tới Phi Linh môn. Lẽ nào người còn không hiểu, nếu như người không có một câu trả lời thỏa đáng cho Oánh tỷ, chỉ sợ Lộc Sơn lão nhân sẽ có cơ hội tiến lên, hắc hắc.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc nói.

– Tiểu tử ngươi hiểu nữ nhân lắm sao? Vậy ngươi còn đi trêu chọc nữ nhi của Lữ Chính Cường Linh Thiên Môn làm gì? Ta hình như đã quên nói cho tiểu tử ngươi, theo ta được biết, Lữ Chính Cường và Vân Khiếu Thiên đối đầu với nhau. Nếu như ngươi đi trêu chọc nữ nhi của Lữ Chính Cường, tới lúc đó phiền phức sẽ cuốn lấy ngươi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh trắng mắt mắt nhìn Lục Lâm Thiên, mang theo vẻ mặt hả hê cười nói.

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, hỏi:

– Đông lão, Lữ Chính Cường và nhạc phụ Vân Khiếu Thiên của ta sao lại đối đầu với nhau? Một người ở trong Cổ Vực, một người ở đại lục Linh Vũ nha.

– Vân Khiếu Thiên và Lữ Chính Cường đều là một trong thập đại cường giả. Có người nói khi còn trẻ hai người này giao thủ không ít, cũng không đếm rõ được số lượng. Những cái khác ta cũng không biết. Những thứ này đều khá lâu rồi, cũng được coi như sử cung bí tận, không có cách nào bảo chứng. Nếu như ngươi muốn biết thì tự mình hỏi nhạc phụ của ngươi đi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

Lục Lâm Thiên nhìn thoáng qua Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, chuyện này hắn phải mở miệng ra sao? Tốt nhất là quên đi, loại chuyện này cũng không quan trọng với hắn.

– Đông lão, tiểu tử nhớ dường như người đã nói qua, để đột phá người cần một loại độc đan, không biết tài liệu người đã thu thập tới đâu rồi.

Lục Lâm Thiên nghiêm túc nói với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh. Khi trước Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh thu thập dược liệu luyện chế độc đan đột phá, thế nhưng vì ngăn cả hai Vũ Suất cửu trọng của Thiên Linh tông đã dùng hết.

– Mấy năm nay ta cũng luôn sắp xếp người đi thu thập. Những tài liệu khác thì tốt, thế nhưng có hai loại thuốc dẫn vô cùng khó tìm.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Bởi vì quan hệ với độc thể hậu thiên của ta, tu luyện độc công cũng không dễ dàng, cũng chỉ có thể đột phá tới cấp bậc bây giờ. Nếu muốn đột phá nữa thì cần làm cho độc thể của bản thân tăng cường. Tới trình đột hiện tại của ta, độc vật bình thường đối với ta mà nói đã không có tác dụng quá lớn.

– Đông lão, thuốc dẫn kia rốt cuộc là cái gì.

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Thứ đầu tiên chính là cây Mã Tiền năm trăm năm.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Cây Mã Tiền sao?

Đương nhiên thứ này Lục Lâm Thiên không xa lạ. Trong ngọc giản của Nam thúc đã từng giới thiệu qua. Đây chính là một loại dược liệu kịch độc, cây Mã Tiền năm trăm năm, lượng độc của nó đủ để diệt sát Vũ Vương bình thường.

Chương 825: Hai dạng thuốc dẫn (2)

– Cũng giống như cây Mã Tiền bình thường, phải sinh trưởng bên trong động phủ của yêu thú kịch độc, như vậy độc tính mới lớn hơn một chút. Thế nhưng cây Mã Tiền không tới năm trăm năm đối với ta cũng không có tác dụng. Mà tìm cây Mã Tiền năm trăm năm, rất khó.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh thở dài nói.

– Điều này quả thực còn có chút phiền phức.

Lục Lâm Thiên cũng cười khổ một chút. Cây Mã Tiền năm trăm năm cũng không dễ tìm. Cũng không có ai dám đi tìm. Dù sao cây Mã Tiền năm trăm năm đều sinh trưởng ở trong động phủ yêu thú kịch độc. Đây quả thực chính là khó càng thêm khó, muốn tìm được chỉ sợ cũng chỉ có thể ngộ mà không thể cầu.

– Đông lão, cái thứ hai là gì?

Lục Lâm Thiên mở miệng hỏi.

– Thứ hai, chỉ cần máu tươi của yêu thú kịch độc lục giai hậu kỳ, không cần toàn bộ, chỉ cần một bình là đủ rồi, ta cần dùng để cường hóa độc thể.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

Lục Lâm Thiên không nói gì. Máu tươi của yêu thú kịch độc lục giai hậu kỳ, lại còn là một bình. Giống như là muốn lấy máu tươi trên người Bạch Linh, bằng vào thực lực của nàng hiện tại, người bình thường sao có thể làm được. Mà yêu thú kịch độc, lại là yêu thú kịch độc lục giai hậu kỳ cũng không phải dễ tìm.

– Đông lão, hai thứ người muốn tìm cũng không phải bình thường nha.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói.

– Nếu như dễ tìm ta đã sớm đột phá lâu rồi, cũng không chờ tới hiện tại.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói:

– Tài liệu ta chuẩn bị khi trước đã có cây Mã Tiền năm trăm năm sinh trưởng trong động phủ của yêu thú kịch độc. Thế nhưng lại bị hủy đi rồi. Hiện tại nếu như có được hai vật này ta lập tức có thể đột phá, đồng thời độc thể trải qua cường hóa tốc độ tu luyện của ta có thể nhanh chóng giống như trước đây.

– Đông lão, hai vật này tiểu tử sẽ giúp người nhanh chóng thu thập.

Lục Lâm Thiên nói. Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đột phá Vũ Vương, nếu như lão độc vật có thể đột phá tới Linh Vương. Tới lúc đó thực lực Phi Linh môn lại được tăng lên. Trợ giúp lão độc vật tìm kiếm tài liệu luyện chế độc đan chính là một trong những lời hứa hẹn khi trước của hắn. Vì vậy, sau này hắn phải nghĩ biện pháp tìm được hai vật này.

– Điều này cũng không cần quá gấp, từ từ sẽ tới. Ta cũng đã thông báo cho đám người Ám đường lưu ý tìm kiếm một chút, có lẽ sẽ có một chút hiệu quả.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh thở dài nói.

Một già một trẻ hàn huyên một lát, lúc này đã gần hoàng hôn, sắc trời bắt đầu vào tối dần. Trong không khí tràn ngập sương mù, không gian có chút mờ ảo.

Không khí lúc này có cảm giác lạnh lẽo của đầu mùa đông đang từ từ khuếch tán trong không khí. Sắc trời trở nên mông lung. Trong Phi Linh sơn, từng chiếc lá rụng bay lượn. Lúc này không ít cây đại thụ che trời bắt đầu xơ xác thế nhưng vẫn đứng sừng sững ở đó.

Một lát sau, trời cao bị hoàng hôn bao phủ. Trong đầu Lục Lâm Thiên lúc này có vô số chuyện cần suy nghĩ. Gần đây có thể nói là phiền phức tới không ngừng. Chỉ sợ không tới bao lâu nữa, còn có phiền phức lớn hơn tới tìm hắn.

Khoanh chân ngồi xuống, Lục Lâm Thiên nhanh chóng móc ra Vô Tự Thiên Tư trong nhẫn trữ vật. Vô Tự Thiên Thư này nhìn qua sáng bóng, bốn phía nhẵn nhụi không có khí tức ba động, bình thường tới mức không thể bình thường hơn.

Lục Lâm Thiên nhướng mày. Lần này Thôi Mệnh phán quan kia tới đây chỉ sợ không lâu sau đó, Linh Vũ giới sẽ biết tới hắn. Mà chuyện Lục gia Linh Vũ giới cũng tham dự. Tới lúc đó có lẽ không tới bao lâu nữa Linh Vũ giới sẽ tới tìm hắn. Cũng không biết trong đám người Linh Vũ giới rốt cuộc có biết tới sự tồn tại của Vô Tự thiên thư hay không? Hoặc là cho rằng Lục gia có bảo vật khác.

Nếu như đám người Linh Vũ giới biết bảo vật của Lục gia chính là Vô Tự Thiên Thư, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, chỉ sợ bảo vật như vậy Linh Vũ giới tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho hắn. Thu thập chín bản Vô Tự Thiên Thư thì mới có thể biết được bí mật trường sinh bất tử, phá toái hư không. Điều này đối với mọi người mà nói là mê hoặc cực kỳ lớn.

Bước tiếp theo, Lục Lâm Thiên biết bản thân hắn phải đều phòng tất cả các thế lực lớn trong Cổ Vực, còn cần đề phòng Linh Vũ giới không chỗ nào không xuất hiện. Phiền phức của hắn quả thực lúc này không ít.

Nhìn Vô Tự Thiên Thư, Lục Lâm Thiên đem một tia chân khí rót vào. Trong nháy mắt trên Vô Tự Thiên Thư, bề mặt vặn vẹo, xuất hiện một ít bí văn. Mà trong đám bí văn này có một chữ linh xuất hiện, sau đó cỗ khí tức dị thường này đột nhiên chợt lóe lên rồi biến mất.

– Rốt cuộc nó đại biểu cho bí mất gì, chỉ sợ là không đơn giản.

Đối với biến hóa của Vô Tự Thiên Thư, Lục Lâm Thiên cũng mơ hồ cảm giác được có chút kỳ lạ, sau khi do dự một lát, Lục Lâm Thiên tiếp tục rót chân khí vào trong.

Chân khí được tiếp tục rót vào, trên Vô Tự Thiên Thư lúc này bề mặt vặn vẹo, có không ít bí văn xuất hiện, ở giữa có một chữ linh hiện lên. Một cỗ khí tức dị thường bình tĩnh khuếch tán. Theo chân khí Lục Lâm Thiên không ngừng rót vào, bí văn này cũng không ngừng lóe lên.

– Bí văn thật quỷ dị.

Lục Lâm Thiên nhìn vào đám bí văn trên Vô Tự Thiên Thư, trong lòng không khỏi run lên. Đám bí văn này tuyệt đối không hề đơn giản. Loại cảm giác này khiến cho Lục Lâm Thiên mơ hồ liên hệ tới cái gì, thế nhưng lại nghĩ mãi không ra.

Sưu.

Chỉ một lát sau, bí văn trên Vô Tự Thiên Thư lập tức biến mất, sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng tái nhợt. Vô Tự Thiên Thư này giống như là thôn phệ chân khí vậy, chân khí của hắn sau khi rót vào một lát thì không thể chống đỡ được nữa.

– Nhất định là có bí mật.

Ngay khi bí văn biến mất, Lục Lâm Thiên cảm giác dường như bản thân mình mơ hồ nghĩ tới cái gì đó. Xem ra, bằng vào thực lực hiện tại của hắn không thể nghiên cứu được Vô Tự Thiên Thư, chỉ có đợi sau này rồi nghiên cứu tiếp.

– Tu luyện.

Thu hồi Vô Tự Thiên Thư, Lục Lâm Thiên lập tức móc ra Linh Ngọc sàng rồi khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện. Âm Dương Linh Vũ quyết lúc bình thường tu luyện cực kỳ chậm chạp, thế nhưng có Linh Ngọc sàng, phương diện tu luyện linh lực cũng có không ít chỗ tốt.

Mà loại tu luyện này, quan trọng nhất chính là củng cố tu vi. Gần đây linh lực đột phá hai trọng, đoạn thời gian kế tiếp Lục Lâm Thiên phải củng cố tu vi một phen.

Theo Lục Lâm Thiên tu luyện, một lát sau, quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một tầng quang tráo màu trắng vô hình.

Dưới trời cao đều đang được màn đêm bao phủ. Tại một chỗ giữa không trung, màn đêm đang bao phủ một cái hạp cốc. Ở giữa hạp cốc chính là một con sông lớn. Nước sông không ngừng cuộn sóng. Hai bên bờ chính là rừng rậm nguyên thủy. Từng cây đại thụ che trời tầng tầng lớp lớn hiện ra. Thế nhưng lúc này khắp núi non đều hiện lên vẻ tiêu điều.

Sưu.

Trong bầu trời, trên lưng một đầu yêu thú giống như đại bàng có hai đạo thân ảnh đang khoanh chân ngồi đó.

Chương 826: Lữ Tiểu Linh tới

– Biểu muội, chúng ta đi Phi Linh môn tiểu tử Lục Lâm Thiên kia sẽ giết ta.

Trên lưng yêu thú phi hành, một thanh niên mặc hoa phục, nhìn qua có chút nghèo túng nói.

– Hắn dám, có ta ở đây huynh sợ cái gì?

Trên lưng yêu thú phi hành lúc này có một nữ nhân, y phục trên người khiến cho người ta sôi trào ngưng trọng nói. Đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía trước. Trên lưng còn có một con chuột nhỏ đang nhìn chăm chú về phía trước.

– Thế nhưng người Quỷ Vũ Tông hiện tại cũng không bỏ qua cho ta. Đới Cương Tử nhất định sẽ giết ta, chúng ta không nên tới đó.

Thanh niên kia nói.

– Biểu ca, lá gan huynh lớn một chút có được không? Có ta ở đây huynh sợ cái gì. Chính miệng huynh nói muốn ta tìm cha ta giúp huynh báo thù, hiện tại ta muốn giúp huynh báo thù thì huynh lại sợ.

Nữ tử này trừng mắt nhìn người thanh niên kia rồi nói.

– Biểu muội, muội không biết đâu. Lục Lâm Thiên này có thủ đoạn vô cùng độc ác. Nếu như khi đó gặp ta nhất định hắn sẽ giết ta.

Thanh niên này lại nói. Người này chính là Đới Trường An khi trước chạy thoát từ Quỷ Vũ Tông. Mà nữ tử khiến cho người ta sôi trào kia chính là Lữ Tiểu Linh.

– Huynh không phải nói người Phi Linh môn giúp Đới Cương Tử giết cha huynh sao? Ta sẽ giúp huynh hỏi một chút.

Lữ Tiểu Linh nói.

Sắc mặt Đới Trường An có chút lo lắng, thế nhưng cũng chỉ có thể cố gắng kiên trì.

Một đêm chậm rãi trôi qua. Sáng sớm bên trong Phi Linh môn lúc này vô cùng yên tĩnh. Khi ánh sáng đầu tiên xuyên thủng màn dương, toàn bộ Phi Linh môn được bao phủ trong náng sớm nhu hòa. Ánh dương quang chiếu xuống không gian tĩnh lặng, không có tiếng động nào khiến cho mọi người không khỏi vui vẻ thoải mái.

Phía sau núi, lúc này vầng thái dương mới bắt đầu lộ diện, vài ánh dương quang chiếu xuống khiến cho Lục Lâm Thiên trong phòng cũng ngừng tu luyện. Thở ra một ngụm trọc khí rồi thu Linh Ngọc sàng vào trong nhẫn trữ vật.

Ra khỏi phòng, lúc này Lục Lâm Thiên lập tức nghe thấy vài thanh âm dịu dàng truyền tới. Ngoài đình viện, đám người Phương Tân Kỳ, Nhan Kỳ, Bạch Toa Toa, Lục Tâm Đồng đang chơi đùa. Đại chiến lần trước tam nữ Phương Tân Kỳ thương thế cũng không nhẹ. Mà Nhan Kỳ thực lực vốn yếu nhất cho nên thương thế cũng nặng nhất, lúc này xem ra thương thế của tam nữ đã không có vấn đề gì nữa.

– Chưởng môn, có người truyền tin đi tới cửa Phi Linh môn rồi để lại một ngọc giản.

Trương Minh Đào vội vã chạy tới rồi đưa cho hắn một khỏa ngọc giản.

Lục Lâm Thiên kiểm tra khí tức ngọc giản rồi tâm thần lập tức rót vào. Trong ngọc giản chỉ có mấy câu nói mà thôi. Đại khái là tới cửa hàng Phi Linh môn gặp nhau một lần. Lục Lâm Thiên không khỏi nhíu mày, có lẽ là Dương trưởng lão của Vân Dương Tông gửi tới.

Sau khi nói qua với mọi người một tiếng, Thiên Sí Tuyết Sư đang đột phá cho nên Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cưỡi Nghịch Lân Yêu Bằng đi tới trấn Thiên Tinh.

Thực lực của Nghịch Lân Yêu Bằng mạnh hơn Thiên Sí Tuyết Sư không ít, tốc độ so với Thiên Sỉ Tuyết Sư còn nhanh hơn. Chỉ trong một canh giờ hắn đã tới trấn Thiên Tinh.

Trong cửa hàng Phi Linh môn, nhìn thấy Lục Lâm Thiên xuất hiện đã sớm có người lặng lẽ an bài cho Lục Lâm Thiên tiến vào nội đường.

– Tham kiến chư vị trưởng lão.

Trong nội đường lúc này sáu vị trưởng lão của Vân Dương Tông đều có mặt. Lục Lâm Thiên cúi người thi lễ, sau khi hàn huyên một lát lập tức ngồi xuống.

– Lâm Thiên, thương thế của ngươi không ngờ lại khôi phục nhanh tới như vậy.

Tạ trưởng lão cảm nhận khí thế trên người Lục Lâm Thiên lúc này hoàn toàn đã khôi phục, không có một chút gì giống như là bị thương, trong lòng không khỏi kinh ngạc.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Cũng không muốn nói nhiều, thân thể của hắn vốn đã cường hãn, hơn nữa bởi vì linh lực đột phá cho nên đã sớm khôi phục.

– Lâm Thiên, chúng ta định hôm nay trở về Vân Dương Tông. Mấy ngày nay chúng ta đi lại trong Cổ Vực cũng cảm thấy giật mình không ít. Hiện tại Phi Linh môn có lẽ sẽ không có phiền phức quá lớn. Có Linh Vũ giới xuất hiện các thế lực nhất lưu đã bị hấp dẫn tới trên người Linh Vũ giới. Người chân chính chú ý tới Phi Linh môn chỉ là thế lực nhị lưu mà thôi. Trong mắt thế lực nhất lưu thì Phi Linh môn của ngươi còn không phiền phức bằng đám người Linh Vũ giới.

Dương trưởng lão nói.

– Chỉ hy vọng là như thế.

Lục Lâm Thiên vuốt cái mũi. Xem ra Linh Vũ giới xuất hiện trong lúc vô tình còn giúp hắn một chút. So sánh với bọn chúng, có lẽ đại bộ phận lực chú ý của Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang sẽ đặt vào trên người Linh Vũ giới.

– Chư vị trưởng lão, bản môn đã làm phiền chư vị rồi. Lần này trở về mong mọi người thay ta vấn an nhạc phụ cùng với sư phụ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Cũng không tính là làm phiền. Phi Linh môn và Vân Dương Tông kết minh, Phi Linh môn có phiền phức Vân Dương Tông ta tự nhiên sẽ hỗ trợ một hai. Chỉ là thực lực Phi Linh môn ngươi hiện tại còn không mạnh. Tất cả phải chú ý nhiều một chút. Đừng để hai nha đầu Hồng Lăng và Vô Song lo lắng.

Tạ trưởng lão nói.

– Tiểu tử sẽ chú ý nhiều hơn.

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp.

– Lâm Thiên, gần đây ta nghe nói Vụ Tinh Hải sắp mở ra. Đó là một cơ hội không tồi, có lẽ ngươi cũng có dự định đi vào đó, thế nhưng tất cả phải chú ý một chút.

Dương trưởng lão nói.

– Vụ Tinh Hải.

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, dường như hắn còn chưa nghe nói qua nơi này.

Dương trưởng lão nói xong lập tức rời khỏi nội đường, dường như không muốn làm người khác chú ý. Năm vị trưởng lão của Vân Dương Tông đều yên lặng mà rời đi. Trong nội đường cũng chỉ còn lại Lôi trưởng lão và Lục Lâm Thiên.

– Lục chưởng môn, ngày hôm qua Đới Cương Tử đã tới Phi Linh môn, lẽ nào ngươi còn chưa có dự định động vào Quỷ Vũ Tông sao?

Bốn người Dương trưởng lão rời đi, Lôi trưởng lão lập tức nói với

Lục Lâm Thiên. Nhìn vào cách xưng hô cũng có thể thấy Lục Lâm Thiên và Lôi trưởng lão này cũng không có quá nhiều giao tình. Vì vậy Lôi trưởng lão vẫn luôn gọi hắn là Lục chưởng môn, không giống như những trưởng lão khác đều gọi Lâm Thiên.

– Lôi trưởng lão, hiện tại còn chưa phải thời gian diệt Quỷ Vũ Tông. Những chuyện ta từng đáp ứng với Lôi trưởng lão tới lúc đó nhất định sẽ làm được. Tới lúc đó trấn Thiên Tinh nhất định sẽ là của Vân Dương Tông.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười nói.

– Vậy thì ta sẽ chờ hành động của Lục chưởng môn.

Đôi mắt Lôi trưởng lão híp lại, trong mắt hiện lên chút tinh quang.

– Cáo già.

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm mắng một tiếng, cáo già này mỗi lần gặp đều hỏi trấn Thiên Tinh, xem ra Vân Dương Tông đối với Cổ Vực cảm thấy cực kỳ hứng thú.

Hai người hàn huyên một lúc, Lục Lâm Thiên lập tức rời khỏi cửa hàng Phi Linh môn rồi nhanh chóng quay về. Trên đường đi Lục Lâm Thiên đối với Vụ Tinh Hải trong miệng Dương trưởng lão có chút nghi hoặc. Chuyện này hắn cũng không biết một chút gì, tốt nhất là trở về hỏi đám người Đông lão cùng với Hoa Mãn Lâu.

Môt lát sau, Lục Lâm Thiên trở về Phi Linh môn.

Chương 827: Đại điện Vụ Tinh (1)

– Chưởng môn, cuối cùng người đã trở về, có người tới tìm người.

Vừa tới Phi Linh môn, Hoa Mãn Ngọc như cười như không tìm Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Có người tìm ta sao? Là ai?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc. Hắn vừa mới từ cửa hàng của Phi Linh môn trở về, hẳn sẽ không phải là người của Vân Dương Tông. Mà trong Cổ Vực này cũng không có ai quen biết hắn. Cừu gia quả thực không ít.

– Là Lữ Tiểu Linh của Linh Thiên môn.

Hoa Mãn Ngọc khẽ cười nói:

– Đông cung phụng mời nàng tới đại điện, chờ chưởng môn tự mình về xử lý.

– Lữ Tiểu Linh.

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên rồi cười khổ. Cô nàng này không ngờ đã tìm tới cửa, lần này hắn phiền phức lớn rồi.

– Chưởng môn, người không dự định đi hay sao? Có muốn ta mời nàng ra về hay không?

Hoa Mãn Ngọc nhìn thấy vẻ mặt Lục Lâm Thiên như vậy, tức thì nói.

– Quên đi, ta tự mình tới.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi rồi nói với Hoa Mãn Ngọc. Vị tiểu thư này không hề dễ đối phó, trên người có một tấm biển Linh Thiên môn, nếu như thực sự không làm tốt thì tới lúc đó phiền phức so với đánh chết một Vũ Suất của Hắc Sát giáo còn lớn hơn.

Huống chi đối với cô gái nhỏ này Lục Lâm Thiên cũng có cảm giác hổ thẹn, hắn lừa một lần rồi lại một lần. Nếu như đổi lại là Vân Hồng Lăng chỉ sợ hắn đã vô cùng thê thảm rồi. Hai nàng tuy rằng đều là tiểu thư điêu ngoa tùy hứng, thế nhưng Vân Hồng Lăng lại ngang ngược, tâm trí rất mạnh, muốn gạt nàng cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Mà Lữ Tiểu Linh trong điêu ngoa lại là đơn thuần giống như tờ giấy trắng. So với sự điêu ngoa của Vân Hồng Lăng thì không kém, thế nhưng tâm trí thì đơn thuần hơn rất nhiều.

Nhướng mày, Lục Lâm Thiên lập tức đi tới đại điện.

– Lục Lâm Thiên đâu? Vì sao còn chưa tới.

Đi tới bên ngoài đại điện Lục Lâm Thiên đã nghe thấy thanh âm của Lữ Tiểu Linh ở bên trong.

– Lão đại, xem ra đan dược thất phẩm của đệ có hi vọng rồi.

Trên vai Lục Lâm Thiên, đôi mắt nhỏ của Tiểu Long không ngừng chuyển động.

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Tiểu Long rồi nói:

– Tiểu Long, ai là lão đại của đệ thế?

– Được rồi, đệ đi tìm Tâm Đồng chơi đùa vậy.

Tiểu Long ủy khuất nói, nói xong thân thể nho nhỏ lập tức từ trên vai Lục Lâm Thiên nhảy xuống đất rồi biến mất không thấy.

Khục khục.

Ngoài đại điện, Lục Lâm Thiên ho khan một tiếng rồi đi vào trong đại điện.

– Lục Lâm Thiên rốt cuộc ngươi cũng đi ra.

Trong đại điện, một thân ảnh xinh đẹp lập tức quay đầu lại, đôi mắt chăm chú nhìn vào Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Linh nhi, ta vừa mới trở về, nhận được tin tức nàng tới đây cho nên ta lập tức chạy tới. Vốn ta còn muốn đi tới Linh Thiên môn tìm nàng a.

Lục Lâm Thiên nói. Ánh mắt nhìn vào người Lữ Tiểu Linh. Cô nàng này so với ba năm trước đây còn thành thục hơn không ít. Có chút địa phương đã phát dục càng lớn hơn. Chỗ cần vểnh thì vểnh, cần lớn thì lớn, đường cong vô cùng lồi lõm.

– Đới Trường An.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào trên người Đới Trường An. Đối với tên Đới Trường An này Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ. Lúc này nhìn thấy Đới Trường An ánh mắt lập tức trở thành lạnh lùng, thế nhưng trong đầu không khỏi suy nghĩ một ít vấn đề.

Mà lúc này, Đới Trường An nhìn thấy Lục Lâm Thiên lập tức cúi đầu, căn bản không dám nhìn thẳng.

Ánh mắt Lữ Tiểu Linh nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Nghe nói Phi Linh môn bị Hắc Sát giáo vây công, ngươi không sao chứ?

– Cũng bị thương, thế nhưng đã khỏi rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi ngạc nhiên rồi trả lời. Xem ra lần này cô gái nhỏ này không phải tới tìm mình gây phiền phức mà chỉ đơn thuần tới thăm mình mà thôi.

– Không chết là tốt rồi, hừ.

Khẽ hừ một tiếng, Lữ Tiểu Linh nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Là ngươi giúp Đới Cương Tử giết di phụ ta sao? Tại sao ngươi lại làm vậy?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống rồi nói:

– Đây vốn cũng không phải là ý muốn ban đầu của ta. Là Đới Đường muốn giết ta, kết quả là Đới Cương Tử mượn cơ hội giết Đới Đường, đoạt được chức vị tông chủ đã mơ ước từ lâu. Nếu không tin thì nàng thử hỏi Đới Trường An một chút xem. Hỏi xem có phải khi trước Quỷ Vũ Tông muốn vây công Phi Linh môn ta không.

Nói xong Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào Đới Trường An.

– Biểu ca, những lời hắn nói có phải là sự thực không?

Lữ Tiểu Linh quay đầu lại rồi nói với Đới Trường An.

– Chuyện này..

Đới Trường An lo lắng gật đầu. Khi trước Quỷ Vũ Tông mang một đám người đi diệt Phi Linh môn, đương nhiên hắn cũng biết. Lúc đó trong lòng hắn còn có chút hả hê. Thế nhưng sau đó tất cả mọi chuyện lại vượt quá dự liệu của hắn.

– Đới Đường muốn giết ta, lại không nghĩ rằng Đới Cương Tử mơ ước chức vị tông chủ. Đới Cương Tử muốn ta giúp hắn cùng nhau đối phó Đới Đường, lại không diệt Phi Linh môn ta, đồng thời cấp cho ta không ít chỗ tốt. Đương nhiên ta sẽ đáp ứng, sự tình đại khái là như vậy.

Lục Lâm Thiên mở miệng nói, ánh mắt thủy chung vẫn nhìn vào Đới Trường An.

– Cái này..

Ánh mắt Lữ Tiểu Linh nhíu lại, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

– Thế nhưng cho dù là như thế ngươi cũng không nên giúp đỡ Đới Cương Tử đối phó với di phụ ta a.

– Vậy ý của nàng chính là để Quỷ Vũ Tông đối phó với ta sao?

Lục Lâm Thiên giả vờ tức giận, ánh mắt trầm xuống.

– Ta cũng không có ý tứ đó, nhưng hiện tại biểu ca ta đã không còn nhà để về, di phụ cũng đã chết, ta…

Lữ Tiểu Linh cũng không biết làm thế nào.

– Nể mặt của nàng, cùng lắm là ta giúp Đới Trường An giết Đới Cương Tử đoạt lại chức vị tông chủ. Những cái khác ta cũng không làm được.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ngươi thực sự có thể giúp ta đoạt lại chức vị tông chủ.?

Đới Trường An vẫn luôn cúi đầu không dám nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, lúc này nghe Lục Lâm Thiên nói vậy nhanh chóng ngẩng đầu lên, trong mắt sáng ngời. Đoạn thời gian này hắn giống như chó nhà có tang. Trước đây chính là đại thiếu gia của Quỷ Vũ Tông, vô cùng uy phong. Mà hiện tại chạy tới Linh Thiên môn, thế nhưng trong Linh Thiên môn cũng không có ai đối đãi tốt với hắn. Địa vị không cần nói cũng biết, ngay cả con chó cũng không bằng.

– Lục Lâm Thiên, những lời ngươi nói là thực chứ?

Lữ Tiểu Linh nhìn Lục Lâm Thiên hỏi. Ánh mắt khẽ đảo qua toàn thân hắn, dường như đối với câu nói của Lục Lâm Thiên khiến nàng cảm thấy ngoài ý muốn.

– Nể mặt của nàng ta có thể giúp Đời Trường An đoạt lại chức vị tông chủ. Lần trước Đới Cương Tử đánh chết Đời Đường, Phi Linh môn tuy rằng bị ép, quả thực cũng tham dự vào trong đó. Không biết Đới thiếu gia có nguyện ý để Phi Linh môn ta hỗ trợ hay không.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lục Thiếu… Lục chưởng môn, người nói thực không? Nếu như Lục chưởng môn có thể giúp ta đoạt lại Quỷ Vũ Tông, giúp ta báo thù giết cha ta vô cùng cảm kích.

Đới Trường An không đợi Lữ Tiểu Linh nói, nhanh chóng nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên rồi nói. Giúp hắn đoạt lại Quỷ Vũ Tông, so với những thứ khác còn quan trọng hơn rất nhiều. Sau này hắn cũng không cần làm con chó nhà có tang ở lại Phi Linh môn nữa.

Chương 828: Đại điện Vụ Tinh (2)

– Đới Trường An, nể mặt Linh nhi, ta có thể giúp ngươi. Thế nhưng phải xem ý tứ của Linh nhi thế nào. Nếu như Linh nhi đồng ý ta mới giúp ngươi, bằng không chuyện của ngươi với Quỷ Vũ Tông ta cũng không quan tâm.

Lục Lâm Thiên nói.

– Biểu muội, muội đồng ý đi.

Ánh mắt Đới Trường An mang theo sự cầu khẩn nhìn vào Lữ Tiểu Linh.

– Lục Lâm Thiên, ngươi thực sự nguyện ý giúp biểu ca ta sao?

Lữ Tiểu Linh nói.

– Nàng nói ta giúp ta mới giúp, ta nghe lời nàng.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười nói.

– Được rồi, vậy ngươi giúp biểu ca ta đoạt lại Quỷ Vũ Tông đi, thế nhưng ngươi phải cẩn thận một chút.

Lữ Tiểu Linh nói. Trong mắt mắt vô hình trung hiện lên sự e thẹn, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn.

– Đới Trường An, ta giúp ngươi đoạt lại Quỷ Vũ Tông, chỉ là có một điều kiện.

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm cười lớn một tiếng, ngoài mặt lại rất bình tĩnh. Đới Trường An này tới thật đúng lúc, hai ngày qua hắn luôn đau đầu về chuyện này.

– Chỉ cần Lục chưởng môn giúp ta đoạt lại Quỷ Vũ Tông, đừng nói là một điều kiện, mười điều kiện ta cũng đáp ứng.

Đới Trường An nhanh chóng nói.

– Sau khi giúp ngươi đoạt lại Quỷ Vũ Tông, trấn Thiên Tinh của Quỷ Vũ Tông sẽ thuộc về Phi Linh môn ta. Giúp ngươi đoạt lại Quỷ Vũ Tông khẳng định Phi Linh môn ta sẽ có thương vong, đây chính là bồi thường, ta cũng không thể giúp ngươi mà khong có điều kiện.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đó là đương nhiên, ta không có ý kiến. Sau đó trấn Thiên Tinh sẽ là của Lục chưởng môn.

Đới Trường An không chút do dự nói. Hiện tại hắn cái gì cũng không có, đã mất đi tất cả. Vốn hắn tới Linh Thiên môn còn mơ tưởng rằng có thể mời Linh Thiên môn giúp hắn báo thù. Nhưng trải qua khoảng thời gian này hắn đã nhìn ra. Muốn Linh Thiên môn giúp hắn báo thù là chuyện không có khả năng. Trong Linh Thiên môn không có một ai để mắt tới hắn. Ngay cả đệ tử bình thường cũng không đặt hắn vào trong mắt.

Mà hiện tại có thể đoạt lại Quỷ Vũ Tông, chỉ mất một trấn Thiên Tinh mà thôi, sao hắn lại không muốn cơ chứ. Vì vậy hắn không có một chút suy nghĩ nào mà lập tức đáp ứng.

– Tốt lắm. Hai ngày tới ta sẽ an bài giúp ngươi đoạt lại Quỷ Vũ Tông. Trước tiên ngươi cứ ở trong Phi Linh môn nghỉ ngơi đi.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười thỏa mãn.

– Ta thì sao? Ta cũng muốn ở lại Phi Linh môn vài ngày.

Lữ Tiểu Linh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Không thành vấn đề. Nàng muốn ở bao lâu cũng được.

Lục Lâm Thiên nói.

– Nói thế còn được.

Lữ Tiểu Linh chu miệng, thỏa mãn cười nói.

Sau khi phân phó đệ tử Phi Linh môn sắp xếp chỗ ở cho hai người, Lục Lâm Thiên mới trở lại đình viện ở hậu sơn.

– Phiền phức tới rồi sao? Lúc này người ta đã tìm tới cửa, để xem ngươi giải quyết thế nào.

Trong đình viện, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh như cười như không nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Cái này…

Lục Lâm Thiên cười khổ một chút, lập tức nói chuyện Đới Trường An cho Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nghe.

– Ngươi muốn nâng một khôi lỗi lên?

Nghe Lục Lâm Thiên nói xong, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lập tức nói.

– Đới Trường An so với Đới Mang Tử thì tốt hơn nhiều. Mà tiêu diệt Quỷ Vũ Tông cũng không phải là thượng sách.

Lục Lâm Thiên nói.

– Tiểu tử ngươi…

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cười hắc hắc, lập tức nói:

– Lúc nào động thủ? Để ngừa vạn nhất tốt hơn nên chờ hai người Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ xuất quan đi.

– Được.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu lại nói:

– Đông lão, người có biết chuyện về Vụ Tinh Hải hay không?

– Vụ Tinh Hải? Ngươi đã biết rồi sao? Ta đang định nói chuyện này với ngươi. Vừa rồi Ám đường truyền tới tin tức, có người nói Vụ Tinh Hải sắp sửa mở ra.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Vụ Tinh Hải là địa phương như thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Chính là mảnh hải vực ở chỗ sâu trong sơn mạch Vụ Hải. Sơn mạch Vụ Hải không bị bất luận một thế lực nào thu làm của riêng là bởi vì Vụ Tinh Hải này.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Vụ Tinh Hải chính là thứ nằm trong tay Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang. Bên trong yêu thú vô cùng nhiều. Yêu thú lục giai cũng không thiếu. Dược liệu cũng không ít. Quan trọng là bên trong có một nơi thần bí, mỗi một lần Vụ Tinh Hải mở ra khiến cho vô số người điên cuồng.

Nhắc tới Vụ Tinh Hải, trong mắt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hiện lên tinh quang.

– Nơi thần bí, là cái gì?

Lục Lâm Thiên hỏi. Lão độc vật nói như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên đối với Vụ Tinh Hải này càng thêm hiếu kỳ.

– Nơi thần bí kia được mọi người trong Cổ Vực gọi là đại điện Vụ Tinh, ba mươi năm mới mở ra một lần. Mỗi một lần mở ra có vô số người muốn tiến vào. Thế nhưng chỉ có mười người mới có thể tiến vào trong đó. Người tiến vào bên trong ít nhiều cũng có chỗ tốt cực lớn. Ba mươi năm trước ta cũng tiến vào trong đó một lần.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Đông lão cũng đã ở trong đó sao?

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc hỏi.

– Không sai. Tuy rằng Vụ Tinh Hải ở trong tay Nhất tông Nhất Giáo Nhất Trang Nhất môn, nhưng không ai có thể đi vào. Chỉ là Vụ Tinh Hải này rộng lớn vô biên. Hơn nữa yêu thú vô cùng nhiều. Còn có linh thú ở bên trong. Cả Vụ Tinh Hải được một lớp sương bao phủ, tiểu đảo liên miên. Coi như là tìm được đại điện Vụ Tinh còn phải tiếp nhận khảo nghiệm thì mới có thể đi vào nhận chỗ tốt. Mà khi trước ta tiến vào trong đó, thứ nhận được chính là độc công hiện tại.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Hóa ra độc công của Đông lão là từ trong đại điện Vụ Tinh.

Chuyện này trước đây Lục Lâm Thiên cũng không biết. Độc công của lão độc vật phi thường cường hãn, không giống với độc công tầm thường. Không ngờ lại tới từ đại điện Vụ Tinh kia. Điều này đủ chứng minh đại điện Vụ Tinh kia vô cùng bất phàm.

– Ai cũng có thể tiến vào đại điện Vụ Tinh, thế nhưng Vũ Vương, Linh Vương lại không thể tiến vào trong đó. Một khi vào trong lập tức sẽ bị đẩy ra bên ngoài. Mà bên ngoài Vụ Tinh Hải, bốn thế lực lớn này cũng có cường giả quản chế. Không cho phép Vũ Vương, Linh Vương đi vào bên trong. Cho nên tuy rằng nói ai cũng có thể tiến vào Vụ Tinh Hải, thế nhưng phải được Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang đồng ý, cầm ngọc giản bốn thế lực này tạo ra mới có thể tiến vào Vụ Tinh Hải.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Vậy không phải tương đương với việc đi vào vô cùng phiền phức sao?

Lục Lâm Thiên lập tức nghĩ tới vấn đề này. Địa phương như vậy hắn nhất định phải đi.

– Muốn đi vào cũng không quá khó khăn. Có lẽ một đoạn thời gian nữa trong chợ đen ở Cổ Vực sẽ bán ngọc giản này. Giá cả sẽ chừng ba trăm vạn kim tệ một khối, đương nhiên, ngươi cũng có thể mua từ bốn thế lực lớn như Nhất Tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn.

Mua ở đó giá cả chỉ còn năm mươi vạn kim tệ mà thôi.

– Đến lúc đó rồi tính tiếp, dù sao đi nữa Vụ Tinh Hải này nhất định ta phải đi xem một chút.

Lục Lâm Thiên nói.

Chương 829: Chuẩn bị động thủ

– Cũng tốt, đến lúc đó ta vẽ lộ tuyến cho ngươi, năm đó ta đã đi qua một lần. Chỉ ít cũng không để cho ngươi đi đường vòng, bên trong cực kỳ nguy hiểm, nếu như lạc đường, hoặc chạy tới địa bàn của yêu thú lục giai khác vậy thì sẽ vô cùng thảm.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

Một già một trẻ lập tức thương nghị không ít việc vặt vãnh. Phương Tân Kỳ lúc này hiểu ý bưng lên một ít điểm tâm và rượu ngon tới. Vừa ăn uống vừa bàn luận, lúc này đã tới đêm. Nếu không phải Lục Tâm Đồng và Tiểu Long trở về, một già một trẻ này còn đang thương nghị kế sách đối phó với phụ nữ.

Vào ban đêm, trên trời cao xuất hiện vô số ngôi sao. Ngôi sao lóe lên, Lục Lâm Thiên suy nghĩ linh tinh một lát rồi lập tức móc ra Linh Ngọc sàng tiếp tục khoanh chân ngồi tu luyện linh lực. Loại tu luyện này đối với việc tăng cường linh lực mà nói vô cùng chậm chạp. Thế nhưng đối với việc củng cố linh lực cực kỳ hữu hiệu.

Cũng không biết qua bao lâu, quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một tầng quang tráo vô hình.

Trên Quỷ Vũ Tông, trong một phòng tối có hai đạo thân ảnh xuất hiện. Mà hai đạo thân ảnh này có một người chính là Đới Cương Tử, một thân ảnh khác cực kỳ mờ ảo, thân ảnh này thậm chí là gần như trong suốt, giống như một lớp sương mờ vậy, vô cùng quỷ dị không nói nên lời. Thân ảnh này cũng chỉ lớn như trẻ con, quanh thân còn có một cỗ khí tức khiến cho tim người khác đập nhanh.

Mà dáng dấp bên ngoài, nếu như Lục Lâm Thiên có mặt ở đây nhất định sẽ giật mình không ngớt. Người này không phải là ai khác mà chính là linh hồn thể của Thôi Mệnh phán quan bị Dương trưởng lão của Vân Dương Tông truy sát.

– Đới Cương Tử. Tìm một người có tu vi Vũ Suất cho ta khó vậy sao? Trong ba ngày phải tìm cho ta một người có tu vi Vũ Suất.

Trong vòng ba ngày nếu như ta không đoạt xá thì thực lực sau đó sẽ càng tổn hao thêm nhiều.

Tuy rằng lúc này Thôi Mệnh phán quan chỉ là linh hồn thể, thế nhưng cảm giá áp bách bên ngoài vẫn khiến cho toàn thân Đới Cương Tử run rẩy.

– Thôi Mệnh đại nhân, Vũ Suất quả thực rất khó tìm. Hơn nữa Vũ Suất phù hợp với yêu cầu đại nhân càng thêm khó. Cho dù trong toàn bộ Quỷ Vũ Tông hiện tại cũng chỉ có một Vũ Suất là ta.

Vẻ mặt Đới Cương Tử có chút khó xử.

– Đây là vấn đề của ngươi, độc trên người ngươi chỉ có Linh Vũ giới ta có thể giải. Cẩn thận cái mạng nhỏ của ngươi, có lẽ Phi Linh môn cũng đã nghi ngờ ngươi rồi.

Sắc mặt Thôi Mệnh phán quan trầm xuống, lập tức có chút hoàn hãn nói:

– Ngươi mau chóng tìm cho ta một người có tu vi Vũ Suất để đoạt xá. Chờ sau khi thực lực ta khôi phục một chút, tới lúc đó bằng vào thế lực của Linh Vũ giới chúng ta đủ để cho Quỷ Vũ Tông ngươi có thực lực chống lại Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn. Có thể nắm lấy cơ hội lần này hay không phải dựa vào chính ngươi rồi.

– Phán quan đại nhân, ta nhất định sẽ nghĩ biện pháp tìm một Vũ Suất cho đại nhân, sau này mong đại nhân chiếu cố nhiều hơn.

Đới Cương Tử khúm núm nói.

– Lui đi. Ngươi chỉ cần tìm một Vũ Suất trên Quỷ Vũ Tông là được. Đến lúc đó cứ để ta đối phó là được rồi. Có lẽ bằng vào thực lực của ngươi cũng không đến mức không đối phó được Vũ Suất tầm thường.

Thôi Mệnh phán quan nói.

Đới Cương Tử rời khỏi phòng, nhìn vào bầu trời đêm sắc mặt cực kỳ khó coi. Hắn nhướng mày một cái rồi lập tức rời khỏi.

Một đêm tu luyện trôi qua, khi ánh nắng mai chiếu xuống hậu sơn thì Lục Lâm Thiên lập tức ngừng tu luyện.

Mấy ngày nay Lục Lâm Thiên vô cùng bất đắc dĩ, hắn phải bồi tiếp Lữ Tiểu Linh đi dạo trong Phi Linh môn. Những đệ tử trong môn nhìn thấy chưởng môn nhà minh đi dạo cùng một nữ tử tuyệt sắc đều vô cùng thức thời chạy ra xa. Cả đám nở nụ cười hiểu ý, nhìn thấy Lữ Tiểu Linh cũng vô cùng khách khí, ai biết sau này nữ nhân này có thể trở thành chưởng môn phu nhân của bọn họ hay không cơ chứ.

May mà có Tiểu Long và Lục Tâm Đồng đi cùng Lục Lâm Thiên mới không cảm thấy buồn chán. Lục Tâm Đồng và Lữ Tiểu Linh vốn chưa từng quen biết, thế nhưng chỉ sau một lát quan hệ lập tức thân thiết. Mà Tiểu Long có đôi khi dường như vô ý nhắc tới đan được thất phẩm khiến cho Lục Lâm Thiên thiếu chút nữa muốn đem nó thu vào trong Không gian thú nang.

Tiểu Long ủy khuất, đôi mắt nhỏ không ngừng nhìn Lục Lâm Thiên, hung hăng uy hiếp hắn:

– Lão đại, đệ không chỉ muốn nói cho Hồng Lăng tỷ huynh trêu hoa ghẹo nguyệt, mà còn nói cho Vô Song tỷ, còn có Cảnh Văn tỷ, huynh cứ chờ bị thu thập đi, ai bảo huynh khi dễ đệ.

– Đệ dám uy hiếp lão đại sao?

Lục Lâm Thiên tức thì quát lớn, nhanh chóng móc ra Không gian thú nang.

Sưu.

Thân thể Tiểu Long nhanh như thiểm điện chạy trốn, vừa chạy vừa nói:

– Lão đại, huynh không đuổi kịp đệ đâu.

– Ai nói, Phù Quang Lược Ảnh.

Lục Lâm Thiên quát nhẹ một tiếng vòng xoáy dưới chân chợt lóe, trong nháy mắt đánh về phía Tiểu Long.

– Hừ, đệ trốn.

Quang mang quanh người Tiểu Long chợt lóe, thân thể biến mất. Một người một thú lập tức đuổi nhau.

– Lục Lâm Thiên, ngươi nói là đi theo ta mà.

Lữ Tiểu Linh tức giận dậm chân rồi hét lớn.

Cứ như vậy một ngày một đêm trôi qua. Mà trong ngày này Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng có một đêm nhàn nhã. Lúc chạng vạng trở lại đình viện, Lộc Sơn lão nhân cũng đã xuất quan. Thương thế trên người trên cơ bản đã không còn trở ngại, Thanh Hỏa lão quỷ vẫn còn tiếp tục bế quan.

Lộc Sơn lão nhân xuất quan, Lục Lâm Thiên lập tức quyết định sáng mai chạy tới Quỷ Vũ Tông. Tốc chiến tốc thắng cũng tốt. Dù sao việc Quỷ Vũ Tông sớm muộn cũng phải giải quyết. Đới Cương Tử đã có dị tâm, nếu để thời gian quá dài, khó có thể đảm bảo đây không phải là một tai họa.

Lập tức Lục Lâm Thiên gọi Hoa Mãn Lâu tới nói một phen, sau đó mới móc ra Linh Ngọc Sàng tu luyện. Sáng sớm hôm sau, Nghịch Lân Yêu Bằng xuất hiện, hai cánh giương lên rồi lập tức rời khỏi Phi Linh môn.

Trên lưng Nghịch Lân Yêu Bằng lúc này có Lục Lâm Thiên, Lữ Tiểu Linh, Lộc Sơn lão nhân, Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc, còn có Tiểu Long và Đới Trường An. Trong Phi Linh môn còn có hộ pháp Trương Khiếu, mấy Vũ Tướng của Vũ Đường, là những người có thực lực cao nhất. Một Vũ Tướng bát trọng, hai Vũ Tướng thất trọng, một Vũ Tướng lục trọng. Hai Vũ Tướng ngũ trọng. Thực lực quả thực không kém.

Dưới yêu cầu của Lục Lâm Thiên, Đới Trường An lúc này phải đeo một chiếc khăn che mặt. Miễn cho người của Quỷ Vũ Tông nhận

ra.

Mà đi theo cũng có Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thủy Hỏa Yêu Giao, Huyết Tích Dịch và Thái Âm Yêu Thỏ.

– Lục chưởng môn, chúng ta chỉ có mấy người này liệu có đủ không?

Trên lưng Nghịch Lân Yêu Bằng, Đới Trường An tuy rằng biết đây đều là cường giả, thế nhưng cũng có chút lo lắng.

– Được rồi, chỉ là giúp ngươi đoạt lại Quỷ Vũ Tông mà thôi, cũng không phải diệt Quỷ Vũ Tông các ngươi.

Lục Lâm Thiên nói.

Chương 830: Chữ chết viết thế nào (1)

– Thế nhưng Lục chưởng môn, có lẽ đại bộ phận thân tín trước đây của cha ta đều bị Đới Cương Tử giết chết. Đoạt lại Quỷ Vũ Tông, ta sợ một mình ta không trấn áp nổi những trưởng lão, hộ pháp khác.

Đới Trường An rụt dè nói. Thực lực của hắn thực sự là quá thấp, điểm này hắn đã nghĩ tới.

– Đến lúc đó ta lưu lại mấy cường giả cho ngươi. Mọi chuyện từ đó về sau không liên quan tới ta nữa.

Lục Lâm Thiên mở miệng nói.

– Đa tạ Lục chưởng môn.

Đới Trường An cảm kích nói.

Đến Quỷ Vũ Tông cũng không cần thời gian quá dài, bằng vào tốc độ của Nghịch Lân Yêu Bằng, một ngày đêm cũng đủ tới Quỷ Vũ Tông. Nhìn kiến trúc liên miên không dứt trong thành Quỷ Vũ, còn có Quỷ Vũ Tông to lớn ở giữa khiến cho Đới Trường An không khỏi nhớ tới những ngày tháng làm đại thiếu gia trước đây, còn có những ngày sống như chó nhà có tang. Lúc này thân thể Đới Trường An không tự chủ được mà khẽ run rẩy.

Nhìn thành Quỷ Vũ, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Mấy người Lộc Sơn lão nhân, Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc cùng với mấy Vũ Tướng của Vũ đường phía sau đều biết mình tới đây làm gì, tức thì một cỗ sát khí chậm rãi tràn ra.

Trong thành Quỷ Vũ, Lục Lâm Thiên trực tiếp cưỡi Nghịch Lân Yêu Bằng tiến vào khiến cho không ít đệ tử Quỷ Vũ Tông trong thành hét lớn.

– Trong thành không được cưỡi yêu thú phi hành.

Tiếng hét lớn vang lên. Lập tức có mấy đầu yêu thú phi hành đuổi theo. Thế nhưng đám người Lục Lâm Thiên không chút để ý tới, trực tiếp phóng tới Quỷ Vũ Tông.

– Người tới là người phương nào.

Dưới chân núi Quỷ Vũ Tông, hơn mười đệ tử Quỷ Vũ Tông nhìn chằm chằm vào đám người Lục Lâm Thiên rồi hỏi. Cảm nhận sát khí vô hình chung quanh đám người Lục Lâm Thiên, cả đám đều không khỏi ngẩn ra.

– Đi nói cho Đới Cương Tử, chưởng môn Phi Linh môn tới.

Hoa Mãn Ngọc yêu kiều quát lên một tiếng, ánh mắt nhìn hơn mười đệ tử kia khẽ quát.

– Phi Linh môn.

Những đệ tử này dường như đối với Phi Linh môn cũng không xa lạ, lập tức nhìn kỹ vài lần rồi có hai người vội vã đi lên núi.

– Chúng ta lên trước đi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chư vị, chờ sau khi tông chủ đồng ý các người mới có thể lên núi.

Một người dường như là đầu lĩnh của đám người Quỷ Vũ Tông nhìn thấy mọi người muốn lên núi tức thì rụt rè tiến lên ngăn cản.

– Muốn chết sao mà ngăn cản ta? Không muốn chết thì cút ngay.

Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng, một cỗ hàn ý tập trung vào người đệ tử Quỷ Vũ Tông này.

Tức thì trong lòng tên đệ tử này cảm thấy lạnh lẽo, không tự chủ được mà lui xuống.

– Hừ.

Lộc Sơn lão nhân khẽ hừ một tiếng. Mọi người lập tức đi lên núi, không có ai dám ngăn lại nữa.

Trên đỉnh núi, lúc đám người Lục Lâm Thiên đi tới đã có không ít đệ tử Quỷ Vũ Tông ngăn cản.

– Chư vị, chưa được tông chủ đồng ý, chư vị không được tự tiện tiến vào Quỷ Vũ Tông.

Một đệ tử Vũ Phách cắn răng nói.

– Muốn chết.

Lộc Sơn lão nhân không có một chút nhẫn nại nào, mấy đạo chưởng ấn lập tức được đánh ra khiến cho mấy đệ tử Vũ Phách trước mặt lập tức bị mất mạng.

– Mau mở Địa Sát đại trận.

Mấy đệ tử Quỷ Vũ Tông sợ hãi, lập tức hét lớn.

– Muốn chết.

Nếu không bận tâm về Địa Sát đại trận trên Quỷ Vũ Tông Lục Lâm Thiên đã trực tiếp cưỡi Nghịch Lân Yêu Bằng lên đây. Lúc này hắn đã sớm có chuẩn bị, hàn khí trong mắt hiện lên, vài đạo chưởng ấn nóng bỏng nhanh chóng được đánh ra.

Sưu Sưu.

Mấy tiếng xé gió trầm thấp vang vọng, mang theo thanh âm bạo liệt, kình khí cường hãn tức thì đánh vào trên người mấy đệ tử Quỷ Vũ Tông kia.

Thân ảnh của mấy đệ tử Quỷ Vũ Tông vừa mới di động thì trong nháy mắt đã bị trực tiếp đánh chết. Tiếp theo, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã tới đỉnh núi.

Ánh mắt quan sát chung quanh một phen, vừa nhìn Lục Lâm Thiên không khỏi trầm xuống. Thân ảnh di động, chân khí trên người bùng lên, trong tay có mấy đạo chân khí nóng bỏng đánh ra, sau khi thi triển Phù Quang Lược Ảnh thân ảnh của hắn giống như là quỷ mị vậy.

Sưu Sưu.

Một lát sau, thân ảnh Lục Lâm Thiên dừng lại, có mấy đạo lưu quang được thu vào trong tay.

Ầm ầm.

Mấy đạo lưu quang được thu hồi, toàn bộ ngọn núi khổng lồ khẽ lay động.

Nhìn thấy tất cả chuyện này, các đệ tử Quỷ Vũ Tông còn lại nhìn nhau, căn bản không dám nhúc nhích.

– Là ai dám bất kính với Lục chưởng môn vậy?

Lúc này, thanh âm của Đới Cương Tử vang lên trong bầu trời.

Sưu Sưu.

Thanh âm vừa dứt, mấy đạo thân ảnh nhanh chóng đáp xuống. Người đi đầu chính là Đới Cương Tử, phía sau còn có gần mười Vũ Tướng.

Đới Cương Tử nhìn chung quanh, sắc mặt khẽ biến hóa, cơ mặt co quắp một chút.

– Đới tông chủ, càng lúc ngươi càng phô trương nha. Ta đến Quỷ Vũ Tông không ngờ lại bị quấy rầy, ngăn cả liên tục. Muốn gặp ngươi cũng không dễ dàng.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, lúc này trong người hắn có một cỗ hàn ý tràn ra.

– Lục chưởng môn thông cảm, đệ tử trong môn không hiểu chuyện.

Cảm nhận được hàn ý trên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt lại đang nhìn chằm chằm vào đám người Quỷ Vũ Tông khiến cho Đới Cương Tử có chút hoảng hốt.

– Nực cười, Đới Cương Tử, ngươi càng lúc càng không thành thật. Ngươi muốn ta phải làm thế nào đây? Ta cũng định lưu cho ngươi một mạng, thế nhưng bản thân ngươi đã muốn chết thì ta cũng không khách khí.

Lục Lâm Thiên âm trầm nói.

Nhìn đội hình của Phi Linh môn tới đây, Đới Cương Tử cũng không biết nói gì, ánh mắt trầm xuống, nhìn vào Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Lục chưởng môn, ta chỉ không muốn mạng mình nằm trong sự khống chế của người khác mà thôi. Điều này có sai không? Tâm tư của Phi Linh môn các ngươi lẽ nào ta không biết sao? Ngươi chỉ muốn Quỷ Vũ Tông là con chó của Phi Linh môn ngươi mà thôi.

– Đừng quên, khi trước ngươi giống như con chó cầu xin ta ban Phệ Huyết Hóa Cốt Đan. Đưa ngươi lên đài cũng là để mắt tới ngươi rồi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống rồi nói.

– Khi trước là ta sơ ý mới lọt vào tròng của ngươi. Đừng tưởng rằng chỉ bằng vào độc đan là có thể khống chế được ta. Không có ai có thể giải độc cho ta. Ngày hôm nay nếu đã nói rõ như vậy, ta cũng nói rõ với ngươi một câu. Sau này Quỷ Vũ Tông ta và Phi Linh môn ngươi không có một chút quan hệ nào. Các ngươi đi đi.

Cơ mặt Đới Cương Tử co quắp một chút rồi nói.

– Khặc Khặc.

Lộc Sơn lão nhân cười lạnh một tiếng nói:

– Đới Cương Tử, ngươi nghĩ thật là hay nha. Hôm nay ngươi sẽ phải chết.

– Lộc Sơn lão nhân, Lục Lâm Thiên, các ngươi nhanh chóng rời đi cho ta. Đừng tưởng rằng Quỷ Vũ Tông hiện tại dễ động vào. Nếu như làm ta giận dữ, các ngươi tuyệt đối sẽ không rời khỏi Quỷ Vũ Tông được đâu.

Lúc này Đới Cương Tử như biến thành một người khác, khuôn mặt đột nhiên lạnh lùng, một cỗ khí thế cường hãn từ trong cơ thể bạo phát.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, mơ hồ có thể cảm giác được một chút bất an. Đới Cương Tử không phải là người nóng vội, không biết suy nghĩ. Nếu như hắn dám nói ra lời này chỉ sợ trên Quỷ Vũ Tông còn có cường giả, bằng không cũng sẽ không lo tới cái mạng nhỏ của mifh nhưu vậy.

Chương 831: Chữ chết viết thế nào (2)

– Ta muốn nhìn xem ngươi giữ chúng ta lại như thế nào.

Sắc mặt Lộc Sơn lão nhân lạnh lùng, thân thể tiến lên một bước. Một cỗ chân khí bắt đầu lan tràn.

Mọi người trong Quỷ Vũ Tông nghe lệnh. Giết cho ta, tất cả đám người Phi Linh môn này không để lại một ai.

Hai mắt khẽ đảo. Đới Cương Tử cắn răng nói. Thanh âm lạnh lẽo quanh quẩn trên đỉnh núi.

Thanh âm của Đới Cương Tử vừa dứt, không khí trên Quỷ Vũ Tông lập tức trở nên ngưng trọng. Không chỉ có các trưởng lão, chung quanh lúc này chậm rãi xuất hiện không ít đệ tử Quỷ Vũ Tông. Sau tiếng quát của Đới Cương Tử cả đám đều tự móc ra binh khí của mình, từng ánh mắt lạnh lẽo nhìn về đám người Lục Lâm Thiên.

chỉ là những trưởng lão đệ tử Quỷ Vũ Tông này thoạt nhìn khí thế không kém. Thế nhưng nếu nhìn kỹ cũng không khó phát hiện ra trong mắt bọn họ đều có sự sợ hãi. Trận đại chiến không lâu trước đó trên Quỷ Vũ Tông trong ký ức của bọn họ vẫn vô cùng mới mẻ, thực lực của đám người Phi Linh môn này bằng vào bọn họ không thể chống lại.

– Thực sự là không biết chữ chết viết thế nào.

Lộc Sơn lão nhân cười nhe răng, khóe miệng chậm rãi trở nên âm trầm, sát ý tuôn ra.

– Mọi người trong Quỷ Vũ Tông nghe lệnh, giết, giết cho ta.

Đới Cương Tử hét lớn một tiếng, đồng thời thân ảnh trực tiếp đánh về phía trước.

Sưu Sưu.

Ngay khi thanh âm của Đới Cương Tử vừa dứt, lúc này những trưởng lão đệ tử trong Quỷ Vũ Tông có chút e ngại trực tiếp giết về phía trước.

– Đều đi chết đi.

Hoa Mãn Lâu quát lớn một tiếng, chân khí từ trong thân thể to lớn bạo phát. Hoa Mãn Ngọc cũng không cam lòng tỏ ra yếu kém, linh lực tuôn ra, khiến cho trong không trung mơ hồ có chút áp lực.

Áp lực mà chân khí và linh lực đem lại là hai loại áp lực hoàn toàn khác nhau. Cũng là hai cảm giác khác nhau. Nếu như trước mặt một cường giả vũ giả xuất hiện áp lực thì đó có thể coi là một ngọn núi lớn, bản thân cảm thấy không thể lay động.

Mà trước mặt cường giả linh giả, áp lực gặp phải giống như là biển rộng cuồn cuộn, hoặc có thể coi là dông bão. Chính là một loại áp lực lạnh lẽo giống băng băng.

Vũ giả và linh giả cũng tạo thành hai loại áp chế hoàn toàn khác nhau. Mà lúc này, chân khí và linh lực của huynh muội Hoa Mãn Lâu tràn ra, mấy Vũ Tướng trong Phi Linh môn cũng lập tức bạo phát ra chân khí kinh khủng. Cho nên uy áp tạo thành lập tức bao phủ toàn bộ Quỷ Vũ Tông. Một ít người có thực lực thấp dưới uy áp này có cảm giác trong lòng run rẩy.

– Tất cả chết đi.

Hoa Mãn Lâu dẫn đầu đám người bắt đầu công kích. Một đạo chưởng ấn hung hăng đánh xuống.

Phanh Phanh.

Tức thì giữa không trung truyền đến tiếng nổ vang. Căn bản không có một chút lo lắng gì. Một đám lớn đệ tử Quỷ Vũ Tông trực tiếp bị mất mạng trong đám kình khí kinh khủng này. Thực lực Hoa Mãn lâu tuy rằng so ra kém Lộc Sơn lão nhân, thế nhưng tuyệt đối vô cùng cường hãn.

Phanh Phanh.

Từng thanh âm như sấm sét do năng lượng cùng với kình khí tạo thành vang lên trong không trung. Hoa Mãn Ngọc cùng với đám đệ tử Vũ Tướng lập tức triển khai công kích. Những đệ tử Quỷ Vũ Tông sao có thể là đối thủ của bọn họ, chỉ có thể tiếp nhận số phận bị giết chết, căn bản không có một chút kháng cự nào.

– Muốn chạy sao?

Đồng thời, Lộc Sơn lão nhân cũng trực tiếp đánh về phía Đới Cương Tử đang chạy trốn, thân ảnh đuổi theo như thiểm điện.

– Linh nhi, nàng cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên nói với Lữ Tiểu Linh xong lập tức thi triển Phong chi dực, thân ảnh nhanh chóng đuổi theo.

– Đới Cương Tử, ở trước mặt ta còn muốn chạy trốn, ngươi còn kém xa.

Lộc Sơn lão nhân cười lớn một tiếng, thân thể ở giữa không trung ngừng lại, chân khí bùng ra. Một đạo trảo ấn nhanh chóng được ngưng tụ, chân khí rót vào, chưởng ấn nhanh chóng đánh về phía Đới cương Tử ở phía xa.

Cảm nhận khí thế cường hãn phía sau, Đới Cương Tử nhanh chóng bị một cỗ áp lực bao phủ. Chân khí trong cơ thể dường như đều bị áp chế. Trở nên có chút đình trệ. Lúc này sắc mặt hắn đại biến, thủ ấn bỗng nhiên được kết. Một đạo chưởng ấn xẹt qua không gian mang theo kình khí hùng hồn nhanh chóng đánh về phía trảo ấn.

Phanh Phanh.

Đối mặt với chưởng ấn của Đới Cương Tử, Lộc Sơn lão nhân hoàn toàn không để ý tới. Trảo ấn đánh xuống, không gian vặn vẹo, mạnh mẽ ngạnh kháng với chưởng ấn của Đới Cương Tử. Trong nháy mắt thanh âm bạo liệt vang lên trong bầu trời.

Tiếng nổ kinh thiên vang lên. Kình khí khuếch tán ra bốn phía. Tuy rằng nói thực lực Đới Cương Tử yếu hơn Lộc Sơn lão nhân. Thế nhưng tốt xấu gì cũng có tu vi Vũ Suất tam trọng, một kích của hai người đều vô cùng cường hãn.

Khục Khục.

Khục.

Kình khí kinh khủng khuếch tán. Thân thể Lộc Sơn lão nhân không có chút động đậy mà lúc này miệng Đới Cương Tử phụt ra một ngụm máu tươi, thân thể bị đánh bay về phía sau.

Không để ý tới thương thế của mình, Đới Cương Tử tiếp tục chạy trốn.

– Hừ.

Lộc Sơn lão nhân lạnh lùng quát một tiếng, thân thể tiếp tục truy đuổi. Bàn tya lần thứ hai ngưng tụ ra một đạo trảo ấn. Chân khí được rót vào, trảo ấn nhanh chóng đánh về phía Đới Cương Tử, chân khí bạo phát, thanh thế lúc này vô cùng kinh khủng.

Đới Cương Tử một lòng chạy trốn, thế nhưng tốc độ so với Lộc Sơn lão nhân còn kém hơn nhiều. Lúc này vừa mới chạy được không xa, phía sau tiếp tục có công kích đánh tới. Khuôn mặt Đới Cương Tử tái nhợt, khẽ cắn răng một cái, chân khí bạo phát, đổi từ chưởng thành quyền, một đạo quyền ấn trong nháy mắt xuất hiện, hung hăng đánh về phía trước.

– Không biết tự lượng sức mình. Đứng lại cho ta.

Lộc Sơn lão nhân lạnh lùng quát một tiếng.

Phanh Phanh.

Hai đạo công kích hung hăng đụng chạm. Kình khí khuếch tán ra bốn phía, trong năng lượng cuồng bạo lúc này có một đạo thân ảnh tiếp tục bị đánh bay ra.

Phanh.

Một tiếng trầm muộn vang lên, thân thể Đới Cương Tử nặng nề đập xuống mặt đất. Miệng phun ra một ngụm máu, mà lúc này Đới Cương Tử rốt cuộc đã đi tới đại điện trước sân rộng của Quỷ Vũ Tông.

– Phán quan đại nhân, cứu ta.

Đới Cương Tử uể oải nằm trên mặt đất lúc này cố gắng ngẩng đầu nhìn vào phía trước rồi mới quát to.

– Ta xem còn ai có thể cứu được ngươi.

Nhưng vào lúc này, Lộc Sơn lão nhân đã xuất hiện. Chân khí bạo phát, một đạo chưởng ấn được đánh ra. Hung hăng lao về phía Đới Cương Tử trên mặt đất. Chưởng ấn nhanh chóng bành trướng, trong nháy mắt bao phủ Đới Cương Tử.

– Khặc khặc, mang tới Vũ Suất rồi sao? Vũ Suất bát trọng, khá tốt.

Bỗng dưng, một thanh âm lạnh lẽo vang lên, thanh âm sắc bén quanh quẩn giữa không trung.

Trong nháy mắt, giữa không trung có một cỗ sương mù giống như năng lượng hội tụ tới. Cuối cùng giống như thủy triều tụ lại, trong không trung tràn ngập một cỗ uy áp từ trong linh hồn. Toàn bộ không trung run rẩy, sóng gợn khuếch tán, bầu trời lập tức bị một làn sương mù bao phủ.

Trong sương mù, một đạo chưởng ấn quỷ dị lao ra, không gian lúc này rung động. Chưởng ấn nhanh chóng bắn về phía trước, cuối cùng xé rách không gian, nhanh như thiểm điện đánh vào trên chưởng ấn của Lộc Sơn lão nhân vừa mới ngưng tụ.

Chương 832: Linh hồn đoạt xá (1)

Oanh.

Chỉ trong nháy mắt hai cỗ lực lượng cuồng bạo ầm ầm va chạm vào nhau. Hai cỗ lực lượng kinh khủng tức thì nổ vang, thanh âm bạo liệt chói tai giống như sấm sét vang vọng phía chân trời. Toàn bộ Quỷ Vũ Tông lúc này đều nghe được. Lúc này trong thành Quỷ Vũ cũng có vô số người ngẩng đầu nhìn về phía Quỷ Vũ Tông.

Chỉ trong chớp mắt Lục Lâm Thiên cũng đã tới trong bầu trời sân rộng. Năng lượng phô thiên cái địa khuếch tán. Một cỗ khí tức linh hồn khiến cho không gian vặn vẹo xuất hiện.

Nhìn tất cả chuyện này sắc mặt Lục Lâm Thiên không khỏi biến đổi. Quanh người nhanh chóng bố trí một đạo quang tráo hộ thân, kình khí cường hãn rung động, lúc này mới ngăn cản đám kình khí này ở bên ngoài.

– Khục khục.

Kình khí cuồng bạo khuếch tán, thân thể Lộc Sơn lão nhân trực tiếp bị đánh bay. Ngay khi Lộc Sơn lão nhân kinh hãi thì trước người đột nhiên xuất hiện một thân ảnh quỷ dị. Mà ngay khi Lộc Sơn lão nhân còn chưa nhìn thấy rõ thì một đạo lực lượng cường hãn đã nhanh chóng kéo tới.

Lộc Sơn lão nhân muốn đề phòng, thế nhưng tốc độ của đối phương quá nhanh, nhanh tới mức Lộc Sơn lão nhân chỉ vừa mới phát hiện thì một đạo công kích đã như sấm sét đánh tới.

Một đạo công kích cường hãn vượt quá sức tưởng tượng đánh vào trên người Lộc Sơn lão nhân.

Khục Khục.

Trong nháy mắt, một ngụm máu tươi từ trong miệng Lộc Sơn lão nhân phun ra. Cuối cùng Lộc Sơn lão nhân cũng đã nhìn rõ người công kích mình. Chính là một thân ảnh mờ ảo, chỉ lớn bằng bàn tay trẻ con, toàn thân bảo phủ bởi một mảnh sương mù màu đen dày đặc, đang dùng đôi mắt âm lệ nhìn hắn.

Tất cả chuyện này Lục Lâm Thiên đã nhìn thấy thế nhưng cũng bất lực. Ngay cả Lộc Sơn lão nhân cũng không có cách nào, Lục Lâm Thiên thậm chí còn chưa kịp hô lên một tiếng, Lộc Sơn lão nhân đã phun ra một ngụm máu rồi.

Sưu Sưu.

Cũng vào lúc này đám người Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc cũng chạy tới phía sau Lục Lâm Thiên, cảnh tượng trong bầu trời mọi người cũng đã nhìn thấy, tức thì mọi người lập tức kinh hãi.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Lộc Sơn lão nhân nặng nề ngã xuống mặt đất. Mặt đất nơi Lộc Sơn lão nhân ngã xuống nứt nẻ, sắc mặt hắn tái nhợt.

Trên Quỷ Vũ Tông còn không có ai có thể làm bị thương Lộc Sơn lão nhân. Mọi người lập tức nhìn kỹ lên bầu trời, trong bầu trời xuất hiện một thân ảnh mờ ảo to bằng bàn tay trẻ con. Thân thể giống như lớp sương mù màu trắng tràn ngập khí tức khiến cho tim mấy người đập nhanh. Chung quanh có một đám lớn sương mù màu đen, có vẻ vô cùng quỷ dị. Mà dáng dấp của thân ảnh to bằng bàn tay trẻ con kia khiến cho trong lòng mọi người không khỏi trầm xuống.

– Thôi Mệnh phán quan.

Nghi hoặc qua đi, Lục Lâm Thiên lập tức kinh ngạc. Thân ảnh lớn bằng bàn tay trẻ con này chính là linh hồn thể của Thôi Mênh phán quan. Trong không trung lúc này cũng có một cỗ linh hồn uy áp cường hãn.

– Đó là…

– Là Thôi Mệnh phán quan.

Lúc này nhìn thấy rõ thân ảnh trong bầu trời, đám người Hoa Mãn

Lâu, Hoa Mãn Ngọc kinh hãi. Tất cả mọi người đều từng gặp Thôi Mệnh phàn quan, lúc này nhìn thấy hắn xuất hiện đương nhiên sẽ vô cùng kinh hãi.

– Lộc Sơn cung phụng, người không sao chứ?

Lục Lâm Thiên nhanh chóng đi tới bên người Lộc Sơn lão nhân, đỡ Lộc Sơn lão nhân đứng lên rồi nói.

– Có chút phiền phức.

Lộc Sơn lão nhân bắt đắc dĩ nói, sau đó lập tức nhét vào trong miệng một viên đan dược, lại nói:

– Chưởng môn, linh hồn thể của Thôi Mệnh phán quan đã mất đi bản thể, tu vi giảm mạnh, thế nhưng cho dù hắn là linh hồn thể thì thực lực cũng tương đương với Vũ Suất cửu trọng đỉnh phong. Ta khó có thể chống lại.

– Không nghĩ tới Đới Cương Tử không phải cấu kết với Hóa Vũ tông mà là Linh Vũ giới. Đời Cương Tử này không ngờ lại có quan hệ với Linh Vũ giới.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, nhìn vào linh hồn thể của Thôi Mệnh phán quan vẻ mặt lập tức ngưng trọng. Thảo nào Đới Cương Tử này lại có dị tâm, hóa ra là có quan hệ với Linh Vũ giới.

– Linh hồn thể.

Hiểu biết của Lục Lâm Thiên về Linh Hồn thể cũng không ít, trên Thiên Linh Lục và ngọc giản khi trước Nam thúc giao cho hắn cũng có nhắc tới. Vũ giả hoặc Linh giả đạt tới Vũ Vương và Linh Vương là có thể khiến cho linh hồn ly thể. Mà Vũ Vương và Vũ Suất điều khác nhau lớn nhất chính là ở điểm này. Có thể đạt tới Vũ Vương khi gặp phải nguy hiểm bỏ mạng còn có thể khiến cho linh hồn ly thể mà chạy. Tuy rằng thực lực suy giảm lớn thế nhưng ít ra còn kiếm lại được một cái mạng.

Mà linh hồn ly thể tuy rằng nhặt lại được một cái mạng, thế nhưng không có cách nào tồn tại bằng phương thức linh hồn thể. Mỗi một ngày trôi qua linh hồn lực đều bị tiêu hao, thời gian càng lâu tiêu hao càng nhiêu, mãi cho tới khi linh hồn tiêu hao hết.

Khi linh hồn tiêu hao cũng là lúc hôi yên phi diệt. Đến lúc đó sẽ triệt để biến mất trong thiên địa.

Thế nhưng linh hồn thể cũng phải phải chỉ có chết, ngược lại vẫn còn có cơ hội sống sót. Nếu như vận khí tốt đại bộ phận có thể sống sót. Mà linh hồn thể muốn tiếp tục sống sót thì phải làm một việc rất quan trọng, đó chính là đoạt xá.

Nói tới đoạt xá đây chính là một quá trình cực kỳ tàn nhẫn. Cũng có thể nói là quả trình từ mạnh biến thành yếu. Đơn giản hơn một chút chính là đem linh hồn một người diệt sát. Sau đó đoạt được thân thể của người đó, linh hồn của mình chiếm bên trong, khi đó sẽ sinh trưởng ở bên trong thân thể của người này.

Bất luận một sinh linh nào sinh sống trong thế giới này đều cần có lục phủ ngũ tạng, gân cốt, và tất nhiên là cơ thể. Còn có huyết mạch, những điều này chính là điều kiện hàng đầu để sinh tồn. Cũng là căn bản của người tu luyện, không có cơ thể, trừ phi là có tu vi đạt tới thông thiên, bằng không không ai có thể làm được.

Đoạt xá, có thể một lần nữa thu hoạch được sinh mệnh, thế nhưng trên phương diện tu vi cũng không tránh khỏi yếu đi một mảng lớn. Không phải là thân thể của mình, sao có thể đạt được thực lực như trước khi đoạt xá. Thân thể bị hủy, linh hồn lực chạy trốn thực lực cũng tổn hao nhiều. Ví dụ như Vũ Vương nhất trọng linh hồn ly thể sau đó thực lực mà linh hồn phát ra cùng lắm chỉ đạt tới Vũ Suất lục trọng, thất trọng mà thôi. Thực lực tuyệt đối yếu đi một mảng lớn.

Mà linh hồn thể sau khi đoạt xá thân thể rất khó dung hợp. Lúc đoạt xá có thể thực lực của linh hồn thể cũng không phát huy được, cần chậm rãi dung hợp, tuy rằng có đổi mới, thế nhưng tuyệt đối không thể khôi phục thực lực của bản thể mình. Mà con đường tu luyện sau này cũng sẽ suy giảm lớn. Mượn thân thể người khác tu luyện thì thế nào cũng không bằng thân thể của mình.

Có thể nói, linh hồn thể đoạt xá có thể nhặt lại được một cái mạng, bảo tồn một chút thực lực mà thôi. Về phần những cái khác, người dùng linh hồn thể chạy trốn, cả đời này coi như đã bị hủy.

Chương 833: Linh hồn đoạt xá (2)

Mà lúc đoạt xá không phải lúc nào cũng thuận buồn xuôi gió. Phải tìm một người thích hợp đoạt xá mới được. Mượn Vũ Vương nhất trọng muốn đoạt xá mà nói. Nếu như muốn đoạt xá các Vũ Vương khác thì quả thực chính là muốn chết, căn bản không có khả năng. Mà tìm Vũ Phách, Vũ Sư đoạt xá mà nói, thân thể Vũ Phách, Vũ Sư quá yếu, không thể thừa nhận được Vũ Vương đoạt xá. Thân thể không tiếp nhận được chính là thất bại. Thất bại một lần đối với linh hồn thể mà nói có thể nói là tổn thương cực kỳ nghiêm trọng, căn bản không thể khôi phục. Linh hồn thể vốn không thể tu luyện, cho nên tiêu hao một tia chính là mất đi một tia, vô hình trung tương đương với việc tự giết bản thân.

Vì vậy, Vũ Vương nhất trọng muốn đoạt xá, an toàn nhất chính là Vũ Suất tứ trọng tới ngũ trọng. Nếu tìm cao hơn rất có khả năng không những không đoạt xá được mà còn bị đối phương đánh chết. Loại tình huống nguy hiểm này linh hồn thể không dám mạo hiểm.

Ngay trong lúc Lục Lâm Thiên suy tư về tư liệu linh hồn thể, thanh âm lạnh lẽo của Thôi Mệnh phán quan truyền tới:

– Khặc khặc, tới vừa lúc, còn đưa tới Vũ Suất cho ta.

– Hừ, Thôi mệnh phán quan, một cỗ linh hồn thể cũng dám kiêu ngạo trước mặt ta, còn không mau ẩn nấp đi.

Lộc Sơn lão nhân lạnh nhạt nói.

– Lộc Sơn, cho dù ta là linh hồn thể thế nhưng ngươi cũng không phải là đối thủ của ta, ngươi vừa vặn thích hợp cho ta đoạt xá.

Nhìn vào Lộc Sơn lão nhân Thôi Mệnh phán quan cười lạnh nói. Nói xong toàn bộ Quỷ Vũ Tông phong vân biến sắc, vốn sắc trời đã bắt đầu về chiều lúc này toàn bộ hôn ám, dường như tối đen trước bão tố vậy, khiến cho tim mấy người phía dưới không khỏi đập nhanh hơn.

– Muốn đoạt xá ta chỉ sợ ngươi không làm được.

Lộc Sơn lão nhân cắn răng lạnh nhạt nói.

– Hừ, thử xem sẽ biết.

Thân thể nho nhỏ của Thôi Mệnh phán quan được bao bọc bởi một tầng sương mù màu đen lúc này ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

– Khặc khặc, tiểu tử ngươi tới vừa lúc. Nếu như mang ngươi trở về bề trên nhất định sẽ vô cùng thỏa mãn. Tới lúc đó bằng thủ đoạn thông thiên của giáo chủ, ta muốn khôi phục thực lực trước đây cũng không phải là chuyện không có khả năng.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, Thôi Mệnh phán quan này tuy rằng là linh hồn thể thế nhưng thực lực so với hắn vẫn mạnh mẽ hơn gấp bội, ngay cả Lộc Sơn lão nhân cũng không thể chống lại, đám người Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc thì càng không cần phải nói.

– Thôi Mệnh phán quan, ta khuyên ngươi nên đi nhanh đi. Chỉ sợ nếu như ngươi không đi đã không kịp rồi.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nói.

– Khặc Khặc, tiểu tử, đừng làm ta sợ. Các ngươi tới đây cũng chỉ có mấy người này, hôm nay ai cũng không thể cứu được các ngươi. Nếu như Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ở đây ta còn có thể lo lắng một chút, thế nhưng là các ngươi thì… Hừ.

Lạnh nhạt nói một tiếng, trong sương mù ba động, từ trong thân thể Thôi Mệnh phán quan mơ hồ có một cỗ sát khí truyền ra.

– Phán quan đại nhân, giúp ta giết bọn họ.

Trên mặt đất, Đới Cương Tử bị thương lạnh dữ tợn nói.

– Hừ, ngươi và Phương Ngọc Quý đều là đồ vô dụng.

Nhìn Đới Cương Tử nằm trên mặt đất Thôi Mệnh phán quan lạnh nhạt nói một tiếng, rồi nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Trước tiên bắt ngươi, chờ ta đoạt xá rồi tính tiếp.

Nói xong, Thôi Mệnh phán quan lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Cũng cùng lúc đó, bao gồm trên không trung, một cỗ lực lượng quỷ dị bắt đầu khởi động, đám sương mù màu xám kỳ dị kia cũng nhanh chóng lay động, một đạo trảo ấn cực lớn phá không mà giáng xuống, theo đó cũng mang theo một tràng tiếng cười lạnh âm trầm phát ra:

– Tiểu tử, mau tới đây cho ta.

– Chưởng môn, hãy cẩn thận.

Hai người Hoa Mãn Lâu và Hoa Mãn Ngọc đồng thời quát lớn, chân khí của Hoa Mãn Lâu lay động quanh thân rồi tuôn trào dữ dội, đồng thời vung nhẹ cánh tay, một đạo chưởng ấn nháy mắt đã vạch phá không gian, biến thành một đạo quang mang màu vàng, lao về phía trảo ấn trên không.

– Tìm chết.

Một tiếng quát âm lệ vang lên, quang mang của Thôi Mệnh Phán Quan trảo ấn lại càng đậm hơn, đè áp xuống một cách nặng nề.

– Ầm ầm!

Hai cỗ lực lượng trực tiếp va vào nhau, không gian nổ vang, trên không trung tạo thành một cỗ khí cuồng bạo như lốc xoáy, kình khí ngập tràn lật tung một gốc sân rộng, mặt đất xuất hiện vô số vết rạn nứt, đất cát bay cả lên không trung, sau đó bị thổi tung ra khắp chung quanh. Trong dòng năng lượng khủng bố tràn ngập, cỗ kình khí to lớn vô cùng kia liền hung hăng nện thẳng xuống người Hoa Mãn Lâu.

– Phụt!

Hoa Mãn Lâu không hề có chút thời gian để quay lại, thân thể lập tức bị đánh văng tít ra xa hơn mấy chục thước, miệng phun một búng máu tươi.

– Ngao…

Cùng lúc đó, một tiếng gào kêu của rồng phượng sư hổ truyền ra, đúng lúc này, chỉ thấy Linh lực trong tay Hoa Mãn Lâu rót vào bên trong bách thú lệnh, phía trên bách thú lệnh phát ra một cỗ quang mang nhàn nhạt nhanh chóng quấn lên người Hoa Mãn Lâu, hoá thành vô số năng lượng hội tụ cực nhỏ, xuất hiện một đạo ấn quyết có hình thù kỳ lạ như rồng mà chẳng phải rồng, tựa hồ mà không phải hổ.

Nháy mắt tiếp theo, ấn quyết trong tay Hoa Mãn Ngọc cũng được vung ra, phóng thẳng lên trời cao tựa phi long, ầm ầm dẫn theo tiếng kêu gào của long phượng sư hổ hung hăng đánh tới chỗ của Thôi Mệnh Phán Quan.

– Thú uy.

Sắc mặt của Thôi Mệnh Phán Quan trầm xuống, nói:

– Hoa gia huynh muội, xem ra, thứ đó và việc ngươi khống chế yêu thú trong Bách thú cốc có liên quan tới nhau, hôm nay vừa hay, mang luôn các ngươi về cũng coi như lập thêm một công.

Lời nói vừa dứt, trong đám sương mù xám trên không liền ngưng tụ một đạo quyền ấn, một cỗ lực lượng bỗng nhiên bành trướng rồi bộc phát. Mắt thường cũng có thể nhìn thấy, quyền ấn này nện thẳng xuống phía trên của ấn quyết kia.

– Ken két.

Một quyền này ẩn chứa cự lực mênh mông, trực tiếp đánh vỡ ấn quyết do Hoa Mãn Ngọc tạo ra, không gian gợn sóng bị nghiền nát, ấn quyết hoá thành một mảnh huyết quang vụn vỡ rồi tan biến giữa không trung.

– Phụt!

Tấm thân mềm yếu của Hoa Mãn Ngọc cũng bị đánh văng ra hơn trăm thước, miệng phun ra một búng máu đỏ thẫm, ấn quyết bị phá chẳng khác nào khiến nàng nhận phải vết thương nặng nề.

– Ngao Ngao!

– Chi chi.

Trên không trung, vô số yêu thú khổng lồ trực tiếp lăng không hiện thân, chính là đám yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ và toạ kỵ Hổ Mãng thú của Hoa Mãn Ngọc, thân thể to lớn tựa như một ngọn núi nhỏ ngạo nghễ đứng trên quảng trường.

Đám yêu thú vừa hiện thân thì Nghịch Lân Yêu Bằng và Thái Âm Yêu Thỏ đã dẫn đầu lao lên không trung, Nghịch Lân Yêu Bằng vỗ mạnh hai cánh, đôi cánh khổng lồ chấn động tạo thành hai luồng khí lưu cuồng bạo lăng không đánh ra. Đám khí lưu này tựa như một cái vòi rồng điên cuồng, kình phong tàn phá bốn phương che kín bầu trời.

Chương 834: Chuẩn bị bài tẩy

Cũng cùng lúc đó, trong đám vảy ngược trên đầu của Nghịch Lân Yêu Bằng xuất hiện một cỗ khí tức quỷ dị lưu động, hội tụ thành một cỗ khí tức quỷ dị cuồng bạo, ở giữa đám vảy ngược xếp lớp tựa như từng tầng cánh hoa sen bắt đầu khuếch tán ra, khiến cho không gian vặn vẹo rồi đột nhiên hoá thành một dòng xoáy không gian cực lớn, dùng một loại lực lượng cuồng bạo vô cùng cường hãn, khiến cho không gian phải vặn vẹo, cuối cùng vươn về phía Linh hồn thể của Thôi Mệnh Phán Quan.

– Chi chi!

Thân thể cao lớn của Thái Âm Yêu Thỏ lúc này lấp lánh lam quang, tiếng kêu vô cùng bén nhọn, tựa như xuyên kim phá ngọc, khiến cho đám sương mù xám trên không chấn động, lắc lư không ngừng, thứ này chẳng khác gì một loại âm ba vũ kỹ. So với lực công kích của Nghịch Lân Yêu Bằng thì càng thêm cường hãn hơn.

– Ngao!

Một tiếng gầm lớn của Huyết Ngọc Yêu Hổ xuyên thấu không gian khí lưu,quanh thân toả ra một cỗ kình khí vô tận, cự trảo phía cực lớn trước phát ra một đạo trảo ấn xé rách không gian, trực tiếp chém về phía Thôi Mệnh Phán Quan.

Ngay sau đó hai cái đầu khổng lồ của Song Đầu Thuỷ Hoả Yêu Giao, một bên phun ra hoả trụ, bên lại phun ra thuỷ trụ, cả hai đồng thời bắn ra dữ dội, hung hăng bắn về phía Thôi Mệnh Phán Quan.

Tiếp đó, ngay cả Huyết Tích Dịch và Hổ Mãng thú cũng gia nhập vào, thân thể cao lớn nặng nề cũng lao tới.

– Hưu hưu!

Mấy đạo lực lượng của yêu thú hội tụ, không gian cũng bị biến dạng, đặc biệt nhất chính là tấn công bằng phong nhận của Nghịch Lân Yêu Bằng và âm ba công kích của Thái Âm Yêu Thỏ, chính là những đòn tấn công cường hãn nhất.

– Hừ, chỉ là mấy con nghiệt súc cũng muốn đả thương ta, các ngươi vẫn còn kém lắm.

Trên không trung truyền tới một tiếng quát lạnh, trong nháy mắt đám sương mù trên không rung lên, gió nổi mầy vần, đám sương mù dày đặc vây quanh Linh hồn thể của Thôi Mệnh Phán Quan ở giữa, lập tức hoá thành một dòng xoáy khổng lồ, sau đó xoay tròn, năng lượng bang bạc tuôn ra dữ dội, không gian gợn sóng trong nháy mắt liền trực tiếp mở ra, mang theo kình khí khủng lan rộng ra trong im lặng, những nơi kình khí lan tới thì không gian đều xuất hiện chấn động.

Nháy mắt, dòng xoáy khủng bố này đã đè ép xuống tựa một con mãnh thú khổng lồ, không gian to lớn mấy ngàn thước cũng trở nên vặn vẹo.

Trong không gian bị biến dạng thế này, vài luồng lực lượng khổng lồ lập tức phun ra cùng một chỗ.

– ẦM ẦM ẦM!

Cái không gian này bắt đầu sụp đổ và vỡ tan, khí lưu hoá thành vô số mảnh nhỏ tan biến, theo sau đám yêu thú khổng lồ cũng trực tiếp bị đánh văng ra ngoài, nặng nề rớt xuống phía xa, khiến cho đất rung núi chuyển, ngay cả ngọn núi khổng lồ như quỷ vũ tông cũng phải rung chuyển một hồi.

Nháy mắt hai huynh muội Hoa gia cùng với một đám yêu thú đều bị trọng thương, hào quang quanh thân của Thôi Mệnh Phán Quan dường như đã mờ đi một chút, trước là đả thương Lộc Sơn lão nhân, sau lại đánh trọng thương Hoa gia huynh muội và chúng yêu thú, không thể nào không hao tổn sức lực được, quan trọng hơn chính là loại tiêu hao này lại không thể đủ để khôi phục.

Thôi Mệnh Phán Quan cũng không tiếp tục để ý tới huynh muội Hoa gia và đám yêu thú nữa, có vẻ là hắn cũng không muốn tiếp tục phí sức nữa, ánh mắt lập tức chuyển sang Lục Lâm Thiên, nói:

– Tiểu tử, lúc này đã không còn ai có thể giúp ngươi được nữa rồi.

– Chưởng môn, người hãy đi trước đi.

Lộc Sơn lão nhân lập tức lên tiếng.

– Lộc Sơn Cung Phụng, ngươi cũng lui xuống đi.

Lục Lâm Thiên nói với vẻ bất đắc dĩ, Lộc Sơn lão nhân cũng đã bị trọng thương, căn bản không thể ngăn cản Thôi Mệnh Phán Quan được.

Nhìn qua vẻ mặt âm lệ của Linh hồn thể của Thôi Mệnh Phán Quan, Lục Lâm Thiên chậm rãi thở ra một hơi, chuyện tới mức này, mình cũng chỉ có thể liều mạng một phen mà thôi.

– Tiểu Long, đệ có thể ngăn cản hắn thêm một lúc nữa không?

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long trên vai.

– Không thể đối phó được với kẻ đó, nhưng ngăn cản hắn hẳn là không thành vấn đề.

Trong mắt Tiểu Long loé lên một cổ tinh quang, lúc này khí thế của nó đã hoàn toàn không liên quan gì tới hai chữ đáng yêu nữa, trên cơ thể nho nhỏ ấy hiện tại đã tuôn trào sát khí dữ dội.

– Vậy thì giao cho đệ, giúp ta ngăn cản hắn một lát.

Lục Lâm Thiên nói, thực lực của Tiểu Long thì Lục Lâm Thiên hiểu rất rõ, dù nói là vô cùng cường hãn, nhưng phỏng chừng cũng không thể làm gì được Thôi Mệnh Phán Quan lúc này được, thế nhưng lực phòng ngự của Tiểu Long, Vũ Suất cửu trọng cũng khó mà làm gì được Tiểu Long, phỏng chừng tên Thôi Mệnh Phán Quan này nhất định cũng khó mà có thể đả thương Tiểu Long được.

– Lão đại cứ yên tâm đi, đệ ngăn cản hắn một lúc thì không thành vấn đề.

Tiểu Long vừa nói xong, thân thể nho nhỏ lập tức phóng ra, tiếp theo liền có một tiếng gầm gừ hệt như rồng ngâm truyền ra….

– Ngao!….

Tiếng gầm của Tiểu Long quanh quẩn trên không trung hệt như tiếng rồng ngâm, nháy mắt tiếp theo ánh sáng màu vàng loé lên quanh thân, nháy mắt đã xuất hiện thân thể cao lớn hơn năm trăm thước, khí tức cường hãn lúc này khuếch tán càng thêm dữ dội.

– Đúng là một con yêu thú không tệ.

Thôi Mệnh Phán Quan lúc này liền nhìn chằm chằm vào Tiểu Long, mày rậm hơi nhíu lại, lấy nhãn lực của hắn, lại không cách nào nhìn ra thân phận của Tiểu Long, nhưng có thể cảm giác được khí tức trên người Tiểu Long tuyệt đối không phải dạng tầm thường.

Lúc này ở cách đó một quãng, hai người Hoa Mãn Lâu và Hoa Mãn Ngọc thân bị trọng thương cùng với đám yêu thú còn lại, mặc dù đã nhiều lần nhìn thấy bản thể của Tiểu Long, nhưng mỗi lần đều cảm thấy kinh ngạc không thôi, khí tức trên người của Tiểu Long tuyệt đối có thể gọi là khủng bố.

Bên người Lục Lâm Thiên, Lữ Tiểu Linh vẫn giữ vẻ mặt kinh ngạc vô cùng, nhìn vào Lục Lâm Thiên, hỏi nhỏ:

– Lục Lâm Thiên, chúng ta làm gì bây giờ.

– Ngươi lui ra sau một chút, cứ để đó cho ta.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói, tiếng nói vừa dứt, Phong chi dực sau lưng đã xoè ra, thân hình bay lên giữa không trung, đột nhiên hắn chậm rãi nhắm mắt lại, trong tay bắt đầu kết xuất từng đạo thủ ấn, một cổ khí tức quỷ dị liền bắt đầu hội tụ lại.

Theo từng đợt thủ ấn biến hoá, không gian quanh người Lục Lâm Thiên bắt đầu xuất hiện từng vòng từng vòng gợn sóng nhanh dần lên như sóng vỗ, đồng thời khí tức cũng dần trở nên vô cùng quỷ dị.

Nhìn thấy sự biến hoá của Lục Lâm Thiên, sắc mặt của Thôi Mệnh Phán Quan trên cao bắt đầu trầm xuống, hắn cũng biết Lục Lâm Thiên có điểm quỷ dị, lúc này có thể cảm giác được là dường như Lục Lâm Thiên đang chuẩn bị cho một đòn tấn công nào đó.

Thôi Mệnh Phán Quan đương nhiên không thể nào để cho đối phương có cơ hội ung dung chuẩn bị ngưng tụ công kích để đối phó hắn được, lúc này hắn chỉ là Linh hồn thể, đương nhiên không thể để xảy ra bất kỳ chuyện gì ngoài ý muốn được, lập tức ngay lúc Lục Lâm Thiên biến hoá thủ ấn thì đám sương mù trên không trung cũng rung động mãnh liệt rồi lay động một cách quỷ dị, một đạo trảo ấn lăng không phát ra, nháy mắt đã giáng xuống lao tới chỗ Lục Lâm Thiên.

Chương 835: Chu tước huyền vũ (1)

– Tê tê!

Thân thể khổng lồ của Tiểu Long đã sớm đứng chắn trước mặt lão đại, lập tức ngẩng đầu ra sức, cái miệng khổng lồ dữ tợn mở rộng, phun ra một đạo hoả diễm màu vàng kim, hơi thở nóng bỏng bao phủ, một mảnh hoả diễm màu vàng kim cuồng bạo tản ra.

Trong nháy mắt hoả diễm màu vàng kim đã bao phủ không gian, gào thét mà dậy, tựa như hoá thành một biển lựa, gợn sóng trong không gian trực tiếp bị đốt cháy trở nên đỏ rực, hơi nước trong không khí dường như trong nháy mắt cũng bốc hơi sạch sẽ.

– Xèo xèo!

Dưới hoả diễm màu vàng kim, trảo ấn quỷ dị kia trực tiếp bị đốt cháy hoá thành một đám sương màu trắng.

– Hoả diễm thật mạnh.

Đám người chung quanh lúc này cũng kinh ngạc vô cùng, bọn họ có thể cảm nhận được rõ rang sự cuồng bạo của ngọn hoả diễm này.

– Đáng chết!

Trên Linh hồn thể của Thôi Mệnh Phán Quan, đôi mắt khẽ rung lên, thân hình vội vàng lùi lại, đám sương mù chung quanh cũng lung lay một hồi, càng thêm kinh hãi nhìn chằm chằm vào Tiểu Long.

– Hừ, xem ngươi ngăn cản ta thế nào được.

Ánh mắt trầm xuống, Linh hồn thể nháy mắt khuếch đại, đang lúc mọi người cảm thấy vô cùng kinh ngạc, Linh hồn thể của hắn đột nhiên xảy ra biến hoá.

Một cổ khí tức quỷ dị hội tụ, Linh hồn thể của Thôi Mệnh Phán Quan lập tức mở rộng, cái thân hình tựa như đứa trẻ kia phá tan sương mù bao quanh thân thể, ngay cả mắt thường cũng có thể nhìn thấy được, trực tiếp hoá thành to lớn hơn trăm thước, mặc dù thân thể có chút hư ảo, nhưng khí tức khủng bố chung quanh cũng vô cùng cường hãn.

Cái Linh hồn thể này khuếch đại cũng không trở nên hư ảo hơn mà thậm chí còn thực chất hoá lên không ít, trên Linh hồn thể khổng lồ ấy mang theo khí tức rất đỗi quỷ dị và Linh hồn lực ba động vô cùng nồng đậm, bàn tay to lớn nện ra một quyền với lực đạo rất mạnh, trên không trung lập tức vang lên thanh âm bạo tạc liên tiếp.

– Tê tê!

Nhưng Tiểu Long thì không hề sợ hãi, sau khi rít lên một tiếng trầm thấp, cái đuôi lớn liền hung hăng quất ra, trực tiếp phá không gào thét đánh tới.

– Ầm ầm….

Một quyền cực mạnh do Linh hồn thể của Thôi Mệnh Phán Quan đánh ra hung hăng nện thẳng lên cái đuôi lớn của Tiểu Long, lực lượng khổng lồ va vào nhau, cái đuôi của Tiểu Long lập tức rơi xuống, đập mạnh lên sân của quảng trường, khoảng sân rộng kia lập tức nứt một đường lớn, vết nứt rất dài, đủ để thấy một quyền này có lực đạo cường hãn tới mức nào.

Tuy lực lượng của một quyền này rất lớn, nhưng cũng chỉ làm Tiểu Long bị đau chút đỉnh mà thôi, bị đau khiến cho ánh mắt của Tiểu Long lập tức trở nên lạnh lẽo hơn, lân phiến khắp người dựng lên, một tia hoả diễm kim sắc quanh quẩn trên người, khí tức lại mạnh mẽ thêm vài phần, trên người tản ra một cổ uy áp cực lớn.

– Xuy!

Cái đầu khổng lồ nảy lên nhanh như chớp, trong nháy mắt đã lao lên, tựa như xé rách không gian vậy, mang theo một đạo khí lãng năng lượng vô cùng khủng bố xé không mà ra, nháy mắt tiếp theo, trong miệng Tiểu Long lại phun ra thêm một mảnh hoả diễm màu vàng kim cuồng bạo về phía Linh hồn thể khổng lồ của Thôi Mệnh Phán Quan.

Đám hoả diễm kim sắc này, Thôi Mệnh Phán Quan đã sớm có đề phòng và toan tính riêng, nên thân thể vội vàng lùi lại, không dám trực tiếp chống lại hoả diễm kim sắc của Tiểu Long.

– Chi chi!

Ngay vào lúc thân hình của Thôi Mệnh Phán Quan cấp tốc lùi về phía sau, đột nhiên một thanh âm bén nhọn truyền tới, bạch sắc cự thử một mực đứng cách đó vài trăm thước đột nhiên lao về phía Thôi Mệnh Phán Quan.

– Linh thú Ngân Linh Huyễn Thử, tiếc là thực lực còn quá thấp.

Sắc mặt của Thôi Mệnh Phán Quan trầm xuống, một đạo chưởng ấn đánh về phía sau nhanh như chớp, phát ra một mảnh hào quang năng lượng vô cùng quỷ dị.

– Ầm!

Giữa không trung nháy mắt liền bộc phát ra tiếng nổ tung đinh tai nhức óc, Ngân Linh Huyễn Thử khổng lồ lập tức bị đánh văng ra xa, thân thể nặng nề nện thẳng xuống đất.

– Tê tê.

Ngay tiếp theo lúc đó, thân thể to lớn của Tiểu Long lại tấn công tới lần nữa, gắt gao cuốn lấy Thôi Mệnh Phán Quan.

Trên tầng trời thấp, thanh niên áo xanh vỗ nhẹ hai cánh sau lưng, thân thể trôi nổi trên không, vẻ mặt ngưng trọng, hai tay kết xuất ra từng đạo thủ ấn kỳ dị ngày càng nhanh hơn.

Trong bàn tay phải, thủ ấn trong tay của Lục Lâm Thiên lúc này lập tức kéo dài tạo thành từng đạo vòng cung huyền ảo, không gian phía bên phải lập tức bị bao phủ trong một mảnh quang hoa chói mắt, từng đạo hào quang thần dị dữ dội bắn ra bao phủ phía trước hắn, chân khí cũng tuôn trào một cách dữ dội và nhanh chóng, nếu như có người đứng gần một chút, sẽ không khó để nghe ra trong cơ thể của Lục Lâm Thiên lúc này phát ra một loại thanh âm tựa như vạn mã bôn đằng, đây chính là thanh âm chân khí di chuyển với tốc độ cực nhanh trong cơ thể.

Trong cơ thể của Lục Lâm Thiên lúc này, chân khí rút xuống giống như một cơn hồng thuỷ vậy, khí tức cũng trở nên cuồng bạo, chỉ một lát thôi, trong lòng bàn tay phải của Lục Lâm Thiên, nháy mắt đã xuất hiện thất thải quang mang thần dị mà cuồng bạo, chỉ một lát đã xuất hiện điểu thể tựa như phượng hoàng.Con phượng hoàng này có thân thể đỏ rực, lớn chừng một thước, toàn thân tựa như một ngọn lửa, trên đầu có phượng quan do thất thải vũ tạo thành, trên đuôi cũng mọc ra long vũ thất thải thật dài, hai cánh giương ra mang theo ngọn lửa ngập tràn, khiến cho không gian chung quanh đều lắc lư dập dờn.

Cũng ngay vào lúc này, trên tay trái của Lục Lâm Thiên, ấn quyết cũng nhanh chóng xuất ra, theo mỗi thủ ấn kết xuất ra từ tay của Lục Lâm Thiên, bàn tay trái của hắn lập tức toả ra hào quang chói mắt, nhưng quỷ dị nhất chính là thứ quang mang chói mắt này lại có màu đen, đen hệt như màu mực vậy, thế nhưng vẫn rất chói mắt.

Mà theo sự xuất hiện của quang mang màu đen kia, sắc mặt của Lục Lâm Thiên cũng trở nên ngưng trọng hơn, cộng thêm ngày càng tái nhợt, trên trán cũng rịn cả mồ hôi, giống như đang tiêu hao rất lớn vậy.

– Huyền Vũ quyết, ngưng tụ.

Một tiếng quát trầm thấp truyền ra từ miệng của Lục Lâm Thiên, tiếng quát vừa dứt, thủ ấn quỷ dị của Lục Lâm Thiên cũng vừa đổi, trên lòng bàn tay trái, một mảnh quang mang đen kịt vô cùng mạnh mẽ và nồng đậm lập tức tuôn ra dữ dội, một cỗ chân khí mênh mông đột nhiên tản ra và bốc lên ngay bên trái của Lục Lâm Thiên, mang theo một cổ khí tức quỷ dị, ngay lúc này trên lòng bàn tay của Lục Lâm Thiên cũng sinh ra biến hoá thần dị mà mắt thường cũng có thể nhìn thấy được.

Trên lòng bàn tay trái của Lục Lâm Thiên, xuất hiện một đạo năng lượng hình thú thần dị, thú thể này có kích cỡ chừng một mét, toàn thân mang theo lân giáp, đen như mực tàu, thân hình giống như rùa, nhưng có hai cái đầu, nhìn kỹ thì thấy có một con mãng xà xoay quanh phía trên của con rùa, hai con thú dùng chung một thể, quy xà tương giao, vô cùng sống động, tựa như một sinh vật sống, mang theo một cổ uy áp cực lớn. Khí tức năng lượng mênh mông kia lúc này lại lặng lẽ tản ra.

Chương 836: Chu tước huyền vũ (2)

Trong nháy mắt tiếp theo, cái năng lượng thú thể này lại càng rõ ràng hơn, lớn chừng một thước, tuy rằng đen thui, nhưng lại phát ra quang mang cực kỳ chói mắt. Nó trông như một khối ngọc thạch màu đen, sặc sỡ chói mắt, bên trong lại ẩn chứa năng lượng vô cùng cường hãn, cũng khiến cho kẻ khác sợ hãi không thôi, khí tức quanh thân cũng khiến cho lòng người e sợ, xung quanh của năng lượng thú thể này, ngay cả không gian cũng xuất hiện vặn vẹo, từng vòng gợn song cũng trực tiếp toả ra bốn phía.

– Đây là vũ kỹ gì vậy….

Mắt thấy trong lòng bàn tay của Lục Lâm Thiên đều có thêm một năng lượng thú thể khủng bố như vậy, đám người Lộc Sơn lão nhân, Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc, Trương Khiếu và Lữ Tiểu Linh đều không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Lúc này bốn phía của quảng trường, đã sớm có vài ngàn đệ tử Quỷ Vũ Tông tề tụ về, nhìn thấy màn này, cũng đều hít vào một ngụm khí lạnh, trong trường có Tiểu Long và vị cường giả thần bí kia đại chiến, bọn họ không dám tiến vào, cả đám đứng nhìn mà tim đập thình thịch, không ít kẻ bị doạ cho sợ đến nhũn cả chân.

Lúc này nhìn vào hai năng lượng thú thể trên tay của mình, sắc mặt của Lục Lâm Thiên lại càng thêm ngưng trọng, cũng không có chút do dự nào, ngay lúc tất cả mọi người vẫn chưa hết kinh ngạc, Lục Lâm Thiên giơ hai năng lượng thú trên tay lên rồi bắt đầu dung hợp chúng lại với nhau.

Hai con năng lượng thú thể to chừng một thước đều ngập tràn thú uy tương tự nhau, không gian gợn sóng quang người bắt đầu tản ra bốn phía, lúc bắt đầu dung hợp, hai cỗ không gian gợn sóng kia nháy mắt liền giống hệt như hai cơn hồng thuỷ, trong nháy mắt khi chúng va vào nhau, gợn sóng lại càng dữ dội hơn rồi bốc thẳng lên một cách cuồng bạo.

Trong nháy mắt này, sắc mặt của Lục Lâm Thiên lại càng thêm tái nhợt, toàn thân cũng run lên, tựa như hành động này đã khiến hắn có chút không chống đỡ nổi.

Bất quá đúng vào lúc này, quang mang của hai con năng lượng thú thể này đã bắt đầu tiếp xúc với nhau, quang mang màu mực chói mắt cùng hào quang bảy màu thần dị bắt đầu dần dần đè lên nhau.

– ẦM!

Một tiếng động trầm đυ.c truyền ra, hai cổ hào quang va vào nhau, sau đó lại phát ra ánh sáng cực mạnh càng thêm chói mắt, cả không gian cũng đột nhiên run lên, cùng lúc đó, ngay lúc quang mang kia toả ra mạnh mẽ, một cỗ khí tức quỷ dị khác lập tức lan ra khắp nơi.

Cỗ khí tức này khiến cho tất cả mọi người cảm thấy vô cùng nguy hiểm. Xung quanh luồng sáng kia, ngay cả hư không đều bắt đầu trở nên vặn vẹo.

– Chưởng môn đang làm gì vậy.

Bên dưới Quỷ Vũ Tông, mọi người lập tức cảm thấy vô cùng khó hiểu, cỗ khí tức nguy hiểm này, cũng làm cho đám người huynh đệ Hoa gia

cứng lưỡi, mơ hồ nhận ra, chưởng môn hẳn là đang chuẩn bị một loại vũ kỹ vô cùng cường hãn.

Khống chế cho hai loại ấn quyết này dung hợp, chân khí trong người Lục Lâm Thiên cũng rút sạch một cách nhanh chóng như nước thuỷ triều, tất cả đều bị hai đạo ấn quyết này thôn phệ cạn sạch, chỉ có Lục Lâm Thiên là biết rõ tình trạng của bản thân lúc này nhất, dung hợp hai loại ấn quyết, lượng chân khí cần phải tiêu hao thậm chí còn vượt xa Liệt Không Cửu Kích rất nhiều, chúng quả thực không khác gì một cái động không đáy, hiện giờ bên trong đan điền khí hải của hắn, Vũ đan đang xoay tròn cực nhanh để phóng thích cổ chân khí cuồng bạo mà mênh mông.

Lục Lâm Thiên muốn thi triển chính là Chu Tước Quyết và Huyền

Vũ Quyết, nếu chỉ một mình Chu tước quyết hay Huyền vũ quyết thì Lục Lâm Thiên biết rõ chúng căn bản không cách nào chống lại Thôi Mệnh Phán Quan được.

Một mình Chu Tước Quyết hay Huyền Vũ Quyết cũng chỉ tương đương với trình độ của Hoàng cấp cao giai mà thôi, nhưng nếu dung hợp Chu Tước Quyết và Huyền Vũ Quyết lại với nhau, trình độ có thể đạt tới mức tương đương với vũ kỹ Huyền cấp cao giai, ngay cả Liệt Không Cửu Kích cũng chỉ ở mức Huyền cấp trung giai, nếu như dung hợp Huyền Vũ Quyết và Chu Tước Quyết với nhau, uy lực tuyệt đối sẽ vô cùng cường hãn.

Lần này khống chế hai đạo ấn quyết dung hợp, một cỗ khí tức khủng bố khiến kẻ khác run sợ lập tức phóng thẳng lên trời, đồng thời trong lòng của Lục Lâm Thiên cũng vô cùng khó chịu, dung hợp hai đạo ấn quyết nào phải chuyện dễ dàng như vậy, hai cổ năng lượng bài xích lẫn nhau, giống như hai thỏi nam châm cùng cực đẩy nhau vậy, cỗ lực đẩy này, khiến cho Lục Lâm Thiên dù ra sức khống chế cỡ nào đi nữa, chúng cũng không thể hoà vào làm một được, còn lực phản chấn do hai cỗ năng lượng ấy bài xích nhau mà Lục Lâm Thiên phải gánh chịu thì không thể nghi ngờ là đã đánh thẳng vào trong cơ thể của hắn, loại đau đớn này, người bình thường tuyệt đối không thể chịu nổi.

– Nhất định phải dung hợp cho bằng được.

Lục Lâm Thiên cắn răng thầm nghĩ, chân khí trong người mạnh mẽ đánh tới, tựa như có vô số dã thú lao nhanh trong cơ thể, tâm thần ngược lại càng trở nên an tĩnh, thời gian tu luyện Huyền Vũ Quyết và Chu Tước Quyết cũng không ngắn, đối với hai cỗ ấn quyết này, Lục Lâm Thiên cũng đã tìm được một vài quy luật.

Cỗ lực bài xích cự đại kia vẫn không biến mất, theo Lục Lâm Thiên cố gắng khống chế dung hợp lần nữa, chúng lại bài xích mạnh mẽ hơn, Lục Lâm Thiên đau đớn nghiến chặt răng, trán cũng ứa mồ hôi lạnh to như hạt đậu, hai cỗ lực bài xích khổng lồ tác động lên người mình, ngũ tạng trong cơ thể đều như bị nghiền nát vậy, nếu không phải thân thể rất cường hãn, Lục Lâm Thiên dám chắc bản thân tuyệt đối không thể kiên trì nổi.

Lúc này, cảnh Lục Lâm Thiên khống chế hai đạo thú thể dung hợp cũng rơi vào trong mắt đám người bên ngoài, chỉ có thể nhìn thấy hai đạo năng lượng chói mắt kia tách ra, mỗi lần hơi xích lại gần nhau đều sẽ bắn ngược ra, mỗi lần chạm vào đều khiến cho không gian chấn động một hồi.

– Ta không tin.

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, tiếp tục khống chế hai đạo ấn quyết dung hợp, chân khí trong cơ thể cuồn cuộn tuôn ra, khoé miệng rịn cả máu tươi nhưng Lục Lâm Thiên vẫn cố gắng chống đỡ.

Dưới sự cố gắng dung hợp của Lục Lâm Thiên, hai đạo ấn quyết lại chạm vào nhau lần nữa, cùng với cái đó, sắc mặt của Lục Lâm Thiên cũng càng thêm trắng bệch, Lục Lâm Thiên đột nhiên cắn răng hừ khẽ, chân khí còn thừa lại trong cơ thể đồng loạt đánh ra một cách mạnh mẽ, ngay lúc hai đạo năng lượng thú thể vừa chạm vào nhau, có dấu hiệu chuẩn bị bắn ngược lần nữa thì cỗ chân khí này của Lục Lâm Thiên lại mạnh mẽ đánh xuống một cái, cưỡng chế khiến cho hai đạo năng lượng thú thể này hung hăng va vào nhau.

– Bùm!

Không gian lại rung chuyển lần nữa, một kích của Lục Lâm Thiên thật đúng là đã khiến cho hai đạo ấn quyết mạnh mẽ va vào nhau một cái, tiếp theo, trong không gian, khí tức lại biến đổi thêm lần nữa.

Lúc này, hai đạo năng lượng thú thể đã hoàn toàn đè lên nhau, đoàn quang hoàn lập tức khuếch trương ra hơn hai thước, ở bên trong quang đoàn, thú thể của thất thải phượng hoàng và Mặc Hắc Quy Xà cũng bắt đầu quyện lại với nhau, mơ hồ lộ ra vẻ không vui, không gian rung động, trên không trung đột nhiên truyền tới một cỗ năng lượng khủng bố lan ra bốn phía, một cỗ năng lượng quỷ dị bắt đầu hội tụ, bắt đầu từ khi cỗ năng lượng khủng bố kia phát ra thì cả không gian khí lưu liền bắt đầu vặn vẹo.

Chương 837: Lại là Linh Hồn Đoạt Xá (1)

Không sai, vốn chính là năng lượng cuồng bạo do hai đạo thú ảnh tạo thành, lúc này đột nhiên lại an tĩnh trở lại, năng lượng của hai đạo thú ảnh này dường như không toả ra bất kỳ dao động năng lượng nào nữa, nhưng xung quanh của năng lượng thể này, không khó để nhìn ra không gian gợn sóng chung quang đã trực tiếp bị gạt ra, khe nứt không gian ào ào xuất hiện khắp nơi.

– Khí tức thật đáng sợ.

– Vũ kỹ này của chưởng môn là gì vậy, thật là đáng sợ quá.

Lúc này, cảm giác được khí tức và cổ năng lượng đáng sợ trước người của Lục Lâm Thiên, đám người Lộc Sơn lão nhân và Hoa Mãn Ngọc cũng cảm thấy kinh hãi không thôi.

Cảm giác được Chu Tước Quyết và Huyền Vũ Quyết trong tay đã dung hợp với nhau, Lục Lâm Thiên hơi nhếch mép mỉm cười, lực lượng ẩn chứa bên trong nó, chỉ có Lục Lâm Thiên là hiểu rõ nhất, một khi phóng thích cỗ năng lượng khủng bố này, uy lực sẽ khủng bố hơn khi mình thi triển Liệt Không Cửu Kích rất nhiều, đây chính là vũ kỹ đương đương với Huyền cấp hậu kỳ, uy lực cỡ này, Lục Lâm Thiên cảm giác được, nếu lúc trước dùng đòn dung hợp Huyền Vũ Quyết và Chu Tước Quyết này để đối phó với tứ trọng Vũ Suất của Côn Sơn Môn thì chỉ cần một chiêu cũng đủ để nện cho hắn tan nát.

– Rầm!

Trên không trung, phát ra một tiếng nổ tung, thanh âm nổ vang khiến kẻ khác cảm thấy đinh tai nhức óc. Bản thể khổng lồ của Tiểu Long bị hất văng ra, đập mạnh lên một ngọn núi nhỏ, khiến cho ngọn núi rung chuyển, cự thách vỡ nát, đá vụn văng ra.

– Tê tê!

Bản thể của Tiểu Long lúc này mới xoay người một cái, lắc rơi hết đám đất đá vụn vươn vãi trên vảy của mình, sau đó ngẩng đầu đứng thẳng lên lần nữa, loại công kích cường hãn tới mức này, khiến cho bụng của Tiểu Long cảm thấy vô cùng đau đớn, nhưng có vẻ như không bị tổn thương gì nghiêm trọng cả, lực phòng ngự cường hãn của nó đã sớm khiến cho Thôi Mệnh Phán Quan cảm thấy vô cùng kinh hãi.

Nếu là bình thường, thì Thôi Mệnh Phán Quan có lẽ còn có thể không chút bận tâm, nhưng lúc này hắn đang là Linh hồn thể, mỗi lần tấn công, Linh hồn lực đã tiêu hao sẽ không cách nào khôi phục được, mà yêu thú thần dị thì căn bản sẽ không bị thương dễ dàng, trải qua biết bao lần công kích, đối phương vậy mà gần như chẳng hề hấn gì.

– Hừ, lão gia hoả nhà ngươi, tưởng ta dễ bắt nạt lắm chắc.

Cơn đau kịch liệt trên người khiến cho Tiểu Long nổi giận, lúc này nó rít lên một tiếng, lân phiến khắp người trực tiếp dựng đứng hết cả lên, đồng thời cũng ngập tràn kim sắc hoả diễm, khí tức toàn thân cũng lập tức biến đổi, một cỗ khí tức quỷ dị bắt đầu tản ra.

– Ngao…

Một tiếng rồng ngâm vang lên, nháy mắt tiếp theo, giữa mi tâm của Tiểu Long, đột nhiên xuất hiện một con mắt thứ ba, một cỗ quang mang chói mắt toả ra dữ dội tựa như ánh mặt trời ban trưa.

– Vù vù!

Cả không gian đột nhiên biến hoá, theo sự xuất hiện của vầng hào quang đó, trên không trung, tất cả ánh sáng đều trở nên ảm đạm ngay lập tức, còn quang mang mà Tiểu Long phát ra thì lại ngày càng chói loá, tựa như toàn bộ ánh sáng ở nơi này đều bị Tiểu Long thôn phệ sạch sẽ vậy, ngoài ra, còn có một cỗ lực lượng len lỏi khắp chốn, tựa như Linh hồn lực đang tràn ngập không trung.

– Đây là công kích thiên phú gì vậy, nó rốt cuộc là yêu thú hay Linh thú.

Lúc này đây, sắc mặt của Thôi Mệnh Phán Quan đã trở nên tái mét, ngay vào lúc cảm giác được cổ khí tức quỷ dị này, trên không trung, trong nháy mắt đã bị quang mang quỷ dị này bao phủ, toàn thân lập tức trở nên run rẩy, lực công kích vô cùng quỷ dị này dường như chuyên dùng để đối phó với Linh hồn lực, hắn chính là Linh hồn thể, không thể nghi ngờ là trực tiếp bị khắc chế ngay tại chỗ.

Trong số yêu thú, có thể thi triển lực công kích tinh hồn lực thì chỉ có Linh thú mới có thể làm được, chỉ riêng lực công kích cường hãn mà quỷ dị ban nãy cùng với lực phòng ngự khủng bố cỡ kia, tuyệt đối không chỉ là Linh thú, điều này càng khiến cho Thôi Mệnh Phán Quan thêm cảm thấy khó tin.

Cũng vào lúc này, ấn quyết hai tay của Thôi Mệnh Phán Quan cũng biến hoá, sương mù cuồn cuộn, một cỗ sương mù trực tiếp hội tụ lại quanh thân của hắn, sau đó nhanh chóng ngưng tụ lại, cuối cùng biến thành một quả quang cầu bằng sương mù cực lớn, bao trùm Linh hồn thể to lớn hơn trăm thước của hắn vào bên trong.

Màn sương mù dày đặc khiến cho kẻ khác cảm thấy bất an, từng đợt sóng cuộn nổi lên, bất quá lúc này Linh hồn thể của Thôi Mệnh Phán Quan mặc dù đã nhanh chóng lẩn trốn vào trong đám sương, nhưng hào quang chói mắt quỷ dị từ con mắt thứ ba của Tiểu Long chiếu xuống, sương mù lại biến mất một cách nhanh chóng, tầng ngoài cùng của sương mù cũng đã bị bao trùm bởi tầng ánh sáng quỷ dị nọ.

Toàn bộ quá trình diễn ra cực nhanh, quả cầu bằng sương mù kia bị quang mang quỷ dị của Tiểu Long chiếu xuống chỉ nháy mắt đã hoá thành sương mờ rồi tan biến, nhưng đồng thời, có vẻ như Tiểu Long cũng không thể kiên trì tiếp được nữa, phía trên con mắt thứ ba kia, hào quang đã dần trở nên ảm đạm.

– Đáng chết, đúng là một con yêu thú kỳ lạ, nếu thực lực của nó mạnh hơn chút nữa, ta đây đúng là sẽ lật thuyền trong mương thật rồi..

Chính vào lúc này, thân ảnh của Thôi Mệnh Phán Quan lại xuất hiện trên không thêm lần nữa, còn phát ra một tràng cười quái dị, đồng thời cũng tung ra một chưởng ấn cực lớn, không gian rung lên, có vẻ như vừa Tiểu Long đã triệt để chọc giận tên Thôi Mệnh Phán Quan này rồi.

– Lão đại, đệ không xong rồi, giao cả lại cho huynh đấy, vừa rồi đệ cũng khiến hắn tiêu hao không ít rồi.

Tiểu Long cảm giác được lão đại đã ngưng tụ đủ lực công kích rồi, lập tức lùi lại ngay, vừa nãy dường như đã tiêu hao quá nhiều vào mấy đòn tấn công, kim sắc hoả diễm trên người cũng bắt đầu mờ dần đi rồi.

– Cứ giao cho ta đi.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, thân thể nhoáng cái đã lướt lên, nhìn vào Thôi Mệnh Phán Quan một cách hờ hững, lạnh lùng cất tiếng:

– Thôi Mệnh Phán Quan, ta sẽ lấy ngươi để thử uy lực của chiêu này.

Lời vừa dứt, Lục Lâm Thiên liền đẩy hai tay ra, thể dung hợp của lưỡng quyết Huyền Vũ Quyết và Chu Tước Quyết nháy mắt đã bắn ra, một cỗ năng lượng cường hãn tới mức khủng bố, đột nhiên nổ tung giữa không trung vô cùng dữ dội.

– Chu Tước Huyền Vũ quyết.

Một tiếng quát trầm thấp vang vọng không gian, Lục Lâm Thiên đẩy năng lượng thú thể đã dung hợp trong tay ra, trong nháy mắt khi cỗ năng lượng thú thể kia vừa đánh ra, không gian trở nên run rẩy một hồi, không gian xung quanh chỗ Lục Lâm Thiên đứng thì ngay cả không gian gợn sóng cũng hệt như sóng to gợn mặt hồ vậy.

– Két!

– Ô ô!

Ba tiếng thú hống vọng thẳng lên trời cao, lúc cỗ năng lượng thú thể lớn chừng hai thước này được đánh ra liền đón gió mà khuếch đại, nháy mắt tiếp theo, hào quang liền toả ra cực mạnh, hai con thú thể to chừng một thước lập tức thoát khỏi quang quyển, vừa một giây trước Thất Thải Phượng Hoàng còn là năng lượng thể chỉ to chừng lòng bàn tay, nháy mắt đã có thể tích lớn hơn một ngàn thước, ngọn lửa quanh thân gào thét phun ra, khí tức cuồng bạo xông thẳng lên trời, mang theo hoả diễm ngập trời nháy mắt đã bao phủ không gian, không khí bị đốt cháy hừng hực.

Chương 838: Lại là Linh Hồn Đoạt Xá (2)

Mà hình dạng của quy xà thú lúc này cũng đã khuếch đại tương đương với thất thải phượng hoàng chỉ trong nháy mắt, toàn thân đen bóng, đen tới mức khiến cho lòng người sợ hãi, quy xà tương giao, hai cái đầu rít gào vô cùng dữ tợn, mang theo cỗ uy áp cực lớn, năng lượng khí tức mênh mông và khủng bố vô cùng, đồng thời quanh thân của nó ẩn ẩn còn dâng lên một mảnh năng lượng sóng nước.

Lúc này hai con yêu thú khủng bố đang ở trên không, nhìn qua hệt như rồng bay phượng múa, cúi người ngẩng đầu, trông chẳng khác gì ngoạ hổ tàng long, nhìn vào cỗ năng lượng khủng bố cỡ này, khiến cho sắc mặt của tất cả mọi người đều đại biến, Thôi Mệnh Phán Quan lúc này cũng cảm thấy vô cùng hoảng sợ, kinh ngạc mà thất thanh hô to:

– Trình độ Vũ Tướng, sao có thể thúc dục ra vũ kỹ khủng bố nhường này, đây là vũ kỹ huyền cấp cao giai sao.

Tốc độ cực nhanh, chỉ nháy mắt thôi hai đạo năng lượng thú thể này đã dây dưa hoà vào nhau, khựng lại một chút, mang theo một cỗ uy áp mãnh liệt khác thường cùng với năng lượng ba động, trực tiếp đánh thẳng lên chưởng ấn mà Thôi Mệnh Phán Quan đánh về phía Tiểu Long.

– Ầm ầm!

Hiển nhiên cả hai đạo lực lượng công kích đều ẩn chứa sức mạnh cường hãn vô cùng, vừa va vào nhau giữa không trung, lập tức tạo thành tiếng nổ tung tựa tiếng sấm rền vang vọng khắp chốn, tựa như một tràn tiếng sấm hung hãn nối nhau vậy, khiến cho đám người đứng bên dưới cảm thấy hai tai ong lên, đầu cũng váng vất, kẻ nào thực lực thấp một chút thì đã ngã lăn ra ngất xỉu.

Nơi hai đạo công kích này va vào nhau bắn ra một cổ hào quang chói loá, một cỗ năng lượng ba động lập tức khuếch tán ra hệt như thực chất, không gian chung quanh dưới sự nổ tung của luồng năng lượng khủng bố dường ấy cũng bắt đầu vặn vẹo biến dạng.

– Chu Tước Huyền Vũ quyết, nổ cho ta.

Ở cách đó một quãng, Lục Lâm Thiên siết chặt năm ngón tay, quát khẽ một tiếng.

– Ầm ầm!

Trên không trung lại nổ tung thêm lần nữa, ở những nơi mắt thường có thể nhìn thấy, ngọn lửa phượng hoàng kia lập tức nổ tung, hoá thành biển lửa rợp trời, còn thú thể của quy xà thú nổ tung lại trực tiếp hoá thành sóng nước ngập trời, cuồn cuộn giữa không trung tựa như biển gầm.

Ngọn lửa phun trào, sương mù cuồn cuộn, sóng nước đáng sợ dây dưa, trên không trung lập tức trở nên hỗn loạn, cho nên có thể thấy được, công kích của hai người này đáng sợ tới mức nào.

Không gian vặn vẹo, Lục Lâm Thiên và Linh hồn thể của Thôi Mệnh Phán Quan cũng bị vây ở bên trong, năng lượng khủng bố đối bính, đám người Lộc Sơn lão nhân, Hoa Mãn Lâu và vài tên Vũ Tướng trong Vũ đường cùng với tất cả đệ tử của Quỷ Vũ Tông có mặt ở đây đều há hốc miệng ra nhìn, không khỏi hít sâu một hơi.

Đới Cương Tử trọng thương nằm trên mặt đất thì vô cùng hoảng sợ.

Hoả diễm, sóng nước, sương mù, năng lượng ba động khủng bố tràn ngập khắp không trung, rốt cuộc cũng bắt đầu hoá thành năng lượng tiêu tán, còn không gian bị bẻ cong cũng dần trở nên rõ ràng hơn.

Vào lúc này đây, trong tầm mắt của tất cả mọi người, hai đạo kình khí cuồng bạo kia cũng đồng thời rơi lên người của Thôi Mệnh Phán Quan và Lục Lâm Thiên, thân thể của Lục Lâm Thiên trực tiếp bị đánh bay, Thanh Linh khôi giáp trên người lập tức trở nên ảm đạm vô quang, trong miệng cũng phun ra một ngụm máu tươi.

– Xuy xuy!

Linh hồn thể của Thôi Mệnh Phán Quan thì hình thể thu nhỏ với tốc độ cực nhanh, lại hoá thành cỡ một đứa nhỏ như cũ, thân hình vốn là hư ảo, lúc này càng trở nên hư vô mờ ảo, dường như chỉ có thể miễn cưỡng để duy trì hình người mà thôi.

– Khặc khặc, tiểu tử nhà ngươi mạnh lắm, thực lực Vũ Tướng cư nhiên lại có thể cường hãn như vậy, có thể sánh được với Vũ Suất ngũ trọng, Vũ giả ngũ hệ, thân thể cũng vô cùng cường hãn, nếu như ngươi cường thịnh hơn một chút, chắc là ta đã bị ngươi đánh cho trọng thương rồi, đánh tiếc là ngươi vẫn còn kém một chút. Vì ngươi mà khiến cho Linh hồn của ta bị hao tổn, không cách nào đoạt xác của Vũ Suất bát trọng nữa, đã vậy thì đoạt xác của ngươi cũng được, đây cũng là cơ duyên của Thôi Mệnh Phán Quan ta, đoạt xác của của Vũ giả toàn hệ, có lẽ ta sẽ đạt được nhiều lợi ích hơn nữa, ha ha ha.

Vừa dứt tràng cười lạnh âm lệ, Linh hồn thể của Thôi Mệnh Phán Quan đã lướt tới trước người Lục Lâm Thiên nhanh như chớp.

Lục Lâm Thiên lúc này vừa bị đánh bay ra, thân thể cũng không ổn định, sắc mặt lập tức đại biến.

– Đoạt xá!

Thanh âm lạnh lùng thoát ra khỏi miệng của Thôi Mệnh Phán Quan, Linh hồn thể của Thôi Mệnh Phán Quan lập tức hoá thành một đạo hào quang chói mắt, lấy khí thế nhanh như chớp khiến kẻ khác không kịp chuẩn bị mà chui vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên căn bản không cách nào ngăn cản được, tiêu hao gần như không còn gì, lại thêm vừa nãy bị kình khí sinh ra đả thương nghiêm trọng.

– Không xong.

Vào lúc Lục Lâm Thiên thầm kêu một tiếng không ổn thì đã muộn rồi, Linh hồn thể kia đã chui vào trong mi tâm của hắn, lập tức xông thẳng vào não hải, khiến cho đầu óc của hắn truyền tới một trận đau đớn kịch liệt.

– Chưởng môn…

– Lục Lâm Thiên….

Đám người Lộc Sơn lão nhân, Hoa Mãn Lâu, Trương Khiếu và Lữ Tiểu Linh đều biến sắc, kinh hoảng hô lên một tiếng, cũng không cách nào kịp ra tay ngăn cản.

Lúc này, tất cả mọi người không chú ý tới trữ vật giới chỉ mà Lục Lâm Thiên đã che giấu lại tự động xuất hiện, một đạo huỳnh quang trực tiếp xuất hiện trên tay hắn.

Theo Linh hồn thể của Thôi Mệnh Phán Quan tiến vào trong mi tâm, nháy mắt thân thể của Lục Lâm Thiên đã run lên một cái rồi lơ lửng trên không trung.

Bên trong não hải của Lục Lâm Thiên, lúc này Thôi Mệnh Phán Quan trực tiếp vọt thẳng một đường vào tận sâu bên trong của não hải như vào chốn không người, dẫu tư duy của Lục Lâm Thiên vẫn còn minh mẫn đi nữa, thì cũng không cách nào ngăn cản việc này diễn ra.

Mà ở biên giới não hải, Lục Lâm Thiên lúc này mới hoãn thần lại, trong cơn đau đớn kịch liệt, vẫn cố gắng triệu tập Linh lực bàng bạc trong không gian não hải lại để ngăn cản.

Linh hồn lực của Thôi Mệnh Phán Quan lướt vào một cách trực tiếp và dữ dội, đang tại lúc hắn cảm thấy vô cùng cao hứng, đột nhiên trong đầu Lục Lâm Thiên vang lên một đạo thanh âm có vẻ hơi bối rối:

– Linh lực, ngươi sao lại là Linh giả, Linh Vũ song tu, ngươi cư nhiên là Linh Vũ song tu giả.

– Vù vù.

Lúc này Lục Lâm Thiên đang điều động Linh lực để ngăn hắn lại, nếu để tên Thôi Mệnh Phán Quan này chạm tới Linh hồn của mình thì mình sẽ thảm rồi, nếu như mình mà bị đoạt xác thì chết là cái chắc.

Linh lực cuồn cuộn, lúc này đây tất cả Linh lực trong não hải của hắn đều hoá thành một cỗ lốc xoáy, nháy mắt liền tấn công về phía Linh hồn thể của Thôi Mệnh Phán Quan.

– Linh Vũ song tu, ta tìm được rồi, ông trời quả nhiên không bạc đãi ta, đoạt được xác của ngươi thì ta cũng sẽ trở thành Linh Vũ song tu rồi, khặc khặc.

Chương 839: Giao phong trong não hải (1)

Cơn khiếp sợ vừa qua thì Thôi Mệnh Phán Quan lập tức cảm thấy cuồng hỉ, một cỗ sương mù lập tức cuồn cuộn ùa ra trong não hải của Lục Lâm Thiên, năng lượng bang bạc rung động, khiến cho não hải của Lục Lâm Thiên trở nên đau đớn vô cùng.

– Tiểu tử, ngươi mới chỉ là Linh Tướng mà thôi, không thể nào ngăn cản ta được đâu, ngươi hãy ngoan ngoãn giao thân thể ra đây đi.

Thôi Mệnh Phán Quan hừ lạnh một tiếng rồi nói, lúc này sương xám cuồn cuộn, cũng mang theo lực đạo bàng bạc đánh mạnh tới.

Linh lực cũng đánh tới, hai bên lập tức va vào nhau, trong không gian não hải của hắn liền truyền tới một tiếng nổ trầm đυ.c.

– Ầm!

Cự lực cuồn cuộn, cùng với vòi rồng do Linh lực ngưng tụ thành trực tiếp vỡ tan, tu vi Linh Tướng bát trọng, dẫu cho Lục Lâm Thiên có cường hãn hơn đám Linh giả đồng cấp đi nữa, nhưng chủ yếu là mạnh ở chỗ Linh hồn lực mà thôi, về phần Linh lực thì căn bản không mạnh hơn được bao nhiêu, nếu chỉ đơn thuần là so bì về Linh lực thì hiện tại có thể chống lại Linh Tướng cửu trọng đã là không tệ rồi.

Cho nên, Lục Lâm Thiên lúc này căn bản không thể nào chống lại Thôi Mệnh Phán Quan được, Thôi Mệnh Phán Quan đúng là đã tiêu hao khá nhiều, nhưng lúc này hắn lại dồn lực thúc dục Linh hồn, thực lực tuyệt đối là vẫn cao hơn tứ trọng và ngũ trọng Vũ Suất.

– Phụt!

Thân hình lơ lửng giữa không trung, trong miệng của Lục Lâm Thiên đột nhiên phun ra thêm một ngụm máu tươi, Linh lực bị đả thương nặng nề, trong não hải của hắn lập tức truyền tới từng trận đau đớn kịch liệt.

– Khặc khặc, ngươi không thể ngăn ta lại được đâu.

Thôi Mệnh Phán Quan cười một cách âm lệ, Linh lực bị đánh tan, hắn lập tức lao thẳng tới vị trí của hồn đan nằm sâu trong não hải của Lục Lâm Thiên.

– Hỏng rồi.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không còn rảnh để quan tâm tới thương thế của mình nữa, hồn đan trong não hải xoay tròn với tốc độ cực nhanh, Linh hồn lực phía trên hồn đan đột nhiên tuôn trào dữa dội, bất kể thế nào đi nữa, mình tuyệt đối không thể để cho Thôi Mệnh Phán Quan đoạt xác được.

– Linh hồn ngưng vật.

Một giây sau, Linh hồn lực đan tuôn trào dữ dội phía trên hồn đan đột nhiên lại ngưng tụ thành một con hổ màu trắng khổng lồ, một cỗ Linh hồn uy áp bắt đầu tàn ra trong vô hình.

– Rống!

Linh hồn cự hổ nhìn qua rất sống động, cái miệng to lớn dữ tợn há ra gầm lên một tiengs, lợi trảo bén nhọn xé rách không gian, mở ra một mảnh quang mang loá mắt, trong nháy mắt đã mang theo lôi đình chi lực mà trực tiếp lao về phía Thôi Mệnh Phán Quan nhanh như chớp.

– Linh hồn lực thật mạnh, tiểu tử, ngươi đúng là có nhiều chỗ dựa mà, đáng tiếc ngươi lại gặp phải ta.

Nhìn thấy cự hổ do Linh hồn ngưng vật của Lục Lâm Thiên tạo thành, Thôi Mệnh Phán Quan lại kinh ngạc thêm lần nữa, Linh hồn lực cường hãn cỡ ấy, tuyệt đối không phải thứ mà Linh Tướng bình thường có thể sở hữu.

– Phá cho ta.

Thôi Mệnh Phán Quan vừa nói dứt lời, thân hình to cỡ một đứa nhỏ lại khuếch đại lần nữa, trực tiếp hoá thành một cự nhân bằng Linh hồn, trực tiếp đánh ra một đạo quyền ấn phá không lao tới.

– Ầm ầm!

Linh hồn cự hổ trực tiếp đánh bay, thân hình to lớn giật lùi lại, hoá thành Linh hồn lực hư ảo lần nữa, lúc này thì não hải của Lục Lâm Thiên lại càng thêm đau đớn kịch liệt hơn nữa, cơ thể thực bên ngoài cũng phun ra thật nhiều máu tươi.

– Chưởng môn bị Thôi Mệnh Phán Quan đoạt xá, phải làm sao bây giờ,

Trên quảng trường lúc này, đám người Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc và Lữ Tiểu Linh đều đi tới bên dưới cơ thể của Lục Lâm Thiên.

– Chúng ta mau giúp chưởng môn, không thể để chường môn bị tên Thôi Mệnh Phán Quan kia đoạt xác được.

Hoa Mãn Lâu lớn tiếng nói.

– Mọi người không được làm bậy, Linh hồn của Thôi Mệnh Phán Quan vẫn chưa đoạt xá thành công, các ngươi mà nhúng tay vào lộn xộn thì có thể sẽ gây thêm chuyện mất, lại nói, các ngươi định giúp kiểu gì hả, đều đứng yên cho ta, mau hộ pháp cho hắn.

Lữ Tiểu Linh quát khẽ, thời khắc nguy cấp thế này, cô lại là người đầu tiên bình tĩnh lại, trên người Lữ Tiểu Linh vô tình lại toát ra một cỗ khí thế. Thân là đại tiểu thư của Linh Thiên Môn, khí thế của cô lúc này thật khiến cho người ta vô thức nghe theo.

Cảm giác được khí thế của Lữ Tiểu Linh, ngay cả đám người Lộc Sơn lão nhân và Hoa Mãn Lâu cũng cảm thấy sững sờ, hiển nhiên là cũng bị trấn trụ:

– Lữ tiểu thư, ngươi là Linh giả, hãy mau mau nghĩ cách đi, phải làm sao mới có thể giúp được chưởng môn đây, nếu để yên cho Thôi Mệnh Phán Quan đoạt xá chưởng môn thì e là lãnh ít dữ nhiều mất.

Lộc Sơn lão nhân sững sờ một hồi liền bình tĩnh lại ngay lập tức, Linh hồn đoạt xá, tuy lão không xa lạ gì với cái này, nhưng cũng không quá mức quen thuộc, lấy trình độ thực lực của ông thì không đủ để tiếp xúc với phương diện này được.

– Người ngoài căn bản không có cách nào hỗ trợ cho hắn được, hiện tại chỉ có thể dựa vào chính bản thân hắn, trừ phi chúng ta có thể tách Linh hồn ra khỏi cơ thể như Linh Vương và Vũ Vương để đi vào giúp hắn, bằng không thì hết cách.

Lữ Tiểu Linh nói, thân là Linh giả, còn là Linh giả hậu thai vô cùng cường ngạnh, đối với những phương diện này, kiến thức của nàng cũng rộng hơn so với người bình thường.

– Lữ tiểu thư, vậy bây giờ phải làm sao, chúng ta cũng không thể trơ mắt nhìn chưởng môn bị đoạt xác được.

Hoa Mãn Ngọc nói.

– Chúng ta không còn cách nào khác nữa, cũng không phải đã mất hết hy vọng, cứ đứng chờ thêm chút nữa xem sao.

Lữ Tiểu Linh cắn răng nói, trong lòng nàng cũng biết rõ, Lục Lâm Thiên chính là Linh vũ song tu, chỉ là không biết trình độ Linh giả của hắn đã tới mức nào mà thôi, nếu đủ mạnh, thì Thôi Mệnh Phán Quan muốn thôn phệ hắn cũng không dễ dàng gì, nếu như có cách, thì cô đã sớm ra tay giúp đỡ rồi, hiện tại cô cũng chỉ có thể khoanh tay ngồi nhìn mà thôi.

– Ta tin tưởng lão đại, lão đại sẽ không dễ dàng bị đoạt xá như vậy đâu.

Tiểu Long đã thu hồi thân hình trở lại như cũ và trèo lên vai của Lữ Tiểu Linh, trong mắt của Tiểu Long cũng toàn vẻ lo lắng không thôi.

Mọi người thúc thủ vô sách, không khí chung quanh lập tức trở nên nặng nề, sắc mặt của Đới Trường An lúc này cũng vô cùng nghiêm trọng, hắn cũng không hoàn toàn là vì lo cho sống chết của Lục Lâm Thiên, hắn chỉ lo là vạn nhất Lục Lâm Thiên thất bại thì hắn sẽ tiêu đời ngay, bản thân sẽ lại sống những ngày như chó không nhà.

Sắc mặt của đám người của Quỷ Vũ Tông lúc này cũng toàn vẻ nghi hoặc và lo sợ nhìn lên không trung, không có kẻ nào dám lộn xộn, đối với bọn họ mà nói, lúc này cũng chẳng mấy người biết rõ chuyện gì đang xảy ra cả, loại chuyện như đoạt xá thế này, lấy trình độ thức lực của bọn họ thì phần lớn thậm chí còn chưa từng nghe nói qua nữa là.

Đới Cương Tử cũng mang theo vẻ mặt khẩn trương nhìn chằm chằm phía trên không, lúc này đây, quả là giây phút quyết định liên quan tới sống chết của hắn.

Chương 840: Giao phong trong não hải (2)

Mọi người đều vô cùng khẩn trương và lo sợ, không ai chú ý tới một đạo quang mang men theo thân thể của Lục Lâm Thiên, nháy mắt đã chui vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên.

– Khặc khặc, tiểu tử, ngươi không ngăn được ta đâu, mau ngoan ngoãn giao thân xác ra cho ta đi.

Thôi Mệnh Phán Quan âm trầm cười, Linh hồn khổng lồ trực tiếp đánh về phía chỗ sâu bên trong não hải của Lục Lâm Thiên, lao tới chỗ hồn đan phát ra hào quang kia.

– Mạng ta coi như xong.

Sau một trận đau đớn truyền tới từ não hải, Lục Lâm Thiên liền cảm thấy trong đầu hỗn loạn, thực lực của Thôi Mệnh Phán Quan quá cường hãn, chính mình căn bản không cách nào chống lại ông ta được, càng ngày Lục Lâm Thiên càng cảm thấy tri giác của mình càng lúc càng mờ dần đi.

– Lão đại.

Lúc này đây, Tiểu Long đang bò trên vai Lữ Tiểu Linh liền kinh hô lên một tiếng, thần sắc cũng vô cùng kinh hãi, nó và lão đại có huyết khế liên hệ, tình huống của lão đại, nó có thể cảm giác được rõ ràng tất cả, lúc này hắn cũng cảm thấy lão đại sắp không xong rồi.

– Hừ, một tiểu Vũ vương nho nhỏ, cũng chỉ là một con kiến hôi mà thôi.

– Kẻ nào!

Ngay lúc Thôi Mệnh Phán Quan chuẩn bị đánh vào hồn đan của Lục Lâm Thiên thì đột nhiên nghe được một giọng nói lạ, lập tức khiến hắn biến sắc, vội quay đầu lại, trong tầm mắt liền xuất hiện một đạo thân ảnh già nua khá mơ hồ, thân ảnh đó vô thanh vô tức liền xuất hiện ngay trước mặt hắn.

Thân ảnh đó không cao lớn, đứng trước cái thân thể cao hơn trăm thước của hắn lúc này trông qua có vẻ vô cùng nhỏ, nhưng đứng trước thân ảnh đó, hắn lại cảm giác đối phương vĩ đại vô cùng, tới mức không thể xuy suyễn, còn mình thì chỉ là con kiến nhỏ đứng trước voi to.

– Hưu!

Đúng lúc này, ở trong không gian não hải, đột nhiên xuất hiện một tiếng gió thổi quỷ dị, toàn bộ không gian não hải đột nhiên bị bao trùm bởi một mảnh kim quang, bên trong kim quang, lại chứa đựng một cỗ sát khí bi nhân kinh người.

– Đây là cái gì, sát khí mạnh quá.

Thân ảnh già nua kia chỉ nhìn chăm chăm về phía trước, lúc này đây, chỉ thấy phía trên hồn đan của Lục Lâm Thiên xuất hiện một thanh tiểu đao màu vàng, đột nhiên lại biến thành một đạo đao mang màu vàng dài tới vài trăm thước, đao mang vừa xuất hiện liền toả ra kim quang vạn trượng soi khắp não hải, xen lẫn một cỗ sát khí ngập trời, khiến cho sắc mặt của thân ảnh già nua kia cũng phải đại biến.

– Tiểu tử này khi nào thì có thứ khủng bố như vậy, tiểu tử chết dẫm, muốn hại chết lão già ta chắc.

Ngay lúc sắc mặt của lão già kia đại biến thì lão cũng ba chân bốn cẳng vội vàng lùi lại nhanh như trộm, khí tức trên hào quang kim đao này, ngay cả lão cũng không dám xem thường.

– Đây là cái gì?

Lúc Thôi Mệnh Phán Quan nhìn thấy thân ảnh của lão già đằng sau thì đã bị doạ cho suýt tè cả ra quần rồi, lúc này lại cảm giác được khí tức phía sau, khi hắn quay đầu lại dòm thêm lần nữa thì đã bị một cỗ khí tức khủng bố khiến hắn sợ tới mức tim đập chân run đè ép xuống làm hắn cản bản không cách nào phản kháng được, đứng trước khí tức này, hắn cũng cảm thấy mình chẳng khác nào một con kiến hôi.

– Hưu!

Thôi Mệnh Phán Quan muốn chạy trốn, nhưng căn bản chính là không thể cử động được gì, cỗ kim mang vừa bao trùm xuống, lực lượng ngập trời đã vây khốn hắn ngay tại chỗ, trên không trung, một đạo đao mang màu vàng tựa như kình thiên nhất phách, ầm ầm nện xuống Linh hồn thể của hắn, trong nháy mắt, hắn có thể cảm nhận tinh tường Linh hồn thể của hắn đã trực tiếp bị đao mang chem. Thành hai nửa, đao mang dẫn theo một cỗ cự lực tràn đầy, ăn mòn khắp Linh hồn thể của hắn.

– Ầm!

Một giây trước khi Thôi Mệnh Phán Quan mất hết tri giác, hắn cảm nhận được rõ rang Linh hồn thể của mình đã bị đánh tan tành như thế nào, từng mảnh từng mảnh tung toé khắp nơi rồi dần dần tiêu tán.

Linh hồn thể của Thôi Mệnh Phán Quan trực tiếp bị đánh vỡ tan thành vô số mảnh nhỏ, còn thanh đao mang màu vàng kia lúc này lại không hề biến mất, trong nháy mắt nó lại rung lên, đao mang tiếp tục gia tăng, giống như có Linh tính vậy, trực tiếp chém về phía thân ảnh của lão già kia.

– Tên tiểu tử chết dẫm này, cả ta cũng dám động thủ.

Thân ảnh già nua kia lập tức mắng to rồi càng thêm dốc sức bỏ chạy, không dám dừng lại chút nào, tốc độ cũng nhanh tới cực hạn, nháy mắt tiếp theo, trong mi tâm của Lục Lâm Thiên có một đạo oanh quang trực tiếp thoát ra, sau đó liền vội vàng nhập vào bên trong cái trữ vật giới chỉ mà Lục Lâm Thiên đã giấu, không để cho ai cảm giác được bất kỳ khí tức khác thường nào cả.

– Tên tiểu tử chết dẫm này, đào đâu ra loại bảo vật này thế không biết, thật đúng là toàn bộ may mắn trên đời này đều đổ hết lên đầu hắn mà.

Đạo oanh quang phát ra tiếng thì thầm khe khẽ, rồi lập tức tiến vào bên trong trữ vật giới chỉ của Lục Lâm Thiên, trữ vật giới chỉ lần này cũng không bị ẩn đi nữa.

– Xuy xuy!

Trong não hải của Lục Lâm Thiên, đạo đao mang màu vàng kia nhìn thấy thân ảnh của lão già bỏ chạy mất thì cũng không tiếp tục đuổi theo nữa, đao mang vội thu liễm lại, nhanh chóng hoá thành thanh tiểu đao màu vàng, cùng lúc đó, phía trên thanh tiểu đao màu vàng kia cũng có một cổ lực lượng cự đại tản ra tựa như một cái lưới lớn, cái lưới được hình thành từ vô số đường cong mảnh nhỏ khít khao ghép chặt, bắt đầu thu gom mảnh nhỏ Linh hồn đã bị vỡ nát của Thôi Mệnh Phán Quan lại.

Cũng lúc này, Linh hồn lực đã bị đánh vỡ của Thôi Mệnh Phán Quan trực tiếp bị thanh tiểu đao màu vàng kia thôn phệ, vô số mảnh nhỏ Linh hồn li ti đãng bị thôn phệ với tốc độ cực nhanh.

Hồn đan của Lục Lâm Thiên lúc này cũng xoay tròn với tốc độ cực nhanh, đánh tan đám Linh lực đã bị gom lại kia, hồn đan vốn dựa vào việc hấp thu Linh lực để tư dưỡng, cho nên, có không ít mảnh nhỏ Linh hồn của Thôi Mệnh Phán Quan cũng nương theo mớ Linh lực bị đánh vỡ kia mà bị hồn đan hấp thu.

Phía trên hồn đan, chính là một mảnh huỳnh quang màu trắng mờ ảo đang quanh quẩn bay lượn, trực tiếp hấp thu Linh hồn lực, lần tẩm bổ này cho hồn đan có thể nói là cuồng bổ luôn rồi.

Lục Lâm Thiên chỉ có thể thôn phệ Linh lực và Linh phách của Linh Tướng, nhưng không cách nào thôn phệ hồn lực được

Thứ nhất, ở dưới Linh vương, ví dụ như nói Linh Suất đi, mặc dù Linh hồn lực rất cường hãn, nhưng cũng không thể đạt tới trình độ ly thể được, mặc dù Linh giả ở trình độ Linh phách đã có thể ngưng tụ hoá hồn đan thành thực chất, nhưng loại thực chất hoá này chỉ có thể làm được khi ở trong không gian não hải của bản thân mà thôi, đồng thời cần phải có Linh lực phụ trợ, mới có thể triển khai công kích thực chất hoá bằng Linh hồn lực được, nhưng tuyệt đối không thể kiên trì quá lâu, vì nó sẽ tiêu tán rất nhanh.

Mà sau khi thôn phệ Linh Tướng và Linh phách xong thì hồn đan của Linh giả sẽ tự động tan ra hoá thành năng lượng tiêu tán

Chương 841: Linh hồn tăng cường

Thứ hai, âm dương Linh vũ quyết chỉ có tác dụng thôn phệ Linh lực và chân khí, chứ không có tác dụng thôn phệ Linh hồn lực, cho nên dù Lục Lâm Thiên thôn phệ không ít Linh giả, và Linh hồn lực cũng mạnh hơn không ít, nhưng đấy là do vào lúc Linh giả bị thôn phệ Linh lực thì Linh hồn lực cũng hoá thành năng lượng và xen lẫn một ít vào trong đám Linh lực bị Lục Lâm Thiên thôn phệ.

Mà chút ít năng lượng Linh hồn lực đó, ngay lúc bị Lục Lâm Thiên luyện hoá thành Linh lực thì vô tình sẽ bị hồn đan của hắn thôn phệ, tuy rằng số lượng mỗi lần không nhiều lắm, nhưng tích luỹ lâu dần cũng có tác dụng rất lớn.

Lúc này đây, hồn đan của Lục Lâm Thiên hấp thu Linh hồn lực đã bị nghiền nát của Thôi Mệnh Phán Quan, hành động này không thể nghi ngờ chính là đại bổ, trực tiếp hấp thu Linh hồn lực để tẩm bổ, đối với Linh hồn lực của Lục Lâm Thiên mà nói thì đây chính là lợi ích kinh người.

Ở bên ngoài, lúc này Lục Lâm Thiên đang lơ lửng giữa không trung, khí tức trên người như có như không, khiến cho đám người đứng vây xem bên dưới sợ tới mức tim muốn nhảy lên cổ họng, nếu như Thôi Mệnh Phán Quan đoạt xá thành công thì đợi lúc chưởng môn tỉnh lại sẽ biến thành Thôi Mệnh Phán Quan, chứ không còn là chưởng môn nữa.

Thần sắc của Lữ Tiểu Linh cũng vô cùng khẩn trương, hàm răng ngà cắn chặt đôi môi mọng đỏ tới mức suýt bật máu.

Mọi người có khẩn trương đến mấy thì cũng bó tay không làm được gì, cái cảm giác hồi hộp thế này, thứ khó chịu nổi nhất chính là phải hứng chịu nó trong một quãng thời gian lâu dài, khiến cho thần kinh của cả đám người đều căng như dây đàn,

Trong não hải của Lục Lâm Thiên, dưới tình huống mà ngay cả bản thân của Lục Lâm Thiên cũng không rõ, hồn đan đang xoay tròn cực nhanh và hấp thu hết đám Linh hồn lực kia, bất quá lúc này hồn đan hấp thu Linh hồn lực so với thanh tiểu đao màu vàng thì vẫn còn kém rất xa, chỉ có một phần rất nhỏ mảnh vỡ Linh hồn còn sót lại là bị hồn đan hấp thu trong lúc vô tình mà thôi, hồn đan hấp thu mảnh vỡ Linh hồn nếu như so với tiểu đao màu vàng thì… phỏng chừng cao lắm chỉ cỡ một phần ngàn, thậm chí còn chẳng tới một ngàn nữa.

Bất quá cũng bởi vì như vậy, Lục Lâm Thiên mới có thể thuận lợi khiến cho hồn đan hấp thu được Linh hồn lực bị đánh vỡ kia, Linh hồn lực bị đánh vỡ của Thôi Mệnh Phán Quan cũng cực kỳ khổng lồ, lấy trình độ Linh hồn lực của Lục Lâm Thiên lúc này thì muốn hấp thu toàn bộ chẳng khác nào tự tìm đường chết, căn bản không thể nào làm được.

– Xuy!

Chỉ không tới nửa canh giờ, tất cả mảnh vỡ Linh hồn đều bị thanh tiểu đao màu vàng kia thôn phệ, thế nhưng bản thân của nó lại không có bất kỳ biến hoá nào, sau khi thôn phệ mảnh vỡ Linh hồn xong, ngay cả quang mang của nó cũng không thay đổi dù chỉ mảy may, tiếp tục xoay quanh phía trên hồn đan, theo tần xuất xoay của hồn đao mà tự xoay.

– Ta không chết sao?

Lúc Lục Lâm Thiên khôi phục tri giác thì điều đầu tiên hắn làm chính là nhìn vào xem lại não hải của mình, phát hiện mọi thứ không có gì thay đổi, Thôi Mệnh Phán Quan thì không thấy bóng dáng đâu, mình cũng không bị đoạt xá, đồng thời, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được là Linh hồn lực của mình đã tăng cường không ít.

– Đã xảy ra chuyện gì vậy.

Lục Lâm Thiên cố gắng hồi tưởng lại, ngay lúc mình trọng thương mất đi tri giác, dường như đã nghe được một giọng nói già nua, giọng nói này dường như không xa lạ gì, mà dường như mình còn mơ hồ nhìn thấy thanh tiểu đao màu vàng kia phát ra kim quang cực sáng nữa.

– Chẳng lẽ là tiểu đao màu vàng đã cứu ta?

Lục Lâm Thiên nhìn về phía thanh tiểu đao màu vàng kia, nhưng lại không nhìn thấy thanh đao có bất kỳ biến hoá khác thường nào.

– Rốt cuộc là tiểu đao màu vàng hay là người nào khác?

Lục Lâm Thiên thoáng nghi hoặc, chỉ biết rằng bản thân mình đã được cứu thoát, nhưng Lục Lâm Thiên lại không biết rốt cuộc là thanh tiểu đao màu vàng kia đã cứu mình, hay là do người nào đó khác.

Còn có bản thân mình vô duyên vô cớ, Linh hồn lực đột nhiên lại mạnh hơn không ít, sợ là so với trước kia ít nhất cũng phải mạnh hơn một phần hai mươi luôn ấy chứ, đừng xem nó chỉ có một phần hai mươi mà xem thường, nếu là bát trọng Linh Tướng bình thường tu luyện thì phỏng chừng không tốn vài năm căn bản không cách nào tăng cường Linh hồn lực nhiều như vậy được.

Lục Lâm Thiên hơi hé mắt ra nhìn, thân hình đột nhiên rơi xuống dưới.

– Xuy xuy.

Chân khí rung động, chân khí toả ra chung quanh hoá thành một dòng khí xoáy qua, Lục Lâm Thiên lúc này mới ổn định thân hình lại được, sau đó đứng ở giữa quảng trường, quét mắt nhìn khắp bốn phía.

– Bịch bịch!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên tỉnh lại, đám người Lộc Sơn lão nhân, Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu cũng đứng trơ ra hai mặt nhìn nhau, sau đó lập tức lùi lại phía sau, mắt nhìn chằm chặp vào Lục Lâm Thiên, không ai biết chắc kẻ vừa tỉnh lại có phải là Thôi Mệnh Phán Quan hay là chưởng môn của mình nữa.

– Các ngươi làm sao vậy?

Lục Lâm Thiên nhìn vẻ mặt của cả bọn liền hỏi với vẻ nghi hoặc.

– Ngươi là ai?

Lữ Tiểu Linh khẩn trương nhìn vào Lục Lâm Thiên, tới mức trống ngực đập dồn dập.

– Ngươi thử nói xem ta là ai.

Lục Lâm Thiên hơi ngẩn ra, chẳng lẽ mình bị huỷ dung rồi hả.

– Lão đại.

Tiểu Long lúc này cũng vui mừng nhào tới, chỉ có nó là có thể cảm giác được khí tức của lão đại rõ ràng nhất, đây không phải là Thôi Mệnh Phán Quan, khí tức trên người của lão đại vẫn không hề thay đổi.

– Tiểu Long, đệ không sao chứ.

Lục Lâm Thiên hỏi, Tiểu Long chống lại Thôi Mệnh Phán Quan, ít nhiều cũng bị thương.

– Không có việc gì, lão hỗn đản ấy vẫn không thể thương tổn đến ta được.

Tiểu Long ngẩng đầu nói, mắt nhỏ chớp chớp, giọng nói mang theo chút uỷ khuất:

– Chính là hơi đau một chút, thực lực của lão hổn đản đó đúng là không tệ.

– Lục Lâm Thiên, ngươi không bị đoạt xác à?

Lữ Tiểu Linh lập tức bước tới, cảm giác khí tức trên người Lục Lâm Thiên, sắc mặt vẫn còn có chút nghi hoặc không dám tin.

– Ngươi nói thử xem, không lẽ ngươi muốn ta bị đoạt xác à?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Không phải vậy, ngươi không có chuyện gì là tốt rồi, ta rất lo cho ngươi.

Lữ Tiểu Linh rốt cuộc cũng đoán chắc kẻ trước mặt là ai, lập tức bổ nhào vào lòng ngực của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hơi sững ra, thân thể nhỏ nhắn kia đã dán sát l*иg ngực của hắn, sau một hồi lóng ngóng chẳng biết làm sao, hai tay thoáng do dự, sau đó liền choàng qua ôm lấy vòng eo nhỏ nhắn kia, nói:

– Được rồi, ta không sao rồi. Đừng quá lo lắng.

– Thất phẩm đan dược á, thất phẩm đan dược.

Thanh âm cực nhỏ của Tiểu Long lập tức vang lên trong não hải của Lục Lâm Thiên, nháy nhỏ nháy nháy một cái, sau đó không ngừng cười hắc hắc như trẻ con.

Lục Lâm Thiên trừng Tiểu Long một cái, Tiểu Long không hề sợ hãi mà ngẩng đầu ưỡn lên tỏ vẻ kháng nghị.

– Ngươi làm ta lo lắng muốn chết, đều do ta không tốt, đáng lẽ ra ta nên giúp ngươi sớm một chút mới đúng, đều là do ta, cũng may mà ngươi không có chuyện gì.

Chương 842: An trí Quỷ Vũ Tông (1)

Sau một hồi, Lữ Tiểu Linh liền e thẹn ngẩng đầu lên nhìn hắn rồi xấu hổ lùi lại hai bước mới dám nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Ngươi giúp ta thì coi như xong, nếu như ngươi xảy ra chuyện gì, Linh Thiên Môn sẽ không tha cho ta đâu.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ai nói vậy, Thôi Mệnh Phán Quan ở thời kỳ toàn thịnh thì ta không đối phó được, bất quá nếu là Linh hồn thể thì ta không phải là không có cách, ít nhất Linh hồn thể của Thôi Mệnh Phán Quan cũng không thể làm gì được ta, chỉ là không tới mức khốn cùng thì cha của ta không cho ta thi triển mà thôi.

Lữ Tiểu Linh bĩu môi, nhìn Lục Lâm Thiên mà nói.

Lục Lâm Thiên nhìn Lữ Tiểu Linh thêm một cái, thân là đại tiểu thư của Linh Thiên Môn, một thân một mình chạy ra ngoài, nếu trên thân không có chỗ dựa vào, không còn con bài tẩy thì chắc chắn là giả, trên người Vân Hồng Lăng thì có Thổ sát huyền lôi và cung điện Linh khí, chỉ sợ là trên người của Lữ Tiểu Linh cũng phải che giấu thứ gì đó vô cùng cường hãn.

– Chưởng môn, ngươi không có chuyện gì thật sao?

Lúc này, đám người Lộc Sơn lão nhân, Hoa Mãn Ngọc và Hoa Mãn Lâu mới nghi hoặc đánh giá Lục Lâm Thiên từ đầu tới chân.

– Không có việc gì.

Lục Lâm Thiên cười khẽ một tiếng, huyết khí trong cơ thể vẫn đang cuồn cuộn như cũ, thiếu chút nữa đã phun thêm một ngụm máu tươi. Mặc dù không bị đoạt xác, Linh hồn lực còn mạnh hơn không ít, nhưng chuyện này không liên quan gì tới thương thế cả, vết thương có được lúc trước khi chống lại Thôi Mệnh Phán Quan thì vẫn cứ còn đó, hơn nữa cũng vô cùng nghiêm trọng,

– Hô!

Đám người Lộc Sơn lão nhân đều thở hắt ra một hơi cùng lúc, cũng cảm thấy rất đỗi kinh ngạc, thực lực của bọn họ không tệ, tự nhiên biết rõ, bị Linh hồn của Thôi Mệnh Phán Quan nhập vào cơ thể, nếu như không có chỗ dựa vào thì dám chắc đã bị đoạt xác rồi, chưởng môn cư nhiên lại bình an vô sự, e rằng đây là chuyện trước nay chưa từng có, mọi người cùng hít vào một ngụm khí lạnh và càng thêm tôn kính vị chưởng môm này hơn.

– Muốn chạy à, đừng hòng.

Lộc Sơn lão nhân quát lên một tiếng, lúc này tên Đới Cương Tử nằm trên mặt đất nãy giờ đang cố giãy dụa bò dậy muốn lặng lẽ xoay người bỏ chạy, tiếng nói vừa dứt, trong tay của Lộc Sơn lão nhân trực tiếp đánh ra một đạo trảo ấn, trảo ấn vừa đánh ra, không gian lập tức run lên, ngay cả mặt đất cũng rạn nứt.

Mặc dù Lộc Sơn lão nhân đang mang thương thế trên người, nhưng lực công kích vẫn không giảm đi chút nào, trong nháy mắt tiếp theo đó, đạo trảo ấn này đã bay tới phía trên đầu của Đới Cương Tử.

Thương thế của Đới Cương Tử nặng hơn Lộc Sơn lão nhân rất nhiều, thực lực thì vốn cũng kém xa ông ta, thấy vậy hắn lập tức hoảng sợ, mặt mày xám ngoét như tro tàn.

– Lộc Sơn Cung Phụng, giữ cho hắn một hơi.

Lục Lâm Thiên hờ hững căn dặn.

– Vâng, chưởng môn,

Lộc Sơn lão nhân đáp lời, chưởng ấn đã hung hăng nện xuống thật mạnh.

– Ầm!

Trảo ấn mơ hồ khiến không gian trở nên vặn vẹo, sau đó nện thật mạnh xuống người tên Đới Cương Tử kia, một trảo đánh xuống, trên mặt đất của quãng trường cũng bị đánh vỡ, lộ ra năm vết nứt rộng mấy thước, nháy mắt lại lan dài ra xa với tốc độ chóng mặt.

– Phụt!

Mặt đất rung chuyển dữ dội, đất đá văng khắp nơi, Đới Cương Tử phun ra một miệng máu tươi, xen lẫn mớ nội tạng bị đánh nát,cả người nằm lọt thỏm trong cái hố giữa chân ấy, khắp người đều cảm thấy ê ẩm khó chịu.

Lục Lâm Thiên chậm rãi đi về phía Đới Cương Tử, loé qua một cỗ lãnh ý.

– Lục chưởng môn, xin hãy tha chết cho ta đi, ta nhất thời bị ma quỷ làm cho đầu óc mê muội, tha cho ta một mạng đi, ta không dám nữa đâu, phụt…

Đới Cương Tử nói đứt quãng, miệng phun máu tươi thêm lần nữa, trong mắt đυ.c ngầu ngập tràn vẻ kinh hãi nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Muộn rồi.

Lục Lâm Thiên nói khẽ, chưởng ấn trong tay của hắn đã thay cho lời nói, một đạo trảo ấn đã chụp lấy đầu của Đới Cương Tử.

Lục Lâm Thiên lúc này không phải thôn phệ tên Đới Cương Tử này mà là thi triển sưu Linh thuật, chính mình phải tìm hiểu cho rõ quan hệ giữa Quỷ Vũ Tông và Linh Vũ giới mới được, nếu như muốn biết rõ tất cả thì cứ thi triển sưu Linh thuật thì ắt sẽ rõ mười mươi.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên mới thu hồi trảo ấn, thần sắc cũng ngưng trọng hẳn lên, thở dài một cái, nói với Tiểu Long trên vai:

– Tiểu Long, giao cho ngươi đấy.

– Một tên Vũ Suất tam trọng, sau khi ta ăn xong thì cũng có thể đạt được ít chỗ tốt rồi.

Tiểu Long nhún người trượt xuống, hoá thành vài thước, trực tiếp nuốt sống Đới Cương Tử vào trong bụng.

– Tông chủ.

Mấy ngàn đệ tử Quỷ Vũ Tông đứng chung quanh liền nháo nhào lên, nhưng không có kẻ nào dám vượt lên nửa bước, lấy thực lực của cả đám, bước lên chỉ tổ chịu chết mà thôi.

– Tất cả mọi người nghe đây, Đới Cương Tử đã chết rồi, các ngươi là kẻ thông minh, hẳn là biết nên làm gì mới đúng, hiện tại các ngươi sẽ có một tông chủ mới.

Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua mấy ngàn đệ tử Quỷ Vũ Tông đang có mặt ở đấy, cuối cùng liền dừng lại trên người Đới Trường An.

– Đới Cương Tử có chết cũng không đền hết tội, đa tạ Lục chưởng môn.

Đới Trường An hạ áo choàng xuống, thần sắc pha chút kinh ngạc lẫn hưng phấn, Đới Cương Tử đã chết, từ nay về sau hắn rốt cuộc cũng không cần phải làm con chó của bất kỳ ai nữa.

Nhìn Đới Trường An, sắc mặt của đám đệ tử Quỷ Vũ Tông đều khẽ đổi.

– Tất cả mọi người nghe cho rõ đây, kể từ nay về sau, Đới Trường An chính là tông chủ mới của Quỷ Vũ Tông, kẻ nào không phục thì đứng ra, vị này chính là đại tiểu thư của Linh Thiên Môn, các ngươi không phục thì chính là đối nghịch với Linh Thiên Môn, hậu quả tự mình gánh lấy.

Lục Lâm Thiên lại quét mắt nhìn quanh đám đệ tử Quỷ Vũ Tông lần nữa, trong mắt loé lên một cỗ lảnh ý, sau đó giới thiệu Lữ Tiểu Linh cho cả đám người biết.

Đám người của Quỷ Vũ Tông nào dám nhìn thẳng, chỉ có thể đưa mắt nhìn nhau, sau đó đưa mắt nhìn về phía Lữ Tiểu Linh, sau đó lại chuyển hướng nhìn về phía Đới Trường An, đây vốn chính là đại thiếu gia của Quỷ Vũ Tông, đám đệ tử chớp mắt một cái, sau đó có vài tên dẫn đầu quỳ xuống:

– Đệ tử bái kiến tông chủ.

– Bát kiến tông chủ.

Đám người còn lại nhìn thấy vậy cũng thần phục theo ngay lập tức, bất kể là trong lòng bọn họ phục thật hay không, nhưng bọn họ đều biết, hiện tại nếu không thần phục theo thì chỉ có một con đường chết.

Nhìn thấy như vậy, Đới Trường An lập tức kích động lên, loại cảm giác cao cao tại thượng của trước kia đã trở lại lần nữa, rốt cuộc cũng không cần sống những ngày tháng tủi nhục nữa.

– Đới tông chủ, đã vậy thì mọi chuyện còn lại ở đây đều giao cho ngươi, ta đi trước một bước đây.

Lục Lâm Thiên nhếch mép, tựa tiếu phi tiếu nói với Đới Trường An.

– Đa tạ Lục chưởng môn.

Chương 843: An trí Quỷ Vũ Tông (2)

Đới Trường An lúc này thi lễ thật sâu với Lục Lâm Thiên, hắn biết tất cả mọi thứ của mình lúc này đều là do Lục Lâm Thiên ban cho, người này, có thể cho hắn lên cao cao tại thượng cũng có thể kéo hắn xuống chỉ bằng một con chó, hắn biết rõ tầm quan trọng của người này đối với hắn.

– Lục chưởng môn, còn có một việc…

Đới Trường An muốn nói lại thôi.

– Hộ pháp Trương Khiếu, ngươi dẫn người ở lại Quỷ Vũ Tông giúp đỡ tông chủ, hết thảy đều phải nghe theo lệnh của tông chủ, nếu trong Quỷ Vũ Tông có kẻ nào không phục thì giết không tha.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía Trương Khiếu.

Trương Khiếu hiểu rõ, ý của chưởng môn hắn đương nhiên hiểu rõ, đáp:

– Vâng, thưa chưởng môn.

– Đới tông chủ, vậy ta đi trước đây, từ nay về sau Quỷ Vũ Tông cùng Phi Linh Môn của ta chính là người cùng một nhà, có việc gì thì có thể tới tìm ta bất cứ lúc nào, nếu như phi Linh môn có chuyện, cũng hy vọng Đới tông chủ sẽ hỗ trợ nhiều hơn.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ.

– Lục chưởng môn nói quá lời rồi, về sau chuyện của Phi Linh Môn cũng chính là chuyện của Quỷ Vũ Tông ta.

Đới Trường An vỗ ngực cam đoan, cường giả của Phi Linh Môn hắn đã gặp qua, có thể ra tay giúp đỡ hắn thì chính là để mắt tới hắn.

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười, Đới Trường An lúc trước đã bị đám người Hoa Mãn Lâu và Lộc Sơn lão nhân làm cho sợ chết đi được, giờ lưu lại Trương Khiếu và vài tên Vũ Tướng ở lại Quỷ Vũ Tông hẳn là sẽ không xảy ra chuyện gì to tát.

– Biểu ca, ngươi đã đoạt lại được Quỷ Vũ Tông, từ nay về sau cần phải quản lý Quỷ Vũ Tông cho thật tốt nha.

Lữ Tiểu Linh nói với Đới Trường An.

– Biểu muội cứ yên tâm đi, đa tạ biểu muội.

Đới Trường An đáp lời, lúc này, hắn đã không dám giữ lòng dạ dơ bẩn đối với vị biểu muội tuyệt mỹ mê người này nữa rồi, đối với thanh niên áo xanh trước mặt, ngay cả dũng khí để ghen tị hắn cũng không có, đối với hắn mà nói thì đối phương chính là ngọn núi cao không cách nào suy chuyển được, hiện tại hắn chỉ dám ngước mắt mà nhìn thôi.

Sau khi thi triển thuật truyền âm nói nhỏ vài câu vào tai Trương Khiếu xong thì sắc trời cũng gần như đen hẳn, Lục Lâm Thiên cưỡi Nghịch Lân Yêu Bằng thừa dịp đang đêm rời khỏi Quỷ Vũ Tông, chuyện ở Quỷ Vũ Tông đã có Trương Khiếu lo liệu, coi như đã hoàn toàn xử lý xong việc.

Lần này tới Quỷ Vũ Tông, gặp phải Thôi Mệnh Phán Quan, cũng hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của Lục Lâm Thiên, lại thêm một lần hữu kinh vô hiểm, nhưng Lục Lâm Thiên nhớ lại mà vẫn còn phải hít vào một ngụm khí lạnh, chỉ thiếu chút nữa là mình đã toi đời rồi.

Tốc độ của Nghịch Lân Yêu Bằng cũng chậm hơn không ít, cả đám yêu thú lúc này đều mang vết thương không nhẹ trên người.

– Lục Lâm Thiên, đa tạ ngươi đã giúp đỡ.

Ngồi trên lưng của Nghịch Lân Yêu Bằng, Lữ Tiểu Linh nói với Lục Lâm Thiên.

– Không cần phải cảm ơn đâu, xem như nể mặt ngươi, giúp tên Đới Trường An kia một lần cũng không sao cả.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Lục Lâm Thiên, ngươi đúng thật là không biết xấu hổ mà, ngươi thật sự cho ta là đồ ngốc chắc, chỉ sợ là ngươi đã sớm có ý định đánh Quỷ Vũ Tông rồi, bằng không sao bỗng dưng ngươi lại tốt bụng như vậy được.

Lữ Tiểu Linh trừng mắt đẹp nhìn hắn, tuy nàng đơn thuần, nhưng không phải kẻ ngốc, chút chuyện ấy nàng vẫn nhìn ra được.

– Cái này….

Lục Lâm Thiên nhún vai, mỉm cười.

– Biểu ca thì coi như xong rồi, ta biết rõ ngươi đánh chủ ý tới Quỷ Vũ Tông. bất quá dù sao đi nữa mẹ của ta và dì cũng có quan hệ máu mủ, ngươi xem như chừa cho ta chút mặt mũi, cho dù có đánh chủ ý tơi Quỷ Vũ Tông đi nữa, nhưng cũng phải che chở cho hắn một chút, lấy thực lực của biểu ca, nếu muốn bảo vệ được Quỷ Vũ Tông thì còn chưa đủ, dù sao Quỷ Vũ Tông sớm muộn gì cũng là của người khác, ngươi chỉ ra tay trước mà thôi.

Đôi mắt của Lữ Tiểu Linh loé lên, thấp giọng nói.

Lục Lâm Thiên thoáng sững sờ, lúc này, Lục Lâm Thiên lại không nhịn được mà nhìn kỹ Lữ Tiểu Linh lần nữa, vẫn cảm thấy Lữ Tiểu Linh rất đơn thuần, nhưng Lục Lâm Thiên đột nhiên cảm thấy Lữ Tiểu Linh đôi khi cũng không đơn thuần tí nào, tính toán của mình, Lữ Tiểu Linh đều hiểu rõ cả.

– Nữ nhân đúng là khó mà nhìn thấu.

Lục Lâm Thiên khẽ cười khổ, xem ra, nam nhân nhất định không thể nghĩ rằng mình có thể nhìn thấu nữ nhân, thực tế thì nữ nhân căn bản không cách nào nhìn thấu được, những kẻ tự cho là mình có thể hiểu rõ nữ nhân, tới cuối cùng, nhất định sẽ có ngày chịu khổ trong tay nữ nhân.

Trên lưng của Nghịch Lân Yêu Bằng, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi, nhét thêm vài viên đan dược vào miệng, thương thế trên người, Lục Lâm Thiên phỏng chừng cũng chẳng khá khẩm hơn bao nhiêu so với lần ở trong hạp cốc.

Trong não hải của Lục Lâm Thiên bắt đầu suy xét rất nhiều vấn đề, ngay khi thi triển sưu Linh thuật đối với não hải của Đới Cương Tử hắn mới biết được, tên Đới Cương Tử này đối với Linh vũ giới căn bản cũng không biết được bao nhiêu chuyện, chẳng qua là hắn đã từng tiếp xúc cùng với Hắc Bạch vô thường và Thôi Mệnh Phán Quan mà thôi, thời gian tiếp xúc thì chính là lúc ở trong sơn mạch Vụ Hải, lúc trước sau khi hai tên Hắc Bạch vô thường bỏ chạy thì chính là tới tìm Đới Cương Tử.

Thôi Mệnh Phán Quan đồng ý sẽ khiến cho Quỷ Vũ Tông trở thành thế lực hàng đầu, đồng thời cũng biết rõ có Phệ Huyết Hoá Cốt Đan trên người Đới Cương Tử, Đới Cương Tử vì nhìn thấy thực lực của Thôi Mệnh Phán Quan và Hắc Bạch vô thường, cộng thêm dã tâm của hắn nên đã đồng ý.

Còn việc về Linh vũ giới thì Đới Cương Tử căn bản không biết được bao nhiêu. Bất quá ở trong não hải của Đới Cương Tử, Lục Lâm Thiên còn chiếm được một tin tức khác cũng vô cùng trọng yếu, người của Hoá Vũ Tông, trước đó không lâu đã tới tìm Đới Cương Tử, hỏi thăm không ít chuyện về Phi Linh Môn, thậm chí còn cho Quỷ Vũ Tông không ít lợi, muốn Quỷ Vũ Tông ngăn cản sự phát triển của Phi Linh Môn.

Tin này cũng không có gì, nhưng đối với Lục Lâm Thiên thì lại vô cùng quan trọng, chứng tỏ Hoá Vũ Tông đang nhòm ngó tới Phi Linh Môn, hơn nữa còn cố tình muốn ngăn cản sự phát triển của Phi Linh Môn.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên bắt đầu ngồi trên người Nghịch Lân Yêu Bằng điều tức chữa thương.

Sau khi một đường chạy thẳng về Phi Linh Môn, Lộc Sơn lão nhân liền trở về chữa thương, có thể nói vết thương cũ trên người Lộc Sơn lão nhân còn chưa lành thì đã gánh thêm vết thương mới.

Lục Lâm Thiên cũng lập tức trở về đình viện ở sau núi, kể đại khái về chuyện của Thôi Mệnh Phán Quan ở Quỷ Vũ Tông qua một lần cho Đông Vô Mệnh nghe, về phần biến cố diễn ra trong não hải thì Lục Lâm Thiên chỉ nói loáng thoáng qua mà thôi, cũng không nhắc gì tới chuyện của thanh tiểu đao màu vàng.

– Không ngờ Thôi Mệnh Phán Quan lại ở Quỷ Vũ Tông, tiểu tử ngươi coi như phúc lớn mạng lớn, sau này cần phải cẩn thận hơn nữa mới được.

Đông Vô Mệnh nghe Thôi Mệnh Phán Quan ở Quỷ Vũ Tông thì cũng hít vào một hơi giùm Lục Lâm Thiên.

Chương 844: Tẩy kiếp thiên tinh (1)

– Đông lão, ta phải bế quan vài ngày nữa mới được, việc ở Quỷ Vũ Tông đại khái đã được giải quyết xong, thực lực của Quỷ Vũ Tông bây giờ đã giảm mạnh, sắp tới ắt hẳn sẽ chiêu binh mãi mã, phải phiền toái Đông lão an bài một vài cường giả lạ mặt tiến vào Quỷ Vũ Tông mới được.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ngươi muốn tước quyền của Đới Trường An.

Đông Vô Mệnh cười nhạt một tiếng.

– Đới Trường An vốn chỉ là một tên phế vật mà thôi, nhưng bây giờ tên phế vật này vẫn còn chút giá trị lợi dụng, nếu như hắn ngoan ngoãn nghe lời, ta có thể nuôi hắn cả đời, còn nếu như hắn cũng giống Đới Cương Tử thì ta không ngại giết thêm một tên nữa.

Lục Lâm Thiên nói với ánh mắt lạnh lẽo.

– Ngươi xài chiêu đó với Lữ Tiểu Linh, phỏng chừng sau khi Lữ Chính Cường biết được sẽ kính trọng ngươi vài phần.

Đông Vô Mệnh cười một tiếng, sau đó nhỏ giọng nói với Lục Lâm Thiên, vì ban nãy ông đã nghe kể hết mọi chuyện.

– Đây cũng không còn cách nào khác, ta không muốn tất cả các thế lực đều để mắt tới Phi Linh Môn của ta, lôi Linh Thiên Môn ra làm lá chắn để giảm bớt kẻ dòm ngó, còn lại cứ để bọn họ tự mình đoán mò đi, hiện tại có lẽ tới lượt Hoá Vũ Tông phải đau đầu rồi.

Lục Lâm Thiên nhếch môi mỉm cười.

Lục Lâm Thiên hiểu rất rõ, lúc này đây có rất nhiều thế lực đều dòm ngó tới Phi Linh Môn, Phi Linh Môn có Vũ Vương, đồng thời thế lực cũng đang ngày càng lớn mạnh, khiến cho không ít thế lực đứng ngồi không yên, lúc nào cũng dò xét động tĩnh của Phi Linh Môn, Quỷ Vũ Tông hai lần đổi chủ đều có bóng dáng của Phi Linh Môn, đây cũng là chuyện khó che giấu, chỉ cần là kẻ có chút hiểu biết cũng sẽ cho rằng việc này chắc chắn có liên quan tới Phi Linh Môn. Hoặc là Quỷ Vũ Tông đang bị Phi Linh Môn âm thầm khống chế, hiện tại Phi Linh Môn đã có đủ thực lực khống chế tuyệt đối Quỷ Vũ Tông rồi.

Cho nên sẽ khiến cho rất nhiều kẻ cảm thấy nôn nao khó yên, nhưng bây giờ, sau khi mình lôi Lữ Tiểu Linh ra thì tình hình sẽ khác hẳn, không còn như trước nữa, đây cũng là mục đích của Lục Lâm Thiên khi đưa Lữ Tiểu Linh tới Quỷ Vũ Tông, phía sau lưng của Lữ Tiểu Linh còn có Linh Thiên Môn, lại thêm quan hệ giữa Linh Thiên Môn và Quỷ Vũ Tông, những thế lực khác cũng biết chuyện này, có Lữ Tiểu Linh dính vào thì những thế lực đó sẽ không suy đoán nhiều nữa, nếu so sánh giữa Linh Thiên Môn và Phi Linh Môn thì đương nhiên bây giờ Linh Thiên Môn sẽ dễ bị chú ý hơn rồi.

Lục Lâm Thiên đoán, cũng chỉ có làm như vậy mới đẩy được tầm mắt của không ít kẻ lên Linh Thiên Môn, đoán là Linh Mẫn Thiên Tôn muốn giúp Đới Trường An, hoặc là Linh Thiên Môn muốn ra tay với Quỷ Vũ Tông. Đặc biệt là Hoá Vũ Tông, Quỷ Vũ Tông nằm trong phạm vi địa bàn của Hoá Vũ Tông, Linh Thiên Môn nhúng tay vào, phỏng chừng Hoá Vũ Tông chính là bên đau đầu nhất, sau khi nhận được tin, nhất định sẽ ăn không ngon ngủ không yên, đoán già đoán non rằng có phải là Linh Thiên Môn muốn ra tay với Quỷ Vũ Tông trước, sau đó đánh tới Hoá Vũ Tông hay không.

Lục Lâm Thiên cười trộm trong lòng, nói tóm lại kéo Lữ Tiểu Linh vào lúc này đã thành công khiến cho rất nhiều kẻ có tật giật mình, còn Phi Linh Môn thì sẽ không bị ai dòm ngó.

Về phần Quỷ Vũ Tông, Lục Lâm Thiên đã sớm có tính toán riêng, hiện tại cường giả của Quỷ Vũ Tông trên cơ bản chẳng được mấy người, lại thêm người của mình phái tới gia nhập và bọn người Trương Khiếu đang ở lại Quỷ Vũ Tông, nội ứng ngoại hợp, cứ âm thầm lặng lẽ mà làm, tin rằng chẳng bao lâu nữa, toàn bộ Quỷ Vũ Tông sẽ thần không biết quỷ không hay mà nằm gọn trong lòng bàn tay của mình, còn tên Đới Trường An thì sẽ hoàn toàn trở thành bù nhìn.

Về phần có thể khiến Linh Thiên Môn rước lấy phiền toái hay không thì Lục Lâm Thiên cũng không thể quản được những chuyện ấy, Linh Thiên Môn cách Phi Linh Môn trăm song nghìn núi, phỏng chừng Lữ Chính Cường sẽ không tìm tới mình để tính sổ mấy việc cỏn con này đâu, mình chẳng qua chỉ lợi dụng Linh Thiên Môn có một chút mà thôi, lại nói, đây cũng là do Lữ Tiểu Linh tự nguyện, coi nhưng đây là thù lao mình giúp ông ta chăm sóc con gái đi vậy, nghĩ như vậy, Lục Lâm Thiên rất vô sỉ mà mỉm cười.

– Đúng rồi Đông lão, ngày mai phái người tới trấn Thiên Tinh đi, sau đó cướp cho bằng sạch cái trấn Thiên Tinh đó rồi giao lại cho Vân Dương Tông, chuyện này ta đã hứa với Vân Dương Tông rồi, nhất định phải làm, bất quá cũng không cần làm quá mức.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc nói.

– Giao trấn Thiên Tinh cho Vân Dương Tông, sẽ có chút bất lợi cho Phi Linh Môn chúng ta, tới lúc đó, nếu Phi Linh Môn chúng ta muốn khuếch trương ra thì đây chính là con đường ta phải qua.

Đông Vô Mệnh ngẫm lại một cái rồi lập tức lên tiếng.

– Vân Dương Tông muốn đã muốn như vậy thì chúng ta cũng không cần phải lo gì cả, hiện tại Quỷ Vũ Tông đã là của chúng ta, cộng thêm Cổ Vực còn có trấn Hoa Môn, hắn muốn phong toả Phi Linh Môn của chúng ta thì ta sẽ phong toả bốn phía của hắn trước, tới lúc đó, ta sẽ biến trấn Thiên Tinh thành một toà trấn cô độc, tới lúc đó thì sẽ tới lượt hắn cầu chúng ta.

Lục Lâm Thiên nói, điểm này thì Lục Lâm Thiên hắn đã sớm nghĩ kĩ rồi.

– Ngươi không có ý định trực tiếp thu nhận Quỷ Vũ Tông à?

Đông Vô Mệnh mỉm cười hỏi, suy nghĩ trong lòng Lục Lâm Thiên, ông cũng đoán được phần nào, mặc dù không thể rõ mười mươi.

– Hiện tại chúng ta cũng đang tiếp nhận Quỷ Vũ Tông đấy thôi, nếu như làm ra mặt thì sẽ mang tới không ít phiền toái cho chúng ta, vẫn nên âm thầm tiếp nhận thì hơn, chỉ cần Quỷ Vũ Tông còn mang họ Đới thì nhưng kẻ muốn gây chuyện cũng không thể làm được gì, ta không quan tâm chuyện danh tiếng, được lợi là đủ rồi, thanh danh chỉ là vật ngoài thân, lợi ích mới là thực.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, loại chuyện kiếm danh tiếng là để cho đám đại môn đại phái chơi, mình chỉ là tiểu môn tiểu phái, lợi ích mới là quan trọng nhất.

– Tiểu tử nhà ngươi, một bụng toàn chứa mấy chuyện âm hiểm.

Đông Vô Mệnh cười hắc hắc nói:

– Bất quá ta thích.

– Đông lão, nói tới việc bụng bồ dao găm thì ta đây còn phải học hỏi ông nhiều lắm.

Lục Lâm Thiên cũng cười hắc hắc, một già một trẻ nhìn nhau cười, tiếng cười gian trá của cả hai lại truyền ra khỏi phòng lần nữa.

– Sư phụ, cái kiểu cười thiệt là gian xảo quá đi mất….

Trong phòng bên, nghe được tiếng cười phát ra từ trong phòng của Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng chớp chớp mắt nhỏ, thản nhiên nói.

– Chưởng môn cười cũng rất gian.

Nhan Kỳ nói.

Sau chuyện ở Quỷ Vũ Tông, Quỷ Vũ Tông chính là bắt đầu chỉnh đốn lại lần nữa, nhưng không gây ra động tĩnh quá lớn.

Trong Phi Linh Môn, một thời gian ngắn gần đây có vẻ khá yên bình, bất quá sau khi Phi Linh Môn để lộ ra thực lực cường hãn thì lập tức có không ít tai mắt thời khắc nhìn chằm chằm vào Phi Linh Môn.

Chương 845: Tẩy kiếp thiên tinh (2)

Mà sau khi Phi Linh Môn để lộ ra thực lực cường hãn rồi, trấn Hoa Môn cũng nhận được không ít lợi ích, bởi vì thực lực của Phi Linh Môn, thương gia vốn quyết định ở lại trên trấn Thiên Tinh rốt cuộc đều quyết định sẽ chuyển tới trấn Hoa Môn, đây là khiến cho trấn Hoa Môn ngày càng phồn hoa hơn nữa.

Trấn Hoa Môn vẫn tiếp tục chuyện xây thành chứ không hề ngừng nghỉ, qua vài tháng, Trấn Hoa Môn hiện tại so với Trấn Thiên Tinh thì tuyệt đối không nhỏ hơn là mấy, cùng lắm là qua một tháng nữa, là có thể nối với trấn Đoàn Sơn rồi.

Dòng người tới lui Trấn Hoa Môn mỗi ngày ít nhất cũng phải hơn mười vạn, về phần dân cư thường trú tại Trấn Hoa Môn thì đã nhiều hơn gấp mấy chục lần so với trước đây.

Việc làm ăn buôn bán của cửa hàng Phi Linh cũng ngày càng phát đại, căn bản không hề có bất kỳ đối thủ nào, còn những cửa hàng nhỏ buôn bán binh khí, dược liệu và đan dược khác thì đều muốn dựa dẫm vào cửa hàng Phi Linh, làm ăn kiểu này, có thể nói là ngày kiếm đấu vàng.

Về phần phòng đấu giá do Vũ đường phụ trách thì trước đó một tháng đã được cửa hàng Phi Linh tiếp thu rồi, trên cơ bản thì cứ mỗi mười ngày sẽ tổ chức một ngày hội đấu giá, vật được đấu giá tuyệt đối phải là thứ cực kỳ trân quý, chuyện này cũng giúp Trấn Hoa Môn đề cao danh khí lên không ít.

Bên trong sơn mạch Vụ Đô, rất nhiều dong binh đoàn hiện tại cũng bắt đầu có mua bán qua lại với Phi Linh Môn, không mấy người phản đối, gia nhập Phi Linh Môn, cũng lấy được rất nhiều lợi ích không nhỏ, hiện tại đám người muốn gia nhập Phi Linh Môn có rất nhiều, nhưng không phải ai cũng được gia nhập cả.

Đương nhiên, chuyện này cũng có hơi phức tạp, nhưng không có phiền toái lớn gì, bị thực lực của Phi Linh Môn bây giờ doạ cho sợ rồi, đám binh đoàn trưởng của mấy dong binh đoàn vốn nằm dưới sự khống chế của phệ huyết hoá cốt đan, đám còn lại căn bản không làm nên sóng gió gì được.

Dong binh đoàn cũng tiến hành mua bán, xem xét lợi nhuận, theo sự khống chế của Phi Linh Môn đối với đám yêu thú bên trong Sơn mạch Vụ Đô, dong binh đoàn bắt đầu biết cách đi vào sâu hơn và vượt qua những khu vực nguy hiểm, đi về phía thành Vụ Đô.

Theo sự thống nhất và lớn mạnh của dong binh đoàn bên này, đám dong binh đoàn đang đi về phía thành Vụ Đô kia căn bản không phải một đối thủ, thứ mà Lục Lâm Thiên muốn chính là triệt để khống chế toàn bộ sơn mạch Vụ Đô.

Đồng thời, theo thực lực bên ngoài của Quỷ Vũ Tông, tất cả đều đang nằm dưới sự khống chế của Phi Linh Môn, tất cả dần đi vào quỹ đạo, thế lực của Phi Linh Môn cũng bắt đầu có phạm vị địa bàn rõ ràng hơn.

Gần đây chuyện xảy ra ở biên giới sơn mạch Vụ Đô đã khiến cho Phi Linh Môn bắt đầu vang vọng triệt để, cũng khiến cho thanh danh chưởng môn Phi Linh Môn của Lục Lâm Thiên ngày càng được nhiều người biết tới, cơ hồ tất cả thế lực đều đang tìm kiếm thông tin về Lục Lâm Thiên, nhưng thật sự biết được tư liệu chính xác và chi tiết thì chỉ có một vài danh môn đại phái mà thôi

Bên trong Phi Linh Môn, uy vọng của Lục Lâm Thiên trong mắt đám đệ tử bình thường đúng là không gì sánh nổi, không những vậy, trong lòng của tất cả đám người trưởng lão, hộ pháp và đệ tử các đường cũng đều được củng cố tuyệt đối.

Đặc biệt là trong mắt của đám đệ tử bình thường, một màn lúc chưởng môn đuổi giết Vũ Suất, cầm huyết đao trong tay sát khí rợp trời, đã khiến cho tất cả cảm thấy vô cùng sùng bái, chưởng môn cũng có thực lực cỡ Vũ Tướng, lại còn là Vũ giả toàn hệ trong truyền thuyết mới có, thân mang Vũ Linh khí, bấy nhiêu cũng đủ để chấn nhiếp cả bọn rồi.

Bất quá lúc này Lục Lâm Thiên không có thời gian để chú ý tất cả mọi chuyện, sau cái ngày thương lượng cùng Đông Vô Mệnh xong, liền trực tiếp vào mật thất phía sau núi để bế quan chữa thương, bởi vì vết tuong mà hắn chịu cũng cực kỳ nghiêm trọng.

Trong lúc chữa thương thế này, thời gian mười ngày bất giác đã trôi qua cái vèo, thương thế trên người của Lục Lâm Thiên đã dùng một loại tốc độ cực nhanh để đẩy nhanh tóc độ khôi phục.

Nguyên nhân cũng vì thân thể của Lục Lâm Thiên cực kỳ cường hãn, nếu đổi lại là người bình thường thì với vết thương cỡ này, e là không thể nào khôi phục lại được, huống hồ gì Lục Lâm Thiên đây là bị thương nối tiếp nhau.

Thương thế này, Lục Lâm Thiên không dám xem nhẹ, nếu như không xử lý thật tốt thì nói không chừng, có thể sẽ vì nó mà lưu lại một vài di chứng không thể chữa khỏi, sẽ gây ảnh hưởng rất lớn cho quá trình tu luyện về sau.

Trong mật thất phía sau núi, Lục Lâm Thiên đang khoanh chân ngồi, toàn thân bị một luồng ánh sáng màu vàng nhạt bao phủ, hô hấp bình thản, không ngừng duy trì một loại tiết tấu hít vào thở ra, mỗi lần hô hấp, hít vào thở ra thì không gian chung quanh cơ thể cũng sẽ rung nhẹ lên một cái, nhìn qua mọi thứ có vẻ như rất huyền ảo.

Điều tức trong khi tu luyện thế này, tu vi của Lục Lâm Thiên đã tiến bộ với tốc độ không đáng kể, loại tiến với tốc độ kiểu này cũng có thể nói là có còn hơn không.

– Hô!

Mỗi một khắc, Lục Lâm Thiên thường sẽ thở ra một ngụm trọc khí, hoàng mang khắp người từ từ thu vào bên trong cơ thể, mười mấy ngày trước mặt mày còn trắng bệch như sắp chết, bây giờ đã trở nên hồng hào trở lại, khí tức trên người cũng khoẻ mạnh hơn.

Mở to hai mắt, tinh quang trong mắt lập loè bất định, sau một lát mới thu hồi lại sâu bên trong đôi mắt, cảm giác thương thế trên người đã khôi phục được bảy tám phần, Lục Lâm Thiên không khỏi duỗi lưng thư giãn xương cốt toàn thân lập tức kêu răng rắc, một cảm giác thoải mái xông thẳng lên đầu.

– Tốc độ tu luyện của Âm Dương Linh Vũ quyết bình thường khá chậm, nhưng để khôi phục thương thế thì lại cực nhanh.

Cảm nhận thử thương thế của mình, Lục Lâm Thiên nói thầm, trong vòng mười ngày này, mình điều tức trị thương khiến cho Linh lực và chân khí đều vững vàng hơn không ít.

– Nên nghĩ cách để đột phá Vũ Suất.

Lục Lâm Thiên lẩm nhẩm, Linh lực trong cơ thể hắn lúc này đã hoàn toàn ổn định và chắc chắn rồi, bất kỳ lúc nào cũng có thể thôn phệ lần nữa, đợi tới lúc Linh lực thôn phệ tới Linh Tướng cửu trọng đỉnh phong thì mình có thể chuẩn bị đột phá Vũ Suất rồi.

Qua những nguy hiểm mà hắn gặp phải thời gian gần đây, Lục Lâm Thiên biết hắn nhất định phải đề cao thực lực của mình nhanh hơn nữa mới được, hiện tại người ở Linh Vũ giới còn chưa tới tìm mình, nếu như đợi đám người Linh vũ giới tới tìm thì mình sẽ gặp nguy hiểm nhiều hơn nữa.

Sau khi đột phá Vũ Suất thì thực lực của mình tốt xấu gì cũng sẽ tăng vọt thêm không ít, cơ hội bảo vệ mạng sống cũng cao hơn nhiều, đột phá Vũ Suất, sẽ khác hoàn toàn với khi còn là Vũ Tướng, cấp độ Vũ Tướng, mặc dù trong mắt người bình thường cũng có thể coi là cường giả, nhưng chỉ là chuẩn cường giả mà thôi.

Người có tu vi Vũ Suất, mới có thể chính thức coi là bước vào cấp độ cường giả, bình thường trong sơn môn, nếu xem xét thực lực, sẽ không bao giờ để ý xem một sơn môn có bao nhiêu Vũ Tướng mà chỉ xem nó có bao nhiêu Vũ Suất

Chương 846: Xử lý việc vặt

Suy ngẫm một phen, Lục Lâm Thiên không thể không nghĩ tới việc tìm Linh Tướng để thôn phệ, trong đám thế lực phụ cận sơn môn, căn bản không có Linh Tướng thích hợp để mình thôn phệ, sơn môn bình thường sẽ không có Linh Tướng, hay những Linh Tướng có trình độ áp chót.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên chuẩn bị một phen rồi rời khỏi mật thất trong sơn động.

Ở phía sau núi, Lục Lâm Thiên đã gặp được Tiểu Long và Thiên Sứ Tuyết Sư, Thiên Sứ Tuyết Sư rốt cuộc cũng đột phá lần nữa, đến tứ giai hậu kỳ, khí tức cũng cường hãn hơn không ít.

Trở lại đình viện, Đông Vô Mệnh nhìn thấy tốc độ hồi phục của Lục Lâm Thiên thì đã không lấy gì làm lạ nữa, nhìn mãi thành quen rồi.

– Oánh tỷ, ngươi rốt cuộc cũng xuất quan rồi, thương thế khôi phục ra sao?

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên gặp được Quỷ tiên tử Bạch Oánh, nhìn khí tức của nàng thì có lẽ vết thương đã khôi phục gần hết rồi.

– Đã không còn trở ngại gì nữa, điều dưỡng một chút thì sẽ khỏi hẳn, ta nghe lão già nói lần này ngươi gặp phải Thôi Mệnh Phán Quan, lần sau phải cẩn thận hơn một chút.

Bạch Oánh nói với Lục Lâm Thiên.

– Ừ!

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong lòng cảm thấy ấm áp, xem ra, Quỷ tiên tử Bạch Oánh thật sự lo lắng cho mình, Quỷ tiên tử Bạch Oánh chưa từng tỏ vẻ quan tâm ai khác như vậy.

– Lâm Thiên, hôm trước Ám đường nhận được tin là hai tháng sau Vụ Tinh Hải sẽ mở ra, ngươi thấy thế nào, muốn đi thử vận khí hay không?

Quỷ tiên tử Bạch Oánh hỏi.

– Hai tháng sau.

Lục Lâm Thiên không chút do dự, lập tức nói.

– Đương nhiên phải đi rồi, đi xem thôi cũng được.

– Vậy ngươi phải chú ý một chút, Vụ Tinh Hải ba mươi năm mở ra một lần chính là việc trọng đại ở Cổ Vực, nhiều người ắt sẽ loạn, nên chú ý an toàn.

Quỷ tiên tử Bạch Oánh nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhiều người mới tốt, loạn một chút cũng không sao cả, tới lúc đó mình mới có cơ hội, phỏng chừng tới lúc Linh giả cũng không ít, mình vừa lúc có thể thôn phệ đám Vũ Suất kia.

Việc ở Vụ Tinh Hải, Lục Lâm Thiên cơ bản cũng biết hết cả rồi, sau đó Đông Vô Mệnh liền giao cho Lục Lâm Thiên một cái ngọc giản, bên trên có lộ luyến của Vụ Tinh Hải, lộ tuyến là do Đông Vô Mệnh đi vào Vụ Tinh đại điện ở Vụ Tinh Hải ba mươi năm trước nên nhớ rõ, Vụ Tinh Hải vô cùng rộng lớn, lại bị sương mù dày đặc che phủ, rất dễ bị lạc đường, nếu như không có lộ tuyến chính xác, thì không thể nào tìm được Vụ Tinh đại điện.

Theo lời của Đông Vô Mệnh, Lục Lâm Thiên cũng biết được toàn bộ đường chủ trong lục đường cơ bản cũng đều xuất quan cả rồi, thương thế cũng không có gì đáng ngại, Tương Viễn của Ám đường ba ngày trước cũng đã đột phá tớiVũ Suất nhị trọng.

Lúc xế chiều, Lữ Tiểu Linh đến đình viện sau núi, trong khoảng thời gian này, Lữ Tiểu Linh và Lục Tâm Đồng đã làm thân với nhau, cho nên cái đình viện sau núi này, cô ta cũng có thể ra vào tự nhiên, mọi người đều biết rõ Lữ Tiểu Linh và chưởng môn có quan hệ không thể nói rõ, đương nhiên cũng chẳng ngăn cản làm gì.

– Lục giai sơ kỳ.

Nhìn thấy Phi Thiên Ngô Công trên người Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên cũng hơi giật mình, con rết nhỏ cuộn mình trên vai Lục Tâm Đồng lúc này, khí tức nội liễm, nhưng khí tức mơ hồ tản ra từ người nó lại hoàn toàn không giống trước kia, cộng thêm Phi Thiên Ngô Công vốn chính là đột phá cùng lúc tại Thiên Sứ Tuyết Sư, khiến cho Lục Lâm Thiên không khó để đoán ra Phi Thiên Ngô Công lúc này đã là lục giai sơ kỳ.

– Vâng vâng, Phi Thiên Ngô Công của muội đột phá, ca ca, huynh đã hứa với muội, chỉ cần muội đột phá Linh Suất thì huynh sẽ để cho muội đi theo bên cạnh huynh, hiện tại Phi Thiên Ngô Công đã đột phá, muội có thể đi theo huynh được hay không?

Lục Tâm Đồng chớp chớp mắt to, lộ ra vẻ giảo hoạt.

– Cái này sao mà giống được chứ?

Lục Lâm Thiên yêu thương vỗ đầu Lục Tâm Đồng một cái, mỉm cười, từ nay về sau có Phi Thiên Ngô Công ở bên cạnh Lục Tâm Đồng, cộng thêm thực lực của bản thân Lục Tâm Đồng, tuyệt đối có đủ khả năng tự bảo vệ lấy mình.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên xuất quan, Lữ Tiểu Linh liền nhào lên quấn lấy Lục Lâm Thiên ngay, Lục Lâm Thiên không khỏi phải đi dạo với Lữ Tiểu Linh tới trưa.

Lúc chạng vạng, Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ đều tới Phi Linh Môn, trong khoảng thời gian này, Lục Tiểu Bạch cũng đã có chỗ đột phá lần nữa, đã trở thành Vũ phách cửu trọng, tốc độ tu luyện thế này, so với đệ tử thân truyền của đại môn đại phái thì cũng không kém cạnh chút nào.

Hai người hồi báo hết thảy tin tức về Phi Linh Thương Hành và tiến độ xây thành, Lục Lâm Thiên nghe xong cũng cảm thấy rất thoả mãn, hết thảy còn tốt hơn nhiều so với dự kiến của mình, sau khi Lục Lâm Thiên căn dặn vài câu xong thì hai người họ mới rời đi, kỳ thật Lục Lâm Thiên cũng không căn dặn gì nhiều, hai người Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ phụ trách kim đường, ngày càng quen với công việc, đã thành thạo tất cả.

Sau khi hai người Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ trở lại trấn Hoa Môn, Hoa Mãn Ngọc đến đại điện, trang phục vốn chỉ thuần một sắc trắng, hôm nay lại mặc thêm một kiện váy dài cung trang màu vàng nhạt, che khuất những đường cong của thân hình Linh lung kia, khiến cho kẻ khác càng thêm mơ màn.

– Chưởng môn, dong bình đoàn trên sơn mạch Vụ Đô cơ bản đều chính thức gia nhập Phi Linh Môn hết rồi, xin chưởng môn cho biết nên an bài cụ thể ra sao.

Hoa Mãn Ngọc hỏi, ánh mắt đối với vị chưởng môn này đã là cung kính tuyệt đối, vốn nàng gia nhập Phi Linh Môn môn chỉ là tổ huấn của Bách Thú cốc, cộng thêm mạng của huynh muội mình là do chưởng môn cứu, sau quãng thời gian ở chung và tiếp xúc, nàng mới hoàn toàn tâm phục khẩu phục.

– Ngươi vất vả rồi.

Lục Lâm Thiên nói:

– Sắp xếp cho các đoàn trưởng của mấy dong binh đoàn lớn chức vụ hộ pháp, đãi ngộ tương đương với những hộ pháp khác, sau đó thống nhất xác nhập tất cả dong binh đoàn, còn những chuyện khác thì tự ngươi xem xét rồi quyết định là được rồi.

– Ta biết cần phải làm gì.

Hoa Mãn Ngọc lập tức nói tiếp:

– Chưởng môn, ta tổng cộng tuyển chọn ra được sáu người có tu vi Vũ Tướng từ Vũ đường, năm mươi người có tu vi Vũ phách, đều đã gia nhập Quỷ Vũ Tông thành công, ngoài ra còn dựa theo lời phân phó của Đông Cung Phụng, đã cuỗm sạch trấn Thiên Tinh, mặc dù có gây ra chút hỗn loạn, nhưng cũng không xảy ra chuyện gì to tát, cũng cách Vân Linh thương hành một quãng, thu hoạch không nhỏ.

– Ừ, ngươi liên hệ với Ám đường, để Ám đường chuyển tin tức tới Vân Linh thương hành đi, cứ nói là để bọn họ tiếp thu trấn Thiên Tinh là được rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trấn Thiên Tinh dù sao cũng không phải của mình, có loạn cũng chẳng sao hết, không thể cứ để cho Lôi trưởng lão hưởng lợi dễ như vậy được, phỏng chừng tới lúc ấy lão có giận cũng không nỡ bỏ.`

Chương 847: Lam vũ linh ưng (1)

Qua lời kể lại của Hoa Mãn Ngọc, Lục Lâm Thiên biết được tình hình hoạt động gần đây nhất của Phi Linh Môn, lần trước đệ tử bản môn của Phi Linh Môn đã mất hơn một ngàn người, mà trong thời gian một tháng này, Phi Linh Môn có rất nhiều thành viên mới gia nhập, chỉ hơn một tháng thời gian mà nhân số đã lên tới con số gần ba ngàn, trong số này có không ít đệ tử có tu vi không tệ, mỗi ngày cũng có rất nhiều người muốn gia nhập Phi Linh Môn.

Đối với đám đệ tử mới gia nhập thì Phi Linh Môn hiện tại chọn lựa rất nghiêm khắc, không phải cứ muốn là dễ dàng vô được.

Mà vấn đề lựa chọn đệ tử mới thì Lục Lâm Thiên lại nhấn mạnh là phải chọn thêm thật nhiều thiếu niên chưa từng tu luyện qua, để xem liệu có tiềm lực giữa Vũ giả và Linh giả hay không, giả sử tiềm lực không tệ thì có thể chọn ra để bồi dưỡng, đám đệ tử đó hoàn toàn là do Phi Linh Môn một tay đào tạo, sau này tuyệt đối sẽ trung thành với Phi Linh Môn nhất.

Sau khi dặn dò xong hết thì trời cũng về đêm, lúc Lục Lâm Thiên ra về ngang qua đình viện thì phát hiện Lữ Tiểu Linh đã ở đó, Lữ Tiểu Linh cũng không muốn ở trong phòng khách mà Phi Linh Môn đã chuẩn bị, cũng không muốn ở đình viện sau hậu sơn, cho nên đã thương lượng với Lục Tâm Đồng, hai người sẽ ngủ cùng một phòng.

Lục Lâm Thiên cũng không còn cách nào, dưới mấy trận cười của Nhan Kỳ, Phương Tân Kỳ và Bạch Toa Toa, Lục Lâm Thiên đi về phía phòng của mình, khoanh chân ngồi xuống chuẩn bị tu luyện.

– Thương thế của Bạch Linh vẫn chưa khôi phục sao.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn chằm chằm về phía hậu sơn, Bạch Linh bị thương nên bế quan chữa thương, đến nay cũng đã hơn một tháng, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cũng đã xuất quan, thân thể Cửu vĩ yêu hồ như Bạch Linh hẳn là cần phải có thêm thời gian mới khôi phục hoàn toàn được.

Bạch Linh còn chưa xuất quan, khiến cho Lục Lâm Thiên có chút lo lắng, một lát sau, Lục Lâm Thiên mới tiến vào trong trạng thái tu luyện, quang thân được một bao trùm bởi một tầng quang mang màu vàng nhạt.

Bên trong hậu sơn của Phi Linh Môn lúc này, bất tri bất giác, có một cỗ năng lượng thiên địa rất nhẹ đã bắt đầu nổi lên, dao động cực kỳ yếu ớt, yếu ớt tới mức không ai phát hiện ra, những nó vẫn duy trì và phát ra liên tục.

Năng lượng ngày càng tăng cường, thời gian cũng trôi qua, cả Phi Linh Môn lúc này chìm trong màn đêm và được bao trùm bởi một mảnh năng lượng nồng đậm.

Thời điểm đám năng lượng này tụ tập lại thì Lục Lâm Thiên lập tức ngừng tu luyện, đưa mắt nhìn chằm chằm về phía bên ngoài cửa sổ, chỉ thấy lúc này ở trên không trung, không biết từ khi nào đã bị môt mảnh quang mang màu trắng bao phủ, hào quang tuôn ra giữa không trung, là thứ quang mang năng lượng trong bóng tối khiến cho người ta rung động không thôi.

– Đây là…

Lục Lâm Thiên cảm giác được khí tức này, lập tức kinh hỉ bật dậy:

– Là Bạch Linh, Bạch Linh đang bắt đầu đột phá.

– Lâm Thiên, Bạch Linh đang bắt đầu đột phá, lúc này rất quan trọng, ta qua đó hộ pháp giúp nàng.

Thanh âm của quỷ tiên tử Bạch Oánh vang lên bên tai của Lục Lâm Thiên, tiếng nói vừa dứt, đã có hai đạo thân ảnh vυ"t qua cửa sổ.

– Tiểu Long, chúng ta cũng đi thôi.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long bên cạnh, sau đó trực tiếp nhảy qua cửa sổ rồi chạy thẳng tới nơi phát ra năng lượng ở hậu sơn.

Trong màn đêm, bầu trời lúc này chỉ toàn mây đen đang cuộn mình bao phủ mặt đất, thời tiết vào đông, lá cây đã bắt đầu héo rũ, trong màn đêm thoạt nhìn dãy núi càng thêm âm u, gió đêm khẽ lướt qua, nhánh cây lay động, khiến cho cái bóng dưới mặt đất trông như quỷ trảo đang múa may, màn đêm u ám tựa như một con quái thú đang giương cái mồm đen khịt ra muốn nuốt chửng mặt đất.

Chỗ nào đó phía sau núi, lúc này trên không cũng tràn ngập bạch quang, một cỗ khí tức bàng bạc tản ra, hào quang loé lên không ngừng, cộng thêm hiện tại đang là đêm tối, khiến cho người ta có một loại cảm giác tim đập dồn dập.

Theo khí tức ngày càng mạnh hơn, một cỗ uy áp vô hình đè áp xuống, vô số chim chóc muông thú nháo nhào chạy ra khỏi huyệt động và rừng cây.

– Sắp đột phá rồi.

Thân ảnh của Lục Lâm Thiên đáp xuống, mắt nhìn chằm chằm vào sơn cốc phía trước, trong một thạch động tự nhiên đang toả ra bạch quang chói chang, trong luồng ánh sáng này, không khó để hắn nhận ra khí tức của Bạch Linh, trong luồng sáng này, ẩn chứa năng lượng bàng bạc, khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy rung động từng hồi.

– Phỏng chừng cần thêm một lúc nữa mới được, yêu thú muốn đột phá tới thất giai thì khó hơn nhân loại nhiều.

Quỷ tiên tử Bạch Oánh nói.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, Bạch Linh đã từng nói, trước bát giai, nàng muốn đột phá sẽ không gặp phải trở ngại gì quá lớn.

– Vèo vèo!

Đám yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng, Huyết Ngọc Yêu Hổ lúc này cũng bay tới đây, tự động hạ xuống đứng phía sau của Lục Lâm Thiên, sau một hồi, ngay cả hai người Hoa Mãn Ngọc và Hoa Mãn

Lâu cũng đã tới, sóng năng lượng dao động này cũng kinh động tới bọn họ.

– Chúng ta ở đây hộ pháp, Bạch Linh đột phá thất giai chính là chuyện lớn.

Đông Vô Mệnh nói.

Thời gian chậm rãi trôi qua, sắc trời đã gần sáng, vài ngôi sao muộn còn nán lại trên trời cao, gió sớm thổi tới mang theo chút hơi lạnh, thổi áo quần của mọi người bay phất phới.

Trong sơn cốc, bạch sắc quang mang lúc sáng lúc tắt, tựa như trái tim đang đập liên hồi của mọi người, ai cũng cảm giác được rõ ràng, mỗi lần luồng sáng chớp tắt đều dẫn theo năng lượng đất trời trên không xuất hiện ba động rất nhỏ, năng lượng đất trời trên không cuồn cuộn không dứt, bị quang mang bên trong sơn động thôn phệ không ngừng, cứ duy trì liên tục như vậy cả đêm rồi.

Năng lượng bàng bạc hội tụ trên không, cũng kinh động tất cả mọi người trong Phi Linh Môn, cả đám đều cảm thấy kinh ngạc, nhưng cũng không dám tới hậu sơn, môn quy có viết, đệ tử bình thường nghiêm cấm đặt chân tới hậu sơn, kẻ nào vi phạm thì giết không tha.

– Năng lượng dao động mạnh quá.

Trước sơn cốc, đám người Hoa Mãn Ngọc và Hoa Mãn Lâu nhìn chằm chằm không trung, năng lượng cuồn cuộn thế này khiến cho họ bị đè ép, những người có tu vi Vũ Suất, dưới năng lượng thiên địa mênh mông cỡ này cũng không làm được gì.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng như vậy, Bạch Linh đột phá cư nhiên lại chiêu dẫn năng lượng cường hãn tới mức này, trên không trung, tựa như ngay cả phong vân cũng biến sắc, không trung nơi sơn cốc cơ hồ cũng bắt đầu biến dạng, đột phá thất giai thế này đúng là bất phàm.

– Bạch Linh tỷ sắp đột phá rồi sao.

Lúc này Lục Tâm Đồng và Lữ Tiểu Linh lúc này đã đi tới sơn cốc, còn ba cô gái Phương Tân Kỳ thì chỉ đứng ở đằng xa không dám tới gần, dưới sự đè ép của khí tức mạnh mẽ thế này, các nàng có muốn cũng không thể tới gần, chỉ đành đứng từ xa mà nhìn.

– Tâm Đồng, Bạch Linh tỷ là ai vậy?

Lữ Tiểu Linh hỏi.

– Sau này ngươi sẽ biết.

Lục Tâm Đồng mỉm cười nói.

Chương 848: Lam vũ linh ưng (2)

Thời gian lại tiếp tục trôi qua, không ai biết Bạch Linh lúc nào thì mới có thể đột phá, nên chỉ đành đứng đợi, lúc này Bạch Linh đang ở tình trạng quan trọng nhất để đột phá, không thể bị bất kỳ thứ gì quấy rầy.

Trên không trung, có một con yêu thú khổng lồ đang vỗ cánh bay, trên lưng của nó có bảy đạo thân ảnh, yêu thú gạt khí lưu ra chung quanh. Khí tức của nó, hẳn là đã đến trình độ lục giai sơ kỳ.

Nếu có cường giả nào nhìn thấy thì tuyệt đối sẽ cảm thấy kinh ngạc không thôi, bởi vì con yêu thú khổng lồ này kỳ thật chính là Linh thú, là Linh thú lục giai sơ kỳ, lại còn là toạ kỵ, đây không phải thứ mà ai cũng có thể sở hữu.

Con Linh thú này hoá thành khoảng ba mươi thước, đầu như cú mèo, hai mắt đỏ ngầu trong veo, toàn thân được lân phiến màu xanh bao phủ, không kém gì so với Nghịch Lân Yêu Bằng, chỉ là Nghịch Lân Yêu Bằng có vảy xếp ngược, còn vảy của con Linh thú này lại là thuận.

– Chưởng môn, phía trước chính là Phi Linh Môn, lấy tốc độ của Lam Vũ Linh Ưng thì phỏng chừng vài canh giờ nữa sẽ tới nơi.

Trên lưng của Linh thú lổng lồ có bảy đạo thân ảnh đang đứng, trong đó có hai người mà Lục Lâm Thiên không lạ lẫm gì là trưởng lão họ Vương và trưởng lão họ Lưu.

Trong bảy người, người đứng đầu tiên vận một bộ lam bào, tóc dài xoã trên vai, khí tức bất phàm, chính là chưởng môn Lữ Chính Cương của Linh Thiên Môn.

– Vị trí bên cạnh cổ vực của Phi Linh Môn này không tệ.

Lữ Chính Cương nói với vẻ thản nhiên.

– Chưởng môn, bên cạnh sơn mạch Vụ Đô này vốn không phồn hoa, sao lại không tệ được chứ.

Trưởng lão họ lưu nói với vẻ không hiểu gì.

– Sau này ngươi sẽ biết.

Lữ Chính Cương mỉm cười nói.

– Chưởng môn, tên tiểu tử Lục Lâm Thiên kia mang theo tiểu thư lên Quỷ Vũ Tông, còn nói ra tên của Linh Thiên Môn ta, chỉ sợ là hiện tại đã có không ít thế lực cho rằng Đới Cương Tử của Quỷ Vũ Tông là do Linh Thiên Môn chúng ta giết chết, việc ở Quỷ Vũ Tông cũng là do chúng ta nhúng tay vào, chuyện này dẫn tới không ít phiền toái cho Linh Thiên Môn chúng ta, lần này chúng ta nhất định phải dạy dỗ tên tiểu tử kia một trận ra trò.

Trưởng lão họ Lưu nói.

– Tới lúc đó rồi xem, tên Lục Lâm Thiên này, ta càng ngày càng cảm thấy có hứng thú với hắn.

Lữ Chính Cương mỉm cười, mắt dõi về phía xa.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong hậu sơn của Phi Linh Môn, cỗ năng lượng bàng bạc kia vẫn tiếp tục duy trì, khiến cho đám đệ tử của Phi Linh Môn đều kinh ngạc không thôi, đối với đám đệ tử cũ mà nói, việc hậu sơn xuất hiện hiện tượng lạ thế này nhìn mãi cũng quen rồi, nhưng đối với đám đệ tử vừa gia nhập Phi Linh Môn thì đều cảm thấy vô cùng bất an và khiếp sợ.

Trên sơn cốc, cỗ năng lượng bàng bạc ngày càng cuồng bạo, trong sơn động, quang mang màu trắng đã đạt tới tình trạng dị thường chói mắt rồi.

– Tại sao còn chưa đột phá nữa.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, phía trên không, cỗ năng lượng này đã tới tình trạng cực kỳ khủng bố rồi.

– Đột phá thất giai không phải chuyện dễ dàng, tiểu tử ngươi phải kiên nhẫn một chút.

Đông Vô Mệnh nói, cỗ năng lượng trên không kia cũng khiến cho ông cảm giác được áp lực không nhỏ.

– Hô!

Ngay lúc Đông Vô Mệnh vừa nói xong, cả sơn cốc cũng đột nhiên rung mạnh lên, không gian cũng run rẩy một trận. cảm giác được biến hoá bất ngờ này, tất cả mọi người đều cảm thấy kinh ngạc, lập tức đưa mắt nhìn về phía sơn động bên trong sơn cốc.

Lúc này đâu, phía trên sơn động, quang mang màu trắng đang bắt đầu lay động, quang mang cũng ngày càng chói mắt.

– Rốt cuộc cũng sắp đột phá rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cảm thấy vui vẻ, gây ra động tĩnh lớn như vậy, lúc này Bạch Linh cũng đã gần đột phá rồi.

Trong sơn cốc, quang mang loá mắt màu trắng kia ngày càng mạnh, không gian gợn sóng ngày càng nhiều, đột nhiên, vô số bạch quang phóng thẳng lên trời một cách dữ dội.

– Vù vù!

Vô số quang mang lập tức va vào nhau trên không trung, đám năng lượng đất trời bị đè nén xoay quanh, nổ tung tạo thành từng đợt dao động.

– Sắp đột phá rồi.

Lúc này, đám người chung quanh đều có phần hưng phấn và kích động.

– Ầm ầm….

Trong sơn cốc, đột nhiên phát ra tiếng năng lượng nổ tung liên tiếp, sau đó có một cỗ khí tức phóng thẳng lên trời. Cỗ khí tức lao ra từ bên trong sơn động, cuối cùng tràn ngập khắp nơi, mang theo cỗ uy áp tuyệt đối, khiến cho đám yêu thú như Nghịch Lân Yêu Bằng bị áp chế.

Theo cỗ khí tức bàng bạc kia xuất hiện, cả sơn cốc đều rung lên vì cỗ khí tức cường hãn này.

– Xuy!

Trong nháy mắt tiếp theo, bên trong sơn động, một đạo quang ảnh trắng noãn như tuyết phóng thẳng lên trời, mang theo một cỗ uy thế tuyệt đối, quang ảnh khổng lồ này to ước chừng hơn cả ngàn thước, toàn thân da lông trắng như tuyết, quang hoa trơn mịn, sáu cái đuôi khổng lồ to vài trăm thước phía sau vẫy ra kình phong như muốn xé toạc không gian.

Thân thể Cửu vĩ yêu hồ của Bạch Linh bay lên không trung, không gian gợn sóng bài không mà ra, một cỗ uy thế khiến người ta kinh tâm động phách tản ra.

– Két!

– Rống!

Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ, thậm chí là ngay cả Thiên Sứ Tuyết Sư cũng như vậy, toàn thân bắt đầu run lên cầm cập, không tự chủ được mà kêu lên thành tiếng.

– Không hổ là Cửu vĩ yêu hồ, huyết mạch thật là mạnh.

Quỷ tiên tử Bạch Oánh nhìn vào bản thể của Bạch Linh, có vẻ vô cùng khiếp sợ, cỗ uy áp này không phải mạnh thường đâu.

– Đây là Cửu vĩ yêu hồ.

Nhìn vào thân hình khổng lồ của Cửu vĩ yêu hồ trên không, cảm nhận được uy thế kinh người, Lữ Tiểu Linh lập tức trợn mắt há mồm.

– Ngao….

Bản thể của Bạch Linh lay động, một tiếng rít dài thoát ra khỏi miệng của con Cửu vĩ yêu hồ khổng lồ, thanh âm tựa như sói tru, cũng là tiếng gào bén nhọn trầm thấp như vậy, tựa như có thể phá toái không gian, lúc này quanh người Bạch Linh ngập tràn lưu quang chói mắt màu trắng, trong mơ hồ để lộ một loại uy năng có thể khiến cho không gian bị bẻ cong, kình phong quét qua không ngừng, không gian chấn động tới mức rung lên, khí thế này khiến cho người ta nhìn mà kinh tâm động phách.

Đúng vào lúc này, trong ánh nhìn đầy kinh ngạc của mọi người, chỉ thấy bản thể trên không của Bạch Linh, sáu cái đuôi lớn hơi lệch qua, nháy mắt đã mọc ra thêm một cái đuôi màu trắng.

Cái đuôi màu trắng này ngay từ đầu chỉ có khích thước cỡ một con rắn nhỏ, năng lượng thiên địa trên không lập tức ùa vào bên trong nó, cái đuôi nhỏ đó bắt đầu thôn phệ năng lượng đất trời một cái điên cuồng, sau một lát đã có khích thước tương đương với sáu cái còn lại.

– Xuy xuy…

Bản thể của Bạch Linh lúc này có bảy cái đuôi lớn, bảy đạo lưu quang màu trắng phóng thẳng lên trời, cuối cùng lại khép lại tựa như cánh quạt xếp, bảy đạo bạch sắc lưu quang lập tức nhập lại với nhau. Bảy đạo lưu quang bạch sắc hợp lại, lập tức bắn ra một cột sáng loá mắt.

Chương 849: Lữ Chính Cường tới (1)

Cột sáng chói mắt này có đường kính hơn mười mét, chung quanh có ánh sáng trắng quanh quẩn, cột sáng chấn động không gian gợn sóng, đột nhiên bay về phía chân trời một cách dữ dội, cuối cùng lại va chạm với cổ năng lượng đất trời khổng lồ phía trên, tạo thành âm thanh nổ tung cực lớn.

– Ầm!

Không gian nổ tung, tiếng gầm vang vọng hồi lâu không tan, khiến cho người ta cảm thấy đinh tai nhức óc.

– Khí tức năng lượng thật là mạnh.

Cách Phi Linh Môn ngoài ngàn dặm, trên lưng của một con Linh thú khổng lồ, Lữ Chính Cường nhìn về bầu trời ở phía trước, ở phía xa, có một cột sáng trắng loé lên phóng thẳng lên trời, một cỗ khí tức lan ra khắp thiên địa.

– Phía trước là nơi nào?

Lữ Chính Cường biến sắc hỏi.

– Chưởng môn, phía trước ngoài ngàn dặm chính là Phi Linh Môn.

Trưởng lão họ Vương trả lời.

– Yêu thú thất giai, Phi Linh Môn có yêu thú vừa đột phá thất giai.

Lữ Chính Cường nói, mục quang rung lên một cái, sắc mặt có chút biến hoá.

– Yêu thú thất giai.

Sắc mặt của đám trưởng lão họ Vương và trưởng lão họ Lưu cũng biến sắc, yêu thú thất giai, chỉ cần đột phá, chẳng khác nào có thực lực đủ để chống lại một vị Vũ vương nhất trọng đỉnh phong, chống lại Vũ vương nhị trọng cũng không phải là không có khả năng, loại yêu thú có trình độ cỡ này, ở trên Cổ Vực và đại lục Linh vũ cơ bản đã không còn, trừ phi tới Tổ yêu lâm thì may ra còn có, Phi Linh Môn này thật sự có yêu thú thất giai hay sao.

Trong sơn cốc, Lục Lâm Thiên dõi mắt chìm chằm chằm lên không trung, lúc này cột sáng do bảy cái đuôi của Bạch Linh hội tụ tạo thành đã biến mất, bản thể trong nháy mắt bắt đầu tăng vọt, quanh thân cũng lập tức bị vây bởi một tầng bạch quang loá mắt.

Sau một hồi, quần sáng ngày càng co lại nhỏ hơn, cũng càng lúc càng dày, mắt thường không cách nào nhìn thấu bên trong, cuối cùng thì co rút lại thành một đoàn ánh sáng màu trắng chỉ to chừng hai thước.

Lúc này đây, cỗ năng lượng thiên địa mênh mông trên trời cao cũng bắt đầu tiêu tán.

Lục Lâm Thiên nhìn đoàn bạch quang đó không chớp mắt, có thể mơ hồ nhìn thấy một đạo nhân ảnh mờ mờ ở bên trong.

Quang đoàn màu trắng duy trì một lát rồi trở nên mờ dần, lúc này, một đạo thân ảnh xinh đẹp đã trực tiếp xuất hiện trong tầm mắt của Lục Lâm Thiên, là một thân ảnh vô cùng xinh đẹp, uyển chuyển vô song, tản ra khí tức yêu mị, mái tóc đen mướt dài đến thắt lưng, một bộ váy dài thuần một màu trắng, so với Quỷ tiên tử thì càng trắng hơn vài phần, đường cong lung Linh trước sau lồi lõm, dung nhan tuyệt mỹ, phong lưu uyển chuyển, đẹp tới mức khiến trần gian khó gặp, không gì sánh được, ngay lúc đoàn bạch quang hoàn toàn biến mất, một đạo thân ảnh xinh đẹp liền xuất hiện trước mặt tất cả mọi người, thân ảnh ấy xinh đẹp yêu diễm, lạnh lùng, rồi lại vô cùng tuyệt mỹ, đẹp tới mức khiến cho người ta hít thở không thông.

– Thật xinh đẹp.

Hoa Mãn Lâu nhìn tới mức trợn mắt há mồm, đám người Hoa Mãn Ngọc và Quỷ tiên tử cũng nhìn chằm chằm vào Bạch Linh không chớp mắt.

– Xinh đẹp quá đi mất.

Trong mắt của Lữ Tiểu Linh lúc này cũng toàn vẻ kinh ngạc, vị tuyệt thế mỹ nữ trước mắt này đẹp tới mức khiến cho nàng cảm thấy mặc cảm, đây là lần đầu tiên nàng có loại cảm giác này.

– Bạch Linh tỷ, chúc mừng ngươi đã đột phá.

Tiểu Long là người đầu tiên hưng phấn nhào tới trên người Bạch Linh, cái lưỡi phun ra phun vô rất đỗi thân mật.

– Nếu như ngươi chăm chỉ tu luyện thì nhất định sẽ vượt qua ta nhanh thôi.

Bạch Linh ôm Tiểu Long, nói rất đỗi dịu dàng, ánh mắt dường như có một loại ma lực khiến cho người ta cứ nhìn vào thì sẽ bị trầm luân trong đó.

– Bạch Linh, chúc mừng ngươi đã đột phá.

Lục Lâm Thiên sờ sờ mũi rồi nói, cảm giác khí tức của Bạch Linh lúc này đã hoàn toàn không còn chút yêu khí nào nữa.

– Ừ, sau này có thể vẫn như vậy.

Bạch Linh cười khẽ, nhìn nụ cười kia, Hoa Mãn Lâu thiếu chút nữa đã xụi lơ.

– Có cường giả Linh vương tới đây.

Bạch Linh đột nhiên đưa mắt nhìn chằm chằm về phía xa, mày khẽ nhíu lại.

– Là cha ta đang tới.

Trong tay của Lữ Tiểu Linh, một cái ngọc giản thần dị loé lên quang mang, nàng nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Cha của ngươi.

Lục Lâm Thiên lập tức ngây ra, cha của Lữ Tiểu Linh không phải chính là Lữ Chính Cường của Linh Thiên Môn sao, sao ông ta lại tới chỗ Phi Linh Môn nho nhỏ của mình được chứ.

Vào đúng lúc này, trên không trung vang lên một giọng nói:

– Lữ Chính Cường Linh Thiên Môn tới thăm.

Thanh âm không lớn, cũng không thông qua không gian gợn sóng để truyền lại, nhỏ nhẹ tựa như thì thầm ngay bên tai vậy, đủ để chứng minh thực lực của kẻ tới.

Lục Lâm Thiên lập tức đưa mắt nhìn về phía Quỷ tiên tử và Đông Vô Mệnh, ba người đưa mắt nhìn nhau, đều cảm thấy nghi hoặc khó hiểu.

– Ta đi đón cha ta đây.

Thần sắc của Lữ Tiểu Linh cũng có chút lung túng, sau đó lập tức cắm đầu chạy đi.

– Chưởng môn Linh Thiên Môn tới chơi, chúng ta cũng phải đi nghênh đón.

Quỷ tiên tử nói nhỏ.

– Vậy chúng ta đi thôi.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, trong lòng thầm nghĩ, không phải là vì chuyện ở Quỷ Vũ Tông mình chơi Linh Thiên Môn một cái nên Lữ Chính Cường mới tìm tới chỗ mình kiếm chuyện đấy chứ.

– Ta không đi.

Bạch Linh nói.

– Ừ, ngươi vừa mới đột phá, khí tức chưa ổn định, vẫn là nên điều tức một lúc thì hơn.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, biết rõ Bạch Linh không thích gặp người lạ.

Lúc mấy người Lục Lâm Thiên, Quỷ tiên tử, Đông Vô Mệnh và huynh muội Hoa gia đi tới ngoài cửa của Phi Linh Môn thì nhìn thấy một con yêu thú khổng lồ vỗ cánh bay tới, đồng thời ngay lúc cảm giác được khí tức trên người của con yêu thú kia thì Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy kinh ngạc.

– Lam Vũ Linh Ưng, là Linh thú lục giai sơ kỳ.

Đây cũng là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên nhìn thấy Linh thú lục giai sơ kỳ, toạ kỵ yêu thú thì hắn gặp nhiều rồi, nhưng toạ kỵ Linh thú lục giai sơ kỳ thế này thì lại là lần đầu tiên hắn được thấy, huyết mạch Lam Vũ Linh Ưng, trong hàng Linh thú cũng xếp khá cao, đối với huyết mạch yêu thú mà nói, thì không kém Thiên Sứ Tuyết Sư là mấy, ít nhất cũng đồng cấp bậc với Nghịch Lân Yêu Bằng.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên rơi vào bảy người trên lưng của Lam Vũ Linh Ưng, người đứng đầu tuổi chừng bốn mươi, một thân lam bào, mày xéo nhập tóc, đôi mắt lạnh tuấn, khí độ lãnh túc. Tóc đen dài vấn vít trên vai, gương mặt cương nghị, cũng mang theo vài phần tiêu sái, ngũ quan góc cạnh rõ ràng, lúc còn trẻ, tuyệt đối là một vị mỹ nam tử, hiện tại cũng tuyệt đối anh tuấn bất phàm.

– Linh vương Lữ Chính Cường.

Cảm giác được khí tức của người này, cộng thêm bộ dạng của người này và Lữ Tiểu Linh có vài phần giống nhau, Lục Lâm Thiên liền đoán ra ngay, người này chính là Lữ Chính Cường, chưởng môn của Linh Thiên Môn, đồng thời cũng có danh xưng thập đại cường giả.

Mà hai người đứng phía sau của người này, Lục Lâm Thiên không lạ lẫm gì, đều biết nhau cả rồi, chính là trưởng lão Vương Hiểu và Lưu Dịch Hoành của Linh Thiên Môn, lúc trước Lục Lâm Thiên không cách nào phán định thực lực của hai người bọn họ, lúc này xem ra, trình độ của cả hai người đều là Vũ Suất thất trọng.

Chương 850: Lữ Chính Cường tới (2)

Còn có bốn người, Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy hơi kinh ngạc, bộ dạng của bốn người này đều là thanh niên, tuổi ước chừng hai bảy hai tám, bộ dạng anh tuấn bất phàm, bốn người đều là Linh giả, cư nhiên có một cái Linh Suất nhị trọng, ba cái Linh Suất nhất trọng.

Phía trên Lam Vũ Linh Ưng, bảy đạo thân ảnh lập tức lách mình xuống, vị trung niên nhân anh tuấn đứng đầu chính là trực tiếp lăng không hạ xuống, không gian gợn sóng vặn vẹo, liền lơ lửng rồi hạ xuống đất, một chiêu này rất hay, cũng đủ để chứng minh thực lực của người này.

– Cha, sao người lại tới đây.

Lữ Tiểu Linh đã chạy tới trước mặt Lữ Chính Cường, hơi cúi đầu, giống như đang cảm thấy xấu hổ.

– Nha đầu nhà con, chạy loạn khắp nơi, vạn nhất gặp phải nguy hiểm thì phải làm sao bây giờ, mẹ con lần này thật sự rất tức giận, con mau trở về nhận lỗi đi, lần này cha cũng không giúp được con đâu.

Lữ Chính Cường trừng mắt với Lữ Tiểu Linh một cái, nhưng trong ánh mắt chỉ toàn tình yêu thương.

– Lữ chưởng môn đại giá quang lâm, tiểu tử nghênh tiếp chậm trễ, mong Lữ chưởng môn thứ lỗi.

Lục Lâm Thiên ngước mắt lên nhìn lập tức hít sâu một hơi, đối mặt với Lữ Chính Cường cũng có chút áp lực, bất quá cũng may mà Lục Lâm Thiên đã sớm quen với loại áp lực này rồi.

– Trình độ Vũ Tướng mà đánh chết Vũ Suất tứ trọng, ngươi không biết gần đây ở Cổ Vực đều đang bàn luận về Lục Lâm Thiên ngươi sao?

Ánh mắt của Lữ Chính Cường rơi vào trên người của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lập tức cảm nhận được một cỗ áp lực vô hình, giống như chính mình đang bị người ta nhìn thấu vậy, loại cảm giác này Lục Lâm Thiên vẫn nhớ, lúc vừa vào Vân Dương Tông thì bị nhạc phụ bây giờ là Vân Tiếu Thiên nhìn cũng có loại cảm giác thế này.

– Không dám, đánh chết Vũ Suất chỉ là nhờ vận may và bất đắc dĩ mà thôi.

Lục Lâm Thiên đón nhận luồng áp lực vô hình, lập tức đưa mắt lên nhìn.

Ánh mắt của Lữ Chính Cường loé lên, trong lòng cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc, Lục Lâm Thiên hoàn toàn không giống trong tưởng tượng của ông, nhìn tuổi thì cũng chỉ chừng hai mươi mà đã có thực lực như vậy, lại còn là Vũ giả toàn hệ, tuyệt đối là thiên tài vạn năm khó gặp, mà tên Lục Lâm Thiên này cư nhiên có thể không kiêu ngạo không siểm nịnh đứng trước mặt ông, đã chứng minh về mặt tâm cảnh, hắn cũng có tu vi cực cao, đúng là không phải kẻ trẻ tuổi bình thường có thể sánh được.

– Tiểu tử to gan, lúc ở trên ngươi lấy tên Linh Thiên Môn ta ra, lẽ nào cũng là bất đắc dĩ hay sao?

Lữ Chính Cường nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt lập tức trầm xuống, ngữ khí cũng có chút thay đổi, không khí cũng lạnh lẽo hẳn đi.

Nghe ngữ khí của Lữ Chính Cường thì hai người Đông Vô Mệnh và Quỷ tiên tử Bạch Oánh đưa mắt nhìn nhau, nhưng không làm gì hết.

– Xin hỏi Lữ chưởng môn, Lữ Tiểu Linh tiểu thư có phải là người của Linh Thiên Môn hay không?

Lục Lâm Thiên lúc này cũng lấp liếм, chuyện ở Quỷ Vũ Tông, phòng chừng Lữ Chính Cường cũng biết rõ cả rồi, lấy thế lực của Linh Thiên Môn, mạng lưới tin tức tuyệt đối sẽ không yếu hơn Phi

Linh Môn được, mình cũng không cần phải chối đây đẩy làm gì.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức nghĩ, Lữ Chính Cường này dẫu gì cũng là một trong thập đại cường giả, là chưởng môn của Linh Thiên Môn, sẽ không vì chút chuyện ấy mà tự tìm phiền toái cho mình đâu.

– Nữ nhi của ta, đương nhiên là người của Linh Thiên Môn rồi.

Lữ Chính Cường nhìn Lục Lâm Thiên mà nói.

– Chính là như vậy, Lữ Tiểu Linh tiểu thư lúc trước trợ giúp Đới Trường An đoạt lại vị trí tông chủ cùng với chuyện xảy ra ở Quỷ Vũ Tông, Lữ chưởng môn sao lại nói ta lấy danh hào của Linh Thiên Môn được, Phi Linh Môn ta mặc dù nhỏ, nhưng cũng có danh tiếng của riêng mình, không tới mức phải mượn hơi ai.

Lục Lâm Thiên bình tĩnh đáp trả, khí tức cũng không hề suy chuyển.

Trong lòng Lục Lâm Thiên xác định, cho dù Lữ Chính Cường có muốn đối phó với mình đi nữa thì cũng sẽ không tự mình động thủ, chưởng môn của Linh Thiên Môn, nếu chút phong độ ấy cũng không có thì phỏng chừng mình phải xem lại Linh Thiên Môn mất. Còn đánh giá của đám người lão độc vật và Quỷ tiên từ đối với Lữ Chính Cường này chính là, kẻ này tuyệt đối không phải hạng người tầm thường.

– Cha, chuyện của Quỷ Vũ Tông và biểu ca là do con nhờ Lục Lâm Thiên giúp con, người đừng nên trách oan cho hắn.

Lữ Tiểu Linh nhìn thần sắc của phụ thân lúc này, gương mặt xinh đẹp tái mét, lập tức lên tiếng giải thích.

Lữ Chính Cường cũng không nhìn Lữ Tiểu Linh, ánh mắt vẫn tiếp tục đặt trên người Lục Lâm Thiên, khí tức phát ra lại càng mạnh hơn một chút, nói:

– Miệng lưỡi đúng là rất sắc bén, chẳng lẽ ngươi cho rằng không ai nhìn ra ý đồ của ngươi sao?

Lúc này, Lục Lâm Thiên cảm giác được áp lực vô hình xung quanh mình lại lớn thêm một chút, lặng lẽ, quanh thân bắt đầu bắn ra một cỗ khí tức vô hình, ngẩng đầu lên đáp:

– Miệng lưỡi sắc bén thì không dám nhận, chẳng qua là nói sự thật mà thôi.

Nhìn vào Lục Lâm Thiên, trong mắt Lữ Chính Cường lại thầm loé lên một tia kinh ngạc.

– Cha, người muốn gì đây, người không được ức hïếp hắn.

Lúc này, Lữ Tiểu Linh tức giận đi tới trước mặt Lữ Chính Cường, chu môi nói:

– Việc ở Quỷ Vũ Tông dều là do con bảo hắn làm, người có muốn trách cứ thì cứ việc trách cứ con đi.

– Nha đầu này, nếu con thật sự có thể kêu hắn làm như vậy thì đã hay rồi.

Lữ Chính Cường cười khổ, ánh mắt nhìn Lữ Tiểu Linh tỏ vẻ bất đắc dĩ.

– Đường đường là chưởng môn của Linh Thiên Môn, chẳng lẽ tới Phi Linh Môn của ta chỉ đề giương oai hay sao.

Lúc này đột nhiên vang lên thanh âm của Quỷ tiên tử, ánh mắt của nàng cũng có điểm biến hoá.

– Ha ha, vị này chính là Quỷ tiên tử Bạch Oánh đại danh đỉnh đỉnh đúng không, có lời đồn đãi trước đây Lan Lăng Sơn Trang đã mời Quỷ tiên tử gia nhập môn phái, nhưng đã bị Quỷ tiên tử từ chối, hiện tại lại gia nhập Phi Linh Môn, xem ra Phi Linh Môn này nhất định có điểm gì đó nổi bật hấp dẫn người khác rồi đây.

Nhìn sang Quỷ Tiên Tử, Lữ Chính Cường lập tức mỉm cười, cũng không vận tâm mấy lời nói giận dữ của Quỷ Tiên Tử.

– Lữ chưởng môn quá khen.

Quỷ Tiên Tử nói vẻ hờ hững, ánh mắt cũng mang theo chút nghi hoặc.

– Ta đoán vị này ắt hẳn chính là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh một thân độc công khiến cả Cổ Vực khïếp sợ rồi.

Ánh mắt của Lữ Chính Cường lại chuyển sang người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, nhìn qua có vẻ vô cùng hứng thú.

– Chút danh tiếng mà thôi, làm bẩn tai Lữ chưởng môn rồi.

Đông Vô Mệnh đáp.

– Hai vị cốc chủ của bách thú cốc cũng gia nhập Phi Linh Môn, hẳn là còn có Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hoả lão Quỷ nữa đúng không, trong Phi Linh Môn này đều là người có danh tiếng lẫy lừng.

Ánh mắt của Lữ Chính Cường cuối cùng cũng chuyển tới trên người Hoa gia huynh muội, cười nhạt một tiếng.

– Lữ chưởng môn quá khen rồi, so với Linh Thiên Môn thì Phi Linh Môn đã là gì đâu.

Chương 851: Một mình nói chuyện

Lục Lâm Thiên ngẩng lên đáp, không biết lão Lữ Chính Cường này có ý gì, mục đích của chuyến đi này rốt cuộc là gì đây.

Ánh mắt của Lữ Chính Cường, cuối cùng lại rơi xuống người Lục Tâm Đồng, Lục Tâm Đồng lúc nào cũng đi sát bên người Lục Lâm Thiên, Lữ Chính Cường không dò xét gì nhiều, một tiểu cô nương mà thôi, không có gì phải chú ý.

Lúc này Lữ Chính Cường cũng không xem cho thật kỹ, cộng thêm Lục Tâm Đồng cũng đã thu liễm khí tức, nếu như Lữ Chính Cường biết rõ thực lực của Lục Tâm Đồng thì phỏng chừng sẽ kinh ngạc tới mức trợn mắt há mồm luôn mất.

– Lục chưởng môn, chuyện xảy ra ở Quỷ Vũ Tông xem như nể mặt Linh Nhi, ta sẽ không so đo với ngươi.

Lữ Chính Cường nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

– Chẳng lẽ ngươi không muốn mời ta vào Phi Linh Môn ngồi một lát sao?

– Mời Lữ chưởng môn, Lữ chưởng môn có thể tới Phi Linh Môn ta, chính là vinh hạnh cho Phi Linh Môn ta rồi.

Lục Lâm Thiên nói, lúc này Lữ Chính Cường đã đổi cách xưng hô với mình, nhưng trong lòng lại cảm thấy bản thân mình hoàn toàn không nhìn thấu được Lữ Chính Cường này, xem ra Quỷ Tiên Tử và Lão Độc Vật đã nói đúng, người này không đơn giản chút nào.

– Tiểu thư, sao ngươi lại chạy tới Phi Linh Môn rồi, phu nhân rất lo lắng, lần sau đừng nên tiếp tục chạy loạn khắp nơi nữa.

Mọi người cùng nhau đi về phía cửa lớn của Phi Linh Môn, sau lưng, Vương trưởng lão bắt đầu hỏi han Lữ Tiểu Linh đủ thứ chuyện, cũng cẩn thận nhìn Lữ Tiểu Linh từ trên xuống dưới.

– Vương trưởng lão, ta không sao, ta chỉ đi ra ngoài chơi thôi….

– Tham kiến chưởng môn.

Trong Phi Linh Môn, một đám đệ tử xếp hàng hành lễ, dưới sự huấn luyện của Hoa Mãn Lâu, đám đệ tử lúc này đều được huấn luyện nghiêm chỉnh, ở trước mặt người ngoài cũng không khiến Phi Linh Môn bị mất mặt.

Đi vào trong Phi Linh Môn, ánh mắt của Lữ Chính Cường như có như không quét nhìn chung quanh, Vương trưởng lão và Lưu trưởng lão thì đánh giá mọi thứ.

Sau lưng Lữ Chính Cường, bốn thanh niên Linh Suất kia thì thẳng lưng đi theo phía sau Lữ Chính Cường, ánh mắt không hề động một cái, loại tâm tâm cảnh thế này đã luyện đến cấp độ không thấp.

Bên trong đại điện của Phi Linh Môn, mọi người ngồi xuống ghế, đã sớm có đệ tử Phi Linh Môn bưng điểm tâm và trái cây lên, ánh mắt của Lữ Chính Cường vẫn mang theo vẻ hiếu kỳ nhìn chằm chằm vào Tiểu Long đang cuộn mình nằm trên vai của Lục Lâm Thiên, ngay từ khi còn ở ngoài cửa Phi Linh Môn thì ánh mắt của Lữ Chính Cường vẫn cứ dán lên nó.

– Cha, sao người lại tới đây tìm con?

Trong đại điện, Lữ Tiểu Linh ngồi bên cạnh Lữ Chính Cường, ôm lấy tay Lữ Chính Cường mà làm nũng.

– Con còn dám hỏi sao, đang yên đang lành liền chạy khỏi nhà, cha vừa lúc có chuyện ra ngoài, thuận đường nên tới tìm con đấy.

Lữ Chính Cường trừng con gái cưng một cái, ánh mắt lại chuyển về phía Lục Lâm Thiên, nói:

– Lục chưởng môn, đa tạ Phi Linh Môn của ngươi đã chiếu cố Linh Nhi trong những ngày qua.

– Lữ chưởng môn khách khí rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Phi Linh Môn hẳn là vẫn còn cường giả khác nữa đúng không, không biết có thể mời ra đây ngồi để cho ta được gặp một chút, để biết vị cường giả còn lại đang ở trong Phi Linh Môn là ai hay không.

Ánh mắt của Lữ Chính Cường run lên, lập tức nhìn Lục Lâm Thiên và nói, vừa nãy khi còn cách Phi Linh Môn một quãnh, nhìn thấy yêu thú ở Phi Linh Môn đột phá thất giai khiến cho Lữ Chính Cường cảm thấy vô cùng hiếu kỳ.

Trong lòng của Lục Lâm Thiên trầm xuống, không biết Lữ Chính Cường đang nói tới ai, lẽ nào hắn biết rõ sự tồn tại của Nam thúc hay sao, cái này đương nhiên là không thể nào rồi, chẳng lẽ hắn biết lần trước Phi Linh Môn có hai vị Vũ vương, cho rằng Dương trưởng lão của Vân Dương Tông cũng là người của Phi Linh Môn hay sao, hay là vừa rồi Bạch Linh đột phá, Lữ Chính Cường đã cảm nhận được khí tức của Bạch Linh.

– Lữ chưởng môn, trong môn còn một vị trưởng lão đang bế quan tu luyện, chỉ e không tiện ra gặp mặt.

Lục Lâm Thiên tuỳ tiện nói một câu, bởi vì Lục Lâm Thiên thật sự không biết người Lữ Chính Cường muốn nói tới là ai.

– Hoá ra là vậy, thế thì để lần sau đi.

Sắc mặt của Lữ Chính Cường không hề thay đổi, nhìn vào Lục Lâm Thiên nói:

– Lục chưởng môn tuổi hãy còn trẻ đã có thể phát triển Phi Linh Môn thành như hiện nay, quả là anh hùng xuất thiếu niên, nếu như ta đoán không sai, Lục chưởng môn theo Vân Dương Tông đúng không?

– Không sai, từ nhỏ ta đã theo Vũ trưởng lão của Vân Dương Tông.

Lục Lâm Thiên cũng không phủ nhận, chuyện này hiển nhiên là không thể nào gạt Lữ Chính Cường được, sau khi nghe lão độc vật nói Lữ Chính Cường này có chút xích mích với nhạc phụ Vân Tiếu Thiên của mình, Lục Lâm Thiên đã không thể không nhìn sắc mặt của Lữ Chính Cường thêm chút nữa.

– Trưởng lão Vũ Ngọc Tiền, nếu như ta nhớ không lầm thì…. Hắn là sư huynh của Vân Tiếu Thiên đúng không.

Lữ Chính Cường nói.

– Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên nói.

– Có lời đồn, nói rằng Lục chưởng môn đã có hôn ước với con gái Vân Hồng Lăng của Vân Tiếu Thiên Vân Dương Môn, chuyện này có thật không?

Lữ Chính Cường hỏi.

– Đúng là có chuyện này.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đính hôn, Lục Lâm Thiên, ngươi đính hôn khi nào?

Lữ Tiểu Linh lớn giọng hỏi, chuyện này nàng chưa nghe nói tới bao giờ.

Lời nói của Lữ Tiểu Linh khiến cho sắc mặt của tất cả mọi người trong đại điện biến đổi, nhìn chằm chằm vế phía Lữ Tiểu Linh và Lục Lâm Thiên, ngay cả ánh mắt của Lữ Chính Cường cũng loé lên.

Lục Lâm Thiên nhấc mắt lên nhìn, tình cảm của Lữ Tiểu Linh dành cho mình, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng tự biết, trái tim non nớt của tiểu cô nương đơn thuần này đã hoàn toàn bị mình khuấy đảo. Nhưng mình đã có hôn ước, mà Lữ Tiểu Linh thì vẫn không biết.

Đối với Lữ Tiểu Linh, Lục Lâm Thiên vốn cũng không có cảm giác gì, nếu có thì chính là cảm giác hổ thẹn, bản thân mình liên tiếp lừa gạt tiểu cô nương này nhiều lần, đồng thời còn lừa lấy luôn cả Thiên Sí Tuyết Sư.

Nhưng gần đây, Lục Lâm Thiên phát hiện, có lẽ là tiểu cô nương này ở cạnh mình lâu rồi, trong lòng mình cũng có chút dao động, chỉ là mình đã có ba cô nàng Vô Song, Hồng Lăng và Cảnh Văn rồi.

– Ta đã sớm có hôn ước, ngươi chưa từng hỏi ta, chuyện thế này, đương nhiên ta tự động nói ra làm gì.

Lục Lâm Thiên nói với Lữ Tiểu Linh, loại chuyện thế, sớm hay muộn gì cũng phải nói với tiểu cô nương này, nếu tiểu cô nương này có hận mình thì Lục Lâm Thiên cũng đành chịu mà thôi.

– Ngươi….

Giống hệt với tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, Lữ Tiểu Linh tức giận giẫm chân thật mạnh, hung hăng trợn mắt liếc Lục Lâm Thiên một cái, cuối cùng chạy ra khỏi đại điện.

– Tiểu thư.

Vương trưởng lão lập tức đuổi theo.

– Tiểu Linh tỷ, ngươi làm sao vậy.

Lục Tâm Đồng khẽ kêu lên một tiếng, nhìn thấy bộ dạng tức giận thở hồng hộc của Lữ Tiểu Linh thì cũng lập tức đuổi theo.

Lữ Chính Cường thì không có biểu hiện gì, chỉ nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói với Lưu trưởng lão ở phía sau:

– Lưu trưởng lão, các ngươi ra ngoài tránh mặt một lúc đi, ta muốn nói chuyện một mình với Lục Lâm Thiên.

Chương 852: Già gian trẻ xảo (1)

– Vâng thưa chưởng môn.

– Vâng thưa sư phụ.

Năm người đáp, ánh mắt của Lưu trưởng lão lại dừng lại trên người Lục Lâm Thiên, sau đó lập tức đứng dậy rời khỏi đại điện cùng bốn Linh Suất trẻ tuổi.

– Chưởng môn, chúng ta cũng cáo lui trước.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Đông Vô Mệnh đứng dậy nói với Lục Lâm Thiên, Lữ Chính Cường cũng đã nói ra miệng, bọn họ cũng biết phải nên làm thế nào, ít nhất thì chắc sẽ không có gì nguy hiểm, Lữ Chính Cường còn chưa tới mức sẽ tự mình tới Phi Linh Môn kiếm chuyện.

– Ừ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, đám người Quỷ Tiên TửBạch Oánh, Đông Vô Mệnh và huynh muội Hoa gia đều rời khỏi đại điện.

Trong đại điện lúc này cũng chỉ còn hai người Lữ Chính Cường và Lục Lâm Thiên đang ngồi đó, khí tức cũng khác hẳn.

– Có biết ta muốn nói gì với ngươi không?

Lữ Chính Cường nhìn Lục Lâm Thiên một lát rồi lên tiếng hỏi.

– Không biết, Lữ chưởng môn có việc gì thì xin cứ nói thẳng.

Mục quang của Lục Lâm Thiên loé lên, trong đầu cũng đoán không ra Lữ Chính Cường muốn nói gì với mình, lẽ nào là chuyện của Lữ Tiểu Linh sao.

– Người ngay thẳng thì không nói vòng vo, Quỷ Vũ Tông hiện tại đã nằm trong sự khống chế của Phi Linh Môn, tiếp theo không biết mục tiêu của Phi Linh Môn là Bảo Thai Môn hay là Nam Hải Môn đây?

Lữ Chính Cường nhìn Lục Lâm Thiên, cũng lập tức mỉm cười.

– Chỉ là một cái Phi Linh Môn nho nhỏ, làm sao dám đánh chủ ý lên Bảo Thai Môn và Nam Hải Môn cơ chứ, Lữ Chưởng Môn nói đùa rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, nhưng trên mặt lại không lộ ra chút dấu vết nào.

– Thực lực của Phi Linh Môn hiện tại, đủ để đối phó với Bảo Thai Môn và Nam Hải Môn rồi, nếu đã nói Phi Linh Môn không muốn đánh chủ ý lên Bảo Thai Môn và Nam Hải Môn thì sao Lục Chưởng Môn lại đối phó với Quỷ Vũ Tông làm gì?

Lữ Chính Cường nhìn vào Lục Lâm Thiên mà nói.

– Phi Linh Môn không có hứng thú gì với Quỷ Vũ Tông cả, chỉ mong có thể bảo vệ được địa bàn của mình mà thôi, về phần Bảo Thai Môn và Nam Hải Môn, vốn không thù không oán với Phi Linh Môn, người không phạm ta thì ta không phạm người, Lữ Chính Cường lại nói đùa rồi.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Ha ha.

Lữ Chính Cường cười lớn, nói:

– Quỷ Vũ Tông hiện tại có khác gì Phi Linh Môn sao, ta thấy Quỷ Vũ Tông cũng chính là Phi Linh Môn rồi.

– Không dám, Quỷ Vũ Tông họ Đớii, không có quan hệ gì với Phi Linh Môn.

Trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, chuyện Quỷ Vũ Tông chính là do Phi Linh Môn âm thầm khống chế tuyệt đối không thể qua mắt Lữ Chính Cường được, chỉ là có một vài chuyện, rõ ràng trong lòng cả hai đều hiểu rõ, nhưng có thừa nhận hay không thì lại là hai chuyện hoàn toàn khác nhau, cho nên có một vài chuyện dù đánh chết cũng không thể thừa nhận được.

Lữ Chính Cường nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, mày khẽ nhíu lại, ánh mắt có chút biến hoá, nhìn Lục Lâm Thiên thêm một lúc nữa mới lại mỉm cười nói:

– Được rồi, chuyện này cũng không quan trọng, chúng ta không cần phải bàn tới nữa, việc hai tháng sau Vụ Tinh Hải mở ra, không biết Lục Chưởng Môn đã biết hay chưa?

– Tiểu từ chỉ vừa biết gần đây mà thôi.

Lục Lâm Thiên đáp, trong lòng cảm thấy nghi hoặc không rõ tên Lữ Chính Cường này cứ hỏi không đầu không đuôi một hồi lại đổi chủ đề, đúng thật là không biết rốt cuộc ông ta muốn gì.

– Lục Chưởng Môn là thiếu niên anh hùng, không biết có tới đó thử thời vận hay không, nếu có thể tiến vào trong Vụ Tinh đại điện, nói không chừng sẽ gặp được cơ duyên.

Lữ Chính Cường nói.

– Tiểu tử chính là muốn vào đó một phen, việc trọng đại cỡ này ở Cổ Vực, ta cũng muốn tới đó mở mang tầm mắt.

Lục Lâm Thiên nói.

– Tiểu nữ Linh Nhi đã quấy rầy Phi Linh Môn bấy lâu nay, như vầy đi, nếu Lục Chưởng Môn đã muốn tới Vụ Tinh Hải, chắc hẳn bây giờ còn chưa có ngọc giản qua cửa đúng không, vừa vặn ta có mang theo hai khối ngọc giản qua cửa trên người đây, coi như cảm tạ Phi Linh Môn đã chiếu cố tiểu nữ.

Lữ Chính Cường vừa dứt lời, hai khối ngọc giản màu xám lấp lánh huỳnh quang trong tay ông đã song song bay tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

Trong lòng Lục Lâm Thiên thoáng do dự một cái rồi lập tức thu hai khối ngọc gian vào tay áo, nói:

– Đã vậy thì tiểu tử không khách khí, đa tạ Lữ Chưởng Môn.

Lục Lâm Thiên cũng không khách khí, nghe nói giá bán của khối ngọc giản thông quan này trong chợ đêm đều phải trên trăm vạn kim tệ một khối, nếu mua ở mấy tông môn khác thì cũng phải năm mươi vạn tệ, mà dù có muốn thì cũng chưa chắc sẽ mua được từ chỗ những tông môn kia.

Dựa theo những gì Lục Lâm Thiên biết thì chuyện trọng đại của cả Cổ Vực như Vụ Tinh Hải mở ra thế này, cái ngọc giản thông quan này đương nhiên sẽ là hàng được bán rất chạy, khó tránh khỏi có nhiều kẻ thông đồng với các tông môn kia trữ hàng ngọc giản, nói cách khác, đấy là lí do vì sao giá cả ở chợ đêm lại cao như vậy.

– Hôm nay tới đây, đã quấy rầy nhiều, ta cũng đi trước đây, ngày khác có cơ hội thì xin mời Lục Chưởng Môn tới Linh Thiên Môn một lần.

Lữ Chính Cường cười nhẹ, nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Tiểu tử có cơ hội thì nhất định sẽ tới bái phỏng Lữ Chưởng Môn, Lữ Chưởng Môn quý nhân bận nhiều việc, ta sẽ không giữ lại.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ha ha.

Lữ Chính Cường cười nhạt một tiếng, ánh mắt lại đảo qua người Lục Lâm Thiên lần nữa.

Trong đại điện, hai đạo thân ảnh đi ra, trong mắt của đám người Đông Vô Mệnh, Quỷ tiên tử, Lưu trưởng lão đứng chờ ngoài đại điện đều mang theo vẻ tò mò nhìn vào hai người đó, ai cũng không biết vừa rồi hai người này đã nói gì với nhau, cho nên đều cảm thấy rất hiếu kỳ.

Bên ngoài đại điện, hai người Vương trưởng lão và Lục Tâm Đồng đang ngồi bên cạnh Lữ Tiểu Linh, Lữ Tiểu Linh lúc này đang vẩu môi, có vẻ như đang hờn dỗi trong lòng.

– Linh Nhi, chúng ta phải về thôi.

Lữ Chính Cường đi ra khỏi đại điện, trường bào vung lên, khí thế không giận mà uy tản ra, loại khí thế này, tại đây không ai sánh nổi.

– Cha, con không muốn về.

Lữ Tiểu Linh nhìn Lữ Chính Cường, sau đó ánh mắt lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt tràn đầy cảm xúc phức tạp, phỏng chừng nếu không phải có Lữ Chính Cường đứng kề bên thì chắc hẳn nàng ta đã chạy tới chỗ Lục Lâm Thiên mà ra tay trút giận rồi.

Lữ Chính Cường nhìn qua ái nữ, mắt nheo lại, rồi nói:

– Linh Nhi, con ra ngoài cũng khá lâu rồi, phải trở về đi thôi, mẹ của con rất nhớ con.

– Cha, nhưng….

Lữ Tiểu Linh giẫm chân, đưa mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Linh Nhi, con phải trở về, mẹ con vẫn đang chờ con đó, con cũng phải về chuẩn bị một phen, hai tháng sau còn tới Vụ Tinh Hải nữa.

Lữ Chính Cường nói.

– A!

Lữ Tiểu Linh le lưỡi một cái, sau đó liền khép cái miệng nhỏ nhắn lại, có vẻ mang theo chút uỷ khuất, những cũng ngoan ngoãn đi theo bên người Lữ Chính Cường.

– Chư vị, đã quấy rầy nhiều, cáo từ.

Bên ngoài Phi Linh Môn, Lam Vũ Linh Ưng vỗ cánh phành phạch, Lữ Chính Cường nói với Lục Lâm Thiên, Quỷ Vũ Tông Bạch Oánh và Đông Vô Mệnh xong liền nhảy lên lưng Lam Vũ Linh Ưng.

Chương 853: Già gian trẻ xảo (2)

Lục Lâm Thiên, Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh liền giơ tay đáp lễ.

– Lục Lâm Thiên, lần sau ngươi hãy giải thích với ta, hừ!

Lữ Tiểu Linh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên một cái, sau đó cũng nhảy lên lưng Lam Vũ Linh Ưng cùng Lữ Chính Cường.

Đám người Linh Thiên Môn nhảy lên lưng của Lam Vũ Linh Ưng, Lam Vũ Linh Ưng vỗ cánh bay lên, nhanh chóng biến mất giữa không trung.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, nhìn bọn người Lữ Chính Cường khuất dạng phía trời xa.

– Lâm Thiên, Lữ Chính Cường đã nói gì với ngươi vậy?

Đình viện phía sau núi của Phi Linh Môn, Quỷ Tiên Tử hỏi.

Lục Lâm Thiên kể lại tất tần tật những gì mà hắn và Lữ Chính Cường đã nói cho Quỷ Tiên Tử và Đông Vô Mệnh nghe, nội dung cuộc nói chuyện cũng khiến cho Quỷ Tiên Tử và Đông Vô Mệnh cảm thấy nghi hoặc không thôi.

– Tên Lữ Chính Cường tới cũng kỳ quái, mà hỏi cũng lạ kỳ không kém.

Quỷ Tiên Tửnhướng máy, sau đó liền thở nhẹ một hơi.

– Hắn đây là đang muốn thử ta.

Lục Lâm Thiên nhếch mép cười, nói:

– Hắn muốn biết ta có tiếp tục động thủ với Bảo Thai Môn và Nam Hải Môn hay không, nếu như Phi Linh Môn muốn tiếp tục khuếch trương thì cũng chỉ có thể động thủ với Bảo Thai Môn và Nam Hải

Môn mà thôi.

– Lữ Chính Cường cho ngươi ngọc giản thông quan dường như có chút thâm ý, hẳn là muốn lấy lòng, giống như ám chỉ Linh Thiên Môn sẽ không đối địch với Phi Linh Môn vậy, ta cũng không chắc chắn lắm, con người Lữ Chính Cường này ta không hiểu biết quá nhiều, không cách nào nhìn thấu được.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Chỉ sợ chuyện Lữ Chính Cường muốn biết nhất chính là Vân Dương Tông có liên hệ gì với Phi Linh Môn hay không, đây mới là chuyện khiến hắn lo lắng nhất.

Lục Lâm Thiên nói.

– Hiện tại Phi Linh Môn quật khởi, mặc dù khiến cho không ít kẻ căng thẳng hồi hộp, nhưng đối với Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang mà nói thì vẫn chưa đυ.ng tới giới hạn của họ. Nhưng nếu như Vân Dương Tông nhúng tay vào thì đúng thật là đã chạm tới giới hạn của bọn họ rồi.

Đông Vô Mệnh nói.

– Bất kể là cái gì, nếu đã không đoán ra thì cũng không cần phải đoán nữa.

Mục quang của Lục Lâm Thiên loé lên, lập tức nói:

– Đông lão, Lữ Chính Cường cho ta hai khối ngọc giản, lần này ta muốn mang theo Tâm Đồng tới Vụ Tinh Hải một chuyến, ngươi thấy thế nào?

Lục Lâm Thiên vốn muốn dẫn lão độc vật đi cùng, nếu được như vậy thì sẽ tốt hơn, nhưng Vụ Tinh Hải có cấm chỉ, người đã từng gặp qua được cơ duyên một lần căn bản không thể vào lần nữa, ngay cả Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang cũng không còn cách nào khác, bằng không, Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang cần gì phải mở Vụ Tinh Hải ra làm gì, cứ để cho mỗi mình đệ tử trong môn của mình vào thôi là được.

– Như vậy cũng tốt, Tâm Đồng cũng nên ra ngoài tôi luyện một phen, nói không chừng ở Vụ Tinh đại điện còn có thể gặp được cơ duyên nữa, nếu được như vậy thì không tệ chút nào,

Đông Vô Mệnh cười nói.

– Lâm Thiên, còn hai tháng nữa là Vụ Tinh Hải mở ra, đi trước một tháng là đủ rồi, còn một tháng này, ngươi phải chuẩn bị cho thật kỹ, thực lực của ngươi tuy không kém, nhưng lần vào Vụ Tinh Hải này, có gặp phải Vũ Suất cửu trọng hay Linh Suất cửu trọng thì cũng chẳng có gì kỳ lạ, nên ngươi phải chuẩn bị kỹ càng một phen, không được chủ quan.

Quỷ Tiên Tửnói.

– Vũ Suất cửu trọng và Linh Suất cửu trọng cũng sẽ vào đó sao?

Lục Lâm Thiên sững sốt.

– Chuyện này có gì là lạ đâu, có một số vị cường giả lánh đời, thực lực đạt tới Vũ Suất cửu trọng và Linh Suất cửu trọng đã nhiều năm, nhưng vẫn không cách nào đột phá được nên muốn tới Vụ Tinh Hải mong gặp cơ duyên cũng là chuyện thường, cường giả Vũ vương và Linh vương không thể vào Vụ Tinh Hải, nhưng đám người có tu vi Vũ Suất Linh Suất thì hốt đại cũng được một bó, ngươi đừng xem thường Cổ Vực, mặc dù trong Cổ Vực đều do Nhất tông nhất môn nhất trang nhất giáo cầm đầu, nhưng ngoài những thế lực ấy còn có không ít cường giả lánh đời, họ không phải hạng người dễ trêu vào đâu.

Đông Vô Mệnh nghiêm mặt nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật đầu, thời nay thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, ở bất kỳ nơi nào cũng không thể sơ ý, tỷ như nói hai người Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hoả lão Quỷ vậy, vốn không gia nhập bất kỳ môn phái nào, nhưng thực lực tuyệt đối thuộc hàng cường giả, tin rằng trong khắp cả Cổ Vực, loại cường giả tán tu thế này tuyệt đối không ít, không ít người chỉ một lòng muốn tu luyện, không muốn gia nhập bất kỳ thế lực nào.

– Lâm Thiên, ta thấy Lữ Tiểu Linh của Linh Thiên Môn rõ ràng là có ý với ngươi, thiếu nữ động lòng xuân rồi, một khi động lòng, không phải dễ gì mà quên được đâu, chuyện này vốn là chuyện riêng của ngươi, nhưng bây giờ ngươi đã có vị hôn thê là Vân Hồng Lăng rồi, lại thêm Lữ Tiểu Linh này liên quan với Vân Dương Tông và Linh Thiên Môn, ngươi nên cân nhắc kỹ một chút.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói với Lục Lâm Thiên.

– Ta thấy phiền toái lần này cũng là do tên tiểu tử nhà ngươi gây ra, theo ta thì ngươi cứ cưới hết cho rồi, không thì còn phiền toái hơn nữa.

Đông Vô Mệnh nói.

– Lão gia hoả, ngươi lại nghĩ ra cái chủ ý quái Quỷ gì vậy.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh trừng mắt nhìn Đông Vô Mệnh một cái.

Lục Lâm Thiên nhếch mép cười khổ, vấn đề này đúng là có phần khó mà giải quyết, hiện tại cũng không phải lúc thích hợp để xử lý chuyện này, đến đâu hay đến đấy vậy.

Trong quãng thời gian kế tiếp, Lục Lâm Thiên chỉ vùi đầu vào tu luyện, không thôn phệ Linh giả, nhưng Lục Lâm Thiên cũng không rãnh rỗi, đều đang tiếp tục tu luyện mấy Vũ kỹ như Liệt Không Cửu Kích, lần trước Liệt Không Cửu Kích đánh ra được sáu kích, hoàn toàn không đạt tới mức mạnh nhất.

Mà Tam Thiên Lưu Vân Thủ và Liệt Viêm Quyền, tuy là có thể thi triển, nhưng vẫn không cách nào thi triển trong khoảng thời gian ngắn được, đại chiến giành giật từng giây, chỉ chậm một cái thôi cũng đủ để mất mạng.

Chỉ có tu luyện Vũ kỹ đạt tới mức vô cùng thuần thục thì mới có thể thúc dục ra trong thời gian nhanh nhất, đương nhiên đây cũng cần phải có chân khí khổng lồ và lĩnh ngộ thuộc tính phối hợp cùng.

Tu luyện Vũ kỹ, lĩnh ngộ thuộc tính, chính là việc Lục Lâm Thiên cần phải làm nhất trong thời gian sắp tới.

Theo Lục Lâm Thiên tu luyện, Lục Tâm Đồng bởi vì cũng sẽ tới Vụ Tinh Hải, cho nên cũng bị lão độc vật an bài cho bắt đầu bế quan tu luyện.

– Chưởng môn, ngươi thấy tên Lục Lâm Thiên này thế nào?

Nơi nào đó giữa không trung, trên lưng của Lam Vũ Linh Ưng, Vương trưởng lão hỏi Lữ Chính Cường, ánh mắt mang theo chút tò mò.

– Bốn người các ngươi có ý kiến gì với Lục Lâm Thiên không?

Lữ Chính Cường mỉm cười rồi xoay người hỏi bốn vị Linh Suất trẻ tuổi còn lại.

– Hồi bẩm sư phụ, cấp độ thực lực của Lục Lâm Thiên, chúng đệ tử không cách nào nhìn ra được, bất quá Lục Lâm Thiên có thể ở trước mặt sư phụ ứng đáp trôi chảy tự nhiên như vậy, khí thế không kiêu ngạo không siểm ninh, đã có bản lĩnh bình tĩnh cỡ ấy, phương diện tâm trí nhất định cũng rất mạnh, nếu như hắn là Linh giả, thì sau này tu vi sẽ cực kỳ bất phàm.

Chương 854: Món đ�? Chơi lưu manh (1)

Trong bốn vị Linh Suất trẻ tuổi, vị Linh Suất nhị trọng do dự một chút rồi đáp lời Lữ Chính Cường.

– Nhãn lực của bốn người các ngươi đúng là có tiến bộ đôi chút, chứng minh bình thường đều rất dụng tâm tu luyện, trong đám người trẻ tuổi, các ngươi thuộc lớp người nổi bật, nhưng so với Lục Lâm Thiên thì các ngươi cũng còn kém hắn không ít.

Lữ Chính Cường khẽ cười khổ rồi nói.

– Sư phụ, có lời đồn đãi rằng Lục Lâm Thiên đã có thêm Vũ Linh khí và Vũ kỹ huyền cấp trung giai mới có thể đánh chết tứ trọng Vũ Suất, nếu như gặp phải chúng ta, muốn đánh thắng cũng không dễ như vậy đâu.

Sắc mặt của tên đệ tử thứ ba hơi đổi, ánh mắt mang theo vẻ không phục.

– Vũ kỹ uyền cấp trung giai. Các ngươi có thể tu luyện thành công Linh kỹ huyền cấp trung giai sao?

Ánh mắt của Lữ Chính Cường rơi vào trên người vị Linh Suất kia, nói:

– Có thể thi triển ra được Vũ kỹ huyền cấp trung giai thì ở khả năng lĩnh ngộ phải cực kỳ bất phàm mới được, cấp độ Vũ tướng là có thể có thành tựu trên mặt lĩnh ngộ thuộc tính, các ngươi so với hắn thì còn kém xa lắm, lại thêm Lục Lâm Thiên còn là toàn hệ Vũ giả, thiên phú cỡ ấy, chỉ sợ là qua một thời gian ngắn nữa thôi, sẽ bước vào hàng ngũ cường giả chân chính, sau này các ngươi lại càng thêm thua kém hắn.

Sắc mặt của đám đệ tử không phục liền xám ngoét, lập tức im lặng không dám nói gì, xem như chấp nhận lời sư phụ nói.

– Tên Lục Lâm Thiên rất không đơn giản, ngay cả ta cũng không thể nhìn thấu.

Lữ Chính Cường lúc này mới trả lời câu hỏi của Vương trưởng lão

– Chưởng môn, tên Lục Lâm Thiên này, lại khiến ngươi đánh giá hắn cao như vậy sao?

Vương trưởng lão có vẻ hơi kinh ngạc, bà hiểu rõ cách làm người của chưởng môn, người có thể được chưởng môn tán thưởng, không ai mà không phải kẻ cự phách danh chấn một phương, không ngờ ông cũng đánh giá Lục Lâm Thiên cao như vậy.

– Đừng xem thường tên tiểu tử kia, tuy rằng hiện tại thực lực chưa cao, nhưng bằng ấy tuổi mà đã có thực lực cao như vậy, cộng thêm thiên phú của hắn, chỉ cần cho hắn đủ thời gian, sớm muộn gì cũng không phải kẻ tầm thường, đặc biệt là tâm trí, đây chính là do bẩm sinh, tiểu tử kia, quả thực giống tên khốn Vân Tiếu Thiên kia như đúc, đúng thật là vô cùng gian trá kín kẽ, chẳng trách Vân Tiếu Thiên lại gả con gái cho kẻ như hắn, Vân Tiếu Thiên đúng là đã tìm được một con rễ tốt.

Lời vừa dứt, ánh mắt của Lữ Chính Cường lại không khỏi rơi về phía Lữ Tiểu Linh.

– Chưởng môn đã đánh giá như vậy, chỉ sợ là Phi Linh Môn này sớm muộn gì cũng sẽ chính thức quật khởi ở Cổ Vực này, chưởng môn, chúng ta có cần phải…

Ánh mắt của Vương trưởng lão lướt qua Lữ Tiểu Linh, sau đó lập tức nói với Lữ Chính Cường.

– Vương trưởng lão, ngươi cho rằng chuyện này đơn giản như vậy sao, phỏng chừng Vân Tiếu Thiên cũng rất là hài lòng với đứa con rể này, nếu không có đủ khả năng tự bảo vệ mình, sao lão dám để cho hắn ra ngoài mạo hiểm được, lại nói nếu tương lai hắn không hoá thành rồng bay lên cửu trùng thì chính là trời đố kị kỳ tài, Linh Thiên Môn chúng ta cớ gì phải vô duyên vô cớ rước lấy một kẻ địch lớn tương lai làm gì, Cổ Vực cũng không phải của Linh Thiên Môn chúng ta, gần đây phong vân đã bắt đầu khởi động, chỉ sợ Cổ

Vực khó khăn lắm mới yên bình đôi chút sẽ lại rung chuyển lần nữa, một khi đã vậy, nếu chúng ta có thêm một minh hữu thì sẽ có lợi cho Linh Thiên Môn hơn.

– Chưởng môn, không lẽ ngươi có ý muốn cùng Phi Linh Môn…

Vương trưởng lão còn chưa dứt lời, Lữ Chính Cường đã nói tiếp:

– Hiện tại ta vẫn chưa hạ quyết định, hết thảy đợi sau chuyện ở Vụ Tinh Hải rồi hãy nói, hiện tại ta vẫn chưa nhìn thấu tên tiểu tử kia, một chuyến vào Vụ Tinh Hải lần này, ta sẽ xem xem rốt cuộc hắn có đáng để được ta xem trọng hay không, chuyện này liên quan tới cả Linh Thiên Môn, ta cũng không cách nào quyết đoán một cách nhẹ nhàng được.

– Chưởng môn, Lục Lâm Thiên rõ ràng đã ức hïếp tiểu thư, khiến nàng bị uất ức, sao không dạy dỗ tên tiểu tử đó một trận mà còn coi trọng hắn nữa.

Lưu trưởng lão lập tức nhịn không được mà lên tiếng.

Lữ Chính Cường mỉm cười, ánh mắt lại chuyển sang chỗ Lữ Tiểu Linh, nói:

– Linh Nhi, tuổi của con cũng không còn nhỏ, cũng đến tuổi biết yêu đương rồi, con nói cho cha biết, có phải con yêu mến tên tiểu tử Lục Lâm Thiên kia hay không?

– Cha….

Lữ Tiểu Linh chu môi, ánh mắt đảo qua nhìn hết mọi người trên lưng Lam Vũ Linh Ưng, sau đó lập tức xấu hổ, nhưng dường như còn chưa nguôi cơn giận dỗi nên nói:

– Con không thèm thích hắn đâu, cái tên tiểu hỗn đản lừa đảo đó, con không bao giờ muốn gặp lại hắn nữa.

– Nhưng nữ nhân yêu mến ai đều gọi kẻ kia là hỗn đản cả, nhớ ngày đó…. Ai!

Lữ Chính Cường khẽ thở dài, rồi nói:

– Linh Nhi, tên tiểu tử Lục Lâm Thiên kia không tệ, nếu con đã thích hắn thì cha sẽ không phản đối.

– Cha, con thật sự sẽ không phản đối sao?

Sắc mặt của Lữ Tiểu Linh lập tức lộ vẻ sững sờ, sau đó không dám tin mà hỏi lại, trước kia có kẻ vì nhìn mình một cái mà bị chặt đứt một chân, Lữ Tiểu Linh không ngờ lần này cha của mình lại có thể sáng suốt như vậy.

– Chưởng môn, nhưng mà tên tiểu tử Lục Lâm Thiên đã có hôn ước với Vân Hồng Lăng của Vân Dương Tông….

Vương trưởng lão cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Vương Hiểu còn chưa nói xong, Lữ Chính Cường đã lập tức nói:

– Vân Dương Tông thì có là cái gì, chẳng lẽ Linh Thiên Môn ta kém Vân Dương Tông của hắn chắc, Linh Nhi, cha thấy tên tiểu tử Lục Lâm Thiên kia cũng có chút tâm ý với con, nếu như con đã thích thì cứ ra sức mà giành, Vân Dương Tông có gì đáng sợ, có cha ủng hộ con, cha xem tên khốn Vân Tiếu Thiên kia có thể làm gì được cha.

Nghe Lữ Chính Cường nói vậy, Vương trưởng lão và Lưu trưởng lão đều triệt để sững sờ, bốn vị đệ tử Linh Suất cũng trợn mắt há mồm, không ngờ vị sư phụ luôn trầm ổn nho nhã của mình, hôm nay cư nhiên lại nói ra những lời này.

Lữ Tiểu Linh cũng đơ người ra, sau đó trong mắt lộ ra vẻ vui mừng, cuối cùng quay đầu lại nhìn về phía Phi Linh Môn, ánh mắt mang theo chút giận yêu.

Tới ngày thứ tư, một chỗ nào đó trong Phi Linh Môn lại phát ra một cỗ năng lượng ba động khổng lồ, lúc đám người Lục Lâm Thiên và Đông Vô Mệnh tới thì Thanh Hoả lão Quỷ vốn đang bế quan chữa thương rốt cuộc cũng xuất quan, nhìn thấy Thanh Hoả lão Quỷ, trong lòng Lục Lâm Thiên liền cảm thấy vui vẻ, chẳn trách lần này Thanh Hoả lão Quỷ chữa thương lại lâu như vậy, hoá ra là đã đột phá tới cấp độ Vũ Suất cửu trọng rồi.

– Tham kiến chưởng môn.

Thanh Hoả lão Quỷ hành lễ.

– Chúc mừng Thanh Hoả Cung Phụng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Thanh Hoả lão Quỷ đột phá Vũ Suất cửu trọng, thực lực tăng mạnh, chẳng khác nào khiến cho thực lực của Phi Linh Môn cũng gia tăng thêm lần nữa. Vốn Lục Lâm Thiên vẫn cho rằng Lộc Sơn lão yêu sẽ đột phá sớm hơn, vì dù sao đi nữa xét cấp độ thực lực thì Lộc Sơn lão yêu vẫn cao hơn Thanh Hoả lão Quỷ một chút.

Chương 855: Món đ�? Chơi lưu manh (2)

Thanh Hoả lão Quỷ đột phá, chỉ là một khúc nhạc đệm mà thôi, ngày thứ năm, Khang Tử Vân của Linh Đường tự mình tới, đồng thời còn mang tới không ít Yêu Linh đan, trong đó có hơn mười viên Yêu Linh đan đã tới cấp độ tứ phẩm, mấy viên Yêu Linh đan ở cấp độ ngũ phẩm, Yêu Linh đan đạt cấp độ tam phẩm thì có mấy trăm viên.

Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên càng thêm mừng rỡ trong lòng, sau khi Thiên Sí Tuyết Sư đột phá tứ giai, mặc dù tốc độ vẫn nhanh hơn yêu thú bình thường rất nhiều, nhưng Lục Lâm Thiên vẫn không cảm thấy thoả mãn, có đám Yêu Linh đan cấp độ tứ phẩm và ngũ phẩm này rồi, tốc độ đột phá của Thiên Sí Tuyết Sư nhất định sẽ rất nhanh.

Theo miệng Khang Tử Vân, Lục Lâm Thiên cũng biết được tình hình gần đây của Linh đường, theo phi Linh thương hành mở rộng, nhân thủ của Linh đường lại thiếu hụt thêm lần nữa, cho nên đã âm thầm triệu tập Linh giả, sau khi có khí vương Úc Khánh gia nhập, trong Linh đường cũng bắt đầu luyện chế binh khí đại quy mô, hiệu quả cũng vô cùng tốt, sau khi đưa qua kim đường đem đi bán thì lợi nhuận thu được rất cao.

Sau khi Khang Tử Vân rời đi, Lục Lâm Thiên lập tức để cho Thiên Sí Tuyết Sư và Huyết Tích Dịch ăn Yêu Linh đan tứ phẩm, cũng để thử xem hiệu quả của Yêu Linh đan lần này, về phần đám yêu thú như Nghịch Lân Yêu Bằng thì trước khi đột phá thất giai, căn bản không cần dùng Yêu Linh đan, chỉ cần tu luyện thôi cũng có thể nhanh chóng đột phá.

Về phần Tiểu Long thì Lục Lâm Thiên chỉ cho Tiểu Long dùng một viên Yêu Linh đan ngũ phẩm, Tiểu Long đã là ngũ giai sơ kỳ, Yêu Linh đan tứ phẩm căn bản không có hiệu quả gì với nó.

Cứ thế thời gian thấm thoát trôi qua, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục đắm chìm trong việc tu luyện và lĩnh ngộ.

Thời gian như cát chảy, đảo mắt đã tới ngày thứ mười lăm, nơi Lộc Sơn lão yêu bế quan chữa thương phát ra năng lượng ba động, Lục Lâm Thiên đang ở sau núi, không cần nghĩ cũng đoán được chuyện gì đang xảy ra, nhất định là Lộc Sơn lão yêu cũng đang bắt đầu đột phá.

Ngay lúc Lục Lâm Thiên đang đuổi tới nơi thì Lộc Sơn lão yêu đã đột phá xong, khí tức quanh thân mạnh hơn so với trước khi đột phá không biết bao nhiêu lần.

Mọi người liên tục chúc mừng, đột phá Vũ Suất cửu trọng, bản thân Lộc Sơn lão yêu cũng cao hứng không thôi.

Trong lòng của Lục Lâm Thiên cũng vô cùng vui mừng, Lộc Sơn lão yêu và Thanh Hoả lão Quỷ đều đột phá tới Vũ Suất cửu trọng, hiện tại Phi Linh Môn đã có hai Vũ Suất cửu trọng, một Linh Suất cửu trọng cùng với một vị Vũ vương.

Còn Linh Suất cửu trọng như lão độc vật Đông Vô Mệnh, nếu như có thể tìm được hai loại dẫn dược thì phỏng chừng lúc nào cũng có thể đột phá tới Linh vương, cộng thêm đám người Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu, Lục Lâm Thiên cảm giác thực lực của Phi Linh Môn rốt cuộc cũng tăng mạnh rất nhiều, đã không còn yếu như lúc mới đầu nữa.

Sau khi Lộc Sơn lão yêu đột phá, Lục Lâm Thiên vẫn tiếp tục lĩnh ngộ rồi lại tu luyện, tiến bộ cũng khiến Lục Lâm Thiên thường cười mỉm có vẻ rất hài lòng,

Ngày thứ mười bảy, Thiên Sí Tuyết Sư và Huyết Tích Dịch lại nuốt thêm viên Yêu Linh đan thứ hai và tiếp tục luyện hoá.

Thời gian lại thấm thoắt trôi qua, đêm đen, đất mẹ đã say ngủ, ngoại trừ gió đêm thổi qua, khiến cho từng nhánh cây trong núi rung rung, thì mọi thứ đều yên lặng không tiếng động.

Màn đêm đen khịt, tựa như có vô số mực đen bị ai lấy bôi lên không trung vậy, đêm nay chỉ có vài ngôi sao nhỏ mờ, nhưng trăng lại rất tròn, sáng như gương treo trên lưng trời, chiếu rọi ánh sáng bàng bạc xuống mặt đất. Trăng buông rèm bạc, nhẹ nhàng khẽ rót, ánh trăng nhu hoà như mặt hồ thu, trong buổi đêm đông thế này, đúng là có phần yên tĩnh hơn một chút.

Trên một sườn núi, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trên mặt đất, quanh thân tràn ngập một tầng quang mang màu vàng nhạt, cả người tiến vào một loại trạng thái huyền ảo, trong tay thi thoảng xuất ra một thủ ấn, đất trời như bị một loại năng lượng vô hình dẫn dắt tạo thành từng đợt không gian gợn sóng.

Phía xa trên triền núi, một đạo thân ảnh xinh đẹp như tiên nữ giáng trần đang đứng trong gió đêm, đôi mắt Vũ mị, mang theo chút kinh ngạc, nói thầm:

– Không ngờ hắn ở cấp độ Vũ tướng đã có thể lĩnh ngộ thuộc tính tới mức này rồi.

Một đêm chậm rãi trôi qua mà không có chuyện gì đặc biệt diễn ra, thân ảnh xinh đẹp kia vẫn đứng chờ bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Thời gian lại chậm rãi trôi qua, tia nắng ban mai rốt cuộc cũng xé toang chiếc áo choàng của đêm đen, bầu trời lộ ra màu trắng bạc, đương lúc đại địa vươn mình thức tỉnh đón ánh bình minh, bầu trời trong veo cao vời vợi, trên nền trời bao la, vẫn còn rải rác vài ngôi sao muộn, bốn phía đều bị bao phủ bởi ánh bình minh thần bí, lát sau, ánh dương từ từ ló dạng ở phía đông, quyên thấu qua mây mù tạo thành một vầng sáng màu xinh đẹp.

– Hô!

Lục Lâm Thiên thở hắt ra một ngụm trọc khí, thủ ấn vừa thu, hai mắt mở ra, ánh mắt thâm thuý loé lên.

– Lĩnh ngộ thế nào?

Thanh âm của Bạch Linh liền truyền vào tai Lục Lâm Thiên.

– Miễn cưỡng coi như được.

Lục Lâm Thiên duỗi lưng một cái rồi lập tức nói:

– Vất vả cho ngươi rồi, cảm ơn đã hộ pháp cho ta.

– Ta cũng không phải đặc biệt hộ pháp cho ngươi, ta chỉ thích sự an tĩnh của buổi tối thôi.

Bạch Linh nói, ánh mắt chuyển tới người Lục Lâm Thiên lập tức nói:

– Phải đi tới Vụ Tinh Hải rồi.

– Ừ, hai ngày này sẽ chuẩn bị lên đường.

Lục Lâm Thiên đáp, bất tri bất giác, mình đã tu luyện lĩnh ngộ gần một tháng, ừ Phi Linh Môn đi tới Vụ Tinh Hải thì cần thời gian gần một tháng. Lục Lâm Thiên đang muốn tới sơn mạch Vụ Hải tìm vài Linh tướng để thôn phệ, lúc này mặc kệ là Linh lực hay chân khí của mình đều đã được củng cố tới mức vô cùng ổn định rồi, bất kỳ lúc nào cũng có thể thôn phệ chân khí và Linh lực bên ngoài.

Đại bản doanh ám đường của Phi Linh Môn, lần này đã được Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh bố trí lên một mê lâm trận, nơi quan trọng như vậy, đương nhiên không thể để xảy ra chuyện gì.

Trong đại điện lúc này, đám người Lục Lâm Thiên, Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc, Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Diệp Phi, Diệp Mỹ, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Úc Khánh, Khang Tử Vân đều tập trung đầy đủ.

Sau khi chào hỏi lẫn nhau, Lục Lâm Thiên đưa mắt quét qua tất cả một lượt, thương thế của tất cả đường chủ lúc này đã sớm khôi phục hết, tất cả các đường cũng đang tiếp tục phát triển, tuy rằng Vũ đường đã bị phơi bày ra ngoài ánh sáng, tất cả các đường chủ cũng đều cho người ngoài biết, bất quá đối với sự tồn tại của lục đường trong Phi Linh Môn, thì hoàn toàn không bị tiết lộ ra ngoài chút nào, về phần có thế lực nào tra được sự tồn tại của lục đường hay không thì Lục Lâm Thiên cũng không biết.

Bất quá, dù có tra ra được đi nữa thì cũng không thành vấn đề gì, trước khi bị người khác tra ra tất cả, Lục Lâm Thiên vẫn muốn che giấu thêm một khoảng thời gian nữa.

Chương 856: Xuất phát tới Vụ Tinh Hải

– Chưởng môn, Ám đường gần đây nhận được tin tức, trong Cổ Vực có không ít người đang chạy tới Vụ Tinh Hải, ngay cả đại lục Linh Vũ và thành Ma Vân cũng có người tới Cổ Vực, đều là tới Vụ Tinh Hải cả.

Diệp Phi nói.

– Xem ra Vụ Tinh Hải đúng là vô cùng náo nhiệt.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Đương nhiên rồi, Vụ Tinh Hải ba mươi năm mới mở ra một lần, tất cả mọi người đều muốn tới đó thử vận may, nếu xét theo mặt khác thì cấp độ náo nhiệt ở Vụ Tinh Hải, so với đại hội tam tông tứ môn trên Đại lục Linh Vũ thì còn náo nhiệt hơn nhiều, hơn nữa đều là cường giả tham gia.

Đông Vô Mệnh nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, điểm này Lục Lâm Thiên đương nhiên hiểu rõ, cơ duyên trong Vụ Tinh đại điện, đủ để hấp dẫn tất cả mọi người, bất quá muốn vào Vụ Tinh Hải cũng không phải chuyện dễ dàng gì, một khối ngọc giản thông quan ít nhất cũng phải tốn năm mươi vạn kim tệ, mua trong chợ đêm thì thậm chí còn phải bỏ ra cả trăm vạn kim tệ, đối với cường giả mà nói thì đây không phải con số quá lớn, nhưng đối với người bình thường thì đây tuyệt đối là giá trên trời, không phải con số nhỏ chút nào,.

– Chưởng môn, chuyện ở Quỷ Vũ Tông, hết thảy đều đã xử lý gần như xong xuôi cả rồi, người do chúng ta an bài phần lớn đều trở thành trưởng lão của Quỷ Vũ Tông, còn có những thế lực nằm trên địa bàn của Quỷ Vũ Tông, cũng như các thế lực ở trong tay Quỷ Tiên Tử hiện tại đã có thể xem như đổi chủ hoàn toàn rồi.

Hoa Mãn Ngọc nói.

– Làm tốt lắm, để cho người của chúng ta xếp vào bồi dưỡng thật nhiều thân tín, nhất định phải hoàn toàn khống chế Quỷ Vũ Tông, phỏng chừng hiện tại trong Quỷ Vũ Tông có không ít thám tử của thế lực khác, một khi phát hiện thì nhất định phải giết sạch.

Lục Lâm Thiên nói với Hoa Mãn Ngọc.

– Vâng, ta nhất định sẽ an bài.

Hoa Mãn Ngọc nói:

– Chưởng môn, tất cả dong binh đoàn trong sơn mạch Vụ Đô cơ bản đều đã hợp nhất xong, tổng cộng cơ một vạn ba ngàn người, tất cả đều đã gia nhập Phi Linh Môn, trong đó an bài mười người vào chức hộ pháp, còn lại thì an bài hai mươi người làm chấp sự, đãi ngộ chỉ kém hơn hộ pháp một bậc mà thôi.

– Hoa đường chủ vất vả rồi.

Lục Lâm Thiên cười vô cùng thoả mãn, hiện tại Phi Linh Môn coi như đã thật sự ổn định rồi, Phi Linh Môn đã có đủ thực lực để xếp vào hàng thế lực nhị lưu.

– Chư vị đường chủ, lần này ta tới Vụ Tinh Hải, phỏng chừng phải mất vài tháng, trong vài tháng này. Phi Linh Môn phải giao cho mọi người rồi.

Lục Lâm Thiên nói với mọi người.

– Chưởng môn xin cứ yên tâm, còn có bốn vị cung phụng trong môn, Phi Linh Môn sẽ không xảy ra bất kỳ chuyện gì đâu.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói.

Hai ngày sau, trong hậu sơn phía sau Phi Linh Môn, một mật thất nằm trong sơn động, thạch môn bên ngoài mật thất đã đóng kín, nhưng lúc này trên không lại có một cỗ năng lượng nhàn nhạt đang hội tụ.

– Bắt đầu đột phá rồi.

Phía xa mật thất, Đông Vô Mệnh kích động vung hai tay lên, mặt mũi lộ ra vẻ vui mừng.

– Tâm Đồng còn chưa tới mười bốn tuổi, lần này đột phá, ta nhớ hẳn là Linh tướng lục trọng.

Ánh mắt của Lộc Sơn lão nhân loé lên, vẻ mặt mang theo sự kinh ngạc nhìn cỗ năng lượng ba động nơi mật thất.

– Đúng vậy, còn mấy tháng nữa mới tới mười bốn tuổi.

Đông Vô Mệnh đắc ý nói, đồ đệ của mình chưa tới mười bốn tuổi đã là Linh tướng lục trọng rồi, đây chính là chuyện đáng giá để khoe khoang nhất trong đời của hắn, đưa mắt nhìn hết đại lục, làm gì có đệ tử của đại môn đại phái nào có thiên phú cỡ ấy.

– Thiên phú thế này quá biến thái, nếu cứ dựa theo tốc độ thế này, chỉ sợ mười lăm tuổi là có thể đột phá đến cấp độ Linh Suất rồi.

Thanh Hoả lão Quỷ nói, loại thiên phú cường hãn thế này làm cho hắn không thể không động dung.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm xung quanh mật thất, năng lượng thiên địa nhàn nhạt bắt đầu hội tụ, xen lẫn một cỗ Linh lực khổng lồ ngập tràn, hắn giương khoé môi lên mỉm cười, lúc này Lục Tâm Đồng lại đột phá lần nữa, tới lúc đó tiến vào Vụ Tinh Hải thì mình lại càng thêm yên tâm.

– Vèo vèo!

Tiểu Long đứng trên vai Lục Lâm Thiên ngẩng đầu lên, mắt nhỏ chớp chớp, ánh mắt cũng nhìn về phía mật thất.

Sau một lát, ở giữa không trung, chẳng biết từ khi nào đã bắt đầu tràn ngập quang mang màu đen, trong luồng quang mang màu đen này, tựa như có từng sợi từng sợi độc khí quanh quẩn không gian, tràn ngập một cỗ khí tức khiến cho lòng người sợ hãi, một cỗ khí tức vô cùng cường hãn đang bắt đầu dâng lên một cách chậm chạp.

Chỉ một lát sau, khí tức này bắt đầu rung lên, tạo thành không gian gợn sóng rung động kịch liệt, một cỗ khí tức cũng bay lên với khí tức như chẻ tre, một cỗ khí tức khiến cho người ta cảm thấy Linh hồn như bị đè nén cũng theo đó mà khuếch tán.

Khí tức kéo lên, sau đó dần dần ổn định và bình thường trở lại, ngay lúc khí tức bắt đầu ổn định thì cửa mật thất mở ra, một đạo thân ảnh nhỏ xinh lao ra.

– Sư phụ, ca ca.

Một thân ảnh lao thẳng tới, đôi mắt trong veo sáng ngời, tinh mang còn chưa kịp thu liễm, một bộ váy hoa màu xanh được thêu hoa màu hồng phấn, mái tóc đen mượt, mang theo vẻ ngây thơ, xứng với danh xưng tiểu mỹ nhân, chính là Lục Tâm Đồng vừa mới đột phá.

– Đồ nhi ngoan, sau này phải tiếp tục cố gắng tu luyện.

Đông Vô Mệnh vui mừng nói.

– Tâm Đồng, chúng ta có thể cùng nhau đi Vụ Tinh Hải.

Tiểu Long vui vẻ bò lên vai Lục Tâm Đồng.

– Ca ca, khi nào thì chúng ta đi Vụ Tinh Hải?

Lục Lâm Thiên rất hưng phấn quay sang hỏi Lục Lâm Thiên, tiểu cô nương này vẫn luôn mong chờ ngày được lên đường với ca ca.

– Sáng mai.

Lục Lâm Thiên nói, tính thời gian thì cũng đã không sai lệch lắm, cũng nên lên đường đi tới Vụ Tinh hai thôi.

Mắt thấy Lục Tâm Đồng và Lục Lâm Thiên, đám người Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hoả lão Quỷ, còn có Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu chỉ còn nước trợn mắt há mồm, Lục Lâm Thiên có thiên phú toàn hệ Vũ giả đã đủ khiến cho bọn họ kinh ngạc lắm rồi, chính là thiên phú của Lục Tâm Đồng hiện tại cũng biến thái như vậy, chưa tới mười bốn tuổi mà đã là Vũ tướng lục trọng, nói ra cũng đủ để tất cả mọi người càng thêm cứng họng.

Bên ngoài Phi Linh Môn, sáng sớm ngày thứ hai, bên ngoài sơn môn đều bị bao phủ bởi một màn sương dày đặc. một cỗ hàn khí ập tới trước mặt, bất tri bất giác, mùa đông đã tới rồi.

Bên ngoài Phi Linh Môn, Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay quanh trên không trung, phía trên lưng của nó là ba người Lục Lâm Thiên và Lục Tâm Đồng và Bạch Linh, Tiểu Long, Nghịch Lân Yêu Bằng và tất cả những yêu thú còn lại cũng có ở đó.

– Sư phụ, Oánh tỷ, Tân Kỳ sư tỷ, Toa Toa, Nhan Kỳ sử tỷ, ta và ca ca đi đây, ta sẽ nhớ mọi người lắm.

Lục Tâm Đồng nhìn Quỷ Tiên Tử và Đông Vô Mệnh mà nói.

– Tâm Đồng, ngươi cần phải tự chăm sóc bản thân thật tốt, độc đan sư phụ cho ngươi nhớ cất cho kỹ, gặp phải nguy hiểm thì nhớ phải lấy ra dùng đấy.

Chương 857: Thôn phệ song linh (1)

Đông Vô Mệnh rất lo lắng cho đồ đệ bảo bối của mình, cho nên gần đây liều mạng luyện chế ra không ít độc đan, chỉ cần thôi động thì sẽ phát nổ, sau đó đưa hết toàn bộ cho Lục Tâm Đồng, phòng khi nguy hiểm thì có thể rất ra dùng.

– Lâm Thiên, Tâm Đồng, đi đường cẩn thận, chú ý nhiều một chút.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói, có Bạch Linh đi theo bên cạnh, nàng cũng không lo lắng quá nhiều.

– Oánh tỷ, Đông lão, Phi Linh Môn giao cho các ngươi.

Lục Lâm Thiên nói xong, Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay lên.

Nhìn bóng Lục Lâm Thiên và Lục Tâm Đồng dần xa khuất, Đông Vô Mệnh nói:

– Không biết lần này bọn họ có thể gặp được cơ duyên hay không.

– Cái này phải xem vận khí, chỉ có thông qua khảo nghiệm thì mới có thể vào trong Vụ Tinh đại điện được, hy vọng bọn họ may mắn.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Nhắc mới nhớ, Vụ Tinh đại điện đúng là thần bí thật đấy, ba mươi năm trước ta cũng vậy mà vào, nhưng không ngờ vừa còn chưa bước vào thì cánh cửa đã dịch sang chỗ khác, thứ thần bí như vậy, không biết là có địa vị thế nào, chẳng lẽ là do vị cường giả của Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang lưu lại hay sao.

Lộc Sơn lão nhân nói.

– Chuyện này thì không biết được, đây là bí mật lớn nhất của Cổ

Vực, tam tông tứ môn trên Vũ đại Linh lục vẫn luôn dòm ngó Cổ Vực, nguyên nhân họ luôn ngấp nghé Cổ Vực không thể nghi ngờ chính là vì Vụ Tinh đại điện này. Bí mật của Vụ Tinh đại điện vẫn chưa có ai biết được, cũng không ai biết nó đã tồn tại bao lâu, có lẽ người biết rõ đã không còn sống trên đời này nữa rồi.

Quỷ Tiên Tử nói.

– Hiện tại ta chỉ hy vọng Tâm Đồng không gặp phải nguy hiểm gì là được.

Đông Vô Mệnh nói, hắn vẫn nhớ thương đệ tử bảo bối của mình.

– Yên tâm đi, có Bạch Linh ở đó, sẽ không gặp phải nguy hiểm gì quá lớn đâu.

Quỷ Tiên Tử Bạch Tử Oánh nói:

– Vụ Tinh Hải không cho phép Vũ vương và Linh vương tiến vào, thất giai yêu thú và thất giai Linh thú cũng không thể vào đó được, Lâm Thiên lại nói sẽ có cách mang theo Bạch Linh vào, không biết liệu có được hay không, nếu như Bạch Linh có thể vào được thì trong Vụ Tinh Hải bọn họ căn bản sẽ không gặp phải bất kì nguy hiểm gì.

– Hắn cứ luôn thần thần bí bí, có lẽ sẽ có cách thật, lần này, hy vọng bọn họ đều gặp được cơ duyên.

Đông Vô Mệnh nhíu mày, cười khẽ một tiếng.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên sâu vào một hơi, đối với việc bên trong Vụ Tinh Hải, Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy áp lực gì, coi như nếu mình không chiếm được lợi ích gì thì ít nhất cũng có thể tìm được một ít Linh tướng Vũ tướng để thôn phệ, tiếp theo, mình nên chuẩn bị đột phá tới cấp độ Vũ Suất và Linh Suất, về phần có thể vào được bên trong Vụ Tinh đại điện hay không thì toàn toàn phải dựa vào vận khí của mình rồi, Lục Lâm Thiên gần đây cảm thấy vận khí của mình không tệ, nói không chừng tới lúc đó thật sự có thể lấy được một ít chỗ tốt.

Nhưng lúc này điều khiến Lục Lâm Thiên lo lắng chính là Bạch Linh, Linh vương và Vũ vương cũng như thất giai yêu thú và thất giai Linh thú đều không thể vào trong Vụ Tinh Hải được, không biết Bạch Linh ẩn thân vào trong Không gian thú nang có thể vào được hay không, ở trong mật địa Vân Dương Tông, Bạch Linh cũng có thể đi ra từ Không gian thú nang, Lục Lâm Thiên đoán đại khái là trong Vụ Tinh Hải này Bạch Linh cũng có thể vào được.

Trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Tâm Đồng có vẻ vô cùng vui mừng, chính mình rốt cuộc cũng có thể được đi ra ngoài, ngồi nói líu ríu cùng với Bạch Linh.

– Tiểu Long, sau khi ngươi ăn Yêu Linh đan vào thì thế nào, thực lực có tiến bộ hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi Tiểu Long, Tiểu Long và Thiên Sí Tuyết Sư đều mới vừa luyện hoá xong viên Yêu Linh đan thứ hai vào hôm qua.

– Hiệu quả của Yêu Linh đan không tệ, sau khi đệ dùng hai viên thì cảm giác thực lực cũng mạnh hơn không ít, phỏng chừng đột phá tới ngũ giai trung kỳ cũng không còn lâu nữa.

Tiểu Long hưng phấn nói.

– Tuyết sư, ngươi thì sao?

Lục Lâm Thiên nhìn Thiên Sí Tuyết Sư hỏi.

– Chủ nhân, Yêu Linh đan không chỉ giúp tăng cường yêu nguyên, mà còn có thể tăng cường lĩnh ngộ của ta nữa, sau khi dùng hai viên Yêu Linh đan, ta cảm giác hẳn là cũng sắp đột phá tới ngũ giai rồi.

Thiên Sí Tuyết Sư nói.

– Yêu Linh đan đúng là bảo vật.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức cũng cảm thấy hơi đau lòng, luyện chế Yêu Linh đan này cũng không phải chuyện dễ dàng gì, rất hao tài tốn của, mượn một viên Yêu Linh đan tam phẩm mà nói, giá trị dược liệu tiêu tốn vào đấy chẳng khác gì giá của một viên đan dược tứ phẩm, nếu muốn luyện chế Yêu Linh đan số lượng lớn thì nhất định cần có tài lực khổng lồ duy trì.

Vụ Tinh Hải, chính là ở chỗ sâu nhất bên trong sơn mạch Vụ Hải, lúc bình thường, trong Vụ Tinh Hải đều bị phong toả, căn bản không cách nào đi vào, chỉ có thời điểm ba mươi năm một lần, Vụ Tinh Hải mở ra thì mới có thể vào được.

Từ Phi Linh môn tới sơn mạch Vụ Hải, cần thời gian hơn mười ngày, tới nơi sâu nhất bên trong sơn mạch Vụ Hải, nếu một đường không dừng lại thì cũng tốn thêm mười ngày nữa, Lục Lâm Thiên tính toán, sau khi mình tới sơn mạch Vụ Hải thì nhất định còn thừa thời gian, tới lúc đó phỏng chừng phải tốn chút thời gian để tìm Linh tướng mà thôn phệ.

Sau một lát, trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên bắt đầu lĩnh ngộ, tu luyện chân khí và Linh lực gì gì ấy, Lục Lâm Thiên hoàn toàn không cần thông qua loại phương thức tu luyện thế này, thời gian người khác dùng để tu luyện thì Lục Lâm Thiên lại dùng hết trên việc lĩnh ngộ thuộc tính.

Theo sự lĩnh ngộ đối với thuộc tính, Lục Lâm Thiên lại càng phát hiện ra tầm quan trọng của thuộc tính, công kích cần dẫn động lực lượng thuộc tính có trong đất trời phối hợp với chân khí để phát ra thì mới là mạnh nhất, đối với Vũ kỹ cao giai mà nói, nếu như ở mặt thuộc tính không thể lĩnh ngộ được tới một cấp độ nhất định thì căn bản không cách nào tu luyện thành công.

Lục Tâm Đồng sau khi hưng phấn một hồi, đường xá thì còn xa, cũng bắt đầu khoanh chân ngồi tu luyện, Tiểu Long, Bạch Linh và Huyết Ngọc Yêu Hổ cũng bắt đầu ngồi xuống tu luyện luôn thể.

Bên trong sơn mạch Vụ Hải, quanh năm mây mù bao phủ, bên trong sơn mạch, có hạp cốc có song chảy, cũng có hồ nước nối liền nhau và yêu thú hoành hành, từ xa nhìn lại, một mảnh núi non trùng trùng điệp điệp nối dài tới cuối trời, đại thụ che trời trải rộng, tựa như một mảnh rừng rậm nguyên thuỷ.

Mười ngày, Lục Lâm Thiên chìm trong việc lĩnh ngộ nên cũng không thấy thời gian quá dài.

– Hô!

Hít sâu một hơi, thủ ấn vừa thu, lúc Lục Lâm Thiên thông tri lễ vật xong, mở hai mắt ra thì đã thấy xa xa một dày sơn mạch hùng vĩ, trên không chỉ độc một màn sương trắng xoá, sương trắng bay bay ở tầng trời thấp quanh năm không tan, ngay cả tầm mắt của cường giả cũng sẽ bị ảnh hưởng.

– Đã tới sơn mạch Vụ Hải rồi.

Chương 858: Thôn phệ song linh (2)

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lần lĩnh ngộ này, thời gian trôi qua vô cùng nhanh, trong vòng mười ngày này, về phần lĩnh ngộ cũng có tiến bộ không nhỏ.

– Vù vù…

Giữa không trung đằng xa, có không ít phi hành yêu thú vỗ cánh bay tới, trên lưng chúng đều có không ít thân ảnh, mục tiêu hiển nhiên đều là đi về phía sơn mạch Vụ Hải.

– Đúng là có không ít người.

Tâm thần thăm dò, trên lưng những phi hành yêu thú này đều có chở theo chủ nhân, trong đó có không ít Vũ tướng, Lục Lâm Thiên đoán chừng đây đều là muốn đi vào Vụ Tinh Hải.

– Ca ca, chúng ta tới rồi sao?

Lục Tâm Đồng lúc này cũng đã ngừng tu luyện, nhìn vào sơn mạch phía xa, đôi mắt to chớp một cái, có vẻ rất hưng phấn.

– Chúng ta chỉ mới vừa tới sơn mạch Vụ Hải thôi, còn chưa tới Vụ Tinh Hải đâu.

Lục Lâm Thiên trả lời.

Bên trong sơn mạch, Thiên Sí Tuyết Sư trực tiếp bay vào, không trung lập tức có sương mù trắng bao phủ, tầm mắt bị ảnh hưởng rất nhiều.

Trong rừng cây che trời, sương trắng phủ kín không trung, Thiên Sí Tuyết Sư chỉ có thể bay len lỏi trong đó. Tiến vào trong sơn mạch này, Lục Lâm Thiên liền xuất tâm thần ra thăm dò, ở nơi này nhiều người hơn ngoài kia gấp mười lần.

– Chuyến đi săn bắt đầu.

Đứng trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên nhếch môi lộ ra ý cười, bên trong sơn mạch Vụ Hải, vô số cường giả đang tụ tập, nhất định sẽ có Linh tướng thích hợp để mình thôn phệ, lúc này mình có thể hảo hảo mà thôn phệ một phen.

Một chỗ nào đó trong sơn lĩnh, một dòng song nhỏ chảy xuống men theo hạp cốc, sóng nước văng tung toé lên thành từng mảnh bọt nước trắng xoá.

Hạp cốc này ấy à, có hai đạo thân ảnh đang nghỉ ngơi, bên cạnh hai người có một con yêu thú phi hành tứ giai trung kỳ đang đậu trên mặt nham thạch.

Trong hạp cốc, lúc này vô cùng yên lặng, chỉ còn tiếng nước đổ xa xa truyền tới.

– Cuối cùng cũng tới bên trong sơn mạch Vụ Hải rồi, hẳn là sẽ đủ thời gian để đi tới Vụ Tinh Hải.

Trong hai người, một vị đại hán bận áo bào trắng lên tiếng nói, hai người đều có bộ dạng trung niên.

– Vèo!

Lúc đại hán vừa nói xong, một cái bóng trắng khổng lồ đột nhiên lao thẳng xuống hạp cốc cực nhanh từ không trung, yêu thú tứ giai toàn thân bắt đầu run rẩy, cái bóng trắng trên không mang theo một cỗ uy áp cực lớn.

– Bùm!

Thân ảnh màu trắng lập tức nơi xuống đất, thân hình yêu thú hoá thành to chừng vài thước hạ xuống hạp cốc, hai cánh khép lại thu ở bụng một cách kín kẽ.

Theo yêu thú đáp xuống đất, ba đạo thân ảnh nhảy xuống từ trên lưng của nó, chính là ba người Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, và Bạch Linh.

– Hai tên Linh tướng lục trọng, tuy rằng hơi yếu một chút, bất quá cũng coi như hữu dụng.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn chằm chằm hai người kia.

– Các ngươi là ai hả.

Ánh mắt của hai đại hán trung niên này nhìn về phía ba người bọn Lục Lâm Thiên, cuối cùng lại dừng lại trên người Bạch Linh không dời đi được.

– Chỉ trách vận khí của các ngươi không tốt mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói với vẻ lạnh nhạt, trong mắt loé lên vẻ lạnh lùng, trong nháy mắt tiếp theo, hắn đã lao thẳng tới chỗ hai trung niên đại hán.

– Tiểu tử muốn chết.

Hai tên đại hán cũng không thèm đặt Lục Lâm Thiên vào mắt, bằng chừng ấy tuổi thì có thực lực mạnh được đến đâu cơ chứ, hừ lạnh một tiếng, hai người đều tự kết xuất thủ ấn, một cỗ Linh lực cường hãn không ngừng tuôn ra từ trong cơ thể, thủ ấn biến đổi, Linh lực của hai người cũng tuôn ra dữ dội, tay vừa siết lại, từ trong tay của hai người đều toát ra một cỗ Linh lực, trực tiếp biến hoá thành Linh hoả nóng rực trong lòng bàn tay, nháy mắt liền lao về phía Lục Lâm Thiên.

Linh hoả nóng rực, tốc độ cực nhanh, không gian chung quanh lập tức bị bao phủ bởi một bầu không khí nóng rát.

– Linh tướng Lục trọng mà thôi, các ngươi vẫn còn yếu lắm.

Mắt thấy hai đạo Linh hoả dữ dội đang lao tới, trên mặt Lục Lâm Thiên lộ ra nụ cười lạnh, thân thể chẳng những không lùi lại mà còn sấn tới, thủ ấn trong tay nhanh chóng đánh ra, trên hai cánh tay, từ lòng bàn tay đột nhiên đều phun ra hai đạo Linh hoả, ngọn lửa đỏ rực trong lòng bàn tay lướt ra dữ dội như dung nham phun trào, ngọn Linh hoả này so với ngọn Linh hoả của hai tên Linh tướng lục trọng kia thì phải mạnh hơn rất nhiều.

– Linh tướng bát trọng.

Lúc này cảm nhận được khí tức trên người của Lục Lâm Thiên, hai tên Linh tướng lục trọng này liền biến sắc, thân hình nhanh chóng lùi lại phía sau, thực lực của bọn họ căn bản không thể nào đối đầu với Linh tướng bát trọng được, bọn họ thật sự cảm thấy vô cùng kinh ngạc, không ngờ đối phương cư nhiên là Linh tướng bát trọng.

Mặc dù cả hai người chuồn rất nhanh, nhưng Lục Lâm Thiên xem thì vẫn rất chậm, hai đạo Linh hoả của Lục Lâm Thiên nháy mắt đã đánh lên Linh hoả của hai người bọn họ, hoả diễm bị đánh tan, một đường bị đè ép, dùng một loại lực lượng mang tính chất áp đảo tuyệt dối, trực tiếp phá huỷ Linh hoả của hai người, tiếp theo, thân hình của Lục Lâm Thiên trực tiếp lao tới trước, ấn Linh hoả trong tay vừa thu, hai tay cũng phân biệt dán tại trên người của hai tên kia.

Trong nháy mắt khi hắn dán tay lên, bên trong thủ chưởng của Lục Lâm Thiên, đều tự động xuất hiện một dòng nước xoáy, bên trong dòng xoáy ấy, tràn ngập một cổ hấp lực vô hình.

Hai tên Linh tướng lục trọng lập tức phát ra một cỗ Linh lực dữ dội, vốn là muốn thoát khỏi đối phương, nhưng bọn họ lập tức phát hiện ra sau khi Linh lực của mình phát ra thì nháy mắt đã biến mất vô tung, tiếp theo ngay sau đó, một cỗ lực thôn phệ khổng lồ liền từ lòng bàn tay xuyên thấu qua.

Không được bao lâu, hai người đều phát ra một tiếng kêu thê lương rất đỗi thảm thiết, thân thể dần dần biến thành một cái xác khô.

– Linh lực….

Một màn này rơi vào trong mắt Lục Tâm Đồng, ngay từ lúc Lục Lâm Thiên vừa ra tay đến giờ thì đã trợn mắt há mồm ra nhìn.

– Xuy xuy!

Hai cái xác khô lại lần nữa hoá thành tro bụi trong tay Lục Lâm Thiên, hai cái trữ vật giới chỉ thì rơi vào trong tay của Lục Lâm Thiên.

Con phi hành yêu thú tứ giai sơ giai vừa muốn chạy cũng bị Nghịch Lân Yêu Bằng và Thái Âm Yêu Thỏ trực tiếp thuấn gian giết chết, cuối cùng để cho Huyết Ngọc Yêu Hổ thôn phệ, yêu đan và thân thể của yêu thú, đối với yêu thú khác mà nói thì cũng có không ít tác dụng.

– Tâm Đồng, muội làm sao vậy?

Lục Lâm Thiên thu hồi trữ vật giới chỉ, trông thấy Lục Tâm Đồng đang trợn mắt há mồm nhìn mình thì mỉm cười hỏi han, trong lòng biết rõ lý do vì sao Lục Lâm Thiên lại kinh ngạc đến như vậy, một khi mình bạo lộ bí mật là Linh Vũ song tu thì ai cũng cảm thấy kinh ngạc như vậy cả.

Tuy rằng Lục Lâm Thiên không muốn để lộ, bất quá đấy là muội muội của mình, đương nhiên có thể tin tưởng được, huống hồ gì dọc đường đi, mình còn phải thôn phệ không ít Linh giả, mình không thể nào cứ mãi trốn tránh không nói cho Tâm Đồng biết được, huống hồ gì hiện tại người trong nhà không ít người đều biết thân phận Linh Vũ song tu của mình, ngay cả lTiểu Long cũng biết đấy thôi.

Chương 859: Yêu hoàng Linh hoàng (1)

– Ca ca, sao huynh lại có Linh lực được, ngươi không phải Vũ giả sao?

Lục Tâm Đồng giống như còn chưa lấy lại tinh thần, ngẩng đầu lên, mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, vẻ mặt vẫn vô cùng nghi hoặc xen lẫn kinh ngạc,

– Tâm Đồng, ca ca của muội là Linh Vũ song tu, đương nhiên là có Linh lực rồi.

Bạch Linh mỉm cười, chuyện Lục Lâm Thiên là Linh Vũ song tu thì lúc nàng vừa mới biết cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

– Linh Vũ song tu, muội từng nghe sư phụ nói qua, chính là sư phụ nói Linh Vũ song tu là không thể nào làm được, ca ca, huynh thật sự là Linh Vũ song tu sao?

Mặc dù tuổi của Lục Tâm Đồng không lớn lắm, nhưng dưới sự dạy bảo của Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử, đối với hết thảy những thứ liên quan tới tu luyện nàng cũng biết không ít, Linh Vũ song tu nàng đại khái cũng biết nó đại biểu cho cái gì.

– Ca ca là Linh Vũ song tu, bất quá Tâm Đồng cần phải giúp ca ca giữ bí mật mới được, không thể nói cho bất kỳ kẻ nào biết được, kể cả sư phụ của người và Oánh tỷ, đợi sau này có cơ hội, thì ta sẽ nói cho bọn họ biết, nếu như nói ra ngay lúc này, khó đảm bảo là ca ca có gặp phải phiền toái và nguy hiểm không.

Lục Lâm Thiên nghiêm mặt nói với Lục Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng vừa nghe tới chuyện sẽ gặp nguy hiểm và phiền toái thì lập tức gật đầu như giã tỏi, nói:

– Ca ca, Tâm Đồng nhất định sẽ giữ bí mật, tuyệt đối sẽ không nói cho bất kỳ người nào nghe.

– Ừ, vậy thì tốt.

Lục Lâm Thiên mỉm cười.

– Ca ca, chính là vừa rồi huynh đối phó với hai Linh tướng kia thật là kỳ quái, bọn họ dường như hoàn toàn không có Linh lực vậy.

Lục Tâm Đồng nhớ tới một màn vừa rồi liền cảm thấy khó hiểu.

– Cái này thì sau này muội sẽ biết.

Lục Lâm Thiên nói, cũng không muốn nói kỹ càng cho Lục Tâm Đồng nghe ngay lúc này, phỏng chừng sau này chính bản thân nàng ta cũng có thể xem hiểu được.

Sau khi thu thập một phen, mọi người nhanh chóng rời khỏi hạp cốc, lúc Lục Tâm Đồng cưỡi lên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư lần nữa, vẫn cảm thấy có chút ngẩn người, ca ca còn là Linh giả, chuyện này đối với nàng mà nói quả là một đả kích quá lớn.

Lục Lâm Thiên vỗ cái ót của tiểu cô nương này, sau đó lập tức khoanh chân ngồi xuống bắt đầu luyện hoá Linh lực mới trên người, bên trong sơn mạch Vụ Hải này có không ít cường giả đến từ khắp nơi trong Cổ Vực, Lục Lâm Thiên dùng tâm thần thăm dò, đám Vũ Suất và Linh Suất mà mình muốn thăm dò, nếu như không xảy ra chuyện gì bất ngờ thì hẳn là sẽ không thành vấn đề.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên chìm đắm trong luyện hoá, Linh lực đang từ từ tăng cường, Linh lực đã củng cố một thời gian rất lâu rồi, lúc này Lục Lâm Thiên biết mình có thể yên tâm thôn phệ, ít nhất là thôn phệ tới lúc đột phá cấp độ Linh Suất cũng không thành vấn đề gì, còn về phần chân khí, mình cũng có thể yên tâm thôn phệ mà luyện hoá.

Linh lực của hai tên Linh tướng lục trọng, đối với Lục Lâm Thiên có cấp độ Linh tướng bát trọng như hiện tại mà nói thì chỉ cần thời gian một ngày là có thể luyện hoá sạch sẽ, còn về mặt cấp độ Linh lực thì, mặc dù Lục Lâm Thiên đã có được tiến bộ không nhỏ, nhưng vẫn chỉ dùng lại ở cấp độ Linh tướng bát trọng mà thôi, Linh lực của hai tên Linh tướng lục trọng, sau khi loại bỏ tạp chất và luyện hoá thì thật ra cũng chẳng được bao nhiêu

Đương nhiên, dù không nhiều lắm, nhưng bấy nhiêu đấy, sợ là Linh tướng bình thường dẫu có tốn mấy tháng, thậm chí là mấy năm cũng chưa chắc đã tu luyện được ra lượng Linh lực khổng lồ cỡ ấy.

– Hô!

Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, thủ ấn trong tay vừa thu, so với ngày hôm qua thì khí tức đã mạnh hơn không ít, trong mắt loé lên một đạo tinh mang.

– Công pháp này của ngươi quá kinh khủng, ta thật không ngờ trong nhân loại lại có loại công pháp khủng bố thế này.

Bạch Linh nói, nàng vẫn luôn đi theo bên cạnh Lục Lâm Thiên, đối với loại công pháp khủng bố này của Lục Lâm Thiên, Bạch Linh đã sớm biết, cũng vẫn cảm thấy kinh sợ không thôi.

– Có lợi thì cũng có hại.

Lục Lâm Thiên cười khẽ, đại khái mà nói thì loại Âm Dương Linh Vũ quyết này lợi nhiều hơn hại, ánh mắt loé lên, Lục Lâm Thiên nhìn qua Bạch Linh nói:

– Đúng rồi Bạch Linh, ngươi bây giờ đã đột phá thất giai, có phải đã có thể trở thành nhân loại hoàn toàn rồi đúng không.

– Đương nhiên là không phải, còn kém xa lắm.

Bạch Linh nói:

– Đột phá thất giai, ta phải trải qua nỗi đau đớn rèn luyện thể xác, thiếu chút nữa đã không thể chống đỡ nổi, tuy rằng hiện tại có thể duy trì hình người, bất quá đương nhiên vẫn khác hẳn so với nhân loại thật sự rồi, chỉ là điểm khác biệt này rất rõ, nếu muốn hoàn toàn giống với nhân loại thật sự thì phải đột phá đến cửu giai, đến cảnh giới Cửu Vĩ Thiên Hồ trong truyền thuyết thì mới được.

– Cửu Vĩ Thiên Hồ.

Lục Lâm Thiên hiểu rõ, đây là tồn tại ngang bằng với Linh đế và Vũ đế, loại cấp độ cỡ ấy, nếu như so sánh, thì mình bây giờ chẳng khác gì một đứa trẻ đang học đi mà thôi.

– Muốn đột phá cảnh giới Cửu Vĩ Thiên Hồ rất khó, trong cả tộc cửu vĩ yêu hồ bọn ta, cũng chỉ có duy nhất một người đột phá tới Cửu Vĩ Thiên Hồ mà thôi.

Bạch Linh nói.

Loại cấp độ ấy, muốn đột phá đương nhiên là khó rồi, Lục Lâm Thiên có thể tưởng tượng ra, yêu thú đột phá, so với con người, đương nhiên là khó khăn hơn rất nhiều, tu luyện giả nhân loại đột phá Vũ vương và Vũ tôn đã khó như vậy rồi, nếu đột phá lên Vũ đế Linh đế thì trước mắt trên toàn bộ đại lực dường như cũng không có vị Vũ đế Linh đế nào, yêu thú đột phá cửu giai đương nhiên là khó hơn rất nhiều.

– Nếu như ta có thể đột phá đến cảnh giới Cửu Vĩ Thiên Hồ thì ta hoàn toàn có thể biến thân thành giống hệt như nhân loại, chỉ là hiện tại ta thấy, bản thân ta cũng chỉ dám chắc là có thể đột phá tới bát giai mà thôi.

Bạch Linh nói.

– Sẽ có cơ hội thôi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Trong đám yêu thú, có thể có cơ hội đột phá tới cấp độ cửu giai, chỉ sợ cũng chỉ có mấy tộc Yêu hoàng và Linh hoàng thôi.

Bạch Linh nói.

– tộc Yêu hoàng, đây rốt cuộc là chủng tộc gì vậy?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi lại Bạch Linh, lần trước Bạch Linh cũng chưa nói rõ ràng.

– Đó là tộc hoàng giả trong yêu thú, nghe đồn yêu thú trong mỗi tộc đó đều có thần thông không thể ngờ nổi, tất cả yêu thú đều cam lòng nghe theo hiệu lệnh, trong Linh thú cũng có tộc Linh hoàng, về phần chuyện khác thì khi ở trong mật địa, ta cũng không biết được bao nhiêu, trên người Tiểu Long cũng có, chính là khí của yêu hoàng, nhưng trong đó còn xen lẫn một tia khí tức khác khiến ta cảm thấy rất khó hiểu.

Bạch Linh nói.

– Lão đại, lúc đệ đột phá ngũ giai, trong đầu chiếm được một ít tin tức, chính là có liên quan tới tộc Linh hoàng, bất quá tin tức rất mơ hồ, đệ cảm giác được là chỉ cần đệ đột phá tới lục giai là có thể biết rõ những tin tức đó.

Chương 860: Yêu hoàng Linh hoàng (2)

Tiểu Long ngẩng đầu nhỏ lên nói.

– Tiểu Long, vậy đệ cần phải chăm chỉ tu luyện cho đàng hoàng, tới lúc đó biết rõ thân phận của đệ thì sẽ dễ đi tìm mẫu thân của đệ hơn.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long.

– Ừ.

Tiểu Long gật đầu, lập tức nói:

– Đệ dường như có thể cảm giác được mẫu thân của đệ thường xuyên nhớ đến đệ, đệ nhất định phải mau chóng tăng cường thực lực, sau đó đi tìm mẫu thân.

– Tới lúc đó lão đại ta cũng sẽ đi với đệ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ừ ừ.

Tiểu Long gật đầu đáp.

– Phía trước hình như có động tĩnh.

Ánh mắt của Bạch Linh loé lên, sau đó nhìn chằm chằm về phía trước.

– Hình như có người đang giao thủ, chúng ta tới đó xem.

Lục Lâm Thiên nói, những chỗ hỗn loạn, nói không chừng sẽ có chỗ tốt nào đó, với tính cách của Lục Lâm Thiên, náo nhiệt thế này đương nhiên là phải đi xem rồi.

Một góc trong rừng cây, lúc này có vài chục người đang đối địch, hai bên đều có hơn hai mươi người, mà hai bên lúc này đều đang giao thủ rất kịch liệt, từng đạo âm thanh nổ tung vang lên, trong rừng đất đá nổ tung bắn văng tung toé, đại thụ che trời cũng bị nổ tung, thực lực của hơn hai mươi người này đều rất không tệ, trong đó còn có hai cường giả Vũ Suất đang giao phong.

Giữa không trung, lúc này hai bên đều có một cường giả Vũ Suất đang đánh nhau rất kịch liệt, từng tiếng nổ tung vang lên, mây mù phía trên cũng trực tiếp bị chấn tan.

– Ầm ầm!

Từng tiếng nổ vang đinh tai nhức óc vang lên không ngừng, ở giữa đã bị san thành bình địa, mặt đất nứt rạn từng đường dài, sương mù đày đặc dưới đất đều bị trực tiếp đánh cho tan ra.

– Triệu Lạc Căn, mau giao thứ đó ra đây, bằng không ngươi chết là cái chắc.

Trên không truyền tới một tiếng hét lớn. một đạo thân ảnh màu vàng lao thẳng tới chỗ đối phương, trường kiếm trong loé ra kiếm mang xé rách không gian.

– Đừng hòng, thứ này là do Tinh Hà Môn của ta phát hiện ra, tại sao phải đưa cho Thiên Quỷ Tông của các ngươi chứ.

Một đạo thân ảnh màu cam xoay tròn, quanh thân tuôn ra chân khí dữ dội, trong tay kết xuất thủ ấn, một đạo quyền ấn cuồng bạo đánh ra, mơ hồ mang theo tiếng sấm gió, phía trên đạo quyền ấn không gian vặn vẹo thành gợn sóng, nháy mắt không trung nơi đó hoá thành quyền ấn rợp trời, trực tiếp lướt đi dữ dội như phát pháo bắn thẳng lên trời.

– Vèo vèo!

Kiếm quang tàn sát bừa bãi, lập tức va vào nhau, trên không bắn ra một đạo cường quang chói mắt, sau khi kiếm quang và quyền ấn đu.ng vào nhau, không gian gợn sóng đầu tiên là tán ra, sau đó mấy đạo kiếm quang lập tức xé rách không gian mà va ầm ầm vào trên thân ảnh màu cam.

– Vèo vèo!

Thân ảnh màu cam lập tức bố trí cường quyền phòng ngự quanh thân, nhưng cũng không cách nào cản được công kích của đối phương, hộ thân cương quyển nháy mắt đã bị xé mở.

– Phập phập!

Một đạo tiên huyết phun ra, sắc mặt người này lập tức chuyển sang trắng bệch, trên vai bị một đạo kiếm quang xuyên qua, máu tươi đổ ào ào.

– Dám đối nghịch với Thiên Quỷ Tông bọn ta, mau xuống đi.

Trong nháy mắt tiếp theo, một đạo chưởng ẩn màu vàng đã trực tiếp nện lên l*иg ngực của thân ảnh màu cam.

– Ầm!

Chưởng ấn đè xuống, kình khí cuồng bạo tuôn ra, trục tiếp nện thẳng lên thân người này.

– Phụt.

Người này lại phun ra thêm một ngụm tiên huyết rồi rơi thẳng xuống mặt đất, mặt đất rung lên, mặt đất lập tức nứt toạc rồi lan ra như mạng nhện.

- Ha ha ha, Triệu Lạc Căn, ngươi chỉ là Vũ Suất nhất trọng mà thôi, sao có thể là đối thủ của ta được, mau giao thứ đó ra đây.

Thân ảnh màu vàng đáp xuống, ánh mắt âm hiểm ác độc, tuổi chừng năm mươi, chậm rãi đi về phía Vũ Suất nhất trọng đang trọng thương nằm trên mặt đất.

- Thiên Quỷ Tông của ngươi đừng có mà quá đáng, đây vốn là bảo vật mà Tinh Hà Môn của ta tìm được, không phải của Thiên Quỷ Tông các ngươi.

Trên mặt đất, người mặc áo cam có bộ dạng chừng hơn bốn mươi, thân hình hơi mập mạp, lúc này toàn thân loang lỗ vết máu, khí tức cũng vô cùng yếu ớt.

- Hừ, ta quá đáng thì đã sao hả, một cái Tinh Hà Môn nho nhỏ mà không biết tự lượng sức mình, không giao ra cũng không sao, giết ngươi thì nó sẽ là của ta.

Lão già áo vàng hừ lạnh một tiếng, trực tiếp đánh chưởng ấn xuống, chân khí rung động, chưởng ấn loé lên, trong nháy mắt tiếp theo đã trực tiếp giáng xuống người của đại hán mặc áo cam.

- Ầm!

Một đạo chưởng ấn đánh xuống, đại hán áo cam vì trọng thương nên cũng không còn khả năng tiếp tục phản kháng, trực tiếp bị đánh nát thành thịt vụn, trên mặt đất cũng lập tức hiện ra một cái hố sâu.

- Hừ, còn không phải đã trở thành của ta sao.

Một cái trữ vật giới chỉ lập tức xuất hiện trong tay vị đại hán mặc áo vàng, người này lập tức nở nụ cười hài lòng.

- Sai rồi, đây cũng không phải là của ngươi.

Đúng lúc đó, một tiếng quát khẽ truyền tới.

- Kẻ nào? Muốn chết.

Ánh mắt của lão giả áo vàng nheo lại nhìn về không trung, một đạo thân ảnh màu xanh lao thẳng tới từ trước mặt, tốc độ cực nhanh khiến cho lão giả áo vàng lập tức biến sắc, âm thầm cả kinh, trong tay kết xuất một đạo thủ ấn, lập tức một cổ chân khí cuồng bạo tuôn ra dữ dội, trong nháy mắt liền ngưng tụ lại thành một chưởng ấn lớn hơn trăm thước đập mạnh tới.

- Xem xem là ai muốn chết.

Người tới chính là Lục Lâm Thiên, thủ ấn trong tay biến hoá, lập tức siết tay thành quyền, quyền ấn đột nhiên vừa động, chân khí hoả thuộc tính lập tức tuôn trào dữ dội, một đạo quyền ấn ầm ầm ngưng tụ, phía trên quyền ấn này còn bị bao phủ bởi một ngọn hoả diễm nóng rát.

Trong nháy mắt tiếp theo, Lục Lâm Thiên gập tay bắn ra, quyền ấn trong tay lập tức hoá thành một đạo quang ảnh đỏ ngầu mơ hồ, lướt ra nhanh như chớp, quyền ấn nháy mắt đón gió to ra, chỉ chớp mắt đã bao phủ cả một góc không trung, bên trên nó ẩn chứa một cỗ năng lượng cuồng bạo đáng sợ màu đỏ rực, không gian cũng nhuốm màu đỏ rực, khí tức mênh mông khiến cho cả không gian đều rung động.

- xèo xèo!

Tốc độ cực nhanh, hai cổ năng lượng lập tức va vào nhau cùng một lúc, cả không gian dường như dừng lại, một cỗ quang mang loá mắt bắt đầu bắn ra ngay lúc hai cỗ năng lượng đυ.ng vào nhau.

- Liệt Viêm Quyền, nổ.

Thân ảnh của Lục Lâm Thiên khựng lại, sau đó quát khẽ một tiếng.

– Ầm!

Trên không trung trực tiếp vang lên một tiếng nổ tung cực kì hung hãn hệt như tiếng sấm nổ, tiếng nổ vang vọng khắp không trung như sấm rền.

Chưởng ấn và quyền ấn nháy mắt nổ tung, năng lượng phong bạo khủng bố nháy mắt đã bao trùm tất cả, khiến cho mặt đất rạn nứt, đá vụn bắn khắp nơi.

Quyền ấn nổ tung, kính khí nóng cháy khiến cho từng đạo không gian gợn sóng đều bị phủ lên một màu đỏ chói mắt mà lan ra phía xa, không gian rộng lớn như vậy rốt cuộc cũng bị cú năng lượng va chạm ban nãy khiến cho trở nên vặn vẹo.

- Bịch bịch!

Thân ảnh của Lục Lâm Thiên lập tức cấp tốc lùi về sau mấy bước, quanh thân không biết từ khi nào đã mở ra Thanh Linh khải giáp, một kích của Vũ Suất nhị trọng, chính mình chống lại cũng phải rơi vào thế hạ phong.

Chương 861: Gặp thiên quỷ tông

– Bịch bịch!

Lúc này thân hình của lão giả áo vàng cũng không tốt hơn được tới đâu, cũng bị đẩy lùi lại, ánh mắt mang theo vẻ kinh hãi nhìn chằm chằm vào kẻ toàn thân bị bao phủ bởi một bộ khôi giáp lân phiến ở trước mặt.

Huyết khí trong cơ thể dâng trào một hồi, lão giả áo vàng kinh ngạc về thực lực của đối phương, nhưng cảm giác được cấp độ tu vi của người này thì sắc mặt lại vô cùng kinh ngạc, bởi vì tu vi của người này cũng chỉ mới tới Vũ tướng mà thôi.

– Vù vù.

Trên không trung lúc náy có một con yêu thú màu trắng vỗ cánh mà tới, ngẩng đầu lên nhìn một cái lại khiến lão giả áo vàng kinh ngạc thêm lần nữa.

– Các hạ là người phương nào, ta chính là trưởng lão của Thiên Quỷ Tông, hy vọng các hạ không nên nhúng tay vào vũng nước đυ.c này thì hơn.

Lão giả áo vàng nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Giao cái giới chỉ trong tay ngươi cho ta thì ta sẽ rời đi, nếu không thì ta sẽ tự mình động thủ.

Lục Lâm Thiên nói, từ đằng xa Lục Lâm Thiên đã nhìn thấy hai bên chính là vì một kiện bảo vật gì đó mà tranh chấp với nhau, Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Về phần Thiên Quỷ Tông, Lục Lâm Thiên hơi nhíu mày, tuy rằng Lục Lâm Thiên không biết quá nhiều về Thiên Quỷ Tông, nhưng cũng không xa lạ gì, trong Cổ Vực, mặc dù là do Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang cầm đầu, ngoài tứ đại sơn môn ra thì thế lực bên ngoài còn có những thế lực nhị lưu như Nam Hải môn, Địa

Cương môn, Bảo Thai môn, Quỷ Vũ tông.

Bất quá trong Cổ Vực các thế lực nhiều như lông trâu, còn rất nhiều thế lực mặc dù không cường hãn như Nhất tông nhất môn nhất trang nhất giáo nhưng so với những thế lực như Quỷ Vũ tông, Địa Cương môn thì cũng chỉ có hơn chứ không kém, ngay cả những thế lực như Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang cũng phải cho chúng vài phần mặt mũi.

Mà Thiên Quỷ Tông này chính là một trong số đó, thế lực của Thiên Quỷ Tông hẳn là thuộc hàng đứng đầu trong đám thế lực nhị lưu, cường giả trong môn, so với Quỷ Vũ tông và Địa Cương môn thì còn nhiều hơn một chút.

Nhưng lúc này lại liên quan tới bảo vật, Thiên Quỷ Tông hôm nay cũng không thể uy hïếp Lục Lâm Thiên được, ngoại trừ tứ đại sơn môn Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang, Lục Lâm Thiên hiện tại chẳng e ngại bất kỳ thế lực nào.

– Các hạ, đây là đồ của Thiên Quỷ Tông chúng ta, chẳng lẽ ngươi muốn đối địch với cả Thiên Quỷ Tông của ta?

Ánh mắt của lão giả áo vàng tối lại, mặc dù kiêng kị thực lực của người trước mắt, nhưng lão cũng không sợ, chỉ là bảo vật trong tay, không muốn dẫn tới quá nhiều phiền toái mà thôi, một đạo công kích vừa rồi, hắn cũng đoán được, thực lực của đối phương rất quỷ dị, nhưng cũng không làm gì được mình, còn bản thân mình thì chiếm một phần ưu thế.

– Vũ Suất Nhị trọng mà đã muốn uy hïếp ta sao.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên cũng trầm xuống, trong tay phải xuất hiện một đạo hào quang huyết sắc.

– Ngao!

Huyết quang thu liễm, một đạo thanh âm tựa như rồng ngâm vang vọng. Trong tiếng rồng ngâm, một thanh huyết đao xuất hiện, huyết sắc quang mang chớp động, mơ hồ có một cỗ sát khí ngập tràn quanh quẩn.

– Đây là….

Cảm giác được khí tức huyết lục trong tay Lục Lâm Thiên, lão giả áo vàng lập tức cảm thấy kinh hãi.

Lục Lâm Thiên nắm chặt huyết lục trong tay, rót vào một cỗ chân khí, bí vân trên thân đao chớp động. đao mang lập tức bắn ra một mảnh huyết sắc dữ dội, trong thiên địa lập tức nổi lên một cỗ năng lượng khủng bố.

– Chết đi!

Tiếng quát vừa dứt, Lục Lâm Thiên liền giẫm chân một cái, lập tức bắn ra một đạo đao mang khủng bố dài hơn ngàn thước.

– Vèo!

Đao mang trực tiếp xé rách không gian, kéo theo một đường huyết quang xuyên phá không gian, không gian gợn sóng, tách ra như thuỷ triều rút, mang theo một tiếng gầm, kình khí phô thiên cái địa đè ép xuống. Những nơi đao mang đi qua, mặt đất phía dưới đều trực tiếp nứt ra tạo thành một vết nứt vừa sâu vừa dài.

– Thiên nham khải giáp.

Lúc này đây lão giả áo vàng đã hoàn toàn kinh ngạc, uy thế này khiến cho lão cảm thấy trong lòng sợ hãi, trước tiên liền bố trí phòng ngự, quanh thân lập tức xuất hiện một mảnh khải giáp giống như được tạo thành từ nham thạch, hơi giống với thanh Linh khải giáp của Lục Lâm Thiên, nhưng dày hơn nhiều, và cũng cồng kềnh hơn hẳn.

Cùng lúc đó, lão giả nắm chặt trường kiếm trong tay, một đạo kiếm quang dữ dội bắn ra, một cỗ kiếm quang cũng dài hơn ngàn thước hung hăng nghênh đón cỗ huyết sắc đao mang đang đánh tới kia.

– Xoẹt!

Trong nháy mắt tiếp theo, huyết sắc đao mang mang theo tiếng nổ chói tai như sấm chớp vạch phá không gian, trong nháy mắt đã va vào cỗ kiếm quang kia, trong nháy mắt khi hai đạo kiếm quang va vào nhau, giữa không trung đột nhiên rung lên một cái, sau đó có một cỗ kình phong bén nhọn vô cùng tán ra dữ dội, một giây sau, đao mang trực tiếp phá huỷ kiếm quang, mũi kiếm kia trực tiếp bị nghiền nát hoa thành mảnh nhỏ rồi tiêu tán, cuối cùng kéo dài tới trường kiếm trong tay của lão giả áo vàng.

– Két!

Trường kiếm trong tay của lão giả áo vàng bị đánh cho trực tiếp vỡ vụn thành từng mảnh, một cỗ kình khí khổng lồ cũng vượt khỏi tưởng tượng của mọi người, kình khí men theo trường kiếm truyền tới tay phải của lão giả áo vàng, trên tay phải của lão giả áo vàng, theo tầng nham thạch bên trên bị vỡ ra lách tách như bị vòi rồng thôn phệ, cuối cùng, cánh tay bị dòng kình khí thôn phệ, lập tức run lên ken két, cả tầng nham thạch của khôi giáp trên cánh tay trực tiếp vỡ ra.

Ngay sau đó, một đạo đao mang huyết sắc trực tiếp bổ thẳng lên một khối nham thạch khôi giáp ngay giữa mi tâm của lão giả áo vàng, không ít người nhìn thấy đều nhịn không nhịn được mà hít vào một hơi.

Lúc này một đao hạ xuống, khôi giáp nham thạch và huyết sắc đao mang va vào nhau, không gian đã hoàn toàn bị biến dạng, gần như bị nứt vỡ, trong nháy mắt tiếp theo, chỉ còn một loạt những tiếng động như bị vỡ nát…

– Ken két….

Mắt thường cũng có thể thấy được, nham thạch không gian của lão giả áo vàng đồng loạt vỡ nát, tựa như chém vỡ không gian vậy, sau đó lập tức xuất hiện một màn còn khủng bố hơn, chỉ thấy thân hình của lão giả áo vàng trực tiếp bị bổ làm hai.

Hai cái trữ vật giới chỉ lập tức xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên nhìn cũng không nhìn, chỉ thu vào ngay lập tức.

– Ầm!

Một tiếng nổ vang khổng lồ truyền tới từ không trung, một đạo đạn khói như sương mù đang nổ tung và toả ra quang mang bảy màu, cũng phải sáng hơn mười mấy giây mới biến mất.

Lục Lâm Thiên đột nhiên quay đầu lại nhìn, vừa rồi khi mình đánh chết tên Vũ Suất nhị trọng kia thì có một Linh giả đang phóng một viên đạn sương mù lên trời, có vẻ như đây là một loại pháo hiệu để kêu gọi đồng môn, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua, người này còn là Linh tướng ngũ trọng.

– Ngũ trọng Linh tướng, đừng có lãng phí.

Lục Lâm Thiên đưa đôi mắt lạnh lẽo nhìn sáng, chân khí dưới chân tụ lại, thân hình liền lao thẳng tới như quỷ mị hư vô.

Chương 862: Đánh lén lúc hoàng hôn (1)

Ngũ trọng Linh tướng vừa nhìn thấy Lục Lâm Thiên trực tiếp chém tên Vũ Suất nhị trọng thành hai nửa thì làm gì còn dám chống lại nữa, trực tiếp lùi lại luôn.

– Ngươi chậm rồi.

Nháy mắt một giọng nói liền vang lên bên tai của tên Linh tướng ngũ trọng này, trong nháy mắt tiếp theo, đã có mấy đạo khí tức nóng rực trực tiếp phá không lao tới thật dữ dội, mang theo tiếng nổ liên tiếp.

– Vèo vèo….

Trên đùi truyền tới từng trận đau đớn kịch liệt, tên Linh tướng ngũ trọng này lập tức cảm giác được trên hai chân của mình xuất hiện vào lỗ máu, thân hình khựng lại, lập tức có vài đạo cấm chế rơi xuống, khiến cho hắn không cách nào nhúc nhích được nữa.

Nhưng đúng lúc Lục Lâm Thiên vừa mới bắt được tên này thì đột nhiên nhíu mày, lập tức xoay người, một tiếng xé gió cực lớn vang vọng giữa không trung cách đó không xa, dõi mắt nhìn lại, chỉ thấy vài đạo thân ảnh đang lướt nhanh tới từ xa, khí tức đều không hề yếu chút nào.

Tổng cộng có bốn người đang tới, Lục Lâm Thiên đảo mắt qua nhìn, bốn người này có ba tên Vũ Suất cùng một tên Linh Suất, người đi trước tiên là một thanh niên bộ dạng chừng hai mươi tuổi, tu vi cũng đến Vũ Suất nhị trọng, ba người sau lưng, một vị đại hán khá gầy có tu vi Linh Suất tứ trọng, hai lão giả hơi mập mạp có tu vi Vũ Suất ngũ trọng.

Cảm giác được khí tức của bốn người này, sắc mặt của Lục Lâm Thiên liền hơi đổi.

Có thể khiến cho Lục Lâm Thiên biến sắc cũng không phải vì bốn người đang tới này, trong tâm thần dò xét của Lục Lâm Thiên, Lục

Lâm Thiên phát hiện động tĩnh vừa rồi đã kinh động không ít kẻ khác nữa, đám đó cũng đang vội vàng chạy tới chỗ này.

– Đi thôi!

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, dưới chân khí toàn thân nảy lên, mang theo tên Linh tướng ngũ trọng trong tay nhảy lên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, Thiên Sí Tuyết Sư liền vội vàng vỗ cánh bay đi.

Lục Lâm Thiên không sợ đám người kia, cái chính là đã kinh động không ít kẻ chạy đang tới, thế thì chuyện hơi khó giải quyết, cũng không thể để cho Bạch Linh đánh chết hết cả bọn được, đến lúc đó khiến đám người dư thừa để ý thì cũng không phải chuyện tốt.

– Vèo vèo!

Bốn đạo thân ảnh nháy mắt đã hạ xuống mặt đất, cơ hồ là lướt qua sát bên Thiên Sí Tuyết Sư.

– Thiếu tông chủ, trưởng lão, bọn họ đã giết Hoàng trưởng lão cướp bảo vật đi mất rồi.

Bốn người vừa hạ xuống, thì lập tức có Vũ tướng vội vàng hét lên.

– Đuổi theo.

Bốn người cũng vừa mới tới, gần như cùng lúc với Thiên Sí Tuyết Sư bay đi, cho nên đã biết chuyện gì đang xảy ra, người của bọn hắn bị bắt đi theo trên lưng con yêu thú kia, bốn người không hề chần chừ, vừa mới hạ xuống liền vội vàng đuổi theo nhanh như chớp.

Tuy rằng tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư cực nhanh, nhưng đối phương đều là Linh Suất Vũ Suất, còn có hai người đều là Vũ Suất ngũ trọng, tốc độ cũng cực kỳ nhanh, huống hồ gì trong rừng cây của sơn mạch Vụ Hải này, tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư căn bản không thể đạt tới mức cao nhất, chớp mắt đã bị rút ngắn khoảng cách.

– Động đến người của Thiên Quỷ Tông ta, các ngươi chết chắc rồi.

Trong tiếng gió thét gào truyền tới tiếng quát lạnh của thanh niên hai mươi tuổi kia, thân ảnh cấp tốc đuổi theo, mang theo một cỗ khí thế bàng bạc.

– Không muốn chơi với các ngươi.

Lục Lâm Thiên quay đầu cười lạnh một tiếng, lập tức nói với Lục Tâm Đồng:

– Tâm Đồng, cho bọn họ vài viên độc đan đi.

– Ha!

Lục Tâm Đồng hừ nhẹ một tiếng đáp lời, lời vừa dứt thì trong tay nhanh chóng ném ra vài đạo lưu quang màu đen.

– Bùm bùm bùm!

Mấy tiếng nổ vang lên, một mảnh sương mù đen dày đặc lập tức tràn ra bao phủ không trung, bên trong màn khói đen dày đặc còn mang theo một mùi vị gay mũi rất khó ngửi.

– Có độc, mọi người cẩn thận.

Một lão giả mập mạp lập tức la lên, bốn đạo thân ảnh trước sau không thể không dừng lại.

– Phá cho ta!

Vị thanh niên Vũ Suất nhị trọng gầm lên một tiếng, trong tay chưởng ấn nhanh chóng ngưng tụ, một đạo chưởng ấn mang theo cỗ lực lượng bàng bạc được đánh ra, lập tức lao thẳng vào trong đám độc khí màu đen rồi nổ tung.

– Ầm!

Tiếng vang rền to như sấm sét, kình khí cuồng bạo lập tức văng ra bốn phía, lúc này thì màn sương đen đặc kia đã trực tiếp bị chấn khai.

Chỉ có điều khoảng không trước mặt lúc này đã sớm không còn thân ảnh của yêu thú kia nữa, người muốn tìm đã không thấy đâu.

– Đuổi theo!

Thanh niên hừ lạnh một tiếng, sắc mặt vô cùng khó coi, thân ảnh lại lao vυ"t đi nhanh như chớp lần nữa để đuổi theo.

Ngay lúc bốn người đuổi về phía trước thì bên trong rừng cây cách đó không tới một ngàn thước, một đạo quang quyển vô hình bao phủ, không để lộ bất kì khí tức nào ra ngoài.

– Xuy!

Bạch Linh vừa thu vô hình quang quyển trong tay rồi nói:

– Ở gần đây có không ít Vũ Suất, xem ra sức hấp dẫn của Vụ Tinh Hải này quả thực rất lớn.

– Vụ Tinh Hải ba mươi năm mới mở ra có một lần, mỗi người đều có cơ hội gặp được cơ duyên, đương nhiên là sẽ có sức hấp dẫn lớn rồi.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt nhìn chằm chằm vào tên Linh tướng ngũ trọng đã bị cấm chế trước mặt, nắm ngón tay cong lại thành trảo, trên lòng bàn tay như có một cỗ hấp lực tuôn ra, trong nháy mắt tiếp theo, trảo ấn trực tiếp kéo tên Linh tướng ngũ trọng đó tới gần, đồng thời, Lục Lâm Thiên cũng thi triển sưu Linh thuật.

Một tiếng hét thảm truyền ra từ trong miệng của tên Linh tướng ngũ trọng, một lát sau, thân hình của hắn liền biến thành một cái xác khô.

Hơi nheo mắt lại, trong lúc thi triển sưu Linh thuật, Lục Lâm Thiên biết được thân phận của những kẻ vừa truy đuổi theo mình, trong đó có một tên là thiếu tông chủ của Thiên Quỷ Tông, ba người còn lại thì đều là trưởng lão của Thiên Quỷ Tông.

– Chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên nói, trong tay liền dùng Linh hoả đốt cái xác khô kia thành tro tàn, Thiên Sí Tuyết Sư liền bay sang hướng bên cạnh.

Trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên mở một cái trữ vật giới chỉ ra, một cái ngọc giản liền xuất hiện trong tay hắn, phía trên ngọc giản tràn ngập một cỗ thổ thuộc tính nồng đậm, hắn nói:

– Ta còn tưởng là cái gì chứ, hoá ra là một bộ Vũ kỹ huyền cấp sơ giai.

Theo trong não hải của ngũ trọng Linh tướng, Lục Lâm Thiên cũng đã biết được thứ hôm nay Thiên Quỷ Tông muốn đoạt của Tinh Hà Môn chính là bộ Vũ kỹ huyền cấp sơ giai này. Tinh Hà Môn chỉ là một thế lực nhị lưu mà thôi, so với Quỷ Vũ tông lúc trước, và Địa Cương Môn gì đó thì còn yếu hơn một chút, không biết trưởng lão của Tinh Hà Môn lấy đâu ra bộ Vũ kỹ huyền cấp sơ giai thế này, sau khi bị Thiên Quỷ Tông biết được thì bị Thiên Quỷ Tông đuổi giết.

Thu hồi Vũ kỹ huyền giai sơ cấp trong tay, đây cũng tính là có giá trị xa xỉ rồi, đối với thế lực nhị lưu bình thường mà nói thì Vũ kỹ huyền cấp sơ giai đã là hiếm rồi.

Còn đối với một ít tán tu mà nói, Vũ kỹ huyền cấp sơ giai, cũng đủ để khiến họ sinh lòng gian tà, lúc trước cỡ như Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hoả lão Quỷ, nhìn thấy Vũ kỹ huyền cấp sơ giai cũng nhịn không được mà phải ra tay tranh đoạt cơ mà.

Chương 863: Đánh lén lúc hoàng hôn (2)

Đổi một hướng khác, Lục Lâm Thiên vòng mấy vòng, ngày đó tạm thời không đụ.ng phải đám người Thiên Quỷ Tông kể như cũng tốt, Lục Lâm Thiên cũng không muốn cho người khác biết được thân phận của Bạch Linh, nếu gặp phải đám người của Thiên Quỷ Tông thì với thực lực của mình trước mắt không cách nào giải quyết được.

– Chết tiệt, nếu lần sau gặp phải đám người đó, nhất định phải để cho chúng đẹp mặt.

Trên không trung ở một thâm cốc, bốn người Thiên Quỷ Tông đuổi theo qua khỏi rừng cây cũng không thấy thân ảnh yêu thú đâu, thanh niên kia lập tức nói với vẻ oán giận.

– Thiểu tông chủ, chúng ta cứ chuẩn bị tới Vụ Tinh chỉ hải trước đi đã, đám ngươi đó dám chắc hơn phân nửa là cũng muốn tới Vụ Tinh Hải, tới lúc đó nhất định có thể gặp được, có muốn đối phó cũng không muộn.

Đại hán gầy gầy nói.

– Hừ, đoạt đồ của Thiên Quỷ Tông ta, đúng là ăn gan hùm mật gấu rồi, tốt nhất là đừng để ta gặp được bọn chúng trong Vụ Tinh Hải, nếu không thì ta nhất định sẽ cho hắn đẹp mặt.

Thanh niên hừ lạnh một tiếng, sau đó cũng đành ôm một bụng tức giận rời đi.

Trong sơn mạch Vụ Đô, hoàng hôn sắp giáng xuống, màn đêm bắt đầu lan rộng. Vốn là một mảnh xám xịt mờ mịt, nay lại càng thêm hắc ám, khói mờ trắng xoá dày đặc, trong bóng đêm đen kịt lại càng thêm u ám, nhánh cây thi thoảng bị gió đêm vờn quanh lay động, phát ra tiếng sàn sạt rất khẽ.

Trong một sơn cốc, thi thoảng từ đằng xa lại truyền tới tiếng kêu của yêu thú, gió đêm lay động cây cối bốn phía, ánh sáng lờ mờ, nhánh cây trụi lơ lắc lư trong đêm.

Tiết trời vào đông, lúc này gió đêm lùa vào sơn cốc mang theo cảm giác mát lạnh, cũng xua bớt lớp sương mù lãng đãng bên dưới bay ra khắp nơi, ánh hoàng hôn ngày càng rõ rệt, dần dần hoà làm một với bóng đêm.

Phía sau một khối nham thạch lớn trong sơn cốc, một đạo thân ảnh đang khoanh chân ngồi tu luyện, quanh thân tràn ngập một đạo bạch sắc quang quyển vô hình, đã tiến vào trong trạng thái tu luyện.

– Kẻ nào.

Tiến vào trong trạng thái tu luyện cũng là lúc tâm thần minh mẫn nhất, người nọ đột nhiên mở to mắt ra nhìn chằm chằm về phía trước, ở bên trong sơn mạch Vụ Hải này, nếu không có chút bản lãnh thì không ái dám một thân một mình tới đây, nếu đã dám tới thì đều không phải kẻ tầm thường.

– Vèo!

Thanh âm của người nọ vừa dứt thì thủ ấn trong tay cũng kết xuất ngay lập tức, Linh lực quanh thân tuôn trào dữ dội, trong nháy mắt dã ngưng tụ lại hoá thành một đạo chưởng ấn đánh ra, không gian gợn sóng tản ra dữ dội, gào thét trong không trung sinh ra tiếng nổ tung, mang theo một cỗ uy thế khủng bố trực tiếp quét ra.

Cũng ngay lúc này, khi Linh lực chưởng ấn đánh ra, một đạo thân ảnh vận áo bào xanh đột nhiên loé lên, thân ảnh xuất hiện tựa như quỷ mị, tốc độ đã đạt tới tình trạng không gì sánh nổi.

Trong nháy mắt tiếp theo, trong tay của thanh niên vận áo bào xanh bắt đầu kết xuất thủ ấn, Linh lực khắp chung quanh lập tức hội tụ lại, phong áp khủng bố chèn ép khiến không gian bắt đầu bóp méo dị thường, khí tức cường hãn khuếch tán, một đạo hồng sắc quang manh ngưng tụ, không gian gợn sóng lắc lư tràn ra, tiếng gió gào thét bén nhọn vang lên.

– Đao hồn quang nhận.

Quát khẽ một tiếng, thanh niên áo bào xanh hướng thủ ấn lên vẽ một cái, ném ra một đạo quang mang tựa như tàn nguyệt, một đao hồng đao tàn nguyệt thuấn gian rạch phá không gian khí lưu, khiến cho không gian lập tức chấn động, khí kình gào thét trong không gian sinh ra thanh âm nổ tung, đao mang dẫn theo một mảnh tàn ảnh xinh đẹp, tựa như một ngôi sao băng mang theo cái đuôi lấp lánh xẹt qua không gian.

– Vèo!

Đao mang nháy mắt đã phá không, sau đó chém lên chưởng ấn khổng lồ kia, một đao nhẹ nhàng nhưng lại mang theo khí thế vô cùng bá đạo, khiến cho chưởng ấn kia lập tức vặn vẹo, sau đó đột nhiên vỡ ra, năng lượng khủng bố dao động không ngớt, chưởng ấn trực tiếp bị chém mở, một cỗ lực lượng vô cùng bén nhọn khuếch tán ra chung quanh.

– Vèo!

Thân ảnh phía sau nham thạch vội lùi lại, sau lưng cũng trực tiếp đυ.ng lên vách đá phía sau, một đạo quang nhận đao quang màu đỏ trực tiếp bổ vào mi tâm rồi biến mất không thấy đâu.

Kình khí biến mất dần, mới nhìn rõ bộ dạng của người này, tuổi chừng năm mươi, sắc mặt tái nhợt, trên mi tâm lúc này đang có một vệt máu mỏng.

– Ken két!

Dường như có cự lực đè xuống, cự thạch hơn trăm thước sau lưng người này đột nhiên rạn nứt, sau đó lập tức hoá thành mảnh vỡ sụp đổ, nhìn vào thân ảnh áo xanh đang đi tới, ánh mắt cư nhiên đại biến, không biết là do kinh hãi hay cảm thấy sợ hãi, nhưng thần sắc cơ hồ chết lặng.

– Linh tướng bát trọng, vừa hay.

Thân ảnh áo xanh vừa dứt lời, dưới chân tụ khí, năm ngón tay khẽ bóp, thân ảnh lướt nhanh, trảo ấn đã lập tức chụp lên đầu của người này.

Người này đang muốn phản kháng, nhưng vẫn chậm một bước, trong đầu đột nhiên truyền tới một trận đau đớn kịch liệt, lập tức cảm giác được Linh lực lúc này đã không nằm trong sự khống chế của mình nữa, căn bản không cách nào ngưng tụ công kích để phản kháng được. Linh lực bây giờ đang bị đối phương hút đi một cách điên cuồng.

– A…

Một tiếng kêu thảm thiết truyền ra, người này lập tức cảm nhận được mùi vị của cái chết, nhưng rốt cuộc vẫn không thể phản kháng, mãi đến khi đau đớn đến mất đi tri giác mới thôi.

– Hô!

Thiên Sí Tuyết Sư xuất hiện trong sơn cốc, hai thân ảnh xinh đẹp một lớn một nhỏ xuất hiện trên lưng nó.

– Đêm nay ở nơi này nghỉ ngơi một chút đi.

Lục Lâm Thiên thôn phệ sạch sẽ tên Linh tướng bát trọng trong tay, cảm giác được cỗ năng lượng bàng bạc trong cơ thể do thôn phệ mà có, lại mỉm cười hài lòng. Đây đã là Linh tướng thứ chín hắn thôn phệ từ khi vào sơn mạch Vụ Hải này rồi, mấy tên trước đó đều chỉ là ngũ trọng và Linh tướng lục trọng, cấp độ thực lực cao nhất cũng chỉ có hai tên Linh tướng thất trọng.

Thôn phệ liên tục khiến Lục Lâm Thiên lúc này đã tiếp cận cấp độ Linh tướng bát trọng đỉnh phong rồi, lại thêm lần này hắn thôn phệ thêm một tên Linh tướng bát trọng, Lục Lâm Thiên phỏng chừng mình đủ để đột phá lên đến Linh tướng cửu trọng, cuối cùng có lẽ còn dư lại chút đỉnh.

Sau đó hắn lập tức khoanh chân ngồi xuống bắt đầu luyện hoá, có Bạch Linh và chúng yêu thú ở đây, Lục Lâm Thiên có thể yên tâm mà luyện hoá.

Vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, thôn phệ Linh lực đã trải qua luyện hoá để có thể tự mình sử dụng, sau một lát, một đạo quang quyển vô hình lập tức bao phủ quanh thân Lục Lâm Thiên.

Lục Tâm Đồng dõi mắt nhìn ca ca, cảm giác khí tức của hắn không ngừng dâng lên, đôi mắt to tròn sáng lên, trong mắt toàn vẻ kinh ngạc không thôi, thân là Linh tướng lục trọng, trong khoảng thời gian này nàng rốt cuộc cũng biết tốc độ tu luyện của ca ca vì sao lại nhanh như vậy rồi, thôn phệ Linh lực của người khác để bản thân mình dùng, công pháp này đúng là quá nghịch thiên.

Một đêm trôi qua, sáng sớm hôm sau, sương mù dày đặc lại càng nặng nề thêm vài phần, giống như chỉ cần ngẩng đầu lên là có thể chạm vào sương mù vậy, xa xa, còn có tiếng suối chảy róc rách truyền tới.

Chương 864: Đến vụ tinh hải

– Hô!

Lục Tâm Đồng thở ra một ngụm trọc khí, trong trọc khí cũng mang theo một tia độc khí, trước chỗ nàng ta đứng có một bụi cỏ non xanh biếc, vừa vươn phải đã bị độc khí làm cho chết rũ.

– Di, ca ca bắt đầu đột phá rồi.

Lục Tâm Đồng đưa mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên cách đó không xa, trong ánh mắt lộ vẻ vô cùng kinh ngạc.

Cũng không biết bắt đầu từ khi nào, khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên đã bắt đầu cấp tốc kéo lên, ngay cả không gian quanh thân cũng bị bao phủ bên trong một mảnh quang tráo trong suốt nhưng rất dày.

Trên không trung, một cỗ thiên địa năng lượng bàng bạc đã sớm hội tụ trên sơn cốc, một cỗ năng lượng thiên địa vô hình lúc này đang hội tụ lại cực nhanh, bắt đầu xoay quanh rồi quán chú vào trong cơ thể của Lục Lâm Thiên.

Trong não hải của Lục Lâm Thiên, Linh lực đa bắt đầu căng tràn, quang tráo vô hình quanh thân cũng trở nên vô cùng chói mắt, ngay cả thanh tiểu đao màu vàng trong đầu cũng gia tăng tốc độ hấp thu Linh hồn lực.

– Ầm…

Từ trong não hải của Lục Lâm Thiên truyền ra một tiếng ngân, một cỗ năng lượng ba động nổi lên, lúc này khí tức quanh thân của Lục Lâm Thiên trong nháy mắt cũng tiêu thăng, không trung phía trên sơn cốc, cỗ năng lượng thiên địa kia lại quán chú vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên dữ dội hơn nữa.

Nhưng nếu như để ý kỹ mà nói thì không khó phát hiện ra không phải năng lượng thiên địa điên cuồng quán nhập vào trong cơ thể

Lục Lâm Thiên mà là thân thể Lục Lâm Thiên lúc này giống hệt như một cái động không đáy, tuôn ra một cỗ hấp lực mênh mông, điên cuồng thôn phệ năng lượng thiên địa trên không trung vào trong cơ thể của mình, nương theo những năng lượng thiên địa vào tiến vào trong có thể, khí tức quanh thân của Lục Lâm Thiên nhảy lên, ầm ầm phá khai bình cảnh.

– Linh tướng cửu trọng.

Trong sơn cốc, Bạch Linh một thân bạch y trắng như tuyết, đôi mắt xinh đẹp tuyệt mỹ, trong mắt cũng mang theo chút kinh ngạc, sau đó thì trở lại vũ mị xen lẫn lãnh diễm như cũ.

Sau một lát, khí tức bắt đầu ổn định lại, Lục Lâm Thiên thu thủ ấn lại, thở hắt ra một hơi, mở to hai mắt, mục quang sáng như đuốc lại càng trở nên thâm thuý hơn nữa.

– Rốt cuộc cũng tới Linh tướng cửu trọng.

Cảm giác Linh lực bàng bạc trong não hải, Lục Lâm Thiên nhếch môi mỉm cười, vừa mới đột phá, thực lực đại trướng, đồng thời Linh hồn lực trong nháy mắt cũng được tẩm bổ không ít, ngay cả thân thể cũng chiếm được một ít rèn luyện, Linh lực đột phá, mặc dù không rõ ràng đối với cơ thể như đột phá chân khí, nhưng ít nhiều gì cũng có thể đạt được một ít rèn luyện. Dù sao đi nữa, đối với một người bình thường có tu vi Linh tướng cửu trọng thì cường độ thân thể có thể sánh được với Vũ tướng thất trọng rồi.

Cho nên, Linh lực cũng có tác dụng rèn luyện thân thể, mà thân thể của Lục Lâm Thiên đồng thời được chân khí và Linh lực rèn luyện, lại càng thêm cường hãn.

Trong não hải, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được tiểu đao màu vàng cũng đã hấp thu được không ít Linh hồn lực trong lúc mình đang đột phá, giống như thanh tiểu đao màu vàng này cũng có Linh trí vậy, sẽ không hấp thu quá nhiều Linh hồn lực, cũng không hấp thu quá ít, hết thảy đều khống chế rất tinh diệu, cũng có thể khiến cho Linh hồn lực của mình sau khi bị hấp thu và rèn luyện xong thì lại càng mạnh hơn.

Linh lực đột phá đến Linh tướng cửu trọng, cấp độ Vũ giả cũng đã là Vũ tướng cửu trọng, Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng không còn áp lực gì nữa, phỏng chừng không mất bao lâu nữa, chính mình có thể bước chân vào Linh Suất và Vũ Suất.

– Ca ca, tốc độ đột phá của huynh thật là nhanh.

Lục Tâm Đồng đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, gương mặt nhỏ nhắn đầy vẻ kinh ngạc nhưng đồng thời cũng mang theo sự cao hứng.

– Chúng ta đi thôi, động tĩnh ngươi gây ra lúc đột phá ban nãy đã dẫn không ít kẻ chạy tới rồi.

Bạch Linh nói

– Chúng ta đi.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, sau đó nhảy lên Thiên Sí Tuyết Sư rời khỏi sơn cốc.

– Ca ca, chúng ta còn phải mất bao lâu nữa mới có thể tới Vụ Tinh Hải.

Lục Tâm Đồng hỏi Lục Lâm Thiên.

– Sắp rồi, nhiều nhất là bảy tám ngày nữa, chúng ta có thể đến Vụ Tinh Hải rồi.

Lục Lâm Thiên nói, trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên lại tu luyện lần nữa, vừa mới đột phá Linh tướng cửu trọng, Linh lực trong cơ thể do thôn phệ mà có cũng giống với Lục Lâm Thiên dự liệu, vẫn còn thừa lại một chút.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trên đường đi, Lục Lâm Thiên cảm nhận được không ít khí tức của cường giả, trong đó có vài người thực lực mạnh nhất, tu vi khí tức thậm chí không kém hơn Thanh Hoả lão Quỷ và Lộc Sơn lão nhân.

Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên hơi oán thầm, đoán chừng việc trọng đại như Vụ Tinh Hải này khiến cho không ít cường giả ẩn mình đều đi ra tham gia náo nhiệt hết cả.

Quay mắt nhìn về phía những cường giả này, Lục Lâm Thiên cũng không khỏi trở nên cẩn thận hơn, cũng may là không xảy ra chuyện gì, đều đang trên đường chạy tới Vụ Tinh Hải, phỏng chừng sẽ không ai muốn chuốc thêm phiền phức.

Trên không trung, bầu trời thường xuyên có không ít phi hành yêu thú bay qua, đều tự dò xét lẫn nhau một phen, nhưng không ai động đến ai, tóm lại là trước khi đến được Vụ Tinh Hải thì dường như tất cả mọi người đều không muốn lãng phí thời gian.

Đương nhiên, những kẻ có dụng tâm kín đáo thì lại khác, có không ít người vốn không phải muốn tới Vụ Tinh Hải, mà chỉ đơn thuần là muốn kiếm chác chút đỉnh trong Vụ Tinh Hải mà thôi.

Tuy rằng Lục Lâm Thiên không phải loại người chỉ muốn kiếm chắc chút đỉnh lợi ích ở sơn mạch Vụ Hải, nhưng cũng có mục đích này, nên không tránh khỏi những lúc thừa cơ ra tay, lúc này khắp nơi đều là người đi tới sơn mạch Vụ Hải, Linh giả không ít, tu vi của Linh tướng lúc bình thường rất khó gặp phải, nhưng đám Linh tướng đi về phía Vụ Tinh Hải lần này cũng không phải ít, ngay cả người có tu vi Linh Suất Lục Lâm Thiên cũng đã gặp được vài tên.

Mà thôn phệ Linh tướng cũng không phải ai cũng phù hợp với Lục Lâm Thiên, thực lực quá thấp thì Lục Lâm Thiên không muốn làm chi cho phiền, mình cũng bị chậm trễ, trừ phi là có thực lực đã ngoài ngũ trọng Linh tướng, Lục Lâm Thiên mới có thể rat ay thôn phệ không chút do dự.

Nhưng lúc này cũng không tiện, có Linh tướng trực tiếp đi cùng không ít Vũ Suất, có khi vài chục người đi cùng với nhau, nếu muốn ra tay thì sẽ gây ra không ít động tĩnh, đây không phải thứ Lục Lâm Thiên muốn, Lục Lâm Thiên cũng không muốn sẽ tạo ra oanh động quá lớn.

Cho nên Lục Lâm Thiên chỉ có thể từ từ tìm kiếm một vài Linh tướng lạc đàn hoặc đi ít người để thôn phệ, mà không phải nơi nào cũng có người phù hợp, phải vừa đi vừa tìm kiếm, cũng may là không tốn quá nhiều thời gian.

Từ lúc bắt đầu tiến vào chỗ sâu bên trong sơn mạch Vụ Hải, sẽ thường xuyên gặp phải một ít yêu thú, yêu thú trong sơn mạch Vụ Hải có không ít, trong đó ngũ giai và lục giai yêu thú cũng không phải là không có.

Chương 865: Một chiêu kích sát (1)

Nhưng yêu thú cũng không ngu ngốc, rất nhiều cường giả nhân loại tiến vào bên trong sơn mạch Vụ Hải, một phần yêu thú liền trực tiếp chạy đi tìm chỗ trốn, không dám trêu vào nhân loại, còn đám Linh giả Vũ giả bình thường cũng sẽ không cố ý đi trêu chọc yêu thú làm gì, vạn nhất khiến cho yêu thú nóng nảy thì một con yêu vương đi ra cũng không phải giỡn chơi.

Lục Lâm Thiên cũng không phải sợ yêu thú trong sơn mạch Vụ Hải, có Bạch Linh và Tiểu Long ở đây, chỉ cần thả chút khí tức ra thì yêu thú bình thường sẽ không dám tới gần, huống hồ gì còn có Phi Thiên Ngô Công của Lục Tâm Đồng, Phi Thiên Ngô Công vốn chính là một yêu vương trong sơn mạch Vụ Hải, đối với tình huống bên trong này, nó hiểu rõ hơn hết.

Thời gian từ từ trôi qua, nháy mắt đã qua tám ngày, Thiên Sí Tuyết Sư lướt qua một mảnh rừng cây bạt ngàn, lúc này không trung trước mắt xuất hiện một dãy núi khổng lồ.

Sơn mạch trùng điệp, từng đỉnh núi cao san sát nhau, quái thạch chồng chất, bên trong sơn mạch bao la, trên đỉnh núi, dường như tất cả đều bắt đầu từ sườn núi, đã bị sương mù dày đặc che kín, lúc này, quanh đây đã không còn rừng cây, để lộ rõ sự bao bao la hùng vĩ của nó, thật đúng là không thể ngờ được bên trong lại còn một nơi thế này.

Bên trong dãy sơn mạch, lúc này ở một chỗ rất xa, có một mảnh bao la vô bờ, một khoảng không chỉ độc mỗi sương mờ trắng xoá không cách nào thấy rõ, tựa như đây là điểm kết thúc của thế giới vậy, một mảnh trắng xoá, cường giả cũng vô pháp nhìn thấu phía sau màn sương có thứ gì.

Đám sương trắng liên mien này tựa như một bức màn trời màu trắng phân cách thế giới vậy, khiến cho người ta nhìn ma cảm thấy vô cùng rung động.

Trước màn sương trắng, có một tia huỳnh quang mờ ảo quanh quẩn, cẩn thận nhìn lại, không khó để phát hiện ra không gian gợn sóng trước màn sương này đang lắc lư, một cỗ khí lan ra khiếm cho người ta cảm giác, khiến cho người ta cảm thấy trong lòng đúng là bị một tảng đá đè nặng.

– Chủ nhân, chúng ta tới rồi, Vụ Tinh hải vẫn chưa mở ra, đợi sau khi nó mở ra, mới có thể đi vào được.

Phi Thiên Ngô Công bám trên vai của Lục Tâm Đồng nói.

– Cuối cùng cũng tới rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước, nhìn vào màn sương trắng tựa như bao trùm trong một màn sương trắng, Lục Tâm Đồng nhìn mà trong lòng cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

– Đúng là có không ít người.

Dùng tâm thần thăm dò, phía trước sơn mạch, nhân số đã tới chừng hai vạn người, trên khắp các ngọn núi cũng có không ít thân ảnh, đều đợi Vụ Tinh Hải mở ra.

Các nơi cũng truyền tới từng trậm tiếng gầm, có vẻ vô cùng náo nhiệt đây.

– Còn vài ngày nữa Vụ Tinh Hải mới mở ra, chúng ta tìm chỗ đặt chân trước vài ngày đi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn chung quanh rồi thu tầm mắt lại và nói.

Thiên Sí Tuyết Sư xoay quanh trên không đã hấp dẫn không ít tầm mắt xung quanh mấy ngọn núi kia, sau một lúc, trên một sườn núi, trên một phiến quái thạch bên sườn núi, xung quanh có vô số cây cỏ, ước chừng hơn mười mét, Lục Lâm Thiên chọn nơi này làm chỗ đặt chân tạm thời.

– Các hạ, chỗ này bọn ta tới trước, các ngươi đi chỗ khác đi.

Ba người Lục Lâm Thiên và Tiểu Long vừa nhảy xuống khỏi lưng

Thiên Sí Tuyết Sư thì có năm đạo thân ảnh ở phía dưới đứng bật dậy, nơi này đã sớm bị chiếm trước rồi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào năm người đó, bốn nam một nữ, bộ dạng đều trạc tứ tuần, kỳ thực cấp độ đều thuộc Vũ tướng, người mạnh nhất trong đó là một vị đại hán vận áo đen có cấp độ Vũ tướng bát trọng, trong mắt loé ra hàn quang, Vũ tướng bát trọng, thực lực cũng coi như không tệ.

– Các ngươi mau cút đi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt liếc nhìn đám người này, thực lực cỡ này tuy rằng không tệ nhưng Lục Lâm Thiên đương nhiên là hoàn toàn không xem ra gì rồi, ở nói này có nhiều người, phải tìm được chỗ yên tĩnh không tệ để dừng chân, đương nhiên cần một ít thủ đoạn mới được.

– Tiểu tử, ngươi muốn chết à.

Năm người này rõ ràng cũng không phải loại người dễ trêu chọc, nhìn thấy một thanh niên mà đã có khẩu khí to như vậy, còn dẫn theo một nữ tử trẻ tuổi và một tiểu cô nương, phỏng chừng thực lực cũng chẳng cao được đến đâu, đương nhiên không xem ra gì.

Lời vừa dứt, đại hán đầu lĩnh đá đánh một đạo chưởng ấn về phía Lục Lâm Thiên, chỉ là một chương rất tuỳ ý, nhưng cũng mang theo lực lượng cuồng bạo, một kích của Vũ tướng bát trọng, thực lực tuyệt đối bất phàm.

– Tự tìm đường chết.

Lục Lâm Thiên nhìn hắn với ánh mắt lạnh lẽo, thủ ấn đánh ra, giữa không trung lập tức có một cỗ năng lượng thuộc tính phô thiên cái địa tuôn trào dữ dội, trong nháy mắt đã tụ thành chưởng ấn trong lòng bàn tay của hắn.

Phía trên chưởng ấn có thổ thuộc tính hội tụ liên miên không dứt, lập tức hình thành một đạo chưởng ấn màu vàng đất phóng thẳng lên trời, trong nháy mắt đã hoá thành mấy đạo chưởng ấn mơ hồ, giống như từng đoá hoa sen tạo thành.

– Thiên thủ liệt cương ấn.

Trong nháy mắt tiếp theo, một đạo chưởng ấn này đã trực tiếp đập lên đạo chưởng ấn do tên Vũ tướng bát trọng đó đánh ra.

– Két!

Tiếng vang phát ra cũng không lớn lắm, Thiên thủ liệt cương ấn đó đã trực tiếp phá huỷ chưởng ấn của Vũ tướng bát trọng kia, một cỗ kình khí cuồng bạo khuếch tán ra, trong nháy mắt tiếp theo, chưởng ấn liền nện thẳng lên người của tên Vũ tướng bát trọng kia.

– Ầm!

Thân hình của vị đại hán Vũ tướng bát trọng kia cơ hồ đã bị đánh bay, nện thật mạnh lên một tảng đá lớn cách đó mấy chục thước, cự thạch kia đột nhiên rạn nứt, huyết vụ xen lẫn mảnh vỡ nội tạng phun ra xối xả, chết ngay tại chỗ.

Thực lực Vũ tướng bát trọng, nhưng thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại là Vũ tướng cửu trọng, cộng thêm khí hải đan điền khổng lồ, cho nên uy lực của một chiêu thiên Thủ liệt cương ấn này cũng đủ để miễn cưỡng chống lại Vũ Suất nhất trọng bình thường rồi, tên Vũ tướng bát trọng này sao mà đỡ nổi cơ chứ.

– Chạy mau.

Ba nam một nữ còn lại nào dám nán lại nữa, mang theo vẻ khìếp sợ mà co giò bỏ chạy, không ngờ đối phương chỉ là một thanh niên nhưng thực lực cư nhiên lại cường hãn tới mức này, một chiêu đã đánh chết Vũ tướng bát trọng, thực lực cỡ này ít nhất cũng phải đến Vũ tướng cửu trọng đỉnh phong.

Bốn người bỏ chạy, Lục Lâm Thiên cũng không tiếp tục đuổi theo làm gì, từ từ bước tới thu hồi trữ vật giới chỉ của tên Vũ tướng bát trọng kia, thi thể thì trực tiếp ném xuống núi.

Xa xa chung quanh, có không ít người đang chăm chú quan sát động tĩnh khắp nơi, nhưng không ai dám lên tiếng, thậm chí còn có vài kẻ nhát gan đã bắt đầu lén lút lui ra sau.

Lục Lâm Thiên cũng không thèm quan tâm, chung quanh chỗ này đều là người, cũng không còn cách nào khác, vì hiện tại ở nơi này có những mấy vạn người, tìm một chỗ an tĩnh đã là không tệ rồi, phỏng chừng sau một màn vừa nãy của mình, đám người còn lại quanh đây sẽ không có ý kiến gì nữa.

Chương 866: Một chiêu kích sát (2)

Một chiêu đánh chết một tên Vũ tướng bát trọng, Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy đắc ý gì, chẳng qua là do tên Vũ tướng bát trọng kia quá xem thường đối thủ, còn mình thì cố tình doạ hắn, cho nên mới có thể một kích tất sát, nếu vừa rồi đối phương không quá khinh địch thì dù mình muốn giết được tên này không khó, nhưng không cách nào tạo được hiệu quả chấn nhiếp như vậy được.

– Ở đây đúng là nhiều người ghê, cường giả cũng nhiều.

Lục Tâm Đồng dùng thâm thần dò xét chung quanh rồi nói.

– Hình như Linh giả cũng không ít.

Tiểu Long ngẩng cái đầu nhỏ lên, mắt nhỏ nhìn quét khắp nơi một cái.

– Chúng ta ở nơi này chờ Vụ Tinh Hải mở ra.

Lục Lâm Thiên nói, cạnh đây không ít cường giả, nhưng hiện tại xem ra đều không dễ gì đi trêu chọc người khác, cho dù có hỗn loạn cũng chỉ đợi sau khi vào Vụ Tinh Hải thì mới xảy ra.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên tiếp tục tu luyện, hôm qua vừa mới luyện hoá Linh lực của Linh tướng thất trọng và Linh tướng lục trọng, vừa hay có cơ hội củng cố một phen.

Người ở đây không nhiều, Lục Lâm Thiên không muốn tiếp tục thôn phệ, miễn cho có người phát hiện ra bí mật của mình, phỏng chừng trên ngọn núi này vẫn còn nhiều cường giả đang ẩn mình ở đâu đó.

Sau khi Lục Lâm Thiên dùng tâm thần dò xét thì mới tự mình ra tay, quanh người của mình có mấy đạo khí tức hư ảo đảo qua, đây tuyệt đối đều là cường giả, Lục Lâm Thiên cảm thấy, thực lực ít nhất cũng đều phải tới cấp độ cỡ hai người Lộc Sơn lão nhân và

Thanh Hoả lão Quỷ.

Khoanh chân ngồi xuống, chậm rãi củng cố tu vi của mình, hiện tại Lục Lâm Thiên đang đợi Vụ Tinh Hải mở ra, phỏng chừng sau khi vào trong Vụ Tinh Hải, mình sẽ lại thôn phệ thêm vài tên Linh tướng và Vũ tướng nữa, tới lúc đó là có thể bắt đầu đột phá Linh Suất và Vũ Suất rồi.

Thời gian từ từ trôi qua, không ít người từ bốn phía xung quanh rừng cây tiến vào bên trong sơn mạch, đều tự tìm kiếm lối ra, có hơn mười người đồng thời đi tới, có nhiều người là do kết bạn giữa dường đi tới, còn có kẻ thì đi tới một mình, loại này thì hơi ít, không phải một chút tự phụ thì phỏng chừng sẽ không chạy một thân một mình vào sơn mạch Vụ Hải.

Người càng lúc càng nhiều, bốn phía cũng ngày càng ầm ĩ, thậm chí là tiếng cãi vã và xô xát ở đâu cũng có, đương nhiên, ở những nơi thế này, cách giải quyết duy nhấ chính là dựa vào thực lực, thực lực mạnh mới có quyền giải tranh cãi.

Một ngày sau đó, người lại càng lúc càng thêm đông, chính ngay lúc Lục Lâm Thiên đi vào bên trong dãy núi, thời gian chưa tới một ngày liền có thêm trên vạn người tràn vào, cả vạn người này không có ai yếu kém, có thể nói, ít nhất cũng đều tới tu vi Vũ phách.

Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy trong lòng rung động không thôi, Cổ Vực này đúng là hoàn toàn không tầm thường chút nào, trước mắt người tới phần lớn người đều là tán tu cùng người của một vài thế lực, chưa kể còn có người của hai nơi là đại lục Linh Vũ và thành Ma Vân nữa, Lục Lâm Thiên cũng không rõ, đoán chừng là sẽ có, trên đại hội tam tông tứ môn, sẽ có một ít thế lực của Cổ Vực và thành Ma Vân tham gia, Vụ Tinh Hải mở ra lần này, có người của đại lục Linh Vũ và thành Ma Vân tới cũng không có gì lạ.

Lục Lâm Thiên cẩn trọng dò xét hết phạm vi có thể thăm dò, trên đường đi cũng vô cùng chú ý, muốn tìm hiểu xem có người của tam tông tứ môn hay không, nhưng Lục Lâm Thiên cũng không phát hiện ra người của tam tông tứ môn.

Vụ Tinh Hải mở ra, tam tông tứ môn nhất định có biết, nhưng không thấy người của tam tông tứ môn trong đó, khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy hơi kinh ngạc, sau đó ngẫm lại thì lại thấy, tam tông tứ môn bồi dưỡng đệ tử cũng có vài ngàn năm nội tình, phái đệ tử tiến vào Vụ Tinh Hải cũng phải đề phòng người của thế lực bên Cổ Vực âm thầm động tay động chân, không thì sẽ lỗ nặng.

Bên trong Vụ Tinh Hải, chỗ cuối nhất là địa bàn của nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang, Cổ Vực luôn luôn có cảnh giác với tam tông tứ môn trên đại lục Linh Vũ, lần này đám đệ tử của tam tông tứ môn vào Vụ Tinh Hải tìm cơ duyên, rất có thể sẽ chạm tới điểm mấu chốt của nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang.

Nghĩ tới cái này, Lục Lâm Thiên phỏng chừng đám tam tông tứ môn này hẳn là không dám đưa hết đám đệ tử canh tông môn đến Vụ Tinh Hải này hết ấy chứ, có muốn đưa thì cũng chỉ có thể lén lút đưa tới.

Trong một dãy núi trùng điệp, vài ngọn núi liền làm một thể, tựa như một con cự long uốn lượn xoay quanh, vờn quanh màn sương trắng mờ ảo, sương dày đặc thế này, che kín hết thảy, tựa như chia cắt thé giới vậy.

Trước tầng mây mù ngăn cách thế giới, có vài ngọn núi đứng sừng sững, xa xa cũng có kỳ sơn dựng thẳng, núi non trùng điệp, nhưng chỉ có mấy ngọn núi này là hùng vĩ nhất.

Ngọn núi đó mọc thẳng lên từ mặt đất, bốn phía cũng có mây mù lượn lờ, chỉ có thể nhìn thấy lờ mờ.

Lúc này, dưới mấy ngọn núi này cũng có không ít người đứng thẳng, khí tức vô cùng cường hãn, chung quanh không có bất kỳ người nào dám bước vào.

Ai cũng đều biết, nơi này chỉ có đệ tử của nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang mới có thể đi vào, những người khác cũng không thể đi vào, ai dám xông loạn sẽ trực tiếp bị đánh chết, cho dù có một vài kẻ tự cho là bản thân rất mạnh, nhưng cũng không dám chọc tới tam tông tứ môn được.

Trên ngọn núi thứ nhất, lúc này có không ít nhân ảnh đang đứng đó, một cỗ khí tức cường hãn lan ra, bóng người loé lên, tổng cộng đã có bốn phương trận.

Trong đám người, thân ảnh của Lữ Tiểu Linh xen lẫn bên trong, chung quanh có ba bốn chục đạo thân ảnh, Vương trưởng lão, Lưu trưởng lão đều ở đó, trong phương trận này đều là người của Linh Thiên Môn.

Lữ Tiểu Linh vận một bộ trang phục màu lục gợi cảm, cộng thêm dung nhan tinh mỹ, ánh mắt của không ít thanh niên trên sườn núi lập tức sáng lên.

– Sao tên kia lại tới đây?

Ánh mắt nhìn chằm chằm vào quần sơn phía trước, Lữ Tiểu Linh lẩm bẩm.

– Tiểu Linh tiểu thư, đã lâu không gặp, lần này chúng ta có thể cùng nhau vào Vụ Tinh Hải rồi.

Một giọng nói truyền tới, thanh niên trước mặt, độ tuổi chỉ chừng hai mươi lăm, dáng thon gầy, một thân cẩm bào, dáng người cao ngất, hai mắt mang theo ý cười, gương mặt góc cạnh rõ ràng, cũng xem như phong độ phiêu phiêu.

Mà khí tức quanh thân của thanh niên cũng lan ra như có như không, cư nhiên đã đến cấp độ Linh Suất tứ trọng, dựa theo tuổi tác của thanh niên này đến xem, có loại thực lực cỡ này, đúng là đủ khiến người ta sợ hãi cảm than, không có thiên phú cực cao thì bằng ấy tuổi tuyệt đối không thể nào có được thành tựu như vầy.

– Ngươi đi đường ngươi, ta đi đường ta, có liên quan gì chứ.

Mắt thấy vị thanh niên đi tới trước mặt Lữ Tiểu Linh liếc qua hắn, trong lòng có chút khó chịu.

– Tiểu Linh tiểu thư, chuyện này có quan hệ trọng đại, khắp nơi trong Vụ Tinh Hải đều tràn ngập nguy cơ, tới lúc đó ta đương nhiên sẽ bảo vệ cho nàng, sẽ không để nàng xảy ra chuyện gì.

Chương 867: Bắt đầu mở ra (1)

Thanh niên vận cẩm bào dường như không hề bận tâm tới thái độ lạnh nhạt của Lữ Tiểu Linh, ngược lại vẫn cứ đứng bên cạnh Lữ Tiểu Linh không có ý định rời đi.

– Gia Cát thiếu gia, sự an toàn của sư muội đã có sư huynh đệ chúng ta lo liệu, không cần ngươi phải nhọc lòng quan tâm đâu.

Sau lưng Lữ Tiểu Linh, một thanh niên vận trường bào nói.

Phía sau thanh niên này còn có ba người thanh niên khác. Nếu như Lục Thiếu Du có mặt ở đây thì hắn lập tức có thể nhận ra bốn người này. Bốn người này khi trước cũng từng tới Phi Linh môn, đều là bốn đệ tử của Vân Khiếu Thiên, dựa theo thực lực và tuổi tác mà nói. Cả bốn người đều có thiên phú không tồi. Cả đám đều là thiên kiêu chi tử. Thế nhưng so sánh với thanh niên áo xanh trước mặt mà nói thì vẫn kém hơn một chút.

– Ha ha, Linh Thiên Tứ Suất. Lần này các ngươi cũng muốn tới Vụ Tinh Hải sao? Bằng vào thực lực của các ngươi dường như vẫn không đủ để bảo vệ Tiểu Linh tiểu thư nha. Các ngươi so với đám người Linh Thiên môn cũng bình thường như nhau thôi.

Không phải là hắn không coi ai ra gì, vô luận là thực lực, thiên phú hay gia thế mà nói so với bốn người này thì hắn còn mạnh hơn nhiều. Đệ tử Linh Thiên môn chung quanh lúc này sắc mặt giận dữ thế nhưng cũng không tiện phát tác. Ánh mắt chỉ có thể nhìn vào mấy trưởng lão bên cạnh.

Ánh mắt bốn người thanh niên này trầm xuống, người thanh niên dẫn đầu lập tức nói:

– Gia Cát thiếu gia, chúng ta có thể bảo vệ được sư muội hay không cũng không cần quan tâm. Tốt hơn hết là Gia Cát thiếu gia nên suy nghĩ xem có thể tiến vào Vụ Tinh đại điện hay không. Vụ Tinh đại điện cũng biết chọn người tiến vào đó.

Ý của người thanh niên này đám người bên ngoài cũng nghe ra. Bốn người này ở trên phương diện thực lực và thiên phú tự nhận mình thua một bậc, điều này cũng không cần bọn họ thừa nhận, đây là chuyện vô cùng rõ ràng. Thế nhưng ý tứ trong lời nói của người thanh niên này vô cùng rõ ràng. Ý của hắn là tất cả những thứ Gia Cát thiếu gia có được bây giờ đều có liên quan tới thân phận của hắn. Từ nhỏ được bồi dưỡng tốt nhất bằng không tại sao lại có thành tựu như hiện tại? Thế nhưng trong Vụ Tinh đại điện, bất luận kẻ nào cũng như nhau, cũng không nhìn vào thực lực, thân phận, tất cả chỉ có thể dựa vào vận khí mà thôi.

– Hồng Phong, ta quả thực muốn nhìn xem Phong Vũ Lôi Điện tứ suất các ngươi có thể tiến vào trong Vụ Tinh đại điện hay không, hay là ta có thể tiến vào.

Ánh mắt thanh niên áo xanh kia trầm xuống, sau đó lại nhìn về phía Lữ Tiểu Linh, ánh mắt có chút tiếu ý nói:

– Tiểu Linh tiểu thư, tới Vụ Tinh Hải này, tại hạ nhất định sẽ chiếu cố Tiểu Linh tiểu thư thật tốt.

– Gia Cát Tử Vân, tốt hơn ngươi nên bảo vệ chính mình đi thì hơn.

Lữ Tiểu Linh quát lên một tiếng, dường như nàng đã không nhịn được nữa.

– Tiểu Linh tiểu thư, Lan Lăng sơn trang ta và Linh Thiên môn là thế giao bao nhiêu năm nay, dù thế nào ta cũng phải bảo vệ Tiểu Linh tiểu thư, coi như là bản thân ta có nguy hiểm thì có làm sao?

Thanh niên áo xanh nói. Ánh mắt hắn nhìn vào đường cong linh lung trên người Lữ Tiểu Linh có chút nóng bỏng.

– Tử Vân, còn ra thể thống gì nữa? Tiểu thư Linh Thiên môn còn cần ngươi phải che chở sao?

Một tiếng quát nhẹ trầm thấp vang lên.

Nói xong, giữa không trung có mấy tiếng phá phong truyền tới, lập tức có mấy đạo thân ảnh đột nhiên hiện lên. Một cỗ ba động vô hình khuếch tán, mấy người tới này đều có khí tức cường hãn.

Hai người phía trước, bên trái là một đại hán trung niên chừng chưa tới năm mươi tuổi, khuôn mặt cương ngị, góc cạnh, đôi mắt thâm thúy, hai hàng lông mày rậm lại toát ra khí tức nho nhã. Khí tức quanh người nổi lên ba động vô hình, khí tức này vô hình trung tạo thành một loại áp chế.

Bên người hắn là một người mặc y phục màu xanh, khí độ bất phàm, hai mắt như ngôi sao dường như có thể xuyên thấu tất cả, chính là chưởng môn của Linh Thiên môn Lữ Chính Cường.

– Tham kiến chưởng môn.

– Tham kiến sư phụ.

Chúng đệ tử và mấy trưởng lão của Linh Thiên môn lập tức hành lễ.

– Cha.

Lữ Tiểu Linh nhanh chóng đi tới bên người Lữ TIểu Linh.

– Phụ thân, hài nhi chỉ muốn chiếu cố Tiểu Linh tiểu thư nhiều hơn một chút mà thôi, quả thực có chút không biết nặng nhẹ. Lan Lăng sơn trang chúng ta và Linh Thiên môn đời đời thế giao, hài nhi chiếu cố với Tiểu Linh tiểu thư cũng là điều cần làm.

Thanh niên mặc cẩm bào lúc này đi tới trung niên áo đen hành lễ rồi nói.

– Gia Cát trang chủ, Tử Vân hiền chất có ý tốt sao lại không biết nặng nhẹ cơ chứ, ngươi quá nghiêm trọng rồi.

Lữ Chính Cường nhìn còn gái mình rồi lập tức nói với người trung niên bên cạnh.

– Ha ha.

Người trung niên áo đen lập tức cười ha hả rồi nhìn Lữ Tiểu Linh nói:

– Không nghĩ tới Tiểu Linh lớn lên lại xinh đẹp như vậy, quả thực giống với mẫu thân của nó như đúc.

– Tham kiến Gia Cát trang chủ, đa tạ trang chủ khích lệ.

Lữ TIểu Linh thi lễ, nàng cũng không muốn làm mất mặt mũi của Linh Thiên môn.

– Miễn lễ, ta so với cha ngươi lớn tuổi hơn một chút, gọi bá phụ là được rồi. Gọi Gia Cát trang chủ quả thực quá khách khí.

Trung niên mặc áo bào đen mỉm cười, ánh mắt nhìn sang Lữ Chính Cường, trong mắt có chút khác thường chợt lóe rồi biến mất, nói:

– Lữ chưởng môn, Tiểu Linh còn chưa có hôn sự đúng không? Bằng không nhân cơ hội ngày hôm nay, ngươi nhìn xem tiểu nhi của ta có xứng đôi với Tiểu Linh hay không? Chúng ta kết làm thân gia, đây sẽ là một việc lớn trong Cổ Vực nha.

– Tử Vân hiền chất chính là nhân trung chi long. Năm nay có lẽ mới hai mươi lăm đúng không? Không ngờ đã là Linh Suất tứ trọng, thiên phú như vậy quả thực hiếm thấy. Chỉ là đây lại là chuyện của thanh niên vậy thì để cho bọn chúng tự mình quyết định đi. Đám lão già như chúng ta chỉ nhìn xem là được rồi. Gia Cát trang chủ, ngươi nói xem có được không?

Lữ Chính Cường cười nói.

– Ha ha, Lữ chưởng môn nói chí phải.

Trung niên kia cười nói.

– Ha ha, Lữ chưởng môn, Gia Cát trang chủ, các ngươi tới thật sớm. Không nghĩ tới các ngươi lại còn rảnh rỗi bàn hôn sự như vậy.

Ngay khi tiếng cười của người trung niên áo bào đen chấm dứt thì lập tức có mấy đạo thân ảnh xuất hiện trong bầu trời, mấy người này khẽ lắc mình một cái rồi đáp xuống ngọn núi.

– Tham kiến sư phụ.

– Tham kiến tông chủ.

Từng tiếng chào hỏi vang lên trên ngọn núi. Đám người tới này chừng hơn chục người. Người dẫn đầu mặc một bộ y phục màu trắng, vóc người cao to, mày kiếm mắt sáng, đôi mày kiếm của hắn phối hợp với gương mặt góc cạnh khiến cho người ta có cảm giác trên người hắn có một cỗ sát khí vô hình.

Người này đáp xuống đất giống như một chiếc lá trong gió, không khiến một hạt bụi nào bốc lên. Người này xuất hiện, ánh mắt Lữ Chỉnh Cường, trung niên mặc áo bào đen lập tức nhìn lại.

– Công Tôn tông chủ, mới đây không gặp mà thực lực của tông chủ dường như lại có tinh tiến. Chúc mừng tông chủ.

Chương 868: Bắt đầu mở ra (2)

Ánh mắt Lữ Chỉnh Cường đảo qua trên người này, ánh mắt có chút biến hóa. Sau đó chuyển qua mấy người đệ tử phía sau hắn, có vẻ vô cùng có hứng thú.

– Quả thực không chuyện gì gạt được Lữ chưởng môn, ta chỉ có chút tiến bộ mà thôi.

Người này đáp.

– Lục chưởng môn, Công Tôn tông chủ, Gia Cát tông chủ, ba người các ngươi tới thật sớm nha.

Trong bầu trời, lần thứ hai vang lên hơn mười tiếng xé gió.

– Tham kiến giáo chủ.

– Tham kiến sư phụ.

Đám người ở một trận doanh cuối cùng hành lễ.

Sưu Sưu.

Trong bầu trời, một người dẫn đầu đáp xuống đất, lúc này không gian chung quanh hắn gấp khúc. Thân ảnh đáp xuống đất thì lúc này sóng gợn trong không gian biến mất. Áo bào vung lên, thân ảnh xuất hiện trước mặt mọi người.

Người này mặc một bộ hắc bào đen kịt, tuổi chừng bốn mươi, có một mái tóc dài màu đen phía sau. Vóc người cao gầy, hai mắt như chim ưng mang theo một cỗ khí thế chấn nhiếp người, mơ hồ có một cỗ sát khí tràn ngập quanh thân thể.

– Đồng giáo chủ gần đây dường như có chút bận bịu?

Nhìn thấy người này, trung niên mặc áo bào đen mỉm cười nói.

– Gia Cát trang chủ quả thực là thanh nhàn, quả thực gần đây ta cũng có chút bận bịu, làm phiền Gia Cát trang chủ quan tâm rồi.

Sắc mặt đại hán mặc hắc bào khẽ biến đổi nói.

– Công Tôn tông chủ, nghe nói sát biên giới sơn mạch Vụ Đô có một Phi Linh môn dường như lá gan không nhỏ, cũng dám động thủ với Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông ngươi cũng phải quản chế đi. Ha ha.

Ánh mắt đại hán mặc hắc bào này lập tức nhìn về phía đại hán áo trắng nói.

– Cảm ơn Gia Cát trang chủ có lòng.

Sắc mặt đại hán áo đen trầm xuống, khí tức chung quanh lập tức lạnh lẽo.

Lão giả áo bào trắng lúc này cũng không nói gì, vẻ hơi khẽ biến đổi, không biết trong lòng đang suy nghĩ cái gì.

– Tất cả mọi người tới rồi, ngày mai chính là ngày Vụ Tinh Hải mở ra. Tất cả nghỉ ngơi một đêm đi. Sáng mai Vụ TInh Hải sẽ mở ra.

Lữ Chính Cường mỉm cười nói.

Lập tức mọi người đều đi về phía đội hình của mình. Lúc này đám đệ tử trong mỗi bên đều có chút kích động nhỏ. Lúc này vì Vụ Tinh Hải mở ra tất cả chưởng môn đều tới, đồng thời cũng gặp được những người đứng đầu trong Nhất tông Nhất môn Nhất giáo, trong lòng khó tránh khỏi có chút nóng lên.

Bốn phía trên ngọn núi lúc này đã tụ tập ngày càng nhiều người. Trong sơn mạch Vụ Hải hiện tại cũng có không ít người liên tục tiến vào, số người đang tới đây chỉ sợ cũng phải tới bốn vạn.

Trong ngọn núi lúc này số người cũng vô cùng nhiều, có thể dùng hai chữ tấp nập để hình dung. Tiếng nghị luận trầm thấp, tiếng nói chuyện, cãi lộn và động thủ, tất cả hội tụ lại tạo thành tiếng động lớn bắn lên thẳng trời cao.

Có rất nhiều người đang chờ đợi giờ phút Vụ Tinh Hải mở ra. Mục đích của mọi người đều là vì Vụ Tinh Hải ba mươi năm mới mở một lần, tìm kiếm cơ duyên của chính mình, đây chính là mong muốn trong đầu của tất cả mọi người.

Mà dưới sự chờ mong của tất cả mọi người, thời gian chậm rãi trôi qua, sáng sớm ngày hôm sau đã tới.

Sáng sớm, sương mù dày đặc bao phủ ngọn núi. Phía đông có ánh sáng xuyên qua, màn đêm bắt đầu biến mất. Trong ngọn núi có vô số đạo khí tức xuất hiện, tức thì giống như thức tỉnh.

Phù.

Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí từ trong cơ thể. Khí tức của hắn giờ phút này trở nên vô cùng trầm ổn. Trong nháy mắt toàn bộ khí tức đều được thu liễm lại, khiến cho người ngoài khó có thể phát hiện.

– Là ngày hôm nay sao?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước. Cảm nhận vô số đạo khí trước chung quanh khiến cho hắn vô cùng kinh ngạc. Đám người vừa tới đây quả thực không ít. Cũng có chừng bốn vạn người.

Một khối ngọc giản thông quan năm mươi vạn, mấy vạn khối ngọc giản thông qua tuyệt đối là một bút tài phú lớn. Bút tài phú này khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng ước ao. Nhất tông Nhất môn Nhất trang này quả thực đúng là biết vơ vét a.

– Mọi người nghe ta nói. Vụ Tinh Hải ba mươi năm một lần sắp mở ra. Sau khi tiến vào trong Vụ Tinh Hải trong vòng ba tháng phải trở ra. Bằng không sẽ bị nhốt ở trong đó. Người bị nhốt ở trong đó chưa từng có ghi chép lại có thể sống được hết ba mươi năm chờ lần mở ra tiếp theo. Người muốn tiến vào phải thông qua ngọc giản thông quan, bằng không sẽ bị trận pháp đánh chết. Vũ Vương, Linh Vương, yêu thú thất giai, linh thú thất giai cũng không nên thử tiến vào. Nếu như cố chấp tiến vào sẽ bị trục xuất. Một khi bị phát hiện ra, Nhất tông Nhất môn Nhất giáo chúng ta tuyệt đối sẽ không buông tha.

Một thanh âm trầm thấp vang lên trong ngọn núi, thanh âm không lớn thế nhưng vang vọng đủ để tất cả mọi người có mặt ở đây nghe được.

– Rốt cuộc Vụ Tinh Hải cũng mở ra.

Lục Tâm Đồng đứng dậy. Cảm nhận không ít khí tức mạnh mẽ chung quanh khiến cho nàng cũng không khỏi kinh ngạc. Lần này rời khỏi Phi Linh môn một lần khiến cho tầm mắt của nàng cao hơn một bậc. Hóa ra ngoài Phi Linh môn lại có nhiều cường giả tới như vậy.

– Tâm Đồng, tiến vào Vụ Tinh Hải, cũng không nên đi lung tung, đến lúc đó phải ở cùng với ca ca.

Lục Lâm Thiên nói. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đã từng nói qua, lúc tiến vào Vụ Tinh Hải, trong đó sẽ có một đoạn đường có lực lượng mạnh mẽ, nếu như không chú ý thì sẽ bị phân tán với đoàn đội của mình. Diện tích bên trong vô cùng lớn. Nếu như lạc nhau, muốn tìm một người giống như mò kim đáy bể.

– Vâng.

Lục Tâm Đồng gật đầu, chuyện này đương nhiên nàng không dám sơ ý.

Ngay lúc này, trong thiên địa đột nhiên ba động, vô số ánh mắt của mọi người lập tức nhìn lên đám sương mù dày đặc không có tận cùng trên bầu trời.

Trên đám sương mù dày đặc kia lúc này bắt đầu xuất hiện từng đợt ba động. Không biết từ đâu có vô số đạo quang trụ hiện lên, trực tiếp đánh vào đám sương mù dày đặc kia.

Sưu Sưu.

Một cỗ khí tức chấn nhiếp tâm phách của mọi người tràn ra. Đám sương mù dày đặc tức thì chấn động kịch liệt, phát ra âm hưởng giống như một cơn lốc. Mà dưới sự khuếch tán của âm hưởng này, đám sương mù ngày càng chấn động kịch liệt, giống như cả thiên địa lúc này cũng đang run rẩy với nó.

Giờ phút này, tất cả mọi người đều cảm giác được áp lực từ trong không trung. Một cỗ năng lượng kinh khủng từ bên trong đám sương mù kia tràn ra. Cỗ áp lực này giống như là gặp phải một đầu mãnh thú hồng hoang đang tỉnh lại, trong lúc vô hình, trong lòng mọi người không khỏi run rẩy.

– Khí tức thật mạnh mẽ.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh lần đầu tiên xuất hiện vẻ ngưng trọng.

– Bạch Linh, Thiên Sí Tuyết Sư, các ngươi vào Không gian thú nang trước đi, hy vọng có thể đem các ngươi tiến vào.

Lục Lâm Thiên khẽ nói. Lúc này mọi người đều nhìn vào đám sương mù dày đặc đang chấn động trên không trung cho nên cũng không có ai nhìn vào đám người bọn hắn.

– Được.

Bạch Linh đáp, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết, Bạch Linh trong nháy mắt hóa thành một đạo bạch quang lặng lẽ tiến vào trong Không gian thú nang. Thiên Sí Tuyết Sư cũng lập tức tiến vào, chỉ có Tiểu Long vẫn đứng ở trên vai Lục Lâm Thiên.

Chương 869: Tiến vào Vụ Tinh Hải

Để Thiên Sí Tuyết Sư tiến vào thú nang là do Lục Lâm Thiên lo sợ giống như lời lão độc vật nói, lúc tiến vào Vụ Tinh Hải sẽ có một cỗ lực lượng đẩy vô cùng mạnh mẽ, hắn sợ sẽ thất lạc nó.

Thủ ấn được thu lại, Lục Lâm Thiên đưa mắt tiếp tục nhìn vào đám sương mù dày đặc kia. Mấy ngày trước Nghịch Lân Yêu Bằng và Thái Âm Yêu Thỏ đã được Lục Lâm Thiên thu vào thú nang. Vì không muốn để cho người khác chú ý, nếu như bên người hắn có nhiều yêu thú có huyết mạch cao như vậy, không hấp dẫn sự chú ý của người khác mới là lạ.

Mà không chỉ hấp dẫn sự chú ý của người khác. Yêu thú lục giai và Linh thú lục giai muốn tiến vào Vụ Tinh Hải đều cần ngọc giản thông quan giống như vũ giả và linh giả. Yêu thú có thể đi vào, nhưng điều kiện tiên quyết là phải có ngọc giản thông quan.

Mà điều này cũng khiến cho không ít người phải dùng chung một đầu yêu thú phi hành. Không phải Vũ Tướng phong hệ, Vũ Phách, còn có linh giả đều không thể lăng không phi hành. Trong Vụ Tinh Hải, khắp nơi đều là biển khỏi và hải đảo mênh mông. Muốn đi một bước trừ khi là ngây ngốc ở trên một hải đảo không rời đi, bằng không thì vô cùng khó khăn.

Đương nhiên Lục Lâm Thiên không phải tiếc ngọc giản thông quan. Gần đây trong sơn mạch Vụ Hải hắn đánh chết không ít Linh Tướng, trên người những kẻ này cũng có không ít ngọc giản thông quan. Loại ngọc giản này cũng không có công năng lấy máu nhận chủ. Chỉ cần đưa chân khí hoặc linh lực, thậm chí là yêu nguyên của yêu thú vào là có thể sử dụng được. Lục Lâm Thiên chỉ không muốn người khác chú ý cho nên mới để đám Nghịch Lân Yêu Bằng tiến vào trong Không gian thú nang.

Nhìn vào đám sương mù dày đặc đang chấn động, vô số ánh mắt của đám người trên núi đều vô cùng yên lặng, thậm chí còn một bộ phận nhỏ ho hấp cũng trở nên dồn dập, dường như vô cùng khẩn trương.

– Khí tức này quá kinh khủng.

Lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc. Đám sương mù này truyền ra khí tức quả thực quá mạnh mẽ. So với khí tức ở cửa vào mật địa của Vân Dương Tông còn mạnh mẽ hơn.

Sau một lát, trên đám sương mù dày đặc đột nhiên truyền ra ba động kỳ dị. Ngay lúc này, đám sương mù đang chấn động kia đột nhiên run lên tạo thành từng âm hưởng kỳ dị. Đột nhiên có một dòng nước trước trên trút xuống, dòng nước này giống như là từ trên trời trút xuống, thuật tiện xuyên qua đám sương mù dày đặc này vậy. Đám sương mù dày đặc đột nhiên bị dòng nước vây quanh.

Cảnh tượng lúc này mọi người đều thấy được. Dòng nước đột ngột xuất hiện này giống như là một thác nước khổng lồ cắt ngang thiên địa khiến cho cả không gian run rẩy. Trước dòng nước, sóng gợn trong không gian trực tiếp khuếch tán ra chung quanh.

– Quả thực quá chấn động.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc. Cảnh tượng này quả thực quá chấn động, không phải là lực lượng của một người có thể tạo ra được.

– Khí tức thật mạnh mẽ.

Trong lúc bất tri bất giác, dưới cảnh tượng chấn động này, Lục Tâm Đồng đã nắm chặt tay Lục Lâm Thiên.

– Vụ Tinh Hải đã mở ra, mọi người có thể tiến vào.

Trong bầu trời vang lên một đạo thanh âm trầm thấp, quanh quẩn ở trong bầu trời.

Sưu Sưu.

Trên ngọn núi có mấy trăm thân ảnh dẫn đầu phóng lên cao. Trong đó có không ít thân ảnh trên lưng yêu thú phi hành. Mấy trăm yêu thú phi hành toàn thân được bao bọc bởi một tầng quang mang,

mang theo tiếng xé gió bắn vào trong dòng nước.

– Vụ Tinh Hải đã mở ra, mọi người cùng nhau tiến vào.

– Rốt cuộc cũng đã mở ra. ha ha.

Trong ngọn núi, từng tiếng xé gió vang lên tạo thành thanh âm phô thiên cái địa vang lên không ngừng. Từng đạo thân ảnh không ngừng bắn vào trong dòng nước đột nhiên xuất hiện trong thiên địa kia.

Nhìn vào cảnh này, Lục Lâm Thiên vẫn đứng từ xa nhìn từng thân ảnh tiến vào dòng nước trong không gian không khỏi sợ hãi than liên tục. Khí tức từ đám người tiến vào kia có không ít Vũ Suất, Linh Suất, còn có không ít khí tức đã cực kỳ mạnh mẽ. Lực hấp dẫn của Vụ Tinh Hải này quả thực không phải bình thường.

– Tâm Đồng, chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên nói, thủ ấn được kết, phong chi dực phía sau lưng hiện lên, hai cánh rung động, lập tức thân hình hóa thành một đạo thiểm điện bắn về phía dòng nước. Dòng nước kia chính là Vụ Tinh Hải, điểm này lão độc vật đã nói qua.

Sưu Sưu.

Chu vi chung quanh lúc này có vô số thân ảnh nhanh chóng bắn tới. Lục Lâm Thiên ở giữa không trung cũng không khỏi cười khổ, trong đám người này có không ít cường giả mạnh mẽ. Chỉ sợ tới Vụ Tinh Hải mới chân chính là hỗn loạn.

– Tâm Đồng, Tiểu Long, hai người mau móc ra ngọc giản thông quan, nắm chặt vào ta.

Lục Lâm Thiên nói. Trước dòng nước kia có một cỗ áp lực vô cùng mạnh mẽ khuếch tán. Lục Lâm Thiên nhanh chóng đem ngọc giản thông quan nắm trong tay, chân khí rót vào bên trong, tức thì trên ngọc giản thông quan có một đạo bạch quang bao phủ thân thể, vừa vặn bao phủ toàn bộ thân thể hắn.

Lúc này, Lục Tâm Đồng cũng rót linh lực vào trong ngọc giản thông quan. Lập tức một đạo quang mang bao phủ thân thể nàng. Lúc này trong miệng Tiểu Long cũng ngậm một cái ngọc giản, một đạo quang mang nhanh chóng bao vây thân thể nhỏ bé của nó. Thân thể Tiểu Long lúc này vẫn ở trên vai Lục Lâm Thiên.

Chân khí vận chuyển, tốc độ Lục Lâm Thiên dường như còn nhanh hơn vài phần rồi đột nhiên bắn về phía trước. Cùng lúc đó Lục Lâm Thiên cũng thấy được giữa không trung có vô số thân ảnh được bao phủ bởi một đạo bạch quang hóa thành từng đạo thân ảnh mờ ảo trực tiếp bắn vào trong dòng nước.

Lục Lâm Thiên không chút do dự, trực tiếp tiến vào trong dòng nước. Chu vi chung quanh dòng nước lúc này không gian lắc lư, thân ảnh hắn lập tức tiến vào. Mà lúc này, Lục Lâm Thiên vô cùng lo lắng không biết Bạch Linh ở trong Không gian thú nang có thể bình yên vô sự đi vào trong Vụ Tinh Hải hay không.

Lập tức Lục Lâm Thiên cảm giác được có một cỗ hấp lực vô cùng lớn thôn phệ hắn vào bên trong. Mà cỗ hấp lực này vô cùng cường hãn, khiến cho hắn hầu như không thể khống chế thân thể.

Chân khí trong cơ thể nhanh chóng bạo phát ra, lúc này thân thể Lục Lâm Thiên mới ổn định được một chút. Trong lòng thầm nghĩ, may mà Thiên Sí Tuyết Sư đã thu vào trong thú nang, bằng không có lẽ nó sẽ bị tách ra với hắn.

– Vào được rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười, xem ra có Không gian thú nang hắn có thể thuận lợi mang theo Bạch Linh tiến vào Vụ Tinh Hải. Có Bạch Linh ở đây hắn ở trong Vụ Tinh Hải sẽ bớt được khá nhiều nguy hiểm. Trong Vụ Tinh Hải này không có Vũ Vương là Linh Vương, đến lúc đó hắn có Bạch Linh bên cạnh thì không cần e ngại bất luận kẻ nào. Nghĩ vậy Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười.

Lúc này Lục Lâm Thiên nhìn vào bốn phía, lọt vào tầm mắt của hắn là một phiến không gian ba động. Thông qua quang mang ngoài ngọc giản có thể thấy được, bên ngoài toàn bộ đều là nước. Lúc này giống như hắn đang ở trong một thủy vực. Chỉ là trong cỗ quang mang từ ngọc giản phát ra dường như còn có một cỗ lực lượng cuồng bạo ba động.

Chương 870: Tứ dực yêu sa (1)

Chu vi chugn quanh lúc này có vô số thân ảnh đang nhanh chóng lao về phía trước. Thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe, tay kéo Lục Tâm Đồng cũng nhanh chóng phóng về phía trước. Trong dòng nước này có không ít thân ảnh lần lượt nhanh chóng lao đi, Lục Lâm Thiên cũng ở trong đám người này.

Sau sáu chung trà, Lục Lâm Thiên có cảm giác sương mù dày đặc trong dòng nước dường như đã có chút loãng đi, năng lượng áp chế trong dòng nước cũng dần yếu bớt.

Sưu Sưu.

Mãi đến khi năng lượng áp chế quanh người biến mất, phía trước có một đám tia sáng chói mắt. Phía trước mặt hắn lúc này có không ít người nhảy khỏi dòng nước rồi biến mất không thấy. Lục Lâm Thiên cũng không có chút do dự nào, thân ảnh trực tiếp nhảy ra khỏi dòng nước.

Mà trong nháy mắt này, trước mặt Lục Lâm Thiên đột nhiên sáng lên, một hải vực vô cùng lớn xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên. Lăng không đứng giữa không trung nhìn về phía xa. Lúc này trước mặt hắn là một mảnh trắng xóa. Đây là một hải vực vô biên, nước biển và bầu trời tạo thành một thể, không phân biệt được rõ ràng là nước hay là trời.

Phía sau hắn lúc này là một mảnh thác nước liên miên tới tận chân trời, cao vót như trụ chống trời, vô cùng to lớn đồ sộ, sóng nước dập dờn. Phía dưới là hải vực vô biên, xa xa có vô số hải đạo, sóng nước dập vào những dải đá ngầm trên hải đảo tạo thành một cột sóng cao mấy thước phát ra tiếng ào ào đinh tai nhức óc.

Trên không trung hải vực cũng có sương trắng lượn lờ. Thế nhưng so với đám sương trắng sơn mạch Vụ Hải quả thực nhạt hơn không ít. Nhìn biển rộng vô biên mênh mông kia, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi sinh ra cảm giác nhỏ bé.

Sưu Sưu.

Dòng nước giống như một thác nước khổng lồ trong bầu trời lúc này vẫn còn không ít người nhảy ra. Nhìn vào cảnh vật trước mặt, đám người vừa mới nhảy ra không khỏi kinh ngạc.

Lúc này mấy vạn người đông nghịt có người lăng không đứng, có người thi triển vũ kỹ phi hành của phong hệ, còn có người cưỡi yêu thú phi hành.

Phanh Phanh.

Ngay lúc này, thác nước bàng bạc phía sau mọi người trấn động. Thác nước từ trên trời trút xuống tạo thành từng sơn sóng cao vài trăm thước, giống như có một loại quả bom nổ tung dưới biển khiến cho toàn bộ hải vực run lên.

Sưu Sưu.

Đồng thời lúc này thác nước biến mất. Phía sau mọi người hiện ra một đám sương trắng ngập tràn. So với đám sương trắng trước khi tiến vào Vụ Tinh Hải giống nhau như đúc, không thể nhìn thấy tận cùng, giống như là màn ngăn cách giữa hai thế giới vậy.

Sưu Sưu.

Trên không trung lúc này có không ít người cưỡi yêu thú phi hành đi về phía trước, không có một ai dừng lại.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước. Những người phía trước mặt hắn có lẽ là đệ tử Nhất tông Nhất giáo Nhất trang, những người này cũng không dừng lại một chút nào. Cả đám lập tức biến mất trong không trung.

Khẽ nhíu mày, Lục Lâm Thiên phỏng đoán có lẽ đệ tử của Nhất tông Nhất giáo Nhất trang đều có một lộ tuyến nhất định trong Vụ Tinh Hải, không giống như những người khác cần phải tìm kiếm hồi lâu. Vị trí Tinh Hải đại điện tuy rằng ở ngay trong Vụ Tinh Hải, thế nhưng trong Vụ Tinh Hải rộng lớn thế này, không có lộ tuyến cố định thì quả thực chính là tìm kim đáy bể, muốn tìm được đại điện Vụ Tinh quả thực không dễ dàng.

Sưu.

Không ít người cũng nhanh chóng bay về phía trước, có người cưỡi yêu thú phi hành, đoàn người khổng lồ nối tiếp nhau tiến về phía trước, trong nháy mắt phân tán trong hải vực mênh mông này.

Từng đạo thân ảnh bắn về phía trước giống như một con chim lướt qua càng chứng minh Vụ TInh Hải này rộng lớn bao nhiêu.

– Chúng ta cũng đi thôi.

Lục Lâm Thiên kéo tay Lục Tâm Đồng, hai cánh phía sau chấn động, lập tức đi về phía trước.

Một lát sau, trên một hải đảo phụ cận, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện ở đó. bên ngoài tuy rằng là mùa đông, thế nhưng trong Vụ Tinh Hải này cây cối trên hảo đảo xanh tươi um tùm, vô cùng khác biệt với bên ngoài.

Sau khi xem xét chung quanh một lát, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên chợt kết, trong Không gian thú nang đột nhiên có mấy đạo lưu quang bắn ra.

Rống Rống.

Mấy tiếng thú rống vang lên, Nghịch Lân Yêu Bằng, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ, Thủy Hỏa Yêu Giao, còn có tọa kỵ Phi Thiên Ngô Công của Lục Tâm Đồng cũng từ trong thú nang nhảy ra.

– Không gian thú nang của ngươi quả thực bất phàm, không ngờ có thể đi qua đại trận của Nhất tông Nhất môn Nhất trang bố trí.

Thân ảnh Bạch Linh đáp xuống đất nhìn thú nang bên hông Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Có thể đi qua đại trận là được rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ cười. Không gian thú nang này hắn chỉ dựa theo phương thức luyện chế lưu lại trên Thiên Linh lục của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn mà thôi. Có Bạch Linh bên người thì trong Vụ TInh Hải này sẽ không có nguy hiểm quá lớn. Vũ Vương, Linh Vương đều không thể đi vào. Bạch Linh là yêu thú thất giai, trong Vụ Tinh Hải này không cần cố ky một ai cả.

– Cảnh sắc ở đây không tồi. Nếu như có một ngày có thể bình tĩnh sinh hoạt ở đây mấy nghìn năm có lẽ cũng không tồi chút nào.

Bạch Linh nhìn vào hải đảo rồi nói.

– Cảnh sắc quả thực yên bình.

Lục Lâm Thiên khẽ đáp. Trên hải đảo này một màu xanh ngắt. Phía xa còn có bãi biển, sóng biển dập dờn đánh vào khiến cho người ta có cảm giác thoải mái, vui vẻ.

Nói xong, Lục Lâm Thiên nhanh chóng móc ra một chiếc ngọc giản. Hai mắt nhắm nghiền, tâm thần rót vào trong ngọc giản. Tức thì một đạo quang mang chui vào trong mi tâm hắn, đây chính là ngọc giản vẽ lộ tuyến mà Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cấp cho hắn.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra. Trong đầu đã có lộ tuyến do Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lưu lại. Muốn tìm được đại điện Vụ Tinh cũng không dễ, dù sao ngọc giản này chỉ ghi lộ tuyến đại khái mà thôi.

– Đông lão, người từng học vẽ bản đồ chưa?

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ thở dài.

– Ca ca, huynh làm sao vậy.

Lục Tâm Đồng hỏi.

– Không có gì, sư phụ muội giao cho chúng ta lộ tuyến khá rõ ràng, cần phải xem xét kỹ mới được.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói. Lộ tuyến do Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lưu lại quả thực khiến cho hắn không hiểu, cũng may Lục Lâm Thiên có thể nhìn rõ phương hướng đại khái.

– Lão đại, nơi này dường như cũng có không ít yêu thú.

Tiểu Long nhìn vào hải vực rồi nói.

– Không có yêu thú thất giai là được rồi.

Lục Lâm Thiên nói. Di chuyển trong đám yêu thú ở đây chính là một trong những chuyện nguy hiểm nhất. Lục Lâm Thiên đã sớm nghe nói qua. Mỗi một lần Vụ Tinh Hải mở ra không biết sẽ có bao nhiêu người vì nó mà chết trong miệng yêu thú. Đặc biệt là một ít yêu thú dưới mặt nước, căn bản cực kỳ khó truy sát. Một khi nó lặn xuống sâu, nhân loại nhiều ít sẽ bị áp chế.

– Tuyết Sư, chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên nói xong hai cánh Thiên Sỉ Tuyết Sư dựng lên rồi thân thể bành trướng thành hơn mười trượng, đủ cho ba người cưỡi.

Chương 871: Tứ dực yêu sa (2)

Một đường tiến về phía trước. Lục Lâm Thiên tạm thời không vội tìm kiếm đại điện Vụ Tinh. Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên không ngừng suy nghĩ, Lữ Tiểu Linh có lẽ cũng đã tới Vụ Tinh Hải, hiện tại có lẽ đang ở chung với cường giả Linh Thiên môn. Có cường giả Linh Thiên môn ở đó có lẽ nàng cũng không gặp nguy hiểm gì. Huống chi, Linh Thiên môn là một trong bốn chủ nhân của Vụ Tinh Hải.

Trong hải vực vô biên, mấy vạn người phân tán cho nên lúc này cũng hiếm khi gặp được thân ảnh người khác. Trong bầu trời thi thoảng mới thấy có thân ảnh yêu thú phi hành bay qua.

Dát.

Ngay lúc này, có một yêu thú phi hành đột nhiên hoảng hốt lo sợ rồi xoay quanh bầu trời, không dám tiếp tục tiến về phía trước.

– Làm sao vậy?

Trên lưng yêu thú phi hành lúc này có tám đạo thân ảnh, sắc mặt cả đám trầm xuống, ánh mắt nghi hoặc nhìn về bốn phía.

Trong lúc mọi người đang nghi hoặc đột nhiên toàn bộ hải vực run rẩy. Mặt nước phía dưới bỗng nhiên cuồn cuộn tạo thành cơn sóng cao trăm thước. Trong sóng biển đột nhiên vang lên thanh âm sắc bén. Trong nháy mắt một con quái vật từ trong sóng biển lao ra. Ánh mắt tám người trên lưng yêu thú phi hành kia tức thì giật mình.

Tám người này ngẩng đầu nhìn con quái vật lớn phía chân trời, sắc mặt không khỏi biến đổi. Một con sa ngư khổng lồ thân thể chừng năm trăm thước từ trong sóng biển bắn lên. Cái vây hai bên của con sa ngư lúc này hóa thành hai chiếc cánh lớn không đồng nhất. Chiếc cánh phía trước so với cái phía sau thì lớn hơn nhiều.

Thân thể đầu sa ngư này hiện lên trên không trung. Cái miệng lớn như bồn máu mở ra, hàm răng sắc bén bắn ra hàn mang, trên thân thể to lớn có tầng tầng lớp lớp lân phiến bao bọc phát ra lưu quang yếu ớt. Trên thân thể có một cái đuôi đang khẽ lắc lư. Trên cái đuôi lớn kia lại có từng cái vẩy vô cùng sắc bén, hàn mang bắn ra.

– Chết tiệt, là Tứ Dực yêu sa ngũ giai hậu kỳ.

Trên lưng yêu thú phi hành, sắc mặt tám người tỏ ra căng thẳng cực độ.

– Sao chúng ta ngay từ đầu lại gặp phải đầu Tứ Dực yêu sa này cơ chứ, vận khí quả thực con mẹ nó quá kém.

Sắc mặt mọi người cực kém, đồng thời cũng đề phòng.

– Đã lâu không được thưởng thức qua thịt của nhân loại, các ngươi chịu chết đi.

Tứ Dực yêu sa này mở miệng nói ra ngôn ngữ nhân loại. Thân thể to lớn lập tức rung lên, cái miệng lớn đỏ như bồn máu kia phun ra một cột nước bắn về phía yêu thú phi hành.

– Nghiệt súc, chúng ta sợ ngươi sao?

Trên lưng yêu thú phi hành, tám người này cũng không phải là kẻ yếu, cả đám đều ngưng tụ công kích. Từng đạo quang trụ, chưởng ấn, quyền ấn lập tức phóng lên cao.

Phanh Phanh.

Tiếng nổ tức lên trong không trung, cột nước ngập trời trút xuống, một cỗ kình phong cường hãn khuếch tán.

Chi chi.

Tứ Dự yêu sa phát ra một âm hưởng kỳ dị, bốn cánh khổng lồ đột nhiên chấn động. Thân thể lúc này giống như một hòn đá bắn thẳng về phía yêu thú phi hành kia. Tứ Dực yêu sa này đã tới ngũ giai hậu kỳ, trí tuệ không hề thua kém nhân loại. Nó biết tám người trên yêu thú phi hành kia không thể phi hành cho nên muốn đánh chết yêu thú phi hành trước tiên.

Dát dát.

Yêu thú phi hành tứ giai kia đã sớm bị Tứ Dực yêu sa áp chế, lúc này thấy Tứ Dực yêu sa tiến tới, thân thể to lớn trực tiếp run rẩy.

– Nghiệt súc, muốn chết.

Trên lưng yêu thú phi hành, có mấy người hét lớn. Trong đó có một người đánh ra một đạo kiếm quang. Kiếm quang xé rách không gian tạo thành tiếng rít gào lập tức hung hăng đánh về phía Tứ Dực yêu sa kia.

Sưu Sưu.

Tứ Dực yêu sa kia hiển nhiên cũng không dám trực tiếp chống lại một kiếm này. Cái đuôi khẽ run lên, lưu quang lập tức xuất hiện, cái đuôi trực tiếp đánh vào đạo kiếm quang khiến cho kiếm quang bị văng ra.

Phanh Phanh.

Hầu như cùng lúc đó, trong hải vực rộng lớn đột nhiên rung động.

Một cột nước chừng trăm thước phóng lên cao. Một đầu quái vật to lớn mở cái miệng dữ tợn xuất hiện phía dưới yêu thú phi hành. Một ngụm trực tiếp cắn vào thân thể yêu thú phi hành, trong nháy mắt thôn phệ yêu thú phi hành kia.

– Chạy mau.

Lúc này, tám người trên lưng yêu thú phi hành nhanh chóng nhảy ra, cả đám chạy trối chết.

Sưu.

Yêu thú tứ giai kia cũng không giãy dụa, lập tức bị đầu yêu thú đột nhiên xuất hiện kia nuốt chửng. Đầu yêu thú vừa mới xuất hiện lúc này cũng hiện ra nguyên hình, cũng là một đầu Tứ Dực yêu sa.

Cũng là yêu thú ngũ giai hậu kỳ. Hai đầu Tứ Dực yêu sa ngũ giai hậu kỳ lúc này đang xoay quanh không trung, khí tức hung hãn tỏa ra.

Sưu Sưu.

Mà lúc này, tám người vừa từ trên lưng yêu thú phi hành nhảy ra nhanh chóng bố trí hộ thân cương khí. Chân khí dưới chân bạo phát dựa thế đứng trên mặt nước. Hoàn toàn là dựa vào chân khí của bản thân để không bị chìm xuống. Trong bầu trời lúc này chỉ có một người thi triển vũ kỹ Phong hệ ngưng tụ thành đôi cánh phi hành giữa không trung mà thôi.

Sắc mặt tám người này đều vô cùng khó nhìn. Yêu thú phi hành đã bị đánh chết, bọn họ căn bản không thể đi tới đại điện Vụ Tinh, không phải là không muốn đi tới, hai đầu Tứ Dực yêu sa trước mắt này cũng sẽ không để cho bọn họ đi.

Tám người này đều có tu vi Vũ Tướng, trong đó còn có một Linh Tướng, thực lực mạnh nhất chính là Vũ Tướng bát trọng, nếu như ở trên mặt đất thì bọn họ cũng không để hai đầu Tứ Dực yêu sa vào mắt, lúc này ở trong hải vực thì lại không giống như trước nữa.

Cảm nhận kình phong sắc bén từ trên người hai đầu Tứ Dực yêu sa, tám người không khỏi chau mày.

– Nhân loại, để ta xem các ngươi chạy thế nào.

Hai đầu Tứ Dực yêu sa khổng lồ dường như vô cùng đắc ý. Ánh mắt nhìn tám người này giống như là nhìn điểm tâm của mình vậy.

– Mau lui lại, chạy tới hải đảo phía trước.

Vũ giả phong hệ trong bầu trời quát lên, quang mang trên chân bảy người chợt lóe, thân hình mạnh mẽ thối lui, mục tiêu chính là hải đảo phía trước. Tới hải đảo kia sinh cơ của bọn họ sẽ lớn hơn không ít.

– Còn muốn chạy sao? Lưu lại đi.

Mọi người đã nhanh. Thân hình hai đầu Tứ Dực yêu sa kia cũng nhanh không kém, thân thể to lớn chấn động mang theo kình phong sắc bén, bắn về phía trước, dùng thân thể làm vũ khí công kích.

Nhận thấy kình phong sắc bén phía sau, bảy người cuống cuồng chạy trốn, căn bản không dám chống lại.

Chi Chi.

Đầu Tứ Dực yêu sa trong bầu trời đang đuổi theo vũ giả phong hệ kia đột nhiên kêu lên mấy tiếng quái dị, thân thể to lớn nhìn về phía trước đồng thời nhanh chóng chui xuống mặt nước.

Phanh Phanh.

Đầu Tứ Dực yêu sa còn lại lúc này cũng nghe thấy tiếng của đồng bạn, thân thể lập tức chui vào trong mặt nước. Thân thể to lớn đập vào mắt nước tạo thành một cơn sóng lớn khiến cho bảy người đang chạy trối chết trên mặt nước lảo đảo.

– Chuyện gì xảy ra vậy?

Sắc mặt tám người nghi hoặc, hai đầu Tứ Dực yêu sa này không hiểu sao lại không thấy đâu nữa, trong lòng mấy người không khỏi cảnh giác.

Chương 872: Có người cướp đoạt

– Lão đại, hai đầu Tứ Dực yêu sa kia chạy thật nhanh nha, lại chạy thoát mất rồi.

Phía xa, Tiểu Long chớp mắt nhìn vào hải vực phía trước rồi nói.

– Đệ và Nghịch Lân Yêu Bằng hôm qua dọa cho chúng nó chết khiếp, chúng nó sao dám xuất hiện trước mặt đệ nữa.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, tiến vào trong Vụ Tinh Hải này đã được ba ngày thì ngày nào hắn cũng bị yêu thú tập kích. Trên hải vực này thi thoảng sẽ có yêu thú đột nhiên đánh lén nhân loại, thế nhưng yêu thú dám xuất thủ với Thiên Sí Tuyết Sư quả thực không nhiều lắm.

Dọc đường đi Lục Lâm Thiên đã chứng kiến không ít nhân loại bị yêu thú trong nước đánh chết, trong Vụ Tinh Hải này là thiên hạ của thủy yêu thú.

Mà ngày hôm qua có hai đầu Tứ Dực yêu sa ngũ giai hậu kỳ ỷ vào thực lực đánh lén Thiên Sí Tuyết Sư. Kết quả lại bị Nghịch Lân Yêu Bằng thực lực tương đương Vũ Suất và Tiểu Long truy sát, sau đó để cho hai đầu yêu thú này chạy trốn. Lục Lâm Thiên cũng không có ý tứ truy sát cho nên cũng mặc kệ chúng nó.

– Hừ, tha cho chúng nó một mạng, ngay cả đệ cũng dám động vào, đúng là muốn chết mà.

Tiểu Long phun ra nuốt vào, ánh mắt đắc ý, hai đầu Tứ Dực yêu sa này nó không đặt vào trong mắt.

– Là Thiên Sí Tuyết Sư tứ giai hậu kỳ.

Tám người vừa nhặt lại được cái mạng khi bị Tứ Dực yêu sa truy sát lúc này nhanh chóng nhìn thấy một đầu yêu thú phi hành bay tới, lại là Thiên Sí Tuyết Sư huyết mạch cực cao, sắc mặt đều vô cùng kinh ngạc, đây không phải là tọa ky bình thường nha.

Tám người nhìn chăm chú vào ba người trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư, một thanh niên, một tiểu cô nương, còn có một cô gái vô cùng xinh đẹp, tám người này lập tức nhìn nhau.

– Tiểu tử, lưu lại Thiên Sỉ Tuyết Sư, chúng ta sẽ tha cho ngươi một mạng.

Giữa không trung, vũ giả phong hệ kia chắn trước mặt Thiên Sỉ Tuyết Sư rồi nói.

– Lão đại, không ngờ lại có kẻ dám đi cướp chúng ta kìa.

Thân thể Thiên Sỉ Tuyết Sư nhanh chóng dừng lại, Tiểu Long nhìn về phía trước rồi nói với Lục Lâm Thiên.

– Linh Tướng thất trọng kia giao cho ta. Những kẻ khác một người cũng không để lại.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, một cỗ hàn ý nhàn nhạt xuất hiện.

– Vâng, chủ nhân.

Trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư, Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ lập tức nhảy xuống, Phi Thiên Ngô Công của Lục Tâm Đông cũng theo đó nhảy xuống.

Sưu Sưu.

Tám người này vốn đang muốn cướp một đầu yêu thú phi hành, bằng không tám người bọn họ căn bản không thể tiếp tục đi tìm đại điện Vụ Tinh. Trong lúc đang chờ câu trả lời thuyết phục của đối phương thì đột nhiên trong không trung vang lên tiếng xé gió, ba đầu yêu thú kinh khủng lập tức xuất hiện trong không trung.

Một đầu yêu thú màu đen như đại bàng, một đầu cự thỏ màu xanh, một con rết lớn vài trăm thước. Phía sau con rết này có tám cái cánh lớn, phía dưới có vô số cái chân, trên miệng có những cái răng sắc bén dài ngắn không đồng nhất. Hàn mang từ đó bắn ra nhìn qua vô cùng dữ tợn.

Ba đầu yêu thú lớn xuất hiện, ba cỗ uy áp nhanh chóng tạo thành ba động trong hải vực khiến cho vô số yêu thú xung quanh tức thì chạy trốn.

– Yêu thú lục giai, ba đầu yêu thú lục giai.

Sắc mặt tám người vừa mới vui mừng vì nhặt được về một cái mạng lúc này trong nháy mắt lại xám giống như từ thiên đàng rơi xuống địa ngục. Đám người này vốn vừa rồi vẫn đang suy nghĩ tại sao hai đầu Tứ Dực yêu sa ngũ giai hậu kỳ kia lại biến mất. Rốt cuộc hiện tại bọn họ đã biết được đáp án. Hóa ra hai đầu yêu thú Tứ Dực yêu sa kia bởi vì những người này xuất hiện cho nên mới chạy trốn. Chỉ tiếc bọn họ mắt mù không nhận ra được điều này, còn tưởng rằng người thanh niên kia dễ bắt nạt.

Phanh Phanh.

Trong lúc tám người đang kinh ngạc, ba đầu yêu thú khổng lồ nhanh chóng triển khai công kích. Lợi trảo của Thái Âm Yêu Thỏ trực tiếp xuyên qua ngực của một Vũ Tướng, sau đó nuốt hắn vào bụng.

Một đám phong nhận từ trên hai cánh của Nghịch Lân Yêu Bằng phóng ra, không để ý tới vũ giả phong hệ trên không trung đang bố trí hộ thân cương khí, phong nhận xuất ra tức thì thân thể vũ giả phong hệ này đột nhiên bị cắt thành nhiều mảnh nhỏ.

Phi Thiên Ngô Công vô cùng dữ tợn kia cũng phun ra một đạo khói độc, ba Vũ Tướng trong nháy mắt có hai người thân thể cứng ngay, sau đó thân thể bắt đầu thối rữa, chỉ có Vũ Tướng bát trọng kia nhanh chóng nhảy ra được.

Dát Dát.

Giữa không trung, một đạo phong nhận nhanh như thiểm điện đánh xuống, Vũ Tướng bát trọng này cũng không thể né tránh được nữa.

Tên Linh Tướng thất trọng còn lại vẻ mặt kinh hãi, không biết bọn họ đụng phải người phương nào, không ngờ bên người lại có ba đầu yêu thú lục giai.

– Qua đây.

Một thân ảnh màu xanh trong nháy mắt xuất hiện trước người Linh Tướng thất trọng này, phía sau thân ảnh màu xanh có hai cánh bằng chân khí chớp động.

– Tha cho ta một mạng, chúng ta mắt mũi không tròng, lần sau không dám thế nữa.

Linh Tướng thất trọng này ngay cả dũng khí phản kháng cũng không có. Chu vi chung quanh hắn là ba đầu yêu thú lục giai, chỉ bằng vào hắn căn bản không có cách nào chạy thoát.

– Là các ngươi tự mình muốn chết, cũng không thể trách ta được.

Lục Lâm Thiên nói xong, năm ngón tay khẽ động, từ lòng bàn tay có một cỗ hấp lực lớn tuôn ra. Lấy một tốc độ nhanh như thiểm điện đánh vào thiên linh cái của Linh Tướng thất trọng này.

Linh Tướng thất trọng này hét thảm một tiếng, chỉ trong nháy mắt đã bị thôn phệ thành một cỗ thây khô.

Tất cả chuyện này cũng không mất bao nhiêu thời gian. Thiên Sí Tuyết Sư lập tức rời khỏi bầu trời, một lát sau mới có không ít yêu thú trong hải vực lộ đầu ra rồi lập tức lặn sâu xuống mặt nước không thấy đâu nữa.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống bắt đầu chậm rãi tu luyện. Linh Tướng thất trọng tuy rằng hiệu quả đối với hắn không lớn, thế nhưng cũng có không ít tác dụng. Góp gió thành bão. Đối với Vụ Tinh Hải Lục Lâm Thiên vô cùng có lòng tin. Trong ba tháng nhất định hắn có thể đột phá tới Vũ Suất và Linh Suất. Rời khỏi Vụ Tinh Hải, muốn tìm Linh Tướng để thôn phệ sẽ khó khăn hơn không ít.

Tại một không trung khác lúc này có bốn đạo thân ảnh đang lăng không lướt qua không trung.

– Thiếu tông chủ chúng ta cần phải nhanh hơn một chút nữa. Cũng không thể để cho đám người Nhất tông Nhất giáo Nhất trang kia giành trước được.

– Muốn tiến vào đại điện Vụ Tinh chỉ có thể dựa vào vận khí, không phải ai muốn đi vào trước cũng được, còn cần có cơ duyên. Chúng ta không vội. Không biết mấy người lần trước đào tẩu có tới Vụ Tinh Hải không, nếu như để ta gặp được nhất định phải chém hắn thành hai mảnh.

Trong bốn người, lúc này có một thanh niên lạnh nhạt nói. Nói xong, bốn người nhanh như thiểm điện xẹt qua không trung.

Trên một đảo nhỏ, hơn mười đầu yêu thú phi hành đáp xuống. Phía trước có một thân ảnh xinh đẹp đang nhìn về phía sau, dường như đang tìm kiếm thứ gì đó, chính là Lữ Tiểu Linh.

Chương 873: Tranh đoạt linh quả (1)

– Mọi người nghỉ ngơi một lát rồi đi tiếp. Số lượng yêu thú cao giai phía trước sẽ nhiều hơn không ít, tất cả phải cẩn thận, trên hải đảo phụ cận cũng có không ít dược liệu, nếu như vận khí tốt còn có linh quả. Mọi người chú ý nhiều hơn một chút.

Trong đoàn người một lão giả lục tuần nói. Trên người lão giả này mặc một trường sam màu xanh, trên mặt có không ít nếp nhăn, thế nhưng trong mắt lại có tinh quang chợt lóe.

– Vương trưởng lão, bằng vào tốc độ nhanh nhất của chúng ta thì mất bao lâu mới tới đại điện Vụ TInh.

Lữ Tiểu Linh hỏi Vương trưởng lão bên người.

– Hẳn là hai mươi ngày, bằng vào tốc độ nhanh nhất, không ngừng lại một chút nào.

Vương trưởng lão bên người Lữ Tiểu Linh đáp.

– Chúng ta có thể đi chậm một chút được không?

Lữ Tiểu Linh nhìn về phía sau, ánh mắt khẽ đổi rồi nói.

– Tiểu thư, không phải tiểu thư muốn chờ tiểu tử Lục Lâm Thiên đó chứ?

Vương trưởng lão nhìn Lữ Tiểu Linh rồi nói:

– Tông chủ từng nói qua, chúng ta phải nhanh chóng tiến về phía đại điện Vụ Tinh, tuy rằng muốn nhận được cơ duyên trong đại điện phải dựa vào vận khí, thế nhưng thời gian cũng vô cùng q uan trọng, người tới đại điện Vụ Tinh trước thì cơ hội cũng lớn hơn rất nhiều.

– Thế nhưng….

Lữ Tiểu Linh nói.

– Tiểu thư, chúng ta phải dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới đó.

Lão giả mặc trường sam kia nói.

– Tiểu hỗn đản, ngươi có bị lạc đường không?

Nhìn lên không trung phía sau, Lữ Tiểu Linh lẩm bẩm nói.

Sưu Sưu.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí. Hai mắt mở ra nhìn về hải vực vô biên, còn có sương mù nhàn nhạt lượn lờ, quả thực hắn rất khó tưởng tượng ra trong sơn mạch Vụ Hải lại có một nơi như vậy.

– Lâm Thiên, hải đảo phía trước mặt có chút động tĩnh.

Bạch Linh nói, ánh mắt lập tức nhìn về một hải đảo lớn phía trước. Diện tích của hải đảo này so với những hải đảo khi trước còn lớn hơn rất nhiều. Từ không trung nhìn xuống chỉ sợ chí ít cũng có đường kính mấy trăm dặm.

– Chúng ta qua đó xem một chút.

Có Bạch Linh bên người, Lục Lâm Thiên không hề cố ky chút nào.

Trên hải đảo, dưới một ngọn núi khổng lồ lúc này có một mùi hương tràn ngập, trong đó có một cỗ năng lượng mạnh mẽ khuếch tán. Toàn bộ không trung hải đảo đều được bao phủ bởi cỗ năng lượng nồng nặc này.

Dưới ngọn núi lúc này có không ít người tụ tập. Chu vi chung quanh còn có không ít người lăng không mà đứng. Không ngờ lại là cường giả Linh Suất và Vũ Suất.

Mọi người đều đang nhìn kỹ vào một cái dây leo màu đỏ, dây leo này kéo dài từ dưới chân núi lên. Dây leo màu đỏ cuốn chung quanh một tảng đá khổng lồ, trên mặt tảng đá lúc này có một trái cây nhỏ như nắm tay trẻ con.

Trái cây này trong suốt, cả vật thể màu xanh tràn ngập quang mang. Không gian chung quanh nó lúc này lắc lưng, mùi hương đậm đặc kia là từ trái cây này tỏa ra, khiến không biết bao nhiêu người có mặt ở đây âm thầm nuốt nước miếng.

Rống.

Một tiếng thú rống trầm thấp vang lên. Lúc này trên núi cũng có hai đầu yêu thú khổng lồ vô cùng dữ tợn đang thủ hộ hai bên tảng đá này.

Yêu thú bên trái chính là một đầu đại mãng vô cùng lớn, cả người tràn ngập lân phiến, thân thể to lớn chỉ ít cũng phải trên sáu trăm thước, đường kính chừng sáu bảy trước đang xoay quanh tảng đá. Thân thể của nó so với tảng đá kia còn lớn hơn gấp mấy lần.Yêu thú bên phải, thân thể khổng lồ cũng giống như một ngọn núi nhỏ. Toàn thân được bao bọc bởi một tầng thịt dày, chính là một con gấu màu trắng. Khí tức cường hãn trên người nó khuếch tán, hai mắt dữ tợn nhìn vào đầu cự mãng trước mắt.Hai đầu yêu thú này dường như đang đối đầu với nhau khiến cho tất cả những vũ giả chung quanh cũng không dám tới gần.

– Hạt Thổ Yêu Mãng lục giai trung kỳ, còn có Hàn Băng Yêu Hùng lục giai trung kỳ.

Lúc ba người Lục Lâm Thiên, Bạch Linh, Lục Tâm Đồng xuất hiện thì ánh mắt đã sớm nhìn về phía hai đầu yêu thú khổng lồ kia. Lục Lâm Thiên cũng vô cùng kinh ngạc. Không nghĩ tới hắn vừa tới Vụ Tinh Hải vài ngày lại có thể gặp được hai đầu yêu thú lục giai trung kỳ. Hai đầu yêu thú lục giai trung kỳ này dường như với mới đột phá tới lục giai chưa được bao lâu, thế nhưng đủ để đối phó với Vũ Suất tứ trọng và Vũ Suất ngũ trọng.

– Không ngờ là Hồn quả. Không nghĩ tới trong Vụ Tinh Hải này lại có bảo vật bực này.

Khi Lục Lâm Thiên nhìn vào trái cây màu xanh trên tảng đá kia, trong lòng không khỏi ngẩn ra, sắc mặt lập tức vui mừng.

Trên Hồn quả này có một mùi hương như có như không cùng với năng lượng tràn ra, khí tức này khiến cho linh hồn trong đầu Lục Lâm Thiên khẽ chấn động.

– Là Hồn quả, đã sắp thành thục rồi.

Thanh âm của Bạch Linh vang lên, ánh mắt nàng cũng nhìn về phía trái cây màu xanh, ánh mắt có chút kinh ngạc.

– Hẳn sẽ nhanh thôi.

Lục Lâm Thiên gật đầu. Màu sắc của Hồn quả đang chậm rãi biến hóa, chờ sau khi màu sắc nó biến thành trắng tức thì đã thành thục. Căn cứ theo ghi chép trên ngọc giản của Nam thúc, Lục Lâm Thiên đối với Hồn quả này cũng có không ít lý giải. Hồn quả này là chủ tài liệu luyện chế đan dược thất phẩm. Nếu như cứ thế mà dùng thì hiệu quả cũng cực lớn, đồng thời cũng giúp linh lực đề thăng cực cao.

– Thứ tốt nha.

Lục Lâm Thiên khẽ cười. Hồn quả này không phải là thứ tầm thường, bản thân hắn gặp được cũng coi như có vận khí không tồi. Ánh mắt mắt lập tức đảo qua đám người chung quanh. Lúc này chung quanh đã tụ tập hơn trăm người, có hai Linh Suất, bốn Vũ Suất, thực lực mạnh nhất là Linh Suất ngũ trọng. Cả đám người này đương nhiên đều đến vì Hồn quả. Thế nhưng có lẽ bởi vì có sự tồn tại của Hạt Thổ Yêu Mãng và Hàn Băng Yêu Hùng cho nên mọi người cũng không dám tùy ý lộn xộn.

Sưu Sưu.

Giữa không trung, bởi vì mùi hương và năng lượng tràn ra ngày càng đậm cho nên có không ít người cũng bị hấp dẫn tới. Phía xa, sóng nước cuồn cuộn, lúc này cũng có không ít yêu thú tới đây. Dường như bởi vì bị Hạt Thổ Yêu Mãng và Hàn Băng Yêu Hùng áp chế cho nên yêu thú trong hải vực không dám tới gần, thế nhưng chúng nó đều đứng ở phía xa nhìn vào Hồn quả kia.

– Xem ra tới lúc Hồn quả thành thục sẽ có một hồi long tranh hổ đấu.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, hiện tại Hồn quả còn chưa thành thục. Một khi nó thành thục phỏng chừng mọi người sẽ không nhịn được mà xuất thủ tranh đoạt. Bảo vật như vậy coi như là cường giả Vũ Vương cũng có lực hấp dẫn vô cùng lớn. Mà đối với Linh Suất mà nói, lực hấp dẫn còn lớn hơn nhiều. Đến lúc đó không ra tay đoạt mới là lạ. Mà hắn có Bạch Linh bên người, lần này nhất định phải thu Hồn quả vào trong túi mới được.

Lúc này tất cả mọi người đều đang không ngừng nghĩ cách trong lúc chờ Hồn quả thành thục. Đột nhiên Lục Lâm Thiên cảm thấy có một ánh mắt lạnh lùng nhìn vào trên người mình, hắn không khỏi nhíu mày lại. Quay đầu nhìn vào phía sau, lúc này phía sau hắn có bốn người đang lăng không mà tới, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía hắn khi nãy là của một người thanh niên nhìn qua vô cùng âm lệ.

Chương 874: Tranh đoạt linh quả (2)

Người thanh niên này tuổi chừng hai mươi, ánh mắt âm hàn, mặc một bộ trường bào, vóc người gầy gò.

– Thiếu tông chủ Tùng Bách Đào của Thiên Quỷ Tông.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, quả thực là oan gia ngõ hẹp, không nghĩ tới ở nơi này cũng gặp phải mấy người này.

Đối với thân phận của mấy người này Lục Lâm Thiên cũng đã sớm biết được từ trong đầu Linh Tướng ngũ trọng của Thiên Quỷ Tông bị hắn thôn phệ. Người thanh niên này chính là thiếu tông chủ của Thiên Quỷ Tông, người trung niên gầy gò có thực lực Linh Suất tứ trọng phía sau hắn và hai Vũ Suất ngũ trọng còn lại đều là trưởng lão của Thiên Quỷ Tông.

Thực lực của bốn người này đều không tồi, chỉ là lúc này Lục Lâm Thiên cũng không quá để trong lòng. Mặc kệ là thực lực của bốn người này hay Thiên Quỷ Tông mạnh mẽ thế nào, thế nhưng hắn cũng không cần quá để ý. Thứ duy nhất hắn cần để ý là thế lực của Thiên Quỷ Tông rất mạnh, quả thực cũng không phải dễ chọc.

Thanh niên âm lệ kia đáp xuống đất, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, sau đó cũng bị năng lượng bên trên Hồn quả hấp dẫn. Lúc này năng lượng bàng bạc kia bắt đầu ba động, màu sắc Hồn quả bắt đầu chuyển thành màu trắng.

– Lão đại, là mấy người kia, có nên diệt bọn hắn hay không?

Ánh mắt của Tiểu Long rơi vào mấy người này, thanh âm vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Tạm thời không vội, đừng gây thêm phiền phức. Hồn quả kia quan trọng hơn, trước tiên nên đoạt Hồn quả rồi mới tính sau.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long.

– Thiếu tông chủ, là Hồn quả, chính là linh quả cực kỳ khó gặp. Sau khi trực tiếp ăn vào đối với linh hồn có chỗ tốt cực lớn.

Trong mấy người, lúc này có một đại hán tuổi chừng bốn mươi, thân hình gầy gò nói với người thanh niên này.

– Trước tiên chúng ta đoạt Hồn quả. Ba vị trưởng lão cũng xem xét mấy người kia, đừng để bọn họ chạy thoát.

Người thanh niên này chính là Tùng Bách Đào, thiếu tông chủ của Thiên Quỷ Tông. Lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên hàn ý trong mắt hắn không khỏi lạnh lẽo. Thế nhưng hiện tại có Hồn quả xuất hiện, lại có không ít cường giả chung quanh cho nên hắn cũng không dám tùy tiện động thủ, miễn bị người khác chiếm tiện nghi.

– Thiếu tông chủ yên tâm đi, tiểu tử không biết sống chết này cũng dám đoạt vật của Thiên Quỷ Tông chúng ta, quả thực là muốn chết.

Phía sau Tùng Bách Đài, một lão giả Vũ Suất ngũ trọng kia nói:

– Chờ sau khi chúng ta đoạt được Hồn quả rồi đánh chết hắn cũng không muộn.

– Tiểu tử này chờ lát nữa thu thập, trước tiên đoạt Hồn quả trước.

Hàn ý trong mắt Tùng Bách Đào bắn ra rồi nói.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, ánh mắt hắn đã sớm thu hồi từ trên người bốn người này. Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được sát ý trên người bốn người này, trong lòng hắn không khỏi lạnh lẽo. Tới lúc thích hợp đánh chết bốn người này cũng không muộn. Chết ở trong Vụ Tinh Hải, đến lúc đó Thiên Quỷ Tông cũng không biết là hắn gây nên.

Hồn quả ngày càng thành thục, không gian chung quanh đột nhiên cũng xuất hiện một cảm giác áp lực. Vẻ mặt mọi người đều vô cùng ngưng trọng, thần kinh căng thẳng. Ai cũng biết tuy rằng hiện tại có mặt hơn trăm người, không ai liên quan tới ai, thế nhưng chỉ một lúc nữa sẽ không ai khách khí với ai.

Hồn quả trên tảng đá kia lúc này đã bắt đầu chuyển thành một màu trắng tinh thuần, cả vật thể trong suốt, một mùi hương mê người tràn ngập chung quanh. Trong Hồn quả nho nhỏ này có một cỗ năng lượng bàng bạc to lớn mà bất kỳ ai cũng cảm nhận được.

Lúc này, khí tức trong không trung cũng âm thầm tăng lên. Hai bên tảng đá, Hạt Thổ Yêu Mãng và Hàn Băng Yêu Hùng lúc này cũng nhìn chăm chú về phía Hồn quả trên tảng đá.

– Thành thục rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn vào Hồn quả, chân khí âm thầm vận chuyển trong cơ thể. Người tranh đoạt Hồn quả này cũng không ít, muốn đạt được nó tuyệt đối không dễ dàng.

Sưu Sưu.

Trên Hồn quả đột nhiên có một cỗ quang mang màu trắng khuếch tán ra. Quang mang màu trắng kia khiến cho con mắt tất cả đám người ở đây không khỏi đau đớn, khí tức từ đó tràn ra khiến cho linh hồn mọi người run lên.

Hai bên tảng đá, ngay khi quang mang từ trong Hồn quả tràn ra. Hạt Thổ Yêu Mãng khổng lồ trong nháy mắt mở cái miệng lớn của mình ra, nhanh chóng đớp về phía Hồn quả kia, tốc độ giống như thiểm điện.

Rống.

Tiếp theo, Hàn Băng Yêu Hùng kia cũng rít lên một tiếng, cánh tay khổng lồ nhanh chóng đập về phía Hạt Thổ Yêu Mãng, bàn tay mang theo khí tức lạnh lẽo đóng băng không khí không gian, nhiệt độ chung quanh tức thì giảm xuống.

– Hồn quả thành thục, đoạt cho ta.

Trong chớp mắt, vô số chân khí, linh lực từ trong cơ thể phô thiên cái địa bạo phát ra.

Sưu Sưu.

Trong bầu trời, mấy Vũ Suất và Linh Suất lúc này đã động thủ trước. Một cỗ khí tức mênh mông khuếch tán. Khí tức cường hãn này tạo thành uy áp khiến cho một ít Vũ Tướng và rất ít Vũ Phách đang muốn tiến lên tranh đoạt Hồn quả tức thì ngưng lại, có nhiều cường giả Vũ Suất ở đây như vậy, Hồn quả này sao lại tới phiên bọn họ cơ chứ.

Tùng Bách Đào lúc này dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Sau đó lập tức xoay người nói với ba người phía sau:

– Ba vị trưởng lão, động thủ, nhất định phải đoạt được Hồn quả.

Sưu Sưu.

Thân ảnh ba người nhanh chóng lao thẳng về phía trước. Một Linh Suất tứ trọng, hai Vũ Suất ngũ trọng, ba cỗ khí tức mạnh mẽ vô cùng.

Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt vang lên, hai yêu thú khổng lồ lúc này đã đánh nhau, kình khí khuếch tán, tảng đá lớn kia trực tiếp bị phá hủy thành từng mảnh nhỏ.

Sưu Sưu.

Tảng đá vỡ nát, Hồn quả màu trắng trên dây leo màu đỏ kia lập tức bị bắn lên không trung.

– Đoạt.

Trong nháy mắt mấy cường giả Linh Suất, Vũ Suất trực tiếp xuất thủ, thân thể lao thẳng về phía Hồn quả.

– Cút ngay, nó là của ta.

Phanh phanh.

Từng âm thanh bạo liệt truyền tới. Lúc này không một ai nhân nhượng nữa, trong nháy mắt đều tự công kích lẫn nhau. Thanh âm bạo liệt, hỗn loạn từ không trung truyền ra. Một Vũ Suất nhất trọng vô cùng xui xẻo, bản thân đang tranh đoạt Hồn quả không biết vì sao lại có hai đạo công kích trực tiếp đánh vào trên người hắn, tức thì thân thể hắn bị đánh bay xuống hải vực phía sau, tạo thành một cột sóng cao mấy thước.

Sưu.

Hồn quả tức thì bị kình khì cuồng bạo bắn lung tung. Một Vũ Suất nhị trọng vừa với nắm được Hồn quả vào trong tay thì phía sau có một đạo chưởng ấn đánh tới, lực lượng cuồng bạo khiến cho cả không gian run rẩy.

Cảm nhận lực lượng cuồng bạo phía sau mình, thân thể Vũ Suất nhị trọng này đột nhiên hạ xuống, một đạo chưởng ấn trực tiếp được đánh về phía sau. Tính mạng hắn vẫn quan trọng hơn một chút cho nên hắn cũng không dám mạnh mẽ đối kháng một chưởng này.

Phanh phanh.

Một đạo chưởng ấn đánh xuống, cũng chính là chưởng ấn của Hàn Băng Yêu Hùng kia. Tức thì thân thể của Vũ Suất nhị trọng này bị một cỗ lực lượng mạnh mẽ bao phủ, máu cùng với chân khí trong cơ thể dường như đóng băng, miệng phun ra một ngụm máu. Thực lực của Hàn Băng Yêu Hùng này hắn không thể chống lại.

Chương 875: Ăn vào linh quả

– Nhân loại đáng chết, chúng ta đã chờ hai mươi năm, không thể tiện nghi cho các ngươi được.

Trong bầu trời, lúc này Thổ Hạt Yêu Mãng và Hàn Băng Yêu Hùng rít lên một tiếng. Hai đầu yêu thú nhìn thấy nhân loại muốn nhúng tay vào, dường như nhất thời bọn chúng đạt được hiệp nghị trước tiên ngăn cản nhân loại tranh đoạt linh quả của bọn chúng.

– Đi chết đi.

Hai yêu thú khổng lồ bắt đầu trển khai công kích. Thân thể to lớn của Hạt Thổ Yêu Mãng khẽ giãy, cái đuôi to lớn trực tiếp quất về giữa không trung, công kích một Linh Suất tam trọng.

– Thứ này là của chúng ta, các ngươi tránh ra.

Thân ảnh của một Vũ Suất tứ trọng nhanh như thiểm điện trong lúc này trực tiếp dùng một đạo trảo ấn bắt được Hồn quả. Vốn hắn đang mừng thầm thì phía sau trong nháy mắt có một tiếng hừ lạnh vang lên, hai khí tức mạnh mẽ tức thì bao trùm hắn.

Sưu Sưu.

Đồng thời, hai đạo chưởng ấn trực tiếp được đánh ra khiến cho không gian rung động.

– Nhị lão Đoạt Hồn, Đoạt Mệnh, là các ngươi?

Sắc mặt Vũ Suất tứ trọng này biến đổi, chân khí điên cuồng tuôn ra, bàn chân khẽ điểm một cái rồi lập tức bắn lên cao, thân hình hóa thành một đạo lưu quang nhanh chóng rời đi.

– Coi như ngươi chạy nhanh.

Chưởng ấn hai người thu lại, hai người này chính là hai lão giả trưởng lão của Thiên Quỷ Tông, hai người không chút đình trệ nào, mắt thấy Hồn quả trước mặt liền lập tức lao về phía Hồn quả.

Phì Phì.

Hạt Thổ Yêu Mãng và Hàn Băng Yêu Hùng đánh văng hai Vũ Suất nhị trọng. Thân thể Hạt Thổ Yêu Mãng trong nháy mắt đi tới bên cạnh dây leo màu đỏ hung hăng giật một cái, dây leo màu đỏ lại từ giữa không trung rơi xuống.

– Nghiệt súc.

Sắc mặt hai trưởng lão Thiên Quỷ Tông trầm xuống, trong nháy mắt đều lao về phía Hạt Thổ Yêu Mãng và Hàn Băng Yêu Hùng, một người quát to:

– Mã trưởng lão, Hồn quả giao cho ngươi, hai nghiệt súc này chúng ta cùng đối phó.

– Được, hai vị trưởng lão Đoạt Hồn, Đoạt Mệnh cứ yên tâm, Hồn quả giao cho ta là được.

Trong Thiên Quỷ Tông lúc này thân ảnh của tên Linh Suất tứ trọng còn lại nhanh chóng lao về phía trước, mục tiêu là Hồn quả hiện tại đang bị mắc ở trên một tảng đá khác.

– Rống, nhân loại đáng chết, ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi.

Hạt THổ Yêu Mãng, Hàn Băng Yêu Hùng rít gào pahaxn nộ, thân thể to lớn hung hăng công kích về phía hai Vũ Suất ngũ trọng của Thiên Quỷ Tông, thế nhưng cũng bị hai người này ngăn cản.

Sưu.

Một tiếng phá phong vang lên. Một thân ảnh trực tiếp hóa thành lưu quang bắn về phía Hồn quả trên tảng đá, chính là một Vũ Suất nhị trọng thuộc tính phong, tốc độ vô cùng nhanh chóng.

– Dám ngăn cản ta sao? Chết đi.

Linh Suất tứ trọng của Thiên Quỷ Tông quát lên một tiếng, trên khuôn mặt hiện lên sự dữ tợn. Linh lực trên người bạo phát, thủ ấn trong tay được kết, một cỗ linh hỏa nóng bỏng bắn ra trong nháy mắt bao phủ không gian chừng nghìn thước, trực tiếp bao phủ không gian, linh hỏa nóng bỏng khiến cho không gian gợn sóng.

Sắc mặt Vũ Suất nhị trọng này tức thì trầm xuống, quanh thân trong nháy mắt bố trí một khải giáp phòng ngự, khải giáp này giống như khôi giáp, cả vật thể một màu trắng, một cỗ năng lượng thuộc tính phong tràn ra. Sau đó hắn lại cắn răng đánh ra một đạo phong nhận, nhanh chóng va chạm với linh hỏa ngập trời kia. Lập tức kình phong nóng bỏng giống như một cơn lốc quét ngang tất cả, hỏa diễm bắn ra bốn phía, rơi xuống mặt nước rồi biến mất không thấy.

Khục khục.

Hai cỗ lực lượng va chạm, khải giáp màu trắng do Vũ Suất nhị trọng kia ngưng tụ ra lập tức vỡ tan. Yết hầu cảm thấy ngòn ngọt, liền phun ra một ngụm máu tươi, không ngờ lại trọng thương sau khi chống lại một kích của Linh Suất tứ trọng. Sắc mặt đang tái nhợt của Vũ Suất nhị trọng này trầm xuống, thân thể lao thẳng về phía Hồn quả.

Mắt thấy Vũ Suất nhị trọng kia sắp động vào được Hồn quả thì đột nhiên lúc này có một thân ảnh xinh đẹp vô cùng quỷ dị đột nhiên hiện lên trên tảng đá. Cũng không ai nhìn rõ thân ảnh xinh đẹp này xuất hiện thế nào. Đây là một nữ tử xinh đẹp tuyệt mỹ, ánh mắt kia khẽ liếc nhìn mọi người cũng khiến cho mọi người run lên.

Sưu.

Trong nháy mắt, Hồn quả trực tiếp bị nữ tử này thu vào trong tay, tiếp theo không gian quanh thân nữ tử này gấp khúc, lập tức biến mất trong không trung.

– Mau đuổi theo, Hồn quả bị đoạt.

Mọi người vừa rồi đang ngạc nhiên, thất thần vì nữ tử xinh đẹp này. Lúc này cả đám mới phát hiện ra Hồn quả đã bị nữ tử tuyệt mỹ này lấy mất, tức thì không ít người nhanh chóng đuổi theo.

– Đẹp quá.

Vũ Suất nhị trọng phong thuộc tính kia lúc này còn chưa phục hồi tinh thần lại. Vừa rồi thân ảnh tuyệt mỹ kia xuất hiện ở bên cạnh hắn, quá đẹp, hoàn mỹ khiến cho hắn thất thần.

– Chết tiệt, ba vị trưởng lão, mau đuổi theo.

Tùng Bách Đào hét lớn một tiếng, thân ảnh lập tức dẫn đầu đuổi về phía trước. Vừa rồi hắn thấy rõ, nữ tử tuyệt mỹ kia là người bên cạnh thanh niên áo xanh.

Hai trưởng lão Vũ Suất ngũ trọng của Thiên Quỷ Tông cũng không dây dưa với hai yêu thú lục giai nữa, lập tức đuổi theo.

– Nhân loại đáng chết.

Hai yêu thú rít gào liên tục, thân thể to lớn hơi thu nhỏ lại, nhanh chóng đạp không đuổi theo.

Sưu sưu.

Không gian tức thì rung động, trên trăm khí tức phóng lên cao. Một đám cường giả phóng về phía trước đầu tiên, còn có hai yêu thú khổng lồ cũng đuổi theo sau.

Phía sau cũng có không ít người cưỡi yêu thú phi hành đuổi theo, dưới ngọn núi khổng lồ lúc này chỉ trong cốc lát đã có hơn hai mươi cỗ thi thể, còn có không ít người bị thương nặng vẫn còn ở đây. Đại bộ phận mọi người vừa rồi bị thương nặng hoặc chết là do dư ba lực lượng của hai yêu thú và Vũ Suất ngũ trọng đại chiến tạo thành. Vốn bọn họ có thể tránh đi, thế nhưng sự mê hoặc của Hồn quả quá lớn, thế nên sẽ có người liều mạng trông chờ vào vận khí của mình.

Tại một chỗ giữa không trung, Thiên Sĩ Tuyết Sư nhanh chóng phi hành, Lục Lâm Thiên nhàn nhã nhìn về phía trước, khóe miệng xuất hiện nụ cười quỷ dị.

– Ca ca, Bạch Linh tỷ xuất thủ những người đó liệu có giết Bạch Linh tỷ hay không?

Lục Tâm Đồng nhìn vào phía sau, dường như vô cùng lo lắng.

– Yên tâm đi, Tâm Đồng. Bạch Linh tỷ xuất thủ những người đó cũng không thể giết được Bạch Linh tỷ đâu.

Tiểu Long cũng không chút lo lắng nói.

– Yên tâm đi Tâm Đồng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đương nhiên Bạch Linh sẽ không có việc gì. Hơn trăm người kia cho dù tới đây quả thực Bạch Linh giết còn chưa được đã tay, cho nên việc đoạt Hồn quả tuyệt đối không có vấn đề gì.

Mà vừa rồi sau khi đại chiến Lục Lâm Thiên lập tức rời đi. Có Bạch Linh ở đây hắn cũng không cần ở gần quá, điều quan trọng là không để cho những kẻ khác chú ý.

Lục Lâm Thiên vừa nói xong lập tức ngẩng đầu nhìn về phía sau, lúc này có mấy đạo lưu quang đang nhanh chóng xuất hiện trong bầu trời.

– Để ta dẫn bọn chúng tới một hướng khác để tiện đối phó với bọn chúng.

Thân ảnh Bạch Linh đáp xuống lưng Thiên Sí Tuyết Sư. Một đạo bạch quang bao vây lấy Hồn quả, năng lượng bàng bạc tản mát ra khiến cho không

Chương 876: Linh hồn thổ phi (1)

Lục Lâm Thiên nói xong lập tức thu lấy Hồn quả. Cảm nhận năng lượng bàng bạc từ trên Hồn quả toát ra khiến cho linh hồn hắn không khỏi nhảy nhót theo.

– Phải dùng nhanh một chút, Hồn quả này ăn càng sớm càng tốt, nếu như để càng lâu, năng lượng tiêu hao càng nhiêu.

Bạch Linh nói.

– Tâm Đồng có thể ăn vào được không?

Lục Lâm Thiên nói. Ánh mắt nhìn Hồn quả trong tay, lúc này năng lượng bàng bạc khiến cho không gian gợn sóng đang không ngừng tản mát ra.

– Sợ là không được, thực lực của Tam Đồng quá yếu, chỉ sợ sau khi ăn vào Hồn quả khó có thể hấp thu, vô cùng mạo hiểm.

Bạch Linh do dự một chút rồi nói.

– Ca ca, huynh nhanh ăn vào đi. Muội là độc thể cũng đủ tu luyện rồi.

Lục Tâm Đồng nói.

– Vậy ta ăn vào trước.

Lục Lâm Thiên không chút do dự khoanh chân ngồi xuống rồi trực tiếp nuốt Hồn quả vào bụng. Tuy rằng Hồn quả này là tài liệu luyện chế một ít đan dược thất phẩm, thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cho rằng nên lập tức ăn vào Hồn quả. Hồn quả này đối với linh hồn mà nói có tác dụng tăng cường linh hồn lực, đồng thời cũng có thể đề cao một ít linh lực, nếu hắn trực tiếp ăn vào có thể nhận được chỗ tốt khá lớn.

Sau khi ăn Hồn quả vào, tức thì có một cỗ linh dịch tinh thuần từ cổ tiến vào trong bụng. Mà lúc này, linh dịch kia lập tức hóa thành một cỗ năng lượng bàng bạc rồi khuếch tán.

Năng lượng này cực kỳ đậm đặc, cũng không chạy ào ào trong kinh mạch toàn thân hắn mà trực tiếp thông qua kinh mạch trong đầu trực tiếp chạy vào trong đầu khiến cho đầu Lục Lâm Thiên lúc này truyền tới cảm giác đau đớn.

– Năng lượng thật là mạnh mẽ.

Tuy rằng Lục Lâm Thiên đã sớm có chuẩn bị, thế nhưng trong lòng không khỏi hoảng sợ. Năng lượng này vô cùng kinh khủng, sau khi tiến vào trong đầu lập tức chạy loạn.

Năng lượng đấu đá lung tung, lập tức nhằm vào phía sâu trong đầu mà đi. Tức thì đầu hắn lại càng thêm đau đớn, Lục Lâm Thiên thật không ngờ cỗ năng lượng này lại cường hãn như vậy, dường như có thể trong nháy mắt phá hủy không gian trong đầu hắn vậy.

– Không xong.

Không gian chỗ sâu trong đầu chính là địa bàn của hồn đan, đương nhiên không thể để cỗ năng lượng này chạy ào ào vào như vậy, sắc mặt Lục Lâm Thiên tức thì trầm xuống.

Năng lượng cuồng bạo này chạy ào ào vào bên trong, hậu quả tuyệt đối vô cùng nghiêm trọng, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi hoảng hốt, linh lực trong đầu tức thì bạo phát.

Sưu Sưu.

Thế nhưng năng lượng do hồn quả biến thành vượt quá sự tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, cỗ năng lượng này giống như một cơn hồng thủy trút xuống trực tiếp tiến vào không gian trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Không tốt.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Bạch Linh cảm giác khí tức trên người Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự ngưng trọng và kinh ngạc.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng có chút bối rối, năng lượng bàng bạc của hồn quả này quả thực quá kinh khủng. Sớm biết năng lượng kinh khủng như vậy Lục Lâm Thiên tuyệt đối không dám trực tiếp ăn vào rồi, quả thực chính là tự sát mà.

Sưu Sưu.

Trong đầu, Lục Lâm Thiên nhanh chóng cố gắng khống chế cỗ linh lực bàng bạc kia không cho nó tiến thêm vào không gian trong đầu.

Hai cỗ năng lượng tức thì dây dưa với nhau, điều này khiến cho đầu Lục Lâm Thiên vô cùng đau đớn. Sự đau đớn trong đầu đã tới tình trạng hắn khó có thể chịu được, sắc mặt tức thì trắng bệch.

– Bạch Linh tỷ, ca ca muội làm sao vậy?

Lục Tâm Đồng vô cùng sốt ruột, lo lắng hỏi Bạch Linh.

– Năng lượng hồn quả đối với hắn mà nói vô cùng khổng lồ, hiện tại chỉ có thể dựa vào bản thân hắn chống đỡ mà thôi.

Bạch Linh nói.

– Có biện pháp nào giúp ca ca không?

Lục Tâm Đồng sốt ruột nói, lúc này nàng cũng không khó nhìn ra Lục Lâm Thiên đang chịu sự đau đớn vô cùng.

– Biện pháp thì có, chỉ cần hấp thu cỗ năng lượng do hồn quả biến thành là được. Thế nhưng như thế lại lãng phí hồn quả này.

Bạch Linh nói.

– Đừng, ta chịu được.

Lục Lâm Thiên mở hai mắt nói với Bạch Linh. Đau đớn khiến cho sắc mặt hắn trắng bệch, Lục Lâm Thiên cắn răng đánh ra thủ ấn, Âm Dương Linh Vũ Quyết vận chuyển liên tục. Lãng phí năng lượng hồn quả Lục Lâm Thiên cũng không muốn. Năng lượng này quả thực cuồng bạo, thế nhưng sau khi hắn luyện hóa xong, chỗ tốt đối với hắn sẽ vô cùng lớn.

– Luyện hóa cho ta.

Trong lòng Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng. Linh lực trong đầu năng cản năng lượng bàng bạc kia đấu đá lung tung, đồng thời nhanh chóng vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết để luyện hóa.

Cứ như vậy, một mặt ngăn cản năng lượng cuồng bạo đấu đá, một mặt vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết.

Quá trình luyện hóa cũng không quá thuận lợi, điều này khiến cho đám người Lục Tâm Đồng, Bạch Linh, Tiểu Long trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư vô cùng khẩn trương.

Mãi tới hai ngày sau, Bạch Linh mới thở dài một hơi rồi nói:

– Được rồi, đã không có việc gì rồi.

– Cỗ năng lượng này quả thực quá mức cuồng bạo. Ca dùng hai ngày mới làm nó bình ổn trở lại.

Lục Tâm Đồng không khỏi líu lưỡi nói.

– May mà muội không ăn vào hồn quả.

Bạch Linh nói:

– Chỉ là sức chịu đựng của Lâm Thiên quả thực rất mạnh, nếu như là Vũ Suất nhị trọng bình thường, tuyệt đối khó có thể chịu đựng được cỗ năng lượng này.

– Lão đại của đệ không phải là người bình thường nha.

Tiểu Long nháy mắt nói.

Đau đớn hai ngày rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng tiến vào trong trạng thái tu luyện, chậm rãi luyện hóa cỗ năng lượng cuồng bạo trong đầu, tốc độ luyện hóa cỗ năng lượng này cũng cực kỳ nhanh chóng.

Theo sự luyện hóa, cỗ năng lượng này lại hóa thành ba cỗ năng lượng vô cùng kỳ lạ, một cỗ năng lượng sau khi luyện hóa từ không gian trong đầu về tới kinh mạch rồi trở thành chân khí trong đan điền, cỗ năng lượng này chừng một phần mười sau khi luyện hóa. Ba phần còn lại thì trở thành linh lực, dung hợp với linh lực của bản thân Lục Lâm Thiên trước đó tạo thành một thể.

Còn sáu phần năng lượng còn lại thì trực tiếp bị hồn đan trong người Lục Lâm Thiên hấp thu, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, linh hồn của hắn lúc này lại càng thêm ngưng thực, loại cảm giác này khiến cho hắn vô cùng thoải mái.

– Hồn quả quả thực là thứ kỳ dị.

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được chỗ tốt đối với linh hồn của mình lúc này.

Linh hồn lực vốn là thứ hư vô mờ mịt, vô hình, tuy rằng lúc này Lục Lâm Thiên đã ngưng tụ thành hồn đan, cũng có thể nói hồn đan là do linh hồn lực ngưng tụ ra, thế nhưng trong cảm giác Lục Lâm Thiên đối với hồn đan của bản thân mình cũng cảm thấy vô cùng mờ ảo.

Mà việc tu luyện linh hồn lực cũng chính là một nan đề của tất cả linh giả. Tất cả linh giả đều hi vọng linh hồn lực của mình trong lúc tu luyện cường hãn thêm một chút.

Linh hồn lực cường hãn, vậy thì đối với việc luyện khí, luyện đan đều có tác dụng vô cùng lớn. Đối với thực lực mà nói, không thể nghi ngờ sẽ mạnh hơn nhiều. Hai linh giả đồng cấp giao thủ, thường thường cuối cùng sẽ dùng linh hồn liều mạng với nhau. Kẻ có linh hồn lực mạnh mẽ hơn thì sẽ chiến thắng. Mà điều quan trọng nhất chính là linh hồn lực mạnh mẽ đối với linh giả mà nói, điều này có thể chứng minh thực lực sau này cũng tiến được xa hơn một chút.

Chương 877: Linh hồn thổ phi (2)

Thế nhưng nếu muốn tăng cường linh hồn lực cũng không phải là chuyện dễ dàng. Vì vậy tất cả linh giả đều hi vọng có thể tăng cường linh hồn lực, thế nhưng chỉ có một biện pháp duy nhất, đó chính là dựa vào một ít đan dược có thể tăng cường linh hồn lực.

Loại đan dược này không giống như đan dược bình thường. Đan dược có thể tăng cường linh hồn lực cũng chỉ có thể tăng cường một tia cực nhỏ, mà giá trị lại xa xỉ, không phải một người bình thường có thể mua được.

Tuy rằng linh giả có thể luyện chế, thế nhưng giá cả dược liệu cũng không phải số lượng nhỏ. Linh giả tuy rằng cũng không quá nghèo, thế nhưng khi mua thứ gì đó cũng phải lưu ý giá cả. Có một ít dược liệu không phải là thứ mà linh giả bình thường có thể mua được. Chờ sau khi linh giả có đủ tài phú để mua thì tu vi của bản thân lúc bấy giờ cũng không cần dùng tới những tài liệu này nữa.

Tất cả chuyện này khiến cho có không ít linh giả đi tìm linh dược. Có một ít linh dược đối với tu luyện giả có không ít chỗ tốt. Ví dụ như loại bảo vật như hồn quả này, có thể trực tiếp tăng cường linh hồn lực, đối với linh giả mà nói chính là mê hoặc trí mạng.

Đối với vũ giả mà nói, hồn quả này có thể tăng cường linh hồn lực cũng là điều mà tất cả vũ giả đều cần. Vũ giả yếu nhất chính là linh hồn, nếu như linh hồn có thể lớn mạnh, không thể nghi ngờ chính là việc có lợi nhất với bản thân mình.

Lúc này, Lục Lâm Thiên đang chìm đắm trong linh hồn được tẩm bổ, đồng thời cũng vô cùng phiền muộn. Hồn đan vừa trải qua tẩm bổ, tiểu đao màu vàng bên cạnh hồn đan lúc này lại hấp thu linh hồn lực càng thêm mạnh mẽ. Coi như linh hồn lực hắn được tăng cường mười phần thì tiểu đao kia hấp thu bảy phần, linh hồn lực chân chính của hắn chỉ được tăng cường ba phần mà thôi.

Đối với tiểu đao màu vàng này, Lục Lâm Thiên cũng vô cùng bất đắc dĩ, không biết lai lịch của nó, cũng không biết công dụng của nó. Càng không thể lay động nó dù chỉ nửa phân, hoàn toàn chính là một tên thổ phỉ không ngừng hấp thu linh hồn lực trong đầu hắn.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng rõ ràng, tiểu đao màu vàng này tuy rằng giống như thổ phỉ hấp thu linh hồn lực trong đầu hắn, thế nhưng vì có tiểu đao hấp thu cho nên linh hồn lực của hắn lại được rèn giũa càng thêm mạnh mẽ. Mà dường như tiểu đao này còn cứu hắn một mạng, đối với hắn có hại không lợi, lần này lại hấp thu hơn phân nửa linh hồn lực, quả thực hắn bị lỗ to.

Trong Vụ Tinh Hải môt màu xanh biếc, liếc mắt nhìn từ hải đảo ra chính là thủy vực. Tại một hải đảo có bốn đạo thân ảnh lúc này đứng đó, sắc mặt thoạt nhìn không được tốt lắm.

– Thiếu tông chủ, tốc độ nữ nhân áo trắng kia vô cùng nhanh chóng, chúng ta đuổi hai ngày rồi ngay cả bóng người cũng không gặp, có lẽ nàng ta đã đi xa rồi.

Bốn người này chính là ba trưởng lão và Tùng Bách Đào của Thiên Quỷ Tông, lúc này có một đại hán Linh Suất tứ trọng dùng vẻ mặt bất đắc dĩ nói.

– Mấy người kia rốt cuộc có địa vị gì? Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai bị đoạt, lần này hồn quả cũng rơi vào trong tay bọn họ.

Một lão giả Vũ Suất ngũ trọng bên trái nói.

– Ta đã sớm nói chú ý tới tiểu tử kia, chết tiệt. Mặc kệ bọn chúng là ai, lần sau để ta gặp được tuyệt đối không buông tha cho bọn chúng.

Tùng Bách Đào oán hận không ngớt. Lúc tranh đoạt hồn quả hắn đã nhìn thấy thanh niên áo xanh kia cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư rời đi, vốn định ngăn cản thế nhưng lại nhìn thấy hồn quả đang được người của hắn tranh đoạt, cũng không có biện pháp ngăn cản. Không nghĩ tới lần này hồn quả lại rơi vào trong tay mấy người kia.

– Thiếu tông chủ, chúng ta nhanh chóng đi tới đại điện Vụ Tinh di.

Nếu như có thể thu được cơ duyên thì tổn thất hồn quả này cũng có thể bù được. Cơ duyên trong đại điện Vụ Tinh chỉnh là thứ khó thể cầu.

Linh Suất tứ trọng nói.

– Đi, chúng ta chạy tới đại điện Vụ Tinh trước.

Tùng Bách Đào bất đắc dĩ lạnh nhạt nói. Bốn người lập tức thả người rời đi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Thiên Sỉ Tuyết Sư dựa theo phương hướng Lục Lâm Thiên nhanh chóng bay về phía trước. Trong hải vực vô biên này, một khi đi sai hướng một chút vậy thì toàn bộ phương hướng sẽ bị lệch, muốn tìm đại điện Vụ Tinh sẽ càng thêm khó khăn.

Trong hải vực thi thoảng có thể nhìn thấy có mấy người bị yêu thú vây công, thế nhưng cũng không có yêu thú nào dám tấn công đám người Lục Lâm Thiên. Chỉ cần có yêu thú tới gần Bạch Linh chỉ cần thả ra chút khí tức sẽ khiến cho tất cả yêu thú nhanh chân bỏ chạy.

Phù.

Trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên chậm rãi thở ra một ngụm trọc khí, hai mắt mở ra, trong mắt bắn ra một cỗ tinh quang rồi lập tức thu liễm. Ánh mắt lúc này càng thêm thâm thúy.

– Linh Tướng cửu trọng đỉnh phong.

Cảm nhận linh lực tràn ngập trong cơ thể, Lục Lâm Thiên không khỏi nở nụ cười thỏa mãn. Sau khi luyện hóa hồn quả tu vi linh lực của hắn đã tiếp cận tới Linh Tướng cửu trọng đỉnh phong. Nếu như là Linh Tướng bình thường có thể bắt đầu bế quan chuẩn bị đột phá Linh Suất. Thế nhưng hiện tại hắn lại không thể làm như vậy được. Phương diện tu vi chân khí của hắn vẫn còn kém tu vi linh lực một chút.

Hồn quả này tuy rằng cũng có thể tăng một chút chân khí, thế nhưng so với chỗ tốt về linh lực thì yếu hơn phân nửa. Vốn tu vi linh lực và chân khí đều ở cửu trọng trung kỳ. Thế nhưng lúc này tu vi linh lực đã là cửu trọng đỉnh phong. Còn tu vi chân khí thì miễn cưỡng tới sát biên giới cửu trọng trung kỳ đỉnh. Còn chưa đủ để đột phá tới Vũ Suất.

Lục Lâm Thiên phỏng đoán, có lẽ hắn phải thôn phệ một Vũ Tướng cửu trọng thì mới có thể đột phá Vũ Suất. Có thể còn chưa đủ, từ Vũ Tướng đột phá tới Vũ Suất, năng lượng cần cực kỳ khổng lồ.

– Ca ca, khí tức của huynh dường như lại mạnh hơn không ít, lẽ nào lại đột phá sao.

Cảm giác thấy Lục Lâm Thiên ngừng tu luyện, thủ ấn trong tay Lục Tâm Đồng thu lại, một cỗ hắc mang quanh thân được thu vào trong cơ thể rồi mở miệng hỏi.

– Còn một đoạn một thời gian nữa.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, ánh mắt nhìn về phía trước. Trong đầu không khỏi nghĩ tới lộ tuyến mà Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cung cấp, quan sát một hồi lâu, lúc này hắn mở thở dài một hơi, lộ tuyến hiện tại cũng không có sai sót gì.

– Lão đại, có phải chúng ta sắp tới rồi không?

Tiểu Long hỏi, đôi mắt nhỏ tràn ngập tinh mang nhìn về phía chung quanh. Trong hải vực to lớn lúc này một màu xanh ngắt toàn bộ đều là biển cả khiến cho Tiểu Long có chút buồn chán.

– Có lẽ còn mấy ngày nữa.

Lục Lâm Thiên tính toán thời gian, thầm nghĩ theo lời Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, nếu như không dừng lại mà nói, bằng vào tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư hẳn sẽ mất mười sáu mười bảy ngày là tới đại điện Vụ Tinh, thế nhưng dọc theo đường đi hắn đã dừng lại không ít. Thời gian dừng lại cũng không ngắn. Luyện hóa hồn quả mất bảy ngày, trước đó lại có bốn ngày dừng lại, tổng cộng là mười một ngày. Nếu như lộ tuyến không sai thì chỉ cần mấy ngày nữa là có thể tới đại điện Vụ Tinh.

Chương 878: Bảo vật xuất thế

– Nơi này quả thực đúng là quỷ dị.

Bạch Linh nhìn chung quanh đột nhiên nói.

– Bạch Linh, có phải nàng cảm giác được cái gì rồi không?

Lục Lâm Thiên hỏi, một khi Bạch Linh có dự cảm vậy thì chứng minh nơi này cực kỳ không bình thường.

– Không biết.

Bạch Linh lắc đầu nói:

– Cụ thể ta cũng không cảm giác ra được cái gì, chỉ là trong lòng mơ hồ nghĩ tới, nơi này không giống như những nơi khác, yêu thú phụ cận càng lúc càng mạnh.

– Có bao nhiêu yêu thú mạnh mẽ gần đây?

Lục Lâm Thiên nhẹ giọng hỏi, trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được thỉnh thoảng trong hải vực cũng có một ít khí tức mịt mờ xuất hiện.

– Yêu thú lục giai không ít, ngay cả yêu thú lục giai hậu kỳ cũng có không ít, thế nhưng cho tới bây giờ ta còn chưa gặp qua yêu thú thất giai.

Bạch Linh nói.

– Được rồi, ngươi có biết lai lịch của đại điện Vụ Tinh này không?

Bạch Linh nói xong nhìn Lục Lâm Thiên lại hỏi.

– Có người nói đại điện Vụ Tinh này tồn tại đã lâu, không ai biết lai lịch chân chính của nó. Đại điện Vụ Tinh ba mươi năm mở ra một lần, vì vậy Vụ Tinh Hải trong tay Nhất tông Nhất môn Nhất giáo cũng ba mươi năm mở ra một lần. Mỗi một lần đại điện Vụ Tinh mở ra sẽ có mười người thu được cơ duyên, cơ duyên mỗi người không giống nhau. Đồn rằng có ngươi thu được công pháp tu luyện, có khả năng là vũ kỹ, linh kỹ, còn có khải giáp hộ thân, đan dược, có thể khẳng định mỗi một thứ từ trong đại điện Vụ Tinh xuất ra đều là bảo vật tuyệt đối, nghe nói còn có người nhận được linh khí.

Lục Lâm Thiên nói, tất cả chuyện này Lục Lâm Thiên đã nghe qua từ trong miệng Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, còn có tin tức mà Ám đường thu thập được.

– Vậy chủ nhân của đại điện Vụ Tinh này là Nhất tông Nhất giáo Nhất trang sao?

Bạch Linh hỏi.

– Không phải, Nhất tông Nhất giáo Nhất trang không phải là chủ nhân của đại điện Vụ Tinh.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng khẳng định, nếu như đại điện Vụ Tinh này là của Nhất tông Nhất giáo Nhất trang mà nói thì bốn đại sơn môn này cũng không để cho người khác chiếm tiện nghi. Bảo vật từ trong đại điện đi ra đều là bảo vật khó có được, bốn đại sơn môn này sao có thể dễ dàng chắp tay dâng cho người khác được.

– Vậy thì bảo vật của đại điện Vụ Tinh này từ đâu mà ra?

Bạch Linh nháy mắt hỏi, dường như nàng vô cùng kinh ngạc.

Lục Lâm Thiên khẽ lắc đầu nói:

– Ta cũng không biết. Dù sao đi nữa đại điện Vụ Tinh này ba mươi năm mới mở ra một lần, về phần lai lịch của mấy bảo vật này có lẽ không có ai biết.

– Nói chung ta cảm giác được trong Vụ Tinh Hải này rất là quỷ dị, ngươi phải cẩn thận một chút.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên rồi nghiêm túc nói.

– Mỗi lần bị nàng nhìn khiến ta thiếu chút nữa thất thần.

Bị Bạch Linh nhìn, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi run lên. Ánh mắt kia của Bạch Linh giống như là một cái vực sâu khiến cho hắn không tự chủ mà rơi xuống.

– Từ bao giờ mà ngươi cũng trở nên như vậy rồi?

Bạch Linh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, thế nhưng trong mắt lại không có ý tứ trách cứ.

– Lão đại, bên kia có chút tình huống.

Thanh âm của Tiểu Long truyền đến, đôi mắt nhỏ lúc này mang theo sự cảnh giác nhìn về một hảo đảo lớn trước mặt.

– Không hề thiếu cường giả, còn có một cỗ năng lượng khổng lồ.

Bạch Linh nhíu mày.

– Lẽ nào lại có bảo vật?

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng. Chuyện gặp phải bảo vật trong Vụ Tinh Hải cũng không phải là chuyện lạ. Tuy rằng mục tiêu thứ nhất của mọi người đều là cơ duyên trong đại điện Vụ Tinh, thế nhưng trong Vụ Tinh Hải này cũng có không ít bảo vật. Trong đó nhiều nhất chính là dược liệu, có một ít hải đảo cũng có không ít dược liệu cao giai.

Mà ngoại trừ dược liệu ra, còn có linh quả, hồn quả đều là bảo vật. Nghĩ tới bảo vật, Lục Lâm Thiên nhanh chóng nói:

– Chúng ta cũng đi xem một chút.

Thiên Sí Tuyết Sư nhanh chóng bay đi mang theo tiếng gió rít gào lao về phía trước.

Hải đảo trước mặt, tại một ngọn núi cao, lúc đám người Lục Lâm Thiên hạ xuống, chung quanh cũng có không ít người đang lục tục đáp xuống.

Trên ngọn núi lúc này có không ít thân ảnh đang đứng, ánh mắt nhìn về phía mặt nước gần đó. Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua, lúc này có một cỗ năng lượng mạnh mẽ từ trong mặt nước tỏa ra.

Lục Lâm Thiên nhìn kỹ, trong hải vực trước mặt lúc này mặt nước đang chậm rãi hóa thành một dòng xoáy, phạm vi mặt nước ba động trong phiến hải vực này chừng vạn thước. Trên mặt nước có một cỗ năng lượng vô hình mang theo khí tức kinh khủng bắt đầu xuất hiện.

– Ca ca, muội cảm thấy có chút không bình thường.

Lúc này Lục Tâm Đồng kéo tay Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Tâm Đồng, muội cảm giác được cái gì?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức biến hóa.

– Trong thủy vực này dường như có một ít khí tức đang hô ứng với muội.

Ánh mắt nhìn về phía mặt nước đang không ngừng ba động kia rồi nói.

Nhìn Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên cảm thấy vô cùng kỳ quái, trong thủy vực kia rốt cuộc có thứ gì không ngờ lại có hô ứng với Tâm Đồng cơ chứ.

– Lão đại, trong thủy vực kia dường như có cái gì đó thực. Đệ cũng cảm giác có chút quan hệ với đệ.

Thân thể Tiểu Long dựng lên, ánh mắt mang theo sự khẩn trương và nghi hoặc nhìn về phía mặt nước đang ba động kia.

– Tại sao lại có thể như vậy?

Lục Lâm Thiên càng thêm kỳ quái, ánh mắt nhìn về phía Bạch Linh, lúc này Bạch Linh cũng cau mày, dường như đang xem xét cái gì đó.

Sưu Sưu.

Mặt nước đang liên tục ba động, dường như đang có xu thế tăng cường. Dòng xoáy ở giữa bắt đầu nhanh hơn, gợn sóng lan tràn ra chung quanh.

– Lẽ nào thực sự có bảo vật xuất thế sao?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn mặt nước. Phàm là bảo vật xuất thế đều có một chút dị tượng không giống nhau. Trong thủy vực lúc này quả thực có chút giống như bảo vật sắp xuất thế.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức chuyển qua chung quanh. Lúc này chung quanh hắn có khá nhiều người đang đứng đó. Ánh mắt nóng bỏng nhìn vào dòng xoáy trong hải vực kia. Dị tượng như vậy, lại có năng lượng ba động, cực kỳ giống với những gì ghi lại.

Lục Lâm Thiên đảo qua đám người đông đảo này, lúc này hắn đã sớm nhận ra mấy đạo khí tức mịt mờ, tức thì vẻ mặt hắn biến đổi. Trên hải đảo lúc này cường giả Linh Suất, Vũ Suất bát trọng và Vũ Suất, Linh Suất cửu trọng chỉ ít cũng có năm người.

– Ô?

Lục Lâm Thiên cảm thấy có chút ngoài ý muốn. Lúc này bên cạnh mấy người Vũ Suất bát trọng, cửu trọng kia Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhận ra mấy người quen.

– Bảo Đài môn, Nam Hải môn, Tầm Vũ động, Thanh Phong môn.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhận ra mấy người này. Trong đó Vương Xán Nhiên của Bảo Đài môn, Trần Ngọc Đông của Nam Hải môn, Phụng Tiên Hành của Thanh Phong môn còn có Mao Xương Nguyên của Thanh Phong môn đều ở bên cạnh mấy người kia.

– Không ngờ tất cả đều ở đây.

Nhìn đám người này, Lục Lâm Thiên cảm thấy có chút ngoài ý muốn. Phía sau những sơn môn này chính là Lan Lăng sơn trang và Hóa Vũ tông, lúc này những sơn môn này cũng không ở cũng Lan Lăng sơn trang và Hóa Vũ tông, xem ra tầng quan hệ này cũng không phải quá sâu.

Chương 879: Thiên độc yêu long (1)

Người của bốn môn kia cũng nhanh chóng phát hiện ra Lục Lâm Thiên, sau đó lập tức cúi đầu nói với mấy người bên cạnh. Lập tức mấy Vũ Suất bát trọng cùng với Vũ Suất cửu trọng nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Sau đó lại nhìn về chỗ mặt nước đang ba động kia.

Đối với những sơn môn này Lục Lâm Thiên cũng không thèm để ý. Thực lực hiện tại của Phi Linh môn đã hoàn toàn có thể chống lại những sơn môn này. Coi như là ở trong Vụ Tinh Hải này, thực lực bên người của hắn cũng có thể chống lại đám người này.

– Là ai?

Cảm nhận được một đạo hàn ý nhìn vào mình, Lục Lâm Thiên nhanh chsong quanh đầu lại. Lúc này bên trái đoàn người có một thanh niên ngũ quan tuấn tú dị thường ánh mắt mang theo vẻ lạnh lùng nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Mà nhìn vào người này, sắc mặt Lục Lâm Thiên không khỏi đại điện.

– Lăng Thanh, là nàng ta.

Người này Lục Lâm Thiên đương nhiên không quên, chính là nữ nhân Lăng Thanh nữ giả trang nam kia. Lục Lâm Thiên không nghĩ tới ở trong Vụ Tinh Hải này cũng có thể gặp được nàng.

– Ca ca, nơi đó có độc khí, muội có thể cảm giác được trên mặt nước có kịch độc.

Lục Tâm Đồng khẽ nói với Lục Lâm Thiên.

– Có kịch độc sao? Là vật gì vậy?

Lục Lâm Thiên thu hồi ánh mắt trên người Lăng Thanh.

– Lâm Thiên, thủy vực này quá sâu, ta cũng không dò xét được kỹ. Chỉ là ta có cảm giác bên trong sẽ có một vật xuất hiện, không phải là thứ tầm thường.

Lúc này Bạch Linh thu tâm thần lại, vội vã truyền âm với Lục Lâm Thiên.

– Chẳng lẽ không phải bảo vật xuất thế sao?

Lục Lâm Thiên vốn còn đang tưởng rằng sẽ có bảo vật xuất thế.

– Hẳn không phải là bảo vật xuất thế, nói chung, bên trong có thứ rất nguy hiểm.

Bạch Linh truyền âm nói.

Ngay khi Bạch Linh nói xong, trong bầu trời đột nhiên gió thổi mây phun, một cỗ lực lượng cuồng bạo ngập trời đột nhiên nổi lên mặt nước.

Cỗ năng lượng ngập trời này khiến cho trong lòng tất cả mọi người có mặt ở đây không khỏi run rẩy.

Phanh.

Trong bầu trời, một cỗ năng lượng bàng bạc tới cực hạn đột nhiên tạo thành một đạo quang trụ, trực tiếp vọt lên khỏi mặt nước.

Theo đạo quang trụ này bắn vào trong mặt nước rồi biến mất, năng lượng bàng bạc ngập trời kia cũng đột nhiên biến mất, ngay cả mặt nước vạn thước đang ba động kia trong nháy mắt này đột nhiên an tĩnh lại.

– Chuyện gì xảy ra, sao lại yên tĩnh như vậy?

– Không phải có bảo vật xuất thế sao?

Trên hải vực, những dao động lập tức biến mất, tất cả trở nên yên lặng dị thường. Mặt nước vừa mới lay động lịch liệt, sóng gợn khuếch tán lúc này cũng vô cùng yên tĩnh. Không ít người chung quanh Lục Lâm Thiên lúc này không khỏi thấp giọng nghị luận, có không ít người đã chờ ở nơi này không ít ngày rồi.

Mà dưới sự yên tĩnh này, trong lòng Lục Lâm Thiên đột nhiên có chút rung động. Đột nhiên trong thiên địa vang lên tiếng động rất nhỏ, vô số ánh mắt của mọi người lập tức nhìn về phía mặt nước, trên mặt nước lúc này bắt đầu nổi lên từng đợt sôi sục.

Mặt nước lay động càng lúc càng nhanh, lắc lư tạo thành một loạt âm thanh kỳ quái. Dưới âm thanh khuếch tán, mặt nước kia ngày càng kịch liệt.

Mọi người lập tức khẩn trương, ánh mắt bắt đầu cuồng nhiệt, thậm chí ngay cả hô hấp cũng trở nên dồn dập.

– Bảo vật sắp xuất thế sao?

– Xuất hiện hiện tượng khác thường, nhất định là có bảo vật. Bảo vật trong Vụ Tinh Hải tất nhiên là bất phàm.

– Bảo vật sắp xuất thế.

Lại có không ít người thấp giọng nghị luận, mọi người đều chờ mong bảo vật xuất thế, dị tượng phát sinh như vậy tuyệt đối là bảo vật xuất thế.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn mặt nước ngày càng kịch liệt, hắn có cảm giác giống như là có một đầu quái vật lớn đang ở dưới đáy trở mình, mặt nước lắc lư càng lúc càng nhanh, một cỗ khí tức kỳ dị từ trên mặt nước truyền ra.

Lúc này, Lục Lâm Thiên cảm giác được có một cỗ năng lượng cực kỳ kinh khủng đang truyền tới. Loại dao động này vô cùng gấp gáp, khiến cho hắn có cảm giác vô cùng nguy hiểm.

Âm thanh kỳ dị càng lúc càng lớn. Mặt nước dao động lúc này đã lan ra chung quanh phương viện vạn thước. Sóng trong hải vực đã tới tình trạng cuồng bạo, sóng lớn cuồn cuộn cao mấy chục thước rồi ầm ầm đổ xuống mặt nước tạo thành vô số bọt nước bắn tứ tung.

Ở giữa mặt nước chừng vạn thước chung quanh xuất hiện một dòng xoáy cực lớn, đường kính chừng vài trăm thước, dòng xoáy liên tục xoay tròn, giống như là có một con cự thú to lớn đang hút nước vậy.

Phanh.

Dòng xoáy kia lúc này đột nhiên ngưng lại, một tiếng nổ thật lớn vang lên, toàn bộ dòng xoáy lúc này đột nhiên trở nên cuồng bạo.

Ngay lúc này, trong dòng xoáy khổng lồ kia mơ hồ xuất hiện một đường cong khổng lồ giống như gò núi, như ẩn hư hiện. Nếu nhìn kỹ dường như là một con cự long đang ngủ say trong hải vực, truyền ra một cỗ khí tức khiến tim đập nhanh liên hồi.

Lúc này, ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng nhìn kỹ vào đường cong như gò núi kia. Dường như có chút màu đen, khi nhìn vào nó tim hắn không khỏi dập nhanh hơn vài phần.

– Cẩn thận, là yêu thú long tộc.

Ngay lúc này, thanh âm của Bạch Linh vang lên trong tai Lục Lâm Thiên.

Ngao.

Ngay khi Bạch Linh nói xong, trong thủy vực đột nhiên vang lên một tiếng rống vang vọng thiên địa. Một đạo quang trụ màu đen từ trong dòng xoáy phóng lên cao mang theo sóng nước vài trăm thước, giống như quả bom ầm ầm nổ tung.

Sóng nước rơi xuống, toàn bộ không gian đều lắc lư, đồng thời một con quái vật lớn xuất hiện trước mắt mọi người.

Đây là một con quái vật lớn chừng hơn nghìn thước, Thủy Hỏa Yêu Giao so với nó quả thực quá nhỏ bé. Nhìn con quái vật đang lăng không xoay quanh bầu trời, trong lòng tất cả mọi người có mặt hiện giờ không khỏi cảm thấy nhỏ bé. Đồng thời tim khong khỏi đập nhanh hơn vài phần.

Quái vật lớn này cả người đen kịt, từ phía xa nhìn lại, quanh thân tràn ngập hắc vụ, hắc vụ này cực kỳ thu hút, ngay cả chu vi không gian chung quanh cũng biến thành màu đen. Hắc vụ nồng nặc này dường như có thể đồng hóa không khí chung quanh vậy.

– Sao không phải là bảo vật xuất thế, là yêu thú.

– Là yêu thú đột phá, không phải bảo vật.

– Trời ạ, đây là thứ gì.

Lúc này mọi người vô cùng kinh hãi, ánh mắt nhìn quái vật to lớn màu đen không nói ra lớn.

Đầu quái vật lớn này vô cùng dữ tợn, uy mãnh, trên đầu có hai cái sừng, hai sừng to như một cái cây, lại giống như răng cưa. Miệng có hai cái râu dài rũ xuống, giống như rồng, phía dưới cũng có một chòm râu, cả người được lân phiến màu đen bao trùm, lưu quang màu đen nhè nhẹ quanh người.Nhìn đầu quái vật lớn này, Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhớ tới một loại yêu thú trên Thiên Linh lục, yêu thú này giống với ghi chép như đúc, chính là Thiên Độc Yêu Long.

Căn cứ vào ghi chép trên Thiên Linh lục, Thiên Độc Yêu Long này trong cơ thể có huyết mạch Long tộc, chỉ là huyết mạch của nó cũng không quá thuần chủng, chỉ là tạp giao của yêu thú long tộc và độc giao long mà thôi. Thực lực cường hãn vô cùng, huyết mạch cao đủ khiến cho những yêu thú bình thường không thể sánh được. Chỉ sợ là Thiên Sí Tuyết Sư cũng kém nó một bậc.

Chương 880: Thiên độc yêu long (2)

Mà Thiên Độc Yêu Long này sở hữu hai loại thiên phú khiến cho nhân loại vô cùng kiêng ky, thứ nhất chính là sở hữu bản thể cường hãn của long tộc, thứ hai chính là sở hữu kịch độc của độc giao long. Kịch độc của nó trong bảng xếp hạng kịch độc yêu thú tuyệt đối có thể tiến vào top ba.

Thiên Độc Yêu Long lúc này xoay quanh bầu trời, thân thể to lớn vô cùng khổng lồ, liếc mắt nhìn lại, thân thể khổng lồ của nó dường như xuyên qua những đám mây, từ trên thân thể to lớn tỏa ra uy áp mạnh mẽ, người thực lực thấp lúc này đã bắt dầu run rẩy.

Thân thể Thiên Độc Yêu Long khẽ giãy dụa trên không trung, một cỗ uy áp khuếch tán ra chung quanh, toàn bộ không gian lúc này dường như run rẩy.

Đứng ở trước mặt Thiên Độc Yêu Long, Lục Lâm Thiên có cảm giác mình vô cùng nhỏ bé. Khí tức trên người Thiên Độc Yêu Long càng khiến Lục Lâm Thiên sợ hãi than. Khí tức này dường như không kém bản thể của Bạch Linh là bao.

Ngao.

Thiên Độc Yêu Long rít lên một tiếng, thanh âm như sấm sét truyền ra chung quanh. Lập tức trong hai vực truyền ra vô số tiếng thú rống.

Ô ô…

Ngao…

Dát.

Toàn bộ hải vực lúc này tràn ngập tiếng yêu thú đáp lại tiếng gầm của Thiên Độc Yêu long.

– Ha ha, bả long vương ngày hôm nay đọt phá, không ngờ lại có nhiều nhân loại tới dâng điểm tâm như vậy, quả thực khiến ta vô cùng hài lòng.

Hai mắt đầu Thiên Độc Yêu Long mở ra, ánh mắt to lớn giống như một chiếc đèn l*иg vậy.

– Là Thiên Độc Yêu Long.

– Chết tiệt, không ngờ nơi này lại có Thiên Độc Yêu Long. Là Thiên Độc Yêu Long thất giai.

– Nhanh, rời khỏi đây.

Trong nháy mắt, sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, nhanh chóng ôm Lục Tâm Đồng đang kinh ngạc nhìn Thiên Độc Yêu Long trên bầu trời. Vòng xoáy dưới chân chợt lóe, thân hình nhanh chóng thối lui. Bạch Linh bên cạnh lúc này cũng khẽ nhíu mày, lập tức theo sau Lục Lâm Thiên.

Ngay khi Lục Lâm Thiên thối lui, trong đoàn người đông đảo bên cạnh hắn cũng có không ít thân ảnh nhanh chóng thối lui.

– Chết đi.

Một tiếng rít gào vang lên. Cái miệng lớn của Thiên Độc Yêu Long mở ra. Một đạo hắc vụ khổng lồ được phun ra, trong hắc vụ này ẩn chứa năng lượng kinh khủng, đồng thời một mùi gay mũi tràn ngập trong không khí.

Phanh Phanh.

Cỗ hắc vụ này trong nháy mắt đánh vào trên ngọn núi rồi nổ tung. Một cỗ kình khí ngay cả cường giả Vũ Suất cũng kinh hãi giống như một cơn lốc mang theo không gian gấp khúc khuếch tán. Những người trên ngọn núi chưa kịp phản ứng trong nháy mắt bị thôn phệ. Tiếng kêu thê lương thảm thiết vang vọng, sau đó hóa thành xương trắng. Một lát sau xương trắng cũng hóa thành từng mảnh nhỏ, lúc này ngay cả Vũ Tướng và Linh Tướng cũng trực tiếp bị đánh chết.

– Chạy, chạy mau.

Một tiếng hét lớn truyền tới, mọi người nhanh chóng chạy đi. Thiên Độc Yêu Long này quá kinh khủng, không ai dám chống lại. Mọi người còn tưởng rằng là bảo vật xuất thế, ai ngờ lại là một đầu Thiên Độc Yêu Long kinh khủng xuất thế.

Khóe mắt Lục Lâm Thiên bắn ra tinh quang, lúc này hắn cũng nhìn thấy Lăng Thanh cũng đang kinh hãi, thân ảnh nhanh chóng thối lui.

– Thiên Độc Yêu Long vừa mới đột phá thất giai, thực lực rất mạnh, chúng ta không nên trêu vào nó. Tốt hơn là lui lại.

Thanh âm của Bạch Linh vang lên trong tai Lục Lâm Thiên. Nàng do dự một chút, cánh tay vung lên, lập tức nắm lấy tay Lục Lâm Thiên rồi nhanh chóng lao về phía trước.

Sưu.

Tốc độ của Bạch Linh giống như thiểm điện, nhanh chóng chạy về phía xa. Lục Lâm Thiên bị Bạch Linh lôi kéo, một mùi hương nhàn nhạt truyền vào trong mũi, lúc này thân thể hắn giống như là cưỡi mây nhanh chóng xẹt qua không gian. Trong bầu trời, Thiên Sí Tuyết Sư và Nghịch Lân Yêu Bằng đã sớm bay về phía trước.

– Trời sinh độc thể, không ngờ lại là trời sinh độc thể. Ta cảm nhận được sự tồn tại của trời sinh độc thể. Ha ha.

Trong bầu trời, sau khi đánh chết hơn mười Vũ Tướng, ánh mắt Thiên Độc Yêu Long lập tức nhìn về phía Lục Tâm Đồng đang chạy trốn, ánh mắt vô cùng nóng bỏng.

– Các ngươi trốn không thoát đâu.

Lúc này Thiên Độc Yêu Long không ngờ lại mặc kệ những người khác, trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang bắn về phía Lục Tâm Đồng.

– Ca ca, Thiên Độc Yêu Long dường như đang đuổi về phía chúng ta.

Lục Tâm Đồng quay đầu lại rồi lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

– Ta kháo.

Lục Lâm Thiên mắng to một tiếng. Thiên Độc Yêu Long này người khác không đuổi lại đuổi đám người bọn hắn.

Ngao.

Một tiếng thú rống quanh quẩn giữa không trung. Khí tức hung hãn tràn ngập không gian, một thân ảnh màu đen nhanh chóng bắn về phía trước.

Mấy Vũ Suất bát trọng chung quanh lúc này cũng chỉ có thể nhanh chóng mang đệ tử trong môn phái chạy trốn. Căn bản không có một chút dừng lại nào. Cũng không dám dừng lại xem náo nhiệt. Thiên Độc Yêu Long thất giai, hiện tại bọn họ hận không thể mọc thêm ra vài đôi chân để chạy trốn.

– Ca ca, máu của Thiên Độc Yêu Long có thể đưa cho sư phụ đoán thể nha.

Giữa không trung, Lục Tâm Đồng đột nhiên nói.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng nghĩ tới, Đông Lão cần máu của yêu thú lục giai hậu kỳ cực kỳ độc để đoán thể. Đầu Thiên Độc Yêu Long trước mắt so với những yêu thú kịch độc bình thường còn mạnh hơn nhiều, quả thực chính là tài liệu tốt nhất. Mà trên phương diện thực lực, Thiên Độc Yêu Long lại vừa đột phá thất giai, chỉ sợ tác dụng của nó so với yêu thú lục giai hậu kỳ còn mạnh hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên không dám khẳng định Thiên Độc Yêu Long thất giai này có tác dụng với Đông lão hay không thế nhưng trong suy nghĩ của hắn, có lẽ so với yêu thú lục giai hậu kỳ thì mạnh hơn nhiều.

– Bạch Linh, nàng có biện pháp nào lấy máu của Thiên Độc Yêu Long này không?

Lục Lâm Thiên bị Bạch Linh kéo tay, thế nhưng lúc này cũng không có suy nghĩ gì khác, hắn nhanh chóng hỏi.

– Không biết, có thể thử xem, chỉ là thực lực các ngươi quá yếu, đầu hắc long kia lại quá mạnh, chỉ sợ làm bị thương tới các ngươi.

Thân ảnh Bạch Linh xẹt qua không gian, do dự một chút rồi nói.

– Không sao, ta chỉ cần một chút máu của Thiên Độc Yêu Long là được, chỉ cần một chút là cũng đủ dùng rồi.

Lục Lâm Thiên nói, đại gia hỏa khổng lồ này, mất một chút máu với nó mà nói chỉ là là chín trâu không tính là mất một sợi lông.

– Vậy ta thử xem một chút. Thế nhưng đây không phải là nơi thích hợp.

Bạch Linh nói xong, thân thể nhanh chóng bắn về phía trước.

– Nhân loại, các ngươi trốn không thoát đâu.

Tiếng gầm gừ như sấm vang lên phía sau. Đầu Thiên Độc Yêu Long khổng lồ lúc này nhanh chóng bay về phía trước. Thân thể to lớn xẹt qua không gian, thân ảnh vọt qua không trung tạo thành một đường mây màu đen mãi không tiêu tán.

Tốc độ của nó không ngờ cũng nhanh như thiểm điện, trong nháy mắt biến mất ở giữa không trung. Lúc này khu vực xung quanh hải đảo trong nháy mắt không thấy bóng dáng Thiên Độc Yêu Long đâu nữa.

Mà mấy người có tốc độ chậm lúc này vốn tưởng rằng mình sẽ lành ít dữ nhiều, ai biết Thiên Độc Yêu Long này lại không đối phó với bọn họ mà đuổi theo một nữ tử tuyệt mỹ và một thanh niên áo xanh, còn có một tiêu cô nương. Điều này khiến cho không ít người kinh ngạc và thầm cầu khẩn cho ba người kia. Bị Thiên Độc Yêu

Long thất giai truy sát, kết quả không cần nói cũng biết.

Chương 881: Ngươi đúng thật la�? Muốn ăn đòn

Không ít người không khỏi hít sâu một hơi rồi vội vã rời đi. Nghĩ tới cảnh tượng vừa rồi trong lòng đám người này không khỏi sợ hãi. Quái vật kia vô cùng kinh khủng, không phải thứ mà bọn hắn có thể trêu vào. Huống chi chung quanh lúc này cũng có không ít yêu thú đang tụ tập, rời đi sớm một chút vẫn là tốt nhất.

Tại một khoảng không khác, một đạo thân ảnh lăng không mà đứng, ánh mắt nhìn chăm chú vào phương hướng Lục Lâm Thiên và Bạch Linh vừa rời đi, quang mang trong mắt không khỏi chợt lóe, lập tức bắn về phía ngược lại.

Trong hải vực rộng lớn, có mấy đạo thân ảnh nhanh như thiểm điện xẹt qua rồi biến mất trong không trung.

Ngao.

Phía sau lúc này có một tiếng gầm gừ vang lên, một đạo lưu quang màu đen đuổi theo không bỏ.

– Ca ca, Thiên Độc Yêu Long này dường như vì muội mới đuổi theo chúng ta.

Lục Tâm Đồng nói:

– Sư phụ từng nói với muội, muội là Tiên Thiên độc thể, nếu như yêu thú kịch độc thôn phệ muội sẽ thu được chỗ tốt vô cùng lớn.

– Hóa ra là như vậy.

Rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng biết vì sao Thiên Độc Yêu Long lại đuổi theo hắn không buông.

– Được rồi, dừng ở đây thôi.

Giữa không trung, thân thể Bạch Linh dừng lại, ánh mắt đột nhiên nhìn về phía sau, tay buông Lục Lâm Thiên.

– Đại gia hỏa này quá mạnh mẽ, đệ có cảm giác không làm gì được nó.

Đôi mắt nhỏ của Tiểu Long nhìn chăm chú về phía Thiên Độc Yêu Long đang đuổi tới, trong mắt có chút ngưng trọng.

Ngao.

Một tiếng gầm truyền tới, thanh âm xuyên thấu không gian khiến cho không gian đột nhiên rung động. Tiếng gầm giống như cuồng phong cuốn qua không gian khiến cho không gian gợn sóng.

Tiếng gầm còn chưa dứt thì thân thể khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long xuất hiện. Chỉ trong chốc lát, thân thể khổng lồ đen tuyền của nó xoay quanh bầu trời, trên thân thể to lớn kia tỏa ra uy áp mạnh mẽ.

Trên long lân quanh người Thiên Độc Yêu Long bắn ra hắc mang tràn ngập, giống như là xuyên thấu không gian, hai cái sừng trên đầu tỏa ra hàn mang sắc bén.

Thân thể khổng lồ xoay quanh không trung, khí tức uy áp khuếch tán, còn mang theo độc khí lan tràn khiến cho tim không khỏi đập nhanh hơn vài phần.

Nhìn con quái vật lớn trong bầu trời, cùng với khí thế ngập trời này, vẻ mặt Lục Lâm Thiên không khỏi ngưng trọng. Đây chính là yêu thú long tộc trong truyền thuyết sao? Tuy rằng huyết thống không phải quá thuần khiết, thế nhưng tuyệt đối là một thành viên trong long tộc.

Kiếp trước rồng chỉ tồn tại trong truyền thuyết, Lục Lâm Thiên không nghĩ tới ở dị thế này quả thực rồng có tồn tại. Thế nhưng rồng ở đây so với kiếp trước có chút khác nhau. Rồng trong truyền thuyết kiếp trước có tam trảo, ngũ trảo, thất trảo, cửu trảo. Thế nhưng đầu hắc long này không có một cái chân nào, thế nhưng hình thái, đặc biệt là đôi sừng kia chứng minh nó quả thực đúng là long tộc.

Mà cảm nhận độc khí ngập trời trên người đầu Thiên Độc Yêu Long này, Lục Lâm Thiên lại càng ngưng trọng. Chỉ sợ Thiên Độc yêu Long này không dễ đối phó. Chỉ ít hiện tại hắn đừng vọng tưởng đối phó với nó. Sợ rằng Thiên Độc Yêu Long này chỉ cần phun một cái là hắn đã lập tức mất mạng.

– Tiên Thiên độc thể, quả thực là có Tiên Thiên độc thể.

Giữa không trung, ánh mắt của Thiên Độc Yêu Long khổng lồ trực tiếp nhìn vào trên người Lục Tâm Đồng, trong mắt hiện lên vẻ tham lam.

– Thiên Độc Yêu Long, ngươi đúng là kiêu ngạo, ta xem ngươi chắc đã lâu không được ăn đòn rồi.

Đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh nhìn về phía Thiên Độc Yêu Long, một cỗ khí tức nhàn nhạt bắt đầu khuếch tán.

– Ngươi là ai?

Vốn Thiên Độc Yêu Long không để Bạch Linh vào trong mắt, thế nhưng lúc này nghe Bạch Linh nói vậy, lại thêm khí tức trên người Bạch Linh hiện tại khiến cho Thiên Độc Yêu Long đột nhiên cảm giác được thứ gì đó, lúc này mới nhìn chằm chằm vào Bạch Linh.

Khí tức Bạch Linh vẫn luôn được thu liễm lại, hơn nữa tâm cảnh cực cao, yêu thú đồng cấp và vũ giả Vũ Vương rất khó nhận ra khí tức trên người nàng.

Mà đầu Thiên Độc Yêu Long này cũng như vậy. Ngay từ đầu nó không đặt Bạch Linh vào trong mắt. Thế nhưng lúc này cảm nhận khí tức trên người Bạch Linh dường như không bình thường chút nào, cho nên mới chú ý tới.

– Vừa mới đột phá thất giai, khí tức của ngươi còn chưa ổn định, đã muốn diễu võ dương oai trước mặt ta. Ngươi muốn ăn đòn thật rồi.

Bạch Linh khẽ nói.

– Trước mặt bản long vương lại dám kiêu ngạo, mặc kệ ngươi là ai ta cũng phải giáo huấn ngươi.

Thiên Độc Yêu Long vừa mới đột phá thất giai, khí thế đại thịnh làm sao có thể để cho Bạch Linh nói như vậy. Tuy rằng nó cảm thấy khí tức của Bạch Linh bất phàm thế nhưng cũng không đặt vào trong mắt. Tức thì một tiếng quát chói tai vang lên, đồng thời khí tức hung hãn bạo phát ra, thân thể to lớn hóa thành một đạo lưu quang màu đen bắn về phía Bạch Linh.

Trong nháy mắt, trên người Bạch Linh đột nhiên xuất hiện một đạo bạch quang khiến cho không gian gấp khúc. Cánh tay khẽ biến đổi, trên cổ tay phải đột nhiên có một cái đuôi dài xuyên thấu không gian hiện lên.

Cái đuôi màu trắng này mang theo từng đạo tàn ảnh hung hăng đánh vào trên người Thiên Độc Yêu Long trên không trung.

Phanh.

Thanh âm bạo liệt vang vọng không trung. Hai cỗ lực lượng va chạm bắn ra lưu quang chói mắt. Lực lượng cuồng bạo bắn ra bốn phía, Lục Lâm Thiên và Lục Tâm Đồng trong nháy mắt lùi lại.

– Ngươi cũng là yêu thú?

Kình khí khuếch tán, toàn bộ không trung run rẩy. Lúc này ánh mắt Thiên Độc Yêu Long tức thì đại biến, Bạch Linh xuất thủ khiến cho nó lập tức biết được thân phận của Bạch Linh.

– Ngươi cho rằng mình đột phá tới thất giai là rất giỏi rồi sao? Vừa mới đột phá đã đứng ở trước mặt ta kiêu ngạo, ngươi vẫn còn kém một chút.

Cái đuôi to lớn của Bạch Linh nhanh chóng được thu lại. Ánh mắt bắn ra hàn ý, quanh thân tức thì bắn ra bạch quang.

Ngao.

Một tiếng thú rống trầm thấp vang lên, Bạch Linh nhanh chóng hiện ra bản thể khổng lồ. Thân thể to lớn giống như một tòa núi lớn. Quanh thân trắng như tuyết, phía sau có bảy cái đuôi dài vài trăm thước, bắn ra kinh phong xuyên thấu không gian. Khí thế trên người nàng lúc này không dưới Thiên Độc Yêu Long.

– Cửu Vĩ Yêu hồ? Ngươi cũng là thất giai? Ngươi vào đây bằng cách nào?

Thiên Độc Yêu Long kinh ngạc. Trong Vụ Tinh Hải này nó đã vô cùng quen thuộc, nơi này căn bản không có yêu thú thất giai, vì vậy Cửu Vĩ Yêu Hồ này chỉ có thể từ bên ngoài vào mà thôi.

– Ta vào bằng cách nào ngươi không cần biết, ta cần một chút máu trên người ngươi, thứ đó với ta có chút hữu dụng. Mau giao ra đây.

Bản thể Cửu Vĩ Yêu Hồ của Bạch Linh nói.

– Hừ. Nằm mơ đây là địa bàn của ta. Đem người có tiên thiên độc thể giao cho ta. Ta sẽ thả ngươi đi. Bằng không trong các ngươi một người cũng không được đi.

Thiên Độc Yêu Long rít gào nói. Thân là một thành viên long tộc, nó có ngạo khí của bản thân mình. Đối phương cũng chỉ là thất giai sơ kỳ mà thôi, nó cũng không sợ.

Ngao.

Bản thể Cửu Vĩ Yêu Hồ của Bạch Linh rống lên một tiếng, bộ lông trắng như tuyết trên người lập tức dựng đứng. Kình phong vô tận từ trong cơ thể khuếch tán khiến cho không gian lắc lư.

Chương 882: Thân thể cường hãn (1)

– Ta tự mình lấy vậy.

Bạch Linh quát nhẹ một tiếng. Một cỗ khí tức bàng bạc bạo phát khiến cho toàn bộ bầu trời dưới khí tức cường hãn này khẽ run rẩy, mang theo một cỗ uy thế tuyệt đối. Bảy cái đuôi lớn đan xen với nhau bỗng nhiên tạo thành bảy đạo tàn ảnh, trong nháy mắt đánh về phía chân trời. Bảy cái đuôi lớn nhanh chóng tiến về phía Thiên Độc Yêu Long.

Ngao.

Thiên Độc Yêu Long rít lên một tiếng, thân thể to lớn không chút sợ hãi trong nháy mắt tiến lên.

Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt vang lên, thân thể to lớn hung hăng va chạm, tiếng va vang lên giữa không trung không ngớt. Không gian lắc lư rung động, phía dưới, thủy vực tạo thành vô số con sóng lớn bắn lên trên.

Trong kình khí cuồng bạo, một cái đuôi lớn của Bạch Linh xuyên qua không gian trong nháy mắt bắn về phía đầu Thiên Độc Yêu Long.

Trong miệng Thiên Độc Yêu Long bỗng nhiên phun ra một ngụm khói độc. Trong khói độc này có một cỗ lực lượng ăn mòn vô cùng mạnh mẽ khiến cho sóng gợn trong không gian cũng bị ăn mòn. Bạch Linh dường như cũng có chút kiêng ky, cái đuôi quay về, trong nháy mắt khi khói độc bao phủ, ba cái đuôi nhanh chóng xuyên thấu không gian bắn về phía trước.

Ngao.

Thiên Độc Yêu Long rít lên một tiếng, nó biết đối phương tuyệt đối không dễ chọc, một cỗ khí tức hung hãn ngập trời từ trong cơ thể nó tràn ra. Khói độc càng thêm đậm đặc khiến cho không gian gấp khúc, đồng thời dưới sự bao phủ của khói độc, sóng gợn trong không gian cũng bị nhuộm một màu đen.

– Hừ, Cửu Vĩ Yêu Hồ, ngươi không làm gì được ta đâu.

Thiên Độc Yêu Long rít lên một tiếng. Thân thể khổng lồ run rẩy, không gian bỗng nhiên nổi lên ba động kịch liệt. Mà thân thể khổng lồ của nó cũng như thiểm điện, trong nháy mắt trực tiếp đánh về phía Bạch Linh, một cỗ khí tức ngập trời tràn ra.

Thiên Độc Yêu Long vô cùng hiểu rõ ưu thế của mình. Bản thể cường hãn, hơn nữa lại thêm toàn thân đều là kịch độc, chỉ có lấy cứng chọi cứng thì nó mới chiếm được tiện nghi.

Ánh mắt Bạch Linh chợt lóe, thân thể khổng lồ nhanh chóng thối lui, nàng cũng biết không thể liều mạng với Thiên Độc Yêu Long, bản thể của Long tộc vô cùng cường hãn, vô cùng khó đối phó, chỉ có thể dựa vào ưu thế tốc độ mà đối phó.

Sưu.

Nhìn thấy đối phương thối lui, cái đuôi trên bản thể khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long khẽ quất theo, không chịu bỏ qua. Sắc mặt Bạch Linh âm trầm, hai cái đuôi sau người lập tức bắn về phía trước.

Ầm ầm.

Trong bầu trời lập tức vang lên tiếng nổ vang, một cái đảo nhỏ phía dưới trực tiếp bị phá hủy thành từng mảnh nhỏ, chìm vào trong hải vực.

Nhìn vào đại chiến phía trước, kình khí kinh khủng không ngừng khuếch tán ra chung quanh. Cho dù đang ở xa thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm nhận được uy áp trong đám kình khí khuếch tán này. Lục Lâm Thiên không khỏi sợ hãi than, hai yêu thú thất giai đại chiến, hắn không thể nhúng tay vào.

Lục Tâm Đồng nhìn vào phía trước không khỏi sợ hãi. Loại đại chiến cấp bậc này nàng cũng không thể tham dự vào. Phi Thiên Ngô Công trên vai Lục Tâm Đồng lúc này cũng kinh ngạc nhìn vào phía trước, có cảm giác hữu tâm vô lực.

– Chủ nhân.

Trong bầu trời, Thiên Sí Tuyết Sư và Nghịch Lân Yêu Bằng cùng với Thái Âm Yêu Thỏ lúc này mới chạy tới nơi này.

Lục Lâm Thiên nhìn qua, Nghịch Lân Yêu Bằng và Thái Âm Yêu Thỏ tuy rằng đều là yêu thú lục giai, thế nhưng không thể chống lại Thiên Độc Yêu Long.

– Thiên Sí Tuyết Sư, các ngươi tiến vào Không gian thú nang đi.

Lục Lâm Thiên nhướng mày rồi nói.

Thủ ấn chợt kết, một đám yêu thú tức thì tiến vào Không gian thú nang. Ngay cả Phi Thiên Ngô Công cũng bị Lục Lâm Thiên thu vào Không gian thú nang. Lục Lâm Thiên không biết Bạch Linh có thể thắng được Thiên Độc Yêu Long hay không, thế nhưng mặc kệ là thắng hay không tới lúc đó đều phải chạy. Mà khi đó có Thiên Sí Tuyết Sư, Nghịch Lân Yêu Bằng ở đây tốc độ của bọn chúng cũng không được tốt lắm, chỉ có thể dựa vào tốc độ của Bạch Linh, để cho chúng thú không xảy ra chuyện gì, Lục Lâm Thiên chỉ có thể thu vào trong thú nang.

Lục Lâm Thiên lại nhìn về phía không trung. Hai yêu thú khổng lồ lúc này đã giao thủ được hơn mười hiệp, khói độc ngập trời, những cái đuôi lớn của Bạch Linh không ngừng đánh qua lại, thân thể cao lớn đứng giữa không trung. Lúc này yêu thú thất giai đại chiến đã khiến cho hải vực xuất hiện những cơn sóng lớn.

Sưu Sưu.

Thân thể Bạch Linh nhanh chóng quay về, bằng vào tốc độ tuyệt nhanh, một cái đuôi hung hăng đánh vào sau lưng Thiên Độc Yêu Long.

Phanh.

Tức thì thanh âm bạo liệt vang vọng, thân thể to lớn của Thiên Độc Yêu Long bị đẩy lùi.

Ngao.

Một tiếng rít gào vang vọng, Thiên Độc Yêu Long dường như vô cùng đau đớn, thân thể khổng lồ một lát sau mới ổn định lại được, ánh mắt hung hăng nhìn về phía Bạch Linh rồi dữ tợn nói:

– Cửu Vĩ Yêu Hồ, ngươi không thể gây thương tổn tới bản thể của ta được đâu.

– Thử lại là biết.

Ánh mắt Bạch Linh trầm xuống, thân thể màu trắng khổng lồ khiến cho không khí xung quanh giống như những ngọn sóng ba động, lập tức hóa thành một đạo quang ảnh, bảy cái đuôi phía sau bắn tới.

Sưu Sưu.

Bảy cái đuôi trong nháy mắt xuyên thấu không gian mang theo lực lượng cường hãn lập tức bao phủ không gian chừng hơn nghìn thước chugn quanh. Bảy cái đuôi tạo thành những đạo quang ảnh dài vô hạn, trực tiếp bao phủ không gian chung quanh Thiên Độc Yêu Long, kình khì cuồng bạo trên đuôi bắn ra bốn phía khiến cho không gian gấp khúc.

Ngao.

Ánh mắt Thiên Độc Yêu Long lạnh lẽo, thân thể khổng lồ nhanh chóng cuộn lại, trong miệng phun ra một đạo khói độc khổng lồ. Khói độc bao phủ quanh thân, lập tức mấy quang cầu từ trong miệng nó được ngưng tụ ra, cuối cùng hung hăng đánh về phía mấy cái đuôi của Bạch Linh.

Phanh Phanh.

Mấy quang cầu bằng khói độc trực tiếp đánh vào đuôi của Bạch

Linh. Một cỗ lực lượng bạo liệt xuất hiện khiến cho mấy cái đuôi của Bạch Linh trực tiếp bị đánh văng ra. Trong lúc này có hai cái đuôi nhanh chóng đánh vào người Thiên Độc Yêu Long.

Phanh Phanh.

Hai cái đuôi giống như hai đạo phong nhận mang theo tiếng xé gió nhanh chóng trút xuống người Thiên Độc Yêu Long, thân thể khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long trong nháy mắt lại bị đẩy lùi.

Ngao

Thân thể to lớn của Thiên Độc Yêu Long bị đẩy lùi, khí tức có chút rối loạn, lập tức lại khôi phục như lúc ban đầu, thế nhưng đau đớn trên người vẫn còn, khiến cho nó rít gào liên tục.

Sưu Sưu.

Bản thể khổng lồ của Bạch Linh cũng nhanh chóng thối lui, nàng cũng không muốn bị đám khói độc này chạm tới người. Không gian này tràn ngập kịch độc, nếu như không chú ý một chút tới lúc đó sẽ phiền phức lớn.

– Lực phòng ngự thật mạnh mẽ.

Phía xa, Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn vào hai người. Thiên Độc Yêu Long này có lực phòng ngự vô cùng mạnh. Thực lực của Bạch Linh chỉ mạnh hơn nó một chút, thế nhưng lực phòng ngự của Thiên Độc Yêu Long lại quá mạnh mẽ, Bạch Linh liên tục đánh ra vài đạo công kích dường như căn bản không có một chút hiệu quả nào. Nếu cứ tiếp tục như vậy, đừng nói là lấy một chút máu, ngay cả một giọt cũng không lấy được.

Chương 883: Thân thể cường hãn (2)

– Cửu Vĩ Yêu Hồ. Ngươi không thể tạo thành thương tổn với ta.

Thiên Độc Yêu Long rít lên một tiếng, thân thể khổng lồ run rẩy, ánh mắt dữ tợn nhìn vào Bạch Linh rồi nói:

– Thế nhưng các ngươi đã làm ta tức giận, ngày hôm nay ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi.

– Thiên Độc Yêu Long, sợ rằng ngươi không có được cái thực lực đó.

Bạch Linh quát lớn.

– Ta không thể thắng ngươi, thế nhưng ở đây ta là vua, tất cả do ta định đoạt.

Thiên Độc Yêu Long rít lên, sau đó đột nhiên ngửa mặt lên trời rống lên một tiếng.

Nghe thấy tiếng rống này, trong lòng Lục Lâm Thiên đột nhiên trầm xuống, có một cỗ dự cảm không tốt xuất hiện.

Ngao.

Tiếng gầm gừ của Thiên Độc Yêu Long xuyên thấu không gian, quanh quẩn trong thiên địa.

Thanh âm vừa dứt thì toàn bộ hải vực đột nhiên rung động, sóng nước bắt đầu cuồn cuộn.

Âm Âm

Từng cơn sóng cuồn cuộn không ngừng, ngày càng kịch liệt. Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn xuống, lúc có một đống yêu thú đang nhanh chóng hiện ra.

– Là một đàn yêu thú.

Tiểu Long không ngừng phun ra nuốt vào rồi nói.

Ngay khi Tiểu Long nói xong, sóng biển càng ngày càng cao. Trong hải vực to lớn lúc này có một đống lớn yêu thú hiện lên, một cỗ khí tức phóng lên cao, trong đó cũng có không ít yêu thú lục giai.

Rống…

Ô ô…

Từng tiếng thú rống phóng lên cao. Đám yêu thú đông nghịt này chừng hơn một nghìn đầu. Tiếp theo có mười đầu yêu thú khổng lồ phóng lên, thân thể to lớn giống như một hải đảo xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên.

Mười đầu yêu thú, Lục Lâm Thiên đều nhận ra. Mười đầu yêu thú khổng lồ này đều là lục giai, trong đó có ba đầu lục giai trung kỳ, bảy đầu lục giai sơ kỳ.

– Ca ca, có quá nhiều yêu thú, chúng ta làm sao bây giờ?

Lục Tâm Đồng hỏi. Bị hơn một ngàn yêu thú vây quanh, nếu là người bình thường chỉ sợ đã kinh hãi chết ngất rồi. Thế nhưng lúc này Lục Tâm Đồng không có một chút kinh hoàng nào, chứng minh tâm trí của nàng cực kỳ kiên định.

– Phiền phức lớn rồi.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến.. Coi như là không có hơn một ngàn yêu thú phía dưới, chỉ bằng vào mười đầu yêu thú lục giai trước mặt, có ba đầu yêu thú lục giai hậu kỳ cũng khiến cho hắn khó nuốt rồi.

– Bản long vương chính là vua ở đây, các ngươi tới đây phải nghe lệnh của ta. Cửu Vĩ Yêu Hồ, mau giao nhân loại trời sinh độc thể cho ta, các ngươi có thể đi.

Thiên Độc Yêu Long lạnh lùng nói. Trong cái miệng dữ tợn kia khi nói chuyện cũng có khói độc tràn ra.

– Lực phòng ngự của Thiên Độc Yêu Long quá mạnh mẽ, thực lực của ta còn chưa thể hoàn toàn đối phó được với nó. Chúng ta đi trước, bằng không các ngươi sẽ phiền phức lớn.

Trong tai Lục Lâm Thiên vang lên thanh âm của Bạch Linh.

Sưu.

Trong nháy mắt, thân thể to lớn của Bạch Linh nhanh chóng thối lui.

– Ngăn cản bọn chúng cho ta.

Thiên Độc Yêu Long rít lên một tiếng.

Sưu Sưu Sưu.

Từng tiếng xé gió vang lên, trong nháy mắt có hơn mười đạo khí tức vô cùng hung hãn nhanh chóng bắn về phía Lục Lâm Thiên và Lục Tâm Đồng.

– Cút ngay.

Tiếng quát của Bạch Linh vang lên. Bảy cái đuôi lớn tung ra. Một cỗ rung động mạnh mẽ mà vô hình khuếch tán. Trong nháy mắt bảy cái đuôi đánh vào đám yêu thú kia.

Khí tức của Bạch Linh tỏa ra khiến cho mười đầu yêu thú đang đánh về phía Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng thối lui.

Phanh Phanh.

Bảy cái đuôi tung bay mang theo năng lượng ba động kịch liệt giống như tiếng sầm rền vang lên trong không trung. Kình khí khuếch tán ra bốn phía. Lúc này dưới hải vực có vô số ngọn sóng lớn xuất hiện.

– Chúng ta đi.

Trong nháy mắt. Một thân ảnh xinh đẹp tới bên người Lục Lâm Thiên nhanh chóng nắm tay hắn, trong nháy mắt lao về phía trước.

– Chạy đi đâu?

Thiên Độc Yêu Long rít lên một tiếng, thân thể to lớn dường như đã sớm định liệu trước, trong nháy mắt chắn trước không trung, hoàn toàn phong tỏa đường chạy của đám người Lục Lâm Thiên.

Phụt.

Trong miệng Thiên Độc Yêu Long phun ra một đám khói độc lớn. Khói độc bắn về phía trước, trực tiếp bao phủ không gian, sóng gợn trong không gian lập tức bị ăn mòn, một mfui gay mũi lan tràn trong không trung.

– Các ngươi cẩn thận, mau lui lại.

Sắc mặt Bạch Linh đại biến, tay đánh ra một đạo quang mang bạch sắc lập tức đem Lục Lâm Thiên đánh lui lại. Thủ ấn trong tay nhanh chóng biến đổi, miệng phun ra một đạo quang mang, quang mang trong nháy mắt hóa thành một cỗ cuồng phong, tức thì tổi tan khói độc đang bao phủ trong không gian.

Lục Lâm Thiên kéo tay Lục Tâm Đồng, mượn lực của Bạch Linh nhanh chóng bỏ chạy về phía sau, cũng trong nháy mắt trong không trung có vô số yêu thú tiến tới. Trên trăm yêu thú phi hành, còn có mười đầu yêu thú lục giai trực tiếp phóng tới.

– Không xong.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, nhanh chóng bố trí Thanh Linh Khải Giáp.

Rống.

Một đám yêu thú phóng tới, khí tức bàng bạc khiến cho cả không gian run rẩy.

Ngao.

Một đạo quang mang trong nháy mắt xuất hiện. Thân thể Tiểu Long nhanh chóng bành trướng trong không trung. Quanh thân được bao phủ bởi lân phiến màu vang. Tiếng gầm gừ giống như long ngâm vang vọng không gian. Cùng với đó trên người nó còn tỏa ra một cỗ khí tức khiến cho vạn thú bị áp chế.

Tiếng gầm của Tiểu Long giống như long ngâm so với tiếng rít gào của Thiên Độc Yêu Long có nhiều điểm giống nhau. Tiếng gầm gừ của Thiên Độc Yêu Long chỉ có thể tính là tiếng kêu, mà thanh âm của Tiểu Long so với nó lại không giống. Thanh âm này trầm thấp hơn nhiều, giống như thanh âm của tự nhiên, quanh quẩn thật lâu trong không gian không tiêu tán. Trong đó có một cỗ hơi thở hỗn loạn khiến cho tất cả các yêu thú nghe được, tại chỗ sâu trong linh hồn sảnh sinh ra sự cộng minh.

Tiếng gầm gừ của Tiểu Long vang lên, lập tức đám yêu thú có mặt bị ấp chế, ngay cả yêu thú lục giai lúc này cũng không ngoại lệ.

Nhìn vào Tiểu Long ở không trung, cả đám yêu thú vô cùng khiếp sợ. Những yêu thú thực lực và huyết mạch không cao trực tiếp run rẩy, đây là một cỗ áp chế tới tận linh hồn của bọn chúng.

– Yêu hoàng khí, sao lại là yêu hoàng khí, dường như nó không phải là huyết mạch của yêu hoàng nha?

Phía xa, Thiên Độc Yêu Long nghe thấy tiếng long ngâm này sắc mặt tức thì kinh hãi nhìn về phía Tiểu Long. Cảm nhận cỗ uy áp trên người nó sắc mặt Thiên Độc Yêu Long càng thêm kinh hãi, trong ánh mắt dữ tợn kia xuất hiện vẻ nghi hoặc.

Phanh.

Thân thể to lớn của Tiểu Long trực tiếp đứng trên mặt nước. Bằng vào thực lực hiện tại của nó cũng không thể lăng không mà đứng. Trên mặt nước vô số yêu thú chung quanh nhanh chóng tối lui.

– Nhanh rời khỏi đây.

Thân ảnh Bạch Linh lúc này nhanh chóng tới bên người Lục Lâm Thiên.

– Tất cả đuổi theo cho ta. Các ngươi trốn không thoát đâu.

Thiên Độc Yêu Long lại rít lên một tiếng. Ánh mắt nhìn vào Tiểu Long rồi lại nhìn vào Lục Tâm Đồng, thân thể khổng lồ lập tức bắn về phía trước.

– Các ngươi chạy trước đi, ta có thể tìm được các ngươi.

Thanh âm của Bạch Linh vang lên trong tai Lục Lâm Thiên. Sắc mặt trầm xuống, nhanh chóng ngăn cản Thiên Độc Yêu Lang.

Rống.

– Đuổi, bắt bọn chúng cho ta.

Chương 884: Chạy trối chết

Thiên Độc Yêu Long rít lên một tiếng. Thanh âm to lớn khiến cho không ít yêu thú bị Tiểu Long làm kinh sợ phục hồi tinh thần lại. Lập tức mười đầu yêu thú lục giai nhanh chóng lao thẳng tới. Trong hải vực, hơn một nghìn yêu thú tứ giai và ngũ giai nhanh chsong xông lên. Thế nhưng đối với khí tức trên người Tiểu Long cũng khiến cho bọn nó sợ hãi và kiêng ky. Vì vậy cả đám toàn thân run rẩy, không dám tới gần.

Vô số yêu thú lao thẳng tới. trong nháy mắt có mấy đạo công kích bằng cột nước bắn tới cuồn cuộn không dứt. Sóng nước ngập trời, kình khí cường hãn tràn ngập không trung.

– Đại địa cương thuẫn.

Dưới kình khí ngập trời, trong nháy mắt trước người Lục Lâm Thiên có một cỗ quang mang bao phủ, bảo vệ Lục Tâm Đồng ở bên trong.

Phanh Phanh.

Kình khí cuồng bạo trực tiếp đánh xuống. Đại Địa Cương Thuẫn giống như một quả bong bóng, nhanh chóng bị kình khí phá hủy, tiêu tán trong không gian.

Sưu.

Lực lượng mạnh mẽ trút xuống khiến cho thân thể Lục Lâm Thiên bị đánh bay về sau mấy chục thước, hung hăng đập vào mặt nước, theo sau là Lục Tâm Đồng. Công kích của mấy đầu yêu thú lục giai, còn có ba đầu yêu thú lục giai trung kỳ quả thực quá mạnh mẽ.

– Tâm Đồng, muội không sao chứ?

Lục Lâm Thiên nhanh chóng bố trí hộ thân cương khí, lơ lửng trên mặt nước rồi dùng giọng lo lắng hỏi Lục Tâm Đồng.

– Ca ca, muội không sao.

Lục Tâm Đồng nói, công kích vừa rồi hoàn toàn là do Lục Lâm Thiên chống chịu, đương nhiên nàng không có ảnh hưởng gì.

Rống.

Một đám yêu thú khổng lồ trong nháy mắt từ dưới mặt nước lao tới. Đây là một đầu yêu thú khổng lồ giống như cua, cả người màu xanh, thân thể chừng hơn sáu trăm thước, giống như một hòn đảo nhỏ từ dưới mặt nước trực tiếp đánh tới. Trên hai cái càng hàn mang bắn ra không ngừng.

– Thanh Giáp Yêu Giải, lục giai sơ kỳ.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong tay nhanh chóng xuất hiện một đạo huyết sắc quang mang.

Ngao.

Huyết quang thu liễm, một thanh âm giống như long ngâm từ thân đao vang lên.

Thanh âm này giống như tiếng long ngâm của Tiểu Long, cũng mang theo một cỗ uy áp của nó. Thanh âm xuyên thấu không gian khiến cho không ít yêu thú trong hải vực run rẩy, mà Thanh Giáp yêu Giải đang công kích vô hình trung cũng bị áp chế.

Dưới tiếng long ngâm, Huyết Lục xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên. Một cỗ sát khí tràn ra. Nắm chặt Huyết Lục trong tay, khí thế vô cùng sắc bén giống như đao phong. Hai chân Lục Lâm Thiên tiến lên một bước, một cỗ chân khí được rót vào, một đạo đao mang màu đỏ nhanh chóng được chém ra.

Đao mang bắn về phía trước, đao mang này chừng hơn nghìn thước, màu đỏ như máu, mang theo sát khí ngập trời.

Sưu.

Đao mang màu đỏ tạo thành một đường vòng cung trong không gian khiến cho không gian gợn sóng. Khí thế vô cùng mạnh mẽ. NƠi đao mang đi qua, mặt nước trong hải vực trực tiếp bị tách ra thành hai nửa.

Phanh Phanh.

Tiếp theo, THanh Giáp Yêu Giai lục giai sơ kỳ dưới tiếng long ngâm của Huyết Lục làm kinh sợ kia bị đao mang chém vào.

Trong nháy mắt Thanh Giáp Yêu Giải phục hồi lại tinh thần, ánh mắt hoảng hốt. Hai chiếc càng trực tiếp nhấc lên, giống như một con sư tử há mồm, mang theo uy thế mạnh mẽ nghênh đón đao mang.

Thanh Giáp Yêu Giải này bằng vào lực phòng ngự cường hãn vô cùng nổi danh. Nếu chỉ tính lực phòng ngự mà nói, trong tất cả yêu thú có rất ít yêu thú có thể so sánh với nó. Mà chỗ dựa lớn nhất của Thanh Giáp Yêu Giải chính là hai chiếc càng to lớn, cứng rắn không gì sánh được kia. Trong đám yêu thú đồng cấp, nếu như bị nó cặp phải có lẽ sẽ bị thương nặng, vì vậy lúc này Thanh Giáp Yêu Giải mới dám chống lại đao mang.

Sưu.

Đao mang chém thẳng xuống, mà trong ánh mắt kinh hãi của Thanh Giáp Yêu Giải, một đạo đao mang đỏ tươi trực tiếp bổ vào hai cái càng của nó, cảm giác đau đớn khiến cho nó rít lên.

Cạch.

Đồng thời, hai chiếc càng cứng rắn của Thanh Giáp Yêu Giải kia trực tiếp bị chém thành hai nửa. Máu tươi phun ra. Hai chiếc càng to lớn chừng trên trăm thước lúc này trực tiếp bị chém thành hai nửa. Máu tươi nghiễm đỏ chu vi trăm vài trăm thước trong thủy vực.

Rống rống.

Trong bầu trời, đám yêu thú lục giai lúc này cũng lao thẳng tới.

Ngao.

Tiểu Long lại gầm lên một tiếng giống như long ngâm, thân thể to lớn nhanh chóng tiến lên phía trước. Cái miệng lớn mở ra, một đạo hỏa diễm màu vàng được phun ra, trong nháy mắt hóa thành biển lửa trong không trung. Nhiệt độ trong không gian đột nhiên kéo lên. Dưới hỏa diễm kinh khủng này, mấy đầu yêu thú lục giai cũng chỉ có thể thối lui, không dám trực tiếp ngạnh kháng.

– Lão đại, nhanh lên người đệ.

Tiểu Long lớn tiếng nói.

– Tâm Đồng. Chúng ta đi.

– Lão đại, được chưa? Chúng ta chui xuống mặt nước.

Thanh âm Tiểu Long vang lên, thân thể to lớn khẽ quẫy một cái, nhanh chóng chui vào trong hải vực.

Lục Lâm Thiên bố trí hộ thân cương khí, lôi Lục Tâm Đồng lên lưng Tiểu Long rồi ba người lập tức biến mất trong hải vực.

Sưu.

Tiến vào trong nước, thân thể to lớn của Tiểu Long thu nhỏ lại còn phân nửa, thân thể giống như du long nhanh chóng bơi trong nước, tốc độ vô cùng nhanh chóng.

Rống rống.

Mấy tiếng gầm gừ vang lên, lúc này mấy đầu yêu thú lục giai cũng chui xuống nước, nhanh chóng đuổi theo đám người Lục Lâm Thiên.

– Lão đại, ngồi cho chắc. Chúng nó muốn đuổi kịp chúng ta cũng không dễ.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong tai Lục Lâm Thiên, quang mang trên thân thể chợt lóe, tốc độ lại nhanh hơn vài phần.

Sưu Sưu.

Trong thủy vực, Lục Lâm Thiên có thể nhìn rõ mấy đầu yêu thú lục giai đang đuổi theo phía sau, đối với mấy đầu yêu thú lục giai sơ kỳ mà nói, Lục Lâm Thiên không sợ chút nào. Thế nhưng ba đầu yêu thú lục giai trung kỳ kia thì Lục Lâm Thiên lại không có biện pháp nào. Thực lực ba đầu yêu thú này đều tương đương với Vũ Suất tứ trọng, ngũ trọng, còn có một đầu đã tới lục giai trung kỳ đỉnh phong, chỉ sợ cũng có thể chống lại Vũ Suất lục trọng. Hắn đối phó với một đầu đã khó, lúc này lại có ba đầu yêu thú lục giai trung kỳ, còn có vài đầu yêu thú lục giai sơ kỳ, vô cùng khó đối phó.

Huống chi những yêu thú này đều là yêu thú trong nước, đối với thủy vực lại chiếm thiên thời địa lợi. Nếu như trên bờ thì hắn còn có thể thi triển một ít thủ đoạn. Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, nếu như lúc này trong người hắn có một khối Thổ Sát Huyền Lôi thì tốt, chỉ cần mỗi khối là có thể giải quyết vài đầu yêu thú lục giai, cũng không cần chật vật như bây giờ.

Sưu.

Phía sau lúc này có không ít yêu thú đuổi theo. Tốc độ của Tiểu Long quả thực rất nhanh, không thua những yêu thú lục giai này, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới tốc độ của Tiểu Long trong nước lại nhanh như vậy.

Ngao.

Thấy con mồi của mình chạy, Thiên Độc Yêu Long rít lên một tiếng, thân thể to lớn muốn chui xuống nước.

Lúc này Bạch Linh nhanh chóng hiện ra bản thể, cái đuôi lớn vài trăm thước trực tiếp bắn về phía Thiên Độc Yêu Long.

Thiên Độc Yêu Long cũng không dám sơ ý, nó đã ăn quả đắng trong tay Bạch Linh vài lần cho nên thân thể to lớn lập tức thối lui.

Chương 885: Rốt cuộc cũng tới nơi (1)

Sưu Sưu.

Tốc độ của Bạch Linh quá nhanh một cái đuôi lại xuyên qua không gian nhanh chóng đánh vào trên người Thiên Độc Yêu Long, lực lượng cuồng bạo ẩn chứa bên trong khiến cho Thiên Độc Yêu Long đau đớn rít lên một tiếng.

Ngao.

Thiên Độc Yêu Long rít lên một tiếng. Tuy rằng bản thể của Bạch Linh không thể tạo thành thương tổn thực chất cho nó, thế nhưng sự đau đớn này cũng khiến cho nó không chịu nổi. Huyết khí trong người cuồn cuộn, thân thể to lớn trong nháy mắt chui xuống mắt nước. Rồng lặn xuống biển tức thì biến mất.

Sưu.

Bản thể khổng lồ của Bạch Linh nhanh chóng thu nhỏ hơn phân nửa, thân thể được một vòng quang mang bao bọc nhanh chóng chui xuống nước rồi biến mất không thấy.

Trong thủy vực rộng lớn, âm thanh bạo liệt vừa rồi cũng biến mất. Phương viên mấy chục thước chung quanh lúc này vẫn còn sóng lớn cuộn trào, vốn chung quanh có mấy hảo đảo nhỏ lúc này cũng biến mất không thấy đâu.

Lúc này nếu như có người nào ở gần đó nhất định có thể thấy, dưới mặt nước phát ra từng cột sóng, dường như có quái vật lớn đang di chuyển bên dưới mặt nước vậy.

– Ca ca, đám yêu thú này đuổi theo không bỏ, chúng ta phải làm gì bây giờ?

Trong hộ thân cương khí, Lục Tâm Đồng nhìn đám yêu thú như âm hồn không tiêu tan đuổi theo phía sau rồi nói.

– Hừ, chúng nó cũng không đuổi kịp chúng ta.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên, thân thể nhanh chóng di chuyển trong nước.

– Chờ sau khi ta đột phá Linh Suất cũng không sợ chúng nó nữa. Nhất định phải lột da chúng nó.

Lục Tâm Đồng chu miệng nói.

– Nếu như chờ ta đột phá lục giai ta cũng sẽ nuốt sống chúng nó.

Tiểu Long cũng thở phì phì rồi nói. Thế nhưng tốc độ không dám chậm lại chút nào. Tuy rằng nó không sợ, thế nhưng nó lại sợ lão đại của mình bị thương.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên vô cùng ngưng trọng. Bị đám yêu thú này truy sát là một chuyện vô cùng phiền toái. Cũng không biết đám yêu thú này muốn đuổi tới bao giờ, nếu như cứ đuổi theo như vậy chỉ sợ càng thêm phiền phức. Tiểu Long còn chưa thể phi hành, tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư và Nghịch Lân Yêu Bằng còn không nhanh bằng Thiên Độc Yêu Long.

– Chết tiệt.

Lục Lâm Thiên thầm mắng một tiếng, cũng đành phải chịu. Không nghĩ tới hắn muốn tới nhìn một hồi náo nhiệt, còn tưởng rằng có bảo vật xuất thế, ai ngờ lại rước lấy phiền phức lớn như vậy.

Có hộ thân cương khí, hơn nữa bằng vào tu vi hiện tại, bản thân hắn ở trong nước cũng không có vấn đề gì. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể hi vọng thoát khỏi sự truy kích của đám yêu thú lục giai phía sau, trong lòng cũng không khỏi lo lắng cho Bạch Linh.

Thực lực của Thiên Độc Yêu Long không kém, tuy rằng thực lực Bạch Linh mạnh hơn nó một chút. Thiên Độc Yêu Long vừa mới đột phá thất giai, Bạch Linh lại đột phá được một đoạn thời gian rồi, thế nhưng dù sao đây cũng là địa bàn của Thiên Độc Yêu Long, cường long không áp được địa đầu xà, Lục Lâm Thiên vô cùng lo lắng cho nàng.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Không ngừng chạy trối chết trong thủy vực khiến cho Lục Lâm Thiên nghẹn khuất không ít. Tiểu Long cũng tức giận tới ngứa răng, thế nhưng cũng không có cách nào. Mấy đầu yêu thú kia thì dễ rồi, quan trọng nhất chính là Thiên Độc Yêu Lang hướng về phía Lục Tâm Đồng mà tới, Lục Lâm Thiên càng thêm không dám sơ ý.

Trên thủy vực ngoài khơi bình ổn, thế nhưng trong thủy lực cũng có ba động mãnh liệt. Dọc đường đi Lục Lâm Thiên gặp không ít chuyện khiến cho hắn há hốc mồm. Trong hải vực này có vô số dãy đá ngầm, sinh vật bên trong đó cũng vô cùng đa dạng.

Thân thể Tiểu Long xuyên qua vô số dải đá ngầm, vừa rồi lại xuyên qua một khe hẹp khiến cho khoảng cách với đám yêu thú lục giai phía sau lại xa hơn một chút.

Trong hải vực này bình thường Lục Lâm Thiên cũng có thể thấy được một đàn yêu thú nhị giai, tam giai, cảm nhận được khí tức của Tiểu Long khiến cho cả đàn hoảng loạn chạy trốn.

Bên ngoài Vụ Tinh Hải, trong sơn mạch Vụ Hải, lúc này trên một ngọn núi khổng lồ, sương trắng bao phủ. Xa xa dãy núi liên miên như biển rộng, vô cùng hùng vĩ, đồ sộ. Chỉ có ngọn núi này đột nhiên mọc lên cao thẳng tới tận trời, là ngọn núi duy nhất sừng sững trong hàng ngàn ngọn núi.

Trên lưng chừng núi lúc này có một đạo thân ảnh đang chắp tay đứng đó, ánh mắt nhìn vào đám sương trắng đậm đặc phía trước. Một cỗ khí tức lạnh lẽo từ trong đám sương trắng truyền ra khiến cho trong lòng những người ở đây không khỏi cảm thấy áp lực.

Người này mặc một bộ trường bào, khí độ bất phàm, trên người có một cỗ anh khí, chính là chưởng môn Lữ Chính Cường của Linh Thiên môn. Lúc này ánh mắt Lữ Chính Cường vẫn luôn nhìn vào đám sương trắng kia.

– Chưởng môn, người đang lo lắng cho đệ tử trong môn sao?

Một đạo thân ảnh đứng phía sau Lữ Chính Cường chợt lên tiếng, người này chính là trưởng lão Quách Văn Tinh của Linh Thiên môn.

– Đệ tử trong môn lần này có Văn trưởng lão dẫn đội, cho nên sẽ không phải phải nguy hiểm gì quá. Thế nhưng không biết lần này trong Linh Thiên môn ta không biết có mấy người sẽ tiến vào được đại điện Vụ Tinh, nhận được cơ duyên của chính mình.

Ánh mắt Lữ Chính Cường thu lại, chậm rãi nói.

– Đại điện Vụ Tinh mỗi một lần mở ra sẽ chỉ cấp cơ duyên cho mười người. Linh Thiên môn ta chỉ có mấy người, quả thực rất khó nói. Dù sao người đi vào cũng không ít. Mười người của chúng ta hoàn toàn phải dựa vào vận khí của bản thân.

Quách Văn Tinh nói.

– Quách trưởng lão thực sự nghĩ rằng chỉ cần dựa vào vận khí sao?

Lữ Chính Cường quay đầu lại nở nụ cười yếu ớt nói với Quách Văn Tinh.

– Chưởng môn, lẽ nào trong đó còn có nguyên nhân khác sao?

Sắc mặt Quách Văn Tinh nghi hoặc hỏi lại.

– Mỗi người người nhận được cơ duyên đều có một điểm giống nhau, ta nghĩ người đại điện Vụ Tinh chọn lần này cũng sẽ giống với những lần trước.

Lữ Chính Cường nói.

– Điểm giống nhau? Chưởng môn, ta còn chưa hiểu lắm.

Quách Văn Tinh nghi hoặc nói.

– Mỗi mười người nhận được cơ duyên khi trước ai cũng là người có thiên phú cao tuyệt. Tuy rằng bên ngoài đồn rằng phải dựa vào vận khí, thế nhưng trong lòng đám người kia chỉ sợ cũng hiểu rõ.

Nếu như muốn nhận được cơ duyên trong đại điện Vụ Tinh, đầu tiên phải sở hữu thiên phú tuyệt hảo mới được. Người có thiên phú bình thường thậm chỉ còn không thể tiến vào đại điện Vụ Tinh.

Lữ Chính Cường nói.

– Chưởng môn, nói như vậy quả thực khiến ta nhớ đến, hình như tất cả người nhận được cơ duyên đều như vậy.

Quách Văn Tinh nói.

– Vậy thì lần này đám người Hồng Phong và tiểu thư đều là người có thiên phú không tồi, cho nên cũng có hy vọng lớn.

– Bốn sư huynh đệ Hồng Phong và Tiểu Linh tuy rằng thiên phú không tồi. Thế nhưng trong mấy vạn người, mạnh sẽ có người mạnh hơn. Còn có người thiên phú so với đám Tiểu Linh còn mạnh hơn một chút.

Lữ Chính Cường nói.

– Gia Cát Tử Vân của Lan Lăng sơn trang kia thiên phú không tồi. Tuổi còn trẻ đã là Linh Suất tứ trọng. Loại thiên phú này trong cổ vực dường như còn chưa có ai có thể so sánh.

Quách Văn Tinh nói.

Chương 886: Rốt cuộc cũng tới nơi (2)

– Gia Cát Tử Vân quả thực có thiên phú hiếm thấy, bằng vào niên kỷ đó đã là Linh Suất tứ trọng, tiền đồ sau này không thể hạn lượng.

Lữ Chính Cường nói.

– Lần trước Gia Cát trang chủ nói chuyện hôn sự của tiểu thư và Gia Cát Tử Vân với chưởng môn, lẽ nào chưởng môn cũng có ý này sao?

Quách Văn Tinh do dự một chút rồi chậm rãi hỏi.

– Gia Cát Tây Phong kia mục đích không nhỏ. Thế nhưng ta chỉ có một nữ nhi, sao ta lại đem nó ra đánh bạc. Lữ Chính Cường ta cũng không phải là người như vậy. Gia Cát Tử Vân kia tuy rằng thiên phú mạnh mẽ. Thế nhưng cũng vẫn kém một người. Người này nếu so với Gia Cát Tử Vân thì thiên phú của Gia Cát Tử Vân còn thua một bậc. So tâm cơ, trí tuệ Gia Cát Tử Vân kia chỉ sợ cũng không bằng.

Lữ Chính Cường khẽ cười nói.

– Ồ? Còn có người như thế sao? Trong đám người trẻ tuổi ở trong Cổ Vực dường như cũng không có người nào nha. Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông tuy rằng có mấy đệ tử trẻ tuổi nổi bật, thế nhưng cũng không thể so sánh với Gia Cát Tử Vân.

Vẻ mặt Quách Văn Tinh nghi hoặc, trong lòng suy nghĩ một lát rồi biến sắc nói:

– Chẳng lẽ người trong lời chưởng môn nói chính là Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn kia?

– Không sai, vũ giả toàn hệ, Vũ Tướng cửu trọng có thể đánh chết Vũ Suất tứ trọng. Còn nhỏ tuổi mà có thể để cho Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Lộc Sơn lão nhân, Thanh

Hỏa lão quỷ, toàn những hung nhân thuận theo. Muốn làm được chuyện này không hề đơn giản. Xử lý chuyện của Hắc Sát giáo cũng cực kỳ ổn thỏa, so với hắn Gia Cát Tử Vân Kia chỉ sợ cũng chỉ có xách dép.

Lữ Chính Cường nói.

– Lục Lâm Thiên này ta cũng từng gặp qua một lần, quả thực là bất phàm.

Quách Văn Tinh thở dài rồi lập tức nói:

– Thế nhưng luận nội tình, Lục Lâm Thiên không thể so sánh với Gia Cát Tử Vân, thực lực Phi Linh môn cũng không kém, thế nhưng muốn so sánh với Lan Lăng sơn trang thì quả thực giống như là một con kiến so với một con voi vậy.

– Lời này tuy rằng không sai. Thế nhưng Lục Lâm Thiên này cũng không phải là người bình thường, tuổi trẻ mà đã có thành tựu như vậy không phải người bình thường có thể dạy dỗ. Theo ta được biết, trên Vân Dương Tông, Lục Lâm Thiên là đệ tử của Vũ Ngọc Tiền, Vũ Ngọc Tiền muốn dạy ra loại đệ tử như vậy sợ rằng không có khả năng. Ta sợ phía sau hắn còn có một cường giả khác.

Lữ Chính Cường khẽ nói, ánh mắt biến đổi, nói tiếp:

– Nếu tính thời gian, nhanh thì có lẽ cũng tới đại điện Vụ Tinh rồi. Cơ duyên trong mỗi một lần đại điện Vụ Tinh mở ra đều nhìn thiên phú mà định đoạt. Người có thiên phú tốt nhất thường là người đạt được cơ duyên lớn nhất. Lần này không biết ai sẽ nhận được cơ duyên lớn nhất đây.

Trong Vụ Tinh Hải, lúc này có hơn mười đạo thân ảnh lăng không phi hành. Có người cưỡi yêu thú phi hành bay tới, bay qua vô số hải đảo, lúc này đám người bỗng nhiên dừng bước, ánh mắt nhìn về phía trước.

– Tới rồi. Chúng ta tới đại điện Vụ Tinh rồi.

Không biết là ai nói câu này, ánh mắt mọi người lập tức nhìn về phía trước. Nhìn biển cả hùng vĩ trước mắt trong lòng mọi người không khỏi cảm thấy nhỏ bé.

Phía trước mặt đám người hiện tại là một mảnh biển cả xanh biếc, mây mù đậm đặc. Mà trong đó đột nhiên xuất hiện một hải đảo khổng lồ. Hải đảo này vô cùng to lớn, liếc mắt nhìn lại giống như vô cùng mênh mông, không có điểm cuối. Giống như là ở phiến hải vực này đột nhiên xuất hiện một lục địa lớn vậy.

Trên hải đảo này có vô số ngọn núi vây quanh, sương mù màu trắng quanh quẩn. Mà ở giữa, nơi mặt đất bằng phẳng có một cung điện sừng sững hiện lên trước mặt mọi người. Đại điện vô cùng to lớn kéo dài tới phía chân trời. Đại điện này liếc mắt không nhìn thấy đỉnh, cũng không ước chừng được nó rộng bao nhiêu, đại điên giống như chòm sao Thương Long ngẩng đầu, khí thế phi phàm.

Trên không trung, lúc này mây mù lượn lờ, tầm nhìn so với hải vực khác đã bị giảm đi không ít. Trên mây mù, đỉnh cung điện khổng lồ bị che lại. Trong bầu trời có thể mơ hồ thấy được trên trời cao có vô số ngôi sao thoáng hiện.

Không gian to lớn mênh mông vô bờ bến, đưa mắt nhìn quanh, cung điện khổng lồ kia đứng sừng sững trong thiên địa khiến cho mọi người như quên mất sự tồn tại của những ngọn núi chung quanh. Giống như trong mắt chỉ có thể nhìn thấy cung điện khổng lồ kia. Một cỗ khí tức khác thường đột nhiên khuếch tán ra chung quanh.

Đây là một cỗ khí tức thê lương từ viễn cổ. Lúc này dường như đang từ trong đại điện khổng lồ phía xa lan ra, khiến cho sắc mặt mọi người không khỏi nghiêm túc. Dưới cỗ khí tức viễn cổ thê lương này khiến cho tim mọi người không khỏi đập nhanh hơn.

– Đây là đại điện vụ tinh sao?

Trong đoàn người lúc này có một nữ tử ngũ quan tinh xảo, đường con lung linh khẽ nói. Mà nữ tử này chính là Lữ TIểu Linh, đám người chung quanh đều là đệ tử Linh Thiên môn, cả đám lúc này đang vô cùng kinh hãi.

– Tiểu thư, chúng ta tới rồi, đây là đại điện Vụ TInh.

Vương trưởng lão kia lúc này cũng ngẩng đầu nhìn cung điện khổng lồ phía xa. Ánh mắt vô cùng kinh ngạc. Bằng vào thực lực của nàng, khi đối mặt với cung điện khổng lồ này cũng không khỏi có cảm giác nhỏ bé.

Cung điện này lẳng lặng đứng một chỗ thế nhưng trung lúc vô hình lại giống như một đầu cự long đang nằm đó, khiến cho người ta không dám tới gần.

Lữ Tiểu Linh nhìn cung điện khổng lồ này, lại nhìn đến tầng mây trên đỉnh kia. Cung điện khổng lồ này đứng sững sững trong Vụ Tinh Hải giống như là trong thiên địa chỉ có đại điện này tồn tại, phảng phất như là đại điện đang ở trong phiến thiên địa này ngàn vạn năm.

Mọi người nhanh chóng cưỡi yêu thú phi hành đi tới. Lúc này đám người càng thêm chấn động về sự khổng lồ của cung điện này.

Cung điện này có hình dáng hơi kỳ lạ, không phải là hình vuông và tròn như thường lệ mà là hình tháp. Có chính cạnh, chín mặt, bức tường khổng lồ như thông thiên kéo dài tới trong tầng mây, bên ngoài mơ hồ có hoa văn.

Lúc này mọi người chỉ ở phía ngoài mà thôi, các đại điện Vụ Tinh còn rất xa, tia sáng tỏa ra lờ mờ càng khiến cho mọi người cảm giác được khí tức thê lương.

Phía ngoài còn có những gò nút liên miên được những cây đại thụ che trời bao phủ. Những cây đại thụ che trời này ít cũng cao ba bốn mươi trượng, giống như một mảnh rừng rậm từ viễn cổ không có ai đặt chân qua.

– Tiểu thư, chúng ta vào thôi, trong đại điện Vụ Tinh này muốn đi vào cũng không dễ. Phía trước có một đại trận, một khi chúng ta đi vào sẽ tự động bị tách ra. Vận khí tốt có thể tiến vào đại điện Vụ Tinh, vận khí kém một chút sẽ trực tiếp bị nhốt ở bên trong. Tới khi đại điện Vụ Tinh đóng lại thì mới bị trục xuất ra ngoài.

Trong đám người Linh Thiên môn, lão giả Vũ Suất cửu trọng mặc trường sam nói với Lữ Tiểu Linh.

Sưu Sưu.

Lúc này, trong không trung phía sau đột nhiên có không ít thân ảnh tiến tới. Mọi người đáp xuống đất, tất cả đều há hốc mồm nhìn vào cung điện khổng lồ phía trước. Khí tức thê lương mãi trường tồn kia khiến cho mọi người bị áp chế.

Chương 887: Viễn cổ thê lương

– Tiểu Linh tiểu thư, tốc độ của mọi người quả thực quá nhanh. Ta một đường tìm tiểu thư, còn tưởng rằng tiểu thư ở phía sau ta nha.

Đám người vừa tới chính là người của Lan Lăng sơn trang. Trong đó ánh mắt Gia Cát Tử Vân sau khi kinh ngạc nhìn về đại điện lập tức chuyển sang người Lữ Tiểu Linh, dường như vô ý đảo qua đường cong lồi lõm của nàng.

– Gia Cát Tử Vân, ngươi tự mình lo lắng xem bản thân có tiến vào được đại điện Vụ Tinh không đi.

Lữ Tiểu Linh nhàn nhạt nói một câu, sau đó lập tức nói với mấy người thanh niên bên cạnh:

– Chư vị sư huynh, chúng ta cùng vào thôi.

– Đi.

Đám người khẽ quát một tiếng, chân khí tức thì bùng phát, thân thể nhanh chóng tiến về phía trước.

– Mọi người cùng nhau đi vào.

Gia Cát Tử Vân nói, hơn mười người của Lan Lăng sơn trang, đều là nhân tài kiệt xuất còn trẻ của Lan Lăng sơn trang. Khí tức của cả đám không kém, lập tức nhanh chóng đi về phía trước.

Sưu.

Lúc này từ phía sau còn có không ít người đi tới đây, sau khi tới không dừng lại một chút nào mà theo sau đám người vừa đi vào khi trước.

Thân ảnh tất cả mọi người nhanh chóng đi vào trong rừng rậm viễn cổ này. Nhất thời không gian đột nhiên nổi lên ba động, thân ảnh của đám người vừa tiến vào rừng rậm liền biến mất không thấy.

Sưu sưu.

Trên trăm đạo thân ảnh đáp xuống đất. Chân khí lập tức bạo phát, nhanh chóng tiến vào rừng rậm. Sau đó không gian chung quanh gợn sóng, thân ảnh vô cùng quỷ dị biến mất.

Sưu Sưu.

Giữa không trung lúc này liên tục có người tới, sau khi chấn động đôi với đại điện khổng lồ qua đi, cả đám nhanh chóng đi vào rừng rậm viễn cổ.

– Cửu Vĩ Yêu Hồ. Ngươi là phong hệ, ta là thủy hệ, ở bên ngoài tốc độ của ta cũng không ngăn được ngươi. Thế nhưng trong nước tốc độ của ta sẽ tăng lên gấp mấy lần, ngươi không cản nổi ta đâu. Tốt nhất ngươi không lên đuổi theo.

Tại một chỗ mặt nước ba động kịch liệt, bên dưới mặt nước có một đầu Hắc Long nhanh chóng xẹt qua dòng nước. Dòng nước nhanh chóng bị chia cắt khiến cho dòng nước ở dưới đáy biển càng cuộn trào mãnh liệt.

– Thiên Độc Yêu Long, cản không nổi ngươi thì ngươi cũng không thoát khỏi ta được. Ta muốn nhìn xem ngươi có thể kiên trì được bao lâu. Chỉ sợ ngươi mới đột phá không lâu, khí tức vốn đã bất ổn, lại mạnh mẽ chống đỡ. Đối với con đường tu luyện sau này của ngươi sẽ có ảnh hưởng lớn nha.

Lúc này bản thể Bạch Linh hóa thành chừng trăm thước, bảy cái đuôi lớn tỏa ra lưu quang, thân ảnh ở trong thủy vực cũng giống như thiểm điện.

– Vậy thử nhìn xem, ta muốn nhìn xem ngươi đuổi theo ta thế nào?

Thiên Độc Yêu Long rít gào nói.

Trong thủy vực cuồn cuộn, lúc này thân thể của Tiểu Long giống như một con rồng nước nhanh chóng xẹt qua, phía sau nó có mấy đầu yêu thú lục giai đuổi theo không ngừng.

– Đám yêu thú chết tiệt này, chờ sau khi ta đột phá nhất định phả thu thập chúng nó.

Tiểu Long oán hận nói.

– Đã đuổi ba ngày rồi.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng vô cùng khó coi. Mấy đầu yêu thú lục giai này quả thực đúng là kiên nhẫn. Liên tiếp đuổi bọn hắn ba ngày không bỏ. Tuy rằng tốc độ của Tiểu Long so với chúng nó nhanh hơn một chút. Thế nhưng đối với địa hình dưới đáy biển chúng nó vô cùng quen thuộc. Vì vậy Tiểu Long vẫn không thoát khỏi chúng nó, nhưng mấy đầu yêu thú lục giai này vẫn không ngừng rít gào, không thể không đuổi theo Tiểu Long. Cứ như vậy giằng co đã tròn ba ngày rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lo lắng nhất chính là chuyện đại điện vụ tinh, ba ngày nay ở trong thủy vực cũng không biết đã tới chỗ nào, hắn cần phải nhanh chóng tới đại điện vụ tinh.

– Lão đại, phía trước có động tĩnh.

Lúc này, thanh âm của Tiểu Long truyền tới.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước. Lúc này phía trước xuất hiện một địa phương vô cùng rộng rãi. Nếu ở bên trên thì cũng không có gì là kỳ quái cả. Thế nhưng ở dưới mặt nước cũng không phải địa phương bằng phẳng gì, khắp nơi đều là đá ngầm, nham thạch hoặc là san hô các loại, thế như lúc này trước mặt hắn vô cùng trống trải.

– Lão đại, nơi này có chút quỷ dị.

Thanh âm của Tiểu Long lại truyền tới.

– Sát khí thật mạnh mẽ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cả kinh. Trong thủy vực này, phía trước có một cỗ sát khí vô cùng lớn truyền tới, giống như phía trước có một đầu mãnh thú khủng khiếp đang ẩn nấp, khiến cho trong lòng hắn không khỏi lạnh lẽo.

Ngao.

– Rốt cuộc cũng đuổi theo được các ngươi.

Một tiếng gầm lớn vang lên. Toàn bộ thủy vực lúc này nổi sóng, từng ngọn sóng trọng điệp khuếch tán về phía trước.

Chỉ trong nháy mắt, thủy vực này giống như một đập nước lớn xả lũ, một dòng nước lớn nhanh chóng bắn về hai bên, đồng thời thân thể to lớn của Thiên Độc Yêu Long xuất hiện trong thủy vực.

– Là Thiên Độc Yêu Long đuổi theo.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cả kinh, yêu thú kinh khủng này không ngờ lại đuổi kịp. Trong lòng hắn không khỏi trầm xuống, ánh mắt nhìn về chung quanh.

Sưu.

Lúc này mặt nước cũng bắn về hai bên, thân thể trăm thước của Bạch Linh nhanh chóng nhảy ra. Đồng thời hóa thành một thân ảnh xinh đẹp xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Chung quanh thân ảnh xinh đẹp này được bao phủ bởi một tầng quang mang bạch sắc khiến cho nước không thể tiến gần.

– Bạch Linh, nàng không sao chứ?

Lục Lâm Thiên dưa mắt nhìn qua Bạch Linh, cảm nhận khí tức trên người Bạch Linh lúc này hắn mới thở dài một hơi.

– Ta không sao.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Bạch Linh khẽ nói.

– Ta xem các ngươi còn chạy đâu nữa, lần này nhất định các ngươi phải chết.

Hai mắt của Thiên Độc Yêu Long dữ tợn nhìn Lục Lâm Thiên và Lục Tâm Đồng, thế nhưng ánh mắt cũng liếc qua Tiểu Long.

– Đây là hải vực, ta không thể thắng nó. Nếu như đặt ở bên ngoài thì ta có thể ngăn cản nó.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên nói, trong mắt nàng lần đầu tiên hiện lên vẻ ngưng trọng.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, cũng không biết nên làm thế nào cho phải, đánh đánh không lại, chạy cũng không xong. Lục Lâm Thiên tức thì trầm tư.

– Ca ca, hình như Thiên Độc Yêu Long không dám tiến lên.

Trong khi Lục Lâm Thiên suy nghĩ, Lục Tâm Đồng dường như phát hiện điều gì nhanh chóng nói với Lục Lâm Thiên.

– Ồ, hình như đúng là như vậy?

Lục Lâm Thiên nhíu mày nhìn vào Thiên Độc Yêu Long, còn có đám yêu thú lục giai khổng lồ phía sau. Lúc này đám yêu thú này lại không tiến đến, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên nghi hoặc không ngớt.

Trong Vụ Tinh Hải, trước đại điện khổng lồ kia thân ảnh Lữ Tiểu Linh xuất hiện ở trong rừng rậm, chung quanh đều là đại thụ che trời, chu vi không có lấy một bóng người, bên trong vô cùng vắng vẻ.

Lữ Tiểu Linh lập tức rút hai thanh đoản kiếm tinh xảo nắm vào trong tay, tâm thần tỏa ra.

Đột ngột, cảnh tượng trước mặt Lữ Tiểu Linh biến đổi, lập tức xuất hiện một con đường bằng đá, chung quanh đều là hoa văn cổ kính, có thể nhìn thấy dường như chúng đã tồn tại từ rất lâu rồi, thế nhưng tất cả lại không có biến hóa gì.

Cảnh giác nhìn con đường bằng đá này, Lữ Tiểu Linh do dự một chút rồi chậm rãi đi về phía trước. Sau một lát, cảnh tượng trước mắt nàng mở rộng, phía trước xuất hiện một cái sân rộng.

Chương 888: Tiến vào cấm địa

Cái sân rộng này ước chừng hai vạn thước. Trên chiếc sân rộng này không có một vật nào, toàn bộ sân rộng do đá phiến tạo thành, giống nhau như đúc. Hình thái hoàn toàn không có chút khác biệt. Đá phiến màu xanh mang theo một chút xám trắng, tỏa ra cảm giác tang thương.

Trên sân rộng, Lữ Tiểu Linh nhìn thấy phía trước dường như có mấy đạo thân ảnh, linh lực trên ngừng tỏa ra, thân ảnh xinh đẹp lập tức bắn về phía trước.

Khi thân ảnh Lữ Tiểu Linh dừng lại, nhìn chăm chú vào phía trước, nàng không khỏi hít sâu một hơi.

Phù.

Sau khi hít sâu, trong lòng Lữ Tiểu Linh không khỏi cảm thấy áp lực. Lúc này phía trước mặt nàng chính là đại điện khổng lồ kia. Lúc này Lữ Tiểu Linh cũng là lần đầu tiên nhìn thẳng vào đại điện này, cung điện khổng lồ có chín cạnh, mỗi một mặt có một bức tường chừng sáu nghìn trượng, bên trên có bí văn hiện lên.

Đại điện đột ngột từ mặt đất hiện lên, khí thế không thể dùng hai từ nguy nga để hình dung nữa. Cao thẳng tới tận trời, giống như chỉ có những ngôi sao mới có thể so độ cao được với nó. Cái tháp to lớn đứng sừng sững trong thiên địa, giống như chống đỡ trời cao vậy.

– Tiểu Linh tiểu thư, không nghĩ tới tốc độ của nàng cũng không chậm, chúng ta thật là có duyên.

Thanh âm của Gia Cát Tử Vân truyền tới, lúc này trên sân rộng tổng cộng có ba người, mà Gia Cát Tử Vân chính là một người trong số đó.

– Ngươi cũng vậy.

Lữ Tiểu Linh nói một tiếng. Nếu không phải vì quan hệ của Linh Thiên môn và Lan Lăng sơn trang nàng sẽ không thèm để ý tới Gia Cát Tử Vân này. Ánh mắt khẽ đảo qua hai người còn lại, Lữ Tiểu Linh không khỏi nhíu mày. Hai người này Lữ Tiểu Linh cũng biết. Một người là đệ tử Hóa Vũ tông, một người là đệ tử Hắc Sát giáo, đều là kẻ có thiên phú rất mạnh.

– Tiểu Linh tiểu thư, hiện tại chúng ta có bốn người, còn thiếu sáu người, chờ sau khi đủ mười người mới có thể mở ra. Nói không chừng còn phải chờ mấy ngày nữa, chúng ta nghỉ ngơi một lát đi.

Gia Cát Tử Vân dường như không để ý tới sự lãnh đạm của Lữ Tiểu Linh, vẫn vô cùng lấy lòng.

– Không cần ngươi nhọc lòng.

Lữ Tiểu Linh không nhịn được mà nói.

– Vậy thì Tiểu Linh tiểu thư tự tiện vậy, ta đứng cùng Tiểu Linh tiểu thư là được rồi. Được bầu bạn với mỹ nữ giống như tiểu thư, thời gian cũng trôi qua nhanh hơn một chút.

Lữ Tiểu Linh cũng không để ý tới Gia Cát Tử Vân nữa, ánh mắt nàng nhìn về đại điện, trong lòng không ngừng chấn động. Đại điện yên tĩnh sừng sững đứng đó giống như một đầu thiên thú khổng lồ, có một cỗ khí tức chấn động nhân tâm lan tràn.

Đối với việc mình tới sân rộng này, Lữ Tiểu Linh thậm chí còn không biết mình vào bằng cách nào, hoàn toàn là hồ đồ đi tới đây. Nàng cũng nghe phụ thân nói qua, tới sân động là coi như có thể tiến vào đại điện tương đương với việc thu được một phần cơ duyên. Chờ sau khi trên sân rộng xuất hiện đủ mười người là lúc đại điện sẽ mở ra. Tới lúc đó mọi người mới có thể tiến vào tìm cơ duyên.

Sưu.

Lúc này có một đạo thân ảnh hạ xuống sân rộng, ánh mắt vô cùng chấn động nhìn vào đại điện. Người này xuất hiện khiến cho Lữ Tiểu Linh cùng với đám người Gia Cát Tử Vân không khỏi nhìn kỹ.

Người tới chính là một thanh niên tóc dài, mặc một bộ hoa phục, vô cùng tuấn tú bất phàm, ánh mắt sáng sủa cũng mang theo cảm giác xa cách ngàn dặ,.

Nhìn người này, Lữ Tiểu Linh không khỏi nhướng mày. Ba người Gia Cát Tử Vân cũng vậy, người này bốn người bọn họ dường như đều không nhận ra.

Mà lúc này nếu như Lục Lâm Thiên có mặt ở đây nhất định sẽ không khó nhận ra, người này chính là Lăng Thanh, thích nữ giả trang nam.

Sưu Sưu.

Lúc này lại có một đạo thân ảnh hạ xuống, cũng là một thanh niên, tuổi chừng hai lăm hai mươi sáu, vẻ mặt có chút âm lệ, người này nhìn về phía năm người rồi lập tức đứng sang một bên.

Người này cũng coi như là người quen của Lục Lâm Thiên, chính là thiếu tông chủ Tùng Bách Đào của Thiên Quỷ tông. Lúc này Tùng Bách Đào nhìn vào năm người, ánh mắt khẽ biến đổi, cũng không dám trêu chọc, dù sao mấy người ở đây đều có thực lực không kém.

Sau người nhìn nhau một lát, chỉ có ánh mắt Lăng Thanh lạnh lùng, chỉ nhàn nhạt liếc nhìn năm người khác một cái rồi thôi.

Sáu người lập tức khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu điều tức, cùng đợi đại điện Vụ Tinh mở ra.

Trong thủy vực, lúc này vẻ mặt Lục Lâm Thiên khẽ thả lỏng một chút, nhìn mấy đầu yêu thú không dám tới gần không khỏi suy nghĩ một chút. Lục Lâm Thiên lập tức nghĩ tới có lẽ là bởi vì thủy vực quỷ dị này mới khiến cho đám yêu thú không dám tới gần.

– Các ngươi chạy không thoát đâu, lưu lại nhân loại tiên thiên độc thể cho ta. Những người khác có thể đi. Thế nào?

Thiên Độc Yêu Long dùng đôi mắt như đèn l*иg nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Thiên Độc Yêu Long, có bản sự thì tới đây, chỉ sợ ngươi không có bản sự này.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Thiên Độc Yêu Long nói.

– Tiểu tử nhân loại, ngươi có tin ta nuốt sống ngươi không?

Thiên Độc Yêu Long nhìn Lục Lâm Thiên, tức thì rít lên một tiếng.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười yếu ớt, xem ra Thiên Độc Yêu Long thực sự không dám tới gần, bằng không chỉ sợ đã sớm xuất thủ với bọn hắn.

– Bạch Linh, chúng ta đi vào.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi nói với Bạch Linh. Trong hải vực quỷ dị này Thiên Độc Yêu Long không dám tới gần, những yêu thú khác cũng không dám tới gần thì hắn mới có cơ hội thoát thân. Bằng không vẫn bị Thiên Độc Yêu Long như âm hồn không tan đuổi theo. Khi đó đừng nói là thoát thân, còn không đi vào được đại điện Vụ Tinh nữa. Nếu như vượt quá thời gian, vậy thì tổn thất của hắn sẽ vô cùng lớn.

– Nơi này có chút quỷ dị.

Ánh mắt Bạch Linh nhìn hải vực quỷ dị phía sau, lúc này nàng cũng cảm giác được một chút nguy hiể,

– Không có biện pháp, đành phải đánh bạc một lần.

Lục Lâm Thiên cắn răng nói. Thiên Độc Yêu Long không dám tới gần nơi này, không có nguy hiểm là chuyện không có khả năng. Thế nhưng lúc này chạy tới đại điện Vụ Tinh thì cũng đã chậm rồi. Nếu không thân quả thực sẽ không kịp. Vì vậy Lục Lâm Thiên chỉ có thể cắn răng tiến vào hải vực quỷ dị này mà thôi.

– Được rồi, chúng ta vào xem thử vận khí tới đâu.

Bạch Linh nói.

– Thiên Độc Yêu Long, chúng ta đi trước. Ngươi có bản lĩnh thì đuổi theo.

Lục Lâm Thiên nói với Thiên Độc Yêu Long xong lập tức thân thể Tiểu Long trong nháy mắt bắn về phía trước.

– Hỗn đản, các ngươi chết chắc rồi.

Nhìn thấy đám người Lục Lâm Thiên tiến vào trong hải vực phía trước, Thiên Độc Yêu Long khẽ rít lên một tiếng khiến cho sóng biển cuồn cuộn, thế nhưng nó cũng không dám đi vào.

– Yêu vương, bọn họ tiến vào cấm địa rồi, làm sao bây giờ?

Nhìn thấy đám người Lục Lâm Thiên tiến vào cấm địa, một đầu yêu thú lục giai bên người Thiên Độc Yêu Long hỏi.

– Tiến vào cấm địa bất luận kẻ nào và yêu thú đều sẽ phải chết. Bọn chúng chết chắc rồi, chỉ đáng tiếc nhân loại có tiên thiên độc thể kia, chết tiệt. Ngao.

Thiên Độc Yêu Long cả giận rít lên một tiếng. Thế nhưng cũng không thể tránh được, nó không dám tiến vào trong này.

Chương 889: Dị thú bạch cốt (1)

Nghe tiếng rít gào tức giận của Thiên Độc Yêu Long, Lục Lâm Thiên không khỏi thở dài một hơi. Đồng thời trong lòng cũng càng thêm lo lắng. Thiên Độc Yêu Long không dám đuổi theo, nơi này chỉ sợ sẽ có nguy hiểm vô cùng lớn.

– Lão đại, huynh mau nhìn phía trước. Phía trước có rất nhiều xương trắng.

Tiến vào hải vực quỷ dị kia một lát, Tiểu Long kinh ngạc nói.

Lục Lâm Thiên từ trên lưng Tiểu Long nhảy xuống, quanh thân được bao phủ bởi một tầng quang mang. Thanh Linh Khải Giáp được bố trí, đề phòng nguy hiểm bất ngờ.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua, lúc này nhìn kỹ thì thấy hải vực chung quanh là một cái sân rộng lớn. Những địa phương khác dòng nước chảy qua gợn sóng, thế nhưng nơi này vô cùng yên tĩnh. Yên tĩnh tới dị thường. Coi như là ở trong thủy vực lúc này, dòng nước chảy qua cũng vô cùng nhẹ nhàng.

– Sát khí thật mạnh mẽ.

Khi Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước tức thì ánh mắt cả kinh. Trên sân rộng phía trước có vô số bộ xương trắng chồng chất lên nhau. Từ xa nhìn lại giống như một ngọn núi bằng xương, vô cùng khổng lồ chừng trên vạn.

Kích thước những bộ hài cốt này cũng không đồng nhất, có hài cốt bên trên còn năng lượng nhàn nhạt lưu động. Xương cốt bị thủy vực vùi lấp thế nhưng vẫn tràn ngập quang mang màu trắng vô cùng quỷ dị. Nhiều xương cốt thế này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác sởn tóc gáy.

Nhìn vào đống xương trắng này, Bạch Linh không khỏi nhíu mày, nói nhỏ:

– Đều là hài cốt yêu thú, trong đó không hề thiếu hài cốt yêu thú lục giai.

– Rốt cuộc đây là địa phương nào?

Lục Lâm Thiên trầm tư. Nhìn đống bạch cốt này chỉ sợ đã có trên nghìn vạn yêu thú bị đánh chết ở đây, thảo nào đám Thiên Độc Yêu Long không dám tiến tới.

– Ở đây hình như có nguy hiểm.

Tiểu Long thu nhỏ thân thể nhảy vào vai Lục Lâm Thiên. Đôi mắt nhỏ nhìn chung quanh vô cùng cảnh giác.

Cạch cạch.

Lúc này, một cỗ năng lượng quỷ dị hiện lên, trên vạn bộ xương cốt kia lúc này bắt đầu di chuyển, không gian trong lúc mơ hồ cũng rung động.

Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Bạch Linh đồng thời nhìn vào đám xương trắng kia, lúc này trong đống xương trắng dường như có năng lượng tỏa ra.

Nhìn vào cảnh tượng này, đám người Lục Lâm Thiên tức thì cảnh giác.

Oanh.

Chỉ trong chốc lát, trong phiến thủy vực này đột nhiên run rẩy, đống hài cốt trên vạn bộ kia vốn không có động tĩnh gì lúc này đột nhiên nổ vang một tiếng, một cỗ năng lượng quỷ dị bắt đầu ba động kịch liệt.

Cạch Cạch.

Ngay trong ánh mắt kinh ngạc của Lục Lâm Thiên, lúc này trong đống xương trắng khổng lồ kia xuất hiện một màn vô cùng quỷ dị.

Đống xương trắng khổng lồ kia trong nháy mắt bắt đầu ngưng tụ, vô số xương trắng bay lượn giống như là bị một cỗ năng lượng thôn phệ, dưới năng lượng này ngưng tụ thành dị thú ba đầu bằng xương trắng vô cùng to lớn.

Rống.

Dị thú ba đầu bằng xương trắng lúc này rít lên một tiếng giống như thực chất, một cỗ uy áp tỏa ra.

Phanh Phanh.

Thân thể Dị thú ba đầu bằng xương to lớn này di động khiến cho toàn bộ sân rộng dưới thủy vực run rẩy. Dị thú ba đầu bằng xương trắng này đều có hai cái xương lớn tạo thành chân, thân thể cao lớn chừng vài trăm thước, cái cổ trên người cũng tới hai trăm thước, toàn thân không có gân cốt, hoàn toàn do xương cốt yêu thú tạo thành.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào Dị thú ba đầu bằng xương trắng này không khỏi nhớ tới một loài khủng long kiếm xỉ, thân thể to lớn đứng trên sân rộng dưới thủy vực, không có mắt mũi, không có gân cốt, hoàn toàn là do xương trắng tạo thành, không có một chút sinh cơ nào cả.

Mà nhìn vào Dị thú ba đầu bằng xương trắng không có sinh cơ này, khóe mắt Lục Lâm Thiên không nhịn được mà giật giật. Trong lòng vô cùng chấn động. Dị thú ba đầu bằng xương trắng này không có sinh cơ thế nhưng trên người lại tỏa ra khí tức khổng lồ vô cùng. Cỗ khí tức này so với khí tức trên người Bạch Linh còn mạnh hơn nhiều.

– Đây rốt cuộc là địa phương nào, không ngờ lại có thể khiến cho hài cốt yêu thú ngưng tụ, khiến cho tàn hồn yêu thú không tan.

Sắc mặt Bạch Linh lần đầu tiên kinh hãi, cho dù là đụng độ với Thiên Độc Yêu Long nàng cũng không quá ngưng trọng, thế nhưng lúc này Bạch Linh đã hoàn toàn kinh hãi.

– Lão đại, ba đại gia hỏa này dường như rất lợi hại.

Đôi mắt nhỏ của Tiểu Long nhấp nháy.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn sang Bạch Linh. Dị thú ba đầu khổng lồ bằng xương cốt này không phải là thứ mà hắn có thể đối phó. Từ khí tức trên người bọn chúng, xem ra cũng không dưới Thiên Độc Yêu Long.

– Dị thú ba đầu bằng xương cốt này do trên vạn yêu thú ngưng tụ thành. Hội tụ năng lượng và tàn hồn của trên vạn yêu thú, thực lực tương đương với khôi lỗi cấp bảy sơ giai, cho dù ta liều mạng cũng chỉ có thể ngăn chặn được một đầu.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự bất đắc dĩ.

Đối với lời nói của Bạch Linh Lục Lâm Thiên không cảm thấy ngoài ý muốn chút nào. Những hài cốt này ngưng tụ ra Dị thú ba đầu, lại thêm tàn hồn của trên vạn yêu thú, không thể nghi ngờ chính là khôi lỗi. Lục Lâm Thiên không khỏi sợ hãi than đối với Dị thú ba đầu bằng xương này. Đồng thời cũng phải sợ hãi than đối với địa phương vô cùng quỷ dị, có thể tạo thành loại hiện tượng này, nhất định có liên quan với địa phương quỷ dị này.

Rống.

Lúc này, Dị thú ba đầu bằng xương rít lên một tiếng, khí tức quanh người kéo lên, dường như đã hoàn toàn thức tỉnh. Ba cỗ khí tức cuồng bạo tràn ngập, một cỗ sát khí xuất hiện khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi kinh hãi.

– Trong tàn hồn của những yêu thú này chỉ có giết chóc cơ bản nhất của yêu thú mà thôi, không có bất luận cảm tình gì. Thực lực cũng cực kỳ cường hãn, chúng ta thực sự phiền lớn rồi.

Ánh mắt Bạch Linh trầm xuống rồi nói.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng tức thì cảm giác được khí tức giết chóc trong những khôi lỗi này, sát khí tràn ra khiến cho hắn cảm thấy khó chịu.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt, thân thể khổng lồ của một đầu dị thú trực tiếp đánh tới. Thân thể do xương cốt tạo thành không ngờ lại có tốc độ nhanh như thiểm điện, mặt đất dưới thủy vực rung động, dòng nước cuồn cuộn. Cái đuôi do xương trắng tạo thành mang theo kình phong sắc bén đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Cái đuôi bằng xương cốt nhanh chóng xẹt qua dòng nước, giống như một đầu thủy mãng đang di chuyển trong nước vậy.

– Cẩn thận, các ngươi nhanh nghĩ biện pháp chạy trốn đi.

Bạch Linh quát lên một tiếng. Sắc mặt khẽ biến, đồng thời thân hình chợt lóe, trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Thân ảnh bạo lược, yêu nguyên trong cơ thể trong khoảnh khắc bạo phát, y phục trên người tung bay.

Lúc này Lục Lâm Thiên không có một chút do dự nào, trực tiếp lùi lại, vừa rồi khi dị thú bằng xương cốt này đánh tới, trong lòng hắn không khỏi xuất hiện cảm giác vô lực.

Phanh Phanh.

Trong nháy mắt khi Lục Lâm Thiên lùi lại. Bạch Linh và dị thú bằng xương cốt kia đã giao thủ với nhau. Thanh âm cuồng bạo giống như sấm rền vang lên trong nước, tức thì tạo thành những cột nước lớn bắn lên cao.

Chương 890: Dị thú bạch cốt (2)

Sưu Sưu.

Thân thể Bạch Linh ngoài dự đoán của mọi người trong nháy mắt cũng bị đẩy lui. Thân thể trong màn nước bị đánh văng đi, nước bắn tứ tung.

Sưu Sưu.

Không biết từ khi nào, đầu dị thú bằng xương trắng khổng lồ trong nháy mắt nhấc chân lên, một cỗ khí thế quỷ dị từ trong cơ thể bạo phát ra. Trên mặt sân rộng trong thủy vực đột nhiên xuất hiện một vết chân lớn. Dòng nước chảy cuồn cuộn, thân thể to lớn giống như một đầu cự long, bằng một tư thế mạnh mẽ bắn về phía Bạch Linh.

Hừ.

Bạch Linh khẽ quát một tiếng, hàn ý trong mắt lóe lên, thân ảnh xinh đẹp vừa mới đứng vững, cổ tay trong nháy mắt giương lên, tức thì trong ống tay áo có một cái đuôi màu trắng dài mang theo kình phong sắc bén đánh về dị thú bằng xương khổng lồ kia.

Đầu dị thú bằng xương khổng lồ kia hoàn toàn không biết tránh né, thế nhưng lúc này cái đuôi lớn kia cũng quét ngang ra, lập tức cùng với cái đuôi dài của Bạch Linh va chạm vào với nhau.

Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt lần thứ hai nổ tung, dòng nước giống như có một cơn lốc quét ngang qua, trên cái đuôi lớn này dường như có một lực lượng vô cùng lớn. Chỉ trong nháy mắt, cái đuôi của Bạch Linh bị đánh bật lại, một cỗ kình phong sắc bén khuếch tán ra chung quanh.

Khục khục.

Dưới cỗ lực lượng này, quang mang trên người Bạch Linh chợt lóe, thân ảnh xinh đẹp tức thì bị đẩy lui về phía sau. Quang mang trên người ảm đạm. Kình khí trút xuống, hóa thành thác nước đổ xuống người nàng.

– Bạch Linh.

Lục Lâm Thiên gần Bạch Linh nhất, lúc này nhanh chóng bắn về phía Bạch Linh. Trong tay đánh ra một đạo lam quang, trong nháy mắt hóa thành thủ ấn bằng năng lượng, nhanh chóng đỡ lấy thân thể đang bị đẩy lùi của Bạch Linh. Tiếp theo, Lục Lâm Thiên cũng đã xuất hiện ở bên người Bạch Linh.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên nhìn Bạch Linh, trên người nàng trong nháy mắt y phục màu trắng đều bị ướt dẫm. Y phục dán sát vào đường cong linh lung, ngọc thể như ẩn như hiện, nhìn qua cực kỳ động tâm. Bờ mông vểnh, eo thon tinh tế, vóc dáng cực kỳ xinh đẹp mê người, đặc biệt là dưới tình cảnh như ẩn như hiện, càng khiến cho trong đầu Lục Lâm Thiên không khỏi biến đổi liên tục.

– Ngươi còn nhìn, nhanh nghĩ biện pháp chạy.

Bạch Linh hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, quang mang màu trắng quanh thân chợt lóe, y phục nhanh chóng được hong khô, quanh thân lại được quang mang bao phủ, vừa rồi nàng chỉ bị kình khí đánh vào, bị một chút ám thương mà thôi.

Rống Rống.

Đầu dị thú khổng lồ cuối cùng trong nháy mắt cũng đánh về phía này, một đầu đánh về Lục Lâm Thiên, một đầu khác đánh về phía Tiểu Long và Lục Tâm Đồng.

– Tâm Đồng, Tiểu Long, hai người cẩn thận.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, sắc mặt đại biến. Huyết Lục nhanh chóng xuất hiện trong tay, lúc này hắn không có thời gian thi triển Liệt Không Cửu Kích, trực tiếp dùng một đao bổ về phía dị thú bằng xương cốt đang công kích Tiểu Long và Lục Tâm Đồng.

Ngao.

Trên Huyết Lục truyền đến một tiếng giống như long ngâm, mang theo một cỗ uy áp, thanh âm xuyên thấu không gian, một đạo huyết sắc quang mang tức thì được đánh ra.

Huyết sắc quang mang tạo thành một đường vòng cung phá không. Nơi đao mang đi qua, nước trong hải vực trực tiếp bị tách ra, sóng nước hai bên cuồn cuộn.

Đúng lúc này, một màn quỷ dị xuất hiện. Nghe thấy thanh âm giống như long ngâm của Tiểu Long vang lên, Dị thú ba đầu khổng lồ bằng xương cốt liền run lên, dường như vô cùng kiêng kỵ, thân thể khổng lồ đứng im không nhúc nhích nữa.

Sưu.

Trong nháy mắt, đao mang trực tiếp đánh vào trên người đầu dị thú đang công kích về phía Tiểu Long và Lục Tâm Đồng.

Cach Cạch.

Một tiếng lách cách vang lên, đồng thời hơn mười cái xương trên người dị thú khổng lồ này bị chém đứt. Thế nhưng cũng chỉ vậy không hơn. Một đao cường hãn cũng chỉ có đánh đánh rơi mấy cái xương trên người dị thú mà thôi.

– Đao Hồn Quang Nhận.

Tiếp theo, thủ ấn Lục Lâm Thiên được kết, linh lực trong người bạo phát ra, trong tay trái có một đạo hồng sắc quang mang được ngưng tụ. Miệng Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng, thủ ấn trong tấy đẩy về phía trước, một đạo quang mang tức thì được đánh ra.

Đạo quang mang giống như mặt trăng tàn trong nháy mắt phá vỡ dòng nước tức thì khiến cho không gian rung động, kình khí rít gào trong thủy vực tạo thành thanh âm bạo liệt. Đao mang mang theo một đám tàn ảnh xinh đẹp cùng với lực lượng sắc bén vô cùng khuếch tán về phía trước.

Ngay sau đó, đao mang trực tiếp đánh vào trên đầu dị thú kia. Thế nhưng dường như cũng không có bao nhiêu tác dụng. Thân thể khổng lồ của dị thú bằng xương kia không có chút lay động nào. Vô số xương cốt từ trên thân thể rơi xuống mặt đất, lập tức bị sóng nước cuồng bạo cuốn về phía xa.

Rống.

Lúc này, Tiểu Long rít lên một tiếng, thân thể cao lớn trong nháy mắt mở rộng, một cỗ uy áp lan tràn, dưới uy áp này, Dị thú ba đầu khổng lồ lại tiếp tục bị áp chế.

Sưu.

Linh lực quanh người Lục Tâm Đồng lúc này cũng bùng lên, một cỗ hắc vụ được bao phủ quanh thân, chuẩn bị động thủ.

– Tàn hồn của những yêu thú này đối với yêu hoàng khí trên người Tiểu Long cảm thấy e ngại, chúng ta có biện pháp rồi.

Bạch Linh lập tức nói:

– Tiểu Long, thả khí tức ra, chúng nó sợ yêu hoàng khí trên người đệ.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng nói. Vừa rồi từ Huyết Lục hắn có thể nhận ra Dị thú ba đầu này đối với khí tức của Tiểu Long cực kỳ e ngại, kiêng ky. Dị thú ba đầu này chỉ là những tàn hồn mang theo bản năng mà thôi. Tuy rằng những tàn hồn này ngưng tụ lại với nhau, thế nhưng tất cả đều là những yêu thú huyết mạch không cao. Vì vậy đối với khí tức trên người Tiểu Long vẫn vô cùng e ngại.

Ngao.

Tiểu Long lại gầm lên một tiếng giống như long ngâm. Thân thể to lớn lúc này xoay quanh, trong nháy mắt bảo vệ Lục Tâm Đồng, Bạch Linh còn có Lục Lâm Thiên vào bên trong.

Ô..

Lúc này trong toàn bộ hải vực quỷ dị đột nhiên vang lên một tiếng sắc bén.

Thanh âm bén nhọn này vô cùng quỷ dị, quanh quẩn trong thủy vực, khiến cho màng tai đám người Lục Lâm Thiên không khỏi đau nhức.

Lúc thanh âm biến mất thì đột nhiên có một cảnh quỷ dị xảy ra, ba đầu dị thú bằng xương cốt khổng lồ kia trong nháy mắt toàn thân run rẩy, thân thể cao lớn nhanh chóng rơi lả tả thành một đống xương cốt.

– Chuyện gì xảy ra?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc không ngớt, vừa mới nói xong thì đột nhiên sóng nước chung quanh cuồn cuộn, một cỗ khí tức quỷ dị bắt đầu lan tràn.

– Cẩn thận.

Thanh âm mang theo sự cảnh giác của Bạch Linh vang lên.

Sưu Sưu.

Bạch Linh vừa mới dứt lời cảnh tượng trước mắt trong nháy mắt biến đổi. Khung cảnh vừa xuất hiện trước mắt mọi người lập tức biến mất. Trước mắt mọi người xuất hiện một cái sân rộng thật lớn, nước xung quanh sân rộng đã bị cách ly.

Thủy vực bị một lực lượng vô hình đẩy ra ngoài, quay chung quanh sân rộng, giống như một vùng đất giữa lòng nước vậy. Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Bạch Linh, Tiểu Long chui ra khỏi dòng nước. Thân thể xuất hiện trên sân rộng. Lúc này dòng nước phía sau chỉ hơi ba động một chút mà thôi, cũng không tràn vào sân rộng.

Chương 891: Nơi quỷ dị

Mà ở phía trước, Lục Lâm Thiên nhìn thấy một bức tường thành khổng lồ vô cùng lớn, cao vọt lên khỏi mặt nước, ước chừng mấy nghìn trượng, bên trên có bí văn mờ nhạt. Một cỗ khí tức viễn cổ thê lương truyền ra khiến cho đám người Lục Lâm Thiên có cảm giác dường như đang nhìn thấy một đầu thiên thú đang phủ phục dưới đất vậy. Trong lòng không khỏi cảm thấy nặng nề như có tảng đá đè xuống, trái tim muốn nhảy lên cũng khó.

Ánh mắt nhìn kỹ vào bức tường, không khó để nhận ra đây là một đại điện hình tháp. Trước mặt hắn chỉ là một bức tường mà thôi, đại điện này quá lớn, khí tức khiến cho người ta cảm thấy áp lực không gì sánh được. Dường như nó ở nơi này đã có hàng tỷ năm vậy.

Nơi này giống như mãi trường tồn, thâm trầm, khí tức cổ xưa thê lương từ nơi này tràn ngập ra khiến cho Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng đại điện này vô cùng bất phàm.

Lục Lâm Thiên, Bạch Linh nhìn nhau, không dám đi tới gần. Hai người không biết trong này liệu có nguy hiểm gì xuất hiện hay không.

Ầm ầm.

Ngay khi Lục Lâm Thiên không dám tiến lên. Trong cái sân rộng quỷ dị này đột nhiên rung động. Màn nước phía sau bắt đầu rung động theo, đại điện vốn không hề có động tĩnh gì đột nhiên truyền ra dao động rất nhỏ, trong ánh mắt kinh ngạc của Lục Lâm Thiên. Trên bức tường cao lớn kia, đám bí văn bắt đầu chậm rãi chuyển động.

Một đạo lưu quang hiện lên mang theo tiếng nổ vang. Trong mắt Lục Lâm Thiên, bức tường cao mấy nghìn trượng trong nháy mắt xuất hiện một cửa đá mấy chục thước, bên trong có một thông đạo trắng xóa.

Âm Âm…

Lúc này, trước mặt Lữ Tiểu Linh, trên sân rộng trước mắt, đại điện khổng lồ kia bắt đầu run rẩy. Toàn bộ mặt đất bắt đầu lay động, sáu người lập tức đứng dậy. Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, bỉ văn trên đại điện khổng lồ không ngừng chớp động rồi có một cánh cửa đá to lớn hiện lên, một thông đạo trắng xóa xuất hiện trong mắt sáu người.

– Đại điện Vụ Tinh mở ra rồi.

Nhìn thấy màn này, trong lòng sáu người không khỏi run rẩy, thế nhưng cũng vô cùng nghi hoặc. Từ tin tức mọi người biết được, cần phải có mười người đồng thời tiến lên mới có thể tiến vào đại điện Vụ TInh, thế nhưng hiện tại mới có sáu người. Sao đại điện này đã mở ra rồi, điều này khiến cho mọi người cực kỳ kinh ngạc.

Thế nhưng khi đại điện mở ra lập tức có từng đạo thân ảnh nhanh chóng đi vào, phóng qua thông đạo màu trắng kia. Dường như mọi người sợ đại cơ duyên bên trong sẽ bị người khác nhanh chân tới trước.

Mà Gia Cát Tử Vân kia cũng không đợi Lữ Tiểu Linh, nhanh chân dẫn đầu đám người tiến vào thông đạo.

– Tiểu lừa gạt, sao ngươi lại không tới được đây?

Lữ Tiểu Linh nhìn vào thông đạo trắng xóa trước mắt, ánh mắt có chút chờ mong, lại có chút thất vọng. Một lát sau, thân ảnh cũng tiến vào trong đó.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Lăng Thanh cũng hiện lên chút nghi hoặc. Ngay sau đó thân ảnh nhoáng lên rồi tiến vào trong thông đạo.

– Lão đại, chúng ta có đi vào không?

Trong thủy vực, thân thể to lớn của Tiểu Long lúc này vẫn không ngừng cảnh giác nhìn chung quanh, ánh mắt nhìn vào thông đạo trắng xóa trước mắt lóe lên bất định.

– Phía sau đã không còn đường lui, chúng ta đi vào.

Lục Lâm Thiên cắn răng nói. Đường ở phía sau đã biến mất không thấy, lúc này ba mặt bị nước bao quanh, chỉ có một cái thông đạo trắng xóa trước mặt mà thôi.

Lục Lâm Thiên không phải là người qua quýt, cho dù mạo hiểm cũng không đơn giản mà tới. Lục Lâm Thiên quyết định như vậy là bởi vì trong lúc vô hình Lục Lâm Thiên cảm giác được có một cỗ khí tức quen thuộc với hắn. Trong đại điện này có một cỗ khí tức vô hình mà quen thuộc, thế nhưng khí tức này quá mức mờ ảo khiến cho Lục Lâm Thiên không thể nhớ ra.

Giống như là trên đường đi tới đây, mỗi người đều có một loại khí tức khác nhau. Lục Lâm Thiên nghĩ mãi cũng không phát hiện ra đây là khí tức của ai.

Cho nên, sau khi Lục Lâm Thiên xác định trong đại điện có khí tức quen thuộc với hắn, không biết hắn đã thấy khí tức này ở nơi nào, trong lúc nhất thời cũng không thể nhớ tới.

– Vào xem cũng tốt, ta có cảm giác nơi này có khí tức quen thuộc dường như đang kêu gọi ta.

Bạch Linh khẽ cau mày, ánh mắt nhìn chăm chú vào phía trước rồi nói.

– Tâm Đồng, Tiểu Long, các ngươi cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên nói với Lục Tâm Đồng và Tiểu Long, ít nhiều trong lòng hắn bây giờ vẫn có chút lo lắng.

– Vâng.

Lục Tâm Đồng gật đầu, linh lực quanh người nhanh chóng bùng lên, hắc mang nhàn nhạt lập tức bao phủ cơ thể.

– Lão đại, yên tâm đi, muốn làm đệ bị thương cũng không dễ.

Tiểu Long phun ra nuốt vào cái lưỡi nhỏ rồi nói, ánh mắt vẫn nhìn chăm chú vào thông đạo.

– Đi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày rồi lập tức đi vào trong thông đạo.

Quanh thân bố trí Thanh Linh Khải Giáp, Lục Lâm Thiên không dám có chút sơ ý nào, đề phòng nguy hiểm đột nhiên xuất hiện. Thân thể ba người một thú nhanh chóng đi vào trong thông đạo màu trắng, trong nháy mắt biến mất.

Mà thân ảnh vừa mới tiến vào trong thông đạo màu trắng kia, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được có một cỗ hấp lực vô cùng lớn khiến cho hắn không thể phản kháng.

– Không xong.

Trong lòng Lục Lâm Thiên kinh hãi, chân khí trong cơ thể muốn bạo phát ra để phản kháng. Thế nhưng Lục Lâm Thiên mới giật mình nhận ra, chân khí trong cơ thể hắn lúc này vô lực, giống như là uể oải, không có một chút tác dụng nào, dường như là biến mất vậy.

Mà bản thân hắn trực tiếp bị cỗ hấp lực hút vào. Cũng không biết qua bao lâu, Lục Lâm Thiên mới phát hiện ra thân thể mình đã bắt đầu ổn định. Đây là một loại cảm giác cực kỳ kỳ lạ. Cảm giác dường như vừa mới tỉnh dậy sau một thế kỷ, hoặc giả có thể chỉ là một giây.

– Tâm Đồng, Tiểu Long. Bạch Linh.

Lục Lâm Thiên ổn định thân thể rồi nhanh chóng nhìn qua chung quanh. Tiểu Long, Lục Tâm Đồng cùng với Bạch Linh vừa rồi mới cùng nhau tiến vào đã biến mất không thấy.

– Tại sao lại có thể như vậy.

Trong lòng Lục Lâm Thiên kinh hãi, ngay cả huyết khế trong đầu của hắn đã mất đi liên hệ với Tiểu Long.

Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cũng không có biện pháp, thu hồi tâm thần, thầm nghĩ có lẽ Tâm Đồng và Tiểu Long, Bạch Linh cũng gặp phải tình huống giống như mình, bị đưa tới một chỗ khác có một mình.

Nơi quỷ dị như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi ngó nghiêng xem xét chung quanh. Đây là một đại điện to lớn, diện tích khổng lồ, chỉ sợ chừng mấy nghìn thước. Đại điện trống không, không có một vật nào. Bốn phía có vết tích loang lổ, một cỗ khí tức cổ xưa tràn ngập đại điện.

Bên ngoài đại điện có một cánh cửa bằng gỗ, tia sáng bên ngoài chiếu vào. Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi lập tức tiến về phía trước mở cửa ra.

– Cạch.

Tiếng mở cửa vang lên, đại môn được mở ra tức thì có một cỗ quang mang chói mắt chiếu tới, vô cùng hỗn loạn, còn có năng lượng thuộc tính bàng bạc.

Mắt híp lại, Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước. Đây là một gian mật thất lớn, trong đó cũng tràn ngập năng lượng thuộc tính tinh thuần. Mà trong mật thất lúc này dường như có năng lượng thuộc tính tinh thuần trong thiên địa, vô cùng vô tận. Trong đám năng lượng thuộc tính này, phong, hỏa, thủy, địa, mộc, các hệ đều có.

Chương 892: Đột phá Vũ Suất (1)

Mấy đạo năng lượng thuộc tính tinh thuần lúc này nhanh chóng xoay quanh người Lục Lâm Thiên. Lấy Lục Lâm Thiên làm trung tâm xoay tròn. Đây không phải là năng lượng thuộc tính trong thiên địa bình thường, mà là năng lượng thuộc tính tinh thuần nhất.

Bị đám năng lượng thuộc tính bao vậy, Lục Lâm Thiên nhanh chóng cảm giác được toàn thân có cảm giác thoải mái không nói nên lời. Ngay cả Âm Dương Linh Vũ Quyết trong cơ thể cũng không tự chủ được mà vận chuyển, theo Âm Dương Linh Vũ Quyết được vận chuyển, những năng lượng thuộc tính tinh thuần nhất trong thiên địa lập tức tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên rồi hóa thành chân khí.

Loại cảm giác này khiến cho Lục Lâm Thiên liên tưởng tới khi trước ở trên đại hội tông môn ở Quỷ Vũ Tông. Trong Tam Hệ Ngũ Hợp Trận kia, năng lượng thuộc tính mà hắn thôn phệ lấy một tốc độ cực kỳ nhanh chóng khiến cho hắn liên tục đột phá.

– Năng lượng thiên địa này quả thực đậm đặc. Có lẽ rất nhanh sẽ đột phá tới Vũ Suất và Linh Suất.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ. Hắn nhanh chóng khoanh chân ngồi xuống. Âm Dương Linh Vũ Quyết vận chuyển, bắt đầu luyện hóa cỗ năng lượng thuộc tính đậm đặc này. Quanh thân trong nháy mắt được bao phủ bởi một vòng quang mang.

Trong cơ thể Lục Lâm Thiên lúc này năng lượng thuộc tính bàng bạc nhanh chóng hội tụ tới. Dưới sự luyện hóa của Âm Dương Linh Vũ Quyết nhanh chóng hóa thành chân khí tinh thuần nhất.

Trong đan điền, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được vũ đan của mình đang nhanh chóng xoay tròn, chân khí tinh thuần đang không ngừng tiến vào bên trong vũ đan. Chân khí trong đan điền hóa thành vòng xoáy, đang không ngừng xoay tròn.

Trong kinh mạch lúc này năng lượng thuộc tỉnh bàng bạc liên tục chạy qua. Dưới sự luyện hóa khiến cho cơ thể Lục Lâm Thiên cũng được đề thăng, một cảm giác sảng khoái không nói nên lời xuất hiện trong lòng Lục Lâm Thiên.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên đang chờ đợi đột phá cánh cửa Vũ Suất, dưới năng lượng thuộc tỉnh tinh thuần bàng bạc không ngừng tiến vào, hắn muốn đột phá Vũ Suất hầu như là chuyện trong khả năng. Tốc độ luyện hóa năng lượng này so với luyện hóa chân khí còn nhanh hơn một chút, nhanh chóng có thể chuyển thành chân khí tinh thuần trong cơ thể.

Ba ngày sau, Lục Lâm Thiên cảm giác được chân khí trong đan điền của mình đã gần tới trạng thái no đủ. Bên ngoài, năng lượng thuộc tỉnh đang không ngừng cuồn cuộn tiến vào trong cơ thể, sau khi bị Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa trực tiếp tiến vào trong đan điền của hắn.

Trong đau điền, rốt cuộc lúc này đã tới trạng thái no đủ. Đan điền đã tới cực hạn chứa đựng chân khí, một tiếng trầm muộn vang lên, chân khí bàng bạc bắt đầu nổ tung trong đan điền.

Đột nhiên diện tích trong đan điền được mở rộng, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được khí tức của mình đang nhanh chóng kéo lên. Cùng với năng lượng thiên địa vô hình không ngừng tiến vào trong đó, hắn đã đột phá Vũ Suất.

Giờ phút này toàn thân hắn có cảm giác thoải mái không nói nên lời, chân khí bàng bạc trong cơ thể khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thấy mê man, đây mới là lực lượng. Chân khí bàng bạc trong đan điền hắn lúc này giống như một con sông lớn, cuồn cuộn không ngừng.

Sưu.

Cùng với chân khí đột phá, Lục Lâm Thiên có cảm giác linh lực trong đầu mình cũng liên tục ba động, linh lực của hắn đã sớm đạt tới cấp bậc Linh Tướng cửu trọng đỉnh phong, lúc này theo chân khí đột phá bắt đầu đột phá theo.

Phanh.

Linh lực trong đầu cuồn cuộn, một tiếng trầm muộn vang lên. Không gian trong đầu cũng được mở rộng không ít. Giờ phút này, có một cỗ năng lượng vô hình trong thiên địa đang nhanh chóng hội tụ tới.

– Linh Suất rồi sao?

Cảm nhận biến hóa trong đầu mình, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi hưng phấn. Hắn biết, giờ phúa này vô luận là tâm thần hay linh lực của bản thân đều được tăng cường một mảng lớn.

Sưu Sưu.

Lúc này, năng lượng thuộc tính bàng bạc còn đang tiếp tục tiến tới. Năng lượng thuộc tính chen chúc tiến vào khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác thực lực của mình sẽ không ngừng tăng thêm. Quá trình tăng trưởng vô cùng nhanh chóng, có lẽ đột phá Vũ Suất nhị trọng cũng sẽ rất nhanh mà thôi.

Loại tốc độ đột phá này giống như bay, có thể nhìn thấy rõ ràng mình đang đột phá, điều này đối với vũ giả mà nói có thể nói là mê hoặc trí mạng.

– Vừa mới đột phá Linh Suất và Vũ Suất, từ Vũ Tướng tới Vũ Suất là một cửa ải lớn. Khí tức chưa ổn định không thể tiếp tục đột phá.

Trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi nhớ tới một vấn đề đáng sợ, chính mình không thể tiếp tục đột phá. Nếu như tiếp tục đột phá căn cơ sẽ không ổn định, đối với tu luyện sau này tuyệt đối có hại cực lớn. Thế nhưng loại tốc độ tu luyện như thế này nếu như bỏ lỡ cơ hội lần này vậy thì hắn sẽ không còn gặp lại trường hợp như thế nữa.

Bỏ hay không, Lục Lâm Thiên không ngừng do dự. Sau khi đạt tới Vũ Suất, hắn muốn đột phá thì cũng chỉ có thể thôn phệ vũ giả Vũ Suất và yêu đan của yêu thú lục giai mà thôi. Năng lượng cần thôn phệ càng lúc càng lớn. Vì vậy muốn đột phá một trọng so với lúc còn ở Vũ Tướng thì còn khó hơn nhiều. Khi đó muốn tìm cơ hội đột phá như thế này sẽ cực kỳ khó khăn.

– Có bỏ mới có nhận.

Lục Lâm Thiên cắn răng, không thể tiếp tục đột phá, bằng không căn cơ của hắn sẽ bị hao tổn, cho dù sau này đột phá chậm một chút thế nhưng đối với căn cơ của hắn lại là điều tốt nhất.

– Thu.

Khẽ quát một tiếng, trong nháy mắt Lục Lâm Thiên mạnh mẽ đình chỉ tu luyện, năng lượng thiên địa quanh người lúc này mạnh mẽ bị cách li.

Sưu.

Tất cả tức thì yên lặng, Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, tinh quang trong mắt hiện lên. Khí tức trên người lúc này so với khi trước đã mạnh hơn gấp bội.

Cạch.

Lúc này, trong mật thất nhiên xuất hiện một vòng quang mang, sóng gợn khuếch tán ra chung quanh.

– Chẳng lẽ lại là một thông đạo.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào quang mang, hơi do dự một chút. Sau đó lập tức tiến vào bên trong quang mang. Mà ngay khi tiến vào trong quang mang, trước mắt Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện một mảnh núi non vô biên, liên miên.

Phanh phanh.

Lúc này, Lục Lâm Thiên nhanh chóng nghe được thanh âm bạo liệt, còn có tiếng chém giết truyền tới.

– Ca ca, nhanh cứu muội.

Lúc này, đột nhiên một thanh âm rơi vào trong tai Lục Lâm Thiên.

Trong lòng Lục Lâm Thiên tức thì run lên, lúc này trong tiếng chém giết phía trước, thân ảnh Lục Tâm Đồng xuất hiện. Lúc này Lục Tâm Đồng đang bị một Vũ Suất nhất trọng truy sát, trên khuôn mặt nhỏ nhắn kia đã đầy máu, sắc mặt trắng bệch.

– Muốn chết.

Cảnh tượng này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên tức giận ngập trời. Đối với Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên vô cùng thương yêu, là một trong những người hắn luôn một mực che chở. Đây cũng là nghịch lân của Lục Lâm Thiên hắn. Lúc này thấy Lục Tâm Đồng bị thương nặng, lại bị truy sát, Lục Lâm Thiên không nhịn được nữa. Sát khí bạo phát, không có một chút do dự nào, thân thể trực tiếp bắn về phía trước đem theo một đạo chưởng ấn đánh về phía Vũ Suất nhất trọng kia.

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn.

Chương 893: Đột phá Vũ Suất (2)

Gầm lên một tiếng, chưởng đánh ra khiến cho toàn bộ không gian rung động. Lúc này một đạo chưởng ấn mang theo năng lượng đáng sợ khuếch tán. Chân khí bạo phát, rõ ràng là vũ kỹ Hoàng cấp cao giai, thế nhưng Lục Lâm Thiên có cảm uy thế của nó đã tới vũ kỹ Huyền cấp, có lẽ do hắn hiện giờ có thực lực Vũ Suất cho nên uy lực khi thôi động cũng không giống khi trước.

Phanh.

Dưới chưởng ấn, không gian như nứt ra. Vũ Suất nhất trọng kia trong nháy mắt bị đánh trúng, hóa thành huyết vụ.

– Ca ca, bọn họ muốn giết muội.

Lục Tâm Đồng sợ hãi trốn sau lưng Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước. Lúc này phía trước xuất hiện không ít thân ảnh đang nhanh chóng tiến về đây.

– Yên tâm, có ca ca ở đây rồi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, sát ý bạo phát. Đối mặt với một đám thân ảnh đang lao tới, chân khí run lên, ánh mắt ngày càng lạnh lẽo.

– Tất cả chết đi.

Quát khẽ một tiếng, Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng. Thủ ấn kết xuất, từng đạo chưởng ấn trực tiếp được đánh ra mang theo kình phong kinh khủng xuyên thấu không gian bắn về phía trước.

Lúc này cảm nhận thực lực của mình, Lục Lâm Thiên nghĩ có lẽ hiện tại hắn muốn đánh giết Vũ Suất tứ trọng, ngũ trọng cũng không phải quá khó khăn. Chưởng ấn đánh ra, kình khí khuếch tán, trong đám thân ảnh đông nghịt kia lúc này đám người phía trước trực tiếp bị đánh bay.

– Chết đi.

Lục Lâm Thiên quát, sát ý ngập trời tuôn ra. Lúc này hắn đã giết tới đỏ mắt. Từng đạo chưởng ấn, quyền ấn, linh hồn công kích đều bao phủ trong khu vực này. Một đường đi tới không ai có thể kháng cự. Một đám huyết vụ tuôn ra, thi thể trên mặt đất chồng chất như núi nhỏ.

Mà chuyện này khiến cho sát ý trong lòng Lục Lâm Thiên tăng thêm. Những người này dám đối phó với Tâm Đồng tuyệt đối không thể buông tha. Một người hắn cũng không tha.

Từng đạo công kích được đánh ra, Lục Lâm Thiên cảm giác dường như lúc này hắn có lực lượng vô cùng vô tận, dùng mãi không hết. Từng đạo lực lượng mạnh mẽ được điên cuồng tuôn ra. Phía dưới tiếng kêu thảm thiết vang lên liên tục.

Chỉ sau một lát, đoàn người đông nghịt chừng hơn một nghìn người trực tiếp bị đánh chết. Quanh thân Lục Lâm Thiên tràn ngập máu me, sát khí ngập trời, hai mắt đỏ hồng.

Nhìn xuống vô số thi thể, Lục Lâm Thiên không có một chút thương hại nào, dám động tới người thân của hắn vậy thì một người cũng không thể tha.

– Tâm Đồng, muội thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên đi tới trước người Lục Tâm Đồng rồi lo lắng hỏi.

– Ca ca, muội không sao.

Lục Tâm Đồng nói xong vô cùng thân thiết chạy tới.

– Ngươi không phải Tâm Đồng, ngươi không phải, ngươi là ai?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức biến đổi. Trong lòng dường như đã thấy thứ gì đó, chuyện này dường như có chút không thích hợp.

– Không ngờ lại dùng ảo cảnh tới lừa ta. Là ai?

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, vẻ đỏ hồng trong mắt liền ảm đạm, khôi phục sự trong suốt vốn có. Lúc này thân ảnh Lục Tâm Đồng biến mất, có một đầu dị thú dữ tợn đang nhanh chóng tiến tới.

– Ảo cảnh mà thôi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng. Đối mặt với cự thú dữ tợn này hắn không có một chút cử động nào. Cái này giống như trong tiên cảnh của Vân Dương Tông, vô cùng giống.

Phanh.

Trong chớp mắt, đầu dị thú dữ tợn mang theo thú uy mạnh mẽ đánh về phía Lục Lâm Thiên. Không gian vặn vẹo, cuối cùng cái miệng lớn của nó nhanh chóng mở ra.

Sưu Suu.

Đầu dị thú dữ tợn trong nháy mắt biến mất. Không gian chung quanh nhanh chóng hóa thành dòng xoáy xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Đồng thời Lục Lâm Thiên cảm thấy hoa mắt, nhanh chóng hồi phục tinh thần lại. Lúc này hắn đã xuất hiện ở trong đại điện rộng lớn khi trước.

Sưu.

Lục Lâm Thiên cảm thấy lạnh lẽo, trong đầu hoảng hốt. Mà sau khi hắn phục hồi tinh thần lại, trong lòng không khỏi suy nghĩ rồi cười khổ một tiếng.

Hóa ra tất cả những thứ hắn thấy mấy hôm nay đều là ảo cảnh, từ sau khi hắn tiến vào đại điện này vẫn là ảo cảnh. Ngay cả việc hắn đột phá Vũ Suất Linh Suất cũng là ảo cảnh. Thực lực hiện tại của hắn vẫn là Vũ Tướng cửu trọng trung kỳ. Tu vi linh lực vẫn là Linh Tướng cửu trọng đỉnh phong.

– Ta kháo, làm ta cao hứng một hồi.

Lục Lâm Thiên thầm mắng một câu. Nếu như hắn đột phá thật giống như ở trong ảo cảnh thì tốt bao nhiêu. Thực lực của Vũ Suất quả thực mới được coi là cường giả chân chính. Vũ Tướng nhiều nhất chỉ được coi là hòn đá đặt chân trên đường cường giả mà thôi. Không tới Vũ Suất không tính là cường giả.

Tiếp tục đánh giá đại điện này, đại điện này giống như khi trước, chỉ khác một cỗ là không có cánh cửa gỗ kia mà thôi. Bốn phía toàn bộ là bức tường, phong bế hoàn toàn, không có một thông đạo nào cả.

– Đây rốt cuộc là chỗ nào, quả thực vô cùng quỷ dị.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, ánh mắt đánh giá chung quanh, thế nhưng cũng không tìm được lối ra.

Trong một nơi tại rừng rậm viễn cổ. một cỗ khí tức quỷ dị truyền tới, một thân ảnh màu trắng xinh đẹp xuất hiện ở trong đó, người này chính là Bạch Linh.

Nhìn chung quanh, khuôn mặt Bạch Linh hiện lên vẻ ngưng trọng, lập tức đi tới phía trước. Dọc đường đi Bạch Linh xuyên qua rừng rậm viễn cổ, thân ảnh như bay, dường như nàng cảm ứng được điều gì, không ngừng nhanh chóng đi về phía trước.

Mấy canh giờ sau, lúc này không biết đã đi được bao xa, thân ảnh Bạch Linh dừng lại, dường như đã nhận ra được cái gì đó, sắc mặt nàng không khỏi biến hóa, ánh mắt quyến rũ không ngừng nhìn chung quanh dường như đang tìm kiếm thứ gì đó.

Trong chốc lát, sắc mặt Bạch Linh càng ngày càng ngưng trọng đột nhiên nhìn về phía cây đại thu che trời ở trung tâm, ánh mắt chợt lóe, thân thể hóa thành một đạo bạch quang bắn về phía trước.

Sưu.

Bạch quang trong nháy mắt đáp xuống cây đại thụ che trời, tức thì năng lượng khuếch tán, một mảnh quang mang chói mắt đột nhiên từ trên cây đại thụ che trời hiện lên.

Lúc quang mang chói mắt này xuất hiện, chỉ giống như một điểm sáng nhỏ. Trong nháy mắt hóa thành một vòng quang mang màu trắng lớn bao phủ không gian chung quanh, kể cả Bạch Linh cũng bị bao phủ ở bên trong. Quang mang màu trắng này chừng trăm thước, không gian chung quanh nó trực tiếp vặn vẹo, vô cùng quỷ dị.

Thân thể xinh đẹp của Bạch Linh run lên, trong quang mang này có một cỗ khí tức khiến cho máu nàng vận chuyển nhanh hơn, khí tức này khiến cho nàng cảm thấy áp lực.

– Khí tức rất quen thuộc, chẳng lẽ là?

Sắc mặt Bạch Linh cực kỳ ngưng trọng, đôi mắt xinh đẹp trầm xuống. Thủ ấn lập tức biến đổi, cuối cùng cánh tay vung lên, miệng phun ra một ngụm máu.

Ngụm máu được phun ra, trong mi tâm Bạch Linh có một đạo quang mang bắn tới tay nàng. Thủ ấn không ngừng biến hóa quỷ dị, cuối cùng ngụm máu trong tay hóa thành một hình thái giống như Cửu Vĩ Yêu Hồ, vô cùng mê người, sống động giống như vật còn sống vậy, so với bản thể của Bạch Linh giống như đúc.

– Lấy máu tươi làm vật dẫn, tinh hồn dẫn dắt, mở ra phong ấn của tộc ta.

Trong miệng Bạch Linh quát khẽ một tiếng. Ngụm máu mang hình thái Cửu Vĩ Yêu Hồ bắn về quang mang màu trắng kia.

Máu tươi đánh vào, không gian chung quanh tức thì run rẩy, quang mang màu trắng chung quanh cũng rung động.

Chương 894: Bái kiến yêu đế

Chỉ trong nháy mắt, bạch quang mở rộng, một cỗ khí tức chấn động nhân tâm truyền ra.

Ngao.

Một tiếng gầm trầm thấp từ trong quang mang màu trắng truyền ra. Tiếng gầm này khiến cho toàn thân Bạch Linh lại run rẩy, quang mang màu trắng này trong nháy mắt hóa thành một quang tráo.

Lúc này Bạch Linh không có chút do dự nào, thân ảnh xinh đẹp chợt lóe nhanh chóng tiến vào trong quang tráo. Thân thể sau khi tiến vào, quang tráo khẽ ba động một chút rồi biến mất không thấy. Ngay cả quang mang màu trắng kia cũng biến mất không còn tung tích.

Sưu.

Ngay khi Bạch Linh tiến vào trong quang tráo kia, một đạo thân ảnh nhanh như thiểm điện bắn tới. Quang mang vừa thu lại, thân ảnh hiện lên, người này chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi. Nếu Lữ Tiểu Linh ở đây thì nhất định có thể nhận ra, đây là một đệ tử của Hóa Vũ Tông, người này có thực lực Vũ Suất nhất trọng.

Người thanh niên này nhìn chung quanh có chút nghi hoặc, thế nhưng cũng không phát hiện ra điều gì, thân thể lập tức biến mất tại chỗ.

Khi Bạch Linh tiến vào đoàn quang tráo kia, cảnh tượng trước mắt lập tức biến đổi. Khi thị giác nàng khôi phục thì cảnh tượng trước mắt đã không giống khi trước.

Đây là một cái sân vô cùng rộng, bốn phía đều là cảnh đổ nát thê lương. Vốn đây có lẽ là một kiến trúc vô cùng lớn. Thế nhưng lúc này lại đổ nát, có một cỗ khí tức thê lương tràn ngập như chứng minh nơi này đã tồn tại không biết bao lâu.

Cái sân này rộng chừng mấy vạn thước. Trong đó đá vụn chồng chất tạo thành một tàn tích. Trong không gian phía xa một mảnh xanh ngắt, bốn phía đều là rừng rậm viễn cổ.

Nhìn vào cảnh tượng này, Bạch Linh vô cùng khiếp sợ. Mà khi ánh mắt Bạch Linh nhìn vào phía trung ương của cái sân thì thân thể trong nháy mắt run rẩy. Nơi đó có xương cốt của một đầu yêu thú khổng lồ, chừng mấy nghìn thước. Có một cỗ uy áp như có như không từ đó truyền ra. Nếu như có người khác ở đây chỉ sợ dưới áp lực này đã phải phủ phục xuống rồi.

Mà lúc này Bạch Linh cũng không cảm nhận thấy nhiều uy áp, thân thể run rẩy một đường đi tới. Trên xương trắng kia tràn ra cảm giác tang thương, cổ xưa, dường như là một đầu yêu thú đã chết đi mấy vạn năm, thậm chí là lâu hơn.

Chỉ trong chốc lát, thân ảnh xinh đẹp của Bạch Linh đi tới trước mặt xương trắng khổng lồ đang đứng ngạo nghễ trên bức tường đổ, một cỗ uy áp chính là từ nó phát ra.

Bộ xương trắng này vô cùng khổng lồ, phía sau lưng lại có chín cái xương giống như cái đuôi kéo dài. Mơ hồ có thể thấy được đây là thân thể của một Cửu Vĩ Yêu Hồ.

– Hậu bối Cửu Vĩ Yêu Hồ bái kiến yêu đế.

Toàn thân Bạch Linh run lên, thân thể xinh đẹp trực tiếp quỳ xuống mặt đất.

Sưu Sưu.

Lúc này, trên hài cốt khổng lồ kia, có một cỗ năng lượng tràn ra. Năng lượng không ngừng ba động, một cỗ khí tức kinh khủng khuếch tán. Dưới khí tức này dường như còn một cỗ uy áp vô cùng lướn.

Ngao.

Dưới uy áp này, Bạch Linh trong nháy mắt gầm lên một tiếng, lập tức hóa thành bản thể khổng lồ.

Trên bức tường đổ nát, một cỗ năng lượng cường hãn trên bộ hài cốt khổng lồ ba động. Loại ba động này vô cùng cường hãn, lập tức có một đạo bạch quang từ trên bộ xương kia bắn vào trong mi tâm Bạch Linh.

Bản thể Bạch Linh ngẩng đầu lên, bộ lông trắng toàn thân đột nhiên dựng đứng. Kình phong vô tận từ trong cơ thể khuếch tán ra khiến cho toàn bộ không gian lắc lư. Một cỗ uy thế chấn động nhân tâm lan tràn, mơ hồ có uy năng khiến cho không gian vặn vẹp. Trong mi tâm của Bạch Linh lúc này đang hấp thu năng lượng từ bộ xương trắng kia.

Trong không gian bị phong kín, lúc này Lục Lâm Thiên đi qua đi lại thế nhưng cũng không tìm được đường ra. Ngay lúc này, Lục Lâm Thiên đột nhiên nhìn về phía một bức tường.

Trên bức tường này có một cỗ năng lượng nhàn nhạt khiến cho Lục Lâm Thiên chú ý. Chậm rãi tới gần, Lục Lâm Thiên nhanh chóng ti mỉ quan sát bức tường này, khi trước liếc mắt nhìn qua cũng không có gì kỳ lạ. Thế nhưng lúc này mới nhìn rõ trên bức tường có từng đạo bí văn như ẩn như hiện.

Mà trên bí văn này có một cỗ năng lượng thuộc tính thổ lan tràn ra.

– Lẽ nào cửa ở chỗ này sao?

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Hắn cũng không biết làm thế nào mở ra cánh cửa này. Sau một lát suy nghĩ, Lục Lâm Thiên thử nhiều biện pháp thế nhưng vẫn vô dụng.

Nhìn vào bí văn thuộc tính, Lục Lâm Thiên trầm tư, một lát sau sắc mặt hắn biến đổi lẩm bẩm nói:

– Lẽ nào cần dùng năng lượng thuộc tính mới mở được sao?

Nói xong, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên trong nháy mắt được kết, quanh thân có một cỗ quang mang màu vàng tuôn ra. Một đạo thủ ấn phức tạp hiện lên trong lòng bàn tay, chưởng ấn nhanh chóng đánh vào trên đám bí văn ở bức tường trước mặt.

Ầm ầm.

Âm thanh trầm thấp vang lên. Chưởng ấn bằng năng lượng thổ hệ của Lục Lâm Thiên đánh vào bức tường tức thì khiến cho bức tường tạo thành rung động rất nhỏ. Lập tức trong bức tường này đột nhiên có một cánh cửa được mở ra. Một cỗ năng lượng thổ hệ khuếch tán.

Mà ngay khi cánh cửa hoàn toàn bị mở ra, một cỗ quang mang thuộc tính thổ chói mắt tràn ra khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi híp mắt lại.

Tiếp theo, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào trong cánh cửa, lúc này hắn không khỏi hít sâu một hơi, toàn thân không nhịn được mà run rẩy.

Trong cánh cửa này cũng không phải là một thông đạo như Lục Lâm Thiên tưởng tượng, mà là một gian mật thất, một gian mật thất chứa đầy ngọc giản.

– Ta kháo, cửa ra ở đâu?

Nhìn đám ngọc giản trong mật thất, Lục Lâm Thiên sửng sốt một lát rồi lập tức đi vào. Hai tay nhanh chóng nhặt lên mấy ngọc giản rồi lập tức sợ hãi than.

Trên trăm ngọc giản này không phải là thứ gì khác mà toàn bộ là vũ kỹ. Toàn bộ vũ kỹ đều cùng một cấp bậc là Huyền cấp sơ giai, trên trăm bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai ở bên trong khiến cho Lục Lâm Thiên không nói được câu gì, quả thực là một đống tiền nha.

– Thu.

Lục Lâm Thiên không chút khách khí, cũng xác định đây không phải là ảo giác. Hắn lập tức móc ra nhẫn trữ vật thu trên trăm bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai này vào.

Mãi đến khi trong mật thất không còn vật gì, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục đánh giá mật thất. Lúc này, Lục Lâm Thiên nhìn vào một bức tường trong mật thất, bên trên có năng lượng không ngừng ba động. Bất quá, lúc này là khí tức của năng lượng thuộc tính hỏa.

– Chẳng lẽ mình lại phải dùng chiêu thức đó để thông quan sao?

Lục Lâm Thiên nhướng mày, có kinh nghiệm lần trước, hỏa cầu trong tay lập tức được ngưng tụ. Một chưởng ấn bằng hỏa diễm nhẹ nhàng đánh vào trên bức tường kia.

Ầm ầm.

Giống như trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, sau khi chưởng ấn bằng năng lượng thuộc tính hỏa đánh vào trên bức tường, tức thì bức tường ba động. Một cánh cửa chậm rãi được mở ra. Một cỗ năng lượng thuộc tính hỏa tràn ra bên ngoài.

Tiếp theo, Lục Lâm Thiên nhanh chóng đưa mắt nhìn vào trong cánh cửa, không khỏi hít sâu một hơi rồi lập tức mỉm cười.

Trong cánh cửa này là một mật thất. Mà trong mật thất lại có trên một trăm khối ngọc giản tràn ngập khí tức nóng bỏng, đây cũng chính là trên trăm khối ngọc giản vũ kỹ Huyền cấp thuộc tính hỏa.

Chương 895: Hài cốt màu đen

– Kháo, chuyến này phát tài rồi.

Lục Lâm Thiên không chút khách khí, sau khi mỉm cười lập tức thu trên trăm bộ vũ kỹ thuộc tính hỏa Huyền cấp sơ giai này vào trong nhẫn trữ vật.

Khi mật thất trống không, ánh mắt Lục Lâm Thiên lại nhìn về phía một vách tường trong mật thất. Nơi này có một cỗ năng lượng nổi lên ba động như có như không. Chỉ là năng lượng ba động lúc này là thuộc tính phong.

– Phát tài rồi.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc. Tuy rằng không biết đây là nơi nào, thế nhưng Lục Lâm Thiên xác định có lẽ đây là đại cơ duyên. Nếu như hắn đoán không sai, sau bức tường này là một đống lớn vũ kỹ Huyền cấp sơ giai thuộc tính phong.

Trầm ngâm một lát, trong tay Lục Lâm Thiên nhanh chóng có năng lượng thuộc tính phong ngưng tụ, nhanh chóng đánh vào trong đám bí văn trên bức tường.

Tại một chỗ khác, chung quanh đều là tàn tích khổng lồ. Một cỗ khí tức mênh mông tràn ngập không gian, chung quanh vô cùng vắng vẻ. Lúc này Lục Tâm Đồng đang ở đó.

– Ca ca, Tiểu Long.

Thanh âm quanh quẩn trong không gian vắng vẻ này. Lục Tâm Đồng không ngừng quan sát chung quanh. Nơi này không có lấy một bóng người, ca ca nàng không biết ở đâu. Sau khi hoảng hốt một lát, trong mắt Lục Tâm Đồng hiện lên sự kiên nghị, thân thể nho nhỏ bắt đầu đi về phía trước.

Lục Tâm Đồng dùng ánh mắt cảnh giác nhìn vào bốn phía. Nơi này dường như đã từng có một kiến trúc khổng lồ, bởi vì đại chiến mà bị phá hủy, trong lúc mơ hồ, ánh mắt Lục Tâm Đồng ngạc nhiên rồi chuyển thành nghi hoặc.

Một lát sau, trong ánh mắt nghi hoặc kia hiện lên sự do dự. Cuối cùng Lục Tâm ĐÔồng cắn răng, linh lực toàn thân bạo phát. Cuối cùng bắt đầu tiến về phía trước. Thân thể nho nhỏ giống như một chú chim trong nháy mắt xuyên qua đống tàn tích.

Trong một vực sâu nóng bỏng, dòng nham thạch chung quanh mang theo khí tức nóng cháy, màu đỏ hồng, khắp không gian tràn ngập khí tức nóng bỏng.

Toàn bộ vực sâu giống như là một ngọn núi lửa vừa phun trào vậy.

Khắp vực sâu là một mảnh nóng cháy, khí tức nóng bỏng tràn ngập, vạn vật không thể sinh trưởng. Trong hạp cốc to lớn như vậy lúc này cũng chỉ có thân thể nhỏ nhắn của Tiểu Long ở bên trong.

Ngẩng đầu lên, đôi mắt nhỏ của Tiểu Long hiện lên một cỗ tinh quang. Sau đó hai mắt ngẩn ra, thân thể di chuyển hóa thành một đạo quang mang bắn về phía vực sâu.

– Phát tài rồi, quả thực là phát tài lớn rồi.

Tại nơi có một đống ngọc giản tràn ra năng lượng thuộc tính thủy, Lục Lâm Thiên cười lớn. Đây là gian mật thất thứ năm hắn mở ra. Mà lúc này trong gian mật thất thứ năm cũng có trên trăm bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai thuộc tính thủy.

Năm gian mật thất thuộc tính, thổ, hỏa, phong, mộc, thủy. Trong mỗi gian đều có trên trăm bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

Lúc này Lục Lâm Thiên đã thu vào trong nhẫn trữ vật của mình hơn năm trăm bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, nghĩ tới hơn năm trăm bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai này Lục Lâm Thiên không khỏi cười lớn.

Đối với hơn năm trăm bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai này trong mắt Lục Lâm Thiên cũng không quá quý trọng. Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai hắn đã tu luyện không ít, cũng đủ để dùng. Nếu như là vũ kỹ

Huyền cấp trung giai thì mới có lực hấp dẫn với hắn.

Có hơn năm trăm bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, đối với Lục Lâm Thiên là vô dụng, thế nhưng đối với Phi Linh môn mà nói chính là một bút tài phú lớn. Hơn năm trăm bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, loại thủ bút này quả thực vô cùng kinh khủng.

Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, đối với Tam tông Tứ môn mà nói đều cấm truyền ra ngoài. Trong sơn môn cũng là vật vô cùng trọng yếu. Những quái vật lớn như Tam tông Tứ môn, Nhất tông Nhất giáo Nhất trang mà nói, năm trăm bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai tuyệt đối có. Thế nhưng có thể một lúc lấy ra năm trăm bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai hay không lại là một chuyện khác.

Năm trăm bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai này khiến cho Lục Lâm Thiên mừng như điên. Phi Linh môn vẫn thiếu vũ kỹ cao giai, vũ kỹ đê giai có thể cướp đoạt và mua. Lúc diệt đám Thiên Sơn môn Phi Linh môn cũng chiếm được không ít. Thế nhưng tất cả chỉ là vũ kỹ đê giai mà thôi, cao nhất cũng chỉ là Hoàng cấp.

Lúc này có hơn năm trăm bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, mỗi một bộ đều là vô giá. Đến lúc đó Phi Linh môn có thể đẩy nhanh tốc độ phát triển.

Phù.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, bút tài phú này tới quá nhanh. Địa phương quỷ dị này không ngờ lại có nhiều vũ kỹ Huyền cấp sơ giai tới như vậy, hẳn là cố ý đặt ở đây. Lục Lâm Thiên cũng không có thời gian suy nghĩ, rốt cuộc đây là nơi nào, sao lại có nhiều vũ kỹ như vậy.

Trong gian mật thất thứ năm này vẫn không có thông đạo. Ánh mắt Lục Lâm Thiên quan sát bốn phía, lập tức chú ý tới một bức tường có bí văn như ẩn như hiện.

– Đây là ấn kỳ phong tỏa.

Lục Lâm Thiên tiến lên nhìn bí văn này. Vừa rồi năm loại bí văn đều có sự khác nhau cực lớn. Loại bí văn này dường như là để phong tỏa một vài thứ.

Thân là linh giả, sau khi dò xét một lát, Lục Lâm Thiên có thể xác định ra đây là ấn ký phong tỏa. Thế nhưng cũng không biết là người phương nào lưu lại ấn ký. Dường như phía sau phong ấn vài thứ. Cũng có khả năng đây chính là thông đạo mà hắn muốn tìm.

Loại ấn ký này Lục Lâm Thiên cũng không quá xa lạ. Ấn ký tuy rằng có vô số loại thế nhưng chung quy vẫn có điểm chung. Tác dụng của các loại ấn ký có thể khác nhau, thế nhưng bản chất lại như nhau. Loại ấn ký này chính hắn cũng có thể bố trí ra. Thế nhưng tác dụng thì không thể nói trước.

Mà muốn cởi bỏ ấn ký này, Lục Lâm Thiên cũng không phải không biết. Đây giống như là bỏ ấn ký ở trên nhẫn trữ vật vậy.

– Chẳng lẽ muốn khảo nghiệm linh hồn lực và linh lực của ta?

Lục Lâm Thiên nhướng mày, tới lúc này Lục Lâm Thiên mơ hồ nghĩ ra, tất cả chuyện này dường như có người cố ý khảo nghiệm mình. Cửa ải này không thể nghi ngờ chính là muốn xem linh lực và linh hồn lực của hắn. Hai thứ này thiếu một thứ cũng không được.

Từ lúc mở năm cái mật thất ra cho tới bây giờ, Lục Lâm Thiên mơ hồ nghĩ dường như có người đang âm thầm quan sát hắn. Tất cả chuyện này dường như đang khảo nghiệm hắn. Mỗi một gian mật thất được mở ra là hắn có thể nhận được phần thưởng. Nếu như không mở ra được thì cũng chỉ có thể bị vây ở đây.

Năm gian mật thất thuộc tính năng lượng khác nhau kia nhất định phải do vũ giả toàn hệ mở ra, đồng thời còn cần sự lĩnh ngộ đối với thuộc tính tới mức độ nhất định mới làm được.

Ấn ký trước mắt hắn có lẽ chính là khảo nghiệm linh lực và linh hồn lực. Trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi nghi hoặc. Nếu như phía sau thực sự có người đang âm thầm khảo nghiệm mình, chẳng lẽ là người này biết hắn là linh vũ song tu sao? Bằng không sao lại khảo nghiệm hắn như vậy? Nếu như là người bình thường thì căn bản không có khả năng mở ra mật thất bằng các năng lượng thuộc tính khác nhau.

Chương 896: Lại thấy thánh quả (1)

Nghi hoặc một lát, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cươi khổ. Chuyện có người ở phía sau khảo nghiệm hắn là điều không có khả năng. Càng không ai biết hắn là Linh Vũ song tu.

Có thể quy cho nơi này quá quỷ dị, khiến cho hắn vừa vặn tới đây mở ra mà thôi.

Suy tư một lát. Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống. Thủ ấn được kết. Linh lực bạo phát ra, lập tức trên tay xuất hiện một đạo linh hảo.

Linh hỏa đánh vào ấn ký trên bức tường. Muốn cởi bỏ ấn ký trên bức tường này Lục Lâm Thiên cũng phải vô cùng cẩn thận, nếu như thất bại, nói không chừng hắn sẽ bị nhốt ở địa phương quỷ quái này.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên bắt đầu ngưng thần phá giải ấn ký này.

Trên một lầu các yên tĩnh, thân ảnh Lục Tâm Đồng xuất hiện ở đó. Mà lầu các này không biết là do tài liệu gì tạo thành, thoạt nhìn vô cùng cổ xưa.

Lầu các cũng không hoàn chỉnh, dường như cũng bị đại chiến phá hủy, thậm chí thoạt nhìn có chút sứt mẻ, mà không gian bên trong lầu các này còn có khói độc tồn tại. Khói độc này dường như tồn tại đã lâu trong không gian, lơ lửng trong không trung, vô cùng bất định.

Vẻ mặt Lục Tâm Đồng kinh ngạc nhìn tất cả chuyện này, ánh mắt nhìn về một phía nơi có một cỗ khí tức đang hấp dẫn nàng, dẫn dắt nàng tới đây. Chỉ là lúc này khí tức này càng ngày càng đậm đặc.

Tại một chỗ trên lầu các, khí tức tức trong một gian phòng truyền ra.

Trong không gian vô hình truyền ra một cỗ uy áp lớn. Phảng phất như trên lầu các này có một tuyệt thế cường giả vậy.

Do dự một chút, Lục Tâm Đồng chậm rãi đi tới gần. Vẻ mặt lúc này vô cùng ngưng trọng. Nàng biết địa phương quỷ dị này tùy thời sẽ có nguy hiểm xuất hiện.

Khục khục.

Chu vi chung quanh vô cùng vắng vẻ. Giống như đã vắng vẻ vạn năm, đột nhiên có người tới, Lục Tâm Đồng đi lên lầu, bước chân tuy rằng cực nhẹ thế nhưng trong không gina vắng lặng này vẫn vang vọng thật xa.

Ắt xì.

Trên lầu các, Lục Tâm Đồng đẩy các cánh cửa ra. Kỳ thực các cánh cửa này không cần đẩy ra, bởi từ trên nhìn xuống lầu các này đỉnh đã biến mất.

– A.

Lục Tâm Đồng nhìn vào bên trong rồi đột nhiên kêu lên một tiếng kinh hãi. Trong ánh mắt của nàng lúc này trong phòng xuất hiện một bộ hài cốt. Trên hài cốt có mái tóc bạc dài tới thắt lưng. Thế nhưng lại không hư thối. Y phục trên người đã sớm biến mất. Thế nhưng bộ hài cốt này lại không tổn hao gì. Có thể nhìn ra được, chủ nhân của hài cốt này trước lúc ngã xuống đang khoanh chân ngồi, đồng thời có lẽ là một nữ nhân.

Nhìn vào bộ hài cốt này, ánh mắt Lục Tâm Đồng có chút nghi hoặc. Bộ hài cốt này toàn thân màu đen. Từ trên đó tràn ra uy áp khiến cho linh hồn nàng run rẩy. Mà khí tức từ trên đó khuếch tán mơ hồ có chút liên quan với độc công trên người nàng.

Chống cự lại uy áp, Lục Tâm Đồng ngẩng đầu lên. Ánh mắt đánh giá bộ hài cốt này. Khí tức tràn ngập trên hài cốt khiến cho nàng run rẩy.

Một lát sau, Lục Tâm Đồng có cảm giác uy áp đã yếu đi một chút.

Do dự một lát, dựa theo sự hấp dẫn của khí tức Lục Tâm Đồng chậm rãi đi về phía hài cốt màu đen này.

Trên hài cốt màu đen lúc này có khói độc nhàn nhạt quanh quẩn. Mái tóc dài máu trắng che khuất bộ mặt cho nên không nhìn ra dáng dấp.

Trên ngón trỏ của bộ hài cốt có một chiếc nhẫn trữ vật hấp dẫn ánh mắt của Lục Tâm Đồng. Bộ hài cốt này vốn là màu đen, cho nên Lục Tâm Đồng ban đầu cũng không chú ý tới nó, lúc này tới gần mới nhận ra sự tồn tại của nó.

Cảm nhận khí tức trên hài cốt, Lục Tâm Đồng cũng có thể đoán ra được khi trước người này nhất định là một cường giả. Trong nhẫn trữ vật của cường giả nhất định có không ít thứ tốt.

– Tiền bối, nhẫn trữ vật người không dùng nữa vậy thì cho ta được không, đa tạ tiền bối.

Cảm nhận bộ hài cốt không còn sinh cơ, Lục Tâm Đồng quỳ gối xuống mặt đất dập đầu ba cái rồi giơ tay định lấy chiếc nhẫn trữ vật kia.

Nhưng vào lúc này trên hài cốt đột nhiên truyền đến năng lượng ba động.

Trong lòng Lục Tâm Đồng không khỏi cả kinh, trong nháy mắt nhìn về phía hài cốt. Bộ tóc bạc trước mặt hài cốt đột nhiên thổi bay hiện ra xương sọ, hốc mắt có chút động đậy rồi đột nhiên có quang mang lóe lên.

Sưu.

Trong mi tâm của xương sọ có một đạo quang mang kim sắc bắn ra mang theo khí thế vô cùng cường hãn cùng với tốc độ khiến cho Lục Tâm Đồng không kịp phản ứng, nhanh chóng chui vào trong mi tâm của Lục Tâm Đồng. Trong nháy mắt, Lục Tâm Đồng mơ hồ thấy một cái bóng không rõ, dường như là một con nhện màu vàng.

Trong nháy mắt, Lục Tâm Đồng bất động. Hai mắt nhắm chặt, khí tức trên người bắt đầu ngưng ba động. Thân thể nho nhỏ trước bộ hài cốt màu đen lập tức yên lặng.

Trong mật thất nơi Lục Lâm Thiên đang ngồi, linh hỏa trong tay không ngừng đánh vào ấn ký trên tường. Độ khó khi phá giải ấn ký này so với trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên còn khó hơn một chút. Thế nhưng dưới linh lực trong tay Lục Lâm Thiên, ấn ký này đã bắt đầu buông lỏng, muốn phá bỏ nó cũng không bao lâu nữa.

Cạch Cạch.

Một lát sau, tiếng ba động rất nhỏ đột nhiên vang lên, ấn ký bằng bí văn này bắt đầu buông lỏng.

Ầm ầm.

Ấn ký bằng bí văn buông lỏng, bức tường rung động. Ngay trên vách tường này đột nhiên xuất hiện một cánh cửa. Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhìn vào phía trong cánh cửa.

Cánh cửa mở ra, một mật thất xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên. Mà trong mật thất này cũng giống như những mật thất khác có một đống ngọc giản, bất quá đống ngọc giản này không phải vũ kỹ mà là linh kỹ.

Từ khí tức tràn ngập bên trên là Lục Lâm Thiên cũng có thể nhận ra đây là linh kỹ Huyền cấp sơ giai. Trên trăm bộ linh kỹ Huyền cấp sơ giai, nhiều linh kĩ như vậy hội tụ lại khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi ngẩn ra.

– Thực sự giàu to rồi.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười. Trên trăm bộ linh kỹ Huyền cấp sơ giai, giá trị so với trăm bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai còn lớn hơn rất nhiều. Bởi vì số lượng linh giả so với vũ giả ít hơn nhiều, lại thêm tính chất đặc thù cho nên số lượng linh kỹ vô cùng ít ỏi. Nếu như so sánh một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai với một bộ linh kỹ Huyền cấp sơ giai mà nói, hai bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai cũng không nhất định có thể đổi được một bộ linh kỹ Huyền cấp sơ giai.

Nhiều linh kỹ Huyền cấp sơ giai như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi líu lưỡi. Đám linh kỹ này hắn vô cùng coi trọng. Dù sao hiện tại hắn cũng mới chỉ tu luyện một bộ linh kỹ Huyền cấp sơ giai mà thôi. Bộ linh kỹ Huyền cấp sơ giai lấy từ trên người Triệu Kình Hải vẫn chưa tu luyện qua.

Vui mừng qua đi. Lục Lâm Thiên nhanh chóng thu linh kỹ vào trong nhẫn trữ vật, lập tức nhìn về phía trước.

Mật thất này không bị phong bế. Có một cánh cửa đá ở phía trước, dường như là đường ra.

Phù.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi. Không biết lần này có thể rời khỏi chỗ này hay không. Lục Lâm Thiên lập tức đi về phía trước, khi chạm vào cánh cửa đá này chung quanh có không ít bụi, dường như đã lâu không có ai mở ra.

Chương 897: Lại thấy thánh quả (2)

– Năng lượng quả thực vô cùng đậm đặc.

Xuyên qua cửa đá, trong lòng Lục Lâm Thiên nhanh chóng cảm nhận được một cỗ khí tức năng lượng vô cùng đậm đặc. Cỗ khí tứ này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút cảm giác quen thuộc.

– Nơi này chẳng nhẽ còn có thứ gì sao?

Lục Lâm Thiên nao nao, thân thể chậm rãi tiến về phía trước. Do dự một chút rồi lập tức đẩy cánh cửa đá kia ra.

Oanh.

Thanh âm vang lên, cánh cửa đá bị đẩy ra. Tức thì một cỗ năng lượng tràn ngập xuất hiện. Mà trình độ đậm đặc của năng lượng này khiến cho Lục Lâm Thiên không nhịn được phải thối lui mấy bước.

– Trời.

Khi Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước không nhịn được mà kêu lên một tiếng thất thanh kinh hãi. Chỉ thấy lúc này bên ngoài cửa đá là hai ngọn núi khổng lồ. Hai ngọn núi khổng lồ đột nhiên xuất hiện trước mặt, cao vót, một cỗ khí tức mênh mông tràn ngập không gian.

Chung quanh hai ngọn núi có không ít ngọn núi nhỏ vờn quanh, mà ở giữa hai ngọn núi còn một hồ nước màu trắng, không gian vô cùng vắng vẻ. Giống như nghìn vạn năm qua ở đây không có người tới.

Lúc này trên hai ngọn núi có một cái dây, cả vật thể tràn ngập lưu quang màu xanh, đường kính chừng trăm thước kéo dài. Cự ly chỉ sợ cũng trên vạn thước. Trên cái dây này tràn ngập khí tức cổ xưa, có không ít lá xanh chừng trăm thước chung quanh.

Trên dây mây khổng lồ này, tại hồ nước màu trắng ở giữa có một trái cây nhỏ màu đỏ. Một cỗ năng lượng vô cùng đậm đặc từ trong trái cây kia truyền ra. Khiến cho cả không gian tràn ngập trong năng lượng này.

Mà thứ khiến cho không gian tràn ngập năng lượng không chỉ có trái cây màu đỏ kia mà còn từ hồ nước màu trắng ở giữa hai ngọn núi khổng lồ.

Hồ nước màu trắng này cuồn cuộn, thế nhưng không phải là nước cuồn cuộn mà chính là năng lượng bàng bạc màu trắng. Từ trên mặt hồ tản ra khí tức vô cùng cường hãn.

Sưu Sưu.

Ở giữa hồ nước lúc này không ngừng cuồn cuộn, dường như có một mạch nước phun trào, năng lượng từ trong hồ nước điên cuồng phun ra. Một cỗ khí tức cuồng bạo khuếch tán, năng lượng bàng bạc tạo thành áp lực khiến cho tim Lục Lâm Thiên không khỏi đập nhanh hơn.

– Trời, tạo sao lại có nhiều Vũ Linh thánh quả như vậy, lại còn thánh trì khổng lồ.

Lục Lâm Thiên há hốc mồm. Thứ xuất hiện trước mặt hắn không phải thứ gì khác mà là Vũ Linh thánh quả, chính nó tỏa ra khí tức khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy quen thuộc.

Trên dây mây kéo dài qua hai ngọn núi khổng lồ kia có rất nhiều trái cây màu đỏ, chính là Vũ Linh thánh quả còn chưa thành thục.

Mà Vũ Linh thánh quả này chỉ sợ cũng có trên trăm khỏa, lần lượt ở giữa, năng lượng tràn ngập không gian khiến cho toàn bộ không gian lúc này tràn ngập năng lượng đậm đặc khiến cho cơ thể Lục Lâm Thiên không khỏi thấy thoải mái.

Mà hồ nước lớn kia chính là Thánh trì giống như Thánh trì ở trong mật địa Vân Dương Tông mà Bạch Linh từng nói. Bất quá hồ năng lượng này so với thánh trì kia thì lớn hơn không biết bao nhiêu lần, quả thực chính là sư phụ của thánh trì kia.

– Rốt cuộc có chuyện gì, ở đây vì sao lại có nhiều Vũ Linh thánh như vậy?

Lục Lâm Thiên triệt để kinh ngạc, một lúc lâu cũng chưa thể phục hồi tinh thần lại. Trong mật địa của Vân Dương Tông, Vũ Linh thánh quả chính là vật quan trọng nhất, thế nhưng ở trong này lại có hơn trăm khỏa, quy mô này so với mật địa của Vân Dương Tông thì hơn gấp mấy lần.

Nhìn tất cả chuyện này, Lục Lâm Thiên ngoài khiếp sợ ra vẫn không thể hiểu được. Vỗ gáy mình một cái, Lục Lâm Thiên khẽ lắc đầu, ánh mắt lại nhìn về phía trước.

Vũ Linh thánh quả cũng chỉ là một loại linh quả, linh quả thì không chỉ có một địa phương nào đó mới có. Giống như dược liệu, coi như là dược liệu cao giai cực kỳ khó gặp cũng không chỉ một địa phương mới có. Lục Lâm Thiên nghĩ như vậy mới có thể giải thích được cảnh tượng trước mặt mình lúc này.

Mãi lâu sau Lục Lâm Thiên mới bình tĩnh được, thế nhưng trong lòng vẫn vô cùng kinh ngạc. Vũ Linh thánh quả của Vân Dương Tông mỗi lần chỉ kết được mười khỏa, mà Vũ Linh thánh quả ở đây sau khi Lục Lâm Thiên cố đếm một chút cũng có tròn chín mươi khỏa, gấp chín lần.

Nhìn đám Vũ Linh thánh quả này Lục Lâm Thiên phỏng đoán, có lẽ chỉ cần nửa tháng nữa là thành thục, tới khi đó mới có thể ngắt lấy.

Chín mươi khỏa Vũ Linh thánh quả, hắn đã ăn một khỏa, dù cho bây giờ có dùng thêm cũng không có tác dụng. Coi như có thể tăng cường một chút thực lực, thế nhưng vẫn kém việc hắn thôn phệ linh giả và vũ giả.

Thế nhưng nếu đám Vũ Linh thánh quả này đem về Phi Linh môn. Chín mươi khỏa Vũ Linh thánh quả, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, sau này trong phương diện tu luyện đủ để bồi dưỡng ra không ít Vũ Vương và Linh Vương cho Phi Linh môn. Tuy rằng không biết là ngày nào mới đạt dược. Thế nhưng đã có cơ sở như vậy thì sớm muộn cũng sẽ tới ngày đó. Mà tới lúc đó, thực lực của Phi Linh môn sẽ lấy một phương thức cường hãn, đáng sợ mà quật khởi.

Bằng vào tính cách của Lục Lâm Thiên, chín mươi khỏa Vũ Linh thánh quả thành thục, Lục Lâm Thiên tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội lần này. Chín mươi khỏa Vũ Linh thánh quả đối với Phi Linh môn mà nói chính là thứ củng cố lực lượng trung kiên.

Hơn nữa, Lục Lâm Thiên nhìn hồ nước màu trắng cuồn cuộn kia khóe miệng không khỏi mỉm cười. Năng lượng bên trong hồ nước này hoàn toàn giống như năng lượng trong mật địa của Vân Dương Tông. Cũng đại biểu cho việc hắn có thể hấp thu năng lượng trong hồ nước để đột phá. Loại năng lượng tinh thuần này chỉ có thể ngộ mà không thể cầu.

Vũ Linh thánh quả còn cần thời gian mới có thể thành thục, bản thân hắn lại cần năng lượng dột phá, lúc này, khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi có chút tiếu ý.

Thủ ấn trong tay đánh ra rồi vỗ vào thú nang dưới eo, tức thì mấy đạo lưu quang hiện lên.

– Chủ nhân.

– Chủ nhân.

Mấy đạo lưu quang thu liễm lại hiện lên thân ảnh mấy đạo yêu thú, chính là đám Thiên Sí Tuyết Sư, Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ, Thủy Hỏa Yêu Giao, Huyết Ngọc Yêu Hổ còn có Huyết Tích Dịch và Phi Thiên Ngô Công của Lục Tâm Đồng.

Ánh mắt đám yêu thú lập tức nhìn vào thánh quả, còn có hồ nước bằng năng lượng khổ lồ kia. Đặc biệt là Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ, Huyết Ngọc Yêu Hổ còn có Thủy Hỏa Yêu Giao, bốn đầu yêu thú này hiện tại há hốc mồm nhìn về phía trước.

– Chủ nhân, sao lại có nhiều thánh quả như vậy?

– Thánh trì thật lớn, đây là địa phương gì?

– Trời, đây là đâu, sao lại có thánh trì và thánh quả?

Bốn đầu yêu thú líu lưỡi, vô cùng kinh ngạc, tức thì thanh âm mang theo sự khiếp sợ hỏi Lục Lâm Thiên.

– Đi hấp thu năng lượng tu luyện đi, cố gắng đột phá.

Lục Lâm Thiên khẽ cười rồi nói với chúng thú.

– Vâng, chủ nhân.

Nghịch Lân Yêu Bằng, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thái Âm Yêu Thỏ, Thủy Hỏa Yêu Giao đều biết chỗ tốt của năng lượng này nên nhanh chóng bắn về phía trước. Cả đám vô cùng hưng phấn nhảy xuống hồ nước.

Chương 898: Tiềm tu đột phá

Thấy chúng thú Nghịch Lân Yêu Bằng nhảy vào trong hồ nước, Thiên Sí Tuyết Sư, Huyết Tích Dịch, Phi Thiên Ngô Công cũng cảm giác được năng lượng bàng bạc trong hồ nước này, nếu như bọn nó hấp thu thì có thể nhận được chỗ tốt thật lớn. Vì vậy cả đám lập tức rống lên một tiếng rồi chui vào trong hồ nước bằng năng lượng kia.

– Nơi năng lượng thượng cổ hội tụ.

Nhìn hồ nước bằng năng lượng này, Lục Lâm Thiên cảm thấy khiếp sợ trình độ năng lượng đậm đặc ở nơi này, giống như sương mù vậy. Lục Lâm Thiên từng nghe Độc Cô Cảnh Văn nói qua, thánh trì bên trong mật địa của Vân Dương Tông chính là nơi năng lượng thượng cổ hội tụ, không biết hồ nước bằng năng lượng này có phải cũng liên quan tới điều đó hay không.

Đương nhiên, những thứ này Lục Lâm Thiên cũng không có hứng thú biết. Hiện tại Lục Lâm Thiên chỉ biết là, sau khi hắn tiến vào trong hồ nước bằng năng lượng này là có thể thu được chỗ tốt không ít. Nếu như tất cả thuận lợi mà nói thì hắn có thể thuận lợi đột phá Vũ Suất và Linh Suất.

– Tiến vào.

Lục Lâm Thiên khẽ nói, quang mang quanh thân chợt lóe, vòng xoáy dưới chân bắn ra, thân thể nhanh chóng tiến vào trong hồ nước bằng năng lượng.

Nhìn hồ nước này, khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười, đầu ngón chân khẽ điểm mặt đất một cái, lập tức nhảy vào trong hồ nước.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên còn chưa tiếp cận tới hồ nước, năng lượng trên hồ nước lúc này vô cùng cuồng bạo khiến cho không gian run động.

Dưới cỗ năng lượng trùng kích này Lục Lâm Thiên cảm thấy toàn thân đau nhức.

Chân khí từ trong cơ thể Lục Lâm Thiên khuếch tán ra. Quanh thân nhanh chóng được bao phủ bởi một vòng quang tráo, lúc này mới chặn được đám năng lượng đang tàn sát bừa bãi bắn ra kình khí khiến hắn đau đớn.

Sưu.

Vừa mới tiến vào trong hồ nước, Lục Lâm Thiên có cảm giác có một cỗ năng lượng tinh thuần trong nháy mắt xoay quanh thân thể hắn. Thân thể càng đi xuống Lục Lâm Thiên càng cảm giác được cỗ năng lượng này càng nồng nặc.

Có kinh nghiệm tu luyện trong thánh trì ở mật địa của Vân Dương Tông, Lục Lâm Thiên biết càng đi xuống năng lượng lại càng thêm tinh thuần và khổng lồ. Đối với việc tu luyện của hắn càng tốt. Tuy rằng càng đi xuống, áp lực của năng lượng trong hồ càng lớn, đám kình phong xung quanh khiến cho Lục Lâm Thiên nhảy vào hồ nước chưa tới năm mươi tức mà cũng khiến cho toàn thân Lục Lâm Thiên có cảm giác đau đơn.

Lục Lâm Thiên cắn răng chìm xuống phía dưới, mãi cho đến khi chìm xuống được trăm thước, dưới kình khí dọa người kia khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác hắn không thể đi vào được nữa.

– Được rồi, bắt đầu tu luyện.

Cảm thấy khoảng cách đã ổn, Lục Lâm Thiên dưới năng lượng đầy rẫy trong hồ nước bắt đầu khoanh chân ngồi xuống. Quang tráo cắt ngang hồ nước, còn có năng lượng bàng bạc kia không thể thẩm thấu vào.

Mà năng lượng bàng bạc này khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng hưng phấn, đây không phải là ảo giác. Năng lượng này thực sự tồn tại, đang chờ hắn đi luyện hóa.

Ngưng thần tĩnh khí, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết. Hai con mắt chậm rãi nhắm lại, Âm Dương Linh Vũ Quyết được khởi động. Một cỗ hấp lực thật lớn từ trong cơ thể tuôn ra, quanh thân có một cỗ lực lượng thôn phệ, bắt đầu thôn phệ năng lượng chung quanh đang hội tụ tới.

Theo luyện hóa, cỗ năng lượng bàng bạc này tiến vào trong cơ thể khiến cho cơ thể Lục Lâm Thiên run rẩy một chút. Cỗ năng lượng này quá mức khổng lồ.

– Luyện hóa.

Cỗ năng lượng khổng lồ này sau khi tiến vào trong cơ thể, dưới sự luyện hóa của Âm Dương Linh Vũ Quyết, sau khi vận chuyển một vòng trong kinh mạch lập tức hóa thành chân khí tinh thuần tiến vào trong đan điền.

Năng lượng cuồn cuộn không dứt tiến vào trong cơ thể, được Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa bằng một tốc độ cực kỳ nhanh chóng hóa thành chân khí và linh lực.

Lúc này, Lục Lâm Thiên phải mạnh mẽ chuyển hóa thành chân khí tiến vào trong đan điền. Tu vi linh lực của hắn sau khi dùng hồn quả đã là Linh Tướng cửu trọng đỉnh phong. Tu vi chân khí hiện tại chỉ mới là Vũ Tướng cửu trọng trung kỳ mà thôi, nếu như không thể đồng thời đột phá thì chính là phiền toái lớn.

Vì vậy Lục Lâm Thiên phải làm như vậy, cũng may cỗ năng lượng này có thể áp chế. Nếu như đây là hồn quả chỉ có thể hóa thành linh lực mà nói thì hắn không có biện pháp thay đổi. Thế nhưng mặc dù như vậy cũng có không ít năng lượng hóa thành linh lực tiến vào trong đầu hắn.

Dưới loại luyện hóa này, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được thực lực đang nhanh chóng tăng trưởng. Vũ đan ngũ sắc trong đan điều lúc này đang không ngừng xoay tròn tạo thành một dòng xoáy lớn, ngay cả Huyết Lục lúc này cũng hấp thu không ít chân khí từ trong vòng xoáy này để tẩm bổ.

Mà lúc này, Lục Lâm Thiên phát hiện ra một chuyện khiến hắn vô cùng vui vẻ. Trong hồ nước bằng năng lượng này lại thêm bản thân là vũ giả ngũ hệ nên tốc độ thôn phệ của hắn vô cùng nhanh chóng.

Trong thánh trì ở mật địa của Vân Dương Tông, tốc độ thôn phệ của hắn so với vũ giả đơn hệ bình thường mà nói thì tốc độ tu luyện nhanh hơn bảy mươi lăm lần.

Thế nhưng trong hồ nước này, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, tốc độ thôn phệ lúc này của hắn so với vũ giả đơn hệ bình thường thì đã tới hơn trăm lần. Bởi vì năng lượng bên trong hồ nước này rõ ràng còn đậm đặc hơn trong thánh trì nhiều.

Mà năng lượng bên trong hồ nước và mật địa đều là một loại năng lượng giống nhau. Lục Lâm Thiên cảm giác mình không còn bị áp chế nữa. Dù sao khi đó hắn vẫn là Vũ Phách, mà lúc này đã là Vũ Tướng cửu trọng đỉnh phong. Thế nhưng áp lực từ năng lượng bàng bạc này đủ để chứng minh, năng lượng bên trong hồ nước này so với thánh trì của Vân Dương Tông còn lớn hơn rất nhiều.

Tốc độ tu luyện so với vũ giả đơn hệ bình thường gấp trăm lần, đây là khái niệm gì? Đó chính là hắn chỉ cần tu luyện ba ngày sẽ bằng người khác tu luyện một năm. Coi như là bản thân hắn có đan điền khổng lồ hơn vũ giả bình thường rất nhiều, thế nhưng loại tốc độ này cũng vô cùng kinh khủng.

Một lát sau Lục Lâm Thiên chìm đắm ở trong tu luyện. Thời gian chậm rãi trôi qua. Quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một vòng quang mang. Từng tia năng lượng nhanh chóng xuyên qua vòng quang mang này, cuối cùng tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Trong trạng thái tu luyện này, Lục Lâm Thiên trực tiếp quên đi khái niệm thời gian. Khí tức trên người lúc này từ từ kéo lên, tốc độ như vậy nhìn qua tuy rằng chậm chạm, thế nhưng lại cực nhanh.

Năng lượng chung quanh điên cuồng tiến vào trong thân thể Lục Lâm Thiên, tốc độ vô cùng nhanh chóng, dưới sự luyện hóa của Âm Dương Linh Vũ Quyết, nhanh chóng hóa thành chân khí cung cấp cho Lục Lâm Thiên đột phá.

Trong hồ nước bằng năng lượng, năng lượng lúc này cuồn cuộn, vô số năng lượng giống như tơ nhện lượn lờ quanh người Lục Lâm Thiên. Vũ Tướng đột phá Vũ Suất không phải là chuyện bình thường. Đây chính là một bước từ chuẩn cường giả đột phá lên cường giả, tới Vũ Suất mới chân chính được coi là cường giả.

Chương 899: Chính thức đột phá (1)

Mà từ Vũ Tướng đột phá tới Vũ Suất, tới cấp bậc này, số năng lượng cần để đột phá cũng vô cùng khổng lồ. Mà năng lượng bàng bạc như vậy, coi như là Lục Lâm Thiên có Âm Dương Linh Vũ Quyết cũng không có khả năng trong một ngày một đêm là có thể luyện hóa xong. Phải biết rằng, có một ít người thậm chí cả đời cũng không thể đột phá tới Vũ Suất. Huống chi đan điền của Lục Lâm Thiên so với vũ giả đồng cấp thì lớn hơn gấp chục lần, số năng lượng cần cũng cực kỳ khổng lồ.

Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên đột phá so với vũ giả bình thường khác thì bớt đi một bước. Đó chính là lĩnh ngộ, vũ giả bình thường muốn từ Vũ Tướng đột phá tới Vũ Suất, tuy rằng không có yêu cầu quá lớn đối với việc lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính, thế nhưng cũng cần phải chạm tới cánh cửa lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên ở phương diện lĩnh ngộ thuộc tĩnh đã sớm vượt qua cánh cửa này rồi. Có thể nói ở trong phương diện lĩnh ngộ năng lượng thuộc tỉnh, trải qua sự tìm tòi và khắc khổ của bản thân, còn có thiên phú tuyệt đối, Lục Lâm Thiên đã tiến dần từng bước.

Cho nên hiện tại Lục Lâm Thiên đã sớm có tư cách đột phá Vũ Suất. Chỉ thiếu năng lượng để đột phá mà thôi. Có Âm Dương Linh Vũ Quyết, khi năng lượng cần đột phá đầy đủ, thì việc đột phá Vũ Suất chỉ là nước chảy thành sông.

Lúc này tốc độ luyện hóa của Lục Lâm Thiên vô cùng nhanh chóng. Thậm chí có thể nói là đáng sợ. Thế nhưng muốn đột phá tới Vũ Suất, số năng lượng cần quả thực quá khổng lồ. Vì vậy khí tức quanh người Lục Lâm Thiên không ngừng kéo lên, thế nhưng khoảng cách tới lúc đột phá Vũ Suất còn chưa đủ.

Khoanh chân ngồi xuống trong hồ nước bằng năng lượng. Lúc này dưới sự luyện hóa của Lục Lâm Thiên, thân thể lại được rèn giũa không ít. Gân cốt trong cơ thể, lục phủ ngũ tạng, huyết mạch đều được tẩm bổ.

Trong hồ nước bằng năng lượng này vô cùng yên tĩnh, giống như thế giới yên tĩnh này vậy. Khí tức từ trên người Lục Lâm Thiên tràn ra lúc này từ từ kéo lên, thế nhưng khí tức lúc này cũng đang chậm rãi chạm tới biên giới đột phá Vũ Suất.

Tốc độ này nhìn qua thong thả, thế nhưng so với người khác mà nói có thể nói là một đường bay qua. Dựa theo tốc độ này có thể suy đoán, Lục Lâm Thiên đột phá Vũ Suất chỉ là vấn đề thời gian mà thôi. Đợi sau khi số năng lượng cần đột phá Vũ Suất trong cơ thể đủ thì cũng là lúc Lục Lâm Thiên đột phá Vũ Suất và Linh Suất.

Trong một lầu các khí tức mênh mông tràn ngập, Lục Tâm Đồng không biết từ khi nào đã khoanh chân ngồi xuống. Quanh thân được hắc vụ bao bọc, hắc vụ ngày càng đậm đặc. Dưới sự bao phủ của hắc vụ, khí tức trên người Lục Tâm Đồng dùng thế trẻ tre nhanh chóng tăng lên.

Lúc này nếu như có người khác ở đây, cảm nhận khí tức đang tăng lên giống như thế trẻ tre thì nhất định sẽ bị dọa cho há hốc mồm.

Tại một bức tường đổ, dưới sự bao phủ của khí tức thê lương trường tồn kia, trên bản thể khổng lồ của Bạch Linh, khí tức đang từng chút một kéo lên. Quanh thân được bao phủ bởi một vòng bạch quang, bộ hài cốt Cửu Vĩ Yêu Hồ kia vẫn đứng trên bức tường đổ. Thế nhưng trong lúc vô hình lại tản ra một cỗ uy áp tuyệt đối. Tuy rằng chỉ là một bộ hài cốt, thế nhưng uy áp này chỉ sợ cũng khiến cho cường giả Vũ Vương tim phải đập nhanh.

Tại một khe sâu giống như núi nửa, lúc này Tiểu Long đang xoay quanh một hang động rộng rãi. Hang động này vô cùng rộng lớn, chừng vạn thước, bốn phía hang động đều có nham thạch nóng bỏng, tỏa ra nhiệt độ vô cùng kinh khủng. Chỉ sợ ngay cả Vũ Suất bình thường cũng tuyệt đối không dám đặt chân vào.

Thân thể Tiểu Long lúc này tràn ngập hỏa diễm màu vàng. Dường như đang chống lại nhiệt độ nóng bỏng trong hang động này.

Lúc này phía giữa hang động có một hố sâu khổng lồ chừng vạn thước. Nham thạch nóng bỏng cuồn cuộn không ngớt. Nhiệt độ nóng bỏng khiến cho Tiểu Long phải phun ra hỏa diễm màu vàng chống lại. Thế nhưng nó vẫn cảm thấy e ngại một chút. Bằng vào tính tình của Tiểu Long, thứ có thể khiến nó e ngại thì tuyệt đối khó có được.

Thế nhưng lúc này hai mắt Tiểu Long nhìn về nham thạch nóng bỏng phía dưới, dưới dòng nham thạch nóng bỏng kia có một cỗ khí tức quen thuộc đang triệu hoán nó.

Nhìn vào nham thạch nóng bỏng đang cuồn cuộn, ánh mắt Tiểu Long hiện lên sự do dự. Sau đó miệng khẽ rống lên một tiếng, lưỡi phun ra nuốt vào một chút, ánh mắt trở nên kiên nghị. Hỏa diễm màu vàng trên thân thể tràn ngập, lập tức nhanh chóng nhảy xuống dòng nham thạch nóng bỏng kia rồi biến mất không thấy.

Ngoài Vụ Tinh Hải, tại một ngọn núi khổng lồ cao ngất có mấy đạo thân ảnh dứng đó. Một người chắp tay đứng trước mặc một bộ y phục màu trắng, dáng người cao to, mày kiếm mắt sáng trên người vô hình trung tỏa ra sát khí.

– Tông chủ, vừa mới nhận được tin tức, ở trong cảnh nội Quỷ Vũ Tông phát hiện một chỗ có cấm chế. Cấm chế không nhỏ, chỉ sợ là do cường giả bố trí, không biết ở bên trong có vật gì.

Một lão giả đi tới trước mặt thân ảnh này rồi nói.

Lão giả này không phải là ai khác mà chính là trưởng lão Hà Dược Đông của Hóa Vũ Tông. Mà thân ảnh mặc áo bào trắng, toàn thân có sát khí tràn ngập chính là nhân vật phong vân trong Cổ Vực, chính là tông chủ Công Tôn Hóa Nhai của Hóa Vũ Tông.

– Hà trưởng lão, có điều tra ra được là cường giả nào bố trí không?

Công Tôn Hóa Nhai nói, dường như hắn có chút hứng thú với việc này.

– Căn cứ vào tin tức chúng ta nhận được, có lẽ là do cường giả

Linh Vương hoặc Vũ Vương bố trí, hẳn là từ thời viễn cổ, vô ý mới bị phát hiện ra. Hiện tại cấm chế còn chưa bị mở ra, thế nhưng có lẽ cũng cần một đoạn thời gian nữa. Trong Quỷ Vũ Tông không có cường giả nào có thể mở được cấm chế kia.

Hà Dược Đông chậm rãi nói.

Công Tông Hóa Nhai nhìn về màn sương trắng rồi nói:

– Phái người chú ý nhiều một chút, nếu không có gì phát hiện thì chúng ta không cần phải để ý tới. Dù sao hiện tại Cổ Vực cũng đủ rối loạn rồi. Những việc nhỏ này tùy bọn hắn đi.

– Tông chủ, việc này quả thực là việc nhỏ, thế nhưng có lẽ cũng tạo nên cơn sóng gió.

Hà Dược Đông nói.

– Ồ?

Ánh mắt Công Tôn Hóa Nhai mang theo chút hiếu kỳ, những chuyện bình thường các trưởng lão sẽ tự mình xử lý, cũng không cần nói với hắn.

– Nơi Quỷ Vũ Tông phát hiện cấm chế trên thực tế chính là chỗ giao nhau giữa Quỷ Vũ Tông và Thanh Phong môn, tuy rằng là địa bàn của Quỷ Vũ Tông, thế nhưng Thanh Phong Môn kia luôn cho rằng đây là địa bàn của bọn hắn. Chỉ là địa phương kia vô cùng thưa thớt người, không có gì quan trọng, cho nên từ trước tới nay không có nổ ra tranh chấp quá lớn. Thế nhưng hiện tại phát hiện ra cấm chế này, rất có khả năng sẽ có bảo vật tồn tại, vì vậy Thanh Phong môn và Quỷ Vũ Tông nháo lên, hai sơn môn đều đang tranh đoạt cấm chế này.

Hà Dược Đông nói.

– Phụng Tiên Hành của Thanh Phong môn dường như đã cùng với những cường giả khác tiến vào Vụ Tinh Hải đúng không?

Công Tôn Hóa Nhai khẽ nói, ánh mắt có chút thâm ý.

Chương 900: Chính thức đột phá (2)

– Đúng vậy, Đới Cương Tử của Quỷ Vũ Tông bị cháu trai Đới Trường An giết chết, hiện tại Quỷ Vũ Tông do Đái Trường An làm chủ, trong tông căn bản không có cường giả vì vậy hiện tại Quỷ Vũ Tông và Thanh Phong môn tương đương với nhau.

Hà Dược Đông nói.

– Lần trước thu được tin tức, Đới Trường An giết chết Đới Cương Tử, dường như là có Lữ Tiểu Linh ở trong đó đúng không?

Ánh mắt Công Tôn Hóa Nhai nhíu lại, lại nhìn về màn sương kia.

– Ngoại trừ Lữ Tiểu Linh ra, Phi Linh môn cũng có mặt. Hai lần Quỷ Vũ Tông rung chuyển đều không thoát được quan hệ với Phi Linh môn.

Hà Dược Đông nói.

– Vậy thì lần này có trò hay để nhìn rồi. Phi Linh môn, Quỷ Vũ Tông, Linh Thiên môn, Thanh Phong môn, nói không chừng Lan Lăng sơn trang cũng sẽ tiến đến. Ha ha. Náo nhiệt, không muốn náo nhiệt cũng phải náo nhiệt.

Công Tôn Hóa Nhai cười ha hả, lập tức nghiêm túc nói:

– Hà trưởng lão, thừa dịp bây giờ còn chưa náo nhiệt. Ngươi làm chút chuyện cho náo nhiệt đi. Thế nhưng không nên để lại dấu vết, có lẽ sau khi đại điện Vụ Tinh đóng lại đến lúc đó náo nhiệt sẽ bắt đầu.

– Vâng, tông chủ yên tâm đi, ta biết làm như thế nào.

Hà Dược Đông nói xong, lập tức lui xuống.

– Lan Lăng sơn trang, Linh Thiên môn.

Sau khi Hà Dược Đông lui ra, ánh mắt Công Tôn Hóa Nhai chợt lóe, lẩm bẩm nói:

– Phi Linh môn, phía sau các người rốt cuộc là ai? Sớm muộn ta cũng đem ngươi lôi ra ngoài.

Trong hồ nước bằng năng lượng, lúc này đã trải qua năm này, rốt cuộc cũng có chút ba động. Mà ba động này đến từ năng lượng bên trong hồ nước kia.

Không biết từ bao giờ, theo sự ba động này, trong bầu trời bắt đầu có năng lượng trong thiên địa hội tụ lại khiến cho năng lượng trong không gian này càng đậm đặc.

Thời gian tiếp tục trôi qua. Trong hồ nước bằng năng lượng ngày càng cuồn cuộn không ngớt. Bất tri bất giác lại trôi qua hai ngày.

Trong bầu trời, năng lượng thiên địa vô hình càng lúc càng đậm. Năng lượng bàng bạc hội tụ lập tức hóa thành dòng xoáy giữa không trung rồi chậm rãi xoay tròn. Trong hồ nước bằng năng lượng kia lúc này có thêm một cỗ lực lượng cuồn cuộn không ngớt, bắt đầu dẫn dắt năng lượng thiên địa tiến vào trong hồ nước. Thế nên dòng xoáy trong bầu trời ngày càng xoay nhanh hơn.

Sưu Sưu.

Sau một lát, trên hồ nước bằng năng lượng khổng lồ kia bắt đầu xuất hiện một dòng xoáy khổng lồ. Dòng xoáy nhanh chóng xoay tròn, giống như một cơn lốc đang gào thét trong không trung.

Trong dòng xoáy này, năng lượng bàng bạc trong thiên địa không ngừng tiến vào. Dường như ở trong này có một đầu mãnh thú hồng hoang đang không ngừng thôn phệ năng lượng vậy.

Một lát sau, trong dòng xoáy lớn này có một cỗ khí tức cường hãn bắt đầu lan tràn. Khí tức này nhanh chóng kéo lên, dòng xoáy càng lúc xoay tròn càng nhanh.

Sưu Sưu.

Khí tức kéo lên, một đường thế nhưng chẻ tre, bầu trời trong nháy mắt rung động, phong vân biến sắc. Mấy canh giờ sau có một cỗ khí tức bàng bạc từ trong dòng xoáy phóng lên cao.

Khí tức này chấn động nhân tâm, người thực lực thấp cũng có cảm giác linh hồn rung động. Nếu như có người nhìn thấy cảnh tượng này nhất định sẽ kinh ngạc. Bởi vì dưới hồ nước không ngờ lại có người đột phá tới Linh Suất. mà động tĩnh khi đột phá so với Linh Tướng cửu trọng đột phá Linh Suất bình thường còn lớn hơn rất nhiều.

Sau một lát, khí tức linh lực bàng bạc này mới ổn định lại. Ngay khi khí tức linh lực vừa mới ổn định thì đột nhiên có một cỗ khí tức bàng bạc bắt đầu kéo lên. Cỗ khí tức này so với khí tức linh lực vừa rồi mang theo một cỗ lực lượng cuồng bạo, mạnh mẽ, giống như một cơn hồng thủy quét ngang bốn phía.

Năng lượng bên trong bầu trời vừa mới bình tĩnh lúc này dường như bị dẫn dắt lại tiếp tục rung động. Rung động càng lúc càng kịch liệt. Một cỗ năng lượng bàng bạc không ngừng hội tụ trong bầu trời. Sau đó năng lượng cuồn cuộn không dứt tiến vào trong vòng xoáy dưới hồ nước.

Năng lượng tiến vào càng lúc càng cuồng bạo, mang theo một cỗ uy áp khiến cho thiên địa biến sắc, ngay cả ánh sáng cũng trở nên ảm đạm.

Thời gian tiếp tục trôi qua, năng lượng cuồng bạo không ngừng ba động, thế nhưng dường như năng lượng cuồng bạo này còn chưa dừng lại, càng lúc càng đậm đặc. Tới cuối cùng, năng lượng bàng bạc trong bầu trời hầu như hóa thành từng đạo quang trụ như thực chất liên tục tiến vào trong vòng xoáy dưới hồ nước.

Dòng xoáy kia lúc này bắt đầu cuồng bạo, giống như một đầu mãnh thú hồng hoang đang thôn phệ thiên địa, điên cuồng thôn phệ năng lượng trong thiên địa tới cực hạn.

Càng ngày càng có nhiều năng lượng bàng bạc trong thiên địa tiến vào trong vòng xoáy. Khí tức giống như là một đầu mãnh thú thức tỉnh tràn ngập chung quanh. Cỗ khí tức mạnh mẽ này nếu như có người khác ở đây tuyệt đối sẽ nhận định đây là chiến trường của cường giả Vũ Suất ngũ trọng.

Cảnh tượng như vậy cũng không duy trì bao lâu, lúc này, trong dòng xoáy có một cỗ khí tức mới tràn ra, lập tức nhanh chóng khuếch tán.

Trong nháy mắt khí tức phóng lên cao, trong khí tức bàng bạc này mang theo một cỗ uy áp mạnh mẽ. Đây là một loại uy áp về giai vị không giống như uy áp của yêu thú và huyết mạch. Loại uy áp về giai vị này cũng không dưới uy áp của yêu thú về huyết mạch.

Đột nhiên, một cỗ khí tức mới mẻ trong dòng xoáy phóng lên cao. năng lượng thiên địa bàng bạc trong bầu trời nhanh chóng xoay tròn, dường như hô ứng với dòng xoáy phía dưới, có vẻ vô cùng huyền ảo. Cuối cùng hội tụ thành một đạo quang trụ bằng năng lượng chừng trăm thước. Một tiếng đinh tai nhức óc ầm ầm vang lên, hung hăng đánh xuống dòng xoáy khổng lồ phía dưới.

Sưu.

Đạo quang trụ chừng trăm thước này hung hăng tiến vào trong dòng xoáy khổng lồ dưới hồ nước, thế nhưng cũng không tạo thành âm hưởng quá lớn, chỉ có một thanh âm rất nhỏ vang lên. Đạo quang trụ khổng lồ kia đã dán vào trong dòng xoáy.

Trong dòng xoáy, lúc này từ trong đạo quang trụ bắn ra quang mang chói mắt về bốn phía. Bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được, đạo quang trụ lớn này đang từ từ ngắn đi, dường như dưới dòng xoáy có một đầu mãnh thú lớn đang từng chút một thôn phệ quang tụ khổng lồ kia.

Đạo quang trụ bằng năng lượng khổng lồ mỗi khi bị thôn phệ một tấc, thì uy áp trong bầu trời lại tăng lên một phần, cuối cùng giống như là nghiền nát không gian.

Khi đạo quang trụ kia bị dòng xoáy thôn phệ hết, một tiếng nổ tức thì vang vọng trong không trung.

Phanh.

Thanh âm bạo liệt vang vọng thiên địa. Trong dòng xoáy khổng lồ kia đột nhiên có một đạo khí tức cường hãn phóng lên cao, khí tức khuếch tán chung quanh, uy áp bao phủ toàn bộ không trung.

Khí tức này khuếch tán, trong bầu trời mới khôi phục lại sự yên tĩnh. Trong hồ nước bằng năng lượng lúc này bắt đầu tĩnh lặng lại. Mấy canh giờ sau, tất cả khôi phục lại sự yên tĩnh vốn có. Tất cả mọi vết tích đều biến mất không thấy. Mà chứng kiến tất cả những chuyện này chỉ có chín mươi khỏa Vũ Linh thánh quả kia mà thôi.

Mấy ngày tiếp tục trôi qua, trong hồ nước bằng năng lượng khổng lồ này lại có động tĩnh, động tĩnh lần này không kém. Thế nhưng so với động tĩnh vài ngày trước mà nói thì kém hơn không ít.

Chương 901: Huyết Lục tấn chức

Trong một tàn tích kiến trúc khổng lồ không nhìn thấy tận cùng, khí tức mênh mông bao phủ toàn bộ bầu trời.

Ngoài tàn tích này, phía xa những ngọn núi vây chung quanh, toàn bộ không gian vô cùng vắng vẻ.

Thân ảnh của Lăng Thanh lúc này ở trong đó, không biết nàng đã tới đây từ bao giờ. Khoanh chân ngồi xuống, quanh thân được một cỗ quang mang nhàn nhạt bao phủ, khí tức đang được chậm rãi kéo lên.

Thời gian giống như nước trôi, nhanh chóng trôi qua. Một ngày kia, trên dây mây kéo dài qua hồ nước bằng năng lượng, chín mươi khỏa Vũ Linh thánh quả lúc này bắt đầu đỏ rực. Trong hồ nước bằng năng lượng lại có biến hóa, mặt hồ không ngừng cuồn cuộn.

Phanh Phanh.

Chỉ trong nháy mắt, trên mặt hồ giống như có vô số trái bom nổ, vô số đạo quang trụ màu trắng ầm ầm bắn lên trên không trung rồi nổ tung.

Phanh.

Thanh âm giống như tiếng sấm rền vang vọng ở trong không gian vắng vẻ này.

Rống.

Ngay lúc này, theo vô số quang trụ phóng lên cao có một thân ảnh màu trắng mang theo tiếng gầm cùng với chân khí bàng bạc phóng lên khỏi hồ nước bằng năng lượng.

Ngay khi thân ảnh này phóng lên cao, mặt hồ cuộn sóng, rung động không ngừng. Bên người thân ảnh màu xanh kia không gian trực tiếp gợn sóng, chu vi chung quanh hắn lúc này có thể mơ hồ thấy được, không gian vặn vẹp, uy năng đã tới trình độ vô cùng kinh khủng.

Không gian vô hình gợn sóng, loại thực lực này nếu như lúc này có Vũ Suất khác ở đây nhất định sẽ há hốc mồm. Tới Vũ Suất ít nhiều đã nắm không gian trong tay, thế nhưng có thể làm được một bước này chỉ sợ cũng phải tới Vũ Suất tứ trọng mới có thể làm được. Mà thân ảnh màu xanh này dường như chỉ vừa mới đột phá Vũ Suất không lâu mà thôi.

Sưu.

Thân ảnh màu xanh này lăng không mà đứng. Tay phải khẽ nắm một cái, cánh tay run lên. Trước nắm tay không gian đột nhiên vang lên một tiếng rất nhỏ rồi lập tức không gian vặn vẹp. Dường như sóng gợn trong không gian đã bị hắn nắm vào trong tay, chu vi không gian chung quanh đều nằm trong nắm tay của hắn vậy.

Phanh.

Nắm tay run lên, sóng gợn trong không gian tức thì nổ tung giống như một quả pháo nhỏ tạo thành một cái khe. Gợn sóng khuếch tán ra chung quanh.

Nhìn vào tất cả chuyện này thân ảnh màu xanh vẫn lăng không đứng đó. Không thi triển vũ kỹ phi hành phong hệ, cứ như vậy mà lơ lửng trong không gian. Cảm nhận lực lượng trong cơ thể mình, thân ảnh màu xanh này không khỏi lẩm bẩm:

– Đây là lực lượng của Vũ Suất sao?

Lúc này Lục Lâm Thiên đã là Vũ Suất nhất trọng đỉnh phong và Linh Suất nhất trọng đỉnh phong. Trong hồ nước bằng năng lượng bàng bạc này bởi vì linh lực đã ở sát biên giới đột phá cho nên Linh Suất đột phá đầu tiên. Sau khi đột phá Linh Suất và Vũ Suất Lục Lâm Thiên tiếp tục thôn phệ năng lượng bàng bạc kia. Mãi cho tới khi đạt tới Linh Suất nhất trọng và Vũ Suất nhất trọng đỉnh phong, vì căn cơ Lục Lâm Thiên mới mạnh mẽ đình chỉ tu luyện.

Lục Lâm Thiên lại nắm tay lại, trong đan điền, chân khí bàng bạc không gì sánh được. Chân khí xuyên qua kinh mạch mơ hồ mang theo tiếng sấm rền, thực lực như vậy so với trước đây hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau.

Vũ Tướng và Vũ Suất, đây là hai cấp độ hoàn toàn không thể so sánh. Ở giữa có một cái rãnh lớn khó mà vượt qua. Trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này không khỏi có cảm giác thoải mái. Loại lực lượng cấp bậc này rốt cuộc hắn cũng đạt chân tới rồi, giờ phút này hắn đã chính thức bước vào đường cường giả.

Sưu.

Chân khí trong cơ thể bắt đầu khởi động. Không gian chung quanh gợn sóng, thân thể trong nháy mắt biến mất tại chỗ. Trong nháy mắt thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện ở cách đó trăm thước, vô thanh vô tức, giống như quỷ mị.

– Tốc độ thật nhanh.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười, khóe miệng giương lên, nụ cười vô cùng thỏa mãn. Vừa rồi hắn còn chưa thi triển Phù Quang Lược Ảnh, chỉ dựa vào tu vi Vũ Suất dùng lực lượng không gian đã có tốc độ bậc này. Nếu như hắn thi triển Phù Quang Lược Ảnh, lại phối hợp thuộc tính phong, vậy thì tốc độ tuyệt đối kinh người.

– Cũng tấn chức rồi sao?

Dò xét đan điền một chút, Lục Lâm Thiên lập tức mỉm cười. Tâm niệm khẽ động, trong tay lập tức xuất hiện một đạo huyết sắc quang mang. Huyết sắc thu liễm lại, một cỗ khí tức cường hãn nhanh chóng khuếch tán.

Huyết Lục xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên. Khí tức mạnh mẽ, cả vật thể tràn ngập ánh sáng đỏ tươi. Mà lúc này trên Huyết Lục vô hình trung xuất hiện một chút biến hóa. Thân đao càng thêm ngưng tụ, huyết sắc quang mang như nội liễm, huyết quang lóe lên như ẩn như hiện vô cùng quỷ mị, một cỗ sát khí tràn ra từ trên thân đao.

Nắm lấy Huyết Lục, Lục Lâm Thiên có cảm giác trên Huyết Lục có một cỗ hơi thở đang quấn quanh người hắn. Lục Lâm Thiên có cảm giác dường như Huyết Lục chính là cánh tay của hắn, cảm giác huyết nhục tương liên vô cùng thân thiết.

– Vũ Linh khí huyền cấp rồi sao?

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Lúc này Huyết Lục đã tấn chức. Có lẽ mấy ngày trước sau khi hắn đột phá Vũ Suất, dưới chân khí bàng bạc trong cơ thể đã nhanh chóng tẩm bổ cho Huyết Lục khiến nó đột phá tới Huyền cấp. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy có một cỗ khí tức không giống như trước đây. Huyết Lục lúc này tỏa ra khí tức dường như đã mạnh hơn trước đây không ít.

Ngao.

Lục Lâm Thiên nhịn không được mà rót chân khí vào bên trong. Tức thì trên chuôi dao, cái đỉnh giống như đầu rồng kia đột nhiên truyền ra một tiếng đao minh giống long ngâm, một cỗ sát khí trực tiếp bao phủ không gian.

Sưu.

Chân khí rót vào, Lục Lâm Thiên không thi triển bất kỳ vũ kỹ đao pháp nào, Huyết Lục trong tay nhanh chóng chém ra, một đạo đao mang đỏ tươi bắn về phía trước.

Phanh.

Đao mang mang theo tiếng gió rít gào, giống như rồng ngâm hổ gầm, từ trước người Lục Lâm Thiên nhanh chóng chém về phía trước, không gian lúc này dường như cũng bị bổ đôi, một lát sau mới xác nhập lại.

Một đạo bổ ra, chân khí thu lại, Lục Lâm Thiên cầm Huyết Lục trong tay, lúc này hắn có thể cảm nhận được trong thân đao này có một cỗ lực lượng kinh khủng không ngừng lưu động.

Ca ca.

Ngay khi Lục Lâm Thiên thu hồi Huyết Lục, không gian vừa mới bị bổ một đao kia đột nhiên xuất hiện vô số cái khe giống như mạng nhện lan tràn tới một trăm thước, một cỗ khí tức kinh khủng tràn ngập nhanh chóng hiện lên.

– Đao tốt.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cả kinh rồi lập tức vui mừng. Huyết Lục tấn chức lên Vũ linh khí Huyền cấp, một đao hắn thi triển ra, không thi triển Liệt Không Cửu Kích, chân khí toàn lực rót vào một đao này chỉ sợ cũng đủ đánh chết Vũ Suất tam trọng đỉnh phong.

Thu hồi Huyết Lục, Lục Lâm Thiên nhắm chặt hai mắt, một cỗ linh lực cường hãn bắt đầu bùng ra, trong đó có một cỗ lực lượng linh hồn lấy thân thể làm trung tâm nhanh chóng khuếch tán. Không gian chung quanh lúc này đều nằm trong phạm vi dò xét của tâm thần hắn. Bất luận một thứ gì vô cùng nhỏ nhoi cũng không thể thoát khỏi sự dò xét của hắn. Đột phá Linh Suất, linh hồn lực của hắn cũng đã cường hãn gấp mấy lần.

Chương 902: Gặp lại Thiên Thư (1)

– Rốt cuộc cũng có chút biến hóa.

Không gian trong đầu, lúc này trên hồn đan tiểu đao màu vàng kia không ngừng xoay tròn. Lúc này màu sắc trên tiểu đao đã xuất hiện một chút biến hóa vô cùng nhỏ, dường như đã trở nên ngưng thực hơn một chút. Loại biến hóa này vô cùng nhỏ, lúc này cũng chỉ có Lục Lâm Thiên mới có thể phát hiện ra. Thế nhưng biến hóa cũng vô cùng nhỏ bé.

Lục Lâm Thiên cảm thấy sau khi đột phá Linh Suất linh hồn lực đã được tẩm bổ vô cùng lớn. Thế nhưng tên thổ phỉ trong linh hồn này dường như cũng không khách khí hấp thu không ít linh hồn lực của hắn cho nên lúc này mới có biến hóa một chút như vậy.

– Vẫn không thể lay động tới nó.

Lục Lâm Thiên thử di chuyển tiểu đao màu vàng, thế nhưng cũng lập tức nhụt chí. Tiểu đao màu vàng này vẫn không thể lay động một chút nào, giống như một ngọn núi khổng lồ, hắn căn bản không thể lay động dù chỉ một chút xíu.

Đối với chuyện này Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể buông tha. Dù sao đi nữa tiểu đao màu vàng này đối với hắn mà nói có lợi vô hại, hắn cũng không thể tránh được cho nên cứ kệ nó mà thôi.

Sưu Sưu.

Một cỗ năng lượng ba động truyền tới. Không gian chung quanh hồ nước bằng năng lượng liên tục lắc lư. Một cỗ khí tức truyền ra. Trên dây mây màu đỏ kéo qua hai ngọn núi khổng lồ, lúc này chín mươi khỏa Vũ Linh thánh quả đã từ màu xanh hồng chuyển sang màu đỏ rực.

– Thành thục rồi sao?

Lục Lâm Thiên nhìn vào chín mươi khỏa Vũ Linh thánh quả trong lòng không khỏi mừng thầm. Chín mươi khỏa Vũ Linh thánh quả đối với Phi Linh môn mà nói tuyệt đối có tác dụng vô cùng lớn. Đối với những người trung tâm với Phi Linh môn sẽ có tác dụng tăng cường thực lực.

Âm ầm.

Trên hồ nước bằng năng lượng, toàn bộ mặt hồ bắt đầu lay động. Hai ngọn núi khổng lồ kia run rẩy. Trong ngọn núi, năng lượng từ trên chín mươi khỏa Vũ Linh thánh quả không ngừng khuếch tán, màu sắc trở nên đỏ chót. Toàn bộ không gian lúc này tràn ngập năng lượng.

Chín mươi quả Vũ Linh thánh quả đã đỏ rực, năng lượng nồng nặc phát ra dường như có một loại ma lực mê người, khiến cho người ta không nhịn được mà tiến lên cắn một ngụm.

– Thu.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, trong nháy mắt thân ảnh giống như quỷ mị bắn về phía trước.

Một đám hộp ngọc xuất hiện, Lục Lâm Thiên chuyển ra không ít hộp ngọc lúc này mới thu được hết toàn bộ chín mươi khỏa Vũ Linh thánh quả. Vũ Linh thánh quả phải dùng hộp ngọc bảo tồn. Để cất chín mươi khỏa Vũ Linh thánh quả này Lục Lâm Thiên mất không ít công phu, may mà đồ vật linh tinh trên người hắn cũng nhiều.

Khi thu Vũ Linh thánh quả xong, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức đáp xuống ngọn núi khổng lồ. Đứng từ cao nhìn xuống tìm kiếm thông đạo bốn phía. Thế nhưng Lục Lâm Thiên nhanh chóng thất vọng, liếc mắt nhìn chung quanh cũng chỉ có một hạp cốc, không có thông đạo đi ra nào cả.

Sau khi Vũ Linh thánh quả thành thục, năng lượng bàng bạc như sương trắng tiêu tao. Năng lượng bắt đầu ảm đạm. Mạch năng lượng ngầm không ngừng phun ra ở trung tâm lúc này đã ngưng phun.

Rống.

Mấy đạo lưu quang trong nháy mắt phóng lên cao, thân ảnh khổng lồ lăng không xoay vòng. Từng tiếng thú rống vang vọng không trung. Thú uy mạnh mẽ tỏa ra. Trong đám yêu thú, Huyết Tích Dịch có huyết mạch yếu hơn một chút, huyết mạch những yêu thú khác đều vô cùng mạch.

– Hầu như đều có đột phá nha?

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc thế nhưng cũng không cảm thấy kỳ quái. Năng lượng bàng bạc này đối với yêu thú mà nói, bằng vào ưu thế thân thể khổng lồ, tốc độ thôn phệ vô cùng nhanh chóng. Vốn Thiên Sí Tuyết Sư và Huyết Tích Dịch đang ở sát biên giới đột phá lúc này đột phá cũng không có gì là kỳ quái. Bởi vì năng lượng bên trong hồ nước này quá mức đậm đặc.

Nhìn mấy đầu yêu thú, Thiên Sí Tuyết Sư đã đột phá tới ngũ giai sơ kỳ, Huyết Tích Dịch cũng là ngũ giai sơ kỳ, mà Nghịch Lân Yêu Bằng đã tới lục giai trung kỳ, Thủy Hỏa Yêu Giao, Huyết Ngọc Yêu Hổ cũng đều đột phá tới lục giai sơ kỳ.

Chỉ có Phi Thiên Ngô Công và Thái Âm Yêu Thỏ không có đột phá, bởi vì hai đầu yêu thú này thời gian đột phá cũng không lâu. Thế nhưng hai yêu thú này, từ khí tức mà xem cũng đã nhận được chỗ tốt vô cùng lớn.

– Chủ nhân.

Chúng thú đi tới trước người Lục Lâm Thiên. Tất cả đều có thể lăng không mà đứng, chỉ có Huyết Tích Dịch là đứng trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư. Một đám yêu thú cường hãn, uy áp tỏa ra vô cùng mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, một đám yêu thú đột phá, Lục Lâm Thiên biết thực lực bên người mình đã được tăng cường. Thiên Sí Tuyết Sư đột phá tới ngũ giai, vốn sau khi dùng hai khỏa Yêu Linh đan nó đã là tứ giai đỉnh phong, lúc này Lục Lâm Thiên tỉ mỉ quan sát thì thấy Thiên Sí Tuyết Sư cũng cách ngũ giai trung kỳ không quá xa nữa.

– Tất cả vào trong Không gian thú nang đi.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ một chút rồi lập tức thu chúng yêu thú vào Không gian thú nang. Nơi này vô cùng quỷ dị không gì sánh được. Vì sợ chúng yêu thú bị lạc, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể đem chúng yêu thú vào trong Không gian thu nang mà thôi.

Trong không gian to lớn như vậy, hồ nước bằng năng lượng kia lúc này đã yên tĩnh trở lại. Năng lượng trắng xóa như sương mù đã biến mất không thấy, hiện ra mặt hồ màu xanh. Tất cả bắt đầu yên tĩnh, giống như vốn đã yên tĩnh như vậy.

– Làm sao đi ra ngoài được đây?

Thủ ấn được kết, thu hồi chúng yêu thú vào Không gian thú nang. Lục Lâm Thiên nhanh chóng suy nghĩ phải làm sao mới có thể đi ra ngoài. Còn Lục Tâm Đồng, Bạch Linh và Tiểu Long chờ ở ngoài, không biết bọn họ có gặp phải nguy hiểm gì không.

Nhìn chung quanh, quả thực không có lối ra. Giống như không gian này đã bị phong bế vậy. Lục Lâm Thiên không khỏi cười khổ. Tuy rằng hắn đã chiếm được không ít chỗ tốt. Thế nhưng điều kiện đầu tiên là phải ra được. Bằng không cho dù hắn có nhiều bảo vật hơn nữa cũng là đồ vô ích.

Tính toán thời gian, Lục Lâm Thiên phỏng đoán có lẽ mình tới địa phương quỷ dị này gần được một tháng. Thời gian hắn đột phá đã là hơn hai mươi ngày rồi.

Nghĩ tới đại điện Vụ Tinh Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể thầm than, bị nhốt ở nơi quỷ dị như vậy, đại điện Vụ Tinh chỉ sợ đã không thể tiến vào nữa. Căn cứ vào lời của lão độc vật, thời gian đại điện Vụ Tinh mở ra chỉ có một tháng, đến lúc đó sẽ tự động trục xuất mọi người ra ngoài. Thời gian lúc này cũng không kém là bao. Hắn có thể ra ngoài được hay không cũng là một vấn đề. Muốn đi vào đại điện Vụ Tinh đã không còn cơ hội nữa. Trừ phi là đợi tới ba mươi năm sau.

Sưu.

Trong lúc Lục Lâm Thiên không ngừng suy nghĩ, đột nhiên trên hồ nước lúc này có chút ba động. Một lát sau, một thông đạo rộng chừng hai thước khiến cho không gian gợn sóng hiện lên.

– Chẳng lẽ là cửa ra?

Lục Lâm Thiên không có chút do dự. Dù sao đi nữa nơi này cũng vô cùng quỷ dị, cho dù có nguy hiểm cũng khó lòng phòng bị. Chỉ có thể xông loạn nhìn vào vận may mà thôi. Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên thả người, thân ảnh hóa thành một đạo lưu quang nhanh chóng bắn vào trong thông đạo.

Chương 903: Gặp lại Thiên Thư (2)

Dưới trời cao mênh mông, lúc này có không ít ngôi sao xuất hiện. Sương mù dày đặc bao phủ giữa không trung. Chỉ có đại điện kia cao thẳng tới chân trời, không nhìn thấy đỉnh, giống như đây là tận cùng thế giới, thiên địa được đại điện này chống đỡ vậy.

Trong không gian lúc này đại điện khẽ lay động một chút, toàn bộ thế giới rộng lớn lúc này giường như cũng run rẩy.

Sưu.

Ngoài đại điện khổng lồ, không gian chung quanh rừng rậm viễn cổ và những dãy núi liên miên rung động. Từng đạo thân ảnh và yêu thú trực tiếp bị đánh ra.

Không gian lắc lư, từng đạo thân ảnh từ trong thủy vực tuôn ra, khiến cho sóng gợn lan tràn.

Đám thân ảnh đông nghịt lúc này giống như mưa rơi bị đẩy ra phía ngoài. trong nháy mắt chỉ sợ lúc này đã có trên vạn người và yêu thú. Từ khí tức có thể biết được bên trong có không ít cường giả Vũ Suất bát trọng, thế nhưng cũng trực tiếp bị đẩy ra, không có một chút sức phản kháng nào.

– Ài, ta không có vận khí tiến vào đại điện Vụ Tinh rồi.

– Bị nhốt một tháng tròn, biết thế thì không tới đây nữa, may mà thu được không ít đan dược và yêu đan.

– Đại điện Vụ Tinh có lẽ sắp đóng, không biết lần này là mười người nào kiếm được cơ duyên đây?

– Ước ao sao? Người nhận được cơ duyên ở đại điện Vụ Tinh đều là cơ duyên không nhỏ, nếu như người nhận được cơ duyên là ta thì có phải là tốt hơn không?

Mọi người bị đẩy ra rồi nhanh chóng tụ tập nghị luận. Bị nhốt ở bên trong một tháng, bọn họ không thể tiến vào trong đại điện Vụ Tinh.

Không gian khẽ rung động, Lục Lâm Thiên có cảm giác thân thể mình chấn động một chút, đi qua thông đạo này, chỉ trong nháy mắt thân ảnh của hắn xuất hiện trong một gian mật thất.

Lọt vào trong mắt của hắn là một thạch thất chừng mười thước. Một cỗ khí tức mênh mông lan tràn, ở giữa có một bãi đã lớn. Trên bãi đó có rêu xanh lan tràn, bên trên còn có không ít vết nứt nhỏ, chỉ sợ nơi này đã hơn vạn năm không có ai tới.

– Kia là cái gì?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn vào một vật thần bí trên bãi đá. Nhìn qua vô cùng bình thường, thế nhưng cỗ khí tức như có như không khiến cho Lục Lâm Thiên lập tức chú ý rồi đi nhanh tới bãi đá.

Trước mắt Lục Lâm Thiên chính là một khối ngọc giản, khối ngọc giản này lớn bằng bàn tay, hình vuông, bề mặt vô cùng sáng bóng. Bốn phía có một cỗ khí tức khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác quen thuộc.

– Vô Tự Thiên Thư? Nơi này có Vô Tự Thiên Thư.

Lục Lâm Thiên cả kinh, trong lòng thực sự vô cùng kinh ngạc. Ngọc giản này và Vô Tự Thiên Thư của Lục gia giống như đúc.

Kích động qua đi, Lục Lâm Thiên mang theo sự nghi hoặc cầm lấy ngọc giản, lập tức đưa vào một tia chân khí.

Sưu.

Chân khí tiến vào trên ngọc giản, trong nháy mắt trên Vô Tự Thiên Tư vẹn vẹo, một đám bí văn không giống nhau xuất hiện. Trong đám bí văn này cũng có một chữ thiện ở mặt ngoài, một cỗ khí tức dị thường chợt lóe lên biến mất.

– Đây là Vô Tự Thiên Thư, là Vô Tự Thiên Thư.

Lục Lâm Thiên kinh hãi. Đây chính là Vô Tự Thiên Thư, không giả một chút nào, thế nhưng đây không phải là vật phàm nha.

Sưu Sưu.

Trong thạch thất lúc này bỗng dưng lắc lư liên tục, giống như địa chấn. Lục Lâm Thiên nhanh chóng đem Vô Tự Thiên Thư thu vào trong nhẫn trữ vật.

Sưu Sưu.

Tiếp theo, trong thạch thất đột nhiên xuất hiện một cỗ hấp lực lớn khiến cho Lục Lâm Thiên cảm giác toàn thân bị kéo đi, giống như bản thân bị hút vào trong một thông đạo lớn, hắn hoàn toàn không có sức phản kháng.

– Ồ? Không ngờ lại đi ra rồi?

Khi lực hút quỷ dị quanh thân không thấy, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về bốn phía, hắn đã xuất hiện ở chỗ một tháng trước, chính là chỗ sân rộng kia. Trên sân rộng có lực lượng vô hình cách ly thủy vực, dòng nước hơi ba động thế nhưng chung quy vẫn không thể tràn vào trong sân rộng.

Trước mặt hắn là bước tường thành khổng lồ không gì sánh được, vượt qua mặt nước, cao chừng mấy nghìn trượng, trên mặt tràn ngập khí tức thê lương cổ xưa.

Sưu Sưu.

Cho dù là hiện tại đã đột phá tới Vũ Suất, khi nhìn vào bức tường lớn này, vẫn khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác bức tường này mà một đầu thiên thú, trái tim không ngừng nhảy lên. Khí tức thê lương cổ xưa tràn ngập không gian.

Sưu Sưu.

Một thân ảnh màu trắng trong nháy mắt xuất hiện trong không gian, sau đó nhanh chóng tới bên người Lục Lâm Thiên, toàn thân trắng như tuyết, giống như tiên tử, ngoại trừ Bạch Linh ra không còn ai khác.

– Bạch Linh.

Lục Lâm Thiên vui vẻ nói, không nghĩ tới Bạch Linh cũng đi ra được rồi.

– Ngươi cũng vừa mới ra sao?

Bạch Linh nhìn thấy Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt xinh đẹp cũng hiện lên sự vui mừng.

– Đúng vậy, ta cũng vừa mới ra đây.

Lục Lâm Thiên gật đầu. Cảm nhận khí tức trên người Bạch Linh, tức thì hỏi:

– Khí tức của nàng dường như đã mạnh hơn không ít, lẽ nào?

– Chuyện này nói ra gì dài dòng, sau này ta sẽ kể lại cho ngươi nghe. Nói chung cơ duyên vô cùng lớn, cũng nhân cơ hội đột phát tới thất giai trung kỳ.

Bạch Linh khẽ mỉm cười, vẻ mặt khẽ biến đổi.

Nhìn Bạch Linh Lục Lâm Thiên cũng biết tính cách của nàng, luôn là như vậy. Nàng có thể cười chỉ sợ là ở nơi quỷ dị này cũng chiếm được cơ duyên lớn, có thể được Bạch Linh gọi là cơ duyên lớn, chỉ sợ cũng không phải đơn giản.

Mà Bạch Linh lần thứ hai đột phá khiến cho Lục Lâm Thiên sợ hãi, lần này Bạch Linh đột phá so với hắn đột phá còn kinh khủng hơn nhiều. Hắn đột phá Vũ Suất và Linh Suất cũng chỉ từ Linh Tướng và Vũ Tướng cửu trọng lên Linh Suất Vũ Suất nhất trọng mà thôi. Còn Bạch Linh đột phá một tầng từ thất giai sơ kỳ lên trung kỳ, lần đề thăng này không nhỏ chút nào.

Lục Lâm Thiên biết Bạch Linh đột phá thất giai chưa lâu, hơn nữa lại bằng vào huyết mạch và thiên phú của yêu thú có thể đối phó với Vũ Vương nhất trọng đỉnh phong, miễn cưỡng có thể chống lại Vũ Vương nhị trọng đỉnh phong, thế nhưng tuyệt đối không thể giết chết. Dù sao tới cấp bậc này, cách biệt mỗi một trọng vô cùng lớn. Nếu muốn giết chết quả thực không hề dễ dàng.

Mà sau khi Bạch Linh đột phá tới thất giai trung kỳ, Lục Lâm Thiên phỏng đoán bằng vào thực lực hiện tại của Bạch Linh trực tiếp có thể đối phó với Vũ Vương tam trọng, chống lại Vũ Vương tứ trọng không thành vấn đề. Lần đề thăng thực lực này chỉ trong thời gian ngắn ngủi một tháng, điều này quá sức tưởng tượng của hắn.

Sưu Sưu.

Trong không trung, lúc này không gian lại rung động, một người một thú lập tức xuất hiện.

– Lão đại, ca ca.

Tiểu Long và Lục Tâm Đồng xuất hiện, một đạo quang mang lập tức rơi vào trên vai Lục Lâm Thiên. Một thân ảnh nhỏ nhắn xinh đẹp cũng nhào vào trong lòng hắn.

– Lão đại, đệ nhớ huynh muốn chết.

Tiểu Long vui vẻ liếm gương mặt Lục Lâm Thiên.

– Đệ không có việc gì là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn Tiểu Long và Lục Tâm Đồng, bây giờ rốt cuộc hắn cũng có thể yên tâm. Mà ánh mắt sau khi nhìn về phía Lục Tâm Đồng liền nhảy dựng lên, Lục Lâm Thiên dùng ánh mắt như gặp quỷ nhìn nàng, vô cùng kinh ngạc.

Chương 904: Xích Kim độc chu

– Tâm Đồng, muội đột phá Linh Suất rồi sao?

Cùng với sự kinh ngạc của Lục Lâm Thiên. Sắc mặt luôn luôn bình tĩnh của Bạch Linh lúc này cũng kinh hãi, đôi mắt quyến rũ nhìn về phía Lục Tâm Đồng.

– Vâng, muội cũng không biết tại sao. Muội cứ tu luyện, tu luyện rồi đột phá tới Linh Suất.

Lục Tâm Đồng nháy mắt, thấy ánh mắt kinh ngạc của Lục Lâm Thiên và Bạch Linh nhìn mình khiến cho nàng có chút xấu hổ.

Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, hắn luôn nghĩ tốc độ tu luyện của mình vô cùng nhanh chóng, thế nhưng giờ nhìn thấy tiến bộ của Lục Tâm Đồng Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cảm thán. Trên người còn có người a, một tháng không ngờ tiểu nữu này lại từ Linh Tướng lục trọng đột phá tới Linh Suất. Lục Lâm Thiên phỏng đoán Lục Tâm Đồng ở trong nơi quỷ dị này nhất định cũng thu được cơ duyên lớn. Mà có thể khiến cho nàng điên cuồng đột phá như vậy, cơ duyên này không biết lớn bao nhiêu a.

Nhìn kỹ Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên nhướng mày, hắn phát hiện trên mi tâm Lục Tâm Đồng có một ấn ký. Ấn kỳ này màu vàng, nhìn kỹ giống như một con nhện. Một đồ án hình con nhện trên mi tâm gương mặt khả ái này nhìn qua vô cùng yêu dị.

Mà trên đồ án con nhện màu vàng Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được có một cỗ khí tức quỷ dị, khí tức này tuyệt đối bất phàm, không giống như vật bình thường.

– Tâm Đồng, đây là?

Lục Lâm Thiên nhanh chóng hỏi, trong mi tâm Lục Tâm Đồng vốn không có vật ấy, lúc này sắc mặt Lục Lâm Thiên không khỏi ngưng

trọng.

– Ca ca, đây là thú hồn của muội, là một tiền bối lưu lại cho muội.

Lục Tâm Đồng mở to mắt nói:

– Đây là thú hồn Xích Kim Độc Chu bát giai, chỉ là bây giờ muội còn chưa thể thôi động được nó mà thôi.

– Cái gì? Xích Kim Độc Chu? Thú hồn Xích Kim Độc Chu bát giai sao?

Lục Lâm Thiên cùng với Bạch Linh vô cùng kinh ngạc.

– Đại cơ duyên a. Đây tuyệt đối là đại cơ duyên vô cùng kinh khủng.

Lục Lâm Thiên lại hít sâu một hơi, không ngờ Lục Tâm Đồng lại chiếm được thú hồn kinh khủng bậc này.

Đối với thú hồn, thân là linh giả, đồng thời có Thiên Linh lục, Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ gì, người có linh hồn, yêu thú đương nhiên cũng có thú hồn.

Trong truyền thuyết, linh giả thực lực cường hãn có thể đem thú hồn này tách ra, luyện chế thành một thể với chủ nhân. Loại thủ đoạn này linh giả bình thường tuyệt đối không làm được. Mà độ khó khi luyện chế thú hồn so với thu phục yêu thú còn lớn hơn rất nhiều lần. Thế nhưng một khi thành công luyện chế ra thú hồn thì uy lực tuyệt đối vô cùng kinh khủng. Chính là con bài chưa lật kinh khủng nhất của chủ nhân. Về phần uy lực của thú hồn thì còn phải xem thực lực và huyết mạch của yêu thú lúc sống như thế nào.

Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ gì Xích Kim Độc Chu. Một loại yêu thú kịch độc. Nếu so về huyết mạch thì không dưới Thiên Sí Tuyết Sư, dường như còn mạnh hơn một chút. Cường độ huyết mạch chỉ thua Cửu Vĩ Yêu Hồ một tí.

Độc tính của nó so với Thiên Độc Yêu Long còn mạnh hơn một chút. Kịch độc của Thiên Độc Yêu Long bài danh thứ ba trong bảng xếp hạng kịch độc của yêu thú thì kịch độc của Xích Kim Độc Chu có thể bài danh thứ hai.

Mà thú hồn của Xích Kim Độc Chu này đã tới bát giai. Thú hồn bát giai vậy thì khi còn sống chính là yêu thú bát giai, lực lượng tương đương với Vũ Tôn và Linh Tôn.

Thú hồn như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên nhìn vào đồ án trong mi tâm Lục Tâm Đồng không khỏi run rẩy. Vật kinh khủng như vậy lại nằm trong mi tâm nàng, phần cơ duyên này quả thực rất lớn.

Lục Lâm Thiên đồng thời cũng nghĩ tới một chuyện, người có thể luyện chế thú hồn Xích Kim Độc Chu bát giai vậy thực lực đã tới cấp độ nào? Lục Lâm Thiên nghĩ mà cũng cảm thấy kinh hãi.

– Tâm Đồng, thứ này rốt cuộc là ai để lại cho muội?

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi sau đó lập tức hỏi Lục Lâm Thiên. Thú hồn Xích Kim Độc Chu đạt tới bát giai, hiện tại Lục Tâm Đồng không thể thi triển ra uy lực mạnh nhất, uy lực của thú hồn này cũng không phải là thứ mà hồn khí có thể so sánh. Mà Xích Kim Độc Chu chính là yêu thú kịch độc, phối hợp với độc công của Lục Tâm Đồng thì uy lực quả thực chính là như hổ thêm cánh.

– Muội cũng không biết, cỗ tàn hồn kia rất yếu cũng không được đầy đủ, vì vậy cũng không biết vị tiền bối này là ai.

Lục Tâm Đồng ngẩng đầu, sau khi dừng lại một chút rồi tiếp tục nói:

– Thế nhưng muội biết một việc. Địa Độc kinh sư phụ đưa cho muội chính là do vị tiền bối này sáng tạo nên.Chỉ thích hợp cho độc thể hậu thiên tu luyện mà vị tiền bối này lại cấp cho muội một bộ Thiên Độc kinh vô cùng thích hợp cho độc thể tiên thiên tu luyện. Uy lực cũng lớn hơn gấp nhiều lần. Nếu tính ra vị tiền bối này chính là sư phụ của sư phụ, là sư tổ của muội.

– Sư tổ của muội? Thiên Độc kinh?

Lục Lâm Thiên cười khổ một chút rồi lập tức sửng sốt. Lão độc vật là từ trong đại điện Vụ Tinh xông ra, lẽ nào địa phương quỷ dị này chính là đại điện vụ tinh sao? Ngày đó hắn bị Thiên Độc Yêu Long đuổi vài ngày, không ngờ lại vô ý xông loạn tới đây, từ dưới nước tiến lên đại điện Vụ Tinh.

Lục Lâm Thiên tới chuyện này càng nghĩ càng cảm thấy rất có thể. Nơi quỷ dị này rất có thể là đại điện Vụ Tinh, bằng không tại sao lại có nhiều cơ duyên tới như vậy. Nếu như đây là đại điện Vụ Tinh thật thì cũng có thể lý giải được.

Lục Tâm Đồng nhận được cơ duyên như vậy khiến cho hắn kinh ngạc, thế nhưng cũng vô cùng vui vẻ, tiểu nữu này trong lúc vô ý có lẽ đã được sư tổ mình truyền thừa. Có lẽ đó là một vị cường giả không thể nghi ngờ. Mà sau này có lẽ nàng sẽ có thành tựu vô cùng kinh khủng. Chưa tới mười bốn tuổi đã trở thành cường giả Linh Suất, phóng mắt khắp đại lục ai có thể so sánh được với nàng.

– Tiểu Long, đệ cũng đột phá sao?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào Tiểu Long, cảm nhận khí tức trên người nó dường như đã tiến bộ không ít, thế nhưng bởi vì khí tức trên người Tiểu Long thu liễm cho nên Lục Lâm Thiên cũng khó có thể phán đoán.

– Đột phá một chút.

Tiểu Long tức thì nói, trong đôi mắt nhỏ bắn ra tinh quang, dường như vô cùng hưng phấn.

– Đột phá tới ngũ giai trung kỳ sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Hừ, ít như vậy sao?

Tiểu Long trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, dường như đang kháng nghị lão đại đã quá coi thường bản thân nó.

– Lẽ nào đệ đột phá tới ngũ giai hậu kỳ?

Lục Lâm Thiên vui vẻ. Mỗi lần Tiểu Long đột phá thực lực đều tăng mạnh, nếu như Tiểu Long đột phá ngũ giai hậu kỳ vậy thì Vũ Suất tam trọng, tứ trọng trước mặt Tiểu Long tuyệt đối sẽ trở thành điểm tâm trong miệng nó.

– Đương nhiên.

Tiểu Long ngẩng đầu vô cùng đắc ý nói.

– Còn có chỗ tốt khác hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi, từ vẻ mặt Bạch Linh, Lục Lâm Thiên cũng có thể nhận ra, Bạch Linh đã nhận được chỗ tốt vô cùng lớn. Cô gái nhỏ Lục Tâm Đồng này cũng khiến cho hắn há hốc mồm. Hiện tại Tiểu Long đột phá hai tầng, chiếu theo Bạch Linh và Lục Tâm Đồng mà nói vậy thì kém hơn không ít. Vì vậy Lục Lâm Thiên có chút hoài nghi, Tiểu Long còn chiếm được chỗ tốt khác.

Chương 905: Rút gân lột da

– Còn có một chút.

Vẻ mặt Tiểu Long đột nhiên có chút né tránh.

– Là cái gì?

Lục Lâm Thiên càng cảm thấy kỳ quái, bằng tính tình của Tiểu Long bình thường sẽ không quanh co như vậy.

– Không nói, đánh chết đệ cũng không nói. Nói mọi người sẽ chê cười đệ.

Tiểu Long ngẩng đầu dùng ngữ khí kiên quyết nói.

– Tiểu Long, rốt cuộc đệ chiếm được bảo vật gì? Nhanh để lão đại nhìn xem một chút.

Lục Lâm Thiên không nhịn được hiếu kỳ, lập tức cười hắc hắc hỏi, chỉ sợ bảo vật trong tay Tiểu Long tuyệt đối không phải tầm thường.

– Lão đại, sau này huynh sẽ biết, dù sao đi nữa đệ cũng không nói, sau đó cũng không nói. Các người sẽ cười đệ chết mất.

Tiểu Long bất đắc dĩ nói, vẻ mặt kiên nghị, kiên quyết nói.

Tiểu Long kiên quyết không nói càng khiến cho Lục Lâm Thiên hiếu kỳ. Thế nhưng hắn cũng không còn cách nào. Dù sao đi nữa sau này hắn cũng biết, xem ra bảo vật trong tay Tiểu Long không bình thường chút nào.

Nhìn Bạch Linh, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long Lục Lâm Thiên không khỏi khẽ cười. Xem ra cơ duyên lần này không nhỏ. Hắn cũng nhận được không tồi, chủ yếu chính là hắn còn chiếm được Vô Tự Thiên Thư, đồng thời chín mươi khỏa Vũ Linh thánh quả cùng với hơn năm trăm bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai và một trăm bộ Linh kỹ, thu hoạch cực kỳ kinh khủng.

Nếu như đám người bên ngoài biết trên người hắn có bảo vật như vậy Lục Lâm Thiên phỏng đoán có lẽ hắn sẽ bị toàn bộ Cổ vực, thậm chỉ là đại lục Linh Vũ, người của thành Ma Vân cùng nhau truy sát.

Tài không lộ ra ngoài, Lục Lâm Thiên thầm nghĩ tốt hơn mình nên cẩn thận một chút. Mà chiếc nhẫn trữ vật của hắn ẩn thân trên người, người bình thường cũng không có khả năng biết được.

Thu hồi tâm tình, Lục Lâm Thiên chuẩn bị tìm kiếm lối ra, tất cả đều bình yên vô sự Lục Lâm Thiên cũng yên lòng.

Ầm Ầm.

Trong không gian truyền đến tiếng ầm ầm giống như địa chấn, toàn bộ thủy vực run rẩy, bình cảnh khổng lồ trước mặt lúc này cũng run rẩy theo.

Sưu Sưu.

– Cẩn thận.

Bạch Linh quát khẽ một tiếng, trong tay đánh ra một đạo quang tráo nhanh chóng bao phủ không gian mấy thước.

Ngay khi quang tráo của Bạch Linh bao phủ không gian chung quanh. Sóng nước ngập trời chung quanh sân rộng trong nháy mắt nện xuống, giống như là mất đi sự chống đỡ, dòng nước tức thì ập xuống.

Phanh.

Dòng nước ập xuống, áp lực vô cùng lớn mang theo âm hưởng như sấm rền.

– Là lối ra, chúng ta đi.

Trong nháy mắt khi sóng nước ập xuống, Lục Lâm Thiên nhíu mày, lúc này hắn thấy được phía trước có lối ra. Chính là địa phương mà hắn đi vào khi trước.

Sưu Sưu.

Mọi người nhanh chóng bố trí hộ thân cương khí, lập tức đi xuyên qua dòng nước. Lúc này Lục Tâm Đồng cũng đã là cường giả chân chính, quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang tráo màu đen, tốc độ cũng vô cùng nhanh.

Ầm ầm.

Trên trời cao mây mù lượn lờ, đại điện khổng lồ kia bắt đầu rung động.

Sưu Sưu.

Trong đại điện có sáu đạo thân ảnh nhanh chóng nhảy ra, dường như vừa bị trực tiếp đẩy ra vậy, mấy người này lập tức lắc mình xuất hiện ở giữa không trung, trong ánh mắt của trên vạn người.

Sáu người xuất hiện, phía dưới lúc này có không ít người ánh mắt đỏ hồng. Là ánh mắt ước ao đố kị, người từ đại điện Vụ Tinh đi ra không cần phải nói, chính là người nhận được cơ duyên, hơn nữa cơ duyên cũng không kém.

– Tiểu thư.

Trong sáu người, một thân ảnh xinh đẹp xuất hiện, hơn mười người của Linh Thiên môn lao tới, cả đám đều vô cùng mừng rỡ, thế nhưng cũng có chút ước ao và thất vọng, dù sao đây không phải là cơ duyên của mình.

– Thiếu Gia.

Trong sáu người. Thân ảnh Gia Cát Tử Vân cũng xuất hiện trong đó, khóe miệng hắn khẽ nở nụ cười đắc ý, dường như đã thu được cơ duyên không nhỏ, lúc này hắn đã bị không ít đệ tử của Lan Lăng sơn trang vây quanh.

Đệ tử của Hắc Sát giáo và Hóa Vũ tông cũng nhanh chóng vây quanh người trong môn của mình, dường như đang hỏi han điều gì đó.

Tùng Bách Đào của Thiên Quỷ tông cũng lộ diện, hắn nhanh chóng bị ba trưởng lão vây quanh, khuôn mặt hiện lên vẻ đắc ý, có thể tiến vào đại điện Vụ Tinh cũng đủ để cho hắn tự hào.

– Hóa ra là người của Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang.

– Còn có người của Linh Thiên môn và Quỷ Vũ Tông.

– Người kia hình như là Tùng Bách Đào của Thiên Quỷ tông không nghĩ tới hắn cũng tiến vào được. Thiên Quỷ tông lần này mở mày mở mặt rồi.

– Vì sao chỉ có sáu? Không phải là mười người sao?

– Kỳ quái, tại sao chỉ có sáu người?

Trong tiếng nghị luận của mọi người, ánh mắt lập tức nhìn vào sáu người, lập tức có không ít người kinh ngạc. Mỗi một lần dường như đều có mười người tiến vào đại điện Vụ Tinh, thế nhưng lần này chỉ có sáu.

Thân ảnh Lăng Thanh lăng không bay lên, khí tức quanh người thu liễm, không ít ánh mắt đều hiếu kỳ nhìn vào thân thể hắn, thế nhưng cũng không nhìn được cái gì.

Ánh mắt Lăng Thanh quét qua đoàn người một chút, dường như đang tìm kiếm thứ gì, nhưng lập tức lại có chút nghi hoặc, cuối cùng ánh mắt nhìn về phía đại điện Vụ Tinh khổng lồ kia.

Lữ Tiểu Linh được đám người Linh Thiên môn vây quanh hỏi han, nàng vội vã nói mấy câu rồi ánh mắt nhìn chung quanh không ngừng tìm kiếm, cuối cùng trong mắt hiện lên sự thất vọng.

– Tiểu thư, chúng ta đi thôi. Đừng bỏ lỡ thời gian rời khỏi Vụ Tinh Hải.

Vương trưởng lão bên người Lữ Tiểu Linh nói.

– Được rồi, chúng ta đi.

Lữ Tiểu Linh quét mắt nhìn chung quanh một lát khẽ thở dài một hơi rồi lập tức cùng đám người Linh Thiên môn rời đi.

– Tiểu Linh tiểu thư, chúng ta cùng nhau trở về đi.

Gia Cát Tử Vân nhanh chóng nói, thân ảnh lập tức đuổi theo.

Sưu Sưu.

Thời gian cũng không còn nhiều, mọi người tuy rằng lưu luyến không rời, thế nhưng cũng chỉ có thể không cam lòng mà thôi. Ai bảo vận khí của mình không tốt cơ chứ.

Vẫn có mấy người biết, muốn tiến vào đại điện Vụ Tinh không có một chút quan hệ nào tới vận khí.

Mọi người bắt đầu quay về, cả đám không cam lòng nhìn đại điện Vụ Tinh vô cùng chấn động kia, cuối cùng cũng chỉ có thể yên lặng rời đi.

Từng đạo thân ảnh bay đi rồi biến mất không thấy tăm hơi. Trong thế giới mênh mông này lại lập tức khôi phục sự tĩnh lặng.

Trên vạn người đên cũng không có ảnh hưởng tới thế giới mênh mông này. Cũng không tạo ra sự thay đổi nào với thế giới này, đại điện Vụ Tinh khổng lồ kia vẫn sừng sững đứng đó, giống như đang chống đỡ trời cao vậy.

– Yêu vương, chúng ta có cần đi hay không?

Trong một thủy vực khổng lồ, Thanh Giáp Yêu Giải chỉ còn lại một cái càng, cả người đen kịt xoay người nói với một đầu cự long.

– Tiến vào cấm địa, mấy nhân loại kia lại không chết, chẳng lẽ xuất hiện chuyện gì ngoài ý muốn sao?

Đầu cự long màu đen khẽ nói, hai chiếc sừng trên đầu lay động.

– Yêu vương, ta nghe nói cấm địa này mỗi ba mươi năm có đôi khi sẽ có một chút hiện tượng quỷ dị. Những thời gian khác chỉ cần là yêu thú tới gần sẽ bị đánh chết. Có lẽ mấy nhân loại kia đang trốn ở bên trong.

Một đầu yêu thú khổng lồ nói.

Chương 906: Tôm tép nhỏ (1)

Ngao.

Thiên Độc Yêu Long rống lên một tiếng trầm thấp, lập tức nói:

– Chúng ta đi xem một chút.

– Yêu vương, đó là cấm địa.Yêu thú tiến vào đó từ trước tới nay chưa có tên nào sống được mà rời khỏi.

Thanh Giáp Yêu Giải mất một càng nói.

– Ngươi ít nói nhảm đi, bản yêu vương đem một cái càng còn lại vặn gãy bây giờ.

Thiên Độc Yêu Long quát lên một tiếng. Lập tức chúng yêu thú dưới trướng không dám nói thêm gì nữa.

– Lâm Thiên, Thiên Độc Yêu Long còn ở bên ngoài.

Tại một chỗ trong thủy vực, Bạch Linh nói với Lục Lâm Thiên.

– Còn ở đó sao? Thiên Độc Yêu Long không dám tới đây, tính nhẫn nại cũng không kém nha.

Lục Lâm Thiên nhíu mày rồi nhìn về phía Bạch Linh nói:

– Bạch Linh, hiện tại nàng muốn lấy một chút máu của đầu Yêu long kia cũng không thành vấn đề đúng không?

– Muốn lột da rút gân nó cũng không thành vấn đề.

Bạch Linh khẽ nói.

– Đúng, Bạch Linh tỷ, tỷ giúp đệ lột da nó, rút gân nó. Đầu yêu long này dám đuổi chúng ta lâu như vậy, đệ phải giáo huấn nó một trận.

Tiểu Long ngẩng đầu nói. Nó luôn là người có thù tất báo. Đương nhiên lần này có cơ hội Tiểu Long sẽ không bỏ qua.

– Đầu Yêu long kia quả thực nên giáo huấn một chút.

Lục Lâm Thiên khẽ nói. Có thù báo thù, có oán báo oán. Oán khí một tháng trước cũng nên báo rồi. Tuy rằng nói quân tử báo thù mười năm cũng không muộn, thế nhưng thời gian một tháng cũng không tính là ngắn.

Mỉm cười, Lục Lâm Thiên biết rõ bằng vào thực lực lúc này của Bạch Linh đủ để đối phó với Thiên Độc Yêu Long kia, mà đám yêu thú lục giai lúc này Lục Lâm Thiên cũng không cần lo lắng nữa.

– Muội cũng muốn giáo huấn đám yêu thú này một chút.

Trong đôi mắt to tròn của Lục Tâm Đồng hiện lên sự phẫn nộ. Oán khí một tháng trước lúc này đã có thể tính toán.

– Hình như bọn chúng đã vào.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong tâm thần cảm ứng của hắn lúc này dường như có không ít yêu thú cường hãn nhanh chóng chạy tới, hẳn đó chính là Thiên Độc Yêu Long cùng đám yêu thú dưới trướng.

– Nhân loại, các ngươi còn chưa chết sao? Coi như các ngươi có vận khí tốt, thế nhưng lúc này các ngươi trốn không thoát đâu. Bản vương sẽ không bỏ qua cho các ngươi.

Ngay lúc này thanh âm quen thuộc của Thiên Độc Yêu Long từ trong nước truyền tới mang theo sóng nước cuồn cuộn tạo thành rung động nhanh chóng khuếch tán. Thanh âm vô cùng rõ ràng truyền vào trong tai Lục Lâm Thiên.

Thanh âm Thiên Độc Yêu Long vừa dứt thì nước trong thủy vực cuồn cuộn, một bóng đen khổng lồ trong nháy mắt mang theo sóng nước cuồng bạo đi tới. Trên thân thể to lớn đen kịt kia mang theo uy thế kinh người, quanh thân có hắc vụ lượn lờ, trên lân phiến cho hắc quang khiến cho tim người ta đập nhanh lóe lên.

Khi thân thể to lớn này xuất hiện, độc khí ngập trời, uy thế kinh người khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi run lên. Mặc kệ như thế nào Thiên Độc Yêu Long này đều là yêu thú thất giai hàng thật giá thật. Huyết mạch mạnh nhất trong yêu thú thất giai. Loại thực lực này chỉ ít bằng vào hắn bây giờ không thể chống lại.

Nhìn Thiên Độc Yêu Long trước mặt, cảm nhận cỗ khí thế ngập trời kia, Lục Lâm Thiên không khỏi khẽ run. Nhưng giờ hắn cũng không có bao nhiêu lo lắng nữa. Một tháng trước hắn chỉ có thể vắt chân mà chạy, mà hiện tại, ba mươi năm hà đông, ba mươi năm hà tây, cũng nên báo thù rồi. Máu của Thiên Độc Yêu Long này hắn nhất định phải lấy.

Khóe miệng khẽ mỉm cười, thuốc dẫn đông lão cần hiện tại đã ở trước mặt, không cầm tìm đâu xa.

– Hắc hắc.

Tiểu Long cười hắc hắc, không ngừng phun ra nuốt vào, như cười như không nhìn về phía Thiên Độc Yêu Long.

Sưu Sưu.

Thân thể to lớn của Thiên Độc Yêu Long sau khi xuất hiện lập tức có mười đầu yêu thú lục giai khổng lồ cũng nhanh chóng xuất hiện. Thân thể cao lướn khiến cho sóng nước ở dưới thủy vực cuộn tròa mãnh liệt.

Lúc này Thiên Độc Yêu Long nhìn chằm chằm vào phía trước, con mắt giống như đèn l*иg hiện lên vẻ dữ tợn nói:

– Để xem lần này các ngươi trốn chỗ nào, ta sẽ không cho các ngươi cơ hội đào tẩu nữa.

– Im miệng, tên Yêu long đáng chết này, ngươi cứ đợi ta lột da, rút gân của ngươi đi.

Tiểu Long quát lớn.

– Hừ, tiểu bất điểm nhà ngươi. Tuy rằng trên người ngươi có yêu hoàng khí, thế nhưng ngươi còn quá non, không thể đánh lại ta.

Thiên Độc Yêu Long nhìn Tiểu Long rồi nói.

– Thiên Độc Yêu Long, ngươi ngứa da rồi đúng không? Hiện tại ta cho ngươi một cơ hội, giao ra một bình máu rồi nhận lỗi với chúng ta thì ta sẽ tha cho ngươi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Thiên Độc Yêu Long, mỉm cười nói.

– Hỗn đản, yêu thú long tộc ta làm sao có thể nhận lỗi với một nhân loại nho nhỏ như ngươi? Ngươi nằm mơ đi, hôm nay nhất định ta sẽ nuốt sống ngươi.

Thiên Độc Yêu Long quay lại quát lên một tiếng với Lục Lâm Thiên.

– Ngươi cũng xứng là yêu thú long tộc sao? Nhiều nhất chỉ là một con giao long tạp giao mà thôi.

Bạch Linh nhíu mày lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

– Đầu giao long tạp giao này giao cho ta, những yêu thú khác giao cho các ngươi có lẽ không có vấn đề gì chứ?

– Những yêu thú khác để chúng ta tới là được rồi, không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên nói. Ánh mắt lập tức đảo qua đám yêu thú. Ba đầu yêu thú lục giai trung kỳ, hiện tại hắn đã đột phá Linh Suất Vũ Suất Vũ Suất, hẳn là có thể đối phó. Về phần bảy đầu yêu thú lục giai sơ kỳ, còn có một đầu Thanh Giáp Yêu Giải cụt một càng cũng không khó đối phó. Huống chi hiện tại Tiểu Long và Lục Tâm Đồng cũng không phải dễ chọc.

Kỳ thực trong lòng Thiên Độc Yêu Long vẫn có chút kinh ngạc. Hai nhân loại trước kia vốn thấy hắn sẽ trực tiếp chạy trốn, thế nhưng hiện tại lại không chạy khiến cho nó cảm thấy ngoài ý muốn.

Mà lúc này khí tức trên người Bạch Linh cũng khiến Thiên Độc Yêu Long có chút nghi hoặc, thế nhưng cũng không chú ý gì nhiều.

– Nói khoác mà không biết ngượng, để ta xem ngươi đối phó với ta như thế nào. Trước tiên giải quyết nhà ngươi vậy.

Thiên Độc Yêu Long cũng có ngạo khí của riêng mình, tuy rằng có chút nghi hoặc đám nhân loại và Cửu Vĩ Yêu Hồ có chút dị thường, thế nhưng cũng không quá đặt trong mắt. Ở đây nó vẫn là yêu vương, trên người có một cỗ khí phách. Vừa dứt lời, bản thể khổng lồ nhanh chóng di chuyển mang theo một cơn sóng lớn đánh về phía Lục Lâm Thiên.

– Tạp giao long, ngươi không có tư cách kiêu ngạo nữa.

Ngay lúc này bạch quang quanh người Bạch Linh lóa lên, lập tức trong nháy mắt trong cánh tay có một cái đuôi kéo dài, giống như thiểm điện xuyên qua dòng nước đánh về phía Thiên Độc Yêu Long.

Ngao.

Thiên Độc Yêu Long thấp giọng rít lên một tiếng, thân thể khổng lồ nhanh chóng đánh tới. Nó cũng không dám sơ ý vì vậy ngừng công kích Lục Lâm Thiên mà cái đuôi to lớn lập tức đánh về phía Bạch Linh.

Phanh.

Thanh âm bạo liệt vang lên, sóng nước cuồn cuộn không ngừng giống như bom nổ dưới nước vậy. Một cỗ năng lượng lớn tràn ngập. Cỗ lực lượng đánh vào trực tiếp khiến cho phương viên mấy ngàn thước trong thủy vực biến thành chân không. Kình khí kinh khủng tàn sát bừa bãi ở chung quanh khiến cho nước trong lúc này không thể tới gần.

Chương 907: Tôm tép nhỏ (2)

Trong thuy vực rộng lớn còn có lực lượng khuếch tán ra chung quanh tạo thành những cột sóng cao vài trăm thước, lập tức trút xuống ngoài khơi tạo thành những cơn sóng lớn lan tràn ra chung quanh.

Phanh.

Khi sóng nước trút xuống, cái đuôi to lớn của Thiên Độc Yêu Long lúc này đã bị đánh văng trở lại, thân thể bị đẩy lui, dường như thân thể của nó cũng bị đau đớn.

– Một đám tôm cá nhỏ chết tiệt, tới lượt Tiểu Long gia gia báo thù rồi.

Tiểu Long hét lớn một tiếng, trong nháy mắt bản thể khổng lồ hiện lên.

Ngao.

Một tiếng gầm gừ xuyên thấu màn nước, bản thể của Tiểu Long lúc này đã to hơn không ít, uy áp càng thêm mạnh mẽ.

Dưới uy áp này, tức thì chúng yêu thú lục giai trực tiếp run rẩy, uy áp này khiến cho chúng nó bị áp chế từ sâu trong linh hồn.

Bản thể hiện lên, tiếp theo, bản thể khổng lồ kia trực tiếp bắn thẳng về phía chúng yêu thú lục giai.

Dưới uy áp mạnh mẽ này chúng yêu thú lục giai bao gồm cả ba đầu yêu thú lục giai trung kỳ phản ứng cũng chậm đi.

– Ta cũng đến đối phó một đầu.

Lục Tâm Đồng cũng không sợ, bàn tay nhỏ bé kết thủ ấn. Lập tức một chưởng ấn kịch độc được đánh ra. Mục tiêu chính là một đầu yêu thú lục giai sơ kỳ khí tức hơi yếu. Đối phó với những yêu thú mạnh hơn Lục Tâm Đồng không nắm chắc chút nào.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lập tức khẽ kết thủ ấn. Dùng một tốc độ vô cùng nhanh chóng, mấy đạo lưu quang tức thì từ trong Không gian thú nang vọt ra.

Lập tức năm đầu yêu thú khổng lồ xuất hiện trong thủy vực. Thủy vực lúc này rung động, sóng nước cuồn cuộn. Năm đầu yêu thú đều đã đạt tới lục giai là Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thủy Hỏa Yêu Giao, còn có Phi Thiên Ngô Công.

Năm đầu yêu thú khổng lồ trong Không gian thú nang nhận được mệnh lệnh lập tức vọt ra, bản thể khổng lồ hiện lên trong thủy vực. Trong ánh mắt kinh ngạc của đám yêu thú, tất cả đều tỏa ra uy áp cường hãn.

Loại uy áp này tới từ huyết mạch. Đối với yêu thú mà nói, đây là thứ cảm nhận rõ ràng nhất. Mà đám yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng bao gồm cả Phi Thiên Ngô công đều có huyết mạch so với những yêu thú trong nước này mạnh hơn. Uy áp lúc này đương nhiên sẽ càng mạnh.

Rống Rống.

Năm đầu yêu thú khổng lồ cùng nhau rống lên một tiếng mang theo kình khí kinh khủng đánh tới. Khí thế trên người lúc này ngập trời.

Phanh Phanh.

Trong nháy mắt, một đám yêu thú khổng lồ nhanh chóng lao vào nhau. Từng thanh âm bạo liệt mạnh mẽ vang lên.

Lúc này Thiên Độc Yêu Long đối với năm đầu yêu thú lục giai đột nhiên xuất hiện cũng không có thời gian kinh ngạc, nó dùng ánh mắt kinh hãi nhìn Bạch Linh rồi nói:

– Ngươi đột phá thất giai trung kỳ rồi?

– Ngươi đoán thử xem?

Bạch Linh nói, bạch quang quanh người chợt lóe. Sóng nước trực tiếp tản ra tạo thành một đường vòng cung. Lúc này tuy rằng thân thể Bạch Linh nhỏ bé hơn thế nhưng uy thế tản mát ra so với khí thế trên người Thiên Độc Yêu Long khổng lồ còn mạnh hơn nhiều. Khí tức trên người lúc này đã là thất giai trung kỳ.

– Thất giai trung kỳ? Làm sao ngươi có thể đột phá nhanh như vậy được?

Thiên Độc Yêu Long vô cùng kinh hãi. Rốt cuộc nó cũng hiểu rõ vì sao lần này những nhân loại này lại không trốn. Hóa ra là bởi vì Cửu Vĩ Yêu Hồ này đã đột phá tới thất giai trung kỳ, mấy đầu yêu thú bên người nhân loại kia cũng đột phá không ít.

– Chết đi.

Phía xa, quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một tầng quang tráo, Huyết Lục nhanh chóng xuất hiện trong tay, một cỗ chân khí được rót vào.

Ngao.

Một tiếng giống như long ngâm từ trên thân đao vang lên. Một đạo huyết sắc quang mang tức thì được đánh ra mang theo sát khí ngập trời. Mục tiêu chính là Thanh Giáp Cự Giải cụt một càng kia.

Sưu.

Huyết Sắc đao mang tạo thành một đường vòng cung phá không rẽ màn nước, khí thế bàng bạc cùng với uy thế cuồng bạo nhanh chóng tràn ngập thủy vực.

Thanh Giáp Yêu Giải lúc này thấy Lục Lâm Thiên đã cảm thấy sợ hãi. Nó đã sớm lẩn ra xa. Thế nhưng lại trốn không thoát. Giờ nhìn thấy Lục Lâm Thiên xuất thủ liền nhanh chóng tránh đi. Vô số chân cử động, thân ảnh nhanh chóng di chuyển trong thủy vực, giống như quỷ mị.

– Yêu vương, cứu ta.

Đầu Thanh Giáp Yêu Giải này chỉ nhìn thấy Huyết Lục đánh ra công kích lập tức sắc mặt hoảng hốt, nhanh chóng lớn tiếng cầu cứu. Cái càng khổng lồ còn lại giơ lên muốn chống lại đạo công kích này.

Sưu.

Đao mang đã nhanh chóng chém tới, ngay trong ánh mắt kinh hãi của đầu Thanh Giáp Yêu Giải kia, một đạo huyết sắc đao mang trực tiếp bổ vào cái càng còn lại của nó.

Chỉ là lần này Thanh Giáp Yêu Giải đã không cảm thấy sự đau đớn gì nữa. Đao mang đánh xuống, cái càng trăm thước của nó lúc này trực tiếp bị chém thành hai nửa, kể cả thân thể to lớn cũng bị chém đôi.

Hai nửa thân thể khổng lồ tách ra. Máu tươi nhiễm đỏ thủy vực chung quanh. Thanh Giáp Yêu Giải yêu thú cấp độ lục giai sơ kỳ, được xưng là yêu thú có lực phòng ngự rất mạnh lúc này dưới một đao cũng bị chém thành hai nửa.

– Nhân loại đáng ghét.

Thiên Độc Yêu Long rít lên một tiếng, thế nhưng nó cũng không có biện pháp nào, có Bạch Linh trước người, nó biết ngay cả bản thân mình cũng khó bảo toàn.

– Tới phiên ngươi, ta muốn nhìn xem, phòng ngự của ngươi hiện tại trước mặt ta còn hữu hiệu hay không.

Bạch Linh khẽ nói một tiếng, thủ ấn kết xuất, một đạo quang mang bạch sắc nhanh chóng bạo phát khiến cho sóng nước văng ra, trong nháy mắt đánh tới trước người Thiên Độc Yêu Long.

Thiên Độc Yêu Long cũng không dám tùy tiện ngạnh kháng nữa. Thân thể cao lớn quấy thủy vực hóa thành một bóng đen. Cái đuôi rồng lớn cũng nhanh như thiểm điện, không biết từ khi nào đã đánh tới phía sau Bạch Linh, thân thể to lớn lúc này cong lại rồi từ trên ập xuống.

– Hừ.

Bạch Linh yêu kiều quát lên một tiếng, cũng không quay đầu lại. Cổ tay giương lên, một cỗ ba động hùng hồn truyền ra. Tiếp theo một đạo quang trụ bạch sắc hung hăng đánh vào trên cái đuôi lớn của Thiên Độc Yêu Long.

Phanh.

Một kích như thiểm điện kéo theo kình khí nhanh chóng đánh vào trên cái đuôi của Thiên Độc Yêu Long, thanh âm bạo liệt giống như sấm rền truyền ra. Thân thể khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long trực tiếp bị đánh bay.

Ngao.

Thiên Độc Yêu Long rống lên một tiếng. Trên cái đuôi lúc này có một tảng lớn long lân màu đen đã bị tróc ra. Cho dù lực phòng ngự của Thiên Độc Yêu Long cường hãn như thế nào cũng không thể ngăn cản công kích của Bạch Linh.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại nhìn thoáng qua Thiên Độc Yêu Long ở phía xa. Có Bạch Linh ở đó, Thiên Độc Yêu Long cũng không làm được chuyện gì, lập tức thân ảnh Lục Lâm Thiên trực tiếp đánh về phía một đầu yêu thú lục giai trung kỳ.

– Sao rồi? Phòng ngự của ngươi vô dụng rồi sao?

Trong lúc Thiên Độc Yêu Long rít gào vì đau đớn. Thân ảnh xinh đẹp của Bạch Linh xuyên qua thủy vực rồi lập tức lao tới phía trước.

Sưu.

Trong đôi mắt to như chiếc đèn l*иg của Thiên Độc Yêu Long hiện lên sự kinh ngạc, thân thể to lớn đứng dậy. Trên cái đầu dữ tợn có một đám khói độc khổng lồ phun về phía Bạch Linh.

Chương 908: Thực lực tiểu tí

Đám khói độc khổng lồ này trực tiếp nhiễm vào nước khiến cho toàn bộ thủy vực to lớn tức thì biến thành đen thui, bắt đầu bị ăn mòn, giống như là sinh vật bị khói độc hủy hoại vậy.

Sưu.

Đối với kịch độc này Bạch Linh dường như cũng có chút kiêng ky. Đôi mắt xinh đẹp trầm xuống, thân ảnh nhanh chóng biến mất tại chỗ.

Thân thể khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long giãy dụa khiến cho sóng lớn cuồn cuộn. Ánh mắt nhìn chung quanh tìm kiếm thân ảnh của Bạch Linh. Bỗng nhiên, Thiên Độc Yêu Long dường như đã cảm nhận được cái gì, thân thể to lớn nhanh chóng thối lui, trong nháy mắt đã lui về phía ngoài mấy nghìn thước.

– Ngươi trốn không thoát đâu.

Một thanh âm nhẹ nhàng quanh quẩn trong thủy vực. Tiếp theo, thân ảnh xinh đẹp của Bạch Linh được một vòng quang mang bao phủ xuất hiện, trong tay mang theo một chưởng ấn ẩn chứa kình khí bàng bạc, nhanh chóng vỗ vào sau lưng Thiên Độc Yêu Long.

Ngao.

Một chưởng này tuyệt đối là đòn nghiêm trọng. Chưởng đánh trúng Thiên Độc Yêu Long tức thì rít lên một tiếng, thân thể to lớn bị đẩy lui.

Khục khục.

Thiên Độc Yêu Long rốt cuộc cũng phun ra một ngụm máu, từng cơn sóng lớn bị nhuộm thành màu đỏ.

– Chết tiệt, ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi.

Trúng một đòn nghiêm trọng, Thiên Độc Yêu Long rít gào nổi giận. Nó không nghĩ tới sau khi mình đột phá thất giai không bao lâu lại ăn một đòn như vậy. Vốn nó còn muốn sau khi đột phá thất giai rồi xưng vương ở trong Vụ Tinh Hải này.

– Hiện tại ngươi không có thực lực này.

Bạch Linh khẽ nói, thân ảnh xinh đẹp trôi nổi bất định trong thủy vực. Tiếp theo, cổ tay nàng vung lên, hai đạo năng lượng màu trắng giống như quang trụ lập tức đánh về phía trước.

– Sau này ta sẽ không bỏ qua ngươi.

Thiên Độc Yêu Long rít gào nổi giận, sau đó thân thể to lớn lập tức hóa thành một đạo hắc mang rồi chạy trốn.

Phanh Phanh.

Không thể không nói tốc độ chạy trốn của Thiên Độc Yêu Long cực nhanh, hai đạo quang trụ bằng năng lượng của Bạch Linh trực tiếp đánh và chỗ trống, hai thanh âm trầm thấp giống như tiếng sấm vang lên. Ngoài khơi, hai cột nước khổng lồ chừng mấy chục thước nhanh chóng phóng lên cao rồi mới ập xuống mặt nước.

Sóng lớn cuồn cuộn, ngoài khơi lúc này giống như biển gầm, từng cơn sóng lớn không ngừng xuất hiện. Lúc này không biết từ khi nào đã tụ tập mấy nghìn người.

Mấy nghìn người này chính là đám người từ trong đại điện Vụ Tinh mới đi ra không lâu. Sau khi đi qua mảnh hải vực này nhìn thấy sóng nước cuồn cuộn, từng thanh âm giống như tiếng sấm rền từ đáy nước truyền tới, cả đám đều đang suy đoán xem rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Cũng không có ai dám đi vào điều tra. Nhìn động tĩnh này cũng không bình thường. Nếu như không khéo thì cái mạng nhỏ của bản thân cũng mất.

Phanh Phanh.

Sóng nước cuồn cuộn, kình khí bắn tứ tung. Kình khí lao ra khỏi thủy vực giống như một quả bom ngoài khơi trực tiếp nổ tung, tạo thành một cơn sóng lớn cuồn cuộn. Cuối cùng cơn sóng lớn này độ cao đã tiếp cận hơn nghìn thước.

– Lùi lại cho ta.

Thân thể to lớn của Tiểu Long lúc này trực tiếp đánh xuống. Giống như một con rồng nước, cái đuôi hung hăng nện xuống, một đầu yêu thú giống như cá voi lục giai sơ kỳ không ngờ lại bị Tiểu Long đánh trúng.

Khục khục.

Đầu yêu thú này phun ra một ngụm máu. Đối mặt với Tiểu Long, trên phương diện khí tức nó cũng đã thua phân nửa, khí tức của Tiểu Long trong lúc vô hình khiến cho linh hồn nó run rẩy, căn bản không thể ngưng tụ công kích hữu hiệu.

Sưu Sưu.

Trong thủy vực to lớn, hai tay Lục Tâm Đồng nhanh chóng đánh ra từng đạo hắc mang. Hắc mang trong nước không tiêu tan, trực tiếp vây khốn một đầu yêu thú lục giai vào bên trong, thế nhưng muốn giết nó dường như có chút khó khăn.

Ở cách đó không xa, một đầu yêu thú giống như bạch tuộc, cả người tràn ngập khí tức cường hãn, có vô số xúc tu khổng lồ vài trăm thước xuyên qua màn nước mang theo sóng gợn trong không gian, trực tiếp bao phủ Lục Lâm Thiên.

– Đứt cho ta.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát một tiếng, Huyết Lục xuất hiện trong tay.

Sưu.

Chân khí rót vào, lập tức Lục Lâm Thiên đem Huyết Lục trong tay chém ra. Một đạo quang mang huyết sắc bắn về phía trước mang theo tiếng xé nước, nước biển trực tiếp bị phân làm hai.

Đầu yêu thú khổng lồ giống như bạch tuộc kia nhanh chóng kêu lên vài tiếng, xúc tu thu lại.

Phanh Phanh.

Trên hải vực lúc này cũng có mấy nghìn người đang vô cùng kinh ngạc nhìn chằm chằm. Dưới đáy biển đột nhiên tuôn vết máu lớn, mấy cái xúc tu trôi nổi trên mặt nước. Có một đầu yêu thú giống cự mãng phóng lên cao, điều này khiến cho một ít người thực lực thấp đã trợn mắt líu lưỡi. Mà một ít người thực lực cao hơn thì sắc mặt đại biến. Bởi vì từ khí tức bọn họ cảm nhận được, dường như trong thủy vực đang có một hồi đại chiến ngập trời.

Một đao trực tiếp khiến cho yêu thú lục giai trung kỳ bị thương nặng. Tuy rằng đầu yêu thú này vừa mới đột phá lục giai trung kỳ chưa lâu, chỉ tương đương với vũ giả Vũ Suất tứ trọng mà thôi. Thế nhưng uy lực của đao này làm Lục Lâm Thiên cũng vô cùng thỏa mãn. Tuy rằng đã là một kích toàn lực của hắn, tuy hắn vẫn chưa thi triển vũ kỹ mà uy lực cũng đã rất mạnh rồi.

– Lâm Thiên. Ta đi đuổi theo Thiên Độc Yêu Long, ngươi cẩn thận một chút.

Thanh âm Bạch Linh vang lên trong tai Lục Lâm Thiên. Lập tức thân thể xinh đẹp biến mất tại chỗ.

Rống rống.

Mấy tiếng thú rống truyền tới. Thiên Độc Yêu Long một mình chạy trốn khiến cho mấy đầu yêu thú lục giai còn lại cũng bỏ chạy toán loạn, không còn tâm tư ở lại chiến đấu.

– Trốn chỗ nào? Ta muốn lột da các ngươi.

Tiểu Long gầm lên một tiếng, thân thể khổng lồ nhanh chóng đuổi theo một đầu yêu thú giống như cá voi.

– Tiểu Long, không đuổi nữa.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng gọi Tiểu Long lại. Thiên Độc Yêu Long không ngờ lại chạy, đuổi Thiên Độc Yêu Long quan trọng hơn. Đông lão còn cần máu của Thiên Độc Yêu Long để đột phá.

– Lão đại, đệ còn chưa đã nghiền mà.

Tiểu Long oán hận đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Chúng ta đuổi theo Thiên Độc Yêu Long. Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, các ngươi nhanh đi thôi.

Lục Lâm Thiên nói xong thân thể trực tiếp hóa thành một đạo quang mang bắn về phía trước.

Thân thể Tiểu Long Lục Tâm Đồng cũng nhanh chóng bắn về phía trước. Trong khoảnh khắc dưới sự kinh hãi của đám yêu thú dưới nước, ba người nhanh chóng rời đi.

– Chúng ta đuổi tiếp.

Phía trước truyền ra thanh âm của Lục Lâm Thiên. Trong hải vực này, sóng nước có không ít áp lực khiến cho tốc độ chậm lại. Chỉ sợ là phải dùng Tiểu Long và Thủy Hỏa Yêu Giao thì tốc độ mới nhanh hơn được một chút.

Grao.

Một tiếng gầm gừ lớn quanh quẩn ở đáy biển. Trong hải vực to lớn lúc này sóng biển cuộn trào. Thân thể to lớn của Thiên Độc Yêu Long khi thì chui lên mặt nước, khi thì chui xuống đáy biển. Một đường liều mạng chạy.

– Mau nhìn, yêu thú vô cùng khổng lồ, khí tức quá mạnh mẽ.

– Trời ạ. Đó là Thiên Độc Yêu Long vừa mới đột phá thất giai lần trước. Chính là yêu thú kinh khủng đó.

– Nhìn xem, có người đang truy sát Thiên Độc Yêu Long. Thiên Độc Yêu Long đang lẩn trốn.

Chương 909: Cùng đường (1)

– Người mặc áo trắng kia là ai, không ngờ thực lực lại cường hãn như vậy có thể truy sát được Thiên Độc Yêu Long thất giai.

– Còn có người nữa. Các ngươi mau nhìn, phía sau còn hai người cũng truy sát nó.

– Có chút không thích hợp, phía sau hắn còn có không ít yêu thú lục giai, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra. Là ai có thủ bút như vậy?

Phía xa, từng thanh âm giống như biển gầm vang lên khiến cho mấy nghìn người ở gần hải vực tức thù tụ tập lại. Cả đám kinh ngạc nhìn vào cảnh tượng này. Trong lòng hải vực đột nhiên xuất hiện một yêu thú khổng lồ và một thân ảnh khiến cho mọi người vô cùng chấn động.

Nhìn dáng dấp mấy người này dường như đang truy sát yêu thú Thiên Độc Yêu Long thất giai. Cảnh tượng này khiến cho đám người mở rộng tầm mắt. Còn có động tĩnh khiến cho tim đập nhanh vừa rồi có thể tưởng tượng ra đại chiến bên dưới vô cùng chấn động.

– Ồ? Có chút giống tiểu lừa gạt kia.

Lữ Tiểu Linh nhìn chăm chú vào phía xa. Vì khoảng cách quá xa nên nàng nhìn không rõ. Mấy đạo thân ảnh này dường như rất quen thuộc thế nhưng nàng cũng không dám khẳng định. Khoảng cách quá xa cộng thêm mặt nước hải vực đang cuồn cuộn cho nên không nhìn rõ phía trước cho lắm.

Một lát sau trong hải vực to lớn này mới dần yên tĩnh lại, không ít người nhìn vào cảnh tượng này vẫn chưa thể phục hồi tinh thần lại.

Khi có người định đuổi theo xem thì phía trước đã sóng yên biển lặng. Thân ảnh yêu thú và người đã biến mất ở trong hải vực rộng lớn.

Mà lúc này, phía xa xa, thân thể khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long vẫn đang chạy trốn. Đối mặt với Bạch Linh đang đuổi theo phía sau nó chỉ có thể dựa vào ưu thế dưới nước mà miễn cưỡng chạy trốn. Đồng thời cũng ăn không ít công kích của Bạch Linh. Chạy không được bao lâu thì bị Bạch Linh đuổi kịp phía sau.

Tốc độ của Bạch Linh và Thiên Độc Yêu Long đều vô cùng nhanh chóng, thế nhưng dọc đường lại thi thoảng giao phong làm tốn không ít thời gian cho nên Lục Lâm Thiên, Tiểu Long và Lục Tâm Đồng đã sớm ngồi trên lưng Nghịch Lân Yêu Bằng cũng có thể đuổi kịp.

Trong hải vực rộng lớn này liên tục vang lên tiếng rít gào của Thiên Độc Yêu Long. Dọc đường đi nó không thể thoát khỏi Bạch Linh, hơn nữa thỉnh thoảng trên người lại có thương thế, càng lúc nó càng không chống đỡ được.

Bạch Linh dường như có ý định như vậy, cũng không toàn lực đánh giết Thiên Độc Yêu Long, chỉ một đường đi theo nó mà thôi, thỉnh thoảng đánh ra vài đòn nghiêm trọng.

– Cửu Vĩ Yêu Hồ, rốt cuộc ngươi muốn thế nào? Các ngươi có thể đi, ta không làm khó dễ các ngươi nữa.

Thiên Độc Yêu Long gầm lên một tiếng, dù ngạo khí tới mấy lúc này nó vẫn phải hạ thấp giọng.

– Hiện tại không phải là ngươi làm khó dễ chúng ta mà là chúng ta muốn gây khó dễ cho ngươi.

Bạch Linh khẽ nói, thân ảnh vẫn đuổi theo phía sau Thiên Độc Yêu Long không ngừng.

– Hỗn đản.

Thiên Độc Yêu Long cả giận, liều mạng đẩy cao tốc độ, không dám dừng lại chút nào. Nếu chậm một chút chỉ sợ nó sẽ bị một đòn nghiêm trọng.

– Lão đại, tốc độ của Thiên Độc Yêu Long quả thực vô cùng nhanh nha.

Trên lưng Nghịch Lân Yêu Bằng, Tiểu Long lắc lư cái đầu rồi nói.

– Nó không chạy được bao lâu nữa.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tốc độ của Thiên Độc Yêu Long lúc này càng ngày càng chậm, chỉ sợ cũng không kiên trì được bao lâu. Lúc này Bạch Linh cũng cố ý để nó tiêu hao thì mới có thể lấy được chút máu của nó.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng có chút lo lắng. Đương nhiên hắn biết nguyên do Bạch Linh không đuổi quá nhanh. Yêu thú đạt tới thất giai, nếu như truy sát quá nhanh thì ngay cả thỏ cũng có thể quay lại cắn người huống chi là rồng. Yêu thú thất giai, linh thú thất giai, còn có Vũ Vương và Linh Vương, nếu như muốn đánh chết cũng không phải là chuyện dễ dàng, tới cấp bậc này cả đám đều có thủ đoạn bảo mệnh.

Thời gian chậm rãi trôi qua, một đường đuổi theo Thiên Độc Yêu Long. Cùng một con đường một tháng trước Thiên Độc Yêu Long truy sát bọn họ vô cùng kiêu ngạo. Thế nhưng một tháng sau chính nó lại bị đuổi theo phía sau, điều này khiến cho Thiên Độc Yêu Long cứ ngỡ như là mộng.

– Thiên Độc Yêu Long, chậm một chút.

Ngoài khơi, lúc này Bạch Linh quát lên một tiếng, một đạo thủ ấn trong tay được kết. Tức thì một đám phong nhận bạch sắng tuôn ra, trực tiếp đánh vào trên lưng Thiên Độc Yêu Long.

Sưu Sưu.

Phong nhận cắt ngang không gian nhanh chóng nện vào trên lưng Thiên Độc Yêu Long. Lân phiến tung bay, phong nhận trực tiếp trút xuống thân thể khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long.

Thiên Độc Yêu Long kêu thảm một tiếng, cái đuôi quất một cái mang theo sóng nước ngập trời quét về phía Bạch Linh.

Ánh mắt Bạch Linh trầm xuống, khí tức bàng bạc bùng phát.

Sưu Sưu.

Cự vĩ xuyên qua, thân thể Bạch Linh hung hăng bị đập xuống, sau đó thân thể dưới sóng gợn không gian lập tức biến mất.

– Tàn ảnh.

Sắc mặt Thiên Độc Yêu Long đại biến, nó có cảm giác không tốt, bỗng nhiên một thân ảnh màu trắng đột nhiên xuất hiện trên đỉnh đầu nó.

Bạch quang chợt lóe, một chiếc đuôi màu trắng đánh xuống mang theo kình khí kinh khủng rít lên trong không gian, đủ để xuyên thủng mọi chướng ngại vật. Trên cái đuôi màu trắng này mang theo thanh âm trầm thấp, bạo liệt lập tức đánh vào trên trán Thiên Độc Yêu Long.

Ngao.

Trên trán truyền đến sự đau đớn khiến cho Thiên Độc Yêu Long không nhịn được mà gào lên một tiếng thảm thiết, thân thể to lớn lập tức chui xuống đáy biển.

Sưu.

Nghịch Lân Yêu Bằng nhanh chóng đuổi tới, Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng cũng nhanh chóng đuổi theo.

– Vừa ở đây.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào bốn phía. Hai bên có một hải đảo vô cùng lớn, chính là nơi Thiên Độc Yêu Long đột phá lần trước.

– Thiên Độc Yêu Long biến mất, có lẽ đây là sào huyệt của Thiên Độc Yêu Long.

Bạch Linh khẽ nói.

– Chúng ta đuổi theo.

Lục Lâm Thiên mỉm cười.

Trong đáy biển phía dưới có một mảnh san hô và đá ngầm lớn, vô số thực vật bảy màu tỏa ra quang mang chói mắt.

Lục Lâm Thiên và Bạch Linh, Tiểu Long đuổi tới đáy biển. Cảm nhận khí tức của Thiên Độc Yêu Long rồi đuổi tới đây.

– Ồ, nơi này thật xinh đẹp.

Lục Tâm Đồng kinh ngạc khẽ thốt lên. Trước mắt mọi người xuất hiện một cái hang lớn. Dường như là một dải đá ngầm vô cùng khổng lồ, diện tích to lớn, liếc mắt không nhìn thấy đầu cuối. San hô và những thực vật khác tỏa ra ánh sáng nhu hòa trong đáy biển khiến cho đáy biển tràn ngập lưu quang bảy màu.

Chung quanh cái hang lớn này có không ít khí tức yêu thú xuất hiện.

– Đây chính là sào huyệt của Thiên Độc Yêu Long.

Bạch Linh nói.

– Chúng ta đi vào.

Lục Lâm Thiên nói, một đường dọc theo khí tức đuổi tới, xem ra Thiên Độc Yêu Long đã chạy về sào huyệt.

Vượt qua đám san hô và dải đá ngầm, Lục Lâm Thiên tiến vào trong hang động. Bên trong hang động vô cùng rộng rãi, cao chừng ba bốn mươi thước, hai bên hang động có vô số hốc nhỏ, bên trong động cũng tràn ngập lưu quang chói mắt.

– Không ngờ còn có dược liệu.

Trong sơn động rộng rãi, Lục Lâm Thiên phát hiện ra không ít dược liệu. Thứ dược liệu này đều ở dưới nước thế nhưng cũng chưa trưởng thành, tràn ngập dược vị nhàn nhạt, cách thành thục còn một đoạn thời gian.

Chương 910: Cùng đường (2)

– Sào huyệt của Thiên Độc Yêu Long này quả thực không tồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

Rống.

Trong hang động rộng rãi lúc này có vô số tiếng gầm gừ vang lên, tức thì có không ít yêu thú nhảy ra. Đều là yêu thú ngũ giai, tứ giai. Yêu thú ngũ giai hơi ít hơn chút so với tứ giai.

– Cút ngay.

Tiểu Long quát lên một tiếng, khí tức quanh người tản ra.

Dát Dát. Rống.

Thái Âm Yêu Thỏ, Huyết Ngọc Yêu Hổ còn có Phi Thiên Ngô Công lúc này đều tỏa ra khí tức của mình.

Sưu Sưu.

Không ít yêu thú trong hang động lập tức run rẩy, dáng dấp dữ tợn thu liễm lại, cả đám tự động trở về trong hang động, không dám ngăn cản.

– Hừ.

Tiểu Long hừ lớn một tiếng, cũng không đặt những yêu thú ngũ giai này vào trong mắt.

– Mọi người tiếp tục đi vào phía trong. Sau một lát, đi qua hang động rộng rãi uốn lượng thì một thế giới vô cùng rộng rãi xuất hiện trong mắt mọi người. Nơi này vô cùng rộng rãi, quang mang tràn ngập. Có không ít thực vật ở bên trong.

– Dược vị thật mạnh, dường như lại mang theo khí tức kỳ dị.

Lục Lâm Thiên hít một hơi rồi nói. Trong sơn động rộng rãi này ngoại trừ khí tức của Thiên Độc Yêu Long ra dường như còn có một cỗ dược hương không kém.

– Ca ca, nơi này có dược liệu kịch độc.

Cảm ứng của Lục Tâm Đồng đối với độc vật vô cùng mạnh, nàng nhanh chóng nói.

– Dược liệu kịch độc?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong động phủ của yêu thú kịch độc thường sẽ có chút dược liệu kịch độc cũng là chuyện không có gì ky quái. Giống như không ít linh thú và yêu thú trong động phủ thường thường cũng có chút dược liệu xa xỉ.

– Chết tiệt, các ngươi chọc giận ta. Bản vương cùng các ngươi liều mạng.

Một tiếng hét phẫn nộ truyền tới. Lập tức thân thể to lớn của Thiên Độc Yêu Long từ trong sơn động rộng rãi đi ra. Toàn thân có không ít vết máu, lân phiến trên người bị đánh xuống khá nhiều. Có vẻ vô cùng uể oải.

Thiên Độc Yêu Long bị người đuổi tới tận nhà cho nên lúc này vô cùng nổi giận, tới lúc này nó đã không còn đường lui nữa.

– Thiên Độc Yêu Long, ngươi dựa vào cái gì mà liều mạng với ta? Cho dù ngươi có dùng linh hồn xuất khiếu thì khả năng chạy khỏi tay ta cũng chỉ có hơn hai thành. Coi như là vạn nhất ngươi đào tẩu được, thực lực của ngươi cũng tổn hại nhiều. Hơn nữa trong Vụ Tinh Hải này ngươi cũng không tìm đâu ra được long tộc khác mà đoạt xá. Cho nên ngươi sẽ chết.

Bạch Linh nhìn Thiên Độc Yêu Long rồi nói tiếp:

– Hay là ngươi muốn tự bạo yêu đan? Nhưng mà dù ngươi lựa chọn tự bạo yêu đan cũng không làm gì được ta. Vì vậy ngươi dựa vào cái gì mà đòi liều mạng với ta?

Thiên Độc Yêu Long nói không ra lời, dường như tất cả lời nói của Bạch Linh đều đúng.

Lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng vô cùng rõ ràng, dọc theo đường đi Bạch Linh không xuất thủ toàn lực thì sợ rằng Thiên Độc Yêu Long sẽ dùng linh hồn xuất khiếu và tự bạo yêu đan. Nếu như Thiên Độc Yêu Long làm ra lựa chọn như vậy thì hắn đã không thể lấy máu của nó được nữa.

Tự bạo và linh hồn xuất khiếu, trong nhân loại thì vũ giả và linh giả sau khi đạt tới Vũ Vương và Linh Vương là có thể làm được. Đây là hai thủ đoạn cực đoan nhất không ai muốn lựa chọn.

Linh hồn xuất khiếu, Lục Lâm Thiên đã tự mình chứng kiến qua. Linh hồn thoát khỏi cơ thể, chỉ cần đoạt xá được là có thể sống lại, thế nhưng thực lực sẽ hao tổn nhiều, tìm không được thân thể thích hợp để doạt xá thì linh hồn sẽ tiêu tán.

Mà tự bạo là thuần túy là một phương tức kéo theo người đệm lưng mà thôi. Tự bạo chắc chắn sẽ phải chết, khi đó tụ tập và tiêu hao năng lượng trong cơ thể để tự bạo tạo thành lực lượng kinh khủng đánh chết hoặc là làm đối thủ bị thương nặng, thế nhưng tự bạo này cũng tương đương với tự sát.

Vì vậy mà uy lực lại vô cùng lớn. Mượn một Vũ Vương nhất trọng mà nói, uy lực tự bạo, một kích kia chỉ sợ cũng đủ để đánh chết người có tu vi đồng cấp, làm bị thương nặng Vũ Vương nhị trọng.

– Các ngươi muốn thế nào? Ta đã nói qua ta không làm khó dễ các ngươi nữa, các ngươi có thể đi.

Thiên Độc Yêu Long nói.

– Ta nói rồi, ta muốn một bình máu của ngươi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vọng tưởng, máu huyết của long tộc ta sao có khả năng cho ngươi. Ngươi nằm mơ đi.

Thiên Độc Yêu Long cả giận nói, thân là một thành viên trong long tộc cũng đủ để nó cảm thấy tự hào.

– Ngươi cũng coi như thuộc long tộc, nhưng là một con giao long lai tạp mà thôi, sợ là long tộc sẽ không thừa nhận sự tồn tại của ngươi đâu.

Ánh mắt xinh đẹp của Bạch Linh mang theo lãnh ý quét qua.

– Ngươi….

Thiên Độc Yêu Long nhìn Bạch Linh với vẻ phẫn nộ, bộ dạng lại càng dữ tợn hơn nữa, hai mắt tức giận trừng to rồi đột nhiên gào lên một tiếng giận dữ:

– Ngao!

Sau khi tức giận gào lên một tiếng, thân thể khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long vặn vẹo, trên cái đầu khổng lồ lúc này, cái sừng rồng màu đen phát ra hắc mang tràn ngập, giống như đang thôn phệ năng lượng thiên địa bên trong thuỷ vực, nháy mắt trong miệng nó đã ngưng tụ một cỗ khói độc cực lớn, khắp nơi trong thuỷ vực cũng lập tức xuất hiện ba động kịch liệt, sau đó liền bị nhiễm màu đen.

– Tên gia hoả này muốn liều mạng.

Tiểu Long gầm lên một tiếng, ánh mắt lập tức trầm xuống, nói:

– Ta sẽ không sợ con sâu độc nhỏ như ngươi đâu.

– Ngao!

Tiểu Long rít lên một tiếng, cũng ngay lúc đó, thân hình nháy mắt hoá thành kích cỡ lớn nhất, trên cái đầu dữ tợn khổng lồ, con mắt thứ ba ở mi tâm đột nhiên mở ra, một mảnh hào quang chướng mắt nháy mắt đã bao phủ bên trên đám khói độc.

– Ngao, sao ngươi có thể có khí của linh hoàng chứ.

Lúc này đây, thân thể của Thiên Độc Yêu Long nháy mắt cũng run lên, cực kỳ khiếp sợ trước hào quang chướng mắt do con mắt thứ ba của Tiểu Long bắn ra, tốc độ hấp thu năng lượng thiên địa của cái sừng trên đầu cũng chậm dần rồi dừng hẳn.

– Tiểu Long, ta tới giúp ngươi.

Vào đúng lúc này, Lục Tâm Đồng cũng kêu lên một tiếng.

Lục Thiểu Du vốn đang muốn giữ chặt Lục Tâm Đồng, mặc dù con Thiên Độc Yêu Long này bị thương không nhẹ, nhưng nó tuyệt đối không phải thứ mà Lục Thiểu Du có thể đối phó vào lúc này, khi Lục Thiểu Du nhìn thấy thủ ấn quỷ dị do Lục Tâm Đồng đánh ra thì cũng không nhịn được mà khẽ giật mình.

– Xích Kim Độc Chu, đi!

Đúng lúc này, quanh thân của Lục Thiểu Du đột nhiên bị một cỗ khí tức cực kỳ quỷ dị bao vậy, khí tức này khiến cho lòng người sợ hãi, cũng ngay lúc đó, chỉ thấy Lục Tâm Đồng ngẩng đầu dậy, trong mi tâm bắn ra một đạo hào quang màu vàng dữ dội.

– Chi chi!

Một tiếng kêu xuyên xấu sóng nước nháy mắt truyền ra, đúng lúc này, Lục Thiểu Du nhìn thấy cỗ quang mang màu vàng này nháy mắt hoá thành một con quái vật hư ảo khổng lồ, đây là một con nhện khổng lồ màu vàng kim, toàn thân và các chân của nó đang chậm rãi quơ lên giương nanh múa vuốt, răng trong miệng bén nhọn như răng nhanh, phía trên toả ra từng sợi khói độc lan toả.

Chương 911: Tâm đồng ra tay

Con nhện màu vàng này toàn thân đều được bao phủ bên trong lớp giáp xác màu xích hồng thật dày, tản ra từng sợi từng sợi lưu quang, một cỗ khí tức khiến người khác tim đập thật nhanh nháy mắt tản ra, khí tức này quỷ dị tới mức khiến cho ngay cả Bạch Linh cũng phải đổi sắc.

Theo sự xuất hiện của con nhện màu xích kim này, đám Nghịch Lân Yêu Bằng, Phi Thiên Ngô Công, Thái Âm Yêu Thỏ không tránh khỏi toàn thân run rẩy.

Xung quanh của Xích Kim Độc Chu, cả thuỷ vực sóng nước cuồn cuộn, uy áp cực lớn, khiến cho Thiên Độc Yêu Long đang bận đối phó với Tiểu Long lại bị áp chế lần nữa.

– Thú hồn uy áp của yêu thú bát giai.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy lạnh cả sống lưng, thú hồn của con Xích Kim Độc Chu này đúng là quá khủng bố, mặc dù chỉ là một đạo thú hồn, và Lục Tâm Đồng cũng không thể nào thúc dục được toàn bộ thực lực của nó, nhưng uy áp của bát giai yêu thú trên người nó, cộng thêm huyết mạch cao đẳng của nó khi còn sống, nên vẫn tồn tại thú uy.

– Thú hồn Bát giai.

Hai con mắt cực lớn của Thiên Độc Yêu Long nhìn vào đạo thú ảnh hư ảo khổng lồ ở phía trước liền cảm thấy kinh hãi lần nữa, có vẻ như nó cũng rất kiêng kị.

Trong nháy mắt tiếp theo, trong cái nhìn kinh ngạc của Lục Lâm Thiên, trên người Xích Kim Độc Chu đột nhiên có một cỗ sương mù màu đỏ đậm tuôn trào ra từ bên trong cơ thể một cách dữ dội, thân thể khổng lồ dữ tợn di chuyển nhanh như chớp, chỉ nháy mắt, đã đan ra một cái mạng nhện màu đỏ ước chừng cũng phải lớn hơn ngàn thước, thú hồn chi lực mênh mông cuồn cuộn trào ra, khiến cho linh hồn của kẻ khác cũng cảm thấy đau đớn.

– Vèo!

Cái lưới khổng lồ màu đỏ này mang theo lực lượng thú hồn bàng bạc lập tức gào thét hạ xuống, sau đó liền bao trùm cả cơ thể khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long ở bên trong.

Cái lưới khổng lồ màu đỏ này hạ xuống, vừa mới chạm vào cơ thể của Thiên Độc Yêu Long thì chính là trực tiếp xuyên qua cự lãng mà bao trùm lấy nó, linh hồn lực bàng bạc, có thể không thèm đếm xỉa tới sự cường hãn của thân thể Thiên Độc Yêu Long, trực tiếp nhắm vào và áp chế linh hồn của Thiên Độc Yêu Long.

Loại áp chế này, làm cho Thiên Độc Yêu Long lập tức hoảng loạn lên mà gầm thét giãy giụa cơ thể, nhưng cũng không cách nào giãy thoát ra khỏi cái lưới khổng lồ này, dưới công kích linh hồn của cái võng này, tựa như có một cái bóng vô hình trực tiếp áp chế ngay trên người của nó, cộng thêm hào quang do con mắt thứ ba của Tiểu Long lúc này, khiến cho tốc độ và lực lượng của Thiên Độc Yêu Long giảm dần đi không ít.

– Ngao!

Thiên Độc Yêu Long triệt để nổi giận, cái đầu khổng lồ đầy dữ tợn giãy thoát ra khỏi màn quang mang do con mắt thứ ba của Tiểu Long phát ra, cỗ khói độc trong miệng mà nó đã thôn phệ rồi ngưng tụ ban nãy cũng lập tức tuôn ra dữ dội. Trong đám sương mù độc này mang theo năng lượng khủng bố, trực tiếp chấn khai sóng nước chung quanh, trong nháy mắt tiếp theo nó liền nện thật mạnh lên cái lưới màu đỏ của Xích Kim Độc Chu với tốc độ cực nhanh.

– Xuy!

Cái lưới lớn màu đỏ khổng lồ này giống như bị ăn mòn vậy, áp lực bắt đầu buông lỏng, lúc này trên gương mặt nhỏ nhắn của Lục Tâm Đồng cũng lập tức trở nên trắng bệch.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy cả kinh, thực lực của cả Tiểu Long và Lục Tâm Đồng lúc này đều không tệ, nhưng so với

Thiên Độc Yêu Long thì lại hoàn toàn khác, nếu là yêu thú lục giai bình thường thì dưới sự liên thủ của Tiểu Long và Lục Tâm Đồng, e là đã sớm mất mạng rồi, nhưng tu vi của Thiên Độc Yêu Long lại là thất giai, không phải lục giai có thể so sánh nổi.

– Tạp giao long, nằm xuống cho ta.

Một tiếng quát vang vọng, trong từng tầng sóng nước cuồn cuộn lưu lại một đạo tàn ảnh màu trắng, trong nháy mắt tiếp theo đã trực tiếp xuất hiện phía trên cái đầu khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long, thân ảnh xinh đẹp nhảy xuống, sau đó một đạo bạch mang loé lên, một đạo quyền ấn hung hăng nện thẳng lên cái đầu dữ tợn khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long.

– Ầm ầm!

Quyền ấn không lớn, so với cái đầu dữ tợn khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long thì nhỏ đến không đáng kể, cái chính là cỗ lực trùng kích cỡ này thì lại hung hăng đến mức trực tiếp nện cho cái đầu của Thiên Độc Yêu Long ngã vật xuống.

– Phụt!

Lãnh một quyền này, trong miệng của Thiên Độc Yêu Long liền phun ra một ngụm máu tươi, đồng thời cũng liên tục kêu rên thảm thiết.

– Ngao!

Thiên Độc Yêu Long giãy dụa kịch liệt, thân thể cao lớn bộc phát ra lực lượng khủng bố khó mà tin nổi, sóng nước bị giãy văng tung toé, cái động to lớn phía sau cũng bị thân thể to lớn của nó giãy giụa mà trực tiếp đánh nát một nửa, dưới đáy biển lập tức vang lên tiếng nổ liên miên không dứt tựa như thuỷ lôi.

– Còn không chịu dừng.

Bạch Linh quát một tiếng, lại nện thêm một đạo quyền ấn thật mạnh lên đầu của Thiên Độc Yêu Long, lực trùng kích cực mạnh làm cho Thiên Độc Yêu Long vừa mới ngóc đầu lên lại thêm lần nữa bị dộng đầu thật mạnh xuống một mảnh san hô, khiến cho cụm san hô khổng lồ kia cũng trực tiếp bị nứt ra rồi vỡ vụn.

– Phụt!

Thiên Độc Yêu Long lại phun thêm một búng máu nữa, lực công kích của Bạch Linh lúc này cũng không phải thứ hắn có thể chống lại, huống hồ gì lại là đập ngay trên đầu, bất quá có thể chống đỡ được hai quyền của Bạch Linh nện lên đầu hắn, cũng đủ để chứng minh lực phòng ngự khủng bố của Thiên Độc Yêu Long.

Nhìn thấy Thiên Độc Yêu Long phun ra mấy ngụm máu, Lục Lâm Thiên cũng cười khổ, đống máu này phun ra ở dưới nước, căn bản không kịp thu thập đã lập tức tan vào trong nước rồi, phun ra nhiều máu tươi tới cỡ này, nhưng mình lại không thể nào thu thập được, trong lòng cảm thấy buồn bực không thôi.

– Chết tiệt, ta liều mạng với các ngươi.

Thiên Độc Yêu Long tức giận gầm lên một tiếng dữ tợn, đây là sự vũ nhục đối với nó, trong thanh âm tràn ngập tuyệt vọng và tức giận, không ngờ sau khi đột phá tới thất giai, lại rơi vào hoàn cảnh chật vật và bất lực tới mức này, nó đã hối hận vì lỡ trêu chọc đám người này rồi, lại càng thêm kinh ngạc vì chỉ trong một tháng mà thực lực của bọn họ cư nhiên lại có thể gia tăng nhiều như vậy.

– Xuy xuy!

Phía trên đám vảy rồng bị tổn hại quanh thân của Thiên Độc Yêu Long, có từng cỗ hắc mang chói mắt bắn ra, một cỗ khí tức khủng bố quỷ dị bắt đầu tản ra, bộ dạng của thien độc yêu long lúc này lại càng thêm dữ tợn.

– Dù có muốn bạo thể đi nữa thì ngươi cũng không thể đả thương ta được.

Bạch Linh quát một tiếng, con Thiên Độc Yêu Long này cư nhiên muốn bạo thể, trong tay lại định nện xuống thêm một đạo quyền ấn nữa.

– Bạch Linh, tha cho độc long huynh đi.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên lập tức truyền tới.

Vừa nghe Lục Lâm Thiên nói vậy thì Bạch Linh lập tức thu tay lại, lúc này thì khí thế quỷ dị do Thiên Độc Yêu Long phát ra cũng bắt đầu ngừng kéo lên rồi, trong con mắt to như cái chuông đồng kia mang theo vẻ nghi hoặc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Chương 912: Thu được Mã Tiền Tử (1)

– Độc long huynh, ngươi vừa mới đột phá thất giai, có thể xưng vương trong vụ tinh hải này, ngàn vạn yêu thú đều nghe ngươi hiệu lệnh, ngươi thật sự cam lòng tự bạo hay sao, nếu vậy thì đúng là không đáng chút nào, ngươi đã có thể đột phá đến thất giai, sợ là cũng chẳng dễ dàng gì.

Lục Lâm Thiên nhìn vào đôi mắt khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long rồi nói.

– Là các ngươi ép ta.

Thiên Độc Yêu Long nhìn Lục Lâm Thiên, ngữ khí nói chuyện cũng đã ôn hoà đi một ít, vẫn cứ nghi hoặc mà nhìn Lục Lâm Thiên, dường như có vẻ vô cùng nghi hoặc đối với thái độ có chút biến hoá của nhân loại đang đứng trước mắt.

– Độc Long huynh, chúng ta sao có thể ép ngươi được, rõ ràng là lúc đầu ngươi không chịu buông tha cho chúng ta.

Lục Lâm Thiên nói.

Ánh mắt của Thiên Độc Yêu Long đầy vẻ sững sờ, không còn gì để nói, lúc đầu đúng là do hắn đuổi giết đám nhân loại và yêu thú này.

– Lại nói, hiện tại ta chỉ muốn mượn một thùng máu của độc long huynh mà thôi, vừa rồi số máu ngươi chảy chắc cũng phải mười thùng, chẳng lẽ vì một vài thùng máu này, vì một chuyện chẳng hề gây hại gì tới ngươi, nhưng lại muốn mất cả mạng sống sao, đây cũng không phải cách làm thông minh.

Lục Lâm Thiên nói.

– Máu của long tộc chúng ta chính là niềm kiêu ngạo của ta, sao có thể tuỳ tiện cho kẻ khác.

Thiên Độc Yêu Long nói, nhưng rõ ràng là khẩu khí đã mềm mỏng hơn rất nhiều.

– Ta biết rõ máu của long tộc cực kỳ tôn quý, độc long huynh, nhưng cho ta một thùng máu cũng chẳng ảnh hưởng tới toàn cục, không lẽ ngươi thật sự muốn mất mạng hay sao, ngươi cân nhắc thử đi, cho dù ngươi có tự bạo đi nữa, tới lúc đó ta cùng lắm chỉ cần ở hải vực này để tinh luyện ra máu của ngươi là được rồi, chỉ hơi phiền toái một chút mà thôi, ngươi tự chọn lựa đi.

Ngữ khí của Lục Lâm Thiên bắt đầu trầm xuống, ánh mắt hờ hững mang theo chút lãnh ý liếc qua Thiên Độc Yêu Long.

Thân thể của Thiên Độc Yêu Long xoay quanh bên trên đảo san hô lúc này chỉ còn lại phế tích, bắt đầu cảm thấy do dự, vì một thùng máu mà mất mạng, càng nghĩ thì càng cảm thấy không đáng chút nào.

– Được rồi, ta có thể cho ngươi một thùng máu.

Thiên Độc Yêu Long thoả hiệp, trước thực lực tuyệt đối và cái chết, nếu được lựa chọn thì hắn chọn mất máu.

Nghe thấy Thiên Độc Yêu Long chịu thoả hiệp, thân ảnh xinh đẹp của Bạch Linh loé lên, lập tức trở về bên người Lục Thiếu Du.

– Lão đại, tha cho con trùng nhỏ này như vậy thì quá tiện nghi cho nó rồi.

Tiểu Long nhớ lại mối thù bị đuổi giết, lúc này cơn giận vẫn còn chưa tiêu.

– Nhóc con, ngươi nói cho ta biết, sao ngươi lại có khí của Linh hoàng.

Thiên Độc Yêu Long nhìn Tiểu Long, không hề tức giận đối với những lời Tiểu Long nói, ngược lại còn mang chút nghi hoặc mà hỏi Tiểu Long.

– Ta là Linh thú, đương nhiên có khí của Linh hoàng.

Tiểu Long nói.

– Nhưng trên người ngươi còn có khí của Yêu hoàng, chẳng lẽ ngươi là….

Thiên Độc Yêu Long dường như đã đoán ra được điều gì, thần sắc lộ vẻ kinh ngạc.

– Hừ, thì đã sao.

Tiểu Long có vẻ như đã thừa nhận, mắt nhỏ trừng to, nhưng thần sắc cũng có chút hoảng hốt, giống như đang nghĩ gì đó.

– Hoá ra ngươi cũng giống như ta, ta sẽ không so đo với ngươi, ngươi đi ra ngoài hẳn sẽ bị trong tộc đuổi giết, hay là ngươi cứ ở lại trong Vụ Tinh Hải, ta sẽ tặng vị trí yêu vương lại cho ngươi có được hay không.

Thiên Độc Yêu Long nhìn Tiểu Long nói.

Những lời của Thiên Độc Yêu Long nói ra cũng khiến cho Lục Thiếu Du trợn mắt há mồm, Thiên Độc Yêu Long này cư nhiên lại hào phóng như vậy, cam lòng tặng lại vị trí yêu thương cho người khác.

– Hừ, ngươi đừng có mơ.

Tiểu Long hừ một tiếng, nói:

– Xem ra là do ngươi không dám ra ngoài mà thôi, nhưng ta thì không sợ, sớm muộn gì ta cũng sẽ trở về.

– Thực lực ở trong tộc quá mạnh, ngươi không phải là đối thủ đâu, ngươi vẫn còn quá yếu.

Thiên Độc Yêu Long nói với Tiểu Long.

– Một ngày nào đó ta nhất định sẽ trở nên mạnh mẽ, ta sẽ không trốn vào một góc như vậy đâu, đúng là chẳng có chút tiền đồ.

Tiểu Long trừng mắt nhìn Thiên Độc Yêu Long rồi nói.

– Ai nói hả, ta cũng muốn trở về, chỉ là trong tộc sẽ không tha cho chúng ta, trở về căn bản cũng vô dụng, chỉ có bị vũ nhục mà thôi.

Thiên Độc Yêu Long trầm giọng nói, thần sắc rất uể oải, giống như nghĩ tới chuyện gì đó không muốn nhớ tới vậy.

– Ngươi chính là không có can đảm, uổng cho ngươi còn là một thành viên của long tộc.

Tiểu Long ngẩng đầu nói.

– Ai nói ta không có can đảm hả, bất quá là hiện tại ta có muốn đi ra ngoài cũng không được mà thôi, ta đột phá thất giai, cho dù có ngọc giản thông quan của Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang cũng vô dụng mà thôi, yêu thú thất giai không cách nào ra vào trong Vụ Tinh Hải được.

Thiên Độc Yêu Long nói.

– Nếu ngươi thật sự muốn đi ra ngoài thì có thể cầu xin lão đại của ta, lão đại của ta tự nhiên có cách có thể mang ngươi ra ngoài.

Tiểu Long nói.

Ánh mắt của Thiên Độc Yêu Long lập tức nhìn về phía Lục Thiếu Du, sau đó lại nhìn sang Bạch Linh, yêu thú thất giai của đối phương có thể vào đây được, đương nhiên là có cách có thể đi ra ngoài được rồi, ánh mắt đảo một vòng, sau khi do dự một chút thì nói:

– Ta không ra đâu, ta ở trong này đang yên đang lành, ra ngoài làm cái gì chứ.

Nghe thấy đoạn đối thoại của Thiên Độc Yêu Long và Tiểu Long, ánh mắt của Lục Thiếu Du liền biến hoá, xem ra tên Thiên Độc Yêu Long này dường như biết rõ thân phận của Tiểu Long, mà Tiểu

Long sau lần đột phá này, dường như đã biết được không ít tin tức về thân thế của mình.

Ánh mắt loé lên, Lục Thiếu Du lập tức mỉm cười, nói:

– Độc long huynh, ngươi bây giờ là thất giai rồi, trong Vụ Tinh Hải này, thực lực của ngươi hẳn là mạnh nhất nhỉ?

– Đương nhiên rồi, trước kia còn có vài kẻ có thực lực không kém ta là mấy, bất quá bọn họ liên thủ với nhau thì ta không làm được gì, nhưng bây giờ thì bọn họ cũng không phải đối thủ của ta nữa.

Thiên Độc Yêu Long nói mang theo vẻ đắc ý, nhưng nghĩ tới những vết thương chồng chất trên người mình bây giờ, cảm giác đắc ý của hắn lập tức biến mất không còn sót lại chút gì.

– Thì đương nhiên rồi, thực lực của ngươi bây giờ đã là mạnh nhất ở nơi này rồi, ngươi ở lại đây còn ý nghĩa gì nữa, không bằng theo ta đi ra ngoài đi, bên ngoài rộng lớn hơn trong này rất nhiều, cũng náo nhiệt hơn hẳn nơi đây, lấy thực lực của ngươi bây giờ, đủ để tạo một thân thanh danh ở bên ngoài, cần gì ở lại bên trong Vụ Tinh Hải này làm gì.

Lục Thiếu Du nói.

– Cái này…..

Thiên Độc Yêu Long đưa mắt nhìn Lục Thiếu Du, dường như cũng cảm thấy hơi hứng thú, nhưng ánh mắt lập tức loé lên, nói:

– Cường giả nhân loại vô số, ta cũng không muốn ra ngoài, thôi đi vậy, ta ở trong này cũng được rồi.

– Thiên Độc Yêu Long, ta với ngươi bàn điều kiện đi.

Chương 913: Thu được Mã Tiền Tử (2)

Lúc này đôi mắt to trong veo như nước của Lục Tâm Đồng chớp chớp, nhìn Thiên Độc Yêu Long rồi nói, chỉ là sắc mặt có hơi tái nhợt, thú hồn của con Xích Kim Độc Chu kia đã về lại trong mi tâm, có vẻ là vì thúc dục Xích Kim Độc Chu tiêu hao quá nhiều, nên cả người trông có chút uể oải.

– Điều kiện gì?

Đối với điều kiện mà Lục Tâm Đồng nói, có vẻ như Thiên Độc Yêu Long còn cảm thấy có hứng thú hơn cả thứ mà Tiểu Long và Lục Lâm Thiên nói nãy giờ.

– Ngươi muốn bắt ta là bởi vì tinh huyết tiên thiên độc thể của ta có tác dụng cực lớn đối với việc giúp ngươi đột phá tu vi bát giai, bằng không cơ hội đột phá tới bát giai của ngươi sẽ rất nhỏ, điều kiện của ta chính là ngươi phải đi theo bên người của ca ca ta cho đến lúc đột phá bát giai, đến lúc đó ta sẽ giúp ngươi đột phá.

Lục Tâm Đồng nhìn Thiên Độc Yêu Long nói.

– Cái này…

Thiên Độc Yêu Long lập tức trở nên do dự, nhất thời không biết phải làm sao.

– Tiểu trùng tử, đi theo bên người lão đại là tiện nghi cho ngươi rồi, nếu như ngươi không đồng ý thì ta sẽ nói Bạch Linh tỷ rút long gân của ngươi ngay lập tức.

Tiểu Long mở to mắt hăm doạ.

– Độc Long huynh, ngươi đường đường là một yêu thú thất giai của long tộc, ở lại trong Vụ Tinh Hải này để làm gì chứ, đi ra bên ngoài lập một phen thanh danh đương nhiên sẽ oai hơn là ở lại Vụ Tinh Hải này rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn thần sắc của Thiên Độc Yêu Long, vội nói ngay.

Đối với con Thiên Độc Yêu Long này, mới đầu Lục Lâm Thiên chỉ nghĩ, nếu như bên cạnh mình có thêm một yêu thú thất giai thì quá cường hãn rồi, nhưng đây cũng chỉ là nghĩ mà thôi, thực lực của mình mà muốn khống chế được yêu thú thất giai thì rõ ràng là chuyện không thể nào rồi, lấy tu vi nhất trọng Linh Suất của mình hiện tại, nhiều nhất cũng chỉ có thể bố trí được huyết hồn ấn bên trong cơ thể của yêu thú vừa mới đột phá tu vi lục giai trung kỳ mà thôi, đó cũng là cực hạn rồi, nhưng cũng phải có người giúp mới được.

Nếu muốn bố trí huyết hồn ấn trên người của con Thiên Độc Yêu Long này thì đúng là người si nói mộng, cho dù có Bạch Linh ở bên cạnh giúp đỡ cũng không được, linh hồn của Thiên Độc Yêu Long thất giai, chính mình căn bản không thể đối phó được, muốn bố trí được huyết hồn ấn cũng không thể nào làm được. Bạch Linh đúng thật là có thể giết chết Thiên Độc Yêu Long, nhưng còn muốn thu phục thì lại khác nữa, thu phục và giết chết là hai việc hoàn toàn khác nhau.

Có lẽ thực lực của Bạch Linh có thể cưỡng chế uy hiếp cho Thiên Độc Yêu Long thần phục, nhưng loại thần phục này, chỉ sợ là bất kì yêu thú nào cũng sẽ có oán hận, đến một thời điểm nhất định thì ai biết nó có phản kích lại hay làm ra chuyện gì để trả thù hay không, cho nên loại cưỡng chế này dù có thu phục được thì cũng không an toàn, có khi lại thành một tai hoạ ngầm nữa.

Muốn thu phục khiến yêu thú ở lại bên cạnh mình, Lục Lâm Thiên chỉ dám dùng hai cách, một là giống như Thiên Sí Tuyết Sư và Huyết Tích Dịch vậy, sau khi bố trí huyết hồn ấn xong thì sẽ thần phục tuyệt đối, vĩnh viễn không bao giờ phản bội.

Còn một loại khác, chính là tự nguyện thần phục, như Nghịch Lân Yêu Bằng và Tiểu Long đã thần phục vậy, hoặc là Bạch Linh đi theo bên cạnh mình trong thời gian năm năm vậy, cái này không thể gọi là thần phục, mà gọi là trao đổi có điều kiện, trí tuệ của yêu thú so với nhân loại bình thường thì không thể nào gian xảo như nhân loại được, chuyện chúng đã hứa rồi thì sẽ không đổi ý.

Lúc này Lâm Thiên nghe Tiểu Long và Lục Tâm Đồng nói thì hắn mới cảm thấy, Thiên Độc Yêu Long này đúng là rất có khả năng sẽ đi theo mình ra ngoài, đừng nói là thu phục, chỉ cần có thể đi theo bên cạnh mình một thời gian ngắn là đủ rồi, thực lực của mình dù gì cũng sẽ mạnh hơn nữa mà.

– Thiên Độc Yêu Long, ngươi còn do dự cái gì nữa, lại ngứa da à.

Ánh mắt của Bạch Linh đảo qua Lục Lâm Thiên, mắt đẹp trừng to, nhìn chăm chằm về phía Thiên Độc Yêu Long, khí tức xung quanh bắt đầu run run.

Ánh mắt của Thiên Độc Yêu Long nhìn chằm chằm vào Lục Tâm Đồng, Tiểu Long và Bạch Linh, sau đó lại nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

– Các ngươi thật sự có thể đưa ta ra ngoài sao?

– Độc long huynh, mang huynh ra ngoài đương nhiên không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nói, nhịn nỗi vui mừng trong lòng xuống, xem ra bên cạnh mình lại có thêm một yêu thú thất giai rồi, tương đương với cường giả Vũ vương, thực lực của con Thiên Độc Yêu Long này chỉ sợ là còn phải cao hơn cả Quỷ tiên tử Bạch Oánh nữa.

– Tiểu cô nương, lời ngươi nói có thật không?

Thiên Độc Yêu Long hỏi Lục Tâm Đồng.

– Đương nhiên là thật, tới lúc đó ta sẽ cho ngươi tinh huyết của ta, đối với ta cũng chẳng có trở ngại gì.

Lục Tâm Đồng chớp mắt to nói.

– Được rồi, ta sẽ đi cùng với các ngươi, bất quá ta phải nói trước, ta chỉ đi theo bên cạnh các ngươi thôi, các ngươi cũng không thể sai khiến ta làm gì, trừ những lúc các ngươi gặp nguy hiểm ra.

Thiên Độc Yêu Long nói.

– Chuyện này đương nhiên không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên lập tức đáp ứng, có thể để Thiên Độc Yêu Long đi theo bên cạnh là đủ rồi, về phần những chuyện khác thì dễ xử lý rồi.

– Trời ạ, nhiều Mã Tiền Tử như vậy.

Một lát sau, trong động phủ của Thiên Độc Yêu Long, Lục Lâm Thiên mặt mũi đầy vẻ kinh ngạc nhìn mớ đồ bên trong, trong động phủ của Thiên Độc Yêu Long lúc này có không ít dược liệu kịch độc sinh trưởng, độc khí kịch độc nồng đậm tràn ngập cả động phủ, ngửi thôi cũng đã cảm thấy không khoẻ rồi.

Trong một đống dược liệu này, có vài gốc dược liệu màu xanh đen cao chừng nửa người, lá hình như quả trứng, đầu lá hơi nhọn, chỉ toàn một màu xanh đen sáng bóng, mang theo chút lông nhung màu xám bạc, xung quanh nó có một cỗ khí tức lan ra.

Lúc nhìn thấy thứ ấy, Lục Lâm Thiên cũng lập tức nhớ tới vật cần thiết để Đông lão đột phá, đây chính là Mã Tiễn Tử, cây Mã Tiễn Tử này cao cỡ nửa người, sợ là cũng phải sống hơn ngàn năm rồi ấy chứ.

– Ca ca, đây là Mã Tiễn Tử, là thuốc dẫn mà sư phụ cần.

Lục Tâm Đồng cũng lập tức phát hiện ra vài gốc Mã Tiễn Tử này, độc vụ này bao phủ cả động phủ, Lục Lâm Thiên và đám yêu thú có chút khó chịu, nhưng đối với nàng mà nói thì không hề khó chịu chút nào, ngược lại còn có cảm giác tinh thần cực kỳ sảng khoái nữa.

– Các ngươi cần Mã Tiễn Tử này sao, trước kia ở đây có hơn cả ngàn cây, bị ta ăn mãi còn có bấy nhiêu đó.

Thiên Độc Yêu Long nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của Lục Lâm Thiên và Lục Tâm Đồng thì cảm thấy rất là khó hiểu.

– Độc long huynh, Mã Tiễn Tử này đã có bao lâu rồi?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Không rõ nữa, phỏng chừng cũng hơn cả ngàn năm rồi, ta đến Vụ Tinh Hải cũng phải sắp hai trăm năm rồi, lúc trước ở đây có một con Lam Tinh Độc Chương khác, khi đó đám Mã Tiễn Tử này đã có rồi, ta thấy động phủ này không tệ cho nên mới chuyển đến đây.

Thiên yêu độc long nói.

Chương 914: Cự đầu yêu giao (1)

Nhìn đống Mã Tiễn Tử đó, trong lòng Lục Lâm Thiên liền cảm thấy vui vẻ, nhìn tuổi của đám Mã Tiễn Tử này, cũng phải hơn năm trăm năm rồi, Đông lão bây giờ đang ở ngưỡng đột phá, xem ra không bao lâu nữa, trong phi Linh môn sẽ có thêm một vị cường giả Linh vương nữa.

Ngay lúc Lục Lâm Thiên nhanh chóng thu hồi vài gốc Mã Tiễn Tử, thân ảnh nho nhỏ của Lục Tâm Đồng cũng nhanh chóng thu thập tất cả các độc dược khác vào bên trong trữ vật giới chỉ của mình, đối với nàng mà nói thì những thứ này đều là bảo vật.

– Ai, sắp đi rồi, đúng là có chút không nỡ rời đi.

Thiên Độc Yêu Long nhìn động phủ của mình rồi nói.

– Độc long huynh, không phải ngươi tính cứ như vậy mà theo chúng ta ra ngoài đấy chứ.

Lục Lâm Thiên nhìn bản thể khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long rồi nói,

:Xuy!

Thiên Độc Yêu Long nghe vậy, trên người lập tức loé lên một đạo lưu quang, thân thể cao lớn lập tức thu hồi, chỉ nháy mắt, thân thể cao lớn đã hoá thành một đạo thân ảnh hùng tráng.

Thân ảnh ấy cũng to lớn như Hoa Mãn Lâu vậy, toàn thân tản ra một cỗ khí phách, một thân hắc y, mày rậm mắt to, trong vô hình lại toả ra một cỗ khí thế áp người, đặc biệt là một đống râu ria dưới cằm kia, chính là do râu rồng biến thành, trên chòm râu này cũng tản ra một cỗ khí tức khổng lồ, khiến cho yêu thú bình thường mà cảm giác được thì toàn thân cũng phải phát run lên.

– Đột phá thất giai xong thì ta đã có thể hoá hình rồi.

Đối với hình dạng của mình hiện tại, Thiên Độc Yêu Long có vẻ rất hài lòng, lập tức tự mình thưởng thức, xoay quanh một vòng.

– Chúc mừng độc long huynh thuận lợi đột phá thất giai.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, từ nay về sau thực lực của phe mình lại mạnh hơn không ít, ánh mắt của Lục Lâm Thiên lại chuyển về phía Lục Tâm Đồng, biết rõ hôm nay Thiên Độc Yêu Long đồng ý đi cùng với mình, có một phần công lao rất lớn của Lục Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng chớp chớp mắt to với Lục Lâm Thiên, cười tinh nghịch, sau đó lập tức nhét một viên đan dược vào trong miệng, thúc dục thú hồn của Xích Kim Độc Chu, tiêu hao quá lớn đối với nàng, bất quá đối với thực lực của Xích Kim Độc Chu của mình, trong lòng nàng lại hiểu thêm được rất nhiều.

– Đột phá thất giai, vài trăm năm.

Thiên Độc Yêu Long nói.

– Độc long huynh, những yêu vương khác ở đây ngươi có biết rõ hay không, cách nhau có xa hay không?

Lục Lâm Thiên chuyển tầm mắt, nhìn Thiên Độc Yêu Long hỏi.

– Trong Vụ Tinh Hải có hơn mười vị yêu vương, có vài kẻ có thù oán với ta, mấy kẻ ở xung quanh đây cũng không xa lắm, cũng đều có thù oán với ta cả, vốn ta định sau khi đột phá sẽ tới đó báo thù, nhưng hiện tại chúng ta ra ngoài trước đi đã, bằng không đợi Vụ Tinh Hải đóng cửa thì phải đợi ba mươi năm nữa nó mới mở ra.

Thiên Độc Yêu Long nói.

– Không vội không vội, Độc long huynh, chúng ta đi báo thù cho ngươi trước đã, cũng không mất bao lâu, vẫn đủ thời gian để ra ngoài mà.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, một tia sáng khác thường loé lên trong đáy mắt, xem ra mấy tên yêu vương khác cũng không có thù hằn quá lớn với Thiên Độc Yêu Long bằng không trước khi ra ngoài Thiên Độc Yêu Long cũng sẽ không bỏ qua cho bọn họ.

– Vậy cũng được, sẵn tiện báo thù cũng chẳng trễ nãi gì.

Thiên Độc Yêu Long nói.

– Đúng rồi Độc long huynh, mấy tên thủ hạ lục giai yêu thú dưới trướng huynh có thể đi ra cùng huynh hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Ta bảo chúng nó đi cùng ra ngoài đương nhiên sẽ không thành vấn đề, chỉ là bên ngoài là địa bàn của nhân loại, cho nên đám yêu thú bên trong Vụ Tinh Hải này đều không thích ra ngoài.

Thiên Độc Yêu Long nói.

– Trên địa bàn của nhân loại đã sớm có yêu thú rồi.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, trong mắt ánh lên vẻ khác thường.

Bên trong sơn mạch Vụ Hải, phía ngoài của Vụ Tinh Hải, thời gian dần trôi, cũng tác động lên tâm trí của không ít người, không ít người không cách nào đi vào Vụ Tinh Hải nhưng cũng tề tựu lại ở bên ngoài.

Không ít người đều là muốn chờ xem đám người kia có tìm và đi vào được đại điện Vụ Tinh gặp được cơ duyên hay không, đây cũng là một việc trọng đại của Cổ Vực, lại thêm việc có không ít tai mắt của các thế lực khác xen lẫn bên trong, kể cả thế lực của thành Ma Vân và đại lục Linh vũ, mấy tin tức thế này, bọn họ đương nhiên phải thu thập được sớm nhất.

Phía trên mấy ngọn núi cao vυ"t ẩn mình trong mây, không ít tai mắt đều đang chờ mong, thỉnh thoảng lại nhìn về phía bức màn sương trắng kia.

Lúc này đây, bên trong phân đà của Phi Linh Môn kề bên sơn mạch Vụ Đô, Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, và chúng đường chủ đều ngồi đầy đủ.

– Bạch cung phụng, lần này Thanh Phong môn kia đúng là quá lớn mật, ngang nhiên dám động thủ, chúng ta cứ dứt khoát tiêu diệt Thanh Phong môn đi.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói với vẻ tức giận, nếu là trước kia thì hắn cũng không dám nói ra những lời thế này, thực lực của hắn còn chưa đủ đê trêu chọc thế lực nhị lưu như Thanh Phong môn.

Nhưng hiện tại thì không giống lúc trước nữa, thực lực của Phi Linh Môn hiện tại đã không còn như xưa nữa, hắn thân là đường chủ của Vũ đường, tỳ khí đương nhiên là cũng lớn hơn lúc trước.

– Thanh Phong môn chính là thế lực bên ngoài của Lan Lăng sơn trang, muốn tiêu diệt Thanh Phong môn thì không khó, chỉ là trong chuyện này có liên luỵ quá lớn, lại thêm chuyện xảy ra ngay lúc này, ta hoài nghi có kẻ đang châm ngòi thổi gió, tất cả vẫn nên đợi chưởng môn trở về rồi hãy quyết định.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Tính thời gian thì chưởng môn hẳn là cũng sắp rời khỏi Vụ Tinh Hải rồi, không biết lần này chưởng môn đi vào đó có thể đạt được cơ duyên gì hay không, ta có nghe nói, nếu lấy được cơ duyên bên trong Vụ Tinh Hải thì đều là đại cơ duyên, thậm chí còn có thể lấy được Linh khí nữa.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nói, mắt đẹp ánh lên vẻ ngưỡng mộ. Linh khí, chính là thứ mà mỗi Vũ giả Linh giả đều mong đạt được, Vũ giả có và không có Linh khí, hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau, so ra địa vị cũng không giống.

– Vận khí của hắn gần đây không tệ, phỏng chừng có thể gặp được cơ duyên đấy.

Đông Vô Mệnh nói, trong lòng của hắn, từ lúc hắn quen biết Lục Lâm Thiên tới giờ, vận khí của tên tiểu tử kia chính là tốt tới mức khiến cho người ta hâm mộ ghen tị không thôi.

Bên trong Vụ Tinh Hải bao la, trời nước liền nhau, giữa không trung có không ít người đang ra sức chạy như bay, tiến vào Vụ Tinh Hải vốn là một chuyện khiến cho biết bao người mong chờ không thôi, nguyên một đám đều vô cùng hưng phấn, nhưng bây giờ con đường trở về, cũng khiến cho không ít kẻ thất vọng mà về, thậm chí không ít người còn than thở, tiếc cho năm mươi vạn tệ dùng để mua ngọc giản thông quan, phần lớn người thậm chí còn mua giá cao ngoài chợ đêm, kết quả không được gì hết.

Chương 915: Cự đầu yêu giao (2)

Cho nên đoạn trường trở về này, vì để lấy lại vốn, không ít người không khỏi liên thủ cùng với nhau, một đường vây gϊếŧ yêu thú để kiếm yêu đan, đồng thời còn kiếm dược liệu, vận khí tốt thì có thể thu hoạch không ít, vận khí không tốt thì cũng có thể bị yêu thú gϊếŧ chết, bên trong Vụ Tinh Hải này, chính là thiên hạ của đám yêu thú trong nước, khắp nơi đều có yêu thú, trong đó có không ít đám yêu thú lục giai, số lượng yêu thú lục giai hậu kỳ cũng không ít, loại yêu thú tu vi này, người bình thường gặp phải cũng chỉ có thể tự trách vận khí của mình không tốt mà thôi.

Trên đường quay trở về, đám người chẳng chịt thi thoảng lại nhìn thấy phía xa có yêu thú và nhân loại đang đại chiến với nhau, nhìn thấy cũng không cảm thấy kỳ quái. Người nào thực lực hơi yếu đã sớm lảng cho xa, miễn bị cuốn vào, thực lực bình thường thì có thể đi xem trò hay, cũng có thể mon men tới gần để ngư ông đắc lợi, đυ.c nước béo cò.

Tóm lại lúc này trên đoạn đường trở về, khắp nơi đều là một mảnh hỗn loạn. còn có kẻ thù ở bên ngoài Vụ Tinh Hải, vào đây gặp phải nhau tự nhiên là không tránh khỏi đánh nhau một trận, cho nên cũng có thể thường xuyên nhìn thấy đại chiến không ngừng.

Nhưng trong đám này, có một vài người mà không ai dám động vào, đó đương nhiên chính là đệ tử của Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang, đám người này đi cùng với nhau, chỉ có người khác tới nịnh nọt lấy lòng, trong Vụ Tinh Hải này vẫn chưa có kẻ nào dám lớn mật đến mức đi trêu chọc tới đệ tử của Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang.

Tìm kiếm đại điện Vụ Tinh, lúc đầu có đám người không có lộ tuyến đồ thì đi lạc là đương nhiên, lại thêm nơi này trời nước liền nhau, trong hải vực bao la vô bờ, chỉ chệch một tí cũng đủ để đi xa vạn dặm.

Nhưng sau nửa tháng không tìm được đại điện Vụ Tinh, đám người này đều lập tức trở về theo lộ tuyết lúc ban đầu, nửa tháng vẫn chưa tìm được đại điện Vụ Tinh, đủ để chứng tỏ mình đã bị lạc đường, chỉ có thể mang theo niềm hối hận mà quay về, chuyện này cũng chẳng trách đám người bên ngoài, ngay cả lộ tuyến cũng sai, vận khí không phải kém chút ít đâu.

Ngay lúc tất cả mọi người vội vã trở về thì cũng có vài kẻ không sốt ruột chút nào, một chỗ nào đó bên trong hải vực, đột nhiên, trong hải vực bộc phát ra một tiếng nổ kinh thiên, một cỗ sóng nước khổng lồ văng thẳng lên trời, kích khởi từng trận sóng gầm.

– Ầm ầm!

Sóng nước từ trên cao nện xuống, lực tựa ngàn cân, khiến cho mặt nước kịch liệt dâng khởi.

– Ngao!

Đúng vào lúc này, một tiếng gầm thật lớn phóng thẳng lên trời, cũng cùng lúc đó, một đạo lưu quang loé lên, một con yêu thú khổng lồ từ dưới đáy biển nhảy ra khỏi mặt nước.

Thân hình khổng lồ của con yêu thú này cũng phải dài gần bảy trăm thước, tựa như một con cự long, toàn thân có lân phiến màu xanh, khiến cho người ta sợ hãi nhất chính là cái đầu khổng lồ của nó, cũng phải to chừng hơn trăm thước, miệng dài như cá sấu, răng nanh bén nhọn như lợi kiếm, một cỗ khí tức vô cùng hung hãn lan tràn, con yêu thú này không ngờ lại là yêu thú lục giai hậu kỳ.

– Ngao ngao ngao!

Theo con yêu thú này phóng lên trời, trong thuỷ vực bao la lúc này nháy mắt cũng xuất hiện mười con yêu thú khổng lồ trong nước, một cỗ khí tức cường hãn lập tức khuếch tán ra, cả đám yêu thú đều có tu vi lục giai, có vài con đã tới tu vi lục giai trung kỳ, hơn mười con yêu thú này phóng thẳng lên trời, khí thế lăng không hung hẵn như sét đánh, uy thế kinh người thế này, đủ để doạ cho mấy tên thực lực thấp sợ tới run chân.

– Lão đại, đây là con Cự Đầu Yêu Giao mà con tiểu trùng tử kia nói tới sao, lục giai hậu kỳ, thực lực hình như cũng không tệ.

Ở khoảng không phía xa, trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long đứng trên vai Lục Lâm Thiên nói.

– Lục giai yêu thú hậu kỳ, thực lực đương nhiên là không tệ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Cự Đầu Yêu Giao, ta xem ngươi chạy đi đường nào!

– Ngao!

Đúng lúc này, đột nhiên có một tiếng gầm vang vọng khắp đất trời, bên trong sóng nước cuồn cuộn lại có một đạo quang trụ màu đen phóng thẳng lên trời, mang theo một cột nước cao vài trăm thước, sau đó nện xuống ầm ầm như đạn nổ.

– Ầm ầm!

Sóng nước vỗ mạnh, cả không gian lắc lư, trên không của hải vực cũng xuất hiện một con quái vật khổng lồ.

Đây là một con hắc long khổng lồ, toàn thân đen kịt, từ xa nhìn lại, quanh thân tràn ngập một loại hắc vụ dày đặc, ngay cả không gian gợn sóng chung quanh của nó cũng bị phủ thành một màu đen.

Con hắc long này có bộ dạng dữ tợn uy mãnh, trên đầu có một cặp sừng to, lông mi hình răng cưa, toàn thân được lân phiến màu đen bao trùm, trên người có nhiều sợi lưu quang màu đen quanh quẩn.

Con cự long màu đen này mang theo uy thế cuồn cuộn kinh người trực tiếp nhảy ra, thân thể cao lớn tạo ra từng đợt sóng to gió lớn, khí thế của nó đã khiến không ít yêu thú lục giai sơ kỳ và lục giai trung kỳ phải khiếp sợ run rẩy.

Con hắc long màu đen khổng lồ này đương nhiên chính là Độc Long Yêu Giao, trong Vụ Tinh Hải này, cũng chí có Độc Long Yêu Giao mới có uy thế như vậy.

– Hống Hống!

– Ngao Ngao!

– Ô ô!

Theo sự xuất hiện của Độc Long Yêu Giao lúc này, từ dưới đáy biển lại xuất hiện tiếng yêu thú kêu gào liên tục, mặt dưới xung quanh mấy trăm dặm của hải vực lập tức có sóng lớn cuồn cuộn như biển gầm.

– Ầm ầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, từ bốn phương tám hướng lập tức xuất hiện một đám lớn yêu thú, nếu như nhìn kỹ, số lượng cũng phải gần bốn mươi con nữa, kinh khủng nhất chính là bốn mươi con yêu thú đó đều lăng không mà đứng, toàn bộ đều là yêu thú có tu vi lục giai, còn lục giai trung kỳ chắc cũng phải tầm mười con.

Bốn mươi con yêu thú lục giai khổng lồ rất đỗi kinh người kia vừa mới xuất hiện lần nữa, lúc này phân ra bao vây Cửu Đầu Yêu Giao cùng hơn mười con yêu thú còn lại, lúc này trở thành hơn năm mươi con yêu thú tụ lại, sóng nước ngàn dặm cuồn cuộn không ngớt, uy thế kinh người làm cho Lục Lâm Thiên lúc này đang đứng ở đằng xa cũng cảm thấy tim mình run lên, nhưng sau đó lại lộ ra nụ cười tuyệt đối.

Bạch Linh nhìn chằm chằm vào mấy chục con lục giai yêu thú trước mặt, mắt đẹp chớp chớp, sau đó nhìn vào Lục Lâm Thiên, cũng chỉ cười nhẹ không nói gì.

Trong đàn yêu thú khổng lồ, lúc này ngoại trừ Độc Long Yêu Giao ra thì còn có bốn con yêu thú có cơ thể khổng lồ nhất lăng không mà đứng, đứng xếp vòng chung quanh Cự Đầu Yêu Giao.

Khí tức trên người của bốn con yêu thú này thậm chí không kém gì con Cự Đầu Yêu Giao kia.

Bốn con yêu thú khổng lồ này, một con là một con yêu giải khổng lồ, trên tất cả đống chân của nó toàn là lông tơ bù xù, ngao trảo bén nhọn vô cùng, kinh khủng nhất chính là một đôi càng khổng lồ, dài cũng phải ba trăm thước, so với toàn bộ thân hình thì còn muốn to hơn một chút.

Chương 916: Xuất khẩu tương ngộ

Con yêu thú khổng lồ thứ hai cũng là một con hải quỷ khổng lồ, thân hình cũng phải to chừng bảy trăm thước, tựa như một mảng mây đen khổng lồ vần vũ trên không, phía trên cái mai khổng lồ che kín hổ văn, đầu như cự mãng, vô cùng dữ tợn.

Con yêu thú thứ ba nhìn như một con cự ngạc, thân hình khổng lồ không hề thua kém cừ đầu yêu giao, răng nanh làm cho người ta nhìn thôi cũng phát lạnh, trong con mắt to lớn của nó, mục quang bắn ra vô cùng hung hãn.

Con yêu thú khổng lồ thứ tư thì lại là một con cá mập trắng, toàn thân thuần một màu trắng tựa hàn băng, thân thể cao lớn mang theo uy thế cường hãn, nhưng kỳ lạ là con cá mập khổng lồ này lại giống như con cự mãng vậy, có cái đầu giống rắn.

– Trường Ngao Yêu Giải, Hổ Bối Yêu Quy, Thiết Xỉ Yêu Ngạc, Xà Cảnh Bạch Sa, các ngươi cũng muốn đối phó với ta sao, chúng ta là minh hữu cơ mà.

Toàn thân của Cự Đầu Yêu Giao lúc này lấm tấm vết máu, dường như vừa trải qua một trận đại chiến, trong con mắt khổng lồ mang theo vẻ kinh hoàng nhìn vào đám yêu thú khổng lồ kia, đám này trước đây đều là mình hữu của nó,

– Cự Đầu Yêu Giao, chúng ta cũng không muốn đối phó với ngươi, chỉ cần ngươi thần phục Độc Long yêu vương là được rồi.

Hổ văn cự giải khổng lồ nói.

– Ngao!

Độc Long Yêu Giao rít gào một tiếng, uy áp khổng lồ giáng xuống, nói:

– Cự Đầu Yêu Giao, chuyện trước kia ta sẽ không so đo với ngươi, hiện tại ngươi thần phục ta thì ta sẽ tha cho ngươi, bằng không ta sẽ xé xác ngươi ra.

– Gào gào!

Hơn mười con yêu thú trên không rít gào, mang theo uy áp khổng lồ đè xuống, tiếng gầm khổng lồ hung hãn tựa như sấm nổ quanh quẩn trên không trung.

– Độc Long yêu vương, ta thần phục.

Ánh mắt loé lên chút do dự, nhưng Cự Đầu Yêu Giao vẫn lựa chọn thần phục, một trận vừa rồi, hắn đã biết mình không phải đối thủ của Độc Long Yêu Giao, nếu mình không chịu tuân theo thì chỉ còn con đường chết. Độc Long Yêu Giao thì bản thân hắn vốn đã chẳng làm gì được, phải liên thủ mới có thể đối phó với Độc Long Yêu Giao được, lúc này Độc Long Yêu Giao đã đột phá tới đại quan thất giai, hắn càng không phải là đối thủ.

– Chúng ta cũng thần phục.

Nhìn thấy Cự Đầu Yêu Giao thần phục, mười con lục giai yêu thú đi theo Cự Đầu Yêu Giao cũng lập tức thần phục, chúng nó đã sớm sợ tới mức run rẩy rồi, bị mấy chục con yêu thú vây quanh, chúng nó liền biết mình tuyệt đối không phải đối thủ.

Nếu như Cự Đầu Yêu Giao không chịu thần phục, chúng nó biết rõ không thể địch lại, nhưng cũng sẽ phải phản kháng lại chứ không thể chủ động thần phục, yêu thú chỉ biết thần phục một con yêu vương, có yêu vương ở đó, chúng nó cũng không dám đầu hàng, mỗi con yêu thú đều trung thành tuyệt đối với yêu vương mà nó đã thần phục.

Không trung phía xa, nhìn thấy hết thảy, Lục Lâm Thiên cười tà, lẩm bẩm:

– Xem ra nếu nếu có rãnh thì phải luyện chế thêm vài cái không gian thú nang rồi.

Bên trong Vụ Tinh Hải, cả hải vực rộng lớn vô cùng, sương trắng lượn lờ, lúc này trên vài hòn đảo, không ít người đang đáp xuống, nhân số cũng ngày càng nhiều hơn.

Mọi người hạ xuống, đều thở phào ra một hơi, ánh mắt nhìn chằm chằm về phía trước, một bức màn trời được tạo nên từ sương trắng bao la.

Trong số mấy hòn đảo này, có một hòn đảo nhỏ, lúc này ánh mắt của Lục Tiểu Linh vẫn cứ quét khắp chung quanh đầy lo lắng, cẩn thận tìm kiếm, nhưng vẫn không tìm được thân ảnh quen thuộc kia.

– Chẳng lẽ tên hỗn đản lừa đảo kia gặp phải chuyện gì bất trắc hay sao.

Nghĩ tới đây, trên gương mặt xinh đẹp của Lục Tiểu Linh lập tức càng thêm lo lắng.

– Tiểu thư, cửa ra hẳn là sắp mở rồi, lần này tiểu thư có thể gặp được cơ duyên bên trong đại điện Vụ Tinh, tin chắc là chưởng môn nhất định sẽ rất vui mừng.

Trong Linh Thiên Môn, Vương Hiểu trưởng lão nói.

– Ân!

Lục Tiểu Linh nôn nao trong lòng nhưng vẫn đáp một tiếng, ánh mắt thì vẫn cứ nhìn về phía trời xa nơi hải vực.

– Tiểu Linh tiểu thư, nghe nói Linh Thiên Môn đầu xuân sẽ gặp được cảnh đẹp hiếm có là bách sơn hoa đào nở rộ, phỏng chừng cũng không bao lâu nữa, vậy không bằng mở đào hoa yến ở Linh Thiên Môn đi, đến lúc đó ta nhất định sẽ tới Linh Thiên Môn xem hoa đào nở, phẩm đào hoa yến, kính xin Tiểu Linh tiểu thư hướng dẫn cho ta một phen.

Gia Cát Tử Vân không biết từ lúc nào đã đi tới bên cạnh Lục Tiểu Linh, ánh mắt thì lộ vẻ mập mờ khiến cho Lục Tiểu Linh tức giận liếc mắt trừng hắn một cái.

– Ngươi….

Lục Tiểu Linh hờ hững nhìn tên Gia Cát Tử Vân kia, đúng lúc đang muốn nói gì, nhưng đột nhiên nhìn thấy phía trời xa xuất hiện hai đạo thân ảnh rất quen thuộc, trong màn sương trắng nhàn nhạt, hai đạo thân ảnh mặc dù nhìn không rõ lắm, nhưng nhất định không thể lầm được.

Sắc mặt của Lục Tiểu Linh lập tức trở nên vui vẻ, mà lúc này, hai đạo thân ảnh kia đã đi đến trên không, đang nghĩ xem nên xuống hòn đảo nào.

– Tâm Đồng, ta ở đây nè, mau tới đây đi.

Thanh âm của Lục Tiểu Linh lúc này không hề kiêng kỵ gì, hô lên rất lớn, thanh âm vang vọng khắp nơi, khiến cho không ít kẻ chú ý tới.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên thi triển phong chi dực, trên vai mang theo Tiểu Long, lôi kéo Lục Tâm Đồng vỗ cánh bay tới, nhìn qua đám thân ảnh chằng chịt bên dưới, xem ra vừa đúng lúc, cửa ra vẫn còn chưa mở.

– Ca ca, là Tiểu Linh tỷ, chúng ta xuống chỗ đó đi.

Nghe được thanh âm kêu gọi ở bên dưới, Lục Tâm Đồng chớp mắt to tìm kiếm, sau đó liền dễ dàng bắt gặp Lục Tiểu Linh đang đứng phất tay ra hiệu.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên đã sớm đảo qua, trên đảo nhỏ hình như cũng là đệ tử của Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang, có chút do dự rồi hạ xướng, hai cánh trên lưng vỗ mạnh, lập tức bay về phía hòn đảo.

Mặc dù đã đột phá Vũ Suất, ngay cả Lục Tâm Đồng lúc này cũng đã là Linh Suất rồi, nhưng Lục Lâm Thiên cũng dặn Lục Tâm Đồng nhất định phải tận lực thu liễm khí tức, không cần phải để lộ thực lực của mình, phải giữ bí mật thực lực mới tốt, đối với bản thân càng có lợi.

Mà bản thân Lục Lâm Thiên lúc này cũng không muốn bộc lộ thực lực của mình ra, có thể giấu được bao lâu thì hay bấy lâu, để lộ thực lực của mình bây giờ mà nói thì không có lợi chút nào.

– Xuy!

Dưới ánh nhìn của đám đệ tử Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang và không ít kẻ đang dòm ngó từ xa, Lục Lâm Thiên lập tức thu nhỏ phong chi dực ở sau lưng lại rồi đáp xuống đảo.

Nhìn thấy một màn này, lập tức khiến cho không ít đệ tử của Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang lộ ra vẻ hèn mọn, còn thi triển phong hệ vũ kỹ để chứng minh mình không phải Vũ Suất, không có thực lực Vũ Suất, đám đệ tử Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang này ở Cổ Vực luôn mắt cao hơn đầu, đương nhiên sẽ không thèm để vào mắt.

Lục Lâm Thiên vừa mới hạ xuống, đều thu hết vẻ mặt của đám người chung quanh vào trong đáy mắt, nhưng hắn cũng chẳng buồn để ý, chỉ có vài đạo khí tức mờ ảo từ xa bắn tới khiến cho Lục Lâm Thiên dùng dư quang khoé mắt liếc nhìn một cái mà thôi, giống như cường giả trong sơn môn đang đánh giá chính mình, trong đó có Bảo Thai Môn, Nam Hải Môn và Tầm Vũ Động sơn môn.

Chương 917: Rất kiêu ngạo sao! (1)

– Tiểu Linh tỷ, trên đường đi muội tìm không thấy tỷ.

Lục Tâm Đồng vừa hạ xuống đất liền chạy tới bên người Lục Tiểu Linh, bộ dạng đáng yêu nhường ấy, càng thêm để lộ ra đường cong lung linh tràn đầy sức sống, cũng làm cho không ít người ghé mắt nhìn thêm một hồi.

– Ta cũng đang đi tìm các ngươi.

Lục Tiểu Linh nói, hai người quấn quít lấy nhau một hồi mới buông ra, ánh mắt của Lục Tiểu Linh lại quét về phía Lục Lâm Thiên, chu miệng nói:

– Ngươi thì sao, có gặp phải nguy hiểm gì không?

– Cũng may, không gặp phải nguy hiểm gì.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, cũng không biết nên nói gì, lúc này đưa mắt nhìn về phía Lục Tiểu Linh, trong lòng cũng cảm thấy có chút hổ thẹn.

– Hừ, chết thì mới tốt, ai kêu ngươi không đi tìm ta.

Lục Tiểu Linh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên một cái, môi mọng chu ra, không rõ là có tức giận hay không.

– Tham kiến Vương trưởng lão.

Lục Lâm Thiên có chút xấu hổ và bất đắc dĩ, vừa gặp Vương Hiểu liền lập tức hành lễ, cũng là để che giấu vẻ xấu hổ của mình.

– Lục chưởng môn hữu lễ.

Vương Hiểu cũng mỉm cười thi lễ, không dám sơ xuất, biết rõ tên tiểu tử Lục Lâm Thiên này được môn chủ tán dương, đồng thời bên trong Phi Linh Môn cũng có không ít cường giả, người ta là chưởng môn một môn phái, dù nàng có là trưởng lão của Linh Thiên Môn đi nữa nhưng cũng phải chừa chút mặt mũi.

– Vương trưởng lão, chẳng lẽ vị này chính là Lục chưởng môn của Phi Linh Môn gần đây hay được nhắc tới sao?

Trong Linh Thiên Môn, có một vị lão giả vận trường sam nhạt màu nhìn và đánh giá Lục Lâm Thiên.

– Lục chưởng môn, vị này chính là Văn trưởng lão của Linh Thiên Môn chúng ta.

Vương trưởng lão lập tức nghiêng người giới thiệu vị lão giả đứng bên cạnh cho Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tử Lục Lâm Thiên, tham kiến Văn trưởng lão.

Lục Lâm Thiên mỉm cười thi lễ, âm thầm đánh giá khí tức của vị lão giả này, hơi cảm thấy kinh ngạc, theo khí tức nhìn lại, cư nhiên là một vị cường giả Vũ Suất cửu trọng.

– Lục chưởng môn hữu lễ, ta nghe nói Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đang ở tại Phi Linh Môn, ngày khác nhất định sẽ tới bái phỏng.

Vị lão giả này cũng mỉm cười đáp lễ, thần sắc không thay đổi chút nào, ánh mắt cũng đang đánh giá Lục Lâm Thiên.

– Hoan nghênh, nếu Văn trưởng lão có tới Phi Linh Môn, thì chính là cho Phi Linh Môn chút mặt mũi rồi.

Lục Lâm Thiên khách sáo đáp lễ, nhưng trong lòng thì lại nghĩ, xem ra tình địch của Đông lão lại có thêm một người rồi, vị Văn trưởng lão này của Linh Thiên Môn chỉ sợ hơn phân nửa là người theo đuổi Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh rồi, không ngờ lúc Quỷ Tiên Tử còn trẻ lại có nhiều người ái mộ như vậy.

Đang nói chuyện với Văn trưởng lão, Lục Lâm Thiên lại cảm thấy có không ít mục quang đang dòm ngó mình, dường như là của đám người Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang và Hoá Vũ tông ở cách đó không xa.

Trong ba đội nhân mã này, Lục Lâm Thiên cũng có thể nhận ra một vài ké, ban đầu ở bên trọng sơn mạch Vụ Hải cũng đã nhìn thấy một ít đệ tử của Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang.

Mà trong số này, Lục Lâm Thiên cảm nhận được một đạo ánh mắt khác thường nhất, khoé mắt dư quang đảo qua, chính là một thanh niên vận cẩm bào tuổi chừng hai mươi bốn hai mươi lăm, bộ dạng hơi gầy, vóc người cao ngất, gương mặt góc cạnh rõ ràng, cũng xem như phong độ nhẹ nhàng.

– Linh Suất Ngũ trọng.

Nhìn khí tức tản mát như có như không trên người thanh niên này, Lục Lâm Thiên nhíu mày, khí tức của thanh niên này so với Khang Tử Vân thì mạnh hơn một chút, dường như đã đạt tới tình trạng Linh Suất ngũ trọng. Dựa theo tuổi tác của thanh niên này mà xem, có được tu vi thực lực cỡ này, đủ để người ta sợ hãi cảm than rồi.

Bất quá Lục Lâm Thiên cũng không biết, tên Gia Cát Tử Vân này vốn chỉ là Linh Suất tứ trọng, bởi vì gặp được cơ duyên bên trong đại điện Vụ Tinh cho nên mới đột phá lên tới Linh Suất ngũ trọng.

– Tiểu tử, ngươi chính là Lục Lâm Thiên của Phi Linh Môn sao, nghe nói cái Phi Linh Môn nho nhỏ của ngươi gần đây rất càn quấy.

Ngay lúc Lục Lâm Thiên âm thầm đánh giá tên Gia Cát Tử Vân này thì ánh mắt của Gia Cát Tử Vân cũng nhìn vào Lục Lâm Thiên, vừa rồi thấy Lục Lâm Thiên và Lục Tiểu Linh trò truyện, hắn liền cảm thấy dường như quan hệ của hai người bọn họ có vẻ không tầm thường chút nào.

– Gia Cát Tử Vân, ngươi muốn làm gì hả.

Lục Tiểu Linh nhìn thấy Gia Cát Tử Vân đang nhìn Lục Lâm Thiên thì lập tức quát khẽ với Gia Cát Tử Vân.

– Tiểu Linh tiểu thư, ta chỉ chào hỏi với tiểu tử này mà thôi, Phi Linh Môn mang theo người của Bách Thú cốc, Lan Lăng sơn trang ta còn chưa tìm hắn tính sổ.

Gia Cát Tử Vân nói với Lục Tiểu Linh, ánh mắt lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên lần nữa.

– Gia Cát Tử Vân, đại thiếu gia của Lan Lăng sơn trang, chẳng trách lại có thiên phú bực này.

Lục Lâm Thiên nghe xưng hô của Lục Tiểu Linh với thanh niên kia cũng lập tức nhớ ra thân phận của kẻ này, đối với một vài người và việc đặc biệt trong Cổ Vực này thì trước khi lên đường lần này, Lục Lâm Thiên đã sớm nghe Diệp Mỹ nói tới kẻ này rồi.

Gia Cát Tử Vân, thiên tài Linh giả nổi tiếng khắp Cổ Vực, đại thiếu gia của Lan Lăng sơn trang, luôn là nhân vật phong vân trong Cổ Vực. Những điều Lục Lâm Thiên biết về Gia Cát Tử Vân chỉ có như vậy, còn thêm nữa thì chẳng biết gì.

Nhìn tên Gia Cát Tử Vân này một cái, Lục Lâm Thiên nhướng mày, coi như không hề để ý tới, sau đó thu hồi ành mắt nhìn khắp xung quanh, thực lực của đám Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang ở đây, Lục Lâm Thiên lập tức đều thu vào đáy mắt.

Ánh mắt đảo qua, làm cho Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy có chút xúc động, đám người tới Vụ Tinh Hải lần này hẳn đều là những kẻ nổi bật nhất trong đám đệ tử trẻ tuổi của Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang, thực lực quả nhiên bất phàm, có không ít Vũ Suất và Linh Suất, trong đó ngay cả Vũ tướng cửu trọng và Linh tướng cửu trọng cũng có không ít.

Nhìn hết thảy ở đây, Lục Lâm Thiên không khỏi âm thầm so sánh với đám đệ tử thân truyền của Tam tông tứ môn, tổng thể mà nói, đệ tử của Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang này không hề thua kém Tam tông tứ môn, không biết hiện tại thực lực của đám thân truyền đệ tử của Tam tông tứ môn đã tới tu vi nào, có vẻ như là thực lực tổng thể trong đám trẻ tuổi nhất còn thua một chút.

Trong lòng thầm than, Nam Thúc cũng từng bảo mình không thể xem thường Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang và những thế lực khác ở Cổ Vực. Hiện tại xem ra, chỉ bằng thực lực của đám đệ tử trẻ tuổi của Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang thì cũng không kém hơn Tam tông tứ môn, cho dù nội tình có kém hơn một chút thì cũng không kém quá nhiều.

– Sợ là chết không ít người rồi.

Tâm thần của Lục Lâm Thiên lập tức dò về phía đám người rậm rạp chằng chịt kia, lúc mới vào thì nhân số đông hơn rất nhiều, lúc này Lục Lâm Thiên phỏng chừng ít đi khoảng ba bốn ngàn người, những người này chắc là đã chết cả rồi, có kẻ chết trong bụng yêu thú, có kẻ hẳn là bị đánh chết, cụ thể thì không nói chắc được.

Chương 918: Rất kiêu ngạo sao! (2)

– Thiếu tông chủ, là tên tiểu tử đó, tiểu tử đó sao lại ở cùng một chỗ với người của Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang?

Trên một hòn đảo gần đó, bốn đạo thân ảnh đứng tụm lại một chỗ, ánh mắt của bốn người đang nhìn chằm chằm về phía hòn đảo nhỏ đằng xa kia.

– Hừ, xem ra tiểu tử kia cũng không phải người của Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang, mặc kệ hắn là ai, sau khi ra ngoài, không được để cho hắn chạy nữa.

Một thanh niên âm lệ nói.

– Tiểu tử, chẳng lẽ ngươi không nghe ta nói gì à?

Trên hòn đảo lúc này, Gia Cát Tử Vân thấy Lục Lâm Thiên không để ý gì tới hắn thì thần sắc lập tức trầm xuống.

– Xuy xuy!

Lục Lâm Thiên không nói gì, nhưng tỳ khí của Tiểu Long thì không được tốt, cái lưỡi nhỏ phun ra nuốt vào, nếu không phải Lục Lâm Thiên có lệnh, chỉ sợ Tiểu Long đã sớm nhào qua rồi.

– Ngươi là ai chứ, lấy tư cách gì hô to gọi nhỏ với ca ca của ta.

Lục Tâm Đồng hai tay chống nhanh, cảm thấy vô cùng tức giận, nghe có kẻ hung dữ với ca ca của mình liền không nhịn được.

– Hừ, một tiểu cô nương miệng còn hôi sữa cũng dám vào Vụ Tinh Hải, tuổi còn nhỏ mà đã hung dữ như vậy, ta xem như nể mặt Tiểu Linh tiểu thư nên không so đo với ngươi, nếu không, chỉ bằng ngữ khí của ngươi khi nói chuyện với ta ban nãy thì ta nhất định sẽ không khách khí với ngươi.

Gia Cát Tử Vân nhìn Lục Tâm Đồng rồi nói.

– Chẳng lẽ ngươi cũng chỉ có thể bắt nạt một tiểu cô nương hay sao, cho dù không phải trước mặt Tiểu Linh, ta cũng muốn xem kẻ nào dám không khách khí với muội muội của ta.

Mục quang của Lục Lâm Thiên loé lên, mình có thể không để ý tới tên Gia Cát Tử Vân này, cũng không phải lúc để gây chuyện, chính là bất kể ra sao, cũng không thể để cho Tâm Đồng bị nửa điểm uỷ khuất.

– Tiểu tử, ngươi đúng là rất kiêu ngạo!

Gia Cát Tử Vân lạnh giọng nói, ánh mắt loé lên, mang theo lãnh ý nhìn chằm chặp vào Lục Lâm Thiên.

Lúc này, đám đệ tử của các đại sơn môn đứng chung quanh đều dồn mắt nhìn về phía này, kể cả các trưởng lão của các đại sơn môn, mỗi người đều mang suy nghĩ riêng, bốn vị Linh Suất trẻ tuổi của Linh Thiên Môn lần trước đã tới Phi Linh Môn cũng dõi mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Cũng không kiêu ngạo bằng các hạ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Tên Gia Cát Tử Vân kia, ta cảnh cáo ngươi, nếu ngươi dám làm gì Lục Lâm Thiên thì ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi đâu.

Lúc này Lục Tiểu Linh cũng lập tức bước lên nói.

Cũng cùng lúc đó, một đạo truyền âm lập tức vang bên tai Lục Lâm Thiên:

– Tên lừa đảo, ngươi đừng để ý tới hắn, Lan Lăng sơn trang không phải thế lực mà bây giờ ngươi có thể đối phó đâu, đừng trêu chọc Lan Lăng sơn trang.

– Xuy xuy!

Đúng lúc này, ở giữa không trung đột nhiên phát ra một trận ba động rất nhỏ, ánh mắt của tất cả mọi người lập tức chuyển về nhìn chằm chằm vào màn sương trắng phía trên.

Chỉ thấy trên nền sương trắng dày đặc bên trên, lúc này bắt đầu xuất hiện từng đợt ba động, một cỗ khí tức khiến người ta cảm thấy áp lực và run sợ lan tràn, sương mù dày đặc bắt đầu vặn vẹo kịch liệt, phát ra tiếng vù vù vang dội tựa như vòi rồng.

– Cửa ra sắp mở rồi.

Nhìn thấy động tĩnh thế này, tất cả mọi người đều lập tức chuẩn bị kỹ càng để ra ngoài.

– Ầm ầm!

Chỉ sau một lát, khoảng sương mù dày đặc phía trên toả ra một cỗ năng lượng ba động, sương trắng lập tức vặn vẹo, sau đó đột nhiên phát ra ba động kì lạ, đúng lúc này, từng tiếng vang ầm ầm truyền ra, một dòng nước chảy thẳng xuống, tựa như chảy xuống từ trên trời vậy, sương mù dày đặc đột nhiên bị vây bên trong dòng nước chảy.

Không gian run lên, trước dòng nước chảy, không gian gợn sóng trực tiếp rung động rồi mở ra, phía chân không đều là một dòng thác nước chảy liên miên, cao như chọc trời, to lớn đồ sộ, sóng nước chập trùng, không ngừng đổ xuống hải vực, khiến cho từng con sóng dữ nối nhau ập tới một cách dũng mảnh, mang theo từng đợt sóng vỗ cuồn cuộn, phát ra âm thanh 'ầm ầm' đinh tai nhức óc.

– Hừ, coi như vận khí của tên tiểu tử nhà ngươi tốt, lần sau ta sẽ tiếp tục tính sổ với ngươi.

Gia Cát Tử Vân nhìn Lục Lâm Thiên một cái, cửa ra đã mở, vốn muốn nhân cơ hội này để ra tay một phen, nhưng lúc này đi ra ngoài vẫn quan trọng hơn.

– Chúng ta đi thôi!

Lúc này, đám đệ tử của Hoá Vũ tông và hắc sát giáo ở xung quanh đều phóng lên trời đầu tiên, toàn thân được bao quanh dưới một tầng hào quang, mang theo tiếng xé gió, trực tiếp nhảy vào trong dòng nước.

– Tiểu thư, chúng ta cũng đi thôi.

Văn trưởng lão nói.

– Cái tên lừa gạt chết dẫm kia, ngươi cũng đi cùng ta đi.

Lục Tiểu Linh nhìn Lục Lâm Thiên, liếc Gia Cát Tử Vân một cái rồi nói, sau đó kéo tay Lục Lâm Thiên và Lục Tâm Đồng nhảy lên lưng một con yêu thú phi hành ngũ giai hậu kỳ trên không.

Đám người Linh Thiên Môn từ Vũ Suất trở xuống đều leo lên lưng của yêu thú phi hành, đám yêu thú phi hành vỗ cánh bay đi, nhanh chóng chui vào trong dòng chảy.

– Hừ!

Nhìn Lục Tiểu Linh kéo Lục Lâm Thiên lên phi hành thú, sắc mặt của tên Gia Cát Tử Vân lập tức trở nên vô cùng khó coi, lãnh ý tản ra bốn phía.

– Thiếu gia, chúng ta nên đi ra thôi.

Một vị trưởng lão trong Lan Lăng sơn trang nói.

– Chúng ta đi.

Gia Cát Tử Vân quát lạnh một tiếng, nháy mắt cũng trực tiếp nhảy vào bên trong dòng chảy kia.

– Vèo vèo…

Giữa không trung, tiếng xé gió phô thiên cái địa vang lên không ngừng, từng đạo thân ảnh lướt nhanh về phía dòng chảy dữ dội của khe hở không gian phía trước.

Bên ngoài Vụ Tinh Hải, trong sơn mạch Vụ Hải, lúc này bên trên dòng nước chảy khổng lồ kia, có mấy đạo cột sáng khổng lồ không biết từ đâu đến xuyên thấu qua, tỏa ra một cỗ khí tức chấn tâm động phách, mấy kẻ có thực lực thấp đã sớm run rẩy cả người, cỗ uy áp này vô cùng khổng lồ.

– Ba tháng, rốt cuộc cũng ra khỏi đây được rồi, không biết bây giờ Linh Thiên Môn của chúng ta có ai tìm được đại cơ duyên trong truyền thuyết hay không.

Trên một ngọn núi khổng lồ, Lục Chính Cường đang đứng chắp tay, ánh mắt có chút khẩn trương lẫn chờ mong.

– Chưởng môn, đại cơ duyên là gì?

Trong Linh Thiên Môn, mấy vị trưởng lão đứng bên cạnh Lục Chính Cường, lam y lão giả trong số đó hỏi.

– Có một số việc, sau này các ngươi sẽ biết, bây giờ vẫn chưa phải lúc.

Lục Chính Cường quay đầu lại nhìn vào chúng trưởng lão rồi nói.

Đúng lúc này, trên vài ngọn núi khổng lồ chung quanh, cũng có rất nhiều người mang theo vẻ mặt cực kỳ khẩn trường, hồi hợp lẫn chờ mong nhìn về phía trước, loại mong chờ này, dường như không phải mong chờ bình thường.

– Vèo vèo…

Bên trong thác nước kia lúc này rốt cuộc cũng có thân ảnh phóng ra ngoài, sau đó liền có từng đạo từng đạo thân ảnh nối đuôi nhau bay ra.

– Ra rồi.

Khắp các dãy núi chung quanh, lúc này có không ít ánh mắt nhìn về phía mấy đạo thân ảnh trên không đang tuôn ra ào ào từ bên trong Vụ Tinh Hải.

– Tâm Đồng, muội tới chỗ ta trước một chuyến có được không, đợi lát nữa rồi hãy đi.

Chương 919: Người tập tễnh

Trên lưng của con yêu thú khổng lồ vừa nhảy ra khỏi dòng nước, Lục Tiểu Linh ngồi trên đó, quay sang hỏi Lục Tâm Đồng.

– Ca ca, chúng ta….

Lục Tâm Đồng quay đầu lại nhìn Lục Lâm Thiên, mấy chuyện này nàng thật không dám làm chủ.

– Cứ mặc kệ hắn, muốn về thì cứ để hắn về trước đi.

Lục Tiểu Linh trực tiếp cắt lời của Lục Tâm Đồng.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu với Lục Tâm Đồng, nhưng trong lòng thì biết rõ, Lục Tiểu Linh không để cho mình đi, sợ là vì tên Gia Cát Tử Vân ban nãy, sợ mình gặp phải phiền phức cho nên mới lôi kéo mình đi cùng.

Sau một hồi, khi tất cả mọi người đều đã rời khỏi màn nước, lúc đã không còn ai đi ra nữa, trên không trung, mấy đạo cột sáng chấn động không gian đó cũng biến mất, cửa vào lập tức đóng lại, màn nước khổng lồ kia lại khôi phục thành một màn sương trắng khổng lồ, chung quanh tràn ngập một cỗ uy áp khổng lồ, chấn động khiến không gian gợn sóng tản ra.

Đúng vào lúc này, không có bất kỳ kẻ nào nhìn thấy, ngay lúc cửa vào của Vụ Tinh Hải đóng lại, ở giữa đại dương mênh mông biển trời nối nhau nằm sâu bên trong Vụ Tinh Hải, một khối đại lục khổng lồ kiên quyết ngoi lên ngàn thước sừng sững, xuyên thẳng trời cao, còn bên ngoài đại điện Vụ Tinh thì lại có một đạo thân ảnh tập tễnh đột nhiên xuất hiện, thân ảnh ấy mặc dù khập khễnh, nhưng cũng vẫn lăng không mà đứng, không thể nhìn rõ bộ dạng, tựa như đã bị sương mù dày đặc che kín vậy, cả người cứ ẩn hiện mơ hồ.

– Rốt cuộc cũng có một tên không qua khảo nghiệm rồi, còn có một người thì chỉ có thể thông qua phân nửa mà thôi, người tới lần này, đúng là có chút ý tứ.

Đạo thân ảnh tập tễnh kia thì thào, trong tay lập tức vung lên hướng về phía không trung, một cỗ không gian gợn sóng nhộn nhạo tạn ra từ trong tay của hắn.

Cũng ngay lúc đó, trên không trung, vốn đang có thể nhìn rõ trời xanh và vài ngôi sao muộn thoáng hiện, trong nháy mắt tiếp theo, cả không gian tựa như vật đổi sao dời, sương mù dày đặc đột nhiên nổi lên, cả không gian lập tức chỉ còn một mảnh mơ hồ mờ mịt, đại điện khổng lồ kia, cùng với cả đại lục to lớn này, đều lập tức bị bao phủ bên trong một màn sương dày, trông gần như biến mất.

Chỉ còn lại một cỗ khí tức thê lương quanh quẩn vô thanh vô tức trong không gian.

………………

– Tham kiến chưởng môn.

– Tham kiến sư phụ.

Chỉ một lát sau, hơn mười đệ tử Linh Thiên Môn đã đến trên một ngọn núi khổng lồ, Lục Lâm Thiên cũng đi theo, ánh mắt nhanh chóng nhìn thấy đám người Lục Chính Cường đứng ở phía trước.

– Miễn lễ, lần này đi thế nào?

Lục Chính Cường trước tiên là hỏi han Văn trưởng lão.

– Chưởng môn, trong Linh Thiên Môn chúng ta, chỉ có tiểu thư là vào được bên trong đại điện Vụ Tinh.

Văn trưởng lão trả lời.

Ánh mắt của Lục Chính Cường cũng mang theo vẻ chờ mong nhìn về phía Lục Tiểu Linh, trong ánh mắt có chút vui mừng.

– Tham kiến Lục chưởng môn.

Lục Lâm Thiên chắp tay thi lễ, đối với chuyện bên trong đại điện Vụ Tinh hắn cũng không rõ lắm, vừa nghe tới đây, không ngờ Lục Tiểu Linh lại chiếm được cơ duyên bên trong đại điện Vụ Tinh.

– Hoá ra là Lục chưởng môn cũng đã tới, Lục chưởng môn hẳn là cũng nhận được cơ duyên bên trong đại điện Vụ Tinh đúng không?

Lục Chính Cường đã sớm nhìn thấy Lục Lâm Thiên, lập tức hỏi han, ánh mắt lại mang theo một chút kinh ngạc và nghi hoặc nhìn vào Tiểu Long trên vai Lục Lâm Thiên, con yêu thú hoàng xà này, luôn cho hắn một loại cảm giác rất khác thường.

– Hổ thẹn quá, tiểu tử không đạt được cơ duyên bên trong đại điện Vụ Tinh.

Lục Lâm Thiên đáp lời, nhưng trong lòng vẫn cảm thấy hoài nghi, vùng đất quỷ dị mà mình tiến vào có lẽ chính là đại điện Vụ Tinh, bằng không thì sao lại có nhiều bảo vật như vậy được, cho dù không phải đại điện Vụ Tinh đi nữa, Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy không quan trọng nữa, bởi vì hắn cũng đã đạt được không ít cơ duyên rồi.

Đối với việc lấy được cơ duyên ở cái nơi quỷ dị kia, lấy cái tính cách mãi không biết đủ của Lục Lâm Thiên thì cũng đã cảm thấy vô cùng thoả mãn, mấy trăm bộ Vũ kỹ huyền cấp sơ giai, hơn một trăm bộ Linh kỹ huyền cấp sơ giai, chín mươi quả Vũ Linh thánh quả, còn có thuốc dẫn cho Đông lão đột phá mà hắn tìm dược lần này, hành trình vào Vụ Tinh Hải của hắn lần này có thể nói là thu hoạch phong phú.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên cũng vô thức rơi vào Không gian thú nang, bên trong cái Không gian thú nang này còn một cỗ lực lượng khủng bố, nếu thả cỗ lực lượng này ra, đến lúc đó e là đủ để oanh động cả Cổ Vực.

– Lục chưởng môn không phải đang đùa đấy chứ?

Lục Chính Cường lập tức cảm thấy nghi hoặc, người bình thường thì không biết chứ hắn thì biết rõ, tiến vào Vụ Tinh Hải kỳ thực cũng không phải dựa vào vận khí mà là dựa vào thiên phú, chỉ có mười người có thiên phú mạnh nhất mới có thể đi vào bên trong đại điện Vụ Tinh, lấy thiên phú của Lục Lâm Thiên, muốn vào bên trong đại điện Vụ Tinh, hẳn là không thành vấn đề mới đúng.

– Thực không dám giấu gì, tiểu tử xấu hổ, không tìm được đại điện Vụ Tinh.

Lục Lâm Thiên nói, mặc kệ cái nơi quái quỷ kia có phải là đại điện Vụ Tinh hay không, Lục Lâm Thiên cũng không muốn để lộ ra ngoài, người mang ngọc có tội mà, người có bảo vật thì sợ nhất chính là bị kẻ khác nhớ thương, cứ an phận một chút là hơn.

Lục Chính Cường lập tức sững sờ, nhìn về phía đám đệ tử đã tiến vào Vụ Tinh Hải. Vương trưởng lão và Văn trưởng lão đều âm thầm đáp lời, chứng minh Lục Lâm Thiên không phải nói dối.

– Lục chưởng môn, gặp phải chuyện gì ngoài ý muốn hay sao.

Lục Chính Cường sau một hồi kinh ngạc và bất đắc dĩ cũng chẳng biết nên nói gì, vốn lấy thiên phú của Lục Lâm Thiên, muốn vào trong đại điện Vụ Tinh, gặp được cơ duyên tốt nhất là chuyện hiển nhiên, thế nhưng lại xảy ra loại chuyện lạc đường này với hắn, cũng chỉ có thể trách vận khí của hắn quá kém mà thôi.

– Không sao, chỉ có thể trách vận khí của tiểu tử không tốt mà thôi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười.

– Lục chưởng môn, ta vốn còn muốn thuận tiện mời ngươi tới Linh Thiên Môn chơi một chuyến, bất quá theo như ta biết thì Phi Thiên Môn sợ là gặp phải một chút phiền toái nhỏ, e là ngươi phải trở về một chuyến để xử lý mới được, lần này không thể mời ngươi tới Linh Thiên Môn làm khách rồi.

Lục Chính Cường lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

– Phi Thiên Môn của ta gặp phải phiền toái?

Trong lòng của Lục Lâm Thiên lập tức trầm xuống, sau đó nói với Lục Chính Cường:

– Lục chưởng môn, không biết Phi Thiên Môn của ta gặp phải chuyện gì, kính xin Lục chưởng môn cho biết?

– Ta cũng không biết rõ lắm, nhưng tuyệt đối không phải chuyện gì quá lớn, bất quá nếu như không xử lý tốt thì nói không chừng sẽ thành phiền toái lớn đó.

Lục Chính Cường nói.

– Lục chưởng môn, vậy ta đây xin cáo từ.

Lục Lâm Thiên nói, nghe thấy Phi Thiên Môn gặp phải phiền toái thì Lục Lâm Thiên cũng không muốn ở đây nữa, Phi Thiên Môn là tâm huyết của mình, tuyệt đối không thể để nó xảy ra bất kỳ phiền toái hay tổn hại nào.

Chương 920: Lai lịch của Tiểu Long (1)

– Ta cũng không giữ lại, Lục chưởng môn cứ việc yên tâm đi, hiện tại vẫn chưa phải phiền toái lớn gì đâu.

Lục Chính Cường nói.

– Tên…..

Lục Tiểu Linh thấy Lục Lâm Thiên phải đi thì lập tức lên tiếng muốn gọi lại, nhưng vì có cha ở đây nên không tiện gọi là tên lừa gạt, nên lập tức sửa lời:

– Lục Lâm Thiên, ngươi cẩn thận một chút, ba tháng sau, Linh Thiên Môn ta sẽ tổ chức một tràng đào hoa yến, ngươi nhớ phải tới đó, nếu như lúc đó ngươi dám không tới thì ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi đâu, ta sẽ nói bí mật của ngươi cho tất cả mọi người biết.

– Ta nhất định sẽ tới.

Lục Lâm Thiên lập tức sững sờ, bí mật của mình mà Lục Tiểu Linh biết được, chỉ có bí mật quan trọng nhất là mình là Linh Vũ song tu, cái này tuyệt đối không thể để lộ, cũng chỉ đành im lặng chấp nhận, nha đầu kia lại biết cách uy hïếp người khác.

– Vậy thì còn được.

Lục Tiểu Linh lúc này mới cảm thấy thoả mãn, lập tức nói:

– Ngươi trở về cẩn thận một chút.

– Ta đi trước đây.

Lục Lâm Thiên nói với Lục Tiểu Linh, nha đầu kia cũng toàn tâm toàn ý đối với mình, mình cũng có điểm có lỗi với nàng ta, sau đó lập tức chắp tay thi lễ với Lục Chính Cường, nói:

– Lục chưởng môn, tiểu từ cáo từ tại đây, cảm tạ Lục chưởng môn đã cho biết.

– Đi thong thả.

Lục Chính Cường nói.

– Tâm Đồng, chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên kéo Lục Tâm Đồng, lập tức thi triển phong chi dực vội vàng đạp không mà đi, bí mật của Không gian thú nang, Lục Lâm Thiên cũng không muốn để lộ, mãi cho tới một chỗ không người mới tiếp tục gọi Thiên Sí Tuyết Sư ra.

– Tiểu thư, sao lúc nãy người lại mời Lục Lâm Thiên tham gia đào hoa yến chứ, phải biết rằng những người có thể tham gia đào hoa yến đều là người có thế lực nhất lưu trong Cổ Vực, ngoại trừ ba cái sơn môn là Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang ra, có thể tới tham gia, cũng chỉ có những thế lực cỡ Thiên Quỷ tông, Thiên Tinh tông miễn cưỡng đủ tư cách tham gia, Phi Linh Môn này có vẻ vẫn kém một chút.

Vương Hiểu trưởng lão nói nhỏ với Lục Tiểu Linh.

– Hừ, ta mời một người tới tham gia đào hoa yến cũng không được hay sao?

Lục Tiểu Linh lập tức cong môi hỏi lại.

– Cái con bé này thật là.

Lục Chính Cường cười khổ một cái rồi lập tức nhìn qua Lục Tiểu Linh nói:

– Nếu Lục Lâm Thiên có thể giải quyết phiền toái của Phi Linh Môn lần này khiến cha thoả mãn thì đào hoa yến này ta sẽ tự mình gửi thiếp mời cho hắn, chút tâm tư của nha đầu nhà con, sau này cha cũng sẽ ủng hộ tuyệt đối, hiện tại thì phải xem hắn có thật sự khiến cha hài lòng hay không, để xem lần này Vân Tiếu Thiên có nhìn lầm hay không.

– Cha, con có tâm tư gì đâu chứ.

Gương mặt nhỏ nhắn của Lục Tiểu Linh lập tức đỏ lên, khó giấu vẻ ngượng ngùng.

– Con gái lớn rồi đúng là không dùng được, cha thì không thành vấn đề, bất quá con cần phải được nương của con đồng ý mới được, con cũng biết đó, chuyện này thì cha con là ta đây cũng không làm chủ được.

Lục Chính Cường mỉm cười nói.

– Cha, cha thật đáng ghét, cha nói bậy gì vậy.

Lục Tiểu Linh nhìn đám người của Linh Thiên Môn xung quanh, sau đó lập tức trốn tới bên cạnh Lục Chính Cường, gương mặt nhỏ nhắn hồng nộn mê người, giống như quả đào mật chín mọng vậy.

– Linh Nhi, mau nói cho cha biết, ở bên trong đại điện Vụ Tinh con đã lấy được cơ duyên gì?

Lục Chính Cường lập tức nhớ tới chuyện gì đó, vội vàng hỏi lại Lục Tiểu Linh với vẻ khẩn trương lẫn mong chờ.

– Con được một kiện hồn Linh khí huyền cấp.

Lục Tiểu Linh nói.

– Chỉ là một kiện hồn Linh khí huyền cấp thôi sao?

Lục Chính Cường không cảm thấy hứng thú gì với kiện hồn Linh khí của Lục Tiểu Linh, hy vọng trong lòng đã nguội hơn phân nửa.

– Còn có một Linh quả, sau khi con dùng thì thực lực đã đột phá một chút, cái khác thì không có.

Lục Tiểu Linh nói.

– Cũng không tệ, hồn Linh khí huyền cấp cũng coi như bảo vật rồi.

Lục Chính Cường nói, nhưng trong mắt rõ ràng có chút thất vọng, có thể là do không được như mong muốn của mình.

Một chỗ bên trong sơn mạch Vụ Hải, sau khi xác định xung quanh không có ai, Lục Lâm Thiên thủ ấn vừa kết, từ trong ngực lập tức nhảy ra mấy đạo lưu quang.

– Rống!

Sau một tiếng thú gầm trầm thấp truyền ra, Thiên Sí Tuyết Sư đã xoay quanh trên không trung, Lục Lâm Thiên và Lục Tâm Đồng cũng trực tiếp nhảy lên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, kế tiếp một đạo thân ảnh xinh đẹp đã hạ xuống bên cạnh Lục Lâm Thiên, mang theo một mùi hương nhàn nhạt, khiến cho ai nghe thấy cũng đều cảm thấy ý loạn tình mê.

– Tuyết Sư, mau chạy về thôi.

Lục Lâm Thiên nhìn Thiên Sí Tuyết Sư nói, liên quan với rắc rối mà Phi Linh Môn gặp phải, mặc dù Lục Chính Cường vẫn luôn khẳng định là không phải chuyện gì to tát, đồng thời Phi Linh Môn còn có Quỷ tiên tử toạ trấn, nhưng trong lòng của Lục Lâm Thiên vẫn tránh không khỏi cảm thấy có phần lo lắng.

– Rốt cuộc cũng ra rồi, mấy trăm năm đã qua, bên trong sơn mạch Vụ Hải này đúng là không thay đổi chút nào.

Một đạo thân ảnh màu đen xuất hiện, nói với chất giọng trầm thấp, trong lúc vô hình có một vỗ khí tức bất phàm liền ba động.

– Xuy!

Khoảng không phía sau, Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ, Song Đầu Thuỷ Hoả Yêu Giao, Huyết Tích Dịch, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Phi Thiên Ngô Công cũng đã xuất hiện, mỗi con đều thu liễm thân thể nhỏ lại đi theo đằng sau, chỉ có Phi Thiên Ngô Công là thu nhỏ lại tới nằm trên vai của Lục Tâm Đồng bất động, có Bạch Linh và Độc Long ở đây, Phi Thiên Ngô Công cũng không dám ngo ngoe.

Lúc này, trong Không gian thú nan của Lục Lâm Thiên còn có không ít yêu thú, cũng không thể thả ra cùng một lúc hết được, nếu như thả cả bọn ra cùng một chỗ thì phỏng chừng sẽ chấn động nguyên cả sơn mạch Vụ Hải này luôn, cho nên Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể trước tiên thu chúng vào bên trong Không gian thú nang, đợi về tới Phi Linh Môn rồi lại tiếp tục an bài.

– Độc long huynh, thế giới bên ngoài có thoải mái hơn bên trong Vụ Tinh Hải hay không.

Lục Lâm Thiên thấp giọng nói.

– Đó là đương nhiên rồi.

Thiên Độc Yêu Long đã đáp lên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, ánh mắt lại nhìn về phía Lục Tâm Đồng nói:

– Tâm Đồng cô nương, chuyện ngươi đã hứa ta, xin đừng đổi ý đó, tới lúc ta muốn đột phá bát giai thì ngươi cần phải cho ta một chút tinh huyết của ngươi đó.

Đối với Lục Tâm Đồng, Thiên Độc Yêu Long dường như có chút kiêng kị, đồng thời cũng không dám đắc tội, nói chuyện đều mang theo ý cười lẫn chút nịnh nọt, râu rồng vung vít, có vẻ vô cùng khôi hài.

– Ta đương nhiên sẽ không đổi ý rồi, bất quá ngươi cũng phải một mực đi theo bên cạnh ca ca của ta, mãi tới khi ngươi đột phá bát giai mới thôi.

Lục Tâm Đồng chớp mắt. Nhanh trí nói.

– Dù sao ta cũng không có chỗ nào để đi, chuyện này đương nhiên không thành vấn đề.

Thiên Độc Yêu Long lập tức nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, mặc dù không biết Thiên Độc Yêu Long muốn đột phá bát giai thì có liên quan gì tới Lục Tâm Đồng, nhưng nhất định là có liên quan tới tiên thiên độc thể của Lục Tâm Đồng rồi.

Chương 921: Lai lịch của Tiểu Long (2)

Lục Lâm Thiên quay đầu sang hỏi Tiểu Long, từ lúc còn ở trong Vụ Tinh Hải thì Lục Lâm Thiên đã nhìn ra sau khi Tiểu Long đột phá lần nữa thì hẳn là trong đầu đã lấy được một ít tin tức, biết được một chút về thân thế của mình.

– Vâng, lần này nghe được lời nhắn của mẫu thân để lại cho đệ, bảo đệ nhất định không được đi tìm nàng, còn bảo đệ phải trốn đi.

Hai mắt của Tiểu Long lại trở nên ướt át.

Nhìn thấy bộ dạng thế này của Tiểu Long, Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy vô cùng đau lòng, vỗ cái đầu nhỏ của hắn, nói:

– Tiểu Long, đệ có biết mẫu thân của đệ ở đâu hay không, còn có phụ thân của đệ nữa?

– Mẫu thân không nói rõ cho đệ biết, bất quá những thứ biết được ở Vụ Tinh Hải cũng giúp đệ biết được đại khái thân phận của mình.

Ánh mắt của Tiểu Long loé sáng, ngóc đâu nhỏ lên nói.

– Thân phận của đệ là gì?

Lục Lâm Thiên lập tức hỏi, thân phận của Tiểu Long cũng là một bí ẩn mà Lục Lâm Thiên luôn tìm kiếm.

– Cha mẹ của tiểu bất điểm này hẳn là tộc Yêu hoàng và tộc Linh hoàng, bất quá không biết là tộc nào, Tiểu Long là hỗn huyết, cũng giống như ta, chỉ là hơi khác mà thôi.

Thiên Độc Yêu Long lập tức nói, sau đó cười hắc hắc, hỗn huyết là nói cho dễ nghe một chút thôi, trong lòng của hắn biết rõ, người thường đều gọi đó là lai tạp.

– Con trùng lớn, hừ!

Tiểu Long trừng mắt nhìn Thiên Độc Yêu Long một cái rồi lập tức quay đầu nói với Lục Lâm Thiên:

– Con đại trùng tử này nói không sai, mẫu thân của đệ hẳn là Linh hoàng nhất tộc, phụ thân của đệ là Yêu hoàng nhất tộc.

– Linh hoàng tộc và Yêu hoàng tộc?

Lục Lâm Thiên sững sờ, chẳng trách Tiểu Long rõ ràng là Linh thú nhưng vẫn có Yêu hoàng chi khí, ngay cả Thiên Độc Yêu Long cũng đã nhìn ra trên người của Tiểu Long có Linh hoàng chi khí.

– Tiểu Long, phụ thân và mẫu thân của ngươi là người của hai tộc?

Ánh mắt của Bạch Linh lúc này cũng loé lên, hỏi Tiểu Long.

– Phụ thân của ta hẳn là Huyền Vũ Hoàng Tộc, còn mẫu thân của ta, hiện tại ta cũng khó mà xác định được.

Tiểu Long chớp mắt, nói.

– Tiểu bất điểm, trên người của ngươi có khí tức hao hao như của ta, nhưng huyết mạch của ngươi mạnh hơn ta nhiều, cho nên mẫu thân của ngươi hẳn là Thanh Long Hoàng Tộc.

Thiên Độc Yêu Long nghiêm mặt nói với Tiểu Long.

– Chắc là vậy, ta cũng cảm giác được khí tức của ta hẳn là Thanh Long Hoàng Tộc, cho nên mẫu thân hẳn là Thanh Long Hoàng Tộc.

Tiểu Long nói.

– Thiên Độc Yêu Long, Thanh Long Hoàng Tộc là Linh hoàng tộc, ngươi là yêu thú, ngươi có quan hệ gì với Thanh Long Hoàng Tộc?

Bạch Linh mang theo nghi hoặc hỏi Thiên Độc Yêu Long.

– Cái này.....

Thiên Độc Yêu Long có vẻ hơi lung túng ngại ngùng, râu rồng bay bay, lập tức nói:

– Cha của ta vốn cũng là một thành viên chính thức của Thanh Long Hoàng Tộc, chính là mẫu thân của ta chỉ là một con Giao, lại là yêu thú, không biết tại sao, ta sinh ra đã là yêu thú rồi.

– Chẳng trách ngươi lại muốn đi vào Vụ Tinh Hải, hoá ra là vì không sống nổi ở Linh hoàng nhai, trong Linh hoàng nhất tộc, mặc dù có một chút yêu thú, nhưng địa vị đều rất thấp, chỉ có thể làm nô bộc của Linh thú khác trong Linh hoàng tộc mà thôi.

Bạch Linh nói.

– Hừ, ta cũng không thèm cái Linh hoàng nhai đó, rời khỏi Linh hoàng nhai ta mới có thể đột phá thất giai đây này.

Thiên Độc Yêu Long nói vậy nhưng dường như vẫn mang theo oán khí.

– Vậy rốt cuộc Yêu hoàng tộc và Linh hoàng tộc đó ở đâu vậy?

Lục Lâm Thiên càng nghe càng mơ hồ, không ngờ Thiên Độc Yêu Long, Bạch Linh, ngay cả Tiểu Long cũng đã biết mà mình lại hoàn toàn không biết chút nào.

– Lão đại, Yêu hoàng tộc hiện tại có hai tộc lớn, theo thứ tự là Bạch Hổ hoàng tộc, Huyền Vũ Hoàng Tộc, Linh hoàng tộc cũng có hai tộc lớn, theo thứ tự là Thanh Long Hoàng Tộc và Chu Tước hoàng tộc.

Tiểu Long nói với Lục Lâm Thiên.

– Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ.

Lục Lâm Thiên lập tức sững sờ, kiếp trước hắn biết rất rõ về tám chữ này, không ngờ tới dị giới này thì những thứ ấy lại tồn tại thật.

– Bốn hoàng tộc Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ này phân biệt khống chế hai nơi là Tổ Yêu lâm và Linh hoàng nhai, nơi đó là đất của yêu tộc và Linh tộc, số lượng yêu thú và Linh thú ở hai nơi đó cũng phải tới vài ức vạn, không hề thua kém nhân loại chút nào, tất cả yêu thú, Linh thú đều phải nghe bốn tộc này hiệu lệnh.

Thiên Độc Yêu Long nói.

– Mạnh tới như vậy sao.

Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy kinh ngạc, trên Thiên Linh lục của sư phụ chỉ giới thiệu vài chủng loại và đặc tính của yêu thú mà thôi, không hề nói gì về tứ đại tộc đàn này, nghe Thiên Độc Yêu Long nói đến việc có hàng ức vạn yêu thú và Linh thú, thực lực của bốn hoàng tộc Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ tuyệt đối khủng bố tới cực điểm.

– Tiểu Long, tại sao mẫu thân của đệ lại bảo đệ đi trốn, không cho đệ đi tìm nàng?

Lục Lâm Thiên hỏi, dựa theo thân thế của Tiểu Long mà nói thì địa vị này nhất định là rất lớn, nhưng lúc xưa khi mình gặp được Tiểu Long thì đúng thật là có Linh thú đang đuổi giết nó.

– Cái này, hiện tại đệ cũng không biết rõ lắm.

Tiểu Long lắc đầu nói nhỏ.

– Có lẽ ta biết một chút.

Thiên Độc Yêu Long nói:

– Yêu hoàng tộc và Linh hoàng tộc luôn bất hoà với nhau, hai tộc hình như là có thâm cừu đại hận vậy, cứ qua một thời gian ngắn thì sẽ khai chiến một lần. Trong bốn tộc này, tất cả yêu thú của Yêu hoàng tộc với Linh thú của Linh hoàng tộc đêu tự mình hôn phối, nhưng không thể chọn người ngoài tộc được, chính là vì muốn bảo trì huyết mạch thuần khiết. Cha mẹ của ta sau khi bị phát hiện đã tới với nhau thì liền bị xử phạt, còn ta thì bị biến thành nô bộc rồi sống ở Linh hoàng nhai, sau đó mới chạy trốn với Vụ Tinh Hải, không muốn quay trở về nữa.

Thiên Độc Yêu Long dừng lại một chút, sau đó đưa mắt nhìn qua mọi người rồi nói tiếp:

– Cha mẹ của tiểu bất điểm theo thứ tự là Thanh Long Hoàng Tộc và Huyền Vũ Hoàng Tộc, cộng thêm Yêu hoàng tộc và Linh hoàng vốn thuỷ hoả bất dung, sau khi kết hợp thì sợ là sẽ bị xử phạt còn nặng hơn nữa, nếu như bây giờ Thanh Long Hoàng Tộc hay Huyền Vũ Hoàng Tộc mà biết tới sự tồn tại của tiểu bất điểm thì sẽ tới giết nó mất.

– Hoá ra là vậy.

Lục Lâm Thiên xem như đã hiểu một chút.

– Vậy cha mẹ của ta có xảy ra chuyện gì không, bọn họ có gặp phải nguy hiểm gì không?

Lúc này Tiểu Long nghe Thiên Độc Yêu Long nói vậy thì việc đầu tiên mà nó nghĩ tới chính là an nguy của cha mẹ, sốt ruột quẩy lên hỏi Thiên Độc Yêu Long.

– Ta cũng không biết, đối với chuyện của hai tộc này ta cũng không rõ lắm, ta cũng không có tiếp xúc quá nhiều, bất quá từ Yêu hoàng chi khí và Linh hoàng chi khí trên người ngươi mà ra thì huyết mạch của cha mẹ ngươi trong tộc nhất định là rất cao, có thể xem như là hạch tâm hoàng tộc, bản thể chủ yếu của tiểu bất điểm ngươi là Linh thú, chứng minh huyết mạch của mẹ ngươi cao hơn phụ thân của ngươi rất nhiều, có địa vị không hề thấp trong Thanh Long Hoàng Tộc, theo như ta thấy thì sẽ không gặp nguy hiểm quá lớn, nhưng bị xử phạt thì tuyệt đối là sẽ có.

Thiên Độc Yêu Long nói.

Chương 922: Mở ra cấm chế (1)

Đôi mắt của Tiểu Long liền ươn ướt.

– Tiểu bất điểm, thực lực của ngươi hiện tại vẫn còn quá thấp, bất kể là tới Tổ Yêu lâm hay Linh Hoàng nhai đều sẽ gặp nguy hiểm, ngươi có muốn đi cũng vô dụng mà thôi.

Thiên Độc Yêu Long nhìn Tiểu Long rồi nói.

– Ta mặc kệ, ta nhất định phải đi.

Tiểu Long nói với vẻ kiên quyết.

– Tiểu bất điểm à, thực lực của ngươi căn bản có đi thì cũng vô dụng mà thôi, bất kể là Thanh Long Hoàng Tộc hay là Huyền Vũ Hoàng Tộc cũng sẽ không tha thứ cho sự tồn tại của ngươi, nếu như ngươi muốn đi, trừ phi là thực lực của ngươi đã cao tới mức không ai làm gì được ngươi mới được.

Thiên Độc Yêu Long nói.

Lục Lâm Thiên vẫn đang trầm tư, hoá ra thân phận của Tiểu Long chính là như vậy, chẳng trách Nam thúc một mực không chịu nói ra thân phận của Tiểu Long, cũng chẳng trách lúc trước Tiểu Long lại bị Linh thú đuổi giết, xem ra, tình cảnh của Tiểu Long đúng là có chút nguy hiểm.

– Ta không sợ, ta muốn đi tìm phụ thân và mẫu thân của ta.

Đôi mắt của Tiểu Long ửng đỏ lên, bộ dạng uỷ khuất như trẻ con, làm cho người ta nhìn thấy mà thấy trong lòng cũng chua xót theo.

– Tiểu bất điểm ngươi không giống như ta, cha mẹ ta mặc dù là long giao, nhưng đều ở cùng một tộc, cho nên ta trở về, cùng lắm thì chính là trở thành nô bộc mà thôi, mà thực lực thất giai của ta hiện tại, sẽ thoát khỏi thân phận nô bộc, cùng lắm là trở về sẽ chẳng có địa vị gì mà thôi. Còn ngươi thì lại có liên hệ tới mặt mũi của hai tộc Yêu hoàng tộc và Linh hoàng tộc và những chuyện khác nữa, ngươi trở về sẽ chỉ lành ít dữ nhiều mà thôi, huyết mạch của ngươi rất cao, thực lực sớm muộn gì cũng sẽ trở nên rất cường đại, chờ tới lúc thực lực của ngươi trở nên cường đại thì lại trở về cũng không muộn.

Thiên Độc Yêu Long nói, nhìn về phía Tiểu Long, trong ánh mắt mang theo sự quan tâm của trưởng bối dành cho vãn bối, dù huyết mạch của hai người không hoàn toàn giống nhau, nhưng cũng có chút liên hệ, đều có huyết mạch của Thanh Long Hoàng Tộc, thân phận của cả hai lại khá là giống nhau nữa.

– Tiểu Long, Thiên Độc Yêu Long nói đúng lắm, ngươi vẫn chưa thể trở về được đâu, cho ta một chút thời gian, sau này ta sẽ trở về cùng ngươi, cho dù là Thanh Long Hoàng Tộc cũng chẳng có gì, đến lúc đó ta cũng chẳng sợ hắn.

Bạch Linh nhìn Tiểu Long rồi nói.

– Lão đại, đệ nên làm gì bây giờ đây?

Tiểu Long quay đầu lại hỏi Lục Lâm Thiên, trong mắt chỉ toàn vẻ uỷ khuất không thôi.

– Ta biết rõ đệ rất nhớ cha mẹ, bất quá bây giờ đệ thật sự không thể trở về được, tới lúc thích hợp, lão đại sẽ trở về cùng đệ, bây giờ đệ phải cố gắng tu luyện, chờ thực lực của đệ mạnh hơn thì lại trở về cũng không muộn mà.

Lục Lâm Thiên vỗ nhẹ cái đầu nhỏ của Tiểu Long rồi nói.

– Vâng.

Tiểu Long gật đầu.

– Hô!

Lục Lâm Thiên hít sâu vào một hơi, thân phận địa vị của Tiểu Long quá lớn, cho nên nó cũng mang tới phiền toái rất lớn, Thanh Long

Hoàng Tộc và Huyền Vũ Hoàng Tộc, thực lực của mấy loại tộc đàn như thế này, sợ là không có mấy cỗ thế lực dám chống lại.

Thiên Sí Tuyết Sư vội vàng vỗ cánh bay về, xuyên qua từng dãy núi bên trong sơn mạch Vụ Hải, tốc độ tuy bị ảnh hưởng đôi chút những vẫn vô cùng nhanh.

Sương mù bao phủ, bên trong lâm hải, đại thụ che trời vây kín, có bốn đạo thân ảnh đứng ở trong rừng, chính là đám người thiếu tông chủ Tùng Bách Đào và ba trưởng lão của Thiên Quỷ tông ngày đó.

– Thiếu tông chủ, ta thấy tiểu tử kia hình như đang đi cùng với người của Linh Thiên Môn, vừa rồi người của Linh Thiên Môn vừa rời đi, nhưng không thấy tên tiểu tử kia đâu, hẳn là không có ý giữ lại, để hắn đi một mình.

Trong bốn người, tên Linh Suất tứ trọng kia nói với Tùng Bách Đào.

– Hừ, tên tiểu tử kia dám động tới Thiên Quỷ tông ta, ta nhất định sẽ không tha cho hắn.

Ánh mắt của Tùng Bách Đào âm lệ nhìn về phía trước, ở bên trong Vụ Tinh Hải, Hồn Linh quả cũng bị thanh niên mặc áo xanh cướp đi, thù này đương nhiên là phải trả rồi.

– Thiếu tông chủ, sau này chúng ta nhất định sẽ tìm được tiểu tử kia, lần này thiếu tông chủ ngươi vào đại điện Vụ Tinh gặp được cơ duyên, vẫn là nên trở về tông trước đi đã, tránh cho tông chủ lo lắng, nếu như tông chủ biết được thì nhất định sẽ vô cùng cao hứng.

Một vị trưởng lão ngũ trọng Vũ Suất có thân hình hơi mập nói.

– Mau sai đệ tử trong tông đi dò la thân phận của tên tiểu tử kia, chúng ta về trước đi.

Ánh mắt của Tùng Bách Đào trầm xuống.

– Vâng.

Ba người thấp giọng đáp, sau đó bốn người liền biến mất trong rừng.

Núi non trùng điệp, từng tảng quái thạch kỳ lạ thay nhau chồng chất trên đỉnh núi cao, bên trong dãy núi bao la, trên một ngọn núi khổng lồ bị sương mù dày đặc che đậy, trước ngọn núi, chính là một mảnh bao la khôn cùng, sương trắng phía trước dày đặc lại mờ ảo như có như không lơ lửng giữa trời, như thể đây là nơi tận cùng của thế giới. Trong màn sương trắng dày đặc này, tựa như một thế giới do màn sương trời tạo thành, khiến cho người ta cảm thấy cực kỳ rung động.

– Tông chủ, vừa rồi người của Thanh Phong môn vội vàng rời khỏi, xem ra là đã biết tới chuyện cấm chế rồi, phỏng chừng không bao lâu nữa sẽ có trò hay xảy ra.

Trên ngọn núi, một người cất tiếng, người này chính là trưởng lão Hà Dược Đông của Hoá Vũ tông, đứng trước hắn là một người mặc áo bào trắng, là một vị đại hán trung niên mang theo sát khí, chính là Công Tôn Hoá Nhai.

– Chuyện này, phân phó cho người trong môn không được nhúng tay vào, lần này, ta muốn nhìn xem kẻ đứng sau lưng Phi Linh Môn rốt cuộc là ai, phải lôi hắn ra ánh sáng.

Ánh mắt của Công Tôn Hoá Nhai nhìn về phía màn sương trắng bao la trước mặt, nói:

– Người của Hắc sát giáo, Linh Thiên Môn, Lan Lăng sơn trang đã đi chưa?

– Người của ba sơn môn đều đi cả rồi.

Hà Dược Đông nói.

– Lần này đại điện Vụ Tinh đúng là có chút quỷ dị, không ngờ chỉ có sáu người đi vào, đây rốt cuộc là tại sao chứ?

Vết đao trên mặt Công Tôn Hoá Nhai run lên, trong mắt có chút nghi hoặc.

– Dựa theo những lần trước mà nói thì mỗi lần mở ra, hẳn là có mười người có thể đi vào, lần này có lẽ chỉ là ngoài ý muốn mà thôi, dù sao đệ tử Hoá Vũ tông của chúng ta lần này cũng chiếm được một phần cơ duyên, xem như không thiệt thòi.

Hà Dược Đông nói.

– Phần cơ duyên này mặc dù không tệ, bất quá ta sợ là đại cơ duyên thật sự sẽ bị người ta lấy được, lúc này chỉ có sáu người tiến vào, chỉ mong đại điện Vụ Tinh thật sự sẽ không xảy ra chuyện gì.

Công Tôn Hoá Nhai nói.

Trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, mặc dù Thiên Sí Tuyết Sư đã đột phá tới ngũ giai, nhưng muốn về tới Phi Linh Môn thì cũng tốn khoảng thời gian không ngắn.

– Tên gia hoả này rốt cuộc là Linh Suất hay là Vũ Suất?

Trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, Thiên Độc Yêu Long trừng to mắt ra nhìn, râu rồng run run, trợn mắt hoá mồm nhìn Lục Lâm Thiên.

Chương 923: Mở ra cấm chế (2)

Lúc này chỉ thấy Lục Lâm Thiên đang kết xuất thủ ấn trong tay, một đoàn Linh hoả đang bao vây lấy một cái trữ vật giới chỉ và đốt cháy cấm chế bên trên đó, xung quanh Linh hoả, không gian gợn sóng bắt đầu nhộn nhạo mở ra, nhiệt độ của nó thậm chí khiến cho không gian gợn sóng chung quanh cũng bị nhuộm thành một màu đỏ rực.

– Độc long ca ca, ca ca của ta là Linh Vũ song tu, còn là Vũ giả toàn hệ, ngươi cũng không được tiết lộ ra ngoài đó, nếu ngươi dám nói ra ngoài thì ta sẽ không cho ngươi tinh huyết nữa.

Lục Tâm Đồng chớp mắt to nhìn Thiên Độc Yêu Long nói.

– Cái gì, Linh Vũ song tu, còn là Vũ giả toàn hệ, trong nhân loại kia nào thì có loại người này vậy hả?

Thiên Độc Yêu Long thiếu chút nữ là kinh ngạc tới té ngửa, lại càng thêm cứng họng đối với Lục Lâm Thiên, tuy hắn là yêu thú, nhưng đối với chuyện Vũ giả và Linh giả ở nhân loại thì hắn cũng chả lạ lẫm gì.

– Ngươi đúng là quái vật.

Thiên Độc Yêu Long đảo mắt, tay vuốt râu rồng, chỉ có thể chấp nhận sự thật này.

Trong lúc trầm thần tĩnh khí, tâm thần của Lục Lâm Thiên phóng lên trên trữ vật giới chỉ này, cái trữ vật giới chỉ này là hắn đoạt được trên người của Lăng Thanh ở bên trong sơn mạch Vụ Đô, vẫn không cách nào mở được cái giới chỉ này ra, lần này đột phá tới Linh Suất, Lục Lâm Thiên lại thử thêm lần nữa.

Linh hồn lực khống chế Linh hoả thẩm thấu vào bên trong trữ vật giới chỉ, đối với chuyện này, Lục Lâm Thiên không dám chủ quan chút nào, chỉ cần sơ sẩy một cái là sẽ xúc động cấm chế này phản kích, rất có thể sẽ khiến cho trữ vật giới chỉ trực tiếp bị phá huỷ.

Lấy Linh hồn lực của Lục Lâm Thiên lúc này, đúng là có thể khống chế Linh hoả một cách thuần thục, có kinh nghiệm giải trừ cấm chế trên trữ vật giới chỉ mấy lần trước, nên lúc này Lục Lâm Thiên tiến hành vô cùng thuận lợi.

Đột phá tới tu vi Linh Suất, vô luận là ở Linh hồn lực hay Linh lực, Lục Lâm Thiên đều cảm giác không phải lúc ở tu vi Linh tướng có thể so sánh được, Linh lực mênh mông tựa như trường giang vậy, so với tu vi Linh tướng thì khổng lồ hơn rất nhiều.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên thi thoảng sẽ lộ ra vẻ khó chịu, thủ ấn thi thoảng cũng sẽ biến hoá, có vẻ như đã gặp không ít khó khăn, thẳng đến mấy canh giờ sau, Lục Lâm Thiên mới mỉm cười.

– Két….

Như thế mãi tới mấy canh giờ sau, cái giới chỉ bị Linh hoả bao vây trong tay Lục Lâm Thiên truyền tới một đạo thanh âm ken két rất khẽ.

– Xuy!

Thủ ấn của Lục Lâm Thiên vừa thu lại, hít sâu vào một hơi, trên mặt lộ ra nụ cười thoả mãn, cái trữ vật giới chỉ vẫn luôn không thể mở ra được này rốt cuộc cũng mở được rồi.

Nắm cái trữ vật giới chỉ trong tay, Lục Lâm Thiên lập tức dùng tâm thần thăm dò, không biết bên trong cái trữ vật giới chỉ này có gì mà lại bị hạ cấm chế như vậy.

Tâm thần xâm nhập vào bên trong không gian của trữ vật giới chỉ, thứ đầu tiên Lục Lâm Thiên tìm được chinh là vài bộ y phục, đều là vật của nữ tử, trong đó còn có vài cái tiết y và tiết khố của nữ tử, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên hơi buồn bực, phỏng chừng đây đều là đồ của Lăng Thanh.

Sau đó Lục Lâm Thiên lại tìm được hơn mười bộ vũ kỹ, trong đó có ba bộ vũ kỹ, xem từ năng lượng thuộc tính toả ra thì đều là vũ kỹ huyền cấp sơ giai, còn lại đều là vũ kỹ tu vi hoàng giai, cuối cùng còn có không ít kim tệ Linh tinh.

Cuối cùng bên trong cái trữ vật giới chỉ nay cũng chỉ còn lại một khối lệnh bài cùng một khối ngọc bài mà Lục Lâm Thiên cảm thấy cực kỳ bình thường.

– Xuy!

Lục Lâm Thiên cầm lệnh bài kia và ngọc bài trong tay, cẩn thận cảm nhận hai vật này, trên lệnh bài có từng tia năng lượng ngập tràn, phỏng chừng là một khối lệnh bài đơn thuần mà thôi, Lục Lâm Thiên đoán đây có lẽ chính là lệnh bài trong Linh Vũ giới, thân phận ngũ hệ Vũ giả của Lăng Thanh, ở trong Linh Vũ giới, phỏng chừng là có địa vị không hề thấp.

Còn khối ngọc bội kia, bên trên có khắc đồ án tinh mỹ, chất lượng ngọc bài cũng thuộc hàng thượng thừa, trong suốt long lanh mang theo vẻ sáng bóng của phỉ thuý, có vẻ như giá trị rất xa xỉ.

Sau khi Lục Lâm Thiên xem xét cẩn thận xong thì không thấy ngọc bài này có điểm nào bất phàm cả.

Lục Lâm Thiên cảm thấy kinh ngạc, tốn không ít thời gian để mở cái không gian giới chỉ này, ngoại trừ ba bộ vũ kỹ huyền cấp sơ giai là có giá trị ra, những vật khác đối với mình mà nói thì không có tác dụng gì cả.

Thu cái trữ vật giới chỉ này vào, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn xung quanh, phỏng chừng còn lâu mới trở về Phi Linh Môn được, mặc dù rất lo lắng cho Phi Linh Môn nhưng dù sao cũng còn yên tâm chút đỉnh là ở Phi Linh Môn vẫn còn có Quỷ Tiên tử toạ trấn, lùi một vạn bước mà nói thì Nam thúc vẫn còn ở Phi Linh Môn.

Sau khi yên tâm hơn một chút, Lục Lâm Thiên bắt đầu ngồi kết thủ ấn, sau đó bắt đầu lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính, trên việc tu luyện, vừa mới đột phá tu vi Linh Suất và Vũ Suất, Lục Lâm Thiên cũng không bắt đầu vội vàng thôn phệ để đột phá.

Từ Linh tướng Vũ tướng đột phá tới Linh Suất Vũ Suất, đây là một đại quan, khí tức ba động vẫn còn chưa hoàn toàn ổn định, vẫn là nên ổn định nó lại hẳn rồi hãy thôn phệ để đột phá tiếp, sẽ có lợi hơn nhiều cho việc tu luyện về sau.

Đối với lần đầu đột phá này, trong lòng của Lục Lâm Thiên cũng biết rõ, lúc mình đột phá Vũ Suất bên trong hồ nước năng lượng, động tĩnh gây ra lớn hơn nhiều so với Vũ tướng bình thường khi đột phá tới Vũ Suất, năng lượng mà mình thu hoạch được cũng lớn hơn rất nhiều, đây là căn cơ, căn cơ càng kiên cố thì lực lượng mà cơ thể hắn có thể thừa nhận được lại càng lớn, con đường tu luyện trong tương lai của mình lại càng dài hơn.

Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy con đường tu luyện của mình vẫn nên đi từng bước cho thật vững chắc, từ nay về sau khi tu luyện nhất định đều phải như vậy mới được.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên cũng đắm chìm trong việc lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính, đối với việc lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính, hiện tại Lục Lâm Thiên vẫn còn hơi mơ hồ, đang ở tình trạng nửa hiểu nửa không, mà kiểu lĩnh ngộ cũng khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy cực kỳ mê muội, giống như lúc trước chơi mê cung và cửu liên hoàn vậy, một khi đã rơi vào thì sẽ muốn mở được nó ra.

Bất quá việc lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính này khó hơn ngàn vạn lần so với cái kia, trong một mớ năng lượng thuộc tính dày đặc, Lục Lâm Thiên ngao du bên trong, dường như cảm nhận được cái gì đó, nhưng vẫn không thể nhìn tới được nó.

Trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long, Bạch Linh, Lục Tâm Đồng và Thiên Độc Yêu Long đều đang tu luyện, trên người Thiên Độc Yêu Long vẫn còn mang thương thế, lúc này cũng đang trong trạng thái chữa thương.

Lúc này là cuối năm, không ít nơi đang giăng đèn kết hoa, khắp nơi cảnh tượng vô cùng náo nhiệt.

Chương 924: Đi đường gặp chuyện bất bình

Biên giới sơn mạch Vụ Đô, trấn Hoa Môn và trấn Đoàn Sơn lúc trước giờ đã không còn tồn tại, đã sớm hợp làm một, trở thành một trấn lớn, thậm chí có thể so sánh với một toà thành lớn, diện tích cỡ này, so với trấn Hoa Môn lúc trước thì phải lớn hơn gấp mấy trăm lần.

Từng toà kiến trúc mọc lên cao ngất, từ bốn phương tám hướng đều có người lũ lượt ùa vào, thương nhân lẫn tu luyện giả hội tụ lại, tạo thành sự phồn vinh cho trấn Hoa Môn ngày nay.

Lúc này, bên trong trấn Hoa Môn, không thể nghi ngờ đã trở thành nền kinh tế quan trọng nhất ở biên giới sơn mạch Vụ Đô, còn có cả trung tâm binh khí, dược liệu, đan dược các thứ, sự náo nhiệt của trấn Thiên Tinh vốn thuộc thành Quỷ Vũ lúc trước sợ là cũng khó mà sánh nổi với trấn Hoa Môn hiện tại.

Bên ngoài trấn Hoa Môn lúc này đang là mùa đông, gió lạnh rét buốt người, trên đỉnh núi đằng xa có thể nhìn thấy không ít tuyết trắng phủ xuống, từng cơn gió lạnh thổi vù vù.

Loại hàn ý này, đối với tu luyện giả mà nói thì cho dù là người có tu vi Vũ sĩ cũng không cảm thấy gì, không hề bị bất kỳ ảnh hưởng gì, nhưng đối với người bình thường mà nói thì đúng là rét đến tận xương.

Bên trong gió lạnh ào ào, bên ngoài trấn Đoàn Sơn, trên con đường trống trải không người, hai người một già một trẻ đang đi đến bên ngoài trấn Đoàn Sơn, lão nhân đi tập tễnh, tuổi chừng lục tuần, rõ ràng là một lão giả, trên người dường như bị dính vết máu, còn tiểu cô nương bộ dạng chừng mười một mười hai tuổi, xiêm y vải thô, gương mặt nhỏ nhắn bị đông lạnh tới mức tím tái, bàn tay nhỏ bé bị cụ già nắm chăt trong tay, một già một trẻ, đi trên đường lớn trong cái lạnh cắt da cắt thịt. Đột nhiên, lão nhân lảo đảo ngã xuống đất, cũng kéo theo tiểu cô nương ngã lăn trên mặt đất, một già một trẻ trực tiếp lăn mấy vòng.

– Gia gia, gia gia làm sao vậy, gia gia người mau tỉnh lại đi.

– Ai đó làm ơn cứu gia gia của ta đi, gia gia ơi.

Tiểu cô nương lập tức bò dậy. thấy gia gia không còn động đậy nữa, lập tức sốt ruột hô to, chỉ là trời đông rét mướt thế này, trên đường chẳng có lấy bóng người, tiểu cô nương chỉ có thể sốt ruột tới phát khóc rồi bắt đầu tuyệt vọng mà thôi.

– Xuy!

Đúng vào lúc này, trên không có khí lưu chấn động gào thét, xiêm y của tiểu cô nương bị thổi bay phấp phới, không khỏi ngẩng đầu nhìn lên trời, một con yêu thú khổng lồ vô cùng khủng bố xuất hiện trước mặt nàng, đây là một con yêu thú màu trắng, thân hình khổng lồ và dữ tợn khiến cho tiểu cô nương sợ tới mức quên cả khóc. Gương mặt tràn ngập vẻ hoảng sợ nhìn chằm chằm vào nó, toàn thân bắt đầu run lên không rõ vì lạnh hay vì sợ.

– Tiểu muội muội, ngươi làm sao vậy.

Một đạo thân ảnh vận áo bào xanh đã hạ xuống bên cạnh tiểu cô nương, người tới tuổi chừng hai mươi, trên gương mặt kiên nghị góc cạnh rõ ràng kia, khoé miệng mang theo nụ cười mỉm xấu xa, sau đó lại thêm vài đạo thân ảnh cũng hạ xuống, cứ như thể từ trên trời giáng xuống vậy, đứng bên cạnh tiểu cô nương đó, chính là Bạch Linh, Thiên Độc Yêu Long và Lục Tâm Đồng.

– Đại nhân, ngài hãy cứu gia gia của ta đi, gia gia của ta bị ngất rồi.

Tiểu cô nương hồi phục tinh thần, nhìn qua mấy người đột nhiên xuất hiện này, đám người này đều cỡi yêu thú, trong lòng của nàng, đây chắc chắn là đại nhân vật, những đại nhân vật cao cao tại thượng này nhất định sẽ có cách để cứu gia gia của mình.

– Đừng vội, ta xem giúp muội.

Lục Lâm Thiên nói, đây đúng là Lục Lâm Thiên đang trở về từ sơn mạch Vụ Hải, xa xa nhìn lại, Lục Lâm Thiên nhìn thấy kiến trúc nối dài liên miên đằng xa, biết rõ đây hẳn là trấn Hoa Môn, lúc này trấn Hoa Môn và trấn Đoàn Sơn đã liền với nhau, điều này làm cho Lục Lâm Thiên muốn tới xem một vòng, nào ngờ lúc đi vào từ trấn Đoàn Sơn ngày xưa thì lại gặp một cảnh này.

– Tiểu muội muội, ngươi đừng vội, ca ca của ta nhất định sẽ cứu gia gia của ngươi mà.

Lục Tâm Đồng nói với tiểu cô nương này.

Trên mặt của tiểu cô nương này dính chút vết bẩn, lại thêm gương mặt nhỏ nhắn bị lạnh tới mức đỏ bừng, nhìn qua thì giống như mặt hề, bất quá đôi mắt lại sáng ngời lung linh.

Tiểu cô nương vốn đang có chút sợ hãi khi nhìn thấy người lạ, nhưng hiện tại gia gia đang hôn mê, nào dám nói gì với mấy vị đại nhân vật thế này, bây giờ nhìn thấy một nữ hài tuổi chỉ lớn hơn mình một chút, lập tức không cảm thấy sợ hãi nữa mà gật gật đầu.

Lục Lâm Thiên ngồi xổm trên mặt đất nhìn khắp người lão giả, lão giả này chỉ là người bình thường, không cần phải kiểm tra gì nhiều liền biết lão giả này chỉ là khí huyết công tâm, đồng thời trên người còn có chút nội thương, hình như là do bị Vũ giả đánh,. Nhưng hẳn là không dùng toàn lực, thương thế trên người cũng không nặng, chỉ là vì bị khí huyết công tâm cho nên mới hôn mê mà thôi.

Sau khi triểm tra một phen, Lục Lâm Thiên móc ra một viên đan dược nhất phẩm nhét vào trong miệng của lão giả, có thể tìm được một viên đan dược nhất phẩm trên người lúc này, Lục Lâm Thiên thật đúng là không hề dễ dàng chút nào.

Sau đó lập tức đỡ lão giả dậy, Lục Lâm Thiên ngồi sau chậm rãi đưa chân khí vào bên trong để kích hoạt kinh lạc khí huyết, lão giả lập tức phun ra một ngụm máu bầm:

– Phụt!

Sau khi phun ngụm máu bầm này ra, sắc mặt lão giả lập tức trở nên hồng nhuận, mở hai mắt ra, nhìn thấy mấy người đứng chung quanh lập tức cảm thấy kinh ngạc.

– Gia gia, người đã tỉnh rồi, đa tạ đại nhân.

Tiểu cô nương nhìn thấy gia gia tỉnh lại sắc mặt lập tức trở nên vui vẻ rồi quỳ xuống dập đầu mấy cái.

– Lão hủ đa tạ đại nhân đã cứu mạng, xin đa tạ.

Lão giả cũng kịp phản ứng lại, lập tức quỳ xuống.

– Ông lão, ngươi mau đứng dậy đi, chỉ là tiện tay mà thôi, không đáng nhắc tới.

Lục Lâm Thiên lập tức đỡ lão giả và tiểu cô nương dậy, đây chỉ là tiện tay mà thôi, không có gì cả.

– Đa tạ đại nhân.

Lão giả lại thi lễ lần nữa, sau đó lôi kéo tiểu cô nương nói:

– San San, chúng ta đi thôi.

Một già một trẻ mang theo vẻ cảm kích rời đi, tiểu cô nương kia lại quay đầu nhìn Lục Lâm Thiên và Lục Tâm Đồng, vẻ mặt muốn nói lại thôi.

– Ca ca, bọn họ thật là đáng thương.

Lục Tâm Đồng nhìn ông cháu hai người, nhớ tới trước kia mình và Lam bà bà lưu lạc bên trong sơn mạch Vụ Hải, cũng không chỗ nương tựa, hốc mắt lập tức đỏ hoe.

– Tiểu muội muội, cái này cho ngươi.

Lục Tâm Đồng vừa dứt lời, trong tay lập tức móc ra một cái thẻ ngọc tinh đưa cho tiểu nữ hài kia:

– Bên trong này có một vạn kim tệ, các người cầm lấy đi.

Một vạn kim tệ, đối với những người bình thường này mà nói đúng là một con số khổng lồ, nhìn thấy thẻ ngọc tinh này, ông cháu hai người cũng biết rõ, thẻ ngọc tinh này, nhất định phải là ngườicó địa vị cực cao, thực lực vô cùng mạnh mẽ thì mới có được.

– Tỷ tỷ, ta không cần đâu, cái này nhiều lắm.

Tiểu cô nương này có vẻ bị hù cho sợ quá mức, một vạn kim tệ, đây chính là con số khổng lồ mà nàng chưa từng nhìn thấy.

Chương 925: Độc Long nổi giận (1)

– Vị tiểu thư này, cái này rất nhiều, chúng ta không thể nhận.

Lão giả cũng liên tục từ chối.

– Cho thì các người cứ cầm lấy đi, mau về đi, trời lạnh như vậy, cẩn thận cảm lạnh.

Lục Lâm Thiên nói với hai ông cháu.

– Các người cứ cầm đi.

Lục Tâm Đồng lập tức nhét cái thẻ ngọc tinh vào trong tay của tiểu cô nương.

– Tỷ tỷ, đại nhân, ta không cần kim tệ, các ngươi có thể giúp ta tìm cha về có được không.

Tiểu cô nương này nhìn qua đám người Lục Tâm Đồng và Lục Lâm Thiên rồi lập tức quỳ xuống lần nữa.

– San San, người của Phi Linh Môn chúng ta không thể trêu vào, đừng rước thêm phiền toái cho đại nhân.

Lão giả lập tức nói.

– Lão trượng, chuyện gì mà có Phi Linh Môn vậy.

Lục Lâm Thiên đột nhiên nghe được ba chữ Phi Linh Môn, trong lòng lập tức trầm xuống, nhưng trên mặt thì không để lộ chút dấu vết nào.

– Đại nhân, các người là người tốt, chúng ta sẽ không liên luỵ tới các ngươi, thực lực của Phi Linh Môn quá lớn, các ngươi cũng đừng đi tìm phiền toái, đây là mạng số của chúng ta, chúng ta không nên trêu chọc Phi Linh Môn.

Lão giả khẽ thở dài, mang theo chút bất lực.

– Tiểu muội muội, ngươi mau nói cho ta biết rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì, chúng ta không sợ Phi Linh Môn, ta sẽ bảo ca ca của ta giúp các ngươi.

Lục Tâm Đồng cũng cảm thấy kinh ngạc, lập tức nói với tiểu nữ hài kia.

– Tỷ tỷ, các ngươi thật sự không sợ Phi Linh Môn sao?

Trong ánh mắt của tiểu cô nương mang theo kỳ vọng hỏi Lục Tâm Đồng, nhìn thấy những người này cỡi yêu thú phi hành, cộng thêm khí độ bất phàm, trong lòng của tiểu cô nương này liền tin là họ có thể giúp được cho nàng.

– Ngươi cứ yên tâm đi, chúng ta không sợ Phi Linh Môn, Phi Linh Môn sợ chúng ta thì có.

Lục Tâm Đồng nói với tiểu cô nương.

– Tỷ tỷ, xin ngươi hãy giúp ta tìm phụ thân trở về đi, cha của ta bị người của Phi Linh Môn bắt đi rồi, bọn họ còn đánh gia gia của ta nữa.

Tiểu cô nương lại nức nở lần nữa.

Sắc mặt của Lục Lâm Thiên lập tức hiện lên vẻ giận dữ, đè nén cỗ lửa giận trong lòng, lập tức nói với lão giả bên cạnh:

– Lão trượng, ngươi mau nói đi, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, có gì phiền toái, ta nhất định sẽ giải quyết giúp ngươi.

– Đại nhân, thế lực của Phi Linh Môn này thật sự rất lớn, ngươi thật sự không sợ bọn họ sao?

Lão giả này có vẻ như hiểu biết rất nhiều về thế lực của Phi Linh Môn, biết rõ Phi Linh Môn rất lớn, không tin mấy người trước mặt có thể đối phó được với Phi Linh Môn.

– Lão trượng, yên tâm đi, không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Đại nhân, ta van xin ngươi, hãy giúp ta cứu con trai về đi, Phi Linh Môn đã bắt giam con của ta rồi.

Lão giả lập tức run rẩy nói.

– Lão trượng à, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?

………………..

Lão giả lập tức kể lại, trong lúc lão giả kể lại, lửa giận đè nén trong lòng của Lục Lâm Thiên ngày càng lớn, hoá ra lão giả này là cư dân bình thường sống trong trấn Đoàn Sơn, xây thành ở trấn Đoàn Sơn và trấn Hoa Môn chính là triệu tập hơn mười vạn người ở xung quanh làm lao động, đã nói rõ mỗi một tháng sẽ trả nửa khối kim tệ, đối với người bình thường mà nói thì cái giá này đã là rất cao rồi, xây thành tổng cộng tốn nửa năm, vốn phải trả cho mỗi người ba khối kim tệ, ai biết cuối cùng mỗi người chỉ nhận được có một khối mà thôi.

Mọi người không phục, cuối cùng để cử ra con trai của lão giả này và vài người khác tới Phi Linh Môn lý luận, ai ngờ lại bị người của Phi Linh Môn bắt nhốt, sau khi lão giả biết được thì dắt theo cháu gái đi tìm người, kết quả lại bị người của Phi Linh Môn đánh cho một trận ném ra ngoài cửa, tiếp theo chính là một cảnh mà Lục Lâm Thiên đã thấy ban nãy.

– Phi Linh Môn này đúng là khốn kiếp, ta đi tiêu diệt Phi Linh Môn.

Thiên Độc Yêu Long nghe lão giả nói xong cũng vô cùng tức giận.

Nhìn vào ánh mắt của Thiên Độc Yêu Long, Lục Lâm Thiên lập tức câm nín, Thiên Độc Yêu Long còn không biết Phi Linh Môn.

– Ca ca.

Lão giả nói xong, Lục Tâm Đồng nhìn qua Lục Lâm Thiên mang theo vẻ mong chờ, đợi Lục Lâm Thiên nói.

– Lão trượng, vừa rồi các ngươi tới đâu đòi người, đưa ta tới đó, ta nhất định sẽ đưa con trai của ngươi về.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đa tạ đại nhân, chính là trong Phi Linh thương hành ở trấn Hoa Môn, ta nghe nói người phụ trách chuyện này chính là Lục Tiểu Bạch Lục đại nhân cùng Lưu Nhất Thủ Lưu đại nhân, ta vốn muốn tới tìm bọn họ, nhưng ta vừa mới đi vào thì đã bị người của Phi Linh Môn đuổi ra rồi, còn đánh cho ta một trận thừa sống thiếu chết.

Lão giả đáp, nhìn thấy những người thật sự không sợ Phi Linh Môn, trong lòng cũng có chút chờ mong, có lẽ những vị quý nhân này thật sự có thể giúp bọn họ cứu con về.

– Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên lập tức trầm xuống, sau đó loé lên, chuyện này không thể là do hai người bọn họ làm được, sợ là có kẻ ở bên dưới giở trò, chính là hai người này phụ trách xây thành và kim đường, quản lý không tốt, tuyệt đối không tránh khỏi liên quan.

– Hoá ra là do Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ, hai tên khốn kiếp này, hừ, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho bọn họ.

Lục Tâm Đồng hừ một tiếng.

Nghe được lời Lục Tâm Đồng nói, lão giả và tiểu cô nương kia cũng lập tức kinh ngạc nhìn Lục Tâm Đồng, không ngờ tiểu cô nương này cư nhiên dám trực tiếp mắng hai vị đại nhân thanh danh hiển hách nhất của trấn Hoa Môn hiện nay.

Bị ánh mắt kinh ngạc của hai người nhìn chằm chằm, Lục Tâm Đồng lập tức xấu hổ, thu hồi vẻ tức giận.

– Lão trượng, chúng ta đi thôi, giúp ngươi đi tìm con trai.

Lục Lâm Thiên nói, mang theo hai người một già một trẻ này leo lên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, một đạo hộ thân cương khí cũng lập tức bao phủ trên người của cả hai người, tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư cực nhanh, người thường ngồi lên, sẽ bị gió thổi cho lạnh tới mức không ai chịu nổi.

Lão giả này và tiểu cô nương ngồi trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, đều cảm thấy vô cùng khiếp sợ, hai người chưa từng ngồi yêu thú phi hành bao giờ.

– Đại nhân, trên trấn Hoa Môn này, hiện tại dường như có quy định là không cho yêu thú phi hành vào thành thì phải?

Trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, lão giả yếu ớt hỏi một câu.

– Lão gia gia, ngươi cứ yên tâm đi, người của Phi Linh Môn không dám ngăn cản bọn ta đâu.

Lục Tâm Đồng lập tức cười nói.

– Hống!

Tất cả mọi người đều ngồi trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay lên, tốc độ nhanh như chớp, làm cho hai ông cháu này lại cảm thấy tâm linh rung động lần nữa.

Trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, Bạch Linh nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt loé lên, nàng cảm thấy Lục Lâm Thiên đang áp chế cơn giận.

Lục Lâm Thiên lúc này quả thực là đang vô cùng tức giận, từ khi Phi Linh Môn phát triển tới nay, Phi Linh Môn luôn ước thúc đệ tử của mình khá là lỏng lẻo, cũng có vài kẻ tới gia nhập Phi Linh Môn, cậy thế giương oai diễu võ làm đủ chuyện xấu xa, Lục Lâm Thiên ghét nhất chính là những kẻ như vậy, lúc này trong lòng không khỏi cảm thán, nếu như không sớm sửa đổi thì sau này nó sẽ biến thành một khối u nhọt của Phi Linh Môn.

Chương 926: Độc Long nổi giận (2)

Bên trong kiến trúc khổng lồ, mặc dù lúc này đang là giữa trưa, nhưng tiết trời rét lạnh, khiến cho màu trời có chút mờ mịt ảm đạm.

Trên trấn Hoa Môn, một khối kiến trúc khổng lồ, sừng sững đứng giữa trấn Hoa Môn, kiến trúc này có màu vàng kim rực rỡ, đồ sộ và hùng vĩ, cửa lớn còn có một đôi sư tử đá cực lớn, cao chừng năm sáu thước, càng tăng thêm khí phách cho kiến trúc này.

Trên xà ngang của kiến trúc này có viết bốn chữ Phi Linh Thương Hành thật lớn, nhưng dù không có cái biển hiệu này thì những thương nhân khác cũng thừa sức biết, đây chính là tổng bộ của Phi Linh thương hành, chỉ những vụ mua bán quy mô mới có thể giao dịch ở bên trong đây, mua bán nhỏ thì không thể vào được, bởi đây chính là tổng bộ của Phi Linh thường hành.

Bên ngoài kiến trúc này có một khối sân rộng, lúc này có mười mấy đạo thân ảnh chậm rãi đi tới, trước mặt là một già một trẻ, hai người đi về phía trước nhưng gương mặt vẫn mang theo vẻ bất an, thi thoảng lại nhìn sang mấy người bên cạnh.

– Lão trượng không cần sợ, chúng ta đi vào thôi.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, đưa mắt nhìn kiến trúc khổng lồ này, mày hơi nhíu lại, hai tên Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ này đúng là phá sản mà.

– Đại nhân, chính là bọn họ, bọn họ không cho chúng ta vào.

Lão giả bước lên phía trước, lúc này bên trong Phi Linh thương hành, liền có bảy đại hán đi ra, nhìn thấy mấy người này, lão giả và tiểu cô nương lập tức cảm thấy sợ hãi, tiểu cô nương khẩn trương tới mức siết chặt tay gia gia.

– Cái lão già này, ngươi bị đánh chưa chết, còn dám vác mặt tới nữa à.

Bảy tên đại hán này hét lớn lên rồi lập tức đi ra.

– A, hoá ra là dẫn thêm người tới.

Bảy tên đại hán nhìn thấy mấy người đứng sau lưng lão giả, ánh mắt lập tức rơi lên người Bạch Linh, cả đám không khỏi giật mình, đều tự động nuốt một ngụm nước bọt.

– Hoá ra đây chính là người của Phi Linh Môn à, vậy thì trực tiếp giết chết là được.

Thiên Độc Yêu Long đã sớm nén giận, lúc này thấy đám kia đi ra thì lập tức nổi bão.

– Ngươi là ai hả, dám tới Phi Linh Môn của ta kiếm chuyện, ngươi muốn chết đấy hả.

Bảy tên đang nuốt một nước bọt ừng ực, nghe lời Thiên Độc Yêu Long nói thì biết hoá ra là người ta tới gây sự, sắc mặt lập tức thay đổi, tức giận nhìn về phía Thiên Độc Yêu Long.

Nếu như thực lực hơi mạnh hơn một chút, cảm giác được cỗ khí tức vô hình trên người của Thiên Độc Yêu Long thì đã không dám nói như vậy rồi, nhưng thực lực của đám người này lại rất thấp, chỉ ở tu vi Vũ sư mà thôi, bình thường dựa hơi Phi Linh Môn mà diễu võ giương oai, tại trấn Hoa Môn này không xem ai ra gì, sao có thể để Thiên Độc Yêu Long vào mắt.

– Dám đứng trước mặt Long gia gia của ngươi nói những lời này, đúng là muốn tìm chết mà.

Râu rồng của Thiên Độc Yêu Long vểnh lên, ở Vụ Tinh Hải vừa mới đột phá thất giai đã bị Bạch Linh đánh cho một trận, lúc này vừa mới rời khỏi Vụ Tinh Hải, có vài tên Vũ sư tép riu cũng không xem hắn ra gì, trong lòng tức giận khỏi quát ầm lên.

– Ha ha, ngươi còn dám kêu gào, để cho ông đây dạy cho ngươi một bài học.

Bảy tên đệ tử của Phi Linh Môn nhìn thấy Thiên Độc Yêu Long giận tới dựng râu trợn mắt thì ánh mắt lập tức trầm xuống, tên đại hán vừa nói chuyện ban nãy lập tức tuôn chân khí ra dữ đội, trong tay liền kết thành một đạo chưởng ẩn đánh về phía Thiên Độc Yêu Long.

– Ngươi là đồ chết tiệt, xem Long gia gia ta bổ chết ngươi.

Thiên Độc Yêu Long lúc này đã thật sự nổi giận, quát lạnh một tiếng, nháy mắt đã trực tiếp đánh ra một đạo chưởng ấn.

– Ầm!

Dưới thế tựa lôi đình kia, chưởng ấn của Thiên Độc Yêu Long trực tiếp vỗ lên người của tên đại hán nọ, đại hán kia căn bản chưa kịp phản ứng, chưởng ấn muốn đánh về phía Thiên Độc Yêu Long còn chưa kịp ngưng tụ ra thì chưởng ấn của Thiên Độc Yêu Long đã giáng xuống đầu của hắn rồi, một chưởng đánh xuống, lập tức vang lên tiếng tạc nổ ầm ầm.

Mọi người có mặt ở đó đều cảm thấy kinh ngạc, chỉ thấy đại địa dưới chân của đại hán này trực tiếp nứt vỡ, lan ra tựa như mạng nhện, còn tên đại hán kia thì si ngốc nhìn Thiên Độc Yêu Long, sau đó lập tức hoá thành một đống máu rơi xuống đất.

– Xuy!

Kình khí không hề lan ra ngoài, nhưng tên Vũ sư kia đã trở thành một đống bầy nhầy.

Nhìn thấy cảnh này, sáu đại hán kia lập tức xanh mặt cứng lưỡi, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Lúc này, lão giả cùng tiểu cô nương kia cũng bị doạ cho run lên cầm cập.

– Giết người, có người giết người!

Sáu tên đại hán kia sau khi hoảng sợ qua đi liền kêu to lên, một tên địa hán lập tức móc ra một viên đạn tín hiệu rồi bắn ra.

– Ầm!

Đạn tín hiệu nổ vang trên không, khắp cả trấn Hoa Môn cũng đều nghe rõ ràng.

– Hừ, Long gia gia của ngươi xem xem Phi Linh Môn của các ngươi còn có ai, hôm nay ta sẽ giết cho bằng sạch.

Nhìn thấy đạn tín hiệu nổ giữa không trung, Thiên Độc Yêu Long đương nhiên không thèm để trong lòng, tức giận hô lớn một tiếng.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý nhìn tất cả chuyện này, thế nhưng hàn ý trong lòng càng ngày càng đậm. Đây đâu phải là Phi Linh môn, quả thực là buồn cười, không đến còn không biết, lúc này tới đây quả thực là quá dọa người.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt, chung quanh có tiếng xé gió vang lên. Đồng thời trong cửa hàng của Phi Linh môn tức thì có hơn mười người nhanh chóng nhảy ra.

– Ai dám náo sự trong Phi Linh môn ta, chẳng lẽ chán sống rồi sao?

Một tiếng hét lớn vang lên, trong cửa hàng của Phi Linh môn có hơn mười người nhảy ra, trong đó có mấy Vũ Tướng.

Sưu Sưu.

Giữa không trung, lúc này trên lưng đầu yêu thú phi hành tam giai khổng lồ có hơn trăm người chạy qua đây, mà hơn trăm người này cũng tạo thành một vòng tròn vây quanh đám người Lục Lâm Thiên.

– Lục trưởng lão, Lưu trưởng lão, mấy người này dám tới cửa hàng của Phi LInh môn ta náo sự, người của chúng ta đã bị bọn họ giết.

Lúc này sắc mặt đại hán kia tức thì vui vẻ, nhanh chóng đi tới nghênh đón hơn mười người từ trong cửa hàng Phi Linh môn ra.

– Hỗn đản, là ai chán sống như vậy?

Một tiếng hét lớn vang lên, lúc này hơn mười người từ trong cửa hàng Phi Linh môn lập tức đi tới trước đám người Lục Lâm Thiên, hơn trăm người từ trên lưng yêu thú phi hành cũng triệt để bao vây đám người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn tất cả chuyện này vẫn không nói gì, hàn ý trong mắt nhanh chóng nhìn về phía hai người trước mặt.

Mà lúc này có nhiều người của Phi Linh môn đằng đằng sát khí tiến tới như vậy khiến cho lão giả và tiểu cô nương kia toàn thân run rẩy, theo bản năng sợ hãi.

– Lục trưởng lão, Lưu trưởng lão, chính là bọn họ. Bọn họ giết người của chúng ta.

Sáu người lúc này hung hăng chỉ vào đám người Lục Lâm Thiên rồi nói. Nhìn thấy nhiều người tới như vậy khiến cho bọn họ vốn hoảng hốt lo sợ lúc này lá gan lại lớn lên.

– Tham kiến chưởng môn, tham kiến tiểu thư.

Chương 927: La�? Ai chán sống?

Lúc này hơn trăm người từ yêu thú phi hành nhảy xuống đại bộ phận là đệ tử lâu năm của Phi Linh môn, lúc này ánh mắt đám người nhìn vào mấy người tới nháo sự, vừa rồi còn đằng đằng sát khí lúc này sắc mặt lập tức đại biến rồi quỳ xuống. Dẫn đầu chính là Hoàng Bác Nhiên, sắc mặt nhanh chóng tái đi, hắn vỗ cái đầu bóng của mình, trong lòng không khỏi cảm thấy lạnh lẽo, hận không thể bổ đôi tên vừa mới phóng đạn tín hiệu.

– Tham kiến chưởng môn, tham kiến tiểu thư.

Đám người trong cửa hàng Phi Linh môn nhảy ra, tất cả đám này đại bộ phận đều là đệ tử hạch tâm của Phi Linh môn, đương nhiên đã gặp chưởng môn, những người còn lại chưa được gặp thì mấy tháng trước trong đại chiến với Hắc Sát giáo cũng đã gặp được chưởng môn. Lúc này cả đám nhìn thấy chưởng môn có mặt, hai mắt nhìn nhau rồi lập tức quỳ xuống hành lễ.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt tức giận nhìn về phía Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ.

Hai người Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ nhìn thấy chưởng môn đã trở về lập tức vui vẻ, lại đột nhiên nhìn thấy sự tức giận trong mắt Lục Lâm Thiên, nhìn bộ dáng này dường như hai người đã cảm nhận được cái gì, trong lòng không khỏi phát lạnh, đặc biệt là Lưu Nhất Thủ, toàn thân run rẩy quỳ xuống.

– Tham kiến chưởng môn, công tử.

Lưu Nhất Thủ, Lục Tiểu Bạch nhanh chóng quỳ xuống đất hành lễ. Chuyện bên ngoài bọn họ cũng không biết, thế nhưng nhìn thấy chưởng môn tức giận, chỉ sợ là chuyện không nhỏ, trong lòng cả đám bắt đầu thấy lạnh lẽo.

– Chưởng môn.

Sáu đại hán kia lúc này có biểu tình vô cùng phong phú trên mặt, bọn họ vừa mới gia nhập Phi Linh môn không lâu mà thôi, chính là bởi vì thế lực của Phi Linh môn lớn bọn họ mới gia nhập vào. Cũng chưa từng diện kiến chưởng môn. Lần này thấy Lục trưởng lão và Lưu trưởng lão đều quỳ xuống, bọn họ rốt cuộc cũng biết thanh niên áo xanh kia là ai.

Sáu người sắc mặt bối rối, toàn thân run rẩy, đột nhiên hai chân như nhũn ra, quỳ gối trên mặt đất.

– Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, hai tên tiểu tử nhà ngươi, là ta chán sống hay các ngươi chán sống?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ rồi nói.

– Chưởng môn, chúng ta đáng chết, chúng ta đáng chết, ta không biết là chưởng môn đã trở về, ta…

Toàn thân Lưu Nhất Thủ run rẩy, cảm thấy chưởng môn tức giận, hắn không dám ngẩng đầu lên nữa.

– Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, hai người các ngươi thật lớn mật, dám khi dễ người khác.

Lục Tâm Đồng chống nạnh giận dữ nói với Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ.

Lão giả và tiểu cô nương kia nhìn thấy một màn này cũng vô cùng kinh ngạc nhìn vào Lục Lâm Thiên. Tổ tôn hai người chưa từng nghĩ tới, người thanh niên tốt bụng trước mặt này lại là chưởng môn Phi Linh môn đại danh đỉnh đỉnh. Một người mà khắp chu vi chung quanh sơn mạch Vụ Đô không ai không biết, chính là nhân vật phong vân nhất khu vực này.

– Tham kiến đại nhân.

Lão giả này bị dọa một trận, nhanh chóng lôi kéo tiểu cô nương quỳ xuống thế nhưng lại bị Lục Lâm Thiên nhanh chóng kéo lên rồi nói:

– Lão trượng, ngươi nói cho ta biết, người đánh các ngươi là ai, có mấy người, tất cả có mặt ở đây hay không?

– Đại nhân, chính là bảy người bọn họ.

Lão giả do dự một chút rồi chỉ vào sáu người đang quỳ dưới mặt đất.

– Hoàng Bác Nhiên, trói sáu tên này lại cho ta. Chờ trở về rồi xử trí.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, quay sang Hoàng Bác Nhiên rồi nói.

– Vâng, chưởng môn.

Hoàng Bác Nhiên mờ mịt đáp một câu, rồi thở dài một hơi, xem ra chưởng môn không tức giận với hắn, sau đó hắn lập tức ra lệnh cho đám người bên cạnh nói:

– Nhanh, trói sáu tên vô liêm sỉ kia lại cho ta.

Mọi người nhanh chóng tiến lên, sáu tên đại hán kia trực tiếp bị trói lại, vẻ mặt đám người lúc này vẫn vô cùng kinh ngạc.

– Hóa ra ngươi chính là chưởng môn Phi Linh môn, khá lắm.

Thiên Độc Yêu Long cũng không khỏi kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên.

– Khiến Độc Long huynh chê cười rồi.

Lục Lâm Thiên cười khổ một chút.

– Công tử, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, ta không biết…

Lục Tiểu Bạch nhìn tất cả chuyện này thế nhưng cũng không hiểu ra sao.

– Hừ.

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Lục Tiểu Bạch rồi nói:

– Lão trượng này bị đệ tử của Phi Linh môn khi dễ. Các ngươi lập tức đi thăm dò cho ta, sau nửa canh giờ không tra ra thì đừng gặp mặt ta. Thuận tiện đem những người liên quan bắt tới đây cho ta.

– Vâng, công tử.

– Rõ, chưởng môn.

Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ dường như đã hiểu ra cái gì đó, hai người vô cùng bối rối mang theo một đám người lui xuống, không dám chậm trễ.

– Lão trượng, chúng ta vào trong chờ một lát đi.

Lục Lâm Thiên nói với lão giả.

Trong đại sảnh Phi Linh môn lúc này đã có đệ tử dẫn mọi người tiến vào trong đại sảnh.

Chúng đệ tử Phi Linh môn ở sát đại sảnh không dám lên tiếng. Lục T âm Đồng còn phân phó người đi kiếm không ít đồ ăn vặt cho tiểu cô nương kia. Thế nhưng tiểu cô nương kia chỉ nhìn cũng không dám ăn.

Thiên Độc Yêu Long lại không chút khách khí, tự mình ăn.

Không tới nửa canh giờ, ngoài đại sảnh hai người Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ mang theo mấy đạo thân ảnh vội vã đi tới.

– Cha.

Trong đại sảnh, tiểu cô nương nhìn thấy một đạo thân ảnh rồi lập tức chạy tới.

– San San, sao con lại ở đây?

Một đại hán chừng ba mươi tuổi nhìn thấy tiểu cô nương tức thì kinh hãi rồi nói.

– Chưởng môn, người đã tìm được rồi.

Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ đi tới trước người Lục Lâm Thiên rồi nói. Lúc này bọn họ cũng đã hiểu rõ chuyện vừa mới xảy ra.

Một lát sau, lão giả và tiểu cô nương nhanh chóng tạ ơn Lục Lâm Thiên rồi mới rời đi. Trước khi rời đi Lục Lâm Thiên còn phân phát cho mỗi người mấy trăm kim tệ.

– Biết chuyện gì xảy ra chưa?

Những người này đi rồi, Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn Lục Tiểu Bạch và Lưu Thủ Đoạn, vẻ tức giận cũng bớt đi một chút. Hắn cũng biết hai người này còn nhiều chuyện bận tâm cho nên một ít chuyện bọn hắn có lẽ cũng không biết được.

– Chưởng môn, mấy đệ tử này đem mấy vạn kim tệ tiền công của công nhân chiếm làm của riêng. Ta đã phân phó xuống dưới, đệ tử đang điều tra, nhất định sẽ bắt được toàn bộ.

Lục Tiểu Bạch nói.

– Tra thế nào? Giao cho hình đường đi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn hai người rồi nói:

– Những công nhân bị chiếm kim tệ bồi thường gấp hai mươi lần. Đãi ngộ của Kim đường các ngươi trong ba tháng giảm phân nửa. Hai người các ngươi nửa năm không có đãi ngộ nào.

– Vâng, công tử (chưởng môn).

Hai người Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ nhìn nhau rồi không dám nói thêm gì nữa.

– Còn nữa, sáu người lúc trước kéo ra ngoài chặt đầu thị chúng cho ta. Để xem sau này còn dám có ai ỷ thế Phi Linh môn ức hiếp người khác nữa không.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói, ánh mắt mắt lại nhìn vào hai người rồi tiếp tục nói:

– Còn có hai người các ngươi quản lý không nghiêm, danh tiếng của Phi Linh môn bị các ngươi phá hủy, mỗi người đi lĩnh một trăm côn, không được dùng chân khí hộ thân.

– Vâng.

Hai người Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ nhìn nhau, vẻ mặt vô cùng bất đắc dĩ.

Chương 928: Trong lòng có chủ ý (1)

– Mặt khác, thông báo cho người Hình đường ngày hôm nay chấp hành, ta sẽ không mang các ngươi tới sân rộng để chấp hành, ta cũng không muốn làm mất mặt Phi Linh môn. Thế nhưng các ngươi phải chấp hành ở trước mặt tất cả đệ tử Linh đường.

Lục Lâm Thiên nói.

Nghe thấy Lục Lâm Thiên nói vậy hai người càng thêm bất đắc dĩ, thế nhưng cũng không dám nói thêm điều gì. Loại nghiêm phạt này dù sao cũng đã nhẹ rồi.

Sau khi phân phó vài câu, Lục Lâm Thiên nhanh chóng rời đi. Trước khi đi hắn cũng không quên phân phó hai người thông báo Đường chủ các đường tối nay trực tiếp tới Phi Linh môn.

Sau khi Lục Lâm Thiên rời đi thì tới phiên Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ nổi bão. Vô duyên vô cớ bị xử phạt, quan trọng hơn là chưởng môn đã tức giận với bọn hắn, trong cơn giận dữ hai người trực tiếp đánh cho sáu người kia chết khiếp. Đám người Kim đường cho rằng mấy người này bị phạt cả đám vô cùng giận dữ, trực tiếp tung ra quyền cước khiến cho cả người sáu người kia biến dạng.

Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ còn chưa nguôi giận, hai người nhanh chóng kéo sáu người kia tới sân rộng của trấn Hoa Môn, lúc này có không ít người tới xem. Hai người sau khi tuyên bố vài câu, lập tức giơ tay chém xuống. Tự mình động thủ, nhanh chóng chém đầu sáu người.

Trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, xem ra muốn quản lý một sơn môn cũng không phải là chuyện dễ dàng, Phi Linh môn hiện tại cũng nên chỉnh đốn một chút.

Từ trấn Hoa Môn trở lại Phi Linh môn cũng không mất bao lâu. Một mảnh núi non quen thuộc lúc này đã xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên. Nhìn thấy mảnh núi non này trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi dao động. Cho dù là Lục gia hay Vân Dương Tông đều không khiến cho hắn có cảm giác này.

Trong Phi Linh môn, đám đệ tử nhìn thấy Thiên Sí Tuyết Sư khổng lồ trên bầu trời lúc này đã biết là chưởng môn đã trở về. Ngoại trừ chưởng môn ra không có ai tọa kỵ là Thiên Sí Tuyết Sư cả.

Trong đình viện hậu sơn Phi Linh môn, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đều đang tu luyện, dường như đã cảm nhận được cái gì, lông mày không khỏi nhíu lại, nhanh chóng biến mất trong phòng.

Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân lúc này cũng bắn về phía trước. Cảm nhận được một cỗ khí tức cường hãn xa lạ khiến cho bọn hắn nhanh chóng đi tới cửa Phi Linh môn.

– Đây là Phi Linh môn sao? Nơi này cũng không lớn nha.

Thiên Độc Yêu Long nhìn Phi Linh môn phía dưới rồi nói. Nơi này so với địa bàn của nó trong Vụ Tinh Hải còn bé hơn không ít. Lời còn chưa dứt, sắc mặt Thiên Độc Yêu Long tức thì biến đổi, râu rồng run lên rồi nói:

– Ồ, một Vũ Vương, hai Vũ Suất cửu trọng, một Linh Suất cửu trọng.

Sưu.

Bốn đạo thân ảnh trong nháy mắt lăng không lao tới, chính là đám người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh. Ánh mắt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhanh chóng đảo qua trên người Lục Lâm Thiên rồi chuyển sang người Thiên Độc Yêu Long. Khí tức cường hãn kia là từ trên người THiên Độc Yêu Long tràn ra, người có tu vi thấp không thể cảm nhận được thực lực của nó. Thế nhưng đạt tới cấp bậc như Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh thì không thể giấu được cảm giác của nàng.

Mà Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đánh giá Thiên Độc Yêu Long dường như đã cảm nhận được cái gì đó, ánh mắt có chút nghi hoặc.

– Tham kiến trưởng môn.

Phía dưới, đám người Hoa Mãn Ngọc cùng chúng đệ tử nhanh chóng hành lễ.

– Oánh tỷ, Đông lão, ta trở về các ngươi cũng không cần long trọng như vậy đâu.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, trong lòng đương nhiên biết đám người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh là vì Thiên Độc Yêu Long mới xuất hiện. Tuy rằng Thiên Độc Yêu Long đã thu liễm khí tức. Thế nhưng còn chưa thu liễm hết được. Người có thực lực thấp không thể cảm nhận ra. Thế nhưng nó nhất định không thể giấu được cảm giác của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tuy rằng không đạt tới Linh Vương, thế nhưng linh giả thường có linh hồn lực mạnh hơn một chút, đương nhiên có thể cảm nhận được một ít.

– Lâm Thiên, vị này chính là?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh không để ý tới lời bông đùa của Lục Lâm Thiên, ánh mắt không rời khỏi Thiên Độc Yêu Long.

Thiên Độc Yêu Long nhìn Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, cường giả Vũ Vương nó cũng không dám làm cao, nói:

– Mấy người này gọi ta là Độc Long, sau này các ngươi cũng gọi ta là Độc Long đi, ha ha.

– Sư phụ.

Lục Tâm Đồng không quan tâm tới mọi người, nhanh chóng lao thẳng về phía Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh rồi lăng không mà đứng. Mấy tháng này không gặp sư phụ, trong lòng nàng cũng vô cùng nhớ. Sư phụ đối với nàng vô cùng tốt, nàng cũng biết được điều này cho nên trong lòng vô cùng ỷ lại với vị sư phụ này.

Thế nhưng Lục Tâm Đồng lăng không mà đứng khiến cho Quỷ Tiên

Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ nhíu mày rồi há hốc mồm.

– Tâm Đồng, con đột phá tới Linh Suất rồi sao?

Đông Vô Mệnh trợn mắt nhìn đồ đệ bảo bối trước mặt mình. Vốn hắn đang muốn nhìn xem đồ đệ bảo bối của mình mấy tháng nay có gầy đi không, ai ngờ nhìn thấy cảnh tượng này khiến cho hắn trợn mắt, trái tim không khỏi đập nhanh hơn vài phần.

– Vâng, con cũng không biết vì sao mà đột phá được tới Linh Suất nữa.

Lục Tâm Đồng mỉm cười, dựa vào người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh rồi làm nũng nói:

– Sư phụ, con nhớ người muốn chết.

Nghe Lục Tâm Đồng nói vậy, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, còn có Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc phía dưới dùng ánh mắt như gặp quỷ nhìn Lục Tâm Đồng. Một người chưa tới mười lăm tuổi đã là Linh Suất, loại thiên phú này so với yêu nghiệt còn yêu nghiệt hơn.

– Ha ha ha.

Đông Vô Mệnh hít sâu một hơi, lập tức hưng phấn cười ha hả nói:

– Ha ha, ta xem từ sau có ai dám so đồ đệ với ta. Ta chà đạp chết hắn.

Lục Lâm Thiên khẽ cười. Một Linh Suất chưa tới mười lăm tuổi chỉ sợ sẽ không có ai dám so sánh đồ đệ với lão độc vật. Huống chi bây giờ không chỉ là như vậy, còn có Xích Kim Độc Chu, thực lực của Lục Tâm Đồng tuyệt đối không phải Linh Suất nhất trọng bình thường.

Một lát sau, Tiểu Long mang theo Thiên Độc Yêu Long đi tới hậu sơn. Trong đình viện phía sau núi cũng đã không còn chỗ ở, chỉ có thể kiến tạo một lần nữa mà thôi.

Lúc này trong đình viện phía sau núi, Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, còn có Lục Tâm Đồng và Bạch Linh đang ngồi đó.

– Oánh tỷ, Lữ Chính Cường của Linh Thiên môn nói Phi Linh môn ta có phiền phức, rốt cuộc là có chuyện gì?

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên nhanh chóng hỏi. Dọc đường đi hắn luôn lo lắng chuyện này, sau khi về tới Phi Linh môn thì cũng an tâm một chút. Bên trong Phi Linh môn dường như cũng không có bộ dáng gặp phải phiền phức.

– Hóa ra là ngươi đã biết, chúng ta đang chờ ngươi trở về đây.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói, lập tức đem sự tình đại khái thuật lại cho Lục Lâm Thiên một lần.

Chương 929: Trong lòng có chủ ý (2)

Từ trong miệng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh Lục Lâm Thiên đã biết, hóa ra không phải Phi Linh môn có phiền phức mà là sát biên giới địa bàn của Quỷ Vũ Tông xuất hiện một đạo cấm chế. Có lẽ bên trong là động phủ của một cường giả. Mà địa phương kia lại giáp với Thanh Phong môn của Lan Lăng sơn trang. Thanh Phong môn đương nhiên sẽ không bỏ qua. Bọn chúng lại nhận đó là địa bàn của mình. Sự việc này đã kéo dài mấy tháng, song phương đã giao thủ mấy lần, nhân số tử thương cũng không ít.

– Trong cấm chế kia liệu có bảo vật hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi. Việc đầu tiên Lục Lâm Thiên muốn biết chính là việc này.

– Ta đã tự mình đi xem qua, có thể là cấm chế do Vũ Vương lưu lại, có lẽ là Vũ Vương bát trọng, có khi còn hơn. Thời gian cũng không ngắn, có lẽ đã được mấy nghìn năm. Trong cấm chế này có lẽ là động phủ, một ít bảo vật hẳn là có, thế nhưng cụ thể là thứ gì ta lại không biết được.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Một động phủ của Vũ Vương cao giai, lại tồn tại mấy nghìn năm chung quy cũng có chút thứ tốt.

Lục Lâm Thiên nhíu mày rồi nói:

– Nếu như có lợi thì Phi Linh môn chúng ta cũng muốn. Ngày mai ta thử đi tới đó xem sao. Cường giả của Thanh Phong môn dường như cũng đã từ Vụ Tinh Hải trở về, cũng không thể để bọn chúng nhanh chân đến trước.

– Cho dù bọn chúng tới trước cũng vô dụng. Ta đã xem xét kỹ, cấm chế này tuy rằng đã buông lỏng một chút. Thế nhưng chỉ ít cũng cần thực lực Vũ Vương tam trọng, tứ trọng mới có thể mạnh mẽ mở ra. Trong Thanh Phong môn căn bản không có loại cường giả như vậy cho nên cũng không thể mở ra cấm chế. Bằng không lần trước ta tới đó đã trực tiếp tiến vào rồi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Như thế có chút phiền phức.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, chỉ có Vũ Vương tam trọng, tứ trọng mới có thể mạnh mẽ mở ra, điều này quả thực có chút phiền phức.

– Cũng không phiền phức cho lắm, nếu như ta đi, có lẽ chỉ cần cho ta thời gian nửa tháng là có thể đem cấm chế luyện hóa.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói.

– Đông lão, ngươi còn chuyện quan trọng khác cần làm, chuyện này giao cho ta là được ồi.

Thời gian nửa tháng là có thể luyện hóa cấm chế. Trong lòng Lục Lâm Thiên đã có dự định.

– Lâm Thiên, chuyện này chỉ sợ không phải bình thường. Ta đã phân phó Quỷ Vũ Tông tạm thời không nên có động tác. Thế nhưng mấy trường giao thủ đoạn thời gian vừa rồi cũng đã tử thương không ít.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Rất đơn giản, phía sau có người giở trò.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên khẽ nở nụ cười.

– Đương nhiên là có người phía sau giở trò. Nhưng tạm thời lại không tra ra được là người phương nào gây nên. Đây mới là trọng điểm, địch trong tối ta ngoài sáng. Điều này đối với chúng ta không có lợi một chút nào.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Người Thanh Phong môn trong Vụ Tinh hải ta đã thấy. Cường giả đều tiến vào trong Vụ Tinh Hải, người còn lại trong môn phái trốn phiền phức không kịp đương nhiên sẽ không cố tình khơi mào gây chiến. Chỉ biết chờ cường giả trong môn trở về. Mà Vụ TInh Hải mở ra, những thế lực bình thường đều tiến vào Vụ Tinh Hải, những chuyện tình khác, các sơn môn bình thường cũng không có thời gian nhúng tay vào. Những sơn môn có thực lực nhàn rỗi chỉ sợ chỉ có Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn mà thôi.

Lục Lâm Thiên khẽ nói:

– Linh Thiên môn hẳn sẽ không. Hắc Sát giáo hẳn còn đang điều tra chuyện Linh Vũ giới trong địa bàn của mình, còn lại cũng chỉ có Lan Lăng sơn trang và Hóa Vũ Tông. Thanh Phong môn là thế lực ngoại vi của Lan Lăng sơn trang. Lan Lăng sơn trang giúp Thanh Phong môn cũng là chuyện danh chính ngôn thuận, thế nhưng sẽ phải chờ cường giả Thanh Phong môn trở về thì mới có động tác.

Lục Lâm Thiên nói xong, trong mắt hiện lên một đạo hàn ý, nói tiếp:

– Cho nên người đứng phía sau giở trò cũng chỉ còn lại Hóa Vũ Tông mà thôi.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhíu mày, ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Ngươi nói như vậy dường như cũng chỉ có Hóa Vũ Tông, thế nhưng Hóa Vũ Tông làm vậy dường như cũng không chiếm được chỗ tốt nào.

– Đông lão, thực lực hiện tại của Phi Linh môn và quan hệ với Quỷ Vũ Tông chỉ sợ Hóa Vũ Tông đã tra ra. Thế nhưng Hóa Vũ Tông lại không hề có động tác nào, lẽ nào bọn hắn thực sự sẽ yên tâm sao? Đổi lại là ta ta cũng không an tâm. Ta vẫn luôn bội phục sự nhẫn nại của Công Tôn Hóa Nhai, hiện tại xem ra, mượn cơ hội này bọn hắn đã không nhẫn nổi nữa rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chuyện này vốn là việc nhỏ, hiện tại bởi vì Phi Linh môn chúng ta mà khiến cho không ít thế lực rung động, chỉ cần chúng ta khẽ động một chút, rút dây động rừng là sẽ tạo thành ba động lớn phía sau.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Lục Lâm Thiên cúi đầu trầm tư một lát, lập tức trên khóe miệng hiện lên nụ cười quỷ dị nói:

– Oánh tỷ, Đông lão, chuyện này ta đã có chủ ý. Các người cứ chờ xem náo nhiệt là được rồi. Hóa Vũ Tông chỉ đơn giản muốn đem thế lực của Phi Linh môn ta ra ngoài sáng, vậy thì ta đây trước tiên sẽ làm cho địa bàn của hắn xảy ra chuyện trước vậy. Hắc hắc.

– Được rồi, tiểu tử ngươi xảo trá, đương nhiên sẽ không bị thiệt thòi.

Nhìn thấy tiếu ý trên mặt Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh mở miệng cười, rốt cuộc cũng an tâm.

– Được rồi, Lâm Thiên, Độc Long kia rốt cuộc là người phương nào? Khí tức trên người hắn dường như là yêu khí.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hỏi Lục Lâm Thiên.

– Oánh tỷ, Độc Long ca ca chính là yêu thú, hắn chính là Thiên Độc Yêu Long thất giai sơ kỳ.

Lục Tâm Đồng nói.

– Thiên Độc Yêu Long thất giai?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tức thì sắc mặt đại biến.

– Khó trách ta cảm nhận được độc khí, hóa ra là độc thú cường hãn.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hít sâu một hơi. Đối với độc thú cường hãn như Thiên Độc Yêu Long này hắn cũng có chút lý giải.

– Đông lão, ngươi cần máu của độc thú lục giai hậu kỳ để đoán thể mà ta lại không tìm được. Thế nhưng Thiên Độc Yêu Long đã đáp ứng có thể cung cấp máu tươi cho ngươi đoán thể, không biết Đông lão có thể dùng tạm không?

Lục Lâm Thiên nói.

– Nói nhảm, có máu tươi của Thiên Độc Yêu Long đoán thể thì sẽ mạnh hơn nhiều.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tức thì kích động nói.

– Hắc hắc.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Đông lão, cây Mã Tiền năm trăm năm ta cũng không tìm được. Thế nhưng trong động thủ của Thiên Độc Yêu Long lại có Mã Tiền ngàn năm, không biết Đông lão có dùng được không?

Nói xong, trong tay Lục Lâm Thiên nhanh chóng xuất hiện một đoàn quang mang. Trong đoàn quang mang có vài cây Mã Tiền, hắn cũng không dám dùng tay trực tiếp động vào. Đám độc khí này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên có chút kiêng ky.

– Mã Tiền ngàn năm lại có bốn cây, tiểu tử ngươi thật tốt số a.

Chương 930: Thành lập yêu đường

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh vừa thấy mấy cây Mã Tiền trong tay Lục Lâm Thiên tức thì hai mắt tỏa sáng, nhanh chóng đưa tay qua lấy, toàn thân vô cùng kích động nói:

– Mã Tiền ngàn năm, máu của Thiên Độc Yêu Long thất giai, có hai vật này độc thể của ta tuy rằng kém tiên thiên độc thể, thế nhưng cũng không kém quá xa.

– Vậy thì Đông lão ngày mai chuẩn bị bế quan đột phá đi thôi. Chờ sau khi Đông lão đột phá Linh Vương thì thực lực của Phi Linh môn chúng ta sẽ lại tăng lên một bước lớn.

Lục Lâm Thiên nói:

– Hiện tại trong Phi Linh môn cường giả không ít, ta cũng có thể yên tâm bế quan. Được rồi, lần này các ngươi đi Vụ Tinh Hải có nhận được cơ duyên gì không?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hỏi.

– Điều này… Ha ha.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Lần này vận khí không tồi chiếm được một ít cơ duyên. Tiểu Long và Bạch Linh cũng có thu hoạch.

– Cả bốn người các ngươi đều có thu hoạch?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh tức thì kinh ngạc rồi lập tức hứng thú. Hắn muốn biết cơ duyên của mọi người thế nào cho nên lập tức hỏi:

– Nói nhanh lên, các ngươi chiếm được cơ duyên gì.

– Tâm Đồng, muội nói với sư phụ muội về cơ duyên của muội đi.

Lục Lâm Thiên khẽ cười rồi nói với Lục Tâm Đồng.

– Sư phụ, con lấy được Thiên Độc Kinh của sư tổ lưu lại.

Lục Tâm Đồng nói với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

– Thiên Độc Kinh, sư tổ?

Chuyện này khiến cho Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh sững sờ, hắn cũng không biết cái gì là Thiên Độc Kinh, hắn chỉ biết thứ mình tu luyện là Địa Độc Kinh mà thôi.

– Sư phụ, Địa Độc Kinh người tu luyện chính là một nửa trên Thiên Độc Kinh, đều do sư tổ sáng chế ra. Trong một nơi thần bí ở Vụ Tinh Hải con đã gặp được sư tổ đã chết, đồng thời nhận được thú hồn Xích Kim Độc Chu bát giai. Bởi vì năng lượng trên Xích Kim Độc Chu quá lớn cho nên đã giúp con trực tiếp đột phá tới Linh Suất.

Lục Tâm Đồng nói xong lập tức kể lại tất cả mọi chuyện mình đã trải qua một lần.

Nghe Lục Tâm Đồng nói, Lục Lâm Thiên cũng nhướng mày. Chuyện Lục Tâm Đồng trải qua Lục Lâm Thiên lần đầu nghe thấy, điều này càng khiến cho Lục Lâm Thiên nhận định, địa phương quỷ quái kia tuyệt đối không đơn giản.

– Xích Kim Độc Chu bát giai?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhìn vào mi tâm của đồ đệ bảo bối, ấn ký màu vàng kia khiến cho linh hồn hắn run động. Thú hồn Xích Kim Độc Chu bát giai, nếu như có thể toàn lực thi triển mà nói uy lực tuyệt đối sẽ tương đương với cường giả Vũ Tôn. Đây là thứ vô cùng kinh khủng.

– Đại cơ duyên a. Ta cũng không biết có sự tồn tại của Thiên Độc Kinh.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cảm thán nói. Khi trước trong đại điện Vụ Tinh hắn cũng chỉ vô ý chiếm được một quyền Địa Độc Kinh mà thôi, những chuyện khác hắn căn bản không biết được.

– Bạch Linh, ngươi chiếm được cơ duyên gì, ta có cảm giác dường như ngươi lại đột phá.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh dường như đối với cơ duyên của Bạch Linh cũng cực kỳ hứng thú.

– Trong Vụ Tinh Hải ta đã đột phá tới thất giai trung kỳ, mặt khác còn nhận được một ít cơ duyên.

Bạch Linh dường nhu cũng không muốn kể lại tỷ mỉ quá trình, ngay cả Lục Lâm Thiên cũng không có nhiều lời.

– Đã đột phá thất giai trung kỳ rồi sao?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh không khỏi kinh ngạc, thực lực Bạch Linh đột phá quá nhanh.

– Lâm Thiên, ngươi thì sao?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lập tức hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên vuốt mũi, chuyện Vô Tự Thiên Thư đương nhiên không thể tiết lộ, hiện tại, Lục Lâm Thiên cảm thấy Vô Tự Thiên Thư chính là cơ duyên tốt nhất của mình.

– Oánh tỷ, ta chiếm được một ít cơ duyên, thế nhưng đêm nay với nói cho các ngươi. Ta đã thông tri cho đường chủ sáu đường đêm nay tới đây. Đến lúc đó còn có chuyện ta muốn tuyên bố một chút.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng nói.

Sau đó, Lục Lâm Thiên đem chuyện xảy ra trên trấn Hoa Môn nói với hai người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh một chút, sắc mặt hai người không biến đổi, chỉ thở dài một chuyến.

– Ta đã trở về, ta sẽ ở bên cạnh thác nước kia. Hiện tại cạnh thác nước có một động phủ nhỏ, ta tùy tiện vận lộn một hồi là có thể tạo thành động phủ lớn hơn.

Khi mọi người đang nói chuyện thì thanh âm của Thiên Độc Yêu Long truyền tới. Lúc này Thiên Độc Yêu Long và Tiểu Long đã đi tới đình viện.

– Độc Long huynh, để ta phái người kiến tạo một động phủ cho huynh là được. Sao huynh lại tự mình động thủ như vậy chứ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Ta tự mình làm là được rồi, đỡ phiền phức.

Thiên Độc Yêu Long nhanh chóng đặt mông ngồi xuống một cái ghế trống.

Đã biết thân phận của Thiên Độc Yêu Long, ánh mắt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh không khỏi nhìn về phía Thiên Độc Yêu Long. Thiên Độc Yêu Long thất giai, cho dù là vừa đột phá, thế nhưng thực lực của nó lúc này cũng đủ để chống lại Vũ Vương nhất trọng đỉnh phong. Hơn nữa bằng vào độc khí với lực phòng ngự cường hãn của bản thân lại càng thêm khó dây vào.

– Tiểu Long, ngươi chiếm được cơ duyên gì?

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh sau khi thở dài vì cơ duyên của đồ đệ mình, lập tức nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

– Ta….

Tiểu Long chớp chớp mắt rồi nói:

– Không nói, ta kiên quyết không nói. Tránh cho các người chê cười ta.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lập tức ngạc nhiên.

– Đông lão, Oánh tỷ, đừng hỏi nữa. Cơ duyên của Tiểu Long chúng ta hỏi nửa ngày nó cũng không nói.

Lục Lâm Thiên cười nói. Trong lòng đối với cơ duyên của Tiểu Long cũng vô cùng hiếu kỳ, thế nhưng hiện tại hắn cũng không hỏi ra được.

– Được rồi, Độc Long huynh. dù sao đi nữa ngươi cũng nhàn rỗi, Phi Linh môn ta đang muốn thành lập một Yêu đường, thế nhưng lại chưa tìm thấy người thích hợp tọa trấn, không bằng ngươi cố làm giúp ta một chút, được không?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên giấu diếm vết tích rồi nói với Thiên Độc Yêu Long.

Thiên Độc Yêu Long cũng không ngốc, nó chớp mắt một cái nhìn Lục Lâm Thiên rồi cầm một trái cây cắn một cái rồi nói:

– Ta cũng không nghĩ tới chuyện gia nhập Phi Linh môn, hay là thôi đi.

– Không phải là gia nhập Phi Linh môn, ta chỉ muốn thành lập Yêu đường lại không tìm được người tọa trấn. Nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ có Độc Long huynh là người có đủ thực lực và quyết đoán. Nếu như ngươi không tọa trấn vậy thì không có ai có thể giúp ta rồi.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên không biến đổi, khẽ thở dài nói.

Thiên Độc Yêu Long nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ xoay chuyển rồi nói:

– Ít vỗ mông ngựa đi, chiêu này với ta vô dụng, ta không dễ bị lừa đâu.

– Hắc hắc, Độc Long huynh, ta muốn vỗ thì cũng là vỗ mông rồng nha. Ngươi cố gắng đi, không gia nhập Phi Linh môn, chỉ giúp ta trấn thủ một đoạn thời gian là được.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo rồi hắc hắc nói.

– Độc Long ca ca, nể mặt ta ngươi đáp ứng đi.

Lục Tâm Đồng kéo tay Thiên Độc Yêu Long rồi nói.

Chương 931: Mời làm cung phụng (1)

– Đại trùng tử, lão đại ta nói mà ngươi dám không nghe, cẩn thận lúc thực lực ta mạnh ta sẽ đánh ngươi.

Tiểu Long trừng mắt nhìn Thiên Độc Yêu Long nói.

Nhìn Lục Tâm Đồng và Tiểu Long, Thiên Độc Yêu Long bất đắc dĩ nói với Lục Lâm Thiên:

– Được rồi, ta sợ các ngươi, vậy thì ta sẽ giúp ngươi tọa trấn yêu đường một thời gian. Thế nhưng ta không gia nhập Phi Linh môn, tới lúc đó cũng không được ra lệnh cho ta. Bảng long vương muốn tự do tự tại.

– Ngươi còn cho rằng mình ra long vương sao? Ngươi không sợ hoàng tộc long tộc giết ngươi sao?

Bạch Linh liếc mắt nhìn Thiên Độc Yêu Long, hàm răng khẽ mở rồi nói một tiếng.

– Hắc hắc, tốt xấu gì ta cũng là yêu tộc, so với tiểu bất điểm này còn tốt hơn, lớn lên lại rõ giống rắn.

Thiên Độc Yêu Long cười hắc hắc, cũng không dám to tiếng với Bạch Linh.

– Đại trùng tử, ngươi dám chọc ta, sớm muộn ta cũng không để yên cho ngươi.

Tiểu Long ngẩng đầu trừng mắt nhìn Thiên Độc Yêu Long rồi cả giận nói.

– Dù sao đi nữa hiện tại ta cũng không sợ ngươi, trước tiên ngươi nên tăng cường thực lực đi.

Thiên Độc Yêu Long quay đầu nhìn Tiểu Long rồi lại tiếp tục cắn một miếng. Dường như mình nói không sai vậy.

Hai người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh bất đắc dĩ nhìn nhau. Ánh mắt nhìn vào Bạch Linh, Thiên Độc Yêu Long cùng với Tiểu Long, ba đầu yêu thú này không hề dễ chọc.

Cuối cùng mùa đông cũng tới, gió đêm mang theo chút lạnh lẽo thổi qua. Quần sơn Phi Linh môn bao phủ dưới bóng đêm, ánh trăng mông lung lá khô bay tứ tung giống như trong đêm đen vắng vẻ đột nhiên có vô số bàn tay quỷ xuất hiện.

Trong đại điện Phi Linh môn lúc này đèn sáng trưng. Những đệ tử bình thường đã được phân phó không tới gần. Chỉ có hộ pháp mới có thể tiến vào đại điện, những người khác nếu dám tiếp cận thì trực tiếp giết không tha.

Trong đại điện lúc này đã có ba mươi mấy người đang ngồi. Ngồi gần chủ vị nhất chính là đường chủ sáu đường hiện tại của Phi Linh môn. Tỷ muội Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Âu Dương Lãnh Tật, Lý Trì Chính, còn có Khí Vương Úc Khánh của Linh Đường và Khang Tử Vân.

Mà phía sau thì còn không nhiều trưởng lão của Phi Linh môn hiện tại, sau đó là chúng hộ pháp, hộ pháp vốn cũng không nhiều. Thế nhưng theo số lượng dong binh đoàn trong sơn mạch Vụ Đô gia nhập. Đội trưởng các dong binh đoàn lúc này cũng đã được sắp xếp chức vị hộ pháp trong Phi Linh môn.

Lúc này Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ cũng đang ngồi đó. Cái mông hai người rõ ràng so với bình thường lớn hơn không ít, ngồi ở trên ghế vô cùng khôi hài. Không dám ngồi xuống toàn bộ, cơ mặt co quắp, có vẻ vô cùng đau đớn, thế nhưng cũng không dám kêu lên thành tiếng.

Trong đại điện, nhìn Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ như vậy, tất cả mọi người muốn cười thế nhưng người dám người cũng chỉ có đường chủ sáu đường mà thôi.

Chúng trưởng lão và hộ pháp tuy rằng biết sự tồn tại của đám người Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Âu Dương

Lãnh Tật trong Phi Linh môn, nhưng đối với thân phận của bọn họ lại không biết nhiều lắm, mọi người cũng không dám hỏi nhiều. Đặc biệt là mấy người trưởng lão, bằng vào thực lực của Phi Linh môn hiện tại mà có thể để cho bọn họ yên vị ở chức vị trưởng lão là đủ biết chưởng môn coi trọng những lão nhân của Phi Linh môn như bọn họ. Cho nên cả đám không dám hỏi cái gì, chỉ một mực làm tốt nhiệm vụ của mình là được rồi, những chuyện khác hiện tại đều do Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu làm chủ.

– Âu Dương đường chủ, ngươi hạ thủ thực độc a. Cái mông của ta. Ai ui…

Lục Tiểu Bạch trừng mắt nhìn Âu Dương Lãnh Tật, hình phạt này Âu Dương Lãnh Tật tự mình ra tay, một trăm trọng côn hắn không nhẹ tay một cái nào.

– Tương phó đường chủ hạ thủ cũng độc, cái mông của ta nở hoa rồi. Có lẽ một tháng tới phải nằm sấp mà ngủ, lần sau ngươi đừng mơ ta mời ngươi uống rượu.

Lưu Nhất Thủ cũng trừng mắt nhìn Tương Viễn Quan, cái mông của hắn là do Tương Viễn Quan động thủ, không có chút lưu tình nào.

Hình phạt của hai người vốn là do Hình đường phụ trách, thế nhưng nhìn thấy người thụ phạt là hai vị đường chủ Kim đường cho nên những người bình thường trong Kim đường không dám động thủ. Cuối cùng đành phải do Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn Quan tự mình hạ thủ. Mãi đến khi Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ gào khóc thì mới thôi. Không được dùng chân khí hộ thân, sự đau đớn này có thể nghĩ.

– Lục đường chủ, chưởng môn đã từng nói qua, nếu như đánh nhẹ các ngươi lại bị đánh tiếp, mà ta còn bị trách phạt theo. Kỳ thực ta đã hạ thủ lưu tình, nếu dùng chân khí thì xương cốt các ngươi đã sớm nát.

Âu Dương Lãnh Tật vẫn vô cùng lạnh lùng như vậy, nhưng ánh mắt lại có chút đồng tình với hai người Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ. Sau khi đánh xong, cố ý chuẩn bị đan dược chữa thương cho hai người.

Lục Tiểu Bạch ít ra còn đỡ, dưới sự dạy bảo của Nam thúc, gân cốt toàn thân đều vô cùng rắn chắc, thế nhưng Lưu Nhất Thủ thì thảm rồi, cái mông trực tiếp nở hoa.

– Rắm thỉ, ngươi không dùng chân khí ta cũng không dùng chân khí hộ thân nha. Hình đường các ngươi mau chóng tìm ra những kẻ liên quan, ta muốn đánh toàn bộ đánh người kia thành đầu heo mới hả giận được. Để xem sau này còn có kẻ nào trong Kim đường dám làm bậy nữa không.

Lưu Nhất Thủ hét lớn, lúc này hắn thực sự đã bị liên lụy tới khổ rồi.

– Quên đi, người điều tra ra tự nhiên là giao cho Hình đường chúng ta. Nể mặt các ngươi mời ta uống rượu, ta nhất định sẽ giúp các ngươi hết giận.

Âu Dương Lãnh Tật nói với Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ.

– Khanh Khách… Lục đường chủ, Lưu đường chủ, chưởng môn xử phạt quá nhẹ a. Cái mông này đau đớn vài ngày thì tính gì.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi cười khanh khách nói:

– Chưởng môn vì quan tâm nên mới xử phạt các ngươi, ta quả thực ước ao với các ngươi a.

– Ngươi tới thử xem.

Lưu Nhất Thủ bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi rồi nói.

– Quên đi, ta còn đang cảm thấy hứng thú đối với cơ duyên của chưởng môn trong Vụ Tinh Hải hơn.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nháy mắt nói.

– Được rồi, Chưởng môn tới.

Khang Tử Vân nói, mọi người lập tức nhìn về phía bên ngoài đại điện.

Ngoài đại điện lúc này có sáu đạo thân ảnh đi tới. Chính là đám người Lục Lâm Thiên, Đông VÔ Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, còn có Thiên Độc Yêu Long.

– Tham kiến chưởng môn (Công tử).

– Tham kiến chư vị cung phụng.

Mọi người nhanh chóng đứng dậy hành lễ.

– Ồ, còn có mấy Vũ Suất, Linh Suất, rốt cuộc cũng được coi là thế lực nhị lưu.

Thiên Độc Yêu Long nhìn thấy đám người trong đại điện lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

– Ha ha.

Lục Lâm Thiên mỉm cười rồi lập tức nói với mọi người:

– Tất cả miễn lễ đi.

Mọi người nghe thấy Thiên Độc Yêu Long nói vậy ngược lại có chút hiếu kỳ nhìn qua. Hôm nay chưởng môn lại mang một người ngoài tới, chưởng môn còn đối với người này vô cùng khách khí, có lẽ người này không đơn giản chút nào.

Chương 932: Mời làm cung phụng (2)

Lục Lâm Thiên đảo qua đám người, ánh mắt lập tức nhìn vào Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ. Nhìn thấy cái mông hai người sưng lên là biết hai người đã đi tiếp nhận hình phạt. Hắn biến, hai người bọn họ cũng bị liên lụy, thế nhưng vì muốn làm kinh sợ mọi người cho nên cũng chỉ có thể nắm thân tín hắn tín nhiệm nhất ra làm gương, người ở địa vị cao có đôi khi thân bất do kỷ.

Nhìn hai người, Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến lên rồi nói:

– Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, hai người các ngươi biết sai chưa?

– Công tử (Chưởng môn), chúng ta biết sai rồi, không quản lý tốt người dưới.

Hai người cúi đầu, không dám có một câu oán hận.

– Biết sai là tốt rồi, cầm lấy đan dược này, sau khi ăn vào là không có chuyện gì nữa. Lần này chú ý hơn một chút.

Lục Lâm Thiên móc ra mấy viên đan dược giao cho hai người.

– Tạ ơn công tử (Chưởng môn).

Hai người nhìn thấy chưởng môn dường như không tức giận lập tức vui vẻ. Trong lòng bọn họ khi trước chỉ sợ chưởng môn sau này không còn tín nhiệm bọn họ nữa, lúc này cảm giác cái mông dường như cũng không còn quá đau đớn nữa.

Hai tỷ muội Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Diệp Mỹ nhìn vào cảnh này, trong lòng hai nàng đều hiểu rõ. Trong lòng chưởng môn đối với hai người Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ tuyệt đối tín nhiệm. Tuy rằng là nghiêm phạt, thế nhưng chỉ sợ cũng là giết gà dọa khỉ, sau này nếu các đường khác xảy ra chuyện cũng dễ xử phạt hơn.

Hai nàng nhìn nhau, đối với tâm kế của chưởng môn đều cảm thán không ngớt.

Lập tức mọi người ngồi vào chỗ của mình. Dưới sự an bài của Lục Lâm Thiên, Thiên Độc Yêu Long an vị bên người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, điều này khiến cho mấy đường chủ đối với thân phận của THiên Độc Yêu Long càng thêm hiếu kỳ. Thế nhưng huynh muội Hoa gia đã biết một chút, người này dường như cũng có quan hệ với chưởng môn không tồi.

– Chư vị, mấy tháng này ta không có mặt, khổ cực mọi người rồi.

Nhìn mọi người, Lục Lâm Thiên nói.

– Đây là chuyện chúng ta nên làm, chưởng môn khách khí rồi.

Mọi người sợ hãi lập tức trả lời.

– Những lời khách khí ta cũng không nói ra nữa. Hôm nay gọi chư vị tới đây là có ba chuyện cần nói.

Lục Lâm Thiên dừng lại một chút rồi nói:

– Chuyện thứ nhất, hiện tại Phi Linh môn ngoài sáu đường, Ám đường, Hình đường, Kim đường, Vũ đường, Linh đường, Ngoại đường ra thì tăng thêm một đường nữa là Yêu đường. Do Độc Long huynh tạm thời làm đường chủ.

– Yêu đường?

Tất cả mọi người có chút nghi hoặc.

– Yêu đường quản lý tất cả yêu thú của Phi Linh môn, do Hoa Phó đường chủ hiệp trợ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vâng, chưởng môn.

Mọi người đáp, chưởng môn nói tự nhiên có dụng ý của mình, cho nên mọi người cũng không dám hỏi nhiều.

– Mặt khác, sau này Độc LOng huynh chính là cung phụng của Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt khẽ nhìn về Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi rồi nháy một cái.

– Ta…

Thiên Độc Yêu Long đang muốn nói gì, từ lúc nào mà hắn đã trở thành cung phụng của Phi Linh môn cơ chứ. Thế nhưng lúc này Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi đã tiến lên hành lễ:

– Tham kiến Độc Long cung phụng.

– Tham kiến Độc Long cung phụng.

Trong đại điện, mọi người lập tức đứng dậy hành lễ.

– Độc Long cung phụng, chúng mừng, sau này chúng ta là người một nhà rồi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn qua Lục Lâm Thiên dường như đã biết là chuyện gì, sắc mặt không chút biến đổi lập tức nói với Thiên Độc Yêu Long bên cạnh.

Thiên Độc Yêu Long vốn muốn nói cái gì đó, thế nhưng lúc này thấy mọi người cung kính hành lễ, trong lòng cũng có chút ngứa ngáy, lập tức trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói với mọi người:

– Tất cả miễn lễ, sau này chính là người một nhà rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, xem ra Thiên Độc Yêu Long vô cùng thích tâng bốc, sớm muộn gì hắn cũng kéo được Thiên Độc Yêu Long vào môn phái của mình.

Mọi người ngồi xuống, lúc này Lục Lâm Thiên cũng ném ánh mắt tán thưởng về phía Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi.

Chuyện thứ nhất đã xong, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục nói:

– Chuyện thứ hai, chuyện Quỷ Vũ Tông và Thanh Phong môn gần đây có lẽ chư vị đều đã biết?

– Chưởng môn, Đới Trường An đã phái người tới cầu Phi Linh môn chúng ta hỗ trợ. Dựa theo lời của Bạch cung phụng chúng ta đã ra lệnh cho đệ tử Quỷ Vũ Tông không được hành động thiếu suy nghĩ, tất cả chờ chưởng môn về rồi mới an bài.

Hoa Mãn Ngọc nói.

– Diệp đường chủ, ngươi nhanh chóng sắp xếp, lấy danh nghĩa Đới Trường An trắng trợn cầu viện Hóa Vũ Tông, càng oanh động càng tốt, tốt nhất là làm cho toàn bộ Cổ Vực đều biết.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói với Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi.

– Chưởng môn, nếu như Hóa Vũ Tông tới thật, vậy thì bảo vật trong cấm chế chúng ta cũng không dễ dàng động tới.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi có chút lo lắng nói.

– Diệp đường chủ, cứ yêu tâm đi. Thứ Phi Linh môn ta đã biết, mặc kệ là bảo vật gì cũng không thể rơi vào trong tay người khác. Không tới phiên Hóa Vũ Tông, chỉ là nếu như chuyện không lớn thì Hóa Vũ Tông cũng không ra mặt.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, lại nói với Hoa Mãn Ngọc và Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng:

– Hoa phó đường chủ, Hoàng Phủ đường chủ, hai người các ngươi sắp xếp năm trăm đệ tử suốt đêm cưỡi yêu thú đi trước cản. Ngày mai ta lập tức đuổi theo, lần này ta tự mình đi vào.

– Vâng, chưởng môn.

Diệp Phi, Hoa Mãn Ngọc, Hoàng Phủ Kỳ Tùng lập tức đáp.

Thấy Lục Lâm Thiên sắp xếp, hai người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh mà

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đều mỉm cười. Lục Lâm Thiên trở về bọn họ đã thoải mái hơn. Hai người cũng biết tính tình của Lục Lâm Thiên, đại bộ phận thời gian người chiếm tiện nghi là hắn. Chuyện bất lợi cũng không tới phiên hắn.

– Chuyện thứ ba.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn mọi người rồi nói:

– Chuyện thứ ba, ta hy vọng tất cả mọi người ở đây không tiết lộ ra ngoài, dù chỉ một chữ. Bằng không giết không tha.

Nói xong Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn mọi người, mọi người có mặt lúc này tuyệt đối trung thành. Đại bộ phận đều đã dùng Phệ Huyết Hóa Cốt đan của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Lục Lâm Thiên cũng chỉ cường điệu một phen mà thôi. Dù sao kế tiếp thứ hắn lấy ra cũng không phải là bình thường. Nếu như để người ngoài biết được thì sẽ dẫn tới vô số người tham lam tới đây.

– Chúng ta không dám tiết lộ.

Mọi người biến sắc rồi đáp. Nhìn thấy Lục Lâm Thiên nghiêm túc như vậy lúc này đám người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân vô cùng nghi hoặc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Theo sự phát triển của Phi Linh môn, chư vị gia nhập Phi Linh môn khiến cho thực lực Phi Linh môn ta gia tăng không ít, ta cũng phải cảm ơn chư vị. Ta có chút vũ kỹ, tất cả Vũ Suất có thể lựa chọn hai bộ, người còn lại đều có thể chọn một bộ.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nhìn mọi người, tâm thần rót vào trong nhẫn trữ vật.

Âm.

Lục Lâm Thiên nói xong, cánh tay khẽ phất một cái, tức thì một đám tiếng ầm ầm vang lên. lập tức có một đám khí tức năng lượng thuộc tính tràn ra, đột nhiên từ trong nhẫn trữ vật của Lục Lâm Thiên có từng đạo lưu quang hiện lên, lập tức trong đại điện xuất hiện một đống ngọc giản.

Chương 933: Lần thứ hai phân bảo

Trên đống ngọc giản này đậm đặc năng lượng các thuộc tính. Toàn bộ đại điện lúc này tràn ngập năng lượng thuộc tính.

Nhìn đống lớn ngọc giản trên mặt đất, ánh mắt mọi người lập tức nhìn chằm chằm vào. Sắc mặt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân lập tức đại biến, sau đó đám người còn lại cũng biến sắc.

– Là vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, toàn bộ đều là vũ kỹ Huyền cấp sơ giai.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng lúc này cảm nhận của khí tức nhanh chóng đứng lên. Cả đám lập tức ngồi xuống cầm một khối ngọc giản lên trên tay rồi kiểm tra.

Mấy trưởng lão và hộ pháp lúc này cũng đứng dậy thấp thỏm đi tới giữa đại điện. Cầm lấy ngọc giản, khí tức nồng đậm trên ngọc giản lúc này tuyệt đối là vũ kỹ bọn họ chưa từng được tiếp xúc qua.

Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, trong đại môn đại phái đều là vũ kỹ cấm truyền ra ngoài. Mà lúc này một đống lớn trong đại điện đều là vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, chỉ ít cũng bốn năm trăm bộ. Một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai đã là vật vô giá. Thế nhưng hiện tại lại có bốn năm trăm bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai ở trước mặt, quang mang chói mắt, thuộc tính lan tràn ra chung quanh.

Hai người Thanh Hỏa lão quỷ Lộc Sơn lão nhân cũng nhịn không dám đi xuống. Bởi vì lưu ý tới chức vị cung phụng của mình, hai người thu hồi vẻ kinh ngạc, nếu như là trước đây hai người bọn họ chỉ sợ đã sớm trợn mắt líu lưỡi, há hốc mồm rồi.

Thế nhưng lúc này hai người khi cầm một khối ngọc giản toàn thân không khỏi run rẩy một chút.

– Chưởng môn, đây đều là vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, có….

Khang Tử Vân và mấy Linh giả lúc này tuy rằng kích động, thế nhưng sau khi tìm kiếm một hồi lại không nói gì. Đám vũ kỹ Huyền cấp sơ giai này tuy rằng đều là thứ tốt. Thế nhưng đối với Linh giả bọn hắn lại vô dụng a.

– Khang đường chủ, tất cả linh giả đều có thể lựa chọn một bộ linh kỹ. Trưởng lão có thể chọn hai bộ.

Lục Lâm Thiên cắt đứt lời Khang Tử Vân, cánh tay vung lên. Trong nhẫn trữ vật lại có một đống ngọc giản bay ra. Một cỗ năng lượng tràn ngập không gian. Sắc mặt đám người Khang Tử Vân, Ưc Khánh đại biến.

– Đây là linh kỹ Huyền cấp sơ giai, có trên trăm bộ linh kỹ Huyền cấp sơ giai.

Tất cả linh giả nhìn nhau đều kích động không ngớt mà cầm vào ngọc giản. Bọn họ chưa từng nhìn thấy một đống lớn linh kỹ Huyền cấp như vậy.

Hoa Mãn Ngọc thực ra cũng đã được nhìn thấy linh kỹ Huyền cấp sơ giai. Trong Bách Thú Cốc cũng có linh kỹ Huyền cấp sơ giai, thế nhưng không có nhiều như vậy. Chỉ sợ ngay cả đại môn phái trong chốc lát cũng khó có thể lấy ra được nhiều như vậy.

– Chưởng môn, chẳng lẽ là…

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh há hốc mồm nhìn Lục Lâm Thiên, dường như nhớ tới cái gì đó.

– Không sai.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, ý tứ của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hắn hiểu, đây đều là thứ đoạt được trong Vụ Tinh Hải.

Hít.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hít sâu một hơi, nhiều vũ kỹ Huyền cấp sơ giai như vậy, còn có linh kỹ Huyền cấp sơ giai, quả thực quá dọa người.

– Trên người ngươi không ngờ lại có nhiều vũ kỹ Huyền cấp sơ giai tới như vậy.

Thiên Độc Yêu Long cũng mở to mắt, nhìn một đống vũ kỹ linh kỹ trên mặt đất cũng vô cùng kinh ngạc. Thế nhưng những thứ này đối với hắn cũng vô ích.

– Tất cả mọi người lựa chọn vũ kỹ và linh kỹ thích hợp với mình đi.

Lục Lâm Thiên nói với đám người đang kích động, hưng phấn phía dưới.

Lúc này mọi ngươi đâu cần Lục Lâm Thiên phân phó, đã sớm chọn lựa. Một lát sau cả đám đều chọn được vũ kỹ và linh kỹ của bản thân mình. Người có tu vi Vũ Suất đều có hai bộ vũ kỹ Huyền cấp trong tay. Người khác thì đều có một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, Thế nhưng ánh mắt vẫn nhìn chăm chú vào đống vũ kỹ Huyền cấp sơ giai trên mặt đất.

Đám linh giả cùng với Khang Tử Vân đều chọn được linh kỹ của mình, tất cả mọi người đều vô cùng hưng phấn. Đặc biệt là đám đội trưởng còn chưa gia nhập Phi Linh môn bao lâu. Lúc này cầm trong tay vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, cả đám hận không thể gia nhập Phi Linh môn sớm một chút. Phúc lợi của Phi Linh môn này vô cùng tốt. Nếu như gian nhập thời gian càng dài nhất định sẽ càng được chưởng môn coi trọng. Tới lúc đó chỗ tốt cũng càng lớn.

Ngay từ đầu đám đội trưởng dong binh này gian nhập Phi Linh môn là do uy hiếp, tuy rằng ít nhiều bọn hắn cũng không muốn, thế nhưng sau khi gia nhập Phi Linh môn ít nhiều bọn họ cũng cảm nhận được chỗ tốt. Thế nhưng cũng có chút ít khúc mắc.

Lúc này đám đội trưởng dong binh đoàn sau khi nhìn thấy cảnh tượng này không còn chút khúc mắc gì nữa. Hiện tại bọn họ lại sợ bị chưởng môn đuổi ra khỏi Phi Linh môn. Nói giỡn sao, gia nhập Phi Linh môn là có thể nhận được đan dược xa xỉ, tài nguyên tu luyện, còn có thể nhận được vũ kỹ Huyền cấp sơ giai. Đừng nói là bọn họ có tu vi Vũ Tướng, đám tán tu Vũ Suất trong Cổ Vực sau khi biết được chỉ sợ cũng sẽ lao đầu tới gia nhập Phi Linh môn, đâu còn tới phiên bọn họ.

– Đa tạ chưởng môn trọng thưởng.

Mọi người thu hồi vũ kỹ và linh kỹ rồi lập tức hành lễ.

– Lộc Sơn cung phụng, Thanh Hỏa cung phụng, hai vị cũng tìm lấy ba bộ đi.

Lục Lâm Thiên nhìn Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ rồi nói. Hai người này dường như ngại thân phận cung phụng của mình, muốn lấy thế nhưng lại sợ mất thân phận.

– Vậy thì đa tạ chưởng môn, chỉ cần hai bộ là được rồi. Còn lại chưởng môn để cho những đệ tử có công lao đi.

Lúc này nghe thấy Lục Lâm Thiên nói vậy, hai người cười hắc hắc, cũng không chút khách khí, lập tức thu lấy hai bộ vũ kỹ, dường như đã sớm nhận định được mục tiêu của mình.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức đứng dậy rồi đem vũ kỹ linh kỹ trong đại điện thu lại, sau đó nói với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh:

– Oánh tỷ, Đông lão, những thứ này giao cho hai vị trông coi.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không nói gì. Tiếp nhận nhẫn trữ vật, ánh mắt có chút biến hóa. Vật quan trọng như vậy lại giao cho bọn họ. Đây là một loại tín nhiệm tuyệt đối, tất cả đều không đáng nhắc tới.

Nhìn mọi người, ánh mắt Lục Lâm Thiên lại quét qua đám người rồi nói:

– Vũ kỹ này mọi người đều đã cầm. Còn có một vật cũng nên chia cho mọi người. Mỗi người một phần. Tự mình tiến lên đây.

Lục Lâm Thiên nói xong, nhìn nhân số rồi nhanh chóng móc ra ba mươi bốn hộp ngọc.

Mọi người nghi hoặc, tất cả đều tự mình tiến lên cầm hộp ngọc. Lúc này Thanh Hỏa lão nhân và Lộc Sơn lão quỷ cũng lấy hai hộp ngọc trong tay Lục Lâm Thiên, chỉ có Lục Tiểu Bạch là Lục Lâm Thiên đánh mắt bảo không cần tiến lên.

Trong lúc mọi người nghi hoặc, lập tức mở hộp ngọc ra. Tức thì có một cỗ năng lượng nồng nặc tràn ngập. Trong đại điện lúc này tràn ngập năng lượng đậm đặc khiến cho cả cơ thể mọi người không khỏi cảm thấy thoải mái.

Chương 934: Đi tới cấm chế (1)

Trong lòng mọi người không khỏi hồi hộp, từ khí tức là có thể nhận ra đây đều là bảo vật. Ánh mắt nhanh chóng chuyển qua vật trong hộp ngọc.

Đây là một trái cây giống như nắm tay trẻ con, cả thân quả đỏ rực, năng lượng nồng nặc từ trên đó tràn ngập ra, vô cùng mê người không gì sánh được, khiến cho người ta không nhịn được mà cắn một ngụm.

– Là Vũ Linh thánh quả.

Hai người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đã dùng qua Vũ Linh thánh quả, lúc này thấy Vũ Linh thánh quả trong hộp ngọc là lập tức có thể nhận ra. Nhiều Vũ Linh thánh quả như vậy khiến cho bọn họ không thể bình tĩnh được nữa.

– Bảo vật, tuyệt đối là bảo vật.

Trong đại điện, người có thể nhận ra Vũ Linh thánh quả không có mấy người, thế nhưng tất cả đều không phải là kẻ yếu, cảm nhận năng lượng tràn ngập trên Vũ Linh thánh quả đều có thể nhìn ra trái cây này không phải là phàm vật.

– Chưởng môn, thứ này giống như một loại bảo vật của Vân Dương Tông mà ta từng nghe nói, chính là Vũ Linh thánh quả. Sau khi dùng có thể tăng thêm năm thành đột phá Vũ Vương và Linh Vương.

Lục Lâm Thiên nhìn linh quả trong hộp ngọc rồi nói.

– Ánh mắt của Khang đường chủ quả nhiên vô cùng tốt.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Đây chính là Vũ Linh thánh quả, sau khi dùng có thể tăng thêm năm thành đột phá Vũ Vương và Linh Vương. Thế nhưng thời gian có chút hạn chế, nhanh ăn vào đi, càng dùng sớm thì hiệu quả càng tốt.

– Vũ Linh thánh quả, sau khi dùng có thể tăng năng thành đột phá Vũ Vương và Linh Vương?

Nghe thấy vậy, mọi người đều há hốc mồm, điều này đại biểu cho cái gì, trong lòng mọi người đều vô cùng rõ ràng.

Đặc biệt là hai người Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ khi trước táng gia bại sản mới mua được Dưỡng Thần Hóa Vương Đan kia. Nếu như so sánh với Vũ Linh thánh quả này thì nó không là cái gì.

– Đa tạ chưởng môn.

Mọi người đồng thanh nói, loại ban thưởng trọng hậu thế này khiến cho trong lòng bọn họ vô cùng cảm kích.

– Tất cả đứng lên đi. Các ngươi đều là người của Phi Linh môn. Phi Linh môn không phải là của riêng ta, mà là của tất cả mọi người. Nếu như có lợi chúng ta sẽ cùng nhau chia sẻ, có nạn thì cùng nhau gánh chịu.

Lục Lâm Thiên nói.

– Sinh là người Phi Linh môn, chết là quỷ Phi Linh môn. Kiếp này chúng ta tuyệt đối không phụ chưởng môn.

Lúc này Phi Đao Âu Dương Lãnh Tật nói. Trong ánh mắt lạnh lẽo kia hiện lên sự kiên định.

– Sinh là người Phi Linh môn, chết là quỷ Phi Linh môn, tuyệt không phụ lòng Phi Linh môn, không phụ lòng chưởng môn.

Mọi người đồng thanh nói, trong lòng mọi người lúc này vô cùng cung kính, mọi người đều bị cảm động. Đột nhiên dường như lúc này đã tìm thấy mục tiêu lòng trung thành của mình, mà lòng trung thành này đôi khi rất quan trọng.

– Có những lời này của mọi người là đủ rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Đây là những người quan trọng của Phi Linh môn, có sự trung thành của những người này, coi như là phía dưới rung chuyển thì cũng không thể dao động tới căn cơ của Phi Linh môn.

Sau đó dưới ánh mắt kinh ngạc của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lại tiếp tục móc ra một chiếc nhẫn trữ vật giao cho hai người, bên trong có không ít Vũ Linh thánh quả.

Dùng tâm thần xem xét một chút, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lập tức biết bên trong có vật gì. Điều này khiến cho hắn vô cùng kinh ngạc. Còn có nhiều Vũ Linh thánh quả như vậy, hắn thực sự không đoán ra được trong Vụ Tinh Hải Lục Lâm Thiên đã nhận được bao nhiêu cơ duyên.

Lục Lâm Thiên sau khi nói xong vài câu lúc này đám người mới tản đi. Mỗi người đều vô cùng kích động, hưng phấn. Nếu không gia nhập Phi Linh môn thì không thể nhận được những thứ này. Mà đối với sự phát triển của Phi Linh môn sau này mọi người vô cùng chờ mong.

Mọi người tản đi, Lục Lâm Thiên, Thiên Độc Yêu Long, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng đã đi tới mật thất phía sau núi. Một lát sau, Lục Lâm Thiên và Thiên Độc Yêu Long mới rời khỏi mật thất. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đã lập tức bế quan. Có máu tươi của THiên Độc Yêu Long và cây Mã Tiền ngàn năm, đột phá Linh Vương là chuyện trong khả năng.

Sau khi Lục Lâm Thiên và Thiên Độc Yêu Long rời khỏi mật thất cũng không đi về ngay mà trực tiếp rời khỏi Phi Linh môn. Nửa canh giờ sau, hai người dưới bóng đêm xuất hiện trong mọt hồ nước ở quần sơn Phi Linh môn. Hồ nước này diện tích vô cùng lớn. Bốn phía là núi non vây quanh, bình thường có cực ít người tới đây.

Nhìn hồ nước lớn này, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên khẽ kết. Lập tức vỗ vào thú nang dưới eo, tức thì có hơn mười đạo lưu quang bắn ra.

– Tham kiến yêu vương, tham kiến chủ nhân.

Hơn mười đạo lưu quang thu liễm, tất cả đều thu nhỏ thân hình, chính là hơn mười đầu yêu thú lục giai trong Vụ Tinh Hải bị Lục Lâm Thiên thu phục.

Tổng cộng có hơn sáu mươi đầu yêu thú lục giai, trong đó có yêu thú lục giai bên cạnh Thiên Độc Yêu Long, còn có năm đầu yêu vương khác trong Vụ Tinh Hải có chút cừu oán với Thiên Độc Yêu Long trong Vụ Tinh Hải, bên người những yêu vương này cũng có không ít yêu thú lục giai, toàn bộ đều được Lục Lâm Thiên đem ra ngoài.

– Trường Ngao Yêu Giải, Hổ Bối Yêu Quy, Thiết Xỉ Yêu Ngạc, Xà Cảnh Bạch Sa, Cự Đầu Yêu Giao, các ngươi lưu lại, những người khác tạm thời đặt chân ở đây đi, đừng gây ra động tĩnh quá lớn.

Râu Thiên Độc Yêu Long run lên, một cỗ khí tức vô hình tràn ra khiến cho trong lòng lũ yêu thú không khỏi run lên, vô luận là huyết mạch hay thực lực đều bị nó áp chế.

Trong phương diện huyết mạch những yêu thú này không thể so sánh với Thiên Độc Yêu Long. Cho dù là phương diện thực lực, vốn khi Thiên Độc Yêu Long còn ở lục giai hậu kỳ năm yêu vương kia chỉ liên thủ mới có thể khắc chế Thiên Độc Yêu Long. Cũng vì như vậy mới khiến cho Thiên Độc Yêu Long oán hận không ngớt. Mỗi một lần giao thủ đều là năm đầu yêu vương này cùng tiến lên khiến cho nó không có cách nào chiến thắng được.

– Vâng.

Lũ yêu thú đáp, thân thể run lên rồi lập tức chui vào trong hồ nước.

Trong hồ nước to lớn lúc này có không ít sinh vật bị kinh hãi. Một cỗ yêu khí lan tràn trong hồ nước khiến cho vô số sinh vật phủ phục, không dám nhúc nhích.

Giữa không trung lúc này cũng chỉ còn năm đầu yêu vương trong Vụ Tinh Hải, Trường Ngao Yêu Giải, Hổ Bối Yêu Quy, Thiết Xỉ Yêu Ngạc, Xà Cảnh Bạch Sa, Cự Đầu Yêu Giao.

Lục Lâm Thiên móc ra năm khỏa Vũ Linh thánh quả nói với năm đầu yêu thú:

– Đây là Vũ Linh thánh quả, sau khi các ngươi ăn vào có thể tăng thêm năm thành đột phá thất giai. Mau ăn vào rồi bế quan đi. Ước thúc những yêu thú còn lại, không được tạo thành động tĩnh quá lớn ở đây.

Nói xong, Lục Lâm Thiên ném năm khỏa Vũ Linh thánh quả vào trong miệng năm đầu yêu thú.

– Đa tạ chủ nhân ban thưởng.

Năm đầu yêu thú sửng sốt rồi lập tức hành lễ.

Chương 935: Đi tới cấm chế (2)

Lúc thu phục lũ yêu thú, dưới sự phân phó của Thiên Độc Yêu Long, đám yêu thú đều gọi Lục Lâm Thiên là chủ nhân. Năm đầu yêu thú lục giai hậu kỳ, tâm trí và trí tuệ đều không thua kém nhân loại. Lúc này nhìn thấy bảo vật trước mặt tức thì vô cùng cảm kích. Vốn bọn nó chỉ thuần phục Thiên Độc Yêu Long chứ không thuần phục Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cũng biết muốn những yêu thú này thuần phục mình trừ phi là bố trí Huyết Hồn Ấn. Thế nhưng hiện tại cũng không cần. chúng nó đã thuần phục Thiên Độc Yêu Long vậy thì sẽ không phản bội. Chỉ cần Thiên Độc Yêu Long ở bên cạnh mình là được.

Mà mục đích Lục Lâm Thiên đưa năm khỏa Vũ Linh thánh quả cho năm đầu yêu thú lục giai hậu kỳ này cũng vô cùng đơn giải. Năm đầu yêu thú lục giai hậy kỳ này cũng đã ở lục giai đỉnh phong, cự ly đột phá thất giai cũng không xa, sau khi ăn vào Vũ Linh thánh quả là có thể đột phá. Chỉ cần đột phá thất giai thì thực lực Phi Linh môn sẽ lại tăng cường.

Năm đầu yêu thú lục giai hậu kỳ vui vẻ chui vào hồ nước. Dưới trời cao tối đen cũng chỉ có Lục Lâm Thiên và Thiên Độc Yêu Long ở đó.

– Tiểu tử ngươi trên người có không ít bảo vật, quả thực phải khiến ta nhìn bằng ánh mắt khác.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Thiên Độc Yêu Long nói.

– Đáng tiếc không có bảo vật tốt, lúc nào có ta sẽ giữa lại cho Độc Long huynh một phần.

Lục Lâm Thiên mở miệng nói. Vũ Linh thánh quả đối với Thiên Độc Yêu Long đã đột phá tới thất giai cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng trở lại đình viện phía sau núi, lập tức khoanh chân tu luyện.

Ngày mai còn phải đi giải quyết việc của Quỷ Vũ Tông và Thanh Phong môn. Lúc này trong đầu Lục Lâm Thiên không ngừng suy nghĩ. Chuyện này nhìn như không lớn thế nhưng liên quan không nhỏ. Nếu như không xử lý tốt thì phiền phức sẽ cuốn thân. Không lâu sau đó Phi Linh môn sẽ đắc tội không ít thế lực trong Cổ Vực. Nếu không phải gần đây mạch nước ngầm trong Cổ Vực đã cuộn trào mãnh liệt thì Lục Lâm Thiên đoán Phi Linh môn cũng không an nhàn như hiện tại.

– Phiền phức a.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, cũng chỉ đành binh đến tường ngăn. Hi vọng tới lúc đó sự sắp xếp của hắn không có sai sót, có thể giảm phiền phức tới mức thấp nhất.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái tu luyện, quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang mang.

Đêm khuya, tại một nơi trong sơn mạch Vụ Đô, có mấy trăm người cưỡi yêu thú phi hành thừa dịp bóng đêm còn chưa tan hết nhanh chóng biến mất giữa không trung.

Một đêm tĩnh lặng trôi qua. Khi mặt trời ló rạng, Phi Linh sơn như được bao phủ bởi một chiếc khăn trắng. Một mảnh sương mù bao phủ ngọn núi, toàn bộ kiến trúc như ẩn như hiện dưới màn sương. Trên lá cây chung quanh ngọn núi cũng ướt đẫm sương, đồng thời không khí vô cùng mát mẻ.

Phù.

Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí. Một đêm tu luyện, cảm nhận thực lực Vũ Suất nhất trọng đỉnh phong của mình lúc này cũng có tiến bộ, tuy rằng lại tiến bộ này nhỏ bé không đáng kể. Thế nhưng thực lực được củng cố khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác tiến bộ.

Mà đối với loại biến hóa này Lục Lâm Thiên đã sớm trải qua một lần. Sau khi đột phá Vũ Suất, cuối cùng dựa vào năng lượng trong hồ nước vẫn đủ để hắn đột phá tới Vũ Suất nhất trọng đỉnh phong và Linh Suất nhất trọng đỉnh phong, tốc độ đột phá vô cùng nhanh, lúc này tu luyện chỉ củng cố tu vi mà thôi.

Đối với chuyện này Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười. Tu vi dưới sự củng cổ, thực lực của hắn vô hình trung cũng có tăng cường.

– Lâm Thiên, chuyện này phải cẩn thận, liên quan rất nhiều. Có cần phái thêm người đi không?

Sáng sớm, ngoài đình viện Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đang nói với Lục Lâm Thiên.

– Oánh tỷ, nhân thủ như vậy là đủ rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Tối hôm qua Hoa Mãn Ngọc và Hoa Mãn Lâu, còn có Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chỉnh đã mang theo năm trăm đệ tử còn có không ít hộ pháp suốt đêm xuất phát. Như vậy đã đủ rồi. Huống chi hắn cũng không có dự định động vào các thế lực lớn, quan sát là được.

– Vậy tất cả phải cẩn thận một chút, ngươi tự mình đi ta cũng không cần quá lo lắng nữa.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói. Lúc này bên người Lục Lâm Thiên có Bạch Linh và Thiên Độc Yêu Long, nàng quả thực không cần phải lo lắng.

– Được.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, hai cánh Nghịch Lân Yêu Bằng dựng lên, sau đó biến mất trong không trung.

Trên lưng Nghịch Lân Yêu Bằng lúc này còn có Bạch Linh, Tiểu Long Thiên Độc Yêu Long, Thủy Hỏa Yêu Giao, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Huyết Tích Dịch.

Về phần Thiên Sí Tuyết Sư, vào lúc nửa đêm qua đã bắt đầu đột phá. Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng vui vẻ. Thiên Sí Tuyết Sư vốn sau khi ăn vào Yêu linh đan đã đạt tới tứ giai hậu kỳ đỉnh phong. Trong hồ nước bằng năng lượng kia đã đột phá chỉ là nước chảy thành sông mà thôi. Mà năng lượng khổng lồ kia khiến cho Thiên Sí Tuyết Sư lúc đi ra đã tới ngũ giai sơ kỳ đỉnh phong. Lần này đột phá khiến cho Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn, thế nhưng cũng đã nằm trong dự liệu của hắn.

Thái Âm Yêu Thỏ trong Vụ Tinh Hải không có đột phá, lúc này rốt cuộc cũng đã tới sát biên giới đột phá. Đêm qua cũng đã tiến vào trạng thái đột phá.

Thiên Sí Tuyết Sư đột phá, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cưỡi Nghịch Lân Yêu Bằng, ba người cùng với Tiểu Long và chúng thú lập tức đi về phía trước.

Lục Lâm Thiên vốn muốn mang Lục Tâm Đồng đi theo. Thực lực của Lục Tâm Đồng hiện tại đã có thể đi ra bên ngoài tôi luyện nhiều hơn. Thế nhưng chiều ngày hôm qua, Lục Lâm Thiên đã sắp xếp cho Lục Tâm Đồng bế quan, đương nhiên cũng đã ăn vào một khỏa Vũ Linh thánh quả.

Từ Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Lục Lâm Thiên đã biết chỗ giao nhau của địa bàn Quỷ Vũ Tông và Thanh Phong môn. Nơi đó chỉ là một ngọn núi vô danh. Nếu không phải gần đây xuất hiện một đạo cấm chế bị người ta phát hiện, nơi này căn bản cũng không có ai chú ý tới. Càng không bị Quỷ Vũ Tông và Thanh Phong môn tranh đoạt.

Từ Phi Linh môn tới đây, Lục Lâm Thiên phỏng đoán bằng vào tốc độ hiện tại của Nghịch Lân Yêu Bằng, một ngày đêm tuyệt đối đủ. Có khi còn không tới một ngày đêm. Đêm qua đám người Hoa Mãn Ngọc đã xuất phát, tới lúc đó có lẽ cũng kịp chạy tới.

Trên lưng Nghịch Lân Yêu Bằng, Lục Lâm Thiên đang lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính. Đối với thứ huyền ảo như năng lượng thuộc tính, muốn hiểu được triệt để không phải là chuyện dễ dàng, cũng không phải là chuyện trong một sớm một chiều có thể hoàn thành.

Ở một nơi nào đó trên không trung. Một đầu yêu thú khổng lồ nhanh chóng bay qua. Phía sau còn có vô số yêu thú phi hành, số lượng chỉ sợ cũng hơn ba trăm con.

Trên lưng đầu yêu thú phi hành đầu tiên lúc này có mười mấy đạo thân ảnh, một người mặc y phục màu xanh, thân hình gầy gò, trong mắt bắn ra tinh quang.

Mấy đạo thân ảnh phía sau khí tức có chút cường hãn, đều có cấp bậc Vũ Tướng, Vũ Tướng bát trọng, cửu trọng cũng không ít, còn có hai Linh Tướng bên trong.

Chương 936: Lan Lăng sơn trang

– Phó chưởng môn, Quỷ Vũ Tông hiện tại không ngờ lại dám trêu tới Thanh Phong môn chúng ta. Không phải là muốn chết sao? Có tin đồn Đới Đường đã chết, hiện tại Quỷ Vũ Tông chỉ là một cái xác không mà thôi.

Trên lưng yêu thú phi hành, một đại hán áo xanh nói với đại hán gầy gó kia.

– Vạn nhất Đới Đường không chết, Quỷ Vũ Tông vẫn có người tọa trấn thì sao? Hơn nữa hiện tại có lời đồn Quỷ Vũ Tông và Phi Linh môn có quan hệ cực kỳ phức tạp, chưởng môn để chúng ta đi trước tìm hiểu một phen, chờ chưởng môn đi tới rồi mới quyết định.

Đại hán gầy gò nói.

– Quỷ Vũ Tông đánh chết không ít đệ tử của chúng ta, thù này phải báo.

Một đại hán khác căm tức nói.

– Tới lúc đó tính tiếp, mối thù này của Thanh Phong môn chúng ta đương nhiên phải báo.

Đại hán gầy nói.

Sắc trời mùa đông vô cùng khó chịu. Vầng thái dương hiện lên, tạo thành không ít hàn khí bay lên không trung.

Tạo một nơi kiến trúc liên miên thoạt nhìn vô cùng hùng vĩ. Lúc này trong đại điện có hơn mười đạo thân ảnh, một cỗ khí tức được thu liễm lại, thế nhưng vô hình trung cũng có thể cảm nhận được sự bất phàm.

Lúc này trong chủ vị ở đại điện có một đại hán không tới năm mươi tuổi đang ngồi ngay ngắn, khuôn mặt cương nghị, góc cạnh phân minh, đôi mắt thâm thúy, lông mày rậm, vô cùng nho nhã.

Quanh thân vô hình nổi lên ba động. Khí tức trên người trong lúc vô hình tạo thành áp chế. Từ khí tức cũng có thể biết được người này tuyệt đối là cường giả Vũ Vương.

Mà người này chính là trang chủ Lan Lăng sơn trang Gia Cát Tây Phong. Một nhân vật phong vân tuyệt đối trong Cổ Vực, lấy sự nho nhã dương danh trong Cổ Vực.

Lúc này Gia Cát Tây Phong ngồi trong đại điện, sắc mặt có chút khó coi, cái quạt trong tay không ngừng vỗ vào tay, ánh mắt nhìn vào mọi người phía dưới đại điện, cuối cùng nhìn một người rồi nói:

– Phụng chưởng môn, Quỷ Vũ Tông và Thanh Phong môn các ngươi tranh chấp, ngươi muốn Lan Lăng sơn trang chúng ta nhúng tay vào là hơi sớm. Nếu như chuyện này truyền ra ngoài, chỉ sợ sẽ khiến mọi người chê cười THanh Phong môn các ngươi, cũng chê cười Lan Lăng sơn trang chúng ta.

– Gia Cát trang chủ, có chút chuyện người không biết, ta thu được tin tức, Quỷ Vũ Tông và Phi Linh môn đã sớm liên thủ đánh chết không ít đệ tử của Thanh Phong môn ta. Nghe nói trong Phi Linh môn có Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đã đạt tới Vũ Vương, còn có Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân, còn có Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, những người này đều là người không dễ chọc. Vì vậy ta chỉ có thể tới nhờ Lan Lăng sơn trang ra tay mà thôi.

Ở giữa đại điện lúc này một đại hán áo xanh nói, từ khí tức trên người hắn là có thể biết được người này cũng không kém chút nào. Mà người này chính là chưởng môn Phụng Tiên Hành của Thanh Phong môn.

– Chỉ là…

Vẻ mặt Gia Cát Tây Phong khẽ biến đổi.

– Gia Cát trang chủ, Thanh Phong môn ta từ trước tới nay đều vì Lan Lăng sơn trang như thiên lôi sai đâu đánh đó. Lần này nếu như Thanh Phong môn ta tổn thất, tới lúc đó sẽ đánh mất mặt mũi của Lan Lăng sơn trang.

– Cha, để con đi đi. Không ngờ Quỷ Vũ Tông lại có liên quan tới Phi Linh môn. Con cũng muốn tới Phi Linh môn kia xem một chút.

Trong đại điện, lúc này có một thanh âm vang lên. Một thanh niên đứng dậy, trên người mặt cẩm bào, tuổi chừng hai mươi tư hai mươi lăm. Dáng người gầy, khuôn mặt góc cạnh. Chính là Gia Cát Tử Vân kia.

Ánh mắt Gia Cát Tử Vân khẽ biến đổi, hắn muốn tới Phi Linh môn không phải là giả, điều quan trọng là hắn muốn nhìn Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn kia.

– Tử Vân, con đi chuẩn bị tham gia Đào Hoa yến của Linh Thiên tông đi, thời gian cũng không còn sớm.

Nhíu mày, Gia Cát Tây Phong lập tức nói với Gia Cát Tử Vân.

– Gia cát trang chủ, nếu như thiếu trang chủ có thể tự mình đi là hay nhất. Phi Linh môn kia tuyệt đối không dám lộn xộn.

Ánh mắt Phụng Tiên Hành biến đổi, nhanh chóng nói.

Gia Cát Tây Phong do dự, trong lòng nghĩ gì không ai biết được.

– Cha, con tự có chừng mực, để con đi tới đó.

Gia Cát Tử Vân lại nói.

– Được rồi, con đi cũng tốt. Mặt khác bảo Phi Lan trưởng lão mang theo một ít đệ tử đi theo.

Gia Cát Tây Phong ngẩng đầu rồi nói.

– Vâng, chưởng môn.

Một lão phụ lên tiếng.

Lập tức ba người rời khỏi đại điện trong ánh mắt phức tạp của Gia Cát Tây Phong. Sau khi ba người rời khỏi đại điện hai hàng lông mày của Gia Cát Tây Phong nhíu lại.

– Trang chủ, Phụng Tiên Hành này không ngờ lại dám có ý tứ uy hiếp trang chủ, thực sự càng lúc càng lớn mật.

Một đại hán ánh mắt âm lệ nói.

– Phụng Tiên Hành này sợ Phi Linh môn, lại không muốn đánh mất mặt mũi cho nên mới tới Lan Lăng sơn trang chúng ta. Nghe nói Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh của Phi Linh môn đã là Vũ Vương, còn có cường giả Vũ Vương khác cho nên hắn không dám trêu chọc. Mà Lan Lăng sơn trang chúng ta không thể không đi. Nếu như không đi sẽ bị người khác chê cười. Nếu như đi, không thể lấy được vật trong cấm chế kia thì cũng bị chê cười.

Gia Cát Tây Phong thở dài nói.

– Trang chủ, sao lại không phái thêm một ít trưởng lão đi trước? Vật trong cấm chế kia có rất nhiều người vọng tưởng. Chỉ phái Phi Lan trưởng lão và Thiếu trang chủ tới đó, vạn nhất xảy ra điều gì ngoài ý muốn thì chúng ta phải làm sao?

Trong đại điện, một lão giả dường như là trưởng lão của lan Lăng sơn trang nói.

– Quên đi, chuyện này liên quan không ít, dường như cũng không phải đơn giản. Nhẫn một chút sóng yên biển lặng, Phi Linh môn kia cũng không cần sợ. Ta chỉ sợ thế lực đứng phía sau Phi Linh môn. Lần này ta cũng muốn nhìn xem Phi Linh môn kia có dám động tới Lan Lăng sơn trang của chúng ta hay không.

Gia Cát Tây Phong nói.

Giữa không trung lúc này có một bóng đen từ phía xa bầu trời bắn qua mang theo một trận cuồng phong, không khí rung động, lập tức rít lên trên bầu trời.

Bóng đen này trên thân đầy lân phiến, trên lưng có ba đạo thân ảnh, một yêu thú nhỏ giống như rắn, chung quanh còn có quang mang quanh quẩn, dường như đang tu luyện.

Đây chính là đám người Lục Lâm Thiên từ Phi Linh môn rời đi. Lúc này quanh thân Lục Lâm Thiên được một vòng quang mang bao phủ, năng lượng thuộc tính tràn ngập, bản thân hắn đang tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ.

Về phần lần này đi giải quyết chuyện Thanh Phong môn và Quỷ Vũ Tông, Lục Lâm Thiên biết sẽ không quá thuận lợi. Có lẽ sẽ có không ít thế lực liên quan tới. Hắn cũng chỉ có thể hành sự theo hoàn cảnh. Có Bạch Linh và Thiên Độc Yêu Long bên người, cũng coi như an toàn được đảm bảo.

Trong lúc lĩnh ngộ thuộc tính, tất cả tạp niệm bị vứt bỏ, việc này Lục Lâm Thiên cũng không suy nghĩ nhiều nữa.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Trong một dãy núi non liên miên, tuy rằng không hùng vĩ đồ sộ, cũng vô cùng rộng lớn, đỉnh núi liên miên kéo dài tới phía xa.

Sơn mạch này vốn đã khá xa, lại không có dược liệu gì, hầu như không có người nào tới. Thế nhưng gần đây lại vô cùng náo nhiệt, thỉnh thoảng còn có thể nhìn thấy yêu thú phi hành bay tới.

Chương 937: Chém sống hắn (1)

Bởi vì trong sơn mạch này gần đây truyền ra tin tức có cấm chế xuất hiện, đồn rằng có bảo vật khiến cho không ít thế lực chung quanh nghe được tin tức đều vội vã chạy tới. Mà bởi vì thời gian cũng không ngắn cho nên những thế lực thu được tin tức cũng rất nhiều.

Đương nhiên, đây đều là một ít thế lực nhỏ mà thôi. Nhiều nhất chỉ được coi là thế lực tam lưu, đều có tâm lý đục nước béo có. Thế nhưng có Quỷ Vũ Tông và Thanh Phong môn ở đây bọn họ không dám tới gần quá. Thế nhưng nhân số quả thực không ít, khiến cho sơn mạch vắng vẻ này vô cùng náo nhiệt.

Tại một sơn cốc lớn. Ba mặt đều bị núi non vây quanh, lúc này trong chỗ sâu của sơn cốc có một cỗ năng lượng lớn truyền ra. Trước sơn cốc lúc này có hai nghìn người xúm lại ở trước sơn cốc, từ y phục trên người là có thể nhận ra, toàn bộ đám người này đều là người của Quỷ Vũ Tông.

Trong sơn cốc lúc này có hơn mười người, trong đó có một thanh niên mặc hoa phục, chính là tông chủ Quỷ Vũ Tông hiện tại, Đới Trường An.

Hơn mười người này nếu như Lục Lâm Thiên có mặt tất nhiên là có thể nhận ra, đại bộ phận đều là người của Phi Linh môn.

– Trương Khiếu hộ pháp, Lục chưởng môn vì sao còn chưa tới? Chúng ta cứ tiếp tục như vậy, nếu như đám người Thanh Phong môn dẫn theo cường giả tới thì chúng ta phiền phức lớn rồi.

Đới Trường An nói với một đại hán bên cạnh, chính là hộ pháp Trương Khiếu vẫn luôn ở Quỷ Vũ Tông.

– Đới tông chủ yên tâm đi, có lẽ chưởng môn từ Vụ Tinh Hải cũng đã trở về, rất nhanh sẽ tới đây.

Trương Khiếu nói.

– Không hay rồi tông chủ, người của Thanh Phong môn tới.

Bên ngoài cốc có một tiếng bối rối truyền đến. Một đệ tử có tu vi Vũ Sư của Quỷ Vũ Tông vội vã chạy tới.

– Chúng ta ra nhìn xem.

Ánh mắt Trương Khiếu trầm xuống, cũng không đợi Đới Trường An, lập tức đi ra ngoài sơn cốc, đám người xung quanh đi theo sát. Đới Trường An đi cuối cùng.

Ngoài sơn cốc lúc này trên đỉnh núi lớn có hai ngàn người đang hùng hổ đi tới. Phía trước có không ít người, khí tức cực kỳ cường hãn.

Trương Khiếu từ trong sơn cốc đi ra, đệ tử Quỷ Vũ Tông lúc này đã vô cùng căng thẳng nhìn vào đám người phía trước. Nhìn đám người Thanh Phong môn tới, sắc mặt Trương Khiếu biến sắc, từ khí tức trên người hắn có thể nhận ra, người tới có cường giả Vũ Suất, không phải là người mà hắn có thể đối phó.

– Tông chủ Quỷ Vũ Tông có ở đây không?

Một đạo thanh âm vang lên, thanh âm mang theo chân khí khiến cho tất cả mọi người đều có thể nghi được.

– Chính là ta.

Một thanh âm từ trong đoàn người vang lên, chính là Đới Trường An đang vội vã tới.

Đới Trường An chậm rãi đi ra, ánh mắt nhìn về đám người Thanh Phong môn lúc này có chút bối rối.

Đại hán gầy gò của Thanh Phong môn nhìn vào Đới Trường An, sắc mặt sửng sốt, dường như không nghĩ tới Đới Trường An lại chỉ là Vũ Phách nhất trọng.

– Nơi này chính là địa bàn của Thanh Phong môn chúng ta, các ngươi mau đi cho ta. Bằng không đừng trách Thanh Phong môn chúng ta đối với các ngươi không khách khí.

Đại hán gầy gò nhìn đám người Quỷ Vũ Tông rồi nói. Hắn không đặt đám người trước mặt này trong mắt, thế nhưng dường như cũng có chút bận tâm cho nên không có lập tức động thủ.

Đới Trường An nhìn Trương Khiếu, những trường hợp như thế này hắn luôn lấy Trương Khiếu làm chủ. Lúc này cũng vậy, cảm thấy bộ dáng hùng hổ của đám người Thanh Phong môn, còn người trước mặt khí tức mạnh mẽ, hắn cũng không dám trêu chọc.

– Các hạ, đây là địa bàn của Quỷ Vũ Tông, từ khi nào đã trở thành địa bàn của Thanh Phong môn các ngươi rồi?

Hai hàng lông mày của Trương Khiếu nhíu lại, nhìn đám người rồi nói.

Trong Thanh Phong môn, lúc này có mấy người cúi đầu thấp giọng nói với đại hán gầy gò kia, ánh mắt đại hán này lập tức có chút biến hóa.

– Ngươi không phải người Quỷ Vũ Tông?

Đại hán gầy gò lập tức hỏi Trương Khiếu.

– Ta chính là hộ pháp của Phi Linh môn.

Trương Khiếu nhanh chóng nói, giọng nói mang theo chút ngạo khí. Hiện tại Phi Linh môn có Vũ Vương tọa trấn, hắn cũng không sợ Thanh Phong môn.

– Vậy chuyện này có quan hệ với Phi Linh môn sao?

Đại hán gầy gò nhìn Trương Khiếu rồi nói.

– Quỷ Vũ Tông và Phi Linh môn đã liên minh. Chuyện của Quỷ Vũ Tông chính là chuyện của Phi Linh môn chúng ta. Thanh Phong môn các ngươi muốn nhúng tay vào thì phải xem xét hậu quả.

Vẻ mặt Trương Khiếu lạnh lùng. Nếu là trước đây, bằng vào thực lực Vũ Tướng của hắn sao dám nói với một Vũ Suất như vậy. Mà hiện tại đã khác trước, có Phi Linh môn làm hậu thuẫn, hắn không sợ.

– Hừ Phi Linh môn thì làm sao? Xem ra nếu không cho các người chút giáo huấn thì các ngươi sẽ không biết chữ chết viết thế nào.

Ánh mắt đại hán gầy gò lạnh lẽo, bàn chân khẽ đạp mặt đất một cái. Chân khí dưới chân chợt lóe, nhanh chóng lắc mình. Thân ảnh tạo thành một đám tàn ảnh, một đạo quyền ấn nhanh chóng được đánh ra. Tốc độ nhanh như chớp mang theo kình phong sắc bén tạo thành tiếng xé gió rát tai.

Sắc mặt Trương Khiếu lập tức đại biến, đối phương đột nhiên xuất thủ, hắn biết bản thân mình không phải là đối thủ. Vũ Suất và Vũ Tướng cách nhau quá lớn. Nhìn kình khí mạnh mẽ bắn tới, thân thể hắn lập tức rút lui. Đồng thời nhanh chóng bố trí hộ thân cương khí, quyền ấn mang theo kình khí mạnh mẽ trực tiếp đánh vào ngực hắn. Kình khí chung quanh quyền ấn lúc này cũng đủ để cho toàn thân hắn đau đớn.

– Một Vũ Tướng nho nhỏ đã dám lớn lối.

Thân ảnh đài hán gầy gò trong nháy mắt xuất hiện bên người Trương Khiếu. Quyền ấn quay về, động tác vô cùng uyển chuyển, một cỗ lực lượng mạnh mẽ nhanh chóng ngưng tụ, lập tức đánh vào trong cơ thể Trương Khiếu.

Phanh.

Một thanh âm bạo liệt truyền tới. Đồng thời, hộ thân cương khí trước ngươi Trương Khiếu bị nghiền nát biến mất trong không gian.

Khục khục.

Trong miệng Trương Khiếu phun ra một ngụm máu. Sắc mặt trắng bệch. Thân thể bị đánh bay vào một tảng đá cách đó mấy chục thước, tảng đá lập tức vỡ nát.

– Giữ lại cho ngươi một mạng, nếu không đi đừng trách chúng ta không khách khí.

Ống tay áo đại hán gầy gò run lên, ánh mắt lạnh lùng nhìn Trương Khiếu đang nằm trên mặt đất.

– Hộ pháp.

Không ít người nhanh chóng tới nâng Trương Khiếu. Chuyện vừa rồi xảy ra quá nhanh, không ít người còn chưa kịp có phản ứng.

– Chúng ta liều mạng.

Chúng đệ tử Phi Linh môn lúc này giận dữ, muốn liều mạng.

– Dừng tay, chúng ta đi.

Trương Khiếu được nâng lên lúc này nhanh chóng quát to. Miệng lại phun ra một ngụm máu.

– Hộ pháp, thế nhưng…

Mấy đệ tử này có chút không muốn, thế nhưng dường như cũng không còn biện pháp nào tốt hơn.

– Chúng ta đi. Đây là mệnh lệnh của Bạch cung phụng. Có cường giả đến thì chúng ta phải thối lui.

Trương Khiếu nói.

– Trương Khiếu hộ pháp, chúng ta đi thôi.

Đới Trường An đã sớm có ý này. Đối phương động thủ hắn là người thứ nhất muốn đi. Bảo vật trong cấm chế so ra vẫn kém hơn cái mạng của mình. Hiện tại hắn nghĩ im lặng là tốt nhất, bảo vật không cần cũng được.

– Các đệ tử, rời khỏi đây.

Chương 938: Chém sống hắn (2)

Lúc này mấy trưởng lão Quỷ Vũ Tông lập tức ra lệnh cho đệ tử trong tông, lập tức đám người Quỷ Vũ Tông rời đi.

Đại hán gầy gò chắp tay đứng đó. Cơ mặt co quắp, dường như hắn không nghĩ tới đối phương lại rút lui như vậy.

– Phó chưởng môn, vì sao không giết bọn họ báo thù cho đệ tử trong môn?

Trong Thanh Phong môn lúc này có mấy trưởng lão lập tức nói.

– Để cho bọn họ đi, chưởng môn từng nói qua, cố gắng đừng xung đột với người của Phi Linh môn.

Sắc mặt đại hán gầy gò hơi khó chịu, thực lực của Phi Linh môn khiến cho hắn phải e ngại.

– Ha ha, Quỷ Vũ Tông nhanh chóng cút đi, đây chính là địa bàn của Thanh Phong môn ta.

Trong Thanh Phong môn lúc này truyền ra từng tiếng cười vang. Tràng cười này khiến cho không ít đệ tử Quỷ Vũ Tông oán hận không ngớt. Thế nhưng cũng không có cách nào. Mà những đệ tử oán hận không ngớt này đại bộ phận đều là người Phi Linh môn cài vào.

Lúc chạng vạng, mặt trời ngả về phía tây. giữa không trung xuất hiện áng mây đỏ, không gian bắt đầu lạnh lẽo.

Phù.

Lục Lâm Thiên dừng lĩnh ngộ, thủ ấn thu lại, miệng thở ra một ngụm trọc khí.

Phía trước lúc này xuất hiện hơn mười đầu yêu thú khổng lồ. Phía trước có một đầu yêu thú phi hành kỳ lạ, chính là tọa ky Hổ Mãng

Thú của Hoa Mãn Ngọc.

– Tham kiến chưởng môn, tham kiến Độc Long cung phụng.

Nghịch Lân Yêu Bằng nhanh chóng đuổi kịp. Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chính còn có không ít hộ pháp nhanh chóng hành lễ.

Không ít đệ tử cũng hành lễ, cả đám dùng ánh mắt sùng bái len lén nhìn vào người chưởng môn. Sự tích của tiểu chưởng môn này vẫn lưu truyền ở khu vực sát biên giới Cổ Vực.

– Hoa đường chủ, chúng ta còn bao lâu nữa mới tới.

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Chưởng môn, ở ngay phía trước.

Hoa Mãn Lâu nói. Lúc này phía trước đã xuất hiện một mảnh núi non liên miên. Trong núi non cũng không có nhiều cây cối cho lắm.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn về phía trước. Lúc này hắn còn nhìn thấy không ít người trên lưng yêu thú phi hành. Đám yêu thú này cảm nhận thấy khí tức trên ngừng Nghịch Lân Yêu Bằng đều lui sang một bên, không dám tới gần.

– Chưởng môn, chuyện này khiến người tự mình tới, có phải là quá đề mắt tới Thanh Phong môn kia không?

Trên lưng Hồ Mãng Thú, Hoa Mãn Ngọc toàn thân mặc y phục màu trắng mang theo vẻ dã tính, bộ ngực dưới sự bao phủ của trang phục như muốn phá y phục chui ra, khiến cho không ít đệ tử muốn nhìn lại không dám.

– Mọi việc không thể sơ ý, huống chi chuyện này không chỉ liên quan tới một mình Thanh Phong môn.

Lục Lâm Thiên nói.

– Mặc kệ nó, thực lực Phi Linh môn ta hiện tại há là thứ mà Thanh Phong môn kia có thể động vào. Nếu như Thanh Phong môn này muốn tự mình tìm chết, vậy thì trực tiếp tiêu diệt bọn chúng.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói. Hiện tại Phi Linh môn, thực lực đã không giống với khi trước.

– Ồ, kia không phải đám người Trương Khiếu hộ pháp sao?

Ánh mắt Hoa Mãn Ngọc lập tức nhìn xuống phía dưới. Trên một đỉnh núi phía dưới lúc này tụ tập không ít người. Tỷ mỉ quan sát Hoa Mãn Ngọc nhanh chóng phát hiện ra đám người Trương Khiếu.

– Chúng ta xuống phía dưới xem.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nhanh chóng ra lệnh cho Nghịch Lân Yêu Bằng xuống phía dưới.

– Là chưởng môn và Hoa trưởng lão tới.

Trên một đỉnh núi, không ít người nhìn thấy một đoàn yêu thú phi hành bay tới, tức thì thở ra một hơi.

Sưu Sưu.

Trên lưng yêu thú phi hành, năm trăm đệ tử tinh anh trong Phi Linh môn nhảy xuống đỉnh núi. Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Bạch Linh, Thiên Độc Yêu Long, Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu cũng lập tức đáp xuống trước mặt đám người Trương Khiếu.

– Tham kiến chưởng môn.

Mọi người hành lễ.

– Lục chưởng môn, rốt cuộc người cũng tới rồi.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên tới, Đới Tường An cũng khẽ thở ra một hơi.

– Trương Khiếu hộ pháp, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua trên người mọi người, lúc này hắn đã sớm nhận ra trên người Trương Khiếu có dấu hiệu bị thương, mà thương thế cũng không nhẹ.

– Chưởng môn, Thanh Phong môn phái cường giả Vũ Suất tới. Trực tiếp đuổi chúng ta ra ngoài, ta cũng bị cường giả Vũ Suất của Thanh Phong môn đả thương, đệ tử vô dụng làm mất mặt Phi Linh môn, mong chưởng môn trách phạt.

Trương Khiếu nói.

– Cường giả Vũ Suất sao ngươi có thể là đối thủ được chứ, mau ăn đan dược vào.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng đưa một khỏa đan dược ngũ phẩm cho Trương Khiếu.

– Tạ ơn chưởng môn.

Trương Khiếu tiếp nhận đan dược trong tay Lục Lâm Thiên, nhìn thấy chưởng môn không trách chứ gì, lại cho hắn một khỏa đan dược ngũ phẩm, ánh mắt Trương Khiếu lập tức hiện lên sự cảm kích.

– Thanh Phong môn cũng dám ra tay với hộ pháp của Phi Linh môn ta, hắn chán sống rồi.

Sắc mặt Hoàng Phủ Kỳ Tùng trầm xuống, trong mắt hiện lên lửa giận.

– Chưởng môn, chúng ta đi diệt người Thanh Phong môn đi. Cho bọn chúng một chút giáo huấn.

Hoa Mãn Lâu cũng giận dữ.

– Hoa trưởng lão, Thanh Phong môn phái tới không ít cường giả, người đả thương ta chính là Phó chưởng môn của Thanh Phong môn.

Trương Khiếu nói với Hoa Mãn Lâu.

– Trương Cường, Vũ Suất tam trọng mà thôi. Không ngờ hắn cũng dám kiêu ngạo với Phi Linh môn ta. Trước đây hắn luôn cung kính với Bách Thú Cốc, ta chém sống hắn.

Hoa Mãn Lâu phẫn nộ quát một tiếng.

– Chưởng môn. Chúng ta làm sao bây giờ? Chuyện này liên quan tới danh dự của Phi Linh môn ta.

Hoa Mãn Ngọc nói với Lục Lâm Thiên, trong lòng nàng vô cùng rõ ràng, vị chưởng môn này cũng không phải là người ăn thiệt thòi không đòi lại.

– Các đệ tử đi theo ta.

Lục Lâm Thiên nhíu mày lập tức nói với mọi người.

– Chưởng môn, ý của người là?

Hoa Mãn Ngọc thấp giọng hỏi.

– Một Vũ Suất tam trọng nho nhỏ lại dám động vào hộ pháp của Phi Linh môn ta, không giết hắn người khác còn tưởng rằng Phi Linh môn ta dễ trêu chọc.

Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên nói khiến cho không ít đệ tử chung quanh hưng phấn. Nghẹn khuất vừa rồi hiện tại chưởng môn tới đã có thể đòi lại.

– Đi, chúng ta đi diệt Thanh Phong môn.

Chúng đệ tử vô cùng hưng phấn.

– Lục chưởng môn, người nhất định phải giúp ta giáo huấn Thanh Phong môn một chút, bằng không bọn chúng còn tưởng rằng Quỷ

Vũ Tông ta dễ bắt nạt.

Đới Trường An thấy Lục Lâm Thiên muốn đi tìm Thanh Phong môn đòi nợ, cũng vô cùng hứng thú.

Một đám đệ tử Quỷ Vũ Tông và Phi Linh gộp lại thành một đoàn lập tức kéo nhau đi, có chưởng môn ở đây, những đệ tử Phi Linh môn vừa rồi một bụng nghẹn khuất lúc này trong lòng đều sôi sục, hiện tại đã có chưởng môn tới, không phải sợ đám người kia nữa.

Trong sơn cốc, lúc có hơn mười đạo thân ảnh nhìn thấy đám người phía dưới nối đuôi nhau đi lên, cả đám nở nụ cười lạnh nhạt.

– Ha ha, người của Quỷ Vũ Tông và Phi Linh môn quả thực không sợ chết, còn dám tới.

Sưu Sưu.

Người này còn chưa nói hết, trong nháy mắt có một đạo lưu quang bắn tới. Một đạo lưu quang này trong nháy mắt bổ xuống, người xuất thủ chính là phó đường chủ Vũ đường Lý Trì Chính.

Một màn này khiến cho đám đệ tử Thanh Phong môn đang muốn cười to khinh thường lúc này cứng lại, ánh mắt trở nên kinh hãi.

Chương 939: A miêu a cẩu

Trường bào Lý Trì Chỉnh vung lên, ánh mắt hiện lên vẻ âm tàn. Trường kiếm trong tay run run, thân ảnh như quỷ mị tạo thành một đạo tàn ảnh, một mảnh kiếm quang tức thì bao phủ không gian.

Sưu Sưu.

Trăm nghìn kiếm quang đánh ra, không gian chung quanh như bị cắt vỡ. Trong không gian lúc này chỉ có tiếng xé gió vang lên. Tiếp theo kiếm quang biến mất, trên ba mươi đệ tử Thanh Phong môn trực tiếp bị đánh chết.

– Phó chưởng môn, không hay rồi. Phi Linh môn và Quỷ Vũ Tông đã tới, còn giết không ít đệ tử của chúng ta.

Chỗ sâu trong sơn cốc, trong một sườn núi đổ nát, hơn mười đạo thân ảnh đang đánh giá cấm chế tràn ngập năng lượng trước mặt, nghe thấy đệ tử bẩm báo vậy tức thì sắc mặt trầm xuống.

– Người của Phi Linh môn và Quỷ Vũ Tông không phải vừa mới đi sao, sao lại tới nữa rồi? Lẽ nào bọn chúng thực sự muốn chết sao?

Một lão giả mặc hoàng bào lớn tiếng nói.

– Phó chưởng môn, chư vị trưởng lão, trong Phi Linh môn lần này có không ít cường giả mới tới.

Tên đệ tử có chút kinh hoàng nói. Vừa rồi cường giả trong Phi Linh môn một chiêu đánh chết hơn ba mươi đệ tử khiến cho trong lòng hắn không khỏi lạnh lẽo.

– Chúng ta đi nhìn xem một chút.

Người được gọi là Phó chưởng môn kia lúc này sắc mặt trầm xuống, lập tức đi ra khỏi sơn cốc.

– Ta muốn nhìn xem Phi Linh môn có cường giả gì, lẽ nào bọn chúng cho rằng Thanh Phong môn ta không giết được bọn chúng sao.

Mấy trưởng lão Thanh Phong môn nổi giận, sát khí bùng lên.

– Đám Thanh Phong môn này có một Vũ Suất tam trọng, một cái tát của ta cũng đủ chết.

Nhìn vào sơn cốc, Thiên Độc Yêu Long nhíu mày, tâm thần hắn đã sớm bao phủ không gian chung quanh.

– Đại trùng tử, đừng nói là ngươi, một ngụm của ta cũng có thể nuốt hắn.

Tiểu Long ở trên vai Lục Lâm Thiên lắc lư cái đầu nói. Vũ Suất tam trọng nó không đặt vào trong mắt.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào trong sơn cốc, năng lượng từ trên cấm chế truyền tới, thế nhưng cấm chế này vẫn không ai có thể mở được.

Mà đối với chuyện Thanh Phong môn lần này Lục Lâm Thiên vốn không muốn gây chiến. Dù sao chuyện này không hợp với kế hoạch của hắn. Thế nhưng có một số việc lại vượt quá dự liệu của hắn.

Giống như là người Thanh Phong môn đả thương hộ pháp Trương Khiếu. Đuổi người Phi Linh môn và Quỷ Vũ Tông ra khỏi sơn cốc. Đây chính là một cái tát đánh vào mặt Phi Linh môn. Nếu như Phi Linh môn mặc kệ mà nói thì sau này sẽ bị người khác chê cười. Tuy rằng hiện tại thực lực Phi Linh môn không mạnh. Có một số việc cần nhẫn nại. Thế nhưng điểm này không thể tỏ ra yếu kém. Bằng không không chỉ bị người khác dè bỉu, ngay cả sĩ khí của đệ tử Phi Linh môn cũng chịu đả kích.

Thực lực Phi Linh môn hiện tại nếu như không tính Bạch Linh thì đã có một Vũ Vương, còn có Thiên Độc Yêu Long thất giai. Về phần Vũ Suất, Linh Suất, yêu thú lục giai vô cùng nhiều. Thực lực như vậy tuy rằng không tính mạnh, thế nhưng cũng không kém. Tuy nói việc nhỏ không nhẫn khó thành đại sự, thế nhưng ngay cả mặt mũi cũng bị mất thì cho dù mưu lớn tới đâu cũng có tỳ vết.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng hiểu rõ. Tự mình hắn tới đây cũng khiến cho vô số đệ tử Phi Linh môn quan tâm. Mỗi một hành động của hắn sau này đều là tấm gương học tập cho toàn bộ đệ tử Phi Linh môn. Thân là chưởng môn Phi Linh môn, mỗi một hành động sau này sẽ trực tiếp ảnh hưởng tới tác phong của Phi Linh môn.

Bất luận một cỗ thực lực nào cũng đều có một nhân hồn, Phi Linh môn gần đây mới đi vào quỹ đạo. Thứ thiếu chính là nhân hồn, mà hiện tại hắn sẽ vì Phi Linh môn mà đắp nặn một nhân hồn. Sau này chính là tác phong hành sự của Phi Linh môn.

Ánh mắt Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu nhìn vào sơn cốc cũng bốc hỏa. Tất cả mọi người gia nhập Phi Linh môn lúc này đã tìm được lòng trung thành của mình với sơn môn. Hiện tại Phi Linh môn lại bị Thanh Phong môn tát một cái, trong lòng đám người này đương nhiên vô cùng giận dữ. Hoa Mãn Lâu trước đây là cốc chủ Bách Thú Cốc, địa vị cũng không đặt Thanh Phong môn vào mắt. Bây giờ lại càng không đặt Thanh Phong môn vào mắt.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chính còn khoa trương hơn. Bọn họ vốn là tán tu nổi danh trong Cổ Vực, vốn là người không sợ trời, không sợ đất. Giờ đã gia nhập Phi Linh môn, nhìn thấy Phi Linh môn bị một cái bạt tai như vậy trong lòng vô cùng không vui.

Cả đám người lúc này cũng không coi Thanh Phong môn vào đâu. Bọn họ biết, Bạch Linh bên người chưởng môn chính là Cửu Vĩ Yêu Hồ thất giai, cho dù là bên trong Phi Linh môn cũng có Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh tọa trấn. Loại thực lực này đã sớm không sợ Thanh Phong môn nữa.

Lúc này, cả đám đệ tử Phi Linh môn và Quỷ Vũ Tông đằng đằng sát khí nhảy vào sơn cốc. Bên ngoài đã có không ít người chú ý. Sau khi tin tức bảo vật lan truyền chu vi chung quanh đã có không ít thế lực tam lưu và tán tu tới đây. Thế nhưng trước mặt Quỷ Vũ Tông và Thanh Phong môn, bọn họ không dám tới gần.

Trong đám tán tu này dường như cũng có một ít người có thể coi là cường giả, thế nhưng cũng không có ý tới gần. Đối mặt với sơn môn như Thanh Phong môn cũng có không ít cố ky.

Ngoài hơn cốc, lúc này hai ngàn người của Thanh Phong môn mang theo vẻ mặt bối rối đứng ở cửa sơn cốc. Hơn mười đạo thân ảnh nhảy về phía trước, lúc này đám đệ tử Thanh Phong môn mới thở ra một hơn.

– Chưởng môn, kẻ đứng đầu chính là Phó chưởng môn Phùng Bách Cường của Thanh Phong môn. Phía sau đều là trưởng lão hộ pháp của Thanh Phong môn.

Nhìn chăm chú vào đám người trong sơn cốc, Hoa Mãn Ngọc nhanh chóng thấp giọng nói với Lục Lâm Thiên.

– Là ai dám xông vào địa bàn của Thanh Phong môn ta?

Đại hán gầy gò nhìn đám người Phi Linh môn và Quỷ Vũ Tông vừa tới hét lên. Lúc này hắn đã nhìn thấy không ít thân ảnh xa lạ. Ánh mắt đảo qua lập tức nhìn thấy Hoa Mãn Ngọc và Hoa Mãu Lâu, vẻ mặt sửng sốt, hai người này hắn chỉ cần liếc mắt là có thể nhận ra.

– Nực cười. Đây là địa bàn của Thanh Phong môn sao? Đây luôn là địa bàn của Quỷ Vũ Tông, Thanh Phong môn đi quá giới hạn còn đả thương người Phi Linh môn ta, bút sổ sách này hiện tại nên tính đi chứ.

Lục Lâm Thiên nhíu mày chậm rãi tiến lên rồi nhìn Phùng Bách Cường nói. Thực lực Vũ Suất tam trọng hắn không đặt vào trong lòng.

– Ngươi là người phương nào.

Trước đám người Thanh Phong môn chính là Phó chưởng môn Phùng Bách Cường, lúc này ánh mắt nhìn vào Lục Lâm Thiên, dường như cũng đã biết thân phận của Lục Lâm Thiên. Theo hắn biết, chưởng môn của Phi Linh môn chính là một thanh niên áo xanh.

– Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đảo qua đám người rồi nói:

– Hộ pháp trong môn ta là do ngươi đả thương?

Nhìn Lục Lâm Thiên, toàn thân Phùng Bách Cường không khỏi ngẩn ra, dường như trong lòng không khỏi cảm thấy lạnh lẽo. Mà nghe thấy người này đúng là chưởng môn Phi Linh môn, trong lòng hắn cũng vô cùng kinh ngạc. Hắn đã sớm nghe nói qua, Lục Lâm Thiên chưởng môn Phi Linh môn khi trước đã tực tiếp đánh chết một Vũ Suất tứ trọng của Côn Sơn môn.

Chương 940: Một đao chém chết (1)

– Không sai. Là ta đả thương. Nể mặt Phi Linh môn ta chỉ làm bị thương hắn mà thôi.

Phù Bách Cường cắn răng nói. Thân là Phó chưởng môn Thanh Phong môn, lúc này đối mặt với một chúng cường giả của Phi Linh môn, hắn cũng không thể đánh mất mặt mũi của Thanh Phong môn. Thế nhưng trong lòng không khỏi hốt hoảng.

– Hay cho một câu chỉ bị thương mà thôi.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên lạnh lùng, một cỗ sát khí bắt đầu tràn ra, nói:

– Hộ pháp của Phi Linh môn ta há là người mà ngươi có thể muốn đánh bị thương là đánh sao?

– Ngươi muốn thế nào? Thanh Phong môn ta cũng không phải dễ chọc. Chưởng môn chúng ta và cường giả Lan Lăng sơn trang sẽ lập tức tới đây, ta khuyên ngươi nên rời đi thì hơn.

Cảm nhận sát khí trên người đối phương Phùng Bách Cường không khỏi hoảng hốt. Cường giả trong Phi Linh môn không ít. Hoa Mãn Lâu kia không phải là người mà hắn có thể đối phó. Còn có mấy người đều là Vũ Suất. Hiện tại người của Thanh Phong môn ở đây không có ai có thể chống lại.

– Cho ngươi hai con đường, thứ nhất quỳ xuống trước mặt Trương Khiếu hộ pháp dập đầu tạ tội ba lần. Thứ hai chính là chết.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lục Lâm Thiên, ngươi đừng có quá đáng. Chờ cường giả trong môn ta tới đây thì lúc đó không tới Phi Linh môn các ngươi làm càn.

Sau lưng Phùng Bách Cường, một người dường như là trưởng lão của Thanh Phong môn quát to.

– A miêu a cẩu cũng dám nói với chưởng môn ta như thế, muốn chết.

Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng hét lớn một tiếng. Lời còn chưa dừng quang mang dưới chân chớp động, thân ảnh nhanh chóng biến mất tại chỗ.

Chỉ trong nháy mắt, một đạo tàn ảnh bắn thẳng về phía đám người Thanh Phong môn.

– Cẩn thận.

Phùng Bách Cường hét lớn một tiếng, cũng không kịp ngăn cản.

Phanh.

Thanh âm nổ tung trong đám người Thanh Phong môn vang lên. Một đạo quyền ấn trực tiếp nện vào trên người trưởng lão Thanh Phong môn vừa mới nói kia.

Khục khục.

Máu tươi mang theo nội tạng bị nghiền nát được phun ra, trưởng lão Thanh Phong môn kia trong nháy mắt bị đánh chết. Trước mặt Hoàng Phủ Kỳ Tùng, không có một chút năng lực hoàn thủ nào. Hoàng Phủ Kỳ Tùng đột phá Vũ Suất tứ trọng đã từ lâu, thực lực lúc này gần như đã đạt tới Vũ Suất tứ trọng đỉnh phong. Tên trưởng lão này chỉ là một Vũ Tướng, mà lại là Vũ Tướng bát trọng, đương nhiên không phải là đối thủ.

– Phi Linh môn, Thanh Phong môn ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua chuyện này.

Tận mắt nhìn thấy một trưởng lão trong tông môn bị đánh chết, Phùng Bách Cường vô cùng tức giận, đây là một cái bạt tai vô cùng trực tiếp.

– Xem ra ngươi sẽ không quỳ xuống dập đầu rồi, vậy thì ngươi nên chết đi.

Trong mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên hiện lên sát ý, vòng xoáy dưới chân chợt lóe, trực tiếp đánh về phía Phùng Bách Cường.

– Vũ Suất, chưởng môn đột phá Vũ Suất rồi.

Nhìn thấy một màn này, không ai lo lắng việc chưởng môn có thắng nổi Phùng Bách Cường hay không. Mà bây giờ cảm nhận khí tức trên người chưởng môn khiến cho Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu, Lý Trì Chính còn có không ít hộ pháp đều vô cùng kinh ngạc.

– Ta liều mạng với ngươi.

Phùng Bách Cường không còn sự lựa chọn nào khác. Đối phương đã đánh tới, hắn cắn răng hừ lạnh một tiếng, từ khí tức trên người đối phương hắn đã nhận ra đối phương chỉ vừa mới đột phá Vũ Suất nhất trọng mà thôi, lẽ nào thực sự có thể hơn hắn.

Sưu.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đánh về phía này, người nhanh chóng công kích đầu tiên chính là Phùng Bách Cường. Thỏ nóng nảy còn cắn người nữa huống chi là hắn. Hiện giờ hắn đã không còn lựa chọn nào khác. Trong cơ thể có một cỗ chân khí nóng bỏng đột nhiên bạo phát ra. Thân thể hóa thành một đạo tàn ảnh không rõ bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Thực lực Vũ Suất tam trọng, Phó chưởng môn của Thanh Phong môn có thực lực này tuyệt đối là cường giả. Thực lực như vậy người có thể hơn hắn ở đây chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Cự ly vốn không quá xa, hơn nữa tốc độ Phùng Bách Cường quá nhanh, chỉ trong nháy mắt thân thể trực tiếp đánh về phía Lục Lâm Thiên. Một đạo chưởng ấn trong tay ngưng tụ, chân khí nóng bỏng bạo phát ra. Nhiệt độ trong không gian nhanh chóng kéo lên, mang theo kình khí nóng cháy. Không gian chung quanh vặn vẹo, tiếng xé gió bén nhọn liên tục vang lên.

Nhìn thấy tất cả cảnh này, cảm nhận kình phong nóng bỏng khuếch tán tới. Trên mặt Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười nhạt, vòng xoáy chân khí dưới chân hiện lên, thân thể đột nhiên di động. Một cỗ khí tức cường hãn đột nhiên từ trên người tràn ra, khiến cho không gian vặn vẹo.

Sưu.

Tiếp theo, huyết sắc quang mang nhanh chóng xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên, sát khí trực tiếp bao phủ không gian, huyết quang thu liễm lại, một thanh huyết đao xuất hiện trước mắt mọi người.

Sưu.

Chân khí được rót vào, lúc này Lục Lâm Thiên không thi triển bất kỳ vũ kỹ đao pháp nào, Huyết Lục trong tay nhanh chóng chém ra, một đạo huyết sắc quang mang nhanh chóng bắn về phía trước.

Ngao.

Khi đao mang bổ ra mang theo một tiếng gầm gừ vang vọng giống như long ngâm. Đao mang đánh ra khiến cho sóng gợn trong không gian giống như màn nước tách sang hai bên rồi lan tràn, một cỗ khí tức kinh khủng xuất hiện, khiến cho tim mọi người không khỏi đập nhanh hơn.

– Khí tức thật là kinh khủng.

Đám người Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc, Hoàng Phủ Kỳ Tùng nhìn vào một đao của chưởng môn trên bầu trời không khỏi kinh hãi. Khí tức kinh khủng này khiến cho trong lòn bọn họ cũng cảm giác được khí tức nguy hiểm.

Sắc mặt Phùng Bách Cường đại biến, ánh mắt đầy vẻ hoảng sợ, trong lúc kinh hãi thì đao mang đã trực tiếp bắn tới, hung hăng va chạm với chưởng ấn hắn ngưng tụ.

– Đả thương hộ pháp Phi Linh môn ta, ta sẽ lấy mạng của ngươi.

Một tiếng quát lạnh vang lên giữa không trung. Trong sát khí lan tràn, toàn bộ không trung được bao phủ bởi sát khí kinh khủng

này.

Sưu.

Đao mang cùng với tiếng xé gió bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được, đao mang trực tiếp bổ đôi chưởng ấn bằng hỏa diễm khổng lồ của Phùng Bách Cường rồi lập tức đánh vào hộ thân cương khí của hắn. Dưới một đao này, ngay cả Thanh Giáp Yêu Giải lục giai cũng không thể chống lại, lúc này hộ thân cương khí của Phùng Bách Cường cũng lập tức bị bổ ra.

Trong lúc kinh hãi, Phùng Bách Cường muốn chạy trốn cũng không còn kịp. Đao mang đã đánh vào thiên linh cái của hắn, một cỗ kình phong kinh khủng nhanh chóng cắt vào.

Cạch cạch.

Mọi người có thể thấy được, dưới một đao này thân thể Phùng Bách Cường bị bổ đôi. Dưới kình khí cuồng bạo, thân thể hóa thành hai nửa ngã xuống mắt đất. Máu tươi chảy ra không ngừng. Một Vũ Suất tam trọng không ngờ lại bị đánh chết đơn giản như vậy, một đao cũng không ngăn được.

Lúc này chung quanh có không ít người đang xem xét, mọi người còn đang chờ đợi một hồi náo nhiệt, nói không chừng song phương sẽ đại chiến, bọn họ có thể nhận được một ít chỗ tốt.

Thế nhưng không ai ngờ tới, thứ bọn họ nhìn thấy lại là cảnh tượng này. Phó chưởng môn Thanh Phong môn không ngờ trong một chiêu đã bị chưởng môn Phi Linh môn đánh chết. Điều này tất cả mọi người đều sợ hãi và kinh ngạc. Không biết là kinh hãi thực lực của Lục Lâm Thiên hay là kinh ngạc Phi Linh môn thực sự dám động vào Thanh Phong môn. Cứ như vậy có lẽ Thanh Phong môn và Phi Linh môn sẽ thành kẻ thù không đội trời chung.

Chương 941: Một đao chém chết (2)

– Đệ tử Phi Linh môn nghe lệnh, tru sát đám người Thanh Phong môn, một người cũng không buông tha.

Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, tỏa sát ý ngập trời. Huyết lục trong tay, quanh thân có một cỗ sát khí vô hình tràn ngập. Tới bước này, trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng rõ, Phi Linh môn và Thanh Phong môn đã trở thành kẻ thù sống chết. Giữ lại người Thanh Phong môn chính là giữ lại đối thủ của Phi Linh môn. Lần này có thể đánh chết bớt một chút cũng là giảm bớt một chút lực lượng của Thanh Phong môn.

– Giết.

Đệ tử Phi Linh môn nhìn thấy chưởng môn một đao bổ sống Phó chưởng môn của Thanh Phong môn đã sôi sục, cả đám xoa xoa tay. Lúc này nghe thấy mệnh lệnh của chưởng môn, cả đám giống như sói đói nhanh chóng đánh về phía trước. Tức thì tiếng chém giết ngập trời, quanh quẩn trong sơn cốc.

Đệ tử Thanh Phong cốc mắt thấy Phó chưởng môn bị một đao chém chết trong lòng đã lạnh lẽo, đâu còn dám kiêu ngạo như trước nữa. Bọn chúng còn chưa kịp phản ứng thì đệ tử Phi Linh môn và Quỷ Vũ Tông đã trực tiếp chém giết tới. Cả đám không khỏi cảm thấy hoảng sợ.

– Chạy, chạy mau.

Không biết là ai lớn tiếng hô một câu, tức thì đệ tử Thanh Phong môn hoảng loạn, bắt đầu liều mạng chạy trốn. Thế nhưng dưới sự vây công của năm trăm đệ tử tinh anh của Phi Linh môn, hơn nữa lại thêm chúng cường giả của Phi Linh môn, có thể chạy được mới là lạ.

– Chết đi.

Phanh Phanh.

Từng thanh âm bạo liệt vang lên trong sơn cốc. Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chỉnh, Hoa Mãn Ngọc đã xuất thủ. Mấy người bọn họ xuất thủ, mấy trưởng lão còn lại của Thanh Phong môn chỉ có thể chờ bị tàn sát mà thôi.

– Hai vị Hoa đường chủ, Hoàng Phủ đường chủ đi theo ta. Lý đường chủ, ngươi bảo vệ sơn cốc, bất luận kẻ nào cũng không được tới gần.

Giữa không trung, nhìn chiến cuộc, Lục Lâm Thiên thu hồi Huyết Lục, đệ tử Thanh Phong môn không phải là đối thủ của đệ tử Phi LInh môn và Quỷ Vũ Tông.

Ánh mắt đảo qua, Lục Lâm Thiên nhìn Bạch Linh và Thiên Độc Yêu Long, thân ảnh lập tức tiến vào trong sơn cốc.

Trên một sơn cốc to lớn lúc này có một phần ngọn núi đổ nát. Rộng chừng nghìn thước, đất đá chung quanh bao phủ một vòng quang mang, trên quang mang tràn ngập năng lượng thuộc tính phong.

Ngoài quang mang này, bằng mắt thường cũng có thể thấy được không gian gợn sóng. Từng tia năng lượng hùng hậu không ngừng khuếch tán ra khiến cho mấy người nhìn vào trong lòng không khỏi khiếp sợ.

– Đây là cấm chế của một Vũ Vương phong hệ bố trí, bởi vì ngọn núi đổ nát cho nên cấm chế này mới dao động.

Bạch Linh nhìn vào quang mang màu trắng kia rồi nói.

– Bạch Linh, nàng có thể mạnh mẽ mở cấm chế ra được không?

Lục Lâm Thiên nhìn cấm chế trên bầu trời, chí ít hiện tại hắn cũng không thể mở ra được.

– Nếu như cấm chế không buông lỏng thì ta quả thực không phá giải được. Thế nhưng cấm chế đã buông lỏng, hơn nữa lại thêm Độc Long muốn mạnh mẽ phá vỡ nó cũng không khó. Chỉ là không biết bên trong có thủ đoạn khác hay không. Rất có khả năng nếu như mạnh mẽ mở cấm chế ra thì những vật bên trong sẽ bị phá hủy.

Đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh chợt lóe lên, nhìn cấm chế khổng lồ phía trên rồi nói.

– Cũng có thể bên trong không có thủ đoạn khác, nàng cứ mạnh mẽ mở ra đi.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi quyết định. Có lẽ Thanh Phong môn và những sơn môn khác cũng đang trên đường tới. Hắn phải nhanh chóng lấy bảo vật bên trong cấm chế, bằng không, nếu như bên trong có thủ đoạn khác, coi như là bản thân mình không chiếm được thì cũng tốt hơn so với việc mở to mắt nhìn kẻ khác chiếm lấy bảo vật.

– Độc Long, ta cần ngươi trợ giúp một tay.

Bạch Linh quay đầu nói với Thiên Độc Yêu Long.

– Không thành vấn đề.

Thiên Độc Yêu Long nói, ánh mắt nhìn vào cấm chế bên trên, yêu nguyên trên người bùng ra.

Sưu.

Thân ảnh Bạch Linh lăng không đứng lên, cổ tay giương lên, y phục bay phất phới. Trên cánh tay đột nhiên có một đạo quang trụ màu trắng bắn ra mang theo một cỗ năng lượng cực kỳ cuồng bạo. Trong nháy mắt đánh vào trên cấm chế tràn ngập năng lượng kia.

Một kích của Bạch Linh mang theo năng lượng cuồng bạo đánh vào cấm chế vô hình kia, trên cấm chế không biết từ khi nào có một cỗ năng lượng cuồng bạo nhanh chóng xuất hiện.

Sưu Sưu.

Cỗ năng lượng cuồng bạo này trong nháy mắt khuếch tán ra toàn bộ sơn cốc, giống như cuồng phong bạo vũ khuếch tán. Toàn bộ sơn cốc lúc này rung động giống như sơn băng địa liệt.

Phá.

Râu Thiên Độc Yêu Long run lên, thân thể tiến lên một bước, yêu nguyên quanh người hội tụ. Trong bầu trời đột nhiên được khí tức cuồng bạo bao phủ. Trong tay hắn có một chưởng ấn màu lam nhanh chóng đánh vào cơn lốc khổng lồ giống như cuồng phong bạo vũ kia.

Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt vang lên liên tục, cơn lốc giống như cuồng phong bạo vũ kia bị một chưởng của Thiên Độc Yêu Long đánh nát. Kình khí bàng bạc đột nhiên khuếch tán. Một cỗ năng lượng cuồng bạo tràn ngập. Kình phong bắn ra bốn phía trong sơn cốc, mặt đất lúc này rung chuyển giống như địa chấn.

Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu lần đầu tiên nhìn thấy Thiên Độc Yêu Long xuất thủ, hai người đối với thực lực của Thiên Độc Yêu Long vốn rất hiếu kỳ, có thể khiến cho chưởng môn khách khí như vậy, lại trở thành cung phụng của Phi Linh môn, thực lực có lẽ sẽ không yếu.

Mà lúc này thấy Thiên Độc Yêu Long xuất thủ, từ yêu khí tràn ngập quanh người lúc này hai huynh muội Hoa gia lập tức biết được đó chính là yêu nguyên của Độc Long cung phụng, mà vị cung phụng này chính là yêu thú thất giai.

– Là cường giả yêu thú thất giai.

Trong lòng hai người cả kinh, thảo nào chưởng môn lại thành lập một yêu đường, hóa ra là có yêu thú thất giai tọa trấn.

– Ta đến trợ giúp một tay.

Thiên Độc Yêu Long một chưởng đánh tan vòng xoáy kia, lập tức đem một đạo quang trụ khác đánh vào mặt cấm chế lớn phía trước.

Cấm chế màu trắng bằng năng lượng kia đem không gian bên trong phong bế lại. Lúc này dưới sự gia nhập của quang trụ màu lam của Thiên Độc Yêu Long, trong chốc lát, không gian vốn đang gợn sóng lúc này kịch liệt ba động.

Ba cỗ năng lượng dây dưa với nhau, đương nhiên năng lượng bên trong cấm chế kia là hùng hậu nhất.

Loại năng lượng của cấm chế này cực kỳ mạnh mẽ. Dưới sự liên thủ của Bạch Linh và Thiên Độc Yêu Long cũng không bị bài trừ ngay lập tức.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn tất cả chuyện này thầm nghĩ, xem ra người bố trí cấm chế ít nhất cũng là Vũ Vương bát trọng. Thậm chí còn là Vũ Vương cửu trọng. Loại cấm chế mà cường giả cấp bậc này bố trí, có lẽ bên trong sẽ có một chút bảo vật.

Đối với cấm chế này, trong lòng Lục Lâm Thiên nghĩ tới hai điểm. Thứ nhất, đây là nơi ở của một cường giả Vũ Vương. Thứ hai, khi trước ở đây có cường giả Vũ Vương đột phá, bằng không Vũ Vương tuyệt đối sẽ không nhàn rỗi bố trí cấm chế ở nơi này.

– Phá cho ta.

Giữa không trung, Bạch Linh quát khẽ một tiếng, thủ ấn tiếp tục biến hóa. Quang trụ màu trắng càng thêm chói mắt, năng lượng yêu nguyên bàng bạc mang theo khí thế bài sơn hải đảo hung hăng đánh vào trên cấm chế bằng năng lượng kia.

Chương 942: Truy Phong tôn giả

Cấm chế này tuy rằng mạnh mẽ, thế nhưng dưới sự gia tăng lực lượng của Bạch Linh, tức thì nổi lên từng đợt ba động gấp gáp, giống như sóng biển cuồn cuộn vậy.

Cấm chế rốt cuộc cũng được buông lỏng, bỗng nhiên có một cỗ kình phong mạnh mẽ bắn ra, tức thì âm hưởng nặng nề vang vọng toàn bộ sơn cốc.

Phanh Phanh.

Thanh âm nổ tung, trên cấm chế, không gian ba động kịch liệt, từ trên cấm chế xuất hiện từng cái khe nhỏ, trong nháy mắt cái khe tràn ngập trên quang tráo, cuối cùng dưới một tiếng nổ vang trực tiếp văng tung tóe.

Đồng thời, khi đạo cấm chế này nổ tung, năng lượng phong thuộc tính kinh khủng tuôn ra, nhanh chóng hóa thành một cơn lốc năng lượng khổng lồ khuếch tán.

Cơn lốc bằng năng lượng này hầu như bao phủ toàn bộ sơn cốc. Kình khí cuồng bạo trực tiếp khiến cho không gian vặn vẹo. Hai người Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu thì trực tiếp thấy tim mình đập nhanh hơn vài phần.

Phá.

Bạch Linh đang ở giữa không trung. Sắc mặt hơi đổi, thế nhưng cũng không quá mức kinh hoàng. Cánh tay biến hóa, thủ ấn biến đổi, một đạo quang trụ màu trắng trong nháy mắt bắn ra, hung hăng đánh vào cơn lốc kia.

Phanh Phanh.

Năng lượng kinh khủng va chạm, thanh âm trầm thấp giống như tiếng sấm vang lên bên tai mọi người. Trong lúc lực lượng cường hãn va chạm, đám người Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng, toàn bộ không gian lúc này khẽ run rẩy một chút, sơn cốc này cũng lung lay sắp đổ, ba động kịch liệt.

Sưu Sưu.

Kình khí kinh khủng bạo phát, không gian trực tiếp nổ tung, cơn lốc bằng năng lượng lúc này cũng nổ tung. Kình khí cuồng bạo khuếch tán ra chung quanh, cuối cùng biến mất trong thiên địa.

– Thực lực thật mạnh mẽ.

Hai người Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu đối với thực lực của Bạch Linh đã há hốc mồm. Loại thực lực này so với bọn họ đã không còn ở cùng một tầng thứ. Ánh mắt hai người lúc này mang theo sự kinh hãi nhìn về phía Thiên Độc Yêu Long và Bạch Linh, thật sự bọn họ không biết vị chưởng môn này từ nơi đâu tìm thấy hai yêu thú thất giai này.

– Có một sơn động.

Lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào trên ngọn núi bị đổ kia. Cấm chế bị loại trừ, lúc này ở giữa trung tâm ngọn núi hiện ra một sơn động. Sơn động này cực kỳ lớn.

Sau khi cấm chế hiện lên, xuất hiện trước mắt mọi người là một mảnh núi bằng nham thạch rộng chừng một nghìn thước, bên trên có một sơn động lớn, chừng trăm thước. Hai bên sơn động có bốn thạch trụ đường kính chừng hai thước, điêu khắc một ít đồ án yêu thú dữ tợn, vô hình trung khiến cho trong lòng mọi người không khỏi ngưng trọng.

– May mà cấm chế này không còn thủ đoạn nào khác bên trong, chúng ta có thể tiến vào.

Bạch Linh hạ xuống bên người Lục Lâm Thiên đem theo một mùi hương thấm đẫm ruột gan.

– Khổ cực cho nàng nồi.

Lục Lâm Thiên nhìn Bạch Linh nói.

– Nói câu này với ta vô dụng, nhanh đi vào bên trong nhìn xem.

Bạch Linh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

– Trong động này nhất định có chút quỷ dị, chúng ta vào xem.

Thiên Độc Yêu Long thả người nhảy lên, nhanh chóng bắn về phía sơn động lớn kia.

– Đại trùng tử, ngươi chờ ta một chút.

Thân thể Tiểu Long lóe lên quang mang, nhanh chóng theo sau Thiên Độc Yêu Long.

– Chúng ta cũng vào thôi, cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên quay đầu nói với Hoa Mãn Ngọc và Hoa Mãn Lâu. Nói xong, thân thể cũng thả người tiến vào trong sơn động.

Trong sơn động vô cùng vắng vẻ, hai bên đều là nham thạch trơn tuột, dường như đã mấy nghìn năm không có ai tới đây.

Lục Lâm Thiên đã nghe Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói qua, cấm chế này đã có ở đây mấy nghìn năm, xem ra quả thực mấy nghìn năm nay không có người tiến vào trong này.

– Lão đại, huynh mau tới đây nhìn.

Lúc này, thanh âm của Tiểu Long từ bên trong đem theo sự kinh ngạc vang lên.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên và Bạch Linh nhanh chóng đi tới.

Một lát sau, tại một động thiên khác có một đại sảnh xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên. Đại sảnh ngày ở ngay trong ngọn núi, diện tích không nhỏ, có không ít ghế đá. Mà trên chủ vị có một bộ xương khô hình người, trên xương trắng có không ít bụi bặm, dường như đã chết nhiều năm.

– Lão đại, ở đây hình như không có gì, cũng chỉ có chiếc nhẫn trữ vật trên bộ xương khô này mà thôi.

Tiểu Long đáp xuống vai Thiên Độc Yêu Long rồi nói với Lục Lâm Thiên. Nó đã quan sát qua đại sảnh này, không hề có thứ gì khác.

– Ta đi xem.

Hoa Mãn Lâu nói.

– Chậm đã, không thể sơ ý.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng ngăn Hoa Mãn Lâu lại. Chủ nhân của bộ hài cốt này rất có thể chính là cường giả Vũ Vương đã bố trí cấm chế. Hài cốt của một cường giả Vũ Vương đâu có thể đơn giản động tới như vậy.

Lục Lâm Thiên vẫn nhìn chăm chú vào bộ hài cốt kia. Hắn có cảm giác điều này có chút không bình thường. Trên hài cốt dường như có một cỗ năng lượng quỷ dị tràn ngập. Năng lượng này người khác không cảm giác được, ngay cả Lục Lâm Thiên cũng vô pháp cảm giác được. Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên có cảm nhận Huyết Lục trong đan điền có chút dị dạng, dường như đã phát hiện được thứ gì đó.

Cạch Cạch.

Thế nhưng vào lúc này, trên bộ xương đột nhiên lay động, thân thể bộ xương chậm rãi lay động một chút. Sau đó, trong hốc mắt kia mơ hồ hiện lên ánh mắt, một cỗ khí tức chậm rãi ba động.

– Cẩn thận.

Nhìn thấy cảnh tượng này, trong lòng mọi người không khỏi trầm xuống, thân thể lùi lại, lập tức đề phòng.

– Mấy nghìn năm rồi, rốt cuộc cũng có người tới.

Lúc này, trong miệng bộ xương khô kia truyền ra thanh âm. Cái miệng xương kia lúc nói không ngừng đóng mở, vô cùng quỷ dị.

– Tiền bối là người phương nào?

Lục Lâm Thiên nhanh chóng lui về phía sau mấy bước, nhìn vào bộ xương quỷ dị kia rồi nói. Trong lòng hắn không khỏi cảm thấy lạnh lẽo. Cỗ năng lượng bàng bạc từ trên người bộ xương tràn ra, khí tức này chỉ sợ còn trên cả Bạch Linh.

– Ta là người phương nào sao? Ta nhớ trước đây mọi người thường gọi ta là Truy Phong tôn giả.

Trong hốc mắt của bộ xương lúc này dường như có ánh mắt thâm thúy nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên có cảm giác lạnh lẽo.

– Người chính mà Truy Phong tôn giả của mấy ngàn năm trước sao?

Lúc này, sắc mặt hai người Hoa Mãn Ngọc và Hoa Mãn Lâu đại biến.

– Ồ? Các ngươi là người phương nào? Không ngờ lại biết danh hào của bản tôn giả?

Xương sọ của bộ xương kia quay lại, trong hốc mắt trống rỗng dường như có ánh mắt nhìn về phía huynh muội Hoa gia, vô cùng quỷ dị.

– Chúng ta chính là môn hạ của Bách Thú cốc, trong cốc có ghi chép về những việc trước đây.

Hoa Mãn Lâu đáp.

– Bách Thú Cốc, hình như ta đã từng nghe qua, dường như là Thánh Linh giáo.

Bộ xương khô lúc này dường như đang nhớ lại, lập tức nói:

– Ta và Thánh Linh giáo có chút giao tình nho nhỏ, trong các ngươi có một vũ giả phong hệ, mới có tu vi Vũ Suất, không ngờ lại thảm như vậy.

Bộ xương khô này nói xong, ánh mắt dường như nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Tiểu tử, ngươi coi như có duyên với ta. Các ngươi và Thánh Linh giáo cũng có chút quan hệ. Ngươi vừa vặn là vũ giả phong hệ, như vậy đi. Ta đưa cho ngươi một kiện bảo vật, để xem ngươi có chịu đựng được không. Thế nhưng trước tiên ngươi phải đáp ứng với ta một điều kiện.

Chương 943: Huyễn ảnh thanh vũ (1)

– Tiền bối, mời nói.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía bộ xương khô. Có bảo vật là tốt thế nhưng chỉ sợ điều kiện cũng không dễ.

– Các ngươi có thể phá vỡ cấm chế của ta cũng coi như có chút thực lực. Thế nhưng đạo tàn hồn này của ta cũng không thể kiên trì được bao lâu nữa, vô pháp rời khỏi đây. Ngươi phải đáp ứng ta. Sau này nếu như có cơ hội thì thay ta đánh chết Phá Vân tôn giả của thành Ma Vân, ta sẽ đem linh khí tặng cho ngươi.

Bộ xương khô này nói với Lục Lâm Thiên.

– Không biết Phá Vân tôn giả kia có thực lực như thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Năm nghìn năm trước là Vũ Tôn nhất trọng. Về phần hiện tại ta cũng không biết.

Bộ xương khô kia nói.

– Vãn bối chỉ có thể đáp ứng tiền bối, chờ tương lai nếu như có đủ thực lực vãn bối nhất định sẽ thay tiền bối giết Phá Vân tôn giả.

Lục Lâm Thiên nói.

– Không được. Nếu như ngươi không đồng ý chắc chắn thì linh khí của ta tuyệt đối cũng không cho ngươi.

Bộ xương khô nói, dường như đã có chút tức giận.

– Coi như là vãn bối đáp ứng người, đến lúc đó không thể làm được thì sao? Nhưng vãn bối có thể bảo đảm, vãn bối có thể cố gắng làm được. Chỉ là, cũng phải nhìn xem linh khí tiền bối cho ta là cấp bậc gì. Nếu là linh khí bình thường vãn bối cũng không để vào trong mắt. Nói không dễ nghe một chút, tiền bối chỉ là một đạo tàn hồn, chỉ sợ tiêu hao cũng đã gần hết, bằng không tiền bối đã sớm ra ngoài đoạt xá, hà tất phải ở lại chỗ này. Đến lúc đó tàn hồn của tiền bối tiêu tán, bảo vật là của ta. Mặt khác cấm chế bên ngoài của tiền bối chỉ là Vũ Vương mà thôi. Khi trước có lẽ tiền bối bị thương nặng mới bố trí ra nó, bằng không chúng ta cũng không vào được.

Lục Lâm Thiên nói. Nếu như là linh khí Hoàng cấp mà hắn lại đáp ứng thì thiệt lớn.

Về phần bộ xương khô nói hắn là Truy Phong tôn giả, Hoa Mãn Lâu dường như đã nghe qua người này, cho nên Lục Lâm Thiên phỏng đoán người này không phải là Vũ Vương mà là Vũ Tôn, cấm chế bên ngoài chỉ là cấp bậc Vũ Vương, có lẽ lúc người này bị thương nặng mới bố trí ra, bằng không sẽ không còn giải thích nào hợp lý hơn nữa.

– Ha ha, hảo tiểu tử, dám xem thường bản tôn. Năm đó không ai dám không cho ta ba phần mặt mũi, tiểu oa nhi như ngươi không ngờ lại không dám đặt ta vào trong mắt.

Bộ xương khô cười nhạt một tiếng, quanh thân có một cỗ khí tức âm trầm nói:

– Nếu là khi trước, ta dựa vào kiện bảo vật này, dù là giữa vòng vây các Vũ Tôn khác cũng có thể trở ra như thường. Chỉ tiếc vận khí không tốt có kết cục như hiện tại. Thế nhưng cho dù như vậy, nếu như bảo vật ta hủy diệt nó, thì ngươi làm sao lấy được?

– Nếu tiền bối đã có bảo vật như thế vì sao lại ngã xuống.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đó là Phá Vân tôn giả kia cũng có một kiện bảo vật giống như vậy. Ta lại tin tưởng hắn cho nên mới có kết cục như hiện tại. Thế nhưng dựa vào bảo vật này ta cũng có thể chạy thoát, bọn chúng cũng không chiếm được bảo vật của ta.

Bộ xương khô than thở.

– Bảo vật của tiền bối không biết là loại bảo vật gì?

Lục Lâm Thiên vô cùng hiếu kỳ, nếu như đúng theo lời bộ xương này nói thì bảo vật này tuyệt đối vô cùng kinh khủng.

– Sao nào? Động tâm rồi sao? Vậy thì đáp ứng điều kiện của ta. Bằng không thì bảo vật này dù ta hủy đi cũng không cho ngươi.

Bộ xương khô dường như đang nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Ta chỉ có thể đáp ứng tiền bối, nếu ta có thực lực đó vậy thì sẽ nhất định giúp tiền bối giết Phá Vân tôn giả kia.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ha ha, tiểu tử ngươi quả thực không đáp ứng. Nếu như ngươi giả vờ đáp ứng ta cũng không biết được thực hư. Thế nhưng như vậy ta mới yên tâm, chí ít ngươi nói chuyện sẽ giữ lời. Hiện tại ta sẽ đem bảo vật cho ngươi.

Bộ xương khô nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Kỳ thực ta cũng không sợ ngươi không đi giết Phá Vân tôn giả. Nhớ kỹ, bảo vât ta đưa cho ngươi chính là thứ mà ta và Phá Vân tôn giả khi trước đoạt được trong mật địa thượng cổ, chính là một kiện linh khí phi hành phong hệ. Vốn là một kiện bảo vật chúng ta đồng thời sở hữu cho nên chia thành hai nữa. Nếu như ngươi giết Phá Vân tôn giả dung hợp được với nửa kia của hắn uy lực sẽ tăng lên gấp bội. Chí ít cũng là linh khí Thiên cấp. Thế nhưng thực lực lúc này ngươi quá yếu tốt nhất không nên thi triển nó, bằng không sẽ bị Phá Vân tôn giả phát hiện ra.

Bộ xương khô nói xong, xương cốt trên người bắt đầu rung động.

Sưu Sưu.

Lúc này phía sau bộ xương khô đột nhiên có một đạo lưu quang bắt đầu lan tràn, lưu quang càng lúc càng chói mắt, năng lượng bàng bạc đáng sợ bắt đầu lan tràn ra.

Sưu Sưu.

Trong khi mấy người cảm nhận cỗ năng lượng đáng sợ này thì đột nhiên có một tiếng kỳ dị vang lên trong đại sarh.

Khí tức bàng bạc này xuất hiện khiến cho trái tim đám người Lục Lâm Thiên giống như ngừng đập. Năng lượng bàng bạc áp chế mọi người. Ngay cả Bạch Linh và Thiên Độc Yêu Long cũng bị áp chế.

Cạch Cạch.

Khí tức quỷ dị này lan tràn, bốn phía chung quanh lúc này trên vách tường bắt đầu nứt nẻ.

– Tiểu tử, Huyễn Ảnh Thanh Vũ này giao cho ngươi. Có thể khiến nó đồng ý nhận ngươi làm chủ hay không thì phải nhờ vào chính ngươi. Huyễn Ảnh Thanh Vũ đã có linh tính của mình, nếu ngươi là hạng người tầm thường thì nó sẽ không nhận ngươi làm chủ. Nhớ kỹ chuyện đã đồng ý với ta.

Thanh âm vừa dứt bộ xương khô hóa thành tro tàn, chỉ để lại một chiếc nhẫn trữ vật trên mặt đất.

Dường như hắn cố ý làm vậy, xương cốt của cường giả Vũ Tôn tuyệt đối để mấy vạn năm không tiêu tán. Bị người gặp được còn có thể luyện chế thành bảo vật không tồi. Mà Truy Phong tôn giả này hẳn là cố ý phá hủy thi cốt của mình, không muốn trở thành tài liệu luyện chế bảo vật trong tay người khác.

Bộ xương khô hóa thành tro tàn, lưu quang quay xung quanh thi cốt một vòng, dường như đang tiễn biệt chủ nhân, sau đó lập tức huyền phù trong không trung. Trong quang mang dường như bao phủ cái gì đó. Nhưng quang mang này quá chói mắt, dù là Bạch Linh cũng khó nhìn rõ được vật bên trong.

Lưu quang này chừng hai thước. Không gian chung quang gợn sóng, năng lượng bàng bạc khuếch tán khiến cho tim mọi người đập nhanh.

– Linh khí thật mạnh mẽ.

Thiên Độc Yêu Long nhìn lưu quang này vẻ mặt vô cùng kinh ngạc. Năng lượng tỏa ra trên lưu quang khiến cho hắn bị áp chế.

– Linh khí địa cấp.

Lục Lâm Thiên nhìn lưu quang rồi khẽ nói. Lúc này hắn đã biết được cấp bậc của linh khí này, khí tức của đạo lưu quang này so với khí tức trên Cửu Long Xích Viêm Đỉnh của nam thúc còn yếu hơn một chút, cũng không kém quá nhiều.Thế nhưng khí tức của nó so với Huyết Lục trên hơn rất nhiều.

– Bạch Linh, phiền nàng giúp ta hộ pháp.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi. Bảo vật này hắn nhận định phải khiến nó nhận chủ thành công.

Bạch Linh nhìn lưu quang kia không nói gì. Thân thể lậptức lui về phía ngoài đại sảnh. Thiên Độc Yêu Long, Tiểu Long, huynh muội Hoa mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu cũng lùi lại tới bên người Bạch Linh.

Chương 944: Huyễn ảnh thanh vũ (2)

Nhìn lưu quang màu xanh, Lục Lâm Thiên đứng bật động. Linh khí địa cấp, muốn nó nhận chủ chỉ sợ không phải là chuyện dễ dàng.

– Bạch Linh tỷ, lão đại sao lại đứng bất động.

Nhìn vào đại sảnh, Tiểu Long lắc lư cái đầu, vô cùng nghi hoặc.

– Đó là linh khí Địa cấp, đã có linh tính của mình, muốn nó nhận chủ không phải chuyện dễ dàng. Lão đại của đệ đang chuẩn bị.

Bạch Linh nói, đôi mắt xinh đẹp lúc này nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng có động tác. Vòng xoáy dưới chân chợt lóe, thân ảnh bỗng nhiên lao thẳng về phía lưu quang kia. Tốc độ như quỷ mị trực tiếp biến mất trong đại sảnh. Lúc thân thể xuất hiện thì đã đứng ở trước mặt lưu quang màu xanh.

Sưu.

Trong sát na, khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, lưu quang màu xanh trong nháy mắt cũng biến mất mang theo âm hưởng giống như sấm rền, tạo thành vài đạo tàn ảnh trong đại sảnh.

– Ồ?

khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, ánh mắt có chút nghi hoặc. Đối với tốc độ của mình Lục Lâm Thiên vô cùng hiểu rõ. Dưới tốc độ của hắn, Vũ Suất tứ trọng cũng khó có thể thoát khỏi, mà lưu quang màu xanh này không ngờ có thể trực tiếp tránh thoát.

Ánh mắt trầm xuống, thân ảnh Lục Lâm Thiên tiếp tục lao thẳng tới, vòng xoáy dưới chân chợt lóe, không gian quanh thân giờ phút này vặn vẹo.

Sưu Sưu.

Thân hình Lục Lâm Thiên giống như quỷ mị, thế nhưng lưu quang kia lần này lại biến mất tại chỗ, tốc độ nhanh chóng dị thường.

Tốc độ Lục Lâm Thiên lại được đẩy cao, thân ảnh uyển chuyển như quỷ mị, không gian quanh người hoàn toàn vặn vẹo. Toàn thân được một vòng xoáy chân khí bao bọc, tốc độ nhanh tới cực hạn.

– Tốc độ của chưởng môn quá nhanh.

Hoa Mãn Lâu lúc này cũng thầm than một tiếng, cho dù là hắn gặp phải tốc độ như vậy cũng không chiếm được tiện nghi gì.

Sưu Sưu.

Trong đại sảnh, tiếng xé gió không ngừng truyền ra. Tốc độ Lục Lâm Thiên càng ngày càng nhanh, mọi người liếc mắt nhìn vào chỉ thấy một vòng xoáy không rõ đang xoay tròn trong đại sảnh, mà lưu quang màu xanh kia thì giống như lưu tinh nhanh chóng bay qua bay lại.

Tốc độ như vậy khiến cho mọi người kinh ngạc. Coi như là Thiên Độc Yêu Long cũng phải nhíu mày nói:

– Tốc độ của tên này quả thực không chậm.

– Thế nhưng tốc độ của linh khí kia dường như so với lão đại còn nhanh hơn.

Trong đôi mắt nhỏ của Tiểu Long lúc này hiện lên sự ngưng trọng.

Một lát sau, thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên dừng lại, lưu quang màu xanh kia cũng dừng lại trước mặt Lục Lâm Thiên. Quang mang vẫn vô cùng chói mắt, không gian quanh thân nó đã bắt đầu gợn sóng.

– Quả thực có linh tính.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong lòng hắn lúc này vô cùng kinh ngạc và chấn động. Bằng vào tốc độ của hắn không ngờ cũng không thể so sánh được với linh khí Địa cấp không ai khống chế. Đủ để chứng minh nếu như hắn chiếm được linh khí này thì tốc độ của hắn sau này sẽ tăng lên rất nhiều.

Lục Lâm Thiên nhìn vào lưu quang màu xanh trước mắt, ánh mắt biến đổi, âm thầm kết thủ ấn.

Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên tạo thành một đám tàn ảnh lại nhanh chóng đánh tới, tốc độ nhanh tới cực hạn.

Sưu.

Một thanh âm vang lên, giống như trong dự tính của Lục Lâm Thiên. Lưu quang màu xanh kia trong nháy mắt cũng vọt đi, tốc độ so với Lục Lâm Thiên còn nhanh hơn.

– Có linh tính, thế nhưng trí tuệ không cao.

Nhưng vào lúc này, Lục Lâm Thiên khẽ mở miệng cười, thân ảnh như quỷ mị xuất hiện trước lưu quang màu xanh. Vừa rồi hắn chỉ cố ý làm vậy, thân ảnh vừa mới bắn về phía trước, Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhảy sang bên phải. Mà ngay khi lưu quang màu xanh biến mất, một giọt máu trong tay Lục Lâm Thiên đã đánh vào trong lưu quang màu xanh.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt lưu quang màu xanh dừng lại, tiếp theo hóa thành quang mang giống như một đầu cự mãng. Lưu quang màu xanh bành trướng rồi lập tức bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong.

Lục Lâm Thiên còn chưa phục hồi tinh thần lại. Tốc độ này quả thực quá nhanh, trong nháy mắt khiến hắn ho mắt. Lúc này chung quanh hắn đều là quang mang màu xanh chói mắt khiến cho hắn không thể nhìn thẳng.

Một cỗ năng lượng khổng lồ tràn ngập, không có một chút dấu hiệu nào, đạo lưu quang màu xanh kia trong nháy mắt từ đầu ngón tay mới nhỏ máu ra chui vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Đám quang mang chói mắt bao phủ cơ thể Lục Lâm Thiên lúc này nhanh chóng mạnh mẽ tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

– Không tốt.

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, thủ ấn nhanh chóng biến đổi.

– Bạch Linh tỷ, không biết lão đại làm sao vậy?

Tiểu Long sốt ruột hỏi.

– Linh khí kia hiện tại đang phản kháng, hiện giờ chính là lúc khảo nghiệm. Nếu như hắn không thể vượt qua khảo nghiệm thì nhận chủ sẽ thất bại. Nếu như vượt qua khảo nghiệm thì nhận chủ thành công.

Bạch Linh nói.

– Vậy nếu nhận chủ thất bại lão đại có gặp nguy hiểm hay không?

Tiểu Long lắc lư cái đầu, vô cùng lo lắng hỏi.

– Ta cũng không biết.

Bạch Linh khẽ lắc đầu, đối với linh khí nàng cũng không quá hiểu rõ.

– Lão đại, huynh không được thất bại nha.

Tiểu Long quay đầu lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi lẩm bẩm nói.

– Chết tiệt.

Trong cơ thể Lục Lâm Thiên lúc này có một cỗ năng lượng thuộc tính phong đang tàn sát bừa bãi. Năng lượng thuộc tính phong bàng bạc này là từ trên kiện linh khí kia tràn ra. Cỗ năng lượng này quá mức khổng lồ.

Loại cảm giác khó chịu này khiến cho Lục Lâm Thiên liên tưởng tới lần đầu tiên hắn nuốt Linh Thần dịch. Năng lượng bàng bạc đó không chút kiêng nể tàn sát bữa bãi trong cơ thể. Mà lúc này năng lượng bàng bạc so với khi trước hắn dùng Linh Thần dịch còn mạnh hơn gấp trăm ngàn lần.

Bây giờ Lục Lâm Thiên có cảm giác lục phủ ngũ tạng và gân cốt trong cơ thể đang bị năng lượng thuộc tính phong cuồng bạo này đảo qua. Cảm giác đau đớn này hầu như đã tới sát biên giới hắn không thể thừa nhận.

– Hừ, ta cũng không tin không làm ngươi nhận chủ được. Đây chính là ngươi tự mình đưa tới miệng.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, thủ ấn chợt kết. Không ngờ năng lượng bàng bạc này Lục Lâm Thiên lại không thể khống chế, thế nhưng cỗ năng lượng thuộc tính phong này hắn hoàn toàn có thể luyện hóa.

– Âm Dương Linh Vũ Quyết. Luyện hóa cho ta.

Lục Lâm Thiên thầm quát lên một tiếng. Âm Dương Linh Vũ Quyết lập tức được vận chuyển. Năng lượng bàng bạc trong cơ thể nhanh chóng bị Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa.

Sưu Sưu.

Linh khí địa cấp này đã có linh tính. Lúc này cảm thấy Âm Dương Linh Vũ Quyết đã bắt đầu luyện hóa không ngờ lại chạy trốn. Điều này càng khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng đau đớn. Năng lượng đấu đá lung tung trong cơ thể, giống như vạn thú chạy lung tung. Nếu không phải thân thể hắn cường hãn thì Lục Lâm Thiên cảm thấy rất có thể thân thể hắn sẽ bị phân thành mấy phần.

– Hừ, hiện tại ngươi đang ở trong cơ thể ta thì phải nghe lệnh ta.

Lục Lâm Thiên cắn răng, thủ ấn trong tay biến hóa, bắt đầu luyện hóa năng lượng bàng bạc kia.

– Dường như chưởng môn không quá thoải mái nha.

Hoa Mãn Ngọc nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, trong mắt có chút lo lắng.

Chương 945: Luyện hóa năng lượng

– Tạm thời không có chuyện gì, chúng ta ở đây hộ pháp là được rồi, không được quấy nhiễu tới hắn.

Bạch Linh nói.

– Bắt đầu luyện hóa.

Sau một phen truy đuổi, Lục Lâm Thiên lại trải qua một lần dằn vặt. Lục phủ ngũ tạng trong cơ thể, kinh mạch cũng bị trùng kích, lúc này cũng bắt được một đoàn năng lượng bắt đầu luyện hóa. Đoàn năng lượng bàng bạc này dưới sự luyện hóa của Âm Dương Linh Vũ Quyết bắt đầu hóa thành từng tia năng lượng bị Lục Lâm Thiên luyện hóa.

Đây chính là năng lượng thuộc tính phong, lúc này dưới sự luyện hóa của Lục Lâm Thiên nhanh chóng hóa thành chân khí tinh thuần tiến vào trong đan điền của Lục Lâm Thiên.

Trên linh khí có năng lượng tồn tại là chuyện bình thường. Linh khí bình thường đều được tẩm bổ trong đan điền, ví dụ như Vũ linh khí, tuy rằng năng lượng trên linh khí không nhất định toàn bộ là chân khí. Thế nhưng Vũ linh khí trong đan điền cũng được tẩm bổ, hấp thu không ít chân khí tinh thuần. Lúc này trên linh khí, năng lượng bàng bạc dưới sự luyện hóa của Âm Dương Linh Vũ Quyết, chỉ cần hơi luyện hóa một chút là nhanh chóng chuyển thành chân khí của Lục Lâm Thiên.

Một lát sau quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một vòng quang mang nhàn nhạt.

– Ồ, vì sao ta có cảm giác chưởng môn dường như đang tu luyện.

Ngoài đại sảnh, ánh mắt Hoa Mãn Lâu có chút nghi hoặc, khí tức của chưởng môn dường như đang kéo lên một chút.

– Quả thực kỳ quái.

Thiên Độc Yêu Long cũng trợn cả mắt. Lão cũng cảm giác được khí tức quanh người Lục Lâm Thiên có chút không thích hợp, rõ ràng đang muốn linh khí Địa Cấp nhận chủ, thế nhưng lúc này lại giống như là tu luyện vậy.

Bạch Linh cũng không cảm thấy ngoài ý muốn cho lắm, đôi mắt xinh đẹp khẽ nhíu lại, yên lặng đứng ở một chỗ.

Ngoài sơn động, thời gian đã bắt đầu vào đêm. Trên cửa sơn cốc, tiếng chém giết vang vọng không gian đã kết thúc. Trên mặt đất tràn ngập thi thể, đệ tử của Phi Linh môn bao gồm cả đệ tử Quỷ Vũ Tông có chút uể oải, thế nhưng lại vô cùng hưng phấn. Mọi người đánh chết người của THanh Phong môn quả thực chính là tàn sát. Loại cảm giác này khiến cho đám người Quỷ Vũ Tông ở bên trong cũng khẽ nhướng mày.

Mà đệ tử Quỷ Vũ Tông nhìn thấy chưởng môn Phi Linh môn vì hộ pháp trong môn trút giận, lại có thể trực tiếp một đao bổ sống Phó chưởng môn Thanh Phong môn, trong lòng mọi người đều hi vọng, nếu như mình là người của Phi Linh môn thì tốt biết bao. So sánh với bọn họ, Quỷ Vũ Tông hiện tại không bằng Phi Linh môn. Trải qua một đoạn thời gian ở chung, những đệ tử Quỷ Vũ Tông này cũng từ trong miệng đệ tử Phi Linh môn biết được, đãi ngộ của đệ tử Quỷ Vũ Tông so với đệ tử Phi Linh môn mà nói ngay cả cái rắm cũng không bằng.

– Nhanh thu thập sạch sẽ một chút. Nhẫn trữ vật, túi trữ vật đều thu tới đây cho ta.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chính thừa dịp bóng đêm phân phó đệ tử thu thập chiến tường. Đệ tử Thanh Phong môn chừng hai ngàn người đều bị đánh chết, không có một kẻ nào chạy thoát. Tuy rằng đệ tử Phi Linh môn đều có thương vong, thế nhưng loại thương vong này đối với tổn thất của Thanh Phong môn hoàn toàn không đáng kể.

Chỉ là đệ tử Quỷ Vũ Tông chết đi và bị thương không ít. So với đệ tử tinh anh của Phi Linh môn, đệ tử của Quỷ Vũ Tông kém hơn một chút.

Đám người vây xem chung quanh lúc này cực kỳ chấn động. Bọn họ chỉ mới nghe nói qua Phi Linh môn mà thôi, còn chưa nhìn thấy người của Phi Linh môn hành động, bây giờ bọn họ mới nhìn thấy tác phong hành sự của Phi Linh môn.

Mấy đạo nhân mã phía ngoài sơn cốc không tự chủ được mà lui về phía sau một ít. Tránh trêu chọc phải đám người Phi Linh môn rồi dẫn đến tai ương ngập đầu. Phi Linh môn hiện tại ngay cả đệ tử Thanh Phong môn cũng dám đánh chết, bọn họ không thể trêu vào.

– Phong tỏa sơn cốc, một con vật cũng không cho tiến vào.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng quát lớn một tiếng. Chuyện chưởng môn đã phân phó vậy thì nhất định phải làm theo. Hiện tại vị trí chưởng môn trong lòng hắn vô cùng lớn. Có nhiều khi hắn nghĩ lại, gia nhập Phi Linh môn, trở thành một trong những đường chủ, lại trở thành thân tín của chưởng môn thật là tốt, nếu như gia nhập muộn một chút thì chỉ sợ đã không tới phiên hắn rồi.

Thời gian chậm rãi dần trôi, một đêm yên tĩnh trôi qua, cũng không xuất hiện bất cứ chuyện gì. Đám người vây xem phía xa cũng không dám tới gần. Hoàng Phủ Kỳ Tùng tự nhiên cũng không để ý tới, cả đám chỉ đứng quanh phong tỏa sơn cốc.

Giữa không trung, lúc này trời cao nắng ấm, có yêu thú phi hành khổng lồ trong nháy mắt xoẹt qua phía chân trời. Trên lưng yêu thú phi hành này có mười đạo thân ảnh. Đứng trước chính là một thanh niên mặc cẩm bào, vóc dáng cao ngất, khí độ bất phàm, chính là Gia Cát Tử Vân một đường từ Lan Lăng sơn trang tới.

Trên lưng yêu thú phi hành lúc này còn có mấy cường giả Vũ Suất, còn lại đều là Vũ Tướng. Trong đám người Thanh Phong môn, Phụng Tiên Hành cũng có mặt.

– Gia Cát thiếu gia, lần này có người tới đây, không cần phải lo lắng tới đám người Quỷ Vũ Tông và Phi Linh môn kia nữa rồi.

– Phụng chưởng môn yên tâm đi, một Quỷ Vũ Tông và Phi Linh môn không tạo ra được bao nhiêu sóng gió.

Gia Cát Tử Vân nhíu mày, quay đầu lại nói với Phụng Tiên Hành nói:

– Phụng chưởng môn, Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn ngươi có biết không?

– Lục Lâm Thiên này ta từng gặp mặt vài lần, thế nhưng cũng không có giao tình, chỉ là nghe nói hắn thực lực bất phàm. Là vũ giả toàn hệ, trên người còn có Vũ linh khí, có lời đồn người này đến từ Vân Dương Tông.

Ánh mắt Phụng Tiên Hành chợt lóe lên rồi nói với Gia Cát Tử Vân.

– Đến từ Vân Dương Tông sao?

Hai hàng lông mày Gia Cát Tử Vân nhíu lại, dường như đây là lần đầu hắn nghe tới việc này.

– Lần trước tại đại hội Tam tông Tứ môn trên đại lục Linh Vũ, nghe nói quán quân là một người tên Lục Lâm Thiên. Cũng là vũ giả toàn hệ, dùng thực lực Vũ Tướng nhất trọng đánh bại Vũ Suất nhất trọng, người này rất có thể chính là Lục Lâm Thiên này.

Phụng Tiên Hành nói.

– Thiếu gia, Lan Lăng sơn trang chúng ta đã sớm hoài nghi Lục Lâm Thiên chính là người của Vân Dương Tông. Thế nhưng sau đó lại tra ra được, người này đã rời khỏi Vân Dương Tông, còn đính hôn với tiểu thư Vân Hồng Lăng của Vân Dương Tông.

Phi Lan trưởng lão bên người Gia Cát Tử Vân lúc này khẽ nói.

– Hóa ra là có chút hậu trường, Vân Dương Tông chính là một trong Tam tông Tứ môn trên đại lục Linh Vũ, trong Cổ Vực không có thế lực của bọn họ. Quán quân đại hội Tam tông Tứ môn sao? Lục Lâm Thiên này ta rất muốn gặp mặt một lần, để xem hắn có bao nhiêu phân lượng.

Ánh mắt Gia Cát Tử Vân lóe lên, mang theo mấy phần khinh thường nói.

– Lục Lâm Thiên này có thiên phú tới đâu so ra vẫn kém Gia Cát thiếu gia.

Phụng Tiên Hành nói.

Ánh mắt Phi Lan trưởng lão có chút biến hóa, nhưng cũng không nói thêm gì.

Thời gian chậm rãi tiếp tục trôi. Trong sơn động, Lục Lâm Thiên vẫn khoanh chân ngồi, quanh người được bao phủ bởi một vòng quang mang nhàn nhạt. Lúc này đã trôi qua bốn ngày, Lục Lâm Thiên vẫn ngồi đó không chút động đậy. Thế nhưng khí tức trên người vẫn chậm rãi đề thăng.

Chương 946: Xoay mình khỏi biến cố (1)

Tại một khoảng không phía xa, lúc này cũng có một đầu yêu thú phi hành khổng lồ xẹt qua không trung. Trên lưng yêu thú phi hành có hơn mười đạo thân ảnh. Người đứng phía trước không phải là ai khác mà chính là Hà Dược Đông của Hóa Vũ Tông. Lúc này sắc mặt Hà Dược Đông có chút mất tự nhiên.

– Hà trưởng lão, lần này Hóa Vũ Tông có thể tương trợ Quỷ Vũ Tông chúng ta thật là tốt. Đám Thanh Phong môn kia không dám đoạt địa bàn của Quỷ Vũ Tông ta nữa rồi.

Trên lưng yêu thú phi hành có một đại hán nhìn có chút nhanh nhẹn nói.

Đại hán này chừng bốn mươi tuổi, vóc người nhỏ nhắn, thoạt nhìn chỉ chừng ba mươi tuổi mà thôi. Trong mắt hiện lên sự nhanh nhẹn, thế nhưng có rất ít người biết được, người này trước khi gia nhập Quỷ Vũ Tông đã là đệ tử Ám đường của Phi Linh môn.

– Dẫn đường đi, chúng ta nhanh chóng chạy tới.

Ánh mắt Hà Dược Đông trầm xuống, không đem đại hán này đặt vào trong mắt, thậm chí còn có chút hận ý. Vốn Hóa Vũ Tông muốn làm ngư ông chờ trai cò tranh nhau mà đắc lợi, thế nhưng không ngờ Quỷ Vũ Tông lại đem sự tình này náo sôi sùng sục, toàn bộ Cổ Vực không ai không biết. Hơn nữa lại còn cầu khẩn Hóa Vũ Tông hỗ trợ, dưới tình huống này Hóa Vũ tông bắt buộc phải nhúng tay vào. Bằng không chỉ sợ Hóa Vũ tông sẽ bị mất hết mặt mũi.

Nhưng nếu xuất thủ thì kế hoạch trước đó của Hóa Vũ tông hoàn toàn biến thành bọt nước. Không ai biết, Quỷ Vũ Tông và Thanh Phong môn đại chiến mấy lần trước đó đều do Hóa Vũ tông thầm an bài đệ tử cố tình gây xích mích gây nên. Mà lần này Hóa Vũ tông cũng tham dự vào trong đó, chính là đem đá đập vào chân mình, chỉ có thể ngậm miệng mà tới, có khổ không nói nên lời.

Đối với phản ứng của Hà Dược Đông đại hán nhanh nhẹn này không chút phật lòng, không có chút bất mãn nào, ngược lại còn cười làm lành.

Trong sơn động, thời gian lặng lẽ trôi qua. Trong lúc tu luyện dường như Lục Lâm Thiên đã quên đi khái niệm thời gina.

Lúc này Lục Lâm Thiên tiến vào trong sơn động đã được năm ngày.

Trong năm ngày này, Lục Lâm Thiên luyện hóa năng lượng bàng bạc trên linh khí Địa cấp, tu vi tiến bộ cực nhanh. Vốn Lục Lâm Thiên cũng không muốn sốt ruột thôn phệ năng lượng tu luyện, thế nhưng linh khí Địa cấp này lại đấu đá lung tung trong cơ thể hắn, khiến cho Lục Lâm Thiên bắt buộc phải thôn phệ năng lượng để luyện hóa.

Mà sau khi thôn phệ năng lượng để luyện hóa, Lục Lâm Thiên có cảm giác vô cùng rõ ràng. Trong cơ thể hắn, đan điền lúc này có cảm giác bành trướng. Lần trước đột phá Vũ Suất hắn đã thôn phệ năng lượng đột phá tới Vũ Suất nhất trọng đỉnh phong, mà hiện tại, Lục Lâm Thiên biết chỉ cần một cơ hội là hắn có thể đột phá Vũ Suất nhị trọng.

Thôn phệ năng lượng năm ngày mà vẫn ở cấp bậc Vũ Suất nhất trọng đỉnh phong, tới cấp bậc này, lại thêm đan điền khổng lồ hơn vũ giả bình thường khiến cho Lục Lâm Thiên biết, số năng lượng cần để đột phá một trọng sẽ vô cùng khổng lồ. Tuyệt đối khổng lồ dị thường.

Chỉ một lát sau, Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng có cảm giác, bên ngoài cơ thể bắt đầu có một cỗ năng lượng trong thiên địa hội tụ tới.

Lục Lâm Thiên biết cơ hội đột phá của bản thân đã tới. Năng lượng thiên địa bên ngoài cơ thể hội tụ ngày càng nhiều, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được có một cỗ năng lượng trong thiên địa đang dũng mãnh tiến vào trong cơ thể hắn.

Trước đại sảnh sơn động, lúc này đám người Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc, Thiên Độc Yêu Long kinh ngạc tới mức há hốc mồm nhìn Lục Lâm Thiên. Bọn họ tự nhiên có thể nhìn ra, lúc này Lục Lâm Thiên đang chuẩn bị đột phá.

– Người này tốc độ đột phá rất nhanh nha.

Đôi mắt to của Thiên Độc Yêu Long khẽ đảo, sau đó hắn sẽ vuốt lấy bộ râu của mình, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

Lúc này trong đại sảnh, quang mang quanh người Lục Lâm Thiên đại thịnh, không gian chung quanh quang mang ba động mãnh liệt, một cỗ năng lượng vô hình trong thiên địa không ngừng lượn lờ quanh cơ thể Lục Lâm Thiên. Cuối cùng dưới sự ba động kỳ dị của quang mang, năng lượng vô hình lập tức tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Năng lượng thiên địa tiến vào trong cơ thể mấy ngày nay khiến cho khí tức quanh người Lục Lâm Thiên càng ngày càng tăng lên. Trong đại sảnh, không gian chung quanh giống như mặt hồ gợn sóng, bắt đầu khuếch tán ra bốn phía, sau đó va vào thạch bích.

Dưới sự tiến vào cuồn cuộn không dứt của năng lượng thiên địa. Lại thêm lúc này Âm Dương Linh Vũ Quyết vẫn không ngừng thôn phệ năng lượng bàng bạc trên linh khí, cơ thể Lục Lâm Thiên lúc nhanh chóng xảy ra biến hóa. Mỗi một lần đột phá cơ thể hắn dường như lại được rèn giũa một lần.

Loại rèn giũa này, đối với kinh mạch, xương cốt, lục phủ ngũ tạng trong cơ thể đều được cường hóa, khiến cho thân thể càng ngày càng cường hãn.

Lúc này Lục Lâm Thiên đã tới cửa khẩu quan trọng nhất, không gian trong đại sảnh sơn động ngày càng ba động kịch liệt. Sau cùng toàn bộ đại sảnh hầu như đã hình thành một dòng xoáy bằng năng lượng khổng lồ. Mà thân hình Lục Lâm Thiên tràn ngập quang mang chói mắt, giống như là một hắc động giữa vòng quang mang, tham lam thôn phệ năng lượng thiên địa đang tiến vào trong cơ thể.

Phanh.

Một tiếng trầm muộn rất nhỏ truyền tới, khí tức Lục Lâm Thiên càng lúc càng thêm mạnh mẽ. Trong nháy mắt này Lục Lâm Thiên cũng không quên đem kiện linh khí kia nhận chủ.

Lúc này, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết. Một cỗ lực lượng mạnh mẽ áp xuống, cùng với năng lượng thiên địa do đột phá mang lại khiến cho Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng có thể khống chế năng lượng của linh khí trong cơ thể.

– Ha ha, không nghĩ tới một Vũ Suất nho nhỏ lại có thể khiến cho linh khí Địa cấp nhận chủ. Không ngờ thân thể lại cường hãn tới mức độ này, thực sự là hiếm thấy. Đoạt xá ngươi tuy rằng không phải là ý muốn ban đầu của ta. Thế nhưng hiện tại ta đã không còn lựa chọn nào khác. Trên người ngươi cũng có chút quỷ dị, hẳn là có thể thừa nhận linh hồn của ta.

Ngay khi năng lượng của linh khí nhanh chóng tiến vào đan điền, trong cơ thể Lục Lâm Thiên có một thanh âm vang lên. Lập tức một cỗ linh hồn bàng bạc từ năng lượng bên trong linh khí bắn thẳng vào trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Tàn hồn Truy Phong tôn giả không bị diệt.

Trong lòng Lục Lâm Thiên tức thì kinh hãi. Thế nhưng lúc này chính là thời khắc quan trọng đột phá, Lục Lâm Thiên hầu như đã bất lực. Quan trọng hơn chính là, cỗ năng lượng linh hồn này quá mức kinh khủng. Kinh khủng giống như là phán quan đòi mạng vậy, linh hồn thể của hắn gặp phải cỗ năng lượng linh hồn này chính là đệ tử gặp sư phụ.

– Bị lừa rồi.

Trong nháy mắt này, Lục Lâm Thiên mới biết được mình bị lừa. Thảo nào vừa rồi hắn vẫn mơ hồ có cảm giác không quá bình thường. Hóa ra tàn hồn của Truy Phong tôn giả không bị diệt, vẫn trốn ở trong linh khí Địa cấp này. Mà lúc này Truy Phong tôn giả sắp đoạt xá hắn.

Bị linh hồn thể của cường giả Vũ Tôn đoạt xá, trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng kinh hãi. Đồng thời một đạo linh hồn thể trong nháy mắt bắn vào trong đầu hắn.

Chương 947: Xoay mình khỏi biến cố (2)

Mà lúc này, năng lượng bàng bạc trong thiên địa vẫn đang run động, không có một ai phát hiện ra, ngay cả Bạch Linh lúc này cũng không cảm giác được dị dạng trên người Lục Lâm Thiên.

Chỉ là, ngay lúc này khi đạo linh hồn thể của Truy Phong tôn giả tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên thì có một thanh âm già nua từ trong đầu Lục Lâm Thiên truyền ra.

– Truy Phong tôn giả, ngươi dám đoạt xá đệ tử của ta? Ngươi có tư cách sao? Ở trước mặt ta ngươi chỉ là một con kiến hôi, nhưng hôm nay cũng không cần thu thập ngươi, Huyễn Ảnh Thanh Vũ đưa cho đệ tử của ta quả thực chính là lựa chọn đúng đắn.

Thanh âm già nua, yếu ớt, dương dương tự đắc không biết là từ đâu truyền ra. Tất cả chuyện này Lục Lâm Thiên cũng không nghe được. Thanh âm này dường như thi triển thủ đoạn gì đó, có thể cắt đứt sự nhận biết của tâm thần Lục Lâm Thiên.

– Là ai? Ngươi là ai?

Đạo thanh âm này quá mức quỷ dị. Linh hồn thể mới tiến vào bắt đầu vặn vẹp, lập tức hóa thành một thân ảnh màu trắng. Thân ảnh như ẩn như hiện, hiện ra một thân hình không rõ. Trong nháy mắt sắc mặt đại biến, kinh hãi nói:

– Là ngươi. Vì sao ngươi lại ở trong này, ta không dám nữa. Ta lập tức đi, ngươi tha cho ta đi.

– Không còn kịp nữa rồi, nhìn phía sau của ngươi đi.

Thanh âm già nua lần thứ hai truyền tới.

Đạo thân ảnh màu trắng như ẩn như hiện kia tức thì quay đầu lại phía sau, sắc mặt lập tức đại biến.

Sưu.

Ngay lúc này, trong không gian trong đầu của Lục Lâm Thiên, phía sau thân ảnh màu trắng đột nhiên có tiếng xé gió vô cùng quỷ dị xuất hiện. Một đám kim quang tràn ngập, trong kim quang có một cỗ sát khí ngập trời.

Tiếp theo, trong ánh mắt kinh hãi của thân ảnh màu trắng, một đạo đao mang màu vàng bắn ra. Đao mang xuất hiện chiếu sáng toàn bộ không gian trong đầu, mang theo một cỗ sát khí ngập trời.

– Đây là thứ gì? Sát khí thật mạnh mẽ.

Lúc này sắc mặt thân ảnh màu trắng đại biến, lập tức chạy trốn. Thế nhưng lúc này có một cỗ khí tức khiến cho hắn không thể chạy trốn ập tới. Ở trước khí tức này hắn có cảm giác mình chính là một con kiến hôi.

Thân ảnh màu trắng bằng linh hồn thể này muốn chạy trốn, thế nhưng lại không thể động đậy. Dưới kim quang bao phủ, toàn thân hắn đứng sừng sững ở đó, hoàn toàn không có năng lực phản kháng.

Sưu.

Một đạo đao mang màu vàng giống như từ trên trời bổ xuống, lập tức đánh vào linh hồn thể của hắn.

Tiếp theo, thân ảnh màu trắng bằng linh hồn này trực tiếp bị bổ thành hai nửa. Sau đó hóa thành vô số mảnh nhỏ. Mà trong nháy mắt này thân ảnh màu trắng có nằm mơ cũng không nghĩ tới mình lại có kết cục như vậy. Đoạt xá một tiểu quỷ Vũ Suất nhất trọng, không ngờ trên người tiểu quỷ này lại có cường giả siêu cấp, lại còn có vật thần bí kinh khủng này nữa.

Thân ảnh màu trắng bằng linh hồn này cảm thấy mình vô cùng oan uổng. Quả thực vô cùng oan uổng, ai có thể nghĩ tới một Vũ Tôn đoạt xá Vũ Suất lại gặp phải chuyện này.

Trong tíc tắc, thân ảnh màu trắng bằng linh hồn đã tan thành vô số mảnh nhỏ bị một cỗ lực lượng mạnh mẽ hút vào không gian trong đầu. Sau đó vô số mảnh nhỏ linh hồn nhanh chóng bị kim đao trong đầu Lục Lâm Thiên thôn phệ.

Lúc này hồn đan trong đầu Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng xoay tròn. Những mảnh nhỏ bằng linh hồn này cũng được hồn đan hấp thu một ít. Mà những mảnh nhỏ linh hồn của thân ảnh màu trắng kia so với mảnh vỡ linh hồn của Thôi Mệnh Phán Quan còn mạnh hơn nhiều.

Trên hồn đan lúc này tràn ngập quang mang màu trắng từ trên những mảnh nhỏ linh hồn, lúc này hồn đan đang trực tiếp hấp thu linh hồn lực. Điều này đối với hồn đan chính là sự tẩm bổ vô cùng lớn.

Thế nhưng số linh hồn lực mà hồn đan hấp thu vẫn còn thua xa kim đao màu vàng. So với kim đao màu vàng quả thực chính là đệ tử gặp sư phụ. Chỉ có một chút linh hồn dư thừa mới bị hồn đan hấp thu. Thế nhưng linh hồn của Truy Phong tôn giả cực kỳ khổng lồ. Hồn đan chỉ hấp thu một chút cũng thu được chỗ tốt vô cùng lớn. Nếu hấp thu nhiều hơn quả thực hồn đan sẽ không thể chịu nổi.

Thôn phệ như vậy cực kỳ nhanh chóng. Chỉ trong hai canh giờ, linh hồn bàng bạc kia đều bị kim đao màu vàng thôn phệ. Trong đó kim đao màu vàng này chỉ thôn phệ linh hồn lực mất nửa canh giờ mà thôi.

Mà lúc này, sau khi kim đao màu vàng thôn phệ linh hồn lực rốt cuộc đã có biến hóa. Sáng bóng hơn một chút. Thế nhưng những phương diện khác lại không có một chút biến hóa gì.

Trong đại sảnh, năng lượng thiên địa chung quanh vẫn đang tiếp tục tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Tất cả những thứ xảy ra trong đầu không có chút ảnh hưởng nào với Lục Lâm Thiên đang đột phá.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên đang đột phá cũng cảm giác được rõ ràng. Ngay khi linh hồn thể của Truy Phong tôn giả tiến vào trong đầu hắn thì từ kim đao màu vàng đột nhiên đánh ra một đạo đao mang vô cùng lớn. Đao mang này đánh xuống Truy Phong tôn giả hầu như không có một chút kháng cự nào, lập tức bị chém thành vô số mảnh nhỏ. Mà bản thân hắn cũng không có một chút cảm giác nào, cũng không cảm giác được lực lượng bên trong kim đao màu vàng kia.

Đối với một màn này Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc. Thế nhưng cũng có thể khẳng định linh hồn thể của Truy Phong tôn giả đã bị kim đao màu vàng đánh tan nát.

Đối với chuyện này Lục Lâm Thiên còn cảm thấy ngoài ý muốn bởi vì hai câu nói trước khi chết của Truy Phong tôn giả. Câu đầu tiên dường như đang tìm người nào đó. Câu thứ hai là cầu xin tha thứ, thế nhưng hắn lại không cảm giác được cái gì.

Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên nghi hoặc không ngớt. Hiện tại hắn cũng không thể tìm ra đáp ¸n, cuối cùng Lục Lâm Thiên cũng đành phải di chuyển lực chú ý tới kim đao màu vàng. Kim đao màu vàng xem ra không phải bảo vật bình thường. Linh hồn thể của Truy Phong tôn giả trốn ở linh khí Địa cấp cho dù chỉ là một đạo tàn hồn. Thế nhưng thực lực cũng vô cùng cường hãn. Chí ít so với Thôi Mệnh Phán Quan mạnh hơn nhiều. Thế nhưng dưới kim đao màu vàng này lại trực tiếp bị chém thành vô số mảnh nhỏ.

Kim đao màu vàng này dường như đang thủ hộ không gian trong đầu hắn. Nếu như có một lúc nào đó có linh hồn bên ngoài tiến vào thì sẽ trực tiếp bị đánh chết. Dựa theo tình huống hiện tại, cường giả bình thường, chí ít là Vũ Vương, nếu như linh hồn thể dám xâm nhập vào trong đầu hắn thì chỉ có đường chết mà thôi.

Như vậy sự tồn tại của kim đao màu vàng trong đầu hắn hoàn toàn là chuyện có lợi mà vô hại. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng yên tâm một chút, chí ít cho tới hiện giờ kim đao màu vàng này đã cứu hắn vài lần.

Tất cả khôi phục lại sự yên tĩnh, Lục Lâm Thiên lại nhanh chóng chìm đắm vào trong việc đột phá. Vừa mới đột phá khiến cho đan điền không ngừng thôn phệ năng lượng trong thiên địa tiến vào cơ thể. Đây mới chính là căn bản của thực lực của hắn.

Cứ như vậy mà thôn phệ không ngừng, ước chừng mấy canh giờ sau năng lượng đậm đặc trong thiên địa ở chung quanh đại sảnh mới nhạt dần. Không gian ba động mới dừng lại, tầm nhìn trở nên rõ ràng.

Chương 948: Nhận chủ thành công

Trong đại sảnh, sắc mặt thanh niên áo xanh bắt đầu hồng nhuận, cũng xuất hiện trong tầm mắt mọi người. Mà lúc này mọi người không khó cảm giác ra, khí tức trên người thanh niên này đã là Vũ Suất nhị trọng.

Mà khí tức Vũ Suất nhị trọng này cũng khiến cho hai người Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc kinh ngạc. Khí tức này so với Vũ Suất nhị trọng bình thường còn hùng hậu hơn nhiều. Cảm giác nặng nề từ trên người Lục Lâm Thiên không phải thứ mà Vũ Suất nhị trọng bình thường có thể làm được.

Trong sơn động, sau khi một tia năng lượng trong thiên địa cuối cùng tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, đại sảnh triệt để yên tĩnh lại. Mà cỗ khí tức cường hãn trầm ổn trên người Lục Lâm Thiên cũng được thu liễm. Ngay cả Thiên Độc Yêu Long cũng không thể cảm nhận được sự tồn tại của khí tức này, chỉ có thể mơ hồ cảm nhận được một ít khí tức vô hình mà thôi.

Mọi người nhìn Lục Lâm Thiên, không ai dám đi quấy rầy. Thế nhưng ánh mắt không khỏi kinh ngạc. Trong thời gian ngắn đã đột phá tới Vũ Suất nhị trọng. Còn làm cho linh khí Địa cấp nhận chủ, vô thanh vô tức đột phá. Điều này khiến cho huynh muội Hoa gia cảm thấy vô cùng bất đắc dĩ. Tốc độ tu luyện của vị chưởng môn này quả thực chính là bay. Khi trước gia nhập Phi Linh môn chưởng môn chỉ là Vũ Tướng mà thôi. Mà lần này đã tới Vũ Suất nhị trọng.

Phù.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí từ trong cơ thể. Đôi mắt chậm rãi mở ra, trong ánh mắt thâm thúy kia lại càng thêm sáng sủa. Chỉ cần liếc mắt một cái cũng khiến cho người ta không tự chủ mà bị hấp dẫn.

Cảm nhận chân khí cường hản trong cơ thể, khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi nhếch lên rồi mỉm cười. Lần này đột phá hoàn toàn là việc ngoài ý muốn. Từ khi rời khỏi nơi quỷ dị ở Vụ Tinh hải kia hắn vẫn luôn củng cố tu vi, tới hiện tại rốt cuộc cũng có thể đột phá.

– Vũ Suất nhị trọng, thực lực lại mạnh hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng. Đột phá Vũ Suất, gân cốt cơ thể và lục phủ ngũ tạng trong cơ thể hắn lại được rèn giũa so với khi trước còn ở Vũ Tướng và Vũ Phách mạnh hơn nhiều. Mà lúc này chân khí trong cơ thể hắn giống như một con sông lớn, chân khí cuồn cuộn, năng lượng vô cùng khổng lồ.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên có cảm giác, nếu như hắn dùng Huyết Lục, chỉ sợ không cần thi triển Liệt Không Cửu Kích một đao cũng có thể trực tiếp chém giết Vũ Suất tứ trọng thành vô số mảnh nhỏ. Coi như là một chưởng của hắn có lẽ cũng có thể dễ dàng đánh chết Vũ Suất tam trọng.

Đối với loại đột phá này, Lục Lâm Thiên càng cảm thấy sự biến thái của Âm Dương Linh Vũ Quyết. Nếu như là Vũ Suất bình thường, mỗi một lần thực lực đột phá một trọng, cho dù thiên phú tốt tới đâu đều cần một năm, thậm chí là mấy năm mới có thể đột phá. Người thiên phú bình thường sợ rằng mười năm thì mới có thể đột phá. Mà một khi đột phá tới Vũ Suất cũng chứng minh bọn họ có thiên phú không tồi rồi.

Mà trong thời gian ngắn hắn có thể đột phá một trọng, nếu như Âm Dương Linh Vũ Quyết truyền ra bên ngoài chỉ sợ sẽ khiến cho toàn bộ đại lục Linh Vũ truy sát, tranh nhau mua.

Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ, hắn chỉ có thể so sánh được với Vũ Suất bình thường mà thôi. Âm Dương Linh Vũ Quyết của hắn là thứ biến thái không gì sánh được, thế nhưng cũng không phải thiên hạ vô song. Mượn Lục Tâm Đồng mà nói, thiên phú của nàng tuyệt đối vô cùng biến thái. Một đường tu luyện tấn cấp, dường như không có bình chướng nào trước mặt của nàng. Mười lăm tuổi trở thành Linh Suất. Nếu như chuyện này truyền ra bên ngoài chỉ sợ sẽ gây ra oanh động vô cùng lớn. Hơn nữa trên người nàng lại có Xích Kim Độc Chu bát giai, thực lực cho dù là hắn đối đầu với nàng, nếu như không tận lực thì sẽ ăn thiệt thòi

lớn.

– Lão đại, huynh đang suy nghĩ cái gì vậy.

Thấy lão đại vẫn đang suy nghĩ, Tiểu Long rốt cuộc không nhịn được mà nhảy tới đáp xuống trên vai Lục Lâm Thiên.

– Ta đang suy nghĩ hiện tại một đao của ta có thể trực tiếp chém chết Vũ Suất tứ trọng hay không.

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn Tiểu Long rồi cười nói.

– Còn phải nghĩ sao? Nếu như lão đại dùng toàn lực, đừng nói là Vũ Suất tứ trọng, cho dù là Vũ Suất lục trọng hay thất trọng cũng không phải là đối thủ của huynh.

Tiểu Long lắc lư cái đầu rồi nói. Thực lực của lão đại nó là người hiểu rõ nhất.

– Cảm giác thế nào? Dường như vừa rồi khí tức của ngươi có chút ba động, không xảy ra chuyện gì chứ?

Bạch Linh nhẹ nhàng tiến lên. Mấy canh giờ trước tuy rằng nàng không phát hiện ra biến hóa trên người Lục Lâm Thiên. Thế nhưng trong khí tức của hắn nàng cũng phát hiện ra có chút biến hóa.

– Ta bị lừa, Truy Phong tôn giả này còn có một tia tàn hồn ở bên trong linh khí Địa cấp, thiếu chút nữa bị đoạt xá.

Lục Lâm Thiên cười khổ. Nếu như không phải có kim đao màu vàng ở trong đầu thì lúc này hắn đã không còn sống nữa rồi.

– Cái gì, linh hồn Truy Phong tôn giả không biết mất, vậy hiện tại ngươi….

Sắc mặt Bạch Linh tức thì kinh ngạc.

– Hiện tại đã không có việc gì, Truy Phong tôn giả đã bị diệt.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nói với Bạch Linh.

– Chưởng môn, linh hồn của Truy Phong tôn giả kia thực sự bị diệt rồi sao?

Hoa Mãn Lâu có chút kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên, dường như có chút không tin tưởng.

– Hoa đường chủ, ngươi đối với Truy Phong tôn giả dường như cũng biết chút lai lịch, ngươi thử nói về người này một chút xem.

Lục Lâm Thiên hỏi. Đối với Truy Phong tôn giả kia hắn vô cùng hiếu kỳ.

– Truy Phong tôn giả chính là cường giả mấy nghìn năm trước. Ta cũng chỉ biết một ít tin tức từ tư liệu mà Bách Thú Cốc ta lưu lại mà thôi. Có người nói người này khi trước chính là cường giả Vũ Tôn nhất trọng, thế nhưng đột nhiên lại biến mất. Thực lực người này tuy rằng không quá cường hãn, nhưng lại vô cùng nổi danh bằng vào một kiện linh khí phi hành thuộc tính phong vô cùng hiếm thấy. Lúc hắn ở Vũ Vương, cường giả Vũ Tôn bình thường đều không thể đuổi kịp hắn. Sau khi tới Vũ Tôn, có người nói khi trước dưới vòng vây công của mười Vũ Tôn hắn cũng có thể an toàn chạy thoát. Vì vậy người bình thường căn bản không dám trêu chọc hắn. Không nghĩ tới người trong cấm chế này chính là Truy Phong tôn giả.

Hoa Mãn Lâu nói.

– Hóa ra đúng như lời hắn nói.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong đầu đã nghĩ tới một số vấn đề.

– Lâm Thiên, linh khí Địa cấp nhận chủ rồi sao?

Đôi mắt Bạch Linh chợt lóe lập tức hỏi Lục Lâm Thiên.

– Nó đã nhận chủ rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Lúc này trong đan điền của hắn, bên cạnh Huyết Lục đang có một đôi cánh màu xanh đang huyền phù.

– Huyễn Ảnh Thanh Vũ.

Tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, Huyễn Ảnh Thanh Vũ trong đan điền đột nhiên ba động, sau đó biến mất ở trong đan điền.

Sưu.

Lúc này, phía sau lưng Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện thanh âm trầm thấp tỏa ra khí tức khiến cho linh hồn rung động.

Chương 949: Lại phát tài (1)

Đồng thời lúc này có một đạo lưu quang màu xanh từ sau lưng Lục Lâm Thiên bạo phát. Trong lưu quang màu xanh có một cỗ năng lượng đáng sợ không ngừng ba động.

– Lão đại, huynh làm đệ sợ.

Khí tức đột nhiên xuất hiện này khiến cho Tiểu Long kinh hãi, trong nháy mắt lắc mình tới trên vai Bạch Linh.

Sưu Sưu.

Ngay khi khí tức khiến cho mọi người kinh hãi xuất hiện thì một đôi cánh xuất hiện phía sau lưng Lục Lâm Thiên. Cùng với đó là một cỗ ba động đáng sợ. Trong lòng mọi người không khỏi cảm thấy một cỗ áp lực mạnh mẽ.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, phía sau Lục Lâm Thiên xuất hiện một đôi cánh màu xanh. Trên đôi cánh màu xanh này hiện lên lưu quang màu xanh, giống như quang mang nhè nhẹ lưu chuyển, uy áp tỏa ra không gian, đồng thời ngưng tụ một cỗ lực lượng đáng sợ.

Cỗ năng lượng này khiến cho tất cả mọi người trong lòng có chút run rẩy, đối với Bạch Linh và Thiên Độc Yêu Long còn đỡ, thế nhưng đối với hai người Hoa Mãn Lâu Hoa Mãn Ngọc mà nói, vô hình trung đã bị áp chế tuyệt đối, không gian chung quanh đôi cánh này liên tục vặn vẹo.

Đây là một đôi cánh rộng chừng hai thước, cùng với lưng tạo thành hình tam giác, trên cánh có những cái lông màu xanh bằng lưu quang được sắp xếp một cách đặc thù. Khi cánh hơi vỗ một cái, những cái lông màu xanh này giống như có năng lực xoay tròn, tạo thành sức ép lớn, kình khí xuyên thấu không gian khiến cho gợn sóng lan tràn về bốn phía.

Kết cấu của đôi cánh này cực kỳ tương tự với cánh của ác điểu.

Thế nhưng lại thêm vài phần nhanh nhẹn. Mà ở chiếc lông cuối cùng ở dưới đôi cánh còn có lợi thứ sắc bén, hai cánh mở rộng, kình khí tuôn ra. Dường như hai cánh này cũng là một lợi khí sát nhân vậy. Trên điểm này, thực ra có vài phần tương tự với cánh của Nghịch Lân Yêu Bằng.

Hai cánh này hoàn toàn giống như hoàng kim tạo thành, vô luận là chất liệu hay tạo hình đều không thể chê trách. Ở phía sau lưng không chỉ linh động mà rực rỡ, một cỗ khí tức tràn ngập càng khiến cho trong lòng mọi người chấn động. Đôi cánh khẽ rung động, không khí trong không gian dường như bị xé toang, giống như có thể phá vỡ không gian vậy.

Lục Lâm Thiên lúc này có thể cảm nhận được rõ ràng đôi cảnh của mình. Hắn và đôi cánh phía sau lưng lúc này dường như là một thể. Hai cánh khẽ run lên lập tức hắn có cảm giác mình bay lên. Giống như đôi cánh này chính là một bộ phận trên người hắn từ lúc chào đời vậy.

Sưu.

Lục Lâm Thiên nhịn không được mà khẽ rung động đôi cánh, tức thì thân ảnh giống như quỷ mị biến mất tại chỗ. Lưu quang màu xanh chợt lóe lên trong đại sảnh rồi tạo thành một đám tàn ảnh, mang theo một tiếng sấm rền vang lên trong không gian.

– Không xong, thảm rồi.

Nhưng vào lúc này mọi người lại nhìn thấy một mà ngoài ý muốn, khi Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng vỗ hai cánh, mọi người còn chưa kịp phục hồi tinh thần lại thì thân thể Lục Lâm Thiên giống như lưu tinh ầm ầm đánh vào tường đá cách đó không xa.

Phanh.

Một tiếng nổ vang lên, toàn bộ đại sảnh rung động. Trên bức tường nhanh chóng xuất hiện những cái khe lớn, giống như mạng nhện lan tràn khắp đại điện.

– Lão đại.

– Chưởng môn.

Tiểu Long, Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc chạy tới, Bạch Linh cũng không khỏi nhìn mày, dường như vô cùng bất đắc dĩ.

– Ai ui.

Lưu quang trên đôi cánh mờ nhạt, rồi một tiếng kêu vang lên. Chỉ thấy Lục Lâm Thiên lúc này mặt dán vào bức tường, trực tiếp va chạm với bức tường, trên bề mặt bức tường lúc này rõ ràng đã xuất hiện một khuôn mặt người được in xuống.

– Ta kháo, nhanh như vậy sao.

Lục Lâm Thiên mắng to một tiếng, lập tức lui lại, lúc này trên bức tường kia mơ hồ xuất hiện dấu vết giống như mặt người.

– Lão đại,huynh làm gì vậy?

Tiểu Long nhanh chóng nhảy lên vai Lục Lâm Thiên.

– Tốc độ quá nhanh, ở đây lại quá nhỏ, không thì lão đại của đệ có thể khổ sở thế này sao?

Lục Lâm Thiên quay đầu trừng mắt nhìn Tiểu Long, hắn cảm thấy cái mũi của mình dường như có chút đau đớn. Huyễn Ảnh Thanh Vũ này quả thực quá nhanh, nhanh tới mức khiến cho hắn không thể nắm trong tay, đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng biết, đây cũng là vì hắn chưa quen mà thôi.

– Lão đại, đệ thấy không những huynh khổ sở mà máu mũi còn đang chảy nha.

Tiểu Long có chút không ngỡ nhìn Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt có chút bất đắc dĩ.

Lục Lâm Thiên vuốt mũi, quả thực đang chảy máu, hắn nhanh chóng nói:

– Ta khảo, không cần phải như vậy chứ?

– Chúc mừng ngươi lại chiếm được một kiện bảo vật.

Bạch Linh tiến lên, có chút bất đắc dĩ nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mỉm cười rồi lau vết máu trên mũi mình. Tuy rằng mũi bị chảy máu thế nhưng cũng đủ chứng minh Huyễn Ảnh Thanh Vũ này quả thực có tốc độ vô cùng kinh khủng. Linh khí Địa cấp, lại là linh khí phi hành thuộc tính phong khó có được. Loại bảo vật cấp bậc này tuyệt đối bất phàm. Có thể nói, nếu như loại bảo vật này ở trong đại môn đại phái như Tam tông Tứ môn thì nhất định cũng là trấn sơn chi bảo.

Sưu.

Cảm nhận đôi cánh phía sau lưng, quang mang như thiểm địa, khiến cho hắn có cảm giác chỉ cần mình khẽ vỗ cánh một cái là có thể phá vỡ không gian. Huyễn Ảnh Thanh Vũ này quả thực là một kiệt tác hoàn mỹ. Chất liệu tạo thành Lục Lâm Thiên cũng không biết là gì, thế nhưng tuyệt đối bất phàm. Còn có tạo hình sáng bóng, tinh xảo đều không thể chê trách. Người có thể luyện chế ra Huyễn Ảnh Thanh Vũ này tuyệt đối không phải là cường giả bình thường.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ vui mừng, hắn tới ngọn núi vô danh này quả thực đã kiếm được món hời lớn.

Đối với Truy Phong tôn giả kia mà nói lúc này Lục Lâm Thiên không khỏi nghĩ tới Phá Vân tôn giả trong miệng hắn. Không biết trên người Phá Vân tôn giả kia có phải cũng có một kiện linh khí phi hành giống như đúc hay không. Không biết sau khi dung hợp với Huyễn Ảnh Thanh Vũ có thể tấn chức lên linh khí thiên cấp, cũng là thần khí hay không.

– Linh khí phi hành Địa cấp a.

Huynh muội Hoa gia lúc này cũng vô cùng kinh ngạc, chấn động. Tốc độ của chưởng môn vốn đã vô cùng nhanh chóng, lúc này nhận được kiện linh khí phi hành Địa cấp này thì tốc độ càng thêm kinh khủng. Sau đó chỉ sợ trong Vũ Suất khó có ai có thể theo kịp tốc độ của chưởng môn, quả thực chỉ sợ không có mấy ai.

– Thu.

Tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động một cái, đôi cánh màu xanh phía sau lưng trong nháy mắt được thu liễm. Lúc này trong đan điền, Huyễn Ảnh Thanh Vũ đang huyền phù ở trên vũ đan ngũ sắc.

– Bảo vật tốt.

Lục Lâm Thiên thầm than một tiếng. Sau này hắn đã có thêm một con bài chưa lật, cũng có thể coi là một con bài chưa lật để chạy trối chết.

– Chưởng môn, nơi này còn có một chiếc nhẫn trữ vật.

Hoa Mãn Lâu đi tới bộ xương khô đã hóa thành tro tàn lấy một chiếc nhẫn trữ vật giao cho Lục Lâm Thiên.

– Xem xem bên trong có bảo vật hay không.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chuyển động, Truy Phong tôn giả này tốt xấu gì cũng là một Vũ Tôn, tuy rằng là Vũ Tôn tán tu, nhưng có lẽ gia sản cũng không ít.

Chương 950: Lại phát tài (2)

Tâm thần được rót vào, khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên tiếu ý. Vốn hắn còn cho rằng trên nhẫn trữ vật của cường giả Vũ Tôn ít nhiều cũng sẽ bố trí một chút cấm chế, thế nhưng Truy Phong tôn giả này thật không ngờ nhẫn trữ vật của hắn có một ngày lại rơi vào trong tay người khác cho nên không ngờ lại không bố trí bất luận một cái cấm chế nào. Hơn nữa linh hồn thể của Truy Phong tôn giả đã bị diệt, nhẫn trữ vật này đã trở thành vật vô chủ.

– Lại phát tài rồi.

Tâm thần được rót vào, lúc này Lục Lâm Thiên cười lớn. Trong nhẫn trữ vật của cường giả Vũ Tôn quả thực bất phàm. Đan dược thất phẩm có vài khỏa, cũng có không ít vũ kỹ không biết là Truy Phong tôn giả từ nơi nào thu thập được, ước chừng khoảng mấy trăm bộ. Tuy nhiên toàn bộ đều là vũ kỹ Hoàng cấp chiếm đa số, vũ kỹ Huyền cấp sơ giai chỉ có hơn mười bộ, còn có hai bộ, Lục Lâm Thiên cảm nhận khí tức bên trên dường như là vũ kỹ Huyền cấp trung giai.

Về phần những thứ khác có một ít dược liệu, đan dược cấp thấp, vật liệu luyện khí cũng có không ít, nói chung thu hoạch lần này không tồi.

– Chưởng môn, trong này có bảo vật gì vậy.

Lúc này Hoa Mãn Lâu cũng có chút hiếu kỳ. Nhẫn trữ vật cường giả Vũ Tôn a, không biết bên trong có những thứ gì.

– Coi như là bảo vật, đây là đan dược lục phẩm trung giai “Âm Dương Đan” các ngươi cầm đi, có thể tăng cường một ít tu vi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức xuất ra hai viên đan dược giao cho Hoa Mãn Lâu và Hoa Mãn Ngọc.

– Đa tạ chưởng môn.

Hai người Hoa Mãn Lâu Hoa Mãn Ngọc lập tức cảm tạ. Đan dược lục phẩm trung giai hai người không phải là không có. Thế nhưng đây là thứ chưởng môn cấp cho bọn họ.

Nếu nói trong các đường chủ và trưởng lão Phi Linh môn ai giàu nhất thì không thể nghi ngờ chính là huynh muội Hoa gia. Hai người khi trước từ Bách Thú Cốc chạy tới sơn mạch Vụ Hải cũng mang theo không ít tài phú, tài phú của một thế lực nhị lưu tuyệt đối không ít một chút nào.

Mà trong đám tài phú tích trữ bao nhiêu năm của Bách Thú Cốc đan dược lục phẩm trung giai tự nhiên cũng có, thế nhưng đan dược lục phẩm trung giai chưởng môn ban cho bọn họ lại không giống như vậy, đây chính là sự tin tưởng, thừa nhận hai người bọn họ.

– Bạch Linh, nàng có thể bố trí một đạo cấm chế ở bên ngoài được không?

Thu hồi Huyễn Ảnh Thanh Vũ, ánh mắt Lục Lâm Thiên chuyển động, lập tức nói với Bạch Linh.

– Truy Phong tôn giả chính là vũ giả thuộc tính phong, ta cũng là yêu thú thuộc tính phong cho nên muốn bố trí một đạo cấm chế đương nhiên không thành vấn đề. Thế nhưng cường giả tới đây cũng không khó nhìn ra đây chính là cấm chế mà yêu thú bố trí.

Bạch Linh nói.

– Điều này không cần lo lắng, chỉ cần bố trí một đạo cấm chế là được.

Lục Lâm Thiên khẽ mở miệng cười, nụ cười vô cùng quỷ dị:

– Có lẽ đám người kia cũng sắp tới, mau thu thập một chút, chúng ta đi trước.

Một lát sau mấy người đi ra khỏi sơn động. Ở trong không trung, quanh thân Bạch Linh tràn ngập quang mang chói mắt, trong tay đánh ra từng đạo thủ ấn, khi đạo thủ ấn cuối cùng được kết, trong miệng Bạch Linh quát lên một tiếng:

– Phong.

Thanh âm của Bạch Linh vừa dứt, chỉ thấy lúc này có một đạo quang trụ màu trắng vô cùng lớn đột nhiên bắn ra. Không gian trống rỗng chung quanh trong nháy mắt có năng lượng ba động. Rồi một quang trụ màu trắng nhanh chóng hóa thành một đạo cấm chế bằng năng lượng màu trắng vô hình, ngưng kết trên ngọn núi.

Sưu Sưu.

Trên ngọn núi lúc này đã khôi phục bộ dáng như trước đây, người bình thường căn bản không nhìn ra biến hóa. Từng đợt năng lượng nổi lên ba động khiến cho sóng gợn trong không gian trực tiếp khuếch tán.

- Để đối phó mà thôi, nếu cường giả tới đây hẳn là không khó nhìn ra đây là cấm chế do yêu thú bố trí.

Thân ảnh xinh đẹp của Bạch Linh đáp xuống bên người Lục Lâm Thiên, sắc mặt có chút tái nhợt, dường như vừa rồi bố trí đạo cấm chế này khiến cho nàng tiêu hao không ít.

– Dù sao đi nữa cũng chưa từng có cường giả tới đây nghiên cứu qua cho nên là ai bố trí cũng không quan trọng, quan trọng là Phi Linh môn chúng ta không đi vào.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Tham kiến chưởng môn, tham kiến Độc Long cung phụng.

Mấy người Lục Lâm Thiên đi ra. Lúc này chúng đệ tử nhanh chóng hành lễ, đối với việc mấy người chưởng môn đi vào trong sơn cốc mấy ngày bọn họ không dám hỏi nhiều, ngay cả Đới Trường An cũng vậy.

– Người ở đây quả thực càng ngày càng nhiều.

Tâm thần Lục Lâm Thiên tỏa ra, lúc này bốn phía quả thực có không ít người, đều là thế lực tam lưu và tán tu.

– Lục chưởng môn, chúng ta đánh chết người của Thanh Phong môn, không biết có dẫn tới Thanh Phong môn trả thù hay không.

Đới Trường An đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói. Lúc đánh chết hai ngàn người của Thanh Phong môn trong lòng hắn vô cùng hả giận. Thế nhưng mấy ngày vừa qua trong lòng hắn không khỏi lo lắng Thanh Phong môn sẽ trả thù. Thực lực của Quỷ Vũ Tông hiện tại không thể chống lại Thanh Phong môn.

– Đới tông chủ cứ yên tâm đi, tới lúc đó nếu như đám người Thanh Phong môn dám tới thì Phi Linh môn ta nhất định sẽ cùng một trận tuyến với Quỷ Vũ Tông.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vậy thì đa tạ Lục chưởng môn.

Đới Trường An có chút vui vẻ nói. Có những lời này của Lục Lâm Thiên hắn cũng yên tâm hơn không ít.

– Ồ, không thiếu Vũ Suất có mặt.

Thiên Độc Yêu Long nhìn phía trước. Lúc này phía chân trời có vô số yêu thú khổng lồ đang vỗ cánh bay tới.

– Bảo Đài môn và Nam Hải môn cũng tới giúp vui sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày nhìn về phía trước. Trên lưng hai đầu yêu thú phi hành tứ giai hậu kỳ đều có hơn mười đạo thân ảnh, xuất hiện ở giữa không trung.

– Nghe nói Quỷ Vũ Tông gần đây gặp chút phiền phức, Bảo Đài môn ta và Quỷ Vũ Tông luôn có giao tình, tự nhiên không thể bàng quan đứng nhìn, hy vọng có thể giúp Đới tông chủ một chút.

Trên lưng đầu yêu thú phi hành bên trái, hơn mười đạo thân ảnh nhảy xuống, người dẫn đầu chính là chưởng môn Vương Xán Nhiên của Bảo Đài môn.

– Nam Hải môn ta và Quỷ Vũ Tông cũng có giao tình cho nên lần này tới đây tương trợ Quỷ Vũ Tông một tay.

Trên lưng đầu yêu thú phi hành thứ hai cũng có hơn mười đạo thân ảnh đáp xuống. Người dẫn đầu không phải là ai khác mà chính là chưởng môn Trần Ngọc Đông của Nam Hải môn.

– Trợ giúp một tay sao? Sợ rằng muốn đục nước béo cò thì đúng hơn.

Lục Lâm Thiên khẽ cười. Bảo Đài môn và Nam Hải môn tới đây quả thực càng thêm náo nhiệt. Thế nhưng hiện tại càng náo nhiệt càng tốt, cũng không còn quan hệ gì với hắn nữa rồi.

– Lục chưởng môn, chuyện này…

Đới Trường An nhìn Lục Lâm Thiên, đám người Nam Hải môn và Bảo Đài môn tới đây vì chuyện gì hắn cũng có thể đoán được, hắn không ngốc tới mức đó. Quỷ Vũ Tông và Bảo Đài môn, Nam Hải môn có giao tình không giả, thế nhưng cũng không có giao tình quá lớn. Ba phái âm thầm giao phong không biết bao nhiêu lần, từ trước tới nay không ngừng một chút nào.

Chương 951: Độc Long bao che khuyết điểm

– Đới tông chủ, người ta lặn lội từ xa tới đây giúp Quỷ Vũ Tông ngươi một tay, ngươi không thể chậm trễ đón tiếp như vậy a.

Lục Lâm Thiên nhìn Đới Trường an rồi nói.

– Hóa ra là Vương chưởng môn của Bảo Đài môn, Trần chưởng môn của Nam Hải môn đại giá quang lâm, thứ lỗi cho ta không tiếp đón từ xa.

Đới Trường An hiểu ý, nhanh chóng tiến lên nghênh đón.

– Đới tông chủ không cần khách khí.

Ánh mắt hai người Vương Xán Nhiên, Trần Ngọc Đông nhìn qua Đới Trường An rồi nói.

Lục Lâm Thiên ở phía xa không khỏi cười nhạt, nếu như Đới Trường An này không phải là tông chủ hiện tại của Quỷ Vũ Tông thì chỉ sợ hai người bọn hắn cũng không để ý tới Đới Trường An.

– Đới tông chủ, ta nghe nói ở đây xuất hiện một đạo cấm chế, chuyện này có thật không?

Trần Ngọc Đông nói.

– Quả thực có việc này, hai vị chưởng môn nếu như có hứng thú vậy thì có thể đi tham quan một lần.

Ánh mắt Đới Trường An quét về phía Lục Lâm Thiên. Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không có phản đối lúc này mới mở miệng nói.

– Vậy mời Đới tông chủ dẫn đường. Chúng ta tới kiến thức một phen.

Hai người Trần Ngọc Đông, Vương Xán nhiên nhanh chóng đi về phía trước. Vốn ý định ban đầu của bọn chúng là vậy, lúc này thấy Đới Trường An không phản đối tự nhiên trong lòng cực kỳ vui vẻ.

Dưới sự dẫn dắt của Đới Trường An, không ít đệ tử của Bảo Đài môn và Nam Hải môn lúc này cũng tiến vào bên trong sơn cốc. Khi Vương Xán Nhiên và Trần Ngọc Đông nhìn thấy Lục Lâm Thiên ở phía sau cũng khẽ gật đầu nói:

– Hóa ra là Lục chưởng môn cũng ở đây, quả thực so với chúng ta còn nhanh hơn a.

– Ân.

Đối mặt với hai người này, Lục Lâm Thiên chỉ khẽ đáp một tiếng, cũng không thèm để ý tới. Khi trước hai người này trong sơn mạch Vụ Hải cũng đối với hắn như vậy, mà hiện tại Bảo Đài môn và Nam Hải môn Lục Lâm Thiên cũng không để vào trong lòng.

Hai người Trần Ngọc Đông Vương Xán Nhiên nhìn thấy thái độ lạnh lùng của Lục Lâm Thiên trong lòng có chút không vui, thế nhưng cũng phải chịu đựng, vẻ mặt không có bao nhiêu biến hóa rồi đi cùng với Đới Trường An vào trong sơn cốc.

– Chưởng môn, Nam Hải môn và Bảo Đài môn tới nơi này sợ rằng muốn tới đục nước béo cò.

Nhìn thấy hai người Vương Xán Nhiên và Trần Ngọc Đông tiến vào trong sơn cốc, Hoa Mãn Lâu lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

– Vấn đề là không có cá, để cho bọn chúng khuấy đục nước đi, chuyện này đối với chúng ta mà nói vô cùng có lợi.

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói.

– Đúng vậy, vẫn là chưởng môn cao minh.

Hoa Mãn Lâu cười nói, những thứ trong cấm chế đã sớm nằm trong túi chưởng môn, hiện tại cũng không ai biết được điều này.

– Lại có Vũ Suất tới đây, là Vũ Suất cửu trọng.

Đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh nhìn vào phía trước. Lúc này có một thân ảnh màu đen đang nhanh chóng chạy tới, trong nháy mắt xuất hiện trong bầu trời, chính là một đầu yêu thú phi hành khổng lồ ngũ giai sơ kỳ, bên trên cũng có mấy đạo thân ảnh.

Trên lưng yêu thú phi hành này, có một người đứng đầu bộ tóc bạc trắng, vẻ mặt có chút âm lệ, khí tức quanh người tỏa ra vô hình trung hiện lên một cỗ uy áp.

– Là hắn.

Nhìn thấy người này trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức có chút lạnh lẽo. Người này Lục Lâm Thiên không quên được. Chính là cừu nhân của Lão độc vật, là một trong hai Vũ Suất cửu trọng truy sát lão độc vật khi trước, chính là Tất Phương Sơn của Thiên Tinh tông.

Sưu Sưu.

Trong bầu trời, hơn chục đạo thân ảnh trên yêu thú phi hành nhảy xuống. Một cỗ khí tức cường hãn tỏa ra. Trong hơn mười người này thì có năm cường giả Vũ Suất, những người còn lại đều là Vũ Suất bát trọng.

– Thực lực Thiên Tinh tông quả thực không kém.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Từ đám người Thiên Tinh tông tới đây hắn cũng không khó nhận ra thực lực Thiên Tinh tông. Vũ Suất không chỉ có vài người, loại thực lực này không phải là thứ mà thế lực nhị lưu có thể lấy ra. Huống chi còn có lời đồn, trong Thiên Tinh tông còn có cường giả Vũ Vương.

– Người tới là người phương nào, đây là địa bàn của Quỷ Vũ Tông ta. Mời chư vị rời đi.

Hơn mười người này xuất hiện đã sớm có đệ tử Quỷ Vũ Tông tiến lên ngăn cản. Cảm thấy thực lực đám người này bất phàm cho nên khẩu khí tốt hơn không ít. Nếu như là người bình thường đã sớm có đệ tử Quỷ Vũ Tông tiến lên đánh chết.

– Địa bàn Quỷ Vũ Tông? Trên đây viết tên Quỷ Vũ Tông sao? Tránh ra cho ta.

Trong đám người Thiên Tinh tông lúc này có một đại hán quát lên một tiếng, hoàn toàn không để ý tới đám đệ tử Quỷ Vũ Tông.

– Chưởng môn, hình như là người của Thiên Tinh tông.

Hoa Mãn Ngọc tới bên người Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp trầm xuống khẽ nói nhỏ bên tai Lục Lâm Thiên.

– Ta biết rồi.

Lục Lâm Thiên đáp. Người của Thiên Tinh tông tuy rằng Lục Lâm Thiên không nhận ra, thế nhưng hắn lại nhận ra Tất Phương Sơn này.

– Các người rốt cuộc là người phương nào, nơi này không phải là nơi mà các ngươi có thể xông loạn. Tốt nhất là nên tránh ra, bằng không đừng trách chúng ta không khách khí.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng tiến lên nói với đám người vừa tới. Cảm nhận thực lực đối phương, tuy rằng biết mấy người tới là người bất phàm, không phải là người bình thường, thế nhưng lúc này có chưởng môn ở đây, tự nhiên hắn sẽ không e ngại.

– Hừ, Vũ Suất tứ trọng dám ở trước mặt bản soái kiêu ngạo. Lẽ nào ngươi chán sống rồi sao?

Ánh mắt Tất Phương Sơn nhìn vào đám người Hoàng Phủ Kỳ Tùng, vẻ mặt trầm xuống, một cỗ hàn ý tràn ra.

– Ta thấy là ngươi chán sống mới đúng, có tin ta chỉ cần một cái tát là ngươi chết hay không?

Một tiếng hét lớn vang lên. Lúc này Thiên Độc Yêu Long trừng mắt, thân ảnh chợt lóe khiến cho không gian gợn sóng. Trong nháy mắt nhảy tới bên cạnh Hoàng Phủ Kỳ Tùng, một đạo hàn ý rơi vào trên người Tất Phương Sơn.

Thân thể Tất Phương Sơn đột nhiên run lên, cảm nhận cỗ khí tức đột nhiên xuất hiện rõ ràng còn trên hắn, đây là một cỗ yêu khí.

– Yêu thú thất giai.

Tất Phương Sơn lùi lại mấy bước, cảm nhận yêu khí cuồn cuộn trên người Thiên Độc Yêu Long, toàn thân bị áp chế. Tuy rằng kẻ trước mặt có hình thù nhân loại thế nhưng không thể nghi ngờ chính là yêu thú thất giai. Trước mặt yêu thú thất giai quả thực hắn không có thực lực kiêu ngạo.

Lúc này Hoàng Phủ Kỳ Tùng cũng kinh ngạc nhìn vào Độc Long cung phụng, cảm nhận yêu khí trên người vị cung phụng này khiến cho hắn nhận ra, không ngờ vị Độc Long cung phụng này lại là yêu thú thất giai, là cường giả tương đương với Vũ Vương của nhân loại.

Lục Lâm Thiên cười khổ. Độc Long này quả thực có chút bao che, thân là cung phụng của Phi Linh môn, nhìn thấy người của Phi Linh môn bị bắt nạt thì lập tức không nhịn được, thế nhưng cũng lại làm bại lộ thân phận của mình.

– Ngươi vừa nói ai chán sống? Lặp lại lần nữa xem?

Thiên Độc Yêu Long lạnh lùng nhìn Tất Phương Sơn, đôi mắt trợn lên, bộ dáng dường như muốn động thủ.

– Chúng ta chính là người của Thiên Tinh tông, nếu có gì mạo phạm mong các hạ thứ lỗi.

Chương 952: Càng ngày càng náo nhiệt (1)

Sắc mặt Tất Phương Sơn đỏ lên, cơ mặt co quắp, nhanh chóng ôm quyền nói với Thiên Độc Yêu Long.

– Thiên Tinh Tông? Ta quản ngươi là người Thiên Tinh tông gì, chỉ là Vũ Suất cửu trọng mà thôi, lại dám ở trước mặt ta kiêu ngạo. Ta chỉ cần tát một cái cũng đánh chết ngươi.

Thiên Độc Yêu Long quát lên.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên hơi đổi, đang muốn nói gì đó, thế nhưng ánh mắt lập tức nhíu lại, nhìn về không trung.

Sưu Sưu.

Giữa không trung lúc này có hai đầu yêu thú phi hành mang theo tiếng xé gió bay tới, mang theo cuồng phong gào thét không ngừng, trên lưng có chừng ba mươi đạo thân ảnh.

– Cầu được ước thấy, tất cả đều tới.

Lục Lâm Thiên khẽ vuốt mũi, thầm mỉm cười. Trong tâm thần của hắn đám người mới tới hắn cũng không xa lạ gì. Trên lưng hai đầu yêu thú phi hành này lần lượt là động chủ Mao Xương Nguyên của Tầm Vũ Động, còn có cốc chủ Chúc Thiên Sơn của Huyền Nguyên Cốc.

Lục Lâm Thiên phỏng chừng, Huyền Nguyên Cốc và Tầm Vũ Động tới đây có lẽ là trợ giúp Thanh Phong môn một tay, chỉ tiếc Huyền Phong Cốc và Tầm Vũ Động vẫn tới chậm một chút.

– Ở dưới không có ai là người của Thanh Phong môn.

Trên lưng hai đầu yêu thú khổng lồ, mọi người nhìn xuống phía dưới, lúc này sắc mặt vô cùng kỳ quái. Không ngờ phía dưới lại không có một người nào của Thanh Phong môn cả.

Đám người Huyền Nguyên cốc và Tầm Vũ động tới, ánh mắt Thiên Độc Yêu Long cũng chuyển lên bầu trời, ánh mắt nhìn chằm chằm vào hai đầu yêu thú phi hành, một cỗ khí tức tràn ra.

Dát dát.

Hai đầu yêu thú phi hành bị Thiên Độc Yêu Long trừng mắt lập tức toàn thân run rẩy, thân thể mất đi cân đối, trực tiếp rơi xuống đất.

Đám người trên lưng hai đầu yêu thú phi hành lúc này đều nhảy xuống, chân khí bạo phát. Việc này khiến hai người Chúc Thiên Sơn và Mao Xương Nguyên vô cùng kinh ngạc.

Sưu Sưu.

Hai đầu yêu thú phi hành khổng lồ mãi tới khi gần đập xuống mặt đất thì mới ổn định tâm thần, hai cánh lập tức khẽ vỗ, bay lên trên không trung. Thế nhưng cũng không dám xoay quanh ở phụ cận mà đứng ở phía xa không dám tới gần. Điều này làm cho đám người của Tầm Vũ động và Huyền Nguyên cốc vô cùng nghi hoặc.

Sưu sưu.

Không biết từ nơi nào có mấy đạo thân ảnh đáp xuống bên người Mao Xương Nguyên và Chúc Thiên Sơn thấp giọng nói vài câu. Sắc mặt hai người lập tức đại biến, ánh mắt nhìn về phía đám người Quỷ Vũ Tông và Phi Linh môn mang theo chút kinh ngạc. Sau đó lập tức chuyển sang người Lục Lâm Thiên, thân thể không tự chủ được mà lui về phía sau một chút.

– Ồ? Hóa ra Mao động chủ cùng với Chúc cốc chủ cũng tới đây rồi sao? Quả thực có chút kỳ quái, nơi này không có liên quan tới các ngươi nha.

Trong sơn cốc, đám người Vương Xán Nhiên, Trần Ngọc Đông đã nhìn qua cấm chế, lúc này nghe thấy động tĩnh phía ngoài sơn cốc cũng lập tức đi ra phái ngoài.

Khi đám người Vương Xán Nhiên và Trần Ngọc Đông đi ra ngoài sơn cốc, ánh mắt nhìn thấy đám người Tất Phương Sơn của Thiên Tinh tông lập tức ngạc nhiên.

– Vương chưởng môn, Trần chưởng môn, dường như chuyện này cũng không liên quan tới ngươi mà.

Mao Xương Nguyên, Chúc Thiên Sơn vẻ mặt ngưng trọng, nói với hai người Vương Xán Nhiên.

Lúc này có không ít thế lực hội tụ khiến cho Lục Lâm Thiên âm thầm cười lớn. Xem ra cấm chế cường giả Vũ Vương lưu lại đối với thế lực nhị lưu mà nói có mê hoặc vô cùng lớn. Đối với thế lực nhất lưu như Thiên Tinh tông cũng có sự mê hoặc không nhỏ.

Trong tâm thần của Lục Lâm Thiên cũng đã cảm ứng được không ít khí tức mờ ảo ở chung quanh. Khí tức cũng không kém, có lẽ đều là một ít tán tu Vũ Suất có thực lực không tầm thường.

Sưu Sưu.

Ngay khi tâm thần Lục Lâm Thiên dò xét chung quanh thì lúc này có một đám thế lực xuất hiện. Tràng diện lúc này trở nên lộn xộn, có mấy thân ảnh nhảy ra rồi đáp xuống phía dưới. Đám người này đều là Vũ Suất thất trọng, bát trọng.

– Chưởng môn, đây là mấy tán tu nổi danh trong Cổ Vực, có lẽ bọn họ cũng có hứng thú đối với bảo vật.

Hoa Mãn Lâu đứng ở bên cạnh Lục Lâm Thiên khẽ nói.

– Càng náo nhiệt càng tốt.

Lục Lâm Thiên nói.

Mấy cường giả Vũ Suất xuất hiện, mọi người không khỏi nhìn nhau, trong lúc nhất thời không biết nên làm thế nào. Sắc mặt đám người Vương Xán Nhiên cùng với Trần Ngọc Đông có chút xấu xí. Đạo cấm chế vừa rồi bọn họ cũng đã thử qua, bằng vào thực lực của bọn họ căn bản không thể phá vỡ cấm chế.

– Lại có người đến.

Bạch Linh khẽ nói, đôi mắt xinh đẹp lạnh nhạt liếc về phía bầu trời.

Sưu Sưu.

Phía xa trong không trung lúc này có một đầu yêu thú phi hành khổng lồ bay tới, trong nháy mắt xuất hiện ở không trung. Hai cánh của đầu yêu thú này rung động mang theo tiếng gió rít gào. Cấp bậc của đầu yêu thú này đã tới ngũ giai hậu kỳ.

– Trò hay bắt đầu rồi, thế nhưng dường như tới hơi sớm.

Lục Lâm Thiên nhíu mày. Đám người tới là chính chủ a. Trên lưng đầu yêu thú phi hành này có ba đạo thân ảnh đứng trước. Lục Lâm Thiên đương nhiên vô cùng quen thuộc. Đại thiếu gia của Lan Lăng sơn trang – Gia Cát Tử Vân, Phỉ Lan trưởng lão cùng với chưởng môn Phụng Tiên Hành của Thanh Phong môn.

Mà Gia Cát Tử Vân xuất hiện khiến cho Lục Lâm Thiên nhíu mày, không nghĩ tới Lan Lăng sơn trang lại để cho Gia Cát Tử Vân này tới đây, quả thực khiến cho hắn có chút ngoài ý muốn.

Trên lưng yêu thú phi hành, Phụng Tiên Hành nhìn thấy lúc này có không ít người, đang muốn tìm kiếm thân ảnh của người trong môn phái, thế nhưng lúc này trong đoàn người hắn không nhìn thấy một người nào của Thanh Phong môn cả.

– Tham kiến Gia Cát thiếu gia, tham kiến Phỉ Lan trưởng lão.

Mao Xương Nguyên của Tầm Vũ động và Chúc Thiên Sơn của Huyền Nguyên cốc vốn ở phía xa không biết làm gì, lúc này nhìn thấy mấy người trên lưng yêu thú phi hành lập tức vui vẻ tiến lên hành lễ.

Sưu Sưu.

Đám người trên lưng yêu thú phi hành nhảy xuống, ánh mắt mọi người chung quanh lập tức nhìn vào đám người này.

– Hóa ra là Mao động chủ cùng với Chúc cốc chủ.

Phỉ Lan trưởng lão mở miệng nói. Ánh mắt không có bao nhiêu biết hóa. Mà lúc này ánh mắt của Gia Cát Tử Vân đang đảo qua đám người, dường như đang tìm kiếm thứ gì đó.

Trong đoàn người, Lục Lâm Thiên nhíu mày, đột nhiên cảm thấy có một cỗ hàn ý tập trung vào người mình. Mà chủ nhân của cỗ hàn ý này chính là Gia Cát Tử Vân kia.

– Lục Lâm Thiên, chúng ta lại gặp mặt.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, ánh mắt Gia Cát Tử Vân tức thì trầm xuống, thân thể chậm rãi tiến lên đi về phía Lục Lâm Thiên.

– Ta tưởng là ai, hóa ra là đại thiếu gia của Lan Lăng sơn trang a.

Lục Lâm Thiên khe nói, ánh mắt thầm đảo qua đám người Lan Lăng sơn trang.

– Lần trước có người che chở cho ngươi, không biết lần này để xem có ai che chở cho ngươi nữa hay không.

Nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, Gia Cát Tử Vân tiến lên mấy bước rồi chắp tay đứng đó. Đối với đám người chung quanh Gia Cát Tử Vân không đặt vào trong mắt.

Mà lúc này mọi người nhìn thấy Lục Lâm Thiên và Gia Cát Tử Vân của Lan Lăng sơn trang dường như có chút khúc mắc, cả đám lập tức nhìn vào hai người, bộ dáng như xem náo nhiệt.

Chương 953: Càng ngày càng náo nhiệt (2)

– Có người che chở ta, thế nhưng ta quả thực không biết, có người nếu không có bốn chữ Lan Lăng sơn trang này thì có lẽ cũng chẳng có gì hơn người.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

– Chỉ bằng ngươi sao? Không cần phí miệng lưỡi nữa. Có dám đánh một trận không?

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt Gia Cát Tử Vân hiện lên hàn ý. Vì việc này mà hắn phải tới đây.

Lục Lâm Thiên nhíu mày. Bằng vào thực lực Linh Suất ngũ trọng của Gia Cát Tử Vân này quả thực bất phàm. Nói không chừng trên người cũng có một ít con bài chưa lật. Thân là đại thiếu gia Lan Lăng sơn trang, không có con bài chưa lật là chuyện không có khả năng. Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh đều có con bài chưa lật trên người. Gia Cát Tử Vân này có lẽ cũng không thiếu.

Nếu Gia Cát Tử Vân này thực sự cùng hắn đánh một trận, trong lòng Lục Lâm Thiên quả thực không sợ. Thế nhưng hiện tại không phải là thời gian thích hợp. Bởi vì hiện tại động thủ chính là để cho người khác chiếm tiện nghi.

Nghe Gia Cát Tử Vân muốn khiêu chiến với Lục Lâm Thiên, đám người chung quanh lập tức hứng thú. Ánh mắt đều nhìn vào người Lục Lâm Thiên, không ngừng đoán già đoán non xem Lục Lâm Thiên có ứng chiến hay không. Cũng có người trong lòng thầm đem đại thiếu gia của Lan Lăng sơn trang cùng với chưởng môn Phi Linh môn này đặt lên bàn cân để so sánh.

– Vì sao ta phải đánh với ngươi một trận?

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nhìn Gia Cát Tử Vân rồi mỉm cười nói.

– Nếu như ngươi không dám thì trực tiếp nhận thua đi.

Gia Cát Tử Vân lạnh lùng nói, trong nháy mắt hắn cũng nhìn thấy Bạch Linh bên người Lục Lâm Thiên. Thân ảnh yểu điệu vô song, mang theo khí chất cực kỳ quyến rũ cùng với yêu mị phong tình vạn chủng.

Dung nhan tuyệt mỹ, quyến rũ, xinh đẹp, lạnh lùng mang theo một chút uy nghiêm. Toàn bộ đều tập trung trên người nữ tử này khiến cho Gia Cát Tử Vân nhìn vào trong nháy mắt thất thần. Từ trước tới nay hắn chưa từng nhìn thấy nữ tử nào tuyệt mỹ như vậy.

Nhìn thấy có người nhìn chằm chằm vào mình, ánh mắt Bạch Linh lập tức lạnh lùng. Trong ánh mắt có một cỗ hàn ý nhanh chóng tập trung vào trên người Gia Cát Tử Vân.

Toàn thân Gia Cát Tử Vân run lên, dưới hàn ý này khiến cho hắn không nhịn được mà rùng mình một cái. Tới lúc này hắn mới nhận ra, nữ tử giống như tiên tử hạ phàm này cũng là một cường giả, cường giả tuyệt đối.

Khi ánh mắt chuyển qua người Lục Lâm Thiên, trong lúc bất tri bất giác trong mắt Gia Cát Tử Vân hiện lên sự oán hận. Lữ Tiểu Linh và tiểu tử này có quan hệ không cạn. Lúc này nữ tử giống như tiên tử hạ phàm này cũng ở bên cạnh tiểu tử này, khiến cho trong lòng hắn cực kỳ oán hận.

– Lục Lâm Thiên, ta liều mạng với ngươi.

Lúc này một tiếng hét lớn của Phụng Tiên Hành vang lên. Vừa rồi hắn đã nhận được tin tức của hai nghìn đệ tử Thanh Phong môn, rốt cuộc hắn đã biết được vì sao toàn bộ đệ tử của mình đều biến mất, hắn đã hoàn toàn nổi giận.

Sưu.

Dưới sự giận dữ, Phụng Tiên Hành dường như đã mất đi lý trí, thân ảnh từ trong đoàn người trực tiếp đánh về phía Lục Lâm Thiên. Chân khí bạo phát ra, thân ảnh mang theo tốc độ nhanh tới cực hạn, tạo thành từng đạo tàn ảnh khiến cho những người chung quanh hoa mắt. Thân ảnh Phụng Tiên Hành đã xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên không xa, trong tay mang theo một đạo quyền ấn cùng với tiếng xé gió hung hăng đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Trên quyền ấn, không gian trực tiếp vặn vẹo. Phụng Tiên Hành này là Vũ Suất ngũ trọng, loại thực lực này tuyệt đối được coi là cường giả.

Kình khí hung hãn lập tức khuếch tán khiến cho không ít người biến sắc rồi nhanh chóng lùi lại.

– Phụng Tiên Hành, ngươi còn chưa có tư cách này.

Hoa Mãn Lâu hét lớn một tiếng, thân thể to lớn nhanh chóng tiến lên phía trước. Thủ ấn trong tay biến hóa, nắm tay to lớn đnáh về phía trước. Trong quyền ấn của hắn, kình khí bạo phát, thân thể tạo thành hình vòng cung, sau đó giống như một con hổ đang phủ phục, quyền ấn hung hăng đánh về phía trước.

Hai đạo quyền ấn đều vô cùng nhanh chóng, chân khí bạo phát, hai đạo quyền ấn hung hăng va chạm với nhau.

Phanh Phanh.

Thanh âm nặng nề vang lên trong không gian, hai đạo quyền ấn va chạm với nhau khiến cho sóng gợn trong không gian trực tiếp xuất hiện rồi khuếch tán. Kình khí cường hãn quét ngang không gian vạn thước. Mọi người chung quanh lúc này phải bố trí hộ thân cương khí để bảo vệ bản thân và đệ tử trong môn ở bên trong.

Khục khục.

Trong kình khí cuồng bạo lúc này hai thân ảnh trực tiếp bị đẩy lùi. Thân thể Phụng Tiên Hành trực tiếp bị đẩy lùi mấy bước, sắc mặt trắng bệch.

Hoa Mãn Lâu cũng bị đẩy lùi hai bước, thế nhưng nhìn qua so với Phụng Tiên Hành thì khá sơn nhiều, chiếm được một chút thượng phong.

– Độc Long huynh, để cho ta tới là được.

Ngay khi thân ảnh Hoa Mãn Lâu bị đẩy lui, Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng nhận thấy khí tức trên người Thiên Độc Yêu Long cách đó không xa đang ba động, dường như đang định xuất thủ. Lục Lâm Thiên nhướng mày, nhanh chóng truyền âm cho Thiên Độc Yêu Long.

– Phụng Tiên Hành, ngươi dám xuất thủ với ta, ngươi đáng chết.

Sau khi truyền âm cho Thiên Độc Yêu Long xong, khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười quỷ dị.

Lập tức Lục Lâm Thiên đánh ra một đạo thủ ấn, chân khí bàng bạc từ trong cơ thể phô thiên cái địa bạo phát ra. Bàn tay bỗng nhiên nắm chặt, tức thì trước người có một đạo quyền ấn được ngưng tụ. Quyền ấn mang theo thanh thế cường hãn, Lục Lâm Thiên khom lưng xuống, nhanh chóng đánh đạo quyền ấn này xuống mặt đất phía trước.

Âm ầm.

Một quyền này đánh ra, toàn bộ ngọn núi ngoài sơn cốc rung động. Mặt đất trước mặt Lục Lâm Thiên đột nhiên văng tung tóe, một cái khe mấy chục thước hiện lên. Trong nháy mắt lấy một tốc độ vô cùng đáng sợ lan tràn về phía thân thể Phụng Tiên Hành còn chưa ổn định.

Cạch Cạch.

Trên đỉnh núi, mặt đất lay động kịch liệt giống như địa chấn. Cái khe rãnh kia trong nháy mắt lan tràn tới trước người Phụng Tiên Hành, lực lượng đáng sợ từ dưới mặt đất tràn ra.

– Mau lui lại.

Lúc này trước người Lục Lâm Thiên đều là đám người Lan Lăng sơn trang, Tầm Vũ động, Huyền Nguyên cốc. Đám người này nhìn thấy vậy lập tức hoảng sợ thối lui.

Thế nhưng đã quá muộn. Tiếng bạo liệt vang lên, tức thì mặt đất phương viên hơn hai nghìn thước chung quanh lập tức nứt nẻ, đá vụn bắn tứ tung, kình phong kinh khủng khuếch tán ra bốn phía.

Sắc mặt Phụng Tiên Hành đại biến. Lực lượng Lục Lâm Thiên thi triển ra, tuy rằng ở phương diện lực lượng so ra vẫn kém một kích do Hoa Mãn Lâu thi triển ra, thế nhưng trên phương diện cuồng bạo cũng chỉ hơn chứ không kém

Trong lúc hoảng sợ, thân ảnh Phụng Tiên Hành nhanh chóng thối lui. Đồng thời một đạo chưởng ấn nhanh chóng được ngưng tụ, lập tức vỗ vào trên mặt đất.

Phanh.

Chưởng ấn đánh xuống, hai cỗ lực lượng trực tiếp va chạm với nhau trên mặt đất. Toàn bộ mặt đất nhanh chóng ba động giống như là động đất vậy.

Phanh Phanh.

Toàn bộ đỉnh núi trực tiếp nổ tung, mặt đất rung động giống như sơn băng địa liệt. Trong không gian mấy nghìn thước chung quanh, lực lượng kinh khủng từ dưới mặt đất truyền lên khuếch tán ra bốn phía, mang theo thanh âm bạo liệt, giống như có mấy quả bom dưới mặt đất đồng thời nổ tung vậy.

Chương 954: Dẫn tới phân tranh

Khục khục.

Dưới lực lượng đáng sợ như vậy, khiến cho không ít người của Tầm Vũ động, Huyền Nguyên cốc, thậm chí là một ít Vũ Tướng của Lan Lăng sơn trang bị ảnh hưởng tới, miệng trực tiếp phun ra một ngụm máu. Người không bị ảnh hưởng tới thì cả người tràn ngập bụi đất, vô cùng chật vật.

Khục khục.

Thân thể Phụng Tiên Hành bị đẩy lùi mấy bước, ánh mắt có chút kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Khục Khục.

Thân thể Lục Lâm Thiên lúc này cũng bị đẩy lùi về phía sau mấy bước, so với Phụng Tiên Hành kia còn bị đẩy lùi sâu hơn. Chân khí trong cơ thể nhộn nhạo, thế nhưng có cơ thể cường hãn cho nên cũng không có gì đáng ngại.

Đỉnh núi bắt đầu nứt nẻ, mặt đất nổ tung khiến cho không ít người bị lan tới tức giận. Mấy người của Tầm Vũ động, Huyền Nguyên cốc và mấy Vũ Tướng trong Lan Lăng sơn trang bị thương nặng lúc này cũng chỉ có thể cảm thán mình không may. Thế nhưng ánh mắt oán hận không tự chủ được mà nhìn về phía Lục Lâm Thiên và Phụng Tiên Hành, đều là do hai người này tạo thành.

Lúc này có không ít người oán hận nhìn Lục Lâm Thiên và Phụng Tiên Hành. Đồng thời đối với Lục Lâm Thiên cũng vô cùng kinh ngạc. Từ khí tức trong chưởng ấn dường như Lục Lâm Thiên chỉ có thực lực Vũ Suất nhị trọng, thế nhưng không ngờ lại có thể chống lại Phụng Tiên Hành mà không rơi vào hạ phong, quả thực là bất phàm.

– Lão đại, có cần giết hắn hay không.

Tiểu Long ngẩng đầu nhìn về phía trước. Nó vẫn bám ở trên vai Lục Lâm Thiên, cái lưỡi không ngừng phun ra nuốt vào, dường như vô cùng tức giận.

– Trước tiên không vội.

Lục Lâm Thiên nói. Thân thể ổn định lại, y phục tung bay, lại tiếp tục chắp tay đứng đó. Ánh mắt nhìn kỹ về phía trước.

– Không nghĩ tới ở đây lại náo nhiệt như vậy.

Trong bầu trời lúc này có một thanh âm vang lên, lập tức có một đầu yêu thú phi hành khổng lồ xuất hiện.

– Rốt cuộc cũng tới đông đủ.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước. Nhìn thấy đám người trên lưng yêu thú phi hành, hai hàng lông mày Lục Lâm Thiên không khỏi nhíu lại rồi lập tức mỉm cười.

Đám người xuất hiện chính là người của Hóa Vũ tông, đầu lĩnh Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ chút nào. Chính là Hà Dược Đông của Hóa Vũ Tông, là Vũ Suất bát trọng. Chỉ nhìn vào đám người đến lúc này Lục Lâm Thiên cũng biết đám người Hóa Vũ tông lần này tới đây chỉ có mặt một phen mà thôi, cũng không muốn thực sự nhúng tay vào.

Thế nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này đã có chủ ý, chỉ cần người Hóa Vũ tông tới là được. Người đã tới, tảng đá hắn chuẩn bị cho Hóa Vũ tông đã sẵn sàng, tự nhiên có thể khiến cho bọn chúng tự đem đá đập chân.

Sưu Sưu.

Lúc này trên lưng yêu thú phi hành, Hà Dược Đông cùng với đám đệ tử của Hóa Vũ tông nhảy xuống phía dưới. Nhân số chừng ba mươi người. Ngoài Hà Dược Đông ra còn ba Vũ Suất, đám người còn lại đều là Vũ Tướng.

– Tham kiến Hà trưởng lão.

Nhìn thấy Hà Dược Đông xuất hiện, Vương Xán Nhiên và Trần Ngọc Đông lập tức tiến lên hành lễ.

– Vương chưởng môn, Trần chưởng môn, các ngươi cũng tới sao?

Hà Dược Đông nhìn chung quanh rồi nói. Ánh mắt hắn liếc qua Lục Lâm Thiên và đám người Lan Lăng sơn trang, còn có Thiên Tinh tông.

– Chúng ta nghe nói Quỷ Vũ Tông gặp một ít phiền phức cho nên tới đây trợ giúp Đới tông chủ một tay.

Trần Ngọc Đông nói.

– Không nghĩ tới Hà trưởng lão cũng tới.

Vương Xán Nhiên cười nói.

– Hai vị có tình, ta đây cũng phụng mệnh tông chủ trước tiên tới đây xem xét một chút.

Hà Dược Đông đương nhiên biết ý đồ của hai người, cũng không muốn vạch trần. Có lẽ đám người có mặt ở đây trong lòng ai cũng hiểu rõ mục đích của nhau.

– Tham kiến Hà trưởng lão, rốt cuộc cũng đợi được Hà trưởng lão tới.

Đới Trường An lúc này mang theo một chút khẩn trương đi tới trước người Hà Dược Đông. Hôm nay ở đây đều là cường giả, hắn không có tư cách ra mặt nói chuyện, nếu không phải vừa rồi nhìn thấy Lục Lâm Thiên đánh mắt bảo hắn, hắn còn đang ở trong đám người phía sau.

– Đới tông chủ, chuyện cấm chế thế nào rồi?

Ánh mắt Hà Dược Đông đảo qua Đới Trường An, cũng không để vào trong mắt.

– Cấm chế vẫn không thể mở ra, ta đã tìm đủ mọi cách. Hơn nữa lại có đám người Thanh Phong môn không ngừng quấy rầy, hiện tại có Hà trưởng lão tới đây ta cũng an tâm rồi.

Đới Trường An nói.

– Nực cười, đây chính là địa bàn của Thanh Phong môn ta. Quỷ Vũ Tông các ngươi cường đoạt địa bàn của THanh Phong môn ta, hôm nay các ngươi phải cho ta một câu trả lời thỏa đáng.

Phụng Tiên Hành lớn tiếng quát, lúc này hắn cũng chỉ có thể vì mình mà xuất đầu trước tiên.

– Thúi lắm, nơi này từ trước tới nay đều là địa bàn của Quỷ Vũ Tông ta.

Lúc này có trưởng lão Quỷ Vũ Tông lớn tiếng trả lời. Đương nhiên vị trưởng lão này là người Phi Linh môn.

– Gia Cát thiếu gia. Quỷ Vũ Tông và Phi Linh môn này đánh chết mấy nghìn đệ tử và phó chưởng môn của Thanh Phong môn ta, xin Gia Cát Thiếu Gia làm chủ cho Thanh Phong môn chúng ta.

Phụng Tiên Hành nhìn đám người Phi Linh môn, Quỷ Vũ Tông rồi lập tức đi tới bên người Gia Cát Tử Vân. Giờ phút này bằng vào thực lực của hắn đương nhiên không thể chống lại Phi Linh môn. Vừa rồi xuất thủ với Lục Lâm Thiên cũng là nhất thời tức giận, hiện tại nghĩ lại khiến cho hắn thầm đổ mồ hôi lạnh. Bằng vào thực lực của hắn nếu như dám xuất thủ với Phi Linh môn quả thực là muốn chết.

Ánh mắt Gia Cát Tử Vân biến hóa không biết là đang suy nghĩ cái gì. Lúc này có đông đảo thế lực có mặt, nếu như Lan Lăng sơn trang bị cuốn vào thì sự tình sẽ không đơn giản nữa.

– Theo như Lan Lăng sơn trang ta biết thì đây chính là chỗ giao giữa Thanh Phong môn và Quỷ Vũ Tông. Theo đạo lý mà nói còn gần Thanh Phong môn hơn. Vì vậy ta thấy nơi này quả thực là địa bàn của Thanh Phong môn.

Gia Cát Tử Vân vẫn chưa nói gì, thế nhưng Phỉ Lan trưởng lão lại khẽ nói.

– Lan Lăng sơn trang nói đây là địa bàn của Thanh Phong môn thì là địa bàn của Thanh Phong môn sao? Không biết là bắt nạt Quỷ Vũ Tông hay là không để Hóa Vũ tông vào trong mắt? Quỷ Vũ Tông tốt xấu gì cũng là thế lực ngoại vi của Hóa Vũ tông, luôn coi Hóa Vũ tông như thiên lôi sai đâu đánh đó. Nếu theo như lời Lan Lăng sơn trang nói, xem ra quả thực các vị không để Hóa Vũ tông vào trong mắt rồi.

Ánh mắt Hoa Mãn Ngọc đảo qua đám người Hóa Vũ tông, hàm răng khẽ mở rồi lên tiếng.

– Ta thấy Lan Lăng sơn trang quả thực không đặt Hóa Vũ tông vào trong mắt, coi thường Hóa Vũ tông a.

– Hay cho Lan Lăng sơn trang, không ngờ lại không đặt Hóa Vũ tông vào trong mắt.

Trong đoàn người từng thanh âm nghị luận vang lên.

Sắc mặt Hà Dược Đông có chút biến hóa, việc này trăm triệu lần không thể dính vào Hóa Vũ tông. Hắn tới đây cũng được lệnh hành sự tùy hoàn cảnh, thế nhưng nhìn cảnh tượng trước mắt, hắn thấy không nói lời nào là không được.

– Khục khục.

Hà Dược Đông ho khan một tiếng, tiếng ồn ào chung quanh lập tức ngừng lại.

– Theo ta được biết nơi này là địa bàn của Quỷ Vũ Tông. Ta thấy Thanh Phong môn có lẽ nhớ lầm.

Hà Dược Đông nói.

Chương 955: Hỗn chiến bắt đầu (1)

– Địa bàn của Thanh Phong môn ta sao có khả năng nhớ lầm. Rõ ràng là bọn chúng giết đệ tử Thanh Phong môn ta, đoạt địa bàn của Thanh Phong môn chúng ta.

Phụng Tiên Hành cắn răng cả giận nói.

– Hóa Vũ tông đã nói đây chính là địa bàn của Quỷ Vũ Tông ta thì chính là địa bàn của Hóa Vũ Tông. Giết đệ tử Thanh Phong môn của các ngươi thì thế nào. Chỉ có thể trách Thanh Phong môn các ngươi quá vô dụng.

Trong Quỷ Vũ Tông lúc này có một trưởng lão quát lớn.

– Người của Thanh Phong môn vô năng, giết thêm mấy người thì có làm sao?

– Nếu như lần sau gặp người Thanh Phong môn ta gặp một người giết một người.

– Lan Lăng sơn trang thì tính là cái gì. Chúng ta có Hóa Vũ tông làm chỗ dựa cũng không sợ Lan Lăng sơn trang bọn họ. Lần trước ta còn nghe một vị trưởng lão của Hóa Vũ tông nói, Lan Lăng sơn trang là cái rắm, sớm muộn cũng bị Hóa Vũ tông diệt.

– Thanh Phong môn tìm tới Lan Lăng sơn trang làm cái rắm gì, bọn chúng cho rằng có thể đoạt lại được địa bàn sao? Có Hóa Vũ tông ở đây, ngay cả cái rắm Lan Lăng sơn trang cũng không dám phóng a. Ha ha.

Từng tiếng cười lớn vang lên, toàn bộ đều nhắm vào đám người Lan Lăng sơn trang, khiến cho đám người Lan Lăng sơn trang vô cùng tức giận. Có ít người tuy rằng nhìn ra đây dường như có người cố ý làm ra, thế nhưng vẫn nhịn không được mà tức giận. Lan Lăng sơn trang sao phải sợ Hóa Vũ tông. Nếu như không phản bác thì sợ rằng sau này truyền ra ngoài sẽ có người thực sự cho rằng Lan Lăng sơn trang không dám trêu vào Hóa Vũ tông.

– Hừ, Lan Lăng sơn trang cũng không sợ Hóa Vũ tông.

Trong Lan Lăng sơn trang lúc này rốt cuộc cũng có người không nhịn được mà quát lên.

– Lẽ nào Hóa Vũ tông sợ Lan Lăng sơn trang các ngươi sao?

Nghe thấy tiếng quát này, sắc mặt đám người Phỉ Lan, Gia Cát Tử Vân, Hà Dược Đông lập tức ngưng trọng. Mà Lục Lâm Thiên cũng khẽ mỉm cười, ánh mắt nhìn về phía Bạch Linh.

Bạch Linh hiểu ý, đôi mắt xinh đẹp chợt lóe, một đạo thủ ấn lặng lẽ được kết.

Ầm ầm.

Trong sơn cốc đột nhiên có một tiếng nổ vang lên, toàn bộ sơn cốc đều rung động.

– Cấm chế bên trong đã có dấu hiệu buông long, bảo vật sắp xuất thế.

Hoa Mãn Lâu quát lớn, thanh âm đủ để cho toàn bộ mọi người nghe được.

Vừa nghe thấy hai chữ bảo vật, không ít người đang khắc khẩu lúc này càng thêm đỏ mặt tía tai, hai mắt nóng bỏng nhìn vào trong sơn cốc. Ngay cả ánh mắt đám người Hà Dược Đông, Phỉ Lan, Gia Cát Tử Vân lúc này cũng có biến hóa. Rõ ràng hai chữ bảo vật này đối với bọn họ cũng có lực hấp dẫn lớn.

– Đi, chúng ta đi vào tìm bảo vật.

Trong Quỷ Vũ Tông, lúc này không biết là ai nói một câu, lập tức có không ít đệ tử đi vào trong sơn cốc.

– Hà trưởng lão, chúng ta cũng đi vào trong đó xem sao.

Được Lục Lâm Thiên truyền âm, Đới Trường An nhanh chóng nói với Hà Dược Đông.

– Cũng tốt, chúng ta đi nhìn xem.

Lúc này Hà Dược Đông cũng không cự tuyệt, có bảo vật xuất thế, hắn cũng không nhịn được mà muốn tới xem một phen.

– Các đệ tử nghe lệnh, ngăn cả đám người Lan Lăng sơn trang, Tầm Vũ động, Huyền Nguyên cốc tiến vào. Tới một người giết một người.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng quát lớn.

Ầm ầm.

Trong sơn cốc lúc này lại có tiếng nổ vang lên, toàn bộ sơn cốc đều rung động.

– Tiến vào, có bảo vật xuất thế cũng không để cho Quỷ Vũ Tông độc chiếm.

Trong đám người vây xem phía xa lúc này có không ít người không biết từ nơi nào chạy tới, nhanh chóng vọt vào trong sơn cốc.

– Nhanh ngăn bọn họ lại.

Đệ tử Quỷ Vũ Tông nhanh chóng ngăn cản, thế nhưng lúc này vẫn có người kịp vọt vào trong sơn cốc.

– Chúng ta tiến vào.

Đám người Chúc Thiên Sơn, Mao Xương Nguyên bên cạnh lúc này đã không nhẫn nhịn nổi nữa. Cấm chế này dường như sắp mở ra, nếu như tiến vào muộn một chút thì bảo vật cũng không tới phiên bọn họ.

Sưu Sưu.

Mao Xương Nguyên, Chúc Thiên Sơn lập tức phóng về phía sơn cốc.

– Nhanh ngăn bọn họ.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng hét lớn, nhưng lúc này người có thể ngăn cản cường giả Vũ Suất cũng không có vài người. Mà đám người Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc ngoài hét lớn thì cũng không có ý tứ ngăn cản, tùy ý để đám người Mao Xương Nguyên và Chúc Thiên Sơn tiến vào trong sơn cốc.

Hai người này tiến vào, đám người Gia Cát Tử Vân, Phí Lan cũng không còn nhẫn nại được nữa mà biến sắc. Cấm chế này dường như sắp mở ra. Vạn nhất bên trong có bảo vật bất phàm gì xuất thế rơi vào trong tay người khác thì bọn họ thiệt lớn. Huống chi hiện tại Hóa Vũ tông đã đi vào, nếu Lan Lăng sơn trang không đi vào thì sẽ có người cho rằng Lan Lăng sơn trang sợ Hóa Vũ tông nên mới không dám đi vào.

– Hư, đây chính là địa bàn của Thanh Phong môn ta, có bảo vật thì cũng là của ta.

Sắc mặt Phụng Tiên Hành trần xuống, vừa nghe thấy tiếng cấm chế dao động, thân thể lập tức lao vào trong sơn cốc.

– Phí trưởng lão, chúng ta đi.

Sắc mặt Gia Cát Tử Vân cũng trầm xuống, thân ảnh hóa thành một đạo lưu quang bắn về phía sơn cốc. Mấy cường giả Vũ Suất của Lan Lăng sơn trang phía sau cũng trực tiếp đi vào.

– Ngăn cản bọn họ, nhanh ngăn cản bọn họ.

Đám người Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc, Hoàng Phủ Kỳ Tùng lúc này hét lớn, thế nhưng cũng không có ý tứ ngăn cản đám người Gia Cát Tử Vân, Phí Lan.

Sưu Sưu.

Quanh đó, mấy cường giả Vũ Suất tán tu nhìn thấy cảnh hỗn loạn lúc này cũng không còn ẩn nhẫn, thân thể giống như một đạo lưu quang chạy ào vào trong sơn cốc. Về phần mấy cường giả Vũ Suất và Tất Phương Sơn của Thiên Tinh Tông cũng trực tiếp xông vào trong sơn cốc.

Đối với đám cường giả Vũ Suất, đệ tử Phi Linh môn Quỷ Vũ Tông chỉ hét lớn một tiếng, căn bản không có ngăn cản. Thế nhưng lúc này phàm là kẻ dưới Vũ Tướng, mặc kệ là người của Lan Lăng sơn trang hay là Hóa Vũ tông, Tầm Vũ động, Bảo Đài môn, Huyền Nguyên cốc, Thiên Tinh tông, Nam Hải môn không có một ai không bị đám người Hoa Mãn Lâu, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Hoa Mãn Ngọc, Lý Trì Chính, còn có hộ pháp Phi Linh môn, hộ pháp Quỷ Vũ Tông, năm trăm đệ tử tinh anh của Phi Linh môn ngăn cản bên ngoài sơn cốc.

Lẫn trong biển người, Lục Lâm Thiên ném cho đám người Hoa Mãn Lâu một ánh mắt đầy ẩn ý, sau đó lập tức cùng với Bạch Linh, Thiên Độc Yêu Long và Tiểu Long đi vào trong sơn cốc.

– Giết. Đừng để cho đám người Lan Lăng sơn trang, Tầm Vũ động, Huyền Nguyên cốc tiến vào trong sơn cốc.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất ở trước cửa cốc, đám người Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc, Hoàng Phủ Kỳ Tùng nhìn nhau rồi thân ảnh lập tức lao thẳng tới đám đệ tử Lan Lăng sơn trang, Tầm Vũ động cùng với Huyền Nguyên cốc.

Đệ tử bình thường của Phi Linh môn lúc này tự động lui ra bên ngoài, tạo thành một vòng vây cực lớn. Người có thể gia nhập chiến trường bên trong đều là trưởng lão, hộ pháp có tu vi Vũ Tướng.

Phanh Phanh.

Trong đoàn người lúc này đã bắt đầu vang lên thanh âm bạo liệt. Ba Vũ Suất một Linh Suất như Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu, Lý Trì Chính lúc này đã bắt đầu công kích.

Chương 956: Hỗn chiến bắt đầu (2)

Người của Lan Lăng sơn trang, Tầm Vũ động, Huyền Nguyên cốc lúc này không có cường giả, toàn bộ cường giả Vũ Suất đều tiến vào trong sơn cốc cho nên không có ai có thể chống lại đám người Hoa Mãn Lâu.

Cùng với Phi Linh môn, người có tu vi Vũ Tướng trong Quỷ Vũ Tông trong nháy mắt cũng gia nhập chiến đấu. Nhanh chóng xuất thủ với đám đệ tử Lan Lăng sơn trang, Tầm Vũ động, Huyền Nguyên công, mỗi lần ra tay là toàn lực công kích, tức thì trận chiến bên ngoài vô cùng hỗn loạn.

– Hỗn đản, các ngươi muốn chết sao? Ngay cả Lan Lăng sơn trang ta cũng dám động vào.

Từng tiếng hét lớn truyền ra.

– Lan Lăng sơn trang thì làm sao? Trước mặt Hóa Vũ tông chỉ là một cái rắm mà thôi. Chúng ta có Hóa Vũ tông làm chỗ dựa, sợ các ngươi sao?

Trong Quỷ Vũ Tông lúc này có trưởng lão hét lớn đáp lại.

– Hỗn đản, chúng ta liều mạng.

Phanh Phanh.

Từng thanh âm bạo liệt vang lên, không ít người lập tức giao thủ với nhau.

Đám người trong ba sơn môn Hóa Vũ tông, Nam Hải môn, Bảo Đài môn vốn không muốn nhúng tay vào. Thế nhưng trong lúc hỗn loạn, đám người Lan Lăng sơn trang, Huyền Nguyên cốc, Tầm Vũ động lại tưởng rằng đám người này cùng một phe với Phi Linh môn và Quỷ Vũ Tông cho nên vừa gặp liền lập tức động thủ.

Thấy đối phương công kích, người Hóa Vũ tông ngay cả cơ hội giải thích cũng không có. Huống chi cũng không biết giải thích thế nào. Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn xưa nay ít nhiều đều có một ít âm oán, nhất thời mọi người va chạm với nhau, toàn bộ bắt đầu xuất thủ.

Đám người Bảo Đài môn, Nam Hải môn lúc này càng bất đắc dĩ, muốn thoát thân cũng không thể thoát được, lập tức bị cuốn vào.

Người bất đắc dĩ nhất chính là một vài Vũ Tướng của Thiên Tinh tông, cũng bị cuốn vào, ngay cả dứt ra cũng không được. Trong lúc hỗn chiến như vậy, quản ngươi là ai, chỉ cần không phải là người phe ta đều không chút do dự xuất thủ.

Phanh phanh.

Từng thanh âm bạo liệt vang lên không dứt bên tai, đại chiến đã bắt đầu. Nhìn thấy cảnh này đám người Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc, Hoàng Phủ Kỳ Tùng khẽ mỉm cười. Lập tức âm thầm phân phó đệ tử Phi Linh môn lặng lẽ rời khỏi chiến trường, chỉ đứng ở một bên hét lớn mà thôi.

– Hóa Vũ tông, ngươi dám giết hộ pháp Lan Lăng sơn trang ta sao? Lan Lăng sơn trang ta không để yên cho các ngươi.

– Lan Lăng sơn trang, các ngươi dám đả thương người Hóa Vũ tông ta, Hóa Vũ tông ta cũng không để cho các ngươi yên.

….

Trong sơn cốc, Lục Lâm Thiên, Thiên Độc Yêu Long, Bạch Linh, Tiểu Long nhanh chóng xuất hiện trước cấm chế. Lúc này đám người Hà Dược Đông, Phỉ Lan, Mao Xương Nguyên, Chúc Thiên Sơn, Tất Phương Sơn còn có mấy cường giả tán tu đều đang nhìn lên bầu trời. Nhìn vào quang tráo bằng năng lượng kia, ánh mắt đỏ lên.

Mà tất cả mọi chuyện ngoài sơn cốc, tất cả mọi người mặc dù đều đã cảm nhận được. Thế nhưng lúc này cấm chế dao động dường như sắp mở ra. Cũng không có ai bận tâm tới trận chiến bên ngoài.

– Tầng quang tráo bằng năng lượng này chính là do cường giả Vũ Vương bố trí, dường như còn chưa thể mở ra.

Nhìn vào vòng cấm chế to lớn, Hà Dược Đông nhướng mày nói.

– Trên tầng quang tráo này dường như còn có một cỗ yêu khí.

Tất Phương Sơn lẩm bẩm nói. Trên tầng cấm chế bằng năng lượng khổng lồ này hắn cảm giác được có một cỗ yêu khí lan tràn.

Sắc mặt hai người Gia Cát Tử Vân, Phí Lan nhìn vào cấm chế cũng có chút biến hóa.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đầy hàm ý nhìn về phía Bạch Linh, một cỗ năng lượng đột nhiên tràn ra.

Ầm ầm.

Toàn bộ sơn cốc lập tức có động tĩnh, tiếng cạch cạch vang lên. Lúc này trên bề mặt cấm chế bắt đầu nứt nẻ.

Phanh Phanh.

Năng lượng bàng bạc tán loạn tức thì khuếch tán ra chung quanh rồi hóa thành một cơn lốc cuồng bạo. Trong sơn cốc lúc này có một vòng xoáy từ mặt đất xuất hiện cuốn theo vô số đất đá. Mặt đất nứt nẻ, vòng xoáy cuồn lên cao mang theo khí thế phô thiên cái địa.

Mọi người lúc này nhanh chóng bố trí hộ thân cương khí, thân thể nhanh chóng thối lui. Thế nhưng lực lượng này quá mức mạnh mẽ, một ít cường giả Vũ Suất thối lui muộn một cái thì trực tiếp bị kình phong kinh khủng đánh vào thân thể, thân thể tức thì bị đánh bay về phía sau.

– Có một động khẩu.

Cấm chế tan vỡ, lúc này có một động khẩu xuất hiện trước mắt mọi người. Tới lúc này, sắc mặt mọi người có mặt ở đây không khỏi biến hóa.

Sưu.

Ngay khi mọi người đang do dự, Phụng Tiên Hành của Thanh Phong môn lúc này đã không nhẫn nhịn nổi. Vì bảo vật này Phó chưởng môn trong môn hắn đã bị đánh chết. Cường giả trong môn bị tổn thất phân nửa. Nếu không giành được bảo vật thì thiệt lớn. Lúc này chân khí trong người hắn bạo phát, thân ảnh đột nhiên bắn về phía động khẩu.

– Phụng Tiên Hành, hay để cho ta vào trước.

Chưởng môn Trần Ngọc Đông của Nam Hải môn lúc này chân khí bạo phát, thân ảnh bắn thẳng về phía động khẩu.

– Trần Ngọc Đông, ngươi tránh ra cho ta.

Phụng Tiên Hành quát lên một tiếng, thủ ấn được kết. Một đạo chưởng ấn trực tiếp đánh về phía Trần Ngọc Đông. Lực lượng cuồng bạo tức thì tuôn ra, trực tiếp khiến cho không gian vặn vẹo, hung hăng đánh về phía trước.

– Phụng Tiên Hành, ta không để yên cho ngươi.

Đối mắt với công kích của Phụng Tiên Hành, sắc mặt Trần Ngọc Đông trầm xuống, cũng không dám trực tiếp chống lại. Thực lực của hắn so ra kém Phụng Tiên Hành, hộ thân cương khí nhanh chóng được bố trí, thân thể lập tức thối lui.

Sưu Sưu.

Mấy cường giả tán tu lúc này cũng không khách khí, không cố ky các thế lực lớn mà nhanh chóng nhằm vào động khẩu chạy tới.

– Thiểm Điện Báo, một tán tu như ngươi cũng giúp vui sao? Nơi này không có phần của ngươi đâu.

Hà Dược Đông thấp giọng quát. Nhìn thấy có người dẫn đầu đi vào động khẩu, hắn cũng không muốn bị cuốn vào trong đó. Thế nhưng lúc này cũng không có cách nào. Càng nhìn vào động khẩu, lòng mong chờ đối với bảo vật càng lớn. Thủ ấn được kết, một đạo chưởng ấn cuồng bạo khiến cho không gian vặn vẹp xuất hiện, lập tức được đánh về phía một cường giả tán tu.

– Hà Dược Đông, nếu không phải dựa vào Hóa Vũ tông, Thiểm Điện Báo ta cũng không sợ ngươi.

Cường giả tán tu kia khẽ quát một tiếng, một đạo quyền ấn trong tay trực tiếp đánh ra, tốc độ nhanh như thiểm điện.

Phanh Phanh.

Giữa không trung đột nhiên vang lên thanh âm bạo liệt, toàn bộ không gian run lên, kình khí tàn sát bừa bãi, sơn cốc chung quanh lúc này lắc lư không ngừng.

Sưu.

Tất Phương Sơn và năm Vũ Suất trong môn lúc này vẻ mặt trầm xuống, sau khi nhìn nhau, chân khí tỏa ra, nhanh chóng nhằm vào động khẩu.

– Thiên Tinh tông cũng dám tới đục nước béo cò, các ngươi phải nghĩ tới hậu quả sau này.

Phỉ Lan lúc này cũng không còn bình tĩnh được nữa. Bảo vật ngay trước mặt, ai lấy được là của người đó, đâu thể tiện nghi cho Thiên Tinh tông.

– Hừ, nơi này không có quan hệ với Lan Lăng sơn trang, Lan Lăng sơn trang các ngươi quản quá nhiều đó.

Ánh mắt Tất Phương Sơn lạnh lùng. Trong đám người ở đây không thể nghi ngờ thực lực của hắn là mạnh nhất đương nhiên sẽ không để những người khác vào trong lòng. Bảo vật ở phía trước, hắn cũng không để ý tới Lan Lăng sơn trang nữa.

Chương 957: Tranh đoạt bảo vật

– Ai dám ngăn lại ta? Lan Lăng sơn trang ta nhất định không để yên cho hắn.

Ánh mắt Gia Cát Tử Vân trầm xuống, hai hàng lông mày nhíu lại. Linh lực quanh thân bạo phát tạo thành một dòng xoáy lớn trước người. Trong nháy mắt lao thẳng về phía sơn động.

– Lan Lăng sơn trang không uy hiếp được Hóa Vũ tông ta.

Trong Hóa Vũ tông lúc này có một cường giả Vũ Suất lên tiếng, trong lúc đó thân thể cũng nhanh chóng ngăn cả gia Cát Tử Vân.

Phanh Phanh Phanh.

Giờ phút này vì bảo vật mọi người rốt cuộc không nhịn được mà toàn bộ đều xuất thủ. Trước mặt bảo vật, dù người bình tĩnh tới đâu cũng sẽ mất đi lý trí.

Thanh âm bạo liệt vang vọng trong sơn cốc. Lực lượng cuồng bạo quanh quẩn trong không gian. Lúc này đám cường giả Vũ Suất, Linh Suất toàn lực xuất thủ, cướp lấy vị trí dẫn đầu đi vào trong sơn động.

Ở bên cạnh, Lục Lâm Thiên khẽ mở miệng cười. Đây chính là tràng cảnh hắn muốn nhất. Ánh mắt nhíu lại, nhìn về phía Bạch Linh nói:

– Bạch Linh làm phiền nàng rồi. Phụng Tiên Hành của Thanh Phong môn kia phải chết.

– Hắn không sống được.

Bạch Linh nói xong, thân ảnh đã biến mất tại chỗ.

– Tên tiểu tử ngươi, Vũ Suất ngũ trọng nho nhỏ một cái tát của ta cũng đủ để hắn chết, sao còn sống tới bây giờ.

Thiên Độc Yêu Long nhìn Lục Lâm Thiên nói. Thấy Lục Lâm Thiên không để hắn xuất thủ, trên mặt tức thì giận dỗi.

– Độc Long huynh, Vũ Suất ngũ trọng nho nhỏ này không cần huynh xuất thủ, sau đó còn phải làm phiền huynh một chút.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Cũng được, Vũ Suất ngũ trọng nho nhỏ tát một cái chết cũng không vui vẻ gì cho lắm.

Thiên Độc Yêu Long nở nụ cười nói.

Lúc này một đạo quang mang màu trắng đã xuất hiện trước mặt Phụng Tiên Hành, Phụng Tiên Hành một chưởng đánh văng Vương Xán Nhiên của Bảo Đài môn, đang muốn phi thân vào trong động thế nhưng lại đột nhiên nhìn thấy một thân ảnh màu trắng phía trước, trong lòng lập tức hoảng hốt.

– Chết đi.

Cánh tay Bạch Linh giương lên, bỗng nhiên chém về phía trước. Một cỗ kình khí hung hãn vô hình từ trong lòng bàn tay tuôn ra khiến cho không gian rung động.

Dưới kình khí vô hình này, Phụng Tiên Hành nhanh chóng cảm nhận được sự đáng sợ của kình khí. Lúc này sắc mặt hắn đại biến, căn bản không còn lựa chọn nào khác, thủ ấn nhanh chóng được kết, một đạo quyền ấn hội tụ nhanh chóng đánh về phía trước. Tức thì một đạo quyền ấn xuyên thấu không gian đánh về phía trước, sau đó bành trướng. Cuối cùng va chạm với kình khí vô hình của Bạch Linh.

Phanh Phanh.

Hai cỗ lực lượng va chạm tạo thành tiếng bạo liệt liên tiếp vang lên trong không trung. Kình khí cuồng bạo rung động, thân thể Phụng Tiên Hành trực tiếp bị đánh bay.

Khục khục.

Phụng Tiên Hành phun ra một ngụm máu. Lúc này hắn cảm thấy có một cỗ lực lượng mạnh mẽ trút vào trong cơ thể, bằng vào lực lượng của mình căn bản không thể chống lại. Hộ thân cương khí trong nháy mắt bị chấn vỡ, lực lượng mạnh mẽ này trong nháy mắt phá hủy tất cả trong cơ thể hắn, bao gồm cả đan điền.

– Gia Cát thiếu gia cứu ta…

Phụng Tiên Hành còn chưa nói xong, thế nhưng lúc này đã không còn chống đỡ được nữa, thân thể nặng nề rơi xuống mặt đất. Thực lực của Bạch Linh lúc này đã có thể so sánh với Vũ Vương tứ trọng. Cho dù là Vũ Vương ngũ trọng cũng khó có thể thắng được nàng. Loại thực lực cấp bậc này há là thứ mà Phụng Tiên Hành chỉ có Vũ Suất ngũ trọng có thể chống lại.

Gia Cát Tử Vân ở ngay gần đó nhanh chóng nhìn vào, thế nhưng cũng không có ý định ra tay cứu giúp. Nhìn vào đạo thân ảnh màu trắng xinh đẹp kia, ánh mắt lập tức nóng bỏng.

Sưu.

Đôi mắt Bạch Linh lạnh lùng, thân ảnh nhanh chóng biến mất tại chỗ, sau đó xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên.

– Làm phiền nàng rồi.

Lục Lâm Thiên nói với Bạch Linh. Trong lòng Lục Lâm Thiên Phụng Tiên Hành này phải chết. Thanh Phong môn và Quỷ Vũ Tông, Phi Linh môn lần này khó tránh khỏi thâm thù đại hận. Đánh chết Phụng Tiên Hành cũng chính là làm suy yếu thực lực của Thanh Phong môn, cũng khiến cho tràng cảnh lúc này càng thêm náo nhiệt.

– Việc nhỏ mà thôi, rốt cuộc ngươi có tính toán gì? Quả thực ta cảm thấy vô cùng hiếu kỳ.

Đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên bên cạnh, cảm thấy vô cùng hiếu kỳ.

– Không lâu nữa đâu nàng sẽ biết.

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói.

– Hừ, tránh ra cho ta. Các ngươi không cản được bản soái.

Trước động khẩu, Tất Phương Sơn quát lên một tiếng, chân khí thuộc tính mộc cuồng bạo bùng ra, trong tay nhanh chóng ngưng tụ ra một đạo quang trụ màu xanh, giống như một cái cây lớn, trực tiếp đánh cho một cường giả Vũ Suất tán tu miệng phun máu, thân thể bay ngược về đằng sau. Sau đó thân ảnh hắn nhanh như thiểm điện, là người thứ nhất tiến vào trong sơn động.

– Nhanh, đừng để người của Thiên Tinh tông đoạt được bảo vật.

Có người đầu tiên đi vào, tức thì những người khác cũng tiến vào trong sơn động.

– Chúng ta cũng đi vào xem náo nhiệt.

Lục Lâm Thiên nói.

– Được rồi, lúc ngươi ra ngoài ném vào một thứ bên trong sơn động, rốt cuộc là thứ gì?

Thiên Độc Yêu Long hỏi Lục Lâm Thiên, ánh mắt vô cùng hiếu kỳ.

– Để lại cho bọn hắn một chút bảo vật.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nụ cười có chút quỷ dị.

– Nhanh tìm bảo vật đi.

Trong đại sảnh, lúc này đám người tiến vào, chưa kịp nhìn kỹ hoàn cảnh chung quanh lập tức đi tìm bảo vật.

Thế nhưng trong đại sảnh to lớn như vậy ngoại trừ bàn ghế đá ra cũng không có vật gì khác. Cuối cùng ánh mắt toàn bộ mọi người đều nhìn về một phía trong đại sảnh. Nơi này có một hộp ngọc tinh xảo đặt trên bãi đá.

Trong đại sảnh to lớn như vậy cũng chỉ có hộp ngọc này giống như là bảo vật.

Sưu.

Thân ảnh Tất Phương Sơn như thiểm điện, nhanh chóng lao thẳng về phía bãi đá.

– Bảo vật là của ta, buông tay.

Tuy rằng tất cả mọi người đều biết thực lực của Tất Phương Sơn là mạnh nhất ở đây. Thế nhưng trước mặt bảo vật ai cũng không muốn buông tha. Tức thì có không ít người công kích về phía Tất Phương Sơn.

Sưu Sưu.

Năm Vũ Suất còn lại của Thiên Tinh tông lúc này nhanh chóng tiến lên bảo vệ Tất Phương Sơn, nghênh đón công kích của mấy người khác về phía Tất Phương Sơn.

Phanh Phanh.

Tiếng lực lượng va chạm vang lên trong đại sảnh. Kình khí cuồng bạo bắn ra bốn phía, toàn bộ đại sảnh lúc này có đá vụn rơi xuống, cả ngọn núi lung lay.

Thế nhưng công kích Tất Phương Sơn cũng không chỉ có mấy người kia, mấy đạo công kích còn lại chính là của Phí Lan và Hà Dược Đông, còn có công kích của một đại hán tán tu Vũ Suất bát trọng.

Lúc này Tất Phương Sơn cũng không dám sơ ý, trong lúc nguy hiểm như vậy chân khí hắn bùng lên, mái tóc bạc tung bay, thủ ấn trong tay nhanh chóng biến hóa. Một đạo quang mang màu xanh trực tiếp bao phủ quanh thân.

Phanh Phanh.

Mấy đạo công kích cường hãn hầu như cùng lúc đánh vào vòng quang mang màu xanh trên người Tất Phương Sơn, thanh âm trầm thấp trong nháy mắt vang lên trong đại sảnh. Dưới mấy đạo công kích này toàn bộ đại sảnh run rẩy.

Thế nhưng vòng quang mang màu xanh này dưới sự liên thủ của mọi người không bị trực tiếp đánh vỡ như trong dự liệu. Mà trong nháy mắt khi mấy đạo công kích và chạm vào quang mang màu xanh, trên quang mang màu xanh xuất hiện vô số dây mây, mỗi cái dây lớn chừng một cánh tay đem mấy đạo công kích cường hãn kia nghênh tiếp.

Chương 958: Hai mặt nhìn nhau (1)

Thế nhưng những dây mây rậm rạp này cũng bị mấy đạo công kích cường hãn đánh thành bột phấn, kình khí bắn ra bốn phía. Cuối cùng va vào tường chung quanh khiến cho vô số đá vụn trên bức tường rơi xuống.

Trong quang mang, sắc mặt Tất Phương Sơn trong nháy mắt tái nhợt. Đồng thời tay cũng gần chạm tới hộp ngọc.

– Buông tay đi. Ta nói rồi, ta chỉ cần một cái tát cũng có thể đánh chết ngươi.

Lúc này một cỗ năng lượng cuồng bạo tuôn ra, lập tức đánh vào quang mang màu xanh do Tất Phương Sơn bố trí.

Phanh.

Lần này, quang mang màu xanh trực tiếp bị vỡ nát.

Khục khục.

Tất Phương Sơn đang sắp chạm vào hộp ngọc thì có một cỗ lực lượng mạnh mẽ đánh xuống, thân thể trực tiếp lảo đảo lui về phía sau, miệng phun ra một ngụm máu. Sắc mặt trắng bệch, nặng nền va vào tường đá.

Trong nháy mắt thân thể to lớn của Thiên Độc Yêu Long xuất hiện ở bên bãi đá.

Sưu Sưu.

Hai đạo thân ảnh nhanh chóng lao về phía bãi đá, cánh tay vươn về phía hộp ngọc. Chính là Phi Lan của Lan Lăng sơn trang cùng với một đại hán Vũ Suất bát trọng tán tu.

– Lùi lại.

Thiên Độc Yêu Long quát lên một tiếng, hai tay đem theo chưởng ấn nhanh chóng đánh về phía trước, nhanh chóng đánh về phía hai người.

– Yêu thú thất giai.

Cảm giác công kích của Thiên Độc Yêu Long không giống chân khí, sắc mặt Phỉ Lan cùng với đại hán Vũ Suất bát trọng kia lập tức đại biến. Đâu còn dám mơ tưởng tới hộp ngọc, trước tiên lo lắng tới tính mạng của mình còn quan trọng hơn. Hai người trong lúc hoảng sợ nhanh chóng ngưng tụ ra một đạo chưởng ấn và quyền ấn nhanh chóng nghênh tiếp chưởng ấn của Thiên Độc Yêu Long.

– Dám cùng ta ngạnh kháng, các ngươi còn chưa đủ tư cách.

Thiên Độc Yêu Long bước lên một bước, chưởng ấn hung hăng đánh về phía trước.

Phanh Phanh.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, Phỉ Lan và đại hán Vũ Suất bát trọng kia lập tức bị đánh bay, căn bản không có một chút chống cự nào, thân thể hai người hung hăng va chạm với tường đá.

Khục khục.

Hai người phun ra một ngụm máu, nặng nề đập xuống mặt đất. Sắc mặt trắng bệch, sau vài lần thử chống tay đứng dậy thế nhưng lại không đứng dậy được. Có lẽ đã mất nửa cái mạng.

– Hà trưởng lão, nhanh tiếp hộp ngọc.

Ngay khi Hà Dược Đông đang kinh ngạc thực lực của Thiên Độc Yêu Long thì bãi đá rung chuyển lập tức tan thành mảnh nhỏ. Hộp ngọc trên bãi đá kia lúc này không hiểu sao lại đang bắn về phía Hà Dược Đông.

Hà Dược Đông nghe được thanh âm này lập tức có phản ứng giống như là bản năng vậy. Nhanh chóng đưa tay tiếp lấy hộp ngọc, ánh mắt hắn lúc này dường như không thể tin được. Không thể tin được bảo vật lại dễ dàng nằm vào trong tay hắn như vậy.

– Hà trưởng lão, ngươi đã lấy được bảo vật, mau đi trước đi.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên, sắc mặt có chút thân thiết nói.

– Hà trưởng lão, người đi trước đi.

Hai Vũ Suất khác của Hóa Vũ tông lúc này nhìn thấy Hà Dược Đông lấy được hộp ngọc cũng nhanh chóng đi tới bên người Hà Dược Đông rồi nói. Thân thể che chở cho Hà Dược Đông rời khỏi sơn động.

Lúc này đám người Tất Phương Sơn, Phỉ Lan, đại hán tán tu Vũ Suất bát trọng đều bị thương nặng, cũng không có ai có thể ngăn cản đám người Hóa Vũ tông, huống chi thân ảnh Thiên Độc Yêu Long lúc này đã xuất hiện bên ngoài đại sảnh. Vừa rồi thực lực của Thiên Độc Yêu Long thi triển ra ai cũng nhìn thấy, đâu còn dám trêu chọc tới nó nữa.

– Vương chưởng môn, Trần chưởng môn, chúng ta cũng đi thôi. Lan Lăng sơn trang muốn đoạt bảo vật của chúng ta, quả thực là muốn chết.

Lục Lâm Thiên vô cùng thân thiết nói với Vương Xán Nhiên và Trần Ngọc Đông. Ánh mắt đảo qua Tất Phương Sơn đang được người Thiên Tinh tông nâng lên, hàn ý không khỏi tràn ra. Thế nhưng hắn cũng phải nhịn sát ý trong lòng xuống. Người này là của lão độc vật, nên để lão độc vật xử lý.

Nói xong, Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới người của Lan Lăng sơn trang, ánh mắt nhìn Bạch Linh rồi Thiên Độc Yêu Long không biết từ khi nào đã nhấc tán tu Vũ Suất bát trọng kia lên rồi vội vã rời khỏi đại sảnh.

Hai người Trần Ngọc Đông, Vương Xán Nhiên vô cùng nghi hoặc. Vốn Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới bọn họ, lúc này lại vô cùng thân thiết. Trong lúc nghi hoặc hai người cũng chỉ có thể theo sát rời khỏi đại sảnh. Bảo vật tới tay Hà Dược Đông bọn họ cũng không dám đoạt nữa. Hóa Vũ tông này bọn họ không dám trêu vào.

– Thiếu gia, Phỉ Lan trưởng lão thương thế quá nặng.

Trong đại sảnh, người của Lan Lăng sơn trang đã đi tới bên người Phỉ Lan, Phỉ Lan lúc này toàn thân đều là máu, thương thế không nhẹ.

Ầm ầm.

Toàn bộ đại sảnh lung lay, đá vụn rơi xuống. Đại chiến vừa rồi khiến cho đại sảnh này không thể chống đỡ được nữa.

– Chúng ta đi ra ngoài trước.

Ánh mắt Gia Cát Tử Vân âm trầm nhìn vào bóng lưng đám người Lục Lâm Thiên đang đi ra ngoài, lập tức nói với mọi người chung quanh.

Người của Thiên Tinh tông, mấy tán tu còn lại, còn có Mao Xương Nguyên của Tầm Vũ Động, Chúc Thiên Sơn của Huyền Nguyên Cốc cũng nhanh chóng ra ngoài.

Ầm ầm.

Tiếng nổ vang lên, toàn bộ đại sảnh bên trong đã bắt đầu đổ nát.

Sưu Sưu.

Trong sơn động lớn ở trong sơn cốc lúc này có không ít thân ảnh nhanh như thiểm điện nhảy ra. Trước sơn động, bốn cây thạch trụ lớn bắt đầu nứt nẻ, rồi ầm ầm đổ xuống.

Phanh Phanh.

Trên sơn động lúc này bắt đầu có đá rơi xuống, toàn bộ sơn cốc như muốn sụp đổ.

Phía xa, Lục Lâm Thiên nhìn tất cả chuyện này không khỏi nở nụ cười thỏa mãn.

Sưu Sưu.

Khi mấy đạo thân ảnh cuối cùng từ trong sơn động chật vật ra ngoài, toàn bộ sơn động ầm ầm đổ nát. Mặt đất rung chuyển giống như địa chấn. Ngọn núi khổng lồ đổ ập xuống trong sơn cốc, đá vụn bắn tứ tung, bụi bay ngập trời.

– Chúng ta đi.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng dẫn đầu ra ngoài sơn cốc. Sơn động này đã triệt để đổ nát, kế tiếp nên thu thập tàn cục bên ngoài.

Phanh Phanh.

Ngoài sơn cốc, lúc này thanh âm bạo liệt vẫn không ngừng truyền tới. Hỗn chiến đã gần kết thúc. Trong hỗn chiến, vốn có người không định tham dự, thế nhưng lại không thể chạy trốn cho nên bị cuốn vào trong thế nên cũng chỉ có toàn lực xuất thủ.

Khi Lục Lâm Thiên đi ra bên ngoài, ánh mắt thầm đảo qua đám người. Lúc này Lan Lăng sơn trang, Tầm Vũ động, Huyền Nguyên cốc thương vong không nhỏ. Trong bốn sơn môn này, vốn hơn trăm người tới đây, có không ít Vũ Tướng và Vũ Phách, thế nhưng lúc này chỉ còn lại không tới hai mươi người.

Người của Hóa Vũ tông, Bảo Đài môn, Nam Hải môn lúc này tử thương cũng không ít. Thế nhưng so với Lan Lăng sơn trang, Huyền Nguyên cốc, Thanh Phong môn mà nói thì đỡ hơn nhiều. Dù sao bọn họ còn có cường giả của Quỷ Vũ Tông và Phi Linh môn tương trợ. Ba sơn môn này vốn nhiều người hơn một chút, vũ giả Vũ Tướng chiếm đa số. Thế nhưng lúc này cũng chỉ còn lại bốn năm mươi người, tử thương phân nửa.

Về phần hơn chục Vũ Tướng của Thiên Tinh tông tới đây hoàn toàn bị cuốn vào. Người của Lan Lang sơn trang lại cho rằng bọn họ là người của Hóa Vũ tông, đệ tử Hóa Vũ tông lại cho rằng bọn họ là người của Lan Lăng sơn trang.

Chương 959: Hai mặt nhìn nhau (2)

Nói chung bọn họ đều bị nhân mã song phương công kích. Hơn chục Vũ Tướng lúc này tử thương gần hết, chỉ làn bốn người mà thôi.

Trên sườn núi thi thể khắp nơi. Tuy rằng không có cảnh tượng giống như máu chảy thành sông, thế nhưng lúc này cũng đã không sai lệch lắm. Thi thể đệ tử các sơn môn khác nhau nằm la liệt trên mặt đất.

Đệ tử bình thường của Phi Linh môn đã sớm lùi lại rất sâu. Chỉ có Vũ Tướng ở bên ngoài xuất thủ mà thôi. Mà bốn người Hoa Mãn lâu, Hoa Mãn Ngọc, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chính thi thoảng mới xuất thủ. Bằng vào thực lực của bốn người xuất thủ trong đám người Vũ Tướng quả thực chính là tàn sát. Đối với đám đệ tử Lan Lăng sơn trang chính là tổn thương trí mạng, cho nên lúc này mới khiến cho người của Hóa Vũ tông chiếm ưu thế.

– Dừng tay, tất cả dừng tay cho ta.

Lục Lâm Thiên nhảy ra khỏi sơn cốc, mấy tiếng xé gió từ phía sau vang lên. Đám người Hà Dược Đông lúc này đã ra khỏi sơn cốc. Nhìn thấy cảnh tượng ngoài sơn cốc lúc này khiến cho sắc mặt Hà Dược Đông không khỏi trắng bệch.

Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt phía trước biến mất. Một Vũ Tướng của Hóa Vũ tông sau khi đẩy lui đối thủ, nghe thấy Hà Dược Đông quát lên lập tức lui ra. Những đệ tử chung quanh lúc này cũng đều lùi lại.

– Có chuyện gì xảy ra?

Hai người Mao Xương Nguyên, Trần Ngọc Đông của Bảo Đài môn và Tầm Vũ động lúc này cũng từ trong sơn cốc nhảy ra. Sau khi nhìn thấy đệ tử trong môn tử thương gần hết, sắc mặt lập tức đại biến.

– Là ai làm?

Một tiếng hét lớn vang lên, lúc này lại có mấy đạo thân ảnh nhảy ra. Người của Tầm Vũ động, Huyền Nguyên cốc cũng nhảy ra khỏi sơn cốc. Nhìn thấy đệ tử trong môn tử thương hầu như không còn, mà đây lại là căn cơ cường giả trong môn khiến cho bọn họ vô cùng khiếp sợ và tức giận.

Đám người Gia Cát Tử Vân của Lan Lăng sơn trang, Tất Phương Sơn của Thiên Tinh tông lúc này cũng tới. Nhìn cảnh tượng phía dưới, không cần mở miệng cũng đã biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Cường giả các sơn môn nhìn nhau, một cỗ lửa giận bắt đầu bùng lên. Người của Bảo Đài môn và Nam Hải môn tuy rằng so với đám người Tầm Vũ động, Huyền Nguyên cốc tử thương ít hơn, thế nhưng có hơn phân nửa đệ tử đã chết, bảo sao bọn họ không tức giận.

Hà Dược Đông nhìn vào thi thể hơn chục Vũ Tướng của Hóa Vũ tông lúc này cũng không khỏi âm trầm. Những người này đều là cường giả của Hóa Vũ tông. Vũ giả Vũ Tướng tuy rằng là không thiếu, thế nhưng trong nháy mắt cũng khó xuất ra được một đống lớn vũ giả Vũ Tướng. Huống chi người của Hóa Vũ tông bị đánh chết, thân là trưởng lão của Hóa Vũ tông, Hà Dược Đông đương nhiên nổi giận.

– Hay cho một Hóa Vũ tông, đánh chết nhiều đệ tử của Lan Lăng sơn trang ta như vậy. Lan Lăng sơn trang ta nhớ kỹ.

Ánh mắt Gia Cát Tử Vân âm trầm nhìn vào trên người Hà Dược Đông. Vừa rồi chính hắn tận mặt nhìn thấy người Hóa Vũ tông đang vây công đệ tử Lan Lăng sơn trang. Tuy rằng có thêm người của sơn môn khác, thế nhưng mặc kệ là Nam Hải môn, Bảo đài môn hay là Quỷ Vũ Tông đều do Hóa Vũ tông như thiên lôi sai đâu đánh đó. Bút sổ sách lần này đương nhiên phải tính vào người Hóa Vũ tông rồi.

– Bớt ngậm máu phun người đi. Rõ ràng là người của Lan Lăng sơn trang các ngươi đánh chết đệ tử Hóa Vũ tông ta. Bút sổ sách này Hóa Vũ tông ta sẽ nhớ kỹ.

Hà Dược Đông cũng lạnh nhạt nói. Hóa Vũ tông tử thương vô số, bút sổ sách này đương nhiên không thể cho qua dễ dàng như vậy.

– Gia Cát thiếu gia, Hóa Vũ tông, Nam Hải môn, Bảo đài môn, Quỷ Vũ Tông, Phi Linh môn giết đệ tử trong môn chúng ta, không đem Lan Lăng sơn trang đặt vào trong mắt. Gia Cát thiếu gia nhất định phải giúp chúng ta báo thù.

Mao Xương Nguyên và Chúc Thiên Sơn đem theo ánh mắt oán hận nhìn về phía đám người Hóa Vũ tông rồi nói với Gia Cát Tử Vân.

– Thu thập một phen. Đi.

Gia Cát Tử Vân không để ý tới người Tầm Vũ động và Huyền Nguyên cốc, ánh mắt đảo qua trên người Hà Dược Đông rồi nhìn về phía Lục Lâm Thiên, Thiên Độc Yêu Long, Bạch Linh, sắc mặt vô cùng khó coi.

– Chúng ta cũng đi.

Nhìn thấy đám người Lan Lăng sơn trang rời đi. Mao Xương Nguyên và Chúc Thiên Sơn cũng không còn cách nào khác đành gọi yêu thú phi hành ở phía xa, bắt đầu thu thập thi thể đệ tử trong môn.

– Hóa Vũ tông, bút sổ sách này ta sẽ không quên. Lan Lăng sơn trang ta nhất định sẽ đòi lại.

Sau khi thu thập xong mọi thứ, Gia Cát Tử Vân lạnh nhạt nói một tiếng, ánh mắt đảo qua tất cả mọi người. Bao gồm cả đám người Hoa Mãn Lâu, Thiên Độc Yêu Long, sau đó lại lưu luyến trên người Bạch Linh một chút rồi mới cưỡi yêu thú phi hành rời đi.

Về phần Phi Lan trưởng lão sắc mặc trắng bệch, sau khi nhìn tất cả lại phun ra một ngụm máu, khí lực để nói cũng không có.

Mao Xương Nguyên và Chúc Thiên Sơn của Tầm Vũ động, Huyền

Nguyên cốc thấy đám người Lan Lăng sơn trang rời đi lúc này càng không dám ở lại, cũng nhanh chóng rời đi.

Nhìn vào đám người Lan Lăng sơn trang rời đi, ánh mắt Hà Dược Đông trầm xuống rồi khẽ nhướng mày. Dường như cảm thấy chuyện này không quá bình thường.

– Hà trưởng lão, không ít đệ tử chúng ta bị Lan Lăng sơn trang sát hại, lẽ nào cứ như vậy mà thả bọn họ đi?

Một vũ giả tu vi Vũ Tướng của Hóa Vũ tông nói với Hà Dược Đông.

– Thu thập mọi thứ, chúng ta trở về rồi nói.

Sắc mặt Hà Dược Đông vô cùng xấu xí, ánh mắt trầm xuống, nhanh chóng quát lên với đệ tử tu vi Vũ Tướng kia.

– Vâng, trưởng lão.

Đệ tử Hóa Vũ tông kia không dám nói thêm gì, bắt đầu phân phó các đệ tử khác thu thập mọi thứ.

Hai người Vương Xán Nhiên, Trần Ngọc Đông nhìn nhau cũng chỉ có thể oán hận không ngớt. Sắc mặt vô cùng xấu xí phân phó đệ tử thu thập thi thể các đệ tử trong môn ngã xuống.

Người của Thiên Tinh tông sắc mặt cũng không tốt chút nào. Tử thương vài Vũ Tướng, Tất Phương Sơn cũng bị thương nặng, lúc này lại không đoạt được bảo vật, Thiên Tinh tông lần này tới đây quả thực hố lớn.

– Nhanh, thu thập mọi thứ cho ta.

Lúc này Hoa Mãn Lâu cũng vội vã phân phó đệ tử trong môn bắt đầu thu thập thi thể đệ tử Phi Linh môn ngã xuống. Tuy rằng Phi Linh môn có ưu thế thực lực, thế nhưng trong lúc hỗn chiến tử thương là điều khó tránh khỏi. Tuy nhiên so với những sơn môn khác, tử thương lần này cực kỳ nhỏ bé.

Phía sau đoàn người Đới Trường An hiện ra, trong lúc hỗn chiến Đới Trường An đã sớm trốn về phía sau. Lúc này gặp đám người Lục Lâm Thiên mới rụt rè đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

– Cảm tạ Hà trưởng lão xuất thủ, lần này mới đuổi được người của Lan Lăng sơn trang rời đi, đa tạ Hà trưởng lão.

Dưới sự chỉ bảo của Lục Lâm Thiên, Đới Trường An chưa phục hồi tinh thần lại lúc này đi tới bên người Hà Dược Đông rồi nói.

– Đới tông chủ khách khí rồi.

Hà Dược Đông tuy rằng nói với Đới Trường An, thế nhưng ánh mắt rơi vào trên người Lục Lâm Thiên. Cuối cùng ánh mắt đảo qua trên người Thiên Độc Yêu Long. Ánh mắt lúc này càng thêm kinh hãi. Thực lực của Thiên Độc Yêu Long hắn đã thấy. Yêu thú thất giai, hắn tuyệt đối không thể chống lại.

Chương 960: Thu một trưởng lão

Sau khi thu thập xong mọi thứ, gọi yêu thú phi hành tới, Hà Dược Đông cũng chỉ có thể oán hận rời đi.

Vương Xán Nhiên và Trần Ngọc Đông vẻ mặt tái nhợt cũng chỉ có thể theo đám người Hà Dược Đông rời đi, lưu lại chỗ này bọn họ cũng không dám.

Nhìn thấy mọi người rời đi, Lục Lâm Thiên cũng không có ý tứ ngăn cản, chỉ là khóe miệng thủy chung vẫn hiện lên tiếu ý nhàn nhạt, vô cùng thỏa mãn.

– Tất Phương Sơn, ngươi còn nhớ rõ ta không?

Thiên Tinh tông lúc này cũng đã thu thập được mấy cỗ thi thể đệ tử trong môn. Trong lúc đám người này đang chuẩn bị rời đi thì có một tiếng quát lạnh lẽo của Lục Lâm Thiên truyền tới.

– Ngươi là….

Tất Phương Sơn sắc mặt trắng bệch, được người khác nâng. Lúc này ngẩng đầu nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt biến đổi, dường như còn chưa nhận ra Lục Lâm Thiên.

– Tất Phương Sơn, mạng của ngươi ngày hôm nay ta không động tới, tạm thời gửi lại trên người ngươi. Hôm nào đó Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh sẽ tự mình đi lấy mạng của ngươi. Ngươi trở về nói cho người của Thiên Tinh tông biết, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhất định sẽ vào đó lần nữa.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

– Hóa ra là tiểu tử nhà ngươi…

Tất Phương Sơn rốt cuộc cũng nhận ra Lục Lâm Thiên. Khi trước Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh được thanh niên này cứu ra. Lúc này ánh mắt hắn run rẩy, sắc mặt càng thêm trắng bệch.

– Chúng ta đi.

Tất Phương Sơn nói xong được chúng đệ tử trong môn nâng lên yêu thú phi hành rồi lập tức rời đi.

– Chưởng môn, ta cũng nghe nói qua Đông cung phụng và Thiên Tinh tông có cừu oán, vì sao trước tiên không loại bỏ Tất Phương Sơn này? Coi như là báo thù cho Đông cung phụng. Dù sao Phi Linh môn ta hiện tại cũng không sợ Thiên Tinh tông.

Hoa Mãn Lâu hỏi Lục Lâm Thiên.

– Thù của Đông lão để tự Đông lão báo. Chúng ta giết hắn làm sao có thể khiến cho trong lòng Đông lão hết giận.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chưởng môn nói chỉ phải. Chỉ là đám người Tầm Vũ động và Huyền Nguyên cốc kia sao chúng ta không nhân cơ hội loại trừ?

Hoa Mãn Lâu dường như còn giết chưa đã ghiền, vừa rồi xuất thủ hắn cũng không xuất toàn lực.

– Đại ca, chưởng môn làm việc gì cũng có thâm ý. Có đôi khi không giết so với giết còn tốt hơn.

Hoa Mãn Ngọc nhíu mày rồi mỉm cười nói với Hoa Mãn Lâu.

– Được rồi, chúng ta thu thập một chút rồi trở về.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đới tông chủ, sự tình đã xong, chúng ta cũng đi trước.

Lục Lâm Thiên nói với Đới Trường An.

– Lần này thực sự làm phiền Lục chưởng môn rồi.

Đới Trường An cảm kích nói, ánh mắt lại biến đổi nói tiếp:

– Lục chưởng môn, không biết bên trong cấm chế là bảo vật như thế nào, bị ai chiếm được?

– Bảo vật là thứ gì ta cũng không biết đã bị người của Hóa Vũ tông cầm đi rồi. Dù sao cũng chỉ là vật ngoài thân mà thôi, Đới tông chủ sẽ không tính toán đó chứ? Chí ít lần này chúng ta làm bị thương nặng Thanh Phong môn, Quỷ Vũ Tông cũng xả được giận.

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói.

– Đương nhiên. Bảo vật không ngờ lại bị Hóa Vũ tông lấy được cũng không sao. Chí ít Quỷ Vũ Tông ta cũng thở ra được một ngụm ác khí.

Đới Trường An tuy rằng có chút hứng thú với bảo vật thế nhưng tự biết thực lực của mình không cao. Tốt nhất là bảo vệ chức vị tông chủ Quỷ Vũ Tông của mình thì hay hơn, những cái khác cũng không cần nghĩ nhiều.

Một lát sau, trên lưng Nghịch Lân Yêu Bằng, Lục Lâm Thiên, Bạch Linh, Tiểu Long, Thiên Độc Yêu Long xuất hiện. Còn đại hán tán tu Vũ Suất bát trọng bị một chưởng của Thiên Độc Yêu Long bị thương nặng cũng ở trên lưng Nghịch Lân Yêu Bằng, lúc này toàn thân hắn đã bị cấm chế.

Về phần Thủy Hỏa Yêu Giao và Huyết Tích Dịch, Huyết Ngọc Yêu Hổ vẫn ở trên lưng Nghịch Lân Yêu Bằng.

Thủ ấn khẽ biến hóa, mấy đạo thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên trực tiếp đánh vào trên người Vũ Suất bát trọng đang hấp hối này.

…

Yết hầu người này khẽ động đậy, cố gắng ngồi dậy. Hai mắt nhìn đám người Lục Lâm Thiên, Bạch Linh, Thiên Độc Yêu Long vô cùng kinh hãi. Bị một chưởng của Thiên Độc Yêu Long lúc này rốt cuộc hắn cũng đã biết được thân phận của Thiên Độc Yêu Long, không ngờ lại là một đầu yêu thú thất giai.

– Hiện giờ ngươi có hai con đường. Ta chỉ hỏi ngươi một lần mà thôi. Ta có ý cho ngươi trở thành trưởng lão trong Phi Linh môn. Nếu như ngươi đồng ý thì có thể tiếp tục sống sót. Nếu như không đồng ý ta sẽ không ngại lấy mạng của ngươi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào Vũ Suất bát trọng rồi nói.

– Ta nguyện ý gia nhập Phi Linh môn.

Đại hán này có chút do dự rồi lập tức quyết định nói. So với tính mạng của bản thân thì mọi thứ chỉ là phù du.

– Đây là Phệ Huyết Hóa Cốt Đan, là độc đan do Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh luyện chế ra, trong một năm không có giải dược ngươi sẽ chết rất khó nhìn.

Sắc mặt đại hán này biến đổi, thế nhưng cũng không thể làm gì khác là nuốt vào.

– Hoan nghênh gia nhập Phi Linh môn.

Sắc mặt lạnh lẽo của Lục Lâm Thiên giãn ra rồi nở nụ cười thỏa mãn. Trong tay xuất hiện hai khỏa đan dược lục phẩm cao giai đưa về phía trước rồi nói:

– Đem đan dược ăn vào chữa thương đi, những chuyện khác nói sau.

– Đa tạ chưởng môn.

Đại hán Vũ Suất bát trọng này nhìn thấy Lục Lâm Thiên một lần ra tay chính là đan dược lục phẩm cao giai thì vô cùng kinh ngạc. Lúc này hắn bị thương nặng, sau khi ăn vào đan dược lập tức điều tức.

– Tên tiểu tử nhà ngươi, ngươi còn không nói xem vật trong hộp ngọc ngươi ném ra là vật gì.

Thiên Độc Yêu Long khoanh chân ngồi trên lưng Nghịch Lân Yêu Bằng, vẻ mặt vô cùng hiếu kỳ hỏi Lục Lâm Thiên.

– Đại trùng tử, trong hộp ngọc lão đại ném ra chỉ có một khỏa đan dược nhị phẩm mà thôi.

Tiểu Long chớp mắt nhìn Thiên Độc Yêu Long rồi nói.

– Nhị phẩm đan dược?

Thiên Độc Yêu Long trừng mắt nói.

– Thứ bọn họ liều mạng cướp đoạt chỉ là một khỏa đan dược nhị phẩm thôi sao?

– Đúng vậy, bởi vì trên người ta quả thực không tìm thấy đan dược nhất phẩm.

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói.

– Vậy thì người của Hóa Vũ tông sau khi mở hộp ngọc ra nhất định biểu tình trên mặt rất đặc sắc.

Thiên Độc Yêu Long nhìn Lục Lâm Thiên rồi nở nụ cười hắc hắc.

Tại một nơi khác trong không trung. Lúc này trên lưng yêu thú phi hành khổng lồ, sắc mặt Hà Dược Đông cực kỳ khó coi. Lần này Hóa Vũ tông tới ngọn núi vô danh này vốn ý định ban đầu không muốn nhúng tay vào, chỉ đi tới cho có mặt mà thôi, không ngờ lại bị cuốn vào trong đó. Tử thương không ít Vũ Tướng, tổn thất này tuyệt đối không ít.

– Hà trưởng lão, Lan Lăng sơn trang này quá kiêu ngạo, không ngờ lại dám đánh chết người Hóa Vũ tông ta. Sau khi trở về nhất định phải bẩm báo tông chủ, phải tìm đám người Lan Lăng sơn trang tính sổ.

Một đệ tử Hóa Vũ tông oán hận nói.

– Chuyện này sau khi trở về tông chủ sẽ có an bài.

Hà Dược Đông khẽ thở dài. Lúc này tỉ mỉ ngẫm lại thì thấy trong chuyện này dường như có chút không thích hợp. Nhưng nhìn hộp ngọc trong tay, hắn không khỏi có chút kích động và cũng cực kỳ nghi hoặc.

Chương 961: Trở lại Phi Linh môn (1)

Phi Linh môn này rõ ràng có yêu thú thất giai ở đó, thực lực có thể nói là mạnh nhất không ai địch nổi. Thế nhưng bảo vật này cuối cùng lại rơi vào trong tay hắn, càng nghĩ càng thấy kỳ quái.

– Hà trưởng lão, trong hộp ngọc này rốt cuộc là bảo vật gì. Có thể mở ra để chúng ta đại khai nhãn giới hay không?

Nhìn Hà Dược Đông, hai Vũ Suất cùng đi vào trong sơn động với hắn lúc này cũng vô cùng hiếu kỳ.

Hà Dược Đông do dự một chút, lập tức nhìn hai người bên cạnh rồi chậm rãi mở hộp ngọc.

Trong ánh mắt kích động của mấy người hộp ngọc được mở ra. Dược hương nhàn nhạt tỏa ra. Một khỏa đan dược xuất hiện trong mắt mọi người. Mà sau khi nhìn thấy khỏa đan dược này sắc mặt mấy người lập tức nghi hoặc rồi chuyển thành khó coi, xấu xí vô cùng.

– Đan dược nhị phẩm Tăng Nguyên đan.

Sắc mặt Hà Dược Đông khó coi tới cực điểm rồi nổi giận. Thứ hắn liều mạng sống cướp về, lại còn tử thương không ít Vũ Tướng cuối cùng cũng chỉ chiếm được một khỏa Tăng Nguyên đan nhị phẩm. Lúc này Hà Dược Đông đã biết mình bị lừa.

– Hà trưởng lão, không phải ngươi cầm sai đó chứ?

Hai vũ giả Vũ Suất còn lại của Hóa Vũ tông nhìn Hà Dược Đông nói. Tuy rằng ngoài miệng hai người không nói gì thêm, thế nhưng trong mắt lại có chút hoài nghi. Sao bên trong lại chỉ có một khỏa đan dược nhị phẩm.

– Hừ, các ngươi hoài nghi ta nuốt bảo vật sao? Chúng ta đã bị lừa rồi.

Hà Dược Đông cả giận nói. Lúc này hắn cố nén xúc động muốn đập cái hộp ngọc trong tay, thứ này còn cần để lại cho tông chủ xem qua.

– Không dám.

Hai vũ giả Vũ Suất biến sắc, thế nhưng trong lòng cũng khó tránh khỏi hoài nghi. Chuyện nuốt bảo vật này cũng không phải không có khả năng xảy ra.

Trong ngọn núi vô danh, sơn cốc kia đã trở thành phế tích. Lúc này đám đệ tử Quỷ Vũ Tông đã rục rịch rời đi. Sơn cốc vốn náo nhiệt mấy tháng lúc này lại tĩnh lặng.

Những người tới xem chung quanh lúc này cũng ủ rũ rời đi. Còn có không ít người có chút hưng phấn. Hóa Vũ tông và Lan Lăng sơn trang lần này động thủ chỉ sợ sau đó sẽ càng thêm náo nhiệt. Mà lần này cũng không thiếu náo nhiệt cho bọn hắn nhìn.

Trong lần náo nhiệt này thứ khiến cho người ta thấy ấn tượng nhất chính là một đao của Lục Lâm Thiên chém cho Phó chưởng môn Thanh Phong môn thành từng mảnh nhỏ. Tuyệt đối là chấn động mạnh nhất.

Trên lưng Nghịch Lân Yêu Bằng, lúc này Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, trong đầu suy nghĩ tất cả chuyện đã phát sinh. Tuy rằng so với dự tính ban đầu có chút sai lệch một chút, thế nhưng cũng đã vô cùng hoàn mỹ. Hóa Vũ tông lần này chỉ sợ cũng chỉ có thể ngậm quả đắng mà thôi, có khổ không nói nên lời. Bút sổ sách của Lan Lăng sơn trang cũng tính vào trên người Hóa Vũ tông, chuyện này nếu không tính toán thì mặt mũi Lan Lăng sơn trang sẽ bị hao tổn lớn.

Về phần Hóa Vũ tông, Lục Lâm Thiên phỏng chừng chờ sau khi Hóa Vũ tông bình tĩnh lại ít nhiều cũng có thể suy đoán ra rõ ngọn ngành. Thế nhưng cũng không có cách nào biện hộ. Gậy ông đập lưng ông là chuyện đã định, có lẽ người Hóa Vũ tông hiện tại vô cùng khó coi.

Tầm Vũ động, Huyền Nguyên cốc, Nam Hải môn, Bảo Đài môn đều bị tổn thất, điều này so với dự định ban đầu trong lòng Lục Lâm Thiên không kém bao nhiêu. Mấy sơn môn này có thể nói là không đủ phân lượng. Các sơn môn lần này đều có tử thương, sau đó tự nhiên sẽ có tranh chấp, đến lúc đó để bọn họ làm ầm ĩ một phen, cũng khiến cho Hóa Vũ tông và Lan Lăng sơn trang nhức đầu một trận.

Thanh Phong môn lần này đã bị tổn thất thảm trọng. Phụng Tiên Hành và Phùng Bách Cường đều bị đánh chết. Trưởng lão, hộ pháp trong môn tử thương phân nửa. Những đệ tử còn lại cũng bị đánh chết hơn hai ngàn người. Có thể nói thực lực Thanh Phong môn đã tổn hại hơn nửa. Chỉ sợ kế tiếp sẽ bị những thế lực khác xâm chiếm như tằm ăn rỗi.

Lục Lâm Thiên phỏng doán, coi như là Thanh Phong môn tới tìm hắn báo thù, chỉ sợ cũng không có cái lá gan kia. Nhiều nhất chỉ tìm Lan Lăng sơn trang xuất đầu mà thôi. Chỉ sợ Lan Lăng sơn trang hiện tại cũng không thể bận tâm tới Thanh Phong môn được nữa.

Lần này không ít ánh mắt đều nhìn vào Phi Linh môn. Thế nhưng lúc này hẳn là ánh mắt mọi người đều chuyển và Hóa Vũ tông và Lan Lăng sơn trang. Chuyện này có Hóa Vũ tông và Lan Lăng sơn trang nhúng tay vào khiến cho Phi Linh môn rời khỏi tầm chú ý của mọi người. Trực tiếp đổi thành Hóa Vũ tông và Lan Lăng sơn trang.

Mà Thiên Tinh tông lần này xuất hiện là hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên không nghĩ tới người của Thiên Tinh tông không ngờ cũng tới đây. Đối với Thiên Tinh tông, trong lòng Lục Lâm Thiên không quên chuyện mà hắn đáp ứng với lão độc vật. Tới một ngày khi thực lực Phi Linh môn đủ thì sẽ diệt Thiên Tinh tông, đây cũng là chuyện hắn đáp ứng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

Mà thực lực hiện tại của Phi Linh môn có thể diệt Thiên Tinh tông hay không Lục Lâm Thiên cũng không rõ ràng lắm. Thế nhưng ít nhất cũng không e ngại Thiên Tinh tông. Chờ sau khi lão độc vật đột phá Linh Vương, tới lúc đó Thiên Tinh tông sợ rằng không còn những ngày yên bình.

Suy nghĩ mọi chuyện, trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn. Mà lúc này thứ khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn chính là việc chiếm được Huyễn Ảnh Thanh Vũ. Vũ linh khí phi hành Địa cấp. Đây tuyệt đối là một bảo vật. Một kiện vũ linh khí đã là cực kỳ khó gặp. Trong đại môn đại phái người có được linh khí trong tay cũng chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay mà thôi.

Mà linh khí Địa cấp thì càng thêm hiếm, huống chi lại là vũ linh khí phi hành. Dựa theo cấp bậc mà nói, Lục Lâm Thiên vô cùng rõ ràng. Hiện tại Huyết Lục không thể so sánh với Huyễn Ảnh Thanh Vũ, linh khí Địa cấp so với linh khí Huyền cấp là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau. Thế nhưng Huyết Lục lại là linh khí bản mạng. Sớm muộn cũng có thể tấn chức lên Thiên cấp, chỉ là cũng cần thời gian không ngắn.

Có Huyễn Ảnh Thanh Vũ, Lục Lâm Thiên biết bản thân mình lại có một con bài chưa lật. Là một con bài dùng để chạy trối chết. Đồng thời sau này dựa vào con bài chưa lật này với lực công kích của bản thân mình thì sẽ khiến cho uy lực càng thêm cường hãn. Đương nhiên, đầu tiên là phải thuần thục thi triển Huyễn Ảnh Thanh Vũ mới được. Miễn sao đừng xảy ra sự việc như trong sơn động là được.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng nghĩ tới chuyện mà Truy Phong tôn giả từng nhắc qua. Huyễn Ảnh Thanh Vũ này không biết có phải là có hai kiện hay không. Vạn nhất lời Truy Phong tôn giả nói là thực vậy thì Huyễn Ảnh Thanh Vũ này càng ít thi triển càng tốt, bằng không sợ rằng sẽ dẫn tới phiền phức.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên cắt đứt mọi tạp niệm, bắt đầu tu luyện. Đột phá Vũ Suất nhị trọng cũng cần củng cố tu vi một phen.

Phù.

Sắc trời vào đêm, Lục Lâm Thiên đình chỉ tu luyện, thở ra một ngụm trọc khí. Phía trước màn đêm bao phủ, trong Phi Linh sơn lúc này hiện lên vô số ánh đèn. Mấy người đã về tới Phi Linh môn.

Chương 962: Trở lại Phi Linh môn (2)

Bạch Linh, Thiên Độc Yêu Long, Tiểu Long còn có Vũ Suất bát trọng tán tu kia cũng đều đình chỉ tu luyện, hai mắt mở ra. Trải qua một ngày đêm điều tức, thương thế của tán tu Vũ Suất bát trọng này dường như đã tốt hơn không ít.

– Tham kiến chưởng môn, tham kiến Độc Long cung phụng.

Trong bầu trời lúc này có yêu thú phi hành xuất hiện. Là mấy đệ tử Phi Linh môn tiến lên kiểm tra. Lúc này Phi Linh môn cũng không còn là Phi Linh trước đây nữa. Ngoài Phi Linh môn hầu như là ba đến năm bước lại có một trạm canh gác. Người bình thường nếu như muốn lẫn vào trong Phi Linh môn là chuyện không có khả năng. Nếu như là cường giả, trừ phi là đạt tới trình tự Vũ Vương cực cao, bằng không tuyệt đối không thể tránh khỏi hai người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Bạch Linh phát hiện ra.

– Thiểm Điện Báo Ngô Dũng, vì sao ngươi cũng….

Lúc này, trong Phi Linh môn có hai đạo thân ảnh hiện lên. Chính là Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ. Hai người này mấy ngày nay đã hấp thu Vũ Linh thanh quả cho nên hiện tại mới xuất quan. Thực lực tuy rằng không tăng cường được bao nhiêu, thế nhưng chỗ tốt đạt được lại vô cùng lớn.

– Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, hóa ra các ngươi thực sự ở Phi Linh môn.

Đại hán Vũ Suất bát trọng bị Lục Lâm Thiên bắt được lúc này nhìn vào Thanh Hỏa lão quỷ cùng với Lộc Sơn lão nhân có vẻ ngoài ý muốn. Thế nhưng cũng không phải là quá ngoài ý muốn. Thứ khiến hắn cảm thấy ngoài ý muốn nhất chính là thực lực của Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ.

– Hai vị cung phụng, hóa ra các ngươi đều biết người này sao?

Lục Lâm Thiên nói với Thanh Hỏa lão quỷ cùng với Lộc Sơn lão

nhân.

– Hồi bẩm chưởng môn, Thiểm Điện Báo Ngô Dũng mấy năm trước từng có chút ân oán với ta.

Thanh Hỏa lão quỷ nói.

– Vị này chính là trưởng lão mới gia nhập. Thanh Hỏa cung phụng, nể mặt ta phần ân oán này coi như hết. Mặt khác phiền hai vị cung phụng hỗ trợ an bài nơi nghỉ ngơi cho Ngô trưởng lão, ta về hậu sơn trước.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vâng, chưởng môn.

Thanh Hỏa lão quỷ lập tức đáp.

Sau khi an bài cho Thiểm Điện Báo Ngô Dũng xong, Lục Lâm Thiên lập tức đi về phía hậu sơn.

Cảm nhận được khí tức chủ nhân, Thiên Sí Tuyết Sư lập tức đi tới hậu sơn. Trong mấy ngày này, Thiên Sí Tuyết Sư đã thuận lợi đột phá tới ngũ giai trung kỳ, khí tức trên người đã mạnh hơn không ít.

Điều này làm cho Lục Lâm Thiên vô cùng vui vẻ. Nhưng Ngũ giai trung kỳ cũng không cao lắm. Sau này cần hối thúc Linh đường luyện chế ra nhiều yêu linh đan một chút.

– Thanh Hỏa, Lộc Sơn, các ngươi không ngờ lại là cung phụng của Phi Linh môn.

Trong Phi Linh môn, tại một đám kiến trúc to lớn, có một tòa đình viện đơn độc. Lúc này tán tu Vũ Suất bát trọng Thiểm Điện Báo Ngô Dũng được hai người Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân an bài ở đây.

– Có gì là kỳ quái, chúng ta hiện tại chính là cung phụng của Phi Linh môn. Nể mặt ngươi cũng gia nhập Phi Linh môn, ân oán trước đây của chúng ta, ta cũng không tính toán nữa.

Thanh Hỏa lão quỷ nói. Trong lúc bất tri bất giác, nghe thấy hai chữ cung phụng Phi Linh môn trong mắt hắn không khỏi có chút tự hào.

– Các ngươi chẳng lẽ không phải là bị ép gia nhập?

Ngô Dũng nhìn Thanh Hỏa lão quỷ hỏi.

– Hẳn là ngươi bị ép dùng Phệ Huyết Hóa Cốt Đan của Đông cung phụng?

Thanh Hỏa lão quỷ như cười như không nhìn Ngô Dũng hỏi.

– Không sai.

Ngô Dũng khẽ gật đầu nói.

– Ha ha, Thiểm Điện Báo. Nếu ta là ngươi, ta sẽ cầu chưởng môn cấp thêm mấy khỏa Phệ Huyết Hóa Cốt Đan rồi lập tức ăn vào. Chưởng môn có thể để ý tới ngươi, cho ngươi gia nhập Phi Linh môn, lại phong ngươi là trưởng lão chính là tạo hóa của ngươi. Sau này ngươi sẽ hiểu rõ.

Lộc Sơn lão nhân mỉm cười nói.

– Lộc sơn, những lời này của ngươi là có ý gì? Lẽ nào các ngươi gia nhập Phi Linh môn chưa từng hối hận?

Ngô Dũng nghi hoặc hỏi. Đối với lời nói của Lộc Sơn lão nhân hắn không hiểu chút nào.

– Hối hận? Nực cười. Hiện tại coi như là Tam tông Tứ môn tới mời ta cũng không rời khỏi Phi Linh môn.

Lộc Sơn lão nhân trợn mắt. Hắn chưa từng hối hận qua. Từ đầu có thể là bởi vì Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hắn mới gia nhập. Thế nhưng tới lúc này hắn càng không muốn rời khỏi Phi Linh môn.

– Thanh Hỏa, lẽ nào ngươi cũng không hối hận?

Ánh mắt Ngô Dũng trầm xuống, lập tức nói với Thanh Hảo lão quỷ.

– Nếu hiện tại ai dám khiến ta rời khỏi Phi Linh môn ta sẽ bổ sống hắn.

Thanh Hỏa lão quỷ trợn mắt lớn tiếng nói. Bằng vào thực lực của Phi Linh môn hiện tại so ra vẫn kém Tam tông Tứ môn, Nhất tông Nhất môn Nhất giáo Nhất trang. Thế nhưng đãi ngộ của Phi Linh môn tuyệt đối không thấp hơn chút nào.

Quan trọng nhất chính là Thanh Hỏa lão quỷ hiểu rõ, trong Phi Linh môn hắn là cung phụng. Phi Linh có một phần của hắn. Từ đầu hắn gia nhập Phi Linh môn quả thực có chút gượng ép. Thế nhưng trong Phi Linh môn chưởng môn chưa từng coi hắn là người ngoài. Bằng vào thiên phú cùng với tâm trí của chưởng môn. Phi Linh môn muốn phát triển lớn mạnh là chuyện tuyệt đối có khả năng. Hắn thân là cung phụng, địa vị sau này có thể nghĩ, đến lúc đó hắn chính là nguyên lão của Phi Linh môn, tiền đồ vô lượng, sao lại hối hận.

– Ngô Dũng, sau này ngươi sẽ hiểu rõ. Tốt nhất nên dưỡng thương cho tốt đi. Không biết bao nhiêu người muốn gia nhập Phi Linh môn cũng không có cơ hội, vận khí của ngươi quả thực tốt.

Thanh Hỏa lão quỷ nói xong khẽ mỉm cười rồi cùng với Lộc Sơn lão nhân rời khỏi đình viện. Chỉ còn Ngô Dũng đang nghi hoặc ở lại bên trong.

– Nếu không trở về thì ngay cả ta cũng có chút lo lắng.

Trong đình viện ở hậu sơn, lúc Lục Lâm Thiên đi tới đình viện, một nữ tử tuyệt mỹ đã xuất hiện đứng chờ ở cửa đình viện. Chính là Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

– Hắc hắc, vận khí của ta luôn luôn không tồi. Không có việc gì.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, nói.

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên đem chuyện mấy ngày qua nói cho Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh một lần. Chuyện Huyễn Ảnh Thanh Vũ Lục Lâm Thiên cũng không dấu diếm. Chuyện mà Lục Lâm Thiên dấu cũng chỉ có chuyện kim đao màu vàng trong đầu mà thôi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nghe Lục Lâm Thiên nói xong sắc mặt vô cùng kinh hãi, lại kinh hỉ. Nghe Lục Lâm Thiên nói xong, ngay cả nàng cũng không khỏi hít sâu một hơi.

– Hảo tiểu tử. Đem Lan Lăng sơn trang và Hóa Vũ tông lăn qua lăn lại. May mà Hóa Vũ tông và Lan Lăng sơn trang không phái cường giả tới mới để cho ngươi có cơ hội chiếm tiến nghị. Chỉ là bọn họ hiện tại có khổ cũng không nói nên lời. Để bọn hắn ăn quả đắng một lần, cũng không thể tính vào trên đầu Phi Linh môn ta, cũng coi như giáo huấn bọn hắn một hồi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, kế hoạch có thể thành công cũng là bởi vì Hóa Vũ tông và Lan Lăng sơn trang không phái cường giả tới. Bằng không sao hắn lại nhẹ nhàng như vậy.

Chương 963: Linh Ba thiên hồn

– Không ngờ cấm chế kia không phải là cường giả Vũ Vương bố trí mà là Vũ Tôn. Truy Phong tôn giả này tuy rằng ta chưa từng nghe nói qua. Thế nhưng trên người có linh khí phi hành Địa cấp đủ để chứng minh vận khí tiểu tử ngươi không tồi. Một kiện Vũ linh khí phi hành Địa cấp, chỉ sợ ngay cả Vũ Tôn nếu như biết được cũng có thể len lén hạ thủ cướp lấy đồ vật của ngươi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Đường đường là Vũ Tôn cũng không tới mức làm chuyện này đó chứ?

Lục Lâm Thiên sửng sốt, quả thực hắn không nghĩ tới điểm này.

– Ngươi cho rằng Vũ Tôn không phải là người sao? Chỉ là ngươi cũng không cần quá lo lắng. Cường giả Vũ Tôn nếu như muốn cướp cũng sẽ âm thầm hạ thủ. Dù sao bọn hắn cũng phải bận tâm về mặt mũi của mình. Về phần người có tu vi Vũ Vương, nếu như biết ngươi có Vũ linh khí phi hành Địa cấp, sợ rằng sẽ trực tiếp hạ thủ với ngươi. Ngươi nên cẩn thận một chút, đừng quá lộ liễu.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nghiêm túc nói với Lục Lâm Thiên.

– Được.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu. Bảo vật trong tay có đôi khi không có thực lực cũng không thể tùy tiện thi triển. Thất phu vô tội, hoài bích có tội. Bảo vật tốt đến bao nhiêu, có giữ được không thì phải xem thực lực mà định đoạt. Sau này quả thực hắn phải chú ý nhiều hơn mới được.

– Lần này không nghĩ tới Thiên Tinh tông cũng tới.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh khẽ thở dài nói.

– Oánh tỷ, chờ Đông lão sau khi đột phá ta sẽ sắp xếp người tới

Thiên Tinh tông.

Lục Lâm Thiên nói.

– Thực lực Thiên Tinh tông không kém, được cho là thế lực nhất lưu. Chúng phải bàn bạc kỹ hơn một chút.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Không biết Đông lão đột phá còn cần bao lâu.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đột phá Linh Vương không phải là chuyện đùa. Lão gia hỏa này lại tu luyện độc công. Đầu tiên là phải đoán thể, khiến cho độc thể tăng cường độc tính. Còn phải ngưng tụ hồn anh, không phải trong thời gian ngắn có thể làm được. Khi trước ta ngưng tụ hồn anh cũng ăn không ít vị đắng.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Hi vọng Đông lão có thể thuận lợi đột phá.

Lục Lâm Thiên khẽ nói.

– Có máu của Thiên Độc Yêu Long và cây Mã Tiền ngàn năm, hắn muốn đột phá đương nhiên không thành vấn đề, vấn đề chỉ là thời gian mà thôi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói. Thế nhưng trong ánh mắt cũng mang theo sự khẩn trương. Đột phá Linh Vương nào phải là chuyện dễ dàng. Số người thất bại cũng không ít.

– Kế tiếp ngươi có sắp xếp gì không?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói với Lục Lâm Thiên.

– Chuyện này ta phải suy nghĩ kỹ.

Lục Lâm Thiên hơi do dự rồi nói. Hiện tại động tác kế tiếp của Phi

Linh môn phải suy nghĩ thật kỹ. Tuy rằng thực lực hiện tại của Phi Linh môn tăng mạnh, thế nhưng nếu động phải giới hạn của Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang có lẽ Phi Linh môn sẽ ngay lập tức gặp phải tai ương ngập đầu. Phi Linh môn muốn phát triển vậy thì phải để ý tới những quái vật lớn này.

Hai người sau khi đàm luận một chút Lục Lâm Thiên mới rời đi. Sau khi trở lại căn phòng của mình, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện. Hô hấp chậm rãi, quanh thân lập tức được bao phủ bởi một vòng quang tráo vô hình.

Sáng sớm. Lúc này đang là mùa đông, sắc trời mông lung, tia sáng ban mai xuất hiện. Mùa đông, sáng sớm cũng không có chim chóc bay ngang qua. Trong không gian tràn ngập sương mù cùng với những cơn gió lạnh thổi qua.

Sâu trong Phi Linh sơn cây cối trụi lủi, dập dờn trong gió. Gió lạnh thổi qua bốn phía. Thế nhưng lúc này mới sáng sớm lại có một thân ảnh màu xanh xuất hiện.

Ông.

Thủ ấn trong tay người này khẽ biến hóa rồi đột nhiên phía sau lưng vang lên thanh âm như sấm rền. Thanh âm này du dương trầm thấp, lập tức phía sau lưng hắn xuất hiện một đạo lưu quang màu xanh. Trong đạo lưu quang này có một cỗ năng lượng đáng sợ đang ba động, bắt đầu dâng trào.

Tiếp theo, phía sau người này có một đôi cánh màu xanh xuất hiện. Cả đôi cánh tràn ngập lưu quang màu xanh không ngừng lưu chuyển, bốn phía đôi cánh này không gian như vặn vẹo, một cỗ uy áp mạnh mẽ bắt đầu nhanh chóng lan tràn.

Đây là một đôi cánh màu xanh rộng chừng hai thước, hai cánh cùng với lưng tạo thành hình tam giác. Bên trên có từng chiếc lông được sắp xếp vô cùng đặc thù. Mỗi một chiếc lông đều có năng lực xoay tròn, phía dưới đôi cánh còn có lợi thứ sắc bén. Hai cánh mở rộng, kình khí bắn ra bốn phía xuyên thấu không gian. Khiến cho sóng gợn trong không gian lan tràn về bốn phía.

Mà hai cánh này hoàn toàn giống như hoàng kim tạo thành, sáng bóng, hoàn mỹ không chê vào đâu được. Tràn ngập linh động, một cỗ khí tức tràn ngập từ trên đôi cánh xuất hiện khiến cho trong lòng không khỏi chấn động. Hai cánh hơi rung động là có thể xuyên qua không gian, giống như là có thể phá vỡ không gian vậy.

– Lên.

Người này khẽ quát một tiếng, hai cánh liền mở rộng. Thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện ở giữa không trung. Cỗ lực lượng nâng lên này tuyệt đối không phải là Phong Chi dực có thể làm được. Phong Chi dực chỉ có thể bay lướt qua mà thôi. Mà lúc này đôi cánh màu xanh hoa lệ này hoàn toàn có thể nâng cơ thể lên.

Sưu.

Hai cánh rung động, thân ảnh màu xanh trong nháy mắt xẹt qua giữa không trung. Trong lúc hai cánh rung động mang theo tiếng sấm rền quanh quẩn trong không trung. Mà lúc này thân ảnh màu xanh có đôi cánh phía sau này cũng giống như quỷ mị phi hành trong không trung. Tuy rằng lộ tuyến có chút lộn xộn, thế nhưng tốc độ lại nhanh như lưu quang.

Người thanh niên này đương nhiên chính là Lục Lâm Thiên. Sáng sớm Lục Lâm Thiên đã đi ra Phi Linh sơn luyện tập Huyễn Ảnh Thanh Vũ. Đây chính là một con bài chưa lật lớn của hắn, phải nhanh chóng thành thạo mới được.

Trong mấy ngày kế tiếp, Lục Lâm Thiên mỗi ngày đều ra tới Phi Linh sơn tu luyện. Có đôi khi lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính, có đôi khi lại luyện tập Huyễn Ảnh Thanh Vũ. Đồng thời Lục Lâm Thiên cũng bắt đầu tu luyện một bộ Linh kỹ Huyền cấp sơ giai.

Trong ba tầng của Đao Hồn kỹ, đối với Đao Hồn Tảm, Đao Hồn Quang Nhận Lục Lâm Thiên đều đã thi triển qua. Chỉ có tầng cuối cùng Đao Hồn Không Nguyên Diệt là chưa từng thi triển. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng nắm chắc việc thi triển thành công, thế nhưng vẫn chưa có cơ hội thi triển ra mà thôi.

Mà hiện tại, Lục Lâm Thiên cũng bắt đầu tu luyện một bộ Linh kỹ

Huyền cấp sơ giai lấy được từ nơi quỷ dị trong Vụ Tinh Hải, gọi là Linh Ba Thiên Hồn Lãng. Dựa theo tin tức trên ngọc giản mà nói, sau khi thi tu luyện thành công, lúc thi triển ra có thể dùng linh hồn công kích trực tiếp hóa thành linh hồn cuộn sóng bất ngờ công kích đối thủ. Uy lực mặc dù không phải cực kỳ bá đạo, thế nhưng liên miên không ngớt. Nếu như đối thủ bị cuốn vào trong đó muốn chạy thoát khỏi linh hồn công kích cũng không phải là chuyện đơn giản.

Trong lúc Lục Lâm Thiên tu luyện, Thái Âm Yêu Thỏ lần thứ hai đột phá tới lục giai trung kỳ. Lục Tâm Đồng tại ngày thứ tư sau khi Lục Lâm Thiên trở về cũng xuất quan. Sau khi dùng Vũ Linh thánh quả nàng cũng chiếm được không ít chỗ tốt. Mà khí tức trên người cũng đã gần đạt tới Linh Suất nhất trọng đỉnh phong. Có lẽ đột phá Linh Suất nhị trọng cũng không mất bao lâu nữa.

Chương 964: Hoa Đào tứ quan (1)

Lục Tâm Đồng nhìn thấy Huyễn Ảnh Thanh Vũ của Lục Lâm Thiên cũng vô cùng kinh ngạc, ước ao không ngừng.

Thời gian cứ như vậy trôi qua. Trong lúc tu luyện thời gian trôi qua cực kỳ nhanh chóng. Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy buồn chán. Tu luyện Linh Ba Thiên Hồn Lãng và Huyễn Ảnh Thanh Dực cũng không phải là chuyện trong thời gian ngắn có thể làm được. Chỉ là cũng không phải quá khó khăn, chỉ cần thời gian mà thôi.

Coi như là tu luyện Linh Ba Thiên Hồn Lãng lúc này đối với Lục Lâm Thiên mà nói, cũng không có độ khó khi tu luyện quá lớn, hoàn toàn chỉ cần thời gian luyện tập.

Hai mươi ngày sau, tại một đình viện tinh xảo trong đám kiến trúc liên miên, Lữ Chính Cường đặt tay vào một ngọc giản, sắc mặt biến hóa bất định. Một lát sau không nhịn được mà cười ha hả.

– Ha ha, hảo tiểu tử, quả thực rất khá.

– Cha, người cười gì vậy? Dường như còn có chút hài lòng.

Lữ Tiểu Linh nhẹ nhàng đi tới. Hôm nay nàng mặc một bộ cung trang, bên trên còn một chiếc áo choàng, đường cong linh lung lồi lõm hiển hiện, đồng thời lại có thêm vài phần quyến rũ, ưu nhã.

Mà lúc này Lữ Tiểu Linh đang ỷ ôi bên người một phụ nhân. Phụ nhân này mặc một bộ y phục hồng nhạt, lộ ra đường cong quyến rũ. Làn da trắng nõn, mái tóc dài buộc lại phía sau đầu. Vài lọn tóc đen rũ xuống trước ngực, dáng đi ung dung ôn nhu, khuôn mặt khẽ mỉm cười thế nhưng trong lúc vô hình lại tỏa ra uy áp.

– Linh nhi, con tới vừa lúc. Cha đang muốn nói cho con một tin tức tốt.

Lữ Chính Cường mỉm cười, thu hồi ngọc giản rồi nói.

– Có tin tức gì tốt? Cha, người nhanh nói xem.

Nghe thấy có tin tức tốt, Lữ Tiểu Linh lập tức có chút hứng thú, hai tay lập tức chuyển sang người Lữ Chỉnh Cường lay lay rồi hỏi.

– Linh Nhi, có tin tức tốt là lập tức không để ý tới mẫu thân nha.

Phụ nhân này mỉm cười, chậm rãi đi tới một cái ghế trong đình viện rồi nói.

– Mẫu thân, con không có nha. Con không phải đang hỏi cha xem có chuyện gì mà cười hài lòng như vậy sao?

Lữ Tiểu Linh lập tức làm nũng.

– Tiểu Linh, cha quyết định tự mình phát thiệp mời, để tiểu tử kia tới tham gia Hoa Đào Yến.

Lữ Chỉnh Cường mỉm cười rồi nói với Lữ Tiểu Linh.

– Cha, người nói thật sao?

Lữ Tiểu Linh tức thì há hốc mồm, dường như có chút ngoài ý muốn.

– Cha lừa gạt con bao giờ chưa? Tiểu tử kia quả thực có đủ tư cách tham gia Hoa Đào Yến.

Lữ Chỉnh Cường nói.

– Tin tức tốt gì chứ? Hắn tới hay không kỳ thực cũng không có quan hệ với con.

Vui vẻ qua đi, Lữ Tiểu Linh lập tức chu miệng, thế nhưng trên mặt không dấu được vẻ mừng rỡ.

– Nha đầu nhà ngươi, quên đi, vậy thì cha không mời hắn nữa.

Lữ Chỉnh Cường giả vờ nói.

– Cha.

Lữ Tiểu Linh dậm chân, hai mắt nhìn về phía Lữ Chính Cường.

– Được rồi, sợ phụ nữ các ngươi.

Phụ nhân mỉm cười nói với Lữ Chính Cường:

– Chính Cường, người chàng nói chính là Lục Lâm Thiên gần đây khá nổi danh đó sao?

– Mỹ Vi, chính là tiểu tử đó. Ta vừa nhận được tin tức, lúc này tiểu tử kia lại làm một chuyện vô cùng nổi danh. Còn khiến cho Hóa Vũ tông ăn quả đắng. Tâm trí bực này quả thực bất phàm.

Lữ Chính Cường nói với phụ nhân.

– Lẽ nào ý của chàng…. Chàng định gả Linh nhi cho hắn sao? Đừng quên Lục Lâm Thiên này đã có hôn ước với Vân Hồng Lăng của Vân Dương Tông. Không chỉ có như vậy. Từ tin tức thiếp nhận được. Lục Lâm Thiên vốn chính là một thiếu gia của gia tộc tam lưu trên trấn Thanh Vân. Còn có hôn ước với một nữ tử tên là Lục Vô Song, vừa nhìn là biết hạng người đào hoa, chuyện này thiếp không đồng ý.

Sắc mặt mỹ phụ này hơi đổi, lập tức nghiêm túc nói.

– Mỹ Vi, chuyện này ta cũng đã biết. Chỉ là đây là ý của Linh nhi, ta cũng đã gặp tiểu tử kia, quả thực không phải là người…

Lữ Chính Cường nhìn về phía Lữ Tiểu Linh rồi khẽ mỉm cười nói với phụ nhân này. Thế nhưng còn chưa nói xong đã bị phụ nhân cắt lời.

– Chính Cường, việc này thiếp không thể đáp ứng.

Phụ nhân này nói.

– Mẫu thân, tiểu lửa đào này… Lâm Thiên không phải là hạng người như vậy, người hiểu lầm rồi.

Khuôn mặt Lữ Tiểu Linh biến đổi nhanh chóng kéo tay phụ nhân, bắt đầu làm nũng.

– Linh nhi, Vương trưởng lão và Lưu trưởng lão đã nói với mẫu thân rồi. Tiểu tử kia không phải là người tốt, nha đầu nhà con quá đơn thuần, bị người khác lừa cũng không biết.

Phụ nhân nhíu mày nói với Lữ Tiểu Linh.

– Mẫu thân, Lâm Thiên không phải là người như vậy, hắn chưa từng lừa gạt con.

Lữ Tiểu Linh vội vã nói.

– Không lừa gạt con? Vậy cha con khổ sở như thế nào mới tìm được Thiên Sĩ Tuyết Sư làm tọa kỵ cho con sao lại thành tọa kỵ của hắn? Còn có việc của Quỷ Vũ Tông khi trước mẫu thân cũng nghe nói qua. Tiểu tử kia lợi dụng con khống chế Quỷ Vũ Tông, mẫu thân thấy tiểu tử này không phải là người tốt.

Phụ nhân nhướng mày nói.

– Mỹ Vi, chuyện này…

Lữ Chính Cường mở miệng, thế nhưng lại lập tức bị ngắt lời.

– Được rồi, cho dù cha con chàng có nói gì thiếp cũng không đồng ý.

Phụ nhân này nói.

Lữ Chính Cường bất đắc dĩ nhìn nữ nhi bảo bối của mình rồi nhún vai cười khổ. Chuyện này hắn cũng không có biện pháp, ai bảo chuyện này hắn không làm chủ được cơ chứ.

Lữ Tiểu Linh chu miệng, vẻ mặt không vui, thậm chí là có chút ủy khuất nói:

– Mẫu thân, cha đã nói Lâm Thiên không phải loại người như vậy.

Kỳ thực con cũng biết hắn lừa gạt con, thế nhưng con biết hắn không phải là người như vậy.

Nhìn Lữ Tiểu Linh, phụ nhân khẽ thở dài nói.

– Nha đầu ngốc này, thực sự sợ con rồi. Hơn nữa ngay cả cha con cũng không phân biệt nặng nhẹ. Ài.

– Mẫu thân, người không phản đối nữa?

Nghe phụ nhân nói vậy, Lữ Tiểu Linh lập tức vui mừng hỏi.

– Mẫu thân cũng không nói đồng ý. Thế nhưng phụ tử hai người đều tâng bốc tiểu tử kia, mẫu thân cũng chưa từng gặp mặt. Muốn Mẫu thân không phản đối cũng được, trên Hoa Đào yến nếu như tiểu tử có thể qua bốn quan của mẫu thân thì mẫu thân sẽ không phản đối. Nếu như không qua vậy thì cũng đừng trách mẫu thân.

Phụ nhân nói.

– Mẫu thân, vượt bốn quan của người sao có khả năng a. Người cố ý làm khó dễ hắn.

Lữ Tiểu Linh cả kinh nói.

– Yên tâm, mẫu thân sẽ không làm khó dễ hắn. Mẫu thân đã phát ra tin tức, trên Hoa Đào yến năm nay nếu như có vị thanh niên tài tuấn nào có thể thông qua bốn quan mẫu thân liền đem nữ nhi gả cho người đó. Nhiều người như vậy sao mẫu thân lại làm khó hắn được cơ chứ.

Phụ nhân mỉm cười nói.

– Mỹ Vi, nàng phát ra tin tức lúc nào? Sao ta lại không biết?

Lữ Chính Cường ngạc nhiên, chuyện này hắn cũng không biết.

– Phụ tử các người gạt thiếp sao thiếp lại không thể giấu chuyện này với hai người cơ chứ. Nói chung nếu muốn thiếp đồng ý tiểu tử kia vậy thì phải xem bản lĩnh của hắn.

Phụ nhân nói.

– Mẫu thân, sao người lại làm như vậy, vạn nhất có người khác thông qua bốn quan của người thì con phải làm sao bây giờ?

Lữ Tiểu Linh dậm chân nói.

Chương 965: Hoa Đào tứ quan (2)

– Con à, bốn quan của mẫu thân sao lại dễ dàng như vậy. Hơn nữa cửa cuối cùng mẫu thân tự mình trấn thủ thì mới không làm ủy khuất nữ nhi của mẫu thân được.

Phụ nhân cười yếu ớt. Trong ánh mắt hiện lên sự giảo hoạt.

– Tiểu Linh, mẫu thân con muốn khảo nghiệm tiểu tử kia. Cha nghĩ cũng cần phải làm như vậy. Nữ nhi của Lữ Chính Cường ta cũng không thể để tiểu tử kia dễ dàng lấy như vậy được.

Ánh mắt Lữ Chính Cường biến đổi, lập tức mỉm cười nói.

– Mẫu thân, vậy thì người cũng đừng quá làm khó hắn nha.

Lữ Tiểu Linh nhìn thấy Lữ Chính Cường cũng đã đồng ý chỉ có thể bất đắc dĩ nói.

– Nếu như hắn có bản lĩnh thông qua bốn quan của mẫu thân, mẫu thân muốn làm khó hắn cũng không được.

Phụ nhân mỉm cười, liếc mắt nhìn Lữ Chính Cường nói:

– Khi trước cha con cầu hôn mẫu thân cũng phải qua bốn quan đó.

Trong Phi Linh sơn, không biết từ khi nào thiên địa một mảnh trắng xóa, tuyết rơi không ngừng. Bốn phía như được trang trí bởi một tấm vải trắng, từng bông tuyết rơi xuống mặt đất nhìn qua vô cùng có ý vị.

Toàn bộ núi ngon lúc này tràn ngập màu trắng. Bông tuyết không ngừng rơi xuống mang theo cảm giác lạnh lẽo bao phủ tất cả. Toàn bộ không gian lúc này tràn ngập màu trắng.

Sưu Sưu.

Ngay trong không gian trắng xóa lúc này có thể sấm rền vang lên. Một đạo lưu quang màu xanh nhanh như thiểm điện xuyên thấu không gian rồi xẹt qua không trung lưu lại một đưởng cong ưu mỹ. Thân ảnh vô cùng bất định, mở ảo, giống như lưu tinh xuyên qua không gian trắng xóa này.

Tốc độ được đẩy cao, tiếng sấm rền càng lúc càng lớn, thân ảnh kia càng giống như thiểm điện chợt lóe, thân thể chợt biến mất rồi xuất hiện ở phía xa.

Sưu Sưu.

Mà lúc này hai đạo lưu quang đột nhiên xuất hiện rồi lập tức theo sau lưu quang màu xanh. Dường như đang toàn lực đuổi theo, thế nhưng dù làm cách nào cũng không thể đuổi kịp.

– Tốc độ như vậy trong Vũ Suất không ai có thể địch lại.

Trong núi non, trên một đỉnh núi trắng xóa có hai thân ảnh xinh đẹp xuất hiện. Dưới không gian trắng xóa này càng khiến cho hai nàng trở nên thoát tục, chính là Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Bạch Linh. Ngoài ra còn có Lục Tâm Đồng, Tiểu Long và Thiên Sí Tuyết Sư, Nghịch Lân Yêu Bằng.

– Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân dường như dùng toàn lực cũng không thể đuổi kịp ca ca.

Luc Tâm Đồng nhìn theo ba đạo thân ảnh đang truy đuổi nhau trên bầu trời rồi nói. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn lúc này không khỏi vui vẻ.

– Không sai, Vũ linh khí phi hành Địa cấp không phải là vật phàm. Mặc kệ là ai, nếu như có Huyễn Ảnh Thanh Dực này mà nói muốn giết người có tu vi đồng cấp quả thực là chuyện vô cùng dễ dàng.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh thấp giọng nói.

– Chưởng môn, chúng ta không đuổi kịp người, chúng ta chịu thua.

Trong bầu trời, hai đạo lưu quang thu liễm lại, chính là Thanh Hỏa lão quỷ cùng cùng với Lộc Sơn lão nhân. Hai người nhìn về phía trước, bốn mắt nhìn nhau lúc này tuyệt đối chấn động. Loại tốc độ này quả thực khiến cho bọn họ không nói được lời nào.

– Thu.

Một tiếng sấm rền vang lên. Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trên bầu trời, kình khí khiến cho không gian vặn vẹo. Một cỗ khí tức chấn động nhân tâm đang tràn ra khiến cho Thanh Hỏa lão quỷ cùng với Lộc Sơn lão nhân bị áp chế tuyệt đối.

– Chúc mừng chưởng môn thu được bảo vật.

Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân nói.

– Hai vị cung phụng, tốc độ vừa rồi của hai người cũng không kém ta bao nhiêu.

Lục Lâm Thiên khẽ nói. Tâm thần thu lại, Huyễn Ảnh Thanh Vũ lập tức thu vào trong đan điền. Thời gian một tháng hắn đã thành tạo thi triển Huyễn Ảnh Thanh Vũ.

– Chưởng môn, người cứ nói đùa. Chúng ta đã dùng gần như toàn lực thế nhưng cũng khó đuổi theo được.

Lộc Sơn lão nhân nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đối với tốc độ của Huyễn Ảnh Thanh Vũ vô cùng thỏa mãn. Đặc biệt phối hợp với Phù Quang Lược Ảnh thì tốc độ quả thực như hổ thêm cánh. Bảo vật như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên lúc này càng ngày càng thích.

– Chưởng môn.

Phía xa có một tiếng kêu vang lên. Lúc này có một thân ảnh xinh đẹp lăng không mà tới, đường cong linh lung mê người khiến cho trong đầu không khỏi sinh ra những ý nghĩ khác thường.

– Hoa phó đường chủ, có chuyện gì mà gấp gáp như vậy?

Lục Lâm Thiên lắc mình đáp xuống phía dưới nhìn Hoa Mãn Ngọc đang đi tới rồi nói.

– Hồi bẩm chưởng môn, Linh Thiên môn phái người tới phát thiếp mời.

Hoa Mãn Ngọc đưa cho Lục Lâm Thiên một thiếp mời màu vàng, vừa nhìn đã biết không phải là vật phàm.

– Ô.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc rồi lập tức mở thiếp mời trong tay ra. Ánh mắt đảo qua lập tức mỉm cười.

– Lâm Thiên, Linh Thiên môn này sao tự dưng lại phát thiệp mời tới?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hỏi.

– Oánh tỷ, tỷ nhìn xem.

Lục Lâm Thiên đưa thiếp mời cho Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

– Hóa ra là Đào Hoa yến của Linh Thiên môn, không nghĩ tới Linh Thiên môn cũng mời Phi Linh môn chúng ta tham gia, quả thực khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh mở thiếp mời ra xong lập tức mỉm cười nói.

– Oánh tỷ, lẽ nào tỷ cũng biết Đào Hoa yến này?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Đào Hoa yến của Linh Thiên môn không phải bình thường. Ngay cả thế lực nhị lưu như Quỷ Vũ Tông, Nam Hải môn, Tầm Vũ động cũng không có tư cách tham gia. Thế lực có tư cách tham gia chỉ ít cũng phải là thế lực nhất lưu như Thiên Tinh tông, Thiên Quỷ tông.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Lục Lâm Thiên nhíu mày. Đào Hoa yến này Lữ Tiểu Linh từng nói hắn nhất định phải tới, mà lần này Lữ Chính Cường cũng tự mình phát thiệp mời, ý nghĩa quả thực không giống khi trước. Lần trước Lữ Chính Cường không mời hắn nhưng hiện tại lại phát thiệp mời đến, xem ra có chút không bình thường.

– Lẽ nào ngươi không định đi sao?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đang nhíu mày, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh khẽ hỏi.

– Đi, đương nhiên là đi. Không đi sao được.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nói. Đây là chuyện hắn từng đáp ứng với Lữ Tiểu Linh, nếu như lần này không đi Linh Thiên môn có lẽ cô nàng này không bao lâu nữa sẽ giết tới cửa Phi Linh môn.

– Ca ca đi tới gặp Tiểu Linh tỷ sao? Muội cũng muốn đi.

Lục Tâm Đồng lập tức hứng thú nói.

– Được. Lần này Tâm Đồng có thể đi.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi lập tức đáp ứng.

Trong mật thất ở hậu sơn Phi Linh môn. Lúc này trong sơn động đang tràn ngập khói độc. Một thân ảnh hoàn toàn ngập trong dược đỉnh. Trong dược đỉnh này đầy ắp màu đen, năng lượng cuồng bạo từ đó không ngừng tràn ra. Ngay cả tường đá chung quanh cũng bị nhuộm thành màu đen.

– A!.

Thân ảnh trong dược đỉnh thi thoảng kêu thảm một tiếng. Toàn thân ngập trong dược đỉnh chỉ có một cái đầu hiện ra. Thế nhưng khuôn mặt lúc này cũng là màu đen, không khó nhìn ra người này chính là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Trên mặt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lúc này mạch máu bành trường, giống như có máu đen lưu động, nhìn từ ngoài vào giống như có thứ gì đó nhúc nhích trên bộ mặt, quanh thân được hắc vụ bao phủ, nhìn qua vô cùng quỷ dị.

Chương 966: Thiệp mời của Linh Thiên môn

Trong tay Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, từng đạo thủ ấn được biến hóa. Không ngừng hấp thu năng lượng trong dược đỉnh, mà lúc này đã tới thời khắc quan trọng nhất.

Sưu.

Khi Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh toàn thân đen kịt nhảy ra khỏi dược đỉnh thì lập tức khoanh chân ngồi xuống. Một cỗ khí tức bàng bạc từ trong cơ thể tràn ra.

Thời gian tiếp tục trôi qua, động tĩnh trong mật thất cũng không có ai biết được.

Trong đại điện Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên đang ngồi ở đó. Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, còn có Thiểm Điện Báo Ngô Dũng gần đây mới gia nhập, các đường chủ, trưởng lão, hộ pháp đều có mặt.

Các đường nhanh chóng bẩm báo sự phát triển trong mấy tháng vừa qua, toàn bộ trưởng lão và hộ pháp của Phi Linh môn lúc này mới biết được hiện tại thực lực của Phi Linh môn thế nào, cả đám đều vô cùng kinh ngạc.

Nói chung, trong khoảng thời gian này Phi Linh phát triển rất nhanh, chung quanh sơn mạch Vụ Đô cũng không có thế lực nào có thể ngăn cản Phi Linh môn. Thế nhưng nếu như phát triển tiếp sẽ động chạm với những thế lực khác.

– Chưởng môn, gần đây ở ngoài Cửu Hoa Sơn chúng ta gặp phải một chút phiền toái nhỏ. Có một môn phái là Tinh Hà môn gần đây luôn kiêu ngạo, ngăn cản Phi Linh môn chúng ta.

Hoa Mãn Ngọc nói.

– Tinh Hà môn này có địa vị như thế nào?

Lục Lâm Thiên nhướng mày, dường như nhớ tới cái gì đó. Lúc đi tới Vụ Tinh hải hắn lấy được một quyển vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, dường như đã nghe tới tên Tinh Hà môn này.

– Chưởng môn, Tinh Hà môn này thật ra không có địa vị gì lớn. Nhưng vốn cũng không kém Quỷ Vũ Tông trước đây bao nhiêu, không thuộc về Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn. Cho nên nếu suy xét thì quả thực so với Quỷ Vũ Tông còn kém hơn. Trong môn có ba Vũ Suất, thực lực mạnh nhất chính là Lưu Tinh Hà, nghe nói đã tới Vũ Suất cửu trọng.

Hoa Mãn Ngọc nói.

– Tinh Hà môn.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, ánh mắt đảo qua đại điện rồi nói.

– Chư vị, không biết việc Tinh Hà môn này chư vị có ý kiến gì không?

– Chưởng môn, đám người Tinh Hà môn dám ngăn cản Phi Linh môn vậy thì trực tiếp diệt môn đi.

Thanh Hỏa lão quỷ lớn tiếng nói.

– Diệt chỉ là hạ sách. Thực lực Tinh Hà môn cũng không yếu. Phi Linh môn ta tuy rằng không sợ nhưng nếu bọn chúng liều mạng cũng sẽ tạo thành thương vong với chúng ta.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Thanh Hỏa cung phụng, Lộc Sơn cung phụng, lần này hai người đi cùng với Vũ đường tới đó một chuyến. Tận lực thu phục, nếu như không thể thu phục Tinh Hà môn vậy thì trực tiếp diệt.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vâng, chưởng môn.

Thanh Hỏa Lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân đáp.

– Ngô trưởng lão, thương thế của ngươi thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào Thiểm Điện Báo Ngô Dũng.

– Chưởng môn, thương thế đã không còn trở ngại gì nữa rồi.

Chữa thương tròn một tháng, mặc dù thương thế nặng thế nhưng dùng một khỏa đan dược lục phẩm cao giai cũng đã khôi phục được kha khá.

– Vậy thì lần này Ngô trưởng lão và hai vị cung phụng cùng nhau đi tới đó đi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vâng, chưởng môn.

Ngô Dũng đáp. Ánh mắt nhìn mọi người trong Phi Linh môn, đặc biệt là sáu đường khác khiến cho hắn có chút thất kinh. Lúc này hắn mới tin tưởng lời nói khi trước của hai người Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân.

– Báo.

Đột nhiên ngoài đại điện có đệ tử Phi Linh môn đi vào.

Dưới ánh mắt ẩn ý của Lục Lâm Thiên Hoa Mãn Ngọc lập tức đi ra đại điện. Đệ tử kia nói xong nhanh chóng rời đi.

– Chưởng môn. Là người ở cửa hàng Phi Linh môn chúng ta muốn gặp chưởng môn.

Hoa Mãn Ngọc lập tức đi vào trong đại điện rồi nói.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười lập tức nói:

– Chư vị có thể rời đi, Lộc Sơn cung phụng, Thanh Hỏa cung phụng, Ngô trưởng lão, ba người trước tiên đi giải quyết việc Tinh

Hà môn đi.

– Vâng, chưởng môn.

Mọi người đáp rồi lập tức lui xuống.

– Chưởng môn, người của Vân Dương Tông tới đây có lẽ vì trấn Thiên Tinh.

Mọi người tản đi, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cười nhạt nói.

– Có lẽ bọn họ cũng không nhịn được nữa.

Lục Lâm Thiên cười nói. Lúc này hắn đã sớm biết được, sau khi đem trấn Thiên Tinh giao cho người của Vân Dương Tông Phi Linh môn bốn phía đều vây quanh, đồng thời dược liệu đều bị phong tỏa. Hoàn toàn khiến cho trấn Thiên Tinh thành một trấn đơn độc. Hiện tại trấn Thiên Tinh có lẽ so với trấn Đoàn Sơn trước đây cũng không khác bao nhiêu. Khắp nơi đều là cảnh tiêu điều. Người Vân Dương Tông càng không thể phát triển.

– Lục chưởng môn đã lâu không gặp. Không ngờ thực lực của chưởng môn càng ngày càng mạnh, chúc mừng, chúc mừng.

Một lát sau Hoa Mãn Ngọc dẫn một người đi tới đại điện, chính là Lôi trưởng lão của Vân Dương Tông.

– Bên ngoài sơn môn nhiều tai mắt, tiểu tử không thể đi ra nghênh tiếp mong Lôi trưởng lão lượng thứ.

Lục Lâm Thiên khẽ thi lễ rồi cười nói.

– Lục chưởng môn khách khí rồi.

Ánh mắt Lôi trưởng lão nhìn vào Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lập tức hành lễ:

– Tham kiến Bạch cung phụng, Bạch cung phụng càng ngày càng trẻ đẹp a.

– Lôi trưởng lão nói đùa, mời ngồi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Sau khi hàn huyên một phen Lôi trưởng lão mới ngồi xuống. Sắc mặt hơi đổi nói:

– Lục chưởng môn, ngươi cũng không nên làm quá như vậy a.

– Ồ, Lôi trưởng lão có ý gì vậy? Tiểu tử không hiểu gì hết?

Lục Lâm Thiên cố tình kinh ngạc nói.

– Lục chưởng môn, Vân Dương Tông, Phi Linh môn tính ra cũng là người một nhà, chúng ta người ngay không nói chuyện quanh co. Hiện tại trấn Thiên Tinh nay không bằng xưa. Nếu như Lục chưởng môn không hạ thủ lưu tình thì trấn Thiên Tinh coi như xong.

Lôi trưởng lão nhìn vào Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Ha ha.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Lôi trưởng lão nghiêm trọng rồi. Tình hình gần đây của trấn Thiên Tinh ta cũng nghe một chút, không ngờ Lôi trưởng lão lại tới Phi Linh môn. Nếu tiểu tử có thể xuất lực đương nhiên sẽ tận lực. Vân Dương Tông và Phi Linh môn dù sao cũng là người một nhà.

– Vậy đa tạ Lục chưởng môn rồi.

Lôi trưởng lão nở nụ cười nói.

– Lôi trưởng lão, trấn Thiên Tinh muốn khôi phục được cảnh tượng trước đây là chuyện không hề dễ dàng. Như vậy đi, ta sẽ sắp xếp cửa hàng của Phi Linh môn tiến vào trấn Thiên Tinh. Hơn nữa, gần đây Phi Linh môn ta và Thanh Phong môn có chút khúc mắc, có lẽ Lôi trưởng lão cũng biết. Cho nên vì không để trấn Thiên Tinh bị liên lụy ta sẽ phái ra một ít đệ tử tiến vào chiếm giữ trấn Thiên Tinh, không biết ý Lôi trưởng lão ra sao?

Lục Lâm Thiên nói.

– Chuyện này…

Lôi trưởng lão vừa mới vui mừng lập tức sắc mặt xấu xỉ. Hiển nhiên hắn hiểu chuyện chiếm giữ này không phải là ngày một ngày hai.

– Lục chưởng môn, cửa hàng Phi Linh môn có thể tiến vào. Thế nhưng trấn Thiên Tinh Vân Dương Tông chúng ta cũng có thể bảo vệ. Nào dám làm phiền Lục chưởng môn. Ý tốt này của Lục chưởng môn ta xin nhận.

Lôi trưởng lão cắn răng nói. Để người Phi Linh môn tiến vào trấn Thiên Tinh, khi đó trấn Thiên Tinh là của ai, không cần nói cũng rõ.

Chương 967: Đông lão đột phá (1)

– Đều là người một nhà sao lại phiền phức như vậy. Nếu như Lôi trưởng lão không cho ta xuất lực ta đây cũng không cần phải để cửa hàng Phi Linh môn tiến vào trấn Thiên Tinh a.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, ý tứ trong đó không thể nghi ngờ chính là cảnh cáo. Không cho đệ tử Phi Linh môn tiến vào trấn Thiên Tinh vậy thì tiếp tục phong tỏa trấn Thiên Tinh.

Lục Lâm Thiên nói những lời này đương nhiên Lôi trưởng lão có thể hiểu rõ. Khuôn mặt mập mạp của hắn co quắp lại, dường như đang do dự.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lộ ra tiếu ý, không nói gì. Vị trí của trấn Thiên Tinh cực kỳ quan trọng. Hắn nhất định phải khống chế nó. Bằng không cũng chỉ có thể đem nó biến thành một trấn đơn độc.

– Được rồi, vậy thì làm phiền Lục chưởng môn vậy.

Lôi trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên thầm cắn răng đáp. Toàn thân có chút uể oải mang theo nụ cười khổ.

– Lôi trưởng lão khách khí rồi. Phi Linh môn và Vân Dương Tông chính là người một nhà.

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói.

Sau khi hàn huyên một lát, Lôi trưởng lão của Vân Dương Tông rời đi, dường như vô cùng bất đắc dĩ.

– Lâm Thiên, ngươi làm như vậy không sợ vị nhạc phụ kia của ngươi tới tìm ngươi tính sổ sao?

Lôi trưởng lão rời đi, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh mỉm cười nói.

– Vân Dương Tông là đại môn đại phái, sao lại tính toán với Phi Linh môn nho nhỏ như chúng ta chứ.

– Từ giờ cho tới Đào Hoa yến của Linh Thiên môn chỉ còn một tháng, ngươi cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư cũng cần hơn nửa tháng mới tới, ngươi đi chuẩn bị đi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Oánh tỷ, đợi mấy ngày nữa đã. Không biết Đông lão muốn đột phá cần bao lâu. Đã mấy tháng rồi a.

Lục Lâm Thiên nói.

– Cái này không ai có thể biết rõ, chỉ hy vọng hắn có thể nhanh đột phá.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Đợi mười ngày nữa, nếu như Đông lão thuận lợi đột phá thì lần này phiền Oánh tỷ cùng ta đi Linh Thiên môn một lần. Nếu như Đông lão không thể đột phá vậy thì cũng đành để Oánh tỷ trấn thủ Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, Đào Hoa yến của Linh Thiên môn đều mời những thế lực nhất lưu trong Cổ Vực, Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn, hắn còn không ít chuyện không rõ. Có Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh bên người, đương nhiên sẽ tiện hơn nhiều. Nhưng Phi Linh môn lại không thể không có người trấn thủ. Mọi chuyện cũng chỉ có thể chờ lão độc vật mau chóng đột phá.

– Đào Hoa yến có không ít thế lực hội tụ, nếu như ta đi cùng ngươi thì đỡ hơn một chút.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Vào ban đêm, sau một hồi tuyết rơi không ngừng, trời lạnh đã ấm dần lên, bất chợt đầu xuân đã tới.

Hậu sơn Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên chắp tay đứng đó, ánh mắt nhìn về phương xa. Tính thời gian đến Cổ Vực lần này bất tri bất giác cũng đã được một năm. Mẫu thân, Vô Song, Hồng Lăng không biết ở Vân Dương Tông sống như thế nào. Phi Linh môn thực lực tuy rằng không kém, thế nhưng trước mắt lại không thể nào chống lại Linh Vũ giới.

Trong lúc mơ hồ, Lục Lâm Thiên dường như có chút dự cảm, người của Linh Vũ giới chỉ sợ không lâu sau đó sẽ tới Phi Linh môn. Trong Vụ Tinh Hải hắn đã gặp được Lăng Thanh, hiện tại tên tuổi Phi Linh môn trong Cổ Vực cũng coi như có chút danh khí. Sợ rằng Linh Vũ giới rất dễ dàng có thể tìm được hắn. Vô Tự Thiên Thư là vật vô cùng quan trọng, người Linh Vũ giới tuyệt đối không thể buông tha.

– Ngây ngốc cả đêm, ngươi đang suy nghĩ gì vậy?

Một thân ảnh xinh đjep chậm rãi tới bên người Lục Lâm Thiên, mang theo một mùi thơm nhàn nhạt, y phục trắng như tuyết trong đêm tối càng trở nên siêu phàm thoát tục, người này chính là Bạch Linh.

– Ta đang suy nghĩ một chút.

Lục Lâm Thiên nhìn vào nữ tử yêu mị, lười biếng trước mắt, ánh mắt khẽ đổi.

– Ngươi đang nhớ tới Vô Song và Hồng Lăng sao?

Bạch Linh nhẹ nhàng cười, đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Ánh mắt này lại khiến cho Lục Lâm Thiên có chút thất thần.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Làm sao nàng lại tới đây? Tiểu Long đâu?

– Tiểu Long phải nhanh chóng tăng cường thực lực một chút để đi Linh Hoàng nhai cùng Tổ Yêu lâm, cho nên gần đây liều mạng tu luyện. Ta lại tĩnh tâm không được cho nên ra đây một chút.

Bạch Linh nói xong, ánh mắt từ người Lục Lâm Thiên dời đi, lạnh nhạt nhìn về mấy ngôi sao đang lập lòe trên bầu trời.

– Nàng sao vậy? Có chuyện gì sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Không có chuyện gì.

Bạch Linh nói.

– Lần trước chúng ta vào nơi quỷ dị kia ở Vụ Tinh Hải khiến cho ta nhận được một ít tin tức. Dường như trong đó cất dấu một bí một cực lớn. Thế nhưng tin tức của ta lại không được đầy đủ.

– Chỗ kia quả thực có chút quỷ dị.

Lục Lâm Thiên nói, bên trong địa phương quỷ dị kia có Vô Tự Thiên Thư, còn có Vũ Linh thánh quả. Loại địa phương như vậy đương nhiên sẽ còn bí mật khác. Chỉ là bằng vào thực lực bây giờ của hắn căn bản không có cách nào biết rõ bí mật bên trong. Có lẽ người của Nhất tông Nhất môn Nhất giáo Nhất trang cũng biết chút ít.

Hai người đứng ở phía sau núi, nhìn chăm chú vào không trung. Một lúc lâu sau Bạch Linh khẽ nói:

– Ta về đây. Ngươi cũng nghỉ ngơi sớm một chút.

Nhìn chăm chú vào bóng lưng Bạch Linh, mí mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên rồi lập tức khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính. Trực tiếp tiếp xúc với mặt đất khiến cho việc lĩnh ngộ thuộc tính thổ của Lục Lâm Thiên rõ ràng hơn một chút.

Theo sự lĩnh ngộ, trên khuôn mặt Lục Lâm Thiên lập tức được bao phủ bởi một vòng quang mang màu vàng.

Giờ phút này, cách đó không xa, ở giữa thiên địa có một cỗ năng lượng thiên địa vô hình đang bắt đầu hội tụ. Ban đầu cỗ năng lượng này cực kỳ mỏng manh, căn bản không có cách nào phát giác được. Thế nhưng lại đang lấy một tốc độ cực kỳ chậm chạp tăng lên.

Kế tiếp, Lục Lâm Thiên tiếp tục tu luyện lĩnh ngộ, đắm chìm bên trong tu luyện. Trong khoảng thời gian này Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được thực lực của mình đang tiến bộ không ngừng.

Phía sau núi, lúc này Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được trong mật thất nơi lão độc vật bế quan đã có chấn động. Dựa theo lời Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói, lão độc vật đã bắt đầu đột phá. Hiện tại có khả năng đang ngưng tụ Hồn anh.

Đối với Hồn anh, Lục Lâm Thiên đương nhiên cũng hiểu một chút, đột phá Vũ Vương cùng Linh Vương khác Vũ Suất Vũ Suất Linh Suất ở một chỗ chính là ngưng tụ Hồn anh. Hồn anh thực chất là linh hồn ngưng thành thể. Tới Vũ Vương cùng với Linh Vương, tới lúc bất đắc dĩ có thể khiến cho linh hồn li thể mà chạy. Đây cũng là chỗ tốt của việc ngưng tụ Hồn anh, sau khi ngưng tụ Hồn anh, linh hồn càng cường đại hơn.

Có thể ngưng tụ Hồn anh thì mới chính thức đặt chân vào cánh cửa Vũ Vương và Linh Vương, mà ngưng tụ Hồn anh đương nhiên cũng không phải là chuyện dễ dàng. Thường thường mười Vũ Suất đột phá Vũ Vương cuối cùng may ra chỉ có một người thuận lợi từ Vũ Suất đột phá lên Vũ Vương, tỷ lệ một phần mười đã là cực kỳ không tệ rồi.

Chương 968: Đông lão đột phá (2)

Tuy nói lão độc vật đã dùng qua Vũ Linh thánh quả, đồng thời bản thân cũng có chút nắm chắc. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng vẫn lo lắng, những ngày này hắn vô cùng khẩn trương.

Chín ngày tiếp theo trôi qua, dưới sự dẫn đầu của Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân Tinh Hà môn cũng không chống đỡ được bao lâu. Lưu Tinh Hà muốn chạy trốn cũng không khó, thế nhưng cũng không thể ném lại Tinh Hà môn cho nên cuối cùng dưới sự khuyên bảo của Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ lựa chọn quy thuận Phi Linh môn.

Trong đại điện Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên đánh giá Lưu Tinh Hà, người này chừng thất tuần, dáng người gầy gò, trên mặt sáng bóng, ít nếp nhăn giống như là năm mươi tuổi vậy. Một thân y phục màu tím trên người nhìn qua vô cùng có khí thế. Hai mắt híp lại bắn ra tinh quang.

Theo Lục Lâm Thiên biết, Tinh Hà môn này là do một tay Lưu Tinh Hà tạo ra. Trong thời gian mấy chục năm đã nhảy lên thế lực nhị lưu, quả thực cực kỳ không dễ. Đủ để chứng minh người này không phải là bình thường.

– Bái kiến chưởng môn.

Lưu Tinh Hà cũng đang đánh giá Lục Lâm Thiên rồi hành lễ.

– Miễn lễ, nghe Thanh Hỏa cung phụng và Lộc Sơn cung phụng nói các hạ nguyện ý gia nhập Phi Linh môn ta. Phi Linh môn ta vô cùng hoanh nghênh, về sau mọi người chính là người một nhà.

Lục Lâm Thiên đối với Lưu Tinh Hà này cũng không có bao nhiêu nhiệt tình, ánh mắt lập tức chuyển về phía Thiểm Điện Báo Ngô Dũng nói:

– Ngô trưởng lão, lần này vất vả cho trưởng lão rồi. Ta nghe Thanh Hỏa cung phụng nói Ngô trưởng lão lần này xuất lực không ít. Phi

Linh môn ta có công thì sẽ thưởng, có tội sẽ phạt. Một khỏa Vũ Linh thánh quả cùng với hai bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai này hiện tại là của Ngô trưởng lão.

Nói xong, trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện một đám quang mang bao bọc một hộp ngọc cùng với vũ kỹ Huyền cấp sơ giai thuộc tính phong đưa tới trước người Thiểm Điện Báo Ngô Dũng.

Thiểm Điện Báo Ngô Dũng đưa tay tiếp nhận hai bộ vũ kỹ cùng với hộp ngọc, dường như còn chưa lấy lại được tinh thần. Ánh mắt nhìn vào năng lượng chấn động trên hai bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai. Quả thực đúng là vũ kỹ Huyền cấp sơ giai, vũ kỹ đẳng cấp này đối với một tán tu như hắn mà nói tuyệt đối khó kiếm, vô cùng quý trọng. Thế nhưng không ngờ hiện tại lại nhận được hai bộ.

– Vũ Linh thánh quả, chưởng môn. Bên ngoài đồn rằng sau khi sử dụng có thể tăng thêm năm thành cơ hội đột phá Vũ Vương đúng không?

Mở hộp ngọc ra, cảm nhận một cỗ năng lượng chấn động, vẻ mặt Thiểm Điện Báo Ngô Dũng kích động nói.

– Đúng vậy. Vũ Linh thánh quả này sau khi sử dụng có thể tăng thêm năm thành đột phá Vũ Vương.

Đối với sự kinh ngạc của Thiểm Điện Báo Ngô Dũng Lục Lâm Thiên cũng không kỳ quái. Loại bảo vật này cũng chỉ có Vân Dương Tông có mà thôi. Mà mỗi một lần chỉ dành cho những người nổi bật trong đệ tử thân truyền. Bên ngoài không ai có thể đạt được.

– Đa tạ chưởng môn ban thưởng.

Thiểm Điện Báo Ngô Dũng lập tức kích động hành lễ. Hắn thật không ngờ gia nhập Phi Linh môn mới được ít ngày mà có thể nhận được bảo vật này. Tăng năm thành đột phá Vũ Vương, đây chính là chuyện mà tất cả Vũ Suất mộng tưởng. Không thể nghi ngờ so với vũ kỹ Huyền cấp sơ giai còn quý trọng hơn nhiều.

Lúc này hắn đã tin lời nói của Thanh Hỏa lão quỷ và Lộc Sơn lão nhân, sớm biết gia nhập Phi Linh môn có chỗ tốt bực này, ngay từ đầu hắn đã trực tiếp yêu cầu gia nhập.

Lưu Tinh Hà nhìn Vũ Linh thánh quả trong tay Thiểm Điện Báo Ngô Dũng vô cùng kinh ngạc. Thậm chí còn khẽ nuốt nước bọt một cái. Vũ Linh thánh quả, đối với tất cả Vũ Suất mà nói, quả thực có lực hấp dẫn trí mạng.

Hết thảy chuyện này Lục Lâm Thiên đều nhìn thấy, hắn mỉm cười nói:

– Lưu chưởng môn, ngươi có thể đem Tinh Hà môn gia nhập Phi Linh môn ta coi như cũng lập đại công. Tự nhiên ta cũng không bạc đãi ngươi. Về sau Lưu chưởng môn sẽ là vị cung phụng thứ năm của Phi Linh môn. Về phần khác, sau khi Lưu cung phụng lần nữa lập công cho Phi Linh môn tất có trọng thưởng.

– Đa tạ chưởng môn.

Lưu Tinh Hà vốn thấy Lục Lâm Thiên đối với bản thân mình dường như không quá để ý cho nên nội tâm vô cùng lo lắng. Lúc này nghe thấy mình có thể trở thành cung phụng của Phi Linh môn đương nhiên hắn hiểu điều này đại biểu cho cái gì. Chức vị cung phụng đã là cực cao, phỏng chừng nếu như bản thân hắn có thể lập được một ít công lao thì Vũ Linh thánh quả này hắn nhất định cũng có được một phần. Hắn đã dừng lại ở Vũ Suất cửu trọng đã lâu. Nếu như có thể đạt được một khỏa Vũ Linh thánh quả thì cơ hội đột phá Vũ Vương sẽ lớn hơn.

Lục Lâm Thiên khẽ cười. Lưu Tinh Hà này một tay dựng lên Tinh Hà môn, cũng không phải là người bình thường. Đối với loại người này, chỉ sợ hắn muốn thật tâm thu phục chỉ sợ cũng không quá dễ dàng. Chỉ có thể từ từ thu phục mà thôi. Mà Lưu Tinh Hà mang theo Tinh Hà môn quy phục quả thực có công rất lớn. Giúp cho Phi Linh môn có thêm một Vũ Suất cửu trọng, đủ để trở thành cung phụng của Phi Linh môn. Về phần cao thấp thế nào dù sao cũng chỉ là con số mà thôi.

Mà chỗ tốt có thể cho Thiểm Điện Báo thế nhưng không thể cho Lưu Tinh Hà. Thiểm Điện Báo Ngô Dũng này đã ăn Phệ Huyết Hóa Cốt Đan, không dám phản bội. Thế nhưng lưu TInh Hà, Lục Lâm

Thiên không thể không đề phòng trước. Đến khi xác định hắn thật tâm quy hành thì ban thưởng cũng không muộn.

Phù.

Giờ phút này, cả đại điện rung động, mọi người trong đại điện biến sắc.

– Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì?

Chấn động đột nhiên xảy ra khiến cho mọi người kinh ngạc không ngớt. Mà Lục Lâm Thiên, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn nhau rồi lập tức lắc mình rời khỏi đại điện.

Ánh mắt mọi người trong đại điện nhìn nhau mang theo sự kinh ngạc rồi lập tức đi theo.

Phù.

Mặt đất một lần nữa run lên, mọi người lập tức nhìn vào hậu sơn Phi Linh môn. Lúc này cả hậu sơn như phong vân biến sắc. Một cỗ năng lượng bàng bạc khủng bố lúc này đã hội tụ trên không. Năng lượng tràn ngập trên không trung khiến cho người có thực lực thấp cảm thấy tim đập nhanh hơn vài lần. Giờ phút này một cỗ năng lượng trong thiên địa không ngừng hội tụ trong không trung. Từng đạo ánh mắt không ngừng chuyển về phía hậu sơn, mang theo sự kinh ngạc.

Lúc này tất cả mọi người đều không khó phát giác ra. Một cỗ khí tức mạnh mẽ, cực đoan đang tăng lên.

– Lão gia hỏa này đã bắt đầu đột phá.

Ánh mắt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn về phía hậu sơn, sau khi cảm nhận được khí tức kinh khủng kia lập tức vui mừng.

– Là Đông lão bắt đầu đột phá.

Cảm nhận cỗ khí tức này, Lục Lâm Thiên cũng vui vẻ nói.

– Chẳng lẽ là Đông Vô Mệnh bắt đầu đột phá sao?

Lộc Sơn lão nhân sững sờ rồi lập tức nói.

– Sưu Sưu.

Trên không trung, Bạch Linh, Thiên Độc Yêu Long, Tiểu Long cùng với Lục Tâm Đồng xuất hiện ở trong không trung, sắc mặt kinh ngạc rồi lập tức đáp xuống bên người Lục Lâm Thiên.

Chương 969: Thấy Trú Nhan đan

– Ca ca, sư phụ bắt đầu đột phá rồi sao?

Lục Tâm Đồng có chút kinh ngạc hỏi. Dù sao động tĩnh trên không trung quả thực quá lớn.

– Đúng vậy, sư phụ muội đã bắt đầu đột phá.

Lục Lâm Thiên nói. Lúc này một cỗ năng lượng thiên địa mênh mông giống như thủy triều lên, liên tục tiến vào hậu sơn.

Từ hậu sơn có một cỗ hắc vụ phóng lên trời mang theo khí tức cuồng bạo, giống như là núi lửa phun trào vậy. Cỗ hắc vụ này cực kỳ đậm đặc, phô thiên cái địa tỏa ra.

Mà hắc vụ đậm đặc này trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người nhanh chóng ngưng tụ thành một hư ảnh hình rồng. Mà hư ảnh này cùng với Thiên Độc Yêu Long cực kỳ giống nhau, thậm chí còn mang theo một cỗ uy áp nhàn nhạt.

– Ha Ha, không nghĩ tới máu của ta đối với hắn lại có tác dụng này.

Kinh ngạc qua đi, Thiên Độc Yêu Long cười lớn nói.

– Độc Long huynh, có chuyện gì xảy ra?

Lục Lâm Thiên có vẻ nghi hoặc hỏi Thiên Độc Yêu Long.

– Hắn lấy máu của ta đoán thể, tuy rằng không nhiều lắm. Bất quá trong lúc vô tình mang theo khí tức long tộc của ta. Loại tình huống này quả thực là hiếm thấy. Đối với thực lực cũng có không ít chỗ tốt.

Thiên Độc Yêu Long nói.

– Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên khẽ cười. Xem ra lão độc vật sẽ có một ít chỗ tốt ngoài ý muốn.

Sưu Sưu.

Hư ảnh hình rồng trên không trung lóe lên rồi biến mất. Lập tức năng lượng bàng bạc kia trút xuống, cả không trung lập tức vặn vẹo, năng lượng bàng bạc trực tiếp tiến vào một cỗ phía sau núi khiến cho cả không gian run rẩy.

Lúc này, ở sau núi có một cỗ khí tức mênh mông tràn ra. Khí tức này đem theo một cỗ linh hồn uy áp, ngay cả Vũ Suất cũng bị áp chế.

– Là khí tức của Linh Vương.

Cả giác cỗ khí tức này, ngay cả Lưu Tinh Hà mới gia nhập Phi Linh môn không được bao lâu cũng không hỏi hít sâu một hơi rồi lẩm bẩm nói. Cỗ khí tức này đã tới Linh Vương, hắn thật không ngờ tới mình vừa mới gia nhập Phi Linh môn chưa được bao lâu thì bên trong Phi Linh môn đã có người đột phá tới Linh Vương.

Phía sau núi Phi Linh môn, lúc này toàn bộ hậu sơn phong vân biến sắc. Năng lượng khủng bố đầy trời khiến cho cả không gian tràn ngập áp lực như sắp bị nghiền nát.

Phù.

Một lát sau, một đạo quang trụ đen kịt từ sau núi bắn thẳng lên trời rồi va chạm với năng lượng bàng bạc trong thiên địa. Năng lượng bàng bạc lập tức hóa thành hư vô tiêu tán trong thiên địa. Bầu trời lập tức khôi phục lại bộ dáng trước đây.

Sưu.

Ngay khi năng lượng trong thiên địa biến mất, một đạo thân ảnh màu đen phóng lên trên trời. Trên người tràn ngập khí tức mênh mông. Trong khí tức xen lẫn một cỗ linh hồn uy áp bàng bạc.

– Khí tức thật là khủng khiếp, đây là khí tức của Linh Vương sao?

Trong Phi Linh môn mọi người không khỏi kinh ngạc không thôi. Dưới sự áp chế tuyệt đối này khiến cho bọn họ không khỏi nghi hoặc.

Giờ phút này vô số đệ tử Phi Linh môn cũng tới sân rộng, vô số ánh mắt nhìn chăm chú lên không trung rồi bàn tán. Đối với đệ tử bình thường mà nói, cảnh tượng cùng với uy áp này khiến cho bọn họ vô cùng khiếp sợ.

– Lão gia hỏa này xem ra dùng máu huyết Thiên Độc Yêu Long và cây Mã Tiền ngàn năm rèn thể đã nhận được không ít chỗ tốt.

Đôi mắt xinh đẹp của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn chăm chú vào không trung rồi mỉm cười nói.

Khi tất cả năng lượng biến mất trong không trung, thân ảnh màu đen trên không trung lúc này càng ngày càng rõ ràng. Cuối cùng xuất hiện rõ ràng trong ánh mắt của mọi người.

Người này vẫn luôn nhắm chặt hai mắt. Rồi bất ngờ đôi mắt mở ra giống như quang mang, miệng thở ra một ngụm trọc khí. Bên trong trọc khí có một cỗ khói đen, trong đó sợ rằng cũng có không ít kịch độc.

– Ha ha.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cười lớn một tiếng, phát tiết cảm giác dễ chịu khoan khoái trong lòng, tiếng cười xuyên thấu không gian.

– Chúc mừng Đông cung phụng đột phá Linh Vương.

Mọi người thấy thế lập tức hô lớn.

– Sư phụ.

Thân ảnh Lục Tâm Đồng nhanh chóng đi tới bên người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh. Sư phụ đột phá, trong lòng nàng cũng cực kỳ cao hứng.

– Linh Suất.

Nhìn Lục Tâm Đồng, Thiểm Điện Báo Ngô Dũng cùng với Lưu Tinh Hà nhìn nhau vô cùng kinh hãi. Ai có thể nghĩ tới khí tức quanh người tiểu cô nương kia lúc này lại là Linh Suất.

Sưu.

Hai đạo thân ảnh đáp xuống, khí tức quanh người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lúc này đã được thu liễm lại. Thế nhưng trong lúc vô hình cũng khiến cho người khác bị áp chế.

– Đột phá là tốt rồi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói. Ánh mắt hiện lên sự mừng rỡ.

– Chúc mừng Đông lão đột phá.

Lục Lâm Thiên nói. Phi Linh môn có thêm một Linh Vương, thực lực lại đại tăng.

– Lần này phải cảm ơn ngươi rất nhiều.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nói. Sau đó lại nói với Thiên Độc Yêu Long:

– Đa tạ ân tặng máu của Độc Long huynh, nếu không quả thực ta không có biện pháp.

– Chút thành ý mà thôi.

Thiên Độc Yêu Long hào sảng nói. Một chút máu mà thôi đương nhiên chỉ là chút thành ý. Bất quá nếu không phải là người quen biết thì máu tươi trên người hắn, cũng là long huyết không thể tùy tiện cho được.

Sáng sớm đầu xuân, từng cơn gió nhẹ nhàng thổi qua mang theo sự khoan khoái. Trên bầu trời mang theo một màu xanh ngắt, từng dãy núi bên dưới mang theo vẻ xanh tươi, lại được từng lớp sương mù phủ lên nhìn qua vô cùng mê hoặc.

Trong không khí tràn ngập sương sớm giống như tầng lụa mỏng. Trong Phi Linh sơn mạch lúc này tràn ngập tiếng chim vang vọng. Phía sau núi, tiếng thác nước róc rách không ngừng vang lên bên tai.

Rống.

Trong hậu sơn Phi Linh môn, lúc này Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh lên rồi lập tức biến mất giữa không trung. Trên lưng nó lúc này chính là Lục Lâm Thiên xuất phát tiến về Linh Thiên môn, còn có Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, Bạch Linh.

Tiến về Linh Thiên môn, vốn Lục Lâm Thiên muốn mang theo Thiên Độc Yêu Long, thế nhưng dù sao Thiên Độc Yêu Long cũng là từ Vụ Tinh Hải mà ra. Người ở Vụ Tinh Hải nhìn thấy Thiên Độc Yêu Long cũng không ít, đến lúc đó vì tránh khỏi phiền toái cho nên Lục Lâm Thiên tìm một cái cớ để cho Thiên Độc Yêu Long ở lại Phi Linh môn. Có Thiên Độc Yêu Long cùng với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh ở lại Phi Linh môn Lục Lâm Thiên càng thêm yên tâm.

Về phần Nghịch Lân Yêu Bằng cùng với chúng yêu thú Lục Lâm Thiên cũng không mang theo. Để cho chúng nó bế quan tu luyện, tận lực đột phá.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên hỏi:

– Oánh tỷ, Đào Hoa yến của Linh Thiên môn này rốt cuộc là thứ gì?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh mỉm cười rồi nói:

– Đào Hoa yến này quả thực có địa vị vô cùng lớn. Có quan hệ với Linh Thiên môn. Linh Thiên môn trong Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn là dùng đan dược mà bài danh. Mà trong Linh Thiên môn phần lớn là Linh giả. Trong đó có không ít cường giả Linh giả. Đào Hoa yến này vốn là ngày mà Linh Thiên môn luyện chế một loại đan dược.

– Một loại đan dược?

Chương 970: Đến Linh Thiên môn (1)

Lục Lâm Thiên sửng sốt. Lập tức hỏi Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lần nữa:

– Bên trong Linh Thiên môn có trăm cây đào, mỗi lần trăm cây đào nở thì cảnh tượng vô cùng đồ sộ. Mà đan dược này có tên là Trú Nhan đan do Linh Thiên môn dùng hoa đào luyện chế ra. Sau khi dùng Trú nhan đan này có thể khiến cho dung nhan vĩnh viễn không gia nua. Cho dù là người có dung nhan già nua sau khi ăn vào cũng khiến cho càng ngày càng trẻ.

– Trú nhan đan này quả thực vô cùng kỳ diệu a. Không biết là thật hay giả.

Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ hứng thú. Không nghĩ tới lại có loại đan dược kỳ diệu như vậy. Có lẽ mặc kệ là nam hay nữ, đặc biệt là nữ nhân không có ai chống cự được với sự hấp dẫn của nó.

– Đương nhiên là thật, năm đó ta từng ăn vào một khỏa Trú nhan đan, cho nên mới có thể bảo trì bộ dáng như hiện tại.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn thấy Lục Lâm Thiên nghi hoặc khẽ mỉm cười nói.

– Trú Nhan đan này quả thực quá thần kỳ a.

Bạch Linh luôn luôn không nói chuyện lúc này cũng mở miệng nói. Ánh mắt nhìn vào Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh có chút kinh hãi.

– Khó tránh Oánh tỷ lại xinh đẹp như vậy. Tựa như thiếu nữ. Trú Nhan đan này quả thực thần kỳ.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh rồi nói. Trong lòng thầm nghĩ, Trú Nhan đan này nếu như có cơ hội thì hắn phải lấy thêm mấy khỏa, đưa cho mẫu thân, Vô Song, Hồng Lăng.

– Bớt nói nhảm đi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Tài liệu chủ yếu của Trú Nhan đan chính là hoa đào. Mỗi một năm khi hoa đào nở rộ thì sẽ thu thập tài liệu luyện chế Trú Nhan đan. Thế nhưng nghe nói mỗi một năm một trăm cây đào của Linh Thiên môn chỉ luyện chế được mười lăm khỏa Trú Nhan đan mà thôi. Dựa theo quy củ những năm qua, Linh Thiên môn sẽ đưa cho một ít thế lực nhất lưu trong Cổ Vực một khỏa Trú Nhan đan. Về phần những người khác muốn đoạt được một khỏa Trú Nhan đan mà nói thì quả thực là vạn kim khó cầu. Quan trọng hơn là chỉ có thế lực nhất lưu mới có tư cách nhận được Trú Nhan đan. Đây cũng là tượng trưng cho thân phận.

– Mỗi năm chỉ có mười lăm khỏa thôi sao?

Lục Lâm Thiên nhướng mày, xem ra hắn muốn lấy mấy khỏa Trú Nhan đan cơ hội cũng không lớn.

– Bởi vì Trú Nhan đan vô cùng được hoan nghênh bởi vậy có thể lấy được Trú Nhan đan cũng đại biểu cho một loại thân phận. Cho nên dần dần, mỗi lần Linh Thiên môn phát Trú Nhan đan liền dứt khoát đổi thành Đào Hoa yến. Mời tất cả các thế lực lớn đến hưởng các loại mỹ thực do hoa đào tạo thành, đồng thời còn có thể lấy được Trú Nhan đan. Bởi vì mời tất cả các môn phái lớn, cho nên Đào Hoa yến này các môn phái đều mượn cơ hội mang đệ tử tông môn tới đọ sức một phen, cũng khiến cho Đào Hoa yến trở nên náo nhiệt một chút. Thời gian càng dài, sau này đây cũng là một việc trọng đại trong Cổ Vực.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Hóa ra Đào Hoa yến là như vậy. Vừa được ăn vừa được mang về, không tệ.

Lục Lâm Thiên nói. Ánh mắt khẽ đảo, lập tức cười hắc hắc rồi nói với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh:

– Oánh tỷ, lúc trước tỷ nhận được Trú Nhan đan là từ đâu vậy?

– Tiểu tử nhà ngươi..

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Lúc trước ta ở bên trong Cổ Vực cũng coi như có danh khí, có người đưa Trú Nhan đan cho ta cũng không phải là chuyện kỳ quái.

– Đúng rồi Oánh tỷ, bên trong Linh Thiên môn này có một trưởng lão họ Văn, không biết tỷ có biết không?

Lục Lâm Thiên khi ở trong Vụ Tinh Hải đã từng nghe Văn trưởng lão của Linh Thiên môn hỏi qua Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cho nên vô cùng hiếu kỳ.

– Hắn à? Đương nhiên ta biết, lúc còn trẻ hắn đã từng cùng Lộc Sơn lão nhân truy cầu ta. Tên tiểu tử này, không biết từ nơi nào nghe được những chuyện này.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh bất đắc dĩ nhìn Lục Lâm Thiên rồi mỉm cười nói:

– Đúng rồi, mấy hôm trước Ám đường nhận được tin tức mới, trong khoảng thời gian này ngươi luôn tu luyện nên ta cũng không nói cho ngươi. Có lẽ ngươi còn chưa biết.

Nhìn nụ cười của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy có chút là lạ, hắn vội vàng hỏi:

– Oánh tỷ, tin gì vậy?

– Hiện tại bên trong Cổ Vực truyền ra tin tức. Đào Hoa yến lần này do chưởng môn phu nhân Linh Thiên môn đích thân lựa chọn con rể tương lai. Chỉ cần thanh niên tài tuấn nào có thể thông qua bốn quan là có thể ôm mỹ nhân về.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh như cười như không nói.

– Cái gì?

Lục Lâm Thiên quả thực có chút ngoài ý muốn. Tin tức này quả thực hắn không biết. Chưởng môn phu nhân Linh Thiên môn chọn lựa chọn con rể cũng không phải là giúp Lữ Tiểu Linh chọn chồng sao?

– Tin tức này không sai. Lần Hoa Đào yến này nếu như ngươi quả thực có tình với tiểu cô nương kia thì chỉ sợ sẽ gặp phiền phức lớn.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Mí mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, lần tới Linh Thiên môn này quả thực hắn không biết gì. Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

– Tính toán làm gì. Hành sự theo hoàn cảnh, tới Linh Thiên môn rồi nói sau.

– Tiểu tử ngươi cũng không phải khẩn trương, ta nói trước với ngươi một tin này. Mẫu thân Lữ Tiểu Linh gọi là Khâu Mỹ Vi. Nàng không phải là người bình thường. Nhớ ngày đó nàng cũng là một cường giả đại danh đỉnh đỉnh trong Cổ Vực gọi là Tứ Tuyệt Yêu Cơ, lại có chút giao tình với ta. Bất quá tuổi tác của Khâu Mỹ Vi này so với ta còn nhỏ hơn một chút, thế nhưng thực lực lại hơn xa ta. Có lời đồn thực lực của nàng tới bây giờ không thua kém Lữ Chính Cường bao nhiêu, lại có danh xưng Tứ Tuyệt. Bốn cửa ải mà nàng bố trí để lựa chọn con rể chỉ sợ là có quan hệ với Tứ Tuyệt của nàng.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Mạnh như vậy sao?

Lục Lâm Thiên cảm thấy ngoài ý muốn, không nghĩ tới mẫu thân Lữ TIểu Linh cũng bất phàm như vậy, ngay cả Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cũng phải tán thưởng, hắn nhíu mày hỏi.

– Oánh tỷ, Tứ Tuyệt Yêu Cơ này có Tứ tuyệt gì?

– Sao nào? Ngươi cũng bận tâm sao?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh mỉm cười lập tức nói:

– Tứ Tuyệt Yêu Cơ này có bốn tuyệt kỹ, kỳ thư cầm âm, Lưu Vân Phi Tụ.

– Kỳ thư cầm âm, Lưu Vân Phi Tụ?

Dường như Lục Lâm Thiên có chút không hiểu.

– Kỳ thư cầm âm là cách nói ngắn ngọn. Theo thứ tự là cầm, kỳ, thư, Lưu Vân Phi Tụ chính là binh khí của Tứ Tuyệt Yêu Cơ. Ngươi muốn thông qua bốn cửa ải rất có thể là tứ tuyệt này của Yêu Cơ. Nếu như ngươi có ý với nha đầu Lữ Tiểu Linh kia thì phải chuẩn bị sẵn sàng đi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Ài.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài. Trong nội tâm hiện lên hình dáng của Lữ Tiểu Linh rồi cười khổ. Tới lúc này cũng chỉ có thể tới đâu hay tới đó mà thôi.

– Lão đại, huynh cần phải hiểu rõ. Hồng Lăng tỷ cũng không phải dễ trêu.

Tiểu Long nhấc đầu, ánh mắt nhỏ khẽ đảo.

– Tiểu gia hỏa, mau đi tu luyện cho ta.

Lục Lâm Thiên vỗ đầu Tiểu Long, khóe miệng hiện lên nụ cười khổ.

Chương 971: Đến Linh Thiên môn (2)

– Hừ, lão đại. Đệ đây là muốn tốt cho huynh nha.

Tiểu Long nhấc đầu hừ lạnh một tiếng rồi lập tức leo lên cổ Thiên Sỉ Tuyết Sư tu luyện.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn về phía trước. Dùng tốc độ của Thiên Sỉ Tuyết Sư mà nói, đến Linh Thiên môn cần hơn nửa tháng, cũng đủ thời gian suy nghĩ một chút. Một lát sau Lục Lâm Thiên bắt đầu lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính.

Chạng vạng tối. Dãy núi như những mũi thương đen nhoáng chỉ lên bầu trời, màn sương trắng bốc lên. Tại một ngọn núi cao vút trong mây ở Vân Dương Tông lúc này có hai thân ảnh xinh đẹp ngồi trên một tảng đá. Hai nữ nhân này khuôn mặt xinh đẹp, đường cong yểu điệu, trên người mặc bộ váy màu trắng nhìn qua vô cùng thoát tục, khí chất thanh nhã, uyển chuyển.

Người còn lại mặc một bộ y phục màu xanh vô cùng yểu điệu. Ánh mắt vô cùng tinh nghịch.

– Vô Song tỷ, tiểu tặc tới Cổ Vực đã được một năm, cũng không biết bao giờ mới trở về thăm chúng ta.

Vân Hồng Lăng chu miệng nhìn về phía xa nói.

– Lâm Thiên nhất định là có chuyện bận bịu. Cổ Vực cực kỳ hỗn loạn, tùy thời lúc nào cũng có thể gặp nguy hiểm.

Đôi mắt xinh đẹp của Lục Vô Song nhìn về phía trước mang theo vẻ lo lắng nói.

– Vô Song tỷ, bằng không chúng ta đi Cổ Vực tìm hắn đi.

Ánh mắt Vân Hồng Lăng khẽ đảo lập tức nhỏ giọng nói với Lục Vô Song.

– Hồng Lăng, chuyện này không thể được. Bằng vào thực lực chúng ta không thể giúp hắn quá nhiều. Có khả năng còn gây thêm phiền toái cho hắn.

Lục Vô Song cả kinh nói.

– Được rồi Vô Song tỷ, muội biết ngay tỷ sẽ nói như vậy mà. Chúng ta cứ tu luyện thôi, gần đây không biết tỷ có chuyện gì mà lại tu luyện nhanh như vậy.

Vân Hồng Lăng có chút kinh ngạc nhìn Lục Vô Song.

– Ta cũng không biết là xảy ra chuyện gì, thế nhưng tốc độ tu luyện lại nhanh hơn không ít.

Lục Vô Song khẽ cười nói.

Màn đêm bao phủ bầu trời, vầng trăng tỏa sáng ra ánh sáng nhu hòa như ẩn như hiện trong tầng mây.

Trong màn đêm, tại một đình viện nhỏ có một thanh niên xuất hiện. Bộ dáng tuấn tú bất phàm. Nếu như Lục Lâm Thiên có mặt ở đây thì nhất định có thể nhận ra, người này chính là Lăng Thanh, nữ thích giả trang nam.

– Thiếu Chủ, vừa mới nhận được tin tức.

Trong đại sảnh lúc này có một đại hán đi vào. Người này mặc một bộ áo đen, ánh mắt có chút âm lệ. Khí tức trên người trong lúc vô hình tỏa ra uy áp. Nếu quan sát kĩ không khó nhận ra quanh thân người này trong lúc vô hình có một cỗ khí tức khiến cho không gian gợn sóng. Mà người này Lục Lâm Thiên cũng biết, chính là Hắc Quỷ Thiên Vương.

– Tin tức gì?

Thanh niên này hỏi.

– Thiếu Chủ, tin tức truyền đến là về Lục Lâm Thiên kia. Vô Tự Thiên Thư của Lục gia rất có thể ở trên người hắn. Đồng thời người này Giới Chủ cũng tự mình yêu cầu bắt lấy. Bất quá Giới Chủ còn nói, phải cẩn thận đối với người có Cửu Long Xích Viêm Đỉnh kia. Cường giả trong giới hiện tại còn không tiện ra tay, cho nên Giới Chủ nói chúng ta coi chừng. Đợi sau khi cường giả trong giới ra tay được tự nhiên sẽ có người đối phó với người nọ.

Hắc Quỷ Thiên Vương nói.

– Ta biết rồi.

Ánh mắt thanh niên này khẽ biến đổi rồi nói:

– Lục Lâm Thiên gần đây có động tĩnh gì không?

– Theo thám tử hồi báo. Mấy ngày trước Lục Lâm Thiên cùng với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đã rời khỏi Phi Linh môn, hẳn là đi tham gia Đào Hoa yến của Linh Thiên môn.

Hắc Quỷ Thiên Vương nói.

– Đào Hoa yến của Linh Thiên môn sao?

Sắc mặt thanh niên này trầm xuống rồi nói:

– Chuẩn bị một chút, ta cũng đi tới Linh Thiên môn xem náo nhiệt. Đến lúc đó hành sự tùy theo hoàn cảnh. Chỉ có một mình Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh tới, muốn bắt tên Lục Lâm Thiên cũng dễ hơn nhiều.

– Thiếu chủ, người định đi Linh Thiên môn sao? Vạn nhất tiểu tử kia nhìn thấu thân phận của người thì người sẽ gặp nguy hiểm đó.

Hắc Quỷ Thiên Vương cả kinh nói.

– Có nguy hiểm gì chứ? Tới lúc đó ngươi ở ngoài tiếp ứng là được rồi. Cho dù là bị nhìn thấu thì Linh Thiên môn có thể làm gì được ta?

Người thanh niên này tiếp tục nói.

– Vâng, vậy để lão nô đi an bài.

Hắc Quỷ Thiên Vương do dự một chút rồi nói.

Trên bầu trời đen yên tĩnh kia lúc này có cơn gió thổi qua. Đầu màu xuân trong không khí bất tri bất giác đã mang theo hương hoa tràn ngập.

Sưu.

Tại một nơi khác, lúc này trên phía chân trời có một bóng trắng nhanh chóng xẹt qua. Lúc này đứng gần có thể nhìn rõ ràng, đây là một đầu yêu thú khổng lồ màu trắng, khí tức cường hãn. Hai cánh chỉ khẽ chấn động một cái là xẹt qua phía chân trời.

Trên lưng đầu yêu thú phi hành này có mấy người đang khoanh chân ngồi tu luyện. Chính là Lục Lâm Thiên cùng với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh từ Phi Linh môn một đường tới Linh Thiên môn.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên đang chìm đắm trong việc lĩnh ngộ, cũng không có khái niệm thời gian. Mà một lần lĩnh ngộ này tròn mười tám ngày.

– Lâm Thiên, chúng ta sắp tới rồi.

Thanh âm của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh vang lên trong tai Lục Lâm Thiên.

Phù.

Lục Lâm Thiên dừng lĩnh ngộ, thủ ấn trong tay thu lại, hít sâu một hơi rồi hai mắt mở ra. Mười tám ngày lĩnh ngộ khiến cho hắn tiến bộ không ít. Thế nhưng nếu nói tới tiến bộ thực chất hóa thì quả thực không có bao nhiêu.

Trước mắt hắn lúc này là một sơn mạch, những ngọn núi trọng điệp dường như kéo dài tới chân trời. Trên núi non mơ hồ có thể thấy được không ít kiến trúc. Hiện tại là đầu mùa xuân, trên những ngọn núi lúc này là một màu xanh tràn ngập.

Bạch Linh, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng cũng dừng tu luyện nhìn về phỉa trước.

– Phỉa trước không xa là Linh Thiên môn. Lần này người tham gia Đào Hoa yến có lẽ không ỉt, đến lúc đó ngươi phải chú ý một chút.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Sau một lát, một ngọn núi khổng lồ nguy nga xuất hiện trước mặt Lục Thiếu Du, ngọn núi này cao nhập mây, bốn phía quần sơn tụ lại, thế núi đứng thẳng, diện tích ước chừng phải hơn mười dặm.

Bên ngoài cả sơn thể có xây một vòng tường thành rộng vài trượng, cao mười trượng uốn lượn tựa như chòm sao thương long vậy, càng khiến cho cả sơn thể to lớn thêm vài phần.

Ở giữa sơn thể khổng lồ này, lúc này bất ngờ lại có một cầu thang bằng đá uốn lượn từ trên xuống, tựa như con đường dẫn thẳng lên trời, một bước là chạm lên mây.

– Người tới là ai.

Dưới núi, ngay lúc bốn đạo thân ảnh gồm ba nữ một nam chậm rãi đi tới, đã sớm có mấy chục thanh niên vận trường sam lao lên bao vây, một thanh niên có bộ dạng như người cầm đầu, tu vi Vũ tướng tam trọng bước lên dò hỏi.

Lúc này đã có không ít ánh mắt rơi vào trên người Bạch Linh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, đặc biệt là Bạch Linh, khiến cho không ít thanh niên nhìn tới ngây cả ra.

– Phi Linh Môn, đến đây tham gia Đào Hoa Yến.

Thiếp mời của Linh Thiên Môn trong tay Lục Thiếu Du được một đạo hoàng mang bao vây đã chuẩn xác rơi xuống trước mặt thanh niên này.

– Vũ Suất.

Chương 972: Ngươi có nhớ ta không?

Một chiêu này lập tức khiến cho không ít thanh niên có chút hiểu biết lộ ra vẻ kinh ngạc không thôi, vị thanh niên áo xanh này nhìn qua có vẻ không lớn lắm, nhưng một chiêu ấy, có yêu cầu cực cao đối với không gian chi lực, tuyệt đối đã đến trình độ Vũ Suất, thực lực mạnh hơn bọn họ rất nhiều.

– Phi Linh Môn.

Thanh niên dẫn đầu mở thiếp mời ra, cái thiếp mời này đúng là đồ thật, cũng chẳng ai dám cầm thiếp giả tới Linh Thiên Môn để gây rối cả, chỉ là Phi Linh Môn này hình như bọn họ cũng không quen, Đào Hoa Yến năm ngoái cũng có thấy người của Phi Linh Môn tới đâu.

– Xin hỏi có phải Lục Lâm Thiên Lục chưởng môn hay không?

Thanh niên này hơi sững ra một lúc rồi lập tức hỏi.

– Chính là ta.

Lục Lâm Thiên nói, không ngờ ở đây cũng có người biết mình.

– Hoá ra là khách quý từ Phi Linh Môn, xin mời cưỡi yêu thú phi hành của Linh Thiên Môn chúng ta lên núi, trên núi sẽ có trưởng lão của Linh Thiên Môn ta nghênh đón chư vị.

Thanh niên kia mỉm cười đáp lễ, sau đó lập tức dẫn đám người Lục Lâm Thiên đi ra khỏi quãng trưởng, cưỡi một yêu thú con tam giai để lên núi.

Về điểm này thì Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ, bên trong Linh Thiên Môn đương nhiên sẽ không để cho yêu thú phi hành của người ngoài bay loạn không kiêng nể gì, đấy rõ ràng là một sự bất kính đối với Linh Thiên Môn, Phi Linh Môn của mình cũng như vậy, ai cũng không được trực tiếp cưỡi yêu thú phi hành bay vào bên trong Phi Linh Môn, nếu như làm như vậy thì rõ ràng là đang kɧıêʋ ĸɧí©ɧ.

– Cô nương ban nãy đẹp thật đấy, chẳng khác nào thiên tiên, ta chưa từng gặp nữ nhân nào xinh đẹp như vậy.

– Đôi mắt của nàng cứ như muốn hút hồn người ta ấy, còn đẹp hơn đại tiểu thư nữa.

– Sư huynh, mấy người vừa rồi là người của môn phái nào, tới tham dự Đào Hoa Yến, sao trước kia chưa từng gặp bọn họ nhỉ?

Một thanh niên vận trường sam bước lên hỏi thanh niên dẫn đầu.

– Là người của Phi Linh Môn.

Thanh niên dẫn đầu nói.

– Phi Linh Môn, không phải tiểu thư đã có dặn là người của Phi Linh Môn tới thì phải lập tức thông báo cho nàng biết sao.

– Ngươi mau đi thông báo cho tiểu thư đi, người của Phi Linh Môn tới rồi.

Thanh niên dẫn đầu lập tức nói.

– Linh Thiên Môn này đúng là khí phái.

Trên lưng của yêu thú phi hành, Quỷ Tiên Tử đưa mắt nhìn xuống bên dưới, bốn phía kiến trúc san sát nhau, khí thế hùng vĩ, không phải thứ mà Phi Linh Môn hiện tại có thể sánh được.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Linh Thiên Môn vốn chính là đại môn đại phái, nội tình trong môn rất sâu, đương nhiên không phải thứ Phi Linh Môn hiện tại có thể sánh được rồi.

Giữa sườn núi, yêu thú phi hành trực tiếp đáp xuống một quảng trường khá lớn, lúc này liền có vài đạo thân ảnh tới đón:

– Lục chưởng môn tới thật sớm, mau mời vào.

– Tham kiến Vương trưởng lão, Lưu trưởng lão, Văn trưởng lão.

Lục Lâm Thiên nhảy xuống yêu thú phi hành, trong số mấy người đi tới thì Lục Lâm Thiên nhận ra ba người đi đầu, chính là Vương Hiểu, Lưu Dịch Hoành và Văn trưởng lão đã gặp qua lúc ở trong vụ tinh hải.

Lúc này Văn trưởng lão chỉ hơi đáp lễ lại Lục Lâm Thiên một chút, sau đó ánh mắt lập tức nhìn về phía Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, trên gương mặt già nua không ngờ lại hơi đỏ lên, nói:

– Mấy chục năm không gặp, nàng vẫn không thay đổi chút nào.

– Ta cũng già rồi, sao mà không thay đổi chứ.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn qua Văn trưởng lão, nói.

– Không già, không già, ta mới già, nàng đã tới rồi sao không nói cho ta biết sớm, ta sẽ tới dưới chân núi đón nàng.

Văn trưởng lão vừa nhìn thấy Quỷ Tiên Tử thì ánh mắt cũng thay đổi, tựa như một vị thiếu nam vậy, ngay cả hai người Vương Hiểu và Lưu Dịch Hoành nhìn thấy cũng kinh ngạc không thôi, bình thường nào có thấy Văn trưởng lão như vậy bao giờ.

– Tiểu lừa gạt, ngươi rốt cuộc cũng tới rồi.

Một tiếng kêu khẽ vang lên, sau đó một bóng người xinh đẹp liền xuất hiện ngay trên quãng trường.

– Tiểu cô nương này thật là, còn có tai mắt ở dưới núi nữa.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, nghe thấy thanh âm quen thuộc này liền biết ngay người tới là ai, ánh mắt nhìn qua chăm chú, Lữ Tiểu Linh lúc này không vận trang phục bì giáp nữa, mà là vận một bộ váy dài cung trang, cọng thêm một áo choàng nhỏ tới eo, đường cong lung linh xinh đẹp lộ rõ, ngực cao vυ"t, cộng thêm kiều đồn săn chắc, làm cho Lục Lâm Thiên nhìn thấy mà cũng phải hơi giật mình, tiểu cô nương này ngày càng có phong vị, trước kia là một quả táo xanh non, hiện tại đã bắt đầu mang theo một chút đỏ tươi, khiến cho người ta nhịn không được mà muốn cắn một cái.

– Tiểu Linh tỷ.

Nhìn thấy Lữ Tiểu Linh, đôi mắt to của Lục Tâm Đồng chớp chớp, sau đó tung tăng chạy lên như một con bướm nhỏ.

– Tâm Đồng, sao muội cũng tới đây?

Hai người gặp mặt liền ôm dính lấy nhau rất thân mật, cảm tình cỡ này không phải tốt thường đâu.

– Tiểu thư.

Đám người Linh Thiên Môn đứng xung quanh vừa nhìn thấy Lữ Tiểu Linh thì lập tức hành lễ, bất quá Lữ Tiểu Linh cũng không thèm để ý, trực tiếp đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên nói:

– Đây là lần đầu tiên ngươi giữ lời hứa với ta.

– Chuyện ta đã hứa thì chắc chắn sẽ làm.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, bất quá lời này nói ra khiến bản thân hắn cũng cảm thấy có chút xấu hổ.

– Hừ, có làm hay không thì tự ngươi biết lấy, đi thôi, ta an bài chỗ ở cho các ngươi, chính là phòng dành cho khách tốt nhất của Linh Thiên Môn ta, không hề kém hơn so với Hoá Vũ Tông, Hắc Sát Giáo và Lan Lăng sơn trang chút nào nha.

Lữ Tiểu Linh cong môi nói, đôi môi đỏ mọng lúc nầy càng thêm phần đáng yêu.

– Đa tạ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, chỗ ở này tuy không có gì hết, nhưng cũng vô hình đại biểu cho thân phận của kẻ đó.

– Tiểu thư, chưởng môn có phân phó, nếu như Lục chưởng môn tới thì xin mời tới chỗ chưởng môn trước, chưởng môn có việc muốn gặp Lục chưởng môn.

Vương Hiểu nói.

– Các ngươi không cần lo, ta sẽ đưa hắn tới gặp cha ta, các ngươi dẫn Tâm Đồng và Bạch Linh tỷ về đình viện trước đi.

Lữ Tiểu Linh nói với Vương Hiểu.

– Lão đại, vậy ta không đi cùng với ngươi, đan dược thất phẩm a.

Tiểu Long chớp chớp mắt nhỏ, lập tức nhảy xuống khỏi vai của Lục Lâm Thiên.

– Tiểu Long, đan dược thất phẩm là cái gì?

Đôi mắt to trong veo như nước cua Lữ Tiểu Linh lập tức nhìn về phía Tiểu Long mang theo vẻ kinh ngạc rồi hỏi.

– Không có gì, không có gì.

Đôi mắt nhỏ của Tiểu Long lập tức đảo một vòng, không dám nói thêm gì nữa, ánh mắt của lão đại vẫn đang trừng hắn kia kìa.

– Chúng ta đi thôi, ta đưa ngươi đi tìm cha ta.

Lữ Tiểu Linh lập tức không màn đến chuyện khác nữa, kéo Lục Lâm Thiên đi về phía trước, trưởng lão Vương Hiểu cũng chỉ có thể thở dài, chung quanh có không ít đệ tử Linh Thiên Môn cũng kinh ngạc đến há hốc mồm ra nhìn, sau đó cả đám liền nhìn về phía Lục Lâm Thiên với vẻ hiếu kỳ lẫn tò mò.

Chương 973: Bắt đầu (1)

Trên con đường uốn lượn bằng đá xanh, bốn phía xanh biếc, trên đường đi có không ít đệ tử Linh Thiên Môn hành lễ với Lữ Tiểu Linh, sau đó đều mang theo vẻ nghi hoặc mà nhìn chằm chằm vào bóng lưng của Lục Lâm Thiên âm thầm đánh giá.

– Đó là ai vậy, sao lại đi cùng với đại tiểu thư vậy.

– Người đó hình như có quan hệ không tệ với đại tiểu thư, nghe nói lần Đào Hoa Yến này phu nhân sẽ chọn lựa vị hôn phu cho tiểu thư đó, không biết chừng chính là người này nha.

Tiếng nghị luận của đám người đằng sau Lục Lâm Thiên đều thu hết vào trong tai, nhưng không quá để ý tới, nhìn qua Lữ Tiểu Linh vẫn đang một mực líu ríu như chú chim sơn ca bên cạnh nãy giờ, trong lòng lại càng cảm thấy có lỗi hơn nữa.

– Có phải ngươi không chỉ có một vị hôn thê, mà là những hai người hay không?

Lữ Tiểu Linh đột nhiên nói với Lục Lâm Thiên.

– Ừ, là hai người.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, chuyện đầu tiên hắn nghĩ tới không phải chuyện Lữ Tiểu Linh biết rõ chuyện của Lục Vô Song, mà là dường như là Lữ Tiểu Linh cũng biết sự tồn tại của Lục Vô Song, nói cách khác, lai lịch của mình đã hoàn toàn bị Linh Thiên Môn điều tra ra, Linh Thiên Môn nhất định cũng đã biết tin Lục gia có bảo vật rồi.

– Rốt cuộc ngươi giấu ta bao nhiêu chuyện hả, còn có người thứ ba nào không?

Lữ Tiểu Linh lập tức cả giận mà nói, hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

– Không có người thứ ba.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, mặc dù có Độc Cô Cảnh Văn, nhưng nếu nghiêm khắc mà nói thì nàng ta vẫn chưa tính là vị hôn thê của mình.

– Hừ, bây giờ ta cũng không rãnh để tính sổ với ngươi, sau này lại tính tiếp, hiện tại có chút phiền phức.

Lữ Tiểu Linh nói với Lục Lâm Thiên với vẻ mặt khá là nghiêm trọng.

– Có chuyện gì sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Mẹ của ta bảo là vì ngươi đã có hai vị hôn thê rồi, nên phản đối chúng ta….

Sắc mặt Lữ Tiểu Linh hơi chút thẹn thùng liếc Lục Lâm Thiên một cái.

– Phản đối chúng ta chuyện gì cơ.

Lục Lâm Thiên biết rõ còn cố hỏi, mỉm cười, nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên đang bắt đầu suy nghĩ, phỏng chừng Tứ Tuyệt Yêu Cơ Lư Khâu Mỹ cũng là vì chuyện này cho nên mới bày ra bốn cửa gì đó để gây khó dễ cho mình.

– Phản đối chúng ta ở cùng nhau, ngươi còn cười nữa, mẹ ta cũng không phải người dễ trêu chọc đâu, tới lúc đó ngươi phải cẩn thận một chút, nếu ngươi qua được bốn cửa đó, mẹ của ta mới đồng ý.

Lữ Tiểu Linh thẹn thùng xấu hổ xen lẫn chút giận dỗi nói với Lục Lâm Thiên.

– Ta biết rồi.

Nhìn thấy bộ dạng sốt ruột và nghiêm túc của Lữ Tiểu Linh, Lục Lâm Thiên vốn còn đang thấy kỳ lạ, Lữ Tiểu Linh sao có thể đồng ý với mẹ của nàng là sẽ chọn thanh niên tài tuấn qua được bốn cửa làm vị hôn phu ở Đào Hoa Yến này, hiện tại xem ra, tiểu cô nương này cũng là bất đắc dĩ mà thôi.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng hơi hơi cảm động, không biết chỉ vài câu dỗ dành của mình trước trước đã khiến cho tiểu cô nương này dành trọn trái tim cho mình rồi, mấy năm nay, chính mình nợ tiểu cô nương này không ít.

– Ngươi cứ nhìn ta chằm chằm như vậy làm gì.

Lữ Tiểu Linh cảm nhận được ánh mắt của Lục Lâm Thiên đang đặt trên người mình liền lên tiếng hỏi.

– Mấy tháng nay có nhớ ta không?

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi.

– Quỷ mới thèm nhớ ngươi.

Gương mặt Lữ Tiểu Linh lập tức đầy vẻ thẹn thùng, hừ khẽ một tiếng, đầu đã sắp cúi xuống tới ngực, sau đó lại đột ngột ngẩng đầu lên nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

– Vậy ngươi có nhớ ta không?

– Không nhớ ngươi thì ta tới Linh Thiên Môn làm gì chứ.

Lục Lâm Thiên nói, nhìn thấy bộ dạng thẹn thùng của tiểu cô nương này, trong lòng cũng có chút xúc động, nếu như đổi lại là Vân Hồng Lăng thì sợ là đã sớm đòi đánh đòi giết mình rồi.

– Tham kiến tiểu thư.

Bất tri bất giác, hai người đã đi tới trước một đình viện tinh xảo, bên ngoài đình viện có mấy đệ tử Linh Thiên Môn hành lễ với Lữ Tiểu Linh.

– Đây là thư phòng của cha ta, cha ta đang ở bên trong, chúng ta vào thôi.

Lữ Tiểu Linh nói với Lục Lâm Thiên.

Trong đình viện, trang trí vô cùng lịch sự tao nhã, trong tiểu thính, một cái lư hương tinh xảo toả ra từng làn khói thơm nhàn nhạt khắp phòng, khiến cho người ta nghe thấy đều cảm thấy vui vẻ thoải mái, có hiệu quá trữ thần tĩnh khí.

– Lục chưởng môn, không ngờ ngươi lại tới sớm như vậy, Phi Linh Môn ngươi chính là người thứ hai tới Linh Thiên Môn đó.

Bên trong phòng, một thanh âm cởi mở nhẹ nhàng truyền tới, sau đó thân ảnh của Lữ Chính Cường lập tức xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, mặc dù tuổi đã độ trung niên, bất quá thoạt nhìn phong độ vẫn bất phàm như cũ, trong lúc vô hình lại để lộ ra một cỗ khí thế mà không phải người tầm thường có thể có.

– Tham kiến Lữ chưởng môn.

Lục Lâm Thiên chắp tay hành lễ.

– Cha à.

Lữ Tiểu Linh đi tới bên cạnh Lữ Chính Cường, trên mặt đã không còn vẻ thẹn thùng ban nãy nữa.

Lữ Chính Cường đã sớm nhìn thấy vẻ mặt lúc nãy của con gái, mỉm cười nói:

– Linh Nhi, con ở đây chờ một lát, ta và Lục chưởng môn vào nội đường nói chút chuyện.

– Nha.

Lữ Tiểu Linh cong môi, ánh mắt loé lên, nhưng cũng không nói gì nhiều.

Bên trong tiểu thính chính là nội đường, Lục Lâm Thiên đi theo Lữ Chính Cường vào bên trong nội đường, trong lòng vẫn còn đang suy đoán, không biết Lữ Chính Cường này rốt cuộc muốn tìm mình vì chuyện gì đây.

– Nha đầu kia.

Bên trong nội đường, ánh mắt của Lữ Chính Cường loé lên, mỉm cười, trong tay thủ ấn vừa khởi, lập tức một cỗ Linh lực bắt đầu khởi động, một đạo quang quyển vô hình lập tức bao phủ bên trong nội đường.

– Hừ, thần thần bí bí.

Bên trong tiểu thính, Lữ Tiểu Linh nghiêng người dán tai lên cửa, sau đó lập tức chu môi, thành thật ngồi xuống ngoan ngoãn chờ.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên âm thầm biến đổi, không biết Lữ Chính Cường này muốn nói cái gì với mình mà ngay cả con gái ruột cũng không cho nghe.

– Lục chưởng môn, một đường đến đây đã vất vả rồi, vốn không nên quấy rầy ngươi mới đúng, xin chớ trách.

Lữ Chính Cường nhìn Lục Lâm Thiên, mỉm cười nói.

– Lữ chưởng môn, ngươi cứ gọi tên của ta là được rồi, ngươi gọi Lục chưởng môn thế này rõ ràng là muốn tổn thọ chết ta.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ha ha.

Lữ Chính Cường mỉm cười, nói:

– Cũng được, ta là cha của Linh Nhi, sau này liền gọi ngươi là Lâm Thiên vậy, như vậy thì nghe sẽ không còn khách khí nữa.

– Vậy thì tốt quá, tiểu tử nghe cũng cảm thấy thoải mái hơn.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lâm Thiên, chút phiền toái của Phi Linh Môn hôm trước đã xử lý ổn thoả cả rồi chứ.

Lữ Chính Cường ý bảo Lục Lâm Thiên ngồi xuống, sau đó ngồi ở đối diện Lục Lâm Thiên, liếc mắt qua nhìn rồi hỏi.

– Chút phiền toái nhỏ mà thôi, không dính dáng tới Phi Linh Môn của ta nhiều lắm, có Hoá Vũ Tông và Lan Lăng sơn trang ở đó, không tới lượt Phi Linh Môn của ta.

Lục Lâm Thiên trả lời không lộ chút dấu vết.

Chương 974: Bắt đầu (2)

– Lâm Thiên, lần này Hoá Vũ Tông tự vác đá đập chân mình, lại bị ngươi chơi cho một vố, xem như đành phải nuốt bồ hòn làm ngọt, bất quá cái tên Công Tôn Hoá Nhai này là kẻ rất có tâm cơ, làm người có thù tất báo, có một số chuyện không thể lừa được hắn, sau này ngươi cũng phải cẩn thận một chút, về phần Lan Lăng sơn trang thì tên Gia Cát Tây Phong kia cũng không phải hạng người dễ trêu chọc, chỉ sợ là cũng khó mà qua mắt được hắn, vì sĩ diện, hắn hẳn sẽ tính toán hết nợ nần lên Hoá Vũ Tông, nhưng đối với Phi Linh Môn của ngươi thì cũng sẽ thầm nhớ kỹ trong lòng, sau này ngươi cần phải cẩn thận chú ý hơn nữa mới được.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, Lữ Chính Cường đột nhiên nói ra mấy lời này, đúng là khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy rung động vô cùng, kế hoạch của mình, cư nhiên giống như có mặt Lữ Chính Cường tham gia từ đầu chí cuối vậy, xem ra Lữ Chính Cường đã sớm biết rõ, nhưng phỏng chừng là việc của Truy Phong tôn giả hắn sẽ không biết được.

– Được rồi, ngươi cũng không cần phải nói thêm gì nữa cả, chuyện trong Cổ Vực có nhiều thứ không qua mắt được ta đâu. Đồng thời cũng không qua mắt đám cáo già của Hoá Vũ Tông, Lan Lăng sơn trang và Hắc Sát Giáo nữa, trong Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất trang thì Hắc Sát Giáo ngươi đã sớm đắc tội rồi, hiện tại ngươi đã đắc tội ba trong số tứ đại thế lực, ba đại sơn môn kia dù sẽ không giống trống khua chiêng nhắm thẳng vào Phi Linh Môn của ngươi, nhưng sự phát triển của Phi Linh Môn ngươi thì sợ là sẽ gặp vấn đề, ngươi đã có tính toán gì hay chưa?

Lữ Chính Cường nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Lữ Chính Cường, mơ hồ cảm giác được dường như trong lời nói của Lữ Chính Cường vẫn còn chưa hết ý, liền nói:

– Phi Linh Môn của ta chỉ là một ngôi miếu nhỏ, phát triển thì coi như xong đi, bảo vệ được bản thân là đủ rồi.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt của Lữ Chính Cường loé lên, nói:

– Tiểu tử nhà ngươi đúng là không thành thật chút nào, Phi Linh Môn hiện tại có Vũ vương, có yêu thú thất giai, chỉ sợ là còn không chỉ có mỗi một Vũ vương ấy chứ, trong vòng một năm ngắn ngủi, thực lực của Phi Linh Môn ngươi đã tới mức ấy, không lâu trước đây ta lấy được tin tức, ngay cả Tinh Hà Môn cũng đã rơi vào trong tay Phi Linh Môn của ngươi. Nếu như Phi Linh Môn mà còn không phát triển, thì sao có thể tiếp tục khống chế Quỷ Vũ Tông, chuyện ở Quỷ Vũ Tông, cũng đã kéo Linh Thiên Môn chúng ta bị liên luỵ không ít, nhiều kẻ còn cho rằng Linh Thiên Môn ta sai khiến ngươi đi khống chế Quỷ Vũ Tông đây.

Lời này của Lữ Chính Cường vừa nói ra thì Lục Lâm Thiên lập tức lộ vẻ nghi hoặc, kinh ngạc hỏi:

– Chuyện ở Tinh Hà Môn chỉ vừa mới xảy ra không bao lâu mà Lữ chưởng môn đã biết nhanh như vậy rồi, đúng là khiến ta không tin nổi.

– Ta đã nói rồi, chuyện trong Cổ Vực này, không có mấy chuyện mà ta không biết, bây giờ ngươi có thể nói cho ta biết, kế tiếp Phi Linh Môn của ngươi có tính toán gì hay không.

Lữ Chính Cường nhẹ giọng hỏi.

– Không dám tính toán gì, Phi Linh Môn mặc dù có chút thực lực, nhưng bất quá cũng chỉ đủ để bảo vệ cho bản thân của mình mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Tiểu tử nhà ngươi, cẩn thận quá, không thể cạy được tí thông tin gì từ miệng của ngươi, bất quá hôm nay ta có hai chuyện khác muốn hỏi ngươi, chuyện thứ nhất, ngươi nhất định phải thành thật nói cho ta biết.

Lữ Chính Cường nghiêm mặt hỏi Lục Lâm Thiên.

– Mời Lữ chưởng môn cứ nói.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Việc của Vân Hồng Lăng Vân Dương Tông và Lục Vô Song của Lục gia, ta đều đã biết cả rồi, việc này mà bảo ta không so đo là không thể nào, ta cũng chỉ có duy nhất một nữ nhi bảo bối là Linh Nhi mà thôi, tình cảm Linh Nhi dành cho ngươi hẳn là ngươi cũng biết rồi, cho nên ta cũng chẳng còn cách nào khác, hôm nay ngươi nói một câu cho ta biết, ngươi có tình cảm gì với Linh Nhi hay không.

Lữ Chính Cường nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Mục quang của Lục Lâm Thiên ngốc trệ, không ngờ Lữ Chính Cường lại hỏi tới chuyệ này, cho nên không biết nên đáp lại thế nào cho phải.

– Không cần phải do dự, ta là người công tư rõ ràng, nếu ngươi có tình ý với Linh Nhi thì ta cũng đành chấp nhận mà thành toàn cho các ngươi, nhưng nếu sau này ngươi dám ức hiệp Linh Nhi, để nó chịu uỷ khuất dù chỉ một chút thôi, ta cũng sẽ không tha cho ngươi, còn nếu ngươi không có ý gì với Linh Nhi thì hãy sớm nói rõ cho Linh Nhi biết đi, con gái của Lữ Chính Cường ta, cũng chẳng thua kém gì con gái của Vân Tiếu Thiên.

Lữ Chính Cường nói.

Nghe thấy Lữ Chính Cường nói vậy, có vẻ như rất là đồng ý chuyện này, khiến Lục Lâm Thiên cũng sững sờ, Lữ Chính Cường cũng đã nói huỵch toẹt ra rồi, nếu như mình còn tiếp tục suy đoán hàm hồ nữa thì đúng là hết nói nổi, thế là ánh mắt mang theo ý cười, mặt cũng hơi ửng đỏ, nói:

– Tiểu tử đa tạ Lữ chưởng môn đã thành toàn, tiểu tử đương nhiên sẽ không để cho Linh Nhi bị uỷ khuất một chút nào.

Tiếng nói vừa dứt, Lục Lâm Thiên cũng đã đứng dậy làm một đại lễ.

– Ha ha!

Nghe thấy Lục Lâm Thiên nói vậy, Lữ Chính Cường lập tức cười ha hả, tỏ vẻ đắc ý, nói:

– Được lắm, coi như tiểu tử ngươi thức thời, đứa con rể này, ta nhận.

Lục Lâm Thiên xấu hổ cười trừ, không biết nên nói gì với Lữ Chính Cường.

– Lâm Thiên, tuy rằng ta đã chấp nhận ngươi rồi, nhưng chỗ mẹ của Linh Nhi thì ngươi phải tự mình giải quyết đi thôi, chuyện này ta cũng không làm chủ được, chắc hẳn ngươi cũng đã nghe nói trên Đào Hoa Yến lần này, mẹ của Linh Nhi sẽ đích thân xuất quan khảo nghiệm thanh niên tài tuấn trong Cổ Vực này, chỉ có người qua được bốn cửa của nàng thì mới có thể đạt được sự tán thành của nàng, ta có thể nói cho ngươi biết, thứ tự của bốn cửa này lần lượt là cầm, kỳ, thư, còn có cửa ải cuối cùng là Lưu Vân Phi Tụ do chính bản thân mẹ của Linh Nhi giữ ải, tự ngươi chuẩn bị cho thật tốt đi.

Lữ Chính Cường tự tiếu phi tiếu nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Muốn cưới được nữ nhi của ta thì ngươi cũng cần xuất chút bản lĩnh ra, để cho người trong Cổ Vực thấy rõ, con rể của Lữ Chính Cường ta không phải loại người tầm thường.

– Tiểu tử sẽ cố hết sức.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói.

– Chờ sau khi ngươi qua được bốn cửa này, tới lúc đó là có thể thành hôn trước cùng Linh Nhi rồi.

Lữ Chính Cường nói.

– Thành hôn trước?

Lục Lâm Thiên lập tức sững sờ.

– Chẳng lẽ ngươi không muốn, cưới trước thì làm lớn, ngươi có hôn ước với cả con gái Vân Hồng Lăng của Vân Tiểu Thiên Vân Dương Tông, lẫn Lục Vô Song, chẳng lẽ lại muốn để Linh Nhi của ta làm thiếp hay sao, đương nhiên phải cưới trước rồi.

Lữ Chính Cường nói.

– Chuyện này, chỉ e bây giờ vẫn chưa phải lúc, Lữ chưởng môn phải biết là hiện tại Phi Linh Môn của tiểu tử đã đắc tội với Hắc Sát Giáo, Hoá Vũ Tông và Lan Lăng sơn trang, tình hình hiện tại của Phi Linh Môn không ổn lắm, chờ thêm một thời gian nữa rồi hãy nói.

Sau khi sững sờ xong thì Lục Lâm Thiên lập tức trầm giọng nói.

Chương 975: Thế cục Cổ Vực (1)

Những gì Lục Lâm Thiên cũng là tình hình thực tế, ngoài ra Lục Lâm Thiên cũng không ngu ngốc, nếu như mình thành hôn với Lữ Tiểu Linh trước thì không cách nào ăn nói với chỗ của Vân Hồng Lăng và Vân Tiếu Thiên được, cũng không thể phụ lòng Vô Song được, còn có Cảnh Văn nữa, không biết nên trả lời thế nào, thành hôn và đính hôn là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau.

Nhìn vào Lục Lâm Thiên, Lữ Chính Cường nói,:

– Mấy chuyện này thì ngươi không cần phải lo, sau khi ngươi và Linh Nhi thành hôn thì ta cam đoan Phi Linh Môn của ngươi sẽ không có việc gì, Hắc Sát Giáo, Lan Lăng sơn trang và Hoá Vũ Tông tuy rằng có thực lực rất mạnh, nhưng Linh Thiên Môn ta cũng không phải hạng dễ trêu, ngươi là con rể của ta, bọn họ dám động tới Phi Linh Môn thì cũng phải nghĩ cho kỹ một chút, nếu như muốn đấu thật thì cả Cổ Vực này đều sẽ nhấc lên một trận tinh phong huyết vũ, ta không tin sơn môn của ba người bọn họ sau này dám ra tay với Phi Linh Môn của ngươi.

– Lữ chưởng môn, vấn đề này chúng ta cứ để sau hãy bàn.

Lục Lâm Thiên nói, việc này không thể đáp ứng lúc này được.

– Cũng được, chờ xem tiểu tử nhà ngươi có may mắn qua nổi bốn cửa của mẹ Linh Nhi hay không đã rồi tính.

Lữ Chính Cường mỉm cười nói, sau đó sắc mặt lập tức trầm xuống, nói:

– Ta và mẹ của Linh Nhi cũng chỉ có một đứa con gái này mà thôi, bình thường đều yêu thương nó vô cùng, khiến cho tính tình của nó có chút hung dữ, đám đệ tử trẻ tuổi trong Linh Thiên Môn nó không thèm đặt ai vào mắt, ngay cả bốn đệ tử của ta nó cũng chẳng thèm để ý tới, nhưng không ngờ nó lại động lòng với ngươi, hy vọng sau này ngươi có thể đối đãi với nó thật tốt, ta cũng đã quan sát ngươi một thời gian rồi, cũng biết được ít nhiều, mấy chuyện tình cảm nam nữ riêng tư này ta cũng không muốn quản nhiều, chỉ hy vọng ngươi có thể đối xử với nàng thật tốt.

Nghe Lữ Chính Cường nói vậy, Lục Lâm Thiên cũng không biết nên nói gì mới tốt, chỉ gật đầu thật mạnh rồi nói:

– Tiểu tử tuyệt đối sẽ không để Linh Nhi uỷ khuất.

– Tốt, chỉ mong rằng ta không nhìn nhầm, chuyện này trước tiên cứ như vậy đi, chuyện thứ hai chính là ngươi có tình với Linh Nhi, đứa con rể là ngươi đây ta nhận chắc rồi, nên ta sẽ nói vài chuyện cho ngươi biết, trong Cổ Vực luôn luôn hỗn loạn, ngoại trừ những người trong sơn môn Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất trang và những thế lực phụ thuộc sơn môn ra thì vẫn còn không ít thế lực nhất lưu tồn tại, ngươi có biết, tại sao Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất trang lại cho phép những thế lực nhất lưu kia tồn tại hay không?

Lục Lâm Thiên lắc đầu, đối với những chuyện này thì hắn đúng là không biết, ngoài bốn thế lực lớn là Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất trang ra, cũng còn có sơn môn như thuộc hàng thế lực nhất lưu như Thiên Quỷ Tông, Thiên Tinh Tông, những thế lực này không thuộc về Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất trang.

– Cổ Vực tuyệt đối không đơn giản như ngươi vẫn nghĩ đâu, nói thật cho ngươi biết, không phải là Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất trang chúng ta không muốn khống chế những sơn môn này, mà là bởi vì tứ đại sơn môn Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất trang vẫn luôn kềm chế lẫn nhau, đồng thời Tam Tông Tứ Môn trên Đại lục Linh Vũ cũng vẫn luôn dòm ngó Cổ Vực, bày không ít tai mắt trong Cổ Vực, chỉ cần Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất trang ta có chuyện gì thì rất có thể sẽ tạo cơ hội cho Tam Tông Tứ Môn hành động. Cho nên vô luận là Linh Thiên Môn ta hay là Hắc Sát Giáo, Lan Lăng sơn trang và Hoá Vũ Tông, tuy luôn muốn khống chế những địa bàn khác, nhưng cũng không cách nào làm được, cho nên chỉ có thể chọn cách đứng nhìn với một thái độ rộng rãi, chỉ cần những thế lực đó không uy hiếp tới vị trí của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất trang thì mặc kệ những thế lực sơn môn khác trong Cổ Vực có làm gì đi nữa thì chúng ta cũng sẽ không quản, cũng không dễ gì dính vào, ta nói những lời này, ngươi có hiểu ý của ta không?

Lữ Chính Cường nói xong, liền nhìn về phía Lục Lâm Thiên đầy thâm ý.

Nghe Lữ Chính Cường nói vậy, ánh mắt của Lục Lâm Thiên lập tức loé lên, dường như đang suy nghĩ điều gì, sau một lát mới khôi phục lại, thở ra một ngụm trọc khí, nói:

– Tiểu tử đã hiểu một chút.

Lục Lâm Thiên xem như đã nghe rõ, ý của Lữ Chính Cường chính là muốn nhắc nhở mình phải để Phi Linh Môn phát triển hơn nữa, chỉ cần không động tới Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất trang là được, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất trang có thể kềm chế lẫn nhau, đồng thời còn phải đề phòng Tam Tông Tứ Môn, chỉ cần mình không đυ.ng chạm gì tới tứ đại sơn môn thì Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất trang này cũng không có lòng dạ nào để mà để ý tới mình, như vậy Phi Linh Môn có thể tiếp tục phát triển. Chẳng qua là Lục Lâm Thiên không rõ, tại sao Lữ Chính Cường lại muốn nói những điều này với mình làm gì.

– Đúng là trẻ nhỏ dễ dạy, nên làm như thế nào thì ngươi cứ làm đi, bất quá có vài thế lực không ít cường giả, mặc dù Phi Linh Môn có Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, thôi hồn độc Suất Đông Vô Mệnh, Thanh Hoả Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân, Lưu Tinh Hà, thậm chí có cả yêu thú thất giai đi nữa, nhưng vẫn chưa thể trở thành thế lực nhất lưu được, thực lực của Phi Linh Môn các ngươi lúc này tuy cũng đã xêm xêm với thế lực nhất lưu, nhưng cũng đừng nên xem thường các thế lực khác.

Lữ Chính Cường nói.

Lục Lâm Thiên không nói gì mà chỉ khẽ gật đầu, ý tứ bên trong đương nhiên hắn cũng hiểu rõ, những thế lực nhất lưu có chút thế lực, tuyệt đối sẽ không thua kém gì Phi Linh Môn, cũng có không ít căn cơ nội tình, không phải dễ đối phó.

– Chuyện thứ hai ta muốn nói với ngươi chính là Linh Thiên Môn của ta muốn kết minh với Phi Linh Môn của ngươi, ngươi thấy thế nào hả?

Lữ Chính Cường nói xong, ánh mắt liền nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

– Phi Linh Môn của tiểu tử hiện tại chỉ là một tiểu môn phái, trong Cổ Vực này, còn rất nhiều môn phái mạnh hơn Phi Linh Môn nhiều, xin hỏi Lữ chưởng môn tại sao lại chọn Phi Linh Môn tiểu tử?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Lữ Chính Cường rồi hỏi. Đối với lời mời kết minh cùng Phi Linh Môn mà Lữ Chính Cường đưa ra, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy khá kinh ngạc, cho nên không khỏi có chút đề phòng.

– Ha ha.

Lữ Chính Cường cười, nói:

– Rất đơn giản, thứ nhất, ngươi là con rể của ta, Linh Nhi tuy là khá đơn thuần, nhưng cũng không phải kẻ ngốc, người mà nó đã lựa chọn chắc chắn không tồi, cho nên ta cũng có thể tin tưởng ngươi, thứ hai, ta quan sát ngươi cũng không ngắn, đấy mới thật sự là lý do ta coi trọng ngươi, sớm muộn gì cũng sẽ có ngày ngươi sẽ bước lên cao hơn, mạch nước ngầm của Cổ Vực hiện tại đang dậy sóng, tuỳ thời đều có thể xảy ra biến cố, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất trang tuy bề ngoài là minh hữu, nhưng cũng chỉ là lúc đối phó với Tam Tông Tứ Môn và thành Ma Vân mà thôi, vạn nhất Cổ Vực xảy ra chuyện gì, Linh Thiên Môn của ta cần có minh hữu, mà Phi Linh Môn của ngươi là lựa chọn thích hợp nhất, đương nhiên, ta chọn Phi Linh Môn của ngươi cũng có chút mạo hiểm, hy vọng ngươi sẽ không để cho ta phải thất vọng.

Chương 976: Thế cục Cổ Vực (2)

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên biến hoá, trong lòng cũng cảm thấy hơi dao động, ánh mắt trầm xuống, nói:

– Lữ chưởng môn, nếu như Phi Linh Môn của ta kết minh cùng Linh Thiên Môn thì cần những yếu tố gì, và sẽ được cái gì?

– Hai người chúng ta kết minh, nếu ngươi gặp phiền toái thì Linh Thiên Môn ta có thể âm thầm giúp ngươi giải quyết, nhưng phải là khi gặp phiền toái lớn kia, chúng ta chỉ có thể âm thầm liên minh, nếu không nghe, có thể sẽ khiến Cổ Vực náo động, còn việc mà Phi Linh Môn của các ngươi phải làm chính là vạn nhất sau này Cổ Vực trở nên náo loạn thì Phi Linh Môn của ngươi phải cùng tiến cùng lùi với Linh Thiên Môn của ta, còn những chuyện khác thì không cần để ý.

Lữ Chính Cường nói.

Nghe Lữ Chính Cường nói vậy, trong lòng Lục Lâm Thiên vẫn đang tính toán, Lữ Chính Cường hẳn là có ý tốt với mình, có Lữ Tiểu Linh ở đây, hẳn là sẽ không hại mình, còn mục tiêu của mình quả thực chính là phát triển Phi Linh Môn, mặc dù có nói là âm thầm liên minh với Vân Dương Tông, thực lực của Vân Dương Tông đương nhiên là không thua kém gì Phi Linh Môn, bất quá trong Cổ Vực này, lực ảnh hưởng của Linh Thiên Môn so với Vân Dương Tông thì mạnh hơn rất nhiều, nếu như liên minh với Linh Thiên Môn thì Phi Linh Môn quả thật sẽ được bảo đảm thêm một tầng.

Về phần vạn nhất Cổ Vực sẽ trở nên loạn, Linh Thiên Môn cần thêm minh hữu, Phi Linh Môn của mình cũng cần có thêm minh hữu, nếu như vậy thì mình cũng chẳng thiệt thòi gì, mặc dù trong lòng Lục Lâm Thiên đã đồng ý rồi, nhưng không khỏi suy nghĩ thêm cho cặn kẽ, nhất định phải loại bỏ hết tất cả những điều kiện bất lợi đối với Phi Linh Môn mới được, mặc dù bây giờ có một tầng quan hệ của mình với Lữ Tiểu Linh, nhưng dẫu sao đi nữa thì vẫn chưa hoàn toàn chắc chắn, cho nên phải có lòng đề phòng, không thể không có lòng đề phòng người ta, ít nhất cũng phải có

một chút.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lộ vẻ suy tư, Lữ Chính Cường chỉ mìm cười, nhưng trong lòng lại càng thêm kinh ngạc, tâm trí của Lục Lâm Thiên ổn trọng hơn nhiều so với ông tưởng tượng.

Sau một lúc, Lục Lâm Thiên mới thu liễm thần sắc, ngẩng đầu lên nói:

– Tiểu tử đa tạ Lữ chưởng môn đã ưu ái, Phi Linh Môn sau này sẽ kết minh cùng Linh Thiên Môn.

– Ha ha ha, nam tử hán nhất ngôn cửu đỉnh, chúng ta định rồi.

Lữ Chính Cường cười ha hả, có vẻ vô cùng thoả mãn.

– Quân tử nhất ngôn, tứ mã nan truy.

Lục Lâm Thiên nói.

– Tốt lắm, hôm nay chỉ nói bấy nhiêu thôi, ba ngày sau mới là Đào Hoa Yến, mấy ngày nay ngươi cứ dạo chơi thoải mái, bồi Linh Nhi nhiều một chút, trên Đào Hoa Yến, chỗ mẹ Linh Nhi, ngươi phải cố gắng lên.

Lữ Chính Cường nói.

– Tiểu tử biết rõ.

– Đúng rồi Lâm Thiên.

Lữ Chính Cường đột nhiên hỏi Lục Lâm Thiên:

– Không biết rốt cuộc là Lục gia có bảo vật gì mà lại có thể kéo được người của Linh Vũ giới lộ diện vậy, ngoài ra hình như còn có một thế lực bí ẩn khác nữa, ngươi cũng không cần phải giấu diếm ta, không có lửa thì sao có khói được, ta không có hứng thú với bảo vật của Lục gia ngươi, chỉ là hiếu kỳ mà thôi.

Sắc mặt của Lục Lâm Thiên không lộ vẻ gì, nhưng trong lòng lại lập tức trầm xuống, xem ra chuyện ở trấn Thanh Vân Lữ Chính Cường cũng đã biết rồi, Lục Lâm Thiên liền mỉm cười nói:

– Thực không dám giấu gì, kỳ thật việc này ta cũng không biết rõ lắm, tộc trưởng của Lục gia không phải ta mà là phụ thân của ta, có lẽ thật sự có bảo vật gì đó.

– Ha ha, tiểu tử nhà ngươi.

Lữ Chính Cường cười lên, khẽ lắc đầu, cũng không rõ trong lời nói có ý gì, thủ ấn vừa kết, đạo quang quyển vô hình kia lập tức biến mất không thấy đâu, nói:

– Linh Nhi đã sắp không đợi nổi nữa rồi, hôm nay nói tới đây thôi.

– Tiểu tử cáo lui.

Lục Lâm Thiên ôm quyền thi lễ rồi lập tức rời khỏi nội đường.

– Tiểu tử này, gian trá xảo quyệt y hệt tên Vân Tiếu Thiên năm xưa.

Nhìn bóng lưng của Lục Lâm Thiên, Lữ Chính Cường cười rồi nói thầm.

Đi ra khỏi nội đường, trong phòng nhỏ, Lục Lâm Thiên vừa ngẩng lên đã nhìn thấy Lữ Tiểu Linh đang ngồi trên ghế đợi mình.

– Tiểu lừa gạt, cha của ta thần thần bí bí, tìm ngươi nói gì vậy?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên cả nửa ngày mới bước ra, Lữ Tiểu Linh lập tức nũng nịu hỏi.

– Không có gì, cha của ngươi hỏi về chuyện của chúng ta.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói.

Nghe thấy Lục Lâm Thiên nói vậy, gương mặt xinh đẹp của Lữ Tiểu Linh lập tức đỏ lên như bôi phấn, càng thêm hồng nhuận động lòng người, cúi đầu ngọt ngào nói:

– Vậy cha ta hỏi gì, ngươi trả lời thế nào?

Nhìn thấy bộ dạng của Lữ Tiểu Linh, Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười lần nữa rồi nói:

– Cha ngươi đã đồng ý chuyện của chúng ta, nói ngươi tính tình điêu ngoa tuỳ hứng, nếu như ngươi có ức hiếp ta thì nhất định phải nói cho hắn biết.

– Cái gì, ta làm gì có điêu ngoa tuỳ hứng.

Lữ Tiểu Linh mân mê đôi môi mọng, lập tức trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Nhất định là cha ta cảnh cáo ngươi không được bắt nạt ta, nếu không cha ta sẽ không bỏ qua cho ngươi mới đúng.

– Ha ha.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, không nói gì.

– Đi thôi, ta đưa ngươi về trước.

Lữ Tiểu Linh nói, sau đó lập tức dẫn Lục Lâm Thiên rời khỏi đình viện.

Lữ Tiểu Linh đi phía trước, Lục Lâm Thiên theo sau, không khí lúc này có phần hơi xấu hổ, Lữ Tiểu Linh đi đường càng cúi thấp đầu hơn không nói gì, bàn tay nhỏ nhắn lôi kéo vạt áo của mình, tay chân có chút luống cuống.

– Thấy rõ chưa, nơi ở của Phi Linh Môn các ngươi ấy, cách đó không xa chính là chỗ của Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát Giáo, và Hoá Vũ Tông, chung quanh chính là mấy thế lực như Thiên Quỷ Tông, Thiên Tinh Tông.

Một lát sau, đến bên ngoài một chỗ kiến trúc hùng vĩ kề nhau, Lữ Tiểu Linh liền nói với Lục Lâm Thiên.

– Đã làm phiền ngươi rồi.

Lục Lâm Thiên nói, Lữ Tiểu Linh giúp Phi Linh Môn an bày nơi dừng chân, thật đúng là không kém mấy sơn môn như Lan Lăng sơn trang, khiến cho hắn cảm thấy vô cùng thoả mãn.

– Hừ, ngươi đi theo ta trước đi đã, ta lấy cho ngươi ít đồ.

Lữ Tiểu Linh nói.

– Ân.

Đáp khẽ một tiếng, sau đó lại đi theo sau lưng Lữ Tiểu Linh lần nữa, vượt qua vài con đường đá uốn lượn, ven đường cũng có không ít đệ tử Linh Thiên Môn nhìn họ với vẻ mặt kinh ngạc.

– Tới rồi, vào đi thôi.

Sau một lúc, Lữ Tiểu Linh nói với Lục Lâm Thiên, cả hai đã đi tới một đình viên khá u tĩnh, nơi này dường như là hậu sơn của Linh Thiên Môn, không gian ưu nhã, bốn phía một mảnh xanh biếc.

– Đây là đâu vậy?

Lục Lâm Thiên vừa nhìn bốn phía vừa hỏi.

– Ngươi cứ đi vào là được.

Lữ Tiểu Linh trừng Lục Lâm Thiên một cái, sau đó lập tức đi vào bên trong đình viện, ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên một cái rồi cũng đi vào bên trong đình viện.

Trong đình viện tràn ngập một mùi hương nhàn ngạt, Lục Lâm Thiên đi theo vào bên trong một gian phòng, trong phòng, hương thơm lại càng nồng hơn, bài trì vô cùng thanh nhã dễ chịu, chính giữa còn có một cái giường lớn màu hồng, còn lại thì không có quá nhiều đồ.

Chương 977: Yêu đương vụng trộm trong khuê phòng

– Linh Nhi, đây là khuê phòng của ngươi.

Lục Lâm Thiên xem xét khắp cả gian phòng, đây tõ ràng là khuê phòng của nữ nhi, phỏng chừng đây chỉ có thể là khuê phòng của Lữ Tiểu Linh chứ không phải ai khác.

Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy kinh ngạc, vừa rồi Lữ Chính Cường còn có ý muốn bảo thành hôn, hiện tại tiểu cô nương này không phải lại muốn gạo nấu thành cơm, sau đó thành hôn với mình đấy chứ.

– Cái này ngươi cầm lấy, ta lấy được từ chỗ của mẹ ta, bên trong có cầm phổ, kỳ phổ các thứ, đều là trong thư phòng của mẹ ta hết, phỏng chừng là có liên quan tới bốn ải mà mẹ ta sẽ bố trí vào hôm đó, ngươi nhớ tìm hiểu cho kỹ đó.

Lữ Tiểu Linh lấy một cái trữ vật giới chỉ trong phòng ra giao cho Lục Lâm Thiên rồi lo lắng dặn dò.

– Nước tới chân mới nhảy cũng vô dụng thôi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Bảo ngươi cầm thì ngươi cứ cầm đi.

Lữ Tiểu Linh trực tiếp nhét trữ vật giới chỉ vào trong tay của Lục Lâm Thiên.

– Linh Nhi, đa tạ ngươi.

Lục Lâm Thiên nhân cơ hội nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Lữ Tiểu Linh, thấp giọng nói, tiểu cô nương này vẫn luôn nghĩ cho mình, trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng cảm thấy vô cùng cảm kích.

Đột ngột không kịp đề phòng nên khi Lữ Tiểu Linh vừa bị Lục Lâm Thiên nắm lấy tay thì toàn thân liền run lên, đứng trước người Lục Lâm Thiên, cúi đầu, một tay mân mê vạt áo, nói:

– Ngươi biết ta đối tốt với ngươi là đủ rồi.

Nhìn vào tiểu cô nương đứng trước mặt, cầm bàn tay ngọc ngà nơi tay, cảm xúc mềm mại ấm áp khiến cho Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy nao nao, hương thơm vấn vít thoang thoảng nơi chóp mũi giờ cũng từ từ ùa vào trong, vô thức liền siết chặt bàn tay của Lữ Tiểu Linh hơn.

Cảm giác được Lục Lâm Thiên siết chặt tay mình, toàn thân của Lữ Tiểu Linh run lên, tuy rằng bản tính đơn thuần, nhưng dù gì cũng là một đại cô nương rồi, có một số việc đương nhiên là hiểu rõ, chưa từng tiếp xúc thân mật với nam tử tới mức này, khiến cho đầu óc của nàng không khỏi nghĩ miên man, gương mặt ửng hồng, thẹn thùng nói: – Tiểu lừa gạt, ngươi muốn làm gì hả?

Nhìn bộ dạng Lữ Tiểu Linh thế này, Lục Lâm Thiên cũng đã sớm không còn là bộ dạng ngốc nghếch ngờ nghệch lúc trước nữa, đã sớm thể nghiệm qua chuyện nam nữ rồi, cho nên bộ dạng của Lữ Tiểu Linh lúc này quả thực là vô tình trêu chọc Lục Lâm Thiên, khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên càng thêm xúc động.

Nhìn qua Lữ Tiểu Linh ở trước mặt, tiểu cô nương này đúng là một nữ nhân động lòng người chẳng khác nào hoạ thuỷ, dáng người nóng bỏng, lúc này lại có bộ dạng thẹn thùng, lại càng thêm kiều mị vô song, toàn thân tản ra mị lực mê người, chỉ nhìn một lúc thôi mà Lục Lâm Thiên đã cảm thấy mình sắp không thể nào khống chế nổi bản thân nữa rồi, đột nhiên kéo Lữ Tiểu Linh vào trong lòng.

– Tiểu lừa gạt, rốt cuộc là ngươi muốn làm gì.

Lữ Tiểu Linh hừ nhẹ một tiếng, nhưng cũng không phản kháng lại, ngược lại còn nhân cơ hội dán chặt vào lòng Lục Lâm Thiên.

Cảm giác được hai luồng mềm mại trước ngực đang đè chặt trên người mình, hô hấp của Lục Lâm Thiên cũng dần trở nên nặng nề, cúi đầu nhìn qua tiểu cô nương trước mặt, Lục Lâm Thiên lập tức không hề do dự mà bế thốc Lữ Tiểu Linh lên, sau đó đặt lên giường, thân hình trực tiếp đè lên thân thể mềm mại kia.

Lữ Tiểu Linh lúc này hai mắt càng thêm mê ly, toàn thân như nhũn ra, tựa như có dòng điện xẹt qua vậy, nhịn không được mà nhẹ giọng thở dốc một tiếng, không nói gì, cũng không hề giãy dụa.

Thân thể của hai người dính sát cùng một chỗ, tuy nói là cách một lớp y phục, nhưng lúc này cũng làm cho Lục Lâm Thiên hưng phấn không thôi, nằm lên trên thân thể xinh đẹp này, càng khiến cho toàn thân Lục Lâm Thiên càng thêm sảng khoái, nhìn qua cô gái mặt mày ửng đỏ đang nằm dưới người mình, vẻ thẹn thùng kia lại càng thêm mê người, trong mắt như có thể xuất ra nước vậy.

Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được nữa, đưa môi vùi đầu vào hôn lấy chiếc cổ thơm của Lữ Tiểu Linh, thuần thục hôn hít, giơ tay gạt tóc mai của cô gái dưới thân ra, nhẹ nhàng ngậm lấy vành tai ngọc kia rồi day nhẹ.

– Ưm!

Lữ Tiểu Linh vốn đang khẽ thở dốc đột nhiên rên mạnh một tiếng, thân thể mềm mại lại run lên, tay chân luống cuống liền choàng qua cổ của Lục Lâm Thiên, tiếp xúc chặt chẽ, sau đó bắt đầu trúc trắc đáp lại.

Lữ Tiểu Linh đáp lại khiến cho Lục Lâm Thiên không cách nào nhịn nổi, không suy nghĩ gì nhiều nữa, hai tay đã bắt đầu chậm rãi di chuyển trên thân thể mềm mại mê người kia, một tay đặt trên đỉnh ngọc thố cao ngất kia, lập tức cảm nhận được cảm giác căng tròn đầy đặn, săn chắc và trơn mềm càng khiến Lục Lâm Thiên nhịn không được mà xoa nắn.

Một tay khác của Lục Lâm Thiên thì lại di chuyển xuống phía dưới, qua lại nắn bóp bên dưới bờ mông cong vʋ”t mềm mại kia, cảm giác tròn trịa săn chắc mang tới cảm giác hưng phấn, thấm đều vào mỗi một tấc thần kinh của Lục Lâm Thiên.

Lữ Tiểu Linh nào chống đỡ nổi kɧıêʋ кɧí©ɧ nhường ấy, ôm chặt lấy Lục Lâm Thiên, cũng không biết nên đáp lại thế nào, chỉ làm theo phản ứng nguyên thuỷ nhất, ôm chặt lấy nam tử vào lòng, không cho hắn rời đi, tựa như muốn hoà tan hắn.

Không biết từ khi nào, bụng dưới của Lục Lâm Thiên đã nóng rần và cứng lên, vừa vặn đặt giữa hai chân của Lữ Tiểu Linh, mặc dù cách một lớp y phục, nhưng Lữ Tiểu Linh vẫn có thể cảm giác được một vật nóng rẫy khác thường, lại còn có thể động đậy, hai chân cách một lớp y phục cũng vô thức kẹp lấy thứ cứng rắn này, mà toàn thân mình lúc này giống như bị một dòng điện chạy qua vậy, cả người mềm nhũn vô lực, chỉ có thể hừ hừ thở hổn hển.

Ngay lúc Lữ Tiểu Linh đưa hai chân kẹp lấy vật kia của mình, thân thể run rẩy thở dốc, sau đó không ngừng ma sát, một cỗ cảm giác sung sướиɠ khó có thể miêu tả ùa về như thuỷ triều không ngừng kí©ɦ ŧɦí©ɦ Lục Lâm Thiên, càng khiến cho Lục Lâm Thiên triệt để nóng hết cả người, hai tay vội vàng vòng qua cởi y phục của Lữ Tiểu Linh, da thịt bóng loáng trắng noãn như mỡ dê, ngay lúc bàn tay Lục Lâm Thiên chạm tới đôi ngọc thố cao ngất kia thì lại bị ngọc thủ của Lữ Tiểu Linh ngăn lại ngay lập tức.

Ánh mắt mê ly, liên tục thở dốc nhưng lúc này Lữ Tiểu Linh rốt cuộc cũng khôi phục một tia lý trí, dường như là cảm nhận được Lục Lâm Thiên muốn tiến thêm bước nữa nên dùng hết sức lực toàn thân, kéo tay của Lục Lâm Thiên lại, thẹn thùng nói:

– Lâm Thiên, nếu ngươi thật sự muốn thì phải qua được bốn cửa ải của mẹ ta trước đã, tới lúc đó thì ngươi muốn làm gì cũng được hết.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng đã khôi phục một chút lý trí, lập tức thầm mắng bản thân một tiếng, nếu lần này thật sự làm gì Lữ Tiểu Linh rồi thì tới lúc đó Lữ Chính Cường không ép mình thành hôn mới là lạ, tới lúc đó, mình cũng không biết phải ăn nói thế nào với Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song và Vân Tiếu Thiên rồi.

– Linh Nhi, thật xin lỗi, ta không phải cố ý.

Lục Lâm Thiên lập tức nói.

Chương 978: Đột phát lĩnh ngộ (1)

– Ngươi còn nói mình không phải cố ý nữa, chỗ đó của ngươi cứng quá, chọc ta đau muốn chết, ngươi là đồ hỗn đản.

Ánh mắt của Lữ Tiểu Linh mang theo vẻ thẹn thùng, trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên lập tức sững sờ, đổ mồ hôi lạnh, sau đó lập tức đứng dậy, cười hắc hắc, nói:

– Đây chỉ là phản ứng tự nhiên thôi, ta không thể khống chế được, ta thật sự không phải cố ý mà.

Lữ Tiểu Linh lúc này cũng đã đứng dậy, trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên thêm cái nữa, rồi nói:

– Không phải là ta không muốn cho ngươi, chờ sau khi ngươi qua được bốn cửa ải của mẹ ta thì tới lúc đó ta nhất định sẽ không từ chối, bây giờ ngươi mau trở về đi, nghiên cứu cầm phổ và kỳ phổ cho đàng hoàng.

– Được rồi, ta đi trước đây.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy nữ tử hấp dẫn nhường này nhưng vẫn không thể chạm vào, lại thêm bụng dưới đang nóng rần lên, muốn nhịn xuống đúng là không dễ dàng gì.

– Được rồi, mau trở về nghiên cứu kỳ phổ và cầm phổ đi.

Lữ Tiểu Linh lại xáp lại gần Lục Lâm Thiên lần nữa.

Lục Lâm Thiên khẽ cười khổ, nhiệt độ bên dưới bụng lại càng nóng lên khó nhịn, lại ôm ghì Lữ Tiểu Linh vào lòng lần nữa, bốn phiến môi áp vào nhau, một tay lập tức đặt trên đôi tuyết phong cao ngất của Lữ Tiểu Linh xoa nắn hai cái, một tay khác thì đặt trên kiều đồn cong vểnh của Lữ Tiểu Linh vỗ một cái thật mạnh, vật nóng rực cứng rắn dưới bụng lại đâm đâm Lữ Tiểu Linh hai cái.

– Được rồi, ta đi đây.

Lục Lâm Thiên làm xong hết thảy liền lập tức rời khỏi phòng, nếu như còn ở lại nữa thì mình sẽ không thể khống chế nổi bản thân mất.

– Không chỉ là Tiểu lừa gạt, mà còn là tiểu sắc quỷ nữa

Nhìn bóng lưng của Lục Lâm Thiên, Lữ Tiểu Linh vuốt nhẹ kiều đồn của mình, xấu hổ lẩm bẩm:

– Cũng không biết nhẹ một chút nữa, hừ.

Nửa canh giờ sau, trong đình viện mà Lữ Tiểu Linh đã chuẩn bị sẵn, cái đình viện này khiến Lục Lâm Thiên cảm thấy vô cùng thoả mãn, trong một căn phòng nhỏ, Quỷ Tiên Tử đang ngồi nói chuyện với Lục Lâm Thiên.

Sau khi Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh bố trí một đạo quang mang cấm chế xong thì Lục Lâm Thiên liền kể hết những gì mình và Lữ Chính Cường đã nói về việc kết minh cùng Phi Linh Môn hôm nay cho Quỷ Tiên Tử nghe một lần.

– Kết minh cũng tốt, đối với Phi Linh Môn chúng ta cũng có không ít chỗ tốt.

Sau một phen suy xét thì ánh mắt của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh loé lên, khẽ nói.

– Ta cũng nghĩ chuyện này đối với Phi Linh Môn thì lợi nhiều hơn hại, sau này cũng có Linh Thiên Môn âm thầm duy trì, chỉ cần không bị Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất trang làm phiền thì chúng ta có thể thoải mái mà phát triển rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Xem ra ngươi đã có quyết định rồi?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Chúng ta nhẫn nại một thời gian ngắn, đợi sau việc này, chúng ta cũng nên buông tay một phen.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Có một vài thế lực không nên chọc vào, hết thảy vẫn phải cẩn thận một chút, không thể chủ quan.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Oánh tỷ cứ việc yên tâm, chúng ta vẫn còn con bài tẩy chưa lật, đủ cho chúng ta lớn mật liều một phen.

Lục Lâm Thiên trả lời.

Hoàng hôn, Linh Thiên Môn được bao phủ trong một mảnh nắng chiều, trong phòng, Lục Lâm Thiên duỗi thắt lưng đầy mệt mỏi, lộ ra nụ cười khổ.

Trong tay Lục Lâm Thiên lúc này đang cầm một quyển kỳ phổ và cầm phổ, thứ này Lục Lâm Thiên vừa thấy đã đau đầu muốn chết, liền ném quách sang một bên.

Cũng không biết Lục Tâm Đồng và Tiểu Long đã đi tới chỗ nào chơi, Lục Lâm Thiên đi ra khỏi đình viện, đi dạo vòng vòng ở xung quanh, bên ngoài khu vực này đã sớm có đệ tử Linh Thiên Môn đứng đợi, người của các thế lực lớn tới tham dự Đào Hoa Yến, chỉ có thể đi dạo xung quanh nơi này, đương nhiên sẽ không được phép tuỳ ý đi lại ở trong Linh Thiên Môn rồi.

Trên một sườn núi, lúc này nắng chiều chiếu rọi cả đỉnh núi, gió muộn thổi tung, mang theo hương hoa đào ngan ngát không biết từ đâu bay tới.

– Ai!

Lục Lâm Thiên đang thưởng thức hương hoa đào, tâm thần dò xét, đột nhiên có một cỗ khí tức lan tới gần, cỗ khí tức này mang theo khí tức sắc bén, tựa hồ là không có thiện ý gì với mình.

Thân hình lập tức lùi lại, Lục Lâm Thiên cảnh giác xoáy người nhìn chằm chằm về phía sau.

– Mau trả đồ của ta lại cho ta.

Một đạo thanh âm trầm thấp vang lên, sau đó một thanh niên anh tuấn xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên, thân hình của thiếu niên này hơi gầy, nhưng lại vô cùng anh tuấn bất phàm, trong ánh mắt mang theo chút lãnh ý nhàn nhạt.

– Là ngươi.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên lập tức trầm xuống, người này không phải ai khác mà chính là Lăng Thanh của Linh Vũ giới. Nhìn thấy Lăng Thanh khiến Lục Lâm Thiên cảm thấy hơi ngạc nhiên, không ngờ Lăng Thanh lại ở Linh Thiên Môn này.

– Ngươi cũng dám cả gan tới Linh Thiên Môn.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên trầm xuống, tên Lăng Thanh này đúng là có lá gan không nhỏ, thật không hiểu nổi tại sao tên Lăng Thanh này lại xuất hiện trong Linh Thiên Môn được.

– Tại sao ta lại không thể tới Linh Thiên Môn cơ chứ.

Lăng Thanh nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

Lục Lâm Thiên hơi sững người, cũng phải, Lăng Thanh là người của Linh Vũ giới thì đã sao chứ, Linh Thiên Môn cũng không có gút mắc gì với Linh Vũ giói, đến Linh Thiên Môn cũng không có gì là không đúng hết.

– Ta nói lại lần nữa, ngươi mau trả đồ của ta lại cho ta.

Lăng Thanh đưa mắt nhìn Lục Lâm Thiên, hàn ý dần toát ra.

– Thứ gì cơ, ta không biết.

Lục Lâm Thiên thần sắc trầm xuống đáp lời, trong lòng đương nhiên biết rõ tên Lăng Thanh này hẳn là muốn đòi lại trữ vật giới chỉ, nhưng trong cái trữ vật giới chỉ này cũng chả có bảo vật gì, nhưng thế nào đi nữa thì Lục Lâm Thiên cũng không muốn giao cho Lăng Thanh, mình và Linh Vũ giới, không chỉ có thù của Lục gia, mà còn có thù của Nam thúc, kẻ này là người của Linh Vũ giới, Lục Lâm Thiên muốn động thủ lúc này nhưng cũng đành phải nhịn xuống, thực lực của tên Lăng Thanh này, ban đầu ở trên đại hội Tam Tông Tứ Môn cũng đã là Vũ Suất nhất trọng rồi, Vũ giả ngũ hệ, tốc độ tu luyện cũng đã nhanh gấp năm lần người bình thường, thực lực của hắn lúc này còn không biết đã tới trình độ nào, mình hiện tại không biết có thể chống lại nổi hay không, huống hồ gì nơi này là Linh Thiên Môn, mình động thủ ở đây cũng không được tiện cho lắm.

– Mau trả trữ vật giới chỉ lại cho ta, bằng không ta sẽ không khách khí với ngươi đâu.

Lãnh ý trong mắt Lăng Thanh lại càng tăng thêm một bậc.

– Hừ, không khách khí thế nào, ta lại muốn xem xem ngươi có làm khó dễ được ta hay không.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên trầm xuống, một cỗ ngạo khí xông lên đầu, mặc dù không biết thực lực của tên Lăng Thanh này bây giờ đã tới đâu, nhưng mình cũng chả sợ cô ả.

– Lão đại.

– Ca ca.

Hai đạo thanh âm truyền tới, lập tức có hai đạo thân ảnh nhỏ xinh rơi xuống, chính là hai người Bạch Linh và Lục Tâm Đồng, thân ảnh nho nhỏ của Tiểu Long nhảy lên, sau đó lập tức từ trên vai Lục Tâm Đồng nhảy qua trên vai Lục Lâm Thiên, mắt nhỏ chớp chớp, cái lưỡi phun ra nuốt vào, một cỗ lãnh ý tràn ngập bắn về phía Lăng Thanh.

Chương 979: Đột phát lĩnh ngộ (2)

Ánh mắt của Lăng Thanh loé lên, cuối cùng rơi vào trên người Bạch Linh, không biết rốt cuộc là do mỹ mạo của Bạch Linh hay là do khí tức trên người Bạch Linh mà khiến hắn lộ ra vẻ kinh ngạc.

– Lục Lâm Thiên, một ngày nào đó ta nhất định sẽ để ngươi muốn sống không được, muốn chết cũng không xong.

Ánh mắt lạnh lẽo của Lăng Thanh lại chuyển sang người Lục Lâm Thiên lần nữa rồi lập tức xoay người rời đi.

– Ca ca, hắn là ai vậy?

Lục Tâm Đồng nhìn qua Lăng Thanh rồi hỏi Lục Lâm Thiên.

– Là một kẻ rất khó chọc.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài rồi nói.

– Kẻ này không đơn giản đâu, khí tức trên người hắn hình như có chút tương tự với ngươi.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói, trong ánh mắt cũng có chút kinh ngạc.

– Nàng ta tới Linh Thiên Môn có chuyện gì, không biết người của Linh Thiên Môn có rõ thân phận của người này hay không.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, sau đó lập tức trở lại đình viện.

Sắc trời đã tối, trở lại đình viện, trong phòng, sau khi suy tư một phen xong thì Lục Lâm Thiên lập tức bắt đầu lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính, ba ngày sau mới là Đào Hoa Yến, mình tới đúng là có hơi sớm.

Trong phòng, xung quanh Lục Lâm Thiên không mất bao lâu liền đắm chìm trong một loại trạng thái lĩnh ngộ huyền ảo, trong não hải, ngoại trừ lĩnh ngộ ra thì chỉ còn một mảnh không minh.

Lúc này đây, Lục Lâm Thiên đang lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính thổ, trong tâm thần lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên cảm giác được toàn thân của mình được vây quanh trong một cỗ năng lượng thuộc tính thổ nồng đậm, năng lượng thuộc tính thổ hội tụ lại liên miên không dứt, đây mới chính là lực lượng mênh mông nhất.

Trong quá trình lĩnh ngộ này, Lục Lâm Thiên vẫn đang suy nghĩ, cỗ năng lượng thuộc tính mênh mông cường hãn này, nếu có thể khống chế được để hỗ trợ công kích tấn công kẻ thù thì quả đúng là uy lực sẽ mạnh hơn nhiều.

Theo lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên cảm giác được là mình đã có thể khống chế được một phần năng lượng thuộc tính, trong lòng thì suy nghĩ, có lẽ mình thật sự có thể làm được, nếu như có thể khống chế năng lượng thuộc tính hoàn toàn thì thực lực của mình sẽ đề cao không ít.

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên lại mở thủ ấn dừng việc lĩnh ngộ lại, hai mắt mở ra, trên mặt lộ ra một chút hưng phấn.

– Nói không chừng mình thật sự có thể làm được.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, tâm thần dần dần ngưng tụ, bàn tay chậm rãi vươn ra, từng đạo thủ ấn bắt đầu biến hoá.

Theo thủ ấn biến hoá, trong không gian liền có một cỗ năng lượng thuộc tính thổ bắt đầu tuôn ra, sau đó lập tức hội tụ lại xung quanh người Lục Lâm Thiên.

Thủ ấn không ngừng biến hoá, Lục Lâm Thiên không ngại phiền phức lần lượt thi triển và biến đổi từng thủ ấn, mỗi lần kết xuất một đạo thủ ấn cũng có thể câu động từng đạo năng lượng thuộc tính thổ.

Tu luyện kiểu này vô cùng phức tạp và tốn thời gian, nhưng đối với Lục Lâm Thiên bây giờ mà nói thì cũng chẳng có gì hết, dù sao

Lục Lâm Thiên cũng không biết mình có thể biến suy nghĩ thành hành động được hay không, nếu như thật sự có thể làm được thì thực lực của mình sẽ gia tăng thêm rất nhiều.

Đối với việc tu luyện lĩnh ngộ thế này, Lục Lâm Thiên đã sớm dưỡng thành một loại thói quen đặc biệt rồi, chỉ cần hạ tâm, lập tức bắt đầu lĩnh ngộ tu luyện không vội không nóng.

Thời gian cứ thế chậm rãi trôi qua, trong lúc bất tri bất giác, cả căn phòng liền tràn ngập năng lượng ba động, chỉ là hiện tại Lục Lâm Thiên đã đắm chìm trong lĩnh ngộ và tu luyện, bản thân thì hoàn toàn không hay biết gì.

Trong lúc vô hình, theo Lục Lâm Thiên tu luyện lĩnh ngộ, năng lượng ba động trong phòng lại ngày càng lớn hơn nữa, trong không gian, năng lượng thuộc tính vô hình liền lặng lẽ thẩm thấu ra, sau đó từ từ hội tụ lại ở trong phòng.

Hết thảy những thứ này Lục Lâm Thiên đều không biết, thứ duy nhất Lục Lâm Thiên cảm giác được chính là bản thân mình thật sự có thể khống chế được năng lượng thuộc tính, đối với việc khống chế năng lượng thuộc tính, chính mình làm ngày càng thuận tay hơn, bất quá cái mục tiêu muốn dùng năng lượng thuộc tính hỗ trợ cho tấn công đối thủ thì còn khá xa.

Thời gian cứ thế chậm rãi qua mau, sáng sớm hôm sau, lúc Lữ Tiểu Linh và Lục Tâm Đồng cùng nhau đến tìm Lục Lâm Thiên thì lại bị Bạch Linh ngăn lại.

– Hắn đang trong giai đoạn lĩnh ngộ rất quan trọng, chúng ta không thể quấy rầy hắn.

Bạch Linh cảm giác được ba động ở trong phòng, sau đó nói với hai người Lữ Tiểu Linh và Lục Tâm Đồng.

– Ta cũng không muốn đi đâu, ta phải giúp lão đại hộ pháp.

Tiểu Long lập tức nói, lão đại hiện tại đang bế quan, chính mình đương nhiên cần phải hộ pháp cho lão đại, không thể để cho lão đại bị quấy rầy đi.

– Các ngươi cứ đi chơi đi, để ta ở lại hộ pháp là đủ rồi.

Bạch Linh nói.

Thời gian trôi qua, Lục Lâm Thiên cũng không biết lần tu luyện lĩnh ngộ này, trong lúc chính mình không hay không biết thì thấm thoắt đã qua ba ngày.

Trong vòng ba ngày này, theo Đào Hoa Yến bắt đầu, Linh Thiên Môn cũng trở nên cực kỳ náo nhiệt, đám người của Hắc Sát Giáo, Lan Lăng sơn trang và Hoá Vũ Tông cũng đã đến Linh Thiên Môn, đồng thời còn có người của không ít thế lực nhất lưu khác tới Linh Thiên Môn.

Trong một đình viện, mấy đạo thân ảnh đang ngồi, một đại hán trung niên vận áo bào màu tím phất phất cây quạt trong tay, trông qua thì có vẻ như khí độ bất phàm, vô hình để lộ ra một cổ uy thế, người này hiển nhiên chính là Gia Cát Tây Phong của Lan Lăng sơn trang.

Gia Cát Tử Vân lúc này cũng vận một bộ cẩm bào màu tím ngồi bên cạnh của Gia Cát Tây Phong, ngoài ra, còn có vài vị trưởng lão và đám đệ tử nổi bật trong đám trẻ tuổi của Lan Lăng sơn trang nữa.

– Thiếu gia, lúc này chính là cơ hội rất tốt, nếu như ngươi có thể vượt qua bốn cửa ải của Tứ Tuyệt Yêu Cơ Lư Khâu Mỹ thì có thể kết thân với Lữ Tiểu Linh của Linh Thiên Môn, đến lúc đó Lan Lăng sơn trang chúng ta và Lữ Tiểu Linh có tầng quan hệ này, thực lực sẽ càng thêm cường đại, nếu như có cơ hội thì Linh Thiên Môn sau này nói không chừng cũng sẽ thuộc về thiếu gia ngươi rồi.

Bên trong đại sảnh, một vị lão giả tuổi chừng năm mươi nói với Gia Cát Tử Vân.

– Hoàng trưởng lão, chuyện đó cũng không phải nói là được.

Ánh mắt của Gia Cát Tây Phong quét qua, lập tức nói với Gia Cát Tử Vân:

– Tử Vân, lần này quả thật là một cơ hội không tồi, chỉ cần con qua được bốn cửa ải của Tứ Tuyệt Yêu Cơ Lư Khâu Mỹ, tới lúc đó Linh Thiên Môn có muốn đổi ý cũng vô dụng mà thôi.

– Cha, hài nhi biết rõ, cầm âm kỳ thư, lưu vân phi tụ, bốn cửa ải này hài nhi có tự tin là có thể vượt qua được, trong Cổ Vực này, nếu như hài nhi còn không qua được thì trong đám trẻ tuổi, hài nhi không biết còn ai vượt qua nổi không.

Gia Cát Tử Vân nói.

– Con cũng không thể quá mức chủ quan, mặc dù nói con từ nhỏ đã tinh thông những thứ này, nhưng Tứ Tuyệt Yêu Cơ Lư Khâu Mỹ cũng không phải người bình thường, Lưu Vân Phi Tụ của nàng, sợ là ngay cả ta cũng khó mà đối phó một cách nhẹ nhàng được, mặc dù đối với đám trẻ tuổi các ngươi, nàng sẽ không dốc hết toàn lực, nhưng nhất định cũng không được chủ quan đâu.

Gia Cát Tây Phong nói.

Chương 980: Đào Hoa thịnh yến (1)

– Hài nhi đã hiểu rồi, cha cứ việc yên tâm.

Ánh mắt của Gia Cát Tử Vân mang theo vẻ kiên nghị đáp lời, lúc này trong đầu của hắn nhớ tới thân ảnh nóng bỏng mê người của Lữ Tiểu Linh, ánh mắt lại loé lên cổ tà ý, lập tức lẩm bẩm:

– Bạch y nữ tử kia, rốt cuộc là người phương nào, người tựa thiên tiên, đáng tiếc là nàng cư nhiên đi theo tên tiểu tử kia.

– Tử Vân, con làm sao vậy hả.

Nghe thấy Gia Cát Tử Vân lẩm bẩm gì đó, ánh mắt của Gia Cát Tây Phong loé lên, hỏi.

– Không có gì hết, cha à, người cứ yên tâm đi, Đào Hoa Yến ngày mai, hài nhi tuyệt đối sẽ không để cho Lan Lăng sơn trang bị mất mặt đâu.

Gia Cát Tử Vân nói với vẻ vô cùng tự tin.

Trong màn đêm, gió đêm thổi xuyên qua màn đêm, trăng sáng tựa như một thiếu nữ e thẹn, lúc thì nép mình trốn sau mây, khi thì lại vén khăn che lên để lộ gương mặt, bầu trời cũng bị ánh trăng nhuộm thành một màu xám bạc.

Ánh trăng rũ xuống khắp Linh Thiên Môn, khiến cho Linh Thiên Môn đều bị quang mang màu xám bạc bao phủ, lúc này, bên trong một đình viện, trong phòng có mấy đạo thân ảnh đang ngồi.

– Bách Đào, lần này là một cơ hội tốt hiếm có, nếu như con có thể qua được bốn cửa ải của Tứ Tuyệt Yêu Cơ Lư Khâu Mỹ thì có thể trở thành con rể của Linh Thiên Môn, từ nay về sau tiền đồ của ngươi nhất định là không thể đo lường, chúng ta cũng không cần phải lo sợ những thế lực lớn khác như Hắc Sát Giáo, Hoá Vũ Tông và Lan Lăng Sơn Trang kia nữa, Đào Hoa Yến ngày mai, conn nhất định phải dốc hết toàn lực đó.

Bên trong phòng, một vị lão giả vận hồng y nói với một vị thanh niên bộ dạng chừng hai mươi hai mươi sáu.

– Cha, con sẽ cố hết súc.

Thanh niên vừa nhướng mắt liền lộ ra một cỗ khí tức âm lệ, người này đúng là thiếu tông chủ Tùng Bách Đào của Thiên Quỷ Tông.

…………………………

Sáng sớm hôm sau, bên trong một gian phòng của đình viện nào đó, một đạo thân ảnh trẻ tuổi vận áo bào xanh khẽ động, thủ ấn vừa thu lại, đôi mắt dần dần mở ra, trong mắt loé lên một cổ tinh quang, ánh mắt lướt qua, dường như nhìn thấy trong không gian đều có những ba động vô hình rất kỳ lạ nổi lên.

Lúc này đâu, chỉ thấy Lục Lâm Thiên hít sâu vào một hơi, thủ ấn kết xuất, cái thủ ấn này nhìn qua thì như có vẻ rất thong thả, nhưng thực tế nó lại nhanh tới mức không thể nào tưởng tượng nổi, trong lúc kết xuất thủ ấn, thậm chí còn mang theo từng đạo tàn ảnh, mà theo thủ ấn biến hoá, lúc này cả không gian nơi đây đều có một cỗ năng lượng thuộc tính thổ ngưng tụ lại nhanh như chớp, trong mắt nháy đã thấy khắp phòng đã bị một cỗ lực lượng vô hình bao phủ ngay lập tức.

– Hô!

Trong lòng, một cỗ ba động kỳ dị run rẩy hạ xuống, sau đó một cỗ năng lượng quỷ dị bắt đầu lan tràn, bên ngoài gian phòng, thân hình của Bạch Linh lập tức lay động một hồi, ánh mắt mang theo vẻ nghi hoặc nhìn về phía gian phòng đang đóng kín cửa kia.

– Hô!

Lục Lâm Thiên thở hắt ra một ngụm trọc khí trong cơ thể, trên mặt lập tức xuất hiện mộ nụ cười thản nhiên, lẩm bẩm:

– Thật sự có thể, ta đã làm được rồi.

Vừa rồi thi triển, Lục Lâm Thiên biết rõ mình đã làm được cái gì, chính mình không ngờ thật sự có thể khống chế năng lượng thuộc tính, tuy rằng không thể khống chế được nhiều, nhưng đã có thể làm được tới mức này đã khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy vô cùng mừng rỡ. Chỉ cần mình chăm chỉ luyện tập thường xuyên, lĩnh ngộ nhiều hơn, Lục Lâm Thiên cảm giác được, mình sớm muộn gì cũng có thể khống chế được nhiều năng lượng thuộc tính hơn nữa.

Khoé môi nhếch lên lộ ra ý cười, Lục Lâm Thiên thoả mãn mỉm cười rất vui vẻ, sau đó lập tức sửa soạn một phen rồi đẩy cửa bước ra, vừa đúng lúc nhìn thấy tất cả mọi người lúc này đều đứng trước cửa phòng.

– Ngươi vừa lĩnh ngộ liền quên hết cả thời gian, nếu còn không chịu ra thì ta sẽ vào kêu ngươi mất thôi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Tử Oánh nói với Lục Lâm Thiên.

– Đã bao lâu rồi?

Lục Lâm Thiên sững sờ vỗ vỗ đầu, lộ ra vẻ có lỗi, mình đúng thật là quên hết cả giờ giấc.

– Ba ngày ba đêm mà thôi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Tử Oánh nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Lĩnh ngộ thế nào rồi?

– Cũng không tệ lắm, đã có chút thu hoạch.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng lại cảm thấy cả kinh, không ngờ mới nhanh như vậy mà đã qua ba ngày rồi.

– Ca ca, người của Linh Thiên Môn tới thông báo mời chúng ta tới tham dự Đào Hoa Yến rồi, đang đứng chờ đó.

Lục Tâm Đồng nói.

– Đi thôi, chúng ta đi tham dự Đào Hoa Yến.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói, nhưng trong lòng thì lại bắt đầu cảm thấy nôn nao, yến hội này thật chẳng tốt lành gì.

– Ngươi cũng đừng quá xem thường, theo như ta được biết thì lần Đào Hoa Yến này sợ là sẽ rất náo nhiệt đó, không ít thế lực đều mang theo thanh niên tài tuấn trong môn vào Linh Thiên Môn đó.

Quỷ Tiên Tử Bạch Tử Oánh mỉm cười nói.

Lục Lâm Thiên bật cười, đã sớm biết ngay là lần Đào Hoa Yến này sẽ không yên bình rồi, đại tiểu thư Linh Thiên Môn muốn chọn vị hôn phu, thanh niên trong khắp Cổ Vực này sợ là đều sẽ điên cuồng mà kéo tới, nhưng có thể vào được Linh Thiên Môn thì chỉ có những thế lực nhận được thiếp mời của Linh Thiên Môn mà thôi. Nếu như có thể đạt được sự ưu ái của đại tiểu thư Linh Thiên Môn thì sợ là có thể khiến cho người ta đỡ tốn vài chục năm phấn đấu không ngừng rồi.

– Lâm Thiên, ngươi nắm chắc được mấy phần?

Quỷ Tiên Tử Bạch Tử Oánh mỉm cười, tựa tiếu phi tiếu nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

– Hừ, mặc kệ nó là Đào Hoa Yến gì, hôm nay ta lại muốn thử xem đám người trẻ tuổi trong Cổ Vực này bất phàm tới cỡ nào, cho dù là quần hùng cùng lên, ta cũng sẽ lên một trận thật tốt.

Lục Lâm Thiên nhếch khoé môi, trong đôi mắt đen láy che giấu một tia cuồng nhiệt, mặc kệ người có bình tĩnh lẫn tỉnh táo cỡ nào, nhưng dẫu gì thì cũng là kẻ trẻ tuổi, huống hồ gì đây lại là trận chiến giành vợ, máu trong người Lục Lâm Thiên lúc này cũng bắt đầu sôi trào, đại hội Tam Tông Tứ Môn, chính mình lúc ấy chỉ là Vũ tướng nhất trọng mà còn dám xông lên, hiện tại Đào Hoa Yến này mình lại càng không sợ.

Nhìn cỗ khí thế mà Lục Lâm Thiên vô tình để lộ ra, ánh mắt của Quỷ Tiên Tử Bạch Tử Oánh loé lên, nói:

– Thực lực của ngươi so với đám thanh niên tài tuấn trẻ tuổi trong Cổ Vực đúng là dư sức vượt qua, bất quá chỉ sợ vạn nhất, không sợ nhất vạn, huống hồ gì cả bốn cửa ải này cũng không phải chỉ toàn khảo nghiệm thực lực của ngươi không, ngươi cũng không thể quá mức khinh thường, vạn nhất để mất vợ vào tay kẻ khác thì chuyện mặt mũi chỉ là nhỏ thôi, vợ mới là chuyện lớn.

– Oánh tỷ, ngươi lại giễu cợt ta.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc nói.

– Ta giễu ngươi làm gì chứ, ta đang chờ xem kịch vui đây, đại hội Tam Tông Tứ Môn ta không thể xem được, xem trận náo nhiệt hôm nay cũng không tồi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Tử Oánh nói.

Chương 981: Đào Hoa thịnh yến (2)

Nhìn Lục Lâm Thiên, Quỷ Tiên Tử Bạch Tử Oánh đương nhiên cũng biết rõ, lần Đào Hoa Yến này, bởi vì Tứ Tuyệt Yêu Cơ Lư Khâu Mỹ sẽ bố trí bốn cửa ải, sợ là sẽ khiến cho đám thanh niên tài tuấn trong Cổ Vực diễn ra một trận long tranh hổ đấu rất kịch liệt, đám thanh niên đồng lứa trong các thế lực lớn phỏng chừng đều sẽ lựa chọn ra kẻ nổi bật nhất để tới Linh Thiên Môn, từ chuyện này mà nói, rõ ràng không hề thua kém đại hội Tam Tông Tứ Môn, đương nhiên cũng sẽ vô cùng náo nhiệt rồi.

Bên ngoài đình viện, đám người Lục Lâm Thiên vừa đi ra thì đã sớm có đệ tử của Linh Thiên Môn cưỡi yêu thú phi hành đừng chờ bên ngoài đình viện, mọi người nhảy lên yêu thú phi hành, sau đó lập tức đi về phía trước.

Theo như lời của một đệ tử Linh Thiên Môn thì Lục Lâm Thiên cũng biết rõ Đào Hoa Yến không diễn ra trong Linh Thiên Môn mà là ở bên trong Đào Hoa Cốc, người của các thế lực lớn lúc này cũng đều đã đến Đào Hoa Cốc hết cả rồi.

Đào Hoa Cốc, chính là một sơn cốc nằm ở sơn mạch phía sau Linh Thiên Môn, bên trên những dãy núi non trùng điệp đều là hoa đào, lúc này cũng là lúc hoa đào nở rộ, vừa nhìn qua, liền thấy khắp núi đều là một màu hồng rực rỡ kéo dài không dứt.

Trên lưng của yêu thú phi hành, sau một hồi, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn mảnh rừng đào hồng rực mênh mông phía dưới, trong sơn mạch liên miên trùng điệp kia, khắp nơi đều là hoa đào, hương hoa mê người, trong không khí cũng ngập tràn hương đào thơm ngát, khiến cho người ta rung động không thôi.

Lúc này nhìn thấy rừng hoa đào trải dài không dứt như vậy, ba người Bạch Linh, Quỷ Tiên Tử Bạch Tử Oánh và Lục Lâm Thiên đều lộ ra vẻ vô cùng kinh ngạc và thích thú.

– Lục chưởng môn, phía trước chính là Đào Hoa Cốc rồi, đây chính là nơi đẹp nhất ở Linh Thiên Môn ta, lúc bình thường thì người ngoài rất khó mà vào được.

Trên lưng của yêu thú phi hành, vị đệ tử Vũ tướng của Linh Thiên Môn nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn xuống bên dưới, chỉ thấy bên trong bách sơn đào thụ này, xuất hiện một con đường vào hạp cốc rất lớn, trên con đường mòn cổ xưa này, mỗi tảng đá đều có một cái rãnh sâu, bên trên có nước chảy như vạn mã bôn đằng, mang theo khí thế nhất tả thiên lý, khiến cho khí thế của nó càng trở nên mênh mông cuồn cuộn.

Mọi người nhảy xuống khỏi yêu thú phi hành, lập tức đi dọc theo sạn đạo, bên trong cái hạp cốc này, bên trên vách đá hai bên nước chảy không ngừng, thanh âm róc rách. Kỳ hoa dị thảo, trân cầm dị điểu hai bên bờ song khiến cho người ta nhìn không ngớt, vô số phi điểu đang tung cánh bay qua bay lại không ngừng trong rừng đảo trên núi.

Cứ như thế, chỉ một lát sau, xuất hiện trước mặt đám người Lục Lâm Thiên chính là một cái thâm cốc cực lớn, diện tích bằng phẳng bao la, hai bên vách đá của thâm cốc cao cả trăm trượng, khí thế cao ngất, vô cùng đồ sộ.

Mà ở bên trong thâm cốc này, phía trước có một hồ nước lớn, mặt hồ hơi hẹp, có hình dạng dài mảnh, nước hồ trong veo thấy đáy, nước từ trong hồ chảy ra, men theo nham thạch đổ xuống dưới, tạo thành một thác nước lớn, nước chảy ào ạt qua từng tầng nham, nhìn qua càng thêm nguy nga.

– Đúng là chỗ tốt.

Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, nhìn khắp sơn cốc, hoàn cảnh trong cốc thanh u, nước suối trong veo, hồ xanh nước chảy, lạc ngọc lưu thuý, đúng là một địa phương tốt.

– Ca ca, nơi này đúng là đẹp thật.

Lục Tâm Đồng chớp mắt to, có vẻ như hơi kinh ngạc.

– Lục chưởng môn, mời.

Linh Thiên Môn phất tay dẫn đường, đưa mọi người đi vào bên trong.

Trong lúc mấy người Lục Lâm Thiên đi vào bên trong, địa thế ngày càng rộng lớn, chung quanh cũng xuất hiện không ít đệ tử Linh Thiên Môn, trên cơ bản đều có tu vi Vũ phách và Vũ tướng, nhìn qua khí thế khá bất phàm.

Nhìn thấy đám người Lục Lâm Thiên tới, những đệ tử Linh Thiên Môn này lập tức hành lễ, sau đó ánh mắt mang theo vẻ kinh ngạc và vô cùng tò mò đảo qua hai người Quỷ Tiên Tử Bạch Tử Oánh và Bạch Linh, đặc biệt là sự xuất hiện của Bạch Linh làm cho không ít đệ tử Linh Thiên Môn giật mình ngơ ngẩn.

– Nhìn kìa, đó chính là Lục Lâm Thiên Lục chưởng môn gần đây được nhắc tới rất nhiều của Phi Linh Môn đó.

– Đúng là hắn rồi, nghe nói quan hệ của hắn và tiểu thư không tệ đâu, ngày đầu mới tới đây còn đi gặp chưởng môn nữa.

– Bên người tên Lục Lâm Thiên này sao toàn nữ hết vậy, đặc biệt là người bên phải đó, thật là xinh đẹp, còn đẹp hơn đại tiểu thư vài phần nữa nha.

Nghe tiếng xì xào bàn tán của đám người xung quanh, Lục Lâm Thiên cũng chẳng thèm để tâm, trực tiếp đi vào bên trong cốc, trong cốc lúc này có không ít thanh âm ầm ĩ, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn quanh, chỉ thấy ở khoảng giữa trước mặt lúc này có một cái lương đình rất lớn, hai bên có chừng hai mươi ghế ngồi, phía sau còn có không ít bàn đá, cũng có vài chục vị trí.

Ngay lúc đám người Lục Lâm Thiên bước vào thì Lục Lâm Thiên cũng lập tức cảm giác được có không ít ánh mắt quét tới. Mắt hơi liếc lên, Lục Lâm Thiên đảo mắt nhìn qua phía trước, lúc này trên mấy bàn tiệc ở xung quanh lương đình kia đã có không ít người đang ngồi, khí tức của tất cả đều rất bất phàm, rõ ràng thực lực không tệ, trong đó có một vài thân ảnh, Lục Lâm Thiên cũng chẳng xa lạ gì.

– Lâm Thiên, tất cả các thế lực lớn trong Cổ Vực cơ bản đều đã tới đây hết rồi, hai người ngồi ở phía trên bên trái theo thứ tự là Gia Cát Tây Phong của Lan Lăng sơn trang, Đồng Quy Tinh của Hắc Sát Giáo, người ngồi phía trên bên phải là Công Tôn Hoá Nhai của Hoá Vũ Tông, phía dưới của hắn còn có Tùng Thanh Sơn của Thiên Quỷ Tông, Lâm Trung Kiến của Thương Sơn Môn. An Cát Tú Na của Song Đao Môn, Đảng Vạn Lâm của Ma Tâm Cốc. Phía sau lưng bên trái Đồng Quy Tinh chính là Cơ Vô Thưởng của Thiên Âm Môn, Khấu Phi Yến của Bách Linh Tông, cuối cùng chính là Hồ Hưng Hải của Thiên Tinh Tông.

Bên cạnh Lục Lâm Thiên, Quỷ Tiên Tử Bạch Tử Oánh dùng truyền âm nói vào trong tai của Lục Lâm Thiên.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên lập tức đưa mắt nhìn lại, những người của các môn phái mà Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh vừa nói, không ai mà không phải cự phách một phương trong Cổ Vực này. Ghế trên cùng bên trái chính là một vị trung niên đại hán tuổi chưa tới năm mươi, trong tay cầm một cây quạt, gương mặt cương nghị, lộ ra vẻ lãnh tuấn góc cạnh rõ ràng, đôi mắt thâm thuý, có một cỗ phong thái khá nho nhã. Khí tức quanh thân vô hình nổi lên ba động, khí tức này khiến cho người ta cảm nhận được một loại áp chỉ vô hình.

Dựa theo lời nói của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh thì người này chính trang chủ Gia Cát Tây Phong của Lan Lăng sơn trang, Lục Lâm Thiên liền nhìn kỹ thêm một chút, bên cạnh hắn có Gia Cát Tử Vân ngồi đó, khiến cho mục quang của Lục Lâm Thiên lập tức loé lên.

Chương 982: Trực tiếp đối nghịch (1)

Sau đó Lục Lâm Thiên lập tức nhìn về phía một người ngồi bên cạnh Gia Cát Tây Phong, người này vận một bộ hắc bào đen thẫm như mực, tuổi chừng bốn mươi, tóc đen dài, dáng người cao lớn như hơi gầy, hai mắt bén nhọn như ưng, mang theo một cỗ khí thế nhìếp người, quanh thân mơ hồ tràn ngập trong một cỗ sát khí, theo như lời Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói thì đây chính là Đồng Quy Tinh giáo chủ của Hắc Sát Giáo, cảm giác được khí tức và thực lực của ngươi này, e là một kẻ có tu vi trình độ tuyệt đối không thấp hơn Vũ vương.

Mà sau lưng Đồng Quy Tinh, còn có không ít cường giả trong môn cùng vài đệ tử trẻ tuổi trông qua có vẻ cũng có tu vi bất phàm.

– Đây chính là Công Tôn Hoá Nhai sao?

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên lại rơi vào một vị đại hán vận áo bào trắng đang ngồi đối diện với hai người Gia Cát Tây Phong và Đồng Quy Tinh, người này dáng vẻ vĩ ngạn cao lớn, mày rậm mắt sáng, nhìn thấy rõ ràng nhất chính là nơi đầu chân mày hợp với mặt có một vết sẹo, khiến cho hắn vô tình tăng thêm một phần sát khí.

Sau lưng của tên Công Tôn Hoá Nhai này, Lục Lâm Thiên cũng thấy không ít cường giả Hoá Vũ Tông, trong đó không ngờ còn có trưởng lão Hà Dược Đông, đang nhìn chằm chặp vào mình với vẻ tức giận.

Ánh mắt lướt qua, Lục Lâm Thiên cũng lập tức dò xét đám cự phách Cổ Vực mà Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đã nói, tông chủ Tùng Thanh Sơn của Thiên Quỷ Tông, một bộ hồng bào, trong khí tức âm lệ mang theo một tia sát khí.

Chưởng môn Lâm Trung Kiến của Thương Sơn Môn, một bộ thanh sam, tuổi cùng lắm cũng chỉ chừng bốn mươi, dáng người hơi nhỏ gầy, nhìn qua có hơi chút hèn mọn bỉ ổi. Sau đó chính là An Cát Tú Na của Song Đao Môn, thật ra khiến cho Lục Lâm Thiên hơi kinh ngạc, bộ dạng của An Cát Tú Na này nhìn qua tuổi cũng không cao lắm cũng chỉ chừng ba mươi mà thôi, dáng người đẫy đà, xem như vẫn còn phong vận từ nương bán lão, khí tức trên người cũng tuyệt không hề yếu.

Cốc chủ Đảng Vạn Lâm của Ma Tâm Cốc, Lục Lâm Thiên cũng từng nghe nói qua, người này có bộ dạng hơi cổ quái, so với Thanh Hoả Lão Quỷ thì còn gầy hơn nữa, toàn thân chỉ độc da bọc xương, thân hình cũng cao, mặc trường bào lên người thì giống như một cây sào khoác quần áo vậy. Mà đối diện với Đảng Vạn Lâm chính là Hồ Hưng Hải của Thiên Tinh Tông, người này dáng người trung đẳng, thân hình hơi mập mạp, trong mắt mang theo vẻ âm lệ, khí tức quanh thân cũng vô cùng cường hãn.

Phía trên của hắn chính là tông chủ Khấu Phi Yến của Bách Linh Tông, là một lão phụ tuổi trạc ngũ tuần, bên dưới bộ cẩm bào, bộ dạng có chút âm trầm, tướng mạo thì thường thường, giống như ai cũng nợ bà ta vài ngàn kim tệ không bằng.

Người cuối cùng chính là chưởng môn Cơ Vô Thường của Thiên Âm Môn, bộ dạng chừng bốn mươi, dáng người cao ngất, mái tóc đen dài xoã trên vai, thân vận một bộ hoa bào, trong anh khí còn mang theo một chút mềm mại.

Gia Cát Tây Phong của Lan Lăng sơn trang, Đồng Quy Tinh của Hắc Sát Giáo, Công Tôn Hoá Nhai của Hoá Vũ Tông, Lâm Trung Kiến của Thương Sơn Môn, An Cát Tú Na của Song Đao Môn, Đảng Vạn Lâm của Ma Tâm Cốc, Cơ Vô Thường của Thiên Âm Môn, Khấu Phi Yến của Bách Linh Tông, Hồ Hưng Hải của Thiên Tinh Tông, mắt thấy đám người của mấy sơn môn này, trong lòng của Lục Lâm Thiên cũng hơi trầm xuống, đại môn đại phái trong Cổ Vực cơ bản đều đã đến đầy đủ cả rồi.

Lan Lăng sơn trang, Hoá Vũ Tông và Hắc Sát Giáo này thì không cần phải nói nhiều, Thương Sơn Môn, Song Đao Môn, Ma Tâm Cốc, Thiên Âm Môn, Bách Linh Tông, Thiên Tinh Tông, đều là thế lực nhất lưu cả.

Mà trong những Thương Sơn Môn, Song Đao Môn, Ma Tâm Cốc, Thiên Âm Môn, Bách Linh Tông, Thiên Tinh Tông này, ánh mắt của Lục Lâm Thiên lại càng thêm chăm chú quan sát người của Thiên

Tinh Tông và Thương Sơn Môn nhiều hơn một chút, Thiên Tinh Tông này sớm muộn gì mình cũng sẽ tiêu diệt, thù của Đông lão, không thể không báo.

Lúc ánh mắt của Lục Lâm Thiên nhìn về phía Hồ Hưng Hải của Thiên Tinh Tông thì Lục Lâm Thiên cảm giác Hồ Hưng Hải cũng đang đánh giá mình, ánh mắt mang theo vẻ âm trầm.

Bên trong Thương Sơn Môn, Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú thêm một chút chính là vì Lăng Thanh đang đứng sau lưng Lâm Trung kiến, Lăng Thanh rõ ràng thấy được mình, nhưng lúc này lại vờ như không thấy, chỉ cúi đầu mà ngồi, không hề ngẩng lên cái nào.

– Lục chưởng môn, mời ngồi.

Dưới sự dẫn dắt của vị đệ tử Linh Thiên Môn kia, Lục Lâm Thiên lập tức được dẫn tới một vị trí trống cuối cùng ở lương đình, cũng là vị trí thấp nhất, trùng hợp là nó cũng ở kề bên chỗ của Hồ Hưng Hải Thiên Tinh Tông.

Bên trong lương đình này cũng chỉ có chưởng môn của các môn phái ngồi mà thôi, sau lưng của chưởng môn mỗi phái đều có một cái bàn tròn bằng đá, tất cả các đệ tử hộ tống của mỗi phái đều ngồi vây quanh cái bàn đá sau lưng chưởng môn, nếu như so ra thì người của Phi Linh Môn xem như là ít nhất.

Bất quá lúc này đúng thật là được người ta chú ý nhiều nhất, trên người của Bạch Linh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đã bị không ít kẻ dòm ngó, đặc biệt là Bạch Linh, lúc này càng khiến cho người ta phải chú ý, Gia Cát Tử Vân vừa nhìn thấy Bạch Linh thì chưa từng dời mắt đi cái nào.

Lục Lâm Thiên vừa mới ngồi vào chỗ của mình thì lập tức cảm giác được một đạo mục quang lạnh như băng bắn tới chỗ mình, lập tức nghiêng đầu nhìn xem thì phát hiện chủ nhân của ánh mắt kia đến từ chỗ của đám người Thiên Quỷ Tông.

Trên cái bàn đá sau lưng tông chủ Tùng Thanh Sơn của Thiên Quỷ Tông, Tùng Bách Đào đang dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm vào mình, bộ dạng tựa như có thâm thù đại hận vậy, dường như hận không thể lập tức động thủ với mình ấy, nhìn thấy thế, Lục Lâm Thiên cũng đáp lại một đạo lãnh ý, cái tên Tùng Bách Đào này, Lục Lâm Thiên lúc này vẫn không thèm để vào mắt.

Lục Lâm Thiên lập tức dời tầm mắt, cũng lại gặp thêm một đạo lãnh ý khác, không phải ai khác mà đúng là Gia Cát Tử Vân của Lan Lăng sơn trang, lúc này tên Gia Cát Tử Vân cũng dùng nhãn quang lạnh lùng mà nhìn Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên cũng không hề né tránh, người này năm lần bảy lượt nhằm vào mình, còn cho là mình sợ hắn chắc, sau đó nhếch môi, kéo thành một đường cong tràn ngập lãnh ý và đối địch, trong ánh mắt cũng tỏa ra một đạo lãnh ý.

Từ lúc Phi Linh Môn tới thì sơn cốc vốn đang ồn ào đột nhiên lâm vào yên tĩnh trong chốc lát, dù sao đối với tất cả những sơn môn có mặt lần này thì Phi Linh Môn đúng là khá lạ mặt, người của mấy đại sơn môn đều đưa mắt qua dòm ngó Lục Lâm Thiên một lần.

– Ha ha, Đào Hoa Yến năm nay đúng là kì lạ, một cái Phi Linh Môn nho nhỏ mà thôi, tên còn chưa nghe qua lần nào không ngờ cũng có thể tới Linh Thiên Môn tham gia Đào Hoa Yến, không phải là đi nhầm chỗ đấy chứ.

Phía trên lương đình lúc này đột nhiên vang lên một thanh âm lạnh như băng, người lên tiếng không phải ai khác mà chính là Hồ Hưng Hải của Thiên Tinh Tông.

Chương 983: Trực tiếp đối nghịch (2)

Lúc này, một vị lão giả là trưởng lão của Thiên Tinh Tông đang đứng sau lưng Hồ Hưng Hải thì thầm cái gì đó, vị trưởng lão kia Lục Lâm Thiên cũng chẳng lạ lẫm gì, chính là Phương Thành Hữu lúc trước đã theo Đồng Tất Phương tấn công Đông Vô Mệnh, tu vi thực lực mấy năm trước đã tới vũ suất cửu trọng.

– Đây cũng không phải Thiên Tinh Tông, không tới phiên Thiên Tinh Tông của ngươi lên tiếng ý kiến, đúng là không biết phân biệt chủ khách, làm khách mà cũng đòi thay mặt chủ.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên trầm xuống, lập tức hờ hững đáp lời.

– Tiểu tử, ngươi mới nói ai hả?

Phía trên Lục Lâm Thiên, Hồ Hưng Hải lập tức vỗ bàn đứng dậy, trong mắt loé lên một cỗ lãnh ý nhìn chòng chọc vào Lục Lâm Thiên, khí tức quanh thân lập tức run run khởi động, một cỗ khí tức Vũ vương lập tức tràn ra.

Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được một cỗ uy áp vô hình đang đè lên người của mình, cả người giống như bị thiên quân đè lên vậy, khiến cho mình không cách nào cử động.

– Lão mập kia, bản công tử đang nói ngươi đó, nghe không hiểu tiếng người à.

Lục Lâm Thiên cũng vỗ bàn, quanh thân tản ra một cỗ lãnh ý, trong ánh mắt loé ra hàn quang nhìn chằm chằm lại vào Hồ Hưng Hải. Lúc này đây, quanh thân của Lục Lâm Thiên được một màn bạch quang vô hình bao phủ, áp lực trên người đều tiêu tán toàn bộ, trong tay Bạch Linh kết xuất một đạo thủ ấn, một đạo bạch quang vô hình lập tức bao phủ trên người Lục Lâm Thiên.

Trong nháy mắt này, ánh mắt của Công Tôn Hóa Nhai, Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh và đám cường giả còn lại đều đổ dồn về phía Bạch Linh.

– Ha ha ha ha.

Nghe thấy lời Lục Lâm Thiên nói, Hồ Hưng Hải lớn tiếng cười vang, trên gương mặt béo phị loé lên vẻ âm lệ, nói:

– Tiểu tử ngạo mạn, chỉ là một Vũ Suất nho nhỏ mà thôi, nếu như chỗ này không phải Linh Thiên Môn thì ta đã giết chết ngươi ngay lập tức rồi, đứng trước mặt bản vương, còn chưa tới phiên ngươi kiêu ngạo phách lối đâu.

– Tên mập chết bầm, hôm nay cũng may cho ngươi là đang ở Linh Thiên Môn đó, bằng không thì chưa biết ai chết trong tay ai đâu, bất quá ngươi cũng đừng có mà kiêu ngạo trước mặt bản công tử, ngày khác bản công tử sẽ đến diệt sạch Thiên Tinh Tông của ngươi.

Lục Lâm Thiên cũng không nhường một phân, khí tức của hai người bắn ra, đúng là kim châm so với cọng râu, xét về mặt khí tức thực lực thì rõ là Lục Lâm Thiên phải thua một bậc, nhưng trên phần khí phách vô hình thì lại không hề yếu kém chút nào, lãnh ý trong mắt càng khiến cho Hồ Hưng Hải không khỏi âm thầm giật mình.

Hai người đột nhiên đối nghịch cũng khiến cho cả đám người trợn mắt há mồm, càng khiến cho người ta không tin nổi chính là một cái Vũ Suất nho nhỏ của Phi Linh Môn, đứng trước mặt Hồ Hưng Hải lại có thể kiêu ngạo như vậy, còn mở miệng ra nói muốn tiêu diệt Thiên Tinh Tông, trong đám này cũng chỉ có đám người Công Tôn Hoá Nhai, Gia Cát Tây Phong và Đồng Quy Tinh là dám nói những lời đó mà thôi, cũng không ngờ, một tên thanh niên lại dám nói ra những lời này, khiến cho người của các phái không khỏi càng thêm hiếu kỳ nhìn chằm chằm và đánh giá vị thanh niên áo xanh tên gọi Lục Lâm Thiên này.

Trong lòng của Lục Lâm Thiên lúc này cũng có suy tính của riêng mình, Thiên Tinh Tông sớm muộn gì cũng bị mình tiêu diệt, lúc này nhân cơ hội nói cho cả Cổ Vực biết, Phi Linh Môn của mình muốn tiêu diệt Thiên Tinh Tông không phải vì bất cứ điều gì khác, mà là vì đã sớm kết thù với nhau, miễn cho tới lúc tiêu diệt Thiên

Tinh Tông lại khiến cho các đại thế lực cảnh giác, tới lúc đó lại bất lợi cho Phi Linh Môn.

Về phần cái tên Hồ Hưng Hải này, Lục Lâm Thiên biết thực lực của mình hiện tại nhất định không bằng hắn, người này cũng đã tới cảnh giới Vũ vương, so với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh thì khí tức còn mạnh hơn không ít, bất quá có Bạch Linh ở bên cạnh, mình cũng đủ sức đối phó với kẻ này, nên không việc gì phải sợ hắn hết.

– Tiểu tử, sau khi rời khỏi Linh Thiên Môn ngươi nhất định sẽ hối hận.

Hồ Hưng Hải nhìn Lục Lâm Thiên, uy hïếp với giọng điệu và đôi mắt lạnh như băng, mép bàn nơi hắn đặt tay đã bắt đầu xuất hiện vài vết nứt nho nhỏ.

– Tên mập chết bầm, ngươi còn chưa đủ tư cách đâu.

Lục Lâm Thiên lại lạnh giọng nói thêm lần nữa.

Lúc này trong đám người của Thiên Quỷ Tông, Tùng Bách Đào dùng ánh mắt âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên, thấy Lục Lâm Thiên bắt đầu xảy ra tranh chấp với tông chủ của Thiên Tinh Tông thì hắn không khỏi lộ ra nụ cười lạnh.

– Chưởng môn, phu nhân, tiểu thư tới.

Ngay lúc bầu không khí trong cốc đang bắt đầu trở nên lạnh như băng thì một tiếng hô to rõ đột nhiên truyền vào từ bên ngoài cốc, sau đó quanh quẩn trong cốc.

Theo tiếng hô này truyền tới, trong sơn cốc cũng vang lên từng đợt xì xào, không ít người đang an toạ đều vội vàng đứng bật dậy, Linh Thiên Môn chính là chủ nhân hôm nay, lại là một trong Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất trang, thực lực đủ mạnh để khoa trương thanh thế, ngay cả Hồ Hưng Hải lúc này đang bận đối nghịch với Lục Lâm Thiên cũng phải lập tức thu hồi và che giấu khí tức của mình, ánh mắt nhìn về phía ngoài cốc, trên mặt lộ ra vui vẻ.

– Xi xi!

Trên vai Lục Lâm Thiên, Tiểu Long phun ra nuốt vào cái lưỡi nhỏ, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Hồ Hưng Hải, không có lão đại phân phó, Tiểu Long cũng không dám lộn xộn.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng quay đầu lại nhìn, ánh mắt nhìn về phía bên ngoài sơn cốc, nơi đó đang có mười mấy đạo thân ảnh chậm rãi đi tới, trước đi trước ngũ quan kiên nghị mang theo vẻ ưu mỹ, mày kiếm bay xéo nhập tóc mai, đôi mắt ánh lên vẻ lạnh lùng, mái tóc dài đen mượt xoã dài trên vai, trên người vận một bộ trường bào màu lam, chính là chưởng môn Lữ Chính Cường của Linh Thiên Môn.

Mà lúc này, đi bên cạnh Lữ Chính Cường còn có một vị mỹ phụ nhân, mỹ phụ nhân kia vận một bộ hoa y sát người màu phấn nhạt, da thịt trắng nõn nà, ba nghìn tóc xanh vấn cao, đầu đội châu sai, trang điểm nhẹ nhàng, dáng điệu ung dung ôn nhu, khí tức trên người của nàng, trong lúc vô tình cũng làm cho không gian gợn sóng toả ra.

Vừa nhìn thấy vị mỹ phụ nhân kia, Lục Lâm Thiên liền nhíu chặt mày, vị mỹ phụ nhân kia chính là mẹ ruột của Lữ Tiểu Linh, chính là Tứ Tuyệt Yêu Cơ Lư Khâu Mỹ Vi, từ khí tức vô hình kia nhìn lại thì đúng là mạnh hơn so với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh không ít, đặc biệt chính là nhãn quan, xem ra vị mỹ phụ nhân kia tuyệt đối cũng không phải người tầm thường.

– Tiểu cô nương kia.

Ngay lúc Lục Lâm Thiên nhìn sang thân ảnh thứ ba thì cũng thầm giật mình, Lữ Tiểu Linh hôm nay vận một bộ cung trang váy dài, bên ngoài khoác một kiện áo choàng ngắn ngang eo, đường cong lung linh lồi lõm lộ rõ hẳn ra, đồng thời lại tăng thêm vài phần vũ mị ưu nhã. Không giống như kiểu trang phục nóng bỏng lúc trước, nhưng dung nhan tuyệt mỹ cùng khí chất cao quý lại khiến cho tất cả mọi người không nhịn được mà muốn nhìn lâu thêm một chút.

Chương 984: Đan dược thất phẩm

Mà tiểu cô nương này phỏng chừng cũng tỉ mỉ trau chuốt ăn mặc một phen, lập tức khiến cho ánh mắt của đám đệ tử trẻ tuổi của các thế lực khác trong sơn cốc sáng hẳn lên, cộng thêm dáng người uyển chuyển và ánh mắt quyến rũ, còn có khí chất cao quý kia, không phải thứ dung chi tục phấn có thể so sánh được.

Cảm giác được lúc này có không ít ánh mắt đang dán chặt lên người Lữ Tiểu Linh, Lục Lâm Thiên lúc bình thường cũng không cảm thấy Lữ Tiểu Linh quá mức quan trọng với mình, nhưng lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên lại không cảm thấy như vậy nữa, đây là nữ nhân của mình, sao có thể để cho người ta giành mất cơ chứ, hôm nay bằng mọi cách cũng phải liều mạng đoạt nữ nhân này về cho mình mới được.

Ánh mắt của Lữ Tiểu Linh lúc này cũng dòm ngó tìm kiếm trong đám người, cuối cùng cũng dừng lại ở chỗ Lục Lâm Thiên, ánh mắt chớp chớp, sau đó mới ổn định tâm tình lại.

– Để cho các vị đợi lâu rồi, thật có lỗi thật có lỗi.

Lữ Chính Cường xuất hiện liền đưa hai tay ôm quyền, vừa đi vào sơn cốc vừa nói với mọi người.

– Lữ chưởng môn có việc cần lo, chúng ta cũng vừa tới mà thôi.

Không ít người lập tức đáp lại.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên cẩn thận nhìn qua, lúc này đi theo bên trong Linh Thiên Môn còn có không ít cường giả, đều có thực lực ở trình độ Vũ Suất, sau lưng Lữ Tiểu Linh chính là bốn đệ tử của Lữ Chính Cường, tựa hồ gọi là Linh Thiên Tứ Suất, còn có Vương trưởng lão, Văn trưởng lão, Lưu trưởng lão và Quách Văn Tinh đều ở đó, ngoài ra trong đó còn có một vị lão giả tóc bạc dẫn tới sự chú ý của Lục Lâm Thiên, vị lão giả tóc bạc này mặc dù đã thu liễm khí tức toàn thân, nhưng trong lúc vô hình lại để lộ một cỗ khí tức, Lục Lâm Thiên đoán rằng người này tuyệt đối cũng đã tới trình độ

Vũ vương.

– Mời chư vị ngồi xuống.

Chậm rãi tiến lên, Lữ Chính Cường nói với mọi người, sau đó đi vào lương đình ngồi xuống chỗ trên cùng.

Trong lúc đi qua lương đình, Lục Lâm Thiên mỉm cười, Lữ Tiểu Linh đang lén lút quay sang mình cắn cắn môi. Bất quá ánh mắt của Lư Khâu Mỹ Vi cũng khiến cho Lục Lâm Thiên lập tức trầm xuống, đều nói mẹ vợ xem con rể, càng xem càng thuận mắt, chính là Lục Lâm Thiên cảm giác mẹ vợ này của mình dường như không thích mình cho lắm.

– Bạch Oánh tỷ, biết tỷ đã tới, nhưng ta có việc quấn thân, không thể tới gặp tỷ, tỷ cũng đừng nên trách ta.

Một tiếng nũng nịu vang lên, chính là Lư Khâu Mỹ Vi đi tới trước mặt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, ánh mắt lập tức mang theo vẻ kinh ngạc nhìn vào Bạch Linh.

– Mỹ Vi muội muội đã quá lời rồi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hơi nhỏm dậy, mỉm cười đáp lời.

– Tỷ tỷ, đây là lần đầu tiên tỷ tới Linh Thiên Môn, nhất định phải ở lại thêm vài ngày đó, ta còn muốn tìm tỷ tỷ đàm luận cầm nghệ đó.

Ánh mắt của Lư Khâu Mỹ Vi lại chuyển sang Quỷ Tiên Tử lần nữa.

– Nếu Mỹ Vi muội muội đã có nhã hứng thì đương nhiên không thành vấn đề.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cười khẽ đáp.

– Tỷ tỷ, vị này chính là?

Ánh mắt của Lư Khâu Mỹ Vi lại chuyển sang Bạch Linh lần nữa.

– Nương à, vị này chính là Bạch Linh tỷ tỷ, là bằng hữu của Lâm Thiên.

Lữ Tiểu Linh lập tức lên tiếng.

– Hoá ra là Bạch Linh tiểu thư.

Lư Khâu Mỹ Vi khẽ mỉm cười nói.

– Phu nhân hữu lễ.

Coi như nể mặt Lữ Tiểu Linh, Bạch Linh cũng khẽ khom người.

Ánh mắt của Lư Khâu Mỹ Vi nhìn Bạch Linh vẫn mang theo chút nghi hoặc.

Theo Lữ Chính Cường ngồi xuống, Lư Khâu Mỹ Vi, Lữ Tiểu Linh cũng một trái một phải ngồi xuống bên cạnh Lữ Chính Cường, một đám trưởng lão và bốn vị thanh niên Tứ Suất của Linh Thiên Môn thì đều ngồi ở phía sau.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên quét qua, thân phận của đám người ngồi trong Đào Hoa Cốc lúc này đúng là không đơn giản chút nào, đều là những kẻ chỉ cần dậm chân một cái cũng đủ khiến cả Cổ Vực lay chuyển. Lúc này một đám cự phách lại ngồi một chỗ cùng với nhau, đúng là không dễ dàng gì.

Mọi người ngồi vào chỗ của mình, một đám cự phách không tránh khỏi hàn huyên một hồi, mấy chuyện thé này, Lục Lâm Thiên cũng không nói chen vào được, đành phải ngồi ngay ngắn tại chỗ, mà Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh thì cũng thầm ra hiệu bảo Lục Lâm Thiên không cần phải nói gì.

– Lâm Thiên, ngươi lần đầu tiên tới Linh Thiên Môn, đã nhận thức hết những trưởng bối ngồi ở đây chưa?

Đúng vào lúc này, ánh mắt của Lữ Chính Cường lại dừng lại ở chỗ Lục Lâm Thiên, sau đó lên tiếng hỏi.

Tiếng xưng hô thân mật của Lữ Chính Cường dành cho Lục Lâm Thiên cũng lập tức dẫn tới phản ứng của không ít kẻ.

Lục Lâm Thiên cũng sững cả người, không ngờ Lữ Chính Cường lại gọi mình lúc này, còn gọi thân mật như vậy nữa chứ, đúng thật là khiến cho Lục Lâm Thiên không hiểu gì sất.

– Lữ chưởng môn, những tông chủ chưởng môn ngồi ở đây, mặc dù tiểu tử không quen biết, nhưng cũng từng nghe qua đại danh, sau này cũng sẽ quen thôi.

Mặc dù trong lòng vẫn cảm thấy nghi hoặc, nhưng Lục Lâm Thiên cũng lập tức trả lời.

– Đây đều là các trưởng bối trong Cổ Vực, sau này ngươi phải học hỏi, nghe lời bọn họ dạy bảo cho thật tốt.

Lữ Chính Cường nói với Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tử nhớ kỹ.

Lục Lâm Thiên cũng bất lộ thanh sắc, chỉ nhẹ giọng đáp lại.

Nghe khẩu khí nói chuyện của Lữ Chính Cường dành cho Lục Lâm Thiên cũng lập tức khiến cho cả đám người cảm thấy nghi hoặc không thôi, tên Hồ Hưng Hải của Thiên Tinh Tông đang ngồi bên cạnh Lục Lâm Thiên chính là kẻ nghi hoặc nhiều nhất.

Trong lúc mọi người nói chuyện thì đã có không ít đệ tử Linh Thiên Môn bưng mỹ thực, tiên quả, còn có rượu ngon lên, số lượng cũng không nhiều lắm, nhưng phẩm chất thì thượng thừa.

Trên bàn đá sau lưng của các đại chưởng môn cũng bày đầy mỹ thực, rượu ngon và tiên quả hệt như vậy.

Mà mấy món mỹ thực đó cũng khiến cho người kiếp trước từng gặp qua không ít mỹ thực như Lục Lâm Thiên cũng phải trợn mắt há mồm, đống mỹ thực này đều dùng hoa đào làm nguyên liệu phụ trợ, có món thì trực tiếp dùng hoa đào để chế biến thành. Sắc hương vị đều đầy đủ, khiến cho người ta nhìn thấy là thèm.

– Chư vị, mỹ thực này đều là dùng hoa đào chế biến thành, năm nay lại có thêm vài món mới so với năm ngoái, mời tất cả mọi người nếm thử.

Ánh mắt của Lư Khâu Mỹ Vi đảo qua mọi người rồi mỉm cười nhẹ giọng nói.

– Ha ha, tính ra thì thứ mà ta nhớ thương mỗi năm chính là Đào Hoa tửu này của phu nhân đây, khiến cho ta nghiện luôn rồi.

Người nói chuyện chính Cơ Vô Thường của Thiên Âm Môn, mái tóc đen dài lay động, bưng một ly rượu lên, đặt kề chóp mũi nhắm mắt ngửi một hơi, sau đó nói:

– Phu nhân, rượu này không giống lần trước nha, hương vị cũng khác nữa.

– Cơ chưởng môn thật là hảo công lực, không hổ là sâu rượu mà, vừa ngửi đã biết, Đào Hoa tửu năm nay chính là được ủ từ lúc Linh Nhi của ta vừa sinh ra đời, tới nay đã hai mươi hai năm rồi, trong đó lại được cho thêm không it dưỡng nguyên đan là đan dược thất phẩm sơ giai vào, uống một chén vào, cho dù là đối với người có tu vi trình độ Vũ vương cũng sẽ có chút lợi ích.

Chương 985: Cảnh giới của rượu (1)

Lư Khâu Mỹ Vi khẽ mỉm cười nói.

– Đào Hoa tửu hai mươi hai năm, rượu ngon, các vị, vậy thì ta không khách khí nữa.

Cơ Vô Thường nghe Lư Khâu Mỹ Vi nói xong thì lập tức dốc cạn một chén rượu.

Đám người còn lại lúc này nghe nói bên trong Đào Hoa tửu này còn có Đan dược thất phẩm thì cũng chẳng lấy làm khách khí chi nữa, đám người Công Tôn Hóa Nhai, Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh thì lại càng không khách khí.

– Đan dược thất phẩm.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng hoàn toàn chẳng chút khách khí, bưng lên một ly Đào Hoa tửu có màu hồng đào lên mà dốc cạn.

Rượu vừa vào miệng mang theo chút mát lạnh, cũng mang theo hương hoa đào thơm ngát, sau đó liền trở nên nóng rực, tựa như hoả đao vào cổ vậy, trực tiếp đốt thẳng tới dạ dày.

Mà càng khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc hơn chính là trong rượu này đúng thật là có một cỗ năng lượng không tệ lập tức tràn ra, đám năng lượng này chính là do dưỡng nguyên đan biến thành.

Lục Lâm Thiên cũng chẳng xa lạ gì với dưỡng nguyên đan này, đan dược thất phẩm sơ giai, có thể có tác dụng tăng cường tâm cảnh, đồng thời có thể củng cố tu vi, giá trị của một viên dưỡng nguyên đan quả thật là giá trên trời, vừa rồi Lư Khâu Mỹ Vi nói đã dùng không ít dưỡng nguyên đan ngâm rượu,Lục Lâm Thiên cũng chẳng biết phải nói gì hơn, rượu này đúng là có giá trị liên thành.

Lục Lâm Thiên âm thầm vận Âm Dương Linh Vũ Quyết, cỗ năng lượng có trong rượu này lập tức bị hấp thu, năng lượng bên trong một chén Đào Hoa tửu này, Lục Lâm Thiên cảm giác, dường như tuyệt đối không thua gì một viên đan dược ngũ phẩm cao giai hết, chính mình chỉ nhấp một ngụm nhỏ Đào Hoa tửu thì coi như đã bằng uống hết một viên đan dược ngũ phẩm cao giai.

– Rượu ngon.

Lúc này không ít người cũng uống cạn một hơi, không khỏi tán thưởng, đây đúng là rượu ngon, sau đó đều rót đầy thêm rồi tiếp tục uống. Mặc dù ở đây đều là cường giả, đặc biệt đều là cường giả có tu vi Vũ vương và Linh vương, cũng chẳng mấy khi gặp được rượu ngon thế này, cho nên con sâu rượu trong bụng lúc này cũng bị câu ra cả.

Lại uống xong một chén Đào Hoa tửu nữa, mọi người mới cảm thán, chén thứ nhất uống quá vội, đến chén thứ hai mới cảm giác được rượu này vô cùng mỹ vị.

Lúc này, ngay cả hai người Bạch Linh và Bạch Oánh sau khi uống vào một chén cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, rượu này đúng thật là không tệ, nhưng còn Lục Tâm Đồng và Tiểu Long thì không hề khách khí gì mà bắt đầu vừa ăn vừa uống như hổ đói.

– Tiểu Long, ngươi nhường cho ta một ít với.

Mơ hồ có thể nghe được Lục Tâm Đồng đang thấp giọng nói với Tiểu Long.

Ba người Công Tôn Hóa Nhai, Gia Cát Tây Phong và Đồng Quy Tinh thì ngại mặt mũi cho nên sau khi uống vào hai chén thì không có rót thêm nữa, còn có không ít vị chưởng môn của các sơn môn khác có tu vi Vũ Suất thì lại tiếp tục rót đầy chén thứ ba.

– Chư vị, Đào Hoa tửu này rất mạnh, tuy nói uống một chén có thể lấy được không ít chỗ tốt, bất quá sau khi uống ba chén thì hiệu quả sẽ giảm mạnh, rượu cũng rất mạnh, phải vận công giải rượu, làm vậy chẳng khác nào đánh mất chân lý khi uống rượu rồi.

Nhìn mọi người như vậy, Lư Khâu Mỹ Vi liền cười khẽ nói.

Mọi người nghe thấy Lư Khâu Mỹ Vi nói vậy thì sắc mặt cũng thầm biến đổi, Đào Hoa tửu trước mặt cũng không dám uống thêm nữa.

– Rượu ngon.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng không khách khí, uống một chén sẽ lấy được năng lượng bằng uống một viên đan dược ngũ phẩm cao giai, chén Đào Hoa tửu thứ ba lại vào miệng lần nữa, lúc này Lục Lâm Thiên cũng mặc kệ cái gì là rượu ngon, chỉ toàn thôn phệ năng lượng bên trong mà thôi.

– Tiếp tục.

Lục Lâm Thiên rất không khách khí, hoàn toàn không để ý đến những người khác, sau khi rót đầy bốn chén xong thì không cần nghĩ nữa, cứ thế mà uống cạn, rồi lại âm thầm vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết, Lục Lâm Thiên phát hiện bản thân mình hoàn toàn có thể hấp thu toàn bộ năng lượng trong rượu.

– Tiếp tục đi.

Lục Lâm Thiên không thèm để ý gì khác, trước mặt có một bầu rượu lớn, trực tiếp cầm lên rót đầy, sau đó lại rót thêm chén thứ năm.

Trong lúc bất tri bất giác, ánh mắt của tất cả mọi người lại dồn hết về phía Lục Lâm Thiên, trong đó có không ít kẻ lộ ra vẻ khinh thường, mấy trường hợp thế này, cái tên Lục Lâm Thiên này thật đúng là không biết chừng mực gì hết, Phi Linh Môn không có chút danh tiếng gì, thật đúng là không lên nổi bàn lớn mà.

Trong lúc mọi người vẫn đang kinh ngạc thì Lục Lâm Thiên lại uống thêm chén thứ sáu, đúng là uống như uống nước, lúc này, sắc mặt của Lư Khâu Mỹ Vi đang ngồi trên cùng cũng bất động thanh sắc nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên.

Ngay lúc Lục Lâm Thiên muốn rót chén thứ bảy thì lúc này mới để ý tới ánh mắt của tất cả mọi người căn bản đều đang dồn về phía mình.

– Hỏng rồi, hỏng rồi.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, Cơ Vô Thường của Thiên Âm Môn lộ ra vẻ đau lòng muốn chết, tựa như rượu này là của hắn không bằng.

– Cơ chưởng môn, xem ra ngay cả ngươi cũng không hiểu rượu rồi.

Nhìn thấy cả đám người xung quanh đều đang nhìn mình, ngay cả nhạc phụ và nhạc mẫu tương lai của mình cũng vậy, Lữ Tiểu Linh thì lại điên cuồng nháy mắt ra hiệu cho mình, lúc này Lục Lâm Thiên mới ý thức được là mình có hơi thất thố rồi, thất thố là việc nhỏ, khiến cho nhạc mẫu tương lai phản cảm thì sẽ hỏng bét mất, tròng mắt xoay một vòng, sau đó lập tức nghĩ ra chủ ý.

– Ta không hiểu rượu, ta uống rượu mấy chục năm, tự tin rằng vẫn không có mấy ai hiểu rượu hơn ta, rượu ngon trong thiên hạ chưa có thứ nào mà ta chưa uống cả.

Cơ Vô Thường lập tức quắc mắt lên nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ai mà không biết hắn nổi tiếng là tửu cuồng, rượu trong thiên hạ không có loại nào mà hắn chưa uống qua cả.

– Một tên tiểu tử miệng còn hôi sữa mà cũng dám nói Cơ chưởng môn không hiểu rượu, đúng là ngu dốt không ai bằng.

Hồ Hưng Hải của Thiên Tinh Tông liền chớp ngay cơ hội không chịu bỏ qua.

– Ha ha, đúng là tục không chịu nổi.

Lục Lâm Thiên cười lên ha hả, cũng không để ý tới cái nhìn của những người khác mà uống thêm một ly Đào Hoa tửu nữa, nói:

– Uống rượu có ba loại cảnh giới, loại thứ nhất là rượu tục, bởi vì muốn uống rượu cho nên mới uống, ngươi xem hiện tại đi, ai có thể uống được tận hứng, kẻ uống rượu thì câm như hến, không khí thì nặng nề, loại thứ hai là phẩm rượu, một ly rượu ngon trên tay, trong lòng tự nhiên sẽ có một tư vị khác, các thứ hương vị lắng đọng đến cùng, không tránh khỏi chua cay ngọt đắng mặn. Loại thứ ba chính là hưởng rượu, sinh ra nhã, phẩm ra tĩnh, nếm ra u, thậm chí là thổn thức, có khi còn rơi lệ, than thở nhân sinh chẳng mấy khi được say, nhân sinh khó được vài lần hội tụ, rượu trong chén lúc này đã thăng lên tới một cảnh giới diệu kỳ không thể tả được bằng lời.

Chương 986: Cảnh giới của rượu (2)

Lục Lâm Thiên lại uống xong chén thứ tám, dư quang trong mắt quét qua mọi người, nhìn thấy không ít người đang ngơ ngác nhìn mình, liền cười thầm, sau đó nhìn Cơ Vô Thường nói:

– Cơ chưởng môn, nâng chén vào tràng, tựa như cổ phong thổi, vào bồng lại, lên mây ngàn, hoàn toàn không còn là tại nhân gian nữa, có người từng nói qua 'Vua gọi chẳng chịu leo lên thuyền, tự xưng thần chính tiên trong rượu' nhã lượng như thôn thiên thổ địa, tình thú ngây thơ như trẻ con, không biết Cơ chưởng môn cảm thấy mình đã đạt tới cảnh giới nào rồi.

Nói xong, Lục Lâm Thiên lại dốc cạn chén thứ chín xuống cổ, ánh mắt quét qua mọi người, hoàn toàn không thèm để ý tới cái nhìn của kẻ khác.

Nghe thấy Lục Lâm Thiên nói vậy, ánh mắt của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cũng loé lên, trong mắt ánh lên vẻ kinh nghi, nàng thật không ngờ tên tiểu tử này cũng có nghiên cứu về rượu nữa.

Cơ Vô Thường nhìn qua Lục Lâm Thiên, lúc này chính là đã hoàn toàn trợn mắt há mồm, bộ dạng như kiểu đang nghe thụ giáo, mắt chớp một cái, nói:

– Không ngờ tiểu huynh đệ đây cũng là tửu trung tri kỷ, ta đây hổ thẹn, vẫn cho là mình uống hết rượu ngon trong thiên hạ chính là hiểu rượu rồi, nếu nói như vậy, thì ta cũng chỉ đến cảnh giới phẩm rượu mà thôi, không biết tiểu huynh đệ đã đến cảnh giới nào.

– Ha ha.

Lục Lâm Thiên cười ha hả, đưa mắt nhìn Cơ Vô Thường, lập tức nói:

– Cơ chưởng môn, ba loại cảnh giới này, ta không thuộc cái nào hết. Nhân sinh đắc ý tu tận hoan. Mạc sử kim tôn không đối nguyệt – Cổ lai thánh hiền giai tịch mịch. Duy hữu ẩm giả lưu kỳ danh.

(Trích thơ Tương Tiến Tửu – Lý Bạch.

Nhân sinh đắc ý tu tận hoan.

Mạc sử kim tôn không đối nguyệt

Tạm dịch lời Việt (của Hoàng Tạo, Tương Như):

Đời người đắc ý hãy vui tràn,

Chớ để bình vàng suông bóng nguyệt!

***

Cổ lai thánh hiền giai tịch mịch.

Duy hữu ẩm giả lưu kỳ danh.

Tạm dịch lời Việt (của Hoàng Tạo, Tương Như):

“Thánh hiền tên tuổi bặt đi,

Chỉ phường thánh rượu tiếng ghi muôn đời!”)

Tiếng vừa dứt, Lục Lâm Thiên liền đưa mắt nhìn mọi người, nói:

– Nếu các vị không uống thì tiểu tử đành không khách khí, ta uống một mình vậy.

Nói xong, Lục Lâm Thiên đứng dậy, trực tiếp ôm lấy bầu rượu trên bàn, đổ ừng ực vào trong bụng.

Nhìn bộ dạng này của Lục Lâm Thiên, mọi người cũng không lộ ra vẻ khinh thường nữa, sắc mặt của cả đám đều xám ngoét.

– Ha ha, hay cho một câu nhân sinh đắc ý tu tẫn hoan, mạc sử kim tôn không đối nguyệt, cổ lai thánh hiền giai tịch mịch, duy hữu ẩm giả lưu kỳ danh, hôm nay thụ giáo, ta uống cùng ngươi.

Cơ Vô Thường lúc này cũng đứng dậy, ôm lấy bầu rượu trước mặt rồi dốc cổ tu ừng ực vào bụng.

Nhìn bộ dạng của hai người, tất cả những người còn lại không ai nói tiếng nào, miễn cho lỡ lời lại càng thêm xấu hổ, lúc này Hồ Hưng Hải của Thiên Tinh Tông đã cúi gằm mặt không dám nhìn vào Lục Lâm Thiên nữa, vốn muốn đả kích tên tiểu tử này một phen, nào ngờ lại khiến bản thân mình trở nên thô tục.

Trên ghế đầu, Lữ Tiểu Linh lúc này cũng mở to mắt kinh ngạc.

Lữ Chính Cường lúc này cũng mỉm cười, Lư Khâu Mỹ Vi hơi nheo mắt mỉm cười, trong mắt cũng mang theo một tia hiếu kỳ cùng kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên một phen tựu luận này dường như đã làm cho nàng cũng cảm thấy rất đỗi kinh ngạc.

Uống cạn một bình Đào Hoa tửu, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được năng lượng đang lao nhanh trong cơ thể của mình, một bình đảo hoa tửu này, sợ là phải chừng ba bốn chục chén, lại thêm một mớ mà hắn đã uống ban nãy, cũng phải gần năm mươi viên đan dược ngũ phẩm cao giai, cỗ năng lượng bàng bạc lao nhanh này khiến cho Lục Lâm Thiên phải thầm vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết để luyện hoá ngay lập tức, mà liệt tính của rượu lúc này cũng đang thiêu đốt trong dạ dày của hắn.

Dư quang khoé mắt của Lục Lâm Thiên quét qua mọi người, nhìn thấy bộ dạng của họ thế này thì biết ngay là cả đám đã hoàn toàn bị mình lừa rồi, bớt nói giỡn đi, bản thân mình chả biết gì về rượu, nhưng biết được chút ít như vầy để lươn lẹo cũng là hay rồi, cũng may cả đám cường giả này đều thuộc hạng người bình thường tu luyện khắc khổ, có thể hiểu rượu đến mức nào cơ chứ.

– Ha ha, thống khoái, thống khoái.

Cơ Vô Thường uống cạn một bình Đào Hoa tửu xong lập tức lớn tiếng nói.

– Thật đúng là tửu cuồng.

Lục Lâm Thiên lại ngồi xuống lần nữa, không ngờ tên Cơ Vô Thường này lại bị lừa thật.

– Không ngờ Lâm Thiên lại có lĩnh ngộ với rượu như vậy, người đâu, mang thêm rượu lên.

Không thấy ai nói chuyện nên Lữ Chính Cường mỉm cười, nói với mọi người, sau đó lại có thêm đệ tử của Lục Lâm Thiên mang thêm một bình Đào Hoa tửu lên.

Chỉ tiếc là Lục Lâm Thiên cũng không dám uống thêm nữa, rượu này tuy không thể khiến mình say được nhưng nó lại cực mạnh, lúc này đốt dạ dày thôi cũng cảm thấy vô cùng khó chịu rồi.

– Vậy Đào Hoa Yến mỗi năm, dựa theo quy củ, sơn môn mới tới đều sẽ phái ra đệ tử để luận bàn một phen với đệ tử của Linh Thiên Môn, cũng tiện cho mọi người mở mang tầm mắt, năm nay Phi Linh Môn là sơn môn mới tới, Lữ chưởng môn cũng nên an bài để cho chúng ta mở mang tầm mắt đi.

Đúng vào lúc này, một thanh âm trầm thấp truyền tới, người nói chuyện chính là Tùng Thanh Sơn của Thiên Quỷ Tông.

– Không sai, đây chính là quy cũ của Đào Hoa Yến, cũng tiện để cho chúng ta mở rộng tầm mắt.

Hồ Hưng Hải của Thiên Tinh Tông lúc này lại phụ hoạ, lần này tất cả mọi người đều mang theo vẻ hứng thú nhìn về phía Lục Lâm Thiên và Lữ Chính Cường.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên âm thầm đảo qua, trong lòng hơi trầm xuống, xem ra đám sơn môn này cũng muốn thử xem thực lực của Phi Linh Môn, đồng thời cũng muốn xem Phi Linh Môn bị mất mặt đây mà.

– Lâm Thiên, Đào Hoa Yến mỗi năm, sơn môn mới tới năm rồi cũng đã luận bàn với đệ tử Linh Thiên Môn ta, cũng làm cho chư vị chưởng môn đây mở mang tầm mắt, đây cũng là quy củ bất thành văn của Đào Hoa Yến, ngươi cảm thấy thế nào?

Lữ Chính Cường nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

– Tất nhiên là tuân theo quy cũ rồi, tiểu tử đương nhiên không có ý kiến, cứ dựa theo ý của Lữ chưởng môn mà làm.

Lục Lâm Thiên đáp lời.

Lữ Chính Cường nhìn qua Lục Lâm Thiên, có vẻ như đang do dự cái gì đó, sau đó lại quay đầu ra sau nói với một trong số bốn đệ tử của mình:

– Hồng Điện, hôm nay ngươi hãy luận bàn cùng đệ tử của Phi Linh Môn một chút đi.

– Vâng, sư phụ.

Sau lưng của Lữ Chính Cường, một trong bốn Linh Thiên Tứ Suất, có vẻ như cũng là đệ tử nhỏ tuổi nhất bước ra, sau đó đi đến quảng trưởng rộng chỗ thác nước trước lương đình.

– Linh Suất nhất trọng.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, Linh Thiên Tứ Suất của Linh Thiên Môn đều là đệ tử đắc ý của Lữ Chính Cường, theo thứ tự là Hồng Phong, Hồng Vũ, Hồng Lôi và Hồng Điện, bốn người này cũng có chút tiếng tăm trong Cổ Vực, tuổi không lớn lắm nhưng đều đã đến tu vi Linh Suất, lão đại Hồng Phong thì đã đến Linh Suất nhị trọng.

Chương 987: Tiền đặt cược (1)

Bốn vị Linh Thiên Tứ Suất này Lục Lâm Thiên đã sớm dò xét qua, Hồng Điện này tuổi chừng hai mươi ba hai mươi bốn, tu vi nhất trọng Linh Suất, quả thật là không tệ, loại thiên phú cỡ này tuyệt đối thuộc hàng đỉnh cấp.

– Lục chưởng môn, không biết Phi Linh Môn của ngươi muốn phái vị đệ tử nào ra đây, không phải là Lục chưởng môn muốn đích thân ra trận đấy chứ?

Tùng Thanh Sơn của Thiên Quỷ Tông cười nói, ánh mắt của tên Tùng Bách Đào ngồi kế bên lão vẫn một mực đặt trên người Lục Lâm Thiên.

Tùng Thanh Sơn vừa nói, ánh mắt của mọi người cũng mang theo vẻ nghi hoặc nhìn về phía Phi Linh Môn, lần này Phi Linh Môn chỉ có bốn người tới, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh thì mọi người đều biết cả rồi, một vị cường giả có tiếng trong Cổ Vực, phỏng chừng Phi Linh Môn cũng sẽ không nể mặt mà phái nàng ta đi lên, còn có một tiểu cô nương, sợ là cũng sẽ không lên được, chỉ còn lại mỗi mình vị bạch y nữ tử xinh đẹp kia mà thôi, ngoài ra còn có bản thân Lục Lâm Thiên nữa.

– Lâm Thiên, Phi Linh Môn của ngươi muốn phái vị đệ tử nào lên đánh đây.

Ánh mắt của Lữ Chính Cường lúc này cũng nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Lữ chưởng môn, tiểu tử tới quá vội vàng, không có mang theo đệ tử trong môn tới, vậy thì để cho xá muội luận bàn một phen với lệnh cao đồ đi vậy.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên mang theo vẻ hờ hững, khoé miệng nhếch lên mỉm cười, sau đó lập tức xoay người lại nói với Lục Tâm Đồng:

– Tâm Đồng, muội đi lên luận bàn với cao đồ của Linh Thiên Môn một chút, nhớ kỹ, không được tổn thương người ta.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời thì lập tức khiến cho cả đám người trợn mắt lên nhìn, bảo một tiểu cô nương ra tay, còn bảo nàng ta đừng có đả thương người khác, tên Lục Lâm Thiên này rốt cuộc là say quá hay là điên quá đây.

– Muội biết rồi ca ca.

Lục Tâm Đồng chớp mắt to, trong miệng còn đang nhai cái gì đó, lúc này mới vỗ vỗ bàn tay nhỏ nhắn sau đó lướt nhẹ về phía quảng trưởng kia như một chú bướm nhỏ, Phi Thiên Ngô Công lúc nào cũng quấn trên vai nàng lúc này cũng đã rơi xuống trên ghế.

Ánh mắt của Hồng Điện loé lên, tinh quang bắn ra, kỳ thật trong lòng hắn cũng đã sớm dò xét qua đám người Phi Linh Môn, trong lòng vốn cũng đang cho rằng Phi Linh Môn cuối cùng không thể không cử Lục Lâm Thiên đứng ra, tới lúc đó mình cũng có thể đánh giá tên Lục Lâm Thiên đang gây xôn xao khắp nơi này một phen, nào ngờ lại chạy tới một tiểu cô nương, sắc mặt của hắn lập tức trầm xuống, đây đúng thật là vũ nhục đối với hắn, mình đường đường là một Linh Suất, Phi Linh Môn này không ngờ lại phái một tiểu cô nương ra đây luận bàn với mình.

– Lục Lâm Thiên, Phi Linh Môn của ngươi đúng thật là không xem Linh Thiên Môn ra gì, để cho một con nha đầu đi lên, đây rõ ràng là không xem các sơn môn trong Cổ Vực ra gì mà.

Ánh mắt trầm xuống, tên Hồ Hưng Hải này lại tìm được thêm một cơ hội nữa để đả kích Phi Linh Môn.

– Để một tiểu cô nương đi lên, vạn nhất bị thương thì không hay lắm đâu, Lục chưởng môn, ngươi thế này là không được đâu, nếu như Phi Linh Môn thật sự không có người thì cùng lắm cứ nhận thua là được, hay là Lục chưởng môn ngươi tự mình đi lên cũng được mà.

Người lên tiếng lần này là lão phụ tuổi chừng ngũ tuần kia.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua, đúng là Khấu Phi Yến của Bách Linh Tông, mắt nhìn cả đám người, Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười, nói:

– Nếu đã là thi thố thì nếu có thêm chút tiền đặt cược, nhất định sẽ càng thêm náo nhiệt nhỉ, như vậy đi, cược nhỏ một trận, ta liền cược xá muội sẽ thắng, tiền đặt cược là một bộ vũ kỹ huyền cấp trung giai, không biết cá vị đang ngồi đây có ai dám đánh cược một trận với ta hay không, ha ha ha.

– Ha ha, cược nhỏ cho vui, thật đúng là không ngờ, ta cũng cược một bộ vũ kỹ huyền cấp trung giai, bất quá ta đương nhiên cược đệ tử của ta thắng.

Ánh mắt của Lữ Chính Cường mang theo nghi hoặc nhìn qua Lục Lâm Thiên, thần sắc nội liễm, lập tức mỉm cười nói với Lục Lâm Thiên.

– Lữ chưởng môn cũng có nhã hứng này, vũ kỹ huyền cấp trung giai, cược chút cho vui đi, ta cũng sẽ tham gia cho vui.

Gia Cát Tây Phong của Lan Lăng sơn trang phẩy phẩy cây quạt rồi nói.

– Gia Cát trang chủ cũng đã chịu chơi thì ta cũng xin tham gia cho vui vậy, mới năm rồi còn chẳng có gì, năm nay đúng là náo nhiệt thật đấy.

Ánh mắt Đồng Quy Tinh của Hắc Sát Giáo loé lên rồi cất giọng.

– Ha ha, như vậy thì càng náo nhiệt, ta cũng muốn tham gia.

Công Tôn Hoá Nhai của Hoá Vũ Tông quét mắt nhìn qua hai người Hồng Điện và Lục Tâm Đồng đang đứng trên quảng trường, lập tức mỉm cười nói khẽ.

– Lục chưởng môn, đừng trách ta không coi trọng Phi Linh Môn của ngươi, ta cũng đến tham gia náo nhiệt đây, bất quá ta cược Linh Thiên Môn thắng.

Cơ Vô Thường của Thiên Âm Môn cũng cảm thấy hứng thú.

– Tính thêm ta một phần.

Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất trang đều đã đặt tiền cược cả rồi, đám sơn môn khác không khỏi lên tiếng phụ hoạ, đương nhiên, tất cả sơn môn đều chọn Linh Thiên Môn.

Thế này nếu như không đánh cuộc thì còn cho là sơn môn không thể nào thua được, huống hồ gì lại là Linh Thiên Môn, quả thực là chẳng khác gì chờ thắng, một bộ vũ kỹ huyền cấp trung giai chính là có giá trị rất xa xỉ, nếu như có thể thắng được một bộ huyền cấp trung giai về thì đối với mấy đại sơn môn như Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất trang có lẽ chỉ là chuyện vặt chẳng đáng gì, nhưng đối với những sơn môn khác thì đây tuyệt đối không tầm thường chút nào.

– Hôm nay đúng là náo nhiệt thật, chỉ sợ đến lúc đó có người không đưa ra nổi vũ kỹ huyền cấp trung giai đâu.

Hồ Hưng Hải của Thiên Tinh Tông hờ hững nói, mười một sơn môn này đều cược Linh Thiên Môn thắng, nếu như Phi Linh Môn thua thì phải đưa ra mười một bộ vũ kỹ huyền cấp trung giai, giá trị của một bộ thôi đã có giá liên thành rồi, mười một bộ, đó không phải con số mà một thế lực bình thường có thể lấy ra được.

Lời nói của Hồ Hưng Hải lúc này cũng dẫn tới khiến không ít kẻ lo sợ, ngoại trừ người của tứ đại thế lực Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất trang ra thì phỏng chừng những sơn môn khác có muốn xuất ra mười một bộ vũ kỹ huyền cấp trung giai cũng không phải chuyện dễ dàng gì.

– Hồ Hưng Hải, bằng không ta và Thiên Tinh Tông của ngươi cược năm bộ có được không, nhiều hơn nữa ta sợ trên người ngươi không có đủ, không dám thì thôi vậy.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, dù sao cũng chẳng cần phải khách khí với cái tên Hồ Hưng Hải này làm gì.

– Ngươi….

Hồ Hưng Hải nhìn Lục Lâm Thiên, lúc này tất cả ánh mắt của mọi người đều đang đổ dồn vào hắn, cố nén cơn giận, bị một tên tiểu bối chọc giận thì đúng là mất phong độ quá, ánh mắt lập tức trầm xuống, nói:

– Tiểu tử, ngươi đừng có hối hận, bản vương hôm nay cược năm bộ vũ kỹ huyền cấp trung giai với ngươi.

– Bản công tử chấp nhận.

Lục Lâm Thiên nhếch khoé môi, lộ ra nụ cười tà.

Chương 988: Tiền đặt cược (2)

– Ca ca, muội nên dùng một chiêu để đánh bại hắn hay là cho hắn đỡ thêm mấy chiêu đây.

Trên quảng trường, lúc này Lục Tâm Đồng đột nhiên quay đầu lại, vẻ mặt giảo hoạt hỏi Lục Lâm Thiên.

Lúc này, lời nói của Lục Tâm Đồng càng khiến cho cả đám người trợn mắt há mồm, ngay cả Lữ Chính Cường, Lư Khâu Mỹ Vi, Công Tôn Hoá Nhai, Đồng Quy Tinh, Gia Cát Tây Phong cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, tiểu cô nương này không biết là có đủ niềm tin hay là đơn thuần quá mức nữa.

Khiến cho cả đám cường giả cũng phải cẩn thận thăm dò Lục Tâm Đồng, tựa hồ cảm giác được trên người Lục Tâm Đồng có chỗ không bình thường, khiến cho cả đám không cách nào nhìn ra thực lực của Lục Tâm Đồng.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười khổ, không nói gì hơn, thầm nghĩ tiểu cô nương này đúng là ngày càng khoa trương rồi, cảm giác được có không ít người đang thăm dò khí tức của Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên cũng cười thầm, nếu như là trước kia thì có lẽ đám cường giả này có thể nhìn ra được khí tức trên người của Lục Tâm Đồng, nhưng lúc này trên người của Lục Tâm Đồng có thú hồn của Xích Kim Độc Chu bát giai, sợ là người có trình độ Vũ vương cũng không thể nhìn ra được thưc lực trình độ của Lục Tâm Đồng, cho dù là chính mình, hiện tại cũng không cách nào nhìn ra được.

Sau lưng Lục Tâm Đồng, Bạch Linh và Bạch Oánh cũng mỉm cười, thực lực của Lục Tâm Đồng, các nàng đương nhiên biết rõ.

Trong Thương Sơn Môn, ánh mắt của Lăng Thanh thi thoảng lại đảo qua Lục Lâm Thiên, lúc này cũng hoàn toàn đặt hết sự chú ý lên người Lục Tâm Đồng.

– Tâm Đồng, đương nhiên là một chiêu đánh bại tiểu tử kia rồi, đừng có để lão đại mất mặt.

Tiểu Long phun ra nuốt vào cái lưỡi nhỏ, lớn tiếng nói với Lục Tâm Đồng.

– Ta biết rồi, bánh hoa đào kia ngươi để dành cho ta với, ta còn muốn ăn nữa.

Lục Tâm Đồng lập tức nói với Tiểu Long, ánh mắt lại nhìn về phía Hồng Điện ở phía trước, nói:

– Mau động thủ đi, ta còn muốn ăn nữa, đồ ăn của Linh Thiên Môn các ngươi ngon thật đấy.

Hồng Điện nhìn Lục Tâm Đồng, nhíu mày lại, nói:

– Tiểu cô nương, hay là thôi đi vậy, ngươi cứ nhận thua đi, ta không muốn động thủ với ngươi.

– Hừ, ngươi xem thường ta sao, yên tâm đi, ta nhất định sẽ hạ thủ lưu tình.

Đôi mắt to của Lục Tâm Đồng lập tức đầy vẻ tức giận mà quát lên.

– Hồng Điện, ngươi cứ xuất thủ đi, không cần lo lắng.

Bên trong lương đình, ánh mắt của Lữ Chính Cường thầm loé lên, sau đó nói với Hồng Điện.

Nghe thấy sư phụ nói vậy, vẻ mặt của Hồng Điện cũng cứng lại, ánh mắt cẩn thận lướt qua người Lục Tâm Đồng, lấy thực lực của hắn, thì sao có thể nhìn ra thực lực của Lục Tâm Đồng được, trong mắt hắn, chỉ có thể cảm giác được có một cỗ khí tức đang lan tràn quanh người của Lục Lâm Thiên, nhưng cũng không quá mạnh, tiểu cô nương này nom bộ dạng quá mức yếu đuối nhỏ nhắn, quả thực là có vẻ như sẽ không chịu nổi một đòn vậy, mình thật sự không tiện ra tay, cho dù có thắng đi nữa thì cũng không vẻ vang gì.

– Sư phụ ngươi cũng bảo ngươi động thủ đi kìa, ngươi nhanh lên có được không.

Lục Tâm Đồng liếc mắt nhìn Hồng Điện đứng đối diện, hai tay vung vẩy, có vẻ như không chờ nổi nữa rồi.

Nghe thấy Lục Tâm Đồng nói vậy, làm cho ánh mắt của mọi người dại ra, Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, tiểu cô nương này còn thấy chưa đủ oanh động hay sao.

– Tiểu cô nương, vậy ta đây không khách khí.

Mặc dù đối phương chỉ là một tiểu cô nương, chính là trước mặt của đám cường giả trong Cổ Vực này, Hồng Điện bị Lục Tâm Đồng ba lần bốn lượt xúc phạm, hắn dẫu gì cũng là đệ tử nổi bật nhất trong đám đệ tử thân truyền của Linh Thiên Môn, lúc này sắc mặt không khỏi trầm xuống, Linh lực quanh thân bắt đầu đẩu động.

Lục Tâm Đồng lúc này cũng thu hồi tiếu ý, trong lòng nàng tự nhiên hiểu rõ thực lực của đối phương, mình cũng không thể để cho ca ca mất mặt được, Linh lực cũng bắt đầu âm thầm vận chuyển.

Trên quảng trường, nhất thời không khí gươm tuốt vỏ nỏ giương dây lan tràn, trong không khí căng thẳng, quanh thân Hồng Điện lan tràn linh lực, ánh mắt vừa chuyển, chân khí đã khác hẳn, thủ ấn kết xuất, linh khí dao động mang theo không gian ba văn khuếch tán, không gian chung quanh biến thành vặn vẹo.

Hồng Điện nhìn Lục Tâm Đồng, thủ ấn kết xuất, cánh tay đột nhiên run lên, trước người trống rỗng xuất hiện một đạo thủ ấn, thủ ấn lướt qua không gian mang theo tốc độ cực nhanh bắn ra, ngay tiếp theo trực tiếp chấn khai ba văn, một vầng năng lượng ba văn thật nhỏ nhanh chóng khuếch tán.

Một đạo thủ ấn mang theo kình phong mãnh liệt trực tiếp xé rách không gian, thanh âm xé gió bén nhọn làm màng tai người đau đớn.

Mọi người nhất thời nhìn chằm chằm về hướng Lục Tâm Đồng, ai cũng nhìn ra được Hồng Điện còn chưa dùng toàn lực, nhưng một kích của Linh Suất cho dù chỉ là tùy tay nhưng tuyệt đối không thể khinh thường.

Đôi mắt đẹp của Lục Tâm Đồng híp lại, thân ảnh nho nhỏ bắn vọt ra như mũi tên, bởi vì tốc độ cực nhanh khiến không ít người tu vi đơn giản chỉ nhìn thấy một đạo ảnh tử mơ hồ chợt lóe ra ngoài.

Phanh!

Trong tích tắc, thủ ấn đã rơi lên tảng đá cao trăm trượng sau lưng Lục Tâm Đồng, tiếng nổ nặng nề vang lên, tảng đá nứt vỡ, đá vụn lả tả rơi xuống.

Xuy!

Thân ảnh Lục Tâm Đồng xuất hiện bên cạnh Hồng Điện, từng ảnh tử lả tả rơi xuống, chân khí hoàn toàn phóng thích, khi bàn chân hạ xuống linh lực chớp động, tiếng nổ mạnh vang lên, một khe nứt rộng chừng nửa thước cấp tốc kéo dài, trong khoảnh khắc một đạo kình khí vô hình bạo phát, khí tức cực kỳ khủng bố, đồng thời làm người vô cùng kiêng kỵ.

Lúc này thân thể Lục Tâm Đồng hoàn toàn ẩn núp bên trong hắc vụ như ẩn như hiện, không gian trực tiếp vặn vẹo, độc khí gay mũi khó ngửi bốc lên cao.

– Linh Suất nhất trọng, không ngờ tiểu cô nương này là Linh Suất nhất trọng!

Giờ phút này sắc mặt toàn bộ cường giả đại biến, chân khí của tiểu cô nương kia đã tới trình tự Linh Suất nhất trọng, khí tức này chỉ sợ đã là nhất trọng đỉnh. Tuổi nhỏ như vậy đã đạt tới tu vi kia, quả thật làm không ít người không dám tin vào hai mắt của mình.

– Linh Suất nhất trọng, còn tu luyện độc công!

Sắc mặt Lữ Chính Cường cũng thay đổi, có thể thấy được trong lòng thật khiĕp sợ.

Nhưng ngay lúc này sắc mặt Hồng Điện chợt biến đổi, không kịp nghĩ nhiều, nhất thời một cỗ linh lực hùng hồn từ trong cơ thể chợt bạo phát.

Cùng một thời gian Lục Tâm Đồng đã xuất thủ, quanh thân bao phủ một cỗ khí tức cực kỳ quỷ dị, khí tức làm lòng người sợ hãi.

Ngay tiếp theo Lục Tâm Đồng nhảy lên, từ trong mi tâm bắn ra một đạo xích kim hào quang.

– Chi chi…

Một thanh âm tiếng rít làm màng tai đau đớn, khiến linh hồn như phát run nháy mắt truyền tới, xích kim quang mang nháy mắt hóa thành một đầu xích kim tri chu hư huyễn, móng vuốt không ngừng huy động dữ tợn, thân thể toát ra khí độc nhè nhẹ, chân khí rét lạnh nháy mắt khuếch tán.

Giờ khắc này bên trong lương đình, Lữ Chính Cường, Lư Khâu Mỹ Vi, Gia Cát Tây Phong, Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh nhìn thấy Lục Tâm Đồng thúc giục xích kim ảo ảnh, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc, còn kinh ngạc hơn khi nhìn thấy tu vi của nàng.

Chương 989: Khiếp sợ bốn tòa

– Tiểu a đầu này!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, không nghĩ tới a đầu này vừa ra tay lại thúc giục lá bài tẩy của mình, chỉ sợ lần này sẽ triệt để oanh động, sau này không biết phúc hay họa.

Trong khoảnh khắc, xích kim độc chu đột nhiên bắn ra một cỗ xích hồng sắc yên vụ, sương khói đủ xuyên thấu không gian ba văn, thân thể cao lớn dữ tợn di chuyển, nhất thời dệt ra một tấm cự võng xích hồng sắc, trên cự võng thú hồn lực bạo tuôn, làm linh hồn người ta cảm thấy đau đớn.

– Xuy!

Trong ánh mắt kinh ngạc của Hồng Điện, cự võng mang theo lực lượng thú hồn bàng bạc nhất thời gào thét bay xuống, tiếp theo sau trực tiếp trùm quanh thân Hồng Điện, cự võng đã hoàn toàn bao phủ.

Hồng Điện muốn bỏ chạy, nhưng bị một cỗ linh hồn lực lượng vô hình áp chế, căn bản không thể di động nửa phần, không gian chung quanh hoàn toàn vặn vẹo. Mà linh hồn lực lượng áp đặt lên đại não Hồng Điện, linh hồn hoàn toàn bị áp chế, loại áp chế này làm Hồng Điện nhất thời ngây dại.

– Ngươi thua!

Vào thời khắc này một thanh âm yêu kiều truyền tới, thân ảnh Lục Tâm Đồng nhảy tới bên cạnh Hồng Điện, thân hình xuyên thấu qua cự võng vô hình, cánh tay run lên, một đạo chưởng ấn trực tiếp vỗ lên l*иg ngực của hắn.

Hồng Điện đã hoàn toàn mất đi lực đối kháng, một chưởng của Lục Tâm Đồng mang theo kình khí hung hãn, không chút lưu tình đặt lên người hắn.

Phanh!

Thanh âm nổ vang, thân hình Hồng Điện bị Lục Tâm Đồng đánh bay ra mấy chục thước, hung hăng đập xuống đất.

Xuy!

Thú hồn của xích kim độc chu hóa thành xích kim quang mang nháy mắt quay về ấn đường Lục Tâm Đồng, sắc mặt nàng thoáng chút tái nhợt.

Hết thảy cảnh tượng diễn ra chỉ trong tích tắc, lúc này mọi người đều trợn mắt há hốc mồm, nhóm người Lữ Chính Cường đều ngây dại nhìn giữa sân, một lát sau không ít người chợt nuốt nước bọt, đây chính là một chiêu chiến thắng.

– Thú hồn Xích Kim Độc Chu bát giai, trời ạ!

Ở nơi này đều là cường giả, kiến thức bất phàm, đều nhìn ra độc vật của Lục Tâm Đồng sử dụng, thú hồn bát giai, nếu thúc giục tới uy lực mạnh nhất, chỉ sợ không ai là đối thủ, tiểu cô nương kia chỉ mười bốn mười lăm tuổi, nhưng đã là Linh Suất, đồng thời trên người còn có thú hồn bát giai, tất cả chuyện này đủ làm bất kỳ người nào có mặt đều trợn mắt há hốc mồm.

Mặc dù Bạch Oánh đã biết Lục Tâm Đồng có được thú hồn Xích Kim Độc Chu bát giai, nhưng đây là lần đầu tiên nhìn thấy nàng thi triển, lúc này cũng kinh hãi vô cùng, nếu đợi thêm một thời gian còn có ai dám trêu chọc tiểu a đầu này, hơn nữa có thêm thiên phú cùng độc công, nàng sẽ trở thành chuẩn cường giả tuyệt đối.

– Khụ!

Ngoài mấy chục thước, lúc này Hồng Điện mới đứng lên, ho khan một tiếng, thương thế không nặng nhưng sắc mặt trắng bệch, linh hồn bị áp chế tuyệt đối cũng không phải nhất thời có thể khôi phục.

Lúc này Hồng Điện thật sự uể oải, hắn không ngờ mình là người nổi bật trong hàng đệ tử của Linh Thiên môn nhưng lại bị một chiêu đánh bại.

– Ngươi không sao chứ, ta không có tổn thương ngươi!

Lục Tâm Đồng nhìn Hồng Điện, lập tức quay đầu nhìn Lữ Chính Cường nói:

– Cha của tiểu Linh tỷ, có phải ta thắng rồi hay không?

Khuôn mặt Lữ Chính Cường run rẩy, thu hồi vẻ kinh ngạc lẫn khiếp sợ, lập tức cười khan vài tiếng, mang theo vẻ cười khổ bất đắc dĩ, nói:

– Tiểu cô nương, đương nhiên là ngươi thắng.

– Vậy ta đi xuống, thật làm ảnh hưởng ta ăn cơm, lúc ta về Linh Thiên môn các ngươi phải gói đồ ăn cho ta, ta phải mang về cho sư phụ ăn!

Lục Tâm Đồng chu miệng, linh lực chợt lóe, thân hình nhỏ xinh nháy mắt nhảy lên nhẹ nhàng rơi xuống sau lưng Lục Lâm Thiên, thanh âm truyền tới:

– Tiểu Long, sao ngươi lại ăn hết, không chịu lưu cho ta chút nào!

Mọi người nhìn theo Lục Tâm Đồng, thật lâu vẫn chưa phục hồi lại tinh thần, trong lòng không khỏi cảm thán:

– Đúng là tiểu yêu nghiệt!

Lữ Chính Cường liếc nhìn Lục Lâm Thiên, vẻ mặt xen lẫn biến hóa.

– Tâm Đồng, ngươi nói cho a di nghe, sư phụ của cháu là ai vậy, tới lúc đó a di chuẩn bị nhiều thức ăn ngon cho cháu mang về ăn.

Lư Khâu Mỹ Vi chợt hỏi.

– A di nói rồi nha.

Lục Tâm Đồng nháy mắt, mang theo tia giảo hoạt:

– Sư phụ ta tên Đông Vô Mệnh, hình như còn có một ngoại hiệu là Thôi Hồn Độc Suất, nhưng sư phụ đã đột phá linh vương, hiện tại phải gọi là Thôi Hồn Độc Vương!

– Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, là đệ tử của lão độc vật!

Không ít người đưa mắt nhìn nhau, giờ khắc này Thiên Tinh tông Hồ Hưng Hải bọn họ càng tăng thêm tia phức tạp.

– Sư phụ, đệ tử vô dụng!

Hồng Điện thối lui tới bên cạnh Lữ Chính Cường, vẻ mặt trắng bệch, uể oải nói.

– Ngươi đã tận lực, là thực lực của tiểu nha đầu kia quá mạnh mẽ, đừng nói là ngươi, trong hàng trẻ tuổi có thể thắng được nàng chỉ sợ không vài người.

Lữ Chính Cường quay đầu nói, sau đó ánh mắt híp lại, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Lâm Thiên, chúc mừng Phi Linh môn lại có thêm một linh vương cường giả!

– Ha ha, thực lực của Phi Linh môn chúng ta vẫn kém hơn chư vị đang ngồi ở đây thôi.

Lục Lâm Thiên cười nói:

– Chư vị chưởng môn, nguyện đổ chịu thua, một bộ vũ kỹ huyền cấp trung giai, ngượng ngùng.

Nghe được lời nói của Lục Lâm Thiên, nhất thời toàn bộ chưởng môn đưa mắt nhìn nhau, lúc này mới ý thức được mình đã thua một bộ vũ kỹ huyền cấp trung giai.

– Ha ha, nguyện đổ chịu thua, Lâm Thiên, đây là vũ kỹ huyền cấp trung giai.

Lữ Chính Cường cười khổ, trong tay hiện lên một ngọc giản tràn ngập năng lượng thổ hệ, đưa tới trước người Lục Lâm Thiên.

– Đa tạ Lữ chưởng môn!

Lục Lâm Thiên cũng không khách khí, liền thu vào trữ vật giới chỉ.

– Ha ha, nguyện đổ chịu thua, hôm nay nhìn nhầm, nên thua thôi.

Gia Cát Tây Phong phe phẩy chiết phiến, mỉm cười, trong tay hiện ra khối ngọc giản ném cho Lục Lâm Thiên.

Ngay lập tức Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai cũng không dây dưa, đều lấy ra một bộ vũ kỹ huyền cấp trung giai ném qua cho Lục Lâm Thiên.

– Chư vị chưởng môn, còn các ngươi đâu!

Thu hồi vũ kỹ, trong lòng Lục Lâm Thiên mừng thầm, đây không phải số lượng nhỏ a.

Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang cũng không do dự, những sơn môn khác làm sao dám nuốt lời, mặc dù không tình nguyện nhưng vẫn phải lấy ra vũ kỹ đưa cho Lục Lâm Thiên.

Đối với bốn đại sơn môn mà nói, vũ kỹ huyền cấp trung giai cũng không phải đại sự, nhưng đối với những sơn môn khác mà nói, việc này khác hẳn. Biểu tình đau lòng của họ nhất thời biểu hiện trên mặt, không ít người thầm mắng mình, vì sao phải đổ Linh Thiên môn thắng lợi, thật sự là miệng tiện, sớm biết vậy nên đặt cược trái ngược cho Phi Linh môn.

– Hừ!

Thiên Quỷ tông Tùng Thanh Sơn hừ nhẹ một tiếng, ném một khối ngọc giản cho Lục Lâm Thiên, trong mắt không có chút thiện ý.

Lục Lâm Thiên cũng không thèm để ý, lập tức thu vào trong trữ vật giới chỉ, ánh mắt đảo qua trên người Lăng Thanh của Thương Sơn môn, ngay lập tức rơi lên người Hồ Hưng Hải, nói:

– Hồ Hưng Hải, lấy ra năm bộ vũ kỹ huyền cấp trung giai đi, nguyện đổ chịu thua, nếu trên người ngươi không có, trước tiên có thể dùng đệ tử môn hạ của ngươi để cầm, hôm nào đi Phi Linh môn chuộc người!

Chương 990: Gia thế trong sạch

Lúc này chưởng môn Thương Sơn môn, Song Đao môn, Ma Tâm cốc vừa đau lòng vũ kỹ của mình đồng thời nhìn thấy Thiên Tinh tông thua bại năm bộ vũ kỹ huyền cấp trung giai, nhất thời trong lòng cân bằng không ít, mỗi người đều hứng thú nhìn Thiên Tinh tông xấu mặt.

Hồ Hưng Hải tức giận đến nghiến răng, trong lòng càng thêm khó chịu, năm bộ vũ kỹ huyền cấp trung giai, điều này đối với Thiên Tinh tông mà nói chính là đại sự, huống chi là năm bộ. Nhưng lúc này toàn trường đều là thế lực của Cổ Vực, đặc biệt còn có bốn đại sơn môn, căn bản không thể quỵt nợ.

– Hừ, năm bộ vũ kỹ huyền cấp trung giai, Thiên Tinh tông còn lấy ra được!

Hồ Hưng Hải hừ lạnh một tiếng, năm ngọc giản hung hăng vỗ lên bàn đá. Ngay lúc hắn vừa lấy ra, vẻ mặt nhóm trưởng lão Thiên Tinh tông đều run rẩy, cảm giác như đang cắt thịt của mình.

Lục Lâm Thiên thản nhiên thu hồi, nói:

– Đa tạ, lần sau nếu muốn đánh cuộc gì, bổn công tử sẽ tìm ngươi.

– Ngươi…

Hồ Hưng Hải tức giận kêu lên, cũng không thể phát tác.

Ánh mắt Bạch Oánh lóe lên, lộ ra nụ cười, trong lòng thầm nhủ ra vẻ tiểu tử này đi đâu cũng không chịu thiệt thòi, lần này thắng mười lăm bộ vũ kỹ huyền cấp trung giai, đây không phải số lượng nhỏ, giá trị phỏng chừng tương đương hai trăm bộ huyền cấp sơ giai, huống chi sẽ không ai ngu ngốc đem trung giai đổi sơ giai.

Lục Tâm Đồng nháy mắt, cùng tiểu Long thì thầm cười khẽ.

Lúc này toàn trường nhìn Lục Lâm Thiên, vừa tức giận lại hâm mộ, chỉ chớp mắt đã thu được mười lăm bộ vũ kỹ huyền cấp trung giai, thật sự quá thoải mái.

– Tốt lắm chư vị, cảm tạ chư vị chưởng môn tới tham gia Đào Hoa yến, hiện tại xin mời chư vị nhận lấy Trú Nhan đan đi!

Lư Khâu Mỹ Vi nhìn mọi người nói, vừa dứt lời liền có mười mấy đệ tử Linh Thiên môn nối đuôi nhau đi tới, ngay lập tức buông xuống từng hộp ngọc tinh mỹ trước người các chưởng môn.

– Hàng năm đều có Trú Nhan đan, đa tạ phu nhân!

Gia Cát Tây Phong không hề khách khí, ống tay áo đảo qua, hộp ngọc đã được thu vào trong tay áo.

– Đa tạ phu nhân!

Chưởng môn các phái đều lên tiếng, Lục Lâm Thiên cũng không nhìn kỹ đã thu hộp ngọc vào trong trữ vật giới chỉ.

– Chư vị, Đào Hoa yến năm nay phỏng chừng mọi người đều nghe nói, tiểu nữ năm nay đã hai mươi hai, trai lớn lấy vợ gái lớn gả chồng, cho nên ta muốn ở trong bữa tiệc chọn lựa ra một thanh niên tài tuấn trong Cổ Vực làm lương xứng cho tiểu nữ, chỉ cần tuổi tác tương đương, hơn nữa có thể qua được cửa ải của tiểu phụ nhân thì có thể trở thành phu quân của tiểu nữ.

Đôi mắt đẹp của Lư Khâu Mỹ Vi đảo qua toàn trường nói.

Lời của Lư Khâu Mỹ Vi vừa vang lên, nhất thời ánh mắt mọi người nhìn chằm chằm về hướng Lữ Tiểu Linh, trong ánh mắt đều nóng bỏng, người nào cũng biết đây là tiết mục chủ yếu của Đào Hoa yến lần này, đệ tử thanh niên các môn các phái đều vì mục đích này mà tới.

Bị không ít ánh mắt nóng cháy nhìn chăm chú, khuôn mặt Lữ Tiểu Linh chợt đỏ lên, đôi mắt âm thầm nhìn trộm Lục Lâm Thiên.

– Phu nhân muốn lựa chọn lương xứng cho thiên kim, ta cũng tận mắt nhìn thấy Linh nhi trưởng thành, năm nay tiểu nhi của ta đã hai mươi lăm, luôn vô cùng ngưỡng mộ Linh nhi, Lan Lăng sơn trang tự nhiên là người thứ nhất ủng hộ.

Gia Cát Tây Phong nói.

– Ha ha, phu nhân chọn rể, Hóa Vũ tông tuyệt đối ủng hộ, cũng không thể để cho Lan Lăng sơn trang chiếm tiện nghi.

Công Tôn Hóa Nhai mỉm cười nói.

Ngay lập tức mọi người tranh nhau tỏ vẻ ủng hộ, các đệ tử trẻ tuổi không khỏi xoa tay, vị đại tiểu thư Linh Thiên môn chính là đại mỹ nữ, hơn nữa có được Linh Thiên môn làm hậu trường, ai cũng muốn trở thành người may mắn.

– Đa tạ chư vị ủng hộ, không cần nói nhiều nữa, ánh mắt tiểu nữ luôn không thấp, muốn vào mắt tiểu nữ chỉ sợ không phải chuyện dễ dàng, cho nên hôm nay ta an bài bốn cửa ải, có thể xông qua thì có thể trở thành vị hôn phu của tiểu nữ.

Lư Khâu Mỹ Vi nói.

– Gặp qua phu nhân, mời phu nhân tuyên bố là bốn cửa ải thế nào đi, tiểu chất luôn ái mộ Tiểu Linh tiểu thư, hôm nay vì nàng dù vượt qua rừng gươm biển lửa, tiểu chất cũng phải xông vào một lần!

Gia Cát Tử Vân đứng dậy hành lễ nói, nhưng ánh mắt lại liếc qua Bạch Linh đứng sau lưng Lục Lâm Thiên.

– Đệ tử cũng ngưỡng mộ Tiểu Linh tiểu thư, bốn cửa ải của phu nhân dù là đầm rồng hang hổ đệ tử nhất định phải xông vào!

Trong Hóa Vũ tông, một đệ tử đứng dậy nói, tựa hồ không muốn bị Gia Cát Tử Vân đoạt nổi bật, phải lưu ấn tượng tốt trước mặt nhạc mẫu tương lai.

Ngay lập tức đệ tử các môn phái đều đứng dậy bày tỏ thái độ.

Ánh mắt Lư Khâu Mỹ Vi đảo qua mọi người, lập tức nói:

– Bốn cửa ải này cũng rất đơn giản, cửa thứ nhất, đó là kỳ đạo, cửa thứ hai là thư đạo, thứ ba là cầm đạo, thứ tư do ta tự mình chưởng quan, ai có thể vượt qua Lưu Vân Phi Tụ của ta, xem như vượt qua bốn quan.

– Thật sự muốn dùng phương thức này chọn rể? Ta kháo, nếu luận võ cũng tốt, nhưng phương thức này đều thật khó khăn, thật sự gây khó cho bổn công tử!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, cũng như dự liệu của Bạch Oánh, Lư Khâu Mỹ Vi lựa chọn phương pháp này, nhất thời làm Lục Lâm Thiên có chút khó xử, đối với phương pháp như thế hắn thật sự không nắm chắc bao nhiêu.

Nhớ tới ba ngày trước một màn trong khuê phòng của Lữ Tiểu Linh, trong lòng Lục Lâm Thiên nhất thời nóng lên, hôm nay bất kể như thế nào hắn cũng phải cướp nữ nhân của mình trở về.

– Tốt lắm, thanh niên tài tuấn cần sấm quan, hiện tại lên đài đi thôi. Cửa thứ nhất kỳ đạo đã được dọn xong tàn cuộc, không quá khó khăn, mười người đầu tiên giải khai sẽ tiến vào cửa thứ hai.

Lời của Lư Khâu Mỹ Vi vừa thốt ra, đã có đệ tử Linh Thiên môn mang lên bàn cờ, mỗi bàn cờ cách xa nhau vài thước, bên trên đã sắp xếp xong tàn cuộc.

Ngay lập tức có không ít thanh niên đệ tử đi lên đài, một đám xoa tay nóng lòng muốn thử.

– Di, chẳng lẽ là…

Lục Lâm Thiên nhất thời sửng sốt, chỉ thấy Lăng Thanh của Thương Sơn môn đang đi lên quảng trường.

Người khác không biết nhưng Lục Lâm Thiên biết nàng là nữ nhân, chẳng lẽ Lăng Thanh cũng có ý tứ với Lữ Tiểu Linh sao, mỗi lần nhìn thấy nàng đều là nữ giả nam trang, lúc này Lục Lâm Thiên thầm nghĩ chẳng lẽ nàng là nữ đồng tính?

Ánh mắt đảo qua, Lục Lâm Thiên nhìn thấy đệ tử các phái đều tham gia, thậm chí một sơn môn còn có vài đệ tử tham dự.

Thần sắc trầm xuống, Lục Lâm Thiên lập tức đứng dậy đi tới quảng trường, nữ nhân của hắn, hắn phải cướp về mới được.

– Lục chưởng môn, ngươi cũng muốn sấm quan!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lên đài, Thiên Âm môn Cơ Vô Thường nghi hoặc hỏi.

– Năm nay bổn công tử mới hai mươi, chưa hôn phối, không có sở thích bất lương, gia thế trong sạch, chơi chút cờ bạc nhưng không phiêu nữ nhân, chẳng lẽ không thể sấm quan sao!

Lục Lâm Thiên vung tay áo, chậm rãi đi lên quảng trường.

Mọi người nghe được lời nói của Lục Lâm Thiên, không khỏi sửng sốt, Bạch Oánh cùng Bạch Linh đều lộ ra ý cười, Lữ Tiểu Linh cũng đỏ mặt.

Chương 991: Qua cửa thứ nhất

– Oánh tỷ, ca ca có thể qua được sao?

Lục Tâm Đồng đã ăn no, lập tức hỏi.

– Việc này ta cũng không biết.

Bạch Oánh đáp, nàng tự nhiên biết trình độ của Lục Lâm Thiên, nhưng trong kỳ đạo thì nàng không biết.

– Yên tâm đi, lão đại nhất định không thành vấn đề!

Tiểu Long ngẩng đầu kiên nghị nói.

Lục Lâm Thiên đi lên quảng trường, tùy tiện tìm một bàn cờ đi tới, nhìn bàn cờ hắn cũng cảm thấy nhức đầu, loại cờ dị giới này hắn cũng hiểu biết qua, không khác gì cờ vây của kiếp trước, nhưng càng thêm phức tạp, mặc dù gần đây hắn có bù đắp tri thức, nhưng hiện tại hắn cũng không nắm chắc.

Nhìn thấy những người khác đều chăm chú vào bàn cờ, nhân số lại không ít, Lục Lâm Thiên tính nhẩm một chút cũng thấy có hai mươi ba người, mà trong hai mươi ba người này tu vi thực lực đều là Vũ Suất cùng Linh Suất, còn lại là Vũ tướng bát trọng cửu trọng, đều là người nổi bật trong hàng ngũ đệ tử các môn phái.

Nhưng trong những người này, thực lực người của Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang cùng Hóa Vũ tông là cao nhất, mà trong Linh Thiên môn lại không có đệ tử tham gia.

Đột nhiên Lục Lâm Thiên cảm nhận được ba cỗ lãnh ý, liền đưa mắt nhìn qua, đều là ba người đứng cách hắn không xa, người thứ nhất chính là Gia Cát Tử Vân, thứ hai là Quỷ tông Tùng Bách Đào, thứ ba chính là Lăng Thanh.

Lục Lâm Thiên cười khổ, đi tới nơi nào cũng có cừu gia, dù sao hắn đã sớm thói quen, mà lúc này trong lòng hắn đang nghĩ Lăng

Thanh ở trong Thương Sơn môn, ra vẻ Thương Sơn môn chỉ có hai loại khả năng, thứ nhất là người Linh Vũ giới, thứ hai chỉ sợ Thương Sơn môn đã gia nhập Linh Vũ giới, ở điểm này ngày sau hắn phải đề phòng nhiều hơn mới được.

Xuy xuy…

Giờ khắc này lại có hai mươi mấy nữ tử đi lên quảng trường, thân hình lả lướt nảy nở, bước chân nhẹ nhàng, ngay lập tức đứng thẳng trước mặt mọi người.

– Các ngươi có thể bắt đầu rồi, cờ trắng đi trước, các ngươi có thể tùy tiện tuyển trắng hoặc đen, nhưng dù là chọn lựa thế nào, các ngươi phải hạ ba bước, trong vòng ba bước các ngươi không chịu nổi thì bại.

Thanh âm Lư Khâu Mỹ Vi vang lên.

– Lục chưởng môn, xin mời!

Nữ tử đứng trước mặt Lục Lâm Thiên mỉm cười, khoanh chân ngồi cạnh bàn cờ.

Lục Lâm Thiên đảo mắt nhìn qua, có chút kỳ quái nữ tử này nhận thức mình, hắn nghi hoặc khoanh chân ngồi xuống, lúc này mọi người đã bắt đầu giải khai ván cờ.

– Cờ trắng đi trước, không biết Lục chưởng môn tuyển cờ trắng hay đen?

Nữ tử cười hỏi, đôi mắt sáng luôn lướt trên người Lục Lâm Thiên, khiến cho hắn càng thêm nghi hoặc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua bàn cờ, mặc dù hắn không tinh thông, nhưng cũng chưa tới nỗi hoàn toàn không hiểu, sau thoáng cân nhắc cũng không lập tức quyết định, ngược lại cẩn thận nghiên cứu.

– Lục chưởng môn, nếu ngươi không nhanh lên một chút, sẽ không kịp rồi.

Nữ tử nhìn thấy Lục Lâm Thiên trầm tư, liền nhắc nhở.

Lục Lâm Thiên cũng không nói chuyện, tàn cuộc hơn phân nửa đều là thế hòa, huống chi nếu đối phương tinh thông tàn cuộc, nếu hạ xuống muốn phân thắng bại rất khó.

– Vị cô nương này, nữ sĩ ưu tiên, ngươi tuyển đi.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu mỉm cười nói.

– Vậy được rồi, ngươi khách ta chủ, ta tuyển cờ đen là được.

Nữ tử đáp.

– Vậy ta không khách khí.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức dùng hai ngón tay kẹp một cờ trắng đặt lên bàn cờ.

Nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, trong mắt nữ tử hiện lên vẻ kinh ngạc, lập tức mỉm cười cầm cờ đen đặt xuống, nói:

– Lục chưởng môn, tiếp tục đi!

– Mời!

Không có chút do dự, Lục Lâm Thiên lập tức đặt xuống quân cờ thứ hai.

Nữ tử lại nhìn hắn, có chút ngoài ý muốn, nói:

– Quân cờ thứ ba, Lục chưởng môn có muốn nghĩ kỹ một chút hay không?

– Không cần, ba bước là tốt rồi, ta nghĩ ta thắng rồi đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đặt xuống quân cờ thứ ba, cả tàn cuộc nhất thời sống lại.

– Chúc mừng Lục chưởng môn là người thứ nhất vượt qua kiểm tra.

Nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, nữ tử có vẻ kinh ngạc, lập tức nói:

– Người mà Tiểu Linh sư muội vừa ý đích xác bất phàm, còn chưa có hai có thể nhanh chóng cởi cục như vậy đâu.

– Đa tạ!

Lục Lâm Thiên nói, thầm nghĩ trong lòng, khó trách nữ tử này luôn quan sát hắn, nguyên lai đã biết chuyện giữa hắn cùng Lữ Tiểu Linh.

– Không nghĩ tới tiểu tử này cũng có nghiên cứu sâu như vậy với kỳ đạo.

Giờ phút này nhìn thấy Lục Lâm Thiên là người đầu tiên qua cửa, Bạch Oánh cũng cực kỳ kinh ngạc.

– Thương Sơn môn Lăng Tuyền đã vượt qua!

Nghe thanh âm truyền tới, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua, người thứ hai qua ải chính là Lăng Thanh.

– Lăng Tuyền!

Lục Lâm Thiên nhìn Lăng Thanh, lúc này Lăng Thanh đúng lúc nhìn hắn, ánh mắt hai người giao nhau, sau đó Lăng Thanh nhìn sang nơi khác.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lần này không nghĩ tới Lăng Thanh lại dùng tên Lăng Tuyền đi vào Linh Thiên môn.

– Lan Lăng sơn trang Gia Cát Tử Vân đã vượt qua!

Người thứ ba là Gia Cát Tử Vân, người này vừa qua ải, ánh mắt lại nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên cùng Lăng Thanh.

Ngay sau đó lại có vài người qua cửa, Lục Lâm Thiên đảo mắt nhìn qua, người thứ tư là Thiên Âm môn, sau đó là Hóa Vũ tông cùng Hắc Sát giáo, kế tiếp là Quỷ tông Tùng Bách Đào. Còn có Thiên Tinh tông, Ma Tâm cốc cùng một đệ tử khác của Thiên Âm môn.

Mười người qua cửa, trong đó có hai người là đệ tử Thiên Âm môn, điều này làm vẻ mặt Cơ Vô Thường hài lòng, mà Song Đao môn cùng Bách Linh tông không qua được, sắc mặt Na An Cát Tú Na cùng Khấu Phi Yến trở nên có chút âm trầm.

Trên quảng trường, người thất bại chỉ đành bất đắc dĩ lui xuống, lại có đệ tử Linh Thiên môn đi lên thu thập bàn cờ.

– Chúc mừng mười vị tiến vào cửa thứ hai.

Lư Khâu Mỹ Vi chậm rãi đi lên đài, bước chân cực nhanh, vừa dứt lời đã tới trước mặt mười người, ánh mắt hữu ý vô ý rơi lên người Lục Lâm Thiên.

– Cửa thứ hai là thi đạo, hôm nay là Đào Hoa yến, mười người các ngươi sáng tác một bài thơ có quan hệ tới hoa đào đi lên vách đá trước mắt đi, sáu người hoàn thành đầu tiên có thể tiến vào cửa tiếp theo, đương nhiên, cửa thứ hai không chỉ xem tài hoa làm thơ của các ngươi, nếu chữ viết khó xem, đều bị loại bỏ.

Lư Khâu Mỹ Vi nhìn mười người nói.

– Kháo, ngươi tìm con rể hay tìm văn trạng nguyên a!

Lục Lâm Thiên thầm mắng một tiếng, mặc dù hắn cảm giác được có ánh mắt nhìn chăm chú lên người mình, đó chính là nhạc mẫu tương lai Lư Khâu Mỹ Vi.

– Tốt lắm, các ngươi có thể bắt đầu rồi!

Ánh mắt Lư Khâu Mỹ Vi rơi lên người Lục Lâm Thiên, lập tức nói.

Nhất thời mười người chợt nhắm mắt trầm tư, đương nhiên chỉ có Lục Lâm Thiên ngoại lệ, ánh mắt trầm xuống nhìn chằm chằm vách đá trước mặt.

Sau đó hắn chợt nhắm mắt, tựa hồ đang suy nghĩ điều gì, hoặc là đang súc tích lực lượng.

Hưu…

Vào thời khắc này, thân ảnh Gia Cát Tử Vân chợt lóe, linh lực run lên, thân hình nhảy lên cao, trong tay hiện ra một thanh trường kiếm, một cỗ chân khí cường hãn khuếch tán, nhất thời làm mọi người đều nhìn chăm chú.

Chương 992: Lại hấp dẫn sự chú ý (1)

Trường kiếm lóe sáng lưu quang, một cỗ chân khí cường hãn chấn động lòng người tản ra, làm linh hồn mọi người vô hình bị áp chế, vài người sấm quan chung quanh ít nhiều cũng bị ảnh hưởng.

Hưu hưu!

Gia Cát Tử Vân kết xuất thủ ấn, linh lực bạo tuôn, hồn khí lập tức bắn ra, vẽ ra từng đạo kiếm quang trên vách đá trăm trượng phía trước, vô số đá vụn nhất thời rơi xuống.

– Thực lực Gia Cát hiền chất thật tốt a, thực lực như vậy trong hàng ngũ trẻ tuổi tại Cổ Vực chỉ sợ không người địch lại!

Ánh mắt Công Tôn Hóa Nhai híp lại, mặc dù hai phái âm thầm phân cao thấp, nhưng đối với thực lực của Gia Cát Tử Vân cũng không nghi ngờ, thực lực như thế thật sự nổi bật trong hàng ngũ thanh niên tài tuấn.

Không ít sơn môn đều phụ họa lời hắn, quan trọng nhất hiện tại Gia Cát Tử Vân mới hai mươi lăm đã tới Linh Suất ngũ trọng, thiên phú như vậy muốn đột phá linh vương cũng không dùng bao lâu.

– Công Tôn tông chủ quá khen!

Gia Cát Tây Phong mỉm cười, trong lòng cực kỳ hưởng thụ, con của mình là đệ nhất nhân trong giới tuổi trẻ Cổ Vực, có thiên phú hơn người, lại được Lan Đồi sơn trang bồi dưỡng, còn có ai có thể sánh bằng.

Hưu!

Lại một thân ảnh nhảy lên, chân khí quanh thân run rẩy, trong tay hiện lên thanh trường kiếm, mặc dù phẩm chất bất phàm nhưng vẫn chưa phải võ linh khí.

– Vũ Suất nhị trọng!

Thân ảnh kia vừa nhảy lên liền hấp dẫn không ít ánh mắt, cảm giác được chân khí Vũ Suất nhị trọng của hắn, mọi người đều nhìn qua chưởng môn Thương Sơn môn Lâm Trung Kiến, đệ tử kia chính là người của Thương Sơn môn, thực lực Vũ Suất nhị trọng, đây tuyệt đối không kém. Trong Thương Sơn môn có đệ tử như vậy, thật làm mọi người bất ngờ.

Lúc này Lăng Thanh đang ở giữa không trung, tựa hồ cũng không bị Gia Cát Tử Vân ảnh hưởng, chân khí run lên, trường kiếm bắn ra kiếm quang, kiếm quang rơi lên vách đá, đá vụn nhất thời bị tước văng tung tóe.

Hưu!

Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo đều nhảy tới, một người đánh ra thủ ấn, một người quét ra trường côn, không gian ba văn chớp lên, đá vụn lại lả tả rơi xuống.

Tiếp theo sau hai đệ tử Thiên Âm môn đều bay lên, một người thi triển binh khí giống như ống sáo, một người thi triển binh khí như tiêu, đều tạo ra từng vết lưu quang trên vách đá.

Khi mọi người đã bắt đầu động tác, Lục Lâm Thiên vẫn không nhúc nhích, lập tức làm Lữ Tiểu Linh sốt ruột, ánh mắt khẩn trương nhìn chằm chằm vào hắn.

Ngoại trừ Lữ Tiểu Linh còn có không ít người xem chừng Lục Lâm Thiên, dù sao ai cũng đã động, nhưng hắn lại chưa có vẻ gì chuẩn bị.

– Tiểu tử này lại muốn làm gì?

Ánh mắt Bạch Oánh lóe lưu quang, nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên.

– Ngao!

Trong nháy mắt, theo một tiếng long ngâm, thân hình Lục Lâm Thiên chợt động, trong tay trào ra huyết quang, khí lưu chợt lóe, thân thể bay lên, đồng thời một cỗ sát khí bao phủ không gian, huyết quang thu liễm, một thanh huyết đao hiện ra trong tay Lục Lâm Thiên.

Huyết đao vừa xuất hiện, một cỗ uy áp vô hình mang theo sát khí bao phủ hư không, làm không ít người toàn thân run lên, thân đao đỏ như máu, chớp động ra huyết quang quỷ quái tràn đầy sát khí.

Trong nháy mắt toàn trường đều nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt kinh ngạc nhìn lên thanh đao trong tay hắn.

– Võ linh khí huyền cấp!

Không ít người nhìn chăm chú vào thanh huyết đao, chợt sửng sốt, ngay sau đó sắc mặt đại biến, đó chính là chân khí của võ linh khí huyền cấp, so sánh với hồn khí huyền cấp của Gia Cát Tử Vân không kém bao nhiêu, nhưng uy thế lại mạnh hơn mấy lần, cỗ sát khí kia càng cường hãn tới cực điểm. Có thể nói thế này, huyết đao xuất hiện đã hoàn toàn trấn áp uy thế của hồn khí trong tay Gia Cát Tử Vân.

Giờ phút này Lữ Chính Cường, Công Tôn Hóa Nhai bọn họ cũng bị chân khí của huyết đao hấp dẫn, nhất thời trên mặt hiện vẻ khiếp sợ, nhìn chằm chằm vào thân đao, nhìn thấy năng lượng tràn ngập còn hơn cả võ linh khí huyền cấp bình thường.

– Võ linh khí bổn mạng!

Ánh mắt Lữ Chính Cường híp lại, cực kỳ kinh ngạc.

– Hưu!

Vào lúc này huyết sắc đao mang nhất thời bắn ra.

– Ngao!

Đao mang bổ ra, mang theo tiếng long ngâm vang vọng không gian, không gian ba văn bị chém thành hai nửa, thẳng tắp lan tràn làm người rét lạnh.

– Hảo đao a!

Ánh mắt các cường giả đều kinh ngạc, huyết đao kia chính là vật phi phàm.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên liên tục chém ra, đao mang rơi lên vách đá cũng không thấy đá vụn rơi xuống, chỉ nghe được một tiếng hát lớn:

– Nhất hồ mỹ tửu, quân lai đối nguyệt, chích vi giai nhân cốc trung.

Đào hoa yêu yêu, lưu thủy điều điều, vấn xuân hà khổ thông thông.

Kim qua thiết mã, khí thôn vạn lý như hổ, kiền khôn mạc trắc.

Phiêu phiêu hà sở tự, thiên địa sa âu? Hoành đao lập mã.

Trục quần hùng, dụng xá do thì, hành tàng tại ngã, đao tại thủ trung ác đối tửu đương ca, nhân sinh kỷ hà, ngã bản tựu nhất cuồng nhân.

Loạn thạch xuyên không, kinh đào phách ngạn, quyển khởi thiên đôi bạch tuyết.

Hướng thiên tiếu, kim lân trì trung, ngộ phong hóa long.

(Nhưng vào lúc này, giữa không trung, lục thiếu bơi huyết đao chém ra, từng đạo đao mang đã rơi vào nham bích thượng, cũng cũng không có gì đá vụn rơi xuống, cũng chỉ nghe được lục thiếu bơi một đạo Cao Ca dựng lên: “Một hũ rượu ngon, quân đến đối nguyệt, chỉ vì giai nhân trong cốc.

Hoa đào Yêu yêu, nước chảy xa xôi, hỏi xuân tội gì vội vàng.

Tư thế hào hùng, khí nuốt Vạn Lý như hổ, Càn Khôn khó lường.

Phiêu phiêu chỗ nào giống như, thiên địa cát âu? Hoành đao bật người.

Trục quần hùng, dùng bỏ do lúc, hành tàng ở ta, đao ở trong tay nắm đối rượu khi ca, nhân sinh bao nhiêu, ta vốn là nhất người điên.

Loạn thạch mặc không, kinh đào vỗ bờ, cuồn cuộn nổi lên ngàn đôi tuyết trắng.

Hướng thiên cười, kim lân trong ao, ngộ phong hóa rồng.”

– Ngao!

Thanh âm cuối cùng vừa rơi xuống, nhất thời lại một tiếng long ngâm truyền ra, huyết quang thu liễm, huyết đao biến mất, thân ảnh Lục Lâm Thiên rơi xuống khoanh tay đứng thẳng, thanh y phất phới, cỗ sát khí quanh thân thu liễm, lúc này mới làm không gian khôi phục lại bình tĩnh.

Mọi người nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt cực kỳ phức tạp, mà đôi mắt Lư Khâu Mỹ Vi chợt lóe, luôn nhìn chằm chằm vào hắn, giờ phút này ánh mắt của Lư Khâu Mỹ Vi mang theo vẻ kinh ngạc, ngay sau đó liền thu liễm trở lại.

– Thu!

Vào thời khắc này Gia Cát Tử Vân cũng thu lại linh lực, thân ảnh thối lui, mà Lăng Thanh cũng đã rơi xuống quảng trường, sau đó tới lượt đệ tử Hóa Vũ tông thu hồi thủ ấn, chân khí thu liễm. Người kế tiếp là đệ tử Thiên Âm môn, thu hồi ống sáo trong tay, thân ảnh nhẹ nhàng rơi xuống.

Tùng Bách Đào của Thiên Quỷ tông vừa hạ xuống, thu lại trường kiếm, khí thế kém hơn Gia Cát Tử Vân không ít.

– Tốt, cửa thứ hai chấm dứt!

Sáu người vừa lui ra, Lư Khâu Mỹ Vi lên tiếng, mọi người lập tức nhìn lên vách đá cao trăm trượng, mà lúc này vẫn còn bốn người chưa hoàn thành, đành phẫn nộ rời đi, vẻ mặt vô cùng thất vọng.

Mọi người nhìn lên vách đá đã khắc lên thi từ, mà bốn bài thơ khác vẫn chưa hoàn thành.

Chương 993: Lại hấp dẫn sự chú ý (2)

Bài thứ nhất hơi có vẻ viết ngoáy, nhưng chữ viết khá mạnh mẽ, Gia Cát Tây Phong khẽ cười, bởi vì bài thơ này do Gia Cát Tử Vân sáng tác.

“Nhân gian tứ nguyệt phương phỉ tẫn, linh thiên đào hoa thủy thịnh khai.

Trường hận xuân quy vô mịch xử, bất tri chuyển nhập thử cốc lai.”

“Nhân gian tháng tư mùi thơm hết, linh thiên hoa đào thủy nở rộ.

Trường hận xuân về không chỗ tìm, không biết đi vào cốc này.”

– Chữ viết của Tử Vân hiền chất mạnh mẽ, thi từ bất phàm, qua được.

Lư Khâu Mỹ Vi nhìn bài thơ đầu tiên, mỉm cười nói.

Mọi người lại nhìn qua bài thơ thứ hai, chữ viết có chút thanh tú, nhưng tinh tế sạch sẽ, hoàn toàn khắc vào trong vách đá, ước chừng sâu vài phân, lực đạo khống chế càng thêm tinh thuần vô cùng.

“Lãnh hồng phiêu khởi đào hoa phiến, thanh xuân ý tự lan san.

Họa lâu liêm mạc quyển khinh hàn.

Tửu dư nhân tán hậu, độc tự bằng lan kiền.

Tịch dương thiên lý liên phương thảo, thê thê sầu sát vương tôn.

Bồi hồi phi tẫn bích thiên vân.

Phượng sanh hà xử, minh nguyệt chiếu hoàng hôn.

(“Lãnh hồng phiêu khởi hoa đào chữ phiến, thanh xuân ý tự hết thời.

Bức tranh lâu màn che cuốn khinh hàn.

Rượu dư người tán sau, một mình bằng chằng chịt.

Trời chiều ngàn dặm liên cỏ thơm, um tùm Sầu sát vương tôn.

Bồi hồi Phi Tẫn bích Thiên Vân.

Phượng sanh nơi nào, trăng sáng chiếu hoàng hôn.)

– Thơ hay, Thương Sơn môn Lăng Tuyền, qua được!

Ánh mắt Lư Khâu Mỹ Vi kinh ngạc nhìn qua Lăng Thanh, lập tức đảo qua bài thơ thứ ba.

“Liễu sắc phi sam kim lũ phượng, tiêm thủ khinh niệp hồng đậu lộng.

Thúy nga song liễm chính hàm tình, đào hoa cốc, dao thai mộng, nhất phiến xuân sầu thùy dữ cộng.

(“Liễu sắc phi sam kim sợi phượng, bàn tay mềm vuốt đậu đỏ làm.

Thúy nga song liễm đang ẩn tình, hoa đào cốc, dao thai mộng, một mảnh xuân Sầu ai cùng.)

– Hóa Vũ tông Đỗ Vũ qua được.

“Hồng tô thủ, hoàng đằng tửu, mãn thành xuân sắc cung tường liễu.

Đông phong ác, hoan tình bạc, nhất hoài sầu tự, kỷ niên ly tác.

Thác, thác, thác!

Xuân như cựu, nhân không sấu, lệ ngân hồng ấp giao tiêu thấu.

Đào hoa lạc, nhàn trì các.

Sơn minh tuy tại, cẩm thư nan thác.

Mạc, mạc, mạc!

(“Hồng tô thủ, hoàng đằng rượu, cả thành xuân sắc thành cung liễu.

Gió xuân ác, hoan chuyện mỏng, nhất nghi ngờ vẻ u sầu, vài năm chia lìa.

Sai, sai, sai!

Xuân như trước, người không gầy, nước mắt hồng ấp giao tiêu thấu.

Hoa đào rơi, rỗi rãnh trì các.

Sơn minh mặc dù ở, cẩm thư khó khăn nhờ.

Đừng, đừng, đừng!

– Thiên Âm môn Âm Vô Khuyết qua cửa.

“Thảo sắc thanh thanh liễu sắc hoàng, đào hoa lịch loạn lý hoa hương.

Đông phong bất vi xuy sầu khứ, xuân nhật thiên năng nhạ hận trường. Thiên Quỷ tông Tùng Bách Đào qua cửa.” Lư Khâu Mỹ Vi xem xong bài thơ, liền nói.

Mà giờ khắc này ánh mắt Lư Khâu Mỹ Vi dừng ở bài thơ của Lục Lâm Thiên, ánh mắt chợt lóe, hỏi:

– Lục chưởng môn, dựa theo quy củ đây không chỉ cần thi từ, còn xem chữ viết, ngươi không viết chữ, dựa theo quy định là không đúng quy cách.

– Phu nhân, tiếp tục nhìn kỹ xem, vì sao lại không có chữ đâu.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đánh ra một đạo chưởng ấn, ngay lập tức vỗ lên vách đá.

Phanh!

Chưởng ấn đánh vào vách đá, vang lên thanh âm trầm thấp, đồng thời cả vách đá chợt chao đảo.

Ca ca…

Vách đá nứt ra vô số khe hở, rậm rạp tương liên, lần lượt xuyên qua từ nam tới bắc, tựa như một mạng nhện lớn.

Cả vách đá ầm ầm rung lên, như sắp sụp đổ, từng phiến đá vụn ầm ầm nện xuống, truyền ra tiếng vang trầm đυ.c ồn ào.

Oanh long long!

Vách đá ầm ầm sụp đổ, kí©ɧ ŧɧí©ɧ một mảnh sóng nước ngập trời, thanh âm quanh quẩn trong sơn cốc, động tĩnh thật lớn làm cả mặt đất run rẩy lên như đang động đất.

Khi toàn bộ đá vụn rơi xuống, hình ảnh xuất hiện làm mọi người trợn mắt há hốc mồm.

Chỉ thấy trên vách đá cao hơn trăm trượng, rõ ràng hiển lộ ra một loại chữ viết, mà chữ viết không phải khắc trong vách đá, mà là lộ ra trên vách đá, giống như phá thạch mà ra, đá vụn chung quanh hoàn toàn bị tước rơi, còn lại một mặt vách đá bóng loáng, ngoại trừ chữ viết toàn bộ thi từ của chín người khác đã hóa thành đá vụn sụp đổ.

Mà trung ương vách đá hiện lên bài thơ mà Lục Lâm Thiên mới ngâm xướng vừa rồi.

Chữ viết hùng hồn mà ngưng trọng, nét vẽ hơi có chút hình vuông, phong cách tao nhã hoa lệ tuấn kỳ, tài viết cứng rắn nhưng lại phiêu dật, tung hoành phiêu lãng.

Trên chữ viết lộ ra một cỗ ngông cuồng, lộ vẻ tráng sĩ vung đao, mà thi từ hoàn toàn đem bài thơ của chín người còn lại tiêu hủy, điều này vốn đã tràn ngập vẻ cuồng ngạo.

– Tốt!

Lúc này Bạch Oánh cũng không nhịn được kêu lên, ai cũng nhìn ra được chẳng những là chữ viết hay thi từ Lục Lâm Thiên chính là người mạnh nhất. Năm người còn lại biểu hiện rõ ý tứ yêu đương, mà Lục Lâm Thiên vừa mang theo ái tình lẫn khí thế rộng rãi, tràn ngập khí phách.

Ánh mắt Lữ Chính Cường híp lại, vẻ mặt cực kỳ kinh ngạc, ánh mắt không ngừng nhìn Lục Lâm Thiên. Mà lúc này Lữ Tiểu Linh nhoẻn miệng cười, vô cùng xinh đẹp.

– Phi Linh môn Lục chưởng môn qua ải.

Lư Khâu Mỹ Vi nói, ánh mắt dừng lại trên người Lục Lâm Thiên.

Đám người đứng bên ngoài xì xào bàn tán, ánh mắt nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, ai cũng kinh nghi, không ít nữ đệ tử Linh Thiên môn đều nhìn hắn với ánh mắt nóng cháy.

– Hừ!

Mà lúc này hành động của Lục Lâm Thiên cũng làm năm người khác trầm xuống, hắn đem thi từ của mọi người hủy bỏ, đây rõ ràng không đem bọn họ xem vào trong mắt, nhất thời vài ánh mắt lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên, khó chịu nhất chính là Gia Cát Tử Vân cùng Tùng Bách Đào.

Ánh mắt Lăng Thanh cũng trầm xuống, trong mắt mang theo lãnh ý lẫn kinh ngạc ngoài ý muốn.

– Ca ca thật là lợi hại, lại vượt qua kiểm tra rồi!

Lục Tâm Đồng vỗ tay, có vẻ cực kỳ cao hứng.

– Đó là lão đại của ta, tự nhiên là lợi hại!

Tiểu Long lộ ý cười nói.

– Hiện tại bắt đầu cửa thứ ba cầm đạo.

Lư Khâu Mỹ Vi nhìn mọi người, lập tức nói:

– Cửa ải này thật đơn giản, sáu người phân biệt đứng ở sáu góc sơn cốc đánh đàn, thời cổ có tiếng đàn có thể làm bách điểu xoay quanh, trong sáu người các ngươi nếu có ai hấp dẫn được loài chim nhiều nhất thì xem như xông tới cửa thứ tư.

Lư Khâu Mỹ Vi nói:

– Các ngươi hiểu được?

– Hiểu được!

Sáu người cùng đáp.

– Oánh tỷ, cửa ải này ca ca có nắm chắc hay không?

Lục Tâm Đồng có chút bận tâm hỏi, bởi vì nàng biết Bạch Oánh có cầm nghệ bất phàm.

– Những thứ khác ta không dám nói, nhưng ở cầm đạo nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn không có vấn đề!

Bạch Oánh mỉm cười nói.

– Các ngươi bắt đầu đi!

Lư Khâu Mỹ Vi nhìn sáu người nói.

– Sưu sưu…

Năm thân ảnh nhảy lên, cơ hồ cùng một thời gian hóa thành năm đạo lưu quang, trong đó có hai Linh Suất, hai Vũ Suất, còn có một Vũ tướng cửu trọng phong hệ của Thiên Âm môn.

Cả Đào Hoa cốc rộng lớn như vậy, diện tích ước chừng hơn vạn thước, lúc này năm người đều nhảy lên tảng đá lớn khoanh chân mà ngồi, chung quanh chính là rừng hoa đào mênh mông.

Chương 994: Thứ ba cầm đạo

Năm người đều lấy ra đàn cổ, tựa hồ đã sớm chuẩn bị xong, mà lúc này Lục Lâm Thiên vẫn còn đứng giữa sân.

– Lục chưởng môn, nếu không mang theo đàn trong Linh Thiên môn cũng có.

Lư Khâu Mỹ Vi nói.

– Đa tạ phu nhân, chỉ là tiểu tử dùng không quen đàn lạ thôi.

Lục Lâm Thiên nói, quay đầu nhìn Bạch Oánh hỏi:

– Oánh tỷ, cho ta mượn đàn của ngươi dùng một chút.

– Cầm đi, đã sớm chuẩn bị xong cho ngươi.

Bạch Oánh mỉm cười, cầm một cây đàn bao trùm lưu quang ném cho Lục Lâm Thiên.

Đó là một cây đàn cổ, độ cung tuyệt đẹp thiên thành, lưu quang quanh quẩn tràn ngập cỗ tĩnh mật, kỳ lạ chính là loại đàn thất huyền, mà không phải ngũ huyền thường nhìn thấy.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Lư Khâu Mỹ Vi, thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh như chớp rơi lên một thác nước bàng bạc bên trong sơn cốc.

Trên thác nước có một khối đá lớn lồi ra ngoài, vị trí đối ứng cùng năm người khác, mà những người khác sở dĩ không lựa chọn nơi này là vì thanh âm thác nước quá lớn, sẽ gây ảnh hưởng tới tiếng đàn. Lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên đặt chân ở đó, sắc mặt Bạch Oánh trở nên ngưng trọng, bởi vì làm vậy sẽ ảnh hưởng không nhỏ tới việc chơi đàn.

Lục Lâm Thiên nhìn xung quanh, thanh âm thác nước nện xuống đinh tai nhức óc, tựa như vạn mã chạy chồm, hắn mỉm cười lập tức khoanh chân ngồi xuống, đặt cây đàn trên chân.

Giờ phút này, nhóm người Tùng Bách Đào xa xa nhìn về hướng Lục Lâm Thiên, trong mắt mang theo tia cười lạnh, vị trí kia vô cùng bất lợi, Lục Lâm Thiên nhất định phải thua.

– Tốt lắm, các ngươi có thể bắt đầu rồi!

Thanh âm Lư Khâu Mỹ Vi truyền tới, xuyên qua không gian rõ ràng rơi vào trong tai mọi người.

– Đông…

Trong nháy mắt ba tiếng đàn cất lên, chính là đệ tử Hóa Vũ tông, còn có Gia Cát Tử Vân, Tùng Bách Đào, tiếng đàn quanh quẩn trong sơn cốc, thanh âm du dương.

Nhưng giờ phút này Lục Lâm Thiên, Lăng Thanh cùng đệ tử Thiên Âm môn đều nhắm mắt dưỡng thần, không vội vã đánh đàn.

Lư Khâu Mỹ Vi nhìn ba người, khẽ gật đầu.

– Oánh tỷ, sao ca ca còn chưa đánh đàn?

Lục Tâm Đồng sốt ruột hỏi.

– Đây là đánh đàn, không thể gấp, đánh trước không nhất định chiếm ưu thế.

Bạch Oánh mỉm cười nói.

Ánh mắt mọi người nhìn vào sơn cốc, đệ tử cùng chưởng môn các môn phái đều có chút lo lắng, nhưng chỉ giấu dưới đáy lòng mà thôi.

– Đông…

Đệ tử Thiên Âm môn cùng Lăng Thanh cơ hồ cùng khảy đàn một lúc, tiếng đàn dễ nghe du dương truyền ra, chậm rãi quanh quẩn trong sơn cốc.

Tiếng đàn của năm người lần lượt thay đổi, âm tiết vận luật xoay quanh, như nói nhỏ bên tai, làm người ta bất tri bất giác liền say mê bên trong.

Người biết chơi đàn đều nghe ra được tiếng đàn của Lăng Thanh thanh thúy bằng phẳng, như đang kể ra tâm sự thiếu nữ, mềm nhẹ dịu dàng, triền miên bồi hồi. Mà đệ tử Thiên Âm môn lại kiều diễm si tình, ý tứ sâu sắc, làm người rơi vào.

So sánh với họ, tiếng đàn của Gia Cát Tử Vân, Tùng Bách Đào cùng đệ tử Hóa Vũ tông yếu hơn.

– Đông!

Cũng vào thời khắc này, Lục Lâm Thiên chợt mở mắt, ngón tay vừa động, một thanh âm tiếng đàn du dương uyển chuyển truyền ra, nhưng lại bị thanh âm tiếng thác nước đổ xuống che giấu.

Giờ phút này trên quảng trường, ánh mắt Lư Khâu Mỹ Vi híp lại, nhìn về hướng Lục Lâm Thiên với ánh mắt kinh nghi, với trình độ cầm đạo của mình, Lư Khâu Mỹ Vi làm sao không biết lực lĩnh ngộ cầm đạo của Lục Lâm Thiên là mạnh nhất trong sáu người.

Nhưng Lư Khâu Mỹ Vi thật không ngờ người này bề ngoài có vẻ đầy sát khí, nhưng lại lĩnh ngộ cầm đạo sâu như thế, điều này làm bà ngoài ý muốn nhất.

Trong bất tri bất giác Lư Khâu Mỹ Vi không nhịn được nhắm mắt lại thưởng thức tiếng đàn kia, thanh âm chẳng khác gì âm thanh của tự nhiên.

Vẻ mặt Bạch Oánh kinh ngạc, lập tức nhắm mắt đắm chìm vào trong tiếng đàn của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khảy đàn chính là khúc tri âm tri kỷ của kiếp trước, ở trong sơn cốc nước từ trên núi chảy xuống như thế, khúc tri âm tri kỷ giống như hoàn toàn dung hợp vào trong thiên nhiên.

– Mau nhìn kìa!

Mọi người kinh ngạc, giờ phút này trong sơn cốc, không ít loài chim bay tới, sôi nổi tụ tập trên bầu trời, xoay quanh trên thác nước, quay chung quanh đỉnh đầu Lục Lâm Thiên.

– Hừ!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhướng lên, mặc dù hắn đang đắm chìm trong cảnh giới dung hợp cùng thiên nhiên, nhưng bị mấy tiếng đàn đột nhiên công kích về phía mình lập tức cảm giác được, ánh mắt trầm xuống, đột nhiên hoàn luật tiếng đàn không ngừng toát ra cùng biến hóa, đồng thời một mảnh âm ba như thực chất lập tức giống như sóng gợn lan tràn khuếch tán.

Thanh âm tiếng đàn vẫn như trên đỉnh núi cao, mây mù lượn lờ, mơ hồ vô định.

– Hưu hưu…

Giữa không trung sơn cốc, tiếng đàn vô hình va chạm lẫn nhau, tựa như hàng ngàn sóng nước hải vực va chạm, nhất thời kích thành sóng lớn, bốn tiếng đàn công kích Lục Lâm Thiên lập tức bị chấn khai, căn bản không cách nào tiếp cận được hắn.

Ánh mắt bốn người Gia Cát Tử Vân nhất thời trầm xuống, ngay lập tức run lên dây đàn, tiếng đàn phát ra hóa thành sóng gợn từ bốn góc độ công kích thẳng về hướng Lục Lâm Thiên. Lần này lực đạo bốn người ra tay mạnh hơn không ít, cả sơn cốc tràn ngập không gian ba văn cuộn lên kịch liệt.

Ánh mắt mọi người xung quanh đều biến hóa, ai cũng biết chuyện gì xảy ra trên không trung, bốn người vây công một mình Lục Lâm Thiên, không ít người đang xem náo nhiệt, mà sắc mặt Bạch Oánh, Bạch Linh, Lục Tâm Đồng cùng tiểu Long đều biến đổi.

– Thật quá mức, lấy nhiều khi ít!

Tuy Lục Tâm Đồng không hiểu âm luật, nhưng lúc này có thể nghe ra được vấn đề huống chi nàng còn là Linh Suất, vì vậy tức giận kêu lên.

– Tâm Đồng yên tâm đi, chơi cầm, bọn hắn cũng không là đối thủ, không cần lo lắng!

Bạch Linh nói.

Giữa không trung, tiếng đàn vây công tràn tới, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, mười ngón tay khảy lên cầm huyền, liên miên không dứt, lưu loát sinh động như mây bay nước chảy.

Hưu hưu…

Tiếng đàn va chạm lẫn nhau, tựa như hai cỗ hồng thủy trút xuống, cuộn lên sóng nước khơi dậy mấy chục thước, cả không gian nhất thời run lên, chân khí cường hãn lan tràn, đệ tử có thực lực hơi thấp giờ phút này đều che lỗ tai, thanh âm tiếng đàn va chạm chẳng khác gì hãn lôi nổ vang.

Oanh long long!

Tiếng đàn nổ tung, giờ phút này Lục Lâm Thiên từng bước bị áp chế, đang chậm rãi thối lui.

Nhìn thấy một màn này, bốn người Gia Cát Tử Vân lập tức lộ ra ý cười, bọn họ đều xem Lục Lâm Thiên là kình địch lớn nhất, tự nhiên phải liên thủ đối phó.

Tiếng đàn tắc nghẽn, từng bước bức lui, chỉ thấy sắc mặt Lữ Chính Cường biến hóa, mà Lữ Tiểu Linh khẩn trương tới run lên, luôn nhìn chăm chú vào thanh y nam tử trên thác nước.

Nguyên bản Lư Khâu Mỹ Vi đang đắm chìm trong tiếng đàn, giờ phút này cũng đã mở mắt, sát khí trong tiếng đàn đương nhiên không tránh thoát thính giác của bà, ánh mắt bà chợt lóe, thật hứng thú nhìn chăm chú lên thác nước.

Lúc này chỉ có một mình Lăng Thanh nhắm nghiền hai mắt, mười ngón tay liên tục khảy đàn, tiếng đàn truyền ra lại bị tiếng đàn giao phong che kín, nhưng nếu cẩn thận lắng nghe sẽ không khó phát hiện mặc dù tiếng đàn của Lăng Thanh bị che giấu, nhưng vẫn không hề ngừng lại, ngược lại còn truyền ra xa xa.

Chương 995: Lấy một địch năm

Lục Lâm Thiên cũng không hề lộ vẻ khẩn trương, đột nhiên mười ngón tay biến hóa thật nhanh, một đạo hoàn luật phập phồng truyền ra, tiếp theo là trượt âm thật lớn, lại mãnh liệt biến đổi, tiếng đàn hóa thành tiếng nước chảy, tốc độ xảo diệu kết hợp, nhất thời nổi l*иg bồng mênh mông, tựa như giao long gầm lên giận dữ.

Đông đông…

Tiếng đàn vừa bị bức lui lúc này đột nhiên va chạm tiến lên, nhất thời hung hăng va chạm tiếng đàn của bốn người Gia Cát Tử Vân.

Phanh!

Giữa không trung, chỉ thấy thác nước chạy chồm, sóng nước nổ tung, ngước mắt nhìn xa ca sóng trào mãnh liệt, khuếch tán khắp trong sơn cốc.

Trong nháy mắt đàn chim xoay quanh trên không trung đã hoảng sợ bay mất.

– Hừ!

Bốn người bị Lục Lâm Thiên bức lui, sắc mặt trầm xuống, giờ phút này đệ tử Thiên Âm môn thực lực thấp nhất sắc mặt trắng bệch, mà Tùng Bách Đào cũng tái nhợt, chỉ có Gia Cát Tử Vân vẫn không xảy ra chuyện gì.

Gia Cát Tử Vân nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt lạnh lùng tới cực hạn.

Đông!

Vào thời khắc này Lăng Thanh chợt mở mắt, tiếng đàn biến đổi, tràn ngập lãnh ý, bỗng nhiên hóa thành một đạo quang nhận phá vỡ không gian ba văn, công kích thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Một đạo công kích này mơ hồ còn mạnh hơn cả bốn người Gia Cát Tử Vân liên thủ.

Gia Cát Tử Vân thấy thế, ánh mắt đảo qua Lăng Thanh, ngay lập tức ngón tay biến hóa, nhân cơ hội phát ra tiếng đàn công kích về hướng Lục Lâm Thiên.

Ba người còn lại cắn chặt răng, mười ngón khảy mạnh, từng tiếng đàn mang theo sát khí lập tức vây công về hướng Lục Lâm Thiên.

Giờ này khắc này, hoàn toàn chính là một mình Lục Lâm Thiên bị năm người liên thủ vây công, mặc dù tiếng đàn công kích nhưng mức độ nguy hiểm không kém hơn đao kiếm, thế công liên thủ của năm người mạnh hơn bốn người không biết bao nhiêu.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhướng lên, chỉ tích tắc một cỗ sát khí bắt đầu lan tràn, sau đó ánh mắt nhắm lại, từng đạo thủ ấn quỷ dị kết xuất, rơi lên trên dây đàn.

Đông…

Một tiếng đàn khác thường vang lên giữa không trung, tiếng đàn uyển chuyển lại cương nghị, mang theo cỗ ý nhị, hoàn toàn khác hẳn tiếng đàn ban đầu của Lục Lâm Thiên.

Đông đông…

Tiếng đàn bay vòng uyển chuyển, chợt cao chợt thấp, nhẹ nhàng vang xa, tựa như âm thanh thiên nhiên, giờ này khắc này năm đạo tiếng đàn công kích cũng vừa va chạm tới.

Tiếng đàn giao phong cũng không gây ra khuấy động thật lớn, không gian vẫn yên tĩnh, nhưng năm đạo tiếng đàn giống như va chạm vào trên bong, một trận cự lực đập vào sau đó biến mất không còn nhìn thấy.

Ánh mắt Lăng Thanh nhìn qua, trong mắt lộ vẻ kinh ngạc.

Lục Lâm Thiên biến hóa thủ ấn, tiếng đàn uyển chuyển hàm xúc, từng âm tiết có thể nghe được rõ ràng, làm tâm thần người thoáng đãng, mỗi âm phù đều có ma lực vuốt ve lòng người. Tiếng đàn vô hình quanh quẩn trong đầu óc mọi người, làm người mê muội.

– Lĩnh ngộ thật nhanh!

Bạch Oánh mỉm cười, tán thưởng nhìn Lục Lâm Thiên.

Đông đông!

Ấn phù quanh quẩn, làm linh hồn mọi người trở nên bình tĩnh, nhưng đúng lúc này sắc mặt các cường giả đại biến, bên trong tiếng đàn giấu diếm sát khí dần dần lan tràn.

– Tất cả mọi người cẩn thận!

Chưởng môn các sơn môn lập tức truyền âm cho đệ tử, không ít người phục hồi lại tinh thần, phát giác mình vừa thất thần, không nhịn được rùng mình.

Mà lúc này Lăng Thanh, Gia Cát Tử Vân cùng ba người Tùng Bách Đao sắc mặt vô cùng khó xem, hoàn toàn thay đổi.

Vào thời khắc này, đôi mắt Lục Lâm Thiên chợt mở ra, nháy mắt hiện lên sát khí, mười ngón tay biến hóa, tiếng đàn vừa chuyển, âm ba như gió nhẹ lướt qua mặt hồ, nổi lên ba văn ôn nhu, nhất thời biến thành sóng thần cuồn cuộn, dựng đứng bốc cao hung hăng va chạm tới trước.

Đông đông…

Chỉ chốc lát tiếng đàn nhanh chóng xoay chuyển, vang vọng như tiếng sấm, thanh thế cuồn cuộn mênh mông như thiên quân vạn mã, nháy mắt chấn nhiếp cả thiên địa.

Phốc!

Đệ tử Thiên Âm môn phun ra ngụm máu tươi, đàn cổ trước mặt bị cắt thành hai đoạn, sắc mặt trắng bệch tới cực điểm.

Phốc!

Ngay tiếp theo đệ tử Hóa Vũ tông cũng phun máu, đàn cổ vỡ tan, sắc mặt vô cùng khó xem.

Đông đông…

Lúc này tiếng đàn hướng thẳng Lăng Thanh, Tùng Bách Đào cùng Gia Cát Tử Vân đánh tới.

Tiếng đàn của Lục Lâm Thiên cắt vỡ không gian ba văn, như từng đạo quang nhận hung hăng đánh về hướng Lăng Thanh, Gia Cát Tử Vân cùng Tùng Bách Đào.

Sắc mặt ba người không khỏi đại biến, mười ngón lay động thật nhanh, linh lực tràn ra hình thành một vầng quang quyển trước mặt.

Phanh!

Dưới sự phản công hung mãnh của Lục Lâm Thiên, Tùng Bách Đào không thể kiên trì, quang quyển quanh thân trực tiếp phá nát, cổ cầm gãy vỡ.

Phốc!

Một đạo quang nhận hung hăng đánh lên người hắn, nhất thời liền phun ngụm máu tươi.

Chỉ còn lại Lăng Thanh cùng Gia Cát Tử Vân chống đỡ, quang quyển trước mặt hai người như là một mặt tường ba văn, mặc dù gặp phải công kích mãnh liệt cũng có thể đối kháng, Lăng Thanh mặc dù có chút cố hết sức, nhưng so sánh với Gia Cát Tử Vân vẫn thoải mái hơn không ít.

– Không ngờ là vũ kỹ âm ba!

Lư Khâu Mỹ Vi nhìn Lục Lâm Thiên, thần sắc cực kỳ phức tạp.

Lúc này tiếng đàn lại biến hóa, sau một lát sắc mặt Lục Lâm Thiên thoáng tái nhợt, cường độ âm thanh giảm sút, chậm rãi biến mất trên sơn cốc.

Đông đông…

Tiếng đàn biến mất, tiếng đàn của Lăng Thanh cùng Gia Cát Tử Vân cũng không còn, hai người đã không có lực phản công.

Khi trên sơn cốc khôi phục lại yên lặng, sắc mặt mọi người biến hóa không chừng, thực lực thấp còn trợn mắt há hốc mồm.

– Lục Lâm Thiên thi triển vũ kỹ âm ba công kích đối thủ, hẳn phải hủy bỏ tư cách!

Sắc mặt Tùng Thanh Sơn thật khó xem, nhất thời nói.

– Buồn cười, ai ra tay công kích trước? Năm người vây công một người, thua còn không phục, thực lực không đủ cũng đừng đi lên mất mặt!

Bạch Oánh hừ lạnh một tiếng.

– Bạch Oánh, ngươi nói vậy là ý gì!

Khuôn mặt Tùng Thanh Sơn run rẩy, lạnh lùng nhìn qua Bạch Oánh.

– Tùng Thanh Sơn, ý của ta ngươi hiểu được, đừng thua không nổi, làm cho cả Cổ Vực chế giễu!

Bạch Oánh nhìn hắn chằm chằm, luận thực lực nàng tự biết không bằng Tùng Thanh Sơn, nhưng thực lực hiện tại của Phi Linh môn hoàn toàn có thể đối kháng cùng Thiên Quỷ tông, cho dù Tùng Thanh Sơn ra tay, có Bạch Linh tại đây muốn đánh chết Tùng Thanh Sơn vẫn đủ sức.

– Tốt lắm chư vị, cho Linh Thiên môn mặt mũi, nghe phu nhân nói chuyện trước đi!

Trong Linh Thiên môn, một bạch phát lão giả trầm mặt nói.

Nghe lời của hắn, Tùng Thanh Sơn vốn đang định nói chuyện, sắc mặt lại biến thành ý cười, ánh mắt mọi người đều nhìn về hướng Lư Khâu Mỹ Vi.

Ánh mắt Lư Khâu Mỹ Vi dừng lại trên người Lục Lâm Thiên, Lăng Thanh cùng Gia Cát Tử Vân, khẽ cau mày nói:

– Cửa ải này vốn không có ai qua được, nhưng tài đánh đàn của ba người còn lại đều bất phàm, sáu vị sấm quan đã có ba vị bị thương, dù so sánh lần nữa cũng là như thế. Cho nên, Lục chưởng môn, Gia Cát Tử Vân, Lăng Tuyền miễn cưỡng qua ải, ba người hiện tại chuẩn bị cửa thứ tư đi.

Chương 996: Lưu vân phi tụ

Lời của Lư Khâu Mỹ Vi vừa dứt, sắc mặt mọi người đều biến hóa, không ai dám nói thêm lời gì, mọi người đều hiểu được ba người cuối cùng đều có thực lực cao nhất, tuy rằng chỉ là tỷ thí cầm, kỳ, thi, nhưng trên thực lực mỗi cửa đều quan hệ tới thực lực.

Gia Cát Tây Phong cười thầm, cửa thứ tư chính là Lưu Vân Phi Tụ của Lư Khâu Mỹ Vi, đây chính là khảo nghiệm thực lực tuyệt đối, hiện tại trong ba người Gia Cát Tử Vân thực lực cực mạnh, là người có cơ hội nhiều nhất.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên không chút thay đổi, âm thầm vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết khôi phục, vừa rồi hắn thi triển chính là Thiên Âm Trấn Hồn khúc của Bạch Oánh, vì ứng phó cầm đạo, dọc đường đi hắn đã đặc biệt học tập qua, đã sớm biết sẽ có thử nghiệm này, cũng biết thử nghiệm sẽ không thuận buồm xuôi gió.

Trong chuyện này Lục Lâm Thiên thầm đoán Lăng Thanh ẩn tàng thực lực, luôn để Gia Cát Tử Vân xung phong, dựa theo hiểu biết của Lục Lâm Thiên, lúc trước trong đại hội tam tông tứ môn Lăng Thanh đã tới Vũ Suất nhất trọng, lúc này Lục Lâm Thiên cũng là Vũ Suất nhất trọng, dựa theo thiên phú cùng tốc độ tu luyện võ giả ngũ hệ của Lăng Thanh, thực lực tuyệt đối không kém hơn Gia Cát Tử Vân.

Mà đệ tử của Thiên Âm môn, Lục Lâm Thiên vẫn nhận ra được trình độ âm luật của hắn không thấp, cũng dùng vũ kỹ âm ba, nhưng chỉ tới trình tự hoàng cấp, lại thêm thực lực Vũ tướng cửu trọng nên khi so sánh với vài người còn lại vẫn thấp hơn một chút, cho nên là người đầu tiên bị trọng thương.

– Linh nhi, con tới đây.

Lư Khâu Mỹ Vi gọi Lữ Tiểu Linh.

– Nương!

Lữ Tiểu Linh mang theo vẻ thẹn thùng chậm rãi đi lên quảng trường, lúc này ở trước mặt các cường giả Cổ Vực, nàng thu liễm toàn bộ dáng vẻ điêu ngoa, khí chất cao quý hiển lộ, hơn nữa dung nhan tuyệt mỹ làm không ít đệ tử trẻ tuổi đều nhìn nàng với ánh mắt nóng cháy.

– Linh nhi, con đứng sau lưng mẹ là được!

Lư Khâu Mỹ Vi nói, dứt lời tiến lên, nhìn ba người Lục Lâm Thiên, nói:

– Nếu ai vượt qua được Lưu Vân Phi Tụ của ta trước tiên xông tới bên cạnh Linh nhi, xem như qua được cửa thứ tư, ba người các ngươi cùng bắt đầu đi, đương nhiên, ta chỉ dùng hai thành lực, bên trái các ngươi có đồng hồ cát, chờ khi nào đồng hồ đều chảy xuống, các ngươi vẫn chưa thể vượt qua, lần này các ngươi xem như hoàn toàn thất bại.

Ánh mắt ba người nhìn qua bên trái, chỉ thấy đã có đệ tử Linh Thiên môn đặt một đồng hồ cát cao cỡ nửa người, Lục Lâm Thiên nhướng mày, nhìn bộ dáng này nhiều lắm chỉ có năm phút thời gian, trong năm phút vẫn không qua được xem như thất bại.

– Các ngươi có thể bắt đầu rồi!

Lư Khâu Mỹ Vi nói.

Ba người đưa mắt nhìn nhau, lại nhìn Lư Khâu Mỹ Vi, cũng không vội vã xông tới mà Lục Lâm Thiên nhìn Lữ Tiểu Linh, trong lòng cười khổ, ra vẻ đây chính là cửa ải khó khăn nhất.

– Chúc mừng Gia Cát trang chủ, với thực lực của Gia Cát thiếu gia, là người có hi vọng vượt qua cửa thứ tư nhất.

Trong lương đình, ánh mắt Thiên Tinh tông Hồ Hưng Hải khẽ run, lập tức nhìn Gia Cát Tây Phong nói.

– Hồ tông chủ nói đùa, hai thành lực của phu nhân, sợ là tiểu nhi cũng khó mà vượt qua.

Giờ phút này Gia Cát Tây Phong mặc dù lộ vẻ lo lắng, nhưng trong lòng thật đắc ý, nếu Gia Cát Tử Vân còn chưa thể xông qua, thật sự không ai có thể vượt qua.

– Tiểu chất làm càn!

Thấy không ai ra tay, ánh mắt Gia Cát Tử Vân lạnh lùng lướt qua Lục Lâm Thiên cùng Lăng Thanh, lập tức linh lực bạo tuôn, thân hình như lưu quang cấp tốc lao thẳng về hướng Lữ Tiểu Linh.

Tốc độ của hắn cực nhanh, dù người này vẫn luôn hung hăng càn quấy nhưng đích xác có được bản lĩnh, thân là linh giả, nhưng tốc độ nhanh tới cực hạn, chỉ sợ Vũ Suất ngũ trọng bình thường cũng khó thể theo kịp.

Lư Khâu Mỹ Vi mỉm cười, bạch mang lóe lên, thân hình không hề có chút di động.

Hưu hưu…

Chỉ nháy mắt trong tay Lư Khâu Mỹ Vi hiện lên bạch quang như dải lụa phá không bay ra, dải lụa bám theo tiếng xé gió chói tai, hình thành một độ cong kỳ dị duỗi qua hư không, không gian ba văn vặn vẹo, ngay lập tức ngăn cản trước người Gia Cát Tử Vân.

Xuy!

Đồng tử Gia Cát Tử Vân co rụt lại, sắc mặt biến hóa, hào quang bạo phát, một đạo tàn ảnh lướt qua, thân hình giống như thuấn di xuất hiện ngoài mấy chục thước, sau đó tiếp tục bắn về phía trước.

Khi thân hình hắn vừa tới gần, trước mặt tràn tới kình phong, chỉ thấy giữa không trung dải lụa cuồn cuộn như sóng gió trên mặt hồ, nháy mắt ngăn cản trước người hắn, thân hình hắn nhất thời không thể đi tới nửa phần.

– Đây là Lưu Vân Phi Tụ sao?

Lục Lâm Thiên kinh nghi nhìn không trung, tay áo của Lư Khâu Mỹ

Vi bao phủ cả không gian, không gian ba văn vặn vẹo, nếu muốn đột phá ra ngoài thật sự là chuyện không đơn giản.

Lăng Thanh nhìn lên không trung, ánh mắt đảo qua đồng hồ cát, thân hình lập tức nhảy lên, chân khí tràn ra bám theo kình phong đem không gian chấn động lung lay.

Sưu!

Tốc độ của Lăng Thanh giờ phút này hoàn toàn không kém hơn Gia Cát Tử Vân, thân hình uyển như quỷ mị, nhất thời xuất hiện ngoài vài trăm thước.

Hưu!

Cùng một thời gian, một cỗ kình khí cuốn tới, Lư Khâu Mỹ Vi mỉm cười, một dải lụa lại bắn ra, đột nhiên ngăn cản trước người Lăng Thanh, cả phiến không gian đều vặn vẹo, thân ảnh Lăng Thanh căn bản không thể tiến thêm chút nào.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy đồng hồ cát đã rơi xuống một phần năm, sắc mặt trầm xuống, bước lên một bước, chân khí hùng hồn như nước thủy triều tràn tới, ngay lập tức một đạo khí xoay chợt lóe, chân khí truyền vào, quanh thân Lục Lâm Thiên đều bao phủ trong một mảnh gió xoáy, lại mang theo cuồng phong gào thét đem tro bụi trên quảng trường đều chấn bay.

Sưu!

Lục Lâm Thiên động, thân thể giống như không nhúc nhích nhưng khí xoáy lại uyển như cuồng phong thổi quét, thanh y phần phật, đôi mắt chợt lóe tinh quang.

Hắn đã thúc giục Phù Quang Lược Ảnh tới cực hạn, tốc độ không kém hơn Gia Cát Tử Vân cùng Lăng Thanh, tựa hồ còn mạnh hơn một chút.

– Phù Quang Lược Ảnh của Vân Dương tông!

Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh, Gia Cát Tây Phong vẻ mặt biến hóa, nhưng ba người cũng không thấy kinh ngạc, họ đều biết quan hệ giữa Lục Lâm Thiên cùng Vân Dương tông, vừa rồi thấy kinh ngạc chỉ vì khẳng định một sự tình mà thôi.

Xuy!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên cấp tốc lướt nhanh về phía trước, đột nhiên không gian ba văn chợt vặn vẹo, một cỗ cự lực kiềm chế làm thân hình hắn không cách nào di động thêm nửa bước. Ngay trong nháy mắt này, từng dải lụa màu trắng cuồn cuộn quấn tới, trực tiếp đem đường đi phong tỏa, đừng nói phải đột phá đi qua, dù di động thân hình cũng rất khó.

– Thật mạnh!

Trong lòng Lục Lâm Thiên thất kinh, Lưu Vân Phi Tụ của Lư Khâu Mỹ Vi phảng phất như đưa hắn vào trong lốc xoáy, cự lực hấp chặt quanh thân, căn bản không thể thoát thân.

– Phá!

Gió xoáy ngưng tụ trên đùi Lục Lâm Thiên, hắn quát khẽ một tiếng, ngay lập tức giẫm mạnh xuống đất.

Chương 997: Lan Lăng bí pháp

Hưu!

Cuồng phong chợt khởi, thân hình hắn nháy mắt thoát khỏi cự lực kiềm chế.

– Di!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên thoát khỏi phong tỏa, ánh mắt Lư Khâu Mỹ Vi chợt lóe, lộ vẻ kinh nghi.

Trong mắt Lục Lâm Thiên toát ra tinh quang, thân hình lướt ngang sang phải, lại như tàn ảnh lao thẳng về hướng Lữ Tiểu Linh.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lao tới, ánh mắt Lữ Tiểu Linh cực kỳ khẩn trương, trái tim dâng lên cổ họng, lo lắng nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên.

Lư Khâu Mỹ Vi khẽ cười, thủ ấn biến hóa, dải lụa trắng phóng lên cao, như phúc vũ phiên vân, lướt qua một độ cong huyền ảo, nháy mắt lại ngăn cản trước người Lục Lâm Thiên.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cả kinh, không nghĩ tới tốc độ Lư Khâu Mỹ Vi nhanh như vậy, khả năng nắm giữ không gian lực đã thật sự triệt để, mình bị bao vây bên trong, nếu muốn thoát thân căn bản khó càng thêm khó.

Sưu!

Giờ khắc này thân hình Gia Cát Tử Vân đột nhiên bạo lướt tới, thừa dịp Lư Khâu Mỹ Vi còn đang ngăn cản Lục Lâm Thiên, thân thể hắn như lưu quang cấp tốc lướt qua không gian.

Nhưng hắn cũng thật không ngờ thân hình vừa động, dải lụa lại xoay tròn tràn tới nháy mắt bao phủ lấy hắn.

Ngay tiếp theo sau thân hình Lăng Thanh chợt lóe, thân thể như ngọn gió lao tới, một thanh âm nổ bạo vang lên dưới chân, cự lực đánh lên khiến nàng xẹt qua không gian, tốc độ nháy mắt còn mạnh hơn Lục Lâm Thiên cùng Gia Cát Tử Vân không ít.

Tốc độ của Lăng Thanh làm không ít người kinh ngạc, trong đó có cả Lư Khâu Mỹ Vi, nhưng mặc dù như thế Lăng Thanh cũng không thoát khỏi bao vây, thân hình vừa định phá vây lập tức đón nhận một đạo kình khí bén nhọn xông tới, một dải lụa trắng phá không ngăn cản.

Lăng Thanh biến sắc, nhất thời chân phải giẫm mạnh trong hư không, chân khí trào ra đầu ngón chân, thân hình cấp tốc lách nghiêng sang bên, thật nguy hiểm né tránh dải lụa đánh trúng, nhưng thân hình phải lui về phía sau.

Giữa không trung sơn cốc, quả thật đã bị Lư Khâu Mỹ Vi nắm trong tay, chỉ cần có chút gió thổi cỏ lay sẽ bị phát hiện, tuy Lục Lâm Thiên có thể dùng Phù Quang Lược Ảnh che giấu thân hình, mà tốc độ của Gia Cát Tử Vân cùng Lăng Thanh cũng cực nhanh, nhưng không có chút hiệu quả gì với Lư Khâu Mỹ Vi, từng cử động của ba người hoàn toàn bị bà nắm trong tay, dưới tình huống như thế, ba người muốn thoát thân thật khó khăn, huống hồ thực lực của cả ba không phải đối thủ của Lư Khâu Mỹ Vi, tuy bà chỉ dùng hai thành lực lượng nhưng ba người vẫn chưa thể đối kháng.

Ba người đồng thời lui ra phía sau, nhìn qua bên trái, đồng hồ cát đã qua hai phần ba, sắc mặt ba người càng thêm ngưng trọng, nhưng sắc mặt Lăng Thanh cũng không lộ vẻ gì.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, thực lực Lư Khâu Mỹ Vi quá mạnh mẽ, hắn thi triển Phù Quang Lược Ảnh phối hợp phong hệ, nếu chỉ luận tốc độ dù gặp Vũ Suất bát trọng vẫn có khả năng vượt qua, nhưng đối diện với Lư Khâu Mỹ Vi, thậm chí bà chỉ dùng hai thành lực lượng mà vẫn không thể đột phá.

Trong lòng thầm cân nhắc, nếu hắn thi triển Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, muốn đột phá Lư Khâu Mỹ Vi sẽ không quá khó khăn, nhưng nếu chưa tới thời điểm cuối cùng thì không nên sử dụng, bây giờ đang ở trước mặt toàn bộ cường giả Cổ Vực, nếu lộ ra bài tẩy của mình sẽ khiến người rình rập ngấp nghé, đối với hắn mà nói không phải là chuyện tốt.

– Chỉ có thể làm như vậy!

Theo tình thế trước mắt xem ra, hắn chỉ còn lại một biện pháp.

Xuy!

Gia Cát Tử Vân chợt động, linh lực tràn ra, linh lực vô hình gào thét xoay tròn ngoài thân thể, không gian chung quanh đều lay động.

Cùng lúc chân khí quanh thân hắn tăng vọt lên, nhìn tu vi nháy mắt từ Linh Suất ngũ trọng lên tới thất trọng!

– Bí pháp!

Không ít người đang quan sát lẫn Lục Lâm Thiên sắc mặt đại biến, có thể trực tiếp đem tu vi nâng lên tới Linh Suất thất trọng, chỉ sợ đây chính là một loại bí pháp của Lan Lăng sơn trang.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên thoáng run rẩy, trong các đại phái sơn môn thật sự luôn có chỗ dựa, Gia Cát Tử Vân thi triển bí pháp tuyệt đối không phải vật phàm, có thể đem tu vi trực tiếp tăng lên hai tầng, xem như tuyệt đối khủng bố.

Nhưng Lục Lâm Thiên cũng không quá mức kinh ngạc, lúc còn ở Lục gia, hắn đã nhìn thấy Lục Vũ thi triển một loại bí pháp tăng lên thực lực, cuối cùng vì vậy mà chết, bí pháp kia tựa hồ còn có thể đẩy mạnh thực lực cao hơn nữa, nhưng có một ít tác dụng phụ không nhỏ, mà Lục Vũ cũng không hoàn toàn truyền cho mình.

Lục Lâm Thiên suy đoán Gia Cát Tử Vân dùng bí pháp gia tăng thực lực, nhất định phải có tác dụng phụ, bằng không bí pháp như vậy thật sự quá biến thái.

Sắc mặt không ít cường giả trong lương đình đều thay đổi, họ cũng biết về bí pháp gia tăng thực lực của Lan Lăng sơn trang.

Sưu một tiếng, Gia Cát Tử Vân hóa thành đạo lưu quang lần thứ hai lao thẳng về phía trước.

Hưu hưu!

Lúc này Gia Cát Tử Vân trực tiếp lướt qua hai đạo dải lụa trắng, nhìn thấy thân hình hắn sắp thoát khỏi vòng vây, nhưng ngay tiếp theo lại bị Lư Khâu Mỹ Vi ngăn cản, một dải lụa không biết từ đâu xuất hiện bắn thẳng tới trước người hắn, kình phong gào thét làm hắn phải vội vàng thối lui.

Hưu!

Lần này Lăng Thanh còn chưa có động tác, ngược lại Lục Lâm Thiên nhướng mày, khí xoáy dưới chân xoay tròn, thân ảnh nhanh như chớp lướt qua hư không, lao về hướng Lữ Tiểu Linh.

– Ngươi cũng lưu lại đi!

Thanh âm Lư Khâu Mỹ Vi truyền tới, cổ tay run lên, dải lụa sống động ầm ầm đánh về phía Lục Lâm Thiên, không gian đều vặn vẹo, thân hình Lục Lâm Thiên lại bị phong tỏa lần nữa, một cỗ áp lực vô hình vượt qua khả năng đối kháng của hắn.

Nhìn thấy dải lụa trắng tràn tới, sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thân hình lập tức di chuyển, nháy mắt lướt qua không gian, thân ảnh vừa đi qua dải lụa trắng đã hiện tới, nháy mắt lướt qua hai má Lục Lâm Thiên, bám theo kình khí bén nhọn làm khuôn mặt hắn đau đớn.

Mà giờ khắc này hắn vẫn chưa hoàn toàn thoát thân, dải lụa thật sinh động quay đầu, hóa thành vô số hư ảnh bao phủ chung quanh Lục Lâm Thiên, không gian ba văn khuếch tán, đem toàn bộ đường đi của hắn đều phong kín, làm cho hắn không còn cách nào tiếp tục né tránh.

Dải lụa như tràn tới khắp bốn phương tám hướng, nhất thời bộc phát ra tiếng rít gió, một cỗ lực kéo điên cuồng xoay tròn khiến cho hắn nhất thời cảm giác được quanh thân như có cự lực ngàn cân, thân hình lại bị kéo chặt chẽ trở lại.

Thân hình Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng run lên, tinh mang chợt lóe, một cỗ lực lượng quỷ dị lan tràn, trong không gian nổi lên ba động vô hình kỳ dị.

Trong tích tắc Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, bám theo một đạo tàn ảnh, mà theo thủ ấn biến hóa, trong không gian đột nhiên có một cỗ năng lượng thổ hệ ngưng tụ nhanh như chớp, chỉ nháy mắt cả không gian tràn đầy một cỗ lực lượng thổ hệ bao phủ.

Hô!

Cả không gian lập tức ngừng lại.

Đây không phải ảo giác, mà là không gian thật sự ngừng lại, dải lụa đầy trời đột nhiên yên lặng.

Chương 998: Chưởng khống thuộc tính

Ngay trong tích tắc không gian ngừng lại, một đạo thanh mang quỷ dị bắn ra, lập tức hóa thành nhân ảnh lấy xu thế nhanh như tia chớp thoát ra vòng vây, tiếp theo sau xuất hiện trước người Lữ Tiểu Linh.

Bởi vì không gian ngừng lại thời gian quá ngắn, thậm chí là không đáng kể, nhưng vẫn làm không ít cường giả vẻ mặt kinh hãi, thậm chí cả Bạch Linh, Bạch Oánh cùng Lư Khâu Mỹ Vi cũng không ngoại lệ.

Lư Khâu Mỹ Vi có thể ngăn cản Lục Lâm Thiên, nhưng bởi vì từng hứa hẹn chỉ dùng hai thành lực lượng vì vậy bị động tác của Lục Lâm Thiên làm kinh hãi, vì thế mới để Lục Lâm Thiên có cơ hội đột phá đi tới bên người Lữ Tiểu Linh.

Xuy!

Ngay lúc thân hình Lục Lâm Thiên dừng lại bên cạnh Lữ Tiểu Linh, đồng hồ cát vừa hoàn toàn kết thúc.

– Đáng chết!

Giữa không trung, ánh mắt Gia Cát Tử Vân trầm xuống, hừ lạnh một tiếng, ánh mắt âm lệ nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, nhìn thấy Lục Lâm Thiên qua ải, chỉ có thể tức giận thầm mắng.

– Tiểu tử này lại có thể nắm giữ năng lượng thổ hệ, mới là Vũ Suất nhị trọng a!

Ánh mắt Bạch Oánh cũng kinh hãi nhìn Lục Lâm Thiên, tựa hồ đã quên hắn vừa xông qua cửa ải cuối cùng.

– Thiên phú nghịch thiên!

Ánh mắt Lữ Chính Cường nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, trong mắt lộ vẻ phức tạp.

Không ít cường giả đều ngẩn người chốc lát, cảnh tượng vừa rồi thật sự làm họ rung động, đây rõ ràng là hoàn toàn chưởng khống thuộc tính, đó chính là dấu hiệu của Vũ vương, dù muốn nhập môn cũng phải lên tới trình tự Vũ vương mới được, mà còn ở Vũ Suất đã nắm giữ được, thật sự làm người kinh hãi.

Giữa không trung, Lăng Thanh nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, vẻ kinh ngạc chợt lóe, lập tức quay trở lại sau lưng Thương Sơn môn Lâm Trung Kiến.

– Tên lừa gạt, ngươi giỏi lắm!

Lúc này Lữ Tiểu Linh thật hưng phấn, cũng không băn khoăn mẫu thân đang đứng bên cạnh, nhất thời ôm lấy cánh tay Lục Lâm Thiên hô lên, lộ nụ cười khuynh quốc khuynh thành.

Lục Lâm Thiên cũng mỉm cười, trong lòng thở ra một hơi nhẹ nhõm, cuối cùng xem như đoạt được lão bà trở về. Mà lúc này trong lòng hắn cũng nghĩ tới cảnh tượng vừa rồi, ba ngày đêm mới thành công chưởng khống thuộc tính trong tay, rốt cục đã làm ra tác dụng, đợi thêm một thời gian hắn nhất định có thể đem uy lực thuộc tính phát huy tới mức lớn nhất.

– Phu nhân, xem như ta vượt qua kiểm tra rồi chứ?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn Lư Khâu Mỹ Vi hỏi.

– Lục chưởng môn đã vượt qua toàn bộ kiểm tra rồi.

Lư Khâu Mỹ Vi nói.

– Ca ca thắng!

Lục Tâm Đồng kêu lên, lộ nụ cười hài lòng.

– Lần này lão đại phiền toái!

Mặc dù tiểu Long cao hứng, nhưng trong mắt vẫn lộ vẻ lo lắng.

– Tiểu Long, ca ca sao lại phiền toái?

Lục Tâm Đồng nghi hoặc hỏi.

– Ngươi không biết thôi, Vô Song tỷ còn được, Cảnh Văn tỷ hẳn cũng dễ nói chuyện, nhưng Hồng Lăng tỷ, vậy thì nguy, nếu biết lão đại hái hoa ngắt cỏ, hắn nhất định phải chết!

Tiểu Long nói.

Lư Khâu Mỹ Vi vừa dứt lời, Bạch Oánh chậm rãi đứng lên, mỉm cười nói:

– Mỹ Vi muội muội, nếu chưởng môn chúng ta đã vượt qua bốn cửa ải, vậy có nên dựa theo hứa hẹn, chưởng môn Phi Linh môn Lục Lâm Thiên sau này sẽ là vị hôn phu của Tiểu Linh tiểu thư phải không?

– Việc này…

Lư Khâu Mỹ Vi ngẩn ra, lập tức mỉm cười nói:

– Oánh tỷ tỷ, mặc dù Lục chưởng môn đã qua bốn ải, ta cũng từng nói dù là thế cũng chỉ là tìm lương xứng cho tiểu nữ mà thôi, cũng không nhất định trở thành hôn phu của tiểu nữ, cho nên chuyện này còn cần thương nghị tốt hơn.

– Nương!

Nghe được lời của bà, Lữ Tiểu Linh biến đổi, ánh mắt ủy khuất nhìn mẫu thân.

– Lão yêu nữ này, còn muốn chơi trò gì nữa chứ!

Trong lòng Lục Lâm Thiên mắng thầm, Lư Khâu Mỹ Vi thật không giữ chữ tín.

– Mỹ Vi muội muội, chưởng môn Phi Linh môn chúng ta cũng gọi ta một tiếng tỷ, hôm nay ta cậy già lên mặt một lần, tin tưởng ngươi cũng nhìn ra được Tiểu Linh cùng Lâm Thiên đã sớm có tình cảm trước đây, lần này Lâm Thiên đã trải qua bốn khảo nghiệm, sao không thành toàn cho người tuổi trẻ đâu.

Bạch Oánh khẽ cười nói.

– Quỷ Tiên Tử nói có lý.

Lữ Chính Cường đứng dậy, ánh mắt nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, hỏi:

– Lục Lâm Thiên, ta hỏi ngươi, ngươi có bằng lòng đính hôn với tiểu nữ Linh nhi hay không?

– Tiểu tử nguyện ý.

Lục Lâm Thiên không chút do dự, lớn tiếng nói.

Lữ Chính Cường mỉm cười, lập tức nói:

– Hôm nay có mặt các vị chưởng môn đứng đầu Cổ Vực, ta tuyên bố, tiểu nữ Linh nhi định ra hôn ước cùng Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn.

Nghe lời của hắn, Lư Khâu Mỹ Vi trừng mắt liếc hắn, nhưng cũng không nói thêm lời nào.

– Chúc mừng Lữ chưởng môn được cao tế.

Trong lương đình mọi người đều chúc mừng, chỉ có sắc mặt Thiên Âm môn Cơ Vô Thường không có bao nhiêu biến hóa, những người khác sắc mặt phức tạp, đặc biệt Thiên Tinh tông Hồ Hưng Hải, còn có Thiên Quỷ tông Tùng Thanh Sơn, sắc mặt hai người vô cùng khó xem. Nhưng ai cũng thu liễm thần sắc, lộ ra ý cười lên tiếng chúc mừng.

Đối với những phản ứng này, ánh mắt Lữ Chính Cường hữu ý vô ý lướt qua bọn họ, tựa hồ đều nhìn thấy rõ, nhưng không tỏ vẻ gì, vì tất cả chuyện này đều nằm trong dự liệu.

– Hừ!

Ánh mắt Gia Cát Tử Vân âm lệ nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, cũng thấy bất đắc dĩ.

Ngoài ra còn có Tùng Bách Đào, nhìn thấy Lục Lâm Thiên đã trở thành con rể Linh Thiên môn, trong lòng cực kỳ khó chịu, đây chính là mong muốn bao lâu nay của hắn.

– Đa tạ Lữ chưởng môn thành toàn!

Lục Lâm Thiên mỉm cười chắp tay nói.

– Lâm Thiên, ngươi đã trở thành con rể của Lữ chưởng môn, nên sửa lại xưng hô.

Bạch Oánh cười nói.

Lục Lâm Thiên thoáng ngẩn ra, lập tức hiểu ý cười nói:

– Đa tạ nhạc phụ thành toàn!

– Ha ha, miễn lễ!

Lữ Chính Cường cười ha ha, nhưng những người khác đều có chút không quá tự nhiên.

Lữ Tiểu Linh đỏ mặt, rốt cục nàng được như nguyện, ngượng ngùng ẩn sau lưng Lục Lâm Thiên.

Lúc này không có ai chú ý tới, ánh mắt Lăng Thanh nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, trong mắt phức tạp, sau đó chuyển qua trên người Lữ Tiểu Linh.

Chạng vạng, mặt trời ngã về tây, cả Linh Thiên môn đều bao phủ trong một mảnh ráng hồng kỳ ảo.

Cả Đào Hoa cốc náo nhiệt lại trở về yên lặng, mọi người được an bài về chỗ ở, có người đã sốt ruột rời khỏi Linh Thiên môn, cũng có người dự tính sáng hôm sau rời đi.

Bên trong một đình viện của Linh Thiên môn, Lư Khâu Mỹ Vi cùng Lữ Chính Cường ngồi trên ghế, mà Lục Lâm Thiên cùng Lữ Tiểu Linh đứng phía dưới.

– Gặp qua nhạc phụ, phu nhân!

Trong phòng nhỏ, Lục Lâm Thiên hành lễ, trong lòng có chút không yên.

– Lục Lâm Thiên, ngay cả nữ nhi ta cũng đã cho ngươi, ngươi còn gọi ta là phu nhân, chẳng lẽ còn muốn ta đổi ý sao.

Lư Khâu Mỹ Vi nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, có chút không kịp phản ứng, lão yêu nữ này luôn không thích mình, vì sao đột nhiên lại đổi tính.

– Nương, mẹ không phản đối nữa sao!

Lữ Tiểu Linh híp mắt, khuôn mặt lộ vẻ vui mừng, lập tức kéo nhẹ cánh tay Lục Lâm Thiên, nói:

– Tiểu lừa gạt, huynh còn không nhanh chóng bái kiến đi.

Chương 999: Được quà gặp mặt

– Gặp qua nhạc mẫu!

Lục Lâm Thiên lập tức hành lễ nói.

– Được rồi, đều ngồi đi, không cần đa lễ.

Lư Khâu Mỹ Vi mỉm cười, ánh mắt dịu dàng nhìn Lục Lâm Thiên, luôn lộ ra ý cười.

Lục Lâm Thiên ngồi xuống, trong lòng có chút không yên, vị nhạc mẫu này thay đổi thật sự quá nhanh, nữ nhân ở bất kỳ độ tuổi nào thật sự đều giống nhau, đều trở mặt còn nhanh hơn lật sách.

– Lục Lâm Thiên, có phải ngươi luôn không thích vị nhạc mẫu như ta, bởi vì ta một mực ngăn cản ngươi cùng Linh nhi.

Chờ Lục Lâm Thiên ngồi xuống, Lư Khâu Mỹ Vi cười hỏi.

– Nương, Lâm Thiên hắn không dám, cũng không nghĩ vậy.

Lữ Tiểu Linh trả lời thay Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tế không dám!

Lục Lâm Thiên vội vàng hành lễ nói.

– Ngươi không dám sao, trong lòng chỉ sợ đã mắng ta không ít lần chứ.

Lư Khâu Mỹ Vi mỉm cười, lập tức nói:

– Lâm Thiên, nhạc phụ ngươi đã công khai tuyên bố hôn ước giữa ngươi cùng Linh nhi, vậy nhanh chóng làm xong hôn sự đi, ngươi thấy thế nào?

– Kháo, lại bức hôn!

Trong lòng Lục Lâm Thiên sửng sốt, sắc mặt không hề thay đổi, nói:

– Hồi nhạc mẫu, cha mẹ tiểu tế hiện tại không ở Cổ Vực, việc lập gia đình là đại sự nhân sinh, không dám không thông tri cha mẹ, tới lúc đó chờ cha mẹ tiểu tế tới đây, sẽ thương nghị tốt hơn.

– Ngươi thật sự muốn báo cho cha mẹ, hay là sợ Vân Dương tông Vân Tiếu Thiên cùng Vân Hồng Lăng tới làm phiền đâu.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Lư Khâu Mỹ Vi nói.

– Việc này…

Lục Lâm Thiên sửng sốt, nhạc mẫu này chẳng khác gì con giun đũa trong bụng của hắn, chuyện hắn suy nghĩ bà ấy tựa hồ đều biết.

– Việc lập gia đình chính là đại sự, thông tri cha mẹ là đương nhiên, trễ một chút hãy thương nghị đi.

Lữ Chính Cường nói.

– Chính Cường, đừng tưởng rằng những chuyện ông làm tôi không biết, hiện tại chỉ vì tốt cho Linh nhi, chẳng lẽ ông không biết sao?

Nghe được Lữ Chính Cường giải vây cho Lục Lâm Thiên, ánh mắt Lư Khâu Mỹ Vi chợt lóe, nói.

– Tôi làm gì, tôi có làm chuyện gì đâu.

Ánh mắt Lữ Chính Cường xoay chuyển, lập tức lén nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Cửa thứ nhất kỳ đạo là do tôi tự mình bố trí, mà Lục Lâm Thiên tuyển chọn trùng hợp là ván cờ khó khăn nhất, nếu không phải ông truyền âm cho hắn, tôi xem hắn cũng không giải khai nhanh như vậy đi.

Lư Khâu Mỹ Vi trừng mắt nói.

– Việc này…

Lữ Chính Cường nhất thời ấp úng, ánh mắt bất đắc dĩ liếc nhìn Lục Lâm Thiên, rất có ý tứ, bổn nhạc phụ cũng đã bị ngươi dụ dỗ.

Lục Lâm Thiên cúi đầu không dám nói lời nào, trong lòng thất kinh, nhạc mẫu không phải người bình thường thôi, cửa thứ nhất kỳ đạo đúng là do Lữ Chính Cường truyền âm cho hắn, nhờ vậy hắn mới thoải mái giải khai, không nghĩ tới lại bị Lư Khâu Mỹ Vi nhìn thấy.

– Tốt lắm, chuyện giữa cha vợ con rể các ngươi, còn có chuyện lập gia đình, ta sẽ không nói gì, Lục Lâm Thiên, hiện tại ta có thể nói cho ngươi biết, ngươi đã có hai vị hôn thê, vốn ta hoàn toàn không đồng ý hôn sự giữa ngươi cùng Linh nhi, mặc dù nói nam nhân ba vợ bốn nàng hầu cũng bình thường, nhưng nhạc phụ của ngươi cho tới bây giờ chưa từng có người thứ hai, ngươi hiểu ý tứ của ta đi.

Nói tới đây bà lại nhìn Lữ Chính Cường, chỉ thấy hắn đã cúi đầu xuống.

– Khụ!

Lữ Chính Cường ho khan một tiếng, che giấu vẻ xấu hổ trên mặt.

Trong lòng Lục Lâm Thiên buồn cười, ra vẻ vị nhạc phụ này là nhân vật quan trọng trong Cổ Vực, nhưng ở trong nhà lại là người bị thê quản nghiêm.

– Tiểu tế hiểu được ý của nhạc mẫu đại nhân.

Trong lòng đồng tình nhạc phụ, sắc mặt Lục Lâm Thiên vẫn không lộ ra, nói.

Lư Khâu Mỹ Vi lập tức nói:

– Nếu Linh nhi đã lựa chọn ngươi, ta cũng không muốn nói thêm lời gì, ngươi đã vượt qua bốn ải, tuy rằng cửa thứ nhất làm càn, nhưng đã chứng minh ngươi là người nổi bật trong đồng lứa, hôn ước giữa ngươi cùng Linh nhi ta sẽ không ý kiến, nhưng đừng trách ta không nhắc nhở ngươi, sau này nếu dám khi dễ Linh nhi, để Linh nhi chịu nửa điểm ủy khuất, ta quyết không tha cho ngươi.

– Tiểu tế nhất định toàn lực che chở Linh nhi, sẽ không để cho nàng thừa nhận nửa điểm ủy khuất.

Lục Lâm Thiên trầm trọng gật đầu.

– Như thế rất tốt!

Lư Khâu Mỹ Vi lộ ý cười, lập tức đánh giá Lục Lâm Thiên, ánh mắt càng ngày càng thích, nói:

– Ngươi gọi ta một tiếng nhạc mẫu, ta cũng không có gì tốt đưa cho ngươi, vật này cho ngươi làm quà gặp mặt đi.

Dứt lời, trong tay Lư Khâu Mỹ Vi hiện ra một bình ngọc cao chừng bàn tay màu xanh biếc, lập tức đưa cho Lục Lâm Thiên.

– Quà gặp mặt!

Trong lòng Lục Lâm Thiên vui vẻ, nhạc mẫu cho quà đương nhiên là không kém, liền đứng dậy nhận lấy, nói:

– Tiểu tế đa tạ nhạc mẫu!

– Đây là một bình Địa Linh Dịch, hơn hai mươi năm trước ta cùng nhạc phụ ngươi đoạt được trong đại điện Vụ Tinh, tổng cộng có tứ phẩm, phải là người có tu vi ngoài trình tự Linh Suất cùng Vũ Suất mới có thể dùng, mà ta cùng nhạc phụ ngươi đều tự dùng một bình, thực lực tăng cường không ít, đặc biệt có chỗ rất tốt đối với linh hồn lực, mà linh giả dùng hiệu quả còn mạnh hơn võ giả không ít. Ngươi là võ giả, nói thật dùng linh dịch này có chút lãng phí, nhưng cũng có không ít ưu đãi đối với linh hồn lực, Linh nhi sắp đột phá Linh Suất, tới lúc đó dùng bình cuối cùng. Thậm chí cả bốn đệ tử của nhạc phụ ngươi là Linh Thiên tứ soái cũng không có cơ duyên như thế, hiện tại tiện nghi cho ngươi.

Lư Khâu Mỹ Vi nói.

– Địa Linh Dịch!

Lục Lâm Thiên không nhớ được lai lịch về Địa Linh Dịch này, nhưng có thể tăng cường thực lực cùng linh hồn lực, còn là bảo vật lấy được trong Vụ Tinh đại điện, đây tuyệt đối không phải vật bình thường.

– Lâm Thiên, ngươi không nên dùng hết một lần, với thực lực của ngươi nhất định phải chia thành hai lần, tuy rằng ngươi không phải linh giả, nhưng dùng một nửa đủ tăng lên Vũ Suất tam trọng đỉnh, quan trọng nhất là đối với lực lượng linh hồn có ưu đãi thật lớn. Nếu ngươi là linh giả, ưu đãi càng lớn hơn, khi ta là Linh Suất tam trọng dùng một nửa, đã có thể trực tiếp đột phá tới tứ trọng, đương nhiên quan trọng nhất là ưu đãi trong linh hồn lực, Địa Linh Dịch là bảo vật cực kỳ quan trọng của Linh Thiên môn, nhạc mẫu ngươi cho ngươi, xem như coi trọng ngươi, đừng làm nhạc mẫu ngươi thất vọng.

Lữ Chính Cường nói, còn nháy mắt với Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tế tạ ơn nhạc mẫu ưu ái.

Lục Lâm Thiên lại hành lễ nói.

– Tiểu lừa gạt, tiện nghi cho huynh rồi!

Lữ Tiểu Linh mỉm cười nói, người khác không biết nhưng nàng biết Lục Lâm Thiên là Linh Vũ song tu, dùng bảo vật như Địa Linh Dịch lấy được ưu đãi rất lớn.

– Cha vợ con rể các ngươi cũng không cần kẻ xướng người họa.

Lư Khâu Mỹ Vi nói:

– Linh nhi, mẹ còn có chuyện muốn nói với con, con đi theo mẹ.

– Nương, mẹ muốn nói gì với con?

Lữ Tiểu Linh vừa nói vừa cao hứng đi theo Lư Khâu Mỹ Vi rời khỏi đình viện.

Nhìn hai người rời đi, sắc mặt Lục Lâm Thiên biến đổi, trong lòng hiểu rõ ràng, đoán chừng Lữ Chính Cường có chuyện cần nói với mình.

Chương 1000: Có một số việc

– Lâm Thiên, bình Địa Linh Dịch này mặc dù tốt, có thể tăng cường không ít thực lực, nhưng vẫn không bằng chính năng lực của mình. Có đôi khi nóng vội mặc dù trước mắt nhìn thấy tốt, nhưng đối với việc tu luyện ngày sau chắc sẽ không có thành tựu quá lớn. Bất kể là nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang hay tam tông tứ môn trên Linh Vũ đại lục, đệ tử thân truyền thiên phú rất tốt, nương bằng nội tình sơn môn bồi dưỡng họ thành Vũ vương, linh vương đều không có vấn đề lớn. Chỉ nói tới Linh nhi, nếu ta một lòng muốn nàng trở thành cường giả, với tu vi hiện tại của Linh nhi tuyệt đối không chỉ là linh tướng, ngươi hiểu ý của ta sao?

Lục Lâm Thiên còn đang cân nhắc, Lữ Chính Cường đã mở miệng nói.

– Tiểu tế hiểu được, căn cơ không ổn chỉ có tai hại đối với tu luyện sau này, tu luyện không chỉ vì trước mắt.

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp.

– Trẻ nhỏ dễ dạy, như vậy ta cũng yên tâm.

Lữ Chính Cường hài lòng mỉm cười, nói tiếp:

– Lâm Thiên, ngươi thành thật nói cho ta biết, ngươi thi triển khống chế năng lượng thuộc tính đã lĩnh ngộ tới tình trạng nào rồi?

– Không dối gạt nhạc phụ, mới lĩnh ngộ hôm qua.

Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút do dự, nhưng cũng không giấu diếm, việc này không cần thiết che giấu.

– Hôm qua mới lĩnh ngộ đã đạt tới tình trạng này!

Lữ Chính Cường có chút kinh ngạc, lập tức nghiêm mặt nói:

– Lâm Thiên, ngươi vốn là võ giả toàn hệ, hơn nữa có thiên phú trong lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính, sau này muốn trở thành cường giả dễ dàng hơn người khác, cũng có trụ cột tuyệt đối, nhưng nhớ kỹ trong lĩnh ngộ nhất định không thể sơ sẩy, đây mới là mấu chốt giúp ngươi có thể trở thành cường giả hay không!

– Tiểu tế hiểu được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong điểm này Nam thúc từng nhắc nhở hắn.

– Tốt lắm, trong việc tu luyện ngươi có thể đi tới ngày hôm nay, tự nhiên đã có người dạy, ta cũng không muốn nói nhiều.

Lữ Chính Cường nhìn hắn, nói:

– Hiện tại nói việc của Phi Linh môn đi, ngươi dự định khi nào trở về.

– Tiểu tế tính toán nhanh chóng trở về, ngày mai đi.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng thầm nghĩ, Lữ Chính Cường đã hoài nghi sau lưng mình có cường giả, nhưng không biết là ai mà thôi, có lẽ biết sự tồn tại của Nam thúc, nhưng không biết thực lực chân chính của Nam thúc, ngay cả chính mình cũng không biết nói chi người ngoài.

– Ngươi lại gấp gáp rồi, ta nhìn ra được Thiên Tinh tông cùng Thiên Quỷ tông tựa hồ nghi kỵ Phi Linh môn của ngươi, chỉ sợ là vì chuyện của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, nghe nói Đông Vô Mệnh có thù hận với Thiên Tinh tông không nhỏ, nhưng vì sao Thiên Quỷ tông lại có khúc mắc với Phi Linh môn?

Lữ Chính Cường hỏi.

– Thiên Quỷ tông mà thôi, không đáng để lo, về Thiên Tinh tông, tiểu tế không gạt nhạc phụ, lần này trở về nhất định sẽ diệt Thiên Tinh tông.

Lục Lâm Thiên nói.

– Diệt Thiên Tinh tông?

Lữ Chính Cường ngoài ý muốn, lập tức nói:

– Mấy tháng trước Hồ Hưng Hải của Thiên Tinh tông đã đột phá thực lực Vũ vương tứ trọng, ngoài ra họ còn có linh vương nhất trọng, người có tu vi Vũ Suất không ít, thực lực không yếu, chẳng lẽ Phi Linh môn của ngươi đã có thực lực diệt Thiên Tinh tông hay sao?

– Vũ vương tứ trọng!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, nói:

– Nhất định phải diệt Thiên Tinh tông, hẳn là vấn đề không lớn.

– Vậy chính ngươi cẩn thận, ở trong Cổ Vực chỉ cần không phải người của bốn đại sơn môn, ngoài ra ngươi đều có thể động, có phiền toái thì báo cho ta biết, ta sẽ âm thầm giúp ngươi một tay, nhưng ngươi cũng phải cẩn thận, chỉ sợ ngươi vừa có hành động lớn, Hắc Sát giáo cùng Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang đều sẽ có động tác, bọn hắn sẽ không dễ dàng để Phi Linh môn quật khởi, nhưng ngươi không cần quá lo lắng, ta sẽ âm thầm dây dưa bọn hắn, để bọn hắn không được rảnh tay.

Lữ Chính Cường nói.

– Đa tạ nhạc phụ!

Lục Lâm Thiên nói, có Linh Thiên môn dây dưa ba kềnh càng kia, Phi Linh môn sẽ giảm không ít phiền phức, nếu ba kềnh càng không nhúng tay vào, Phi Linh môn muốn đối phó sơn môn khác thoải mái hơn không ít.

– Lâm Thiên, ngươi cũng đừng quá thả lỏng, lần này trong các sơn môn tới đây, chẳng lẽ ngươi không nhìn ra dị thường sao?

Thân ảnh Lư Khâu Mỹ Vi lại cùng Lữ Tiểu Linh đi vào đại sảnh.

– Ý tứ của nhạc mẫu là?

Lục Lâm Thiên nhíu mày.

– Trong Thương Sơn môn đã xuất hiện biến cố, theo ta được biết, ngươi hẳn không xa lạ gì Linh Vũ giới, mà Lăng Tuyền của Thương Sơn môn thật không đơn giản, nếu không phải ẩn tàng, ta xem ngươi có thể không phải là đối thủ, mà Lăng Tuyền còn là nữ nhân, chỉ giả nam trang mà thôi, căn cứ theo Linh Thiên môn lấy được tin tức, trong đại hội tam tông tứ môn, ngươi gặp mặt Lăng Thanh chính là nàng đi, hiện tại Thương Sơn môn có khả năng đã rơi vào tay Linh Vũ giới.

Lư Khâu Mỹ Vi nói.

– Cái gì, Lăng Tuyền kia lại là nữ nhân!

Lữ Tiểu Linh hoảng sợ kinh hô.

– Nha đầu kia, sau này con cần phải cẩn thận hơn một chút!

Lư Khâu Mỹ Vi nói.

– Nguyên lai nhạc mẫu đã sớm biết!

Lục Lâm Thiên kinh hãi, Lư Khâu Mỹ Vi thật sự không đơn giản.

– Linh Vũ giới quật khởi, tuy rằng vẫn luôn âm thầm nhưng thực lực chỉ sợ còn mạnh hơn Phi Linh môn của ngươi nhiều lắm, thậm chí cả bốn đại tông môn cũng không điều tra được bao nhiêu tin tức, mặt ngoài Cổ Vực bây giờ còn sóng êm gió lặng, nhưng âm thầm đã ba đào mãnh liệt, chỉ sợ qua không được bao lâu sẽ phong vân biến sắc, Phi Linh môn của ngươi ngàn vạn lần không được khinh thường.

Lư Khâu Mỹ Vi nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, mình đúng là xem thường Linh Thiên môn, những tin tức này họ đều biết thật rõ ràng, phỏng chừng Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo cùng Lan Lăng sơn trang đều như thế, nhưng như vậy cũng tốt, Phi Linh môn có thể đυ.c nước béo cò, mấy kềnh càng này có điều cố kỵ, đây chính là cơ hội tốt cho Phi Linh môn.

Khi Lục Lâm Thiên rời khỏi đình viện, sắc trời vào đêm, trăng sáng chiếu trên đường đá, hai thân ảnh kéo ra thật dài.

– Tiểu lừa gạt, huynh đang suy nghĩ gì?

Dưới bóng đêm, Lữ Tiểu Linh lôi kéo tay Lục Lâm Thiên, nháy mắt, khuôn mặt mang theo ý cười hạnh phúc.

– Không có gì!

Lục Lâm Thiên đang suy nghĩ chuyện của Phi Linh môn, nghe vậy phục hồi lại tinh thần, nhìn thiếu nữ trước mắt lộ ý cười đáp.

– Huynh đừng trách mẹ của muội nga, mẹ không phải không thích huynh, mà là lo lắng muội, bằng không mẹ sẽ không đưa linh dịch cho huynh, đây chính là bảo vật của Linh Thiên môn, thậm chí cả bốn sư huynh cũng không có được, tiện nghi huynh thôi.

Lữ Tiểu Linh nói.

– Ta hiểu được, cũng hiểu rõ!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, trong lòng cũng không hề có chút bất mãn với nhạc mẫu, làm cha mẹ, đương nhiên phải lo lắng cho con mình, đây là chuyện thật bình thường.

– Ân, huynh hiểu được thì tốt rồi, mẹ vừa nói với muội, dặn muội phải xem chừng huynh, không cho huynh tiếp tục tìm thêm nữ nhân khác.

Lữ Tiểu Linh chu miệng nói.

– Hắc hắc…

Lục Lâm Thiên cười hăng hắc, nghĩ tới bộ dáng xấu hổ của Lữ Chính Cường vừa rồi, cũng biết hắn là thê quản nghiêm, vạn nhất Lữ Tiểu Linh cũng giống như nhạc mẫu, hơn nữa còn có Vân Hồng

Lăng, ngày tháng sau này của mình chỉ sợ là không được dễ chịu.

Chương 1001: Vân vũ giao tập

– Sao vậy, chẳng lẽ huynh còn muốn tìm nữ nhân khác nữa hay sao?

Lữ Tiểu Linh chu miệng, hờn dỗi trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

– Không có, huynh cũng không dám!

Lục Lâm Thiên tà khí cười, dưới bóng đêm ngắm nhìn nữ tử tuyệt mỹ, đột nhiên kéo nàng vào lòng.

– Huynh muốn làm gì, chung quanh còn có người đâu!

Lữ Tiểu Linh thẹn thùng nói, nhưng không giãy dụa mà thuận thế dựa vào ngực Lục Lâm Thiên.

Nửa canh giờ sau, trong khuê phòng của Lữ Tiểu Linh, hai thân ảnh ôm nhau, môi dây dưa gắt gao, Lục Lâm Thiên ôm chặt thiếu nữ trong lòng, tay phải vuốt xuống bờ mông rắn chắc, lập tức luồn vào bên trong mông của nàng.

Lữ Tiểu Linh chưa hiểu việc đời, làm sao chịu được kɧıêʋ κɧí©ɧ này, nhất thời thân hình run lên, hai chân như nhũn ra, thiếu chút nữa quỵ xuống dưới.

– Đừng mà Lâm Thiên!

Lữ Tiểu Linh đột nhiên thanh tỉnh, giãy dụa thoát khỏi tay Lục Lâm Thiên, đôi mắt nóng cháy lại mê ly.

Lục Lâm Thiên cũng không buông nàng ra, một tay đặt lên mông nàng, tay kia dán lên ngực nàng, hai người lập tức như bị điện giật rùng mình run rẩy.

– Chúng ta đã có hôn ước, có một số việc đã có thể làm!

Lục Lâm Thiên rỉ tai Lữ Tiểu Linh, cắn vài vành tai nàng, ngón tay vuốt nhẹ khe mông, thân hình Lữ Tiểu Linh nhất thời nhũn ra.

– Tiểu lừa gạt, mẹ muội nói không thể cho huynh chiếm tiện nghi sớm như vậy!

Lữ Tiểu Linh hoàn toàn mềm nhũn, vô lực giãy dụa, nói chuyện đã thở dốc.

– Đừng nghe lời lão yêu…đừng nghe lời nhạc mẫu!

Lục Lâm Thiên thì thầm, không có ý tứ buông nàng ra, trong lòng đã dâng lên lửa nóng, vật bên dưới trở nên cứng rắn, tìm được vị trí chính xác ngược lại rất nhanh đã đội lên chỗ cấm địa của Lữ Tiểu Linh.

– Ân, tiểu lừa gạt, huynh nhẹ một chút, bị huynh làm đau!

Lữ Tiểu Linh nhẹ giọng mắng một tiếng, tựa hồ ngầm đồng ý điều gì.

Lục Lâm Thiên đã không còn nhẫn nại, rời khỏi Lục Vô Song cùng Vân Hồng Lăng đã hơn một năm, trong lòng sớm đè nén, nghe được lời của Lữ Tiểu Linh, nhất thời trong lòng không còn băn khoăn, dùng sức vuốt mạnh lên mông nàng, cảm giác thỏa mãn vô cùng.

– Tiểu lừa gạt, huynh nhẹ một chút!

Lữ Tiểu Linh mê ly nhìn nam tử ở trên người mình, bị hắn đè ép làm cho nàng sắp hết hơi, nhưng tận sâu trong đáy lòng ngược lại còn hi vọng được siết chặt thêm một ít…

Giờ khắc này chân khí của Lữ Tiểu Linh cũng thay đổi, bắt đầu thở gấp, thân hình mềm nhũn nằm trên giường, đôi tay ôm chặt thắt lưng Lục Lâm Thiên, cuốn lấy hắn chặt chẽ.

Cảm nhận được phản ứng của nàng, Lục Lâm Thiên vô cùng cuồng nhiệt, muốn một lần phóng thích ra áp lực hơn một năm nay, đôi môi dán chặt lên môi của nàng.

– Huynh là bại hoại, nhẹ một chút đi!

Lữ Tiểu Linh thì thầm bên tai Lục Lâm Thiên, thanh âm biến thành dồn dập.

Lữ Tiểu Linh bất an giãy dụa, khẽ run rẩy, nhắm nghiền mắt ôm chặt Lục Lâm Thiên, hơi thở như lan:

– Lâm Thiên, anh phải nhẹ một chút nga, muội nghe người ta nói, lần đầu tiên sẽ rất đau!

– Huynh sẽ!

Lục Lâm Thiên khẽ đáp, lại hôn nàng, bàn tay không ngừng vuốt ve, hơi thở của Lữ Tiểu Linh lại trở nên dồn dập, hoàn toàn mềm yếu trên giường, trong lòng chờ đợi mưa rền gió dữ sắp tới.

Giờ này khắc này Lục Lâm Thiên đã không khả năng nhẫn nhịn, lập tức ôm lấy thân thể động lòng người, nhắm ngay ngọc môn dụng lực đẩy vào.

Xuy!

Giờ khắc này long đầu phá cửa mà vào, trực đảo hoàng long.

– A!

Lữ Tiểu Linh rên lên một tiếng, thân hình buột chặt, thở gấp:

– Lâm Thiên, đau quá, đừng động!

– Một chút sẽ hết!

Lục Lâm Thiên đau lòng bế thiếu nữ lên, Lữ Tiểu Linh thẹn thùng nhắm nghiền mắt, trong lòng như nai con đập loạn, thở gấp không ngừng, không dám nhìn vào nam tử trước mắt.

Động tác của Lục Lâm Thiên thật nhẹ nhàng, bắt đầu chậm rãi ra vào, chỉ sợ làm đau thiếu nữ trong lòng mình.

Hai người dây dưa lẫn nhau, nhưng trong đình viện lại không người nào phát hiện.

Một thân ảnh xinh đẹp đứng bên ngoài đình viện, khẽ nhíu mày, bất đắc dĩ cười, lẩm bẩm:

– Người trẻ tuổi a, vẫn nhịn không được!

Người này không phải ai khác, chính là nhạc mẫu Lư Khâu Mỹ Vi.

– Tiểu tử kia cũng gấp như cha Linh nhi năm xưa thôi!

Dứt lời, bà lặng yên không tiếng động rời đi.

Dưới trời cao, ánh trăng bao phủ mặt đất, đôi nam nữ dây dưa không rời, bên trong phòng tràn đầy xuân sắc…

Cuộc chiến không biết kéo dài bao lâu mới hành quân lặng lẽ.

Một đêm chậm rãi trôi qua, trăng sáng biến mất, trong Linh Thiên môn gió sớm thổi vào, mang theo hương hoa đào thơm ngát.

Trong khuê phòng của Lữ Tiểu Linh, Lục Lâm Thiên tỉnh lại, trong lòng hắn ôm chặt một thân thể mềm mại mê người, nở rộ một mảnh đỏ nhạt yêu kiều.

Nghĩ tới cảnh tượng đêm qua, nhìn thiếu nữ còn đang ngủ say trong lòng, ma chưởng bắt đầu du động, không ngừng vuốt ve thân thể mềm mại, vật dưới bụng lại cứng rắn, lập tức áp thân mà lên.

– Tiểu lừa gạt, huynh đã tỉnh rồi sao?

Thiếu nữ mở mắt, nhìn Lục Lâm Thiên hỏi, bị hắn sờ loạn một trận nên cũng sớm tỉnh giấc, chỉ là thẹn thùng không dám mở mắt.

– Chúng ta làm tiếp một lần!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, long đầu lại động thân mà vào.

– Đừng, huynh không mệt nhưng người ta còn đau…

Lữ Tiểu Linh còn chưa nói xong, không kịp ngăn trở đã thốt ra:

– A!

Ngay lập tức trong phòng lại tràn đầy xuân sắc…

Một canh giờ sau, trong phòng mới hành quân lặng lẽ.

– Huynh là bại hoại, lần sau không cho huynh vào phòng muội!

Sau một phen mây mưa, Lữ Tiểu Linh thẹn thùng đấm vào trên người Lục Lâm Thiên.

– Vậy vừa rồi là ai muốn huynh nhanh một chút?

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi.

– Huynh còn nói, không thèm để ý huynh!

Lữ Tiểu Linh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức trữ vật giới chỉ chợt lóe, lấy ra hai hộp ngọc nói:

– Đây là hai viên Trú Nhan đan, huynh đưa cho Vô Song tỷ cùng Hồng Lăng tỷ đi, xem như là lễ vật muội tặng các nàng!

– Trú Nhan đan!

Lục Lâm Thiên thu lại, mỉm cười nói:

– Linh nhi, còn Trú Nhan đan nữa hay không?

Trú Nhan đan chính là bảo vật, là do Linh Thiên môn luyện chế, tuy rằng bên ngoài đồn đãi mỗi năm chỉ luyện được mười lăm viên, nhưng Lục Lâm Thiên không tin, nếu hắn có thể chuẩn bị nhiều một chút dùng tặng người rất tốt.

– Huynh cần Trú Nhan đan làm gì, có phải huynh lại có nữ nhân khác hay không?

Lữ Tiểu Linh trừng mắt hỏi.

– Không có, thật quá oan uổng!

Lục Lâm Thiên ủy khuất nói:

– Muội cũng biết Phi Linh môn có không ít nữ đệ tử, huynh nghĩ đưa cho Toa Toa, Nhan Kỳ, còn có Tân Kỳ các nàng, tặng Trú Nhan đan là tốt nhất.

Ánh mắt Lữ Tiểu Linh chợt lóe, nói:

– Được rồi, muội tin huynh, cho huynh!

Dứt lời nàng lấy ra bảy tám hộp ngọc, nói:

– Trong người muội chỉ có bao nhiêu, đây là do muội trộm từ chỗ của mẹ đó.

– Đủ rồi, đủ rồi.

Lục Lâm Thiên hài lòng cười, không khách khí thu vào trong trữ vật giới chỉ của mình.

– Lần này huynh trở về phải cẩn thận một chút, cha muốn muội bế quan đột phá Linh Suất, chờ muội đột phá xong có thể dùng Địa Linh Dịch rồi sẽ đi tìm huynh.

Lữ Tiểu Linh nói.

– Huynh sẽ chú ý!

Lục Lâm Thiên trầm xuống, lập tức nói:

– Linh nhi, chuyện huynh là Linh Vũ song tu, tạm thời đừng nói với ai, được không?

Chương 1002: Gặp phải ngăn chặn

– Muội biết, cần nói thì muội đã sớm nói từ lâu, hừ!

Lữ Tiểu Linh hừ một tiếng, trong lòng có chút tức giận Lục Lâm Thiên không tín nhiệm mình.

Lục Lâm Thiên biết nàng tức giận, nói:

– Linh nhi, không phải huynh không tín nhiệm muội, chỉ là việc này quan hệ trọng đại, không nên cho bất luận kẻ nào biết.

– Xem huynh khẩn trương kìa!

Lữ Tiểu Linh mỉm cười, lập tức nghiêm mặt nói:

– Muội đùa với huynh đâu, muội biết chuyện này quan hệ trọng đại, muội không phải người không biết nặng nhẹ, nếu chuyện huynh là Linh Vũ song tu bại lộ ra ngoài, nhất định sẽ phiền toái không ít, huynh lại không muốn ở lại Linh Thiên môn, cho nên muội sẽ không nói ra.

– A đầu này, ngay cả huynh cũng dám đùa, xem huynh làm sao thu thập muội.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, lập tức nhào tới.

– Tiểu lừa gạt, đừng, huynh sẽ mệt…

– Huynh không mệt, bằng không muội trên huynh dưới tốt lắm, như vậy huynh sẽ không mệt…

– Huynh nghĩ hay quá đi…

Trong phòng lại một mảnh xuân sắc khôn cùng…

Giữa trưa, dưới chân núi Linh Thiên môn, vài thân ảnh hàn huyên một lúc, ngay lập tức Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay lên, đoàn người Lục Lâm Thiên rời khỏi Linh Thiên môn.

– Ca ca, bây giờ chúng ta phải về sao?

Lục Tâm Đồng hỏi.

– Phải, chúng ta về trước.

Lục Lâm Thiên nói:

– Tâm Đồng, sau này đừng mới ra tay liền thi triển Xích Kim Độc Chu, vạn nhất gặp phải cường giả sẽ cực kỳ bất lợi cho muội.

– Ca ca, muội biết, ngày hôm qua là muội cố ý, ai bảo bọn hắn khinh thường Phi Linh môn chúng ta, muội còn khinh thường bọn hắn đâu.

Lục Tâm Đồng chu miệng nói.

– Nha đầu này!

Lục Lâm Thiên cười khổ, a đầu này ngày càng hung hăng càn quấy, nhưng đích thật là có bổn sự.

– Lâm Thiên, nói chuyện với Linh Thiên môn thế nào?

Bạch Oánh hỏi.

– Linh Thiên môn có thể trợ giúp chúng ta chế trụ ba đại sơn môn, chỉ cần chúng ta không gặp họ, hẳn sẽ không có vấn đề lớn.

Lục Lâm Thiên nói:

– Nhưng Linh Vũ giới thật sự là phiền phức.

– Gần đây Ám đường đang điều tra tin tức Linh Vũ giới, nhưng thật ít ỏi, Linh Vũ giới che giấu quá sâu.

Bạch Oánh nói.

– Tới lúc đó trở về tiếp tục thương nghị đi, hiện tại Đông lão cũng đã đột phá, sau khi trở về chúng ta chuẩn bị đi Thiên Tinh tông.

Lục Lâm Thiên nói.

– Thiên Tinh tông cũng khó đối phó, ngươi có nắm chắc không?

Bạch Oánh hỏi.

– Yên tâm đi Oánh tỷ, chỉ cần có Bạch Linh hỗ trợ là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, nhìn qua Bạch Linh.

– Ngươi có chuyện thì nhớ tới ta, tối hôm qua lại đi tới chỗ vị hôn thê, cũng không nói tiếng nào, làm cho ta cùng tiểu Long đều lo lắng.

Bạch Linh trừng mắt nhìn hắn nói.

– Việc này…

Lục Lâm Thiên ngượng ngùng cười.

Đường về Phi Linh môn xa xôi, sau một lát Bạch Linh, Bạch Oánh đều bắt đầu tu luyện, mà Lục Lâm Thiên tiếp tục lĩnh ngộ năng lượng thổ hệ.

– Nhất định có thể làm được.

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm, lập tức tiến vào trạng thái huyền ảo, quanh thân bao phủ một mảnh hoàng mang nồng đậm, cảm thụ mặt đất dày nặng cùng rộng lớn.

Bên trong một dãy núi mở mang, mười mấy thân ảnh xuất hiện trong sơn cốc, chính là người của Thương Sơn môn, có thân ảnh của Lăng Thanh.

Sưu!

Xa xa một thân ảnh từ chân trời bay nhanh tới, chỉ vài lần lắc mình đã xuất hiện trước mặt nhóm người.

Người kia mặc quần áo màu đen, ánh mắt âm lệ, chân khí quanh thân đã tới mức độ dị thường cường hãn, trực tiếp làm không gian ba văn chấn động, khi rơi xuống đất không gian giống như vặn vẹo, không hề có chút dấu vết gì.

– Bái kiến hộ pháp đại nhân!

Người của Thương Sơn môn hành lễ, thậm chí chưởng môn Thương Sơn môn cũng không ngoại lệ, cung kính vô cùng.

– Bái kiến thiếu chủ!

Người kia đi tới trước mặt Lăng Thanh cung kính hành lễ, cũng không phải ai khác mà chính là Hắc Quỷ thiên vương.

– Nơi này là con đường nhất định phải đi qua khi về Phi Linh môn, đám người Lục Lâm Thiên phỏng chừng sắp tới, chúng ta ở đây là được rồi, lần này không được để Lục Lâm Thiên tiếp tục chạy thoát!

– Thiếu chủ, hiện tại Lục Lâm Thiên đã là con rể của Linh Thiên môn Lữ Chính Cường, chúng ta động hắn, có phải có chút không ổn hay không?

Lâm Trung Kiến nhướng mày hỏi.

– Nhất định phải bắt Lục Lâm Thiên, lời của ta ngươi nhớ kỹ là tốt rồi, về những chuyện khác không cần ngươi quan tâm!

Ánh mắt Lăng Thanh trầm xuống, mang theo lãnh ý nhìn Lâm Trung Kiến.

– Thiếu chủ tha tội!

Lâm Trung Kiến kích động quỳ xuống, tựa hồ cực kỳ kiêng kỵ Lăng Thanh.

– Bỏ đi, đứng lên đi!

Lăng Thanh nói.

– Thiếu chủ, bên cạnh Lục Lâm Thiên còn có bao nhiêu lực lượng, có lão giả thần bí mà giới chủ đã thông báo hay không?

Hắc Quỷ thiên vương hỏi.

– Lão giả kia không thấy, chỉ có Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cùng một bạch y nữ tử, chỉ sợ nàng có chút bất phàm, ngay cả ta cũng không thấy rõ thực lực, tới lúc đó phải chú ý một phen, lần này nhất định phải bắt Lục Lâm Thiên!

Lăng Thanh nói.

– Yên tâm đi thiếu chủ, lần này Lục Lâm Thiên có chạy đằng trời!

Hắc Quỷ thiên vương nói.

Giữa không trung, cuối chân trời mơ hồ có tiếng sấm nổ mạnh, ngay sau đó một đạo bạch mang bắn tới, một đầu phi hành yêu thú khổng lồ lướt qua dẫn theo một trận gió lớn.

– Lâm Thiên, phía trước có cường giả!

Vào thời khắc này, trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Bạch Linh dừng việc tu luyện, ánh mắt trầm xuống đột nhiên có cảm ứng, ngay sau đó Thiên Sí Tuyết Sư cũng dừng lại, xoay quanh giữa không trung.

Lục Lâm Thiên lập tức dừng lĩnh ngộ, ánh mắt nhìn ra xa xa.

– Phía trước có không ít người!

Bạch Oánh đã dừng việc tu luyện từ lâu, ánh mắt có vẻ ngưng trọng nhìn chăm chú về phía trước.

Xuy!

Thân hình tiểu Long ngẩng lên, lưỡi phun ra nuốt vào, ánh mắt cảnh giác nhìn phía trước.

Sưu sưu…

Nhưng vào lúc này giữa không trung xa xa vang lên tiếng xé gió, ngay lập tức mười mấy thân ảnh nháy mắt lao tới, ba thân ảnh đi trước tốc độ khủng bố nhất, vừa chợt lóe đã dừng lại ngoài vài trăm thước, chỉ vài lần thả người đã đi tới giữa không trung, một ánh mắt âm lệ nhất thời đảo qua người trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

– Hắc Quỷ thiên vương, Lăng Thanh, Lâm Trung Kiến!

Lục Lâm Thiên trầm xuống, ra vẻ chuyện hôm nay thật sự phiền phức.

Lần này nhìn thấy ba người Hắc Quỷ thiên vương, sắc mặt Bạch Oánh trở nên ngưng trọng, huống chi còn có không ít cường giả Thương Sơn môn.

Sưu sưu…

Thân hình ba người Hắc Quỷ thiên vương xoay quanh giữa không trung, hơn mười cao thủ Thương Sơn môn lao tới, ngoài ra còn một đầu yêu thú phi hành đang chở vài đệ tử tu vi Vũ tướng, bốn người còn lại đều là tu vi Vũ Suất.

Người của Thương Sơn môn vây quanh, trong mơ hồ còn tràn ngập cỗ chân khí mạnh mẽ nhất thời bao phủ cả hư không.

Lục Lâm Thiên không nói lời nào, chỉ cau mày, hắn biết thực lực của Hắc Quỷ thiên vương đã tới Vũ vương ngũ trọng, chỉ sợ có mỗi Bạch Linh có thể đối kháng, mà Lâm Trung Kiến cũng là Vũ vương, theo chân khí mà xem thực lực tuyệt đối không kém hơn Thôi Mệnh phán quan, hẳn đã tới Vũ vương nhị trọng, Bạch Oánh lại không thể đối phó. Mặt khác thực lực chân chính của Lăng Thanh chỉ sợ rất cao, còn có người của Thương Sơn môn, trong đó có lão gia lưng còng tu vi khí tức chỉ sợ đạt tới Vũ Suất cửu trọng.

Chương 1003: Tiếp tục đối chiến Lăng Thanh

Lục Lâm Thiên biết người bên mình khó thể đối kháng, hiện tại hắn có chút hối hận đã không mang theo Thiên Độc Yêu Long, nếu có Thiên Độc Yêu Long, có thêm lực đối kháng với đối phương.

– Lục Lâm Thiên, lại gặp mặt!

Giữa không trung, ánh mắt Lăng Thanh rơi trên người Lục Lâm Thiên, chậm rãi nói:

– Ta nói rồi, lần sau gặp ngươi, ngươi sẽ thật thảm!

– Vậy sao, có bản lĩnh chúng ta tái chiến một trận, cho ta xem thực lực của ngươi đã tới tình trạng gì!

Lục Lâm Thiên thu liễm tâm thần, nói.

– Ngươi cho rằng ngươi đột phá tới Vũ Suất nhị trọng thì có thể thắng ta sao, ngươi còn chưa đủ!

Lăng Thanh nói.

– Có đủ hay không phải thử qua mới biết được!

Lục Lâm Thiên đáp.

– Ta sẽ thành toàn ngươi, nhưng không phải hiện tại!

Lăng Thanh híp mắt, nói:

– Người này giao cho ta, hai ngươi đối phó Bạch Oánh cùng bạch y nữ tử kia!

– Dạ!

Hắc Quỷ thiên vương liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức cùng

Lâm Trung Kiến lao thẳng về hướng Bạch Oánh cùng Bạch Linh đứng trên Thiên Sí Tuyết Sư.

– Lâm Thiên, các ngươi đi trước, ta ngăn lại bọn hắn!

Bạch Linh vừa dứt lời, thân hình xinh đẹp nháy mắt bay lên, yêu nguyên thao thiên đột nhiên thổi quét, nhất thời cả bầu trời đều run rẩy, một cỗ kình phong khuếch tán, tiếng xé gió vang lên chói tai.

– Yêu thú thất giai trung kỳ!

Nhìn thấy Bạch Linh bộc phát ra thanh thế, Hắc Quỷ thiên vương cùng Lâm Trung Kiến cực kỳ kinh ngạc, thực lực yêu thú thất giai trung kỳ tuyệt đối không dễ gây vào.

Vẻ mặt Lăng Thanh cũng kinh ngạc, nguyên lai nữ tử mà nàng luôn nhìn không thấu này không ngờ là yêu thú thất giai trung kỳ.

Thân ảnh Bạch Linh vặn vẹo không gian, tiếp theo lao tới trước, thủ ấn kết xuất, một đạo quang trụ màu trắng bắn ra, nháy mắt va chạm về hướng Hắc Quỷ thiên vương cùng Lâm Trung Kiến.

– Hừ!

Ánh mắt Hắc Quỷ thiên vương trầm xuống, thủ ấn kết xuất, ngay lập tức thủy hệ năng lượng hội tụ tới, trên không trung mây đen bạo tuôn, chưởng ấn màu lam khổng lồ dài hơn ngàn thước đột nhiên thành hình, mang theo hơi nước nồng đậm oanh thẳng vào quang trụ màu trắng của Bạch Linh.

– Lâm Thiên, ngươi mau đi trước, ta trợ giúp Bạch Linh một tay!

Nhìn thấy Bạch Linh đã động thủ trước, sắc mặt Bạch Oánh trầm xuống, chân khí tràn ra, hóa thành một đoàn gió xoáy màu trắng khổng lồ bay thẳng về hướng Lâm Trung Kiến.

– Tâm Đồng, tiểu Long, Tuyết Sư, các ngươi đi nhanh lên!

Lục Lâm Thiên nhảy về phía trước, phân phó tiểu Long bọn họ.

– Lão đại, ta không đi!

Tiểu Long kiên nghị nhìn Lục Lâm Thiên.

– Ca ca, muội cũng không đi!

Lục Tâm Đồng nói, linh lực tản ra lao thẳng về hướng đệ tử của Thương Sơn môn.

Oanh!

Giữa không trung phía trước, quang trụ đã va chạm cùng chưởng ấn, kình phong khủng bố bao trùm tràn ra, đỉnh núi trong sơn mạch trực tiếp bị san thành bình địa, đá vụn bay tung, không gian ba văn bị dư âm năng lượng sinh sôi chấn khai, nổi lên gợn sóng kịch liệt lan tràn.

Hai cỗ lực lượng va chạm, kình phong khủng bố thổi quét, kể cả Lục Lâm Thiên lẫn Thiên Sí Tuyết Sư đều bị lan tới, thân hình bật lui ra sau.

– Tiểu Long, ngươi bảo vệ Tâm Đồng trở về, lão đại tự có biện pháp thoát thân, tin tưởng lão đại!

Lục Lâm Thiên dồn dập nói, hắn hiểu rõ thực lực của Lục Tâm Đồng cùng tiểu Long, mặc dù rất mạnh nhưng giờ phút này có Hắc Quỷ thiên vương cùng Lâm Trung Kiến, còn có Lăng Thanh cùng nhóm cường giả Thương Sơn môn, như vậy rất khó đối kháng, họ lưu lại vừa gặp nguy hiểm vừa làm cho hắn phân tâm. Nhưng bản thân có biện pháp nào thoát thân hay không, chính Lục Lâm Thiên cũng không nắm chắc.

– Ca ca, muội có thể giúp đỡ!

Lục Tâm Đồng nói.

– Tâm Đồng nghe lời, Tuyết Sư, còn không đi mau!

Lục Lâm Thiên quát, mà bốn Vũ Suất Thương Sơn môn đã lao tới.

– Tâm Đồng, chúng ta đi trước, lão đại nói có thể thoát thân thì có thể thoát được.

Tiểu Long hiểu được lão đại lo lắng, trong mắt hiện sát ý lẫn bất đắc dĩ.

– Hống!

Thiên Sí Tuyết Sư trầm thấp rít gào, chủ nhân đã phân phó, nó chỉ có thể nhanh chóng vỗ cánh rời đi, nháy mắt bay vòng quay ngược về phía sau bỏ chạy.

– Chạy đi đâu!

Bốn Vũ Suất Thương Sơn môn đã vây công tới, chân khí tràn ra mang theo tiếng xé gió.

Nhìn thấy bốn Vũ Suất lao tới, một tu vi Vũ Suất lục trọng, hai thất trọng, một cửu trọng, mục tiêu của ba người bên trong đều là Thiên Sí Tuyết Sư, mà thực lực bốn người đều vô cùng cường hãn.

Lục Lâm Thiên biết mình không thể đối kháng, thực lực của mình nhiều nhất là đối kháng Vũ Suất lục trọng, nhưng lúc này mình cũng không cần đồng thời chống cự họ, chỉ cần ngăn cản một lúc là được rồi, với tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư, sau khi thoát đi Vũ Suất muốn đuổi kịp là cực kỳ khó khăn.

Chỉ nháy mắt Lục Lâm Thiên giẫm mạnh hư không, trực tiếp lao thẳng về hướng bốn người, mạnh mẽ đem chân khí thi triển tới cực điểm, đúng lúc này trên mặt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ ngưng trọng lạnh lẽo, thủ ấn quỷ dị ngưng tụ, một cỗ năng lượng phong hệ bao trùm khắp hư không.

Trên không trung đột nhiên xuất hiện một tầng mây thật dày, ngay sau đó một cỗ lực lượng vô hình bắt đầu khuếch tán, không gian dao động kịch liệt, tầng mây đột nhiên nổi lên gợn sóng kỳ dị.

Tiếp theo sau trong tầng mây dày nháy mắt hiện lên vô số thủ ấn quỷ dị, thủ ấn ngưng tụ, không gian chung quanh nổ tung thành từng mảnh.

– Tam Thiên Lưu Vân Thủ!

Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng, đánh ra thủ ấn cuối cùng, tụ bào vung lên, chân khí cuồn cuộn tràn tới, vô số thủ ấn từ trong tầng mây bắn ra lấy tốc độ hủy diệt nện xuống dưới.

Vô số thủ ấn hội tụ, nháy mắt đã ngăn cản trước người bốn Vũ Suất Thương Sơn môn.

Vào lúc này cả bốn người đều bị Lục Lâm Thiên ngăn cản, ánh mắt lạnh lùng, thủ ấn ngưng tụ, lực công kích thật lớn bắn tới.

Không gian ba văn gần như phá nát, đủ chứng minh cả bốn người không dễ chọc, đặc biệt trong đó còn có một Vũ Suất cửu trọng.

Lục Lâm Thiên căn bản không dám đối kháng, nguyên bản hắn chỉ muốn dây dưa bốn người một chút mà thôi, thân hình hắn đã nhanh chóng thối lui.

Chỉ nháy mắt công kích của bốn người đã hung hăng va chạm vào vô số thủ ấn, sau đó một cỗ ba động dị thường đáng sợ dựng lên, nhất thời thanh âm tiếng nổ vang vọng bầu trời.

Phanh phanh!

Không gian nổ vang, kình khí cuồng bạo nháy mắt thổi quét, mặc dù Lục Lâm Thiên đã nhanh chóng thối lui nhưng vẫn bị lực lượng lan tới quá nhanh, khiến thân hình hắn bị trực tiếp đánh bay, mà quanh thân hắn nháy mắt hiện lên một mảnh hoàng mang bảo hộ thân thể.

Xuy!

Dư âm lực lượng cuồng bạo làm thân hình Lục Lâm Thiên văng ra ngoài, cự lực va chạm tràn tới, cổ họng hắn muốn phun ra ngụm máu tươi nhưng bị hắn mạnh mẽ nuốt ngược trở vào.

Một kích liên thủ của bốn Vũ Suất, hơn nữa còn có một cửu trọng, Lục Lâm Thiên không cách nào đối kháng.

Phanh phanh!

Xa giữa không trung, lực lượng nổ vang, kình khí tàn sát bừa bãi, không gian vặn vẹo, Bạch Oánh cùng Lâm Trung Kiến đã sớm giao thủ, lực công kích va chạm lẫn nhau, dư âm năng lượng đáng sợ tràn ngập cuối chân trời.

Xuy!

Thân hình Bạch Oánh bị đẩy lui, trong trình tự lực lượng nàng còn chưa thể đối kháng Lâm Trung Kiến.

Chương 1004: Đánh chết lục soái

Ngay lúc bốn Vũ Suất đẩy lui Lục Lâm Thiên, Lăng Thanh đã như tia chớp xuất hiện cách hắn không xa, cơ hồ không chút do dự trong lòng bàn tay ngưng tụ năng lượng thủy hệ nhanh như chớp.

– Lục Lâm Thiên, lần này ta xem ngươi chạy đi đâu!

Kiều quát một tiếng, một đạo quyền ấn màu lam khổng lồ nổ tung, quyền ấn vặn vẹo không gian, âm bạo đáng sợ vang vọng, mang theo kình khí bén nhọn làm không gian ba văn chung quanh trực tiếp oanh mở, tựa như vẫn thạch từ trên trời giáng xuống.

Nhìn thấy một quyền đánh tới, đôi mắt Lục Lâm Thiên lướt qua hung quang, thủ ấn kết xuất, một cỗ chân khí nóng cháy tràn ra, tay phải nắm chặt hóa thành một đạo quyền ấn, quyền ấn biến đổi, nhất thời hiện lên ngọn lửa nóng cháy, vặn vẹo cả phiến không gian.

– Liệt Viêm quyền, đi!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, quyền ấn hóa thành quang ảnh đỏ đậm mơ hồ bạo lướt bay ra, hóa thành hơn ngàn thước khổng lồ, ẩn chứa năng lượng đỏ đậm cuồng bạo đáng sợ, cả không gian đều run rẩy lên.

Xuy!

Hai đạo quyền ấn ầm ầm va chạm lẫn nhau, nháy mắt cả không trung như bị kiềm hãm, không gian chao đảo, quang mang chói mắt nổ tung chói sáng.

Ngay sau đó âm bạo nổ vang, như sấm rền vang vọng cuối chân trời.

Phanh!

Phanh!

Thân hình Lục Lâm Thiên bị đánh bay ra ngoài, Thanh Linh khải giáp tối sầm, bay suốt hơn trăm thước mới dừng lại, miệng phun máu tươi, chân khí sôi trào, ngũ tạng lục phủ bị chấn động, sắc mặt biến thành tái nhợt, cũng kinh ngạc tới cực điểm.

– Vũ Suất cửu trọng!

Lục Lâm Thiên trợn mắt há hốc mồm nhìn Lăng Thanh, một kích vừa rồi hắn mới cảm giác được thực lực của Lăng Thanh đã tới trình tự Vũ Suất cửu trọng.

– Lục Lâm Thiên, hôm nay ngươi còn có thể đào thoát sao?

Ánh mắt Lăng Thanh lạnh lùng, lãnh ý nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên.

Sưu sưu…

Bốn Vũ Suất Thương Sơn môn lập tức hình thành xu thế bao vây Lục Lâm Thiên vào bên trong.

Thần sắc Lục Lâm Thiên ngưng trọng, nhìn tình hình Lăng Thanh có chuẩn bị mà tới, Thương Sơn môn đã rơi vào trong tay Linh Vũ giới, hiện tại nếu mình muốn chạy thoát bao vây tuyệt đối không dễ dàng.

Oanh!

Giữa không trung, Bạch Linh vung tay, nháy mắt một đạo cự vĩ khổng lồ dài mấy trăm thước màu trắng phá không bay tới, mang theo lực lượng cường hãn như lôi đình hướng Hắc Quỷ thiên vương đánh xuống.

– Phá!

Hắc Quỷ thiên vương hét lớn một tiếng, chân khí tràn ra, tay áo vung lên, một cỗ chân khí màu lam bàng bạc hóa thành quang tụ bắn tới trước, ngay lập tức hóa giải cự vĩ của Bạch Linh.

– Ngao!

Một tiếng thú rống truyền tới, Bạch Linh lập tức lộ ra bản thể khổng lồ như ngọn núi lớn, thân hình trắng tinh như tuyết, có bảy cái đuôi thật quỷ dị, xuyên thấu qua không gian dựng thẳng lên cao, bạch quang bao phủ toàn thân, một cỗ uy thế chấn động lòng người lan tràn, khí thế vô cùng khủng bố.

Hưu hưu!

Không chút chậm trễ, bản thể vừa hiển lộ không gian vặn vẹo chạy chồm, thanh âm nổ bạo liên tục vang lên, bảy cự vĩ bắn thẳng ra ngoài mang theo bạch quang chói mắt, như linh xà xuất động phá không bay đi.

Xuy xuy!

Ngay tiếp theo cự vĩ xuyên thấu không gian, không gian ba văn chợt mở ra, bảy cự vĩ mang theo tiếng xé gió đổ trút xuống, nháy mắt bay thẳng về hướng Hắc Quỷ thiên vương.

– Không ngờ là Cửu Vĩ Yêu Hồ!

Nhìn thấy bản thể của Bạch Linh, Hắc Quỷ thiên vương cùng Lâm Trung Kiến kể cả Lăng Thanh cùng người của Thương Sơn môn đều kinh ngạc.

Nhìn thấy Bạch Linh công kích tới, sắc mặt Hắc Quỷ thiên vương trầm xuống, thủ ấn biến đổi, cánh tay run lên, thoáng chốc chung quanh thân thể hiện lên năng lượng thủy hệ hình thành bảy đạo thủy tiễn nháy mắt cắt qua phía chân trời, bảy thủy tiễn trực tiếp chấn khai không gian, thanh âm bén nhọn xé gió, khí thế không kém gì công kích của Bạch Linh.

Giờ phút này ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua năm người đang bao vây chung quanh, hiện lên lãnh ý, tiếp theo hắn bước ra một bước, khí xoáy chợt lóe, phối hợp phong hệ thi triển tới cực hạn, trong lúc năm người còn đang kinh ngạc với bản thể của Bạch Linh, bàn chân hắn giẫm vào hư không, thân hình bắn thẳng về hướng một người, chính là Vũ Suất lục trọng.

– Mau ngăn hắn lại!

Lăng Thanh kiều quát một tiếng, chân khí bạo tuôn, không gian ba văn vặn vẹo, lập tức lao về hướng Lục Lâm Thiên, tốc độ nhanh hơn hắn không ít, nhưng Lục Lâm Thiên vẫn kịp thời tiếp cận Vũ Suất lục trọng kia.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lao về phía mình, đem mình cho rằng chỗ đột phá, ánh mắt người kia trầm xuống, thực lực của hắn tuyệt đối không phải kẻ yếu, ánh mắt âm tàn trừng Lục Lâm Thiên, một cỗ chân khí thổ hệ nháy mắt tràn ra, mạnh mẽ oanh ra một quyền, không gian ba văn bị chấn khai, nháy mắt quyền ấn bay thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Xuy!

Quyền ấn bay tới, mang theo lực lượng cường hãn áp xuống, không gian chấn động lắc lư, kình khí phong bạo thổi quét trên bầu trời nháy mắt bao phủ tới trước.

Trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra tinh quang, một cỗ chân khí sắc bén trực tiếp chấn khai không gian ba văn, một đạo huyết quang xuất hiện sau đó liền thu liễm, lộ ra thanh huyết đao, chính là Huyết Lục đã tới trình tự huyền cấp.

– Ngao!

Một thanh âm như long ngâm rít gào từ trong huyết đao truyền ra, Huyết Lục huy động, giữa không trung tràn ngập cỗ chân khí bàng bạc bao phủ cả thiên địa. Khí tức vô cùng hùng hậu làm người ta có cảm giác không thể lay động mảy may, năng lượng thổ hệ nhất thời lan tràn.

Giờ phút này đối diện với quyền ấn của Vũ Suất lục trọng, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thân hình vồ tới, huyết đao thẳng tắp bổ ra, không hề có chút hoa lệ, chỉ đánh thẳng xuống.

Một đao như thế lại tiếp cận năng lượng thổ hệ thực chất, năng lượng không ngừng truyền nhập vào trong Huyết Lục, giờ phút này Huyết Lục giống như động không đáy, cắn nuốt năng lượng thổ hệ trên không trung.

– Liệt Không Cửu Kích!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, đao mang đột nhiên bùng nổ, huyết sắc đao mang mang theo âm bạo chói tai nhanh như tia chớp cắt qua không gian, đao mang vừa ra, cả không gian lập tức run rẩy.

Dùng mắt thường có thể thấy được đao mang cùng một thời gian bổ ra chín đao, chín đao dài hơn ngàn thước nháy mắt phá không mà ra, mang theo xu thế mạnh mẽ nháy mắt hợp lại chung một chỗ, phát ra tiếng rít càng làm tim đập nhanh, những nơi đi qua không gian ba văn trực tiếp nứt vụn.

Hưu hưu!

Huyết sắc đao mang lấy xu thế như chẻ tre va chạm cùng quyền ấn của Vũ Suất lục trọng, loại va chạm này làm người ta không nhịn được nhảy dựng, ngay lập tức nhìn thấy đao mang bổ thẳng vào trên quyền ấn.

Xuy!

Chỉ giằng co nháy mắt thời gian, ngay sau đó quyền ấn bắt đầu xuất hiện khe hở.

Thế công của đao mang chưa giảm, lập tức thẳng tắp đánh xuống, như muốn bổ ra không gian, chân khí ngập trời nháy mắt triệt để phóng thích.

Hưu!

Đồng thời quyền ấn trực tiếp nứt vụn, đao mang lập tức trút xuống, xuyên thấu hư không, trong ánh mắt kinh hãi của Vũ Suất lục trọng, hung hăng bổ lên hộ thân cương quyển của hắn.

Ca ca!

Một đao đánh xuống, hộ thân cương quyển lập tức nứt vỡ, thân hình hắn bị chia thành hai nửa, chân khí cuồng bạo thổi quét, không gian rung chuyển, lực lượng vô cùng bá đạo.

Chương 1005: Một đường cuồng trốn

Phanh!

Giờ khắc này một đạo chưởng ấn trực tiếp vỡ áp xuống trên lưng Lục Lâm Thiên, một người có tu vi Vũ Suất thất trọng gần nhất đã hung hăng đập thẳng lên lưng của hắn.

Phốc!

Lục Lâm Thiên trực tiếp phun ra ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch, thân hình nháy mắt bay về phía trước, Thanh Linh khải giáp nứt nẻ, lộ ra vết máu loang lổ.

Xuy!

Lục Lâm Thiên không còn đường rút lui, cố nén thương thế dựa theo thế bay cấp tốc bỏ chạy.

– Lục Lâm Thiên, ngươi trốn không thoát!

Một tiếng hô truyền tới, Lăng Thanh như tia chớp xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên, cơ hồ gần trong gang tấc, một đạo chưởng ấn bay ra, trong phút chốc bao phủ hư không, Lục Lâm Thiên muốn chạy trốn cơ hồ là không thể nào.

– Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực!

Giờ khắc này Lục Lâm Thiên phải thi triển ra thủ đoạn chạy trốn của mình, một mảnh lưu quang màu xanh nháy mắt lan tràn sau lưng.

– Ông!

Một tiếng sấm nổ mạnh truyền ra, đột nhiên một đạo thanh sắc lưu quang từ sau lưng Lục Lâm Thiên hiện lên, một cỗ năng lượng ba động dị thường đáng sợ dần dần lan tràn, cùng lúc đó một đôi thanh sắc quang dực trống rỗng mở rộng, giống như điện quang lưu chuyển, không gian ba văn vặn vẹo, một cỗ uy áp thật lớn lan tràn khuếch tán, nhất thời làm sắc mặt hai Vũ Suất thất trọng cùng một cửu trọng vừa vây tới đều đại biến.

– Sưu!

Hai cánh vừa hiện, lập tức giãn ra, thân ảnh Lục Lâm Thiên trống rỗng xuất hiện ngoài ngàn thước, hiểm hiểm tránh khỏi phạm vi chưởng ấn của Lăng Thanh bao phủ.

Hai cánh chấn động, thân ảnh Lục Lâm Thiên nháy mắt lướt qua giữa không trung, thân hình như quỷ quái bạo lướt về phía trước, tốc độ nhanh như lưu quang.

– Võ linh khí phi hành phong hệ!

Nhìn thấy đôi cánh màu xanh quỷ dị của Lục Lâm Thiên, Lăng Thanh đánh một kích thất bại, sắc mặt nhất thời đại biến, nàng nhìn ra được võ linh khí kia tuyệt đối không tầm thường, uy áp kia hoàn toàn khác hẳn linh khí bình thường.

– Địa cấp linh khí!

Xa giữa không trung, ánh mắt Lâm Trung Kiến kinh ngạc nhìn chằm chằm về hướng Lục Lâm Thiên, trên Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực tràn ngập ra uy áp thật lớn khiến cho hắn kinh hãi, ngay lập tức trong mắt liền lộ vẻ tham lam.

– Truy!

Lúc này chỉ có Vũ Suất cửu trọng của Thương Sơn môn còn đuổi theo, hai Vũ Suất thất trọng nhìn thấy Lục Lâm Thiên một đao đã đánh chết Vũ Suất lục trọng, hai người đưa mắt nhìn nhau, không dám đuổi theo.

– Hô hô!

Vũ Suất cửu trọng truy theo, trong không gian vang lên tiếng nổ mạnh, lưu quang sau lưng Lục Lâm Thiên gào thét nhanh như tia chớp lướt qua không trung, vẽ ra đường cong quỷ dị, Vũ Suất cửu trọng không khả năng đuổi tới.

Lục Lâm Thiên cấp tốc bỏ chạy, thân ảnh chợt lóe như tia chớp, tiếp theo sau đã xuất hiện ở viễn không, mục tiêu của đối phương là hắn, chỉ cần hắn chạy là có thể giải quyết nguy cơ của Bạch Oánh, với thực lực của Bạch Linh, Hắc Quỷ thiên vương cũng không làm gì được nàng.

Nhìn chằm chằm đôi cánh sau lưng Lục Lâm Thiên, sau thoáng kinh ngạc ánh mắt Lăng Thanh lập tức trầm xuống, sau lưng đột nhiên bắn ra bạch quang, ngay lập tức một đôi cánh màu trắng quỷ dị triển khai, đôi cánh còn lớn hơn đôi cánh của Lục Lâm Thiên một nửa, đôi cánh rung lên, cuồng phong gào thét.

– Xuy!

Cùng một thời gian tốc độ của Lăng Thanh đột nhiên bạo tăng, chỉ nháy mắt đã lướt qua không gian truy thẳng theo Lục Lâm Thiên.

– Xuy xuy!

Kình khí xuyên hấu không gian, năng lượng phong hệ tràn ngập thiên địa, kình phong cường hãn trực tiếp xé rách không khí, tiếng vang ô ô chói tai quanh quẩn cuối chân trời, chỉ nháy mắt Lăng Thanh đã vung lắc Vũ Suất cửu trọng kia ở phía sau.

– Thiếu chủ!

Nhìn thấy Lăng Thanh truy theo Lục Lâm Thiên, ánh mắt Hắc Quỷ thiên vương trầm xuống, lập tức muốn chạy theo, nhưng lúc này bảy cự vĩ của Bạch Linh đã bao phủ không gian, hắn muốn thoát thân cũng không phải chuyện dễ.

– Lâm Trung Kiến, nhanh đi trợ giúp thiếu chủ bắt Lục Lâm Thiên!

Hắc Quỷ thiên vương không thể thoát thân, chỉ đành lớn tiếng quát.

– Phanh!

Thanh âm nổ bạo quanh quẩn giữa không trung, Lâm Trung Kiến lại một lần đánh lui Bạch Oánh.

Phốc!

Bạch Oánh phun ngụm máu tươi, thực lực của Lâm Trung Kiến vẫn mạnh hơn nàng một chút, nàng không thể đối kháng.

Đánh Bạch Oánh bị thương, Lâm Trung Kiến cũng không tiếp tục công kích, nhanh chóng lắc mình truy theo Lăng Thanh.

Nhìn theo phương hướng Lục Lâm Thiên bỏ chạy, sắc mặt Bạch Oánh ngưng trọng đứng lặng trong nháy mắt, ngay lập tức thân ảnh xinh đẹp cấp tốc rời đi, thực lực của nàng không ngăn cản được Lâm Trung Kiến, tự biết không thể giúp Bạch Linh, sẽ liên lụy nàng, còn không bằng rời khỏi trước tốt hơn.

– Chẳng lẽ cũng là phi hành linh khí!

Giữa không trung, cảm giác được dị động sau lưng, Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn lại, nhìn thấy Lăng Thanh truy theo, đôi cánh màu trắng quỷ dị sau lưng làm hắn vô cùng kinh ngạc, lúc này mới nhìn rõ ràng đó chỉ là vũ kỹ phi hành mà thôi, cũng không phải linh khí phi hành, chẳng qua Lăng Thanh thi triển chỉ sợ là trình tự huyền cấp trung giai, tốc độ này cộng thêm tu vi Vũ Suất cửu trọng thúc giục, nhanh tới mức không thể tưởng tượng nổi.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên toàn lực thúc giục Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, cấp tốc đào mạng.

– Lục Lâm Thiên, ngươi chạy không thoát đâu!

Lăng Thanh quát lớn một tiếng, hai cánh chấn động, thân hình lướt qua hư không, mặc dù tốc độ không kém Lục Lâm Thiên nhưng muốn đuổi kịp hắn cũng không phải chuyện dễ dàng.

Thân hình hai người nhanh chóng biến mất trên không trung, mà Vũ Suất cửu trọng của Thương Sơn môn đã sớm không còn thấy thân ảnh.

– Hoàng trưởng lão, thiếu chủ nhân đâu?

Thân ảnh Lâm Trung Kiến xuất hiện bên cạnh Vũ Suất cửu trọng, ánh mắt trầm xuống nhanh chóng hỏi.

– Chưởng môn, thiếu chủ đuổi theo Lục Lâm Thiên, tốc độ quá nhanh ta đuổi không kịp!

Vũ Suất cửu trọng trả lời.

Sưu!

Lời của người kia vừa dứt, thân ảnh Lâm Trung Kiến đã thẳng truy theo.

Ở phía trước, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, vũ kỹ phi hành của Lăng Thanh tựa hồ cực kỳ cường hãn, không nghĩ tới mình lần đầu thi triển Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực đã bị người truy sát như thế.

Khí xoáy dưới chân bạo phát, chỉ lưu tàn ảnh giữa không trung, mà thân hình Lục Lâm Thiên giống như thuấn di xuất hiện xa vài trăm thước bên ngoài, liều mạng bỏ chạy.

Giờ phút này chân khí Lăng Thanh bạo tuôn, đôi cánh lướt qua hư không, luôn theo sát phía sau Lục Lâm Thiên.

Sưu sưu!

Hai người lướt qua chân trời, chạy về hướng nào chính Lục Lâm Thiên cũng không biết, chỉ liều mạng chạy, trốn không thoát sẽ phiền toái, hắn tuyệt đối hiểu biết Lăng Thanh, huống chi còn có Hắc Quỷ thiên vương cùng Lâm Kiến Trung phía sau.

Lục Lâm Thiên một đường cuồng trốn, nhưng trong lòng cực kỳ ngưng trọng, hắn có thương thế trong người, mặc dù còn có thể duy trì tốc độ ngang hàng cùng Lăng Thanh, nhưng chỉ sợ không được bao lâu hắn không chống đỡ được nữa, mà Lăng Thanh sẽ dễ dàng ngăn chặn chính mình.

– Làm sao bây giờ, nữ nhân chết tiệt, nếu có một ngày ngươi rơi vào trong tay lão tử, lão tử nhất định khiến ngươi muốn sống không được muốn chết không xong, nhất định phải đem ngươi bán vào kỹ viện!

Lục Lâm Thiên cười khổ, thật sự không còn biện pháp nào khác.

Chương 1006: Bị thương nặng

– Đi vào sơn mạch!

Xa giữa không trung, giờ phút này xuất hiện một dãy núi non liên miên, vô biên vô hạn, Lục Lâm Thiên không chút do dự vỗ cánh, lưu quang lướt qua như chớp, trong chớp mắt đã xuyên vào trong dãy núi.

Ở trong rừng rậm muốn thoát thân sẽ dễ dàng hơn một ít, thi triển Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực tới mức tận cùng, tốc độ của Lục Lâm Thiên vẫn thật khủng bố, nhanh chóng tiến vào trong rừng sâu.

Vừa tiến vào rừng, sắc mặt hắn có chút âm trầm, tâm thần rình rập, Lăng Thanh cũng đã cấp tốc đuổi theo.

– Ta xem ngươi làm sao mà truy!

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, thân ảnh nhiễu qua đại thụ che trời rậm rạp, tầm mắt hoàn toàn tắt nghẽn.

Vào lúc này ánh mắt Lăng Thanh cũng cực kỳ âm trầm, bên trong rừng cây nếu muốn đuổi kịp một người sẽ vô cùng khó khăn.

Vài giờ sau, trong tâm thần dò xét của Lục Lâm Thiên, đã gần như không còn cảm giác chân khí của Lăng Thanh.

Không còn nhìn thấy thân ảnh Lăng Thanh đuổi theo, trong lòng Lục Lâm Thiên có chút hồ nghi, Lăng Thanh tựa hồ hận mình thấu xương, hẳn sẽ không dễ dàng bỏ qua cho mình, chẳng lẽ bởi vì đuổi theo khó khăn cho nên đành phải buông tha hay sao?

Mặc dù là thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không dám thả lỏng, thân hình cấp tốc chạy nhanh về phía trước, trong lòng thầm nghĩ dù Lăng Thanh muốn đuổi kịp mình cũng không dễ dàng, nhưng nếu bị đuổi tới mình sẽ gặp phiền toái lớn.

– Không biết Bạch Linh cùng Oánh tỷ thế nào!

Trong lòng Lục Lâm Thiên bắt đầu lo lắng cho hai người, Bạch Linh hẳn sẽ không nguy hiểm, nhưng Bạch Oánh có chút phiền phức, nhưng mục tiêu của đối phương tựa hồ là mình, phỏng chừng sẽ giảm bớt không ít áp lực cho hai người.

Trong lòng Lục Lâm Thiên suy tư, nhưng tốc độ không chậm lại, không ngừng xuyên qua trong rừng cây, giống như lưu tinh thoáng chốc đã biến mất.

– Chẳng lẽ nữ nhân kia đã không còn truy theo?

Lại chạy thêm một canh giờ, nhận thấy được không có người đuổi theo, Lục Lâm Thiên không khỏi nhíu mày.

– Lục Lâm Thiên, ta đã nói, ngươi trốn không thoát đâu!

Ngay lúc Lục Lâm Thiên còn đang nghi hoặc, một tiếng cười lạnh đột nhiên vang lên trước đó không xa, trong rừng cây xuất hiện một thân ảnh, đôi cánh màu trắng huy động, chính là Lăng Thanh đã mất tích vài giờ trước.

Thân thể Lục Lâm Thiên đột nhiên khựng lại, đôi cánh thu liễm, ngẩng phắt đầu lên, trong lòng nhất thời vô cùng trầm trọng.

– Lục Lâm Thiên, ta xem ngươi còn có thể trốn nơi nào!

Cùng một thời gian, một thân ảnh lại xuất hiện, người kia khoanh tay mà đứng, chính là Thương Sơn môn Lâm Trung Kiến.

– Lần này phiền toái lớn!

Lục Lâm Thiên nhìn hai người, đoán chừng mình lần này thật khó thoát.

– Lục Lâm Thiên, ngươi còn chạy thoát được sao?

Lăng Thanh đắc ý cười, lập tức mang theo ánh mắt hài hước nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

– Ta sẽ cho ngươi muốn sống không được, chết không yên!

– Hừ, ngươi là tiện nhân, lúc trước bổn công tử nên trực tiếp giết ngươi, cứu ngươi một mạng, ngươi trái lại muốn đối phó ta, khó trách người ta đều nói, độc nhất là lòng dạ đàn bà, ta xem lòng của ngươi độc địa giống như hắc quả phụ đi!

Lục Lâm Thiên hung hăng phun nước bọt mắng.

– Ngươi…

Sắc mặt Lăng Thanh nhất thời trầm xuống, tức giận sắc mặt đại biến:

– Lâm Trung Kiến, ngươi canh chừng tiểu tử này, ta muốn đích thân đối phó hắn!

– Dạ, thiếu chủ!

Lâm Trung Kiến cũng không dám nhiều lời.

– Thiếu chủ?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên híp lại, ra vẻ địa vị của Lăng Thanh trong Linh Vũ giới thật không thấp.

– Lục Lâm Thiên, hôm nay ta sẽ không bỏ qua ngươi!

Ngay sau đó đôi cánh sau lưng Lăng Thanh rung lên, xuyên thấu hư không, vô số nhánh cây bị bẻ gãy, một cỗ khí thế cực kỳ cường hãn nhất thời khuếch tán trong hư không.

Sưu!

Trong nháy mắt thân ảnh Lăng Thanh cấp tốc đánh về phía Lục Lâm Thiên, không gian vặn vẹo, trong tay nàng xuất hiện thanh trường kiếm, trường kiếm bổ ra một đạo kiếm quang cắt vỡ hư không.

Lục Lâm Thiên lập tức khởi động Thanh Linh khải giáp, ánh mắt trầm xuống, quanh thân mang theo khí thế mạnh mẽ lao thẳng tới trước.

Lục Lâm Thiên hiểu rõ mình không còn đường chạy trốn, tới giờ phút này cũng chỉ có thể liều mạng, nói không chừng sẽ còn một tia sinh cơ, nếu hắn có thể giải quyết Lăng Thanh, Lâm Trung Kiến sẽ ném chuột sợ vỡ bình, tới lúc đó không làm gì được chính mình.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lao thẳng tới trước, đồng thời kiếm quang của Lăng Thanh đã ầm ầm chém xuống.

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, chân khí tràn ra, đột nhiên bàn tay nắm chặt, hét lớn:

– Đại Địa Nộ Hống!

Nương theo sau tiếng quát, chân khí ngưng tụ thành một đạo thổ hoàng sắc quyền ấn, mang theo thanh thế làm cho người ta cực kỳ sợ hãi, quyền ấn chấn khai không gian, hung hăng nện xuống mặt đất, một quyền oanh xuống mặt đất chợt nổ tung oa.

Ca ca…

Mặt đất lay động kịch liệt, nháy mắt nứt nẻ, vài cây đại thụ che trời xung quanh trực tiếp nổ tung, vụn gỗ văng tung tóe, một cỗ lực lượng đáng sợ nháy mắt phóng lên cao, giống như hồng thủy đổ xuống, nhất thời bay thẳng về hướng Lăng Thanh giữa không trung.

Ánh mắt Lăng Thanh trầm xuống, kiếm quang hung hăng đánh ra, hai đạo lực lượng ầm ầm va chạm lẫn nhau, không ít đại thụ che trời bị chém gãy, mang theo kình phong xuyên thấu không gian tàn sát bừa bãi.

– Liệt Viêm quyền!

Nháy mắt hai cỗ lực lượng va chạm, thân hình Lục Lâm Thiên không lùi mà tiến tới, trong mắt hiện hung quang, nhất thời quyền ấn tay phải chợt động, theo tiếng quát quyền ấn hóa thành một quang ảnh đỏ đậm mơ hồ, uyển như tia chớp bắn tới.

Một quyền oanh ra, ẩn chứa năng lượng đỏ đậm cuồng bạo đáng sợ, tựa như muốn thiêu cháy không gian, mang theo ngọn lửa bắn tới phía chân trời, cuối cùng lại như vẫn thạch ầm ầm oanh kích thẳng về hướng Lăng Thanh.

Đúng thời khắc này, thủ ấn bên tay trái Lục Lâm Thiên đã sớm kết xuất, nương theo thủ ấn ngưng tụ, một cỗ năng lượng phong hệ đột nhiên hội tụ tràn tới.

Trên bầu trời đột nhiên xuất hiện tầng mây thật dày, ngay sau đó cỗ lực lượng cường hãn vô hình khuếch tán. Nháy mắt vô số thủ ấn quỷ dị tràn ra, ngưng tụ một chỗ, không gian nổ tung thành từng khúc, vô số đại thụ bị lan tới trực tiếp nứt vụn.

– Tam Thiên Lưu Vân Thủ!

Một tiếng quát truyền ra, thủ ấn đẩy tới, chân khí lan tràn, vô số thủ ấn bay ra khỏi tầng mây, không gian run rẩy lên, dùng tốc độ hủy diệt đập xuống dưới, nháy mắt hội tụ lẫn nhau, năng lượng cường hãn bắt đầu lan tràn.

Nhìn thấy công kích liên tục của Lục Lâm Thiên, ánh mắt Lăng Thanh biến hóa, lập tức biến thành lạnh lùng, chân khí chợt lóe, một chân giẫm hư không, không gian ba văn hiện lên khe hở.

Đồng thời bí quyết trong tay nàng biến đổi, trường kiếm xé gió cắt vỡ không gian mang theo hỏa diễm, xuyên phá không gian nhanh như chớp, bao phủ cả hư không chung quanh.

Chỉ nháy mắt công kích đã va chạm vào nhau, ba đạo công kích ầm ầm nứt toác, không gian trực tiếp xé mở, uy áp khủng bố như dời non lấp bể khuếch tán, xen lẫn theo cuồng phong gào thét trực tiếp xốc lên không gian ba văn, tiếng nổ tung như sấm sét ngang trời.

Phanh phanh…

Kình khí cường hãn tàn sát bừa bãi, dư âm thổi quét khiến cả không gian đều biến thành xích hồng sắc.

Chương 1007: Mượn lực lượng

Xa giữa không trung, Lâm Trung Kiến nhìn thấy một màn này, sắc mặt biến hóa, thực lực Lục Lâm Thiên hoàn toàn vượt ngoài tưởng tượng của hắn, mượn công kích kia mà nói, chỉ sợ dù là Vũ Suất lục trọng cũng không đối kháng được, đồng thời thúc giục hai loại công kích khác thuộc tính, thật sự là không đơn giản.

– Lục Lâm Thiên, thực lực của ngươi còn chưa đủ!

Lăng Thanh quát một tiếng, quanh thân vang lên tiếng chuông, trước mắt xuất hiện từng khối nham thạch, tầng tầng lớp lớp, tựa như long quyển phong bao phủ gào thét bên ngoài.

Không gian hỗn loạn, kình khí cuồng bạo tàn sát bừa bãi, nhưng không cách nào lay động nham thạch mảy may, ngược lại thân hình Lăng Thanh còn lao thẳng tới, đột nhiên xuyên thấu không gian, tay trái đánh ra chưởng ấn hung hăng vỡ áp về hướng Lục Lâm Thiên.

– Phanh!

Lục Lâm Thiên không cách nào tránh né, lập tức bị chưởng ấn đánh thẳng vào trước ngực.

– Phanh!

Một thanh âm trầm đυ.c vang lên, Lục Lâm Thiên nhất thời cảm thấy cự lực áp xuống, khải giáp nứt vỡ, ngũ tạng lục phủ lập tức trọng thương.

Thân hình Lục Lâm Thiên nện thẳng xuống đất, từng khe nứt như mạng nhện lan tràn khắp chung quanh cơ thể hắn.

– Phốc!

Lục Lâm Thiên phun ra ngụm máu tươi, giãy dụa vài lần mới bò lên.

Xuy!

Thân ảnh Lăng Thanh xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, lạnh nhạt nói:

– Lục Lâm Thiên, ngươi còn lực tái chiến sao, có lẽ ngươi còn có thể thi triển vũ kỹ quỷ dị lần trước, nhưng lần này ngươi sẽ không còn cơ hội!

Phốc!

Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực đã biến mất, Thanh Linh khải giáp nứt vỡ, Lục Lâm Thiên lại phun ra máu tơi, lần này hắn thật sự bị thương cực kỳ nghiêm trọng.

Ánh mắt nhìn chằm chằm Lăng Thanh, trong lòng Lục Lâm Thiên ngưng trọng tới cực điểm, hắn muốn bắt Lăng Thanh chỉ sợ là không khả năng, trạng thái hiện tại của hắn chỉ sợ không thể thi triển được Chu Tước quyết cùng Huyền Võ quyết, dù thi triển vẫn bị Lâm Trung Kiến nhìn chằm chằm một bên.

– Chẳng lẽ hôm nay thật sự trốn không thoát sao?

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, một cảm giác nguy cơ lan tràn, nhìn Lăng Thanh cùng Lâm Trung Kiến đang nhìn mình chằm chằm, hắn biết hôm nay mình muốn rời khỏi căn bản là không khả năng.

– Như thế nào, ngươi còn muốn trốn?

Lăng Thanh nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt cười lạnh lẫn hài hước.

– Hừ, lần sau nếu ngươi còn tiếp tục rơi vào trong tay ta, ta nhất định đem ngươi bán vào kỹ viện!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói.

– Còn dám nói năng lỗ mãng!

Sắc mặt Lăng Thanh giận dữ, thân ảnh cấp tốc lướt qua không gian, hai cánh chợt lóe, mang theo chưởng ấn nháy mắt ầm ầm chụp xuống.

Lục Lâm Thiên xuất ra thủ ấn, một đạo thổ hoàng sắc quang quyển tràn ra chung quanh, cả không gian tràn ngập năng lượng thổ hệ, không gian đột nhiên nhoáng lên tựa như cô đọng lại.

Chỉ nháy mắt Lục Lâm Thiên đã giãy dụa nhân cơ hội thoát thân.

– Chưởng khống năng lượng thuộc tính, chỉ tiếc ngươi còn chưa phải Vũ vương!

Lăng Thanh trầm thấp quát, chưởng ấn phá vỡ không gian, một đạo chưởng ấn lại đánh thẳng ra.

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn!

Lục Lâm Thiên không thể ngăn cản, với khả năng nắm giữ năng lượng thuộc tính của mình hiện tại, trên thực tế không tác dụng gì quá lớn, chỉ nháy mắt kết xuất thủ ấn đón đỡ.

Phanh phanh!

Hai đạo chưởng ấn ầm ầm va chạm lẫn nhau, thanh âm trầm đυ.c truyền tới, không gian run lên, kình khí tàn sát bừa bãi, thân hình Lục Lâm Thiên lại bị đánh bay.

Phốc!

Thân hình Lục Lâm Thiên rơi ngoài mấy chục thước, Thanh Linh khải giáp ảm đạm, phun ra ngụm máu tơi, chân khí hỗn loạn, thân hình giãy dụa vài lần cũng không thể đứng dậy.

– Không xong, lần này xong đời!

Lục Lâm Thiên không cách nào gượng dậy, thương thế đã rất trầm trọng không cách nào chịu đựng được nữa.

– Tiểu tử vô dụng, chỉ một Vũ Suất cửu trọng đã bức ngươi thành như vậy!

Lục Lâm Thiên đang quỳ rạp dưới đất, trong đầu đột nhiên truyền ra thanh âm trầm thấp.

– Ngươi là ai?

Tâm thần Lục Lâm Thiên nhất thời cả kinh, thanh âm kia từng xuất hiện qua trong đầu hắn, làm cho hắn có cảm giác quen thuộc.

– Đừng hỏi nhiều như vậy, ta khinh thường đối phó đám tiểu bối này, cho ngươi mượn lực lượng linh hồn, chính ngươi động thủ đi!

Thanh âm lại quanh quẩn trong đầu Lục Lâm Thiên, tiếng nói vừa dứt, Lục Lâm Thiên nhất thời cảm giác trên người mình có cỗ lực lượng thật quỷ dị, thân thể khẽ run lên, ngay lập tức một cỗ lực lượng bàng bạc như thủy triều điên cuồng dũng mãnh tràn vào trong cơ thể của mình!

Lực lượng kia chạy khắp cả thân thể, khiến thương thế của hắn nhất thời bị khống chế, hắn cảm thấy toàn thân trướng đầy năng lượng, quan trọng nhất chính là nhờ có cỗ lực lượng kia, hắn cảm thấy tinh thần của mình mở rộng gấp trăm lần, cả phiến thiên không hoàn toàn nằm trong tay của hắn.

Lục Lâm Thiên đột nhiên đứng dậy, lăng không bay lên, quanh thân có cỗ lực lượng quỷ dị chống đỡ, thân thể tràn ngập mạnh mẽ, không gian quanh thân vặn vẹo, một cỗ khí thế ngập trời bắt đầu lan tràn.

– Lực lượng linh hồn thật mạnh!

Lục Lâm Thiên cảm giác được đó chính là lực lượng linh hồn, cường hãn như vậy mạnh hơn bản thân không dưới mười lần, hắn có cảm giác phảng phất bây giờ muốn đối phó Lăng Thanh thật sự dễ dàng.

Ngay khoảnh khắc khí thế ngập trời kia xuất hiện, Lăng Thanh cùng Lâm Trung Kiến đều ngây dại, ngay lập tức vô cùng kinh ngạc, nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên lại trở nên tỏa sáng, có một cỗ cảm giác quỷ dị quanh quẩn khiến hai người nhướng mày.

– Lục Lâm Thiên, ta xem ngươi còn thủ đoạn gì nữa, hôm nay ngươi chắp cánh cũng khó bay!

Ánh mắt Lăng Thanh trầm xuống, lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lộ ra tia cười lạnh, ánh mắt nhìn thẳng vào Lăng Thanh.

Xa giữa không trung, ánh mắt Lâm Trung Kiến trở nên hoài nghi, không ngừng đánh giá Lục Lâm Thiên.

Lăng Thanh lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, bàn tay vừa động, một thanh âm tiếng gió rít vang lên, ngay tiếp theo năng lượng xanh biếc ngưng tụ thành mộc kiếm, mộc kiếm trôi nổi trên không, kình khí bén nhọn đâm thủng cả không gian ba văn.

– Đi!

Cánh tay Lăng Thanh run lên, một kiếm nháy mắt cắt qua phía chân trời, hóa thành lưu quang xanh biếc hung hăng đâm thẳng tới trước. Mộc kiếm xuyên thủng không gian, mang theo kình khí khủng bố, cả không gian đều biến thành vặn vẹo.

Thân thể Lục Lâm Thiên chấn động, một cỗ linh hồn lực lượng tràn ra, không trung trở nên hôn ám, trong mơ hồ lực lượng linh hồn đã đạt tới mức hô ứng của thiên địa năng lượng.

Lục Lâm Thiên không sử dụng linh hồn vũ kỹ, hoàn toàn dựa vào lực lượng linh hồn cường hãn, bàn tay trảo về phía trước, cả không gian lập tức vặn vẹo, một trảo ấn trống rỗng hình thành, vô cùng trong suốt, linh hồn lực lượng bàng bạc thổi quét, thậm chí cả không gian cũng dao động kịch liệt.

Giờ này khắc này khí thế quanh thân Lục Lâm Thiên trướng lớn, khí thế hoàn toàn khác hẳn lúc trước, làm sắc mặt Lăng Thanh cùng Lâm Trung Kiến biến sắc.

– Linh hồn lực thật mạnh!

Ánh mắt Lâm Trung Kiến trầm xuống, giờ phút này cỗ linh hồn lực tràn ngập làm cho hắn cảm thấy nhịp tim càng gia tốc.

– Phá cho ta!

Ngay trong nháy mắt, thân hình Lục Lâm Thiên chợt động, trảo ấn trực tiếp xé mở không gian ba văn, tiếp theo sau phá không mà đi, lập tức bao trùm mộc kiếm của Lăng Thanh.

Chương 1008: Đánh chết võ vương (1)

Một tiếng vang thanh thúy, mộc kiếm sắc bén nháy mắt liền phá hủy, một cỗ cự lực vô hình trực tiếp vặn vẹo không gian, mộc kiếm nứt vụn thành từng khúc.

Xuy!

Thế công trảo ấn không giảm, trực tiếp vặn vẹo không gian đem Lăng Thanh bao phủ bên trong.

Ánh mắt Lăng Thanh đã sớm hoảng hốt, nàng thật sự không biết vì sao Lục Lâm Thiên lại biến đổi hoàn toàn như vậy, chân khí của hắn đã triệt để khác hẳn vừa rồi.

Ánh mắt hoảng hốt, Lăng Thanh vội vàng đánh ra thủ ấn, kình khí khuếch tán, không gian vặn vẹo, từng đạo không gian ba văn lan tràn, trường kiếm nhất thời bắn ra vô số đạo kiếm quang.

Hưu hưu!

Kiếm quang rậm rạp xuyên thấu không gian, ầm ầm va chạm thẳng về hướng trảo ấn của Lục Lâm Thiên, tiếng xé gió bén nhọn uyển như cuồng phong gào thét.

Chỉ nháy mắt thanh âm va chạm vang vọng chân trời, cả không gian hoàn toàn run rẩy.

Ca ca!

Mắt thường có thể thấy được trảo ấn chộp tới, kiếm quang nứt vụn.

Oanh!

Tiếng nổ trầm đυ.c vang lên, cả không gian đều nổ tung, cự lực trút xuống áp thẳng lên người Lăng Thanh, cự lực tràn đầy năng lượng công kích thẳng vào trong linh hồn.

Phốc!

Thân hình Lăng Thanh trực tiếp văng ra, miệng phun máu tươi, trong mắt càng thêm kinh hãi, thực lực của Lục Lâm Thiên đã hoàn toàn vượt qua sự tưởng tượng của nàng.

– Thiếu chủ cẩn thận!

Sắc mặt Lâm Trung Kiến kinh hãi, thân ảnh lập tức lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, chân khí tràn ra, hung hăng giẫm lên hư không, thân hình như vẫn thạch lao thẳng tới trước.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, linh hồn lực lượng tràn ra, thủ ấn kết xuất, quanh thân nhất thời bao phủ cỗ lực lượng cường hãn quỷ dị.

Ngay tiếp theo thủ ấn biến hóa, khí thế lập tức tăng vọt mạnh mẽ, đột nhiên linh hồn ba động bao trùm trời đất, cả không gian chao đảo lắc lư.

– Linh Ba Thiên Hồn Lãng!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, mượn lực lượng linh hồn bàng bạc thi triển, đây chính là linh hồn công kích, vô cùng cường hãn.

Khoảnh khắc, không gian ba văn chấn động tản ra, vô số ba văn như sóng thần cuồn cuộn dâng trào khuếch tán.

Lâm Trung Kiến bị lực lượng linh hồn bao vây, sắc mặt kinh hãi, linh hồn cự lãng không ngừng tràn tới khắp xung quanh người hắn.

Xuy!

Thủ ấn cấp tốc kết xuất, động tới năng lượng thuộc tính thiên địa, thực lực Vũ vương nhị trọng tuyệt đối cực kỳ khủng bố, nhất thời trong thiên địa tràn ngập cỗ năng lượng thủy hệ cuồng bạo áp không mà tới, cả không gian xuất hiện một mảnh mây đen, không trung nhất thời tối sầm lại.

Trong mây đen tựa hồ có tiếng sấm sét nổ vang, ngay lập tức chấn khai không gian ba văn nháy mắt va chạm cùng linh hồn công kích.

Hai cỗ năng lượng va chạm, năng lượng cuồng bạo chợt phóng, từng đạo hào quang chói mắt phóng thích, một cỗ lực lượng vô cùng sắc bén tràn ra, cả không gian bắt đầu vặn vẹo.

Chỉ thấy linh hồn công kích trực tiếp đánh xơ xác mây đen, ngay tiếp theo sau hung hăng đυ.ng vào trên thân thể Lâm Trung Kiến.

Oanh!

Một đợt linh hồn lực lượng đập xuống, lam mang cương quyển quanh thân Lâm Trung Kiến còn có thể đối kháng, nhưng chỉ nháy mắt lại một đạo linh hồn cự lãng trùng kích xuống, cương quyển nhất thời nứt nẻ, lập tức biến mất hầu như không còn.

Phốc!

Lâm Trung Kiến phun ra ngụm máu tươi, đồng thời lại một đợt linh hồn cự lãng tràn tới, hung hăng va chạm.

Cương quyển đã phá nát, Lâm Trung Kiến lập tức bị đánh trúng, ánh mắt dại ra, thân hình nháy mắt sững sờ ngay tại chỗ.

Hô hô!

Vào lúc này linh hồn cự lãng giống như hồng thủy chạy chồm tìm được chỗ phát tiết, lại cuồn cuộn tràn tới, nhất thời một đợt tiếp một đợt hung hăng đυ.ng lên người Lâm Trung Kiến.

Oanh oanh oanh!

Lực lượng cuồng bạo trút xuống, cả không gian nổ tung, trực tiếp đánh bay Lâm Trung Kiến văng ra mấy trăm thước, khi đạo linh hồn cự lãng cuối cùng đập lên người hắn, không gian trực tiếp nổ tung, lực lượng khủng bố nhất thời thổi quét.

Đúng thời khắc này thân hình Lục Lâm Thiên biến mất, lần thứ hai xuất hiện đã ở trước người Lâm Trung Kiến, một đạo sát ý lướt qua:

– Vũ vương nhị trọng thì thế nào, hôm nay ta vẫn có thể tiêu diệt!

Thanh âm hạ xuống, Lục Lâm Thiên chém ra một đạo quyền ấn ngưng tụ lực lượng linh hồn, ngay lập tức hung hăng đánh ra, cuối cùng xuyên thấu không gian, rơi lên ngực Lâm Trung Kiến.

Hai mắt Lâm Trung Kiến đã ngây dại, hoàn toàn không hề né tránh, linh hồn đã bị đả kích thật lớn, khi quyền ấn tiếp xúc huyệt ấn đường thì ánh mắt hắn đã khôi phục chút sáng rọi, hoảng hốt kêu lên:

– Không…

Nhưng hết thảy đều đã chậm, một quyền trực tiếp rơi xuống, Lục Lâm Thiên sát ý ngập trời, thân hình Lâm Trung Kiến nổ tung nứt toác, hóa thành huyết vụ phiêu tán, thậm chí hồn anh cũng không kịp bỏ chạy, một trữ vật giới chỉ nháy mắt rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên.

Nhìn huyết vụ rơi xuống, trong lòng Lục Lâm Thiên cực kỳ kích động, đây mới là cảm giác của cường giả, giơ tay nhấc chân là có thể trực tiếp đánh chết Vũ vương.

Giờ phút này ở giữa không trung, khóe môi Lăng Thanh mang theo vết máu, ánh mắt kinh hãi nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, chỉ một chiêu đã đánh chết Lâm Trung Kiến, thực lực người này mạnh mẽ làm nàng không cách nào tưởng tượng được.

– Hiện tại tới lượt ngươi!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức rơi lên người Lăng Thanh, một cỗ lãnh ý lướt qua, nhảy thẳng về phía nàng.

– Linh hồn lực lượng, ngươi rốt cục là ai!

Ánh mắt Lăng Thanh nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, lập tức như nhớ ra điều gì đó, nhất thời nói.

– Ta chính là ta!

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, đã đi tới trước người nàng.

– Trên người ngươi có linh hồn thể, đây không phải lực lượng của ngươi!

Ánh mắt Lăng Thanh kinh hãi, lập tức thả người bỏ chạy, không dám chậm trễ chút nào.

– Còn muốn trốn, lưu lại cho bổn công tử đi!

Lục Lâm Thiên trầm xuống, cơ hồ cùng một thời gian trong tay tuôn ra linh hồn lực lượng, lập tức một đạo chưởng ấn vỗ thẳng về hướng Lăng Thanh.

Chưởng ấn rời tay, không gian vặn vẹo, ngay tiếp theo đánh trúng Lăng Thanh.

Lăng Thanh hoảng sợ kết xuất thủ ấn, một đạo chưởng ấn bay ra, trực tiếp đối kháng.

Phanh!

Hai chưởng ấn va chạm, không gian nháy mắt run rẩy lên kịch liệt.

Ca ca…

Tiếng vang răng rắc thanh thúy, không gian rốt cục nổ tung, một mảnh kình khí tàn sát bừa bãi, lực lượng cuồng bạo nhất thời vỡ áp xuống.

Phốc!

Một đạo máu tươi phun ra, thân hình Lăng Thanh lảo đảo thối lui, hung hăng nện xuống đất.

– Tiện nhân, bổn công tử sẽ không để yên cho ngươi!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên bay theo, vài đạo thủ ấn đánh ra, lập tức rơi lên người Lăng Thanh, hoàn toàn đem nàng cấm chế.

– Tốt lắm, lực lượng của ta không thể dừng lại trên người ngươi quá lâu, thân thể của ngươi cũng không thể thừa nhận quá nhiều lực lượng của ta, sau này tự cầu nhiều phúc đi.

Một thanh âm truyền ra trong đầu Lục Lâm Thiên, lập tức biến mất không còn nhìn thấy, nương theo sau còn có linh hồn năng lượng bàng bạc trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

– Tiền bối, tiền bối…

Toàn thân Lục Lâm Thiên mềm nhũn, lập tức ngã xuống đất, thanh âm trong đầu đã biến mất, thần bí nhân cấp năng lượng cho hắn, hắn cũng cảm giác được tựa hồ có linh hồn thể theo bên cạnh mình đã lâu, nhưng mình lại không phát giác, mà linh hồn thể kia lại làm cho hắn cảm thấy vô cùng quen thuộc.

Chương 1009: Đánh chết võ vương (2)

Lực lượng linh hồn biến mất, Lục Lâm Thiên cảm giác toàn thân mềm nhũn, cả người vô lực, thương thế không còn khả năng ngăn chặn, đã biến thành cực kỳ nghiêm trọng.

Bỏ một nhóm đan dược vào miệng, sau một lát Lục Lâm Thiên mới miễn cưỡng đứng dậy, lập tức nhìn xung quanh, cả không gian biến thành một mảnh hỗn độn, thật nhiều cây cối cùng đỉnh núi bị phá hủy.

Hắn quay đầu nhìn Lăng Thanh đã bị chế trụ, trong mắt hiện lên lãnh ý.

– Lục Lâm Thiên, ngươi muốn làm gì, ngươi mau thả ta ra, nếu không ta sẽ không bỏ qua ngươi!

Lăng Thanh kinh hãi nhìn Lục Lâm Thiên, thanh âm đã chuyển thành giọng nữ, tựa hồ cực kỳ kiêng kỵ hắn.

– Ta nói rồi, nếu ngươi rơi vào trong tay của ta, ta sẽ không để ngươi yên!

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, ở lại nơi này chỉ sợ không quá an toàn, nói không chừng Hắc Quỷ thiên vương sẽ đuổi tới.

– Ngươi dám, ta sẽ giết ngươi!

Lăng Thanh quát to.

Ánh mắt trầm xuống, Lục Lâm Thiên không để ý tới nàng, lập tức xách nàng lên, cũng không phi hành giữa không trung mà xuyên vào trong rừng rậm, có rừng rậm ngăn cách, cho dù Hắc Quỷ thiên vương đuổi theo muốn tìm mình cũng không phải chuyện dễ dàng.

Thân ảnh lao vào trong rừng rậm, lập tức biến mất trong núi sâu.

Vài giờ sau, bên trong một khe núi bí mật, dưới vách núi, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong một sơn động, đem Lăng Thanh hung hăng ném xuống đất.

– Hỗn đản, ta sẽ không bỏ qua ngươi!

Lăng Thanh lăn mấy vòng dưới đất, ánh mắt trừng lên, oán hận mắng Lục Lâm Thiên.

– Hừ, vậy hãy xem ai không buông tha ai trước!

Lục Lâm Thiên tức giận, cũng không biết lúc này Bạch Linh cùng Bạch Oánh thế nào, hết thảy đều do nữ nhân này làm hại, nhất thời ngồi xổm dưới đất nhìn chằm chằm Lăng Thanh, lạnh nhạt nói:

– Nói, ngươi rốt cục có thân phận gì trong Linh Vũ giới?

– Ngươi xứng biết chuyện của Linh Vũ giới sao, ngươi tốt nhất lập tức thả ta, ta còn có thể lưu ngươi toàn thây. Nếu không ta sẽ tru sát cửu tộc của ngươi!

Lăng Thanh oán độc nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt dù có sợ hãi, nhưng ngoài miệng không yếu.

– Ta sẽ để ngươi ngoan ngoãn nói!

Lục Lâm Thiên âm trầm quát, ánh mắt lạnh lùng, trực tiếp xé rách áo dài màu xanh của Lăng Thanh, hai tay va chạm thân hình mềm mại, trong lúc vô ý bàn tay lướt qua gò ngực buộc chặt, nhưng trong lòng hắn không hề sản sinh chút tà niệm, giờ phút này trong lòng hắn chỉ còn lại hận ý.

– Ngươi vô sỉ, ngươi muốn làm gì!

Lăng Thanh hét lớn, toàn thân bị cấm chế, không có cách nào phản kháng, kinh hãi nhìn thấy Lục Lâm Thiên cởi áo dài của nàng.

– Ta hỏi ngươi một việc, ngươi tốt nhất thành thật nói ra, ngươi không nói ta sẽ cởi quần áo của ngươi, thẳng tới khi nào đem ngươi cởi sạch mới thôi, sau đó ta sẽ tìm vài dong binh trong vùng núi này tận tình hầu hạ ngươi!

Lục Lâm Thiên âm trầm nói:

– Hiện tại ngươi có thể nói, ngươi rốt cục có thân phận gì trong Linh Vũ giới.

– Ngươi hỗn đản, ngươi vô sỉ!

Lăng Thanh mắng to, nhưng không còn biện pháp.

– Còn không nói sao.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, trong tay lại không chút khách khí, hai tay tùy ý chạy, ngay lập tức cởi áo.

Nhất thời một thân thể trắng tinh xuất hiện trong mắt hắn, vùng bụng bằng phẳng bóng loáng như ngọc, một dải lụa trắng buộc chặt áp đôi gò núi nhỏ, lộ ra rãnh sâu hấp dẫn.

– Đồ vô sỉ, ta sẽ không bỏ qua ngươi!

Lăng Thanh quát to, nhưng trong mắt ngày càng kiêng kỵ Lục Lâm Thiên.

– Ta vô sỉ, vậy chỉ vô sỉ với ngươi đi, có lòng tốt cứu ngươi, lại năm lần bảy lượt muốn giết ta, ta cũng nên vô sỉ một chút!

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, lửa giận mới áp chế lại trào ra, hai tay hung hăng bóp lên hai gò núi kia.

Lúc này Lục Lâm Thiên dùng sức không nhỏ, mặc dù không dùng chân khí nhưng đã toàn lực, trên gò núi nhất thời hiện lên dấu tay đỏ ửng.

– A!

Lăng Thanh đau đớn cắn răng khẽ hừ một tiếng, mơ hồ chảy nước mắt, khẩn cầu:

– Lục Lâm Thiên, ta xin ngươi, ngươi dừng tay, đừng!

– Như thế nào, ngươi cũng cần cầu ta sao, vậy bây giờ ngươi có thể nói cho ta biết, ngươi có thân phận gì trong Linh Vũ giới!

Năm ngón tay Lục Lâm Thiên dùng sức xoa bóp gò núi, ánh mắt lạnh lùng hỏi.

– Giới chủ Linh Vũ giới là cha ta, ngươi mau thả ta!

Lúc này Lăng Thanh không còn dám đắc tội Lục Lâm Thiên, đây là ác ma, sự tình gì hắn cũng dám làm.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thân phận của Lăng Thanh thật sự không nhỏ, là nữ nhi của giới chủ Linh Vũ giới, khó trách Hắc Quỷ thiên vương cùng Lâm Trung Kiến lễ độ cung kính với nàng như thế.

– Thương Sơn môn có quan hệ gì với Linh Vũ giới?

Lục Lâm Thiên lại hỏi.

– Thương Sơn môn không có quan hệ gì quá lớn với Linh Vũ giới chúng ta, Lâm Trung Kiến chỉ mới gia nhập Linh Vũ giới mà thôi.

Lăng Thanh không dám chần chờ, liền trả lời.

– Vậy ngươi đi Linh Thiên môn muốn làm gì, có mục đích gì?

Lục Lâm Thiên lại hỏi.

– Ta đi Linh Thiên môn chỉ muốn xác định ngươi có ở đó hay không mà thôi, cũng là vì đối phó ngươi!

Lăng Thanh nhìn Lục Lâm Thiên với ánh mắt vô cùng phức tạp.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, ra vẻ nữ nhân này vì đối phó mình thật phí không ít công phu.

– Linh Vũ giới làm sao biết Lục gia có bảo vật?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Linh Vũ giới đã tìm kiếm bảo vật kia thật nhiều năm, có tin tức cũng không kỳ quái, ngoại trừ Linh Vũ giới, cũng không ít thế lực đang tìm kiếm bảo vật kia.

Lăng Thanh trả lời.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, ra vẻ người tìm kiếm Vô Tự Thiên Thư thật không ít.

– Hôm nay tới đây thôi, ngươi thành thật ở lại đây cho ta!

Lục Lâm Thiên híp mắt, lập tức mặc lại áo cho Lăng Thanh, trong tay hữu ý vô ý đảo qua gò núi phía trước, xúc cảm thật sự không sai.

– Xuy!

Một đạo cấm chế rơi xuống người Lăng Thanh, làm nàng không thể lên tiếng, Lục Lâm Thiên đứng dậy, ánh mắt trầm xuống, tựa hồ như đang suy tư, sau đó khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu điều tức thương thế trên người, lúc này thương thế của hắn đã cực kỳ nghiêm trọng.

Lăng Thanh nằm trên mặt đất, ánh mắt oán hận nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, trong mắt xen lẫn vẻ bất lực lẫn ủy khuất, nhưng chỉ chớp mắt đã biến mất, trong mắt lộ ra kiên nghị lẫn hận ý.

Thời gian chậm rãi trôi qua, khuôn mặt Lục Lâm Thiên bao phủ thổ hoàng sắc quang mang, thương thế lần này dị thường nghiêm trọng, chân khí đã gần rối loạn, ngũ tạng lục phủ chấn động, nếu không nhờ bản thể cường hãn cùng Thanh Linh khải giáp, hậu quả khó lường.

Đối với cuộc chiến lần này, Lục Lâm Thiên không cho rằng mình có hại, dù sao hắn đã thủ tiêu Vũ Suất lục trọng của Thương Sơn môn, thậm chí còn đánh chết Lâm Trung Kiến, nếu để người biết phỏng chừng sẽ tạo thành oanh động.

Chân khí chậm rãi vận chuyển, sau một lát hắn đã rơi vào trạng thái chữa thương.

Trong sơn động, Lăng Thanh nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, một cỗ chân khí mà người thường khó thể phát hiện bắt đầu lan tràn quanh thân nàng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong sơn động hoàn toàn yên tĩnh. Sắc trời đã sắp vào đêm, nắng chiều đảo qua bên ngoài sơn động, sau đó biến thành tối đen, đối với người có tu vi Vũ Suất mà nói không ảnh hưởng thị giác bao nhiêu, muốn nhìn bóng đêm cũng không phải việc gì khó.

Chương 1010: Uống địa linh dịch

Trong sơn động chợt lóe tinh mang, một đôi mắt nhìn chằm chằm vào thân ảnh bao phủ thổ hoàng sắc quang mang, một cỗ lãnh ý lướt qua, lập tức biến thành vô cùng băn khoăn.

– Xuy!

Vào thời khắc này một thanh âm nháy mắt dựng lên:

– Lục Lâm Thiên, ta sẽ không bỏ qua ngươi!

Tiếng nói vừa dứt, một đạo thân ảnh nhanh chóng biến mất trong sơn động.

– Không xong!

Lục Lâm Thiên nháy mắt dừng điều tức, trong mắt bắn tinh mang, ánh mắt nhìn theo cửa sơn động, sắc mặt nhất thời đại biến, bởi vì thân ảnh Lăng Thanh đã biến mất.

– Đáng chết, lại có thể cởi bỏ cấm chế!

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, không ngờ Lăng Thanh có thể giải khai cấm chế của hắn, hắn thật sự đã khinh thường, không ngờ để nàng trốn thoát.

Lục Lâm Thiên tức giận giậm chân, hắn biết truy theo cũng không kịp, mặc dù Lăng Thanh bị trọng thương nhưng thương thế bản thân hắn càng nặng hơn, lại không thể mượn ngoại lực, muốn đuổi theo Lăng Thanh thật không khả năng, dù đuổi theo chỉ sợ người có hại vẫn là chính hắn.

– Không thể lưu lại đây!

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, Lăng Thanh chạy trốn, chỉ sợ sẽ mang theo cường giả quay trở lại, hắn phải rời đi trước tốt hơn.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ rời khỏi sơn động, cũng không quản phương hướng, trực tiếp đi nhanh về phía trước. Thân thể nhẹ nhàng lướt qua trong rừng, không mang theo chút âm thanh, hóa thành một đạo ảnh tử mơ hồ cấp tốc đi vào sâu trong núi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong rừng truyền ra tiếng hí hô của dã thú, Lục Lâm Thiên tận lực tránh né, không gây ra chút động tĩnh.

Mãi tới hừng đông hắn xuất hiện trước một con sông, hai bên là vách núi tạo thành khe sâu.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên híp lại, lập tức nhảy vào trong khe núi, nửa canh giờ sau mới tìm được một sơn động thiên nhiên, đi vào bên trong thở ra một hơi nhẹ nhõm như trút được gánh nặng, hư thoát đặt mông ngồi xuống, chạy suốt một đêm phỏng chừng Lăng Thanh có dẫn người đuổi theo cũng không tìm được chính mình.

Trong lòng hắn cảm thấy bất đắc dĩ, thân phận Lăng Thanh không tầm thường, hôm nay nàng chạy thoát, phỏng chừng ngày sau hắn sẽ xui xẻo, mà lần tới muốn bắt nàng chỉ sợ không còn dễ dàng như thế.

– Địa Linh Dịch, rốt cục là bảo vật gì!

Lục Lâm Thiên cân nhắc, lập tức lấy ra bình Địa Linh Dịch, trong bình ngọc tràn ngập một cỗ chân khí nồng đậm, làm tâm thần hắn nhất thời trong sáng, có một loại cảm giác thoải mái nói không nên lời.

Trong đầu suy tư, một lát sau hắn mới tìm được giới thiệu về Địa Linh Dịch bên trong Thiên Linh Lục của sư phụ Thánh Thủ linh tôn.

Dựa theo giới thiệu, Địa Linh Dịch chính là linh dịch sinh ra từ linh mạch trong lòng đất, trong truyền thuyết từ thời kỳ thượng cổ cũng là vật hiếm thấy, mãi tới bây giờ đã tuyệt tích, đây là bảo vật khó được, có thể tăng cường linh hồn lực, có chỗ tốt không tưởng được, mà linh giả sử dụng hiệu quả càng mạnh, còn có thể tăng cường không ít linh lực.

– Phải tăng cường thực lực nhanh hơn một chút, trước luyện hóa.

Lục Lâm Thiên không chút do dự, nếu trực tiếp đột phá thương thế cũng sẽ nhanh chóng khỏi hẳn.

Lấy ra linh ngọc sàng, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi lên, lập tức mở ra bình ngọc, một cỗ linh khí nồng đậm cực hạn khuếch tán, khí tức thật nồng đậm, làm linh hồn vô cùng thoải mái.

Linh dịch trong bình ngọc mà xám trắng, cực kỳ nồng đặc như sữa, một cỗ năng lượng bàng bạc như ẩn như hiện tán phát.

Nhớ tới lời nói của Lữ Chính Cường, Lục Lâm Thiên thoáng do dự, cuối cùng uống một phần hai linh dịch vào miệng. Địa Linh Dịch vừa vào miệng mang theo cỗ ấm áp, lập tức vào trong bụng. Chỉ một thoáng Địa Linh Dịch biến thành một cỗ nhiệt lưu dị thường hung mãnh khuếch tán đi ra, lực lượng tràn vào cơ thể, lập tức truyền khắp toàn thân.

Lục Lâm Thiên vốn bị trọng thương, trong cơ thể lập tức vô cùng đau đớn, không nhịn được kêu thảm một tiếng:

– A…

Lực lượng tàn sát bừa bãi, nhất thời trận trận đau đớn truyền ra, như có vô số dã thú chạy chồm, lực lượng đấu đá lung tung lan tràn khắp cơ thể.

– Âm Dương Linh Vũ quyết!

Lục Lâm Thiên sớm nghĩ tới Địa Linh Dịch cuồng bạo, nhưng không nghĩ ra chỉ uống một nửa cũng đã mạnh mẽ như thế, thủ ấn ngưng tụ, bắt đầu vận khởi Âm Dương Linh Vũ quyết cấp tốc luyện hóa cỗ năng lượng khủng bố kia, mặc dù cơ thể đau đớn, nhưng hắn đã có không ít kinh nghiệm, lúc này cố nén đau đớn luyện hóa cũng thuận tay hơn.

Địa Linh Dịch hóa thành một dòng khí khuếch tán chung quanh, lập tức truyền vào trong kinh mạch, năng lượng nhất thời vận chuyển dung hợp, hóa thành chân khí cùng linh lực đi vào đan điền khí hải cùng đại não của Lục Lâm Thiên.

– Năng lượng thật mạnh!

Trong lòng Lục Lâm Thiên mừng như điên, năng lượng bàng bạc như vậy tuyệt đối tạo ra tác dụng cực lớn cho lực lượng của chính mình.

Lúc này hồn đan chậm rãi hấp thu linh lực xoay tròn, ngày càng chuyển động nhanh hơn, quan trọng nhất là trong linh lực còn mang theo năng lượng thần dị, trực tiếp bị hồn đan cắn nuốt, nhất thời làm Lục Lâm Thiên có cảm giác thoải mái nói không nên lời.

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được sau khi hồn đan hấp thu năng lượng, linh hồn lực của hắn càng thêm ngưng thật, loại cảm giác này làm trong lòng hắn cực kỳ khoan khoái.

– Không hổ là bảo vật lấy được trong Vụ Tinh đại điện!

Trong lòng hắn tăng thêm hảo cảm với vị nhạc mẫu tương lai của mình, loại bảo vật như vậy cũng tặng cho hắn, nhạc mẫu đối xử với hắn thật sự không sai.

Nhưng lúc này bản thân hắn lại có chút buồn bực, khi hồn đan của hắn được tăng cường, kim sắc tiểu đao cũng chen chân một cước, bắt đầu như thổ phỉ cướp đoạt năng lượng thần dị cùng hồn đan, mà hồn đan không giành lại tiểu đao, đại bộ phân năng lượng đều bị nó hấp thu, ngược lại hồn đan của hắn chỉ hấp thu được một bộ phận thật nhỏ.

Đồng thời bên trong đan điền khí hải khổng lồ cũng bắt đầu dao động, viên võ đan ngũ sắc đang bắt đầu chậm rãi xoay tròn, một mảnh ngũ sắc quang mang lóe sáng quanh quẩn.

Ngũ sắc võ đan chậm rãi tăng cường, một tia chân khí bị hút vào bên trong, làm võ đan càng thêm sáng bóng, mà Huyết Lục cùng Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực bên trong đan điền khí hải đều đang hấp thu chân khí tiến hành điều dưỡng.

Vào lúc này Lục Lâm Thiên cảm thấy thương thế của mình đang dần dần khôi phục rất nhanh, đương nhiên cũng cần tiêu hao không ít năng lượng.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng rơi vào trạng thái vong ngã, quanh thân tản ra năng lượng nhàn nhạt, thậm chí không gian cũng nổi lên không gian ba văn, nhìn qua cho người ta cảm giác như mộng như ảo.

Chân khí của Lục Lâm Thiên chậm rãi kéo lên, dù là chân khí hay linh lực đều chậm rãi tăng cường, loại tốc độ tăng cường này nhìn không thấy, nhưng trên thực tế cực kỳ nhanh chóng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, bên trong một dãy núi thật lớn, Lục Tâm Đồng cùng tiểu Long đang ở trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư nhìn chằm chằm về phía trước, có hai bạch ảnh đang cấp tốc phá không mà tới, nháy mắt đã xuất hiện giữa không trung, chính là Bạch Linh cùng Bạch Oánh.

– Bạch Linh tỷ, lão đại đâu?

Tiểu Long không nhìn thấy thân ảnh của lão đại, vội vàng hỏi.

Chương 1011: Điên cuồng đột phá!

– Ta tìm thật lâu cũng không tìm được.

Ánh mắt Bạch Linh trầm xuống, nói.

– Ca ca có bị nguy hiểm hay không, muội muốn đi tìm ca ca!

Lục Tâm Đồng sốt ruột.

– Tâm Đồng, muội không cần sốt ruột, Lâm Thiên có Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, muốn đào mạng ngay cả ta cũng khó mà theo kịp, nhưng vì có Lâm Trung Kiến đuổi theo, chỉ sợ có chút phiền phức.

Thần sắc Bạch Oánh cực kỳ ngưng trọng.

– Ta cũng phải đi tìm lão đại!

Tiểu Long nôn nóng nói.

– Như vậy đi, nơi này cách Linh Thiên môn không xa, Tâm Đồng cùng Phi Thiên Ngô Công đi Linh Thiên môn trước, nói cho tiểu Linh biết chuyện bên này, ta lập tức trở lại Phi Linh môn, chuẩn bị dẫn người đi Thương Sơn môn, nếu Lâm Thiên rơi vào trong tay bọn hắn, chúng ta chỉ có thể tới đó đòi người, Bạch Linh, ngươi cùng tiểu Long tiếp tục đi tìm Lâm Thiên, thế nào?

Bạch Oánh nói.

– Được, cứ làm như thế đi!

Bạch Linh gật đầu nói.

– Vậy muội đi Linh Thiên môn!

Tuy Lục Tâm Đồng còn nhỏ, nhưng hiểu tác dụng của Linh Thiên môn, ca ca là con rể Linh Thiên môn, xảy ra chuyện có Linh Thiên môn ra mặt tự nhiên sẽ dễ giải quyết hơn.

Phi Thiên Ngô Công lập tức hóa thành bản thể khổng lồ, tám đôi cánh run lên, mang theo một tầng hắc vụ kịch độc, cõng Lục Tâm Đồng bay về hướng Linh Thiên môn.

Tiểu Long cùng Bạch Linh ngồi trên Thiên Sí Tuyết Sư tiếp tục tìm kiếm về phía trước, mà Bạch Oánh biến mất ngay tại chỗ.

Trong một rừng cây, một thân ảnh cao gầy cấp tốc lắc mình bay ra, chân khí có chút uể oải, một đường chạy nhanh, tựa hồ không dám dừng lại, xem ra đã chạy như vậy khá lâu.

– Lục Lâm Thiên, đồ vô sỉ kia, lần sau ta sẽ trực tiếp giết ngươi, sẽ không cho ngươi thêm cơ hội!

Trong miệng thân ảnh lẩm bẩm nói, trong mắt hiện lãnh ý, hai tay không tự chủ được kéo chặt quần áo, trong mắt hiện vẻ xấu hổ lẫn ủy khuất.

– Ai!

Nháy mắt thân ảnh nhìn chằm chằm về phía trước, sắc mặt nhất thời cả kinh.

– Thiếu chủ, ngươi bị thương, là lỗi của thuộc hạ!

Một thân ảnh từ trên trời rơi xuống, chính là Hắc Quỷ thiên vương, nhìn thấy thần sắc Lăng Thanh, sắc mặt hắn liền đại biến.

– Việc này không liên quan tới ngươi!

Lăng Thanh nhìn thấy Hắc Quỷ thiên vương, nhất thời thở ra một hơi nhẹ nhõm.

– Thiếu chủ, sao ngươi lại bị thương?

Hắc Quỷ thiên vương hỏi.

– Trên người Lục Lâm Thiên có một linh hồn thể, thực lực rất mạnh, Lâm Trung Kiến đã bị đánh chết!

Nhắc tới thực lực linh hồn thể, bây giờ trong lòng Lăng Thanh còn sợ hãi, linh hồn thể kia quá mạnh mẽ, tuyệt đối không phải tầm thường.

– Ngay cả Lâm Trung Kiến cũng bị đánh chết, chẳng lẽ linh hồn thể kia đã tới trình tự Vũ tôn?

Hắc Quỷ thiên vương cũng kinh hãi, nhất thời sắc mặt trở nên ngưng trọng.

– Hẳn là linh tôn, hoặc là linh vương cao giai, ta cũng không biết.

Lăng Thanh khẽ lắc đầu, nàng nhìn không thấu thực lực tu vi của linh hồn thể kia, nhưng theo chân khí mà xem, linh hồn thể kia hẳn là linh giả.

– Thiếu chủ, vậy bây giờ chúng ta nên làm gì?

Hắc Quỷ thiên vương thoáng do dự, lập tức hỏi.

– Ta muốn đích thân trở về một chuyến, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho Lục Lâm Thiên!

Ánh mắt Lăng Thanh toát ra hận ý.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên không có khái niệm về thời gian, mà lúc này trên linh ngọc sàng có cỗ năng lượng hội tụ, hỗ trợ năng lượng của Địa Linh Dịch, Lục Lâm Thiên đồng thời luyện hóa, làm linh lực cùng linh hồn lực càng thêm tinh thuần không ít.

Mấy ngày sau, chân khí của Lục Lâm Thiên từ từ tăng cường, linh lực cuồn cuộn khuếch tán, trong thiên địa cũng có cỗ năng lượng vô hình hội tụ tới.

Bên ngoài sơn động không chút bóng người, mà thiên địa năng lượng hội tụ vô cùng nồng đậm.

Chẳng biết từ lúc nào Lục Lâm Thiên cảm giác linh lực trong đầu hoàn toàn bành trướng, không gian khí hải vang lên một tiếng trầm đục, một cỗ năng lượng thật lớn khuếch tán.

Hào quang quanh thân Lục Lâm Thiên trở nên chói mắt, chân khí kéo lên, không gian nháy mắt mở rộng, một cỗ lực lượng cực lớn tràn qua, hồn đan cấp tốc xoay tròn, kim sắc tiểu đao cũng tăng nhanh tốc độ hấp thu.

Suốt vài giờ sau hết thảy mới bình ổn trở lại, mà giờ khắc này chân khí quanh thân Lục Lâm Thiên đã tăng lên Linh Suất nhị trọng.

– Đã đột phá tới Linh Suất nhị trọng!

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm, mà lúc này năng lượng của Địa Linh Dịch chỉ mới luyện hóa được một bộ phận cực nhỏ, chỉ sợ chân khí trong đan điền khí hải cũng sẽ nhanh chóng đột phá, lúc ở Linh Thiên môn uống Đào Hoa tửu đã nhận được không ít ưu đãi, lúc này còn có Địa Linh Dịch, muốn đột phá chỉ là vấn đề thời gian.

– Tiếp tục đột phá!

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm, tiếp tục luyện hóa Địa Linh Dịch, giờ này khắc này không còn chuyện gì làm cho hắn vui sướng hơn chuyện gia tăng thực lực, trạng thái trước mắt cũng giảm bớt không ít băn khoăn cho hắn.

Thêm vài ngày sau, khi tia nắng ban mai chiếu xuống sơn mạch, vạn vật tựa hồ đều thức tỉnh, dưới ánh mặt trời chiếu sáng, một bóng trắng khổng lồ vừa lướt nhanh qua trên bầu trời.

– Tiểu Long, có cảm giác được hắn hay không?

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, một thân ảnh xinh đẹp mang theo lo lắng cau mày hỏi.

– Không có, vùng núi này quá lớn, huyết khế của ta cũng không cảm giác được vị trí của lão đại.

Tiểu Long ngẩng cao đầu tìm quanh bốn phía.

– Vậy hắn có gặp nguy hiểm hay không, trên người ngươi có huyết khế, có thể cảm giác được?

Bạch Linh hỏi.

– Lão đại hẳn không có việc gì.

Tiểu Long khẳng định nói, trên người có huyết khế với lão đại, nếu lão đại xảy ra sự cố, hắn có thể lập tức biết rõ.

– Chúng ta tiếp tục tìm đi, dọc theo đường này hướng Thương Sơn môn tìm kiếm.

Bạch Linh khẽ cau mày, nhưng có chút thả lỏng.

– Bạch Linh tỷ, ta cũng không biết Thương Sơn môn ở nơi nào?

Tiểu Long chớp mắt nói.

– Trong sơn mạch có dong binh, tìm người hỏi một chút sẽ biết.

Bạch Linh nói.

Nửa tháng trôi qua, trong nửa tháng này Lục Lâm Thiên vẫn luôn luyện hóa năng lượng, tiến bộ cực nhanh, hắn có thể rõ ràng cảm giác được thực lực của mình đang tăng cường, trong khí hải đan điền tràn đầy, kể cả không gian não hải cũng đã tràn ngập.

Không biết từ khi nào thương thế của hắn đã hoàn toàn khôi phục lại, thân thể còn nhận được không ít ưu đãi.

Ở bên ngoài khe sâu hội tụ không ít thiên địa năng lượng, trong sơn động Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi, quanh thân truyền lại từng trận dao động khác thường.

Trong sơn động, thiên địa năng lượng càng lúc càng nhiều, chân khí của Lục Lâm Thiên ngày càng mạnh, cơ thể hắn cấp tốc phát sinh biến hóa, mỗi lần thăng cấp đều xuất hiện biến chất, kinh lạc huyết mạch cùng gân cốt huyết nhục, ngũ tạng lục phủ đều được cải biến.

Năng lượng thiên địa đã hình thành lốc xoáy ngay trên đỉnh đầu Lục Lâm Thiên, mà năng lượng trong sơn động dao động ngày càng kịch liệt.

Hô hô!

Ngay khi chân khí vừa bình ổn, trong cơ thể Lục Lâm Thiên xuất hiện một đạo quang quyển, thiên địa năng lượng lại dũng mãnh tràn vào.

Hô hô!

Linh lực cuồng bạo trào ra, chấn động không gian ba văn, giờ khắc này năng lượng không ngừng dung nhập vào cơ thể Lục Lâm Thiên.

Chương 1012: Thiếu gia nhà ngươi

Hai bên bờ khe sâu, toàn bộ dã thú đều cảm giác được khác thường, phủ phục không dám di chuyển, mà phi dã thú chim chóc gần bên đều vội vàng tránh xa, không dám tới gần.

Qua thêm nửa ngày thời gian, linh lực dần dần nhạt nhòa, mà Lục Lâm Thiên lại hiện thân rõ ràng trong sơn động.

– Hô!

Mười mấy phút sau, Lục Lâm Thiên thở ra một hơi, không gian ba văn nhộn nhạo lan tràn.

Lục Lâm Thiên vừa mở mắt, tinh mang lóe ra, vô cùng thâm thúy, rõ ràng vô cùng sáng ngời nhưng làm thế nào cũng nhìn không thấu.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, linh lực của hắn lúc này đã tăng trưởng tới gấp bội lần.

Lúc này Lục Lâm Thiên đã đột phá tới Linh Suất tam trọng, mà chân khí cũng đã đột phá tới Vũ Suất tam trọng, tốc độ này làm cho hắn thật hài lòng.

Tính toán thời gian, lần này chữa thương cùng đột phá đã gần một tháng, mà trình tự linh lực đã đột phá hai tầng, sau thoáng cân nhắc, Lục Lâm Thiên quyết định quay về Phi Linh môn, phỏng chừng thời gian dài như vậy tìm không được hắn, mọi người đều sẽ lo lắng.

– Đây là cảm giác đột phá!

Cảm thụ biến hóa trong cơ thể, mở ra đôi tay, bất luận là kinh lạc huyết mạch hay gân cốt cơ thể, ngũ tạng lục phủ đều tăng cường hơn không ít.

Lục Lâm Thiên có loại cảm giác, với tu vi của mình hiện tại, chỉ cần đánh ra một chưởng nhẹ nhàng là có thể đạt được lực lượng cực lớn, một chưởng tùy ý vẫn có thể giết chết Vũ tướng, dù là Vũ tướng cửu trọng.

Mà ở trình tự linh lực, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được tuy rằng so sánh giữa linh lực cùng chân khí, tuy linh lực không bằng, nhưng đan điền khí hải của mình cũng chiếm không ít tiện nghi, nhưng ở linh hồn lực nếu đối phó linh giả, chỉ sợ sẽ dễ dàng phá hủy đi linh hồn.

Thu thập một phen, Lục Lâm Thiên rời khỏi sơn động, thân ảnh nhảy ra khỏi khe núi, lập tức tiến vào rừng rậm vô tận, thời gian qua lâu như vậy, Lục Lâm Thiên tin tưởng Lăng Thanh còn chưa tới mức lưu lại nơi này tìm kiếm hắn.

Đưa mắt nhìn xung quanh, Lục Lâm Thiên cũng không biết đây là nơi nào, lập tức quyết định đi thẳng về phía trước, nhìn xem có gặp được dong binh đoàn hỏi thăm đường đi hay không.

Khí xoáy hiện lên, bạch mang chói mắt xuất hiện, một cỗ lực lượng thúc đẩy thật lớn khiến thân thể hắn bắn vọt ra, chỉ còn lưu lại tàn ảnh, ngay lập tức tàn ảnh dần dần tiêu tán, tới lúc này tốc độ của Lục Lâm Thiên đã nhanh hơn trước không ít.

Khí xoáy chợt lóe, thân ảnh Lục Lâm Thiên nháy mắt xuyên qua không gian, cấp tốc biến mất trên không trung.

Trong dãy núi lớn như vậy, suốt một ngày Lục Lâm Thiên cũng không gặp được dong binh đoàn, thậm chí cũng không có yêu thú, nhưng dã thú thì lại rất nhiều.

Ngay lúc Lục Lâm Thiên không biết mình đi tới nơi nào, ngoài ý muốn phát hiện dãy núi đã tới cuối, phía trước xuất hiện tòa đại thành khổng lồ, xa xa nhìn lại đại thành thật sự rất lớn.

Nhìn từ núi non, thấy xuất hiện không ít người, Lục Lâm Thiên khẽ cau mày, lập tức lặng yên rơi xuống rừng cây, thu liễm chân khí, người ngoài căn bản không thể nhận ra.

– Giá…

Trong rừng cây xuất hiện một đội xe ngựa, tổng cộng có ba chiếc xe, khí thế bất phàm, tốc độ cực nhanh.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, nhìn thấy ba chiếc xe ngựa chạy chồm lao tới, ánh mắt trầm xuống, dưới chân nhất thời phát ra một đạo hoàng mang.

– Ô!

Vào thời khắc này mặt đất đột nhiên run lên, vài con ngựa chợt hí vang, ngay lập tức dừng phắt lại, trong lúc vô hình cảm giác được một cỗ chân khí làm người kiêng kỵ.

– Sao lại thế này!

Bên trong một chiếc xe ngựa, một nha đầu xinh đẹp bộ dáng như một nha hoàn khoảng mười mấy tuổi nhất thời nhô đầu ra, hướng xe ngựa phía trước hỏi.

– Hình như có chút không bình thường, mọi người cẩn thận!

Trên một xe ngựa phía trước, một lão gia năm mươi tuổi trả lời, ánh mắt ngưng trọng, cảnh giác nhìn quanh bốn phía.

– Mọi người xuống xe đề phòng!

Trên xe ngựa đi giữa, một thanh âm truyền ra, vừa dứt lời một thân ảnh xinh đẹp bay ra, đó là một nữ tử hơn hai mươi tuổi, mặc áo dài xanh nhạt thêu hoa văn, thắt lưng màu trắng, dáng người như liễu, mái tóc đen thật dài buộc sau gáy chỉ lưu chút tóc mai trên trán.

Nữ tử vừa nhảy xuống xe liền nhìn chằm chằm phía trước, ánh mắt sáng ngời mang theo cảnh giác lẫn lo lắng.

Sưu sưu!

Nhất thời trên ba chiếc xe ngựa nhảy ra mười mấy thân ảnh, đều đề phòng nhìn quanh bốn phía.

– Xin hỏi một chút, nơi này là địa phương nào?

Vào lúc này, một thanh âm trầm thấp nhẹ nhàng truyền tới, ngay lập tức một thanh y nam tử xuất hiện trước mặt mọi người.

Nhất thời, nhóm người căng thẳng nhìn về hướng người kia, chỉ thấy một thanh niên toàn thân không có chút chân khí dao động đi tới, lập tức thở ra một hơi nhẹ nhõm.

– Tiểu tử ở đâu xuất hiện, mau tránh ra cho ta!

Một đại hán ba mươi tuổi, tu vi Vũ sư bát trọng ánh mắt lạnh lẽo nhìn thanh y nhân mới xuất hiện quát.

– Ta chỉ hỏi đường mà thôi, các hạ cần gì nóng nảy như vậy, tính tình lớn tổn thương thân thể là việc nhỏ, bỏ mạng thì không đáng!

Thanh y nhân nhướng mày nói, ánh mắt bình tĩnh dị thường, nhưng làm trong lòng đại hán có chút dị thường.

Đại hán không khỏi nuốt nước bọt, lập tức khởi lên khí thế, nói:

– Tiểu tử lớn mật, dám trêu chọc Lưu gia chúng ta, ngươi muốn chết có phải không!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, lãnh ý bắt đầu lan tràn.

– Vị thiếu gia này, ngươi đừng để ý, Lưu chấp sự nói chuyện luôn như vậy, ngươi không phải người của Dao Hải thành sao?

Đúng lúc này một thanh âm mềm mại truyền vào trong tai Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên thu liễm, lập tức quay đầu lại nhìn nữ tử áo xanh, thiếu nữ này thật xinh đẹp, lại lộ ra vẻ khôn khéo, nhưng thực lực khá thấp, chỉ đạt tới Vũ phách nhị trọng mà thôi.

– Thỉnh không nên gọi ta là thiếu gia, ngươi có thể gọi ta công tử, ta không phải người Dao Hải thành, lần đầu tiên tới nơi đây, chẳng lẽ phía trước là Dao Hải thành sao?

Lục Lâm Thiên có chút bất đắc dĩ, mặc dù hắn chưa đi qua Dao Hải thành, nhưng đã nghe nói, đây chính là địa bàn của Thương Sơn môn, tuy không phải địa bàn chủ yếu, nhưng thuộc phạm vi thế lực của Thương Sơn môn.

– Ngươi thật vô lễ, tiểu thư nhà ta gọi ngươi thiếu gia, ngươi còn lên mũi lên mặt, còn làm cho tiểu thư gọi ngươi công tử, thật không biết thân phận của mình, đừng thật sự cho rằng mình là thiếu gia!

Nha đầu đứng bên cạnh tiểu thư kia trừng mắt bất mãn nói.

– Tiểu Lan, không được vô lễ!

Nữ tử áo xanh nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

– Vị công tử này thật thú vị, phía trước chính là Dao Hải thành, không biết công tử là nhân sĩ nơi nào?

– Ta không chỗ nương tựa, bốn biển là nhà, cũng không biết vì sao lại đi tới nơi đây.

Lục Lâm Thiên híp mắt, nữ tử này rõ ràng đang tìm hiểu lai lịch của mình.

– Chẳng lẽ công tử một mình xuyên qua vùng núi này mà tới sao?

Nghe lời nói của Lục Lâm Thiên, sắc mặt nữ tử cũng không biến hóa, lại hỏi.

– Cũng không phải, ta còn vài người hầu, ai biết ở vùng núi này gặp phải mấy tên cướp, mấy người hầu đều bị giết, hoàn hảo ta chạy nhanh.

Lục Lâm Thiên nói.

Chương 1013: Trên đường đi gặp phiền toái

– Nguyên lai chỉ vài tên cường đạo mà cũng đánh không lại, ra vẻ ngươi chính là một nhị thế tổ đi.

Tiểu nha đầu nhìn thoáng qua Lục Lâm Thiên, lộ ánh mắt khinh bỉ, bản thân nàng còn có tu vi võ đồ nhị trọng.

– Tiểu Lan, không được vô lễ!

Nữ tử áo xanh trừng mắt mắng nha đầu kia, nha đầu thè lưỡi, không dám tiếp tục nói chuyện, nhưng ánh mắt vẫn trừng Lục Lâm Thiên.

– Công tử, vùng núi này luôn sóng êm gió lặng, hẳn là không có cường đạo gì đi!

Nữ tử nói, ánh mắt hiện tia hoài nghi.

– Ta cũng không biết, có thể là ta xui xẻo.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Tiểu thư, chúng ta nên vào thành, nơi này không nên ở lâu.

Ánh mắt lão giả năm mươi tuổi đảo qua trên người Lục Lâm Thiên, lập tức nói.

– Công tử, phía trước chính là Dao Hải thành, tuy rằng không xa nhưng nếu ngươi đi bộ chỉ sợ còn dùng một ngày thời gian, không bằng chúng ta đưa ngươi đoạn đường thế nào.

Nữ tử nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Cũng tốt, vậy ta không khách khí.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức dẫn đầu bước lên xe ngựa.

– Tiểu thư, xem hắn…

Ánh mắt nha đầu nhất thời biến đổi, chỉ vào bóng lưng Lục Lâm Thiên kêu lên.

– Tiểu thư, người này không rõ lai lịch, chúng ta…

Lão giả ngập ngừng nói.

– Được rồi, nhanh lên đường đi, chúng ta phải nhanh chóng vào thành, còn chút lộ trình cuối cùng, đừng để xảy ra chuyện gì là tốt rồi.

Nữ tử nói.

– Mọi người mau lên xe!

Lão giả không nói gì thêm, lệnh mọi người nhanh chóng xuất phát.

Nữ tử nhìn vào xe ngựa, khẽ cau mày, lập tức nhảy lên xe.

– Đa tạ tiểu thư cho ta quá giang đoạn đường, nếu có cơ hội nhất định báo đáp ân tình của tiểu thư.

Bên trong xe ngựa, Lục Lâm Thiên cười nói.

– Ngay cả cường đạo mà ngươi cũng đánh không lại, còn nói báo đáp gì chứ, hừ!

Nha đầu ngạo nghễ nói, ánh mắt trừng Lục Lâm Thiên, người này thật sự không xem mình là người ngoài.

– Chỉ đưa một đoạn đường thôi cần gì nhắc tới, chỉ là chút chuyện nhỏ, công tử không cần để trong lòng.

Nữ tử chậm rãi ngồi xuống, ánh mắt hữu ý vô ý nhìn Lục Lâm Thiên.

– Giá…

Xe ngựa lại lên đường, ba người ngồi trong xe khó tránh va chạm, nhất thời nữ tử lặng lẽ rút chân trở về.

– Ngươi chú ý một chút, đừng đυ.ng vào tiểu thư nhà ta!

Nha đầu liền nói.

– Tiểu Lan, ngươi nói gì đó!

Nữ tử áy náy nhìn Lục Lâm Thiên như xin lỗi.

– Tiểu thư, các ngươi đang gặp phải chuyện phiền toái đi, ta cảm giác con đường này không quá thái bình, các ngươi nên cẩn thận một chút, ta gặp phải mấy tên cường đạo kia, thiếu chút nữa đã mất mạng!

Lục Lâm Thiên nói.

– Đó là do ngươi tay trói gà không chặt, cường đạo bình thường làm sao dám chọc chúng ta, chúng ta chỉ sợ…

Lời của nha đầu còn chưa dứt, nữ tử đã ngắt lời của nàng:

– Tiểu Lan, im lặng một chút đi, bằng không sau này sẽ không cho ngươi đi theo.

– Tiểu thư, tôi không lắm mồm nữa, lần sau không dám!

Nha đầu biến sắc, liền nói.

– Công tử, ngươi yên tâm đi, đã sắp tới Dao Hải thành, sau khi vào thành sẽ thật an toàn, đoạn đường này sẽ không xảy ra chuyện gì nữa đâu.

Nữ tử nói.

Lục Lâm Thiên chỉ cười, lập tức nhắm mắt dưỡng thần, tiếng vó ngựa vang lên bên tai không dứt.

Xe ngựa càng đến gần Dao Hải thành, sắc mặt nữ tử càng thêm ngưng trọng, tựa hồ đang lo lắng sự tình gì. Trong toa xe xóc nảy, Lục Lâm Thiên tựa lưng vào ghế, thản nhiên không mang tới việc bên ngoài.

Nhìn dáng vẻ nữ tử, Lục Lâm Thiên phỏng chừng đoàn xe này đang gặp phải phiền toái, nhưng hắn không muốn tìm hiểu, lúc này hắn chỉ muốn đi vào Dao Hải thành rồi tính sau.

Lục Lâm Thiên biết đã lâu không tìm được tin tức của mình, chỉ sợ nhóm người Đông Vô Mệnh sẽ chạy tới Thương Sơn môn tìm người. Mặt khác Thương Sơn môn đã gia nhập Linh Vũ giới, dựa theo lời nói của Lăng Thanh, Lâm Trung Kiến mới gia nhập Linh Vũ giới chưa bao lâu, lúc này Lâm Trung Kiến đã chết, xem ra mình phải đi tìm hiểu động tĩnh của Thương Sơn môn mới được, sau khi Lăng Thanh chạy trốn đoán chừng sẽ không khả năng bỏ qua cho mình.

Đang cân nhắc sự tình, chân mày Lục Lâm Thiên chợt nhíu lại, lập tức khôi phục tự nhiên.

Mà lúc này xe ngựa cũng đột nhiên ngừng lại.

Sưu sưu…

Tiếng xé gió vang lên, chân khí mạnh mẽ bao phủ tới.

– Mọi người mau đề phòng, có người đánh lén!

Thanh âm lão giả dồn dập truyền tới, sắc mặt nữ tử đại biến, thân ảnh cấp tốc nhảy ra khỏi xe.

– Ngươi ngàn vạn lần đừng đi ra, bên ngoài nguy hiểm, mau trốn đi đi!

Nha đầu nói xong liền nhảy xuống xe ngựa.

Lục Lâm Thiên cười khổ, nhắm mắt dưỡng thần, tâm thần rình hết thảy bên ngoài, mọi việc đều biết rõ ràng.

Lúc này xe ngựa dừng trong rừng cây địa thế bằng phẳng, chung quanh đều là đại thụ che trời, mười mấy thân ảnh đã cầm vũ khí sẵn sàng đón địch.

Mà chung quanh xe ngựa xuất hiện trên trăm thân ảnh, hơn trăm người đã hoàn toàn vây kín mười mấy người của đoàn xe.

Ánh mắt nữ tử nhất thời ngưng trọng, cảm giác chân khí, trong hơn trăm người có cao thủ cực kỳ lợi hại, đều là người mà nàng nhận thức.

– Ha ha, Lưu Uyển, ngươi cho là ngươi có thể vào thành sao, các ngươi trốn không thoát!

Một tiếng cười lạnh vang lên, một hắc ảnh nhảy xuống, người kia bốn mươi tuổi, sau lưng có đôi cánh chấn động, đã tới tu vi Vũ tướng.

Vừa nhìn thấy người kia, sắc mặt mười mấy người càng thêm trầm trọng, trong mắt kinh hãi, vừa đưa mắt nhìn nhau, mà thần sắc nữ tử đã ngưng trọng tới cực điểm.

– Quân Kỳ Cửu, Quân gia các ngươi muốn thế nào!

Ánh mắt nữ tử híp lại, quát lớn.

– Muốn mạng của ngươi mà thôi, ngươi đã biết kế hoạch của Quân gia, vậy chỉ có chết!

Đại hán kia âm lệ quát.

– Chỉ sợ Quân gia các ngươi làm không được, Lưu gia cũng không dễ dàng bị Quân gia phá hủy!

Nữ tử híp mắt nói:

– Nếu ngươi thu tay lại, ta có thể xem như chưa xảy ra chuyện gì, Lưu gia cũng sẽ không đối phó Quân gia!

– Kiệt kiệt, đều nói Lưu gia đại tiểu thư lanh trí đa mưu, ta xem ngươi là kẻ ngốc, ngươi nghĩ rằng ta tin sao.

Đại hán âm trầm cười nói.

– Các ngươi chạy mau, chỉ cần chạy thoát mang tin tức trở về, để trong tộc báo thù cho chúng ta!

Nữ tử dứt lời, vung tay, trong tay hiện ra hai thanh đoản kiếm màu bạc dài một thước, nhất thời mang theo hai đạo kiếm quang màu lam, kiếm quang mang theo tiếng xé gió đột nhiên bắn thẳng về hướng đại hán.

– Mau ra tay, một tên cũng không buông tha!

Đại hán quát một tiếng, nhìn chằm chằm nữ tử nói:

– Tu vi Vũ phách nhị trọng, làm sao là đối thủ của bổn tướng, ngươi quá ngây thơ rồi!

Dứt lời đôi cánh sau lưng hắn run lên, thân hình lao thẳng lên không trung, một đạo chưởng ấn gào thét đánh ra, hung hăng va chạm về hướng nữ tử.

Hưu hưu!

Ánh mắt nữ tử trầm xuống, sắc mặt ngưng trọng, thân thể mềm mại thối lui, đồng thời song kiếm chém ra, hai đạo kiếm quang bạo lướt, phá không bay đi, mơ hồ mang theo xu thế chấn khai không gian ba văn, cuối cùng nghênh thẳng chưởng ấn.

Ca ca…

Giữa không trung vang lên tiếng vỡ thanh thúy, hai đạo kiếm quang bị chấn nát, kình phong khuấy động, mà thân ảnh nữ tử bật lui về phía sau.

Chỉ một chiêu sắc mặt nữ tử liền trắng bệch, chênh lệch giữa hai người thật quá lớn.

Chương 1014: Hắn là võ soái

Cùng một lúc trên trăm thân ảnh đều lao thẳng tới nhóm người Lưu gia, nháy mắt triển khai công kích mãnh liệt.

Từng đạo chân khí lan tràn, tiếng chém giết ồn ào hỗn loạn.

– Quân Kỳ Cửu, ngươi dám động đại tiểu thư Lưu gia, cả Lưu gia sẽ không bỏ qua ngươi!

Cách đó không xa, lão giả hơn năm mươi cũng có tu vi Vũ phách nhất trọng, lúc này đang bị Vũ phách tam trọng công kích, cực kỳ nguy hiểm.

– Hừ, không bao lâu nữa Lưu gia sẽ bị xóa tên trong Dao Hải thành, còn làm khó dễ được gì ta, hơn nữa chỉ cần ta giết chết các ngươi, ai biết là ta giết, kiệt kiệt!

Quân Kỳ Cửu âm lệ cười, ánh mắt nhìn chằm chằm nữ tử áo xanh:

– Lưu Uyển, lúc trước thiếu gia Quân gia tôn trọng ngươi muốn kết hôn với ngươi, ngươi lại giả bộ chướng mắt người của Quân gia, hiện tại ngươi hối hận rồi sao!

– Hừ, Quân Kỳ Cửu, hôm nay nếu ta không chết, nhất định sẽ không bỏ qua Quân gia!

Ánh mắt trầm xuống, nữ tử quát lớn một tiếng.

– Làm mộng tưởng hão huyền của ngươi đi thôi, ngươi còn chạy thoát được sao?

Quân Kỳ Cửu hiện sát ý, chân khí tràn ra, chân khí phong hệ hội tụ, lao thẳng về hướng nữ tử.

– Tiểu thư cứu mạng!

Nha đầu đột nhiên quát to lên, nàng chỉ có thực lực võ đồ nhị trọng, bình thường ở Lưu gia dọa nạt ít người hầu còn tạm được, gặp phải trường hợp này đã mất hồn mất vía, nhìn thấy đại hán một đao bổ tới, sắc mặt trắng bệch không có chút năng lực phản kháng.

Sắc mặt nữ tử kinh biến, cũng không cách nào cứu viện, bởi vì công kích của Quân Kỳ Cửu đã tới trước mắt, chính nàng cũng không tự cứu được chính mình.

Hưu!

Ngay lúc nha đầu hoàn toàn tuyệt vọng, một tiếng xé gió nháy mắt lướt qua, giữa ấn đường đại hán cầm đao hiện lên lỗ máu, ngay lập tức ngã xuống đất.

– Nha đầu kia, ta đã nói trong vùng núi này có rất nhiều tên cướp, ngươi còn không tin, hiện tại tin rồi đi!

Một thanh y nhân xuất hiện bên cạnh nha đầu, hé miệng cười, thân ảnh uyển như quỷ mị biến mất không còn nhìn thấy.

Khi nha đầu phục hồi lại tinh thần, tựa như đã gặp quỷ, không còn nhìn thấy thân ảnh thanh y nhân, vừa rồi giống như là giấc mộng.

– Lưu Uyển, đi chết đi!

Vào thời khắc này giữa không trung, Quân Kỳ Cửu lao tới, trực tiếp oanh ra một đạo chưởng ấn, phong hệ bao trùm hơn trăm thước, trực tiếp chấn động không gian ba văn vỡ áp về hướng nữ tử áo xanh.

Nữ tử đối diện công kích khủng bố, nàng biết mình căn bản không thể đối kháng, nhất thời lộ vẻ tuyệt vọng.

– Chỉ là tiểu Vũ tướng thôi mà hung hăng càn quấy như thế sao!

Một thanh âm trầm thấp thản nhiên vang lên, một đạo thổ hoàng sắc chưởng ấn từ trên trời giáng xuống, mang theo xu thế lôi đình trực tiếp trống rỗng xuất hiện, ngay tiếp theo hung hăng áp xuống chưởng ấn của Quân Kỳ Cửu.

– Phanh phanh!

Hai đạo chưởng ấn va chạm vào nhau, nháy mắt bộc phát ra tiếng nổ kinh thiên, kình phong tàn sát bừa bãi, vài gốc đại thụ che trời bị chấn thành vụn gỗ bay tung tóe.

Dùng mắt thường có thể thấy được chưởng ấn của Quân Kỳ Cửu trực tiếp phá nát, một cỗ kình khí cường mãnh hung hăng rơi lên người hắn.

Phốc!

Quân Kỳ Cửu phun ra ngụm máu tươi, thân hình như diều đứt dây nặng nề đập lên một thân đại thụ ngoài mấy chục thước, đại thụ lập tức gãy ngang, lúc này thân hình hắn mới nện xuống đất.

Phốc!

Quân Kỳ Cửu té xuống đất lại phun ra ngụm máu, ánh mắt đổi thành kinh hãi cùng uể oải.

Ánh mắt nữ tử vốn đang tuyệt vọng lập tức rơi lên người thanh y nhân tuổi tác xấp xỉ với mình, vừa rồi nàng tận mắt nhìn thấy người ra tay chính là thanh y nhân không hề có chút chân khí nào trước mắt.

Ở giữa sân, đoàn người đang chiến đấu kịch liệt đều cảm nhận được biến hóa này, cả đám trợn mắt há hốc mồm.

– Ai, chỉ mới ngồi một lúc đã bị đau lưng!

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Lục Lâm Thiên chậm rãi duỗi lưng, xương cốt kêu lên răng rắc chẳng khác gì tiếng pháo nổ.

– Có cường giả, mau lui lại!

Quân Kỳ Cửu giãy dụa bò lên, hét lớn một tiếng, hai cánh sau lưng mở rộng muốn bỏ chạy.

– Tu vi Vũ tướng nhất trọng mà lại muốn bỏ chạy trước mặt ta sao, chậm trễ thời gian của ta, vậy đi chết đi!

Lục Lâm Thiên quát lạnh một tiếng, thủ ấn nhất thời biến đổi, khí xoáy bốc cao, thân hình nháy mắt lăng không bay lên, thân ảnh như quỷ mị xuất hiện sau lưng Quân Kỳ Cửu trăm thước.

Xuy xuy…

Bàn tay vươn ra, hóa chưởng thành trảo, trảo ấn vỡ áp bay ra, trực tiếp vặn vẹo không gian, trảo ấn rơi lên sau lưng Quân Kỳ Cửu.

– Phanh!

Thân thể Quân Kỳ Cửu đột nhiên khựng lại, thân hình trực tiếp nứt vụn, ngay sau đó hóa thành một mảnh huyết vụ rơi xuống đất.

– Chạy mau!

Một màn kinh hãi làm hơn trăm người đều hoảng hốt, ngay lập tức phục hồi lại tinh thần, thầm nghĩ chạy trốn.

– Ruồi bọ đáng ghét, đều đi chết đi!

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, chân khí run lên, một đạo chưởng ấn nháy mắt ngưng tụ. Lục quang đại thịnh, sau đó một đạo chưởng ấn trong suốt như thúy ngọc đẩy ra.

Chưởng ấn vừa ra, chấn khai không gian ba văn, cuối cùng ầm ầm rơi xuống đất.

Nhất thời một cỗ kình phong tán loạn bao phủ phạm vi ít nhất hai ngàn thước, cuối cùng hóa thành lục sắc quang tráo bao phủ cả không gian kia.

Quang tráo áp xuống, trực tiếp đem hơn trăm người muốn chạy trốn bao phủ bên trong, chân khí vô hình nháy mắt khuếch tán, lập tức hiện ra một màn đáng sợ.

Ba ba ba ba…

Trên trăm thân ảnh trực tiếp hóa thành huyết vụ vỡ nát, toàn bộ đều bị đánh chết, cả không gian biến thành một mảnh mây hồng.

Cây cối nháy mắt khô vàng, bị kình phong thổi quét khuếch tán trên mặt đất, vô thanh vô tức mặt đất nứt nẻ, không gian hai ngàn thước đã biến thành một mảnh tử tịch, hoàn toàn mất đi sinh cơ.

Khi hết thảy đều yên tĩnh trở lại, người của Lưu gia đều ngừng thở chứng kiến một màn này.

– Vũ Suất, là cường giả Vũ Suất!

Hơn mười người của Lưu gia không nhịn được hít sâu một hơi, một chiêu đánh chết Quân Kỳ Cửu, một chiêu đánh chết hơn trăm người, khí tức như vậy cũng chứng minh thanh y nhân kia chính là cường giả Vũ Suất.

– Là cường giả Vũ Suất!

Ánh mắt nữ tử áo xanh kinh hãi lẫn kinh ngạc, tuổi thanh y nhân chỉ xấp xỉ với nàng, nhưng đã là cường giả Vũ Suất.

Sắc mặt đại hán chừng ba mươi tuổi của Lưu gia biến thành tái nhợt, mặc dù hắn cũng bị thương nhưng hắn sợ hãi là vì khi nãy đã nói năng lỗ mãng với một cường giả Vũ Suất, nghĩ tới cũng toát mồ hôi lạnh.

– Tiểu thư, ta đã nói đường đi này không quá thái bình, hiện tại ngươi đã tin rồi đi, thu thập một chút, tiễn ta vào thành được chứ.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, thân ảnh rơi lên xe ngựa, vạt áo khẽ phất đã ngồi vào trong xe.

– Hô!

Mọi người nhìn theo bóng lưng Lục Lâm Thiên, không khỏi hít sâu một hơi.

– Tiểu thư…

Lão giả kinh hãi kêu lên.

– Thu thập một chút, chúng ta mau vào thành!

Nữ tử phục hồi lại tinh thần, nhanh chóng quyết đoán nói.

Sau một lát, nữ tử cùng nha đầu đi vào trong xe, nhưng lần này nha đầu không dám nói thêm một lời nào.

Chương 1015: Một ít tin tức

– Giá!

Xe ngựa lại tiếp tục lên đường.

– Lưu Uyển đa tạ ân cứu mạng của tiền bối!

Nữ tử nhất thời quỳ xuống hành lễ.

– Lưu tiểu thư không cần đa lễ, chỉ thuận tay mà thôi!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, phất tay đánh ra cỗ kình khí vô hình nâng Lưu Uyển đứng dậy, nói:

– Ngươi gọi ta tiền bối, chẳng lẽ ta già như vậy sao?

– Tiền bối đương nhiên không già, nhưng mà…

Lưu Uyển có chút câu nệ muốn giải thích, nhưng không biết nên nói như thế nào. Trong lòng của nàng, đối phương là Vũ Suất, mặc dù bề ngoài xấp xỉ với nàng, nhưng tuổi thực tế có lẽ đã rất lớn.

– Được rồi, ta họ Lục, ngươi gọi ta công tử là được rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn qua nha đầu, hỏi:

– Ngươi ngây người làm gì, chẳng lẽ trên mặt ta có hoa hay sao!

– Ngươi thật là cường giả Vũ Suất sao, tộc trưởng chúng ta hơn năm mươi mới là Vũ Suất, nhưng tuổi của ngươi chỉ xấp xỉ tiểu thư thôi.

Nha đầu nghi hoặc nói.

– Tiểu Lan, không được vô lễ với Lục công tử!

Lưu Uyển vội vàng khiển trách, chỉ sợ đắc tội vị cường giả trước mắt này.

– Không sao!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nha đầu này thật có ý tứ, hắn nhìn qua Lưu Uyển, nói:

– Lưu tiểu thư, ta có thể hỏi ngươi chút việc không?

– Mời Lục công tử cứ hỏi.

Lưu Uyển nói.

– Ta chỉ muốn biết trong gần một tháng nay trong Dao Hải thành có phát sinh đại sự gì hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Gần một tháng nay trong Dao Hải thành sóng êm gió lặng, tựa hồ không phát sinh đại sự gì, nếu tính là đại sự chỉ có Quân gia muốn đám hỏi với Bạch gia, đây là chuyện lớn trong Dao Hải thành, mà mục đích riêng của họ chính là muốn đối phó Lưu gia chúng ta, hai đại gia tộc kia cùng Lưu gia luôn giữ thế kiềng ba chân trong Dao Hải thành, lần này hai đại gia tộc liên thủ, âm thầm liên hợp một trưởng lão trong Thương Sơn môn, tính toán đối phó Lưu gia, đúng dịp bị ta hay biết, vì vậy mới làm cho Quân gia đuổi giết!

Lưu Uyển nói.

– Có nghe qua tin tức nào về Thương Sơn môn hay không?

Lục Lâm Thiên cũng không hứng thú với Quân gia hay Lưu gia gì, hắn chỉ quan tâm động tĩnh của Thương Sơn môn.

– Thương Sơn môn…

Lưu Uyển cau mày, lập tức nói:

– Thương Sơn môn có một phân đà trong Dao Hải thành, có một trưởng lão có chút giao tình với Lưu gia chúng ta, thời gian trước ta nghe nói hình như Thương Sơn môn xảy ra chuyện gì đó, cường giả phân đà đều chạy trở về.

– Chỉ vậy thôi sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên cân nhắc, ra vẻ cái chết của Lâm Trung Kiến đã bị Thương Sơn môn hay biết, hẳn là phải có kế hoạch đối phó mới đúng.

– Ta rời khỏi nhà đã gần mười ngày thời gian, rất nhiều tin tức ta cũng không rõ ràng lắm, nhưng chúng ta sắp vào thành, phỏng chừng sẽ nghe được không ít tin tức. Nếu Lục công tử không chê, mời tới Lưu gia nghỉ ngơi, chúng tôi cũng có thể cảm tạ công tử đã cứu mạng, thuận tiện tôi sẽ thu thập tin tức mà công tử muốn biết, sau đó báo cho công tử.

Lưu Uyển thoáng do dự, liền nói.

Lục Lâm Thiên lướt mắt nhìn qua, Lưu Uyển đúng là thông minh, khéo léo muốn mời hắn tới Lưu gia một chuyến, phỏng chừng là muốn kết giao với mình, nói không chừng có thể cấp một ít ưu đãi cho Lưu gia đi.

– Cũng tốt, vậy ta tới quấy rầy một phen!

Lục Lâm Thiên đáp ứng, nơi này là Dao Hải thành, là địa bàn của Thương Sơn môn, cách Phi Linh môn khá xa, mình thật sự phải tìm hiểu rõ ràng tình hình lúc này mới được.

– Lục công tử đồng ý tới Lưu gia, thật sự vinh hạnh cho Lưu gia.

Nghe được lời nói của Lục Lâm Thiên, Lưu Uyển vô cùng vui vẻ.

– Tiểu thư, chúng ta vào thành!

Ngoài xe ngựa, thanh âm lão giả truyền vào.

– Trực tiếp về thẳng Lưu gia!

Lưu Uyển nói.

– Tiểu thư, hình như cửa thành xảy ra chuyện gì, đã bị phong tỏa!

Thanh âm lão giả truyền tới.

– Lục công tử, để ta đi xem!

Lưu Uyển biến sắc, lập tức cung kính nói.

– Ta cũng đi xem!

Lục Lâm Thiên đi theo Lưu Uyển xuống xe ngựa.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lại, phía trước là một mảnh kiến trúc liên miên thật lớn, xa xa là tường thành cao lớn uốn lượn, tường thành cao khoảng mười thước, rộng vài thước, đều dùng loại đá thật lớn xây dựng mà thành, bề ngoài được mài thành bóng loáng.

Ở phía trước ngay cửa thành cao vài thước rộng cũng vài thước, chung quanh đứng đầy những đại hán mạc giáp trụ chỉnh tề màu xám, chân khí không kém, đầu lĩnh cũng đã tới Vũ phách.

Nhìn trang phục của những người kia, Lục Lâm Thiên nhận ra là người của Thương Sơn môn, nhìn trận thế của họ giống như đã xảy ra biến cố.

– Lục công tử, đây là người của Thương Sơn môn, có thể gần đây trong thành xảy ra chuyện gì, ta đi hỏi thăm, trong đó cũng có người của Lưu gia, không có việc gì đâu.

Lưu Uyển nói.

– Các ngươi là ai?

Nhưng vào lúc này vài người mặc khải giáp xám trắng đã đi tới hỏi.

– Vương chấp sự, ngay cả ta mà ngươi cũng không biết sao?

Lưu Uyển đi tới trước mặt đại hán đầu lĩnh nói.

– Nguyên lai là đại tiểu thư Lưu gia, thứ lỗi, mấy ngày nay ta bận rộn vô cùng, không nhìn thấy đại tiểu thư, mời đừng trách móc, đại tiểu thư vừa trở về sao?

Đại hán sửng sốt, tựa hồ vừa rồi còn chưa kịp nhìn kỹ nên không nhận ra là ai, bây giờ mới cười nói.

– Mấy ngày trước ta ra khỏi thành, vừa trở về, xin hỏi Vương chấp sự, trận thế như vậy chẳng lẽ trong thành xảy ra đại sự gì hay sao?

Lưu Uyển nhíu mày hỏi.

– Nguyên lai đại tiểu thư ra ngoài vài ngày rồi, khó trách không biết.

Vương chấp sự nhìn quanh bốn phía, thấp giọng nói:

– Trong thành không xảy ra sự tình gì, mà là gần đây Thương Sơn môn chúng ta gặp phải chút phiền toái, ta nhận được tin tức mặt trên, gần đây Linh Thiên môn cùng Phi Linh môn phái cường giả vây quanh Thương Sơn môn, vì thế bên trên nghiêm khắc căn dặn chúng ta canh gác, miễn cho người của thế lực khác trà trộn đi vào.

– Nguyên lai là như vậy, không biết đã xảy ra chuyện gì?

Lưu Uyển lại hỏi.

– Việc này ta cũng không biết gì nhiều, chuyện của bên trên sao biết được, chỉ mong người của Phi Linh môn cùng Linh Thiên môn đừng tới Dao Hải thành là tốt rồi.

Vương chấp sự khẽ thở dài nói.

– Vậy ta vào thành trước, Vương chấp sự cứ làm việc của mình.

Lưu Uyển nói, lập tức đi tới bên cạnh xe, nói:

– Lục công tử, chúng ta lên xe trước đi, lên xe rồi nói.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, lập tức vào trong xe, những lời Vương chấp sự vừa nói hắn cũng nghe rõ ràng, sự tình liên hệ tới Phi Linh môn cùng Linh Thiên môn, điều này thật sự làm hắn ngoài ý muốn.

Ánh mắt Vương chấp sự rơi lên người Lục Lâm Thiên, nhìn thấy Lưu Uyển thật lễ phép với hắn, còn ngồi chung một chiếc xe ngựa, cảm thấy vô cùng nghi hoặc, lập tức cho người tránh sang một bên cho xe chạy qua.

Xe ngựa chạy thẳng vào trong thành, xuyên qua khe hở Lục Lâm Thiên mơ hồ thấy được kiến trúc trong Dao Hải thành cực kỳ to lớn, diện tích không ít, ngoài thành kiểm tra chặt chẽ, trong thành náo nhiệt vô cùng, người qua lại trên đường như mắc cửi, mơ hồ có nhiều thanh âm ồn ào rơi vào trong tai.

Chương 1016: Rời khỏi Lưu gia (1)

– Lục công tử, chỉ sợ đã xảy ra chuyện lớn, Thương Sơn môn chưa từng có trận thế như vậy bao giờ, vừa rồi nghe người của Thương Sơn môn nói, là người của Phi Linh môn cùng Linh Thiên môn vây quanh Thương Sơn môn, chỉ sợ phải về tới Lưu gia ta mới biết được nguyên nhân.

Lưu Uyển nói.

– Ân, ta rất hứng thú đối với chuyện này, tới lúc đó phiền toái Lưu tiểu thư thăm dò giúp một phen.

Lục Lâm Thiên nói.

– Không phiền toái, về tới Lưu gia tiểu nữ tử nhất định nhanh chóng tìm hiểu rõ cho công tử.

Lưu Uyển nói.

Xe ngựa xuyên qua những con đường náo nhiệt, sau một lát đã đi vào một quảng trường lớn.

– Tiểu thư đã trở lại!

Bên ngoài quảng trường có không ít người tiến lên nghênh đón.

– Mời Lục công tử, chúng ta đã tới!

Lưu Uyển nói.

Vừa rồi Lục Lâm Thiên đang suy nghĩ chuyện của Linh Thiên môn cùng Phi Linh môn, không nghĩ tới nhanh như vậy đã đến, lập tức cùng Lưu Uyển xuống xe.

Bên trong quảng trường là một tòa kiến trúc diện tích khổng lồ, cửa lớn màu đỏ, bên trên có gắn biển viết hai chữ Lưu phủ thật lớn, nhìn vào liền biết không phải gia đình bình thường.

– Uyển nhi, chuyện gì xảy ra vậy, chẳng lẽ gặp phải sự tình gì?

Không ít thân ảnh đi tới, vài đại hán mặc cẩm bào đi đầu, vừa nhìn thấy vết thương trên người mọi người, nhất thời sắc mặt đại biến.

– Tam thúc, tứ thúc, một lát nữa nói sau!

Lưu Uyển nói xong quay đầu cung kính nói:

– Mời Lục công tử đi nghỉ ngơi trước, một lát ta sẽ đem tin tức đưa tới cho công tử.

Nhìn thấy một thanh y nhân xa lạ đi cùng Lưu Uyển, mọi người vốn đã thấy kinh ngạc, hiện giờ nhìn thấy Lưu Uyển vô cùng cung kính nói chuyện với hắn, họ càng thêm ngạc nhiên, nhưng không ai hỏi gì, còn có vài người nhìn Lục Lâm Thiên gật đầu mỉm cười.

– Không thành vấn đề, phiền toái Lưu tiểu thư!

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp.

– Tiểu Lan, đưa Lục công tử tới nhã phòng nghỉ ngơi.

Lưu Uyển liền nói với nha đầu.

– Lục công tử, mời đi theo ta.

Nha đầu cũng cực kỳ khách khí lẫn cung kính nói.

Lục Lâm Thiên đi theo nha đầu vào trong kiến trúc khổng lồ, nơi này quả thật khí phái, to lớn bất phàm, đủ thấy được địa vị của Lưu gia trong Dao Hải thành.

Đưa mắt nhìn lướt qua, Lục Lâm Thiên nhận ra chung quanh có không ít Vũ phách, mà nhị thúc cùng tam thúc gì đó đều có tu vi Vũ tướng, xem ra thế lực của Lưu gia cũng không kém, tiểu nha đầu này từng nói qua, gia chủ Lưu gia là người có tu vi Vũ Suất.

Đi xuyên qua vài hành lang dài, Lục Lâm Thiên đi vào một căn phòng nhỏ yên tĩnh tinh xảo, vài người hầu liền bưng không ít điểm tâm hoa quả lên bàn.

– Lục công tử, ngươi nghỉ ngơi một lát đi, ta ở bên ngoài, có việc xin phân phó.

Nha đầu nói, lập tức thối lui.

Lục Lâm Thiên ngồi trong tiểu sảnh, trong đầu suy tư chuyện của Phi Linh môn cùng Linh Thiên môn, theo lời của Vương chấp sự Thương Sơn môn mà xem, tựa hồ cường giả Linh Thiên môn cùng Phi Linh môn đều đã đi tới Thương Sơn môn, Lục Lâm Thiên suy đoán, sợ rằng chuyện này có liên quan tới chính mình.

Mặc dù trong lòng lo lắng, nhưng Lục Lâm Thiên còn chưa biết là chuyện gì xảy ra, phải chờ Lưu gia thu thập xong tin tức mới quyết định.

Ngay khi hắn còn đang cân nhắc, đột nhiên chợt nhíu mày, bởi vì bên ngoài tiểu sảnh đã xuất hiện vài thân ảnh.

Lục Lâm Thiên vừa nhìn ra, chỉ thấy có sáu người đang vội vàng đi vào, hai người đi đầu có một là Lưu Uyển, ngoài ra còn có một lão gia hơn năm mươi tuổi.

Lão giả mặc trường bào, nhìn qua tinh thần phấn chấn, khuôn mặt có vài phần tương tự Lưu Uyển, thân hình cao lớn, khi còn tuổi trẻ hẳn là một người khí vũ hiên ngang.

Mà bốn người còn lại Lục Lâm Thiên đã gặp qua, chính là nhị thúc cùng tam thúc của Lưu Uyển, hai người còn lại là hai lão giả mặc trường bào, chân khí Vũ tướng, nhưng cũng đã tới cửu trọng.

Lão giả đi đầu chân khí cực mạnh, mặc dù đã thu liễm nhưng Lục Lâm Thiên cũng nhìn ra thực lực người này đã tới Vũ Suất nhị trọng.

– Để Lục công tử đợi lâu, xin hãy tha lỗi!

Lưu Uyển đi vào tiểu sảnh, liền nói.

– Không lâu, ta vừa ngồi xuống mà thôi.

Lục Lâm Thiên đứng dậy đáp, dù sao nơi này cũng là Lưu gia, mình nên khách khí một chút tốt hơn.

– Nghe được Uyển nhi nói qua Lục công tử rất trẻ tuổi, không nghĩ tới còn trẻ hơn ta tưởng tượng, thật sự là tuổi trẻ anh hùng, lão phu đặc biệt tới cảm tạ Lục công tử cứu giúp người của Lưu gia.

Lão giả chắp tay nói, ánh mắt lướt qua trên người Lục Lâm Thiên, trong lòng cực kỳ kinh ngạc, hắn lại không nhìn ra được chút chân khí nào trên người thanh niên này.

Lúc này những người khác cũng nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên.

Vừa rồi mọi người đã nghe Lưu Uyển nói qua về thực lực của Lục Lâm Thiên, giờ phút này ánh mắt đều thay đổi, cường giả Vũ Suất ở trong Dao Hải thành chính là cường giả tuyệt đối, trong Dao Hải thành chỉ có được vài người tu vi Vũ Suất. Trong ba gia tộc lớn của Dao Hải thành, mỗi gia tộc chỉ có một Vũ Suất trấn thủ mà thôi.

– Chỉ nhấc tay giúp đỡ, đừng nói quá nghiêm trọng.

Lục Lâm Thiên đã đoán ra, người này hẳn là gia chủ Lưu gia.

– Lục công tử, để ta giới thiệu.

Lưu Uyển lập tức tiến lên phía trước nói:

– Vị này chính là cha ta tên Lưu Đỉnh, cũng là gia chủ Lưu gia, hai vị này là nhị thúc Lưu Thanh, tam thúc Lưu Thừa, hai vị này là trưởng lão của Lưu gia.

– Đa tạ Lục công tử đã giúp đỡ Lưu gia, đa tạ!

Bốn người lập tức chắp tay hành lễ.

– Chư vị khách khí!

Lục Lâm Thiên nói.

– Việc đó đối với Lục công tử chỉ là thuận tay mà làm, nhưng đối với Lưu gia chúng ta đã khác hẳn.

Lưu Đỉnh nói.

– Lưu tiểu thư cho ta quá giang đoạn đường vào Dao Hải thành, ta ra tay chỉ là hồi báo ý tốt của Lưu tiểu thư.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt nhìn Lưu Uyển:

– Lưu tiểu thư, không biết có tin tức gì về Thương Sơn môn hay không?

– Lục công tử, hãy để cho cha ta nói rõ tường tận với công tử đi, ta vừa rồi có nghe qua một ít, nhưng không chi tiết như cha ta.

Lưu Uyển nói.

– Lục công tử cảm thấy hứng thú với Thương Sơn môn, chẳng lẽ Lục công tử là người của họ?

Lưu Đỉnh hỏi.

– Nghe nói Dao Hải thành là địa bàn của Thương Sơn môn, cho nên muốn tìm hiểu chuyện của họ, xem như tò mò đi.

Lục Lâm Thiên không chút phản ứng nói.

– Thì ra là thế!

Lưu Đỉnh có thể trở thành gia chủ Lưu gia, tự nhiên không ngu ngốc, vì vậy cũng không hỏi tiếp, lập tức nói:

– Dao Hải thành đích thật là địa bàn Thương Sơn môn, phỏng chừng lúc Lục công tử tới cũng đã nhìn thấy, gần đây Thương Sơn môn có chút thần hồn nát thần tính, tựa hồ đã xuất hiện biến cố

lớn.

– Chẳng lẽ là vì Phi Linh môn cùng Linh Thiên môn?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Không sai, theo Lưu gia lấy được tin tức, hiện tại bên ngoài Thương Sơn môn đã tụ tập thật nhiều cường giả của Phi Linh môn cùng Linh Thiên môn, cho nên đã làm Thương Sơn môn thần hồn nát thần tính.

Lưu Đỉnh nói.

– Chẳng lẽ Thương Sơn môn đắc tội Phi Linh môn cùng Linh Thiên môn hay sao?

Lục Lâm Thiên giả vờ hỏi.

Chương 1017: Rời khỏi Lưu gia (2)

– Không sai, ta nghe nói là chưởng môn Thương Sơn môn tham gia Đào Hoa yến, nửa đường ra tay đối phó người của Phi Linh môn, chưởng môn Phi Linh môn nghe nói tên là Lục Lâm Thiên, trong Đào Hoa yến đã trở thành con rể của chưởng môn Linh Thiên môn Lữ Chính Cường, mà Thương Sơn môn ra tay với Phi Linh môn, đã bị Linh Thiên môn hay biết, vì vậy phái không ít cường giả đi Thương Sơn môn, hai ngày trước nghe nói người của Phi Linh môn cũng đã chạy tới Thương Sơn môn.

Lưu Đỉnh nói.

– Sau thì thế nào?

Lục Lâm Thiên thoáng nhíu mày hỏi, phỏng chừng Thiên Độc Yêu Long cùng lão độc vật đều tới, tính tình hai người này nóng nảy, nói không chừng sẽ trực tiếp động thủ.

– Ta nhận được tin tức, nghe nói chưởng môn Phi Linh môn bị Thương Sơn môn bắt giữ, hành tung không rõ, nhưng Thương Sơn môn nhất định nói không có, cho nên song phương vẫn giằng co, chỉ sợ nếu Lục Lâm Thiên không xuất hiện, sẽ không tránh khỏi đại chiến, cho dù hắn xuất hiện, chỉ sợ Linh Thiên môn cũng không dễ dàng buông tha người dám động tới con rể của họ, nhưng hiện tại không biết do nguyên nhân gì vẫn chưa động thủ.

Lưu Đỉnh nói.

Lục Lâm Thiên giãn mày, ánh mắt có chút biến đổi, mặc kệ có động thủ hay không, mình phải lập tức chạy tới, hiện tại dù chưa đánh, nhưng ở Thương Sơn môn hẳn cũng cực kỳ náo nhiệt.

Linh Thiên môn đã tới Thương Sơn môn, tuy Lâm Trung Kiến đã chết, nhưng không biết Lăng Thanh cùng Hắc Quỷ thiên vương còn lưu lại trong đó hay không, hoặc còn có cường giả khác của Linh Vũ giới, mình không đi một chuyến sẽ không yên lòng.

– Lục công tử, ngươi không phải người ngoài, ta còn có một tin tức nhỏ.

Sắc mặt Lưu Đỉnh hơi đổi, lập tức hạ giọng nói:

– Ta nghe nói chưởng môn Thương Sơn môn rất có thể đã chết, mà Thương Sơn môn xảy ra chuyện lớn như vậy, hắn vẫn chưa từng xuất hiện qua, đương nhiên, đây chỉ là tin tức bên ngoài, ta cũng không biết thật hay giả.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tin tức này thật đúng là tinh chuẩn.

– Đa tạ Lưu tộc trưởng.

Lục Lâm Thiên nói.

– Một chút tin tức mà thôi, không ít người hiện tại cũng biết, Lục công tử không cần phải cảm tạ.

Ánh mắt Lưu Đỉnh thay đổi, hữu ý vô ý nhìn Lưu Uyển.

– Lục công tử, ngươi vừa tới Dao Hải thành, không bằng ở lại Lưu gia nghỉ ngơi, có việc gì cần ta sẽ an bài tốt cho công tử, xem như đa tạ đại ân cứu mạng, ngươi xem thế nào.

Lưu Uyển khẽ cười, đôi mắt đẹp nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên.

– Nếu ta không có việc gì làm, phi thường nguyện ý lưu lại Lưu gia mấy ngày, cũng có thể nghỉ ngơi yên tĩnh một chút.

Lục Lâm Thiên cười nói:

– Bất quá hiện tại ta còn có việc cần làm, chỉ phải cáo từ trước, sau này có cơ hội nói không chừng sẽ tới quấy rầy.

Lục Lâm Thiên thật sự nghĩ thầm, nếu sau này thật sự có cơ hội mình có thể sẽ quay lại nơi này.

– Sự tình gì vội vàng như vậy, hay là Lục công tử lưu lại Lưu gia thêm vài ngày đi làm cũng không muộn.

Lưu Uyển vừa nghe nói Lục Lâm Thiên muốn rời khỏi, ánh mắt nhất thời ảm đạm.

– Một ít việc khẩn cấp, phải đi làm trước mới yên tâm.

Lục Lâm Thiên nói.

Sau một lát ngoài cửa Lưu gia, nhìn mọi người đưa tiễn, Lục Lâm Thiên hỏi rõ phương hướng của Thương Sơn môn, nói:

– Quấy rầy chư vị, ta đi trước!

– Lục công tử có việc gấp cần làm, ta cũng không tiện giữ lại, đa tạ ân cứu mạng, nếu Lục công tử trở lại Dao Hải thành, thỉnh nhớ tới Lưu gia ngồi một chút.

Lưu Uyển khẽ nói.

– Nhất định!

Lục Lâm Thiên đáp, chân khí chợt lóe, một đạo khí xoáy lướt ra, thân ảnh bay lên biến mất trên không trung, hắn vội vàng đi Thương Sơn môn nên không chú ý quá nhiều.

– Thật sự là cường giả Vũ Suất!

Nhìn theo bóng lưng Lục Lâm Thiên, ánh mắt người của Lưu gia kinh nghi, mặc dù nghe Lưu Uyển nói người kia là Vũ Suất, nhưng họ vẫn hoài nghi, nhưng bây giờ nhìn thấy, thật sự vô cùng kinh ngạc.

– Tộc trưởng, chúng ta muốn lưu người này ở lại, chỉ sợ người ta chướng mắt Lưu gia.

Một trưởng lão nói.

– Người này trẻ tuổi đã là Vũ Suất, hẳn là có lai lịch, chỉ tiếc chúng ta không biết rõ thân phận của hắn, bằng không có thể kết giao nói không chừng ngày sau có được ít ưu đãi.

Lưu Đỉnh nói.

– Cha, chẳng lẽ cha lo lắng Thương Sơn môn sẽ…

Trong mắt Lưu Uyển lộ vẻ ảm đạm, lập tức thu liễm hỏi.

– Thương Sơn môn đắc tội Linh Thiên môn, bất kể như thế nào kết cục là có thể nghĩ, ta nghe nói Phi Linh môn cũng có thù tất báo, mà Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đã trở thành Vũ vương, còn có Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng đã trở thành linh vương, hơn nữa còn có nhiều cường giả Vũ Suất, chỉ sợ họ sẽ không bỏ qua cho Thương Sơn môn, một khi Thương Sơn môn ngã xuống, Dao Hải thành sẽ tràn đầy nguy cơ, Dao Hải thành đổi chủ, Lưu gia, Quân gia cùng Bạch gia chỉ sợ sẽ bị liên lụy, ta không thể không chuẩn bị sẵn sàng.

Trong mắt Lưu Đỉnh hiện lên vẻ ngưng trọng.

– Chỉ sợ Thương Sơn môn sẽ tràn đầy nguy cơ, chúng ta hẳn nên nghĩ biện pháp!

Lưu Uyển nói.

Xuy!

Giữa không trung, thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh như chớp bay ra khỏi Dao Hải thành, Phi Linh môn cùng Linh Thiên môn bao vây Thương Sơn môn, điều này làm cho hắn lo lắng trong Thương Sơn môn có cường giả Linh Vũ giới, nhưng dựa theo lời nói của Lăng Thanh, Lâm Trung Kiến mới gia nhập Linh Vũ giới chưa bao lâu, chỉ sợ không có quan hệ gì quá lớn.

Thi triển thân pháp tới cực hạn, Lục Lâm Thiên cấp tốc chạy nhanh về hướng Thương Sơn môn.

Bên trong một dãy núi lớn, lúc này đang là mùa xuân, trong núi rừng nơi nơi sinh cơ dạt dào, ngẫu nhiên vang lên tiếng thú minh, chim chóc dã thú bay loạn khắp nơi làm không khí càng thêm căng thẳng.

Bên trong núi có một dãy kiến trúc ẩn hiện, hơn mười ngọn núi dựng thẳng chân trời, trên núi mây mù che phủ, diện tích khổng lồ, khí thế bất phàm.

Trong đó có một đỉnh núi thật lớn, núi non trùng điệp, từ xa nhìn lại giống như một sơn cốc, chính là nơi ra vào của những ngọn núi khác.

Mà lúc này bốn phía đỉnh núi truyền ra không ít tiếng thú minh, giữa không trung có vài trăm đầu phi hành yêu thú xoay quanh giám thị, dùng xu thế vây quanh đem cả mấy ngọn núi bao phủ.

Ở giữa trung tâm có một đầu Nghịch Lân Yêu Bằng khổng lồ khí thế bất phàm, thân thể cao lớn xoay quanh giữa không trung, hai cánh vỗ mạnh làm không trung như có cuồng phong thổi quét.

Mà trên đỉnh núi đầu người rậm rạp, nhân số từ mấy ngàn tới trên vạn người, cả đám đều tràn ngập sát ý, không ít người nắm chặt vũ khí trong tay, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm ngọn núi phía trước.

Trong đám người kia lại có hơn mười thân ảnh đang đứng, có cả nam nữ già trẻ, chân khí cường hãn, thực lực tu vi thấp nhất cũng đã tới Vũ Suất cùng Linh Suất.

Mà làm người chú ý nhất chính là vài tuyệt mỹ nữ tử, nhưng sắc mặt các nàng thật ngưng trọng, bên trong có một thiếu nữ chừng mười bốn mười lăm tuổi, ánh mắt tràn ngập vẻ lo lắng.

– Tiểu Long, ngươi có thể cảm giác được chân khí của lão đại ngươi hay không?

Chương 1018: Ngũ Hợp cương trận

Nữ tử tuyệt mỹ mặc trang phục như lửa đỏ cau chặt mày nhìn đầu yêu thú màu vàng nhạt nằm trên vai nữ tử áo trắng hỏi, nàng chính là Lữ Tiểu Linh, ngoài ra còn có Lục Tâm Đồng, Bạch Linh cùng tiểu Long.

– Ta không cảm giác được chân khí của lão đại.

Trong mắt tiểu Long lộ vẻ lo lắng nói.

– Thời gian đã tới, ta nghĩ nên động thủ đi, ta muốn tiêu diệt Thương Sơn môn này!

Một lão giả thân hình khổng lồ, chòm râu cực dày tán phát ra chân khí cường hãn lan tràn, làm không ít yêu thú chung quanh bị áp chế. Người này không phải ai khác mà chính là Thiên Độc Yêu Long.

– Đệ tử Phi Linh môn chuẩn bị!

Một hắc y lão nhân lên tiếng, thanh âm quanh quẩn bốn phía làm mỗi người đều nghe được rõ ràng. Mà người này chính là Đông Vô Mệnh, hiện tại đã đổi ngoại hiệu là Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh.

Bá bá…

Lời của hắn vừa dứt, từng đạo chân khí cường hãn phóng lên cao, không gian ba văn nổi sóng gió, trong đó còn có Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, Lưu Tinh Hà, ngoài ra còn có Thiểm Điện Báo Ngô Dũng cùng nhóm người Hoa Mãn Lâu, ánh mắt họ đều tối sầm, sát ý lan tràn.

– Đệ tử Võ đường chuẩn bị!

– Đệ tử ngoại đường chuẩn bị!

Hai tiếng quát vang lên, vài ngàn người đứng thẳng chỉnh tề, binh khí trong tay, tùy thời chuẩn bị đối chiến.

Giờ phút này còn có mười mấy người chân khí cực kỳ cường hãn, bên trong có một lão giả tóc bạc, trong mắt lóe tinh mang, tuy thu liễm chân khí nhưng hơi thở chỉ sợ là hạng nhất hạng nhì ở đây. Mà người này chính là một trưởng lão của Linh Thiên môn, thực lực đã đạt tới Vũ vương.

– Đông cung phụng, khoan hãy nóng nảy, nhìn xem Thương Sơn môn làm sao trả lời chúng ta đi, nếu Lục chưởng môn thật sự rơi vào tay bọn hắn, chúng ta hành động thiếu suy nghĩ chỉ sợ cực kỳ bất lợi cho Lục chưởng môn, huống chi trong chuyện này không chỉ liên lụy Thương Sơn môn!

Cảm giác được thực lực của Phi Linh môn, ánh mắt nhóm người Linh Thiên môn đều cực kỳ kinh ngạc.

Sưu sưu!

Vào thời khắc này vài thân ảnh bay tới, chỉ vài lần lắc mình đã rơi xuống phía trước, chân khí cực kỳ cường hãn, lăng không mà đứng, không gian ba văn đều biến thành nhộn nhạo.

– Lâm Trung Đao, đã qua năm ngày thời gian, mau giao người cho ta, tính nhẫn nại của ta chỉ có hạn!

Nhìn thấy năm người vừa tới, ánh mắt Đông Vô Mệnh nhất thời trầm xuống, nhìn hoàng bào trung niên lạnh lùng nói.

– Đông Vô Mệnh, đã năm ngày thời gian nhưng chưởng môn của chúng ta vẫn chưa về, trong Thương Sơn môn không có người của Phi Linh môn!

Ánh mắt hoàng bào đại hán run rẩy, nhìn thấy cường giả Phi Linh môn, thần sắc cực kỳ ngưng trọng.

– Lâm Trung Đao, đây là chuyện của ngươi, đã qua năm ngày thời gian, đây là kỳ hạn cuối cùng, hiện tại nếu ngươi không giao người, ta chỉ có thể tiêu diệt Thương Sơn môn, tới lúc đó tự mình đi tìm người!

Trong mắt trưởng lão tóc bạc của Linh Thiên môn nổi lên sát ý.

– Hàn trưởng lão, trong Thương Sơn môn thật sự không có người của Phi Linh môn, mời Hàn trưởng lão thư thả vài ngày, chúng ta đang tìm, có tin tức nhất định thông tri Linh Thiên môn!

Hoàng bào đại hán lễ độ cung kính nói.

– Hừ, dài dòng vô cùng, theo ta xem trực tiếp tiêu diệt đi!

Thiên Độc Yêu Long cũng mất nhẫn nại, yêu nguyên mãnh liệt tràn ra, quát lớn một tiếng, thân hình như hắc quang đập thẳng vào năm người kia, một cỗ yêu khí cường hãn lan tràn, nhất thời bao phủ cả không trung.

– Yêu thú thất giai, mau lui lại, bày trận!

Vào thời khắc này, cảm giác được khí thế của Thiên Độc Yêu Long, ánh mắt hoàng bào đại hán biến đổi, quát lớn một tiếng, thân hình cấp tốc bay ra, thủ ấn kết xuất, đồng thời có vài đạo quang thúc phóng lên cao.

Xuy xuy…

Cả không gian đột nhiên run lên, không gian ba văn chao đảo, lập tức vang lên thanh âm xé gió, vài đạo quang thúc lướt lên bầu trời mơ hồ lộ ra vẻ huyền ảo.

Ngay tiếp theo sau vài đạo quang thúc liên tiếp lẫn nhau, chỉ thời gian nháy mắt đã bao phủ cả một mảnh quầng sáng năng lượng.

Một quầng sáng hoàn toàn bao phủ vài ngọn núi xuất hiện trước mắt mọi người, trong mơ hồ lộ ra uy áp làm sắc mặt không ít người biến sắc.

– Là Ngũ Hợp cương trận…

Ánh mắt lão giả đầu bạc của Linh Thiên môn trầm xuống.

Phanh!

Giữa không trung vang lên tiếng nổ tung, Thiên Độc Yêu Long lao thẳng về hướng Lâm Trung Đao, nhìn thấy trận pháp ngăn cản, ánh mắt lạnh lùng, thủ ấn liên tục kết xuất, yêu nguyên lan tràn, một đạo hắc quang mang theo mùi vị khó ngửi tràn tới, cuối cùng hung hăng va chạm vào quầng sáng.

Nhất thời quầng sáng run rẩy lên, một cỗ năng lượng cường hãn nhất thời nổi lên như sóng gió, cả quầng sáng đều vặn vẹo.

Xuy!

Một kích cường hãn của Thiên Độc Yêu Long giống như không cách nào đánh vỡ được quầng sáng, thân hình ngược lại bị trực tiếp đẩy lui.

– Hừ, ta cũng không tin không phá được ngươi!

Thiên Độc Yêu Long xuất sư bất lợi, nhất thời giận dữ, yêu nguyên run lên, muốn tiếp tục phát động công kích.

– Độc Long huynh không thể cứng rắn công phá, Ngũ Hợp cương trận có chút quỷ dị!

Bạch Oánh lên tiếng nói, khẽ cau mày, danh hào của Ngũ Hợp cương trận nàng từng nghe nói qua, đây là hộ sơn đại trận của Thương Sơn môn, muốn phá vỡ thật không dễ dàng.

Thiên Độc Yêu Long cũng vừa kiểm tra được trận pháp này bất phàm, oán hận hừ lạnh một tiếng, hắc mang chợt lóe, thân hình cấp tốc lui ra, nháy mắt đi tới trước mặt mọi người.

Mà lúc này ánh mắt người của Linh Thiên môn nhìn Thiên Độc Yêu Long đều thay đổi, không nghĩ tới trong Phi Linh môn còn có yêu thú thất giai tồn tại.

– Chư vị Linh Thiên môn, Phi Linh môn, Lục chưởng môn thật sự không ở trong Thương Sơn môn, cho chúng tôi thêm chút thời gian, có tin tức chúng tôi sẽ lập tức thông tri chư vị, bằng không nếu chư vị nhất định bức bách người, chúng tôi chỉ có thể liều chết chống đỡ!

Trong quầng sáng, thanh âm Lâm Trung Đao truyền ra.

– Mạnh mẽ phá trận đi, cho dù tìm không được người vậy trước tiên cứ tiêu diệt Thương Sơn môn!

Ánh mắt Bạch Linh lạnh lẽo, một cỗ sát ý tràn qua.

– Thương Sơn môn dám ra tay với lão đại, tiêu diệt trước nói sau!

Ánh mắt tiểu Long chợt lóe, lửa giận áp lực trong lòng phóng thích tràn ra.

– Hàn trưởng lão, chuẩn bị phá trận, ta muốn tiêu diệt Thương Sơn môn!

Vẻ mặt Lữ Tiểu Linh vô cùng lo lắng, từ sau khi nghe được tin tức nàng đã lập tức chạy tới, mãi tới bây giờ còn chưa nghe được tin gì, trong lòng vô cùng sợ hãi.

– Dạ, tiểu thư!

Sau thoáng do dự, Hàn trưởng lão khẽ đáp, tựa hồ trong lòng vẫn còn chút băn khoăn.

Sưu!

Ở giữa không trung, chân trời đang bình tĩnh, đột nhiên dao động, một đạo thanh sắc quang ảnh bay tới.

Xuy!

Tiểu Long đột nhiên quay đầu nhìn lại, thân ảnh của Thiên Sí Tuyết Sư cũng vội vàng xoay về phía sau.

Nhìn thấy phản ứng của tiểu Long cùng Thiên Sí Tuyết Sư, mọi người lập tức quay đầu lại nhìn sau lưng mình.

– Là lão đại!

Thân hình tiểu Long hóa thành hoàng mang như tia chớp bắn vọt về hướng chân trời.

Sưu!

Thân ảnh chỉ vài lần lắc mình đã đi tới trước mặt mọi người.

– Lão đại, ngươi rốt cục đã trở lại!

Thân hình tiểu Long bay tới, thân mật nhào vào người Lục Lâm Thiên.

Chương 1019: Liên thủ phá trận

– Mọi người đều khỏe chứ!

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi.

– Ân, chúng tôi không sao.

Lưỡi của tiểu Long đảo qua khuôn mặt Lục Lâm Thiên, có vẻ vô cùng cao hứng.

– Là chưởng môn đã tới!

Đệ tử Phi Linh môn nhìn thấy thân ảnh quen thuộc, họ đều nghe nói chưởng môn bị người của Thương Sơn môn bắt giữ, trong lòng tức giận, lại có chút uể oải, chưởng môn bị bắt không phải là chuyện đáng quang vinh, mà lúc này nhìn thấy chưởng môn xuất hiện, không như lời đồn đãi, trong lòng nhất thời kích động lên.

– Bái kiến chưởng môn!

Mọi người lập tức hành lễ.

– Độc Long huynh, Oánh tỷ, Đông lão!

Lục Lâm Thiên rơi xuống bên cạnh mọi người.

– Không có việc gì là tốt rồi!

Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh đều lên tiếng, thần sắc nhất thời thoải mái, cũng không nhiều lời.

– Ngươi không rơi vào trong tay Thương Sơn môn?

Thiên Độc Yêu Long trừng mắt nghi hoặc hỏi.

Lục Lâm Thiên khẽ lắc đầu, ánh mắt nhìn chằm chằm vào quầng sáng khổng lồ trước mặt, nói:

– Thương Sơn môn còn không lưu được ta!

– Ca ca!

Lục Tâm Đồng lao tới, trong mắt tràn đầy vui sướng.

– Nha đầu ngốc, ca ca không có việc gì!

Lục Lâm Thiên vỗ đầu nàng, nhìn nữ tử áo đỏ bên cạnh hỏi:

– Sao muội cũng tới đây?

– Muội đi cùng Hàn trưởng lão, huynh không có việc gì lại không sớm xuất hiện, làm cho muội lo lắng gần chết!

Lữ Tiểu Linh quan sát Lục Lâm Thiên cẩn thận, lúc này mới thấy yên lòng.

– Gặp qua Hàn trưởng lão cùng chư vị trưởng lão.

Lục Lâm Thiên đi tới trước mặt lão giả tóc bạc của Linh Thiên môn, lần này Linh Thiên môn phái tới hơn hai ngàn người, ngoại trừ Hàn trưởng lão cũng có không ít trưởng lão khác của Linh Thiên môn, có khoảng mười người tu vi Vũ Suất, thực lực dị thường cường hãn, mà hai ngàn người đều là đệ tử tinh anh của Linh Thiên môn, chân khí của Hàn trưởng lão còn mạnh hơn Bạch Oánh không ít, so sánh với Lâm Trung Kiến còn mạnh hơn, Lục Lâm Thiên phỏng chừng thực lực Hàn trưởng lão đã tới trình tự Vũ vương tam trọng.

– Lục chưởng môn không có việc gì là tốt rồi!

Hàn trưởng lão nói:

– Chuyện gì đã xảy ra, Tâm Đồng tiểu thư đã nói với chưởng môn bổn môn, Thương Sơn môn dám chặn đường ra tay với Lục chưởng môn, nhất định không thể bỏ qua như vậy, nếu hiện tại Lục chưởng môn đã tới, không biết chưởng môn có tính toán gì không?

Thần sắc Lục Lâm Thiên không biến hóa, ra vẻ vì mình mà nhạc phụ cũng muốn động Thương Sơn môn. Lục Lâm Thiên thoáng do dự, với thực lực của Phi Linh môn cùng Linh Thiên môn lúc này, muốn tiêu diệt Thương Sơn môn hẳn không thành vấn đề, Thương Sơn môn dám đối phó với mình, bất kể thế nào cũng không thể bỏ qua, bằng không sẽ bị người chế giễu. Bây giờ có cả Linh Thiên môn ở đây, muốn đối phó Thương Sơn môn sẽ dễ dàng hơn không ít.

Điều mà Lục Lâm Thiên lo lắng chính là trong Thương Sơn môn còn có cường giả Linh Vũ giới. Hắn phỏng chừng có Linh Thiên môn ở đây, Linh Vũ giới cũng sẽ không bận tâm Thương Sơn môn, Linh Vũ giới vẫn luôn che giấu, không tới mức vì Thương Sơn môn làm chính mình bại lộ quá nhiều.

– Diệt Thương Sơn môn!

Sau một lát, trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên lãnh ý.

Nghe được lời nói của hắn, sắc mặt người của Linh Thiên môn biến hóa, mà người của Phi Linh môn lập tức tràn đầy sát ý.

– Lục chưởng môn, Ngũ Hợp cương trận của Thương Sơn môn có chút bất phàm, muốn phá trận chỉ sợ có chút phiền phức.

Hàn trưởng lão nói.

– Ngũ Hợp cương trận!

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào quầng sáng trước mắt, quầng sáng tràn ngập uy áp cùng năng lượng cực kỳ cường hãn, không phải tiểu trận bình thường.

– Chưởng môn, Ngũ Hợp cương trận là một đại trận không kém, phỏng chừng phó chưởng môn Thương Sơn môn Lâm Trung Đao tự thân khởi động, muốn phá trận thật không dễ dàng.

Bạch Oánh nói.

– Ta cùng Độc Long, lại thêm Hàn trưởng lão cũng đủ mạnh mẽ phá trận!

Bạch Linh nói, ánh mắt lướt qua trên người Lục Lâm Thiên, mơ hồ hiện ra ánh mắt khác thường, nhưng lập tức khôi phục lại vẻ băng sương uy nghiêm.

– Hàn trưởng lão, vậy thì làm phiền ngươi!

Lục Lâm Thiên nói.

Hàn trưởng lão nhìn qua Bạch Linh, ánh mắt lập tức rơi lên quầng sáng khổng lồ, nói:

– Lục chưởng môn, muốn phá Ngũ Hợp cương trận chỉ sợ cần có một Vũ vương ngũ trọng tới lục trọng mới có thể cưỡng chế phá vỡ!

– Hàn trưởng lão cứ toàn lực ra tay là tốt rồi, không có vấn đề gì.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Hàn trưởng lão hẳn đang lo lắng thực lực của Bạch Linh, mà thực lực Bạch Linh hiện tại hẳn tương đương Vũ vương ngũ trọng, lại có thêm Độc Long cùng Hàn trưởng lão, hẳn có thể phá được trận này.

– Đừng dài dòng, ta nhẫn Thương Sơn môn này đã lâu rồi, ta phá trận trước đi!

Thiên Độc Yêu Long quát nhẹ một tiếng, yêu nguyên tràn ra, một chân bước hư không, chấn khai không gian ba văn, thân hình hóa thành hắc ảnh lướt tới, thủ ấn kết xuất, yêu nguyên lập tức hội tụ, một đạo chưởng ấn khổng lồ nhất thời oanh kích lên quầng sáng khổng lồ kia.

– Phanh!

Chưởng ấn hung hăng va chạm vào quầng sáng, tựa như sóng xung kích cường hãn, tạo ra từng vầng sóng gợn tán ra bốn phía, chân khí cuồng bạo lập tức gào thét dựng lên, cả không trung đều chao đảo.

– Phá Cương quyền!

Ngay tiếp theo Hàn trưởng lão quát lên một tiếng, chân khí bạo tuôn, hoàng mang chợt lóe, cả không gian vặn vẹo, thân hình bắn vọt ra, một cỗ chân khí thổ hệ khuếch tán, chấn khai không gian ba văn trực tiếp bao phủ cả không gian, uy thế lan tràn kinh người, thực lực Vũ vương tam trọng tuyệt đối đã lên tới đỉnh cấp.

Xuy!

Tiếng xé gió, chân khí hội tụ, ngưng tụ thành một quyền ấn khổng lồ, quyền ấn trực tiếp xé mở không gian mang theo thanh âm nổ bạo trầm thấp vang ra, ngay sau đó thẳng tắp oanh kích tới.

Quyền ấn oanh kích, hóa thành đạo hoàng mang chói mắt, mang theo uy áp cường hãn phá vỡ không gian ba văn, kình khí trực tiếp đem đỉnh núi bên dưới thổi quét vỡ tan.

Phanh!

Một quyền hung hăng đánh lên quầng sáng, quầng sáng nhất thời run rẩy lên, cả không gian ầm ầm loạn chiến.

Sưu!

Cơ hồ đồng thời thân ảnh Bạch Linh đã nhảy lên, vẻ mặt vô cùng băng sương.

Yêu nguyên nhanh chóng khuếch tán, một cỗ khí thế áp không buông xuống, trong vô hình ngàn thú bốn phía đều run rẩy.

Thủ ấn liên tục biến hóa, từng dải lụa trắng trực tiếp vặn vẹo không gian, kình khí thổi quét, không gian chấn run…

Bạch Linh vừa phóng thích khí thế, nhất thời làm Hàn trưởng lão hoảng sợ, cảm giác khí tức của nàng mới biết được, tuyệt mỹ nữ tử kia không ngờ lại là một đầu yêu thú, thực lực đã lên tới trình tự thất giai trung kỳ.

Chỉ nháy mắt vài dải lụa trắng phóng lên cao, bao trùm trời đất thổi quét tới trước, kình khí tuôn tràn, hội tụ thành một đạo bạch quang khổng lồ, bạch quang chói mắt, tất cả mọi người đều cảm giác được cỗ lực lượng giống như hủy thiên diệt địa.

Oanh long long!

Quang thúc va chạm vao quầng sáng, trong ánh mắt trợn mắt há hốc mồm của mọi người, một cỗ lực lượng ngập trời trút xuống, quầng sáng vang lên thanh âm nổ bạo đinh tai nhức óc, lập tức nứt nẻ, tràn ngập khe hở, tựa như mạng nhện lan tràn khắp cả quầng sáng.

Phanh phanh!

Lại một tiếng nổ tung như sấm sét, cả quầng sáng ầm ầm nứt toác, kình phong bàng bạc thổi tứ tung, nhất thời đất rung núi chuyển, khí thế ngập tời, một màn này làm những người có thực lực thấp hiểu được cái gì gọi là cường giả.

Chương 1020: Giao chiến kịch liệt

Kình khí khủng bố vừa vỡ tán, ngay lập tức có hơn trăm thân ảnh trôi nổi trên bầu trời, chân khí cường hãn bao phủ cả thiên không. Bên trong trăm thân ảnh chỉ có hơn mười người tu vi Vũ Suất, còn lại đều là võ giả phong hệ, sau lưng phe phẩy đôi cánh chân khí, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng.

Mà lúc này khi quầng sáng biến mất, vài ngọn núi nguy nga khổng lồ lại xuất hiện trong tầm mắt mọi người, dưới núi tập hợp hơn ba vạn thân ảnh, thân ảnh rậm rạp vây chung quanh mấy ngọn núi khổng lồ, thần sắc cực kỳ ngưng trọng, còn có hơn mười đầu phi hành yêu thú trình tự khác nhau mang theo người xoay quanh trên không trung.

Trên bầu trời xuất hiện một hoàng bào trung niên, ánh mắt tối sầm nhìn chằm chằm vào người của Linh Thiên môn cùng Phi Linh môn.

– Linh Thiên môn, Phi Linh môn, các ngươi đừng bức người quá đáng, chẳng qua Thương Sơn môn cùng các ngươi quyết một trận tử chiến, các ngươi cũng vì vậy mà phải trả giá cực đắt!

Hoàng bào đại hán lạnh lùng nói.

– Lâm Trung Đao, ngươi quá để ý chính mình!

Hàn trưởng lão vặn vẹo không gian, nhất thời xuất hiện giữa không trung.

– Hàn trưởng lão, con thỏ nóng nảy còn cắn người đâu, tuy Thương Sơn môn không bằng Linh Thiên môn, nhưng cũng không mặc người chém giết!

Ánh mắt Lâm Trung Đao lạnh lùng, vẫn ẩn chứa chút e ngại.

– Thương Sơn môn dám đánh lén ta, phải thừa nhận hậu quả diệt môn hôm nay, toàn bộ đệ tử Thương Sơn môn hãy nghe, nếu đầu hàng có thể tha cho khỏi chết, chưởng môn Lâm Trung Kiến của các ngươi đã chết, các ngươi không nên hi sinh vô ích tốt hơn!

Giữa không trung vang lên thanh âm bá đạo, thanh âm chấn khai không gian ba văn đủ làm người của Thương Sơn môn nghe thấy.

– Chưởng môn đã chết!

– Khó trách đã lâu như vậy mà chưởng môn không hiện thân!

Nghe được lời của Lục Lâm Thiên, trong Thương Sơn môn truyền ra tiếng nghị luận khác thường.

– Ngươi là ai?

Lâm Trung Đao đánh giá Lục Lâm Thiên, trong mắt lóe hung quang.

Lục Lâm Thiên híp mắt, người này hẳn là phó chưởng môn Lâm Trung Đao của Thương Sơn môn, chính là thân đệ của Lâm Trung Kiến, chặt cỏ phải chặt tận gốc, nhất định không thể lưu, liền nói:

– Ta chính là người mà Thương Sơn môn các ngươi muốn đánh lén, Phi Linh môn Lục Lâm Thiên!

– Lục Lâm Thiên, đại ca ta chết như thế nào?

Trong mắt Lâm Trung Đao hiện ánh sáng lạnh, sự tình đã tới bước này, hắn là phó chưởng môn, còn là cường giả Vũ vương, đối với cục diện xấu hiện tại chỉ có chút e ngại, nhưng bây giờ đã không còn cảm giác sợ hãi, đã tính toán quyết một trận tử chiến.

– Đã chết thì đã chết, cần gì phải biết chết như thế nào!

Thanh âm Thiên Độc Yêu Long truyền tới, dứt lời thân ảnh hóa thành hắc mang lao thẳng về hướng Lâm Trung Đao, tiếng cười to sang sảng truyền ra:

– Vũ vương nhất trọng, ta bổ sống ngươi trước!

– Đệ tử Thương Sơn môn, thề cùng tồn vong với Thương Sơn môn, giết a!

Lâm Trung Đao nhất thời hét lớn một tiếng, đại đao hàn thiết hiện trong tay, chân khí tràn ra, một đạo đao mang bổ ra không gian ba văn, lập tức hung hăng va chạm vào Thiên Độc Yêu Long.

– Phi Linh môn nghe lệnh, giết cho ta!

Lục Lâm Thiên quát lớn.

– Giết!

Nương theo sau tiếng quát của Lục Lâm Thiên, đệ tử Phi Linh môn bộc phát ra tiếng quát kinh thiên động địa, chân khí lan tràn, không gian lập tức run rẩy lên, mấy ngàn thân ảnh mang theo cỗ sát khí hướng đệ tử Thương Sơn môn lao tới.

Sưu sưu!

Hơn mười thân ảnh Vũ Suất cấp tốc lao ra, nhóm cường giả Thanh Hỏa lão quỷ đã dẫn đầu nhằm vào nhóm Vũ Suất Thương Sơn môn đứng trên không trung.

Cảm thụ được khí thế sát phạt, sắc mặt người trong Thương Sơn môn ngưng trọng, lập tức rút ra vũ khí.

– Hống hống…

Nhưng sự tình không chỉ như thế, bởi vì Thạch Viên cùng Độc Giác Yêu Ngưu đã mang theo đại quân yêu thú chạy chồm mà đến.

Ước chừng hơn ngàn yêu thú bôn đào, khí thế càng thêm cường hãn không biết bao nhiêu lần, giữa không trung vài trăm yêu thú phi hành bay xuống, nhất thời làm người của Thương Sơn môn sản sinh sợ hãi.

Giờ phút này không chỉ có người của Thương Sơn môn kinh hãi, thậm chí người của Linh Thiên môn đều đại biến, khí thế của Phi

Linh môn thật sự không tầm thường.

Oanh oanh oanh…

Giữa không trung lập tức vang lên thanh âm nổ bạo, nhóm Vũ Suất Phi Linh môn vừa lao tới, công kích đánh ra, cả không gian chao đảo, hơn mười Vũ Suất đồng thời giao thủ khí thế liền có thể nghĩ.

– Đệ tử Linh Thiên môn nghe lệnh, đánh chết người của Thương Sơn môn cho ta!

Ánh mắt Hàn trưởng lão trầm xuống, lăng không đứng thẳng, phất tay ra lệnh.

Hưu hưu…

Trên đỉnh núi hơn hai ngàn đệ tử Linh Thiên môn tràn ra như nước thủy triều, tiếng xé gió vang lên không ngừng, ngay lập tức giống như mảnh mây đen mang theo sát khí bao trùm trời đất bay thẳng vào hơn hai vạn đệ tử Thương Sơn môn, ngay lập tức tiếng kêu thảm thiết truyền ra.

Hơn mười cường giả Vũ Suất trong khoảnh khắc nhảy lên, gia nhập vào hàng ngũ Vũ Suất của Thương Sơn môn, mười mấy Vũ Suất kia vốn đã không chịu nổi, giờ phút này càng thêm cố hết sức, hoàn toàn chỉ còn phòng thủ.

Trong số lượng Vũ Suất, Phi Linh môn không ít, sau khi thu phục Tinh Hà môn, cũng có vài Vũ Suất gia nhập, mà thực lực Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, Lưu Tinh Hà, Ngô Dũng đều là Vũ Suất cửu trọng bát trọng, trong trình tự tuyệt đối ngăn chặn Thương Sơn môn.

Oanh oanh!

Từng thanh âm nổ vang, kình phong quét ngang không gian, giữa không trung Lục Lâm Thiên đưa mắt lướt quanh toàn trường, không hề có chút dao động, chậm rãi ngẩng đầu nhìn cuộc giao chiến giữa các Vũ Suất, chỉ cần đánh chết mười mấy Vũ Suất cùng

Lâm Trung Đao, Thương Sơn môn chẳng khác nào bị diệt.

– Đông lão, Oánh tỷ, Lâm Trung Đao nhất định phải chết!

Lục Lâm Thiên lập tức nói với Bạch Oánh cùng Đông Vô Mệnh.

– Độc Long huynh, ta giúp ngươi một tay!

Hai người hiểu ý, thân ảnh lập tức lao thẳng tới chỗ Thiên Độc Yêu Long đang đối chiến cùng Lâm Trung Đao.

– Ta cũng đi hỗ trợ!

Thân ảnh Bạch Linh chợt lóe, lập tức lao thẳng về hướng Lâm Trung Đao, yêu nguyên lan tràn, trong tay bắn ra đạo quang thúc hướng Lâm Trung Đao bay tới.

Lâm Trung Đao đang đối chiến với Thiên Dộc Yêu Long thật khó khăn, hoàn toàn rơi vào hoàn cảnh xấu, hắn căn bản không dám va chạm độc khí của Thiên Độc Yêu Long, vì thế xuất thủ luôn sợ đầu sợ đuôi. Nào ngờ Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh đồng thời vây công tới, đem hắn đổ ở bên trong, nhất thời trong lòng thầm hô không xong.

Phanh!

Giờ phút này lại thêm công kích của Bạch Linh bay tới, tu vi Bạch Linh tương đương Vũ vương ngũ trọng, mà Lâm Trung Đao mới tới nhất trọng, không cách nào tránh thoát, nhất thời vung đao mang chống đỡ, hai đạo công kích lập tức va chạm lẫn nhau, bộc phát ra tiếng nổ thật lớn.

Phốc!

Lâm Trung Đao phun ra ngụm máu, thân hình bị đánh bay ra ngoài, hắn vốn không phải đối thủ của Bạch Linh, trình tự Vũ vương cách nhau một tầng đã như một khe rãnh, hắn căn bản không thể đối kháng Bạch Linh.

– Chịu chết đi!

Thiên Độc Yêu Long hét lớn một tiếng, nhân cơ hội lao tới, một đạo trảo ấn nhất thời vặn vẹo không gian, lập tức ầm ầm giáng xuống thân đao của Lâm Trung Đao.

Chương 1021: Thu lấy hồn anh

Lâm Trung Đao hoảng sợ, sắc mặt kinh hãi, vội vàng khởi động hộ thân cương quyển. Nhưng hộ thân cương quyển không cách nào chống đỡ được một trảo của Thiên Độc Yêu Long, nhất thời nứt nẻ, lại phun ra ngụm máu tươi.

Hưu!

Cơ hồ đồng thời không gian ba văn chợt chấn khai, một thanh âm xé gió vang vọng cả thiên địa, thân ảnh Bạch Oánh quỷ mị xuất hiện, một đạo phong nhận mang theo cuồng phong bàng bạc thổi quét thiên không, ngay lập tức hướng Lâm Trung Đao áp xuống.

Phanh phanh!

Nhất thời không gian ba văn chợt nứt toác, phong nhận cuồng bạo mang theo xu thế kinh người bắn ra, tựa như xuyên thấu không gian cuối cùng va chạm vào thân thể Lâm Trung Đao.

Oanh!

Trên bầu trời, khí lãng khủng bố khuếch tán, thân hình Lâm Trung Đao lóe ra, trực tiếp bị đánh bay, miệng phun máu lần thứ ba, trong đó còn lẫn lộn nội tạng bị phá nát.

Sưu sưu!

Vào thời khắc này một đạo quang đoàn thổ hoàng sắc như tia chớp hiện lên đỉnh đầu Lâm Trung Đao, tiếp theo uyển như quỷ mị muốn chạy trốn.

– Hồn anh muốn chạy, ngươi mơ tưởng!

Đông Vô Mệnh cười lạnh một tiếng, đồng thời thân ảnh như quỷ mị xuất hiện phía trước, thủ ấn đánh ra, nhất thời không gian tràn ngập năng lượng màu đen như sợi tơ bao phủ khắp không gian mấy ngàn thước.

Một cỗ chân khí linh hồn bàng bạc khuếch tán, cả không gian chợt run lên, linh hồn không ít người đều run rẩy, vội vàng nhìn qua.

– Thu!

Hắc mang quanh thân Đông Vô Mệnh run lên, năng lượng màu đen giữa không trung dùng tốc độ cực kỳ khủng khiếp nháy mắt thu thập quang đoàn, hồn anh trực tiếp bị bao vây bên trong.

– Đông Vô Mệnh, ngươi thả ta, ta sẽ không bỏ qua ngươi!

Trong hắc sắc quang đoàn, thanh âm Lâm Trung Đao truyền ra, trong thanh âm mang theo vẻ kinh hoàng sợ hãi.

– Đã là hồn anh còn dám uy hiếp ta, tới lúc đó bổn vương sẽ thu thập ngươi!

Đông Vô Mệnh quát một tiếng, thủ ấn trầm xuống, nhanh chóng thu quang đoàn vào trong một hộp ngọc, giống như chiếm được bảo vật, mặt lộ ý cười lập tức thu vào trong trữ vật giới chỉ.

Oanh oanh!

Cuộc đại chiến vẫn tiếp tục trên không trung, kình khí bao trùm trời đất không ngừng lan tràn mang theo tiếng xé gió tán loạn khắp bốn phía, mặt đất cùng đỉnh núi chung quanh đều bị san thành bình địa, thanh âm tiếng nổ bạo vang lên bên tai không dứt.

– A!

Xa xa ở ngọn núi phía trước, đệ tử ngoại đường cùng Võ đường của Phi Linh môn còn có đại quân yêu thú, đệ tử tinh anh Linh Thiên môn không ngừng vây công, trong Thương Sơn môn nhất thời truyền ra tiếng kêu thảm thiết.

Hưu hưu!

Lúc này trong nhóm yêu thú có vài đầu yêu thú cực kỳ cường hãn, mấy yêu thú này đều cực kỳ cường hãn, hơn mười đầu yêu thú của Thương Sơn môn đều bị đánh chết, sau đó nhóm yêu thú khổng lồ lao vào trong hàng ngũ đệ tử Thương Sơn môn, tận tình giết chóc.

Xuy xuy!

Bên trong nhóm yêu thú còn có một thân hình xinh đẹp nho nhỏ cưỡi trên Phi Thiên Ngô Công khổng lồ, những nơi đi qua độc khí tận trời, nếu luận một mình đánh chết nhiều đệ tử của Thương Sơn môn nhất chính là nàng, mỗi lần nàng ra tay đều có hơn mười đệ tử Thương Sơn môn bị đánh chết hoặc trọng thương, còn bị kịch độc lan tới gần, thảm thiết hơn cả cái chết, những cái chết như vậy làm đệ tử Thương Sơn môn trở nên liều mạng, từng đạo chân khí tràn ra, cũng làm đệ tử Phi Linh môn cùng Linh Thiên môn đều có thương vong.

Giữa không trung có bốn thân ảnh cực kỳ đáng chú ý, chính là Linh Thiên tứ soái của Linh Thiên môn, bốn người liên thủ, từng đạo linh hồn ba lãng gào thét thổi quét bầu trời, một Vũ Suất nhị trọng của Thương Sơn môn lập tức bị đánh nát linh hồn rơi xuống đất.

Oanh oanh!

Công kích rậm rạp không ngừng va chạm, tình hình chiến đấu ngày càng kịch liệt, người giết đỏ cả mắt, dù muốn thu tay về cũng không phải chuyện dễ dàng.

Sau khi đánh chết Lâm Trung Đao, Đông Vô Mệnh, Bạch Oánh, Bạch Linh cùng Thiên Độc Yêu Long quay lại bên cạnh Lục Lâm Thiên, chân khí bốn người cuồn cuộn đáng sợ, giờ phút này quanh thân họ tràn ngập sát ý, thậm chí làm không gian run rẩy lên.

Lúc này Hàn trưởng lão vốn luôn đứng bên cạnh bảo hộ Lữ Tiểu Linh nhưng vẫn quan sát chiến trường, nhìn thấy bốn người đứng bên cạnh Lục Lâm Thiên, ánh mắt kinh ngạc, yêu thú thất giai trung kỳ cùng sơ kỳ, còn có một Vũ vương nhất trọng, một linh vương nhất trọng, hơn nữa còn có Thanh Hỏa lão quỷ bọn họ, thực lực Phi Linh môn không ngờ đạt tới trình tự này. Loại thực lực này đủ tiến vào thế lực nhất lưu trong Cổ Vực.

– Ta đi hỗ trợ!

Nhìn thấy nhóm Vũ Suất chiến đấu kịch liệt phía trước, mặc dù Phi Linh môn đã chiếm cứ thượng phong hoàn toàn, nhưng không thể chiến thắng trong nháy mắt, ánh mắt Đông Vô Mệnh trầm xuống, hắc mang run lên lao thẳng về phía trước.

Bạch Oánh cùng Thiên Độc Yêu Long lập tức theo sau, từng đạo công kích nhảy ra, mười mấy Vũ Suất Thương Sơn môn sẽ có kết quả thế nào liền có thể nghĩ.

Lục Lâm Thiên đột nhiên nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc, đó chính là Vũ Suất thất trọng từng đánh lén mình khi mình bị bốn Vũ Suất Thương Sơn môn cùng Lăng Thanh vây công, mà lúc này người kia đang bị Thiểm Điện Báo Ngô Dũng đuổi giết.

Ánh mắt híp lại, khí xoáy chợt lóe, thân hình Lục Lâm Thiên nhất thời bắn ra, trực tiếp đuổi theo Vũ Suất thất trọng đang bị Ngô Dũng đuổi giết.

Trong tích tắc này, một cỗ chân khí sắc bén chấn khai không gian ba văn, một đạo huyết quang xuất hiện, thanh âm long ngâm quỷ dị truyền ra.

– Ngao!

Giữa không trung, một cỗ chân khí bàng bạc bao phủ thiên địa, khí tức vô cùng hùng hậu, làm cho người ta có cảm giác không thể lay động mảy may, một cỗ năng lượng thổ hệ cường hãn nhất thời lan tràn.

Nghe được thanh âm long ngâm, sắc mặt Vũ Suất thất trọng nhất thời đại biến, hắn hoàn toàn không xa lạ với thanh âm này, lúc trước vị trưởng lão Vũ Suất lục trọng bị một đao này đánh chết.

Vừa ngẩng đầu nhìn lên, hắn nhìn thấy một thanh y nhân chặn đường, tay cầm huyết đao tựa như sát thần đang nhìn chăm chú vào người mình.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, huyết đao thẳng tắp bổ ra.

Đao mang vừa ra, năng lượng thổ hệ mạnh mẽ tràn vào trong Huyết Lục.

– Ngày đó một chưởng, hôm nay trả lại ngươi một đao!

– Liệt Không Cửu Kích!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, đao mang bùng nổ, huyết sắc đao mang bao trùm mang theo thanh âm bén nhọn chói tai nhanh như chớp cắt qua không gian, dùng mắt thường có thể thấy được huyết sắc đao mang bổ ra chín đao, đao mang hơn ngàn thước nháy mắt phá không bay ra, mang theo xu thế cường đại, cả không gian trực tiếp run rẩy.

Ngay sau đó chín đao mang nháy mắt hợp chung một chỗ, phát ra một đạo đao mang khiến tim đập nhanh, những nơi đao mang đi qua không gian ba văn trực tiếp nứt vụn, uy thế bá đạo tuyệt đối không tầm thường chút nào.

Sắc mặt Vũ Suất thất trọng trầm xuống, trong lòng hoảng hốt, đành cắn răng vung tay đánh ra chưởng ấn, ngay lập tức bố trí hộ thân cương quyển.

– Hưu!

Ngay tiếp theo đao mang lập tức va chạm vào chưởng ấn, chỉ thấy chưởng ấn nháy mắt bị chém thành hai nửa, đao mang mờ đi không ít, ngay sau đó lại như sấm sét bổ thẳng vào hộ thân cương quyển của người kia.

Chương 1022: Bản tính thổ phỉ

Đao mang bổ lên hộ thân cương quyển, chỉ nháy mắt hộ thân cương quyển liền xuất hiện khe nứt.

Thế công của đao mang bị kiềm hãm, chân khí triệt để phóng thích.

Phanh phanh!

Đồng thời hộ thân cương quyển trực tiếp nứt vụn, chân khí cuồng bạo thổi quét, không gian rung chuyển.

Phốc!

Dưới lực lượng vô cùng bá đạo, Vũ tướng thất trọng phun ra một ngụm máu tươi, ầm ầm rơi xuống đất, mặt đất đều chao đảo, sắc mặt biến thành trắng bệch, hai mắt ngây dại.

Ngô Dũng nhìn thấy, cực kỳ kinh ngạc, thực lực chưởng môn không ngờ đã tới tình trạng này, một đao đánh trọng thương Vũ Suất thất trọng, lần trước trong Vô Danh sơn mạch, chưởng môn chỉ là Vũ Suất nhị trọng mà thôi, lúc này chỉ qua hai ba tháng đã tăng lên tới tam trọng.

– Vũ Suất tam trọng!

Không ít người cảm giác được tu vi của Lục Lâm Thiên, vô cùng kinh ngạc, mà ánh mắt Hàn trưởng lão híp lại, trong Đào Hoa yến lần trước hắn đã chú ý qua Lục Lâm Thiên, người kia chỉ là Vũ Suất nhị trọng mà thôi, lần này bị Thương Sơn môn đánh lén, không nghĩ tới còn đột phá tam trọng, còn đánh trọng thương thất trọng, uy thế của một đao vừa rồi thật sự vượt ngoài vũ kỹ bình thường.

Phốc!

Vũ Suất thất trọng giãy dụa vài lần vẫn không thể đứng lên, miệng lại phun ra ngụm máu tươi.

Xuy!

Một đạo lực lượng nhanh chóng áp xuống, Vũ Suất thất trọng nhất thời cảm thấy một đạo chưởng ấn rơi lên thiên linh cái của mình, một cỗ linh hồn lực bàng bạc va chạm tới, đem linh hồn trong đại não trực tiếp đánh xơ xác, trong não lập tức truyền ra đau đớn.

– Chết đi!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, một cỗ thổ hoàng sắc quang mang chợt lóe, nhất thời tràn vào thiên linh cái người kia.

Ngay tiếp theo sau thân hình hắn trực tiếp uể oải, sinh cơ hoàn toàn biến mất.

Oanh oanh!

Thanh âm nổ tung thật lớn, mấy Vũ Suất Thương Sơn môn lại bị đánh chết, bị cường giả Phi Linh môn cùng Linh Thiên môn vây công, còn có Thiên Độc Yêu Long cùng Đông Vô Mệnh, Bạch Oánh gia nhập, cơ hồ là tàn sát nghiêng về một bên.

– Đầu hàng, chúng tôi đầu hàng!

Một Vũ Suất tứ trọng bị trọng thương đứng trước người Đông Vô Mệnh quát lớn.

Xuy!

Đông Vô Mệnh thu lại hắc mang, chưởng ấn chỉ cách người kia chưa đầy một thước, kình phong cùng khí tức cuồng bạo làm hai chân hắn phát run.

– Chúng tôi cũng đầu hàng!

Có người đi đầu sẽ có người tiếp theo, vào lúc này đối diện thực lực tuyệt đối, mà phó chưởng môn cũng đã tử vong, trong Thương Sơn môn chỉ còn lại năm sáu Vũ Suất, lại có một người trọng thương, ai cũng sớm kinh hồn táng đảm, không có ai muốn chết, nhìn thấy người đầu tiên đầu hàng được miễn chết, những người khác đồng loạt làm theo.

– Chúng tôi đầu hàng!

Chúng đệ tử Thương Sơn môn đều lựa chọn đầu hàng, ném binh khí xuống đất, các trưởng lão đều đã quy phục, bọn hắn làm sao còn dám động thủ, không có ai muốn chết.

– Hống hống!

Thanh âm hí hô của Thạch Viên truyền ra, ngàn thú nhất thời dừng công kích, từng tiếng thú minh quanh quẩn trong không trung.

– Mau ra tay!

Nhưng đệ tử Phi Linh môn vẫn chưa dừng động tác, bắt đầu thu thập trữ vật giới chỉ cùng không gian đại của những thi thể trên mặt đất, thậm chí binh khí cũng không buông tha.

– Nhìn cái gì, mau thu đồ vật đi!

Một ít đệ tử cũ trong Phi Linh môn trừng mắt mắng đệ tử mới.

Đệ tử mới phục hồi lại tinh thần, lập tức gia nhập, toàn bộ đồ vật trên thi thể đệ tử Thương Sơn môn hay Linh Thiên môn hoặc trên người đệ tử Thương Sơn môn đầu hàng đều bị họ thu sạch sẽ.

Trên bầu trời, nhóm người Hoàng Phủ Kỳ Tùng đều đoạt lấy trữ vật giới chỉ trên người mấy Vũ Suất đầu hàng, sau đó cũng thu hoạch toàn bộ trữ vật giới chỉ của những Vũ Suất đã chết nằm dưới mặt đất.

Đệ tử Linh Thiên môn ban đầu còn duy trì tác phong của đại môn phái, nhưng cuối cùng không còn cách nào bình tĩnh, nhìn thấy đệ tử Phi Linh môn từ Vũ Suất, Vũ sư tới võ đồ đều giống như thổ phỉ, thậm chí cả Vũ Suất cửu trọng cũng làm như thế, vì vậy sau một lúc cắn răng nhẫn nhịn cuối cùng cũng gia nhập vào việc thu hoạch giới chỉ hoặc không gian đại như những người khác.

Nhưng lần này đều bị đệ tử Phi Linh môn ra tay trước, hơn nữa đệ tử Phi Linh môn đã có thói quen thu hoạch chiến lợi phẩm sau chiến đấu, đệ tử Linh Thiên môn làm sao là đối thủ, thậm chí còn không giành được chút xương cốt.

Sau khi thu thập xong chiến trường, đệ tử Phi Linh môn không cần được phân phó liền dẫn người trực tiếp xông lên mấy ngọn núi lớn, hoàn toàn chính là thấy gì cướp đó, những vật đáng giá sẽ không bỏ qua, cả đám đều cướp đoạt tới đỏ mắt, đệ tử Linh Thiên môn cũng muốn lên núi nhưng bị áp chế nhân số nên bị ngăn ngay dưới chân núi.

Một màn này làm sắc mặt nhóm trưởng lão Linh Thiên môn vô cùng khó xem, cũng vô cùng bất đắc dĩ, đệ tử Phi Linh môn chẳng khác gì thổ phỉ, nếu luận thực lực đệ tử Linh Thiên môn không e ngại, nhưng luận cướp đồ vật thật sự không phải là đối thủ của Phi Linh môn.

Một màn này cũng rơi vào trong mắt Lục Lâm Thiên, hắn hài lòng cười thầm, không nói gì thêm, ánh mắt nhìn qua Bạch Oánh bọn họ.

Họ đều là người thông minh, lập tức hiểu ý, lập tức bay lên trên núi.

Ánh mắt Hàn trưởng lão trầm xuống, đảo qua nhóm trưởng lão Linh Thiên môn, ngay tiếp theo liền bay lên đỉnh núi, nhóm trưởng lão cũng đuổi theo sau.

– Hàn trưởng lão!

Đông Vô Mệnh khẽ quát một tiếng, thân ảnh như quỷ mị đã ngăn cản trước mặt Hàn trưởng lão.

– Đông cung phụng có chuyện gì?

Sắc mặt Hàn trưởng lão thoáng biến đổi, lập tức hỏi, ánh mắt nhìn lên núi với vẻ bối rối, thần sắc như ra hiệu nhóm trưởng lão còn lại, vì vậy họ liền bay thẳng lên trên núi.

– Chưởng môn nhà ta muốn tỏ lòng biết ơn với Hàn trưởng lão, đa tạ Hàn trưởng lão đã xuất thủ tương trợ.

Vẻ mặt Đông Vô Mệnh tươi cười, nhắc tới Thanh Hỏa lão quỷ cười như quỷ khóc, mà Đông Vô Mệnh cười còn khó xem hơn cả khóc.

– Đa tạ Hàn trưởng lão đã tương trợ lần này, đa tạ, ngày khác tiểu tử nhất định tới Linh Thiên môn đa tạ Hàn trưởng lão cùng chư vị trưởng lão.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên đầy ý cười, tiến lên nói.

– Lục chưởng môn, Đông cung phụng, hai vị quá khách khí, quan hệ giữa Lục chưởng môn cùng Linh Thiên môn trong Cổ Vực đều đã biết rõ, hành động lần này của Thương Sơn môn rõ ràng không đem Linh Thiên môn đặt vào trong mắt, vốn nên bị giáo huấn!

Hàn trưởng lão nói, nhưng ánh mắt vẫn nhìn lên ngọn núi, có chút bất an:

– Được rồi Lâm Thiên, huynh không có việc gì là tốt rồi, ai dám đối phó huynh, muội sẽ để cho cha muội giáo huấn hắn!

Lữ Tiểu Linh ngồi trên Phi Thiên Ngô Công của Lục Tâm Đồng, còn có Tô Tử cùng tiểu Long bay lên không.

– Tiểu Linh, lần này phải đa tạ nhạc phụ, còn có Hàn trưởng lão, ít nhiều nhờ có Hàn trưởng lão ra tay.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lục chưởng môn khách khí, ta cần lên núi một chuyến xem còn dư nghiệt của Thương Sơn môn nữa hay không, nói không chừng còn có người của Linh Vũ giới, không thể phớt lờ!

Hàn trưởng lão nói xong, tựa hồ sợ bị Lục Lâm Thiên cùng Đông Vô Mệnh lôi kéo, nháy mắt đã bay lên không.

Chương 1023: Già gian giảo, trẻ xảo quyệt

– Hàn trưởng lão, Linh Thiên môn đã ra sức, loại chuyện này hãy để Phi Linh môn làm đi, Hàn trưởng lão không nên khách khí!

Đông Vô Mệnh như hình với bóng bám trụ Hàn trưởng lão.

– Không ngại, ta đi xem tốt hơn!

Giờ phút này Hàn trưởng lão cũng không muốn bị dây dưa, thân ảnh chợt lóe đã đi lên núi.

Lần này Đông Vô Mệnh không tiếp tục truy theo, mà quay đầu nhìn Lục Lâm Thiên mỉm cười hiểu ý, một già một trẻ lộ ra ý cười tà khí âm hiểm.

Ngay lập tức một già một trẻ cấp tốc bay thẳng tới ngọn núi ở giữa, gắt gao theo sát phía sau Hàn trưởng lão.

– Tiểu lừa gạt, sao huynh không đợi muội!

Lữ Tiểu Linh tức giận chu miệng kêu lên.

– Tiểu Linh tỷ, ca ca cùng sư phụ chạy nhanh như vậy để làm chi?

Lục Tâm Đồng vuốt tóc hỏi.

– Ta cũng không biết, đi xem một chút!

Lữ Tiểu Linh mơ hồ đoán được gì đó, lập tức cùng Lục Tâm Đồng thúc giục Phi Thiên Ngô Công nhanh chóng đuổi theo lên núi.

Vài ngọn núi khổng lồ cao vυ”t trong mây, kiến trúc liên miên không ít, mây mù phủ kín khắp núi non.

Mà giờ khắc này bên trên một đỉnh núi lớn nhất, ngọn núi dựng thẳng chân trời, khí thế nguy nga kỳ vĩ bất phàm.

Trên đỉnh núi có một đại điện kim bích huy hoàng sừng sững, đại điện thật lớn, toàn bộ cột trụ đều làm từ ngọc thạch, tuyệt đối là một danh tác.

Vào lúc này bên ngoài đại điện có không ít thi thể, bốn phía đã bị đại bộ phận đệ tử Phi Linh môn chiếm lĩnh, mà ở trước cửa đại điện là đệ tử Phi Linh môn đang đứng thật chỉnh tề.

– Đều tránh ra cho ta, ai dám đi lên ta sẽ không khách khí!

Quanh thân Thiên Độc Yêu Long tràn ngập yêu nguyên, hắc mang lan tràn, đang đối diện với trưởng lão Linh Thiên môn, một nhóm người tức giận dựng râu trừng mắt, nhưng thực lực không đủ, căn bản không dám tiến lên.

– Sưu!

Giữa không trung, một đạo thân ảnh trực tiếp nhảy lên cao, lập tức hỏi:

– Sao lại thế này?

– Hàn trưởng lão, Phi Linh môn thật quá đáng, lại không cho chúng tôi đi vào!

Nhóm trưởng lão liền lên tiếng, trên mặt còn mang theo vẻ ủy khuất, khiến cho người ta cảm thấy thật ngoài ý muốn lẫn buồn cười.

– Là ai lớn mật như thế, lại không cho các ngươi đi vào, ta muốn nhìn thử xem!

Ánh mắt Hàn trưởng lão trầm xuống, biết rõ vẫn cố hỏi, ánh mắt nhìn qua Thiên Độc Yêu Long.

– Hàn trưởng lão, chính là người này!

Một trưởng lão nhìn Thiên Độc Yêu Long nói.

– Độc Long huynh, vì sao ngươi làm vậy, chưởng môn Linh Thiên môn là nhạc phụ của chưởng môn, đều là người một nhà, tại sao ngươi lại ngăn cản chư vị trưởng lão Linh Thiên môn được chứ!

Đúng lúc này hai thân ảnh cấp tốc bay tới, thanh âm Đông Vô Mệnh truyền đến.

– Ta chỉ muốn tốt cho họ mà thôi, đệ tử Phi linh môn đang thu thập bên trong, tro bụi nhiều, ta đã bảo họ chờ một lát hãy đi vào, họ lại không nghe, lòng tốt lại bị người cho là lòng lang dạ thú!

Thiên Độc Yêu Long nói, cũng không quản tới mọi người, trực tiếp đi thẳng tới cửa đại điện.

– Gặp qua cung phụng!

Vài chục đệ tử Phi Linh môn đứng ngoài cửa đại điện cùng hành lễ.

Thiên Độc Yêu Long phất phất vạt áo, nghênh ngang tiêu sái đi vào bên trong.

Nhìn theo dáng vẻ của Thiên Độc Yêu Long, người của Linh Thiên môn càng thêm tức giận, nguyên nhân bên trong chỉ sợ người trong cuộc mới hiểu rõ ràng.

– Hàn trưởng lão, đều là hiểu lầm, Độc Long huynh chỉ có ý tốt, nhưng tính khí nóng nảy một ít, phỏng chừng bên trong đã thu thập xong xuôi, mời chư vị vào đi.

Lục Lâm Thiên sờ sờ mũi, lập tức mỉm cười nói.

Ánh mắt Hàn trưởng lão thật bất đắc dĩ, nhìn chằm chằm nhóm đệ tử Phi Linh môn, sắc mặt tối tăm không hề che giấu.

– Sưu sưu…

Hai thân ảnh xinh đẹp hạ xuống, chính là Lục Tâm Đồng cùng Lữ Tiểu Linh.

– Hàn trưởng lão, ngươi sao vậy?

Lữ Tiểu Linh nhìn thấy sắc mặt người của Linh Thiên môn, không khỏi nghi hoặc hỏi.

– Tiểu thư, việc ở đây đã xong, Thương Sơn môn đã bị diệt, chúng ta nên về trước đi, chưởng môn nhất định đang chờ tin tức.

Quay đầu lại nhìn Lữ Tiểu Linh, Hàn trưởng lão nói.

– Hay là Hàn trưởng lão hãy về trước, ta lưu lại thêm vài ngày, tới lúc đó ta sẽ về.

Lữ Tiểu Linh vừa nói vừa nhìn qua Lục Lâm Thiên.

– Sư muội, sư phụ đã đặc biệt dặn dò, muốn chúng ta phải đưa muội trở về, muội nên đột phá Linh Suất.

Trong Linh Thiên tứ soái, Hồng Phong nhất thời nói.

– Sư huynh, ngươi nói với cha ta vài ngày nữa ta sẽ về!

Lữ Tiểu Linh trừng Hồng Phong, chu miệng nói.

– Tiểu thư, không thể được, ngươi nhất định phải cùng chúng ta về trước.

Hàn trưởng lão nghiêm mặt, biểu tình không thể thương lượng nói.

– Tiểu Linh, tu luyện quan trọng hơn, đi về trước đi!

Lục Lâm Thiên nói, lần trước Lữ Chính Cường có nhắc qua, Lữ Tiểu Linh sắp đột phá Linh Suất, nha đầu muốn lưu bên cạnh hắn vài ngày, chỉ sợ sẽ làm chậm trễ thời gian.

– Huynh cũng muốn muội trở về, uổng công muội còn lo lắng cho huynh!

Lữ Tiểu Linh hờn dỗi giậm chân trừng Lục Lâm Thiên, thở hổn hển không thèm để ý mọi người, hai tay chống nạnh, dáng vẻ thật hung hãn, nhưng lại lộ ra đường cong thân thể vô cùng hấp dẫn:

– Tốt lắm, tu luyện trọng yếu, ta làm xong mọi việc sẽ đi Linh Thiên môn tìm muội, sau khi muội đột phá cũng có thể tới tìm ta.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cười nói, đây đúng là mẫu hổ, sau này có thêm Vân Hồng Lăng, cuộc sống của hắn càng gian nan, vạn nhất hai mẫu hổ kháp nhau, hắn càng thêm vất vả.

– Được rồi, nếu huynh không đi gặp muội, muội sẽ đi tìm huynh đó!

Lúc này thần sắc Lữ Tiểu Linh mới hòa hoãn trở lại, cũng hiểu việc tu luyện trọng yếu.

Sau một lát nhóm trưởng lão Linh Thiên môn đều rời đi, sắc mặt khó xem, cũng không có cách nào, Hàn trưởng lão do dự hồi lâu chợt nhìn thấy Bạch Linh ở đỉnh núi xa xa, sau đó mới cắn răng rời khỏi.

– Hiện tại đã khống chế được Thương Sơn môn!

Bạch Oánh từ đại điện bay ra, sắc mặt mỉm cười nói.

Lục Lâm Thiên cười hài lòng, hết thảy cũng như phỏng đoán của hắn.

– Lâm Thiên, sao vậy, nhìn thấy Hàn trưởng lão có vẻ thật tức giận, nhạc phụ của ngươi có thể có ý kiến hay không?

Bạch Oánh hỏi.

– Việc này…

Lục Lâm Thiên khẽ cười, nói:

– Nhạc phụ hẳn không tới mức có ý kiến, nhưng trưởng lão Linh Thiên môn phỏng chừng ý kiến không nhỏ.

– Ca ca, người của Linh Thiên môn làm sao vậy, nhìn mặt họ có chút không cao hứng!

Lục Tâm Đồng nghi hoặc hỏi.

– Ha ha!

Đông Vô Mệnh mỉm cười nói:

– Tâm Đồng, sau này con lớn lên sẽ hiểu được thôi.

– Tâm Đồng, ca ca của muội đang giành địa bàn với người của Linh Thiên môn đâu, đại điện Thương Sơn môn do ai chiếm lĩnh trước thì chứng minh sau này sẽ thuộc về ai, người của Linh Thiên môn không vào được, cho nên tức giận.

Một thân ảnh xinh đẹp nhẹ nhàng rơi xuống, không mang theo chút thanh âm nào đã xuất hiện bên cạnh mọi người.

– Khó trách vừa rồi sư phụ phải ngăn cản vị Hàn trưởng lão kia đâu.

Ánh mắt Lục Tâm Đồng sáng lên, lúc này mới chợt hiểu ra.

– Hắc hắc, dựa theo quy củ, nơi này do ai vào trước thì thuộc về ai, Thương Sơn môn không nhỏ, tự nhiên không thể lưu lại cho Linh Thiên môn!

Đông Vô Mệnh cười hắc hắc nói, bộ dáng hồ ly lộ vẻ đáng khinh.

Chương 1024: Của cải trong mật thất

– Công tử!

– Chưởng môn!

Hai thân ảnh nhảy xuống từ trên lưng một đầu yêu thú phi hành, chính là Lục Tiểu Bạch cùng Lưu Nhất Thủ.

– Hai người sao tới đây?

Lục Lâm Thiên nhướng mày, người của Phi Linh môn đều tới đây, sẽ không còn ai trấn thủ bổn môn.

– Lâm Thiên, là ta để họ tới, nguyên bản lo lắng nhân thủ không đủ, lại sợ chậm trễ, cho nên ta chỉ có thể mang theo đệ tử Võ đường cùng ngoại đường đi trước, để Lục Tiểu Bạch cùng Lưu Nhất Thủ mang theo những đệ tử còn lại tới sau.

Bạch Oánh nói.

– Công tử, ta đã dẫn theo sáu ngàn đệ tử tới đây, nhưng nhìn tình hình cũng đã tới chậm.

Lục Tiểu Bạch nói, dọc theo đường lên núi hắn đã nghe đệ tử báo lại sự tình đại khái.

– Chưởng môn, đã hoàn toàn khống chế Thương Sơn môn!

Mười mấy thân ảnh từ trong đại điện chạy ra, là nhóm người Thanh Hỏa lão quỷ, cả Thương Sơn môn đã hoàn toàn bị chế trụ.

– Oánh tỷ, ta nhớ được Thương Sơn môn tổng cộng có năm đại thành đi?

Lục Lâm Thiên nhíu mày hỏi.

– Địa bàn của Thương Sơn môn không nhỏ, tổng cộng có năm đại thành, là Thương Sơn thành, Dao Hải thành, Cao Sơn thành, Đồng Sơn thành, còn có Bạch Kỳ thành, mặt khác còn có không ít đại trấn cùng địa bàn rải rác.

Bạch Oánh nói.

– Hoa phó đường chủ, Diệp phó đường chủ, Lý phó đường chủ, các ngươi cùng Lộc Sơn cung phụng mang theo ba ngàn đệ tử dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới Thương Sơn thành, tiếp thu tòa thành, người không phục giết không tha. Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, các ngươi cùng Thanh Hỏa cung phụng, Hoàng Phủ đường chủ mang theo ba ngàn đệ tử, chạy tới Dao Hải thành, người không phục giết không tha. Nếu có thế lực khác mượn cơ hội náo sự, bất kể là ai cũng giết chết, không được sơ sẩy!

Lục Lâm Thiên nghiêm mặt nói.

– Dạ, chưởng môn!

Mọi người đồng thanh đáp, cũng không quan tâm thương thế trên người, lập tức nhận lệnh rời đi.

– Lưu cung phụng, Ngô trưởng lão, các ngươi mang theo đệ tử đi Cao Sơn thành, Đồng Sơn thành cùng Bạch Kỳ thành càn quét một phen đi, nhớ kỹ, phải phân tán ra, đừng quá rêu rao, đừng cho người nhận thức ra các ngươi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chưởng môn, ta hiểu được!

Ngô Dũng thoáng nghi hoặc, lập tức hiểu ra, trong mắt lộ vẻ tham lam, loại chuyện này chính là sở trường của hắn, Lưu Tinh Hà cũng lập tức phục hồi lại tinh thần, trong mắt có vẻ ngoài ý muốn liếc nhìn qua chưởng môn, hai người lĩnh mệnh lui xuống.

– Hoa đường chủ, ngươi trấn thủ Thương Sơn môn, toàn bộ đệ tử đã đầu hàng giao cho Hình đường Âu Dương đường chủ cùng Tưởng đường chủ phụ trách, Khang đường chủ, Úc phó đường chủ nhanh trở về trấn thủ Phi Linh môn!

Lục Lâm Thiên lại hạ lệnh, khí thế đầy uy nghiêm.

– Dạ!

Mọi người cùng đáp, không ai có dị nghị, nhanh chóng lui ra chuẩn bị, trong bất tri bất giác đều đã hoàn toàn thần phục vị chưởng môn tuổi trẻ này.

– Diệp đường chủ, ngươi cũng về Phi Linh môn trước, phỏng chừng việc của Thương Sơn môn sẽ gây nên một ít phong ba, Ám đường cần thu thập toàn bộ tin tức, đặc biệt tin tức về nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang!

Lục Lâm Thiên nói với Diệp Phi:

– Còn có Thiên Tinh tông cùng Thiên Quỷ tông, gần đây phải chú ý hai sơn môn này một chút!

– Ta hiểu được, ta đi ngay!

Diệp Phi lập tức rời đi.

Sau một loạt mệnh lệnh, Lục Lâm Thiên chậm rãi thở ra một hơi, thu liễm khí thế, vẻ mặt hiện lên ý cười thản nhiên.

– Lâm Thiên, địa bàn của Thương Sơn môn ngươi chỉ tính toán cần Dao Hải thành cùng Thương Sơn thành thôi sao?

Mọi người đều đã rời đi, những người còn lại đều đi vào đại điện.

Đại điện cực kỳ khổng lồ, thượng vị có một chiếc ghế lớn, trên tay vịn điêu khắc đồ án hoa văn hình thú, Lục Lâm Thiên ngồi xuống, nói:

– Địa bàn Thương Sơn môn quá lớn, nếu Phi Linh môn muốn nuốt trọn thật sự quá mức khó khăn, nhân công không đủ, rất dễ dàng xảy ra vấn đề. Mà Thương Sơn thành cùng Dao Hải thành là hai đại thành phồn hoa nhất, chúng ta chỉ quản lý hai thành là đủ rồi, Hàn trưởng lão vội vàng dẫn người rời đi, nếu ta đoán không sai, chỉ sợ hắn vô cùng hứng thú đối với địa bàn của Thương Sơn môn.

– Nhưng nếu trực tiếp ném ba đại thành cho Linh Thiên môn, thật không nhỏ a!

Đông Vô Mệnh khẽ thở dài, thần sắc cực kỳ luyến tiếc.

– Đông lão không cần rối rắm, Dao Hải thành cùng Thương Sơn thành tuyệt đối không kém hơn ba đại thành kia, lần này Linh Thiên môn xem như có ân với Phi Linh môn, nếu chúng ta nuốt một mình, thật quá khó xem, ngày tháng còn dài, địa bàn sẽ có!

Lục Lâm Thiên nói.

– Hắc hắc, dù sao lần này ngươi không có việc gì là tốt rồi, còn tiêu diệt Thương Sơn môn, xem như chuyến đi này không tệ!

Đông Vô Mệnh cười hắc hắc nói, trong lòng hiểu rõ ràng, lần này Phi Linh môn đã chiếm đại tiện nghi.

– Đúng rồi Lâm Thiên, ngươi làm sao đào thoát, một tháng nay ngươi đã đi đâu, sao lại đi tới Thương Sơn môn?

Bạch Oánh hỏi.

– Cửu tử nhất sinh mới chạy thoát, thừa cơ bế quan một lát!

Lục Lâm Thiên thuật lại quá trình mình chạy trốn cho mọi người nghe qua, về chuyện Lâm Trung Kiến cùng Địa Linh Dịch, hắn cũng không giấu diếm, nhưng không nhắc tới việc trên người hắn còn có linh hồn thể.

– Cái gì, ngươi trực tiếp đánh chết Lâm Trung Kiến?

Nghe Lục Lâm Thiên nói xong, Đông Vô Mệnh nhất thời biến sắc, vô cùng kinh ngạc.

– Đại khái là như thế, nhưng chính ta cũng không biết mình làm sao đánh chết hắn!

Lục Lâm Thiên nói, hắn không có ý định nhắc tới linh hồn thể, miễn làm mọi người lo lắng.

Nghe được lời của Lục Lâm Thiên, mọi người vô cùng nghi hoặc, đánh chết Lâm Trung Kiến, thực lực bình thường vốn không thể làm được.

– Trên người ngươi có quá nhiều chỗ quỷ dị, có đôi khi thật không biết ngươi có phải là người bình thường hay không!

Đông Vô Mệnh than thở, thật sự cảm thấy chết lặng.

– Lâm Thiên, lần này Thương Sơn môn ra tay với ngươi, hẳn là có quan hệ với Linh Vũ giới, kế tiếp ngươi có tính toán gì không?

Bạch Oánh hỏi.

– Việc này có chút phiền phức, ta tạm thời cũng không biết tính toán.

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói.

– Ha ha, lần này thu hoạch thật không ít!

Trong nội đường truyền ra tiếng cười to của Thiên Độc Yêu Long.

– Lão đại!

Một đạo hoàng mang lập tức bay ra, tiểu Long bò lên vai Lục Lâm Thiên, nói:

– Lão đại, chúng tôi tìm được mật thất của Thương Sơn môn, bên trong còn có không ít đan dược cùng vũ kỹ đâu.

– Chúng ta đi nhìn xem!

Nghe được mật thất, Lục Lâm Thiên nổi lên hứng thú, lập tức đi vào bên trong.

Sau đại điện chính là mật thất, diện tích khá lớn, nhóm người Lục Lâm Thiên chỉ chốc lát đã đi tới nơi này, bên trong mật thất có vài gian phòng đều chứa đầy dược liệu, đan dược, vũ kỹ thần cấp tới hoàng cấp cũng không ít, ước chừng có tới mấy vạn bộ, đương nhiên vũ kỹ hoàng cấp cũng không quá nhiều, mà vũ kỹ huyền cấp hoàn toàn không có.

Ngoài ra còn có binh khí, tài liệu luyện khí cũng không ít, số lượng cực kỳ khổng lồ, tổng quát mà nói so sánh với đồ vật mà Phi Linh môn lưu lại còn nhiều hơn gấp mấy lần, đan dược lục phẩm cũng không hiếm thấy.

Chương 1025: Tại sao là ngươi?

Lục Lâm Thiên lập tức an bài Hoa Mãn Lâu đi vào kiểm kê, cuối cùng giao cho Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh, lần này thu hoạch không ít, cộng thêm trữ vật giới chỉ cùng không gian đại thu được trong Thương Sơn môn, Hoa Mãn Lâu mang theo nhóm đệ tử kiểm kê đồ vật bận rộn tới choáng váng, nhưng khuôn mặt mọi người đều tươi cười rạng rỡ.

Vào đêm, Thương Sơn môn hoàn toàn bao phủ dưới cảnh chiều hôm, một cuộc đại chiến hoàn toàn kết thúc, nhưng trong Thương Sơn môn vẫn ồn ào, mà người của Hình đường đang bận an bài đệ tử đầu hàng, điểm tựa chính là những Vũ tướng cùng Vũ Suất.

Bên ngoài Thương Sơn môn có không ít người tụ tập vây xem, trong đó có thế lực Cổ Vực, thậm chí có cả trinh thám của Ma Vân thành cùng thế lực lớn trong Linh Vũ đại lục, tin tức kinh người này đã sớm truyền về sơn môn của họ.

Linh Thiên môn liên thủ cùng Phi Linh môn tiêu diệt Thương Sơn môn, một thế lực nhất lưu đã bị phá vỡ, điều này chính là đại sự trong Cổ Vực, tin tức này lập tức làm mọi người khiếp sợ.

Đương nhiên không ít thế lực lớn nhỏ gần bên là nhóm đầu tiên nhận được tin tức, toàn bộ thế lực lớn nhỏ nơi này đều dựa vào Thương Sơn môn tồn tại, lần này Thương Sơn môn rơi đài, nhất thời bọn họ đều yên tĩnh, làm các gia chủ trằn trọc suốt một đêm.

Trong phòng tràn ngập ánh sáng của dạ minh châu, qua ba canh giờ sau Lục Lâm Thiên cầm một trữ vật giới chỉ, tâm thần lập tức truyền vào.

Sau một lát khuôn mặt hắn lộ ra ý cười, trữ vật giới chỉ này là của Lâm Kiến Trung, bên trong có gần trăm bộ vũ kỹ huyền cấp sơ giai, có tám bộ vũ kỹ huyền cấp trung giai, ngoài ra còn có ba viên đan dược thất phẩm sơ giai cùng hơn mười viên lục phẩm, hơn nữa cũng có chút đồ vật khác không tầm thường, giá trị còn lớn hơn đồ vật lấy được trong mật thất.

Thu hồi trữ vật giới chỉ, Lục Lâm Thiên khẽ cười, không nghĩ tới Lâm Trung Kiến đều mang theo của cải giá trị của sơn môn bên mình, nhưng cũng phải, hắn là người mạnh nhất trong sơn môn, tự nhiên mang theo trên người mới an toàn nhất.

Sau đó lại kiểm tra trữ vật giới chỉ của Vũ Suất thất trọng, cuối cùng Lục Lâm Thiên duỗi lưng, sắc mặt lộ vẻ hài lòng, nhưng trong mắt đột nhiên hiện vẻ ngưng trọng.

Dưới bóng đêm, trên đỉnh Thương Sơn môn, gió đêm hây hẩy, một thanh ảnh đang đứng trên đỉnh núi, áo dài bay phất phới.

Thanh ảnh nhìn chăm chú vào tinh tú trên trời cao, trong mắt tràn ngập vẻ phức tạp.

– Nơi này cũng có nhật nguyệt tinh thần, không biết trong những tinh tú kia, có tinh tú nào tên là địa cầu!

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm.

Xuy!

Sau lưng truyền tới tiếng dao động, Lục Lâm Thiên nhìn lại, chỉ thấy một thân ảnh xinh đẹp rơi xuống, ánh mắt dễ thương làm lòng người run rẩy.

– Ngươi đã đến rồi sao!

Nhìn nữ tử tuyệt sắc, Lục Lâm Thiên khó đè nén lòng mình.

– Ngươi lại ngẩn người làm gì?

Nữ tử khẽ nói, ôn nhu như nước, ánh mắt xinh đẹp đảo qua trên người Lục Lâm Thiên.

– Chỉ nghĩ ngợi một chút mà thôi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nhìn lên tinh tú trên bầu trời, nói:

– Trong truyền thuyết, ngũ đạo đỉnh phong, linh đạo cực trí là có thể đạp phá hư không, không biết có thể đột phá tới trình độ kia hay không.

– Đương nhiên là có, truyền thuyết cũng không chỉ là tin đồn vô căn cứ!

Bạch Linh nói, ánh mắt cũng nhìn lên bầu trời.

– Nếu như có, vậy cường giả từng đột phá tới trình độ kia hiện tại đang ở nơi nào?

Lục Lâm Thiên nói.

Ánh mắt Bạch Linh nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, nói:

– Có lẽ sau này khi đi tới bước kia, tới lúc đó ngươi sẽ biết!

– Ta…

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, trong mắt liền lộ ra tia kiên nghị, nói:

– Nếu như có thể ta thật muốn biết đỉnh phong võ đạo cùng linh đạo cực hạn có thật sự tồn tại hay không!

Hai người lẳng lặng nhìn tinh tú đầy trời, trong không gian thoáng mang theo gợn sóng khác thường.

– Linh Vũ giới kia thật thần bí, hiện tại còn đặc biệt tìm ngươi, ngươi định làm như thế nào?

Sau một lát, Bạch Linh hỏi.

– Là phúc không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi, binh tới tướng ngăn, nước tới lấp đất chặn, đi bước nào xem bước đó đi.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng cực kỳ ngưng trọng, nhưng hắn cũng không có cách nào, hết thảy chỉ xem thực lực, thực lực của hắn còn chưa thể đối kháng Linh Vũ giới, nếu thực lực đủ mạnh thì cần gì phải lo lắng.

Chỉ chớp mắt đã năm ngày trôi qua, trong năm ngày này mỗi ngày Âu Dương Lãnh Tật cùng Hoa Mãn Lâu đều vô cùng bận rộn, hết thảy chuyện trong Thương Sơn môn cũng ổn định được bảy tám phần, còn lại chỉ có chút việc vặt.

Lúc này bên dưới Thương Sơn môn đang có mười mấy thân ảnh đi lên núi, đi đầu có hai người là một nam một nữ, nam chừng hai mươi tuổi, mặc cẩm bào, khí độ có chút bất phàm, nhưng mắt lại nhỏ, mặc dù thật tinh thần nhưng nhìn vào lại cho người ta cảm giác giảo hoạt như hồ ly.

Nhưng lúc này hắn đang nhiệt tình nói gì đó với nữ tử bên cạnh, mà nữ tử cũng thật xinh đẹp, đôi mắt sáng ngời, ngũ quan tinh mỹ, làn da trắng nõn, thân hình lả lướt hấp dẫn.

– Bán kiến Lục đường chủ!

– Bái kiến Lục đường chủ!

Từ dưới chân núi đi lên, toàn bộ đệ tử Phi Linh môn nhìn thấy cẩm bào thanh niên đều vội vàng hành lễ, thái độ cực kỳ cung kính, điều này làm cho hắn càng tăng thêm vài phần khí thế với nữ tử. Đương nhiên người này không xa lạ, chính là Lục Tiểu Bạch.

– Không nghĩ tới địa vị của Lục đường chủ ở trong Phi Linh môn cao như thế, thật sự là anh hùng thiếu niên a!

Đi sau lưng nữ tử là một lão giả khí võ hiên ngang, thân hình cao lớn, tinh thần phấn chấn, nhưng trên mặt vẫn hiện một tia lo âu.

– Lưu đại thúc quá khen, ta cũng chỉ đi theo công tử nhà ta, muốn nói tuổi trẻ anh hùng, chính là công tử mới phải, ta chỉ là đi theo công tử mới có hôm nay!

Lục Tiểu Bạch lễ độ nói, thái độ đúng mực, nhưng người có thể làm cho hắn có được thái độ này chỉ sợ cũng không bao nhiêu, dù lão giả chỉ có tu vi Vũ Suất.

– Công tử…

Nghe được tiếng xưng hô, sắc mặt nữ tử có chút biến hóa, tựa hồ nhớ ra điều gì đó, ngay lập tức thu liễm, cũng không nghĩ nhiều.

– Ta nghe lời đồn đãi, Phi Linh môn có sáu đường cực kỳ bí mật, chính là Kim đường, Linh đường, Võ đường, Ám đường, Ngoại đường, Hình đường, mà Lục đường chủ là đường chủ Kim đường, tự nhiên là tuổi trẻ anh hùng, nếu không ta nghĩ quý chưởng môn sẽ không để Lục đường chủ ngồi lên vị trí này đâu.

Nữ tử mỉm cười nói.

Nhìn thấy nụ cười của nữ tử, Lục Tiểu Bạch nhất thời có chút thất thần, phảng phất như si dại, chỉ còn thiếu không chảy máu mũi.

Nhìn thấy bộ dáng của Lục Tiểu Bạch, nữ tử có chút cúi đầu, khuôn mặt đỏ ửng. Mà lão giả đi sau lưng nữ tử nhìn thấy một màn này, ánh mắt lo âu nhất thời giảm sút không ít.

– Tin tức của các vị cũng không quá linh thông rồi, hiện tại Phi Linh môn đã có bảy đường, có thêm Yêu đường chuyên chưởng quản toàn bộ yêu thú trong Phi Linh môn, mà đường chủ của chúng ta là người đứng đầu Kim đường, sống bên cạnh chưởng môn từ thuở nhỏ, địa vị chỉ kém hơn vài vị cung phụng mà thôi.

Chương 1026: Người của Lưu gia tới (2)

Một thanh niên bộ dạng có chút đáng khinh đi sau lưng Lục Tiểu Bạch lên tiếng nói, nhắc tới Kim đường của Phi Linh môn, ai cũng cảm giác mình thật ưu việt, bởi vì phúc lợi của Kim đường trong Phi Linh môn mơ hồ hơn những đường khác một chút, gia nhập Kim đường chính là lựa chọn ưu tiên của không ít đệ tử mới gia nhập Phi Linh môn.

– Không được lắm miệng!

Lục Tiểu Bạch quay đầu trừng mắt nhìn đệ tử vừa nói chuyện, nhưng trong ánh mắt lại có chút tán thưởng, tạo uy tín cho mình trước mặt mỹ nữ, đệ tử như vậy thật thông minh, nói không chừng ngày sau có thể trọng dụng.

– Đệ tử lắm mồm!

Đệ tử kia nhìn thấy thần sắc trong mắt đường chủ, cũng không sợ hãi ngược lại mừng thầm, ngoài miệng nhận sai nhưng thật vui vẻ, nếu đường chủ đề bạt hắn, xem như có thể làm rạng rở tổ tông.

– Nguyên lai Lục đường chủ còn có quan hệ như vậy với quý chưởng môn, ta đúng là lần đầu tiên biết được, nghe nói quý chưởng môn còn trẻ tuổi, không nghĩ tới là sự thật.

Nữ tử có chút kinh ngạc nói.

– Tự nhiên là thật, tuổi của công tử cũng xấp xỉ với ta, nhưng đã có tu vi Vũ Suất, là cái đồ gà mờ

mà ta từng gặp qua.

Vẻ mặt Lục Tiểu Bạch tự hào nói.

– Cái đồ gà mờ

là có ý gì?

Nữ tử nghi hoặc hỏi.

– Công tử nhà ta nói, cái đồ gà mờ

ý tứ là anh minh uy phong.

Lục Tiểu Bạch đắc ý nói.

– Lục đường chủ cũng cái đồ gà mờ

a!

Nữ tử mỉm cười nói.

– Lưu tiểu thư quá khen!

Lục Tiểu Bạch cười nói.

– Lục đường chủ, làm phiền ngươi dẫn tiến tới gặp quý chưởng môn, thật sự là phiền toái, hôm nào lão hủ bày tiệc, mời Lục đường chủ nhận lời tham dự, đa tạ Lục đường chủ!

Lão giả nói.

– Chuyện của Lưu tiểu thư ta tự nhiên muốn giúp đỡ, hôm nào nhất định tới quý phủ quấy rầy một phen, không biết Lưu tiểu thư có hoan nghênh hay không.

Lục Tiểu Bạch nói, ánh mắt nhìn qua nữ tử xinh đẹp.

– Lục đường chủ sao lại nói vậy, nếu đường chủ nguyện ý tới Lưu gia, đây chính là vinh hạnh của Lưu gia, tự nhiên là thật hoan nghênh.

Nữ tử mỉm cười, lập tức nói:

– Lục đường chủ, Lưu gia phải nhờ ngài nói tốt vài câu trước mặt quý chưởng môn mới được, tới lúc đó Lưu gia nhất định không quên đại ân của Lục đường chủ.

– Lưu tiểu thư yên tâm đi, hẳn là không thành vấn đề, Phi Linh môn đã tiếp thu Dao Hải thành, cũng cần có người hợp tác, chỉ cần điều kiện của Lưu gia đã đủ, sẽ không có vấn đề gì.

Nói tới chính sự Lục Tiểu Bạch cũng nghiêm túc, cũng không loạn hứa hẹn.

– Dù sao hết thảy phải dựa vào Lục đường chủ nói giúp, về phần điều kiện của Phi Linh môn, Lưu gia đều có thể đáp ứng, tuyệt đối đủ thành ý.

Nữ tử nói.

Bên trong đại điện, giờ phút này Hoa Mãn Lâu, Âu Dương Lãnh Tật cùng vài hộ pháp chấp sự đang ngồi, nghe được báo cáo, Lục Lâm Thiên đã biết rõ kiểm kê, ba ngày trước người của Thương Sơn môn tử vong một vạn ba ngàn người, đệ tử đầu hàng một vạn hai ngàn người, còn có vài ngàn đệ tử thừa dịp hỗn loạn đã bỏ chạy.

Về phần đệ tử của Phi Linh môn, trong cuộc đại chiến ba ngày trước tử vong mấy trăm người, trọng thương hơn ngàn người, về phần bị thương nhẹ thì khá nhiều, còn có vài chục đầu yêu thú bị đánh chết.

Mặc dù Lục Lâm Thiên cực kỳ đau lòng, nhưng cũng không còn biện pháp, trong chiến đấu diệt dịch một ngàn tự tổn tám trăm là chuyện không cách nào tránh khỏi, đối với thương vong của Thương Sơn môn mà nói đã là toàn thắng.

Hiện tại đệ tử Thương Sơn môn đầu hàng đã bị Hình đường khống chế, trong đó có sáu tu vi Vũ Suất, mà mạnh nhất là thất trọng, hơn mười Vũ tướng, mà đệ tử chỉ tới trình tự Vũ sư cùng võ đồ.

Đương nhiên, Thương Sơn môn không chỉ có số người này, đây chỉ là ba vạn người lưu trong Thương Sơn môn mà thôi, trong năm đại thành cùng không ít trấn nhỏ đều có đệ tử Thương Sơn môn, chỉ sợ cộng lại chí ít phải hơn ba mươi vạn, mà ba vạn người bị tiêu diệt chính là lực lượng trung kiên, từ khi Thương Sơn môn bị vây khốn, không ít cường giả bổn môn từ khắp các địa phương quay về trấn thủ.

Lục Lâm Thiên thoáng cân nhắc, đem Thương Sơn môn đổi thành Thương Sơn phân đà, trước do Hoa Mãn Lâu trấn thủ, tạm thời còn chưa chọn được người thích hợp ở lại nơi này.

– Khởi bẩm chưởng môn, người của Lưu gia Dao Hải thành tới viếng, muốn gặp chưởng môn!

Một đệ tử tiến vào đại điện bẩm báo.

– Lưu gia, là ai?

Lục Lâm Thiên xoay chuyển ánh mắt, chẳng lẽ là Lưu gia Lưu Uyển?

– Người tới tự xưng gia chủ Lưu gia Lưu Đỉnh, nhưng họ đi cùng Lục đường chủ.

Đệ tử trả lời.

– Thật sự là Lưu gia!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, vì sao tiểu Bạch lại đi cùng người của Lưu gia.

– Cho họ vào!

Lục Lâm Thiên nói.

– Chưởng môn, ngươi nhận thức Lưu gia Dao Hải thành sao?

Bạch Oánh nhìn thấy vẻ mặt của Lục Lâm Thiên, hỏi.

– Xem như nhận thức, Lưu gia chính là một trong ba đại gia tộc Dao Hải thành, thế lực không nhỏ, gia chủ tên Lưu Đỉnh, còn là một Vũ Suất nhất trọng.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Vậy phỏng chừng là Lưu gia muốn tới quy phục, thật là có chút ý nghĩ, chỉ sợ vừa nhận được tin tức Thương Sơn môn bị tiêu diệt, là khởi hành tới đây.

Bạch Oánh mỉm cười nói.

Nàng vừa dứt lời, đã có ba người từ bên ngoài đi vào.

– Bái kiến công tử, gặp qua Đông cung phụng, Bạch cung phụng.

Lục Tiểu Bạch đi vào đại điện liền hành lễ.

– Dao Hải thành Lưu gia Lưu Đỉnh (Lưu Uyển) gặp qua Lục chưởng môn, chư vị cung phụng cùng trưởng lão.

Lão giả cùng nữ tử cùng hành lễ, thậm chí không dám ngẩng đầu.

– Công tử, Lưu gia chính là một trong ba đại gia tộc Dao Hải thành, lần này có tâm hợp tác với Phi Linh môn chúng ta, ta không thể quyết định chủ ý, cho nên dẫn tiến cho công tử định đoạt.

Lục Tiểu Bạch nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào Lục Tiểu Bạch, cực kỳ nghi hoặc, hôm nay thấy hắn mặc cẩm bào mới tinh, thật không giống phong cách của hắn, đối với việc ăn mặc xưa nay Lục Tiểu Bạch vốn không hề chú ý.

– Lục Tiểu Bạch, việc trong Dao Hải thành không ít đi, ngươi còn có rảnh tới đây, hẳn là có việc riêng gì a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên rơi lên người nữ tử, cười thầm, lập tức suy đoán Lục Tiểu Bạch chẳng lẽ động tình với Lưu Uyển, chẳng khác gì đóa hoa tươi cắm trên bãi phân trâu, nhưng hoa tươi cũng cần dinh dưỡng của phân trâu mới được.

– Công tử, đây là việc chính sự, trong Dao Hải thành còn có Lưu Nhất Thủ cùng Lộc Sơn cung phụng, cam đoan sẽ không xảy a vấn đề.

Lục Tiểu Bạch trả lời, trong ánh mắt lại có chút chột dạ.

Giờ phút này nghe được thanh âm trên chủ vị, nữ tử chợt nhíu mày, có chút nghi hoặc, lập tức không dằn nén được lén nhìn lên, ánh mắt lập tức nhìn chằm chằm vào thanh y nhân ngồi phía trước.

– Lưu gia chủ, Lưu tiểu thư, chúng ta lại gặp mặt!

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn Lục Tiểu Bạch, sau đó nhìn qua hai người còn lại, khẽ mỉm cười nói.

Ánh mắt Lưu Uyển kinh ngạc, giờ phút này cũng thoáng há miệng, thật lâu sau mới thất thanh nói:

– Lục công tử, tại sao ngươi ở chỗ này?

Chương 1027: Tại sao là ngươi?

Vừa dứt lời, nàng chợt hồi phục lại tinh thần, kinh ngạc kêu lên:

– Lục công tử, chẳng lẽ ngươi chính là chưởng môn Phi Linh môn?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức nói:

– Bất tài chính là chưởng môn Phi Linh môn!

– Lục công tử, không, Lục chưởng môn, nguyên lai là ngươi!

Giờ phút này Lưu Đỉnh cũng kinh ngạc ngẩng đầu.

– Ách? Công tử, ngươi nhận thức Lưu tiểu thư?

Nhìn thấy phản ứng của Lưu Uyển, Lục Tiểu Bạch sững sờ, không đúng dịp như vậy đi?

– Tự nhiên nhận thức, vài ngày trước cũng nhờ Lưu tiểu thư có lòng tốt cho quá giang một đoạn đường đâu.

Lục Lâm Thiên nói.

Đôi mắt đẹp của Lưu Uyển nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, một lát sau thản nhiên cười, xinh đẹp như hoa quỳnh nở rộ, khiến Lục Tiểu Bạch có chút thất thần, nàng nói:

– Là Lục chưởng môn đã cứu ta một mạng mới phải, thật không ngờ Lục công tử chính là chưởng môn Phi Linh môn đại danh đỉnh đỉnh, tiểu nữ tử thật có mắt không tròng.

– Lời này của Lục tiểu thư đang tổn hại ta đi!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Tiểu nữ tử không dám!

Thần sắc Lưu Uyển mang theo vẻ kính sợ, tựa hồ từng nghe qua không ít sự tích về chưởng môn Phi Linh môn, nhất thời làm không khí trong đại điện căng thẳng lên.

– Không cần hạn chế, mời hai vị ngồi đi!

Lục Lâm Thiên nói, làm không khí trong đại điện hòa hoãn trở lại.

Lưu Uyển thở ra một hơi nhẹ nhõm, ánh mắt chuyển trên người Lục Lâm Thiên, có chút không yên ngồi bên dưới, mà Lưu Đỉnh cũng vì được sủng ái mà lo sợ ngồi bên cạnh nàng, nhìn thấy vị chưởng môn Phi Linh môn chính là Vũ Suất trẻ tuổi gặp được ở Lưu gia, trong lòng lại mang theo tia chờ mong, có lẽ hôm nay tới đây rất đúng, không nghĩ tới người này Lưu gia nhận thức, có lẽ sẽ không bị liên lụy vì chuyện của Thương Sơn môn.

– Lục chưởng môn, lần này tới đây là vì muốn đại biểu Lưu gia, hi vọng hợp tác với Phi Linh môn, sau này Lưu gia sẽ nghe theo lệnh của Phi Linh môn.

Lưu Đỉnh nhìn Lục Lâm Thiên, mỉm cười nói.

– Lưu gia chủ, phỏng chừng ở trong Dao Hải thành những thế lực muốn hợp tác với Phi Linh môn hẳn là không ít đi, dựa theo phong cách làm việc của bổn môn mà nói, cũng không cần hợp tác với bất kỳ thế lực nào trong Dao Hải thành.

Lục Lâm Thiên mỉm cười đáp.

Nghe được lời của Lục Lâm Thiên, vẻ tươi cười của Lưu Đỉnh nhất thời cứng ngắc lại. Nguyên tưởng rằng gặp người quen, hi vọng càng lớn, không nghĩ tới Phi Linh môn cũng không có ý định hợp tác với thế lực trong Dao Hải thành.

– Lục chưởng môn, Phi Linh môn vừa tiếp thu Thương Sơn môn, ta nghĩ nhất định cũng có rất nhiều việc vặt cần làm, tiếp nhận Dao Hải thành càng thêm bận rộn, ta nghĩ muốn tận lực của Lưu gia nhất định giúp giảm một ít phiền toái, vì vậy mời Lục chưởng môn suy nghĩ một chút, điều kiện của Phi Linh môn chỉ cần Lưu gia có thể đáp ứng, Lưu gia đều thực hiện.

Sắc mặt Lưu Uyển đại biến, trong mắt hiện tia lo lắng, nhìn qua hướng Lục Tiểu Bạch.

– Công tử, diện tích Dao Hải thành không nhỏ, cực kỳ phồn hoa, nếu Phi Linh môn mạnh mẽ tiếp thu tuy dễ dàng nhưng sẽ khiến kinh loạn, ảnh hưởng không nhỏ, liên thủ với đại gia tộc trong thành có lẽ đôi bên cùng có lợi.

Nhìn thấy ánh mắt của Lưu Uyển, Lục Tiểu Bạch liền nói.

– Như vậy sao.

Lục Lâm Thiên ra vẻ trầm tư, nhìn Lục Tiểu Bạch mỉm cười, cho hắn ánh mắt như hiểu ý, nói:

– Lục Tiểu Bạch, vậy việc này tùy ngươi toàn quyền làm chủ là được, sau này không cần hỏi ta, chính ngươi quyết định.

Lục Tiểu Bạch sửng sốt, lập tức phục hồi lại tinh thần, có vẻ ngượng ngùng, lập tức cảm kích nói:

– Đa tạ công tử, ta biết nên làm sao.

– Bẩm chưởng môn, dưới chân núi có người tự xưng là Dao Hải thành gia chủ Quân gia cùng gia chủ Bạch gia cầu kiến chưởng môn!

Lại có một đệ tử đi vào bẩm báo.

– Quân gia, Bạch gia!

Ánh mắt Lưu Đỉnh cùng Lưu Uyển nhất thời thay đổi, không nghĩ tới Quân gia cùng Bạch gia đều tới sớm như vậy, mình vừa mới nhìn thấy chút hi vọng, mà Quân gia cùng Bạch gia cùng tới, đây chưa chắc là một chuyện tốt.

– Quân gia, Bạch gia!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nói:

– Lưu gia chủ, Quân gia cùng Bạch gia là hai đại gia tộc tề danh với Lưu gia trong Dao Hải thành đi?

– Hồi Lục chưởng môn, đúng vậy!

Lưu Đỉnh đáp, sắc mặt lo lắng.

– Gia chủ Quân gia cùng Bạch gia thực lực như thế nào?

Lục Lâm Thiên lại hỏi.

– Đều là thực lực Vũ Suất nhất trọng, mà gia chủ Quân gia là song hệ võ giả.

Lưu Đỉnh trả lời.

Lục Lâm Thiên không lên tiếng, người trong đại điện cũng không dám nói chuyện, chỉ chờ đợi chưởng môn trả lời, mà sắc mặt Lưu Đỉnh cùng Lưu Uyển đều ngưng trọng, không biết vị chưởng môn Phi Linh môn sẽ có quyết định như thế nào.

– Hoa đường chủ, ta có chút không thích Quân gia, đem bọn hắn đều tiêu diệt đi!

Một lát sau Lục Lâm Thiên chậm rãi nói.

– Dạ!

Hoa Mãn Lâu lĩnh mệnh, nhanh chóng mang theo nhóm chấp sự hộ pháp rời khỏi đại điện.

Lưu Uyển cùng Lưu Đỉnh sửng sốt, lập tức sắc mặt lộ vẻ mừng như điên.

– Lưu gia chủ, Lưu tiểu thư, việc của Dao Hải thành các ngươi tìm Lục đường chủ nói đi, hắn có thể toàn quyền làm chủ!

Lục Lâm Thiên nói.

– Đa tạ Lục chưởng môn!

Hai người kích động hành lễ, vị chưởng môn Phi Linh môn này đã nói như thế, xem như đáp ứng hợp tác với Lưu gia.

– Lục Tiểu Bạch, ngươi nhanh chóng quay về Dao Hải thành, đừng làm chậm trễ sự tình là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên cười cười nói.

– Công tử, ta hiểu được, vậy ta về trước Dao Hải thành giải quyết việc của Quân gia cùng Bạch gia!

Lục Tiểu Bạch hiểu ý, liền trả lời, lập tức cùng hai người Lưu Uyển cáo từ rời đi.

Sau một lát dưới chân núi truyền ra tiếng nổ vang, lực lượng bàng bạc chấn động, nhưng sau một lát đã yên tĩnh trở lại.

Sáng sớm hôm sau, trên đỉnh núi mây mù tràn ngập, sương trắng như khăn lụa lượn lờ chung quanh dãy núi trùng điệp xa xa, nhìn lại phong cảnh như vẽ.

Sáng sớm lại có mưa xuân lả tả rơi xuống, nhìn qua như một bức rèm che bao phủ mặt đất, giọt mưa rơi xuống bãi cỏ xanh biếc, lóe lên sáng rọi như những viên trân châu.

Trên đỉnh núi, một đạo thú ảnh đỏ như máu nháy mắt lướt qua phía chân trời, mang theo một mảnh cuồng phong càn quét, đó chính là Cửu Đầu Yêu Giao, hiện tại có thêm sáu cái đầu cực lớn dữ tợn, vảy đỏ như máu bao trùm, một cỗ sát khí tràn ra ngoài, chính là tọa kỵ của Đông Vô Mệnh.

Lúc này trên lưng Cửu Đầu Yêu Giao chỉ có Bạch Oánh cùng Đông Vô Mệnh đang cấp tốc quay về Phi Linh môn, bổn môn không ai trấn thủ, Lục Lâm Thiên vẫn không an lòng.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên đang ở trên một ngọn núi khổng lồ, mưa xuân rơi xuống cũng không cách nào làm ướt áo hắn.

Giờ phút này tiểu Long đang xoay quanh dưới chân hắn, quanh thân tràn ngập hoàng mang, hình thành quầng sáng khu vực chung quanh, khí tức lan tràn làm lòng người phát run.

– Tiểu bất điểm này cần đột phá lục giai!

Thiên Độc Yêu Long nói.

– Thuận lợi đột phá thì tốt rồi!

Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ khẩn trương, giống như chính bản thân hắn cần đột phá. Vốn dự định sáng nay sẽ quay về Phi Linh môn, ai biết tiểu Long lại rơi vào trạng thái đột phá, mà từ ngũ giai đi tới lục giai.

Chương 1028: Lại lĩnh ngộ

Lục Lâm Thiên biết tiểu Long là linh thú, ngũ giai lên lục giai chính là cửa ải cực kỳ trọng yếu, mà yêu thú trình tự thất giai mới có thể biến ảo hình người, đối với linh thú mà nói trình tự lục giai là có thể biến ảo. Đương nhiên vẫn có chút khác với yêu thú, nhưng có chút tương tự với Bạch Linh lúc trước.

– Yên tâm đi, với thiên phú cùng huyết mạch của tiểu Long, đột phá lục giai sẽ không vấn đề gì!

Bạch Linh nói.

Lục Lâm Thiên thoáng thở ra một hơi, gật gật đầu.

Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Song Đầu Thủy Hỏa Yêu Giao đang hộ pháp cho tiểu Long, Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ yên tâm, tiểu Long đột phá phỏng chừng thời gian sẽ không ngắn, như vậy hắn có thể có cơ hội củng cố tu vi cùng tiếp tục lĩnh ngộ năng lượng thổ hệ, sau đó dùng Địa Linh Dịch, về phần Phi Linh môn chỉ có thể giao cho Bạch Oánh cùng Đông Vô Mệnh về xử lý.

Rời khỏi đỉnh núi, một mình Lục Lâm Thiên đi tới núi non gần bên, mưa xuân đã tạnh, một vầng cầu vồng giắt qua trời cao, không khí thanh tân làm người không nhịn được muốn hô hấp thêm vài lần.

Trong không khí tràn ngập hương hoa, còn có khí tức của bùn đất, chỉ hô hấp vài lần Lục Lâm Thiên lại giống như ngộ ra, lập tức đứng nguyên tại chỗ bất động, sau một lát quanh thân hiện lên một cỗ thổ hoàng sắc quang mang.

Giờ khắc này Lục Lâm Thiên đắm chìm bên trong việc lĩnh ngộ thổ hệ năng lượng, vừa rồi hắn cảm thụ được khí tức hùng hậu của bùn đất, trong nháy mắt đã rơi vào trạng thái lĩnh ngộ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, mây lên mây tàn, một ngày chậm rãi trôi đi, sau đó màn đêm buông xuống, tận sâu trong núi tiếng dã thú hí hô, từng ánh mắt đỏ hồng đảo qua trong đêm, nhưng cảm giác được chân khí khiến chúng run rẩy liền phát run rời khỏi không dám tới gần.

Thời khắc này thân thể to lớn của tiểu Long xoay quanh trên mặt đá, uy áp kinh người lan tràn, toàn bộ dã thú cùng yêu thú trong núi đều cảm nhận được khí thế.

Giờ phút này con mắt thứ ba của tiểu Long đột nhiên mở ra, một cỗ linh hồn ba động cường hãn bắt đầu lan tràn, mơ hồ còn có năng lượng thiên địa bị hấp thu, đây là một quá trình thong thả, không khó cảm giác được chân khí quanh thân tiểu Long đã chậm rãi kéo lên.

Mãi tới ngày thứ tư Lục Tâm Đồng cũng bắt đầu bế quan, tiến nhập đột phá, mà ở ngày thứ năm Thiên Sí Tuyết Sư bắt đầu đột phá lên ngũ giai hậu kỳ.

Bên trong núi sâu, Lục Lâm Thiên vẫn đứng nguyên tại chỗ, bên ngoài thổ hoàng sắc quang quyển bao phủ không ít lá rụng cùng phấn hoa.

Xuy!

Đột nhiên quang quyển nháy mắt khuếch trương, thổ hoàng sắc quang quyển trực tiếp bao phủ khắp phạm vi năm thước xung quanh.

Ca ca!

Cơ hồ cùng một thời gian mặt đất trong phạm vi năm thước đều nứt nẻ như mạng nhện, một cỗ chân khí quỷ dị vô hình lan tràn, không gian trực tiếp run rẩy.

Xuy!

Lục Lâm Thiên đột nhiên mở mắt, tinh mang lan tràn, thủ ấn biến đổi, thân ảnh chợt biến mất ngay tại chỗ.

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện đã ở ngoài mười thước, thủ ấn kết xuất, quanh thân xuất hiện quang quyển đường kính chừng năm thước, một cỗ chân khí thổ hệ nồng đậm mênh mông tràn ra.

Phanh phanh!

Một gốc đại thụ đường kính hơn một thước nháy mắt phá vỡ, nổ tung thành gỗ vụn, thanh âm nổ bạo liên tục vang vọng giữa không trung.

– Hô!

Lục Lâm Thiên thu tay lại, chân khí thu liễm vào trong cơ thể, thở ra một hơi trọc khí.

– Công kích năng lượng thuộc tính còn khủng bố hơn cả vũ kỹ bình thường!

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, lộ nụ cười, lần này lĩnh ngộ tiến bộ không ít.

Lại kết xuất thủ ấn, quanh thân bao phủ quang quyển, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được mình thông qua việc lĩnh ngộ năng lượng thổ hệ ảnh hưởng cả phạm vi không gian của quang quyển, giống như có thể hoàn toàn khống chế trong tay.

– Phạm vi không gian này đều có thể luyện chế, nhưng đây chưa phải uy lực cực mạnh, tiếp tục lĩnh ngộ uy lực sẽ càng thêm cường hãn!

Thu thập một phen, Lục Lâm Thiên nhìn sắc trời, lập tức quay về ngọn núi cao nhất, trở lại trên núi hắn mới biết mình lĩnh ngộ suốt sáu ngày thời gian, cũng nghe được tin tức Lục Tâm Đồng đã bế quan cùng Thiên Sí Tuyết Sư bắt đầu đột phá.

Trong lòng hơi có chút kinh ngạc, Lục Lâm Thiên lại quan sát tình huống của tiểu Long, nhìn thấy chung quanh thân thể hắn tản ra hoàng mang, đang hấp thu thiên địa năng lượng.

Bởi vì có huyết khế, Lục Lâm Thiên cảm nhận được tiểu Long đang chịu đựng đau đớn, đau đớn đến từ thật sâu trong linh hồn.

Loại tình huống này Lục Lâm Thiên biết mình cũng không giúp được gì, chỉ cầu nguyện tiểu Long thuận lợi đột phá lục giai, như vậy thực lực sẽ càng tăng lớn.

Quan sát một lát, Lục Lâm Thiên đi tìm Hoa Mãn Lâu, hắn muốn tìm hiểu tin tức của các thế lực lớn.

Sau khi dặn dò một ít công việc, Lục Lâm Thiên thoáng chút do dự, cuối cùng quyết định dùng phần Địa Linh Dịch còn lại, hiện tại là thời điểm bức thiết tăng cường thực lực, càng sớm thăng cấp đối với hắn càng có lợi.

Bên trong một mật thất, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trên linh ngọc sàng, lập tức mở ra bình ngọc, một cỗ chân khí nồng đậm khuếch tán, làm linh hồn hắn thoải mái nói không nên lời.

Linh dịch tràn vào miệng, một cỗ nhiệt lưu hung mãnh khuếch tán, lực lượng tàn sát bừa bãi trong thân thể, nhất thời truyền ra trận trận đau đớn, lực lượng cường hãn mạnh mẽ lan tràn.

– Âm Dương Linh Vũ quyết!

Thủ ấn ngưng tụ, Lục Lâm Thiên vận khởi bí quyết luyện hóa cỗ năng lượng khủng bố kia, hắn cũng đã thói quen, lần thứ hai luyện hóa Địa Linh Dịch cũng thuận tay hơn.

Linh dịch nhất thời hóa thành tế lưu khuếch tán, một tia năng lượng vận chuyển luyện hóa hóa thành chân khí cùng linh lực tiến vào đan điền khí hải cùng đại não của Lục Lâm Thiên, mà linh lực còn nhiều hơn cả chân khí.

Giờ phút này hồn đan bắt đầu xoay tròn chậm rãi hấp thu linh lực, năng lượng biến thành linh lực còn kèm theo cỗ năng lượng thần dị, trực tiếp bị hồn đan cắn nuốt, nhất thời làm Lục Lâm Thiên cảm thấy thoải mái nói không nên lời, loại năng lượng kia trực tiếp giúp linh hồn của Lục Lâm Thiên càng thêm tăng cường.

Nhưng ngay khi linh hồn lực của Lục Lâm Thiên tăng cường, kim sắc tiểu đao lại chen chân, bắt đầu giành giật hấp thu năng lượng thần dị, kết quả vẫn như trước, hồn đan không cướp qua được tiểu đao, đại bộ phận năng lượng thần dị bị nó hấp thu, mà hồn đan chỉ hấp thu được một bộ phận cực nhỏ, cũng may Lục Lâm Thiên đã thói quen với chuyện này.

Đúng vào lúc này bên trong đan điền khí hải cũng có chân khí tiến vào, nhất thời bắt đầu dao động, viên ngũ sắc võ đan chậm rãi xoay tròn, Huyết Lục cùng Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực đều nhanh chóng hấp thu chân khí tiến hành tẩm bổ.

Không bao lâu, chân khí quanh thân Lục Lâm Thiên chậm rãi kéo lên, bất kể là chân khí hay linh lực đều từ từ tăng cường, đương nhiên tốc độ không thể rõ ràng chứng kiến, nhưng trên thực tế lại rất nhanh.

Thời gian chậm rãi trôi qua, một tin tức làm cả Cổ Vực khiĕp sợ cũng truyền ra, Phi Linh môn liên thủ cùng Linh Thiên môn trực tiếp tiêu diệt Thương Sơn môn, tin tức này gây nên sóng to gió lớn trong Cổ Vực, làm không ít thế lực bắt đầu lo lắng.

Chương 1029: Trong Vân Dương tông

Đương nhiên những thế lực lớn đều biết Thương Sơn môn cấu kết cùng Linh Vũ giới đánh lén chưởng môn Phi Linh môn Lục Lâm Thiên, vì vậy chọc giận Linh Thiên môn, làm Thương Sơn môn bị tiêu diệt.

Ánh mắt mọi người đều nhìn chằm chằm vào Linh Thiên môn, đều cho rằng là do Linh Thiên môn ra tay, bởi vì Lục Lâm Thiên là con rể chưởng môn Linh Thiên môn cho nên họ mới giúp đỡ báo thù.

Nhưng vẫn có một ít người chú ý tới, lúc diệt Thương Sơn môn thực lực của Phi Linh môn cũng đã tới mức khủng bố, điều này mới là nguyên nhân trọng yếu nhất khiến mọi người có cảm giác nguy cơ.

Ngay trong lúc Cổ Vực còn đang thảo luận việc này, trong Vân Dương tông, tại một đình viện trên ngọn núi cao, tâm thần Vân Tiếu Thiên đang quan sát một khối ngọc giản, một cỗ khí phách kiệt ngạo trương dương làm sắc mặt hắn ngày càng khó xem.

– Lữ Chính Cường, ngươi đang cố ý!

Hào quang thu liễm, trên mặt Vân Tiếu Thiên hiện lên tức giận, trường bào run lên, khoanh tay đứng thẳng.

– Tông chủ, Linh Thiên môn hẳn cũng biết mối quan hệ giữa tiểu thư cùng Lục Lâm Thiên, nhưng vẫn chặn ngang một cước, chỉ sợ là cố ý làm vậy!

Một hắc bào lão giả nói.

– Tên hỗn đản Lữ Chính Cường kia, phỏng chừng là cố ý, đã vài chục năm vẫn chưa quên chuyện năm xưa!

Ánh mắt Vân Tiếu Thiên trầm xuống, lộ vẻ bất đắc dĩ.

– Tông chủ, ý của ngươi là Lữ Chính Cường thật sự là cố tình?

Hắc bào lão giả cũng chính là đại hộ pháp Vân Dương tông, nói.

– Tạm thời ta cũng không biết, nhưng Lữ Chính Cường không phải người bình thường, trong chuyện này chỉ sợ là do tiểu tử Lục Lâm Thiên hái hoa ngắt cỏ, bằng không cho dù Lữ Chính Cường cố ý nhằm vào ta cũng sẽ không làm như thế.

Vân Tiếu Thiên nói.

– Nhưng chúng ta nghe được tin tức, là do Lục Lâm Thiên bị Thương Sơn môn cùng Linh Vũ giới đánh lén, hiện tại hành tung không rõ, tuy Linh Thiên môn đã nhúng tay, nhưng vẫn chưa có kết quả, chúng ta nên làm thế nào cho phải?

Đại hộ pháp nói.

– Không nghĩ tới Thương Sơn môn có quan hệ với Linh Vũ giới, như vậy có chút phiền phức, hi vọng tiểu tử đó sẽ không xảy ra chuyện gì, với giảo hoạt cơ trí của hắn, có lẽ đã biến nguy thành an, Linh Thiên môn đã nhúng tay, mà Cổ Vực lại ngoài tầm tay với của chúng ta, ta có dự cảm tiểu tử đó tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện gì.

Vân Tiếu Thiên nói.

– Hi vọng là như thế, nếu việc này bị tiểu thư hay biết thì nguy!

Đại hộ pháp nói.

– Việc này thì không có gì, chỉ sợ tiểu tử Lục Lâm Thiên hái hoa ngắt cỏ lại bị Hồng Lăng hay biết, với tính tình của Hồng Lăng, nhất định sẽ không bỏ qua, Hồng Lăng thật vất vả mới tĩnh tâm tu luyện, không nên ảnh hưởng mới tốt.

Vân Tiếu Thiên nói.

– Nói tới tu luyện, gần đây Lục Vô Song thật khiến người ngoài ý muốn, tốc độ tu luyện thẳng truy tiểu thư.

Đại hộ pháp nói.

– Đúng vậy, ba ngày trước không nghĩ tới Lục Vô Song đã đột phá Vũ Suất nhị trọng, thật sự làm người kinh ngạc, mới bao lâu thời gian, mười ngày trước Hồng Lăng mới đột phá Vũ Suất nhị trọng mà thôi, đây là nhờ có thái thượng trưởng lão trợ giúp mới có được tốc độ như thế.

Vân Tiếu Thiên cũng nói.

– Đúng rồi, gần đây Phi Linh môn phát triển thế nào?

Vân Tiếu Thiên lại hỏi.

– Theo tin tức Lôi trưởng lão truyền tới, Đông Vô Mệnh đã đột phá linh vương, Bạch Oánh đã sớm đột phá Vũ vương, còn có yêu thú thất giai tồn tại, mặt khác có Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, Thiểm Điện Báo Ngô Dũng, nguyên cốc chủ Bách Thú cốc Hoa Mãn Lâu cùng Hoa Mãn Ngọc, gần đây đã thu phục Tinh Hà môn Lưu Tinh Hà, mặt khác có Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Phòng Đạo Âu Dương Lãnh Tật, Khí Vương Úc Khánh.

Trong lúc nói chuyện, vẻ mặt đại hộ pháp cũng kinh ngạc.

– Tiểu tử kia mới rời khỏi Vân Dương tông được hai năm đi, trở lại Cổ Vực mới hơn một năm thôi, thực lực Phi Linh môn đã đạt tới loại tình trạng này, còn nhanh hơn ta dự tính không ít.

Vân Tiếu Thiên ngạc nhiên nói.

– Nhưng hắn đắc tội không ít người, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, phỏng chừng ngày sau Phi Linh môn cũng không được yên ổn.

Đại hộ pháp nói.

– Cho nên tiểu tử kia mới lôi kéo Linh Thiên môn, mà mục đích thực sự của Linh Thiên môn ta nghĩ là vì vừa ý tiềm lực của Phi Linh môn, phỏng chừng tới lúc đó họ cũng cần Phi Linh môn tương trợ.

Thần sắc Vân Tiếu Thiên nghiêm túc, nói:

– Mà chỉ sợ tới lúc đó cả Vân Dương tông cũng cần Phi Linh môn giúp đỡ, hiện tại phải xem tới khi đó Phi Linh môn có thể phát triển tới mức độ nào.

– Tông chủ, kỳ vọng của ngươi đối với Phi Linh môn có phải có chút quá cao hay không, trong Cổ Vực có bốn đại sơn môn, nếu muốn Phi Linh môn phát triển mạnh, nói dễ hơn làm, đầu tiên Phi Linh môn không có người trấn thủ, muốn lay động bốn tông môn kia thật sự là người ngốc nói mê, bọn hắn có nội tình cực kỳ nồng hậu, đã hình thành mấy ngàn năm thậm chí là trên vạn năm rồi.

Đại hộ pháp thoáng dừng lại, mới nói tiếp:

– Lui một bước mà nói, vạn nhất Phi Linh môn có được thực lực kia, ta nghĩ bốn tông môn nọ sẽ liều lĩnh đả kích Phi Linh môn tới trí mạng, tới lúc đó chỉ sợ Phi Linh môn không khả năng thừa nhận!

Nghe lời của đại hộ pháp, sắc mặt Vân Tiếu Thiên có chút ngưng trọng, sau một lát mới nói:

– Có một số việc Lục Lâm Thiên còn chưa biết, thực lực của Phi Linh môn dù có mạnh thế nào cũng không thể lay động bốn đại sơn môn, chẳng những là tam tông tứ môn chúng ta, mà Ma Vân thành cũng nhìn chằm chằm Cổ Vực, Cổ Vực thật quá trọng yếu, hết thảy đều chỉ dựa vào vận khí. Phi Linh môn không người trấn thủ, chỉ sợ còn chưa chắc, thực lực của tiểu tử Lục Lâm Thiên bây giờ, Lục gia tuyệt đối không thể bồi dưỡng được như vậy, sau lưng nhất định có cường giả!

Vân Tiếu Thiên dừng lại một chút, ánh mắt lập tức trầm xuống, nói:

– Hơn nữa hiện tại Phi Linh môn có Linh Thiên môn tương trợ, mặc dù cơ hội xa vời nhưng ít nhiều vẫn có chút cơ hội, huống chi bên người tiểu tử đó còn có một ít yêu thú thần bí, mà thái thượng trưởng lão cũng đã thông báo, yêu thú kia không tầm thường, thậm chí cả Vân Dương tông cũng không trêu chọc nổi. Vạn nhất sau này có thực lực lay động bốn sơn môn kia, ta phỏng chừng Linh Thiên môn cũng sẽ không mặc kệ, tới lúc đó có thêm Vân Dương tông, không cần tiếp tục sợ bọn hắn.

– Tông chủ có không ít tin tưởng đối với Lục Lâm Thiên đâu!

Đại hộ pháp nói.

– Tiểu tử đó không phải người bình thường, đồng thời cũng không còn nhiều thời gian.

Vân Tiếu Thiên thở dài nói.

– Thái thượng trưởng lão có chỉ thị gì hay không?

Đại hộ pháp hỏi.

– Các vị thái thượng trưởng lão cũng không có chỉ thị rõ ràng, đều đang bế quan tu luyện ứng phó rung chuyển kế tiếp, nhưng ý tứ chính là để Vân Dương tông toàn lực ủng hộ Phi Linh môn, nếu thành công, Vân Dương tông sẽ thu lợi không ít!

Vân Tiếu Thiên nói.

Bên trong mật thất phân đà Thương Sơn môn, không biết từ khi nào quanh thân Lục Lâm Thiên chân khí tràn ngập, cả mật thất bao phủ trong một mảnh hào quang nồng đậm vô hình, quang quyển thật chói mắt, mơ hồ có thể nhìn thấy ở tầng bên trong còn có một tầng thổ hoàng sắc quang quyển.

Chương 1030: Võ soái tứ trọng

Giờ này khắc này trong đầu Lục Lâm Thiên tràn ngập linh lực, nhưng vẫn còn linh lực cấp tốc tràn tới, xoay quanh bên ngoài đại não.

Hồn đan cấp tốc chuyển động, kim sắc tiểu đao cũng quỷ dị xoay tròn, ngẫu nhiên còn tràn ngập ra tia kim quang.

– Áp súc cho ta!

Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, đáy lòng hét một tiếng, linh lực bàng bạc nhất thời súc tích, trực tiếp tiến vào trong não.

Phanh!

Từ trong đầu truyền ra thanh âm trầm đυ.c, một cỗ lực lượng thật lớn dựng lên, không gian trong đầu khuếch tán lớn hơn mấy lần.

– Hô…

Chân khí nháy mắt thăng cao, năng lượng thiên địa dũng mãnh tràn vào mật thất, sau đó xâm nhập vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Lúc này trên linh ngọc sàng còn có một cỗ quang mang nhàn nhạt đang dũng mãnh tràn vào trong cơ thể hắn.

Thật lâu sau khí tức trên thân Lục Lâm Thiên mới bình phục lại, mà lúc này đã tăng lên tới Linh Suất tứ trọng.

Nhưng chỉ vừa đột phá, Lục Lâm Thiên còn chưa dừng việc luyện hóa, tiếp tục xâm nhập vào trạng thái luyện hóa năng lượng.

Trên đỉnh núi, hắc quang tràn ngập không gian, mà trong hắc quang còn xen lẫn độc khí, chân khí cường hãn bắt đầu gia tốc thăng lên.

Ở bên ngoài phòng, thiên địa năng lượng bắt đầu hội tụ, chân khí càng lúc càng mạnh, khí tức mạnh mẽ làm sản sinh không gian dao động kịch liệt, ngay tiếp theo khí tức tiêu thăng như chẻ tre, một cỗ chân khí làm linh hồn người cảm thấy thật áp lực lập tức khuếch tán.

– Hô!

Thiên địa năng lượng từ ngoài tràn vào, chân khí trực tiếp phóng lên cao.

Phanh!

Một thanh âm trầm đυ.c truyền tới, khí thể màu đen tán loạn, cuồn cuộn bốc lên trong phòng, chân khí đã tăng lên tới mức khủng bố, không ít người nhận thấy được cỗ ba động cường hãn đều vội vàng ngẩng đầu nhìn về phía đó.

Xuy xuy!

Sau một lát chân khí bắt đầu ổn định trở lại, chỉ nháy mắt hắc mang đã co rút, một thân hình nhỏ xinh xuất hiện trong tầm mắt.

– Hô!

Thân hình nhỏ xinh thở ra một hơi trọc khí, mở đôi mắt to thủy linh, tinh mang bắn ra, chỉ một lát mới thu liễm trở lại, xích kim sắc quang ấn trên mi tâm của nàng tràn ngập hào quang làm lòng người cảm thấy quỷ dị, sau đó nhàn nhạt biến mất.

– Bạch Linh tỷ, Độc Long ca ca!

Tiểu nữ tử nhìn một nữ tử tuyệt sắc trong phòng kêu lên.

– Nha đầu, đột phá thật nhanh!

Thiên Độc Yêu Long nháy mắt kinh ngạc nói.

– Chúc mừng đột phá, với độc thể bẩm sinh của muội, trước hai mươi tuổi tuyệt đối đột phá tới linh vương, nói không chừng còn sớm hơn.

Bạch Linh mỉm cười nói.

– Thực lực của muội còn chưa đủ, không giúp được việc cho ca ca, muội nhất định phải nhanh chóng vượt qua Bạch Linh tỷ, như vậy mới có thể giúp ca ca!

Lục Tâm Đồng đứng dậy nói.

– Muội còn nhỏ, sau này sẽ làm được, chờ khi nào muội có thể hoàn toàn thúc giục thú hồn của Xích Kim Độc Chu, là có thể giúp Lâm Thiên.

Bạch Linh nói.

– Muội nhất định phải cố gắng đột phá!

Lục Tâm Đồng kiên nghị nói, lập tức nháy mắt hỏi:

– Tiểu Long đã đột phá hay chưa?

– Tiểu bất điểm kia còn chưa xong đâu, phỏng chừng phải chờ thêm vài ngày thời gian, nó là thân thể linh thú, linh thú đột phá lục giai, thú hồn phải được tôi luyện, không phải là chuyện đơn giản.

Thiên Độc Yêu Long nói.

– Tiểu Long không sao chứ?

Trong mắt Lục Tâm Đồng hiện vẻ lo lắng.

– Yên tâm đi, với huyết mạch của tiểu Long muốn đột phá lục giai cũng là chuyện dễ dàng, không có vấn đề lớn.

Bạch Linh đáp.

Trên đỉnh núi, một đạo hoàng mang khuếch tán, phảng phất như phóng lên trời cao, toàn bộ đệ tử đều kinh ngạc phát hiện, trên đỉnh núi bao phủ một quầng hoàng mang, dã thú trong phạm vi mấy ngàn dặm đều biến mất thật quỷ dị, mà tọa kỵ trong phân đà đều không dám lộn xộn, mỗi đầu yêu thú phủ phục dưới đất, thân hình không ngừng run rẩy lên.

Trên đỉnh núi, Thiên Độc Yêu Long nhìn hoàng mang bao phủ thân thể tiểu Long, ánh mắt kinh ngạc, vuốt ve long tu, đôi mắt không ngừng chuyển động.

– Độc Long, làm sao vậy?

Bạch Linh hỏi.

– Khí tức này rất mạnh, huyết mạch còn cao hơn ta tưởng tượng.

Thiên Độc Yêu Long có chút e ngại Bạch Linh, liền trả lời.

– Đã sắp qua hai mươi ngày, tiểu Long hẳn sẽ nhanh đột phá đi.

Bạch Linh nhìn chăm chú vào tiểu Long nói.

– Hẳn là nhanh thôi!

Thiên Độc Yêu Long đáp.

Thêm bảy ngày thời gian trôi qua, trong mật thất, một cỗ chân khí bàng bạc đang thăng lên, khí tức cuồng mãnh không ngừng kéo lên.

Chân khí lan tràn, thật lâu không tiêu tan, vài giờ sau mới khôi phục lại bình tĩnh, một thanh ảnh liền xuất hiện.

– Hô!

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi trọc khí, chợt mở mắt.

Xuy!

– Đây là thực lực Vũ Suất tứ trọng sao, quả nhiên khác hẳn!

Lục Lâm Thiên mỉm cười tự nhủ.

Phanh!

Quyền ấn run lên, không gian ba văn nổ tung thành khe nứt, bắt đầu lan tràn, cảm thụ chân khí trong đan điền, trên mặt hắn hiện rõ ý cười.

– Như vậy dạo thời gian này phải kiên cố tu vi mới được!

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, gần đây hắn đột phá không chậm, phải chú ý tới căn cơ mới tốt.

Cảm giác được chân khí bàng bạc trong đan điền, thực lực mạnh hơn trước kia rất nhiều, theo Lục Lâm Thiên phỏng chừng, nếu mình đối chiến với một Vũ Suất thất trọng, thi triển Liệt Không Cửu Kích muốn dùng một đao đánh chết hẳn không có vấn đề gì.

– Không biết tiểu Long đã đột phá hay chưa.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, lập tức rời khỏi mật thất.

Trên đỉnh núi, giờ phút này thiên địa năng lượng hội tụ, khi Lục Lâm Thiên đuổi tới đỉnh núi, ánh mắt dừng lại trên thân thể khổng lồ của tiểu Long, cả không gian đang truyền tới thanh âm năng lượng bạo động.

– Gặp qua chưởng môn!

Giờ phút này trên núi tụ tập mười mấy thân ảnh, đã có Lưu Tinh Hà, Ngô Dũng nghe tin chạy trở về, còn có Thanh Hỏa lão quỷ cùng Lộc Sơn lão nhân.

– Ca ca!

– Chủ nhân!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng lao tới, Thiên Sí Tuyết Sư hóa thành thân thể chừng nửa thước cũng lập tức đi tới bên người hắn.

– Linh Suất nhị trọng, ngũ giai hậu kỳ!

Lục Tâm Đồng đột phá cũng không đáng kinh ngạc, mà Thiên Sí Tuyết Sư dùng Yêu Linh đan, lúc này đã đột phá, rõ ràng hiệu quả Yêu Linh đan thật không sai.

– Chân khí thật mạnh!

Nhìn năng lượng áp không mà tới, chân khí khủng bố làm mọi người kinh sợ.

Trên lớp vảy của tiểu Long hội tụ hào quang, cuối cùng biến thành một cột sáng tràn ngập, chiếu thẳng thiên không, mang theo chân khí làm người sợ hãi, tản ra uy áp khủng bố đáng sợ.

Phanh phanh!

Trong phút chốc thân thể tiểu Long dựng thẳng giữa không trung như cột trụ trời, cái đuôi khổng lồ dựng đứng trên mặt đất, trực tiếp đem nham thạch lớn vài trăm thước trên đỉnh núi trực tiếp chấn vỡ, đá vụn vẩy ra trút xuống như mưa.

Hô hô!

Lớp vảy trên thân tiểu Long nổi lên lưu quang, mỗi mảnh vảy đều hấp thu thiên địa năng lượng khổng lồ, sau đó ngày càng trở nên bóng loáng, chân khí ngày càng khủng bố. Mà con mắt thứ ba mở ra, năng lượng thiên địa liên tục tràn vào trong con mắt đó.

Một cỗ chân khí khổng lồ phóng lên cao, khí tức tràn ngập, hơi thở vỡ áp xuống, uy áp tuyệt đối khiến cả không trung đều run rẩy lên.

Đồng thời thân thể tiểu Long bắt đầu trướng lớn.

Chương 1031: Tiểu Long hóa rồng

Toàn bộ lớp vảy của tiểu Long dựng đứng lên, từng mảnh vảy xuyên qua không gian làm không gian không ngừng run lên, mang theo cỗ chân khí nóng cháy thiêu hủy không gian ba văn, chân khí cường hãn chấn khai ba văn tản ra, uy thế chấn động lòng người lập tức lan tràn.

– Uy áp thật mạnh!

Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, Lưu Tinh Hà, Ngô Dũng đều kinh hãi, nhìn chằm chằm vào bản thể khổng lồ của tiểu Long, toàn bộ bọn họ đều cảm giác mình bị áp chế.

Sau một lát, tiểu Long đột nhiên mở mắt, ba mắt cùng trừng lên, một tiếng rít gào vang ra…

– Ngao!

Tiếng rít gào giống như long ngâm, thanh âm hóa thành sóng âm nhất thời lan tràn, lập tức làm cho Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ, Phi Thiên Ngô Công chúng nó đều phủ phục dưới đất, thậm chí cả Thiên Sí Tuyết Sư đều run lên, bắt đầu nằm sụp xuống.

Thanh âm long ngâm mang theo chân khí cường hãn dần dần khuếch tán, thanh âm trầm thấp hùng hồn, như xuyên kim phá ngọc, phảng phất như muốn phá vỡ không gian.

Đúng ngay lúc này một màn làm mọi người kinh ngạc xuất hiện, ngay lúc thân thể tiểu Long khuếch trương, ở vùng bụng lại đồng thời tràn ra ngũ sắc quang mang.

Ngũ sắc quang mang lan tràn, một cỗ chân khí nồng đậm thật lớn khuếch tán, bên trong ẩn chứa uy áp không thể kháng cự, uy áp này tới từ linh hồn, là đến từ huyết mạch.

Ngay tiếp theo ngũ sắc quang mang thu liễm, bộ vuốt năm móng xuất hiện, nằm ngay dưới bụng tiểu Long, dài tới mấy thước, móng vuốt thật lớn như cột đá, bên ngoài còn bao trùm một lớp vảy tràn ngập kim sắc hỏa diễm.

Cự trảo có năm móng, bên dưới như đám mây, không gian ba văn như trực tiếp cô đọng lại.

– Ngao!

Lại một tiếng long ngâm vang vọng bên tai mọi người, long ngâm cực kỳ trầm thấp, nhưng linh hồn các cường giả đều run rẩy lên, đặc biệt là yêu thú chung quanh ngoại trừ Bạch Linh còn có thể đối kháng, thậm chí trong mắt Thiên Độc Yêu Long cũng lộ vẻ kinh hãi.

Giờ phút này trên người tiểu Long lộ ra uy áp mà ngay cả hắn cũng không thể kháng cự, uy áp tới từ linh hồn cùng huyết mạch.

– Huyết mạch của Thanh Long linh hoàng nhất mạch!

Thân thể Thiên Độc Yêu Long nhất thời run lên, sắc mặt thoáng tái nhợt, ngẩng đầu nhìn lên thân thể to lớn của tiểu Long, trong thân thể bản thân hắn như có cảm giác sôi trào, cảm giác này khiến cho hắn cơ hồ muốn phủ phục xuống.

– Huyết mạch Thanh Long linh hoàng chân chính, còn có huyết mạch Yêu Hoàng, đều tập trung vào một thân…

Ánh mắt Thiên Độc Yêu Long nhìn chằm chằm phía trước, lẩm bẩm nói.

– Thật mạnh!

Giờ phút này nhóm người Lộc Sơn lão nhân đều cảm giác tim đập nhanh, uy áp như vậy thậm chí cả nhân loại cũng bị áp chế.

– Thân Huyền Vũ…trảo Thanh Long…

Nhìn bộ dáng của tiểu Long lúc này, thần sắc Thiên Độc Yêu Long càng thêm kích động, đột nhiên quỳ xuống, lập tức hóa thành bản thể hắc long khổng lồ, quanh thân tràn ngập hắc vụ nồng đậm, thậm chí không gian ba văn chung quanh đều biến thành màu đen, bộ dáng uy mãnh dữ tợn, cả thân thể có lớp vảy đen bao trùm, lưu quang nhè nhẹ quanh quẩn.

Bản thể Thiên Độc Yêu Long xoay quanh trên không trung, thân hình khổng lồ cuồn cuộn, nhìn thấy kềnh càng bay trên bầu trời, mọi người lần đầu tiên nhìn thấy bản thể của hắn, tuy rằng bọn họ đã sớm biết vị cung phụng khách khanh này là một đầu yêu thú thất giai, nhưng lại không biết hắn là yêu thú cường hãn tới như vậy.

– Là Thiên Độc Yêu Long, yêu thú Long tộc!

Cao thủ Phi Linh môn kinh ngạc kêu lên.

– Gặp qua linh hoàng!

Thiên Độc Yêu Long gầm lên một tiếng, vang vọng như sấm sét, truyền ra thật xa, cả phiến không gian lại có vài đầu thú ảnh khổng lồ phóng lên cao.

Thiên Sí Tuyết Sư, Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ, Phi Thiên Ngô Công đều không áp chế được hóa thành bản thể, nhất thời truyền ra vô số tiếng gầm.

– Gặp qua yêu hoàng!

– Gặp qua yêu hoàng!

– Gặp qua yêu hoàng!

Trên đỉnh núi tiếng gầm vang vọng, thanh âm cung kính phát ra từ nội tâm thần phục.

Bên trong Thương Sơn phân đà, toàn bộ phi hành yêu thú đều phủ phục dưới đất, uy áp huyết mạch lan tràn làm bọn hắn không ngừng run rẩy.

Các cường giả Phi Linh môn nhìn thấy một màn này, sắc mặt thay đổi, dù họ là nhân loại vẫn có cảm giác như muốn quỳ xuống bái lạy.

– Rốt cục là linh hoàng hay là yêu hoàng!

Nhóm cường giả vô cùng kinh hãi, lúc này bọn họ có thể rõ ràng cảm giác được khí tức trên người tiểu Long, nhưng họ lại không biết đó là khí tức của yêu hoàng hay linh hoàng.

– Ngao…

Thân hình tiểu Long cuồn cuộn giữa không trung, một cỗ uy áp tràn ngập, cả không gian như run rẩy lên, thân hình tiểu Long vặn vẹo, bầu trời gió giục mây vần, giống như muốn trộn vỡ hư không.

– Mau nhìn trên đỉnh núi, đó là cái gì!

– Phong vân biến sắc, hình như có rất nhiều yêu thú!

– Là yêu thú bên cạnh chưởng môn, chân khí thật mạnh!

Toàn bộ đệ tử ngẩng đầu nhìn lên đỉnh núi, cả đám người trợn mắt há hốc mồm.

– Uy áp thật mạnh!

Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc, chân khí trên người tiểu Long hoàn toàn khác hẳn với ngày trước.

Xuy xuy…

Khi thanh âm hoàn toàn yên tĩnh trở lại, thân hình tiểu Long bắt đầu thu nhỏ, lập tức hóa thành hoàng mang nồng hậu, còn tràn ngập kim sắc hỏa diễm.

Cuối cùng hỏa diễm tắt lịm, một thân ảnh nho nhỏ chậm rãi xuất hiện trước mặt mọi người.

Khi nhìn thấy thân ảnh này, mọi người không khỏi đưa mắt nhìn nhau, ánh mắt vô cùng kinh ngạc.

Đó là một tiểu đồng chỉ khoảng sáu bảy tuổi, mặc trường bào màu vàng thật tôn quý, mái tóc màu vàng có chút uốn cong hơi dài một chút.

Bộ dáng tiểu đồng cực kỳ đáng yêu, đôi mắt sáng ngời, phảng phất như chỉ cần liếc mắt nhìn đủ khiến người ta thần phục, ở mi tâm còn có một ấn ký màu vàng nhạt, ấn ký giống như con mắt dựng đứng, có vẻ thần bí mà yêu mỵ.

– Lão đại, ta đột phá!

Thân ảnh tiểu đồng chợt lóe, thân ảnh như thuấn di, thanh âm vừa rơi vào trong tai Lục Lâm Thiên thì tiểu đồng đã xuất hiện bên người hắn.

Lục Lâm Thiên ngơ ngác nhìn tiểu đồng, còn chưa kịp phục hồi lại tinh thần, chẳng lẽ đây là bộ dáng nhân loại của tiểu Long sao?

– Lão đại, ngươi làm sao vậy, ngươi không biết ta?

Tiểu Long trừng mắt với vẻ tức giận kêu lên.

– Không có, ngươi thật làm lão đại cảm thấy ngoài ý muốn!

Lục Lâm Thiên lập tức phục hồi lại tinh thần, nhìn tiểu đồng trước mắt mỉm cười nói.

– Tiểu Long, ngươi thật nhỏ nha!

Lục Tâm Đồng mỉm cười nói.

– Ta mới sáu tuổi đâu!

Tiểu Long nhếch miệng, trừng mắt nói.

Sáng hôm sau, mặt đất còn khoác một tầng sa y hơi mỏng, trong phân đà Thương Sơn sương mù mông lung bao phủ cả dãy núi non, nhìn qua giống như chốn tiên cảnh.

– Hô!

Trên đỉnh núi, một bạch sắc thú ảnh phóng lên cao, chấn động một mảnh cuồng phong, lập tức biến mất cuối chân trời.

Năm thân ảnh ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, hiện tại Thiên Sí Tuyết Sư đã tới ngũ giai hậu kỳ, cảm thụ được tốc độ của nó, Lục Lâm Thiên phỏng chừng dù là yêu thú lục giai hậu kỳ cũng không sánh kịp, ở trong yêu thú phong hệ, Thiên Sí Tuyết Sư chính là vương giả, mặc dù Nghịch Lân Yêu Bằng là yêu thú lục giai hậu kỳ, luận thực lực mạnh hơn Thiên Sí Tuyết Sư, nhưng về tốc độ thật không biết ai cao ai thấp.

Chương 1032: Tiểu Long biến hóa

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên, Bạch Linh, tiểu Long, Thiên Độc Yêu Long khoanh chân ngồi, gấp rút quay về Phi Linh môn, đã chậm trễ hai mươi mấy ngày, lúc này Lục Lâm Thiên cũng sốt ruột, lưu lại trong Thương Sơn phân đà cũng khó thể chỉ huy toàn cục.

Trong đoạn thời gian này Hoa Mãn Lâu đã chỉnh đốn lại hệ thống tin tức của phân đà Thương Sơn, nhưng chưa đủ nhân thủ, Thương Sơn môn ngã xuống, toàn bộ hệ thống tin tức đều tê liệt, muốn xây dựng lại thật không dễ dàng.

Nhóm người Thanh Hỏa lão quỷ đã quay về Phi Linh môn từ đêm qua, mà nhóm người Lưu Tinh Hà cùng Ngô Dũng đã thu hoạch không nhỏ trong ba tòa thành, khi quay về ai cũng tươi cười híp mắt, Lục Lâm Thiên kiểm tra một phen, thu hoạch từ ba đại thành cực kỳ khủng bố, mà nhóm người Ngô Dũng xuống tay cũng thật độc ác.

Xế chiều hôm qua sau khi tiểu Long đột phá xong, Lục Lâm Thiên cũng không hề keo kiệt, thưởng cho Lưu Tinh Hà, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân cùng Ngô Dũng mỗi người một bộ vũ kỹ huyền cấp trung giai, ba viên đan dược lục phẩm cao giai, những Vũ Suất khác đều có hai viên đan dược lục phẩm cao giai, một bộ vũ kỹ huyền cấp sơ giai, những người còn lại do Hoa Mãn Lâu làm chủ dựa theo thứ tự khen thưởng, điều này làm mọi người đều vô cùng vui sướng, cả phân đà Thương Sơn môn ai cũng kích động cả đêm, bởi vì lần khen thưởng này thật sự không thấp.

Hôm qua Lục Lâm Thiên đã quyết định chủ lực lưu lại phân đà, đệ tử Lộc Sơn lão nhân mới đột phá Vũ Suất nhất trọng, người này tên Tần Thiên Nhai, nguyên lai là chấp sự của Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên chú ý qua, người này tâm cơ sâu đậm, lại cực kỳ trung tâm với Lộc Sơn lão nhân cùng Phi Linh môn, thái độ làm người cũng như Lộc Sơn lão nhân, nhìn bề ngoài trung hậu thành thật, nhưng một khi ra tay lại là người lòng dạ độc ác, còn cực kỳ thị huyết.

Trải qua cân nhắc, Lục Lâm Thiên phân phó Tần Thiên Nhai đảm nhiệm chức đà chủ phân đà Thương Sơn, nếu có thể làm tốt, ba tháng sau danh hiệu chấp sự sẽ thăng lên trưởng lão.

Vừa nghe được mệnh lệnh này, Tần Thiên Nhai kích động, chấp sự cùng trưởng lão là hai địa vị bất đồng, quan trọng nhất là được chưởng môn tín nhiệm, mặc dù phân đà Thương Sơn là phân đà thứ hai của Phi Linh môn, nhưng phân đà thứ nhất tới nay còn chưa có đà chủ, cũng thành đại bản doanh của Ám đường. Cho nên tính toán phân đà Thương Sơn lại trở thành phân đà đầu tiên, có thể trở thành đà chủ cũng không phải tầm thường.

Tần Thiên Nhai kích động lĩnh mệnh, cam đoan tận tâm tận lực, khuôn mặt Lộc Sơn lão nhân tràn đầy ý cười, còn dặn dò đệ tử một phen, chứng kiến đệ tử rốt cục có tiền đồ, hắn cũng vô cùng an ủi, càng thêm trung tâm với Phi Linh môn, trong lòng biết rõ đây là chưởng môn tín nhiệm hắn, phần tín nhiệm này hắn luôn đặt trong lòng.

Tần Thiên Nhai đảm nhiệm chức đà chủ, Hoa Mãn Lâu lưu lại trợ giúp, một tháng sau sẽ quay về Phi Linh môn.

– Lão đại, ta đã đột phá lục giai, sau này nếu gặp lại Hắc Quỷ thiên vương, dù đánh không lại cũng không cần sợ hắn!

Tiểu Long chớp mắt nói.

– Chẳng lẽ ngươi đột phá lục giai rồi tăng thêm bổn sự gì hay sao?

Lục Lâm Thiên có chút chờ mong hỏi.

– Vậy thì không phải, sau khi ta đột phá lục giai, có thể thúc giục đồ vật lấy được ở Vụ Tinh Hải lần trước.

Tiểu Long đáp.

– Ngươi còn chưa nói là vật gì đâu, hiện tại có thể nói không?

Lục Tâm Đồng vội hỏi.

– Ta không nói, các ngươi sẽ cười ta, không tới thời điểm cuối cùng, ta không thi triển đâu.

Tiểu Long kiên quyết từ chối.

– Tiểu bất điểm, ngươi vẫn nên cố gắng tu luyện đi, chờ khi nào ngươi tới bát giai, phỏng chừng có thể xông vào Linh Hoàng Nhai một lần.

Thiên Độc Yêu Long vuốt râu nói.

– Ta nhất định sẽ sớm đi tìm mẫu thân!

Tiểu Long siết chặt nắm tay, ánh mắt dị thường kiên định.

– Tiểu Long, cố gắng tu luyện, sau này ta đi cùng ngươi.

Bạch Linh nói, trong mắt tràn đầy quan tâm.

– Ân!

Tiểu Long gật đầu, lập tức nói:

– Hiện giờ ta chỉ có thể hóa thành hình người được một ngày, nếu quá lâu sẽ thương tổn linh hồn, ta đi tu luyện trước.

Dứt lời quang mang chợt lóe, tiểu Long lại hóa thành bản thể nho nhỏ, bắt đầu cuốn quanh lưng Thiên Sí Tuyết Sư tu luyện.

– Ca ca, muội cũng tu luyện!

Lục Tâm Đồng nói xong xuất ra thủ ấn bắt đầu nhập định.

Thiên Độc Yêu Long cùng Bạch Linh cũng tự nhập định, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trên Thiên Sí Tuyết Sư, nhìn không trung mờ mịt, thủ ấn kết xuất, bắt đầu lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính.

Cảm thụ gió lốc gào thét giữa không trung, Lục Lâm Thiên không cách nào tiến vào trạng thái, càng không cách nào lĩnh ngộ, điều này làm cho hắn vô cùng buồn bực, lần trước linh quang vừa hiện lập tức lĩnh ngộ, mà lúc này không cách nào làm được.

Còn đang buồn bực, bên tai chợt nghe tiếng gió rít, hắn chợt ngẩn ra, tự nhủ:

– Không nhất định phải lĩnh ngộ năng lượng thổ hệ đi?

Vừa nghĩ tới đây, chân mày Lục Lâm Thiên chợt giãn ra, hắn là võ giả toàn hệ, vừa hiểu thông lập tức biết mình nên làm gì.

– Tiếng gió!

Nghe tiếng gió rít bên tai, cảm thụ gió đang lưu động, Lục Lâm Thiên tựa hồ có điều ngộ ra, dựa theo lý giải kiếp trước của hắn, gió cũng là một loại năng lượng, không khí lưu động hình thành động năng xưng là phong năng, là một loại hình thức chuyển hóa của năng lượng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, khuôn mặt Lục Lâm Thiên trong bất tri bất giác đã bao phủ một mảnh quang quyển.

Tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư cực nhanh, chỉ lưu lại tàn ảnh cuối chân trời, nháy mắt đã biến mất không còn nhìn thấy.

Thiên Tinh tông, sơn môn này ở trong Cổ Vực mặc dù không bằng bốn thế lực lớn, nhưng xem như là đại môn đại phái, cường giả vô số, địa bàn vô cùng mở mang, ở một mức độ nào đó mà nói, bốn đại sơn môn cũng cấp cho họ một chút mặt mũi.

Địa bàn của Thiên Tinh tông còn lớn hơn Thương Sơn môn rất nhiều, mà cường giả cũng mạnh mẽ hơn, không ít người trong Cổ Vực đều biết, tông chủ Thiên Tinh tông Hồ Hưng Hải chính là Vũ vương tứ trọng, ngoại trừ hắn còn có một linh vương nhất trọng, mà Vũ Suất càng thêm đông đảo, loại thế lực như vậy ở trong Cổ Vực xem như có thể hô mưa gọi gió.

Thiên Tinh thành là đại thành thanh danh đỉnh đỉnh trong Cổ Vực, dân cư mấy ngàn vạn, tòa thành chiếm diện tích thật lớn, xa xa nhìn lại căn bản nhìn không thấy cuối.

Thiên Tinh thành có thể phồn hoa như vậy vẫn còn nguyên nhân khác, chính là vì tòa thành này là đại bản doanh của Thiên Tinh tông, cho nên thịnh vượng như vậy cũng không kỳ quái.

Bên ngoài Thiên Tinh thành, tường thành thật dày nặng liên miên, lộ ra vẻ nguy nga cổ xưa, những con đường trong thành tương liên từ nam chí bắc, người qua lại nhốn nháo, có vẻ náo nhiệt bất phàm.

Vào lúc này bên trong một tửu quán, có năm thân ảnh làm người chú ý, là một hắc y tráng hán, có vẻ cực kỳ uy vũ, bộ dáng lại vô cùng quái dị, râu dài càng làm người nhìn chăm chú.

Một thanh niên áo xanh, dáng người cao ngất, khuôn mặt kiên nghị, khóe môi luôn mang theo ý cười, hai mắt thâm thúy, làm người ta cũng phải ghé mắt.

Chương 1033: Trong Thiên Tinh thành

Ngoài ra còn một tiểu đồng tóc vàng, ánh mắt cực kỳ thông minh đáng yêu, còn có một thiếu nữ xinh đẹp mười bốn mười lăm tuổi, trên vai xoay quanh một con rết màu đen, nếu không nhìn kỹ cũng không thấy được.

Mà trong năm người hấp dẫn ánh mắt nhất lại là thiếu nữ áo trắng, dung nhan tuyệt mỹ, dáng người nảy nở lả lướt làm người ta mơ tưởng không thôi, vẻ uy nghiêm lạnh lùng cùng khí chất cao quý làm người ta chỉ có thể nhìn lên ngưỡng mộ.

Mà năm người này chính là Lục Lâm Thiên, Bạch Linh, tiểu Long, Lục Tâm Đồng cùng Thiên Độc Yêu Long, rời khỏi phân đà Thương Sơn được nửa tháng, Lục Lâm Thiên chợt đổi ý, dù sao Thiên Tinh tông cách Phi Linh môn không xa lắm, mục tiêu kế tiếp của Phi Linh môn chính là Thiên Tinh tông, cho nên Lục Lâm Thiên lâm thời quyết định đi trước Thiên Tinh thành quan sát, cũng muốn thám thính một ít tình huống.

Từ hôm qua đi vào Thiên Tinh thành tới hiện tại, Lục Lâm Thiên dò xét được không ít tình huống, hiện tại trong các trà lâu tửu quán có không ít người đang đàm luận về Phi Linh môn, thanh danh xem như lan xa.

Lúc này năm người đang ngồi ở vị trí gần cửa sổ, đây là lầu hai, nghe được thanh âm trò chuyện trong tửu quán, nhìn đám người rậm rạp dưới ngã tư đường, Lục Lâm Thiên khẽ cau mày.

Từ tin tức hắn nghe được, gần đây Thiên Tinh tông đã xảy ra một chuyện vô cùng náo nhiệt, nữ nhi của tông chủ Thiên Tinh tông mấy ngày trước đã đính hôn cùng thiếu tông chủ Thiên Quỷ tông.

Lục Lâm Thiên cười nhẹ, khó trách trong Thiên Tinh thành có vẻ vui mừng, thiếu tông chủ Tùng Bách Đào của Thiên Quỷ tông đính hôn cùng thiên kim tông chủ Thiên Tinh tông, trong chuyện này đại biểu cho thái độ kết minh giữa hai phái, như vậy sẽ càng thêm vững chắc.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ nguyên nhân, chỉ sợ là vì Phi Linh môn nên hai môn phái kia mới hợp lại cùng nhau.

Thiên Tinh tông cùng Thiên Quỷ tông đám hỏi, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi trầm xuống, thực lực hai phái này đều rất mạnh, hai phái liên minh thực lực càng trướng lớn, như vậy Phi Linh môn muốn đối phó Thiên Tinh tông sẽ càng thêm phiền toái. Thực lực Phi Linh môn bây giờ không cần sợ Thiên Tinh tông cùng Thiên Quỷ tông, nhưng nếu hai phái liên minh thì khác, diệt địch một ngàn tổn thương tám trăm, đây không phải kế sách tốt nhất.

– Vị tiểu thư này, thiếu gia ta có mời, hi vọng tiểu thư dời bước gặp mặt.

Sau lưng truyền tới một thanh âm, một lão giả chừng năm mươi tuổi xuất hiện cạnh bàn nhìn Bạch Linh nói.

Lão giả vừa tới gần, người trong tửu quán đều tò mò nhìn chăm chú.

– Là người của Viên gia!

– Đó là Viên gia đại thiếu gia Viên Đại Đồng đi, người này là tên hoang daˆм háo sắc, nói không chừng là trúng ý bạch y nữ tử kia!

– Trong Thiên Tinh thành này là thiên hạ của Viên gia, ai bảo Viên Linh của Viên gia gả cho phó tông chủ Thiên Tinh tông, ngoại trừ Thiên Tinh tông, Viên gia chính là một tay che trời!

– Phỏng chừng nữ tử kia là người ngoài tới, chỉ sợ không tránh khỏi độc thủ của Viên Đại Đồng, đúng là đóa hoa tươi cắm lên bãi phân trâu!

– Nói nhỏ thôi, đừng để người của Viên gia nghe được!

Khách nhân trong tửu quán thấp giọng nghị luận, nhưng không tránh khỏi tai của Lục Lâm Thiên, khuôn mặt hắn tối sầm, lãnh ý tràn ngập.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua, ở một bên tửu quán có một bàn lớn, có bảy người đang ngồi, một thanh niên mặc hoa phục, chừng hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi, bộ dáng đáng khinh, ánh mắt daˆʍ tà nhìn Bạch Linh như muốn rơi cả tròng mắt, thực lực miễn cưỡng xem qua, đã tới Vũ phách nhất trọng, nhưng chân khí cực kỳ không ổn, thậm chí có chút rối loạn.

Vừa nhìn Lục Lâm Thiên liền hiểu rõ, phỏng chừng thực lực của người này chỉ dựa vào gia tộc mà tăng lên, tu vi Vũ phách nhất trọng, tiền đồ ngày sau chỉ có hạn, chủ yếu sẽ không còn cơ hội đột phá Vũ tướng.

Bên cạnh hắn còn có một người hầu, năm người còn lại có hai Vũ tướng, ba Vũ phách, tổng thể thực lực không kém.

– Cút ngay!

Bạch Linh cũng không quay đầu lại, lạnh lùng quát một câu.

– Tiểu thư, thiếu gia nhà ta chính là đại thiếu gia Viên gia, ở trong Thiên Tinh thành chỉ cần một câu của thiếu gia là phong vân biến sắc…

– A…

Lão giả còn chưa nói xong, đã truyền ra tiếng kêu thảm thiết, chỉ một nắm tay nho nhỏ đập vào trên đầu hắn, nhất thời đầu lâu vỡ tung, dịch óc văng đầy đất.

Rõ ràng lão giả bị một quyền ấn đập trúng, nhưng với thực lực Vũ phách tam trọng vẫn không thể tránh né, lập tức đi đời nhà ma, mà trước khi chết hắn cũng không nghĩ tới người đánh chết mình chỉ là một tiểu đồng nho nhỏ tóc vàng.

Một màn này bị toàn bộ người trong tửu quán nhìn thấy, lập tức trợn mắt cứng lưỡi, một tiểu đồng chỉ sáu bảy tuổi thoạt nhìn vô hại, không nghĩ tới chỉ một quyền là có thể đánh chết người, mà người kia còn có thực lực Vũ phách.

– Cô!

Nhất thời cả tửu quán yên tĩnh không tiếng động, không ít người nuốt nước bọt, ánh mắt chớp chớp, chứng nhận chuyện vừa rồi là thật sự mà bản thân không phải bị hoa mắt.

– Lớn mật, dám gϊếŧ người của Viên gia, các ngươi muốn chết!

Một thân ảnh thoáng kinh ngạc lập tức giận dữ vỗ bàn đứng lên, nháy mắt đã đi tới bên cạnh năm người Lục Lâm Thiên.

– Con mẹ nó, chỉ một đám con kiến, ta xem là ai muốn chết!

Tính tình Thiên Độc Yêu Long vốn không tốt lắm, lúc này ánh mắt trầm xuống, trừng mắt nhìn bảy người đang vây tới.

Khí thế của Thiên Độc Yêu Long làm bảy người bị hù sửng sốt, nhưng vì đã thói quen hoành hành ngang ngược trong Thiên Tinh thành, làm sao đem lời người khác để vào trong mắt, hoa phục thanh niên lớn tiếng nói:

– Người của Viên gia mà các ngươi dám động, gϊếŧ bọn hắn cho ta, nhớ kỹ, đừng lộng thương đại mỹ nhân này, bổn thiếu gia còn chưa đã ghiền đâu!

Nhìn vẻ mặt daˆʍ tà của hoa phục thanh niên, trên mặt Lục Lâm Thiên hiện lên sát ý, người của Viên gia thật chán ghét, mà nữ nhân bên cạnh mình dù không có quan hệ ràng buộc sâu sắc, nhưng sao có thể cho người khác nhúng chàm.

Hoa phục thanh niên vừa nói xong, một người tu vi Vũ phách tứ trọng đứng bên cạnh siết chặt tay, một thanh đại đao sắc bén xuất hiện, lưỡi đao bị ánh nắng chiếu xuống lóe lên hàn mang khiến người sợ hãi.

Đại hán này ỷ vào nhiều người, thần sắc hung hăng càn quấy bá đạo, tựa hồ đã quên trên mặt đất còn thi thể đồng bạn, đại đao chém thẳng xuống, cố ý hiển lộ thực lực, đao mang đánh ra, chỉ thấy không gian như lõm vào, nháy mắt bổ thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, mục tiêu của hắn chính là thanh niên áo xanh kia.

Một cỗ năng lượng thổ hệ nồng đậm lan tràn, ngay lúc không ít khách nhân trong tửu quán tuôn mồ hôi lạnh, quanh thân Lục Lâm Thiên hiện lên thổ hoàng sắc quang quyển, không lớn lắm, đường kính chừng một thước, vừa lúc bao trùm đại đao của người kia.

Chỉ nháy mắt một màn kỳ dị xuất hiện, thổ hoàng sắc quang quyển vừa phủ lên, đại hán nháy mắt hóa thành huyết vụ, đổ tràn xuống mặt đất, chuyện này chỉ xảy ra trong nháy mắt.

Một màn này làm sáu người còn lại của Viên gia trợn mắt há hốc mồm!

– Mặc kệ ngươi là Viên gia Phương gia gì, ta nhìn thấy các ngươi thì tâm tình không tốt!

Chương 1034: Gặp lại người quen

Một thanh âm thanh thúy như chuông bạc truyền tới, mọi người chỉ thấy một tiểu nha đầu xinh đẹp vung tay, một cỗ hắc mang lan tràn, hắc mang xuất hiện, không gian trở nên vặn vẹo, không ngừng lõm vào.

Cỗ hắc mang bao phủ, chân khí khiến linh hồn đau đớn khuếch tán, một hương vị gay mũi khó ngửi tràn ngập khắp bên trong tửu quán.

– Chạy mau…

Trong sáu người, Vũ tướng lập tức phục hồi lại tinh thần, nhất thời quát lớn, hai người là Vũ tướng xem như là cường giả, chân khí cuồng bạo tràn ra, lập tức vặn vẹo không gian thối lui.

Một bước, hai bước, ba bước.

Hai Vũ tướng vừa lui ra ba bước, không biết vì sao sắc mặt bỗng nhiên hoảng hốt, trong mắt lộ vẻ vô cùng sợ hãi.

– A…

Hai người phát ra tiếng hét thê thảm, chỉ nháy mắt toàn thân hai Vũ tướng bắt đầu từ khuôn mặt trực tiếp thối rữa, toát ra máu đen, thậm chí cả xương cốt cũng bị hòa tan.

Xuy!

Hai người nháy mắt biến thành một bãi máu loãng, mà bốn người còn lại kể cả thanh niên hoa phục thậm chí còn chưa kịp hô lên nháy mắt cũng biến thành bãi máu.

– Tâm Đồng, nha đầu kia, cũng không lưu lại chút ít cho ta đỡ ghiền!

Thiên Độc Yêu Long trừng mắt, đang định ra tay thì đã không còn người cho hắn xuất thủ, buồn bực đến mức râu dài run lên.

– Độc Long ca ca, ở trước mặt ngươi bọn hắn chỉ là con kiến, ngươi cần gì phải ra tay!

Lục Tâm Đồng nháy mắt nói.

– Được rồi, ta không thèm tính toán với bọn hắn!

Thiên Độc Yêu Long mỉm cười nói.

– Chúng ta đi thôi!

Bạch Linh lên tiếng, nàng đã sớm chán ghét nơi này.

– Được, chúng ta đi thôi, cần phải trở về rồi!

Lục Lâm Thiên nói, đã tìm hiểu xong tin tức, cũng nên rời khỏi.

Thu hồi vài trữ vật giới chỉ, năm người lập tức ra khỏi tửu quán, mà hơn trăm người trong tửu quán lúc này còn chưa kịp lấy lại tinh thần.

Hô!

Nhìn thấy năm người đã rời đi, tất cả mọi người hít vào một hơi, nhìn vết máu trên mặt đất, không khỏi rùng mình. Đó là vài Vũ phách còn có hai Vũ tướng, đều là cao thủ nổi danh Thiên Tinh thành, nháy mắt lại bị người miểu sát, chết vô duyên vô cớ, căn bản không hề có chút phản kháng, mà đối phương còn có tiểu a đầu cùng tiểu đồng, a đầu kia khủng bố nhất, vừa ra tay lập tức đánh chết mấy người, kể cả hai Vũ tướng!

– Trời ạ, những người đó là ai, người nào cũng lợi hại như vậy!

– Viên gia gặp báo ứng, rốt cục đá trúng tảng đá, không phải không báo, mà là chưa tới lúc đó thôi!

– Những người kia hẳn là Vũ Suất đi, thật lợi hại, đây mới là cường giả!

Trong tiếng nghị luận của mọi người, năm người Lục Lâm Thiên đã lặng lẽ đi ra đường lớn.

– Những người vừa rồi thật đáng ghét!

Lục Tâm Đồng thở phì phì chu miệng, tựa hồ vẫn còn chưa hết giận.

– Người đã bị muội giết, còn chưa hết giận sao!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tiểu a đầu này ngày sau cũng không phải kẻ hiền lành, lúc này cũng đã xuống tay không chút lưu tình, như vậy cũng tốt, người nhân từ nương tay luôn dễ dàng có hại.

Lục Tâm Đồng nghĩ nghĩ, cũng không tiếp tục tức giận, nói:

– Ca ca, chúng ta đi về sao?

– Phải, chúng ta về Phi Linh môn trước.

Trong lòng thoáng suy tư, Lục Lâm Thiên gật nhẹ đầu, hôm nay nghe được tin tức hữu dụng, nên trở về an bài một phen, Lục Lâm Thiên không khó phát hiện bên trong Thiên Tinh thành có không ít đệ tử Thiên Tinh tông ở lại, tựa hồ đã thầm chuẩn bị, theo hắn phỏng chừng đây là đề phòng Phi Linh môn, Hồ Hưng Hải đã biết Đông Vô Mệnh đang ở trong Phi Linh môn, sau khi Phi Linh môn có đủ thực lực nhất định sẽ đi tìm Thiên Tinh tông, huống chi trong Đào Hoa yến cũng đã rõ ràng trở mặt.

Ngay khi Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, trên con đường nhốn nháo phía trước xuất hiện một nhóm người, trong mười mấy người kia có một thanh niên đi giữa, mà người này Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ, tính cách hắn âm lệ, luôn ba lần bốn lượt gây khó xử cho mình, luôn muốn giết mình mới thống khoái.

– Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ a!

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, ánh mắt híp lại, khóe môi nhếch lên, ý cười biến thành lạnh lẽo.

Thanh niên kia không phải ai khác mà chính là Tùng Bách Đào, Lục Lâm Thiên cũng không nghĩ tới gặp được người này trong Thiên Tinh thành, nghe nói mấy ngày trước người kia vừa đính hôn, xem ra vẫn còn chưa rời khỏi đây.

Người đi sau lưng Tùng Bách Đào cũng không xa lạ, chính là hai Vũ Suất ngũ trọng từng gặp mặt, tựa hồ tên là Đoạn Hồn Đoạn Mệnh, còn có một Linh Suất tứ trọng, hình như gọi là Mã trưởng lão, ngoài ra là Vũ tướng.

Đi cùng hắn có vài người Lục Lâm Thiên không xa lạ, là trưởng lão Thiên Tinh tông, một người mập mạp tên Phương Thành Hữu, người còn lại từng đi qua Đào Hoa yến, là một lão giả tu vi Vũ Suất bát trọng, còn có một Vũ Suất nhất trọng cùng vài Vũ tướng.

– Thực lực như vậy cũng không tệ lắm!

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lãnh ý, hắn đang tính toán khai chiến với Thiên Tinh tông, lúc này nếu làm ra chút động tĩnh, phỏng chừng tình huống càng thêm náo nhiệt.

Ngay lúc Lục Lâm Thiên còn đang suy tư, nhóm người Tùng Bách Đào cũng phát hiện được bọn họ, ánh mắt lập tức tập trung trên người Lục Lâm Thiên. Ngay sau đó cả đám người đều ngẩn ra, vẻ mặt cực kỳ kinh ngạc.

– Đường đường là con rể Linh Thiên môn, không nghĩ tới còn dám đến Thiên Tinh thành, ra vẻ vận khí của ngươi cũng không tốt a…

Tùng Bách Đào chậm rãi đi về hướng Lục Lâm Thiên.

– Vì sao ta không thể đến Thiên Tinh thành, thật sự là buồn cười!

Lục Lâm Thiên bình thản nói.

– Đừng tưởng rằng ngươi có Linh Thiên môn làm chỗ dựa thì trong Cổ Vực không ai dám làm gì ngươi, nên nhớ Cổ Vực không chỉ có một Linh Thiên môn!

Tùng Bách Đào lạnh nhạt nói.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, tựa hồ Tùng Bách Đào có chỗ dựa, ánh mắt híp lại nhìn thoáng qua đoàn người đi cùng Tùng Bách Đào, cười nhạt:

– Ngươi muốn thế nào, chẳng lẽ chỉ bằng các ngươi?

– Ngươi cho rằng không đủ sao?

Tùng Bách Đào khẽ cười, mang theo vẻ lạnh lùng.

– Lục Lâm Thiên, nơi này chính là Thiên Tinh thành, không phải Linh Thiên môn hay Phi Linh môn, nếu ngươi chết ở đây, dù là Linh Thiên môn cũng không dám làm gì!

Thần sắc Phương Thành Hữu lạnh lùng, nhìn chằm chằm vào đoàn người Lục Lâm Thiên, khuôn mặt nanh cười, bước lên một bước, một cỗ khí thế bàng bạc thổi quét.

Một màn này lập tức khiến người chung quanh chú ý, người thức thời vội vàng tránh thật xa, chỉ sợ bị liên lụy.

– Lục Lâm Thiên, đây rõ ràng là có đường ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi đi vào, tất cả chuyện này là chính ngươi tìm, ta muốn nhìn xem con rể Linh Thiên môn có thực lực gì, không phải chỉ dựa vào đùa giỡn chút quỷ kế, vận khí tốt một chút mà thôi!

Tùng Bách Đào dứt lời liền bước tới, một cỗ linh lực mãnh liệt thổi quét bao phủ không gian, tu vi Linh Suất tam trọng tuyệt đối là cực kỳ cường hãn.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện hàn ý, thực lực hai người này đích xác không kém, đặc biệt Phương Thành Hữu, thực lực Vũ Suất cửu trọng đỉnh, chỉ kém hơn Vũ vương một bước mà thôi, nếu một mình gặp hắn có lẽ còn băn khoăn, nhưng có Bạch Linh cùng Thiên Độc Yêu Long bên người, dù cường giả Thiên Tinh tông xuất động cũng tuyệt đối không lưu được chính mình.

Chương 1035: Bắt đầu động thủ

– Thiên Tinh tông, Thiên Quỷ tông, nhìn các ngươi đã quyết định chủ ý muốn động thủ sao?

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, mà tiểu Long, Lục Tâm Đồng cùng Thiên Độc Yêu Long đều lộ nụ cười quỷ dị, vài đầu yêu thú xoay quanh trong tầm mắt mọi người.

– Ngươi cứ nói đi, cho dù hôm nay ta bỏ qua ngươi, Phi Linh môn các ngươi vẫn sẽ tới Thiên Tinh tông đi!

Ánh mắt Phương Thành Hữu lạnh lùng, cắn răng nói, nhưng ánh mắt có chút nghi hoặc nhìn qua Bạch Linh cùng Thiên Độc Yêu Long.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, Phương Thành Hữu không phải kẻ ngốc, chỉ là nhìn không thấu thực lực của Bạch Linh cùng Thiên Độc Yêu Long mà thôi, nếu nhìn ra phỏng chừng đã sớm bỏ chạy.

– Lục Lâm Thiên, chúng ta cũng nên tính nợ, ngươi cướp vũ kỹ của Thiên Quỷ tông, cướp Hồn quả, món nợ này hôm nay đem mạng trả lại!

Tùng Bách Đào lập tức nói:

– Gïếŧ cho ta, đừng cho kẻ nào đào thoát!

– Dạ!

Nghe được mệnh lệnh, Đoạn Hồn Đoạn Mệnh của Thiên Quỷ tông cùng Mã trưởng lão nhanh chóng đáp ứng một tiếng, chân khí cùng linh lực hùng hậu tràn ra, làm những người đi đường tránh xa xa đều cảm giác được áp bách tuyệt đối, không ngừng thối lui.

Giữa ngã tư đường rộng lớn, lúc này chỉ còn lại hai nhóm người, không gian cô đọng lại, chân khí gươm tuốt vỏ nỏ giương dây bao phủ giữa không trung.

– Là ở đó, chính là bọn hắn giết đại thiếu gia!

Nhất thời chung quanh xôn xao, có thêm hai trăm người lao tới.

Sáu bảy người đi đầu đều có tu vi Vũ tướng, còn có trung niên Vũ Suất nhất trọng, ngoài ra là Vũ phách cùng Vũ sư cùng Vũ sĩ không ít.

– Bái kiến Phương trưởng lão, Cường trưởng lão!

Sáu bảy người đi trước nhìn thấy người của Thiên Tinh tông, lập tức hành lễ.

– Viên đương gia, chuyện gì vậy?

Phương Thành Hữu hỏi.

– Phương trưởng lão, ngươi ở đây vừa lúc, chính là mấy người này mới giết con ta, người này nháo sự trong Thiên Tinh thành, hoàn toàn không đem Thiên Tinh tông để vào trong mắt, Phương trưởng lão làm chủ cho Viên gia chúng ta a!

Đại hán Vũ Suất nhất trọng hung hăng nhìn năm người Lục Lâm Thiên, trong mắt tràn ngập sát ý, mà người của Viên gia cũng đã vây quanh.

– Người của Viên gia!

Lục Lâm Thiên vuốt vuốt mũi, lập tức cười nhạt một tiếng, nhân số đối phương không ít, nhưng không cần để vào trong mắt.

– Lần này mấy người kia phiền toái, người của Viên gia cùng Thiên Tinh tông đều ở đây, phỏng chừng trốn không thoát!

– Nghe nói mấy người này đã giết Viên gia đại thiếu gia trong tửu quán vừa rồi!

– Mấy người này sẽ chết vô cùng thảm, thật sự choáng váng, ngay cả Thiên Tinh tông cũng dám trêu chọc!

– Viên gia chủ, ngươi yên tâm đi, mấy người này nhất định không còn mạng rời khỏi Thiên Tinh thành!

Phương Thành Hữu mỉm cười nói.

– Đa tạ Phương trưởng lão, ta nhất định phải đem mấy người này bầm thây vạn đoạn!

Viên gia chủ nhìn năm người Lục Lâm Thiên, đau đớn mất con làm hắn tràn đầy phẫn nộ, lúc này có trưởng lão Thiên Tinh tông làm chỗ dựa càng thêm không chút kiêng nể.

– Lục Lâm Thiên, ra vẻ ngươi chết ở Thiên Tinh tông, Linh Thiên môn càng không lời gì để nói!

Ánh mắt Phương Thành Hữu càng lạnh hơn, không còn chút băn khoăn.

– Đệ tử Thiên Tinh tông nghe lệnh, đánh chết mấy người này, không cho ai chạy thoát!

Phương Thành Hữu dứt lời, Vũ Suất bát trọng cùng nhất trọng, nhóm Vũ tướng đồng thời tán phát ra uy áp chân khí cường đại, lập tức làm người chung quanh cảm nhận được uy áp thật lớn.

– Lần này để cho ta động thủ đi!

Thiên Độc Yêu Long mỉm cười, phất tay áo làm ra bộ dáng, trong mắt thậm chí lộ ý cười.

Lục Lâm Thiên híp mắt, chân khí quanh thân run lên, khuôn mặt như cười như không, với thực lực của đối phương, hắn cũng không cần đặt vào trong mắt.

– Động thủ cho ta!

Tùng Bách Đào đồng thời hét lớn một tiếng.

– Tiểu tử, lần trước cho ngươi chạy, lần này ngươi chắp cánh khó tránh khỏi!

Đoạn Hồn Đoạn Mệnh âm trầm quát, chân khí run lên, hai đạo tàn ảnh bám theo kình phong sắc bén nhanh như chớp lao về hướng Lục Lâm Thiên.

Đoạn Hồn Đoạn Mạng đột nhiên ra tay, làm không ít người cực kỳ kinh ngạc, trong lòng thầm tuôn mồ hôi lạnh.

Chỉ nháy mắt cả hai xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, tốc độ nhanh tới cực hạn, hai người đều là tu vi Vũ Suất ngũ trọng, thực lực không kém Hoa Mãn Lâu bao nhiêu, thủ ấn kết xuất, hai đạo kình phong sắc bén hung hăng đánh thẳng tới trước.

– Ca ca, giao cho muội!

– Lão đại, giao cho ta!

Cùng một thời gian hai thanh âm thanh thúy cùng trẻ thơ truyền ra, hai đạo hào quang vượt qua bên người Lục Lâm Thiên.

Xuy xuy!

Chỉ thấy tiểu a đầu cùng tiểu đồng kết xuất thủ ấn, từng đạo quyền ấn đánh thẳng về hướng hai cường giả Vũ Suất.

– Trời ạ…

Mọi người đồng thời hít sâu một hơi, trái tim nhấc lên cổ họng.

Phanh phanh!

Hai đạo thanh âm nổ bạo vang lên như sấm sét, kình khí cuồng bạo trực tiếp xốc lên mặt đường bên dưới, không gian ba văn bị đẩy lui, tựa như mặt hồ bị nổ tung oa.

Đặng đặng…

Trong vẻ mặt kinh ngạc trợn mắt của mọi người, một đạo thân ảnh bị trực tiếp đẩy lui ra sau, đó chính là một trong nhị lão.

Người bị đẩy lui sắc mặt cực kỳ kinh hãi, lén lút che giấu bàn tay run rẩy của mình, ánh mắt kinh ngạc nhìn chăm chú vào tiểu đồng trước mặt, một quyền của tiểu tử kia thật sự cường hãn vô cùng.

Đặng đặng…

Thân ảnh Lục Tâm Đồng cũng lảo đảo thối lui, luận ngạnh kháng thực lực nàng chưa thể trực tiếp đối kháng với Vũ Suất ngũ trọng, huống chi trong cận chiến cứng rắn, linh giả không sánh bằng võ giả.

– Không có việc gì!

Cả tiểu đồng lẫn tiểu nha đầu đều bình yên vô sự xuất hiện trước mắt mọi người, không ít người đưa mắt nhìn nhau cứng lưỡi.

– Cùng nhau động thủ!

Viên gia chủ sốt ruột hét lớn một tiếng, thân ảnh cấp tốc lao ra, chân khí run lên, trong tay cầm một thanh cửu hoàn đại đao, đao mang mang theo kình phong bắn xuống, mục tiêu chính là Lục Lâm Thiên, mà hai trăm người của Viên gia cùng nhau lao tới.

– Xuy!

Viên gia chủ lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, bởi vì nhìn người trẻ tuổi kia dễ đối phó nhất, đao mang bổ ra không gian ba văn, thực lực Vũ Suất nhất trọng cũng không yếu, nếu không phải con trai bị giết, hắn cũng không giận dữ tới như vậy.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lãnh ý, thủ ấn kết xuất, một cỗ chân khí quỷ dị lan tràn.

Xuy!

Đao mang sắc bén xỏ xuyên qua không gian thẳng tắp đánh xuống.

Đồng thời trong tay Lục Lâm Thiên bao phủ hoàng mang, hoàng mang nhanh chóng khuếch tán phạm vi năm thước khắp chung quanh.

Giờ phút này đao mang đánh vào hoàng mang, quỷ dị biến mất không thấy bóng dáng, một đạo đao mang hơn trăm thước sắc bén chấn khai không gian ba văn lại biến mất bên trong hoàng mang không còn nhìn thấy.

Ánh mắt Viên gia chủ hoảng hốt, cảnh tượng này hoàn toàn ngoài ý liệu của hắn, mà lúc này hắn cũng mang theo chân khí cuồng bạo hung hăng lao vào phạm vi hoàng mang, ngay tiếp theo đồng tử cũng co rút lại.

Giờ khắc này chỉ có mỗi Viên gia chủ cảm giác được một cỗ cự lực ngập trời đang xâm nhập vào trong thân thể hắn, mà hắn không còn sức phản kháng, không gian chung quanh không còn cách nào khống chế, thậm chí chân khí cũng không cách nào vận chuyển.

– Ngươi là Vũ Suất tứ trọng!

Chương 1036: Đánh chết linh soái

Đúng lúc này Viên gia chủ cảm giác được khí tức trên người thanh niên áo xanh kia, hắn thật sự không nghĩ ra con mình vì sao lại trêu chọc tới cường giả thế này, mà thanh niên trẻ tuổi như vậy cũng đã là Vũ Suất tứ trọng.

Phanh phanh!

Trong tích tắc trong hoàng mang truyền ra thanh âm nổ tung trầm đυ.c, ngay sau đó Viên gia chủ trực tiếp nổ tung, thân hình hóa thành vũng máu đổ tung dưới đất.

Một màn này làm người chung quanh đều trợn mắt há hốc mồm, thanh niên áo xanh căn bản chưa từng ra tay, mà Viên gia chủ lại trực tiếp hóa thành máu loãng, điều này thật làm người kinh ngạc lẫn ngoài ý muốn, nhìn thấy cảnh tượng như thế không ít người hít sâu một hơi.

– Lần này tới lượt ta xuất thủ, một đám tạp mao, còn dám trâng tráo, đều chết đi cho bổn long!

Đồng thời Thiên Độc Yêu Long hét lớn một tiếng, yêu nguyên bàng bạc tràn ra, mặt đất nhất thời nứt nẻ, chấn khai không gian ba văn, thân hình hóa thành hắc ảnh bắn tới, thủ ấn kết xuất, hắc mang bạo tuôn, một đạo chưởng ấn khổng lồ oanh kích lên nhóm người vây tới, rơi thẳng lên thân thể bọn hắn.

Phanh!

Chưởng ấn hung hăng va chạm vào đám người, tựa như sóng xung kích cường hãn, chấn động không gian ba văn lan tràn, chân khí cuồng bạo gào thét, đung đưa giữa không trung, hơn trăm người lập tức hóa thành bánh thịt.

– Yêu thú thất giai!

Sắc mặt Phương Thành Hữu cứng ngắc, cảm giác được chân khí của đại hán vạm vỡ phía trước, mới biết được người này là yêu thú thất giai.

Thực lực yêu thú thất giai kém cỏi nhất cũng đối kháng được Vũ vương nhất trọng đỉnh, mà hắn chỉ tới Vũ Suất cửu trọng, dù là Vũ Suất cửu trọng đỉnh cũng là Vũ Suất, bởi vậy sắc mặt hắn khó xem tới cực điểm.

– Một đám con kiến!

Ánh mắt trầm xuống, thân ảnh Thiên Độc Yêu Long hóa thành hắc ảnh, tiếp theo xuất hiện trước mặt Phương Thành Hữu.

– Mau thông tri tông chủ, mau!

Phương Thành Hữu hét lớn một tiếng, căn bản không dám có chút ý niệm đối kháng, vội vàng bỏ chạy, thậm chí hắn cũng không nhìn tới Tùng Bách Đào.

Giữa không trung, một đoàn khói hoa nhất thời nổ tung.

– Độc Long huynh, bắt người này!

Lục Lâm Thiên lập tức biến mất, thân ảnh chỉ còn lưu tàn ảnh, khi xuất hiện đã ở trước người Tùng Bách Đào.

– Không thành vấn đề!

Thiên Độc Yêu Long quát to, cấp tốc đuổi theo Phương Thành Hữu.

– Thiếu tông chủ cẩn thận!

Ánh mắt Đoạn Hồn Đoạn Mệnh đại biến, nhất thời liền quát, nhưng Lục Tâm Đồng cùng tiểu Long đã lao tới, không thể thoát thân.

– Ô!

Ở trên vai Lục Tâm Đồng, Phi Thiên Ngô Công hóa thành bản thể khổng lồ, bám theo kịch độc đang cùng Lục Tâm Đồng liên thủ đối kháng một trong nhị lão.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên dễ dàng đánh chết một Vũ Suất nhất trọng, còn lộ ra tu vi tứ trọng, ánh mắt Tùng Bách Đào trầm xuống, giậm mạnh chân, một cỗ linh lực tràn ra, thân thể nháy mắt biến mất ngay tại chỗ.

Đúng ngay thời khắc đó, không gian chợt dao động, một thân ảnh trống rỗng xuất hiện, hướng thẳng Lục Lâm Thiên đánh tới, người này chính là Mã trưởng lão.

Một đạo quang trụ xuất hiện, linh hồn lực lượng phóng lên cao, quang trụ xuyên qua không gian hóa thành đầu ưng khổng lồ lớn hơn trăm thước, mang theo uy thế kinh người nháy mắt đánh thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

– Công kích linh hồn ngưng vật!

Thân hình Lục Lâm Thiên nháy mắt ngừng lại, hắn cũng không dám khinh thường, ánh mắt phát lạnh, mình bây giờ cũng là Linh Suất tứ trọng, hoàn toàn có thể đối kháng, nhưng còn chưa tới lúc bại lộ thực lực của chính mình.

Lục Lâm Thiên mạnh mẽ xoay người, thủ ấn kết xuất, một thanh âm trầm đυ.c truyền ra, một đạo chân khí nóng cháy nháy mắt khuếch tán giữa không trung.

– Liệt Viêm quyền!

Một đạo quyền ấn bay ra, năng lượng hỏa hệ hội tụ, quyền ấn mơ hồ hóa thành quang ảnh đỏ đậm uyển như tia chớp bắn tới.

Cơ hồ chỉ trong nháy mắt, quyền ấn trướng thành ngàn thước, ẩn chứa năng lượng cháy rực cuồng bạo như muốn thiêu đốt cả không gian, cả không gian đều chao đảo, ngay lập tức áp thẳng tới đầu ưng khổng lồ kia.

Hai đạo năng lượng bất đồng nháy mắt ầm ầm va chạm, một cỗ quang mang chói mắt bộc phát cuối chân trời.

Dùng mắt thường có thể nhìn thấy được đầu ưng bị ngọn lửa thổi quét, trong khoảnh khắc hóa thành mảnh nhỏ tiêu tán, ngay sau đó một đạo hãn lôi nổ vang, âm thanh vang vọng cuối chân trời.

Xuy xuy!

Đầu ưng vỡ ra, đồng thời linh hồn lực lượng vỡ áp tới, nhưng Lục Lâm Thiên không hề để ý đến, chút linh hồn lực lượng kia cũng không thể tạo thành uy hïếp đối với hắn, công kích đồng cấp hoàn toàn có thể xem thường.

Phanh!

Quyền ấn nháy mắt bộc phát, một cỗ năng lượng phong bạo cực kỳ khủng bố nháy mắt thổi quét, bao phủ cả Mã trưởng lão bên trong.

Một đạo hoàng mang lao thẳng tới, thân thể Lục Lâm Thiên xuất hiện, trên người mặc một bộ khải giáp lóe sáng quang mang.

– Chết đi!

Trong kình khí cuồng bạo, thủ ấn biến hóa, một thanh huyết đao xuất hiện, trực tiếp đánh xuống, đao mang hơn trăm thước chém vỡ không gian với xu thế lôi đình nháy mắt rơi lên người Mã trưởng lão.

Trong ánh mắt kinh hãi của Mã trưởng lão, đao mang trực tiếp chém vỡ quang quyển hộ thân của hắn, hoàn toàn không cách nào đối kháng.

Đao mang rơi xuống, hộ thân quang quyển nứt vỡ, thân hình Mã trưởng lão lập tức bị chém thành hai nửa, mà con đường bên dưới trực tiếp bị san thành bình địa, mặt đất nứt vỡ, kiến trung chung quanh liên tục nổ tan.

– Hiện tại tới lượt ngươi!

Một màn hỗn loạn còn chưa tiêu tán, một thanh âm trầm thấp truyền ra, một đạo thân ảnh đã xuất hiện trước người Tùng Bách Đào.

– Ngao!

Chân khí rót vào, thanh âm long ngâm vang vọng, Lục Lâm Thiên cũng không thi triển vũ kỹ, trực tiếp chém xuống, đao mang bạo lướt mang theo huyết sắc, nhất thời năng lượng thiên địa bỗng nhiên sôi trào lên.

– Hưu!

Đao mang dài hơn ngàn thước bay ra, không gian ba văn vỡ tan, tiếp theo chém thẳng về hướng Tùng Bách Đào.

Sắc mặt Tùng Bách Đào đại biến, thủ ấn kết xuất, trong mắt lộ vẻ âm lệ quát:

– Lục Lâm Thiên, ngươi là Vũ Suất tứ trọng thì thế nào, có được võ linh khí thì sao, ngươi căn bản không giết được ta!

Tùng Bách Đào vừa quát, đồng thời một cỗ khí tức quỷ dị nháy mắt lan tràn trên không trung.

Ngay tiếp theo quanh thân hắn bao phủ trong một mảnh bạch sắc quang quyển chói sáng.

Chỉ nháy mắt, huyết sắc đao mang mang theo âm bạo chói tai nhanh như chớp cắt qua không gian, đao mang đi qua mặt đất nứt nẻ, luôn lan tràn thật xa, cả con đường đều sụp đổ, kiến trúc nứt vụn.

Ngay trong ánh mắt chăm chú của mọi người, huyết sắc đao mang mang theo tiếng hổ gầm long ngâm nháy mắt bổ lên bạch sắc quang quyển, nháy mắt tiếp xúc giữa không trung đột nhiên run rẩy, không gian kiềm hãm, bộc phát ra cường quang chói mắt, một cỗ kình phong cực kỳ sắc bén tích tắc khuếch tán.

– Ca ca…

Đúng lúc này chỉ thấy bạch sắc quang quyển bao quanh Tùng Bách Đào nháy mắt nứt nẻ, lập tức hóa thành mảnh nhỏ, tùy theo đao mang tiêu hao không ít, ngay lập tức nặng nề va chạm lên người Tùng Bách Đào.

Một màn quỷ dị xuất hiện, vào thời khắc này trên không trung đột nhiên nổi lên dao động quỷ dị, trên người Tùng Bách Đào đột nhiên bộc phát quang mang chói mắt, hào quang làm người không dám nhìn thẳng.

Chương 1037: Hồn Linh khải giáp

Đao mang trút xuống, lập tức biến mất giữa không trung, thân ảnh Tùng Bách Đào vẫn bình yên vô sự xuất hiện, hào quang thu liễm, trên người mặc một bộ áo trắng như khải giáp vô hình, toàn thân chỉ có đôi mắt còn lộ bên ngoài.

Bộ bạch sắc khải giáp tràn ngập lưu quang, không gian ba văn tản mát, một cỗ chân khí áp không giáng xuống, khải giáp kia rõ ràng không phải vật phàm.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cực kỳ hoảng sợ, với thực lực Linh Suất tam trọng của Tùng Bách Đào, theo Lục Lâm Thiên phỏng chừng mình thúc giục một kích toàn lực muốn giết hắn hẳn không thành vấn đề, nhưng Lục Lâm Thiên rõ ràng cảm giác được một đao đánh xuống trên khải giáp tản ra cỗ lực lượng cuồn cuộn nháy mắt cắn nuốt đao mang của mình, chỉ lưu lại một dấu vết thật mờ.

– Đây là võ linh khải giáp hộ thân? Mà Tùng Bách Đào là linh giả, đây không phải võ linh khải giáp…

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm khải giáp, ánh mắt run lên, khải giáp kia đón nhận được một đao của mình, tuyệt đối không phải vật phàm.

Nếu khải giáp không phải vũ kỹ, không phải linh kỹ, chỉ còn lại là võ linh khí cùng hồn khí, mà Tùng Bách Đào là linh giả, võ giả có thể thúc giục hồn khí, mặc dù uy lực yếu hơn không ít, nhưng vẫn làm được. Mà võ linh khí cần dùng chân khí thúc giục, cho nên linh giả không thể dùng, nếu thi triển chỉ là cậy mạnh mà thôi, vì vậy vật kia chỉ có thể là hồn khí.

– Kiệt kiệt, Lục Lâm Thiên, cho dù ngươi có võ linh khí huyền cấp thì thế nào, ngươi căn bản không giết được ta!

Tùng Bách Đào đắc ý cười lớn, hắn tuyệt đối có lòng tin với bộ khải giáp trên người mình.

– Lục Lâm Thiên, ngươi có võ linh khí huyền cấp thì giỏi lắm sao, biết vật này của ta là gì sao? Hồn linh khải giáp phòng ngự địa cấp, bảo vật trong Vụ Tinh đại điện, ngươi làm sao giết ta!

Thanh âm Tùng Bách Đào hung hăng càn quấy vang lên.

– Hồn linh khải giáp địa cấp, không ngờ là loại bảo vật này!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên sáng ngời, khó trách khải giáp kia có thể đối kháng một đao của Huyết Lục, trong đầu Lục Lâm Thiên đột nhiên nghĩ tới tin tức của Ám đường, khi Tùng Bách Đào ở trong Vụ Tinh Hải, đã đi qua Vụ Tinh đại điện, nhưng không ai biết hắn chiếm được bảo vật gì, như thế xem ra hắn lấy được chính là hồn linh khải giáp địa cấp.

Lục Lâm Thiên không xa lạ với vật này, đây là một loại hồn linh khí địa cấp, nhưng là hồn khí phòng ngự, người có được hồn linh khí đều ngoài linh vương, mà Linh Suất có được ít càng thêm ít.

– Lục Lâm Thiên, ngươi không giết được ta, Vũ Suất tứ trọng mà thôi, ngươi có võ linh khí huyền cấp, cũng không thể giết ta, hiện tại tới lượt ta!

Tùng Bách Đào cười lạnh, quát lớn một tiếng, linh khí run lên, không còn sợ hãi.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện tia tham lam, lẩm bẩm:

– Hồn linh khải giáp địa cấp, là bảo vật, ta muốn!

Tùng Bách Đào không nghe được lời thì thầm của Lục Lâm Thiên, lao thẳng về phía hắn, giữa không trung mang theo đạo bạch ảnh, người này đích thật có tiền vốn hung hăng càn quấy.

– Nếm ta một kiếm!

Tùng Bách Đào hung dữ quát, giờ khắc này hắn đã không phân biệt được mình hận hay đố kỵ Lục Lâm Thiên, vài lần muốn giết người đều không thành công, trơ mắt nhìn Lục Lâm Thiên đoạt đi Hồn Linh quả, cuối cùng Lục Lâm Thiên còn trở thành con rể Linh Thiên môn, mà hắn thất bại, những chuyện này làm cho hắn vốn không có thâm cừu đại hận nhưng hiện giờ đã biến thành hận ý ngập trời.

Vừa dứt lời, thân hình Tùng Bách Đào lao thẳng tới, một thanh kiếm dài ba xích hiện lên, lưu quang bốn phía, kiếm minh nháy mắt vang vọng, mặc dù không phải linh khí nhưng cũng không phải vật phàm.

Hưu!

Trường kiếm run lên, Tùng Bách Đào điểm chân vào hư không, không gian ba văn khuấy động, thân thể như tia chớp lưu tàn ảnh lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên. Trường kiếm như lực phách hoa sơn, trực tiếp xé rách không gian, thoát ra một đạo kiếm quang dài chừng vài trăm thước, sau đó hung hăng chém thẳng tới trước.

Khóe môi Lục Lâm Thiên hiện tia cười lạnh, bạch mang lóe ra, một luồng khí xoáy thành hình, thân hình chợt lóe, giữa không trung liền vang lên tiếng sấm trầm thấp.

Hưu!

Kiếm quang bàng bạc xuyên qua không gian, thân ảnh Lục Lâm Thiên bị chém thành hai nửa.

Tùng Bách Đào vừa lộ vẻ cười lạnh đắc ý, nhưng tiếp theo sau sắc mặt kinh hãi, cả không gian đột nhiên chấn động, kiếm quang đánh xuống, giữa không trung hiện lên khe nứt thật lớn, khe nứt lan tràn, lập tức trong thành truyền ra không ít tiếng kêu thảm thiết, một tảng lớn kiến trúc ầm ầm sụp đổ.

Khe nứt lan tràn thật xa mới chậm rãi dừng lại, uy lực một kiếm thật mạnh, trong đám người hít sâu một hơi rét lạnh, lập tức thối lui thật xa, trình tự chiến đấu bậc này bọn họ không khả năng nhúng tay.

– Là tàn ảnh, người đâu!

Một kiếm chém hụt, ánh mắt Tùng Bách Đào đại biến, trong tầm mắt hoàn toàn mất đi thân ảnh Lục Lâm Thiên, tâm thần tìm kiếm, nhất thời chợt xoay người thối lui.

– Tùng Bách Đào, ngươi phạm hai sai lầm, không nên buông tha linh hồn công kích cực mạnh của mình, không nên có sợ hãi, hồn linh khải giáp địa cấp, nhưng ngươi còn chưa thể thúc giục ra lực phòng ngự mạnh nhất đi!

Một thanh âm trầm thấp hài hước truyền ra, thân hình Lục Lâm Thiên xuất hiện, huyết đao vung lên, trên miệng lộ nụ cười lạnh lẽo.

Chuôi đao giương lên, chân khí tràn ra, hội tụ trên Huyết Lục, một cỗ huyết sắc đao mang lóe sáng huyết quang, sát khí sắc bén bắn ra bốn phía làm không gian có cảm giác như vặn vẹo, chân khí quanh thân Lục Lâm Thiên nháy mắt tăng vọt.

– Ngao!

Một tiếng long ngâm truyền ra, Huyết Lục huy động, một cỗ chân khí nháy mắt bao phủ thiên địa, khí tức vô cùng hùng hậu làm người ta có cảm giác không thể lay động mảy may, năng lượng thổ hệ mạnh mẽ khuếch tán.

Huyết đao thẳng tắp bổ ra, không có chút hoa lệ rực rỡ, chỉ thẳng tắp một đao chém xuống, nhưng lại tiếp cận năng lượng thổ hệ thực chất nhất.

– Liệt Không Cửu Kích!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, đao mang đột nhiên bùng nổ, như tia chớp cắt qua không gian mang theo âm bạo vô cùng chói tai quanh quẩn giữa không trung.

Ngay tiếp theo sau, huyết sắc đao mang bổ ra chín đao, đao mang hơn ngàn thước nháy mắt phá không bay ra, mang theo xu thế lôi đình lập tức hội nhập cùng nhau, không gian ba văn trực tiếp nứt vụn.

Hưu hưu!

Huyết sắc đao mang xu thế như chẻ tre nháy mắt trút xuống, không gian ba văn hóa thành tro tàn, làm người ta không nhịn được nhảy dựng.

Sắc mặt Tùng Bách Đào ngưng trọng, uy lực một đao kia mạnh hơn không chỉ vài lần.

Mà lúc này thân ảnh hắn cấp tốc thối lui, quanh thân hiện lên hộ thân quang quyển.

Nhưng hắn vừa lui, đao mang mang theo xu thế phách thiên càng gia tốc hơn vài lần.

Xuy!

Chỉ nháy mát đao mang như tia chớp trực tiếp đánh xuống, như muốn bổ ra không gian, chân khí ngập trời triệt để phóng thích.

Phanh!

Quang quyển hộ thân quanh người Tùng Bách Đào trực tiếp nứt vụn, đao mang trút xuống, trong ánh mắt kinh hãi của hắn, hung hăng bổ lên hồn linh khải giáp.

Ca ca!

Một đao đánh xuống, cả không gian vặn vẹo, chân khí cuồng bạo thổi quét, không gian rung chuyển, lực lượng vô cùng bá đạo, không trung hỗn loạn không nhìn thấy rõ hết thảy chung quanh.

Chương 1038: Ngươi muốn chết

Khi kình khí dần tiêu tán, mọi người ngẩng đầu, chỉ thấy đao mang trực tiếp bổ lên đầu vai Tùng Bách Đào, hai người ở gần trong gang tấc, đang giằng co giữa không trung.

Một đao bị Tùng Bách Đào ngăn chặn, nhưng giờ phút này miệng của hắn đã ứa máu.

Nhưng ngay lúc này khóe môi Lục Lâm Thiên nổi lên lãnh ý, quanh thân xuất hiện thổ hoàng sắc quang quyển bao trùm phạm vi năm thước, không gian trực tiếp vặn vẹo, hào quang khải giáp bạch sắc đều tối sầm, một cỗ ám kình mênh mông đột nhiên bùng nổ.

Oanh!

Huyết đao lại run lên, một cỗ ám kình xuyên thấu qua bạch sắc khải giáp hung hăng đánh lên người Tùng Bách Đào.

Xuy!

Thân thể Tùng Bách Đào văng ra, trực tiếp nện xuống hung hăng tạp lên mặt đất, ngay ngã tư đường hiện lên một hố to sâu chừng một thước.

Phốc!

Sắc mặt hắn nhất thời tái nhợt, phun ra ngụm máu tươi, giãy dụa đứng dậy ngẩng đầu nhìn lên, trong ánh mắt kinh hãi lại nhìn thấy một thân ảnh như quỷ mị xuất hiện trước mặt của hắn.

Lần này toàn bộ người vây xem đều sững sờ, nhìn chằm chằm thanh niên kia, thực lực người này tuyệt đối khủng bố.

– Ngươi chỉ là Vũ Suất tứ trọng mà thôi, làm sao ngươi có thể thương tổn được ta!

Nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt Tùng Bách Đào trắng bệch, trong mắt mang theo vẻ kinh ngạc lẫn e ngại, hắn từng thí nghiệm về hồn linh khải giáp, dù là Vũ Suất bát trọng cũng khó thương tổn được hắn, mà Lục Lâm Thiên lại có thể làm hắn bị thương nặng, biến thành vô cùng chật vật.

– Lục Lâm Thiên, ngươi dám động thiếu tông chủ, cả Thiên Quỷ tông sẽ không buông tha cho ngươi!

Đoạn Hồn Đoạn Mệnh nhị lão nhìn thấy một màn này hét lớn một tiếng, lão giả đang giao thủ với tiểu Long đánh ra một quyền muốn đẩy lui hắn.

– Lão gia hỏa, ngươi đi không được!

Ánh mắt tiểu Long trầm xuống, nắm tay đánh ra, đây chính là ngạnh kháng, trên nắm tay bùng nổ cự lực, không gian trực tiếp vặn vẹo lõm xuống.

Phanh phanh!

Quyền ấn va chạm, nhất thời kích tán lên kình phong, Vũ Suất ngũ trọng kia bị chấn bật lui ra sau.

Hô hô!

Người còn lại bị một mảnh khói độc của Lục Tâm Đồng bao phủ, không gian đều vặn vẹo, dù thần sắc Lục Tâm Đồng tái nhợt nhưng trong thời gian ngắn người kia cũng không thể bức lui nàng.

Lúc này ở trước mặt Bạch Linh là hai thi thể, đó là trưởng lão Vũ Suất bát trọng của Thiên Tinh tông, ngoài ra còn có một Vũ Suất nhất trọng, chỉ một chiêu cả hai đều không có năng lực phản kháng, liền trực tiếp bị nàng ra tay đánh chết, nhóm Vũ tướng còn lại kinh hãi vây ở phía xa đưa mắt nhìn qua, không dám tới gần.

Bạch Linh cũng không có ý tứ tiếp tục ra tay, híp mắt nhìn lên không trung.

Lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên đã rơi xuống đất, hoàng mang chợt lóe, thân hình cấp tốc lao thẳng tới.

Thân hình Tùng Bách Đào vội vàng thối lui, nhưng lúc này hắn bị thương nặng, tốc độ sút giảm không ít.

Ngay khi Tùng Bách Đào vừa thối lui một bước, không gian trước mắt đột nhiên vặn vẹo, một đạo hoàng mang nháy mắt xuất hiện, khóe môi đối phương hiện lên nụ cười lạnh lẽo.

– Mặc kệ ngươi là thiếu tông chủ Thiên Quỷ tông hay con rể Thiên Tinh tông, ngươi đều phải chết!

Sát ý đột nhiên lan tràn, mạnh mẽ tới mức làm Tùng Bách Đào phát lạnh.

Giờ khắc này hắn không hề có chút do dự, linh lực tán loạn lập tức tràn ra, ngưng tụ thành chưởng ấn muốn đẩy tới trước.

– Ảm Nhiên Tiêu Linh Chưởng!

Ngay trong tích tắc, một đạo chưởng ấn bắn ra, cuối cùng đón gió mà trương, nháy mắt va chạm vào chưởng ấn còn chưa kịp hình thành của Tùng Bách Đào.

– Phanh!

Hai đạo chưởng ấn va chạm, thanh âm nổ bạo vang vọng, một giây sau kình phong tán loạn, trực tiếp bao phủ bầu trời, kình phong khủng bố liên miên không dứt, bao phủ khắp cả không gian.

Tùng Bách Đào nhất thời cảm giác một cỗ cự lực đánh tới, linh lực cấp tốc tiêu hao, khải giáp tuy có thể chống cự công kích nhưng không cách nào chống lại sự tiêu hao quỷ dị như thế.

– Có hồn linh khải giáp cũng không hộ được ngươi!

Lục Lâm Thiên quát, trên tay hiện lên quang nhận, lập tức đánh thẳng lên người Tùng Bách Đào.

Giờ khắc này cả không gian xuất hiện một màn kinh người, chỉ thấy mặt đất trong không gian phạm vi hơn ngàn thước nứt nẻ, lan tràn thành từng khe hở lớn.

Phanh!

Mặt đất mở mang, kiến trúc khắp bốn phía nứt toác thành vô số đá vụn, không gian đọng lại, sinh cơ hoàn toàn biến mất.

Phốc!

Tùng Bách Đào phun ra ngụm máu tươi, thân hình như bị hư thoát trực tiếp ngã xuống đất.

Lục Lâm Thiên còn chưa muốn giết Tùng Bách Đào, chỉ vì hắn sợ tổn thương hồn linh khải giáp.

Đồng thời thi triển hai đạo Ảm Nhiên Tiêu Linh Chưởng, với tác dụng công kích quỷ dị, hắn nắm chắc đối phó được Tùng Bách Đào.

– Tùng Bách Đào, hiện tại ngươi đã cảm thấy được ta có thể đánh chết ngươi hay không, chết đi!

Lục Lâm Thiên dứt lời, một đạo thổ hoàng sắc chưởng ấn mang theo tàn ảnh phóng lên cao.

– Lục Lâm Thiên, ngươi dám, Thiên Quỷ tông sẽ không bỏ qua ngươi…

Sắc mặt Đoạn Hồn Đoạn Mệnh nhị lão đại biến, nhưng hai người hoàn toàn không thể thoát thân, chỉ rít gào cả giận hét.

Chưởng ấn rời tay, chấn khai không gian ba văn, không gian như muốn vặn vẹo phá nát, ngay tiếp theo sau chưởng ấn vỗ thẳng lên mũ giáp của Tùng Bách Đào đã không còn năng lực phản kháng.

Phanh phanh!

Một thanh âm trầm đυ.c truyền ra, mặc dù Tùng Bách Đào có khải giáp nhưng toàn thân đã uể oải, căn bản không thể đối kháng một chưởng này.

Phốc!

Chưởng ấn vừa rơi lên đầu Tùng Bách Đào, một đạo huyết vụ phun ra, đồng thời khải giáp đã thu vào nội thể không thấy.

Phanh!

Tùng Bách Đào ngã xuống đất, nháy mắt đồng tử khuếch tán, ánh mắt âm lệ biến thành kinh hãi cùng hoảng sợ, nhưng lập tức vĩnh viễn mất đi tri giác, lúc này hắn mới biết được dù hắn là thiếu tông chủ Thiên Quỷ tông, nhưng có chút người trêu chọc không nổi.

– Thu!

Thủ ấn kết xuất, một đạo chưởng ấn rơi lên thiên linh cái Tùng Bách Đào, một đạo bạch mang chói mắt hiện lên, lập tức bị Lục Lâm Thiên thu vào trong trữ vật giới chỉ, ngay tiếp theo trữ vật giới chỉ của Tùng Bách Đào cũng rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên.

– Thiếu tông chủ…

Đoạn Hồn Đoạn Mệnh nhị lão nhìn thấy một màn này giận gữ gầm rú lên.

– Lục Lâm Thiên, Thiên Quỷ tông sẽ không tha cho ngươi!

Người đang dây dưa với Lục Tâm Đồng bộc phát sát ý, thủ ấn kết xuất, chân giẫm hư không, chân khí tràn ra, thân hình hóa thành quang ảnh, một đạo quyền ấn phóng lên cao trực tiếp chấn khai không gian ba văn bao phủ lấy hắc vụ, quyền ấn tràn ra ngoài, sau đó đột nhiên nổ tung.

Phanh!

Hắc vụ trực tiếp nổ tung, hình thành sóng xung kích tản ra bốn phía, chưởng ấn hung hăng oanh ra đem hắc vụ đánh thành xơ xác.

Đặng đặng…

Sắc mặt Lục Tâm Đồng tái nhợt, thân hình lảo đảo thối lui ra sau, nhưng lập tức có cỗ lực lượng ôn nhu giữ lại khiến lực trùng kích lập tức tan biến.

Lục Tâm Đồng quay đầu nhìn lại, thân ảnh Bạch Linh đã xuất hiện phía sau, giờ khắc này một đạo hoàng mang lại trực tiếp lao thẳng tới trước người nàng.

– Đi chết đi!

Tiếng quát truyền ra, đồng thời một đạo huyết sắc đao mang phóng tới.

Xuy!

Đao mang phá không xuyên qua, khí thế bàng bạc như vạn mã chạy chồm, bám theo cỗ kình khí bao trùm trời đất thổi quét khuếch tán.

Chương 1039: Lão giả tóc xanh

Huyết sắc đao mang mang theo âm bạo chói tai bén nhọn trực tiếp đánh thẳng vào người Vũ Suất vừa đẩy lui Lục Tâm Đồng.

Hưu!

Đao mang đi qua, không gian xé vỡ, tốc độ nhanh tới cực hạn, người kia hoảng hốt bố trí hộ thân cương quyển, nhưng không cách nào đối kháng được uy lực khủng bố của một đao này.

Hô!

Đao mang đánh xuống, hộ thân cương quyển lập tức phá thành mảnh nhỏ.

Ca ca!

Thanh âm tiếng vỡ nát răng rắc, hộ thân cương quyển vỡ tan, đao mang áp xuống, thẳng tắp rơi lên đầu người kia.

Hưu!

Thân hình hắn trực tiếp bị chém thành hai nửa.

Sưu!

Thân hình Lục Lâm Thiên nháy mắt biến mất tại chỗ, thậm chí còn không cần nhìn qua một lần, khi thân ảnh xuất hiện, đã xuất hiện trước mặt một trong nhị lão còn lại.

Phanh!

Chưởng ấn của tiểu Long chấn khai không gian, trực tiếp đẩy lui người kia.

– Tới lượt ngươi!

Lục Lâm Thiên dứt lời, huyết sắc đao mang chói mắt bay ra.

– Ngao…

Đao mang nương theo sau tiếng long ngâm truyền ra, vẽ ra một đường cong huyết sắc quỷ dị.

Hưu!

Không gian phá vỡ, nhất thời mang theo cỗ lực lượng bàng bạc như thiên ngoại vẫn thạch nện xuống, không trung run rẩy, huyết sắc đao mang phút chốc bổ lên thân thể người kia.

Dưới ánh mắt kinh hãi của hắn, thân hình hắn lập tức biến thành hai đoạn.

Mặt đất nứt nẻ lan tràn thật xa, dãy kiến trúc khổng lồ bị hủy diệt một tảng lớn.

Một đao khí thế khủng bố làm lòng người phát lạnh, vô số ánh mắt vô cùng rung động, nhìn kình khí thổi quét trên bầu trời, chỉ nháy mắt thanh niên áo xanh đã giết chết hai Vũ Suất ngũ trọng thật dứt khoát gọn gàng, sát khí tận trời, tựa như sát thần nhất thời ghi khắc thật sâu trong lòng bọn họ.

– Lão đại, nếu ngươi cho ta khôi phục bản thể, ta đã sớm đánh chết hắn!

Tiểu Long quyệt miệng, có chút không phục nói.

– Biết ngươi lợi hại, chỉ là không cần phải khôi phục bản thể, như vậy tốt hơn.

Lục Lâm Thiên nói.

– Thu phục!

Một hắc ảnh nháy mắt hiện thân, trong tay xách theo Phương Thành Hữu đang phun máu tươi.

– Lâm Thiên, phía trước có Vũ vương cùng linh vương tới đây.

Bạch Linh truyền âm vào trong tai Lục Lâm Thiên.

– Chúng ta đi!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, triệu hoán Thiên Sí Tuyết Sư.

– Hống…

Thiên Sí Tuyết Sư trầm thấp rít gào một tiếng, nháy mắt lao thẳng xuống, thân hình hóa thành thể tích khổng lồ hơn trăm thước.

– Người của Thiên Tinh tông nghe cho rõ đây, Phi Linh môn Lục Lâm Thiên đã đi qua nơi này, ngày khác lại tới, ha ha!

Tiếng cười to quanh quẩn giữa không trung, thân ảnh Thiên Sí Tuyết Sư nháy mắt biến mất cuối chân trời, chỉ lưu lại bạch sắc tàn ảnh.

– Không ngờ là Lục Lâm Thiên, nguyên lai là hắn, khó trách thực lực cường hãn như thế, xem ra người này còn mạnh hơn lời đồn đãi không ít!

– Nguyên lai hắn chính là Lục Lâm Thiên, Phi Linh môn cùng Linh Thiên môn vừa tiêu diệt Thương Sơn môn, không nghĩ tới nhanh như vậy đã tới Thiên Tinh thành, chẳng lẽ còn muốn diệt Thiên Tinh tông hay sao.

– Ta xem rất có thể, chúng ta sớm nên rời khỏi Thiên Tinh thành tốt hơn, nghe nói Đông Vô Mệnh đã đột phá linh vương, người này có không ít ân oán với Thiên Tinh tông, với địa vị của hắn trong Phi Linh môn, chỉ sợ muốn đối phó Thiên Tinh tông chỉ là chuyện sớm hay muộn!

– Đánh nhau, thật thú vị, đã lâu không nhìn thấy người đánh nhau!

Trong đám người có một lão giả tóc xanh xõa vai, thần sắc có chút lôi thôi nhìn quanh bốn phía, nhưng trong ánh mắt lại lóe tinh mang.

– A…

Lão giả lập tức ôm đầu kêu thảm, người chung quanh nhìn thoáng qua, lập tức không để ý tới hắn.

– Vừa rồi là yêu thú thất giai, ta muốn yêu đan thất giai!

Sau cơn đau đớn kịch liệt, chân khí lão giả tóc xanh nháy mắt biến đổi, tuy vẫn là bộ dáng lôi thôi, nhưng lại mang theo cỗ khí tràng vô hình.

Sưu!

Ngay tiếp theo hắn vặn vẹo không gian, biến mất ngay tại chỗ, lão giả biến mất nhưng người chung quanh cũng không chú ý tới.

Sưu sưu!

Giữa không trung ba thân ảnh từ xa tới gần, lập tức lắc mình hiện thân, nhìn chăm chú xuống đường lớn hỗn độn bên dưới, sắc mặt vô cùng khó xem, đầy vẻ giận dữ.

– Lục Lâm Thiên, bổn vương sẽ không bỏ qua ngươi!

Một hồng bào thân ảnh nháy mắt lao tới cạnh thi thể Tùng Bách Đào, trong mắt tràn đầy phẫn hận, chân khí hỏa hệ lan tràn, đây không phải ai khác mà chính là tông chủ Thiên Quỷ tông Tùng Thanh Sơn.

– Tông chủ, phó tông chủ, Phương trưởng lão bị Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn bắt đi!

Đệ tử Thiên Tinh tông vẫn còn thất thần, nhìn thấy hai người trên không liền bẩm báo.

– Đồ khốn!

– Tùng tông chủ, người còn chưa chạy xa, chúng ta mau đuổi theo!

Người vừa lên tiếng là Thiên Quỷ tông Hồ Hưng Hải.

– Lục Lâm Thiên, ngươi giết con ta, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Tùng Thanh Sơn rít gào quát lớn một tiếng, nháy mắt đã biến mất giữa không trung, trực tiếp truy theo phía trước.

Sưu sưu…

Hồ Hưng Hải cùng người còn lại đều nổi giận truy theo, ba thân ảnh nháy mắt đã biến mất.

– Là tông chủ cùng phó tông chủ Thiên Tinh tông, còn có tông chủ Thiên Quỷ tông, hai Vũ vương cùng linh vương đuổi theo, Lục Lâm Thiên có thể đào thoát sao?

– Việc này ai mà biết, nếu Lục Lâm Thiên bị đuổi kịp, phỏng chừng sẽ thảm, lần này Phi Linh môn hoàn toàn đắc tội Thiên Tinh tông cùng Thiên Quỷ tông!

– Ta xem bọn hắn sẽ không chết không ngừng, lần này có trò hay để nhìn!

Giờ phút này ở trong một dãy núi cách Thiên Tinh thành không xa, rừng rậm liên miên xanh ngắt, nhìn không thấy cuối.

Sưu sưu…

Một lát sau ba đạo thân ảnh lướt qua, chỉ lưu lại không gian ba văn không ngừng gợn sóng.

Bên trong dãy núi có một sơn động, sau một lát bạch mang biến mất, sơn động lộ ra.

– Hình như là Hồ Hưng Hải cùng Tùng Thanh Sơn, còn có một linh vương!

Bạch Linh nói.

– Cứ để cho bọn hắn đuổi theo, chúng ta chậm rãi trở về!

Trong sơn động, Lục Lâm Thiên khẽ cười, lần này đi Thiên Tinh thành thu hoạch không nhỏ, đánh chết mấy cường giả hai tông không nói, quan trọng nhất là chiếm được hồn linh khải giáp địa cấp, trình tự tựa hồ yếu hơn Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực một ít, nhưng đều là địa cấp, đây tuyệt đối là bảo vật.

– Lâm Thiên, lưu trữ người này làm gì?

Thiên Độc Yêu Long ném Phương Thành Hữu xuống đất hỏi.

Toàn thân Phương Thành Hữu đầy tổn thương, đã mất đi vẻ hung hăng càn quấy, chỉ còn lại sợ hãi, tới lúc này hắn mới nhìn thấy rõ ràng người bên cạnh Lục Lâm Thiên thật khó trêu chọc, sớm biết như vậy hắn làm sao còn dám làm như thế.

– Người này lưu cho Đông lão, để Đông lão xử trí đi!

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn Phương Thành Hữu, lúc trước người này từng truy sát Đông Vô Mệnh khá lâu.

– Ha ha, các ngươi trốn ở chỗ này làm gì, người lớn như vậy còn chơi trò trốn tìm sao, ta cũng muốn chơi!

Đúng lúc này một thanh âm từ bên ngoài sơn động truyền vào, vừa nghe thanh âm sắc mặt mọi người đại biến.

– Là ai!

Trong lòng Lục Lâm Thiên cả kinh, không nghĩ tới có người lẻn tới gần mà không ai phát hiện, thậm chí cả Bạch Linh cũng không nhận thấy, người kia thật sự không tầm thường.

Lục Lâm Thiên lắc mình lướt ra, ánh mắt ngưng trọng, một thân ảnh xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên, làm cho hắn vô cùng nghi hoặc.

Chương 1040: Huyền cấp cao giai

Bên ngoài sơn động có một lão giả áo tím đang nhìn hắn chằm chằm, khoảng chừng năm mươi tuổi, có mái tóc dài màu lam thật quỷ dị, có vẻ cực kỳ lôi thôi, quần áo dơ bẩn đầy tro bụi, bộ dáng chẳng khác gì một tên ăn mày.

Lục Lâm Thiên nhìn lão giả hoàn toàn không có chút chân khí, giống như một người bình thường, nhưng đôi mắt nhìn qua như có vẻ đờ đẫn của lão giả trên thực tế lại cực kỳ sáng ngời.

Sau lưng Lục Lâm Thiên, bốn người Bạch Linh cũng nhanh chóng chạy ra, ánh mắt rơi lên người lão giả.

– Người tuổi trẻ, ngươi nhìn thấy ta rồi nha, ta tìm được các ngươi, hiện tại ta cũng trốn đi, ngươi phải đi tìm ta đó!

Lão giả nhìn Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, như đứa trẻ hưng phấn bỏ trốn vào trong rừng cây.

Năm người đưa mắt nhìn nhau, không hiểu chuyện gì xảy ra.

– Chúng ta đi!

Lục Lâm Thiên thấp giọng nói, không cần gây phiền toái tốt hơn, người này cấp cho hắn cảm giác thật quỷ dị, Lục Lâm Thiên tin tưởng cảm giác của mình không sai.

Mọi người lập tức rời đi, cũng không để ý tới lão giả.

– Uy, các ngươi không chơi với ta sao!

Lão giả sốt ruột kêu lên, lập tức truy theo sau, vòng qua năm người ngăn cản đường đi, nói:

– Các ngươi chơi với ta được không, ta vừa mới nhìn thấy các ngươi đánh nhau, hình như còn có người truy các ngươi, nếu không chơi với ta, ta sẽ lớn tiếng kêu lên!

– Các hạ là ai?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, vừa rồi lão giả này nhìn thấy mình động thủ rõ ràng là còn ở trong Thiên Tinh thành, mà nơi này dù không xa tòa thành nhưng cũng cách mấy ngàn dặm, mình vừa tới nơi này chưa bao lâu thì lão giả đi tới, chuyện này thật sự không bình thường.

– Ta là ai, ta cũng không biết!

Ánh mắt lão giả trầm xuống, lập tức vỗ trán của mình, tựa hồ suy nghĩ nhưng nghĩ không ra.

– Ta là ai, ta rốt cục là ai, vì sao ta lại quên mình là ai!

Lão giả lẩm bẩm, luôn vỗ đầu mình, lại nhìn Lục Lâm Thiên:

– Ngươi mau nói cho ta biết, ta rốt cục là ai!

– Các hạ là ai, ta làm sao biết được!

Lục Lâm Thiên híp mắt nói.

– Ta là ai, ta rốt cục là ai!

Lão giả trầm tư, ngồi xuống đất nghĩ ngợi, cũng không tiếp tục để ý năm người.

Lục Lâm Thiên lập tức đưa mắt ra hiệu, lập tức vòng qua lão giả nhanh chóng đi về phía trước.

– Uy uy, các ngươi còn chưa chơi với ta đâu, sao có thể chạy!

Đúng lúc này lão giả lại đuổi theo sau bọn họ.

– Các hạ, chúng tôi còn có chuyện, phải đi trước một bước!

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói.

– Các ngươi muốn chạy trốn phải không, vừa rồi ta chứng kiến có ba người truy các ngươi đâu, ba người kia vô cùng ngu ngốc, ta đều có thể tìm được các ngươi, mà bọn hắn lại tìm không thấy!

Lão giả đắc ý nói.

– Ngươi còn không tránh đường, đừng trách ta không khách khí!

Thiên Độc Yêu Long vẫn luôn nhìn chằm chằm lão giả, tính tính vốn không tốt, lúc này không nhịn được quát một tiếng.

– Ngươi thật hung hăng, ta không thích ngươi!

Lão giả nhìn Thiên Độc Yêu Long, tựa hồ bị hù sợ, thân hình lui ra sau hai bước.

– Vị đại bá này, ngươi đi trước đi, sau này chúng tôi có rảnh thì chơi với ngươi được chứ!

Lục Tâm Đồng nhìn lão giả, lập tức lấy ra một khay điểm tâm cùng bầu rượu trong trữ vật giới chỉ, nói:

– Cho ngươi, ngươi đừng đi theo chúng ta!

– Có rượu uống, thơm quá!

Lão giả nhìn chằm chằm bầu rượu trong tay Lục Tâm Đồng, hít mũi, vừa ngửi được mùi rượu lập tức không chút khách khí nhận lấy bầu rượu, mở nắp bình rót thẳng vào miệng.

Cô!

Đôi mắt lão giả say mê nhắm lại, lập tức mở mắt, nói:

– Rượu ngon, rượu này tốt hơn rượu ta trộm hôm qua nhiều!

– Đại bá, vậy ngươi từ từ uống đi, chúng tôi đi trước!

Lục Tâm Đồng đưa khay điểm tâm cho lão giả, đây đều là lần trước nàng mang ra từ Linh Thiên môn, đã đưa sư phụ không ít, trên người không còn bao nhiêu.

– Cũng là tiểu cô nương này tốt!

Lão giả nhìn Lục Tâm Đồng lộ ra ý cười, ánh mắt xoay chuyển, lập tức nói:

– Vừa rồi ngươi nói sau này có rảnh chơi với ta, trên người ngươi lại có rượu ngon để uống, không bằng ta đi theo các ngươi được không!

– Việc này…

Lục Tâm Đồng nhất thời sửng sốt, vừa rồi nàng chỉ thuận miệng nói mà thôi, không nghĩ tới lão giả muốn đi theo, vì vậy liền nhìn qua Lục Lâm Thiên.

– Các hạ, chúng tôi cần đi một nơi rất xa, ngươi đi theo không có phương tiện.

Lục Lâm Thiên híp mắt nhìn lão giả quỷ dị, lập tức đưa mắt nhìn qua Bạch Linh.

Bạch Linh cũng kinh ngạc, nàng thật sự không nhìn ra được điều gì trên người lão giả tóc xanh kia.

– Không có gì, một mình ta không ngại, đi đâu cũng giống nhau.

Lão giả tay phải cầm điểm tâm, tay trái cầm rượu ăn như hổ đói.

Lục Lâm Thiên trầm tư, lão giả này tuyệt đối không phải người bình thường, bởi vì Đào Hoa tửu có thêm năng lượng đan dược thất phẩm, nhưng lão giả này uống thật thản nhiên, hơn nữa trên tay hắn còn có trữ vật giới chỉ, người bình thường không thể nào có được.

Mà theo bộ dáng của lão giả nhìn ra, tựa hồ là thất ý, nhưng không biết là thật sự hay giả vờ, điểm này Lục Lâm Thiên cũng không dám khẳng định. Ngay cả Bạch Linh cũng nhìn không thấu chân khí của hắn, nếu người này thật sự bất phàm, thực lực tuyệt đối cực kỳ khủng bố.

Lục Lâm Thiên cũng muốn động thủ giải quyết, bởi vì hắn không phải người nhân từ nương tay. Nhưng nếu động thủ, hiện tại hắn thật sự không nắm chắc, thậm chí cả Bạch Linh cũng không thể.

Mặc dù tính tính Thiên Độc Yêu Long nóng nảy, nhưng có một số việc hắn quan sát cực kỳ tinh tế, cũng cảm thấy lão giả này bất phàm.

– Được rồi, các hạ muốn đi cùng cũng được, tùy tiện các hạ!

Lục Lâm Thiên thoáng do dự, cuối cùng nói.

– Vậy được rồi!

Nghe được lời của Lục Lâm Thiên, lão giả cao hứng nhảy dựng lên, nhìn Lục Tâm Đồng nói:

– Tiểu cô nương, sau này ta sẽ đi theo bên cạnh ngươi, ngươi phải cho ta uống rượu!

Ba ngày sau, bên trong một khe núi, Thiên Sí Tuyết Sư bay lên không, hóa thành tàn ảnh biến mất cuối chân trời, ba ngày thời gian theo Lục Lâm Thiên phỏng chừng cũng sẽ không chạm mặt cùng Hồ Hưng Hải với Tùng Thanh Sơn.

Nghĩ tới lần này gây ra động tĩnh lớn như vậy, Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười, hắn làm cho Hồ Hưng Hải cùng Tùng Thanh Sơn vô cùng giận dữ, nhưng chỉ sợ ngày sau Thiên Tinh tông cùng Thiên Quỷ tông sẽ không chết không ngừng, thật sự có chút phiền toái.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn lão giả tóc xanh, ba ngày này hắn luôn quan sát lão giả, phát hiện thật sự không cảm nhận được chân khí dao động, tính cách người này lại như đứa trẻ, lại luôn chơi đùa cùng Lục Tâm Đồng với tiểu Long.

Mà lúc này ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, lão giả không hề có chút lo lắng, chỉ bằng điểm này Lục Lâm Thiên có thể khẳng định lão giả không phải người bình thường.

Lão giả được Lục Tâm Đồng trợ giúp, đã tìm con sông nhỏ rửa mặt chải đầu, cũng đem quần áo giặt sạch, nhìn qua khuôn mặt kiên nghị, còn lộ vài phần khí khái anh hùng, đặc biệt trong đôi mắt hơi đờ đẫn thỉnh thoảng chợt sáng ngời, thật sự có bộ dáng khí vũ hiên ngang.

– Tâm Đồng, còn rượu hay không, cho ta thêm một bình được chứ!

Lão giả hỏi Lục Tâm Đồng.

Chương 1041: Thiên tinh tông (1)

– Đại bá, ta còn có một chút muốn lưu cho sư phụ, ba ngày nay ngươi đã uống ba bình rồi!

Lục Tâm Đồng nói, có chút đau lòng, nàng biết giá trị loại rượu này, phỏng chừng cũng tương đương đan dược lục phẩm trung giai, thậm chí còn cao hơn một ít.

– Hắc hắc, Tâm Đồng, bệnh nghiện rượu của ta lại nổi lên, không có rượu uống cả người không được tự nhiên, ngươi cho ta thêm một bình đi!

Lão giả cười hắc hắc, tựa hồ cũng có chút xin lỗi.

– Không, ta thật sự không có, ta còn muốn lưu cho sư phụ ta đâu!

Lục Tâm Đồng thoáng do dự, lập tức lắc đầu nói.

Lão giả nhìn thấy Lục Tâm Đồng không đồng ý, ánh mắt xoay chuyển, nói:

– Vậy ta đổi với ngươi được không?

Vừa nói xong, lão giả lập tức sờ soạng trên người mình, cuối cùng lấy ra một vật, đưa tới trước mặt Lục Tâm Đồng, ngượng ngùng cười hắc hắc, nói:

– Tâm Đồng, ta lấy vật này đổi một bình rượu được không?

Khi nhìn thấy lão giả lấy ra đồ vật kia, ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, vô cùng kinh ngạc.

Lão giả lấy ra một khối ngọc giản, tràn ngập năng lượng thủy hệ, năng lượng cực kỳ nồng đậm, mơ hồ lóe ra lưu quang.

– Vũ kỹ thủy hệ huyền cấp cao giai…

Cảm giác được chân khí trên ngọc giản, Lục Lâm Thiên kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm, không nghĩ tới lão giả sờ soạng nửa ngày lại lấy ra bộ vũ kỹ thế này.

Ánh mắt Bạch Linh cũng chợt lóe, cực kỳ nghi hoặc.

– Tâm Đồng, ta lấy vật này đổi, thế nào?

Lão giả lại nói.

– Được, đổi một bình!

Lục Tâm Đồng không ngốc, mặc dù nàng chưa từng gặp qua vũ kỹ huyền cấp cao giai, nhưng cũng biết được, vì vậy thu lấy ngọc giản sau đó mới lấy ra một bình Đào Hoa tửu đưa cho lão giả.

– Hắc hắc!

Lão giả thỏa mãn cười, tiếp nhận bình rượu lập tức uống vào, vẻ mặt vô cùng thích thú.

Lục Tâm Đồng nhanh chóng đưa ngọc giản cho Lục Lâm Thiên, nói:

– Ca ca, huynh xem là thật hay không?

Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc, ngọc giản này tựa hồ là thật sự, vạn nhất là giả cũng có chút thiệt thòi, thoáng do dự liền kết xuất thủ ấn, nhỏ giọt máu tươi lên ngọc giản.

Xuy!

Trên ngọc giản nhất thời lóe ra cỗ quang mang, một cỗ năng lượng thủy hệ tràn ra hóa thành lam sắc quang mang xuyên vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên.

Ngay lập tức lam quang hóa thành tin tức thật lớn dung nhập vào đại não của hắn, sau một lát hào quang tiêu tán, năng lượng tan biến, ngọc giản cũng biến thành ảm đạm.

Lục Lâm Thiên mở mắt nhìn Lục Tâm Đồng gật đầu, trong lòng cực kỳ rung động, bởi vì vũ kỹ này thật sự là huyền cấp cao giai thủy hệ.

Bộ vũ kỹ này có tên là Hàn Băng Đống Kết Sát, uy lực cực kỳ cường hãn, tu luyện thành công muốn cách không giết người không khó, không kém hơn vũ kỹ mộc hệ.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên lập tức quét về phía lão già tóc xanh này, lúc này lão giả tóc xanh đang đứng một bên uống lấy uống để đào hoa tửu với vẻ vô cùng thoả mãn.

Người có thể lấy ra Vũ kỹ huyền cấp cao giai, trong lòng Lục Lâm Thiên lại càng thêm tò mò rốt cuộc người này là ai, sợ là tuyệt đối không phải kẻ tầm thường, mà người này mấy hôm nay có vẻ như không giống đang giả vờ mất trí, không biết rốt cuộc người này có địa vị thế nào đây.

– Rượu ngon, đúng là rượu ngon.

Lão giả tóc xanh liền mồm khen ngon, ôm lấy bầu rượu, không thèm để ý tới chuyện chung quanh nữa.

– Vậy thì cứ tu luyện cái Vũ kỹ huyền cấp cao giai này vậy.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, từ Thiên Tinh Tông trở về Phi Linh Môn, mặc dù đi đường thuận lợi, nhưng lấy tốc độ bây giờ của Thiên Sí Tuyết Sư thì Lục Lâm Thiên phỏng chừng cũng phải bay hơn mười ngày mới tới.

Đoạn thời gian này, có vị lão giả thần bí này ở đây, Lục Lâm Thiên cũng không dám yên tâm lĩnh ngộ và tu luyện, không thể không có lòng đề phòng người, cho nên cũng vừa tiện tu luyện Vũ kỹ luôn.

Kết xuất từng đạo thủ ấn, Lục Lâm Thiên lập tức bắt đầu tu luyện cái Vũ kỹ huyền cấp cao giai vừa mới lấy được này, tên của Vũ kỹ huyền cấp cao giai này là ‘Hàn Băng Đống Kết Sát’, tu luyện Vũ kỹ huyền cấp cao giai đương nhiên là khó khăn hơn so với tu luyện Vũ kỹ huyền cấp trung giai rất nhiều rồi, đến loại tu vi này, muốn tu luyện thành công đã không còn là hoàn toàn dựa vào chân khí và biến hoá trong kinh mạch nữa, câu thông năng lượng thuộc tính mới là mấu chốt quan trọng nhất trong đó.

Cho nên, tu luyện Vũ kỹ huyền cấp cao giai, không chỉ có yêu cầu cực cao đối với thân thể, đồng thời thứ khó nhất chính là phần lĩnh ngộ đối với thuộc tính, nếu muốn tu luyện thành công thì lĩnh ngộ đối với thuộc tính tuyệt đối không phải hạng bình thường là đủ.

Lúc này, Lục Lâm Thiên bình thường vẫn luôn cho là lĩnh ngộ của mình đối với năng lượng thuộc tính đã rất khá rồi, nhưng hiện tại mới phát hiện những lĩnh ngộ của mình về năng lượng thuộc tính hiện tại vẫn chưa đủ để tu luyện thành công Vũ kỹ Hàn Băng Đống Kết Sát này.

Lục Lâm Thiên cũng không hiểu rõ lắm, bình thường tu vi Vũ Suất phần lớn đều tu luyện Vũ kỹ huyền cấp sơ giai, có rất ít Vũ Suất tu luyện Vũ kỹ huyền cấp trung giai. Ngay cả một vài vị Vũ vương, Vũ kỹ cao nhất mà họ tu luyện có khi cũng chỉ là huyền cấp trung giai mà thôi.

Mà Vũ kỹ huyền cấp cao giai thì, nếu nói ra thì đây chính là tượng trưng cho Vũ vương, có thể tu luyện thành công Vũ kỹ huyền cấp cao giai khi ở tu vi Vũ Suất thì sợ là chưa từng có người nào, đối với khống chế năng lượng thuộc tính nhất định phải đạt tới tu vi cao nhất, đối với tất cả cường giả Vũ Suất mà nói thì cho dù có đặt luôn Vũ kỹ huyền cấp cao giai trong não hải thì cũng không thể nào tu luyện thành công được.

Mà Lục Lâm Thiên lúc này cảm thấy mặc dù tu luyện cái Vũ kỹ huyền cấp cao giai này rất khó khăn, nhưng cũng không buông tha cho bất kỳ cơ hội nào, bắt đầu từ ngày mình tu luyện tới giờ, việc tu luyện lần nào cũng là tự mày mò mà học, toàn tu luyện những Vũ kỹ vượt xa tu vi bản thân, cho nên tình huống thế này cũng không phải mới gặp lần đầu.

Cho nên lần này, Lục Lâm Thiên cũng không ngừng việc tu luyện, trong tay kết xuất từng đạo thủ ấn, đồng thời cũng bắt đầu cảm ngộ năng lượng thuộc tính thuỷ.

Năm loại năng lượng thuộc tính trong thiên địa thổ, thuỷ, hoả, phong, mộc Lục Lâm Thiên đều có lĩnh ngộ, mà năng lượng thuộc tính thổ vốn là thuộc tính chính của Lục Lâm Thiên, cho nên việc lĩnh ngộ luôn nhanh hơn một bước, nhưng trong việc lĩnh ngộ, vạn pháp đều quy về một mối, vạn con đường đều dẫn tới đường chính.

Những thuộc tính lĩnh ngộ được mặc dù không cách nào san bớt cho lĩnh ngộ thuộc tính khác, nhưng tâm đắc có được trong lúc lĩnh ngộ, còn có nhận thức không cách nào nói rõ được, nhưng đối với việc lĩnh ngộ những năng lượng thuộc tính khác cũng có tác dụng trợ giúp rất nhiều.

Lúc này, theo Lục Lâm Thiên tu luyện, từng đạo thủ ấn kết xuất cũng dẫn tới việc không gian gợn sóng bắt đầu ngưng lại, một tia năng lượng thuộc tính thuỷ cũng bắt đầu bị câu động ra.

Chương 1042: Thiên tinh tông (2)

Trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, lão giả tóc xanh sau khi đã uống hết một bình đào hoa tửu cũng trực tiếp ngã vật ra trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư nằm ngủ, khoé miệng còn chảy cả nước dãi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh vʊ”t đi, lưu lại một vệt màu trắng trên không trung, chung quanh xa xa thi thoảng sẽ có yêu thú phi hành đi ngang qua, đều nhanh chóng bị bỏ lại rất xa, khiến cho không ít kẻ ngồi trên lưng yêu thú phi hành khác cảm thấy kinh hãi không thôi, yêu thú phi hành cỡ đó, thì người ngồi bên trên nó tuyệt đối không đơn giản, ngàn vạn lần không thể trêu vào.

Mà lúc này đây, bên trong Thành Thiên Tinh đang vô cùng náo nhiệt, Viên gia là bá chú một phương ở Thành Thiên Tinh, cường giả trong tộc gần như đều bị tiêu diệt, Viên gia sụp đổ chỉ là chuyện ngày một ngày hai mà thôi, các thế lực và gia tộc lớn nhỏ khác sẽ bắt đầu nhào tới xâu xé phân chia ngay.

Trong Thiên Tinh Tông, chuyện đã xảy ra mấy ngày trước đây khiến cho tất cả mọi người trong Thiên Tinh Tông cảm thấy vô cùng nặng nề, ngay trước mắt mình, trưởng lão Vũ Suất bát trọng bị đánh chết, mà ngay cả thiếu tông chủ Thiên Quỷ Tông vừa mới trở thành con rể của Thiên Tinh Tông không bao lâu cùng với ba vị trưởng lão cũng trực tiếp bị tiêu diệt, thương vong nhường ấy, nhưng vẫn để cho đối thủ nghênh ngang rời đi, loại nhục nhã cỡ này, khiến cho Thiên Tinh Tông không cách nào ngẩng đầu lên nổi.

Trong Thiên Tinh Tông, mọi người cũng chẳng dám công khai bàn luận về chuyện này, đã có không ít người bàn tán, sau đó liền bị Thiên Tinh Tông trực tiếp đánh chết, việc này khiến cho người trong Thiên Tinh Tông giận sôi sục trong lòng nhưng không dám nói gì, nhưng những lời bàn tán lén lút cộng với lời đồn đủ kiểu cũng bắt đầu lan dần ra.

Thậm chí còn có người đồn rằng Phi Linh Môn và Linh Thiên Môn đã sắp liên thủ đến tiêu diệt Thiên Quỷ Tông rồi, lời đồn này không mấy người dám hoài nghi, dù sao thì mới trước đó không bao lâu, Phi Linh Môn và Linh Thiên Môn vừa mới liên thủ tiêu diệt Thương Sơn Môn đấy thôi.

Ngày đó giữa không trung phía trên Thành Thiên Tinh, người vận hoàng giáp kia cầm một thanh huyết đao quỷ dị trong tay, thân ảnh liên tục chém chết vài vị Vũ suất và Linh suất kia cũng đã lưu lại sâu trong lòng mọi người, đạo thân ảnh kia vô cùng bá đạo, khiến cho đám thiếu nữ trong Thành Thiên Tinh nhìn thấy cảnh liền rung động vô cùng, coi hắn thành tình lang trong mộng của mình.

Chỗ sâu nhất bên trong Thành Thiên Tinh, là một nơi ở cạnh quần sơn, núi non trùng điệp, xanh mướt tốt tươi, khắp nơi cây cối tốt tươi, còn có trăm hoa đua nở, cảnh sắc vốn khiến người ta cảm thấy vui vẻ dễ chịu, nhưng lúc này trong một đại điện nguy nga trong núi, không khí u uất ảm đạm, trên thượng thủ lại có thêm mấy kẻ đang vô cùng tức giận.

– Tông chủ tên Lục Lâm Thiên của Phi Linh Môn này đúng là quá mức kiêu ngạo mà, dám đến Thành Thiên Tinh của ta, đánh chết trưởng lão của Thành Thiên Tinh ta không kiêng nể gì, sau cùng lại còn nghênh ngang rời đi, nếu như Thiên Tinh Tông của ta không có phản ứng gì thì từ nay về sau sẽ trở thành trò cười cho cả Cổ Vực mất.

Trong đại điện, lúc này có một lão giả thân hình gầy gò nhưng khí tức lại vô cùng cường hãn tức giận lên tiếng, đây chính là trưởng lão Tất Phương Sơn của Thiên Tinh Tông, vết thương của Tất Phương Sơn lần trước lúc này có vẻ như đã khỏi gần hết rồi, trong đôi mắt lúc này lộ ra vẻ âm lệ.

– Phi Linh Môn thật đúng là quá mức kiêu ngạo, hoàn toàn không xem Thiên Tinh Tông của ta ra gì, thù này đương nhiên không thể không báo, chỉ là trong Phi Linh Môn này có không ít cường giả, còn có cả Yêu thú thất giai, Đông Vô Mệnh và Bạch Oánh hiện tại cũng đều thành Vũ vương và Linh vương cả rồi, lại có thêm Linh Thiên Môn làm hậu thuẫn, chúng ta muốn báo thù thì phải bàn bạc kỹ hơn mới được.

Một vị lão giả vận trường sam màu xanh đứng bên trái lên tiếng, ánh mắt loé lên, trong mắt lộ ra một tia ngưng trọng, mặc dù hắn cảm thấy vô cùng phẫn nộ với việc lần này Phi Linh Môn làm, nhưng nếu xét tổng thể thì Thiên Tinh Tông muốn báo thù thật sự không phải chuyện dễ dàng gì.

– Phi Linh Môn không thèm xem Thiên Tinh Tông chúng ta ra gì, cho dù chúng ta có diệt Phi Linh Môn thì Linh Thiên Môn cũng không dám nói gì đâu, trong Cổ Vực này cũng không phải thiên hạ của mỗi mình Linh Thiên Môn, còn có Hắc Sát giáo, Hoá Vũ Tông và Lan Lăng Sơn Trang nữa kia mà, huống hồ gì lần này chúng ta còn có Thiên Quỷ Tông tương trợ nữa.

Lại thêm một vị trưởng lão lên tiếng.

– Tông chủ, ngươi xem chúng ta nên làm sao mới phải đây.

Phía trên đại điện lúc này có tổng cộng ba người, đứng giữa chính là Hồ Hưng Hải, người bên trái vận một bộ hoa phục cẩm bào, tuổi đã năm mươi, nhưng thoạt nhìn lại có vẻ như rất trẻ tuổi, gương mặt cũng có chút anh khí, khí độ bất phàm, chính là phó tông chủ Lương Bá Quang của Thiên Tinh Tông, hắn cũng là một vị cường giả có tiếng trong Cổ Vực, có thực lực Linh vương nhất trọng, lại thêm hay giao hảo với những vị Vũ vương còn lại, trong Cổ Vực này hắn cũng coi như là dậm chân một cái cũng có thể chấn động một phương, ngay cả Hồ Hưng Hải, có một số việc cũng phải nghe theo vị phó tông chủ này.

Bên phải Hồ Hưng Hải, lúc này đang có một vị phụ nhân thoạt nhìn tuổi chỉ chừng ba mươi đang ngồi đó, thân vận một bộ cung trang váy dài, bộ dạng tuy không phải quá mức mỹ mạo, nhưng lại có một đôi mắt hoa đào khiến cho người ta nhìn thấy liền bị mê hoặc, tuy nói là cũng không còn trẻ trung gì nữa, nhưng toàn thân vẫn phát ra khí tức vô cùng hấp dẫn, cộng thêm kiểu hiểu rõ nam nhân muốn gì, càng khiến cho nam nhân không cách nào cự tuyệt được.

– Phó tông chủ, Phi Linh Môn ức hiếp người quá đáng, thù này mà không báo thì Thiên Tinh Tông ta còn mặt mũi nào nữa chứ, tông chủ Tùng Thanh Sơn của Thiên Quỷ Tông cũng đã trở lại Thiên Quỷ Tông rồi, đang triệu tập hết cường giả trong Thiên Quỷ Tông tới đây, cường giả của hai tông chúng ta hợp lực, nhất định phải tiêu diệt Phi Linh Môn, từ giờ trở đi, triệu tập tất cả cường giả trong môn lại, chuẩn bị tuỳ thời xuất phát.

Ánh mắt của Hồ Hưng Hải lộ ra một đạo lãnh ý, trong mắt còn có sát ý cố nén.

– Vâng…

Mọi người đáp, một cỗ khí tức căng thẳng lập tức lan tràn, trong lòng mọi người đều rõ, sợ là sắp phải bắt đầu một trận đại chiến rồi.

Giữa không trung yên bình, gió nhẹ lướt qua, từng đám mây trắng muốt theo gió bay bay.

Trong một thâm sơn chẳng lấy gì là đặc biệt, cũng không biết ở chốn nào, cũng tại một dãy núi non trùng điệp như ẩn ẩn như hiện, cũng một toà kiến trúc khổng lồ, chỉ là kiến trúc này dù có ai đi qua sợ là cũng khó mà nhận ra sự tồn tại của nó.

– Thiếu chủ, phía trên truyền tới tin tức muốn thiếu chủ trở về một chuyến trước, chuyện của Phi Linh Môn lần này, tới lúc đó trong giới sẽ an bài người tới giải quyết.

Bên trong một tiểu đình việc u tĩnh, một vị lão giả nói chuyện với một thanh niên hơi gầy, mà vị thanh niên gầy này chính là Lăng Thanh.

Chương 1043: Phệ hồn ác anh (1)

– Chúng ta đợi cường giả trong giới tới, giải quyết chuyện của Phi Linh Môn xong, tới lúc đó rồi trở về cũng không muộn.

Ánh mắt của Lăng Thanh trầm xuống rồi nói.

– Thiếu chủ à, như vậy sợ là không được đâu, giới chủ tự mình hạ lệnh muốn thiếu chủ trở về trước, cường giả trong giới cũng không tới nhanh như vậy được.

Lão giả nói.

– Vậy cũng được, mau mau an bài, ta sẽ trở về, các ngươi ở lại theo dõi Phi Linh Môn thật tốt cho ta, có bất cứ tin tức gì cũng phải báo lại cho ta biết.

Lăng Thanh nói.

– Vâng.

Lão giả cung kính đáp.

Trong đình viện phía hậu sơn của Phi Linh Môn, một con yêu thú phi hành đang vỗ cánh bay tới, một khối ngọc giản truyền tin cũng theo đó rơi vào trong tay của Đông Vô Mệnh.

Tâm thần thăm dò vào bên trong sắc mặt của Đông Vô Mệnh không khỏi biến hoá rất khẽ, sau một hồi mới mở mắt ra, hít sâu vào một hơi.

– Làm sao vậy, xảy ra chuyện gì rồi à?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hỏi.

– Mười ba ngày trước có năm người đánh chết một Vũ suất bát trọng, một Vũ suất nhất trọng của Thiên Tinh Tông trong thành Thiên Tinh, còn có một vị Vũ suất nhất trọng cùng phần lớn Vũ tướng của Viên gia ở thành Thiên Tinh, hình như còn bắt được Phương Thành Hữu, ngay cả thiếu tông chủ Tùng Bách Đào của Thiên Quỷ Tông và nhị lão Đoạn Hồn Đoạn Mệnh, cùng với một vị Linh suất tứ trọng cũng bị giết chết hết.

Đông Vô Mệnh đưa mắt mỉm cười nói với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

– Là ai làm ra, ở ngay dưới chân Thiên Tinh Tông mà dám làm chuyện như vậy, không phải người bình thường có thể làm được đâu.

Ánh mắt của Bạch Oánh loé lên, lập tức kinh ngạc nói:

– Lẽ nào là Lâm Thiên làm?

– Ngoại trừ tên tiểu tử đó ra thì còn có ai dám làm nữa chứ, Ám Đường có báo lại, tên tiểu tử Lục Lâm Thiên kia, một mình đánh chết Đoạn Hồn Đoạn Sát nhị lão, sau đó còn kích sát một Linh suất tứ trọng của Thiên Quỷ Tông, Viên gia gia chủ Vũ suất nhất trọng, cộng thêm tên thiếu chủ Tùng Bách Đào của Thiên Quỷ Tông nữa, năm kẻ này đều mất mạng trên tay hắn, hai người Đoạn Hồn Đoạn Mệnh kia còn bị một đao chém chết nữa.

Đông Vô Mệnh nói xong, trong mắt cũng ánh lên vẻ sợ hãi không thôi.

– Xem ra trong hai tháng nay thực lực của Lâm Thiên lại mạnh hơn không ít rồi, bất quá lá gan của Lâm Thiên đúng là quá lớn, dù sao thì cũng nằm ngay dưới mắt của Thiên Tinh Tông, những việc hắn đã làm sợ là sẽ triệt để chọc giận Thiên Tinh Tông và Thiên Quỷ Tông rồi.

Ánh mắt của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lúc này cũng loé lên, có vẻ vô cùng kinh ngạc.

– Thực lực của tên tiểu tử này tiến bộ với tốc độ biến thái, thật không biết hắn tu luyện kiểu gì nữa, bất quá ta thấy tên tiểu tử này rõ ràng là cố ý chọc giận Thiên Tinh Tông và Thiên Quỷ Tông đấy mà.

Đông Vô Mệnh nói, khẽ thở dài, lập tức nói:

– Đồng thời tin tức do Ám Đường điều tra và truyền về có nói tên tiểu tử kia còn chiếm được một kiện Hồn Linh Khải Giáp địa cấp mà Tùng Bách Đào lấy được bên trong đại điện Vụ Tinh nữa.

– Hồn Linh Khải Giáp địa cấp.

Với định lực của Quỷ Tiên Tử mà lúc này cũng nhịn không được mà phải hít sâu một hơi, giá trị và mức độ cường hãn của Hồn Linh Khải Giáp địa cấp, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đương nhiên hiểu rõ hơn ai hết.

– Khá lắm, lần này xem như có lời rồi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh vui vẻ nói.

– Hồn Linh khái giáp địa cấp, sợ là hiện tại có không ít thế lực đã biết tin này, tên tiểu tử kia chắc cũng sẽ gặp phiền phức đây, nhất định sẽ có không ít kẻ thầm nghĩ cách đoạt lấy, đây cũng không phải vật tầm thường mà.

Đông Vô Mệnh nói.

– Ngoài sáng thì hẳn là không ai dám làm gì, nhưng sợ là sẽ có kẻ âm thầm ra tay, dù sao đi nữa thì cũng có Linh Thiên Môn và Vân Dương Tông chấn nhiếp.

Quỷ Tiên Tử nói.

– Vậy cũng được, tóm lại là lần này tên tiểu tử đó trở về lại gây một phen gà bay chó sủa.

Đông Vô Mệnh nói, lời vừa dứt, ánh mắt lại nhìn đăm đăm về phía trời xa, nói:

– Về đúng là nhanh thật.

– Tham kiến chưởng môn.

– Tham kiến cung phụng đại nhân.

– Tham kiến tiểu thư.

Một lát sau, bên trong Phi Linh Môn, Thiên Sí Tuyết Sư đáp xuống, lúc đám người Lục Lâm Thiên nhảy xuống thì đã sớm có rất nhiều đệ tử của Phi Linh Môn cung kính hành lễ.

Lúc chúng đệ tử nhìn qua chưởng môn thì trong lòng không khỏi mang theo sự sùng bái phát ra từ tận sâu trong nội tâm, nếu như nói mỗi một sơn môn đều có một vị lãnh tụ tinh thần thì Lục Lâm Thiên hiện tại chính là lãnh tụ tinh thần tuyệt đối của Phi Linh Môn, tất cả mọi thứ về chưởng môn đều khiến cho chúng đệ tử bàn tán say sưa, trong lòng không khỏi biến hắn thành mục tiêu phấn đấu cho bản thân.

Theo những sự tích của Phi Linh Môn được truyền ra thì gần đây số đệ tử mới tới gia nhập Phi Linh Môn mỗi ngày cũng không ít, hiện tại muốn gia nhập Phi Linh Môn cũng chẳng phải chuyện dễ dàng gì.

Gần đây Phi Linh Môn rõ ràng cũng có thêm không ít đệ tử là nữ, không ít nữ đệ tử, trước khi gia nhập đều chỉ hỏi là có nhìn thấy được chưởng môn hay không, có thể gặp được chưởng môn thì mới đồng ý gia nhập, điều này khiến cho không ít đệ tử phụ trách đệ tử mới nhập môn phải trợn mắt há mồm.

Những chuyện như vậy, hiện tại đều do đám trưởng lão và hộ pháp như Trịnh Anh xử lý, bọn họ hiện tại cũng chỉ có thể làm được những việc ấy, cũng cảm thấy vô cùng thoả mãn, theo thế lực của Phi Linh Môn ngày càng mở rộng thì địa vị của bọn họ ở trong môn cũng vẫn không thay đổi, vẫn là trưởng lão và hộ pháp, nhưng ở bên ngoài thì lại không giống như lúc trước nữa, trưởng lão và hộ pháp của Phi Linh Môn bây giờ cũng là kẻ có địa vị cao cao tại thượng ở bên ngoài.

– Chỗ này có rượu uống hay không?

Bên cạnh Lục Tâm Đồng, vị lão giả lam bào kia nhìn quanh bốn phía, vừa mới thức dậy, mắt mũi còn lờ đờ, nhưng cái bệnh nghiện rượu thì lại trồi lên.

– Đại bá, ngươi còn ngọc giản hay không?

Lục Tâm Đồng chớp chớp mắt to, lập tức nhìn về phía vị lão giả áo lam này với vẻ giảo hoạt rồi hỏi.

– Đã hết rồi, chỉ có một khối thôi, hình như lúc trước vẫn còn, nhưng không biết quăng ở đâu rồi.

Lão giả áo lam ngẫm nghĩ một hồi, sau đó lập tức lắc đầu nói.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, còn một khối ngọc giản nhưng không biết là đã quăng ở đâu mất rồi, lão giả này đúng là ngưu thật đấy, không biết có phải là Vũ kỹ huyền cấp cao giai nữa hay không, nếu như thật sự bị hắn ném mất thì đúng là đáng tiếc.

Sau đó Lục Lâm Thiên lập tức an bài một đệ tử Phi Linh Môn dẫn vị lão giả áo lam này đi tìm rượu uống, trong Phi Linh Môn này đúng là cũng có rượu, bất quá so với Đào Hoa tửu thì đương nhiên là không thể nào sánh bằng được rồi.

Sau một lát, trong đình viện ở hậu sơn, ngay lúc Đông Vô Mệnh nhìn thấy Tiểu Long ở hình dạng con người thì lập tức giật nảy cả người, cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Chương 1044: Phệ hồn ác anh (2)

– Lão độc vật, ngươi không nhận ra ta sao?

Tiểu Long chớp mắt, đôi mắt nhỏ sáng ngời lập tức rơi lên người Đông Vô Mệnh.

– Tiểu Long, tiểu bất điểm nhà ngươi, sao mà ta không nhận ra cho được.

Đông Vô Mệnh phục hồi lại tinh thần, Lộc Sơn Lão Nhân trước đó đã quay về Phi Linh Môn, chuyện Tiểu Long đột phá ông cũng đã sớm nghe ra, lập tức khẽ mỉm cười nói:

– Tiểu Long, nghe nói ngươi là Linh Hoàng chi thể đúng không, đây là thật à?

– Đương nhiên là thật rồi.

Tiểu Long đắc ý lên tiếng trả lời, cái miệng hếch lên, trông vô cùng đáng yêu.

– Linh Hoàng a.

Hai người Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử lúc này cũng hơi giật mình, mặc dù ngay lúc vừa mới biết được chuyện này từ miệng của Lộc Sơn Lão Nhân và Thanh Hoả Lão Quỷ, bọn họ đã kinh ngạc qua một lần rồi.

Thân phận Linh hoàng chi thể, trong lòng Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử đương nhiên biết rõ chỗ tốt trong chuyện này, thân phận loại này, bọn họ cũng chỉ mới nghe nói qua mà thôi chứ chưa từng nhìn thấy qua bao giờ, cho nên liền nhìn chằm chằm vào Tiểu Long dò xét mấy lượt.

– Tiểu Long, thực lực của ngươi hiện tại đã tới mức nào rồi?

Sau khi kinh ngạc qua đi, Đông Vô Mệnh lập tức tò mò hỏi Tiểu

Long.

– Ta đánh không lại ngươi, bất quá, cho dù có mười người như ngươi cũng chưa chắc làm khó dễ được ta.

Tiểu Long trề môi, nói với vẻ đắc ý, có vẻ như bản thân có chỗ dựa cường hãn lắm.

– Đông Vô Mệnh, cái này tặng cho ngươi.

Tiểu Long vừa dứt lời, Thiên Độc Yêu Long lúc này mới nhấc tay lên, sau đó lập tức ném tên Phương Thành Hữu đang bị cấm chế tới trước mặt Đông Vô Mệnh.

Nhìn thấy tên Phương Thành Hữu này, mặc dù Đông Vô Mệnh vừa nhận được tin tức, nhưng sắc mặt lúc này cũng hơi biến đổi.

– Đông lão, đây là mang về cho ngươi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Có lòng rồi.

Đông Vô Mệnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, không nói thêm lời dư thừa nào nữa, giữa hai người bọn họ vốn không cần nhiều lời, ánh mắt của Đông Vô Mệnh lập tức hạ xuống chỗ Phương Thành Hữu.

Mặc dù Phương Thành Hữu đang bị cấm chế, nhưng mắt vẫn nhìn thấy được, mười mấy ngày nay, mỗi ngày hắn đều sống trong sợ hãi, lúc này nhìn thấy Đông Vô Mệnh, trong đôi mắt liền tuôn ra một cỗ toan tính.

– Độc Long huynh, phiền huynh cời bỏ cấm chế cho hắn giùm ta.

Đông Vô Mệnh xoay người nói với Thiên Độc Yêu Long.

– Xuy xuy!

Thiên Độc Yêu Long vừa kết thủ ấn thì lập tức có vô số đạo chỉ ấn phát ra lam quang rơi xuống trên người của tên Phương Thành Hữu này.

– Đông Vô Mệnh, Lục Lâm Thiên, các ngươi mau thả ta ra, bằng không Thiên Tinh Tông nhất định sẽ không tha cho các ngươi đâu.

Cấm chế vừa mới giải thì tên Phương Thành Hữu này lập tức nhảy lên, cũng không lập tức bỏ chạy, thứ nhất là vì trên người của hắn bị trọng thương, thứ hai là cường giả của Phi Linh Môn đều có mặt đầy đủ ở đây, hắn biết rõ đối phương có thể cởi bỏ cấm chú thì cũng chẳng sợ hắn sẽ chạy thoát được.

– Phương Thành Hữu, Thiên Tinh Tông của ngươi bây giờ còn đủ bản lĩnh để uy hiếp được Phi Linh Môn của ta hay sao, hiện tại ở trước mặt ta, ngươi cũng chẳng là cái gì. Hôm nay nếu ta ra tay với ngươi mà ngươi có thể chạy thoát khỏi tay của ta được thì từ nay về sau ta cũng sẽ không tiếp tục đuổi giết ngươi nữa, hiện tại bắt đầu, sau khi ngươi chạy ra xa một ngàn thước thì ta sẽ bắt đầu động thủ.

Đông Vô Mệnh nhìn qua Phương Thành Hữu rồi nói với vẻ lạnh nhạt, lời vừa mới dứt thì trong tay nháy mắt đã bắt đầu kết xuất một đạo thủ ấn.

Theo thủ ấn trong tay Đông Vô Mệnh kết xuất, Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy có một cỗ lực lượng rất đổi quỷ dị đang tràn ra, cỗ lực lượng này vô cùng quỷ dị, khiến cho người ta nhịn không được mà cảm thấy da đầu tê dại.

– Vèo!

Phương Thành Hữu không chút do dự, Đông Vô Mệnh vừa nói dứt lời thì chân khí của hắn đã tuôn ra dữ dội, chân khí dưới chân run lên, bắn ra quang mang, thân ảnh lướt đi thật nhanh, hắn biết rõ đây chính là cơ hội cuối cùng của hắn.

Khoảng cách một ngàn mét, đối với một vị Vũ suất cửu trọng mà nói thì hoàn toàn chỉ là chuyện trong nháy mắt, trong nháy mắt tiếp theo thì thân ảnh của Phương Thành Hữu đã lướt lên, chạy vội đi giữa không trung, mặc dù trên người vẫn bị trọng thương, nhưng tốc độ lúc này lại nhanh như quỷ mị.

– Phệ Hồn Ác Anh!

Vào đúng lúc này, một đạo thủ ấn cuối cùng của Đông Vô Mệnh cũng đã kết xuất, cũng ngay vào lúc đó, hai tay biến ảo xuất ra một đạo ấn quyết quỷ dị, ngay sau đó liền có một cỗ hắc mang nồng đậm tuôn ra dữ dội từ trên người của hắn.

Theo cổ hắc mang nồng đậm này ngày càng lan rộng, đồng thời còn có một cỗ Linh hồn lực mênh mông vô bờ tuôn ra dữ dội, cơ hồ là trong nháy mắt liền bao trùm khắp cả không gian, khí tức này khiến cho những người nghe thấy cảm thấy ngay cả Linh hồn cũng run rẩy, giống như một loại khí tức tử vong vậy, một cỗ khí tức Linh hồn đang ba động, bên trong cỗ khí tức này tràn ngập cuồng bạo và hung hãn.

Theo Đông Vô Mệnh gây ra động tĩnh cỡ này, ánh mắt của ba người Thiên Độc Yêu Long, Bạch Linh và Tiểu Long đều đại biến, còn Lục Tâm Đồng thì nhướng to mắt lên nhìn.

– Ô ô!

Cũng cùng lúc đó, bên trong cỗ hắc mang nồng đậm này vang lên một tiếng kêu chói tai, giống như tiếng kêu của ma quỷ tới từ địa ngục vậy, thanh âm khiến cho lòng người sợ hãi, linh hồn ngây ngốc.

Thanh âm vừa dứt thì lập tức có một đạo quang ảnh màu đen lớn chừng nửa thước nháy mắt đã phóng thẳng lên trời từ bên trong hắc mang kia.

– Hưu!

Quang ảnh hắc mang xẹt qua không trung, lao ra ầm ầm, lập tức mang theo khí tức linh hồn ba động quỷ dị vô cùng đáng sợ kia tản mát ra.

Sau khi cái quang ảnh hắc mang kia bắn ra thì ánh mắt của Đông

Vô Mệnh cũng trầm xuống, cũng lộ ra một cỗ lãnh ý, hắc mang trên không đột nhiên tuôn ra lực ba động cực kỳ khủng bố, cả không gian rung lên dữ dội, sau đó mọi người lập tức kinh ngạc nhìn thấy, quang ảnh hắc mang kia hiển lộ nguyên hình hệt như một sinh vật sống vậy, đây là một thứ nhìn qua rất đáng sợ to chừng một thước, bên trong thân ảnh hư ảo nhưng lại tựa như vật có thật, có đầu có mặt,toàn thân đen kịt, cái miệng dữ tợn há to, tựa như một ác quỷ vậy, lại còn toàn là khói đen.

Nhìn thấy cái thứ khủng bố thế này, ngay cả Lục Lâm Thiên cũng nhịn không được mà thấy tê dại hết cả da đầu, mà đúng lúc này, cái thứ có bộ dạng dữ tợn như ác quỷ kia lại trực tiếp phun ra một đạo sương mù màu đen dày đặc, thân ảnh nhanh tới mức không ngờ, tên Phương Thành Hữu vừa mới chạy ra nháy mắt đã bị màn sương đen kia nuốt chửng.

Trong màn sương, ngũ trảo bén nhọn như răng nanh lập tức giáng thẳng xuống từ trên.

Trong lòng của Phương Thành Hữu run lên, Linh hồn lúc này sợ tới mức run rẩy, trong cơn hoảng sợ chỉ có thể miễn cưỡng bố trí một đạo hộ thân cương khí bao bọc quanh người.

Chương 1045: Mọi người thương nghị (1)

Thứ kinh khủng này kêu rên một tiếng, sau đó lập tức há cái miệng rộng đáng sợ của mình trực tiếp cắn lên hộ thân cương khí của Phương Thành Hữu, hộ thân cương khí lập tức bị cắn cho vỡ nát, sau đó dần tan biến như bị ăn mòn, trong nháy mắt tiếp theo, cái thứ khủng bố kia liền mang theo khí tức cuồng bạo hung ác trực tiếp cắn xé trên đầu của Phương Thành Hữu, thân hình luân chuyển giữa hư ảo và thực chất, trực tiếp cắn đứt đầu của Phương Thành Hữu, máu lập tức phún ra như suối chảy loang đầy mặt đất, còn thi thể thì trực tiếp rơi xuống.

– Mau lên, đây là xảy ra chuyện gì.

Trong Phi Linh Môn có không ít đệ tử cảm giác được biến hoá trên không trung, đều lập tức lo lắng chạy tới, Linh hồn ba động của hung thần đang ở giữa không trung khiến cho Linh hồn của tất cả mọi người run rẩy.

– Đúng là thứ quỷ dị.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên kinh thán không ngừng, thứ mà Đông Vô Mệnh thúc dục ra lần này quá mức kinh khủng, thứ này có vẻ như là một thứ thuộc loại Linh hồn, nhưng uy lực khủng bố tới cỡ này cũng khiến cho ta người ta lạnh cả người, thực lực thế này, Lục Lâm Thiên phỏng chừng, sợ là cũng có thể trực tiếp chống lại Vũ vương nhất trọng.

– Thu!

Đông Vô Mệnh vừa thu lại thủ ấn trong tay, cái thứ khủng bổ miệng còn đang rỉ máu trên không nháy mắt đã hoá thành một đạo hắc mang ùn ùn kéo vào trong mi tâm của Đông Vô Mệnh, khí tức lập tức thu liễm không còn sót lại gì, sau cái này, khí tức của Đông Vô Mệnh dường như lại càng hung sát thêm một chút.

– Có chút thủ đoạn nha, thứ đồ chơi này có vẻ bất phàm đấy.

Ánh mắt của Thiên Độc Yêu Long thoáng vẻ kinh ngạc, nhịn không được mà thấp giọng kinh thán.

Sau lưng của mọi người lúc này còn có ba cô nàng Phương Tân Kỳ, Nhan Kỳ, Bạch Toa, ánh mắt của cả ba cũng kinh hãi không thôi, lấy thực lực của nàng, bị một màn ban nãy doạ cho run lập cập.

– Chúc mừng sư phụ tu luyện thành Phệ Hồn Ác Anh.

Lục Tâm Đồng lúc này cũng vui mừng chạy tới bên người Đông Vô Mệnh, rõ ràng là cảm thấy vô cùng vui mừng thay cho sư phụ.

– Đông lão, thứ vừa rồi ngươi vừa thi triển chính là vật do Hồn Anh của Lâm Trung Đao lần trước luyện thành sao?

Sau khi kinh ngạc qua đi, Lục Lâm Thiên lập tức hỏi, theo vật dữ tợn mà Đông Vô Mệnh thi triển ban nãy, Lục Lâm Thiên cũng đoán được ít nhiều.

– Không sai, đây chính là một loại thủ đoạn quỷ dị mà ta tu luyện theo như phía trên độc công ghi lại, Linh kỹ bình thường không cách nào tu luyện được, nhưng một ít thủ đoạn đặc biệt thì có không ít, cái Phệ Hồn Ác Anh này thì lại càng thêm quỷ dị, lần trước vừa vặn có cơ hội bắt được một cái Hồn Anh, cho nên mới luyện chế ra được nó, chỉ là để luyện chế thành công cũng để ta chịu không ít khổ sở đây, bất quá uy lực cũng rất mạnh, hiện tại phỏng chừng có chống lại Vũ vương nhất trọng bình thường cũng sẽ không hề kém cạnh. Cái Phệ Hồn Ác Anh này có thể trực tiếp thôn phệ Linh hồn, hơn nữa thôn phệ càng nhiều thì thực lực sẽ càng trở nên mạnh hơn, nhưng lại cực kỳ tà ác, có thể coi như là vật âm độc.

Đông Vô Mệnh nói, hắn đã phải tốn không biết bao nhiêu tinh lực mới có thể luyện chế thành công cái Phệ Hồn Ác Anh này, vất vả trong đó chỉ có mình hắn là biết rõ.

– Quản hắn là vật âm độc gì, uy lực mạnh là đủ rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, hắn cũng cảm thấy cao hứng thay cho Đông Vô Mệnh vì đã luyện chế được cái Phệ Hồn Ác Anh cường hãn cỡ này.

– Ca ca, cái Phệ Hồn Ác Anh này còn có một tác dụng quan trọng nhất chính là, nó là khắc tinh của tất cả Hồn Anh, nếu như có Hồn Anh của kẻ nào muốn đào thoát, chỉ cần Phệ Hồn Ác Anh ra tay thì trừ phi phải có thực lực rất mạnh, bằng không nếu muốn chạy trốn thì là không thể nào.

Lục Tâm Đồng nói.

– Còn có tác dụng nãy nữa sao.

Lục Lâm Thiên cảm thấy vô cùng kinh ngạc, Hồn Anh đào thoát, tính ra thì thực lực sẽ yếu hơn nhiều so với lúc có thân thể, nhưng lại cực kỳ quỷ dị phiêu hốt, cho nên mới nói, Hồn Anh mà chạy thì trừ phi là có thực lực đủ để khống chế tuyệt đối, bằng không sẽ rất khó bắt lấy, không ngờ cái Phệ Hồn Ác Anh này còn có tác dụng ấy nữa.

– Phệ Hồn Ác Anh có uy lực cực lớn, bất quá luyện chế nó vô cùng khó khăn, đầu tiên là phải dùng tinh huyết để nuôi dưỡng, cuối cùng là lấy Linh hồn của bản thân cho nó thôn phệ, khiến cho không ai có thể thừa nhận nổi, mười người luyện chế Phệ Hồn Ác Anh, có được một người thành công đã là không dễ dàng gì rồi.

Lục Tâm Đồng nói.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, xem ra Đông Vô Mệnh luyện chế thành con Phệ Hồn Ác Anh này cũng đã chịu không ít khổ cực rồi.

Sau đó mọi người trở về lại bên trong đình viện, trong đình viện, nhìn thấy ba cô nàng Bạch Toa Toa, Phương Tân Kỳ và Nhan Kỳ, mắt của Lục Lâm Thiên lập tức sáng lên, sau đó lấy ra ba cái hộp gấm đưa cho ba cô nàng, nói:

– Đây là quà ta cố ý chuẩn bị cho ba người các ngươi, đều là đồ tốt cả.

– Chưởng môn, đây là cái gì?

Ba cô nàng Phương Tân Kỳ nhận lấy hộp gấm, lễ vật chưởng môn cố ý chuẩn bị, chắc chắn không phải vật tầm thường, trong lòng cảm thấy mừng rỡ.

– Cứ mở ra xem thì biết.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, đối với ba cô gái này, hắn cũng đã xem như người nhà của mình.

– Để ta xem.

Bạch Toa Toa là người đầu tiên mở hộp gấm ra xem, lập tức một khoả đan dược thơm ngát liền xuất hiện ngay trước mắt, mùi hương thơm ngát khiến người ta nhịn không được mà ngửi thêm một cái, sau đó hai người Phương Tân Kỳ và Nhan Kỳ cũng mở hộp gấm ra, bên trong đó đều có một viên đan dược giống hệt nhau.

– Trú Nhan Đan.

Vừa nhìn thấy đan dược này, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh liền kinh ngạc, nói:

– Lâm Thiên, ngươi lấy đâu ra những ba viên Trú Nhan Đan vậy?

– Oánh tỷ, Trú Nhan Đan này thực tế ở Linh Thiên Môn có không ít đâu, ta cầm một ít từ chỗ Linh Nhi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

Quỷ Tiên Tử sững sờ, sau đó có chút dở khóc dở cười, nói với ba người Bạch Toa Toa:

– Ba người các ngươi đều uống đi, đây là thứ tốt đó, sau khi các ngươi uống đi, đều là người tu luyện cả, nó có thể bảo trì bộ dạng hiện tại mãi mãi, sẽ không già đi.

– Sư phụ, có phải như vậy thì sẽ giống như người, bộ dạng vĩnh viễn đều không thay đổi không?

Bạch Toa Toa hỏi Quỷ Tiên Tử.

– Không sai, lúc ta còn trẻ đã từng dùng một viên Trú Nhan Đan, đây chính là bảo vật đó, nếu mang đi đấu giá thì phỏng chừng phải lên tới ức kim tệ, có khi còn hơn nữa, trong mắt của một vài kẻ, giá trị của nó sẽ không thấp hơn một bộ Vũ kỹ huyền cấp đâu.

Bạch Oánh nói.

– Đa tạ chưởng môn.

Ba cô gái nghe thấy Bạch Oánh nói vậy thì lập tức hành lễ với Lục Lâm Thiên, thực lực mạnh mẽ, giữ gìn thanh xuân, đây chính là giấc mộng của tất cả nữ nhân, lúc này mình cũng có thể đạt được, trong lòng kích động miễn bàn, Trú Nhan Đan này đối với các nàng mà nói, so với một bộ Vũ kỹ huyền cấp thì còn đáng giá hơn rất nhiều.

Chương 1046: Mọi người thương nghị (2)

Lục Lâm Thiên chỉ cười không nói, xem ra nữ nhân đều giống nhau, cực kỳ coi trọng thanh xuân và dung mạo của mình.

– Tham kiến chưởng môn.

Bên trong một căn phòng khác trong tiểu viện, Bạch Linh, Tiểu Long và Thiên Độc Yêu Long đều đi chơi cả rồi, chỉ còn lại mỗi mình Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử là ở lại mà thôi, lại thêm động tĩnh do Đông Vô Mệnh gây ra ban nãy khiến cho đám người Thanh Hoả Lão Quỷ, Lưu Ngân Hà, Ngô Dũng, Lộc Sơn Lão Nhân, Hoa Mãn Ngọc kéo tới đình viện ở hậu sơn.

Lục Lâm Thiên nói hết thảy những tin tức hắn đã tìm hiểu và biết được ở thành Thiên Tinh cho Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Lộc Sơn Lão Nhân, Thanh Hoả Lão Quỷ, Lưu Ngân Hà, Ngô Dũng, Hoa Mãn Lâu nghe qua một lượt, cùng với một màn cuối cùng khi giết chết đám người Tùng Bách Đào kia cũng tự thuật kỹ hơn một chút.

Đối với chuyện trong thành Thiên Tinh, tuy rằng Quỷ Tiên Tử và Đông Vô Mệnh đã biết rồi, nhưng đám người Lộc Sơn Lão Nhân, Thanh Hoả Lão Quỷ, Lưu Ngân Hà, Ngô Dũng, Hoa Mãn Lâu thì không biết, cho nên cả đám lập tức cứng họng, nếu như là bọn họ, cũng không dám ra tay chẳng chút kiêng nể gì ở ngay dưới mí mắt của người ta như vậy.

– Lần này ngươi gây ra động tĩnh quá lớn, lần trước diệt Thương Sơn môn, tất cả các thế lực đều đã có đề phòng, đều âm thầm có động tác hết cả, ngay cả Hắc Sát giáo, Hoá Vũ Tông và Lan Lăng Sơn Trang cũng đều phái thám tử tới Phi Linh Môn, phỏng chừng một màn ngươi gây ra ở Thiên Tinh Tông hiện tại đều bị bọn họ biết hết cả rồi, tất cả mọi người sẽ cho rằng, đây là dấu hiệu Phi Linh Môn sẽ ra tay với Thiên Quỷ Tông, chỉ sợ là hiện tại Thiên Quỷ Tông đã chuẩn bị kỹ càng, chúng ta không động thủ với bọn họ thì họ cũng sẽ ra tay với chúng ta, bằng không, lấy những gì ngươi đã gây ra ở Thành Thiên Tinh, bọn họ mà còn không động thủ thì sẽ không còn mặt mũi gặp ai.

Đông Vô Mệnh nói.

– Dù sao thì thực lực của Phi Linh Môn ta cũng đã bại lộ, các đại thế lực cũng đã phòng bị cả rồi, còn không bằng nhân dịp tất cả các thế lực đó vẫn chưa chuẩn bị sẵn sang, chúng ta một lần quật khởi.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên rồi nói, nếu như là trước kia, Phi Linh Môn muốn quật khởi còn chút cố kỵ thì bây giờ, có Linh Thiên Môn chế trụ Nhất Tông Nhất Giáo Nhất Trang, cố kỵ của Phi Linh Môn đã ít hơn rất nhiều.

– Lâm Thiên, có Linh Thiên Môn chế trụ Nhất Tông Nhất Giáo Nhất Trang, Phi Linh Môn sẽ ít cố kỵ hơn nhiều, nhưng ngươi đã từng nghĩ tới, mặc dù lúc diệt Thương Sơn Môn chúng ta đã có cớ rõ ràng, nhưng việc này vẫn khiến cho tất cả thế lực ở Cổ Vực này đề phòng, nếu như lần này lại diệt Thiên Tinh Tông nữa thì ta sợ tới lúc đó Phi Linh Môn của chúng ta sẽ trở thành kẻ địch của các thế lực nhất lưu ở Cổ Vực mất, tới khi đó tình hình sẽ không lạc quan mấy đâu.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Lời Quỷ Tiên Tử nói, Lục Lâm Thiên đương nhiên hiểu rõ, trong Cổ Vực có không ít thế lực nhất lưu, Đào Hoa Yến lần trước, có Ma Tâm Cốc, Thiên Âm Môn, Bách Linh Tông chẳng hạn, đều là thế lực nhất lưu. Nếu như Phi Linh Môn cường hãn quật khởi thì khó mà chắc chắn rằng những thế lực này sẽ không đứng lên liên hợp với nhau chống lại Phi Linh Môn, tới lúc đó chắc chắn là rất phiền phức, thực lực của Phi Linh Môn có mạnh hơn đi nữa, nhưng nếu các thế lực nhất lưu liên thủ lại thì tuyệt đối có thể khiến cho Phi Linh Môn không cách nào ứng đối nổi.

– Chuyện này để tới lúc đó lại bàn, nhưng Thiên Quỷ Tông và Thiên Tinh Tông hôm nay nhất định phải diệt mới được, giữ lại sẽ chỉ là tai hoạ thôi, đặc biệt là Thiên Tinh Tông, ta đã từng hứa với Đông lão và Oánh tỷ, khi Phi Linh Môn có đủ thực lực thì sẽ tiêu diệt Thiên Tinh Tông, hiện tại đã tới lúc thực hiện rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chưởng môn nói không sai, dù sao thì cũng đã động tới Thiên Tinh Tông rồi, bọn họ cũng sẽ đối phó với Phi Linh Môn chúng ta mà thôi, lấy thực lực của Phi Linh Môn chúng ta hiện tại, muốn tiêu diệt Thiên Tinh Tông cũng không phải chuyện khó, tới lúc đó tiêu diệt xong Thiên Tinh Tông, địa bàn của Phi Linh Môn chúng ta sẽ tăng thêm không ít.

Thanh Hỏa Lão Quỷ nói với giọng điệu quỷ thanh quỷ khí.

– Ngươi quyết định đi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Rất có thể Thiên Tinh Tông và Thiên Quỷ Tông sẽ liên thủ với nhau, Phi Linh Môn phải đối phó với cả hai cỗ thế lực nhất lưu như vầy cùng một lúc cũng không phải là chuyện dễ dàng gì, có lẽ Phi Linh Môn của chúng ta sẽ phải trả một cái giá rất đắt đấy.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, nếu xét kỹ thực lực của cả Thiên Quỷ Tông và Thiên Tinh Tông thì quả thực nếu muốn tiêu diệt chúng thì sẽ phải trả một cái giá khá đắt, lần trước khi tiêu diệt Thương Sơn Môn, bởi vì Lâm Trung Kiến của Thương Sơn Môn đã sớm bị giết chết, đồng thời còn có Linh Thiên Môn tương trợ, cho nên mới giúp cho Phi Linh Môn không bị thương vong bao nhiêu, những người có tu vi Vũ suất cơ hồ không mất một ai.

Còn lần này mình muốn tiêu diệt Thiên Tinh Tông thì lại không giống như vậy nữa, Hồ Hưng Hải của Thiên Tinh Tông là Vũ vương tứ trọng, còn có một vị Vũ vương nhất trọng, cường giả Vũ suất trong môn cũng không ít, mặc dù Phi Linh Môn có thể đối phó được, nhưng nếu cậy mạnh đối cứng thì quả thật là sẽ tổn hại không ít, nếu như lại có thêm Thiên Quỷ Tông tham gia liên thủ thì sợ là phải chọi cứng, ai thắng ai thua còn khó mà nói trước được, cường giả trong Thiên Quỷ Tông cũng không phải ít, thực lực của Tùng Thanh Sơn cũng là Vũ vương tam trọng, tuyệt đối không thể xem thường được.

– Ta sẽ giảm tải thương vong của Phi Linh Môn đến mức thấp nhất, hai tông của bọn họ liên thủ, sợ là cũng không dễ dàng gì, muốn tiêu diệt thì phải dùng thế nhanh như lôi đình để làm.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên trầm xuống.

– Chẳng lẽ, ngươi muốn mời Vân Dương Tông ra tay lần nữa?

Đông Vô Mệnh nhướng mày hỏi.

– Cho dù có mời Vân Dương Tông ra tay đi nữa thì sợ là cũng không tới kịp, phỏng chừng Thiên Quỷ Tông và Thiên Tinh Tông cũng không cho chúng ta bao nhiêu thời gian, lúc này ta cũng đã có tính toán, nhưng vẫn phải thông báo cho Vân Dương Tông biết, nếu như toàn bộ thế lực nhất lưu ở Cổ Vực liên thủ để chống lại Phi Linh Môn chúng ta thì Phi Linh Môn chúng ta cũng chỉ còn cách liên thủ với Vân Dương Tông mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói, mày giãn ra, xem ra, lần này chút thực lực vẫn luôn giấu kín kia cũng nên cho ra ngoài ánh sáng một chút, lần này một khi Phi Linh Môn bộc lộ hết toàn bộ thực lực, tiêu diệt cả Thiên Tinh Tông và Thiên Quỷ Tông xong, tới lúc đó tất cả các thế lực nhất lưu phỏng chừng ai nấy cũng cảm thấy bất an, không biết chừng có khi sẽ liên thủ lại với nhau nữa ấy chứ.

– Ngươi có tự tin nắm chắc là được rồi, dù sao thì ngươi làm việc ta cũng yên tâm.

Đông Vô Mệnh không nói thêm gì nữa.

Chương 1047: Sở hữu khải giáp

– Lâm Thiên, nếu như ngươi liên thủ với Vân Dương Tông thì sợ là sẽ có chút phiền phức.

Quỷ Tiên Tử mỉm cười nói với Lục Lâm Thiên.

– Cái này….

Lục Lâm Thiên mỉm cười, điều Quỷ Tiên Tử muốn nói Lục Lâm Thiên sao có thể không hiểu cơ chứ, mình và Lữ Tiểu Linh đính hôn, lại là con gái của Lữ Chính Cường, nhưng lại chưa nói cho Vân Tiếu Thiên biết, cái này thì đã không được ổn rồi, mà nghe đâu Vân Tiếu Thiên và Lữ Chính Cường lại có chút ân oán, việc mình đã đính hôn với Lữ Tiểu Linh, sợ là đã sớm bị Vân Dương Tông biết được rồi.

– Chuyện này, thuyền tới đầu cầu tự nhiên thẳng, tới lúc đó rồi tính.

Lục Lâm Thiên nói, tiếng vừa dứt, tâm thần lập tức động, trong tay lập tức xuất hiện một đoàn bạch sắc quang mang, một cỗ khí tức cuồn cuộn lập tức ùa ra.

Bạch quang vừa thu lại, một kiện khôi giáp màu trắng đã xếp gọn nằm chỉnh tề trong tay Lục Lâm Thiên, độc một màu trắng, trắng đến mức nom có vẻ như trong suốt, nhìn qua có chút hư ảo, bên trên có lưu quang nhàn nhạt quanh quẩn, một cỗ khí tức mênh mông cũng lập tức khiến cho tất cả mọi người cảm thấy trong lòng run lên, chỉ là một kiện khôi giáp nằm yên thôi liền lập tức hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

– Đây là Hồn Linh Khải Giáp địa cấp sao?

Ánh mắt của Đông Vô Mệnh khẽ giật, kinh ngạc nhìn về phía bộ khôi giáp trong tay của Lục Lâm Thiên, theo như tin tức của Ám Đường, hắn cũng đã sớm biết tin Lục Lâm Thiên chiếm được một kiện bảo vật là cái Hồn Linh Khải Giáp địa cấp này.

– Không sai, đây chính là kiện Hồn Linh Khải Giáp địa cấp mà ta lấy được từ trên người tên Tùng Bách Đào ở Thiên Tinh Tông, kiện Hồn Linh Khải Giáp này hiện tại đã là vật vô chủ, giao cho muội chịu không.

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn về phía Lục Tâm Đồng hỏi.

– Cho muội?

Lục Tâm Đồng vô cùng kinh ngạc, nàng biết rõ ca ca cũng là Linh giả, cho nên cũng có thể sử dụng được kiện Hồn Linh Khải Giáp này.

– Không sai, cho muội.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói, kiện Hồn Linh Khải Giáp này, là địa cấp, Lục Lâm Thiên vẫn luôn nghĩ xem nên xử lý thế nào, bản thân mình đương nhiên cũng có thể dùng được, nhưng ở mặt phòng ngự thì mình đã có Thanh Linh khải giáp, uy lực của Thanh Linh khải giáp vốn cũng không kém, mà quan trọng nhất là, Thanh Linh khải giáp tổng cộng có thể biến hoá ra ba loại hình thái, mình hiện tại vẫn một mực thi triển loại hình thái thứ nhất, Vũ kỹ này ngay cả Nam thúc cũng không rõ lai lịch, phòng ngự cũng rất mạnh, trước mắt xem ra, kiện Hồn Linh Khải Giáp này hẳn là mạnh hơn Thanh Linh khải giáp của mình không ít, nhưng sau này Thanh Linh khải giáp còn có thể thúc dục ra hình thái thứ hai và thứ ba, uy lực nói không chừng sẽ tăng mạnh thêm lần nữa, huống hồ gì hiện tại mình cũng không định sẽ để lộ Linh lực, công dụng của bộ Hồn Linh Khải Giáp này đối với mình lại càng nhỏ hơn, Lục Lâm Thiên nghĩ kỹ, cuối cùng quyết định, kiện Hồn Linh Khải Giáp này cứ giao cho Lục Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng nhận lấy kiện Hồn Linh Khải Giáp trong tay của Lục Lâm Thiên, sắc mặt có chút biến hoá, dường như đang suy nghĩ chuyện gì đó, nhìn qua kiện Hồn Linh Khải Giáp trong tay với vẻ do dự không thôi, sau đó liền mở to mắt nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

– Ca ca, muội có Xích Kim Độc Chu hộ thân, kiện Hồn Linh Khải Giáp này đương nhiên sẽ có nhiều chỗ tốt với muội, nhưng với thực lực của muội hiện tại thì cũng không thể nào thúc dục ra được hết uy lực của nó, muội thấy nên giao Hồn Linh Khải Giáp cho sư phụ, sư phụ rất thích hợp sử dụng kiện Hồn Linh Khải Giáp địa cấp này, uy lực xuất ra cũng sẽ mạnh hơn muội nhiều.

Lục Lâm Thiên nhìn Lục Tâm Đồng rồi mỉm cười, nói:

– Đương nhiên là được rồi.

Theo như suy nghĩ trong lòng của Lục Lâm Thiên thì vốn là nghĩ tới muốn đưa cho hai người là Lục Tâm Đồng và Đông Vô Mệnh, đẳng cấp của kiện Hồn Linh Khải Giáp địa cấp này, với thực lực của Lục Tâm Đồng thì quả thật là không cách nào thúc dục ra được toàn bộ uy lực, nếu như để cho Đông Vô Mệnh sử dụng kiện Hồn Linh Khải Giáp địa cấp này là thích hợp nhất, uy lực xuất ra sẽ mạnh hơn nếu để cho Lục Tâm Đồng dùng nhiều, chính là sau khi cân nhắc một hồi, Lục Lâm Thiên nhất thời cũng không thể nào quyết định được, cuối cùng mới quyết định giao kiện Hồn Linh Khải Giáp địa cấp này cho Lục Tâm Đồng, trong này cũng có chút thiên vị của riêng Lục Lâm Thiên.

Đương nhiên, trong lòng Lục Lâm Thiên, Đông Vô Mệnh tuyệt đối cũng không phải người ngoài, mà đã là người thân của hắn rồi, chỉ là đối với Lục Tâm Đồng, thì cảm giác vẫn thân thiết hơn một chút, giống như mấy huynh đệ vậy, tuy rằng đều là huynh đệ ruột thịt, nhưng cũng có chút thân sơ.

– Sư phụ, vậy kiện Hồn Linh Khải Giáp này giao cho người.

Lục Tâm Đồng giao kiện Hồn Linh Khải Giáp trong tay cho Đông Vô Mệnh đang rất đỗi kinh ngạc đứng một bên.

Đông Vô Mệnh nhìn đứa đồ đệ bảo bối của mình, nói:

– Tâm Đồng, thứ này con cứ cầm lấy đi, con có lòng như vậy, sư phụ đã cảm thấy vui lắm rồi.

Đông Vô Mệnh qua cơn kinh ngạc, nhìn Lục Tâm Đồng, trong ánh mắt chỉ toàn ý cười vui mừng.

– Sư phụ, con đã có Xích Kim Độc Chu hộ thân rồi, người dung hợp Hồn Linh Khải Giáp rồi, uy lực khi sử dụng sẽ lớn hơn so với con rất nhiều, người mà không nhận thì con sẽ tức giận đó.

Lục Tâm Đồng chu cái miệng nhỏ lên nói.

– Đông lão, ngươi cứ cầm lấy đi, ngươi thích hợp để dung hợp với bộ Hồn Linh Khải Giáp này nhất.

Lục Lâm Thiên nói.

– Được rồi, ta nhận.

Đông Vô Mệnh nhìn qua đồ đệ của mình, ánh mắt cũng run run, sau đó nhận lấy kiện Hồn Linh Khải Giáp trong tay Lục Tâm Đồng, không nói thêm gì nữa, nhưng trong lòng lại như đang dậy sóng, một kiện Hồn Linh Khải Giáp địa cấp, giá trị lớn tới cỡ này, không phải dùng kim tệ là có thể hình dung được.

Lúc này, cả năm người Thanh Hoả Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân, Ngô Dũng, Lưu Tinh Hà, Hoa Mãn Lâu, nhìn thấy Đông Vô Mệnh nhận được một kiện Hồn Linh Khải Giáp địa cấp thì trong lòng cũng cảm thấy hâm mộ không thôi, Hồn Linh Khải Giáp địa cấp, đây cũng không phải bảo vật tầm thường đâu, Linh khí tu vi địa cấp, bình thường chỉ có một số ít người như Linh tôn và Vũ tôn mới có được.

– Đông lão, ngươi cũng mau dung hợp kiện Hồn Linh Khải Giáp này đi, có kiện Hồn Linh Khải Giáp này rồi, thực lực của ngươi sau này nhất định có thể mạnh hơn không ít.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, lấy thực lực tu vi Linh vương nhất trọng của Đông Vô Mệnh hiện tại, cộng thêm kiện Hồn Linh Khải Giáp này, phối hợp với độc công khó chọc, cùng với Phệ Hồn Ác Anh quỷ dị kia, tuyệt đối có thể coi là cường hãn.

– Chúc mừng Đông cung phụng nhận được bảo vật như thế.

Đám người Thanh Hoả Lão Quỷ, Ngô Dũng lập tức nói với vẻ hâm mộ, bọn họ ngay cả Linh khí hoàng cấp cũng không có, mà Đông

Vô Mệnh lúc này đã có được Hồn Linh Khải Giáp địa cấp rồi, đồng thời, năm người này cũng có chút chờ mong, Đông Vô Mệnh chính là đi theo bên cạnh chưởng môn, đợi sau này, mình nhất định cũng sẽ có cơ hội nhận được bảo vật cỡ này.

Chương 1047: Sở hữu khải giáp

– Lâm Thiên, nếu như ngươi liên thủ với Vân Dương Tông thì sợ là sẽ có chút phiền phức.

Quỷ Tiên Tử mỉm cười nói với Lục Lâm Thiên.

– Cái này….

Lục Lâm Thiên mỉm cười, điều Quỷ Tiên Tử muốn nói Lục Lâm Thiên sao có thể không hiểu cơ chứ, mình và Lữ Tiểu Linh đính hôn, lại là con gái của Lữ Chính Cường, nhưng lại chưa nói cho Vân Tiếu Thiên biết, cái này thì đã không được ổn rồi, mà nghe đâu Vân Tiếu Thiên và Lữ Chính Cường lại có chút ân oán, việc mình đã đính hôn với Lữ Tiểu Linh, sợ là đã sớm bị Vân Dương Tông biết được rồi.

– Chuyện này, thuyền tới đầu cầu tự nhiên thẳng, tới lúc đó rồi tính.

Lục Lâm Thiên nói, tiếng vừa dứt, tâm thần lập tức động, trong tay lập tức xuất hiện một đoàn bạch sắc quang mang, một cỗ khí tức cuồn cuộn lập tức ùa ra.

Bạch quang vừa thu lại, một kiện khôi giáp màu trắng đã xếp gọn nằm chỉnh tề trong tay Lục Lâm Thiên, độc một màu trắng, trắng đến mức nom có vẻ như trong suốt, nhìn qua có chút hư ảo, bên trên có lưu quang nhàn nhạt quanh quẩn, một cỗ khí tức mênh mông cũng lập tức khiến cho tất cả mọi người cảm thấy trong lòng run lên, chỉ là một kiện khôi giáp nằm yên thôi liền lập tức hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

– Đây là Hồn Linh Khải Giáp địa cấp sao?

Ánh mắt của Đông Vô Mệnh khẽ giật, kinh ngạc nhìn về phía bộ khôi giáp trong tay của Lục Lâm Thiên, theo như tin tức của Ám Đường, hắn cũng đã sớm biết tin Lục Lâm Thiên chiếm được một kiện bảo vật là cái Hồn Linh Khải Giáp địa cấp này.

– Không sai, đây chính là kiện Hồn Linh Khải Giáp địa cấp mà ta lấy được từ trên người tên Tùng Bách Đào ở Thiên Tinh Tông, kiện Hồn Linh Khải Giáp này hiện tại đã là vật vô chủ, giao cho muội chịu không.

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn về phía Lục Tâm Đồng hỏi.

– Cho muội?

Lục Tâm Đồng vô cùng kinh ngạc, nàng biết rõ ca ca cũng là Linh giả, cho nên cũng có thể sử dụng được kiện Hồn Linh Khải Giáp này.

– Không sai, cho muội.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói, kiện Hồn Linh Khải Giáp này, là địa cấp, Lục Lâm Thiên vẫn luôn nghĩ xem nên xử lý thế nào, bản thân mình đương nhiên cũng có thể dùng được, nhưng ở mặt phòng ngự thì mình đã có Thanh Linh khải giáp, uy lực của Thanh Linh khải giáp vốn cũng không kém, mà quan trọng nhất là, Thanh Linh khải giáp tổng cộng có thể biến hoá ra ba loại hình thái, mình hiện tại vẫn một mực thi triển loại hình thái thứ nhất, Vũ kỹ này ngay cả Nam thúc cũng không rõ lai lịch, phòng ngự cũng rất mạnh, trước mắt xem ra, kiện Hồn Linh Khải Giáp này hẳn là mạnh hơn Thanh Linh khải giáp của mình không ít, nhưng sau này Thanh Linh khải giáp còn có thể thúc dục ra hình thái thứ hai và thứ ba, uy lực nói không chừng sẽ tăng mạnh thêm lần nữa, huống hồ gì hiện tại mình cũng không định sẽ để lộ Linh lực, công dụng của bộ Hồn Linh Khải Giáp này đối với mình lại càng nhỏ hơn, Lục Lâm Thiên nghĩ kỹ, cuối cùng quyết định, kiện Hồn Linh Khải Giáp này cứ giao cho Lục Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng nhận lấy kiện Hồn Linh Khải Giáp trong tay của Lục Lâm Thiên, sắc mặt có chút biến hoá, dường như đang suy nghĩ chuyện gì đó, nhìn qua kiện Hồn Linh Khải Giáp trong tay với vẻ do dự không thôi, sau đó liền mở to mắt nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

– Ca ca, muội có Xích Kim Độc Chu hộ thân, kiện Hồn Linh Khải Giáp này đương nhiên sẽ có nhiều chỗ tốt với muội, nhưng với thực lực của muội hiện tại thì cũng không thể nào thúc dục ra được hết uy lực của nó, muội thấy nên giao Hồn Linh Khải Giáp cho sư phụ, sư phụ rất thích hợp sử dụng kiện Hồn Linh Khải Giáp địa cấp này, uy lực xuất ra cũng sẽ mạnh hơn muội nhiều.

Lục Lâm Thiên nhìn Lục Tâm Đồng rồi mỉm cười, nói:

– Đương nhiên là được rồi.

Theo như suy nghĩ trong lòng của Lục Lâm Thiên thì vốn là nghĩ tới muốn đưa cho hai người là Lục Tâm Đồng và Đông Vô Mệnh, đẳng cấp của kiện Hồn Linh Khải Giáp địa cấp này, với thực lực của Lục Tâm Đồng thì quả thật là không cách nào thúc dục ra được toàn bộ uy lực, nếu như để cho Đông Vô Mệnh sử dụng kiện Hồn Linh Khải Giáp địa cấp này là thích hợp nhất, uy lực xuất ra sẽ mạnh hơn nếu để cho Lục Tâm Đồng dùng nhiều, chính là sau khi cân nhắc một hồi, Lục Lâm Thiên nhất thời cũng không thể nào quyết định được, cuối cùng mới quyết định giao kiện Hồn Linh Khải Giáp địa cấp này cho Lục Tâm Đồng, trong này cũng có chút thiên vị của riêng Lục Lâm Thiên.

Đương nhiên, trong lòng Lục Lâm Thiên, Đông Vô Mệnh tuyệt đối cũng không phải người ngoài, mà đã là người thân của hắn rồi, chỉ là đối với Lục Tâm Đồng, thì cảm giác vẫn thân thiết hơn một chút, giống như mấy huynh đệ vậy, tuy rằng đều là huynh đệ ruột thịt, nhưng cũng có chút thân sơ.

– Sư phụ, vậy kiện Hồn Linh Khải Giáp này giao cho người.

Lục Tâm Đồng giao kiện Hồn Linh Khải Giáp trong tay cho Đông Vô Mệnh đang rất đỗi kinh ngạc đứng một bên.

Đông Vô Mệnh nhìn đứa đồ đệ bảo bối của mình, nói:

– Tâm Đồng, thứ này con cứ cầm lấy đi, con có lòng như vậy, sư phụ đã cảm thấy vui lắm rồi.

Đông Vô Mệnh qua cơn kinh ngạc, nhìn Lục Tâm Đồng, trong ánh mắt chỉ toàn ý cười vui mừng.

– Sư phụ, con đã có Xích Kim Độc Chu hộ thân rồi, người dung hợp Hồn Linh Khải Giáp rồi, uy lực khi sử dụng sẽ lớn hơn so với con rất nhiều, người mà không nhận thì con sẽ tức giận đó.

Lục Tâm Đồng chu cái miệng nhỏ lên nói.

– Đông lão, ngươi cứ cầm lấy đi, ngươi thích hợp để dung hợp với bộ Hồn Linh Khải Giáp này nhất.

Lục Lâm Thiên nói.

– Được rồi, ta nhận.

Đông Vô Mệnh nhìn qua đồ đệ của mình, ánh mắt cũng run run, sau đó nhận lấy kiện Hồn Linh Khải Giáp trong tay Lục Tâm Đồng, không nói thêm gì nữa, nhưng trong lòng lại như đang dậy sóng, một kiện Hồn Linh Khải Giáp địa cấp, giá trị lớn tới cỡ này, không phải dùng kim tệ là có thể hình dung được.

Lúc này, cả năm người Thanh Hoả Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân, Ngô Dũng, Lưu Tinh Hà, Hoa Mãn Lâu, nhìn thấy Đông Vô Mệnh nhận được một kiện Hồn Linh Khải Giáp địa cấp thì trong lòng cũng cảm thấy hâm mộ không thôi, Hồn Linh Khải Giáp địa cấp, đây cũng không phải bảo vật tầm thường đâu, Linh khí tu vi địa cấp, bình thường chỉ có một số ít người như Linh tôn và Vũ tôn mới có được.

– Đông lão, ngươi cũng mau dung hợp kiện Hồn Linh Khải Giáp này đi, có kiện Hồn Linh Khải Giáp này rồi, thực lực của ngươi sau này nhất định có thể mạnh hơn không ít.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, lấy thực lực tu vi Linh vương nhất trọng của Đông Vô Mệnh hiện tại, cộng thêm kiện Hồn Linh Khải Giáp này, phối hợp với độc công khó chọc, cùng với Phệ Hồn Ác Anh quỷ dị kia, tuyệt đối có thể coi là cường hãn.

– Chúc mừng Đông cung phụng nhận được bảo vật như thế.

Đám người Thanh Hoả Lão Quỷ, Ngô Dũng lập tức nói với vẻ hâm mộ, bọn họ ngay cả Linh khí hoàng cấp cũng không có, mà Đông

Vô Mệnh lúc này đã có được Hồn Linh Khải Giáp địa cấp rồi, đồng thời, năm người này cũng có chút chờ mong, Đông Vô Mệnh chính là đi theo bên cạnh chưởng môn, đợi sau này, mình nhất định cũng sẽ có cơ hội nhận được bảo vật cỡ này.

Chương 1048: Nam thúc triệu kiến (1)

Ánh mắt của Đông Vô Mệnh run lên, vui mừng nhìn vào kiện Hồn Linh Khải Giáp trong tay, nói:

– Có kiện Hồn Linh Khải Giáp này, những kẻ có tu vi đồng cấp, bản vương đã có thể không cần bận tâm, cho dù là Vũ vương tam trọng, bản vương cũng có thể chống lại một phen.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, những lời Đông Vô Mệnh nói tuyệt đối không phải cậy mạnh, Đông Vô Mệnh hiện tại mặc dù chỉ là Linh vương nhất trọng, nhưng độc công của Đông Vô Mệnh cũng đủ để đối phó với Vũ vương nhất trọng đỉnh phong, thậm chí miễn cưỡng cũng có thể chống lại Vũ vương nhị trọng, lúc này còn có Phệ Hồn Ác Anh tương trợ, thực lực vốn đủ để chống lại Vũ vương nhị trọng, chỉ là phòng ngự Linh giả của bản thể lại yếu hơn.

Lúc trước Tùng Bách Đào đã sớm thi triển kiện Hồn Linh Khải Giáp này rồi, thực lực tu vi Linh suất tam trọng, đã có thể chống lại một kích Liệt Không Cửu Kích do mình dùng Huyết Lục toàn lực thôi động, mặc dù cũng bị trọng thương, nhưng một kích Liệt Không Cửu Kích toàn lực do mình thôi động ra, sợ là có thể so với thực lực tu vi Vũ suất bát trọng, nếu như tính ra thì tu vi của Hồn Linh Khải Giáp địa cấp do tên Tùng Bách Đào kia thi triển ra đủ để chống lại Vũ suất thất trọng không lo sợ.

Nếu như vậy mà tính thì Lục Lâm Thiên phỏng chừng, Đông Vô Mệnh sau khi có kiện Hồn Linh Khải Giáp này, có thể chống lại được Vũ suất tam trọng phỏng chừng là ý chỉ phòng thủ, còn về phần thực lực rốt cuộc chống lại được cỡ nào thì chỉ có đợi sau khi Đông Vô Mệnh dung hợp kiện Hồn Linh Khải Giáp này thì mới biết, dù sao thì giữa Linh suất và Linh vương tu vi cũng cách nhau một khoảng rất lớn. Tùng Bách Đào sau khi thi triển Hồn Linh Khải Giáp thì có thể chống lại Vũ suất thất trọng, nhưng đến tu vi Linh vương thì Linh vương tam trọng thúc dục kiện Hồn Linh Khải Giáp này chưa chắc đã có thể chống lại Vũ vương thất trọng, hết thảy còn phải đợi thử qua thì mới biết được.

Vào đêm, hai đạo thân ảnh tựa như quỷ mị nhảy ra khỏi Phi Linh Môn, nháy mắt đã biến mất ở giữa không trung.

Sau nửa canh giờ, bên trong sơn mạch Phi Linh, ngay phía trên một cái hồ nước thật lớn, hai đạo thân ảnh lăng không mà đứng, mắt nhìn hồ nước, một cỗ khí tức cường hãn bắt đầu lan tràn ra.

– Xuy xuy…

Mấy chục đạo đạo thân ảnh hình thú lập tức nhảy ra từ bên trong cái hồ rộng đó, mặt hồ đang tĩnh lặng bỗng chốc nổi lên chấn động dữ dội, hơn mười đạo thân ảnh hình thú lập tức lăng không mà đứng, một cỗ khí tức hung hãn lập tức tràn ngập ra, khí tức bao phủ khắp không trung, đám yêu thú ở chung quanh dãy núi cũng lập tức kinh hoảng bỏ chạy thục mạng.

– Tham kiến yêu vương, tham kiến chủ nhân.

Tổng cộng có hơn sáu mươi đầu yêu thú lục giai thu nhỏ thân hình lăng không đứng giữa không trung, khí tức của năm con yêu thú đứng đầu là cường hãn nhất, chính là Trường Ngao Yêu Giải, Hổ Bối Yêu Quy, Thiết Xỉ Yêu Ngạc, Xà Cảnh Bạch Sa, Cự Đầu Yêu Giao, năm con này vốn chính là yêu vương bên trong Vụ Tinh Hải.

Nhìn qua đám yêu thú này, Lục Lâm Thiên đảo mắt qua, cảm giác khí tức, khoảng thời gian này, có vài con yêu thú lục giai sơ kỳ đã đột phá tới lục giai trung kỳ, còn có ba con yêu thú lục giai trung kỳ cũng đã đột phá tới lục giai hậu kỳ, riêng khí tức trên người năm con yêu vương thì vô hình cũng ngưng thực không ít, đã sớm luyện hoá xong Vũ Linh thánh quả, từ trong khí tức này không khó để cảm giác ra, sợ là muốn đột phá thất giai cũng chỉ còn là vấn đề thời gian mà thôi, hết thảy những thứ này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy cực kỳ thoả mãn, nếu như năm con yêu vương này có thể thuận lợi đột phá thì mình sẽ có thêm năm cường giả Yêu thú thất giai, cùng với hơn sáu mươi con yêu thú lục giai kia, cỗ lực lượng này chính là lá bài tẩy của Phi Linh Môn.

Chỉ là tuy năm con yêu vương này đều đã ăn Vũ Linh thánh quả rồi, nhưng về phần có thể đột phá được hay không thì phải chờ xem vận khí.

Nhìn vào đám yêu thú này, Lục Lâm Thiên giao cho năm con yêu thú vốn là yêu vương là Trường Ngao Yêu Giải, Hổ Bối Yêu Quy, Thiết Xỉ Yêu Ngạc, Xà Cảnh Bạch Sa, Cự Đầu Yêu Giao không ít yêu Linh đan, bảo chúng dốc lòng tu luyện.

Sau khi dặn dò xong hết một phen, Lục Lâm Thiên và Thiên Độc Yêu Long lại quay về, bên dưới bầu trời, hai đạo thân ảnh quỷ mị biến mất ngay tại chỗ.

Hôm sau, phương đông sáng hửng, trên mặt đất khắp nơi tràn ngập một màn sương trắng mờ đυ.c, gió sớm thổi qua, không khí vô cùng tươi mát.

– Hô!

Lục Lâm Thiên ngừng tu luyện, thở hắt ra một ngụm trọc khí thật dài từ tận sâu trong đan điền khí hải, tu luyện cả đêm, tiến bộ mặc dù không đáng kể, nhưng làm cho tu vi của hắn củng cố không ít.

Hai mắt mở ra, trong mắt có quang mang loé lên, sau đó thu liễm vào, khiến cho ánh mắt của hắn nhìn qua vô cùng thâm thuý, sau khi thu thập một phen, Lục Lâm Thiên liền đứng dậy rời khỏi đình viện.

Trong đại điện Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên gọi mấy người Quỷ Ảnh La Sát, Diệp Phi và Diệp Mỹ, còn có Hoa Mãn Ngọc của Ám Đường tới, cả ba cô gái đều không có điểm nào mà nữ nhân bình thường có thể so sánh được, cơ hồ đều có đặc sắc riêng của mình, khiến cho Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn kỹ cũng phải cảm thấy hơi sững sờ, trong lúc bất tri bất giác, Phi Linh Môn của mình cũng có thể coi là mỹ nữ như mây rồi, đặc biệt là ba cô gái này, không chỉ có mỗi mỹ mạo không thôi, người có thể so sánh hoặc vượt qua ba cô gái này thật đúng là chẳng có mấy.

– Chưởng môn, gần đây thanh danh của ngươi ngày càng lan xa, xin chúc mừng.

Trong số ba cô gái, Diệp Mỹ coi như là người ở bên cạnh Lục Lâm Thiên lâu nhất, cho nên trong cung kính cũng mang theo một chút tuỳ ý, cả ba cô gái cũng đều biết, vị chưởng môn này đối với người của mình thì không chấp nhất câu nệ gì.

– Các ngươi cũng muốn trêu chọc ta sao.

Lục Lâm Thiên trừng ba cô gái một cái, ba cô gái này ai cũng có nét đặc sắc riêng của mình, Diệp Phi thì tính tình nhanh nhẹn, còn Diệp Mỹ thì văn tĩnh tao nhã, Hoa Mãn Ngọc thì thập phần dã tính, không có điểm nào là không phải thượng thừa cả, Lục Lâm Thiên nhìn mà trong lòng cũng cảm thấy giật mình, đương nhiên, đây chỉ là phản ứng nho nhỏ mà thôi, phản ứng của thị giác khi nam nhân nhìn nữ nhân mà thôi.

– Mang cho các ngươi chút lễ vật.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức móc ba viên Trú Nhan Đan ra giao cho cả ba người, Trú Nhan Đan này vốn Lục Lâm Thiên chỉ có một viên, về sau lại lấy được tám viên ở chỗ Lữ Tiểu Linh, lần này cho ba cô gái này mỗi người một viên, trên người Lục Lâm Thiên chỉ còn ba viên.

– Đây là….

Ba cô gái nhìn viên đan dược trong hộp gấm trên tay với vẻ hơi nghi hoặc.

– Trú Nhan Đan của Linh Thiên Môn, nếu không thích thì trả lại cho ta.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

Chương 1049: Nam thúc triệu kiến (2)

Ba cô gái vừa nghe được đây là Trú Nhan Đan thì sắc mặt lập tức trở nên vui vẻ, sau đó liền vội vàng thu vào trong tay, sao có thể không cần được, Diệp Phi mỉm cười nói:

– Chưởng môn, Trú Nhan Đan này là bảo vật rất tốt, chúng ta sao có thể không cần được.

– Đa tạ chưởng môn.

Hoa Mãn Ngọc và Diệp Mỹ lập tức mỉm cười, ai cũng có vẻ vui mừng.

– Tốt lắm, bàn chính sự thôi.

Sau khi Lục Lâm Thiên mỉm cười xong liền nghiêm mặt nói:

– Từ giờ trở đi Ám Đường tuỳ thời đều phải chú ý nhất cử nhất động của hai sơn môn là Thiên Tinh Tông và Thiên Quỷ Tông, tuỳ thời phải báo cáo cho ta.

– Chưởng môn, Ám Đường đã sớm bố trí nghiêm mật người theo dõi động tĩnh của Thiên Quỷ Tông và Thiên Tinh Tông rồi, hiện tại mỗi ngày đều có tin tức truyền về, chỉ là thời gian đưa tin rất lâu, tin tức muốn về tới Phi Linh Môn cũng phải mất mười mấy ngày.

Quỷ Ảnh La Sát trả lời.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, tin tức truyền về quả thật là có hơi chậm, đường xá xa xôi, tin tức phải tốn thời gian rất lâu mới về tới Phi Linh Môn được, chuyện này cũng đành chịu không còn cách nào khác.

– Hoa đường chủ, ngoại đường kể từ bây giờ trở đi, phải tăng tốc chiêu nhận đệ tử mới, nhưng đồng thời cũng phải kiểm tra thật kỹ, đặc biệt là đệ tử trẻ tuổi, những người có thiên phú thật sự tốt thì cứ giao riêng cho chấp sự hoặc hộ pháp trưởng lão, người nào đặc biệt ưu tú thì sẽ có an bài riêng, đến lúc đó có thể tìm mấy vị cung phụng sắp xếp.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vâng, thưa chưởng môn.

Hoa Mãn Ngọc đáp.

– Ngoài ra thông báo cho Linh đường, nhận thêm nhiều Linh giả nữa, cũng phải toàn lực luyện chế yêu Linh đan, đặc biệt là yêu Linh đan cao phẩm.

Lục Lâm Thiên nói thêm.

Sau khi Lục Lâm Thiên dặn dò ba cô gái xong xuôi thì ba cô gái cũng rời đi, Lục Lâm Thiên cũng lập tức đi ra khỏi đại điện.

– Rượu này uống cũng không được ngon lắm.

Quảng trường phía trên đại điện, lão giả tóc xanh ôm một cái bầu rượu thật lớn, vừa uống vừa lầu bầu:

– Không dễ uống bằng rượu của Tâm Đồng, không có mùi vị gì hết, chẳng lẽ bị pha với nước à.

Lục Lâm Thiên khẽ cười khổ, người này đúng là biết chọn rượu uống thật, rượu ở trong Phi Linh Môn đều là mua ở bên ngoài, sao có thể sánh được với Đào Hoa Tửu đã ủ hơn hai mươi năm của Linh Thiên Môn được cơ chứ.

Đối với người này, Lục Lâm Thiên mặc dù cảm thấy vô cùng hiếu kỳ, nhưng cũng không cách nào thăm dò ra lai lịch và thân phận của người này được. Thậm chí còn không phát hiện được điều gì khác thường, hai người Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử cũng đã thử thăm dò rồi, đối với thân phận của người này cũng không được rõ ràng cho lắm, cũng chẳng có ấn tượng gì hết.

Dù sao thì hiện tại lão giả này cũng vẫn vô hại, chỉ là thích uống rượu quá mức mà thôi, thi thoảng sẽ tới tìm Lục Tâm Đồng và

Tiểu Long chơi một lát, giống như một lão ngoan đồng vậy, Lục Lâm Thiên cũng chẳng bận tâm đến, an bài một vài đệ tử Phi Linh Môn chiếu cố người này là được, muốn uống rượu thì tuỳ hắn muốn gì cứ uống, những yêu cầu không quá đáng thì cũng có thể đáp ứng.

Cho nên trước mắt lão giả này sống ở Phi Linh Môn có thể nói là vô cùng sung sướng, có ăn có uống còn có người quan tâm chiếu cố nữa.

– Tiểu tử, tới đây nói chuyện một chút.

Đúng vào lúc này, một giọng nói đột nhiên vang lên bên tai Lục Lâm Thiên, trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức khẽ giật mình, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, thanh âm này chính là của Nam thúc, kể từ sau khi tới Phi Linh Môn tới nay cũng đã hơn một năm rồi, ngoại trừ vài lần Lục Tiểu Bạch tới đưa dược liệu xong tới giờ, Nam thúc vẫn một mực chưa xuất quan, đây cũng là lần đầu tiên tìm mình.

– Xuy.

Lục Lâm Thiên cơ hồ là chạy như bay vào bên trong đại điện, tiến vào bên trong mật thất mà đệ tử bình thường không thể nào biết được, thậm chí ngay cả đám người Lộc Sơn Lão Nhân và Thanh Hỏa Lão Quỷ cũng không biết.

– Nam thúc, con nhớ người muốn chết.

Mật thất vừa mở ra, Lục Lâm Thiên còn chưa nhìn thấy thân ảnh của Nam thúc thì đã lập tức nói.

– Tiểu tử ngươi còn có thể bớt buồn nôn đi chút được hay không.

Thanh âm của Nam thúc lập tức truyền tới, thân ảnh của Nam thúc cũng xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, bộ dạng không có bất kỳ thay đổi nào, chỉ là bộ dạng đã không còn trông như già yếu bệnh tật nữa, ánh mắt trong suốt, trong vô hình, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được khí tức trên người của Nam thúc lúc này đã mạnh hơn rất nhiều so với lúc ở Lục gia.

– Không hề buồn nôn nha, tiểu tử thật sự nhớ người muốn chết đi được.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, sau đó liền không biết xấu hổ mà trực tiếp nhào lên người Nam thúc ôm cứng lấy, nói:

– Nam thúc, người khôi phục thế nào rồi?

– Thôi đi, nhờ hồng phúc của ngươi, trong một năm này không ngờ lại không mang tới thêm phiền toái cho ta, miễn cưỡng cũng khôi phục được rồi.

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên một cái, ánh mắt lập tức lại dừng lại trên người Lục Lâm Thiên tỉ mỉ đánh giá, có thoáng chút kinh ngạc, lập tức nói:

– Vũ suất Tứ trọng, đúng là đột phá không chậm, khí tức cũng rất ổn định, xem như không tệ, loại tốc độ này cũng có thể so sánh với đám trẻ tuổi trong mấy gia tộc ẩn thế kia rồi.

– Nam thúc, vậy bây giờ người đã khôi phục tới cỡ nào rồi?

Chuyện Lục Lâm Thiên quan tâm nhất bây giờ chính là Nam thúc đã khôi phục tới tu vi nào rồi nên lập tức hỏi.

– Có thể khôi phục được tới đâu kia chứ, mấy chục năm rồi, mới khôi phục được một chút như vậy, trong một năm này mặc dù đã tĩnh tâm khôi phục, nhưng so với lúc trước thì cũng chẳng đáng nhắc tới, phỏng chừng chỉ cần không có Linh tôn và Vũ tôn tới thì sẽ không thành vấn đề.

Nam thúc thở dài trả lời, nhớ tới thực lực lúc trước, lại nghĩ tới thực lực hiện tại, đúng là khác biệt một trời một vực mà.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên xoay chuyển, chỉ cần không gặp phải Vũ tôn và Linh tôn thì sẽ không thành vấn đề, thực lực Nam thúc hiện tại đã khôi phục tương đương với Linh vương cửu trọng.

Trong lòng cảm thấy mừng rỡ, Linh vương cửu trọng, cách Linh tôn thì tuyệt đối là tu vi siêu cấp cường giả, thực lực cỡ này, Lục

Lâm Thiên cũng nhịn không được mà toét miệng cười, có thực lực của Nam thúc ở Phi Linh Môn hiện tại thì mình cũng yên lòng, nói không chừng qua một thời gian ngắn nữa thì Nam thúc sẽ tiếp tục khôi phục, thực lực nhất định sẽ còn mạnh hơn nữa.

– Nam thúc, phải bao lâu thì người mới có thể khôi phục hoàn toàn được?

Lục Lâm Thiên lại hỏi lần nữa, hy vọng Nam thúc có thể nhanh chóng khôi phục hoàn toàn, tới lúc đó Phi Linh Môn sẽ có một vị siêu cấp cường giả vô cùng trâu bò, Phi Linh Môn sẽ an toàn hơn rất nhiêu, quan trọng nhất là, trong lòng Lục Lâm Thiên vẫn hy vọng Nam thúc có thể sớm ngày khôi phục.

– Muốn khôi phục hoàn toàn không dễ như vậy đâu, vẫn còn lâu lắm.

Chương 1050: Các hạ là ai? (1)

Nam thúc khẽ thở dài. Lập tức nói:

– Ta cảm giác được gần đây Phi Linh Môn của ngươi hình như đã có Vũ vương và Linh vương đột phá, bên ngoài gần đây có tin tức gì không, kể cho ta nghe.

Lục Lâm Thiên liền kể mấy chuyện khá lớn vừa xảy ra trong đoạn thời gian này cho Nam thúc nghe, kể cả Vụ Tinh Hải mở ra, còn có chuyện bị Linh Vũ giới đánh lén một lần thì càng kể rõ qua một lần, không hề giấu diếm, ngay cả mấy chuyện trọng yếu như Vô Tự Thiên Thư và Vũ Linh thánh quả cũng không hề giấu diếm, đối với Nam thúc, Lục Lâm Thiên tuyệt đối tin tưởng.

Nghe xong những gì Lục Lâm Thiên kể lại, ánh mắt của Nam thúc cũng run lên mấy lần, sau đó lập tức giãn mày ra, nói:

– Không ngờ vận khí của tiểu tử nhà ngươi cũng không tệ, vùng đất qỷ dị mà ngươi đi vào lúc ở trong Vụ Tinh Hải kia chính là đại điện Vụ Tinh, tìm được một quyển Vô Tự Thiên Thư, đúng là có chút bất ngờ, việc này ngươi nhất định không thể nói với bất kỳ kẻ nào, nếu không để người ta biết được trên người của ngươi hiện tại có hai bản Vô Tự Thiên Thư thì toàn bộ đại lục đều sẽ vì ngươi mà gió thổi mây phun, cho dù là Linh tôn Vũ tôn cũng sẽ không chút do dự mà giết ngươi để cướp cho bằng được Vô Tự Thiên Thư.

– Con biết rồi, việc này vẫn chưa có bất kỳ người nào biết.

Lục Lâm Thiên hít vào một hơi, nếu như Linh tôn và Vũ tôn lại tự mình ra tay thì cái mạng nhỏ của mình phỏng chừng sẽ chẳng có cơ hội cứu được.

– Những gì ngươi gặp phải trong đại điện Vụ Tinh đúng là có chút kỳ quái.

Nam thúc đánh giá Lục Lâm Thiên, sắc mặt có chút nghiêm trọng, lập tức nói:

– Còn có Linh hồn thể theo như lời ngươi kể nữa, ta cũng không thể tìm thấy bất kỳ khí tức gì trên người ngươi, ngươi tới đây để ta xem.

Lục Lâm Thiên nghe vậy liền đứng dậy đi tới bên cạnh Nam thúc.

Thủ ấn kết xuất, một cỗ ba động rất nhỏ liền hiện lên, trong tay của Nam thúc lập có một cỗ quang quyển vô hình lập tức bao phủ lên người Lục Lâm Thiên.

– Kì quái.

Nam thúc nhướng mày, thủ ấn thiếp tục biến đổi, quang mang bên trên quang quyển lập tức hơi sáng lên, một cỗ khí tức bàng bạc lan tràn ra, sau đó liền biến mất theo cỗ quang mang kia không thấy đâu.

– Ta cũng không thể tìm ra.

Nam thúc khẽ lắc đầu, nhưng ánh mắt lại nhìn ra sau lưng Lục Lâm Thiên một cái.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên cũng có chút ngưng trọng, nói cho Nam thúc biết trên người của mình có một cái Linh hồn thể, Lục Lâm Thiên cũng không quá yên tâm khi trên người mình có một cái Linh hồn thể đi theo, nhưng bây giờ cả Nam thúc cũng không tìm được, mình cũng không cảm giác được sự có mặt của hắn, có lẽ Linh hồn thể này đã bỏ mình đi chỗ khác rồi.

Trầm tư một phen, Lục Lâm Thiên cũng đành thôi, không quá để ý tới nó nữa, ít nhất thì có vẻ hiện tại Linh hồn thể cũng không hề có ác ý gì với mình.

– Nam thúc, người bế quan lâu như vậy, có muốn đi ra ngoài một chút hay không, cũng có thể nhìn xem Phi Linh Môn của tiểu tử, hiện tại Phi Linh Môn của tiểu tử đã có thể coi là có thực lực không tệ, có thể coi là thuộc hàng thế lực nhất lưu rồi.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc nói.

– Thế lực nhất lưu?

Nam thúc đưa mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên một cái, nói:

– Ngươi cho rằng dựa vào thế lực của Phi Linh Môn hiện tại, dựa vào hai con Yêu thú thất giai, một Linh vương nhất trọng, một Vũ vương nhất trọng là đủ để thành thế lực nhất lưu hay sao?

Lục Lâm Thiên có chút nhụt chí, nói:

– Thực lực của Phi Linh Môn hiện tại không hề dưới Thiên Quỷ Tông, Thiên Tinh Tông và Ma Tâm Cốc.

– Buồn cười, nhưng sơn môn như Ma Tâm Cốc, Thiên Quỷ Tông và Thiên Tinh Tông có bao nhiêu nội tình, vài Vũ vương đê giai, vài Linh vương đê giai, chẳng lẽ đây là nhất lưu thế lực hay sao, thực lực cỡ này, trong mắt của người bình thường thì có lẽ không có gì, nhưng trong mắt của cường giả chân chính thì còn chưa đủ để lĩnh một chưởng của người ta đâu, nếu như thật có thể trở thành thế lực nhất lưu thì sợ là đám người Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang sẽ tru sát ngươi đầu tiên, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang đã có nội tình trên ngàn vạn năm rồi, cho nên sở dĩ có thể tha thứ cho sự tồn tại của những thế lực khác, thứ nhất là bởi vì duy trì sự cân đối của Cổ Vực, mà căn bản những thế lực này cũng không thể nào rung chuyển được địa vị của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, cho nên mới để mặc cho chúng phát triển.

Mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, Nam thúc nghiêm mặt nói.

Thần sắc của Lục Lâm Thiên cũng biến hoá, xem ra khoảng thời gian này mình đúng là có chút tự mãn, những lời Nam thúc nói rõ ràng là đang cảnh cáo mình không thể chủ quan.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, thần sắc của Nam thúc hoà hoãn thêm một chút. Nói:

– Có thực lực mạnh bao nhiêu thì sẽ đứng cao bấy nhiêu, vị trí đứng của ngươi cao bao nhiêu thì sẽ quyết định tầm mắt của người có thể nhìn xa được bao nhiêu, lấy thực lực của người và thế lực của Phi Linh Môn lúc trước mà nói thì, mấy sơn môn như Ma Tâm Cốc, Thiên Quỷ Tông và Thiên Tinh Tông có lẽ chính là thế lực nhất lưu của ngươi, nhưng đối với ngươi hiện tại mà nói thì đã không phải nữa rồi, nhớ kỹ, những sơn môn không có siêu cấp cường giả toạ trấn thì vĩnh viễn không cách nào có thể thật sự đặt chân vào thế lực nhất lưu cả.

– Con hiểu rồi, Nam thúc.

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp lời.

– Phi Linh Môn của ngươi chỉ trong một khoảng thời gian ngắn thế này cũng coi như phát triển không tệ rồi, dựa theo thế cục ở Cổ Vực hiện nay mà ngươi đã nói, cộng thêm ngươi có quan hệ với Linh Thiên Môn, nếu như ngươi có thể nắm chắc thì đúng là có thể nhân cơ hội này để ra tay, dù sao đi nữa chỉ cần Phi Linh Môn không chính thức uy hïếp đến thế lực của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang thì bọn họ cũng sẽ không đặt ngươi ở trong lòng, có Linh Thiên Môn kềm chế Hoá Vũ Tông, Lan Lăng Sơn Trang và Hắc Sát giáo này, ngươi có thể thoải mái làm việc.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên, thu hồi thần sắc, lộ ra vẻ tán thưởng.

– Vâng.

Lục Lâm Thiên gật đầu.

– Sau này ngươi phải chú ý tới Linh Vũ giới nhiều một chút, Linh Vũ giới sẽ không bỏ qua cho ngươi dễ dàng vậy đâu, chỉ cần có tin tức liên quan tới Vô Tự Thiên Thư thì bọn họ tuyệt đối sẽ không buông tha, ngươi ở lại Phi Linh Môn, người có tu vi bình thường có thể ta còn ứng phó được một chút, nếu như ngươi rời đi rồi, vạn nhất có cường giả của Linh Vũ giới tới thì tới lúc đó ngươi ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có đâu.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

– Được rồi, ngươi cứ đi trước đi, ta còn muốn tiếp tục bế quan, có việc gì thì ta sẽ gọi ngươi.

– Nam thúc, con đi trước đây.

Lục Lâm Thiên cáo lui, nhìn qua Nam thúc có chút không nỡ.

Cửa mật thất vừa đóng, ngay lúc Lục Lâm Thiên vừa rời khỏi mật thất, Lục Lâm Thiên hoàn toàn không biết, trong mật thất, có một đạo thân ảnh hư ảo như quỷ mị xuất hiện bên trong.

Chương 1051: Các hạ là ai? (2)

– Các hạ là ai, một Vũ suất nho nhỏ có đáng để cho các hạ đoạt xác hay không?

Bên trong mật thất, ánh mắt của Nam thúc lập tức bắn ra một cỗ tinh quang, Linh khí quanh thân trong nháy mắt liền run run.

– Đoạt xác, nếu như ta có muốn đoạt xác thì cũng chỉ có đoạt xác của Linh tôn đấy, sao lại đoạt xác Vũ suất làm gì cơ chứ, huống hồ gì tên tiểu tử này lại là đệ tử của ngươi, cũng coi như đệ tử của ta rồi.

Thân ảnh hư ảo đứng trước người Nam thúc, khẽ mỉm cười nói:

– Nhưng ta đã quan sát ngươi rất lâu rồi, ít nhất hiện tại ta có thể khẳng định, ngươi hẳn là đã cố cường hành tu luyện cái công pháp thôn phệ như tên tiểu tử kia cho nên bị tẩu hoả nhập ma, bởi vậy mới khiến cho thực lực rơi xuống tu vi như hiện tại.

– Hoá ra là ngươi, không ngờ các hạ vẫn còn tồn tại trên thế gian này.

Nam thúc nhìn qua thân ảnh hư ảo trước mặt, Linh lực vừa thu lại, khoé môi lập tức lộ ra ý cười, trong ánh mắt cũng mang theo chút kinh ngạc.

– Ta không muốn đoạt xác, cho nên cũng chỉ có thể dựa vào Hồn Anh mà tồn tại, sau khi đoạt xác, lại phải tiếp tục những ngày tháng nhàm chán như cũ, nếu đã vậy thì còn không bằng để Hồn Anh tiêu tán cho rồi.

Thân ảnh hư ảo phát ra thanh âm già nua, trong thanh âm này lại lộ ra một cổ kiệt ngạo.

– Nếu như ta nhớ không lầm thì Hồn Anh của các hạ tồn tại ít nhất cũng phải mấy ngàn năm rồi, vẫn còn chưa tiêu tán đã là kỳ tích rồi, chẳng lẽ các hạ thật sự không có ý định đoạt xác trọng sinh hay sao?

Ánh mắt của Nam thúc loé lên, lập tức hỏi.

– Ta đương nhiên là đang chờ trọng sinh rồi, vẫn đang đợi, mấy ngàn năm nay, ta cũng đã nghĩ ra một cách, nhưng cách này lại vô cùng phức tạp và khó khăn, sợ là lấy thực lực đỉnh phong của ngươi trước khi bị tẩu hoả nhập ma cũng không thể giúp được ta, trừ phi ngươi có thể đột phá tới cảnh giới cuối cùng.

Đạo thân ảnh hư ảo kia đưa mắt nhìn về phía Nam Thúc.

– Ta sợ là tự thân khó mà bảo toàn, còn không biết khi nào mới có thể khôi phục được, muốn giúp được ngươi sợ là rất khó.

– Một mình ngươi thì khó, nhưng nếu cộng thêm ta vậy thì chưa chắc, có ta giúp ngươi, nhất định sẽ tìm ra cách, mấy năm nay ta ở bên cạnh tên tiểu tử kia, đối với công pháp mà ngươi tu luyện cũng có chút nghiên cứu, hai người chúng ta liên thủ, ngươi muốn khôi phục hoàn toàn cũng không phải là không thể.

Thân ảnh hư ảo nhìn vào Nam thúc mà nói.

– Tại sao các hạ lại muốn giúp ta?

Nam thúc ngước mắt lên nhìn, trong ánh mắt lúc này có kích động khó giấu, khôi phục thực lực trước kia, đây chính là điều trong lòng hắn ước ao.

– Chờ sau khi ngươi khôi phục, nếu có đột phá thì có thể giúp cho ta trọng sinh rồi.

Hư ảo thân ảnh nói, trong ánh mắt cũng có rung động rất nhỏ.

– Ngươi không sợ tới lúc đó thì ta sẽ trở mặt sao?

Nam thúc mỉm cười hỏi.

– Tên tiểu tử kia là đệ tử của ngươi, cũng là đệ tử của ta, cho nên ta tin tưởng ngươi.

Thân ảnh hư ảo kia nói.

– Được, quyết định như vậy đi, có các hạ giúp ta một tay thì việc ta muốn khôi phục sẽ có thêm cơ hội rồi.

Trong mắt của Nam thúc loé lên một đạo kim quang, mục quang bắt đầu có chút chờ mong.

Chuyện bên trong mật thất, Lục Lâm Thiên không hề biết được chút gì. Sau khi rời khỏi mật thất, trong đầu Lục Lâm Thiên vẫn nghĩ về không ít vấn đề.

– Chưởng môn, nhận được một tin quan trọng, có lẽ sẽ bất lợi đối với Phi Linh Môn của chúng ta.

Lục Lâm Thiên một đường trở về đình viện hậu sơn, Quỷ Ảnh La Sát Diệp Mỹ đã tự mình đi tới đình viện, lúc này còn có ba người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thanh Hoả Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân ở đây.

– Có tin tức gì?

Lần này Diệp Mỹ tự mình tới đây, ngay cả Quỷ Tiên Tử, Thanh Hoả Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân đều ở đây, thần sắc đều có vẻ rất nghiêm trọng, Lục Lâm Thiên cũng có thể đoán ra, sợ là chẳng phải chuyện tốt lành gì, sau khi mọi người đi vào trong phòng nhỏ bên trong đình viện thì Lục Lâm Thiên liền hỏi.

– Chưởng môn, Ám Đường mới đây vừa lấy được tin tức Thiên Quỷ Tông đã tập hợp tất cả cường giả tu vi đã ngoài Vũ phách lại, phỏng chừng tổng cộng có hơn một ngàn năm trăm người, đã rời khỏi Thiên Quỷ Tông rồi.

Diệp Mỹ nói.

Lục Lâm Thiên nhíu chặt mày, trong lòng cũng trầm xuống, Thiên Quỷ Tông có động tác lớn như vậy, chỉ sợ là ai cũng biết thừa hắn là nhằm vào Phi Linh Môn.

– Thực lực của Thiên Quỷ Tông thế nào.

Sau khi suy tư một phen, Lục Lâm Thiên hỏi.

– Thực lực của Thiên Quỷ Tông, Tùng Thanh Sơn có tu vi Vũ vương tam trọng, Linh suất trong môn cũng có không ít, nếu như nguồn tin của chúng ta không sai thì ngoại trừ Đoạn Hồn Đoạn Mệnh nhị lão và một Linh suất tứ trọng bị ngươi giết chết ra thì cường giả Vũ suất của Thiên Quỷ Tông ít nhất cũng có hơn mười lăm người, về phần người có tu vi Vũ tướng thì đều giữ chức hộ pháp, phỏng chừng là sẽ không dưới một trăm người

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Chưởng môn, trong Thiên Quỷ Tông còn có hai tên Vũ suất cửu trọng, được gọi là Diễm Băng Song Suất, theo thứ tự gọi là Lương Tán và Đỗ Yến, hai người bọn họ là vợ chồng, cũng đều là Vũ suất cửu trọng, lại thêm hai người này có một bộ hợp kích chi thuật, cho nên mặc dù tu vi thực lực của cả hai người chỉ là Vũ suất cửu trọng, nhưng thực lực lại có thể so với Vũ vương nhất trọng, chỉ cần hai người liên thủ thì sẽ vô địch thủ trong hàng Vũ suất, trước kia ta cũng từng ăn phải thiệt thòi trong tay của hai người này, may mà chạy nhanh nên thoát.

Thanh Hoả Lão Quỷ nói.

– Thế lực của Thiên Quỷ Tông đúng là không yếu.

Lục Lâm Thiên hơi nhíu mày, chỉ với thực lực của Tùng Thanh Sơn, cũng chỉ có Bạch Linh mới có thể chống lại, cường giả Vũ suất lại đông, nếu như Phi Linh Môn trực tiếp chọi cứng thì tuyệt đối sẽ phải chịu tổn thất nghiêm trọng, huống hồ, Lục Lâm Thiên lúc này căn bản là không cần phải nghĩ nhiều, Thiên Quỷ Tông vừa ra tay thì chắc chắn Thiên Tinh Tông cũng sẽ dốc toàn lực mà xuất thủ, hai tông môn liên thủ, Phi Linh Môn muốn chống lại thật đúng là không chắc chắn lắm.

– Lần này cường giả Thiên Quỷ Tông vừa ra, Thiên Tinh Tông chắc chắn cũng sẽ xuất thủ cùng một lúc, hai tông liên thủ, chúng ta chỉ vừa nhận được tin tức, sợ là lúc này người của Thiên Quỷ Tông cũng đã sắp tới Thiên Tinh Tông rồi, tới lúc đó cường giả của hai tông sẽ liên thủ tới đây.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Cứ tới đi, hiện tại Phi Linh Môn của chúng ta cũng chẳng phải quả hồng mềm.

Chiến ý trong người của Lộc Sơn Lão Nhân nổi lên, trong mắt bắn ra từng đạo tinh quang.

Lục Lâm Thiên không nói gì, có chút trầm tư, nhìn thấy Lục Lâm Thiên trầm tư như vậy, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cũng không nói gì thê, chỉ dõi mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên mà thôi.

– Còn có tin tức nào khác nữa không?

Một lúc sau, Lục Lâm Thiên thản nhiên hỏi.

– Không còn.

Chương 1052: Đình viện xuân quang

Diệp Mỹ đưa mắt nhìn Lục Lâm Thiên, khẽ lắc đầu nói:

– Tạm thời vẫn chưa có tin tức gì khác.

– Tốt lắm, phân phó với tất cả các đường, cần làm gì thì cứ làm, việc này chỉ có thể để cho các đường chủ biết, tạm thời đừng nên tiết lộ ra ngoài, để khỏi phải khiến lòng người hoang mang.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chưởng môn, chúng ta có cần phải sớm chuẩn bị một phen hay không, hai tông liên thủ, thực lực của Phi Linh Môn chúng ta cũng không chiếm được ưu thế gì, Thiên Quỷ Tông lần này xuất hết cường giả ra, sợ là tốc độ cũng sẽ rất nhanh, Thiên Tinh Tông thì hẳn là cũng sẽ chẳng trì hoãn bao lâu, ta đoán là chẳng bao lâu nữa cường giả của cả hai tông sẽ tới khu vực của Phi Linh Môn ta thôi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn Lục Lâm Thiên, lúc này cả nàng cũng có chút lo lắng.

– Oánh tỷ cứ yên tâm, ta đã có tính toán rồi.

Lục Lâm Thiên cười khẽ, nhưng đôi mày thì vẫn hơi nhíu, chống lại hai tông Thiên Tinh Tông và Thiên Quỷ Tông liên thủ, tới chừng đó không biết phải hao tổn bao nhiêu cường giả đây.

Mọi người nghi hoặc giải tán, nhìn thấy bộ dạng như đã có tính toán của chưởng môn khiến cho trong lòng của họ cũng cảm thấy nhẹ nhàng hơn một chút.

Vào đêm, màn đêm bao phủ bầu trời, sao sáng lấp lánh, một vầng trăng sáng nhô lên giắt giữa không trung.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi đó, trầm tư nhìn qua ánh trăng ngoài cửa sổ, Thiên Quỷ Tông và Thiên Tinh Tông sợ là sẽ liên thủ mà tới, với thực lực của Phi Linh Môn hiện tại thì cho dù có chống lại được đi nữa, nhưng tuyệt đối sẽ có tổn thương thảm trọng, rốt cuộc cũng rơi vào kết cục lưỡng bại câu thương, như vậy đối với Phi Linh Môn mà nói, dù cuối cùng có thắng đi nữa thì cũng là một loại đả kích mang tính trí mạng rất lớn.

– Vậy thì cứ tới đây đi, Phi Linh Môn sẽ cường hãn quật khởi lần nữa.

Trầm tư qua đi, Lục Lâm Thiên mỉm cười, thực lực của Phi Linh Môn nếu như ngạng kháng thì sẽ dễ dàng dẫn tới kết cục lưỡng bại câu thương, chính là mình vẫn còn lá bài tẩy chưa bao giờ tiết lộ ra nữa, con bài này cũng đủ để áp chế đám cường giả trong Thiên Quỷ Tông và Thiên Tinh Tông rồi.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, bắt đầu tu luyện, sau một hồi, quanh thân liền được một cỗ quang mang màu vàng nhạt bao phủ bên trong, sợ là không bao lâu nữa sẽ diễn ra một hồi đại chiến, tới lúc đó, mình cũng có thể thôn phệ thêm vài tên Linh suất hoặc Vũ suất để đột phá, còn trong khoảng thời gian này thì mình phải củng cố tu vi cho thật tốt mới được.

***

Dưới ánh trăng mờ ảo, cũng là bầu trời đêm y hệt như vậy, trên không trung Thành Thiên Tinh, nhưng ánh sao thì lại mờ hơn không ít, bên trong Thiên Tinh Tông, trong một đình viện khá yên tĩnh, chung quanh không có bất kỳ ai tới, còn ở phía trên đình viện thì lại bị một đạo cấm chế vô hình nhàn nhạt bao phủ.

– Ưm a!

Bên trong đình viện yên tĩnh này đột nhiên lại phát ra tiếng ngân nga nũng nịu, đương nhiên, tiếng rên rỉ nũng nịu này người bên ngoài căn bản không cách nào nghe thấy.

Trong một gian phòng, chính là nơi phát ra tiếng rên rỉ nũng nịu kia, trên cái bàn tròn nhỏ ở trong phòng, một vị phụ nhân đầu tóc rối bời trực tiếp ngồi bên trên bàn, hai chân mở rộng, một vị đại hán đang vùi đầu giữa hai chân của vị phụ nhân này, đầu không ngừng lay động, tựa như một con dã thú tìm được mạch nước ngầm bên trong nham động u ám liền cúi đầu xuống uống, trực tiếp mυ”ŧ lấy hạt đậu nhỏ của nàng, khiến cho nàng nhịn không được mà thở dốc liên hồi.

Cẩn thận nhìn lại thì phụ nhân này tuổi chừng hơn ba mươi, trên người mặc một bộ cung trang váy dài, dáng người thướt tha đầy đặn, đôi mắt hoa đào lúc này đã trở nên mê ly, nhìn qua vô cùng dụ hoặc, vị này tuy nói đang ở độ tuổi từ nương bán lão, nhưng khí tức dụ hoặc phát ra từ trên người của nàng lại không phải thứ những cô gái trẻ tuổi có thể so sánh được.

Vị đại hán mãi bận vùi đầu làm việc lúc này ngẩng đầu lên, mới nhìn rõ bộ dạng của hắn, người này mặc một bộ hoa phục cẩm bào, tuổi đã ngũ tuần, nhưng thoạt nhìn lại cực kỳ trẻ tuổi, gương mặt có chút anh khí, khí độ bất phàm, chỉ là trong hai mắt lúc này toát ra tà hoả nóng rực khó nhịn, đây không phải ai khác mà chính là phó tông chủ Lương Bá Quang của Thiên Tinh Tông.

Chỉ thấy Lương Bá Quang này ngẩng đầu dậy, hai tay trực tiếp kéo vạt áo trước ngực của vị phụ nhân xinh đẹp này xuống, một đôi nhục đoàn nóng bỏng trắng nõn nà lập tức nhảy ra như thỏ trắng, sau đó hắn lại cúi đầu xuống lần nữa, ngậm lấy quả ô mai kia. Vị phụ nhân xinh đẹp nhịn không được mà rên lên một tiếng sung sướиɠ, ôm chặt lấy Lương Bá Quang, nghiêng người đẩy một bên khác lên.

Lương Bá Quang vùi đầu cuồng loạn một hồi ở giữa ngực của vị mỹ phụ nhân này, trực tiếp khiến cho vị mỹ phụ nhân này không ngừng giãy giụa cả người, hai chân trực tiếp giắt lên lưng của hắn.

– Bá Quang, ngươi mạnh hơn cái tên Hồ Hưng Hải kia nhiều, mau vào đi, ta đã ướt lắm rồi.

Chỉ một lát sau, vị mỹ phụ nhân kia liền vội vã kêu lên.

– Cái thứ này của ngươi, đúng là vừa động vào đã bén lửa, hôm nay xem ta thu thập ngươi đây.

Lương Bá Quang nâng hông lên, hai tay vừa động thì lập tức cởi khố xuống, ngay trên cái bàn nhỏ này, giơ lên một chân cắm vào giữa hai chân bóng loáng của vị phụ nhân xinh đẹp này, sau đó hung hăng cắm rút.

– Bá Quang tốt của ta, ngươi thật sự là mạnh hơn tên Hồ Hưng Hải kia nhiều.

Vị phụ nhân xinh đẹp thở dốc liên tục.

Lát sau, sau khi trải qua một lượt cắm rút mãnh liệt, Lương Bá Quang liền đặt vị phụ nhân xinh đẹp kia xuống bàn.

Vị phụ nhân xinh đẹp xoa xoa kiều đồn, miệng thở gấp liên tục, tiếng thở hổn hển ưm ưm a a khiến cho Lương Bá Quang càng ra sức cắm vào, phát ra từng trận thanh âm hỗn tạp, càng khiến cho vị phụ nhân này hai mắt mê ly, tiếng thở dốc cũng lớn hơn vài phần.

– Bá Quang, sao hôm nay ngươi lại mạnh như vậy?

Vị phụ nhân xinh đẹp thở hào hển lớn tiếng hỏi.

– Đó là vì Hồ Hưng Hải quá vô dụng.

Lương Bá Quang toàn lực lắc hông nghênh hợp với vị phụ nhân xinh đẹp này. Hạ thân của vị phụ nhân xinh đẹp này đã sớm ướt đẫm, cắm vào liền phát ra tiếng bạch bạch, vang lên không ngớt.

Lúc này Lương Bá Quang lại càng bị trêu chọc cho cả người nóng hơn nữa, cảm giác như đôi mông căng tròn của nữ nhân này mềm mại co giãn, khiến hắn không chịu nổi, cắm thật mạnh vào, nhìn thấy nữ nhân này nằm dưới thân mình đung đưa phập phồng mãnh liệt như sóng vỗ, không ngừng rêи ɾỉ, lại càng cảm thấy hưng thú dâng trào.

– Bá Quang, lần này đối phó với Phi Linh Môn, ngươi cảm thấy có chắc ăn không?

Vị phụ nhân xinh đẹp này vừa kêu rên vừa hỏi Lương Bá Quang.

– Phi Linh Môn chẳng qua là dựa vào Linh Thiên Môn mà thôi, lúc này, Phi Linh Môn kɧıêʋ кɧí©ɧ cỡ đó, còn gïếŧ chết con trai bảo bối của Tùng Thanh Sơn Thiên Quỷ Tông, hai tông chúng ta liên hợp, muốn đối phó với Phi Linh Môn thì dư sức, Phi Linh Môn muốn đánh với chúng ta ấy à, ngoại trừ Bạch Oánh ra thì nghe nói còn có hai con yêu thú thất giai mà thôi, chúng ta có tính toán cả rồi, chẳng lẽ ngươi sợ bọn ta sẽ tìm thêm phiền toái cho ngươi sao?

Lương Bá Quang hạ thân vừa động, miệng thì giải thích.

Chương 1053: Cuối cùng cũng tới rồi (1)

– Các ngươi đáng lẽ nên gïếŧ Đông Vô Mệnh sớm mới phải, bây giờ còn để cho hắn đột phá Linh vương, sợ là muốn gïếŧ được lại càng khó, lần này ngươi nhất định phải gïếŧ chết Đông Vô Mệnh đó.

Vị phụ nhân xinh đẹp thở hào hển nói, xen lẫn bên trong tiếng rêи ɾỉ.

– Ngươi thật đúng là độc ác, dẫu gì đi nữa thì Đông Vô Mệnh lúc trước cũng từng là vị hôn phu của ngươi, ngươi cũng nỡ ra tay.

Lương Bá Quang cười daˆм tà, động tác dưới hông cũng không dừng lại, tiếng rêи ɾỉ và da thịt chạm nhau lại vang lên không ngớt.

– Ta cũng thật không ngờ là thực lực của hắn bây giờ lại có thể phát triển tới cỡ này.

Tiếng nói vừa dứt, vị phụ nhân xinh đẹp này đột nhiên ngửa đầu, nhíu mày kêu lên:

– Bá Quang ngươi quá mạnh mẽ, ta tới đây! Ta sắp chịu không nổi rồi!

Tiếng vừa dứt thì toàn thân của vị phụ nhân xinh đẹp này liền run rẩy một chút, môi run run, toàn thân giật nhẹ, kêu lớn một tiếng, hai tay bấu chặt lấy mép bàn cũng run rẩy không thôi.

Lương Bá Quang thấy vậy, cũng thừa cơ cắm vào thật mạnh, cảm giác bản thân mình giống như được một đoàn cánh hoa mềm mại quấn quanh hút vào, liền bắn ra ào ào.

Lương Bá Quang nhịn không được mà cuồng điên một trận, hai người liền hét lớn lên một tiếng, sau đó ngã vật xuống bàn thở hổn hển.

– Bá Quang, ngươi ngày càng lợi hại đó, người ta sắp bị ngươi gïếŧ chết luôn rồi.

Trên bàn, hai người nhỏm dậy, vị phụ nhân xinh đẹp kiều mỵ nói, đôi mắt hoa đào mê ly không thôi, trên mặt tràn đầy xuân quang, càng thêm hấp dẫn.

– Ta cảm giác chỗ đó của ngươi cũng ngày càng chặt, đúng là bảo vật mà.

Lương Bá Quang cười daˆʍ không ngừng, vẫn không quên vỗ một cái thật mạnh lên cái mông tròn của vị phụ nhân xinh đẹp kia.

– Có người tới đây.

Lương Bá Quang vừa dứt lời thì ánh mắt lập tức quét lên, tâm thần dò xét được có người đang tới gần.

– Khởi bẩm phó tông chủ, tông chủ muốn phó tông chủ lập tức tới mật thất, có chuyện quan trọng cần thương nghị.

Bên ngoài đình viện truyền tới một thanh âm.

– Ta đi trước đây, phỏng chừng Hồ Hưng Hải cũng sẽ phái người tới tìm ta, chắc là người của Thiên Quỷ Tông tới rồi.

Vị phụ nhân xinh đẹp kia liền chỉnh lại y phục, daˆʍ ý lúc này đều đã thu liễm, trong mắt mang theo một tia hàn ý hờ hững, cứ như là hai người khác hẳn nhau vậy.

– Bọn họ tới nhanh thật đấy, cũng hay, tốt nhất là tam bại câu thương, tới lúc đó chúng ta liền…..

Ánh mắt của Lương Bá Quang trầm xuống, trong tay làm ra một động tác gïếŧ.

– Ngươi thật sự quyết định sẽ gïếŧ Hồ Hưng Hải sao?

Ánh mắt của vị phụ nhân xinh đẹp loé lên, sắc mặt cũng có chút ngưng trọng.

– Như thế nào, ngươi không nỡ để hắn chết sao.

Lương Bá Quang cười nhẹ trầm giọng hỏi.

– Không phải như vậy, thực lực của Hồ Hưng Hải, sợ là ngươi không thể nào đối phó được.

Phụ nhân xinh đẹp nói.

– Phi Linh Môn cũng không phải dễ chọc, tới lúc đó cứ tuỳ theo hoàn cảnh mà hành sự, nắm được Thiên Tinh Tông rồi thì sau này chúng ta muốn cái gì sẽ có cái đó.

Lương Bá Quang cười gian nói.

Trong bóng đêm, bên trong Thiên Tinh Tông, một cái mật thất, ngay lúc Lương Bá Quang đi đến mật thất thì trong mật đất đã có hơn ba mươi đạo thân ảnh đang ngồi, quét mắt qua nhìn, tất cả trưởng lão của bản tông đều đã ở đây, ghế trên bên trái, Tùng Thanh Sơn của Thiên Quỷ Tông cư nhiên cũng ngồi ngay đó.

– Tham kiến phó tông chủ.

Chúng trưởng lão của Thiên Tinh Tông đồng loạt hành lễ, Tùng Thanh Sơn cũng đi tới, nói:

– Không ngờ Tùng tông chủ tới nhanh như vậy.

– Phỏng chừng tới lúc người của Phi Linh Môn lấy được tin tức thì chúng ta đã đi được nửa đường rồi, lúc này chúng ta nhất định phải thừa dịp bất ngờ, một lần diệt trừ Phi Linh Môn, mới có thể tiêu mối hận trong lòng ta được.

Tùng Thanh Sơn trong mắt chỉ toàn vẻ tức giận, sát ý quanh thân tỏa ra.

– Không ngờ Tùng trang chủ đã tới sớm như vậy rồi, lần này tự nhiên là phải tiêu diệt Phi Linh Môn rồi.

Lại thêm một thanh âm nũng nịu truyền tới, lúc này, một vị phụ nhân bộ dạng chừng tam tuần lắc mông đi tới, sau đó ngồi ở bên cạnh Hồ Hưng Hải.

– Chúng ta liền đi ngay trong đêm, xuất phát tới Phi Linh Môn, làm cho hắn trở tay không kịp, phỏng chừng Phi Linh Môn bây giờ còn đang cho rằng Tùng tông chủ đang trên đường chạy tới Thiên Tinh Tông của ta hội họp, sau đó thì toàn bộ cường giả của hai tông chúng ta mới đi, nhưng không biết chúng ta là minh tu sạn đạo ám độ trần thương, tất cả những cường giả Vũ suất đều cấp tốc đi tới Phi Linh Môn, đánh cho chúng trở tay không kịp, tới lúc đó muốn tiêu diệt Phi Linh Môn sẽ đơn giản hơn rồi.

Hồ Hưng Hải nói xong, ánh mắt nheo lại, cảm thán:

– Ta nghe nói Phi Linh Môn còn có hai con Yêu thú thất giai, cho nên cần phải chú ý một chút.

– Yêu thú thất giai, phỏng chừng cũng chỉ là thất giai sơ kỳ mà thôi, cũng không phải là không thể đối phó, lần này, ta nhất định phải diệt trừ Phi Linh Môn, trừ phi là Phi Linh Môn của hắn có Vũ tôn và Linh tôn, bằng không nhất định cũng sẽ bị tiêu diệt.

Tùng Thanh Sơn cười lạnh một tiếng, giống như có chỗ chắc chắn lắm.

Sau một lát, giữa bầu trời đêm, hậu sơn Thiên Tinh Tông, vô số yêu thú phi hành lặng lẽ rời đi thật nhanh, nháy mắt đã biến mất trong màn đêm.

Một đêm không xảy ra chuyện gì, sáng sớm, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí từ bên trong đan điền khí hải, sau đó lập tức đứng dậy.

Lúc Lục Lâm Thiên đi ra ngoài đình viện thì nhìn thấy Lục Tâm Đồng và Tiểu Long đang đùa giỡn ầm ĩ, chơi đến bất diệc nhạc hồ, sau khi nhìn lão giả áo xanh dò xét một hồi, Lục Lâm Thiên lập tức đi tới hậu sơn.

Đứng trước thác nước ở hậu sơn, Lục Lâm Thiên lẳng lặng đứng đó, áo bào xanh xanh bay bay trong gió nhẹ.

– Lưu động, lao nhanh, nhu hoà.

Cảm thụ được dòng nước chảy bên dưới thác, lúc nhanh lúc chậm, sau một hồi như vậy, Lục Lâm Thiên dường như có chút lĩnh ngộ, lập tức khoanh chân ngồi xuống đỉnh núi, bất tri bất giác liền tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ.

Trong mấy ngày tiếp theo, Lục Lâm Thiên ngoại trừ tu luyện lĩnh ngộ ra thì chỉ có tu luyện Vũ kỹ cùng củng cố tu vi, thi thoảng sẽ chơi với Lục Tâm Đồng và Tiểu Long một chút, mà Lục Tâm Đồng và Tiểu Long mặc dù mê chơi nhưng cũng không chậm trễ việc tu luyện, đều vô cùng chăm chỉ.

Còn Thiên Độc Yêu Long thì gần đây cũng tiến nhập vào bế quan, mặc dù là không tới mức đột phá, nhưng việc tu luyện cũng không hề rơi xuống, trên việc tu luyện thì Thiên Độc Yêu Long đều vô cùng chăm chỉ.

Ngược lại thì vị lão giả áo lam kia, Lục Lâm Thiên mỗi ngày đều để tâm đánh giá, nhưng cũng không nhìn ra điều gì khác thường hết cả, vị lão giả này ngay cả tên của mình còn không nhớ nổi, mỗi ngày đều vô tư vô lự như trẻ con vậy, chỉ cần có rượu ngon là đủ rồi.

Trong khoảng thời gian này, không ít cường giả trong Phi Linh Môn cũng đều khẩn trương tu luyện, đan dược và Vũ kỹ của Phi Linh Môn hiện tại đều không thiếu, đối với những đệ tử và cường giả có tiềm lực mà nói thì tài nguyên đúng là vô cùng phong phú.

Chương 1054: Cuối cùng cũng tới rồi (2)

Thanh Hoả Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân, ngay cả đám người Lưu Tinh Hà và Ngô Dũng, đoạn thời gian này cũng đều đầu nhập vào tu luyện.

Còn đám người Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chính, Diệp Mỹ, Diệp Phi, Hoa Mãn Ngọc thì tuy rằng bận rộn sự vụ, nhưng vẫn dành thời gian tu luyện.

Đến ngày thứ sáu, tất cả cường giả của Phi Linh Môn đều cảm ứng được một cỗ năng lượng khổng lồ đang ba động, Hoa Mãn Ngọc sắp đột phá tới Linh suất tam trọng, hai ngày sau, phân đà truyền tới tin tức báo rằng hai tỷ muội Diệp Phi cũng đã có điểm đột phá, Diệp Phi đột phá tới Vũ suất nhị trọng, còn Diệp Mỹ thì thuận lợi đột phá tới Vũ suất nhất trọng.

Ngay cả bên trong Phi Linh Môn, hiện tại cũng chỉ có hai người Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ là bận rộn nhiều nhất, cả một đống chuyện phải chờ hai người đi làm, vẫn không thể trở về Phi Linh Môn, nhưng lúc nào cũng có tin tức truyền về, theo mớ tin tức đó mà Lục Lâm Thiên biết được là thành Dao Hải và thành Thương Sơn trên cơ bản đều đã xử lý gần như ổn thỏa hết, nhiệm vụ tiếp theo của hai người chính mở hai chi nhánh của Phi Linh thương hành bên trong hai toà thành lớn này, muốn trở về thì phỏng chừng cần thêm một khoảng thời gian nữa.

Thời gian cứ thế trôi nhanh, trong việc lĩnh ngộ thuộc tính thuỷ, lần lĩnh ngộ lâu nhất của Lục Lâm Thiên chính là một lần kéo dài liên tục bốn ngày, thu hoạch đúng là không ít, nhưng nếu muốn tu luyện Vũ kỹ huyền cấp cao giai hệ thuỷ này thành công thì vẫn chưa đủ, tu luyện Vũ kỹ huyền cấp cao giai hệ thuỷ, đối với việc lĩnh ngộ thuộc tính thì không hề bình thường, phải biết là Vũ kỹ huyền cấp cao giai này, cho dù là Vũ vương đê giai bình thường cũng chưa chắc có thể tu luyện thành công được.

– Xuy xuy!

Sáng sớm ngày thứ mười ba, sắc trời vừa mới hửng sáng, bên trong hậu sơn, Lục Lâm Thiên ngồi kết xuất thủ ấn, lúc từng đạo thủ ấn kết xuất, không gian gợn sóng trên không lan ra không ngừng, một tia thuộc tính thuỷ hội tụ, nhưng lại lập tức tản ra. Cứ duy trì liên tục như thế không ngừng, qua hai canh giờ sau, Lục Lâm Thiên mới dừng lại nghỉ ngơi một lát, đầu mướt mồ hôi.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục tiến nhập vào trong trạng thái lĩnh ngộ, mà ngay lúc Lục Lâm Thiên tiến nhập vào trạng thái lĩnh ngộ không được bao lâu thì Lục Lâm Thiên cũng lập tức bừng tỉnh lại, ánh mắt nhìn chằm chặp về phía trời xa.

– Vèo vèo!

Cũng đúng lúc này, hai đạo thân ảnh xinh đẹp trước sau vọt lên không trung, chính là hai người Bạch Linh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, ánh mắt của hai người cũng nhìn chằm chằm về phía đó.

Trong nháy mắt, giữa không trung liền run lên một cái thật mạnh, ở phía đó lập tức có vô số thớt yêu thú phi hành nhanh chóng bay tới, bao phủ cả một góc trời như mây đen, tạo thành một khoảng râm ở bên dưới. Ngay sau đó, một đạo thanh âm chứa đầy sát ý và tức giận lập tức truyền tới từ phía đó.

– Phi Linh Môn, hôm nay chính là ngày diệt môn của các ngươi, hôm nay huyết tẩy Phi Linh Môn!

– Vèo vèo!

Tiếng quát bay tới vang vọng bên ngoài cửa Phi Linh Môn, tiếng quát vừa dứt thì trên lưng của vô số yêu thú phi hành phía xa kia có hơn mười đạo thân ảnh lập tức lăng không mà đến.

– Vù vù!

Một cỗ khí tức cường hãn lập tức áp tới, khiến cho cả không gian trực tiếp rung lên, sắc mặt của Lục Lâm Thiên nháy mắt biến sắc, lập tức đứng dậy vọt lên không trung, đưa mắt nhìn chằm chằm vào phía trước.

Tiếng quát lớn như vậy, đệ tử trong Phi Linh Môn lập tức ùa ra, cả đám đưa mắt ngơ ngác nhìn trên không trung, nhìn thấy hơn mười đạo thân ảnh kia thì lập tức kinh ngạc không thôi, hơn mười người lăng không mà đứng, không hề thi triển Vũ kỹ hệ phong, mà một cỗ khí tức cường hãn kia đã chứng minh hơn mười người này đều là cường giả Vũ suất.

– Vèo vèo!

Chỉ trong vòng hai cái chớp mắt, đã có mấy đạo thân ảnh nhảy lên giữa không trung, đây đúng là Thanh Hoả Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân, Lưu Tinh Hà, Ngô Dũng, còn có Hoa Mãn Ngọc, cùng với ba vị có tu vi Vũ suất, đến từ Tinh Hà Môn, hiện tại đều đã là hộ pháp của Phi Linh Môn.

Mấy người này đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, sắc mặt của cả đám cũng vô cùng nghiêm trọng nhìn về phía trước.

– Hồ Hưng Hải, Tùng Thanh Sơn, cường giả của Thiên Quỷ Tông và Thiên Tinh Tông tới nhanh như vậy.

Mọi người vô cùng kinh ngạc và căng thẳng, ánh mắt của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lúc này cũng vô cùng ngưng trọng, hơn mười vị Vũ suất, hai vị Vũ vương, cùng một Linh vương, thực lực cỡ này đúng là khủng bố.

– Lão đại.

Thân ảnh Tiểu Long nhân hình trong nháy mắt cũng xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên, đám yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng và Thái Âm Yêu Thỏ lúc này cũng xoay quanh trên không.

Ở phía xa, vị lão giả áo lam vẫn luôn ở lại Phi Linh Môn lúc này đưa mắt nhìn không trung, lẩm bẩm:

– Sắp đánh nhau rồi sao, thú vị, thú vị lắm.

Bạch Linh nhìn vào trên không, sắc mặt hờ hững, trong đôi mắt đẹp kia dường như không có quá nhiều dao động.

– Vù vù!

Không trung phía trước, từng đạo không gian gợn sóng bắt đầu lan ra, khí tức cường hãn áp không đè xuống, đã đến mức tuyệt đối cường hãn. Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn chăm chú, bốn đạo thân ảnh ba nam một nữ đứng ở phía trước tiên, hai người Tùng Thanh Sơn, Hồ Hưng Hải thì Lục Lâm Thiên đã sớm biết mặt, còn có một nam một nữ thì Lục Lâm Thiên hơi dò xét một chút, cái người vận hoa phục cẩm bào kia, khí tức trên người đã tới cảnh giới Linh vương, hẳn chính là phó tông chủ Lương Bá Quang của Thiên Tinh Tông, còn có một vị mỹ phụ nhân bộ dạng xinh đẹp tuổi chừng ba mươi, khí tức trên người cũng rất mạnh, tu vi đã tới Vũ suất lục trọng.

– Minh tu sạn đạo, ám độ trần hương, tới sớm thật đấy.

Lục Lâm Thiên chau mày, xem ra Ám Đường cũng không tra ra được Thiên Quỷ Tông và Thiên Tinh Tông sẽ chơi trò này, Thiên Quỷ Tông và Thiên Tinh Tông cũng không tính sẽ tấn công Phi Linh Môn với quy mô lớn, chỉ là dựa vào thực lực của tất cả cường giả Linh suất Vũ suất, muốn tiêu diệt thực lực mạnh nhất của Phi Linh Môn, hai tông liên thủ, những người có tu vi Linh suất lần này có tổng cộng ba mươi chín người, ngoại trừ một Linh vương, hai Vũ vương ra, còn lại ba mươi sáu người, đều là cường giả Vũ suất, thực lực cỡ này, nếu thật sự ngạnh kháng thì đúng là mạnh hơn Phi Linh Môn nhiều.

Mặc dù những người có tu vi Vũ suất của Phi Linh Môn hiện tại đã gần hai mươi ngươi, ngoại trừ đám người Thanh Hoả Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân, Ngô Dũng, Lưu Tinh Hà ra thì tu vi cũng xêm xêm nhau, Hoa Mãn Lâu có tu vi Vũ suất ngũ trọng thì còn đỡ, nhưng đám người Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Diệp Mỹ, Lý Trì Chính thì chỉ là nhất trọng và nhị trọng mà thôi, mặc dù cũng đều là tu vi Vũ suất, nhưng giữa những tầng với nhau thì thực lực cũng cách xa nhau rất nhiều.

Chương 1055: Một đám tạp mao

Huống hồ gì bây giờ còn có một vấn đề rất nghiêm trọng chính là, người của lục đường, ngoại trừ Hoa Mãn Ngọc của ngoại đường là ở tại Phi Linh Môn ra thì tất cả đám người khác như Hoàng Phủ Kỳ Tùng đều không ở trong Phi Linh Môn, còn Âu Dương Lãnh Tật và Tương Viễn Quan của Ám Đường thì một mực ở lại phân đà ở Thương Sơn, cho nên thực lực của Phi Linh Môn hiện tại, chỉ có mấy người đang đứng giữa không trung lúc này mà thôi.

– Hồ Hưng Hải, Tùng Thanh Sơn, Lương Bá Quang đều tới đây.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói, sắc mặt lúc này vô cùng ngưng trọng, từ thực lực của đối phương thì không khó để nhìn ra, thực lực của Phi Linh Môn đúng là vẫn kém xa.

– Diễm Băng Song suất Lương Tán, Đỗ Yến cũng tới, còn có Tất Phương Sơn nữa.

Thanh Hoả Lão Quỷ đưa mắt nhìn phía trước, sắc mặt cũng vô cùng nghiêm trọng, trên gương mặt già nua nhăn nheo càng lộ ra thêm một cỗ khí âm trầm, ánh mắt nhìn chằm chằm vào mấy đạo thân ảnh ở phía trước, trong đó hình như có không ít thân ảnh khá quen.

– Chưởng môn, chúng ta phải làm gì bây giờ, hai tông này rõ ràng là lai giả bất thiện.

Sắc mặt của Lưu Tinh Hà cũng ngưng trọng, thấp giọng hỏi Lục Lâm Thiên.

– Thông báo cho đám người Hoàng Phủ đường chủ, ngoại trừ liều mạng ra thì chúng ta không còn con đường nào khác để đi.

Lục Lâm Thiên nói, trong mắt sau khi lộ ra vẻ ngưng trọng, một cỗ lãnh ý liền lan tràn ra không trung ngay lập tức.

– Phanh!

Trên không trung, Lục Lâm Thiên vừa dứt lời thì đã sớm có đệ tử phóng đạn tín hiệu ra, sau một tiếng đạn nổ kinh người phát ra, liền nổ tung rực rỡ giữa không trung như pháo hoa.

– Lục Lâm Thiên, ngươi giết chết con trai ta, hôm nay ta sẽ huyết tẩy Phi Linh Môn của ngươi.

Trên không trung, Tùng Thanh Sơn nhìn về phía trước, trong mắt loé ra một cỗ sát khí không thèm che giấu.

– Muốn huyết tẩy Phi Linh Môn của ta, sợ là Tùng Thanh Sơn ngươi còn chưa có bản lĩnh này đâu.

Tùng Thanh Sơn vừa mới dứt lời thì có hai đạo thân ảnh lóe lên trong nháy mắt, hai người đều vận một bộ y sam màu đen, quanh thân của cả hai cũng mang theo một cỗ hắc mang như ẩn như hiện, đúng là hai người Đông Vô Mệnh và Thiên Độc Yêu Long vẫn luôn bế quan.

Thiên Độc Yêu Long xuất hiện lập tức quăng một ánh mắt chứa ý cười sang chỗ Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, trong lòng cũng tự hiểu, có vẻ như Thiên Độc Yêu Long đã có thủ đoạn đặc biệt, đã thông báo cho lá bài tẩy ở bên trong Yêu đường, điều cần làm bây giờ chính là chờ đợi.

Theo sự xuất hiện của Thiên Độc Yêu Long và Đông Vô Mệnh, sắc mặt của mấy người Thanh Hoả Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân, Lưu Tinh Hà, Ngô Dũng liền trở nên vui mừng, khí thế cũng cao hơn một chút, lấy thực lực của Thiên Độc Yêu Long cộng thêm Đông Vô Mệnh, còn có Bạch Linh và Quỷ Tiên Tử, tại thực lực của Vũ vương và Linh vương thì cũng không kém Thiên Tinh Tông và Thiên Quỷ Tông, đặc biệt là thực lực của Bạch Linh, chính là mạnh nhất ở nơi này.

Theo sự xuất hiện của Đông Vô Mệnh, sắc mặt của vị phụ nhân xinh đẹp kia cũng có chút biến hoá, ánh mắt hơi loé lên.

– Đông Vô Mệnh, chẳng lẽ chỉ dựa vào ngươi hay sao, cho rằng đột phá Linh vương thì có thể chống lại bọn ta được chắc, ngươi quá đề cao chính mình rồi.

Ánh mắt của Hồ Hưng Hải trầm xuống, một cỗ lãnh ý rơi xuống người Đông Vô Mệnh.

– Lão cẩu, không ngờ ngươi còn dám tự mình vác xác tới đây, hôm nay là tự ngươi đưa lên tới cửa, ta sẽ không khách khí.

Lục Lâm Thiên nói, chân khí quanh thân bắt đầu run lên, tự động có một cỗ khí thế lăng không tỏa ra, tuy nói thực lực của Phi Linh Môn hiện tại xem ra có vẻ không bằng hai tông này liên thủ, nhưng bản thân của Lục Lâm Thiên thì không hề sợ chút nào, không nói tới trong tay của mình vẫn còn lá bài tẩy, trong mật thất của Phi Linh Môn lúc này vẫn còn Nam thúc, hiện tại thực lực của Nam thúc đã khôi phục lại một chút, muốn đối phó với đám người này quả thực chỉ cần một chưởng là xong, chỉ là không phải tới mức cùng đường thì không cần phải phiền toái Nam thúc xuất thủ làm gì.

– Tiểu tử kiêu ngạo, muốn chết.

Lúc này không phải ở Linh Thiên Môn, một tiếng lão cẩu này của Lục Lâm Thiên khiến cho Hồ Hưng Hải vô cùng tức giận, một cỗ đấu khí mang theo nộ ý bắt đầu lan ra, trong nháy mắt tiếp theo cùng với thủ ấn biến hoá, đồng thời giơ tay lên, hung hăng vỗ một chưởng thật mạnh về chỗ Lục Lâm Thiên.

Một chưởng này giáng xuống, một cỗ chân khí bàng bạc cấp tốc tuôn ra dữ dội, lực lượng khủng bố lập tức lan ra, không gian gợn sóng tựa như bị một bàn tay vô hình giày xéo, như muốn xuyên thấu không gian vậy, không gian vặn vẹo một mảng lớn, trực tiếp đánh về phía Lục Lâm Thiên. Thực lực Vũ vương tứ trọng của Hồ Hưng Hải, một chưởng này, uy lực khỏi nói cũng biết. Một chưởng này coi như tuỳ ý đánh ra nhưng cơ hồ khiến cho cả không gian rung lên, khiến cho đám đệ tử Phi Linh Môn đứng bên dưới nhìn đều cảm thấy nkinh ngạc không thôi.

Lục Lâm Thiên không chút bối rối, lãnh ý trong mắt ngày càng lạnh lẽo.

– Thực lực của ngươi vẫn còn chưa đủ đâu.

Ngay lúc đạo chưởng ấn khiến không gian vặn vẹo này đánh ra thì một đạo thanh âm uy nghiêm lạnh như băng đột nhiên vang lên, trên không trung lập tức có một đạo bạch quang lướt ra thật nhanh, một cỗ yêu khí ngợp trời phóng thẳng lên trời, một đạo quang trụ màu trắng vô hình cũng xuất hiện ngay trong tầm mắt của mọi người.

Trong nháy mắt tiếp theo, cột sáng màu trắng này lập tức nện thật mạnh lên trên đạo chưởng ấn khiến cho không gian vặn vẹo kia.

– Ầm!

Cột sáng và chưởng ấn va vào nhau, giữa không trung lập tức có từng đợt không gian gợn sóng lập tức lan ra dữ dội, một tiếng nổ vang dữ dội như tiếng sấm rền lập tức vang vọng, đinh tai nhức óc như tiếng lôi đình vang vọng khắp không trung.

– Một đám tạp mao mà cũng dám làm càn ở Phi Linh Môn ta.

Ngay tại lúc đạo quang trụ màu trắng của Bạch Linh phóng thẳng lên trời, Thiên Độc Yêu Long tính tình vốn nóng nảy, mặc dù lúc trước là nửa đùa nửa thật mà gia nhập Phi Linh Môn, nhưng gần đây ở chung một khoảng thời gian, cả Phi Linh Môn đều vô cùng cung kính với hắn, trong lòng của hắn đã chấp nhận Phi Linh Môn, lúc này có người tới đây sinh sự, yêu nguyên lập tức tuôn ra dữ dội, trong tay liền xuất hiện một đạo quyền ấn mang theo hắc mang ngập trời, cứ thế lăng không đánh ra mà không phát ra chút thanh âm nào.

– Xuy!

Quyền ấn đánh ra, một cỗ kình phong khủng bố cũng hạ xuống từ trên không, không gian phía trước quyền ấn lập tức vặn vẹo, sau đó đánh về phía đám cường giả của hai tông, trước người của Thiên Độc Yêu Long, bởi vì thế công quá mức hung mãnh này, khiến cho không gian xung quanh lập tức trở nên lung lay như sắp vỡ.

Sắc mặt của Lục Lâm Thiên lập tức nhảy lên, thực lực của Thiên Độc Yêu Long so với trước kia đã mạnh hơn một chút rồi, mặc dù vẫn chưa tới thất giai trung kỳ, nhưng thực lực thế này, cộng thêm bản thể cường hãn và kịch độc của mình, sợ là cũng có thể giết được Vũ vương nhị trọng bình thường.

Chương 1056: Cương phong ngự trận (1)

– Yêu thú thất giai sơ kỳ.

Đám người Thiên Quỷ Tông và Thiên Tinh Tông lập tức cảm thấy kinh ngạc.

– Hừ, phá cho ta.

Ánh mắt của Tùng Thanh Sơn lập tức trầm xuống, chân khí tuôn ra lại càng tăng thêm, một cỗ lãnh ý ngập tràn, đột nhiên quát lớn một tiếng, trong tay nhanh chóng ngưng tụ ra một đạo quyền ấn, bên trên quyền ấn, mang theo năng lượng hoả thuộc tính bàng bạc, biến thành một đạo quang ảnh đỏ hồng mơ hồ, lướt ra nhanh chóng và dữ dội như sấm chớp.

Đạo quyền ấn này vừa ra, cơ hồ là trong nháy mắt liền trực tiếp xẹt qua giữa không trung, nơi nào quyền ấn nóng rực kia lướt qua thì cả không gian đều run lên một cái. Mang theo năng lượng hoả thuộc tính lướt nhanh giữa không trung, cuối cùng thì giống hệt như một đạo thiên thạch bằng hoả diễm, nện ầm ầm vào đạo quyền ấn của Thiên Độc Yêu Long.

Hai đạo lực lượng hung mãnh, trong nháy mắt liền va chạm thật mạnh giữa không trung, trong một giây này, cả bầu trời như khựng lại, một cỗ quang mang chói mắt bắt đầu bắn ra dữ dội ngay ở chỗ hai đạo năng lượng va vào nhau. Ngay sau đó, trên không trung liền có một tiếng nổ vang hung hãn như tiếng sấm nổ đột nhiên vang vọng khắp không gian….

– Ầm!

Trên không trung, trong nháy mắt hai đạo quyền ấn và chưởng ấn nháy mắt liền nổ tung, một cỗ năng lượng phong bạo từ hoả diễm và hắc vụ vô cùng khủng bố, nháy mắt liền lan ra khắp bốn phía, tựa như quang hồ bao phủ, hoả diễm và độc vật nháy mắt liền bao phủ khắp không gian chung quanh.

– Bịch bịch!

Trên không trung, chuyện Bạch Linh Hồ Hưng Hải Thiên Độc Yêu Long và Tùng Thanh Sơn giao thủ với nhau kỳ thật chỉ là chuyện diễn ra trong nháy mắt mà thôi, không gian chấn động, Hồ Hưng Hải trực tiếp lùi lại mấy bước, Tùng Thanh Sơn và Thiên Độc Yêu Long thì đều tự động bị đẩy lùi lại.

Hết thảy những chuyện này chỉ diễn ra trong khoảng thời gian chừng hai ba cái nháy mắt, uy thế kinh người cùng lực lượng khủng bố cỡ này khiến cho đám đệ tử Phi Linh Môn bình thường đang đứng bên dưới trực tiếp run rẩy, nhưng trong lòng thì lại càng thêm kích động, cường địch đột kích, trong Phi Linh Môn vẫn có cường giả chống lại.

– Yêu thú thất giai, hai con Yêu thú thất giai.

Trong đám người bên dưới, lúc này không ai còn lòng dạ nào mà để ý xung quanh, ánh mắt của vị lão giả áo lam lập tức đờ ra, trong mắt loé qua một cỗ tinh quang.

Bốn người giao thủ, giữa không trung nháy mắt lại rơi vào hoàn cảnh vô cùng yên tĩnh, ánh mắt của Hồ Hưng Hải trở nên vô cùng ngưng trọng, một kích của Bạch Linh khiến cho hắn đã nhận ra thực lực của Bạch Linh, cộng thêm còn có một con Yêu thú thất giai nữa, lại có Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử đều là cường giả có tu vi đỉnh tiêm, Thiên Quỷ Tông và Thiên Tinh Tông dường như đã rơi vào thế hạ phong.

– Phương Mẫn, tiện nhân nhà ngươi, ba mươi năm nay, món nợ này chúng ta cũng nên tính toán cho xong.

Trên không trung, lúc này Đông Vô Mệnh hoàn toàn chẳng lấy làm kinh ngạc trước màn giao phong của bốn người bọn họ, một đạo nhãn quang lạnh như băng liền trực tiếp rơi lên người của vị mỹ phụ nhân có bộ dạng xinh đẹp kia.

– Hoá ra là chính nữ nhân này hại Đông Vô Mệnh cửa nát nhà tan.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên lập tức rơi lên người của vị phụ nhân xinh đẹp kia, nữ nhân này bộ dạng thoạt nhìn chỉ chừng ba mươi tuổi, nhưng trên thực tế có lẽ là đã hơn năm mươi rồi.

– Đông Vô Mệnh, năm đó có trách thì chỉ có thể trách ngươi không có bản lĩnh, nước chảy chỗ thấp, người lên chỗ cao, ta sai ở đâu chứ.

Ánh mắt của vị mỹ phụ nhân xinh đẹp kia run lên, ngữ khí cũng có chút ấp úng.

– Ha ha.

Đông Vô Mệnh ngẩng đầu cười lớn một tiếng, trong tiếng cười chỉ đầy vẻ tức giận và lãnh ý, hàn ý quanh người trực tiếp lan ra:

– Nước chảy chỗ thấp, người trèo chỗ cao, ngươi nói đúng lắm, nhưng cha mẹ của ta lúc trước cũng coi ngươi như con gái ruột thịt của mình, bọn họ có lỗi gì, ngươi và Hồ Hưng Hải giết chết cả nhà của ta, hôm nay không giết chết ngươi thì Đông Vô Mệnh ta liền không đáng làm con người.

Lời nói vừa dứt, một cỗ sát ý rợp trời của Đông Vô Mệnh đã trực tiếp bao phủ trên người của vị mỹ phụ nhân xinh đẹp kia, sau đó lập tức chuyển mắt nhìn về phía Bạch Linh, nói:

– Bạch Linh tiểu thư, Đông Vô Mệnh ta làm người cả đời chưa từng cầu xin ai, thực lực của ta chưa đủ để giết chết Hồ Hưng Hải, hôm nay Đông Vô Mệnh ta cầu xin cô, xin cố giúp ta giết chết Hồ Hưng Hải.

Bạch Linh nhìn Đông Vô Mệnh, ánh mắt loé lên, lập tức nói:

– Hồ Hưng Hải chết chắc rồi.

– Hừ, to mồm không biết ngượng.

Ánh mắt của Hồ Hưng Hải trầm xuống, một cỗ lãnh ý tràn ngập, nhưng ánh mắt của hắn lúc này cũng nhìn chằm chằm về phía Bạch Linh, không hề dám khinh thường, lập tức hừ lạnh lần nữa rồi nói:

– Lục Lâm Thiên, mau giao trưởng lão của Thiên Tinh Tông ta ra đây, nếu không thì ngươi sẽ phải hối hận, hôm nay không phải là ở Linh Thiên Môn, không có ai che chở cho ngươi đâu.

– Lão cẩu, ngươi đừng có mà kiêu ngạo, Phương Thành Hữu đã chết rồi, kế tiếp, Thiên Tinh Tông của ngươi sẽ có thêm nhiều người chết nữa.

Trường bào của Lục Lâm Thiên run lên, hờ hững nói một câu.

– Tiểu tử, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi đâu.

Hồ Hưng Hải nghe vậy lập tức nổi giận triệt để.

– Bạch Linh, ngươi đối phó với Hồ Hưng Hải, Độc Long huynh, ngươi đối phó với Tùng Thanh Sơn, Đông lão ngươi cứ đối phó với Lương Bá Quang trước đi đã.

Trong ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé ra một đạo hàn ý rồi nói.

– Lâm Thiên, vậy những kẻ khác thì phải làm sao bây giờ?

Quỷ Tiên Tử thấp giọng hỏi, trong Thiên Quỷ Tông và Thiên Tinh Tông lúc này vẫn còn hơn ba mươi tên cường giả Vũ suất, mặc dù Phi Linh Môn có bốn người Thanh Hoả Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân, Ngô Dũng, Lưu Tinh Hà, cộng thêm cả mình nữa, nhưng cũng không thể nào chống lại nhiều kẻ có tu vi Vũ suất như vậy được, huống hồ gì trong đám tu vi Vũ suất của hai tông kia, có vài kẻ thực lực cũng không hề thấp.

– Nếu có thể chống đỡ được một lát là đủ rồi, chỉ cần một lát thôi là đủ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, ánh mắt nhìn chằm chằm về phía hậu sơn của Phi Linh Môn, lá bài tẩy của Yêu đường sợ là phải một lát nữa mới có thể tới.

– Nếu chỉ một lát thôi thì không thành vấn đề.

Quỷ Tiên Tử nói:

– Bên trong Phi Linh Môn này ta đã sớm bố trí một trận pháp phòng ngự là Cương Phong Ngự Trận, có ta khống trận, chỉ cần không có Vũ vương và Linh vương ra tay thì cho dù cả đám bọn họ liên thủ phá trận đi nữa, một mình ta chống lại cũng có thể kéo dài một lát.

– Như vậy là đủ rồi.

Trong đôi mắt đen của Lục Lâm Thiên loé lên hàn quang, Thiên Quỷ Tông và Thiên Tinh Tông liên thủ đột kích, có lẽ muốn giết chết được hai kẻ Tùng Thanh Sơn và Hồ Hưng Hải thì hơi khó, nhưng đám Vũ suất này thì nhất định không thể để cho chúng chạy thoát được.

– Chưởng môn, chúng ta cũng xông lên liều mạng với chúng.

Chương 1057: Cương phong ngự trận (2)

Thanh Hoả Lão Quỷ đứng một bên sau khi có chút chần chừ cũng lập tức nói với Lục Lâm Thiên, bắt đầu từ lúc bị ép gia nhập Phi Linh Môn tới nay, Thanh Hoả Lão Quỷ đã sớm xem Phi Linh Môn như nhà của mình, cho nên suy nghĩ trong lòng tự nhiên không giống như trước nữa, có kẻ đánh tới cửa nhà mình rồi, với tính tình của hắn, không phải là kẻ không dám liều mạng.

– Các vị đều không cần phải gấp, cứ chờ một lát, tới lúc đó bọn họ có muốn trốn cũng muộn rồi.

Lục Lâm Thiên nói, miệng cong lên thành một nụ cười lạnh.

– Đừng nên chậm trễ nữa, mau huyết tẩy Phi Linh Môn thôi.

Trên không trung, ánh mắt của Lương Bá Quang loé lên, một tiếng quát lạnh lùng vang vọng thiên không.

Bên dưới mặt đất, lúc này mấy ngàn đệ tử bên trong Phi Linh Môn đều không tự chủ được mà siết chặt binh khí trong tay.

– Lục Lâm Thiên, hôm nay hai tông Thiên Quỷ Tông và Thiên Tinh Tông của ta muốn huyết tẩy Phi Linh Môn này của ngươi.

Tùng Thanh Sơn âm lệ quát lên một tiếng, ánh mắt nhìn chằm chằm vào đạo thân ảnh vận áo bào xanh trước mặt, thanh âm lạnh lẽo cũng mang theo hàn ý lạnh thấu xương, thù giết con này không thể không báo.

Nghe thấy lời Tùng Thanh Sơn nói, sắc mặt của Lục Lâm Thiên lúc này hơi biến đổi, đưa mắt nhìn ba mươi mấy cường giả ở phía trước, thực lực cỡ này, một khi đi vào được bên trong Phi Linh Môn thì đúng là đủ để huyết tẩy Phi Linh Môn. Nhưng nếu hôm nay mình có thể chế trụ ngược lại lưỡng tông thì từ nay về sau Phi Linh Môn có thể thật sự quật khởi ở Cổ Vực rồi, thanh danh nhất định sẽ vang dội, sợ là ngoại trừ tứ đại thế lực là Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang ra, những sơn môn có thể chống lại Phi

Linh Môn cũng sẽ không nhiều lắm.

– Tất cả mọi người Thiên Tinh Tông chuẩn bị, huyết tẩy Phi Linh Môn.

– Tất cả mọi người của Thiên Quỷ Tông chuẩn bị, huyết tẩy Phi Linh Môn.

Hai người Hồ Hưng Hải và Tùng Thanh Sơn nhìn qua Lục Lâm Thiên đang lơ lửng giữa không trung, sát ý ngập trời, bàn tay vung lên chỉ về phía trước, một cỗ sát khí bắt đầu bắn ra.

– Huyết tẩy Phi Linh Môn.

Nghe tiếng quát lạnh của hai người Tùng Thanh Sơn và hhs, hơn ba mươi cường giả Vũ suất của hai tông lúc này cũng hét lớn một tiếng, sau đó từng đạo chân khí cường hãn lập tức run run mà dậy, chân khí khuếch tán ra, không gian gợn sóng chung quanh lập tức lắc lư không ngừng, mang theo từng tiếng xé gió ù ù không dứt, mang theo chân khí phô thiên cái địa mà lướt tới.

– Huyết tẩy Phi Linh Môn.

Tiếng hô giết đinh tai nhức óc quanh quẩn trong không trung, nháy mắt, sát khí đã tràn ngập phía trên Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, ánh mắt nhìn chằm chằm vào khoảng không trước mặt, lãnh ý trong mắt ngày càng nặng thêm, ngay lúc cả đám cường giả đó lao thẳng tới thì trường bào vung lên, nói:

– Bạch Linh, Đông lão, Độc Long huynh, các ngươi chuẩn bị đi, Oánh tỷ, bắt đầu bày trận đi thôi.

– Lương Bá Quang, hôm nay để ta xem thử bản lĩnh của ngươi.

Đông Vô Mệnh quát lạnh một tiếng, thân ảnh lập tức nhảy lên, tiếng quát vừa dứt, bàn chân trước giẫm mạnh lên hư không, hắc mang quanh thân tuôn trào dữ dội, lập tức xông mạnh về phía Lương Bá Quang.

Sắc mặt của Lương Bá Quang hơi đổi, sau đó Linh lực lập tức đẩu động, thân ảnh cũng hoá thành một đạo tàn ảnh lao qua nghênh đón, nói:

– Đông Vô Mệnh, ngươi chỉ vừa mới đột phá Linh vương mà thôi, ta sợ ngươi được chắc.

Cũng cùng lúc đó, yêu nguyên của hai người Bạch Linh và Thiên Độc Long lập tức tuôn ra dữ dội, bàn chân giẫm lên hư không, theo hai người thả người mà dậy, yêu nguyên mênh mông nháy mắt cũng bắn ra, cả phiến thiên địa này lập tức lắc lư, khí thế mang theo khiến cho cả không trung cũng rung động.

– Động thủ.

Nhìn thấy hai người Bạch Linh lao thẳng tới, hai người Hồ Hưng Hải và Tùng Thanh Sơn lập tức lao nhanh ra, phân biệt nghênh đón Bạch Linh và Thiên Độc Long, khí thế dẫn theo cũng vô cùng cường hãn.

– Yêu thú thất giai, hôm nay bản vương nhất định sẽ móc yêu đan của ngươi.

Tùng Thanh Sơn quát lạnh một tiếng rồi trực tiếp lao thẳng tới chỗ của Thiên Độc Long, trong không khí xung quanh người hắn, lập tức đầy rẫy một cỗ hoả thuộc tính cường hãn, không gian gợn sóng đều đang lay mạnh.

– Buồn cười, bản long vương hôm nay sẽ bổ sống ngươi.

Vai của Thiên Độc Long run lên, bên trong yêu nguyên mênh mông chỉ một khoảng thời gian ngắn đã tuôn ra dữ dội, cánh tay giương lên, sau đó đánh một quyền về phía Tùng Thanh Sơn, trực tiếp đánh tan không gian gợn sóng ngay trước mặt.

– Hừ.

Tùng Thanh Sơn hừ lạnh một tiếng, trong tay kết xuất thủ ấn, cư nhiên hoàn toàn khiến không gian gợn sóng trước mặt vặn vẹo, khiến không gian bao phủ và hoá giải yêu khí phô thiên cái địa của Thiên Độc Long.

– Ầm ầm!

Sáu đạo thân ảnh lúc này liền lập tức hoá thành sáu đạo tàn ảnh trong không trung, sáu người nháy mắt đã giáo thủ, thanh âm nổ tung quanh quẩn trên không trung, sáu người giao thủ trên không, khiến cho không gian trở nên vặn vẹo hoàn toàn, uy thế kinh n gười, khiến cho đám đệ tử Phi Linh Môn đứng bên dưới nhìn mà cứng họng nhìn trân trối, cường giả cỡ này giao đấu, không phải bọn họ có thể xen vào.

Sáu người vừa giao thủ liền không hề khách khí, lúc này năng lượng của Bạch Linh và Hồ Hưng Hải lại hung hăng va mạnh vào nhau giữa không trung tựa như thiên thạch rồi nổ tung, dư ba lực lượng đáng sợ, lan một vòng giữa không trung, trực tiếp chấn vỡ một dãy núi dưới Phi Linh Môn, tạo thành vô số vết nứt vỡ, bay đầy trời.

– Giết…

Giao thủ cuồng bạo, lúc này cũng không ảnh hưởng gì tới hơn ba mươi sáu cường giả Vũ suất đang lao tới kia, ba mươi sáu người lăng không bay thẳng tới, uy áp cũng cường hãn tới mức khủng bố, kình phong vô biên bắt đầu tàn sát thối quét bốn phương.

Mấy ngàn đệ tử của Phi Linh Môn đứng bên dưới nhìn thấy thanh thế cỡ này, dưới uy áp giai vị, cả người bắt đầu không tự chủ được mà run rẩy lên.

– Cương Phong Ngự Trận.

Trong một nháy mắt này, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh biến động thủ ấn, bên trong Phi Linh Môn lập tức có mấy đạo quang trụ phóng thẳng lên trời, chỉ nghe từng tiếng xé gió mà lên, trong đất trời mơ hồ cũng hiện ra chút huyền ảo.

Trong nháy mắt tiếp theo, một mảnh cuồng phong khổng lồ trực tiếp gào thét trên không trung một cách quỷ dị, cả không trung lập tức run rẩy một hồi, đất trời dường như cũng ảm đạm hẳn ra, rõ ràng là thiên địa biến sắc. Một đạo cuồng phong khổng lồ cũng khủng bố vô cùng xoay chuyển mà dậy, giống như bay thẳng tới chân trời vậy, nó như một cơn gió lốc khổng lồ bao vây Phi Linh Môn ở bên trong, cuồng phong gào thét trong đất trời, nháy mắt liền bao phủ tất cả mọi người vào trong.

Cuồng phong gào thét tuôn ra dữ dội, cuối cùng lại móc nối lại với nhau, tạo thành một cơn gió xoáy khổng lồ, trận pháp này xuất hiện trước mắt của nhiều người, trong mơ hồ uy áp khủng bố do cương phong tạo ra khiến cho không ít kẻ phải biển sắc.

– Có trận pháp, cùng nhau phá trận.

Chương 1058: Mụ nội nó (1)

Sắc mặt của ba mươi mấy kẻ đang lao tới kia lập tức trầm xuống, người của hai tông tới đây không có ai là kẻ yếu kém, lập tức có người liên tục biến ảo thủ ấn, từng đạo chân khí và Linh lực tuôn ra dữ dội từ trong cơ thể, hoá thành lực lượng bàng bạc đập mạnh lên cái cương phong đại trận này.

– Vù vù!

Nhất thời, cả đại trận đều run lên ầm ầm, gió mạnh gào thét, không gian gợn sóng tản ra, Cương Phong đại trận có năng lượng quang mang vô bờ lập tức vặn vẹo ngưng tụ, lúc này đây, khí thế kia tuyệt đối đạt tới trình độ khủng bố.

– Không nghĩ tới còn có yêu thú thất giai trung kỳ, còn tưởng rằng phải đi tới Tổ Yêu Lâm tìm, không ngờ tới ở đây cũng có. Tẩu hỏa nhập ma ngày càng nghiêm trọng, cũng chỉ có thể thử một lần mà thôi.

Trong đám người, lão giả ám lam nhìn ra bên ngoài Cương phong rồi thì thào nói.

– Cương Phong ngự trận này chỉ sợ cũng không giữ được bao lâu.

Nhìn bầu trời bị cương phong bao phủ, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói với Lục Lâm Thiên.

– Chỉ cần một lát là được.

Lục Lâm Thiên nói, con át chủ bài có lẽ cũng sắp tới.

– Hừ, không cần liều mạng, chỉ sợ bọn chúng cũng không thành công.

Lộc Sơn lão nhân lạnh nhạt nói.

– Lộc Sơn cung phụng bình tĩnh một chút, khi nào cần thì ngươi hãy ra tay.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo. Lúc này phía trước có từng đạo công kích đánh xuống. Cương Phong ngự trận của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh bố trí đã lung lay sắp đổ.

Phanh Phanh.

Từng thanh âm bạo liệt quanh quẩn bốn phía.

Ngoài Phi Linh môn, thanh âm vang vọng bực này đã kinh động tới không ít người. Trong đó có không ít thám tử của các thế lực phái tới Phi Linh môn. Nhìn thấy động tĩnh kinh thiên như vậy không có ai dám tới gần, chỉ có thể đứng từ xa mà nhìn vào.

– Chư vị trưởng lão Thiên Tinh tông, mọi người cùng nhau ra tay, nếu không khó có thể phá bỏ trận pháp này.

Trong Thiên Tinh tông lúc này có một thanh âm vang lên. Trong những trưởng lão của Thiên Tinh tông có một mỹ phụ nhân chừng bốn mươi tuổi tiến lên, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía trước, cánh tay khẽ phất một cái, chúng trưởng lão Thiên Tinh tông phía sau lập tức dừng công kích.

– Mọi người cùng nhau ra tay.

Bên trong Thiên Tinh tông, Tất Phương Sơn khẽ quát lên một tiếng.

Thanh âm vừa dứt, mấy chục thân ảnh lập tức nhảy ra, chân khí, linh lực bùng nổ, khí thế cuồng bạo càng thêm mạnh mẽ.

– Phá trận.

Mọi người đồng thanh hô lên một tiếng, nhanh chóng tự kết thủ ấn. Lập tức từng đạo công kích nhanh chóng đánh ra, cuối cùng hợp lại đánh về phía Cương Phong đại trận.

Ầm ầm.

Ba mươi sáu đạo công kích cường hãn hung hăng nện vào phía trên Cương phong đại trận.

Phanh Phanh.

Công kích đánh xuống, trên Cương Phong đại trận to lớn lập tức có gợn sóng khuếch tán, tiếng nổ như sấm vang vọng trong không gian.

Phanh Phanh.

Lúc này, kình phong kinh khủng từ bầu trời khuếch tán. Cương Phong đại trận dưới sự hợp lực của đông đảo Vũ Suất, trong đó còn có không ít Vũ Suất cửu trọng công kích cũng lập tức lung lay, ngay sau đó rốt cuộc cũng không chống lại áp lực, bắt đầu rạn nứt.

– Cương Phong đại trận sắp bị phá, so với trong tưởng tượng của ta còn nhanh hơn một chút.

Ánh mắt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh ngưng trọng nhìn về phía trước rồi nói.

– Kéo dài thời gian là được rồi.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười lạnh, ánh mắt nhìn về phía sau hậu sơn Phi Linh môn. Lúc này có một hắc ảnh như ẩn như hiện đang vọt tới.

Phanh Phanh.

Kình phong cuồng bạo bắn ra bốn phía khiến cho không ít địa phương của Phi Linh môn ở phía dưới bị san bằng thành bình địa. Không ít đệ tử cũng bị liên lụy, tiếng kêu thảm thiết lập tức vang lên.

Trong hàng ngũ đệ tử của Phi Linh môn, Vũ Tướng và Vũ Phách cũng có không ít. Thế nhưng lúc này trước mặt những người có thực lực đứng đầu của Thiên Tinh tông và Thiên Quỷ tông thì không có cách nào xen vào được. Nếu xen vào thì quả thực là chịu

chết.

Trịnh Anh, Hồ Nam Sinh cùng các trưởng lão, hộ pháp nổi giận, thế nhưng cũng không thể làm gì khác hơn. Chỉ có thể dùng ánh mắt giận dữ nhìn lên trên không trung.

– Liều.

Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, Lưu Tinh Hà, Ngô Dũng, huynh muội Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu lập tức nhảy ra, chiến ý bùng lên.

Sưu Sưu.

Giữa không trung có mấy đạo thân ảnh nhanh chóng phá không lao tới. Tổng cộng có sáu đạo thân ảnh, chính là đám người Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Thiết Quyền Hoàng Phủ Kỳ Tùng, còn có Khang Tử Vân, Ức Khánh. Sáu người tới nơi không cần hỏi cũng đã biết là chuyện gì xảy ra.

– Giết cho ta. Huyết tẩy Phi Linh môn.

Giữa không trung, Cương Phong đại trận đã bị phá. Ba mươi sáu đạo thân ảnh cường hãn xuất hiện, trên mặt mang theo sát ý tuyệt đối.

Hiện tại Phi Linh môn cũng chỉ có hơn chục cường giả mà thôi. Mà dù còn có một Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh Vũ Vương nhất trọng. Thế nhưng trong mắt chúng cường giả của Thiên Tinh tông và Thiên Quỷ tông cũng không quá sợ hãi. Thực lực Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh tuy rằng mạnh, nhưng chỉ cần mấy Vũ Suất cửu trọng vây công cũng đủ ngăn chặn Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh. Sau đó có thể trực tiếp vây công Vũ Suất của Phi Linh môn, dùng thực lực hiện tại của hai tông, muốn giết Vũ Suất của Phi Linh môn cũng không phải là việc quá khó.

Ánh mắt ba mươi sáu người quét toàn trường. Lấy nhiều thắng ít là chuyện bọn hắn thường làm. Thực lực Phi Linh môn tuy rằng mạnh, thế nhưng chỉ cần hai tông môn bọn họ liên thủ là hoàn toàn có thể chà đạp.

Ba mươi sáu cường giả Vũ Suất cười lạnh lẽo, tay cầm binh khí, chân khí trong người bùng ra. Nhanh chóng phóng về chúng cường giả Phi Linh môn.

Ba mươi sáu đạo khí tức cường hãn xuất hiện. Tất cả mọi người trong Phi Linh môn cực kỳ ngưng trọng. Giờ phút này chỉ có ba người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long cùng với Lục Tâm Đồng là nở nụ cười lạnh lẽo.

– Giết cho ta, huyết tẩy Phi Linh môn.

Phía xa, Tùng Thanh Sơn đang chiến đấu kịch liệt cùng với Thiên Độc Yêu Long, thế công vô cùng mạnh mẽ khiến cho không gian tràn ngập hỏa diễm. Nhìn thấy trận pháp của Phi Linh môn đã bị phá hắn liền quát lớn một tiếng. Không diệt Phi Linh môn, trong lòng hắn không thấy thoải mái.

– Con mẹ ngươi, thích chơi nhiều người sao?

Thiên Độc Yêu Long hét lớn một tiếng. Hắn luôn bị áp chế xuống hạ phong, nhiều lần công kích đều chật vật tránh đi. Dưới hình người này hắn không thể nào phát huy ra thực lực mạnh nhất cho nên trong lòng vô cùng giận dữ. Tiếng quát vừa dứt lập tức có một tiếng rống vang lên.

Ngao.

Lúc này, tiếng rống xuyên qua tầng mây cao vút. Hắc mang từ trong thân thể Thiên Độc Yêu Long tuôn ra, dưới hắc mang bao phủ uy thế tăng lên mạnh mẽ, sau đó lập tức hóa thành một đầu hắc long khổng lồ. Quanh thân có hắc vụ đậm đặc, khiến cho không gian chung quanh vặn vẹo, rồi bị nhuộm thành màu đen. Bản thể của hắn lúc này vô cùng dữ tợn, uy mãnh, trên đầu có một đôi long giác. Trên hai chiếc sừng giống như răng cưa này tỏa ra uy thế bá đạo. Toàn thân được lân phiến màu đen bao trùm tỏa ra lưu quang quanh quẩn.

– Độc Long cung phụng hóa ra là yêu thú thất giai, còn là yêu thú thất giai Long tộc a.

Chương 1059: Mụ nội nó (2)

– Trời. Độc Long cung phụng hóa ra là yêu thú Long tộc.

Bản thể Thiên Độc Yêu Long xoay quanh không trung, thân hình khổng lồ cuồn cuộn tỏa ra uy áp bàng bạc. Lúc này tất cả đệ tử Phi Linh môn ở phía dưới lập tức sợ hãi than.

Ngao.

Thiên Độc Yêu Long lại gầm lên một tiếng vang vọng không gian. Lúc này ở một nơi cách đó không xa truyền đến tiếng yêu thú rít gào.

Rống.

Ngao.

Ô…

Phía xa trong không trung lập tức có thanh âm yêu thú rống lên truyền tới. Trên không trung đột nhiên chấn động kịch liệt. Một cỗ uy áp ngập trời nhanh chóng xuất hiện.

Giờ phút này tất cả mọi người vô cùng kinh hãi, mà ngay cả ba mươi sáu cường giả Vũ Suất kia cũng bước chậm lại, từng đạo khí tức đột nhiên xuất hiện trên không trung kia khiến cho bọn hắn cảm nhận được áp chế tuyệt đối.

Sưu Sưu.

Gợn sóng trong không gian ngày càng kịch liệt. Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, chỉ trong nháy mắt có một đám bóng đen xuất hiện, hình dáng yêu thú hiện ra.

– Là một đàn yêu thú.

Ánh mắt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh biến đổi, sắc mặt đại biến. Ngay khi thanh âm Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh vừa dứt. Phía xa có vô số yêu thú khổng lồ hiện lên, một cỗ khí tức bắt đầu phóng ra. Thể tích mỗi một đầu yêu thú đều không ít hơn sáu trăm thước, giống như một ngọn núi lớn. Tỉ mỉ đếm thì trong bầu trời lúc này có sáu mươi sáu thân ảnh khổng lồ.

Rống rống.

Ô Ô….

Từng tiếng thú rống vang lên, yêu khí ngập trời mang theo uy thế kinh người. Năm đầu yêu thú đi đầu khí tức tỏa ra càng thêm cường hãn tới cực điểm khiến cho sắc mặt đám người Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, Lưu Tinh Hà đại biến.

– Năm đầu yêu thú phía trước chính là yêu thú lục giai hậu kỳ đỉnh phong. Tổng cộng có sáu mươi sáu đầu yêu thú lục giai.

Đám người Lộc Sơn lão nhân hít sâu một hơi. Sáu mươi sáu đầu yêu thú lục giai, đây là cái khái niệm gì. Tương đương với sáu mươi sáu cường giả Vũ Suất, trong đó năm đầu yêu thú lục giai hậu kỳ đỉnh phong kia chỉ sợ là Vũ Vương nhất trọng gặp phải cũng phải đi đường vòng.

– Như thế nào lại có nhiều yêu thú như vậy? Trời, đều là yêu thú Lục giai.

Lúc này đám người Hoa Mãn Ngọc, Diệp Mỹ, Diệp Phi, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Khang Tử Vân còn có mấy nghìn đệ tử Phi Linh môn phía dưới đều vô cùng kinh ngạc. Sáu mươi sáu đầu yêu thú lục giai đã đem nửa bầu trời bao phủ, khiến cho không trung lờ mờ.

Giờ phút này ba mươi sáu Vũ Suất của Thiên Tinh tông, Thiên Quỷ tông cũng há hốc mồm kinh ngạc nhìn về phía trước. Mà ngay cả Hồ Hưng Hải, Tùng Thanh Sơn còn có Lương Bá Quang đang kịch chiến với Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh kinh ngạc không thôi.

– Bái kiến Yêu vương, bái kiến chủ nhân.

Sáu mươi sáu đầu yêu thú khổng lồ đều khôi phục bản thể, một đường nhanh chóng chạy tới. Giờ phút này cả đám xoay quanh không trung, yêu khí ngập tràn bầu trời nhanh chóng hành lễ với Thiên Độc Yêu Long và Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy chúng yêu thú, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhanh chóng nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ cũng nhanh chóng nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Oánh tỷ, những yêu thú này đều là con át chủ bài của Yêu đường, đều do Độc Long cung phụng thu phục được, cũng coi như thực lực của Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, nhàn nhạt nói với mọi người.

– Là thực lực của Phi Linh môn ta sao?

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy ánh mắt mọi người không khỏi run lên, vẻ mặt ngưng trọng vừa rồi lập tức chuyển thành mừng rỡ. Vừa rồi Phi Linh môn còn bị đám người Thiên Tinh tông, Thiên Quỷ tông áp chế, trong nháy mắt xuất hiện sáu mươi sáu đầu yêu thú này, hiện tại Phi Linh môn hoàn toàn có thể chà đạp hai tông này trên phương diện nhân số.

Mí mắt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhảy lên, nở nụ cười khổ, khó trách tiểu tử này vẫn vô cùng bình tĩnh. Hóa ra là có chỗ dựa vào khủng bố như vậy.

– Nghe rõ cho bổn vương, đánh chết những kẻ xâm phạm Phi Linh môn. Con mẹ nó, một tên cũng không buông tha.

Thiên Độc Yêu Long lạnh lùng rống to. Trong cái miệng to lớn kia khi nói chuyện cũng có khói độc tràn ra.

– Vâng, yêu vương.

Sáu mươi đầu yêu thú khổng lồ đáp, Trường Ngao Yêu Giải, Hổ Bối Yêu Quy, Thiết Xỉ Yêu Ngạc, Cự Đầu Yêu Giao, năm đầu yêu thú lục giai hậu kỳ phóng lên cao.

Rống rống.

Trong nháy mắt uy áp tỏa ra. Thân hình to lớn của đám yêu thú lập tức đánh về phía ba mươi sáu Vũ Suất đang kinh hãi của Thiên Tinh tông và Thiên Quỷ tông.

Ngao ngao.

Trong Phi Linh môn, Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thủy Hỏa Yêu Giao còn có tọa kỵ Cửu Đầu Yêu Giao của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng hóa thành bản thể khổng lồ lao thẳng về không trung.

Ba mươi sáu Vũ Suất của Thiên Tinh tông và Thiên Quỷ tông lúc này đang vô cùng kinh hãi. Bọn hắn quả thực không nghĩ tới trong Phi Linh môn lại có nhiều yêu thú khủng bố như vậy.

Hồ Hưng Hải, Tùng Thanh Sơn, Lương Tán cũng thật không ngờ tới trong Phi Linh môn lại có cỗ thực lực khủng bố như vậy. Sáu mươi sáu đầu yêu thú lục giai tương đương với sáu mươi sáu cường giả Vũ Suất. Huống chi trong đó còn có hơn mười đầu yêu thú lục giai trung kỳ, năm đầu yêu thú lục giai hậu kỳ đỉnh phong, quả thực quá kinh khủng.

– Giết cho ta. Người xâm phạm Phi Linh môn giết không tha.

Giờ phút này, sát ý trong lòng Lục Lâm Thiên bắt đầu khỏi động. Chân khí bàng bạc trong cơ thể vận chuyển trong kinh mạch, thân ảnh nhanh chóng lao thẳng về không trung.

– Hừ, hôm nay ta cũng muốn giết mấy tên.

Thân thể nho nhỏ của Tiểu Long lúc này có một cỗ khí tức mạnh mẽ tràn ra. Thân thể nhỏ nhắn lúc này bành trướng, liền phóng theo lão đại của mình.

Chi chi.

Trước người Lục Tâm Đồng, Phi Thiên Ngô Công cũng khôi phục lại bản thể, Lục Tâm Đồng cũng nhanh chóng cưỡi tọa kỵ của mình bay về phía trước. Quanh thân có hắc vụ bao phủ, khiến cho không gian tràn ngập kịch độc. Mặc dù hiện tại Lục Tâm Đồng chỉ là Linh Suất nhị trọng, thế nhưng nếu liều mạng thì ngay cả Vũ Suất ngũ trọng, lục trọng cũng không làm gì được nàng.

– Giết con mẹ nó.

Có sáu mươi sáu đầu yêu thú lục giai trợ trận. Đám người Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, Lưu Tinh Hà, Ngô Dũng cũng lập tức hét lớn một tiếng, chân khí tuôn ra, một cỗ khí tức cuồng bạo xuất hiện, thân thể lao thẳng về phía trước.

Đám người Hoa Mãn Ngọc, Hoàng Phủ Kỳ Tùng lúc này cũng cực kỳ kích động. Ai có thể nghĩ tới vào thời khắc mấu chốt chưởng môn lại tiếp tục khiến cho mọi người kinh hỉ. Chân khí, linh lực tuôn ra, từng đạo thân ảnh nhanh chóng nhảy lên phía trước.

Phanh Phanh Phanh.

Tuy nói dài dòng như vậy thế nhưng mọi chuyện chỉ trong chớp mắt. Cả không trung tràn ngập thanh âm bạo liệt. Cường giả trong Thiên Tinh tông, Thiên Quỷ tông vừa rồi còn hung hăng càn quấy tràn ngập sát khí lúc này sắc mặt lại vô cùng ngưng trọng.

– Tất Phương Sơn, chịu chết đi.

Trong hỗn chiến, thân ảnh Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lập tức xuất hiện trước người Tất Phương Sơn của Thiên Tinh tông, sắc mặt lạnh lẽo, một cỗ sát ý tuôn ra. Cổ tay trắng nõn giương lên một đạo phong nhận trực tiếp cắt vỡ không gian bắn thẳng về phía Tất Phương Sơn.

Chương 1060: Diễm Băng song suất

Lú này Tất Phương Sơn muốn chạy trốn thế nhưng căn bản trốn không thoát. Trên phương diện tốc độ hắn không bằng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cho nên lúc này chỉ có thể kiên trì chống đỡ mà thôi.

– Chết đi.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên như quỷ mị tiến vào trong đám người, trực tiếp tìm tới một Vũ Suất nhị trọng dường như là của Thiên Quỷ tông, Vũ Suất nhị trọng này dường như cũng biết Lục Lâm Thiên không dễ chọc cho nên lập tức chạy trốn.

Thế nhưng trên phương diện tốc độ, hắn đâu phải là đối thủ của Lục Lâm Thiên. Vô luận là thực lực hay tốc độ, một Vũ Suất nhị trọng như hắn đều kém Lục Lâm Thiên quá nhiều. Thân ảnh Lục Lâm Thiên như quỷ mị xuất hiện phía sau lưng hắn, đồng thời trong tay ngưng tụ một đạo thủ ấn chừng trăm thước.

Đạo thủ ấn này xuất hiện khiến cho cả không gian giờ phút này đột nhiên lạnh lẽo. Một cỗ khí tức lạnh lẽo khuếch tán, sóng gợn trong không gian liền bị đông cứng lại, hàn tỏa ra bốn phía.

Trong khoảnh khắc này, Vũ Suất nhị trọng kia đang kinh hãi bỏ chạy. Thế nhưng khi cỗ hàn khí này lan tới trước người hắn. Hắn càng cảm thấy bản thân mình không thể nào chống lại uy thế cường hãn này cho nên chỉ có thể chạy trối chết mà thôi.

Thế nhưng tốc độ của Vũ Suất nhị trọng này vẫn quá chậm. Lúc hắn bất đắc dĩ dùng trường kiếm trong tay mình đánh ra một kích, trường kiếm mang theo kiếm quang phô thiên cái địa bao phủ trước người hắn. Chân khí bạo phát, kiếm quang lập tức khuếch tán. Vô số kiếm quang tạo thành những đạo tàn ảnh giống như hồng thủy trút xuống, ngăn chặn không gian trước người hắn.

– Hàn Băng chưởng.

Tất cả vô cùng nhanh chóng, Lục Lâm Thiên quát lạnh một tiếng, đạo chưởng ấn khổng lồ kia hiện lên, không có chút đình trệ nào chưởng ấn mang theo uy áp tuyệt đối cùng với năng lượng cuồng bạo hung hăng đánh về phía Vũ Suất nhị trọng kia. Nơi chưởng ấn đi qua không gian dường như đóng băng, cả không gian đông cứng lại vô cùng quỷ dị. Hàn khí lạnh thấu xương tỏa ra. Không ít người giao thủ chung quanh lúc này đột nhiên cảm thấy lạnh lẽo.

Sưu.

Ngay lập tức, kiếm quang phô thiên cái địa kia cũng bị đóng băng. Ngay sau đó Vũ Suất nhị trọng này cũng bị đóng băng. Hàn khí lạnh thấu xương khuếch tán, lập tức cả không gian bị đóng băng bắt đầu bạo liệt.

Phanh Phanh.

Từng tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa vang vọng trong không gian. Một cỗ kình khí ầm ầm khuếch tán trong không trung. Vũ Suất nhị trọng kia trực tiếp bị đánh chết, thân hình bị đóng băng vỡ vụn thành từng mảnh nhỏ.

– Hai vị trưởng lão Diễm Băng, nhanh chóng đánh chết tiểu tử Lục Lâm Thiên kia đi.

Phía xa, Tùng Thanh Sơn hét lớn một tiếng.

– Hừ, tốt hơn ngươi nên thành thật một chút.

Thiên Độc Yêu Long được bao phủ bởi một tầng hắc vụ đậm đặc hừ lạnh một tiếng. Râu rồng dựng lên giống như xuyên thấu không gian. Hai cái sừng trên đầu lóe ra hàn mang lạnh lẽo cùng với khói độc ngập trời tràn ra. Thân hình khổng lồ lập tức hóa thành một đạo lưu quang màu đen xông tới Tùng Thanh Sơn.

Dưới công kích này của Thiên Độc Yêu Long, Tùng Thanh Sơn không còn nhẹ nhõm nữa. Thiên Độc Yêu Long đã khôi phục bản thể, dựa vào bản thể cường hãn cùng với kịch độc khiến cho Tùng Thanh Sơn cơ hồ chỉ có thể miễn cưỡng hoàn thủ.

Phanh Phanh.

Chỉ trong nháy mắt, trong không trung có hai đạo thân ảnh vọt tới ngăn trước người Lục Lâm Thiên. Hai người này tuổi chừng bốn mươi, một nam một nữ. Nữ dường như già hơn nam thế nhưng vô cùng vũ mị, nam tử thì dáng người tráng kiện. Khí tức quanh thân hai người rất là mạnh mẽ.

Hai người vừa xuất hiện, sát ý trong mắt ngập tràn. Nam dùng đao, nữ dùng kiếm nhanh chóng bổ về phía Lục Lâm Thiên. Nơi đao mang cùng với kiếm mang đi qua sóng gợn trong không gian văng tung tóe. Sóng gợn trong không gian bị bổ thành hai nửa lan tràn ra chung quanh.

– Đây là Diễm Băng song suất sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Công kích của hai người như thủy triều tới khiến cho hắn không khỏi kinh hãi. Thực lực hai người này đều là Vũ Suất cửu trọng, uy lực một kích của hai người không cần nói cũng biết.

Đối mặt với Vũ Suất cửu trọng Lục Lâm Thiên cũng không có chút nắm chắc nào. Huống chi lúc này còn đồng thời đối mặt với hai Vũ Suất cửu trọng. Sắc mặt hắn lập tức khó coi.

– Chưởng môn! Để ta ngăn chặn Đỗ Yến này.

Giờ phút này, Thanh Hỏa lão quỷ lập tức phóng tới. Trong nháy mắt ánh mắt âm hàn bắn ra, bàn chân đạp mạnh một cái, thân hình giống như quỷ mị đánh về phía phụ nhân kia. Chân khí cường hãn mà nóng bỏng đột nhiên từ trong cơ thể khuếch tán ra khiến cho không gian nóng bỏng. Một chưởng đánh ra trực tiếp khiến cho không gian vặn vẹo lao về phía kiếm quang kia.

– Thanh Hỏa lão quỷ, ngươi còn dám xuất hiện? Đừng quên lúc trước là kẻ nào chạy trối chết như một con chó.

Vị phụ nhân này hét lớn một tiếng, kiếm quang phân ra, chém thẳng về phía chưởng ấn.

Mắt thấy một đạo đao mang đánh xuống, cho dù Thanh Hỏa lão quỷ đã ngăn chặn Đỗ Yến kia, thế nhưng lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên vẫn cực kỳ ngưng trọng. Vũ Suất cửu trọng tuyệt đối là địch nhân mạnh nhất từ trước tới nay hắn gặp phải.

Chỉ là lúc này cũng không phải là lúc Lục Lâm Thiên do dự, đao mang đang nhanh chóng chém tới trước mặt.

– Thanh Linh khải giáp.

Lục Lâm Thiên thấp giọng quát, quanh thân lập tức có một cỗ quang mang tuôn ra. Một bộ áo giáo trong nháy mắt xuất hiện bao phủ toàn thân, một thanh huyết đao xuất hiện trong tay hắn cùng với một cỗ chân khí cuồng bạo thuộc tính thổ xoay tròn quanh người Lục Lâm Thiên. Gợn sóng trong không gian lúc này bị gạt ra chung quanh, nhìn qua vô cùng quỷ dị.

Thế nhưng khi đao mang của đại hán kia đánh tới phía trước. Không gian chung quanh đao mang vang lên tiếng xé gió đem theo một cỗ kình khí đáng sợ lại không tạo ra gợn sóng nào ở nơi đao mang đi qua. Lục Lâm Thiên có thể mơ hồ thấy được, gợn sóng chung quanh đao mang đã trực tiếp hóa thành hư vô tiêu tán trong thiên địa.

Hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên. Lục Lâm Thiên nhanh chóng huy động Huyết Lục. Một cỗ khí tức bàng bạc cuồng bạo, ngưng thực nhanh chóng bao phủ thiên địa.

Thân hình Lục Lâm Thiên cong lại, miệng khẽ quát nhẹ một tiếng đồng thời Huyết Lục trong tay được bổ ra.

– Liệt Thiên Cửu Kích.

Một tiếng quát lạnh từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra. Lúc này trên Huyết Lục có một đạo đao mang quỷ dị giống như một quả bom đột nhiên bộc phát. Từ trên Huyết Lục phát ra thanh âm bạo liệt, đao mang nhanh như thiểm điện xuyên qua không gian bắn về phía trước khiến cho cả không gian trực tiếp run rẩy.

Đao mang này chia ra làm chín, rồi lại hợp thành một. Nơi đao mang đi qua gợn sóng trong không gian trực tiếp hóa thành tro tàn. Những đỉnh núi phía dưới trong phạm vi của Phi Linh môn trực tiếp bị vỡ nát.

Cảm nhận lực lượng trên một đao của Lục Lâm Thiên, sắc mặt đại hán Vũ Suất cửu trọng kia cũng vô cùng kinh ngạc. Lục Lâm Thiên này rõ ràng chỉ có tu vi Vũ Suất tứ trọng mà có thể thi triển ra một đao khủng bố như vậy. Quan trọng nhất chính là không ngờ đao này lại mang theo năng lượng thuộc tính bàng bạc.

Chương 1061: Con bài chưa lật

Trong nháy mắt hai đạo đao mang giống như hai khỏa lưu tinh dùng một tốc độ khủng bố va chạm vào một chỗ. Khi hai đạo đao mang va chạm với nhau, lập tức khiến cho không gian vặn vẹo như sắp bị nghiền nát.

Phanh Phanh.

Kình khí bắn ra bốn phía. Lúc này không gian vặn vẹo tới cực điểm, chỗ hai đạo đao mang va chạm không gian dường như bị bổ ra, khí tức ngập trời nhanh chóng khuếch tán.

Phanh.

Thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm vang vọng trong không gian. Khí tức cuồng bạo lan tỏa, kình khí khủng bố tràn ngập không gian.

Sưu Sưu.

Dưới kình khí ngập trời, Lục Lâm Thiên dường như bị một cỗ lực lượng đánh vào, thân thể bị đánh bay về phía sau. Huyết khí nhộn nhạo, Huyết Lục trong tay bị dư lực đánh vào phát ra thanh âm ông ông.

Sưu.

Một kích toàn lực của Lục Lâm Thiên ít nhất cũng phải bằng công kích của Vũ Suất bát trọng đỉnh phong. Dù trên phương diện phòng ngự lại vô cùng cường hãn. Thế nhưng đối mặt với một đạo công kích của Vũ Suất cửu trọng lúc này hắn cũng đã bị thương. Chân khí trong cơ thể sôi sục. Yết hầu cảm thấy ngòn ngọt, hắn cố gắng nuốt máu trong cổ họng xuống.

Khục.

Trước không trung, thân hình của đại hán kia cũng không tự chủ được mà phải lui về phía sau mấy bước. Thân thể run lên, sắc mặt vô cùng kinh ngạc. Tuy rằng hắn đã nghe nói qua Lục Lâm Thiên này bất phàm. Chỉ một kích vừa rồi hắn đã đoán được thực lực của Lục Lâm Thiên là Vũ Suất tứ trọng. Dù có bất phàm thế nào cũng khó có thể chống lại hắn. Thế nhưng không những Lục Lâm Thiên này có thể chống lại mà có thể đem hắn đẩy lùi một bước. Thực lực này chỉ sợ cũng không kém Vũ Suất bát trọng vừa mới đột phá Vũ Suất cửu trọng bao nhiêu. Mà Lục Lâm Thiên mới chỉ là Vũ Suất tứ trọng.

– Vũ linh khí Huyền cấp, quả nhiên bất phàm.

Có kết quả như vậy đại hán này cũng chỉ quy cho Vũ linh khí trong tay Lục Lâm Thiên, ánh mắt lập tức hiện lên vẻ tham lam.

– Lão đại.

Thân ảnh nhỏ nhắn của Tiểu Long lập tức đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi quan tâm hỏi:

– Lão đại, huynh không sao chứ?

– Ta không sao.

Cố gắng bình ổn chân khí trong cơ thể, Lục Lâm Thiên nhìn đại hán phía trước rồi nói. Diễm Băng song suất này quả thực bất phàm. Một kích toàn lực vừa rồi của hắn cũng không thể lay động mảy may tới người kia. Một kích này có lẽ ngay cả Vũ Suất bát trọng cũng phải bị thương.

Ầm ầm.

Giờ phút này đại chiến kịch liệt nhất vẫn là Bạch Linh và Hồ Hưng Hải, Thiên Độc Yêu Long và Tùng Thanh Sơn, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh và Lương Bá Quang. Giữa không trung, thân ảnh mấy người như quỷ mị không ngừng xuất hiện rồi biến mất. Mỗi một lần tiếp xúc đều tạo thành tiếng nổ kinh thiên động địa. Một cỗ kình khí cuồng bạo khuếch tán không ngừng tạo thành thanh âm giống như tiếng sấm rền vang vọng trên bầu trời. Chiến đấu kịch liệt bực này khiến cho người của Phi Linh môn phía dưới líu lưỡi không thôi. Đám người phía xa chạy tới xem xét lúc này cũng vô cùng kinh hãi.

Giữa không trung tràn ngập thanh âm chém giết. Yêu khí ngập trời, chân khí bạo phát, linh lực tuôn ra. Dưới sự vây công của bảy mươi đầu yêu thú lục giai cùng với hơn mười Vũ Suất của Phi Linh môn, cường giả Thiên Tinh tông và Thiên Quỷ tông đã bắt đầu đánh trả không xuể, rơi vào thế hạ phong. Người tới tuyệt cảnh đều dốc sức liều mạng, muốn đánh chết đối phương thì độ khó lớn hơn một chút. Nhưng chiếu theo tình huống hiện tại thì giết chết hết cũng chỉ là vấn đề sớm muộn.

Dù sao trên phương diện thực lực, cường giả Phi Linh môn đã tăng thêm bảy mươi đầu yêu thú lục giai, đủ để chà đạp Vũ Suất của hai tông. Không chỉ phương diện nhân số mà phương diện thực lực đều chiếm ưu thế tuyệt đối.

Cảnh tượng trên không trung khiến cho đệ tử Phi Linh môn vô cùng kinh hãi tới mức líu lưỡi. Thế nhưng cũng có không ít người phải dậm chân, bọn họ muốn lên đài nhưng cũng không có cách nào, bởi vì thực lực quá yếu nên chỉ có thể đứng dưới xoa tay không ngừng mà thôi.

– Không nghĩ tới Phi Linh môn lại có thực lực như vậy, quả thực quá khủng bố.

– Vài chục đầu yêu thú lục giai, còn có năm đầu dường như là lục giai hậu kỳ đỉnh phong.

– Hai sơn môn Thiên Quỷ tông, Thiên Tinh tông lần này liên thủ có lẽ không những không trộm gà được mà còn mất nắm gạo.

– Quả thực Phi Linh môn che giấu quá sâu a. Sợ rằng ngay cả người của Thiên Tinh tông và Thiên Quỷ tông cũng không có nghĩ tới Phi Linh môn lại có nhiều yêu thú lục giai như vậy, cũng không biết bọn họ thu phục được ở đâu.

– Liệu có quan hệ với Vạn Thú Tông hay không? Chỉ sợ ngoài Vạn Thú Tông ra không có sơn môn nào khác có nhiều yêu thú như vậy.

Phía xa, không ít người thấp giọng nghị luận. Ánh mắt nhìn vào cảnh tượng rung động phía trên không trung.

Khi bên ngoài đang kịch chiến thì bên trong mật thất ở đại điện Phi Linh môn lại có một thân ảnh hư ảo cùng với một thân ảnh già nua đang khoanh chân ngồi.

– Bên ngoài có chút phiền phức, tiểu tử này lại gây phiền toái rồi.

Thân ảnh nhìn qua có chút già nua nói. Thế nhưng tinh quang trong mắt người này đủ để khiến cho người nhìn vào cảm thấy tim đập nhanh hơn vài phần.

– Một chút phiền toái nhỏ mà thôi. Để cho hắn tự mình giải quyết đi. Muốn trở nên mạnh mẽ thì cũng chỉ có thể dựa vào bản thân mình mà thôi.

Thân ảnh hư ảo nói tiếp:

– Chung quanh còn có cường giả chưa ra tay, tới lúc đó nhìn tiếp.

– Không nghĩ tới lại cũng có người giống như ta, quả thực có chút ngoài ý muốn.

Thân ảnh già nua kia nói.

– Hẳn là cưỡng ép đột phá, tâm tính không đủ khiến cho tẩu hỏa nhập ma. Có thể còn nghiêm trọng hơn ngươi. Cho ta một chút thời gian, ta sẽ suy nghĩ thật kỹ, ngươi cũng nên suy nghĩ thật kỹ, nhất định sẽ có biện pháp.

Thân ảnh hư ảo nói.

– Không sao, dù sao cũng lâu như vậy rồi.

Thân ảnh già nua kia khẽ thở dài nói.

– Thanh Hỏa lão quỷ, tránh ra cho ta.

Trên không trung Phi Linh môn, lúc này phụ nhân trong Diễm Băng song suất quát lên một tiếng. Trường kiếm trong tay vung lên, một đạo kiếm quang đột nhiên bạo phát. Trong kiếm quang này mang theo hàn khí khiến cho gợn sóng chung quanh đều biến thành màu trắng.

Phá.

Thanh Hỏa lão quỷ cũng không dám kinh thường. Đỗ Yến này là Vũ Suất cửu trọng, hiện giờ cơ hồ đã tới Vũ Suất cửu trọng đỉnh phong cho nên hắn càng không dám khinh thường. Chân khí nóng bỏng tuôn ra, trong tay nhanh chóng có một đạo chưởng ấn xuất hiện rồi đánh về phía trước. Một chưởng này đánh ra lập tức có một cỗ năng lượng nóng bỏng tràn ngập không trung khiến cho không gian lắc lư kịch liệt. Chưởng ấn trực tiếp xuyên qua không gian, ầm ầm va chạm vào kiếm quang.

Phanh Phanh.

Kiếm quang, chưởng ấn va chạm vào nhau, kình khí ngập trời trong nháy mắt tràn ra trực tiếp khiến cho không gian vặn vẹo. Thanh thế bực này khiến cho đám người phía dưới sợ hãi. Không ít đệ tử Phi Linh môn phía dưới lúc này từ xa nhìn lại cũng phải líu lưỡi.

Khục khục.

Trong tiếng bạo liệt này thân ảnh Thanh Hỏa lão quỷ trực tiếp bị đẩy lùi mấy bước, sắc mặt có chút tái nhợt, trên phương diện thực lực hắn vẫn kém một chút.

Chương 1062: Viêm Hỏa thú ảnh (1)

Sưu.

Thừa dịp này Đỗ Yến nhanh chóng tới bên người Lương Tán.

– Tiểu tử này quả nhiên có chút quỷ dị.

Lương Tán quay sang nói với Đỗ Yến bên cạnh.

– Chúng ta liên thủ, nhanh chóng đánh chết hắn.

Đỗ Yến cũng đã sớm nhìn thấy Lục Lâm Thiên và phu quân nàng giao thủ. Vũ Suất tứ trọng có thể chống lại phu quân nàng khiến cho ánh mắt nàng nhìn Lục Lâm Thiên vô cùng lạnh lẽo cùng với kinh ngạc. Hai phu thê nhìn nhau, lập tức chân khí trên người bộc phát. Chân khí thuộc tính hỏa quanh người Lương Tán bùng lên khiến cho không gian chung quanh nóng bỏng. Mà quanh thân Đỗ Yến lúc này vô cùng lạnh lẽo.

Xung khắc như nước với lửa, thế nhưng lúc này dưới sự liên thủ của hai người khí tức bạo tăng, uy thế lập tức kéo lên không ít.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, hợp kích chi thuật của hai người này quả thực có chút bất phàm.

– Chịu chết đi.

Trong nháy mắt, phu thê Diễm Băng song suất hét lớn một tiếng. Đao kiếm giơ lên rồi chém xuống. Hai đạo kiếm quang, đao quang một trái một phải vô cùng quỷ dị đnáh về phía trước. Đao kiếm giao nhau trực tiếp xé rách không gian. Kiếm quang giống như linh xà xuất động. Đao quang giống như mãnh hổ xuống núi, trực tiếp bắt về phía Lục Lâm Thiên.

– Thanh Hỏa cung phụng, Tiểu Long, các ngươi ngăn hai người này lại một chút.

Lục Lâm Thiên nhíu mày. Thân ảnh nhanh chóng lùi lại. Thực lực của Thanh Hỏa lão quỷ Lục Lâm Thiên biết. Có thể chống lại một người đã là cực hạn, mà thực lực Tiểu Long đương nhiên không đủ. Thế nhưng dựa vào bản thể cường hãn lúc còn ở ngũ giai hậu kỳ cũng đủ để chống lại Vũ Suất cửu trọng. Lúc này nó đã đột phá lục giai chỉ sợ càng không thành vấn đề. Mà bản thân hắn chỉ cần kéo dài một chút thời gian là được.

– Không thành vấn đề.

Ánh mắt Thanh Hỏa lão quỷ trầm xuống, thân hình gầy như que củi kia lại bắn về phía trước. Chân khí thuộc tính hỏa cuồng bạo lập tức tuôn ra. Quanh người trong nháy mắt được bao phủ bởi một đám hỏa diễm màu xanh.

Ngao.

Cùng lúc đó quanh thân Tiểu Long tràn ngập quang mang, miệng khẽ rống lên một tiếng, thanh âm khuếch tán ra chung quanh mang theo uy áp cực lớn.

Chỉ trong nháy mắt Tiểu Long cũng đã lập tức hóa thành bản thể. Thân thể khổng lồ xuất hiện trong không trung. Thân thể nó dài chừng sáu trăm thước, toàn thân được bao bọc bởi lân phiến màu vàng, tràn ngập hỏa diễm. Phía dưới có năm long trảo dài mấy mét. Chiếc vuốt lớn nhất như một thạch trụ tràn ngập khí tức cường hãn. Mơ hồ có thể nhìn thấy được không gian phía dưới long trảo vặn vẹo, có tiếng sấm ì ùng chấn động nhâm tâm vang lên.

Bản thể Tiểu Long xuất hiện lập tức có một khí tức nóng bỏng tới tận cùng tràn ngập. Trong khí tức này ẩn chứa một cỗ uy áp không thể kháng cự. Loại uy áp này tới từ trong linh hồn, huyết mạch.

Tiểu Long khôi phục bản thể, trong nháy mắt này tất cả những cường giả đang kịch chiến xung quanh đều ngừng lại, linh hồn run rẩy.

Lúc này toàn thân mấy chục đầu yêu thú lục giai xung quanh cũng run rẩy. Trên thân Tiểu Long lúc này ẩn chứa một loại uy áp khiến cho tất cả những yêu thú khác không thể kháng cự. Loại uy áp này tới từ sâu trong linh hồn và huyết mạch.

– Bái kiến yêu hoàng.

Trường Ngao Yêu Giải, Hổ Bối Yêu Quy, Thiết Xỉ Yêu Ngạc, Cự Đầu Yêu Giao cũng tất cả những yếu thú chung quanh hành lễ, trong mắt hiện lên sự kinh hãi. Bọn chúng thần phục với Thiên Độc Yêu Long là bởi vì Thiên Độc Yêu Long là Yêu Vương của bọn chúng, là vương giả của bọn chúng. Thế nhưng lúc này cảm nhận khí tức trên người Tiểu Long khiến cho bọn chúng trực tiếp thần phục.

– Yêu Hoàng? Bên trong Phi Linh môn còn Yêu Hoàng nhất tộc hay sao?

Trong Thiên Tinh tông, Thiên Quỷ tông, sắc mặt mấy cường giả Vũ Suất đại biến. Dường như bọn họ cũng biết được một ít chuyện của Yêu Hoàng nhất tộc.

Nhìn qua bản thể Tiểu Long Lục Lâm Thiên cũng vô cùng bất đắc dĩ mới để cho Tiểu Long khôi phục lại bản thể. Thân phận của Tiểu Long khiến cho Lục Lâm Thiên không dám tùy tiện để cho nó khôi phục bản thể, miễn cho lúc đó trêu chọc tới người của Linh hoàng và Yêu hoàng nhất tộc.

Giờ phút này sắc mặt Lục Lâm Thiên vô cùng ngưng trọng, trong tay đánh ra từng đạo thủ ấn.

Ngao.

Lúc Tiểu Long lộ ra bản thể thì không gian chung quanh lúc này lập tức gió nổi mây phun, thân hình khổng lồ trực tiếp đánh về phía Diễm Băng song suất kia. Long trảo đánh thẳng về phía trước, gợn sóng trong không gian lúc này trực tiếp cứng lại.

– Viêm Hỏa thú ảnh.

Thủ ấn trong tay Thanh Hỏa lão quỷ không ngừng biến hóa. Chân khí thuộc tính hỏa cuồng bạo tuôn ra. Trên tay phải hắn lúc này có một cỗ chân khí thuộc tính hỏa tràn ngập. Cả không gian đột nhiên tràn ngập khí tức nóng bỏng. Khí tức cường hãn khuếch tán, trực tiếp bao phủ không gian.

Năng lượng bằng chân khí thuộc tính hỏa cuồng bạo tuôn ra đồng thời nhanh chóng bành trướng. Trực tiếp hóa thành đám hỏa diễm khổng lồ trong không gian. Ở giữa không gian trực tiếp bị xé mở tạo thành một đường vòng cung nóng bỏng. Không khí chung quanh lúc này bị xé thành đôi. Mà từ uy thế này có thể thấy được đây là vũ kỹ Huyền cấp trung giai.

Ngao.

Trong ngọn lửa khổng lồ lúc này có một đầu Hỏa Lang khổng lồ chừng năm trăm thước lao ra mang theo uy thế cường hãn bắn về phía Diễm Băng song suất kia.

Giờ phút này, đao quang kiếm quang của Diễm Băng song suất cũng lập tức đánh xuống. Đao quang kiếm quang trực tiếp đan vào nhau khiến cho cả không gian như bị nghiền nát. Ngay sau đó mấy đạo công kích này trực tiếp va chạm vào cùng một chỗ.

– Phá.

Thanh Hỏa lão quỷ khẽ quát một tiếng. Đầu Hỏa Lang khổng lồ kia bỗng nhiên hóa thành một cơn sóng lửa khổng lồ rồi nổ tung. Hỏa diễm nóng bỏng khuếch tán trong bầu trời. Dưới nhiệt độ đáng sợ này hơi nước trong không gian bắt đầu bốc lên, gợn sóng trong không gian đều biến thành màu đỏ, một thanh âm bạo liệt cực lớn bắt đầu từ trên không trung vang vọng ra…

Ngao.

Long trảo của Tiểu Long cũng vỗ xuống như xé rách không gian, kình khí cuồng bạo tàn sát bừa bãi, một ngọn hỏa diễm màu vàng từ trong miệng nó phun ra càng khiến cho nhiệt độ chung quanh tăng lên, hỏa diễm dường như trực tiếp đốt cháy không gian vậy.

Phanh Phanh.

Đao mang, kiếm quang, hỏa diễm, mấy đạo năng lượng này khuếch tán tạo thành thanh âm bạo liệt trên không trung, cùng với đó là không gian rung động kịch liệt. Một mảnh năng lượng đỏ chót tán loạn ra chung quanh.

Hỏa lãng khuếch tán, bằng mắt thường cũng có thể thấy được, đao quang, kiếm quang bị đốt cháy thành hư vô. Đồng thời cũng có kình khí bàng bạc trực tiếp khuếch tán đập vào người Tiểu Long cùng Thanh Hỏa lão quỷ rồi Diễm Băng song suất. Một kích liên thủ của hai người so với Vũ Suất cửu trọng bình thường còn mạnh mẽ hơn nhiều. Uy lực tương đương với Vũ Vương nhất trọng.

Phanh.

Kình khí bàng bạc đột nhiên va chạm vào ngọn lửa màu xanh quanh người Thanh Hỏa lão quỷ, một cỗ năng lượng tức thì rung động rồi bạo phát. Ngọn lửa màu xanh của Thanh Hỏa lão quỷ lập tức nổ tung, cả người Thanh Hỏa lão quỷ bị đánh bay về phía sau hơn mười thước. Sắc mặt càng thêm tái nhợt, huyết khí trong cơ thể cuồng loạn, cố gắng nuốt máu tươi trong cổ họng xuống.

Chương 1063: Viêm Hỏa thú ảnh (2)

Thân hình khổng lồ của Tiểu Long cũng bị đánh bay ra xa hơn. Thế nhưng kình khí cuồng bạo kia đánh vào trên thân thể Tiểu Long cũng không có một chút tác dụng nào. Thân hình khổng lồ vặn vẹo rồi lập tức lao thẳng về phía trước. Thực lực của nó tuy rằng không đủ thế nhưng trên phương diện phòng ngự thì Tiểu Long vô cùng mạnh mẽ. Muốn làm bị thương nó chỉ sợ Vũ Vương nhất trọng bình thường cũng không làm được. Huống chi lúc này Tiểu Long đã một lần nữa biến hóa, lực phòng ngự dường như cũng mạnh hơn không ít.

Thanh Hỏa lão quỷ cũng cắn răng tiến lên. Chân khí cuồng bạo tuôn ra, một lần nữa ngăn cản Diễm Băng song suất.

Trên bầu trời, thân ảnh ba người một thú một lần nữa đối đầu với nhau. Thanh âm kinh thiên vang vọng không trung, lúc này cả không gian to lớn trực tiếp chấn động, gợn sóng khuếch tán ra bốn phía. Những yêu thú chung quanh cùng với cường giả nhân loại khác gần đó cũng tự giác tránh ra xa một chút.

Phía sau, trận chiến Lục Lâm Thiên đang đánh ra từng đạo thủ ấn, một cỗ khí tức quỷ dị hội tụ tới. Thủ ấn biến hóa, không gian quanh người hắn gợn sóng trực tiếp chấn động, khí tức bắt đầu trở nên vô cùng quỷ dị.

Cách đó không xa, ánh mắt Diễm Băng song suất vẫn luôn tập trung lên người Lục Lâm Thiên. Hai người lúc này cũng cảm giác được khí tức trên người Lục Lâm Thiên có biến hóa, dường như cũng dự đoán được Lục Lâm Thiên đang chuẩn bị công kích gì đó. Thế nhưng dưới sự dây dưa của Thanh Hỏa lão quỷ và Tiểu Long bọn họ không có cách nào thoát khỏi.

Hết thảy những chuyện này hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào để ý tới. Bây giờ hắn đang toàn tâm ngưng tụ vũ kỹ, ngưng thần tĩnh khí. Trong tay Lục Lâm Thiên đang hiện lên từng vòng cung huyền ảo, không gian quanh người được bao phủ bởi tia sáng chói mắt, chân khí nhanh chóng tuôn ra, giống như là có ngàn vạn con ngựa từ trong cơ thể phi ra vậy.

Rồi trong bàn tay phải của Lục Lâm Thiên xuất hiện hào quang bảy màu vô cùng kỳ dị, sau đó có một đầu phượng hoàng bằng năng lượng xuất hiện. Đầu phượng hoàng này toàn thân đỏ tươi, giống như là hỏa diễm. Hai cánh mở ra mang theo hỏa diễm tràn ngập khiến cho không gian chung quanh lắc lư.

Tiếp theo trên tay trái Lục Lâm Thiên thủ ấn cũng nhanh chóng kết xuất tạo ra một đạo quang mang hắc sắc rồi ngưng tụ thành một đầu yêu thú bằng năng lượng. Toàn thân yêu thú bằng năng lượng này được bao phủ bởi lân phiến màu đen, thân hình giống rùa thế nhưng lại có một đầu mãng xà xoay quanh phía trên lưng rùa, hai yêu thú cùng chung một thể xác. Rùa rắn tương giao, giống như vật còn sống mang theo một cỗ uy áp cực lớn. Khí tức năng lượng bàng bạc giờ phút này lặng lẽ tràn ra chung quanh.

Phù.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi rồi nhìn hai đầu yêu thú bằng năng lượng trên hai tay mình, sắc mặt càng thêm ngưng trọng. Sau đó lập tức lòng bàn tay nâng lên, đem hai đầu yêu thú dung hợp.

Thứ Lục Lâm Thiên đang thi triển chính là con bài chưa lật cuối cùng của hắn. Dung hợp Huyền Vũ quyết cùng với Chu Tước Quyết. Đây cũng là công kích mạnh nhất mà hiện tại Lục Lâm Thiên có thể thi triển ra. Lần trước ở Quỷ Vũ Tông, Lục Lâm Thiên thi triển Chu Tước, Huyền Vũ quyết này chỉ là Vũ Tướng mà thôi thế nhưng cũng trực tiếp chống lại được Thôi Mệnh phán quan bằng năng lượng thể. Mặc dù không thành công thế nhưng uy lực cực kỳ cường hãn. Uy lực khi đó có thể tương đương với Vũ Suất ngũ trọng, lục trọng.

Mà bây giờ hắn đã là Vũ Suất tứ trọng, khi thi triển Liệt Không Cửu Kích cũng có uy lực Vũ Suất bát trọng đỉnh phong, gần với Vũ Suất cửu trọng. Chu Tước quyết dung hợp với Huyền Vũ quyết dường như còn mạnh hơn Liệt Không Cửu Kích một chút. Tương đương với vũ kỹ Huyền cấp đỉnh phong.

Lục Lâm Thiên phỏng đoán thi triển Chu Tước quyết dung hợp với

Huyền Cũ quyết có lẽ còn mạnh hơn Liệt Không Cửu Kích một chút. Có lẽ có thể chống lại Diễm Băng song suất, cũng để hắn biết rõ xem rốt cuộc uy lực của con át chủ bài này ra sao.

Dưới tình huống bình thường đương nhiên Lục Lâm Thiên không dám thi triển con bài chưa lật cuối cùng này. Bởi vì một khi thi triển tiêu hao quá lớn. Có lẽ sau khi thi triển thì tiêu hao hầu như không còn. Thế nhưng lúc này Phi Linh môn đã chiếm ưu thế tuyệt đối khiến cho hắn có thể yên tâm thi triển.

Thủ ấn Lục Lâm Thiên biến hóa, hai đầu yêu thú bằng năng lượng thể mang theo thú uy cường hãn dung hợp vào một cỗ. Trong nháy mắt khu vực nơi hai đầu yêu thú bằng năng lượng thể tiếp xúc, hắc quang đen như mực kia và hào quang thần dị bảy màu bắt đầu chồng lên nhau.

Trải qua lần dung hợp trước đó, lúc này Lục Lâm Thiên một lần nữa thi triển thì dễ dàng hơn nhiều.

Sưu.

Hai đạo thú ảnh trọng điệp. Một thanh âm trầm thấp vang lên. Hai cỗ quang mang va chạm rồi bắn ra quang mang mạnh mẽ khiến cho cả không gian run rẩy. Lúc này ngay cả hư không cũng bắt đầu vặn vẹo, một cỗ khí tức quỷ dị khuếch tán.

Hai ấn quyết dung hợp, chân khí bàng bạc trong cơ thể Lục Lâm Thiên nhanh chóng tuôn ra. Chân khí trong kinh mạch rộng lớn lúc này liên miên vận chuyển rồi rót vào trong Chu Tước quyết và Huyền Vũ quyết dung hợp.

Theo chân khí tiến vào, hai đạo ấn quyết này hoàn toàn dung hợp. Đầu phượng hoàng và quy xà đen như mực kia cuốn lại cùng một chỗ, mơ hồ hiện lên sự vui vẻ.

Trong nháy mắt này cả không gian run rẩy. Không gian trên hai đầu thú ảnh vốn cuồng bạo lúc này trở nên bình tĩnh lại, dường như không có một chút năng lượng nào ba động. Thế nhưng trong lúc mơ hồ lại có một cỗ khí tức kinh khủng lan tràn. Gợn sóng khuếch tán ra bốn phái.

Ầm ầm.

Trên không trung, từng thanh âm vang vọng. Hai người Diễm Băng song suất liên thủ phối hợp, uy thế đại tăng. Tiểu Long cùng Thanh Hỏa lão quỷ lần nữa bị đẩy lùi. Khóe miệng Thanh Hỏa lão quỷ xuất hiện một tia máu.

Phanh.

Thân thể Tiểu Long trực tiếp đập xuống vào một đỉnh núi phía dưới khiến cho toàn bộ đỉnh núi bị thân thể Tiểu Long phá hủy. Mặt đất trực tiếp rạn nứt. Chỉ trong nháy mắt thân thể Tiểu Long lại tiếp tục bắn lên không trung, căn bản không có một chút thương thế nào. Lực phòng ngự cường hãn như vậy khiến cho hai người Diễm Băng song suất kinh hãi không thôi.

Ngay khi Tiểu Long cùng với Thanh Hỏa lão quỷ muốn tiến lên thì một thân ảnh màu xanh đã ngăn cả trước người hai người rồi nói:

– Tốt rồi, để cho ta tới.

Thanh âm vừa dứt, thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh chóng bắn về phía trước. Mỗi bước chân bước ra đều khiến cho không gian rung động. Trên mặt Lục Lâm Thiên lúc này cũng hiện lên nụ cười lạnh nhạt. Cuối cùng bàn tay đẩy về phía trước. Đạo thủ ấn được dung hợp giữa hai đầu thú ảnh nhanh chóng bắn về phía Diễm Băng song suất, một cỗ năng lượng cường hãn mà kinh khủng đột nhiên tuôn ra sau một tiếng quát lạnh lẽo vang vọng không gian:

– Chu Tước Huyền Vũ quyết.

Mà trong nháy mắt khi hai đầu yêu thú bằng năng lượng được đẩy ra cả không gian run rẩy, gợn sóng trong không gian nhanh chóng lan tràn, chấn động. Không gian cơ hồ như muốn sụp đổ, gợn sóng bị nghiền nát không ngừng tạo thành một khe nứt màu đen tỏa ra khí tức rung động nhân tâm.

Chương 1064: Lưỡng bại câu thương

Hai đại thú ảnh phóng lên trời, tiếp theo đó hai đạo thú ảnh bành trướng. Đầu phượng hoàng bằng năng lượng lập tức bành trướng tới chừng ngàn thước, quanh thân có hỏa diễm gào thét, khí tức cuồng bạo phóng lên cao mang theo hỏa diễm ngập trời bao phủ không trung. Ngay cả không khí cũng bị đốt cháy tạo thành tiếng kêu xì xì.

Đầu quy xà kia cũng lập tức bành trướng tới một thể tích khủng bố. Rùa rắn tương giao không ngừng gào thét dữ tợn, lại mang theo một cỗ uy áp cực lớn, sóng gợn quanh thân cuồn cuộn, khí tức bàng bạcđã tới mức vô cùng khủng bố.

– Năng lượng thật là khủng khiếp.

Diễm Băng song suất nhìn hai đầu thú ảnh bằng năng lượng khổng lồ cũng không khỏi hoảng sợ. Vũ kỹ khủng bố như vậy tuyệt đối đã tới Huyền cấp cao giai.

Hai người nhìn nhau, ánh mắt lập tức trầm xuống, một cỗ hàn ý từ trên người tràn ra. Chân khí mênh mông từ trong cơ thể hai người tuôn ra. Một hỏa một thủy, hai cỗ năng lượng thuộc tính tuôn ra khiến cho không gian lập tức run rẩy. Vào giờ phút này, hai người lập tức giương trường kiếm và đại đao trong tay lên.

Đao mang và kiếm quang lóe lên, nhẹ nhàng bổ xuống, lập tức trong không gian xuất hiện một cái khe nhỏ. Ánh mắt hai người hiện lên sự lạnh lẽo, kiếm quang, đao mang tạo thành từng đạo tàn ảnh rồi chém thẳng về phía trước.

– Hỏa Đao Băng Phong Quyết.

Hai người đồng thời hét lớn một tiếng. Tiếng hét lớn này vang lên, ánh sáng trong không gian lúc này đột nhiên ảm đạm, giống như toàn bộ ánh sáng đều bị thôn phệ. Trong không gian, năng lượng thuộc tính hỏa và thuộc tính thủy hội tụ. Theo hai cỗ năng lượng thuộc tính hội tụ, năng lượng trên đại đao cùng với trường kiếm ngày càng khủng bố.

– Tiểu tử, chết bởi Hỏa Đao Băng Phong Quyết của chúng ta cũng coi như là tiện nghi cho ngươi.

Lương Tán lạnh lẽo quát lên một tiếng rồi đem đao trong tay đánh xuống. Đao quang mang theo vô số tàn ảnh chém xuống. Không gian trước mặt hắn lúc này trong khoảnh khắc dường như sụp đổ. Sóng gợn trong không gian trực tiếp bị cắt vỡ, từng mảnh vỡ của gợn sóng bắn ra bốn phía.

Sưu Sưu.

Từng đạo đao mang kiếm quang bạo liệt lướt đi chừng ngàn thước cắt vỡ gợn sóng trong không gian, dùng một thanh thế cường hãn, xen lẫn khí tức nóng bỏng, lạnh lẽo trực tiếp đem không gian trước mặt bổ ra. Cuối cùng tạo thành một tấm lưới lớn do đao kiếm tạo thành trực tiếp đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Công kích mạnh mẽ hung hãn như vậy đã hấp dẫn ánh mắt vô số người phía xa. Trong mắt những người biết hàng hiện lên vẻ kinh dị. Đối với Diễm Băng song suất này cũng có một số người hiểu rõ. Đây chính là một kích mạnh nhất của Diễm Băng song suất. Cho nên bình thường hai người Diễm Băng song suất này tuyệt đối không thể đơn giản mà thi triển ra Hỏa Đao Băng Phong Quyết.

– Diễm Băng song suất thi triển ra Hỏa Đao Băng Phong Quyết, đây là kích mạnh nhất của phu thê bọn họ. Một khi thi triển ra ngay cả Vũ Vương nhất trọng cũng bị thương một hai, uy lực cực kỳ kinh người. Bên trong Vũ Suất cửu trọng quả thực bọn họ không có đối thủ. Lục Lâm Thiên kia có thể chống lại sao?

– Cái này không nhất định. Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn thường xuyên vượt cấp chiến đấu. Không biết lần này hắn có thể chống lại được hay không. Vũ kỹ quỷ dị kia của hắn cũng vô cùng bất phàm, dường như còn mạnh hơn vũ kỹ của Diễm Băng song suất một chút.

Phía xa, không ít người đứng dưới xem xét lập tức nghị luận.

Nói thì dài thế nhưng lại rất nhanh chóng. Lúc này hai đạo thú ảnh dây dưa với nhau mang theo uy áp mãnh liệt cùng với năng lượng chấn động trực tiếp va chạm với đao mang và kiếm quang trong không trung.

Sưu Sưu.

Cả hai chạm vào nhau tạo thành thanh âm bạo liệt vượt quá dự đoán của mọi người. Hai đạo thú ảnh trực tiếp bị đao mang cùng kiếm quang ngập trời bao phủ, dường như không thể tiến thêm được nữa. Cơ hồ không có một chút chấn động nào, thậm chí hai đạo thú ảnh lập tức bị đao mang kiếm quang bao phủ, không làm ảnh hưởng tới đao mang kiếm quang một chút nào.

Nhìn thấy một màn này, sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng vô cùng kinh ngạc. Diễm Băng song suất này quả nhiên thực lực mạnh mẽ. Bằng vào thực lực như vậy khó trách được xưng là vô địch thủ trong Vũ Suất.

Bất quá lúc này Lục Lâm Thiên cũng không bối rối. Khóe miệng hắn hiện lên nụ cười lạnh. Bàn tay khẽ vung lên rồi đem một đạo thủ ấn kỳ dị đánh ra. Cùng lúc đó có một cỗ lực lượng quỷ dị từ trong kiếm quang và đao mang tỏa ra.

– Chu Tước Huyền Vũ quyết, bạo cho ta.

Trong nháy mắt, năm ngón tay Lục Lâm Thiên nắm chặt, miệng khẽ quát một tiếng.

Phanh Phanh.

Trong đao mang kiếm quang lúc này đột nhiên vang lên tiếng sấm rền, giống như có từng quả bom lên tục nổ tung khiến cho lỗ tai của mọi người chung quanh rung động một hồi, vô cùng đau nhức.

Ở chỗ hai cỗ công kích hung hãn va chạm có một màn hào quang chói mắt hiện lên. Lập tức một cỗ năng lượng như thực chất điên cuồng khuếch tán. Không gian dưới năng lượng đáng sợ va chạm lập tức nổ tung rồi vặn vẹo.

Phanh Phanh.

Lúc này giữa không trung bằng mắt thường cũng có thể thấy được đầu phượng hoàng bằng hỏa diễm bên trong kiếm quang đao mang nổ tung, hóa thành một biển lửa ngập trời. Mà đầu quy xà kia cũng nổ tung tạo thành một cơn sóng ngập trời, giống như biển gầm ở giữa không trung vậy.

Trong nháy mắt, màn hào quang do đao mang kiếm quang tạo thành dưới năng lượng cuồng bạo trực tiếp rạn nứt rồi nổ tung. Hỏa diễm phun trào, sóng nước đáng sợ dây dưa, khí tức lạnh lẽo bắn ra bốn phía. Cả không trung trực tiếp hỗn loạn. Công kích đáng sợ tới bực này khiến cho không ít ánh mắt nhìn vào hoảng sợ.

Năng lượng khủng bố ngập trời tràn ngập chân trời bắt đầu tiêu tán. Mà không gian đang vặn vẹp kia lúc này cũng dần trở nên rõ ràng.

Phốc Phốc.

Trong ánh mắt kinh hãi của tất cả mọi người lúc này xuất hiện một màn khiến cho mọi người kinh ngạc. Trên không trung Diễm Băng song suất trực tiếp bị đánh bay, miệng phun ra một ngụm máu, sắc mặt trở nên trắng bệch, toàn thân uể oải vô lực.

Phốc phốc.

Thân hình Lục Lâm Thiên trực tiếp bị đánh bay, Thanh Linh Khải Giáp trên người ảm đạm. Miệng phun ra một ngụm máu, cơ thể gặp phải đả kích nghiêm trọng. Thực lực Diễm Băng song suất này quả nhiên danh bất hư truyền.

Sưu Sưu.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch, tiêu hao lúc này cực kỳ nghiêm trọng.

– Lưỡng bại câu thương.

Không ít thanh âm kinh ngạc vang lên. Không ai ngờ tới, Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn có thể chống lại Diễm Băng song suất, mà còn là lưỡng bại câu thương. Có thể đánh Diễm Băng song suất bị trọng thương.

Thực lực của Diễm Băng song suất không ít người đều vô cùng hiểu rõ. Đặc biệt là Hoả Đao Băng Phong Quyết vô cùng mạnh mẽ. Thế nhưng lúc này hai người lại bị trọng thương. Quả thực Lục Lâm Thiên khiến cho mọi người vô cùng thán phục. Thực lực của Lục Lâm Thiên không ngờ đã tới một bước này.

Mà hai người Diễm Băng song suất cũng vô cùng bất ngờ. Khi hai người ổn định thân hình, ánh mắt lập tức kinh hãi nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Chương 1065: Đông lão thúc đẩy (1)

Giữa không trung, lúc này kịch chiến đã gần tới hồi kết. Giờ phút này ở phía trước có một tiếng kêu thảm thiết vang lên. Dưới sự vây công của một đám yêu thú khủng bố. Bên trong Thiên Tinh tông cùng với Thiên Quỷ tông đã có Vũ Suất bị vẫn lạc, người bị thương nhiều không kể xiết.

Lưu Tinh Hà, Lộc Sơn lão nhân cùng với năm đầu yêu thú lục giai hậu kỳ đỉnh phong Trường Ngao Yêu Giải công kích đám Vũ Suất còn lại. Chỉ trong nháy mắt có tám Vũ Suất của Thiên Tinh tông và Thiên Quỷ tông bị đánh chết.

Đương nhiên, lúc này cũng có không ít Vũ Suất còn có Linh Suất trực tiếp bị cầm chế. Trước khi ra tay, Lục Lâm Thiên cũng truyền âm cho chúng cường giả trong Phi Linh môn, nếu như thuận tay thì nên bắt giữ đối thủ, thế nhưng cũng không thể làm lỡ việc giết đám người Thiên Tinh tông và Thiên Quỷ tông.

Tóm lại trong mười phút vừa rồi, có lẽ còn chưa tới mười phút thì cường giả trong Thiên Tinh tông và Thiên Quỷ tông đã tổn thất hơn nữa.

– Diễm Băng song suất, chết đi.

Công kích của Lục Lâm Thiên và Diễm Băng song suất còn chưa biến mất bao lâu. Ngay khi Diễm Băng song suất còn đang kinh ngạc với Lục Lâm Thiên thì đột nhiên phía sau hai người có một thanh âm lạnh lẽo truyền ra.

Sắc mặt hai người Diễm Băng song suất tái đi rồi lập tức nhìn về phía sau. Lúc này phía sau hai người xuất hiện một nữ tử xinh đẹp, không gian chung quanh nữ tử lúc này đang không ngừng vặn vẹo, chính là Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

– Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

Ánh mắt hai người hoảng hốt nhanh chóng lùi lại. Vào lúc toàn thịnh bọn họ muốn chống lại Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh có lẽ còn được một lúc. Thế nhưng bây giờ hai người đối với thương thế của bản thân mình rất rõ ràng, lúc này hai người đã không còn lực tái chiến.

Mà trong khi hai người nhanh chóng lùi lại, bàn tay trắng nõn của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh giương lên. Một đạo chưởng ấn khiến cho không gian vặn vẹp trực tiếp bao phủ không gian trên đầu hai người Diễm Băng song suất.

Chưởng ấn nhanh chóng đánh xuống khiến cho không gian vặn vẹo. Dường như có một quả bom đột nhiên nổ tung trong không gian, gợn sóng trực tiếp khuếch tán ra bốn phía, không gian rung động kịch liệt.

Diễm Băng song suất muốn chạy trốn, nhưng căn bản không thể đào thoát. Bị Lục Lâm Thiên đánh trọng thương, lúc này bọn họ vô lực chống lại, chỉ có thể nhanh chóng bố trí hộ thân cương khí quanh người, ánh mắt lúc này hiện lên sự sợ hãi.

Cạch Cạch.

Dưới không gian vặn vẹp, kình phong bắn ra bốn phía khiến cho hộ thân cương khí của Diễm Băng song suất trực tiếp bị phá hủy.

Thân thể hai người trong chớp mắt bị đánh bay, miệng lại phun ra một ngụm máu. Hai người trực tiếp bị đập xuống phía dưới, thân hình còn chưa chạm xuống mặt đất thì trực tiếp hóa thành huyết vụ rơi vãi ra chung quanh.

– Đáng chết.

Phía xa, Tùng Thanh Sơn nhìn thấy cảnh tượng này cũng chỉ có thể bất lực đứng nhìn cường giả trong tông bị đánh chết. Điều này càng khiến cho hắn nổi giận.

– Chưởng môn, thương thế người thế nào?

Hai đạo thân ảnh trực tiếp tới bên người Lục Lâm Thiên. Chính là Lộc Sơn lão nhân và Lưu Tinh Hà.

– Hừ, hai người các ngươi một lát nữa sẽ tính sổ, dám để cho chưởng môn mạo hiểm.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lập tức xuất hiện bên cạnh Lộc Sơn lão nhân và Lưu Tinh Hà, ánh mắt lạnh lẽo liếc nhìn hai người.

Lộc Sơn lão nhân cùng với Lưu Tinh Hà cúi đầu, không dám nói lời nào.

– Oánh tỷ, Lộc Sơn cung phụng cùng Lưu Cung phụng vừa rồi đều đang chiến đấu với đối thủ cho nên không kịp ra tay, ta cũng không có việc gì.

Lục Lâm Thiên cười khổ một tiếng rồi nói với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh. Đối với thực lực hiện tại của mình, Lục Lâm Thiên lại một lần nữa có lý giải. Bằng vào thực lực Vũ Suất tứ trọng hiện tại của hắn, toàn lực thi triển Chu Tước Huyền Vũ Quyết hẳn có thể chống lại Vũ Suất cửu trọng đỉnh phong. Nếu không đạt tới đỉnh phong, chỉ sợ đánh chết đối phương cũng là chuyện có khả năng.

Mà hai người Diễm Băng song suất vừa rồi bản thân là Vũ Suất cửu trọng đỉnh phong, lại thêm hợp kích chi thuật của hai người, thực lực có thể tương đương với Vũ Vương nhất trọng lại lưỡng bại câu thương với hắn. Cho nên chỉ cần một người trong đó Lục Lâm Thiên có thể cảm giác, bản thân mình có thể đánh chết.

– Lần sau không nên mạo hiểm như vậy.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn Lục Lâm Thiên nói. Đối với uy lực của vũ kỹ Lục Lâm Thiên vừa thi triển ra ngay cả nàng cũng phải giật mình. Diễm Băng song suất này nếu như ở lúc toàn thịnh, nàng muốn đối phó với bọn họ cũng có chút phiền phức. Có lẽ muốn áp chế thì vô cùng dễ dàng, thế nhưng muốn chém giết thì lại rất khó khăn.

Lục Lâm Thiên cười khổ. Hắn cũng không muốn mạo hiểm a. Thúc dục ra Chu Tước Huyền Vũ Quyết, trước đó lại toàn lực thi triển Liệt Thiên Cửu Kích, lúc này tiêu hao trên người hắn vô cùng lớn. Nếu không phải dựa vào đan điền khổng lồ thì chỉ sợ đã sớm không chống đỡ nổi.

Sau khi nhét mấy viên đan dược chữa thương vào trong miệng, hai người Lộc Sơn lão nhân và Lưu Tinh Hà một lần nữa gia nhập chiến trường. Vừa rồi bị Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh liếc một cái khiến cho hai người không khỏi sợ hãi. Cho nên lúc này ra tay vô cùng cuồng bạo.

Tiểu Long thu hồi bản thể trở lại bên người Lục Lâm Thiên. Trên người nó cũng không có một chút thương thế nào, bất quá sắc mặt lúc này cũng tái nhợt. Sợ rằng vì ngăn cản Diễm Băng song suất trên người nó cũng có không ít ảnh hưởng.

– Yêu Hoàng hay là Linh Hoàng, không giống, không giống a… Quả thực có chút kỳ quái.

Lão giả áo lam nhìn qua không chút chú ý trong đám người lúc này nhìn vào Tiểu Long ánh mắt không khỏi có chút biến hóa, sắc mặt cực kỳ nghi hoặc.

Lục Lâm Thiên đưa mắt quét qua toàn trường. Dưới sự vây công của chúng thú và cường giả Phi Linh môn. Cường giả trong Thiên Tinh tông và Thiên Quỷ tông lúc này tràn ngập nguy cơ. Kẻ vẫn lạc, bị cấm chế hơn nửa. Mà nhân số đối phương giảm mạnh thì càng ngày bị áp chế càng lớn. Huống chi những người mạnh như Diễm Băng song suất, Tất Phương Sơn cũng bị đánh chết cùng với cấm chế khiến cho thực lực hai tông giảm mạnh.

– A..

Trong lúc hỗn loạn, hai tông lúc này căn bản không có bao nhiêu sức phản kháng. Ngô Dũng, Lộc Sơn lão nhân, Lưu Tinh Hà, còn có năm đầu yêu thú lục giai hậu kỳ đỉnh phong lúc này vô cùng cường hãn. Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên tận mắt nhìn thấy Ngô Dũng cùng với một đầu yêu thú lục giai hậu kỳ đỉnh phong đánh chết một Vũ Suất lục trọng và một Vũ Suất tứ trọng.

Lục Tâm Đồng thì đang loay hoay trong đám yêu thú, không tìm được đối thủ. Nhân số hai tông suy giảm lớn, trên cơ bản đều là sáu bảy đầu yêu thú lục giai hoặc là mấy Vũ Suất của Phi Linh môn vây công một người. Tuy gọi là vây công thế nhưng trên thực tế có tác dụng chỉ có hai ba người công kích mà thôi. Nhiều người cũng không nhất định toàn bộ ra tay.

Giống như ở trong trăm vạn đại quân vây quanh một người. Những người ra tay cũng chỉ có mười mấy người mà thôi. Thế nhưng thân bị hãm sâu trong trăm vạn đại quân không có cách nào đào thoát.

Chương 1066: Đông lão thúc đẩy (2)

Lúc này đám người Thiên Quỷ tông và Thiên Tinh tông chính là rơi vào tình trạng như vậy, muốn chạy trốn sao? Nếu như không có thủ đoạn đặc thù thì không hề dễ dàng chúng nào.

– Đệ tử Thiên Tinh tông mau lui lại, lui lại phía sau.

Phía xa, Hồ Hưng Hải vô cùng sợ hãi nhìn một Vũ Suất của Thiên Tinh tông bị đánh chết. Trong nội tâm vô cùng phẫn nộ, thế nhưng cũng bất lực. Dựa vào thực lực của Bạch Linh so với trong tưởng tượng của hắn còn mạnh hơn. Hắn vốn tưởng rằng đây chỉ là một đầu yêu thú thất giai sơ kỳ của Phi Linh môn mà thôi. Thật không ngờ đầu yêu thú trước mắt lại là thất giai trung kỳ, mỗi một đạo công kích đều có thể đem hắn áp chế.

– Hưng Hải, cứu ta.

Trong đám người, vị phụ nhân xinh đẹp kia quát lớn một tiếng. Dưới sự vây công của ba đầu yêu thú lục giai trung kỳ, còn có Thiểm Điện Báo Ngô Dũng vừa mới gia nhập vòng chiến khiến cho nàng lập tức gặp nạn.

Thế nhưng lúc này bản thân Hồ Hưng Hải cũng khó bảo toàn, đâu có thời gian cứu nàng. Ngô Dũng thừa cơ đem một đạo chưởng ấn đánh về phía sau lưng vị phụ nhân này. Lập tức khiến cho nàng lảo đảo lui về phía trước mấy chục thước, miệng phun một ngụm máu tươi.

– Bá Quang, nhanh cứu ta. Cứu ta.

Giờ phút này vị phụ nhân xinh đẹp kia chỉ có thể cầu cứu Lương Bá Quang.

Phía xa, lúc này Lương Bá Quang đang ngăn cản công kích ngập trời của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, căn bản không thể thoát thân. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh vừa mới đột phá Linh Vương cũng không quá lâu, thế nhưng dựa vào một thân độc công khiến cho hắn cực kỳ khó chống lại, cũng khiến cho Lương Bá Quang vô cùng kinh ngạc.

– Chết đi.

Ngô Dũng thô bạo cười lạnh một tiếng, một đạo chưởng ấn nhanh chóng được đánh ra.

– Ngô trưởng lão, tạm thời tha cho nàng một mạng.

Thanh âm của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh vang lên bên tai Thiểm Điện Báo Ngô Dũng.

– Vâng.

Ngô Dũng đáp. Chưởng ấn hóa thành trảo, thế công không giảm, mấy đạo kình khí lướt qua không trung trong nháy mắt tạo lên cấm chế vị phụ nhân xinh đẹp đang sợ hãi kia.

Sưu.

Nhìn thấy cảnh này, sắc mặt Lương Bá Quang vô cùng khó coi, thế nhưng cũng không thể làm gì được. Thân thể nhanh chóng lùi lại, linh lực trên người tuôn ra. Bàn chân đạp mạnh một cái, thân hình giống như quỷ mị trượt về phía sau. Vốn hắn còn muốn chiếm một chút tiện nghi. Khi trước bản thân hắn đã ngấp nghé vị trí tông chủ Thiên Tinh tông đã lâu, mà bây giờ, tất cả mọi việc đều đã vượt quá dự kiến của hắn.

– Lương Bá Quang, ngươi trốn không thoát đâu.

Một tiếng quát chói tai của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh vang vọng không gian. Lúc này này đột nhiên có một thân ảnh đem theo không gian vặn vẹo xuất hiện, quanh thân tràn ngập hắc vụ màu đen. Trong nháy mắt, làn khói độc này nhanh chóng ngưng tụ thành một bàn tay rồi đánh về phía Lương Bá Quang.

– Chết tiệt.

Lương Bá Quang không ngờ Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lại khó chơi như vậy, sắc mặt hắn lập tức trầm xuống. Nếu như là bình thường hắn cũng không sợ Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh. Cho dù là Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh khó dây thế nhưng muốn đối phó với hắn cũng không hề dễ dàng. Đến cấp độ như Linh Vương và Vũ Vương, ai mà không có một chút thủ đoạn ẩn giấu. Thế nhưng thủ đoạn ẩn giấu cũng có cao có thấp, có mạnh có yếu.

Một đạo chưởng ấn mang theo kịch độc nhanh chóng đánh tới. Lương Bá Quang trong lúc bất đắc dĩ cũng phải xuất ra linh lực. Trong nháy mắt đánh ra một chưởng về phía trước. Một chưởng đánh ra mang theo một cỗ năng lượng bàng bạc khiến cho không gian lắc lư kịch liệt, chưởng ấn trực tiếp xuyên qua không gian, ầm ầm va chạm.

Phanh Phanh.

Hai đạo chưởng ấn trực tiếp va chạm, kình khí ngập trời trong nháy mắt tràn ngập. Linh lực trút xuống khiến cho không gian vặn vẹp. Thanh thế bực này khiến cho mọi người vô cùng sợ hãi. So với công kích của Lục Lâm Thiên và Diễm Băng song suất vừa rồi không bằng, thế nhưng uy lực còn mạnh mẽ hơn. Không gian như trực tiếp vỡ nát, kình khí khủng bố khiến cho đại điện phía dưới trực tiếp vỡ nát.

Năng lượng cuồng bạo khuếch tán, lúc này có một cỗ năng lượng màu đen mang theo mùi gay mũi tràn ngập.

Trong kình khí cuồng bạo này thân hình Lương Bá Quang trực tiếp bị đẩy lui. Trong nháy mắt sắc mặt hắn đại biến. Bởi vì lúc này ở giữa không trung có một khe nứt xuất hiện.

Không gian phía trước đột nhiên xuất hiện chấn động vô cùng quỷ dị, quang mang biến mất, thân hình Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hiện ra. Quanh người Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh được bao phủ bởi một vòng quang mang giống như áo giáp, toàn thân chỉ có ánh mắt lộ ra bên ngoài. Kiện áo giáp này tràn ngập lưu quang nhàn nhạt. Bên ngoài, không gian chung quanh trực tiếp gợn sóng. Một cỗ khí tức bàng bạc hiện ra. Mà mơ hồ có thể nhìn thấy bên ngoài áo giáp dường như vô hình này có không ít khói độc dường như đang nhảy múa chung quanh.

– Đây chẳng lẽ là Hồn Linh Khải Giáp Địa cấp của Tùng Bách Đào?

Trong nháy mắt Lương Bá Quang lập tức nghĩ tới lời đồn khi trước. Tùng Bách Đào ở trong thành Thiên Tinh đã bị đoạt đi Hồn Linh Khải giáp Địa cấp.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh xuất hiện, mắt thân thể không dừng lại một chút nào, thủ ấn trong tay nhanh chóng biến đổi. Lúc này có một cỗ năng lượng vô hình trong không trung hội tụ. Cả không trung dường như run rẩy. Lập tức có một mảnh khói độc bao phủ không trung, toàn bộ không gian lúc này tràn ngập mùi gay mũi, khiến cho cả thiên địa dường như bị đè nén.

– Lương Bá Quang, ta nói ngươi trốn không thoát đâu.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh lùng quát lên một tiếng. Thủ ấn trong tay một lần nữa được ngưng tụ. Hai đạo hắc mang một trái một phải vô cùng quỷ dị trực tiếp xé rách không gian bắn về phía Lương Bá Quang. Hắc mang trực tiếp xuyên qua không gian giống như linh xà xuất động. Mà ngay sau đó hắc mang lấy một tốc độ như phá không hung hăng đụng vào trên người Lương Bá Quang.

Phanh.

Khói độc va chạm một cỗ năng lượng rung động giống như gợn sóng khuếch tán, âm thanh trầm đục vang lên trong không trung. Trong lúc không kịp ứng phó, thân thể Lương Bá Quang trực tiếp bị đánh bay, miệng phun ra một ngụm máu.

Sưu.

Lương Bá Quang không có một chút do dự nào trực tiếp chạy trốn. Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh toàn thân là độc, lại là linh giả, linh hồn công kích cũng chiếm không ít tiện nghi. Mà ngay cả bên trong linh hồn dường như cũng có độc khí, tuyệt đối là người khó nhằn nhất. Giờ phút này Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh còn có Hồn Linh Khải Giáp Địa cấp, bản thân hắn lại bị thương, đương nhiên sẽ không phải là đối thủ của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

Lương Bá Quang thật không ngờ tới, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh không ngờ lại luyện hóa dung hợp được bảo vật như Hồn Linh Khải Giáp Địa Cấp, có loại bảo vậy này hắn căn bản không thể chống lại Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh.

– Ngươi có thể chạy thoát sao?

Ngay khi Lương Bá Quang chạy trốn, thân ảnh Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh đột nhiên hiện lên từ trong đám sương mù vặn vẹo. Trong tay có một cỗ khói đen tuôn ra, một mũi gay mũi khuếch tán.

Chương 1067: Diệt một, trốn một

Cỗ khói đen nồng đậm này lập tức hóa thành từng sợi chỉ màu đen, mỗi sợi chỉ đều mang theo lực lượng xuyên thấu không trung bao phủ không gian quanh người Lương Bá Quang. Chỉ trong nháy mắt, ngàn vạn sợ chỉ màu đen bao phủ thân hình Lương Bá Quang vào trong giống như một cái kén nhộng vậy.

Giờ phút này ánh mắt Lương Bá Quang vô cùng hoảng hốt, trong mắt hiện lên sự tuyệt vọng.

– Đông Vô Mệnh, ta sẽ nhớ kỹ ngươi.

Một thanh âm vang lên trong chiếc kén, lập tức có một cỗ linh lực bàng bạc tràn ra. Cả cái kén lắc lư run rẩy, một cỗ khí tức cường hãn tràn ngập.

Phanh Phanh.

Cái kén trực tiếp nổ tung. Kình kình ngập trời khuếch tán ra bốn phía. Lực lượng vô cùng mạnh mẽ, ít nhất so với một kích toàn lực thời kỳ toàn thịnh của Lương Bá Quang còn mạnh hơn gấp đôi, coi như là gặp Linh Vương nhị trọng cũng có lực chống lại.

Sưu.

Trong kình khí cuồng bạo có một đạo quang ảnh màu trắng phóng lên trời mang theo một cỗ khí tức linh hồn bàng bạc biến mất trong không trung.

Bất quá vào lúc này trong mắt Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hiện lên sự kinh ngạc thế nhưng cũng không thèm để ý tới. Ánh mắt hắn lúc này lạnh lẽo, thủ ấn lại tiếp tục biến hóa.

– Tự bạo thân mình muốn để Hồn Anh chạy trốn sao? Vận khí ngươi quả thực không tốt chút nào.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lạnh lẽo quát lên một tiếng, hai tay đánh ra từng đạo thủ ấn quỷ dị. Một cỗ hắc mang đậm đặc tuôn ra, hắc mang đậm đặc mang theo một cỗ linh hồn lực mênh mông. Cỗ khí tức linh hồn này vô cùng cuồng bạo và hung hãn.

– Phệ Hồn ác Anh, đi.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh hét lớn một tiếng. Trong cỗ hắc mang đậm đặc này có một tiếng rít chói tai vang lên, giống như là thanh âm tới từ địa ngục. Thanh âm này khiến cho lòng người sợ hãi, linh hồn run rẩy.

Ô Ô.

Tiếng rít chói tai, quái dị chấm dứt. Lập tức có một đạo hắc mang nhỏ từ trong hắc mang phóng lên trong. Hắc mang nhỏ này giống như một vật sống trực tiếp tạo thành một thân ảnh hư ảo, toàn thân đen kịt, cái miệng dữ tợn mở ra giống như ác quỷ, mang theo khói đen tràn ngập. Vật khủng bố này chính là Phệ Hồn Ác Anh.

Sưu Sưu.

Phệ Hồn Ác Anh dữ tợn phóng về phía chân trời, mang theo khí tức chấn động linh hồn.

Ô Ô.

Phệ Hồn Ác Anh liên tục rít lên từng tiếng quái dị, trong tiếng kêu quái dị này Hồn Anh Lương Bá Quang đang đào tẩu giống như bị khắc chế, lập tức run rẩy.

Vừa tới gần Phệ Hồn Ác Anh trực tiếp phun ra một cỗ sương mù màu đen. Thân ảnh nhanh tới mức không thể tưởng tượng nổi, trực tiếp bao phủ hồn anh Lương Bá Quang đang đào tẩu.

Ô Ô.

Trong lúc mọi người run rẩy, Phệ Hồn Ác Anh kia rít lên một tiếng. Cái miệng dữ tợn mang theo khí thế cuồng bạo lập tức cắn xé Hồn Anh của Lương Bá Quang. Hư ảnh như thực chất kia trực tiếp đem Hồn Anh của Lương Bá Quang thôn phệ vào trong miệng.

– A.

Tiếng kêu thảm thiết của Lương Bá Quang vang lên, sau đó biến mất vĩnh viễn trong thế gian.

– Hỗn đản.

Lương Bá Quang bị đánh chết Hồ Hưng Hải cũng nhìn thấy. Môn phái lúc này đã bị áp chế tuyệt đối, không còn tâm tái chiến, hắn đã sớm muốn chạy trốn, thế nhưng căn bản lại không có cách này đào thoát.

Ngao.

Trong nháy mắt giữa vòng đại chiến kia vang lên một tiếng thú rống giống như sói tru, đột nhiên có một thân thể yêu thú khổng lồ xuất hiện giữa không trung. Đầu yêu thú khổng lồ này có bản thể chừng ngàn thước, quanh thân tràn ngập quang mang màu trắng, sau lưng có bảy cái đuôi lớn dài mấy trăm thước bắn ra kình phong sắc bén.

– Cửu Vĩ Yêu Hồ, là Cửu Vĩ Yêu Hồ.

Không ít ánh mắt nhìn lên không trung. Giờ phút này sắc mặt Hồ Hưng Hải lại càng hoảng hốt.

Lúc này Bạch Linh khôi phục bản thể, kình phong vô tận từ trong cơ thể tuôn ra khiến cho cả không gian đều chấn động, run rẩy mang theo một cỗ uy thế tuyệt đối. Thân thể không chút đình trệ nào, trong nháy mắt lao thẳng về phía Hồ Hưng Hải. Thân thể tuy khổng lồ nhưng lại nhanh như thiểm điện, trong lúc mơ hồ khiến cho không gian vặn vẹo. Không khí chung quanh lúc này hỗn loạn, thanh âm bạo liệt liên tục vang lên.

Đồng thời trên bản thể Bạch Linh, bảy cái đuôi lớn kia bắn về phía trước, giống như linh xà xuất động, trực tiếp xuyên thấu không gian mang theo lực lượng sắc bén vây khốn Hồ Hưng Hải ở bên trong.

Hồ Hưng Hải nhìn thấy bản thể của Bạch Linh đã sớm cảm thấy lạnh lẽo. Lúc giao thủ hắn cũng đã biết được thực lực của Bạch Linh, lúc này Bạch Linh hiện ra bản thể, thực lực lại càng thêm cường hãn.

Lúc này Hồ Hưng Hai không dám chủ quan một chút nào, thủ ấn nhanh chóng biến đổi. Chân khí cuồng bạo hội tụ trong lòng bàn tay rồi đột nhiên hóa thành một đạo quang trụ hung hăng đánh về phía Bạch Linh.

Phanh Phanh.

Đạo quang trụ này trực tiếp đánh vào một cái đuôi lớn của Bạch Linh. Hai đạo lực lượng hung hăng va chạm, thanh âm trầm thấp vang lên. Thế nhưng lại không có thanh âm bạo tạc vang lên như trong dự đoán của nhiều người mà chỉ có một cỗ kình khí lặng lẽ lan tràn ra bốn phía. Mà chỗ kình khí lan tràn ra, cả không gian đều rung động.

Mà dưới sự rung động này thân hình Hồ Hưng Hải trực tiếp bị đẩy lùi. Cũng trong nháy mắt này Hồ Hưng Hải nhìn vào một ánh mắt quỷ dị, lập tức trong đầu có một cỗ lực lượng quỷ dị tràn vào.

Chỉ thấy lúc này trên bản thể Bạch Linh đột nhiên có một cỗ lực lượng quỷ dị trực tiếp tràn vào trong người Hồ Hưng Hải. Ánh mắt này cực kỳ quỷ dị, khiến cho người ta trong lúc bất tri bất giác không tự chủ bị hãm vào.

Phanh.

Trong chớp mắt, một cái đuôi lớn run lên. Một cỗ lực lượng bàng bạc phá vỡ không gian trực tiếp đánh vào người Hồ Hưng Hải.

Hồ Hưng Hải ngẩn người ra cũng chỉ trong nháy mắt mà thôi. Khi hắn tỉnh lại, muốn tránh né cũng không còn kịp nữa.

Phốc Phốc.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này hộ thân cương khí trên người Hồ Hưng Hải trực tiếp rạn nứt, đồng thời miệng phun ra một ngụm máu..

Không có một chút trì hoãn nào, sáu cái đuôi còn lại sau lưng Bạch Linh giống như một đầu cự mãng nhanh chóng xuyên qua không trung mang theo một đám tàn ảnh trọng điệp, cơ hồ chỉ trong nháy mắt không gian run rẩy, toàn bộ sáu cái đuôi đều hung hăng đánh vào trên người Hồ Hưng Hải.

Một cỗ gợn sóng vô hình khuếch tán. Lực lượng khuếch tán cũng khiến cho nội tâm Hồ Hưng Hải cảm thấy sợ hãi. Đây là cảm giác sợ hãi tử vong, cùng với khí tức tử vong bao phủ trong lòng hắn. Khí tức cường hãn này khiến cho bản thân hắn là Vũ Vương tứ trọng cũng cảm giác được sự sợ hãi.

Phanh Phanh.

Sáu cỗ thanh âm bạo liệt vang lên, sáu cỗ lực lượng mạnh mẽ lập tức trút xuống cơ thể Hồ Hưng Hải. Giờ phút này Hồ Hưng Hải hoàn toàn không có lực chống lại. Sáu cỗ lực lượng liên tiếp đánh xuống, vũ đan trong cơ thể trực tiếp bị đánh vỡ. Thân thể bị đánh bay về phía sau, miệng phun ra một ngụm máu tươi cùng với nội tạng bị nghiền nát.

– Phi Linh môn, ta sẽ không bỏ qua cho các người.

Ngay khi thân hình trực tiếp bị phá hủy, trong đầu Hồ Hưng Hải có một đạo bạch quang nhanh như chớp bắn về phía trước rồi biến mất trong không trung.

Chương 1068: Cường giả thần bí (1)

Thân hình Hồ Hưng Hải trực tiếp hóa thành vô số mảnh nhỏ rơi xuống mặt đất. Bạch Linh thu hồi bản thể, ánh mắt nhìn vào Hồn anh Hồ Hưng Hải đang đào tẩu. Thế nhưng lúc này nàng cũng không có cách nào, muốn tiêu diệt Hồn Anh thế nhưng cũng không thể đuổi kịp.

Ngao.

Thiên Độc Yêu Long rống lên một tiếng, khí tức hung hãn quanh người tuôn ra. Thân hình khổng lồ hóa thành một đạo lưu quang màu đen rồi xông về phía trước.

– Ta muốn đi ngươi còn không thể cản được.

Tùng Thanh Sơn lạnh lẽo quát lên một tiếng. Một đạo chưởng ấn bàng bạc nóng bỏng trong tay trực tiếp đánh về phía trước. Chưởng ấn xuyên thấu không gian, đập về phía Thiên Độc Yêu Long.

Ngao.

Trong miệng Thiên Độc Yêu Long đột nhiên có một cỗ khói độc bàng bạc phun ra. Trong sương mù này có một cỗ lực lượng ăn mòn vô cùng lớn. Sóng gợn trong không gian lúc này cũng bị ăn mòn. Chưởng ấn của Tùng Thanh Sơn cũng chậm rãi bị hóa giải. Thiên Độc Yêu Long muốn chống lại Tùng Thanh Sơn không khó. Dựa vào bản thể cường hãn là có thể. Thế nhưng muốn giết hắn lại vô cùng khó khăn. Vũ Vương tam trọng không phải là người mà Thiên Độc Yêu Long có thể dễ dàng đánh chết.

– Hừ.

Bỗng nhiên một tiếng hừ lạnh truyền tới. Thân ảnh Bạch Linh như quỷ mị xuất hiện sau lưng Tùng Thanh Sơn. Không gian chung quanh lúc này vặn vẹo, một bàn tay trắng nõn nhanh chóng di chuyển, trên cổ tay có một đạo quang trụ màu trắng mang theo công kích ngập trời xuyên thấu không gian hung hăng đánh về phía Tùng Thanh Sơn.

Phanh.

Lúc này Tùng Thanh Sơn trở tay không kịp. Tốc độ của Bạch Linh không phải là thứ mà hắn có thể so sánh. Khi hắn phát hiện ra thì thân thể đã trực tiếp bị đánh bay, miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Phốc phốc.

Thân hình Tùng Thanh Sơn lảo đảo lui về phía sau mấy bước, sắc mặt hoảng hốt.

Ngao.

Thiên Độc Yêu Long thừa cơ rống lên một tiếng, một cỗ khí tức vô cùng hung hãn ngập trời từ trong cơ thể nó truyền ra. Khói độc cuồn cuộn khiến cho không gian quanh người vặn vẹo. Thân thể khổng lồ lúc này nhanh như thiểm điện thừa cơ hung hăng va chạm với Tùng Thanh Sơn. Thân thể khổng lồ trực tiếp đánh về phía trước mang theo một cỗ khí tức ngập trời.

Cảm nhận công kích của Thiên Độc Yêu Long, Ánh mắt Tùng Thanh Sơn trở nên lạnh lẽo rồi chuyển thành oán độc lập tức ngửa mặt lên không trung rồi quát:

– Bắc trưởng lão, nhanh cứu ta.

Phía xa, Lục Lâm Thiên vẫn nhìn toàn trường lúc này nghe thấy tiếng quát của Tùng Thanh Sơn khiến cho Lục Lâm Thiên giật mình. Chẳng lẽ còn có cường giả ẩn giấu trong hư không, ngay cả bản thân hắn cũng không biết?

– Là người Thiên Quỷ tông mới tới sao?

Nội tâm Lục Lâm Thiên không khỏi trùng xuống, đưa ra kết luận của bản thân.

– Khặc khặc. Thiên Độc Yêu Long thất giai sơ kỳ, không nghĩ tới ta lại nhìn thấy loại yêu thú này. Để ngươi làm tọa ky của bổn vương cũng không tệ lắm.

Ngay khi Thiên Độc Yêu Long sắp va chạm với Tùng Thanh Sơn. Giữa không trung gợn sóng lắc lư, ngay lúc đó có một đạo thân ảnh màu xanh trực tiếp xuất hiện.

Ngay khi thân ảnh màu xanh này xuất hiện, không gian như đình trệ. Thân ảnh màu xanh này bước về phía trước một bước, không gian dưới chân giống như co rút lại, thân ảnh lập tức xuất hiện sau lưng Tùng Thanh Sơn. Một cỗ linh hồn lực bàng bạc lan tràn ra chung quanh.

Giờ phút này không gian như đọng lại, tất cả mọi người đều nhìn lên không trung. Cỗ linh hồn lực bàng bạc này khiến cho tất cả mọi người đều cảm thấy một cỗ áp chế mạnh mẽ tới từ sâu trong linh hồn, tim đập nhanh hơn vài phần.

– Linh Vương, Linh Vương đẳng cấp cao.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống. Cỗ năng lượng bàng bạc này không ngờ trực tiếp dựa vào linh lực trong cơ thể ảnh hưởng tới không gian chung quanh. Loại thực lực này tuyệt đối là người mạnh nhất từ trước tới nay hắn gặp phải. Khí tức quanh người dường như so với nhạc phụ Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường còn mạnh hơn không ít. Tu vi người này Lục Lâm Thiên không cách nào phán đoán. Thế nhưng chí ít cũng phải tới thất trọng, thậm chí là Linh Vương bát trọng.

Nhìn thấy thân ảnh màu xanh xuất hiện, Tùng Thanh Sơn hét lớn:

– Bắc trưởng lão, cứu ta.

– Nể mặt ngươi tặng ta bảo vật, ta miễn phí cứu ngươi một lần.

Thân ảnh màu xanh này nhạt nhạt nói. Thanh âm vừa dứt, tay áo trực tiếp vung lên. Lập tức ở giữa thiên địa có một cỗ năng lượng cường hãn kinh người hội tụ. Trong nháy mắt có một đạo quang trụ xuất hiện sau đó dùng một tốc độ mạnh mẽ hung hăng va chạm với thân thể Thiên Độc Yêu Long.

Phanh.

Khi đạo quang trụ này va chạm với thân thể Thiên Độc Yêu Long. Thân hình khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long giờ phút này giống như một con mãng xà nhỏ trực tiếp bị đánh bay về phía sau. Thân thể khổng lồ va chạm cực mạnh với sơn mạch. Sau đó đập xuống mặt đất khiến cho toàn bộ sơn mạch rung chuyển, từng khe nứt lan tràn xuất hiện dày đặc.

Cảnh này khiến cho tất cả mọi người sợ hãi than. Loại thực lực này quá mạnh mẽ, mạnh tới mức không thể tưởng tượng nổi. Mạnh tới mức khiến cho ý nghĩ tất cả mọi người đông cứng.

Mọi người lúc này đều nhìn chăm chú vào thân ảnh màu xanh trên không trung. Đây là một lão giả chừng năm mươi tuổi, người này có một mái tóc dài màu đen, dáng người cao gầy, thế nhưng trong mắt lại hiện lên sự âm hàn. Trên người mặc một bộ y phục màu xanh, trên y phục phần vai có những đồ án hoa văn kỳ dị.

Phốc phốc.

Đập xuống mặt đất, Thiên Độc Yêu Long lập tức hóa thành hình người. Cho dù là có bản thể cường hãn vô cùng thế nhưng lúc này nó cũng phải phun ra một ngụm máu, sắc mặt tái nhợt.

– Đại trùng tử, ngươi thế nào rồi.

Tiểu Long lo lắng quát lên một tiếng. Thân thể nho nhỏ lập tức vọt tới trước người Thiên Độc Yêu Long.

– Linh Vương này quá mạnh mẽ.

Thiên Độc Yêu Long nói nhỏ, khóe miệng đầy vết máu, khí tức trên người hỗn loạn.

– Thật mạnh mẽ.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên vô cùng ngưng trọng. Không nghĩ tới Thiên

Quỷ tông còn có một cường giả khủng bố như vậy. Chỉ trong một chiêu có thể khiến cho Thiên Độc Yêu Long bị trọng thương. Có lẽ người này còn chưa dùng toàn lực. Mà thực lực người này tuyệt đối đã tới tình trạng vô cùng khủng bố.

– Bắc trưởng lão. Người mau giúp ta giết chết đám người Phi Linh môn, ta muốn toàn bộ bọn chúng đều chết.

Ánh mắt Tùng Thanh Sơn oán độc, lạnh lẽo nhìn vào tất cả đám người Phi Linh môn, sát ý tuôn ra, lúc này cả người dường như đã tiến vào trạng thái cuồng bạo.

– Ta chỉ đáp ứng ngươi vào lúc cuối cùng cứu ngươi một mạng, ngươi đem Lục Lâm Thiên cho ta mà thôi. Những thứ còn lại, một điều ta cũng chưa đáp ứng.

Thân ảnh màu xanh nói với Tùng Thanh Sơn. Thanh âm vừa dứt, ánh mắt người này lập tức nhìn về Lục Lâm Thiên. Trong mắt hiện lên sự lạnh lẽo.

– Ngươi chính là Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn gần đây danh khí khá lớn ở trong Cổ Vực sao? Quả nhiên có chỗ kỳ lạ. Chỉ bằng vào tu vi Vũ Suất tứ trọng có thể chống lại hai Vũ Suất cửu trọng. Lại là vũ giả toàn hệ, ta đối với thanh Huyết Đao trên người ngươi cảm thấy rất có hứng thú.

Thân ảnh màu xanh nhìn Lục Lâm Thiên rồi lạnh nhạt nói.

Chương 1069: Cường giả thần bí (2)

– Các hạ là người phương nào.

Mí mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, lập tức ngẩng đầu nhìn về lão giả mặc y phục màu xanh phía trước. Thực lực khủng bố như vậy Lục Lâm Thiên tự biết bản thân mình không thể nào chống lại. Cho dù là Bạch Linh cũng không thể chống lại. May mắn là hiện tại trong Phi Linh môn còn có Nam thúc, cũng không tới mức sợ người này. Cho nên trước tiên phải biết lai lịch người này một chút.

– Ta là ai cho dù nói ngươi cũng chưa chắc biết rõ. Chẳng lẽ ngươi cậy vào Linh Thiên môn làm hậu trường sao? Bất quá cho dù là ngươi biết ta cũng không sợ Linh Thiên môn. Cho nên ngươi cũng đừng vọng tưởng Linh Thiên môn có thể che chở cho ngươi.

Lão giả áo xanh lạnh nhạt nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Các hạ là người của Thiên Địa các?

Ánh mắt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lóe lên bất định, nhìn vào đồ án trên vai lão giả áo xanh rồi nói.

– Ồ, không nghĩ tới ngươi còn biết Thiên Địa các.

Ánh mắt lão giả áo xanh nhìn về phía Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, dường như có chút kinh ngạc rồi thản nhiên nói:

– Đúng vậy, ta chính là người của Thiên Địa các. Hiện tại ngươi đã biết, dù là Linh Thiên môn cũng không dám làm gì với ta.

– Lâm Thiên, phiền lớn rồi.

Nghe lão giả áo xanh nói vậy, ánh mắt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lập tức đại biến, vẻ mặt ngưng trọng truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

– Thiên Địa các? Là thế lực gì?

Lục Lâm Thiên lập tức nghi hoặc. Bản thân hắn còn chưa từng nghe nói qua thế lực này.

– Một thế lực vô cùng khủng bố, lúc trước thiếu chút nữa ta đã gia nhập.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh lúc này đã ở bên cạnh Lục Lâm Thiên nói nhỏ. Vẻ mặt hắn lúc này cũng vô cùng ngưng trọng, bởi vậy có thể thấy được thực lực của Thiên Địa các này ra sao.

Mà lúc này ánh mắt lão giả áo xanh cũng nhìn về phía Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh bên cạnh Lục Lâm Thiên rồi lạnh nhạt nói:

– Hồn Linh Khải Giáp Địa cấp, trước tiên ta thu thù lao một chút. Linh Vương nhất trọng kia, nhanh giao Hồn Linh Khải Giáp ra, ta có thể tha cho ngươi một mạng, nếu không có thù lao ta cũng lười ra tay giết người.

– Các hạ, Thiên Quỷ tông cho ngươi những thứ gì chúng ta có thể cho gấp bội, thế nào?

Sắc mặt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn lão giả áo xanh rồi nói.

– Quy củ Thiên Địa các chỉ tiếp nhận ủy thác từ một người. Chuyện đã đáp ứng cho tới bây giờ không đổi ý. Làm không được thì tự mình bồi thường. Điều kiện của các ngươi rất hấp dẫn, bất quá ta không thể bỏ qua quy củ của Thiên Địa các được. Thiên Quỷ Tông đáp ứng đưa cho ta một kiện Hồn Linh Khải Giáp mà các ngươi đánh cướp được, chẳng lẽ các ngươi có thể cho ta hai kiện sao? Nếu như vậy thì sau lần giao dịch với Thiên Quỷ tông này ta có thể giúp các ngươi làm một việc.

Lão giả áo xanh nhàn nhạt nói, thân ảnh ngạo nghễ đứng đó, không xem tất cả mọi người cùng chúng yêu thú vào trong mắt.

– Được rồi, đem Hồn Linh Khải Giáp cho ta, nếu không ta ra tay ngươi cũng chỉ có chết mà thôi.

Thanh âm vừa dứt, ánh mắt lão giả áo xanh mang theo hàn ý nhìn về phía Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh. Một cỗ năng lượng vô hình từ trong cơ thể hắn tràn ra. Mà lúc này không gian trước người hắn vặn vẹo liên tục, uy thế bao phủ trong lòng tất cả mọi người. Mọi người bao gồm chúng yêu thú đều bị áp chế tuyệt đối.

Bên cạnh người của Phi Linh môn và chúng yêu thú đang vây quanh những người của Thiên Tinh tông cùng với Thiên Quỷ tông. Bởi vì có sự xuất hiện của lão giả ảo xanh này cho nên mọi người không tiếp tục động thủ, cả đám dùng ánh mắt kinh hãi nhìn về phía lão giả áo xanh.

– Muốn ta đem Hồn Linh Khải Giáp giao cho các hạ sợ rằng ta còn chưa làm được.

Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh chậm rãi hít sâu một hơi, ánh mắt trầm xuống. Một cỗ khí tức âm lệ từ trên người tràn ra. Không chiến mà hàng, cho dù biết bản thân không phải là đối thủ của đối phương thế nhưng đây không phải là phong cách của hắn. Linh lực trong cơ thể nhanh chóng vận chuyển, cho dù liều mạng cũng phải đấu với người này một trận.

– Cho dù là ngươi có Hồn Linh Khải Giáp, lại tăng thêm độc công kia thế nhưng cũng không phải là đối thủ của bổn vương. Bất quá bổn vương bội phục dũng khí của ngươi. Ta cũng từng nghe nói danh hào của ngươi, Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, hiện tại có thể nói là Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh. Ngươi lại dám chống lại bổn vương, vậy thì đi chết đi.

Thanh âm vừa dứt, thân ảnh lão giả áo xanh trực tiếp bước về phía trước một bước, cả không gian lúc này trực tiếp run rẩy.

Giờ phút này, Lục Lâm Thiên lập tức cảm nhận được một cỗ khí tức cực độ nguy hiểm. Người này đã sinh ra sát ý, lại thêm thực lực của bản thân hắn. Giờ phút này trong tất cả mọi người ở đây không ai có thể ngăn cản hắn.

Ngay khi ý niệm này hiện lên trong đầu Lục Lâm Thiên, không gian quanh người lão giả áo xanh chậm rãi vặn vẹo. Mà thân ảnh của hắn đã biến mất vô cùng quỷ dị.

– Không tốt.

Lục Lâm Thiên thầm kêu một tiếng không tốt.

Mắt thấy thân ảnh lão giả áo xanh biến mất. Toàn thân Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cũng run lên, một cảm giác lạnh lẽo từ trong linh hồn tràn ra. Ngay lập tức, thân ảnh lão nhanh chóng lùi lại, quanh thân liền được một cỗ hắc mang bao phủ.

– Bổn vương đã từng nói qua, ngươi không phải là đối thủ của bổn vương.

Thanh âm vừa dứt. Một đạo thân ảnh lăng không mà tới. Thân ảnh của lão giả áo xanh hiện ra mang theo hàn ý lạnh lẽo. Bàn tay hắn nhấc lên, trong không gian chung quanh lập tức có một cỗ năng lượng quỷ dị ngưng tụ tới. Cuối cùng mang theo một cỗ khí tức linh hồn lực đậm đặc nhanh chóng bắn về phía Đông Vô Mệnh.

Đông Vô Mệnh định chạy trốn, thế nhưng không gian chung quanh đã bị khống chế, căn bản không có cách nào chạy thoát. Giờ phút này sắc mặt Đông Vô Mệnh tái nhợt, cắn răng một cái, trong tay lập tức có một cỗ khói đen tuôn ra, một mùi gay mũi nhanh chóng khuếch tán.

Chi Chi…

Trong nháy mắt cỗ khói đen đậm đặc này nhanh chóng ngưng tụ thành một đầu cự mãng màu đen khổng lồ chừng tám trăm thước. Không gian chung quanh đầu cự mãng này vặn vẹo. Quanh người đầu hắc mãng có vô số sợi tơ màu đen xuyên qua không gian. Một cỗ khí tức chấn nhiếp nhân tâm xuất hiện.

Đầu hắc mãng này rống lên một tiếng trầm thấp mang theo một cỗ uy thế kinh người lao thẳng về phía lão giả áo xanh. Linh hồn lực bàng bạc từ trong cơ thể Đông Vô Mệnh không chút giữ lại mà toàn bộ đều tuôn ra. Thủ ấn trong tay không ngừng biến đổi, linh hồn lực bàng bạc đều được rót vào trên người đầu cự mãng kia.

– Linh hồn công kích của Linh Vương nhất trọng ở trước mặt ta chỉ là trò hề mà thôi.

Lão giả áo xanh không chút bối rối, năng lượng trong tay trực tiếp khiến cho không gian run rẩy, sau đó công kích này liền bao phủ đầu cự mãng bằng linh hồn lực kia.

Mà trong nháy mắt, linh hồn công kích của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh nhanh chóng rạn nứt rồi bị nghiền nát. Hoàn toàn không phải là đối thủ của đạo công kích tới từ lão giả áo xanh.

Chương 1070: Băng Mộc vương giả

– Sư phụ.

Ánh mắt Lục Tâm Đồng trầm xuống, thủ ấn trong nháy mắt đánh ra, quanh người nhanh chóng được một cỗ khí tức kỳ dị bao phủ. Khí tức này đủ để khiến cho nhân tâm rung động. Tiếp theo, trong mi tâm Lục Tâm Đồng có một cỗ quang mang màu vàng bắn ra.

Chi Chi.

Một thanh âm khiến cho màng tai đau đớn vang lên, cùng với đó là một cỗ khí tức khiến cho linh hồn run rẩy xuất hiện. Đầu thú hồn Xích Kim Độc Chu trong mi tâm Lục Tâm Đồng nhanh chóng bắn ra, kèm theo khói độc. Một cỗ khí tức khiến tim đập nhanh khuếch tán.

– Đây là…

Sắc mặt lão giả áo xanh vô cùng nghi hoặc, ánh mắt kinh ngạc nói:

– Thú hồn, Xích Kim Độc Chu bát giai.

Xích Kim Độc Chu vừa xuất hiện. Chúng thú ở giữa không trung một lần nữa bị áp chế. Thú uy của yêu thú bát giai, loại uy áp giai vị này vô cùng cường hãn.

Trong lúc nguy cấp này, Xích Kim Độc Chu lao thẳng về phía trước, đột nhiên một cỗ sương mù đỏ thẫm từ trong cơ thể nó tuông ra. Sương mù xuyên qua không gian, thân hình khổng khẽ nhúc nhích một cái lập tức có một cái mạng nhện khổng lồ được kết. Phía trên mạng nhện khổng lồ này thú hồn chi lực không ngừng tuôn ra khiến cho linh hồn mọi người không khỏi cảm thấy đau đớn.

Sưu.

Trong lúc lão giả áo xanh kinh ngạc. Mạng nhện khổng lồ mang theo lực lượng thú hồn lập tức đánh tới.

– Thú hồn bát giai a. Lại là một kiện bảo vật không tệ. Không nghĩ tới trong Phi Linh môn nho nhỏ này, từng kiện bảo vật không ngừng xuất hiện, kiện sau còn mạnh hơn kiện trước. Quả thực hôm nay tới đây không tồi.

Lão giả áo xanh sau khi kinh ngạc rồi lạnh nhạt nói một tiếng. Thủ ấn trong tay liên tục biến hóa. Không gian trực tiếp vặn vẹo rồi ngăn cản mạng nhện khổng lồ bằng linh hồn kia.

Sưu.

Mạng nhện khổng lồ bằng linh hồn lực bàng bạc này không thể tiến lên được một chút nào. Bởi vì lúc này phía trước nó có một cỗ lực lượng mạnh mẽ không thể rung chuyển bao phủ phía trước.

Sưu Sưu.

Cơ hồ cùng một lúc, ánh mắt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lóe lên, một cỗ năng lượng thuộc tính phong trong tay xuyên qua không gian hóa thành một quang cầu màu trắng cực lớn, giống như một cơn cuồng phong đánh về phía lão giả áo xanh.

Ngao.

Lục Lâm Thiên không chút do dự, tuy rằng biết thực lực của mình không đủ, thế nhưng lúc này Đông lão gặp nguy hiểm hắn không còn lựa chọn nào khác. Huyết Lục nhanh chóng được lấy ra, lúc này hắn đã không còn lực thi triển Liệt Thiên Cửu Kích, thế nhưng vẫn cố gắng đao bổ ra một đao. Đao mang xuyên quan không gian ầm ầm chém về phía lão giả áo xanh.

Oanh.

Trong tay Bạch Linh cũng có một đạo quang trụ nhanh chóng bắn về phía trước.

Chỉ trong nháy mắt, năm đạo công kích đồng thời bắn về phía lão giả áo xanh. Uy thế cường hãn như vậy cũng khiến cho những người quan sát phía xa rung động.

– Hừ, đều có chút bất phàm, chỉ là thực lực các ngươi vẫn quá yếu.

Ánh mắt lão giả áo xanh biến đổi, hàn ý bắt đầu tràn ra. Năng lượng vô hình trong tay phun ra rồi bao phủ không trung. Không gian lắc lư liên tục, một cỗ năng lượng vô hình đột nhiên bộc phát.

Sưu Sưu.

Công kích đánh vào phía trên không gian vặn vẹo kia, mấy đạo công kích cùng đánh tới thế nhưng cũng không tạo thành thanh âm kinh thiên. Mấy đạo lực lượng va chạm cùng một chỗ khiến cho không gian run rẩy vô cùng quỷ dị.

Phanh.

Không gian kia run rẩy không được bao lâu thì lập tức có một tiếng nổ kinh thiên vang lên. Ngay sau đó, từng thân ảnh chật vật bay ngược về phía sau. Mấy đạo thân ảnh này nhanh chóng đập xuống mặt đất.

Phanh Phanh.

Trên mặt đất, mấy đạo thân ảnh phân tán đập xuống. Kình khí khuếch tán, không gian chung quanh lúc này vô cùng hỗn loạn. Mà nơi mấy đạo thân ảnh đập xuống, mặt đất trực tiếp rạn nứt tạo thành một cái khe lan tràn ra chung quanh.

Phốc Phốc.

Mấy ngươi cơ hồ đồng thời phun ra một ngụm máu tươi. Sắc mặt mấy người Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Bạch Linh, Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đều tái nhợt vô cùng khó coi.

– Đám hỗn đản Thiên Địa các này, ngay cả đệ tử ta cũng dám làm tổn thương, muốn chết.

Trong Phi Linh môn, lúc này trong mật thất kia có một đạo thân ảnh hư ảo như ẩn như hiện vô cùng giận dữ.

– Đừng vội, để cho tiểu tử kia ăn chút vị đắng cũng tốt. Bằng không thì không biết trời cao đất rộng. Chúng ta cũng không bảo vệ được hắn cả đời. Huống chi còn có một người chỉ sợ cũng không nhịn được mà sắp ra tay.

Bên cạnh thân thể hư ảo này có một người nhìn qua già yếu nói. Rõ ràng là hai người ở đây thế nhưng lúc này không có một ai có thể chú ý tới hai người này.

– Nam thúc, thế nào mà người còn chưa xuất hiện. Nếu như người không xuất hiện thì ta quả thực sắp xong rồi.

Lục Lâm Thiên cố gắng đứng lên, tay lau vết máu trên khóe miệng. Thanh Linh Khải Giáp trên người lúc này cũng tràn ngập vết máu. Sắc mặt Lục Lâm Thiên âm trầm nhìn về thân ảnh màu xanh trên bầu trời. Bản thân hắn đối mặt với người có cấp bậc này quả thực không có một chút lực để chống lại nào. Ánh mắt đảo qua chung quanh, lúc này mấy người Bạch Linh, Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Lục Tâm Đồng đều bị thương nặng.

– Chết đi, chết hết đi.

Nhìn vào cảnh tượng này, Tùng Thanh Sơn ở trên bầu trời lập tức cười lạnh nói.

– Một đám muốn chết, trước tiên ta thu thú hồn Bát giai này rồi nói sau.

Lúc này, lão giả áo xanh trên không trung sau khi nói một câu rồi trực tiếp đánh về phía Lục Tâm Đồng. Bàn chân khẽ bước một cái, cánh tay duỗi ra, một đạo trảo ấn lăng không hiện ra.

Gợn sóng trong không gian chung quanh đạo trảo ấn này trực tiếp bị nghiền nát, trong nháy mắt xuất hiện trước người Lục Tâm Đồng.

– Chủ nhân.

– Tâm Đồng.

– Tâm Đồng.

Sắc mặt Phi Thiên Ngô Công, Lục Lâm Thiên, Đông Vô Mệnh, Tiểu Long, Bạch Linh đại biến. Kể cả đám đệ tử Phi Linh môn gần đó cũng cố gắng đánh tới. Thế nhưng căn bản tốc độ của bọn họ không kịp, đạo trảo ấn này nhanh chóng đánh vào trên người Lục Tâm Đồng.

Thương thế trên người Lục Tâm Đồng vốn so với mọi người là nghiêm trọng nhất. Dưới đạo trảo ấn này, Lục Tâm Đồng không có một chút phản kháng nào.

Nhìn qua đạo trảo ấn đang đánh tới, trong đôi mắt của Lục Tâm Đồng hiện lên sự hung ác. Mà ngay khi Lục Tâm Đồng muốn liều mạng, trước người nàng đột nhiên có một thân ảnh màu lam xuất hiện. Thân ảnh này xuất hiện vô cùng tĩnh lặng, ngay cả không gian cũng không có chấn động. Lúc này thân ảnh màu lam này nhìn vào lão giả áo xanh trên không trung rồi lạnh nhạt nói:

– Địa Linh Vương, ta thiếu nợ tiểu cô nương của Phi Linh môn này một phần ân tình, tốt nhất ngươi nên cút đi cho ta.

Thanh âm vừa dứt, thủ ấn trong tay lão giả áo lam nhẹ nhàng biến đổi. Mái tóc màu xanh sau đầu lập tức có một cỗ kình khí khuếch tán.

Trong nháy mắt này sắc mặt lão giả áo xanh trên không trung đại biến. Một cỗ khí tức cường hãn nhanh chóng lan tràn ra khiến cho linh lực trong cơ thể hắn thoáng đình trệ lại.

Sưu.

Trong tay lão giả áo lam trong nháy mắt có một đạo quang trụ màu lam bắn ra. Tay áo lão giả áo lam run lên, đạo quang trụ này va chạm với đạo trảo ấn kia.

Chương 1071: Ta la�? Vũ Tôn (1)

Sưu.

Không có một chút thanh âm nào vang lên, hai cỗ lực lượng cường hãn va chạm rồi lập tức tiêu tán trong không trung. Cả không gian lúc này chỉ có gợn sóng không ngừng tràn ra bốn phía mà thôi.

– Là hắn.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than. Không chỉ có Lục Lâm Thiên, mà tất cả người của Phi Linh môn, Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Bạch Linh còn có Tiểu Long, Lục Tâm Đồng đều vô cùng kinh ngạc. Không ai nghĩ tới người đột nhiên ra tay ngăn cản cường giả Thiên Địa các này lại là lão giả ngây ngốc ở trong Phi Linh môn. Mà thực lực lão giả này không ngờ lại tới tình trạng khủng bố như vậy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, một kích vừa rồi của lão giả áo lam này khiến cho công kích của cường giả Thiên Địa các tiêu tán vô hình. Chỉ sợ thực lực của người này không dưới cường giả Thiên Địa các.

– Lão bá, là người sao?

Sắc mặt Lục Tâm Đồng lúc này tái nhợt thế nhưng ánh mắt mang theo sự kinh hãi nhìn về phía lão giả này. Nàng chưa từng nghĩ tới, lão giả áo lam này lại là một cường giả như vậy.

– Là ta. Trước kia ngươi chữa thương cho ta, cảm ơn tiểu nha đầu nhà ngươi đã cho ta uống rượu còn chiếu cố ta lâu như vậy.

Lão giả áo lam mỉm cười nói với Lục Tâm Đồng.

– Băng Mộc Vương giả, là ngươi? Tóc của ngươi sao lại là màu xanh?

Trong lúc mọi người kinh ngạc, lão giả áo xanh trên không trung cũng cẩn thận đánh giá lão giả áo xanh phía dưới. Nửa ngày sau mới kinh ngạc lên tiếng.

– Địa Linh vương. Vừa rồi ta nể mặt Thiên Địa các các ngươi cho nên mới không đánh chết ngươi, nhanh cút đi cho ta.

Ánh mắt lão giả áo lam nhìn lên không trung rồi lạnh nhạt nói với lão giả áo xanh.

– Là hắn, hóa ra là hắn.

Ánh mắt mấy người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Đông Vô Mệnh, còn có Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân run lên.

– Băng Mộc vương giả này là người phương nào?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, từ biểu tình kinh ngạc trên mặt mấy người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh Lục Lâm Thiên biết được Băng Mộc vương giả này hẳn không phải hạng người vô danh. Có lẽ là thanh danh vô cùng hiển hách.

– Băng Mộc vương giả sao? Dường như có chút ấn tượng.

Phía xa, ánh mắt thân ảnh già nua kia nhíu lại, lẩm bẩm nói.

– Sát Phá Quân, ngươi cũng quá tham lam a, nhiều bảo vật như vậy chẳng lẽ ngươi muốn nuốt một mình sao? Ngươi không sợ bị nghẹn chết sao? Muốn ta đi sợ rằng ngươi cũng không làm được.

Lão giả áo xanh nhìn lão giả áo lam rồi lạnh nhạt nói.

– Địa Linh Vương, nếu như ngươi muốn chết mà nói ta không ngại lấy tính mạng của ngươi. Linh Vương bát trọng a. Năm đó ngươi không bằng ta, tới hiện tại chênh lệch càng lớn.

Ánh mắt lão giả trầm xuống, một cỗ hàn ý khuếch tán.

– Sát Phá Quân, chỉ sợ ngươi còn chưa đủ. Năm đó ngươi thắng, thế nhưng hiện tại ngươi muốn thắng ta chỉ sợ ngươi cũng không làm được. Ngươi đừng quên, hiện tại ta là người của Thiên Địa các. Lúc Thiên Địa các chấp hành nhiệm vụ không ai được nhúng tay vào. Bằng không sẽ bị Thiên Địa các chúng ta báo thù. Ngươi phải hiểu rõ, ngươi có thể chịu được hậu quả này hay không.

Lão giả áo xanh lạnh nhạt nói một tiếng.

– Địa Linh vương, ngươi gia nhập Thiên Địa các liền trở thành tên ngốc rồi sao? Chẳng lẽ ngươi đã quên ta cũng là người của Thiên Địa các. Ngươi dám uy hiếp ta, ta tuyên bố sẽ lập tức lấy tính mạng ngươi.

Ánh mắt lão giả áo lam lạnh lẽo, lập tức quay đầu nhìn Lục Tâm Đồng phía sau rồi hỏi:

– Tâm Đồng, ta giúp ngươi giết hắn, ngươi đưa ta một bình đào hoa tửu, thế nào?

– Ừm, ta sẽ cho người hai bình.

Lục Tâm Đồng gật đầu nói.

– Tốt, thành giao.

Lão giả áo lam mỉm cười, ánh mắt nhìn về phía lão giả áo xanh, một cỗ sát ý tràn ngập nói:

– Địa Linh vương, ngươi chứng kiến rồi đó. Hiện tại ta cũng tiếp nhận nhiệm vụ. Một bầu rượu đổi tính mạng của ngươi, hiện tại giết ngươi cũng phù hợp quy củ Thiên Địa các. Ngươi chấp hành nhiệm vụ, ta cũng chấp hành nhiệm vụ. Chỉ sợ nhiệm vụ của ngươi sẽ thất bại.

– Sát Phá Quân. Ngươi đừng làm càn, ta muốn xem vài thập niên qua thực lực ngươi rốt cuộc đã tới bước nào.

Ánh mắt lão giả áo xanh run lên mang theo vẻ âm lãnh. Thủ ấn được kết, lập tức gợn sóng trong không gian bắt đầu khởi động. Những chấn động kỳ dị bắt đầu lan tràn. Rồi một cỗ linh lực từ trong lòng bàn tay hắn tuôn ra.

Chưởng ấn đánh ra khiến cho sóng gợn trong không gina trực tiếp lan tràn. Khí tức ngập trời trong nháy mắt khuếch tán.

Nhìn công kích của Địa Linh vương, ánh mắt lão giả áo lam khẽ biến đổi, thế nhưng sắc mặt cũng không có bao nhiêu biến hóa, lúc này thủ ấn được kết, tiếp theo bàn tay lão giả này nắm chặt, không gian trước mặt lập tức vặn vẹo. Dưới bàn tay của lão giả không gian hoàn toàn đóng băng vô cùng quỷ dị. Hàn ý khiến cho người ta lạnh lẽo tràn ngập không gian. Cả không gian lúc này dường như đang ở trong hầm băng vậy.

Phá.

Lão giả áo lam nhẹ nhàng quát lên một tiếng. Năm ngón tay nắm chặt lại. Không gian vặn vẹo đang đóng băng này trực tiếp nứt vỡ. Chưởng ấn khổng lồ kia lập tức biến mất ở trong thiên địa.

Sắc mặt lão giả áo xanh kinh nghi, trong nháy mắt ánh mắt trầm xuống, thủ ấn trong tay nhanh chóng được kết. Trong mi tâm hắn lúc này có một đạo bạch quang lướt đi. Dưới đạo bạch quang này thiên địa lắc lư kịch liệt. Một cỗ năng lượng vô hình trực tiếp xuyên qua không gian rồi đánh về phía lão giả áo lam.

Cỗ khí tức này xuất hiện, cả không gian lúc này tràn ngập cảm giác nguy hiểm. Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn lên không trung, sắc mặt cũng vô cùng kinh ngạc. Đây mới là cường giả. Mỗi một lần ra tay, trong lúc vô hình hai người đều khống chế năng lượng vô hình trong thiên địa.

Ở phía dưới, mi mắt lão giả áo lam nhảy lên, ánh mắt hiện lên sự lạnh lẽo.

– Sát Phá Quân, cho ta xem thực lực ngươi rốt cuộc mạnh như thế nào.

Lão giả áo xanh hét lớn một tiếng, thanh âm vừa dứt, thủ ấn nhanh chóng biến đổi. Giữa không trung lúc này có một cỗ năng lượng bằng linh hồn vô tận xuất hiện.

Rống.

Một tiếng thú rống truyền ra. Cỗ năng lượng bằng linh hồn vô tận này nhanh chóng hóa thành một đầu cự thú khổng lồ, dữ tợn. Thân hình chiếm nửa bầu trời. Linh hồn lực ngập trời tràn ngập thiên địa. Trực tiếp khiến cho phiến không gian này vặn vẹo. Sau đó đầu cự thú bằng năng lượng linh hồn dữ tợn này đánh về phía lão giả áo lam.

Dưới uy áp của linh hồn lực cường hãn này, linh hồn mọi người liền cảm thấy đau đớn. Ngay cả người có tu vi Vũ Suất lúc này sắc mặt cũng tái nhợt. Thanh thế bực này khiến cho mọi người một lần nữa kinh hãi.

– Linh hồn công kích của cường giả Linh Vương quả thực vô cùng khủng bố.

Lúc này Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc. Trong lòng cũng ước ao, không biết khi nào hắn mới có thể đạt tới tình trạng này.

Ánh mắt lão giả áo lam trầm xuống. Ngay sau đó, thủ ấn được kết. Khí tức quanh người có chút biến hóa. Hàn quang trong mắt lập lòe, bàn tay nắm chặt, một bàn tay khổng lồ trực tiếp ngưng tụ trong không gian mang theo một cỗ lực lượng vô cùng lạnh lẽo, nhanh chóng đập về phía đầu cự thú kia.

Chương 1072: Ta la�? Vũ Tôn (2)

Không gian trong nháy mắt này lại một lần nữa đóng băng, đầu cự thú khổng lồ dữ tợn kia cũng bị băng phong theo.

Phanh Phanh.

Cảnh tượng này khiến cho mọi người vô cùng kinh hãi. Đầu cự thú bằng linh hồn lực khổng lồ mang theo uy áp vô cùng kia không ngờ cũng bị lão giả áo lam khống chế. Mà lúc này ngay khi tất cả mọi người còn chưa hồi phục tinh thần lại, đầu cự thú bằng linh hồn lực trực tiếp vỡ vụn, một tiếng nổ kinh thiên vang vọng không gian.

Phanh Phanh.

Đầu cự thú bằng linh hồn lực nổ tung rồi lập tức hóa thành từng mảnh vỡ biến mất trong không trung. Không có một chút sức phản kháng nào.

Giờ phút này ánh mắt lão giả áo xanh vô cùng kinh hãi, sắc mặt trắng bệch. Cự thú bằng linh hồn lực bị đánh tan, linh hồn lực của hắn cũng trực tiếp bị thương. Mà không phải là trọng thương bình thường. Cho nên mới nói, bất luận là Linh giả nào cũng không dễ dàng thi triển Linh hồn công kích. Một khi thất bại sẽ bị phản phệ, linh hồn bị trọng thương, muốn khôi phục vô cùng khó khăn.

Nhìn lão giả áo lam phía dưới, lão giả áo xanh kia hãi nói:

– Không có khả năng. Linh hồn công kích của ta ngay cả Vũ Vương cửu trọng cũng phải né tránh. Ngươi làm sao có thể đánh tan. Trừ phi ngươi đã là…

Thanh âm còn chưa dứt, ánh mắt lão giả áo xanh biến đổi, thân hình không tự chủ mà lui lại hai bước.

– Địa Linh vương. Bằng vào thực lực Linh Vương bát trọng của ngươi, linh hồn công kích của ngươi quả thực Vũ Vương cửu trọng cũng phải nể mặt ba phần. Nếu là ba năm trước đây ta còn để ý tới ngươi vài phần. Thế nhưng hiện tại…

Nhìn lão giả áo xanh trên không trung, khóe miệng lão giả áo lam hiện lên nụ cười giễu cợt nói:

– Hiện tại ta đã không phải là Vũ Vương mà là Vũ Tôn.

– Vũ Tôn.

Hai chữ này lập tức truyền vào tai tất cả mọi người. So với sấm nổ bên tai còn vang dội hơn. Giờ phút này tất cả mọi người run rẩy. Tất cả mọi ánh mắt đều nhìn vào trên người lão giả áo lam. Không ít người lúc này đều ngây ngốc.

Vũ Tôn. Đây chính là cường giả chỉ tồn tại trong truyền thuyết, là cấp bậc tuyệt đối khó gặp. Cường giả Vũ Tôn trong truyền thuyết có thực lực khủng bố di sơn hải đảo, chính là cường giả đỉnh tiêm trong thế giới này.

Lúc này trên mặt lão giả áo xanh tràn ngập hoảng sợ. Cảm giác linh lực trong cơ thể lúc này cũng đình trệ. Vũ Tôn, đây là một cấp độ vô cùng khủng bố. Đương nhiên hắn hiểu rất rõ chỗ khủng bố của nó.

Vũ Tôn cùng Linh Tôn, loại cấp độ này không biết có bao nhiêu cường giả Vũ Vương cùng Linh Vương mơ ước. Đây là một cái hào rộng vô cùng lớn. Người có thể vượt qua thì chính là cường giả đỉnh tiêm của thế giới này. Cũng chỉ bước vào cấp độ này thì mới có thể chính thức được coi là cường giả trên thế giới này.

Nếu nói giữa Vũ Suất và Vũ Vương là một cái hào rộng cực lớn. Vậy thì Vũ Vương và Vũ Tôn chính là sự khác nhau như trời và đất. Muốn đột phá tới Vũ Tôn, khó, rất khó, khó như lên trời.

Vũ Vương, Linh Vương, tuy rằng đã là cường giả rất mạnh ở thế giới này. Thế nhưng trên đó còn có rất nhiều cường giả đỉnh tiêm. Mà Vũ Tôn cùng với Linh Tôn chính là đại biểu cho cấp độ đỉnh tiêm này.

– Vũ Tôn.

Nhìn vào lão giả áo lam này linh hồn Lục Lâm Thiên cũng khẽ run rẩy. Ai có thể nghĩ tới lão giả bình thường này không ngờ chính là một trong những cường giả đỉnh tiêm ở thế giới này chứ. Đây cũng là lần đầu tiên hắn nhìn thấy cường giả Vũ Tôn. Chỉ trong một chưởng áp đảo Vũ Vương, là cường giả đỉnh tiêm nhất thế giới này.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Bạch Linh, Đông Vô Mệnh, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, Thiên Độc Yêu Long, Lộc Sơn lão nhân, tất cả mọi người ánh mắt ngây gốc, ai cũng không ngờ tới biến hóa như vậy.

– Vũ Tôn trong truyền thuyết a.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Đông Vô Mệnh trợn mắt há hốc mồm nhìn lão giả áo lam. Bọn họ vô cùng rõ ràng, Vương với Tôn vô cùng khác nhau. Hai khái niệm hoàn toàn khác nhau, hai thứ hoàn toàn không cùng một cấp độ. Trong mắt người bình thường, Vũ Vương, Linh Vương đã là cường giả, trở tay có thể làm mưa. Thế nhưng tất cả cường giả Linh Vương và Vũ Vương trên bọn họ còn có Vũ Tôn vô cùng thưa thớt mới chính thức được coi là kinh khủng nhất.

– Vũ Tôn, người nọ không ngờ lại là Vũ Tôn.

– Đó là Băng Mộc Vương giả, hiện tại nên gọi là Băng Mộc Tôn giả. Băng Mộc Tôn giả dường như có chút quan hệ với Phi Linh môn, sợ rằng sau này Phi Linh môn sẽ vô cùng hưng thịnh.

Phía xa, từng tiếng kinh hãi vang lên, không ít người bắt đầu thấp giọng nghị luận.

– Địa Linh Vương, bây giờ ngươi có thể chết được rồi.

Trên mặt đất, thanh âm bình tĩnh của lão giả áo lam vang lên. Trong nháy mắt thân ảnh lão giả áo lam biến mất tại chỗ. Giống như là tiêu thất trong hư không, không khiến cho không gian có một chút biến hóa nào. Thứ duy nhất có chỉ là gợn sóng trong không gian hơi lắc lư một chút mà thôi.

Lão giả áo xanh dường như dự cảm được cái gì, liền quay người chạy trốn. Thế nhưng thân ảnh vừa mới khẽ động, khuôn mặt đã lập tức trắng bệch. Bỗng nhiên có một lực lượng không gian vô cùng đáng sợ bất tri bất giác tập trung lên người hắn. Cảm giác cực độ nguy hiểm hiện lên sâu trong linh hồn hắn.

Linh lực trong người lão giả áo xanh vận chuyển. Thế nhưng lúc này hắn lại phát hiện ra không có cách nào vận chuyển linh lực trong người. Cả không gian hoàn toàn bị phong tỏa. Khí tức lạnh lẽo lập tức ùa tới. Hắn có thể thấy gợn sóng trong không gian quanh mình lúc này bị đóng băng. Cả không gian như đông cứng lại, khí tức lạnh lẽo tràn tới.

Giờ phút này hắn cảm giác được sự sợ hãi của tử vong. Lão giả áo xanh lúc này muốn đem Hồn Anh bỏ chạy thế nhưng hắn lại kinh hãi phát hiện ra. Hồn Anh của mình không thể ly thể bay ra. Trừ suy nghĩ của bản thân ra, hiện tại cả không gian, cơ thể hắn dường như đóng băng.

– Muốn Hồn anh bỏ chạy sao? Ngươi còn chưa đủ.

Thanh âm lạnh lùng vang lên trong không trung. Cả không gian lúc này tràn ngập khí tức lạnh lẽo. Thanh âm vừa dứt, trong mắt mọi người lão giả áo lam kia đột nhiên vô thanh vô thức xuất hiện phía sau lưng lão giả áo xanh. Mà giờ phút này không gian chung quanh lão giả áo xanh đã bị hàn băng bao phủ.

Sưu.

Lão giả áo lam lạnh nhạt dương cánh tay phải lên rồi nhanh chóng hạ xuống như thiểm điện. Nhanh chóng vỗ vào hàn băng bao phủ bên ngoài lão giả áo xanh.

Ken két.

Trong sát na này hàn băng bị nghiền nát. Thân hình lão giả áo xanh lập tức xuất hiện, đồng thời miệng phun ra một ngụm máu. Thân thể giống như một hòn đá từ trên trời rơi xuống, xẹt qua không trung rồi hung hăng đập vào mặt đất phía dưới.

Phanh.

Thân hình lão giả áo xanh trực tiếp đập xuống phía dưới. Mặt đất nơi lão giả áo xanh rơi xuống tạo thành một cái rãnh rộng chừng mười trượng, sâu mấy thước, lan tràn ra chung quanh mấy trăm trượng mới ngừng lại.

Ánh mắt mọi người lập tức nhìn lại. Một ít cường giả có mặt ở đây không khó phát hiện ra, trên người lão giả vừa rồi còn mới hung hăng càn quấy vô cùng lúc này không còn một chút sinh cơ nào.

Chương 1073: Nam thúc hiện thân

– Chết, không ngờ chỉ một cái tát đã bị đánh chết.

Mọi người không khỏi hít sâu một hơi, nội tâm cảm thấy lạnh lẽo. Một cái tát đánh chết cường giả Linh Vương bát trọng, khủng bố tới mực nào. Mà cảnh tượng này lại xuất hiện trước mặt một người. Một Linh Vương bát trọng vô cùng hung hăng càn quấy trực tiếp bị một cái tát chết tươi.

Giờ phút này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy lạnh lẽo, vẻ mặt kinh hãi. Bất quá Lục Lâm Thiên cũng không phải là vì thấy lão giả áo lam một cái tát đánh chết Linh Vương bát trọng kia mà kinh hãi. Mà là Lục Lâm Thiên một mực nhìn vào công kích lão giả áo lam phát ra, trong tay không phải là chân khí mà là năng lượng thuộc tính. Trên phương diện lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính còn có không gian chi lực, Linh Tôn, Vũ Tôn quả thực đã đạt tới một tình trạng vô cùng khủng bố.

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được. Công kích vừa rồi của lão giả áo lam chính là năng lượng thuộc tính thủy, cho nên mới có loại uy lực khủng bố như vậy.

Trong không trung, Tùng Thanh Sơn hít sâu một hơi, yết hầu run rẩy, trong mắt hiện lên sự kinh hãi. Chính hắn đã mời tới Địa Linh Vương, thế nhưng thật không ngờ bên trong Phi Linh môn còn có Vũ Tôn. Đây chính là cấp độ hắn không dám đụng vào, thậm chí ngay cả nghĩ cũng không dám.

Tùng Thanh Sơn nhanh chóng chạy trốn, lưu lại chỉ có một con đường chết mà thôi.

– Lục Lâm Thiên, ta thiếu nợ Phi Linh môn một nhân tình, hiện tại nên trả cho ngươi.

Ánh mắt lão giả áo lam nhàn nhạt đảo qua người Lục Lâm Thiên, bàn tay lập tức vung về phía trước.

Sưu Sưu.

Trong không gian, Tùng Thanh Sơn vốn đã đào tẩu ra bên ngoài thế nhưng không gian quanh hắn lúc này như đọng lại. Sóng gợn trong không gian chung quanh lúc này như sôi lên. Một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn mang theo khí tức lạnh lẽo.

Trong nháy mắt ánh mắt Tùng Thanh Sơn trở nên hoảng hốt. Không gian lập tức bị đóng băng sau đó cả người hắn cũng được bao phủ bên trong hàn băng.

Phanh Phanh.

Một thanh âm cực lớn vang lên trong không gian. Hàn băng nổ tung, thân hình Tùng Thanh Sơn theo hàn băng nổ tung cũng trực tiếp tan thành từng mảnh nhỏ. Máu tươi cũng bị hàn băng chi khí làm cho đông cứng rơi xuống phía dưới.

– Hàn Băng Đông Kết Sát.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên. Thứ lão giả vừa mới thi triển chính là vũ kỹ Hàn Băng Đông Kết Sát Huyền cấp cao giai thuộc tính thủy mà hắn chưa thể tu luyện thành công. Vô thanh vô tức đánh chết đối phương cách đó mấy ngàn thước. Lần nữa đem một Vũ Vương đánh chết mà không thể phản kháng một chút nào. Thực lực Vũ Tôn quả thực cường hãn tới mức không thể tưởng tượng nổi.

Chung quanh, lúc này tất cả mọi người cùng với yêu thú đều nhìn thấy cảnh này, vẫn không có ai lên tiếng, cả không gian hoàn toàn tĩnh lặng.

– Được rồi, Phi Linh môn còn có Tâm Đồng, ngươi còn thiếu ta hai vò Đào Hoa tửu nha.

Thân ảnh lão giả áo lam đáp xuống trước người Lục Tâm Đồng rồi nói.

– Đại bá, cho người.

Lục Tâm Đồng không chút do dự móc ra hai bình nhỏ Đào Hoa tửu trong nhẫn trữ vật đưa cho lão giả áo lam. Không biết tiểu nữu này ở Linh Thiên môn lấy bao nhiêu vò Đào Hoa tửu nữa.

– Ha ha, Đào Hoa tửu của Linh Thiên môn. Quả thực là cực phẩm. Nếu như ta đoán không sai. Nhất định là nhóm Đào Hoa tửu mà Tứ Tuyệt Yêu Cơ lúc vừa sinh nhi nữ ra bắt đầu chôn xuống. Hai mươi năm a, hai mươi năm. Quả thực là hảo tửu.

Cầm Đào Hoa tửu, lão giả áo lam không nhịn được mà uống một ngụm.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, người này rốt cuộc là ai, dường như cũng có quan hệ không tệ với Linh Thiên môn.

– Đại bá, đa tạ người cứu ta.

Lục Tâm Đồng thi lễ với lão giả áo lam.

– Đừng khách khí, là nha đầu ngươi tâm địa thiện lương, không coi khinh lão già ta. Ta còn phải tạ ơn ngươi.

Sau khi mỉm cười, lão giả áo lam lập tức nhìn Lục Tâm Đồng nói.

– Tiểu nha đầu, nể tình ngươi coi như ta đã cứu Phi Linh môn một hồi. Thế nhưng kế tiếp ta sẽ không khách khí.

Thanh âm vừa dứt, ánh mắt lão giả áo lam đảo qua đám người rồi rơi vào trên người Thiên Độc Yêu Long cùng với Bạch Linh đang bị thương không nhẹ nói:

– Thiên Độc Yêu Long, Cửu Vĩ Yêu Hồ, thật không ngờ bên trong Phi Linh môn nho nhỏ lại có yêu thú thất giai như vậy. Coi như là quen biết một hồi, vốn ta cũng không muốn động tới các ngươi. Thế nhưng hiện tại ta nhất định phải cần một khỏa yêu đan thất giai để thử vận khí, giai vị càng cao càng tốt. Tốt nhất là yêu đan thất giai trung kỳ, thật có lỗi.

Thanh âm vừa dứt, lão giả áo lam lập tức bước về phía trước, rõ ràng nhìn qua một bước này không dài thế nhưng lại trực tiếp vượt qua hơn chục thước, sóng gợn trong không gian lúc này mơ hồ lắc lư mang theo một cỗ khí tức quỷ dị khuếch tán.

– Bạch Linh coi chừng.

– Bạch Linh tỷ coi chừng.

– Yêu vương.

Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Nghịch Lân Yêu Bằng cùng chúng yêu thú hét lớn một tiếng. Sắc mặt Lục Lâm Thiên lúc này tái nhợt, thân ảnh nhanh chóng lắc mình biến mất.

– Cửu Vĩ Yêu Hồ, chỉ có thể trách ngươi vận khí không tốt.

Lão giả áo lam khẽ quát một tiếng, trong tay nhanh chóng đánh ra một đạo chưởng ấn, trong nháy mắt bao phủ không gian chung quanh Bạch Linh.

Ánh mắt Bạch Linh cả kinh, thực lực thất giai trung kỳ, mà ngay cả thất giai trung kỳ đỉnh phong cũng không có đạt tới. Lại thêm hiện tại bản thân trọng thương, giờ phút này nàng căn bản không có cách nào chống lại. Không gian quanh thân hoàn toàn vặn vẹo. Một kích của cường giả Vũ Tôn nhanh chóng bao phủ không gian.

– Tam Thiên Lưu Vân Thủ.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng đuổi tới. So với Tiểu Long còn nhanh hơn một chút. Không có chút do dự nào, thủ ấn trong tay được kết, trong không trung lập tức gió nổi mây phun. Một cỗ chân khí mênh mông từ trong tay bạo phát ra. Bên trong những đám mây dầy đặc trong bầu trời có vô số thủ ấn bắn ra. Vô số thủ ấn này nhanh chóng hội tụ lại một chỗ.

Lập tức chưởng ấn nhanh chóng bắn về phía trước rồi ngăn cản trước người Bạch Linh.

– Thực lực của ngươi cực kỳ bất phàm chỉ tiếc tu vi quá yếu.

Lão giả áo lam khẽ thở dài một tiếng, chưởng ấn cũng không chút đình trệ trực tiếp đánh xuống.

Sưu.

Một đạo chưởng ấn trong tay Lục Lâm Thiên nhanh chóng bắn về phía trước, cuối cùng trực tiếp va chạm với chưởng ấn của lão giả áo lam vào cùng một chỗ. Hai đạo chưởng ấn va chạm, khi hai đạo chưởng ấn tiếp xúc, Tam Thiên Lưu Vân Thủ của Lục Lâm Thiên lập tức biến mất, không có một chút chấn động nào liền lập tức tiêu tán trong vô hình.

Trong chớp mắt này chưởng ấn của lão giả áo lam vẫn tiếp tục tiến tới. Khí tức mạnh mẽ mang theo chấn động vô cùng đáng sợ lại gần. Không gian lúc này lắc lư không ngừng.

– Không xong.

Giờ phút này rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng biết vì sao lão giả áo lam này lại đánh chết Địa Linh Vương cùng với Tùng Thanh Sơn mà hai người không có một chút sức lực hoàn thủ nào. Lúc này hắn cũng như vậy, không gian quanh người trực tiếp bị phong tỏa, căn bản không thể nhúc nhích một chút nào. Không gian quanh người lúc này đã hoàn toàn bị đối phương khống chế.

Chương 1074: Bất ngơ�? (1)

Nhìn chưởng ấn nhanh chóng đánh tới, trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng lạnh lẽo.

– Tiểu tử đần độn, một kích của cường giả Vũ Tôn ngươi cũng dám ngăn cản, ngươi muốn chết đúng không.

Nhưng vào lúc này, một thanh âm vô cùng quen thuộc với Lục Lâm Thiên vang lên. Ngay sau đó Lục Lâm Thiên cảm giác được áp lực từ không gian quanh người hoàn toàn biến mất. Mà lúc này không gian quanh thân Bạch Linh bị phong tỏa cũng nhanh chóng tiêu tán.

Trong nháy mắt, một thân ảnh già nua xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên, chính là Nam thúc. Giờ phút này bộ dáng Nam thúc nhìn qua già yếu thế nhưng khí tức quanh thân lại khiến cho mọi người cảm thấy giống như đang nhìn vào một mặt biển rộng lớn, cực kỳ mênh mông vậy.

– Nam thúc, nếu người không xuất hiện thì quả thực tiểu tử con tiêu rồi. Người xem náo nhiệt cũng đủ lâu a.

Trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng mừng rỡ thế nhưng cũng có chút buồn bực. Vào thời điểm cuối cùng Nam thúc rốt cuộc cũng xuất hiện.

– Tiểu tử đần độn, nếu không phải nể mặt mẫu thân ngươi thì lão tử mặc kệ ngươi.

Nam thúc quát lên một tiếng, đồng thời bàn tay xòe ra nhanh chóng vỗ ra một chưởng.

Một đạo chưởng ấn từ trong bàn tay Nam thúc đánh ra. Chưởng ấn này xuất hiện, gợn sóng chung quanh lập tức sụp đổ. Một cỗ kình phong vô cùng đáng sợ trực tiếp xuyên thấu không gian, lập tức đánh vào trên chưởng ấn của lão giả áo lam kia.

Phanh Phanh.

Hai cỗ lực lượng mạnh mẽ va chạm vào một chỗ thế nhưng cũng không tạo thành thanh âm bạo liệt như trong tưởng tượng của mọi người, mà chỉ có một thanh âm trầm thấp vang lên mà thôi. Đồng thời, bên trong hai đạo chưởng ấn lúc này hóa thành vòng xoáy bằng năng lượng vài chục thước, vòng xoáy xoay tròn khiến cho không gian vặn vẹo. Sau đó vòng xoáy càng ngày càng nhỏ, cuối cùng trực tiếp biến mất trong hư không.

Năng lượng từ từ tản đi. Giữa không trung, lão giả áo làm kinh hãi nhìn vào thân ảnh già nua đột nhiên xuất hiện phía dưới. Đối phương xuất hiện không ngờ ngay cả hắn cũng không phát hiện ra.

– Thực lực Nam thúc dường như còn mạnh hơn một chút.

Mắt thấy năng lượng trước người biến mất, Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng. Một kích kia của Nam thúc liền đem công kích của lão giả áo lam đánh cho tan nát. Chỉ bằng cỗ lực lượng này thực lực Nam thúc có lẽ đã mạnh hơn trước một ít. Mà hiện tại có lẽ Nam thúc vẫn chưa khôi phục được bao nhiêu. Cho nên đối với thực lực thời kỳ đỉnh phong của Nam thúc, lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên cực kỳ chờ mong. Không biết Nam thúc rốt cuộc đã tới cấp bậc gì.

– Lão gia hỏa, cuối cùng ngươi cũng xuất hiện.

Tiểu Long lập tức xuất hiện bên người lão đại rồi trừng mắt nói với Nam thúc.

Nam thúc trừng mắt nhìn Tiểu Long rồi nở nụ cười bất đắc dĩ.

– Ai vậy? Không ngờ lại mạnh mẽ như thế.

Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, Lưu Tinh Hà cùng các cường giả Phi Linh môn mắt thấy thân ảnh già nua bên người chưởng môn không khỏi nuốt một ngụm nước bọt. Thực lực của Linh giả này không ngờ có thể chống lại Vũ Tôn kia mà không thất bại. Thực lực không thể nghi ngờ cũng đã tới cấp bậc Linh Tôn. Mà người này dường như chưởng môn cùng với Tiểu Long đều vô cùng quen thuộc, có lẽ là người bên cạnh chưởng môn.

Tất cả mọi người trong Phi Linh môn nhìn nhau, bọn họ chưa từng biết tới bên người chưởng môn còn có một Linh Tôn, thậm chí còn chưa từng được nghe nói qua.

Về phần Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lúc này đối với sự xuất hiện của Nam thúc cũng không kỳ quái. Thế nhưng mà đối với thực lực của Nam thúc lúc này cũng khiến cho hai người nhìn nhau. Hai người thực sự không ngờ tới, lão giả vẫn luôn bế quan trong Phi Linh môn không ngờ lại có thực lực cường hãn tới tình trạng đó.

– Các hạ là ai?

Giờ phút này, kinh dị đi qua, ánh mắt lão giả áo lam mang theo sự ngưng trọng nhìn về phía Nam thúc.

– Ngươi muốn yêu đan thất giai chính là chữa tẩu hỏa nhập ma đúng không? Sở dĩ ngươi tẩu hỏa nhập ma là vì ngươi cưỡng ép đột phá, lại có quan hệ với song thuộc tính của bản thân ngươi cho nên hiện tại trong cơ thể ngươi có hai chủng thuộc tính hỗn loạn. Cho nên ngươi khi thì thanh tỉnh, khi thì mê muội, sợ rằng đã hai đến ba năm rồi, hiện tại có lẽ càng ngày càng nghiêm trọng, chỉ sợ tối đa năm năm nữa, không ai có thể cứu được ngươi.

Nam thúc nhìn lão giả áo lam cười nhạt một tiếng rồi nói.

– Đúng vậy, làm sao ngươi biết?

Nghe Nam thúc nói, ánh mắt lão giả áo lam lập tức kinh hãi.

– Nếu ngay cả cái này ta cũng không nhìn ra thì thực sự ta đã già rồi.

Nam thúc mỉm cười lập tức nói:

– Sát Phá Quân, sư phụ ngươi có phải là Hàn Băng Tôn giả không?

– Các hạ rốt cuộc là ai?

Lão giả áo lam lúc này triệt để kinh ngạc. Ánh mắt mang theo sự đề phòng cùng với ngưng trọng nhìn về phía Nam thúc.

– Xem ra chính là ngươi. Đây là thứ sư phụ ngươi nhờ ta đem cho ngươi. Vốn ta cho rằng không có cơ hội gặp ngươi. Không nghĩ tới hôm nay lại trùng hợp như vậy, cầm đi đi.

Thanh âm vừa dứt, một đạo quang mang trong tay Nam thúc lập tức rơi vào trong tay lão giả áo lam.

Lão giả áo lam do dự một lúc rồi nhanh chóng thu vào trong tay. Quang mang thu liễm, lập tức một chiếc nhẫn trữ vật màu xanh hiện lên.

– Nhẫn trữ vật của sư phụ.

Toàn thân lão giả áo lam run lên. Nhìn qua nhẫn trữ vật này khiến cho hắn ánh mắt của hắn có chút kích động. Tâm thần rót vào, chỉ trong nháy mắt ánh mắt nhìn về phía Nam thúc, vẻ cảnh giác trong mắt đã mất đi không ít, nói:

– Không biết các hạ có thể nói nơi gia sư hạ lạc được không?

– Sư phụ ngươi vận khí không tốt, khi trước cùng ta xông vào một mật địa, kết quả gặp nạn. Ta dùng hết toàn lực cũng không có cách nào cứu hắn ra. Hắn chỉ lưu lại di ngôn là nhờ ta chiếu cố cho ngươi một chút. Thế nhưng đáng tiếc sau khi trở về ta lại bận rộn, sau lại gặp chút biến cố cho nên không tìm được ngươi. Không nghĩ tới hôm nay lại gặp. Ngươi đột phá tới Vũ Tôn sư phụ ngươi cũng có thể yên tâm rồi. Trong nhẫn trữ vật này sư phụ ngươi có lưu cho ngươi không ít bảo vật có ít trợ giúp với ngươi. Coi như là ta không cô phụ ủy thác của lão hữu.

Nam thúc nói xong rồi khẽ thở dài, trong mắt hiện lên sự thương cảm.

– Sư phụ…

Lão giả áo lam lập tức bi thương không thôi.

Lục Lâm Thiên lúc này sững sờ. Rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra. Nam thúc không ngờ lại biết cường giả này, hình như lại là bằng hữu của sư phụ hắn. Loại biến hóa này khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng bất ngờ, không ngờ lại có chuyện trùng hợp như vậy.

– Đa tạ các hạ, các hạ đã là bằng hữu với gia sư thì có thể nói danh hào được không? Bằng hữu của gia sư không nhiều lắm, ta cũng biết rõ một ít.

Sau khi bi thương một lát, lão giả áo lam nhanh chóng điều chỉnh tâm cảnh. Thân là tu luyện giả, tâm cảnh so với người bình thường mạnh mẽ hơn nhiều. Thế nhưng tính mạng cũng tùy thời gặp nguy hiểm. Người chết hắn cũng đã gặp rất nhiều, có một số việc không thể nào tránh khỏi.

Chương 1075: Bất ngơ�? (2)

– Ha ha, xem ra quả nhiên ngươi vô cùng cẩn thận, giống như sư phụ ngươi như đúc.

Nam thúc cười ha hả một tiếng, lập tức truyền âm nói với lão giả áo lam kia.

– Hóa ra là Nam lão, gia sư trước kia thường xuyên nhắc tới Nam lão.

Nam thúc truyền âm xong, ánh mắt lão giả áo lam run lên, vẻ mặt cực kỳ kinh ngạc nhanh chóng quỳ một gối xuống hành lễ:

– Đệ tử bái kiến…

– Tốt, không cần đa lễ, tên của ta không cần nói ra.

Cánh tay Nam thúc khẽ phất đem theo một cỗ lực lượng vô hình nâng lão giả áo lam nên rồi nói:

– Ngươi bị tẩu hỏa nhập ma không nghiêm trọng lắm. Nể mặt sư phụ ngươi, đi theo ta, trong thời gian hai tháng có lẽ sẽ chữa hết.

Thanh âm vừa dứt, Nam thúc quay đầu nói với Lục Lâm Thiên:

– Ta đi trước, những chuyện còn lại tự ngươi thu thập đi.

Sưu.

Lục Lâm Thiên còn chưa hoàn toàn phục hồi tinh thần lại, mà lúc này Nam thúc đã đi về phía trước. Lão giả áo lam kia lúc này không có một chút đề phòng nào cũng đi theo phía sau Nam thúc.

Nhìn hai đạo thân ảnh này biến mất, tất cả mọi người líu lưỡi, dường như còn chưa phục hồi tinh thần, cả không gian vô cùng tĩnh lặng.

– Người của Thiên Tinh tông cùng Thiên Quỷ tông nghe đây, đầu hàng có thể miễn tội chết. Người phản kháng giết không tha.

Trong không gian tĩnh lặng lúc này vang lên thanh âm của Lục Lâm Thiên.

Giữa không trung. Lúc này còn mười hai Vũ Suất cùng với Linh Suất của Thiên Tinh tông cùng với Thiên Quỷ tông đang bị chúng thú vây vào giữa. Lúc này nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, mọi người lập tức khôi phục tinh thần.

Mười hai Vũ Suất cùng Linh Suất của Thiên Tinh tông Thiên Quỷ tông nhìn nhau. Tông chủ Thiên Tinh tông dùng Hồn Anh bỏ chạy, phó tông chủ trực tiếp bị đánh chết. Tông chủ Thiên Quỷ tông cũng hóa thành mảnh vỡ, cường giả trong môn đã chết hơn phân nửa, lúc này mấy người bọn hắn còn lại không phải là đối thủ của Phi Linh môn, nếu như tiếp tục chiến đấu chỉ có một con đường chết mà thôi.

– Ta đầu hàng.

Trong Thiên Quỷ tông lúc này có người thứ nhất đầu hàng, tất cả đám người đều biết, nếu tiếp tục động thủ thì người chết sẽ là mình.

Ngay sau đó đám Vũ Suất, Linh Suất còn lại cũng đầu hàng. Không có ai muốn chết. Dưới tình huống thực lực kém hơn một chút có lẽ bọn hắn còn liều mạng một phen. Thế nhưng giờ phút này trước thực lực tuyệt đối ngay cả dũng khí lên tiếng bọn hắn cũng không có.

Mười hai người này đầu hàng, đám người Lộc Sơn lão nhân, Lưu Tinh Hà nhanh chóng hiểu ý tiến lên cấm chế với mười hai người. Mà đám người Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc nhanh chóng thu thập nhẫn trữ vật.

Lúc này Lục Lâm Thiên nhìn qua không trung, một lát sau mới chậm rãi thu hồi ánh mắt. Sau đó lại nhìn qua mọi người trong Phi Linh môn cùng với chúng thú. Trận đại chiến này cơ hồ phân nửa cường giả trong Phi Linh môn bị trọng thương, may mà không có ai vẫn lạc. Bất quá bên trong sáu mươi đầu yêu thú lục giai sơ kỳ kia có hai đầu yêu thú lục giai sơ kỳ trực tiếp bị đánh chết. Không ít yêu thú có thương thế, trọng thương có vài đầu.

Ánh mắt nhìn chung quanh Phi Linh môn, hai hàng lông mày Lục Lâm Thiên không khỏi nhíu lại. Phi Linh môn hiện giờ còn lại một đống bừa bộn, không ít địa phương bị ảnh hưởng. Thiếu chút nữa Phi Linh môn hôm nay đã gặp đại nạn, lúc này coi như tìm được đường sống trong chỗ chết.

– Chưởng môn, trên cơ bản tất cả đã thu thập xong.

Đám người Lộc Sơn lão nhân, Lưu Tinh Hà đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Lộc Sơn cung phụng, Lưu trưởng lão, Ngô trưởng lão cùng với Hoàng Phủ đường chủ, mấy người mang theo đệ tử Phi Linh môn có thể điều động được, nhanh chóng tiến về phía Thiên Quỷ tông tiếp nhận hết thảy. Đồng thời thông báo cho Hoa đường chủ trực tiếp tiến về Thiên Quỷ tông trợ giúp mọi người. Nếu có thế lực nào dám nhúng chàm vào Thiên Quỷ tông thì giết không tha.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống rồi nói.

– Vâng.

Mọi người bị gọi tên không có một chút trì hoãn nào, nhanh chóng lùi ra chuẩn bị. Mà mấy người này, trong trận đại chiến cũng là người bị thương nhẹ nhất.

– Chưởng môn, Thiên Tinh tông thì làm sao?

Hoa Mãn Ngọc tiến lên hỏi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, Hồ Hưng Hải của Thiên Tinh tông dùng Hồn anh chạy trốn, lúc này đi tiếp thu Thiên Tinh tông chỉ sợ cũng có biến cố, vạn nhất xuất hiện cái gì ngoài ý muốn thì toi rồi.

– Thiên Tinh tông tạm thời mặc kệ. Hoa Phó đường chủ, Phi Linh môn hiện tại giao cho ngươi. Những trưởng lão, đường chủ khác nhanh chóng trở về chữa thương đi.

Lục Lâm Thiên nói với mọi người.

– Lâm Thiên, hôm nay có không ít thám tử các thế lực khác tới đây. Tin tức bên trong Phi Linh môn xuất hiện Vũ Tôn, chỉ sợ không lâu sau sẽ truyền khắp toàn bộ Cổ Vực, lần này sợ rằng có tốt có xấu.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Tạm thời không cần quan tâm tới những thứ này.

Lục Lâm Thiên suy tư một lát rồi ánh mắt nhìn về phía Đông Vô Mệnh nói:

– Đông lão, còn có hai người cần người xử lý đây.

Trong khi nói chuyện, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh liếc nhìn hai tỷ muội Diệp Mỹ, Diệp Phi. Nhị nữ lập tức đem Tất Phương Sơn và vị phụ nhân xinh đẹp đang bị cấm chế kia kéo tới.

Hai người tuy rằng đều bị cấm chế, thế nhưng một màn phát sinh trước mắt hai người đều nhìn thấy. Đến lúc này sắc mặt hai người đều như to tràn.

Ánh mắt Đông Vô Mệnh nhìn vào hai người, trong mắt hiện lên hàn ý nói:

– Tất Phương Sơn, ngươi có thể đi theo Phương Thành Hữu được rồi.

Thanh âm vừa dứt, thủ ấn được kết. Hắc mang quanh người Đông Vô Mệnh tuôn ra. Trong mi tâm có một đạo hắc mạng dữ tợn nhanh như thiểm điện trực tiếp cắn xé Tất Phương Sơn trên mặt đất.

Lúc này ánh mắt Tất Phương Sơn vô cùng hoảng sợ, thế nhưng lại không thể nói lên lời. Chỉ có ánh mắt hoảng sợ, đồng tử không ngừng co rút lại, rồi cuối cùng mất đi tri giác.

Nhìn tất cả mọi chuyện, trong nội tâm vị phụ nhân xinh đẹp kia lúc này run rẩy, tim đập nhanh hơn vài phần. Ánh mắt lập tức nhìn về phía Đông Vô Mệnh, bên trong ánh mắt mang theo vẻ cầu khẩn, dường như còn có chuyện muốn nói.

Ánh mắt Đông Vô Mệnh rơi vào trên người vị phụ nhân xinh đẹp, hàn ý trong mắt càng tăng lên. Cánh tay khẽ điểm vài cái, nhanh chóng xóa bỏ cấm chế trên người vị phụ nhân xinh đẹp kia.

– Vô Mệnh, ta sai rồi. Ngươi tha cho ta đi. Ta có thể ở bên cạnh ngươi, về sau ta sẽ hầu hạ ngươi thật tốt…

Vị phụ nhân xinh đẹp quỳ trên mặt đất cầu khẩn, đồng thời ánh mắt cũng mang theo sự lả lướt nhìn về phía Đông Vô Mệnh.

– Phụ mẫu ở trên trời, hôm nay nhi tử đã có thể báo thù cho hai người rồi.

Ánh mắt Đông Vô Mệnh lạnh nhạt nhìn lên không trung rồi cúi đầu xuống. Sát ý trong mắt tràn ra, một đạo độc mang trong nháy mắt đánh vào trong mi tâm vị phụ nhân xinh đẹp kia:

– Tiện tỳ, tất cả nên chấm dứt được rồi…

– A…

Một tiếng kêu thê thảm vang lên. Độc mang chui vào trong mi tâm phụ nhân xinh đẹp này, lập tức bắt đầu từ mi tâm, toàn thân phụ nhân xinh đẹp bắt đầu thối rữa, da thịt chia lìa tràn ra máu đen. Bộ dáng này vô cùng thê thảm, cùng với thanh âm thê lương của phụ nhân xinh đẹp càng khiến cho người ta cảm thấy lạnh lẽo.

Chương 1076: Toàn bộ chữa thương

– Ba ngày ba đêm sau nàng ta mới có thể chết được, không cần để ý tới nàng ta.

Nhìn phụ nhân xinh đẹp đang lăn qua lăn lại trên mặt đất, Đông Vô Mệnh khẽ hít sâu một hơi rồi nói với Bạch Linh:

– Bạch Linh tiểu thư, đa tạ.

– Hồn Anh của Hồ Hưng Hải đào tẩu, ta cũng không đánh chết được hắn.

Bạch Linh nói, sắc mặt nàng trắng bệch như chứng minh cho việc lúc này thương thế của bản thân nàng không nhẹ.

– Bạch Linh tiểu thư cố hết sức là được rồi. Đa tạ.

Đông Vô Mệnh chắp tay nói.

– Tất cả mọi người về chữa thương đi. Nếu không chẳng may xuất hiện biến cố khác chúng ta sẽ không kịp ứng phó.

Lục Lâm Thiên nói. Lần này cường giả trong Phi Linh môn cơ hồ toàn bộ bị trọng thương. Vạn nhất nếu gặp phải cường địch khác vậy thì toàn bộ Phi Linh môn không còn sức hoàn thủ.

Dưới sự an bài của Thiên Độc Yêu Long, đám yêu thú lục giai cũng lập tức rời đi. Chúng thú cũng cần chữa thương. Mà mọi người cũng lập tức trở về Phi Linh môn chữa thương.

Trận đại chiến này, người ra tay trong Phi Linh môn đều là người có tu vi Vũ Suất, ngược lại đám đệ tử bình thường cùng với người có tu vi Vũ Tướng, Vũ Phách cũng không phải làm gì, căn bản không thể nào nhúng tay vào được. Thế nhưng bởi vì ảnh hưởng của đại chiến cho nên cũng chết mười mấy đệ tử, tổn thương hơn trăm người.

Dưới sự an bài của Hoa Mãn Ngọc. Đống bừa bộn chung quanh Phi Linh môn lúc này liền để chúng đệ tử đi thu thập. Toàn bộ chung quanh Phi Linh môn lúc này cơ hồ bị san thành bình địa. Trận đại chiến này vô cùng kịch liệt. Đều là người có tu vi Vũ Suất cùng với yêu thú lục giai, còn có yêu thú thất giai, Vũ Vương, Linh Vương, cuối cùng còn có Vũ Tôn, Linh Tôn ra tay. Loại đại chiến cấp bậc này quả thực trong Cổ Vực vô cùng hiếm thấy.

Mà tin tức về trận đại chiến này, ngay sau khi đại chiến kết thúc dùng một tốc độ vô cùng nhanh chóng truyền tới tất cả các thế lực lớn trong Cổ Vực. Loại tin tức này vô cùng chấn động. Trong Phi Linh môn xuất hiện Vũ Tôn và Linh Tôn, đây chính là tin tức vô cùng lớn, giống như có một quả bom lớn nổ ra trong Cổ Vực.

Mà lúc này trong mật thất phía sau Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên đang khoanh chân ngồi đó. Trước người hắn lúc này có chín đạo thân ảnh. Trong chín người có sáu Vũ Suất, ba Linh Suất. Tất cả đều bị cấm chế. Lúc này đám người này đang dùng ánh mắt kinh ngạc cùng với bất an nhìn Lục Lâm Thiên.

Lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên có chút đình trệ, trong đầu đang suy nghĩ không ít chuyện. Trận đại chiến này khiến cho hắn vô cùng bất ngờ. Cường giả không ngừng hiện ra, cuối cùng không ngờ lại xuất hiện cường giả Linh Vương cấp cao cùng với Vũ Tôn. Thân phận của Địa Linh Vương kia quả thực có chút thần bí, còn có lão giả gọi là Sát Phá Quân kia dường như có quan hệ không cạn với Nam thúc.

Từ bộ dáng muốn hành lễ của Sát Phá Quân lúc cuối cùng kia, Lục Lâm Thiên phỏng đoán. Lúc trước Nam thúc ở vào thời kỳ toàn thịnh, chỉ sợ cũng là nhân vật nổi tiếng trong toàn bộ đại lục.

Mà bây giờ, Phi Linh có Vũ Tôn cùng với Linh Tôn xuất hiện. Lục Lâm Thiên suy đoán, sợ rằng không lâu sau sẽ khiến cho toàn bộ Cổ Vực chấn động không ít. Vũ Tôn cùng với Linh Tôn, loại cấp độ này tuyệt đối không phải bình thường. Sợ rằng lần này Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn cũng bị chấn động. Mà sợ rằng trên đại lục Linh Vũ, Tam tông Tứ môn cũng bị chấn động.

Thế nhưng bây giờ Lục Lâm Thiên biết, vị Vũ Tôn này không có quan hệ gì quá lớn với Phi Linh môn. Thế nhưng có lẽ không ít thế lực sẽ cho rằng vị Vũ Tôn này có quan hệ với Phi Linh môn. Phi Linh môn xuất hiện cường giả bực này sợ rằng có chỗ tốt, có chỗ xấu. Chỗ tốt chính là người khác cho rằng Phi Linh môn có cường giả bậc này, sau này Phi Linh môn muốn lớn mạnh sẽ dễ dàng hơn rất nhiều. Thậm chí là không ít tán tu cùng thế lực nhỏ đều chạy tới gia nhập Phi Linh môn tìm chỗ dựa.

Mà chỗ xấu chính là Phi Linh môn có người mạnh mẽ như vậy. Thế lực khác tuyệt đối sẽ liên thủ đề phòng. Sợ là đám người Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông còn có Lan Lăng sơn trang cũng sắp chính thức chú ý tới Phi Linh môn. Phi Linh môn có Vũ Tôn cùng với Linh Tôn tọa trấn, chuyện này đối với ba thế lực lớn này mà nói, hoàn toàn không giống với khi trước nữa.

– Thiên Địa các.

Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ. Thiên Địa các này chỉ sợ cũng là một thế lực tuyệt đối cường hãn. Thế nhưng có chút kỳ quái chính là, Thiên Địa các này hắn chưa từng nghe nói qua bao giờ. Vô cùng kỳ quái.

Trong đầu suy nghĩ một lát, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về chín đạo thân ảnh phía trước. Trong chín người có sáu Vũ Suất, ba Linh Suất. Trong đó có một Vũ Suất nhị trọng, một Vũ Suất tam trọng, hai Vũ Suất ngũ trọng, một Vũ Suất lục trọng, người có thực lực cao nhất chính là một Vũ Suất thất trọng.

Ba Linh Suất kia cũng có tu vi không kém. Một Linh Suất tam trọng, một Linh Suất ngũ trọng. Còn có Linh Suất lục trọng. Linh Suất lục trọng này chính là trưởng lão của Thiên Quỷ tông, hai người còn lại là người của Thiên Tinh tông.

Nhìn qua chín đạo thân ảnh này, Lục Lâm Thiên chậm rãi hít sâu một hơi rồi lập tức đứng dậy. Thủ ấn trong tay được kết, nhanh chóng rơi vào trên đỉnh đầu tên Vũ Suất nhị trọng kia.

Ánh mắt Vũ Suất nhị trọng này hoảng hốt. Trong lúc vô hình dường như hắn đã cảm nhận được sắp phát sinh chuyện gì, trong đầu lập tức đau đớn kịch liệt. Một cỗ hấp lực lớn từ trên đỉnh đầu hắn tuôn ra, nhanh chóng tác động tới kinh mạch trong cơ thể hắn. Một cỗ hấp lực vô cùng lớn thông qua kinh mạch đem chân khí trong đan điền hắn hút ra.

Nội tâm Vũ Suất nhị trọng lúc này vô cùng kinh hãi. Sắc mặt dữ tợn, thế nhưng toàn thân bị cấm chế cho nên cũng không có cách nào phản kháng. Lúc này chân khí trong đan điền của hắn không bị khống chế nhanh chóng bị hút ra bên ngoài.

– A..

Vũ Suất nhị trọng này rốt cuộc cũng hét lên một tiếng thảm thiết, sắc mặt lập tức trắng bệch. Đồng tử mở rộng, trong mắt hiện lên sự kinh hãi.

Chỉ sau một lát, toàn thân người này run rẩy, khuôn mặt dữ tợn. Ngay sau đó thân thể hóa thành một cỗ thây khô, khuôn mặt chỉ còn da bọc xương. Hai mắt lõm vào trong hốc mắt, sinh cơ toàn thân bị mất. Lúc này hắn đã bị Lục Lâm Thiên thôn phệ thành một cỗ thây khô.

Trong ánh mắt kinh hãi của tám người còn lại, một Vũ Suất nhị trọng không ngờ cứ như vậy mà trở thành một cỗ thây khô. Lúc này một Vũ Suất tam trọng khác nhanh chóng kinh hãi.

– Tiếp theo.

Năm ngón tay Lục Lâm Thiên tạo thành trảo ấn, trong lòng bàn tay mang theo một cỗ hấp lực mạnh mẽ giống như một cơn lốc ấn vào trên đỉnh đầu Vũ Suất tam trọng.

Lục Lâm Thiên đã sớm phát hiện ra mình có thể thôn phệ chân khí tu luyện hoặc là linh lực tu luyện. Do đó hắn phải dùng tốc độ nhanh nhất khôi phục thương thế. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới thương thế của chính mình mà trực tiếp thôn phệ. Bởi vì vừa thôn phệ, luyện hóa chân khí đồng thời thương thế của hắn cũng có chuyển biến.

Chương 1077: Hai người nói chuyện (1)

Sau khi thôn phệ Vũ Suất tam trọng, Lục Lâm Thiên do dự một lát rồi lập tức đi về phía Vũ Suất ngũ trọng. Nhìn bộ dáng của Lục Lâm Thiên, những người còn lại lúc này cũng đã biết Lục Lâm Thiên làm gì. Lục Lâm Thiên này không ngờ có thể trực tiếp thôn phệ chân khí của người khác. Điều này đối với tất cả mọi người có mặt ở đây mà nói, tuyệt đối là một chuyện cực kỳ kinh khủng.

Liên tục thôn phệ ba Vũ Suất. Sắc mặt Lục Lâm Thiên lúc này ửng đỏ, nhanh chóng khoanh chân ngồi xuống. Thủ ấn được kết, ngay sau đó Lục Lâm Thiên tiến vào trong trạng thái tu luyện.

Một lát sau, quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một vòng quang tráo vô hình. Ba Vũ Suất còn lại cùng với ba Linh Suất lúc này không thể nào bình tĩnh lại. Trong nội tâm hoảng sợ tới tận cùng, trong mắt cũng tràn ngập sự sợ hãi.

Mà lúc này đối với Lục Lâm Thiên mà nói, sau khi phục dụng Địa Linh dịch đã là mấy tháng. Mà trong mấy tháng này tu vi của hắn đã được củng cố. Cho nên lúc này thôn phệ cũng không sao.

Thôn phệ chân khí Vũ Suất nhị trọng, một Vũ Suất tam trọng, một Vũ Suất ngũ trọng. Lúc này chân khí được thôn phệ vào trong cơ thể đã tới cực hạn mà Lục Lâm Thiên miễn cưỡng có thể thừa nhận. Trong cơ thể lúc này cũng vô cùng no đủ. Mà chân khí được thôn phệ vào cũng nhanh chóng được luyện hóa. Chỉ cần luyện hóa một chút là có thể chuyển hóa thành chân khí tinh thuần tiến vào trong đan điền của hắn.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Theo số chân khí được luyện hóa, hóa thành chân khí tinh thuần của Lục Lâm Thiên. Tuy rằng những chân khí này tiến thẳng tới đan điền của hắn, thế nhưng chân khí bên trong kinh mạch vẫn khuếch tán ra khắp rơi trong cơ thể. Lúc này thương thế Lục Lâm Thiên dưới sự tẩm bổ của chân khí nhanh chóng bắt đầu khôi phục.

Trong thân thể Lục Lâm Thiên, mỗi một tế bào đều đang tham lam hấp thu những chân khí từ trong kinh mạch tràn ra. Tất cả đều đang khôi phục, trong lúc mơ hồ còn trở nên mạnh mẽ. Mà tốc độ này tuy rằng không phải quá nhanh, thế nhưng so với người khác thì quả thực chính là chạy như bay.

Cứ như vậy, thương thế Lục Lâm Thiên khôi phục chỉ là vấn đề thời gian. Mà việc đột phá, dưới sự thôn phệ nhiều Vũ Suất như vậy, muốn đột phá cũng chỉ là chuyện nước chảy thành sông mà thôi.

Thời gian trôi qua, đống bừa bộn chung quanh Phi Linh môn cũng đang bắt đầu sửa chữa. Dùng nhân lực cùng với tài lực hiện tại của Phi Linh môn mà nói thì không thành vấn đề.

Không tới vài ngày sau đại chiến, người dân trong phương viên mấy trăm dặm chen chúc nhau tới, tranh nhau sửa chữa Phi Linh môn. Ai cũng biết, tiền công Phi Linh môn trả vô cùng cao, hơn nữa cũng không cắt xén. Lần trước trong Phi Linh môn có người cắt xén tiền công đã bị chưởng môn Phi Linh môn trực tiếp hạ lệnh đánh chết. Còn lần này người phụ trách việc sửa chữa của Phi Linh môn, nếu như Lục Lâm Thiên có mặt ở đây thì có thể nhận ra. Chính là tiểu nữ hài cùng với phụ thân mình.

Lúc này đại hán kia trong phương viên chung quanh đối với người bình thường chính là một danh nhân. Cuộc sống cũng khá hơn không ít. Bên trong Phi Linh môn, không ít đệ tử đối với hắn cũng cực kỳ lễ độ. Phi Linh môn muốn sửa chữa cái gì đều tìm hắn đầu tiên.

Mà người Phi Linh môn làm việc đối với người bình thường mà nói không bao giờ làm cao, khi dễ dân chúng, cho nên cũng được tất cả dân chúng ủng hộ.

Trong cảnh nội Phi Linh môn hiện tại khắp nơi phồn vinh. Dân chúng bình thường sau khi tiến cống có thể làm yên tâm làm sinh ý, hơn nữa tuyệt đối không gặp phải phiền phức gì. Trong cảnh nội Phi Linh môn, nếu ai dám nháo sự thì kết cục cũng chỉ có chết mà thôi.

Bởi vậy, thanh danh Phi Linh môn càng ngày càng cao. Ngoài cửa

Phi Linh có không ít người lựa chọn di chuyển vào trong. Mà loại tình huống này khiến cho cảnh nội bên trong Phi Linh môn càng ngày càng phồn hoa. Đồng thời cũng đưa tới dòng máu mới cho Phi Linh môn.

Người bình thường trong cảnh nội Phi Linh môn hiện tại mỗi ba tháng đều sắp xếp cho con cháu mình tiến vào Phi Linh môn khảo thí. Nếu như hợp các có thể trở thành đệ tử Phi Linh môn. Mà có thể trở thành đệ tử Phi Linh môn chính là mộng tưởng của tất cả thiếu niên.

Nếu mà con cháu trong nhà thiên phú cực cao có thể trở thành đệ tử thân truyền mà nói, thì sẽ khiến cho người trong nhà cao hứng tới ba ngày ba đêm không ngủ được. Trong nhà có người là đệ tử thân truyền của Phi Linh môn, địa vị lập tức không giống khi trước nữa.

Trong khi Phi Linh môn sửa chữa tất cả. Đám người Lộc Sơn lão nhân, Lưu Tinh Hà cũng đã nhanh chóng đi tới Thiên Quỷ tông. Thiên Quỷ tông hiện tại đã không còn cường giả. Có đám người Lộc Sơn lão nhân xuất mã trên cơ bản sẽ không xuất hiện điều gì ngoài ý muốn. Giờ phút này, những cường giả trong Phi Linh môn khác đều đang tự mình bế quan chữa thương.

Bạch Linh, Thiên Độc Yêu Long, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng cũng đang bế quan chữa thương. Mà ngay cả Thiên Sĩ Tuyết Sư, Nghịch Lân Yêu Bằng chúng yêu thú cũng có chút thương thế.

Mười mấy ngày sau bên ngoài Phi Linh môn lại xuất hiện một màn khiến cho nhiều người ngoài ý muốn. Ngoài cửa Phi Linh môn từ sáng sớm đã có một hàng dài người không thấy đuôi. Xếp ở phía trước không ngờ có không ít Vũ Phách cùng với Vũ Sư, mà ngay cả Linh Phách, Linh Sư cũng không thiếu. Tất cả mọi người đều yêu cầu được gia nhập Phi Linh môn.

Điều này khiến cho đệ tử Phi Linh môn giật mình. Bình thường nếu muốn có một lượng lớn Vũ Phách, Linh Phách gia nhập Phi Linh môn đã là một chuyện không hề dễ dàng. Không ngờ lúc này lại có một đống lớn người có tu vi Vũ Phách cùng với Linh Phách yêu cầu gia nhập Phi Linh môn.

Đệ tử Phi Linh môn nhanh chóng bẩm báo với Hoa Mãn Ngọc. Hoa Mãn Ngọc sau khi kinh ngạc liền nhanh chóng phân phó người truyền lời. Muốn gia nhập Phi Linh môn đầu tiên phải kiểm tra lai lịch. Nếu không cho dù thực lực mạnh hơn nữa cũng không thể gia nhập Phi Linh môn.

Thời gian trôi qua, mấy ngày sau, ngoài cửa Phi Linh môn lúc này đã có Vũ Tướng cùng với Linh Tướng xuất hiện, cũng tỏ vẻ muốn gia nhập Phi Linh môn. Mà không chỉ như thế, mấy ngày sau đó, không ngờ lại có tán tu Vũ Suất tới gia nhập Phi Linh môn.

Lúc này Hoa Mãn Ngọc đã không còn cách nào bình tĩnh được nữa. Cường giả Vũ Suất chủ động gia nhập, đây là chuyện tình mà chỉ xảy ra trong đại môn đại phái mà thôi. Không ai có thể nghĩ tới, hiện tại Phi Linh môn cũng có Vũ Suất muốn gia nhập.

Tại một dám kiến trú to lớn, nguy nga. Trong một tòa đình viện tinh xảo, ưu nhã. Lữ Chính Cường đem tâm thần rót vào một khối ngọc giản, sắc mặt không ngừng biến hóa. Một lát sau, sắc mặt hắn vô cùng kinh ngạc rồi hít sâu một hơi.

– Chính Cường, thế nào rồi?

Bên cạnh Lữ Chính Cường, một vị phụ nhân mặc một bộ y phục màu trắng nói, da thịt trắng nõn, mái tóc buộc lên phía sau đầu, tư thế vô cùng ung dung, ôn nhu. Chính là Khâu Mỹ Vi.

– Nàng nhìn xem.

Lữ Chính Cường đem ngọc giản trong tay giao cho Khâu Mỹ Vi rồi nói:

– Lần này chỉ sợ Cổ Vực sẽ chấn động.

Chương 1078: Hai người nói chuyện (2)

Khâu Mỹ Vi tiếp nhận ngọc giản, tâm thần rót vào. Một lát sau ánh mắt khẽ biến đổi, trong ánh mắt xinh đẹp kia xuất hiện sự kinh ngạc.

– Băng Mộc Vương giả Sát Phá Quân đột phá Vũ Tôn. Tên này như thế nào lại ở Phi Linh môn? Phi Linh môn còn có một cường giả Linh Tôn khác. Tiểu tử Lục Lâm Thiên này quả thực ẩn tàng vô cùng sâu.

Một lát sau, vẻ mặt Khâu Mỹ Vi vô cùng kinh ngạc nhìn qua Lữ Chỉnh Cường.

– Còn có hơn sáu mươi đầu yêu thú lục giai, trong đó có năm đầu yêu thú lục giai hậu kỳ đỉnh phong. Còn có Cửu Vĩ Yêu Hồ thất giai trung kỳ, Thiên Độc Yêu Long thất giai sơ kỳ. Hiện tại ta thậm chí còn có chút hoài nghi, tiểu tử này không phải là có quan hệ với Vạn Thú Tông đó chứ.

Lữ Chỉnh Cường nói xong lập tức nói với Khâu Mỹ Vi:

– Mỹ Vi, Doãn Ngạc của Vạn Thú Tông không có nhi nữ đúng không?

Khâu Mỹ Vi liếc nhìn Lữ Chỉnh Cường rồi nói:

– Chàng có còn nhớ không. Khi trước ở trong Vụ Tinh Hải có người nhìn thấy một đầu Thiên Độc Yêu Long đột phá thất giai?

– Bốn người Hồng Phong cũng đã nói với ta. Ý nàng là những yêu thú này tới từ Vụ Tinh Hải?

Ánh mắt Lữ Chỉnh Cường biến đổi, giật mình nói.

– Thám tử báo lại, những yêu thú này đều là yêu thú trong nước. Lại thêm Thiên Độc Yêu Long kia cũng không phải nơi nào cũng có. Cho nên thiếp đoán, những yêu thú này cùng với tiểu tử kia từ trong Vụ Tinh Hải đi ra.

Khâu Mỹ Vi nói.

– Chẳng lẽ tiểu tử này còn có khống thú thuật của Vạn Thú Tông hay sao? Lại nói, nó mang những yêu thú này ra ngoài thế nào?

Trong đầu Lữ Chính Cường nhanh chóng suy nghĩ rồi lập tức suy đoán ra vài phần. Thế nhưng muốn mang một đám yêu thú ra không có khả năng tránh khỏi sự giám sát của Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn được.

– Tiểu tử này có chút quỷ dị.

Ánh mắt Lư Mỹ Vi nhảy lên, lập tức cười nói:

– Bất quá lần này quả thực chàng không chọn nhầm người. Ánh mắt Linh nhi cũng không tệ, theo sự quan sát của thiếp, tiểu tử kia đối với Linh nhi cũng thật lòng, có lẽ Linh nhi cũng không bị ủy khuất.

– Chỉ là tiểu tử này vô cùng gian trá.

Lữ Chính Cường cười khổ rồi nói.

– Chàng còn băn khoăn chuyện của Thương Sơn môn sao?

Khâu Mỹ Vi lập tức nói:

– Tiểu tử này có chút vô sỉ, không nói tới lấy đi tất cả thu hoạch, còn lấy đi thành Dao Hải, lại biểu hiện là bản thân bị thiệt. Thế nhưng trên thực tế lại vô cùng có lợi. Tuy rằng nói là lưu lại ba thành cho Linh Thiên môn, thế nhưng có lẽ sự việc ba thành náo động, trong lúc đó có người nhân cơ hội đi hôi của, ba thành cơ hồ bị cướp sạch không còn một mống, tuyệt đối là do tiểu tử kia gây nên.

– Tiểu tử vô liêm sỉ, ngay cả mặt mũi của ta nó cũng không cho.

Lữ Chính Cường quát. Bất quá trên mặt lại không có chút giận dữ nào mà chỉ có nụ cười khổ mà thôi.

– Tiểu tử này đạt được Hồn Linh Khải Giáp Địa cấp trong tay Tùng Bách Đào lại giao cho Đông Vô Mệnh, trong tay lại có Vũ Linh khí Huyền cấp, tuy rằng hiện tại thực lực Phi Linh môn rất mạnh, thế nhưng khó bảo đảm không có ai không dám động tới.

Khâu Mỹ Vi nói.

– Hồn Linh Khải Giáp Địa cấp, loại bảo vật này sẽ khiến cho không ít lão quỷ chú ý.

Ánh mắt Lữ Chính Cường biến đổi rồi lập tức vui vẻ nói:

– Thiên Tinh tông, Thiên Quỷ tông vây công Phi Linh môn, Linh Thiên môn ta ra tay cũng là việc danh chính ngôn thuận. Hồ Hưng Hải kia dùng Hồn anh chạy trốn, có lẽ cũng không trốn đâu xa. Tiểu tử kia bây giờ đối với Thiên Tinh tông chỉ sợ cũng có tâm mà không có lực. Ta chịu thiệt một chút, giúp hắn giải quyết sự việc một hồi. Thuận tiện giáo huấn tiểu tử này một phen, để cho hắn lần sau biết thế nào là kính trọng với người trên.

– Thiếp nói chàng a, chàng so đo cùng với tiểu tử này làm gì? Còn để ý tới chuyện của Thương Sơn môn sao? Dù sao cũng không phải là người ngoài, nếu như chàng dạy dỗ tiểu tử kia, chỉ sợ sau khi bị Linh nhi biết được, chàng sẽ không được yên đâu.

Khâu Mỹ Vi trừng mắt nhìn Lữ Chính Cường, lúc này không ngờ lại có chút đau lòng cho con rể.

– Xem kìa. Nàng không ngờ lại thay đổi cách nhìn không ít đối với tiểu tử kia nha.

Lữ Chính Cường mỉm cười rồi lập tức nói:

– Hiện tại Linh nhi tiến triển như thế nào rồi?

– Đã đột phá Linh Suất. Sau khi ăn vào Địa Linh dịch, thiếp đoán có Thái thượng trưởng lão hỗ trợ, tới lúc đó đột phá tới Linh Suất tứ trọng cũng không thành vấn đề. Thế nhưng đột phá quá nhanh sẽ ảnh hưởng tới căn cơ.

Khâu Mỹ Vi nói:

– Xem ra gần đây chàng phải chăm chỉ tu luyện hơn mới được. Băng Mộc Vương giả Sát Phá Quân đột phá đại quan Vũ Tôn. Không biết thực lực những người khác đã tới đâu rồi.

– Hiện tại hẳn nên gọi hắn là Băng Mộc Tôn giả mới đúng. Lần trước tranh tài tên này là một đầu hắc mã, cuối cùng bị hắn đoạt lấy quán quân. Vượt quá dự kiến ban đầu của tất cả mọi người. Hiện tại hắn đã đột phá đại quan Vũ Tôn, nhất định là hắn đã chiếm được cơ duyên nào đó. Sợ rằng trong chúng ta vẫn là hắn vượt lên trước tiên.

– Băng Mộc tôn giả Sát Phá Quân không biết có quan hệ gì với Phi Linh môn. Còn có Linh Tôn thần bí kia nữa. Chỉ sợ hiện tại Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang cũng sẽ lo lắng. Việc này người Thiên Địa các cũng xuất hiện, không biết sau này có tạo thành phong ba hay không.

Khâu Mỹ Vi nói.

– Thiên Địa các có lẽ còn không đến mức dám làm lộn xộn. Chỉ là nhiệm vụ bình thường thất bại mà thôi. Về phần Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo. Ba sơn môn này có lẽ tạm thời không gây ra chuyện gì. Ngoại trừ cố ky Linh Thiên môn ta ra sợ rằng cũng phải cố ky Vân Dương Tông. Bất quá lần này tiểu tử kia lộ ra thực lực quá mạnh mẽ. Đối với sự phát triển sau này của bản thân hắn vô cùng bất lợi.

Lữ Chính Cường thở dài một tiếng.

Thời gian như nước chảy mây trôi, đảo mắt đã là một tháng. Trong một tháng này xuân qua hạ tới. Hậu sơn Phi Linh môn lúc này thường xuyên có năng lượng trong thiên địa hội tụ tạo thành không ít chấn động. Đối với việc sau núi thường xuyên có năng lượng chấn động đệ tử Phi Linh môn đã cảm thấy quá quen thuộc cho nên cũng không quá để ý tới.

Thời gian một tháng, cường giả có thương thế nhẹ trong Phi Linh môn đều đã xuất quan, phụ trợ Hoa Mãn Ngọc xử lý sự tình trong môn. Về phần Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Đông Vô Mệnh, Bạch Linh, Tiểu Long, Thanh Hỏa lão quỷ thì chưa có xuất quan.

***

Vân Dương Tông, quần phong xuyên qua tầng mây giống như hòn đảo lơ lửng trong tầng mây, ngẫu nhiên có nước từ trên quần phong chảy xuống tạo thành một thác nước trên núi.

Hoàng hôn, mặt trời ngả về phía tây, dưới rặng mây đỏ có vô số ngọn núi hiện lên dưới ánh dương quang, lúc này những ngọn núi được phủ thêm một lớp quang mang đỏ nhạt, xen lẫn vào đó là những đỉnh núi màu xanh.

Trên ngọn núi khổng lồ, trong đình viện, Vân Khiếu Thiên cầm một khối ngọc giản trong tay, bên cạnh là Đại hộ pháp của Vân Dương Tông mặc y phục màu đen như thường lệ.

Chương 1079: Điên cuồng đột phá

Một lát sau, Vân Khiếu Thiên thu hồi tâm thần, ánh mắt vô cùng kinh ngạc.

– Tông chủ, Lục Lâm Thiên quả thực không đơn giản chút nào.

Ánh mắt Đại hộ pháp biến đổi, khẽ mỉm cười nói.

– Tiểu tử này quả thực khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn. Sau lưng quả nhiên có cường giả.

Hít sâu một hơi, Vân Khiếu Thiên nói:

– Động tĩnh gần đây tiểu tử này tạo ra cũng không nhỏ chút nào.

– Dựa theo tin tức trong đó mà nói, thực lực Phi Linh môn bây giờ sợ rằng đủ để bước vào hàng ngũ thế lực nhất lưu đỉnh tiêm trong Cổ Vực.

Đại hộ pháp nói.

– Không nghĩ tới Sát Phá Quân lại đột phá tới Vũ Tôn. Người này quả thực đúng là yêu nghiệt. Năm đó tạo thành động tĩnh như vậy, hiện tại lại trực tiếp đột phá tới Vũ Tôn. Thế nhưng không biết vì sao người này lại ở trong Phi Linh môn.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên cực kỳ nghi hoặc.

– Sát Phá Quân này quả thực vô cùng yêu nghiệt. Lần trước một trận chiến thành danh, sau đó lại đánh chết mấy cường giả tuyệt đối rồi biến mất. Không nghĩ tới lần này xuất hiện đã là Vũ Tôn.

Đại hộ pháp cũng vô cùng khiếp sợ nói.

– Còn có Linh Tôn kia của Phi Linh môn, không biết thực lực tới đâu rồi. Phi Linh môn xuất hiện Vũ Tôn cùng với Linh Tôn, lại thêm số đông yêu thú lục giai. Sợ rằng hiện tại Hóa Vũ Tông, Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang cũng không còn ngồi yên được nữa. Nhất định sẽ chú ý tới Phi Linh môn. Linh Thiên môn tuy rằng có thể không để ý tới Phi Linh môn, thế nhưng sợ rằng đối với Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông mà nói không tạo thành chấn nhiếp mạnh nhất. Mà Phi Linh môn hiện tại lại có thêm Hồn Linh Khải Giáp Địa cấp, chỉ sợ sẽ có một ít lão gia hỏa chú ý tới.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên lóe lên bất định, dường như đang suy nghĩ cái gì.

– Tông chủ chẳng lẽ có ý định…

Đại hộ pháp nhìn vẻ mặt Vân Khiếu Thiên, dùng sự lý giải bao nhiêu năm nay của hắn đối với tông chủ, đương nhiên lúc này cũng đoán được tông chủ có ý định nào đó.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên biến đổi, lập tức nói:

– Tạm thời không cần tính toán gì. Hiện tại chúng ta cũng không giúp được cái gì. Một khi Vân Dương Tông ta tiến vào Cổ Vực chỉ sợ sẽ dẫn tới đám người Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, còn có Hắc Sát giáo vây công. Mà ngay cả Linh Thiên môn kia cũng sẽ đối phó Vân Dương Tông chúng ta. Tiểu tử kia luôn khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn. Hiện tại trong môn lại có cường giả như thế kia, để cho hắn hỗn trong đó đi. Cổ Vực càng loạn càng tốt.

– Tông chủ, Phi Linh môn lớn mạnh quá nhanh, sợ rằng khó tránh khỏi sự chèn ép của Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo. Đến lúc đó chỉ sợ đối với Phi Linh môn vô cùng bất lợi.

Đại hộ pháp do dự một chút rồi nói.

– Thực lực Phi Linh môn bây giờ còn chưa đạt tới mức độ đó. Đợi đến lúc mấu chốt, coi như đã có thực lực đó, có Linh Thiên môn ở đó, Hóa Vũ tông cùng mấy sơn môn khác cũng có chút cố ky. Huống chi lại có tầng quan hệ giữa Lục Lâm Thiên và Vân Dương Tông ta. Đám người Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo chắc hẳn cũng sớm biết rõ, cho nên càng thêm cố ky. Về phần cuối cùng thế nào, tốt nhất là phải xem chính bản thân Lục Lâm Thiên. Dù sao Vân Dương Tông tham dự vào sẽ khiến cho Cổ Vực náo động vô cùng lớn. Linh Thiên môn cũng không tương trợ Phi Linh môn nữa.

Vân Khiếu Thiên nói.

Hoàng hôn, trong dãy núi như tranh vẻ, cảnh sắc vô cùng tú lệ. Cơn gió nhè nhẹ thổi qua. Lúc này có hai thân ảnh xinh đẹp đang ngồi trên mọt tảng đá. Hai người một người thanh nhã cao quý, tựa như tiên tử ở trần gian. Một người tuyệt mỹ, mang theo chút cao ngạo. Hai người lúc này đang chống tay vào cằm nhìn về phía trước.

– Vô Song tỷ, tiểu tặc kia không biết thế nào rồi a.

Vân Hồng Lăng mặc một bộ váy xanh, trên ống tay áo thêu mấy đóa thủy tiên, bao bọc thân thể linh lung.

– Chắc hẳn sẽ không có việc gì.

Lục Vô Song khẽ mở miệng cười, nụ cười khuynh quốc khuynh thành. Nàng đứng dậy, khẽ duỗi lưng một cái, thân thể thướt tha lúc này tạo thành một đường cong hoàn mỹ, khiến cho nam nhân nhìn vào trong lòng không khỏi xuất hiện một cỗ lửa nóng.

– Hơn hai năm rồi, còn không trở lại đây.

Vân Hồng Lăng đứng dậy, chu miệng nói, dường như vô cùng bất mãn.

– Yên tâm đi. Không phải muội sợ hắn không để ý tới muội đó chứ?

Lục Vô Song cười nói.

– Hắn dám.

Vân Hồng Lăng khẽ hừ một tiếng.

***

Thời gian tiếp tục trôi qua, công đoạn sửa chữa trong Phi Linh môn cũng đã tới khâu cuối cùng. Hiện tại Phi Linh môn đã được mở rộng hơn mười lần. Bên trong Phi Linh môn lúc này có một quảng trường vô cùng lớn được xây dựng. Đủ để dung nạp trên ba vạn người. Hai bên có không ít kiến trúc to lớn nữa.

Mà trước Phi Linh môn lúc này còn có một tấm bia đám cực lớn, cao chừng mấy trượng, rộng mấy thước. Hai bên có hai cột đá, bên trên có điêu khắc mấy đồ án.

Bên trong Cổ Vực lúc này tin tức trong Phi Linh môn có cường giả Vũ Tôn xuất hiện truyền khắp ngóc ngách. Tin tức này không thể nghi ngờ giống như một quả bom ném vào trong mặt hồ tĩnh lặng. Hiện tại toàn bộ Cổ Vực chỉ sợ không có ai không biết tới Phi Linh môn.

Tất cả thế lực lớn hiện tại vì Phi Linh môn cường hãn xuất hiện mà sứt đầu mẻ trán, mỗi thế lực đều đang có tính toán của riêng mình.

Tóm lại, hiện tại toàn bộ Cổ Vực khắp nơi đều đang đàm luận về Phi Linh môn, liên tục nhắc tới chưởng môn Phi Linh môn. Thế nhưng người bình thường chỉ biết được chưởng môn Phi Linh môn là một thanh niên trẻ tuổi, nghe nói là con rể của Linh Thiên môn.

Thời gian thấm thoát thoi đưa, đặc biệt là trong lúc Lục Lâm Thiên tu luyện. Thời gian hai tháng qua đối với Lục Lâm Thiên mà nói chỉ trong nháy mắt mà thôi.

Mà lúc này, trong mật thất nơi Lục Lâm Thiên đang khoanh chân ngồi đó. Sáu Vũ Suất cùng với ba Linh Suất đều đã hóa thành tro tàn, toàn bộ bị Lục Lâm Thiên thôn phệ.

Bên ngoài mật thất không biết từ khi nào một lần nữa có không ít năng lượng trong thiên địa hội tụ. Trong mật thất, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trên Linh Ngọc sàng. Quanh thân truyền đến chấn động khác thường.

Một cỗ năng lượng trong thiên địa nhanh chóng khuếch tán tới, khiến cho không gian chấn động mãnh liệt. Sau đó lượn lờ quanh người Lục Lâm Thiên rồi nhanh chóng tiến vào trong cơ thể hắn tạo thành một vòng tuần hoàn liên tục. Lúc này cỗ quang tráo quanh người hắn càng thêm chói mắt.

Hậu sơn, năng lượng chấn động như vậy đương nhiên tạo thành động tĩnh không nhỏ. Bất quá đối với loại động tĩnh này, một ít đệ tử trong Phi Linh môn đã vô cùng quen thuộc. Trong thời gian hai tháng này, đây đã là lần thứ mấy năng lượng chấn động rồi.

Thời gian châm rãi trôi qua, trong mật thất, năng lượng quanh người Lục Lâm Thiên lúc này đã tới tình trạng vô cùng khủng bố. Trên đỉnh đầu hắn năng lượng vô hình trong thiên địa hội tụ lại hình thành một vòng xoáy cuồng bạo. Năng lượng trong sơn động lúc này ngày càng kịch liệt.

Chương 1080: Ta phi (1)

Trong mật thất, Lục Lâm Thiên hoàn toàn bị năng lượng đậm đặc bao phủ, cơ thể giống như một cái động không đáy đang tham lam cắn nuốt năng lượng bàng bạc trong mật thất.

Sau khi một tia năng lượng cuối cùng trong mật thất bị Lục Lâm Thiên hút vào trong cơ thể. Lúc này trong cơ thể Lục Lâm Thiên có một cỗ khí tức mạnh mẽ tràn ra. Cỗ khí tức mạnh mẽ này nhanh chóng được Lục Lâm Thiên thu liễm lại. Trên Linh ngọc sàng, vòng quang tráo nhàn nhạt kia cũng bị Lục Lâm Thiên thu vào trong cơ thể.

Trong đầu, kim đao màu vang nương theo hồn đan lúc này đang bắt đầu xoay tròn. Trong lúc đột phá, linh hồn lực của Lục Lâm Thiên lại một lần nữa được rèn giũa.

Hai mắt Lục Lâm Thiên nhắm chặt, tiếp tục ngồi trên Linh Ngọc sàng. Khí tức thu liễm vào trong cơ thể lúc này dường như vẫn như ẩn như hiện.

Phù.

Cứ như thế kéo dành chừng nửa canh giờ, Lục Lâm Thiên mới thở ra một ngụm trọc khí từ trong cơ thể. Không gian trước miệng hắn lúc này trực tiếp nhộn nhạo. Hai mắt mở ra, lúc này trong hai mắt Lục Lâm Thiên bắn ra tinh quang, giống như ngôi sao trên bầu trời.

– Thu hoạch khá lớn a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, vẻ vui mừng hiện lên trên mặt. Cảm nhận biến hóa trong cơ thể mình lúc này, chân khí bàng bạc, linh lực tràn đầy. Giờ phút này, trong thời gian hai tháng hắn đã đột phá tới Linh Suất lục trọng và Vũ Suất lục trọng.

Vốn trước đó tu vi vũ giả của hắn đã là Vũ Suất tứ trọng, thôn phệ sáu Vũ Suất lúc này đã tăng lên Vũ Suất lục trọng. Mà phương diện linh lực vốn là Linh Suất tứ trọng đỉnh phong. Sau khi thôn phệ ba Linh Suất, lúc này chỉ miễn cưỡng đột phá tới Linh Suất lục trọng. Lúc đột phá, Lục Lâm Thiên thiếu chút nữa không đột phá được, may mà cuối cùng vẫn đột phá thành công.

Cảm nhận chân khí bàng bạc trong cơ thể, còn có linh lực mênh mông trong đầu, Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười. Giờ phút này chân khí trong cơ thể, cùng với linh lực, so với khi tu vi hai tháng trước đã tăng cường mấy lần.

Tới Vũ Suất, mỗi một tầng thực lực chênh nhau vô cùng lớn. Cho nên muốn khiêu chiến vượt cấp đánh bại đối thủ rất khó.

Mà Lục Lâm Thiên cảm nhận tu vi của mình lúc này thầm phỏng đoán. Trong Vũ Suất chỉ sợ lúc này hắn đã không còn đối thủ. Trừ phi là gặp phải một ít người nổi bật, có con bài dựa vào. Giống như là Tùng Bách Đào của Thiên Quỷ tông có một kiện Hồn Linh Khải Giáp Địa cấp thì mới khiến cho hắn khó giải quyết mà thôi.

Thời gian hai tháng, tu vi vũ giả cùng với linh giả đều có đột phá lớn khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn. Đây là chỗ tốt của đại chiến. Bằng không hắn đi chỗ nào tìm được nhiều Linh Suất để đột phá như vậy. Cổ nhân có câu lấy chiến tranh nuôi chiến tranh quả nhiên vô cùng đúng. Sau này hắn muốn đột phá cần số lượng chân khí cùng với linh lực vô cùng khổng lồ, nói không chừng còn phải nhờ vào đại chiến mà đột phá.

Lúc này thương thế nghiêm trọng trong cơ thể đều đã khôi phục khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi mở miệng cười. Hết thảy đều giống như trong dự đoán của hắn. Lúc thôn phệ đồng thời thương thế trên người cũng sẽ dùng một tốc độ vô cùng nhanh chóng khôi phục.

– Nên đi ra ngoài rồi.

Ánh mắt khẽ đảo, sau khi thu thập một phen Lục Lâm Thiên liền rời khỏi mật thất.

Trong đình viện hậu sơn, Lục Lâm Thiên, Đông Vô Mệnh, Thanh Hỏa lão quỷ, Lưu Tinh Hà, Hoa Mãn Ngọc, Ngô Dũng, còn có Hoa

Mãn lâu, Diệp Phi cùng có mặt.

Mọi người ngồi xuống, lúc này thương thế trên người mọi người đã không còn đáng ngại. Thương thế trên người Đông Vô Mệnh, Thanh Hỏa lão quỷ đã khôi phục được bảy tám phần, còn chưa có khỏi hẳn. Trong miệng mọi người, Lục Lâm Thiên biết được mọi chuyện xảy ra trong vòng hai tháng hắn bế quan.

Bạch Linh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, Thiên Độc Yêu Long lúc này vẫn còn đang bế quan.

Phi Linh môn lúc này đã hoàn toàn khôi phục lại như cũ. Phi Linh môn hiện tại được sửa chữa lại, diện tích được mở rộng vô cùng lớn. Cũng có một chút dáp dấp của thế lực nhất lưu.

Động tĩnh hiện tại của Phi Linh môn khiến cho toàn bộ Cổ Vực chấn động. Hết thảy mọi chuyện này đều nằm trong dự đoán của Lục Lâm Thiên. Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang cùng các sơn môn khác lúc này vẫn không hề có động tĩnh gì. Những thế lực nhỏ hơn thì bất an.

Mà Thiên Quỷ tông, lúc trước đám người Ngô Dũng, Lộc Sơn lão nhân, Lưu Tinh Hà dẫn theo đệ tử Phi Linh môn trải qua một hồi giết chóc, thuận lợi tiếp nhận Thiên Quỷ tông. Địa bàn Thiên Quỷ tông cũng đã tiếp nhận không ít. Lưu Nhất Thủ cùng với Lục Tiểu Bạch vừa mới sắp xếp xong mọi chuyện trong thành Dao Hải cùng với thành Thương Sơn lúc này cũng đang nhanh chóng tiến về phía Thiên Quỷ tông. Mà hiện tại Thiên Quỷ tông đang được Lộc Sơn lão nhân trấn thủ.

– Chưởng môn, không lâu trước đó Ám đường nhận được một tin tức.

Đôi mắt xinh của Diệp Phi nhìn về Lục Lâm Thiên dường như muốn nói lại thôi.

Lục Lâm Thiên nhìn Diệp Phi, ý bảo nàng nói tiếp.

– Hồn Anh của Hồ Hưng Hải bị cường giả Vũ Vương do Linh Thiên môn phái ra đánh chết. Linh Thiên môn truyền ra tin tức, Thiên

Tinh tông cùng Thiên Quỷ tông dám đối phó với chưởng môn chính là không đặt Linh Thiên môn vào trong mắt.

Diệp Phi nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, lập tức nói với Đông Vô Mệnh:

– Đông lão, rốt cuộc thù của người cũng được báo.

– Thù ta đã báo được, lần này quả thực phải cảm tạ Linh Thiên môn.

Đông Vô Mệnh khẽ cười khổ một cái rồi nói tiếp:

– Bất quá còn có một việc, chúng ta có thể thiệt lớn.

– Ý Đông lão là gì?

Lục Lâm Thiên hỏi, rồi lập tức biến sắc nói:

– Lẽ nào Linh Thiên môn tiếp thu Thiên Tinh tông?

– Đúng vậy, Linh Thiên môn đánh chết Hồ Hưng Hải, dựa vào danh nghĩa giúp ngươi xả giận rồi trực tiếp tiếp nhận Thiên Tinh tông.

Đông Vô Mệnh khẽ thở dài, trong nội tâm lúc này vô cùng tiếc nuối.

– Cái gì?

Lục Lâm Thiên cơ hồ muốn nhảy dựng lên. Thiên Tinh tông bị Linh Thiên môn tiếp nhận. Đây chính là địa bàn hắn khổ cực đánh chiếm. Thế mà lại bị Linh Thiên môn dễ dàng bỏ vào trong túi.

Hai mắt trợn lên, sắc mặt Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc. Cơ mặt run lẩy bẩy. Cả Thiên Tinh tông bị Linh Thiên môn tiếp thu. Giá trị không nhỏ a. Từ trước tới nay chỉ có hắn chiếm tiện nghi của người khác, không nghĩ tới lúc này hắn lại bị thiệt thòi lươn như vậy.

Nhìn bộ dáng của chưởng môn, mọi người không khỏi nhìn nhau.

– Lão hồ ly, dám đoạt đồ trên miệng của Phi Linh môn ta, hôm khác nhất định phải khiến cho ngươi đền bù tổn thất gấp bội.

Lục Lâm Thiên oán hận không thôi. Thiên Tinh tông bị Linh Thiên môn tiếp thu. Nếu như hắn tới đòi lại thì quá không phóng khoáng. Cũng không có cách nào chém giết đòi lại địa bàn, cho nên lúc này cũng chỉ có thể cười khổ mà thôi. Suy nghĩ một lát, hắn lập tức đoán ra. Có lẽ bởi vì chuyện Thương Sơn môn lần trước cho nên vị nhạc phụ kia của hắn cố ý làm vậy.

Mọi người sững sờ, vị chưởng môn này quả thực không coi nhạc phụ ra gì.

Chương 1081: Ta phi (2)

– Chưởng môn, Thiên Tinh tông bị Linh Thiên môn tiếp thu, đây chính là địa bàn chúng ta khổ cực mà giành được a. Không ngờ lại cứ như vậy để Linh Thiên môn tiếp nhận, chúng ta có phải nên nghĩ biện pháp gì đòi lại hay không?

Thanh Hỏa lão quỷ the thé nói. Thanh âm quỷ không ra quỷ kia mang theo một cỗ khí tức âm hàn, cũng may mọi người đã quen bộ dáng này của hắn cho nên cũng cảm thấy bình thường.

– Đương nhiên phải nghĩ biện pháp gì đó, việc này trước tiên không vội.

Lục Lâm Thiên nói. Thiên Tinh tông đã bị Linh Thiên môn tiếp thu. Trong nội tâm Lục Lâm Thiên đương nhiên không thể vui vẻ nổi. Thù này không báo vậy thì quá tiện nghi cho vị nhạc phụ kia rồi.

– Ta phi. Vậy mà cũng giật đồ với con rể. Lần sau đừng trách ta không khách khí.

Lục Lâm Thiên nói xong, trong lòng thầm nghĩ.

Trong miệng Hoa Mãn Ngọc, Lục Lâm Thiên lập tức biết được gần đây người gia nhập Phi Linh môn cũng không ít. Không ngờ còn có vài Vũ Suất cùng với Linh Suất ở bên trong. Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng ngạc nhiên. Chỉ là Lục Lâm Thiên cũng nhắn nhủ Hoa Mãn Ngọc. Mấy Vũ Suất và Linh Suất có lẽ đều là tán tu muốn ra nhập Phi Linh môn nhất định phải trải qua xét duyện nghiêm khắc. Đồng thời kết hợp với mấy vị cung phụng truy xét. Nếu như mấy Vũ Suất, Linh Suất này là gian tế của các thế lực khác thì quả thực là một chuyện vô cùng phiền toái.

– Đông lão, Thiên Địa các này rốt cuộc là thế lực như thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi. Đối với Thiên Địa các này Lục Lâm Thiên vẫn nhớ rõ. Thiên Địa các có cường giả như Địa Linh Vương kia, chỉ sợ thực lực tuyệt không đơn giản. Dựa theo khẩu khí của Địa Linh

Vương kia, dường như ngay cả Linh Thiên môn cũng không đặt vào trong mắt.

Đông Vô Mệnh nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ đổi rồi nói:

– Xem ra ngươi còn không biết sự tồn tại của Thiên Địa các. Thiên Địa các là một cỗ thế lực to lớn, thực lực có lẽ không dưới Tam tông Tứ môn, Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn. Người biết tới Thiên Địa các quả thực không có bao nhiêu.

– Thực lực mạnh như vậy sao?

Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc.

– Thực lực đương nhiên rất mạnh. Đơn giản mà nói, Thiên Địa các chính là thế lực tụ tập các tán tu. Thế nhưng không phải là tán tu nào cũng có thể gia nhập. Quy củ của Thiên Địa các chính là người muốn gia nhập thực lực thấp nhất cũng phải ngoài Vũ Suất và Linh Suất. Mà còn phải là người nổi bật trong cùng cấp mới được. Cho nên người gia nhập trong đó tuyệt đối không phải là người bình thường. Lúc trước thiếu chút nữa ta cũng gia nhập vào Thiên Địa các. Chỉ là về sau có chút việc cho nên không gia nhập nữa.

Đông Vô Mệnh nói.

– Thiên Địa các này ta cũng từng nghe nói qua. Vốn cũng muốn gia nhập, thế nhưng về sau cũng có một số việc làm trì hoãn cho nên mới bỏ qua.

Thanh Hỏa lão quỷ nói.

– Thế lực tụ tập các tán tu, thực lực thấp nhất phải là Vũ Suất cùng với Linh Suất mới có thể gia nhập. Đây rốt cuộc là thế lực như thế nào a.

Mí mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, có chút khiếp sợ.

Đông Vô Mệnh lại tiếp tục nói:

– Thiên Địa các chính là một tổ chức tụ tập tán tu. Tồn tại bao lâu dường như không có mấy ai biết đến. Tóm lại là từ lâu trước kia đã tồn tại rồi. Người trong Thiên Địa các có đủ loại, thậm chí còn có trưởng lão, hộ pháp các sơn môn. Thiên Địa các cũng không để ý tới mấy chuyện như vậy. Thiên Địa các cũng không có bất kỳ dã tâm nào cho nên tới bây giờ cũng không đoạt địa bàn. Thậm chí ngay cả người trong Thiên Địa các cũng không biết trụ sở của nó ở chỗ nào.

– Thần bí như vậy sao?

Lục Lâm Thiên lại một lần nữa kinh ngạc.

– Chính là thần bí như vậy.

Đông Vô Mệnh nói:

– Hơn nữa Thiên Địa các chính là một thế lực vô cùng giàu có. Thiên Địa các này có một mạng lưới tin tức trải rộng toàn bộ đại lục. Nếu như Thiên Địa các muốn tìm một người nào đó, cho dù là ngươi chạy trốn tới chân trời góc bể thì bọn họ cũng tìm ra ngươi.

– Thiên Địa các này lập mạng lưới tin tức khổng lồ như vậy để làm gì?

Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc. Vừa rồi mới nói Thiên Địa các này không có dã tâm. Thế nhưng có một mạng lưới tin tức khổng lồ như vậy thì quả thực không có bao nhiêu công dụng.

– Tin tức của Thiên Địa các thu thập được toàn bộ dùng để bán.

Diệp Phi nhanh chóng nói với Lục Lâm Thiên.

– Tuyệt a.

Lục Lâm Thiên giật mình rồi lập tức mở miệng cười. Chuyện bán tin tức này ở kiếp trước hắn đã gặp rất nhiều rồi.

Đông VÔ Mệnh nói:

– Đúng vậy, tin tức Thiên Địa các thu thập được có thể dùng kim tệ hoặc bất cứ vật có giá trị nào khác để mua. Có thể là bảo vật, linh khí, đan dược, vũ kỹ, những thứ này đều có thể mua lấy tin tức từ Thiên Địa các. Bất quá không phải ai cũng có thể mua được tin tức từ Thiên Địa các. Ít nhất cũng phải là thế lực nhất lưu. Đây là yêu cầu thấp nhất. Bằng không cho dù ra giá cao như thế nào Thiên Địa các cũng không đem tin tức bán ra. Ta đoán chừng Linh Thiên môn có thể đánh chết được Hồn Anh của Hồ Hưng Hải cũng là bởi vì mua được tin tức từ trong tay Thiên Địa các.

– Quả thực vô cùng kinh khủng a.

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói. Lúc này hắn vô cùng có hứng thú với Thiên Địa các. Không biết cỗ thế lực này là ai đứng sau lưng thao túng.

– Đông cung phụng. Ta nghe nói nhân tài trong Thiên Địa các vô cùng đông đảo. Thế nhưng trong Thiên Địa các còn có Thiên các. Người trong Thiên các mới được coi là hạch tâm của Thiên Địa các.

Hoa Mãn Lâu nói.

– Ngươi cũng biết một chút đó chứ.

Đông Vô Mệnh lại nói:

– Theo ta được biết quả thực là như vậy. Thiên Địa các chia làm Thiên các và Địa các. Địa các chỉ có thể xem như thực lực bên ngoài. Mà người trong Thiên các mới chính thức được coi là hạch tâm của Thiên Địa các. Thế nhưng người trong Thiên các lại cực kỳ ít lộ diện. Thậm chí căn bản còn không xuất hiện. Gia nhập Thiên Địa các đã không hề dễ dàng gì rồi. Muốn gia nhập Thiên các càng thêm khó khăn.

– Tại sao lại có người muốn gia nhập Thiên Địa các? Chẳng lẽ Thiên Địa các phải nhờ vài việc buôn bán tin tức để duy trì sao?

Lục Lâm Thiên nhanh chóng hỏi. Đối với hai điểm này Lục Lâm Thiên vô cùng hiếu kỳ.

– Bởi vì gia nhập Thiên Địa các thậm chí không cần làm cho Thiên Địa các bất cứ chuyện gì cũng có thể mua được chỗ tốt. Quan trọng nhất chính là, nếu là người trong Thiên Địa các mua tin tức giá cả còn thấp hơn không ít. Cho nên không ít thế lực nhất lưu cũng có người trong Thiên Địa các.

Đông Vô Mệnh lại nói:

– Mà Thiên Địa các ngoại trừ mua bán tin tức ra. Đồng thời còn tiếp nhận nhiệm vụ bên ngoài. Giống như là sát thủ vậy. Thiên Địa các có thể giúp ngươi giải quyết tất cả phiền toái. Cho dù giúp ngươi tiêu diệt một sơn môn cũng có thể. Thế nhưng điều kiện tiên quyết chính là giá tiền ngươi ra phải khiến cho bọn họ động tâm. Chỉ cần bọn họ động tâm, bất cứ chuyện gì Thiên Địa các cũng có thể giúp ngươi làm.

– Chẳng lẽ Thiên Địa các chưa từng thất bại?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Chương 1082: Thập đại cường giả (1)

– Đương nhiên là có thất bại, Địa Linh Vương kia được Tùng Thanh Sơn mời tới, chẳng phải cũng thất bại sao? Quy củ của Thiên Địa các chính là ai nhận nhiệm vụ thì nhất định phải hoàn thành. Trừ phi là chết, bằng không nếu như thất bại thì phải giao ra tính mạng của bản thân mình, dùng mạng bồi thường, bồi gấp trăm lần. Đây là quy củ của Thiên Địa các.

Đông Vô Mệnh nói.

Đông Vô Mệnh nói xong lại nói tiếp:

– Ta cũng chỉ biết có như vậy, những thứ còn lại ta cũng không biết.

– Thiên Địa các này quả nhiên không đơn giản chút nào a.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng. Lúc này hắn mơ hồ cảm thấy Thiên Địa các này có chút liên quan tới hắn. Hắn lại chưa bao giờ có quan hệ với Thiên Địa các này. Thế nhưng loại cảm giác này khiến cho trong nội tâm Lục Lâm Thiên có chút khác thường.

– Lúc này không nghĩ tới người nọ ở trong Phi Linh môn ta lại bị Băng Mộc Vương giả Sát Phá Quân giết chết. Mà bây giờ hắn lại đột phá tới Vũ Tôn.

Đông Vô Mệnh nói.

– Đông lão, người cũng biết lai lịch của người này sao?

Lục Lâm Thiên hỏi. Mọi người đều nói tới thân phận của Băng Mộc Vương giả Sát Phá Quân khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng hiếu kỳ. Hắn không biết nhiều lắm về mấy chuyện này.

– Đương nhiên biết rõ. Người này không đơn giản một chút nào. Khi trước nghe nói còn được mọi người xưng tụng là yêu nghiệt.

Đông Vô Mệnh nói. Trong đầu lúc này dường như đang nghĩ tới những lời đồn khi trước. Thanh âm mang theo sự thán phục, nói với Lục Lâm Thiên:

– Thập đại cường giả trong đại lục ngươi cũng biết tới chứ?

– Cái này ngược lại tiểu tử có biết một chút.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu. Thập đại cường giả trong đại lục Lục Lâm Thiên đã sớm được nghe nói qua. Đồn rằng chưởng môn của Tam tông Tứ môn đều nằm trong thập đại cường giả. Mặt khác còn có nhạc phụ Lữ Chỉnh Cường hiện tại của hắn cùng với Gia Cát Tây Phong của Lan Lăng sơn trang.

– Ngươi có biết mười người này là ai không?

Đông Vô Mệnh hỏi Lục Lâm Thiên.

– Chưởng môn Tam tông Tứ môn. Còn chưởng môn của Linh Thiên môn, trang chủ Lan Lăng sơn trang. Tiểu tử chỉ biết chín người.

Lục Lâm Thiên nói.

– Bài danh trong thập đại cường giả ngươi cũng biết chứ?

Đông Vô Mệnh nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi cười hỏi.

Lục Lâm Thiên lắc đầu. Trong thập đại cường giả hắn chỉ biết có chín người mà thôi. Về phần bài danh thì hoàn toàn mù tịt.

– Ta nhớ rõ bài danh thập đại cường giả khi trước theo thứ tứ là chưởng môn Quy Nguyên môn hiện tại, Kinh Lôi Vương Vi Bang Ngạn bài danh thứ mười. Huyền Linh Vương Nhậm Trường Thanh chưởng môn của Huyền Hồn môn bài danh thứ chín. Bài danh thứ tám chính là chưởng môn Huyền Sơn môn Vạn Huyền Vương Chu Hồn Viễn. Thứ bảy là tông chủ Địa Linh tông, Tử Sương Vương Âu Dương Huyền Anh. Bài danh thứ sáu là trang chủ Lan Lăng sơn trang, Lan Lăng Vương Gia Cát Tây Phong. Thứ năm là chưởng môn Thiên Kiếm môn, Kim Kiếm môn Cổ Kiếm Phong. Thứ tư là tông chủ Vạn Thú Tông Vạn Thú Vương Duẫn Ngạc. Thứ ba là chưởng môn Linh Thiên môn Ngọc Linh Vương Lữ Chính Cường. Thứ hai là nhạc phụ của ngươi, Bôn Dật Vương Vân Khiếu Thiên.

Đông Vô Mệnh ngừng một chút rồi nói. Nói tới thập đại cường giả trong lòng hắn không khỏi có chút chấn động. Những người này hiện tại chính là những cường giả thanh danh hiển hách.

– Đông lão, vậy người xếp thứ nhất là ai?

Lục Lâm Thiên hỏi. Đông Vô Mệnh dường như cũng chưa nói tới người xếp thứ nhất trong thập đại cường giả.

Đông Vô Mệnh liếc nhìn Lục Lâm Thiên rồi cười nói:

– Xếp thứ nhất chính là Băng Mộc Tôn giả Sát Phá Quân. Hắn là người đứng đầu trong thập đại cường giả.

– Là hắn sao? Là người đứng đầu trong thập đại cường giả.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc không thôi. Hóa ra Sát Phá Quân này còn có tên tuổi lớn như vậy. Người đứng đầu thập đại cường giả, ngay cả hai vị nhạc phụ của hắn cũng bị áp chế bên dưới.

– Không chỉ như thế. Ta nghe nói năm đó lúc tranh tài. Ngay từ đầu Băng Mộc tôn giả này chỉ xếp thứ mười mà thôi. Nhạc phụ của ngươi Bôn Dật Vương Vân Khiếu Thiên mới xếp thứ nhất. Thế nhưng lúc tranh đoạt bài danh, Băng Mộc tôn giả dùng lực lượng một người một hơi vượt qua chính đại cường giả khác. Nhạc phụ Vân Khiếu Thiên của ngươi cũng chỉ trong năm chiêu đã bị đánh bại. Sau khi cường hãn đoạt được vị trí đầu tiên trong thập đại cường giả, nghe nói Băng Mộc tôn giả này gia nhập Thiên Địa các được vài năm. Sau khi nhận nhiệm vụ liên tiếp diệt bốn sơn môn thế lực nhất lưu. Sau đó biến mất chừng hai chục năm, chưa từng xuất hiện một lần nào. Không nghĩ tới bây giờ hắn đã đột phá tới Vũ Tôn.

Đông Vô Mệnh thời dài nói.

– Một hơi vượt qua chín đại cường giả, cường hãn đoạt được vị trí thứ nhất?

Lục Lâm Thiên nghe Đông Vô Mệnh nói xong trong nội tâm không khỏi cảm thấy sôi trào. Có thể tưởng tượng ra lúc trước Sát Phá Quân này cường hãn tới nhường nào. Chín người khác không ai là kẻ yếu a. Mà lúc này Lục Lâm Thiên mới biết được toàn bộ tên tuổi của thập đại cường giả.

– Người này vô cùng mạnh mẽ.

Lúc này trong đôi mắt xinh đẹp của Diệp Phi cũng hiện lên sự kinh ngạc.

– Đông lão. Người vừa nói tới tranh tài, lẽ nào thập đại cường giả này là từ chọn lựa mà ra sao?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

– Đúng vậy. Thập đại cường giả trên thực tế là thập đại cường giả trẻ tuổi thế hệ trước. Người tham gia niên kỷ đều phải dưới ba mươi. Nơi tổ chức chính là Thiên Địa các. Lúc trước người tham gia không chỉ có những cường giả trẻ tuổi đỉnh tiêm trong Cổ Vực mà còn có cường giả trẻ tuổi đỉnh tiêm trên đại lục Linh Vũ. Chỉ là lần trước đó tổ chức người của thành Ma Vân không tham gia. Bằng không mà nói thập đại cường giả này chí ít cũng phải sắp xếp lại một chút.

Đông Vô Mệnh nói.

– Do Thiên Địa các tổ chứ sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói.

– Đúng vậy. Cũng là lần thứ nhất Thiên Địa các tổ chức. Lúc trước chính là đại sự trong toàn bộ Cổ Vực và Linh Vũ giới. Thập đại cường giả chính là đại biểu cho những người trẻ tuổi có thực lực đỉnh tiêm trong toàn bộ đại lục và Cổ Vực.

Đông Vô Mệnh thở dài. Bộ dáng này giống như là hận khi trước mình không gặp phải, bằng không hắn tuyệt đối sẽ xông vào đó một lần.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Cường giả trẻ tuổi đỉnh tiêm khi trước. Hiện tại trong mười người thì có chín người trở thành nhất môn chi chủ của chín đại thế lực lớn. Một người trở thành Vũ Tôn. Ngẫm lại mới thấy, chỉ sợ khi trước cuộc chiến tranh đoạt bài danh của thập đại cường giả chỉ sợ vô cùng kịch liệt.

Sau khi nghị luận một phen, mọi người tản đi. Lúc này sắc trời đã gần tới hoàng hôn. Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Bạch Linh đang bế quan khiến cho Lục Lâm Thiên có chút cảm giác vắng vẻ. Hắn đã có thói quen có Tiểu Long và Bạch Linh bên cạnh.

Đi ra đình viện, Lục Lâm Thiên nhanh chóng dạo quanh một vòng Phi Linh môn. Trên đường đi chúng đệ tử cung kính hành lễ, trong mắt mang theo vẻ sùng bái, còn có không ít nữ đệ tử bên ngoài dùng đôi mắt nóng bỏng nhìn Lục Lâm Thiên.

Lúc này Phi Linh môn đã sửa chữa, xây dựng thêm, diện tích lớn hơn trước rất nhiều. Lục Lâm Thiên dạo quanh một vòng cũng mất nửa canh giờ, khiến cho trong nội tâm Lục Lâm Thiên cực kỳ thỏa mãn.

Chương 1083: Thập đại cường giả (2)

Lúc Lục Lâm Thiên đang chuẩn bị quay về. Một thanh âm quen thuộc truyền tới tai Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ biến đổi, Lục Lâm Thiên nhanh chóng tiến vào mật thất.

– Nam thúc.

Trong mật thất, Lục Lâm Thiên nhìn thấy hai đạo thân ảnh ở trong. Ngoại trừ Nam thúc ra còn có Băng Mộc Tôn giả Sát Phá Quân. Nhìn Sát Phá Quân kia trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự tôn kính, người này không phải nhân vật bình thường.

Nam thúc đang khoanh chân ngồi đó. Hai tay dán vào trên lưng Sát Phá Quân. Một cỗ linh lực đang chậm rãi thu liễm lại, sắc mặt hơi trắng bệch.

Thủ ấn Nam thúc thu lại, khí thế thu liễm rồi lập tức đứng dậy nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Thương thế trên người ngươi khôi phục không chậm. Thân thể quả thực thích hợp cho việc ăn đòn a.

– Nam thúc, tiểu tử bị đánh thì người cũng mất mặt. Dù sao tiểu tử cũng do người dạy dỗ ra nha.

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Nam thúc, rồi nói.

– Ta cũng không dạy ngươi, ngươi được Vân Dương Tông dạy dỗ ra, liên quan gì tới ta.

Nam thúc liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi nghiêm mặt nói:

– Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn có động tĩnh gì không?

– Nam thúc, tạm thời còn không có động tĩnh gì.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng chỉnh sắc trả lời.

– Đoán chừng bọn chúng cũng không có động tĩnh gì. Thế nhưng Linh Vũ giới mới là phiền toái lớn nhất. Ngươi nhất định phải chú ý.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên vô cùng nghiêm túc nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, gần đây hắn vô cùng không yên phận, gây náo nạo.

Giờ phút này, Sát Phá Quân đang khoanh chân ngồi nhìn qua Nam thúc cùng Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút nghi hoặc. Dường như đối với quan hệ của hai người không đoán được ra.

– Sát Phá Quân. Ám tật trên người ngươi đã khôi phục được bảy tám phần rồi. Kế tiếp chỉ cần tĩnh dưỡng mấy tháng có lẽ đã không còn gì đáng ngại nữa.

Nam thúc quay người, nói với Sát Phá Quân.

– Đa tạ đại ân của Nam thúc.

Sát Phá Quân đứng dậy, cung kính quỳ một gối xuống hành lễ. Nhìn Nam thúc trước mặt, ánh mắt tuyệt đối cung kính.

– Được rồi. Bằng vào quan hệ của ta và sư phụ ngươi, không cần đa lễ. Trước mắt ta gặp chút phiền toái, cho nên không có cách nào trị cho ngươi khỏi hẳn. Bất quá tĩnh dưỡng vài tháng ngươi cũng có thể khỏi hẳn.

Tay áo Nam thúc rung lên, nâng Sát Phá Quân dậy.

– Nam thúc, Lục Lâm Thiên là…

Sát Phá Quân đứng dậy, nhìn Lục Lâm Thiên cùng với Nam thúc có chút tò mò hỏi.

– Băng Mộc Tôn giả, ta chính là đệ tử ký danh của Nam thúc.

Lục Lâm Thiên lập tức nói ra. Lúc này hắn đã biết rõ quan hệ giữa Nam thúc và Sát Phá Quân này không tồi. Trong nội tâm không ngừng tính toán, lập tức cướp lời Nam thúc nói.

– Hóa ra là đệ tử của Nam thúc. Khó trách tuổi còn trẻ mà đã có tu vi như vậy. Lại là vũ giả toàn hệ.

Ánh mắt Băng Mộc tôn giả nhìn về phía Lục Lâm Thiên, dường như cũng không quá mức bất ngờ. hắn cũng nhìn ra quan hệ giữa Lục Lâm Thiên và Nam thúc bất phàm. Thế nhưng lúc này Nam thúc lại đang trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên. Trong nội tâm thầm nói, không biết hắn đã đáp ứng thu tiểu tử này làm đệ tử ký danh từ khi nào.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng có tính toán của riêng mình. Nam thúc không thu đồ, tự mình nói là đệ tử ký danh, hẳn Nam thúc cũng không nói được gì.

– Sát Phá Quân, kế tiếp ngươi có tính toán gì không?

Nam thúc hỏi.

– Không có tính toán gì. Chỗ ở của tiên sư khi trước đệ tử đã lâu không trở về. Hiện tại lại cần tĩnh dưỡng một phen, cho nên đệ tử có ý định trở về một chuyến. Dù sao cũng không có nơi nào để đi.

Sát Phá Quân nói.

– Như vậy đi. Trong Phi Linh môn nho nhỏ của tiểu tử Lục Lâm Thiên này cũng không có cường giả nào tọa trấn. Nếu như ngươi không có việc gì thì gia nhập Phi Linh môn đi.

Nam thúc nhìn qua Băng Mộc Tôn giả Sát Phá Quân rồi nói.

– Cái này…

Ánh mắt Sát Phá Quân nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi lập tức nhìn sang Nam thúc nói:

– Nam thúc muốn đệ tử gia nhập Phi Linh môn, đệ tử tự nhiên sẽ tuân mệnh, chỉ là đệ tử cũng có chút điều kiện.

– Ô?

Nam thúc có chút nghi hoặc, lập tức hỏi:

– Điều kiện gì?

– Đệ tử đối với rượu có chút chấp niệm, về sau chỉ cần ở trong Phi Linh môn có thể uống rượu ngon là được.

Sát Phá Quân khẽ mỉm cười rồi nói.

Sưu.

Sát Phá Quân vừa mới nói xong, Lục Lâm Thiên nhanh chóng rời khỏi mật thất, thân ảnh lập tức biến mất chỉ lưu lại một thanh âm phía xa:

– Ta đi kiếm rượu…

Bất quá lúc này Lục Lâm Thiên cũng không nhìn thấy. Ngay sau khi hắn rời khỏi, trong mật thất có một đạo lưu quang chui vào trên người hắn.

Sát Phá Quân và Nam thúc nhìn nhau, ánh mắt hiện lên sự vui vẻ, Nam thúc lắc đầu nói nhỏ:

– Tiểu tử này.

– Nam thúc, đệ tử cả gan hỏi một câu, Lục Lâm Thiên này có quan hệ như thế nào với Nam thúc?

Sát Phá Quân hỏi.

– Tiểu tử này thiên phú không tồi, là người nhanh nhẹn, có chút ngạo khí. Thế nhưng còn cần phải tôi luyện một phen mới có thể trở thành châu báu.

Nam thúc không trực tiếp trả lời Sát Phá Quân, ánh mắt khẽ biến đổi rồi nói với Sát Phá Quân:

– Không nghĩ tới nhanh như vậy ngươi đã đột phá tới Vũ Tôn. Bốn mươi năm trước từ trong miệng sư phụ ngươi ta cũng chỉ biết hắn thu một người đệ tử. Về sau vận khí của sư phụ ngươi không được tốt lắm mà vẫn lạc. Mà lúc đó thực lực của ta đã bị áp chế, cho nên cũng không có cách nào cứu sư phụ ngươi. Lại thêm một chút sự tình khác cho nên ta mới đi tới đại lục Linh Vũ. Lần này có thể gặp ngươi cũng coi như trút được một bầu tâm sự.

– Trước kia tiên sư thường nhắc tới Nam thúc với đệ tử. Người thường nói lão nhân gia ngài là bằng hữu tốt nhất của người. Chỉ là không nghĩ tới hiện tại tiên sư đã vẫn lạc.

Sát Phá Quân thở dài buồn bã nói.

– Ngươi cũng không cần quá đau thương. Có lẽ sư phụ ngươi còn có một cơ hội sinh tồn cũng không nhất định.

Nam thúc nhìn Sát Phá Quân rồi nói.

– Nam thúc, người nói thực sao?

Sát Phá Quân lập tức mở to mắt rồi nhìn Nam thúc nói.

– Ta cũng chỉ suy đoán như vậy mà thôi. Dùng thực lực của sư phụ ngươi muốn vẫn lạc cũng không hề dễ dàng. Có lẽ thân thể đã vẫn lạc, thế nhưng chỉ cần Hồn anh còn coi như là còn sống. Chờ sau khi ta khôi phục thực lực, ta lại tìm cái mật địa kia một lần nữa. Có lẽ vẫn còn có cơ hội, thế nhưng cơ hội này rất xa vời.

Nam thúc nói.

Ba ngày sau, trên ngọn núi ở hậu sơn Phi Linh môn lúc này có một toàn đình viện tinh xảo được dựng lên. Mà ngọn sơn phong này cũng trở thành cấm địa của Phi Linh môn. Bất luận kẻ nào cũng không được đi vào bên trong. Những kẻ cố tình đi vào giết không tha.

Kỳ thật cả hậu sơn này toàn bộ đều là cấm địa của Phi Linh môn.

Đệ tử căn bản không dám bước vào, cũng không thể tùy tiện ra vào.

– Băng Mộc Tôn giả tiền bối. Người ở đây tĩnh dưỡng đi.

Lúc này ở trong đình viện, Lục Lâm Thiên đang cùng với Băng Mộc Tôn giả Sát Phá Quân ở bên trong. Lục Lâm Thiên cũng phân phó đệ tử trong thời gian ba ngày nhanh chóng tạo ra một chỗ tĩnh dưỡng tốt nhất để cấp cho Băng Mộc Tôn giả tĩnh dưỡng.

Chương 1084: Nam thúc đê�? Nghị

– Ngươi là đệ tử Nam thúc mà lại gọi ta là tiền bối, quả thực không hợp lẽ thường. Nếu như không chê ngươi kêu ta một tiếng sư huynh là được.

Đối với nơi này Sát Phá Quân cũng cực kỳ thỏa mãn, lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

– Bái kiến Phá Quân sư huynh.

Lục Lâm Thiên lập tức chắp tay hành lễ, trong nội tâm có cảm giác được sủng ái mà lo sợ. Nói giỡn sao? Một cường giả Vũ Tôn không chê mà gọi hắn là sư đệ, hắn nào có tư cách từ chối tiếp nhận một sư huynh Vũ Tôn. Bản thân hắn lúc này chiếm tiện nghi vô cùng lớn a. Đồng thời cũng tương đương với việc làm cho quan hệ giữa hắn và cường giả Vũ Tôn này kéo gần lại một bước dài.

Đương nhiên Lục Lâm Thiên hiểu rõ. Hết thảy mọi chuyện hiện tại đều dựa vào mặt mũi của Nam thúc. Bằng không một cường giả Vũ Tôn mà nói, dựa vào cái gì mà coi Phi Linh môn đặt vào trong mắt cơ chứ.

– Ám tật của ta tuy rằng khôi phục được bảy tám phần, nhưng vẫn còn cần tĩnh dưỡng mấy tháng. Trong mấy tháng này đừng để người khác tới quấy rầy ta là được. Nếu như có sự tình nguy cấp thì ta sẽ hiện thân.

Sát Phá Quân nói với Lục Lâm Thiên:

– Nam thúc gọi đệ tới đó, đệ mau tới chỗ thúc ấy đi.

Lục Lâm Thiên cáo lui rồi lập tức đi tới mật thất. Vừa tới mật thất, nhìn thấy thân ảnh Nam thúc, Lục Lâm Thiên nhanh chóng cung kính hành lễ nói:

– Đa tạ Nam thúc.

– Đa tạ cái gì?

Ống tay áo Nam thúc run lên, lập tức khoanh chân ngồi xuống. Ánh mắt nhàn nhạt nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Nếu không phải do Nam thúc thì Băng Mộc Tôn giả cũng không gia nhập Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên nói. Nam thúc tự mình mở miệng cho nên Băng Mộc Tôn giả mới đáp ứng gia nhập Phi Linh môn. Về điểm này Lục Lâm Thiên vô cùng rõ ràng. Cường giả Vũ Tôn này chính là Nam thúc tìm cho mình.

– Phi Linh môn ngươi không có Vũ Tôn tọa trấn, thủy chung vẫn không thể lớn mạnh được. Hiện tại có Vũ Tôn tọa trấn, sợ rằng cũng có chút phiền phức.

Nam thúc nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Nhớ kỹ, hết thảy đều phải dựa vào thực lực của chính mình, hai tháng này thôn phệ không ít a.

– Vâng. Thôn phệ sáu Vũ Suất và ba Linh Suất.

Lục Lâm Thiên đáp. Hắn biết tu vi của mình có thể dấu được tất cả mọi người thế nhưng không thể dấu nổi Nam thúc.

– Ngươi có Âm Dương Linh Vũ quyết đương nhiên ngày sau sẽ có thành tựu lớn. Bất quá cũng đừng quên, thôn phệ thì được, thế nhưng không thể để dao động căn cơ. Hiện tại mới là Vũ Suất mà thôi, về sau đường tu luyện còn dài.

Nam thúc nói.

– Tiểu tử ghi nhớ trong lòng.

Lục Lâm Thiên cung kính nghe Nam thúc dạy bảo.

– Thiên Địa các này ngươi biết được bao nhiêu?

Nam thúc ngẩng đầu nhìn chăm chú về phía Lục Lâm Thiên rồi nói.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng đem tin tức bản thân thu được từ trong miệng Đông Vô Mệnh nói ra một lần với Nam thúc:

– Tiểu tử chỉ biết có vậy thôi.

– Có bao nhiêu thực lực tự nhiên sẽ biết được bấy nhiêu chuyện.

Nam thúc nói:

– Thiên Địa các chia làm Thiên các cùng Địa các. Địa các xem như thực lực bên ngoài. Người nhập các tu vi thấp nhất cũng phải là Vũ Suất. Chỉ cần ngươi có thực lực là có thể gia nhập Địa các, trở thành trưởng lão trong Thiên Địa các. Trong Địa các, trưởng lão chia làm bốn cấp Thiên Địa Huyền Hoàng. Cấp bậc Vũ Suất chính là trưởng lão Hoàng cấp. Cấp độ Vũ Vương, Linh Vương thì là Huyền cấp. Cấp độ Vũ Tôn chính là trưởng lão Địa cấp. Về phần trưởng lão Thiên cấp có lẽ không có.

Thanh âm vừa dứt. Nam thúc hít sâu một hơi rồi nhanh chóng nói:

– Mà bên trong bốn cấp Thiên Địa Huyền Hoàng này lại chia từ nhất phẩm tới cửu phẩm. Tương ứng chính là thực lực từ nhất trọng tới cửu trọng. Bất quá Thiên Địa các sẽ không nhìn vào cấp bậc của ngươi mà chỉ nhìn vào thực lực. Chiếu theo cấp bậc Vũ Suất lục trọng của ngươi hiện tại mà nói. Hẳn là trưởng lão Hoàng cấp lục phẩm. Thế nhưng nếu như ngươi có thể hoàn thành nhiệm vụ Hoàng cấp cửu phẩm thì ngươi sẽ là trưởng lão Hoàng cấp cửu phẩm. Đẳng cấp cùng phẩm cấp càng cao thì chỗ tốt thu được càng lớn. Nói ví dụ, nếu như ngươi chọc phải phiền toái thì Thiên Địa các sẽ che chở cho ngươi ở một trình độ nhất định. Có chút tin tức sẽ không bán ra ngoài. Thế nhưng đối với trưởng lão cao cấp mà nói có thể biết được miễn phí. Những tin tức này liên quan tới khá nhiều thế lực, nhiều người. Tóm lại, gia nhập Thiên Địa các ngươi có được không ít chỗ tốt cùng với thuận tiện hơn không ít. Phi Linh môn ngươi nếu như muốn phát triển thì có thể gia nhập Thiên Địa các.

– Gia nhập Thiên Địa các sao?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

– Không có gì là kỳ quái cả. Tuy rằng ngươi là chưởng môn của Phi Linh môn nhưng nếu có gia nhập Thiên Địa các cũng là chuyện bình thường. Thiên Địa các không bao giờ chú ý tới thân phận người gia nhập. Cũng không cần biết ngươi là ai. Có thực lực là có thể gia nhập. Thiên Địa các cũng không hạn chế tự do của ngươi, trừ phi là ngươi nhận nhiệm vụ. Trước khi hoàn thành nhiệm vụ Thiên Địa các sẽ vô hình giám sát và điều khiển ngươi. Cho dù là Tam tông Tứ môn, Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhát môn cũng đều có người gia nhập Thiên Địa các. Có một số việc dùng thân phận hiện tại không thể xử lý được, thế nhưng dùng một thân phận khác thì có thể quang minh chính đại xử lý. Ngươi hiểu không?

Nói xong, Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

Lục Lâm Thiên gật đầu. Gia nhập Thiên Địa các, quan trọng nhất là có thể thu được không ít tin tức, còn có thân phận là người Thiên Địa các, có thể làm một ít chuyện mà bình thường không thuận tiện để làm. Hiện tại rốt cuộc Lục Lâm Thiên đã hiểu rõ vì sao thế lực của Thiên Địa các lại mạnh như vậy mà Tam tông Tứ môn cùng với Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang không ai động vào. Hóa ra bên trong Thiên Địa các này cũng có người của Tam tông Tứ môn cùng với Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang. Lại thêm Thiên Địa các không có dã tâm gì cho nên mới có thể phát triển tới tình trạng hiện giờ.

– Đấy là Địa các. Về phần Thiên các chính là truyền thừa của Thiên Địa các. Đệ tử Thiên các cũng không phải hoàn toàn chỉ có Vũ Suất, mà so với các sơn môn khác cũng không kém bao nhiêu. Bất quá đệ tử tiến vào Thiên các đều được chọn trước năm tuổi. Đều là người có thiên phú dị bẩm. Một khi được tuyển vào Thiên các, coi như là phụ mẫu cũng không có cách nào gặp lại được. Giống như là bốc hơi trong nhân gian, không có bao nhiêu người biết được trụ sở của Thiên các. Mà những đệ tử này nghe nói dưới sự dạy dỗ của Thiên các đều trở thành cường giả tuyệt đối, thành tựu phi phàm.

Nam thúc nói.

Lục Lâm Thiên vô cùng sợ hãi cùng với thán phục. Thiên Địa các này quả thực bất phàm. Đồng thời hắn cũng có chút kinh ngạc, vì sao Nam thúc lại biết rõ nhiều chuyện của Thiên Địa các như vậy.

– Nam thúc, người có biết Thiên Địa các này là do ai khống chế không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Điểm này ta cũng không biết.

Chương 1085: Đi vê�? Thành Cự Giang (1)

Nam thúc lắc đầu rồi lập tức nói:

– Ta đề nghị ngươi nên gia nhập Thiên Địa các, chuyện này đối với ngươi vô cùng có lợi, cũng để ngươi tôi luyện một phen. Kế tiếp ta lại bế quan một đoạn thời gian ngắn. Có việc ta sẽ gọi ngươi. Ngươi nên coi chừng người của Linh Vũ giới. Trừ đám người đó ra còn cần đề phòng những cường giả khác.

Sau khi nghe Nam thúc dặn dò một phen Lục Lâm Thiên mới rời khỏi mật thất.

– Gia nhập Thiên Địa các, đi tới chỗ nào gia nhập đây.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Nam thúc bảo hắn gia nhập Thiên Địa các, thế nhưng hiện tại Thiên Địa các ở chỗ nào hắn cũng không biết.

Sau khi cân nhắc một lát, Lục Lâm Thiên cũng không suy nghĩ nhiều nữa mà bắt đầu tu luyện. Đối với loại tu luyện này Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể củng cố tu vi mà thôi. Dù sao đối với loại tu luyện như vậy thực lực tăng lên vô cùng chậm. Đặc biệt là hiện tại tu vi của Lục Lâm Thiên đã là Vũ Suất lục trọng cùng Linh Suất lục trọng. Tăng lên vô cùng chậm chạm. Bình thường tu luyện, thực lực tăng lên cơ hồ không đáng kể.

Hôm sau, trong hậu sơn, Lục Lâm Thiên đang lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính thì trên đinh núi gần đó truyền đến chấn động, chấn động vô cùng mạnh.

Ngay khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trên đỉnh núi, bản thể khổng lồ của Nghịch Lân Yêu Bằng xoay quanh trong tầng trời thấp. Trong không trung, năng lượng trong thiên địa bàng bạc đang nhanh chóng được rót vào đỉnh đầu Nghịch Lân Yêu Bằng, khí tức cường hãn khuếch tán ra bốn phía.

– Nghịch Lân Yêu Bằng đột phá quả thực vô cùng nhanh.

Đông Vô Mệnh xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên. Động tĩnh bực này đương nhiên không giấu diếm được hắn.

Dát dát.

Một lát sau, khi năng lượng thiên địa trong không trung tiêu tán, Nghịch Lân Yêu Bằng rống lên một tiếng, thanh âm xuyên thấu không trung. Bản thể khổng lồ một lần nữa được bành trướng không ít. Phía trên lân phiến quanh người lưu quang quanh quẩn khí tức đã tới lục giai hậu kỳ.

– Lão đại.

Một đạo quang mang xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên. Thân hình Tiểu Long nhanh chóng hiện ra. Thân thể vàng óng, cùng với đôi mắt nhỏ đang đảo liên hồi xuất hiện trong tầm mắt Lục Lâm Thiên.

– Thương thế trong người thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên vỗ đầu Tiểu Long, nhanh chóng kiểm tra một phen. Lúc này cảm nhận khí tức trên người Tiểu Long, dường như đã mạnh hơn khi trước không ít.

– Đệ vốn không có chuyện gì, lần này bế quan thực lực tiến bộ không ít.

Ánh mắt Tiểu Long khẽ đảo, lập tức nói:

– Bạch Linh tỷ còn chưa xuất quan sao?

– Chưa.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, thương thế Bạch Linh rất nặng cho nên tới hiện tại còn chưa xuất quan.

Vào đêm, cả bầu trời bị màn đêm bao phủ, thi thoảng có một vài ngôi sao hiện ra phát ra ánh sáng le lói ở phía chân trời.

Trong hậu sơn, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang mang nhàn nhạt, một cỗ năng lượng thuộc tính thổ bao phủ quanh người.

– Trầm ổn, liên miên, rộng lớn.

Trong đầu Lục Lâm Thiên lúc này đang chìm đắm bên trong lĩnh ngộ. Bên trong năng lượng thuộc tính thổ mênh mông kia lúc này Lục Lâm Thiên giống như một con cá nhỏ trong biển rộng, tùy ý bơi lượn, bản thân hắn lúc này có cảm giác vô cùng nhỏ bé.

Phù.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, năng lượng thuộc tính được thu lại, một cỗ khí tức chấn động khuếch tán rồi tiêu tán trong hư không.

– Xem ra ngươi lại tiến bộ không ít.

Một đạo thanh âm nhu hòa từ phía sau lưng Lục Lâm Thiên vang lên. Trong thanh âm mang theo sự yêu mị, mà bên trong yêu mị này lại có chút lạnh lùng.

– Thương thế nàng thế nào rồi?

Nghe thấy thanh âm này, Lục Lâm Thiên nhanh chóng xoay người này. Một nữ tử như tiên tử hạ phàm đang lẳng lặng đứng ở trước mặt hắn lúc này.

Nữ tử này có làn dan trắng nõn, vô cùng mịn màn. Ánh mắt vô cùng ôn nhu, ngập nước mang theo cảm giác yêu mị, phong tình vạn chủng.

– Khôi phục không kém bao nhiêu rồi. Thực lực còn tiến bộ một chút.

Bạch Linh nói, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên nhanh chóng nói thêm:

– Lần trước ngươi cứu ta, ngươi không sợ chết sao? Dù sao ngươi cũng không phải là đối thủ của cường giả Vũ Tôn.

Lục Lâm Thiên sờ sờ mũi mình, ánh mắt nhìn vào trên người Bạch Linh rồi nói:

– Nàng đã cứu ta vô số lần. Lần này nàng gặp nguy hiểm, ta sao có thể khoanh tay đứng nhìn cho được?

– Ta cứu ngươi là bởi vì đã đáp ứng điều kiện của ngươi.

Bạch Linh nói với Lục Lâm Thiên sau đó khẽ trầm ngâm một lát rồi nói:

– Từ mật địa Vân Dương Tông ra cho tới bây giờ đã là bốn năm rồi. Thời gian năm năm cũng sắp tới.

Thanh âm vừa dứt, Bạch Linh ngẩng đầu nhìn lên bầu trời. Gió đêm khẽ thổ, y phục trên người tung bay. Thân hình nàng dưới sự bao phủ của y phục vẫn hiện lên đường con hoàn mỹ. Đường cong hoàng mỹ này khiến cho người khác nhìn vào không dám sinh ra tâm tư kinh nhờn. Giống như là chỉ có một ý nghĩ khinh nhờn trong đầu cũng là có tội. Nữ tử này tuyệt mỹ như vậy, giống như tiên tử hạ phàm, vô cùng cao quý.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào nàng thất thần, sau đó nhanh chóng nhìn vào những ngôi sao ở phía chân trời tĩnh lặng. Lúc này trong bầu trời đêm cũng chỉ có y phục trên người hai người tung bay.

Trong mấy ngày kế tiếp, Lục Lâm Thiên ban ngày lĩnh ngộ, buổi tối tu luyện. Có đôi khi lĩnh ngộ mất mấy ngày.

Mà trong mấy ngày này, Linh đường lại một lần nữa đưa tới không ít Yêu Linh đan. Căn cứ vào lời của Khang Tử Vân, trong Linh đường hiện tại gần đây có không ít Linh Suất gia nhập cho nên trong khoảng thời gian này luyện chế ra không ít Yêu Linh đan ngũ phẩm. Mà ngay cả Yêu Linh đan lục phẩm cũng không thiếu. Tuy rằng tài liệu luyện chế Yêu Linh đan cực cao, thế nhưng dùng tài lực hiện tại của Phi Linh môn mà nói cũng không khó, đủ để buông tay luyện chế.

Lại qua hai ngày nữa, điều khiến cho Lục Lâm Thiên bất ngờ chính là, lúc này Lục Tâm Đồng đã xuất quan. Tiểu nữu này không ngờ lại đột phá lần nữa, đạt tới Linh Suất tam trọng. Mà Thiên Độc Yêu Long rốt cuộc cũng xuất quan. Thương thế cực kỳ nghiêm trọng khi trước dưới bản thể cường hãn rốt cuộc cũng đã không còn trở ngại. Đồng thời khí tức trên người cũng mạnh hơn không ít.

Một ngày, khi Lục Lâm Thiên đang tu luyện Hàn Băng Đống Kết Sát. Từng đạo thủ ấn được kết, năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc trong không trung nhanh chóng hội tụ. Nhiệt độ chung quanh lúc này bỗng nhiên lạnh lẽo. Tới hiện tại mỗi lần thi triển Lục Lâm Thiên đều thất bại. Mỗi một lần thất bại chân khí trong cơ thể tán loạn, thân thể sẽ bị trùng kích. Trùng kích do tu luyện vũ kỹ Huyền cấp cao giai không phải là thứ mà Vũ Suất lục trọng có thể chống lại.

Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên đã sớm quen thuộc với nó. Mỗi một lần thất bại liền tiếp tục tu luyện. Mà trong khi Lục Lâm Thiên tu luyện thì cả hậu sơn động nhiên truyền ra một cỗ năng lượng chấn động cực lớn.

Sưu Sưu.

Cỗ năng lượng chấn động này cực kỳ khổng lồ khiến cho cả không gian đều phải run rẩy một lát. Lập tức cỗ năng lượng bàng bạc nhanh chóng tiêu thất. Một cỗ khí tức cường hãn nhanh chóng được kéo lên.

Chương 1086: Đi vê�? Thành Cự Giang (2)

Mi mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên rồi lập tức mỉm cười. Không nghĩ tới lúc này Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cũng bắt đầu đột phá. Sau khi đột phá thì chính là Vũ Vương nhị trọng.

…

Trong đình viện ở hậu sơn. Lúc này trong một căn phòng nhỏ, Lục Lâm Thiên, Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thanh Hỏa lão quỷ, Lưu Tinh Hà, Ngô Dũng đều có mặt. Sau khi mấy người nghe Lục Lâm Thiên nói Băng Mộc Tôn giả gia nhập Phi Linh môn, cả đám lập tức nhìn nhau vô cùng kinh ngạc. Sau đó vô cùng vui mừng. Có cường giả Vũ Tôn tọa trấn, thực lực Phi Linh môn tăng lên không chỉ một chút.

– Đông lão, Oánh tỷ, ta có ý định đi tới Thiên Địa các một chuyến.

Lục Lâm Thiên nói.

Mọi người nhìn nhau, sau đó cả đám lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc. Ánh mắt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên rồi hỏi:

– Lâm Thiên, chẳng lẽ ngươi muốn gia nhập Thiên Địa các sao?

– Ta định đi xem xét trước, thế nhưng không biết Thiên Địa các ở nơi nào.

Lục Lâm Thiên nói.

– Gia nhập Thiên Địa các cũng không sao. Nhưng ngươi chính là chưởng môn Phi Linh môn, sợ rằng cũng có nhiều bất tiện. Nếu như muốn gia nhập Thiên Địa các thì phải che giấu thân phận đi một chút.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Trong lúc bất tri bất giác lúc này đã vào giữa hạ. Sáng sớm ánh mặt trời mang theo nhiệt độ nóng bỏng chiếu rọi mặt đất. Những cơn gió buổi sáng cũng mang theo một chút nhiệt khí.

Ngay thứ ba, trong hậu sơn Phi Linh môn. Thiên Sí Tuyết Sư lập tức vỗ cánh bay lên rồi biến mất giữa không trung.

Thành Cự Giang, đây chính là thành thị nằm ở phía Tây Cổ Vực. Thành Cự Giang này có diện tích cực kỳ lớn. Mà khoảng cách từ thành Cự Giang tới Phi Linh môn cũng không gần. Dùng tốc độ hiện tại của Thiên Sí Tuyết Sư mà nói, sợ rằng ít nhất cũng mất hai tháng.

Phía chân trời xa xa lúc này có một đạo quang mang màu trắng nhanh chóng xuyên qua tầng mây. Tốc độ này cực cao, yêu thú căn bản không thể lên tới độ cao này, cho nên người ở phía dưới cũng không thể nhìn thấy được.

Lúc này trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư cũng chỉ có ba đạo thân ảnh. Ngoại trừ Lục Lâm Thiên ra cũng chỉ có Bạch Linh cùng với Tiểu Long.

Lần này đi tới thành Cự Giang Lục Lâm Thiên dự định chỉ đem theo Bạch Linh và Tiểu Long bên người. Mà Thiên Độc Yêu Long cùng với Lục Tâm Đồng muốn đi theo cũng bị Lục Lâm Thiên ngăn cản. Nghịch Lân Yêu Bằng cùng chúng yêu thú cũng được an bài ở trong Phi Linh môn tu luyện.

Lần này tiến về thành Cự Giang là bởi vì từ trong miệng Đông Vô Mệnh Lục Lâm Thiên biết được trong thành Cự Giang có thể tìm được Thiên Địa các. Lục Lâm Thiên có ý định gia nhập Thiên Địa các kiến thức một phen đương nhiên hiểu rõ. Có Thiên Độc Yêu Long cùng mấy người Lục Tâm Đồng và chúng yêu thú bên cạnh rất dễ làm bại lộ thân phận của hắn.

Thiên Sí Tuyết Sư xuyên qua tầng mây. Trên thân hình khổng lồ hai cánh chấn động khiến cho không gian hơi vặn vẹo, không khí rít gào, tạo ra một đám thanh âm trầm thấp.

Lúc này trên cánh Thiên Sỉ Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên đang khoanh chân ngồi đó. Không khí rít gào cùng với cuồng phong gào thét bên cạnh lúc này không ảnh hưởng tới Lục Lâm Thiên chút nào, chỉ có áo bào xanh trên người hơi động một chút mà thôi. Quanh thân có một cỗ quang tráo vô hình bao phủ.

Lục Lâm Thiên nhắm chặt hai mắt, tâm thần chìm đắm trong việc lĩnh ngộ thuộc tính phong. Quanh thân thể tràn ngập khí tức thuộc tính phong.

Trong không gian có một cỗ năng lượng thuộc tính phong quanh quẩn quanh Lục Lâm Thiên. Cứ như thế trong lĩnh ngộ Lục Lâm Thiên tiến vào một trạng thái huyền diệu. Lúc này tuy rằng lĩnh ngộ vô cùng chậm chạp, thế nhưng cũng có thể khiến cho Lục Lâm Thiên đạt được không ít chỗ tốt.

Bạch Linh, Tiểu Long lúc này cũng đang tu luyện. Hiện tại khoảng cách với thành Cự Giang cũng không gần. Thời gian hai tháng cũng không phải là ngắn.

Trong lúc phi hành, Lục Lâm Thiên chìm đắm trong lĩnh ngộ thời gian trôi qua cực kỳ nhanh chóng.

Chìm đắm trong lĩnh ngộ, trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư hai mắt Lục Lâm Thiên nhắm lại, ngay cả hô hấp cũng trở nên chậm chạp. Thế nhưng quang tráo vô hình quanh thân lúc này lại trở nên chói mắt. Không khó có thể cảm nhận được, năng lượng thuộc tính phong quanh thân hắn lúc này đậm đặc hơn không ít.

Trong một sơn mach bao la, những ngọn núi liên miên không ngớt, dáng dấp cũng thay đổi thất thường, kéo dài xuyên qua sơn mạch.

Phanh Phanh.

Trong sơn mạch yên ả lúc này đột nhiên vang lên từng thanh âm bạo liệt.

Trên không trung, trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư lúc này thủ ấn Lục Lâm Thiên thu lại, khí tức thu liễm. Đôi mắt mở ra, tinh quang trong mắt chợt lóe.

– Có ba người đang giao thủ, đều là Vũ Suất.

Bạch Linh mở mắt, tâm thần tỏa ra bốn phía rồi nói.

– Chúng ta đi nhìn xem một chút.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, sau khi do dự một chút rồi nói. Ở nơi hoang dã này lại có Vũ Suất giao thủ, nói không chừng sẽ có thứ gì đó.

Thanh âm vừa dứt, Lục Lâm Thiên nhanh chóng móc ra một mặt nạ màu đen. Sau khi đeo chiếc mặt nạ vào cả khuôn mặt Lục Lâm Thiên lúc này chỉ có đôi mắt hiện ra, ngay cả mái tóc ngắn màu đen lúc này cũng được thay bằng mái tóc dài màu đen. Bộ dáng như thế, sợ rằng ngay cả người quen thuộc Lục Lâm Thiên muốn nhận ra hắn cũng vô cùng khó khăn.

– Ngươi hóa trang cũng không tệ, sợ rằng rất khó có ai nhận được ra ngươi.

Bạch Linh nói, ánh mắt có chút ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên. Lập tức trong tay nàng cũng xuất hiện một mặt nạ màu trắng. Trên mặt nạ có một đóa hoa sen. Đeo mặt nạ vào lại càng khiến cho tư thái linh lung của nàng hiện lên vô cùng rõ ràng.

– Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên đưa mắt mỉm cười Tiểu Long.

– Đệ không thích như vậy nhất.

Tiểu Long vô cùng bất đắc dĩ, lập tức thu nhỏ thân thể chui vào trong tay áo Lục Lâm Thiên.

– Ai bảo đệ theo ta tới đây làm gì.

Lục Lâm Thiên vỗ ống tay áo của mình rồi mỉm cười. Tiểu Long hiện tại chính là bảng hiệu cho thân phận của hắn. Nếu như Tiểu Long hiện thân, có lẽ hắn muốn che giấu thế nào cũng vô dụng.

Phanh Phanh.

Trong sơn mạch, thanh âm bạo liệt vang lên vô cùng lớn. Giữa không trung lúc này có ba đạo thân ảnh đang chiến đấu kịch liệt. Ba người đều là vũ giả Vũ Suất, hai người đang vây công một người, trình độ chiến đấu vô cùng kịch liệt.

– Khặc Khặc. Bạch Dịch, giao ra chìa khóa kia, chúng ta có thể tha cho ngươi một mạng.

Ba người một lần nữa tách ra. Một đại hán mặc áo bào xám cùng một đại hán áo lam đem một nam tử trung niên có chút mập mạp vây vào giữa.

– Đừng hòng. Ta đã nói cho các ngươi, chìa khóa hiện tại không nằm trên người ta.

Nam tử trung niên nói, ánh mắt giờ phút này cực kỳ ngưng trọng. Đôi mắt không ngừng quét qua chung quanh, dường như đang tìm cơ hội chạy trốn.

– Bạch Dịch. Ngươi cho chúng ta là kẻ đần sao? Vậy thì đem nhẫn trữ vật giao cho ta.

Đại hán áo bào xám cười hắc hắc, vẻ giễu cợt trong mắt biến mất. Ánh mắt biến thành lạnh lẽo nhìn thẳng về phía nam tử trung niên kia.

Chương 1087: Chìa khóa bí cảnh

Ánh mắt nam tử trung niên âm trầm nhìn qua hai người. Hắn chẳng qua chỉ có tu vi Vũ Suất nhị trọng mà thôi. Mà hai người Bất Tam Bất Tứ trước mặt đều là Vũ Suất tam trọng. Chống lại một đã không dễ dàng rồi chứ đừng nói là hai, hắn càng thêm không phải là đối thủ.

– Bạch Dịch. Nếu như ngươi không giao ra thì chỉ có một con đường chết mà thôi.

Đại hán áo lam nói.

– Triệu Bất Tứ, ta nói rồi, ta không có chìa khóa. Chìa khóa kia hiện tại không nằm trên người ta.

Nam tử trung niên nói.

– Ta đã cho ngươi cơ hội. Thế nhưng ngươi lại không biết quý trọng. Muốn chết.

Ánh mắt đại hán áo lam trầm xuống, thủ ấn được kết. Một đạo chân khí cường hãn đột nhiên từ trong cơ thể bạo phát ra.

– Lão tử liều mạng cùng các ngươi.

Ánh mắt nam tử trung niên trở nên âm trầm. Có thể tu luyện tới Vũ Suất trong Cổ Vực thì không có ai là kẻ yếu. Cánh tay hắn vung lên, một thanh trường kiếm dài ba xích hiện lên trong tay. Kiếm quang bắn ra, lập tức va chạm cùng đạo chân khí kia.

Phanh.

Thanh âm bạo liệt vang lên, chân khí tỏa ra bốn phía. Đại hán áo lam vừa ra tay, đại hán áo xám cũng lập tức công kích với nam tử trung niên kia.

Bị hai người vây công, nam tử trung niên cũng nhanh chóng có hành động. Kiếm quang không ngừng tuôn ra, kiếm quang sắc bén khiến cho gợn sóng trong không gian trực tiếp khuếch tán.

Phanh Phanh.

Kình khí cuồng bạo khiến cho những đỉnh núi phía dưới trực tiếp bị đổ vỡ, mặt đất rạn nứt.

Mà lúc này, nam tử trung niên kia càng lúc càng khó chống đỡ được. Thực lực hai người đối phương đều mạnh hơn hắn. Hắn tuyệt đối khó có thể chống lại. Một lát sau, sắc mặt hắn đã tái nhợt.

– Hừ, lùi cho ta.

Trong lúc giao thủ, đại hán áo xám đang đứng trên bầu trời thừa cơ nam tử trung niên bị đại hán áo lam đẩy lùi, một cỗ khí thế mạnh mẽ từ trong cơ thể hắn khuếch tán khiến cho sóng gợn trong không gian trực tiếp rung động. Ánh mắt lạnh lẽo, bàn chân mạnh mẽ đạp một cái, thân ảnh lập tức xuất hiện phía sau lưng nam tử trung niên kia.

Ngay lúc đó, bàn tay đại hán áo xám khẽ biến đổi, chân khí trong tay tuôn ra. Bàn tay giống như ưng trảo, vô cùng quỷ dị, cuối cùng năm ngón tay khẽ bóp lại, hung hăng vỗ vào lưng nam tử trung niên. Một cỗ chân khí cường hãn trực tiếp trút xuống.

Phốc Phốc.

Thân hình nam tử trung niên nhanh chóng lui lại, thân hình trên không trung lảo đảo lui về phía trước, há mồm phun ra một ngụm máu.

– Chết đi.

Đại hán áo lam cười lạnh một tiếng. Lúc này thân hình của hắn cũng như quỷ mị xuất hiện. Bàn tay dương lên, một cỗ chân khí nóng bỏng tuôn ra đem không gian chung quanh nhuộm thành màu đỏ. Một đạo trảo ấn trực tiếp được đánh về phía nam tử trung niên kia.

Tốc độ quá nhanh, trong mắt nam tử trung niên hiện lên sự kinh hãi. Lúc này hắn đã cảm nhận được cảm giác sợ hãi trước tử vong. Khí tức cường hãn của một kích này hắn tuyệt đối không thể chống lại được.

Sưu.

Đúng lúc này, trên không trung truyền đến một tiếng xé gió quỷ dị. Trong nháy mắt một đạo đao mang đột nhiên xuất hiện.

Đạo đao mang này xuất hiện khiến cho không gian chấn động. Kình khí rít gào tạo thành thanh âm bạo liệt trong không gian. Đao mang mang theo một đám tàn ảnh cùng với uy thế kinh khủng, nương theo quang mang chói mắt cùng với tốc độ không thể tưởng tượng được lập tức đánh vào trên người đại hán áo lam kia.

Sưu Sưu.

Không có tiếng năng lượng bạo tạc, chỉ có thanh âm như cắt đứt vang lên. Trong ánh mắt hoảng sợ của đại hán áo lam, quanh tráo quanh người hắn lúc này bắt đầu rạn nứt. Một cỗ năng lượng mạnh mẽ khuếch tán khiến cho không gian chung quanh bắt đầu vặn vẹp. Lúc này thân hình đại hán áo lam trực tiếp bị chém thành hai nửa, máu tươi rơi vãi xuống phía dưới.

Tiếp theo trong nháy mắt có hai đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện. Hai đạo thân ảnh này là một nam một nữ. Nam dáng người cao ngất, có mái tóc dài màu đen cùng với áo choàng sau lưng. Nữ tư thái linh lung, mà hai người lúc này đều mang theo mặt nạ, không nhìn thấy rõ mặt.

– Các hạ là người phương nào.

Đại hán áo xám lúc này kinh hãi. Ánh mắt nhìn vào hai đạo thân ảnh thần bí đột nhiên xuất hiện, vẻ mặt đại biến.

Sưu.

Trong không gian, một cỗ chấn động vô hình đột nhiên xuất hiện.

Trong mắt nam tử đeo mặt nạ kia có một ánh mắt kỳ dị hiện lên.

Lúc này, đại hán áo bào xám vừa nói nói xong toàn thân lập tức run lên, ánh mắt trở nên ngây ngốc, dường như thất thần.

– Chết đi.

Một thanh âm trầm thấp, khàn khàn vang lên. Thân ảnh nam tử đeo mặt nạ kia trong nháy mắt đi tới trước người đại hán áo xám, một đạo trảo ấn trực tiếp đặt trên đỉnh đầu hắn.

– A…

Một tiếng hét thảm vang lên. Một lát sau, thân hình của đại hán áo xám trong nháy mắt biến thành một cỗ thây khô. Mà trong tay nam tử đeo mặt nạ có một cỗ linh hỏa được ngưng tụ, nhanh chóng đem Vũ Suất tam trọng này đốt thành tro bụi.

– Đa tạ ân cứu mạng của đại nhân.

Ánh mắt nam tử trung niên vô cùng kinh hãi. Một nam một nữ đột nhiên xuất hiện này không ngờ là Linh Suất cao cấp. Thực lực ít nhất cũng tới Linh Suất ngũ trọng hoặc là Linh Suất lục trọng. Mà cảnh tượng trước mắt cũng khiến cho tâm can hắn rung động mãnh liệt.

– Không cần nhiều lời, giao chìa khóa kia ra.

Nam tử đeo mặt nạ nhàn nhạt nói với nam tử trung niên.

– Đại nhân, chìa khóa gì, ta không biết đại nhân đang nói gì.

Ánh mắt nam tử trung niên nhìn về phía nam tử đeo mặt nạ, sắc mặt đại biến. Thế nhưng ngay lập tức toàn thân run lên, hai mắt ngây ngốc.

– Có hay không ta tự mình tìm.

Nam tử đeo mặt tạ khàn khàn nói xong. Thân thể kéo theo một đán tàn ảnh, lập tức xuất hiện trước người nam tử trung niên, tay khẽ bóp một cái, một đạo trảo ấn trực tiếp đặt vào đỉnh đầu nam tử trung niên kia. Trong lúc mơ hồ có thể thấy được, trên trảo ấn có một vòng xoáy xuất hiện.

Một lát sau, nam tử trung niên này cũng nhanh chóng hóa thành tro tàn. Mà trong tay nam tử đeo mặt nạ cũng có thêm một chiếc nhẫn trữ vật.

– Đây là một trong những chìa khóa bí cảnh sao?

Lăng không mà đứng, nam tử đeo mặt nạ kia nhanh chóng móc ra một cái chìa khóa từ trong nhẫn trữ vật. Cái chìa khóa này có chút quỷ dị, dài nửa thước, hình tròn, bên trên có không ít bí văn. Một cỗ năng lượng nhàn nhạt quanh quẩn ở trên.

– Đây là vật gì?

Nữ tử đeo mặt nạ khẽ nói, thanh âm vang lên vô cùng lạnh lẽo. Hai người này chính là Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh.

– Đây chính là một cái chìa khóa của Huyền Thiên bí cảnh.

Lục Lâm Thiên nhíu mày. Vừa mới thôn phệ hai Vũ Suất cũng thuận tiện thi triển Sưu Linh thuật một chút. Theo tin tức trong đầu hai người Lục Lâm Thiên nhanh chóng biết được. Đây là một trong những chìa khóa của Huyền Thiên bí cảnh. Thế nhưng hai người này dường như cũng không biết nhiều cho lắm.

Thanh âm vừa dứt, trong tay Lục Lâm Thiên một lần nữa xuất hiện một chiếc nhẫn trữ vật. Một đoàn bí văn xuất hiện trong tay. Bí văn này màu vang, bên trên có hai đường vân hình cung.

– Trưởng lão Hoàng cấp nhị phẩm của Thiên Địa các.

Chương 1088: Thiên Địa các (1)

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên. Người hắn vừa đánh chết không ngờ lại có một thân phận như vậy. Không ngờ lại là trưởng lão Hoàng cấp nhị phẩm trong Thiên Địa các. Mà trong trí nhớ của đại hán áo bào xám kia Lục Lâm Thiên cũng biết được một ít sự tình của Thiên Địa các. Chuyện này cũng giúp cho Lục Lâm Thiên bớt không ít thời gian.

– Người của Thiên Địa các quả thực không chỗ nào không có a.

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc. Không nghĩ tới ở nơi này cũng có người của Thiên Địa các.

Sau khi thu thập một phen, hai người nhảy lên không trung rồi lập tức biến mất.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên trầm tư. Từ đám tin tức vừa nhận được. Huyền Thiên Bí cảnh này không hề đơn giản một chút nào. Nghe nói bên trong còn có thể có trọng bảo. Chỉ là đây cũng là lời đồn mà thôi. Huyền Thiên Bí cảnh này tổng cộng có ba cái chìa khóa. Chỉ có tìm được ba cái chìa khóa mới có thể mở ra Huyền Thiên bí cảnh.

Thu hồi chìa khóa bằng ngọc thần bí này, Lục Lâm Thiên cũng thật không ngờ trên đường lại có thể gặp phải chuyện này. Thế nhưng hai người vừa rồi cũng không hiểu được bao nhiêu về Huyền Thiên Bí cảnh, hắn lại càng không hiểu chút nào. Xem ra phải đi nghe ngóng tin tức về Huyền Thiên bí cảnh một chút mới được.

Mà từ tin tức trong linh hồn hai người này chỉ cần một tuần nữa là có thể tới thành Cự Giang. Bên trong thành Cự Giang có Thiên Địa các, nếu muốn gia nhập Thiên Địa các thì cũng chỉ có thể tới thành Cự Giang mà thôi.

Thành Cự Giang là một địa phương vô cùng kỳ lạ trong Cổ Vực. Đây là một đại thành cực kỳ lớn, số lượng người bên trong rất là nhiều. Đủ để so sánh với bất luận một đại thành nào trong Cổ Vực.

Thế nhưng thành Cự Giang này lại không thuộc quản lý của thế lực nào.

Thành Cự Giang này không thuộc về bất cứ thế lực nào, nhưng ở đây lại vô cùng phồn hoa và náo nhiệt khiến cho bất kỳ thế lực nào đều đỏ mắt. Nơi này vô cùng hỗn loạn. Nhưng lại có một điều kỳ quái chính là, tất cả thế lực bên ngoài không dám động vào thành Cự Giang.

Truyền rằng ngày trước từng có thế lực nhìn thấy thành Cự Giang vô chủ, lại cực kỳ phồn hoa cho nên muốn thu phục thành Cự Giang. Kết quả, thế lực nhất lưu này bị diệt, hơn nữa chỉ trong một đêm mà thôi. Chuyện này cũng không biết là người phương nào gây nên.

Từ đó về sau, không có bất kỳ một thế lực nào dám nhúng tay vào thành Cự Giang. Bất quá bên trong thành Cự Giang cực kỳ hỗn loạn. Ở đây khi thiện sợ ác. Lấy mạnh hiếp yếu là chuyện bình thường. Nói tóm lại những chuyện ở nơi khác ngươi không thể gặp phải thì bên trong này đều có. Ở nơi này mọi chuyện đều dựa vào thực lực mà nói chuyện. Không có đúng sai. Toàn bộ đều phải dựa vào thực lực của mình mà chứng minh đúng sai.

Mà trừ hỗn loạn ra, bên trong cũng là thiên đường của tán tu. Cơ hồ không có tán tu nào không biết tới thành Cự Giang. Nơi này chính là địa phương tán tu tụ tập. Trong thành, nếu tính toán thì số lượng vô cùng lớn, không chỉ có ngàn vạn.

Căn cứ theo lời tán tu bên ngoài nói. Trong thành Cự Giang này còn có một chỗ hấp dẫn khác. Đây chính là địa phương thủ tiêu tang vật tốt nhất trên toàn bộ đại lục. Mặc kệ là bảo vật ngươi lấy từ đâu, mặc kệ ngươi trộm, hay đoạt, đều có thể tự do lấy ra trong thành Cự Giang.

Cho dù là ngươi trộm bên trong Tam tông Tứ môn hay là Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn đều có thể ở bên trong này lấy ra bảo vật. Không có ai quản ngươi. Đồ vật chỉ cần tiến vào trong thành Cự Giang. Trừ phi là ngươi bán đi, nếu không cũng không ai lấy, cũng không ai dám đoạt. Tất cả các thế lực có đôi khi sẽ bán ra một ít linh kỹ cùng với vũ kỹ. Đồ vật bên trong này cũng chỉ có thể dùng tiền mua về, bằng không sẽ bị người khác mua mất.

Ở trong thành Cự Giang, thứ cuối cùng hấp dẫn người ta nhất chính là nơi này có một phách mại tràng lớn nhất đại lục. Tất cả mọi người có thể tiến vào bên trong giao dịch bảo vật. Ví dụ như một vũ giả Thủy hệ có một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai Hỏa hệ có thể tới trong thành Cự Giang này giao dịch. Tìm kiếm một người giống mình, đổi lấy một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai thủy hệ.

Đây là đổi, không phải mua bán. Từ mức độ nào mà nói, hai người đều không thiệt thòi. Mà có chút bảo vật, vốn cũng không phải là thứ mà kim tệ có thể so sánh. Cho nên cũng chỉ có giao dịch như vậy mà thôi. Thế nhưng loại này không phải là mua bán, mà chỉ là lấy vật đổi vật. Nhìn trúng thì đổi, ai cũng không thiệt thòi. Chỉ cần bản thân thỏa mãn là được.

Cho nên nơi này cũng hấp dẫn không ít cường giả đến đây sưu tầm bảo vật. Bảo vật trong này vượt quá tưởng tượng của mọi người. Có bảo vật đôi khi không tìm thấy ở bên ngoài, thế nhưng ở chỗ này nói không chừng chỉ đơn giản cũng có thể gặp được. Đương nhiên cũng có không ít người không tiện lộ diện trong thành Cự Giang nếu muốn tiến vào thì phải cải trang một chút.

Thành Cự Giang tọa lạc ở trong một sơn mạch rộng lớn, diện tích chugn quanh khổng lồ. Yêu thú trong sơn mạch thường xuyên xuất hiện. Mà trong thành Cự Giang, dòng người trên đường vô cùng nhộn nhịp. Trong dòng người hối hả có không ít người mặc trang phục kỳ quái, thế nhưng cũng không ai để ý tới chuyện này, bởi vì mọi người trong thành Cự Giang cũng đã sớm quen thuộc.

Trong thành Cự Giang, có không ít người mang áo choàng, đeo mặt nạ, hoặc là cải trang. Chuyện này trong thành Cự Giang cũng cực kỳ bình thường.

Lúc này hai người Lục Lâm Thiên và Bạch Linh cũng đang đi trên đường phố. Nhìn thấy trên đường cũng có không ít người mặc trang phục kỳ lạ, đeo mặt nạ cùng với áo choàng khiến cho hai người kinh ngạc. Vốn Lục Lâm Thiên còn tưởng mình mang áo choàng cùng với mặt nạ sẽ khiến cho không ít người chú ý, hiện tại xem ra hắn đã quá ảo tưởng.

Nhìn dòng người nhộn nhịp trên đường phố, Lục Lâm Thiên nhanh chóng đánh giá mấy người mặc áo choàng, đeo mặt nạ kia dường như cũng không muốn người khác chú ý, không muốn lộ diện ra bên ngoài, nhất định là người có thân phận không tiện tiết lộ cho mọi người biết.

Hai người đi dạo trong thành Cự Giang một lúc lâu. Thế nhưng thành Cự Giang này quá lớn, khắp nơi đều là dòng người nhộn nhịp, cực kỳ náo nhiệt.

Hai bên đường có không ít cửa hàng, có đủ loại cửa hàng. Bất quá đại bộ phận đều là cửa hàng mua bán của tu luyện giả.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng đi vào một cửa hàng có tên là Vạn Dược môn. Diện tích không lớn, trong này bày rất nhiều vật dụng tu luyện. Đan dược cùng vũ kỹ, binh khí, dược liệu đều có. Toàn bộ đều có giá trị xa xỉ. Mà ngay cả vũ kỹ Huyền cấp sơ giai trong này cũng có, quả thực khiến cho Lục Lâm Thiên mở rộng tầm mắt.

Trong cửa hàng, còn có vài dược liệu hi hữu khiến cho Lục Lâm Thiên chú ý. Dược liệu này vô cùng khó gặp, giá trị xa xỉ. Lục Lâm Thiên không chút do dự lập tức mua lại. Mua mấy loại dược liệu này khiến cho Lục Lâm Thiên tiêu tốn mấy trăm vạn kim tệ.

Chương 1089: Thiên Địa các (2)

Thế nhưng đối với hắn mà nói không đắt chút nào, rất đáng giá. Những dược liệu này đều là dược liệu phụ trợ cần thiết để luyện chế đan dược lục phẩm. Về sau còn có lúc phải dùng gấp, khi đó muốn tìm những dược liệu này quả thực không phải dễ dàng.

Trong thành Cự Giang. Tại một quảng trường không nhỏ có một đình viện khá lớn. Trước cửa có hai người đứng gác. Hai người này tuy rằng chỉ là thủ vệ thế nhưng nhìn qua cực kỳ nhanh nhẹn. Hai người này tuổi chừng hai lăm, thế nhưng tu vi đã là Vũ Phách nhất trọng.

– Hai vị, xin hỏi hai vị tới đây là có chuyện gì?

Lúc Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh đi tới quảng trường, hai thanh niên này lập tức chạy tới, ánh mắt đảo qua hai người rồi nói.

– Thiên Địa huyền hoàng, Địa các vô song.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn hai người rồi mở miệng nói.

– Hai vị mời đi theo ta.

Một thanh niên nghe thấy lời nói của Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy kinh ngạc chút nào. Cũng không nhiều lời, lập tức mời Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh tiến vào trong đình viện.

Trong đình viện, so với trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên còn lớn hơn một chút. Sau khi xuyên qua mấy hành lang, tới bên ngoài một gian phòng yên tĩnh, thanh niên này khẽ mở miệng nói:

– Trưởng lão.

– Vào đi.

Trong phòng lúc này có một thanh âm của nữ nhân vang lên. Nghe thanh âm này, dường như trong đó là nữ tử, tuyệt đối là mỹ nữ.

– Hai vị vào đi.

Thanh niên này nói với hai người Lục Lâm Thiên xong rồi lập tức rời đi.

Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh nhìn nhau rồi lập tức đẩy cửa tiến vào trong phòng. Trong tầm mắt của hai người Lục Lâm Thiên lúc này là một đại sảnh, bên trong có một nữ tử tư thái mê người đang ngồi đó.

Nữ tử này hơi trang điểm một chút khiến cho khuôn mặt tú lệ lúc này lại càng thêm vũ mị. Trên người mặc một sa y màu tím, bên trong là một kiện cung trang màu xanh như ẩn như hiện. Hai mắt sáng ngời. Mà niên kỷ của nàng nhìn qua bộ dáng lúc này giống như hai bảy hai mươi tám tuổi.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử này cũng khiến cho hắn cảm thấy ngoài ý muốn. Khí tức trên người nữ tử này sợ rằng ít nhất cũng phải tới Vũ Suất tam trọng.

Trong phòng, lúc này nữ tử nhìn thấy hai người Lục Lâm Thiên tiến vào, không khỏi nhìn thêm vài lần rồi nói:

– Hai vị có phải là… muốn gia nhập Thiên Địa các?

– Không sai.

Thanh âm khàn khàn của Lục Lâm Thiên vang lên, lạnh nhạt nói với nữ tử này.

– Đây là quy củ khi gia nhập Thiên Địa các, hai vị xem qua một chút, nếu không có ý kiến gì thì có thể gia nhập.

Nữ tử áo tím này thu hồi ánh mắt trên người Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh rồi nhanh chóng xuất ra hai khối ngọc giản giao cho hai người.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận ngọc giản, tâm thần rót vào bên trong. Một cỗ tin tức nhanh chóng xuất hiện trong đầu Lục Lâm Thiên. Tin tức bên trong đều là giới thiệu về Thiên Địa các. Gia nhập Thiên Địa các, Thiên Địa các sẽ không hạn chế tự do của bất luận người nào. Đồng thời căn cứ vào cấp bậc hàng năm còn có thể nhận được ba khỏa đan dược. Trưởng lão Hoàng cấp nhận được ba khỏa đan dược lục phẩm. Trưởng lão Huyền cấp nhận được đan dược thất phẩm. Đây đều là đan dược được cung cấp miễn phí, không cần giúp Thiên Địa các làm bất cứ chuyện gì.

Mà người trong Thiên Địa các chỉ khi tiếp nhận nhiệm vụ của Thiên Địa các mới tiếp nhận quản chế. Mà sau khi hoàn thành nhiệm vụ có thể đạt được thù lao tương ứng, còn có thể tăng lên đẳng cấp.

– Không có vấn đề gì.

Thu hồi ngọc giản, Lục Lâm Thiên nhanh chóng nói. Lúc này Bạch Linh cũng đã xem qua. Tất cả đều như trong miệng Đông Vô Mệnh nói. Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh cũng biết được. Trong Thiên Địa các cũng có yêu thú thất giai ra nhập, cho nên Bạch Linh cũng có thể gia nhập Thiên Địa các.

– Đây là linh hồn thạch. Sau khi các ngươi nhỏ máu thì rót vào một tia linh hồn lực là được rồi. Sau khi gia nhập Thiên Địa các, vạn nhất các ngươi vẫn lạc thì Thiên Địa các cũng có thể biết được.

Nữ tử áo tím nhanh chóng xuất ra hai khối ngọc thạch nhỏ bằng bàn tay giao cho hai người rồi nói.

Ngọc thạch này toàn thân tỏa ra quang mang. Bên trong có năng lượng nhàn nhạt dao động.

Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh liếc mắt nhìn nhau rồi lập tức làm theo lời nữ tử này, nhanh chóng nhỏ một giọt máu tươi trên Linh Hồn thạch rồi đem một tia linh hồn lực rót vào bên trong.

Linh Hồn thạch này cực kỳ thần dị. Máu tươi Lục Lâm Thiên nhỏ vào, lập tức bị cắn nuốt. Sau khi rót linh hồn lực vào trong Linh Hồn thạch, máu tươi lập tức như sống lại, không ngừng di chuyển chung quanh.

Mà sau khi Bạch Linh rót một tia linh hồn lực vào Linh Hồn thạch khiến cho sắc mặt nữ tử kia có chút biến hóa.

– Các hạ, ngươi là yêu thú thất giai sao?

Nữ tử áo tím kinh ngạc nói với Bạch Linh.

– Có vấn đề gì sao?

Bạch Linh lạnh nhạt nói, thanh âm vẫn lạnh băng như thường ngày.

– Không có vấn đề gì, ngươi là yêu thú thất giai. Dựa theo quy củ thì chính là trưởng lão Huyền cấp nhất phẩm.

Nữ tử áo bào tím nói xong, lập tức hỏi hai người.

– Mời hai vị nói tên mình một chút.

Lục Lâm Thiên khẽ giật mình, ba chữ Lục Lâm Thiên này chỉ sợ không thể dùng được. Sắc mặt hắn bình tĩnh nói:

– Dương Quá.

– Vậy còn các hạ?

Nữ tử áo tím không có chút bất ngờ nào, lập tức nói với Bạch Linh.

Bạch Linh mở miệng, đang muốn nói thì thanh âm khàn khàn của Lục Lâm Thiên vang lên:

– Bằng hữu của ta gọi là Mạc Sầu.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Bạch Linh khẽ liếc nhìn Lục Lâm Thiên một cái rồi không nói thêm gì. Lúc này trong nội tâm Lục Lâm Thiên thầm nói: Kim lão đại, tiểu đệ mượn tên nhân vật của ngài một chút, mong ngài đừng trách.

– Dương Quá trưởng lão, Mạc Sầu trưởng lão. Đây là cấp hiệu của hai người, lúc chấp hành nhiệm vụ thì phải mang theo cấp hiệu, giảm bớt một chút phiền toái.

Nữ tử áo tìm nói xong, lập tức phân biệt giao cho hai người Bạch Linh cùng Lục Lâm Thiên mỗi người một cấp hiệu.

Cấp hiệu này Lục Lâm Thiên đã gặp hai lần. Lúc trước trên vai Địa Linh Vương kia cũng mang theo một cái. Chỉ là cấp hiệu của hắn là màu vàng còn của Bạch Linh lại là màu trắng.

– Dương Quá trưởng lão, Mạc Sầu trưởng lão. Hiện tại tuy rằng hai người đã gia nhập Thiên Địa các, bất quá cũng không thể xem như trưởng lão của Thiên Địa các. Trong vòng một năm hai người phải hoàn thành nhiệm vụ của Thiên Địa các thì mới có thể chân chính được coi là trưởng lão của Thiên Địa các. Đối với nhiệm vụ của Thiên Địa các có lẽ hai người cũng đã hiểu. Hiện tại hai người có thể bắt đầu lựa chọn đẳng cấp nhiệm vụ hợp với mình.

Nữ tử áo tím nói với hai người.

Mí mắt Lục Lâm Thiên khẽ giật. Vừa rồi trong ngọc giản kia cũng có đề cấp tới chuyện này. Vũ giả tu vi Vũ Suất sau khi gia nhập Thiên Địa các đều là trưởng lão Hoàng cấp nhất phẩm. Cho dù Vũ Suất cửu trọng cũng chỉ là Hoàng cấp nhất phẩm mà thôi. Bởi vì Thiên Địa các chỉ nhìn thực lực của ngươi, không xem tu vi. Hoàng thành nhiệm vụ bao nhiêm phẩm thì chính là trưởng lão bấy nhiêu phẩm.

Chương 1090: Dương quá, mạc sầu

Mà phân chia đẳng cấp nhiệm vụ trong Thiên Địa các cũng vô cùng rõ ràng. Mỗi một nhiệm vụ bên trong Thiên Địa các sẽ đoán ra được cần bao nhiêu thực lực mới có thể làm được. Do đó sẽ chia thành nhiệm vụ bấy nhiêu đẳng cấp. Ví dụ như, một nhiệm vụ cần tu vi Vũ Suất cửu trọng mới có thể hoàn thành thì đó chính là nhiệm vụ Hoàng cấp cửu phẩm. Mà nhiệm vụ cần Vũ Vương nhất trọng có thể hoàn thành thì chính là nhiệm vụ Huyền cấp nhất phẩm.

Mà trong đó, nếu như Vũ Suất nhất trọng hoàn thành nhiệm vụ Hoàng cấp tam phẩm thì sẽ là trưởng lão Hoàng cấp tam phẩm. Thiên Địa các chỉ nhìn thực lực, cũng không nhìn cấp bậc tu vi. Cấp bậc tu vi chỉ là một loại hình thức tham chiếu mà thôi. Trong Thiên Địa các này đẳng cấp càng cao, chỗ tốt đạt được càng lớn.

– Ta cần tìm hiểu một chút tin tức, không biết hiện tại ta có quyền hạn tìm hiểu tin tức hay không?

Lục Lâm Thiên không vội vã nhận nhiệm vụ mà hỏi nữ tử áo tím.

– Dương Quá trưởng lão còn chưa phải là trưởng lão chính thức của Thiên Địa các, cho nên tin tức hiện tại có thể dùng kim tệ để mua. Một ít tin tức bí mật thì chỉ có dùng vũ kỹ, đan dược, cùng bảo vật khác để đổi lấy. Còn có một chút tin tức chỉ có người Thiên Địa các biết rõ, cũng không bán ra ngoài.

Nữ tử áo tím nói.

– Nếu như ta muốn biết về tin tức của Huyền Thiên bí cảnh thì sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

Nữ tử áo tìm nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự nghi hoặc rồi lập tức nói:

– Tin tức Huyền Thiên bí cảnh không bán ra ngoài. Chỉ có thể bán ra cho những trưởng lão trong Thiên Địa các. Đối với trưởng lão dưới Hoàng cấp ngũ phẩm, giá bán là một bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai. Hoặc là ngươi có thể dùng bảo vật khác đổi lấy. Đối với trưởng lão Hoàng cấp lục phẩm trở lên thì là một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai là có thể đổi được. Nếu như là trưởng lão Hoàng cấp cửu phẩm thì có thể dùng một bộ vũ kỹ Huyền cấp trung giai để đổi. Mà nếu là trưởng lão Huyền cấp thì chỉ cần một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai là có thể đổi được.

Nữ tử áo tím nói.

– Không bán ra ngoài, còn phải đổi sao?

Lục Lâm Thiên cũng thật không ngờ tới chuyện này. Khó trách có không ít người gia nhập Thiên Địa các. Có lẽ không ít người đều không còn lựa chọn nào khác. Nếu như muốn biết một ít tin tức bí mật thì cũng chỉ có thể trở thành người của Thiên Địa các thì mới thu được.

Trưởng lão Hoàng cấp cửu phẩm thì có thể dùng vũ kỹ Huyền cấp trung giai đổi lấy. Xuống nữa thì phải dùng vũ kỹ Huyền cấp cao giai cùng với vũ kỹ Địa cấp sơ giai. Loại vũ kỹ này trên người hắn cũng không có dư.

– Ta tiếp nhận một nhiệm vụ Hoàng cấp cửu phẩm.

Sau khi do dự một chút, Lục Lâm Thiên cắn răng quyết định. Bản thân hắn chỉ cần tiếp nhận một nhiệm vụ Hoàng cấp cửu phẩm là được rồi. Sau khi hoàn thành bản thân sẽ là trưởng lão Hoàng cấp cửu phẩm. Đến lúc đó có thể thu được tin tức về Huyền Thiên bí cảnh. Nếu không hoàn thành thì thảm rồi.

Đối với Huyền Thiên bí cảnh, lúc này Lục Lâm Thiên càng cảm thấy bất phàm. Bằng không Thiên Địa các này cũng không đem tin tức ra ngoài bán.

– Nhiệm vụ Hoàng cấp cửu phẩm sao?

Nữ tử áo tím liếc qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút nghi hoặc.

Nhiệm vụ Hoàng cấp cửu phẩm, nhiệm vụ này chỉ có Vũ Suất cửu trọng mới dám nhận.

– Nơi này vừa vặn có một nhiệm vụ thích hợp với ngươi. Nhiệm vụ Hoàng cấp cửu phẩm. Ngày mai trong thành sẽ có một hồi đấu giá hội của Vạn Tượng thương hội. Trong đấu giá hội này có đấu giá một kiện Vũ linh khí Hoàng cấp. Chỉ cần ngươi hộ tống người đấu giá được kiện Vũ linh khí Hoàng cấp kia tới thành Vạn Hạp là được. Đến lúc đó coi như nhiệm vụ hoàn thành. Thù lao của ngươi chính là một bộ vũ kỹ Huyền cấp trung giai.

Nữ tử áo tím nói với Lục Lâm Thiên:

– Nhiệm vụ này ngay bây giờ ngươi có thể cự tuyệt. Thế nhưng một khi tiếp nhận nhiệm vụ nhất định phải hoàn thành. Vạn nhất nếu như thất bại thì phải bồi thường gấp mười lần thu lao. Nếu không bồi thường được thì phải dùng mạng bồi lại.

– Ta nhận.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói. Nếu như đã gia nhập Thiên Địa các thì cũng phải biết quy củ của Thiên Địa các. Mà thù lao này, một bộ vũ kỹ Huyền cấp trung giai cũng có giá trị cực cao. Đối với tán tu mà nói. Cho dù là Vũ Suất cửu trọng cũng tuyệt đối là thù lao xa xỉ. Lúc trước Thanh Hỏa lão quỷ cùng với Lộc Sơn lão nhân có tu vi Vũ Suất bát trọng nhìn thấy vũ kỹ Huyền cấp sơ giai trên trấn Hoa Môn cũng phải đỏ mắt.

Bất quá lúc này Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cười khổ. Nếu như hắn hoàn thành nhiệm vụ thì thù lao cũng chỉ đủ để mua tin tức của Huyền Thiên bí cảnh mà thôi. Tính đi tính lại, vẫn là Thiên Địa các này có lợi.

– Vậy được rồi. Từ giờ trở đi, cho tới khi nhiệm vụ hoàn thành, ngươi tùy thời có khả năng bị người của Thiên Địa các giám sát hoàn thành. Nếu nhiệm vụ có gì thay đổi tự nhiên sẽ có ngươi thông tri cho ngươi. Sau khi Dương Quá đạo hữu hoàn thành nhiệm vụ thì sẽ chính thức là trưởng lão Hoàng cấp cửu phẩm của Thiên Địa các.

Nữ tử áo tím nói xong lập tức quay về phía Bạch Linh, thanh âm có chút tôn kính nói:

– Mạc Sầu trưởng lão. Người có thể lựa chọn nhiệm vụ. Nếu không lựa chọn nhiệm vụ mà nói thì người cũng không tính là trưởng lão Huyền cấp nhất phẩm. Mà chỉ có quyền hạn của trưởng lão Hoàng cấp nhất phẩm mà thôi.

– Ta hiểu rồi. Trước tiên ta không có ý định nhận nhiệm vụ.

Bạch Linh nói nhỏ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngạc nhiên. Thực lực mạnh mẽ đãi ngộ quả thực không giống bình thường. Bằng vào thân phận yêu thú thất giai của Bạch Linh không ngờ không cần nhận nhiệm vụ cũng có thể trở thành trưởng lão của Địa các. Chỉ là đãi ngộ kém với tu vi một cấp mà thôi. Đáng tiếc chỉ là Hoàng cấp nhất phẩm. Bằng không thì có thể dùng thân phận của Bạch Linh biết được tin tức Huyền Thiên bí Cảnh kia.

– Đây là ba khỏa đan dược lục phẩm sơ giai Dưỡng Khí đan. Xin Mạc Sầu trưởng lão nhận lấy, hiện tại người chính là trưởng lão Hoàng cấp nhất phẩm của Địa các.

Nữ tử áo tím nhanh chóng xuất ra ba khỏa đan dược tràn ngập năng lượng giao cho Bạch Linh.

Bạch Linh cũng không khách khí, lập tức thu vào trong tay. Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng phiền muộn. Bản thân hắn ngay cả đãi ngộ này cũng không có. Trong nội tâm Lục Lâm Thiên lúc này đối với Thiên Địa các càng thêm hiếu kỳ. Thiên Địa các này đúng là tài đại khí thô a. Ba khỏa đan dược lục phẩm, giá trị cũng không nhỏ. Mà trưởng lão Địa các tuyệt đối có rất nhiều. Cho dù tất cả đều là trưởng lão Hoàng cấp thì chỉ sợ ngay cả sơn môn bình thường cũng không dám xuất ra nhiều đan dược lục phẩm như vậy. Khó trách Đông lão từng nói, Thiên Địa các này là thế lực giàu có nhất.

Hai người lập tức rời khỏi đình viện. Mắt thấy hai người rơi đi, ánh mắt nữ tử áo tím lập tức biến đổi, lẩm bẩm nói:

– Tin tức Huyền Thiên bí cảnh, Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn, Tam tông Tứ môn, Tứ các Tứ đảo mới có thể biết rõ. Hai người này làm sao biết được. Yêu thú thất giai cùng với Linh Suất ở cùng một chỗ, quả thực hiếm gặp.

Chương 1091: Khôi lỗi thất giai (1)

– Dương Quá, Mạc Sầu, không biết là tới từ thế lực nào.

Khẽ thở dài, nữ tử áo tím lập tức rời khỏi phòng.

Trong thành Cự Giang. Sau khi rời khỏi đình viện Lục Lâm Thiên lập tức ngoài nhìn lại. Trên đình viện lúc này có một bí văn cấp hiệu được điêu khắc ở bên trên.

Mà đình viện vừa rồi cũng cực kỳ bình thường. Người bình thường sợ rằng tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi đó chính là một chỗ liên lạc của Thiên Địa các. Mà nếu như hắn không biết rõ về Thiên Địa các. Cho dù là đi ngang qua cũng không có cách nào biết rõ bí mật ở bên trong. Thiên Địa các này quả thực vô cùng thần bí.

Vào đêm. Trong thành Cự Giang vẫn vô cùng náo nhiệt. Dòng người không giảm, trái lại còn tăng thêm. Mà một ngày đi dạo, Lục Lâm Thiên lúc này đối với thành Cự Giang cũng có chút lý giải. Trong thành có người ra tay là chuyện bình thường, đây là địa phương thực lực vi tôn a.

Mà lúc xế chiều Lục Lâm Thiên cũng thăm dò được tin tức về đấu giá hội ngày mai do Vạn Tượng thương hội tổ chức. Trong thành Cự Giang cơ hồ mỗi ngày đều có đấu giá hội, mà Vạn Tượng thương hội trong thành Cự Giang này cũng không tệ. Thế lực vô cùng lớn. Mà nghe nói ngày mai có bảo vật đấu giá, lúc này hội đấu giá của Vạn Tượng thương hội đang được không ít người chú ý.

Sau khi màn đêm bao phủ trời cao, Lục Lâm Thiên nhanh chóng tìm một khách điếm đặt chân. Thuê hai gian phòng tốt nhất. Trong phòng Tiểu Long nhanh chóng chui ra rồi hóa thành hình người. Nó chu miệng tỏ vẻ vô cùng bất mãn. Thế nhưng cũng không có cách nào khác.

Trong đầu Lục Lâm Thiên lúc này không ngừng suy nghĩ về nhiệm vụ ngày mai. Trong nội tâm Lục Lâm Thiên không khỏi tính toán về những nguy hiểm mà ngày mai gặp phải. Hộ tống người khác tới thành Vạn Hạp. Từ thành Cự Giang tới thành Vạn Hạp, cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư chỉ mất mấy ngày mà thôi.

Nhiệm vụ Hoàng cấp cửu phẩm, Lục Lâm Thiên vốn không dám nhận. Đây chính là nhiệm vụ tương đương với cấp bậc Vũ Suất cửu trọng. Tuy coi là nhiệm vụ của Vũ Suất cửu trọng thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ. Thời điểm còn là Vũ Suất tứ trọng hắn dốc dức liều mạng một phen cũng có thể chống lại Diễm Băng song suất. Lúc này thực lực của hắn lại đột phá không ít. Muốn đối phó với Vũ Suất cửu trọng hẳn không hề khó.

Thế nhưng dù sao đây cũng là lần đầu tiên tiếp nhận nhiệm vụ, Lục Lâm Thiên cũng không dám khinh thường. Huống chi lúc này Lục Lâm Thiên cũng chỉ dùng thân phận Linh giả, như vậy càng có thể dễ dàng che giấu thân phận của mình.

Một lát sau, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết, lập tức hắn tiến vào trạng thái tu luyện.

Hôm sau, khi sắc trời vừa sáng. Đấu giá hội của Vạn Tượng thương hội sắp mở màn. Khi Lục Lâm Thiên và Bạch Linh tới Vạn Tượng thương hội thì dòng nước tới đây đã chật như nêm.

Diện tích của Vạn Tượng thương hội này vô cùng khổng lồ. Chính là một kiến trúc hình tròn chừng mấy vạn thước. Cao chừng mười trượng, cực kỳ to lớn. Đấu giá hội hôm nay tổ chức ngay ở bên trong. Lúc này bên ngoài đấu giá hội có không ít đại hán áo đen đang đứng bên ngoài. Cả đám đều có khí tức cường hãn, trên người tràn ngập sát khí nhàn nhạt, đang duy trì trật tự bên ngoài của Vạn Tượng thương hội.

Lục Lâm Thiên nhìn qua, những đại hán này đều có tu vi Vũ Phách. Xem ra thực lực của Vạn Tượng thương hội này cũng không kém. Bên trong Cổ Vực không có tiếng mấy, thế nhưng lực cũng rất cường hãn.

Lục Lâm Thiên lập tức cười khổ một tiếng. Vạn Tượng thương hội này nếu không có thực lực làm sao có thể đặt chân ở thành Cự Giang này. Trong nơi hỗn loạn như vậy mà có một nơi đặt chân lớn như thế, tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng.

Nhìn dòng người bốn phía, Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ rung động. Dòng người này so với trấn Hoa Môn hiện tại giống như Đại vu gặp Tiểu vu. Trấn Hoa Môn hoàn toàn không thể so sánh được với nó.

Trong đám người qua lại, có không ít người mặc trang phục khác nhau. Cũng có không ít người mang mặt nạ, áo choàng. Khi Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh tiến vào đấu giá hội cũng mất một ngàn kim tệ khiến cho Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ không thôi. Giá vào cửa của Vạn Tượng thương hội này quả thực rất cao. Phí vào một người là năm trăm kim tệ, không phải đắt bình thường.

Mà sau khi tiến vào đấu giá hội, Lục Lâm Thiên càng giật mình hơn. Nhân số trong này không dưới năm vạn. Phân bố ở chung quanh. Trong đám người đông nghịt này tiếng ồn ào, nghị luận hội tụ lại cùng một chỗ tạo thành thanh âm ầm ĩ vang lên trong tai mỗi người ở đây.

Nhiều người như vậy, phí vào một người là năm trăm kim tệ. Lục Lâm Thiên cũng không khỏi nuốt một ngụm nước bọt. Vạn Tượng thương hội này chỉ cần dựa vào phí vào cửa cũng có thể thu được lợi nhuận mấy ngàn vạn kim tệ.

Lục Lâm Thiên chọn một gian phòng trên lầu ba. Bạch Linh không thích địa phương nhiều người cho nên Lục Lâm Thiên mới chọn một phòng trên lầu ba. Lần này khiến cho Lục Lâm Thiên lại mất thêm năm vạn kim tệ. Một phòng trên lầu ba là năm vạn kim tệ. Lúc Lục Lâm Thiên giao kim tệ, trong nội tâm thầm mắng một câu:

– Kháo, các ngươi đi cướp tiền sao?

Sau khi phục hồi tinh thần lại, mí mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên. Quả thực cái này so với cướp đoạt còn ác hơn nhiề, rất có phong phạm của ăn cướp. So với chém giết mà cướp được còn nhẹ nhàng hơn nhiều. Chỉ cần ngồi một chỗ là có người đưa tiền đến cửa. Vô dùng nhẹ nhàng.

Đến lầu ba, từ trên cao nhìn xuống đám người đông nghịt phía dưới. Bốn phía xung quanh cũng có hơn chục phòng như vậy. Lúc

Lục Lâm Thiên đi ngang qua, bên trong những căn phòng này có không ít vũ giả Vũ Suất và Linh Suất. Có lẽ những người ngồi ở chỗ này cũng không phải là người bình thường. Những người mang mặt nạ có lẽ đều là cường giả ở bên ngoài. mà những người không che mặt kia có lẽ đều là người có danh tiếng trong thành Cự Giang.

Mỗi gian phòng đều vô cùng trang nhã, đang không ngừng nghị luận, bàn tán về đấu giá hội hom nay.

Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh vào gian phòng của mình. Hai người chưa ngồi xuống được bao lâu thì lập tức có người đưa tới hoa quả tươi cùng với rượu ngon.

Đông!

Một lát sau, trong phòng đấu giá ầm ĩ đột nhiên vang lên một tiếng chuông trầm thấp. Sau khi tiếng chuông này vang lên, tiếng ầm ĩ trong đấu giá hội dần dần yếu đi, cuối cũng hoàn toàn tĩnh lặng. Ánh mắt tất cả mọi người lập tức nhìn vào trên bàn đấu giá.

Dưới ánh mắt của mấy vạn người, một đạo thân ảnh linh lung chậm rãi hiện lên. Đây là một nữ tử nhìn qua vô cùng yểu điệu, niên kỷ chừng ba mươi, ánh mắt ngập nước, trên người mặc một bộ cung trang, non nửa bộ ngực như ẩn như hiện dưới bộ cung trang, cùng với một rãnh sâu hút hồn lập tức hấp dẫn không ít ánh mắt của những nam nhân có mặt.

Ngũ quan của nàng không tính là tuyệt mỹ, thế nhưng nhìn vào khiến cho người ta cực kỳ thoải mái, vô cùng dễ nhìn, đặc biệt là đôi mắt xinh đẹp kia, hiện lên vẻ cơ trí.

Nàng này bước về phía trước đi tới bàn đấu giá. Thân ảnh mềm mại khiến cho mọi người nhìn vào không rời mắt.Nữ tử này nhìn mọi người, khẽ mỉm cười rồi nói:

– Kẻ hèn này là người phụ trách đấu giá của Vạn Tượng thương hội ngày hôm nay. Trong đấu giá hội nếu như có gì sơ sót mong chư vị lượng thứ.

Chương 1092: Khôi lỗi thất giai (2)

Thanh âm mang theo chân khí lọt vào tai tất cả mọi người có mặt.

Vừa mới nói xong, nữ tử này nhanh chóng xoay người thi lễ với mọi người, quả thực là đủ lễ nghĩa.

– Hoàng Đan trưởng lão, nhanh bắt đầu đi. Ai dám nháo sự Hắc Hùng ta sẽ giúp nàng bổ sống hắn.

– Hắc Hùng, bằng vào chút thực lực của ngươi mà cũng dám có ý tứ với Hoàng Đan trưởng lão sao? Hoàng Đan trưởng lão, nhanh bắt đầu đi, hôm nay có vật gì tốt, mau lấy ra nhìn xem.

Sau khi nữ tử này thi lễ, trong đại sảnh lập tức vang lên không ít tiếng gầm. Dường như nữ tử này trong thành Cự Giang cũng có danh khí khá lớn.

Ánh mắt nữ tử này biến đổi, lập tức nhìn bốn phía khẽ mỉm cười, sau đó phất tay ý bảo mọi người im lặng rồi nói:

– Chư vị, kiện vật phẩm thứ nhất đấu giá hôm nay chính là đan dược Lục phẩm cao giai Thanh Hồn đan. Đối với vũ giả đột phá Vũ Vương ngưng tụ Hồn anh mà nói có không ít tác dụng. Giá ban đầu là hai ngàn vạn kim tệ, một lần tăng giá không thấp hơn năm mươi vạn kim tệ.

– Thanh Hồn đan?

Lục Lâm Thiên bất ngờ, không nghĩ tới trong đấu giá hội này kiện đồ vật thứ nhất chính là đan dược lục phẩm cao giai. Quả thực không giống bình thường. Thanh Hồn đan này coi như là trong đan dược lục phẩm cũng chính là tồn tại đỉnh phong. Đối với vũ giả đột phá Vũ Vương ngưng tụ hồn anh mà nói vô cùng quan trọng, đây quả thực chính là bảo vật mà tất cả Vũ Suất cửu trọng đều muốn có.

– Hai nghìn một trăm vạn kim tệ.

– Hai nghìn hai trăm vạn kim tệ….

Bốn phía lúc này bắt đầu điên cuồng ra giá. Đại bộ phận người ra giá đều là Vũ Suất. Lục Lâm Thiên đối với Thanh Hồn đan không có hứng thú quá lớn. Thanh Hồn đan này mặc dù tốt thế nhưng hắn đã dùng qua Vũ Linh thánh quả. Mặt khác tới lúc đột phá Vũ Vương hắn cũng có đan dược khác để dùng cho nên không nhất định phải đoạt Thanh Hồn đan này.

– Trong này có không ít Vũ Suất a.

Bên người Lục Lâm Thiên, Bạch Linh khẽ mở miệng nói.

Lục Lâm Thiên đã sớm âm thầm dò xét chung quanh. Trong phòng đấu giá này, người có tu vi Vũ Suất, Linh Suất sợ rằng cũng trên hai ba trăm người. Nhiều Vũ Suất cùng với Linh Suất như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ giật mình. Trong thành Cự Giang này quả thực cường giả như mây. Mà đây chỉ là ở bên trong một phòng đấu giá mà thôi. Nếu tình toàn bộ trong thành Cự Giang, số lượng cường giả sợ rằng phải tới một con số vô cùng khủng bố.

– Cường giả quả thực không ít.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ. Bất quá hắn cũng nhìn ra, Vũ Suất cùng Linh Suất trong phòng đấu giá này, cường giả cao giai vô cùng ít.

– Lần này lại phiền nàng theo ta, đa tạ.

Lục Lâm Thiên đột nhiên quay đầu nói với Bạch Linh đang đeo mặt nạ màu trắng.

– Đây là điều kiện mà ta từng đáp ứng ngươi.

Bạch Linh khẽ nói. Khuôn mặt mang theo mặt nạ cho nên không nhìn thấy biểu hiện. Thế nhưng nhìn qua thân thể được bộ y phục màu trắng bao bọc, cùng đôi ngọc thỏ kia khiến cho Lục Lâm Thiên không nhịn được mà có xung động muốn nhào vào trong đó. Nhưng Lục Lâm Thiên rất sáng suốt khắc chế loại xung động này. Dùng tính tình của Bạch Linh mà nói, nếu như hắn làm như vậy có lẽ nàng sẽ nuốt sống hắn.

– Ta vẫn phải đa tạ nàng.

Lục Lâm Thiên nói.

Ánh mắt Bạch Linh khẽ đổi, nhìn Lục Lâm Thiên. Đối với thanh âm ầm ĩ trong phòng đấu giá, hai người dường như đều bỏ qua ngoài tai, cũng không có hứng thú. Ánh mắt hai người vừa chạm vào nhau lập tức phân ra, mang theo một chút khác thường.

– Chừng nào thì ngươi trở lại Vân Dương Tông? Nếu không quay về chỉ sợ Hồng Lăng và Vô Song sẽ tính sổ với ngươi.

Trong lúc bối rối, Bạch Linh nhanh chóng tìm được chủ đề.

– Đợi có thời gian thì trở về đi. Gần đây đều bận rộn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi rồi nói. Trên Vân Dương Tông, phụ mẫu, sư phụ, còn có Vô Song và Hồng Lăng a. Hơn hai năm không gặp. Trong nội tâm hắn vô cùng nhung nhớ. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ, hiện tại thân nhân của mình ở Vân Dương Tông không thể nghi ngờ là tốt nhất. Cũng khiến cho hắn an tâm nhất. Dùng thực lực Vân Dương Tông hiện tại, cho dù là Linh Vũ giới cũng không dám đi trêu chọc.

– Sự tình ngươi cùng Tiểu Linh, chẳng lẽ không sợ Hồng Lăng ăn giấm sao?

Bạch Linh nói, trong giọng nói mang theo sự vui vẻ.

– Cái này…

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự xấu hổ, không nói tiếp.

– Chư vị, vật đấu giá thứ tư ngày hôm nay là một cỗ khôi lỗi thất giai sơ kỳ.

Lúc này trong tai Lục Lâm Thiên vang lên thanh âm của nữ tử phía dưới. Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ giật mình, nhanh chóng nhìn xuống phía dưới. Mấy chữ khôi lỗi thất giai sơ kỳ khiến cho Lục Lâm Thiên chấn động. Khôi lỗi thất giai sơ kỳ, đây không phải là vật phàm a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn xuống. Lúc này trên đài đấu giá xuất hiện một khôi lỗi màu vàng cao gần một trượng. Toàn thân khôi lỗi vàng óng, sáng bóng. Khôi lỗi này tựa như một thạch nhân, có cánh tay cực lớn. Thế nhưng tay lại giống như móng vuốt, mà lại là móng vuốt của chim ưng. Khóe miệng còn có răng nanh bén nhọn. Không biết là luyện chế từ tài liệu gì. Từng cỗ hàn quang từ trên khôi lỗi bắn ra.

Cả khôi lỗi này lúc này có chút ảm đạm. Thế nhưng quanh thân trong lúc vô hình có khí tức cường hãn tỏa ra.

– Khôi lỗi thất giai sơ cấp.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào khôi lỗi thất giai sơ cấp này. Khôi lỗi thất giai sơ cấp, thực lực thấp nhất cũng tương đương với Vũ Vương nhất trọng. Loại khôi lỗi này không ai muốn lấy ra đấu giá a. Không ngờ hôm nay hắn lại gặp phải.

Khôi lỗi này vừa xuất hiện, giờ phút này trong tâm thần dò xét của Lục Lâm Thiên, lúc này có không ít cường giả đều dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn vào khôi lỗi thất giai sơ cấp. Khôi lỗi thất giai sơ cấp, không phải là phàm vật.

– Chư vị, đây là khôi lỗi thất giai sơ cấp, nó đã được cường giả Vạn Tượng thương hội ta kiểm tra. Tuyệt đối là khôi lỗi thất giai sơ cấp hàng thật giá thật. Khôi lỗi này cũng đã bị hao tổn, muốn chữa trị sợ rằng không dễ dàng. Nhưng tài liệu khôi lỗi thất giai này, nếu như có thể hòa tan mà nói, có lẽ ít nhất có thể luyện chế ra một cỗ khôi lôi lục giai trung cấp. Hoặc là nếu như vận khí tốt thì còn có thể luyện chế ra một cỗ khôi lỗi lục giai cao cấp cũng không chừng.

Nữ tử gọi là Hoàng Đan kia nhanh chóng nói với mọi người.

– Hóa ra là hỏng.

Lập tức, đại bộ phận người vốn cảm thấy cực kỳ húng thú lập tức giảm xuống. Khôi lỗi thất giai sơ cấp bị hỏng, có lẽ đã không còn cách nào chữa trị. Ngay cả Vạn Tượng thương hội này cũng không sửa được cho nên mới mang ra đấu giá kiếm lại một khoản. Nếu như còn có cơ hội chữa trị mà nói, Vạn Tượng thương hội này sao có thể cam lòng lấy ra đấu giá. Tự mình giữ lại thì tốt hơn nhiều.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên hơi chút biến hóa, thế nhưng cũng không để ý tới bên ngoài quá lớn. Cái này nếu là khôi lỗi thất giai sơ cấp nguyên vẹn có lẽ ai cũng không muốn lấy ra đấu giá, loại bảo vậy cấp độ này không ai cam lòng bỏ đi.

Chương 1093: Chụp Vũ Linh khí

Bất quá nếu đã hỏng thì không giống nữa. Dựa theo lời Vạn Tượng thương hội này mà nói. Khôi lỗi này sợ rằng đã không còn cách nào chữa trị. Chỉ có thể mua nó sau đó hòa tan lấy tài liệu luyện chế lại một lần nữa. Mà cách này sợ rằng cũng không phải là chuyện dễ dàng. Hòa tan tài liệu khôi lỗi thất giai, Linh Suất sợ rằng căn bản không làm được. Nếu như Linh Vương mà nói, đủ thực lực để hòa tan khôi lỗi thất giai, sau đó lại luyện chế ra khôi lỗi lục giai. Loại chuyện như vậy người thường căn bản không thừa hơi làm. Mất bao nhiêu sức lực lại không được đồ tốt. Huống chi chuyện luyện chế khôi lỗi này, không phải Linh giả nào cũng biết.

– Chư vị, khôi lỗi thất giai sơ kỳ hỏng này giá ban đầu là ba ngàn vạn kim tệ. Một lần lên giá ít nhất là một trăm vạn kim tệ.

Thanh âm Hoàng Đan kia lại vang lên.

Khi thanh âm Hoàng Đan chấm dứt, trong phòng đấu giá lại không xuất hiện cảnh lập tức kêu giá. Nếu như là khôi lỗi nguyên vẹn, vũ giả linh giả đều có thể mua lấy. Nhưng khôi lỗi này đã bị hỏng, vũ giả mua về không có một chút tác dụng nào. Cho dù là linh giả, người hiểu được luyện chế khôi lỗi không có bao nhiêu. Người thực lực thấp cũng biết, với tài liệu khôi lỗi thất giai, người thực lực thấp căn bản không có cách nào hòa tan. Tài liệu tuy rằng tốt thế nhưng mua về lại là sắt vụn, không có cách nào luyện hóa. Mà khôi lỗi luyện chế ra một lần nữa cũng có khả năng thất bại.

Cộng tất cả chuyện này lại, cho nên hiện tại có không ít người khi trước muốn mua lập tức rút lui thẩm định lại giá trị. Cảm thấy dường như mua về cũng vẫn đắt.

– Ba nghìn một trăm vạn kim tệ.

Một lát sau, rốt cuộc có người ra giá. Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía phát ra tiếng hô. Âm thanh phát ra từ trong miệng một Linh Suất ở lầu hai. Khí tức trên người thu liễm cho nên trong lúc nhất thời Lục Lâm Thiên cũng không đoán ra được thực lực chuẩn xác của hắn. Có lẽ là Linh Suất ngũ trọng hoặc là Linh Suất lục trọng gì đó.

– Ba nghìn hai trăm vạn kim tệ.

– Ba nghìn ba trăm vạn kim tệ.

….

Có người thứ nhất ra giá, lập tức có không ít người bắt đầu điên cuồng ra giá theo. Giá trị không ngừng tăng lên, mấy người ra giá này đều là Linh Suất.

Chỉ sau một lát, giá cả lập tức được nâng lên tới tám nghìn vạn kim tệ. Dù sao ai cũng biết, tài liệu luyện chế khôi lỗi thất giai toàn bộ đều là bảo vật.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ biến đổi, trong lúc mọi người ra giá Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhìn vào trên người khôi lỗi. Tuy rằng khôi lỗi đã hỏng, thế nhưng khí tức trên người vẫn không thể khinh thường.

– Hai ức ba nghìn một trăm vạn kim tệ.

Trong nháy mắt, không biết từ khi nào, giá tiền đã tăng lên hai ức ba nghìn một trăm vạn kim tệ. Sau khi Lục Lâm Thiên phục hồi tinh thần lại thì lập tức kinh ngạc. Bất quá cẩn thận ngẫm lại cũng không đắt. Khi trước hắn luyện chế khôi lỗi cấp năm trung giai cũng đã hơn năm ức kim tệ. Đây chính là tài liệu luyện chế khôi lỗi thất giai. Nếu tính toán dựa theo số kim tệ mà nói, ít nhất là năm ức kim tệ không thể nào tính được. Thế nhưng không ít linh giả lúc này sợ rằng đang lo lắng đống tài liệu này khó có thể hòa tan được. Đồng thời khôi lỗi luyện chế lại kia cũng có khả năng thất bại cho nên mới không dám ra giá cao.

– Hai ức ba nghìn một trăm vạn kim tệ, có ai ra giá cao hơn không?

Trên đài đấu giá, nữ tử gọi là Hoàng Đan kia hỏi mọi người. Dường như nàng đối với cái giá hai ức ba nghìn vạn kim tệ vô cùng bất mãn. Khoảng cách với giá mà nàng dự đoán ban đầu có lẽ thấp hơn không ít.

– Hai ức ba nghìn hai trăm vạn kim tệ.

Một thanh âm khàn khàn vang lên, Lục Lâm Thiên rốt cuộc ra giá. Khôi lỗi thất giai sơ cấp này mặc dù hỏng, nhưng Lục Lâm Thiên cũng không muốn buông tha. Dù sao hai ức ba nghìn hai trăm vạn kim tệ đối với hắn cũng không là phải là nhiều nhặn gì. Địa bàn Thiên Tinh tông không thu được. Thế nhưng giới chỉ của Hồ Hưng Hải kia lại rơi vào trong tay Phi Linh môn. Còn có nhẫn trữ vật của đám người Lương Bá Quang, Tùng Thanh Sơn, tài phú của mấy thế lực nhất lưu này cơ hồ đều rơi vào trong tay Phi Linh môn. Hiện tại Phi Linh môn không hề thiếu tiền. Đặc biệt là kim tệ thì có rất nhiều. Mấy ức đối với hắn mà nói không phải là con số lớn.

Bất quá đối với loại thần giữ của như Lục Lâm Thiên mà nói. Hắn không quan tâm trên người có bao nhiêu tài phú, nếu như vô duyên vô cớ mà mất một trăm kim tệ cũng khiến hắn đau lòng.

– Hai ức ba nghìn bốn trăm vạn kim tệ.

Lại có người ra giá.

– Hai ức ba nghìn năm trăm vạn kim tệ.

Lục Lâm Thiên tăng giá. Khôi lỗi thất giai sơ cấp này Lục Lâm Thiên đã quyết định bỏ vào trong túi. Giá tiền vẫn trong phạm vi hắn thừa nhận được, đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Cứ như vậy kêu giá mấy lần nữa. Cuối cùng Lục Lâm Thiên dùng cái giá hai ức năm ngàn vạn kim tệ thu khôi lỗi thất giai này vào trong túi. Hắn cũng vô cùng vui vẻ, vô cùng đáng giá a. Cũng coi như chiếm được tiện nghi.

Vài vật phẩm đấu giá kế tiếp Lục Lâm Thiên lại không có bao nhiêu hứng thú. Đều là đan dược, còn có hai bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai. Nếu như là vũ kỹ Huyền cấp trung giai thì có lẽ Lục Lâm Thiên cũng có chút hứng thú. Thế nhưng vũ kỹ Huyền cấp sơ giai hiện tại Lục Lâm Thiên không quá để ý.

– Chư vị, kiện vật phẩm đấu giá cuối cùng ngày hôm nay là…

Nữ tử gọi là Hoàng Đan kia dùng đôi mắt xinh đẹp nhìn mọi người, rốt cuộc lúc này cũng tới kiện vật phẩm cuối cùng lên đài đấu giá. Giờ phút này, trong nháy mắt ở giữa những thân ảnh đông nghịt kia có mấy đạo khí tức mịt mờ bắt đầu nhìn lên đài đấu giá.

– Có lẽ bọn họ đều đến vì kiện Vũ linh khí này.

Mí mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên. Hắn đã cảm nhận được mấy đạo khí tức mịt mờ này. Toàn bộ đều không kém. Vài đạo khí tức này ít nhất cho hai người không dưới Lộc Sơn lão nhân và Thanh Hỏa lão quỷ.

– Chư vị. Kiện vật phẩm đấu giá cuối cùng này chính là một kiện Vũ Linh khí Hoàng cấp gọi là Hỏa Viêm kiếm.

Trên đài đấu giá, nữ tử kia nhanh chóng tiếp nhận một hộp gấm dài trong tay một nam tử áo đen. Hộp gấm được mở ra. Một thanh trường kiếm hiện lên trong mắt mọi người. Trường kiếm này không tới ba thước, rộng chừng bốn phân. So với kiếm bình thường rộng hơn một nửa.

Kiếm này toàn thân đỏ thẫm. Hai bên tràn ngập khí tức nóng bỏng, tựa như có hỏa diễm quanh quẩn. Tuy rằng khoảng cách không gần thế nhưng trong tâm thần Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm nhận được một cỗ khí tức cường hãn. Vũ Linh khí không phải là thứ mà binh khí bình thường có khả năng so sánh. Mà giá trị của một kiện Vũ Linh khí, Lục Lâm Thiên phỏng đoán có lẽ không dưới hai bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai.

Đương nhiên, Huyết Lục khi trước còn là Vũ Linh khí Hoàng cấp, so với Hỏa Viêm Kiếm này còn mạnh hơn nhiều.

Chương 1094: Rốt cuộc cũng đến (1)

Dù sao Hỏa Viêm Kiếm Vũ Linh khí Hoàng cấp này không phải là bổng mạn linh khí. Trừ phi là luyện chế lại một lần nữa. Nếu không vĩnh viễn chỉ là Hoàng cấp mà thôi. Mà Huyết Lục của hắn lại là Vũ Linh khí bổn mạng, có thể tấn cấp. Đây không phải là chuyện mà Hỏa Viêm kiếm này có thể so sánh. Hơn nữa trên phương diện tài liệu, có lẽ Hỏa Viêm Kiếm này cũng kém hơn nhiều.

Vũ Linh khí, ánh mắt tất cả mọi người đều nhìn chăm chú vào nó. Hôm nay trong phòng đấu giá đông nghịt như vậy, đại bộ phận người đều tới vì Vũ Linh khí này. Dù lúc này Vũ Linh khí này là Vũ Linh khí Hoàng cấp thấp nhất cũng khiến cho toàn bộ Vũ giả kích động không thôi. Bất luận là một Vũ giả nào đều hi vọng mình có thể nhận được một kiện Vũ Linh khí.

Ngay trong ánh mắt nóng bỏng của toàn trường, thanh âm của nữ tử Hoàng Đan kia lại một lần nữa vang lên:

– Chư vị, Hỏa Viêm Kiếm này không dùng kim tệ định giá. Giá thấp nhất của nó là hai bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai. Một lần lên giá là một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai.

Thanh âm trên đài vừa dứt, không ít người ánh mắt đang nóng bỏng lập tức bị dội một gáo nước lạnh. Hai bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai. Có thể lấy ra một bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai đã vô cùng ít ỏi như lông phượng sừng lân rồi. Thế nhưng giá của nó lại là hai bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai a. Người bình thường sao có thể lấy ra. Cho dù là đại môn đại phái, loại vũ kỹ cấp độ này tuyệt đối được bảo hộ nghiêm ngặt. Căn bản sẽ không truyền ra ngoài. Người bình thường muốn thu được khó càng thêm khó.

– Hai bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai.

Trên lầu ba, trong một căn phòng có một đạo thanh âm trầm thấp vang lên. Ánh mắt của tất cả mọi người lập tức nhìn vào. Lúc này người ra giá này cũng mang một mặt nạ màu xanh. Khuôn mặt được che đậy không nhìn ra bộ dáng. Trên người mặt một bộ áo dài màu xám. Bên cạnh có vài đạo hoa văn.

– Thực lực không kém.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lúc này cũng nhìn chăm chú vào. Hắn nhận nhiệm vụ chính là xem ai thu được Vũ Linh khí này cuối cùng thì hắn phải bảo hộ đối phương đi tới thành Vạn Hạp. Đương nhiên lúc này Lục Lâm Thiên muốn xem xét kỹ.

Mà đối với người có thể xuất ra hai bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai mà nói cũng khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy ngoài ý muốn. Vũ kỹ Huyền cấp cao giai, cũng được coi như là vũ kỹ tầng thứ cực cao. Người này mang theo mặt nạ, sợ rằng thân phận cũng không đơn giản.

Trong sảnh đấu giá lúc này vô cùng yên tĩnh, không có ai ra giá. Hai bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, cái giá này người bình thường căn bản không ai ra giá nổi. Yên tĩnh, người mang mặt nạ màu xanh lập tức thu được kiện Vũ Linh khí Hỏa Viêm Kiếm. Tất cả những ánh mắt, kể cả những đạo khí tức mịt mờ kia lập tức nhìn vào trên người mang mặt nạ màu xanh này.

Người đeo mặt nạ màu xanh cũng thấy có không ít ánh mắt nhìn vào hắn, thế nhưng do hắn mang mặt nạ nên mọi người cũng không nhìn thấy biểu hiện trên mặt hắn.

Lục Lâm Thiên và Bạch Linh nhìn nhau, lập tức rời khỏi lầu ba. Vật đấu giá cũng phải tới bên trong Vạn Tượng thương hội mới lấy được.

Bên trong Vạn Tượng thương hội, Lục Lâm Thiên nhanh chóng móc ra ngọc tinh tạp giao hai ức năm nghìn vạn kim tệ ra. Lúc này hắn cũng chưa kịp nhìn kỹ liền lập tức thu hồi khôi lỗi thất giai sau đó trực tiếp rời khỏi Vạn Tượng thương hội. Hai ức năm nghìn vạn kim tệ mua lấy một kiện khôi lỗi thất giai hỏng. Nhưng dường như người của Vạn Tượng thương hội dường như cũng vô cùng tiếc nuối.

Bên ngoài Vạn Tượng thương hội, người mang mặt nạ màu xanh mặc y phục xám đã chui vào trong đám người rồi biến mất.

Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh nhanh chóng theo sau. Lục Lâm Thiên không khỏi nhíu mày, trong tâm thần của hắn lúc này có không ít khí tức trong phòng đấu giá vừa rồi cũng đang theo đuôi người nọ.

Chuyện giết người đoạt bảo ở kiếp này Lục Lâm Thiên cũng không kỳ quái, dù sao cũng đã thấy nhiều. Mà ở trong thành Cự Giang này chỉ sợ càng không kỳ quái chút nào.

Một giờ sau Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh nhanh chóng đi ra bên ngoài thành Cự Giang. Bên ngoài thành, một mảnh sơn mạch rộng lớn. Sơn mạch này vô cùng lớn, xuyên qua mảnh núi non này, bên trái chính là thành Vạn Hạp.

– Lâm Thiên người này khiến cho ta có cảm giác dường như không đúng.

Ánh mắt Bạch Linh khẽ đổi rồi nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn về phía trước. Thế nhưng hiện tại còn chưa phát hiện ra cái gì. Người phía trước kia trên người phát ra khí tức Vũ Suất. Chỉ là người nọ cũng thu liễm khí tức cho nên không phát giác ra cấp độ thực sự.

Trong sơn mạch, người mang mặt nạ áo xanh kia đang dùng ánh mắt nhìn chung quanh một lát.

– Các hạ, chúng ta có thể xuất phát được chứ.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng dán cấp hiệu của Thiên Địa các lên vai. Lập tức cùng Bạch Linh xuất hiện ở trước mặt thân ảnh màu xanh kia.

Trên khuôn mặt người mang mặt nạ xanh kia, ánh mắt khẽ đảo, nhìn qua Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh, thanh âm trầm thấp vang lên:

– Ta chỉ muốn tìm một người, không tìm hai.

– Chúng ta chỉ thu của ngươi một phần thù lao, cũng không thu của ngươi hai phần.

Thanh âm khàn khàn của Lục Lâm Thiên vang lên.

– Các ngươi còn chưa là trưởng lão chính thức của Thiên Địa các?

Dưới mặt nạ, thanh âm trầm thấp kia lại vang lên. Ánh mắt trong mặt nạ khẽ biến đổi, nhìn vào cấp hiệu của Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Có thể đưa ngươi tới thành Vạn Hạp là được rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vậy được rồi, chúng ta đi.

Người áo bào xám này nói xong, lập tức nhảy lên lưng một đầu yêu thú tứ giai hậu kỳ lớn đang xoay quanh bên trên. Đầu yêu thú này có tên là Phong Vũ yêu ưng.

Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh nhìn nhau, sau đó nhìn bốn phía rồi lập tức nhảy lên lưng yêu thú phi hành. Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút kỳ quái. Phi hành yêu thú này rất bình thường. Người này có thể mua được Vũ Linh khí Hoàng cấp không ngờ tọa kỵ của hắn lại quá bình thường như vậy.

Yêu thú phi hành vỗ cánh bay lên. Thân ảnh áo bào xám kia cũng không nói gì với hai người Lục Lâm Thiên nữa mà lập tức khoanh chân nhắm mắt dưỡng thần.

Bốn phía lúc này đều là sơn mạch liên miên, rộng lớn bao la. Lục Lâm Thiên cũng không nhìn thấy người đuổi theo. Thế nhưng hắn cũng không dám kinh thường. Một lát sau, hắn cũng lập tức nhắm mắt dưỡng thần. Dựa theo tốc độ của Phong Vũ yêu ưng này, Lục Lâm Thiên phỏng đoán có lẽ phải mất mười ngày mới có thể tới thành Vạn Hạp. Tốc độ của Phong Vũ yêu ưng không thể so sánh với Thiên Sí Tuyết Sư.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Trên đường đi Lục Lâm Thiên vô cùng lo lắng. Dù không xuất hiện tình huống nào khiến cho Lục Lâm

Thiên phải xử lý. Nhưng Lục Lâm Thiên cũng không dám thả lỏng, vẫn luôn để ý chung quanh, mãi tới sáng sớm ngày thứ tám.

Khi yêu thú phi hành này bay qua không trung. Ở sơn cốc rậm rạp cây cối phía dưới lúc này vang lên tiếng thú minh. Sơn mạch phía dưới lúc này có vô số chim chóc bay lên bầu trời sơn mạch. Thanh âm chấn động ào ào khiến cho không khí trở nên khẩn trương hơn rất nhiều.

Chương 1095: Rốt cuộc cũng đến (2)

Người mang mặt nạ màu xanh kia rốt cuộc cũng mở mắt ra. Ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía trước.

– Có chút không đúng.

Lục Lâm Thiên đang nhắm mắt dưỡng thần cũng mở mắt ra cảnh giác nhìn về phía trước.

Ở sơn mạch phía dưới có một sơn cốc diện tích không nhỏ, bên cạnh có mấy ngọn núi dựa thế vây quanh, cao vút tới tận tầng mây, tạo thành một thâm cốc cực lớn.

– Có người tới.

Bạch Linh khẽ mở miệng nói.

Ngay khi thanh âm Bạch Linh vừa dứt, trong sơn cốc phía dưới đột nhiên vang lên một thanh âm trầm thấp:

– Lưu lại Vũ Linh khí thì có thể đi.

Thanh âm này vừa dứt, ở không trung trước mặt mấy người lập tức xuất hiện một đạo thân ảnh. Mà người này cũng mang mặt nạ. Thế nhưng theo hình dáng bên ngoài mà nói, người này là một phụ thân. Trên người mặc một bộ váy dài, trước ngực cao ngất, lại làm tăng lên vài phần khí chất thành thục vũ mị. Eo nhỏ nhắn, cặp chân dài, đường cong vô cùng mê người.

Sưu Sưu.

Lúc này lại có năm đạo thân ảnh nhanh chóng lao tới. Năm đạo thân ảnh này cơ hồ xuất hiện cùng một lúc. Năm người lăng không mà tới. Khí tức quanh người tràn ra, y phục tung bay. Năm người này có ba người mang mặt nạ, hai người mang áo choàng. Khăn và mặt nạ che khuất mặt cho nên không nhìn thấy rõ bộ dáng cho lắm. Thế nhưng từ thân hình bên ngoài có lẽ là nam tử, không giống như là nữ nhân.

Phong Vũ yêu ưng đứng ở giữa không trung, dường như lúc này cảm nhận được nguy hiểm. Ánh mắt người mang mặt nạ màu xanh kia run lên, thế nhưng không nói gì mà quay đầu nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Thiên Địa các chấp hành nhiệm vụ, các vị nhường đường.

Linh lực trên người bùng lên. Thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh chóng lơ lửng trên không trung. Sáu đạo thân ảnh trước mặt này Lục Lâm Thiên cũng không khó cảm giác được. Trong đó ít nhất có ba người từng xuất hiện qua trên đấu giá hội.

– Thiên Địa các?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên xuất hiện, ánh mắt sáu đạo thân ảnh này lập tức có chút biến hóa. Dường như ba chữ Thiên Địa các này sáu người đều vô cùng rõ ràng.

– Chúng ta muốn lấy đồ vật chúng ta cần, Thiên Địa các chấp hành nhiệm vụ đương nhiên bình thường chúng ta không dám cản đường. Thế nhưng lúc này không thể nhường được, các hạ chỉ có một mình. Không biết các hạ có thể hoàn thành được nhiệm vụ lần này hay không.

Bên trái một người mang áo choàng lạnh nhạt nói.

– Muốn chết.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức lạnh lùng quát lên một tiếng. Loại trường hợp này căn bản không cần nói nhiều. Những người này nói rõ là tới đoạt bảo vật cho nên sẽ không bỏ qua. Chi có một biện pháp đó là chấn nhiếp tuyệt đối. Mà muốn chấn nhiếp tuyệt đối thì cũng chỉ có thể dựa vào thực lực chứng minh.

– Đao Hồn trảm.

Khí tức của người này là Vũ Suất ngũ trọng. Lục Lâm Thiên đã sớm dò xét qua. Một tiếng quát trầm thấp từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên. Lục Lâm Thiên không có chút trì hoãn nào, linh lực đột nhiên tuôn ra. Thủ ấn trong tay nhanh chóng vẽ lên một cái, giống như vẽ ra một vòng cung trước người. Trong tay lập tức có một đạo đao mang giống như trăng tàn cuối tháng. Đao mang này nhanh chóng bành trướng cắt ngang qua không gian mang theo khí tức bá đạo bắn về phía trước.

– Linh Suất lục trọng.

Nhìn thấy công kích của Lục Lâm Thiên, thân ảnh mang áo choàng này lập tức kinh ngạc. Thân hình run lên rồi nhanh chóng lùi lại. Một cây trường côn màu xanh nhanh chóng xuất hiện trong tay, chân khí được rót vào, quanh mang lập tức xuất hiện.

Sưu Sưu.

Một đám côn mang nhanh chóng bao phủ trước người hắn. Cả không gian trước người hắn lúc này lập tức vặn vẹo.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thủ ấn trong tay vung lên. Đao mang cắt ngang hư không thế nhưng lại không khiến cho không gian chấn động, đao mang tạo thành một đạo quang mang giống như lưu tinh xẹt qua không gian rồi hung hăng đánh về phía Vũ Suất ngũ trọng mang áo choàng kia.

Sưu Sưu.

Đao mang trực tiếp đánh vào trên côn ảnh. Đao mang nhìn như chỉ có một kia lúc này khiến cho vô số côn ảnh vặn vẹo, gợn sóng trong không gian lúc này rạn nứt. Năng lượng khủng bố nhanh chóng bạo liệt.

Phanh Phanh.

Côn mang nhanh chóng bạo liệt, đao mang màu đỏ giữa không trung lập tức tiêu tán.

– Đao Hồn Quang Nhận.

Lúc này, cơ hồ là cùng một lúc khi đao mang tiêu tán, một tiếng quát từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên. Trong tay mang theo một vòng cung ưu mỹ, một đạo đao mang màu đỏ nhanh chóng cắt ngang qua không gian đánh về phía trước.

– Khục khục.

Côn mang bị phá, một cỗ kình phong cực lớn khuếch tán. Vũ Suất ngũ trọng kia lảo đảo lui về phía sau. Sắc mặt tái nhợt.

Sưu Sưu.

Cơ hồ trong nháy mắt, thân ảnh Lục Lâm Thiên như quỷ mị xuất hiện trước người Vũ Suất ngũ trọng kia. Đao mang trực tiếp nện vào trên người hắn.

Đao mang màu đỏ biến mất, ánh mắt người này trở nên ngây ngốc, thân thể đứng giữa không trung. Năm người chung quanh lúc này không có hành động gì, đều không có ý tứ ra tay giúp đỡ.

Phanh.

Thân ảnh mang áo choàng nhìn về phía trước, ngay lúc đó thân hình trực tiếp bị phân thành hai nửa, trực tiếp vỡ nát.

Năm người có mặt ở đây ánh mắt có chút biến hóa. Vừa ra tay nhanh chóng đánh chết một Vũ Suất ngũ trọng, thực lực bực này cho dù là Linh Suất lục trọng cũng không cách nào đơn giản làm được.

– Tu vi Linh Suất lục trọng mà thôi, thực lực cũng không tồi. Thế nhưng chỉ sợ hôm nay ngươi không bảo hộ được người này.

Nữ tử mang mặt nạ kia nhìn về thi thể Vũ Suất ngũ trọng vừa mới chết đi rồi nhìn về phía Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói. Trong mắt mang theo một cỗ hàn ý.

– Nhận nhiệm vụ là phải hoàn thành. Đây chính là quy củ của Thiên Địa các.

Lục Lâm Thiên nói. Cảm nhận thực lực của năm người còn lại, lúc này có hai người bản thân hắn không thể nhìn thấu. Nữ tử này hẳn là Vũ Suất thất trọng. Cho dù hắn gặp phải cũng khó nhằn. Còn có hai người còn lại một cũng là Linh Suất lục trọng, một Vũ Suất lục trọng. Quả thực nếu như hắn muốn bảo vệ người kia vô cùng khó. Trừ phi là bại lộ thực lực vũ giả.

Trên phương diện linh giả, Lục Lâm Thiên biết rõ bằng vào thực lực Linh Suất lục trọng của mình, tuy rằng linh lực không kém. Trong đám linh giả đồng cấp cũng có thể xem như người nổi bật. Thế nhưng so sánh với tu vi vũ giả mà nói. Bằng vào tu vi linh giả của hắn không cách nào so sánh với vũ giả. Không cường hãn như vậy. Phương diện vũ giả, hắn có Huyết Lục. Vũ kỹ Huyền cấp trung giai, còn có đan điền khổng lồ tới mức khủng bố. Tăng thêm Huyễn Ảnh Thanh Vũ, trên phương diện linh giả thì kém hơn rất nhiều.

Lục Lâm Thiên phỏng đoán, bằng vào thực lực linh giả của hắn, tối đa chỉ có thể đánh chết vũ giả đồng cấp. Đụng độ phải Vũ Suất thất trọng cùng với Linh Suất có lẽ không tới mức bị thua. Thế nhưng muốn đánh giết tuyệt đối không thể làm được. Đối thủ tới cấp độ này muốn đánh giết nào có dễ dàng như vậy. Trừ phi là thi triển linh hồn công kích. Mà linh hồn công kích của hắn, trước mắt mà nói, chính là con át chủ bài cuối cùng.

Chương 1096: Cường hãn ra tay

Linh hồn lực của hắn rất mạnh, sau khi phục dụng Linh Thần dịch của Vạn Thú Tông còn có kim đao màu vàng rèn luyện linh hồn lực. Lại phục dụng Hồn Linh quả, lại thêm Địa Linh dịch, đối với linh hồn lực có trợ giúp cực lớn. Lúc thôn phệ linh giả, có thể tăng cường linh hồn lực. Lại thêm hồn ảnh của Thôi Mệnh phán quan kia, trên phương diện linh hồn lực hắn đạt được chỗ tốt cực lớn.

Tuy rằng đại bộ phận đều bị kim đao màu vàng thôn phệ phần lớn chỗ tốt. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng có thể đoán được linh hồn lực của mình so với linh giả đồng cấp mạn hơn nhiều. Luận linh hồn lực của hắn mà nói, sợ rằng Linh Suất thất trọng, bát trọng cũng không có cách nào chống lại linh hồn lực của hắn. Thế nhưng linh hồn công kích cũng không thể đơn giản thi triển ra. Nếu như bị thương thì quả thực không phải thương thế bình thường.

– Chư vị, chúng ta liên thủ được không? Về phần Vũ linh khí Hoàng cấp này thì sau đó xem ai vận khí tốt thì là của người đó.

Phụ nhân này ngẩng đầu nhìn bốn người chung quanh rồi nói.

– Cũng tốt. Mọi người liên thủ, tất cả phải xem vận khí của bản thân.

Một người lên tiếng, linh lực trên người tràn ra, chính là người có tu vi Linh Suất lục trọng kia.

– Động thủ đi.

Vũ Suất lục trọng kia trực tiếp quát lên một tiếng. Chân khí dưới chân lóe lên, thân ảnh như quỷ mị lao thẳng tới Lục Lâm Thiên. Thế nhưng từ ánh mắt của hắn, đối với Lục Lâm Thiên trước mặt cũng không dám khinh thường.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lúc này vô cùng lạnh lẽo, một cỗ sát ý hiện lên. Trong Phi Linh môn, bằng vào thân phận chưởng môn của hắn, có đôi khi muốn động tay động chân cũng phải cố ky. Có một ít người cũng không thể phóng tay mà đánh chết. Mà lúc này hắn có thân phận mới, giờ phút này Lục Lâm Thiên nhanh chóng phát ra sát khí đã đè nén từ lâu.

Đông.

Vũ Suất lục trọng kia nhanh chóng lao tới Lục Lâm Thiên. Chân khí thuộc tính thủy trên người bùng ra. Trong tay nắm lấy một thanh trường kiếm màu xanh da trời. Cánh tay vung lên, kiếm quang phá không cắt ngang gợn sóng trong khong trung khiến cho không gian chấn động. Kình khí rít gào tạo thành thanh âm bạo liệt tỏng không trung. Kiếm quang mang theo một đám tàn ảnh khuếch tán cùng với một cỗ uy thế kinh khủng trực tiếp bổ về phía Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lẽo, sát khí tràn ngập. Lúc này thủ ấn trong tay hắn nhanh chóng được kết. Quanh người có một cỗ khí tức quỷ dị lập tức lan tràn. Lấy quanh người làm trung tâm, gợn sóng trong không gian chung quanh bắt đầu cuồn cuộn giống như nước sôi. Nếu như muốn hoàn thành nhiệm vụ này, sợ rằng hôm nay hắn phải liều một hồi.

Cuối cùng khi thủ ấn kết xuất, hàn mang trên người Lục Lâm Thiên lóe lên, thanh âm xé gió vang lên trước người hắn.

Sưu Sưu.

Chỉ trong nháy mắt sau lưng Lục Lâm Thiên lúc này hiện lên vô số đạo quang nhận, dường như muốn phá không mà ra.

Sưu Sưu.

Giữa không trung, đạo kiếm quang kia lúc này sắp tới gần.

– Hư Linh Huyễn Ấn.

Lục Lâm Thiên thầm quát lên một tiếng, trong mắt bắn ra một cỗ quang mang quỷ dị đột nhiên bao phủ Vũ Suất lục trọng kia.

Hư Lĩnh Huyễn Ấn này xuất hiện đương nhiên Vũ Suất lục trọng kia cũng chú ý, thế nhưng lúc này hắn lập tức run rẩy, trên kiếm quang lúc này bắt đầu xuất hiện cảm giác vô lực.

– Đao Hồn Không Nguyên Diệt.

Cùng lúc, Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng. Mảnh quang nhận ngập trời sau lưng Lục Lâm Thiên lập tức phá không bắn ra. Giống như một cơn mưa to, quang nhận phá không lao tới bắn ra vô số đao mang. Mỗi một đạo đao mang dường như đều mang theo lực lượng xuyên thủng không gian. Sau khi hội tụ lại một cỗ, bao phủ cả không gian khiến cho cả không gian trực tiếp run rẩy. Uy thế không ngờ lại khủng bố tới cực điểm.

Vũ Suất lục trọng kia trong nháy mắt phục hồi tinh thần lại, ánh mắt lập tức kinh hãi. Dường như hắn không ngờ tới công kích của đối phương lại quỷ dị như vậy. Thế nhưng lúc này dường như đã muộn. Quang nhận mang theo tiếng gió rít gào đã nhanh chóng bao phủ tới.

Ánh mắt Vũ Suất lục trọng này hiện lên sự kinh hãi, nhanh chóng bố trí hộ thân cương khí quanh người.

Sưu Sưu.

Quang nhận ngập trời ập xuống. Một cỗ linh hồn lực bàng bạc cuồn cuộn. Kiếm quang lập tức bị phá hủy. Quang nhận lúc này mang theo tốc độ nhanh như thiểm điện cùng với xu thế bá đạo lập tức bao phủ Vũ Suất lục trọng này.

Kình khí ngập trời cùng với một cỗ linh hồn lực ngập trời tỏa ra. Không trung lúc này đã bắt đầu đảo loạn. Bên trong kình khí, ngọn núi ở phía dưới lúc này bắt đầu run rẩy, đá vụn bắn tứ tung.

Dưới cỗ kình khí bằng năng lượng khủng bố này, khí tức của hai người mặc áo choàng cùng với một người thân hình tục tằng có chút dao động. Dường như đối với thực lực Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc.

Quang nhận phá không bao phủ không gian tạo ra từng đạo gợn sóng trong không gian. Thanh thế bá đạo bực này khiến cho Linh Suất lục trọng xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên kinh ngạc. Đương nhiên lúc này hắn có thể cảm nhận được rõ ràng. Linh kỹ của Lục Lâm Thiên cực kỳ bá đạo. Hẳn đã tới cấp độ Huyền cấp sơ giai.

Do dự một chút, trong mắt Linh Suất lục trọng này hiện lên sự hung ác. Thủ ấn nhanh chóng được kết. Đồng thời phụ nhân mang mặt nạ kia cũng lao thẳng tới người mặc áo xám trên lưng Phong Vũ yêu ưng.

Giữa không trung, bằng mắt thường cũng có thể thấy được. Hộ thân cương khí quanh người Vũ Suất lục trọng kia lập tức bị quang nhận chằng chịt cắt vỡ. Lực lượng cuồng bạo rung động mang theo kình khí chấn đông điên cuồng bắn ra. Cả không gian to lớn lúc này dưới năng lượng đáng sợ va chạm này bắt đầu vặn vẹo. Cỗ lực lượng này nhanh chóng đập vào người Vũ Suất lục trọng kia.

Phốc.

Vũ Suất lục trọng này trực tiếp phun ra một ngụm máu. Trong nháy mắt hóa thành huyết vụ trong đám kình khí khủng bố kia.

Oanh.

Trong nháy mắt này, một thanh âm trầm thấp vang lên. Một cỗ linh hồn lực cực lớn lan tràn ra. Giờ phút này, chỉ thấy sau lưng Lục Lâm Thiên lúc này có một đạo quang trụ bắn tới.

– Dám dùng linh hồn công kích, ngươi chán sống rồi.

Tất cả mọi chuyện xảy ra phía sau lưng, Lục Lâm Thiên đều nhìn rõ. Lúc này ánh mắt hắn lạnh lẽo, thủ ấn lại được kết, một tiếng quát khẽ từ trong miệng hắn vang lên:

– Linh Ba Thiên Hồn Lãng.

Thủ ấn kết xuất, chỉ trong thời gian ngắn, một cỗ linh hồn lực bàng bạc tràn ra. Sóng gợn quanh người Lục Lâm Thiên lúc này nhanh chóng lan tràn ra bốn phía. Vô số gợn sóng lúc này giống như biển gầm, từng đợt gợn sóng cuồng bạo khuếch tán.

Gợn sóng trong không trung lúc này cuồn cuộn vô cùng kịch liệt bắt đầu lan tràn ra bốn phía. Áp lực trong không gian lúc này vô cùng nặng nề, đây là công kích linh hồn trực tiếp. Bên trong từng đạo gợn sóng trong không gian đều có linh hồn công kích, lúc này càng khiến cho công kích cường hãn, cả không gian to lớn lúc này trực tiếp vặn vẹp.

Linh Ba Thiên Hồn Lãng và Đao Hồn Kỹ đều là linh kỹ Huyền cấp sơ giai. Thế nhưng cả hai đều có uy lực rất mạnh. Đao Hồn kỹ rộng lớn, Linh Ba Thiên Hồn Lãng lại liên miên không ngớt. Đồng thời Linh Ba Thiên Hồn Lãng chính là công kích bằng linh hồn lực thuần túy.

Chương 1097: Lao Sơn nhị lão (1)

Ánh mắt Linh Suất lục trọng kia lập tức đại biến. Linh hồn lực nhanh chóng được tăng thêm vài phần. Cảm nhận linh hồn lực của đối phương khiến cho trong nội tâm hắn lúc này cũng có chút sợ hãi cùng áp chế. Giờ phút này bản thân hắn bị linh hồn lực bàng bạc bao phủ, dường như bốn phía đều có linh hồn lực bàng bạc bắn tới.

Ầm ầm.

Quang trụ bằng linh hồn cùng Linh Ba Thiên Hồn Lãng do Lục Lâm Thiên ngưng tụ nhanh chóng va chạm với nhau. Hai cỗ năng lượng va chạm. Năng lượng bằng linh hồn cuồng bạo nhanh chóng khuếch tán ở giữa không trung. Linh hồn lực khổng lồ lúc này tuyệt đối vô cùng cường hãn, nhanh chóng khuếch tán khiến cho cả không gian vặn vẹo khiến cho sâu trong linh hồn mấy người còn lại cảm thấy cực kỳ áp lực.

Sưu Sưu.

Lúc này Linh Ba Thiên Hồn Lãng do Lục Lâm Thiên ngưng tụ ra và đạo quang trụ bằng linh hồn lực khổng lồ kia nhanh chóng va chạm. Đạo quang trụ bằng linh hồn lực kia nhanh chóng bị đánh cho xơ xác rồi tan biến. Tiếp theo trong nháy mắt Linh Ba Thiên Hồn Lãng kia nhanh chóng hung hăng đánh vào trên người Linh Suất lục trọng kia.

Phanh.

Một cỗ linh hồn lực mạnh mẽ đánh xuống. Linh Suất lục trọng kia lúc này vô cùng kinh ngạc. Đối phương rõ ràng cũng là Linh Suất lục trọng, thế nhưng linh hồn lực không ngờ lại khủng bố như thế.

Phốc.

Giờ phút này, dù kinh ngạc cũng đã muộn. Trong nháy mắt, một đạo công kích bằng linh hồn từ trong gợn sóng bắn tới. Linh Suất lục trọng này trực tiếp phun ra một ngụm máu.

Ngay tại thời điểm đó. Đạo Linh Ba Thiên Hồn Lãng thứ ba nhanh chóng bắn tới. Lúc này Linh Suất lục trọng này liên tiếp bị công kích linh hồn đánh tới. Ánh mắt trở nên ngây ngốc, thân hình đứng nguyên tại chỗ. Linh Ba Thiên Hồn Lãng giữa không trung lúc này giống như một dòng nước bạo loạn tìm thấy một nơi trút vào, lập tức cuồn cuộn bắn tới. Lúc này một đám công kích Linh Ba Thiên Hồn lãng trong nháy mắt hung hăng đập vào trên người Linh Suất lục trọng này.

Sưu Sưu.

Lực lượng cuồng bạo trút xuống. Cả không gian đột nhiên vang lên tiếng trầm thấp. Linh hồn lực giống như sóng lớn trong biển khơi giận dữ trực tiếp tập trung đánh vào trên người Linh Suất lục trọng này.

Khi một đạo Linh Ba Thiên Hồn Lãng cuối cùng đánh vào trên người Linh Suất lục trọng kia không gian như nổ tung. Lực lượng khủng bố bắn ra, hung hăng va chạm vào người Linh Suất lục trọng này.

Phanh.

Thân thể người này đập xuống mặt đất, mất đi sinh cơ. Dưới cỗ linh hồn lực bàng bạc này, trực tiếp đem hồn đan trong đầu hắn phá hủy. Vốn hắn muốn thi triển linh hồn lực công kích nhưng thật không ngờ, linh hồn lực đối phương lại đánh cho hắn chết tươi.

Trên lưng Phong Vũ yêu ưng. Thân hình phụ nhân Vũ Suất thất trọng kia lao thẳng tới thân ảnh mặc áo bào xám đem theo một đạo chưởng ấn. Loại bảo vật như Vũ Linh khí Hoàng cấp, trong mắt Vũ Suất thất trọng mà nói, tuyệt đối là mê hoặc không cách nào cự tuyệt.

Trảo ấn mang theo kình khí cường hãn khiến cho không gian gợn sóng. Dưới lực lượng cường hãn không gian lúc này trầm trọng hẳn lên, kình phong mạnh mẽ bắt đầu khuếch tán.

Ánh mắt Bạch Linh nhảy lên, thế nhưng cũng không lập tức ra tay, trong mắt nàng lúc này có chút nghi hoặc.

– Vũ Suất thất trọng cũng dám tới đoạt linh khí, quả thực muốn chết.

Đúng lúc này, thân ảnh mặc áo bào xám kia lập tức nhảy ra, thân ảnh như là thuấn di.

Phanh.

Trong nháy mắt khi Lục Lâm Thiên quay đầu lại thì thấy một màn khiến cho hắn vô cùng kinh ngạc. Thân ảnh mặc áo bào xám kia lúc này nhanh chóng đánh ra một đạo chưởng ấn trực tiếp rơi vào trên người phụ nhân kia. Trong không trung đột nhiên vang lên một thanh âm trầm đục.

Phốc.

Cơ hồ không có chút phản kháng nào, trên ngực phụ nhân kia trực tiếp có máu tươi phụt ra. Thân hình giống như diều đứt dây rơi xuống ngọn núi phía dưới. Mặt đất chấn động, nơi thân thể phụ nhân đập xuống, trên mặt đất tạo thành một hố sâu cực lớn.

– Vũ Suất cửu trọng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ biến đổi. Người mua được Vũ Linh khí này hóa ra thực lực lại là Vũ Suất cửu trọng. Loại cường giả cấp bậc này cách Vũ Vương chỉ có một tầng. Là người rất mạnh mẽ. Trong Cổ Vực có không ít, thế nhưng tuyệt đối cũng không có quá nhiều. Cường giả tới cấp bậc này trên cơ bản đều cố gắng bế quan tu luyện, không có việc gì cũng không đi ra. Cố gắng đột phá Vũ Vương mới là mục tiêu của bọn hắn.

Mà theo thực lực người mặc áo bào xám này hiện ra, ánh mắt Bạch Linh có chút biến đổi. Lập tức đứng lên,, ánh mắt nhìn hai người còn lại trong sáu người tới cướp đoạt Vũ Linh khí lúc này cũng không quá để ý.

– Hai người các ngươi, cũng không cần che che giấu giấu. Lao Sơn nhị lão. Hiện tại các ngươi có thể đi. Muốn Linh khí, thực lực các ngươi sợ rằng còn kém một chút.

Thân ảnh mặc áo bào xám nhìn hai người còn lại lạnh lẽo nói.

– Khặc Khặc. Không ngờ các hạ lại biết rõ chúng ta là ai. Vậy thì chúng ta cũng không cần che giấu. Thực lực các hạ quả thực có thể thắng chúng ta. Thế nhưng chỉ sợ cũng không làm cho chúng ta lập tức quay đầu đi. Ta thấy các hạ vẫn nên để Vũ Linh khí lại.

Người đầu đội áo choàng màu đen lập tức nói một câu. Sau đó lập tức dứt áo choàng trên đầu ném xuống phía dưới. Một khuôn mặt chừng năm mươi tuổi hiện lên. Vẻ mặt vô cùng âm lệ. Bên má trái của hắn có một cái bớt màu đen chừng hai ngón tay.

Giờ phút này người mang mặt nạ kia cũng tháo mặt nạ xuống. Thế nhưng có chút kỳ quái chính là hai người này bộ dáng giống như nhau như đúc. Bất quá có một điểm khác nhau chính là bên má phải người này có một cái bớt giống như đúc người kia. Cũng to bằng hai ngón tay.

– Hừ, Lao Sơn nhị lão, các ngươi đừng tưởng rằng ta không đối phó nổi các ngươi.

Ánh mắt người mặc áo bào xám lạnh lẽo, lập tức quay đầu về phía Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Mỗi người một người, động thủ.

Thanh âm vừa dứt, người này cũng không để ý tới Lục Lâm Thiên nữa mà ánh mắt trầm xuống. Trong tay xuất hiện chân khí đỏ rực, cuối cùng lượn lờ trong lòng bàn tay, cỗ chân khí vô cùng nóng bỏng.

– Hừ, Lão nhị. Ngươi đối phó với tiểu tử kia, ta đối phó với người này, tốc chiến tốc thắng.

Lão giả bên má trái có bớt màu đen nhanh chóng hét lớn một tiếng. Thân ảnh lập tức bắn về phía trước. Trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm. Chân khí màu xanh tuôn ra. Cuối cùng dùng thế mạnh mẽ trực tiếp bắn về phía người mặc áo bào xám kia. Trường kiếm bổ ra mang theo một cỗ thủy vụ cực lớn. Giống như giữa không trung đột nhiên xuất hiện mưa phùn, trong không khí lúc này vô cùng ẩm thấp.

– Cũng là Vũ Suất cửu trọng. Lao Sơn nhị lão, không ngờ lại là hai người này.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Không ngờ lại là hai người này. Đối với cường giả tán tu trong Cổ Vực cùng với cường giả trong tất cả thế lực lớn, lúc xuất môn Đông Vô Mệnh cùng với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đã từng nói qua một ít. Để cho hắn gặp những người này phải cẩn thận một chút. Mà Lao Sơn nhị lão này cũng ở trong đó. Hai người chính là huynh đệ song bào thai. Cũng là hai tán tu nổi danh trong Cổ Vực. Danh tiếng không dưới Đông Vô Mệnh khi trước. Hai người liên thủ cực kỳ ăn ý, cũng không kém bao nhiêu nếu so với Diễm Băng song suất kia.

Chương 1098: Lao Sơn nhị lão (2)

Trước không trung, thân ảnh mặc áo bào xám kia lạnh lùng nhìn vào kiếm quang đang bắn tới, cỗ chân khí nóng bỏng trong tay đột nhiên được vỗ về phía trước. Một đạo thủ ấn quỷ dị đột nhiên được kết. Một đạo chưởng ấn trực tiếp được đánh ra.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt này, trường kiếm trong tay một trong Lao Sơn nhị lão đột nhiên biến hóa. Từng đạo kiếm quang nhanh chóng cắt vỡ không gian tạo thành một đám kiếm quang giống như hoa sen rồi rời khỏi tay hắn.

Ánh mắt người mặc áo bào xám run lên. Thủ ấn đánh ra, cuối cùng tạo thành tàn ảnh, một đám tàn ảnh chưởng ấn tán loạn, mỗi một đạo tàn ảnh chưởng ấn nhanh chóng vỗ vào trên kiếm quang. Chân khí cường hãn trên kiếm quang yếu bớt một phần. Trong nháy mắt, hơn chục đạo tàn ảnh chưởng ấn đánh về phía trước. Chân khí cường hãn trên kiếm quang giống như hoa sen kia không ngờ trực tiếp bị thân ảnh màu xám đánh cho tan tác.

– Lao Sơn lão nhân. Vũ Suất cửu trọng cũng chỉ có như vậy, hôm nay ta cho ngươi biết thế nào mới chính thức là Vũ Suất cửu trọng.

Chân khí tuôn ra. Thân ảnh mặc áo bào xám cười lạnh một tiếng, bàn tay chụm lại, trực tiếp lăng không đánh ra một đạo trảo ấn về phía trước, không gian chung quanh trảo ấn lúc này trực tiếp vặn vẹo.

– Hừ, để ta xem ngươi có bổn sự gì.

Một trong Lao Sơn nhị lão lúc này sắc mặt trầm xuống, trường kiếm trong tay nhanh chóng huy vũ, hai người lại giao thủ lần nữa.

– Linh Suất lục trọng, linh hồn lực không ngờ lại cường hãn như vậy. Thế nhưng trước mặt ta ngươi không có bất kỳ một cơ hội nào.

Giờ phút này, một trong Lao Sơn nhị lão còn lại thân hình như quỷ mị xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên. Lúc này Lục Lâm Thiên có cảm giác được không gian chung quanh đột nhiên lạnh lẽo.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt mấy tiếng xé gió vang lên phía chân trời mang theo thanh âm trầm thấp vang vọng. Mấy đạo trảo ấn lạnh lẽo mang theo xu thế xuyên thủng không gian lập tức bắn tới.

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên trùng xuống, nếu dùng thực lực vũ giả tự nhiên hắn không sợ người này, thế nhưng bây giờ không thể thi triển. Thân hình Lục Lâm Thiên nhanh chóng lùi lại, thân ảnh như quỷ mị lóe lên rồi nhanh chóng tránh đi.

– Hừ. Linh Suất lục trọng mà thôi, tốc độ của ngươi còn chưa đủ.

Ngay khi Lục Lâm Thiên lui về phía sau. Thân ảnh kia đột nhiên quỷ mị xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Ánh mắt người này lạnh lẽo, một đạo trảo ấn nhanh chóng được ngưng tụ trực tiếp xuyên qua không gian chộp về phía Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Thi triển linh lực bản thân hắn cũng không có cách nào thúc dục Phù Quang Lược Ảnh và thuộc tính phong. Bằng không bằng vào tốc độ của Lao Sơn nhị lão, hắn cũng không cần cố ky.

Bất quá vào lúc này, Lục Lâm Thiên vừa mới lui lại đột nhiên lại đứng giữa không trung, tùy ý cho đạo trảo ấn kia đánh tới.

Sưu.

Trảo ấn nhanh chóng đánh xuống. Nhìn thấy Lục Lâm Thiên hoàn toàn không có ý định né tránh khiến cho một trong Lao Sơn nhị lão còn lại kia có chút nghi hoặc. Thế nhưng tốc độ này cực kỳ nhanh chóng, gần như ngay lập tức đạo trảo ấn này đã tới gần trong gang tấc.

– Vũ Suất cửu trọng mà thôi, muốn chết.

Vào giờ phút này, một đạo thanh âm đột ngột vang lên. Một thân ảnh màu trắng như thuấn dị đột ngột xuất hiện đằng sau một trong Lao Sơn nhị lão. Cánh tay mềm mại vung lên, tiếng gió rít gào vang lên cùng với một đạo chưởng ấn màu trắng nhanh chóng xẹt qua không gian. Đây mới thực sự là gần trong gang tấc. Chưởng ấn trong nháy mắt đập vào đầu Vũ Suất cửu trọng này.

Sắc mặt một trong Lao Sơn nhị lão còn lại kinh hãi tột cùng. Đột nhiên hắn cảm giác được một cỗ yêu nguyên chi lực khổng lồ trút xuống. Thân hình nhanh chóng lùi lại, đâu còn dám công kích Lục Lâm Thiên.

Thế nhưng lúc này hắn mới cảm giác được không gian quanh người đã hoàn toàn vặn vẹo. Đạo chưởng ấn kia đã trực tiếp đánh vào trên đầu hắn. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này đan điền trong cơ thể trực tiếp bị nghiền nát. Thân hình ngay trong lúc mất đi tri giác trực tiếp bị đánh xuống mặt đất.

Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt vang lên, mặt đất phía dưới lúc này giống như có một tảng đá vô cùng lớn đập xuống, mặt đất lắc lư, một trong Lao Sơn nhị lão kia lúc này đã đi đời nhà ma.

Sưu.

Thân ảnh nhanh như thiểm điện, lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh chóng xẹt qua không trung. Lúc thân ảnh xuất hiện trong không trung thì đã có thêm mấy chiếc nhẫn trữ vật.

– Lão nhị.

Trong không trung. Lao Sơn nhị lão còn lại đang kịch chiến cùng với thân ảnh mặc áo bào xám nhìn thấy cảnh tượng này hét lớn một tiếng. Đồng thời trong mắt xuất hiện sự sợ hãi. Hắn đã nhìn thấy yêu khí tràn ngập trên người nữ tử mặc y phục trắng xóa kia, điều này chứng minh đối phương chính là yêu thú thất giai.

– Chết đi.

Thân ảnh Bạch Linh trong nháy mắt này tiếp tục xuất hiện trước người đối phương.

Trong sự sợ hãi, người này theo bản năng đánh ra một mảnh kiếm quang bao phủ bản thân. Thân ảnh theo bản năng lùi lại phía sau. Giờ phút này ánh mắt thân ảnh mặc áo bào xám kia cũng sững sờ, dường như kinh ngạc không nhỏ.

Giờ phút này Bạch Linh không có bất kỳ một động tác nào. Lúc một đám kiếm quang ngập trời bắn tới, cái môi mềm mỏng kia khẽ nhếch lên. Ánh mắt lạnh như băng trầm xuống. Bàn tay thon thả trắng nõn kia nắm chặt, lập tức không gian trước mặt nàng vặn vẹo. Đám kiếm quang cuồng bạo lập tức bị bao trùm trong không gian vặn vẹo này.

Sưu.

Kiếm quang bắn ra bốn phía rồi lập tức tiêu tán trong không gian. Năng lượng cuồng bạo lúc này cũng chỉ có thể tiêu tán trong không gian vặn vẹo.

Phanh.

Lúc này, thân ảnh Bạch Linh như thuấn di trực tiếp xuất hiện trước mặt Lao Sơn nhị lão còn lại, sắc mặt bình tĩnh. Bàn tay nhẹ nhàng nắm chặt, không gian trước mặt lập tức vặn vẹp. Mà ngay cả bản thân Lao Sơn nhị lão còn lại cũng vặn vẹo.

Phanh.

Trong không gian vặn vẹo vang lên một thanh âm trầm thấp. Tựa như có vô số đạo phong nhận cắt qua. Không gian lúc này vặn vẹo giống như là một vòng xoáy.

Phanh.

Vũ Suất cửu trọng này không có một chút phản kháng nào, miệng lập tức phun ra một ngụm máu, toàn bộ thân thể hóa thành một cỗ huyết vụ rơi xuống phía dưới.

Nhìn tất cả chuyện này, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhảy lên, thực lực của Bạch Linh dường như so với khi trước còn mạnh hơn một chút.

Không trung lúc này hoàn toàn yên tĩnh. Thân ảnh mặc áo bào xám nhanh chóng nhìn về phía Bạch Linh, trong mắt cực kỳ kinh ngạc. Hắn cũng không ngờ nữ tử này lại là yêu thú thất giai.

– Ngươi rốt cuộc là ai? Ngươi mua Vũ Linh khí, thế nhưng hiện tại chỉ sợ Vũ Linh khí cũng không có trên người ngươi. Ngươi đưa chúng ta tới đây rốt cuộc có ý định gì?

Sau khi đánh chết Lao Sơn nhị lão, ánh mắt Bạch Linh mang theo hàn ý nhìn vào thân ảnh mặc áo bào xám kia.

– Cái gì?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên biến đổi, nhanh chóng đi tới bên người Bạch Linh. Ánh mắt nhìn về phía thân ảnh mặc áo bào xám, vô cùng nghi hoặc.

– Không xa phía trước chính là thành Vạn Hạp, cũng có thể nói cho các ngươi.

Chương 1099: Lai lịch Bí cảnh

Trong tay thân ảnh mặc áo xám xuất hiện một cấp hiệu, người này nhanh chóng dán nó lên trên vai nói:

– Nhiệm vụ của ta chính là mua một Vũ Linh khí Hoàng cấp giao cho cố chủ. Sau đó hộ tống tới bên trong thành Vạn Hạp thì coi như là hoàn thành nhiệm vụ. Nhiệm vụ của ngươi chỉ là theo ta tới thành Vạn Hạp, coi như là hoàn thành, chỉ đơn giản như vậy thôi.

– Trưởng lão Hoàng cấp cửu phẩm.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào cấp hiệu trên người người này, cấp hiệu của người này cũng màu vàng, bên trên có chín đạo hoa văn. Đúng là biểu tượng của trưởng lão Hoàng cấp cửu phẩm.

– Ý ngươi chính là người chính thức mua Vũ Linh khí Hoàng cấp đã đi, chúng ta chỉ là người thu hút sự chú ý mà thôi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, không nghĩ tới bản thân hắn lại không biết chút nào.

– Có gì là kỳ quái cơ chứ? Sau khi ngươi nhận nhiệm vụ nhiều thì sẽ thấy đây là chuyện cực kỳ bình thường. Ngươi vừa mới gia nhập đương nhiên không biết. Tóm lại, chỉ cần làm theo nhiệm vụ là được rồi. Những mặt khác chúng ta không cần để ý.

Thân ảnh mặc áo bào xám vốn không muốn trả lời. Thế nhưng mắt thấy Bạch Linh trước mặt cho nên cuối cùng vẫn nói. Mà sắc mặt người này có chút lúng túng. Mấy chiếc nhẫn trữ vật vừa rồi đều rơi vào trong tay đối phương.

Lục Lâm Thiên thở dài, xem ra người mua Vũ Linh khí này quả thực cũng đủ cẩn thận. Mà nhiệm vụ của Thiên Địa các không ngờ lại còn có kiểu này. Xem ra chỉ cần đưa ra giá tiền hợp lý thì Thiên Địa các cái gì cũng có thể đi làm được.

– Bên trong thành Vạn Hạp cũng có điểm liên lạc của Thiên Địa các.

Sau khi tới thành Vạn Hạp, ngươi cũng chính thức là trưởng lão Hoàng cấp cửu phẩm. Chúc mừng.

Lão giả áo xám lập tức nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

Phong Vũ yêu ưng nhanh chóng vỗ cánh bay lên. Mà lúc này Lục Lâm Thiên có chút buồn bực. Không nghĩ tới nhiệm vụ lần này không ngờ hắn chỉ biết một nửa mà thôi. Trong lòng có cảm giác bị đùa bỡn. Thế nhưng nghĩ lại cũng có vấn đề gì, chỉ cần thu được thù lao khi làm nhiệm vụ là được.

Thành Vạn Hạp sở dĩ được gọi là Vạn Hạp là bởi vì ngoài thành Vạn Hạp có không ít hạp cốc chằng chịt. Mà diện tích thành Vạn Hạp cũng không nhỏ. Tính toán một chút thì là phạm vi thế lực của Hắc Sát giáo.

Một ngày sau đó, Lục Lâm Thiên nhanh chóng đi vào trong thành. Trên đường đi, lão giả áo xám kia dường như đối với Bạch Linh có chút cố ky.

Trong thành, Lục Lâm Thiên dưới sự dẫn đường của lão giả áo xám nhanh chóng tìm được phân đà của Thiên Địa Các. Đây chính là một thương hội kinh doanh dược liệu nhỏ, bên trên biển hiệu có tiêu chí nhỏ không đáng chú ý. Cho nên nếu không cẩn thận tìm mà nói căn bản không chú ý tới tiêu chí của Thiên Địa các.

Tiến vào bên trong thương hội này, người phụ trách bên trong thương hội là một lão giả chừng năm mươi tuổi có mái tóc ngắn màu đen, thân hình gầy gò, khí tức chừng Vũ Suất nhị trọng.

Lão giả áo xám kia sau khi nhận được vũ kỹ Huyền cấp trung giai lập tức rời đi không dừng lại một chút nào. Thế nhưng ánh mắt lại khẽ đảo qua hai người Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh một chút.

– Chúng mừng Dương Quá trưởng lão, về sau Dương Quá trưởng lão chính là trưởng lão Hoàng cấp của Thiên Địa các.

Lão giả phụ trách nhanh chóng đưa cho Lục Lâm Thiên ba hộp gấm rồi nói tiếng:

– Dương Quá trưởng lão hiện tại chính thức là trưởng lão Thiên Địa các. Đây là ba khỏa đan dược lục phẩm cao giai Hoàng Linh đan. Chính là Thiên Địa các đưa cho Dương Quá trưởng lão.

Hoàng Linh đan, đan dược lục phẩm cao giai này Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ. Trong lòng hắn thầm than Thiên Địa các này ra tay quả thực vô cùng xa hoa. Đồng thời cũng không chút khách khí nhận lấy ba khỏa đan dược này. Ba khỏa Hoàng Linh đan này đối với Linh giả mà nói, có tác dụng tăng cường không ít linh lực.

Trưởng lão Hoàng cấp cửu phẩm. Lục Lâm Thiên không khỏi âm thầm cười khổ một tiếng. Thực lực của hắn còn chưa đạt tới một bước này. Trưởng lão Hoàng cấp lục phẩm thì mới chính xác. Vốn hắn chỉ có thể nhận được ba khỏa đan dược lục phẩm trung giai mà thôi. Mà bây giờ bởi vì hoàn thành nhiệm vụ Hoàng cấp cửu phẩm cho nên thân là trưởng lão Hoàng cấp cửu phẩm, đạt được đan dược lục phẩm cao giai, giá trị hoàn toàn khác xa với trưởng lão lục phẩm.

– Dương Quá trưởng lão, ngươi còn nhận được một bộ vũ kỹ Huyền cấp, không biết Dương Quá trưởng lão cần vũ kỹ thuộc tính gì?

Lão giả này nhanh chóng hỏi Lục Lâm Thiên.

– Có thể đổi thành Linh kỹ Huyền cấp trung giai không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi rồi nói.

– Đây là thứ cố chủ giao cho nên không có cách nào đổi. Thiên Địa các chỉ có thể hỗ trợ đổi thuộc tính cho nên Dương Quá trưởng lão chỉ có thể chọn thuộc tính mà thôi.

Lão giả này lắc đầu nói.

– Vậy không cần đưa cho ta. Dùng vũ kỹ Huyền cấp trung giai này ta muốn đổi lấy tin tức Huyền Thiên bí cảnh.

Lục Lâm Thiên nói. Vừa rồi hắn cũng chỉ tùy tiện hỏi mà thôi. Trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên cũng nhất định là không thể đổi thành linh kỹ. Vũ kỹ Huyền cấp trung giai cùng với linh kỹ Huyền cấp trung giai mà nói, thì giá trị của linh kỹ Huyền cấp trung giai lớn hơn nhiều. Nếu như có thể đổi được thì mới là chuyện lạ.

Lão giả nghe Lục Lâm Thiên nói vậy lập tức ánh mắt không khỏi nhìn Lục Lâm Thiên thêm vài lần. Sau đó hắn nhanh chóng móc ra một ngọc giản đưa cho Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Đây chính là ngọc giản chứa tin tức của Huyền Thiên bí cảnh kia. Bên trong có tin tức mà Thiên Địa các chúng ta thu được.

Sau khi đem ngọc giản chứa tin tức cho Lục Lâm Thiên, lão giả này lập tức nói:

– Dương Quá trưởng lão hiện tại chính là trưởng lão chính thức của Địa các. Về sau muốn mua hoặc đấu giá bất kỳ vật phẩm nào, hoặc là đổi vật phẩm nào cũng có thể tìm tới Địa các. Tin tức Dương Quá trưởng lão cũng có thể biết, tất nhiên là miễn phí.

– Ta biết rõ.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng thu ngọc giản rồi rời khỏi thương hội.

– Trưởng lão, hai người kia đi rồi.

Ngay khi Lục Lâm Thiên rời đi, trong nội đường lúc này có một thân ảnh xinh đẹp từ trong mật thất đi ra. Nếu như Lục Lâm Thiên còn ở lại thì nhất định có thể nhận ra. Nữ tử này chính là nữ tử mà hắn từng gặp ở trong thành Cự Giang khi trước. Người phụ trách phân điểm liên lạc của Thiên Địa các.

– Hai người này vô cùng kỳ quái. Chú ý nhiều hơn một chút.

Ánh mắt nữ tử này khẽ đổi rồi nói.

– Trưởng lão, hai người này dường như không có chỗ nào kỳ quái a.

Lão giả nói.

– Hai người này biết rõ tin tức của Huyền Thiên bí cảnh, chỉ sợ không phải trùng hợp. Tốt nhất vẫn nên chú ý nhiều hơn một chút. Người mặc áo bào xanh kia linh hồn lực rất mạnh, có một số việc ngươi không cần hỏi nhiều, chỉ cần làm theo là được.

Nữ tử này nói.

– Vâng, trưởng lão.

Lão giả lập tức đáp.

Trong một căn phòng, Bạch Linh thu hồi mặt nạ, thân ảnh Tiểu Long cũng xuất hiện, mà lúc này Lục Lâm Thiên dang khoanh chân ngồi xuống, tâm thần được rót vào trong ngọc giản.

Chương 1100: Gặp lại người quen (1)

Một lát sau quang mang trên ngọc giản ảm đạm. Lúc này trong nội tâm Lục Lâm Thiên vô cùng khiếp sợ. Từ trong ngọc giản rốt cuộc Lục Lâm Thiên mới biết được lai lịch của Huyền Thiên bí cảnh này không nhỏ. Mấy ngàn năm trước bên trong Cổ Vực có một sơn môn khổng lồ, thực lực không nhỏ gọi là Huyền Thiên môn. Thực lực Huyền Thiên môn rất mạnh, lúc ấy đã có bốn thế lực lớn như Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn. Có lời đồn, thực lực của Huyền Thiên môn này cũng không dưới Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn hiện tại.

Thế nhưng về sau, không biết tại sao bốn đại sơn môn Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn đột nhiên phái ra cường giả liên thủ tiêu diệt Huyền Thiên môn. Đêm hôm đó chiến đấu vô cùng thảm thiết. Cuối cùng Huyền Thiên môn không thể địch lại mà bị diệt. Mà Nhất môn Nhất giáo Nhất tông Nhất trang cũng tổn thất không nhỏ.

Không bao lâu sau khi Huyền Thiên môn bị diệt thì có tin tức truyền ra. Tài phú của Huyền Thiên môn khi trước được phong ấn ở trong một bí cảnh. Mà nơi bí cảnh này hạ lạc nhất định phải thu thập đủ ba chiếc chìa khóa thì mới biết rõ được. Căn cứ vào lời đồn khi đó, trong bí cảnh này lưu lại bảo tàng khổng lồ của Huyền Thiên môn. Trình độ của nó đủ để coi là khủng bố. Thậm chí không dưới tài phú tích lũy của Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn.

Mấy ngàn năm qua, không ít người đều tìm kiếm nơi hạ lạc của Huyền Thiên bí cảnh. Thế nhưng vẫn không có tin tức gì. Theo thời gian trôi qua, người biết rõ tin tức này càng ngày càng ít. Đến những năm gần đây thậm chí việc này đã rơi vào quên lãng.

– Lão đại, Huyền Thiên bí cảnh kia có địa vị gì?

Nhìn thấy lão đại đang trầm tư, Tiểu Long chớp mắt rồi hỏi Lục Lâm Thiên.

– Địa vị vô cùng lớn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, nhanh chóng nói ra tin tức nhận được bên trong ngọc giản cho Tiểu Long và Bạch Linh.

– Nếu như vậy, Huyền Thiên bí cảnh này không phải bình thường. Thế nhưng phải tìm được ba chiếc chìa khóa, đây không phải là chuyện dễ dàng.

Bạch Linh nghe xong, trong đôi mắt xinh đẹp không khỏi hiện lên sự kinh ngạc.

– Lão đại, trong đám tin tức vừa rồi có nói tới hai chiếc chìa khóa còn lại ở đâu hay không?

Lục Lâm Thiên lắc đầu nói:

– Không có. Bất quá trong tin tức có nói tới Thiên Địa các đang tìm kiếm tin tức về nó. Nói không chừng vào một ngày không xa sẽ biết được về nó.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, hiện tại Thiên Địa các đang tìm kiếm tin tức. Trên người hắn có một chiếc chìa khóa, không biết có bị biết được hay không. Chẳng lẽ Thiên Địa các này thực sự thần thông đến vậy sao?

Một lát sau, trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện mấy chiếc nhẫn trữ vật, có tổng cộng ba chiếc. Đều có cấm chế ở bên trên. Mấy chiếc nhẫn trữ vật này là của đám người Lao Sơn nhị lão cùng với phụ nhân kia. Sau khi cởi bỏ toàn bộ cấm chế trên ba chiếc nhẫn trữ vật cũng đã là hừng đông. Vì cởi bỏ cấm chế trên ba chiếc nhẫn trữ vật này cũng khiến cho sắc mặt Lục Lâm Thiên tái nhợt, tiêu hao không ít.

Tâm thần được rót vào, Lục Lâm Thiên nhanh chóng vui vẻ. Thu hoạch trong mấy chiếc nhẫn trữ vật này cũng không nhỏ. Mà trong chiếc nhẫn trữ vật của Vũ Suất lục trọng kia, Lục Lâm Thiên nhanh chóng đoán ra có lẽ là hộ pháp của Lan Lăng sơn trang. Trong nhẫn trữ vật có không ít tư liệu cùng vũ kỹ của Lan Lăng sơn trang.

Lục Lâm Thiên khẽ nhíu mày, không nghĩ tới người của Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn cũng làm chuyện cản đường cướp bóc này.

Thành Vạn Hạp thuộc phạm vi thế lực của Hắc Sát giáo. Tuy rằng không cách thành Cự Giang quá xa. Thế nhưng lại không hỗn loạn như thành Cự Giang. Bất quá trong thành đồng dạng cũng vô cùng náo nhiệt. Dòng người trên đường vô cùng náo nhiệt. Lúc này Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh vẫn mang theo mặt nạ. Quỷ mới biết có người Thiên Địa các ở phụ cận hay không. Tốt nhất vẫn nên cẩn thận thì hơn.

Tiểu Long một lần nữa lại ủy khuất tiến vào trong tay áo lão đại. Nó chỉ có thể thở phì phò cả buổi mà thôi.

***

– Hoàng gia hiện tại vô cùng náo nhiệt a. Không ít Linh giả đều tới đó, thế nhưng không có ai chữa bệnh được cho Hoàng tiểu thư.

– Đã hơn một tháng rồi. Cũng không có Linh giả nào có thể chữa tốt thương thế cho Hoàng tiểu thư. Nếu như chữa tốt cho Hoàng tiểu thư thì có thể nhận được một bộ linh kỹ Huyền cấp sơ giai a.

Trong thành Vạn Hạp không ít địa phương đều bàn tán về chuyện này. Hoàng gia ở trong thành Vạn Hạp này cũng xem như không ai không biết. Trong toàn bộ thành Vạn Hạp này Hoàng gia cũng coi như là một gia tộc thế lực khổng lồ nhất.

Buổi trưa, trong nội thành Vạn Hạp cũng vô cùng náo nhiệt. Mà lúc này bên ngoài kiến trúc to lớn của Hoàng gia xuất hiện hai đạo thân ảnh. Một nam một nữ, đều mang mặt nạ trên mặt. Nam thân hình cao ngất, nữ dáng vẻ thướt tha mềm mại, đường cong linh lung.

Mà hai người này chính là Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh. Sau khi Lục Lâm Thiên nghe thấy chữa thương nhận được linh kỹ Huyền cấp sơ giai, đối với linh kỹ Huyền cấp sơ giai Lục Lâm Thiên cũng không quá coi trọng. Hiện tại trong Phi Linh môn linh kỹ Huyền cấp sơ giai cũng không thiếu. Bất quá linh kỹ Huyền cấp sơ giai cũng không phải vật phàm.

Chỉ cần chữa thương là có thể nhận được linh kỹ Huyền cấp sơ giai, đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng muốn đi xem xem.

– Mời hai vị.

Hai người tiến vào Hoàng gia. Sau khi nói rõ ý đồ tới, nhìn thấy hai người đeo mặt nạ, người Hoàng gia sau khi nghi hoặc một lát lập tức mang theo hai người xuyên qua hành lang tới đại sảnh trong nội phủ.

Ánh mắt nhìn qua bốn phía. Hoàng gia này cực kỳ tráng lệ khiến cho Lục Lâm Thiên âm thầm cảm thấy kỳ quái. Trong Hoàng gia này quả thực không giống bình thường. Trong tầm thần dò xét của hắn, bên trong Hoàng gia này thậm chí còn có không ít khí tức cường giả.

Trong đại sảnh, lúc này có bốn người đang ngồi đó. Trang phục bốn người không đồng nhất, thế nhưng theo khí tức quanh người thì đều là Linh giả. Đều là Linh Suất.

Nhìn thấy hai người Lục Lâm Thiên tiến vào, bốn người lập tức nhìn ra. Bốn cỗ khí tức nhanh chóng đảo qua trên người Lục Lâm Thiên, cả đám đều dấu diếm sự kinh ngạc trong mắt. Bất kể là Lục Lâm Thiên hay Bạch Linh, bọn họ không thể dò xét được khí tức trên người.

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, ánh mắt đã sớm đảo qua trên người bốn người này. Một Linh Suất lục trọng, một Linh Suất tứ trọng, còn có một Linh Suất tam trọng. Người có thực lực cao nhất là một lão giả bộ dáng chừng sáu mươi tuổi, mặt mũi hơi đỏ, tu vi không ngờ đạt tới Linh Suất thất trọng.

Lập tức ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào người thứ năm còn lại. Người này tuổi chừng hơn bốn mươi, mặc một bộ trường bào. Trên người còn có một kiện áo choàng. Sắc mặt có chút tiều tụy, thế nhưng ánh mắt sáng ngời, thân hình gầy gò, cao ngất, trên người tỏa ra một cỗ anh khí.

Quan trọng nhất chính là tu vi người này cũng tới Vũ Suất. Lục Lâm Thiên phỏng đoán sợ rằng cũng đã tới Vũ Suất tứ trọng.

– Gia chủ, hai vị đại nhân này cũng tới chữa thương cho tiểu thư.

Chương 1101: Gặp lại người quen (2)

Sau khi mang hai người Lục Lâm Thiên tiến vào nội đường, hạ nhân của HOàng gia lập tức chắp tay nói với nam tử trung niên có sắc mặt tiều tụy kia.

– Hai vị, mời ngồi. Có người đang chữa thương cho tiểu nữ. Hai vị xin chờ một chút.

Nam tử trung niên đánh giá hai người Lục Lâm Thiên rồi khẽ mỉm cười nói. Nhìn thấy hai người mang mặt nạ, ánh mắt khẽ biến đổi một chút.

– Hoàng gia chủ, thật có lỗi, thương thế Hoàng tiểu thư khá nghiêm trọng, lại có liên quan tới kịch độc. Ta cũng bất lực.

Trong nội đường lúc này có một tiếng than thở vang lên. Lập tức có hai đạo thân ảnh từ trong đi ra. Đi đầu là một nam tử tuổi chừng bốn mươi mặc một bộ hoa phục, từ khí tức trên người có thể nhận ra người này có tu vi Linh Suất tam trọng.

– Là nàng.

Mà lúc này thân ảnh thứ hai từ bên trong đi ra khiến cho Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc.

Đây là một nữ tử dáng vẻ thướt tha, mềm mại, tuổi chừng hai mươi, đôi mắt ngập nước. Bộ ngực như ẩn như hiện dưới bộ cung trang. Cái rãnh sâu kia cũng hiện ra. Khuôn mặt không tính là xinh đẹp thế nhưng lại khiến cho vô cùng dễ nhìn, toàn thân tỏa ra khí tức vũ mị. Đặc biệt mà đôi mắt kia vô cùng cơ linh. Cho nên tổng quát mà nói, bên trong sự thành thục của nàng chính là cơ linh. Tuyệt đối thuộc về dạng người được coi là ngự tỷ. Người này không phải là ai khác mà chính là thủ tịch đấu giá sư hơn mười ngày trước ở bên trong Vạn Tượng thương hội – Hoàng Đan.

– Trần huynh cũng đã cố hết sức rồi, đa tạ.

Ánh mắt trung niên trên thủ vị hiện lên sự thất vọng, nhanh chóng nói với nam tử Linh Suất vừa từ trong nội đường đi ra.

– Thật sự không giúp được gì, xấu hổ. Ta còn có việc cho nên đi trước một bước.

Sắc mặt nam tử mặc hoa phục kia dường như có chút không nhịn được. Sau khi khách sáo một phen lập tức rời đi. Nam tử trung niên kia đứng dậy tiễn đưa ra bên ngoài. Một Linh Suất tự nhiên hắn không dám lãnh đạm.

– Không nghĩ tới các hạ cũng ở đây.

Giờ phút này, Hoàng Đan từ trong nội đường đi ra cũng lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Lúc trước trong đấu giá hội người này mua khôi lỗi thất giai sơ kỳ, Hoàng Đan đương nhiên không quên. Lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên có mặt ở đây trong mắt nàng cũng hiện lên sự kinh ngạc.

– Không nghĩ tới Hoàng Đan trưởng lão cũng có mặt ở đây.

Thanh âm khàn khàn của Lục Lâm Thiên vang lên.

– Đan nhi, hóa ra hai người biết nhau sao?

Nam tử trung niên mặc trường bào nhìn về phía Lục Lâm Thiên cùng Hoàng Đan vô cùng kinh ngạc nói.

– Phụ thân, hơn mười ngày trước, chúng con đã gặp nhau ở trong Vạn Tượng thương hội.

Hoàng Đan khẽ lên tiếng, sau đó nhanh chóng nói với bốn Linh Suất trong nội đường:

– Làm phiền bốn vị rồi. Mời bốn vị vào trong một chút.

– Được, Hoàng trưởng lão không cần khách khí. Tất cả mọi người đều là người của Vạn Tượng thương hội, đều là người một nhà.

Lão giả Linh Suất thất trọng kia đứng lên rồi nói với Hoàng Đan.

Bất quá trong mắt lại có một cỗ ngạo khí. Linh Suất thất trọng, bất kể là đi tới đâu đều có địa vị cao tuyệt.

– Không biết các hạ xưng hô thế nào?

Hoàng Đan mang theo bốn người tiến vào nội đường rồi lập tức hỏi Lục Lâm Thiên.

– Dương Quá.

Lục Lâm Thiên nói.

– Hóa ra là Dương Quá đại nhân, mời cùng ta đi vào trong. Thương thế xá muội vô cùng nghiêm trọng, xin chư vị cố gắng một chút.

Hoàng Đan nói.

– Mời.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, trong nội tâm quả thực không ngờ tới, Hoàng Đan thân là trưởng lão của Vạn Tượng thương hội ở thành Cự Giang lại là người của Hoàng gia trong thành Cự Hạp. Mà bốn Linh Suất này lại là người của Vạn Tượng thương hội.

Đối với Vạn Tượng thương hội này lúc này Lục Lâm Thiên cũng có chút kinh ngạc. Một thương hội tùy tiện có thể xuất hiện bốn Linh Suất, bên trong bốn người này ngoại trừ một Linh Suất lục trọng ra còn có Linh Suất thất trọng. Quả thực vô cùng bất phàm. Hiện tại trong Phi Linh môn, ngoài Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh ra không có ai là Linh Suất thất trọng.

Mọi người nhanh chóng đi vào trong nội đường. Nam tử mặc trường bào kia cũng đi theo vào. Bên trong nội đường có một căn phòng thanh nhã, bố trí cực kỳ tinh xảo, trong phòng tràn ngập hương thơm nhàn nhạt.

Mà lúc này trong phòng, trên giường có hai nha đầu đang chăm sóc một cỗ thân thể mềm mại bên trên.

Lục Lâm Thiên tiến gần lại. Nữ tử nằm trên giường chừng hai mươi tuổi, khuôn mặt tinh xảo, làn da trắng nõn. Dưới cái mũi tinh xảo là cái miệng nhỏ nhắn như cánh hoa đào. Thế nhưng lúc này cái môi này tái nhợt. Dưới hàng lông mi cong vút là đôi mắt nhắm chặt.

Mà nhìn thấy nữ tử này sắc mặt Lục Lâm Thiên nhanh chóng đại biến. Phía dưới cổ nàng da dẻ đen kịt. Hơn nữa lại còn sưng lên. Cánh tay cùng với bàn chân lộ ra ngoài y phục đều sưng vù, đen nhánh.

Sưu Sưu.

Lúc này bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được trên khuôn mặt tinh xảo của nữ tử này vừa rồi còn mới trắng nõn hiện tại nhanh chóng bị màu đen bao phủ. Cả khuôn mặt tinh xảo lúc này đen kịt sau đó sưng lên. Bộ dáng này khiến cho người khác nhìn vào sẽ cảm thấy vô cùng khủng bố. Hai nha đầu đang chăm sóc bên cạnh lúc này cũng bị dọa cho kinh hãi.

– Muội muội.

Hoàng Đan nhìn thấy cảnh này cũng bị dọa không ít.

Sắc mặt bốn Linh Suất của Vạn Tượng thương hội lúc này đại biến. Sau đó lập tức tra. Linh Suất thất trọng kia trong tay còn cầm một chiếc kim châm, chậm rãi châm vào trong móng tay đen kịt của thiếu nữ này.

– Chư vị trưởng lão, tiểu nữ thế nào rồi.

Lúc này sắc mặt nam tử trung niên cực kỳ lo lắng. Thanh âm mang theo sự mong chờ hỏi mấy Linh Suất này.

Sắc mặt của mấy Linh Suất Vạn Tượng thương hội tức thì ngưng trọng. Sau khi kiểm tra một phen, sắc mặt càng thêm ngưng trọng.

Lúc này Lục Lâm Thiên đã cẩn thận đánh giá. Đối với việc chữa thương Lục Lâm Thiên có thể không hiểu nhiều lắm. Bất quá có Thiên Linh lục cùng với ngọc giản Nam thúc giao cho. Bên trên cũng đã có nói qua. Lại nói thêm khi trước ở trong Vạn Vũ lâu của

Vân Dương Tông, tất cả mọi tư liệu Lục Lâm Thiên đều đã đọc qua. Cho nên hiện tại có thể nói hiểu biết của Lục Lâm Thiên về vấn đề này cực kỳ rộng lớn.

– Bốn vị trưởng lão, thương thế của xá muội thế nào rồi? Có thể cứu được không?

Một lát sau Hoàng Đan sốt ruột hỏi.

– Hoàng trưởng lão, thương thế của lệnh muội có chút giống như trúng kịch độc. Thế nhưng loại độc này vô cùng quỷ dị, hiện tại trước mắt chúng ta cũng không có cách nào. Có lẽ chúng ta phải nghiên cứu mấy ngày có thể nghĩ ra biện pháp cũng không nhất định.

Linh Suất thất trọng kia nhìn qua thiếu nữ trên giường rồi thở dài nói. Sau khi kiểm tra một phen bọn họ cũng không tìm được biện pháp gì.

– Độc này quả thực vô cùng quỷ dị. Bất quá nếu chờ các ngươi nghiên cứu mấy ngày thì người đã chết. Các ngươi cũng chỉ còn nước nghiên cứu thi thể mà thôi.

Khi Linh Suất thất trọng kia nói xong, thanh âm khàn khàn của Lục Lâm Thiên vang lên.

– Nói như vậy chẳng lẽ các hạ có thể chữa trị được hay sao?

Chương 1102: Thị huyết linh phong (1)

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, bốn Linh Suất của Vạn Tượng thương hội dùng ánh mắt không mấy hữu hảo nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Ánh mắt Linh Suất thất trọng kia mang theo hàn ý nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên.

– Không nắm chắc trăm phần trăm thế nhưng có sáu thành nắm chắc. Tình huống Hoàng tiểu thư bây giờ có chút phiền phức. Có lẽ trong một canh giờ nữa nếu không có biện pháp thì Hoàng tiểu thư sẽ…

Lục Lâm Thiên nói.

– Dương Quá đại nhân, xin ngài nhanh chóng ra tay cứu xá muội, tiểu nữ vô cùng cảm kích.

Hoàng Đan nhanh chóng xoay người thi lễ rồi cầu khẩn Lục Lâm Thiên.

– Dương Quá tiên sinh, xin mau ra tay cứu tiểu nữ.

Nam tử trung niên lúc này cũng nhanh chóng cầu khẩn Lục Lâm Thiên, ánh mắt vô cùng lo lắng.

– Muốn ta ra tay không khó, bất quá…

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi rồi nói, dường như có chút khó xử.

– Dương quá tiên sinh, chỉ cần ngươi ra tay, Hoàng gia ta sẽ không bạc đãi ngươi. Một bộ linh kỹ Huyền cấp sơ giai nếu như không đủ thì…

Nam tử trung niên cắn răng một cái rồi nói tiếp:

– Vậy thì hai bộ linh kỹ Huyền cấp sơ giai. Đây đã là tất cả linh kỹ mà Hoàng gia ta có, thứ quý trọng hơn Hoàng gia ta cũng không còn nữa.

Lục Lâm Thiên khẽ lắc đầu, lập tức nói:

– Hoàng gia chủ, cũng không phải là vấn đề này. Ý ta là lúc này cứu chữa Hoàng tiểu thư đã muộn, thứ nhất ngay cả ta cũng không nắm chắc tuyệt đối, thứ hai quả thực có chút không tiện.

– Dương Quá đại nhân. Chuyện chữa thương này đương nhiên không thể nắm chắc toàn bộ. Chỉ cần Dương Quá đại nhân ra tay cũng đã được rồi. Nếu như hai bộ linh kỹ Huyền cấp không đủ, chỉ cần Dương Quá đại nhân ra tay cứu xá muội một mạng. Tiểu nữ nguyện từ nay về sau đi theo bên người Dương Quá đại nhân, làm nô tỳ cũng không hề có một câu oán hận. Cho dù làm thị thiếp tiểu nữ cũng cam lòng.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Hoàng Đan hiện lên sự cầu khẩn. Vì cứu muội muội cái gì nàng cũng có thể đáp ứng.

Lục Lâm Thiên sững sờ không nghĩ tới Hoàng Đan ngay cả cái này cũng nói ra. Ánh mắt hắn nhìn Hoàng Đan lúc này đã khác trước, việc làm của nàng không phải nữ tử bình thường nào cũng có thể làm được.

– Hừ, ta thấy các hạ không có bổn sự này a.

Trong bốn Linh Suất của Vạn Tượng thương hội lúc này thanh âm của Linh Suất lục trọng kia vang lên, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên có chút khinh thường.

– Không phải ta có ý này.

Lục Lâm Thiên không để ý tới Linh Suất lục trọng kia, lập tức lắc đầu nói:

– Tình huống của Hoàng tiểu thư ta cũng chỉ phán đoán một chút. Bất quá quá trình chữa thương này y phục trên người Hoàng tiểu thư phải lột hết. Như vậy đối với việc xuất giá sau này của Hoàng tiểu thư sợ rằng có chút không tiện.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, sắc mặt nam tử trung niên và Hoàng Đan kia khẽ biến hóa. Sau khi giật mình một chút, Hoàng Đan nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Dương Quá đại nhân, người có bệnh không thể câu nệ, mong Dương Quá đại nhân ra tay.

– Dương Quá tiên sinh, mời ra tay cứu tiểu nữ.

Gia chủ Hoàng gia lúc này cũng cắn răng nói.

Lục Lâm Thiên xoay người nhìn Bạch Linh rồi lập tức nói:

– Người không liên quan ra ngoài trước, Hoàng Đan trưởng lão, nàng lưu lại. Nàng còn cần giúp ta chuẩn bị một chút vật dụng chữa thương. Cuối cùng còn cần Hoàng tiểu thư hỗ trợ một chút mới được.

– Bốn vị trưởng lão, mời bốn vị ra ngoài nghỉ ngơi một lát.

Lục Lâm Thiên nói xong, Hoàng Đan lập tức nói với bốn Linh Suất của Vạn Tượng thương hội.

– Hoàng trưởng lão, nếu như có người dám lừa gạt ở Hoàng gia, đến lúc đó ta nhất định sẽ giúp ngươi giáo huấn hắn.

Linh Suất thất trọng kia phất tay, nhìn qua tiểu thư Hoàng gia đang nằm trên giường đã hoàn toàn không nhận ra tiểu thư Hoàng gia bình thường rồi nói. Ánh mắt mang theo hàn ý nhìn qua Lục Lâm Thiên, bốn người nhanh chóng rời khỏi phòng.

Gia chủ Hoàng gia cũng lập tức rời khỏi phòng. Trước khi đi còn dùng ánh mắt khẩn trương nhìn vào nhi nữ trên giường, trong mắt mang theo sự lo lắng không thôi.

– Hoàng Đan trưởng lão, ta cần mấy vị dược liệu, không biết Hoàng gia có có không?

Thanh âm khàn khàn của Lục Lâm Thiên vang lên.

– Dương Quá đại nhân đừng gọi ta là trưởng lão, trong Vạn Tượng thương hội ta cũng chỉ là một trưởng lão ngoại môn mà thôi. Dương Quá đại nhân gọi ta là Hoàng Đan là được rồi. Hoàng gia ta cũng mở mấy cửa hàng dược liệu, cho nên có lẽ sẽ có.

Hoàng Đan vội vàng nói.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng nói một hơi hơn mười vị dược liệu với Hoàng Đan. Những dược liệu này không phải là dược liệu có cấp bậc cao cũng không phải khó tìm. Hoàng đan nhanh chóng cùng với hai nha đầu rời phòng đi an bài mọi chuyện.

Trong phòng lúc này cũng chỉ còn lại Bạch Linh và Lục Lâm Thiên. Hai người nhìn nhau, Bạch Linh đánh ra một đạo cấm chế bao phủ căn phòng, miễn cho người khác nhìn trộm.

– Lâm Thiên, ngươi nhìn ra đây là loại độc gì sao?

Bạch Linh nói nhỏ. Ánh mắt có chút nghi hoặc nhìn vào tiểu thư Hoàng gia lúc này toàn thân đen kịt, sưng vù nằm trên giường.

– Nàng có lẽ cũng đã sớm nhìn ra. Không nghĩ tới trên người tiểu thư Hoàng gia này lại có linh thú. Lại là loại linh thú khủng bố, quỷ dị tới bực này.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, ánh mắt nhìn vào tiểu thư Hoàng gia này. Lúc này nữ tử xinh dẹp này khiến cho Lục Lâm Thiên nhớ tới một người kiếp trước, chính là Đoạt Mệnh thư sinh. Tay chân hoàn toàn thay đổi, bộ dáng này hiện tại quá kinh khủng.

– Muốn nó đi ra không khó, bất quá tính mạng của tiểu thư Hoàng gia này sợ rằng sẽ kết thúc.

Bạch Linh khẽ nói.

– Tiểu Long, đệ có biện pháp nào khiến nó đi ra hay không?

Lục Lâm Thiên khẽ nói.

Sưu.

Thân thể nho nhỏ của Tiểu Long từ trong tay áo chui ra. Cái lưỡi không ngừng phun ra nuốt vào nói:

– Lão đại, lúc này nó đang trong đầu người khác có chút phiền phức. Bất qua đệ tự thân xuất mã đương nhiên không thành vấn đề, nó không dám không ra.

– Vậy đệ còn không động thủ.

Lục Lâm Thiên vỗ nhẹ vào đầu Tiểu Long.

– Lão đại, huynh lại bắt nạt đệ. Cẩn thận đệ nói cho Vô Song tỷ cùng với Hồng Lăng tỷ, huynh ở bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt. hừ.

Tiểu Long kháng nhị nói. Thanh âm vừa dứt, thân thể Tiểu Long nhanh chóng hóa thành một đạo quang mang nhanh chóng chui vào trong người tiểu thư Hoàng gia.

Ngao.

Tiếp theo trong nháy mắt quanh người Tiểu Long xuất hiện quang mang. Một tiếng trầm thấp giống như long ngâm từ trong miệng nó truyền ra. Quanh thân lúc này có một cỗ khí tức bàng bạc tràn ngập căn phòng. Dưới khí tức này khiến cho ngay cả Lục Lâm Thiên lúc này ở sâu trong linh hồn cũng cảm thấy giật mình.

Nhưng mà vào lúc này trên giường xuất hiện một màn quỷ dị. Trên người tiểu thư Hoàng gia vốn đen kịt kia lúc này mi tâm mở ra, một thứ đang nhúc nhích, giống như có một vật còn sống đang muốn chui ra.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt trong mi tâm Hoàng tiểu thư xuất chảy ra một chất dịch màu đỏ tươi, nhìn qua có chút buồn nôn. Rồi sau đó da trên mi tâm vỡ ra, có một vật lớn chừng ngón tay xuất hiện.

Chương 1103: Thị huyết linh phong (2)

Vật này toàn thân đỏ như máu, lớn chừng ngón út. Toàn thân có lông. Đầu cùng với ngực cơ hồ rộng bằng nhau. Có râu, đôi mắt hình bầu dục. Trên người có một đôi cánh hơi mỏng đỏ như máu phía sau. Hơn nữa cánh trước nhỏ hơn cánh sau. Hai cánh tạo thành một đường thẳng dọc theo lưng. Phần bụng hình giống như bầu dục, nếu như nhìn kỹ thì thấy dưới bụng còn có những cái lông vô cùng sắc bén giống như ngân châm.

Chi.

Vật nhỏ này vừa mới xuất hiện lập tức phủ phục trước người Tiểu Long, toàn thân run rẩy không dám nhúc nhích.

– Thị Huyết Linh Phong, đúng là nó.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức kinh ngạc. Vật nhỏ như ngón út này Lục Lâm Thiên hắn chưa từng gặp qua. Thế nhưng ở trên Thiên Linh lục cũng từng có giới thiệu qua về nó. Thị Huyết Linh Phong, đây là một loại linh thú khủng bố. Trong các loại linh thú, linh thú có độc không nhiều, thậm chí là cực ít. Mà Thị Huyết Linh Phong này chính là một trong số đó.

Căn cứ vào ghi chép trên Thiên Linh lục, Thị Huyết Linh Phong này toàn thân đều là kịch độc, đương nhiên kịch độc của nó so ra vẫn kém Thiên Độc Yêu Long, Xích Kim Độc Chu. Thế nhưng so với những yêu thú khác thì cực kỳ khủng bố. Trong độc của Thị Huyết Linh Phong này có đủ loại độc tổng hợp, còn có độc tố linh hồn, đây chính là chuyện mà Thiên Độc Yêu Long và Xích Kim Độc Chu không thể nào làm được. Một khi bị THị Huyết Linh Phong công kích, nghiêm trọng nhất là nó có thể chui vào trong cơ thể hút máu của đối phương. Không ngừng thôn phệ máu tươi và rải kịch độc. Đồng thời còn mang theo linh hồn độc công kích linh hồn.

Trên Thiên Linh lục có giới thiệu qua. Cái gai phía đuôi của Thị Huyết Linh Phong vô cùng nhỏ bé, thế nhưng một khi cái gai trên đuôi nó cắm vào ra thịt người thì có thể bắn ra một số lượng độc rất lớn.

Mà Thị Huyết Linh Phong này nếu như có một đầu thì có lẽ không hề đáng sợ, thế nhưng nếu đụng phải một bầy mà nói, tuyệt đối là ác mộng.

Nói như vậy, nếu như cường giả Vũ Vương chạm với một đầu Thị Huyết Linh Phong ngũ giai mà nói hoàn toàn không cần e ngại. Thế nhưng nếu như đụng phải một đám Thị Huyết Linh Phong ngũ giai mà nói thì chính là ác mộng của cường giả Vũ Vương kia. Một khi bị một đám Thị Huyết Linh Phong vây công, cho dù là Vũ Vương cũng phải nhanh chóng chạy trốn. Nếu trốn không thoát cũng chỉ có chờ chết mà thôi. Quan trọng nhất là Thị Huyết Linh Phong này ngay cả hồn anh của nhân loại của có thể thôn phệ và công kích.

Thị Huyết Linh Phong một khi phát động công kích thì chính là công kích gần như tự sát. Chỉ cần mục tiêu còn chưa chết nó sẽ không ngừng công kích. Mãi cho đến khi không thể công kích mới dừng lại. Dù là dùng phương thức nào cũng không thể di chuyển lực chú ý của nó. Nếu như không có thực lực tuyệt đối mà nói, một khi bị Thị Huyết Linh Phong vây công thì mọi hành động chỉ là uổng công vô ích mà thôi.

Cho nên lúc này nhìn thấy Thị Huyết Linh Phong trong nội tâm Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc. Bởi trong lúc kiểm tra Lục Lâm Thiên đã thấy bên trong người tiểu thư Hoàng gia có vật còn sống. Ngay lúc đó, Tiểu Long cũng nhanh chóng nói cho Lục Lâm Thiên, bên trong cơ thể tiểu thư Hoàng gia có linh thú tồn tại.

– Tiểu Long, có hỏi được nó là từ nơi nào đến hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi Tiểu Long.

– Lão đại, Thị Huyết Linh Phong này mới chỉ là nhất giai. Vừa mới sinh ra không được bao lâu, còn chưa có linh trí, đệ không hỏi ra được.

Tiểu Long nói với Lục Lâm Thiên. Dưới khí tức trên người nó, lúc này Thị Huyết Linh Phong kia phủ phục, hoàn toàn không dám nhúc nhích.

– Tuy rằng Thị Huyết Linh Phong đã đi ra. Thế nhưng tình huống của tiểu thư Hoàng gia này cũng không quá lạc quan. Máu toàn thân đều có độc tố, linh hồn cũng bị trọng thương.

Bạch Linh nói.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, điểm này trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng hiểu rõ. Không kém bao nhiêu so với suy đoán khi trước của hắn. Tiểu thư Hoàng gia không biết bị dính phải trứng của Thị Huyết Linh Phong từ nơi nào, mà trứng của Thị Huyết Linh Phong này trong lúc vô tình được tiểu thư Hoàng gia ấp nở. Sau đó tiến vào trong cơ thể tiểu thư Hoàng gia. Sau đó một mực thôn phệ huyết dịch của tiểu thư Hoàng gia mà sống. Mà hiện tại mới thôn phệ tới trong đầu mà thôi. Nếu như qua một lát nữa thì tiểu thư Hoàng gia này đã hoàn toàn hết thuốc chữa. Tình huống bây giờ cũng cực kỳ không ổn rồi.

Loại tình huống này Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, nếu như có Đông lão và Lục Tâm Đồng ở đây thì có thể giải quyết dễ dàng, thế nhưng đổi lại là hắn thì có chút khó khăn. Bất quá cũng không phải là hoàn toàn không có biện pháp. Chỉ là hơi phiền toái một chút mà thôi. Cũng không biết kết quả như thế nào.

– Có chút phiền phức. Bất quá cũng không phải là không có hy vọng.

Lục Lâm Thiên nói.

– Sao hôm nay ngươi lại hảo tâm như vậy? Là vì hai bộ linh kỹ Huyền cấp sơ giai sao? Hay là muốn nhận một thị thiếp? Sợ rằng đến lúc đó Hồng Lăng cùng Vô Song sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Bạch Linh khẽ lên tiếng.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nhìn Bạch Linh rồi nói:

– Thị Huyết Linh Phong không phải yêu thú sống một mình, bên trong một đám Thị Huyết Linh Phong chỉ có một đầu Mẫu Hoàng Phong.

– Chẳng lẽ ngươi vừa ý với đám Thị Huyết Linh Phong kia?

Ánh mắt Bạch Linh khẽ đổi, lập tức nói:

– Vạn nhất là một đám Thị Huyết Linh Phong đẳng cấp cao thì ngay cả ta cũng phải đi đường vòng. Ngươi nên cẩn thận một chút.

Bạch Linh nói xong, ánh mắt lại đổi rồi nói:

– Bất quá có Tiểu Long ở đây, nguy hiểm quả thực nhỏ đi rất nhiều. Lại thêm ngươi nữa, muốn thu phục đầu Mẫu Hoàng Phong kia cũng không phải là không được. Chỉ mong thực lực đầu Mẫu Hoàng Phong kia đừng mạnh quá.

– Trước tiên chữa cho tiểu thư Hoàng gia này rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười, trong lòng đã có ý định của mình.

– Người Hoàng gia tới.

Trong tâm thần của Bạch Linh lúc này xuất hiện mấy người Hoàng Đan đang vội vã chạy tới.

Một lát sau, Hoàng Đan vội vàng tiến vào phong, trong tay có thêm không ít dược liệu. Hai nha đầu kia cũng mang theo một chum đựng nước.

– Mạc Sầu, giúp ta hộ pháp.

Lục Lâm Thiên quay sang Bạch Linh rồi nói.

– Được.

Bạch Linh khẽ gật đầu, ánh mắt khẽ trừng lên với Lục Lâm Thiên rồi rời phòng. Một đạo cấm chế trực tiếp bao phủ căn phòng.

Giờ phút này trong phòng cũng chỉ có Lục Lâm Thiên, Hoàng Đan và Hoàng tiểu thư toàn thân đen kịt kia. Lục Lâm Thiên nói:

– Hoàng Đan tiểu thư, nàng chờ một lát, lát nữa mới cần nàng hỗ trợ.

– Không thành vấn đề.

Trong đôi mắt của Hoàng Đan lúc này hiện lên vẻ lo lắng, thế nhưng nhìn thấy Lục Lâm Thiên sắp ra tay, vẻ lo lắng trong mắt giảm đi không ít.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, lập tức móc ra Hỏa Long đỉnh, thủ ấn được kết. Linh hỏa trong Hỏa Long đỉnh cuồn cuộn.

Hoàng Đan ở trong Vạn Tượng thương hội chủ yếu là chủ trì đấu giá cho nên nhãn lực không yết. Sau khi nhìn thấy Hỏa Long đỉnh của Lục Lâm Thiên, trong mắt nàng hiện lên sự kinh ngạc. Hỏa Long đỉnh này cực kỳ bất phàm. Tuy rằng không phải Hồn Linh khí, thế nhưng tuyệt đối đã tiếp cận tới hồn Linh khí. Người có thể có được dược đỉnh này cũng không phải người bình thường.

Chương 1104: Chữa thương như vậy

Trong lúc Hoàng Đan đang suy đoán thân phận Lục Lâm Thiên, đồng thời lúc này thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên không ngừng được kết. Nhanh chóng đem nhiều loại dược liệu bỏ vào trong Hỏa Long đỉnh luyện hóa. Những dược liệu này cũng không có phẩm giai quá cao, muốn luyện chế ngược lại không phải là vấn đề quá lớn.

Giờ phút này, thứ Lục Lâm Thiên muốn làm chính là đem dược liệu luyện thành linh dịch, những thứ này đều là dược liệu loại bỏ độc tố. Mà phương pháp loại bỏ độc tố, cũng không phải quá phiền toái. Chỉ có một chút rắc rối trong quá trình loại bỏ độc tố chính là y phục trên người phải cởi ra.

Sau khi biết được trong cơ thể tiểu thư Hoàng gia có Thị Huyết Linh Phong, đối với phương pháp loại trừ độc tính này Lục Lâm Thiên đã nắm chắc mấy phần. Chuyện này cũng không phải quá khó khăn, chỉ cần linh giả có vài phần thực lực là có thể làm được. Thị Huyết Linh Phong nhất giai cũng không quá đang sợ. Thế nhưng bởi vì thời gian nó ở trong người tiểu thư Hoàng gia này quá dài cho nên có chút phiền phức. Linh hồn cũng bị trọng thương. Có lẽ không ai ngờ tới bên trong cơ thể tiểu thư Hoàng gia này lại có vật khủng bố như Thị Huyết Linh Phong. Nếu như sớm nhận ra, dùng thực lực của Hoàng gia mà nói, muốn tìm Linh giả chữa trị cũng không có vấn đề quá lớn.

Thủ ấn trong tay không ngừng được kết. Linh hỏa cuồn cuộn, dược liệu không ngừng được ném vào. Trên khuôn mặt Hoàng Đan lúc này vô cùng lo lắng. Đôi mắt xinh đẹp nhìn vào bóng lưng Lục Lâm Thiên có chút hiếu kỳ. Càng ngày nàng càng cảm thấy, niên kỷ của Dương Quá này cũng không quá lớn. Theo trực giác của nữ nhân, nàng có thể cảm nhận ra.

Một lát sau đống dược liệu này đều bị luyện hóa. Cuối cùng dưới một đạo thủ ấn của Lục Lâm Thiên, trong tay xuất hiện một đoàn quang mang màu trắng bao bọc một đám linh dịch trong tay, lập tức đưa vào trong thùng nước lớn kia.

Sưu Sưu.

Linh dịch rơi vào trong thùng nước, không biết là linh dịch cuồng bạo hay là nhiệt độ vừa mới luyện hóa ra rất cao khiến cho nước trong thùng lập tức sôi lên. Một cỗ nhiệt khí tỏa ra. Mà lúc này nước trong thùng đã chuyển thành màu xanh nhạt, một cỗ năng lượng nhàn nhạt từ trên đó truyền ra.

– Hoàng Đan tiểu thư, cởi y phục trên người lệnh muội, sau đó đặt nàng ấy vào trong thùng nước. Ta sẽ giải độc.

Lục Lâm Thiên nói với Hoàng Đan.

– Dương Quá đại nhân, có thể lưu lại nội y được không?

Sắc mặt Hoàng Đan đỏ lên, cúi đầu nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khẽ lắc đầu nói:

– Không được, nhất định phải bỏ hết.

Thanh âm vừa dứt, Lục Lâm Thiên xoay người sang chỗ khác.

Sau lưng hắn lập tức vang lên thanh âm loại xoạt, sau đó trong thùng nước vang lên thanh âm nhè nhẹ. Một lát sau, thanh âm của Hoàng Đan truyền tới.

– Dương Quá đại nhân, đã xong.

Lục Lâm Thiên xoay người lại. Lúc này trong thùng nước, tiểu thư Hoàng gia toàn thân đen kịt kia được Hoàng Đan vịn vào trong thùng nước. Trên mặt nước lúc này không ngừng nổi bọt, như ẩn như hiện. Tuy rằng đã được màn nước bao phủ thế nhưng trên thân thể đen kịt này nơi đặc thù của nữ nhân vẫn hiện lên, đôi ngọc thỏ đen kịt hiện lên trong mắt Lục Lâm Thiên, dường như thể tích cũng không nhỏ.

Chỉ là lúc này Lục Lâm Thiên cũng không nhìn nhiều. Nữ nhân này toàn thân đen kịt, cho dù nhìn thêm cũng không có gì là đẹp.

Lục Lâm Thiên đi tới thùng nước. Lúc này tiểu thư Hoàng gia đã hoàn toàn mất đi tri giác, chỉ có một tia khí tức còn lại, cực kỳ yếu ớt.

– Hoàng Đan tiểu thư, quá trình loại bỏ độc này sợ rằng không thể để lỡ, không được quấy rầy ta. Còn nữa, xin Hoàng tiểu thư xoay người sang chỗ khác.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nói.

– Vâng.

Hoàng Đan gật đầu đáp, thế nhưng ánh mắt lại khẽ nghi hoặc. Sau đó lập tức xoay người sang chỗ khác. Lúc này nàng chỉ nghe thấy thanh âm loạt xoạt khiến cho bản thân càng nghi hoặc hơn, thế nhưng cũng không dám quay lại nhìn.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cắn môi. Trong nội tâm thầm mắng to. Vị sư phụ tiện nghi Thánh Thủ Linh Tôn kia của hắn làm ra phương pháp trừ độc này không nên đem người ta cởi sạch chứ? Một nam một nữ thì còn đỡ. Vạn nhất nếu như người bị thương là nam, nếu như hai nam nhân cởi sạch ở trong một thùng nước mà nói thì bản thân hắn tự mình đâm đầu chết đi cho rồi.

Tốt rồi. Lục Lâm Thiên lập tức đem y phục trên người cởi ra, sau đó tiến vào trong thùng nước. Thủ ấn trong tay được kết, một cỗ linh lực trên người tuôn ra. Trong thùng nước lúc này bốc lên từng đợt khói trắng, trong làn khói toát ra từng tia hắc khí như ẩn như hiện.

Tiếp theo trong nháy mắt thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên lại biến đổi. Từng đạo chưởng ấn trong tay không ngừng rơi vào trên người tiểu thư Hoàng gia.

Hoàng Đan quay đầu, ánh mắt lập tức nhìn thấy cảnh tượng trong thùng nước. Một thân thể nam tử cường tráng đang trần truồng như ẩn như hiện trước mắt nàng. Ánh mắt nàng tức thì ngơ ngẩn, hai má hồng lên, cả khuôn mặt đỏ rực. Tuy rằng nàng đã hai mươi bảy tuổi. Thế nhưng đây là lần đầu tiên nhìn thấy thân thể nam nhân. Bất quá dù sao nàng cũng từng sinh sống ở thành Cự Giang cho nên lập tức khôi phục lại bình tĩnh. Ánh mắt vô cùng lo lắng nhìn vào trên người muội muội mình. Đồng thời dường như vô ý đôi mắt kia cũng liếc xéo qua hạ thể nam tử kia. Mỗi lần nhìn vào trong lòng không khỏi cảm thấy nóng rực.

Từng đạo thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được đánh ra. Cuối cùng hai tay đặt vào trên đôi vai của tiểu thư Hoàng gia. Linh lực dũng mãnh tuôn vào. Từ trong kinh mạch bắt đầu chậm rãi loại bỏ độc tố.

Linh lực được rót vào. Trong thùng nước lúc này sương mù ngày càng nồng đậm. Ngay lúc đó, năng lượng trong linh dịch ở trong thùng nước bắt đầu tiến vào trong người tiểu thư Hoàng gia, vô cùng quỷ dị.

Sương mù bốc lên, thi thoảng có thanh âm đau đớn từ trong cái miệng sưng vù của tiểu thư Hoàng gia vang lên. Lúc này dường như nàng đã khôi phục một ít tri giác. Điều này khiến cho Hoàng Đạp lập tức vui vẻ, thế nhưng ngay tức khắc, tiểu thư Hoàng gia kia lại mất đi tri giác.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Lục Lâm Thiên cũng không có một chút tạp niệm nào. Một lòng đắm chìm trong việc loại bỏ độc tố. Độc này cũng không phải quá mạnh mẽ, thế nhưng có chút phiền phức.

Bên ngoài đại sảnh, gia chủ Hoàng gia đi qua đi lại, cực kỳ khẩn trương. Thỉnh thoảng ánh mắt mang theo sự sốt ruột nhìn vào trong nội đường.

Bốn Linh Suất của Vạn Tượng thương hội kia lúc này trên mặt cũng không có biểu hiện gì. Thế nhưng trong nội tâm đều có chút bất an. Vạn nhất người nọ chữa thương thành công cho tiểu thư Hoàng gia, bọn hắn không còn mặt mũi nào. Nếu như trị không hết thì lúc đó nên hảo hảo giáo huấn người nọ một lần. Không thì cái cảm giác bị khinh bỉ của bọn họ vừa rồi không được yên.

Trong đại sảnh, Bạch Linh nhắm mắt dưỡng thần, hết thảy sự việc xảy ra chung quanh đều không liên quan tới nàng.

Ba thời thần sau, trong phòng lúc này có một mảnh sương mù nồng đậm tràn ngập. Thân hình sưng vù, đen kịt trước mặt Lục Lâm Thiên đã xuất hiện biến hóa kinh người.

Chương 1105: Ba người tương đối (1)

Lúc này, một thân thể mềm mại như ngọc xuất hiện trước mắt hắn. Thân thể sưng vù đen kịt kia đã sớm biết mất không thấy. Da thịt bóng loáng như ngọc, đôi ngọc thỏ trước ngực hiện lên trên mặt nước. Giờ phút này khuôn mặt sưng vù cũng đã khôi phục sự tinh xảo như trước kia. Ngũ quan tinh xảo, cái mũi xinh xắn, hai hàng lông mi cong vút. Chỉ có cái miệng nhỏ nhắn như anh đào kia là còn tái nhợt mà thôi.

Mặc dù đang ngồi bên trong thùng nước, nhưng cũng không khó để nhìn ra đường cong mê người.

Lúc này, nhìn thấy muội muội có biến hoá như vậy, trong lòng của Hoàng Đan cũng cảm thấy vui vẻ, không khó để nhìn ra tác dụng khử độc của cái này.

– Hô!

Lục Lâm Thiên vừa thu thủ ấn, thở ra một ngụm trọc khí từ trong cơ thể, lúc này ánh mắt của Lục Lâm Thiên mới rơi vào thân thể trắng nõn sáng bóng như ngọc kia, để lộ ra đường cong uyển chuyển mê người, dung nhan thanh tú tinh xảo, tuyệt đối có thể xem là hiếm có, đặc biệt là song phong đang lộ một nửa trên mặt nước kia, cơ hồ chỉ cách l*иg ngực của mình có một chút xíu, còn ở dưới nước, nhân nhân thanh thảo như ẩn như hiện, một màn này xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên khiến cho khí tức của Lục Lâm Thiên cơ hồ nhịn không được mà thêm nặng nề hơn một chút.

Chỉ cách thân thể mềm mại như vậy trong gang tấc, lại còn ngâm chung một chỗ, nếu ở vào trường hợp này mà vẫn có thể bảo trì tâm tình bình đạm thì sợ là không còn là nam nhân chân chính nữa.

– Đại nhân, xá muội thế nào rồi?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên thu hồi thủ ấn, Hoàng Đan liền mở miệng hỏi ngay.

– Chỉ mới xong một nửa, bất quá bây giờ cần Hoàng Đan tiểu thư giúp đỡ mới được.

Lục Lâm Thiên nói.

– Xin đại nhân cứ nói, chỉ cần có thể cứu được muội muội của ta thì chuyện gì ta cũng có thể làm,

Hoàng Đan nói.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Hoàng Đan, cũng không dài dòng gì, lập tức nói:

– Hoàng Đan tiểu thư, huyết dịch toàn thân của lệnh muội gần như đã không thể nào dùng được nữa rồi, cần phải đổi máu, hai người các ngươi là tỷ muội ruột, chỉ có máu của Hoàng Đan tiểu thư mới đổi được, không cần cho nhiều, chỉ cần có máu dẫn là được, đợi sau khi lệnh muội đã khỏe mạnh, máu trong cơ thể sẽ tự động khôi phục thôi, sẽ không ảnh hưởng quá lớn đối với ngươi đâu.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chuyện này đương nhiên không thành vấn đề, có thể cứu được muội muội của ta, dù có muốn cả cái mạng của ta cũng được.

Hoàng Đan lập tức nói.

– Vậy thì cần Hoàng Đan cũng cởi hết y sam, sau đó bước vào trong đây.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nói với Hoàng Đan.

– Cái gì!

Gương mặt của Hoàng Đan lập tức đỏ bừng, đưa mắt nhìn chằm chằm về phía Lục Lâm Thiên.

Bị ánh mắt kinh ngạc lẫn lo sợ của Hoàng Đan nhìn chằm chằm thế này, Lục Lâm Thiên cũng không biết nói gì, đây là cách của tên sư phụ tiện nghi Thánh Thủ Linh Tôn đã chỉ, sau khi thầm mắng sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn một tiếng vô sỉ xong, Lục Lâm Thiên liền nói:

– Hoàng Đan tiểu thư, chữa thương cần phải làm như vậy thật đấy.

Nhìn bộ dạng của Lục Lâm Thiên, ánh mắt của Hoàng Đan run run, ráng đỏ trên mặt có hơi bớt đi, khẽ cắn môi, lập tức nói:

– Đại nhân vì cứu xá muội cũng có thể cởi hết y phục, tiểu nữ tử có gì phải sợ.

Hoàng Đan cắn răng một cái, lập tức thẳng người, đưa tay run rẩy nhẹ cởi áơ váy, chỉ xoạt xoạt một cái, quần áo lập tức rơi xuống, liền có thêm một cơ thể nõn nà như ngọc tạc xuất hiện trong phòng, đường cong hoàn mỹ, song phong cao vυ"t ngạo nghễ trước ngực, cái bụng phẳng, đùi ngọc thon dài, giữa hai chân còn có một mảnh thần bí vô cùng mê người.

Hoàng Đan không có bất kỳ che dậy, trực tiếp cởi hết y phục ngay trước mặt Lục Lâm Thiên, thân thể ngọc ngà quang hoa uyển chuyển cỡ này xuất hiện ở trước mặt, cộng thêm hai tỷ muội này đều trần như nhộng đứng trước mặt, hô hấp của Lục Lâm Thiên lại thêm nạng nề, trong lòng lập tức hỗn loạn.

– Đại nhân, ta phải giúp thế nào đây.

Hoàng Đan ưỡn ngực thẳng người, sắc mặt cũng đỏ tới nhỏ máu, nói với Lục Lâm Thiên.

– Chữa thương cứu người đó, đồ cầm thú.

Lục Lâm Thiên thầm mắng chính mình một tiếng, lập tức ngẩng đầu nói:

– Hoàng Đan tiểu thư, cô cũng xuống đây đi.

– Vâng!

Hoàng Đan khẽ gật đầu, đôi chân thon dài nhấc lên, xuân quang lại càng lộ ra rõ hơn, lập tức bước vào trong nước, thùng nước này tuy là không nhỏ, nhưng bây giờ ba người ngồi vào thì lập tức trở nên hơi chật chội, ba người cơ hồ là áp sát vào nhau, đặc biệt là ở bên trong hồ, chân của ba người cơ hồ là đặt lên nhau, điều này khiến cho trong lòng của Lục Lâm Thiên lại càng thêm rung động.

Mà lúc này cũng nhìn ra được việc ở sát cạnh cơ thể cường tráng của một nam tử khiến cho Hoàng Đan dù đã cố nhịn nhưng toàn thân cũng hơi run lên.

Cho nên, không khí trong phòng lập tức trở nên hơi khác thường, một màn này, ba người sống cùng một phòng, còn chen chúc trong cùng một thùng nước, trong lòng của Lục Lâm Thiên nhất thời khó mà bình tĩnh lại được.

Hoàng Đan lúc này cũng cúi gằm mặt xuống, không nói tiếng nào, chỉ chờ chỉ thị của Lục Lâm Thiên không dám nói gì, trong lòng thì như có nai con nhảy loạn, Lục Lâm Thiên cũng có thể nghe được tiếng tim đập rộn ràng của nàng ta.

Lục Lâm Thiên hít sâu vào một hơi, cường chế tà niệm trong lòng, chỉ thị Hoàng Đan, để tỷ muội hai người áp tay phải vào nhau, tay trái thì nằm trong tay phải của Lục Lâm Thiên.

Bị Lục Lâm Thiên nắm lấy tay, Hoàng Đan lại càng đỏ mặt hơn nữa, bộ dạng nũng nịu tựa như sắp nhỏ ra được cả nước, Lục Lâm Thiên bắt đầu kết xuất thủ ấn, Linh lực tuôn ra, trong thùng nước lại bốc lên một làn sương mờ lần nữa, lần này, Linh lực của Lục Lâm Thiên theo bàn tay của Hoàng Đan truyền vào.

– Xuy!

Thân thể của Hoàng Đan run lên, lập tức cảm giác được trong huyết mạch bên trong cơ thể mình có một cỗ tiên huyết đang ngọ nguậy, tiếp theo liền trực tiếp thông qua lòng bàn tay trái mà chui vào trong bàn tay của muội muội.

Linh hoả trên tay trái của Lục Lâm Thiên vừa hiện, một vệt hoả ngân màu đỏ nhạt hiện lên, sau đó lập tức rơi vào trên lòng bàn tay còn lại của muội muội Hoàng Đan, trực tiếp đốt hết máu độc trong cơ thể một cách từ từ.

Lúc này, sắc mặt của Lục Lâm Thiên lại trở nên ngưng trọng hơn rất nhiều, hiện tại mình cần phải khống chế Linh hoả ở một nhiệt độ vô cùng tinh diệu, chỉ có như vậy thì mới có thể đốt hết được máu sạch, mà không thương hại tới tiểu thư Hoàng gia.

Thời gian cứ thế chậm rãi trôi qua, lúc này gia chủ Hoàng gia đang ở trong đại sảnh lại càng lo lắng không thôi.

– Ưm!

Hai canh giờ sau, theo một tiếng rên nhỏ thoát ra từ đôi môi anh đào nhỏ nhắn của vị tiểu thư Hoàng gia kia, trên đôi môi tái nhợt lúc này cũng đã trở nên ửng hồng một chút, bất quá lần này thì sắc mặt của Hoàng Đan lại tái nhợt đi không ít.

Tiểu thư Hoàng gia chậm rãi mở mắt ra, trên gương mặt tinh xảo, ôn mắt vô cùng dịu dàng hữu thần, trong đôi mắt lập tức phản chiếu lại hình ảnh một nam tử đeo mặt nạ, toàn thân tồng ngồng, bản thân mình cũng y như vậy, hai người cơ hồ kề sát với nhau, nháy mắt liền kinh hãi hét lên một tiếng:

– Á… Ngươi là ai?

Chương 1106: Ba người tương đối (2)

Chỉ là lời vừa dứt thì lại ngã xuống hôn mê lần nữa, lần này là do bị kí©ђ ŧђí©ђ quá lớn…

Hoàng hôn, bên trong đại sảnh đã có chút tối, ngay tại lúc gia chủ Hoàng gia lo lắng đi qua đi lại, Bạch Linh liền mở mắt ra, nói:

– Được rồi, bọn họ đi ra rồi.

– Thật sao.

Gia chủ Hoàng gia siết chặt hai tay, lập tức vọt vào bên trong nội đường.

– Hừ, ta muốn xem xem hắn có bản lĩnh gì mà chữa khỏi.

Ánh mắt của bốn tên Linh Suất của Vạn Tượng thuong hành lập tức trầm xuống rồi đứng phắc dậy chạy vào bên trong nội đường.

– Hân Nhi, con thế nào rồi.

Gia chủ Hoàng gia xông vào bên trong nội đường, thứ đầu tiên nhìn thấy chính là thân ảnh quen thuộc đã nằm trên giường hai mươi mấy ngày nay, trong lòng thập tức run lên, cảm thấy kinh hỉ khó nói thành lời, nữ nhi của mình đã khôi phục như cũ xuất hiện trước mặt mình.

– Cha, con không sao rồi.

Trong phòng, lúc này gương mặt của Hoàng gia tiểu thư tú lệ phi thường, chỉ là sắc mặt tái nhợt chẳng có lấy chút huyết sắc nào, đôi môi mỏng cũng tái nhợt.

– Cha, Dương Quá đại nhân đã chữa trị cho muội muội xong rồi, chỉ cần an tâm tĩnh dưỡng là có thể khôi phục.

Sắc mặt của Hoàng Đan lúc này cũng thiếu một tầng huyết sắc, có vẻ vô cùng tái nhợt, nhưng trong lòng thì lại cực kỳ vui mừng.

– Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.

Gia chủ Hoàng gia lúc này hai mắt cũng ươn ướt, nên không để ý sắc mặt của hai cô con gái mình lúc này đều thẹn thùng không thôi.

– Đại ân của Dương Quá tiên sinh, Hoàng Chí Lương ta kiếp này nhất định không quên.

Gia chủ Hoàng gia sau khi qua cơn kinh hỉ thì đi tới trước người Lục Lâm Thiên, hai tay ôm quyền cúi người hành lễ.

Còn bốn tên Linh Suất của Vạn Tượng thương hành lúc này hai mặt nhìn nhau, sắc mặt đều có chút khó coi, đối phương có thể chữa khỏi cho tiểu thư Hoàng gia, còn kẻ được mời mọc hết lời mới chịu đến như bọn hắn thế nhưng lại thúc thủ vô sách, đả kích này đúng là không nhỏ chút nào.

– Hoàng gia chủ khách khí rồi, ta cảm thấy hơi mệt, xin hãy an bài giúp ta hai gian phòng yên tĩnh, ta cần phải điều tức để khôi phục vài ngày.

Lục Lâm Thiên nói.

– Không thành vấn đề, xin mời Dương Quá tiên sinh đi theo ta.

Hoàng Chính Lương lập tức gật đầu, tự mình dẫn Lục Lâm Thiên rời khỏi phòng.

Trong phòng, tỷ muội Hoàng Đan đưa mắt nhìn theo bóng lưng của Lục Lâm Thiên, khẽ cắn môi, hai tai đỏ bừng, nhớ tới một màn bên trong thùng nước kia, ba người loã cùng một chỗ, lại còn kề sát nhau, trong lòng cũng cảm thấy nóng lên.

Trong một đình viên yên tĩnh của Hoàng gia, cảnh trí vô cùng tao nhã lịch sự, Hoàng Chính Lương cố ý an bài đình viện đơn độc này cho Lục Lâm Thiên và Bạch Linh, ở bên ngoài thì phân phó vài cao thủ của Hoàng gia canh gác, không để cho ai tới quấy rầy, sau mới thiên ân vạn tạ mà đi.

– Cách chữa thương của ngươi đúng là hơi đặc biệt.

Hoàng Chính Lương đi rồi, Bạch Linh liền bố trí cấm chế trong đình viện, tháo mặt nạ xuống, ánh mắt thản nhiên nhìn Lục Lâm Thiên.

– Đó là cách mà một vị sư phụ của ta lưu lại.

Lục Lâm Thiên xấu hổ cười cười, cấm chế bên ngoài gian phòng ban nãy là do Bạch Linh tạo ra, những gì diễn ra bên trong đương nhiên là Bạch Linh có thể xem rõ.

– Lão đại, đệ nhịn sắp chết rồi, đệ sẽ không bao giờ vào Không Gian Thú Nang nữa đâu.

Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, bản thể nho nhỏ của Tiểu Long liền chui ra từ trong Không Gian Thú Nang, mắt nhỏ trừng Lục Lâm Thiên một cái, tỏ vẻ kháng nghị

– Được rồi, ta cần phải điều tức đã, có thể sẽ mất mấy ngày đấy.

Lục Lâm Thiên nói xong liền vỗ nhẹ một cái lên đầu nhỏ của Tiểu Long, sau đó đi vào phòng trong, sợ Bạch Linh sẽ hỏi thêm cái gì nữa.

– Lão đại, huynh lại đánh đệ.

Ngoài cửa lại truyền tới tiếng kháng nghị của Tiểu Long.

Gian phòng cực kì tinh xảo, còn có vài bồn hoa màu xanh biếc, Lục Lâm Thiên lập tức khoanh chân ngồi xuống bắt đầu điều tức, Linh lực cũng không tiêu hao nhiều, chỉ là cuối cùng sau khi thay tiểu thư Hoàng gia loại trừ độc tố trong Linh hồn xong thì lại tiêu hao khá nhiều Linh lực, cũng may Thị Huyết Linh Phong đó mới chỉ là nhất giai mà thôi, bằng không thì hết cách xoay chuyển, nhưng dù là vậy thì Linh hồn của tiểu thư Hoàng gia cũng đã nhận không ít thương tổn, sau này sẽ ảnh hưởng rất lớn đối với tu vi.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên liền vào trạng thái điều tức, sắc trời cũng dần trở nên tối hơn.

Bên trong Hoàng gia lúc này vô cùng náo nhiệt, tin tức nhị tiểu thư Hoàng gia đã bình phục khiến cho người trong Hoàng gia đều cảm thấy hưng phấn không thôi, Hoàng Chính Lương sầu mi khổ kiểm hai mươi mấy ngày nay rốt cuộc cũng mỉm cười.

Đêm đến, màn đêm mùa hạ bao phủ đại địa, bên trong một đình viện, Hoàng Đan ngồi bên cửa sổ, hai tay chống cằm, thật lâu vẫn không cách nào tiến vào trong trạng thái điều tức được nên đành phải ra ngồi bên cửa sổ ngắm cảnh đêm.

– Hắn hẳn là còn rất trẻ.

Hoàng Đan lẩm bẩm nói, nhớ tới thân thể nam tử cường tráng kia, mặc dù có mang mặt nạ nhưng khí tức và cơ thể như vậy thì không thể nào lừa được nàng, không khó để nhìn ra tuổi của nam tử kia không lớn lắm.

– Ta đang nghĩ gì vậy chứ.

Gương mặt của Hoàng Đan đỏ lên, lập tức đi vào lại trong phòng.

Ánh trăng sáng ngời chiếu rọi xuống đỉnh núi non mờ mờ, Linh Thiên Môn, trong tay của Lữ Chính Cường lúc này đang cầm một cái ngọc giản, nhìn thấy tin tức bên trong thì lộ ra vẻ giật mình.

– Chính Cường, xảy ra chuyện gì sao?

Lư Khâu Mỹ Vi nhìn hắn với vẻ hơi kinh ngạc, nhẹ giọng hỏi, trong lòng cũng lập tức cảm thấy căng thẳng.

– Chúng ta lấy được tin từ chỗ Thiên Địa Các, một cái chìa khoá của Huyền Thiên Bí Cảnh đã xuất hiện ở bên ngoài Thành Cự Giang.

Thu hồi ngọc giản, Lữ Chính Cường đáp lời.

– Chìa khoá của Huyền Thiên Bí Cảnh hiện tại đã rơi vào tay ai?

Ánh mắt của Lư Khâu Mỹ Vi nhảy lên, lập tức hỏi lại.

– Hiện tại không rõ đang ở đâu.

Ánh mắt của Lữ Chính Cường trầm xuống, đáp.

– Huyền Thiên Bí Cảnh có quan hệ trọng đại, chàng có tính toán gì chưa?

Lư Khâu Mỹ Vi hỏi.

– Chuyện này quan hệ trọng đại, sợ là ta phải tự mình đi tới Thành Cự Giang một chuyến mới được, tránh để có chuyện xảy ra.

Lữ Chính Cường nói.

– Phỏng chừng người của Hoá Vũ Tông, Lan Lăng Sơn Trang và Hắc Sát giáo cũng đã nhận được tin này rồi, thiếp đi cùng với chàng.

Lư Khâu Mỹ Vi nói.

– Cũng tốt, việc này không thể để xảy ra sơ xuất gì, dù sao thì trong Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang ai lấy được bảo tàng trong Huyền Thiên môn, thì sẽ có có hội áp chế ba sơn môn còn lại, cho dù Linh Thiên Môn ta không chiếm được thì cũng không thể để cho sơn môn khác lấy được.

Lữ Chính Cường nói.

– Sợ là tin tức về Huyền Thiên Bí Cảnh vừa ra thì cả Cổ Vực sẽ dậy sóng mất, phải rat ay nhanh mới được.

Lư Khâu Mỹ Vi thở dài nói.

Sáng sớm, gió lạnh thổi qua, tia sáng đầu tiên chậm rãi ló dạng từ phía chân trời.

Chương 1107: Nghiên cứu khôi lỗi

Trong phòng của mình, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, không gian gợn sóng trước người cũng lắc lư một hồi, hai mắt mở ra, tinh mang liền loé lên.

Điều tức cả một đêm, Lục Lâm Thiên đã khôi phục lại rồi, nhớ tới một màn ngày hôm qua, Lục Lâm Thiên không khỏi cười khổ, xem ra, mình làm người vẫn còn thành thật lắm, bất quá chỉ thiếu chút nữa thôi là đã không thể khống chế nổi rồi, nhớ tới một màn ngày hôm qua, thật đúng là không phải người thường có thể nhịn được, huống hồ gì cả hai nữ nhân kia đều cực kỳ mê người.

Sau khi cười khổ một cái, ánh mắt của Lục Lâm Thiên khẽ động, lập tức móc ra cái khôi lỗi thất cấp sơ giai đã mua được ở Vạn Tượng thương hàng trong trữ vật giới chỉ ra xem.

– Ầm!

Cái khôi lỗi này bị Lục Lâm Thiên lấy ra từ bên trong trữ vật giới chỉ, ngay cả mặt đất cũng lập tức xuất hiện chấn động khá nhỏ, Lục Lâm Thiên phỏng chừng cái khôi lỗi này phải nặng hơn nghìn cân.

Lục Lâm Thiên lúc này mới đánh giá cái khôi lỗi ở khoảng cách gần, con khôi lỗi này thân cao gần một trượng, toàn thân có màu vàng sáng, độ sáng bóng trên người thoạt nhìn có hơi mờ đi, giống như một thạch nhân vậy, có một cánh tay khổng lồ, bộ phận bàn tay ở hai tay có dạng trảo tựa như vuốt ưng, đầu như chó sói, bên khoé miệng còn có răng nanh bén nhọn.

Cả thân khôi lỗi mặc dù có chút ảm đạm, nhưng quanh thân vô hình lại có một cỗ khí tức cường hãn như ẩn như hiện lan ra. Lục Lâm Thiên đánh giá khôi lỗi màu vàng này một hồi cũng không nhận ra nó được luyện chế từ tài liệu gì, thoạt nhìn có hàn quang lập loè.

– Khôi lỗi bị hư tổn.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên trầm xuống, một khôi lỗi thất giai bị hư hại và một khôi lỗi thất giai nguyên vẹn hoàn toàn là hai khái niệm một trời một vực, nếu là khôi lỗi thất giai sơ cấp bị tổn hại thì chỉ cần tốn một đống tài liệu luyện khí mà thôi, mặc dù giá trị xa xỉ, nhưng kiểu gì cũng không thể so sánh được với khôi lỗi thất cấp sơ giai hoàn hảo được.

Khôi lỗi thất cấp sơ giai hoàn hảo, quả thật chính là ít nhất cũng phải ngang ngửa với một vị cường giả Vũ Vương nhất trọng đỉnh phong, nếu như chất lượng mà tốt một chút thì quả thật có thể đủ sức để chống lại Vũ Vương nhị trọng, thậm chí là cả Vũ Vương tam trọng nữa, giá trị lớn cỡ này cũng đủ hiểu, giá trị của nó đã tới mức không phải dùng kim tệ là có thể cân nhắc được.

Mà khôi lỗi thất cấp sơ giai bị tổn hại thì chính là một đống tài liệu luyện khí thượng hảo, cho nên giá trị của nó cũng cực cao, bỏ ra hai ức năm ngàn vạn kim tệ, Lục Lâm Thiên tuyệt đối không hối hận, nếu như tính ra thì thứ này ít nhất cũng có giá hơn năm ức kim tệ, thậm chí còn hơn nữa, phòng chừng là Vạn Tượng thương hành không cam lòng lấy ra đấu giá, nhưng thứ đã đưa ra, lại có người ra giá, giá tiền có thấp cách mấy cũng không thể không bán, lại còn không thể tìm ra người ra giá, bằng không thì việc buôn bán sau này chắc khỏi cần phải lam nữa.

Lục Lâm Thiên nhìn khôi lỗi này, lần này coi như mình nhặt được món hời rồi, khôi lỗi này đặt trên mặt đất nhìn như một bức điêu khắc vậy, mơ hồ còn có một cỗ năng lượng lan ra bên ngoài.

– Chẳng lẽ thật sự không cách nào sửa nó hay sao?

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, ánh mắt xoay chuyển, lập tức đánh giá cẩn thận khôi lỗi trước mặt, đối với việc nghiên cứu khôi lỗi thì Lục Lâm Thiên cũng biết được đôi chút, bản thân cũng luyện chế được mấy khôi lỗi.

Lần kiểm tra khôi lỗi này, tuy nói là khôi lỗi này đã bị tổn hại, nhưng kỳ quái là Lục Lâm Thiên lại không hề tìm được bất kỳ dấu vết hư hỏng nào, khôi lỗi như vậy, nếu nói là tự nó bị hư thì cơ bản là chuyện không thể nào xảy ra.

Thủ ấn kết xuất, Lục Lâm Thiên liền phân ra một đạo Linh hồn lực rót vào bên trong đầu của khôi lỗi này, nhưng chỉ phát hiện một mảnh hư vô, không có bất kỳ phản ứng gì, cứ như khôi lỗi này chỉ là một đống sắt vụn vậy.

– Rốt cuộc là hỏng hóc kiểu gì đây.

Lục Lâm Thiên cảm thấy cực kỳ nghi hoặc, bên trong thân thể của khôi lỗi này, mình có thể cảm giác được một cỗ năng lượng bàng bạc, nhưng khôi lỗi này lại hoàn toàn không có chút phản ứng nào, Lục Lâm Thiên cảm thấy có chút vấn đề.

Chỉ là vấn đề nằm ở chỗ nào thì Lục Lâm Thiên vẫn không nhìn ra được, phỏng chừng nếu như cường giả của Vạn Tượng thương hành nhìn ra được gì thì khôi lỗi thất cấp này cũng chẳng rơi vào tay mình.

Nếu như mình không cách nào sửa được cho khôi lỗi này thì Lục Lâm Thiên chỉ còn biết công dụng duy nhất còn lại của nó chính là bị đem đi luyện hoá, nhưng một khôi lỗi đã bị luyện hoá lại một lần thì cả thực lực lẫn tu vi đều sẽ yếu hơn rất nhiều.

Lục Lâm Thiên cũng không từ bỏ ý định, chỉ là sau một phen kiểm tra kỹ càng thì cũng nhận định đây là một khôi lỗi thất cấp bị hư hại, cũng chỉ đành cất nó đi, đợi sau này có đủ thời gian và thực lực thì lại luyện hoá nó thành một khôi lỗi mới vậy, phỏng chừng là lấy thực lực của mình hiện tại, muốn luyện hoá khôi lỗi thất cấp cỡ này cũng là chuyện không dễ dàng gì.

– Ể.

Ngay lúc Lục Lâm Thiên muốn thu khôi lỗi này vào trong trữ vật giới chỉ thì dư quang khoé mắt quét qua, Lục Lâm Thiên nhìn thấy một vết nứt nhỏ trên ót của khôi lỗi, vết nứt này cực kỳ nhỏ, cộng thêm đầu của khôi lỗi này lại có hình chó sói cực kỳ dữ tợn, phía sau đầu có góc cạnh bén nhọn, cho nên nếu như có nhìn kỹ thì cũng khó mà nhìn thấy vết nứt thế này.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên hơi đổi, lập tức bắt đầu xoa nhẹ một cách cẩn thận lên đó, ánh mắt lúc thì trở nên đầy nghi hoặc, khi lại toàn kinh hỉ, trong đầu thì nhớ lại tất cả những tri thức liên quan tới khôi lỗi trên Thiên Linh lục.

Cứ thế kéo dài vỏn vẹn nửa canh giờ, vẻ mặt nghi hoặc của Lục Lâm Thiên lập tức trở thành kinh hỉ, nhịn không được mà run nhẹ lên, trong lòng thầm nghĩ, lần này đúng là nhặt được bảo vật rồi, khôi lỗi này chẳng bị hư hại gì, chỉ là bị cường giả nào đó phá huỷ một điểm quan trọng mà thôi.

– Nhặt được bảo vật rồi.

Lục Lâm Thiên thì thầm cứ như đi ăn trộm vậy, cố nén kích động và run rẩy trong lòng xuống, trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này biết rõ, mình thật sự đã nhận được bảo rồi, nếu như mình đoán không sai thì trong não hải của khôi lỗi này chỉ là bị cường giả đả thương, trực tiếp đánh vỡ tàn hồn bên trong não hải của khôi lỗi mà thôi.

Đồng thời, cự lực cũng phá huỷ não hải của khôi lỗi này, khiến cho ngoại nhân không cách nào xem xét và kiểm tra ra, cũng không thể tiếp tục sử dụng, mà tất cả những thứ này hẳn là do một chiêu tạo thành, thực lực của vị cường giả này ít nhất cũng phải là Vũ Vương cao giai hoặc thậm chí còn cao hơn nữa, cho nên trên người của khôi lỗi này chỉ xuất hiện một vết nứt nhỏ đến không ngờ thế này.

– Có lẽ có thể sửa khôi lỗi này lại được.

Chương 1108: Năng lượng trong não hải (1)

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé ra tinh quang, sửa được khôi lỗi này thì bên cạnh mình coi như sẽ có thêm một cường giả có tu vi Vũ Vương luôn theo sát bên người rồi, khôi lỗi thất cấp, mình mà muốn luyện chế thì đương nhiên là không thể, cũng không làm nổi, bất quá nếu như mình muốn sửa lại nó thì dẫu có không làm được cũng phải thử một lần xem sao.

– Thử một lần xem sao.

Lục Lâm Thiên có chút kích động, đối với khôi lỗi, cộng thêm Thiên Linh lục của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, mình cũng coi như có chút hiểu biết, nếu như muốn sửa thì rất có khả năng.

Nghĩ là làm, Lục Lâm Thiên lập tức móc Hoả Long Đỉnh ra, đặt khôi lỗi vào bên trong Hoả Long Đỉnh, điều đầu tiên mình cần làm lúc này chính là phải sửa cái vết nứt sau ót của khôi lỗi này trước, tiếp theo là khơi thông không gian não hải của khôi lỗi, rót Linh hồn lực của mình vào, vậy là đại công cáo thành.

– Bắt đầu.

Kết xuất thủ ấn, Linh hoả trong Hoả Long Đỉnh liền gào thét xuất hiện, nhiệt độ nóng cháy trực tiếp khiến cho không khí trong phòng biến thành màu đỏ, nhưng khôi lỗi này thì lại không hề có phản ứng gì, Lục Lâm Thiên thật sự không thể không sợ hãi thầm than về mức độ cường hãn của khôi lỗi này, khôi lỗi thất cấp, ngay cả một vị cường giả Vũ Vương nhị trọng cũng khó mà gây tổn hại cho nó được.

Lúc này, điều đầu tiên mà Lục Lâm Thiên phải làm chính là phải tu bổ cái vết nứt trên ót của khôi lỗi này cho thật tốt, bịt kín não hải của khôi lỗi này, mà những thứ này thì Lục Lâm Thiên đều rành rẽ cả, phòng chừng phải tốn một khoảng thời gian không ngắn mới hoàn thành được.

Khống chế Linh hoả bên trong Hoả Long Đỉnh, hoả diễm cuồn cuộn, lập tức tụ thành một vài ngọn lửa lớn, mấy ngọn lửa kia có nhiệt độ cao hẳn lên, không gian cũng bị đốt cháy lan ra từng đợt sóng.

Linh hoả có nhiệt độ cao như vậy nhưng đối với khôi lỗi này thì lại chẳng có tác dụng là mấy, có thể nói là nhìn như chẳng có chút phản ứng gì, căn bản là không cách nào luyện hoá.

Chuyện này cũng nằm trong dự liệu của Lục Lâm Thiên, nên hắn cũng chẳng lấy làm ngạc nhiên, nếu như mình có thể dễ dàng luyện hoá được thất cấp khôi lỗi như vậy thì mới là lạ.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, hai mắt nhắm chặt, tâm thần tập trung khống chế Linh hoả ngưng tụ lại một chỗ, đốt cháy vết nứt trên cổ của khôi lỗi.

Thời gian cứ thế chậm rãi trôi qua, nhiệt độ trong phòng cũng dâng lên tới mức khủng bố, cũng may là đình viện này có cấm chế của Bạch Linh ở bên ngoài, cho nên người bên ngoài cũng không thể nhìn ra cái gì, chỉ là ánh mắt của Bạch Linh lúc này có chút biến hoá, không rõ Lục Lâm Thiên lại đang làm gì mà gây ra động tĩnh thế này.

Loại luyện chế này cũng giống như một loại luyện tập vậy, chẳng khó khăn bao nhiêu, cho nên đối với Lục Lâm Thiên mà nói thì nó chỉ tốn thời gian mà thôi, có lẽ đợi tới khi mình lên đến tu vi Linh Vương rồi thì muốn luyện chế thất cấp khôi lỗi này sẽ trở nên dễ dàng hơn nhiều, hiện tại thì đúng là hơi khó một chút, chỉ có thể kiên trì luyện hoá không ngừng, có lẽ sẽ có thể luyện hoá được vết nứt này, sau đó sửa được chỗ bị hỏng.

Dưới sự kiên trì của Lục Lâm Thiên, rốt cuộc, trong sự luyện hoá không ngừng của Linh hoả nóng rẫy này, vết nứt nhỏ của khôi lỗi thất cấp sơ giai kia cũng dần dần có dấu hiệu tan ra, tuy rằng từ đây tới lúc hoàn toàn tan ra thì vẫn còn rất xa, chứ hiện tại thì nó chỉ đang bắt đầu đỏ lên từng chút mà thôi.

Lục Lâm Thiên lúc này lại tiếp tục luyện hoá, chỉ chớp mắt thôi mà đã qua hai ngày, suốt hai ngày này, Lục Lâm Thiên đều đang tập trung luyện hoá vết nứt nhỏ trên cổ của khôi lỗi thất cấp sơ giai này.

Lần này thì Lục Lâm Thiên lại được thêm một phen kinh ngạc, không biết khôi lỗi thất cấp này được luyện chế bằng tài liệu gì nữa, không ngờ lại cường hãn tới mức này.

Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, mắt nhìn vào nơi có vết nứt, qua hai ngày luyện hoá liên tục, vết nứt của khôi lỗi thất cấp này đã bắt đầu hoà tan thành một đoàn chất lỏng có màu ám kim, thứ dung dịch này bắt đầu di chuyển chậm rãi trong Linh hoả, phóng thích ra một loại quang trạch kỳ lạ, Lục Lâm Thiên thậm chí còn có thể cảm giác được bên trong thứ này có ẩn chứa một loại năng lượng nào đó nữa.

– Tu bổ.

Trong ánh mắt của Lục Lâm Thiên lộ ra chút tiếu ý, thanh bào vung lên, cổ Linh hoả trong tay lập tức tuôn ra dữ dội, sau đó bao phủ lấy cái vết nứt ở sau đầu của khôi lỗi, Linh hoả bao lấy dung dịch màu ám kim kia, chậm rãi tràn vào bên trong vết nứt, nhiệt độ cao tới mức khủng bố, từ từ thẩm thấu ra, mớ dung dịch màu vàng này cũng bắt đầu dung nhập vào trong đó một cách từ từ.

Như thế lại khiến Lục Lâm Thiên càng không dám xem thường, Linh hoả trong tay lại tiếp tục gia tăng vài phần, nhiệt độ cao tới mức khủng bố không ngừng toát ra, chậm rãi đẩy cỗ dung dịch màu ám kim kia chảy vào bên trong vết nứt của khôi lỗi, dung dịch màu ám kim chảy vào dần dần bịt kín vết nứt của khôi lỗi lại, đột nhiên, cả khôi lỗi đột nhiên phát ra một tia quang mang màu vàng kim.

– Vấn đề nằm ở chỗ này sao.

Nhìn quang mang màu vàng đột nhiên xuất hiện này, trong lòng của Lục Lâm Thiên cũng kích động hẳn lên, xem ra suy đoán của mình là đúng rồi.

Thu hồi Linh hoả, nhìn thấy vết nứt trên người của khôi lỗi thất cấp sơ giai này đã được sửa lại hoàn toàn, mặc dù chỉ một bước này thôi đã tốn mất hai ngày trời, nhưng cũng coi như là hoàn thành khá tốt rồi.

Mà thời gian hai ngày này mới chỉ dùng để hoà tan một vết nứt nhỏ tới mức gần như không thể nhìn thấy mà thôi, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thấy thất kinh, nếu như mình muốn hoà tan cả khôi lỗi thì chắc là không thể nào làm nổi rồi.

– Tới bước thứ hai rồi.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, lại tiếp tục kết xuất thủ ấn, biến hoá thành từng đạo thủ ấn phức tạo, thần sắc cũng ngưng trọng lên rất nhiều, bước thứ hai này chính là phải đả khai không gian não hải bên trong của khôi lỗi thất cấp sơ giai này, ngưng tụ tàn hồn, sau đó bố trí Linh hồn ấn kí của mình lên thì mới coi như là đại công cáo thành.

– Xuy!

Theo từng đạo thủ ấn phức tạp được kết xuất, trong mi tâm của Lục Lâm Thiên đột nhiên có một đạo quang mang màu trắng loé ra một cách dữ dội, rồi hoá thành thể khí nháy mắt liền chui vào bên trong mi tâm trên trán của khôi lỗi thất cấp này.

Theo đạo Linh hồn lực này của Lục Lâm Thiên tiến vào thì đôi mắt vốn đang đóng chặt của khôi lỗi này đột nhiên lại mở ra, trong hốc mắt vẫn là vẻ ngốc trệ, bất quá lúc này trên người của khôi lỗi thất cấp cũng có một cỗ khí tức bàng bạc đang bị tác động, đột nhiên lại tuôn ra nhưng ngay sau đó lại biến mất không thấy gì.

Nhìn thấy cảnh này, Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy kinh ngạc gì, thủ ấn tiếp tục biến hoá, mười ngón tay bắn ra liên hồi, lại có thêm một đạo Linh hồn lực ào ào tuôn vào bên trong mi tâm của khôi lỗi này.

Chương 1109: Năng lượng trong não hải (2)

Bước thứ hai này đúng là khó hơn bước đầu tiên cả nghìn lần, Lục Lâm Thiên phải khơi thông không gian não hải của khôi lỗi này thì mới được. Theo Linh lực của Lục Lâm Thiên rót vào bên trong, tìm được một lá chắn rất khó phát hiện trong không gian não hải của nó, Lục Lâm Thiên vốn còn tưởng là trong này chỉ có một mảnh trống rỗng cơ chứ.

Hiện tại mới biết là đây chính là một lá chắn lực lượng, hẳn là do vị cường giả lúc trước đã phá huỷ khôi lỗi thất cấp này lưu lại, những người đã từng kiểm tra qua nó không biết được nguyên nhân, vì không ai nhìn ra cả.

Cho nên Linh hồn lực tiến vào bên trong liền hoá thành một quang trụ cực nhỏ, chui vào trên lá chắn lực lượng ở trong não hải của khôi lỗi này bắt đầu khơi thông.

– Rầm!

Bất quá đúng vào lúc này, lá chắn không gian vốn đang yên tĩnh không có gì đột nhiên lại phát ra một tiếng vang kỳ lạ, không gian đột nhiên bắt đầu ba động, có vẻ như là vì cảm nhận được Linh hồn lực của Lục Lâm Thiên cho nên lập tức hoá thành một đạo quang đoàn khổng lồ trực tiếp tấn công tới.

– Không xong, lá chắn lực lượng này còn có thể tấn công kẻ khác nữa,

Trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy trầm xuống, điều này hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của Lục Lâm Thiên, từ độ dao động của lực lượng này mà xem thì cỗ lực lượng này nhất định vô cùng khủng bố, lực đạo của một chiêu đã có thể trực tiếp phá huỷ khôi lỗi thất cấp sơ giai thì đương nhiên sẽ không hề kém rồi, tuy đã yếu bớt đi, nhưng vẫn vô cùng đáng sợ.

– Thu.

Thủ ấn cấp tốc biến hoá, Linh hồn lực nhanh chóng rút lui ra ngoài, Lục Lâm Thiên cũng bị doạ cho đổ một thân mồ hôi, nếu như Linh hồn lực bị đả thương thì mình coi như xong đời.

Trong không gian não hải của khôi lỗi thất cấp sơ giai này còn có một đạo lực công kích do vị cường giả kia lưu lại, đây tuyệt đối là chuyện vô cùng phiền phức, nếu như không giải trừ nó thì không cách nào sửa được khôi lỗi này, Lục Lâm Thiên tự biết bản thân mình sợ là khó mà làm được, cổ lực lượng kia có vẻ không hề tệ chút nào, nếu như thanh trừ với quy mô gây ra động tĩnh quá lớn thì nói không chừng khôi lỗi này sẽ bị huỷ mất, Lục Lâm Thiên thật sự không ngờ là vị cường giả kia còn có thủ đoạn như thế này nữa.

– Nói không chừng là có thể thôn phệ…

Lục Lâm Thiên nhíu mày lại, sau đó liền mỉm cười, mình có được Âm Dương Linh Vũ Quyết, thì chuyện này sẽ khác đi rồi, trên lý thuyết mà nói thì có lẽ Âm Dương Linh Vũ Quyết của mình hình như có thể thôn phệ được lực lượng này.

– Xuy xuy..

Lục Lâm Thiên lại tiếp tục kết xuất thủ ấn lần nữa, trong tay lúc này mang theo một dòng chân khí nho nhỏ, một cỗ lực lượng quỷ dị xuyên thấu qua, đồng thời Lục Lâm Thiên liền trực tiếp ấn một đạo chưởng ấn lên trên mi tâm giữa trán của khôi lỗi thất giai này.

Một đạo chưởng ấn này đánh xuống cũng có cảm giác lặng yên không tiếng động gì, nhưng lúc này Lục Lâm Thiên lại cảm nhận rõ ràng là theo lực thôn phệ của mình tiến vào bên trong không gian não hải của khôi lỗi thất cấp này, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được có một cỗ lực thôn phệ khổng lồ đang tuôn trào dữ dội từ bên trong không gian não hải của khôi lỗi thất giai, dường như muốn thôn phệ hết sạch chân khí của mình vậy.

– Âm Dương Linh Vũ Quyết, thôn phệ.

Sắc mặt của Lục Lâm Thiên lúc này lại càng trầm xuống, trong lòng thầm hét một tiếng, đã bắt đầu vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết.

– Vù vù.

Lúc này, dòng xoáy trong tay của Lục Lâm Thiên nháy mắt lại tăng vọt, không gian não hải của khôi lôi thất cấp sơ giai, có một tia năng lượng của lá chắn lực lượng kia bị dòng xoáy do Lục Lâm Thiên ngưng tụ thành thôn phệ mà vào.

Lòng bàn tay của Lục Lâm Thiên chấn động, một cỗ năng lượng tinh thuần rất nhỏ từ trong lá chắn năng lượng kia bị mình thôn phệ mà vào đều đang dũng mãnh tràn vào trong cơ thể của mình như thuỷ triều, mà cỗ năng lượng kia cũng hoàn toàn tương tự với năng lượng của Lục Lâm Thiên, hoàn toàn có thể luyện hoá được.

Trong lòng Lục Lâm Thiên nháy mắt liền cảm thấy kinh dị, lực lượng này cũng không nhỏ tí nào, sợ là sau khi mình luyện hoá xong thì có thể mang tới không ít chỗ tốt cho tu vi Vũ giả của mình rồi, xem ra, vị cường giả đã phá huỷ khôi lỗi thất cấp này lúc trước ít nhất cũng là một vị Vũ Vương cao giai, nếu như không có thực lực cỡ thất trọng hoặc bát trọng Vũ Vương thì muốn một chiêu phá huỷ được khôi lỗi thất cấp sơ giai này tuyệt đối là chuyện không thể nào.

Cỗ năng lượng kia sau khi bị thôn phệ thì trong nháy mắt liền vận chuyển bên trong kinh mạch, hoá thành chân khí tiến nhập vào bên trong đan điền khí hải, trong quá trình thôn phệ và luyện hoá này, thời gian cứ thế trôi qua.

***

Trên Vân Dương Tông, trong tay Vân Tiếu Thiên đang cầm một khối ngọc gian truyền tin, ngọc giản tràn ngập hào quang tiếp theo liền dần mờ đi.

Thu hồi ngọc giản, Vân Tiếu Thiên nhấc mắt, ánh mắt trong suốt sáng ngời mang theo chút thâm thuý, khiến cho không ai có thể nhìn thấu, khuôn mặt lãnh tuấn góc cạnh rõ ràng, trường bào xanh nhạt run lên, đứng chắp tay, cả người có vẻ cuồng dã không câu nệ, tà mị gợi cảm, lại phát ra một loại khí chất của Phách giả uy chấn thiên hạ.

– Tông chủ, chìa khoá của Huyền Thiên Bí Cảnh xuất hiện ở cạnh Thành Cự Giang, Tông chủ có quyết định gì không.

Ánh mắt của đại hộ pháp nhìn về phía Vân Tiếu Thiên, nhẹ giọng hỏi.

– Huyền Thiên Bí Cảnh quan hệ trọng đại, nếu như rơi vào trong tay người của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang thì sẽ là uy hiếp đối với Tam Tông Tứ Môn của chúng ta, huống hồ gì, nếu như có thể rơi vào trong tay của Vân Dương Tông ta thì đối với Vân Dương Tông chúng ta mà nói, chính là có thêm một tầng đảm bảo rồi.

Trên gương mặt của Vân Tiếu Thiên lộ ra một nụ cười tà.

– Có lời đồn nói chìa khoá của Huyền Thiên Bí Cảnh này phải có đủ ba cái thì mới có thể biết được địa điểm, hiện tại chỉ mới xuất hiện một cái, sợ là cũng không tìm được địa điểm của Huyền Thiên Bí Cảnh ngay được.

– Tin này chắc là tất cả mọi người đều đã biết hết cả rồi, đại lục Linh Vũ, Cổ Vực, thậm chí là thành Ma Vân nhất định cũng đã biết, ta nghĩ người sở hữu hai chiếc chìa khoá còn lại, biết rõ lại có thêm một chiếc chìa khoá nữa xuất hiện nhất định sẽ muốn tới xem xét một phen, tới lúc đó muốn tập trung cả ba chiếc chìa khoá lại cũng không phải là không thể, cho nên, Vân Dương Tông ta nhất định phải đi.

Vân Tiếu Thiên nói.

– Chỉ là ở bên trong Cổ Vực, nếu Vân Dương Tông chúng ta tới đó, sợ là sẽ bị người của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang ngăn cản.

Sắc mặt của Đại hộ pháp trầm lại rồi nói.

– Lần này tới đó không cần phải giống trống khua chiên, ta sẽ tự mình mang theo mấy vị trưởng lão tới đó một chuyến là được.

Vân Tiếu Thiên nói.

– Tông chủ, ngươi muốn đích thân tới đó?

Chương 1110: Sửa chữa khôi lỗi (1)

– Sợ là Tông chủ vừa xuất hiện ở Cổ Vực thì đã tạo ra động tĩnh không nhỏ rồi, người của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang cũng sẽ đề phòng mà thôi.

– Ha ha.

Vân Tiếu Thiên cười ha ha, nói:

– Lần này sợ là cả đám người Lữ Chính Cường, Gia Cát Tây Phong, Đông Quy Tinh và Công Tôn Hoá Nhai đều đã chạy tới Thành Cự Giang hết cả rồi, còn bọn người Doãn Ngạc, Cổ Kiếm Phong thì có thể là đang định xuất phát đây.

Lời vừa dứt thì Vân Tiếu Thiên lập tức mỉm cười, nói:

– Đại hộ pháp chớ có quên, ta vẫn còn một thân phận khác nữa, lần này ngươi cũng đi theo giúp ta đi.

Ánh mắt của đại hộ pháp vừa chuyển, lập tức mỉm cười nói:

– Thiếu chút nữa ta cũng quên mất còn có chuyện như vậy, đã như vậy thì không thành vấn đề rồi.

Trong Hoàng gia ở Thành Vạn Hạp, thời gian lại trôi qua hết năm ngày nữa, sự khổng lồ của cỗ lực lượng bên trong không gian não hải của khôi lỗi thất cấp sơ giai kia thật sự nằm ngoài dự đoán của Lục Lâm Thiên.

Một khắc nào đó của năm ngày sau, Lục Lâm Thiên vốn vẫn luôn duy trì tư thế như lão tăng nhập định đột nhiên run mạnh cả người, đôi mắt đang khép chặt cũng lập tức mở ra, trong đôi mắt có vẻ cuồng hỉ khó có thể che dấu nổi hiện lên, rốt cuộc cũng đã luyện hoá được hết cỗ lực lượng bên trong không gian não hải của khôi lỗi thất cấp sơ giai này rồi.

– Ầm!

Cũng đúng vào lúc này, thân hình của khôi lỗi thất cấp sơ giai đột nhiên run lên, ngay vào lúc một tia năng lượng cuối cùng trong não hải của hắn bị Lục Lâm Thiên thôn phệ xong, một cỗ lực lượng tàn hôn khổng lồ lập tức biến thành vô số đốm sáng nhỏ, bắt đầu khuếch tán một cách dày đặc ngay bên trong không gian não hải, đây đều là mảnh vỡ tàn hồn trong não hải của khôi lỗi thất giai sơ cấp này.

Một khắc ngay khi mảnh vỡ tàn hồn này xuất hiện thì không gian bên trong khôi lỗi thất cấp này cũng phát ra thanh âm vù vù rất khẽ, đột nhiên có một cỗ năng lượng cuồng bạo lao nhanh như thác đổ ùa ra mãnh liệt, cuối cùng liền ngập tràn trong không gian não hải này, mảnh năng lượng Linh hồn vỡ này vô cùng hung mảnh và cuồng bạo.

Nương theo sự xuất hiện của đám mảnh vỡ tàn hồn này chính là trên cơ thể của khôi lỗi thất cấp lập tức cũng xuất hiện một tầng lưu quang màu vàng, còn toàn bộ thân hình của hắn lúc này lại có một cỗ khí thế bàng bạc toát ra từ bên trong, khí tức này quả thực khiến cho kẻ khác rung động.

Cảm thụ được cỗ khí tức này, Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy giật mình, sau đó liền vui vẻ hẳn lên, cỗ khí tức này đủ để chống lại nhất trọng Vũ Vương, so với lúc Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đột phá khi xưa thì tuyệt đối không thua kém.

Trong lòng cảm thấy vui vẻ, cố nén nỗi kích động, Lục Lâm Thiên ngồi xuống kết xuất thủ ấn lần nữa, trong mi tâm lại có một đạo Linh hồn lực tuôn ra dữ dội lần nữa, lập tức chui vào bên trong mi tâm của khôi lỗi này.

Theo đạo Linh hồn lực này tiến vào, thủ ấn của Lục Lâm Thiên lại biến hoá thêm lần nữa, nhanh chóng tập hợp mảnh vỡ tàn hồn bên trong không gian não hải của khôi lỗi này lại, trong đôi mắt trống rỗng màu đen kia của khôi lỗi thất cấp sơ giai này dần dần sinh ra một tia sinh cơ như có như không, sinh cơ này cũng đang chậm rãi gia tăng.

Cứ thế lại trôi qua mấy canh giờ nữa, mãi tới khi Lục Lâm Thiên thu hồi thủ ấn trong tay thì đôi mắt của khôi lỗi này đột nhiên loé ra tinh mang tràn ngập, một cỗ khí tức lập tức toả ra từ trên người của khôi lỗi thất cấp sơ giai kia.

– Ngao!

Nhưng đúng vào lúc này, thân thể của khôi lỗi đột nhiên lại di chuyển một bước, sau đó cái đầu sói dữ tợn đột nhiên ngửa đầu lên trời gầm lên một tiếng, thân là khôi lỗi, nhưng tiếng gầm này nghe lại như tiếng sói tru.

– Vù vù!

Đúng lúc này, giữa thiên địa đột nhiên có một cỗ năng lượng thiên địa vô hình nháy mắt liền hội tụ lại đây, cỗ năng lượng thiên địa vô hình này giống như thuỷ triều, lập tức chảy ào ào vào bên trong khôi lỗi kia, năng lượng thiên địa cường hãn ập lên người khôi lỗi tạo thành tiếng kêu vù vù.

Theo nguồn năng lượng thiên địa quán chú vào bên trong, thân thể của khôi lỗi thất cấp sơ giai này tựa như đột phá vậy, tham lam hấp thu lấy toàn bộ năng lượng thiên địa, dường như là vì đã quá lâu không hoạt động rồi cho nên lúc này liền tận tình hấp thu, còn cỗ khí thế phát ra từ khôi lỗi thì cũng từ từ dâng lên.

Hết thảy những thứ này đều lọt hết vào trong mắt của Lục Lâm Thiên, khiến hắn cũng phải lộ ra vẻ kinh hãi, đúng thật là bất phàm, cư nhiên có thể ở trong nháy mắt vừa khôi phục mà đã thôn phệ được năng lượng thiên địa nhiều như vậy,

– Ể!

Trong đình viện, Bạch Linh vốn đang nhắm mắt tu luyện đột nhiên mở to hai mắt ra, động tĩnh này cũng không nhỏ, mà động tĩnh này lại phát ra từ bên trong đình viện, mày liễu khẽ nhíu, sợ là động tĩnh cỡ này chỉ có Lục Lâm Thiên mới làm ra được.

– Ầm ầm!

Lúc này, năng lượng thiên địa bàng bạc bắt đầu khởi động, cũng kinh động tới người của Hoàng gia, cả đám cảm giác được khí tức này xong liền biến sắc ngay lập tức, bắt đầu chạy về phía phát ra khí tức.

Trong đình viện, động tĩnh khí thế cỡ đó cũng không kéo dài lâu, chỉ một lát mà thôi, khôi lỗi trước mặt Lục Lâm Thiên vốn có màu ảm đạm lúc này lại trực tiếp phát ra ánh kim lấp lánh.

Cỗ năng lượng thiên địa kia chỉ kéo tới một phút là ngừng lại, mà khí thế đang dâng lên của khôi lỗi cũng đột nhiên dừng lại, lúc này, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được, khí thế của khôi lỗi này so với lúc đầu thì đã cường hãn hơn không ít, khí tức trên thân của nó so với vừa rồi sợ là phải mạnh hơn gấp đôi, Lục Lâm Thiên đoán rằng khôi lỗi thất cấp sơ giai này có khi còn đủ sức đối phó với Vũ Vương nhị trọng luôn ấy chứ.

– Chủ nhân.

Lúc tất cả đã trở lại như cũ thì khôi lỗi đầu sói này liền trực tiếp cúi người trước Lục Lâm Thiên, thân thể khổng lồ kia dù cho có cúi người đi nữa thì cũng cao hơn Lục Lâm Thiên rất nhiều.

Hết thảy những thứ này khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng mừng rỡ, trong lòng kích động khó có thể nói nên lời. Tự mình sữa chữa một khôi lỗi thất cấp sơ giai đó, thực lực có thể sánh được với một Vũ Vương nhị trọng, mà khôi lỗi thì lại càng trung thành hơn nữa, tuyệt đối phục tùng, có khôi lỗi này ở bên cạnh của mình thì đúng là mạnh hơn nhiều so với một vị Vũ Vương nhị trọng.

Trên tu vi Linh giả thì Lục Lâm Thiên vẫn đang xem xét chứ không chắc chắn lắm, không có con bài tẩy riêng thì sẽ rất bất lợi cho bản thân mình, tu vi Linh giả của mình thật sự có hơi yếu, cho dù là gặp phải nguy cơ thì mình cũng chỉ có thể dùng tu vi Vũ giả để tự bảo mệnh mà thôi, vậy thì khác nào để lộ thân phận Linh Vũ song tu của bản thân được, hiện tại thì cái thân phận này nhất định không thể để lộ ra được.

Chương 1111: Sửa chữa khôi lỗi (2)

Bây giờ đã có khôi lỗi thất cấp này xuất hiện rồi, trong lòng Lục Lâm Thiên liền yên tâm hẳn, có khôi lỗi thất cấp sơ giai này rồi, sau này nó sẽ trở thành lá bài tẩy của mình ở tu vi Linh giả rồi, sợ là tạm thời còn cường hãn hơn lá bài tẩy tu vi Vũ giả nhiều nữa kia.

– Từ nay về sau ngươi sẽ gọi là Khôi Tứ.

Lục Lâm Thiên nói với khôi lỗi đầu sói này.

– Vâng, thưa chủ nhân,

Khôi lỗi đầu sói đáp hệt như có Linh trí, sau đó lại đứng thẳng tắp kế bên người Lục Lâm Thiên.

Ngay lúc Lục Lâm Thiên đi ra khỏi gian phòng thì Bạch Linh và Tiểu Long cũng đã xuất hiện trước mặt của Lục Lâm Thiên, hai người nhìn chằm chặp vào Lục Lâm Thiên, Tiểu Long lên tiếng hỏi trước:

– Lão đại, vừa rồi huynh lại đột phá đấy à?

– Không có, bất quá ta chỉ sửa chữa hoàn toàn cho một khôi lỗi thất cấp sơ giai mà thôi.

Lục Lâm Thiên giơ tay sờ sờ mũi, mỉm cười nói, mình đúng là đang muốn đột phá đấy, thế nhưng mặc dù cỗ năng lượng bên trong không gian não hải của khôi lỗi thất giai sơ cấp đã bị mình thôn phệ ấy rất khổng lồ, nhưng lúc này mình muốn đột phá cũng không phải chỉ cần chút xíu năng lượng cỡ đó là đủ, bất quá về chuyện luyện hoá năng lượng thì thực lực của mình hiện tại đang là Vũ Suất lục trọng hậu kỳ đỉnh phong, phỏng chừng chỉ cần tiếp tục thôn phệ thêm một tên Vũ Suất lục trọng nữa là đủ để đột phá rồi.

– Khôi lỗi thất giai mà ngươi mua về đã được ngươi sửa xong rồi?

Ánh mắt của Bạch Linh run lên, nhìn về phía Lục Lâm Thiên với vẻ khá là kinh ngạc.

– Đúng vậy!

Lục Lâm Thiên gật đầu, phỏng chừng nếu như Vạn Tượng thương hành mà biết được chuyện khôi lỗi thất giai sơ cấp bị hư hại chỉ bán đi với giá hai ức năm ngàn vạn lại dễ sửa như vậy thì sợ là cả đám sẽ tức tới mức kêu lên oai oái mất.

Hai ức năm ngàn vạn liền mua được một khôi lỗi thất cấp sơ giai, Lục Lâm Thiên nghĩ lại vẫn thấy mình hời to, đây đúng là nhặt được bảo vật thật rồi, hai ức năm ngàn vạn kim tệ, mình hiện tại không thiếu chút kim tệ ấy, còn khôi lỗi thất cấp thì tuyệt đối không thể nào dùng kim tệ để tính giá được.

Ngẫm lại thì nếu mang theo khôi lỗi này trở về thương hành đánh cướp thì… Hai mươi lăm ức kim tệ kia cũng có thể dễ dàng lấy về rồi, hai ức năm ngàn kim tệ đúng là chả bỏ bèn gì, bất quá phỏng chừng chẳng có ai lại dùng khôi lỗi thất cấp để đi cướp kim tệ ở thương hành cả, cái này quá nhàm chán rồi.

– Người của Hoàng gia đang ở bên ngoài.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên một cái rồi nói.

– Chúng ta đi ra ngoài thôi.

Lục Lâm Thiên nói, lần sửa chữa khôi lỗi này đã tốn hơn mười ngày, thời gian trôi qua thật là nhanh.

– Cha, vừa rồi đã xảy ra chuyện gì vậy?

Bên ngoài đình viện, Hoàng Đan hỏi Hoàng Chí Lương đang đứng bên cạnh, trải qua hơn mười ngày tịnh dưỡng, sắc mặt lúc này cũng đã hồng nhuận lại, khôi phục như cũ, tản ra một loại khí tức vũ mị, đường cong lung linh vẫn khiến cho đám người không phải người của Hoàng gia âm thầm đánh giá nhiều hơn một chút, chẳng qua là ai cũng biết, vị đại tiểu thư này xem bọn họ không vừa mắt, trong cả cái thành Cự Giang lớn cỡ này, người theo đuổi đại tiểu thư không phải là ít.

– Hình như là có người đang đột phá hay sao đấy, bên ngoài đình viện này có cấm chế rất cao mình, chúng ta tốt nhất là đừng nên quấy rầy thì hơn.

Hoàng Chí Lương cũng là cường giả Vũ Suất, cho nên cũng cảm nhận được là có một đạo cấm chế vô hình ở đây, nếu như đυ.ng vào cấm chế này thì đúng là rất không lễ phép, hoàn toàn có thể coi là cố ý tấn công, mà người ở bên trong lại là mấy vị cường giả đã cứu mạng con gái mình, đương nhiên không thể đắc tội được rồi, từ cái cấm chế này lại càng khiến ông thêm bội phục Dương Quá, cấm chế này không phải người bình thường có thể bố trí được đâu.

– Là Dương Quá đại nhân đang đột phá sao?

Bên cạnh Hoàng Đan lúc này có một nữ tuổi chừng hai mươi thấp giọng hỏi, nữ tử có gương mặt vô cùng tinh xảo, làn da trắng nõn nà, cái mũi ngọc tinh xảo, đôi môi nhỏ nhắn đỏ mọng như anh đào, lúc này gương mặt một mảnh đỏ bừng, lông mi dài cong vυ"t lên một đường duyên dáng, đôi mắt rất to tròn, đôi mắt đen láy lộ ra một cỗ Linh tính, ánh mắt cứ như thể biết cười vậy, nhìn vô cùng đáng yêu, đây chính là vị nhị tiểu thư Hoàng gia đã được Lục Lâm Thiên chữa khỏi, tên gọi Hoàng Hân.

– Hoàng gia chủ, thật ngại quá, chút động tĩnh này lại kinh động quý phủ rồi.

Lúc này, Lục Lâm Thiên mang theo một cái mặt nạ màu xanh xuất hiện trước mặt mọi người cùng với Bạch Linh, thanh âm dĩ nhiên là cố hạ cho trầm xuống.

– Không sao, hy vọng là chúng ta không quấy rầy tới Dương Qúa tiên sinh mới đúng.

Hai người Hoàng Đan và Hoàng Hân lúc này nhìn chăm chú vào thân ảnh cao ngất vận trường bào xanh kia, nhớ tới một màn loã thể cạnh nhau kia, không khỏi xấu hổ cúi gằm mặt xuống ngực, nhưng dư quang khoé mắt vẫn cứ lén lút quét về phía đạo thân ảnh kia.

Sau một lát, bên trong đại điện của Hoàng gia, Hoàng Chí Lương cảm kích nâng hai khối ngọc giản Linh kỹ giao vào tay của Lục Lâm Thiên:

– Dương Qúa tiên sinh, đa tạ ngươi đã cứu tiểu nữ một mạng, ơn này khó mà nói hết.

Lục Lâm Thiên là ai chứ, Linh kỹ huyền cấp sơ giai thì đương nhiên là không từ chối rồi, lập tức thu vào trong tay, ánh mắt đảo một cái, nhìn về phía nhị tiểu thư Hoàng Hân của Hoàng gia một cái, nói:

– Hoàng tiểu thư, ta vẫn còn vài việc, không biết có thể hỏi cô được không?

– Đại nhân cứ việc hỏi.

Trong ánh mắt của Hoàng Hân đầy vẻ ôn nhu nhìn về phía thân ảnh tóc dài áo xanh ngồi ở phía trên.

– Biến hoá trên người của Hoàng tiểu thư khiến cho ta cảm thấy khá kinh ngạc, gần đây Hoàng tiểu thư có gặp phải chuyện gì đặc biệt hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi, trong lòng Lục Lâm Thiên đoán, Thị Huyết Linh Phong này tuyệt đối sẽ không thể nào dễ dàng mà chui vào trong cơ thể của Hoàng Hân được, loại Linh thú quần cư thế này tuyệt đối không thể xuất hiện một mình được.

– Gần đây ta chỉ ở trong nhà, rất ít khi ra ngoài, cũng không xảy ra chuyện gì cả.

Liên quan tới độc trên người mình lần trước cho nên ánh mắt của Hoàng Hân cũng trở nên ngưng trọng, cẩn thận nhớ kỹ lại, sau đó lập tức lắc đầu, gần đây cũng chẳng xảy ra chuyện gì đặc biệt cả.

– Muội muội, bốn tháng trước chẳng phải ngươi từng đi tới Thành Cự Giang tìm ta sao, có phải là gặp chuyện gì hay không.

Sắc mặt của Hoàng Đan hơi trầm tư một chút, sau đó liền hỏi kỹ lại.

– Đúng rồi, muội nhớ ra rồi, bốn tháng trước lúc muội từ Thành Cự Giang trở lại thì đi ngang qua Vạn Hạp Quật, sau đó liền nhịn không được mà muốn đi vào xem thử, chính là trong lúc bất tri bất giác lại bị lạc đường bên trong Vạn Hạp Quật, sau này cũng nhờ vô tình mới đi ra được, ở bên trong Vạn Hạp Quật, có hai tên tuỳ tùng không biết tại sao lại đột nhiên chết đi.

Ánh mắt của Hoàng Hân loé lên, nghĩ kỹ lại một chút rồi lập tức nói.

Chương 1112: Đến vạn hạp quật

– Muội muội, sao muội có thể đi vào Vạn Hạp Quật cơ chứ.

Hoàng Đan vừa nghe thấy muội muội của mình đi vào bên trong Vạn Hạp Quật thì lập tức bị doạ cho hoa dung thất sắc.

– Hân Nhi, con đúng là không biết nghe lời, Vạn Hạp Quật này há lại là nơi con có thể vào cơ chứ, lần này có thể trở về được thì coi như con mạng lớn.

Hoàng Chí Lương lúc này cũng bị giật mình không nhỏ.

– Vạn Hạp Quật.

Lục Lâm Thiên mơ hồ đã đoán được gì đó, lập tức hỏi:

– Hoàng tiểu thư, Vạn Hạp Quật này là nơi thế nào?

– Đại nhân không biết thành Vạn Hạp sao?

Lúc này ngươi lên tiếng là Hoàng Đan, nghe thấy Lục Lâm Thiên không biết Vạn Hạp Quật khiến cho cô cảm thấy có chút kinh ngạc, khẽ mở miệng nói:

– Vạn Hạp Quật này là một mảnh hạp cốc bên ngoài Thành Vạn Hạp, phiến hạp cốc này kéo dài cũng hơn cả ngàn vạn mẫu, trong đó có không ít nham động giăng kín khắp nơi, giống hệt như một cái mê cung, bên trong có không ít yêu thú sinh sống, đều là một ít yêu thú có cấp bậc không được cao lắm, cũng có không ít Linh dược sinh trưởng, nhưng Vạn Hạp Quật này là nơi chẳng có mấy ai dám đi vào, một khi lạc đường thì nghe nói cường giả Vũ Suất cũng có thể bị nhốt ở bên trong đó không cách nào đi ra được.

– Còn có chỗ như vậy sao?

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, nghe những lời Hoàng Đan nói khiến cho trong lòng của hắn đã có chút định luận, sợ là Thị Huyết

Linh Phong này rất có khả năng đang sống ở bên trong Vạn Hạp Quật, chỉ là không biết đám Thị Huyết Linh Phong đó có tu vi tới cỡ nào mà thôi, Thị Huyết Linh Phong trên người Hoàng Hân chỉ là loại nhất giai, lại còn mới vừa nở không bao lâu, lúc trước hẳn là do dính lên người của Hoàng Hân, cho nên phải là chuyện mới xảy ra mấy tháng này, tuyệt đối không thể nào quá xa được.

– Dương Qúa tiên sinh, Vạn Hạp Quật này chính là ở bên ngoài của Thành Vạn Hạp, bất quá khoảng cách không ngắn chút nào đâu, trước kia ta cũng từng đi qua, bên trong Vạn Hạp Quật mặc dù có chút dược liệu và yêu thú, nhưng mớ nham động bên trong cũng không dễ gì vào đâu, lỡ mà có gặp phải yêu thú đánh cho vỡ hang thì người có tu vi Vũ Suất cũng khó mà ra được, cho nên người bình thường chẳng ai đi vào đó cả.

Hoàng Chí Lương nói.

– Hoàng tiểu thư, có thể phiền ngươi tả lại xem lúc đó ngươi vào Vạn Hạp Quật ở chỗ nào không, chỉ cần đưa ta tới gần đó là được rồi.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên lại chuyển về phía Hoàng Hân.

– Đại nhân, ngươi muốn tới Vạn Hạp Quật sao?

Hoàng Đan có vẻ rất kinh ngạc.

Không sai ta muốn đi xem thử, biến hoá trên người của Hoàng Hân tiểu thư có lẽ có liên quan tới Vạn Hạp Quật, ta muốn tới xem.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đại nhân, gần đây ta lấy được tin tức từ Thành Cự Giang là trong Vạn Hạp Quật này dường như có cái gì đó rất quỷ dị, mấy tháng gần đây đã có thêm rất nhiều người chết ở bên trong Vạn Hạp Quật rồi, thậm chí cũng có cả cường giả tu vi Vũ Suất bỏ mạng trong đó, rất nhiều người đều hoài nghi bên trong Vạn Hạp Quật đã xuất hiện yêu thú nào đó rất lợi hại, bốn vị trưởng lão của Vạn Tượng Thương Hành tới đây lần này, thứ nhất là vì chữa thương cho xá muội, thứ hai chính là muốn tới Vạn Hạp Quật để xem xét, tám ngày trước bốn vị trưởng lão đã lên đường tới Vạn Hạp Quật rồi.

Hoàng Đan vội vã nói.

Trong lòng Lục Lâm Thiên không hiểu sao lại có chút kích động, như vậy thì xem ra Thị Huyết Linh Phong này đúng là rất có khả năng sống bên trong Vạn Hạp Quật, ngay cả cường giả tu vi Vũ Suất cũng bỏ mạng ở nơi đó, thì tu vi của đám Thị Huyết Linh Phong này nhất định cũng đã đến mức độ cực cao rồi, xem ra chuyến này mình nhất định phải đi cho bằng được, nếu như có thể thu phục được Mẫu Hoàng Phong kia thì xem như lời to rồi.

– Ta đã quyết định sẽ tới đó xem một chuyến, không biết Hoàng tiểu thư có thể đi cùng hay không, đương nhiên, ta sẽ không bạc đãi Hoàng tiểu thư đâu.

Lục Lâm Thiên cố nén kích động trong lòng mà nói.

– Đại nhân đã cứu ta một mạng, ta đương nhiên là nguyện ý đi xem cùng đại nhân rồi.

Hoàng Hân chớp mắt, mục quang đặt trên người Lục Lâm Thiên, dường như muốn tìm ra điều gì đó dưới đôi mắt kia, nhưng lại không dám nhìn thẳng vào đôi mắt bên dưới chiếc mặt nạ ấy được.

– Muội muội, ta cũng sẽ đi cùng ngươi, ta rành chỗ ấy hơn một chút.

Ánh mắt của Hoàng Đan thầm xoay một vòng, lập tức lên tiếng.

Sau một lát, bên trong Hoàng gia, một con phi hành yêu thú tứ giai hậu kỳ khổng lồ vỗ cánh bay lên, bên trên lưng của nó có mười mấy đạo thân ảnh, ngoại trừ mười mấy vị cường giả của Hoàng gia ra thì người đi đầu chính là Lục Lâm Thiên, Bạch Linh, hai tỷ muội Hoàng Đan và Hoàng Hân.

Hai tỷ muội Hoàng gia này hôm nay hình như là cố ý ăn diện hơn, thoạt nhìn càng thêm mê người, Hoàng Hân ít tuổi hơn, nhưng cũng có bộ dạng như cô gái nhà bên sắp lớn, trong sự đáng yêu mang theo vẻ vũ mị, đặc biệt là đôi mắt kia, khiến cho người ta nhìn qua liền cảm thấy nó tựa như hắc bảo thạch vậy.

Còn cả người Hoàng Đan thì tản ra vẻ vũ mị, cung trang thấp ngực để lộ ra khe sâu trước ngực, đường cong ngạo nghễ, không phải người thường có thể sánh được, song phong cao vυ”t kia khiến cho vô số nữ nhân phải tự ti.

Khoanh chân ngồi xuống, ánh mắt của hai cô gái Hoàng gia đều như có như không lướt qua chỗ Lục Lâm Thiên, cả hai đều cảm thấy vô cùng hứng thú với gương mặt bên dưới lớp mặt nạ này.

Còn Lục Lâm Thiên thì đương nhiên cũng cảm giác được ánh mắt của cả hai người, nhưng chẳng cảm thấy gì cả, trên đường đi, Lục Lâm Thiên biết rõ Hoàng Đan cũng là danh nhân của Thành Cự Giang, cho nên cũng hỏi không ít chuyện liên quan tới Thành Cự Giang.

Từ miệng Hoàng Đan, Lục Lâm Thiên cũng biết được không ít chuyện của Thành Cự Giang, bên trong Thành Cự Giang này mặc dù chỉ là một toà thành, nhưng có không ít thực lực cường hãn tồn tại bên trong. Còn có không ít cường giả ẩn mình, có thể nói, bên trong thành, có đôi khi một người tuỳ tiện ngồi đó cũng là một cường giả.

Theo như lời của Hoàng Đan thì kẻ đứng sau lưng Vạn Tượng Thương Hành chính là Vạn Tượng Môn có chút tiếng tăm bên trong Thành Cự Giang, trong môn có Vũ Vương tam trọng, còn có một Linh Vương nữa, loại thực lực thế này, bên trong Thành Cự Giang chỉ có thể tạm coi là không tệ mà thôi, ở bên trong Thành Cự Giang, những thế lực có thực lực mạnh hơn Vạn Tượng Môn cũng có không ít.

Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy vô cùng khïếp sợ, mặc dù diện tích của Thành Cự Giang này có lớn tới đâu đi nữa thì dẫu sao nó cũng chỉ là một ngôi thành mà thôi, cư nhiên lại có nhiều thế lực không tệ chen chúc ở bên trong, nói cách khác, nếu như Phi Linh Môn hiện tại không có Băng Mộc Tôn giả Sát Phá Quân thì với thực lực ấy mà tới Thành Cự Giang này cũng chỉ có thể coi là bình thường mà thôi.

Chương 1113: Đoạn hồn khoái kiếm (1)

Cuối cùng Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được mà cảm thán, Cổ Vực này đúng là quá phức tạp, nếu như không biết thì ai mà ngờ được một cái Thành Cự Giang thôi lại có nhiều thế lực cường hãn cỡ ấy, chỉ bằng điều này thôi, những thế lực bên ngoài muốn chiếm Thành Cự Giang sợ là cũng chỉ có thể bỏ cuộc chứ chẳng làm được gì.

Trên đường đi, Lục Lâm Thiên cũng hỏi được không ít chuyện về Thiên Địa Các, nhưng điều khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy vô cùng ngạc nhiên chính là Hoàng Đan cũng chẳng biết gì về Thiên Địa Các, Lục Lâm Thiên cuối cùng chỉ có thể đoán là những người không đủ tu vi thực lực thì căn bản đều không biết sự tồn tại của Thiên Địa Các, có thực lực bao nhiêu thì biết được bấy nhiêu, thế lực cỡ như Thiên Địa Các, người bình thường căn bản là khó mà biết tới được, giống như mình khi xưa vậy, căn bản cũng không biết tới sự tồn tại của Thiên Địa Các.

Một đường trò chuyện cùng nhau, hai nàng đều không còn xa lạ gì với Lục Lâm Thiên, cho nên cứ huyên thuyên mãi, còn hỏi không ít chuyện của Lục Lâm Thiên, chỉ là Lục Lâm Thiên cũng rất cẩn thận, mấy người như Vân Tiếu Thiên và Lữ Chính Cường cũng không hỏi được gì từ Lục Lâm Thiên, mặc dù Hoàng Đan này cũng chẳng phải nữ tử bình thường, nhưng nếu so với Vân Tiếu Thiên và Lữ Chính Cường thì vẫn còn kém rất xa.

Bất quá đối với cô Hoàng Đan này thì Lục Lâm Thiên cũng phải than thầm trong bụng, Hoàng Đan hoàn toàn không giống với mấy người Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Diệp Mỹ và Hoa Mãn Ngọc, hai tỷ muội Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Diệp Mỹ thuộc loại nữ tử có tâm trí mạnh, Hoa Mãn Ngọc thì thuộc loại nữ tử dã tính khí phách, còn Hoàng Đan thì lại thuộc dạng nữ tử vũ mị giỏi đưa đẩy.

Lục Lâm Thiên nghĩ, chẳng trách Hoàng Đan có thể trở thành trưởng lão ngoại môn của Vạn Tượng Thương Hành, chủ trì Vạn Tượng Thương Hành cũng không phải chuyện dễ dàng gì, nếu như Hoàng Đan gia nhập Phi Linh Thương Hành của Phi Linh Môn thì đúng là không tệ, đương nhiên, Lục Lâm Thiên cũng chỉ nghĩ mà thôi.

Bốn ngày sau, dưới một dãy sơn mạch, núi cao khuất tầm nhìn, được bao phủ bởi một màu xanh um tùm, dáng núi hùng vĩ cao ngất, uốn lượn hướng lên, từng dòng suối nhỏ chạy ra từ khe núi, trên ngọn núi có sương mù màu trắng bay lượn.

Cây cối xanh um, bên dưới rừng thì có suối chảy róc rách, cảnh tượng như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy hơi kinh ngạc, lúc trước từ thành Cự Giang đi về mình cư nhiên lại không phát hiện.

– Đại nhân, chúng ta đã tới rồi, đi tiếp thêm một quãng nữa thì chính là Vạn Hạp Quật.

Hoàng Đan nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lúc này chỗ mà mình đang nhìn đúng là có chút không giống, nói không chừng nơi này lúc xưa chính là hải vực, sau đó lại biến thành lục địa, vỏ trái đất vận động mạnh tạo ra cảnh đẹp quần sơn kỳ lạ hiếm có như vậy, nếu như ở tình huống bình thường thì sơn phong thế này đúng là vô cùng hiếm thấy.

Ngay tại Lục Lâm Thiên thầm đánh giá cảnh sắc nơi này, ánh mắt của Hoàng Hân loé lên, nói:

– Đại nhân, phía trước là tới rồi, lúc trước ta đã đi vào từ nơi này.

Lục Lâm Thiên nghe nói phía trước một đoạn nữa chính là cửa vào Vạn Hạp Quật, núi cao trập trùng, đỉnh nào cũng chót vót, cây cối biếc xanh, bên trong đó còn có tiếng chim hót véo von, bên dưới còn có thể dễ dàng nhìn thấy suối chảy róc rách, trong veo tận đáy, nước suối đổ xuống mặt đất tạo thành từng làn bọt nước trắng xoá, khiến cho người ta có cảm giác như lạc vào tiên cảnh.

– Đây chính là Vạn Hạp Quật sao?

Lục Lâm Thiên nhịn không được mà có chút kinh thán, theo lối vào cốc nhìn lại, chỉ thấy một cửa vào hạp cốc dài thật dài xuất hiện trước mắt, mơ hồ còn có thêm tiếng dã thú kêu đang vang vọng, người bình thường tới đây chắc là trong lòng sẽ sinh ra cảm giác vô cùng rung động.

– Hoàng tiểu thư, xin đa tạ, đây là ba viên tu hồn đan, là đan dược ngũ phẩm sơ giai, Linh hồn lực của ngươi đã bị ảnh hưởng không hề nhỏ, sau khi uống ba viên đan dược này thì có thể khôi phục được không ít.

Lục Lâm Thiên móc ra ba viên đan dược giao cho Hoàng Hân, thực lực của Hoàng Hân này chỉ là Vũ Phách, dùng đan dược ngũ phẩm đã là cực hạn rồi, hơn nữa đã nhờ Hoàng Hân dẫn đường cho nên Lục Lâm Thiên cũng chẳng keo kiệt chút nào.

Hoàng Hân do dự một chút liền duỗi ngọc thủ ra, thu đan dược vào trong tay, nói:

– Đa tạ đại nhân.

– Tốt lắm, các ngươi trở về đi, hẹn gặp lại.

Lục Lâm Thiên nói xong, Linh lực dưới chân chợt loé, thân hình lăng không mà đứng, Bạch Linh cũng lập tức bay lên tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

– Đại nhân, ta đưa ngươi đi, trong Vạn Hạp Quật này ta cũng coi như là quen thuộc.

Hoàng Đan đột nhiên nói.

– Không cần đâu, ngươi cứ mau trở về đi.

Có người ngoài đi theo thì đúng là không tiện chút nào, lần này đi vào Vạn Hạp Quật, Lục Lâm Thiên tin chắc là sẽ có cách tìm ra đám Thị Huyết Linh Phong kia, trừ phi là mình đoán sai, đám Thị Huyết Linh Phong kia không có ở bên trong Vạn Hạp Quật.

– Đại nhân, nếu như có cơ hội thì mời đại nhân trở lại Hoàng gia ngồi một chút, nếu như đại nhân cần thứ gì cũng có thể tới Vạn Tượng thương hành tìm ta, có lẽ ta có thể giúp được phần nào cho đại nhân.

Hoàng Đan khẽ cắn đôi môi đỏ mọng, đưa mắt nhìn thân ảnh áo xanh đang ở giữa không trung rồi nói.

– Được.

Lúc thanh âm của Lục Lâm Thiên vang lên giữa không trung thì hắn đã cấp tốc di chuyển đi, chỉ để lại hai vệt mờ ở giữa không trung.

Hai người Hoàng Đan và Hoàng Hân nhìn về phía bóng dáng gần như đã mất hút giữa không trung kia, trong ánh mắt đều có vẻ hơi phức tạp.

– Nhịn chết ta rồi, hừ.

Cái đầu nhỏ của Tiểu Long bò ra khỏi ống tay áo của Lục Lâm Thiên để xem xét, đôi mắt nhỏ nháy một cái, nhìn chầm chầm về khoảng không phía trước,

Lục Lâm Thiên nhìn vào hạp cốc này, sâu bên trong hạp cốc thật dài kia, hai bên hạp cốc lập tức biến thành hình nhánh tẻ. Có dòng suối nhỏ chảy qua, men theo vách núi đổ xuống, có cái trông như một sợi dây dài, có cái lại như một tấm màn treo, tiếng nước chảy mang tới sinh khí cho cả cốc. Ngay bên ngoài hạp cốc này lại xuất hiện vô số hạp cốc nhỏ khác nữa.

– Đúng là một nơi kỳ lạ.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu lên nhìn, lập tức nhịn không được liền kinh hô, núi non liền nhau trùng điệp, trong cả dãy sơn mạch lớn như vậy mà chỉ toàn là hạp cốc, hai bên đều là vách núi cao ngất, mỗi một hạp cốc cơ bản đều giống nhau như đúc, khó mà phân biệt được nổi.

– Tiểu Long, đệ có cảm giác được khí tức của Thị Huyết Linh Phong hay không?

Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, nhìn về phía trước hỏi Tiểu Long.

– Nếu như khoảng cách gần thì không thành vấn đề, còn quá xa thì ta cũng không làm được.

Tiểu Long phun ra nuốt vào cái lưỡi rồi nói.

– Xuy xuy.

Lục Lâm Thiên do dự một chút, kết xuất thủ ấn, nhanh chóng gọi con Thị Huyết Linh Phong nhất giai bên trong Không gian thú nang ra, con Thị Huyết Linh Phong này cũng chỉ mới lớn cỡ ngón tay cái mà thôi, mặc dù là Linh thú nhất giai, nhưng thân thể của Thị Huyết Linh Phong cấp này thì chỉ lớn cỡ đó mà thôi.

Chương 1114: Đoạn hồn khoái kiếm (2)

Lúc này Lục Lâm Thiên lại biến hoá thủ ấn lần nữa, một đạo quang mang màu đỏ đột lập tức bắn ra từ trong lòng bàn tay.

– Ngao…

Một tiếng thú kêu mơ hồ đột nhiên phát ra từ trong lòng bàn tay của của Lục Lâm Thiên, trong lòng bàn tay phải của hắn xuất hiện một cỗ huyết hồn ấn giống rồng mà chẳng phải rồng, như hổ mà không phải hổ lao ra, một cỗ uy áp bắt đầu khuếch tán ra từ trên người nó.

Vung huyết hồn ấn trên tay ra, tiếng thú kêu tựa long phượng sư hổ mang theo thanh âm ầm ầm, lập tức hoá thành một đạo quang mang màu đỏ cực nhỏ, trực tiếp bao phủ cơ thể của con Thị Huyết Linh Phong kia.

Thị Huyết Linh Phong nhất giai mà thôi, lần này Lục Lâm Thiên bố trí hồn ấn cơ hồ không có bất kỳ khó khăn nào, ánh mắt của con Thị Huyết Linh Phong lập tức dại ra.

Theo thủ ấn do Lục Lâm Thiên kết xuất ra trong nháy mắt, một đạo quang mang thần dị cực nhỏ liền trực tiếp chui vào trong mi tâm của con Thị Huyết Linh Phong kia. Trong đôi mắt kép hình cầu của con Thị Huyết Linh Phong này lúc này, bị khống thú thuật khống chế, mặc dù Linh trí chẳng được bao nhiêu, nhưng trong mơ hồ, Linh hồn bên trong não hải của nó đã tuyệt đối phục tùng và thuần phục dưới Lục Lâm Thiên, vĩnh viễn cũng sẽ không phản bội.

– Đi!

Khẽ quát một tiếng, Lục Lâm Thiên phân phó cho con Thị Huyết Linh Phong này bay về phía trước, theo như tài liệu ghi lại trên thiên Linh lục, Lục Lâm Thiên cũng coi như biết được không ít thứ về Thị Huyết Linh Phong, giữa Thị Huyết Linh Phong và đồng loại có một cách tìm kiếm nhau rất riêng, trong một khoảng cách nhất định là chúng có thể dễ dàng tìm được đồng loại.

Mà Thị Huyết Linh Phong còn một điểm biến thái nhất chính là một khi một con Thị Huyết Linh Phong chích một kim lên người của đối thủ rồi, thì cho dù kẻ này có chạy đến chân trời góc biển cũng sẽ bị cả đàn Thị Huyết Linh Phong tìm được, cho nên, những người biết rõ về Thị Huyết Linh Phong, cho dù là gặp một con Thị Huyết Linh Phong đơn độc thì cũng sẽ không muốn trêu vào, vạn nhất bị nó đâm cho một châm, vậy thì sẽ bị cả đàn Thị Huyết Linh Phong đuổi giết, có trốn xa cách mấy cũng vô dụng, bởi vì cũng sẽ bị chúng nó men theo khí tức mà tìm được.

Trong hạp cốc, con Thị Huyết Linh Phong nhất giai bay ở phía trước, mơ hồ không rõ lộ tuyến cụ thể, chỉ bay loanh quanh bên trong hạp cốc, tốc độ cũng không nhanh lắm.

Lục Lâm Thiên và Bạch Linh bay theo ở phía sau, trong một mảnh hạp cốc dài hẹp thế này, khắp nơi đều khiến người ta có cảm giác không có đường nào để đi, cứ quanh qua ngoảnh lại trên con đường của hạp cốc, hai bên đều là vách núi thẳng tắp chạm mây, ít ai lui tới, thi thoảng có tiếng yêu thú và dã thú kêu lên, khiến cho cả hạp cốc lại có thêm chút sinh cơ, nhưng người bình thường mà đi vào thì chắc là sẽ cảm thấy rợn gáy.

Lục Lâm Thiên lúc này dù nói là không có mục tiêu gì, nhưng cũng đã hỏi qua Hoàng Hân, tìm kiếm theo lộ tuyến do Hoàng Hân kể lại, bằng không, trong cái Vạn Hạp Quật lớn cỡ này, muốn tìm hết một lượt tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng gì.

Bên trong cả cái Vạn Hạp Quật này có diện tích rất lớn, một đường đi tới chỉ toàn kỳ phong quái thạch, vách núi dựng đứng, rừng cây um tùm. Trên đường đi Lục Lâm Thiên đã gặp không dưới cả trăm cột đá có hình dạng như măng tre, đều cao tới tận trời, với đủ hình thái khác nhau.

Đúng vào lúc này, một chỗ bên trong hạp cốc, cũng có mười mấy đạo thân ảnh lăng không đứng giữa không trung, tổng cộng có mười hai đạo thân ảnh, trong mười hai người này không có bất kỳ ai thi triển Vũ kỹ phi hành hết, đại biểu cho tu vi của mười hai người này ít nhất cũng đều đạt tới Vũ Suất.

Mà theo khí tức nhìn lại thì bên trong mười hai người này cư nhiên lại có một Linh Vương nhất trọng, một Vũ Vương nhị trọng, còn có thêm mười Vũ Suất, hơn phân nửa đều có thực lực Vũ Suất thất trọng và Vũ Suất bát trọng, hai Vũ Suất lục trọng, và hai Vũ Suất cửu trọng. Thực lực cỡ này, nếu như để người ngoài nhìn thấy thì nhất định sẽ giật mình cả kinh, loại thực lực cỡ này, không hề thấp hơn mấy thế lực nhất lưu ở Cổ Vực là mấy, mà một đám cường giả cỡ này lại xuất hiện bên trong Vạn Hạp Quật.

– Đoạn Hồn Vương, lần này ngươi ra tay, có nắm chắc hay không?

Trong đám người, Vũ Vương nhị trọng hỏi lại Linh Vương nhất trọng, người này nhìn chừng năm mươi tuổi, một bộ trường sam, tay áo rộng dài, bên hông thì quấn một cái đai lưng màu ngân bạch, trán rộng mặt to, cả người lộ ra một cỗ khí tức hùng hậu.

Linh Vương nhất trọng một bộ hoa phục, nhưng không quá loè loẹt, dáng người cao gầy, trong mắt cũng lộ ra một cỗ khí âm trầm nhàn nhạt, sát khí tiết ra ngoài, có thể thấy được người này cũng chẳng phải hạng người hay nhân từ nương tay.

– Lưu Kiếm huynh, lần này có ngươi ra tay, cộng thêm mấy vị Vọng Giang song hùng, Lạc Sơn tứ anh trợ giúp, ta đã nắm chắc hơn chín phần rồi.

Vị Linh Vương nhất tọng kia đưa mắt qua nhìn, mỉm cười nói.

– Vậy thì phải chúc mừng Đoạn Hồn Vương trước rồi, nếu như có thể thu phục thành công con Mẫu Hoàng Phong của bầy Thị Huyết Linh Phong kia thì thực lực của Đoạn Hồn Vương nhất định sẽ tăng thêm rất nhiều.

Một vị Vũ Suất cửu trọng vận trường bào lập tức nói.

– Xin các vị cứ yên tâm đi, lần này đợi sau khi ta chiếm được Thị Huyết Linh Phong, đan dược mà ta đã hứa với mọi người nhất định sẽ không thiếu một viên nào.

Đoạn Hồn Vương nói.

– Bọn ta đương nhiên là tin Đoạn Hồn Vương rồi, hợp tác lâu như vậy, sao có thể không tin được chứ.

Một Vũ Suất bát trọng lập tức cười nói.

– Đoạn Hồn Vương, ngươi xác định lúc này con Mẫu Hoàng Phong kia đang đột phá sao, nếu đợi nó đột phá xong, chúng ta muốn đối phó nó sẽ khó hơn rất nhiều.

Vị Vũ Vương nhị trọng được gọi là Lưu Kiếm có chút lo lắng, Linh thú khủng bố cỡ như Thị Huyết Linh Phong, hắn cũng biết được đôi chút.

– Ta đã xem xét gần ba tháng nay, gần đây một đám trứng do Mẫu Hoàng Phong ấp vừa mới nở ra, đây chính là dấu hiệu nó sắp đột phá, chờ tới lúc quan trọng nhất khi nó đột phá thì sẽ dễ dàng đối phó hơn nhiều, sau khi thành công thu phục và chiếm được con Mẫu Hoàng Phong Thị Huyết Linh Phong đó thì đan dược ta đã hứa với các vị sẽ tăng thêm một viên nữa.

Ánh mắt của Đoạn Hồn Vương loé lên, nói với cả đám người.

– Đa tạ Đoạn Hồn Vương.

Mọi người lập tức cảm thấy cao hứng không thôi, phỏng chừng cấp bậc đan dược mà tên Đoạn Hồn Vương này đã hứa sẽ cho bọn họ cũng không thấp chút nào.

Trong hạp cốc bao la, một chỗ nào đó, có một cái nham động hạp cốc khổng lồ xuất hiện, cái cửa vào hang này chỉ lớn chừng một mét, thậm chí còn bị dây mây chằng chịt che kín.

– Thủ tịch trưởng lão, nơi này có chút kỳ quái.

Bên ngoài hang, lúc này có bốn đạo thân ảnh đang đứng, nếu như Lục Lâm Thiên có mặt ở đây thì sẽ nhận ra được, bốn người này chính là bốn Linh Suất của Vạn Tượng Môn.

– Đúng là có chút quái dị, chúng ta vào xem thử đi.

Chương 1115: Vạn thiên linh phong (1)

Vị lão giả có tu vi Linh Suất thất trọng nói, trong tay hắn lúc này có một đoàn hào quang, bên trong không ngờ lại đang bao bọc một con Thị Huyết Linh Phong nhất giai, sắc mặt lúc này cũng có chút ngưng trọng.

– Tịch trưởng lão à, đây không phải là tổ của Thị Huyết Linh Phong đấy chứ, không biết con Mẫu Hoàng Phong kia có ở bên trong hay không, vạn nhất đẳng giai của con Mẫu Hoàng Phong kia cao quá, thì chúng ta sẽ khó mà đối phó được với nó, có cần phải trở về thông báo cho môn chủ tới đây hay không?

Một trong số bốn người lên tiếng nói.

– Sợ là sẽ không kịp nữa mất, mấy ngày này trong Vạn Hạp Quật đã có thêm không ít người vào thám hiểm, vạn nhất bị người khác nhanh chân tới trước thì chúng ta sẽ tổn thất lớn rồi, cứ vào xem trước một chút đi, phỏng chừng cấp bậc của con Mẫu Hoàng Phong đó cũng sẽ không mạnh lắm đâu!

Linh Suất thất trọng vận trường bào mỉm cười nói xong, bốn người liền đi vào.

Bên trong Vạn Hạp Quật bao la, từng đạo hạp cốc nối liền với nhau, vây quanh lại cùng nhau, tựa như một cái hang khổng lồ, lúc này bên trong Vạn Hạp Quật so với lúc bình thường thì náo nhiệt hơn rất nhiều, không ít cường giả nghe nói tới bên trong hạp cốc có biến hoá liền kéo nhau tới đây để thám hiểm.

– Xuy xuy!

Giữa không trung, một con Thị Huyết Linh Phong vỗ cánh bay, đột nhiên, con Thị Huyết Linh Phong này hệt như vừa cảm thấy được thứ gì đó, thân hình xoay vòng bất định tại một chỗ sâu bên trong hạp cốc.

– Hình như Thị Huyết Linh Phong cảm nhận được gì đó, Sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức vui vẻ, đi theo sau lưng của Thị Huyết Linh Phong, lấy khả năng cảm ứng của Thị Huyết Linh Phong đối với đồng loại, thì khi nó muốn sẽ dễ dàng tìm thấy hơn.

– Xuy xuy!

Nhưng đúng lúc này, không biết từ nơi nào trong hạp cốc đột nhiên có mấy đạo quang mang màu đỏ chỉ nhỏ bằng ngón út bay ra, nhìn kỹ lại thì thấy hoá ra đó chính là ba con Thị Huyết Linh Phong.

Ba con Thị Huyết Linh Phong nhất giai này nhìn thấy hai người Bạch Linh và Lục Lâm Thiên thì lập tức liền trở nên cảnh giác, trong mắt kép bắt đầu xuất hiện hung mang.

Con Thị Huyết Linh Phong bị Lục Lâm Thiên bố trí huyết hồn ấn rồi thi triển khống thú thuật khống chế lúc này đột nhiên lại trở nên hưng phấn, lập tức vỗ cánh bay đi, bốn con Thị Huyết Linh Phong bắt đầu vui vẻ vỗ cánh bay múa, đối với đám Linh thú quần cư thế này mà nói, việc gặp được đồng bọn quả thật chính là chuyện vô cùng cao hứng.

Theo sự xuất hiện của con Thị Huyết Linh Phong đã bị Lục Lâm Thiên khống chế này, tính cảnh giác trong mắt của ba con Thị Huyết Linh Phong kia liền giảm đi không ít.

– Mẫu Hoàng Phong nhất định ở tại Vạn Hạp Quật này.

Nhìn thấy ba con Thị Huyết Linh Phong này khiến cho Lục Lâm Thiên gần như có thể khẳng định là con Mẫu Hoàng Phong của đàn Thị Huyết Linh Phong này chắc chắn đang ở đây, bằng không thì sao có thể xuất hiện nhiều Thị Huyết Linh Phong có tu vi nhất giai như vậy ở đây chứ.

– Lão đại, đệ cảm giác được khí tức của Thị Huyết Linh Phong, ở phía trước đó.

Thân ảnh của Tiểu Long bò tới.

– Đây chính là cửa vào sao?

Lục Lâm Thiên nghe vậy thì liền nhìn về phía trước, ở giữa cái hạp cốc nghiêng nghiêng ở phía trước xuất hiện một cái thác nước nho nhỏ, nước chảy nghiêng xuống, đổ xuống nền đá bên dưới, từng đợt sóng nước lớn bắn ra tung toé, mà ở đó lại có một cái miệng hang rất khó phát hiện.

Ánh mắt xoay chuyển, Lục Lâm Thiên lập tức lộ ra vẻ vui mừng, Hoàng Hân cũng đã nói, lúc trước nàng ta chính là đi vào men theo một cái thác nước nhỏ, sau khi vào bên trong hang động thì hai tên tuỳ tùng liền bỏ mạng.

– Xuy xuy!

Lúc này, bốn con Thị Huyết Linh Phong đã bay về phía trước, Lục Lâm Thiên khống chế con Thị Huyết Linh Phong kia, cho nên, tất cả đều là an bài của Lục Lâm Thiên, có như vậy mới tìm được vị trí của Mẫu Hoàng Phong được.

Lục Lâm Thiên cũng có thể đoán được, Mẫu Hoàng Phong sợ là đang đột phá, bằng không kề bên này nhất định sẽ không có sự xuất hiện của yêu thú nhất giai, mỗi một con mẫu phong hoàng của mỗi bầy Thị Huyết Linh Phong đều thông minh tuyệt đỉnh, Linh trí hoàn toàn không thấp hơn so với nhân loại, nhân loại bình thường thì sợ là Linh trí cũng không cao bằng nó, cho nên, nếu như con mẫu Linh hoảng này đang đột phá mà nói, sợ là rất khó mà tìm được nó, nó nhất định sẽ bố trí không ít thủ đoạn.

Theo chúng đi vào bên trong cái nham động này, Lục Lâm Thiên đưa mắt đánh giá, hình như cái nham động này có chiều dài không ngắn, chỉ có ánh sáng le lói truyền tới. Đi sâu vào bên trong hơn còn có thể nghe được tiếng nước nhỏ giọt tí tách và tiếng nước chảy ầm ầm.

Phía trước thì có vẻ sáng sủa hơn một chút, cái nham động này cũng rộng hơn, bên trong nham động, nhiệt độ không cao nhưng lại vô cùng ẩm ướt, mà lúc này bên trong lại có thạch nhũ kỳ lạ xuất hiện, ánh sáng lờ mờ bên trong nham động này chính là do mớ thạch nhũ này phản chiếu lại mà thành, dưới chân còn có một dòng suối ngầm, nước suối trong veo chảy ào ào.

– Cẩn thận một chút, có gì đó rất lạ.

Bạch Linh nhấc mắt, nhìn chằm chằm vào một chỗ sâu bên trong hang.

– Lão đại, có rất nhiều Thị Huyết Linh Phong.

Cái đầu nhỏ của Tiểu Long ló ra từ trong tay áo của Lục Lâm Thiên, cái lưỡi nhỏ phun ra nuốt vào, ánh mắt thì chẳng có vẻ gì là ngưng trọng cả.

– Vù vù!

Đúng vào lúc này, từ sâu bên trong hang động có một loại tiếng vỗ cánh o o phát ra, tựa như có hơn cả vạn con dơi đang vỗ cánh vậy, chỉ một lát sau, liền xuất hiện một cảnh tượng khiến cho Lục Lâm Thiên phải kinh thán.

Chỉ thấy trong nham động tối om om trước mặt lúc này đột nhiên lại có một đàn màu đỏ chằng chịt dày đặc ùa ra, nhìn không thấy điểm cuối, một cỗ khí tức cường hãn đột nhiên lan ra.

– Nhiều Thị Huyết Linh Phong như vậy.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên cũng nhảy lên, cả một đàn Thị Huyết Linh Phong dày đặc cỡ này, sợ là cũng phải hơn cả vạn con, chỉ nhìn sơ qua, toàn bộ đều là Thị Huyết Linh Phong có tu vi nhất giai.

– Hừ.

Cái lưỡi nhỏ của Tiểu Long phun ra nuốt vào, quanh thân loé lên hoàng quang, một cỗ khí tức vô hình lập tức tràn ra.

– Xi xi!

Cả một đám Thị Huyết Linh Phong mới ban nãy mắt còn lộ hung quang vô cùng hung hãn, lúc này lại xi xi kêu lên quái lạ, sau đó là thân thể của chúng nó run lên, rồi lập tức ngã vật hết ra đất, mỗi con Thị Huyết Linh Phong cả người đều run rẩy, có khí tức của Tiểu Long áp chế, chúng nó không dám nhúc nhích.

– Chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên lộ ra ý cười, có Tiểu Long ở bên cạnh thì muốn đối phó với đám Thị Huyết Linh Phong sẽ trở nên dễ dàng hơn rồi, đám Thị Huyết Linh Phong nhất giai này mặc dù dễ đối phó, nhưng kiểu tấn công tự sát của chúng thì làm cho người ta chẳng biết làm sao.

Lời vừa dứt thì cả Lục Lâm Thiên và Bạch Linh đều thả người bay lên, lập tức xuyên qua đám Thị Huyết Linh Phong dày đặc này, có khí tức của Tiểu Long áp chế, đám Thị Huyết Linh Phong nhất giai này nào dám nhúc nhích.

Chương 1116: Vạn thiên linh phong (2)

Trong nham động, vô số cửa động ngang dọc nối liền với nhau, giao nhau chằng chịt, giống như một cái mê cung khổng lồ vậy, thi thoảng còn có thể nhìn thấy một vài con Thị Huyết Linh Phong rải rác, nhưng tu vi tu vi đều là nhất giai cả, nên không tạo thành uy hiếp gì, chỉ là muốn tìm được Mẫu Hoàng Phong thì lại vô cùng khó khăn.

Trong không gian to lớn như vậy, lúc này có mười hai thân ảnh xuất hiện, phía trước hang lúc này xuất hiện mấy ngàn con Thị Huyết Linh Phong đen đặc, mà mấy con Thị Huyết Linh Phong thì có cơ thể to chừng hai ngón tay, mắt kép để lộ hung quang, nếu chỉ là khí tức của một con thì chẳng có gì đáng sợ, nhưng lúc này có những mấy ngàn con tụ lại cùng một chỗ, khí tức cũng lên tới mức cực kỳ cường hãn.

– Thị Huyết Linh Phong nhị giai, xem ra Mẫu Hoàng Phong của bầy Thị Huyết Linh Phong này ở cách đây không xa, chúng ta đi vào thôi, tất cả mọi người cẩn thận một chút, mặc dù chỉ là Thị Huyết Linh Phong nhị giai, nhưng nếu như lỡ bị chúng tấn công trúng thì vẫn có chút phiền phức đấy.

Trong mười hai người, ánh mắt của Đoạn Hồn Vương mặc hoa phục trầm xuống, một cỗ Linh lực bàng bạc lập tức tràn ra, Linh lực đẩu động, nháy mắt liền có một đạo Linh hoả nóng rực trực tiếp đốt cho không gian gợn sóng tản ra và biến thành màu đỏ, sau đó lập tức phun về phía trước.

– Xèo xèo!

Hoả diễm khủng bố cỡ ấy, nhưng đám Thị Huyết Linh Phong kia thì lại hoàn toàn không sợ, trong nháy mắt liền ập xuống với khí thế phô thiên cái địa, đám Thị Huyết Linh Phong nhị giai này vừa chạm phải Linh hoả khủng khiếp kia thì nháy mắt liền hoá thành tro tàn, chỉ là cả bầy Thị Huyết Linh Phong đang ập xuống lại không chút sợ hãi, trực tiếp lao thẳng xuống như tự sát.

– Xuy xuy!

Lúc cả đàn Thị Huyết Linh Phong dày đặc bị hoả diễm đốt cháy thành tro bụi thì vẫn theo bản năng phóng phần ngao châm ở đuôi của mình ra, bên trong ngao châm có một cỗ độc tố nhàn nhạt lan ra, trong nham động lập tức có một cỗ sương mù màu đen toát ra.

– Hưu Hưu!

Trong nham động, từng cây ngao châm nhỏ tới mức khó mà nhìn thấy bằng mắt thường bắn ra dữ dội, trực tiếp bắn về phía đám người kia.

Linh hoả của tên Đoạn Hồn Vương này mặc dù có lợi hại, nhưng trong một đàn Thị Huyết Linh Phong phô thiên cái địa thế này thì vẫn để sót rất nhiều con bay tới trước mặt những người còn lại.

– Phá!

Một vị Vũ Suất thuộc tính hoả bắt đầu tuôn chân khí ra mãnh liệt, trong tay lập tức xuất ra một ngọn hoả diễm cực nóng, vài chục con Thị Huyết Linh Phong liền lập tức hoá thành tro tàn.

– Đi!

Ánh mắt của một vị phụ nhân vận cung trang trầm xuống, thủ ấn vừa kết, phất tay một cái liền có một đạo xoáy khí đánh ra, cũng có không ít Thị Huyết Linh Phong bị cuốn vào bên trong, sau đó bị nghiền nát thành huyết vụ.

Mọi người cùng ra tay, chỉ một lát liền giết sạch sẽ mấy ngàn con Thị Huyết Linh Phong nhị giai này, trên mặt đất lúc này chỉ toàn một cỗ mùi lạ gay mũi khó chịu, còn có mùi khói độc nhàn nhạt xuất hiện bên trong nữa.

– Chúng ta đi nhanh đi, đám Thị Huyết Linh Phong này rất quỷ dị, hình như chúng đã phát ra tín hiệu cầu cứu, phỏng chừng lúc này có không ít Thị Huyết Linh Phong đang tới đây, tìm Mẫu Hoàng Phong quan trọng hơn, đừng để cho đám Thị Huyết Linh Phong bên ngoài làm trễ nãi.

Sắc mặt của Đoạn Hồn Vương trầm xuống, nhanh chóng rời khỏi nham động.

Mọi người cũng không dám xem thường, cái tính của Thị Huyết Linh Phong thì ai cũng biết cho nên đều lập tức rời khỏi đây.

Mà sâu bên trong nham động dài hun hút kia, bên trên có một gốc thạch nhũ kỳ lạ phát ra ánh sáng mờ mờ, lúc này, bốn Linh Suất của Vạn Tượng môn đang bị mấy ngàn con Thị Huyết Linh Phong bao vây, sợ là phải có khoảng hai ba ngàn con, con nào cũng to bằng ba ngón tay, hai cánh đỏ như máu, khí tức hung hãn, trong nháy mắt liền lao xuống chỗ của bốn người, thanh âm ù ù của cánh vỗ quẩn quanh bên trong nham động tạo thành một loại thanh âm vô cùng quỷ dị.

– Mọi người cẩn thận một chút, đây đều là Thị Huyết Linh Phong tam giai, đừng để chúng nó tới gần, bằng không thì sẽ hỏng mất.

Ánh mắt của vị Linh Suất thất trọng của Vạn Tượng Môn có chút ngưng trọng, thủ ấn trong tay kết xuất, một cỗ Linh hoả tuôn ra dữ dội, trực tiếp phủ kín miệng hang, lập tức có từng trận tiếng xèo xèo truyền tới, tiếp theo là một màn khói cháy đen ngập tràn cả nham động.

Nham động ngang dọc nối nhau, lúc này đồng thời đều có mấy đạo thân ảnh, bên nào cũng là bị Thị Huyết Linh Phong ngăn chặn, đều tự thi triển công kích thoát thân, sắc mặt cả đám đều vô cùng kích động.

Trong một nham động có nhiều nhũ thạch đan xen chồng chất, phía trước có mấy trăm con Thị Huyết Linh Phong to bằng lòng bàn tay đang che kín trước cửa nham động, cơ thể của mấy con Thị Huyết Linh Phong đúng thật là thoạt nhìn có vẻ dữ tợn hơn rất nhiều, trên đôi cánh mỏng màu đỏ kia, mép cánh mỏng bén nhọn như lợi đao, toàn thân tràn ngập một cỗ khí tức cường hãn, lúc này, đám Thị Huyết Linh Phong to cỡ lòng bàn tay kia có thể thấy được còn có túi mật. Đầu và ngực đều rộng như nhau. Bên trên còn có cả râu, mắt kép hình trứng lộ ra vẻ hung quang, phía dưới cái bụng còn có một cây ngao châm bén nhọn cực nhỏ, thoạt nhìn còn loé sáng nữa.

– Thị Huyết Linh Phong tứ giai.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên khẽ giật, ở tại nơi này có hơn năm trăm con Thị Huyết Linh Phong tứ giai, trong đó có phân nửa là có khí tức của tứ giai hậu kỳ, mà năm trăm con Thị Huyết Linh Phong tứ giai, quả thật là còn cường hãn hơn so với năm trăm kẻ có tu vi Vũ Phách nhiều.

– Mau lui ra cho ta.

Lúc này Tiểu Long trầm giọng quát một tiếng, một cổ khí tức Linh hoàng lập tức lan ra, cái đầu nho nhỏ cũng bò ra khỏi ống tay áo của Lục Lâm Thiên.

Có khí tức yêu hoàng của Tiểu Long áp xuống, ánh mắt của mấy trăm con Thị Huyết Linh Phong lập tức đại biến, uy áp đến từ huyết mạch và Linh hồn bao trùm xuống khiến cho chúng căn bản không cách nào phản kháng, chỉ kiên trì trong thời gian chừng một cái nháy mắt là toàn thân của mấy trăm con Thị Huyết Linh Phong này lập tức run rẩy.

Chỉ trong nháy mắt mấy trăm con Thị Huyết Linh Phong liền phủ phục trên mặt đất, toàn thân run rẩy liên tục.

Linh thú tứ giai đã có Linh trí hoàn toàn khác với nhân loại, Thị Huyết Linh Phong cũng sẽ như vậy, bất quá Thị Huyết Linh Phong có chỗ không giống thì chính là chỉ có Mẫu Hoàng Phong thì mới như vậy, đám Thị Huyết Linh Phong dưới Mẫu Hoàng Phong, tới tu vi tứ giai, có thực lực tứ giai, nhưng Linh trí cũng yếu nhược hơn, đồng thời cũng không thể nói được tiếng người, cho dù có tới được thất giai đi nữa, thì ngoại trừ Mẫu Hoàng Phong có thể biến hoá ra, những con Thị Huyết Linh Phong khác hoàn toàn không thể biến hoá được, điều này có liên quan tới thiên phú thể chất của Thị Huyết Linh Phong, những loại yêu thú và Linh thú cỡ này, trong thiên địa cũng không chỉ có mỗi mình chủng tộc của Thị Huyết Linh Phong.

Chương 1117: Tổ của Mẫu Hoàng Phong

Lúc này dưới uy áp của Tiểu Long, mấy trăm con Thị Huyết Linh Phong tứ giai này cũng chỉ có thể phủ phục trên mặt đất. Lục Lâm Thiên cảm thấy vui vẻ, nếu mà phải đối phó với hơn năm trăm con Thị Huyết Linh Phong tứ giai kiểu này thì rất là phiền toái, Thị Huyết Linh Phong lên tới tứ giai, thực lực và thân thể đều cường hãn tới mức độ nhất định, muốn đối phó với chúng thì rất khó, có Tiểu Long đúng là dễ dàng hơn nhiều.

– Chúng ta đi.

Lục Lâm Thiên nói, thân hình nhẹ nhàng lướt qua, dọc theo con đường này, toàn bộ Thị Huyết Linh Phong đều bị Tiểu Long khiến cho không dám động đậy, giảm được không ít phiền toái.

– Âm ầm!

Nhưng đúng vào lúc này, cả nham động đột nhiên bắt đầu rung chuyển ầm ầm, giống như có địa chấn rất mạnh vậy, chỉ là cơn rung chuyển này lại biến mất chỉ trong nháy mắt.

Biến hoá này khiến cho Lục Lâm Thiên lập tức khựng bước, bắt đầu xuất tâm thần ra dọ xét.

– Lão đại, hẳn là ở ngay phía trước đó, đệ cảm giác được một cổ khí tức rất mạnh.

Tiểu Long nói.

– Chúng ta đi qua đó.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy vui vẻ, Linh lực dưới chân vừa loé, thân ảnh lập tức lao về phía trước, Mẫu Hoàng Phong đối với Lục Lâm Thiên mà nói thì đúng là một hấp dẫn cực lớn.

– Lâm Thiên, cẩn thận một chút, ở đây còn có những người khác nữa, động tĩnh vừa rồi hình như là có Linh thú đang đột phá.

Ánh mắt của Bạch Linh loé lên, đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, hai người đi song song với nhau, quang mang dưới chân loé lên, chỉ vài cái đã lách mình tới phía trước rồi.

– Những người khác là do ngộ nhập vào đây hay là cố ý tới tìm Thị Huyết Linh Phong.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, sau vài cái lách mình, nham động trước mặt đột nhiên sáng bừng lên.

Ánh mắt nhìn chằm chằm vào chỗ đó, trong lòng Lục Lâm Thiên nhịn không được mà thầm than, bên trong nham động khúc chiết thông u này cư nhiên còn có một cái nham động vô cùng to lớn nữa, cái nham động khổng lồ này sợ là phải tới hai ba vạn thước cơ, phía trên hang tựa như một tầng để không vậy, bên trên có nhiều loại thạch nhũ kỳ lạ đưa ra, bên dưới nham động thì lại có mạch nước ngầm chảy qua, mang theo tiếng ầm ầm.

Bên trong cái nham động này, bốn phía có quái thạch vắt ngang, còn có không ít thực vật dưới lòng đất sinh trưởng nơi đây, lại còn vô cùng tươi tốt, không khí vấn vương khí tức Linh dược, bên trong cái hang này không ngờ còn có Linh dược mọc kín mít, không ít thứ là dược tài luyện chế đan dược cao phẩm nữa.

Xung quanh nham động lúc này cũng có không ít miệng nham động nhỏ khác thông đi bốn phương tán hương, nham động lớn cỡ này đập thẳng vào thị giác của Lục Lâm Thiên, thật không ngờ ở nơi này lại có một vùng đất như vậy.

– Ầm ầm!

Bên trong nham động khổng lồ này bây giờ lại vang lên tiếng ầm ầm lần nữa, chỗ sâu bên trong nham động, một cỗ năng lượng thiên địa bàng bạc đang hội tụ lại, năng lượng thiên địa khổng lồ lúc này chính là điên cuồng rót xuống một cái tổ khổng lồ ở chỗ sâu bên trong nham thạch, cái tổ ong lớn kia sợ là phải hơn năm trăm thước, móc lơ lửng trên trần nham động như một chuỗi sâu bồ đào.

Cái tổ ong này có màu đỏ tươi, lúc này phát ra ánh huỳnh quang, tựa như có máu tươi đang chảy xuôi theo vậy, phía trên của nó có ngàn vạn cái cửa động nhỏ xíu chằng chịt.

– Vù vù!

Trong nham động lúc này có một cỗ năng lượng thiên địa bàng bạc đang điên cuồng rót vào bên trong cái tổ ong này, tạo thành một cỗ lốc xoáy nhỏ bên trong nham động, khiến cho không gian chung quanh nổi lên gợn sóng. Bên trong cái tổ ong màu huyết hồn có một cỗ khí tức bàng bạc tản ra, khiến cho Linh hồn của Lục Lâm Thiên vô hình bị áp chế một chút.

– Lâm Thiên, có chút phiền toái nhỏ rồi, con Mẫu Hoàng Phong này đang đột phá thất giai, sợ là đã sắp đột phá rồi.

Thanh âm của Bạch Linh truyền vào trong não hải của Lục Lâm Thiên.

– Sắp đột phá thất giai.

Lục Lâm Thiên cũng đã cảm giác được, bên trong tổ ong, theo khí tức mà xem thì con Mẫu Hoàng Phong này đang đột phá thất giai, mà một khi Mẫu Hoàng Phong đã đột phá thất giai thì càng thêm khủng bố hơn so với đám Linh thú thất giai bình thường rất nhiều.

Trong đám Linh thú thì Thị Huyết Linh Phong này kỳ thực rất thưa thớt, bởi vì loại Linh thú này rất khó duy trì nòi giống được. Thị Huyết Linh Phong đều là từ trứng tiến hoá mà ra, chỉ có Mẫu Hoàng Phong mới có thể đẻ được trứng, trong tình trạng không có giao phối thì Mẫu Hoàng Phong vẫn có thể đẻ được trứng, chỉ là nếu như không có giao phối để đẻ trứng thì đống trứng đó sau khi nở ra đều là Thị Huyết Linh Phong giống đực cả, chỉ có sau khi giao phối mới có thể sinh ra Thị Huyết Linh Phong giống cái, nhưng sau khi giao phối xong thì Thị Huyết Linh Phong giống đực sẽ chết, lại thêm một vài nhân tố khác, tóm lại là Thị Huyết Linh Phong sinh sản rất khó khăn, cho nên số lượng Thị Huyết Linh Phong cực kỳ ít, thậm chí là hiếm thấy luôn.

Bất quá trời cao vẫn rất công bình, số lượng Thị Huyết Linh Phong ngày càng thưa thớt, nhưng thực lực của nó thì lại cực kỳ cường hãn, thậm chí có thể nói là cường hãn hơn những kẻ có tu vi đồng cấp rất nhiều, mà Mẫu Hoàng Phong Thị Huyết Linh Phong này chính là chỗ dựa lớn nhất, nó có thể khống chế đội quân Thị Huyết Linh Phong của mình tấn công đối thủ, yêu thú, Linh thú đồng cấp nếu gặp phải Thị Huyết Linh Phong đồng cấp thì cũng chỉ còn nước đi đường vòng mà thôi.

Nhìn vào cỗ năng lượng thiên địa bàng bạc trên nham động lúc này đang rót vào bên trong tổ ong, trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, nếu đợi sau khi con Mẫu Hoàng Phong này đột phá thất giai thì chuyện muốn thu phục nó sẽ khó hơn rất nhiều, Lục Lâm Thiên cũng không ngờ con Mẫu Hoàng Phong Thị Huyết Linh Phong này lại đang đột phá thất giai.

Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy vừa mừng vừa lo, mừng chính là con Thị Huyết Linh Phong không ngờ lại đang đột phá thất giai, nếu như mình có thể thu phục được nó thì thực lực bên cạnh mình sẽ tăng lên khỏi phải nói rồi, một con Mẫu Hoàng Phong Thị Huyết Linh Phong thất giai ở bên cạnh, quả thực chính là có được một đại quân Thị Huyết Linh Phong khổng lồ ở bên cạnh, sau này sợ là Vũ Vương và Linh Vương bình thường nhìn thấy mình cũng phải vòng sang đường khác.

Mà điều khiến cho Lục Lâm Thiên lo lắng lúc này chính là một khi con Thị Huyết Linh Phong này đột phá thất giai thì mình muốn thu phục nó sẽ tốn công sức hơn rất nhiều, nhưng nếu như ra tay lúc này thì đột phá của Thị Huyết Linh Phong sẽ bị chặn lại, tới lúc đó nó sẽ bị trọng thương, sau này liệu có đột phá tới thất giai được thêm lần nữa hay không cũng là một vấn đề, nếu như mình thu phục kiểu đó thì sau này đi theo bên cạnh mình tác dụng của nó sẽ nhỏ hơn rất nhiều.

Cho nên, lúc này Lục Lâm Thiên cảm thấy vô cùng mâu thuẫn, ngay lúc Lục Lâm Thiên cảm thấy mẫu thuẫn không biết nên chọn ra sao thì bên trong một cổ nham động phía bên trái có bốn đạo thân ảnh nhanh chóng vọt ra, còn có bốn cỗ khí tức Linh lực tuôn trào dữ dội.

Chương 1118: Cường giả đông đảo (1)

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên lập tức thay đổi, nhìn chằm chằm về phía trước, đã thấy vài đạo thân ảnh lộ ra.

– Người của Vạn Tượng Môn.

Nhìn thấy bốn người này xuất hiện, ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, bốn người này chính là bốn Linh Suất của Vạn Tượng Môn, từ chỗ Hoàng Đan mà Lục Lâm Thiên biết được, bốn người này tới Vạn Hạp Quật này sớm hơn mình tám ngày, không ngờ bốn người này cũng đi tới đây, bất quá Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy rất đỗi kinh ngạc với bốn người bọn họ lúc này, bốn người này có thể nói là y phục không chỉnh tề, cả người nhìn qua vô cùng chật vật, đặc biệt là hai Linh Suất có thực lực hơi thấp kia, đầu tóc thì rối bời, mặt mày thì cau có bực dọc.

– Xi xi!

Đúng vào lúc bốn người này vừa mới nhảy ra khỏi nham động thì đột nhiên có tiếng xi xi vang lên một cách cuồng bạo, ngay lập tức có gần năm trăm con Thị Huyết Linh Phong tứ giai ùa ra như thác đổ.

Bốn người của Vạn Tượng Môn này cũng nhìn thấy hai người Lục Lâm Thiên và Bạch Linh, trong ánh mắt loé lên vẻ kinh ngạc, nhưng cũng chẳng có thời gian đâu mà nghi hoặc vớ vẩn, bốn người nhanh chóng né tránh, đám Thị Huyết Linh Phong sau lưng đã gào thét mà tới, đối phó với cả một đàn Thị Huyết Linh Phong thế này, bọn họ căn bản cũng không có cách nào cưỡng chế giết chết được, đám Thị Huyết Linh Phong này hoàn toàn không cần mạng, căn bản là có giết cũng không hết.

– Xi xi!

Lúc này mấy trăm con Thị Huyết Linh Phong tứ giai sau khi tuôn ra từ trong nham động cũng không tiếp tục đuổi giết bốn Linh Suất kia nữa, mà mà quay về cái tổ ong khổng lồ trong nháy mắt, nhìn chòng chọc phía bên ngoài, trong ánh mắt lúc này xuất hiện vẻ cảnh giới nhìn vào đám nhân loại xuất hiện bên trong nham động lúc này.

– Vèo!

Đúng lúc này, lại có thêm một đạo thân ảnh xuất hiện từ trong nham động khác, người này có thân hình tráng kiện, mặc một bộ trường y màu xám, tóc màu đen ngắn, quanh thân có một cỗ chân khí cường hãn bắt đầu chuyển động, khí tức đã tới tu vi Vũ Suất cửu trọng, nhưng lúc này hắn đang mang một cái đấu bồng màu đen nên không thể thấy rõ mặt được.

– Xi xi!

Ở sau lưng của người này cũng có từng tiếng vỗ cánh xi xi mang theo thanh âm như xuyên phá không gian mà tới, mang theo một cỗ khí tức bạo ngược, lập tức lại có hơn trăm con Thị Huyết Linh Phong lao ra, một cổ khí tức hung hãn lập tức lan ra khắp nham động,

– Thị Huyết Linh Phong ngũ giai.

Ngay lúc nhìn thấy hơn một trăm con Thị Huyết Linh Phong to bằng hai bàn tay này bay ra thì ánh mắt của Lục Lâm Thiên khẽ run lên, cả đám này toàn bộ đều là Thị Huyết Linh Phong tu vi ngũ giai.

– Vèo vèo…

Cơ hồ là cùng lúc đó, lại có thêm hai đạo thân ảnh nhảy ra khỏi nham thạch cùng nhau, hai người một cao một thấp, người cao thì vừa to vừa béo, thân cao phải hơn hai thước rưỡi, thể trọng tuyệt đối phải hơn năm trăm cân, trông như một cự nhân vậy, cơ hồ có thể sánh được với thân hình của khôi lỗi thấp cấp sơ giai của Lục Lâm Thiên.

Còn tên lùn thì thân cao chưa tới một thước sáu, lại còn gầy như da bọc xương vậy, mắt cũng hõm sâu vào trong, thoạt nhìn giống như một con khỉ đột hơi lớn, lúc này cả hai đều trông vô cùng chật vật, sau lưng của hai người này bây giờ cũng có hơn trăm con Thị Huyết Linh Phong ngũ giai đang điên cuồng vọt tới.

– Ầm ầm!

Mấy tiếng nổ lớn truyền tới, cũng cùng lúc đó, từ một nham động khác có mười hai đạo thân ảnh cường hãn khác nhảy ra, phía sau cũng có một bầy Thị Huyết Linh Phong dày đặc trực tiếp nhào ra chẳng khác nào tự sát.

Sắc mặt của Lục Lâm Thiên lúc này cũng khẽ biến, mười lăm người đột nhiên xuất hiện này ai cũng là cường giả cả, Vũ Suất cửu trọng mang đấu bồng đi một mình, hai người một cao một thấp kia, người cao cũng là Linh Suất cửu trọng, người lùn thì là Vũ Suất cửu trọng, mười hai người còn lại thì còn khủng bố hơn nữa, hai người dẫn đầu, một là Linh Vương nhất trọng, một là Vũ Vương nhị trọng, còn có hai Vũ Suất cửu trọng, mấy người còn lại kia ai cũng là Vũ Suất cao giai cả.

– Náo nhiệt rồi đây.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, hôm nay có muốn không náo nhiệt cũng không được, không ngờ vào tới bên trong nham động Vạn Hạp Quật này lại có thể gặp được nhiều cường giả như vậy.

– Vù vù!

Cả cái nham động lúc này đầy rẫy Thị Huyết Linh Phong tuôn ra dày đặc, cả nham động lúc này chỉ còn một màu đỏ chói gào thét, trong những nham động kia, vô số Thị Huyết Linh Phong ùa về như không có điểm dừng.

Một màn này khiến cho cả đám người cũng phải đưa mắt nhìn kỹ, cả đám không giấu nổi vẻ kinh ngạc và vô cùng rung động.

Cứ thế trong một lát, trong nham động đột nhiên trở nên có chút yên tĩnh trở lại, khoảng không bao la phía trên của nham động lúc này đang có vẻn vẹn hơn ba vạn con Thị Huyết Linh Phong nhất giai đang vỗ cánh phía trước, Thị Huyết Linh Phong dày đặc tựa như một đoàn sương mù màu đỏ, ở đằng sau còn có hơn vạn con

Thị Huyết Linh Phong nhị giai, hơn năm ngàn con Thị Huyết Linh Phong tam giai, hơn một ngàn con Thị Huyết Linh Phong tứ giai.

Phía chung quanh đỉnh hang lúc này, bên cạnh tổ ong khổng lồ màu đỏ tươi kia cũng có hơn ba trăm con Thị Huyết Linh Phong ngũ giai, con nào cũng lớn chừng hai bàn tay, khí tức vô cùng cường hãn.

– Ong ong…

Đúng lúc này, khí tức cuồng bạo hung hãn do bốn năm vạn con Thị Huyết Linh Phong dày đặc này hội tụ thành ngập tràn bên trong nham động, mang theo thanh âm vỗ cánh o o kia, khiến cho người ta không khỏi cảm thấy rợn hết cả gáy, ai cũng biết, vạn nhất đám Thị Huyết Linh Phong này nhìn trúng ai thì đó nhất định là ác mộng của kẻ đó, nếu như ba trăm con Thị Huyết Linh Phong ngũ giai cùng vây quanh một Vũ Suất cửu trọng thì Vũ Suất cửu trọng này cũng chỉ còn nước chạy trối chết mà thôi.

– Nhìn có vẻ náo nhiệt đây.

Tiếng cười khẽ của Bạch Linh quanh quẩn bên tai của Lục Lâm Thiên, ánh mắt cũng chẳng có vẻ gì là lo lắng, với thực lực của Bạch Linh bây giờ thì muốn đối phó với đám người trước mắt này quả thật là không phải vấn đề to tát gì, chỉ là lúc này đang ở thân phận ‘Mạc Sầu’, không thể bộc lộ ra bản thể, vô hình thực lực cũng bị ảnh hưởng một chút, nhưng cái ảnh hưởng này cũng không lớn lắm.

– Ừ!

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, đám cường giả này tới đây, gặp được con Mẫu Hoàng Phong Thị Huyết Linh Phong đang đột phá thế này, sợ là sẽ không dễ gì mà bỏ qua, lui một vạn bước mà nói, cho dù là lấy được Linh đan trong cơ thể Thị Huyết Linh Phong thì đó cũng tuyệt đối là bảo vật.

Bên trong nham động lúc này, Lục Lâm Thiên đang đánh giá cả đám người cùng với bầy Thị Huyết Linh Phong dày đặc, những người khác cũng y hệt như vậy.

Đoạn Hồn Vương mặc hoa phục lơ lững giữa không trung, ánh mắt quét hết toàn trường, cuối cùng dừng lại ở chỗ hai người một cao một thấp kia, nói:

– Qủa đúng là náo nhiệt, không ngờ hai lão gia hoả Linh Vũ song quái các ngươi cũng tới nơi này, chẳng lẽ hai người các ngươi cũng có ý đồ với con Thị Huyết Linh Phong này sao.

Chương 1119: Cường giả đông đảo (2)

– Đúng là hai lão quái, cư nhiên lại là bọn họ.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên hơi loé lên, Linh Vũ song quái, hai ngươi này ở Cổ Vực cũng coi như danh tiếng lẫy lừng, đúng thật là lão quái có tiếng từ lâu, thực lực cực kỳ cường hãn, Lục Lâm Thiên cũng biết một vài tin tức về hai người này, ngay lúc nhìn thấy ngoại hình kỳ lạ của họ thì cũng đã đoán ra được thân phận của hai người rồi, ngoại hình thế này khó mà có thể tìm được người nào khác giống vậy được.

– Đoạn Hồn Vương, ai thấy thì có phần, có chúng ta ở đây, ngươi mà muốn độc chiếm thì sợ là không dễ vậy đâu.

Trong Linh Vũ song quái, ánh mắt của tên dáng người nhỏ gầy loé lên, nhưng đối với đám người của Đoạn Hồn Vương thì hắn cũng có chút kiêng kị.

– Linh Vũ song quái, không ngờ có thể gặp được các ngươi ở nơi này, nửa năm trước, hai lão gia hoả các ngươi không ngờ lại dám vô sỉ ra tay giết chết đệ tử của ta, hôm nay ta nhất định sẽ tính sổ với các ngươi.

Sau lưng của Đoạn Hồn Vương lúc này có hai vị lão giả lập tức nhảy ra, một trong số đó có vẻ mặt âm lãnh run run, ánh mắt hung hăng nhìn chòng chọc vào Linh Vũ song quái, thực lực của hai người này cũng đều là Vũ Suất cửu trọng.

– Vọng Giang song hùng, đệ tử của ngươi ngay cả ta mà cũng dám trêu chọc, ta không giết hắn thì chẳng lẽ còn phải mời hắn uống rượu nữa hay sao, buồn cười, đệ tử của mình là kẻ vô dụng, làm sư phụ còn dám có vác mặt ra, đúng là buồn cười.

Lúc nhìn tới hai vị lão giả có vẻ mặt âm trầm này thì vị nhỏ gầy trong Linh Vũ song quái này lại nói không chút để ý.

– Vũ lão quái, ngươi muốn chết.

Vị lão giả đứng đầu lúc này dường như là đang cực kỳ phẫn nộ, tiếng quát vừa dứt, lúc này cũng không để ý tới những người khác nữa, thân hình run lên, dưới chân loé ra chân khí dữ dội, biến thành một đạo lưu quang lao nhanh về phía người có thân hình nhỏ gầy kia, không gian gợn sóng trong nham động lúc này lại lập tức bị chấn khai.

– Tới đây đi, lão tử sợ ngươi chắc.

Vũ lão quái nhỏ gầy như con khỉ kia biến đổi thủ ấn, một cỗ chân khí cường hãn nháy mắt liền tuôn ra cực nhanh và dữ dội.

– Ầm ầm!

Nhưng đúng vào lúc này, bên trong nham động lại bắt đầu run lên ầm ầm lần nữa, cỗ năng lượng thiên địa bàng bạc ở phía trước rót vào, cái tổ ong màu đỏ kia lại phát ra quang mang chói mắt hơn nữa.

– Vọng Giang song hùng, chỗ này không phải nơi thích hợp giải quyết ân oán cá nhân, lấy được Thị Huyết Linh Phong quan trọng hơn.

Đoạn Hồn Vương lớn tiếng nói.

– Hừ, đợi việc này xong rồi thì ta sẽ tìm các ngươi tính sổ.

Tên Vọng Giang song hùng kia quát lạnh, sắc mặt trầm xuống, thu hồi thế công, mắt nhìn xung quanh nơi này, cũng biết đây không phải lúc thích hợp để giải quyết ân oán cá nhân.

– Con Mẫu Hoàng Phong này đang ở giai đoạn quan trọng nhất của đột phá.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, mắt nhìn vào biến hoá của tổ ong, sắc mặt có chút ngưng trọng.

– Mẫu Hoàng Phong sắp đột phá rồi, mọi người ra tay ngăn cản đám Thị Huyết Linh Phong kia lại, ta tới đối phó với Mẫu Hoàng

Phong!

Lúc này, sắc mặt của Đoạn Hồn Vương trầm xuống, quát lớn một tiếng.

– Ra tay cùng một lúc.

Một tiếng của Đoạn Hồn Vương vừa dứt thì một vị cường giả đứng bên cạnh lão lập tức tuôn ra chân khí dữ dội, không gian đột nhiên nổi lên từng hồi run rẩy kịch liệt, tiếp theo mười một người cũng biến thành từng đạo lưu quang phóng lên, lao thẳng về phía đàn Thị Huyết Linh Phong dày đặc kia.

– Xi xi!

Phía trước tổ ong, mấy trăm con Thị Huyết Linh Phong ngũ giai kêu lên, trong tiếng kêu này chỉ toàn một cỗ cuồng ngược chi khí, theo tiếng kêu này phát ra, cả nham động nháy mắt liên trở nên sôi trào.

Cùng lúc đó, mấy vạn con Thị Huyết Linh Phong dày đặc ở đây đột nhiên vỗ cánh bay lên, một cỗ khí tức hung hãn trong nháy mắt này liền lan ra tràn ngập.

– Ong Ong!

Mấy vạn con Thị Huyết Linh Phong vỗ cánh lao tới, bên trong nham động này, khí tức lập tức trở nên vô cùng đáng sợ.

– Ầm ầm ầm!

Mười một vị cường giả lúc này cũng lao tới với khí thế dữ dội, một cỗ chân khí cường hãn từ trong cơ thể bạo phát ra, từng đạo thân ảnh lướt nhanh như chớp, lập tức đυ.ng mặt với đàn Thị Huyết Linh Phong dày đặt kia.

Một người đυ.ng phải cả đàn Thị Huyết Linh Phong dày đặc thế này thì đương nhiên là phải chạy trốn thục mạng, nhưng nhiều cường giả như vậy, còn có cả Vũ Vương Linh Vương ở đây thì lại khác hẳn rồi.

Theo từng đạo công kích, chân khí cường hãn tuôn ra dữ dội, kình khí tứ ngược, ngay sau đó lập tức có vô số Thị Huyết Linh Phong bị giết chết hoá thành từng mảnh huyết vụ, bên trong nham động thanh âm nổ bụp bụp không ngừng vang lên.

– Xi xi!

Tiếng vỗ cánh xi xi cuồng ngược lại vang lên lần nữa, nhưng lúc này thì có chừng ba trăm con Thị Huyết Linh Phong tu vi ngũ giai vỗ cánh, thân hình đỏ chót dữ tợn lớn chừng hai bàn tay kia lao tới nhanh như chớp, một cỗ khí tức nồng đậm dị thường lập tức lan ra, thực lực của đám Thị Huyết Linh Phong ngũ giai này không hề thấp.

Thực lực của đám Thị Huyết Linh Phong ngũ giai này hiện tại ngang bằng với Linh tướng, trong đó có không ít con ở tu vi ngũ giai hậu kỳ, có thể so với Linh tướng cửu trọng, cộng thêm số lượng của chúng, lúc này phỏng chừng có ba trăm con đồng thời vỗ cánh mà lên, thanh thế vô cùng doạ người, chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi liền trực tiếp vỗ cánh lao tới chỗ mười một người kia.

Tất cả Thị Huyết Linh Phong, vô luận là nhất giai hay nhị giai, hoàn toàn đều tấn côn theo kiểu không cần mạng, đúng là phương thức tự sát, điều này khiến cho cả đám cường giả trở tay không kịp, nếu không phải thực lực cách nhau quá lớn thì cũng khó mà chống lại được.

Bất quá lúc ba trăm con Thị Huyết Linh Phong ngũ giai này đều lao thẳng xuống cũng khiến cho sắc mặt của mười một vị cường giả này biến sắc.

– Ầm!

Một đạo kiếm mang của một tên Vũ Suất lục trọng trực tiếp bổ lên lưng của một con Thị Huyết Linh Phong ngũ giai, kiếm quang dẫn theo lực lượng cường hãn tới mức khiến không gian hơi vặn vẹo, nhưng cũng không thể chặt đứt được được con Thị Huyết Linh Phong này, ngược lại ở phần đuôi của con Thị Huyết Linh Phong này bắn ra một cây ngao châm, trong nháy mắt như xuyên phá không gian, chớp mắt đã gần sát bên người của hắn.

Sắc mặt của tên Vũ Suất lục trọng này lập tức đại biến, thân hình vội vàng lùi lại phía sau, lại có thêm hơn mười con Thị Huyết Linh Phong ngũ giai lao tới vây công, quả thực là khiến cho hắn trở tay không kịp.

– Ầm ầm ầm!

Chỉ trong một khoảnh khắc ngắn ngủi này, trong nham động liền biến thành một mảnh huyết vụ, vách động bốn phía đều bị máu tươi của Thị Huyết Linh Phong nhiễm đỏ, mùi máu tươi nồng đậm tràn ra, mang theo một khí tức quỷ dị, khiến cho lòng người cảm thấy kinh hãi.

Ba người bao gồm cái vị mang đấu bồng kia, đều ngẩng đầu nhìn lên phía trước, trên đường đi cũng đã kiến thức qua độ khó chơi của đàn Thị Huyết Linh Phong này, lúc này nhìn thấy cảnh tượng như vậy, trong lòng cũng thót một cái, nhưng thấy đã có người ra tay trước, trong lòng ba người hình như bắt đầu có chút không cam lòng.

Chương 1120: Linh Phong lục giai (1)

Ba người có chút do dự, dù sao thì cũng có Linh Vương và Vũ Vương ở đây. Chỉ là sau một hồi do dự thì ba người vẫn quyết định sẽ ra tay, ba đạo thân ảnh đều tự lựa chọn phóng tới một góc có số lượng Thị Huyết Linh Phong ít hơn, mục tiêu đều là đi tới chỗ cái tổ của Thị Huyết Linh Phong.

Sắc mặt của bốn tên Linh Suất của Vạn Tượng Môn lúc này vô cùng khó coi, người ở chỗ này thực lực của ai cũng mạnh hơn bọn họ, người có kém nhất trong số đó thì cùng ngang với họ, trong lòng bọn họ cũng thừa hiểu, sợ là có chỗ tốt gì cũng không tới phiên bọn họ rồi.

– Ong ong!

Chẳng qua là dù bốn người của Vạn Tượng Môn không có ý định tấn công Thị Huyết Linh Phong đi nữa, nhưng đám Thị Huyết Linh Phong này cũng sẽ không bỏ qua cho bọn họ, lập tức có vô số Thị Huyết Linh Phong dày dặc ùa tới với khí thế phô thiên cái địa, một cỗ quang mang màu đỏ bao phủ cả bốn người, bốn người chỉ có thể xuất thủ phản kháng cật lực mà thôi.

Lục Lâm Thiên và Bạch Linh lúc này cũng không có động tác gì, nhưng lại không có bất kỳ con Thị Huyết Linh Phong nào tới tấn công hai người, đều là tới gần cả hai người rồi tự giác né đi nơi khác ngay.

Đoạn Hồn Vương đứng từ xa nhìn toàn trường liền cảm thấy hơi kinh ngạc, ánh mắt đảo qua trên người Lục Lâm Thiên và Bạch Linh, thần sắc hơi trầm xuống, lúc này Linh lực liền tuôn ra dữ dội, cũng vội vã lao về phía tổ ong, thân ảnh cứ như lưu quang loé qua.

– Xuy xuy!

Quanh người của Đoạn Hồn Vương liền có một cỗ chấn lực khổng lồ mở ra, toàn bộ Thị Huyết Linh Phong tiếp cận xung quanh người hắn đều bị chấn thành mảnh nhỏ, hơi xa một chút thì trực tiếp bị đẩy ra xa.

– Không thể để tên này quấy rầy Thị Huyết Linh Phong đột phá được.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên trầm xuống, nếu như quấy rầy Thị Huyết Linh Phong đột phá thì sau này mình thu phục được nó rồi, tác dụng của nó sẽ nhỏ hơn rất nhiều.

– Không vội, Thị Huyết Linh Phong sao có thể chỉ có chút thủ đoạn ấy.

Bạch Linh truyền âm vào trong tai của Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên vừa muốn vọt lên liền dừng bước lại.

– Mở ra.

Trong miệng của Đoạn Hồn Vương khẽ quát một tiếng, trong tay xuất ra một đạo chưởng ấn đánh xuống, trực tiếp đánh cho một mảnh Thị Huyết Linh Phong tứ giai hoá thành huyết vụ.

– Ong Ong!

Ngay tại lúc này, hơn mười con Thị Huyết Linh Phong ngũ giai nháy mắt liền lao lên ngăn cản.

– Đi chết đi!

Trên không trung của nham động, mấy đạo kiếm quang trong nháy mắt liền phá không chém xuống, vô số con Thị Huyết Linh Phong nháy mắt bị chém chết, huyết vụ bắn ra vách nham thạch bốn phía, tiếp theo thân ảnh của Vũ Vương nhị trọng liền xuất hiện bên cạnh Đoạn Hồn Vương, nói:

– Đoạn Hồn Vương, ta yểm hộ cho ngươi, ngươi mau đi thu phục Mẫu Hoàng Phong đi.

– Tốt, vậy thì xin giao cho Lưu Kiếm huynh.

Ánh mắt của Đoạn Hồn Vương trầm xuống, thân ảnh liền cấp tốc lao về phía tổ ong màu đỏ kia.

– Hưu hưu!

Mấy đạo kiếm quang dữ dội phá không mà ra, lại có thêm vô số Thị Huyết Linh Phong bị trường kiếm trong tay của Vũ Vương nhị trọng chém thành hai nữa, lực công kích của Vũ Vương nhị trọng, chỉ một nhát kiếm đã khiến cho không gian gợn sóng trực tiếp bị chém thành hai nửa, Vũ Vương nhị trọng đối phó với đàn Thị Huyết Linh Phong này quả thật không có bất kỳ trở ngại nào.

– Hừ, Thị Huyết Linh Phong là của ta.

Trong nháy mắt, thân ảnh của Đoạn Hồn Vương đã tiếp cận tổ ong màu đỏ, trong ánh mắt lộ ra ý cười.

– Ầm ầm!

Năng lượng thiên địa bàng bạc chảy vào bên trong, tổ ong màu đỏ phát ra một chuỗi lưu quang, cả không gian đều bắt đầu run rẩy theo.

– Xi xi!

Đúng vào lúc này, từng tiếng kêu xi xi cuồng ngược vô cùng đột nhiên vang vọng khắp không gian, tổ ong màu đỏ kia nháy mắt run lên, đột nhiên, có hơn mấy chục đạo thân ảnh màu đỏ lao ra ầm ầm.

Theo sự xuất hiện của mấy chục đạo huyết sắc tàn ảnh kia, trong nham động lúc này, tất cả Thị Huyết Linh Phong đang có mặt không khỏi phấn chấn kêu lên cộng hưởng, mỗi con lại càng thêm cuồng bạo.

Mấy chục đạo huyết sắc tàn ảnh lao ra từ bên trong tổ ong, lập tức thu liễm quang mang, lộ ra hơn năm mươi con Thị Huyết Linh Phong, mà thân hình của hơn năm mươi con Thị Huyết Linh Phong này đều lớn cỡ một đứa trẻ mới sinh, toàn thân đỏ tươi, bộ dạng dữ tợn, khí tức vô cùng cường hãn và cuồng ngược.

– Thị Huyết Linh Phong lục giai.

Nhìn thấy hơn năm mươi con Thị Huyết Linh Phong lục giai này, trong đó hơn một nửa đều là lục giai trung kỳ, một nửa còn lại là lục giai sơ kỳ, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi hít một ngụm khí lạnh, nhiều Thị Huyết Linh Phong lục giai như vậy, tuyệt đối là tới tình trạng khủng bố, quả thật là bằng mấy chục Linh Suất.

– Là Thị Huyết Linh Phong lục giai.

– Năm mươi bốn con Thị Huyết Linh Phong lục giai.

– Đây chính là điểm khủng bố của Thị Huyết Linh Phong sao.

Cả đám người lúc này cũng không khỏi sợ hãi thán thầm, hơn năm mươi con Thị Huyết Linh Phong lục giai xuất hiện, bên trong nham động này lập tức bị một cổ khí tức hung hãn bao phủ.

– Xi xi!

Hơn năm mươi con Thị Huyết Linh Phong xuất hiện, lúc này lại không chút chậm trễ, trực tiếp vây công lao về phía Đoạn Hồn Vương.

Sắc mặt của Đoạn Hồn Vương lúc này cũng đại biến, hết thảy những thứ này quả thật khiến cho hắn không ngờ tới, năm mươi bốn con Thị Huyết Linh Phong lục giai, thế lực cường hãn cỡ ấy, hắn cũng tuyệt đối không dám chọi cứng, nếu là người bình thường mà nói thì đã sớm vòng sang đường khác mà đi rồi, Linh Vương nhất trọng như hắn đúng là rất mạnh, một vài con Thị Huyết Linh Phong hắn đương nhiên là không sợ rồi, có thể dễ dàng giết chết, nhưng hơn năm mươi mấy con Thị Huyết Linh Phong lục giai dùng phương thức tự sát để đánh thì hắn cũng không dám chống lại, đây chính là điểm khủng bố của Thị Huyết Linh Phong.

– Ông!

Trong nháy mắt, một con Thị Huyết Linh Phong lục giai có tốc độ nhanh như chớp, nháy mắt đã phun ra một đoàn huyết vụ, trong huyết vụ còn kèm theo công kích Linh hồn, sau đó cả đàn Thị Huyết Linh Phong lập tức lao tới nhanh như chớp, phần đuôi chỉa xuống, mang theo kình phong vô cùng sắc bén, từng cây ngao châm đâm thật mạnh về phía Đoạn Hồn Vương.

– Hừ, nghiệt súc muốn chết.

Đoạn Hồn Vương nhìn đám Thị Huyết Linh Phong đang ùa tới, sắc mặt khẽ biến, thực lực Linh Vương nhất trọng, trong lòng cũng có vài phần chắc ăn và tự tin, thân hình loé lên, vượt qua ngao châm của đám Thị Huyết Linh Phong này. Sau đó trực tiếp lướt lên, Linh khí mênh mông trong cơ thể nháy mắt liền bộc phát ra phô thiên cái địa, trong tay xuất ra một đạo quyền ấn mang theo tiếng sấm nổ, lấy một loại lôi đình chi lực trực tiếp đánh lên lưng đám Thị Huyết Linh Phong kia.

– Ầm ầm!

Tiếng vang trầm thấp lập tức truyền ra, tốc độ của Thị Huyết Linh Phong này mặc dù rất nhanh, nhưng cũng không tránh nổi một quyền của Đoạn Hồn Vương, thân hình cỡ một đứa bé của nó trực tiếp rơi xuống mặt đất, trong cái miệng dữ tợn phun ra một ngụm máu tươi, nhưng cũng không có dấu hiệu đã chết.

Chương 1121: Linh Phong lục giai (2)

Chỉ là lúc này, hơn năm mươi con Thị Huyết Linh Phong lục giai còn lại, lập tức nhào tới sau lưng của Đoạn Hồn Vương nhanh như chớp, khí tức cường hãn áp xuống, xen lẫn từng đạo công kích Linh hồn cũng giáng xuống kèm theo.

– Đáng chết!

Ánh mắt của Đoạn Hồn Vương trầm xuống, thân hình lập tức lùi lại thật nhanh, thủ ấn kết xuất, hai tay kéo thành một vòng tròn ở trước người, phía trước người lập tức xuất hiện một đạo quang quyển hộ thân vô hình.

– Mau bố trí trận pháp.

Một tiếng quát lớn phát ra từ chỗ Lưu Kiếm, cũng nhìn qua mười người tu vi Vũ Suất là Vọng Giang song hùng và Lạc Sơn tứ anh, vội vã lao ra khỏi đàn Thị Huyết Linh Phong, trong tay của mười một người bắt đầu kết xuất một đạo thủ ấn quỷ dị, chân khí ngập trời bắt đầu tuôn ra dữ dội, trong tay của mười một người lập tức đều xuất hiện một đạo quang trụ khổng lồ có đường kính mấy thước, quang trụ nháy mắt liền lan ra nhanh chóng.

– Ầm!

Mười một đạo quang trụ khổng lồ dữ dội lướt ra, sau đó mười một đạo quang trụ cường hãn đột nhiên lập tức hội tụ lại, trong nháy mắt liền bắn ra một đạo quang mang chói mắt, hào quang trong nháy mắt liền bao phủ cả nham động, một cỗ lực lượng thao thiên lập tức đè ép xuống, cả nham động đều run lên.

Bao trùm luôn cả bên trên của nham động, lúc này, phía trên nham động, nơi mà màn sáng bao phủ, nham thạch trực tiếp rạn nứt một cách vô thanh vô tức, không gian ba văn gào thét nổi lên như sôi trào, từng vòng từng vòng rung động toả ra.

Trong nháy mắt tiếp theo, cả quang mang này nháy mắt liền như cắt gọt cả nham động vậy, phát ra một mảnh quang mang cuồng bạo.

– Xi xi!

Bên dưới quang mang, vang lên một mảnh tiếng xi xi, hơn vạn con Thị Huyết Linh Phong ở bên dưới trực tiếp bị nghiền thành huyết vụ, trong đó có không ít Thị Huyết Linh Phong ngũ giai và tứ giai.

Sắc mặt của Lục Lâm Thiên cũng hơi biến đổi, Thị Huyết Linh Phong chết thảm trọng, vậy thì sau khi mình thu phục được Thị Huyết Linh Phong thì thực lực cũng sẽ bị hao tổn lớn rồi.

– Ầm ầm ầm…

Bên trong nham động lại vang lên tiếng ầm ầm lần nữa, nham động rung lên, tổ ong màu đỏ ở trên lúc này lại có thêm năng lượng thiên địa điên cuồng rót vào bên trong.

– Mau giúp ta cản đám Thị Huyết Linh Phong này lại, ta muốn thu phục Mẫu Hoàng Phong trước đã.

Đoạn Hồn Vương lại đẩy lùi hai con Thị Huyết Linh Phong lục giai, sau đó quát lớn nói với đám người ở sau lưng.

– Tiếp tục bày trận.

Sắc mặt của mười một người trầm xuống, lúc này cả đám đều vô cùng khẩn trương, mười một người nháy mắt liền tiến về phía trước, thân ảnh ngăn tại sau lưng của Đoạn Hồn Vương, mười một người lại kết xuất ra từng đạo thủ ấn quỷ dị, trong tay của mỗi người lại xuất hiện mười mấy đạo quang trụ có đường kính khổng lồ lao ra lần nữa.

– Rầm!

Mười một đạo quang trụ lao ra, lại hội tụ lần nữa, tạo thành một đạo quang mang chói mắt, lần này, quang mang kia liền nhốt hơn mấy chục con Thị Huyết Linh Phong lục giai vào bên trong, một cổ cự lực đè xuống khiến cho cả nham động lại rung lên lần nữa.

– Xi xi!

Hơn mấy chục con Thị Huyết Linh Phong lục giai này nháy mắt đã bị nhốt lại, kêu lên xi xi, thân hình trực tiếp va vào trên quang mang, chỉ khiến cho quang mang rung lên rồi lan ra như sóng gợn chứ không thể nào thoát ra được.

– Xi xi!

Hơn mấy chục con Thị Huyết Linh Phong lại lao lên hết lần này tới lần khác, tựa như một cỗ máy vậy, dưới áp lực cỡ này, hai tên Vũ Suất lục trọng có thực lực thấp nhất kia mặt mũi đã trắng bệch, dường như khó mà chống đỡ nổi nữa.

– Hừ, nghiệt súc muốn ra sao. Nào có dễ dàng như vậy.

Thanh âm từ trong miệng Vũ Vương nhị trọng kia vang lên. Chân khí trong người tuôn ra. Cỗ chân khí bàng bạc này run run, ầm ầm rót vào trong quang mang. Lúc này cỗ quang mang này lại chói mắt thêm vài phần.

Mười một người liên thủ kết trận. Lúc này áp lực của bốn Linh Suất của Vạn Tượng môn đã giảm đi nhiều. Thân hình nhanh chóng lùi lại. Bốn người kêu khổ không ngừng. Hai Linh Suất thực lực thấp nhất kia đã bị Thị Huyết Linh Phong công kích trúng vài lần, lúc này hai người vội vàng nhét đan dược vào trong miệng.

Linh Vũ song quái cùng với Vũ Suất cửu trọng mặc áo choàng kia lúc này ánh mắt cũng trầm xuống. Đám Thị Huyết Linh Phong bị đánh lui lúc này căn bản không ngạnh kháng nữa mà trực tiếp lui về bên trong tổ.

– Linh Vũ song quái, các ngươi tránh ra.

Đoạn Hồn Vương lúc này đã tới gần tổ của Thị Huyết Linh Phong, cảm nhận ba người sau lưng đang đánh tới, thủ ấn trong tay lập tức được kết. Một chưởng ấn đem theo linh lực khổng lồ nhanh chóng đánh về phía sau.

– Đoạn Hồn Vương, ngươi muốn nuốt một mình sao?

Linh Vũ song quái hét lên một tiếng âm lệ, thế nhưng thân thể không thể không lùi lại. Cường giả mang áo choàng kia cũng nhanh chóng bố trí hộ thân cương khí rồi né tránh.

– Bạch Linh, chúng ta ra tay.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói. Ánh mắt hắn lúc này trầm xuống. Tuyệt đối không thể để Đoạn Hồn Vương làm ảnh hưởng tới Thị Huyết Linh Phong đột phá.

Nghe vậy, Bạch Linh nhanh chóng hiểu ý gật đầu. Thân hình nhanh chóng biến mất tại chỗ.

Ngao.

Một tiếng sói tru vang lên. Trước người Lục Lâm Thiên lúc này có quang mang màu vàng tuôn ra. Lập tức Khôi Tứ xuất hiện trước người Lục Thiếu Du.

– Khôi Tứ, đi phá vỡ trận pháp kia cho ta.

Lục Lâm Thiên khẽ quát rồi vung tay lên.

Thân hình khổng lồ của Khôi Tứ lúc này giống như một tia chớp trực tiếp nhảy ra, mang theo một cỗ khí tức bàng bạc cường hãn. Kim quang quanh người lưu chuyển. Cái đầu sói dữ tợn lúc này giống như vật còn sống, trong miệng gầm lên một tiếng. Trên cánh tay có một cỗ kim quang giống như tia chớp lưu chuyển rồi hộ tụ trên cánh tay.

Tiếp theo, trong nháy mắt cánh tay to lớn của Khôi Tứ mang theo cỗ lực lượng sắc bén xuyên thủng không gian, trên móng vuốt sắc bén lúc này hàn mang tuôn ra. Không gian chung quanh vặn vẹo, gợn sóng trong không gian lập tức hóa thành tro tàn. Cánh tay hung hăng đánh về phía cỗ quang mang do mười một người của Vũ Vương nhị trọng kia bố trí.

Giờ phút này, kim quang trên người Khôi Tứ tuôn ra. Bàn chân đạp mạnh mặt đất một cái. Mặt đất cứng rắn như nham thạch trong bị lún xuống. Cánh tay mang theo lực lượng mạnh mẽ đánh vào màn quang mang kia.

– Thực lực thật là mạnh mẽ, khôi hổ là khôi lỗi thất cấp.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười vui vẻ. Khôi Tứ ra tay, khí thế kia đủ để cho Lục Thiếu Du biết rõ thực lực của nó. Thực lực này khiến cho Lục Thiếu Du vô cùng thỏa mãn.

Ken Két.

Giờ phút này, phía trên màn quang mang kia xuất hiện mấy khe hở lớn. Cả quang mang lúc này giống như lung lay sắp đổ, từng cái khe nhỏ bắt đầu lan tràn ra bốn phía.

Chi chi.

Đồng thời mấy chục đầu Thị Huyết Linh Phong lúc này cũng hung hăng đâm vào trên màn quang mang đã rạn nứt. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ đánh vào, cả màn quang mang lập tức lay động mạnh mẽ.

Chương 1122: Mẫu Hoàng Phong xuất hiện

Màn quang mang này rốt cuộc cũng vỡ tan. Một cỗ kình khí ngập trời như nổ tung. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ như vậy cả cái hang động này lung lay, kình khí khuếch tán. Nham thạch chung quanh bắt đầu rạn nứt. Mà nham thạch trên đỉnh lúc này đã xuất hiện không ít vết nứt to bằng cách tay lan tràn ra bốn phía. Đá vụn bắt đầu rơi xuống.

Phốc Phốc.

Mấy Vũ Suất bố trí quang mang kia lúc này có mấy người trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi. Còn có mấy người sắc mặt tái nhợt. Mà ngay cả Vũ Vương nhị trọng Lưu Kiếm kia thân thể lúc này cũng lảo đảo lui về phía sau mấy bước thân thể mới đứng vững được. Phía dưới chân, nham thạch bị dẫm nát bấy.

– Khôi lỗi thất giai sơ cấp.

Mắt thấy khôi lỗi vừa mới ra tay, lúc này trong mắt Vũ Vương Lưu Kiếm kia hiện lên vẻ kinh hãi. Hắn có thể cảm nhận được thực lực khôi lỗi này tuyệt không dưới hắn. Rốt cuộc là ai lại có được vật khủng bố như vậy. Ánh mắt hắn nhìn ra chung quanh, rốt cuộc Lưu Kiếm cũng nhìn thấy Lục Thiếu Du.

– Khôi lỗi thất giai sơ cấp.

Lúc này không chỉ có Lưu Kiếm, tất cả mọi người đều giật mình, ánh mắt đều tập trung vào người Lục Lâm Thiên. Mà bốn Linh Suất của Vạn Tượng môn kia lúc này càng trợn mắt há hốc mồm, cơ hồ đều líu lưỡi. Người khác còn không biết, thế nhưng bọn hắn lại biết, đầu khôi lỗi thất cấp này chính là khôi lỗi thất giai sơ cấp bị hỏng mà bọn hắn vừa mới thông qua Vạn Tượng thương hội bán ra khi trước.

Sau khi dùng giá cả rẻ mạt bán đi, cường giả trong môn đều thở dài. Thế nhưng cái khôi lỗi thất giai sơ cấp bị tổn hại kia lúc này rõ ràng đã được chữa trị. Chỉ có một giải thích duy nhất chính là có người đã chữa trị khôi lỗi thất giai sơ cấp này. Thế nhưng tất cả cường giả của Vạn Tượng môn đều đã cẩn thận nghiên cứu qua. Khôi lỗi này đã bị hỏng, căn bản không thể chữa trị. Vậy mà sau khi bán ra ngoài lại được người khác chữa trị thành công.

– Lỗ lớn rồi.

Bốn người nhìn nhau, trong lòng không khỏi nhỏ máu. Khôi lỗi này đã được người ta chữa trị, hai ức năm ngàn vạn kim tệ đạt được một cỗ khôi lỗi thất giai sơ cấp a. Nếu như để cường giả trong môn biết được chuyện này, chỉ sợ trong lòng bọn hắn cũng nhỏ máu.

Tất cả mọi người nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên đột nhiên ra tay, người này không ngờ lại có khôi lỗi thất giai sơ cấp, rốt cuộc là có địa vị gì?

Sưu.

Cùng một lúc, Đoạn Hồn Vương đánh lui ba người Linh Vũ song quái, thân hình lập tức lao thẳng tới tổ của Thị Huyết Linh Phong.

– Lui ra đi.

Một thanh âm dịu dàng vang lên. Một thân ảnh màu trắng bất ngờ xuất hiện trước người Đoạn Hồn Vương. Thân ảnh màu trắng này như quỷ mị, cơ hồ vô thanh vô tức xuất hiện trước người Đoạn Hồn Vương kia.

Nhìn thấy đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện này, Đoạn Hồn Vương đã sớm chú ý. Đối phương không ngờ lại có thể vô thanh vô tức xuất hiện bên cạnh hắn. Ánh mắt Đoạn Hồn Vương lúc này hoảng hốt, thế nhưng lúc này mũi tên đã lên dây, không thể không bắn đi được. Sắc mặt hắn lập tức biến đổi, hàn ý trong mắt hiện lên, cánh tay vung lên, linh lực bàng bạc mang theo thanh âm xé gió bắn về phía Bạch Linh.

– Trở về đi.

Bạch Linh khẽ nói một tiếng. Nhìn qua cỗ linh lực đang bắn tới mình, cánh tay mềm mại khẽ giương lên. Bàn tay trắng như ngọc khẽ búng một cái. Một đạo quang mang bàng bạc từ trong cơ thể bắn ra. Lập tức một cỗ yêu nguyên ngập trời mang theo lực lượng cuồng bạo tuôn ra. Y phục trên người bay phấp phới, bao bọc thân thể linh lung kia.

Phanh.

Đạo quang mang màu trắng kia nhanh chóng va chạm với cỗ linh lực do Đoạn Hồn Vương đánh ra, gần như vô cùng dễ dàng đánh tan đạo linh lực kia. Dư lực còn lại của cỗ quang mang lập tức trút vào trên người Đoạn Hồn Vương.

Phốc Phốc.

Cơ hồ là phản xạ có điều kiện, miệng Đoạn Hồn Vương liền phun ra một ngụm máu tươi. Sắc mặt lập tức trắng bệch, ngay sau đó, thân thể lảo đảo từ không trung rơi xuống phía dưới. Hai chân liên tiếp lùi lại mấy chục thước. Phía dưới chân tạo thành hai cái rãnh song song vô cùng dài, lúc này thân thể hắn mới đứng vững được.

– Yêu thú thất giai trung kỳ.

Bạch Linh ra tay, lập tức từng đạo ánh mắt mang theo sự kinh hãi rơi vào trên người Bạch Linh. Mà lúc này Đoạn Hồn Vương càng thêm rung động. Từ khí tức của nữ tử này vừa rồi, xem ra nàng cũng không phải vũ giả hay linh giả, mà là yêu thú thất giai trung kỳ. Hắn thực sự không ngờ tới, nữ tử này lại là yêu thú khủng bố như vậy.

Hít.

Bốn Linh Suất của Vạn Tượng môn lúc này cũng phải líu lưỡi rồi hít sâu một hơi, trong lòng không khỏi nuốt một ngụm nước bọt. Ban đầu ở Hoàng gia, bọn hắn đều không đặt hai người này vào trong mắt. Hiện tại ngẫm lại mới thấy, khi trước đối phương sợ rằng tùy thời đều có thể lấy mạng bọn hắn.

Giờ phút này trong lòng mọi người có mặt lúc này đều chấn động. Khôi lỗi thất giai sơ cấp, yêu thú thất giai trung kỳ, một chiêu đã đánh cho Đoạn Hồn Vương trọng thương, bọn họ lấy cái gì chống lại hai người này.

Chi Chi.

Mọi người chấn động, bất quá lúc này đám Thị Huyết Linh Phong không có đình chỉ công kích, lập tức lao thẳng về phía trước, liều mạng công kích.

– Các hạ là người phương nào.

Trường kiếm trong tay Vũ Vương nhị trọng mang theo một mảnh kiếm quang, sau khi đánh chết hơn mười đầu Thị Huyết Linh Phong rồi lập tức nhìn Lục Thiếu Du nói.

– Các ngươi đối với Thị Huyết Linh Phong này đã vô duyên. Nếu như ngươi không đi, vậy thì đừng trách ta không khách khí.

Lục Lâm Thiên nói. Giờ phút này chỉ có quanh người Lục Lâm Thiên là không có một con Thị Huyết Linh Phong nào dám tới gần, điều này khiến cho tất cả mọi người kinh ngạc không thôi.

– Các hạ, quy củ trong giang hồ chính là người gặp có phần. Các hạ muốn độc chiếm, có phải là hơi quá phận hay không?

Sắc mặt Đoạt Hồn Vương mang theo sự tái nhợt nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói. Hắn cũng nhìn ra được, yêu thú thất giai trung kỳ không ngờ lại đi theo bên người thanh niên áo xanh này, đây mới là chính chủ.

– Quy củ mới hiện tại chính là hết thảy đều dựa vào thực lực. Quy củ của ta cũng là như vậy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống rồi nói.

Sắc mặt mọi người đại biến, ngại thực lực của Lục Lâm Thiên nên lúc này căn bản không nói câu nào nữa. Ngay cả Linh Vũ song quái, còn có Vũ Suất cửu trọng mặc áo choàng kia lúc này dường như càng không dám nói gì.

Âm ầm.

Trong nham động, giờ phút này càng thêm lay động kịch liệt. Phía trước, năng lượng thiên địa bên trên nham động lúc này nhanh chóng tiến vào trong cái tổ ong kia. Một cỗ khí tức dị thường cường hãn nhanh chóng tràn ra. Cỗ khỉ tức này khiến cho linh hồn mọi người run lên. Tất cả Vũ Suất cùng Linh Suất có mặt hiện tại, sắc mặt lập tức hoảng hốt.

Chi Chi.

Trong lúc khí tức này tràn ra, trong hang, tất cả Thị Huyết Linh Phong còn lại lúc này đều kêu lên.

Sưu Sưu.

Trong chiếc tổ huyết sắc kia có một cỗ khí tức nhanh chóng tràn ra.

– Rốt cuộc cũng đột phá.

Chương 1123: Thực lực của Mẫu Hoàng Phong (1)

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào phía trên tổ ong huyết sắc kia. Cảm nhận cỗ khí tức đang lan tràn ra bốn phía, cỗ khí tức này cực kỳ cường hãn, cùng với cuồng bạo. Trong nháy mắt, một cỗ cảm giác ngưng trọng hiện lên trong lòng Lục Thiếu Du. Thị Huyết Linh Phong Mẫu Hoàng Phong này hiện tại đã đột phá, hắn muốn thu phục dễ vậy sao?

Sưu.

Ánh mắt Bạch Linh có chút biến đổi, giờ phút này thân ảnh cũng nhanh chóng đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

– Liều.

Ngay khi Bạch Linh lui ra, trong nháy mắt có mấy đạo thân ảnh nhanh chóng bắn về phía tổ ong kia. Tốc độ vô cùng mau lẹ. Trong lòng mọi người rất rõ ràng, nếu như lúc này không ra tay thì cũng không còn cơ hội nào nữa. Bên trong mấy đạo thân ảnh có Linh Vũ song quái, Vũ Suất cửu trọng mặc áo choàng, còn có Đoạn Hồn Vương đã bị thương kia.

Bốn người nhanh chóng bắn về phía trước. Giờ phút này khoảng cách của Vũ Suất cửu trọng mặc áo choàng kia là gần nhất cho nên tới nơi trước tiên. Dường như có chút bản lĩnh, thân thể nhanh chóng tiến lên hai bước. Thủ ấn được kết, trong tay mang theo một cái lưới khổng lồ trực tiếp bao phủ tổ ong khổng lồ kia.

Cái lưới này toàn thân đỏ rực, từng mành lưới tràn ngập liệt hỏa. Một cỗ khí tức bàng bạc lan tràn. Cái lưới kia lúc này lập tức bành trướng tới hơn nghìn mét, nhiệt độ trong hang lập tức tăng cao.

– Vũ Linh khí Hoàng cấp.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trên người Vũ Suất cửu trọng này không ngờ lại có một kiện Vũ linh khí Hoàng cấp. Khó trách lại dám tiến lên như vậy, quả thực khiến cho hắn cảm thấy ngoài ý muốn.

– Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung.

Nhìn thấy cái lưới màu đỏ khổng lồ này, mấy tiếng thán phục nhanh chóng vang lên. Dường như mấy người kia từ Vũ Linh khí này đã nhận ra thân phận của Vũ Suất cửu trọng này.

Sưu.

Cái lưới đỏ rực này nhanh chóng bao phủ. Khi cái lưới khổng lồ sắp chạm vào tổ ong kia. Không gian chung quanh tổ ong đột nhiên xuất hiện chấn động rất nhỏ. Một đạo quang mang huyết sắc từ trong tổ ong bắn ra. Ngay sau đó, trong đạo quang mang huyết sắc này có một cái gai sắc bén xuyên qua mành lưới bắn về phía đầu của người đeo áo choàng kia.

Sưu.

Sắc mặt người này lập tức đại biến, chân khí trong tay tuôn ra, một đạo chưởng ấn trực tiếp được đánh ra.

Sưu.

Chỉ trong nháy mắt, trên bàn tay người này truyền đến cảm giác đau đớn rất nhỏ, ánh mắt người này biến đổi, vội vàng thu bàn tay lại rồi nhanh chóng cúi đầu xem xét. Lúc này trên phía tay hắn đã xuất hiện một cái lỗ nhỏ, trong chớp mắt toàn thân người này run lên. Nếu không phải có áo choàng che mặt, nhất định có thể nhìn thấy sắc mặt người này lúc này đã biến thành trắng bệch.

Cảnh tượng này, mấy người Đoạt Hồn Vương cùng với Linh Vũ song quái phía sau cũng nhìn thấy biến hóa của người mặc áo choàng, thân hình dừng lại, vẻ mặt sững sờ.

Nhưng ngay lúc đó, tổ ong huyết sắc kia giống như máu tươi đang lưu động. Không ngừng chuyển động dưới ánh sáng, một cỗ khí tức quỷ dị đột nhiên lan tràn ra.

Sưu Sưu.

Bốn người dường như cùng lúc cảm nhận được cái gì, chân khí, linh lực trên người tuôn ra. Thân hình nhanh chóng lùi lại, sắc mặt vô cùng khó coi.

Sưu Sưu.

Ngay khi bốn người vừa mới lui lại, Đoạt Hồn Vương kia là người rút lui nhanh nhất. Thế nhưng Linh Vũ song quái kia trong lúc nghi hoặc, phản ứng hơi chậm một chút. Bên trong tổ ong huyết sắc kia đột nhiên run lên. Một đạo quang mang huyết sắc trong lúc bọn hắn vừa mới rút lui đột nhiên được bắn ra.

Sưu Sưu.

Máu lóe lên, hai tia máu mang theo thanh âm kỳ dị vang lên, trong nháy mắt từ trong tổ ong huyết sắc kia vang lên.

Thanh âm kỳ dị này trong nháy mắt như hóa thành thực chất, giống như là phong bạo nhanh chóng từ tổ ong vang lên. Gợn sóng trong không gian lúc này trực tiếp nẩy lên. Trên cái hang kia, vô số đá vụn rơi xuống, cả cái hang chậm rãi lung lay giống như là địa chấn.

Phanh Phanh.

Linh Vũ song quái là người bị sóng âm kỳ dị này ảnh hưởng tới, gợn sóng trong không gian nhanh chóng đập lên trên thân thể hai người bọn họ. Lúc này thân thể hai người giống như là diều đứt dây, hai thanh âm trầm đυ.c vang lên. Lập tức trực tiếp bị đánh bay, miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Người mặc áo choàng kia lúc này cũng chưa chạy thoát khỏi phạm vi ảnh hưởng của gợn sóng. Chỉ chạy xa hơn hai người Linh Vũ song quái một ít mà thôi. Thế nhưng khi gợn sóng lan tới, thân hình hắn lập tức lảo đảo lui về phía sau. Miệng phun ra một ngụm máu tươi, thân hình lảo đảo rồi ngã xuống mặt đất.

– Linh hồn hóa âm công kích.

Lúc này tất cả mọi người trong hang động lập tức vận công che thính giác của mình lại. Bên trong thanh âm kỳ dị mang theo sợn sóng này xen lẫn linh hồn công kích cực lớn, đánh thẳng vào linh hồn trong đầu.

Phốc Phốc.

Mấy Linh Suất trong Vạn Tượng môn chỉ chống lại được một lát rồi lập tức phun ra một ngụm máu tươi. Người thực lực thấp hơn thì thương thế càng nghiêm trọng. Hơn mười Vũ Suất theo Đoạt Hồn Vương đi tới lúc này có hai Vũ Suất lục trọng cùng với ba Vũ Suất thất trọng phun ra máu tươi.

– Linh hồn công kích thật mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên che đậy thính giác của bản thân. Thế nhưng giờ phút này linh hồn công kích hóa thành âm thanh vẫn quanh quẩn trong nham động, cơ hồ không tiêu tán cũng khiến cho hắn lúc này có chút mê muội. Bất quá hắn vẫn có thể miễn cưỡng chống lại.

Chi Chi.

Cơ hồ trong cùng lúc này, huyết sắc quang mang xuất hiện. Tất cả Thị Huyết Linh Phong trong hang lúc này vô cùng hưng phấn kêu lên mấy tiếng, lập tức đình chỉ công kích với mọi người. Một cỗ huyết sắc quang mang tuôn ra, nhanh chóng vây quanh đoàn huyết sắc quang mang kia.

Trong lúc giao thủ vừa rồi, bốn năm vạn Thị Huyết Linh Phong đã bị chết hơn phân nửa. Những Thị Huyết Linh Phong nhất giai cơ hồ đều bị chết không còn một mống. Đầu Thị Huyết Linh Phong nhất giai do Lục Thiếu Du khống chế trong lúc đại chiến cũng bị vạ lây mà bị đánh chết.

Trên mặt đất chằng chịt thi thể của Thị Huyết Linh Phong, lúc này đã phủ kín mặt đất trong hang. Huyết vụ bắn ra bốn phía khiến cho nham thạch lúc này đã chuyển thành màu hồng. Thị Huyết Linh Phong nhất giai cơ hồ chết hết. Thị Huyết Linh Phong nhị giai cũng không còn bao nhiêu. Thị Huyết Linh Phong tam giai cũng không còn nhiều lắm. Thị Huyết Linh Phong tứ giai lúc này đã chết đi hơn phân nửa. Năm mươi bốn đầu Thị Huyết Linh Phong lục giai lúc này chỉ còn lại bốn mươi ba đầu.

Thị Huyết Linh Phong lui ra khiến cho mọi người thầm thở dài một hơi, thế nhưng sắc mặt lúc này càng thêm ngưng trọng. Tất cả mọi người giờ phút này đều khẩn trương nhìn vào bên trong huyết sắc quang mang kia.

Lục Lâm Thiên cũng dùng ánh mắt ngưng trọng nhìn vào đoàn huyết quang chói mắt kia.

Huyết sắc quang mang này càng lúc càng mạnh, trong nháy mắt có tiếng răng rắc rất nhỏ vang lên. Huyết sắc quang mang lập tức vỡ ra. Vô số đạo huyết quang chói mắt từ trong khe nứt hiện ra, lập tức bao phủ toàn bộ nham động, giống như là một mặt trời màu đỏ vậy.

Chương 1124: Thực lực của Mẫu Hoàng Phong (2)

Quang mang bắn ra ngày càng chói mắt, trong nham động đột nhiên chấn động từng đợi. Lúc này trong mắt Lục Lâm Thiên, ở trong huyết sắc quang mang kia có thể nhìn thấy một bóng người mơ hồ.

– Nhân loại, không ngờ các ngươi lại dám xông tới nơi này của ta. Ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi.

Trong huyết sắc quang mang, một thanh âm vang lên. Có một ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía mọi người. Trong ánh mắt vô hình có một cỗ khí tức khiến cho linh hồn người khác lạnh lẽo.

Tất cả mọi người nhìn nhau. Giờ phút này có một nửa mọi người đã bị thương. Nhìn thấy Thị Huyết Linh Phong đã đột phá thất giai thành công, trong nội tâm mọi người không khỏi cảm thấy hối hận vì đã tới Vạn Hạp Quật.

Ngay cả Đoạt Hồn Vương, còn có Vũ Vương nhị trọng kia sắc mặt vô cùng nghiêm trọng. Đến lúc này bọn hắn đã không còn cách nào đạt được chỗ tốt nữa. Thị Huyết Linh Phong sau khi đột phá không phải là yêu thú mà bọn hắn có thể đơn giản đối phó. Huống chi nơi này bây giờ còn có một cỗ khôi lỗi thất giai sơ cấp, còn có một đầu yêu thú thất giai trung kỳ khác.

– Chạy mau.

Sắc mặt Đoạt Hồn Vương trầm xuống, khi thanh âm vang lên, thân thể nhanh chóng chạy ra bên ngoài. Hơn chục người phía sau lưng hắn lúc này cũng không chút do dự nhanh chóng chạy theo. Chỉ là tốc độ chậm hơn mà thôi.

Bốn Linh Suất của Vạn Tượng môn lúc này cũng không chút do dự, lập tức chạy trốn. Bọn hắn còn dám lưu lại sao? Ngay cả Linh Vũ song quái, người mặc áo choàng tuy rằng đã bị trọng thương thế nhưng cũng cố chạy trốn.

Sưu Sưu.

Từng đạo thân ảnh nhanh chóng chạy ra bên ngoài hang động. Thị Huyết Linh Phong đột phá thất giai, bọn họ tuyệt đối không dám trêu chọc.

Sưu Sưu.

Huyết sắc quang mang giống như quỷ mị xẹt qua không gian. Bên trong huyết sắc quang mang đột nhiên có vô số đạo huyết sắc bắn về phía trước. Giống như là lê hoa bạo vũ, tràn ngập không gian.

Mỗi một đạo huyết sắc đều mang theo lực lượng xuyên thủng không gian, tốt độ tới một tình trạng cực kỳ khủng bố. Trong nháy mắt này quanh thân Bạch Linh nhanh chóng bố trí hộ thân cương khí. Vô số đạo huyết sắc hung hăng đánh vào vòng quang mang quanh người nàng lập tức hóa thành một chất lỏng. Trong chất lỏng này mang theo hắc sắc, từ bên trên quang mang chảy xuống mặt đất khiến cho mặt đất xuất hiện sương mù màu trắng. Bên trong huyết sắc này dường như còn có một cỗ lực lượng ăn mòn.

Keng keng.

Còn có không ít huyết sắc trực tiếp đánh vào trên người Khôi Tứ, một đám thanh âm vui tai vang lên. Thế nhưng những đạo huyết sắc này sau khi đánh lên trên người Khôi Tứ cũng không để lại dấu vết gì. Chất lỏng mang theo lực lượng ăn mòn dính đầy người Khôi Tứ, kim quang trên người Khôi Tứ tỏa ra, lập tức đem những chất lỏng này đánh xuống mặt đất.

– A…

– A…

Lúc này phía sau vang lên mấy tiếng kêu thảm thiết. Trong nháy mắt này, trừ Linh Suất thất trọng kia của Vạn Tượng môn ra, mấy đạo huyết sắc quỷ dị này đã xuyên qua hộ thân cương khí của ba Linh Suất còn lại, ba người nhanh chóng bị huyết sắc đánh trúng, tiếng kêu thảm thiết vang lên. Thân thể đổ rạp xuống mặt đất, ngay lập tức không còn nhúc nhích.

Đồng thời, mười một người cùng với Đoạt Hồn Vương tới đây lúc này có hai Linh Suất lục trọng trực tiếp bị đánh trúng. Hộ thân cương khí trên người căn bản không cách nào ngăn cản huyết sắc quỷ dị này, thân thể đổ ập xuống nham động. Mấy người còn lại đều chật vật tránh được, thân ảnh nhanh chóng biến mất trong nham động chằng chịt những tiểu động nhỏ kia.

Linh Vũ song quái lúc này cũng không hơn gì. Bản thân bị trọng thương từ trước cho nên cũng bị huyết sắc đánh trúng. Thế nhưng hai người này không có lập tức ngã xuống, sau khi dốc sức liều mạng một phen cũng biến mất trong nham động.

Chỉ trong chớp mắt, trên mặt đất lưu lại ba Linh Suất hai Vũ Suất nữa. Mọi người còn lại đã trốn thoát. Đương nhiên, Lục Lâm Thiên cùng với Bạch Linh căn bản không có ý định chạy trốn, vẫn đứng ở bên dưới nhìn lên đoàn huyết sắc quang mang kia.

Huyết sắc quang mang lúc này đã bắt đầu thu liễm, trong đó có một đạo thân ảnh ngày càng hiển hiện rõ ràng. Đây là một thân ảnh nhân loại, đường cong cực kỳ nóng bỏng, như ẩn như hiện, còn có một mái tóc dài rũ xuống, trực tiếp kéo dài tới mông, trên người mặc một bộ y phục màu đỏ, bao phủ thân thể lồi lõm kia.

Trong huyết sắc quang mang, thân hình nóng bỏng kia mở mắt ra, ánh mắt cực kỳ lười biếng cùng vũ mị, chỉ sợ so với Bạch Linh cũng không kém bao nhiêu.

Trong nham động, khi huyết sắc biến mất một thân ảnh nóng bỏng hiện lên trước mặt Lục Thiếu Du rất rõ ràng. Đây là một nữ tử cực kỳ xinh đẹp còn rất trẻ. Có khuôn mặt tuyệt mỹ, ngũ quan tinh xảo, đôi mắt màu đỏ vô cùng quỷ mị, cũng mang theo một loại cảm giác khác thường.

Trên bộ y phục đỏ như lửa kia còn một kiện áo choàng màu đỏ tung bay. Làn da nõn nà, tư thái yêu điểu, vô cùng tao nhã. Đặc biệt nhất là bộ tóc của nữ tử này toàn bộ đều đỏ, vừa giống như lửa vừa giống như máu.

Nhìn nữ tử này, Lục Lâm Thiên không khỏi ngẩn ngơ, đây là Thị Huyết Linh Phong Mẫu Hoàng Phong vừa mới đột phá thất giai sao? Sau khi đột phá thất giai đầu Mẫu Hoàng Phong này đã chính thức có thể biến hóa.

– Ngươi là yêu thú?

Thân ảnh ấy vừa hiện, ánh mắt lập tức nhìn vào trên người Bạch Linh, trong đôi mắt yêu mị kia hiện lên sự kinh ngạc.

– Không sai.

Bạch Linh nhìn nữ tử mặc y phục màu đỏ trước mặt rồi nhàn nhạt nói, ánh mắt vô cùng bĩnh tĩnh.

Ánh mắt nữ tử mặc y phục màu đỏ kia nhìn về phía Bạch Linh, Lục Lâm Thiên còn có Khôi Tứ. Trong đôi mắt yêu mị kia hiện lên vẻ khác thường, lập tức nói:

– Các ngươi đi đi, ta có thể thả các ngươi đi.

– Thả chúng ta đi sao? Ngươi vừa mới đột phá đã vội vã ra tay, sợ rằng nếu như động thủ lần nữa ngươi sẽ ảnh hưởng tới căn cơ a. Bằng không như thế nào ngươi lại để cho những người kia rời đi. Huống chi cho dù ngươi toàn thịnh, ta muốn giết ngươi cũng không khó khăn lắm.

– Các ngươi muốn thế nào?

Ánh mắt của Mẫu Hoàng Phong nhìn Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh, trong mắt xuất hiện vẻ hung ác. Một cỗ hàn ý từ trong đôi mắt yêu mị kia tràn ra.

– Rất đơn giản, ta muốn ngươi thần phục, nếu không ta sẽ động thủ làm cho ngươi thần phục.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên rồi nói. Đồn rằng Thị Huyết Linh Phong này có linh trí cực cao, hắn phải chú ý nhiều hơn một chút.

– Hừ, một Linh Suất nho nhỏ, Thị Huyết Linh Phong nhất tộc ta sao có thể thuần phục nhân loại, nằm mơ đi.

Ánh mắt Thị Huyết Linh Phong biến đổi, hung hăng nói.

Chi Chi.

Cảm giác được khí thế hung ác trên người Thị Huyết Linh Phong, tất cả Thị Huyết Linh Phong còn lại trong nham động lúc này kêu to. Một cỗ khí tức hung bạo tập trung vào trên người Lục Thiếu Du và Bạch Linh.

– Khống thú thuật của ngươi nắm chắc được bao nhiêu phần?

Bạch Linh nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nhẹ giọng hỏi.

– Có chút khó, trừ phi là làm nàng ta không có cách nào phản kháng mới được.

Chương 1125: Hồn anh thất giai

Lục Lâm Thiên nhướng mày, đây là vấn đề hắn luôn một mực lo lắng. Thị Huyết Linh Phong lục giai hậu kỳ hắn muốn bố trí Huyết Hồn Ấn cũng phải dùng toàn lực, tuy rằng khó thế nhưng không nhất định không thành công. Dù sao linh hồn lực của hắn rất mạnh, lại thêm chỗ quỷ dị của Huyết Hồn Ấn, cũng có cơ hội làm được. Thế nhưng lúc này Mẫu Hoàng Phong kia đã đột phá thất giai, hắn muốn bố trí Huyết Hồn Ấn mà nói, sợ rằng không có cơ hội thành công.

Khống chế chứ không phải đánh chết. Nếu như muốn đánh chết mà nói Lục Thiếu Du biết rõ Bạch Linh tuyệt đối có thể làm được. Huống chi còn có Khôi Tứ ở đây, thế nhưng đổi lại là khống chế mà nói, thì không giống nữa.

– Lão đại, còn đệ thì sao? Đệ có thể khắc chế nàng ta, sau đó để huynh bố trí khống thú thuật là được.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Tiểu Long, đệ làm được sao?

Lục Lâm Thiên lập tức vui vẻ, thiếu chút nữa hắn đã quên, khí tức trên người Tiểu Long một khi xuất ra ngay cả Thiên Độc Yêu Long cũng bị khắc chế. Tiểu Long chính là linh thú, linh hoàng chi khí trên người có lẽ còn mạnh hơn một chút. Muốn khắc chế Thị Huyết Linh Phong này có lẽ cũng có thể làm được. Mà hắn lại thi triển khống thú thuật, lúc này đã có vài phần nắm chắc.

– Có lẽ không thành vấn đề.

Tiểu Long nói.

– Mạc Sầu, bố trí cấm chế đi.

Lục Lâm Thiên thấp giọng nói.

Bạch Linh gật đầu, thủ ấn được kết, hai tay trước người lập tức vung lên tạo thành những quỹ tích huyển ảo, yêu nguyên trên người tràn ra. Lập tức hai đạo quang trụ trước người nàng trong nháy mắt hóa thành một màn quang mang cực lớn, đem trọn cái hang to lớn vây chung quanh. Một màn quang mang màu trắng như ẩn như hiện trực tiếp bao phủ nham động.

– Ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi.

Nhìn thấy một màn này, sắc mặt Mẫu Hoàng Phong kia lúc này cũng cực kỳ ngưng trọng.

Chi Chi.

Một tiếng kỳ dị sắc bén vang lên. Thanh âm sắc bén này nhanh chóng khuếch tán. Quanh thân nữ tử áo đỏ này tràn ngập huyết vụ, trong nháy mắt cả nham động tràn ngập sương mù huyết sắc, mang theo khí tức bạo ngược ngập trời. Hơi thở quanh người nàng lúc này, kẻ thực lực yếu một chút tuyệt đối sẽ bị một cỗ áp chế tới từ sâu trong linh hồn.

Nhìn thấy một màn này, linh lực trong cơ thể Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng tuôn ra. Trên người Bạch Linh, yêu nguyên ngập trời tuôn ra. Một cỗ khí tức huyết mạch cực cao lan tràn ra. Huyết mạch của Bạch Linh đương nhiên là hơn Thị Huyết Yêu Phong. Thế nhưng Bạch Linh lại là yêu thú, huyết mạch uy áp chỉ có tác dụng khắc chế mạnh nhất với yêu thú mà thôi, đối với linh thú mà nói, tác dụng khắc chế này yếu hơn không ít.

Đông Đông.

Vô số Thị Huyết Linh Phong kêu lên, dường như sắp bắt đầu công kích. Khí tức hung hãn bạo ngược truyền ra. Tăng thêm khí tức của Mẫu Hoàng Phong lúc này, cả nham động bắt đầu run rẩy. Mà ngay cả cấm chế Bạch Linh bố trí cũng có chút xao động.

– Tiểu Long, đến phiên đệ.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, tay áo run lên. Một đạo quang mang nhanh chóng bắn ra. Đối phó với những Thị Huyết Linh

Phong này, có Bạch Linh cùng Khôi Tứ Lục Thiếu Du cũng không quá sợ hãi, chỉ cần không phải đánh chết là được.

Để cho Bạch Linh bố trí cấm chế là bởi vì Lục Lâm Thiên không muốn người khác nhìn thấy thân ảnh của Tiểu Long. Chỉ cần nhìn thấy Tiểu Long là rất dễ nhận ra hắn. Tới lúc đó chỉ sợ hắn cũng không giấu được bao lâu. Sau khi gia nhập Thiên Địa các Lục Thiếu Du không thể không cẩn thận từng li từng tí một, miễn cho bị Thiên Địa các nhìn thấu thân phận của mình.

Ngao.

Một tiếng gầm giống như long ngâm vang lên. Thanh âm mang theo khí tức cường hãn nhanh chóng khuếch tán. Thanh âm trầm thấp thế nhưng lại mang theo sự sắc bén. Lập tức một đạo quang mang trong nham động giống như rồng bay lên trời trực tiếp hiện ra.

Trong nháy mắt tiếp theo, thân hình của Tiểu Long xuất hiện trong nham động. Trên người kim quang rực rỡ, mấy đạo long trảo trên người tỏa ra kim quang mạnh mẽ khiến cho không gian chung quanh lúc này như vặn vẹo. Một cỗ khí tức mạnh mẽ lan tràn, trong cỗ khí tức này ẩn chứa một loại uy áp không thể kháng cự. Loại uy áp này tới từ sâu trong linh hồn và ở huyết mạch.

Trong nham động, lúc này hai Vũ Suất cùng với ba Linh Suất cũng chưa chết, chỉ không cách nào nhúc nhích mà thôi. Nhìn thấy một màn này, ánh mắt năm người lập tức kinh hãi.

Chi Chi.

Tất cả Thị Huyết Linh Phong kêu lên quái dị, Thị Huyết Linh Phong đối với Mẫu Hoàng Phong có thể nói là tử trung. Mệnh lệnh của mẫu Hoàng Phong đối với chúng nó mà nói, chúng nó không chút cố kỵ để hoàn thành. Thế nhưng lúc này dưới uy áp tới từ linh hồn với huyết mạch khiến cho những Thị Huyết Linh Phong này bị áp chế, toàn thân run rẩy, linh hồn, huyết mạch bị quản chế. Mấy đầu Thị Huyết Linh Phong cấp bậc thấp lúc này lập tức rơi xuống mặt đất.

Đám Thị Huyết Linh Phong lục giai lúc này cũng chỉ kiên trì được một lát rồi lập tức phủ phục.

– Linh hoàng chi khí?

Sắc mặt Mẫu Hoàng Phong đại biến, trong cỗ khí tức này nàng có cảm giác được linh hồn trong người mình đang run rẩy kịch liệt. Giờ phút này trên thân hình khổng lồ màu vàng kia ẩn chứa một loại uy áp khiến cho nàng không có cách nào kháng cự được. Loại uy áp này ở sâu trong linh hồn cùng với huyết mạch. Đây là linh hoàng chi khí, ánh mắt nàng lúc này hiện lên sự kinh ngạc. Đồng thời Thị Huyết Linh Phong này nhanh chóng hiện ra bản thể. Bản thể lớn chừng hai trượng, toàn thân cực kỳ dữ tợn.

Trong nham động, thân hình khổng lồ của Tiểu Long đứng dậy, năm móng vướt dưới bụng như ẩn như hiện, trong mắt có một cỗ quang mang mạnh mẽ nhìn vào trên người Thị Huyết Linh Phong.

– Bái kiến linh hoàng.

Thân hình Thị Huyết Linh Phong phủ phục trên mặt đất. Huyết mạch trong cơ thể lúc này có cảm giác sôi trào. Dưới cảm giác sôi trào trong huyết mạch này khiến cho nàng không nhịn được mà quỳ xuống.

– Thị Huyết Linh Phong, ngươi có thể thần phục.

Trên thân thể khổng lồ của Tiểu Long, toàn thân tràn ngập lân phiến màu vàng, trên người có hỏa diễm màu vàng quanh quẩn. Năm móng vuốt phía dưới lúc này bắn ra khí tức cường hãn. Trong lúc mơ hồ, phía dưới móng vuốt, không gian chung quanh bắt đầu vặn vẹo, có tiếng sấm minh vang lên, chấn tâm động phách.

– Linh hoàng, thực lực của người mới là lục giai. Đợi sau khi thực lực người mạnh hơn ta, ta sẽ thần phục.

Trong mắt Thị Huyết Linh Phong hiện lên sự kính sợ, thế nhưng muốn nó thần phục thì hơi khó. Thực lực hiện tại của nó là thất giai, bản thân cũng có huyết mạch cực mạnh, cho nên muốn thuần phục quả thực khó khăn.

– Hừ.

Tiểu Long hừ lạnh một tiếng, thân hình khổng lồ đột nhiên cuồn cuộn, năm móng vuốt giơ lên, một tiếng gầm lập tức vang lên.

Ngao.

Một tiếng trầm thấp giống như long ngâm vang lên, lúc này từ trong mi tâm, con mắt thứ ba của Tiểu Long mở ra. Một đạo quang trụ đột nhiên bắn ra mang theo một cỗ khí tức bàng bạc, lập tức khuếch tán.

Cỗ khí tức này cực kỳ khủng bố, mà ngay cả Lục Lâm Thiên lúc này cũng cảm thấy linh hồn run rẩy.

Chương 1126: Đông lão quyết đoán (1)

Tất cả Thị Huyết Linh Phong giờ phút này ở trên mặt đất càng thêm run rẩy, không dám nhúc nhích. Thị Huyết Linh Phong Mẫu Hoàng Phong kia lúc này cũng kinh hãi, trên thân thể dữ tợn lúc này có một mảnh huyết vụ tràn ngập, nhanh chóng bao phủ quanh thân.

Chỉ là mảnh huyết vụ này vừa mới bố trí xong, đạo quang trụ từ trong con mắt thứ ba của Tiểu Long nhanh chóng đánh xuống. Huyết vụ dường như có chỗ e ngại, lập tức lùi lại. Đạo quang trụ của Tiểu Long nhanh chóng bao phủ thân thể của Thị Huyết Linh Phong Mẫu Hoàng Phong kia.

– Lão đại, mau ra tay đi, đệ chỉ có thể ngăn cản linh hồn nàng một lát mà thôi.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong tai Lục Lâm Thiên.

– Huyến Hồn ấn.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, linh lực tuôn ra, trong nháy mắt thủ ấn được ngưng tụ. Một tiếng thú minh dường như rồng hổ từ trong lòng bàn tay Lục Thiếu Du mơ hồ truyền ra. Lúc này trong lòng bàn tay Lục Thiếu Du xuất hiệt một ấn quyết vô cùng kỳ dị. Đạo ấn quyến quỷ dị này có chút giống rồng như không phải rồng, giống hổ thế nhưng không phải hổ, một cỗ uy áp ngập trời từ trên đó khuếch tán ra chung quanh.

Lục Lâm Thiên không có bất kỳ chậm trễ nào, thân hình trực tiếp nhào tới bản thể Thị Huyết Linh Phong Mẫu Hoàng Phong. Bên trong con mắt thứ ba của Tiểu Long dường như có một loại thiên phú nào đó, có thể khống chế được linh hồn. Lập tức Huyết Hồn Ấn xuất hiện, mang theo thanh âm giống như thú minh hung hăng đánh vào trong mi tâm Thị Huyết Linh Phong, sau đó lập tức hóa thành một đoàn huyết sắc quang mang rồi biến mất.

Trong sát na, từng đạo chưởng ấn trong tay Lục Lâm Thiên không ngừng biến hóa. Từng đạo quang mang quỷ dị trực tiếp đánh vào trong mi tâm Thị Huyết Linh Phong.

Huyết Hồn Ấn tiến vào trong linh hồn của Thị Huyết Linh Phong, một đường cực kỳ thuận lợi, từng đạo thủ ấn trong tay Lục Thiếu Du không ngừng được kết, thuận lợi bố trí Huyết Hồn Ấn.

– Nhân loại, ngươi còn chưa khống chế được ta.

Trong không gian trong đầu Thị Huyết Linh Phong vang lên thanh âm của nó. Một hư ảnh bàn tay hiện lên, chỉ là trong lúc vô hình Thị Huyết Linh Phong đã bị khắc chế lúc này đã có thể giãy dụa một chút, một cỗ huyết vụ được phun ra, trực tiếp ngăn cản ở trên Huyết Hồn Ấn.

– Đáng chết, nó đã ngưng tụ hồn anh.

Bên ngoài, trong nội tâm Lục Lâm Thiên trầm xuống. Thị Huyết Linh Phong này thân là linh thú, linh hồn lực vô cùng cường hãn. Mà linh hồn lực của Thị Huyết Linh Phong này so với những linh thú khác còn cường hãn hơn nhiều. Lúc này hắn muốn bố trí Huyết Hồn Ấn vô cùng khó khăn. Là linh thú thất giai, Thị Huyết Linh Phong này giống như Linh Vương và Vũ Vương, đều có thể ngưng tụ hồn anh. Trên phương diện linh hồn lực còn mạnh hơn một chút.

– Lão đại, Thị Huyết Linh Phong này có linh hồn rất mạnh, đã ngưng tụ ra hồn anh. Đệ có thể khắc chế nó thế nhưng không có cách nào khống chế hoàn toàn.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Chuyên tâm bố trí Huyết Hồn Ấn.

Vào giờ phút này, thanh âm Bạch Linh vang lên trong tai Lục Lâm Thiên. Lúc này quanh người Bạch Linh một cỗ quang mang kỳ dị trực tiếp tuôn ra rồi bao phủ người Thị Huyết Linh Phong.

Trong nháy mắt này trong đầu Thị Huyết Linh Phong có một đạo bạch quang tràn vào. Lập tức một đầu Cửu Vĩ Yêu Hồ bằng ảo ảnh nho nhỏ xuất hiện trong đó.

– Là hồn anh của Bạch Linh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên vui vẻ, đây chính là hồn anh của Bạch Linh ly thể tiến vào trong đầu Thị Huyết Linh Phong.

Hồn anh Bạch Linh tiến vào, lập tức có bảy cái đuôi nhanh chóng bao phủ hồn anh nhỏ bằng lòng bàn tay của Thị Huyết Linh PHong kia.

– Bản thể ngươi là Cửu Vĩ Yêu Hồ?

Trong hồn anh Thị Huyết Linh Phong nhỏ như lòng bàn tay có một tiếng kinh hãi vang lên. Trong nháy mắt bị áp chế tuyệt đối. Thân hình hư ảo kia lúc này không có cách nào nhúc nhích. Bị Tiểu Long cùng Bạch Linh liên thủ lúc này nàng đã hoàn toàn bị ngăn chặn.

– Áp chế cho ta.

Lúc này Lục Lâm Thiên quát lên. Huyết Hồn Ấn lúc này đã hóa thành huyết sắc quang mang vô cùng mang theo một cỗ uy áp ngập trời hung hăng khuếch tán.

Phanh Phanh.

Một tiếng bạo liệt vang lên. Bên ngoài, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên không ngừng được đánh ra, sắc mặt lúc này đã trở nên tái nhợt. Có Bạch Linh cùng với Tiểu Long khống chế, nhưng Thị Huyết Linh Phong này đã ngưng tụ hồn anh, muốn thành công bố trí Huyết Hồn Ấn tuyệt đối không hề dễ dàng chút nào. Thế nhưng tới lúc này, Lục Thiếu Du cũng chỉ có thể toàn lực ứng phó mà thôi.

– Khống thú thuật, áp chế.

Lục Lâm Thiên quát khẽ một tiếng, một đạo quang mang chói mắt một lần nữa đánh vào trong mi tâm Thị Huyết Linh Phong.

Ngao.

Trong đầu Thị Huyết Linh Phong, từng tiếng thú minh giống như rồng ngâm, hổ gầm quanh quẩn, một cỗ uy áp ngập trời tràn ra.

Giờ phút này mảnh huyết sắc quang mang đỏ như máu kia lập tức co rút lại, không gian trong đầu Thị Huyết Linh Phong lúc này Huyết Hồn Ấn trực tiếp chui vào trong hồn anh của Thị Huyết Linh Phong.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trong nham động, thủ ấn không ngừng biến hóa. Sắc mặt càng lúc càng tái nhợt, mãi đến hơn nửa canh giờ sau, cuối cùng Lục Thiếu Du mới thu hồi thủ ấn. Mà lúc này, Lục Thiếu Du giống như trải qua một hồi đại chiến sinh tử, linh lực trong người cơ hồ tiêu hao không còn. Mà ngay cả linh hồn lực cũng tiêu hao không ít. Muốn bố trí Huyết Hồn Ấn trong đầu linh thú thất giai quả thực không phải chuyện dễ dàng.

Sưu.

Một đạo bạch quang từ trong mi tâm Thị Huyết Linh Phong nhảy ra rồi trở về trong mi tâm Bạch Linh. Thân hình của Tiểu Long cũng hóa thành hình người đứng bên người lão đại.

– Bái kiến chủ nhân.

Thị Huyết Linh Phong phía trước lúc này mở mắt ra, trong đôi mắt đỏ như máu kia vẻ bạo ngược, hung ác đã biến mất, ánh mắt nhìn Lục Thiếu Du lúc này vô cùng nhu hòa, đã hoàn toàn thần phục.

Nhìn Thị Huyết Linh Phong, lúc này tuy rằng Lục Lâm Thiên tiêu hao không còn, thế nhưng trong lòng không nhịn dược mà kích động. Đạt được một đầu Thị Huyết Linh Phong Mẫu Hoàng Phong a. Tuyệt đối là một chuyện khiến cho bất kỳ ai cũng kích động. Về sau Vũ Vương cùng Linh Vương nhìn thấy hắn sợ rằng cũng phải đi đường vòng.

– Tiêu hao quá nhiều, phải mau chóng khôi phục.

Lục Lâm Thiên xoay người lại, ánh mắt nhìn chăm chú vào ba Linh Suất đang vô cùng kinh hãi của Vạn Tượng môn.

– A..

Một lát sau, trong nham động có tiếng kêu thảm thiết vang lên. Nhưng do có cấm chế do Bạch Linh bố trí, thanh âm cũng không có cách nào truyền ra bên ngoài.

Sưu Sưu.

Trong Vạn Hạp quật, lúc này ở trong hang động, mười đạo thân ảnh nhanh chóng nhảy ra. Chính là Đoạt Hồn Vương cùng với mười người kia. Vốn tới đây mười hai người, thế nhưng lúc này có hai Vũ Suất lục trọng đã nằm lại ở trong nham động.

– Đoạt Hồn Vương, ngươi thế nào rồi?

Trường kiếm trong tay Lưu Kiếm được thu lại, quanh thân còn có vết máu đỏ tươi.

– Đầu yêu thú thất giai trung kỳ kia cực kỳ lợi hại, thương thế của ta không nhẹ.

Ánh mắt âm lệ của Đoạt Hồn Vương trầm xuống, lạnh nhạt nói:

– Người áo xanh kia rốt cuộc là ai, nếu như không phải người này có yêu thú thất giai trung kỳ thì ta có thể thu được Thị Huyết Linh Phong thất giai kia rồi.

Chương 1127: Đông lão quyết đoán (2)

– Người nọ còn có khôi lỗi thất giai, tuyệt đối không phải là người bình thường. Cho tới bây giờ ta còn chưa nghe nói ai có khôi lỗi thất giai trong tay.

Lưu Kiếm thu trường kiếm vào trong nhẫn trữ vật, ánh mắt trầm xuống rồi nói.

– Ta sẽ không bỏ qua cho hai người này.

Đoạt Hồn Vương oán hận không thôi, một cỗ hàn ý lan tràn. Hắn chuẩn bị đầy đủ như thế không ngờ lại bị người khác ngăn cản, hận ý trong nội tâm như thế nào không cần đoán cũng biết.

– Đoạt Hồn Vương, Thị Huyết Linh Phong kia làm sao bây giờ? Người áo xanh kia vẫn luôn ở cùng Thị Huyết Linh Phong kia, dường như đang thu phục Thị Huyết Linh Phong.

Một trong Vọng Giang song hùng nói.

– Chưa hẳn đã ở cùng một chỗ, bọn hắn muốn thu phục Thị Huyết Linh Phong tuyệt đối khó có thể làm được. Thị Huyết Linh Phong một khi đột phá thất giai ngưng tụ hồn anh mà nói, muốn thu phục nó rất khó. Chúng ta về trước. Yêu thú thất giai trung kỳ, Thị Huyết Linh Phong, khôi lỗi thất giai, hiện giờ chúng ta không có đủ người để đối phó với người áo xanh này.

Đoạt Hồn Vương lạnh nhạt nói.

Trong nham động, một đạo thân ảnh chật vật chạy ra. Chính là một Linh Suất thất trọng của Vạn Tượng môn. Người này quay đầu nhìn chăm chú vào trong nham động, trong mắt hiện lên sự kinh hãi rồi lập tức rời khỏi nơi này.

***

Phi Linh môn, trong đình viện hậu sơn. Lúc này Quỷ Ảnh La Sát

Diệp Phi tự mình tới đình viện. Ở trong đình viện lúc này còn có Thiên Độc Yêu Long, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, Lưu Tinh Hà, Ngô Dũng và huynh muội Hoa gia.

Trong tay Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh có một khối ngọc giản chứa tin tức. Sau khi quang mang trên ngọc giản ảm đạm, đôi mắt xinh đẹp của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh mở ra, vẻ mặt không ngừng biến hóa.

– Phi nhi, tin tức này Thiên Địa các đưa tới thế nào?

Ánh mắt dừng lại, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hít sâu một hơi rồi hỏi Diệp Phi.

– Người Thiên Địa các trực tiếp tìm được người Ám đường chúng ta.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi hỏi:

– Sư phụ, Thiên Địa các sao lại tìm người Phi Linh môn chúng ta.

– Không nghĩ tới Thiên Địa các lại lợi hại như thế, có thể đơn giản tìm được người Ám đường của chúng ta.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh khẽ thở dài nói:

– Thiên Địa các có quy củ, chỉ có thế lực có thực lực nhất định mới có thể nhận được tin tức của Thiên Địa các. Mà hiện tại Thiên Địa các tìm tới chúng ta tương đương với việc Phi Linh môn cũng có được tư cách này. Về sau Phi Linh môn đã có tư cách cùng Thiên Địa các buôn bán.

– Sư phụ, bên trong tin tức này nói tới cái gì?

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi hỏi?

– Một đại sự.

Sắc mặt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cực kỳ ngưng trọng, lại nói:

– Việc này quan hệ trong đại, chưởng môn không có mặt ở đây, lão gia hỏa lại đang đột phá, ta cũng không thể làm chủ được.

– Sự tình gì mà nàng không làm chủ được?

Lúc này trong đại điện vang lên thanh âm của Đông Vô Mệnh. Thân ảnh Đông Vô Mệnh chậm rãi xuất hiện.

– Đông Vô Mệnh, ngươi đột phá quả thực rất nhanh a.

Râu Thiên Độc Yêu Long run lên, có chút kinh ngạc nói.

– Độc Công ta tu luyện có chút đặc thù. Hơn nữa thêm long huyết của Độc Long huynh đột phá cũng không chậm.

Đông Vô Mệnh khẽ mỉm cười nói.

– Lão gia hỏa, có đại sự rồi.

Nhìn thấy Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh khẽ nhíu mày rồi nói.

– Có đại sự gì?

Nhìn thấy sắc mặt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, sắc mặt Đông Vô Mệnh lập tức trầm xuống rồi nói.

– Ngươi từng nghe nói qua Huyền Thiên Bí Cảnh hay không?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn Đông Vô Mệnh rồi hỏi.

– Bạch cung phụng, chẳng là Huyền Thiên bí cảnh do Huyền Thiên môn mấy ngàn năm trước lưu lại sao?

Hoa Mãn Lâu hỏi.

– Đúng vậy, tin tức Thiên Địa các truyền cho chúng ta, một cái chìa khóa của Huyền Thiên bí cảnh đã xuất hiện.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Không ngờ lại là Huyền Thiên bí cảnh.

Đông VÔ Mệnh có chút giật mình, lập tức nói:

– Chúng ta nên làm gì bây giờ. Tiểu tử kia hiện tại không ở đây, sợ rằng lúc này Nhất tông Nhất môn Nhất giáo Nhất trang đều nhận được tin tức, chúng ta muốn đi sợ rằng cũng không đủ thực lực.

– Trong Bách Thú cốc khi trước có tư liệu từ mấy ngàn năm trước lưu lại. Nghe nói bên trong Huyền Thiên bí cảnh có lưu lại bảo tàng của Huyền Thiên môn. Bảo tàng này sợ rằng có thể so sánh với tài phú tích lũy của Nhất tông Nhất môn Nhất giáo Nhất trang.

Hoa Mãn Ngọc nhanh chóng nhớ tới một ít tin tức về Huyền Thiên bí cảnh rồi nói với mọi người.

– Chuyện này quả thực khiến cho chúng ta khó xử.

Đông Vô Mệnh đi qua đi lại. Lúc trước hắn có một mình, nếu như nhận được tin tức như vậy đã sớm chạy tới đó. Nói không chừng còn nhận được chỗ tốt. Thế nhưng bây giờ có Phi Linh môn, hắn không thể không trầm ổn hơn. Phi Linh môn thật vất vả mới có ngày hôm nay, không thể tùy tiện làm mọi việc.

– Ba vị cung phụng, các ngươi thử nói xem dùng tính cách của chưởng môn mà nói, sau khi nhận được tin tức của Huyền Thiên bí cảnh này thì sẽ làm thế nào?

Nhìn Đông Vô Mệnh do dự không quyết, Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nói.

– Tiểu tử kia nếu như nhìn thấy chỗ tốt nhất định sẽ tự mình chạy tới.

Thiên Độc Yêu Long không chút do dự nói.

– Đi, chúng ta lập tức xuất phát, không nên chậm trễ.

Ánh mắt Đông Vô Mệnh hơi sáng lên rồi nói.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Trong nham động, thời gian giống như cát chảy lặng lẽ trôi qua. Thời gian nửa tháng trong nháy mắt qua đi.

Trong nham động, lúc này trước người Lục Lâm Thiên có năm cỗ thi thể. Ba Linh Suất của Vạn Tượng môn lúc này đều bị Lục Lâm Thiên thôn phệ, tiêu hao của Lục Thiếu Du nhanh chóng được khôi phục. Ba Linh Suất, trong đó có một Linh Suất lục trọng. Thế nhưng sau khi thôn phệ ba Linh Suất này, phương diện linh lực của Lục Thiếu Du tăng lên Linh Suất lục trọng trung kỳ. Đến lúc này số năng lượng cần để đột phá càng lúc càng lớn. Một Linh Suất lục trọng bị cắn nuốt, sau khi bỏ đi tạp chất, Lục Thiếu Du chỉ có thể thu được một phần mười linh lực. Chút linh lực này đối với Lục Thiếu Du mà nói, không có bao nhiêu hiệu quả.

Mà sau khi thôn phệ hai Vũ Suất lục trọng, phương diện vũ giả của Lục Lâm Thiên lại đến biên giới đột phá. Bởi vì vốn cấp bậc vũ giả của Lục Thiếu Du đã sớm tới sát biên giới Vũ Suất lục trọng đỉnh phong. Cho nên dựa theo phỏng đoán của Lục Thiếu Du, thôn phệ một Vũ Suất lục trọng là có thể đột phá. Mà lúc này thôn phệ hai Vũ Suất lục trọng, muốn đột phá đương nhiên không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống. Không gian quanh người lúc này chấn động mãnh liệt. Một cỗ chân khí thuộc tính thổ từ trong người Lục Lâm Thiên tuôn ra. Sau đó giống như một đầu mãng xà màu vàng du động bên ngoài cơ thể hắn. Sau đó theo hô hấp mà tiến vào trong cơ thể.

Mà trong quá trình này trong thiên địa lúc này có một cỗ năng lượng thiên địa xen kẽ tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Dưới sự bổ sung của năng lượng trong thiên địa, khí tức quanh người Lục Thiếu Du nhanh chóng tuôn ra.

Chương 1128: Lần nữa đột phá

Dưới năng lượng thiên địa không ngừng tiến vào, cơ thể Lục Lâm Thiên nhanh chóng phát sinh biến hóa. Mỗi một lần đột phá, cơ thể hắn dường như đều được lột xác không nhỏ. Gân cốt, cơ bắp, lục phủ ngũ tạng đều được rèn rũa một lần, khiến cho bản thể hắn trở nên cường hãn hơn.

Không biết từ khi nào, chấn động trong nham động ngày càng kịch liệt. Một cỗ năng lượng thiên địa bàng bạc quanh chung quanh người Lục Lâm Thiên, giống như một vòng xoáy nhanh chóng tiến vào cơ thể Lục Thiếu Du vậy. Mà lúc này cơ thể Lục Thiếu Du đang tham lam cắn nuốt năng lượng thiên địa chung quanh. Nhanh chóng chuyển hóa nó thành chân khí tinh thuần của bản thân.

Thời gian cứ như vậy chậm rãi trôi qua. Cũng không biết qua bao lâu, khi một tia năng lượng thiên địa cuối cùng bị Lục Lâm Thiên thôn phệ, nham động lập tức trở nên yên tĩnh. Giờ phút này một cỗ khí thế mạnh mẽ từ trong cơ thể Lục Thiếu Du tràn ra.

Khí thế này tuôn ra, trực tiếp khiến cho không gian chung quanh người hắn gợn sóng. Chỉ sau một lát lập tức được thu vào trong cơ thể, không bị tiết ra ngoài một chút nào.

Phù.

Phù.

Một ngụm trọc khí từ trong miệng Lục Lâm Thiên thở ra. Trọc khí được thở ra này khiến cho gợn sóng trong không gian chấn động. Lúc này Lục Thiếu Du mới mở mắt ra. Quang mang trong mắt bắn về trước. Ánh mắt lúc này càng thêm thâm thúy.

– Vũ Suất thất trọng rồi.

Thủ ấn được kết. Hai tay nắm chặt, cảm nhận chân khí bàng bạc của Vũ Suất thất trọng mang lại lúc này, còn có kinh mạch một lần nữa được cường hóa khiến cho Lục Thiếu Du có cảm giác. Lúc này một quyền của hắn đánh ra sợ rằng có thể trực tiếp đem Vũ Suất lục trọng đánh bay.

Cảm nhận chân khí hùng hồn tăng gấp mấy lần trong cơ thể lúc này, đan điền dường như cũng được mở rộng không ít khiến cho khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười vui vẻ.

– Lão đại, chúc mừng huynh lại đột phá.

Thân thể nho nhỏ của Tiểu Long phóng qua, nhanh chóng đáp xuống vai Lục Lâm Thiên. Ánh mắt nó sáng lên. Thời gian nửa tháng này nó thu hoạch cũng không ít, trong khi tu luyện cũng nhận được tiến bộ cực lớn.

– Chủ nhân, ngoài linh giả người còn là vũ giả sao?

Trước người Lục Lâm Thiên lúc này có một nữ tử áo đỏ ánh mắt mang theo kinh ngạc hỏi. Nữ tử này thân thể cực kỳ nóng bỏng, mái tóc lại giống như máu tươi kéo dài xuống cái mông ngạo nghễ khiến cho người khác nhìn vào tim không khỏi đập nhanh hơn vài phần. Bộ y phục màu đỏ như lửa trên người bao phủ thân thể lồi lõm mê người kia.

– Ta là Linh Vũ song tu, việc này không thể truyền ra bên ngoài.

Lục Lâm Thiên nhìn qua nữ tử này rồi nói. Không nghĩ tới Thị Huyết Linh Phong nhất tộc này biến thành hình dáng nhân loại cũng mê người như vậy. Cơ hồ có thể so sánh với Bạch Linh. Bạch Linh yêu mị uy nghiêm dường như trời sinh mà thành. Mà Thị Huyết Linh Phong Mẫu Hoàng Phong này thì là yêu mị độc ác khiến cho người khác không dám tới gần.

– Vâng, chủ nhân.

Thị Huyết Linh Phong gật đầu đáp, trong mắt lúc này tuyệt đối kính sợ. Sau khi bị bố trí Huyết Hồn Ấn, từ sau trong linh hồn nàng đối với chủ nhân mình có một cỗ liên hệ, tuyệt không phản bội.

– Về sau ngươi gọi là Huyết Mị đi.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Thị Huyết Linh Phong rồi khẽ nói.

– Vâng, chủ nhân.

Thị Huyết Linh Phong đáp, đối với cái tên này dường như nàng cũng cực kỳ ưa thích.

– Huyết Mị, thực lực ngươi khôi phục tới đâu rồi? Có để lại di chứng gì không?

Lục Lâm Thiên hỏi Huyết Mị. Huyết Mị đột phá thất giai xong lại vội vàng ra tay, khiến cho Lục Thiếu Du có chút không yên lòng.

– Thực lực đã khôi phục, cũng không còn gì đáng ngại nữa.

Huyết Mị trả lời.

– Lâm Thiên, có không ít người đang nhanh chóng tiến vào trong hang động này.

Bạch Linh nói với Lục Lâm Thiên.

– Chúng ta đi thôi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên rồi nói với mọi người.

Sưu.

Thủ ấn trong tay Huyết Mị biến hóa, giờ phút này một cỗ huyết vụ bắn ra. Sau đó cái tổ ong màu đỏ khổng lồ chừng vài trăm thước kia lại hóa thành một đạo huyết sắc quang mang rồi tiến vào trong mi tâm Huyết Mị, quả thực vô cùng kỳ dị.

Cảnh tượng này khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc. Bên trong tổ ong này chính là một đại quân Thị Huyết Linh Phong của Huyết Mị a. Sau khi thu thập một phen, Lục Thiếu Du lập tức rời đi.

– Nghe nói trong này có bảo vật đúng không, mấy ngày hôm trước còn có không ít cường giả xuất hiện.

– Gần đây Vạn Hạp Quật này vô cùng quỷ dị, chúng ta cẩn thận một chút.

Bốn phía Vạn Hạp Quật thông suốt, nham động giao thoa lẫn nhau. Có không ít thân ảnh cẩn thận đi bên trong, mang theo tâm lí tới tìm bảo vật. Từ chuyện quỷ dị không ngừng truyền ra gần đây trong Vạn Hạp quật khiến cho không ít người tiến vào trong này.

Trong một sơn mạch, lúc này một đầu yêu thú màu trắng khổng lồ phóng lên trời. Bên trên có bốn đạo thân ảnh xuất hiện. Không phải là ai khác mà chính là đám người Lục Lâm Thiên. Lúc này Lục Lâm Thiên không mang theo mặt nạ, còn có Bạch Linh và Tiểu Long, Huyết Mị đã hóa thành hình người. Tóc giả của Lục Thiếu Du cũng được thu lại.

Dùng thân phận thật xuất hiện trong đầu Lục Lâm Thiên cũng có ý định của riêng mình. Từ trong miệng Huyết Mị Lục Thiếu Du đã biết được vì sao Huyết Mị này tới Vạn Hạp quật. Hóa ra Huyết Mị cũng không phải là tới từ Linh Hoàng nhai. Mà ngay cả Huyết Mị cũng không biết chỗ kia là ở đâu. Từ khi sinh ra tới bây giờ nàng đều sống trong một nơi quỷ dị, ở đó căn bản không thể thoát ra ngoài. Chỗ đó dường như chính là một cái cấm chế. Thế nhưng một năm trước, cấm chế kia bắt đầu có dấu hiệu buông lỏng cho nên Huyết Mị mới thừa cơ rời đi. Lại thêm đột phá cho nên mới dừng lại đi ngang qua Vạn Hạp Quật này. Nơi này dễ dàng dung thân hơn cho nên nàng lựa chọn đột phá ở chỗ này. Thế nhưng thật không ngờ lại đưa tới không ít cường giả nhân loại.

Đối với chuyện này Lục Lâm Thiên lại có chút tò mò. Huyết Mị không ngờ lại tới từ một nơi có cấm chế. Có thể là động phủ của cường giả vẫn lạc. Thế nhưng Lục Thiếu Du hỏi lại thì Huyết Mị cũng không biết đó là địa phương nào, nàng chỉ mơ mơ hồ hồ đi loạn, chỉ sợ muốn tìm lại nơi đó cũng có chút khó khăn.

Từ miệng Huyết Mị, Lục Lâm Thiên lúc này đối với Thị Huyết Linh Phong lại càng thêm hiểu rõ. Đại quân Thị Huyết Linh Phong Mẫu Hoàng Phong đều dựa vào Mẫu Hoàng Phong ở trong tổ. Tổ ong này cùng một nhịp thở với Mẫu Hoàng Phong. Nếu như tổ ong bị hao tổn chỉ sợ so với hao tổn hồn anh còn nghiêm trọng hơn. Ai có được tổ ong thì có cơ hội khống chế Mẫu Hoàng Phong.

– Huyết Mị. Thị Huyết LInh Phong đào tạo thế nào. Lần này ngươi tổn thất nhiều Thị Huyết Linh Phong như vậy có thể tạo thành ảnh hưởng đối với ngươi hay không?

Lục Lâm Thiên nhanh chóng hỏi Huyết Mị. Đại chiến hơn nửa tháng trước Huyết Mị đã tổn thất mấy vạn đầu Thị Huyết Linh Phong.

Chương 1129: Đối chiến cửu Suất (1)

– Chủ nhân, Thị Huyết Linh Phong bị tổn thất không có ảnh hưởng gì tới ta. Đặc biệt là Thị Huyết Linh Phong nhất giai. Dùng tu vi hiện tại của ta một năm có thể đẻ được ngàn vạn trứng, thế nhưng muốn đào tạo thì có chút khó khăn. Muốn đào tạo thành Thị Huyêt Linh Phong nhất giai chính thức mà nói không cao hơn hai mươi vạn. Nếu như đào tạo thành nhị giai mà nói thì chỉ chừng mười vạn. Còn đào tạo tam giai chỉ được năm vạn. Về phần muốn đào tạo Thị Huyêt Linh Phong tứ giai mà nói, khó càng thêm khó, tối đa chỉ có một vạn đầu.

Huyết Mị trả lời.

– Nhiều như vậy sao? Thị Huyết Linh Phong quả nhiên vô cùng khủng bố a.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng. Có thể đào tạo ra hai mươi vạn đầu Thị Huyết Linh Phong nhất giai. Chính là tương đương với hai mươi vạn Vũ Đồ. Mười vạn Thị Huyêt Linh Phong nhị giai tuong đương với mười vạn Vũ Sĩ. Nếu như đào tạo thành tam giai mà nói số lượng chỉ còn năm vạn. Thế nhưng cái này cũng rất khủng bố, năm vạn Thị Huyêt Linh Phong tam giai tương đương với năm vạn Vũ Sư. Năm vạn Vũ Sư a, đây là cái khái niệm gì, quả thực có thể quét ngang Cổ Vực.

Về phần cấp độ tứ giai, đào tạo càng thêm khó khăn. Có thể đào tạo ra một vạn đầu tương đương với một vạn vũ giả Vũ Phách, quả thực tuyệt đối khủng bố.

– Huyết Mị, bây giờ ngươi có thể đào tạo ra Thị Huyết Linh Phong ngũ giai, lục giai được bao nhiêu?

Sau khi kinh ngạc một lát, Lục Lâm Thiên lập tức hỏi.

– Bẩm chủ nhân, dùng thực lực của ta bây giờ muốn đào tạo ngũ giai mà nói chỉ có thể đào tạo được một ngàn đầu. Bất quá nếu như muốn đào tạo thành ngũ giai hậu kỳ thì ít hơn rất nhiều. Tối đa chỉ có ba trăm đầu. Đào tạo lục giai, khi ta còn là lục giai hậu kỳ có thể đào tạo ra hai mươi bốn đầu lục giai trung kỳ, ba mươi đầu lục giai sơ kỳ. Hiện tại đột phá thất giai, có lẽ ta có thể đào tạo ra một trăm đầu lục giai sơ kỳ. Nếu như đổi thành lục giai trung kỳ mà nói thì hẳn là sáu mươi đầu. Về phần lục giai hậu kỳ, dùng thực lực bây giờ chỉ có thể đào tạo ra ba mươi đầu. Nếu là lục giai đỉnh phong chỉ sợ tối đa chỉ có tám đầu. Đào tạo Thị Huyết Linh Phong cấp bậc càng cao thì tiêu hao của ta càng lớn, nhiều hơn thì không chịu được nữa. Đồng thời còn cần không ít linh dược phụ trợ.

Lục Lâm Thiên lúc này triệt để thán phục. Rốt cuộc hắn đã biết được Thị Huyết Linh Phong này có bao nhiêu khủng bố. Ngoại trừ thực lực của bản thân nó ra không ngờ có thể đào tạo ra nhiều tay chân như vậy. Khó trách cường giả nhìn thấy Thị Huyết Linh Phong cũng phải đi đường vòng. Thị Huyết Linh Phong này quả thực cực kỳ khó chơi.

Lúc này Bạch Linh nghe Huyết Mị nói vậy sắc mặt cũng có chút biến hóa. Thiên phú của Huyết Mị này quả thực không giống như linh thú bình thường.

Cẩn thận cân nhắc một phen, Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ. Thị Huyết Linh Phong cực kỳ khó chơi cùng với khủng bố. Bất quá có lợi thì cũng có hại. Thị Huyết Linh Phong cũng không có cách nào vây khốn đối thủ thực lực cao hơn mình. Người thực lực mạnh hơn đại khái có thể bỏ trốn mất dạng. Sau khi nhìn thấy thì lập tức đi đường vòng. Dù sao Thị Huyết Linh Phong cũng cực kỳ khó chơi. Cường giả thực lực rất mạnh thì có thể trốn. Thế nhưng người thực lực yếu một chút thì chính là ác mộng. Đương nhiên nếu như cường giả vận khí không tốt mà nói, bị Thị Huyết Linh Phong trùng điệp vây quanh mà nói, thì có lẽ cũng là ác mộng.

– Huyết Mị. Ngươi có thể đào tạo ra Thị Huyết Linh Phong thất giai hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Bẩm chủ nhân, hiện tại không cách nào làm được.

Huyết Mị lắc đầu nói.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu. Trước khi Huyết Mị đột phá thì hiện tại chỉ có thể đào tạo Thị Huyết Linh Phong lục giai trung kỳ cùng sơ kỳ mà thôi, không có hậu kỳ. Cho nên hắn đoán Huyết Mị cũng không có cách nào đào tạo ra Thị Huyết Linh Phong có cùng cấp độ với mình. Nếu như có thể đào tạo ra Thị Huyết Linh Phong cùng cấp độ mà nói, vậy thì quá là biến thái.

– Huyết Mị, về sau cố gắng đào tạo Thị Huyết Linh Phong tam giai cùng lục giai. Cần Linh dược gì thì có thể nói cho ta biết.

Lục Lâm Thiên cân nhắc một lát rồi lập tức nói. Để Huyết Mị đào tạo nhiều Thị Huyết Linh Phong lục giai cùng tam giai là bởi vì trong đầu Lục Thiếu Du có kế hoạch của riêng mình. Thị Huyết Linh Phong cấp độ tam giai sau này hắn có thể dùng quy mô lớn đối phó với các thế lực đối địch với Phi Linh môn, hoàn toàn có thể phá nát thế lực của bọn hắn. Về phần Thị Huyết Linh Phong lục giai thì phẩm giai càng thì mới có thể tạo thành uy hiếp đối với cường giả. Cấp bậc quá thấp coi như là số lượng lớn tới đâu đối với cường giả mà nói, không có bao nhiêu tác dụng. Một kích liên thủ là có thể đánh chết hơn vạn Thị Huyết Linh Phong. Thế nhưng đối với cấp độ lục giai mà nói, cũng chỉ có thể vây khốn mà thôi, không có cách nào đánh chết.

– Vâng, chủ nhân. Chờ sau khi ta đột phá thất giai trung kỳ cùng hậu kỳ, số lượng đào tạo ra có thể còn tăng lên không ít.

Huyết Mị nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu. Có Huyết Mị bên người, thực lực tăng lên không phải là một ít. Trừ đại quân Thị Huyết Linh Phong kia ra thì thực lực bản thân Huyết Mị cũng cực kỳ cường hãn. Tuy rằng vừa mới đột phá thất giai thế nhưng thực lực đủ để chống lại Vũ Vương nhị trọng cùng với Linh Vương nhị trọng.

– Ồ?

Giữa không trung, ánh mắt Huyết Mị lập tức biến đổi, dường như đã phát hiện ra cái gì.

– Có chuyện gì sao?

Lục Lâm Thiên lập tức hỏi.

– Bẩm chủ nhân, trong nham động có ba người bị độc châm của ta mà không bị chết. Khí tức bên trên độc châm còn đó, cho dù là chạy tới đâu chỉ cần ta tới gần là có thể biết rõ. Nếu như bị Thị Huyết Linh Phong khác nhìn thấy cũng lập tức là địch nhân của chúng ta. Đến lúc đó Thị Huyết linh Phong sẽ phát động công kích. Mấy người phía trước dường như đang chữa thương.

Huyết Mị trả lời.

– Ồ?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi rồi nói:

– Vậy thì độc trong độc châm của ngươi mạnh tới mức nào?

– Người thực lực yếu toàn thân sẽ trực tiếp bị ăn mòn mà tử vong, ngay cả linh hồn cũng vậy. Người thực lực mạnh có thể chống lại, thế nhưng Thị Huyết Linh Phong ta có chút bổn sự, chỉ cần chúng ta công kích thì coi như là người thực lực mạnh hơn chúng ta cũng không cách nào loại bỏ được độc. Trên người sẽ mang theo một loại khí tức đặc thù chỉ có Thị Huyết Linh Phong nhất tộc chúng ta mới có thể cảm ứng được. Trong ba người trúng độc châm của ta có hai người Vũ Suất cửu trọng, một Linh Suất cửu trọng. Thế nhưng ước chừng thương thế không nhẹ. Không có thời gian ba năm hoặc hai năm, căn bản không có cách nào khôi phục. Trừ phi là phục dụng giải dược của ta, nếu không linh hồn cũng bị tổn thương.

Cái miệng nhỏ nhắn của Huyết Mị nhếch lên vô cùng tự tin nói. Tuy rằng nàng bị Lục Thiếu Du thu phục thế nhưng không ảnh hưởng tới trí tuệ cùng với tính cách của nàng. Chỉ đơn thuần thuần phục với Lục Thiếu Du mà thôi.

Chương 1130: Đối chiến cửu Suất (2)

– Người nọ bây giờ đang ở đâu?

Lục Lâm Thiên có chút do dự rồi lập tức hỏi. Trong nội tâm hắn lúc này đã đoán ra mấy người nọ là ai. Người bị độc châm của Huyết Mị tổng cộng có tám người. Năm đã chết, còn lại ba. Ba người này cũng chỉ có Linh Vũ song quái còn có một người Vũ Suất cửu trọng dường như gọi là Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung, có được một kiện Vũ Linh khí hình lưới.

– Ở không xa phía trước.

Huyết Mị nói.

Trong sơn mạch, những dãy núi liên miên không ngớt, san sát như rừng cây. Lúc này đã cuối hè đầu thu, trong những dãy núi này bắt đầu có những tán lá rơi xuống.

Trong một hạp cốc bí ẩn lúc này một đạo thân ảnh đang khoanh chân ngồi xuống, quanh người có một cỗ năng lượng thuộc tính hỏa bao quanh, sắc mặt tái nhợt.

– Không nghĩ tới trong nơi rừng rú thế này lại có người.

Thế nhưng vào lúc này bên ngoài hạp cốc có một đạo thanh âm vang lên. Trên phía chân trời trên hạp cốc đột nhiên vang lên tiếng xé gió. Chỉ trong giây lát, mấy đạo thân ảnh nhanh chóng bắn tới. Trong nháy mắt bốn đạo thân ảnh trực tiếp xuất hiện trong hạp cốc.

Trong sơn động, lúc này lão giả mặc trường sam đang điều tức sắc mặt lập tức đại biến. Thủ ấn thu lại, lập tức ngừng điều tức, nhanh chóng đội chiếc áo choàng lên trên đầu, thân ảnh bắn ra ngoài sơn động.

Ánh mắt lão giả mặc trường sam này nhanh chóng đảo qua trên người bốn người vừa mới xuất hiện này. Trong bốn người đi đầu là một thanh niên tuổi chừng hai mươi mốt, dáng người cao ngất, ngũ quan phân minh mang theo sự vui vẻ. Thế nhưng khóe miệng hắn nhếch lên mang theo chút tà khí. Bên cạnh hắn còn có một tiểu đồng tóc vàng chừng sáu bảy tuổi, cực kỳ đáng yêu.

Mà hai nữ nhân còn lại khiến cho lão giả mặc trường sam cực kỳ ngoài ý muốn. Một nữ tử mặc trang phục màu trắng quả thực chính là mỹ nữ giống như tiên tử. Thế nhưng ánh mắt lại lạnh như băng, mang theo uy áp lạnh lẽo. Mà nữ tử mặc trang phục màu đỏ kia, mái tóc trên đầu đỏ như máu, ánh mắt yêu mị, tư thái mê người, tuyệt đối là mỹ nữ.

Cẩn thận đánh giá mấy người này, lão giả cảm thấy vô cùng kỳ quái. Khí tức bốn người này hắn không cách nào nhìn thấu, hắn nhướng mày, lập tức nói:

– Các ngươi là ai? Nếu như không có việc gì, tốt nhất là nên quay trở ra. Nếu không tính tình của ta cũng không quá tốt đâu.

Lục Lâm Thiên đánh giá người trước mắt, chính là Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung ngày đó ở trong nham động, thực lực Vũ Suất cửu trọng. Còn có một kiện Vũ Linh khí, thực lực tuyệt đối không kém. Lúc này tuy rằng hắn mang tấm áo choàng che mặt thế nhưng Lục Thiếu Du cũng có thể cảm giác được người này bị Huyết Mị đánh bị thương. Thương thế lúc này cơ bản cũng không quá tốt. Lục Thiếu Du lập tức mỉm cười nói:

– Ngươi chính là Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung sao?

– Các hạ rốt cuộc là ai?

Thân ảnh Tả Thiên Khung lập tức run lên, những người này hắn chưa từng gặp qua, không ngờ lại nhận ra hắn. Trong nội tâm hắn lúc này vô cùng kinh hãi.

– Chưởng môn Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

– Ngươi chính là Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn, từng diệt

Thương Sơn môn, Thiên Quỷ tông, Thiên Tinh tông sao?

Tả Thiên Khung khẽ giật mình, chính là Lục Lâm Thiên gần đây trong Cổ Vực thanh danh vang dội sao? Người này hắn cũng đã từng nghe nói qua. Nghe nói Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn tuổi còn rất trẻ thế nhưng thực lực bất phàm. Lại là con rể của Lữ Chính Cường chưởng môn Linh Thiên Môn. Thực lực Phi Linh môn hiện tại cũng rất mạnh. Ngay cả những cường giả cùng nổi danh với hắn như Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân đều gia nhập Phi Linh môn.

– Không sai.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, không nghĩ tới bản thân lại có chút danh tiếng.

– Ta cùng Phi Linh môn không oán không cừu, cho nên ta xin phép đi trước một bước.

Nghe thấy đối phương xác nhận chính là Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn, trong nội tâm Tả Thiên Khung khẽ nhảy lên, người này không dễ dây vào, hắn cũng không muốn trêu trọc cho nên ngay lập tức định rời đi.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên vừa rồi còn mới hiện lên sự vui vẻ, lúc này ánh mắt bắn ra hàn ý nói:

– Tả Thiên Khung, ta không muốn nói nhảm với ngươi. Ngươi có đồng ý gia nhập Phi Linh môn ta không?

Tả Thiên Khung dừng bước, áo choàng được gỡ xuống, ánh mắt khẽ biến đổi nói:

– Ta đây đã quen tự do tự tại, đa tạ ý tốt của ngươi.

– Hừ, Tả Thiên Khung. Ngươi đừng không biết xấu hổ, nếu như không nghe lời thì đừng trách ta không khách khí.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên bắn ra sự lạnh lẽo, thân hình lập tức bước về phía trước, chân khí bùng ra, không giang chung quanh lập tức lắc lư, khỉ tức nhanh chóng phóng ra.

– Vũ Suất thất trọng.

Giờ phút này sau khi khí tức Lục Lâm Thiên phóng ra, Tả Thiên Khung nhanh chóng nhìn ra được thực lực của Lục Lâm Thiên. Bằng ấy tuổi mà đã là Vũ Suất thất trọng, nghe nói còn là vũ giả ngũ hệ vô cùng khủng bố. Người này quả thực không hề dễ chọc.

– Người trẻ tuổi, ngươi đừng quá kiêu ngạo. Lúc trước lão phu hành tẩu Cổ Vực thì không biết ngươi còn ở nơi nào. Sợ rằng hôm nay ngươi cũng không ngăn được ta. Ta có thể cho Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cùng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh vài phần mặt mũi, đối với những câu nói vừa rồi của ngươi coi như không nghe thấy.

Ánh mắt Tả Thiên Khung trầm xuống, tuy rằng hắn có thương thế trên người, thế nhưng chỉ là Vũ Suất thất trọng hắn cũng không đặt vào trong lòng.

– Cậy già lên mặt sao? Tuổi càng lớn thì da mặt cũng càng dày, ngươi lên mặt sai người rồi. Để ta nhìn xem thực lực của Vũ Suất cửu trọng rốt cuộc tới mức nào.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng. Hắn vừa mới đột phá Vũ Suất thất trọng, mà người này lại là Vũ Suất cửu trọng, cũng vừa vặn thử thực lực một phen.

Thanh âm vừa dứt, Lục Lâm Thiên bước về phía trước mấy bước, một cỗ khí tức cường hãn bắt đầu tuôn ra.

– Lục Lâm Thiên, ngươi đừng quá phận. Để ta giáo huấn ngươi một lần, Vũ Suất thất trọng ở trước mặt lão phu còn chưa có tư cách kiêu ngạo.

Ánh mắt Tả Thiên Khung nhìn về phía Lục Lâm Thiên tràn ngập hàn ý. Nào có mấy người dám nói chuyện với hắn như vậy. Tuy rằng có chút cố kỵ Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh cùng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, quan trọng nhất chính là Lữ Chỉnh Cường của

Linh Thiên môn thế nhưng bây giờ hắn không nhịn được nữa. Giáo huấn tiểu tử không biết trời cao đất rộng này một chút cũng được.

Thanh âm Tả Thiên Khung vừa dứt, ánh mắt đột nhiên lạnh lẽo, năm ngón tay khẽ động, năm đạo chân khí nóng bỏng đột nhiên từ trên đầu ngón tay bắn ra nhanh chóng ngưng tụ thành một đạo trảo ấn, mang theo kình khí hung hãn xé gió trực tiếp bắn về phía Lục Lâm Thiên. Kình khí mang theo tiếng gió trầm thấp vang vọng trong hạp cốc.

Khi đạo trảo ấn này còn cách Lục Lâm Thiên một trượng, khóe miệng Lục Lâm Thiên khẽ nhếch lên vô cùng tà dị. Thủ ấn trong tay đột nhiên khẽ động, ngay sau đó không gian quanh người trực tiếp được một mảnh quang mang bao phủ. Ngay lúc đó chân khí bàng bạc từ trong cánh tay tuôn ra. Khí thế mạnh mẽ trong nháy mắt bạo phát. Chân khí nóng bỏng tuôn ra ngoài, một đạo quyền ấn tràn ngập hỏa diễm trực tiếp được đánh về phía trước.

Chương 1131: Chà đạp cửu suất

– Tại sao có thể như vậy.

Trong chớp mắt này, sắc mặt Tả Thiên Khung hoảng hốt. Hắn có cảm giác công kích của mình tiếp cận đối phương thế nhưng lại biến mất vô cùng kỳ dị. Ngay cả chân khí trong người cũng thoáng đình trệ một chút.

– Liệt Viêm Quyền. Đi.

Ngón tay búng ra một cái, Lục Lâm Thiên đột nhiên hét lớn một tiếng. Âm thanh vừa dứt, đạo quyền ấn trong tay lập tức hóa thành một quang ảnh đỏ rực giống như tia chớp bắt về phía trước.

Trong nháy mắt này đạo quyền ấn kia giống như lưu tinh ầm ầm va chạm với đạo trảo ấn của Tả Thiên Khung.

Khi hai cỗ lực lượng va chạm, không gian chung quanh như đình trệ. Lập tức cả không gian run rẩy rất nhỏ, một cỗ quang mang chói mắt từ vị trí nơi hai đạo năng lượng va chạm tức thì bộc phát.

Phanh.

Tiếng trầm đυ.c vang lên. Dưới đạo quyền ấn này, đạo trảo ấn do Tả Thiên Khung được ngưng tụ ra trực tiếp lắc lư rồi tiêu tán. Khí tức nóng bỏng hóa thành sóng lửa khuếch tán ra bốn phía. Ngay lúc đó Tả Thiên Khung kêu lên một tiếng rồi lùi về phía sau một bước.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên chắp tay đứng đó, thế nhưng phía sau lưng hắn, cánh tay phải vẫn đang run rẩy một chút. Tả Thiên Khung tuy rằng đã bị thương bất quá vẫn là Vũ Suất cửu trọng, thực lực không phải chỉ để bài trí, tuyệt đối rất mạnh mẽ.

Sưu.

Dưới lực lượng cường hãn này, áo choàng trên đầu Tả Thiên Khung bị đánh bay làm hiện lên khuôn mặt tái nhợt. Khuôn mặt tái nhợt này tuổi chừng năm mươi, mặt chữ quốc. Trên mặt có một nốt ruồi. Trong mắt hắn hiện lên thần sắc cực kỳ phức tạp cùng với rung động tuyệt đối. Dưới một kích này tuy rằng hắn không dùng hết toàn lực thế nhưng vẫn bị ám kình. Đây là điều không hề bình thường. Đặc biệt là không gian thuộc tính quỷ dị đối phương vừa mới bố trí kia cũng cực kỳ bất phàm. Hắn ở trong đó đã hoàn toàn bị áp chế, bằng không cũng không chịu thiệt như vậy.

Sau lưng Lục Lâm Thiên, Huyết Mị vốn muốn đi lên hỗ trợ thế nhưng cũng bị Bạch Linh ngăn cản. Lúc này nhìn thấy thực lực của chủ nhân, ánh mắt nàng cực kỳ kinh ngạc. Dùng thực lực Vũ Suất thất trọng của chủ nhân không ngờ có thể chống lại Vũ Suất cửu trọng.

– Tả Thiên Khung, ngươi cũng không có gì đặc biệt.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười nói.

– Tiểu bối, chỉ sợ ngươi cũng ỷ vào vũ kỹ Huyền cấp trung giai mà hung hăng càn quấy như vậy. Hừ, nếu thực sự đánh với ta, sợ rằng chừng đó cũng không đủ. Vũ Suất thất trọng cùng Vũ Suất cửu trọng, chênh lệnh này không phải là thứ mà vũ kỹ Huyền cấp trung giai có thể lấp đầy.

Ánh mắt Tả Thiên Khung trầm xuống, vừa rồi ăn chút thiệt thòi, hắn cũng chỉ có thể quy cho đối phương là con rể của Linh Thiên môn, nhận được vũ kỹ Huyền cấp trung giai mà thôi.

– Thật không? Hôm nay ta muốn nhìn xem rốt cuộc Vũ Suất cửu trọng có bao nhiêu thực lực.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười quỷ dị. Khi thanh âm cuối cùng vang lên trong miệng Lục Lâm Thiên, bàn chân Lục Thiếu Du nhanh chóng đạp mạnh một cái. Một cỗ khí thế bàng bạc từ trong cơ thể như phô thiên cái địa bạo phát ra. Dưới cỗ khí thế này, không gian quanh người hắn bắt đầu có chút vặn vẹo.

Lúc trước bằng vào thực lực Vũ Suất tứ trọng, Lục Lâm Thiên cũng đã không sợ Diễm Băng song suất kia. Lúc này hắn đã là Vũ Suất thất trọng sao lại sợ Tả Thiên Khung chỉ có thực lực Vũ Suất cửu trọng mà lại bị thương cơ chứ. Giờ phút này nói trắng ra Lục Lâm Thiên chỉ muốn thử xem thực lực của mình mà thôi. Vũ Suất cửu trọng cùng Vũ Suất thất trọng là một khoảng cách cực kỳ lớn. Thế nhưng đối với Lục Thiếu Du mà nói, khoảng cách này hắn đã sớm vượt qua.

Cảm nhận được chân khí mênh mông cuồn cuộn quanh người Lục Lâm Thiên lúc này ánh mắt Tả Thiên Khung khẽ biến đổi, trong mắt hiện lên sự ngưng trọng.

– Tiểu tử, để cho ta nhìn xem ngươi dựa vào cái gì mà hung hăng càn quấy như vậy.

Dưới áp bách bực này, Tả Thiên Khung dù sao cũng là cường giả thanh danh hiển hách trong Cổ Vực, nào phải là người lương thiện, trong mắt dần dần hiện lên sự âm trầm. Thanh âm trong miệng vừa dứt, cánh tay áo vung lên, một cỗ khí thế không yếu hơn Lục Thiếu Du cũng tràn ra. Trực tiếp chống lại cỗ khí thế của Lục Thiếu Du. Hai cỗ khí thế va chạm với nhau khiến cho gợn sóng trong không gian lan tràn ra bốn phía.

Trên người hai người lúc này đều có một cỗ khí thế kinh người. Dù sao hai người đều là người nổi bật trong cấp độ Vũ Suất.

– Đến đây đi.

Rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được mà nói. Thanh âm vừa dứt, vòng xoáy dưới chân lóe lên, ngay tại lúc đó một đạo quang mang hiện lên, Thanh Linh Khải Giáp đã xuất hiện, trực tiếp được bố trí lên trên cơ thể.

– Tam Thiên Lưu Vân Thủ.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên như quỷ mị xuất hiện trên không trung trước mặt Tả Thiên Khung, tinh quang trong mắt bắn ra. Trước người lập tức hội tụ lại vô số đám mây dầy đặc, mang theo một mảnh không gian rung động tới tình trạng khủng bố. Những đám mây này trong lúc mơ hồ sát nhập với nhau. Trong nháy mắt, bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được trong tầng mây dầy đặc kia có vô số đạo thủ ấn được đánh ra.

Không gian lập tức run rẩy. Trong nháy mắt vô số thủ ấn từ trong tầng mây bắn ra, dùng một tốc độ nhanh chóng như thiểm điện lập tức bao phủ Tả Thiên Khung.

Sắc mặt Tả Thiên Khung lúc này đại biến. Tốc độ cùng với khí thế của đối phương không phải giống như Vũ Suất thất trọng bình thường. Trong lúc này một cỗ chân khí đỏ rực từ trong cơ thể hắn tuôn ra tạo thành một mảnh sóng lửa nghênh tiếp chưởng ấn.

Phanh Phanh.

Chưởng ấn ngập trời va chạm với sóng lửa kia. Chưởng ấn nhanh chóng đánh xơ xác mảnh sóng lửa này, dưới kình khí cường hãn trút xuống, vẻ mặt Tả Thiên Khung tiếp tục kinh hãi, thân thể lần nữa bị đẩy lùi, huyết khí trong cơ thể cuồn cuộn.

Chỉ là vào lúc này, cảnh khiến cho Tả Thiên Khung vô cùng kinh ngạc chính là sau lưng hắn lúc này đột nhiên có một cỗ khí tức quỷ dị, đối phương không ngờ lại như quỷ mị xuất hiện phía sau lưng hắn.

– Ẩm Nhiên Tiêu Linh Chưởng.

– Hàn Băng ấn.

– Hỏa Ảnh chỉ.

– Khai Sơn ấn.

– Nộ Hải Cuồng Khiếu.

– Mộc Lao Gia Tỏa.

– Hỏa Viêm Bạo.

– Phong Quyển Tàn Vân.

Từng tiếng hét lớn trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên liên tục. Từng đạo công kích trực tiếp từ hai tay Lục Thiếu Du nhanh chóng được ngưng tụ ra. Đối với những vũ kỹ này hiện nay Lục Thiếu Du thi triển ra cơ hồ trong nháy mắt có thể thi triển. Sau khi có Vũ đan ngũ sắc biến dị, đồng thời ngưng tụ hai đạo công kích hai thuộc tính khác nhau đối với Lục Thiếu Du mà nói, không có một chút ảnh hưởng nào.

Từng đạo công kích nhanh chóng được đánh ra, lại phối hợp với tốc độ của Phù Quang Lược Ảnh, lúc này Lục Lâm Thiên cơ hồ như quỷ mị. Tả Thiên Khung căn bản khó lòng phòng bị, không có cách nào ngăn cản hắn.

– Lão đại điên rồi sao?

Tiểu Long nhìn chăm chú lên không trung, đôi mắt nhỏ đồng tình nhìn về phía Tả Thiên Khung kia.

Chương 1132: Chà đạp Vũ Suất cửu trọng (1)

Tả Thiên Khung lúc này vô cùng phiền muộn, khiếp sợ, kinh hãi. Thế nhưng lúc này thân bị vô số công kích vây quanh, căn bản không có cách nào đào thoát. Từng đạo công kích khiến cho hắn trở tay không kịp, căn bản không có cách nào chống lại. Tốc độ ngưng tụ công kích của đối phương cùng với tốc độ của thân pháp cực kỳ quỷ mị, đồng thời, đối phương căn bản cũng bỏ qua công kích của hắn, trực tiếp dùng công kích để ngạnh kháng.

Cả không gian hỗn loạn, dưới vô số đạo công kích như vậy, lúc này không gian ngàn thước chung quanh đã bị vặn vẹo. Chung quanh lúc này giống như là sơn băng địa liệt. Cả tòa hạp cốc bắt đầu có tiếng ầm ầm vang lên. Trong không gian hỗn loạn này tràn ngập công kích của năm loại thuộc tính, trình độ cuồng bạo khiến cho người khác rung động.

Phanh Phanh.

Hộ thân cương khí trên người Tả Thiên Khung bị nghiền nát. Từng đạo công kích lập tức trút xuống trên người hắn.

Phốc.

Không có một chút kháng cự nào. Sắc mặt Tả Thiên Khung đen lại, phun ra một ngụm máu tươi. Dưới vô số đạo công kích cường hãn tới bực này, bản thân Tả Thiên Khung lại bị trọng thương từ trước, làm sao có thể chống lại cơ chứ.

Khục.

Dưới kình khí cường hãn, Tả Thiên Khung trực tiếp bị đẩy lùi về phía sau hơn mười bước. Mỗi bước lui về phía sau đều tạo thành một dấu chân cực sâu trong hạp cốc. Mặt đất chung quanh dấu chân đều rạn nứt.

– Thoải mái a, rất lâu không có thoải mái như vậy.

Trên không trung, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi. Chân khí được thu vào trong cơ thể, vẻ mặt chuyển thành vui vẻ. Vũ Suất thất trọng, bằng vào đan điền khổng lồ của bản thân, thi triển công kích liên miên cũng vô cùng thuận lợi. Loại cảm giác này khiến cho trong nội tâm Lục Thiếu Du có một cỗ cảm giác thoải mái không nói nên lời.

Phía dưới, Tả Thiên Khung nhìn qua Lục Lâm Thiên. Lúc này trong sắc mặt tái nhợt của hắn, ánh mắt giống như gặp quỷ nhìn Lục Lâm Thiên ở trên không trung. Tốc độ của Lục Thiếu Du giống như quỷ mị, lực phòng ngự cường hãn, hai tay cùng lúc đánh ra hai loại năng lượng thuộc tính khác nhau. Đây không phải là thứ mà người bình thường có thể làm được. Còn nữa, đối phương rõ ràng là Vũ Suất thất trọng, thế nhưng công kích thi triển ra không dưới Vũ Suất cửu trọng. Chẳng lẽ những điều này đều là chỗ biến thái của Vũ Suất ngũ hệ?

Tả Thiên Khung không có chút do dự nào, trực tiếp quay đầu bỏ chạy.

– Muốn chạy sao? Dường như tốc độ của ngươi hơi chậm thì phải.

Một đạo tàn ảnh xẹt qua không trung, âm thanh Lục Lâm Thiên nhanh chóng vang lên sau lưng Tả Thiên Khung.

– Lục Lâm Thiên, ta liều mạng với ngươi.

Tả Thiên Khung như phát điên, sắc mặt đại biến, thủ ấn nhanh chóng được kết. Trong tay có một tấm lưới khổng lồ xuất hiện, trực tiếp bắn về phía Lục Thiếu Du đang ở sau lưng hắn.

Tấm lưới khổng lồ này toàn thân đỏ rực, từng mành lưới đều tràn ngập liệt hỏa. Một cỗ khí tức bàng bạc lan tràn, tấm lưới nhanh chóng hóa thành hơn nghìn thước, cả không gian lúc này run rẩy, nhiệt độ nhanh chóng kéo lên.

– Vũ Linh khí Hoàng cấp.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười. Hắn đã sớm biết rõ trên người Tả Thiên Khung này còn có một kiện Vũ Linh khí Hoàng cấp.

Ngao.

Một thanh âm đinh tai nhức óc giống như long ngâm vang lên. Thanh âm này khiến cho Huyết Mị phía xa cũng phải biến sắc. Trong tay Lục Thiếu Du lập tức xuất hiện một đạo quang mang huyết sắc. Huyết quang thu liễm, Huyết Lục hiện lên trong tay Lục Thiếu Du, huyết quang lập lòe như ẩn như hiện, vô cùng quỷ mị. Một cỗ sát khí tràn ra.

Sưu Sưu.

Chân khí được rót vào, Huyết Lục trong tay chém thẳng về phía trước. Một đạo quang mang huyết sắc phá không bắn ra. Đao mang theo một cỗ lực lượng mạnh mẽ cùng với thanh âm trầm thấp, từ không gian trước người Lục Thiếu Du, gợn sóng bắt đầu như thủy triều lan tràn ra hai bên. Nhìn tấm lưới ngập trời tỏa ra khí tức nóng bỏng kia, Lục Thiếu Du hét lớn một tiếng:

– Liệt Không Cửu Kích.

Chín đạo đao mang bắn ra, lập tức hội tụ lại, một đạo đao mang chói mắt mang theo một cỗ khí tức bàng bạc lập tức va chạm với tấm lưới kia.

Trong nháy mắt này, ánh mắt Tả Thiên Khung lần nữa kinh hãi. Không biết vì sao Thiên La Viêm Võng của hắn lại không thể nào chống lại. Điều này đã chứng minh thanh huyết đao quỷ dị của đối phương là Vũ Linh khí Huyền cấp, bởi vì Vũ Linh khí của hắn chỉ là Hoàng cấp mà thôi.

Bằng mắt thường có thể thấy được, đao mang bá đạo vô cùng hung hẳng bổ thẳng vào trên tấm lưới kia, gợn sóng vừa bị bổ ra hia bên nahnh chóng xác nhập lại. Trong không gian chung quanh lúc này xuất hiện từng khe nứt. Mà trong chớp mắt này, đao mang đánh vào trên tấm lưới khổng lồ kia cũng không tiến lên được nữa.

Phanh.

Chỉ trong nháy mắt, lúc này phía trên đao mang có một cỗ lực lượng mạnh mẽ đánh xuống tấm lưới khổng lồ kia. Trong sát na, hỏa diễm trên tấm lưới lập tức bị dập tắt. Tấm lưới nhanh chóng bị đánh rơi xuống mặt đất.

Phốc Phốc.

Tả Thiên Khung lại phun ra một ngụm máu, thân thể lại bị đẩy lui.

– Đại Địa Nộ Hống.

Bên trên không trung, trong chốc lát thân ảnh của Lục Lâm Thiên đáp xuống. Một chân quỳ xuống mặt đất, tay phải mang theo một đạo quyền ấn trực tiếp đánh vào trên mặt đất.

Âm ầm.

Mặt đất trong hạp cốc bắn tứ tung, hiện ra một cái rãnh rộng chừng mấy chục thước đang dùng một tốc độ khiến cho người ta hoảng sợ lan tràn về phía Tả Thiên Khung phía trước. Mặt đất lúc này giống như địa chấn rung động kịch liệt. Lực lượng đáng sợ kia trong sát na tiếp cận người Tả Thiên Khung, cỗ lực lượng này giống như một cơn hồng thủy trút xuống. Thanh âm ken két vang lên, giống như cả hạp cốc lúc này cũng bị rạn nứt, đá vụn bắn tứ tung mang theo kình phong sắc bén xuyên thấu không gian.

Phanh Phanh.

Mặt đất bị rạn nứt sau đó lập tức bạo liệt, cả mặt đất trong phương diện ngàn thước chugn quanh lúc này lún xuống. Lực lượng khủng bố phóng lên trời khiến cho không gian gợn sóng. Đồng thời lập tức bao phủ người Tả Thiên Khung. Một cỗ cự lực trực tiếp đánh Tả Thiên Khung lên không trung.

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn.

Sau khi Tả Thiên Khung bị đánh bay lên không trung, trong chớp mắt này thân ảnh Lục Lâm Thiên lại giống như quỷ mị đột nhiên xuất hiện. Một đạo chưởng ấn màu vàng mang theo một đạo tàn ảnh nhanh chóng vỗ vào trên người Tả Thiên Khung.

Phanh Phanh.

Tả Thiên Khung trực tiếp giống như diều đứt dây, vừa mới bị đánh bay từ mặt đất lên không trung, lúc này lại từ giữa không trung bị đánh xuống phía dưới. Cả ngọn núi lập tức ầm ầm lay động. Thân thể Tả Thiên Khung bị nện sâu vào trong sườn núi chừng một thước. Cái eo ở bên trong, đầu cùng hai chân ở bên ngoài. Nham thạch chung quanh lúc này xuất hiện từng vết nứt giống như mạng nhện lan tràn ra chung quanh.

Phốc Phốc.

Trong miệng Tả Thiên Khung lại một lần nữa phun ra một ngụm máu tươi. Từng giọt máu tươi từ trên sườn núi chảy xuống. Dưới mặt đất lúc này chỉ còn một cái hố sâu chừng ngàn thước, mặt đất chung quanh đều bị phá hủy.

Nhìn bộ dáng Tả Thiên Khung lúc này Tiểu Long cũng không đánh lòng, ánh mắt đồng tình liếc qua Tả Thiên Khung một chút.

Chương 1133: Chà đạp Vũ Suất cửu trọng (2)

Ánh mắt Huyết Mị khẽ nhảy lên, đối với chủ nhân này dường như nàng đã hiểu hơn được một chút.

– Tả Thiên Khung, đây là thực lực của Vũ Suất cửu trọng sao? Như thế nào ta lại cảm thấy quá bình thường vậy?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước người Tả Thiên Khung, Thanh Linh Khải Giáp được thu lại, ánh mắt hiện lên vẻ châm chọc.

Tả Thiên Khung lúc này miệng đầy máu tươi, sắc mặt trắng bệch, thân hình bị lún vào trong sườn núi. Không ngờ không có cách nào nhúc nhích. Hai mắt đã mất đi ngạo khí lúc trước. Lúc này ánh mắt hắn kinh hãi nhìn vào thanh niên áo xanh gọi là Lục Lâm Thiên trước mặt. Lúc này hắn mới biết được người này khó dây vào cỡ nào. Lục Thiếu Du so với lời đồn bên ngoài còn khó dây vào hơn gấp mười lần. Giờ phút này trong nội tâm hắn đã xuất hiện sự khiếp sợ cùng e ngại. Hối hận mình vì sao lại động thủ với người này.

– Lục chưởng môn, ta nguyện ý gia nhập Phi Linh môn. Ta không cần gì hết, chỉ cần Lục chưởng môn gia nhập.

Tả Thiên Khung nhìn Lục Lâm Thiên rồi bắt đầu lựa chọn thỏa hiệp. Dưới loại tình huống này, hắn không còn lựa chọn thứ hai.

– Ha ha.

Lục Lâm Thiên lập tức cười ha hả rồi nói:

– Bây giờ ngươi muốn gia nhập sao? Bất quá Phi Linh môn ta không phải ai cũng có thể gia nhập. Chẳng lẽ ngươi không cảm thấy bây giờ gia nhập đã quá muộn rồi sao?

Thanh âm vừa dứt, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, một cỗ hàn ý tập trung lên người Tả Thiên Khung.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, ánh mắt Tả Thiên Khung ảm đạm chỉ sợ hôm nay hắn phải bỏ mạng ở chỗ này.

– Tả Thiên Khung, đây là độc đan do Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh luyện chế. Sau khi ăn vào ngươi chính là trưởng lão của Phi Linh môn. Nếu không nơi này chính là nơi an táng của ngươi.

Trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện một viên đan dược, sau đó đưa tới trước người Tả Thiên Khung.

Tả Thiên Khung nhìn qua Lục Lâm Thiên, hơi sững sờ một chút. Cơ hồ không chút do dự gì, nhanh chóng thò tay đem đan dược nhét vào trong miệng. Còn có thể gia nhập Phi Linh môn, lại là trưởng lão, có thể nhặt lại được một cái mạng, hắn làm dám do dự nữa.

Nhìn thấy cảnh này Lục Lâm Thiên khẽ cười. Một phần là hắn muốn Tả Thiên Khung gia nhập Phi Linh môn. Mà đại bộ phận là bởi vì thực lực của mình. Bây giờ hắn đã là Vũ Suất thất trọng. Thực lực hiện tại hoàn toàn có thể chống lại Vũ Suất cửu trọng. Dưới Vũ Suất lúc này hắn đã không còn cần cố kỵ một ai. Mà loại không cố kỵ này chính là không cần dốc sức liều mạng như trước.

– Quả thực đáng thương, bị đánh mới nguyện gia nhập a.

Ánh mắt Tiểu Long nhìn qua Tả Thiên Khung có chút thương cảm, cũng chỉ có thể trách người này không thức thời mà thôi.

Một lát sau, trên không hạp cốc, Thiên Sí Tuyết Sư một lần nữa vỗ cánh bay lên. Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư có thêm Tả Thiên Khung.

– Huyết Mị, còn hai người, ngươi có thể tìm được bọn họ không?

Lục Lâm Thiên truyền âm hỏi Huyết Mị. Thân phận Huyết Mị hiện tại Lục Thiếu Du còn chưa muốn bại lộ trước mặt Tả Thiên Khung. Dù sao Tả Thiên Khung coi như là biết rõ Huyết Mị là linh thú thất giai thế nhưng cũng chưa gặp qua nhân hình của Huyết Mị, cho nên lúc này tuyệt đối không nhận ra được.

– Chủ nhân, cũng ở trong sơn mạch này. Độc châm của ta một khi đã trúng thì không ai có thể chạy thóat. Hai người kia đang chữa thương ở đây.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức phân phó Thiên Sí Tuyết Sư biến mất trong không trung.

Trên chân trời bình tĩnh đột nhiên có một đạo huyết sắc quang mang xẹt qua phía chân trời. Tiếp theo trong nháy mắt có một đầu Cửu Đầu Yêu Giao vỗ cánh xuất hiện giữa không trung. Trên lưng Cửu Đầu Yêu Giao, lúc này Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thiên Độc Yêu Long, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, Lưu Tinh Hà, Ngô Dũng, Hoa Mãn Lâu xuất hiện ở trên.

Đáng chú ý nhất chính là Thiểm Điện Báo Ngô Dũng sau khi dùng Vũ Linh thánh quả cùng với đan dược của Phi Linh môn xong cũng đã đột phá tới Vũ Suất cửu trọng. Lúc này Hoa Mãn Lâu cũng đã đạt tới Vũ Suất thất trọng. Có thể nói lúc này tám người đều là thực lực đỉnh tiêm của Phi Linh môn. Về phần những Vũ Suất khác toàn bộ đều ở trong Phi Linh môn để trấn thủ Phi Linh môn.

Sau lưng tám người lúc này còn có không ít người có tu vi Vũ Tướng cùng Vũ Phách, Vũ Sư. Trọn vẹn hơn trăm người. Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên cũng có mặt ở trong đó.

Lần này tiến về thành Cự Giang, Đông Vô Mệnh mang theo chúng cường giả, chỉ lưu lại Hoa Mãn Ngọc, Diệp Phi, Hoàng Phủ Kỳ Tùng trấn thủ Phi Linh môn. Lúc này cũng khong cần lo lắng lắm tới an nguy của Phi Linh môn. Trong nội tâm Đông Vô Mệnh biết rõ. Phi Linh môn hiện tại còn có một cường giả Vũ Tôn đang tọa trấn.

– Lão gia hỏa. Lần này Huyền Thiên bí cảnh xuất hiện sợ rằng sẽ khiến cho tất cả các thế lực lớn chú ý. Tới lúc đó nhất định tất cả các thế lực sẽ hội tụ. Chúng ta cũng cần phải cẩn thận hơn mới được.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Bất kể như thế nào chúng ta cũng phải thử vận khí một chút, đến lúc đó chú ý một chút là được rồi.

Đông Vô Mệnh nói. Lúc này đương nhiên hắn hiểu rõ. Lần này sợ rằng Nhất tông Nhất môn Nhất giáo Nhất trang đều hội tụ. Thực lực Phi Linh môn tuy rằng cường hãn không ít. Bất quá cũng không có cách nào đạt được tới tình trạng như Nhất tông Nhất môn Nhất giáo Nhất trang.

– Đoán chừng tiểu tử kia cũng đã biết rồi.

Thanh âm vừa dứt, Đông Vô Mệnh lập tức lẩm bẩm nói. Trong Phi Linh môn hiện tại cũng chỉ có mấy người biết rõ Lục Lâm Thiên hiện tại đang ở trong thành Cự Giang gia nhập Thiên Địa các. Hiện tại Phi Linh môn cũng đã biết tin tức của Thiên Địa các. Nếu như tiểu tử kia gia nhập Thiên Địa các kia, có lẽ có khả năng cũng đã biết.

Giờ phút này, Đông Vô Mệnh đột nhiên cảm giác được trong lúc bất tri bất giác Phi Linh môn đã phát sinh quá nhiều biến hóa. Trước đó Phi Linh môn có việc tiểu tử kia đều hỏi ý kiến hắn, hắn cũng dám làm chủ. Thế nhưng tới bây giờ, hắn mang theo cường giả Phi Linh môn tiến về thành Cự Giang lại có chút do dự không quyết. Cũng mong tới thành Cự Giang có thể gặp được tiểu tử kia, khi đó áp lực của hắn sẽ nhỏ hơn không ít.

Đông Vô Mệnh mỉm cười. Trong lúc bất tri bất giác, một thiếu niên trẻ tuổi mấy năm trước hiện tại không bao lâu nữa đã không còn dựa vào sự che chở của hắn nữa. Sợ rằng không cần bao lâu nữa hắn sẽ phải dựa vào thiếu niên này. Trên thực tế rất nhiều chuyện hiện tại cho tới bây giờ hắn phải dựa vào thiếu niên kia. Bằng không làm sao hắn lại đột phá nhanh như vậy, bây giờ còn có Hồn Linh Khải Giáp Địa cấp.

– Trời cao mặc chim bay, biển rộng mặc cá nhảy. Con ưng non rốt cuộc đôi cánh đã cứng cáp rồi.

Đông Vô Mệnh lẩm bẩm nói. Hắn còn nhớ rõ khi trước tiểu gia hỏa kia chạy theo bợ đít hắn, quanh co lòng vòng muốn để cho hắn gia nhập Phi Linh môn. Mà hiện tại chỉ bằng phần thực lực của Phi Linh môn này hắn đã hiểu, thời gian tuy rằng nhanh, thế nhưng quá trình có được lại không đơn giản chút nào. Mặc dù không có nhiều khó khăn trắc trở trùng điệp, thế nhưng cũng trải qua mấy lần đại chiến xương máu.

Chương 1134: Linh Vũ song quái

– Lão gia hỏa, ngươi đang nói gì vậy?

Nghe thấy Đông Vô Mệnh thì thào nói, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh khẽ hỏi.

– Không có gì, nhớ lại một chút chuyện mà thôi.

Đông Vô Mệnh phục hồi tinh thần lại, ánh mắt nhìn chăm chú vào khoảng không phía trước. Hắn biết rõ, lựa chọn khi trước của mình không hề sai chút nào.

***

Ngoài Vạn Hạp quật, giữa không trung, hơn mười đạo thân ảnh lăng không mà đứng. Đi đầu có ba đạo thân ảnh, trong đó có hai người chính là Đoạt Hồn Vương, Lưu Kiếm. Mà ngoại trừ hai người Lưu Kiếm và Đoạt Hồn Vương ra thì còn một vị lão giả mặc trường bào màu vàng. Lão giả này khuôn mặt gầy gò, hai hốc mắt sâu hoắm, có chút quỷ dị và âm trầm. Đặc biệt nhất là trên đầu hắn, không ngờ tóc lại có một nửa màu trắng và một nửa màu đen. Vô cùng quỷ dị.

Lúc này lão giả mặc trường bào lăng không mà đứng trên không tủng. Trong hai mắt hiện lên vẻ âm trầm nhìn vào Vạn Hạp quật phía dưới. Y phục trên người phất phơ trước gió. Không gian chung quanh lúc này mơ hồ có chút gợn sóng. Khí thế cường hãn này không phải vũ giả bình thường có thể có được.

– Đoạt Hồn Vương, Khoái Kiếm Vương. Các ngươi quá không cẩn thận rồi. Loại bảo vật như Thị Huyết Linh Phong này mà các ngươi cũng để nó chạy thoát. Hừ.

Lão giả mặc trường bào màu vàng hừ lạnh một tiếng. Cỗ khí thế hung ác quanh người lan tràn ra khiến cho mấy người chung quanh biến sắc.

– Tuyệt Linh Vương. Chúng ta thực sự không biết bên người thần bí kia có một đầu yêu thú thất giai trung kỳ, còn có một đầu khôi lỗi thất giai sơ kỳ.

Đoạt Hồn Vương biến sắc, ánh mắt hiện lên hận ý. Sắc mặt còn có một chút tái nhợt, dường như thương thế trên người còn chưa khỏi hẳn.

– Người này sợ rằng không bình thường. Có yêu thú thất giai trung kỳ bên người, sợ rằng Thị Huyết Linh Phong kia cũng đã rơi vào trong tay người này rồi.

Lão giả mặc trường bào màu vàng nói.

– Tuyệt Linh Vương, Thị Huyết Linh Phong thất giai cũng không phải dễ đối phó. Sợ rằng cũng không dễ thu phục được nó.

Ánh mắt Lưu Kiếm khẽ đổi rồi nói.

– Khoái Kiếm Vương, ngươi đừng quên, bên người người nọ có yêu thú thất giai trung kỳ, có lẽ đã có chuẩn bị mà tới. Vừa rồi chúng ta cũng đi xem, sợ rằng có tám phần Thị Huyết Linh Phong đã rơi vào trong tay người kia.

Lão giả mặc trường bào màu vàng lạnh nhạt hỏi:

– Có tra được thân phận người này hay không?

– Tra được một ít. Theo tin tức nhận được thì đầu khôi lỗi thất giai sơ kỳ bên người hắn chính là đấu giá được từ Vạn Tượng môn. Từ tin tức trong Thiên Địa các mà ta biết được, người nọ dường như cũng gia nhập Thiên Địa các, tên là Dương Quá. Những thứ khác cũng không rõ lắm.

Đoạt Hồn Vương đáp.

– Hừ. Phái ra nhân thủ tìm kiếm. Đặc biệt là thành Cự Giang. Đem chân dung hai người kia vẽ ra. Thông tri cho tất cả thế lực lớn nhỏ trong thành Cự Giang cùng tìm kiếm, nhất định phải tìm ra hắn. Mặc kệ là hắn có địa vị gì, trong thành Cự Giang coi như là Nhất tông Nhất giáo Nhất môn cũng phải cố kỵ một ít. Ta tuyệt đối không buông tha cho người này.

Lão giả mặc trường bào màu vàng âm trầm nói.

***

Hai ngày sau, trong một rừng cây rậm rạp, tại một sơn cốc có hai đạo thân ảnh đang khoanh chân ngồi đó. Đột nhiên ánh mắt hai người này nhìn về phía trước. Trong mắt hai người có một đầu yêu thú màu trắng đang vỗ cánh bay tới.

– Thiên Sí Tuyết Sư.

Nhìn đầu yêu thú màu trắng đang vỗ cánh bay tới kia, ánh mắt hai người giật mình. Yêu thú như Thiên Sí Tuyết Sư, bọn họ cũng biết tới.

– Linh Vũ song quái, nghe danh đã lâu.

Một thanh âm trầm thấp mang theo sự vui vẻ vang lên. Lập tức mấy đạo thân ảnh từ trên lưng yêu thú phi hành nhảy xuống. Chính là năm người Lục Lâm Thiên.

– Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung?

Mắt nhìn đám người vừa xuất hiện, Linh Vũ song quái này chỉ nhận ra một người. Hai người lập tức đứng lên. Hai người này một cao một thấp, cao thì cường tráng thế nhưng có chút béo. Chừng hai thước năm. Có lẽ hơn năm trăm cân, nhìn giống như là một cự nhân. Mà người thấp kia thân chưa được một thước sáu. Gầy như chỉ có xương bọc da. Hốc mắt sâu hoắm giống như một con khỉ. Hai người này đứng chung một chỗ quả thực có chút buồn cười. Bất quá nếu như là người biết rõ tên tuổi của hai người này thì tuyệt đối không dám cười. Hai người này không dễ trêu vào. Bên trong tán tu cũng là người vô cùng nổi danh.

Lục Lâm Thiên cũng biết hai người này. Chính là hai con quái vật à. Chỉ sợ dưới Vũ Vương, người dám một mình trêu chọc hai người này cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay. Trong hai người này, người cao gọi là Linh Quái. Tu vi Linh Suất cửu trọng. Người thấp gọi là Vũ Quái, tu vi Vũ Suất cửu trọng. Tên tuổi thực thì không có mấy người biết rõ.

– Các hạ là ai?

Bên trong Linh Vũ song quái, người gầy gò nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi. Hai người nhìn vào năm người đột nhiên xuất hiện này có chút đề phòng. Bên người thanh niên áo xanh này còn có một tiểu đồng tóc vàng, hai nữ tử tuyệt mỹ, còn có Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung. Tả Thiên Khung này không phải vừa mới từ Vạn Hạp Quật trốn ra sao. Sao lại ở cùng người này một chỗ.

– Lục Lâm Thiên, Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng. Mắt nhìn hai người rồi nhanh chóng suy đoán, từ khí tức của hai người này hiện tại mà nói, không khó nhìn ra hai người này dường như trước mắt thương thế chưa hồi phục, độc của Huyết Mị vô cùng bá đạo, ngay cả linh hồn cũng bị hao tổn.

Phi Linh môn.

Ánh mắt Linh Vũ song quái lập tức biến đổi, dường như cũng đã nghe nói qua Phi Linh môn, hai người nhìn nhau rồi lập tức nói:

– Chúng ta cùng với Phi Linh môn không có chút quan hệ nào, các hạ tới đây có việc gì?

– Muốn mời hai vị gia nhập Phi Linh môn mà thôi.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói, hai người khẽ giật mình lập tức đáp:

– Các hạ, hai người chúng ta quen tự do tự tại rồi, đa tạ ý tốt của các hạ.

– Gia nhập Phi Linh môn ta có không ít chỗ tốt. Nếu như ta đoán không sai, thương thế của hai vị ngay cả linh hồn dường như cũng bị thương. Về sau cơ hội đột phá Vũ Vương cùng Linh Vương của hai vị cơ hồ không có bao nhiêu hi vọng. Nếu như gia nhập Phi Linh môn mà nói, ta có thể khôi phục linh hồn lực đã bị hao tổn của hai vị, đồng thời khiến cho cơ hội đột phá Vũ Vương cùng Linh Vương của hai vị tăng lên năm thành, hai vị hãy suy nghĩ một chút.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, dường như lúc này hắn cũng không nóng lòng.

Linh Vũ song quái nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó hai người lập tức nhìn nhau. Không thể không nói điều kiện này đối với hai người mà nói tuyệt đối có hấp dẫn chí mạng. Hiện tại hai người đã tới cấp bậc Vũ Suất cùng Linh Suất cửu trọng. Vốn gần đây hai người đang chuẩn bị đột phá Vũ Vương cùng Linh Vương. Thế nhưng muốn đột phá tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng. Hai người cũng chuẩn bị một ít đan dược. Thế nhưng cơ hội cũng không có nhiều lắm. Tăng thêm thương tích trên người bị Thị Huyết Linh Phong gây ra, ngay cả linh hồn cũng bị thương tổn. Chuyện này đối với người muốn đột phá Vũ Vương cùng Linh Vương mà nói, chính là một nhát chém trí mạng.

Chương 1135: Đệ tử Thiên các (1)

Lúc này có thể khôi phục linh hồn lực, đồng thời cơ hội đột phá tăng lên năm thành, tuyệt đối là mê hoặc hai người khó có thể cự tuyệt.

– Các hạ, chúng ta gia nhập Phi Linh môn có điều kiện gì không?

Yêu Suất cúi người, từ trên cao nhìn xuống Lục Lâm Thiên rồi hỏi. Trong ánh mắt hắn không khó nhìn ra, lúc này hắn đã động tâm.

– Nuốt vào một khỏa độc đan do Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh luyện chế. Trong vòng một năm không có giải dược mà nói, các ngươi sẽ chết rất thảm. Nếu như các ngươi không phản bội Phi Linh môn thì không cần lo lắng vấn đề giải dược.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, khóe miệng mang theo chút tà dị.

– Độc Đan của Đông Vô Mệnh?

Yêu Suất lập tức biến sắc. Đối với người nổi danh cùng với bọn họ khi trước là Đông Vô Mệnh này bọn họ đương nhiên đã nghe nói qua. Đông Vô Mệnh này toàn thân đều là kịch độc, không ai dám động vào. Độc Đan của Đông Vô Mệnh sợ rằng hai người bọn hắn cũng không có cách nào hóa giải. Ăn vào Độc Đan tương đương với việc bị người khác chế trụ.

Hai người lại nhìn nhau, có chút do dự. Gia nhập Phi Linh môn là có thể được chữa trị linh hồn bị hao tổn, còn có thể tăng thêm năm thành cơ hội đột phá Vũ Vương. Thế nhưng một khi gia nhập thì không thể không bị người khác chế trụ.

– Quên nói cho hai vị biết mọt chuyện, tính nhẫn nại của ta không quá tốt đâu.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người đang do dự rồi nói:

– Còn nữa, nếu như hai vị không gia nhập, bằng vào thân thể Vũ

Suất cửu trọng cùng với Linh Suất cửu trọng của hai vị, ta đem về Phi Linh môn luyện chế khôi lỗi có lẽ cũng không tệ lắm.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, từ sâu trong nội tâm hai người toát ra hàn ý. Ánh mắt không tự chủ được màn nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Các hạ, ngươi đang uy hiếp chúng ta?

Vũ Quái nhìn Lục Lâm Thiên, trong lòng có chút không vui.

– Không phải là uy hiếp mà là cảnh cáo, muốn sống hay muốn chết thì do chính các ngươi lựa chọn. Nếu như các ngươi muốn thử xem ta có bản lĩnh để cảnh cáo hai người các ngươi hay không thì mời…

Lục Lâm Thiên nói xong, trong mắt bắn ra hàn ý. Những lão quái này, không chấn nhiếp một lần sợ rằng sẽ không tình nguyện gia nhập Phi Linh môn. Huống chi hai người này liên thủ sợ rằng ngay cả Vũ Vương nhất trọng cũng có thể miễn cưỡng chống lại. Muốn bọn họ can tâm tình nguyện gia nhập Phi Linh môn ăn vào Độc Đan quả thực có chút khó khăn.

Ánh mắt Linh Vũ song quái không ngừng biến hóa. Điều kiện của Lục Lâm Thiên trước mặt vô cùng hấp dẫn. Thế nhưng đem sinh tử của bản thân đặt vào trong tay người khác bọn hắn lại không muốn. Huống chi cũng không biết đối phương có làm được những điều vừa nói hay không. Thực lực của mấy người này hai người cũng không nhìn thấu cho nên càng thêm kinh ngạc.

Lại thêm bộ dáng của Tả Thiên Khung kia, dường như cũng gia nhập Phi Linh môn, thương thế bọn họ lúc này cực kỳ nghiêm trọng cho nên không muốn trải qua một hồi đại chiến nữa. Nếu như đúng như dự đoán của bọn họ, hơn phẩn sợ rằng là do mấy người Lục Thiếu Du này gây nên, Tả Thiên Khung có Vũ Linh khí hoàng cấp, cũng không phải là người dễ đối phó.

– Nếu như các hạ có thể trước tiên chữa tốt thương thế trên người chúng ta, vậy thì chúng ta sẽ gia nhập Phi LInh môn.

Sau khi do dự một lát, Vũ quái nói.

– Cầm, lập tức ăn vào. Thứ này đủ để chữa trị thương thế trên người hai ngươi.

Trong tay nhanh chóng đánh ra hai đạo lưu quang. Bên trong chính là hai chất lỏng màu đỏ tươi, chính là giải dược trên người Huyết Mị.

Hai người tiếp nhận chất lỏng màu đỏ rồi nhìn nhau. Ánh mắt cực kỳ thận trọng. Bên trong chất lỏng màu đỏ này có năng lượng chấn động mạnh mẽ. Vũ quái kia nhanh chóng nuốt vào chất lỏng màu đỏ này.

Sau khi nuốt vào, hai mắt Vũ quái nhắm chặt, Linh quái bên người hắn lúc này cực kỳ lo lắng, sắc mặt không ngừng biến hóa.

Một lát sau, hai mắt Vũ quái mở ra, trong mắt hiện lên sự vui mừng. Không ngờ chất lỏng này quả thực có thể chữa trị được linh hồn của bọn hắn. Vừa ăn vào một lát, tuy rằng chưa thể chữa thương ngay, thế nhưng hắn biết, chất lỏng này quả thực có thể chữa trị được linh hồn của hắn, tuyệt đối không thành vấn đề.

Vũ quái nhìn Linh quái gật đầu, sắc mặt Yêu quái giật mình, sau đó lập tức nuốt vào chất lỏng. Lúc này sắc mặt hắn hiện lên sự vui mừng. Thân là linh giả, hắn càng cảm nhận được rõ ràng hơn, chất lỏng này có thể chữa được linh hồn của hắn.

– Hai vị đã quyết định xong chưa? Tính nhẫn nại của ta có hạn, nếu như đã có thể chữa trị được linh hồn các ngươi thì ta cũng có thể làm cho linh hồn các ngươi vĩnh viễn không được siêu thoát.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, trong mắt có một cỗ hàn ý ngập tràn.

Linh Vũ song quái nhìn nhau, dường như đã đạt được nhận thức chung nào đó, lập tức nói:

– Hai người chúng ta nguyện ý gia nhập Phi Linh môn, bái kiến chưởng môn.

Nhìn hai người, Lục Lâm Thiên lập tức vui vẻ. Có thể không cần ra tay đã thu phục được hai người này cũng giảm bớt một chút phiền toái cho hắn. Có Linh Vũ song quái này cùng với Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung gia nhập, dùng thực lực ba người này mà nói. Cường giả đỉnh tiêm trong Phi Linh môn đã lập tức tăng lên. Ba người một khi đột phá Vũ Vương cùng Linh Vương thì thực lực Phi Linh môn càng thêm cường hãn.

Tả Thiên Khung lúc này vẫn nhìn chằm chằm vào Linh Vũ song quái, trong nội tâm thầm mong tốt nhất là hai người này không nên thuần phục, sau đó cũng để hắn nghiệm chứng thực lực biến thái của vị chưởng môn này một lần nữa. Ai biết song quái này không ngờ lại nguyện ý gia nhập Phi Linh môn. Chuyện này khiến cho Tả Thiên Khung biệt khuất. Hắn bị hung hăng đánh một trận rồi mới đồng ý gia nhập Phi Linh môn a.

Tả Thiên Khung vô cùng phiền muộn, nếu như vị chưởng môn này vừa rồi cũng nói những lời như vậy, đồng thời lại thêm năm thành cơ hội đột phá Vũ Vương mà nói, hơn phân nửa hắn sẽ chủ động gia nhập Phi Linh môn. Loại hấp dẫn như vậy đối với Vũ Suất cửu trọng và Linh Suất cửu trọng như bọn hắn, không thể nghi ngờ là cực kỳ mê người.

Một lát sau, mọi người vô thanh vô tức rời khỏi hạp cốc. Thiên Sí Tuyết Sư hóa thành một đạo quang mang biến mất trong không trung.

Ngoài thành Cự Giang, từng dãy núi trùng điệp kéo dài không ngớt. Đầu mùa thu, thời tiết vô cùng mát mẻ, gió thu thổi qua rừng cây khiến cho lá cây rụng xuống.

Trong những dãy núi trùng điệp này có một hạp cốc. Hạp cốc này ở một vị trí vô cùng hiểm yếu, người bình thường căn bản không có cách nào tiến vào được. Sợ rằng cho dù là vũ giả cũng khó có thể tiến vào.

Sâu trong hạp cốc này không ngờ phong cảnh lại như tranh vẽ. Thác nước, dòng sông, ngọn núi, kỳ thạch, tóm lại là nhìn vào khiến cho mọi người cảm thấy thoải mái. Không khỏi khiến cho mọi người cảm thán sự thần kỳ của trời đất. Không ngờ lại có vùng đất như thế này.

Trong thâm cốc, có mấy tòa đình viện đều do đá xanh kiến tạo nên, mặc dù không to lớn thế nhưng có chút thanh nhã, quả thực có một cảm giác khác thường.

Chương 1136: Đệ tử Thiên các (2)

– Tả Thiên Khung, không nghĩ tới lão gia hỏa ngươi lại ẩn cư ở chỗ này, khó trách người khác không tìm thấy ngươi.

Linh Vũ song quái nhìn chung quanh có chút kinh ngạc nói.

– Không có biện pháp a, cừu gia của ta đầy trong Cổ vực, lại thêm muốn đột phá Vũ Vương cho nên cũng phải ẩn cư ở đây.

Tả Thiên Khung cười khổ nói.

– Bái kiến sư phụ.

Thanh âm Tả Thiên Khung vừa dứt, lúc này có mấy đệ tử nam nữ đi tới. Niên kỷ không đồng đều. Thực lực có Vũ Sư, cao nhất còn có Vũ Suất nhất trọng. Mấy đệ tử nhìn lấy sư phụ mang theo người ngoài tới đều vô cùng kinh ngạc.

Một ngày sau Lục Lâm Thiên rời khỏi thâm cốc. Lúc này Huyết Mị cùng Thiên Sí Tuyết Sư tiến vào trong Không gian thú nang, Tiểu Long thì thu nhỏ chui vào trong người hắn.

Lục Lâm Thiên cùng với Bạch Linh nhìn nhau rồi mang mặt nạ vào. Trong tâm thần của Bạch Linh lúc này Lục Lâm Thiên đã biết được, ở chung quanh không có bất kỳ một ai. Thân phận của hắn lúc này không nên bại lộ ngoài ánh sáng. Có một số việc cần phải dựa vào thân phận Dương Quá này làm thì sẽ thuận tiện hơn nhiều.

Chỗ ẩn cư của Tả Thiên Khung cách thành Cự Giang không xa. Ba người Lục Lâm Thiên sau khi lưu lại một ít đan dược, lại để cho ba người Tả Thiên Khung ở lại dưỡng thương rồi lập tức rời đi. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng có ý định của mình. Hắn định một lần nữa tới phân đà của Thiên Địa các một lần, xem có tin tức về Huyền Thiên bí cảnh hay không.

Trong thành Cự Giang lúc này vẫn vô cùng náo nhiệt gống như trước kia. Dòng người chung quanh vô cùng hối hả, thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác được bên trong dường như có không ít cường giả.

Trong phân đà của Thiên Địa các, Lục Lâm Thiên một lần nữa nhìn thấy nữ tử mặc y phục màu tím kia.

– Dương Quá trưởng lão, Huyền Thiên bí cảnh tạm thời còn chưa nhận được nhiều tin tức. Bất quá có tin tức hoàn toàn mới, không biết Dương Quá trưởng lão có hứng thú biết hay không?

Nữ tử mặc y phục màu tím nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt không chút biến đổi nói.

– Có thu phí hay không?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, thanh âm khàn khàn vang lên.

– Không tin tức nào cũng thu phí, đại bộ phận tin tức thân là trưởng lão Địa các đều có thể biết rõ.

Nữ tử mặc áo bào tím nói:

– Gần đây có không ít trưởng lão Địa các đều đang tìm hiểu một người.

– Tìm ai vậy?

Lục Lâm Thiên hỏi, bởi vì mang mặt nạ cho nên nữ tử kia không nhìn thấy biểu hiện gì trên mặt hắn.

– Chính là người đó Dương Quá trưởng lão.

Nữ tử mặc áo bào tím nói:

– Thiên Địa các ta nhận được tin tức. Bên trong Vạn Hạp quật xuất hiện Thị Huyết Linh Phong. Mà nghe nói Dương Quá trưởng lão rất có thể đã thu phục được Thị Huyết Linh Phong cho nên có không ít người có hứng thú đối với Dương Quá trưởng lão.

– Thật sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ biến đổi, bình tĩnh nói. Sau đó ánh mắt nhảy lên rồi lập tức nói tiếp:

– Không biết trong Thiên Địa các có tin tức về Linh Vũ giới hay không?

– Linh Vũ giới?

Nữ tử mặc áo bào tìm nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ ngừng lại rồi nói.

– Có, chỉ là dùng quyền hạn của Dương Quá trưởng lão lúc này không có cách nào biết được. Mà ngay cả trong tay của ta cũng không có tin tức của Linh Vũ giới. Chỉ có trưởng lão tới Địa cấp mới có thể biết được.

– Không ngờ cao như vậy sao?

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên nao nao. Địa cấp trưởng lão mới có thể biết được tin tức. Tương đương với cấp độ Vũ Tôn mới có thể biết được. Không bằng hắn đi hỏi Nam thúc còn hơn.

– Cáo từ.

Không có tin tức gì mới của Huyền Thiên bí cảnh cho nên Lục Lâm Thiên lập tức cáo từ rời đi.

– Dương Quá trưởng lão, có lẽ gần đây sẽ có một ít tin tức về Huyền Thiên bí cảnh, còn nữa, mấy ngày gần đây trưởng lão cũng phải chú ý một chút.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên muốn rời đi, nữ tử áo tím mở miệng nói.

– Đa tạ.

Lục Lâm Thiên vừa mới bước chân ra lập tức thu lại rồi nhanh chóng rời khỏi Thiên Địa các.

Nhìn bóng lưng hai người, ánh mắt nữ tử áo tìm biến đổi liên tục, dường như đang suy nghĩ điều gì đó.

– Có nhìn ra chút gì không?

Sau lưng nữ tử áo bào tím có một lão giả mặc trường báo, ánh mắt có chút nghi hoặc bước ra.

– Không có, người này che giấu rất sâu. Bên người chính là yêu thú thất giai trung kỳ. Người có thể làm được như vậy sợ rằng không nhiều lắm.

Nữ tử mặc áo bào tím nói.

– Có lẽ là người của Vạn Thú Tông. Trừ đám người đó ra thì còn có Phi Linh môn gần đây mới nổi danh cũng có được yêu thú thất giai.

Lão giả mặc trường bào nói.

– Bất quá hiện tại Tuyệt Linh tông đang tìm người này, chỉ sợ người này sắp tới sẽ gặp phải không ít phiền toái.

Nữ tử mặc áo bào tím nói.

– Nhớ kỹ, chuyện bên ngoài, Thiên Địa các đã có quy củ, chúng ta không thể nhúng tay vào, cũng tuyệt đối không thể tham dự.

Lão giả mặc trường bào nói.

– Trưởng lão, gần đây có đệ tử Thiên các xuất hiện đúng không?

Nữ tử mặc áo bào tím nói.

– Chuyện trong Thiên các ta cũng không biết rõ nhiều lắm, có lẽ đã xuất hiện.

Lão giả mặc trưởng bào nói.

– Không biết lần này đệ tử trong Thiên các thực lực thế nào.

Nữ tử mặc áo bào tím nói.

– Đệ tử trong Thiên các, thực lực so với đệ tử Tam tông Tứ môn cùng với Nhất tông Nhất môn Nhất trang Nhất giáo chỉ mạnh hơn chứ không yếu. Trong thế hệ trẻ tuổi hiện tại, người có thể so sánh với đệ tử Thiên các mà nói, cũng chỉ có rải rác vài người trong Nhất Tông Nhất môn Nhất giáo Nhất trang, Tam tông Tứ môn mà thôi. Nghe nói Lục Thiếu Du của Vân Dương Tông khi trước có lẽ được tính là một người. Còn có Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn cũng có thực lực không tầm thường.

Lão giả mặc trường bào nói.

– Trưởng lão, đệ tử trong Thiên các người đã gặp chưa?

Nữ tử mặc áo bào tím nói.

– Chức vị của ta còn chưa đủ cho nên cũng không biết. Ta chỉ nghe nói, đệ tử trong Thiên các người mạnh nhất đã đột phá tới Vũ Vương cùng Linh Vương, nghe nói chính là đệ tử có thiên phú tốt nhất trong gần ngàn năm qua.

Lão giả mặc trường bào nói.

– Đã đột phá Vũ Vương cùng Linh Vương sao? Đệ tử trong Thiên các sợ rằng tuổi còn chưa tới hai mươi lăm, không ngờ lại mạnh như vậy.

Nữ tử mặc áo bào tím ngẩn ngờ, cực kỳ kinh ngạc.

– Đệ tử trong Thiên các đều là người mà Thiên Địa các chúng ta từ Cổ Vực, đại lục Linh Vũ, thành Ma Vân chọn ra. Những người này được chọn từ lúc sinh ra, từ nhỏ đã bắt đầu được bồi dưỡng. Lại thêm Thiên các bồi dưỡng, thực lực mạnh mẽ cũng không là chuyện quá ngạc nhiên.

Ánh mắt lão giả mặc trường bào khẽ đổi rồi lập tức nói:

– Đệ tử trong Thiên các lúc tu luyện cũng không lộ diện thân phận.

Thậm chí ta còn hoài nghi, Dương Quá này có phải là đệ tử Thiên các hay không. Nếu là đệ tử trong Thiên các mà nói, có yêu thú thất giai trung kỳ bên người cũng không phải là chuyện ngoài ý muốn.

Trong thành Cự giang, trong dòng người hối hả, Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh đang đi trong đám người.

Chương 1137: Bị vây quanh (1)

– Vừa rồi có người ẩn nấp, thực lực không kém.

Trong đám người, Bạch Linh truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

– Ta biết rồi, hẳn là Vũ Vương.

Lục Lâm Thiên nói. Vừa rồi từ trong Thiên Địa các hắn cũng mơ hồ cảm giác có một cỗ khí tức ẩn nấp.

– Có người đang theo dõi chúng ta.

Ánh mắt Bạch Linh trầm xuống, trong tâm thầm cảm ứng có nàng đã cảm giác được có mấy đạo thân ảnh vẫn đi theo sau hai người.

Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được, ánh mắt hắn trầm xuống. Không chỉ có một người đi theo mà là không ít.

– Dương Quá đại nhân.

Một thanh âm nhẹ nhàng vang lên. Thanh âm vừa dứt, trong đám người có một thân ảnh xinh đẹp xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Chính là Hoàng Đan kia.

– Hoàng Đan tiểu thư, chúng ta lại gặp mặt.

Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới lại gặp tiểu nữu này.

– Dương Quá đại nhân, sao hai người lại còn tiến vào trong thành cơ chứ.

Sắc mặt Hoàng Đan đại biến, vội vàng nói:

– Hai vị nhanh đi theo ta, nếu muộn sợ rằng không kịp.

Thanh âm vừa dứt, Hoàng Đan lập tức bảo hai người đi theo mình rồi nhanh chóng tiến vào trong dòng người.

Lục Lâm Thiên khẽ giật mình, ánh mắt nhìn Bạch Linh một cái rồi lập tức hai người nghi hoặc đi theo sau.

Trong dòng người, sau khi rẽ mấy lần, một lát sau hai người đi tới một hẻm nhỏ yên tĩnh.

– Hai vị, mời nhanh theo ta.

Sắc mặt Hoàng Đan vô cùng khẩn trương nhìn chung quanh. Trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự khẩn trương rồi nhanh chóng tiến vào trong một đình viện gần đó.

Đây là một đình viện cực kỳ yên tĩnh, bên trong vô cùng tao nhã. Trong phòng nhỏ, Lục Lâm Thiên hỏi:

– Hoàng Đan tiểu thư, nàng làm gì vậy?

– Đại nhân, chẳng lẽ người không biết, hiện tại Tuyệt Linh tông đang tìm người trong toàn thành sao?

Hoàng Đan nói.

– Tìm ta sao?

Lục Lâm Thiên giật mình, có chút ngoài ý muốn nói.

– Đại nhân xem đi.

Hoàng Đan nhanh chóng lấy ra một tờ giấy bên trong nhẫn trữ vật giao cho Lục Lâm Thiên.

– Đây là…

Lục Lâm Thiên giật mình. Trên tờ giấy này vẽ một người mặc áo xanh cùng với một nữ tử váy trắng, hai người đều đeo mặt nạ. Đúng là hắn cùng với Bạch Linh.

– Đại nhân, đây chính là thứ Vạn Tượng môn ta thu được. Tuyệt

Linh tông hiện tại đang tìm đại nhân.

Hoàng Đan nói.

– Tuyệt Linh tông?

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý. Đối với Tuyệt Linh tông này, từ trong miệng Hoàng Đan Lục Lâm Thiên đã biết một ít. Thế nhưng từ trong đầu ba Vũ Suất của Vạn Tượng môn Lục Thiếu Du dùng sưu linh thuật đã biết được không ít chuyện.

Tuyệt Linh tông này chính là thế lực bên trong thành Cự Giang, là thế lực lớn nhất. Tất cả các thế lực trong thành Cự Giang này đều coi Tuyệt Linh tông giống như thiên lôi sai đâu đánh đó, đồng khí liên chi. Mà khi trước Đoạt Hồn Vương kia chính là trưởng lão của Tuyệt Linh tông. Vọng Giang song hùng cùng bọn người Lạc Sơn kia cũng đều là tán tu Đoạt Hồn Vương đưa tới giúp đỡ. Một cường giả Linh Vương bên người chắc chắn sẽ có không ít cường giả vũ đạo giao hảo. Đây là chỗ tốt của linh giả. Cho nên cường giả linh giả tán tu mà nói, cũng không có thế lực nào dám tùy tiện trêu chọc. Cường giả linh giả tán tu thường giao hảo với khắp thiên hạ. Một khi đắc tội với bọn họ, chính là chọc phải tổ ong bò vẽ.

Giống như Đoạt Hồn Vương kia, còn kết giao với Lưu Kiếm, các loại cường giả khác. Sau khi Lục Thiếu Du dùng sưu linh thuật mới biết. Lưu Kiếm kia gọi là Khoái Kiếm Vương, Lục Thiếu Du cũng tự mình chứng kiến thực lực của hắn. Vũ Vương nhị trọng, tạo nghệ trên phương diện kiếm thuật quả thực cũng bất phàm.

Lúc này Tuyệt Linh Tông kia tìm hắn, Lục Lâm Thiên nhanh chóng nghĩ tới, chuyện này có liên quan tới Thị Huyết Linh Phong. Nếu không phải hắn để Khôi Tứ cùng với Bạch Linh ra tay thì Thị Huyết Linh Phong rất có thể đã rơi vào trong tay Đoạt Hồn Vương kia rồi.

– Đại nhân, các ngươi chờ ở đây tới tối. Buổi tối ta sẽ sắp xếp một đầu yêu thú phi hành cho hai vị rời khỏi thành Cự giang, Tuyệt Linh Tông này thực lực mạnh mẽ, đại nhân không nên trêu chọc thì tốt hơn.

Hoàng Đan nói với Lục Lâm Thiên, lúc này nàng so với bản thân Lục Lâm Thiên còn sốt ruột hơn.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy lo lắng. Tuyệt Linh Tông tuy rằng thực lực không kém, thế nhưng nếu thực sự đối phó với hắn, chỉ sợ cũng không phải là chuyện dễ dàng.

– Có người tới.

Ánh mắt Bạch Linh nhảy lên, lúc này trên không trung có mấy đạo thanh âm vang lên.

– Chẳng lẽ là Tuyệt Linh Tông nhanh như vậy đã tới.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, lập tức rời khỏi tiểu sảnh.

Bên trên, giữa không trung lúc này có mười mấy đạo thân ảnh xuất hiện rồi nhanh chóng đáp xuống đình viện. Từng đạo khí tức cường hãn tỏa ra. Đám người tới tổng cộng có hơn hai chục người. Hai người đi đầu có khí tức cường hãn nhất. Gợn sóng trong không gian quanh người hai người lúc này trực tiếp vặn vẹo.

Người bên trái là một lão giả chừng năm mươi tuổi mặc một bộ y phục màu xanh khiến cho trẻ hơn vài phần. Người bên phải lão giả này tuổi chừng bốn mươi, một thân hoa phục. Cái đầu to lớn, dáng người có chút mập mạp. Thế nhưng hai mắt cực kỳ thâm thúy, người khác nhìn vào trong lòng không khỏi run lên.

– Bái kiến chưởng môn, phó chưởng môn. Bái kiến chư vị trưởng lão.

Nhìn thấy đám người này, sắc mặt Hoàng Đan lập tức đại biến, thân thể mềm mại run lên, âm thầm cắn răng một cái rồi hành lễ với mấy người này.

– Hoàng trưởng lão, làm tốt lắm, tìm được người cho chúng ta.

Lúc này, người trung niên mập mạp kia lập tức tới trước mặt Hoàng Đan rồi đem một tay đặt vào trên cổ tay nàng.

– Phó chưởng môn, ngươi nói cái gì?

Sắc mặt Hoàng Đan đại biến, kinh ngạc nói.

– Đem hai người này dẫn tới đây, trong môn nhất định sẽ không bạc đãi ngươi, ngươi lui xuống trước đi.

Đại hán mập mạp nói.

– Phó chưởng môn, các người theo dõi ta?

Sắc mặt Hoàng Đan lập tức thất kinh, lớn tiếng nói:

– Dương Quá đại nhân, ngươi đi đi, ta không bán đứng các ngươi, các ngươi đi mau đi.

Biến cố này khiến cho Lục Thiếu Du giật mình, thế nhưng cũng không có kinh hoảng. Từ trong Sưu Linh Thuật hắn đã biến được, người tới chính là cường giả của Vạn Tượng môn, mà Linh Suất thất trọng từ trong Vạn Hạp Quật đào tẩu cũng có mặt ở phía sau hai người. Trong hai người dẫn đầu này một người là chưởng môn Vạn Tượng môn, tên là Bạch Vạn Tượng, thực lực Vũ Vương tam trọng. Trong thành Cự Giang này cũng là một nhân vật phong vân. Mà trung niên mập mạp kia chính là Linh Vương nhị trọng, được gọi là Tụ Linh Vương, trong thành Cự Giang này cũng là một người hiệu lệnh một phương.

Sưu Sưu.

Tụ Linh Vương kia đánh ra mấy đạo chỉ ấn vào trên người Hoàng Đan, Hoàng Đan lập tức không còn nhúc nhích, sau đó bị mấy người phía sau tiến lên kéo về. Mắt nhìn mọi chuyện xảy ra lúc này hai mắt Hoàng Đan mở lớn, lửa giận tràn ngập, thế nhưng không thể làm được gì khác.

– Chắc hẳn ngươi là Dương Quá đúng không? Nghe nói các hạ gần đây thu được Thị Huyết Linh Phong, không biết là thật hay giả?

Chương 1138: Bị vây quanh (2)

Bạch Vạn Tượng chắp tay mà đứng, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi hỏi. Thế nhưng ánh mắt hắn lúc này thi thoảng vẫn liếc về phía Bạch Linh. Từ trong miệng Linh Suất cửu trọng Vạn Tượng môn chạy thoát từ Vạn Hạp quật về hắn đã biết được Bạch Linh là yêu thú thất giai trung kỳ.

Đầu yêu thú thất giai trung kỳ này thực cao thấp ra sao hắn cũng không rõ. Yêu thú vừa mới đạt tới thất giai trung kỳ mà nói, thực lực tương đương với Vũ Vương tứ trọng. Nếu tới thất giai trung kỳ đỉnh phong thì thực lực tương đương với Vũ Vương lục trọng. Cho dù hắn biết nữ tử trước mắt là yêu thú thất giai trung kỳ, thế nhưng cũng không có cách nào phán đoán ra thực lực hiện tại của nàng.

– Ta có thu phục được đầu Thị Huyết Linh Phong kia hay không có liên quan gì tới ngươi? Ngươi có việc gì không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống rồi nhìn về phía Bạch Vạn Tượng. Đồng thời ánh mắt liếc qua Hoàng Đan. Giờ phút này Lục Thiếu Du cũng không có cách nào khẳng định, có phải Hoàng Đan cố ý dẫn hắn tới đây hay không. Chuyện này thật thật giả giả khiến cho Lục Thiếu Du trong lúc nhất thời cũng không có cách nào phán đoán.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, ánh mắt Bạch Vạn Tượng có chút biến hóa. Đối phương dường như cũng không đặt hắn vào trong mắt.

– Dương Quá, ta mặc kệ ngươi là người phương nào. Giao ra đầu khôi lỗi thất giai trên người ngươi, sự tình Tuyệt Linh Tông cùng với ngươi Vạn Tượng môn ta tuyệt đối không nhúng tay vào. Thế nào?

Ánh mắt Tụ Linh Vương khẽ đổi, nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Lẽ nào Vạn Tượng môn cũng làm chuyện cản đường cướp bóc này sao?

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói. Quanh thân có một cỗ hàn ý khuếch tán. Xem ra Vạn Tượng môn này sau khi biết được mình chữa trị được khôi lỗi thất giai thì đã hối hận.

– Cản đường cướp bóc? Ở đây căn bản không có người khác cho nên cũng không có ai biết rõ. Chuyện này đối với tất cả mọi người đều là chuyện tốt, ngươi cảm thấy thế nào?

Tụ Linh Vương nhìn Lục Lâm Thiên, khóe miệng nở nụ cười nhạt rồi nói.

– Chỉ sợ Vạn Tượng môn các ngươi không có bổn sự này. Các ngươi có muốn tiến lên thử xem hay không? Ta cũng không ngại thử cùng các ngươi một lần. Hi vọng tới lúc đó các ngươi sẽ không hối hận.

Lục Lâm Thiên nói.

– Các hạ đừng quá kiêu ngạo, nơi này chính là thành Cự Giang.

Ánh mắt Bạch Vạn Tượng trở nên lạnh lẽo. Vạn Tượng môn hắn có thể đặt chân ở trong thành Cự Giang há có thể đơn giản. Thế nhưng lúc này nhìn nữ tử mặc bộ váy trắng kia hắn cũng không dám lộn xộn.

– Lâm Thiên, có cường giả tới đây, thực lực rất mạnh. Đi mau.

Lúc này, ánh mắt Bạch Linh trầm xuống, nhanh chóng kéo tay Lục Lâm Thiên. Thân ảnh nàng giống như quỷ mị trong nháy mắt đã hiện lên trên không trung.

– Ngăn bọn hắn lại, mau đuổi theo.

Ánh mắt Bạch Vạn Tượng trầm xuống, thân ảnh mang theo không gian vặn vẹo lập tức đuổi theo hai người Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Đám người Vạn Tượng môn lúc này cũng lập tức đuổi theo.

Ngay khi Bạch Linh nhanh chóng rời khỏi nơi này, trong không trung có một tiếng quát vang vọng.

– Các ngươi trốn không thoát đâu. Trong thành Cự Giang ta há có thể để cho các ngươi đào thoát?

Tiếng quát này vang vọng giống như sấm sét không ngừng truyền ra trong không trung. Thanh âm lượn lờ bốn phía khiến cho màng tai mọi người đau nhức. Phía dưới thành Cự Giang, lúc này có không ít thân ảnh nhìn lên trên không trung.

Tiếng quát vang lên, giữa không trung từ bốn phương tám hướng có vô số người bắn về phía trước. Từng đạo thân ảnh xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh, từ bốn phía tám hướng lúc này nơi nào cũng có người cản đường hai người bọn họ.

Sưu.

Thân ảnh Bạch Linh dừng lại, thu bàn tay trắng nõn nà về. Ánh mắt khẽ đổi, nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Trừ đám người Đoạt Hồn Vương cùng với Lưu Kiếm ra, còn có một Linh Vương ngũ trọng, một Vũ Vương nhị trọng, còn có Vũ Vương nhất trọng, lại thêm không ít Vũ Suất cùng Linh Suất, lần này phiền toái lớn rồi.

– Nhiều như vậy sao?

Giờ phút này sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ ngưng trọng nhìn về phía trước. Trong mắt tràn ngập hàn ý lạnh lẽo. Không nghĩ tới lúc này lại có nhiều cường giả như vậy tới đây. Trong thành Cự Giang này quả thực đúng là ngọa hổ tàng long a.

Ngay khi Lục Lâm Thiên nhướng mày, trong không trung vang lên từng tiếng xé gió. Cường giả của Vạn Tượng môn do Bạch Vạn Tượng dẫn đầu nhanh chóng xuất hiện. Chỉ trong nháy mắt một đám thân ảnh mang theo khí tức cường hãn xuất hiện bốn phía rồi dừng lại xung quanh người Lục Thiếu Du.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua. Đám người có mặt lúc này ước chừng năm chục người, bên trong còn có không ít thân ảnh Lục Lâm Thiên quen thuộc. Đoạt Hồn Vương cùng Khoái Kiếm Vương, Lạc Sơn Tứ anh cùng với đám người Vọng Giang song hùng đều có mặt.

Cuối cùng Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua ba người Đoạt Hồn Vương. Trong ba người này có một người mặc trường bào màu vàng, tuổi chừng sáu mươi, khuôn mặt lão giả này gầy gò, hốc mắt sâu hoắm, ánh mắt vô cùng quỷ cùng với âm trầm. Đặc biệt nhất là mái tóc của hắn một nửa màu trắng một nửa màu đen, cực kỳ quỷ dị. Nhìn thấy người này Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhận ra, người này chính là tông chủ Tuyệt Linh Vương của Tuyệt Linh Tông, Vũ Vương ngũ trọng, tuy rằng ở trong thành Cự Giang thế nhưng toàn bộ Cổ Vực không ai không biết tới.

Bên người lão giả này có một trung niên mặc hoa phục màu trắng, bộ dáng có chút hèn mọn, ánh mắt hiện lên tà quang, người bên phải là một người trọc đầu, tuổi chừng năm mươi, dáng người tráng kiện, toàn thân tỏa ra khí tức cường hãn.

– Phong Dực Vương, Kim Chùy Vương.

Ánh mắt đảo qua hai người, trong nội tâm Lục Lâm Thiên cực kỳ ngưng trọng. Thực lực của người trung niên áo trắng gọi là Phong Dực Vương kia là Vũ Vương nhất trọng. Đại hán gọi là Kim Chùy Vương kia là Vũ Vương nhị trọng. Những người này trong lúc sưu linh thuật Lục Lâm Thiên cũng có chút ấn tượng. Lúc này chỉ cần nhìn vào hình dáng bên ngoài là Lục Thiếu Du lập tức nhận ra.

Mà trừ mấy người này ra chung quanh còn có hơn bốn mươi Vũ Suất, có mấy người thực lực là Vũ Suất cửu trọng, không kém đám người Vọng Giang song hùng bao nhiêu, cỗ thực lực như vậy tuyệt đối là khủng bố.

– Khặc khặc. Trốn đi, sao lại không trốn nữa? Trong thành Cự Giang này người lão phu muốn tìm còn chưa có ai có thể chạy thoát.

Y phục trên người lão giả gọi là Tụ Linh Vương kia tung bay, lăng không mà đứng trên không trung. Ánh mắt hiện lên vẻ âm trầm nhìn vào Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh. Y phục trên người phất phới, mơ hồ mang theo gợn sóng khuếch tán ra không gian. Cỗ khí thế cường hãn này trực tiếp đánh về phía Lục Thiếu Du.

– Hừ, Linh Vương ngũ trọng là có hung hăng càn quấy sao?

Bạch Linh khẽ quát một tiếng, yêu nguyên quanh người bùng ra. Y phục trắng như tuyết trên người run lên, một cỗ khí thế vô hình đột nhiên khuếch tán, hai cỗ khí thế nhanh chóng va chạm với nhau trong không trung. Không gian chung quanh lập tức vặn vẹo rồi trở nên tĩnh lặng.

– Yêu thú thất giai trung kỳ.

Trong nháy mắt sắc mặt Tuyệt Linh Vương này khẽ biến.

Chương 1139: Ngọa hổ tàng long

Lúc này Lục Lâm Thiên nhìn thấy chung quanh hắn ngoại trừ Tuyệt Linh Vương này ra còn có cường giả Vạn Tượng môn, Uyệt Linh Vương, Đoạt Hồn Vương, Tụ Linh Vương, Bạch Vạn Tượng, Khoái Kiếm Vương, Kim Chùy Vương, Phong Dực Vương. Hiện tại hắn và Bạch Linh đang bị một Linh Vương ngũ trọng, hai Linh Vương nhất trọng, một Vũ Vương tam trọng, hai Vũ Vương nhị trọng còn có một Vũ Vương nhất trọng vây công.

Ba Linh Vương, bốn Vũ Vương, còn có thêm năm sáu chục Vũ Suất vây công. Lúc này dù Lục Lâm Thiên bình tĩnh thế nào cũng bắt đầu có chút chết lặng. Không ngờ vì một đầu Thị Huyết Linh Phong lại tạo thành động tĩnh lớn tới như vậy.

Giờ phút này sắc mặt Bạch Linh cũng cực kỳ ngưng trọng. Thế nhưng không phải là nàng e ngại, mà là có nhiều cường giả như vậy tuyệt đối vô cùng phiền toái. Đặc biệt là một Linh Vương ngũ trọng.

Phía dưới, khí tức kinh người trên không trung lúc này hấp dẫn vô số ánh mắt nhìn lên trên không trung, trong mắt mang theo sự kinh ngạc.

– Hai người kia là ai? Sao lại chọc phải Tuyệt Linh Vương vậy?

– Há chỉ có Tuyệt Linh Vương, còn có Kim Chùy Vương, Phong Dực Vương, Đoạt Hồn Vương, Khoái Kiếm Vương, Bạch Vạn Tượng của Vạn Tượng môn và Tụ Linh Vương nữa.

– Hai người này sợ rằng thảm rồi.

– Hai người này sợ rằng chính là Dương Quá, Mạc Sầu gần đây Tuyệt Linh Tông đang tìm. Chân dung hai người giống như như trong bức họa, không biết hai người này đắc tội với Tuyệt Linh Vương ở chỗ nào.

Trong lúc mọi người ở phía dưới đang nghị luận thì bên trong có một đám người nhỏ, có một đạo thân ảnh mắt nhìn lên phía trước. Người này khí độ bất phàm, hai mắt sáng như đuốc. Trên người toát ra một cỗ anh khí, bên người hắn còn có một vị mỹ phụ chừng ba chục tuổi.

– Chính Cường, Dương Quá cùng Mạc Sầu rốt cuộc có địa vị gì, không ngờ lại khiến cho Tuyệt Linh Vương xuất động nhiều cường giả như vậy. Xem ra hai người này không ổn rồi.

Mỹ phụ bên người trung niên kia nói. Mà hai người này cũng không phải là ai khác mà chính là Lý Trì Chính cùng Tứ Tuyệt Yêu Cơ Khâu Mỹ Vi và chúng cường giả từ Linh Thiên môn đi tới thành Cự Giang này.

– Nữ tử mặc y phục màu trắng kia chính là yêu thú thất giai trung kỳ. Khí tức nam nhân kia ta nhìn không thấu, thế nhưng hẳn là Linh Suất. Linh Thiên môn ta vừa mới nhận được tin tức, hai người này dường như ngăn cản Đoạt Hồn Vương kia đoạt mất Thị Huyết Phi Phong ở trong Vạn Hạp quật cho nên có lẽ Tuyệt Linh Tông mới xuất động nhiều cường giả tới như vậy.

– Trong Vạn Hạp quật kia tại sao lại có thể có Thị Huyết Linh Phong cơ chứ. Nếu như đạt được một đầu Thị Huyết Linh Phong mà nói, chính là một trợ lực vô cùng lớn a. Nếu như để Thị Huyết Linh Phong đột phá tới bát giai, coi như là Linh Thiên môn ta cũng coi như một trợ thủ cực mạnh, tuyệt đối không thể khinh thường.

Ánh mắt Khâu Mỹ Vi biến đổi, trên khuôn mặt hiện lên sự kinh ngạc.

– Chuyện trong thành Cự Giang này chúng ta cũng không tiện nhúng tay vào, nhìn là được rồi.

Ánh mắt Lữ Chính Cường lóe lên, dường như đối với việc này cũng cực kỳ cảm thấy hứng thú. Thế nhưng giờ phút này hắn cũng khẽ thở dài, trong thành Cự Giang này hắn cũng phải cố kỵ không ít.

Trên không trung, hơn mười đại khí tức cường hãn khuếch tán. Một cỗ áp bách từ trên trời bao phủ không gian, phía dưới đám người đang thấp giọng nghị luận một ít người thực lực thấp sắc mặt lập tức có chút biến hóa.

– Dương Quá, mau giao ra thứ lão phu muốn thì ta có thể tha cho các ngươi một mạng.

Cảm nhận được thực lực của Bạch Linh, ánh mắt Tuyệt Linh Vương trầm xuống, nhanh chóng nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Ngươi có thứ gì trên người ta sao?

Cảm nhận áp lực trong không trung lúc này, Lục Lâm Thiên nhướng máy, chậm rãi ngẩng đầu lên nhìn Tuyệt Linh Vương rồi nói:

– Các hạ quả thực quá để mặt tới ta. Đội hình lớn như vậy đây là lần đầu tiên ta gặp phải.

– Hừ, ngươi ngăn cả trưởng lão Đoạt Hồn Vương của Tuyệt Linh Tông ta thu phục Thị Huyết Linh Phong, bút sổ sách này cần phải tính toán một phen, bằng không Tuyệt Linh Tông ta sau này làm sao có thể đặt chân ở trong thành Cự Giang này. Giao ra Thị Huyết Linh Phong, ta có thể phá lệ để các người rời đi.

– Thị Huyết Linh Phong không có trên người ta. Sợ rằng phải để cho các hạ thất vọng rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Hừ, có ở trên người không để ta lục soát là biết.

Tay áo Tuyệt Linh Vương vung lên rồi lạnh nhạt nói.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên khẽ biến đổi, lạnh lẽo nói:

– Tuyệt Linh Vương, sợ rằng ngươi còn chưa có bổn sự này.

– Lão phu có bổn sự này hay không bây giờ ngươi còn chưa nhìn ra sao? Nếu như không giao ra thì mạng của ngươi sẽ nằm ở chỗ này.

Bất kể là ai, ở bên trong thành Cự Giang mà nói, nếu như là rồng thì phải cúi đầu, là hổ thì phải nằm xuống cho ta.

Tuyệt Linh Vương lạnh nhạt nói.

– Tuyệt Linh Vương, đừng tưởng rằng là Linh Vương ngũ trọng mà có thể hung hăng càn quấy. Nếu như hôm nay ngươi dám động vào ta thì ngày sau ta sẽ sớm muộn diệt Tuyệt Linh Tông các người. Cho Tuyệt Linh Tông các ngươi không ngay cả hài cốt cũng không còn.

Trong mắt Lục Lâm Thiên có một cỗ hàn ý tràn ra. Thanh âm khàn khàn mang theo sự lạnh lẽo quanh quẩn trong không trung khiến cho mọi người cảm thấy lạnh lẽo trong lòng.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vang lên khiến không bầu không khí lúc này trở nên căng cứng. Ai cũng biết việc hôm nay chỉ sợ khó có thể hòa hoãn. Thế nhưng trong nội tâm mọi người đều đang suy nghĩ, chẳng lẽ hai người này có thể chóng lại hơn mười cường giả cùng với Tuyệt Linh Vương hay không.

– Tuyệt Linh Vương, người này rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, vậy thì động thủ đi.

Tuyệt Linh Vương còn chưa đáp lời, Đoạt Hồn Vương bên cạnh hắn nhanh chóng cười lạnh nói. Ánh mắt âm trần nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Trong mắt hiện lên sự hận ý. Hắn thiên tâm vạn khổ chuẩn bị thu phục Thị Huyết Linh Phong thế nhưng vì tên Dương Quá này lại làm cho hắn uổng công một phen. Cho dù lúc này Dương Quá kia giao ra Thị Huyết Linh Phong thì cũng không tới tay hắn mà là Tuyệt Linh Vương được hưởng. Nhớ tới chuyện này hắn hận không thể lập tức đem Dương Quá này băm thành nhiều mảnh.

– Bạch chưởng môn, các ngươi thì sao?

Ánh mắt Tuyệt Linh Vương trầm xuống, nhìn vào Bạch Vạn Tượng cách đó không xa.

Ánh mắt Bạch Vạn Tượng khẽ đổi, nói:

– Dựa theo quy củ, ta ủng hộ Tuyệt Linh Vương tuyệt đối.

– Động thủ.

Nghe Bạch Vạn Tượng nói vậy, sắc mặt Tuyệt Linh Vương hơi đổi, rồi đột nhiên quát lên.

Sưu Sưu.

Ngay khi thanh âm của Tuyệt Linh Vương vừa dứt, mấy đạo thân ảnh bên cạnh Lục Lâm Thiên trên không trung lập tức lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Mấy Vũ Suất trực tiếp đánh về phía Lục Thiếu Du. Mấy đạo chân khí mang theo gợn sóng trong không gian cùng với kình phong hung hãn đột nhiên bắn về phía Lục Thiếu Du.

– Muốn chết.

Khi mấy đạo chân khí này còn cách Lục Lâm Thiên mấy trượng, một đạo thân ảnh màu trắng đột nhiên hiện lên. Yêu nguyên bàng bạc trong cơ thể tuôn ra. Mấy đạo quang trụ trong nháy mắt như sấm sét hiện lên, lập tức dùng một tốc độ nhanh như thiểm điện, trực tiếp đánh vào trên người mấy Vũ Suất kia.

Chương 1140: Bị vây công (1)

Mấy đạo quang trụ hung hãn trực tiếp đem công kích của mấy Vũ Suất đánh thành tiêu tán. Đồng thời một cỗ lực lượng mạnh mẽ hung hăng va chạm, đem thân thể mấy Vũ Suất kia đánh bay đi.

Phốc Phốc.

Chỉ trong nháy mắt, mấy Vũ Suất này trực tiếp phun ra một ngụm máu. Hai người trong đó thân hình từ trên không trung trực tiếp rơi xuống mặt đất. Tổng cộng công kích Lục Thiếu Du là sáu người, lúc này hai người chết bốn người bị trọng thương.

– Cẩn thận một chút.

Bạch Linh đáp xuống bên người Lục Lâm Thiên rồi nói. Lúc này ánh mắt nàng nhìn về phía trước, một cỗ sát ý trong người hiện lên. Trong đôi mắt xinh đẹp của nàng mang theo vẻ lạnh lẽo như băng, người vừa mới nhìn vào cũng lập tức cảm thấy sợ hãi trong lòng.

– Đầu yêu thú thất giai trung kỳ này để cho ta. Các ngươi trực tiếp đánh chết tiểu tử kia.

Tuyệt Linh Vương mặc áo bào màu vàng quát lên một tiếng. Thân ảnh như quỷ mị xuất hiện ở phía trước. Mái tóc hai màu đen trắng tung bay. Năm ngón tay giống nhưng móng vuốt trực tiếp chộp về phía Bạch Linh không chút lưu tình nào. Linh lực tràn ngập bên trong, kình phong cuồng bạo được hình thành trực tiếp khiến cho không gian vặn vẹo. Nếu như bị chụp trúng, sợ rằng Bạch Linh cũng ăn không tiêu.

– Thực lực thật mạnh mẽ.

Phía dưới, đám người trong thành Cự Giang nhìn thấy Tuyệt Linh Vương ra tay công kích lập tức ồ lên vài tiếng thét chói tai. Công kích của Linh Vương không ngờ lại mạnh mẽ tới tình trạng này.

Mắt nhìn đạo trảo ấn đang đánh tới, sắc mặt Bạch Linh lúc này cũng không có bao nhiêu biến hóa. Ánh mắt nàng càng trở nên lạnh lẽo, giống như tới từ cửu u địa ngục. Mà thân hình của Bạch Linh lúc này nhanh chóng trở nên mơ hồ.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt, đạo trảo ấn kia đánh tới chỗ Bạch Linh vừa đứng. Đạo trảo ấn đánh xuống. Dưới vô số ánh mắt kinh hãi của mọi người, trực tiếp đánh trúng Bạch Linh.

Giờ phút này, đồng tử Tuyệt Linh Vương coc lại, nắm tay bóp lại một cái, trực tiếp đem Bạch Linh bóp thành hư vô. Thế nhưng sắc mặt hắn lập tức trầm xuống, thân ảnh nhanh chóng lui lại.

– Tới rất nhanh.

Ánh mắt Tuyệt Linh Vương có chút giật mình, khi thân hình rút lui, lập tức ngẩng đầu nhìn về phía bên trái.

Một màn rung động vừa rồi khiến cho nội tâm không ít người phía dưới nhảy dựng lên. Thế nhưng sau khi nhìn thấy Tuyệt Linh Vương chỉ đánh nát một đạo tàn ảnh thì trong mắt mọi người lại hiện lên sự kinh ngạc. Thực lực của Tuyệt Linh Vương tất cả mọi người trong thành Cự Giang này đều biết. Thế nhưng người kia không ngờ lại tránh thoát khỏi công kích của Tuyệt Linh Vương.

– Linh Vương ngũ trọng, ngươi còn chưa đủ.

Trong không trung bên trái Tuyệt Linh Vương lúc này có một thân ảnh xinh đẹp đột nhiên xuất hiện giống như quỷ mị. Cánh tay khẽ giương lên, thủ ấn trong tay nhanh chóng được kết.

Phanh.

Một đạo yêu nguyên cường hãn nhanh chóng được bắn ra. Người Bạch Linh khẽ vặn vẹo mà lúc này thân hình của nàng cũng trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang mơ hồ, mang theo kình phong hùng hồn cùng với một đạo quang trụ màu trắng trong tay trực tiếp bắn về phía Tuyệt Linh Vương kia.

– Hừ.

Ánh mắt Tuyệt Linh Vương trầm xuống, thủ ấn được kết. Trong mắt hắn lúc này hiện lên sự ngưng trọng. Nhanh chóng đón công kích của Bạch Linh. Trong nháy mắt hai đạo thân ảnh lập tức va chạm vào với nhau, không gian chung quanh vặn vẹo.

Sưu Sưu.

Cùng lúc đó, trước người Lục Lâm Thiên, Khoái Kiếm Vương kia mang theo mấy trăm đạo kiếm quang trực tiếp chém về phía Lục Thiếu Du. Công kích của Vũ Vương nhị trọng há có thể coi thường, thực lực của Vũ Vương không phải là thứ mà Vũ Suất có thể chống lại.

Ngao.

Một thanh âm giống như sói tru vang lên. Lúc này trước người Lục Lâm Thiên có một cỗ quang mang nhanh chóng tuôn ra, thân hình Khôi Tứ vô cùng khổng lồ thế nhưng lại giống như thiểm điện nhanh chóng xuất hiện mang theo khí tức cường hãn. Toàn thân nó lúc này kim quang lưu chuyển, cái đầu sói dữ tợn giống như vật còn sống, miệng gầm lên một tiếng. Lúc này trên cánh tay nó có một cỗ kim quang giống như thiểm điện lưu chuyển rồi nhanh chóng hội tụ trên cánh tay.

Sưu.

Tiếp theo, cánh tay cực lớn kia của Khôi Tứ mang theo một cỗ lực lượng xuyên thấu không gian lập tức xẹt qua không gian đem theo mười đạo trảo ấn sắc bén, hàn quang trên trảo ấn tuôn ra khiến cho không gian vặn vẹo. Gợn sóng trong không gian lúc này trực tiếp hóa thành hư vô.

Keng kheng.

Kiếm quang, trảo ấn lập tức va chạm với nhau, tiếng kim loại va chạm vang lên. Một đám kình khí hung hãn khuếch tán ra bốn phía. Một mảnh kiến trúc khổng lồ phía dưới lúc này trực tiếp bị phá hủy, vô số người bị ảnh hưởng.

Hai người giao thủ chỉ trong nháy mắt mà thôi. Thời điểm khi trảo ấn cùng với kiếm quang đồng thời biến mất, Khoái Kiếm Vương trực tiếp lui lại, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Khôi Tứ, trong mắt hiện lên sự sợ hãi. Khôi Tứ này quá mức cường hãn, thực lực tuyệt đối không dưới hắn. Mà dựa vào bản thể cường hãn của khôi lỗi cùng khí thế không sợ chết kia, cho dù hắn gặp phải cũng không dám ngạnh kháng chút nào. Nếu như ngạnh kháng với khôi lỗi, chỉ có bản thân hắn chịu thiệt mà thôi.

Ngao.

Khôi Tứ gầm lên một tiếng, công kích cũng không dừng lại chút nào. Kim quang trong cơ thể tuôn ra. Bàn chân cực lớn kia đạp mạnh hư không một cái, gợn sóng trong không gian lắc lư. Đạo trảo ấn thứ nhất cũng mang theo lực lượng cường hãn xuyên qua gợn sóng trong không gian đánh thẳng về phía Khoái Kiếm Vương kia.

– Khôi lỗi thất cấp.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên gọi ra khôi lỗi thất cấp, đám người Vạn Tượng môn lúc này vô cùng đau lòng, đây chính là thứ bọn hắn bán đi a.

Bạch Vạn Tượng của Vạn Tượng môn lúc này mắt nhìn toàn trường thế nhưng cũng không có ý tứ ra tay. Trong mắt hiện lên tinh quang, nếu như không nhìn rõ tình huống, dường như hắn sẽ không tùy tiện ra tay.

– Khôi lỗi thất cấp.

Phía dưới, ánh mắt Lữ Chính Cường cùng Khâu Mỹ Vi cũng biến đổi.

– Dương Quá, hôm nay ta không cần biết ngươi là ai, ngươi chết chắc rồi.

Đoạt Hồn Vương xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, trong mắt mang theo hàn ý.

– Xem ra hôm nay phải đổ máu một chút rồi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lúc này vô cùng lạnh lẽo, trong nội tâm cũng vô cùng ngưng trọng. Dưới loại tình huống này, bản thân hắn cơ hồ lâm vào tuyệt cảnh. Nếu như mang theo thực lực của Phi Linh môn tới đây thì có thể chống lại đám người này. Thế nhưng hiện tại chỉ có Bạch Linh, vậy thì cũng không có cách nào chống lại.

– Tiểu tử, chịu chết đi.

Trong nháy mắt, Đoạt Hồn Vương kia không cho Lục Lâm Thiên thời gian thở dốc. Thân thể mang theo vẻ mặt âm lệ nhanh chóng lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Linh lực quanh người tuôn ra, miệng quát lên một tiếng lạnh lẽo. Linh lực nhanh chóng ngưng tụ ra một cỗ linh hỏa bỏng lượn lờ trên đầu ngón tay.

Sưu Sưu.

Ngón tay Đoạt Hồn Vương khẽ điểm một cái, lập tức mười đạo chỉ ấn nóng bỏng xét qua không gian mang theo tiếng xé gió trầm thấp. Thanh âm xé gió này khiến cho màng tai mọi người đau đớn cùng với kình khí phô thiên cái địa khuếch tán ra chung quanh.

Chương 1141: Bị vây công (2)

Trong công kích này Đoạt Hồn Vương không chút lưu tình nào. Hoàn toàn muốn một chiêu gïếŧ chết Lục Thiếu Du. Hắn không có được Thị Huyết Linh Phong chính là vì Lục Thiếu Du ra tay ngăn cản.

Một kích của Linh Vương nhất trọng Lục Lâm Thiên nào dám chống lại. Nếu như bại lộ thân phận vũ giả thì có lẽ còn có thể chống lại một kích này. Thế nhưng hiện tại hắn đang dùng thân phận linh giả, hắn cũng không dám chống lại, cũng không có cách nào chống lại.

Ánh mắt trở nên lạnh lẽo, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết rồi nhanh chóng vỗ vào bên hông. Lúc này có một đạo huyết sắc quang mang nhanh như thiểm điện từ trong Không gian thú nang bắn ra. Một cỗ khí tức hung hãn lan tràn ra bốn phía.

Sưu Sưu.

Huyết sắc quang mang xuất hiện, không gian chung quanh lúc này đột nhiên rung động, lập tức ở trong huyết sắc quang mang này có vô số đạo huyết sắc phá không bắn ra. Mỗi một đạo huyết sắc dường như đều mang thêm lực lượng xuyên thủng không gian, tốc độ vô cùng khủng bố, giống như lê hoa bạo vũ bao phủ không gian.

Ken Két.

Trong nháy mắt này, hơn mười đạo chỉ ấn bằng linh hỏa do Đoạt Hồn Vương đánh ra trực tiếp va chạm với huyết sắc kia. Sau khi va chạm vào linh hỏa, huyết sắc này lập tức hóa thành một cỗ chất lỏng đỏ tươi. Trong chất lỏng lại có một tia màu đen, sương mù màu trắng nhanh chóng thoát ra. Vô số đạo huyết sắc va chạm với mấy linh hỏa, trên huyết sắc này dường như mang theo một cỗ lực lượng ăn mòn. Mười đạo chỉ ấn bằng linh hỏa toàn bộ tiêu tán. Mà lúc này huyết sắc ngập trời vẫn chưa biến mất, toàn bộ huyết sắc nhanh chóng bao phủ về phía Đoạt Hồn Vương.

– Thị Huyết Linh Phong.

Sắc mặt Đoạt Hồn Vương đại biến. Khí tức quen thuộc này hắn cơ hồ có thể nhận ra ngay lập tức. Không ngờ Thị Huyết Linh Phong lại rơi vào trong tay người này.

Không có một chút do dự nào, khi sắc mặt đại biến, Đoạt Hồn Vương kia nhanh chóng lui lại rồi bố trí hộ thân cương khí quanh người. Thị Huyết Linh Phong thất giai sơ kỳ không phải bằng vào thực lực của hắn hiện tại có thể ngạnh kháng.

Phanh.

Linh lực tuôn ra. Một đạo chưởng ấn nhanh chóng được bổ ra. Thân hình Đoạt Hồn Vương nhanh chóng lùi lại, trực tiếp đem một mảnh huyết sắc trước mặt đánh thành sương mù màu đỏ.

Phanh Phanh.

Giờ phút này, chung quanh còn lại một ít huyết sắc trực tiếp rơi vào trên hộ thân cương khí của Đoạt Hồn Vương, nhanh chóng va chạm với hộ thân cương khí. Vô số đạo huyết sắc kia sau khi va chạm với hộ thân cương khí của Đoạt Hồn Vương chỉ kiên trì được một lát rồi lập tức hóa thành một cỗ chất lỏng từ trên cao rơi xuống.

Tuy rằng trong nháy mắt ngăn cản được công kích của Huyết Mị, điều này cũng chứng minh thực lực Linh Vương nhất trọng của Đoạt Hồn Vương, chỉ là lúc này Đoạt Hồn Vương cũng chật vật không thôi.

– Thất giai linh thú, Đoạt Hồn Vương, ngươi coi chừng.

Ngay lúc này, Phong Dực Vương cùng Kim Chùy Vương vốn ở một bên lược trận nhanh chóng hô lên một tiếng. Ba người liên thủ vây công một người vậy thì cũng quá coi trọng người áo xanh trước mắt này rồi. Thế nhưng lúc này nhìn thấy Đoạt Hồn Vương có chút không ổn, sắc mặt hai người lập tức đại biến. Cảm giác được khí tức hung hãn bạo ngược trong huyết sắc quang mang, chân khí trên người hai người tuôn ra, thân thể lao thẳng về phía trước.

Hai người lao thẳng tới, khí tức cuồng bạo nhanh chóng khuếch tán trong không trung. Lực lượng cuồng bạo kia khiến cho không gian chung quanh lúc này gần như vặn vẹo. Từng đạo khí lãng trực tiếp nảy lên. Mục tiêu hai người lúc này chính là đoàn huyết sắc quang mang kia. Dùng nhãn lực của hai người mà nói, cũng không khó nhận ra bên trong chính là một đầu linh thú thất giai.

Sưu Sưu.

Hai người mang theo kình phong cường hãn lao thẳng tới. Trong nháy mắt cỗ huyết sắc quang mang kia run lên, một thanh âm sắc bén vang lên trong không gian, giống như là tiếng sấm rền, trong nháy mắt từ bên trong đoàn huyết sắc quang mang này bắn ra.

Trong nháy mắt này, thanh âm chi chi quái dị kia hóa thành âm ba như thực chất, giống như là một cơn lốc nhanh chóng khuếch tán trong không trung. Gợn sóng trong không gian lúc này trực tiếp cuộn trào, cả không gian chung quanh như run rẩy.

– Linh hồn công kích bằng âm ba.

Phong Dực Vương, Kim Chùy Vương lúc này kinh hãi. Nhanh chóng bố trí hộ thân cương khí. Thân ảnh vừa mới hung hãn lao về phía trước lúc này trong chớp mắt chật vật lui lại.

Sưu Sưu.

Chỉ là giờ phút này âm ba kỳ dị đã đánh tới, cỗ âm ba này giống như một cơn sóng lớn quét qua không trung. Hai người tuy rằng trốn rất nhanh thế nhưng cũng bị dính phải. Thân hình lập tức lảo đảo, lại một lần nữa nhảy về phía sau.

– A.

Bất quá giờ phút này mấy Vũ Suất vận khí không tốt ở chung quanh lúc này bởi vì khoảng cách không xa cho nên trực tiếp bị âm ba linh hồn công kích này đánh vào. Trong đầu bọn họ lập tức như đình trệ, thân hình từ trên không trung rơi xuống mặt đất, cũng không biết còn sống hay đã chết.

– Linh hồn công kích hóa âm ba, nhanh phong bế thính giác lại.

Bạch Vạn Tượng ở giữa không trung hét lớn một tiếp, lập tức phân phó đám người Vạn Tượng môn phía sau phong bế thính giác lại. Ở trong cỗ âm ba này xen lẫn linh hồn công kích cực lớn, nhằm thẳng vào linh hồn trong đầu bọn họ.

Phốc phốc.

Giữa không trung, lại có thêm mấy người phun ra máu tươi, lúc này âm ba mới tiêu tán trong không trung. Giữa không trung, không ít người vừa mới xúm lại lúc này đều hoảng loạn lùi về phía sau. Sắc mặt không ít người tái nhợt, linh hồn công kích hóa âm ba kia quanh quẩn giữa không trung, cơ hồ là không tiêu tán khiến cho bọn hắn chỉ là Vũ Suất, khoảng cách khá xa cho nên chịu chút ảnh hưởng nhỏ đã là không dễ dàng gì rồi.

Phía dưới lúc này cũng có không ít người bị liên lụy. Loại linh hồn công kích hóa âm ba này diện tích bao phủ cũng không nhỏ. Bất quá ngược lại, âm ba không phải nhằm vào phía dưới cho nên đám người phía dưới bị ảnh hưởng ít hơn, chỉ là bởi vì thực lực quá yếu cho nên mới tạo thành ảnh hưởng không nhỏ mà thôi.

– Thị Huyết Linh Phong?

Lữ Chính Cường, Khâu Mỹ Vi, còn có chúng cường giả Linh Thiên môn lúc này đều kinh ngạc nhìn lên không trung. Ánh mắt mọi người đại biến không nghĩ tới Thị Huyết Linh Phong này lại bị Dương Quá kia thu phục được. Vốn mọi người còn không dám khẳng định, dù sao muốn thu phục được Thị Huyết Linh Phong cũng không phải là chuyện mà người bình thường có thể làm được.

– Bạch chưởng môn, ngươi còn chưa động thủ sao? Tất cả mọi người cùng tiến lên đi.

Phía xa, Tuyệt Linh Vương quát to. Tâm tư của Bạch Vạn Tượng kia há hắn lại không nhìn thấu. Bạch Vạn Tượng kia đơn giản là không muốn hao tổn thực lực lại muốn đạt được chỗ tốt mà thôi.

– Mọi người cùng nhau xông lên.

Ánh mắt Bạch Vạn Tượng trầm xuống, lúc này Tuyệt Linh Vương đã mở miệng, hắn cũng không thể đứng một bên được nữa. Miệng khẽ quát một tiếng, lập tức trong Vạn Tượng môn, tất cả các cường giả tới đây đều bộc phát chân khí, linh lực trên người. Khí thế cường hãn ở trên không trung lan tràn ra.

– Nhanh, cùng tiến lên.

Chương 1142: Bị vây công (3)

Ánh mắt Đoạt Hồn Vương lóe lên hàn ý, cũng lạnh lùng quát một tiếng. Hắn phất tay một cái, mấy chục Vũ Suất, Linh Suất sau lưng hắn lập tức tiến lên. Linh lực, chân khí tuôn ra, cả không trung lúc này bắt đầu run rẩy.

Chi Chi.

Một tiếng kêu quỷ dị truyền ra. Chung quanh cỗ huyết sắc quang mang kia tràn ngập một cỗ huyết vụ hung hãn, mang theo khí tức bạo ngược, trong nháy mắt cả không gian run rẩy.

Sưu.

Trong huyết vụ, ngay sau đó có một đạo huyết quang lao ra, lập tức hóa thành một tổ ong lớn. Trong nháy mắt không gian trực tiếp run lên.

Âm ầm.

Tổ ong huyết sắc này xuất hiện, cả không gian thoáng run rẩy một cái. Ngay sau đó, cái tổ ong huyết sắc nhỏ bằng lòng bàn tay này nhanh chóng hóa thành một tổ ong khổng lồ chừng sáu trăm thước, trực tiếp lơ lửng trên không trung, giống như một hòn đảo lơ lửng, bên trên có vô số cửa nhỏ.

Chi Chi.

Từng tiếng kêu quái dị đột nhiên vang vọng không gian. Tổ ong huyết sắc kia run rẩy, ngàn vạn đạo huyết sắc từ trong đó bắn ra.

Ngay trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, trong chớp mắt có trên hai vạn Thị Huyết Linh Phong từ bên trong tổ ong bắn ra rồi xoay quanh Mẫu Hoàng Phong. Thị Huyết Linh Phong rậm rạp, bao phủ không gian. Những Thị Huyết Linh Phong này đều là ngũ giai, lớn nhỏ không đều. Thế nhưng hội tụ lại, khí thế cũng cực kỳ cường hãn.

Chi Chi.

Lại có tiếng kêu quái dị vang lên. Trong tổ ong lập tức có hơn mười đạo huyết quang lao ra. Hơn mười đạo đạo huyết quang này lao ra, khí tức hung hãn bạo ngược nhanh chóng tràn ra trong không gian, trong lúc bất tri bất giác trong lòng mọi người cảm thấy lạnh lẽo.

Mà hơn mười đạo huyết quang này xuất hiện, hai vạn đầu Thị Huyết Linh Phong vừa mới ra trước đó lập tức phấn chấn kêu lên chi chi vài tiếng, càng thêm cuồng bạo.

Cuối cùng hơn mười đạo huyết quang từ trong tổ ong bắn ra, huyết quang thu liễm, hơn mười đầu Thị Huyết Linh Phong lục giai hiện lên. Thân thể lúc này to bằng trẻ con mới sinh, toàn thân đỏ rực, bộ dáng dữ tợn, khí tức vô cùng hung hãn.

Hít.

Trên không trung, dưới mặt đất, tất cả mọi người không khỏi hít sâu một hơi. Đối với Thị Huyết Linh Phong, không ít người chưa từng gặp qua, thế nhưng đều từng nghe nói tới. Mấy chục đầu Thị Huyết Linh Phong xuất hiện khiến cho cả không trung lúc này tràn ngập khí tức hung hãn.

Trong đám người, Lữ Chính Cường cùng Khâu Mỹ Vi nhìn nhau, loại linh thú khủng bố như Thị Huyết Linh Phong này cấp bậc càng cao lại càng khủng bố. Cấp độ thất giai đã rất bất phàm rồi.

– Là Thị Huyết Linh Phong lục giai.

– Không ngờ lại nhiều Thị Huyết Linh Phong lục giai như vậy.

Giữa không trung, đám người đang lao thẳng tới chùn bước. Đối với đám linh thú có phương thức công kích gần như tự sát này, mọi người không khỏi sợ hãi vài phần.

– Tuyệt Linh Tông, Vạn Tượng môn, các ngươi muốn động thủ sao? Là rồng lão tử cũng phải nhổ long lân trên người các ngươi, là hổ lão tử cũng phải đem răng nanh các ngươi nhổ ra. Muốn đối phó ta sao? Các ngươi còn chưa đủ tư cách.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lẽo, một cỗ sát khí ngập trời lập tức lan tràn. Cỗ sát khí này xuất hiện, ngay cả khí tức hung hãn bạo ngược trên người Mẫu Hoàng Phong Thị Huyết Linh Phong cũng bị áp chế, không trung lúc này đột nhiên lạnh lẽo.

– Giết, giết cho ta.

Ánh mắt Đoạt Hồn Vương khẽ giật mình, hàn ý bắn ra.

– Giết.

Trên không trung, sau khi giật mình một lát, mọi người lập tức lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Lúc này có thêm hai phái gia nhập cùng với Tuyệt Linh Tông, số lượng Vũ Suất cùng Linh Suất lúc này có chừng sáu mươi. Còn có vài Vũ Suất cửu trọng, cùng với Vũ Suất bát trọng. Sau khi đám người này phục hồi tinh thần lại, cũng không chút e ngại lao thẳng về phía trước.

Mấy chục cường giả Vũ Suất lao thẳng tới. Uy áp kinh người kia trực tiếp khiến cho không trung chấn động.

Ông.

Mấy vạn đầu Thị Huyết Linh Phong lúc này cũng vỗ cánh bay lên, nhanh chóng công kích. Tốc độ của đám Thị Huyết Linh Phong lục giai kia là nhanh nhất, tốc độ lúc này của chúng như thiểm điện, liên tục phun ra những đoàn huyết vụ. Bên trong huyết vụ này còn kèm theo linh hồn công kích, bao phủ không trung.

Đám người vây xem đông nghịt phía dưới lúc này cũng phải líu lưỡi. Động tĩnh bực này thu hút ánh mắt của tất cả đám người trên đường. Số lượng người bên dưới quan sát lúc này chừng mấy chục vạn.

Ai cũng thật không ngờ tới, trong thành Cự Giang đột nhiên lại xảy ra trận chiến lớn như vậy. Loại đại chiến này, trong thành Cự Giang chỉ sợ đã hơn trăm năm rồi chưa gặp.

Cho dù là khi trước có xuất hiện qua, thì đó cũng là hai thế lực lớn đại chiến. Không ai ngờ tới, hôm nay Tuyệt Linh Tông muốn đối phó với hai người kia lại vận dụng lực lượng mạnh mẽ tới như vậy.

Phanh Phanh.

Trong nháy mắt, thanh âm bạo liệt vang lên không ngừng trong không trung. Thanh âm bạo liệt khiến cho màng nhĩ mọi người run lên. Trong lúc giao thủ, một mảng lớn thi thể Thị Huyết Linh Phong lập tức rơi xuống mặt đất.

Hàn ý trong lòng Lục Lâm Thiên tràn ra. Trong nội tâm hắn rất rõ ràng. Đại quân Thị Huyết Linh Phong tuy rằng cường hãn, thế nhưng lần trước cũng tổn thất không ít. Mà lúc này Vạn Tượng môn cùng với đám Vũ Suất, Linh Suất của Tuyệt Linh Tông cũng không ít. Mà thực lực của hắn lúc này cũng không biết phải làm thế nào.

Phía xa, Bạch Linh cùng Tuyệt Linh Vương, Khôi Tứ cùng Khoái Kiếm Vương đều đang giao thủ kịch liệt, cả không gian lúc này ầm ầm rung động.

Lục Lâm Thiên nhìn Bạch Linh đối chiến cùng Tuyệt Linh Vương, hai người lúc này đang kịch chiến, nhìn qua có vẻ cân bằng. Thế nhưng Lục Thiếu Du rất rõ ràng, một khi Bạch Linh khôi phục bản thể thì thực lực sẽ tăng lên nhiều. Ở trạng thái bản thể, muốn đối phó với Tuyệt Linh Vương tuyệt đối không thành vấn đề. Mà dùng hình dáng nhân loại hiện tại, thực lực của Bạch Linh chịu ảnh hưởng không ít. Muốn đối phó với Tuyệt Linh Vương thì cũng chỉ đủ để duy trì cân bằng mà thôi. Nhưng một khi lộ ra bản thể thì cũng tương đương với việc thân phận của hắn lộ ra ánh sáng. Dù sao Cửu Vĩ Yêu Hồ không phải nơi nào cũng có.

– Lão đại, có muốn đệ hỗ trợ hay không? Cho dù là Linh Vương ngũ trọng muốn ra tay với lão đại, dù đệ cũng không có cách nào chiến thắng được. Thế nhưng để phòng ngự thì tuyệt đối không thành vấn đề.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Tiểu Long, trước tiên cứ ở đó, chờ ta phân phó.

Lục Lâm Thiên thở dài. Tiểu Long hiện thân, vậy thì thân phận của hắn trực tiếp sẽ bại lộ. Không đến lúc cuối cùng hắn vẫn không muốn bại lộ thân phận này. Nếu như thân phận của hắn bại lộ thì hắn có thể dùng Huyễn Ảnh Thanh Vũ. Khi trước hắn là Vũ Suất nhị trọng, thi triển Huyễn Ảnh Thanh Vũ tốc độ có thể so sánh với Vũ Vương nhất trọng. Mà lúc này tu vi của hắn đã là Vũ Suất thất trọng. Nếu như thi triển Huyễn Ảnh Thanh Vũ mà nói, sợ rằng Tuyệt Linh Vương kia muốn đuổi theo hắn cũng không quá dễ. Hắn muốn chạy trốn không phải vấn đề quá lớn. Thế nhưng hiện tại vẫn chưa phải thời điểm thân phận này bại lộ, một khi thân phận này bại lộ, phiền toái về sau của hắn sẽ vô cùng lớn.

Chương 1143: Mạo hiểm thử một lần (1)

– Dương Quá. Ta muốn nhìn xem ngươi có bản lĩnh gì.

Trong đám người lao tới Thị Huyết Linh Phong cũng không chống đỡ được Vũ Vương cùng Linh Vương. Lúc này Bạch Vạn Tượng đánh nát một đám Thị Huyết Linh Phong. Tay áo khẽ động, một cỗ chân khí màu xanh từ trong cơ thể tuôn ra, nhanh chóng tạo thành một tấm chắn ở trước người rồi phi về phía Lục Thiếu Du.

– Chủ nhân, coi chừng.

Thị Huyết Linh Phong Mẫu Hoàng Phong quát lên một tiếng, thân hình mang theo một cỗ khí tức bạo ngược trực tiếp lướt về phía trước. Sau khi va chạm phải tấm chắn kia thì một cỗ huyết vụ lập tức được tuôn ra. Đồng thời, tấm chắn này lập tức bị ăn mòn, nhanh chóng hóa thành một cỗ hơi nước rồi biến mất trong không trung.

– Hừ.

Trong lòng Bạch Vạn Tượng cả kinh lập tức hừ lạnh một tiếng. Thị Huyết Linh Phong vừa mới đột phá thất giai không lâu thì quả thực không có uy hiếp quá lớn với hắn. Lập tức trong tay hắn nhanh chóng kết xuất thủ ấn, một đạo quyền ấn hung hăng được đánh về phía trước.

– Dương Quá, ta nhìn ngươi còn có bản lĩnh gì. Thị Huyết Linh Phong cũng không bảo hộ được ngươi.

Trong nháy mắt này, mấy đạo thân ảnh đồng thời xuất hiện, chính là Đoạt Hồn Vương, Tụ Linh Vương, Phong Dực Vương còn có Kim Chủy Vương kia.

Trong bốn người lúc này có hai Linh Vương, hai Vũ Vương. Bốn cường giả Vương cấp bao vây hắn, lúc này Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể hít sâu một hơi. Trên phương diện linh giả hắn cũng không có biện pháp nào có thể chống lại bốn người này. Trên phương diện vũ giả hắn cũng không phải hoàn toàn không có lực chống lại, ít nhất hắn có cơ hội bình yên rời đi.

– Chẳng lẽ nhanh như vậy thân phận của ta phải bại lộ rồi sao?

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, hắn thật sự không muốn thân phận của mình bị bại lộ, sau này sẽ gặp rất nhiều phiền toái.

– Nhanh thi triển Huyễn Ảnh Thanh Vũ chạy trốn.

Thanh âm của Bạch Linh vang lên trong tai Lục Lâm Thiên. Nàng bị Tuyệt Linh Vương cuốn lấy cho nên cũng không có cách nào khác. Mắt thấy Lục Lâm Thiên bị bốn cường giả Vương cấp vây khốn, nàng muốn thoát ra ngăn chặn thế nhưng lại bị Tuyệt Linh Vương ngăn chặn.

– Tiểu tử, để cho ta nhìn xem rốt cuộc ngươi có bao nhiêu bổn sự.

Đoạt Hồn Vương lúc này không còn nhịn được nữa, hắn không cho Lục Lâm Thiên thời gian thở dốc, thủ ấn trong tay nhanh chóng được kết. Đồng trong mi tâm có một đạo quang mang chói mắt bắn ra.

Dưới đạo quang mang này có một cỗ linh hồn lực bàng bạc nhanh chóng tràn ra. Trong lúc đó bằng mắt thường cũng có thể thấy được đạo quang mang chói mắt này không ngờ lại hóa thành một đầu cự mãng màu trắng to chừng trăm thước. Thân hình cự mãng to lớn, cái miệng dữ tợn mở ra. Không trung lúc này cũng run lên, thân thể to lớn lập tức hung hăng bắn về phía Lục Lâm Thiên.

– Linh hồn công kích.

Mí mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, hắn thật không ngờ Đoạt Hồn Vương ngay chiêu thứ nhất đã sử dụng linh hồn công kích kinh khủng tới như vậy.

– Tìm đường sống trong nguy hiểm, liều một lần vậy.

Lục Lâm Thiên lập tức quyết định mạo hiểm một lần. Bị bốn cường giả Vương cấp vây công, hắn cũng không còn lựa chọn nào khác.

Dưới uy áp của cỗ linh hồn lực bàng bạc, Lục Lâm Thiên có cảm giác mình căn bản không cách nào chống lại. Lục Lâm Thiên cắn răng một cái, ánh mắt nhìn về đầu cự mãng màu trắng đang bắn về phía mi tâm. Thân hình Lục Thiếu Du không lùi mà tiến tới, linh lực trên người tuôn ra. Thân hình nhanh chóng bắn về phía trước, hoàn toàn không để ý tới đạo công kích bằng linh hồn kia, từng đạo thủ ấn trong tay được kết.

– Người này chẳng lẽ không muốn sống nữa sao? Hay là thực lực của hắn đã tới mức hoàn toàn không sợ công kích bằng linh hồn của Đoạt Hồn Vương?

Nhìn thấy một màn này, không ít người phía dưới cũng là người có nhãn lực, ánh mắt lập tức hiện lên sự kinh ngạc. Không sợ công kích bằng linh hồn của Linh Vương nhất trọng a, coi như là Linh Vương ngũ trọng cũng không dám sơ xuất, lẽ nào người này cũng là Linh Vương ngũ trọng sao?

Trong lúc mọi người kinh ngạc, trong không trung, đầu cự mãng bằng linh hồn lực của Đoạt Hồn Vương mang theo xu thế cường hãn trực tiếp bắn vào trong đầu Lục Thiếu Du.

– Tên thổ phỉ kia, dựa vào ngươi vậy.

Trong nháy mắt này Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được đầu mình mê muội, một cỗ ý thức cố gắng cưỡng ép bảo trì sự thanh tỉnh. Chống lại linh hồn công kích của Linh Vương nhất trọng, lần mạo hiểm này Lục Lâm Thiên hoàn toàn đem bản thân mình đặt vào trên kim đao màu vàng kia. Kim đao màu vàng đã ra tay cứu hắn mấy lần, mà ngay cả hồn anh của Truy Phong tôn giả nó cũng có thể trực tiếp thôn phệ. Linh hồn công kích của Linh Vương nhất trọng nếu như nó muốn đối phó thì tuyệt không thành vấn đề. Thế nhưng nếu như hắn đoán sai, vậy thì kết cục của hắn sẽ biến thành kẻ ngu ngốc.

Mắt thấy một đạo linh hồn công kích không chút trở ngại đánh vào trong mi tâm đối phương, ánh mắt Đoạt Hồn Vương khẽ biến đổi rồi hiện lên sự vui vẻ. Cưỡng ép chống lại một đạo linh hồn lực của hắn, cho dù là Linh Vương ngũ trọng cũng không dám làm vậy.

– Thổ phỉ a, dựa vào ngươi rồi.

Lục Lâm Thiên cố gắng bảo trì thanh tỉnh, âm thầm cầu nguyện. Lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên cảm thấy vô cùng lạnh lẽo. Hiện tại hắn giống như là đang đứng bên cầu nại hà, chỉ cần sai lầm một chút thôi thì hắn sẽ không còn đất để mà xoay người nữa.

Đột nhiên Lục Lâm Thiên khẽ cười. Kim đao màu vàng đang xoay quanh phía trên hồn đan lúc này rốt cuộc cũng có động tĩnh. Kim đao kéo theo một mảnh đao mang chói mắt, xu thế bá đạo vô cùng nhanh chóng. Khi đầu cự mãng bằng linh hồn kia tới không gian trong đầu hắn thì đao mang màu vàng trực tiếp đánh xuống.

Ken Két.

Không có bất ngờ gì, đầu cự mãng bằng linh hồn lập tức chia năm xẻ bảy. Tiếp theo liền hóa thành mảnh vỡ linh hồn tiêu tán ở không gian trong đầu Lục Lâm Thiên. Lục Thiếu Du lập tức cảm giác được áp lực trong đầu hoàn toàn tiêu tán.

– Chuyện gì xảy ra.

Hết thảy chuyện này chỉ có Đoạt Hồn Vương mới có thể cảm nhận được rõ ràng rất. Linh hồn lực của hắn bị chia năm xẻ bảy, linh hồn lực lúc này đã bị hao tổn vô cùng lớn. Lập tức trong đầu Đoạt Hồn Vương truyền đến cảm giác đau nhức kịch liệt. Thi triển linh hồn công kích, tuy rằng là công kích mạnh nhất của linh giả, thế nhưng cũng có nguy hiểm cực lớn, một khi thi triển linh hồn công kích thất bại thì bản thân linh giả sẽ bị phản phệ vô cùng lớn.

Lúc này Lục Lâm Thiên rốt cuộc đã có động tác, thân hình trực tiếp lướt về phía trước. Linh lực bàng bạc giờ phút này trong cơ thể toàn bộ được tuôn ra. Một cỗ sát khí lạnh lẽo bỗng nhiên tràn ngập không gian.

– Đao Hồn Không Nguyên Diệt.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, một mảnh quang nhận ngập trời sau lưng hắn lúc này bạo vũ, vô số đao mang bắn ra, mỗi một đạo đao mang đều mang theo lực lượng xuyên thủng không gian.

Đao mang hội tụ lại một chỗ rồi bao phủ cả không gian. Cả không gian chung quanh Lục Lâm Thiên run lên, quang nhận kia nhanh chóng đánh về phía Đoạt Hồn Vương.

Chương 1144: Mạo hiểm thử một lần (2)

Linh hồn của Đoạt Hồn Vương đã bị trọng thương, trong lúc hắn chưa kịp phục hồi tinh thần thì đao mang này đã bổ tới. Ánh mắt hắn hiện lên sự kinh hãi, nhanh chóng bố trí một vòng quang tráo quanh người.

Sưu Sưu.

Quang nhận ngập trời đánh xuống, một cỗ linh hồn lực bàng bạc cuồn cuộn. Quang nhận ngập trời dùng một tốc độ như thiểm điện mang theo xu thế bá đạo lập tức bao phủ Đoạt Hồn Vương.

Kình khí ngập trời xen lẫn một cỗ linh hồn lực khiến cho không trung hỗn loạn. Kình khí khuếch tán ra bên ngoài khiến cho một mảnh kiến trúc phía dưới ầm ầm sụp đổ.

Tiếp theo, giữa không trung bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được quang tráo quanh người của Đoạt Hồn Vương lập tức bị quang nhận quỷ dị ngập trời này đánh vào. Lực lượng cuồng bạo rung động mang theo một cỗ kình khí chấn động điên cuồng. Không gian dưới cỗ lực lượng đáng sợ này va chạm lập tức nhộn nhạo. Cỗ lực lượng này trực tiếp đánh vào trên quang tráo của Đoạt Hồn Vương.

Phốc.

Hết thảy xảy ra vô cùng nhanh chóng, giống như là trong chớp mắt vậy. Đoạt Hồn Vương phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt lập tức tái nhợt. Trên quang tráo quanh người xuất hiện vô số vết nứt, thế nhưng lúc này đao mang đã tiêu tán, vòng quang tráo kia mới miễn cưỡng được ổn định.

Đoạt Hồn Vương này không hổ là Linh Vương, Linh Vương và Linh Suất chênh lệch nhau quá lớn. Một kích này của Lục Lâm Thiên vô cùng mạnh mẽ, cho dù là linh hồn lực của Đoạt Hồn Vương đã bị trọng thương. Mà hắn vẫn chống lại được công kích này. Thế nhưng dưới một chiêu này của Lục Thiếu Du, linh hồn hắn cũng bị trọng thương thêm.

– Chỉ là Linh Suất lục trọng, không ngờ lại đánh trọng thương được Đoạt Hồn Vương, quả thực kỳ quái.

Phía dưới, hai hàng lông mày của Lữ Chính Cường nhíu lại, ánh mắt kinh ngạc không thôi.

Khục khục.

Thân hình Đoạt Hồn Vương không ngừng lùi lại trên không trung, ánh mắt hắn vô cùng hoảng sợ nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong nội tâm vô cùng khiếp sợ.

Ba cường giả Vương cấp ở bên lược trận lúc này cũng tuyệt đối kinh ngạc. Ba người nhìn nhau, không có một chút do dự nào, chân khí, linh lực tuôn ra, bàn chân đạp mạnh một cái, ba người đồng thời đánh về phía Lục Lâm Thiên. Nhìn thấy Lục Lâm Thiên bất phàm ba người cũng không còn cố kỵ tới mặt mũi mà trực tiếp liên thủ đối phó với Lục Thiếu Du.

Ba người này đồng thời vây công tới, không trung lúc này run lên, khí thế bàng bạc kia khiến cho không gian gần như vặn vẹo.

– Chịu chết đi.

Kim Chùy Vương là người thứ nhất tới sau lưng Lục Lâm Thiên, trong nháy mắt trong tay xuất hiện hai cái chùy màu vàng cực lớn, dài chừng một thước, chuôi chùy chừng nửa thước, phía trên chùy còn có bí văn, lưu quang tràn ngập. Không gian chung quanh hai cái chùy này khẽ rung động. Từ trong hai cái chùy phóng ra một cỗ năng lượng đáng sợ. Một cỗ quang mang chóng mặt trong giây lát bạo phát.

Một cỗ uy áp năng lượng từ trên trời đập xuống khiến cho tất cả mọi người phía dưới kinh hãi. Năng lượng đáng sợ như vậy không hổ là Vũ Vương nhị trọng. Mà Kim Chùy Vương này lại là vũ giả thổ hệ cho nên công kích càng thêm mạnh mẽ.

– Chỉ có bại lộ thân phận, chạy trối chết quan trọng hơn.

Trong nháy mắt khi năng lượng bàng bạc kia đánh tới, Lục Lâm Thiên biết rõ mình đã không còn lựa chọn nào khác, cũng không có cách nào chạy trốn, chỉ có bại lộ thân phận mới có thể thoát chết mà thôi.

Trong sát na này, Lục Lâm Thiên lập tức bắt đầu thúc dục chân khí trong người, hắn đã không còn lựa chọn nào khác.

– Tiểu tử, ngươi bây giờ mà bại lộ chuyện Linh Vũ song tu thì chính là tự mình tìm phiền toái đó.

Ngay khi Lục Lâm Thiên điều động chân khí hắn lại phát hiện ra một chuyện vô cùng quỷ dị, không ngờ chân khí lại không theo sự khống chế của hắn, hắn không có cách nào điều động được. Lúc này có một đạo thân âm quen thuộc xuất hiện trong đầu. Thanh âm này chính là thần bí nhân khi trước cho hắn mượn linh hồn lực.

– Còn ngây ra đó làm gì, ta sẽ cho ngươi mượn lực lượng, đừng làm mất mặt ta.

Thần bí nhân vừa nói xong, Lục Lâm Thiên lập tức cảm nhận được trên người có một cỗ lực lượng quỷ dị. Toàn thân đột nhiên khẽ run lên, lập tức có một cỗ lực lượng bàng bạc mà mênh mông giống như thủy triều điên cuồng tiến vào trong cơ thể hắn. Lực lượng này vừa lạ lẫm lại vừa quen thuộc, bởi vì cỗ lực lượng này khi trước đã từng xuất hiện trong cơ thể hắn.

Phanh.

Trong lúc đó, một búa của Kim Chùy Vương không chút đình trệ nào nhanh chóng bắn tới. Không gian quanh người Lục Lâm Thiên dưới cỗ lực lượng đáng sợ kia lập tức chấn động kịch liệt, từng đạo gợn sóng trong không gian lan tràn về phía Lục Lâm Thiên.

Trong lúc nguy cấp, Lục Lâm Thiên chợt run lên, mà thân hình của hắn lại quỷ dị biến mất tại chỗ. Chỉ có người đạt tới một trình độ nhất định mới có thể phát giác ra. Trong nháy mắt đó không gian quanh người Lục Thiếu Du đột nhiên trở nên vặn vẹo, một cỗ khí thế ngập trời bắt đầu tràn ra.

Trên không trung, ánh mắt Bạch Linh hoảng hốt, quang mang chói mắt quanh quẩn người, ngay khi nàng muốn hiện ra bản thể thế nhưng vào lúc đó nàng lại cảm nhận được một cỗ khí tức trên người Lục Lâm Thiên, Bạch Linh hơi do dự một chút rồi lập tức bình tĩnh lại.

Lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về một chùy giáng xuống trước mặt, lực lượng vốn vừa rồi còn rất kinh khủng kia hiện tại dường như không đủ đặt vào trong mắt hắn nữa. Trên người hắn lúc này có một cỗ lực lượng càng thêm cuồng bạo, thân thể khẽ chấn động, một cỗ linh hồn lực từ trong cơ thể hắn bắn ra. Giữa không trung, ánh mắt mọi người lập tức trở nên hồn ám. Trong lúc mơ hồ lực lượng linh hồn này đã đạt tới tình trạng cùng nhau hô ứng với lực lượng trong thiên địa.

Cánh tay Lục Lâm Thiên giơ về phía trước, cả không gian lập tức vặn vẹo. Một đạo trảo ấn lập tức hiện lên. Đạo trảo ấn này tựa như trong suốt, mà trên đó tràn ngập linh hồn lực bàng bạc, trong không gian lúc này chấn động kịch liệt. Lúc này, một đạo trảo ấn hiện lên tước mặt tất cả mọi người, trực tiếp đánh vào trên chùy ấn đang ập tới.

Chùy ấn mang theo lực lượng ngập trời lúc này bị đạo trảo ấn kia đánh vào lập tức không thể tiến thêm được một phân nào nữa. Nhanh chóng bị trảo ấn ngăn cản, chùy ấn căn bản không thể làm rung chuyển trảo ấn một tí xíu nào.

Phá.

Phía xa, Lục Lâm Thiên khẽ quát lên một tiếng. Bàn tay giơ lên cao rồi đột nhiên nắm lại. Đạo trảo ấn trong không gian phía trước ầm ầm bạo phát.

Cạch Cạch.

Cũng không có thanh âm bạo liệt quá lớn vang lên, chỉ có một đám thanh âm cạch cạch vang lên. Lúc đạo trảo ấn kia bạo phát, đạo chùy ấn trong không trung kia lập tức giống như một miếng đậu hũ trực tiếp bị bóp vỡ. Trong khoảnh khắc bị nghiền nát trong không trung. Trong tay Kim Chùy Vương, thanh đại chùy màu vàng kia trong ánh mắt kinh hãi của Kim Chùy Vương cũng lập tức bị biến hình.

Phanh Phanh.

Tiếp theo đó đại chùy màu vàng này bị phá hủy. Một cỗ lực lượng mạnh mẽ như vô hình trực tiếp khiến cho không gian vặn vẹo. Dưới cố lực lượng này, đại chùy màu vàng nứt vỡ thành từng khúc.

Chương 1145: Cường hãn phản công

Đạo trảo ấn sau khi đánh nát đạo chùy ấn kia, lập tức năm ngón tay Lục Lâm Thiên khẽ đổi, trảo ấn biến thành một đạo quyền ấn, không gian quanh quyền ấn run rẩy.

Trong lúc hoảng hốt, chân khí trên người Kim Chùy Vương run lên, một cỗ kình khí vô hình nhanh chóng từ trong người hắn khuếch tán, không gian chung quanh vặn vẹo. Từng đạo gợn sóng trong không gian rung động rồi khuếch tán. Đại chùy màu vàng bên trái còn lại nhanh chóng đánh ra một đạo chùy ấn.

Thế nhưng đã quá muộn, tốc độ của đạo quyền ấn này khiến Kim Chùy Vương không cách nào tưởng tượng được. Đạo quyền ấn như xuyên thấu không gian trực tiếp đánh vào trên l*иg ngực của hắn. Một cỗ lực lượng mạnh mẽ trực tiếp giáng vào ngực.

Phanh.

Một âm thanh trầm thấp trực tiếp vang lên. Thân thể tráng kiện của Kim Chùy Vương liền phun ra một ngụm máu tươi. Thân thể từ trên không trung hung hăng đập vào mặt đất.

Cùng lúc đó, Phong Dực Vương bên trái cũng đã nhanh chóng đánh tới, sau lưng còn có đôi cánh bằng chân khí, tốc độ nhanh như quỷ mị, quỷ ấn đã sớm được hắn ngưng tụ trong tay. Trong sát na này, một mảnh quang mang chói mắt đột nhiên được bắn ra, năng lượng phong thuộc tính bàng bạc tràn ngập không trung.

Sau đó một vòng xoáy chừng hơn ngàn thước xuất hiện trong không trung. Bên trong vòng xoáy xen lẫn vô số phong nhận sắc bén. Lực lượng mạnh mẽ như vậy cùng với uy thế cường hãn khiến cho gợn sóng trong không gian chung quanh vòng xoáy này trực tiếp xoay tròn theo, cả không gian triệt để rung động.

– Đao Hồn trảm.

Mắt thấy vòng xoáy này bắn tới, trong mắt Lục Lâm Thiên hiện tại chỉ có sát ý. Trong giây lát trong tay có một cái linh đao màu đỏ hiện ra. Linh đao lập tức được bổ về phía trước, giống như là thái sơn áp đỉnh, linh đao mang theo lực lượng cuồng bạo nhanh chóng bổ về phía vòng xoáy trước mặt.

Linh đao cắt ngang hư không, một cỗ quang mang chói mắt lập tức khuếch tán. Đao mang nhanh chóng đυ.ng vào trên vòng xoáy kia. Ngay trong ánh mắt kinh ngạc tới há hốc mồm của mọi người, một đao kia trực tiếp bổ đôi vòng xoáy cuồng bạo khiến cho không gian vặn vẹo. Mà đao mang này còn chưa tiêu tán, trực tiếp xuyên thủng không gian. Không gian lúc này chỉ thoáng vặn vẹo một lát. Năng lượng khủng bố bắn về phía trước. Chuyện này vượt quá dự đoán của Phong Dực Vương, bởi vì đao mang bá đạo vô cùng đã hung hăng bổ vào trên người hắn.

Sưu Sưu.

Một thanh âm xé gió vang lên. Hộ thân cương khí trước người Phong Dực Vương nhanh chóng rạn nứt, một cỗ lực lượng bá đạo, vô cùng khuếch tán.

Sưu.

Ngay lúc nguy cấp này, sau đầu Phong Dực Vương có một đạo bạch nhanh chóng phóng ra. Giờ phút này hắn chỉ có thể lựa chọn dùng hồn anh mà chạy trốn.

Thế nhưng hết thảy vẫn chậm một bước, đao mang quá nhanh, hồn anh vừa mới rời khỏi thể xác thì đao mang lập tức đánh tới. Hồn anh trực tiếp bị chém thành hai khúc. Đao mang biến mất, thân hình Phong Dực Vương bị chém thành hai nửa, máu tươi rơi vãi xuống phía dưới, ánh mắt trợn lên tràn ngập hoảng sợ.

Tới lúc chết Phong Dực Vương kia thực sự vẫn không biết tại sao đối phương lại cường hãn tới tình trạng này, vừa rồi đối phương rõ ràng chỉ là Linh Suất lục trọng mà thôi. Trong lúc mơ hồ hắn có thể cảm giác được, cỗ khí tức này cũng không phải là lực lượng của người áo xanh. Trên người áo xanh này có một cỗ linh hồn thể cường hãn. Thế nhưng tới khi hắn ngẫm ra mọi chuyện thì đã quá muộn rồi.

Tụ Linh Vương gần đó lúc này kinh ngạc tới ngây người. Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, hắn đều nhìn thấy. Người kia trong nháy mắt không ngờ trực tiếp đem một Linh Vương một Vũ Vương thu thập vô cùng nhẹ nhàng.

– Đây không phải là lực lượng của người này, là linh hồn thể, trên người người này có một cỗ linh hồn thể cường hãn.

Tụ Linh Vương không phải là kẻ yếu. Thân là Linh Vương hắn nhanh chóng nhận ra mọi việc. Lúc này hắn không có một chút do dự nào, nhanh chóng quay mình chạy trốn mang theo vẻ mặt kinh hãi.

– Trốn.

Tụ Linh Vương lao đi như điên, linh lực quanh người tuôn ra. Bàn chân đạp mạnh hư không một cái, sóng gợn trong không gian lập tức như bị kích động. Thân hình của hắn giống như một đạo lưu tinh trực tiếp bắn lên không trung rồi đào tẩu.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng quay người lại, ánh mắt lạnh lùng, linh hồn lực phô thiên cái địa tuôn ra. Thủ ấn được kết, một cỗ uy thế mạnh mẽ tràn ra.

– Đao Hồn Quang Nhận.

Một tiếng quát từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra. Thủ ấn trong tay giơ lên cao tạo thành một đường vòng cung hoàn mỹ. Một đạo đao mang giống như trăng tàn đột nhiên xuất hiện trước cánh tay Lục Thiếu Du. Cuối cùng đao mang cắt vỡ hư không mang theo khí thế ngập trời. Đao mang này giống như thái sơn áp đỉnh, tựa như quân lâm thiên hạ, khí thế bá đạo vô cùng. Đao mang mang theo một mảnh tàn ảnh ưu mỹ xẹt qua không gian rồi đánh về phía trước.

Sưu Sưu.

Thân hình hơi mập mạp của Tụ Linh Vương kia lúc này còn chưa trốn được xa. Tốc độ đao mang lại quá nhanh khiến cho ngay khi hắn cảm được một cỗ khí tức sau lưng thì không gian chung quanh hắn lập tức vặn vẹo, sau đó đao mang nhẹ nhàng cắt vào trên lưng hắn.

Một cỗ lực lượng ác liệt vô cùng tràn tới. Không gian chung quanh lúc này bắt đầu vặn vẹo. Tụ Linh Vương cảm giác được có một cỗ lực lượng hủy diệt đang trùng kích trong cơ thể hắn. Cỗ lực lượng này quá mức khổng lồ, trong nháy mắt phá hủy cốt cách, kinh mạch trong ngươi hắn, trong đó đánh vào trong đầu.

Sưu Sưu.

Ngay khi đạo đao mang kia lại xuất hiện từ trong đầu Tụ Linh Vương kia thì thân hình của hắn đã bị cắt thành hai nửa. Đạo đao mang này nhìn qua vô cùng ưu mỹ, nhẹ nhàng, thế nhưng cỗ khí thế kia lại khiến cho vô số người trợn mắt líu lưỡi.

– Đây mới là cảm giác cường giả.

Lăng không mà đứng, mắt nhìn chung quanh, lúc này trong nội tâm Lục Lâm Thiên có một cỗ cảm giác khác lạ. Loại cảm giác do lực lượng kia mang đến quả thực vô cùng sảng khoái không gì sánh được.

Phía dưới, vốn tất cả mọi người đều đang thay người mặc áo xanh kia lau mồ hôi lạnh. Bị bốn cường giả Vương cấp vây công, hậu quả không cần nói cũng biết. Thế nhưng khi nhìn thấy một màn này, bốn cường giả Vương cấp một người bị thương, một người chết, một người dùng hồn anh chạy trốn, một sống chết không rõ, mọi chuyện xảy ra trong chớp mắt này khiến cho mọi người không kịp định thần lại.

– Thật mạnh mẽ.

Đám người phía dưới lúc này phục hồi tinh thần lại rồi hít sâu một hơi. Không ít người lỉu lưỡi, gian nan nuốt xuống một ngụm nước bọt. Khó trách Tuyệt Linh Tông, Vạn Tượng môn lại kéo theo đột hình lớn tới như vậy. Hóa ra hai người kia lại cường hãn tới tinh trạng này.

– Là linh hồn thể. Trên người người này có một cỗ linh hồn thể vô cùng cường hãn.

Trong đám người đang quan sát phía dưới, Lữ Chính Cường, Khâu Mỹ Vi cùng chúng cường giả Linh Thiên môn đang đều nhìn lên phía trước rồi nhương mày. Bằng vào thực lực của bọn họ lúc này cũng đã nhận ra được nguyên nhân đang xảy ra.

Mọi chuyện xảy ra vừa rồi đám Vũ Suất đang kịch chiến trong không trung cũng nhìn thấy trong mắt. Lập tức trong nội tâm cả đám cảm thấy lạnh lẽo, khủng hoảng.

Chương 1146: Nghênh ngang rời đi (1)

Sắc mặt Bạch Vạn Tượng đang kịch chiến với Thị Huyết Linh Phong lúc này tái nhợt. Hắn không thể nào đoán được trong nháy mắt lại xuất hiện biến cố như vậy.

Tuyệt Linh Vương đang gắt gao ngăn chặn Bạch Linh lúc này hai mắt trợn lên, trong nội tâm vô cùng khiếp sợ. Dùng thực lực của hắn cũng không khó nhận ra trên người của thanh niên áo xanh kia có một cỗ linh hồn thể, lực lượng kia chính là đến từ cỗ linh hồn thể đó.

– Tiểu tử, có cường giả đến, thân thể của ngươi cũng không có cách nào thừa nhận được lực lượng của ta lâu. Nếu như ngươi không đi thì thực sự phiền toái lớn rồi.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đang muốn ra tay lần nữa thì trong đầu có một đạo thanh âm quen thuộc vang lên.

Không có một chút do dự nào, tâm thần Lục Lâm Thiên nhanh chóng thông tri cho Huyết Mị, thân hình thả người nhảy lên. Tiếp theo thủ ấn trong tay trong nháy mắt biến hóa. Khí thế lập tức lần nữa tăng vọt. Một cỗ linh hồn lực cực lớn phô thiên cái địa đột nhiên bạo phát, trực tiếp đánh về phía Bạch Vạn Tượng đang công kích Thị Huyết Linh Phong đằng xa.

Bản thể Huyết Mị lúc này vô cùng chật vật, thực lực của nó lúc này còn chưa thể nào chống lại Vũ Vương tam trọng như Bạch Vạn Tượng. Đối phó Vũ Vương nhị trọng có lẽ cũng đủ, cho nên trên người hiện giờ cũng có không ít thương thế. Nhận được mệnh lệnh của chủ nhân, Huyết Mị lập tức thoát thân ra, trong miệng vang lên thanh âm chi chi kỳ dị.

Trong lúc đó, cái tổ ong cực lớn trên bầu trời lập tức rung động, Thị Huyết Linh Phong ngập trời nhanh chóng hội tụ.

Nhìn thấy một đạo chưởng ấn của Lục Lâm Thiên đánh tới, Bạch Vạn Tượng đâu dám chủ quan. Bên trong chưởng ấn bàng bạc này hắn cảm giác được có một cỗ năng lượng khiến cho hắn không thể nào chủ quan được. Tâm thần khẽ động, năng lượng thuộc tính thủy trong người lập tức tuôn ra. Trong không trung lúc này trực tiếp kéo theo lực lượng trong thiên địa. Một đạo chưởng ấn màu xanh nhanh chóng hiện lên trong không trung. Trong nháy mắt quang mang trong chưởng ấn thu liễm lại, ngay sau đó đột nhiên đánh về phía trước.

Hai đạo chưởng ấn nhanh chóng va chạm, một tiếng năng lượng bạo tạc kinh thiên động địa giống như sấm sét vang lên trong không trung.

Oanh.

Tiếng bạo tạc này trực tiếp khiến cho lỗ tai đám người phía dưới ong ong. Màng nhĩ đau đớn, một ít người thực lực không đủ trực tiếp choáng váng, hoa mắt.

Phanh Phanh.

Không gian rung động kịch liệt như vỡ nát. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ như vậy, phía dưới lần nữa lại có một mảnh lớn kiến trúc trực tiếp bị kình phong quét qua, lập tức bị san bằng thành phế tích. Thân thể Bạch Vạn Tượng lập tức bị đẩy lui về phía sau mấy chục thước, miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Sưu Sưu.

Ngàn vạn Thị Huyết Linh Phong bắt đầu hội tụ lại. Lúc này đám người Vũ Suất, Linh Suất kinh hãi không ngờ lại không có ai dám ngăn cản. Một cỗ huyết sắc quang mang tuôn ra, tổ ong khổng lồ lập tức hóa thành một tia huyết sắc dung nhập vào trong cơ thể Thị Huyết Linh Phong.

Phanh.

Khôi Ttứ không ngừng công kích tới, từng đạo công kích kia khiến cho Khoái Kiếm Vương cũng không thể không né tránh. Cùng khôi lỗi thất giai sơ kỳ giao thủ hắn cũng không chiếm được một chút tiện nghi nào. Khôi lỗi kia căn bản bằng vào thực lực của hắn cũng không thể phá vỡ thân hình của nó, cho nên hắn cũng chỉ có thể tránh né công kích mà thôi.

Một chưởng đánh Bạch Vạn Tượng bị thương, tâm thần Lục Lâm Thiên nhanh chóng gọi Khôi Tứ trở lại rồi nói:

– Mạc Sầu, chúng ta đi.

Thanh âm vừa dứt, thân hình Lục Lâm Thiên lập tức biến mất giữa không trung. Có linh hồn lực bàng bạc kia ủng hộ, tốc độ hiện tại của Lục Thiếu Du lúc này đã tăng vọt lên rất nhiều.

– Chạy đi đâu.

Mắt thấy những người này sắp rơi đi, trong mắt Tuyệt Linh Vương hiện lên sát ý ngập trời, ánh mắt dữ tợn nhìn về phía Bạch Linh. Lần này dẫn người đi vây công mà lại tổn thất thảm trọng, lại không thu được gì, hắn làm sao có thể để cho đối phương rời đi dễ dàng như vậy được. Thân hình Tuyệt Linh Vương run lên, một đạo trảo ấn nóng bỏng mang theo kình khí mạnh mẽ đánh thẳng về phía Bạch Linh.

Hừ.

Bạch Linh hừ lạnh một tiếng, cánh tay mềm mại khẽ biến hóa. Một đạo quang trụ màu trắng nhanh chóng xuất hiện, hung hăng va chạm với đạo trảo ấn kia.

Phanh.

Không gian lập tức lắc lư điên cuồng. Sau khi đạo quang trụ cùng với trảo ấn va chạm, tiếng năng lượng chấn động kinh thiên vang vọng trong không trung. Thân hình hai người run lên rồi nhanh chóng tách ra. Hai người đồng thời bị đẩy lùi. Thế nhưng lúc này Bạch Linh mượn cỗ lực này thân hình nhanh chóng biến mất trong không trung.

– Dương Quá, Tuyệt Linh Vương ta thề sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Một tiếng quát từ trong miệng Tuyệt Linh Vương truyền ra. Lúc này bàn chân hắn bước ra một bước muốn đuổi theo. Thế nhưng chứng kiến một màn trong không trung lúc này hắn cũng không dám đuổi nữa. Vẻ mặt của hắn lúc này vô cùng âm hàn khiến cho nhiệt độ trong không trung giảm xuống.

– Tuyệt Linh Tông, Vạn Tượng môn, thù hôm nay Dương Quá ta nhất định sẽ báo. Chắc chắn sẽ khiến cho Tuyệt Linh Tông, Vạn Tượng môn các ngươi gà chó không yên.

Phía xa, một đạo thanh âm cũng lạnh lẽo như băng quanh quẩn trong thành Cự Giang.

– Ta nên làm gì bây giờ, hắn sẽ không tin tưởng ta. Ta không bán đứng hắn, ta làm sao có thể bán đứng hắn chứ…

Trong đám người, lúc này Hoàng Đan đã bị chế trụ đang dùng ánh mắt vui mừng nhìn về phía thân ảnh đã bình yên rời đi. Thế nhưng ngay lập tức ánh mắt chuyển thành mờ mịt.

Nhìn hai đạo thân ảnh biến mất bên ngoài thành Cự Giang. Ánh mắt Tuyệt Linh Vương nhìn xuống phía dưới, sau khi kiểm kê số người chết cùng bị thương của Tuyệt Linh Tông và Vạn Tượng môn, sắc mặt hắn càng thêm lạnh lẽo.

Sắc mặt Bạch Vạn Tượng lúc này cũng vô cùng khó coi, lần này Vạn Tượng môn của hắn dây vào chuyện này chẳng những không thu được thứ hắn muốn mà còn tổn thất không nhỏ.

Trong thành Cự Giang, lúc này phía dưới không trung mấy người Lục Lâm Thiên giao chiến đã trở thành một mảnh phế tích. Lúc này phía dưới lặng ngắt như tờ, mấy chục vạn ánh mắt đều mang theo sự rung động. Kết quả này vượt quá dự đoán của tất cả mọi người. Ai có thể nghĩ tới Dương Quá kia có thể thuận lợi rời đi trong vòng vây của cường giả Tuyệt Linh Tông và Vạn Tượng môn cơ chứ.

Đây là bảy cường giả Vương cấp a. Còn có mấy chục Vũ Suất cùng Linh Suất. Mà giờ phút này bảy cường giả Vương cấp chỉ còn lại có một người nguyên vẹn. Một chết một trọng thương, một dùng hồn anh bỏ chạy, một sống chết không rõ. Còn có Bạch Vạn Tượng kia dường như thương thế cũng không nhẹ.

Cường giả hai phái cùng nhau xuất mã, thế nhưng cuối cùng kết quả lại thành thế này. Lúc này cho dù là người có định lực tốt tới đâu cũng không khỏi cảm thấy chấn động. Trong nội tâm của tất cả mọi người lúc này đều đang tự hỏi Dương Quá này rốt cuộc là người nào, không ngờ lại cường hãn tới tình trạng này.

Không ai biết Dương Quá kia cụ thể là người nào, thế nhưng từ giờ trở đi, cái tên Dương Quá này đã in sâu trong lòng tất cả mọi người.

Chương 1147: Nghênh ngang rời đi (2)

Mãi tới khi Lục Lâm Thiên rời đi cũng không phát hiện ra có không ít thân ảnh hắn quen thuộc đều ở phía dưới. Lữ Chỉnh Cường, Khâu Mỹ Vi còn có đám người Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh cùng với đám người trong góc như Gia Cát Tử Vân, Gia Cát Tây Phong đang cầm một cây quạt trong tay. Người Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn lúc này đều lặng lẽ xuất hiện trong thành Cự Giang.

– Người này rốt cuộc là ai, ta có cảm giác dường như ta đã gặp qua người này.

Lữ Chính Cường nhìn về phía xa rồi cau mày nói. Thế nhưng thủy chung hắn vẫn không nhớ ra người này là ai.

Trong thành Cự Giang, lúc này có một đạo thân ảnh như có như vô đột nhiên hiện lên, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên biến mất rồi thân thể lại lập tức biến mất.

Ngoài thành Cự Giang, bầu trời xanh vạn dặm không có mây. Trên phía chân trời đột nhiên có hai đạo thân ảnh một xanh một trắng từ phía chân trời đột nhiên xẹt qua.

Trong nháy mắt hai đạo thân ảnh này biến mất trong không gian. Nửa canh giờ sau, trong một ngọn núi trùng điệp, hai thân ảnh này đáp xuống.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về phía sau, cũng không có ai đuổi theo. Tốc độ của và Bạch Linh vừa rồi ngay cả Tuyệt Linh Vương kia cũng không theo kịp, Bạch Vạn Tượng kia lại bị hắn đả thương, Khoái Kiếm Vương sợ rằng cũng không thể đuổi theo được. Lúc này Lục Thiếu Du mới thở dài một hơi, nếu như Tuyệt Linh Vương kia một mình dám đuổi theo, có Bạch Linh ở đây thì hắn cũng không sợ.

Sau khi hạ xuống, lúc này toàn thân Lục Lâm Thiên bủn rủn, cơ hồ té xuống mặt đất. Sắc mặt trắng bệch, không có chút huyết sắc

nào.

– Tiểu tử, không dễ chịu đúng không? Ngươi mượn lực lượng ta thì thực lực sẽ tăng lên một mảng lớn, thế nhưng thân thể ngươi lại không thể chịu được. Nếu như lại mượn lực lượng của ta, đối với bản thân ngươi tổn hại không ít. Đối với ta cũng tiêu hao không nhỏ. Ta không thể cho ngươi mượn lực lượng nữa, tránh làm hại ngươi. Gần đây bị hai thầy trò các ngươi làm cho ta tiêu hao quá nhiều, ta cần phải ngủ say một đoạn thời gian để khôi phục. Về sau ngươi phải cẩn thận một chút. Còn nữa, thành Cự Giang này nếu như ngươi muốn tiến vào đó cũng phải cẩn thật. Bất quá có một ít người không đến mức ra tay với tiểu bối như ngươi.

Thanh âm vừa dứt, trong đầu Lục Lâm Thiên lại khôi phục tĩnh lặng.

– Tiền bối, người rốt cuộc là ai. Tiền bối?

Tâm thần Lục Lâm Thiên lớn tiếng la vài câu, thế nhưng cũng không có ai đáp lại.

Lục Lâm Thiên sững sờ đứng tại chỗ. Lần trước Nam thúc đã thay hắn kiểm tra, không phát hiện ra trong người hắn có linh hồn thể. Thế nhưng giờ phút này linh hồn thể kia lại xuất hiện một lần nữa giúp hắn. Chuyện này khiến cho Lục Thiếu Du vô cùng nghi hoặc, có thể bản thân hắn không cách nào tìm được linh hồn thể này. Mà linh hồn thể này dường như cũng không có ác ý với hắn.

– Trên người ngươi có linh hồn thể? Ngươi không sao chứ?

Bạch Linh khẽ nói, ánh mắt lo lắng nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Ta không sao, trước tiên tìm một địa phương chữa thương trước đã.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt nhìn quanh bốn phía. Linh lực trên người tuôn ra, lập tức hóa thành một đạo quang mang bắn về phía trước.

Một lát sau, trong một sơn động, Bạch Linh nhanh chóng bố trí cấm chế. Bốn đạo thân ảnh cùng xuất hiện trong sơn động, ngoại trừ Bạch Linh và Lục Lâm Thiên còn có Huyết Mị và Tiểu Long.

– Tên khốn Tuyệt Linh Vương kia, còn có Vạn Tượng môn, lần sau mang tất cả yêu thú của yêu đường tới đây, đệ muốn thu thập tất cả bọn chúng.

Tiểu Long thở phì phò nói.

Lục Lâm Thiên vỗ nhẹ đầu Tiểu Long rồi hỏi Huyết Mị:

– Huyết Mị, ngươi thế nào rồi?

– Chủ nhân, không có gì đáng ngại. Thế nhưng ong thợ lại thương vong khá nhiều. Cấp độ lục giai bị đánh chết mười một đầu. Trọng thương có không ít. Nhất giai, nhị giai cơ hồ không còn bao nhiêu, số còn lại thương vong khá lớn.

Huyết Mị nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lộ ra hàn ý. Lần này Thị Huyết Linh Phong cũng hao tổn không ít. Mười một đầu Thị Huyết Linh Phong lục giai, tương đương với việc mười một Vũ Suất cường giả bị đánh chết.

– Tuyệt Linh Tông, Vạn Tượng môn.

Lục Lâm Thiên nắm chặt tay, hàn ý trên người tràn ngập. Khoản sổ sách này hắn không đòi lại thì không phải là Lục Lâm Thiên.

– Chủ nhân, ong thợ thương vong khá nhiều, ta có thể giúp chúng nó mau chóng hồi phục. Chỉ là cũng cần không ít tinh lực cùng linh dược. Gần đây ta sẽ cố gắng đào tạo ra nhiều ong thợ mới, cũng bắt đầu đào tạo ong thợ lục giai hậu kỳ.

Huyết Mị nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu. Tuy rằng Huyết Mị có thể khôi phục, thế nhưng tiêu hao cũng không ít.

Một lát sau, Huyết Mị bắt đầu chữa thương, Bạch Linh cũng khoanh chân ngồi xuống điều tức. Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, ánh mắt không ngừng biến ảo. Lần này tiến vào trong thành Cự Giang không ngờ lại gây ra động tĩnh lớn như vậy. May mà hắn có Bạch Linh, Huyết Mị còn có Khôi Tứ bên người, lại thêm linh hồn thể thần bí kia tương trợ cho nên lần này mới tránh khỏi một kiếp.

Hiện tại ngẫm lại, hàn ý trong lòng Lục Lâm Thiên không ngừng tăng lên. Tuyệt Linh Tông cùng Vạn Tượng môn không ngờ lại xuất ra toàn bộ cường giả. Nghĩ tới Thị Huyết Linh Phong còn có Khôi Tứ, sau này hắn nhất định sẽ khiến cho đám người đó không được sống khá giả. Sau này nhất định phải chơi đùa với bọn chúng.

– Hoàng Đan.

Mí mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, sự việc lần này không biết có quan hệ với nàng hay không. Từ trong ánh mắt khi trước của nàng hắn cũng có thể nhìn ra dường như không có quan hệ, thế nhưng hắn cũng không có cách nào chắc chắc.

Việc hôm nay sợ rằng không lâu nữa sẽ truyền ra. Mà thành Cự Giang bây giờ tuyệt đối sẽ chấn động. Lục Lâm Thiên suy nghĩ, một lần hắn đắc tội cả Tuyệt Linh Tông lẫn Vạn Tượng môn, bất quá Tuyệt Linh Tông cùng Vạn Tượng môn này cũng triệt để đắc tội với hắn.

Về phần thân phận Dương Quá kia của hắn, quả thực Lục Lâm Thiên cũng không sợ. Nếu như thân phận thực sự của Lục Thiếu Du bị lộ ra thì hắn còn lo lắng Tuyệt Linh Vương kia chó gấp vượt tường, tới lúc đó Tuyệt Linh Vương sẽ tới tìm Phi Linh môn gây phiền toái. Thế nhưng bây giờ có lẽ Tuyệt Linh Vương kia cũng không thể làm gì được hắn.

Một lát sau, hai mắt Lục Lâm Thiên khép lại, bắt đầu điều tức. Tuy rằng hắn không bị thương, thế nhưng mượn thực lực của vị cường giả thần bí kia lại khiến cho hắn tiêu hao hầu như không còn. Đồng thời toàn thân còn đau nhức. Đây là một loại dấu hiệu của việc quá tải. Đối với thân thể của hắn lúc này, hắn có cảm giác không chịu đựng nổi. Nếu như để lâu dài thì tổn thương đối với thân thể tuyệt đối không nhẹ.

Đối với lời cảnh cáo của vị cường giả thân bí kia Lục Lâm Thiên cũng không dám khinh thường. Mượn ngoại lực, thủy chung vẫn không phải là lực lượng của chính mình. Nếu như kéo dài thì đối với hắn có hại không ỉt. Bất quá cũng có một ỉt chỗ tốt. Dưới sự hỗ trợ của cỗ linh hồn lực bàng bạc kia, Lục Thiếu Du có thể cảm giác được sự tồn tại của cường giả.

Chương 1148: Nghênh ngang rời đi (1)

Sắc mặt Bạch Vạn Tượng đang kịch chiến với Thị Huyết Linh Phong lúc này tái nhợt. Hắn không thể nào đoán được trong nháy mắt lại xuất hiện biến cố như vậy.

Tuyệt Linh Vương đang gắt gao ngăn chặn Bạch Linh lúc này hai mắt trợn lên, trong nội tâm vô cùng khiếp sợ. Dùng thực lực của hắn cũng không khó nhận ra trên người của thanh niên áo xanh kia có một cỗ linh hồn thể, lực lượng kia chính là đến từ cỗ linh hồn thể đó.

– Tiểu tử, có cường giả đến, thân thể của ngươi cũng không có cách nào thừa nhận được lực lượng của ta lâu. Nếu như ngươi không đi thì thực sự phiền toái lớn rồi.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đang muốn ra tay lần nữa thì trong đầu có một đạo thanh âm quen thuộc vang lên.

Không có một chút do dự nào, tâm thần Lục Lâm Thiên nhanh chóng thông tri cho Huyết Mị, thân hình thả người nhảy lên. Tiếp theo thủ ấn trong tay trong nháy mắt biến hóa. Khí thế lập tức lần nữa tăng vọt. Một cỗ linh hồn lực cực lớn phô thiên cái địa đột nhiên bạo phát, trực tiếp đánh về phía Bạch Vạn Tượng đang công kích Thị Huyết Linh Phong đằng xa.

Bản thể Huyết Mị lúc này vô cùng chật vật, thực lực của nó lúc này còn chưa thể nào chống lại Vũ Vương tam trọng như Bạch Vạn Tượng. Đối phó Vũ Vương nhị trọng có lẽ cũng đủ, cho nên trên người hiện giờ cũng có không ít thương thế. Nhận được mệnh lệnh của chủ nhân, Huyết Mị lập tức thoát thân ra, trong miệng vang lên thanh âm chi chi kỳ dị.

Trong lúc đó, cái tổ ong cực lớn trên bầu trời lập tức rung động, Thị Huyết Linh Phong ngập trời nhanh chóng hội tụ.

Nhìn thấy một đạo chưởng ấn của Lục Lâm Thiên đánh tới, Bạch Vạn Tượng đâu dám chủ quan. Bên trong chưởng ấn bàng bạc này hắn cảm giác được có một cỗ năng lượng khiến cho hắn không thể nào chủ quan được. Tâm thần khẽ động, năng lượng thuộc tính thủy trong người lập tức tuôn ra. Trong không trung lúc này trực tiếp kéo theo lực lượng trong thiên địa. Một đạo chưởng ấn màu xanh nhanh chóng hiện lên trong không trung. Trong nháy mắt quang mang trong chưởng ấn thu liễm lại, ngay sau đó đột nhiên đánh về phía trước.

Hai đạo chưởng ấn nhanh chóng va chạm, một tiếng năng lượng bạo tạc kinh thiên động địa giống như sấm sét vang lên trong không trung.

Oanh.

Tiếng bạo tạc này trực tiếp khiến cho lỗ tai đám người phía dưới ong ong. Màng nhĩ đau đớn, một ít người thực lực không đủ trực tiếp choáng váng, hoa mắt.

Phanh Phanh.

Không gian rung động kịch liệt như vỡ nát. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ như vậy, phía dưới lần nữa lại có một mảnh lớn kiến trúc trực tiếp bị kình phong quét qua, lập tức bị san bằng thành phê tích. Thân thể Bạch Vạn Tượng lập tức bị đẩy lui về phía sau mấy chục thước, miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Sưu Sưu.

Ngàn vạn Thị Huyết Linh Phong bắt đầu hội tụ lại. Lúc này đám người Vũ Suất, Linh Suất kinh hãi không ngờ lại không có ai dám ngăn cản. Một cỗ huyết sắc quang mang tuôn ra, tổ ong khổng lồ lập tức hóa thành một tia huyết sắc dung nhập vào trong cơ thể Thị Huyết Linh Phong.

Phanh.

Khôi Ttứ không ngừng công kích tới, từng đạo công kích kia khiến cho Khoái Kiếm Vương cũng không thể không né tránh. Cùng khôi lỗi thất giai sơ kỳ giao thủ hắn cũng không chiếm được một chút tiện nghi nào. Khôi lỗi kia căn bản bằng vào thực lực của hắn cũng không thể phá vỡ thân hình của nó, cho nên hắn cũng chỉ có thể tránh né công kích mà thôi.

Một chưởng đánh Bạch Vạn Tượng bị thương, tâm thần Lục Lâm Thiên nhanh chóng gọi Khôi Tứ trở lại rồi nói:

– Mạc Sầu, chúng ta đi.

Thanh âm vừa dứt, thân hình Lục Lâm Thiên lập tức biến mất giữa không trung. Có linh hồn lực bàng bạc kia ủng hộ, tốc độ hiện tại của Lục Thiếu Du lúc này đã tăng vọt lên rất nhiều.

– Chạy đi đâu.

Mắt thấy những người này sắp rơi đi, trong mắt Tuyệt Linh Vương hiện lên sát ý ngập trời, ánh mắt dữ tợn nhìn về phía Bạch Linh. Lần này dẫn người đi vây công mà lại tổn thất thảm trọng, lại không thu được gì, hắn làm sao có thể để cho đối phương rời đi dễ dàng như vậy được. Thân hình Tuyệt Linh Vương run lên, một đạo trảo ấn nóng bỏng mang theo kình khí mạnh mẽ đánh thẳng về phía Bạch Linh.

Hừ.

Bạch Linh hừ lạnh một tiếng, cánh tay mềm mại khẽ biến hóa. Một đạo quang trụ màu trắng nhanh chóng xuất hiện, hung hăng va chạm với đạo trảo ấn kia.

Phanh.

Không gian lập tức lắc lư điên cuồng. Sau khi đạo quang trụ cùng với trảo ấn va chạm, tiếng năng lượng chấn động kinh thiên vang vọng trong không trung. Thân hình hai người run lên rồi nhanh chóng tách ra. Hai người đồng thời bị đẩy lùi. Thế nhưng lúc này Bạch Linh mượn cỗ lực này thân hình nhanh chóng biến mất trong không trung.

– Dương Quá, Tuyệt Linh Vương ta thề sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Một tiếng quát từ trong miệng Tuyệt Linh Vương truyền ra. Lúc này bàn chân hắn bước ra một bước muốn đuổi theo. Thế nhưng chứng kiến một màn trong không trung lúc này hắn cũng không dám đuổi nữa. Vẻ mặt của hắn lúc này vô cùng âm hàn khiến cho nhiệt độ trong không trung giảm xuống.

– Tuyệt Linh Tông, Vạn Tượng môn, thù hôm nay Dương Quá ta nhất định sẽ báo. Chắc chắn sẽ khiến cho Tuyệt Linh Tông, Vạn Tượng môn các ngươi gà chó không yên.

Phía xa, một đạo thanh âm cũng lạnh lẽo như băng quanh quẩn trong thành Cự Giang.

– Ta nên làm gì bây giờ, hắn sẽ không tin tưởng ta. Ta không bán đứng hắn, ta làm sao có thể bán đứng hắn chứ…

Trong đám người, lúc này Hoàng Đan đã bị chế trụ đang dùng ánh mắt vui mừng nhìn về phía thân ảnh đã bình yên rời đi. Thế nhưng ngay lập tức ánh mắt chuyển thành mờ mịt.

Nhìn hai đạo thân ảnh biến mất bên ngoài thành Cự Giang. Ánh mắt Tuyệt Linh Vương nhìn xuống phía dưới, sau khi kiểm kê số người chết cùng bị thương của Tuyệt Linh Tông và Vạn Tượng môn, sắc mặt hắn càng thêm lạnh lẽo.

Sắc mặt Bạch Vạn Tượng lúc này cũng vô cùng khó coi, lần này Vạn Tượng môn của hắn dây vào chuyện này chẳng những không thu được thứ hắn muốn mà còn tổn thất không nhỏ.

Trong thành Cự Giang, lúc này phía dưới không trung mấy người Lục Lâm Thiên giao chiến đã trở thành một mảnh phế tích. Lúc này phía dưới lặng ngắt như tờ, mấy chục vạn ánh mắt đều mang theo sự rung động. Kết quả này vượt quá dự đoán của tất cả mọi người. Ai có thể nghĩ tới Dương Quá kia có thể thuận lợi rời đi trong vòng vây của cường giả Tuyệt Linh Tông và Vạn Tượng môn cơ chứ.

Đây là bảy cường giả Vương cấp a. Còn có mấy chục Vũ Suất cùng Linh Suất. Mà giờ phút này bảy cường giả Vương cấp chỉ còn lại có một người nguyên vẹn. Một chết một trọng thương, một dùng hồn anh bỏ chạy, một sống chết không rõ. Còn có Bạch Vạn Tượng kia dường như thương thế cũng không nhẹ.

Cường giả hai phái cùng nhau xuất mã, thế nhưng cuối cùng kết quả lại thành thế này. Lúc này cho dù là người có định lực tốt tới đâu cũng không khỏi cảm thấy chấn động. Trong nội tâm của tất cả mọi người lúc này đều đang tự hỏi Dương Quá này rốt cuộc là người nào, không ngờ lại cường hãn tới tình trạng này.

Không ai biết Dương Quá kia cụ thể là người nào, thế nhưng từ giờ trở đi, cái tên Dương Quá này đã in sâu trong lòng tất cả mọi người.

Chương 1149: Nghênh ngang rời đi (2)

Mãi tới khi Lục Lâm Thiên rời đi cũng không phát hiện ra có không ít thân ảnh hắn quen thuộc đều ở phía dưới. Lữ Chỉnh Cường, Khâu Mỹ Vi còn có đám người Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh cùng với đám người trong góc như Gia Cát Tử Vân, Gia Cát Tây Phong đang cầm một cây quạt trong tay. Người Nhất tông Nhất giáo Nhất trang Nhất môn lúc này đều lặng lẽ xuất hiện trong thành Cự Giang.

– Người này rốt cuộc là ai, ta có cảm giác dường như ta đã gặp qua người này.

Lữ Chính Cường nhìn về phía xa rồi cau mày nói. Thế nhưng thủy chung hắn vẫn không nhớ ra người này là ai.

Trong thành Cự Giang, lúc này có một đạo thân ảnh như có như vô đột nhiên hiện lên, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên biến mất rồi thân thể lại lập tức biến mất.

Ngoài thành Cự Giang, bầu trời xanh vạn dặm không có mây. Trên phía chân trời đột nhiên có hai đạo thân ảnh một xanh một trắng từ phía chân trời đột nhiên xẹt qua.

Trong nháy mắt hai đạo thân ảnh này biến mất trong không gian. Nửa canh giờ sau, trong một ngọn núi trùng điệp, hai thân ảnh này đáp xuống.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về phía sau, cũng không có ai đuổi theo. Tốc độ của và Bạch Linh vừa rồi ngay cả Tuyệt Linh Vương kia cũng không theo kịp, Bạch Vạn Tượng kia lại bị hắn đả thương, Khoái Kiếm Vương sợ rằng cũng không thể đuổi theo được. Lúc này Lục Thiếu Du mới thở dài một hơi, nếu như Tuyệt Linh Vương kia một mình dám đuổi theo, có Bạch Linh ở đây thì hắn cũng không sợ.

Sau khi hạ xuống, lúc này toàn thân Lục Lâm Thiên bủn rủn, cơ hồ té xuống mặt đất. Sắc mặt trắng bệch, không có chút huyết sắc

nào.

– Tiểu tử, không dễ chịu đúng không? Ngươi mượn lực lượng ta thì thực lực sẽ tăng lên một mảng lớn, thế nhưng thân thể ngươi lại không thể chịu được. Nếu như lại mượn lực lượng của ta, đối với bản thân ngươi tổn hại không ít. Đối với ta cũng tiêu hao không nhỏ. Ta không thể cho ngươi mượn lực lượng nữa, tránh làm hại ngươi. Gần đây bị hai thầy trò các ngươi làm cho ta tiêu hao quá nhiều, ta cần phải ngủ say một đoạn thời gian để khôi phục. Về sau ngươi phải cẩn thận một chút. Còn nữa, thành Cự Giang này nếu như ngươi muốn tiến vào đó cũng phải cẩn thật. Bất quá có một ít người không đến mức ra tay với tiểu bối như ngươi.

Thanh âm vừa dứt, trong đầu Lục Lâm Thiên lại khôi phục tĩnh lặng.

– Tiền bối, người rốt cuộc là ai. Tiền bối?

Tâm thần Lục Lâm Thiên lớn tiếng la vài câu, thế nhưng cũng không có ai đáp lại.

Lục Lâm Thiên sững sờ đứng tại chỗ. Lần trước Nam thúc đã thay hắn kiểm tra, không phát hiện ra trong người hắn có linh hồn thể. Thế nhưng giờ phút này linh hồn thể kia lại xuất hiện một lần nữa giúp hắn. Chuyện này khiến cho Lục Thiếu Du vô cùng nghi hoặc, có thể bản thân hắn không cách nào tìm được linh hồn thể này. Mà linh hồn thể này dường như cũng không có ác ý với hắn.

– Trên người ngươi có linh hồn thể? Ngươi không sao chứ?

Bạch Linh khẽ nói, ánh mắt lo lắng nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Ta không sao, trước tiên tìm một địa phương chữa thương trước đã.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt nhìn quanh bốn phía. Linh lực trên người tuôn ra, lập tức hóa thành một đạo quang mang bắn về phía trước.

Một lát sau, trong một sơn động, Bạch Linh nhanh chóng bố trí cấm chế. Bốn đạo thân ảnh cùng xuất hiện trong sơn động, ngoại trừ Bạch Linh và Lục Lâm Thiên còn có Huyết Mị và Tiểu Long.

– Tên khốn Tuyệt Linh Vương kia, còn có Vạn Tượng môn, lần sau mang tất cả yêu thú của yêu đường tới đây, đệ muốn thu thập tất cả bọn chúng.

Tiểu Long thở phì phò nói.

Lục Lâm Thiên vỗ nhẹ đầu Tiểu Long rồi hỏi Huyết Mị:

– Huyết Mị, ngươi thế nào rồi?

– Chủ nhân, không có gì đáng ngại. Thế nhưng ong thợ lại thương vong khá nhiều. Cấp độ lục giai bị đánh chết mười một đầu. Trọng thương có không ít. Nhất giai, nhị giai cơ hồ không còn bao nhiêu, số còn lại thương vong khá lớn.

Huyết Mị nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lộ ra hàn ý. Lần này Thị Huyết Linh Phong cũng hao tổn không ít. Mười một đầu Thị Huyết Linh Phong lục giai, tương đương với việc mười một Vũ Suất cường giả bị đánh chết.

– Tuyệt Linh Tông, Vạn Tượng môn.

Lục Lâm Thiên nắm chặt tay, hàn ý trên người tràn ngập. Khoản sổ sách này hắn không đòi lại thì không phải là Lục Lâm Thiên.

– Chủ nhân, ong thợ thương vong khá nhiều, ta có thể giúp chúng nó mau chóng hồi phục. Chỉ là cũng cần không ít tinh lực cùng linh dược. Gần đây ta sẽ cố gắng đào tạo ra nhiều ong thợ mới, cũng bắt đầu đào tạo ong thợ lục giai hậu kỳ.

Huyết Mị nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu. Tuy rằng Huyết Mị có thể khôi phục, thế nhưng tiêu hao cũng không ít.

Một lát sau, Huyết Mị bắt đầu chữa thương, Bạch Linh cũng khoanh chân ngồi xuống điều tức. Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, ánh mắt không ngừng biến ảo. Lần này tiến vào trong thành Cự Giang không ngờ lại gây ra động tĩnh lớn như vậy. May mà hắn có Bạch Linh, Huyết Mị còn có Khôi Tứ bên người, lại thêm linh hồn thể thần bí kia tương trợ cho nên lần này mới tránh khỏi một kiếp.

Hiện tại ngẫm lại, hàn ý trong lòng Lục Lâm Thiên không ngừng tăng lên. Tuyệt Linh Tông cùng Vạn Tượng môn không ngờ lại xuất ra toàn bộ cường giả. Nghĩ tới Thị Huyết Linh Phong còn có Khôi Tứ, sau này hắn nhất định sẽ khiến cho đám người đó không được sống khá giả. Sau này nhất định phải chơi đùa với bọn chúng.

– Hoàng Đan.

Mí mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, sự việc lần này không biết có quan hệ với nàng hay không. Từ trong ánh mắt khi trước của nàng hắn cũng có thể nhìn ra dường như không có quan hệ, thế nhưng hắn cũng không có cách nào chắc chắc.

Việc hôm nay sợ rằng không lâu nữa sẽ truyền ra. Mà thành Cự Giang bây giờ tuyệt đối sẽ chấn động. Lục Lâm Thiên suy nghĩ, một lần hắn đắc tội cả Tuyệt Linh Tông lẫn Vạn Tượng môn, bất quá Tuyệt Linh Tông cùng Vạn Tượng môn này cũng triệt để đắc tội với hắn.

Về phần thân phận Dương Quá kia của hắn, quả thực Lục Lâm Thiên cũng không sợ. Nếu như thân phận thực sự của Lục Thiếu Du bị lộ ra thì hắn còn lo lắng Tuyệt Linh Vương kia chó gấp vượt tường, tới lúc đó Tuyệt Linh Vương sẽ tới tìm Phi Linh môn gây phiền toái. Thế nhưng bây giờ có lẽ Tuyệt Linh Vương kia cũng không thể làm gì được hắn.

Một lát sau, hai mắt Lục Lâm Thiên khép lại, bắt đầu điều tức. Tuy rằng hắn không bị thương, thế nhưng mượn thực lực của vị cường giả thần bí kia lại khiến cho hắn tiêu hao hầu như không còn. Đồng thời toàn thân còn đau nhức. Đây là một loại dấu hiệu của việc quá tải. Đối với thân thể của hắn lúc này, hắn có cảm giác không chịu đựng nổi. Nếu như để lâu dài thì tổn thương đối với thân thể tuyệt đối không nhẹ.

Đối với lời cảnh cáo của vị cường giả thân bí kia Lục Lâm Thiên cũng không dám khinh thường. Mượn ngoại lực, thủy chung vẫn không phải là lực lượng của chính mình. Nếu như kéo dài thì đối với hắn có hại không ỉt. Bất quá cũng có một ỉt chỗ tốt. Dưới sự hỗ trợ của cỗ linh hồn lực bàng bạc kia, Lục Thiếu Du có thể cảm giác được sự tồn tại của cường giả.

Chương 1150: Kiểm tra thu hoạch (1)

Đó là một loại cảm giác rất kỳ diệu. Dưới loại cảm giác này Lục Lâm Thiên cảm thấy có lẽ đối với việc lĩnh ngộ và đột phá của hắn có thêm không ít chỗ tốt. Chỉ là loại cảm giác này cần tự bản thân hắn chậm rãi lĩnh hội.

Dưới lực lượng của cường giả kia Lục Lâm Thiên cũng cảm nhận được cảm giác của cường giả. Đó mới thực sự là cường giả. Mỗi cái giơ tay nhấc chân có thể khiến cho hắn đánh chết Vũ Vương cùng Linh Vương. Đó mới chính là lực lượng mà hắn truy cầu. Dùng thực lực của chính hắn hiện tại càng ngày sẽ càng gặp nhiều cường giả, bất quá còn xa thực lực của hắn mới đạt được tới mức đó.

Thực lực tới đâu biết bấy nhiêu sự tình tới đó, cũng tiếp xúc vào vòng tròn bên trong. Bây giờ rốt cuộc Lục Thiếu Du cũng hiểu rõ lời nói của Nam thúc. Đại khái giống như câu ngưu tầm ngưu, mã tầm mã. Đạo lý bên trong có bảy phần tương tự nhau. Thực lực của hắn bây giờ, có lẽ ba hoặc bốn năm trước đây hắn đã cho rằng là rất mạnh, thế nhưng bây giờ càng ngày hắn càng tiếp xúc với nhiều cường giả thì mới biết thực lực của mình ở chỗ nào. Hiện tại tuy rằng cũng được coi là cường giả trong mắt người bình thường, thế nhưng chưa chính thức được coi là cường giả, tiến vào trong vòng tròn đó.

Trong mắt cường giả, tu vi Vũ Suất cùng Linh Suất còn xa không đủ, chẳng qua chỉ miễn cưỡng được gọi là cường giả mà thôi. Ít nhất cũng phải đạt tới Vũ Vương và Linh Vương thì mới gọi là cường giả chính thức.

– Mau chóng đột phá, trùng kích Vũ Vương và Linh Vương.

Lục Lâm Thiên hạ quyết tâm. Kế tiếp hắn nên chuẩn bị đột phá lần nữa.

Còn bây giờ, điều khiến cho Lục Lâm Thiên có chút an ủi chính là suy đoán của bản thân không sai. Kim đao màu vàng thần bí trong đầu hắn có thể ngăn cản hết thảy công kích bằng linh hồn. Công kích của Đoạt Hồn Vương kia hoàn toàn không tạo thành uy hiếp gì với linh hồn của hắn. Ngược lại còn bị kim đao màu vàng thôn phệ. Hồn đan của hắn cũng thôn phệ linh hồn lực của Đoạt Hồn Vương, tăng cường một chút linh hồn lực.

Kim đao màu vàng kia không ngờ lại có tác dụng vô cùng khủng bố và quỷ dị như vậy. Có thể ngăn cản tất cả công kích về linh hồn. Lục Lâm Thiên hiểu rõ chuyện này đại biểu cho cái gì. Điều này tương đương với việc hắn có một kiện Hồn linh khí phòng ngự. Căn cứ vào biểu hiện từ trước tới nay của kim đao màu vàng, ngay cả hồn anh của Truy Phong tôn giả cũng bị bóp nát trong đầu hắn. Lục Lâm Thiên phỏng đoán, nếu như đem so cấp độ Hồn linh khí, sợ rằng thấp nhất cũng tương đương với Hồn linh khí Địa cấp. Hơn nữa còn là Hồn linh khí mạnh nhất trong Địa cấp.

Có thể so sánh với Hồn linh khí Thiên cấp hay không Lục Lâm Thiên cũng không biết được. Linh khí Thiên cấp mạnh tới bao nhiêu Lục Thiếu Du cũng không biết. Trước mắt hắn chỉ có thể phán đoán như vậy mà thôi. Đương nhiên lúc này Lục Thiếu Du cũng có thể cảm ứng được. Kim đao màu vàng kia tuyệt đối không phải là một kiện Hồn linh khí phòng ngự. Thế nhưng tác dụng lại giống cho nên hắn mới gọi như thế mà thôi.

Trong lúc điều tức, thời gian chậm rãi trôi qua. Trong thành Cự Giang, đống phế tích cực lớn kia đã bắt đầu có người thu thập. Chỉ là trận đại chiến trên không trung kia lan tới không ít người. Đấy là đại khái mà thôi, trên thực tế sợ rằng có trên mấy vạn người bị ảnh hưởng. Không ít người thực lực thấp trực tiếp bị ảnh hưởng dẫn tới bị trọng thương hoặc là tử vong.

Trận đại chiến này có người tức giận ngập trời, cũng có người ưu sầu. Thế nhưng cũng có người trong nội tâm vui mừng không ít. Trong thành Cự Giang này có rất nhiều thế lực, tuy rằng coi Tuyệt Linh Tông như thiên lôi sai đâu đánh đó, thế nhưng Tuyệt Linh Tông cũng không phải là thế lực tuyệt đối mạnh mẽ. Trong thành Cự Giang hỗn loạn này, chính thức muốn khống chết thành Cự Giang cũng không phải là chuyện dễ dàng, ít nhất bằng vào Tuyệt Linh Tông còn chưa làm được.

Lần này Tuyệt Linh Tông tổn hao không nhẹ, Phong Dực Vương bị đánh chết tại chỗ. Kim Chùy Vương nửa chết nửa sống, thương thế trên người hắn lúc này sợ rằng không có thời gian ba năm, năm năm thì khó có thể khôi phục. Về phần Đoạt Hồn Vương, trưởng lão khách khanh kia cũng trọng thương không nhẹ. Linh hồn bị trọng thương, những Vũ Suất cùng Linh Suất khác cũng bị chết vài người, người bị trọng thương không thiếu.

Dưới tình huống này, thế lực đang âm thầm cười trộm Tuyệt Linh Tông trộm gà không được mà còn mất nắm gạo cũng có không ít. Đây là cơ hội khó tìm, không ít thế lực lúc này đã bắt đầu rục rịch. Có lẽ đây là thời cơ tốt để đối phó với Tuyệt Linh Tông. Tuyệt Linh Tông lúc này bị trọng thương nặng, thực lực đại giảm, về sau bọn họ muốn gặp được cơ hội này thì rất khó.

Thậm chí không ít thế lực đã bắt đầu lặng lẽ tìm hai người Dương Quá Mạc Sầu. Nếu như có thể mời hai người kia gia nhập sơn môn bọn hắn, thực lực sơn môn sẽ lập tức tăng vọt. Hai người này có thể chống lại Tuyệt Linh Tông cùng với Vạn Tượng môn a.

Trận chiến này chấm dứt, mấy ngày sau trong thành Cự Giang vẫn nghị luận. Mọi người vẫn có cảm giác chưa thỏa mãn. Cả đám nói chuyện, bàn tán sôi nổi tới mức nước miếng văng tung tóe. Đặc biệt là những người thực lực không đủ, cũng không xem thấy gì. Nhìn thấy Dương Quá kia trong nháy mắt đánh trọng thương một Linh Vương, một Vũ Vương, đánh chết một Vũ Vương, đồng thời khiến cho một Linh Vương dùng hồn anh mà chạy trốn. Loại chiến tích này không thể nghi ngờ khiến cho tất cả mọi người hâm mộ. Đây mới là cường giả a. Bên người còn có khôi lỗi thất giai, Thị Huyết Linh Phong thất giai. Loại thực lực này quả thực có thể đi ngang thành Cự Giang.

Cái tên Dương Quá lúc này trong một thời gian cực ngắn truyền tới tất cả các thế lực, thế nhưng đối với thân phận của Dương Quá này lại không có ai biết được.

Bảy ngày sau, trong một sơn động bên ngoài thành Cự Giang. Lục Lâm Thiên chậm rãi thở ra một ngụm trọc khí trong cơ thể, sắc mặt khôi phục vẻ hồng nhuận, bởi vì trên người không có một chút thương thế nào cho nên lần này khôi phục tốc độ cũng cực kỳ nhanh chóng.

Hai mắt mở ra, Lục Lâm Thiên nhanh chóng móc ra hai chiếc nhẫn trữ vật. Hai chiếc nhẫn trữ vật này Lục Thiếu Du thu được từ trên người Phong Dực Vương bị hắn đánh chết, cùng với Tụ Linh Vương dùng hồn anh đào thoát kia.

Hai người này một chết, một dùng hồn anh để trốn, nhẫn trữ vật đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng không khách khí thu vào tay. Tâm thần Lục Thiếu Du nhanh chóng rót vào trong nhẫn trữ vật Phong Dực Vương, lúc này Lục Thiếu Du cũng đã chuẩn bị sẵn sàng, nhẫn trữ vật của cường giả Vũ Vương bao giờ cũng có một chút cấm chế. Thế nhưng chiếc nhẫn trữ vật của Phong Dực Vương này lại ngoài dự đoán của hắn, không ngờ lại không có cấm chế.

Mà thu hoạch trong nhẫn trữ vật cũng khiến cho khuôn mặt vốn lạnh như băng của Lục Lâm Thiên lập tức vui vẻ. Quả thực không hổ là nhẫn trữ vật của Vũ Vương. Vũ kỹ Huyền cấp trung giai có hai bộ, vũ kỹ Huyền cấp sơ giai có bảy bộ. Đan dược thất phẩm sơ giai có không ít. Lại thêm chút dược liệu, kim tệ bên trong, số lượng vô cùng lớn. Tính ra giá trị cũng vô cùng xa xỉ.

Chương 1151: Kiểm tra thu hoạch (21)

Lục Lâm Thiên lại cầm chiếc nhẫn trữ vật của Tụ Linh Vương lên, tâm thần nhanh chóng được rót vào. Bất quá lần này ngay khi tiếp xúc với chiếc nhẫn trữ vật, trong nhẫn trữ vật lúc này có một cỗ lực lượng kháng cự đem tâm thần của Lục Thiếu Du đánh ngược ra.

– Có cấm chế.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, trên nhẫn trữ vật của tên Linh Vương nhất trọng này còn có một đạo cấm chế. Sau khi cẩn thận kiểm tra một thoáng Lục Thiếu Du nhanh chóng phát hiện ra, cấm chế này dường như cũng được bố trí vô cùng tùy ý, có lẽ muốn phá vỡ nó cũng không phải là chuyện quá khó khăn.

Thủ ấn được kết, trong tay Lục Lâm Thiên nhanh chóng xuất hiện một đoàn linh hỏa nóng bỏng, sau đó linh hỏa lập tức bao trùm chiếc nhẫn trữ vật kia.

Lấy linh hồn điều khiển linh hỏa không phải là việc dễ, chỉ cần có chút sai lần thì chiếc nhẫn trữ vật này sẽ trực tiếp bị hủy diệt. Đối với chuyện này Lục Thiếu Du ỷ vào bản thân có linh hồn lực cường hãn, gan lớn cho nên chậm rãi bắt đầu thiêu đốt cấm chế.

Đạo cấm chế bên trong nhẫn trữ vật này tuy rằng do cường giả Linh Vương bố trí, thế nhưng cũng không được tốt lắm, cho nên sau một canh giờ, dưới sự thiêu đốt không ngừng của linh hỏa trong tay Lục Thiếu Du, cấm chế bên trong rốt cuộc cũng xuất hiện khe hở.

Phá.

Tâm thần Lục Lâm Thiên một lần nữa tuôn ra, trực tiếp phóng về phía cấm chế. Lập tức đem cái cấm chế kinh xuyên thủng.

Ngay khi Lục Lâm Thiên mở ra chiếc nhẫn trữ vật, trong thành Cự Giang, bên trong một mật thất ở Vạn Tượng môn, lúc này có một đoàn quang mang màu trắng lập tức nhợt nhạt đi một chút. Một hồn anh nhỏ như trẻ con hiện ra, hình dáng hư ảo. Đôi mắt trên hồn anh lúc này mở ra, trong mắt hiện lên sự dữ tợn, giận dữ hét lên:

– Dương Quá, ngươi hủy thân thể của ta. Bất kể như thế nào ta cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi.

– Tụ Linh Vương, ngươi sao vậy?

Trong mật thất, lúc này Bạch Vạn Tượng cũng có mặt ở đó. Lúc này hắn đang khoanh chân ngồi điều tức, nghe Tụ Linh Vương kia hét lên một tiếng hai mắt hắn lập tức mở ra rồi nhìn hồn anh của Tụ Linh Vương nói.

– Tên khốn kia mở nhẫn trữ vật của ta rồi.

Hồn anh Tụ Linh Vương dữ tợn nói.

– Lần này chúng ta tổn thất quá lớn. Trưởng lão trong môn người chết kẻ bị thương. Lại thêm ba người vẫn lạc trong Vạn Hạp quật kia, hiện tại thực lực Vạn Tượng môn suy giảm một mảng lớn. Ngươi cũng mất đi thân thể, tốt nhất nên mau chóng đoạt xá một Linh Suất đi. Chỉ sợ trong những ngày này sẽ có thế lực khác nhìn chằm chằm vào Vạn Tượng môn chúng ta.

Sắc mặt Bạch Vạn Tượng mang theo vẻ ngưng trọng nói.

– Đáng chết, đoạt xá Linh Suất ta tối đa cũng chỉ có thể đoạt xá Linh Suất thất trọng mà thôi. Cho dù khôi phục thì tối đa cũng chỉ là Linh Suất bát trọng. Thực lực giảm một mảng lớn. Đều là tên Dương Quá kia gây ra. Ta tuyệt đối không buông tha cho hắn.

Tụ Linh Vương gầm lên, khuôn mặt tràn ngập vẻ oán độc. Hàn ý trên người khiến cho người khác không khỏi cảm thấy lạnh lẽo.

– Ngươi lấy cái gì mà không buông tha cho hắn? Người này thực lực quá mạnh mẽ. Bên người lại có Thị Huyết Linh Phong thất giai, còn có yêu thú thất giai trung kỳ và khôi lỗi thất giai sơ cấp. Sợ rằng ngươi muốn đối phó với hắn cũng không phải là chuyện dễ

dàng.

Bạch Vạn Tượng lạnh nhạt nói, trên mặt vô cùng phiền muộn, lúc này hắn cũng không thể làm gì khác hơn.

– Thu hoạch quả thực không ít a.

Sau khi mở ra chiếc nhẫn trữ vật này, tâm thần Lục Lâm Thiên nhanh chóng tràn vào. Lúc này thu hoạch bên trong cũng không ít. Dược liệu, đan dược, vũ kỹ, tài liệu luyện khí, so với bên trong chiếc nhẫn trữ vật của Phong Dực Vương còn nhiều hơn không ít. Mà ngay cả linh kỹ Huyền cấp trung giai cũng có một bộ. Linh kỹ Huyền cấp sơ giai cũng có một bộ.

Về phần những thứ khác, Lục Lâm Thiên cũng không phát hiện ra vật gì đặc biệt. Sau khi thỏa mãn thu hồi hai chiếc nhẫn trữ vật, Lục Thiếu Du nhanh chóng lâm vào trầm tư. Lúc này Bạch Linh cũng dừng điều tức. Đôi mắt mở ra, ánh mắt vẫn yêu mị mê người như vậy, thế nhưng lại mang theo vẻ lạnh lùng uy nghiêm khiến cho người khác không dám tới gần.

– Ngươi không sao chứ?

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, Bạch Linh mở miệng hỏi.

– Không sao, còn nàng?

Lục Lâm Thiên nhìn Bạch Linh, thời gian năm năm dường như cũng sắp hết. Cẩn thận tính toán thì chỉ còn có thời gian nửa năm nữa mà thôi. Nghĩ tới chuyện này Lục Thiếu Du đột nhiên có cảm giác không bỏ được. Nếu như có một ngày Bạch Linh rời đi, quả thực hắn cảm thấy không quen một chút nào.

– Ta không sao, khi trước nếu như dùng bản thể thì Tuyệt Linh Vương kia ta muốn đối phó cũng không phải không làm được. Dùng hình dáng nhân loại thì khó có thể đối phó với hắn.

Bạch Linh nói.

– Những năm này quả thực phải cám ơn nàng.

Lục Lâm Thiên không biết nên nói gì cho tốt. Lúc này đột nhiên hắn thấy mình phải nói cảm ơn một tiếng, cho dù Lục Thiếu Du cảm thấy đây là một câu nói nhảm.

– Câu này ngươi nói ra rất nhiều lần rồi.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt yêu mị lại lạnh lùng kia dường như có chút tình cảm đặc biệt khác.

Nhìn ánh mắt Bạch Linh, bốn mắt nhìn nhau, trong nội tâm Lục Lâm Thiên đột nhiên khẽ giật mình. Trong ánh mắt này khiến cho hắn mơ hồ khó có thể rời được, rồi lại cảm thấy bên trong dường như có một tình cảm như có như không.

Một lát sau, Bạch Linh thu hồi ánh mắt rồi nói:

– Ngươi có tính toán gì không? Có lẽ Tuyệt Linh Tông trong thành Cự Giang đang tìm chúng ta.

– Thật sao?

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên rồi nở nụ cười lạnh lẽo.

Vào đêm, cả sơn mạch được màn đêm bao phủ, ánh trăng le lói chiếu xuống mặt đất. Sâu trong sơn mạch lúc này khắp nơi đều có tiếng kêu thê lương của dã thú, dường như bọn nó bị yêu thú tập kích, hoặc là bị dã thú cường đại hơn đánh chết. Trong sơn mạch, mạnh được yếu thua là quy luật bất biến từ xưa tới nay.

Trong lúc này, dưới ánh trăng mơ hồ bị mây đen che phủ. Lúc này cả sơn mạch dường như vô cùng âm u.

Lúc này có hai đạo thân ảnh xuất hiện trong màn đêm rồi lập tức biến mất trong không trung.

Trong thành Cự Giang, tại một hậu viện lớn có một cái ao nhỏ. Ánh trăng chiếu xuống mặt nước giống như một vầng trăng được mặt nước bao bọc. Từng đám mây đen chậm rãi di chuyển bên trên mặt nước.

Bên trong hậu viện, lúc này ở bên cạnh cái ao đang có một cảnh xuân quang vô hạn. Một lão giả năm mươi tuổi sắc mặt có chút tái nhợt, trước người hắn có một nữ tử trẻ tuổi, trong đêm tối dưới ánh trăng nhàn nhạt này nhìn qua dung mạo của nữ tử này có lẽ cũng không tệ lắm. Dáng người lồi lõm.

Mà giờ phút này, lão giả chừng năm mươi tuổi kia đang nằm trên thân thể mềm mại của nữ tử này, vội vàng tìm kiếm bờ môi của nàng, dường như đang nhấm nháp đầu lưỡi của nữ tử. Đôi tay trên người nhanh chóng cởi bỏ y phục trên người nữ tử kia. Hai tay nhanh chóng đặt trên bộ ngực sữa lớn, bộ ngực này dường như khiến cho hắn mê say, toàn thân cảm giác nóng rực.

Chương 1152: Đêm khuya gïết người

Hô hấp của nữ tử trẻ tuổi kia lúc này cũng trở nên đồn dập. Tay bám vào lưng của lão giả, một tay thì trực tiếp cởi bỏ y phục trên người lão giả, nắm lấy vật giữa h;ai chân của hắn.

– Sư thúc, bảo bối này của ngươi so với mấy người trẻ tuổi còn cứng hơn nhiều a.

Sau khi bắt lấy vật giữa chân lão giả, toàn thân nữ tử kia run lên, ánh mắt có chút mê ly nói.

– Sao nào, mới vài ngày không gặp mà đã nhớ bảo bối của sư thúc rồi sao? Hồi xuân đan sư thúc luyện chế cũng không phải là vật phàm a.

Lão giả cười cười, đôi tay không ngừng xoa nắn nhũ phong của nữ tử trẻ tuổi.

– Vẫn là sư thúc lợi hại. Sư thúc, người còn nhớ không? Người phải giúp ta luyện chế mấy khỏa đan dược. Ta dùng nó để chuẩn bị đột phá Linh Phách, như vậy cơ hội cũng lớn hơn một chút.

Nữ tử này cũng không nhàn rỗi, tay không ngừng xoa bóp vật kia của lão giả. Tay còn lại thì chống người đứng dậy, dùng đôi ngọc thỏ không ngừng ma sát với khuôn mặt lão giả rồi dừng lại trước miệng hắn.

– Yên tâm đi, chờ thương thế ta khỏi hẳn nhất định sẽ giúp ngươi luyện chế. Ta bị Thị Huyết Linh Phong đáng hận kia đả thương, thứ này đặc biệt khó chơi. Muốn khôi phục cũng khá khó khăn.

Lão giả nói xong lập tức hé miệng đem ngọc thỏ trước ngực nữ tử mυ"ŧ vào. Cái lưỡi không ngừng đem hạt anh đào màu hồng trên ngọc thỏ đảo qua đảo lại.

– Ưʍ. Sư thúc, sư phụ bị hủy thân thể, về sau tu vi nhất định sẽ giảm lớn. Sau này ta phải nhờ vào sư thúc chiếu cố rồi.

Nữ tử này rên lên một tiếng rồi lập tức đổ vào người lão giả này mà vặn vẹo, rêи ɾỉ. Đôi tay lại đem một cái ngọc thỏ trắng muốt khác đưa vào trong miệng lão giả, thân hình lúc này lại càng vặn vẹo dường như vô cùng thích thú.

– Ta không chiếu cố ngươi thì ai chiếu cố đây. Hiện giờ không phải là ta đang chiếu cố ngươi sao?

Nghe nữ tử nói vậy, vật giữa h.ai chân lão giả lập tức ngẩng cao đầu. Sau đó hắn lập tức trở mình, nhanh chóng đem nữ tử kia đặt xuống dưới thân rồi xông vào địa phương mà hắn không xa lạ gì. Lúc này địa phương đó đã vô cùng ẩm ướt. Đôi tay hắn cũng không nhàn rỗi nhanh chóng xoa nắn ngọc thỏ.

Nữ tử này ôm eo lão giả không ngừng lắc thân mình, ngênh đón vật kia của lão giả, trong miệng rêи ɾỉ nói:

– Sư thúc, người nhanh lên, ta sắp chết rồi. Người nhanh nữa lên, ta gần chết rồi.

Sưu.

Trong nháy mắt có một đạo quang nhận phá không bắn tới. Nữ tử này không ngờ lại bị chết đi. Cổ nàng trực tiếp bị quang nhận kia cắt ngang, máu tươi lập tức bắn ra. Quả thực đã chết trong thoải mái.

– Là ai…

Lão giả lúc này kinh hãi lớn tiếng hô một câu rồi lùi lại. Thế nhưng ngay khi hắn vừa mới lùi lại, quanh thân lập tức bị cấm chế. Trong ánh mắt hoảng hốt của hắn lúc này có hai đạo thân ảnh một xanh một trắng xuất hiện.

Nhìn thấy hai đạo thân ảnh này, sắc mặt lão giả lập tức trắng bệch. Tim đập nhanh hơn vài phần. Bảy ngày trước hắn tham dự vào trận đại chiến kia, bị vài con Thị Huyết Linh Phong lục giai vây công không cẩn thận bị một đạo độc châm của nó. Mà hai người này đúng là Dương Quá cùng với Mạc Sầu kia.

– Hay cho một đôi cẩu nam nữ.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nói. Bạch Linh khi nãy cũng đã nhìn thấy mọi chuyện.

– Linh Suất bát trọng, không tồi.

Nhìn người này, trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý. Quang nhận trong tay lập tức đánh vào trên vai người này, lập tức một cánh tay của lão giả kia rơi xuống mặt đất. Máu tươi phun ra, tiếng kêu thảm thiết của lão giả vang lên liên tục. Thế nhưng toàn thân bị cấm chế cho nên lão giả này căn bản không thể phát ra tiếng.

Tiếp theo Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh lập tức biến mất trong hậu việc. Hết thảy chuyện này cũng không ai phát hiện ra.

Âm ầm.

Đêm khuya, trong lúc có không ít người đang nghỉ ngơi cùng điều tức thì trong thành Cự Giang có một tiếng nổ kinh thiên vang lên.

Thanh âm này khiến cho không ít người bừng tỉnh lập tức chạy ra bên ngoài. Thế nhưng lúc này trong ánh mắt của mọi người Vạn Tượng thương hội đã bị san bằng, không ít đệ tử bị vùi trong đống phế tích, hỏa diễm nóng bỏng tràn ngập. Vạn Tượng thương hội cũng bị cướp sạch không còn một mống.

Mấy đệ thực lực mạnh hơn một chút lúc này đang dùng thuộc tính thủy dập tắt lửa. Thế nhưng ngọn lửa này dường như là một loại linh hỏa rất mạnh, không phải thứ mà bọn hắn có thể dập tắt. Hỏa diễm không ngừng lan ra chung quanh. Trong nháy mắt Vạn Tượng thương hội chỉ còn là một đống phế tích.

Sưu Sưu.

Trong đêm tối, có mấy đạo thân ảnh vội vàng phóng tới. Sau khi nhìn thấy cảnh tượng này lập tức hén lớn:

– Là ai làm? Vạn Tượng môn ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho kẻ đó.

– Trưởng lão, ta nhận ra người đó. Đó chính Dương Quá cùng với Mạc Sầu kia. Bọn hắn còn lưu lại một câu.

Một đệ tử của Vạn Tượng môn nhanh chóng dẫn mấy người này đi tới trước một bức tường. Lúc này dưới ánh lửa hừng hực chiếu sáng, chỉ thấy trên bức tường này có viết mấy chữ to bằng máu:

– Vạn Tượng môn, đây mới là bắt đầu, ta nhất định sẽ làm cho Vạn Tượng môn các ngươi gà chó không yên.

Chữ viết to bằng máu tươi, bên dưới còn có thi thể đệ tử vạn Tượng môn lưu lại. Lúc này vết máu vẫn chưa khô, từng giọt máu tươi tử trên chảy xuống bên dưới vách tường.

Nhìn thấy cảnh này, trong lòng không ít người run lên. Trong lòng không khỏi nói thầm một câu.

– Dương Quá trở lại rồi, tới tìm Vạn Tượng môn rồi.

Đất trời lúc này đen kịt, chỉ có ánh sáng lờ mờ bao phủ mặt đất. Lúc này có hai đạo thân ảnh xẹt qua trên không trung rồi biến mất trong sơn mạch.

Trong một sơn động, một lão giả năm mươi tuổi toàn thân bị cấm chế lúc này đang dùng ánh mắt kinh hãi nhìn một người mặc áo xanh. Lập tức trong ánh mắt kinh hãi của hắn, bên trong lòng bàn tay người áo xanh này xuất hiện một vòng xoáy quỷ dị. Cái vòng xoáy này giống như một lỗ đen thu nhỏ thế nhưng lại khiến cho tim hắn đập nhanh hơn vài phần.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý, năm ngón tay tạo thành trảo nhanh chóng đặt lên đỉnh đầu lão giả này. Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên. Lão giả này lập tức run rẩy, một lát đã biến thành một cỗ thây khôi.

Thủ ấn được thu lại, trên mặt Lục Lâm Thiên lúc này đỏ bừng. Thôn phệ linh lực của Linh Suất bát trọng khiến cho Lục Thiếu Du có cảm giác không chịu đựng nổi, hắn vội vàng khoanh chân ngồi xuống. Bắt đầu luyện hóa cỗ linh lực này.

Một lát sau, linh lực nhanh chóng được Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa chuyển thành linh lực tinh thuần tiến vào không gian trong đầu hắn.

Sắc trời vừa sáng, trong một hậu viện, lúc này có mấy chục đệ tử Vạn Tượng môn tập trung ở đây. Ở trước cái ao có một cỗ thi thể nữ đệ tử khỏa thân nằm trên mặt đất, còn có một cánh tay lưu lại trong hậu viện, máu tươi tràn ngập mặt đất. Trên vách tường còn có mấy chữ.

– Ác mộng của Vạn Tượng môn lúc này chính thức bắt đầu. Dương Quá.

Chương 1153: Linh lực lại đột phá (1)

Mấy chữ để lại bằng máu khiến cho trong nội tâm mấy đệ tử có mặt cảm thấy lạnh lẽo. Trưởng lão Linh Suất bát trọng chỉ lưu lại một cánh tay rồi biến mất không còn tung tích. Thực lực của Dương Quá này quá mạnh mẽ, Vạn Tượng môn lần này trêu chọc phải sát tinh thật rồi.

– Hóa ra Triệu sư tỷ lại cấu kết với Hoàng trưởng lão a.

– Bình thường còn giả vờ đoan trang, cao quý cái rắm.

– Đừng nói nữa, các trưởng lão tới rồi.

Trong lúc mấy đệ tử đang nghị luận có mấy người trung niên nam nữ đi tới. Nhìn thấy cảnh tượng trước mặt, sắc mặt mấy người lập tức đại biến.

Sáng sớm, trong thành Cự Giang lúc này nổi lên sóng lớn. Tối ngày hôm qua Vạn Tượng môn bị người ta tập kích, tổn thất một Linh Suất bát trọng. Vạn Tượng thương hội cũng bị cướp sạch không còn một mống. Lại còn bị san bằng thành bình địa.

Tin tức này giống như mọc cánh nhanh chóng khuếch tán đi. Mấy ngày này, mọi người trong thành Cự Giang vốn đã quên đi cái tên Dương Quá kia, lúc này mọi người thật không ngờ tới người này vẫn dám trở lại thành Cự Giang. Còn dám làm ra hành động như vậy.

Trong Vạn Tượng môn, lúc này cảnh giới sâm nghiêm, đề phòng Dương Quá kia lại một nữa tới. Trong nội tâm các trưởng lão còn sống lúc này vô cùng kinh hãi. Nếu như Dương Quá kia tới tìm bọn hắn thì thảm rồi. Thực lực của Dương Quá và yêu thú thất giai trung kỳ kia bọn hắn vô cùng hiểu rõ.

– Dương Quá này không biết là người phương nào, thật không ngờ lại có vài phần bổn sự.

Trong thành Cự Giang, tại một đình viện, Gia Cát Tây Phong mặc một bộ áo bàm tím, cầm cái quạt trong tay khẽ phe phẩy, ngồi ngay ngắn ở trong đại sảnh.

– Chỉ biết là người này gia nhập Thiên Địa các. Là trưởng lão Hoàng cấp cửu phẩm, những thứ khác cũng không biết được.

Trong phòng, một vị phụ nhân lên tiếng. Chính là Phí Lan trưởng lão của Lan Lăng sơn trang.

– Hoàng cấp cửu phẩm, thực lực quả thực không tầm thường. Bất quá quan trọng nhất là trên thân người này có một cỗ linh hồn thể bất phàm. Bên người còn có yêu thú thất giai trung kỳ và Thị Huyết Linh Phong thất giai, quả thực không phải là người bình thường.

Gia Cát Tây Phong phe phẩy cái quạt, nhướng mày nói.

– Cha, nếu như người này gia nhập Lan Lăng sơn trang chúng ta thì cũng không tồi. Nếu như để Thị Huyết Linh Phong kia đột phá tới bát giai thì chính là một trợ lực lớn của Lan Lăng sơn trang chúng ta.

Gia Cát Tử Vân bên cạnh nói. Người này tuy rằng có chút tự ngạo, thế nhưng tuyệt đối không thể phủ nhận người này cực kỳ bất phàm. Trong thế hệ trẻ tuổi, người vượt qua hắn quả thực chỉ đếm trên đầu ngón tay mà thôi.

– Đương nhiên. Thế nhưng nếu như muốn Thị Huyết Linh Phong đột phá tới bát giai chỉ sợ cũng không hề dễ dàng. Hơn nữa người này lại không lộ mặt, cũng khó biết được người này là ai. Trong Cổ Vực dường như chưa từng có ai như vậy. Chẳng lẽ là người tới từ đại lục Linh Vũ hoặc thành Ma Vân sao?

Gia Cát Tây Phong có chút nghi hoặc.

– Cha, Linh Thiên môn, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo lần này đều tới. Lần này người bị Huyền Thiên bí cảnh hấp dẫn tới cũng không ít.

Gia Cát Tử Vân nói.

– Đâu chỉ là Linh Thiên môn, Hóa Vũ tôn, Hắc Sát giáo không thôi. Còn có một ít người không lộ ra ánh sáng nữa.

Gia Cát Tây Phong nói.

– Tử Vân, có một số việc con tuổi còn trẻ còn không biết được. Huyền Thiên bí cảnh này là do Huyền Thiên môn khi trước lưu lại. Đồn rằng tất cả bảo vật của Huyền Thiên môn đều ở trong đó, đây cũng không phải là một số lượng nhỏ. Mà ngay cả Vũ linh khí cùng Hồn linh khí đều có bên trong.

Trong đại sảnh, lúc này một lão giả chừng bảy chục tuổi nói. Người này có mái tóc bạc, khuôn mặt hồn hào. Quanh thân không có một chút khí tức nào tiết ra ngoài, thế nhưng trong lúc vô hình lại khiến cho người ta cảm thấy áp lực.

– Cung trưởng lão, ta còn nghe nói Huyền Thiên môn này khi trước bị Lan Lăng sơn trang chúng ta, còn có Hóa Vũ tông, Linh Thiên môn, Hắc Sát giáo liên thủ tiêu diệt đúng không? Vì sao lúc trước không tìm thấy bảo tàng này?

Gia Cát Tử Vân thi lễ với lão giả này, vẻ mặt không ngờ lại vô cùng cung kính.

– Chuyện đã xảy ra mấy ngàn năm, ta cũng không biết. Thế nhưng đồn rằng khi trước cường giả trong Huyền Thiên môn biết bản thân không địch lại được Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang cho nên đem tất cả bảo vật của Huyền Thiên môn thu vào bên trong Huyền Thiên bí cảnh. Muốn đông sơn tái khởi. Chỉ là Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang chúng ta đã sớm có chuẩn bị. Đem đệ tử Huyền Thiên môn giết sạch. Tuyệt đối không lưu lại bất kỳ một cơ hội nào cho bọn hắn. Bất quá Huyền Thiên bí cảnh này tới cuối cùng chúng ta cũng không có cách nào mở ra. Mà ngay cả vị trí của Huyền Thiên bí cảnh chúng ta cũng không có cách nào tra ra được.

Cung trưởng lão có khuôn mặt hồng hào này nói.

– Huyền Thiên bí cảnh này nếu như Lan Lăng sơn trang chúng ta tìm được, vậy thì Lan Lăng sơn trang chúng ta về sau có thể ngăn chặn Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo cùng với Linh Thiên môn rồi.

Ánh mắt Gia Cát Tử Vân lóe lên rồi thấp giọng nói.

– Tử vân, chuyện này không hề dễ dàng như con nghĩ đâu. Hóa Vũ tông, Linh Thiên môn, Hắc Sát giáo. Thực lực của bọn họ không hề dưới Lan Lăng sơn trang chúng ta. Hơn nữa. Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang một khi náo động thì Tam tông Tứ môn trên đại lục Linh Vũ cùng với thành Ma Vân sẽ thừa cơ mà tràn vào trong Cổ Vực.

Gia Cát Tây Phong nghiêm mặt nói với Gia Cát Tử Vân.

– Cha, con hiểu rồi.

Gia Cát Tử Vân khẽ gật đầu, lập tức nói:

– Cha, vì sau Tam tông Tứ môn cùng với Tứ các Tứ đảo lại có hứng thú đối với Cổ Vực chúng ta như vậy?

Gia Cát Tây Phong nhìn Gia Cát Tử Vân rồi nói:

– Tử Vân, Cổ Vực chúng ta há chỉ có Tam tông Tứ môn, Tứ các Tứ đảo nhìn chằm chằm vào? Cũng không thiếu những thế lực âm thầm khác đang nhìn chằm chằm vào Cổ Vực. Có một số việc bây giờ con không nên biết tới. Việc quan trọng nhất trước mắt chính là tăng cường thực lực. So với Lục Thiếu Du của Phi Linh môn kia thì con vẫn thua một bậc.

Gia Cát Tây Phong nói.

– Lục Lâm Thiên kia chỉ có chút vận khí mà thôi. Vũ giả ngũ hệ, nếu như thực sự động thủ, còn chưa biết ai chết trong tay ai.

Nói tới Lục Lâm Thiên, trong mắt Gia Cát Tử Vân hiện lên hàn ý.

– Tử Vân, con… Thứ ta không yên tâm nhất chính là con quá tự ngạo. Tương lai nếu như có chịu thiệt nhất định là vì điểm này cho nên mới chịu thiệt.

Gia Cát Tây Phong nói.

– Cha, con sẽ chú ý.

Ánh mắt Gia Cát Tử Vân lóe lên rồi gật đầu nói.

– Con phải nhớ cho kỹ.

Gia Cát Tây Phong nói xong, ánh mắt khẽ đổi rồi nói tiếp:

– Lần này những người kia có lẽ đều tới. Ta thấy Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang chúng ta phải liên thủ mới được. Ta nghĩ ba tông môn còn lại cũng nhất định đang nghĩ tới điều này.

– Trang chủ, có tin tức về chiếc chìa khóa kia không? Nếu không có chìa khóa thì chúng ta cũng khó mà tìm thấy Huyền Thiên bí cảnh.

Vị lão giả gọi là Cung trưởng lão kia lên tiếng.

Chương 1154: Linh lực lại đột phá (2)

Tại một chỗ sâu trong sơn mạch ngoài thành Cự Giang. Thời gian như nước chảy trôi qua. Trong lúc luyện hóa Lục Lâm Thiên không có khái niệm thời gian. Trong nháy mắt bảy ngày lại trôi qua.

Trong bảy ngày này, Vạn Tượng môn trong thành Cự Giang cơ hồ mỗi ngày đều sống trong sợ hãi. Mà ngay cả đệ tử Tuyệt Linh Tông cũng khẩn trương không thôi. Thế nhưng từng ngày trôi qua, Dương Quá mà mọi người lo lắng kia cũng không có xuất hiện tiếp.

Tuy rằng Dương Quá không xuất hiện, thế nhưng cảm giác nặng nề này khiến cho mọi người hít thở không thông.

Trong thành Cự Giang trong mấy ngày nay có không ít người hiểu chuyện, nửa đêm bắt đầu đi dạo, dường như mà muốn chờ hai người Dương Quá, Mạc Sầu xuất hiện. Thế nhưng mấy ngày này cũng không thấy thân ảnh hai người kia, khiến cho mấy người hay đi dạo này vô cùng phiền muốn. Không ít thế lực trong bóng tối cũng đang âm thầm chờ mong Dương Quá có thể xuất hiện một lần nữa đối phó với Vạn Tượng môn cùng với Tuyệt Linh Tông để cho bọn hắn chiếm tiện nghi.

Thế nhưng Dương Quá lại không xuất hiện khiến cho không ít thế lực thất vọng không thôi.

Mà lúc này, tại chỗ sâu trong sơn mạch ngoài thành Cự Giang. Trên Linh Ngọc sàng có một cỗ năng lượng hội tụ. Khí tức từ trong cơ thể Lục Lâm Thiên tràn ra. Lúc này cường độ khí tức cũng từ từ tăng cường. Một cỗ linh lực ngập trời giống như gợn sóng từ trong cơ thể hắn khuếch tán ra. Mà giữa thiên địa, lúc này cũng có một cỗ năng lượng vô hình nhanh chóng hội tụ.

Giờ phút này, quang mang quanh người Lục Lâm Thiên đại thịnh, khí tức kéo lên. Không gian trong đầu lập tức được mở rộng thêm không ít. Một cỗ lực lượng khổ lồ nhanh chóng tuôn ra. Hồn đan lúc này nhanh chóng xoay tròn. Kim đao màu vàng trên hồn đan lúc này cũng đẩy nhanh tốc độ hấp thu linh lực.

Cảnh tượng như vậy kéo dài từ buổi sáng mới tới chạng vạng tối mới dừng lại.

Sưu Sưu.

Trong sơn động, sau khi tất cả trở lại như cũ thì Lục Lâm Thiên mới thở ra một ngụm trọc khí. Mà lúc này khí tức quanh người Lục Lâm Thiên đã là Linh Suất thất trọng.

Hai mắt mở ra, ánh mắt càng trở nên thâm thúy. Khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười. Một Linh Suất bát trọng vừa đủ để hắn từ Linh Suất lục trọng đột phá tới Linh Suất thất trọng.

– Lão đại, Linh Suất thất trọng rồi sao?

Thân thể nho nhỏ của Tiểu Long nhảy tới trước người Lục Lâm Thiên. Cảm nhận khí tức trên người lão đại lúc này Tiểu Long cũng vô cùng cao hứng.

– Tiểu Long, khi nào thì đệ mới đột phá.

Lục Lâm Thiên hỏi Tiểu Long. Tiểu Long đột phá lục giai sơ kỳ cũng đã khá lâu rồi. Dùng tốc độ tu luyện của Tiểu Long mà nói, sợ rằng cũng rất nhanh sẽ đột phá.

– Lão đại, sau khi đột phá lục giai thì tốc độ tu luyện của đệ đã chậm đi một chút. Phẩm chất của mấy khỏa Yêu linh đan kia quá thấp, sau khi phục dụng Yêu linh đan hiệu quả cũng không lớn.

Tiểu Long bất đắc dĩ nói.

– Vậy thì cố gắng tu luyện.

Lục Lâm Thiên nói, có lẽ do thể chất của Tiểu Long đặc thù, vô cùng cường hãn cho nên Yêu linh đan lục phẩm đối với Tiểu Long, hiệu quả cũng không quá lớn. Chuyện này Lục Lâm Thiên cũng không có biện pháp. Lục phẩm Yêu linh đan a. Đối với những yêu thú khác mà nói, chỗ tốt của nó vô cùng lớn.

– Chủ nhân, ta đã đào tạo ra ba đầu ong thợ lục giai hậu kỳ từ lục giai trung kỳ. Trong vòng nửa năm ta có thể đào tạo ra ít nhất ba mươi đầu lục giai hậu kỳ. Tám đầu lục giai hậu kỳ đỉnh phong.

Huyết Mị tiến lên cung kính nói.

– Tốt.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên vui mừng nói. Trong nội tâm hắn lúc này vô cùng thỏa mãn. Thời gian nửa năm cũng không dài. Tám đầu Thị Huyết Linh Phong lục giai hậu kỳ đỉnh phong. Ba mươi đầu Thị Huyết Linh Phong lục giai hậu kỳ. Thực lực này cũng rất mạnh. Ánh mắt khẽ đổi, Lục Thiếu Du lại hỏi lần nữa.

– Huyết Mị, Thị Huyết Linh Phong cấp độ tam giai ngươi đào tạo tới đâu rồi?

– Ta đã đẻ ngàn vạn quả trứng, muốn đào tạo được Thị Huyết Linh Phong lục giai và năm vạn Thị Huyết Linh Phong tam giai thì có lẽ phải chờ một năm sau mới có thể hoàn thành. Nếu như linh dược sung túc thì có thể nhanh hơn một chút.

– Cần linh dược gì thì nói cho ta biết. Ta sẽ chuẩn bị đầy đủ linh dược cho ngươi.

Thu hoạch gần đây của hắn cũng không ít. Cho nên đối với linh dược, hiện tại Lục Lâm Thiên vô cùng đầy đủ. Bảy ngày trước sau khi cướp sạch Vạn Tượng thương hội, thu hoạch cũng không nhỏ.

– Linh dược lần trước chủ nhân đưa cho ta còn khá nhiều cho nên tạm thời cũng không vội.

– Lão đại, không phải tối nay huynh lại đi thành Cự Giang đó chứ?

Tiểu Long ngẩng đầu hỏi Lục Lâm Thiên.

– Có lẽ Vạn Tượng môn cùng Tuyệt Linh Tông hiện tại đang rất sốt ruột a.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý. Thù này không báo thì quả thực phải xinh lỗi chính mình. Huống chi, quan trọng nhất chính là Tuyệt Linh Tông cùng Vạn Tượng môn có thể liên tục cung cấp Linh Suất cùng Vũ Suất không ngừng cho hắn. Trước mắt nếu như hắn muốn đột phá vậy thì cũng chỉ có thể dựa vào Linh Suất cùng Vũ Suất của hai môn phái này thôi.

– Đáng tiếc đệ không thể ra tay.

Tiểu Long chu miệng, cực kỳ bất mãn.

– Về sau sẽ có cơ hội.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười.

Vào đêm, bầu trời bị màn đêm bao phủ, lúc này là đầu tháng, trên bầu trời chỉ có vầng trăng tàn.

Trong thành Cự Giang, hiện tại đã là ngày thứ bảy không thấy thân ảnh Dương Quá xuất hiện, hứng thú của đám người xem náo nhiệt đối với chuyện này giảm đi không ít.

Tuyệt Linh Tông trong thành Cự Giang này là thế lực rất lớn. Có thể xem ra như là thế lực lớn nhất trong thành Cự Giang. Những ngày này, trong Tuyệt Linh Tông lúc nào cũng khẩn trương, đề phòng Dương Quá kia tới đánh lén.

Tại đình viện bên ngoài có mấy đệ tử mặc trang phục Tuyệt Linh Tông canh giác. Tổng cộng có bảy người, một Vũ Phách và sáu Vũ Sư.

– Sư huynh, ngươi nói xem Dương Quá kia có tới Tuyệt Linh Tông ta gây phiền toái hay không?

Một thanh niên chừng hai chục tuổi nhìn bầu trời đêm rồi nói.

– Yên tâm đi, Dương Quá này muốn tìm phiền toái cũng sẽ đi tìm Vạn Tượng môn. Tuyệt Linh Tông ta không phải nơi hắn muốn tới là tới.

– Hy vọng là thế. Dương Quá kia thực lực không kém, lại xuất thủ nhập thần. Cũng chỉ có tông chủ mới có thể chống lại. Nếu chúng ta gặp phải hắn thì không may rồi. Nghe nói hôm qua Phó tông chủ mới đỡ một chút. Thế nhưng không có năm năm tới ba năm thì không khỏi hẳn.

Một thanh niên thấp giọng nói.

Sưu Sưu.

Khi thanh âm của người thanh niên này vừa dứt, một cỗ quang mang vô hình nhanh chóng bao phủ bảy người. Ánh mắt bảy người vừa mới biến đổi, lập tức trở nên ngây ngốc. Sau đó hai mắt trắng bệch ngã xuống mặt đất. Lúc này có hai đạo thân ảnh một trắng một xanh đáp xuống mặt đất.

Hai đạo thân ảnh này không dừng lại chút nào, thân ảnh lập tức như quỷ mị tiến vào trong đình viện.

Phanh Phanh.

Chỉ một lát sau ở trong đình viện đột nhiên vang lên thanh âm mạnh mẽ. Hai đạo thân ảnh kia lúc này cũng đã biến mất.

Lúc này giữa không trung có mấy đạo thân ảnh nhanh chóng chạy tới, thế nhưng lúc này đã không thấy tung tích của hai người kia.

Chương 1155: Điên cuồng trả thù

Trong đình viện, lúc này có một đại hán nằm trên mặt đất. Một cánh tay trực tiếp bị người ta bẽ gẫy, máu tươi rải đầy trên đất. Trên vách tường có mấy chữ to viết bằng máu lưu lại.

– Đợi sự trả thù huyết tinh của ta đi. Dương Quá.

Nhìn mấy chữ viết to bằng máu này, mọi người không khỏi nhìn nhau, trong nội tâm đã có chút sợ hãi.

Phanh Phanh.

Bỗng dưng lúc này, trong đình viện phía xa có một thanh âm cực lớn vang lên. Sắc mặt mọi người lập tức hoảng hốt rồi lao thẳng về phía đó.

– Bái kiến tông chủ.

Khi mọi người tới đình viện thì Tuyệt Linh Vương đã sớm xuất hiện ở đó. Trong đình viện lúc này có một Vũ Suất của Tuyệt Linh Tông đang nằm trong vũng máu. Cánh tay phải trực tiếp bị chém đứt, trên vách tường có lưu lại mấy chữ bằng máu:

– Người thứ mười bảy của Tuyệt Linh Tông, Dương Quá.

Phanh Phanh.

Phía xa lúc này lại có vài tiếng nổ kinh thiên vang lên. Ngọn lửa phía xa lập tức bùng lên.

– Tông chủ, không tốt. Đó là thương hội của chúng ta.

Mắt thấy ngọn lửa phía sau, sắc mặt mấy đạo thân ảnh này lập tức đại biến.

– Dương Quá. Bổn vương tuyệt đối không buông tha cho ngươi.

Tuyệt Linh Vương mắt nhìn về phía xa rồi nổi giận gầm lên, sát ý trong mắt tràn ngập. Thế nhưng hắn cũng không thể làm gì khác.

Sắc trời hơi sáng một chút, lúc này trong thành Cự Giang đã vô cùng náo nhiệt. Động tĩnh trong Tuyệt Linh Tông đã sớm truyền đi khắp hang cùng ngõ hẻm trong Tuyệt Linh Tông. Dương Quá yên lặng mấy ngày không xuất hiện lúc này lại xuất hiện lần nữa. Không ngờ lần này lại trực tiếp động thủ với Tuyệt Linh Tông.

Mọi người cũng không biết nhận được tin tức từ nơi nào. Đêm qua Tuyệt Linh Tông không ngờ bị đánh chết hai trưởng lão Vũ Suất, hai Linh Suất trưởng lão biến mất. Hiện tại không rõ tung tích. Thế nhưng lại có một cánh tay lưu lại ở Tuyệt Linh Tông. Về phần những đệ tử Tuyệt Linh Tông khác bị đánh chết chừng năm mươi sáu người. Đó chỉ là con số lưu lại trên vách tường ở thương hội của Tuyệt Linh Tông mà thôi.

Lần này không ít thế lực cao hứng không thôi. Tuyệt Linh Tông tổn thất càng lớn thì bọn hắn càng có lợi.

Tuyệt Linh Tông đã bị trả thù, sau khi Vạn Tượng môn nhận được tin tức này cũng lập tức lo lắng sợ hãi. Dương Quá này quả thực quá xuất quỷ nhập thần, căn bản không biết lúc nào hắn sẽ xuất hiện. Cũng không biết tiếp theo sẽ động thủ với ai.

Trong thành Cự Giang, tất cả mọi người một lần nữa lại dồn sự chú ý vào Dương Quá và Mạc Sầu. Mà này cả những hội đấu giá cỡ lớn trong thành Cự Giang lúc này cũng không hấp dẫn bọn hắn bằng chuyện Dương Quá, Mạc Sầu kia.

Màn đêm lại buông xuống. Tuyệt Linh Tông cùng Vạn Tượng môn bày trận địch sẵn sàng nghênh địch thì suốt một đêm này lại không thấy Dương Quá kia xuất hiện.

Ba ngày tiếp tục trôi qua. Trong khi mọi người ở thành Cự Giang nghị luận về việc Dương Quá không xuất hiện thì có người lập tức nhìn thấy tám cỗ thi thể trên quảng trường ở thành Cự Giang. Tám người này đã sớm mất đi sinh cơ. Toàn thân đều là vết máu chồng chất. Trên thi thể tám người, cánh tay phải đều bị chém đứt. Phía dưới thi thể của mấy người này còn một loạt chư viết bằng máu tươi:

– Phàm là người có quan hệ với Tuyệt Linh Tông cùng Vạn Tượng môn đều giết không tha. Dương Quá.

Có người lập tức phát hiện tám cỗ thi thể này, lập tức quảng trường xuất hiện vô số người vây quanh.

– Đây không phải là Lạc Sơn tứ anh cùng Tuyệt Hầu Thủ Vương Lạc Binh hay sao?

– Còn có Tần Giang tam quỷ.

– Tại sao lại là tám người này? Không phải bọn hắn vừa mới rời khỏi thành Cự Giang hôm trước hay sao? Nghe nói là bởi vì lo lắng Dương Quá trả thù cho nên tám người này mới rời khỏi thành Cự Giang. Không nghĩ tới bọn họ vẫn bị Dương Quá kia đánh chết.

– Đây chính là tám Vũ Suất a. Đều là Vũ Suất thất trọng, bát trọng, không ngờ lại chết như vậy.

– Dương Quá kia ra tay quả thực hung ác a. Tám người này đều bị giết.

Trong đám người lập tức có không ít người nhận ra tám người này, lúc này mọi người không khỏi hít sâu một hơi. Dùng thực lực của tám người này không ngờ cũng bị đánh chết. Tám người này ngày hôm trước vừa mới rời khỏi thành Cự Giang. Không nghĩ tới không thoát khỏi nanh vuốt của Dương Quá kia.

Trong đám người, lúc này có ba người sắc mặt cực kỳ lạnh lẽo. Chính là Khoái Kiếm Vương, Vọng Giang song hùng. Ba người ẩn thân trong đám người nhìn về tám cỗ thi thể kia. Đường đường là cường giả Vũ Suất trong Cổ Vực cũng là người có thanh danh hiển hách không ngờ hiện tại lại có kết cục như vậy. Ba người vô cùng giận dữ, đồng thời trong lòng cũng không khỏi hít sâu một hơi. Bọn họ đều được Đoạt Hồn Vương mời tới đây, lần trước bên trong đám cường giả kia vây công cũng có ba người bọn họ.

– Dương Quá này quả thực tâm ngoan thủ lạt. Dưới chiêu thức này chỉ sợ không ít thế lực sẽ lập tức phủi sạch quan hệ với Tuyệt Linh Tông.

Trong đám người, lúc này có mấy đạo thân ảnh mang áo choàng xuất hiện.

– Tông… Phong Sát, cũng không biết Dương Quá này là người phương nào, không ngờ lại đem thành Cự Giang khuấy tới mức này. Bên người lại có yêu thú thất giai trung kỳ, Thị Huyết Linh Phong thất giai, còn có khôi lỗi thất giai, người này sợ rằng lai lịch không nhỉ.

Người bên cạnh người vừa nói chuyện kia lúc này mở miệng nói.

– Cứ để cho hắn khuấy đi thôi. Sự tình trong thành Cự Giang chúng ta cũng không thể tham dự vào. Chúng ta vẫn nên làm chính sự là hơn. Hiện tại cả thành Cự Giang này đã bắt đầu cuộn trào, so với trong tưởng tượng của ta thì còn nhiều người tới đây hơn không ít. Quả thực đã lâu không có náo nhiệt như vậy.

Thân ảnh kia lại mở miệng nói xong lập tức rời khỏi đám người.

– Hỗn đản. Đám vương bát đản này, hiện tại là thời điểm nào rồi mà lại dám đoạt tuyệt quan hệ với Tuyệt Linh Tông ta? Ta sẽ không bỏ qua cho bọn chúng.

Trong đại sảnh, ánh mắt Tuyệt Linh Vương lạnh lẽo như hàn bằng. Cánh tay vỗ xuống một cái, bệ đá trước người lập tức hóa thành tro tàn.

– Tông chủ, bọn người Lạc Sơn tứ anh đã bị đánh chết. Hiện tại tất cả thế lực phụ thuộc chúng ta đều đang lo lắng bị Dương Quá kia trả thù cho nên mới dám đoạt tuyệt quan hệ với Tuyệt Linh Tông ta. Hiện tại hơn phân nửa thế lực đã tuyên bố ra bên ngoài, không còn bất kỳ một quan hệ nào với Tuyệt Linh Tông chúng ta nữa.

Một trưởng lão của Tuyệt Linh Tông nói.

– Những kẻ này quả thực đáng chết. Ta sẽ cho bọn chúng biết hậu quả của việc phản bội ta. Phái người san bằng bọn chúng.

Tuyệt Linh Vương nổi giận nói, toàn thân ngập tràn sát ý.

– Tông chủ, không được. Hiện tại Tuyệt Linh Tông ta vô cùng rối loạn. Hiện tại vấn đề chủ yếu vẫn là Dương Quá kia. Nếu như tình cảnh trước mắt của Tuyệt Linh Tông tốt hơn một chút thì tới lúc đó đối phó với đám cỏ đầu tường kia sẽ vô cùng dễ dàng.

Vị trưởng lão vừa mới lên tiếng lập tức nói. Trong ánh mắt vô cùng cả kinh, xem ra tông chủ tức giận không nhỏ. Bằng không mà nói làm sao lại tùy tiện như vừa rồi. Quả thực hiện tại tông chủ so với trước kia hoàn toàn là hai người khác nhau.

Chương 1156: Điệu hổ ly sơn (1)

Sưu Sưu.

Tuyệt Linh Vương hít sâu một hơi. Trong nội tâm vô cùng tức giậ. Hai mắt tràn ngập tơ máu, trong lòng cảm thán. Hắn tung hoành trong thành Cự Giang này mấy chục năm, cảnh tượng gì cũng đã gặp phải. Lần này chỉ là ngoài ý muốn mà thôi. Cuối cùng thì cũng sẽ tìm được biện pháp giải quyết. Nếu như trận tuyến của hắn rối loạn thì đây quả thực chính là kết quả mà đối phương muốn thấy a. Từ hành động gần đây của Dương Quá kia xem ra, hắn chỉ muốn trận hình của Tuyệt Linh Tông rối loạn mà thôi.

– Dương Quá, không cần biết ngươi là ai, bổn vương tuyệt đối sẽ không tha cho ngươi.

Ánh mắt Tuyệt Linh Tông lạnh lẽo, một lần nữa hít sâu một hơi.

Trên chân trời bình tĩnh lúc này có một đầu yêu thú phi hành đỏ như máu nhanh chóng xuất hiện. Đầu yêu thú phi hành này vô cùng khổng lồ, bộ dáng dữ tợn, khí tức cường hãn. Quả thực không phải là yêu thú bình thường.

– Đông cung phụng, có lẽ chúng ta sắp tới rồi a.

Trên lưng yêu thú phi hành, Hoa Mãn Lâu nhìn phía trước rồi lên tiếng hỏi. Mọi người đã ngây ngốc trên lưng yêu thú phi hành cũng được một thời gian không ngắn rồi.

– Tối đa hai hoặc ba ngày nữa. Có lẽ hiện tại trong thành Cự Giang có rất nhiều cường giả. Chúng ta nên tìm hiểu tin tức một phen rồi nói sau.

Đông Vô Mệnh chắp tay đứng lên, mắt nhìn phía trước rồi lẩm bẩm nói.

Trong sơn động, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trên Linh Ngọc Sàng, quanh thân có một cỗ lực lượng vô hình trong suốt bao phủ.

Trên Linh Ngọc sàng lúc này cũng có một cỗ quang mang nhàn nhạt tiến vào trong cơ thể Lục Thiếu Du. Mà lúc này trước người hắn có hai cỗ thây khô nằm trên mặt đất.

Sưu Sưu.

Sau một lát, quang mang thu liễm. Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được thu lại, miệng thở ra một ngụm trọc khí. Linh lực trên người lúc này đã mạnh mẽ hơn một chút, tinh quang trong mắt chợt lóe.

– Linh Suất thất trọng trung kỳ. Sắp tới hậu kỳ. Đêm nay có lẽ nên xuất phát sớm thôi.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý. Có lẽ Vạn Tượng môn cùng Tuyệt Linh Tông hiện tại đang đứng ngồi không yên.

Vào đêm, vầng trăng treo lơ lửng trên bầu trời. Trong thành Cự Giang lúc này vẫn vô cùng náo nhiệt. Mãi đến rạng sáng mới gần yên ả trở lại. Cả thành lúc này mới coi như yên tĩnh.

Lúc này có hai đạo thân ảnh một xanh một trắng một lần nữa xuất hiện trong thành Cự Giang. Hai đạo thân ảnh này giống như quỷ mị hiện lên giữa không trung rồi lao thẳng về phía Tuyệt Linh Tông.

Trong một đình viện. Mấy đệ tử Tuyệt Linh Tông vô thanh vô tức bị đánh chết. Hai đạo thân ảnh này lặng yên không một tiếng động đáp xuống. Nhưng lần này khi hai đạo thân ảnh vừa mới đáp xuống thì có một thanh âm lạnh lẽo lập tức truyền đến.

– Dương Quá, lần này bổn vương xem ngươi chạy được chỗ nào.

Thanh âm vừa dứt, năm đạo thân ảnh nhanh chóng xuất hiện trong không trung. Đi đầu là một người có khuôn mặt gầy gò. Trong đôi mắt kia hiện lên vẻ âm trầm, mái tóc nửa trắng nửa đen. Người thứ hai mặc một bộ y phục màu xanh, người thứ ba cầm trong tay một thanh trường kiếm. Khí tức hai người khác cũng cực kỳ cường hãn. Năm người lúc này lăng không đứng trên không trung. Mơ hồ khiến cho gợn sóng trong không gian không ngừng khuếch tán. Mà năm người này chính là Tuyệt Linh Vương, Bạch Vạn Tượng, còn có Khoái Kiếm Vương và Vọng Giang song hùng.

– Mạc Sầu, chạy mau.

Ánh mắt thân ảnh màu xanh cả kinh rồi lập tức hét lớn một tiếng. Lập tức hai người nhanh chóng chạy trốn. Trong nháy mắt thân ảnh đã biến mất tại chỗ.

– Lần này cho dù đuổi tới chân trời góc biển bổn vương cũng sẽ không tha cho các ngươi.

Tuyệt Linh Vương hét lớn một tiếng, năm người lập tức đuổi theo. Lúc này tốc độ của năm người cũng nhanh như thiểm điện.

Sưu Sưu.

Bảy đạo thân ảnh như lưu tinh xẹt qua phía chân trời. Bạch Linh kéo tay Lục Lâm Thiên, nhanh chóng kéo hắn chạy trốn. Nếu không dùng tốc độ của Lục Thiếu Du hiện tại, không thể cách nào so sánh được với đám người Tuyệt Linh Vương.

Mấy đạo thân ảnh phía sau nhanh chóng rời khỏi thành Cự Giang mà tiến vào trong sơn mạch mênh mông. Năm người phía sau Lục Lâm Thiên lúc này dường như không có ý tứ buông tha, vẫn đuổi theo không bỏ. Dường như phải đuổi bằng được hai người mới thôi.

Lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng không có quá mức nghiêm trọng, thi thoảng trên đường ngẫu nhiên quay lại nhìn về phía sau, ánh mắt hiện lên nụ cười quỷ dị.

Nam người này đuổi theo Lục Lâm Thiên cũng không quá mức lo lắng, bất quá cũng khó đối phó được. Bạch Linh ngăn cả Tuyệt Linh Vương kia, khôi tứ ngăn cản Khoái Kiếm Vương. Huyết mị cùng đại quân Thị Huyết Linh Phong có thể ngăn cả Bạch Vạn Tượng có chút khó khăn. Hắn có thể thoát thân, thế nhưng tổn thương nhất định sẽ rất lớn.

Mà hắn đối phó với Vọng Giang song hùng Vũ Suất cửu trọng kia dường như có chút bất lực. Đương nhiên là dưới tình huống hắn và Bạch Linh không bại lộ thân phận. Nếu như bại lộ muốn đối phó với mấy người kia sẽ dễ dàng hơn nhiều, hoàn toàn không thành vấn đề.

Thế nhưng nếu không bại lộ thân phận mà nói, thì cũng phải cố hết sức. Lần trước đó nếu không phải có linh hồn thể kia tương trợ thì hắn khó có thể thoát được. Lần này thì không giống khi trước. Không có linh hồn thể kia trợ giúp, hắn muốn đối phó với Vọng Giang song hùng kia cũng có chút khó khăn. Huống chi Lục Thiếu Du biết rõ, hiện tại nếu như chỉ cần dừng lại một chút thì hắn sẽ bị thiệt lớn.

Có tốc độ của Bạch Linh, năm người sau lưng muốn đuổi kịp Bạch Linh quả thực có tâm mà không có lực. Cho nên Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ yên tâm. Trong năm người chỉ có tốc độ của Tuyệt Linh Vương là nhanh, còn Khoái Kiếm Vương mà Bạch Vạn Tượng kia thì chậm hơn nhiều. Về phần Vọng Giang song hùng kia, tốc độ tuy rằng là nhanh thế nhưng so với ba người Bạch Vạn Tượng, Tuyệt Linh Vương cùng Khoái Kiếm Vương mà nói, chậm hơn rất nhiều. Sau khi đuổi ra khỏi thành Cự Giang thì khoảnh cách của hai người đã xa hơn mấy người phía trước không ít.

– Dương Quá, ta xem các ngươi có thể chạy được bao xa.

Tuyệt Linh Vương phẫn nộ quát lên một tiếng. Trong sơn mạch tĩnh lặng lúc này thanh âm quanh quẩn.

Rống rống.

Tiếng quát lớn này lập tức khiến cho không ít dã thú bên trong sơn mạch rống lên một tiếng.

Trong thành Cự Giang, lúc này bên ngoài Tuyệt Linh Tông, một đám đệ tử của Tuyệt Linh Tông đang ở trên quảng trường. Phía trước đám đệ tử chính là hơn mười trưởng lão Vũ Suất của Tuyệt Linh Tông.

– Lần này tông chủ cùng Bạch Vạn Tượng của Vạn Tượng môn, còn có Khoái Kiếm Vương liên thủ, có lẽ có thể ngăn chặn được Dương Quá kia.

– Hy vọng có thể ngăn được hắn, tốt nhất nên đánh chết người này. Bằng không chúng ta sẽ không được bình an.

Từng tiếng nghị luận trong đám người vang lên. Trong lòng mọi người lúc này hy vọng tông chủ có thể đánh chết cái ác mộng kia, bằng không bọn hắn cả ngày không được yên bình.

Chi Chi.

Thế nhưng lúc này trong không gian lập tức có biến hóa. Bên trên không trung lúc này đột nhiên có tiếng quỷ dị vang lên. Lập tức một đám huyết vụ nhanh chóng xuất hiện, trong nháy mắt cả không gian đột nhiên run rẩy.

Chương 1157: Điệu hổ ly sơn (2)

Trong huyết vụ trong nháy mắt có một đạo huyết quang lao ra rồi lập tức hóa thành một tổ ong khổng lồ. Ngay sau đó tổ ong này trực tiếp bành trướng tới chừng sáu trăm thước, trực tiếp lơ lửng trong không trung..

Chi Chi.

Từng thanh âm kỳ dị vang lên trong bầu trời đêm. Lập tức bên trong tổ ong huyết sắc kia có ngàn vạn tia máu bắn ra. Hơn hai vạn Thị Huyết Linh Phong xoay quanh người Mẫu Hoàng Phong. Đám Thị Huyết Linh Phong rậm rạp, bao phủ phiến không gian này.

Chi Chi.

Lại có một tiếng quái dị vang lên. Lúc này từ trong tổ ong lại có thêm mười đạo quyết quang bắn ra. Khí tức hung hãn bạo ngược lập tức lan tràn trong không gian, khiến cho đám người ở dưới lúc này lạnh lẽo. Đây là hơn ba mươi đầu Thị Huyết Linh Phong lục giai. Thân hình giống như trẻ con vừa mới sinh ra. Toàn thân đỏ tươi, bộ dáng dữ tợn. Khí tức cường hãn, đi đầu còn có ba con đã đạt tới lục giai hậu kỳ.

– Là Thị Huyết Linh Phong, là Thị Huyết Linh Phong của Dương Quá kia.

Nhìn thấy cảnh này, tất cả mọi người đều khiếp sợ. Ban đầu ở quảng trường tất cả mọi người đều đã nhìn thấy Thị Huyết Linh Phong này. Lúc này đám người phía dưới không khỏi hít sâu một hơi.

Ngao.

Trong đám Thị Huyết Linh Phong rậm rạp đột nhiên vang lên một tiếng sói tru. Lại có một đạo quang mang màu vàng đột nhiên tuôn ra. Thân hình Khôi Tứ lập tức xuất hiện trong mắt tất cả mọi người mang theo một cỗ khí tức cực kỳ cường hãn. Cái đầu sói dữ tợn lúc này giống như vật còn sống, miệng gầm lên một tiếng.

Trong lúc đám người Tuyệt Linh Tông còn đang kinh ngạc thì Thị Huyết Linh Phong ngập trời cùng với Khôi Tứ đã từ trên lao xuống. Khí tức hung hãn bạo ngược kia khiến cho mấy người có thực lực thấp toàn thân run rẩy.

– Trốn, chạy mau.

Tất cả mọi người hoảng hốt. Mà ngay cả những trưởng lão Vũ Suất, Linh Suất cũng không dám chống lại. Hiện tại trong tông cũng không có cường giả nào có thể chống lại Thị Huyết Linh Phong cùng khôi lỗi kia.

Sưu Sưu.

Trong chốc lát, đám Thị Huyết Linh Phong ngập trời đã đánh xuống phía dưới.

– A…

Tốc độ của Thị Huyết Linh Phong cực kỳ nhanh chóng. Huống chi còn có Thị Huyết Linh Phong lục giai. Tức thì có đệ tử Tuyệt Linh Tông bị đánh chết, từng tiếng kêu thảm thiết quanh quẩn trong bầu trời đêm.

Sưu Sưu.

Khôi Tứ huy động cánh tay cực lớn kia mang theo một cỗ lực lượng bàng bạc xuyên thủng không gian. Từng đạo trảo ấn xẹt qua, hàn mang bắn ra bốn phía, không gian vặn vẹo. Lúc này nó trực tiếp là máy móc giết chóc, đám vũ giả tu vi Vũ Suất dưới tay nó căn bản không có một chút kháng cự nào.

Bốn phía, động tĩnh lúc này đã sớm khiến cho không ít người chú ý. Trong đêm tối có vô số ánh mắt nhìn vào. Thế nhưng cũng không có người phương nào tiến tới. Người có thực lực thì cũng biết rõ trong thành Cự Giang này ngoại nhân không thể nhúng tay. Người không có thực lực thì lại càng không dám nhúng tay.

Trong bầu trời tối đen lúc này có mấy đạo lưu quang nhanh chóng xẹt qua không trung.

– Dương Quá. Bổn vương nhất định phải băm vằm ngươi thành vạn đoạn.

Phía sau lưng Lục Lâm Thiên, lúc này Tuyệt Linh Vương kia vẫn đuổi theo không bỏ, vẫn duy trì một khoảnh cách đuổi theo.

– Tuyệt Linh Vương, ta thấy gọi ngươi là Tuyệt Linh Trư còn không sai đâu. Quên nói cho ngươi một việc. Ta đem Thị Huyết Linh Phong cùng khôi lỗi thất giai ở lại Tuyệt Linh Tông rồi.

Lục Lâm Thiên quay đầu về phía sau rồi lớn tiếng nói.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Tuyệt Linh Vương lập tức ngây ngốc một lát. Trong đôi mắt tràn ngập tơ máu kia lúc này dường như đã có chút lý trí.

– Hỗn đản, chờ ta bắt được ngươi, nhất định sẽ khiến ngươi sống không bằng chết.

Tuyệt Linh Vương quát to. Một tia lý trí vừa mới khôi phục được lúc này lại một lần nữa giận dữ ngập trời.

– Tuyệt Linh Trư. Nếu như hiện tại ngươi không quay về. Ta đoán Tuyệt Linh Tông ngươi hiện tại ngay cả chó gà cũng không còn rồi. Ha ha.

Tiếng cười khàn khàn từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang vọng không trung.

Thân hình Tuyệt Linh Vương lúc này trực tiếp dừng lại giữa không trung. Nếu như ánh mắt có thể giết người thì lúc này sợ rằng Lục Thiếu Du ít nhất cũng đã chết một trăm tám mươi lần rồi.

– Mau trở lại thành Cự Giang, nhanh.

Tuyệt Linh Vương mang theo sự giận dữ ngập trời mà quay về.

Phía xa, đám người Khoái Kiếm Vương cùng Bạch Vạn Tượng còn chưa biết là chuyện gì đã xảy ra thế nhưng cũng nhanh chóng trở về thành Cự Giang.

Trong không trung, thân hình Bạch Linh dừng lại giữa không trung rồi nói:

– Lần này đoán chừng bọn hắn đã bị ngươi làm cho tức điên lên rồi.

– Không sao, đây chính là hiệu quả mà ta muốn.

– Chỉ sợ tới lúc đó, Tuyệt Linh Vương này tuyệt sẽ không từ một thủ đoạn nào mà đối phó với ngươi.

Bạch Linh nói.

– Hắn định đối phó với ta như thế nào? Ngay cả ta là ai hắn cũng không biết nha.

Lục Lâm Thiên khẽ cười. Thân phận Dương Quá này quả thực vô cùng tốt a. Nếu như đổi lại thân phận là Lục Thiếu Du mà nói, tới lúc này có lẽ Tuyệt Linh Vương kia tuyệt đối sẽ không từ một thủ đoạn nào mà đối phó với Phi Linh môn.

Trong thành Cự Giang, Tuyệt Linh Tông lúc này cơ hồ đã bị san thành bình địa, khắp nơi đều là lửa, thi thể tràn ngập trên mặt đất, ước chừng có hơn một ngàn thi thể. Trong đó còn có vài Vũ Suất đều bị Thị Huyết Linh Phong vây công tới chết. Còn có mấy người cũng trực tiếp bị mất mạng trong tay Khôi Tứ.

Đám người vây quanh xem xét lúc này cũng chỉ thầm than một tiếng. Tuyệt Linh Tông đắc tội với Dương Quá kia quả thực là chuyện không hề sáng suốt chút nào. Không ngờ lại bị hắn trả thù điên cuồng như vậy, thế nhưng hết lần này tới lần khác lại không thể làm gì.

Nhìn thấy một màn này, trong bốn tối có không ít cường giả âm thầm hít sâu một hơi. Không ít người các thế lực khác cũng xen lẫn vào bên trong đám người. Lúc này không ít người âm thầm quyết định, về sau dù thế nào cũng không nên đắc tội với Dương Quá kia. Một khi đắc tội với người nọ thì chính là ác mộng.

– Tuyệt Linh Tông lần này tổn thất thảm trọng rồi. Tuyệt Linh Vương sợ rằng cũng sắp biến thành một kẻ cô độc, chỉ là một tên tướng không quân mà thôi.

– Dương Quá này quả thực đủ ngoan độc. Một người mà khiến cho Tuyệt Linh Vương thành như vậy.

– Tuyệt Linh Vương có lẽ sắp phát điên rồi. Ai bảo hắn muốn gây chuyện với Dương Quá kia.

Trong bóng tối, có một ít người khẽ nghị luận. Trên không trung, mấy đạo thân ảnh trước sau rời đi. Mà lúc này có một người nhìn thấy thi thể la liệt trong quảng trường, hai mắt như muốn nứt ra.

Phanh.

Hai mắt Tuyệt Linh Vương trợn lên, trong mắt tràn ngập tơ máu, một cước hung hăng đạp mạnh lên mặt đất. Mặt đất trực tiếp bạo liệt.

– Dương Quá. Tuyệt Linh Vương ta thề không giết ngươi thì không làm người.

Thanh âm lạnh lùng quanh quẩn trong không trung. Cả không gian lúc này bỗng nhiên cảm thấy lạnh lẽo.

– Không tốt, Vạn Tượng môn của ta.

Nhìn thấy cảnh này trong nội tâm Bạch Vạn Tượng lập tức rét lạnh. Thân thể nhanh chóng chạy về phía Vạn Tượng môn.

Chương 1158: Triệt để điên cuồng

Hắn và Tuyệt Linh Vương đã từng thương nghị qua cho nên bọ nhắn mới chờ đợi Dương Quá kia xuất hiện. Thế nhưng hiện tại không đánh mà lui, ngược lại còn bị người ta dùng kế điệu hổ ly sơn. Tuyệt Linh Tông tổn thất thảm trọng, cơ hồ bị san thành bình địa. Giờ phút này trong lòng hắn cảm thấy lạnh lẽo. Tuyệt Linh Tông còn nhiều cường giả mà lại bị như vậy, Vạn Tượng môn hắn lúc này cũng không còn có cường giả nào khác a.

Trong một đình viện yên tĩnh. Dưới ánh trăng nhu hòa đình viện như được bao phủ bởi ánh sáng mông lung. Dưới bóng đêm lờ mờ chugn quanh còn có không ít lá cây như nhảy múa trong gió.

– Hoàng Đan, ngươi còn nhận ra ta hay không?

Trong đình viện, trước người Hoàng Đan có một nam tử trung niên vẻ mặt âm lệ, thân hình gầy gò, khí tức có chút hỗn loạn.

– Ngươi là phó chưởng môn?

Hoàng Đan nhìn chăm chú vào trung niên trước mặt này thân thể chậm rãi lui về phía sau. Trong mắt mang theo hàn ý. Trong đoạn thời gian này nàng một mực bị nhốt ở trong Vạn Tượng môn, căn bản không có cách nào rời đi. Mà trong miệng đệ tử Vạn Tượng môn nàng cũng đã biết được chuyện xảy ra gần đây, biết được Vạn Tượng môn thương vong thảm trọng, mà ngay cả phó chưởng môn cũng phải dùng hồn anh đào tẩu. Bộ dáng hiện tại dường như đang tìm người để đoạt xá.

– Hừ! Không sai! Mau nói cho ta biết, chỗ ở của Dương Quá kia ở nơi nào, hắn hại ta thành như vậy ta nhất định sẽ không bỏ qua cho hắn.

Nam tử trung niên nổi giận. Hồn anh đoạt xá thành công, thế nhưng thực lực của hắn lúc này lại chỉ tới Linh Suất bát trọng đỉnh phong mà thôi. So với Linh Vương nhất trọng khi trước hoàn toàn là cách biệt một trời một vực. Quan trọng nhất chính là sau khi đoạt xá cũng coi như giữ lại được tính mạng, thế nhưng tu vi sau đó khó mà tiến thêm một bước.

– Phó chưởng môn. Ta cũng không quá quen biết với Dương Quá đại nhân, cũng không biết hắn ở đâu.

Hoàng Đan chậm rãi lui về phía sau rồi nói. Lúc này biết người nọ không có việc gì, trong lòng nàng âm thầm thở ra một hơi.

– Các ngươi không quen? Không quen thì sao ngươi lại đi mật báo cho hắn? Nếu như ngươi không nói thì đừng trách ta không khách khí.

Nam tử trung niên lạnh nhạt nói. Chậm rãi ép Hoàng Đan sát vào tường.

– Phó chưởng môn, ta thực sự không biết. Người thả ta ra. Dù sao ta cũng là người của Vạn Tượng môn.

Hoàng Đan lúc này đã dựa lưng vào tường, trong mắt hiện lên sự sợ hãi. Từ trong mắt người này khiến cho nàng có dự cảm không tốt.

– Khặc khặc. Cái thân thể mới này của ta không biết có dùng được không. Ngươi cũng coi như không tệ, trước tiên ta hảo hảo chơi đùa với ngươi một lát.

Nam tử kia dùng ánh mắt daˆʍ tà nhìn vào đôi ngọc thỏ trước ngực Hoàng Đan, cánh tay lập tức đưa về phía trước.

– Là ai?

Ngay khi nam tử trung niên này vừa mới giơ hai tay về phía trước thì đột nhiên quay người về phía sau. Tay áo nhanh chóng phất lên, một đạo linh hỏa từ trong tay áo hắn nhanh chóng được bắn ra.

Sưu Sưu.

Ngay khi đạo linh hỏa này bắn ra, một đạo quang trụ màu trắng cũng nhanh chóng xuất hiện rồi hung hăng va chạm với linh hỏa.

– Đoạt xá thành Linh Suất bát trọng. Thực lực của ngươi trước mặt ta chỉ là con sâu cái kiến mà thôi.

Thân thể mềm mại của Bạch Linh vô thanh vô thức xuất hiện. Ngay cả một chút chấn động trong không khí cũng không có. Lúc này trong không khí chỉ có một mùi hương nhàn nhạt mê người mà thôi.

– Là ngươi…

Trong nháy mắt này đại hán trung niên này như gặp phải sát tinh, sắc mặt lập tức đại biến.

Trong nháy mắt này, cánh tay mềm mại cuỷa Bạch Linh duỗi ra. Quang mang màu trắng trên người giống như một đầu mãng xà nhỏ cuốn quanh cánh tay nàng, thủ ấn trong tay nhanh chóng được kết. Lập tức hóa thành mấy đạo chưởng ấn dùng tốc độ nhanh nhưu thiểm điện trực tiếp đánh vào trên người đại hán này.

Đại hán trung niên này nhanh chóng lùi lại. Thế nhưng trong lúc vô hình không gian đã bị phong tỏa. Căn bản không có cách nào nhúc nhích. Nếu như là trước kia có lẽ hắn còn có sưc phản kháng một chút. Mà lúc này bản thân hắn lại không có một chút sức lực phản kháng nào. Nhanh chóng bị cấm chế.

Tất cả chỉ là chuyện xảy ra trong trước mắt. Lúc này trước mặt Hoàng Đan xuất hiện hai đạo thân ảnh một trắng một xanh.

– Dương Quá đại nhân, Mạc Sầu đại nhân.

Ánh mắt Hoàng Đan khẽ giật mình, còn tưởng rằng mình hoa mắt.

Khoảng cách giữa Tuyệt Linh Tông và Vạn Tượng môn khá xa. Lúc này trong đêm tối đột nhiên có ánh lửa xuất hiện. Sau mấy tiếng bạo liệt vang lên, lập tức mấy người chung quanh bị kinh động.

– Dương Quá tới rồi.

Nhìn thấy cảnh tượng của Vạn Tượng môn, trong nội tâm mọi người đều thầm nghĩ.

– Dương Quá, ta và ngươi thề không đội trời chung.

Bạch Vạn Tượng vội vàng đuổi về phía Vạn Tượng môn. Lúc này Vạn Tượng môn đã hỗn loạn thành một đám. Tình huống của Vạn Tượng môn hiện tại so với Tuyệt Linh Tông cũng không kém là bao.

Nhìn tâm huyết cả đời của mình lúc này, Vạn Tượng môn mà một đời hắn dốc sức xây dựng lúc này lại có kết cục như vậy, trong nội tâm Bạch Vạn Tượng vô cùng hối hận. Hối hận vì sao mình lại trêu chọc tới sát tinh kia. Lúc trước nếu như mình không trêu chọc tới Dương Quá và Mạc Sầu kia thì Vạn Tượng môn sẽ bình yên vô sự, sẽ không có hậu quả như vậy.

Thế nhưng trong sự hối hận này, Bạch Vạn Tượng lại càng giận dữ. Không đối phó với tên Dương Quá kia trong lòng hắn khó mà yên được.

Trong sơn mạch ngoài thành Cự Giang lúc này có mấy đạo thân ảnh đáp xuống. Mấy người này chính là Lục Lâm Thiên, Bạch Linh cùng Hoàng Đan. Còn có nam tử trung niên bị Lục Lâm Thiên cấm chế.

– Hoàng Đan tiểu thư, nàng nên trở lại Hoàng gia đi. Khi đó cũng không ai dám làm phiền nàng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên rơi vào trên người Hoàng Đan rồi nói.

– Dương Quá đại nhân, ngươi tin ta không bán đứng các ngươi sao?

Hoàng Đan nói.

– Ta không hồ đồ như vậy, ta đi trước.

Thanh âm Lục Lâm Thiên vừa dứt, hai người lập tức biến mất tại chỗ.

Nhìn hai đạo thân ảnh kia biến mất mãi cho tới khi không còn dấu vết thì ánh mắt Hoàng Đan khẽ đổi, hai hàng lông mi nhíu lại rồi lập tức biến mất trong rừng cây.

Sắc trời vừa sáng, trong một sơn động, lúc này Tụ Linh Vương sau khi đoạt xá đang dùng ánh mắt kinh hãi nhìn về bốn đạo thân ảnh phía trước. Hắn vừa mới tận mắt nhìn thấy hai người Dương Quá cùng Mạc Sầu lột mặt nạ xuống. Dương Quá kia cũng chỉ là một thanh niên hai mươi mốt tuổi mà thôi. Mà trên khuôn mặt kiên nghị kia lại mang theo nụ cười tà dị khiến cho trong lòng hắn run rẩy.

Mà ba người còn lại, Mạc Sầu kia là yêu thú thất giai trung kỳ hóa thành hình người, không ngờ lại tuyệt mỹ vô cùng, yêu mị, lạnh lùng giống như tiên tử. Một nữ tử khác thân thể vô cùng nóng bỏng, hắn cũng nhanh chóng nhận ra đó chính là do Thị Huyết Linh Phong biến thành. Về phần một tiểu đồng tóc vàng cuối cùng kia, trong mắt mang theo hàn ý đang nhín về phía hắn chính là một con rắn nhỏ màu vàng biến thành.

Chương 1159: Đến thành Cự Giang (1)

Đến thành Cự Giang (1)Lúc này Tụ Linh Vương kinh ngạc tới mức ngây người. Hóa ra Dương Quá khiến cho thành Cự Giang xôn xao gần đây chỉ là một thanh niên mà thôi. Không ngờ lại là một người trẻ tuổi tới như vậy, chuyện này sợ rằng vượt quá sự đoán của tất cả mọi người.

– Linh Suất bát trọng đỉnh phong, cũng tạm được.

Nhìn qua thân thể Tụ Linh Vương vừa mới đoạt xá Lục Lâm Thiên vô cùng vui vẻ. Tăng thêm tên Linh Suất bát trọng đỉnh phong này hắn muốn đột phá tới Linh Suất bát trọng có lẽ cũng đủ.

Tụ Linh Vương nhìn Lục Lâm Thiên, dường như muốn nói cái gì đó, thế nhưng do cấm chế cho nên nói không nên lời.

– Tới phiên ngươi.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết, trong tay phải của Lục Thiếu Du có một vòng xoáy bằng chân khí trực tiếp hiện lên, Lục Thiếu Du nhanh chóng đặt tay lên đỉnh đầu của Tụ Linh Vương.

Dưới cỗ lực lượng thôn phệ mạnh mẽ này, một cỗ linh lực bàng bạc lúc này tràn vào trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên. Mà lúc này sắc mặt Lục Lâm Thiên có chút ngưng trọng. Giờ phút này tuy rằng Tụ Linh Vương kia chỉ có tu vi Linh Suất bát trọng đỉnh phong. Thế nhưng bởi là vì người đoạt xá cho nên có hồn anh ở trong cơ thể.

Giờ phút này, Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được hồn anh ở trong đầu của Tụ Linh Vương. Hồn anh kia đang không ngừng dãy dục. Hồn anh này giãy dụa khiến cho hắn cũng không biết làm thế nào. Dù sao đây chính là hồn anh của Linh Vương.

– Hồn anh mà thôi. Đáng tiếc ngươi không phải là Linh Vương.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thân thần được rót vào. Một cỗ lực lượng mạnh mẽ nhanh chóng áp xuống.

– A.

Tụ Linh Vương kêu lên một tiếng thê thảm. Hồn anh trực tiếp bị lực lượng quỷ dị kia thôn phệ. Hồn anh của hắn lúc đoạt xá cũng đã tiêu hao không ít. Lúc này còn chưa có khôi phục. Mà hồn anh đơn thuần lúc này thực lực cũng giảm lớn, căn bản không có cách nào chống lại được cỗ lực lượng thôn phệ này.

Đến lúc này Tụ Linh Vương cũng biết được một chuyện khiến cho hắn kinh hãi. Dương Quá này không ngờ có thể thôn phệ linh lực cùng hồn anh của hắn. Chỉ tiếc, chuyện này hắn đã không thể nói cho bất luận kẻ nào biết được.

Sau khi đem Tụ Linh Vương thôn phệ thành một cỗ thây khô. Trong tay Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện một cỗ linh hỏa đốt thi thể hắn thành tro bụi. Mặc dù vận khí của hắn không tệ, hồn anh chạy trốn được, lại còn đoạt xá được Linh Suất khác. Thế nhưng vẫn không thể tránh khỏi kết cục hồn phi phách tán.

Một lát sau Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trên Linh Ngọc Sàng, thủ ấn được kết, bắt đầu chậm rãi tu luyện. Nhanh chóng luyện hóa đám linh lực được thôn phệ trong cơ thể.

Cỗ linh lực được hắn thôn phệ vào trong cơ thể cực kỳ khổng lồ, tu vi Linh Suất bát trọng đỉnh phong đương nhiên không hề tầm thường. Điều khiến cho Lục Lâm Thiên càng thêm mừng rỡ đó chính là hồn anh của Tụ Linh Vương này cũng được Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ. Hồn anh này tuy rằng sau khi đoạt xá đã tiêu hao không ít. Thế nhưng vẫn là hồn anh. Hồn anh này sau khi bị cắn nuốt, linh hồn lực của hắn đã được tăng cường gấp mấy lần.

Linh hồn lực được tăng cường, Lục Lâm Thiên cũng không dám hy vọng quá lớn. Dù sao còn kim đao màu vàng trong đầu hắn. Linh hồn lực của hắn muốn tăng cường còn phải xem kim đao màu vàng này nguyện ý bố thí cho hồn đan của hắn hấp thu bao nhiêu.

Cỗ linh lực được thôn phệ này cực kỳ bàng bạc, thế nhưng cũng không cuồng bạo. Bởi vì bản thân của nó đã là linh lực, Lục Lâm

Thiên chỉ cần luyện hóa một chút bỏ đi tạp chất là có thể chuyển thành linh hồn lực của bản thân.

Trong thời gian mấy ngày này Lục Lâm Thiên đã đột phá tới Linh Suất thất trọng. Sau khi thôn phệ đột phá tới Linh Suất thất trọng trung kỳ, lần thôn phệ Tụ Linh Vương đã đoạt xá này Lục Lâm Thiên phỏng chừng có lẽ đột phá tới Linh Suất bát trọng cũng không thành vấn đề.

Những linh lực được thôn phệ này chỉ cần luyện hóa một chút là tiến vào không gian trong đầu Lục Lâm Thiên. Sau một lát, Lục Thiếu Du tiến vào trong trạng thái tu luyện. Quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang mang vô hình trong suốt. Khí tức trên người chậm rãi tăng lên.

Loại tốc độ tăng lên này cực kỳ nhanh, nhanh tới mức không thể tưởng tượng nổi. Cỗ linh lực được thôn phệ đến kia chỉ cần luyện hóa một chút là trở thành linh lực của bản thân Lục Lâm Thiên, tốc độ này quả thực là dọa người.

Huyết Mị nhìn qua vị chủ nhân này cũng không khỏi thầm than một tiếng. Thôn phệ linh lực và chân khí để đột phá. Chủ nhân lại là Linh Vũ song tu, trong trí nhớ của nàng, dường như trong nhân loại cũng không có loại người như vậy.

Trong thành Cự Giang, lúc Lục Lâm Thiên tiếp tục luyện hóa, thành Cự Giang lại vô cùng náo nhiệt, hơn nữa lại còn náo nhiệt hơn trước. Mà bây giờ trong thành Cự Giang to lớn này, chỉ cần là linh giả cùng vũ giả, không có người nào không biết Dương Quá và Mạc Sầu kia.

Tất cả các thế lực lớn trong thành Cự Giang không khỏi hít sâu một hơi, truyền lời xuống tất cả môn nhân. Cho dù đắc tội ai cũng được thế nhưng không thể đắc tội với Dương Quá kia. Thực lực của Dương Quá này tuy rằng là cực kỳ cường hãn, tuy cũng không phải đạt tới mức không ai đối phó được. Thế nhưng mà Dương Quá này lại xuất phủ nhập thần, không có ai biết rõ thân phận của hắn. Cũng không biết hắn từ đâu tới. Chính điều này mới khiến mọi người không dám trêu trọc. Đặc biệt là màn trả thù huyết tinh kia, ngay cả bọn họ cũng không có cách nào thừa nhận được.

Nói tới Dương Quá này tất cả các sơn môn không dám trêu chọc. Thế nhưng trong lòng mọi người quả Dương Quá này chính là thần tượng của bọn họ. Trực tiếp khiến cho Tuyệt Linh Tông cùng Vạn Tượng môn hao binh tổn tướng. Gà chó không yên. Quả thực không có ai dám làm điều này. Mà trong mấy trăm năm qua, người có thể tạo ra động tĩnh lớn như vậy trong thành Cự Giang này cũng không có người nào khác.

Trong tửu điếm, trà lâu, hiện tại tất cả mọi người đều đang đàm luận về Dương Quá này. Đang phỏng đoán xem Dương Quá này có còn trở lại thành Cự Giang đối phó với Tuyệt Linh Tông cùng Vạn Tượng môn hay không. Thậm chí còn có không ít người dùng việc này để mở ra sòng đặt cược. Trong ba ngày trở lại, bảy ngày trở lại, nửa tháng trở lại, tỷ lệ đặt cược không giống nhau.

– Đông cung phụng, chúng ta tới rồi.

Ngoài thành Cự Giang. Trên trăm đạo thân ảnh xuất hiện. Mấy người đi đầu chính là Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thiên Độc Yêu Long, còn có Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, Lưu Tinh Hà, Thiểm Điện Báo, Hoa Mãn Lâu. Một đường cưỡi Cửu Đầu Yêu Giao từ Phi Linh môn, rốt cuộc mọi người đã tới thành Cự Giang.

– Trước tiên chúng ta tìm một chỗ đặt chân, sau đó nghe ngóng một chút tin tức của Huyền Thiên bí cảnh kia.

Nhìn dòng người hối hả chung quanh, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh không khỏi kinh ngạc. Thành Cự Giang này không ngờ lại to lớn tới như vậy, quả thực khiến cho hắn cảm thấy ngoài ý muốn.

– Khanh Khách. Oánh tỷ, không nghĩ tới các người cũng tới.

Chương 1160: Đến thành Cự Giang (2)

Lúc này một tiếng cười ôn nhu truyền tới. Lập tức mấy đạo thân ảnh xuất hiện trước mặt đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh. Mấy người xuất hiện không phải là ai khác mà chính là Khâu Mỹ Vi, Lữ Chính Cường, còn có mấy người Hàn Trưởng lão, Lưu trưởng lão, Vương trưởng lão của Linh Thiên môn.

– Hóa ra là Mỹ Vi muội muội cùng Lữ chưởng môn.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh khẽ cười, bước chân nhẹ nhàng đi tới tước người Khâu Mỹ Vi.

– Bái kiến Lữ chưởng môn.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, Lưu Tinh Hà, Thiểm Điện Báo Ngô Dũng, Hoa Mãn Lâu lập tức thi lễ. Sắc mặt mọi người hơi đổi, trước mặt Lữ Chính Cường này trong lúc vô hình mọi người cảm giác được một cỗ áp chế như có như không. Lại thêm hiện tại tất cả mọi người đều biết rõ quan hệ giữa chưởng môn và Lữ Chính Cường này cho nên không dám thất lễ. Cho dù là Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cũng phải hành lễ. Người không hành lễ chỉ có Thiên Độc Yêu Long kia mà thôi.

– Chư vị chớ đa lễ. Không nghĩ tới lần này Vô Mệnh huynh đã là Thôi Hồn Độc Vương rồi. Chúc mừng.

Ánh mắt Lữ Chính Cường nhìn vào người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh rồi đáp lễ nói.

– Lữ chưởng môn quá khen.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói. Sắc mặt khẽ biến đổi, trong nội tâm hắn vô cùng hiểu rõ. Nếu như không phải mình ở Phi Linh môn, nếu như không phải bởi vì Lục Thiếu Du thì Lữ Chính Cường này chỉ sợ sẽ không khách khí với hắn như vậy.

– Không nghĩ tới Phi Linh môn hiện tại nhân tài đông đúc a. Quả thực khiến cho ta mở rộng tầm mắt, có lẽ Độc Vương cũng vì chuyện này mà hao tâm tổn trí không ít.

Ánh mắt Lữ Chính Cường đảo qua mọi người trong Phi Linh môn, lúc này ngay cả hắn cũng không khỏi than nhẹ một tiếng. Nhìn vào cỗ thực lực của Phi Linh môn lúc này, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, đều là người thanh danh hiển hách trong Cổ Vực. Đều là Vũ Suất cửu trọng. Lại thêm Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, còn có Băng Mộc Vương Giả cùng Linh Tôn thần bí kia, thực lực của Phi Linh môn hiện tại vô cùng cường hãn.

Lúc này sau người Lữ Chính Cường, Hàn Trưởng lão cùng mấy người của Linh Thiên môn nhìn thấy thực lực của Phi Linh môn sắc mặt cũng không khỏi biến hóa. Trong Cổ Vực, những thế lực nhất lưu có thể xuất ra loại thực lực này quả thực còn chưa có.

– Lữ chưởng môn nói đùa rồi, Phi Linh môn so sánh với Linh Thiên môn mà nói, quả thực là gặp tiền bối a. Phi Linh môn có quy mô như ngày hôm nay cũng là do chưởng môn xuất lực, lão phu không dám kể công.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh khẽ mỉm cười nói.

– Đúng rồi, tiểu tử Lục Lâm Thiên kia đâu rồi? Chẳng lẽ nó không tới?

Lữ Chính Cường đảo qua đám người Phi Linh môn, thế nhưng cũng không nhìn thấy Lục Lâm Thiên.

– Chưởng môn có chút việc cho nên không đi tới đây.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói. Có một số việc hắn cũng không tiện nói, cũng không thể nói rõ là chưởng môn đã đi tới thành Cự Giang gia nhập Thiên Địa các rồi.

– Ồ?

Ánh mắt Lữ Chính Cường có chút ngoài ý muốn, lập tức nói:

– Chư vị Phi Linh môn đã tới thành Cự Giang, mọi người cũng đều là thế lực trong Cổ Vực. Bảy ngày sau Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang còn có Song Đao môn, Ma Tâm cốc cùng mấy sơn môn khác có một lần tụ hội, thương nghị một ít chuyện. Nếu như Phi Linh môn tới vậy thì nên tham dự một lần.

– Tới lúc đó chúng ta nhất định sẽ tới.

Ánh mắt Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh khẽ biến đổi, không chút do dự đáp ứng.

– Mỹ Vi muội muội, đến lúc đó gặp lại.

Lúc này, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cùng Khâu Mỹ Vi bên cạnh đã trò chuyện xong, mọi người tách nhau rời đi.

– Thực lực Phi Linh môn quả thực không giống khi trước. Lúc này Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lại một lần nữa đột phá. Tốc độ quả thực rất nhanh.

Nhìn bóng lưng mọi người tổng Phi Linh môn, Hàn trưởng lão Vũ Vương tam trọng sau người Lữ Chính Cường khẽ nói.

– Thực lực Phi Linh môn không tệ. Bất quá quan trọng nhất chính là Băng Mộc Tôn Giả cùng với Linh Tôn thần bí kia. Có hai người này tọa trấn, Phi Linh môn mới hoàn toàn không giống khi trước.

Lữ Chính Cường nói.

– Chính Cường, có lẽ Phi Linh môn tới thành Cự Giang cũng là vì chuyện của Huyền Thiên bí cảnh kia. Sự tình lớn như vậy tiểu tử Lâm Thiên lại không tới, quả thực có chút kỳ quái.

Khâu Mỹ Vi nói.

– Có lẽ tiểu tử kia tới trước cũng không nhất định.

Lữ Chính Cường nói.

Trong thành Cự Giang, tại một khách điếm, hơn trăm người Phi Linh môn lúc này cư ngụ ở chỗ này quả thực có chút phiền phức. Bất quá trong thành Cự Giang này vốn thường có rất nhiều lui tới cho nên khách điếm cũng nhiều, quả thực cũng đủ chỗ đặt chân.

Hơn trăm người của Phi Linh môn trực tiếp được an bài trong hai tòa đình viện, giá cả cũng không rẻ. Cũng may Phi Linh môn hiện tại cũng không thiếu tiền, chút tiền ấy vẫn không cần để ý.

– Lão gia hỏa. Xem ra Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang đều đã tới. Còn có Ma Tâm cốc. Song Đao môn cùng những sơn môn khác. Tất cả các thế lực lớn trong Cổ Vực thương nghị, chẳng lẽ là vì chuyện Huyền Thiên bí cảnh kia?

Trong phòng, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh sau khi bố trí một đạo cấm chế rồi nói. Trong thành Cự Giang này vô cùng hỗn tạp cho nên phải cẩn thận một chút miễn cho bị người khác nghe lén.

– Có lẽ là vì việc này. Vừa rồi trong thành Cự Giang này ta cũng đã quan sát một ít. Có không ít cường giả tán tu cũng tới. Xem ra tin tức Huyền Thiên bí cảnh đã tiết lộ ra ngoài. Sự tình lớn như vậy có lẽ Tam tông Tứ môn cũng các sơn môn khác cũng đã nhận được tin tức. Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang muốn thương nghị có lẽ sự tình không hề đơn giản một chút nào.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói.

– Đó là đương nhiên, chúng ta đi dò xét tin tức một phen, cũng không biết có thêm tin tức về Huyền Thiên bí cảnh này hay không.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Nếu như có tin tức cụ thể thì khi chúng ta vừa mới vào thành đã không gặp được đám người Linh Thiên môn.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói.

Ngoài thành Cự Giang, tại một sơn động ẩn giấu trong sơn mạch.

Không biết từ khi nào ở trong thiên địa có một cỗ năng lượng vô hình bắt đầu hội tụ tới đây. Trong sơn động, trên Linh Ngọc sàng cũng có một cỗ năng lượng hội tụ. Khí tức trong cơ thể Lục Lâm Thiên tràn ra ngoài, từ từ được tăng cường. Một cỗ linh lực mênh mông giống như gợn sóng từ trên cơ thể hắn khuếch tán ra. Nếu như lúc này có linh giả ở đây không khó nhìn ra lúc này Lục Thiếu Du đang bắt đầu đột phá. Từ động tĩnh đột phá có thể nhìn ra lúc này hắn đang đột phá từ Linh Suất thất trọng lên Linh Suất bát trọng.

Lúc này quang mang quanh người Lục Lâm Thiên vô cùng chói mắt, khí tức kéo lên. Hồn đan trong đầu nhanh chóng xoay tròn. Kim đao màu vàng phía trên hồn đan cũng đẩy nhanh tốc độ hấp thu linh lực.

Chương 1161: Gặp nhau ở thành Cự Giang (1)

Cứ như vậy sau khi kéo dài một đoạn thời gian rất lâu thì tất cả mới yên tĩnh lại. Một lát sau, một ngụm trọc khí từ trong miệng Lục Lâm Thiên được thở ra.

Sưu Sưu.

Hắn chậm rãi mở mắt ra ánh mắt càng thêm sáng ngời, thâm thúy. Khóe miệng Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười. Sau khi thôn phệ Tụ Linh vương đoạt xá, số linh lực vừa đủ để hắn từ Linh Suất thất trọng trung kỳ đột phá lên Linh Suất bát trọng. Mà hồn anh của Tụ Linh vương kia đối với linh hồn lực của hắn cũng được tăng cường không ít. Đương nhiên, đại bộ phận chỗ tốt đều bị kim đao màu vàng kia cướp đi.

– Linh Suất bát trọng.

Hai tay nắm chặt, linh lực trong tay tuôn ra, gợn sóng trong không gian nhanh chóng khuếch tán. Khóe miệng Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười. Gần đây có Tuyệt Linh Tông cùng Vạn Tượng môn cung cấp Linh Suất, tốc độ đột phá của hắn nhanh hơn nhiều.

Cảm giác linh khí tràn ngập trong cơ thể, so với Linh Suất thất trọng còn được tăng cường không ít. Đặc biệt là phương diện linh hồn lực, Lục Lâm Thiên phán đoán. Linh hồn lực của hắn lúc này sợ rằng so với Linh Suất cửu trọng đỉnh phong cũng không kém bao nhiêu. Muốn chống lại Linh Suất cửu trọng đỉnh phong tuyệt đối không thành vấn đề. Mà hồn đan, trước kia dùng Linh Thần dịch cùng Hồn Linh quả, lại thêm Địa Linh dịch đều khiến cho linh hồn lực của hắn đạt được chỗ tốt vô cùng lớn. Mà trên phương diện linh hồn lực này quan trọng nhất chính là kim đao màu vàng kia. Thứ này giúp hắn không sợ bất luận linh hồn công kích nào. Nếu một linh giả nào không biết mà dùng linh hồn công kích hắn thì hắn có thể khiến cho đối phương ôm hận.

– Gần đây ngươi đột phá quá nhanh, coi chừng căn cơ bất ổn, phải chú ý một chút.

Bạch Linh đến bên người Lục Lâm Thiên rồi nhìn hắn nói.

– Đúng vậy. Kế tiếp phải củng cố tu vi một đoạn thời gian.

Lục Lâm Thiên nói. Hắn từ Linh Suất lục trọng đột phá tới Linh Suất bát trọng, cũng nên củng cố một phen. Trong thành Cự Giang này Tuyệt Linh Tông cùng Vạn Tượng môn trước mắt không phải thời điểm hắn đi đối phó. Nên ngừng một thời gian rồi lại đối phó cũng tốt. Hắn ở tối, bọn chúng ở ngoài sáng, không sợ bọn chúng chạy mất. Huống chi nếu muốn đánh chết Tuyệt Linh Vương cùng Bạch Vạn Tượng kia cũng không phải là chuyện dễ dàng. Thế nhưng có thể đối phó được, không nhất định phải đánh chết.

– Lão đại, chừng nào thì huynh mới có thể đột phá tới Vũ Vương?

Thân thể nho nhỏ của Tiểu Long nhảy lên vai Lục Lâm Thiên rồi nghênh cái đầu hỏi.

– Sẽ nhanh thôi. Cũng không biết ta có thể thuận lợi đột phá hay không.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi rồi thở dài. Đột phá Linh Suất cùng Vũ Suất, trong nội tâm Lục Lâm Thiên không quá lo lắng. Thế nhưng đột phá Vũ Vương cùng Linh Vương, Lục Thiếu Du lại cảm thấy rất lo lắng. Đột phá Vũ Vương cùng Linh Vương, đây là một ranh giới vô cùng lớn của bất kỳ một vũ giả cùng linh giả nào. Cái ranh giới này không dễ vượt qua. Mà một khi vượt qua thì sau này hắn có thể chính thức bước vào hàng ngũ cường giả. Cấp bậc hoàn toàn khác với Vũ Suất và Linh Suất.

Mà lúc đột phá Vũ Vương cùng Linh Vương bản thân hắn phải đồng thời đột phá. Độ khó trong đó lúc này Lục Lâm Thiên vẫn không biết được. Bất quá Lục Thiếu Du không quên, lúc ở Vân Dương Tông, hắn đột phá Vũ Phách cùng Linh Phách gặp phải không ít khó khăn. Có lẽ đột phá Vũ Vương cùng Linh Vương khó càng thêm khó.

– Lão đại muốn đột phá nhất định không thành vấn đề.

Tiểu Long nói với giọng chắc nịch.

– Tiểu gia hỏa, đệ cần phải cố gắng tu luyện.

Lục Lâm Thiên vỗ cái đầu nhỏ của Tiểu Long, khẽ mỉm cười nói.

– Đệ đã rất cố gắng rồi nha, thực lực cũng tiến bộ rất nhanh, là huynh không cho đệ ra tay đó chứ?

Tiểu Long kháng nghị nhìn lão đại, đôi mắt nhỏ không ngừng chuyển động, dường như không phục.

– Lâm Thiên, hiện tại ngươi có tính toán gì không? Có lẽ trong thành Cự Giang này Tuyệt Linh Vương cùng Bạch Vạn Vật sợ rằng đã bị ngươi chọc tới điên rồi, nhất định sẽ đi khắp nơi tìm ngươi.

Bạch Linh nói.

Lục Lâm Thiên có chút do dự rồi lập tức nói:

– Sự tình Huyền Thiên bí cảnh có lẽ Thiên Địa các đã có thêm tin tức, chúng ta phải đi nhìn xem một chút.

– Ngươi vừa xuất hiện sợ rằng sẽ đưa tới không ít phiền toái.

Bạch Linh nói.

– Yên tâm, lần này chúng ta quang minh chính đại đi vào thành Cự Giang.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười.

– Ngươi định dùng thân phận thật đi vào thành Cự Giang sao? Nhưng mà Thiên Địa các này muốn biết tin tức thì phải có thân phận trưởng lão mới biết được.

Đôi mắt Bạch Linh không ngừng biến ảo, nói.

– Sẽ có người biết được tin tức.

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Linh Vũ song quái cùng Tả Thiên Khung có lẽ cũng đã khôi phục không kém rồi.

Mấy ngày sau, lúc này từng cơn gió thu thổi qua thành Cự Giang kéo theo không ít lá rụng. Trong lúc bất tri bất giác lúc này đã tới cuối mùa thu. Ở sơn mạch bên ngoài thành Cự Giang lá rụng trong sơn mạch theo gió thu tiến vào trong thành Cự Giang.

– Đông công phụng, tin tức Huyền Thiên bí cảnh này chúng ta đã tìm hiểu mấy ngày, thế nhưng cũng không tìm được tin tức nào hữu dụng.

Trong phòng, Hoa Mãn Lâu nói với Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh.

– Việc này cũng khôn phải là người bình thường có thể biết rõ. Muốn tìm hiểu tin tức ở bên ngoài quả thực rất khó.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói.

– Bằng không chúng ta tìm Thiên Địa các tìm hiểu tin tức?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh do dự một chút rồi nói.

– Tin tức Thiên Địa các không dễ dàng bán ra. Tin tức của Huyền Thiên bí cảnh này ta đoán có lẽ trị giá một bộ vũ kỹ Địa cấp. Quá đắt.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cười khổ một tiếng. Thiên Địa các này hắn cũng đã tìm hiểu qua. Thế nhưng muốn mua tin tức Huyền Thiên bí cảnh quả thực không dễ.

– Trừ phi là người trong Thiên Địa các, bằng không muốn tin tức của Thiên Địa các quả thực cái giá không hề rẻ.

Lưu Tinh Hà nói.

– Cũng không biết tiểu tử kia ở đâu, chúng ta ở đây buồn bực mấy ngày, thế nhưng một chút đầu mối cũng không có.

Thiên Độc Yêu Long lên tiếng nói. Trong thành Cự Giang này mấy ngày khiến cho hắn vô cùng phiền muộn.

– Bẩm chư vị cung phụng cùng trưởng lão, người của Linh Thiên môn đã đưa tới tin tức.

Ngoài sảnh, Hoàng Bác Nhiên mang theo cái đầu bóng lưỡng của mình đi tới rồi hành lễ với mọi người.

– Linh Thiên môn không ngờ cũng biết chúng ta ở đâu, tin tức quả thực nhanh nhạy.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nhướng mày nói.

– Một đám người chúng ta đặt chân ở chỗ này, trong thành Cự Giang này Linh Thiên môn cũng có mạng lưới tin tức, đương nhiên không thể giấu được bọn hắn.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Linh Thiên môn truyền tới tin tức gì.

Thiên Độc Yêu Long vuốt râu nói.

– Bẩm Độc Long cung phụng, Linh Thiên môn mời Phi Linh môn chúng ta tới thương nghị với tất cả các thế lực lớn trong Cổ Vực.

Hoàng Bác Nhiên trả lời.

– Đi thôi, nói không chừng còn đạt được một ít tin tức.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nhíu mày nói.

Chương 1162: Gặp nhau ở thành Cự Giang (2)

Ngoài thành Cự Giang, lúc này có bảy đạo thân ảnh nhanh chóng tiến vào trong dòng người hối hả. Bảy người tiến vào trong thành lập tức hấp dẫn không ít ánh mắt. Bảy người bốn nam hai nữ một tiểu đồng. Hai nữ nhân kia khiến cho người ta vô cùng chú ý, bởi vì dung mạo của hai nàng chỉ hình dung được bằng câu từ quốc sắc thiên hương. Bất quá hai nữ nhân này ánh mắt vô cùng lạnh lẽo, khiến cho người khác không dám nhìn thẳng.

Mà mấy người bên cạnh hai nữ nhân này cũng không phải là ngời dễ trêu. Chung quanh lúc này đã có không ít người đang bịt mũi cho máu khỏi chảy ra cho nên cũng không có ai dám tới gần.

Mà bảy người này chính là Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Bạch Linh, Huyết Mị còn có Linh Vũ song quái, Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung. Linh Vũ song quái cùng Tả Thiên Khung sau khi có được giải dược của Huyết Mị lại thêm đan dược Lục Thiếu Du lưu lại, trong thời gian hai tháng này thương thế đã khôi phục khá tốt. Chỉ là thương thế Tả Thiên Khung so với hai người kia nghiêm trọng hơn, thế nhưng lúc này cũng đã không còn đáng ngại.

– Chưởng môn, chúng ta vào thành là có chuyện gì?

Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung thấp giọng hỏi.

– Tả trưởng lão, ngươi hẳn là trưởng lão của Thiên Địa các đúng không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Đúng vậy, là trưởng lão cửu phẩm của Địa các.

Tả Thiên Khung đáp.

– Vậy thì Tả trưởng lão nhanh chóng đi tới Thiên Địa các đi.

Lục Lâm Thiên nói. Tin tức về Huyền Thiên bí cảnh, dùng thân phận của hắn bây giờ vô pháp thu được. Tả Thiên Khung cũng là người Thiên Địa các, tin tức này đương nhiên có thể lấy được.

– Chưởng môn muốn ta đi Thiên Địa các, không biết là có chuyện gì?

Tả Thiên Khung hỏi. Mà khi âm thanh Tả Thiên Khung vừa dứt, phía trước lúc này có không ít người vây quanh.

Phanh.

Lúc này, phía trước có một âm thanh trầm thấp vang lên, dường như có người đang giao thủ, nơi này đã thu hút không ít người tại phụ cận tụ tập.

– Chúng ta là người Phi Linh môn, các ngươi là người phương nào?

Một tiếng hét lớn truyền đến.

Nghe thấy âm thanh này, Lục Lâm Thiên, Bạch Linh, Tiểu Long lập tức nhìn nhau, sắc mặt đại biến.

– Hừ, Phi Linh môn cái rắm. Quỷ Đao môn chúng ta cũng không biết. Dám trêu vào Quỷ Đao môn chúng ta, các ngươi muốn chết.

Một tiếng quát lạnh lẽo vang lên.

– Lão đại, hình như là Trương Minh Đào kia.

Tiểu Long chớp mắt, nhanh chóng nói với Lục Lâm Thiên.

– Chúng ta đi nhìn xem.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Âm thanh này Lục Lâm Thiên cũng có thể nhận ra, đúng là của Trương Minh Đào. Không ngờ Trương Minh Đào này lại có mặt ở đây, không biết là có chuyện gì đang xảy ra.

Âm thanh vừa dứt, Lục Lâm Thiên lập tức nhảy về phía trước. Lúc này ước chừng chỗ này có vạn người, trong thành Cự Giang này vốn đã vô cùng tấp nập. Chỉ cần có chút náo nhiệt là lập tức có một đám đông vây chung quanh. Trên vạn người ở thành Cự Giang này quả thực chỉ là con số nhỏ.

Trong đám người ở giữa đường cái lớn có hai mươi mấy thân ảnh. Trong đó có mấy người đúng là Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên, còn có mấy hộ pháp cùng chấp sự của Phi Linh môn. Sắc mặt mọi người lúc này vô cùng phẫn nộ, binh khí nắm trong tay, tùy thời động thủ. Thế nhưng ánh mắt mọi người lại có chút ngưng trọng, bởi vì thực lực đối phương mạnh hơn đám người bọn họ.

Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên cùng hơn hai chục đệ tử Phi Linh môn đang bị hơn bốn chục người vây quanh. Hơn bốn người này đều mặc một bộ trang phục xanh hồn, trên lưng có đồ án khô lâu. Vả lại hơn bốn mươi người này đều có tu vi không kém. Tất cả đều đạt tới Vũ Phách cùng Vũ Tướng. Phía trước có hai đại hán tuổi chừng bốn người, từ khí tức trên người có thể nhận ra hai người này một người là Vũ Suất nhị trọng, một người là Vũ Suất tam trọng.

Thực lực hơn bốn mươi người này, có hai Vũ Suất so với đám người Trương Minh Đào cùng với đệ tử Phi Linh môn mà nói, quả thực mạnh hơn rất nhiều. Trong đám người Trương Minh Đào hiện tại, người mạnh nhất chỉ là Vũ Tướng mà thôi, không những thế trong đội ngũ còn có Vũ Sư.

Khí tức quanh người hai đại hán kia tràn ra khiến cho không gian chung quanh lắc lư. Trong ánh mắt hai người này mang theo vẻ âm lệ. Mắt nhìn đám người Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên vô cùng lạnh lẽo.

Nhìn bốn mươi đạo thân ảnh trước mặt, sắc mặt Trương Minh Đào cùng Hoàng Bác Nhiên và đám đệ tử Phi Linh môn đều có chút biến hóa. Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên lúc này tu vi chỉ có Vũ Tướng nhất trọng mà thôi. Sau khi phục dụng Vũ Linh thánh quả, lại thêm đan dược trong môn cho nên mới có tu vi như hiện tại. Lúc này hai người đã được thăng lên làm hộ pháp trong Phi

Linh môn. Tuy trong đám hộ pháp hai người có thể xem như là người yếu nhất. Thế nhưng thân phận cùng địa vị lại cao nhất.

Bị đối phương vây khốn, Trương Minh Đào, Hoàng Bác nhiên cực kỳ lo lắng, bọn họ không nghĩ tới cung phụng không có ở đây lại xảy ra chuyện như thế này. Nếu như trưởng lão cùng cung phụng có mặt, bọn họ hà tất phải sợ đám người Quỷ Đao môn này.

– Hắc hắc, Tiểu tử, nơi này chính là thành Cự Giang, cũng không phải là nơi nào khác. Ta không quản các ngươi là người nơi nào, đem tất cả nhẫn trữ vật của các ngươi tháo xuống thì ta sẽ tha cho các ngươi một mạng.

Đại hán mặc trang phục màu đỏ Vũ Suất tam trọng kia nhìn đám người Trương Minh Đào rồi nói:

– Nếu không thì muốn giết các ngươi chỉ một cái nhấc tay mà thôi.

– Các hạ đừng quá đáng, bắt nạt đám người chúng ta không có trưởng lão cung phụng bên cạnh. Nếu không há để cho các hạ hung hăng càn quấy như vậy. Hôm nay nếu như ngươi dám đυ.ng tới bọn ta. Ta cam đoan Phi Linh môn ta tuyệt đối sẽ không buông tha cho Quỷ Đao môn các ngươi.

Ánh mắt Hoàng Bác Nhiên lạnh lẽo, tuy rằng thực lực không bằng người, thế nhưng cái đầu trọc kia cùng với vẻ mặt dữ tợn cũng khiến cho khí thế trên người tăng lên không ít. Thực lực của Phi Linh môn lúc này đệ tử Phi Linh cũng biết. Cho nên cũng không đặt đám người trước mặt này vào trong mắt. Điều này cũng khiến cho đệ tử Phi Linh môn ra ngoài ngẩng cao đầu.

– Ta cho các ngươi một cơ hội cuối cùng. Tự mình giao ra nhẫn trữ vật, không thì để ta động thủ tự mình lấy.

Đại hán mặc trang phục màu đỏ lạnh lẽo nói, sát ý bắt đầu tuôn ra.

– Phi Linh môn ta không có người nhu nhược, nếu muốn động thủ thì chúng ta cũng khiến cho ngươi không được yên.

Cảm nhận được sát khí của đối phương, toàn thân Hoàng Bác Nhiên căng cứng, trầm giọng nói. Mấy đệ tử Phi Linh môn phía sau lưng hắn cũng cắn răng. Đệ tử Phi Linh môn từ trên xuống dưới đều như một, đều chiếm tiện nghi không bị thiệt thòi. Nếu như hôm nay bị thiệt, cho dù là bị mất mạng thế nhưng bọn hắn cũng không làm mất mặt mũi môn phái. Cho nên không bằng dốc sức liều mạng đáng cuộc một lần.

– Quả thực là chán sống rồi. Đám Phi Linh môn này không biết từ đâu tới, quả thực toàn là phế vật không sợ chết.

Nghe Hoàng Bác Nhiên nói vậy, đại hán Vũ Suất nhị trọng kia lúc này lạnh lẽo nói. Bàn chân đạp mạnh mặt đất một cái, chân khí bùng lên, thân hình trực tiếp bắn về phía trước.

Chương 1163: Kịp thời đuổi tới

Thanh âm vừa dứt, khóe miệng đại hán Vũ Suất nhị trọng này hiện lên sự khinh thường. Thân hình lướt về phía trước, thủ ấn được kết. Bàn tay đột nhiên run lên, chân khí cường hãn khiến cho không gian vặn vẹo, một đạo chưởng ấn trong tay nhanh chóng đánh về phía Hoàng Bác Nhiên.

Khí thế cùng tốc độ như vậy Hoàng Bác Nhiên căn bản không có sức phản kháng. Vũ Tướng nhất trọng cùng với Vũ Suất nhị trọng, chênh lệch quá lớn. Dưới uy áp về cấp bậc của đối phương sắc mặt Hoàng Bác Nhiên đã tái nhợt. Sắc mặt đám Vũ Tướng sau lưng lúc này cũng đại biến. Lúc này chúng đệ tử của Quỷ Đao Môn cũng đã nhào tới.

– Mọi người đi mau, mau đi tìm cung phụng cùng trưởng lão.

Hoàng Bác Nhiên hét lớn một tiếng, thoát khỏi uy áp về cấp bậc. Trường kiếm trong tay run lên, trực tiếp bổ ra một đạo kiếm quang về phía trước.

Sưu.

Dưới kiếm quang, Vũ Suất nhị trọng kia nở nụ cười lạnh. Thủ ấn biến hóa, năm ngón tay cong lên giống như móng vuốt của chim ưng, sau đó năm ngón tay khẽ bóp lại, không ngờ lại đem kình khí ẩn chứa trong một kiếm của Hoàng Bác Nhiên bóp nát.

Kiếm quang bị phong tỏa, sắc mặt Hoàng Bác Nhiên đại biến, chân khí toàn lực tuôn ra. Thế nhưng kiếm quang lúc này lại không thể động đậy, căn bản không thể nào bứt ra.

– Con sâu cái kiến mà cũng dám động thủ với bản Suất, quả thực là muốn chết.

Giờ phút này, đại hán Vũ Suất nhị trọng kia vô cùng hung hăng càn quấy cười lớn một tiếng. Thân hình nhanh chóng tới gần. Tay trái hắn lúc này mang theo một đạo chưởng ấn trực tiếp chụp về phía đầu Hoàng Bác Nhiên.

Kình khí cường hãn nhanh chóng bắn tới. Lúc này hai mắt Hoàng Bác Nhiên mở lớn, ngoài việc nhắm mắt chờ chết ra hắn đã không còn biện pháp nào khác. Ai bảo thực lực của hắn không đủ.

Đám đệ tử Phi Linh môn chung quanh lúc này cũng bị đệ tử Quỷ Đao môn vây quanh, ánh mắt cả đám vô cùng kinh hãi, thế nhưng căn bản cũng không giúp được gì.

Tất cả đám người vây xem chung quanh lúc này cũng đều dự định xem náo nhiệt. Trong thành Cự Giang này không phải ngày nào cũng xuất hiện những chuyện như thế này. Tất cả chỉ dựa vào thực lực mà nói chuyện. Không có ai thương xót kẻ yếu. Người thắng làm vua, người thua làm giặc. Ở nơi này không bao giờ giảng đạo lý.

Sưu.

Chưởng ấn mang theo kình phong bắn tới, nhanh chóng đánh vào trên đầu Hoàng Bác Nhiên.

– Vũ Suất nhị trọng nho nhỏ mà dám động tới người Phi Linh môn ta, ta thấy ngươi chán sống rồi.

Ngay trong ánh mắt kinh hãi của Hoàng Bác Nhiên cùng chúng đệ tử Phi Linh môn. Lúc này tất cả mọi người đều cho rằng Hoàng Bác Nhiên đã phải chết không thể nghi ngờ, lúc này có một tiếng xé gió vang lên. Một tiếng quát lạnh lẽo vang vọng phía chân trời.

Lời còn chưa dứt, có một thân ảnh màu xanh nhanh như chớp xẹt qua không gian lao tới. Chưởng ấn đỏ rực trực tiếp bắn về phía trước. Những nơi đạo chưởng ấn này đi qua không gian trực tiếp vặn vẹo. Cuối cùng vô cùng chuẩn xác đánh về phía chưởng ấn của Vũ Suất nhị trọng kia.

Sưu.

Trong lúc nguy cấp này, đạo chưởng ấn của Vũ Suất nhị trọng đánh về phía Hoàng Bác Nhiên bị đạo chưởng ấn đỏ rực kia đánh nát.

– A.

Một tiếng kêu thảm thiết từ trong miệng Vũ Suất nhị trọng kia truyền ra. Ngay tại lúc đó, chưởng ấn của hắn tán loạn trước mắt Hoàng Bác Nhiên. Hoàng Bác Nhiên trực tiếp nhìn thấy trên tay đối phương lúc này xuất hiện một lỗ máu. Cả bàn tay bị xuyên thủng, máu tươi bắn ra. Phun lên trên mặt Hoàng Bác Nhiên.

Khục khục.

Dưới kình khí cường hãn, thân hình Vũ Suất nhị trọng kia lảo đảo lui lại mấy bước, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi. Mặt đất dưới chân trực tiếp nát bấy, sau đó hắn đặt mông ngồi xuống dưới đất.

Biến cố đột nhiên xảy ra này khiến cho mọi người trợn mắt há mồm. Đám đệ tử Quỷ Đao môn đang động thủ chung quanh lúc này cũng dừng công kích, cả đám dùng ánh mắt khó tin, líu lưỡi nhìn về phía trưởng lão bị đả thương kia.

Hoàng Bác Nhiên lúc này tìm được đường sống trong chỗ chết, nhanh chóng dùng cánh tay áo lau vết máu trên mặt, hắn chậm rãi mở mắt ra. Ánh mắt vô cùng ngạc nhiên nhìn qua thân ảnh màu xanh xuất hiện trước mặt hắn. Kinh ngạc qua đi, ánh mắt hắn lập tức ngẩn ngơ rồi xuất hiện vẻ vui mừng cùng kích động, hắn thực sự không ngờ tới ở chỗ này có thể gặp lại chưởng môn nhà mình:

– Chưởng môn.

– Bái kiến chưởng môn.

Hoàng Bác Nhiên nhanh nhẹn quỳ xuống. Đạo thân ảnh trước mặt này hắn đương nhiên vô cùng quen thuộc. Ngoại trừ chưởng môn ra sao có thể là người khác được cơ chứ.

Thanh âm của Hoàng Bác Nhiên khiến cho đám đệ tử Phi Linh môn đang trợn mắt há mồm phục hồi tinh thần lại. Lập tức vẻ vui mừng, kích động hiện lên trên mặt bọn hắn. Lúc này trên mặt tất cả mọi người hiện lên sự vui mừng cùng kích động.

– Là chưởng môn tới.

– Chưởng môn đã tới thành Cự Giang.

– Đệ tử bái kiến chưởng môn.

Lúc này cho dù có người Quỷ Đao môn gần trong gang tấc thì đệ tử Phi Linh môn cũng không có chút cố kỵ, trực tiếp quỳ xuống đất hành lễ. Có chưởng môn xuất hiện bọn hắn cũng không cần tiếp tục lo lắng. Thậm chí đại bộ phận đệ tử Phi Linh môn cũng biết, dùng tính cách chưởng môn, kế tiếp người của Quỷ Đao môn này thực sự sẽ rất thảm.

– Gia hỏa vô dụng, không ngờ lại làm mất mặt mũi lão đại.

Một thanh âm non nớt vang lên, cái miệng nhỏ nhắn của Tiểu Long khẽ hừ một tiếng. Lúc này sáu đạo thân ảnh còn lại cũng chậm rãi đi tới rồi dừng lại bên cạnh Lục Lâm Thiên.

– Tất cả đứng lên đi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt lạnh nhạt nhìn chung quanh. Đệ tử Phi Linh môn xuất hiện ở thành Cự Giang này khiến cho Lục Thiếu Du cảm thấy ngoài ý muốn.

Đệ tử Phi Linh môn lập tức đứng dậy đi tới bên người chưởng môn. Lúc này đệ tử Quỷ Đao môn còn chưa lấy lại được tinh thần, cảnh tượng vừa rồi khiến cho bọn hắn vô cùng cố kỵ cho nên hiện tại cũng không dám động tay chân ngăn cản.

– Các hạ là người phương nào?

Lúc này, đại hán Vũ Suất tam trọng của Quỷ Đao môn nhìn đám người Lục Lâm Thiên, ánh mắt trầm xuống. Lục Lâm Thiên ra tay khiến cho hắn có cảm giác người này không hề dễ chọc.

– Lỗ tai ngươi điếc hay sao? Không nghe thấy ta là chưởng môn Phi Linh môn sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn về phía người này rồi lập tức quay đầu nói với Trương Minh Đào cùng Hoàng Bác Nhiên.

– Có chuyện gì xảy ra?

– Chưởng môn, chúng đệ tử vừa mới đi dạo ở chỗ này chờ chư vị cung phụng cùng chưởng lão, không nghĩ tới đám người này lại vô cớ đi trêu chọc chúng đệ tử. Còn muốn cướp nhẫn trữ vật trên người chúng đệ tử.

Hoàng Bác Nhiên nói.

– Đoạt sao?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn đám người Quỷ Đao môn nói:

– Các ngươi là người của Quỷ Đao môn?

– Đúng vậy, chúng ta là người của Quỷ Đao môn. Ngươi làm trưởng lão Quỷ Đao môn chúng ta trọng thương, khoản sổ sách này sợ rằng phải tính toán với ngươi rồi.

Nói tới Quỷ Đao môn, Vũ Suất tam trọng kia lập tức cảm thấy có thêm sức mạnh. Quỷ Đao môn ở trong thành Cự Giang này cũng làm một thế lực không kém. Người bình thường cũng không dám trêu chọc, cũng khiến cho không ít người vừa nghe thấy tên đã sợ mất mật. Bất quá hiện tại, Vũ Suất tam trọng này không biết hắn đã trêu phải ai. Người mà hắn trêu chọc hiện tại chính là một sát tinh a.

Chương 1164: Nam nữ thần bí (1)

– Quỷ Đao môn, ta biết rồi.

Lục Lâm Thiên nói. Quỷ Đao môn này Lục Lâm Thiên cũng đã từng nghe nói qua. Là thế lực bên trong thành Cự Giang, thực lực tương đương với Vạn Tượng môn. Chưởng môn cũng là Vũ Vương tam trọng. Trong môn còn có một Linh Vương nhị trọng, thực lực so với Vạn Tượng môn dường như còn yếu hơn một chút.

– Ba vị trưởng lão, những người này một người cũng không tha. Giết hết đi.

Hai hàng lông mày Lục Lâm Thiên nhíu lại, lạnh nhạt nhìn Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung cùng với Linh Vũ song quái rồi nói.

– Vâng, chưởng môn.

Ba người đáp, thanh âm vừa dứt, ba đạo thân ảnh lập tức phóng về phía trước. Chân khí, linh lực cường hãn trên người tuôn ra khiến cho không khí trực tiếp bị xé mở, thanh âm xé gió sắc bén khiến cho màng tai đám người xung quanh đau đớn.

– Thật mạnh.

Ba người đồng thời ra tay khiến cho không ít người có ánh mắt lập tức cảm giác được thực lực của ba người.

Ba Vũ Suất cửu trọng cùng Linh Suất, loại thực lực này mặc dù còn chưa bằng Vũ Vương cùng Linh Vương, bất quá cũng là cường giả bước một chân vào Vũ Vương, Linh Vương, ít nhất cũng là người nổi bật trong Vũ Suất cùng Linh Suất.

– Chết đi.

Trong mắt Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung hiện lên sát ý. Bàn chân đạp mạnh về phía trước một bước. Thủ ấn trong tay biến hóa, hóa chưởng thành trảo, mang theo kình phong sắc bén trực tiếp đánh về phía Vũ Suất tam trọng kia.

– Các ngươi dám, các ngươi có biết Quỷ Đao môn của chúng ta…

Đại hán Vũ Suất tam trọng của Quỷ Đao môn cảm nhận được thực lực của Tả Thiên Khung ánh mắt lập tức hoảng hốt, nhanh chóng bố trí hộ thân cương khí rồi bổ ra một đao. Thế nhưng trong lúc hắn còn hoảng sợ, âm thanh chưa dứt thì Tả Thiên Khung đã xuất hiện trước người hắn.

– Chết đi.

Ánh mắt Tả Thiên Khung lạnh lẽo, chân khí bùng ra. Trảo ấn giống như lưỡi đao chộp lên trên một đao của đại hán kia.

Phanh Phanh.

Âm thanh nghiền nát vang lên. Trong nháy mắt đại đao của đại hán Vũ Suất tam trọng kia bị nghiền nát, ngay sau đó trảo ấn của Tả Thiên Khung trực tiếp đánh vào trên vai đại hán Vũ Suất tam trọng này, cả bả vai hắn bị xé nát, máu tươi bắn ra.

– A…

Đại hán Vũ Suất tam trọng này kêu lên một tiếng thê thảm. Tiếp theo đó một đạo quyền ấn của Tả Thiên Khung trực tiếp đánh vào trên đầu hắn, mỗi một chiêu đều là sát chiêu, không có chút lưu thủ nào.

– Chết đi.

Trong Linh Vũ song quái kia, thân hình nhỏ bé của Vũ Quái mang theo chân khí cường hãn, chưởng ấn trong tay tung bay khiến cho không gian vặn vẹo, quả thực là một đường tàn sát.

Sưu Sưu.

Thủ ấn trong tay Linh quái được kết, linh lực tuôn ra. Một đạo lợi tiễn được ngưng tụ rồi bắn về phía trước. Âm thanh xé gió vang lên, lợi tiễn nhanh như thiểm điện đánh về phía người của Quỷ

Đao môn.

– A…

Trong chớp mắt, hơn mười người trực tiếp bị mất mạng, bọn họ căn bản không phải là đối thủ của người này.

– Lão đại, đệ cũng đi hỗ trợ.

Lúc này Tiểu Long cũng không nhịn được. Thân thể nhỏ bé nhanh chóng xông vào trong đám người, tốc độ như quỷ mị, nắm tay nhỏ bé đánh về phía một Vũ Tướng gần đó.

Tên Vũ Tướng của Quỷ Đao môn kia trong lúc bối rối lại nhìn thấy một đứa bé đánh tới, hắn không chút do dự bổ ra một đao.

Phanh.

Ngay trong lúc một đao chuẩn bị rơi vào trên đầu Tiểu Long, không ít người vây quanh xem thầm hít sâu một hơi.

Thế nhưng lập tức mọi người líu lưỡi, dưới một đao kia cũng không xuất hiện cảnh máu tươi bắn tung tóe như trong dự liệu mọi người, một đao đánh vào trên đầu tiểu đồng kia không ngờ lại không tiến thêm được một phần nào.

– Đom đóm mà thôi, muốn chết.

Tiểu Long thấp giọng quát, một quyền được đánh ra, đập vào trên người Vũ Tướng. Dưới một quyền này, thân thể Vũ Tướng kia bị đánh bay về phía sau mấy chục thước, miệng phun ra một ngụm máu, nhanh chóng mất đi sinh cơ.

– Trời.

Nhìn vào Tiểu Long, đám người vây xem lúc này không khỏi hít sâu một hơi.

Nhìn cảnh này, tất cả đệ tử Phi Linh môn không khỏi hưng phấn. Ba người bên cạnh chưởng môn không ngờ thực lực không dưới mấy vị trưởng lão cùng cung phụng.

– Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên, sao các ngươi lại tới thành Cự Giang? Đến đây có những trưởng lão cùng cung phụng nào?

Tràng giết chóc ngay bên cạnh nhưng Lục Lâm Thiên cũng không để trong lòng. Có Linh Vũ song quái cùng Tả Thiên Khung ra tay, những đệ tử Quỷ Đao môn này cũng chỉ có thể bị tàn sát mà thôi. Ngược lại, việc đệ tử Phi Linh môn xuất hiện trong thành Cự Giang khiến cho Lục Thiếu Du có chút nghi hoặc.

– Chưởng môn, năm vị cung phụng toàn bộ đều tới. Còn có trưởng lão Lưu Tinh Hà, Vương trưởng lão còn có Hoa đường chủ.

Trương Minh Đào nói.

– Năm vị cung phụng cùng mấy trưởng lão đâu?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, không nghĩ tới tinh nhuệ của Phi Linh môn đều tới đây.

– Cách đây không lâu Linh Thiên môn phái người mời Phi Linh môn ta tới thương nghị, cho nên tất cả cung phụng cùng trưởng lão đều đi hết.

Hoàng Bác Nhiên lập tức trả lời.

– Chẳng lẽ là vì Huyền Thiên bí cảnh?

Lục Lâm Thiên suy đoán, lúc này hắn cũng đoán ra một ít. Bằng không, Phi Linh môn sẽ không phái ra tinh nhuệ. Linh Thiên môn cũng có trong đó, sợ rằng chỉ có chuyện của Huyền Thiên bí cảnh mới tạo thành động tĩnh như vậy.

– Chưởng môn, tất cả đã chết.

Ba đạo thân ảnh đáp xuống, Linh vũ song quái cùng Tả Thiên Khung trở lại bên người Lục Lâm Thiên. Lúc này trên mặt đất đã có hơn bốn mươi cỗ thi thể, kể cả hai Vũ Suất kia không có một ai chạy thoát. Dưới ba người này vây công, muốn chạy trốn, quả thực những đệ tử Quỷ Đao môn này không có đủ thực lực đó.

Lúc này, đệ tử Phi Linh môn đã tiến lên thu thập nhẫn trữ vật. Loại chuyện này đối với đệ tủ Phi Linh môn mà nói, từ trưởng lão, cung phụng cho tới đệ tử bình thường đã khá quen việc.

– Lão đại, những người này thực lực quá yếu, không đã nghiền.

Ánh mắt Tiểu Long lấp lánh, nó cũng chậm rãi đi tới. Vừa rồi nó mới đánh chết có mấy người mà thôi, còn chưa đủ thỏa mãn.

– Trương Minh Đào, mang ta đi tới chỗ cung phụng.

Lục Lâm Thiên nhìn Trương Minh Đào rồi nói.

– Chưởng môn Phi Linh môn, chẳng lẽ là Lục Lâm Thiên kia? Vũ giả ngũ hệ, quả thực vô cùng hiếm thấy.

Trong đám người lúc này có một thân ảnh cao ngất nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên, ánh mắt sáng ngờ, khuôn mặt tuấn tú bất phàm. Trên người mặc một bộ trường bào, ước chừng hai lăm hai mươi sáu tuổi. Cả người khí độ bất phàn, thế nhưng trong lúc vô hình lại khiến cho những người khác không dám liếc hắn lần thứ hai.

Nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên rời đi, người này cũng nhanh chóng biến mất trong đám người.

– Lục Lâm Thiên, vũ giả ngũ hệ, chưởng môn Phi Linh môn, con rể của Linh Thiên môn, Vân Dương Tông.

Lúc này trong đám người quan sát cũng có một đạo thân ảnh khác đang lẩm bẩm nói. Người này đầu đội một cái áo choàng màu trắng có tấm lụa che mặt. Từ hình dáng bên ngoài có thể nhìn ra đây là một nữ tử.

Người này nhìn thấy Lục Lâm Thiên rời đi cũng nhanh chóng biến mất trong đám người hỗn loạn.

Chương 1165: Nam nữ thần bí (2)

Thành Cự Giang, bên trong đại sảnh của một đình viện lớn có không ít người đang ngồi đó. Tính toán kỹ thì có gần hai trăm người. Mà ngồi hai bên gần chủ vị nhất chính là Gia Cát Tây Phong, Lữ Chính Cường, Công Tôn Hóa Nhai, còn có bốn người Đồng Quy Tinh. Sau lưng bọn họ còn có không ít cường giả trong môn, cả đám thực lực đều vô cùng cường hãn.

Trừ bọn họ ra, lúc này trong đại điện còn có Song Đao môn, Ma Tâm cốc, Thiên Âm môn, người của Bách Linh tông. An Cát Tú Na của Song Đao môn, Đảng Vạn Lâm của Ma Tâm cốc và Cơ Vô Thường của Thiên Âm môn, Khấu Phi Yến của Bách Linh tông đều ngồi trong đại sảnh.

Đám người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Thanh Hỏa lão quỷ, Thiên Độc Yêu Long, Lộc Sơn lão nhân cũng đều ngồi trong đó. Được sắp xếp ở vị trí gần chủ vị.

– Chư vị, sự tình Huyền Thiên bí cảnh này ta tin rằng chư vị cũng đã biết rõ. Việc này quan hệ trọng đại, hiện tại không có chỉ có tất cả thế lực lớn trong Cổ Vực chúng ta đang tìm kiếm bí cảnh này. Sợ rằng còn có thế lực trên đại lục Linh Vũ mà thành Ma Vân cũng đang âm thầm tìm kiếm. Thậm chí còn các thế lực khác tham dự. Cho nên, các thế lực bên trong Cổ Vực chúng ta tốt nhất vẫn lên đoàn kết một phen.

Bên trên, Gia Cát Tây Phong nhìn mọi người rồi vui vẻ nói, bộ dáng lúc này quả thực vô cùng gần gũi hòa ái.

– Gia Cát trang chủ nói có lý. Lần này trong thành Cự Giang rồng rắn lẫn lộn. Có lẽ đều hướng về phía Huyền Thiên bí cảnh mà tới. Các thế lực trong Cổ Vực chúng ta liên hợp lại một chỗ thì phần thắng sẽ càng lớn. Ma Tâm cốc chúng ta là người đầu tiên đồng ý.

– Tất cả các thế lực lớn trong Cổ Vực liên hợp lại một chỗ, Song Đao môn ta cũng không có ý kiến, đương nhiên là ủng hộ.

An Cát Tú Na của Song Đao môn nói. Có thể cùng Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang liên thủ tầm bảo, đối với mấy thế lực bọn họ mà nói lợi nhiều hơn hại, chiếm tiện nghi nhiều hơn cho nên bọn họ đương nhiên sẽ không phản đối.

– Ta cũng không có ý kiến.

Khấu Phi Yến của Bách Linh tông lúc này sau khi nhìn mấy vị trưởng lão sau lưng hội ý một phen rồi lên tiếng.

– Nếu tất cả đã đồng ý thì Thiên Âm môn chúng ta cũng không có ý kiến.

Mái tóc dài của Cơ Vô Thường run lên, trong tay không biết từ lúc nào đã xuất hiện một bầu rượu. Sau khi uống một ngụm rồi lên tiếng.

Tất cả các thế lực lớn đều đồng ý. Lúc này Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh có chút do dự, chuyện này vừa có lợi vừa có hại, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cùng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh sao lại không biết cơ chứ.

– Chư vị Phi Linh môn, các ngươi cảm thấy thế nào.

Lúc này người của tất cả các thế lực lớn đều nhìn về phía mọi người Phi Linh môn. Nhìn đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thiên Độc Yêu Long, Lưu Tinh Hà, Thanh Hỏa lão quỷ, người của Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang chỉ có chút kinh ngạc mà thôi. Bất quá đối với thế lực khác, trong nội tâm lúc này vô cùng kinh ngạc, thực lực Phi Linh môn lúc này khiến cho bọn hắn kiêng kị.

– Liên thủ tự nhiên không thành vấn đề, bất quá nếu như cùng chung mục đích về Huyền Thiên bí cảnh kia, có lẽ trước khi nói chuyện liên thủ thì chúng ta phải nói xem sau khi đoạt được bảo tàng thì phân phối thế nào.

Râu của Thiên Độc Yêu Long run lên rồi nói. Quả thực yêu thú long tộc trời sinh đều là kẻ hám tài, đúng là bản tính khó dời.

Nghe Thiên Độc Yêu Long nói vậy, Song Đao môn cũng cực kỳ đồng ý. Nếu như liên thủ thì tất nhiên cũng phải nói tới chuyện phân phối lợi ích ra sao.

– Cái này…

Mí mắt Gia Cát Tây Phong giật giật, lập tức nhìn Lữ Chính Cường, Công Tôn Hóa Nhai. Bảo tàng của Huyền Thiên môn lưu lại, ai sẽ dễ dàng giao cho người khác đây.

– Ta có đề nghị thế này. Bảo tàng bên trong Huyền Thiên bí cảnh Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang chúng ta chia đều. Sau đó từ trong bốn phái chúng ta sẽ xuất ra một phần chia đều cho chư vị. Thế nào?

Khuôn mặt sẹo của Công Tôn Hóa Nhai run lên, dựa lưng vào ghế rồi nói với mọi người.

– Đề nghị của Công Tôn tông chủ ta cũng không có ý kiến.

Đồng Quy Tinh của Hắc Sát Giáo nhìn mọi người rồi lạnh nhạt nói một tiếng.

– Ta cũng không có ý kiến. Bảo vật bên trong Huyền Thiên bí cảnh cũng không ít. Bốn phái chúng ta xuất ra một phần cũng là số lượng không ít.

Gia Cát Tây Phong nhìn Lữ Chính Cường nói:

– Lữ chưởng môn, ý của ngươi thế nào?

– Nếu như ba vị đã đồng ý thì ta cũng không có ý kiến.

Ánh mắt Lữ Chính Cường nhìn về phía người của Phi Linh môn rồi mỉm cười nói.

– Chư vị, các ngươi có thể nói ra ý kiến của mình. Phải biết rằng Huyền Thiên môn khi trước là do Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang chúng ta tiêu diệt. Bảo tàng này vốn nên thuộc về Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang sở hữu. Các vị hiện tại cùng

Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang chúng ta liên thủ, chúng ta cũng sẽ không bạc đãi chư vị.

Gia Cát Tây Phong nhìn mọi người trong đại sảnh rồi nói. Cuối cùng ánh mắt dừng lại trên người của cường giả Phi Linh môn.

– Cái gì…

Mọi người phía dưới nhìn nhau. Bốn đại sơn môn chia đều sau đó đều tự xuất ra một phần giao cho năm sơn môn chia đều. Nếu như tính toán chi ly mà nói, thì là Song Đao môn, Ma Tâm cốc, Thiên Âm môn, tăng thêm Bách Lý tông cùng Phi Linh môn chỉ được bốn phần trăm. Quả thực đây chính là bố thí.

– Chỉ sợ có kẻ đần mới đồng ý. Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang các ngươi không cảm thấy lấy hơi nhiều sao?

Thiên Độc Yêu Long cũng không ngốc, đương nhiên sẽ không đồng ý cho nên hắn trừng mắt lập tức nói.

– Hừ yêu thú thất giai mà thôi. Các ngươi muốn còn kè mặc cả sao? Nếu như không muốn thì không cần Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang chúng ta liên thủ.

Sắc mặt Đồng Quy Tinh của Hắc Sát giáo lúc này trầm xuống, lạnh nhạt nói với Thiên Độc Yêu Long.

Trong lúc vô hình có một cỗ uy áp tỏa ra. Thiên Độc Yêu Long cũng bị áp chết tuyệt đối. Dưới khí tức áp chế của Đồng Quy Tinh, không gian quanh người hắn lúc này cũng có chút vặn vẹo.

– Hừ, Đồng giáo chủ, Phi Linh môn cũng là thế lực trong Cổ Vực ta. Lại là người Linh Thiên môn ta mời tới, ngươi làm thế là có ý gì?

Trong Linh Thiên môn, sắc mặt Khâu Mỹ Vi trầm xuống, một cỗ chân khí bùng ra. Trong lúc vô hình, trong không gian có một cỗ khí tức trực tiếp đánh vào không gian vặn vẹo quanh người Thiên Độc Yêu Long.

Sưu.

Hai cỗ khí tức va chạm vào nhau, trong nháy mắt đồng thời biến mất trong đại điện.

– Không nghĩ tới thực của phu nhân lại tiến bộ không ít.

Nhìn Khâu Mỹ Vi, tay áo Đồng Quy Tinh run lên, sắc mặt có chút biến hóa.

– Sao có thể so được với tu vi của Đồng giáo chủ, quá khen rồi.

Khâu Mỹ Vi nói.

Chương 1166: Bá đạo hung hăng càn quấy

Áp lực trên người Thiên Độc Yêu Long hoàn toàn tiêu tán. Thế nhưng lúc này sắc mặt hắn cực kỳ khó coi. Con mắt trợn lên vô cùng tức giận. Lúc này hai người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cùng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lập tức khuyên bảo Thiên Độc Yêu Long nhịn xuống. Thực lực Phi Linh môn tuy rằng không kém, thế nhưng mà so sánh với Hắc Sát giáo mà nói thì còn xa không đủ.

– Không nghĩ tới lần thứ nhất ta gặp giáo chủ Hắc Sát giáo lại là lúc giáo chủ đang ỷ thế ức hiếp người a. Quả thực khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn.

Lúc này bên ngoài đại sảnh có một tiếng cười lạnh vang lên. Lập tức dưới ánh mắt của mọi người có bảy đạo thân ảnh chậm rãi bước vào trong đại điện này.

Bảy đạo thân ảnh này xuất hiện khiến cho mọi người lập tức chú ý. Trong bảy người này đi đầu chính là một người thanh niên áo xanh. Trong đại điện lúc này mọi người đều biết, ngoại trừ Lục Thiếu Du thanh danh hiển hách trong Đào Hoa yến kia cũng không còn ai khác dám lớn lối như vậy.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đến, ánh mắt của không ít người có biến hóa. Dường như thanh danh của Lục Thiếu Du so với Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh còn lớn hơn nhiều.

– Các người không thể xông vào.

Bên ngoài, mấy đệ tử Lan Lăng sơn trang đi theo ngăn cản. Thế nhưng dường như cũng không ngăn cản được.

– Hoàng hộ pháp, các người lui ra đi.

Sau lưng Gia Cát Tây Phong, sắc mặt Phí Lan trưởng lão khẽ biến đổi, nhanh chóng phất tay bảo đám người kia lui ra.

– Bái kiến chưởng môn.

Lúc này đám người Phi Linh môn nhìn bảy người vừa mới xuất hiện trong đại điện, nhìn thân ảnh màu xanh kia ánh mắt mọi người lập tức mừng rỡ, vẻ vui mừng hiện rõ trên khuôn mặt.

– Đông lão, Oánh tỷ, Độc Long huynh.

Tay áo Lục Lâm Thiên run lên, nhanh chóng bước về phía trước. Ánh mắt đảo qua đám người có mặt trong đại điện rồi lập tức cúi đầu hành lễ với Lữ Chính Cường và Khâu Mỹ Vi:

– Tiểu tế bái kiến nhạc phụ đại nhân và nhạc mẫu đại nhân.

– Lâm Thiên, sao bây giờ ngươi mới tới? Trên đường đi không có chuyện gì chứ?

Khâu Mỹ Vi nhìn qua Lục Lâm Thiên. Lại nhìn Linh Vũ song quái cùng Tả Thiên Khung, sát khí của ba người lúc này còn chưa tiêu tán khiến cho nàng có chút nghi hoặc rồi lập tức hỏi. Thực lực ba người Linh Vũ song quái này Khâu Mỹ Vi đương nhiên có thể nhìn ra. Hai Vũ Suất cửu trọng, một Linh Suất cửu trọng. Nàng vô cùng nghi hoặc, bên người Lục Thiếu Du lại đột nhiên xuất hiện một ít người có thực lực không kém.

– Thưa nhạc mẫu đại nhân, trên đường đi khá tốt, vừa vặn khi nãy có người của Quỷ Đao môn gì đó trêu chọc Phi Linh môn ta cho nên tiện tay giết mấy chục người. Tiểu tế nghe nói nhạc mẫu đại nhân cùng nhạc phụ ở đây cùng với người Phi Linh môn cũng có mặt cho nên mới cố ý tới đây bái kiến nhạc mẫu cùng nhạc phụ.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng nói, ánh mắt cũng không nhìn vào người khác, giống như là không nhìn thấy vậy.

– Lục Lâm Thiên ngươi vừa nói cái gì? Lão phu ỷ thế hiếp người sao? Nếu như hôm nay ngươi không nói rõ ràng thì coi như là nhạc phụ của ngươi cũng không bảo hộ được ngươi.

Nhìn Lục Lâm Thiên, tinh quang trong mắt Đồng Quy Tinh bắn ra, ánh mắt mang theo hàn ý nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Cảm nhận được ánh mắt này lúc này Lục Lâm Thiên mới ngẩng đầu nhìn Đồng Quy Tinh nói:

– Đồng giáo chủ, không phải ngươi ỷ thế hiếp người sao? Bắt nạt người Phi Linh môn không thành. Lại biết rõ thực lực của ta hiện tại chỉ là một Vũ Suất nho nhỏ cho nên mới lại bắt nạt ta. Có bản lĩnh thì tìm sư huynh của ta đi. Chỉ sợ ngươi không có gan đó.

– Hừ. Hay cho Lục Lâm Thiên. Sư huynh của ngươi là người phương nào. Ta quả thực muốn nhìn xem có ai làm ta e ngại hay không.

Ánh mắt Đồng Quy Tinh trầm xuống, vừa tức giận lại bực mình, thế nhưng không thể tìm thấy lời nào cho tốt. Đối phương quả thực là một Vũ Suất nho nhỏ, hắn quả thực không tiện giáo huấn. Nếu giáo huấn tên tiểu tử này thì quả thực bôi nhọ thanh danh của hắn.

Nghe nói Lục Lâm Thiên có sư huynh, lập tức đám người trong đại điện đều hiếu kỳ nhìn về phía Lục Thiếu Du. Mà ngay cả Lữ Chính Cường cùng Khâu Mỹ Vi cũng có chút ngoài ý muốn. Đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh rất kỳ quái. Bọn hắn cho tới bây giờ còn chưa biết Lục Thiếu Du còn có một sư huynh.

– Sư huynh của ta gọi là Sát Phá Quân. Trước kia thường được người ta gọi là Băng Mộc Vương Giả gì đó. Hiện tại hắn là Băng Mộc Tôn giả. Nếu như Đồng Giáo chủ có bản lĩnh thì cứ tự tiện tìm sư huynh của ta đi. Phi Linh môn ta tùy thời nghênh tiếp đại giá.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo rồi nói. Vừa rồi Lục Lâm Thiên đi tới bên ngoài đại sảnh cũng nghe được một chút. Hắc Sát giáo ỷ thế hiếp người, Lục Thiếu Du biết rõ Phi Linh môn hắn hiện tại còn không có cách nào bằng được Hắc Sát giáo, thế nên nếu như không trút một hơi này, Lục Thiếu Du khó mà ăn ngon ngủ yên được.

– Sát Phá Quân?

Nghe thấy cái tên này sắc mặt mọi người trong đại điện đại biến. Băng Mộc Vương giả Sát Phá Quân, người lúc này có thể tiến vào đại điện đều không ai biết tới cái tên này. Là người đứng đầu trong thập đại cường giả ba mươi năm trước. Tên tuổi người này quả thực tuyệt đối vang đội, huống chi từ mấy tháng trước tất cả các thế lực lớn đều nhận được tin tức Băng Mộc Vương giả đột phá tới Vũ Tôn, còn xuất hiện ở Phi Linh môn. Chỉ là lúc này chính miệng nghe thấy Lục Thiếu Du gọi hắn là sư huynh, điều này khiến cho trong lòng đám người ở đây không ngừng biến đổi.

– Hừ.

Đồng Quy Tinh hừ lạnh một tiếng. Băng Mộc Tôn giả Sát Phá Quân, ba mươi năm trước là người đứng đầu cường giả trẻ tuổi đồng lứa. Lúc này lại đã đột phá Vũ Tôn, loại thực lực này hắn quả thực không có cách nào đối phó được. Cho nên sắc mặt cực kỳ khó coi.

– Lục Lâm Thiên, tất cả các thế lực lớn trong Cổ Vực đang thương nghị chuyện quan trọng, ngươi ồn ào như vậy có phải là không để Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang chúng ta vào trong mắt hay không?

Trong đám người Lan Lăng sơn trang, lúc này ánh mắt Gia Cát Tử Vân bên người Gia Cát Tây Phong và Cung trưởng lão kia vẫn luôn nhìn chằm chằm vào Bạch Linh. Lúc này ánh mắt hắn nhanh chóng mang theo hàn ý nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Thương nghị chuyện quan trọng sao? Vừa rồi ta cũng nghe được một chút. Bảo tàng của Huyền Thiên bí cảnh này Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang chia đều, sau đó lại giao một phần trăm cho thế lực khác. Phi Linh môn ta không có hứng thú. Chư vị cung phụng, trưởng lão, chúng ta đi. Vừa rồi Quỷ Đao môn kia dám động tới người Phi Linh môn ta, tiện thể đi diệt bọn chúng.

Lục Lâm Thiên nhìn Gia Cát Tử Vân rồi khẽ cười nhạt một tiếng. Khóe miệng nhếch lên mang theo hàn ý nhàn nhạt rồi quay người rời đi.

– Vâng, chưởng môn.

Linh Vũ song quái, Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung lập tức sững sờ đáp một tiếng. Ba người tuy rằng là cường giả tán tu thanh danh hiển hách, thế nhưng cũng chưa từng tham dự qua những chuyện như thế này.

Chương 1167: Quỷ Đao môn (1)

Cơ hồ tất cả các thế lực lớn trong Cổ Vực đều ở trong đó. Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, ai cũng cao cao tại thượng a. Dùng thực lực của bọn hắn, lúc này trong đại điện cũng không tính là mạnh, mà ngay cả cường giả Phi Linh môn cũng không có ai kém bọn họ. Lúc này ba người mới biết được rốt cuộc thực lực Phi Linh môn mạnh bao nhiêu. Huống chi lúc này ba người cũng mới biết được. Băng Mộc tôn giả Sát Phá Quân lại là sư huynh của chưởng môn.

– Phi Linh môn không tham dự vậy thì mời đi cho. Bớt đi một Phi Linh môn cũng không là bao. Lữ Chính Cường, ngươi muốn Phi Linh môn tham gia sợ rằng có ý khác đúng không?

Gia Cát Tây Phong của Lan Lăng sơn trang xếp quạt rồi lạnh nhạt liếc nhìn Lục Thiếu Du, sau đó dùng ánh mắt như cười như không nhìn Lữ Chính Cường.

Lữ Chính Cường khẽ cười khổ. Hắn biết rõ lúc này Gia Cát Tây Phong đang diễu cợt mình. Thế nhưng cũng không có cách nào. Hắn muốn đem Phi Linh môn tới đây là muốn cho Phi Linh môn kiếm được một ít chỗ tốt. Thế nhưng không ngờ Lục Thiếu Du không hiểu được nỗi khổ tâm của hắn một chút nào.

– Chúng ta đi, đi diệt Quỷ Đao môn kia.

Thiên Độc Yêu Long hét lớn một tiếng. Hắn đã không không nhịn được, lúc này nghe thấy Lục Lâm Thiên nói rời đi cho nên nhanh chóng đi tới phía trước. Diệt Quỷ Đao môn kia so với ở đây còn sảng khoái hơn nhiều.

– Đúng, ta quên còn chưa nói cho chư vị biết một chuyện.

Lục Lâm Thiên bước ra khỏi đại điện đột nhiên quay đầu lại nhìn đám người trong đại điện nói:

– Theo ta được biết, Huyền Thiên bí cảnh chỉ cần có ba cái chìa khóa là có thể biết rõ rơi hạ lạc của nó. Vận khí của ta không tệ, trên người vừa vặn có một chìa. Không biết Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang có hứng thú mua cái chìa khóa này không? Thứ này có lẽ có thể bán được với giá tốt. Không có chìa khóa này thì Huyền Thiên bí cảnh kia các vị chậm rãi tìm đi thôi. Làm ta tức giận lão tử trực tiếp đem chìa khóa này phá hủy. Một đao chém đôi, đừng ai mong đạt được bảo tàng. Hừ.

– Ha ha.

Thanh âm vừa dứt, tay áo Lục Lâm Thiên run lên sau đó cười lớn một tiếng, nghênh ngang rời khỏi đại sảnh. Quả thực vô cùng hung hăng càn quấy.

Linh Vũ song quái cùng Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung lúc này không khỏi nhìn vị chưởng môn này một cái. Bọn hắn vốn đối với vị chưởng môn này cũng không hiểu rõ, lúc này nhìn thấy chưởng môn không ngờ ở trước mặt Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang lại hung hăng càn quấy như vậy khiến cho bọn họ hít sâu một hơi. Vị chưởng môn này quả thực không phải bình thường, không đặt Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang vào trong mắt a.

Có trời mới biết lúc này Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào khác. Nếu không giáo huấn Hắc Sát giáo kia một lần thì trong lòng hắn khó có thể yên. Nếu như động thủ Phi Linh môn lúc này còn chưa đủ thực lực. Cũng chỉ có thể dựa vào cái chìa khóa kia uy hiếp một phen. Theo Lục Thiếu Du phán đoán, người Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang vô cùng xem trọng Huyền Thiên bí cảnh, chỉ cần trên người hắn có chìa khóa Huyền Thiên bí cảnh thì uy hiếp bọn hắn không khó.

– Cái chìa khóa…

Mà lúc này nhìn thấy bóng lưng Lục Lâm Thiên rời đi, tất cả mọi người đều nghe được câu nói cuối cùng của Lục Lâm Thiên. Chìa khóa của Huyền Thiên bí cảnh không ngờ lại có một cái trên người Lục Thiếu Du kia. Điều này khiến cho sắc mặt mọi người đại biến.

Cần ba chiếc chìa khóa thì mới có thể biết được nơi hạ lạc của

Huyền Thiên bí cảnh. Cho dù đạt được hai chiếc thì cũng không có cách nào biết được nơi hạ lạc của Huyền Thiên bí cảnh. Bọn hắn ở nơi này không ngừng thương nghị, thế nhưng chỉ cần Lục Thiếu Du của Phi Linh môn kia không xuất ra cái chìa khóa đó thì bọn họ căn bản không có biện pháp tìm được.

– Lữ chưởng môn, Phi Linh môn chẳng lẽ thực sự có một chiếc chìa khóa sao?

Mọi người nhìn nhau, Công Tôn Hóa Nhai lập tức nói với Lữ Chính Cường.

– Ài.

Lữ Chính Cường khẽ thở dài, nhìn Gia Cát Tây Phong nói:

– Ta vốn muốn kéo Phi Linh môn tới đây, thế nhưng không ngờ Gia Cát trang chủ lại không muốn, vậy thì ta cũng không còn cách nào. Ta đi trước.

Lữ Chính Cường không có trực tiếp trả lời vấn đề của Công Tôn Hóa Nhai mà chỉ khẽ thở dài. Mọi người ở đây đương nhiên có thể nghe ra. Lữ Chính Cường đang chế nhạo Gia Cát Tây Phong, coi như là tìm được chút mặt mũi khi trước bị Gia Cát Tây Phong chế giễu.

Thanh âm vừa dứt, Lữ Chính Cường đứng dậy nói với đệ tử Linh Thiên môn sau lưng:

– Chúng ta đi.

– Lữ chưởng môn, việc này có thể thương nghị lại, Phi Linh môn có chiếc chìa khóa kia. Bảo tàng này đương nhiên có thể chia ra một phần.

Nhìn thấy Lữ Chính Cường rời đi, Gia Cát Tây Phong vội vàng nói theo, sắc mặt vô cùng khó coi.

– Gia Cát trang chủ, vừa rồi ngươi cũng mới nghe nói, con rể ta còn ít tuổi, không biết trời cao đất rộng, không ngờ lại muốn một đao chém đôi chiếc chìa khóa kia thành hai đoạn. Chúng ta cũng không có biện pháp. Cho dù giao cho Tam tông Tứ môn thì đó cũng là một chuyện vô cùng phiền toái. Thế nhưng Gia Cát trang chủ lại mời Phi Linh môn rời đi, chúng ta bây giờ cũng không có cách nào a.

Ánh mắt Khâu Mỹ Vi khẽ đổi rồi nhẹ giọng nói.

Nghe Khâu Mỹ Vi nói vậy, tất cả các thế lực lớn, kể cả Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo lúc này không khỏi nhìn về phía Gia Cát Tây Phong, giống như là Gia Cát Tây Phong là cái đích cho mọi người chỉ trích vậy.

– Lữ chưởng môn, Lữ phu nhân. Nếu như Phi Linh môn này thực sự có chìa khóa thì hai vị mau nghĩ biện pháp đi. Huyền Thiên bí cảnh này đối với Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang chúng ta vô cùng quan trọng. Ta tin rằng hai vị cũng biết điều này.

Gia Cát Tây Phong nhẹ giọng nói, ánh mắt biến ảo bất định.

– Ta sẽ cố gắng, trước tiên mọi người giải tán đi.

Lữ Chính Cường nói xong nhìn Khâu Mỹ Vi một cái rồi lập tức rời khỏi đại sảnh.

Mọi người trong Phi Linh môn nghênh ngang rời đi, lúc này bọn họ đang ở trên đường cái trong thành Cự Giang.

– Lâm Thiên, những lời ngươi vừa nói là sự thực sao?

Sau khi rời khỏi đại sảnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lập tức hỏi Lục Lâm Thiên. Sắc mặt cực kỳ ngưng trọng

– Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu.

– Lâm Thiên, việc này ngươi quá mức nôn nóng, sợ rằng vì chuyện này sẽ đưa tới phiền toái cực lớn.

Sắc mặt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lập tức ngưng trọng. Tin tức về chìa khóa của Huyền Thiên bí cảnh bại lộ. Đây quả thực giống như một quả bom a. Hiện tại tất cả thế lực trong đại lục có lẽ đều đang tìm kiếm chìa khóa của Huyền Thiên bí cảnh này.

– Ta đã biết. Đi một bước tính toán một bước vậy.

Suy nghĩ của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh Lục Lâm Thiên đương nhiên hiểu rõ. Bại lộ ra cái chìa khóa này Lục Lâm Thiên cũng đã nghĩ qua. Cũng đã sắp xếp một ít. Chỉ xả giận thì Lục Thiếu Du còn chưa ngu ngốc tới mức làm bại lộ ra chiếc chìa khóa kia.

– Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung, là lão gia hỏa nhà ngươi. Tốt lắm, lần này xem như ngươi rơi vào trong tay ta. Nhanh trả ta đan được.

Chương 1168: Quỷ Đao môn (2)

Trên đường lúc này truyền tới thanh âm của Lộc Sơn lão nhân.

– Lộc Sơn lão nhân, đan dược gì? Thực lực của ngươi không đủ sao lại tính trên đầu ta?

Tả Thiên Khung nói.

– Tả Thiên Khung, vũ kỹ của ta đâu? Ta xem lần này ngươi có thể trốn đi đâu?

Lưu Tinh Hà cũng hét lớn một tiếng, mặt mũi vô cùng tức giận.

– Chuyện gì xảy ra?

Nghe thấy tiếng quát phía sau, Lục Lâm Thiên lập tức quay đầu lại hỏi.

– Chưởng môn, Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung này mấy năm trước đoạt của ta một khỏa đan dược lục phẩm trung giai.

Lộc Sơn lão nhân trừng mắt nhìn Tả Thiên Khung rồi nói.

– Chưởng môn, lão gia hỏa Tả Thiên Khung này mấy năm trước cũng đoạt của ta một bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai. Ta tìm hắn vài năm cũng không tìm được lão gia hỏa này.

Lưu Tinh Hà lúc này cũng nhìn về phía Tả Thiên Khung nói.

– Tả trưởng lão, có chuyện này sao?

Lục Lâm Thiên nhìn Tả Thiên Khung rồi hỏi.

– Tả trưởng lão?

Nghe thấy chưởng môn nói vậy, Lộc Sơn lão nhân cùng Lưu Tinh Hà lập tức sững sờ, hai mắt trợn ngược. Kỳ thực mọi người cũng đã sớm đoán ra, ba người này có lẽ đều gia nhập vào trong PHi Linh môn.

– Bẩm chưởng môn, đây đều là chuyện trước kia. Mấy thứ này ta trả lại là được.

Tả Thiên Khung lập tức lúng túng khó xử cười cười. Thân là tán tu, ai mà không trả qua sự tình cản đường ăn cướp cơ chứ. Đó cũng không phải là chuyện quá kỳ quái. Chỉ hắn là thực sự không ngờ tới hiện tại gia nhập Phi Linh môn lại gặp phải Lộc Sơn lão nhân cùng Lưu Tinh Hà này. Cừu gia của hắn khắp thiên hạ, hai người này chỉ là một trong số đó mà thôi.

– Trả cái gì, cướp được là do thực lực của chính mình. Bị đoạt là do thực lực không đủ, nào có đạo lý trả lại.

Lục Lâm Thiên nhìn Tả Thiên Khung rồi cười hắc hắc nói:

– Tất cả mọi người nghe rõ, về sau cứ có lợi thì đoạt, cướp được thì là bổn sự của mình. Đoạt không được là do bản thân không có bổn sự. Bất quá hiện tại mọi người là người một nhà, đừng đấu tranh nội bộ là được.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Tả Thiên Khung lập tức sững sờ rồi đổ hồ hôi lạnh. Không nghĩ tới vị chưởng môn này quả thực không giống bình thường, không ngờ lại quang minh chính đại nói ra những lời này. Những lời như thế này chỉ có thể hiểu mà không thể diễn đạt bằng lời.

– Chưởng môn, ta cũng chỉ nói giỡn với Tả huynh mà thôi. Hóa ra là người một nhà a. Không cần trả lại. Đan dược Lục phẩm trung giai chỉ là chút lòng thành mà thôi.

Lộc Sơn lão nhân nhìn thấy chưởng môn lên tiếng lập tức vỗ vai Tả Thiên Khung vô cùng thân mật:

– Tả huynh, còn thiếu đan dược không? Sau này ta lại cho ngươi thêm mấy khỏa đan dược lục phẩm cao giai a. Lần trước chưởng môn cho ta ta còn chưa phục dụng. Cái đồ chơi này để lâu quá cũng dễ biến chất lắm đó.

– Đúng vậy, Tả huynh. Ngươi còn thiếu vũ kỹ không? Sau này ta cũng cho ngươi hai bộ vũ kỹ Huyền cấp sơ giai. Lần trước chưởng môn cho ta hai bộ ta còn chưa có tu luyện. Hiện tại ta bận tu luyện vũ kỹ Huyền cấp trung giai cho nên chỉ thu mà chưa tu luyện. Sau này cũng cho ngươi.

Lưu Tinh Hà lúc này cũng cười hắc hắc vỗ vai Tả Thiên Khung vô cùng thân mật nói.

Nghe thấy Lộc Sơn lão nhân và Lưu Tinh Hà nói vậy, Tả Thiên Khung liền trợn mắt nhìn hai người, thiếu chút nữa đã sụp đổ. Nghe khẩu khí của hai lão gia hỏa này dường như đã phát tài a.

Nghe thấy Lộc Sơn lão nhân và Lưu Tinh Hà nói vậy, Lục Lâm Thiên lập tức chột dạ trừng mắt nhìn hai người này rồi lập tức mỉm cười nói với mọi người.

– Chư vị cung phụng trưởng lão. Ta giới thiệu cho mọi người một chút. Linh Vũ song quái, Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung, ba vị này hiện tại đã gia nhập Phi Linh môn chúng ta. Đảm nhiệm chức vị trưởng lão.

Lục Lâm Thiên cũng lập tức giới thiệu Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cùng mấy người khác cho Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung và Linh Vũ song quái.

– Hoan nghênh ba vị gia nhập Phi Linh môn.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh mỉm cười, ánh mắt liếc về phía Lục Lâm Thiên. Thanh danh cùng thực lực của ba lão quái này Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh đương nhiên đã nghe nói qua. Không nghĩ tới lần này Lục Thiếu Du xuất môn một chuyến lại có thể thu phục được ba người này, quả thực khiến cho hắn có chút kinh ngạc.

– Bái kiến chư vị cung phụng.

Ba người không dám thất lễ, lập tức hành lễ với Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh.

– Lâm Thiên, vị này chính là.

Ánh mắt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn vào trên người Huyết Mị. Từ khí tức trên người Huyết Mị nàng mơ hồ có thể cảm giác được, chỉ sợ đây là một đầu linh thú thất giai.

– Oánh tỷ, đây là Huyết Mị. Về sau sẽ đảm nhiệm chức vị phó đường chủ Yêu đường.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ngươi là linh thú thất giai?

Nhìn Huyết Mị, Thiên Độc Yêu Long lập tức nói. Khí tức trên người Huyết Mị đương nhiên cũng không thể giấu diếm được hắn. Chỉ cần nhìn là có thể nhận được ra.

– Không sai.

Huyết Mị liếc nhìn Thiên Độc Yêu Long một cái rồi không nói thêm câu nào. Chỉ tôn kính đứng bên người Lục Thiếu Du mà thôi.

– Chưởng môn, vừa rồi người nói đi tiêu diệt đám người Quỷ Đao môn là có chuyện gì?

Thanh Hỏa lão quỷ hỏi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, lúc trước hắn chỉ nói đại khái một chút, lúc này nghe thấy Thanh Hỏa lão quỷ nói vậy hàn ý trong người lập tức tràn ra.

– Lâm Thiên, dù sao đây cũng là địa bàn của thành Cự Giang. Chỉ sợ không dễ gây chuyện.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cân nhắc một lát rồi nói.

– Oánh tỷ, yên tâm đi. Trong thành Cự Giang này diệt một thế lực rất bình thường, chỉ cần không làm ra động tĩnh quá lớn là được.

Lục Lâm Thiên khẽ mở miệng cười. Trải qua đoạn thời gian này, sự lý giải của hắn đối với thành Cự Giang cũng đã tăng lên khá nhiều. Lục Lâm Thiên biết rõ một ít sự tình trong thành Cự Giang, Dương Quá đem Tuyệt Linh Tông cùng Vạn Tượng môn náo tới long trời lở đất cũng không có việc gì. Phi Linh môn diệt Quỷ Đao môn thì cũng sẽ không có chuyện gì. Thành Cự Giang này hết thảy đều dùng thực lực nói chuyện. Chỉ cần không có ý nhúng chàm tới thành Cự Giang này thì sẽ không ai để ý tới.

– Hắc hắc. Tính ra vận khí của Quỷ Đao môn này quả thực không tốt, tâm tình của bản Long Vương hiện tại vô cùng khó chịu.

Thiên Độc Yêu Long nói.

– Đi thôi, ta đã phân phó Trương Minh Đào cùng Hoàng Bác Nhiên mang theo đệ tử đi Quỷ Đao môn trước.

Lục Lâm Thiên nói:

– Hôm nay Phi Linh môn ta phải làm cho toàn bộ Cổ Vực biết rõ, Phi Linh môn ta cũng không phải là hạng người lương thiện gì.

Quỷ Đao môn trong thành Cự Giang cũng được tính là thế lực lớn. Thực lực so với Vạn Tượng môn không chút thua kém. Một Vũ Vương tam trọng cùng một Linh Vương nhị trọng tọa trấn. Thực lực so với Vạn Tượng môn kia còn mạnh hơn một chút. Gần đây Vạn Tượng môn cùng Tuyệt Linh Tông xảy ra chuyện khiến cho Quỷ Đao môn cũng đoạt được không ít địa bàn mới, thu hoạch cũng không ít.

Chương 1169: Nói khoác không biết ngượng (1)

Diện tích của thành Cự Giang vô cùng lớn. Ở vị trí cạnh cửa bắc lúc này có một tòa kiến trúc cực lớn như đột ngột từ dưới mặt đất móc lên. Chỉnh là sào huyệt của Quỷ Đao môn, trước kiến trúc khổng lồ này có một quảng trường cực lớn, bên trên có một đại đao cực lớn được chế tạo bằng nham thạch, giống như đao thật. Cao chừng năm trượng, dài mấy chục thước, nham thạch được mài bóng loáng, trên lưỡi đao lúc này còn có cảm giác hàn mang bắn ra.

– Hỗn đản, là ai làm vậy?

Trong sào huyệt của Quỷ Đao môn, lúc này trong đại điện có hai mươi người ngồi trong đó. Trên chủ vị lúc này có một lão giả mặc hồng y chừng năm mươi tuổi, mắt sáng như đuốc, khí tức cực kỳ cường hãn. Lúc này trong mắt hắn tràn ngập hàn ý. Bởi vì lúc này trước mắt hắn có hai thi thể của hai trưởng lão Vũ Suất nằm trước mặt hắn.

Lão giả này chính là chưởng môn của Quỷ Đao môn, Hỏa Đao Vương Tần Phàn, trong thành Cự Giang này cũng là một người có thanh danh hiển hách. Dưới in đại đao của hắn không biết đã có bao nhiêu cường giả nằm xuống. Lúc này mắt thấy hai trưởng lão Vũ Suất của bản môn bị đánh chết trên đường cái khiến cho hắn vô cùng tức giận.

– Chưởng môn, bọn hắn tự xưng là người của Phi Linh môn. Hơn bốn mươi đệ tử của chúng ta tăng thêm Trần trưởng lão, Vương trưởng lão đều bị bọn hắn đánh chết.

Một người có tu vi Vũ Tướng lập tức chắp tay trả lời.

– Phi Linh môn sao? Môn phái này ta đã nghe qua một ít.

Lúc này bên người Hỏa Đao Vương Tần Phàn có một nam tử tuổi chừng bốn mươi, khuôn mặt xám ngắt, thân hình gầy gò như bị bệnh nói.

– Ồ? Phi Linh môn này rốt cuộc có địa vị gì?

Hỏa Đao Vương Tần Phàm lập tức hỏi.

– Đoạn thời gian trước trên đường từng bàn tán tới Phi Linh môn này. Nghe nói Phi Linh môn là một sơn môn mới quật khởi gần đây ở sát biên giới Cổ Vực. Môn chủ gọi là Lục Lâm Thiên, khi trước là đệ tử Vân Dương Tông, là quán quân của đại hội Tam tông Tứ môn, hiện tại vừa là con rể của Vân Dương Tông và Linh Thiên môn. Trong môn còn có Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, nghe nói hai người này gần đây đã đột phá tới Vũ Vương cùng Linh Vương.

Âm thanh vừa dứt, nam tử trung niên này lập tức ho khan một cái, dường như quả thực đang bị bệnh.

Mà người này chính là phó chưởng môn của Quỷ Đao môn tên là Bệnh Linh Vương. Đừng nhìn người này có vẻ bệnh tật, thế nhưng tu vi một thân cực kỳ cường hãn. Thực lực Linh Vương nhị trọng tuyệt đối là nhân vật có thể tính là cường giả.

– Quả thực có chút địa vị.

Sắc mặt Hỏa Đao Vương Tàn Phàm trầm xuống rồi nói:

– Chỉ là đây là thành Cự Giang, cho dù là Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang tiến vào thành Cự Giang này cũng phải khiêm tốn một chút. Phi Linh môn này ta muốn nhìn xem một chút. Thù này không báo Quỷ Đao môn ta sau này làm sao có thể đặt chân ở trong thành Cự Giang này.

– Tạp chủng Quỷ Đao môn, tất cả các ngươi lăn ra nhận lấy cái chết cho bổn công tử.

Khi âm thanh của Hỏa Đao Vương Tần Phàm vừa dứt, lúc này bên ngoài đình viện có một âm thanh vang vọng giống như sấm sét quanh quẩn trong không trung.

– Chúng ta ra xem.

Trong đại điện, lúc này sắc mặt đám người ở bên trong đại biến. Sắc mặt hai người Hỏa Đao Vương, Bệnh Linh Vương trầm xuống, thân ảnh lập tức lao ra bên ngoài.

Trong thành Cự Giang, lúc này có một âm thanh sắc bén đột nhiên vang vọng trên bầu trời. Lúc này lập tức có không ít thân ảnh đột nhiên bắn lên không trung rồi lướt về phía Quỷ Đao môn kia. Lại thêm tiếng hét lớn kia khiến cho không ít ánh mắt lập tức nhìn về phía Quỷ Đao môn. Trong lúc mọi người kinh ngạc lập tức có không ít thân ảnh nhao nhao tiến về phía trước.

Trong đám người lúc này cũng có gần trăm đạo thân ảnh đằng đằng sát khí lao thẳng về phía Quỷ Đao môn.

– Lại có náo nhiệt để xem rồi.

Trên đường phố, dòng người hối hả kia lập tức chuyển hướng, đồng loại chạy về phía Quỷ Đao môn.

Trên quảng trường bên ngoài Quỷ Đao môn lúc này đã có hơn ngàn đệ tử Quỷ Đao môn xuất hiện. Khi Hỏa Đao Vương cùng với Bệnh Linh Vương và hơn chục Vũ Suất đi ra đại điện thì trên không trung có hơn mười đạo thân ảnh đang lăng không bay tới.

– Tạp chủng Quỷ Đao môn, không ngờ lại dám trêu chọc người của Phi Linh môn ta. Hôm nay ta sẽ diệt Quỷ Đao môn các ngươi.

Một âm thanh trầm thấp mang theo sát khi một lần nữa vang vọng phía chân trời.

Nghe âm thanh vang vọng kia lập tức có vô số ánh mắt nhìn về phía trước. Trong ánh mắt mọi người lúc này trên không trung có hơn chục thân ảnh lăng không xuất hiện. Tiếp theo đó giữa không trung lại có trên trăm đạo thân ảnh tới, sát khí tràn ngập không gian.

Nhìn hơn chục người mới xuất hiện này, ánh mắt mọi người lập tức biến hóa bất định. Dường như không có ai nhận ra mấy người này, cũng không biết mấy người này ở đâu tới.

Mà lúc này Hỏa Đao Vương nhìn chăm chú lên không trung, sắc mặt biến hóa không ngừng, ánh mắt lạnh lùng, âm thanh lạnh lẽo như hàn băng vang vọng quảng trường:

– Người Phi Linh môn, bổn vương cũng đang tìm các ngươi, không ngờ các ngươi lại tự dẫn xác tới chịu chết. Hôm nay bổn vương phải nói cho các ngươi biết, dám trêu vào Quỷ Đao môn chúng ta, các ngươi còn chưa đủ tư cách.

– Một Vũ Vương tam trọng nho nhỏ mà dám mở miệng nói khoác như vậy. Bổn vương hôm nay sẽ chiếu cố ngươi, để cho ngươi biết bổn vương cũng không phải là người dễ trêu vào.

Thiên Độc Yêu Long hét lớn một tiếng, âm thanh cuồn cuộn quanh quẩn trong không gian.

– Độc Long, Vũ Vương tam trọng này giao cho ta. Ngươi đối phó với người khác đi.

Giữa không trung, Bạch Linh mở miệng nói.

– Được rồi.

Thiên Độc Yêu Long đáp một tiếng. Bạch Linh đã nói hắn cũng không dám vi phạm. Đổi lại là những người khác, cho dù là Lục Lâm Thiên hắn cũng dám cãi lại một hai, duy chỉ có Bạch Linh là khiến cho hắn cố kỵ mà thôi.

Lục Lâm Thiên nhìn xuống phía dưới, đi đầu là một Vũ Vương cùng Linh Vương, tuy rằng Lục Lâm Thiên chưa từng gặp qua, thế nhưng cũng có thể đoán ra, hai người này có lẽ chính là Hỏa Đao Vương cùng Bệnh Linh Vương của Quỷ Đao môn. Một Vũ Vương tam trọng và một Linh Vương nhị trọng. Thực lực như vậy lại thêm hơn chục Vũ Suất, trong đó có một Vũ Suất cửu trọng, hai Vũ Suất bát trọng, quả thực cũng không kém.

Mắt nhìn xuống phía dưới, lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên vô cùng lạnh lẽo, một cỗ sát khí nhàn nhạt tỏa ra. Chân khí quanh người bùng ra, thân hình lơ lửng trên bầu trời nói:

– Quỷ Đao môn, các ngươi dám trêu chọc Phi Linh môn ta vậy thì cũng chỉ có kết cục bị diệt. Hôm nay ta nhất định sẽ diệt Quỷ Đao môn các ngươi.

Âm thanh Lục Lâm Thiên quanh quẩn trong không trung, trong âm thanh xen lẫn chân khí giống như sấm rền cuồn cuộn trong thành Cự Giang. Lúc này khiến cho vô số người nhìn về phía trước.

– Đây không phải là Linh Vũ song quái sao?

– Còn có Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung. Chẳng lẽ ba người này cũng gia nhập Phi Linh môn sao?

– Phi Linh môn này rốt cuộc có địa vị gì?

Chương 1170: Nói khoác không biết ngượng (2)

– Ngay cả Phi Linh môn mà ngươi cũng không biết sao? Nghe nói Phi Linh môn khi trước diệt Thương Sơn môn, Thiên Tinh tông cùng Thiên Quỷ tông. Hiện tại thanh danh vô cùng lớn a.

– Phi Linh môn này sao lại kết thù với Quỷ Đao môn vậy?

– Nghe nói trước đó không lâu môn nhân của Quỷ Đao môn trêu chọc phải người của Phi Linh môn. Người của Quỷ Đao môn khi đó trực tiếp bị đánh chết, trong đó còn hai Vũ Suất.

– Hôm nay tất diệt Quỷ Đao môn. Khặc khặc.

Trong tiếng nghị luận của mọi người, lúc này âm thanh của Thanh Hỏa lão quỷ cũng vang lên.

– Hừ, để xem các ngươi có làm được không mà lớn lối như vậy. Chỉ bằng vào mấy người các ngươi sợ rằng còn không có bổn sự như vậy.

Ngẩng đầu lên không trung, Hỏa Đao Vương lạnh nhạt nói.

Âm thanh của Hỏa Đao Vương vừa dứt, tay áo lập tức vung lên. Quang mang xuất hiện, từng đạo chân khí hùng hồn trên người hắn tuôn ra. Lúc này đám cường giả Quỷ Đao môn đã sớm chờ lệnh nhanh chóng đi về phía trước.

Nhìn khí thế của Quỷ Đao môn, đám người vây xem chung quanh lúc này run động, nhìn bộ dáng này dường như khó có thể tránh khỏi một hồi đại chiến.

– Tất cả mọi người nghe rõ, giết cho ta.

Trên không trung, y phục trên người Lục Lâm Thiên run lên, khóe miệng khẽ nhếch lên. Sát khí trên người tràn ra khiến cho nhiệt độ trong không trung đột nhiên giảm xuống.

– Hừ, tiểu tử ngươi muốn chết.

Ánh mắt Hỏa Đao Vương lạnh lẽo, thủ ấn lập tức được kết. Một đạo quang mang đỏ rực nóng bỏng đột nhiên từ trong cơ thể hắn xuất hiện, trực tiếp bắn về phía Lục Lâm Thiên trên không trung.

– Muốn chết.

Một thân ảnh xinh đẹp màu trắng đột nhiên nhảy ra. Một đạo quang trụ màu trắn trực tiếp bắn về phía trước, nhanh chóng va chạm với đạo quang mang màu đỏ kia.

Phanh.

Hai cỗ lực lượng trực tiếp va chạm trong bầu trời. Âm thanh trầm đυ.c như sấm rền lập tức vang vọng. Một cỗ kình phong nhanh chóng khuếch tán. Lúc này Hỏa Đao Vương trực tiếp bị đánh lui vài bước thân thể mới ổn định trở lại. Ánh mắt vô cùng ngạc nhiên nói:

– Yêu thú thất giai trung kỳ.

Sưu Sưu.

Lúc này, trên không trung, hơn chục đạo thân ảnh lập tức khuếch tán ra khí tức của bản thân. Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung, Linh Vũ song quái, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, Lưu Tinh Hà, Ngô Dũng, Hoa Mãn Lâu, Thiên Độc Yêu Long, Huyết Mị, Bạch Linh, khí tức của tất cả mọi người tràn ra. Một cỗ khí tức cường hãn nhanh chóng bao phủ trong không trung.

– Phi Linh môn này không ngờ lại có thực lực như vậy.

Trong đám người, lúc này có một người đầu đội áo choàng xen lẫn hơn chục người vây xem nhanh chóng lẩm bẩm nói.

– Phong Sát, gia hỏa này không ngờ lại làm ra động tĩnh lớn như vậy ở thành Cự Giang, có thể xuất hiện phiền toái gì không?

Bên cạnh người này cũng có một người mặc trang phục giống hắn khẽ nói.

– Ta cũng không rõ liệu có thể gây ra phiền toái gì không. Hiện tại tinh lực của tất cả mọi người đều đặt trên chuyện kia cho nên cũng không có ai quản những chuyện này.

Người đi đầu nói nhỏ, ánh mắt nhanh chóng chuyển về phía trước.

Trên không trung, sau khi khí tức của mọi người trong Phi Linh môn hiện ra khiến cho sắc mặt đám người Quỷ Đao môn kinh hãi. Từ trong cỗ khí tức này cường giả Quỷ Đao môn không khó nhận ra. Trong Phi Linh môn này không ngờ lại có nhiều Vũ Suất cửu trọng như vậy. Còn có yêu thú thất giai cùng Linh Vương và Vũ Vương.

Hỏa Đao Vương cùng Bệnh Linh Vương lúc này không khỏi nhìn nhau, trong mắt hiện lên sự kinh ngạc.

Sưu.

Mà lúc này Bạch Linh cũng không cho Hỏa Đao Vương có thời gian kinh ngạc. Thân hình xinh đẹp trực tiếp biến đổi, đột nhiên vô thanh vô tức xuất hiện bên người Hỏa Đao Vương. Cánh tay mềm mãi duỗi ra, thủ ấn được kết. Một đạo quang trụ màu trắng nhanh chóng hóa thành hai cỗ quang mang. Yêu nguyên bàng bạc khuếch tán. Hai đạo quang mang này vừa xuất hiện khiến cho không gian cũng lập tức run lên.

Nhìn qua hai đạo bạch quang đang lao tới dữ dội kia, Hoả Đao Vương đã biết tu vi của Bạch Linh, trong lòng cũng kêu khổ một tiếng, sắc mặt trầm xuống, tay lập tức kết thủ ấn, một cỗ chân khí thuộc tính hoả lập tức khởi động ngay trước mặt hắn, sau đó biến thành hai tiểu hoả cầu lớn cỡ bàn tay, mang theo âm thanh xé gió, hung hăng lao thẳng về phía hai đạo bạch quang.

– Ầm ầm!

Hai đạo năng lương va mạnh vào nhau, gây ra hai tiếng nổ lớn, sau đó hai cổ kình khí trực tiếp tản ra, trong nháy mắt tiếp theo lại tiếp tục lao về phía Hoả Đao Vương.

Kình khí cường hãn đánh tới khiến ánh mắt của Hoả Đao Vương hiện lên vẻ kinh hãi, chân khí nóng rực trước mặt trực tiếp tạo thành một đạo tường lửa, tưởng lửa gào thét, một cổ hoả diễm cường hãn rung động, đỡ lấy một phần của cổ kình khí cường hãn kia.

– Vù vù!

Cổ kình khí cường hãn này đυ.ng phải tường lửa thì lập tức toát ra khí thể màu trắng dày đặc, bức tường bằng lửa kia cũng bắt đầu lụi tàn với tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, bất quả cùng lúc với tường lửa bị lụi dần thì kình khí cũng nhanh chóng yếu bớt, ngay lúc bức tường lửa hừng hực bị đánh tan, thì một cổ kình khí còn lại cũng vừa vặn đánh lên hộ thân cương khí của Hoả Đao Vương.

– Bịch bịch!

Kình khí đè xuống, hộ thân cương khí liền tối lại, mặc dù không bị nứt, nhưng thân hình của Hoả Đao Vương cũng bị đẩy lùi lại hơn mười bước, trên mặt đất, liền xuất hiện hơn mười cái hố ở những nơi hắn đặt chân xuống.

Lại bị đẩy lùi lần nữa khiến cho sắc mặt của Hoả Đao Vương trở nên cực kỳ khó coi, biết rõ chuyện hôm nay là không thể có cái kết tốt lành, rõ ràng đối phương có chuẩn bị mà tới. Không ngờ cái Phi Linh Môn vừa mới quật khởi, chẳng chút tiếng tăm gì đó, cư nhiên lại có thực lực cường hãn tới mức này.

Khi nhìn xung quanh, gương mặt của Hoả Đao Vương đột nhiên trở nên lạnh lùng, song chưởng nắm chặt, một thanh quỷ đầu đại đao màu đỏ tươi đột nhiên xuất hiện trong tay hắn, từ bên trong cơ thể của hắn toát ra một cổ khí thế đáng sợ mênh mông, thanh đại đao này ước chừng ba thước, chuôi đao dài chừng hai nắm tay, bên trên sống đao, mũi đao, thân đao đều loé hàn quang, có một rãnh máu trải dài trên đao, toả ra sát khí ngùn ngụt.

Khí thế đáng sợ lan ra, khiến cho hô hấp của nhiều cường giả đều khựng lại, tên Hoả Đao Vương này đang muốn liều mạng.

Cảm nhận được cổ khí tức bàng bạc tuôn ra từ trong cơ thể của Hoả Đao Vương lúc này, nhưng Bạch Linh chỉ nhìn thoáng qua một cại, bộ dạng như thể chẳng thèm đặt vào mắt.

– Giết!

Thiên Độc Yêu Long trong Phi Linh Môn hét lớn một tiếng, yêu nguyên hùng hồn trong cơ thể tuôn trào mãnh liệt, cổ khí thế cường hãn cỡ này vừa mới bộc phát liền khiến cho không ít kẻ hữu tâm lẫn trong đám người đứng xem vừa nhìn thấy liền hơi biến sắc.

Trong luồng chân khí tuôn trào mãnh liệt, đám người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thanh Hoả Lão Quỷ, Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung cũng dẫn đầu lao lên, chân khí cường hãn của bản thân cũng đều phóng ra dữ dội, tiếp theo là mấy vị trưởng lão có thực lực khá nhất trong số trưởng lão của Quỷ Đao Môn.

Chương 1171: Vây công đại chiến

Theo đám người Quỷ Tiên Tử động thủ thì, Đông Vô Mệnh, Thiểm Điện Báo, Lưu Tinh Hà, ngay cả Huyết Mị cũng lập tức theo phía sau, nháy mắt liền lao tới, cùng bộc phát ra chân khí, linh lực, yêu nguyên cùng một lúc, tràn ngập trên không của Quỷ Đao Môn, uy thế do lực lượng cường hãn này tạo thành trực tiếp phong toả cả một quảng trường, một ít kẻ có thực lực không đủ, dưới loại áp lực này liền cảm thấy vô cùng khó thở.

– Đệ tử Quỷ Đao Môn nghe lệnh, gïếŧ cho ta.

Ánh mắt của Hoả Đao Vương sáng quắcn, âm thanh lạnh lẽo lập tức vang lên rồi quanh quẩn trên không trung không ngừng, đã tới nước này rồi thì hắn cũng không còn cách nào khác nữa.

– Gïếŧ!

Theo tiếng quát của Hoả Đao Vương vừa dứt thì không khí trên quảng trường lập tức trở nên căng thẳng, sát ý lạnh lẽo bao trùm. Sau lưng của Hoả Đao Vương, đám trưởng lão và hộ pháp của Quỷ Đao Môn đã sớm đứng nghiêm chỉnh đợi lệnh, ngay sau khi nghe thấy tiếng quát của Hoả Đao Vương thì chân khí lập tức tuôn ra dữ dội, trên tay lập tức xuất hiện một thanh quỷ đầu đại đao loé sáng hàn quang.

Đám người Quỷ Đao Môn lúc này ỷ vào đông người nên một đám đệ tử Quỷ Đao Môn liền lao ra, từng đạo mục quang bén ngót như dao cạo nhìn chằm chằm về phía cường giả của Phi Linh Môn.

– Gïếŧ!

Thiên Độc Yêu Long và Huyết Mị là những người đầu tiên xẹt qua không trung, sát ý trong mắt tuôn ra dữ dội, tiếp theo liền đè áp xuống.

– Gïếŧ!

Mấy người Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Thanh Hoả Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân, Lưu Tinh Hà, Thiểm Điện Báo Ngô Dũng, Linh Vũ song quái, Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung cũng bắt đầu vận chuyển chân khí, linh lực trong cơ thể lên tới mức cao nhất, sau đó hung hăng nện xuống, những người này vốn đều là tán tu có thanh danh hiển hách trong Cổ Vực, lúc này động thủ chính là không hề nhiều lời, lao thẳng từ trên xuống mang theo một cỗ uy thế cường hãn.

– Ầm ầm!

Chỉ trong nháy mắt, trong vô số cái nhìn của những kẻ đang vây xem, đám người Phi Linh Môn lao thẳng vào bên trong Quỷ Đao Môn, sau đó từng đạo âm thanh nổ lớn vang rền như sấm vọng bắt đầu vang lên, lực lượng thanh bạo như sấm đánh cùng với kình khí rung động liền vang vọng rõ ràng ngay trên không của quảng trường.

– Bệnh Linh Vương.

Hắc mang quanh người của Đông Vô Mệnh bắt đầu khởi động, ánh mắt bắt đầu trở nên lạnh lẽo, muốn đối phó với phó chưởng môn Bệnh Linh Vương của Quỷ Đao Môn.

– Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, không ngờ ngươi cũng đã là Linh Vương nhị trọng.

Nhìn thấy Đông Vô Mệnh, ánh mắt của Bệnh Linh Vương loé lên, linh lực dao động, thân ảnh liền xuất hiện giữa không trung, gương mặt hồng nhuận, so với bộ dạng bệnh hoạn khi nãy đúng là khác một trời một vực.

– Quỷ Đao Môn các ngươi không nên chọc vào đệ tử của Phi Linh Môn ta.

Trên gương mặt của Đông Vô Mệnh lộ ra một đạo lãnh ý, lời vừa dứt thì tay áo màu đen vung lên, một cỗ khí độc màu đen dày đặc tuôn ra từ bên trong cơ thể. Cỗ khói độc màu đen này lan ra khắp không trung, liền có một mùi hôi gay mũi khó ngửi tràn ngập, khói độc phóng lên trời, trong không gian xung quanh, ai lỡ hít phải đều cảm thấy khó chịu ngay lập tức.

– Độc công.

Đối với độc công của Đông Vô Mệnh thì Bệnh Linh Vương hình như cũng đã nghe nói qua, cũng cảm thấy vô cùng cố kỵ cho nên đành phải lùi lại thật nhanh.

– Bệnh Linh Vương, chịu chết đi.

Một tiếng quát hạ xuống, trong nháy mắt thân ảnh của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh liền xuất hiện, chân khí tuôn ra cuồng cuộn, thủ trảo trong tay siết chặt, một đạo chân khí trực tiếp ngưng tụ thành một đạo trảo ấn khổng lồ, trực tiếp đánh về phía Bệnh Linh Vương.

Cảm giác được động tĩnh sau lưng, ánh mắt của Bệnh Linh Vương co lại, trong tay kết xuất thủ ấn, linh lực tuôn ra cuồn cuộn, lập tức trở tay đánh ra một đạo linh hoả khổng lồ nghênh đón trảo ấn phía sau.

– Xuy xuy!

Một đạo linh hoả cực lớn đốt cháy không gian gợn sóng lan ra, lập tức nghênh đón trảo ấn của Quỷ Tiên Tử, hai cổ lực lượng khổng lồ chạm vào nhau, không gian lập tức run lên, kình khí cường hãn khuếch tán ra.

– Xuy xuy!

Đông Vô Mệnh kết xuất thủ ấn, quanh thân tản ra từng luồng khí độc, hắc mang nồng đậm ngưng tụ thành một con độc mãng màu đen khổng lồ, độc mãng phát ra âm thanh xuy xuy, liền mang theo uy áp khổng lồ phá không lao tới, hung hăng đánh về phía Bệnh Linh Vương.

Ánh mắt của Bệnh Linh Vương trầm xuống, cảm nhận được uy thế của con độc mãng này, thủ ấn vội vàng biến hoá, thả người lao xuống, một đạo linh lực ngưng tụ thành trảo ấn, chộp lấy con độc mãng cự xà kia, năm ngón tay siết chặt, bóp thật mạnh, cứ thế mà hung hăng bóp vỡ con độc mãng màu đen khổng lồ này.

– Ầm ầm!

Tiếng nổ trầm thấp vang lên, khói độc đầy trời mang theo độc dịch màu đen lập tức rơi xuống đất ào ạt, Bệnh Linh Vương thật sự không ngờ là còn có chuyện mớ độc dịch kia sẽ rơi xuống xảy ra, vì ứng phó không kịp cho nên hoảng sợ bố trí hộ thân cương khí, chỉ là lúc này có bố trí hộ thân cương khí đi nữa thì cũng đã bị dính không ít độc dịch màu đen rồi.

Nhìn thấy một màn này, sắc mặt của Đông Vô Mệnh chẳng những không chỉ không biến hoá, mà trong mắt còn xẹt qua một tia cười lạnh, thủ ấn cấp tốc biến hoá kết xất ra, âm lệ đi tới:

– Bệnh Linh Vương, độc mãng khí của ta há lại dễ dàng để ngươi phá được.

– Xuy xuy!

Theo thủ ấn của Đông Vô Mệnh kết xuất, độc dịch dính trên người của Bệnh Linh Vương lập tức bắt đầu ăn mòn, hộ thân cương khí quanh người Bệnh Linh Vương không ngờ lại bắt đầu toát ra khói trắng

Lúc này, sắc mặt của Bệnh Linh Vương lập tức đại biến, gương mặt run rẩy, linh lực phô thiên cái địa từ bên trong cơ thể tuôn ra một cách dữ dội, mặc dù linh lực vô cùng hùng hậu, nhưng cũng dễ dàng để nhìn ra một chút hỗn loạn, xem ra độc dịch này của Đông Vô Mệnh đã tạo thành ảnh hưởng không nhỏ đối với hắn.

– Xuy!

Trong nháy mắt tiếp theo, thân ảnh của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lại hạ xuống lần nữa, chân khí phong thuộc tính trong suốt màu trắng nhanh chóng tuôn ra từ bên trong cơ thể, thân hình chớp động một cái đã xuất hiện ngay trước người của Bệnh Linh Vương, huy chưởng mang theo thế công sắc bén đánh xuống.

– Chết đi!

Trên không trung, lúc này cũng đã triệt để mở màn một trận đại chiến kịch liệt, một đạo trảo ấn của Thiên Độc Yêu Long đánh ra, ba tên có tu vi Vũ Tướng của Quỷ Đao Môn liền bị không gian gấp khúc bao vây lại, tay vừa siết chặt, không gian gấp khúc bạo liệt, không cần tốn chút sức nào đã biến ba tên tu vi Vũ Tướng kia thành huyết vụ.

– Hưu hưu!

Thân ảnh của Huyết Mị nhanh như chớp, trong khi xuất thủ, mang theo một cỗ huyết vụ, mỗi lần thân ảnh như quỷ mị kia dừng lại thì sẽ có kẻ bỏ mạng. Trong nháy mắt tiếp theo, Huyết Mị lập tức xuất hiện trước mặt một tên Vũ Suất lục trọng, một đạo tóc dài màu đỏ tươi nhọn hoắc lập tức bắn ra, sợi tóc khuếch tán, hoá thành dài mấy chục thước, vô số sợi tóc màu đỏ tươi vặn vẹo không gian, rậm rạp chằng chịt đánh tới, phòng ngự cương khí của Vũ Suất lục trọng trong nháy mắt liền bị đánh vỡ, vô số những sợi tóc đỏ như máu kia lập tức liền đánh lên người của tên Vũ Suất lục trọng kia.

Chương 1172: Tinh hoả liệu nguyên (1)

Vũ Suất lục trọng lập tức kêu thảm một tiếng, chỉ thấy trên những sợi tóc màu đỏ máu của Huyết Mị lúc này có máu chảy ra, toàn bộ huyết dịch của tên Vũ Suất lục trọng này bị Huyết Mị thông qua những sợi tóc màu đỏ máu này hút vào bên trong cơ thể, thậm chí còn hấp được chút ít chân khí nữa.

Nhìn thấy một màn này, không ít kẻ đứng bên dưới xem đều sợ hãi không thôi, Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy gì, bên trong yêu thú và linh thú, có không ít yêu thú và linh thú đều có thể thi triển huyết phệ này, Tiểu Long cũng có thể, có thể trực tiếp thôn phệ cả thân thể của vũ giả và linh giả để đạt được không ít chỗ tốt, cũng giống như vũ giả và linh giả dùng linh đan để đạt được chỗ tốt mà thôi. Huyết Mị lần này thôn phệ xong huyết dịch của tên Linh Suất lục trọng này, còn có thể dùng nó để đào tạo không ít ong thợ.

– Chết đi.

Tiểu Long thì qua lại không ngừng giữa đám người, dưới mỗi đạo quyền ấn của nó, cộng thêm tốc độ không gì sánh nổi, trong nháy mắt đã giết chết hơn mười người.

Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, mắt nhìn toàn trường, lúc này đám người Linh Vũ Song Quái, Tả Thiên Khung, Thanh Hoả Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân, Ngô Dũng, Hoa Mãn Lâu cũng đã triển khai công kích điên cuồng, ai cũng tự mình chọn lấy một cường giả trong Quỷ Đao Môn.

Trên mặt đất, đám người Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên cũng rất kích động, chỉ là bị Lục Lâm Thiên cản lại ở sau lưng, những kẻ có tu vi Vũ Tướng bên trong Quỷ Đao Môn cũng không ít, cho nên Lục Lâm Thiên không yên tâm để cho mấy kẻ này xông lên, nếu như đám đệ tử Quỷ Đao Môn mà liều mạng thì đệ tử của Phi Linh Môn cũng sẽ có thương vong, trong một trăm đệ tử tới Thành Cự Giang, Lục Lâm Thiên không muốn có bất kỳ thương vong nào.

Đưa mắt nhìn xuống dưới, lúc này Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử đối phó với Bệnh Linh Vương, Bạch Linh đối phó với Hoả Đao Vương kia, còn hai người Thiên Độc Yêu Long và Huyết Mị thì xông vào giữa đám người để đối phó với đám Vũ Suất kia, cơ hồ là dễ dàng nhất, giết nhiều nhất.

Còn đám người Tả Thiên Khung, Lộc Sơn Lão Nhân, Linh Vũ Song Quái, Lưu Tinh Hà, Thanh Hoả Lão Quỷ tấn công tới, Vũ Suất của Quỷ Đao Môn có muốn chạy cũng khó, trong thời gian rất ngắn, những tiếng nổ vang đinh tai nhức óc trên không trung, có nhiều tên Vũ Suất trực tiếp rơi xuống chết.

– Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ vẫn vang rền, kình khí bắn ra khắp nơi, giữa không trung lâm vào hỗn loạn, bên trong Quỷ Đao Môn ở dưới, có không ít kiến trúc đã trực tiếp bị phá huỷ.

Tâm thần dò xét của Lục Lâm Thiên cũng hướng về phía đám người dày đặc đang đứng nhìn ở dưới kia, bên trong ấy dường như có không ít khí tức mơ hồ, xem ra bên trong có không ít cường giả đang ẩn tàng rồi đây.

Đối với không ít cường giả ẩn tàng bên trong Thành Cự Giang này, Lục Lâm Thiên cũng không để ý nhiều lắm, bên trong Thành Cự Giang lúc này mà có cường giả xuất hiện thì sợ là cũng chỉ đến vì chìa khoá của Huyền Thiên Bí Cảnh mà thôi, về phần mấy thế lực khác trong Thành Cự Giang thì Lục Lâm Thiên cũng không sợ, mấy thế lực này sợ là có muốn nhân cơ hội để kiếm chác còn không kịp, sao lại có thể nhúng tay vào được, huống hồ gì, với thế lực của Phi Linh Môn đã lộ ra như hiện tại thì bên trong Thành Cự Giang này, mấy thế lực bình thường cũng sẽ không ngốc tới mức muốn ra mặt cho Quỷ Đao Môn đâu.

– Ầm ầm!

Từng đạo âm thanh nổ tung vang lên bên tai không dứt, mang theo lực công kích cường hãn, bên trong Quỷ Đao Môn lại có thêm nhiều Vũ Suất và Linh Suất bị đánh chết, Thiên Độc Yêu Long và Huyết Mị quả thực đã trở thành ác mộng của những Vũ Suất kia.

Ở dưới mặt đất, đám đệ tử Quỷ Đao Môn đưa mắt nhìn không trung, nhìn thấy cả đám trưởng lão trực tiếp bị giết chết đã bị doạ cho sợ mất mật, huống hồ gì còn có đám người Tiểu Long, Hoa Mãn Lâu qua lại giết chóc không chút kiêng nể ở giữa đám người, khắp nơi trở nên hoảng loạn.

Quỷ Đao Môn tổng cộng có mười Vũ Suất Linh Suất, phen này bị giết chết chẳng còn được mấy người. Đám người Thanh Hoả Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân, Tả Thiên Khung thì đã bắt đầu đánh về phía những Vũ Phách Vũ Tướng của Quỷ Đao Môn ở bên dưới rồi.

– Rầm rầm!

Dưới tiếng nổ vang động trời liền bắt đầu tàn sát, lần này quả thật chính là tàn sát, không ai dám chống lại, chỉ có thể bỏ chạy thục mạng, chính là những mục tiêu bị đám người Thanh Hoả Lão Quỷ nhìn trúng thì muốn chạy trốn cũng không phải chuyện dễ dàng gì.

Bên trong đám người đứng xem ánh mắt của ai cũng lộ ra vẻ kinh hãi, trên không trung và cả mặt đất, đám người Quỷ Đao Môn đang bị đồ sát, còn người của Phi Linh Môn thì ai nấy đều có sát khí ngập trời, vô cùng hung hãn, không có bất kỳ ai là thứ tốt lành cả, cũng chẳng có bất kỳ người nào là kẻ yếu, tất cả mọi người lúc này đều đang nghĩ, nếu ai đó lỡ đắc tội với Phi Linh Môn này thì sợ là hậu quả khôn lường rồi.

– Muốn chạy à, ngươi không có khả năng đâu.

Trên không trung, trong không gian gãy khúc, Đông Vô Mệnh hét lớn một tiếng, khói độc ngập trời lập tức bao phủ không gian, trực tiếp bao vây nhốt Bệnh Linh Vương vào bên trong, khói độc giăng kín, Bệnh Linh Vương bị áp chế khắp nơi, lại có thêm Quỷ Tiên Tử, đã rơi vào thế hạ phong.

– Ha ha, ta cũng tới giúp một tay.

Thiên Độc Yêu Long hét lớn một tiếng, kịch độc của Thôi Hồn Độc Suất Đông Vô Mệnh, hắn cũng không sợ gì, thân hình hoá thành một đạo hắc ảnh, lập tức tiến vào bên trong khói độc dày đặc kia ngay lập tức.

– Ầm ầm!

Thiên Độc Yêu Long xông vào bên trong khói độc thì lập tức có âm thanh nổ lớn vang lên, khiến cho cả không gian hơi chấn động rung lên một cái.

– Rầm!

Một đạo cự lực áp xuống, thân hình của Bệnh Linh Vương bị đánh văng ra khỏi khói độc, chống lại Thiên Độc Yêu Long ở khoảng cách gần, thân là linh giả như hắn nhưng phòng thủ yếu sao có thể so được với mặt cường hãn của Thiên Độc Yêu Long, huống hồ gì còn có kịch độc của Đông Vô Mệnh khắc chế, lúc này thì xung quanh thân thể của Thiên Độc Yêu Long cũng đã tràn ngập kịch độc.

– Rầm!

Quỷ Tiên Tử đã sớm có chuẩn bị, một đạo phong nhận khổng lồ rời khỏi tay, ẩn chứa năng lượng cuồng bạo cực kỳ cường hoành, trong nháy mắt tiếp theo liền hung hăng nện thật mạnh lên người của Bệnh Linh Vương.

– Phanh!

Bệnh Linh Vương trực tiếp phun ra một búng máu tươi đỏ thẫm. Dưới thế công kích cường hãn cỡ này, khiến cho sắc mặt của hắn cũng trắng bệch, so với vẻ mặt tái nhợt lúc thường thì bây giờ còn khó coi hơn nhiều.

– Tới lượt ta.

Chỉ mới nháy mắt, Thiên Độc Yêu Long lại quát nhẹ một tiếng nữa, yêu nguyên bàng bạc tuôn ra dữ dội, bàn chân giẫm mạnh lên hư không, chấn khai không gian gợn sóng, thân hình biến thành một đạo hắc ảnh lao tới nhanh như chớp, trong lúc điện quang hoả thạch này, một cổ yêu nguyên nồng đậm hội tụ, một đạo chưởng ấn khổng lồ lập tức nện thẳng lên phía sau lưng của Bệnh Linh Vương.

Chương 1173: Tinh hoả liệu nguyên (2)

Chưởng ấn nện thật mạnh lên sau lưng của Bệnh Linh Vương, tựa như một cơn sóng thật mạnh vỗ lên, chấn động khiến cho không gian gợn sóng lan ra xung quanh từng đợt liên miên, khí tức cuồng bạo gào thét, khiến cho cả không trung đều rung lên.

– Phụt!

Lần này, Bệnh Linh Vương còn chưa kịp nuốt xuống búng máu khi nãy thì lại tiếp tục phun ra thêm, một đạo công kích này của Thiên Độc Yêu Long, ngay cả hắn cũng không cách nào chống đỡ nổi.

– Tới lượt ta.

Đông Vô Mệnh hét lên một tiếng, linh lực tuôn ra dữ dội, thân hình lướt nhanh tới, một cỗ linh lực bàng bạc khuếch tán, chấn khai không gian gợn sóng, mang theo khói độc ngợp trời trực tiếp bao phủ cả một mảnh không gian này, uy thế kinh người nháy mắt liền lan ra, một đạo chưởng ấn cũng trực tiếp đánh xuống không gian tại chỗ Bệnh Linh Vương đứng.

– Rầm!

Một tiếng vang như sấm rền vọng lại giữa không gian, thân hình của Bệnh Linh Vương rơi xuống đất thật mạnh từ trên không, kình khí hạ xuống khiến cho mặt đất trực tiếp rạn nứt.

– Xuy!

Trong một giây này, cơ hồ chỉ trong nháy mắt, phía sau não hải của Bệnh Linh Vương có một đạo bạch quang cấp tốc chạy thoát.

– Hồn Anh đào thoát, ta đã sớm đoán được rồi.

Đông Vô Mệnh hừ lạnh một tiếng, lập tức kết xuất một đạo thủ ấn, ngay sau đó liền có một đạo hắc mang nồng đậm tuôn ra ào ào từ trên người của hắn, theo cỗ hắc mang này lan ra, đồng thời còn có một cỗ linh hồn lực vô cùng mênh mông xen lẫn trong đó tuôn trào dữ dội, cơ hồ là chỉ trong vòng một hô hấp liền bao trùm cả không gian.

Khí tức này khiến cho bất kỳ ai nghe thấy được đều cảm thấy run rẩy từ tận sâu trong tâm hồn, tràn ngập cuồng bạo và hung sát, cũng ngay lúc này, bên trong cỗ hắc mang nồng đậm này có một tiếng kêu kỳ quái vang lên, giống như tiếng kêu của quỷ mị tới từ địa ngục, âm thanh này khiến cho lòng người run sợ, linh hồn đờ đẫn.

– Ô ô!

Âm thanh vừa dứt thì Phệ Hồn Ác Anh dữ tợn nháy mắt đã theo hắc mang phóng thẳng lên trời, nghe được âm thanh của Phệ Hồn Ác Anh, Hồn Anh đang đào thoát của Bệnh Linh Vương cũng bắt đầu nhận lấy áp chế, lập tức run rẩy hoang mang giữa không trung tựa như cô hồn dã quỷ vậy.

– Hưu!

Quang ảnh của Phệ Hồn Ác Anh xẹt qua không trung, lao lên ầm ầm, khí tức dữ tợn mang theo linh hồn ba động quỷ dị lập tức tản ra, Phệ Hồn Ác Anh liền giương nanh múa vuốt trực tiếp phun ra một đạo sương mù màu đen bàng bạc, thân ảnh nhanh tới mức không thể tưởng tượng nổi, Hồn Anh đào thoát của Bệnh Linh Vương trong nháy mắt đã bị nó nuốt vào bên trong bụng khí.

Nhìn vào một màn này, khiến cho không ít kẻ vây xem bên dưới đều cảm thấy tim đập thon thót, nhìn chằm chằm linh hồn ba động hung sát giữa không trung, khiến cho linh hồn của mọi người run lên.

– Vật này đúng là quỷ dị.

Bên dưới, không ít khí tức mờ mịt kia đều bắt đầu gợn chút ba động, vật hung sát thế này khiến cho da đầu của người ta run lên, có thể coi nó là vật đại hung.

– Bệnh Linh Vương chết rồi.

Lúc này cũng có không ít người thầm than trong lòng, một vị Linh Vương nhị trọng chết đi là trường hợp rất ít khi nhìn thấy, mà lần này, cái chết của Bệnh Linh Vương khiến cho không ít người cảm thán, Phi Linh Môn này đúng là ngoan độc, cư nhiên vây công đánh chết Bệnh Linh Vương, ngay cả Hồn Anh cũng trốn không thoát.

– Phi Linh Môn, bản vương sẽ không bỏ qua cho các ngươi đâu.

Phía trên cao, ánh mắt của Hoả Đao Vương vẫn đang bị Bạch Linh vây khốn bắt đầu trở nên đỏ ngầu, trong mắt chỉ toàn tơ máu, quát lạnh một tiếng như phát điên, hắn thật sự không ngờ, Quỷ Đao Môn của hắn lại có ngày lại bị tiêu diệt không có dấu hiệu báo trước thế này, không ngờ lại chỉ là vì đã trêu chọc một cái Phi Linh Môn, mà Phi Linh Môn này lại còn dám công khai tới Thành Cự Giang để diệt Quỷ Đao Môn của hắn.

– Ngươi hãy lo cho bản thân mình trước đi đã.

Bạch Linh quát lạnh một tiếng, thân hình uyển chuyển liền di động, cánh tay mềm giơ lên, một tiếng xé gió trầm thấp vang lên, yêu nguyên bàng bạc hội tụ, lập tức ngưng tụ thành một đạo quyền ấn khổng lồ, đạo quyền ấn này trực tiếp xé mở không gian, mang theo một đạo bạch quang chói mắt cùng với tiếng nổ vang trầm thấp phát ra, sau đó liền đánh mạnh một cái về phía Hoả Đao Vương.

Đạo quyền ấn này đánh ra, mang theo uy áp cường hãn, phá vỡ không gian, còn mang theo kình khí, trực tiếp khiến cho một phần quảng trường và kiến trúc bên dưới biến thành phế tích.

– Tinh Hoả Liệu Nguyên.

Sắc mặt của Hoả Đao Vương lúc này liền trầm xuống, hết thảy những gì đang xảy ra xung quanh đều lọt hết vào mắt của hắn, đại thế đã mất, dù vẫn còn lòng đánh tiếp thì cũng chỉ có thể liều chết mà thôi, quỷ đầu đại đao trong tay hóa ra hơn mười đạo đao quang, mỗi một đạo đao quang đều vạch phá không gian, mang theo đao quang hoả diễm dài mấy trăm thước bao phủ không gian, cuối cùng hoá thành một đạo đao quang hoả diễm khổng lồ trực tiếp chém về phía Bạch Linh.

Dưới đạo đao quang hoả diễm rợp trời này, cả không gian đều run lên, một cỗ uy áp cường hãn lan ra, chiêu thức này không ngờn cũng là vũ kỹ huyền cấp trung giai.

– Phanh!

Một đạo quyền ấn bạch mang của Bạch Linh đánh lên đao mang này, không ngờ lại bị chặn lại, đủ thấy một đạo công kích này của Hoả Đao Vương bất phàm cỡ nào.

– Hừ, Vũ Vương tam trọng, ta không muốn dây dưa với ngươi nữa.

Cũng tại lúc này, Bạch Linh quát nhẹ một tiếng, đồng thời, trên ngọc thủ thiên thiên xẹt qua vài đạo thủ ấn, yêu nguyên cổ động, y phục bay phấp phới, sát ý cũng tuôn trào dữ dội, trong nháy mắt tiếp theo nàng hoá thành bản thể là một con Cửu Vĩ Yêu Hồ lớn hơn cả ngàn thước.

– Ngao!

Bản thể vừa hiện liền gầm lên một tiếng trầm thấp, năng lượng đáng sợ ba động, lập tức vang vọng khắp gầm trời như sấm rền, không gian chung quanh lập tức có xu thế vặn vẹo, bảy cái đuôi lớn cuồn cuộn, trong nháy mắt liền giáng thẳng xuống tựa như bảy đạo quang trụ.

– Cửu Vĩ Yêu Hồ thất giai trung kỳ, Phi Linh Môn không ngờ còn có yêu thú khủng bố cỡ này.

– Con Cửu Vĩ Yêu Hồ thất giai này đã tới gần cảnh giới thất giai trung kỳ đỉnh phong rồi, bản thế nó biến thành có đủ thực lực để chống lại Vũ Vương lục trọng, tên Hoả Đao Vương này khó mà giữ mạng rồi.

Đám người đứng xem ở bên dưới có không ít ánh mắt đều biến hoá, cũng có vài cường giả ẩn mình đã đoán ra được kết cục của tên Hoả Đao Vương kia.

Ngay lúc cả đám người bên dưới đều cứng họng nhìn trân trối thì bảy cái đuôi của bản thể Bạch Linh đã hung hăng nện thật mạnh lên đạo đao mang hoả diễm kia, trực tiếp ngạng kháng, bảy cái đuôi khổng lồ toát ra một luồng bạch quang chói mắt, đều ẩn chứa kình lực vô cùng đáng sợ.

Trước ánh nhìn của bao nhiêu người, bảy cái đuôi lớn của Bạch Linh trực tiếp đυ.ng lên đao mang hoả diễm kia, hai cổ lực lượng phun ra, nhanh chóng bắn ra một cổ quang mang chói mắt, không gian run lên, trong nháy mắt tiếp theo, chính là một tiếng lực lượng âm bạo tựa như sấm nổ vang lên quanh quẩn cả một góc trời.

Chương 1174: Diệt quỷ đao môn

Không gian nổ vang, đao mang ngợp trời trực tiếp bị đánh vỡ nát, một cỗ phong bạo cự lực rợp trời đột nhiên ập tới, không thể tránh né được, Hoả Đao Vương chỉ có thể cắn răng đỡ lấy, tới lúc này hắn mới biết rõ đối thủ của mình hóa ra lại là một Cửu Vĩ Yêu Hồ.

– Phụt!

Không gian hỗn loạn, kình lực đáng sợ bắt đầu từ nơi chạm vào Hoả Đao Vương, lập tức trút xuống ào ạt như lũ quét, trong nháy mắt, sắc mặt của Hoả Đao Vương lập tức trở nên tái nhợt, tiếp theo liền nhịn không được mà phun ra một ngụm máu tươi, thân thể thì bị đánh bay.

– Hưu hưu!

Trong nháy mắt tiếp theo, bảy cái đuôi lớn đang lắc lư giữa không trung của Bạch Linh liền cuộn lại, một đạo quang trụ màu trắng hung hăng nện xuống với xu thế sét đánh.

Nhìn thấy đạo quang trụ màu trắng đang giáng xuống, thân hình của Hoả Đao Vương còn chưa kịp dừng lại liền vội vàng giơ tay lên, chân khí nóng rực tuôn ra, trực tiếp hoá thành một đạo tường lửa ngăn ở phía trước lần nữa.

Đạo quang trụ màu trắng này lần lại tiếp tục hung hăng đâm thẳng vào tường lửa, rồi trực tiếp xuyên thủng qua tường lửa.

– Phụt!

Hoả Đao Vương lại bị đánh cho phun ra thêm một ngụm huyết vụ đỏ tươi, lúc này đây, thân hình của hắn chỉ vừa mới ổn định thì lại bị đánh bay thêm lần nữa.

– Ngươi chết chắc rồi.

Âm thanh của Bạch Linh vừa dứt thì thân thể to lớn lại lăng lao tới, trong đôi mắt khổng lồ có một đạo quang mang thần dị bao phủ xuống, lúc này, hai mắt của Hoả Đao Vương bị trọng thương nằm ở bên dưới liền đờ ra, dường như là đã nhận lấy một loại khác chế nào đó vậy.

– Hưu hưu!

Giữa lúc điện quang hoả thạch, bảy cái đuôi lớn của Bạch Linh liền bẻ gãy không gian phá không giáng xuống, trực tiếp bao vây Hoả Đao Vương ở bên trong, trong nháy mắt tiếp theo thì bảy cái đuôi lớn giao thoa xoay tròn, mang theo kình phong ngập trời xoáy nát không gian.

– Sưu!

Hoả Đao Vương chỉ bị ảnh hưởng trong một thời gian ngắn, nhưng khi hắn hồi phục tinh thần lại thì không gian đều đã bị phong toả, lúc này ánh mắt của vô cùng hoảng hốt, một đạo bạch mang lập tức thoát ra từ trên đỉnh đầu.

– Ầm ầm ầm!

Không gian phát ra âm thanh nổ lớn vang vọng không ngừng, thân thể của Hoả Đao Vương cũng trực tiếp bị nghiền nát.

– Hồn Anh muốn chạy, thực lực của ngươi còn chưa đủ đâu.

Trên không trung, Hồn Anh của Hoả Đao Vương vừa mới chạy ra thì cũng đã bị một đạo bạch mang ngăn lại, Bạch Linh không biết từ khi nào đã thu liễm bản thể, thân hình uyển chuyển lướt qua không gian, trong tay có một đạo bạch mang trực tiếp tuôn ra ào ạt, vây hãm Hồn Anh đang muốn chạy thoát của Hoả Đao Vương lại.

– Thả ta ra, các ngươi mau thả ta ra.

Bị Bạch Linh bắt lại, Hồn Anh của Hoả Đao Vương lập tức bay loạn bên trong đạo bạch sắc quang mang kia, nhưng thuỷ chung không thể nào thoát ra được.

– Cái Hồn Anh này, ngươi giữ lấy sẽ hữu dụng lắm.

Thân ảnh của Bạch Linh di chuyển tới bên cạnh Đông Vô Mệnh, ánh mắt đạm mạc, đưa đạo bạch mang đang vây khốn Hồn Anh của Hoả Đao Vương tới trước mặt Đông Vô Mệnh.

– Hữu dụng hữu dụng.

Đông Vô Mệnh mừng rỡ vô cùng, lập tức nhận lấy khối Hồn Anh bị vây khốn trong tay Bạch Linh, sau đó một cổ hắc mang tuôn ra rồi bỏ vào bên trong túi.

– Chạy mau, chưởng môn chết rồi, mau chạy đi.

– Trưởng lão cũng đã chết hết rồi, mau chạy để giữ mạng.

Lúc này, đám đệ tử trong Quỷ Đao Môn nhìn thấy chưởng môn, phó chưởng môn, trưởng lão đều đã chết hết, cả đám đều run như cầy sấy, làm gì còn lòng dạ nào mà đánh nữa, kỳ thật đã có rất nhiều người bỏ chạy trối chết rồi, ngay lúc cường giả của Phi Linh Môn đánh tới, bọn họ chỉ có thể chịu cảnh bị đồ lục, cả đám bị giết đến sợ.

– Đệ tử Phi Linh Môn nghe lệnh, giết cho ta.

Giữa không trung, hắc bào của Lục Lâm Thiên phất lên, phẩy tay ra lệnh. Quỷ Đao Môn lúc này chẳng còn được mấy cường giả, lòng người cũng rối loạn, cơ hồ đã thành một đám sơn dương chờ làm thịt, lúc này có thể yên tâm để cho đệ tử Phi Linh Môn lên rồi.

– Giết!

Đám người Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên hét lớn một tiếng, hơn một trăm người đã sớm nhịn không được mà gào thét ầm ĩ, sát khí đằng đằng lao thẳng tới, trong đó, không cần phải phân phó, hơn trăm đệ tử này đã bắt đầu sưu tập thu hoạch quy mô lớn rồi, thu cả một đống trữ vật giới chỉ vào trong tay, Hoàng Bác Nhiên thì lập tức dẫn theo đệ tử xông thẳng vào bên trong Quỷ Đao Môn, bắt đầu cướp bóc quy mô lớn.

Lục Lâm Thiên một mực không ra tay, chỉ lăng không mà đứng, kình phong khắp nơi thổi tới, thân hình thì vẫn đứng yên bất động, chỉ có thanh bào là phấp phới mà thôi.

– Tiểu tử này bây giờ đúng là ngày càng khoa trương, chúng ta ai cũng cố kỵ, không dám huênh hoang ở Thành Cự Giang như vậy, tên tiểu tử này thì hồn nhiên không hiểu, còn kiêu ngạo như vậy.

Nhìn lên không trung, trong đám người đang xem chiến, không ngờ Lữ Chính Cường Lư Khâu Mỹ Vi và đám người Linh Thiên Môn đã đứng lẫn bên trong đám đông từ lâu.

– Chính là vì không phải mấy thế lực của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang cho nên mới không có ai quản, đây là quy tắc của Thành Cự Giang, luôn là như thế, cho nên cái tên tiểu tử hỗn đản không biết trời cao đất dày này mới dám làm vậy ở Thành Cự Giang.

Ánh mắt của Lư Khâu Mỹ Vi nhìn vào nam tử vận thanh bào trên không, ánh mắt loé lên, quay đầu nhìn Lữ Chính Cường nói:

– Đừng nói nữa, tên tiểu tử này thật đúng là giống chàng lúc còn trẻ, không sợ trời không sợ đất, chẳng trách Linh Nhi lại thích hắn tới vậy.

– Tên tiểu tử này cũng không phải là không sợ trời không sợ đất, hắn rất là tinh ranh, nếu như không có lợi ích và mục đích rõ ràng thì cũng sẽ không làm mưa làm gió ở Thành Cự Giang này đâu, lần này hắn làm vậy hẳn là có ý muốn chấn nhiếp, Phi Linh Môn có Sát Phá Quân và Linh Tôn thần bí, đã có căn cơ của đại môn đại phái thật sự rồi.

Lữ Chính Cường nói nhỏ.

– Tên tiểu tử này nói Sát Phá Quân là sư huynh của hắn, chàng nói xem đây là thật hay giả.

Lư Khâu Mỹ Vi hơi nhíu mày, ánh mắt lại chuyển sang nhìn thân ảnh vận thanh bào đang đứng giữa không trung ngoài kia.

– Sát Phá Quân chính là tán tu, không ai biết sư môn nơi nào, cái này không chừng là thật đấy, người có thể bồi dưỡng ra được Sát Phá Quân thì cũng có khả năng bồi dưỡng tên tiểu tử Lục Lâm Thiên này, chỉ là nếu như là thật thì…

Nghĩ tới đây, ánh mắt của Lữ Chính Cường không khỏi trầm xuống.

– Chàng đang lo lắng chuyện gì?

Lư Khâu Mỹ Vi nhìn về phía Lữ Chính Cường.

– Nếu thật sự là như vậy, nếu như Sát Phá Quân và Lục Lâm Thiên có cùng một sư phụ thì có thể bên trong Phi Linh Môn vẫn còn một vị cực kỳ cường hãn nữa, Sát Phá Quân đã tới Vũ Tôn rồi, có thể nghĩ sư phụ của hắn sẽ có thực lực cỡ nào, nếu thật sự là như vậy thì thực lực của Phi Linh Môn không hề bình thường tí nào, tuy rằng ta hy vọng thực lực của Phi Linh Môn càng mạnh càng tốt, chính là nếu như hắn phát triển quá nhanh thì cũng không phải chuyện tốt.

Chương 1175: Kỳ danh Quỷ Sát (1)

Sắc mặt của Lữ Chính Cường vô cùng ngưng trọng, ánh mắt cũng run lên một cái.

– Chẳng lẽ chàng sợ…

Lư Khâu Mỹ Vi cũng nghĩ tới gì đó, ánh mắt lộ vẻ lo lắng.

– Mỹ Vi, bên trong Cổ Vực quá phức tạp, lúc trước Huyền Thiên Môn cũng là như vậy, thời điểm mà thực lực của bọn họ cường hãn nhất, cho dù là Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang liên thủ với nhau thì cũng tử thương thảm trọng mới có thể tiêu diệt được bọn họ, nhưng rốt cuộc cũng bị tiêu diệt.

Lữ Chính Cường thầm cảm thán.

– Lão đại, xong hết rồi.

Thân hình nho nhỏ của Tiểu Long nhảy lên bên cạnh Lục Lâm Thiên, toàn thân phát ra một loại sát khí, vừa rồi hắn cũng đã giết chết không ít đệ tử của Quỷ Đao Môn.

– Ừ.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, quãng trường bên dưới lúc này đã có hơn một ngàn cỗ thi thể, phần lớn đệ tử Quỷ Đao Môn đều đã bỏ chạy, trên quảng trường cũng không khoa trương tới mức máu chảy thành sông, nhưng trong không khí đều nhiễm mùi máu tươi.

– Ha ha, lần này giết thật đã tay.

Thiên Độc Yêu Long vung hắc bào, thả người bay lên giữa không trung.

– Chưởng môn.

Tất cả cường giả của Phi Linh Môn lúc này cũng lần lượt quay về, bên trong Quỷ Đao Môn, đám đệ tử còn sống đều đã bỏ chạy tán loạn, mọi người cũng không tiếp tục đuổi theo nữa.

– Ta dấy một mồi lửa đốt rụi nó.

Ánh mắt của Tả Thiên Khung lạnh lùng, nhìn vào kiến trúc khổng lồ của Quỷ Đao Môn ở bên dưới, lập tức kết xuất thủ ấn, chân khí thuộc tính hoả ngưng tụ ra vài cái hoả cầu khổng lồ sau đó trực tiếp ném về phía dưới.

– Ầm ầm!

Sau một tiếng nổ vang thật lớn thì một mảnh kiến trúc khổng lồ kia lập tức dấy lên một ngọn lửa hừng hực.

– Cũng được rồi, chúng ta về thôi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Quỷ Đao Môn, ánh mắt loé lên, trong tay lập tức xuất ra một đạo chân khí đánh lên bức tượng điêu khắc đá thật lớn ở trên quảng trường.

– Rầm!

Điêu khắc cao chừng mấy trượng trực tiếp hoá thành đá vụn, đám người của Phi Linh Môn cũng lập tức nghênh ngang rời khỏi trước ánh mắt của vô số kẻ đứng xung quanh.

– Có ý tứ, rất có ý tứ.

Trong đám người lúc này có một nam tử tuổi chừng hai mươi lăm hai mươi sáu gì đó hé miệng cười, đôi mắt cong lên lộ ra ý cười thản nhiên, nhìn vào bóng lưng của Lục Lâm Thiên, sau đó cũng lập tức biến mất ttrong đám đông.

Bên trong đám người lúc này có một đạo thân ảnh uyển chuyển đầu trùm áo choàng màu trắng, lụa trắng che mặt cũng lập tức biến mất trong đám người.

– Hừ, dám kiêu ngạo ở Thành Cự Giang, sớm muộn gì cũng có ngày không biết tại sao mình chết.

Trong đám người, mấy người Gia Cát Tử Vân nhìn chằm chằm vào thân ảnh nghênh ngang rời đi kia, ánh mắt cũng lộ ra lãnh ý.

Trước mặt bao nhiêu người, Phi Linh Môn nghênh ngang rời đi, lúc này trong lòng của rất nhiều kẻ vây xem đều cảm thấy cực kỳ rung động, quãng thời gian ngắn trước đó thì xuất hiện một tên Dương Qúa, bây giờ thì lại thêm một cái Phi Linh Môn, đủ quậy cho Thành Cự Giang long trời lở đất, tên Dương Qúa kia thì xuất quỷ nhập thần, thủ đoạn tàn nhẫn, rất khó đối phó. Còn Phi Linh Môn này thì có thực lực cường hãn, cả đám Phi Linh Môn này sát khí đầy người, cũng rất khó mà dây vào.

– Phi Linh Môn này có lai lịch thế nào nhỉ.

– Từng nghe nói qua, nhưng nhất thời không nhớ nổi.

– Hình như là một cái sơn môn mới quật khởi gần đây của Cổ Vực.

Tại đống phế tích của Quỷ Đao Môn lúc này vẫn còn không ít kẻ đứng đó chưa chịu giải tán.

Trong một đình viện, chúng cường giả của Phi Linh Môn ngồi bên trong tiểu thính, Bạch Linh bố trí một đạo cấm chế ở bên ngoài, mọi người lại bắt đầu kể lại những gì đã xảy ra trong thời gian gần đây.

Từ những gì mọi người kể lại thì Lục Lâm Thiên mới biết là mọi người cũng vì chuyện của Huyền Thiên Bí Cảnh cho nên mới tới Thành Cự Giang, còn Thiên Địa Các không ngờ lại chủ động đưa tin tức cho Phi Linh Môn, xem ra Thiên Địa Các cho rằng Phi Linh Môn đã có tư cách để làm ăn cùng với Thiên Địa Các rồi, bất quá chuyện này cũng chứng mình, Thiên Địa Các cũng nắm hết thảy tin tức của Phi Linh Môn trong tay, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên ẩn ẩn sinh ra chút lo lắng trong lòng. Có lẽ con người chính là như vậy, khi có người biết được bí mật của ngươi, còn theo dõi sát sao, mặc kệ là ai đi nữa cũng sẽ cảm thấy vô cùng bất an mà thôi.

– Đông lão, Oánh tỷ, các ngươi gần đây có nhận được tin tức gì liên quan tới Huyền Thiên Bí Cảnh hay không?

Nghe mọi người kể lại xong, Lục Lâm Thiên liền hỏi.

– Không có.

Quỷ Tiên Tử lắc đầu, nói:

– Tin tức về Huyền Thiên Bí Cảnh này quá đắt, cần phải có vũ kỹ địa cấp sơ giai mới mua được.

– A.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, không phải trưởng lão của Thiên Địa Các, không ngờ giá tiền lại đắt như vậy, xem ra cần phải tới Thiên Địa Các một chuyến mới được.

– Bất quá gần đây Thành Cự Giang vô cùng náo nhiệt, có một tên Dương Qúa đã quậy cho Thành Cự Giang long trời lở đất, người này tới vô ảnh đi vô tung, không ai biết được thân phận của hắn, hắn đã khiến cho Tuyệt Linh Tông và Vạn Tượng Môn gà chó không yên, hiện tại đã có không ít người gọi hắn là Quỷ Sát, cũng có rất nhiều thế lực đang tìm hắn, muốn mời hắn gia nhập môn phái đấy.

Đông Vô Mệnh nói.

– Quỷ Sát.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, không ngờ là mình còn có biệt danh thế này.

– Nghe nói bên cạnh tên quỷ sát Dương Qúa này có một con yêu thú thất giai trung kỳ, còn có một khôi lỗi thất cấp sơ giai, cộng thêm một con mẫu hoàng phong Thị Huyết Linh Phong thất giai sơ kỳ, thực lực này cũng không tệ, nếu như có thể gia nhập Phi Linh Môn của chúng ta thì tốt quá.

Đông Vô Mệnh nói.

– Chuyện này, nếu như có cơ hội thì mời người này gia nhập Phi Linh Môn của chúng ta cũng không tồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, ánh mắt không khỏi nhìn về phía Bạch Linh, Bạch Linh lúc này cũng nhịn không được mà hơi nhoẻn môi lộ ra ý cười.

– Người của Linh Thiên Môn tới.

Đúng lúc này, ánh mắt của Bạch Linh loé lên, trong tâm thần dọ xét đã phát hiện Lữ Chính Cường của Linh Thiên Môn đã tới bên ngoài đình viện.

– Chưởng môn, các vị cung phụng, Lữ chưởng môn của Linh Thiên Môn tới.

Bên ngoài cấm chế truyền tới âm thanh của hbn.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, lộ ra ý cười rất nhạt, dường như hoàn toàn không cảm thấy kinh ngạc vì Lữ Chính Cường tới vậy.

Bạch Linh mở cấm chế ra, Lục Lâm Thiên tự mình đi nghênh đón, nhạc phụ đại nhân tới rồi, Lục Lâm Thiên cũng không dám chậm trễ, bên ngoài đình viện, Lữ Chính Cường và Lư Khâu Mỹ Vi mang theo không ít cường giả của Linh Thiên Môn tới.

Sau một phen chuyện trò, Lư Khâu Mỹ Vi liền bắt đầu nói mấy chuyện lặt vặt, hai người Lục Lâm Thiên và Lữ Chính Cường hiểu ý nên đi vào một chỗ bên trong tiểu thính.

– Lâm Thiên, ta sẽ không lòng vòng làm gì nữa, có phải trên người ngươi đang có một chiếc chìa khoá của Huyền Thiên Bí Cảnh hay không?

Sau khi bố trí một đạo cấm chế ở bên ngoài xong thì Lữ Chính Cường lập tức hỏi Lục Lâm Thiên

Chương 1176: Kỳ danh Quỷ Sát (2)

– Không sai, tiểu tế vô tình đã lấy được một chiếc.

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp, không hề giấu diếm.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên gật đầu, ánh mắt của Lữ Chính Cường lập tức run lên, nói:

– Tiểu tử nhà ngươi, chuyện lớn như vậy mà ngươi còn nói ra, sợ là sẽ rước lấy không ít phiền toái rồi, khó tránh khỏi sẽ có người đánh chủ ý muốn cướp chìa khoá Huyền Thiên Bí Cảnh của ngươi.

– Tiểu tế đã có tính toán rồi, cùng lắm thì huỷ chiếc chìa khoá đó, ai muốn động thủ, cùng lắm thì một chưởng bẽ đôi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ngươi nghĩ thì hay, nếu như có cường giả ra tay thì sợ là ngươi không đủ năng lực phản kháng đâu.

Lữ Chính Cường trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên một cái rồi nói.

– Nhạc phụ cứ yên tâm đi, chìa khoá kia tiểu tế đã cất kỹ lắm rồi, ngoại trừ tiểu tế ra thì không ai tìm được nó đâu

Lục Lâm Thiên nói, điểm này thì Lục Lâm Thiên đã sớm nghĩ tới rồi, cái chìa khoá kia đặt bên trong trữ vật giới chỉ ẩn tàng trên tay của mình, người bình thường nhất định sẽ không tìm ra, cái trữ vật giới chỉ bình thường mà mình đang đeo bây giờ chỉ toàn chứa mấy thứ vớ vẩn mà thôi.

– Trên người của ngươi có chìa khoá của Huyền Thiên Bí Cảnh, chẳng lẽ ngươi thật sự không có ý định hợp tác cùng Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang hay sao?

Lữ Chính Cường nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

– Có lợi thì tiểu tế mới hợp tác, không có lợi thì cứ một nhát gãy đôi, hy vọng nhạc phụ đại nhân hiểu cho tiểu tế.

Lục Lâm Thiên nói, hợp tác cùng với Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang thì Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không cự tuyệt, đối với bảo vật bên trong Huyền Thiên Bí Cảnh, nếu nói Lục Lâm Thiên không động tâm thì quả thật là nói dối, bất quá Lục Lâm Thiên cũng biết rõ, Phi Linh Môn của mình mà muốn tự tìm bảo vật thì sợ là sẽ vô cùng khó khăn, cho dù có tìm được đi nữa, tới lúc đó cũng sẽ trở thành đích ngắm cho kẻ khác, Phi Linh Môn cũng không thể nào chống nổi toàn bộ cường giả của đại lục vây công.

– Tiểu tử nhà ngươi sợ là đã sớm có tính toán rồi, rốt cuộc phải có lợi ích gì thì ngươi mới chịu hợp tác cùng Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang đây?

Lữ Chính Cường mỉm cười, nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

– Nhạc phụ hỏi riêng cho người, hay là đại diện cho ba sơn môn khác tới làm thuyết khách đây?

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, hỏi.

– Có gì khác nhau sao?

Lữ Chính Cường bưng chén nước trên bàn lên nhấp một ngụm.

– Nếu như nhạc phụ muốn hỏi tiểu tế với tư cách cá nhân thì tiểu tế chỉ có thể nói cho nhạc phụ biết, ai cho tiểu tế nhiều lợi ích hơn thì tiểu tế sẽ giao cho người đó, phỏng chừng Tam Tông Tứ Môn cũng sẽ cảm thấy có hứng thú lắm, mấy thế lực như Tam Tông Tứ Môn và thành Ma Vân cũng sẽ không đồng ý để cho Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang lấy được bảo vật trong Huyền Thiên Bí Cảnh đâu, thậm chí tiểu tế cũng có thể uỷ thác chiếc chìa khoá này cho Thiên Địa Các các bán đấu giá, phỏng chừng giá bán được sẽ không thấp đâu.

Lục Lâm Thiên cũng bưng một chén nước trên bàn lên nhấp một hớp.

– Nếu như ta đại diện cho ba sơn môn còn lại tới đây làm thuyết khách thì sao?

Ánh mắt của Lữ Chính Cường loé lên, che dấu cảm xúc, nhưng trong lòng thì cảm thấy rất bất đắc dĩ, xem ra, tên tiểu tử này đúng là nhìn ra Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang rất muốn lấy được chìa khoá, nhưng lại không làm gì được hắn.

– Nếu như vậy thì Linh Thiên Môn của nhạc phụ cũng là một trong Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, chúng ta cứ tính rạch ròi kiểu thân huynh đệ đi vậy.

Lời của Lục Lâm Thiên còn chưa dứt thì ánh mắt của Lữ Chính Cường loé lên, lập tức cắt đứt lời nói của Lục Lâm Thiên, nói:

– Tiểu tử nhà ngươi đừng có mà lẫn lộn bối phận.

Lục Lâm Thiên sững sờ, lập tức cười xấu hổ nói:

– So sánh mà thôi, so sánh mà thôi.

– Ngươi nói đi.

Lữ Chính Cường vung tay á, ngồi thẳng người vội mở lời hỏi.

– Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang hợp tác cùng với Phi Linh Môn của tiểu tế, vậy thì phải dựa theo điều kiện của tiểu tế, điều kiện của tiểu tế cũng không cao, tiểu tế có một chiếc chìa khoá, nếu như cuối cùng chúng ta chiếm được bảo vật Huyền Thiên Môn lưu lại thì sẽ chia đều bảo tàng với Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, tổng cộng chia thành năm phần, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang mỗi bên một phần, Phi Linh Môn của tiểu tế một phần, đồng thời, trước khi chia thì Phi Linh Môn tiểu tế muốn được chọn ra năm bảo vật bỏ vào túi riêng trước, trước khi chia, Phi Linh Môn tiểu tế cũng cần phải có được quyền ưu tiên chọn trước nữa.

Lục Lâm Thiên nói xong liền đưa ánh mắt nhìn Lữ Chính Cường với vẻ dò xét.

Ánh mắt của Lữ Chính Cường không có bất kỳ biến hoá nào, sau một lát chỉ khẽ thở dài, đưa mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Lâm Thiên, thực lực của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang còn mạnh hơn nhiều so với trong tưởng tượng của ngươi nhiều, làm việc phải biết tự lượng sức, đứng ở góc độ ta là nhạc phụ của ngươi thì ta sẽ đồng ý với ngươi, chính là gạt bỏ tầng quan hệ này thì ta sẽ là người đầu tiên không đồng ý, ba sơn môn còn lại tuyệt đối cũng sẽ không đồng ý đâu.

Lục Lâm Thiên nhấc mắt lên nhìn rồi nói:

– Thực lực của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang quả thật rất mạnh, điểm này tiểu tế cũng biết rõ, nhưng mà thực lực có mạnh hơn nữa thì đã sao, chẳng phải mấy ngàn năm nay các người đều không tìm được huyền thiên bí cảnh hay sao.

Lữ Chính Cường chỉ cúi đầu không nói gì, dường như đang nghĩ gì đó, hồi lâu sau mới ngẩng đầu lên, nói:

– Việc này ta phải thương lượng với bọn họ một chút, như vầy đi, sáng mai tới chỗ hôm nay thương nghị.

– Cũng được.

Lục Lâm Thiên thoáng suy tư một cái rồi lập tức gật đầu đáp.

– Được rồi, bàn chuyện công xong rồi, chúng ta có thể nói tới chuyện riêng rồi.

Nhìn Lục Lâm Thiên, thần sắc của Lữ Chính Cường hơi khựng lại, khẽ nói.

– Tiểu tế cũng có chuyện đang muốn hỏi nhạc phụ đây, không biết liệu nhạc phụ biết được bao nhiêu về Huyền Thiên Bí Cảnh và chuyện về Huyền Thiên Môn?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Lữ Chính Cường nhìn Lục Lâm Thiên một cái, tựa tiếu phi tiếu, lập tức nói:

– Ta đương nhiên là có biết một chút, bất quá nói cho ngươi biết thì ta được lợi gì?

– Đều nói con rể cũng có một nửa là con, chẳng lẽ nhạc phụ còn muốn lấy cái gì ở chỗ tiểu tế chứ, chỉ sợ cả Phi Linh Môn của tiểu tế hiện tại nhạc phụ cũng không đặt vào mắt, cho dù tiểu tế có đưa, nhạc phụ cũng chưa chắc đã muốn lấy, lại nói, thứ tiểu tế đưa nhạc phụ cũng chẳng thèm đặt vào mắt, cho nên, tiểu tế cũng chỉ đành mặt dày mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói mà mặc không đổi sắc, nhưng trong lòng thì thầm mắng hai lão nhạc phụ của mình đều chẳng phải người bình thường.

– Hảo tiểu tử, lời nào cũng bị ngươi nói cả rồi, ta còn có thể nói gì được nữa.

Chương 1177: Không gian ám tập (1)

Lữ Chính Cường mỉm cười trừng Lục Lâm Thiên một cái, nghiêm mặt nói:

– Huyền Thiên Môn chừng bảy ngàn năm trước, chính là một cỗ thế lực nhất lưu ở Cổ Vực này, trong môn có vô số cường giả, ngay cả cường giả Vũ Tôn Linh Tôn cũng đều có được vài vị, đã có đủ thực lực để trực diện chống lại Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, nhưng cuối cùng vẫn bị Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang liên thủ tiêu diệt, trận chiến đó nghe nói là máu chảy thành sông, mãi tới ba ngày ba đêm mới chấm dứt, Vũ Vương Linh Vương chết vô số, ngay cả Vũ Tôn và Linh Tôn cũng chết, còn những người khác phải lên tới trăm vạn người.

Nói tới đây, sắc mặt của Lữ Chính Cường cũng hơi đổi, sau đó tiếp tục nói:

– Huyền Thiên Môn bị diệt, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang của ta cũng không tránh khỏi thương vong thảm trọng, tới lúc cuối cùng, một đám cường giả Linh Tôn Vũ Tôn của Huyền Thiên Môn đã liên thủ lại, dùng mạng sống của mình để làm cái giá bố trí Huyền Thiên Bí Cảnh đã sớm mở, giấu tất cả mọi thứ của Huyền Thiên Môn vào bên trong, hơn nữa còn phong ấn Huyền Thiên Bí Cảnh lại, bất kì kẻ nào cũng không thể tìm ra, trừ phi tìm được ba chiếc chìa khoá do Huyền Thiên Môn luyện thành khi xưa, mà mấy chiếc chìa khoá này, mấy ngàn năm qua đã có không ít tin tức xuất hiện, nhưng mỗi lần đều không thấy tăm hơi đâu, mấy ngàn năm qua Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang ta chưa từng dừng việc tìm kiếm Huyền Thiên Bí Cảnh, nhưng một mực vẫn không có tin tức gì, mãi tới gần đây mới xuất hiện tin tức về chìa khoá của Huyền Thiên Bí Cảnh này lần nữa.

– Đại chiến ba ngày ba đêm mới chấm dứt, máu chảy thành sông, hơn trăm vạn người bỏ mạng.

Trong lòng của Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy kinh hãi, có thể tưởng tượng được trận chiến khi ấy kịch liệt tới cỡ nào.

– Vì sao Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang lại muốn tiêu diệt Huyền Thiên Môn?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Việc này thì sau này ngươi tự nhiên sẽ biết thôi.

Lữ Chính Cường nhìn Lục Lâm Thiên một cái, lập tức nói:

– Chuyện Thiên Địa Các thì hẳn là ngươi cũng biết một chút, ngày hôm qua ta lấy được tin từ chỗ Thiên Địa Các, lúc trước dường như có một chiếc chìa khoá đã rơi vào trong tay thế lực của thành Ma Vân, phỏng chừng hiện tại thành Ma Vân cũng đã phái người tới Thành Cự Giang rồi, bọn họ cũng đang muốn tìm hai chiếc chìa khoá còn lại.

– Thế lực trong thành Ma Vân có muốn tìm được hai chiếc chìa khoá còn lại cũng khó đây.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, muốn tìm đủ ba chiếc chìa khoá sợ là tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng gì.

– Kỳ thật muốn tìm ba chiếc chìa khoá không khó, chỉ cần có một trong số ba chìa là được rồi.

Lữ Chính Cường nói:

– Ba chiếc chìa khoá trong một khoảng cách nhất định thì sẽ tự động cảm ứng được sự tồn tại của hai chiếc còn lại, ba chiếc chìa khoá hội tụ thì mới có thể biết được địa điểm của Huyền Thiên Bí Cảnh.

– A!

Sắc mặt của Lục Lâm Thiên hơi đổi, trong tay của mình có một chiếc chìa khoá, nói không chừng có thể tìm được hai chiếc còn lại.

– Trên người của ngươi bây giờ có một chiếc chìa khoá, hoàn cảnh của ngươi sợ là có chút nguy hiểm, nhất định phải chú ý hơn,

Lữ Chính Cường nghiêm mặt nói với Lục Lâm Thiên.

– Ừm.

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp, điểm này trong lòng Lục Lâm Thiên đã sớm đoán được.

Hai người lại ở bên trong nói chuyện thêm một chút nữa rồi mới đi ra, lúc này sắc trời cũng đã sắp vào đêm rồi, Lục Lâm Thiên tiễn Lữ Chính Cường ra tới bên ngoài đình viện, sau khi nói với mọi người vài câu, lúc này Quỷ Tiên Tử cũng đã an bài xong gian phòng cho mọi người nghỉ ngơi rồi.

Nhớ lại lời Lữ Chính Cường đã nói, trong lòng của Lục Lâm Thiên cũng trầm tư, đối với việc của Huyền Thiên Môn thì Lữ Chính Cường nhất định là đã che giấu việc gì đó, việc Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang muốn tiêu diệt Huyền Thiên Môn, bên trong nhất định là có không ít ẩn tình, mà mớ bảo tàng bên trong Huyền Thiên Bí Cảnh này xem ra nhất định là rất nhiều, bằng không chủ nhân của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang cũng sẽ không tự mình tới đây.

– Không biết hai chiếc chìa khoá còn lại đang ở đâu.

Khẽ thở dài một hơi, Lục Lâm Thiên lập tức thu hồi tạp niệm, khoanh chân ngồi xuống bắt đầu tu luyện thổ thuộc tính, đây mới là thứ cần làm.

Trời vào đêm, bên trong Thành Cự Giang vẫn cứ náo nhiệt như cũ, chỉ trong vòng một ngày, Phi Linh Môn vốn không có chút tiếng tăm gì trong Thành Cự Giang, cư nhiên lại trở thành đề tài nóng hổi được bàn tán nhiều nhất ở Thành Cự Giang, Phi Linh Môn dùng thực lực cường hãn, tiêu diệt Quỷ Đao Môn một cách vô cùng khoa trương, ngay cả hai đại cường giả như Hoả Đao Vương và Bệnh Linh Vương cũng không thể chạy thoát, điều này càng khiến cho người khác sinh ra cảm giác lạnh lẽo.

Tất cả các thế lực lớn bên trong Thành Cự Giang, toàn bộ đệ tử của các đại môn phái đều được cảnh cáo là trong thời buổi rối loạn này, nhất định không được chọc tới Phi Linh Môn, các đại thế lực đang ở Thành Cự Giang làm sao không biết thời gian gần đây có nhiều cường giả kéo nhau tới Thành Cự Giang, chính là thời buổi rối ren, mối phiền toái Phi Linh Môn này đừng nên chọc vào thì hơn.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng không biết, lần này tiêu diệt Quỷ Đao Môn, nếu như gặp lúc bình thường thì khó nói chắc mấy thế lực lớn trong Thành Cự Giang sẽ không liên thủ tới vây công Phi Linh Môn, mặc dù nội bộ Thành Cự Giang rất phức tạp, nhưng đối với những thế lực từ bên ngoài tới thì vẫn vô cùng bài xích.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục đắm chìm trong việc lĩnh ngộ, loại lĩnh ngộ này, mỗi khi Lục Lâm Thiên đã tiến vào thì không cách nào tự kềm chế lại được, xung quanh cơ thể được bao trùm bên trong một cổ quang mang màu vàng đất, luồng quang mang màu vàng đất này khi sáng khi tối, nếu như quan sát cẩn thận thì dường như nó đang tuần hoàn và biến hoá theo một quỹ đạo rất đặc biệt.

Đêm nay sao sáng lấp lánh, trăng tròn treo trên cao, cũng không biết từ đâu bay tới một đám mây đen trên không, mây đen giăng giăng che khuất một phần ánh trăng, cả Thành Cự Giang đều bị bao phủ bên trong một mảnh hôn ám.

Đến giờ tý, bên trong Thành Cự Giang náo nhiệt cũng bắt đầu yên tĩnh dần.

Trong phòng của Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên lúc này đang đắm mình trong việc lĩnh ngộ đột nhiên thu lại thủ ấn, cảnh giác nhìn về phía bên ngoài phòng.

– Xi xi!

Tiểu Long đang tại tu luyện cũng lập tức thu lại hoàng mang quanh thân, nhảy lên trên vai của Lục Lâm Thiên, ánh mắt cũng mang theo vẻ cảnh giác nhìn chằm chằm về phía bên ngoài.

– Nếu đã tới đây rồi thì cần gì phải lén lén lút lút!

Sắc mặt của Lục Lâm Thiên trầm xuống, mở cửa phòng trực tiếp đi ra bên ngoài, trong lòng lại cảm thấy cực kỳ căng thẳng.

– Linh hồn lực cũng không phải yếu, bất quá thực lực vẫn hơi thấp.

Đúng lúc này, phía trên của gian phòng lập tức truyền tới một ba động rất nhỏ, một mảnh không gian rung chuyển khe khẽ, hai đạo thân ảnh lập tức xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Chương 1178: Không gian ám tập (2)

Hai người một người vận hắc bào, một người mặc nho phục màu xám, ngay cả đầu cũng bị một cái áo bào màu xám che kín, chỉ lộ ra một đôi mắt hệt như mắt mèo trong đêm tối, loé ra hàn quang u u, mục quang vô cùng sắc bén.

– Hắc Ám thiên vương.

Hai người vừa xuất hiện, Lục Lâm Thiên coi như nhận thức một người trong đó, người vận hắc bào chính là Hắc Ám Thiên Vương.

– Lục Lâm Thiên, hôm nay xem ngươi chạy đi đường nào, khặc khặc.

Hắc Ám Thiên Vương vừa nhìn thấy Lục Lâm Thiên thì đôi mắt đã loé ra lãnh ý, kẻ mà mình muốn đối phó nhưng cứ chạy thoát hết lần này tới lần khác, hôm nay hắn có mọc cánh cũng khó thoát.

– Các người có tự tin quá hay không vậy.

Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng, âm thanh vang vọng trong không gian.

– Tiểu tử, chẳng lẽ ngươi không cảm giác được hay sao, không gian ở nơi này đã bị ta phong toả rồi, người ngoài căn bản không thể nhìn thấy bất kỳ thứ gì ở trong đây, cho dù là có động tĩnh lớn hơn nữa thì bên ngoài cũng không thể nào biết được đâu.

Thân ảnh vận áo bào xám nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt lộ ra một cỗ trêu chọc.

– Đáng chết.

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm mắng một tiếng, sắc mặt cũng trở nên nghiêm trọng hẳn lên, hắn cũng ẩn ẩn cảm giác được chung quanh không được bình thường, năng lượng không gian ba động chung quanh cực kỳ quỷ dị, nếu ở tình huống bình thường thì sợ là Bạch Linh sẽ phát giác có cường giả tới sớm hơn mình. Phong toả không gian, thủ đoạn bậc này không phải người bình thường có thể bố trí được, cho dù là mỗi một mình tên Hắc Ám Thiên Vương này thôi mình cũng không thể nào đối phó nổi, huống hồ gì còn có người vận áo bào xám này nữa, thực lực của người này sợ là còn mạnh hơn Hắc Ám Thiên Vương rất nhiều.

– Khặc khặc, hôm nay tên tiểu tử nhà ngươi rất kiêu ngạo khoa trương ở Quỷ Đao Môn, hiện tại liền hết kiêu ngạo nổi rồi chứ gì, mau thành thật mà đi theo bọn ta đi, có lẽ sẽ đỡ phải chịu đau khổ một chút, ngoài ra, nghe nói trên người của ngươi còn có một chiếc chìa khoá của Huyền Thiên Bí Cảnh đúng không, mau giao ra đây luôn đi.

Ánh mắt của Hắc Ám Thiên Vương loé lên vẻ âm lệ nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Nghe những lời Hắc Ám Thiên Vương nói, ánh mắt của Lục Lâm Thiên lập tức trầm xuống, bên trong đại điện lúc sáng, những người biết mình có chìa khoá của Huyền Thiên Bí Cảnh cũng chỉ có Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, còn có Ma Tâm Cốc, Thiên Nhấ Môn, Bách Linh Tông và Song Đao Môn mà thôi, đám người Linh Vũ Giới này biết được nhanh như vậy, đủ để chứng minh bên trong Ma Tâm Cốc, Thiên Nhất Môn, Bách Linh Tông và Song Đao Môn nhất định là có người của Linh Vũ Giới. Người của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang hẳn là chưa tới mức có quan hệ gì tới Linh Vũ Giới, nhưng chuyện này cũng không dám khẳng định hoàn toàn.

– Lão đại, thực lực của hai người này rất mạnh.

Âm thanh của Tiểu Long vang lên trong tai của Lục Lâm Thiên.

– Liều mạng thôi, có lẽ vẫn còn cơ hội.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long, chân khí trong cơ thể lập tức bắt đầu khởi động, toàn thân trên dưới đều vào trạng thái tập trung đề phòng cao độ, tên Hắc Ám Thiên Vương đứng trước mặt thì khỏi cần nói, nhưng người mặc áo màu xám thì tuyệt đối là vô cùng cường hãn, từ trên người kẻ này, Lục Lâm Thiên cảm nhận được một loại cảm giác vô cùng nguy hiểm, muốn chống lại hắn thì e là mình còn chưa có bản lãnh ấy, cơ hội duy nhất chính là chống đỡ được một lúc, nói không chừng Bạch Linh phát hiện ra điều khác thường, sẽ ra tay phá vỡ không gian phong toả này thôi.

– Một tên Vũ Suất nho nhỏ cư nhiên lại muốn động thủ, ta nói cho ngươi biết, không gian phong toả của ta có chút đặc biệt, ta biết rõ nơi này còn có một Vũ Vương và Linh Vương, cộng thêm một con Cửu Vĩ Yêu Hồ thất giai trung kỳ, chỉ là nếu muốn phát hiện ra không gian phong toả của ta thì sợ là không thể nào.

Cảm giác được khí tức trên người của Lục Lâm Thiên. Ánh mắt của người vận áo bào xám loé lên, hờ hững mở miệng nói.

– Tam Thiên Lưu Vân Thủ.

Đúng vào lúc này, ánh mắt của Lục Lâm Thiên trầm xuống, dưới chân loé ra một đoàn khí toàn, trên không trung lập tức tụ tập lại tạo thành một đám mây trắng dày, thủ ấn xuất hiện, một đạo chưởng ấn ẩn ẩn hiện ra, trong nháy mắt tiếp theo liền hung hăng nện thật mạnh lên trên không trung.

– Ầm!

Trong nháy mắt này, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên lập tức đánh ra, vang lên một tiếng trầm đυ.c, một chưởng này của Lục Lâm Thiên cũng lập tức bị một đạo bích chướng vô hình ngăn cản, một đạo chưởng ấn đủ để chống lại Vũ Suất cửu trọng, lúc này cư nhiên lại bị đạo bích chướng vô hình đó cản lại, chỉ đủ khiến cho bích chương tạo thành những dao động rất nhỏ tựa như sóng lan ra, giống như ném một hòn đá vào bên trong mặt hồ tĩnh lặng vậy.

– Không gian phong toả này thật mạnh.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên trầm xuống, trong lòng lập tức cảm thấy thất kinh, không gian phong toả cường hãn tới cỡ đó, bản thân mình khó mà xoay chuyển được.

– Tiểu tử, ta đã sớm nói rồi, ngươi căn bản không thể nào chạy thoát được đâu, lần này không ai có thể cứu ngươi được rồi.

Ánh mắt của Hắc Ám Thiên Vương trầm xuống, cười lạnh khinh khỉnh, lãnh ý trong mắt cũng ngày càng thịnh, tiếng nói vừa dứt thì thân hình của Hắc Ám Thiên Vương cũng vừa động, xẹt tới bên cạnh Lục Lâm Thiên nhanh như chớp, lòng bàn tay lập tức phun ra một đạo chân khí màu lam, năng lượng thuỷ thuộc tính hội tụ, trong nháy mắt liền có một đạo thất luyện chỉnh tề đè xuống.

Tốc độ của Vũ Vương ngũ trọng như Hắc Ám Thiên Vương là cực kỳ nhanh, tựa như thuấn di xuyên phá không gian vậy, chỉ vừa mới động một cái đã xuất hiện cách Lục Lâm Thiên chỉ có một chút, chân khí màu lam trong tay tuôn ra mang theo kình khí sắc bén, ào ào lao tới chỗ Lục Lâm Thiên một cách hung hăng.

– Hừ, muốn đối phó với lão đại của ta, không có dễ vậy đâu.

Đúng vào lúc này, thân hình nho nhỏ của Tiểu Long lập tức hoá thành một đạo hoàng mang, khắp người loé lên hoàng mang, khí tức bàng bạc áp xuốn, trong miệng phun ra một ngụm hoả diễm màu vàng bắn về phía Hắc Ám Thiên Vương, hoả diễm màu vàng vô cùng nóng, cả không gian cũng lập tức trở nên hừng hực, không gian gợn sóng trong nháy mắt này liền trực tiếp biến thành một màu đỏ rực.

– Xuy xuy!

Chân khí thất luyện do thuộc tính thuỷ ngưng tụ thành trong tay của Hắc Ám Thiên Vương bắn ra, dưới đạo hoả diễm màu vàng của Tiểu Long, không ngờ lại trực tiếp hoá thành một luồng sương mù rồi dần tiêu tán.

– Đây là yêu thú gì.

Cảm giác được hoả diễm do Tiểu Long phun ra, sắc mặt của thân ảnh vận áo bào tím thoáng cái liền hơi đổi.

– Hừ!

Đưa mắt nhìn về phía hoả diễm màu vàng kim của Tiểu Long, gương mặt của Hắc Ám Thiên Vương liền trầm xuống, khoé môi nhếch lên cười lạnh, bàn tay to siết chặt lại, khuỷ tay hơi co, chân khí mang theo thuộc tính thuỷ màu lam ngưng tụ một cách nhanh chóng, sau đó hoá thành một đạo thuỷ mạc khổng lồ, xuất hiện ở trước mặt hoả diễm màu vàng của Tiểu Long.

Chương 1179: Không thể đả thương được ta (1)

– Xuy xuy!

Hoả diễm màu vàng của Tiểu Long trước đám hơi nước này cũng không cách nào đốt sạch được, một cỗ lực lượng bàng bạc vô hình đè ép xuống khiến cho Tiểu Long có vẻ cũng không dễ chịu gì.

– Một con yêu thú nho nhỏ, mau cút đi.

Hắc Ám Thiên Vương vô thanh vô tức xuất hiện trước màn hơi nước, thủ ấn kết xuất, nện một đạo quyền ấn ngoan độc xuống chỗ Tiểu Long, kình phong ẩn chứa trên quyền đầu xé rách không khí, một cỗ khí tức vô hình chấn khai không gian gợn sóng.

Tiểu Long lúc này cũng loé lên tinh mang, ánh mắt đại biến, thân hình trong nháy mắt liền biến thành khổng lồ chừng sáu trăm mét, to như một ngọn núi nhỏ, quanh thân tràn ngập hoả diễm màu vàng, long trảo sinh vân, cái đuôi lớn đột nhiên giơ lên quét ngang không gian, không gian gợn sóng hai bên rung chuyển lan ra nhanh chóng, cuối cùng liền đỡ lấy đạo quyền ấn của Hắc Ám Thiên Vương.

– Bùm!

Âm thanh trầm đυ.c vang lên tại nơi tiếp xúc của quyền ấn và cái đuôi, kình khí cường mãnh bên trong quyền đầu đánh cho cái đuôi lớn của Tiểu Long bị lõm xuống một chút, một cỗ kình khí vô hình nháy mắt liền tuôn ra dữ dội khắp nơi. Thân thể to lớn của Tiểu Long trực tiếp bị đánh bay ra, mặc dù Tiểu Long rất cường hãn, nhưng so với Hắc Ám Thiên Vương thì vẫn còn chưa đủ.

– Vũ giả toàn hệ, thiên phú này đúng là không tệ, bảo vật của Lục gia các ngươi chắc là cũng chỉ có thể ở trên người ngươi mà thôi, bắt được ngươi rồi thì coi như lập được một đại công.

Thân ảnh của người mặc áo màu tím nháy mắt cũng trở nên lạnh lẽo, trong nháy mắt liền có một cỗ linh lực bàng bạc tuôn ra dữ dội, tay áo vung lên một cái, trong không gian trực tiếp xuất hiện một đạo trảo ấn đánh ra bẽ gãy không gian, tựa như muốn xuyên thấu qua không gian, mang theo kình khí cuồn cuộn, chấn động không gian gợn sóng lan ra liên tục, lập tực ập về phía Lục Lâm Thiên.

– Linh Vương cao trọng.

Cũng ngay lúc này Lục Lâm Thiên mới biết rõ, ngươi này cũng là Linh Vương, theo khí tức mà xem thì thực lực của hắn ít nhất cũng đã tới Linh Vương bát trọng.

Một đạo trảo ấn trực tiếp đánh xuống, Lục Lâm Thiên vội vàng lùi lại, thân ảnh biến mất ngay tại chỗ tựa như quỷ mị, trong lòng thì vô cùng căng thẳng, nhưng thủ ấn thì vẫn lặng lẽ kết xuất.

– Tốc độ cũng không tệ lắm, chỉ là vẫn còn chưa đủ.

Nhìn thấy tốc độ của Lục Lâm Thiên, thủ ấn của người mặc áo bào xám lập tức biến đổi, đạo trảo ấn cũng lập tức biến hoá, chỉ nghe vang lên một tiếng xuy xuy, đạo trảo ẩn lập tức như muốn vặn gãy cả không gian, nháy mắt lại ập xuống lần nữa, trảo ấn phá không hiện ra, mang theo kình phong cường hãn thổi tung mọi thứ.

– Hừ!

Trong lúc nước sôi lửa bỏng, Lục Lâm Thiên cũng trực tiếp xoay người, xung quanh người cũng đã bố trí Thanh Linh Khải Giáp, trong ánh mắt lộ ra một đạo hàn ý, bên trong không gian phong toả này, dù mình có thi triển thêm Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực thì cũng không thể chạy thoát được, chỉ có thể liều mạng một phen, trong chớp mắt này, trong tay của Lục Lâm Thiên đã xuất hiện hai cái quang đoàn chói mắt, hắc mang bên tay trái bắt đầu khởi động cường quang, một hình ảnh thú thể có dạng quy xà tương giao thần dị, thứ này còn vô cùng sống động, mang theo một cỗ uy áp cự đại. Khí tức năng lượng bàng bạc lúc này cũng lặng lẽ lan ra.

Trên tay trái thì có một thú thể thất thải chu tước hiện lên, năng lượng nóng rực lan ra, không gian gợn sóng chung quanh lập tức bị chấn cho lan ra như gợn sóng trên mặt hồ. Lúc này năng lượng cường hãn ẩn chứa bên trong hai đoàn năng lượng thể hình thú đó đều khiến cho người ta cảm thấy vô cùng sợ hãi, khí tức quanh thân cũng khiến cho kẻ khác cảm thấy run sợ, chung quanh hai đạo năng lượng thú thể này, ngay cả không gian cũng trở nên vặn vẹo, không gian gợn sóng cũng trực tiếp lan ra bốn phía.

Trong nháy mắt tiếp theo, chân khí trong cơ thể hung hăng đè áp ra, thoáng chốc liền áp hai tay lại, khiến cho hai đạo năng lượng thú thể hung hăng đυ.ng mạnh vào nhau.

– Bùm!

Không gian run lên một cái, trong không gian, khí tức lại biến đổi lần nữa. Lúc này, hai đạo năng lượng thú thể kia đã hoàn toàn nhập lại với nhau, quang đoàn lập tức mở rộng ra tới chừng hai thước, bên trong quang đoàn, thú thể của thất thải phượng hoàng và mặc hắc quy xà thú cũng bắt đầu cuộn lại cùng nhau, không gian run lên, trên không trung lập tức có một cỗ năng lượng khủng bố lập tức ùa vào từ bốn phương tám hướng, một cỗ năng lượng quỷ dị bắt đầu hội tụ, năng lượng khủng bố do nó phát ra đã bắt đầu khiến không gian khí lưu biến dạng, lúc này, không gian phong toả cho thân ảnh mặc áo bào xám tạo ra cũng bắt đầu xuất hiện ba động.

– Đây là vũ kỹ gì.

Thân ảnh mặc áo bào màu xám kia nhìn động tĩnh do Lục Lâm Thiên tạo ra lúc này thì cũng vô cùng kinh ngạc, lúc này, đạo trảo ấn trên không cũng đánh xuống không chút do dự.

– Chu Tước Huyền Vũ Quyết.

Đưa mắt nhìn về phía đạo trảo ấn đang ập xuống, Lục Lâm Thiên hét vang một tiếng, đẩy năng lượng thú thể trong tay ra, một cỗ năng lượng cường hãn bắt đầu tuôn trào dữ dội, không gian cũng rung chuyển một trận, không gian gợn sóng lan ra liên miên dồn dập như sóng dậy mặt hồ.

– Ô ô!

Ba tiếng thú kêu phóng thẳng lên trời, thú ảnh khổng lồ hoá thành lớn cỡ hơn ngàn thước, hoả diễm trên người của thất thải phượng hoàng lan ra, huyền vũ quy xà quấn nhau, hai cái đầu đáng sợ gầm lên, mang theo một cỗ uy áp cự đại, bao vây một mảng năng lượng sóng nước.

Một giây sau hai đạo năng lượng thú thể dây dưa tương giao này khựng lại một chút, mang theo một cỗ uy áp mãnh liệt dị thường cùng với năng lượng ba động liền trực tiếp đánh lên đạo trảo ấn do người mặc áo bào xám kia đánh tới.

– Ầm ầm!

Giữa lúc đó, cả hai đạo năng lượng công kích đều ẩn chứa năng lượng cường hãn tới mức khủng bố liền đụng vào nhau ở giữa không trung, lập tức tạo thành một tiếng nổ vang rền như sấm đánh, tựa như sấm rền liên tiếp mãi không dứt.

Nơi mà hai đạo công kích cường hãn này va vào nhau lập tức bắn ra một đạo hào quang chói mắt, tiếp theo sau là một cỗ năng lượng ba động giống như thực chất kia bắt đầu điên cuồng lan ra, không gian chung quanh, dưới cỗ năng lượng đáng sợ nổ tung kia, lập tức trở nên gấp khúc.

– Ầm ầm!

Cơ hồ là cùng lúc đó, hoả diễm phượng hoàng khổng lồ kia cũng lập tức nổ tung, hoá thành một mảng biển lửa rợp trời, còn cái thú thể quy xà kia nổ tung thì trực tiếp hoá thành một đạo thuỷ lãng thao thiên, cuồn cuộn giữa không trung tựa như biển gầm.

Hoả diễm lập tức phun trào, khói xám cuồn cuộn, sóng nước dữ dội đánh tới, trên không trung trực tiếp lâm vào hỗn loạn, hoả diễm, sóng nước, cỗ năng lượng ba động khủng bố tràn ngập không gian này khiến cho bích chướng phong toả không gian xung quanh cũng trực tiếp rung chuyển lên.

– Rầm!

Kình khí áp xuống, cũng ngay lúc này, thân hình của Lục Lâm Thiên cũng trực tiếp bị đánh bay, Thanh Linh Khải Giáp trên người lập tức ảm đạm vô quang.

Chương 1180: Không thể đả thương được ta (2)

– Xuy xuy!

Trong miệng của Lục Lâm Thiên phun ra một búng máu tươi, thân ảnh trực tiếp bị đẩy văng ra sau mấy chục thước.

– Lão đại.

Bản thể khổng lồ của Tiểu Long chỉ vừa mới rót xuống ở cách đó không xa, lập tức nhào tới bên cạnh lão đại, ánh mắt lộ ra lãnh ý nhìn về phía Hắc Ám Thiên Vương và thân ảnh mặc áo bào xám kia.

– Tiểu Long, đệ không sao chứ?

Cố gắng cưỡng chế ngăn chặn chân khí cuồng loạn khiến cho ngũ tạng lục phủ đảo lộn trong người, Lục Lâm Thiên lập tức hỏi Tiểu Long, Tiểu Long vừa rồi cũng mới bị Hắc Ám Thiên Vương đánh bay.

– Đệ không sao, tên Hắc Ám Thiên Vương này còn chưa đả thương đệ được.

Tiểu Long nói.

– Tiểu tử nhà ngươi đúng là có chút bản lãnh, Vũ Suất thất trọng mà thôi, không ngờ lại có thể thúc dục ra lực công kích của Vũ Vương, chẳng trách người ở bên trên cũng bắt đầu hơi coi trọng nhà ngươi rồi, chẳng qua là ngươi vẫn còn chưa đủ.

Nhìn vào Lục Lâm Thiên, thân ảnh vận áo bào tím hiện ra từ bên trong không gian hỗn loạn, trong ánh mắt có chút kinh ngạc, hắn biết rõ một kích vừa rồi của đối phương có uy lực cỡ nào, lực công kích của Vũ Vương nhất trọng bình thường sợ là cũng chỉ tới đó mà thôi.

Tiếng nói vừa dứt, ánh mắt của kẻ mặc ào bào xám này lập tức trở nên lạnh lẽo, linh lực lại đột nhiên tuôn ra, từng bước từng bước đi tới, bàn tay vừa lật liền có thêm một đạo trảo ấn tiếp tục đánh về phía Lục Lâm Thiên.

– Hừ, ta xem các ngươi có thể làm gì được ta.

Lúc này, đôi mắt của Tiểu Long loé qua một cỗ lãnh ý, cũng ngay lúc đó, trong nháy mắt, quanh thân lập tức có một đạo quang mang quỷ dị lập tức tuôn ra tràn ngập, một cỗ khí tức bàng bạc đột nhiên bắt đầu khuếch tán.

– Tiểu yêu thú nhà ngươi đúng là không phải thứ tầm thường, làm toạ kỵ cũng không tồi.

Thân ảnh vận áo xám nhìn bản thể của Tiểu Long, dường như cũng không nhận ra gì từ bản thể của Tiểu Long, chỉ cảm giác được khí tức trên người Tiểu Long cực kỳ cường hãn, ánh mắt trầm xuống, một đạo quyền ấn nháy mắt liền đánh xuống.

– Ầm ầm ầm!

Tại lúc này, trong không gian chung quang lập tức truyền tới tiếng nổ vang trời, không gian xung quanh, tầng bích chướng vô hình kia trực tiếp bị nứt ra, một cái đuôi lớn màu trắng nháy mắt đâm vào, lập tức ngăn cản trước đạo trảo ấn do kẻ mặc áo xám kia.

– Rầm!

Hai đạo lực lượng trực tiếp va vào nhau, lúc một tiếng nổ vang trời như sấm dậy vang lên thì một đạo thú thân khổng lồ màu trắng trực tiếp bị chấn khai, thân thể to lớn bị đẩy lùi lại, lảo đảo vài bước mới có thể đứng vững lại, mặt đất dưới chân cũng trực tiếp bị nứt ra.

– Chưởng môn.

Đúng lúc này, đột nhiên có mười mấy đạo thân ảnh xuất hiện trên không, đám người Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Tả Thiên Khung, Lộc Sơn Lão Nhân, Thanh Hoả Lão Quỷ và Huyết Mị đã vội vàng đuổi tới.

– Bạch Linh tỷ!

Đám người Bạch Linh vừa xuất hiện thì Tiểu Long cũng lập tức thu hồi khí tức thần dị trên người.

– Không ngờ ngươi lại có thể phát hiện ra không gian phong toả của ta, đúng là khiến ta cảm thấy ngạc nhiên a.

Nhìn thấy đám người Phi Linh Môn đột nhiên xuất hiện, ánh mắt của thân ảnh vận áo bào xám có hơi chút kinh ngạc, tiếp theo liền cười lạnh, thực lực của đám người vừa tới cũng chẳng có ai đủ mạnh để hắn phải đặt vào trong mắt cả.

– Không gian phong toả mà thôi, còn chưa qua mắt ta được đâu.

Bản thể của Bạch Linh run lên, yêu nguyên cuồn cuộn, bộ lông trắng muốt trên người dựng lên, trong lúc khí tức toàn thân khởi động thì không gian chung quanh cũng biến dạng.

– Cư nhiên lại đánh lén, đúng là vô sỉ.

Thiên Độc Yêu Long lăng không mà tới, mắt như sao, nhìn một cái liền đoán ra thực lực của hai người bọn họ, ai cũng là kẻ cực kỳ khủng bố.

– Hừ, cũng tới đây hết cả rồi, vậy thì ta vất vả một chút cũng được, giải quyết hết một lượt khỏi phải lưu lại hậu hoạn.

Đưa mắt nhìn mọi người, ánh mắt của Hắc Ám Thiên Vương trầm xuống, một cổ lãnh ý lập tức tràn ra.

– Vậy thì phải xem các ngươi có bản lĩnh này hay không đã.

Bản thể của Bạch Linh đứng giữa không trung, ánh mắt nhìn chằm chằm vào hai người, trong mắt loé ra một cỗ lãnh ý doạ người, trong lòng Bạch Linh lúc này cũng cảm thấy vô cùng căng thẳng, một trong hai kẻ kia đã là Linh Vương bát trọng, nàng muốn đối phó nổi là chuyện không thể nào được, nếu như là Linh Vương thất trọng thì có lẽ mình còn có thể ngăn chặn được một chút, vừa rồi nếu như không phải cái không gian này rung động một phen, cộng thêm tâm cảnh của mình không tệ, thì khó mà phát hiện ra ngay bên cạnh mình cư nhiên đã bị người ta bố trí không gian phong toả.

– Cửu Vĩ Yêu Hồ, ngươi đến thất giai hậu kỳ thì có lẽ còn được, thất giai trung kỳ thì ngươi không phải là đối thủ của ta đâu.

Thân ảnh mặc áo xám nói xong thì trong tay lập tức kết xuất thủ ấn, một cỗ linh lực bắt đầu trực tiếp khởi động, sau đó hắn quát khẽ một tiếng:

– Hắc Ám Thiên Vương, ta ngăn cản bọn họ, ngươi mau đối phó tên tiểu tử kia.

Lời vừa dứt thì không gian xung quanh thân ảnh mặc áo xám kia đột nhiên trở nên vặn vẹo, thân ảnh lập tức lao thẳng xuống dưới.

– Ngao!

Bạch Linh gầm lên một tiếng, thân thể khổng lồ trong nháy mắt liền nhảy lên, bảy cái đuôi lớn xuyên thấu không gian, mang theo bảy đạo kình khí bén nhọn áp xuống.

– Phá!

Trong tay của kẻ mặc áo xám kết xuất thủ ấn, không gian chung quanh trực tiếp vặn vẹo, trong nháy mắt linh lực bàng bạc lập tức hội tụ thành vô số đạo quang trụ đánh tới.

– Hừ!

Trong nháy mắt này, Hắc Ám Thiên Vương cũng lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, hơi nước màu xanh quanh người bắt đầu khởi động, cả không gian cũng hơi run lên.

– Xuy xuy!

Cũng ngay lúc này, ánh mắt của mấy người Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Huyết Mị, Thiên Độc Yêu Long đều trầm xuống, nhanh chóng bắt đầu ngưng tụ công kích.

– Muốn tìm chết, các ngươi còn chưa đủ đâu.

Ánh mắt của Hắc Ám Thiên Vương trầm xuống, cánh tay thoáng chốc liền run lên, xung quanh người hắn có hơn mười đạo thuỷ tiễn do năng lượng thuộc tính thuỷ tạo thành, nháy mắt liền vạch phá không trung, lao thẳng về phía đám người ở đằng trước, mỗi đạo thuỷ tiễn này đều trực tiếp chấn khai không gian, tiếng xé gió bén nhọn, gần như muốn xé rách luôn cả không gian.

Trong nháy mắt khi từng đạo thuỷ tiễn này trực tiếp lao tới chỗ mọi người thì thân ảnh của Hắc Ám Thiên Vương nháy mắt đã xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên rồi, sắc mặt trầm xuống, đồng tử đột nhiên co lại, một cỗ khí âm lệ đột nhiên tản ra, cười lạnh một tiếng:

– Tiểu tử, không ai có thể cứu được ngươi đâu.

Lời vừa dứt thì lam quang trong tay Hắc Ám Thiên Vương lập tức loé lên, một quyền được bao phủ bởi năng lượng thuộc tính thuỷ bàng bạc liền nện thật mạnh về phía Lục Lâm Thiên.

– Lão đại, để ta cản lại.

Tiểu Long khẽ quát một tiếng, thân thể to lớn cuộn lại rồi lập tức lướt ra thật nhanh.

– Linh Vũ Giới đúng là ngày càng quá quắt.

Chương 1181: Người thần bí tới

Ngay trong tình thế ngàn cân treo sợi tóc này, trên không trung đột nhiên có một đạo khí tức cường hãn đột nhiên hạ xuống, sau đó ở trên không lập tức vang lên một đạo âm thanh trầm thấp.

– Ai!

Nghe thấy giọng nói đột nhiên vang lên này, Hắc Ám Thiên Vương lập tức nhìn chằm chằm về phía trước, khí tức của người vừa tới rõ ràng là mạnh hơn hắn rất nhiều, thân hình đang vọt tới cũng đột nhiên khựng lại, trên mặt nhanh chóng hiện lên vẻ kinh hãi, chính mình trong lúc vô hình cư nhiên lại có cảm giác bị trói buộc.

– Hừ, lùi lại cho ta.

Một đạo thân ảnh màu trắng đột nhiên xuất hiện tựa như bẽ gãy không gian, mang theo một cỗ khí tức cường hãn, một tiếng quát lạnh lập tức vang vọng khắp không trung, âm thanh vừa xuất hiện thì cả không gian cũng hơi run rẩy lên.

Trong nháy mắt khi Hắc Ám Thiên Vương đột nhiên cảm giác được khí tức của người này, thân hình đột nhiên động, chân khí trong cơ thể đột nhiên tuôn trào dữ dội, thân hình loé lên, lập tức lùi lại.

Ngay tại Hắc Ám Thiên Vương vội vàng lùi lại, thân ảnh màu xanh trắng kia cũng xẹt nhanh qua không gian, thân hình trực tiếp xuất hiện ở phía trên Hắc Ám Thiên Vương.

Advertisement

Sắc mặt của Hắc Ám Thiên Vương nháy mắt liền đại biến, chân khí thuỷ thuộc tính trước người lập tức ngưng tụ thành một đạo thuỷ giao màu xanh thật lớn, đạo thuỷ giao này giống như vật sống vậy, từng sợi hơi nước quanh quẩn, lập tức bộc phát ra lam quang chói loá. Tựa như phi long bay thẳng lên trời, mang theo lực lượng khiến cho lòng người sợ hãi, phá không cuồn cuộn lao về phía người tới.

– Chút tài mọn mà thôi.

Người tới cười lạnh một tiếng, cũng cùng lúc đó, lực lượng bàng bạc lay động, quanh thân có một cỗ khí lưu cuồng bạo xoay tròn cuốn lên, dữ dội hệt như vòi rồng.

Bên dưới cơn phong bạo này, bắt đầu từ mặt đất, có một dòng khí lưu xới tung một phần mặt đất, tạo thành vô số vết rạn nứt, đất cát bay đầy trên không trung, phô thiên cái địa bắn tung khắp nơi.

Năng lượng khủng bố tràn ngập, một cỗ cuồng phong khổng lồ tới cực hạn ngưng tụ, trong nháy mắt liền bóp nát con lam sắc thuỷ giao của Hắc Ám Thiên Vương ở bên trong, lúc hai cỗ năng lượng đυ.ng vào nhau, có vô số hào quang xẹt ra.

– Rầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, màu lam thuỷ giao do Hắc Ám Thiên Vương ngưng tụ thành trực tiếp tán loạn mà mắt thường cũng có thể nhìn thấy được, hoá thành từng mảnh nhỏ bên trong cơn cuồng phong có thể xé nát không gian kia, một cỗ cự lực đánh sang, hung hăng nện lên người của Hắc Ám Thiên Vương.

– Phụt!

Dưới cỗ cự lực này, thân thể của Hắc Ám Thiên Vương bị đánh cho lảo đảo lùi lại như gặp phải trọng kích, cuối cùng, trong ánh mắt kinh hãi của phần đông cường giả Phi Linh Môn, chỉ thấy mỗi một bước chân của Hắc Ám Thiên Vương lùi lại, lực đạo đáng sợ kia liền tạo thành một cái hố sâu dưới mặt đất, trong miệng thì phun ra một ngụm máu tươi.

– Thật là mạnh.

Đám người Phi Linh Môn đi theo Lục Lâm Thiên lúc này cũng cảm thấy khϊếp sợ trong lòng, thực lực của người này đúng là cực kỳ cường hãn, Hắc Ám Thiên Vương cư nhiên chỉ một chiêu đã trọng thương.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía người vừa tới, người này vận trường bào màu xanh trắng, cũng mang theo một cái đấu bồng, không cách nào nhìn thấy rõ gương mặt của hắn, nhưng nhìn từ khí tức quanh thân thì khí tức của người này còn mạnh hơn kẻ mặc áo xám nhiều.

– Sưu sưu…

Ngay tại lúc Lục Lâm Thiên đang đánh giá hắn thì sau lưng của người vận đấu bồng này vang lên mấy tiếng xé gió, lập tức có chín đạo thân ảnh xuất hiện, khí tức của chín người này cũng vô cùng cường hãn, nhưng ai cũng đều khoác đấu bồng, đặc biệt có hai người trong số đó, khí tức cũng đã tới trình độ Vũ Vương, theo khí tức mà xem thì cũng không phải loại Vũ Vương tầm thường.

– Các hạ là ai.

Kẻ mặc áo bào xám vừa đẩy lùi bản thể khổng lồ của Bạch Linh ở cách đó không xa, nhìn thấy cảnh này, ánh mắt cũng đầy vẻ kinh hãi, thực lực của người vừa mới tới hình như còn cao hơn cả hắn.

– Ta là ai thì ngươi không cần phải biết, bất quá ta lại biết ngươi là Không Linh Vương, là lão quái thành danh trên trăm năm, lại ra tay đánh lén một tên tiểu bối, thật đúng là không biết xấu hổ.

Người tới lạnh lộng đáp một cách thản nhiên.

– Ta còn nói là ai đây, hoá ra là Phong Sát đại danh đỉnh đỉnh, người này không có dính dáng gì tới ngươi, lẽ nào ngươi muốn nhảy vào cái vũng nước đυ.c này chắc?

Đưa mắt nhìn kẻ vừa tới, sắc mặt của kẻ mặc áo xám lập tức trầm xuống, ánh mắt cũng biến đổi thêm lần nữa, từ cách ăn mặc và khí tức của đối phương mà đoán, hắn rốt cuộc cũng nhớ tới một người, một người khiến cho không ít kẻ phải kiêng kị.

– Ta gặp được thì sẽ có liên quan tới ta, vũng nước đυ.c này ta không thể bước vào được sao.

Người thần bí được gọi là Phong Sát trầm giọng lạnh lộng đáp.

– Các hạ muốn nhúng tay vào, ta sẽ nhớ kỹ, núi không chuyển thì nước chuyển, lần sau chúng ta sẽ gặp lại.

Ánh mắt của người vận áo bào xám loé lên, biết rõ hôm nay phải trở về tay không rồi, với thực lực của đối phương thì mình tuyệt đối chẳng chiếm được chút tiện nghi gì, đưa mắt ra hiệu, Hắc Ám Thiên Vương lập tức hiểu ý, hai người nhanh chóng lướt không rời đi.

– Uy hiếp ta, lại còn muốn đi dễ dàng vậy sao, đã vậy ta sẽ tiễn các ngươi đi một đoạn.

Phong Sát lạnh giọng đáp, quanh người hắn lúc này lập tức có một cỗ năng lượng phong thuộc tính bàng bạc nháy mắt liền hội tụ lại, cũng cùng lúc đó, một cỗ năng lượng thuộc tính khổng lồ cũng hội tụ lại trong tay, tạo thành một đạo chưởng ấn mạnh bạo. Giơ tay đánh ra một chưởng, trong nháy mắt, chưởng ấn liền khiến cho không gian run lên, sau đó phá không hạ xuống, trực tiếp đánh về phía hai người Không Linh Vương và Hắc Ám Thiên Vương.

– Phanh!

Chưởng ấn đánh ra, hết thảy chỉ là chuyện trong nháy mắt, ngay sau đó hai người Hắc Ám Thiên Vương và Không Linh Vương trực tiếp bị đánh xuống, không gian cũng như muốn sụp đổ, sau đó là một cỗ kình phong đáng sợ không gì sánh nổi trực tiếp xuyên thấu qua không gian bắt đầu tàn sát bừa bãi khắp nơi.

– Rầm rầm!

Giữa không trung, ẩn ẩn truyền tới hai tiếng rên rỉ, sau đó lập tức vang lên một tiếng hét chói tai:

– Phong Sát, lần sau gặp lại, bản vương nhất định không để yên cho ngươi đâu.

– Không Linh Vương, ta sẽ chờ.

Phong Sát chắp tay đứng, không thể nhìn thấy ánh mắt, nhưng trong vô hình vẫn có một loại khí phách lộ ra.

– Khí tức này đúng là rất quen thuộc.

Chỉ cỗ khí tức này khiến cho Lục Lâm Thiên nháy mắt cảm thấy dường như đã từng biết rồi, chỉ là người này không dùng chân diện mục, mình nhất thời cũng khó mà đoán ra.

– Lâm Thiên, Tiểu Long các ngươi không sao chứ.

Một đạo thân ảnh uyển chuyển màu trắng nháy mắt liền tới bên cạnh Tiểu Long và Lục Lâm Thiên, đây đúng là Bạch Linh đã thu hồi bản thể, lúc này gương mặt của Bạch Linh cũng có vẻ tái nhợt.

– Một vài vết thương nhẹ mà thôi, không có gì đáng ngại, nàng thì sao.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Bạch Linh, Bạch Linh vừa rồi cũng bị ăn không ít thiệt thòi.

– Ta không có gì.

Bạch Linh nói.

Chương 1182: Tiểu tế không dám (1)

– Đa tạ Phong Sát tiền bối đã tương trợ.

Nhìn thấy tất cả mọi người không có việc gì, Lục Lâm Thiên mới thi lễ với Phong Sát đang ở giữa không trung, nhưng trong lòng rốt cuộc vẫn không nhớ ra người này là ai, cảm giác quen thuộc khi này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy, ít nhất là mình cũng từng gặp qua người này rồi.

– Ta giúp ngươi lần này cũng không phải không công, đi theo ta, ta có chuyện cần tìm ngươi.

Phong Sát truyền âm tới trong tai của Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, ánh mắt của Phong Sát dường như vẫn luôn đặt trên người của hắn.

Đình viện xung quanh đều bị phá huỷ, trải qua động tĩnh ban nãy, cũng đã dẫn tới không ít người tụ tập tới xung quanh nhòm ngó.

Sau một lát, bên trong một đình viện khác, Lục Lâm Thiên ý bảo đám người Bạch Linh, Tiểu Long, Huyết Mị đứng bên ngoài đợi mình, còn hắn thì theo Phong Sát đi vào một căn phòng nhỏ.

Đây là một đình viện khá trang nhã, dường như là một khách sạn có giá khá xa xỉ, lúc này đã bị người ta bao hết, bên trong tiểu sảnh, sau khi bố trí một đạo cấm chế, Phong Sát liền nói:

– Ngồi đi.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, lập tức đi vào bên trong tiểu thính rồi ngồi xuống, thấp giọng nói:

– Tiền bối, không biết gọi ta tới có chuyện gì?

– Tiền bối cái gì hả, nếu không phải ta vẫn luôn đi theo bên cạnh các ngươi thì sợ là lần này ngươi gặp phiền toái lớn rồi.

Đúng lúc này, âm thanh của Phong Sát nháy mắt đột nhiên biến đổi, gỡ đấu bồng xuống, tay áo vung lên, lập tức ngồi xuống đối diện Lục Lâm Thiên, gương mặt quen thuộc kia cũng lập tức xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên, người này tuổi chừng hơn bốn mươi, hai mắt trong suốt sáng ngời, mang theo một tia thâm thuý, khiến cho không ai có thể nhìn thấu, cái mũi thẳng tắp, ngũ quan như được đao khắc, lộ ra lãnh tuấn góc cạnh rõ ràng, trường bào màu đen, cả người lộ ra vẻ cuồng dạ không câu nệ, tà mị gợi cảm, toàn thân phát ra một loại khí phách uy chấn thiên hạ.

– Nhạc phụ.

Lục Lâm Thiên lập tức sửng sốt, cơ hồ cứng họng, gương mặt này chính là nhạc phụ Vân Tiếu Thiên của mình, trừ hắn ra thì không còn người thứ hai.

– Tham kiến nhạc phụ.

Lục Lâm Thiên lập tức đứng dậy hành lễ, đúng là thật không ngờ, người này cư nhiên lại chính là nhạc phụ Vân Tiếu Thiên của mình.

– Thế nào, nếu không phải ta thì ai có thể cứu tiểu tử nhà ngươi.

Ánh mắt của Vân Tiếu Thiên loé lên, nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, sắc mặt trầm xuống, nói:

– Mấy năm nay, cánh của tên tiểu tử ngươi liền cứng cáp rồi, thậm chí còn nhấc lên quan hệ với cả Linh Thiên Môn, ngươi không cảm thấy mình đang phụ lòng Hồng Lăng và Vô Song đang ở Vân Dương Tông đợi ngươi hay sao?

– Nhạc phụ, tiểu tế…

Mặc cho lúc bình thường Lục Lâm Thiên có giỏi ứng đối cỡ nào đi nữa, lúc này nhắc tới việc ấy cũng khiến hắn nghẹn lời ngay lập tức.

– Ngươi nói đi, tới lúc đó ngươi định sẽ ăn nói thế nào với Hồng Lăng và Vô Song hả?

Vân Tiếu Thiên nói.

– Nhạc phụ đại nhân, lần này tiểu tế đúng thật là không nghĩ chu toàn, chỉ là Tiểu Linh thật sự rất quan tâm chiếu cố tiểu tế, kính xin nhạc phụ đại nhân thành toàn.

Lục Lâm Thiên thi lễ rồi nói, việc này đúng là khiến mình lo lắng rất nhiều, đầu tiên là mình không có báo cho Vân Dương Tông, quả thật chính là không thèm để ý tới cảm nhận của Vân Dương Tông, sau lại không biết phải ăn nói với Hồng Lăng và Vô Song thế nào mới phải.

– Tiểu tử nhà ngươi.

Vân Tiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên một cái rồi lập tức nói:

– Đều là nam nhân, ta cũng có thể hiểu được, việc này ta cũng không tính quản, chỉ cần Hồng Lăng và Vô Song không có ý kiến gì thì thôi, còn phải xem bản lĩnh của ngươi, chỉ là tiểu tử ngươi muốn nhấc lên quan hệ với tên hỗn đản Lữ Chính Cường kia, thôi được rồi, ta cũng không nói nữa.

Vân Tiếu Thiên nói.

Xem ra, hai vị nhạc phụ đại nhân của mình đúng là có không ít khúc mắc đây, ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, từ trong ngữ điệu của Vân Tiếu Thiên, không khó để nhìn ra việc này.

– Được rồi, việc tư thì để sau hẵng nói, chúng ta nói chính sự trước đã.

Vân Tiếu Thiên lập tức nghiêm túc lại, hỏi Lục Lâm Thiên:

– Ngươi đã gặp qua Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang đúng không?

– Ừm, sáng hôm nay đã gặp qua.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

– Lần này ngươi tới Thành Cự Giang cũng là vì bảo tàng của Huyền Thiên Bí Cảnh đúng không.

Vân Tiếu Thiên hỏi.

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp:

– Nhạc phụ, ngươi cùng là vì Huyền Thiên Bí Cảnh nên mới tới đây đúng không?

– Không chỉ mỗi mình ta, sợ là hiện tại trong Thành Cự Giang đã có vô số cường giả tụ tập rồi.

Vân Tiếu Thiên nghiêm mặt nói:

– Ta nhận được tin tức rằng trên người ngươi có một chiếc chìa khoá Huyền Thiên Bí Cảnh, có chuyện này hay không?

– Nhạc phụ, làm sao người lại biết?

Lục Lâm Thiên hơi sững người, thật không ngờ là Vân Tiếu Thiên cũng biết chuyện này, đúng là hơi doạ người một chút.

– Đa đương nhiên là có cách để biết được, ngươi cũng đừng tò mò chuyện đó.

Vân Tiếu Thiên nói:

– Chía khoá của Huyền Thiên Bí Cảnh tại sao lại ở trên người của ngươi?

– Ân, trên người tiểu tử đúng là có một chiếc chìa khoá.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

– Ngươi tính toán thế nào?

Ánh mắt của Vân Tiếu Thiên loé lên, nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

– Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang muốn tiểu tế sáng mai tới thương nghị, tiểu tế vốn tính là nếu như thật sự có thể lấy được đồ bên trong Huyền Thiên Bí Cảnh thì sẽ chia đều những thứ lấy được bên trong Huyền Thiên Bí Cảnh với Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang.

Lục Lâm Thiên nói.

– Muốn chia đều với Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, sợ là Phi Linh Môn của ngươi còn chưa đủ tư cách đâu, ngươi cho là bọn chúng dễ nói chuyện lắm chắc.

Vân Tiếu Thiên hơi trầm tư một chút rồi lập tức nói.

– Chìa khoá nằm trong tay tiểu tế, bọn họ mà không đồng ý thì một nhát gãy đôi thôi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ha ha.

Vân Tiếu Thiên đột nhiên cười lên ha hả, ánh mắt loé lên, nói:

– Có quyết đoán, đủ ngoan độc, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang đúng là nhất định phải có cho bằng được cái chìa khoá đó, có Linh Thiên Môn cắm một chân vào, ít nhất thì tên hỗn đản Lữ Chính Cường kia còn không tới mức sẽ đối phó với ngươi, cho nên nói không chừng Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang sẽ bị ngươi ăn chắc rồi.

– Tiểu tế cũng chỉ muốn lấy được phần nên thuộc về mình mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lâm Thiên.

Vân Tiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt cong lên mỉm cười nói:

– Ta thấy thực lực của Phi Linh Môn ngươi mặc dù không tệ, bất quá nếu so với Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang mà nói thì sợ là còn chưa đủ, cho dù Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang có đáp ứng với yêu cầu của ngươi đi nữa, thì đám người Công Tôn Hoá Nhai, Gia Cát Tây Phong và Đồng Quy Tinh dẫu không tới mức đối phó chính diện với Phi Linh Môn của ngươi, bất quá nếu lén lút ra tay thì khó mà nói, ta xem lần này, Vân Dương Tông của ta sẽ ở lại Phi Linh Môn của ngươi, cũng có thể âm thầm tương trợ cho Phi Linh Môn của ngươi, ngươi thấy thế nào hả?

Chương 1183: Tiểu tế không dám (2)

– Cái này…

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, trong đầu lập tức suy nghĩ, lấy sự hiểu biết của Lục Lâm Thiên đối với vị nhạc phụ đại nhân này của mình thì hắn sẽ không vô duyên vô cớ làm hộ vệ của mình đâu.

– Thế nào hả, ta giúp cho ngươi, ngươi còn không chịu sao.

Vân Tiếu Thiên nhìn thấy biểu lộ của Lục Lâm Thiên thì sắc mặt lập tức trầm xuống, trong ánh mắt liền toát ra một cỗ uy nghiêm vây lấy Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tế không dám.

Lục Lâm Thiên lập tức trả lời.

– Vậy ý của ngươi là đồng ý đúng không?

Vân Tiếu Thiên khẽ hỏi.

– Cứ theo lời nhạc phụ đã nói đi.

Trên mặt Lục Lâm Thiên thì không lộ ra vẻ gì, nhưng trong lòng thì cảm thấy buồn bực không thôi, vị nhạc phụ này rõ ràng là đang cậy thế ép người, mình căn bản không thể nói chữ không được.

– Ân.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên gật đầu, Vân Tiếu Thiên lập tức mỉm cười, nói:

– Dựa theo ước định kết minh của chúng ta lúc trước, lần này Vân Dương Tông và Phi Linh Môn liên thủ, tới lúc đó chiến lợi phẩm sẽ chia đều theo ai xuất lực nhiều, ngươi không có ý kiến gì chứ hả?

– Không dám có ý kiến.

Lục Lâm Thiên nào dám có ý kiến, nếu lão gia hoả này không phải nhạc phụ của mình thì sợ là Lục Lâm Thiên đã sớm trở mặt rồi, đây đúng là cướp bóc trắng trợn mà, mình lại không thể nào cự tuyệt được, Phi Linh Môn quả thực đã có minh ước như vậy với Vân Dương Tông.

– Yên tâm đi, ta cũng sẽ không lấy không của ngươi đâu, có ta và cường giả của Vân Dương Tông ở đây, Phi Linh Môn của ngươi cũng sẽ được đảm bảo hơn.

Nhìn thấy vẻ mặt đau khổ của Lục Lâm Thiên, Vân Tiếu Thiên cười rất chi là thoả mãn, có thể khiến tên tiểu tử này im miệng một lần, đúng là rất thú vị.

Trong lòng của Lục Lâm Thiên lúc này cũng cảm thấy rất buồn bực, Vân Dương Tông lần này thò một chân vào, mình thì không thể nào cự tuyệt được, bất quá nghĩ kĩ lại, thứ nhất, mình chỉ có mỗi một chiếc chìa khoá mà thôi, cách mục tiêu vào được bên trong Huyền Thiên Bí Cảnh còn xa vô cùng, thứ hai là Vân Dương Tông đi theo Phi Linh Môn của mình, thì thực lực của Phi Linh Môn quả thực sẽ tăng lên rất nhiều, cũng sẽ không gặp phải chuyện như đêm nay nữa, đêm nay nếu không phải có vị nhạc phụ này của mình đuổi tới thì sợ là mình đã gặp phải phiền toái lớn thật rồi.

Nghĩ kỹ lại thì trong lòng Lục Lâm Thiên liền thấy thoải mái hơn, hiện tại Huyền Thiên Bí Cảnh còn chưa thấy đâu, mình nhất định vẫn sẽ tiếp tục gặp nguy hiểm, người của Vân Dương Tông và Linh Vũ Giới đều biết trên người của mình có một chiếc chìa khoá Huyền Thiên Bí Cảnh, nói không chừng những thế lực lớn kia cũng đã biết, mình hiện tại quả thật như đang đứng nơi đầu sóng ngọn gió, nói không chừng là đêm mai, đêm mốt, thậm chí là mỗi đêm cũng sẽ có kẻ tới đánh lén, hôm nay vận khí tốt nên mới có thể hoá nguy thành an, sau này thì không chừng sẽ không còn may mắn được như vậy nữa.

– Nhạc phụ đại nhân, nếu như người đi theo Phi Linh Môn của ta thì liệu có bị Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang biết hay không, với thân phận của nhạc phụ đại nhân thì nếu như bị người của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang biết được thì sợ là sẽ không ít phiền toái đâu.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu hỏi, nếu như Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang biết được Vân Dương Tông trà trộn vào bên trong Phi Linh Môn thì Lục Lâm Thiên không cần nghĩ cũng biết nhất định sẽ gây ra một đống phiền toái.

– Ngươi cứ yên tâm đi, ta cũng là ngoại môn trưởng lão của Thiên Địa Các, từ trước tới nay có nhiều việc cũng là lấy thân phận này để đi lại ở đại lục, coi như cũng có chút danh tiếng, không ít người đều gọi ta là Phong Sát, lần này cường giả của Vân Dương Tông ta tới đây, toàn bộ đều đã sớm có thân phận trưởng lão bên trong Thiên Địa Các rồi, chưa từng bị lộ bao giờ, đi theo Phi Linh Môn của ngươi, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang cũng sẽ không biết đâu, chắc chỉ cho rằng có thêm không ít người gia nhập Phi Linh Môn của ngươi mà thôi, cùng lắm là đoán loạn thân phận của ta thôi chứ không thể nào khẳng định được đâu.

Vân Tiếu Thiên nói.

Ngay cả Vân Tiếu Thiên cũng thường xuyên dùng thân phận trưởng lão của Thiên Địa Các để đi lại ở đại lục, Lục Lâm Thiên lại phải nhìn Thiên Địa Các này với con mắt khác rồi, ánh mắt của hắn trầm xuống, Lục Lâm Thiên liền hỏi:

– Nhạc phụ, vị Không Linh Vương hôm nay đánh lén Phi Linh Môn của ta rốt cuộc có địa vị thế nào.

– Lão quái đó sợ là sống cũng gần hai trăm năm rồi, hơn một trăm năm trước đã bắt đầu nổi danh, đặc biệt là về mặt phong toả không gian, hắn có sở trường đặc biệt, xem như là một lão quái khá có tiếng tăm, vốn là tán tu, theo tình hình hiện tại mà xem thì chắc là người này đã gia nhập Linh Vũ Giới rồi, lần này hắn ra tay đối phó với ngươi bị thất bại, chắc chắn sẽ còn có lần sau, sau này ngươi nhất định phải cẩn thận hơn nữa.

Vân Tiếu Thiên nghiêm mặt nói.

– Linh Vũ Giới, tốt nhất là sau này đừng để cho ta nhìn thấy.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên trầm xuống, trong mắt loé lên một đạo sát ý, lần này Lục Lâm Thiên đã thực sự nổi giận rồi.

Hai người cha vợ và con rể lại thương nghị thêm một lúc nữa rồi mới rời khỏi tiểu thính, từ chỗ Vân Tiếu Thiên, Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng biết được tình hình gần đây của cha mẹ mình, Vô Song, Hồng Lăng và cả sư phụ nữa, phụ thân Lục Trung của mình đã đột phá tu vi Vũ Suất tam trọng, còn điều khiến Lục Lâm Thiên không ngờ chính là dưới sự trợ giúp của Vân Dương Tông, mẫu thân của mình cư nhiên lại tu luyện tới Vũ Đồ rồi, mặc dù chỉ mới là Vũ Đồ, nhưng cũng coi như là vũ giả chính thức rồi, tuy rằng thực không đáng kể, bất quá cũng có thể cường thân kiện thể, kéo dài tuổi thọ.

Điều khiến cho Lục Lâm Thiên không thể ngờ nhất chính là hơn ba tháng trước Vân Hồng Lăng cũng đã đột phá tới Vũ Suất ngũ trọng, còn Lục Vô Song cũng đã đột phá tới Vũ Suất ngũ trọng, tin này quả thật khiến cho Lục Lâm Thiên rất bất ngờ, tốc độ này đúng là không chậm, đặc biệt là Vô Song, tu vi đã gần bằng Hồng Lăng, Hồng Lăng tốt xấu gì cũng là vũ giả tam hệ, tốc độ tu luyện vốn đã nhanh gấp ba lần người bình thường, lại thêm Vân Dương Tông toàn lực bồi dưỡng, tu vi tiến bộ nhanh thì cũng chẳng có gì lạ, nhưng Vô Song không thua kém gì Hồng Lăng thế này thật sự khiến cho người ta cảm thấy rất lạ.

Về phần Vũ trưởng lão sư phụ của mình thì trong lòng Lục Lâm Thiên cũng vô cùng nhớ ông, thực lực của sư phụ tuy rằng không phải rất mạnh, nhưng lại vô cùng bảo vệ mình, quả thực chính là vị sư phụ hay bao che khuyết điểm nhất, ở Vân Dương Tông, mình chỉ toàn làm phiền sư phụ chiếu cố. Lục Lâm Thiên từ chỗ Vân Tiếu Thiên biết được, lúc trước thực lực của sư phụ một mực không có tiến bộ gì, bất quá mấy năm gần đây tâm tình không tệ, lại thu thêm vài đệ tử thân truyền, bất quá mỗi ngày đều vừa đánh vừa la mấy tên sư đệ mà mình chưa từng gặp kia, tức bọn chúng chẳng có chút chí khí.

Chương 1184: Đàm phán điều kiện (1)

Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên thầm phì cười, sư phụ người này chính là rất hảo sĩ diện, đoán chừng thực lực của mấy tên sư đệ này không được mạnh cho lắm nên mới bị sư phụ đánh mắng như vậy.

Trở lại căn phòng đã được bố trí tốt, sắc trời cũng đã hửng sáng, trong lòng Lục Lâm Thiên suy nghĩ một hồi, trong mắt loé qua lãnh ý, lần này Linh Vũ Giới không ngờ lại ra tay đánh lén, mình lần này không thể càng thêm đề phòng, mấy chuyện thế này chỉ cần có một lần là đủ rồi.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi điều tức hai canh giờ, sắc trời cũng đã sáng trắng, cảm giác được thương thế bên trong cơ thể, sợ là còn phải thêm chút thời gian nữa thì mới có thể khôi phục được.

– Hô!

Sau khi thở hắt ra một ngụm trọc khí bên trong cơ thể, Lục Lâm Thiên thu thập một phen, hôm nay còn phải tới thương nghị cùng với Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, liền lập tức rời khỏi phòng, đám người Đông Vô Mệnh, Bạch Linh và Quỷ Tiên Tử đã sớm đợi ở tiểu thính rồi.

– Tiểu tử, hôm nay ta đi cùng với ngươi thế nào hả.

Bên ngoài tiểu thính, Vân Tiếu Thiên lại khoác đấu bồng, tiếng nói vừa dứt thì đã đi vào bên trong tiểu thính, một đạo thần niệm truyền âm liền trực tiếp truyền vào trong tai của Lục Lâm Thiên:

– Lâm Thiên, ta đưa ngươi đi!

Lục Lâm Thiên hơi sững ra, nhạc phụ của mình lại muốn tới Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, vạn nhất mà bị người ta nhận ra thì hay rồi.

– Yên tâm đi, người của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang hẳn là không nhận ra ta đâu, mấy lão gia hoả kia hẳn là cũng sẽ không đi ra sớm như vậy, không có việc gì.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên nghệch mặt ra, Vân Tiếu Thiên lại truyền âm vào trong tay của Lục Lâm Thiên lần nữa.

– Phong Sát tiền bối muốn đi, đương nhiên là không thành vấn đề rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp, nhưng trong lòng thì hoàn toàn câm nín, sợ là mình cũng không thể nào mở miệng cự tuyêt được.

– Đa tạ Phong Sát tiền bối tối qua đã xuất thủ tương trợ.

Hai người Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh thi lễ nói với Vân Tiếu Thiên, kỳ danh của Phong Sát bọn họ cũng đã từng nghe nói qua một chút, đây là một vị cường giả tựa như thần long thấy đầu không thấy đuôi trong Cổ Vực, thực lực vô cùng cường hãn, không ngờ tối qua lại có thể gặp được, còn xuất thủ tương trợ cho Phi Linh Môn nữa.

– Hai vị Thôi Hồn Độc Vương, Quỷ Tiên Tử không cần phải khách khí, ta cũng có chút quan hệ với tên tiểu tử Lục Lâm Thiên này, xuất thủ cứu hắn là do hắn may mắn, ta vừa lúc cũng ở ngay gần đó mà thôi.

Vân Tiếu Thiên nói.

Đám người Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử lập tức cảm thấy vô cùng nghi hoặc, hai người đưa mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, thật sự không hiểu tại sao Lục Lâm Thiên luôn có thể kết bạn với cường giả.

Cảm giác được ánh mắt nghi hoặc của mấy người Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử, Lục Lâm Thiên cũng không biết phải nói gì, thân phận của nhạc phụ mình lúc này vẫn là nên giữ bí mật thì hơn, cho nên ánh mắt loé lên, nói:

– Thời gian cũng không còn sớm nữa, chúng ta lên đường thôi, hôm nay phải bàn điều kiện cùng Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang nữa.

Vẫn là bên trong một đình viện, lúc này các đại thế lực bên trong Cổ Vực đều đang ngồi đây, người ngồi trên cùng vẫn là người của tứ đại thế lực Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, bốn người Lữ Chính Cường, Công Tôn Hoá Nhai, Công Tôn Hoá Nhai và Đồng Quy Tinh ngồi ngay ngắn trên ghế, thần sắc có chút biến hoá.

Bên dưới chính là người của mấy sơn môn như Ma Tâm cốc, Bách Linh Tông, Thiên Âm Môn.

– Lữ chưởng môn, Lục Lâm Thiên là con rể của ngươi, chìa khoá của Huyền Thiên Bí Cảnh, hắn bảo muốn bàn điều kiện quả là người si nói mộng, muốn chia đồ bên trong Huyền Thiên Bí Cảnh, Phi Linh Môn hắn có thực lực này hay sao?

Bên trong đại điện, Đồng Quy Tinh nói với Lữ Chính Cường.

– Đồng giáo chủ, mặc dù Lục Lâm Thiên là con rể của ta, nhưng chìa khoá Huyền Thiên Bí Cảnh này lại là đồ của Phi Linh Môn của hắn, không liên quan gì tới ta, hôm qua ta cũng đã dựa theo ý của các vị để nói chuyện với Lục Lâm Thiên rồi, mọi người cứ thương nghị cùng nhau đi đã, về phần Đồng giáo chủ có đồng ý hay không thì đó là chuyện của ngươi, không ai ép ngươi cả.

Lữ Chính Cường cũng bất động thánh sắc đáp lời.

– Tới trễ, xin chư vị chưởng môn thứ lỗi.

Lữ Chính Cường vừa dứt lời thì bên ngoài điện lập tức truyền tới âm thanh của Lục Lâm Thiên, tiếp theo liền có mười mấy đạo thân ảnh chậm rãi bước vào bên trong đại điện.

Lục Lâm Thiên bước nhanh vào, ánh mắt quét qua, nhìn mọi người đang có mặt bên trong đại điện, đối với mấy người này, Lục Lâm Thiên không thể không đánh giá lại lần nữa, hôm qua mình vừa mới nói trên người mình có một chiếc chìa khoá của Huyền Thiên Bí Cảnh, nhưng trong nháy mắt thì cả Vân Dương Tông lẫn Linh

Vũ Giới đều biết, chứng tỏ nội gián bên trong mấy thế lực này không chỉ có một vài người, xem ra sau này phải càng thêm đề phòng mới được.

Vân Tiếu Thiên đi ở bên cạnh Lục Lâm Thiên, đấu bồng che kín mặt, khí tức quanh thân không hề tiết ra ngoài, khí tức vững vàng, không nóng không lạnh, những cường giả khác của Vân Dương Tông thì ở lại đình viện kia chứ không có đi theo.

– Lâm Thiên, ta nhận được tin, nói tối qua ngươi bị người của Linh Vũ Giới đánh lén, không sao chứ?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Lư Khâu Mỹ Vi lập tức mở miệng hỏi, mấy chuyện thế này đương nhiên là không thể qua mắt mạng lưới thông tin của Linh Thiên Môn rồi.

– Tiểu tế không có việc gì, cũng may có Phong Sát tiền bối tới kịp, bằng không thì sợ là đã gặp phiền toái lớn rồi.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên quét qua chúng nhân có mặt trong đại sảnh rồi nói, cũng không biết được ai mới là người của Linh Vũ Giới, có lẽ không chỉ có một người.

– Năm năm trước có lời đồn Phong Sát xuất hiện ở bình nguyên tây bắc, trong vòng một đêm giết chết Tây Bắc Tam Vương, sau đó liền không thấy tăm hơi, không ngờ lại xuất hiện ở Thành Cự Giang này, lẽ nào Phong Sát đã gia nhập Phi Linh Môn rồi hay sao.

Ánh mắt của Đồng Quy Tinh loé lên, ánh mắt cứ chuyển tới chuyển lui trên người Lục Lâm Thiên và Vân Tiếu Thiên.

– Đồng giáo chủ, sao ngươi không nói ban đầu là ngươi đuổi theo ta ba ngày ba đêm ở bình nguyên tây bắc nhưng cũng không đuổi kịp đi.

Vân Tiếu Thiên dưới lớp đấu bồng trầm giọng đáp, khẽ ngẩng đầu nói:

– Về phần ta có gia nhập Phi Linh Môn hay không thì cũng không cần thiết, ta vốn cũng có chút quan hệ với Phi Linh Môn.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, nghe được khẩu khí này của nhạc phụ, không ngờ Đồng Quy Tinh và thân phận Phong Sát này của nhạc phụ đã từng âm thầm giao thủ qua với nhau.

– Hôm qua ta có nghe nói, Phong Sát đại danh đỉnh đỉnh ra tay đánh cho người của Linh Vũ Giới phải bỏ chạy, không ngờ Phong Sát ngươi còn có chút quan hệ với Phi Linh Môn. Đúng là khiến ta cảm thấy hơi kinh ngạc.

Ánh mắt của Lữ Chính Cường đã rơi vào trên người Vân Tiếu Thiên, có vẻ như đang cảm giác cái gì đó.

Chương 1185: Đàm phán điều kiện (2)

– Không phải đánh cho bỏ chạy, bản lãnh của Không Linh Vương, nếu như hắn muốn bỏ chạy thì ta tin là những người ngồi đây sợ là cũng không có ai ngăn hắn lại được.

Vân Tiếu Thiên nói.

– Phong Sát tiền bối, mời ngồi.

Lục Lâm Thiên nói, mình cũng không khách khí, an vị trên chỗ hình như là được chuẩn bị cho đoàn người của mình, lúc này Phi Linh Môn không ngồi ở dưới chót nữa mà chỉ ngồi bên dưới Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang. Đám người Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Bạch Linh, Thiên Độc Yêu Long cũng lập tức ngồi xuống ở phía sau.

– Tốt lắm, các vị, bàn chuyện chính trước đi đã.

Gia Cát Tây Phong đưa mắt quét qua mọi người một cái, mục quang loé lên rồi lập tức thu liễm, không biết trong lòng đang nghĩ gì, nhìn về phía Phong Sát, thản nhiên nói:

– Các đại thế lực của Cổ Vực thương nghị chuyện quan trọng, có người ngoài e là không được tiện.

– Gia Cát trang chủ đã nghĩ nhiều rồi, Phong Sát coi như là người của Phi Linh Môn ta.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên trầm xuống, lập tức nói:

– Gia Cát trang chủ nói ở đây đều là người có thế lực trong Cổ Vực, chính là hôm qua ta vừa mới nói cho các ngươi biết chuyện trên người ta có chìa khoá của Huyền Thiên Bí Cảnh thì buổi tối đã bị người của Linh Vũ Giới tới đánh lén ta, chẳng lẽ mọi người không cảm thấy chuyện này rất lạ hay sao.

Sắc mặt của mọi người đều có chút biến hoá, mọi người cũng đều là kẻ từng trải, cho nên ai nấy cũng đều biết nguyên nhân bên trong, sợ là có gian tế, chỉ là muốn tìm ra tên gian tế này cũng không dễ.

– Trong đại điện này, sợ là có gian tế đang trà trộn, hôm nay tạm thời không có thời gian để tra, sau khi các vị chưởng môn trở về xin hãy điều tra thêm cho kỹ, nếu có phát hiện gian tế thì xin nhất định phải nghiêm trị không tha.

Ánh mắt của Lữ Chính Cường quát qua chỗ cúa mấy sơn môn như Ma Tâm Cốc, Bách Linh Tông, trong mắt có một đạo lãnh ý xẹt qua, xuất hiện gian tế, sợ là hơn phân nữa là ở trong mấy sơn môn như Ma Tâm Cốc, Song Đao Môn, Bách Linh Tông rồi, cơ hội xuất hiện gian tế trong Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang ít hơn nhiều.

Lời của Lữ Chính Cường khiến cho sắc mặt của đám người Song Đao Môn, Ma Tâm Cốc đang ngồi kia có chút biến hoá, nhưng lúc này cũng chẳng ai dại mà nói tiếp, đành phải cúi đầu im lặng không nói.

– Được rồi, nói chính sự đi, Lục Lâm Thiên, ta đã nghe điều kiện mà ngươi đưa ra rồi, chuyện này tuyệt đối không thể nào, muốn chia đều bảo vật trong Huyền Thiên Bí Cảnh với Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, sợ là Phi Linh Môn của ngươi còn chưa có đủ thực lực này đâu.

Ánh mắt của Đồng Quy Tinh loé lên, nhìn Lục Lâm Thiên mà nói.

– Đồng giáo chủ, không phải là chia đều, mà là sau khi Phi Linh Môn chúng ta đã chọn xong năm bảo vật rồi mới tiếp tục chia đều, đồng thời Phi Linh Môn chúng ta phải có được quyền ưu tiên, về phần những thế lực khác muốn chia phần thì cũng là do Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang phụ trách, ta chỉ hợp tác với Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, không muốn hợp tác với những thế lực kia.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lục Lâm Thiên, ngươi…

Nghe thấy lời Lục Lâm Thiên nói, sắc mặt của đám người Đẳng Vạn Lâm, An Cát Tú Na, Khấu Phi Yến của Ma Tâm Cốc, Song Đao Môn, Bách Linh Tông lập tức trở nên tức giận, lời nói của Lục Lâm Thiên, rõ ràng là không xem bọn họ ra gì.

– Ha ha, Phi Linh Môn đúng là không coi ai ra gì, chẳng lẽ không sợ no chết hay sao.

Bên trong đám người của Lan Lăng Sơn Trang, ánh mắt của tên Gia Cát Tử Vân loé lên ý cười khinh miệt, lạnh lộng nhìn Lục Lâm Thiên một cái.

– No chết cũng đỡ hơn là chết đói.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, lập tức nói:

– Đây chỉ là điều kiện của ta, có chấp nhận hay không là chuyện của các vị, tuyệt đối không có chỗ thương lượng.

– Hừ, miệng còn hôi sữa, Lục Lâm Thiên, ngươi đây là đang uy hiếp Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang bọn ta hay sao.

Ánh mắt của Đồng Quy Tinh run lên, một cỗ khí tức nhàn nhạt bắt đầu khởi động, trong lúc vô hình để lộ ra chút sát khí, bị Phi Linh Môn uy hiếp, sợ là ở đây lúc này chẳng có ai mà không giận cả.

– Đồng giáo chủ, như ngươi thế này mới là uy hiếp đó, người khác sợ ngươi nhưng ta thì không sợ, Phi Linh Môn đã nói điều kiện rồi, ngươi có đồng ý hay không thì là chuyện của ngươi, cần gì phải làm vậy, vừa muốn lấy chìa khoá, vừa muốn được nhiều chỗ tốt hơn, trên đời này làm gì có chuyện dễ dàng như vậy, nếu như Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang không muốn hợp tác thì thôi vậy, dù sao đây cũng là chuyện mơ hồ, có thể lấy được bảo tàng bên trong Huyền Thiên Bí Cảnh hay không cũng là một chuyện, ta nghĩ nếu như Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang không đồng ý với điều kiện này của Phi Linh Môn thì Tam Tông Tứ Môn của đại lục Linh Vũ, Tứ Các Tứ Đảo trên thành Ma Vân nhất định sẽ có hứng thú, dù sao đi nữa thì có một chiếc chìa khoá, ít nhất sẽ khiến cho Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất

Trang không tìm được Huyền Thiên Bí Cảnh.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói.

– Lữ chưởng môn, ngài cũng là một trong số người đại biểu cho Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, có muốn nói gì hay không.

Nghe thấy Lục Lâm Thiên nói vậy, mọi người liên im lặng hồi lâu không nói gì, sau một lát, vết đao trên mặt của Công Tôn Hoá Nhai run lên, nhìn về phía Lữ Chính Cường.

– Một mình ta cũng không thể đại biểu cho tất cả các vị chưởng môn được, lại thêm ta và Phi Linh Môn cũng có chút quan hệ, nói ra không tiện.

Lữ Chính Cường sắc mặt như không, thản nhiên đáp lời.

– Chính bởi vì Lữ chưởng môn có quan hệ với Phi Linh Môn, lại đại biểu cho Linh Thiên Môn, cho nên ta mới muốn biết trong lòng Lữ chưởng môn nghĩ như thế nào.

Công Tôn Hoá Nhai nói. Theo lời Công Tôn Hoá Nhai nói ra, đám người Gia Cát Tây Phong và Đồng Quy Tinh cũng đưa mắt nhìn về phía Lữ Chính Cường.

Kỳ thực hiện tại mọi người đều biết rõ, Phi Linh Môn chỉ mới có một chiếc chìa khoá, muốn vào bên trong Huyền Thiên Bí Cảnh thu hoạch tuyệt đối chẳng phải chuyện dễ dàng gì, nói không chừng lần này cũng là tới công cốc mà thôi, nhưng nếu như bị ép buộc chấp nhận điều kiện của Phi Linh Môn thì mặt mũi của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang phải để ở đâu bây giờ.

Ánh mắt của Lữ Chính Cường hơi loé lên, quan hệ trong chuyện này, sao hắn có thể không biết được cơ chứ, hắn liền hơi mỉm cười, quay sang Lục Lâm Thiên, nói:

– Lâm Thiên, như vầy đi, ngươi có một chiếc chìa khoá, nếu như lần này chúng ta có thể vào được bên trong Huyền Thiên Bí Cảnh thì những gì lấy được ở bên trong, ngươi có thể chia đều cùng

Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, nhưng lần này còn có những sơn môn khác nữa, Phi Linh Môn của các ngươi cũng phải ra một phần, ngoài ra, chuyện Phi Linh Môn của các ngươi được quyền chọn trước năm bảo vật, điểm này chắc cũng không cần đâu, cho các ngươi quyền được ưu tiên chọn trước là đủ rồi, ngươi thấy thế nào hả.

Chương 1186: Âm thầm khống chế

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, nhìn thần sắc của mọi người, chắc là cũng bị ép chỉ còn nước đồng ý mà thôi, nhưng do trọng sĩ diện, nếu như mình muốn Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang đáp ứng thì cũng chỉ có thể hạ xuống một bậc thang, cho nên Công Tôn Hoá Nhai mới muốn Lữ Chính Cường nói chuyện, rõ ràng là hy vọng Lữ Chính Cường có thể tìm được một bậc thang cho Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, trầm tư một hồi, Lục Lâm Thiên mới nói:

– Nhạc phụ, tiểu tế chỉ có thể đồng ý giảm chuyện cho Phi Linh Môn chọn trước từ năm bảo vật xuống còn ba bảo vật, đây là nhượng bộ lớn nhất rồi, về phần những sơn môn khác thì tới lúc đó Phi Linh Môn ta sẽ xem tình huống mà xuất ra một phần cũng được, ngoài ra, nếu như các vị chưởng môn vẫn không thể chấp nhận thì tiểu tế đây cũng không còn cách nào khác.

– Chư vị chưởng môn, các vị thấy thế nào?

Lữ Chính Cường liếc mắt nhìn rồi nói với mọi người, mặc dù mang tiếng là hỏi, nhưng ai cũng biết, chỉ có mấy người Công Tôn Hoá Nhai, Gia Cát Tây Phong và Đồng Quy Tinh là có tư cách trả lời, những sơn môn khác chỉ là tới để cho có mà thôi.

– Nếu Lữ chưởng môn đồng ý thì Lan Lăng Sơn Trang của ta cũng không có ý kiến.

Gia Cát Tây Phong phẩy phẩy cây quạt sắc mặt hơi trầm xuống, dường như trong lòng cũng không dễ chịu gì.

– Ta cũng không có ý kiến.

Ánh mắt của Đồng Quy Tinh run lên, tiếp theo liền đảo qua chỗ của Lục Lâm Thiên.

– Nếu mọi người đã không có ý kiến gì thì Hoá Vũ Tông ta cũng không có ý kiến.

Công Tôn Hoá Nhai nói.

Lục Lâm Thiên nhoẻn miệng cười, có một chiếc chìa khoá trong tay, điều kiện này, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang căn bản là không cách nào để kì kèo mặc cả được, cho bọn họ một bậc thang, bọn họ cũng chỉ có thể đi xuống mà thôi.

– Nếu đã như vậy thì cứ quyết định thế đi.

Lữ Chính Cường nói.

Bên trong đại điện, mọi người không nói gì, coi như đã chấp nhận, mấy đại sơn môn như Ma Tâm Cốc cũng không toàn lực phản đối, chỉ là có hơi chút hâm mộ và ghen tị với Phi Linh Môn hơn mà thôi.

– Các vị, nếu mọi người đã thương nghị xong thì việc này cứ quyết định như vậy đi.

Lữ Chính Cường xoay chuyển ánh mắt, lập tức nói:

– Sáng nay ta nhận được tin từ Thiên Địa Các, có người nhờ Thiên Địa Các phát tin tức, nói là trong tay đang giữ một chiếc chìa khoá, hy vọng những người giữ hai chiếc chìa khoá còn lại, giờ tý ba ngày sau tới cự nham phong cao nhất bên ngoài Thành Cự Giang gặp mặt, hợp nhất ba chiếc chìa khoá, tìm ra địa điểm của Huyền Thiên Bí Cảnh.

– A!

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, ba ngày sau, không biết là thật hay giả.

– Lần này không biết là thật hay giả, nếu như có thể để ba chiếc chìa khoá hội tụ, tìm ra Huyền Thiên Bí Cảnh thì ta thấy đây tuyệt đối là chuyện tốt. Cũng không biết chiếc chìa khoá còn lại có xuất hiện hay không.

Gia Cát Tây Phong gật cây quạt lại, sắc mặt lập tức hơi biến hoá.

– Mặc kệ việc này là thật hay giả, chúng ta cũng phải tới một lần xem thử.

Đồng Quy Tinh nói.

– Lâm Thiên, ý của ngươi thế nào?

Lữ Chính Cường hỏi Lục Lâm Thiên

– Đây là cơ hội để tìm được hai chiếc chìa khoá còn lại, đương nhiên phải đi.

Lục Lâm Thiên hơi nhếch khoé môi, nói.

Giữa trưa, Lục Lâm Thiên về lại trong đình viện do Vân Tiếu Thiên an bài, sau khi nói với mọi người một tiếng thì Lục Lâm Thiên liền đi vào trong phòng, tối hôm qua bị thương không nhẹ, ba ngày sau mình cũng muốn tới cự nham phong xem sao, cho nên trong ba ngày còn lại, mình phải khôi phục thương thế mới được.

Sau khi suy tư một lúc, hiện tại Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, thậm chí là rất nhiều thế lực của đại lục đều ở đây, Lục Lâm Thiên không thể không nghĩ nhiều một chút, nhạc phụ Vân Tiếu Thiên dùng thân phận Phong Sát để tới Thành Cự Giang, đám người Tam Tông Tứ Môn như Vạn Thú Tông, Huyền Sơn Môn, Địa Linh Tông sợ là cũng đã tới Thành Cự Giang rồi, còn có Tứ Các Tứ Đảo của Thành Ma Vân nữa, sợ là cũng sẽ có người trà trộn vào bên trong Thành Cự Giang, Phi Linh Môn của mình hiện tại coi như cũng bị kéo lại một chỗ với mấy thế lực này, nói không chừng, chỉ sơ sẩy một cái thôi, Phi Linh Môn của mình cũng sẽ bị đả kích mạnh, đám người Công Tôn Hoá Nhai, Gia Cát Tây Phong đều không phải người thường, đám người đứng đầu Tam Tông Tứ Môn cũng không có ai là yếu kém, mình hiện tại ngoài mặt là có quan hệ hợp tác cùng đám người này, không thể không suy nghĩ nhiều hơn mới được.

Cũng như hôm nay, trong lòng Lục Lâm Thiên biết rõ, mặc dù Hoá Vũ Tông Lan Lăng Sơn Trang, Hắc Sát giáo đều đã đồng ý điều kiện của mình, nhưng sợ là tới phút cuối mình có muốn lấy được chỗ tốt mà mình đáng có cũng không dễ dàng gì, nói không chừng sẽ có biến cố xảy ra.

– Thực lực vẫn không đủ.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, miệng khẽ thở dài, hết thảy những việc này nói cho cùng đều là do thực lực, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang có nội tình mấy ngàn mấy vạn năm, khẩu khí nói chuyện cũng lớn hơn nhiều, còn Phi Linh Môn của mình hiện tại, mặc dù thực lực cũng không tệ, chỉ là đối với mấy quái vật khổng lồ kia mà nói thì vẫn không đủ.

Cự nham phong ba ngày sau nói không chừng sẽ có chút biến cố, trên người hắn vẫn còn thương thế do Không Linh Vương lưu lại, Lục Lâm Thiên thu hồi tạp niệm, sau khi nuốt vài viên đan dược lực phẩm xong thì bắt đầu điều tức.

Sau một lát, có một vòng hoàng quang quanh quẩn bên người, Lục Lâm Thiên cũng bắt đầu tiến vào trạng thái điều tức.

Thời gian chậm rãi trôi qua, sau khi Lục Lâm Thiên bắt đầu tiến nhập trạng thái điều tức, không biết từ khi nào, không khí bên trong Thành Cự Giang bắt đầu có chút biến hoá, mặc dù Thành Cự Giang vẫn cứ vô cùng náo nhiệt như cũ, dòng người vẫn cứ ra ra vào vào rộn ràng như cũ, nhưng không khó để nhìn ra, đoạn thời gian gần đây, bên trong Thành Cự Giang xuất hiện không ít cường giả, cũng có kẻ đột nhiên vài ngày không thấy tăm hơi, một cỗ không khí vô hình bắt đầu bao trùm khắp Thành Cự Giang, dường như tất cả đều đang chờ đợi cái gì đó tới.

Bên trong một đình viện tinh xảo, đình viện này vô cùng u tĩnh tinh xảo, lúc này đang là cuối thu, nhưng chung quanh đều là những bồn hoa xanh biếc, bên trong đình viện thậm chí còn có không ít danh hoa nộ phóng, một cỗ hương hoa tự nhiên cũng phiêu tán trong không trung.

Bên trong đình viện này, tất cả mọi thứ đều cực kỳ tinh xảo, khiến cho người ta nhịn không được mà vỗ án tán dương, người sáng suốt cũng không khó để nhìn ra, tất cả mọi thứ trong đình viện này đều không phải phàm vật.

Lúc này, bên trong đình viện có hai đạo thân ảnh một nam một nữ ngồi bên trong tiểu thính, trước mặt mỗi người đều có một ít điểm tâm và nước mát, nam nhân tuổi chừng hai mươi lăm hai mươi sáu, thân hình cao ngất, bộ dáng tuấn lãng, khí độ bất phàm, khoé môi hơi nhếch, khí chất và phong độ cỡ này, tuyệt đối không phải người bình thường có thể có.

Chương 1187: Dưới Cự Nham phong (1)

Còn nữ nhân thì có thân hình mạn diệu, khoác một kiện đấu bồng, tuy không nhìn thấy rõ gương mặt, nhưng vô hình cũng không khó để cảm giác ra, dưới đấu bồng kia, tuyệt đối là một gương mặt tinh xảo.

– Lần này ngươi gây ra động tĩnh lớn như vậy, sợ là mạch nước ngầm ở Thành Cự Giang sẽ càng thêm sôi trào, vậy thì càng náo nhiệt.

Nữ tử kia hơi ngước mắt lên, nhìn nam tử tuấn lãng một cái.

– Như vậy mới náo nhiệt, bằng không ba chiếc chìa khoá kia sao có thể hội tụ lại được.

Nam tử hé miệng cười, nụ cười ia, sợ là đủ khiến không ít nữ tử động tâm.

– Nhưng mà trên người ngươi căn bản không có chìa khoá, chìa khoá của ngươi đã bị người ta lấy đi mất rồi.

Nữ tử kia khẽ nói.

– Ngươi đây là cố ý thử ta sao, sợ là mỗi bước ta đi ngươi đều đã tính trước cả rồi.

Nam tử tuấn nhã nhấp một ngụm nước, nói:

– Thanh thuỷ của Bích Thuỷ Hàn Đàm ngươi cũng mang theo bên người, ngươi đúng là có lòng nhàn nhã thật đấy.

– Ngươi biết, ta chỉ ở trong hàm đàm này mà.

Thân ảnh nữ tử kia khẽ nói, sau đó lại nhìn về phía nam tử tuấn lãng nói tiếp:

– Ngay từ đầu ngươi cố ý đem tin tức Huyền Thiên bí cảnh tiết lộ ra ngoài khiến cho toàn bộ đại lục chú ý, bây giờ lại cố ý rải tin tức giả, có lẽ mấy người có chìa khóa kia nhất định sẽ không nhịn được mà tới đây. Tới lúc đó ba cái chìa khóa có thể hội tụ lại một chỗ. Chỉ là ba cái chìa khóa vừa mới xuất hiện khó tránh khỏi có một ít người có tâm tư kín đáo xuất hiện, tới lúc đó có lẽ sẽ có náo nhiệt.

– Ta biết ngay không thể giấu diếm được nàng mà.

Nam tử tuấn lãng nhìn thân ảnh xinh đẹp này rồi lập tức nói:

– Trong thành Cự Giang này tất cả các thế lực lớn hội tụ, tất cả đều có tâm tư riêng, có lẽ cũng không ai dám ra tay lộn xộn. Chỉ cần ba chiếc chìa khóa hội tụ lại là có thể tìm ra nơi hạ lạc của Huyền Thiên bí cảnh. Đến lúc đó náo nhiệt chính thức bắt đầu.

Thanh âm vừa dứt, nam tử tuấn lãng mỉm cười, trừ nữ tử trước mắt hiện giờ ra, ai có thể biết rõ kiệt tác khiến cho toàn bộ đại lục oanh động chính là do một tay hắn an bài, hết thảy đều do hắn âm thầm khống chế. Loại cảm giác này quả thực vô cùng tốt.

– Ngươi đã từng gặp Lục Lâm Thiên kia chưa?

Ánh mắt nữ tử kia khẽ đổi rồi nhẹ giọng hỏi.

– Đã gặp một lần, thế nhưng cũng chưa từng chứng kiến thực lực cụ thể của hắn. Vũ giả ngũ hệ, có lẽ thiên phú cũng không tệ lắm, chỉ là tu vi quá thấp, mới Vũ Suất thất trọng mà thôi.

– Ba bốn năm trước ngươi cũng chỉ là Vũ Suất bát trọng mà thôi.

Nữ tử mềm mại này nói.

– Nghe nói trên người này có một chiếc chìa khóa Huyền Thiên bí cảnh, nếu đúng như ta suy đoán thì có lẽ chính là chiếc chìa khóa trong tay ta trước kia.

Nam tử tuấn lãng nói xong, lập tức hỏi nữ tử kia:

– Nàng cũng đã gặp hắn?

Ánh mắt nữ tử khẽ đổi, lập tức nói:

– Tam tông Tứ môn, Tứ các Tứ đảo, Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, thế hệ trẻ tuổi hiện giờ tuy rằng có vài người thiên phú cùng thực lực không tệ. Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn kia là vũ giả tứ hệ, Vân Hồng Lăng của Vân Dương Tông là vũ giả tam hệ, lại phục dụng qua Vũ Linh thánh quả, việc đột phá Vũ Vương sẽ vô cùng dễ dàng. Gia Cát Tử Vân đã tiến vào trong đại điện Vụ Tinh, có lẽ cũng đạt được một ít chỗ tốt. Thiên phú của hắn cũng không tệ. Còn Tứ các Tứ đảo hiện nay thế hệ trẻ tuổi cũng có thiên phú không tồi. Còn vũ giả ngũ hệ của Linh Vũ giới kia, khi trước trên đại hội Tam tông Tứ môn đã là Vũ Suất, lúc này sợ rằng đã là Vũ Vương, những người này không thể khinh thường.

– Có đối thủ là chuyện đáng vui mừng, không có đối thủ mới là tịch mịch. Ta lại muốn chiếu cố bọn hắn, đặt biệt là nữ tử của Linh Vũ giới kia, ta có cảm giác thực lực của nàng trong đám người kia mới là mạnh nhất.

Khóe miệng nam tử tuấn lãng nhếch lên, trên khuôn mặt hiện lên sự vui vẻ.

– Ngược lại ta lại cảm thấy Lục Lâm Thiên có lẽ càng thêm đáng sợ. Người này sát khí rất nặng, thế nhưng lại có thể thu phóng tự nhiên, cái này mới đáng sợ.

Nữ tử uyển chuyển kia thấp giọng nói.

– Sẽ có cơ hội giao thủ cùng bọn họ. Hi vọng đám người đó sẽ không để cho ta thất vọng.

Nam tử tuấn lãng cười, nhanh chóng uống một ngụm nước trong chén, sau đó đứng dậy nói:

– Vẫn là nước trong Bích Thủy Hàn Đàm có hương vị quen thuộc, đa tạ đã khoản đãi, ta ra ngoài dạo chơi một chút.

Nữ tử uyển chuyển không nói gì, lúc này nàng cúi đầu cầm chiếc chén ngọn trong tay không ngừng vuốt, tuy rằng không nhìn thấy khuôn mặt thế nhưng có thể đoán ra dường như lúc này nàng ta đang suy nghĩ cái gì đó.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Ba ngày này, trong lúc điều tức Lục Lâm Thiên không có khái niệm thời gian.

Vào đêm, cả thành Cự Giang được bao phủ trong màn đêm, đêm nay vầng trăng ở trên không trung vô cùng tròn trĩnh, ánh sáng tỏa ra bốn phía, không có một chút mây mù nào che đậy.

Trong thành Cự Giang, khi màn đêm buông xuống có không ít thân ảnh lặng lẽ rời đi. Lúc này mục tiêu của tất cả mọi người dường như đều là Cự Nham phong mà mấy ngày nay mọi người đều chú ý tới.

Phù.

Hai mắt Lục Lâm Thiên mở ra, trong căn phòng tối lúc này hai mắt giống như tinh quang rồi lập tức thu liễm không thấy. Một ngụm trọc khí từ trong miệng Lục Lâm Thiên được thở ra, ngụm trọc khí xuất hiện khiến cho gợn sóng trong không gian lắc lư.

– Lão đại, đã ba ngày rồi.

Một đạo quang mang léo lên, thân thể nho nhỏ của Tiểu Long nhanh chóng nhảy lên vai Lục Lâm Thiên, cái lưỡi không ngừng phun ra nuốt vào rồi liếʍ má Lục Thiếu Du.

– Đêm nay nên đi tới Cự Nham phong kia.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, vỗ vỗ đầu Tiểu Long rồi nhẹ giọng hỏi:

– Tiểu Long, đệ không sao chứ?

– Đệ vốn không sao, thực lực Hắc Quỷ Thiên Vương kia rất mạnh, thế nhưng cũng không có cách nào chính thức làm đệ bị thương, một chút thương tổn nho nhỏ đệ cũng không quan tâm cho lắm.

Cái đầu nhỏ của Tiểu Long nhấc lên, vô cùng đắc ý nói.

– Vậy là tốt, về sau đừng không biết lượng sức chống đỡ công kích cho lão đại.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lão đại, yên tâm đi, thực lực đệ tuy rằng không bằng huynh thế nhưng lực phòng ngự thì huynh lại không bằng đệ.

Tiểu Long nói.

– Đi thôi, chúng ta cũng nên xuất phát.

Lục Lâm Thiên nói, sau đó lập tức thu thập một phen rồi rời khỏi phòng.

Trong phòng, mọi người lúc này đã sớm có mặt. Một đám cường giả mặc áo choàng của Vân Dương Tông lúc này cũng hộ tống Vân Khiếu Thiên tới đây. Đối với chúng cường giả của Vân Dương Tông, Lục Lâm Thiên cũng có thể suy đoán ra một ít. Có lẽ sẽ có đám người Dương trưởng lão, Tạ trưởng lão ở trong đó. Chỉ là hiện tại thân phận còn chưa tiện biểu lộ ra ánh sáng cho nên hắn cũng không cần suy đoán nhiều.

Cự Nham Phong cách thành Cự Giang năm trăm dặm, tọa lạc tay phía Tây Bắc của thành Cự Giang, đối diện với chòm Bắc Đẩu Thất Tinh, nằm ngay bên dưới chòm Tham Lang.

Chương 1188: Dưới Cự Nham phong (2)

Cự Nham phong vốn không phải là địa phương nổi danh gì. Đơn giả là ngọn núi này chính là ngọn núi cao nhất bên ngoài thành Cự Giang, có thể nói là cao chừng mấy ngàn trượng, như đột ngột từ dưới mặt đất mọc lên, từ trên sườn núi đã có mây mù lượn lờ.

Chung quanh Cự Nham phong sơn mạch kéo dài liên miên, những ngọn núi trùng điệp, rừng cây rậm rạp, đưa mắt nhìn bốn phía, bởi vì lúc này là cuối thu cho nên lá cây toàn bộ là màu vàng nhạt, lá rụng bay xuống khắp nơi. Một cơn gió thổi qua, lá rụng lập tức được cuốn đi trong màn đêm càng khiến cho người ta có một loại cảm giác thần bí. Chẳng biết từ khi nào lúc này chung quanh ngọn núi này trong màn đêm có không ít khí tức mịt mờ không khó để phát hiện ra.

Khi đoàn người Lục Lâm Thiên chậm rãi xuất hiện ở trong sơn mạch này thì ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức biết đổi. Khu vực này vốn có không ít yêu thú ở trong, thế nhưng lúc này những yêu thú kia lại không thấy bóng dáng. Trong sơn mạch bao la lúc này ngay cả bóng của một đầu yêu thú cũng không thấy, yêu thú khắp sơn mạch lúc này dường như cũng cảm giác được bầu không khí có chút khác thường cho nên co đầu rụt cổ trốn trong động, không dám ra ngoài.

Sưu Sưu.

Sau khi thanh âm xé gió vang lên liên tiếp thì đám người Lục Lâm Thiên đã đáp xuống trước ngọn núi khổng lồ kia. Mắt nhìn ngọn núi khổng lồ, Lục Thiếu Du nhanh chóng đem tâm thần tỏa ra bốn phía. Lúc này chung quanh loáng thoáng có không ít khí tức mịt mờ tồn tại.

– Thật đúng là náo nhiệt a.

Trường bào Vân Khiếu Thiên run lên, thấp giọng nói.

– Phong Sát tiền bối, người nói xem hôm nay ba chiếc chìa khóa có thể hội tụ được hay không?

Lục Lâm Thiên cúi đầu hỏi.

– Cái này không nói chính xác được, vẫn chưa tới giờ Tý, chỉ mong có thể tụ hợp đủ.

Vân Khiếu Thiên nói xong, ánh mắt khẽ đổi lại nói:

– Người của Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang cũng đã tới.

Thanh âm Vân Khiếu Thiên vừa dứt, trong không gian lúc này vang lên thanh âm xé gió. Lúc này trên không trung có không ít thân ảnh xuất hiện dưới ánh sáng của vầng trăng. Khí tức cường hãn trên không trung bắt đầu tràn ra.

Sưu Sưu.

Chỉ sau một lát, một đám ngời nhanh chóng đáp xuống cách bọn người Lục Lâm Thiên không xa. Từ số lượng hiện tại chỉ sợ cũng có chừng sáu bảy trăm người, quả thực đúng là người của Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang cùng với Ma Tâm cốc, Song Đao môn.

Người Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang tới, Vân Khiếu Thiên chỉ liếc mắt nhìn một cái rồi thu hồi ánh mắt, không tiếp tục quan sát nữa.

Lúc này nhìn đám người này trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi rung động. Thực lực đám người Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang quả thực vô cùng mạnh mẽ. Ngoại trừ Lữ Chính Cường, Công Tôn Hóa Nhai, Gia Cát Tử Vân ra thì bên cạnh cũng có không ít Vũ Vương cùng Linh Vương trong tông môn.

– Lâm Thiên, thế nào rồi?

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, người của Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang chậm rãi đi tới. Mấy người đi đầu chính là Lữ Chính Cường, Khâu Mỹ Vi cùng với đám người Gia Cát Tây

Phong.

– Bẩm nhạc phụ, tiểu tế vừa mới tới mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Xem ra lần này người tới đây cũng không ít.

Ánh mắt Lữ Chính Cường nhìn bốn phía. Những đạo khí tức mịt mờ trong vùng núi này đương nhiên không thể dấu giếm được hắn.

– Tin tức này từ trong Thiên Địa các truyền ra, đương nhiên có không ít người biết rõ. Chỉ mong hôm nay đừng xuất hiện biến cố nào ngoài ý muốn.

Gia Cát Tây Phong nói. Người bình thường hắn đương nhiên sẽ không đặt vào trong mắt. Thế nhưng lúc này trong những ngọn núi xung quanh hắn cũng không khó cảm nhận ra, bên trong cũng có không ít người có tu vi mà ngay cả hắn cũng phải cố kỵ. Lại thêm không ít thế lực lớn ẩn giấu bên trong nữa, vạn nhất xảy ra phân tranh, đến lúc đó sẽ là một hồi đại chiến kịch liệt.

– Bây giờ nên làm gì?

Đồng Quy Tinh nhìn bốn phía chung quanh. Lúc này dưới bóng đêm mọi người cũng có thể nhìn thấy rõ ràng y phục trên người hắn không gió mà tung bay, sát khí từ trong người tràn ra.

– Hiện tại vẫn chưa tới giờ Tý, chúng ta chờ một chút đã. Đến lúc đó tự sẽ có sắp xếp, cần gì phải gấp gáp.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Chúng ta chờ một chút rồi nói.

Ánh mắt Lữ Chính Cường nhìn qua Vân Khiếu Thiên rồi lập tức nói.

Dưới ngọn núi, mọi người tiến tới một chỗ nham thạch sạch sẽ rồi lập tức ngồi xuống tranh thủ thời gian điều tức.

Ngoài sơn mạch, lúc này ngẫn nhiên còn óc không ít khí tức đảo qua. Trong vùng núi này hiện tại có thêm không ỉt thân ảnh xuất hiện. Không có bất kỳ một tiếng nghị luận nào. Chung quanh một mảnh tĩnh lặng. Tất cả đều đang chờ đợi cái gì đó. Cả ngọn núi chung quanh lúc này bị bao phủ trong bầu không khỉ ngưng trọng, khiến cho hô hấp mọi người có chút khó khăn.

Trong bầu trời đêm yên tĩnh không có một con chim nào bay qua, chỉ có tiếng gió thổi quanh quẩn trong không trung mà thôi.

– Thời gian ba ngày, giờ Tý đã tới. Xem ra lúc này người tới cũng không ít. Có không ít người mang theo tâm tư muốn đυ.c nước béo cò, bất quá ta thấy chư vị nếu như muốn thuận lợi đạt được tin tức nơi Huyền Thiên bỉ cảnh hạ lạc, vậy thì thành thật một chút. Nếu như ai dám hành động thiếu suy nghĩ, vậy thì nơi Huyền Thiên bỉ cảnh hạ lạc sẽ một lần nữa biến mất. Hiện tại người có chìa khóa của Huyền Thiên bỉ cảnh thì mau lên đỉnh núi. Nhanh chóng hợp nhất ba chiếc chìa khóa để đạt được tin tức của Huyền Thiên bỉ cảnh. Còn lại, những người không có chìa khóa thì cũng không cần lên trên quấy rồi. Trừ phi là ngươi không muốn đạt được tin tức nơi Huyền Thiên bỉ cảnh hạ lạc.

Lúc này vào giờ tý, một đạo thanh âm trầm thấp đột nhiên quanh quẩn trong không trung.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt, trong sơn mạch có vô số ánh mắt nhìn lên trên ngọn núi cao vυ”t kia. Thanh âm kia đúng là từ trên ngọn núi truyền xuống.

– Lão đại, chúng ta có cần đi lên không?

Ánh mắt Tiểu Long khẽ đảo, nhanh chóng nhìn lên không chung. Nhìn thấy Tiểu Long, người của mấy sơn môn lớn kia không khỏi nhìn thêm vài lần.

– Phong Sát tiền bối, ngươi thấy thế nào?

Lục Lâm Thiên quay sang hỏi Vân Khiếu Thiên.

– Ha ha, cái này phải xem ngươi có gan đi lên hay không. Đây có thể là âm mưu, thế nhưng đây cũng là phương pháp tốt nhất đạt được tin tức của Huyền Thiên bí cảnh.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Lâm Thiên, ngươi tự quyết định đi. Bằng không ta đi cùng ngươi lên.

Lữ Chính Cường lập tức nói.

– Lữ chưởng môn, ngươi không nghe thấy chỉ có người cầm chìa khóa mới được lên sao? Nếu như người khác được đi cùng thì cũng chỉ có ta mà thôi. Nếu như ngươi đi lên, sợ rằng cơ hội ngàn năm khó gặp này lại một lần nữa biến mất.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Nhạc phụ, tự mình con lên là được rồi. Nói không chừng đây chính là cơ hội hợp nhất ba chiếc chìa khóa tốt nhất. Bỏ qua cơ hội này muốn hợp nhất ba chiếc chìa khóa thì quả thực có chút khó khăn.

Lục Lâm Thiên lập tức nói. Hai vị nhạc phụ này không ngừng nói móc nhau, nếu cứ tiếp tục như vậy việc sau đó sợ rằng khó có thể làm tốt.

Chương 1189: Những chiếc chìa khóa hội tụ

– Lâm Thiên, vậy ngươi cẩn thận một chút.

Khâu Mỹ Vi dặn dò Lục Lâm Thiên.

– Vâng, tiểu tế sẽ cẩn thận.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

– Cẩn thận một chút.

Bạch Linh ngẩng đầu, trong ánh mắt lạnh lẽo như băng kia chỉ có khi nhìn về phía Lục Lâm Thiên mới có một tia ôn nhu.

– Được.

Lục Lâm Thiên gật đầu rồi khẽ cười. Chân khí dưới chân bùng ra. Thân hình lập tức như một đầu diều hâu vỗ cánh nhanh chóng thả người nhảy lên không trung.

– Tiểu tử này, Phù Quang Lược Ảnh của Vân Dương Tông đã thi triển lô hỏa thuần thanh, không tệ, không tệ.

Vân Khiếu Thiên chắp tay nói.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên giống như diều hâu, nhanh như thiểm điện lướt lên đỉnh núi. Ngọn núi cao vút trong mây, dùng tốc độ của Lục Lâm Thiên hiện tại cũng phải một lát sau mới lên được tới đỉnh núi.

Trên đỉnh Cự Nham, lúc này khắp nơi đều là những hòn đá kỳ lạ. Trên đỉnh núi có những đám mây cao ngất, ngẩng đầu nhìn lên lập tức có cảm giác giống như những ngôi sao đang ở ngay trên đỉnh đầu. Phía dưới chân là mây mù cuồn cuộn.

Sưu.

Lục Lâm Thiên đáp xuống một tảng đá trên đỉnh núi. Tiểu Long trên vai hắn lúc này đang dùng ánh mắt cảnh giác liếc nhìn bốn phía. Thế nhưng cũng không phát hiện ra cái gì. Lúc này trên ngọn núi cũng không có một ai.

Sưu.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đáp xuống tảng đá kia một lát, lập tức có một đạo thân ảnh từ dưới ngọn núi lướt lên, thân thể giống như một con chim mang theo khí thế kinh người nhanh chóng đáp xuống phía đối diện Lục Thiếu Du. Sau khi đáp xuống, ánh mắt của người này nhanh chóng nhìn sang Lục Thiếu Du.

– Vũ Vương.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng đang đánh giá đối phương. Người này mặc trường bào, thế nhưng trên đầu lại đeo mặt nạ cho nên không nhìn thấy khuôn mặt. Từ khí tức đối phương tiết ra ngoài lúc này Lục Thiếu Du cũng có thể nhận ra, thực lực người này đã tới cấp bậc Vũ Vương.

Hai người ở phía xa nhìn nhau đều không nói tiếng nào. Thế nhưng lúc này dưới ngọn núi một lần nữa lại có một tiếng xé gió vang lên. Lập tức có một đạo thân ảnh mềm mại, xinh đẹp đáp xuống tảng đá.

Người vừa xuất hiện này thân thể mềm mại uyển chuyển, trên người mặc một bộ váy đỏ như lửa. Trên mặt cũng mang theo một mặt nạ màu đỏ. Lục Lâm Thiên không có cách nào hoàn toàn nhìn ra khí tứ của người này rốt cuộc đã tới cấp độ nào.

Ba người nhìn nhau, tạo thành một hình tam giác, nhanh chóng đánh giá hai người còn lại. Lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác được sự biến hóa trong nhẫn trữ vật của mình. Trong chiếc nhẫn trữ vật ẩn dấu kia, chìa khóa của Huyền Thiên bí cảnh bắt đầu tràn ra một cỗ quang mang. Có một lực lượng vô hình trong đó dường như đang liên hệ với nhau.

– Xem ra ba người chúng ta đều có được một chiếc chìa khóa của

Huyền Thiên bí cảnh.

Người mang mặt nạ mặc trường bào kia toàn thân run lên, lúc này hắn cũng đã cảm nhận được sự biến hóa trên người mình.

– Khanh Khách. Xem ra ba người chúng ta đều có chìa khóa, không biết là ai hẹn ta tới.

Thân ảnh xinh đẹp uyển chuyển kia lập tức cười một tiếng, ánh mắt nhanh chóng nhìn về phía Lục Lâm Thiên cùng thân ảnh mặc trường bào mang mặt nạ kia.

– Trên người các ngươi có ba chiếc chìa khóa vậy thì nhanh chóng hợp nhất để lấy được tin tức Huyền Thiên bí cảnh. Một khi hợp nhất thì cơ hội khó cầu. Nếu như không có ta, ta thấy chư vị cũng không có cơ hội biết rõ, rốt cuộc là những ai đang giữ hai chiếc chìa khóa còn lại a.

Lúc này một thanh âm đột nhiên vang lên, thế nhưng lại không thấy bóng dáng người này.

– Là ai?

Thanh âm này vang lên khiến cho trong lòng ba người lập tức cảnh giác. Ánh mắt Tiểu Long lập tức nhìn về phía một tảng đá cách đó không xa.

– Ba vị không cần tìm, ta không có ở trên ngọn núi này. Hiện tại ta cùng các ngươi nói chuyện là thông qua một ngọc giản bằng linh hồn mà thôi. Một chút thủ đoạn vậy tuy rằng đặc biệt, thế nhưng nói trắng ra cũng không khó khăn bao nhiêu. Ba vị hiện tại hợp nhất ba chiếc chìa khóa Huyền Thiên bí cảnh đi. Về phần ta là ai, các ngươi cũng không cần biết rõ. Chỉ là người sắp xếp các ngươi hợp nhất ba chiếc chìa khóa mà thôi.

Thanh âm vừa dứt rồi lập tức biến mất.

Ba người nhìn nhau, một lát sau, thân ảnh xinh đẹp kia cười khanh khách một tiếng rồi nói:

– Khanh Khách. Ta có cảm ứng ba chiếc chìa khóa này phân biệt nằm trên người chúng ta. Không bằng ba người chúng ta hợp nhất ba chiếc chìa khóa để thu được tin tức nơi hạ lạc của Huyền Thiên bí cảnh. Các ngươi thấy thế nào?

– Ta không có ý kiến. Trước tiên nhanh chóng hợp nhất ba chiếc chìa khóa để tìm nơi hạ lạc của Huyền Thiên bí cảnh. Các hạ có phải là Lục Thiếu Du mấy ngày nay làm thành Cự Giang xôn xao không? Quả thực là có ý tứ.

Thân ảnh mặc trường bào liếc nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Nếu như hai vị đã đồng ý, ta cũng muốn biết nơi hạ lạc của Huyền Thiên bí cảnh cho nên tự nhiên sẽ không phản đối.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, hai người này đều mang theo mặt nạ, hắn cũng không có cách nào biết rõ thân phận, quả thực lần này hắn đã chịu thiệt.

– Theo ta được biết. Ba chiếc chìa khóa này hội tụ lại là có thể biết được nơi hạ lạc của Huyền Thiên bí cảnh. Vậy thì nên bắt đầu thôi. Về phần ai có thể thu được bảo tàng do Huyền Thiên môn mấy ngàn năm trước lưu lại thì phải dựa vào vận khí.

Nữ tử mặc bộ váy đỏ mỉm cười, thủ ấn được kết, một chiếc chìa khóa nhanh chóng xuất hiện trong tay nàng.

Lục Lâm Thiên nhìn vào trong tay nàng, chiếc chìa khóa này giống như chiếc chìa khóa trong tay hắn như đúc. Lúc này phía trên chiếc chìa khóa có một cỗ khí tức nhàn nhạt đang tràn ra. Bên trên phát ra quang mang.

Sưu.

Người mặc trường bào mang mặt nạ kia lúc này cũng nhanh chóng lấy ra một chiếc chìa khóa giống như đúc, bên trên tràn ngập quang mang. Lúc này hai chiếc chìa khóa trong tay hai người nhảy lên, quang mang càng ngày càng thịnh.

Nhìn thấy hai chiếc chìa khóa này, trong nội tâm Lục Lâm Thiên cực kỳ kích động. Quả thực là có đủ ba chiếc chìa khòa. Tiếp theo, Lục Thiếu Du nhanh chóng đem chiếc nhẫn chìa khóa của mình xuất ra.

Chiếc chìa khóa này xuất hiện, lúc này dường như nó cũng đã sớm có cảm ứng, quang mang bắn ra bốn phía. Một cỗ khí tức cổ xưa nhanh chóng tràn ra.

Lúc này ba chiếc chìa khóa trong tay ba người đều bắt đầu nhúc nhích. Dường như có một loại lực lượng vô hình đang dẫn dắt ba chiếc chìa khòa.

– Hai vị, nhanh hội tụ ba chiếc chìa khóa lại.

Nữ tử có thân thể mềm mại kia yêu kiều quát lên một tiếng, thủ ấn nhanh chóng được kết. Lập tức đem chiếc chìa khóa trong tay ném lên không trung.

Sưu.

Thân ảnh mặc trường bào đeo mặt nạ kia cũng nhanh chóng kết thủ ấn, ném chìa khóa lên không trung.

– Đi.

Lục Lâm Thiên không chút do dự, ba chiếc chìa khóa hội tụ lại mới thu được tin tức nơi hạ lạc của Huyền Thiên bí cảnh, bỏ qua cơ hội này muốn tìm được cơ hội khác cực kỳ khó. Khóe miệng hắn khẽ nhếch lên, ánh mắt Lục Thiếu Du nhìn lên không trung, tay áo vung lên, chiếc chìa khóa trong tay nhanh chóng bay lên không trung.

Chương 1190: Đoạn Thiên sơn mạch (1)

Lúc này ba chiếc chìa khóa bắn ra quang mang chói mắt, dường như hô ứng lẫn nhau. Ba chiếc chìa khóa nhanh chóng quanh chung quanh ngọn núi, quang mang vô cùng chướng mắt. Trong lúc mơ hồ, dường như có một chấn động kỳ dị đột nhiên xuất hiện. Đồng thời quang mang cũng càng ngày càng mạnh. Bên ngoài ba chiếc chìa khóa lúc này bắt đầu có bí văn lưu chuyển, một cỗ khí tức cỗ xưa từ trên đỉnh núi tràn ra.

Sưu.

Cỗ khí tức cổ xưa này nhanh chóng lan tràn rồi lập tức bao phủ trên đỉnh núi. Cỗ khí tức này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên có chút rung động.

Sưu Sưu.

Ba chiếc chìa khóa đột nhiên phát ra tiếng kêu quỷ dị, sau đó ba chiếc chìa khóa này không ngờ trực tiếp quay nhanh cùng một chỗ. Quang mang đột nhiên đại thịnh, ba chiếc chìa khóa hợp lại thành một. Lúc này một chiếc chìa khóa gấp ba lần chiếc chìa khóa trong tay mỗi người xuất hiện. Quang mang quanh quẩn xung quanh chiếc chìa khóa khiến cho cả không gian chấn động.

Ba chiếc chìa khóa hội tụ, sóng gợn trong không gian lập tức phát sinh biến hóa. Sóng gợn trong không gian trực tiếp vặn vẹo. Một cỗ khí tứ cổ xưa đột nhiên từ bên trong chìa khóa tràn ra.

Trong nháy mắt chiếc chìa khóa này trực tiếp mở ra gợn sóng trong không gian. Gợn sóng trong không gian lúc này trực tiếp hóa thành một vòng xoáy mang theo một cỗ khí tức khiến cho linh hồn ba người run rẩy. Dưới cỗ khí tức này ba người đều có cảm giác được có một cỗ uy áp cực lớn.

Dưới uy áp cực lớn này ba người lúc này vô cùng gian nan ngẩng đầu lên. Trong ánh mắt của ba người lúc này chỉ thấy trong không gian đã vặn vẹo kia lập tức xuất hiện một đám hình ảnh. Hình ảnh này giống như là một ảo ảnh xuất hiện bên trong sóng gợn trong không gian.

Trong cỗ quang mang chói mắt này, ánh mắt Lục Lâm Thiên gian nan mới nhìn thấy được một địa vực lạ lẫm. Nơi này sơn mạch liên miên, bao la vô cùng, từng dãy sơn mạch hiện lên trong mắt Lục Lâm Thiên. Cuối cùng trong mắt Lục Thiếu Du nhìn thấy tại một sườn đồi cực lớn, trước sườn đồi có mấy chữ to: Huyền Thiên bí cảnh.

Mí mắt Lục Lâm Thiên giật giật. Một khối ngọc giản lập tức xuất hiện trong tay, sau khi nhỏ một giọt máu lên bề mặt ngọc giản Lục Lâm Thiên nhanh chóng đem những hình ảnh hắn chứng kiến trước mặt khắc vào trong ngọc giản. Những hình ảnh này theo như Lục Thiếu Du suy đoán thì không hiện bao lâu nữa, mà những hình ảnh này có lẽ chính là nơi Huyền Thiên bí cảnh tọa lạc.

Ngay lúc này, nữ tử mặc váy đỏ cùng với nam tử mặc trường bào kia cũng nhanh chóng khắc lên ngọc giản. Những hình ảnh trước mắt không duy trì bao lâu, muốn tìm được nơi trong hình ảnh này, sợ rằng sẽ tốn rất nhiều thời gian.

Sưu Sưu.

Dưới đỉnh Cự Nham có vô số ánh mắt nhìn lên không trung. Bỗng dưng trên đỉnh núi có một đạo quang trụ phóng lên trời, một cỗ khí tức cổ xưa lập tức lan tràn, trực tiếp bao phủ phương viên chung quanh.

– Ba chiếc chìa khóa đã hội tụ.

Ánh mắt Thiên Độc Yêu Long nhảy lên, cái râu rồng run rẩy, hai mắt chăm chú nhìn lên trên cao.

Sưu Sưu.

Đột nhiên trong sơn mạch đột nhiên có mấy trăm đạo thân ảnh đột nhiên lao ra. Những thân ảnh này nhanh như thiểm điện phóng lên trên đỉnh núi. Ba cái chìa khóa đã hội tụ. Cho nên lúc này những cường giả kia cũng không ẩn giấu được nữa. Ai cũng muốn chiếm được tin tức nơi Huyền Thiên bí cảnh hạ lạc.

– Độc Long, nhanh đi bảo vệ Tiểu Long.

Ánh mắt Bạch Linh khẽ đổi, thân thể nhanh chóng phóng lên đỉnh núi.

– Biết rồi.

Thiên Độc Yêu Long quát lên một tiếng, yêu nguyên từ trong cơ thể tuôn ra, thân thể trực tiếp phóng lên đỉnh núi theo Bạch Linh. Chúng cường giả trong Phi Linh môn lúc này cũng nhanh chóng phi người theo sau.

Người Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang cũng nhanh chóng nhảy lên. Lúc này đám người Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Công Tôn Hóa Nhai đột nhiên tiêu thất tại chỗ. Lực khống chế không gian của bọn họ khiến cho tốc độ so với người khác nhanh hơn mấy lần.

Trên đỉnh núi, dưới một mảnh quang mang chói mắt liên tục có những hình ảnh xuất hiện, lúc này quang mang kia đã bắt đầu yếu bớt.

Sưu Sưu.

Một đám thanh âm xé gió từ phía dưới lao lên. Lập tức có mấy đạo thân ảnh xuất hiện ở trên đỉnh núi. Lúc này hình ảnh trong vòng xoáy kia đã bắt đầu ảm đạm, những người vừa mới lên đỉnh núi chỉ nhìn thấy được một ít hình ảnh mà thôi.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên thu lại, nhanh chóng thu lại khối ngọc giản của mình.

Sưu Sưu.

Cùng lúc này, bên người Lục Lâm Thiên cũng xuất hiện mấy đạo thân ảnh, chính là Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh, Gia Cát Tây Phong, cùng với Bạch Linh, Thiên Độc Yêu Long và mấy cường giả Vũ Vương, Linh Vương của

Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang.

– Lâm Thiên, thế nào rồi?

Khâu Mỹ Vi đi tới trước người Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

– Đã thu được.

Lục Lâm Thiên đáp nhẹ một tiếng, ánh mắt nhìn vào hai người cùng có chìa khóa. Lúc này bên người nữ tử mặc váy đỏ cùng với nam tử mặc trường bào kia cũng có không ít cường giả, đều mặc áo choàng, đeo mặt nạ. Từ khí tức trên người có thể nhận thấy, bên trong có không ít Vũ Vương cùng Linh Vương.

Mí mắt khẽ giật, Lục Lâm Thiên suy đoán, hai người này sợ rằng cũng có chút địa vị. Có lẽ là người của Tam tông Tứ môn hoặc là thành Ma Vân cũng không nhất định. Mà lúc này bốn phía cũng xuất hiện không ít khí tức cường hãn.

Lục Lâm Thiên nhìn trên đỉnh núi, chung quanh không ngờ lại xuất hiện hơn ngàn thân ảnh. Không ít người có khí tức cực kỳ cường hãn. Từ vị trí có thể đại khái chia ra làm ba cỗ thế lực lớn cùng không ít thế lực nhỏ. Ba cỗ thế lực lớn phân biệt chính là hắn cùng Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, còn hai cỗ thế lực bên cạnh nữ tử mặc váy đỏ kia và nam tử mặc trường bào.

Trừ ba cỗ thế lực này ra cũng có không ít tiểu thế lực cũng có thực lực dường như không yếu.

– Nơi này phức tạp, chúng ta đi trước.

Lữ Chính Cường nhìn bốn phía, trong ánh mắt của hắn lúc này có không ít khí tức trên đỉnh núi này khiến cho hắn cũng phải chú ý một phen.

– Được.

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp.

Nơi Huyền Thiên bí cảnh hạ lạc đã được khắc xuống, kế tiếp hắn phải tập trung tìm bí cảnh, không thể để kẻ khác nhanh chân tới trước.

Sưu Sưu.

Lúc này đám người nữ tử mặc váy đỏ kia dẫn đầu đi xuống đỉnh núi. Cũng không có bất kỳ ai dám ngăn cản. Khí tức của vài Vũ Vương cùng Linh Vương khuếch tán ra, người thường cũng không có dũng khí ngăn cản.

– Đi.

Vân Khiếu Thiên nói nhỏ một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Lục Thiếu Du rồi mọi người nhanh chóng rời đi.

Trên đỉnh núi, tất cả mọi người nhìn chăm chú vào đám người Lục Lâm Thiên rời đi, cũng không có ai dám ngăn cản. Người của Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang ở đây sợ rằng không có mấy người dám ngăn cản.

Trong đám người, một nam tử tuấn lãng cùng một thân ảnh uyển chuyển xen lẫn trong đám người, nhìn tất cả chuyện này nam tử tuấn lãng kia khẽ mỉm cười, dường như mọi chuyện đều nằm trong dự liệu của hắn.

– Nơi bí cảnh hạ lạc ngươi có thể nhìn thấy không?

Nữ tử có thân ảnh uyển chuyển kia thấp giọng nói.

Chương 1191: Đoạn Thiên sơn mạch (2)

– Mặc dù chỉ liếc mắt nhìn thế nhưng ta cũng có thể suy đoán ra. Những năm nay, từ tin tức trong môn thu thập được thì có lẽ chính là chỗ kia.

Nam tử tuấn lãng nói.

– Những người trong môn có lẽ cũng đã sớm đi tới đó. Chúng ta lên đường đi. Những năm này Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, Tam tông Tứ môn cùng với Tứ các Tứ đảo đều đang tìm kiếm Huyền Thiên bí cảnh. Trong Huyền Thiên bí cảnh này chỉ sợ không chỉ đơn giản có mỗi bảo vật như vậy.

Nữ tử kia nói.

– Lần này ta quả thực muốn nhìn xem, bảo vật trong đó rốt cuộc sẽ rơi vào trong tay ai.

Khóe miệng nam tử tuấn lãng kia khẽ nhếch lên rồi mỉm cười.

– Có lẽ bí cảnh do Huyền Thiên môn tạo ra, sợ rằng cũng không dễ xông vào như vậy.

Nữ tử uyển chuyển nói.

– Đương nhiên phải có chút khó khăn thì mới chia làm ba chiếc chìa khóa như vậy. Nếu quá dễ ta cũng không muốn đi. Huống chi lần này chúng ta liên thủ thì có gì phải sợ. Huyền Thiên bí cảnh này ta đương nhiên cũng muốn xông vào một lần. Nhìn xem trong này rốt cuộc là có bí mật gì.

Nam tử tuấn lãng mỉm cười nói.

Từ Cự Nham phong quay về thì sắc trời đã sáng. Bọn người Lục Lâm Thiên sau khi trở về thành Cự Giang thì cũng chỉ có đám người Lục Lâm Thiên, Bạch Linh, Huyết Mị, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thiên Độc Yêu Long, Vân

Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Khâu Mỹ Vi, Gia Cát Tây Phong, Gia Cát Tử Vân, Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh cùng với Hàn trưởng lão của Linh Thiên môn cùng với mấy Vũ Vương, Linh Vương của các sơn môn khác tiến vào trong một căn phòng nhỏ. Lúc này trong căn phòng này tuyệt đối là những người có thực lực, độ tin cậy cao nhất, cũng không có khả năng là thám tử thế lực khác.

Về phần Ma Tâm cốc, Song Đao môn kia không có cơ hội tiến vào đại điện này. Còn chưa đủ tư cách tiến vào căn phòng nhỏ này.

– Lục Lâm Thiên, nơi hạ lạc của bí cảnh ngươi nhận được chưa?

Đồng Quy Tinh nhanh chóng hỏi Lục Lâm Thiên.

– Nơi hạ lạc của bí cảnh đương nhiên ta đã thu được, bất quá hai người có chìa khóa kia cũng thu được.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, sau khi quét mắt nhìn mọi người rồi lập tức nói:

– Chư vị chưởng môn, ta hỏi chư vị một lần cuối cùng, điều kiện chư vị đáp ứng có chắc chắn không?

– Chuyện này…

Gia Cát Tây Phong thu quát, ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Chỉ cần nơi hạ lạc là thật thì những điều kiện mà chúng ta đáp ứng được nhiên sẽ chắc chắn.

– Tiểu tử, nhanh lấy ra nơi hạ lạc của Huyền Thiên bí cảnh đi. Một lời của chúng ta tựa như cửu đỉnh, đương nhiên sẽ không nuốt lời.

Nơi hạ lạc của bí cảnh hiện tại nằm trong tay khiến cho đám người Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh vô cùng sốt ruột. Đối với Huyền Thiên bí cảnh này, người Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang đã tìm kiếm mấy ngàn năm. Hiện tại có tin tức nơi hạ lạc của nó, cả đám vô cùng mong chờ.

Lúc này sắc mặt Lữ Chính Cường cũng có chút biến hóa. Bất quá cũng không xao động như đám người Công Tôn Hóa Nhai và Đồng Quy Tinh.

Nhìn thấy sắc mặt của tất cả mọi người, Lục Lâm Thiên khẽ cười, nhanh chóng móc ra một khối ngọc giản, sau đó bóp nát.

Ngọc giản bị bóp nát, không gian bên trong căn phòng lập tức khẽ chấn động. Lúc này từ trong gợn sóng trong không gian có từng hình ảnh xuất hiện. Những dãy núi liên miên, sơn mạch bao la. Từng hình ảnh này đều do Lục Lâm Thiên dùng linh hồn lực vẽ ra. Tuy rằng lúc này không có cỗ uy áp cực lớn cùng với khí tức cổ xưa trên ba chiếc chìa khóa kia. Thế nhưng hình ảnh lại giống như đúc, chỉ là không rõ ràng rành mạch mà thôi. Thế nhưng lúc này cũng đủ để mọi người nhìn thấy rõ ràng mọi thứ.

Từng hình ảnh hiện lên rồi lập tức biến mất không thấy. Sắc mặt mọi người không ngừng biến hóa. Mà ngay cả Huyết Mị lúc này sắc mặt cũng có chút biến hóa.

Sau khi hình ảnh biến mất, mọi người thầm hít sâu một hơi.

– Hóa ra là ở chỗ này, sơn mạch Đoạn Thiên, hay cho một Huyền Thiên môn, không ngờ lại đem bí cảnh dấu ở nơi này.

Vẻ mặt Gia Cát Tây Phong trầm xuống, cực kỳ kinh ngạc nói.

– Nhưng mà sơn mạch Đoạn Thiên này mấy ngàn năm qua đã bị Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang tìm qua vô số lần, cũng không phát hiện ra điều gì dị thường. Đây liệu có phải là thực hay không?

Đồng Quy Tinh nói.

– Từ hình ảnh vừa rồi mà nói, chỉ sợ ở đó có một đại trận. Có lẽ phải phá trận thì mới có thể tiến vào bí cảnh.

Lữ Chính Cường nói.

– Vậy một khi đã biết rõ nơi hạ lạc của bí cảnh, chúng ta mau lên đường, đừng để kẻ khác nhanh chân tới trước.

Đồng Quy Tinh nói.

– Nhanh chân tới trước sao? Việc lần này dẫn tới nhiều cường giả như vậy, mặt khác còn có hai đội ngũ khác biết rõ nơi hạ lạc của Huyền Thiên bí cảnh. Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang các ngươi muốn độc chiếm sợ rằng không có khả năng. Vì một Huyền Thiên bí cảnh mà Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang định khai chiến với tất cả các thế lực lớn trong đại lục sao?

Vân Khiếu Thiên trầm giọng nói.

– Hừ, đồ vật trong Cổ Vực, thế lực bên ngoài muốn xông vào chiếm lợi thì Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang chúng ta tuyệt đối cũng không phải là người dễ chọc.

Công Tôn Hóa Nhai thấp giọng nói.

– Chư vị, tốt nhất là nên đường thôi. Bất kể như thế nào, trước tiên nhanh chóng tìm được vị trí cụ thể của Huyền Thiên bí cảnh mới là tốt nhất.

Lữ Chính Cường nói.

Một giờ sau, ngoài thành Cự Giang, hơn mười đầu yêu thú phi hành khổng lồ nhanh chóng vỗ cánh bay lên. Mấy trăm người của Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang cùng Phi Linh môn cưỡi yêu thú phi hành nhanh chóng rời khỏi thành Cự Giang.

Trên lưng Cửu Đầu Yêu Giao của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lúc này có Hoàng Bác Nhiên, Trương Minh Đào cùng với hơn trăm đệ tử Phi Linh môn. Có Cửu Đầu Yêu Giao lục giai làm tọa kỵ, dù là trong Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang cũng tuyệt đối đáng chú ý. Bởi vì, cho dù là Lữ Chính Cường, Gia Cát Tây Phong, Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh, tọa kỵ của bọn họ lúc này cũng chỉ là lục giai sơ kỳ mà thôi.

Bất quá lúc này Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cùng với một đám trưởng lão Phi Linh môn, cung phụng ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư của Lục Lâm Thiên. Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư lúc này còn có Vân Khiếu Thiên cùng chúng cường giả Vân Dương Tông.

Nhìn thực lực đoàn người Phi Linh môn lúc này khiến cho ánh mắt đám người Lữ Chính Cường, Công Tôn Hóa Nhai không khỏi nhìn vài lần, sắc mặt có chút biến hóa.

Một đám yêu thú phi hành nhanh chóng bay qua, khoảng cách chậm rãi được nới rộng. Thiên Sí Tuyết Sư tuy rằng còn chưa tới lục giai, thế nhưng trên phương diện tốc độ so với yêu thú lục giai trung kỳ cũng không kém bao nhiêu.

– Đông lão, sơn mạch Đoạn Thiên sơn mạch này rốt cuộc là ở nơi nào?

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên hỏi Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh. Vừa rồi trong phòng nghe mọi người nói qua, hắn cũng không tiện hỏi.

Chương 1192: Chỉ điểm thuộc tính

– Chính là một vùng sơn mạch cuối cùng của Cổ Vực tiếp giáp với biển. Nghe nói bên kia không có đất liền, biển cả kéo dài tới chân trời. Cho nên mới gọi nó là sơn mạch Đoạn Thiên.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói.

– Đó là điều thứ nhất.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười, lập tức nói:

– Còn thứ hai, sơn mạch Đoạn Thiên này vốn cũng không được gọi là sơn mạch Đoạn Thiên. Cái tên này bắt đầu từ bảy ngàn năm trước. Cường giả trong Huyền Thiên môn cùng với cường giả trong Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang giao thủ một trận tử chiến. Trận chiến ấy kinh thiên động địa, quả thực có thể nói là phong vân biến sắc, dời núi lấp biển. Cuối cùng trực tiếp đem một khối lục địa cực lớn đánh chìm xuống đáy biển. Cho nên nơi đó mới được gọi là sơn mạch Đoạn Thiên. Mà sau trận chiến đó Huyền Thiên môn cũng hoàn toàn bị diệt.

– Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu. Trận chiến đó ngay cả lục địa cũng đánh chìm, có thể thấy được khi đó kịch liệt tới cỡ nào. Loại thực lực này chỉ sợ không phải Vũ Vương cùng Linh Vương có thể làm được.

– Sơn mạch Đoạn Thiên này vốn bảy ngàn năm trước chính là địa bàn của Huyền Thiên môn. Về sau đám người Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang đánh chìm một khối lục địa xuống, đó cũng chính là sơn môn của Huyền Thiên môn, Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang cũng đã phái cường giả xuống dưới tìm, thế nhưng sau khi tìm khắp khối lục địa đó cũng không thấy Huyền Thiên bí cảnh, cho nên Huyền Thiên bí cảnh mới trở thành một ẩn số tới tận bây giờ.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Hy vọng lần này có thể tìm được bí cảnh.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chủ nhân, cái bí cảnh kia dường như ta đã gặp được.

Ánh mắt của Huyết Mị trên đường đi luôn không ngừng suy tư cái gì, lúc này thanh âm của nàng nhanh chóng vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên. Có Huyết Hồn Ấn trong đầu, tâm thần Huyết Mị chỉ cần tưởng tượng là Lục Thiếu Du có thể nghe thấy thanh âm của Huyết Mị, so với truyền âm còn an toàn hơn nhiều.

– Ngươi đã từng gặp qua? Rốt cuộc là chuyện gì? Ngươi nhanh nói xem.

Khuôn mặt Lục Lâm Thiên không chút biến đổi, tâm thần nhanh chóng hỏi Huyết Mị. Có một số việc tốt hơn vẫn nên gạt vị nhạc phục Vân Khiếu Thiên này của hắn.

– Chủ nhân, ban đầu khi ta vừa mới rời khỏi địa phương bị phong ấn kia liền gặp được địa phương mà ngọc giản của người ghi lại. Địa phương kia ta không biết ở nơi nào, thế nhưng có thể xác định ta đã thấy địa phương đó. Ta chính là từ nơi đó đi ra.

Huyết Mị nhanh chóng đáp.

Lục Lâm Thiên đương nhiên biết rõ Huyết Mị sẽ không nhớ lầm. Linh thú thất giai sao có khả năng xuất hiện việc trí nhớ có vấn đề, trừ phi là tu luyện tẩu hỏa nhập ma. Mà nếu như Huyết Mị đến từ bên trong sơn mạch Đoạn Thiên, lại là một chỗ phong ấn, lần trước Lục Thiếu Du cũng đã nghe nói Huyết Mị đến từ một nơi bị phong ấn. Nơi đó dường như cũng có chút tương tự như mật địa của Vân Dương Tông mà Bạch Linh rời đi. Lúc này theo lời Huyết Mị nói, hình ảnh lại cực kỳ giống với trong ngọc giản khắc khi trước. Điều này khiến cho Lục Thiếu Du lập tức nghĩ tới, có lẽ nơi này có liên quan tới Huyền Thiên bí cảnh.

Nghĩ vậy Lục Lâm Thiên càng cảm thấy chuyện này có khả năng, lập tức hỏi:

– Huyết Mị, nếu trở về ngươi có thể tìm được địa phương ngươi đi ra không?

– Nếu như trở lại nơi đó thì đương nhiên không thành vấn đề.

Huyết Mị khẳng định.

Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay trên không trung, thân thể khồng lồ giống như một đám mây màu trắng xẹt qua không trung. Nhìn Thiên Sí Tuyết Sư của Lục Thiếu Du, Lữ Chỉnh Cường cùng Khâu Mỹ Vi cũng chỉ có thể cười khổ. Thiên Sỉ Tuyết Sư khó cầu này hai người bọn họ phí không ít thời gian để bắt tới, không nghĩ tới lại tiện nghi cho tiểu tử Lục Thiếu Du này, mà ngay cả nữ nhi của bọn họ cũng gả cho hắn.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên từ trong miệng Vân Khiếu Thiên biết được, sơn mạch Đoạn Thiên này tuy rằng cách Cổ Vực không xa, thế nhưng dùng tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư mà nói, cũng cần nửa tháng.

Thời gian nửa tháng cũng không phải là ngắn, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên nhanh chóng được kết, bắt đầu lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính phong trên không trung.

Thiên Sí Tuyết Sư xuyên qua tầng mây, hai cánh trên thân thể khổng lồ chấn động, khiến cho không gian chung quanh hơi chấn động, không khí xẹt qua tạo thành thanh âm xé gió trầm thấp vang lên trong không trung.

Cảm nhận không khí chung quanh Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, thanh âm trầm thấp vang lên bên tai thế nhưng lúc này lại không ảnh hưởng tới Lục Thiếu Du một chút nào. Y phục màu xanh trên người có chút rung động, quanh thân lập tức được bao phủ bởi một tầng quang tráo vô hình.

Lúc này Lục Lâm Thiên nhắm chặt hai mắt, tâm thần chìm đắm trong việc lĩnh ngộ thuộc tính phong. Quanh thân tràn ngập khí tức phong thuộc tỉnh.

Lục Lâm Thiên có cảm giác mình đang ở trong một thế giới phiêu giật. Ở trong trạng thái huyền ảo này khiến cho hắn có cảm giác giống như một đứa trẻ đang ở trong cơ thể mẹ, khiến cho hắn có cảm giác mình vô cùng nhỏ bé.

Cứ như vậy lĩnh ngộ, sau một lát quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một vòng quang mang, một cỗ năng lượng thuộc tính phong đậm đặc trong thiên địa nhanh chóng hội tụ. Mà cảnh này khiến cho Vân Khiếu Thiên bên cạnh lúc này không khỏi líu lưỡi.

Dùng ánh mắt Vân Khiếu Thiên đương nhiên không khó nhìn ra Lục Lâm Thiên lúc này đang lĩnh ngộ thuộc tính phong, mà đã đạt tới một trình độ nhất định. Loại trình độ này, nếu là Vũ Suất thất trọng, bát trọng bình thường thì tuyệt đối không thể làm được.

Đương nhiên Vân Khiếu Thiên cũng không biết, Lục Thiếu Du có ưu thế bản thân là linh giả, trên phương diện lĩnh ngộ luôn đi trước vũ giả khác một bước. Linh hồn lực ở phương diện này phát huy tác dụng cực lớn. Có linh hồn lực cường đại khiến cho Lục Thiếu Du trên phương diện lĩnh ngộ chiếm không ít ưu thế.

Tăng thêm việc lĩnh ngộ thuộc tính này vốn là từ một suy ra ba. Trên phương diện lĩnh ngộ thuộc tính thổ Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ cao nhất, thuộc tính phong chỉ là thứ hai mà thôi. Bất quá lúc này Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ, hắn có cảm giác dường như ngày càng hiểu rõ. Thế nhưng cũng càng lúc càng mơ hồ. Cứ như vậy Lục Thiếu Du nhanh chóng tiến vào trong trạng thái kỳ diệu.

– Thuộc tính phong hoạt bát, không được nôn nóng. Nên nhẹ nhàng, tĩnh như xử nữ, động như thỏ chạy, chỉ khi nào ngươi hiểu được thuộc tính phong thì mới lĩnh ngộ được nó.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đắm chìm trong việc lĩnh ngộ thuộc tính phong thì thanh âm Vân Khiếu Thiên vang lên trong tai Lục Thiếu Du.

Trong lúc Lục Lâm Thiên mơ hồ lĩnh ngộ, đột nhiên nghe thấy một thanh âm giống như tự nhiên, lại như tiếng sấm sét nổ vang trong đầu. Lập tức từng đạo thủ ấn trong tay Lục Thiếu Du được kết, từng đạo thủ ấn này nhìn qua vô cùng chậm rãi, không mang theo bất kỳ ba động nào, thế nhưng trong đó thủy chung khiến cho người khác có cảm giác kỳ dị.

– Gió không chỗ nào không có. Địa phương có không khí thì sẽ có gió. Gió không chỗ nào không có, thế nhưng muốn sử dụng được nó, muốn khống chế thì phải lĩnh ngộ được nó.

Thanh âm của Vân Khiếu Thiên một lần nữa lại truyền đi.

Chương 1193: Gặp lại Cảnh Văn (1)

Lục Lâm Thiên nghe thấy thanh âm này dường như là từ phía chân trời tuyền tới, giống như đề tỉnh hắn. Lúc này dường như Lục Lâm Thiên đã nắm bắt được một ít. Việc lĩnh ngộ này thường là như vậy, có đôi khi chỉ cần có chút đề tỉnh một cái thì tiến bộ sẽ vô cùng nhanh chóng.

Bản thân Vân Khiếu Thiên vốn là vũ giả thuộc tính phong trên phương diện lĩnh ngộ thuộc tính phong tuyệt đối có tư cách chỉ điểm Lục Lâm Thiên. Vân Khiếu Thiên đề tỉnh khiến cho khí thế của Lục Thiếu Du lúc này không giống khi trước, rõ ràng là hắn đang khoanh chân ngồi đó, thế nhưng quanh người lại có một cỗ khí thế kinh người, giường như một tảng đá đang ngồi ở trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

Giữa không trung, lúc này có một cỗ năng lượng thuộc tính phong quay chung quanh người Lục Lâm Thiên. Cứ như vậy trong lúc lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên hoàn toàn tiến vào trạng thái huyền diệu. Trong lúc lĩnh ngộ này tuy rằng nhìn qua vô cùng chậm chạp, thế nhưng cũng khiến cho Lục Thiếu Du thu được không ít chỗ tốt.

Sau khi Vân Khiếu Thiên kinh ngạc một lát cũng vô cùng thỏa mãn gật đầu. Dùng nhãn lực của hắn tất cả đều có thể nhìn rõ. Sự lĩnh ngộ hiện tại của Lục Lâm Thiên với thuộc tính phong sợ rằng ngay cả Vũ Vương nhất trọng thuộc tính phong cũng không hơn.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên chậm rãi đánh ra vài đạo thủ ấn, không tạo thành bất cứ một chút ba động nào, thế nhưng trên mặt hắn đột nhiên xuất hiện sự vui vẻ.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Lục Lâm Thiên dường như cũng quên mục đích mình tới sơn mạch Đoạn Thiên, một lòng đắm chìm trong trạng thái lĩnh ngộ. Trong đầu cũng quên đi khái niệm thời gian.

– Người tới quả thực không ít. Cái bí cảnh này quả thực ở ngay trong sơn mạch Đoạn Thiên này.

Trên không trung, một đầu chim điêu màu trắng xuất hiện, trên lưng có hai đạo thân ảnh một nam một nữ. Lúc này sau lưng hai người còn có mấy lão giả. Từ khí tức trên người bọn họ có thể nhận ra, mấy người này đã đạt tới cấp độ Vũ Vương cùng Linh Vương.

Đầu chim điêu màu bạc này nếu như Lục Lâm Thiên nhìn thấy nhất định sẽ dùng ánh mắt tham lam nhìn nó. Đây chính là Phong Vũ Ngân Điêu, yêu thú thuộc tính phong. Huyết mạch tuyệt đối không dưới Thiên Sí Tuyết Sư. Cho dù là phương diện tốc độ cũng không thua kém Thiên Sí Tuyết Sư.

– Nhiều người mới náo nhiệt.

Trên lưng Phong Vũ Ngân Điêu, một nam tử tuấn lãng khẽ cười nói.

– Sợ rằng không ít lão quái cũng tới, thực lực có thể không kém.

Trên lưng Phong Vũ Ngân Điêu, có một nữ tử khuôn mặt che lụa trắng, đầu đội áo choàng khẽ mở miệng nói.

– Lão quái thì không đáng sợ, bọn họ tu luyện vài thập niên, trên trăm năm có loại thực lực này, muốn vượt qua bọn họ cũng không khó.

Nam tử tuấn lãng nói.

– Trước khi đi ra ngoài sư phụ đã nói với chúng ta, ngàn vạn lần không được chủ quan.

Nữ tử kia nói.

– Trong đám người trẻ tuổi, trước mắt ta cũng không thấy ai xứng đáng là đối thủ của mình. Người duy nhất ta cảm thấy đáng ngại chính là Lục Lâm Thiên trong miệng của ngươi. Còn có nữ tử của Linh Vũ giới kia ta cũng thấy không tệ. Về phần những người khác, có lẽ Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn kia cũng không tệ lắm. Bất quá lần này xem ra chỉ có Lục Thiếu Du kia xuất hiện. Nếu có cơ hội ta muốn thử xem thực lực của hắn một chút.

Nam tử tuấn lãng nói.

– Ngươi bây giờ động thủ với hắn, chỉ sợ thắng cũng không vẻ vang gì.

Nữ tử yểu điệu kia nói.

– Ta định chỉ dùng một nửa thực lực mà thôi. Vũ giả ngũ hệ, ta cũng muốn thử xem một chút.

Nam tử tuấn lãng mỉm cười, ánh mắt lập tức nhìn về phía trước, trong mắt có chút chờ mong.

Sơn mạch Đoạn Thiên này diện tích bao la, sơn mạch liên miên không thấy tận cùng này tuy rằng có ít người tới, thế nhưng cũng không phải không có nhân loại tiến vào. Thường xuyên có không ít dong binh đoàn tiến vào trong sơn mạch này. Trong sơn mạch này yêu thú có rất nhiều, thậm chí còn có linh thú tồn tại, có không ít yêu thú lục giai ở bên trong.

Một đường từ thành Cự Giang đi tới sơn mạch Đoạn Thiên, bởi vì lo lắng Huyền Thiên bí cảnh sẽ bị người khác nhanh chân tới trước, bởi vậy đoàn người Lục Lâm Thiên cũng dùng toàn lực gấp rút đi tới sơn mạch Đoạn Thiên.

Thời gian nửa tháng trong nháy mắt đã qua. Lúc này bên trong sơn mạch, đám yêu thú cùng linh thú bởi vì sự xuất hiện của cường giả nhân loại trong sơn mạch khiến cho bọn nó bắt đầu ẩn nấp.

– Chúng ta tới rồi.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Vân Khiếu Thiên đình chỉ điều tức.

Phù.

Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí trong cơ thể, thủ ấn thu lại, đình chỉ lĩnh ngộ. Quang tráo năng lượng bên ngoài cơ thể nhanh chóng được thu vào.

– Đến rồi sao?

Lục Lâm Thiên nhìn xuống sơn mạch bao la phía dưới, trong thời gian nửa tháng lĩnh ngộ này thu hoạch của hắn cũng không thấp.

– Đến sơn mạch Đoạn Thiên rồi. Thế nhưng sơn mạch Đoạn Thiên này bao la vô cùng, chúng ta muốn tìm thấy Huyền Thiên bí cảnh chỉ sợ cũng không dễ dàng.

Vân Khiếu Thiên nói.

Không trung phía trước, yêu thú của Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang cũng đã giảm bớt tốc độ, nhanh chóng dừng lại ở chung quanh đám người Lục Lâm Thiên.

– Nơi Huyền Thiên bí cảnh hạ lạc hẳn là có quan hệ với đoạn hình ảnh khi hợp nhất ba chiếc chìa khóa.

Lục Lâm Thiên nói.

– Hình ảnh kia đã là từ mấy ngàn năm trước, mấy ngàn năm a. Nói không chừng địa hình đã có chút thay đổi, muốn tìm được nó chỉ sợ cũng khá phiền phức. Thế nhưng chúng ta cũng không còn biện pháp nào khác. Chỉ có thể chậm rãi tìm mà thôi.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Chủ nhân, ta nhớ rằng ta chính là từ nơi này rời đi. Nếu như dựa theo đường cũ có thể ta sẽ tìm được nơi ta rời đi.

Thanh âm của Huyết Mị vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Phong Sát tiền bối, ta thấy như vậy đi, chúng ta chia binh làm hai đường. Các ngươi cùng một chỗ, ta cùng Bạch Linh, Tiểu Long, Độc Long huynh cùng một chỗ, các người thấy thế nào?

Lục Lâm Thiên nói với Vân Khiếu Thiên.

– Trong sơn mạch Đoạn Thiên này chỉ sợ không quá thái bình, một mình ngươi hành động, vạn nhất Linh Vũ giới tìm đến thì ngươi phải làm sao?

Vân Khiếu Thiên nói.

Nói tới Linh Vũ giới này trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi trầm xuống. Linh Vũ giới này quả thực là mối họa lớn trong lòng hắn. Thế nhưng hắn lại ở ngoài sáng, đám người kia ở trong tối, căn bản không có cách nào đối phó. Cũng không có thực lực mà đối phó.

– Tới lúc này không suy nghĩ nhiều được như vậy. Thử vận may một lần xem sao.

Lục Lâm Thiên nói. Nếu địa phương Huyết Mị đi ra thực sự có liên quan tới Huyền Thiên bí cảnh mà nói, thì hắn phải mau tới đó, đây quả thực là một cơ hội tốt.

– Vậy ngươi tự mình quyết định đi.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Chia binh làm hai đường, cơ hội tìm được sẽ lớn hơn một chút.

Lục Lâm Thiên nói.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh, Tiểu Long, Huyết Mị, Thiên Độc Yêu Long, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh rời khỏi lưng Thiên Sí Tuyết Sư. Sau đó mấy người nhảy lên lưng Cửu Đầu Yêu Giao rồi tiếp tục đi tìm kiếm nơi Huyền Thiên bí cảnh hạ lạc.

Chương 1194: Gặp lại Cảnh Văn (2)

– Ta sẽ tìm được các ngươi.

Thanh âm Lục Lâm Thiên vừa dứt, lập tức cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư rời khỏi không trung. Người Phi Linh môn đi theo chúng cường giả Vân Dương Tông, có nhạc phụ Vân Khiếu Thiên của hắn ở đó, Lục Thiếu Du tuyệt đối yên tâm.

Một lát sau, Thiên Sí Tuyết Sư xuất hiện ở một nơi khác trong sơn mạch. Sơn mạch này vô cùng quạnh quẽ.

– Huyết Mị, có thể tìm được đường hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi Huyết Mị.

– Ta đã từng đi ngang qua đây, bất quá còn cách xa địa phương ta đi ra.

Huyết Mị nhìn chung quanh rồi lập tức trả lời vô cùng khẳng định.

– Chúng ta xuất phát.

Trong mắt Lục Lâm Thiên lập tức hiện lên sự hưng phấn. Trong lòng không khỏi có chút chờ mong. Có lẽ Huyết Mị thực sự là đến từ bên trong Huyền Thiên bí cảnh.

Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay lên, tốc độ nhanh như thiểm điện mang theo một cơn cuồng phong biến mất trong không trung, nhanh chóng bắn về phía trước.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Một đường dưới sự dẫn đường của Huyết Mị, Thiên Sí Tuyết Sư nhanh chóng phi hành suốt một ngày trong sơn mạch Đoạn Thiên. Mà lúc này Thiên Độc Yêu Long mới biết được thân phận của Huyết Mị khiến cho hắn trợn mắt há hốc mồm nhìn chăm chú vào nàng, rồi hỏi Lục Thiếu Du:

– Dương Quá trong miệng đám người kia đoạn thời gian trước chính là ngươi sao?

– Đúng vậy, thân phận của ta ở Thiên Địa các gọi là Dương Quá, cũng là trưởng lão của Địa các.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, sau đó lập tức dặn dò Thiên Độc Yêu Long không được tiết tin tức của mình ra ngoài. Lại nói bản thân hắn là Linh Vũ song tu, lại thêm Âm Dương Linh Vũ Quyết, Thiên Độc Yêu Long cũng đã sớm biết rõ.

– Ta cũng đã sớm nghi ngờ tới ngươi. Vậy thì Mạc Sầu kia có lẽ chính là Bạch Linh a.

Thiên Độc Yêu Long trợn mắt, kinh ngạc qua đi, lúc này hắn cũng không cảm thấy quá ngoài ý muốn.

Lúc này đã là cuối mùa thu, không trung lúc này vô cùng trong trẻo, ánh mặt trời từ phái chân trời chiếu xuống sơn mạch, lúc này bên trong sơn mạch bóng cây chiếu xuống mặt đất, khiến cho trong sơn mạch lúc này có một cỗ hào khí khó nói lên lời.

– Lần này cường giả tới đây quá nhiều, ngươi phải cẩn thận một chút.

Bạch Linh nhắc nhở Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, rồi nhanh chóng nhìn vào ánh mắt lạnh như băng lại mang theo một chút ôn nhu này. Nữ tử ôn nhu, xinh đẹp như tiên tử này khiến cho Lục Thiếu Du có chút hoảng hốt khi nhìn gần như vậy.

Nhìn nữ tử trước mắt, Lục Lâm Thiên không khỏi nhớ tới một người khác. Lúc này người hắn nhớ tới cũng không phải là Vũ Suất, Hồng Lăng hoặc là Tiểu Linh, mà đang nhớ tới một nữ tử cũng tinh xảo, tuyệt mỹ không kém, là một người như tiên tử giống như Bạch Linh vậy.

– Cảnh Văn, đợi một đoạn thời gian ngắn nữa ta sẽ đi tìm nàng.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự kiên nghị, nắm tay chậm rãi nắm chặt. Lục Lâm Thiên hiểu rõ, Độc Cô gia tộc không phải là gia tộc bình thường. Ngay cả Nam thúc cũng đã sớm nói Độc Cô gia này không phải là bình thường, thậm chí trong lòng thúc ấy cũng có chút kiêng kỵ. Chỉ là mặc kệ Độc Cô gia này đến tột cùng có bao nhiêu sự thần bí cùng cường đại. Hắn đã đáp ứng đi tìm nàng, cho nên nhất định phải làm được. Cho dù hiện tại hắn còn chưa biết Độc Cô gia ở đâu.

– Đang suy nghĩ gì đó?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đang nhìn mình tới ngẩn người, trong nội tâm Bạch Linh lúc này khẽ giật mình. Nếu như là nam tử khác nhìn nàng như vậy sợ rằng nàng đã sớm tức giận. Không chút do dự đánh chết. Thế nhưng người trước mắt này lại nhìn nàng như vậy, lúc này ngay cả một chút tức giận nàng cũng không có. Trong nội tâm nàng lúc này cảm thấy vô cùng ngoài ý muốn.

– Không có gì, nhớ tới một người có chút tương tự với nàng.

Lục Lâm Thiên nói. Độc Cô Cảnh Văn cùng Bạch Linh quả thực có chút tương đồng, đều tuyệt mỹ như vậy, cũng lạnh lùng cùng uy nghiêm như vậy.

– Ngươi đang nghĩ tới Cảnh Văn sao?

Ánh mắt Bạch Linh khẽ đổi rồi nói. Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy trong lòng nàng không hiểu sao có chút buồn bực. Hóa ra hắn không phải đang nhìn nàng mà là nhớ tới một nữ tử tuyệt mỹ khác. Lúc này, loại cảm giác buồn bực không hiểu này khiến cho trong lòng Bạch Linh có chút rung động. Đôi mắt xinh đẹp chuyển hướng, lập tức nhìn về phía trước. Trong lòng thầm quyết định, sắp tới thời hạn năm năm, có lẽ sau năm năm nàng không cần lo lắng gì nữa.

– Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong nháy mắt đã hơn bốn năm không gặp lại Cảnh Văn rồi. Hơn bốn năm cũng không phải là khoảng thời gian ngắn. Cũng không biết hiện tại nàng thế nào.

– Ắt xì.

Trong mội đình viện tinh xảo tại một nơi nào đó, có một nữ tử tuyệt mỹ đang tu luyện lại lập tức ắt xì một hồi. Đôi mắt xinh mở ra, đôi mắt giống như hai ngôi sao, hiện ra một cỗ uy nghiêm cùng lạnh lùng, lại khiến cho tim người khác đập thình thịch. Lại mang tới cảm giác không dám tới gần. Giống như nữ tử này tới từ chín tầng trời, là một tiên nữ khiến cho vạn vật trong thiên địa đều ảm đạm thất sắc.

– Tiểu thư, trong tộc có tin tức.

Bên ngoài căn phòng, một thanh âm thanh thúy vang lên.

– Băng Lan, có tin tức của chàng không?

Căn phòng mở ra, nữ tử này lập tức từ trong đi ra. Mà ngoại trừ Độc Cô Cảnh Văn ra cũng không có người khác. Mà lúc này người bên ngoài căn phòng chính là Độc Cô Băng Lan, cũng cực kỳ xinh đẹp. So với nữ tử bình thường thì đẹp hơn không biết bao nhiêu lần, thế nhưng lúc này ở trước mặt Độc Cô Cảnh Văn cũng phải ảm đạm thất sắc.

– Tiểu thư, người muốn biết tin tức của Lâm Thiên sao?

Độc Cô Băng Lan mỉm cười nói.

– Tiểu ny tử này, còn không mau nói.

Độc Cô Cảnh Văn trừng mắt nhìn Độc Cô Băng Lan nói:

– Mau nói cho ta biết, gần đây Lâm Thiên thế nào rồi?

– Nhìn người gấp kia.

Độc Cô Băng Lan khẽ cười, lập tức nói:

– Từ sáng tới giờ thật vất vả ta mới biết được, Thiên Tinh tông, Thiên Quỷ tông mấy tháng trước vây công Phi Linh môn, còn có người của Thiên Địa các xuất hiện.

– Cái gì, vậy Lâm Thiên làm sao rồi?

Sắc mặt Độc Cô Cảnh Văn đại biến.

– Tiểu thư, người nghe ta nói hết đã.

Độc Cô Băng Lan trừng mắt, bất đắc dĩ nói:

– Lâm Thiên không việc gì, Phi Linh môn đánh chết tất cả người của Thiên Tinh tông cùng Thiên Quỷ tông, đồng thời Phi Linh môn còn xuất hiện một Vũ Tôn cùng một Linh Tôn, người Thiên Địa các cũng bị đánh chết.

– Phi Linh môn không ngờ có Vũ Tôn cùng Linh Tôn sao?

Độc Cô Cảnh Văn vô cùng kinh ngạc nói.

– Ta cũng không biết, bất quá không lâu trước đó Lâm Thiên xuất hiện ở trong thành Cự Giang, nghe nói bên ngoài hiện tại vô cùng náo nhiệt, dường như là chuyện liên quan tới Huyền Thiên bí cảnh.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Không nghĩ tới Phi Linh môn của chàng lại phát triển nhanh như vậy, đối với chàng mà nói, có lẽ chuyện này không tốt chút nào.

Độc Cô Cảnh Văn nhíu mày nói.

– Nhìn người còn lo lắng cho hắn kìa.

Chương 1195: Người áo lam

Độc Cô Băng Lan lại tiếp tục nói:

– Tiểu thư, ta nghe nói, trong tộc lúc này có không ít người vì tiểu thư đã bắt đầu chú ý tới Lâm Thiên. Chỉ sợ hiện tại Lâm Thiên còn không biết, trong lúc bất tri bất giác hắn đã có không ít đối thủ.

– Nếu đám người kia dám lộn xộn thì ta sẽ cho bọn chúng đẹp mắt.

Ánh mắt Độc Cô Cảnh Văn trầm xuống, hàn ý bắn ra bốn phía.

– Tiểu thư, những người trẻ tuổi thì dễ đối phó. Lần trước sau khi trở về Cửu trưởng lão đã nói việc của tiểu thư và Lâm Thiên

Cho người trong tộc nghe. Nghe nói không ít lão nhân trong tộc đối với Lâm Thiên không thèm để ý tới. Hơn nữa quy củ trong tộc có lẽ tiểu thư cũng biết rõ. Sợ rằng tới lúc đó sẽ vô cùng phiền toái.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Không đặt vào trong mắt sao? Vũ giả ngũ hệ mà bọn hắn còn chưa đồng ý?

Ánh mắt Độc Cô Cảnh Văn khẽ đổi, hai hàng lông mày nhíu lại, có chút lo lắng nói.

***

Sắc trời lúc này hơi lạnh, trong sơn mạch Đoạn Thiên lúc này có từng lớp sương mù nhàn nhạt quanh quẩn. Trong sương mù này mang theo chút hơi thở mùa đông, nhiệt độ cũng giảm xuống không ít.

– Chủ nhân, chính là con đường này, thế nhưng còn chút xa.

Nhìn dãy núi chung quanh, trong đó có vài ngọn núi cao, Huyết Mị lập tức khẳng định nói.

– Tuyết Sư, tiếp tục chạy đi.

Lục Lâm Thiên phân phó Thiên Sí Tuyết Sư. Trong lòng lúc này càng có chút chờ mong, hy vọng lần này Huyết Mị có thể mang tới cho hắn một kinh hỉ.

Ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, tâm thần Lục Lâm Thiên tỏa ra, chung quanh sơn mạch lúc này trước mắt cũng không có quá nhiều người. Tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư không phải là thứ mà yêu thú phi hành bình thường có thể so sánh. Lại nói tới khí tức Thiên Sí Tuyết Sư hiện tại, Lục Thiếu Du có cảm giác Thiên Sí Tuyết Sư muốn đột phá lục giai cũng không lâu nữa.

Huyền Thiên bí cảnh là do Huyền Thiên môn bảy ngàn năm trước lưu lại. Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, Tam tông Tứ môn, có lẽ ngay cả thành Ma Vân cùng Tứ các Tứ đảo cũng tới. Lúc này Lục Lâm Thiên không khỏi có chút suy nghĩ, có phải bên trong có vật gì đó đặc biệt hay không, mà tất cả các thế lực lớn đều có chút động tâm.

Sưu Sưu.

Ngay khi Lục Lâm Thiên suy nghĩ, một thanh âm xé gió rất nhỏ đột nhiên vang lên trong không trung. Thanh âm này tuy rằng rất nhỏ, thế nhưng vẫn bị Lục Thiếu Du phát giác ra. Từ khi bắt đầu tu luyện, lúc nào Lục Thiếu Du cũng vô cùng cảnh giác. Ban đầu ở trong sơn mạch Vụ Đô tu luyện hắn cũng vô cùng cảnh giác, cho nên lúc này đã sớm dưỡng thành thói quen.

Cảm nhận tiếng xé gió này, Lục Lâm Thiên nhan chsong quay người về phía sau. Ánh mắt Tiểu Long cũng vô cùng cảnh giác nhìn về phía sau.

– Ai.

Lúc này Bạch Linh cũng lập tức nhìn về phía trước, yêu nguyên trong người bùng ra.

Mà trong nháy mắt này một thân ảnh màu vàng giống như diều hâu vồ mồi từ phía trên chụp xuống. Một đạo trảo ấn nhanh chóng đánh về phía Bạch Linh.

Dưới chưởng ấn này khôn gian lắc lư, thực lực người đột nhiên xuất hiện này tuyệt đối đã tới tình trạng vô cùng cường hãn.

– Hừ.

Đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh đột nhiên lạnh lẽo, sắc mặt giận dữ, thân thể xinh đẹp phóng lên trời, thân hình kéo theo một đạo tàn ảnh, cùng với một đạo quang trụ nhanh chóng công kích.

Phanh Phanh.

Hai đạo lực lượng va chạm vào với nhau, quang mang chói mắt lập tức bộc phát ra trên không trung. Khi thanh âm bạo liệt vang lên, gợn sóng trong không gian trực tiếp khuếch tán về bốn phía đem theo kình khí mạnh mẽ.

Trong chớp mắt này, Bạch Linh cùng thân ảnh màu vàng kia giao thủ, Thiên Sí Tuyết Sư đã nhanh chóng vỗ cánh rời đi.

– Bọn chuột nhắt phương nào, mau đi ra cho ta.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên lạnh băng. Thiên Độc Yêu Long cùng với Huyết Mị đều nhanh chóng nhảy lên không trung khiến cho không trung lúc này không ngừng gợn sóng.

Thanh âm vừa dứt, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, chân khí dưới chân lóe lên, bàn chân khẽ đạp vào lưng Thiên Sí Tuyết Sư rồi bắn lên phía trước.

Lục Lâm Thiên không có một chút do dự nào đánh ra một trưởng. Không gian lúc này kịch liệt rung động. Mà trong chấn động này, từng tầng dây mày đặc đột nhiên xuất hiện rung động kỳ dị. Bên trong tầng mây lập tức có vô số đạo thủ ấn quỷ dị khuếch tán. Những thủ ấn này ngưng tụ khiến cho sóng gợn trong không gian văng tung tóe. Bên trong không gian lắc lư kia có một thân ảnh màu lam mang theo một chút kinh hãi hiện ra.

– Tam Thiên Lưu Vân Thủ.

Một tiếng quát từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên. Lúc này nhìn thấy thân ảnh màu lam, lập tức cánh tay hắn vung lên, một cỗ chân khí mênh mông từ trong tay tuôn ra. Lúc này vô số thủ ấn trong tầng mây dầy đặc lướt ra, vô số thủ ấn này nhanh chóng quỷ dị hội tụ lại một chỗ.

Ngay khi mấy ngàn đạo thủ ấn hội tụ, không gian lập tức run rẩy. Một cỗ năng lượng vô cùng cường hãn xuất hiện. Những tầng mây dày đặc này nhanh chóng bị thủ ấn hút vào, không gian lúc này giống như bị nghiền nát.

Tiếp theo trong nháy mắt đạo chưởng ấn này đột nhiên bắn ra. Sau đó hung hăng đánh về phía thân ảnh áo lam kia.

Cảm nhận kình phong hung hãn bắn tới, sắc mặt thân ảnh áo lam kia một lần nữa có chút kinh hãi, quanh thân lập tức có một cỗ quang mang đỏ rực xuất hiện. Một đạo quyền ấn nhanh chóng được đánh ra. Hỏa diễm tràn ngập quyền ấn. Quyền ấn đánh ra, cả không gian to lớn lúc này gợn sóng như bị nhuộm thành màu đỏ, giống như một phật tăng sau lưng có phật quang, lập tức va chạm với Tam Thiên Lưu Vân Thu của Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Khi hai đạo lực lượng va chạm. Trong chớp mắt có một cỗ kình khí đáng sợ cùng với chấn động mạnh mẽ khiến cho không gian nhộn nhạo xuất hiện. Sau đó có quang mang kinh người bắn ra. Dưới chấn động này, một tiếng bạo liệt lập tức vang lên trong không gian.

Tiếng bạo liệt quanh quẩn, hai cỗ lực lượng va chạm vào nhau, kình phong khủng bố khuếch tán. Thân thể Lục Thiếu Du lúc này run lên, bước chân lập tức lùi về phía sau vài bước trong không trung. Mà thân ảnh áo lam kia lúc này chỉ có chút chấn động một chút mà thôi.

– Lão đại, người này là Vũ Vương.

Ánh mắt Tiểu Long khẽ đổi, cảnh giác nhìn về phía trước.

Chân khí trong cơ thể Lục Lâm Thiên cuồn cuộn, mắt nhìn thân ảnh áo lam trước mặt. Đây là một người thanh niên chừng hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, trên người mặc một bộ áo lam, ánh mắt sáng như sao, thân hình cao ngất, khuôn mặt tuấn tú. Làn da trên người trắng nõn, trên người có khí chất cao quý cùng ưu nhã. Ngay cả hai hàng lông mày cũng khiến cho người khác nhìn vào có chút ưu nhã, giống như luôn luôn cười, lại tựa như vầng trăng khuyết. Làn da trắng nõn cùng với đôi môi đỏ chót, nếu như những thiếu nữ khác nhìn thấy người thanh niên này tuyệt đối tim sẽ đập nhanh hơn vài lần.

Lục Lâm Thiên vốn vẫn cảm thấy mình đẹp trai, ít nhất là như vậy. Thế nhưng lúc này nhìn thấy người này khiến cho Lục Thiếu Du không khỏi thầm than không bằng. Ngay cả Phan An ở kiếp trước sợ rằng cũng không hơn gì người này.

Chương 1196: Bắt đầu trận chiến (1)

– Bọn chuột nhắt phương nào, dám đánh lén chúng ta.

Trong nháy mắt, Thiên Độc Yêu Long cùng Huyết Mị cũng lập tức tiến tới bên người Lục Thiếu Du. Hai người dùng ánh mắt cảnh giác nhìn thân ảnh áo lam kia. Lúc này Thiên Độc Yêu Long gầm lên một tiếng.

– Vũ giả ngũ hệ, Lục Lâm Thiên, độ cường hãn của thân thể không tệ. Dùng tu vi Vũ Suất thất trọng có thể thi triển vũ kỹ Huyền Cấp trung giai, trên phương diện lĩnh ngộ cũng không tệ. Chỉ sợ bên trong cấp độ Vũ Suất đã là vô địch.

Nam tử áo lam trên không trung thầm nói, mắt nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, không để ý tới lời nói của Thiên Độc Yêu Long.

Sưu.

Người áo vàng vừa mới giao thủ cùng Bạch Linh một kích sau khi bị lùi lại mấy bước lập tức nhảy về phía nam tử tuấn lãng kia, dường như vừa rồi hắn cố ỹ dẫn Bạch Linh rời đi.

– Lâm Thiên, ngươi thế nào rồi.

Thân thể mềm mại của Bạch Linh cũng vừa vặn bị chấn lui vài bước. Thực lực người áo vàng kia cũng cực kỳ cường hãn. Nhìn thấy đối phương lui lại, nàng cũng nhanh chóng đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

– Không có việc gì.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, nghe thanh âm của nam tử áo lam này dường như khiến cho hắn có chút quen thuộc. Dường như đã nghe qua ở nơi nào, thế nhưng cũng không phải là giọng nói hiện tại.

Dát.

Lúc này trong không trung có một tiếng thú rống vang lên. Lập tức có một đầu yêu thú màu trắng nhanh chóng bay tới. Đây là một đầu chim điêu cực lớn. Hai mắt bắn ra quang mang sắc bén, phía trên hai cánh, lông vũ giống như đao mang sắc bén, trên thân thể khổng lồ tràn ra một cỗ thú uy.

– Phong Vũ Ngân Điêu.

Nhìn thấy đầu yêu thú khổng lồ đột nhiên xuất hiện này, trong nội tâm Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc. Dạng yêu thú như Phong Vũ Ngân Điêu này huyết mạch không dưới Thiên Sí Tuyết Sư. Cũng là yêu thú phong hệ. Trong yêu thú phong hệ cùng Thiên Sí Tuyết Sư được xưng là vương giả. Mà người có thể thu được yêu thú bực này làm tọa kỵ tuyệt không phải là kẻ bình thường.

Nhìn lại, trong mắt Lục Lâm Thiên lúc này trên lưng Phong Vũ Ngân Điêu kia còn có mấy đạo thân ảnh. Đứng đầu chính là một người mang lụa trắng che mặt, trên đầu đội áo choàng, không nhìn rõ khuôn mặt. Thân ảnh mềm mại. Mà sau lưng người này còn có ba lão giả. Mà từ khí tức ba người này Lục Lâm Thiên có thể nhận ra, hai Linh Vương và một Vũ Vương. Người có tu vi Vũ Vương kia chừng sáu chục tuổi, mái tóc trắng, ánh mắt sáng quát. Lục Thiếu Du không có cách nào phán đoán cụ thể tu vi của người này. Thế nhưng trong nội tâm hắn vô cùng khiếp sợ. Khí tức người này lại không dưới vị nhạc phụ Vân Khiếu Thiên của hắn.

Phong Vũ Ngân Điêu kia vừa xuất hiện lập tức đi tới bên người thân ảnh áo lam kia.

Rống.

Thiên Sí Tuyết Sư rống lên một tiếng, cảm nhận khí tức của Phong Vũ NGân Điêu kia, ánh mắt nó cũng nhanh chóng nhìn về phía đối phương.

Nhìn mấy người đột nhiên xuất hiện này, ánh mắt Thiên Độc Yêu Long cực kỳ ngưng trọng. Khí tức của mấy người này đều là Vũ Vương cùng Linh Vương. Đội hình bực này hắn khó có thể chống

lại.

– Các hạ ngăn cản đường chúng ta, không biết có gì chỉ giáo.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước, đám người này quả thực không dễ trêu vào.

– Lục Lâm Thiên ta chỉ muốn xem thực lực của ngươi mà thôi. Vũ giả ngũ hệ ta còn chưa từng gặp mặt, cho nên muốn thử một chút. Đương nhiên ta biết rõ ngươi không phải đối thủ của ta. Ta chỉ dùng một nửa thực lực mà thôi.

Nhìn Lục Lâm Thiên, thanh niên áo lam kia nhàn nhạt nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, từ một kích vừa rồi người này hẳn là Vũ Vương nhất trọng. Vũ Vương nhất trọng hắn không phải là không có sức hoàn thủ, người này quả thực tự đại.

– Lục Lâm Thiên, ta thấy ngươi cũng không phải là người nhát gan. Thế nào? Ngươi không dám động thủ với ta sao? Quán quân đại hội Tam tông Tứ môn, đệ nhất Hoa Đào yến, chẳng lẽ lại không có một chút lá gan ấy?

Mắt nhìn Lục Lâm Thiên, trong giọng nói của thanh niên áo lam này có chút khinh thường.

– Các hạ quả thực quá coi trọng mình, Vũ Vương nhất trọng mà thôi, đừng lớn lối.

Người trẻ tuổi đương nhiên có ngạo khí của mình. Nhìn thấy đối phương ngạo khí mười phần, lúc này Lục Lâm Thiên không khỏi đáp lại. Cho dù là kiếp trước Lục Thiếu Du cũng là một thanh niên mà thôi. Nhìn thấy thanh niên tuấn lãng này, Lục Thiếu Du phán đoán người này tuyệt đối không phải người thường. Chính bởi vì như vậy cho nên lúc này Lục Thiếu Du cũng có ngạo khí trong lòng.

– Lục Lâm Thiên, nghe nói gần đây ngươi rất cuồng. Thế nhưng trong mắt ta ngươi chỉ là ếch ngồi đáy giếng mà thôi. Thực lực ngươi tuy rằng không tệ. Bất quá còn chưa đủ để ta đặt vào trong mắt. Ngươi vốn không có tư cách động thủ với ta. Chỉ là xét thân phận vũ giả ngũ hệ của ngươi cho nên mới miễn cưỡng có tư cách này mà thôi.

Ánh mắt thanh niên áo lam kia nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Ta thấy các hạ quả thực quá coi trọng mình, Vũ Vương nhất trọng trong mắt bản công tử có lẽ cũng không là gì. Loại người tự cho rằng sau lưng có hậu trường như ngươi, bổn công tử gặp nhiều rồi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, ngạo nghễ nói.

– Tốt, tốt.

Thanh niên áo lam kia không giận mà cười lớn nói:

– Nói như vậy, ngươi định chiến một trận cùng ta sao?

– Chiến thì sao? Ta cũng sẽ để cho ngươi biết, Vũ Vương cùng Vũ Suất trước mặt bản công tử không có khoảng cách. Dùng thực lực Vũ Vương nhất trọng của ngươi bản công tử cũng có thể chống lại.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, chiến ý trong mắt hiện lên. Lúc này Lục Thiếu Du cũng không biết tại sao mình lại đồng ý chiến một trận với người này. Thực lực đám người bên cạnh người này rất mạnh, trong đó có một Vũ Vương. Thực lực sợ rằng cũng không dưới vị nhạc phụ Vân Khiếu Thiên của hắn bao nhiêu. Bạch Linh cũng khó chống lại, nếu như cứng rắn thì sợ rằng hắn cũng không có cách nào cự tuyệt.

Mà đổi lại, Lục Lâm Thiên cảm thấy người này không phải là người bình thường. Chính bởi vì như thế cho nên lúc này trong nội tâm Lục Thiếu Du mới có chiến ý như vậy. Hai người đều là người trẻ tuổi, Lục Thiếu Du nào phải là người không có ngạo khí của mình. Chống lại Vũ Vương mà thôi, Vũ Vương cùng Linh Vương hắn cũng đã từng đánh chết qua, cần gì phải sợ người này.

Thanh âm Lục Lâm Thiên vang lên, Thiên Độc Yêu Long, Bạch Linh lập tức biến sắc. Thanh âm của Bạch Linh vang lên trong đầu Lục Thiếu Du:

– Lâm Thiên, người này thực lực không kém, không phải là người bình thường.

– Ta biết rõ, ta sẽ cẩn thận.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, thanh niên áo lam này sợ rằng không phải là Vũ Vương nhất trọng bình thường. Thế nhưng lúc này hắn cũng không còn lựa chọn nào khác.

– Lão đại, đánh hắn.

Tiểu Long nói nhỏ một tiếng, thân thể nho nhỏ lập tức nhảy sang vai Bạch Linh.

– Ha Ha.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đồng ý chiến một trận, thanh niên áo lam kia lập tức cười to một tiếng, bước chân nhanh chóng bước về phía trước, nói:

– Lục Lâm Thiên, hi vọng vũ giả ngũ hệ như ngươi sẽ không để cho ta thất vọng.

Chương 1197: Bắt đầu trận chiến (2)

Bắt đầu trận chiến (2)Trên lưng Phong Vũ Ngân Điêu, thân ảnh mềm mại có chút xinh đẹp kia lúc này sau khi quét qua Bạch Linh một cái, ánh mắt lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Yên tâm, nhất định sẽ để cho ngươi không phải thất vọng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, hắn biết rõ Thiên Độc Yêu Long cùng Huyết Mị định nói gì, cũng không quay đầu lại, chỉ vung tay lên một cái. Mũi chân điểm hư không, chân khí tuôn ra. Quang mang dưới chân lóe lên, thân hình nhanh chóng hiện lên trước mặt thanh niên áo alm kia. Hai người đứng trong không trung nhìn nhau.

Lăng không đứng đó, y phục trên người tung bay, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu vừa vặn đụng phải ánh mắt của thanh niên áo lam kia. Bốn mắt nhìn nhau, một cỗ chiến ý từ trong mắt Lục Thiếu Du bắn ra. Mà ánh mắt của thanh niên áo lam kia dường như có chút khinh thị.

Đối với những người trẻ tuổi khác, Lục Lâm Thiên đã sớm không đặt vào trong mắt. Trên con đường tu luyện này chỉ có bản thân Lục Lâm Thiên hiểu rõ, người có thể làm cho hắn có chiến ý, chỉ có lúc trên Vân Dương Tông, cùng với đám người Phách Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt mà thôi. Chỉ có ở một chỗ cùng bọn họ thì hắn mới có chiến ý.

Mà bây giờ, trước mặt người thanh niên áo lam này Lục Lâm Thiên biết rõ một lần nữa hắn lại có chiến ý. Cho tới nay hắn chưa từng cố ý tìm một người chiến một trận, tránh cho xảy ra phiền toái. Mà hôm nay đối phương cố ý tới đây, tình huống này cũng không thể tránh được, cho nên hắn chỉ có thể chiến với đối phương một trận mà thôi.

Loại tình huống này Lục Lâm Thiên biết rõ trong lòng mình hiện tại xuất hiện chiến ý nóng bỏng. Lúc này Lục Thiếu Du có cảm giác chiến ý trong cơ thể đang bành trướng.

– Cùng ta chiến một trận vậy thì các hạ cũng nên thông báo họ tên a. Ta không giao thủ cùng hạng người vô danh.

Lục Lâm Thiên nói.

– Muốn biết tên họ của ta vậy thì phải xem ngươi có đủ thực lực hay không.

Thanh niên áo lam nói.

– Vũ Vương nhất trọng mà thôi, vậy thì tiện thể thử xem thực lực của mình hiện giờ.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, thầm nói trong lòng một câu.

– Lục Lâm Thiên, ngươi ra tay trước đi. Hy vọng ngươi sẽ không làm ta thất vọng, tìm được một đối thủ quả thực không dễ. Ta hy vọng ngươi sẽ là một trong số đó.

Ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, thanh niên áo lam một lần nữa mở miệng. Quanh thân hắn lúc này có một cỗ khí thế bá đạo nhanh chóng tràn ra.

Thanh âm vừa dứt, quanh người thanh niên áo xanh sóng gợn trong không gian bắt đầu lắc lư, chân khí bùng ra. Trong không gian lúc này lập tức có một cỗ khí tức khác thường tràn ngập. Lúc này dưới cỗ khí tức này, cho dù là Thiên Độc Yêu Long cùng Huyết Mị cũng có chút động dung.

– Thanh Linh Khải Giáp.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng bố trí Thanh Linh Khải Giáp. Quanh thân lập tức được bao phủ bởi một kiện áo giáp màu vàng tràn ngập lân phiến. Phía trên áo giáp có một cỗ thú uy lan tràn khiến cho trong miệng Phong Vũ Ngân Điêu phía xa cũng phải rít lên một tiếng.

Bên ngoài Thanh Linh Khải Giáp, sóng gợn trong không gian lắc lư. Tức thì không khí chấn động rồi lập tức trở nên yên tĩnh.

– Bộ áo giáp này quả thực không phải vật phàm. Động thủ đi.

Nhìn Thanh Linh Khải Giáp của Lục Lâm Thiên, thanh niên áo xanh kia cũng nhanh chóng nhận ra sự bất phàm. Ánh mắt hắn khẽ đổi, chân khí quanh người run lên, lập tức phóng ra cỗ khí thế bá đạo kia. Cỗ khí thế bá đạo này nhanh chóng bao phủ không trung.

– Hừ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức lạnh lùng, chân khí bàng bạc từ trong kinh mạch vận chuyển. Lúc này cảm nhận được cỗ áp bách mãnh liệt do đối phương mang lại, cỗ khí thế này vô cùng bá đạo hùng hậu, dù sao trên phương diện cấp độ, Vũ Vương cùng Vũ Suất cách nhau một cái hào cực lớn. Thế nhưng lúc này cỗ khí thế trên người Lục Thiếu Du cũng không kém là bao.

Cảm nhận cỗ khí thế trên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt thân ảnh uyển chuyển trên lưng Phong Vũ Ngân Điêu kia cũng không khỏi biến đổi.

Nhìn đối phương, chân khí trong cơ thể không ngừng vận chuyển, chân khí hùng hồn nhanh chóng giống như một cơn hồng thủy ầm ầm lưu chuyển trong kinh mạch. Lục Lâm Thiên thở dài một hơi, cánh tay khẽ động, Thanh Linh Khải Giáp trên người hắn lúc này quang mang quanh quẩn. Trên khải giáp phát ra thanh âm dị thường, một cỗ khí tức nóng bỏng đột nhiên tuôn ra. Kình phong nóng bỏng khiến cho gợn sóng trong không gian đột nhiên bị nhiễm đỏ.

– Hỏa Ảnh chỉ.

Miệng quát khẽ một tiếng, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi. Trong nháy mắt, vòng xoáy dưới chân hiện lên, thân ảnh kéo theo một mảnh tàn ảnh, giống như lưu tinh lập tức đánh về phía thanh niên áo xanh kia.

Sưu Sưu.

Ngay khi Lục Lâm Thiên lao thẳng về phía trước, lúc này mười ngón tay hắn khẽ cong lên, lập tức có mấy đạo chỉ ấn nhanh chóng được bắn ra. Mấy đạo chỉ ấn này tuy rằng không phải là vũ kỹ lợi hại gì, thế nhưng lúc này dùng tu vi Lục Thiếu Du hiện tại, mỗi một đạo chỉ ấn đều mang theo lực lượng xuyên thủng không gian, khiến cho gợn sóng trong không gian vặn vẹo, hung hăng đánh về phía trước.

Lúc Lục Lâm Thiên phát động công kích, ánh mắt Bạch Linh, Tiểu Long, Thiên Độc Yêu Long, Huyết Mị lập tức chăm chú nhìn lên không trung. Mà ngay cả mấy người trên lưng Phong Vũ Ngân Điêu cũng không khỏi chú ý nhìn hai người Lục Thiếu Du.

– Tốc độ cũng không chậm.

Cảm nhận cỗ khí thế trên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt thanh niên áo lam khẽ đổi, lập tức cười nhạt một tiếng. Ngay khi mấy đạo chỉ ấn đánh tới trước người hắn, trong lúc kình phong mạnh mẽ bắn tới thì thân ảnh thanh niên áo lam kia lập tức lóe lên, dùng một loại tốc độ không thể tưởng tượng được nhanh chóng thoát ra khỏi mấy đạo chỉ ấn kia.

– Hiện tại tới ta.

Ánh mắt thanh niên áo lam nhìn về phía trước, thủ ấn trong tay nhanh chóng biến hóa. Trong nháy mắt này dường như biến rõ nơi Lục Thiếu Du đi tới, trong tay nhanh chóng có một đạo quyền ấn được ngưng tụ. Đạo quyền ấn này được ngưng tụ lập tức khiến cho phong vân biến sắc. Một cỗ lực lượng bàng bạc thuộc tính thủy hội tụ. Đạo quyền ấn này giống như một đạo thủy trụ đột nhiên từ dưới biển phóng lên trời, nhanh chóng đánh về phía Lục Thiếu Du.

– Vũ giả tam hệ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Người này ngay từ đầu đã thi triển thuộc tính hỏa, thuộc tính phong, hiện tại lại là thuộc tính thủy. Điều này chứng minh người này chính là vũ giả tam hệ.

Lục Lâm Thiên không có thời gian suy nghĩ nữa. Ngay lúc đó thủ ấn trong tay hắn nhanh chóng được kết. Hóa chưởng thành quyền.

Cánh tay khẽ động, trên nắm tay nhanh chóng xuất hiện một cỗ hỏa diễm nóng bỏng. Cỗ hỏa diễm trên quyền ấn được ngưng tụ kia lập tức bắn ra quang mang chói mắt.

– Liệt Viêm Quyền, đi.

Bàn tay vung lên, Lục Lâm Thiên đột nhiên hét lớn một tiếng. Thanh âm vừa dứt, đạo quyền ấn trong tay lập tức hóa thành một đoàn quang mang mơ hồ, tốc độ giống như thiểm điện bắn về phía trước. Giống như một đạo hỏa trụ từ trong biển lửa bắn lên trời, nhanh chóng va chạm với quyền ấn của đối phương.

Quyền ấn ẩn chứa năng lượng bàng bạc, cuồng bạo vô cùng đáng sợ, giống như muốn làm cho không gian rực cháy, trong không khí, tất cả hơi nước trực tiếp bốc hơi, cả không gian rung động.

Chương 1198: Không thể tưởng tượng nổi (1)

Đạo quyền ấn nóng bỏng này dưới ánh mắt của bao nhiêu người mang theo hỏa diễm bắn về phía chân trời, cuối cùng giống như lưu tinh ầm ầm đánh vào trên quyền ấn màu xanh da trời kia.

Hai đạo lực lượng bất đồng nhanh chóng va chạm trên không trung. Trong nháy mắt, cả không trung như ngừng lại, lập tức không gian thoáng run rẩy, một cỗ quang mang chói mắt từ nơi hai đạo lực lượng va chạm bắn ra.

Ngay sau đó, một thanh âm giống như sấm sét vang vọng trong bầu trời. Thanh âm bạo liệt khuếch tán ra bốn phía.

Phanh.

Trên không trung, quyền ấn cùng chưởng ấn va chạm lập tức có một cỗ năng lượng cực kỳ khủng bố khuếch tán về bốn phía. Trong nháy mắt bao phủ không gian chung quanh.

Kình khì ngập trời xen lẫn hỏa diễm bắn ra bốn phía. Phía dưới không trung lúc này giống như là sơn băng địa liệt, mấy đỉnh núi phía dưới lúc này trực tiếp bị san bằng thành bình địa. Mặt đất rạn nứt, đá vụn bay tứ tung. Dưới cỗ kình khí khủng bố này, ánh mắt của mấy Vũ Vương cùng Linh Vương trên lưng Phong Vũ Ngân Điêu lập tức khẽ đổi.

Một cỗ năng lượng cuồng bạo rung động giống như thực chất điên cuồng khuếch tán. Trong không gian to lớn lúc này dưới năng lượng đáng sợ kia lập tức vặn vẹo, hai đạo công kích này quả thực vô cùng đáng sợ.

Khục khục.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên đứng mũi chịu sào, dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ trút xuống, cũng may có Thanh Linh Khải Giáp ngăn cản, thế nhưng khí huyết của hắn cũng cuồn cuộn. Đối phương còn chưa dùng toàn lực mà một kích vừa rồi của hắn cũng đã là toàn lực.

– Quả nhiên có chút bổn sự.

Ánh mắt thanh niên áo lam khẽ đổi, một kích vừa rồi hắn lại có sự hiểu biết mới về thực lực của Lục Lâm Thiên. Thân ảnh hắn lóe lên, đột nhiên lần này lại công kích. Chân khí thuộc tính phong trên người tràn ra, một cỗ kình phong nhanh chóng được sinh ra, một đạo quyền ấn nhanh chóng mang theo vòng xoáy cuồng bạo đánh về phía Lục Thiếu Du.

– Hừ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về đạo quyền ấn này, thân ảnh không lùi mà tiến tới. Ngay khi đạo quyền ấn gần sát tới người, quanh thân có một cỗ quang mang nhanh chóng bao phủ phía trước.

– Đại Địa Cương Thuẫn.

Trong quang mang, một đạo năng lượng thuộc tính thổ trong tay Lục Lâm Thiên nhanh chóng được ngưng tụ tạo thành một đạo cương thuẫn thổ hệ ngăn cản trước người.

Sưu.

Trong nháy mắt này, thanh niên áo lam vô cùng kinh ngạc. Đạo quyền ấn của hắn lúc này hoàn toàn bị khống chế trong cỗ quang mang kia, hắn không thể nào điều động được.

Phanh.

Kình khí từ trên quyền ấn đánh đạo cương thuẫn thổ hệ đầu tiên thành mảnh vỡ, thế nhưng quyền ấn lập tức biến mất không thấy gì nữa. Lúc này, quang mang màu vàng cũng biến mất. Trước mặt thanh niên tuấn lãng kia chỉ có Lục Thiếu Du đang nở nụ cười quỷ dị. Trong hai tay Lục Thiếu Du lúc này đồng thời xuất hiện hai đạo khí tức năng lượng thuộc tính hoàn toàn bất đồng. Một cỗ khí tức lạnh lẽo, một cỗ khí tức hủy diệt.

– Hàn Băng Ấn. Ảm Nhiên Tiêu Linh Chưởng.

Một tiếng quát trầm thấp từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên. Trong tay phải Lục Thiếu Du lập tức có một đạo thủ ấn khổng lồ chừng trăm thước đột nhiên hiện lên. Mà khi đạo thủ ấn này xuất hiện, cả không gian lúc này nhiệt độ bỗng nhiên hạ thấp nhanh chóng. Một cỗ khí tức lạnh lẽo khuếch tán. Gợn sóng trong không gian cũng bị đông lại. Hàn khí bắn ra bốn phía, giống như gợn sóng. Lập tức mang theo một cỗ uy áp lạnh lẽo cùng với năng lượng chấn động đánh về phía thanh niên kia.

Cũng trong lúc đó, trong tay trái Lục Lâm Thiên có một đạo chưởng ấn chói mắt xuất hiện, gợn sóng trong không gian lập tức rung động. Chưởng ấn đánh về phía trước. Cuối cùng bành trướng, hóa thành một đạo lục mang đánh về phía thanh niên áo lam kia. Xung quanh chưởng ấn, kình phong bắn ra bốn phía, mỗi một đạo kình phong nhanh chóng tạo thành một đường vòng cung quỷ dị, kình phong khủng bố trọng điệp, không dứt, giống như thiên la địa võng lập tức bao phủ không gian. Dưới cỗ lực lượng này không gian vặn vẹo, một cỗ khí tức vô hình nhanh chóng lan tràn ra, mang theo không gian chấn động.

Ngay trong lúc mọi người trợn mắt há hốc mồm. Quang mang trước người Lục Lâm Thiên biến mất. Hai đạo chưởng ấn này nhanh chóng đánh về phía trước. Cơ hồ là đánh ra cùng một lúc.

Trên lưng Phong Vũ Ngân Điêu, mấy Vũ Vương cùng Linh Vương trợn mắt, trong mắt tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi. Một màn trước không trung hiện tại hiện lên rõ mồm một trước mắt bọn hắn.

– Không thể tưởng tượng nổi, Lục Lâm Thiên này không ngờ lại có thể đồng thời thúc dục ra hai đạo công kích thuộc tính khác nhau. Quả thực khó có thể tưởng tượng nổi.

– Quả thực vô cùng kỳ quái. Lục Lâm Thiên này không ngờ còn lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính trong không gian. Lĩnh ngộ tới mức như vậy quả thực ngay cả Vũ Vương nhất trọng bình thường cũng chỉ có vậy mà thôi. Mà Lục Lâm Thiên mới chỉ là Vũ Suất thất

trọng.

Ngay khi mấy người trên lưng Phong Vũ Ngân Điêu trợn mắt, không thể tưởng tượng nổi thì toàn thân nữ tử uyển chuyển kia run lên, dường như cũng cực kỳ kinh ngạc.

Mà lúc này thanh niên áo xanh kia cũng cực kỳ kinh ngạc. Lục Lâm Thiên này không ngờ lại đồng thời ngưng tụ hai đạo công kích thuộc tính khác nhau. Mà tốc độ ngưng tụ công kích cũng vô cùng nhanh chóng.

– Phong Linh Giáp.

Một tiếng quát khẽ vang lên, trong nháy mắt này thân thể thanh niên áo xanh lùi lại. Đồng thời quanh người cũng có một cỗ quang mang chói mắt tuôn ra.

Trong nháy mắt này hai đạo công kích của Lục Lâm Thiên nhanh chóng nổ vang trong không trung. Nơi công kích nổ tung, hàn khí lạnh lẽo cùng với quang mang lục sắc mang theo năng lượng giống như thực chất điên cuồng nhộn nhạo khiến cho không gian trở nên vặn vẹo. Ba đạo công kích của vũ kỹ Huyền cấp sơ giai va chạm quả thực vô cùng đáng sợ.

Lúc mấy đạo lực lượng đáng sợ này va chạm, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, thân ảnh hai người Lục Lâm Thiên nhanh chóng bị bao phủ bên trong. Trong kình khì cuồng bạo cùng với không gian vặn vẹo, đám người ở đây ngay cả Vũ Vương cùng Linh Vương cũng khó có thể nhìn rõ sự vật bên trong.

Phanh Phanh Phanh.

Không gian như nổ tung, từng thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm rền vang lên. Không gian giống như trực tiếp bị xé mở, hàn khí tràn ngập không gian, giống như trong không gian lúc này có một làn sương lạnh lẽo bao phủ.

Cỗ khí tức cường hãn này cũng khiến cho không gian vặn vẹo tới cực hạn. Hỏa quang bắn ra bốn phía, một cỗ kình khí khủng bố từ vị trí nơi ba đạo công kích va chạm lập tức tràn ra.

Lúc này phạm vi chung quanh nơi năng lượng xung động ảnh hưởng tới, một cỗ quang mang lục sắc đánh xuống, cả sơn mạch phía dưới lúc này trong phạm vi mấy ngàn thước chung quanh, dưới cỗ kình phong khủng bố khuếch tán, mặt đất rạn nứt, đá bị nghiền nát, phạm vi chung quanh lúc này không có một chút sin hcow nào.

Trong không gian hỗn loạn, lúc kình khí trước mặt Lục Lâm Thiên biến mất thì một đạo thân ảnh màu trắng hiện lên. Người thanh niên áo lam kia không biết từ khi nào quanh thân đã có một chiếc khải giáp màu trắng bao phủ. Trên chiếc khải giáp màu trắng này có kình phong quanh quẩn.

Chương 1199: Không thể tưởng tượng nổi (2)

Một cỗ năng lượng thuộc tính phong lập tức xuất hiện. Lực công kích của Lục Lâm Thiên không ngờ bị nó trực tiếp ngăn cách ở bên ngoài, không có cách nào tiến vào. Bất quá dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, thanh niên tuấn lãng kia lúc này thân thể cũng lùi về phía sau một bước. So với bộ dáng nhẹ nhàng khi trước lúc này cũng có chút chất vật.

– Vũ kỹ phòng ngự phong thuộc tính.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, từ cái khải giáp thanh niên áo lam này bố trí, Lục Lâm Thiên có thể nhìn ra hắn là vũ kỹ Huyền cấp trung kỳ, là vũ kỹ phòng ngự thuộc tính phong. Hai đạo công kích mang theo lực lượng thuộc tính của hắn không ngờ lại không tạo thành thương tổn với đối phương. Chỉ làm cho đối phương có chút chật vật mà thôi.

– Hay cho một Lục Lâm Thiên. Quả thực có chút bổn sự, hiện tại ngươi khiến cho ta cảm thấy miễn cưỡng đủ tư cách đấu với ta.

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt thanh niên tuấn lãng kia lúc này đã có biến hóa.

– Thật sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói. Hắn cũng biết người này tuyệt đối không phải Vũ Vương nhất trọng bình thường. Bất quá hiện tại hắn cũng chưa dùng toàn lực.

Thanh âm vừa dứt, Lục Lâm Thiên hoàn toàn không chút khách khí, thân ảnh như quỷ mị lóe lên, tiếp theo trong nháy mắt lập tức xuất hiện trước người thanh niên áo lam, một đạo trảo ấn nhanh chóng đánh về phía trước.

– Tới tốt.

Ánh mắt thanh niên áo lam trầm xuống, nhanh chóng đánh ra một đạo quyền ấn.

Phanh.

Một trảo, một quyền hung hăng va chạm. Thanh âm bạo liệt đột nhiên vang lên trong không trung. Lập tức không trung chấn động, kình khí khủng bố nhanh chóng lan ra bốn phương tám hướng.

Khục.

Dưới một quyền này, thân thể Lục Lâm Thiên chấn động, thân hình nhanh chóng lùi lại về phía sau mấy bước.

– Hừ.

Mà thanh niên áo lam kia lúc này trong cổ họng cũng vang lên một tiếng trầm thấp. Chân phải đạp mạnh hư không một cái, lúc này gợn sóng trong không trung nhanh chóng lan tràn. Thân ảnh nhanh như thiểm điện đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Phanh Phanh Phanh.

– Hừ, tới đây đi.

Lục Lâm Thiên cắn răn, thủ ấn được kết. Trong tay nhanh chóng ngưng tụ công kích.

Phanh Phan Phanh.

Từng đạo công kích mang theo năng lượng thuộc tính hiện lên trong hai tay Lục Lâm Thiên. Lúc này công kích của Lục Lâm Thiên giống như mưa rào khiến cho thanh niên áo lam kia đau đầu không thôi. Chỉ cần dừng lại một chút thì hắn sẽ lập tức bị Lục Thiếu Du điên cuồng công kích.

– Lục Lâm Thiên này không ngờ đồng thời có thể ngưng tụ tất cả công kích thuộc tính khác nhau, đây không phải là chuyện dễ dàng. Quả thực tương đương với mấy người vây công a.

– Bất quá thực lực của hắn bây giờ vẫn còn chưa đủ.

Trên lưng Phong Vũ Ngân Điêu, mấy Vũ Vương cùng Linh Vương thấp giọng nghị luận. Dùng nhãn lực của bọn hắn đương nhiên có thể nhìn ra được một số thứ. Công kích lúc này của Lục Lâm Thiên tuy rằng nhìn qua có thể tạo thành sóng gió, cường thế bá đạo cực kỳ, thế nhưng lúc này có thể làm được như vậy thì sẽ phải chịu phản phệ khủng bố.

Ánh mắt Bạch Linh, Thiên Độc Yêu Long cùng Tiểu Long Huyết Mị vẫn nhìn chằm chằm lên không trung. Ánh mắt Bạch Linh khẽ biến hóa, đương nhiên nàng cũng nhìn ra được. Lúc này công kích của Lục Thiếu Du tuy rằng liên miên mạnh mẽ, mà thanh niên áo lam kia nhìn như cố sức hoàn thủ, thế nhưng nếu như nhìn kỹ mà nói, không khó nhìn ra, thanh niên áo lam kia hoàn toàn không có một chút bối rối nào.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên đương nhiên cũng hiểu được tình cảnh của mình, luận tu vi bằng vào tu vi Vũ Suất thất trọng của mình, nếu như không dốc sức liều mạng thì bằng vào thực lực của hắn hiện tại không chống lại được Vũ Vương nhất trọng. Tuyệt đối là chuyện không có khả năng. Tuy rằng bây giờ hắn thi triển công kích liên miên không ngớt. Thế nhưng mà một khi hắn tiêu hao quá nhiều, khi đó đối phương sẽ điên cuồng phản kích. Tới lúc đó bản thân hắn có thể chịu được hay không mới là vấn đề.

Thu hồi tạp niệm lúc này không phải là lúc nghĩ nhiều, đánh ra một đạo công kích, bàn chân Lục Lâm Thiên đột nhiên đạp mạnh hư không một cái, vòng xoáy bắt đầu khởi động, trong tay hắn lúc này mang theo thanh âm bén nhọn cùng với kình phong xé gió, giống như một đạo quang mang màu vàng nhanh như thiểm điện xuyên qua sự cách trở của gợn sóng trong không gian, nhanh chóng bắn về phía thanh niên áo lam.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đột nhiên công kích, trong mắt thanh niên áo lam hiện lên sự kinh ngạc, lập tức mỉm cười, ngay khi đạo chưởng ấn của Lục Lâm Thiên đánh tới, thân ảnh của thanh niên áo lam lập tức bị đánh nát.

– Tàn ảnh.

Mí mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, tốc độ của đối phương không ngờ lại nhanh tới tình trạng như vậy, hoàn toàn không thua kém gì hắn, ngược lại còn nhanh hơn không ít.

Trong nháy mắt này thân thể Lục Lâm Thiên kéo theo một đám tàn ảnh, Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhìn thấy không gian phía trước mình đột nhiên thanh niên áo lam kia xuất hiện. Khóe miệng mang theo sự châm chọc, cánh tay lúc này tạo thành một góc độ không thể tưởng tượng nổi, nhanh chóng chụp về phía trước.

Dưới đạo trảo ấn này, cả không gian trước người hắn vặn vẹo, nhanh chóng ập xuống.

Lục Lâm Thiên giật mình, ánh mắt trầm xuống, thủ ấn trong tay cấp tốc biến hóa, một cỗ năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc lập tức hội tụ, trong không gian lúc này nhanh chóng rung động.

Rung động không ngừng khuếch tán, hơn nữa càng lúc càng nhanh. Tốc độ khuếch tán càng lúc càng nhanh, chỉ trong chốc lát trong hai con ngươi đen trong mắt Lục Thiếu Du đột nhiên trở lên lạnh lẽo, chân khí bàng bạc từ trong cơ thể hắn tuôn ra. Ở không trung trước người hắn lúc này có một cỗ khí tức lạnh lẽo nhanh chóng lan tràn ra, mang theo một cỗ cảm giác uy áp. Dưới cỗ uy áp lạnh lẽo này, dường như năng lượng trong phiến không gian này đều bị đóng băng vậy.

Lúc này, cho dù là mấy Linh Vương cùng Vũ Vương trên lưng Phong Vũ Ngân Điêu, ánh mắt lúc này vô cùng kinh hãi.

Trong chớp mắt này, thanh niên tuấn lãng kia nhìn Lục Lâm Thiên trong lòng cũng có một chút cảm giác khác thường, thế nhưng đạo trảo ấn trong tay hắn vẫn không chút do dự đánh xuống.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, nhìn quả đạo trảo ấn mang theo không gian vặn vẹo gần trong gang tấc kia, lúc này kình phong tàn sát bữa bãi đã dẫn đầu bắn tới. Trong ánh mắt hắn đột nhiên có một cỗ hàn khí bắn ra, cánh tay nhấc lên, ánh mắt nhìn đạo trảo ấn đang đánh tới, một thanh âm lạnh lẽo như băng từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra mang theo hàn ý cùng uy áp mãnh liệt vang lên:

– Phá.

Tiếng quát lạnh vừa dứt, lúc này chỉ thấy xung quanh Lục Lâm Thiên có một cỗ hàn khí nhanh chóng tràn ra. Một màn vô cùng quỷ dị đột nhiên xuất hiện. Đạo trảo ấn đang nhanh chóng đánh tới kia ngay khi Lục Thiếu Du vung tay lên lập tức bị đóng băng, cả không gian run rẩy, phía trên đạo trảo ấn này không khí cũng như bị đóng băng.

Phanh.

Tiếp theo, trong nháy mắt đạo trảo ấn bị đóng băng này lập tức bạo liệt, tan vỡ hóa thành vô số mảnh vỡ từ trên không trung rơi xuống.

– Hàn Băng Đổng Kết Sát.

Chương 1200: Huyền cấp cao giai

Cùng lúc đó, tiếng quát trầm thấp vang lên trong miệng Lục Lâm Thiên. Cánh tay khẽ vỗ một cái, một cỗ khí tức lạnh lẽo vô hình đột nhiên bao phủ trước người thanh niên áo lam kia. Cỗ khí tức lạnh lẽo này vô hình vô sắc mang theo một cỗ lực lượng khủng bố, lập tức bao phủ trong không trung nơi thanh niên áo lam đứng.

Hàn Băng Đổng Kết Sát chính là vũ kỹ Huyền Cấp cao giai, đây là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên thi triển, cũng là bộ vũ kỹ mạnh nhất hiện tại Lục Thiếu Du nắm giữ. Vũ kỹ này tu luyện tới cảnh giới cao nhất có thể vô thanh vô thức đánh chết đối thủ. Giờ phút này, sau khi Lục Thiếu Du thi triển ra, cỗ uy thế này kéo theo năng lượng thuộc tính thủy trong thiên địa hội tụ, năng lượng trong thiên địa lúc này trở nên bạo động, trong lúc vô hình tạo thành một cỗ uy áp khiến cho người khác có áp lực.

– Vũ kỹ Huyền Cấp cao gia.

Trên Phong Vũ Ngân Điêu, ánh mắt nữ tử xinh đẹp kia lập tức biến đổi, ánh mắt nhìn lên không trung rồi thì thào nói. Trong ánh mắt nàng vô cùng kinh ngạc. Vũ Suất thất trọng tu luyện thành công vũ kỹ Huyền Cấp cao giai, đây không phải chuyện mà người bình thường có thể làm được. Vũ kỹ Huyền Cấp cao giai, yêu cầu đối với sự lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính và khống chế vô cùng cao. Cho nên cho dù là đột phá tới Vũ Vương cũng không nhất định có thể tu luyện thành công vũ kỹ Huyền Cấp cao giai.

Lúc này trên không trung, thanh niên áo lam cảm nhận cỗ khí tức lạnh lẽo đang lan tỏa xung quanh, sắc mặt hắn không khỏi có chút động dung. Dưới cỗ hàn khí lạnh lẽo kia lúc này chỉ có hắn mới chính thức cảm nhận được bên trong nó có một cỗ khí tức hủy diệt, dưới loại khí tức này, cho dù là hắn trong nội tâm cũng có chút kinh ngạc. Bên trong cỗ khí tức lạnh lẽo, cỗ kình khí như có như không kia không ngờ đã bắt đầu đóng băng Phong Linh Giáp trên người hắn.

Tới lúc này, người thanh niên áo lam kia rốt cuộc cũng hiểu rõ.

Lục Lâm Thiên trước mắt hắn quả thực không phải là người bình thường. Vốn hắn cũng không quá coi trọng người này, thế nhưng bây giờ lại không giống như trước nữa. Đối phương chỉ có tu vi Vũ Suất thất trọng, có thể làm được tới bước này đã hoàn toàn vượt qua dự liệu của hắn. Coi như là hắn thời điểm còn là Vũ Suất thất trọng cũng không có cách nào thi triển ra vũ kỹ Huyền Cấp cao giai. Bằng vào thực lực bây giờ của hắn, đương nhiên hắn đã biết rõ, có đôi khi, việc lĩnh ngộ quan trọng hơn cấp độ. Tu vi càng về sau, việc lĩnh ngộ được hay không thì mới là mấu chốt đột phá.

– Không Gian Xích Diễm.

Cảm nhận cỗ khí tức lạnh lẽo kinh khủng chung quanh, Phong Linh Giáp trên người hắn đã lập tức có một lớp băng mỏng. Cỗ hàn khí lạnh thấu xương kia bắn ra tứ tung khiến cho cả không gian lúc này giống như bị đóng băng. Trên mặt thanh niên tuấn lãng kia lúc này nhanh chóng trở nên ngưng trọng. Cánh tay vung lên, miệng quát khẽ một tiếng. Lập tức trong không gian có một cỗ năng lượng thuộc tính hỏa nhanh chóng hội tụ rồi quanh quẩn quanh người hắn. Sau khi cỗ năng lượng thuộc tính hỏa này hội tụ, bắt đầu tỏa ra uy áp đáng sợ, cũng nhanh chóng trở nên nồng đậm. Sau đó một mảnh hỏa diễm khủng bố ngập trời nhanh chóng tràn ngập ra chung quanh không gian chừng trăm thước quanh thanh niên áo lam kia.

Sưu Sưu.

Hỏa diễm cuồn cuộn, khí tức lạnh lẽo kia lập tức tan ra. Sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến. Công kích của hắn không ngờ rơi vào trong không gian tràn ngập hỏa diễm này lại lập tức mất đi sự không chế.

Sưu Sưu.

Hàn khí khủng bố tiến vào trong biển lửa này cũng lập tức biến mất không còn tung tích. Ngay cả hàn khí chung quanh cũng liền biến mất. Bất quá, lúc này ở phía dưới, một mảnh không gian to lớn như vậy trực tiếp bị phá hủy thành phế tích. Trên không trung mọi người cũng có thể nhìn thấy gợn sóng trong không gian đang vang lên những tiếng răng rắc. Từng khe hở giống như mạng nhện từ quanh người hai người Lục Thiếu Du nhanh chóng tràn ra.

Giữa không trung, hai người lăng không mà đứng. Sắc mặt Lục Lâm Thiên lúc này đã tái nhợt. Thi triển Hàn Băng Đổng Kết Sát này, chân khí mà Lục Thiếu Du tiêu hao cực kỳ khổng lồ. Loại tiêu hao này gần bằng lúc hắn thi triển Chu Tước Huyền Vũ Quyết.

Thanh niên áo lam kia lúc này sắc mặt tuy rằng tốt hơn Lục Lâm Thiên một chút. Bất quá trên mặt cũng đã tái nhợt. Dường như bởi vì vừa rồi ngăn cản một kích Hàn Băng Đổng Kết Sát của Lục Thiếu Du cũng khiến cho hắn tiêu hao không ít.

– Người này thực lực rất mạnh. Sợ rằng lão đại không đối phó được.

Ánh mắt Tiểu Long chuyển động, lúc này nó cũng không khó nhìn ra, tình cảnh hiện tại của lão đại nó không quá tốt.

– Lục Lâm Thiên, ta xem thường ngươi rồi.

Nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt thanh niên áo lam kia bất động, một lát sau ánh mắt mới khẽ đổi, sau khi hít sâu một hơi lập tức mở miệng nói. Phong Linh Giáp quanh người nhanh chóng được thu lại.

– Thật sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, trong nội tâm hắn lúc này cũng vô cùng khiếp sợ. Sau khi hắn thi triển Hàn Băng Đổng Kết Sát cũng chỉ có thể làm cho đối phương tiêu hao lớn hơn một chút mà thôi. Căn bản cũng không thể tạo thành thương tổn thực chất với đối phương. Mà lúc này cơ hồ mình đã bất lực. Uy lực khi hắn thi triển Hàn Băng Đổng Kết Sát này so với Huyết Lục khi thi triển Liệt Không Cửu Kích cũng không yếu hơn một chút nào. Cho dù yếu hơn thì cũng yếu hơn một chút mà thôi. Bởi vì có lẽ vũ kỹ Liệt Không Cửu Kích so ra hơn Hàn Băng Đổng Kết Sát một chút.

– Tốt, ngươi đi đi. Hiện tại thắng ngươi, thắng cũng không vẻ vang gì. Hy vọng có một ngày hai ta có thể chiến công bằng một trận.

Thanh niên áo lam nói xong, thanh âm vừa dứt, thân ảnh nhanh chóng biến mất tại chỗ. Tiếp theo trong nháy mắt thân thể hắn đã xuất hiện ở trên lưng Phong Vũ Ngân Điêu.

Dát.

Phong Vũ Ngân Điêu rống lên một tiếng rồi biến mất tại chỗ, thân ảnh màu trắng nhanh chóng phi về phía trước.

– Lục Lâm Thiên, ngươi đã xứng biết rõ tên của ta. Nhớ kỹ, tên ta gọi là Lam Thập Tam.

Trên phía chân trời xa xa vang lên thanh âm của thanh niên áo lam kia.

– Lam Thập Tam?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phương xa. Người này quả thực không để cho người ta kịp suy nghĩ. Đến cũng nhanh, đi cũng nhanh. Người đi theo bên cạnh thực lực vô cùng mạnh mẽ, xem ra tuyệt đối có hậu trường cường hãn. Có lẽ không phải là người của Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang cùng Tam tông Tứ môn, không biết là người của Tứ các Tứ đảo hay là người của những gia tộc lánh đời kia. Lục Thiếu Du không ngừng suy đoán trong lòng.

– Người này không biết là tới từ cỗ thực lực nào. Quả thực không đơn giản.

Trong lúc Lục Lâm Thiên ngẩn người, Bạch Linh cùng Tiểu Long đã nhanh chóng tới bên người hắn.

– Người này sợ rằng có lai lịch cực lớn. Lúc hắn giao thủ cùng ta cũng không dùng toàn lực. Có lẽ ta không phải là đối thủ của hắn.

Lục Lâm Thiên nói.

– Thế nhưng ta lại cảm giác được, nữ tử thần bí mang áo choàng kia có lẽ càng thêm khó dây vào.

Bạch Linh khẽ nói.

– Nàng ta sao?

Chương 1201: Nguyệt Viên phong ấn (1)

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ biến. Nữ tử trên lưng Phong Vũ Ngân Điêu kia Lục Thiếu Du cũng từ dò xét qua, khí tức trên người nàng không có, thế nên hắn không có cách nào dò xét ra thực lực của nàng. Thế nhưng dựa vào cỗ khí thế mơ hồ như có như không trên người nàng Lục Thiếu Du cũng có thể đoán ra, nữ tử này sợ rằng cũng không dễ chọc.

– Lão đại, người nọ quả thực có chút kỳ quái.

Thân thể Tiểu Long nhanh chóng nhảy lên người lão đại nó, đôi mắt nhỏ không ngừng chớp chớp, trong mắt cũng hiện lên sự nghi hoặc.

– Chủ nhân, người vừa rồi cũng là vũ giả tam hệ, quả thực vô cùng hiếm thấy. Bất quá đợi sau khi chủ nhân đột phá Vũ Vương, đương nhiên có thể thắng hắn.

Huyết Mị nói với Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên không ngừng biến ảo. Bây giờ hắn mới là Vũ Suất thất trọng. Nếu như đột phá tới Vũ Vương mà nói, muốn thắng Lam Thập Tam kia tuyệt đối không thành vấn đề.

– Lam Thập Tam, không bao lâu nữa bổng công tử sẽ đánh bại ngươi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên. Lúc này hắn đã đem thân ảnh mặc áo lam kia khắc sâu trong đầu. Một cỗ ngạo khí nhanh chóng tỏa ra. Bản thân hắn có Âm Dương Linh Vũ Quyết, nhất định có thể mau chóng đột phá Vũ Vương cùng Linh Vương. Đến lúc đó hắn nhất định có thể đánh bại người này.

– Huyết Mị, tiếp tục dẫn đường.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên nói.

Mọi người lại một lần nữa nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, lập tức biến mất trong không trung.

Trong không trung bao la, lúc này trên lưng Phong Vũ Ngân Diêu, sắc mặt thanh niên áo lam kia một lúc lâu sau mới hồi phục lại. Ánh mắt nhìn về phía trước, trong mắt hiện lên sự vui vẻ.

– Lam Thập Tam, vừa rồi ngươi đã dùng mấy thành thực lực? Không chỉ có năm thành thôi đúng không?

Trên lưng Phong Vũ Ngân Điêu, nữ tử yểu điệu kia hỏi.

– Quả thực không dưới năm thành.

Ánh mắt thanh niên áo lam khẽ nhảy lên, quay đầu lại nhìn nữ tử kia nói:

– Nhãn lực của ngươi quả thực vẫn vô cùng chuẩn xác. Ngươi nói không sai. Lục Lâm Thiên này quả thực không đơn giản. Trên phương diện lĩnh ngộ có thiên phú kinh người. Dùng tu vi Vũ Suất thất trọng có thể thi triển ra vũ kỹ Huyền Cấp cao giai, còn có thể thi triển ra thuộc tính không gian. Quả thực điều này không phải là người bình thường có thể làm được.

– Ta có cảm giác, Lục Lâm Thiên kia cũng còn chưa thi triển toàn lực. Người này so với trong tưởng tượng của ta còn mạnh hơn một chút.

Nữ tử yểu điệu kia nói.

– Chỉ tiếc hắn mới là Vũ Suất thất trọng mà thôi. Ta rất chờ mong có một trận chiến công bằng với hắn.

Ánh mắt thanh niên áo lam nhảy lên, một cỗ chiến ý trên người tràn ra.

– Tốt hơn nên tìm Huyền Thiên bí cảnh rồi nói sau. Bên trong Huyền Thiên bí cảnh có lẽ sẽ có một ít thứ tốt. Các sư phụ truyền tới tin tức, để cho chúng ta toàn lực tham dự. Những người khác có lẽ sợ rằng cũng đang chạy tới.

Nữ tử yểu điệu kia nói.

– Bọn hắn đã chậm một bước, có lẽ sẽ không đuổi kịp chúng ta.

Thanh niên áo lam mỉm cười nói.

– Huyền Thiên bí cảnh này tuyệt đối khó tìm.

Nữ tử yểu điệu kia nói.

– Dùng bổn sự của ngươi, chỉ cần Huyền Thiên bí cảnh ở trong sơn mạch Đoạn Thiên này là có thể tìm được. Chỉ hơi khó khăn một chút mà thôi.

Thanh niên áo lam nói.

Một ngày sau, trong một chỗ tại sơn mạch. Lúc này có hai vách núi gần như dựa vào nhau tạo thành một cái khe hẹp xuất hiện. Chung quanh có không ít cây cối rậm rạp khiến cho người ta có cảm giác nơi này dường như đã mấy ngàn năm không có người đặt chân tới.

Lúc này Lục Lâm Thiên đang đứng trên không trung. Mắt nhìn về phái cái khe hẹp giữa hai vách núi. Bên ngoài ánh mặt trời chiếu xuống, lá rụng bay chung quanh, một dòng suối nhỏ uốn lượn chảy qua, từng đàn dã thú đang uống nước ở bên cạnh, tiêu diêu tự tại. Cuối cùng dòng suối nhỏ này giống như một đạo ngân quang từ trên vách núi trút xuống.

– Chủ nhân, cách nơi này không xa. Ta nhớ được nơi này.

Huyết Mị lập tức cao hứng nói.

– Tiếp tục tìm kiếm.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, trong mắt hiện lên sự chờ mong.

Tại một rặng núi lớn, phía trên một hạp cốc lúc này có không ít yêu thú phi hành đang xoay quanh không trung. Trên lưng chính là chúng cường giả của Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang.

– Nơi này từng xuất hiện qua trong đoạn hình ảnh, chúng ta lại tìm kiếm chung quanh một chút.

Nhìn xuống phía dưới. Đồng Quy Tinh lập tức nói.

Hai ngày sau, đám người Lục Lâm Thiên xuất hiện tại một hạp cốc. Trước hạp cốc có mọc không ít cây cối thấp, phía dưới có dòng nước chảy qua. Nơi này tuy rằng phong cảnh tú lệ, thế nhưng lại không có bất kỳ một chút sinh khí nào.

Ánh mắt Huyết Mị nhảy lên, nhanh chóng nhảy xuống mặt đất, dường như đang bắt đầu tìm kiếm gì đó. Đám người Lục Thiếu Du đi theo phía sau Huyết Mị không lâu lắm thì lập tức đám người Lục Thiếu Du đi tới một bãi cỏ, đối diện với bãi cỏ có một khối nham thạch đứng trên sườn núi. Nhìn qua khối nham thạch bên trên đã bị tróc ra nhiều lớp, hai bên còn có cây cối che phủ. Rễ cây len vào khe hở của nham thạch, những cây này sinh trưởng trên vách đá khiến cho vách núi cao kia lúc này nhìn qua vô cùng có ý vị.

Mà phía dưới nơi Huyết Mị đang đứng, Lục Lâm Thiên đứng từ trên nhìn xuống, phía dưới là một thâm uyên tối om, không nhìn thấy cái gì. Chỉ có một thứ giống như sương mù đang di chuyển mà thôi.

Bên trong vực sâu vạn trượng này có một cái khe, hai bên đều là thạch bích. Có một dòng nước chảy xiết đang chảy qua. Nhiệt độ ở nơi này dường như rất thấp, mà ngay cả không khí lúc này cũng lạnh buốt. Ánh mắt mọi người nhìn xuống phía dưới một lát lập tức cảm thấy hoa mắt. Cái thâm uyên vạn trượng này vô cùng sâu, cũng không biết sâu tới bao nhiêu.

– Chủ nhân, chính là chỗ này. Khi trước ta chính từ nơi này rời đi.

Huyết Mị nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Ở nơi này sao?

Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh. Hai bên thâm uyên vạn trượng này chính là vách đá, cao tới mức không nhìn thấy đỉnh. Một bên là vách núi, một bên là vực sâu không thấy đáy. Cheo leo, sâu thẳm, vô cùng mạo hiểm. Mà ở trong này Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể xác định ra. Bên trong những hình ảnh mà ba chiếc chìa khóa đề cập tới có một sườn đồi mà thôi.

– Nơi này có chút quỷ dị.

Bạch Linh đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói. Đôi mắt xinh đẹp nhìn qua bốn phía rồi lập tức nhíu mày.

Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía, bên trong sơn mạch nhìn qua hoang tàn vắng vẻ này, nếu cẩn thận quan sát quả thực có một cỗ khí tức quỷ dị bao trùm chung quanh. Khó trách phương viên trăm dặm xung quanh đây ngay cả dã thú cũng không dám tới gần. Chim cũng không dám bay qua.

– Huyết Mị, lúc trước ngươi từ chỗ nào đi ra.

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Ở vách núi này xuống, chủ nhân, hay người thử lên đó xem.

Huyết Mị nói.

– Dẫn đường đi.

Lục Lâm Thiên nói. Nơi này từng xuất hiện qua đoạn hình ảnh kia. Lục Lâm Thiên dường như đã cảm thấy, địa phương nơi Huyết Mị đi ra dường như có không ít quan hệ với Huyền Thiên bí cảnh.

Chương 1202: Nguyệt Viên phong ấn (2)

Thân ảnh Huyết Mị uốn éo, lập tức nhảy xuống vách núi vạn trượng. Lục Lâm Thiên không có một chút do dự nào, vòng xoáy dưới chân đột nhiên hiện lên, nhanh chóng nhảy xuống vách núi. Mà Bạch Linh, Thiên Độc Yêu Long cũng theo đuôi xuống. Quanh thân Thiên Độc Yêu Long lúc này có một cỗ hắc mang bao phủ, ánh mắt có chút ngưng trọng nhìn chung quanh.

Xuống dưới vách núi, mây mù lượn lờ, hai bên rộng chừng mười trượng, đều là vách núi thẳng tắp, bóng loáng, vô cùng hiểm trở.

Một đường đi xuống, chỉ sợ đã được chừng nghìn trượng. Càng xuống phía dưới mây mù càng bớt đi một ít. Bất quá giữa không trung lúc này có một cỗ khí tức vô hình xuất hiện, khiến cho ngay cả hô hấp của mọi người có chút không được tự nhiên.

– Chủ nhân, coi chừng, phía dưới có khí độc.

Thanh âm Huyết Mị vang lên, quanh thân lập tức được bao phủ bởi một cỗ huyết sắc quang mang, lập tức dẫn đường đi tiếp.

Trong nháy mắt trên vách núi hai bên phun ra một đám sương mù màu đen. Bên trong sương mù dường như có lực lượng ăn mòn cực lớn. Gợn sóng trong không gian lúc này cũng bị ăn mòn.

Ngay khi sương mù màu đen chạm phải huyết sắc quang mang quanh người Huyết Mị lập tức biến mất không còn tung tích, có vẻ vô cùng quái dị.

– Độc trận.

Lục Lâm Thiên giật mình, không nghĩ tới dưới vách núi này còn có độc trận. Huyết Mị nhìn qua nhẹ nhõm chóng lại như vậy, thế nhưng sợ rằng ngay cả nhân loại Vũ Suất muốn đi vào trong cũng tuyệt đối khó có thể làm được.

Sưu.

Sau khi xuống thêm chừng trăm trượng nữa, huyết sắc quang mang quanh người Huyết Mị mới tiêu tát, mà trên mặt nàng lúc này cũng hơi tái nhợt.

– Chủ nhân, độc trận này cực kỳ lợi hại. Lúc ta đi ra ngoài cũng phải chịu một ít thương thế mới ra ngoài được.

Huyết sắc quang mang được thu lại, Huyết Mị lập tức nói với Lục Thiếu Du.

– Huyết Mị, còn phải xuống thêm bao lâu nữa?

Nhìn vực sâu không thấy đáy dưới chân, lúc này dùng tu vi của Lục Lâm Thiên cũng không thấy tận cùng, giống như vực sâu này vốn không đáy vậy.

– Phía dưới này sâu bao nhiêu ta cũng không xuống quá. Bất quá nơi này chính là nơi khi trước ta đi ra ngoài.

Huyết Mị nói xong, thân thể xinh đẹp lóe lên, mái tóc màu đỏ tung bay, lập tức đột ngột đáp xuống một mặt đá đột nhiên hiện ra trong vực sâu.

– Chính là nơi này sao?

Lục Lâm Thiên đáp xuống mặt đá, mắt nhìn chung quanh. Sau khi đáp xuống mặt đá này lại không có một chút dị tượng nào.

– Nơi này dường như không có chỗ đặc thù gì a.

Đôi mắt to của Thiên Độc Yêu Long không ngừng đảo, có chút nghi hoặc nói.

– Nơi này có phong ấn, không mở ra phong ấn đương nhiên không nhìn ra được sự khác thường.

Ánh mắt Bạch Linh chăm chú nhìn bốn phía, sau đó nhíu mày nói:

– Phong ấn này cực kỳ lợi hại, ta cũng không tìm ra được đầu mối.

– Chủ nhân, lúc đầu ta đã quan sát qua, cái phong ấn này phải tới đêm trăng tròn mới buông lỏng. Cho nên từ ánh trăng hiện tại có thể thấy, ba ngày sau chính là đêm trăng tròn. Tới lúc đó có lẽ cấm chế sẽ buông lỏng, chúng ta có thể đi vào.

Huyết Mị nói.

– Chúng ta đợi vậy.

Mí mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, thời gian ba ngày cũng không dài, chờ dược.

Tại một nơi khác trong sơn mạch. Dưới đỉnh núi khổng lồ lúc này đám người của Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, tính cả Phi Linh môn, Ma Tâm cốc, Song Đao môn đều nhanh chóng nhảy xuống yêu thú phi hành.

– Nếu ta suy đoán không sai thì chính là nơi này.

Lữ Chính Cường

quét mắt nhìn qua bốn phía, vẻ mặt biến hóa không ngừng.

– Lữ chưởng môn, ngươi phát hiện ra cái gì sao?

Gia Cát Tây Phong hỏi.

– Từ hình ảnh mà xem, căn cứ vào địa hình ở nơi này ta có cảm giác ở đây có lẽ có phong ấn. Nếu không nhìn qua hình ảnh lưu lại thì ngay cả ta cũng không nhận ra nơi này có phong ấn.

Sắc mặt Lữ Chính Cường vô cùng ngưng trọng nói.

– Có thể mở ra phong ấn không?

Đồng Quy Tinh lập tức hỏi.

– Để cho tất cả linh giả tinh thông trận pháp, phong ấn đi tới. Chư vị cũng hỗ trợ tìm kiếm. Ta muốn tìm xem có tìm thấy thứ gì đó không.

Lữ Chính Cường nói.

– Nhanh, tất cả mọi người hỗ trợ tìm kiếm.

Công Tôn Hóa Nhai quát lớn.

– Vâng.

Lập tức mấy trăm người nhanh chóng phân tán tìm ở chung quanh. Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn qua bốn phía, ánh mắt không khỏi có chút biến hóa.

Vào lúc này ở bên dưới đỉnh núi thật lớn, có trên trăm thân ảnh xuất hiện giữa không trung, đều ngồi trên phi hành yêu thú lục giai sơ kỳ, những người này đều mang mặt nạ hoặc che mặt, hoặc là khuôn mặt vô cùng xa lạ.

Một nữ tử mặc quần đỏ nhìn chằm chằm khe sâu sau đỉnh núi, nói:

– Hình ảnh tới đây, toàn bộ linh giả cẩn thận tìm kiếm, nơi này có lẽ có phong ấn cùng cấm chế mà chúng ta khó thể phát hiện!

– Nơi này không giống địa phương có cấm chế cùng phong ấn, không có năng lượng ba động nào a!

Không ít người ở sau lưng nữ tử đều có dị nghị.

– Nếu dễ dàng tìm ra như vậy, người của bốn đại môn phái đã sớm tìm được, mau tìm đi, nhất định có thể tìm ra được gì đó, phong ấn cùng cấm chế dù mạnh thế nào cũng phải lộ ra chút dấu vết!

Nữ tử quần đỏ nói.

Vách núi cao vạn trượng, nham thạch trải qua động trận mà xuất hiện đột ngột, trước mắt cũng không có nguy hiểm gì, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi, chờ đợi đêm trăng tròn ba ngày sau, theo lời của Huyết Mị phải đợi tới đêm trăng tròn phong ấn mới mở rộng, điều này làm Lục Lâm Thiên cực kỳ chờ mong, không biết bên trong phong ấn vật gì.

Mà giờ khắc này Lục Lâm Thiên cũng không biết bên trên vách núi có một đầu Phong Vũ Ngân Điêu thật lớn đang xoay quanh, vài thân ảnh đã đứng bên vách núi.

– Nơi này có quỷ dị!

Nữ tử che mặt bằng lụa trắng nói, ánh mắt nhìn chăm chú khắp bốn phía, cẩn thận tìm kiếm gì đó.

– Có thể tìm ra hay không?

Thanh niên lam y nhíu mày, thần sắc thu liễm, khuôn mặt luôn lộ ý cười trở nên nghiêm túc.

– Ta thử xem!

Nữ tử nói, kết xuất thủ ấn quỷ dị, hơn mười đạo hào quang bắn ra, vài đạo quang mang rơi xuống đất hóa thành hơn mười con chuột nhỏ màu trắng cỡ lòng bàn tay, quanh thân tràn ngập khí tức của linh thú.

– Tầm Linh Thử, đi!

Nữ tử vung tay, hơn mười con chuột trắng nhỏ nháy mắt biến mất ngay tại chỗ.

– Có Tầm Linh Thử của ngươi, tìm phương tiện hơn!

Thanh niên lam y nói.

– Mặc dù Tầm Linh Thử mới cấp hai, nhưng lại có được khứu giác độc đáo với phong ấn cùng cấm chế, phong ấn cấm chế bình thường khó đào thoát sự tìm kiếm của chúng!

Nữ tử nói.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong sự chờ mong của Lục Lâm Thiên, ba ngày thời gian lặng yên trôi đi, Lục Lâm Thiên chợt thở ra ngụm trọc khí.

Vào đêm, mây mù che phủ cả vách núi, làm không gian tối đen như mực, đôi mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe tinh quang, nhìn chằm chằm bầu trời chờ đợi trăng tròn.

Sau một lát vầng trăng hiển lộ, ánh trăng xuyên qua sương mù dày đặc trực tiếp chiếu xuống vách núi, quang hoa xuyên thấu khắc lên hai bên vách núi.

– Đêm trăng tròn, phong ấn nên xuất hiện rồi đi!

Chương 1203: Tiến vào thông đạo

Ngay lúc này không gian chợt dao động thật khẽ, ánh mắt mọi người đều nhìn lên hai bên vách đá, cả không gian không ngừng lắc lư, tựa hồ phong ấn đang bắt đầu mở rộng.

Hô!

Chỉ nháy mắt dưới ánh trăng chiếu xuống, không gian vặn vẹo kịch liệt, phát ra tiếng vang va chạm như cuộn sóng, tiếng vang khuếch tán, không gian dao động ngày càng kịch liệt, cảm giác giống như lung lay sắp đổ.

Hô!

Ngay chỗ nham thạch cao nhất vách núi bắt đầu xuất hiện một mảng lớn năng lượng phong ấn, không gian dao động tựa hồ đang hô ứng cùng ánh trăng trên không, dao động càng ngày càng mạnh.

Nhìn năng lượng phong ấn ngày càng hư ảo, Lục Lâm Thiên, Thiên Độc Yêu Long, tiểu Long đều lộ ra vẻ kinh ngạc cùng hưng phấn, hô hấp của Lục Lâm Thiên gấp gáp hơn rất nhiều, biến hóa như vậy đủ chứng minh nơi này không tầm thường.

– Lão đại, nơi này có cảm giác nguy hiểm!

Tiểu Long đứng trên vai Lục Lâm Thiên, ánh mắt cảnh giác nhìn chăm chú vào năng lượng phản ứng, một cỗ chân khí nguy hiểm bắt đầu dâng lên trong lòng.

– Đều cẩn thận một chút!

Lục Lâm Thiên híp mắt, nhìn chằm chằm vào không gian ngày càng vặn vẹo, trong tiếng vang khi không gian ba văn va chạm lẫn nhau, trong lòng lục Lâm Thiên cảm nhận được một cỗ năng lượng ba động khủng bố cực độ, cùng chân khí quỷ dị không biết từ nơi nào truyền tới.

Khí tức quỷ dị kia thật sự luống cuống, phảng phất như có thể ảnh hưởng tâm trí người khác, làm linh hồn người ta luống cuống bất an, máu huyết bắt đầu chậm rãi sôi trào lên.

Hô hô!

Không gian ba văn trùng điệp, trong không gian vặn vẹo giờ phút này đã xuất hiện lốc xoáy, trên tảng đá thật dày hiện tại giống như thủy vực, lốc xoáy trực tiếp xuyên vào bên trong vách núi.

– Phong ấn mở ra!

Thiên Độc Yêu Long cực kỳ kích động, hai mắt đỏ đậm muốn tiến vào trong lốc xoáy.

– Độc Long huynh, mau lui lại!

Lục Lâm Thiên vẫn luôn cảnh giác, sắc mặt biến đổi, chụp lấy Thiên Độc Yêu Long, ngân mang chợt lóe bật lui ra sau, Bạch Linh cùng Huyết Mị cũng phản ứng cực nhanh, không chút do dự lập tức lui về phía sau.

Oanh oanh oanh!

Bên trong lốc xoáy bắt đầu xoay tròn, vài thanh âm nổ bạo, một cỗ không gian lực cuồng bạo như bão táp thổi quét ra ngoài.

Không gian quanh lốc xoáy nhất thời bị đánh nát, kình khí ngập trời, cả một mảnh không gian lớn như vậy đều bị phá hủy, cự lực này làm Bạch Linh nhíu mày, nếu thân thể bị thổi quét vào bên trong, chỉ sợ sẽ bị thương nặng.

– Làm sao ngươi biết gặp nguy hiểm?

Nhìn không gian phá nát, Bạch Linh kinh nghi hỏi, vừa rồi nàng không hề cảm giác được có dấu hiệu nguy hiểm.

– Đây là tác dụng vật lý thôi!

Khóe môi Lục Lâm Thiên nhếch lên, lộ ra ý cười thần bí, việc này rất đơn giản, trong phong ấn nhất định còn có một không gian khác, mà không gian bị phong ấn, phản ứng rộng, nhất định sẽ chịu không khí áp súc, áp súc trùng điệp sẽ hình thành không gian lực, như vậy khi bùng phát liền có thể nghĩ, bình thường nếu Vũ vương không chú ý cũng sẽ bị phá hủy.

Nhìn không gian tan vỡ bên dưới, vẻ mặt Thiên Độc Yêu Long cũng hiện lên e ngại, lực lượng kinh khủng vừa rồi làm trong lòng hắn cũng kinh hãi không thôi.

Khi hết thảy đều khôi phục lại bình thường, lốc xoáy vẫn tồn tại, không gian lực lan tràn bao trùm cả khối nham thạch bên trong.

– Chúng ta vào đi thôi!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, ngân mang chợt lóe, thân hình hóa thành thanh sắc quang mang bắn vọt vào trong lốc xoáy.

– Chủ nhân, trong phong ấn này có không gian hấp lực cực lớn, phải cẩn thận một chút!

Huyết Mị nói xong, thân thể mềm mại chợt lóe, yêu nguyên trào ra, hóa thành huyết ảnh mơ hồ lao vào trong lốc xoáy.

Mọi người vừa tiến vào trong lốc xoáy, ngay lập tức thân ảnh biến mất không còn nhìn thấy.

– Hấp lực thật mạnh!

Bên trong một không gian u tối, thân thể Lục Lâm Thiên giống như đi vào không gian thông đạo, phía trước mênh mông bụi mù một mảnh nhìn không thấy cuối, mà không gian chung quanh lại có cỗ hấp xả thật lớn từ khắp bốn phương tám hướng kéo tới, một cỗ cự lực vô hình thậm chí làm chân khí bị đè nén cực kỳ rối loạn, bước về phía trước thật giống như có ngàn cân cự lực áp xuống.

– Bên trong này thật sự quỷ dị!

Thiên Độc Yêu Long bước tới, tốc độ suy giảm, lực lượng bị kéo chậm chạp, yêu nguyên cũng thừa nhận áp lực.

– Thanh Linh khải giáp!

Lục Lâm Thiên khởi động Thanh Linh khải giáp, ngay lập tức áp lực giảm nhiều, chân khí gần như khôi phục bình thường, nhưng vẫn còn bị áp chế.

– Cẩn thận một chút, chúng ta chậm rãi đi tới!

Lục Lâm Thiên nói, chậm rãi đi về phía trước.

Bên trong Đoạn Thiên sơn mạch, ánh trăng như nước, chiếu xuống khắp cả dãy núi non, nhưng vào lúc này bỗng nhiên truyền ra tiếng vang thật lớn.

Oanh long long!

Đột nhiên trong núi truyền ra tiếng gầm rú, cả tòa sơn mạch chao đảo như sắp đổ sụp xuống.

Vào lúc này trong phạm vi sơn mạch nhất thời xuất hiện từng quang quyển năng lượng thật lớn, hô ứng cùng ánh trăng trên cao, có vẻ cực kỳ huyền ảo.

Trên một đỉnh núi, Lữ Chính Cường nhìn thấy hết thảy những chuyện này, sắc mặt ngưng trọng, đột nhiên đại biến, nói:

– Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận, Huyền Thiên môn bố trí lại là đại trận này, khó trách mấy ngàn năm qua không ai tìm được bí cảnh!

Bên trong một khe núi, hơn trăm người đang nhìn chằm chằm lên bầu trời, khắp cả núi non từng đạo quang trụ phóng lên cao, sau một trận gầm rú, hòa lẫn cùng ánh trăng chiếu xuống.

– Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận, khó trách chúng ta không tìm ra dấu vết!

Bên cạnh nữ tử quần đỏ vang lên thanh âm trầm thấp nói.

– Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận!

Đồng thời trên một mảnh bình nguyên, một thân ảnh đeo mặt nạ đứng trước một nhóm người thở dài nói.

Bên trên vách núi cao vạn trượng, vài thân ảnh lăng không mà đứng, trên trời cao ánh trăng chiếu xuống trực tiếp xuyên vào bên dưới vách núi, một cỗ chân khí cổ xưa lan tràn, trong khí tức xen lẫn sát khí thao thiên.

– Đại trận lợi hại!

Lam bào thanh niên tuấn lãng co rụt ánh mắt, không nhịn được kinh ngạc nói.

– Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận, lấy lực tinh nguyệt bảo hộ phong ấn, Huyền Thiên bí cảnh nằm tại nơi này, nhưng muốn đi vào phải phá vỡ Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận trước tiên!

Nữ tử xinh đẹp nói.

– Đại trận này tựa hồ đã rộng đi!

Thanh niên nói.

Nữ tử ngẩng đầu nhìn lên vầng trăng sáng trên bầu trời, lại nhìn bầu trời đầy sao, nói:

– Lúc trước cường giả trong Huyền Thiên môn bố trí Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận, có lẽ chưa từng nghĩ tới bảy ngàn năm sau lại gặp được thời kỳ Thiên Lang Phá Nguyệt một vạn lẻ tám năm một lần, Thiên Lang tinh đã lệch vị trí, tới ngày này tinh thần nhật nguyệt đều sẽ suy giảm một thời gian, bị Thiên Lang tinh cắn nuốt, mà Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận sẽ tự động mở ra. Nếu không cho dù người có tu vi linh tôn đi tới cũng chưa chắc phá vỡ được đại trận này!

– Không nghĩ tới Huyền Thiên môn còn có thủ đoạn như thế!

Sau lưng thanh niên áo lam chính là hoàng bào lão giả mà Bạch Linh từng giao thủ qua ngày đó.

Chương 1204: Năng lượng tàn hồn

– Lúc trước trong Huyền Thiên môn có vài vị Vũ tôn linh tôn, thực lực không tầm thường, bằng không nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang cũng sẽ không tổn thất thảm trọng, hiện tại bị tam tông tứ môn mơ hồ áp chế, mà lúc trước thực lực nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang còn cao hơn cả tam tông tứ môn cùng tứ các tứ đảo, bằng không với vị trí đặc thù của Cổ Vực, bọn hắn làm sao dễ dàng trấn áp!

Nữ tử khẽ thở dài, nói:

– Theo mấy ngàn năm qua trong môn thu thập tin tức, lúc trước Huyền Thiên môn quyết một trận tử chiến cùng nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang tại Đoạn Thiên sơn mạch, Huyền Thiên môn không địch lại, cuối cùng bị buộc phong ấn bí cảnh, mà mấy Vũ tôn linh tôn bố trí Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận, cho dù trải qua bảy ngàn năm đại trận vẫn có thể hấp thu tinh nguyệt lực duy trì, linh tôn Vũ tôn bình thường đừng mong phá trận!

– Vậy bây giờ chúng ta nên làm gì?

Thanh niên hỏi:

– Chẳng lẽ còn phải mời cường giả trong môn tới phá trận hay sao, nếu như quay về thật quá mất mặt!

– Nếu ta suy tính không sai, bảy ngày sau Thiên Lang tinh cắn nuốt tinh nguyệt, tới lúc đó đại trận sẽ dừng chuyển động, chúng ta có bảy ngày thời gian phá vỡ phong ấn!

Nữ tử nhìn chăm chú lên bầu trời nói.

Xuy xuy!

Lời của nữ tử vừa nói xong, ánh trăng vẫn như trước, nhưng ánh sáng tạo thành dải lụa đột nhiên biến mất, cả dãy núi lớn hoàn toàn yên tĩnh, phảng phất như tất cả chuyện vừa rồi chưa từng phát sinh qua bao giờ.

Lúc này cũng không ai nhìn thấy trên vách núi có lốc xoáy không gian ba văn, nháy mắt đã biến mất không thấy bóng dáng, hết thảy đều khôi phục lại bình thường, không còn nhìn ra dấu vết.

– Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận đã rộng, hẳn đã bị tinh nguyệt ảnh hưởng!

Trên một đỉnh núi, Bạch Oánh cau chặt mày, nhìn chằm chằm lên bầu trời.

– Oánh tỷ, chẳng lẽ tỷ biết về Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận?

Tứ Tuyệt Yêu Cơ Lư Khâu Mỹ Vi hỏi.

– Lâm Thiên có giao cho ta một ít tài liệu về trận pháp, bên trong có giới thiệu về Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận.

Bạch Oánh khẽ gật đầu nói.

– Không nghĩ tới Quỷ Tiên Tử cũng biết về Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận, không biết có hiểu biện pháp phá trận hay không?

Lữ Chính Cường hỏi, giờ phút này Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh, Gia Cát Tây Phong đều nhìn qua Bạch Oánh, những người ở đây cũng không mấy người biết về trận pháp, mặc dù có biết cũng không biết phương pháp phá trận, đây là Huyền Thiên môn lưu lại chỗ dựa cuối cùng, chỉ là bọn họ sao có thể dễ dàng xử lý.

– Không biết chư vị có nghe qua về Thiên Lang Phá Nguyệt?

Bạch Oánh hỏi.

– Thiên Lang Phá Nguyệt, một vạn lẻ tám năm mới phát sinh một lần!

Lữ Chính Cường nhìn lên bầu trời, đột nhiên biến sắc, bấm ngón tay tính toán, nói:

– Bảy ngày sau hẳn là thời kỳ Thiên Lang Phá Nguyệt, tới lúc đó tinh nguyệt bị Thiên Lang tinh cắn nuốt, Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận tự phá, trời giúp a!

Trong thông đạo không gian u tối, Lục Lâm Thiên cảm giác đã trải qua vài giờ, đột nhiên phía trước dần dần vỡ ra một cửa động, ban đầu chỉ nhỏ như nắm tay, nhưng khi lực cản không gian ngày càng nhỏ, sát khí càng nồng nặc, chỉ chốc lát cửa động đã biến thành đường kính chừng nửa thước.

Sưu sưu!

Cửa động càng lúc càng lớn, đi tới gần mới biết được đây là một mảnh không gian ba văn màu trắng, thân hình Lục Lâm Thiên vừa động nháy mắt liền chui ra khỏi không gian ba văn kia.

Ngay khi hắn vừa chui ra khỏi nơi đó, liền dừng lại trên một đỉnh núi, nơi này một mảnh u tối, tựa như gặp phải mưa dầm giữa ban ngày, lúc này mới phát hiện nơi đây là một mảnh sơn mạch khe núi khổng lồ hơn vạn dặm, bên ngoài sơn cốc thương tang u ám, tựa hồ là nơi hoang dã chưa từng có dấu chân người.

Ở trong sơn cốc xương trắng dày đặc, sát khí lan tràn ngập trời, từ xa nhìn lại là một mảnh xương trắng khô lâu, làm cho người ta có cảm giác dựng đứng tóc gáy, bị cỗ sát khí quanh quẩn khiến linh hồn người cũng cảm giác luống cuống.

Bạch Linh, Thiên Độc Yêu Long cùng Huyết Mị đều đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn chằm chằm về phía trước, mà ánh mắt Bạch Linh cùng Thiên Độc Yêu Long đều có biến hóa.

Nơi này xương trắng như núi, có hài cốt yêu thú, cũng có hài cốt nhân loại, Lục Lâm Thiên có thể tưởng tượng ra được có thể tạo thành núi xương thế này, ngày xưa nhất định đã trải qua đại chiến dị thường kịch liệt, vì vậy cả vạn dặm không có ngọn cỏ, sát khí kinh người, chỉ sợ người tới nơi đây sẽ bị sát khí ảnh hưởng, dù là lúc này Lục Lâm Thiên cũng có cảm giác linh hồn mình bắt đầu luống cuống.

– Lão đại, đó là cái gì!

Tiểu Long nhìn xuống ngọn núi bên dưới sơn cốc.

Lục Lâm Thiên nhìn xuống, trong đống xương trắng đột ngột mọc lên một ngọn núi khổng lồ, ngọn núi xuyên lên bầu trời, từ xa nhìn lại giống như thương long ngẩng đầu rít gào, chân khí của ngọn núi kia thật sự làm da đầu người run lên lẫn sợ hãi.

– Đó là…

Lục Lâm Thiên cẩn thận quan sát, sắc mặt nhất thời biến đổi, ngọn núi khổng lồ lại không bình thường, đó là một kiến trúc lớn như núi, xa xa nhìn lại giống như kim tự tháp, mặc dù yên tĩnh không tiếng động nhưng Lục Lâm Thiên biết không gian phong bạo cùng sát khí thao thiên đủ chứng minh nơi này không phải vùng đất lành, nếu mình không cẩn thận chỉ sợ phải đem mạng nhỏ bỏ lại nơi quỷ dị này.

– Huyết Mị, ngươi có quen thuộc nơi này hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Chủ nhân, nơi này quá kinh khủng!

Huyết Mị hít sâu một hơi, tựa hồ còn sợ hãi, nói:

– Chủ nhân, bên trong những hài cốt kia còn lưu không ít năng lượng tàn hồn, không có bất kỳ yêu thú linh thú dám tới gần, ban đầu ta muốn tới rình một phen nhưng thiếu chút nữa cũng không chạy thoát!

– Tàn hồn năng lượng thể!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, số lượng hài cốt ở nơi đó chỉ sợ phải trên mười vạn trăm vạn, sát khí ngập trời, hơn nữa không gian bị phong ấn, trải qua mấy ngàn năm có được năng lượng tàn hồn cũng không kỳ quái, ban đầu bên trong mật địa của Vân Dương tông hắn cũng từng gặp qua năng lượng tàn hồn như vậy.

– Huyết Mị, bên trong còn có yêu thú cùng linh thú không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Ân, nhưng không ở trong này, không có yêu thú hay linh thú dám tới gần đây, trước kia có không ít linh thú yêu thú muốn vào, kết quả đều bị tử vong.

Huyết Mị nói.

– Chúng ta đi vào, cẩn thận một chút!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, nhìn xương trắng chồng chất như núi, muốn đi tới kiến trúc nguy nga kia, đầu tiên phải đi qua khu vực hài cốt mới được.

– Cẩn thận!

Bạch Linh nhìn chằm chằm phía trước, quanh thân hiện lên quang quyển hộ thân, chính nàng cũng phải cẩn thận đề phòng.

Trên người Lục Lâm Thiên mặc Thanh Linh khải giáp, chân khí run lên, chậm rãi lăng không tiến về phía trước, theo hắn phỏng chừng kiến trúc kia chỉ sợ có chút bất phàm.

Mọi người đều đề cao cảnh giác, vào thời khắc này mọi người vừa đặt chân lên bầu trời khu vực hài cốt, một cỗ sát khí vô hình lập tức bao phủ tới, linh hồn bọn họ đều bị ức chế.

– Sát khí quá mạnh mẽ, có thể ảnh hưởng linh hồn, bảo vệ tâm thần đừng để sát khí xâm nhập!

Bạch Linh nói.

Chương 1205: Tàn hồn đoạt xá 1

– Sát khí quá nồng, mẹ nó, đây là địa phương quỷ quái gì!

Quanh thân Thiên Độc Yêu Long quanh quẩn hắc mang, sắc mặt đỏ lên, bị sát khí ảnh hưởng khiến hai mắt hắn đều ửng đỏ.

– Sát khí do trăm vạn hài cốt sinh ra, tự nhiên không tầm thường!

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng hắn cực kỳ ngưng trọng, linh hồn luống cuống, ảnh hưởng thật không nhỏ, cỗ sát khí kia tựa hồ có thể ăn mòn linh hồn của hắn.

Xuy xuy!

Ngay khi lời của Lục Lâm Thiên vừa dứt, trong tích tắc khu vực hài cốt có biến hóa, hài cốt chồng chất như núi giống như đang mấp máy, kéo theo một cỗ không gian ba văn nhộn nhạo tản ra.

– Chủ nhân, có tàn hồn năng lượng thể, cẩn thận!

Huyết Mị khẽ quát một tiếng, bàn tay trống rỗng đảo qua, một mảnh huyết quang tràn ngập, ngay lập tức liền xuất hiện một đoàn vụ khí u tối cỡ bàn tay, vụ khí thu liễm trong huyết quang, hóa thành hình người, tựa như hồn anh, một cỗ năng lượng tinh thuần bắt đầu khuếch tán.

– Phanh!

Huyết quang trong tay Huyết Mị uốn éo, nhất thời đem đoàn năng lượng tàn hồn bóp nát trong tay, hóa thành khí thể u tối tiêu tán trong không gian.

Xuy!

Cùng một thời gian, Thiên Độc Yêu Long cùng Bạch Linh đồng thời có động tác, hai tay biến hóa thủ ấn, trong tay xuất hiện hắc mang cùng bạch mang, trong hào quang xuất hiện khí thể u tối, một đạo năng lượng thể dữ tợn xuất hiện, đang không ngừng phản kháng.

– Phanh phanh!

Bạch Linh vung tay, năng lượng thể nhất thời vỡ nát, ánh mắt nàng cực kỳ ngưng trọng, nói:

– Đúng là phiền phức, đây là tàn hồn năng lượng thể, thực lực chỉ có trình tự Vũ sư mà thôi, nhưng không thể đánh chết, chỉ có thể chấn vỡ, nhưng sẽ lập tức ngưng tụ lại, muốn hoàn toàn diệt trừ thật không ít thời gian!

Xuy xuy!

Bạch Linh vừa dứt lời, không gian mấp máy, hơn mười đạo khí thể u tối giống hình thành bọt khí, bên trong như có thứ gì dữ tợn đang nhe răng nhếch miệng, nháy mắt lao thẳng về hướng mọi người.

– Phá!

Tiểu Long quát một tiếng, trong miệng phun ra kim sắc hỏa diễm, nháy mắt khuếch tán chung quanh, kim sắc hỏa diễm lan tràn, hơn mười đạo bọt khí nhất thời sợ hãi, lập tức bị hỏa diễm thổi quét tới, không gian bị thiêu hủy thành xích hồng sắc, năng lượng dữ tợn lập tức bị thiêu thành tro tàn, cũng không phải bị đánh tan mà là bị trực tiếp thiêu cháy bốc hơi.

– Cũng không khó diệt trừ thôi!

Đôi mắt tiểu Long đắc ý xoay chuyển, nhưng vừa dứt lời ánh mắt ngẩn ra, chỉ thấy chung quanh xuất hiện hơn vạn tàn hồn, sương mù u tối bao phủ không trung, trống rỗng xuất hiện, sát khí ngập trời.

– Nhiều như vậy!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thực lực chỉnh thể của tàn hồn chỉ tới Vũ sư, nhưng nhiều như vậy cũng đủ làm người sợ hãi.

– Xuy xuy!

Nhưng lúc này những tàn hồn thể kia không công kích, ngược lại rậm rạp gia tăng, đồng thời quỷ dị trùng điệp chồng chất như dung hợp cùng nhau, cả không gian đều run rẩy lên.

– Chủ nhân, chúng ta phiền toái, nhóm tàn hồn thể này còn dễ đối phó, kinh khủng nhất chính là nếu chúng dung hợp lẫn nhau, tới lúc đó thực lực mới khủng bố, lúc trước khi ta còn ở lục giai hậu kỳ, thiếu chút nữa không thể đào thoát ra ngoài.

Huyết Mị nhìn thấy năng lượng tàn hồn đầy trời đang dung hợp, nhất thời sợ hãi, lúc trước nàng từng xông qua nơi này, cuối cùng tổn thất không ít công phong lục giai mới thoát thân, nghĩ lại một màn mạo hiểm ngày trước, trong lòng còn rùng mình.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, nói:

– Đám tàn hồn thể kia không phải đang dung hợp, chỉ sợ là đang cắn nuốt lẫn nhau!

Hô hô!

Vào thời khắc này, tàn hồn thể ngưng tụ, không gian nháy mắt vặn vẹo kịch liệt, sát khí thao thiên vô cùng khủng bố.

Trong không gian đột ngột xuất hiện một thân ảnh dữ tợn khổng lồ cao chừng ba trăm thước, một cỗ chân khí kinh khủng khuếch tán, còn mang theo cỗ uy áp thật lớn khiến linh hồn người rung động.

Ô!

Thân hình dữ tợn khổng lồ rít gào một tiếng, tựa như ác quỷ hung hãn, quơ mạnh tứ chi, nhe răng nhếch miệng, quanh thân tràn ngập năng lượng cuồng bạo, tuy không có linh trí nhưng chân khí cực kỳ mạnh mẽ.

– Tàn hồn năng lượng thể này rất kỳ quái, nhưng chân khí chỉ sợ tới trình tự Vũ vương nhất trọng rồi!

Bạch Linh nói.

– Nó thật sự có chút kỳ lạ!

Lục Lâm Thiên nói, trong trăm vạn hài cốt có tàn hồn linh giả, cũng có võ giả, hai loại tàn hồn dung hợp còn có năng lượng lưu lại khi còn sống, hỗn hợp lại chẳng khác gì Linh Vũ cùng dung hợp.

Giờ phút này linh hồn thể dữ tợn kia nhìn chằm chằm vào nhóm người, ánh mắt tràn ngập sát khí hung ác bạo ngược, Lục Lâm Thiên cảm nhận được cỗ năng lượng ba động cường hãn, loại ba động này dị thường mạnh mẽ, đặc biệt là hung sát khí làm người cực kỳ khó chịu.

Ô!

Giữa không trung, tàn hồn thể nháy mắt lao thẳng tới, mang theo sát khí hung hãn, tựa hồ như tạo ra âm thanh quỷ khóc thần hào.

– Ta tới thử xem!

Huyết Mị khẽ quát một tiếng, đôi mắt nhìn tàn hồn thể, bàn tay chậm rãi nâng lên, sau đó đột nhiên nắm chặt, một tia năng lượng huyết quang khuếch tán.

Xuy xuy!

Năng lượng huyết quang va chạm vào người tàn hồn thể, vang lên thanh âm trầm đυ.c, lực lượng cuồng bạo nhanh chóng lan tràn.

Đặng đặng…

Thân hình Huyết Mị lảo đảo bật lui mấy bước, mọi người liền nhìn chằm chằm vào quang đoàn phía trước, sắc mặt thay đổi, bởi vì tàn hồn thể đang cắn nuốt năng lượng huyết quang mà Huyết Mị vừa đánh trúng người nó.

– Năng lượng thể thật quỷ dị!

Thiên Độc Yêu Long kinh ngạc nói.

– Để ta ra tay!

Ánh mắt Bạch Linh trầm xuống, yêu nguyên bàng bạc tràn ra, muốn xuất thủ.

– Không thể, năng lượng thể kia thật quỷ dị!

Lục Lâm Thiên kéo Bạch Linh, khi hắn còn ở mật địa Vân Dương tông, linh hồn thể trong đại trận thượng cổ có tác dụng thật quỷ dị, có thể cắn nuốt hấp thu lực công kích của đối thủ lớn mạnh năng lượng của chính mình.

– Mặc dù năng lượng thể khó đối phó, nhưng ta có biện pháp giải quyết nó!

Ánh mắt Bạch Linh chợt lóe, cũng dừng tay lại nói.

– Giúp ta hộ pháp, để ta đối phó nó!

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười, năng lượng thể kia tựa hồ thích hợp với hắn.

– Ngươi được không, thực lực của nó không kém, ta cảm giác nó có thể so với Vũ vương nhất trọng!

Ánh mắt Thiên Độc Yêu Long híp lại, nhìn chăm chú Lục Lâm Thiên nói.

– Hẳn là không thành vấn đề!

Lục Lâm Thiên vuốt mũi, năng lượng thể cường hãn như vậy, nếu hắn cắn nuốt không biết có bị trướng chết hay không, nhưng nếu bỏ qua thật sự lãng phí, muốn tìm được năng lượng thể cung cấp mình đột phá cũng không phải chuyện dễ dàng.

– Ô!

Năng lượng thể vừa cắn nuốt một kích của Huyết Mị, chiếm được ưu đãi, lúc này nhìn nhóm người Lục Lâm Thiên ô ô gầm lên một tiếng, nháy mắt lao thẳng tới, bộ dáng dữ tợn, tứ chi huy động mang theo hung sát khí vô cùng cường hãn.

– Tiểu Long, ngươi cũng lui ra phía sau!

Lục Lâm Thiên nói, thủ ấn trên tay biến hóa, chân khí chợt lóe, hai tay đẩy ra một đạo chân khí lốc xoáy, một cỗ lực lượng quỷ dị bay ra.

– Nhìn xem ngươi có thể cắn nuốt ta hay không!

– Ô!

Trong tay năng lượng thể xuất hiện hung sát quang trụ, trực tiếp đập thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, khí thế hung hãn ngập trời, hài cốt bên dưới không ngừng rục rịch, chỉ chốc lát sát khí đã dày đặc như thực chất.

Chương 1206: Thiên Lang lệch vị

– Hừ!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, cắn chặt răng, năng lượng thể này quá mức khổng lồ, chẳng khác gì một tòa núi lớn, chỉ sợ bản thân hắn cũng phải nếm khổ, bàn tay vung lên, lốc xoáy bạo lướt, xốc lên không gian ba văn, quang trụ của năng lượng thể cuồng bạo nháy mắt đã xuyên vào trong lốc xoáy.

Hai cỗ lực lượng va chạm lẫn nhau, lại có cảm giác trở nên yên lặng không chút động tĩnh, ngay lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác có một cỗ lực cắn nuốt tràn ra, tựa hồ muốn cắn nuốt sạch chân khí của hắn.

– Âm Dương Linh Vũ quyết, thôn phệ!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, thần sắc trầm xuống, trong tay vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, hai lực cắn nuốt va chạm lẫn nhau, trên bầu trời đột nhiên bắn ra quang mang chói mắt, tựa như hai long quyển phong bạo đang đυ.ng chạm, không gian ba văn trực tiếp tan vỡ.

– Tàn hồn năng lượng thể thật mạnh!

Hai cỗ lực lượng đυ.ng chạm lẫn nhau, trong lòng Lục Lâm Thiên nhất thời trầm xuống, thực lực năng lượng thể kia mạnh hơn tưởng tượng của hắn, khó trách Huyết Mị cũng không dám xông vào khu vực hài cốt này.

– Mau lui lại!

Lục Lâm Thiên quát, chỉ sợ lúc mình muốn cắn nuốt nó, chính nó cũng cắn nuốt chân khí của mình.

Thủ ấn biến hóa, Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, hoàng mang bao phủ Thanh Linh khải giáp, lốc xoáy gắt gao bám vào năng lượng thể, đối kháng cắn nuốt, mà bản thân hắn vẫn rơi vào hạ phong.

– Ô!

Năng lượng thể cũng cảm giác được Lục Lâm Thiên quỷ dị, rít gào một tiếng, hung sát khí lan tràn, toàn bộ hài cốt nhất thời giống như sống lại.

– Xuy!

Thân hình Lục Lâm Thiên bị năng lượng thể gắt gao giữ chặt, khí xoáy chợt lóe, hắn toàn lực thối lui, nháy mắt đã rơi xuống đỉnh núi vừa rồi đã đứng.

Xuy xuy!

Cùng một thời gian, đoàn năng lượng thể nháy mắt chợt lóe hung quang, tựa hồ cảm giác không thể cắn nuốt chân khí của Lục Lâm Thiên, lập tức hóa thành một mảnh hào quang bụi mông mông dày đặc chui vào trong lốc xoáy của Lục Lâm Thiên.

Thân hình khổng lồ cao vài trăm thước giờ phút này hóa thành một khối quang đoàn năng lượng thật lớn, nhất thời nương vào lực cắn nuốt của Lục Lâm Thiên, trực tiếp tiến vào trong cơ thể của hắn.

– Không xong!

Trong lòng Lục Lâm Thiên nhất thời cảm thấy không hay, đoàn năng lượng hung sát nháy mắt lao vào cơ thể hắn, trực tiếp lao thẳng tới đại não của hắn, một cỗ linh hồn lực lượng bàng bạc hung ác công kích thẳng vào đầu hắn.

– Tàn hồn lực!

Trong lòng Lục Lâm Thiên nháy mắt trầm xuống, tàn hồn năng lượng thể này khác hẳn năng lượng thể trong mật địa Vân Dương tông, đoàn năng lượng trong mật địa không có linh hồn lực tồn tại, linh trí còn chưa mở ra, chỉ có linh trí mơ hồ theo bản năng mà thôi.

Tàn hồn năng lượng thể cũng do tàn hồn ngưng tụ mà thành, có được linh hồn lực cường hãn, mặc dù là tàn hồn, chỉ lưu lại chút ý thức nông cạn khi còn sống, nhưng lúc này tiến vào trong cơ thể của hắn, trực tiếp xâm nhập đại não, dựa vào trực giác của bản năng muốn đoạt xá thân thể hắn.

– Muốn đoạt xá sao!

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, không nghĩ tới năng lượng tàn hồn còn có biến hóa bậc này, tâm niệm vừa động, hắn chợt đoán ra tàn hồn năng lượng thể kia nhiều ít còn lưu lại ý thức khi còn sống, chỉ là bản năng đoạt xá, tụ tập tàn hồn bàng bạc, chỉ nói từ linh hồn lực chỉ sợ không thua linh vương nhất trọng.

Sau thoáng kinh ngạc, khóe môi Lục Lâm Thiên hiện lên độ cong băng sương, hiện tại bị linh vương đoạt xá hắn cũng không lo lắng, huống chi là tàn hồn, thực tế chỉ là trực tiếp phá hủy linh hồn lực người bị đoạt xá, để tàn hồn lưu lại mà thôi, tới lúc đó người bị đoạt xá sẽ biến thành cỗ máy giết người hung ác bạo ngược như cái xác không hồn.

Ca ca!

Hết thảy như trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, khi tàn hồn năng lượng tiến vào trong đầu hắn, không cần Lục Lâm Thiên khống chế, kim sắc tiểu đao nháy mắt xoay tròn, một mảnh kim sắc đao mang bắn ra, trực tiếp đem tàn hồn năng lượng chém thành mảnh nhỏ.

Mảnh nhỏ tàn hồn năng lượng lập tức bị kim sắc tiểu đao không chút khách khí cắn nuốt, còn lại một ít lại bị hồn đan cấp tốc xoay tròn cắn nuốt, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được linh hồn lực của mình đang chậm rãi tăng cường.

Tất cả chuyện này chỉ xảy ra trong nháy mắt, linh hồn năng lượng tương đương linh vương nhất trọng phút chốc biến mất vô ảnh vô tung, mà năng lượng bàng bạc trong cơ thể Lục Lâm Thiên biến thành vô chủ, nhất thời đấu đá lung tung trong người hắn.

Cảm giác biến hóa trong cơ thể, dù gặp phải cự lực đập vào nhưng Lục Lâm Thiên lại lộ ra ý cười, cái gì gọi là cơ duyên, đây chính là! Không nghĩ tới năng lượng thể kia lại trực tiếp tự dâng lên cho mình, tàn hồn năng lượng thể đối với người khác là điều cực kỳ phiền toái, nhưng đối với hắn mà nói chính là cơ duyên, là nhu phẩm hắn cần thiết nhất để đột phá, đối với Âm Dương Linh Vũ quyết, đó chính là vật đại bổ.

Thủ ấn biến hóa, Lục Lâm Thiên lập tức khoanh chân ngồi xuống đỉnh núi, vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, chỉ nháy mắt năng lượng vận chuyển một vòng trong kinh mạch, hóa thành chân khí tinh thuần tiến vào đan điền khí hải, linh lực sinh ra, ước chừng có một nửa năng lượng hóa thành linh lực tiến vào đại não.

– Di, lại có thể luyện hóa!

Mấy người Bạch Linh đã sớm thối lui về đỉnh núi, nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, Thiên Độc Yêu Long kinh ngạc hô.

– Chúng ta giúp hắn hộ pháp, chờ hắn luyện hóa xong hãy đi cũng không muộn!

Bạch Linh nói.

Thời gian chậm rãi trôi qua, chuyện xảy ra nơi này không ai hay biết, mà giờ khắc này bên trong Đoạn Thiên sơn mạch, mọi người đang chờ đợi, chờ đợi ngày Thiên Lang Phá Nhật.

Toàn bộ thế lực đang chờ đợi đi vào Huyền Thiên bí cảnh, ai cũng biết nếu đạt được bảo tàng của Huyền Thiên môn lưu lại, thế lực bổn môn xác định lớn mạnh, suốt bảy ngàn năm Huyền Thiên môn có thể đối kháng tử chiến với nhất tông nhất trang nhất môn nhất giáo, những gì lưu lại tuyệt đối là khả quan, nếu có thể lấy được, có lẽ phát triển ra thêm một sơn môn như Huyền Thiên môn cũng không phải không thể nào.

Trên một ngọn núi, bốn đại sơn môn, Phi Linh môn, Ma Tâm cốc đang đặt chân ở nơi này, Lữ Chính Cường, Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai sắc mặt suy tư, trong vùng núi nơi đây nơi nơi cất giấu không ít chân khí, lấy thực lực của họ đều biết rõ, suốt mấy ngày nay có không ít cường giả tán tu thậm chí là tiểu thế lực tiến đến.

Bọn họ cũng không quá để ý những người kia, làm họ để ý chính là tam tông tứ môn cùng Ma Vân thành tứ các tứ đảo trên Linh Vũ đại lục, mặc dù những người này không ra mặt, nhưng họ làm sao không biết, người của những môn phái kia chỉ sợ đã xen lẫn bên trong, bất kể là thế lực nào chắc chắn sẽ không cho phép bốn đại sơn môn thuận lợi lấy được bảo tàng của Huyền Thiên bí cảnh.

Thời gian chậm rãi trôi qua, tối hôm sau trăng sáng dâng lên, cả núi non liền có dị tượng, các cường giả đều rõ ràng nhìn thấy Thiên Lang tinh bắt đầu di chuyển.

Chương 1207: Sát khí xâm lấn (1)

Lại thêm vài ngày trôi qua, cuối cùng đã tới ngày thứ bảy, mặt trời vừa hạ xuống phương tây, trong khoảnh khắc ánh trăng lan tràn, lập tức bị một mảnh mây mỏng bao phủ, bầu trời nhất thời hắc ám, chỉ còn nhìn thấy Thiên Linh tinh treo cao chân trời, rực rỡ sáng lạn.

– Đã tới!

Nhìn chằm chằm bầu trời, Lữ Chính Cường khoanh tay đứng thẳng, lẩm bẩm:

– Một thiên kỷ, Huyền Thiên môn khá lắm, chỉ sợ đã biết bảy ngàn năm sau sẽ có Thiên Lang Phá Nhật, cho nên cố ý dùng Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận che giấu phong ấn Huyền Thiên bí cảnh, khiến cho đại lục náo động, mục đích chỉ sợ là dùng thế lực Linh Vũ đại lục cùng Ma Vân thành đối phó bốn đại sơn môn chúng ta!

– Lữ Chính Cường, có phải huynh suy nghĩ nhiều hay không?

Lư Khâu Mỹ Vi nhíu mày nói.

– Sự thật là như thế, mấy ngày nay ta mới suy nghĩ cẩn thận, Huyền Thiên môn cố ý trả thù chúng ta a!

Lữ Chính Cường thở dài nói.

Trên bầu trời đêm, mây mỏng tiêu tán, trăng sáng nhô cao, những ngôi sao khác lại hiện lên, nhưng chỉ có Thiên Lang tinh sáng nhất.

Ánh trăng bao phủ núi non, lá úa rơi khắp dãy núi. Thiên Lang tinh phảng phất như bị trận gió thổi qua, bắt đầu chậm rãi dời xuống, trong một khắc này Thiên Lang tinh bắt đầu chậm rãi xoay tròn di động, những địa phương nó đi qua những ngôi sao khác biến thành tối tăm, Thiên Lang tinh đi qua Cự Môn tinh, tới Lộc Tồn tinh, tới… Từng ngôi sao nhanh chóng ảm đạm, mà giờ khắc này Thiên

Lang tinh càng thêm chói mắt.

Giờ khắc này, trên đại lục hải vực cuồn cuộn, triều cường mãnh liệt dâng lên, sóng thần gào thét vô số địa phương, trong thiên địa có không ít cường giả đều nhìn lên hư không bấm tay tính toán, lập tức nhìn chằm chằm bầu trời, biến mất không còn nhìn thấy.

Bên trong Đoạn Thiên sơn mạch, khi Thiên Lang tinh di động tới gần vầng trăng, bỗng dưng tản ra quang mang chói mắt, tia sáng như đám sương, chợt lóe rồi biến mất.

Ngay tích tắc cả không gian xuất hiện một màn làm lòng người run rẩy sợ hãi, trời xao xa xa nháy mắt áp không giáng xuống, vầng trăng lập tức xuất hiện trên ngọn núi, hóa thành thể tích vài trăm thước như treo trên tầng trời thấp, giống như thiên địa lệch vị trí, mọi người thậm chí cảm thấy chỉ cần vươn tay là có thể hái xuống vầng trăng kia.

Toàn bộ Vũ vương linh vương đều cảm giác nhịp tim đập nhanh, hoặc là ngừng đập, chân khí linh lực bị áp chế tuyệt đối.

Lúc này vầng trăng sáng đã bị Thiên Lang tinh chồng lên, ngay trong trạng thái mà mắt thường có thể nhìn thấy được, chậm rãi che khuất vầng trăng, một đạo quang mang chói mắt sáng như ban ngày bao phủ mặt đất, giờ khắc này khắp các nơi trong đại lục vô số người đều nhìn thấy thời khắc trước mắt, không khỏi cảm thấy kỳ lạ, dị tượng như thế làm gì có người từng nhìn thấy qua.

Ngay khi Thiên Lang tinh ho.n toàn che phủ vầng trăng, quang mang nháy mắt biến mất, đại địa nhất thời lâm vào trong bóng tối.

Oanh long long!

Giờ khắc này Đoạn Thiên sơn mạch như bị đánh thức, mặt đất phát ra thanh âm vang vọng trầm thấp, thanh âm từ xa tới gần, giống như có thiên quân vạn mã từ trong lòng đất tối đen chạy chồm mà ra, mặt đất bỗng dưng nứt ra khe hở thật lớn!

Một đạo quang mang từ khe nứt bắn ra, sát khí bức người tràn tới, cuồng phong gào thét, hắc vụ tràn ngập, từng luồng năng lượng hung ác bạo ngược trong thiên địa tụ tập lao tới.

Oanh long long…

Trên bầu trời, một màn hào quang thần dị xuất hiện, màn hào quang bao trùm trời đất, chỉ nháy mắt vô số sát khí trào ra, cả thiên địa bị một mảnh sát khí cuồng bạo tàn sát bừa bãi, những ai thực lực thấp một ít hai mắt đột nhiên biến thành đỏ đậm.

Vào lúc này không gian đột nhiên dao động thật khẽ, vô số ánh mắt chuyển nhìn lên màn hào quang, bởi vì hào quang đang bắt đầu nổi lên ba động từng đợt từng đợt không ngừng.

Trong lòng mọi người căng thẳng, Huyền Thiên bí cảnh trong truyền thuyết rốt cục lại thấy ánh mặt trời.

Ca ca…

Không gian vặn vẹo kịch liệt, màn hào quang phát ra tiếng vỡ răng rắc, giống như tùy thời sẽ bị nghiền nát.

Hô hô…

Sát khí cuồng bạo tràn ngập, loại sát khí này dị thường luống cuống, giống như núi lửa bị đè nén muốn điên cuồng dâng lên, nhìn màn hào quang sắp phá nát, bên trong dãy núi ánh mắt vô số người biến thành đỏ đậm, thậm chí hơi thở cũng ồ ồ hơn rất nhiều, Huyền Thiên bí cảnh xuất hiện, nếu có thể lấy được bảo tàng thật sự kiếm lớn.

Phanh phanh!

Rốt cục màn hào quang vang lên tiếng sấm, sau đó nứt toác thành vô số mảnh nhỏ.

– Huyền Thiên bí cảnh xuất hiện, xông lên a!

Ngay nháy mắt, cũng không biết từ khi nào khắp bốn phía xuất hiện vô số thân ảnh, hai mắt đỏ ngầu, tràn ngập ánh mắt tham lam luống cuống, nhất thời phóng thẳng về hướng màn hào quang.

Nhân số chừng mấy ngàn người, có nhân mã tiểu thế lực, có tán tu đại lục, lúc này không ai do dự lao tới trước.

Bên trong bốn đại sơn môn có không ít người cấp tốc lao đi, mà hai mắt nhóm người Phi Linh môn đều đỏ đậm, nhất thời quên hết tất cả lao về phía trước, phảng phất bên trong màn hào quang có lực hấp dẫn không thể chống cự.

– Mau lui lại!

Lữ Chính Cường quát lớn một tiếng xen lẫn theo chân khí quanh quẩn trong núi, dưới tiếng vang thật lớn, ánh mắt đỏ đậm của mọi người nhất thời chợt phai nhạt, giống như bị xối nước lạnh, lập tức dừng lại thân hình, phục hồi lại tinh thần, sắc mặt chợt đại biến, nhất thời hít vào một hơi, vừa rồi bản thân họ giống như đã bị người khống chế đã làm gì cũng không biết.

– Phanh phanh!

Mà lúc này ngay khi người của bốn đại sơn môn cùng Phi Linh môn bị quát tỉnh, chỉ nghe tiếng nổ vang, trong màn hào quang vừa phá nát bộc phát cỗ không gian lực cuồng bạo giống như giông bão thổi quét mở ra.

– A…

Cùng lúc này những người lao tới nhanh nhất đều là người đứng mũi chịu sào, cơ hồ chỉ trong nháy mắt đã bị không gian lực khủng bố thổi quét, kêu lên thảm thiết, nhất thời thanh âm kêu rên thê lương quanh quẩn trong đêm đen, thậm chí còn có không ít linh suất nháy mắt cũng bị biến thành mảnh nhỏ.

Nhìn thấy một màn này, những người vừa được đánh thức không khỏi rùng mình, ước chừng có mấy trăm người đã bị đánh chết, nếu họ bị liên lụy tới, tuyệt đối không tránh được vận rủi.

– Sát khí thật là khủng khiếp, trực tiếp ảnh hưởng linh hồn người, còn có Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận khủng bố, bảy ngàn năm, đại trận dừng vận chuyển, nhưng vẫn còn lực khủng bố tới như thế.

Gia Cát Tây Phong thu lại chiết phiến, sắc mặt kinh ngạc nhìn chằm chằm phía trước.

– Lực lượng thật mạnh!

Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, Linh Vũ song quái, cùng đám người Tả Thiên Khung đều hiện lên vẻ mặt kinh hãi.

Ngay khi hết thảy đều tiêu tán, giữa không trung lại khôi phục ánh sáng, trăng sáng nhô cao, ở trong tầm mắt mọi người hiện ra một mảnh núi non mở mang.

Vùng núi này giống như nơi hoang dã, trong mơ hồ xuất hiện một ngọn núi nguy nga, từ xa nhìn lại giống như mãnh thú viễn cổ đang phủ phục, làm lòng người rét lạnh.

Vùng núi kia hùng vĩ đồ sộ, tận sâu trong tràn ngập bóng tối, thậm chí ánh trăng cũng không chiếu tới, ngẫu nhiên còn truyền ra tiếng quỷ khóc thần hào, làm lòng người rùng mình

Chương 1208: Sát khí xâm lấn (2)

– Bí cảnh xuất hiện, có thể đi vào!

Đồng Quy Tinh nói, thân ảnh di chuyển, nhất thời lao thẳng tới trước, như đạo hắc quang cấp tốc bay đi, cường giả Hắc Sát giáo theo sát phía sau.

– Đi!

Gia Cát Tây Phong, Công Tôn Hóa Nhai, Lữ Chính Cường cũng khẽ quát một tiếng, bay thẳng tới.

– Chúng ta cũng đi!

Vân Tiếu Thiên trầm thấp nói, người của Vân Dương tông cùng Phi Linh môn liền biến mất, hơn trăm thân ảnh bay xuống, nhất thời không ngừng vang lên tiếng rít gió.

– Xông lên a!

Lúc này các tán tu cùng người của tiểu thế lực khắp chung quanh nhìn thấy có người lại lao vào, đôi mắt càng đỏ hơn, trong vô số tiếng hô, rậm rạp thân ảnh bay ra khẩn cấp lao vào hướng núi non tối đen.

Ở giữa không trung, vài thân ảnh lăng không đứng thẳng, chính là thanh niên lam y cùng nữ tử xinh đẹp, ngoài ra còn có vài linh vương cùng Vũ vương đi cùng.

– Cẩn thận một chút, với thủ đoạn của Huyền Thiên môn, hẳn sẽ không đơn giản như vậy cho người tiến vào bí cảnh!

Nữ tử nói, nhóm người chậm rãi đi về phía trước.

Xuy!

Ngay lúc nhóm người đi tới không xa, nữ tử nhất thời nói:

– Cẩn thận, Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận còn chưa phá hủy, nó được chia thành hai trận, hai bên phối hợp lẫn nhau, hiện tại chỉ có Tinh Nguyệt đại trận bị phá, mà Thiên Sát đại trận vẫn còn, tuy rằng bị nới lỏng nhưng không thể khinh thường, bên trong có cỗ sát khí vô hình, có thể thẩm thấu linh hồn vô thanh vô tức!

Dứt lời nàng đã dẫn đầu khởi động hộ thân quang quyển, mọi người cũng làm theo, ánh mắt có chút ngưng trọng.

– A!

Ngay một lối vào trong núi, một tiếng kêu thê thảm truyền tới, chỉ thấy một Vũ suất nhất trọng vung tay chém xuống, nháy mắt đem người bên cạnh một đao chém thành hai nửa, cũng chưa dừng công kích, lập tức lao thẳng tới người đứng gần nhất, một đạo đao mang bay ra, bám theo tàn ảnh thật lớn.

– Triệu Thanh, ngươi làm gì!

Đồng bạn của hắn nhất thời hét lớn.

– Đều cẩn thận một chút, nơi này quỷ dị, có sát khí xâm lấn, đừng bị ảnh hưởng linh hồn!

Một tiếng hô truyền tới, ngay lập tức nữ tử quần đỏ xuất hiện, đi tới bên người Vũ suất nhất trọng đã bị mất khống chế, thủ ấn rơi xuống, đôi mắt đỏ đậm của người kia nhất thời sút giảm, thân hình run lên, ngơ ngác nhìn quanh bốn phía, thấy mọi người đang quỷ dị nhìn mình, nghi hoặc hỏi:

– Chuyện gì xảy ra vậy?

– Triệu Thanh, tên vương bát đản, ngươi giết đệ đệ của ta!

Một thanh âm hét lớn truyền tới, đôi mắt đại hán Vũ suất nhị trọng nháy mắt biến thành đỏ đậm, một đạo chưởng ấn thật lớn trực tiếp vỗ qua.

Oanh oanh oanh…

Cùng lúc có thật nhiều người đỏ mắt, lập tức công kích đồng bạn bên cạnh, từng đạo công kích dâng lên, nháy mắt có vài người đã chết.

– Hỗn đản, đều dừng tay cho ta, cẩn thận sát khí ảnh hưởng linh hồn!

Một tiếng hét lớn truyền ra, lão giả tráng kiện kết xuất thủ ấn, không gian run lên, một quầng sớn thật lớn bao phủ không gian, đem sát khí vô hình ngăn cách bên ngoài…

– Cẩn thận, có sát khí nhập vào cơ thể!

Giờ phút này ở một lối vào khác, một thân ảnh đeo mặt nạ hét lớn một tiếng, thanh âm quanh quẩn như sấm sét, hơn trăm thân ảnh phía sau xuất hiện không ít người hai mắt đỏ đậm, không chút dấu hiệu xuống tay với đồng bạn bên cạnh, nhất thời đoàn người lâm vào trong hỗn loạn.

Ở trong một không gian hỗn loạn, không ít tán tu đã lâm vào chém giết, thân thể đầm đìa máu tươi cũng không cảm thấy đau đớn, không hề sợ chết, càng hung ác bạo ngược lao vào nhau chém giết.

– Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận thật quỷ dị, sát khí khủng bố như thế thật hiếm thấy, mọi người cẩn thận!

Vân Tiếu Thiên hét lớn một tiếng.

Phanh!

Trong Phi Linh môn đã có người thực lực yếu hai mắt đỏ tươi bắt đầu công kích đồng môn của mình.

– Đều bảo trì thanh tỉnh cho ta!

Thanh Hỏa lão quỷ âm dương quái khí quát, thủ ấn kết xuất rơi lên người đệ tử phát điên kia, nhất thời xua tan sát khí.

Vẻ đỏ đậm trong mắt đệ tử kia nháy mắt sút giảm, lập tức biến mất, cũng đã khôi phục lại bình thường, nhưng trên trán vẫn tuôn mồ hôi lạnh.

– A…

Lại một tiếng hét thảm truyền tới, lúc này trong bốn đại sơn môn cũng đã có đệ tử thực lực thấp chịu ảnh hưởng, hai mắt đỏ lên, nháy mắt cực kỳ nóng nảy, trực tiếp công kích đồng bạn đứng bên cạnh.

Điều này làm mọi người cảm thấy bất an, không biết mình có bị khống chế hay không, cũng không biết người bên cạnh có công kích mình hay không, tất cả mọi người đều sợ hãi.

– Đệ tử Linh Thiên môn qua đây cho ta!

Lữ Chính Cường quát một tiếng, thủ ấn kết xuất, một quang cầu bay ra, chân khí linh hồn lan tràn, một màn hào quang hóa thành quang quyển bao phủ chung quanh, toàn bộ đệ tử Linh Thiên môn đều được quang quyển che kín, nhất thời sát khí giảm đi.

Đồng Quy Tinh, Gia Cát Tây Phong, Công Tôn Hóa Nhai nhìn thấy hành động của Lữ Chính Cường, lập tức bố trí thủ đoạn bảo vệ đệ tử của mình.

Các đại môn phái đều có được cường giả bảo hộ đệ tử, nhưng tán tu cùng tiểu thế lực thì thảm thiết, đã rơi vào chém giết điên cuồng, dù là Vũ suất hay linh suất nếu định lực không đủ, cũng sẽ bị sát khí ảnh hưởng.

– Chúng ta đã bị khốn trụ, đại trận còn chưa hoàn toàn bị phá vỡ, Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận là do hai đại trận tạo thành, Thiên Lang Phá Nguyệt chỉ phá được một trận mà không phá toàn bộ!

– Không lui lại được nữa, trong này còn có ảo cảnh, mọi người cẩn thận!

– Cẩn thận, có sát khí hội tụ sát hỏa, đừng để ngọn lửa dính thân, đây không phải lửa bình thường, một khi sát hỏa dính thân, sát khí nhập vào cơ thể, tới lúc đó dù không chết tu vi cũng không cách nào tiến thêm!

Trong đội hình người đeo mặt nạ, không ít cường giả nghị luận, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng.

– Thủ đoạn Huyền Thiên môn quả nhiên không tầm thường, mấy ngàn năm vẫn duy trì được thực lực kinh khủng như thế, Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận này thật sự khủng bố!

Thời gian chậm rãi trôi qua, bên trong không gian khu vực hài cốt quỷ dị, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi, thủ ấn kết xuất, toàn thân bao phủ trong hoàng mang quang quyển.

Vào ngày thứ bảy, không gian chung quanh Lục Lâm Thiên dao động mãnh liệt, từng luồng chân khí thổ hệ mãnh liệt tràn ra quanh thân hắn, lượn lờ bên ngoài thân thể, thiên địa năng lượng xâm nhập vào người hắn, cuối cùng truyền khắp thân thể.

Dao động ngày càng kịch liệt, thiên địa năng lượng quay chung quanh Lục Lâm Thiên, giống như hình thành lốc xoáy cực lớn.

Phanh!

Đan điền khí hải nổ vang một tiếng, khi tia năng lượng cuối cùng bị Lục Lâm Thiên cắn nuốt, từ thân thể hắn bộc phát ra cỗ khí thế mạnh mẽ.

Khí thế trào ra, chấn khai không gian ba văn chung quanh, chỉ một lát liền thu liễm, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục tiến vào trạng thái tu luyện.

Trên Vân Dương tông, núi non trùng điệp, khắp núi khô vàng, có vẻ điêu linh, gió thu đảo qua lá úa rơi đầy, ngẫu nhiên còn bị trận gió thổi tung lên trời cao.

Trên một ngọn núi, một trung niên phụ nhân áo trắng nhìn thiên không trước mắt, đột nhiên chợt rùng mình.

– Nương, mẹ làm sao vậy?

Lục Vô Song liền hỏi, tà áo bay phấp phới, mái tóc mai thổi loạn bên tai, khiến cho nàng tăng thêm một phần dễ thương.

Chương 1209: Sát khí hóa vật

– Không biết là vì sao, trong lòng của mẹ đột nhiên có một loại dự cảm bất tường.

Phụ nhân chính là La Lan thị, bà nhìn Lục Vô Song, trong mắt lộ vẻ lo lắng.

– Nương, nhất định là do gió thu quá lớn, mẹ bị cảm lạnh, chúng ta trở về đi!

Vân Hồng Lăng dìu La Lan thị nói.

– Nha đầu ngốc, hiện tại mẹ xem như là tu luyện giả, sao lại có thể dễ dàng cảm lạnh!

Nhìn Vân Hồng Lăng, La Lan thị mỉm cười nói, ánh mắt vẫn lo lắng:

– Gần đây có tin tức của Lâm Thiên hay không, hắn có khỏe không?

– Nương, mẹ không cần lo lắng, Lâm Thiên không có chuyện gì đâu.

Vân Hồng Lăng nói.

Lúc này Lục Vô Song cũng không lên tiếng, đột nhiên rùng mình, một cỗ dự cảm bất tường nảy lên trong lòng nàng, nhất thời mặt hoa thất sắc, nhưng lập tức thu liễm, lộ ra ý cười, không để La Lan thị chứng kiến.

Bên trong Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận, hiện tại là ban ngày, ánh mặt trời chiếu xuyên qua một mảnh khí thể u tối, nhưng đúng lúc này…

– Mau lui lại, mọi người cẩn thận một chút!

– Trưởng lão, ngăn cản không được, đây không biết là vật gì, quá kinh khủng!

– Cùng nhau ngăn trở, không để sát khí nhập vào cơ thể!

– Mọi người tạo thành đội hình, năm người một nhóm, không được phân tán, cùng nhau đối kháng!

Trong đội hình bốn đại sơn môn, một cỗ cuồng phong thổi quét khiến người không thể mở mắt, đây không phải cuồng phong bình thường, mà là sát khí hình thành, sát khí thao thiên gào thét tràn ra từ không gian lốc xoáy, không gian xung quanh bắt đầu sụp đổ, vô số lỗ hổng lần lượt xuất hiện trước mắt mọi người.

Lữ Chính Cường, Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh, Gia Cát Tây Phong lăng không mà đứng, nhìn bụi mù màu vàng đầy trời, cau chặt mày, sát khí này thật quá kinh khủng, nếu bị thổi quét trúng đệ tử trong sơn môn tuyệt đối sẽ tổn thất thảm trọng.

Ô ô!

Long quyển phong sát khí bỗng nhiên truyền ra thanh âm quỷ khóc thần hào, không gian đột nhiên nổ tung, giống như có vật gì rít gào bên trong lốc xoáy.

– Sát khí này quá mạnh mẽ, ngăn cản không được!

Người có tu vi thấp kinh hoàng hô to:

– Trời ạ… Đó, đó là cái gì?

Vô số người lui về phía sau, không ít tán tu cùng người của tiểu thế lực đều thối lui, giống như nhìn thấy vật gì đó cực kỳ đáng sợ trong lốc xoáy, không ngừng hét to.

Bên trong lốc xoáy từng luồng huyết tinh sắc tràn ra, phảng phất như xúc tu rất nhanh tràn ngập khắp không gian.

Một Vũ tướng Hắc Sát giáo vung đao đánh xuống, đao mang mang theo kình khí cường hãn, một đao chém xuống nhưng xúc tu màu đỏ kia lại chém không đứt, lập tức xúc tu màu đỏ trực tiếp bò đầy quanh thân Vũ tướng kia.

– A…

Trong nháy mắt Vũ tướng thê thảm kêu rên một tiếng, hóa thành một bãi máu loãng rơi xuống đất.

– Ô ô!

Chỉ nháy mắt một mảnh thanh âm quỷ khóc thần hào vang vọng không gian, xúc tu màu đỏ hội tụ, hóa thành vật chất như huyết quỷ dữ tợn, nhân số lên tới hơn ngàn đầu.

– Sát khí hóa vật, mọi người chạy mau!

Không ít tán tu phát ra tiếng hét kinh hãi, chạy trốn khắp bốn phía.

Không gian chao đảo, bên trong không gian lốc xoáy còn có huyết sắc sát khí tràn ngập, khiến một mảnh mây đen áp không tràn tới, lại thêm thanh âm quỷ khóc thần hào, làm lòng người tràn ngập sợ hãi.

– Đáng chết!

Nhóm người Lữ Chính Cường đưa mắt nhìn nhau, đồng thời hô lên, đồng thời kết xuất thủ ấn đánh vào bên trong huyết sắc sát khí.

Không gian lốc xoáy không ngừng gia tăng, lốc xoáy càng xé nát lại càng lớn, có thể lờ mờ chứng kiến xúc tu huyết sắc từ trong tuôn ra, thanh âm quỷ khóc thần hào, cả không gian đều run rẩy lên.

– Phá cho ta!

Lữ Chính Cường quát lớn, một mảnh linh hỏa dâng lên ngập trời, nháy mắt bao vây một vật chất dữ tợn màu đỏ, ngay lập tức nghe nó truyền ra tiếng kêu to, cuối cùng hóa thành tro tàn.

Công Tôn Hóa Nhai đánh ra một đạo chưởng ấn, chưởng ấn hóa thành đao mang trực tiếp bổ ra một đầu đỏ tươi, nhất thời nó liền hóa thành máu đỏ sái đầy không trung.

– Mọi người lui ra phía sau, nhanh!

Bạch Oánh quát lớn.

– Không nghĩ tới Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận lợi hại như thế, mẹ nó!

Thanh Hỏa lão quỷ kêu lên, nhìn thấy vật đỏ không ngừng trào ra, ánh mắt cực kỳ sợ hãi.

Một nữ tử dáng người uyển chuyển kết xuất thủ ấn, quanh thân khuếch tán quang mang, không biết dùng linh kỹ gì nhất thời chỉ thấy năng lượng thiên địa hội tụ, trong nháy mắt lực lượng dâng lên, một mảng lớn vật đỏ dữ tợn hóa thành mưa máu.

– Lam Thập Tam, mau nghĩ biện pháp mở ra không gian lốc xoáy, phỏng chừng có thể phá trận!

Nữ tử lớn tiếng hô.

– Đồ vật này rất quỷ dị, chỉ sợ không dễ phá!

Thanh niên lam y ngưng trọng nói.

– Nếu không phải Thiên Sát đại trận đã rộng, chúng ta căn bản không vào được, hiện tại chỉ cần phá vỡ không gian lốc xoáy, ngăn cản sát khí tràn ra là có thể phá trận!

Nữ tử nói.

– Đồng loạt ra tay!

Vài linh vương Vũ vương đứng sau lưng hai người quát, từng luồng năng lượng lan tràn làm không gian rung chuyển.

– Diệt!

Lam Thập Tam nhảy lên, thân hình lăng không, vạt áo phấp phới, trong tay đánh ra một đạo quang mang hình cung chợt lóe, lập tức đem vài đầu màu đỏ dữ tợn chém thành hai đoạn!

Trong không gian đầy hài cốt, thiên địa năng lượng bắt đầu hội tụ, càng lúc càng thêm dày đặc.

Khi thiên địa năng lượng tràn tới, sát khí trong không gian bắt đầu sôi trào cuồn cuộn.

Thời gian trôi qua, thiên địa năng lượng ngày càng bàng bạc, lập tức hóa thành lốc xoáy chậm rãi xoay tròn giữa không trung, một cỗ sát khí không ngừng hấp xả thiên địa năng lượng tiến vào hồ năng lượng bên dưới, thế cho nên năng lượng lốc xoáy giữa không trung nháy mắt phập phồng lên kịch liệt.

Nhìn thấy cảnh tượng này, ánh mắt Bạch Linh nhất thời trầm xuống, cau chặt mày.

– Lần này chỉ sợ phiền toái, nếu tiểu tử này hấp thu thêm sát khí, chỉ sợ sẽ ảnh hưởng tâm tình, ngày sau tu luyện sẽ vô cùng bất lợi!

Thiên Độc Yêu Long trừng mắt, thần sắc cực kỳ ngưng trọng.

– Hiện tại cũng không cách nào ngăn cản, trước nhìn kỹ hẵng nói!

Bạch Linh đáp.

Hô hô!

Sát khí cuồn cuộn gào thét, lốc xoáy cực lớn, lốc xoáy cấp tốc xoay tròn, tựa như long quyển phong rít gào, nương theo sau thiên địa năng lượng dũng mãnh tràn vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Bạch Linh ngày càng ngưng trọng, trong đoàn sát khí còn xen lẫn năng lượng tàn hồn, năng lượng tàn hồn dày đặc xâm nhập vào, cũng không phân biệt được là do Lục Lâm Thiên hấp thu hay năng lượng tàn hồn chủ động đi vào trong cơ thể hắn.

Hô hô!

Chỉ một lát sau núi hài cốt bắt đầu khởi động, sát khí ngập trời, như muốn bao phủ cả trời đất, làm phong vân biến sắc, sát khí cùng năng lượng tàn hồn khủng bố không ngừng xâm nhập vào người Lục Lâm Thiên.

– Bạch Linh tỷ, sát khí quá nặng, sau khi lão đại cắn nuốt tuyệt đối có phiền toái, làm sao bây giờ?

Trong mắt tiểu Long tràn ngập lo lắng, theo trí nhớ truyền thừa của hắn, hắn hiểu rõ hậu quả, nếu để sát khí xâm nhập vào thân thể, nhẹ thì ảnh hưởng tu luyện sau này, trung thì tẩu hỏa nhập ma, tỷ như Băng Mộc tôn giả, nặng sẽ bị mất mạng.

– Hắn đang đột phá, không thể ngăn cản!

Sắc mặt Bạch Linh ngưng trọng nói.

Chương 1210: Linh suất cửu trọng

– Có cần mạnh mẽ ngăn cản hắn đột phá hay không?

Thiên Độc Yêu Long nghĩ kế nói.

– Không được, làm như vậy càng thêm phiền toái!

Bạch Linh cắn răng nói:

– Việc đã tới nước này, hiện tại hắn cũng không có phản ứng nào khác, hết thảy phải xem vận khí của hắn!

Vào lúc này quanh thân Lục Lâm Thiên tràn ra cỗ chân khí cường hãn, một vầng quang quyển chói mắt khuếch tán, khí tức cấp tốc kéo lên, lốc xoáy xoay tròn càng lúc càng nhanh.

Hô hô!

Chân khí kéo lên, một đường có xu thế như chẻ tre, chấn động sát khí giữa không trung, một cỗ chân khí từ trong lốc xoáy phóng lên cao.

Khí tức chấn động lòng người, tàn hồn năng lượng bắt đầu run lên, tốc độ đã giảm chậm hơn không ít.

– Linh suất cửu trọng, chủ nhân đột phá thật nhanh!

Cảm giác được chân khí lan tràn, Huyết Mị kinh ngạc nói.

– Không tốt!

Huyết Mị vừa dứt lời, Bạch Linh biến sắc, chỉ thấy linh lực chân khí của Lục Lâm Thiên vừa thu liễm xuống, lại thêm một cỗ chân khí bắt đầu tăng lên, khí tức tràn ngập hung ác bạo ngược.

– Hô hô!

Sát khí thao thiên vừa tắt nghẽn, lúc này lại bị kéo xuống, nháy mắt trở nên cuồn cuộn, ngày càng kịch liệt, liên tục hội tụ tràn tới, lại thêm năng lượng tàn hồn không ngừng xâm nhập vào người Lục Lâm Thiên.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên đang cắn nuốt sát khí cùng tàn hồn năng lượng nồng đậm, đó không phải thiên địa năng lượng, cũng không phải chân khí hay linh lực, mà chính là sát khí lẫn tàn hồn.

Vào lúc này trên mỗi bộ xương cốt đang bắt đầu mấp máy, mỗi hài cốt đều có một tia khí thế u tối nhỏ như sợi tóc phóng lên cao, cuối cùng hội tụ giữa không trung, càng lúc càng nhiều, còn bám theo khí thế linh hồn cùng sát khí bức người.

Núi xương cốt giống như cự thú thức tỉnh, thanh âm quỷ khóc thần hào dựng lên, xen lẫn sát khí ngập trời, trong không gian đã giống như chốn địa ngục, giống như có tiếng gào thét kể lại cuộc chiến máu chảy thành sông kịch liệt nhiều năm về trước.

Trong Thiên Sát đại trận, giờ phút này nơi nơi đều là một mảnh hỗn loạn, sát khí hóa vật ngập trời, tựa hồ như vô cùng vô tận, giết mãi không hết.

Không ít người bị phá hủy linh hồn, lập tức bị sát khí khống chế, biến thành cỗ máy giết người, hơn mười tới trăm người bắt đầu tử vong, đệ tử bốn đại sơn môn cũng không ngoại lệ, thậm chí cả Song Đao môn, Ma Tâm cốc, Thiên Âm môn, kể cả đệ tử Phi Linh môn đều rơi vào tình cảnh như thế.

– Hoàng Bác Nhiên, thanh tỉnh một chút cho ta!

Đông Vô Mệnh kết xuất thủ ấn, vài đạo thủ ấn rơi lên người Hoàng Bác Nhiên, vẻ đỏ đậm trong hai mắt người này lập tức sút giảm, sau khi tỉnh lại liền tuôn mồ hôi lạnh, toàn thân gần như hư thoát.

– Trương Minh Đào, canh chừng hắn!

Quanh thân Đông Vô Mệnh tràn ra hắc mang, thủ ấn đánh thẳng lên vật màu đỏ dữ tợn, lập tức đánh nó thành mảnh nhỏ.

Ngay tiếp theo, Đông Vô Mệnh nhìn chằm chằm vào đoàn vật đỏ đang vây công đệ tử Phi Linh môn, sắc mặt trầm xuống, thủ ấn kết xuất, hai tay biến ảo ra ấn quyết quỷ dị, ngay lập tức một cỗ hắc mang nồng đậm tràn ngập khắp chung quanh.

Hắc mang thổi quét, linh hồn lực lượng lan tràn, chỉ một lần hô hấp đã bao phủ cả không gian, khí tức khiến linh hồn người run rẩy, giống như chân khí tử vong, từng luồng linh hồn chân khí dao động, tràn ngập vẻ cuồng bạo lẫn hung sát.

– Phệ Hồn Ác Anh!

Đông Vô Mệnh quát một tiếng, từ trong mi tâm bắn ra hào quang chói mắt.

Ô ô!

Một tiếng hú quái dị vang lên, giống như thanh âm đến từ địa ngục, thanh âm kia làm người rùng mình. Phệ Hồn Ác Anh cuồng bạo lao ra khỏi ấn đường Đông Vô Mệnh, thân ảnh hư ảo nhưng ngưng tụ như thực chất, toàn thân tối đen, mở to miệng tựa như ác quỷ lao tới trước.

Phệ Hồn Ác Anh phun ra sương khói màu đen, thân ảnh nhanh tới mức không tưởng tượng nổi, một đầu vật đỏ dữ tợn lập tức bị cắn nuốt, nháy mắt chân khí của Phệ Hồn Ác Anh càng hung sát hơn không ít.

Ô ô!

Phệ Hồn Ác Anh giống như là khắc tinh của vật đỏ, nháy mắt lại đánh về phía đầu thứ hai, nó vừa nhìn thấy Phệ Hồn Ác Anh lập tức tỏ vẻ hoảng sợ.

Ở một nơi khác, đám người Lam Thập Tam không ngừng đánh ra công kích cường hãn, nhưng vật đỏ ngày càng nhiều, căn bản giết mãi không hết.

– Thứ này thật sự không dễ chọc, ngươi có biện pháp nào phá nó hay không!

Lam Thập Tam nói.

– Thiên Sát đại trận quá mạnh mẽ, dù bị ảnh hưởng lẫn tổn hại nhưng ta không thể bài trừ, chỉ sợ dù cho cường giả bổn môn tới đây cũng cực kỳ khó khăn, trừ phi đem sát khí diệt trừ cùng phong bế, chúng ta đánh nát không gian lốc xoáy, phong bế sát khí hẳn là có thể phá trận!

Nữ tử nói, ầm ầm đánh ra một đạo quang quyển thẳng vào vật đỏ, khiến nó vỡ tan tác.

– Thứ đồ chơi này căn bản không thể đánh bại, thật quá khó khăn!

Lam Thập Tam quát lớn.

– A!

Bên trong không gian hài cốt, Lục Lâm Thiên đột nhiên đứng thẳng, lắc mình tiến lên giữa không trung, đồng thời không gian ba văn bị chấn khai, hắn đột nhiên mở mắt, trong mắt biến thành đỏ đậm, một cỗ sát khí thao thiên lan tràn, hơn trăm vạn xương trắng như bị dẫn dắt, kịch liệt mấp máy, lập tức dựng lên đầy trời, hơn trăm vạn xương trắng nhảy múa giữa không trung.

Trong miệng Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, như ma thần thức tỉnh, thanh âm truyền kim phá ngọc, khí tức trên người đã hoàn toàn khác hẳn.

Hô hô!

Trăm vạn xương cốt hóa thành lốc xoáy, xoay tròn trong không gian, bao trùm cả trời đất, sát khí thao thiên lan tràn, cả không gian đều biến thành hào quang đỏ đậm.

Hào quang bạo lướt, nháy mắt tràn vào trong thân thể Lục Lâm Thiên, tới cuối cùng cơ hồ hóa thành năng lượng quang thúc thực chất không ngừng đập vào thân thể hắn, giờ khắc này cả thiên địa cũng có chút rung chuyển.

– Phiền toái, phiền toái!

Thiên Độc Yêu Long kinh hãi:

– Người này sao lại trực tiếp cắn nuốt sát khí đột phá, lần này không xong!

– Lão đại, lão đại!

Tiểu Long lớn tiếng hô lên, hắn không nhịn được nữa, hóa thành bản thể khổng lồ, dưới chân sinh vân, long trảo phá không bay ra, trực tiếp muốn làm lão đại thanh tỉnh, nhưng lúc này lão đại giống như thay đổi thành một người khác, không nghe được tiếng hô của hắn.

Phanh phanh!

Long trảo xé rách không gian, bản thể khổng lồ của tiểu Long vừa tiếp xúc với hào quang màu đỏ, nháy mắt liền bị đánh bay, năng lượng màu đỏ mang theo cự lực khiến tiểu Long không cách nào tới gần.

– Ta tới!

Thiên Độc Yêu Long hét lớn một tiếng, một đạo quyền ấn hội tụ, yêu nguyên thao thiên nháy mắt bạo lướt, hung hăng đánh về hướng Lục Lâm Thiên.

Phanh!

Quyền ấn thật lớn hung hăng đập lên hồng mang, ánh mắt Thiên Độc Yêu Long hoảng hốt, đạo quyền ấn của hắn nháy mắt đã bị cắn nuốt, yêu nguyên rời khỏi thân thể khiến hắn kinh hoảng, ngay lúc này một cỗ cự lực ầm ầm bắn ngược khiến thân hình hắn bị chấn bay, sắc mặt biến thành tái nhợt.

– Hãy chờ thêm một chút, ra tay cũng vô dụng, hắn không có chuyện gì đâu!

Bạch Linh nói, nhưng bàn tay đã siết chặt khẩn trương.

Chương 1211: Trăm vạn tàn hồn

Sát khí cuồng bạo khởi động, Lục Lâm Thiên mở rộng hai tay, trôi nổi giữa không trung, trong mắt hiện lên huyết quang, giống như mê muội, cả người giống như đầu mãnh thú đang cắn nuốt thiên địa, điên cuồng hấp thu sát khí trong không gian, lúc này khí thế của hắn tiếp tục kéo lên, dấu hiệu kia chính là đang đột phá.

Còn chưa tới mười ngày ngắn ngủi, hắn đã từ Vũ suất thất trọng đột phá tới bát trọng, lại đi lên linh suất cửu trọng, loại đột phá này đã là cực hạn, mà lúc này còn muốn tiếp tục tăng lên đã là chuyện không thể nào.

Mà hiện tại bị sát khí ảnh hưởng, hắn lại tiếp tục đề thăng, sát khí quá mức khổng lồ, năng lượng bàng bạc tiến vào thân thể hắn, chân khí của hắn tràn ngập như mãnh thú thức tỉnh, trong khí tức còn xen lẫn sát khí khiến da đầu người run rẩy.

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, nhìn qua giống như ma thần, chân khí hung ác bạo ngược ngập trời, quang mang đỏ tươi chiếu thẳng lên thiên không, rốt cục đã biến mất trong mây.

Oanh long long!

Nương theo sau tiếng nổ vang, hào quang đỏ tươi cuối cùng hội tụ thành một đạo quang thúc đỏ đậm hơn trăm thước, phát ra tiếng ầm vang đinh tai nhức óc, hung hăng nện vào cơ thể Lục Lâm Thiên, quang thúc đỏ tươi bị hắn cắn nuốt, nhưng lại có một cỗ chân khí mới lạ lan tràn, khí tức phóng lên cao mang theo sát khí thật lớn, khiến người không rét mà run.

– A…

Cùng một thời gian, đôi mắt Lục Lâm Thiên giống như xung huyết, thê thảm kêu to một tiếng, quanh thân phát ra quang mang chói mắt, tiếng hét hóa thành sóng âm khuếch tán, không gian ba văn bị chấn nát thành từng khúc.

Phanh phanh!

Giờ khắc này toàn bộ thiên địa năng lượng như biến mất, mà xương trắng chồng chất như núi, phủ kín cả sơn cốc mênh mông.

Oanh oanh oanh oanh…

Bên trong Thiên Sát đại trận, vô số không gian lốc xoáy ầm ầm phá nát, toàn bộ vật đỏ dữ tợn trực tiếp hóa thành máu tươi rơi xuống, không còn sát khí lan tràn, tựa hồ sát khí thao thiên vừa rồi nháy mắt biến mất vô ảnh vô tung, áp lực không còn, những người bị sát khí khống chế công kích đồng bạn lại trực tiếp thất khiếu tuôn máu, nổ tan xác tử vong.

Núi non khôi phục lại ánh sáng, mặt trời chiếu xuống, chân trời xa xa lại dâng lên một mảnh núi non xuất hiện trước mặt mọi người, chân khí cổ xưa bắt đầu tràn đến.

– Thiên Sát đại trận đã phá, sao lại thế này, chẳng lẽ có người trực tiếp thanh trừ sát khí hay sao!

Nữ tử thân hình uyển chuyển cực kỳ nghi hoặc, lại có ai có đủ bản lĩnh làm toàn bộ sát khí biến mất vô ảnh vô tung như thế.

– Xông lên a, Huyền Thiên bí cảnh xuất hiện!

– Xông lên!

Nhìn thấy dãy núi liên miên phía trước, mọi người không nhẫn nhịn được vội vàng lao tới.

Trên đỉnh núi, toàn bộ động tĩnh biến mất, chân khí quanh thân Lục Lâm Thiên đột nhiên tiêu thất, thân hình rơi xuống.

Phanh!

Lục Lâm Thiên nặng nề rơi xuống đất, thân thể run rẩy co rút, vẻ mặt thống khổ vặn vẹo dữ tợn, tựa hồ đang vô cùng đau đớn.

– Lão đại (chủ nhân)!

Tiểu Long cùng Huyết Mị lập tức vọt tới, cả Bạch Linh cùng Thiên Độc Yêu Long đều vội vã đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

– Các ngươi nhanh chóng lui lại, mau!

Lục Lâm Thiên rít gào như bệnh tâm thần, trong mắt đỏ đậm tia máu, tựa hồ bị một cỗ lực lượng áp bức, thủ ấn kết xuất mạnh mẽ khoanh chân ngồi dậy.

– Nhanh chóng lui lại, đừng ảnh hưởng hắn!

Bạch Linh quát, đồng thời lui ra sau.

Giờ này khắc này, chỉ có Lục Lâm Thiên hiểu rõ tình huống của mình, trong đầu hắn tràn ngập tàn hồn sát khí, mà tàn hồn giống như có linh trí cấp thấp, chiếm cứ trong đại não hắn, quá mức khổng lồ, so sánh với linh hồn lực của bản thân còn muốn cường hãn hơn nữa.

Vừa rồi mặc dù hắn mơ hồ, nhưng vẫn cố gắng bảo trì thanh tỉnh, khi hắn hấp thu tàn hồn sát khí vốn không cách nào dừng lại, vì vậy bị sát khí bao trùm tràn tới.

Tuy hắn đột phá tới Vũ suất cửu trọng, nhưng năng lượng tàn hồn vẫn chiếm cứ đại não, căn bản không cách nào hoàn toàn luyện hóa.

Theo đạo lý mà nói, tàn hồn năng lượng bị Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa, chính là tẩm bổ cho hồn đan của hắn, có thể tăng cường linh hồn lực, hơn nữa còn bị kim sắc tiểu đao cắn nuốt.

Nhưng có một điều mà hắn không nghĩ tới, mặc dù năng lượng tàn hồn bị Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa, nhưng vì bị sát khí bao vây, cho nên hồn đan không thể hấp thu, mà bởi vì có Âm Dương Linh Vũ quyết, cho nên kim sắc tiểu đao cũng không công kích nó.

Chính vào lúc đó tàn hồn nhân cơ hội bao phủ hồn đan của hắn, muốn đoạt xá hắn, linh lực cùng linh hồn lực của hắn đồng thời công kích tới, hai cỗ lực lượng giao phong vì thế làm cho hắn cảm giác vô cùng thống khổ.

– Bạch Linh tỷ, lão đại làm sao vậy?

Tiểu Long cảm giác được lão đại thừa nhận đau đớn, luống cuống hỏi.

– Ta cũng không biết, sát khí trong cơ thể hắn quá nặng, tựa hồ là tăng thêm một loại lực lượng khác.

Bạch Linh cau chặt mày, cực kỳ lo lắng nói.

– Lui về cho ta!

Lục Lâm Thiên thầm quát trong lòng, đôi mắt liên tục chuyển đổi, sát khí như ẩn như hiện, sắc mặt vô cùng dữ tợn.

Hô hô!

– Đáng chết!

Tàn hồn sát khí không ngờ muốn đoạt xá mình, muốn phá hủy hồn đan của hắn.

Lực lượng tàn hồn mãnh liệt nháy mắt lao tới, chấn khai linh lực ngăn cản, muốn bao vây hồn đan của hắn.

Ông!

Ngay lúc Lục Lâm Thiên gần như hết cách, kim sắc tiểu đao đột nhiên nổ lớn một tiếng, nháy mắt kim mang sáng ngời, chiếu sáng cả không gian đại não.

Xuy xuy!

Tàn hồn hung ác bạo ngược bị sát khí bao vây, nháy mắt chợt lui, cảm nhận được chân khí của kim sắc tiểu đao, không dám tới gần.

Xuy!

Kim mang cũng đột nhiên biến mất, không có ý tứ tiếp tục công kích tàn hồn sát khí. Tựa hồ nó nhận định đây là một bộ phận của Lục Lâm Thiên, vì vậy không trực tiếp công kích, vừa rồi nó cảm nhận được hồn đan bị uy hiếp, cho nên mới lóe sáng kim mang.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, tâm thần muốn thúc giục kim sắc tiểu đao, lại phát hiện tu vi hiện giờ của mình còn chưa cách nào sử dụng được nó, càng không thể dùng nó tiêu diệt tàn hồn bị sát khí bao vây kia.

Đồng thời năng lượng tàn hồn cảm nhận được chân khí của kim sắc tiểu đao, không dám tới gần, trực tiếp chiếm cứ một góc trong đại não của Lục Lâm Thiên, mà năng lượng tàn hồn là do trăm vạn hài cốt sinh ra, trong đó có không ít Vũ vương linh vương, linh suất Vũ suất, mặc dù là tàn hồn nhưng hội tụ chung một chỗ cường hãn vô cùng, ít nhất trong cảm giác của Lục Lâm Thiên, hiện tại linh hồn lực của hắn không thể so sánh với nó.

Huyết sắc quang mang trong mắt Lục Lâm Thiên bắt đầu sút giảm, vẻ dữ tợn cũng đã biến mất.

– Lão đại, ngươi thế nào?

Tiểu Long lập tức lao tới trước người Lục Lâm Thiên hỏi.

– Không có việc gì!

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi trọc khí, ánh mắt đã sáng ngời trở lại.

Xuy!

Nắm chặt tay phải, Lục Lâm Thiên khẽ lắc cánh tay, trước mặt đột nhiên vang lên thanh âm, không gian như vặn vẹo, tàn hồn trong đại não an tĩnh, lúc này Lục Lâm Thiên mới có thời gian cảm giác chân khí cùng linh lực trong thân thể, không nghĩ tới chỉ qua thời gian ngắn ngủi hắn đã đạt được ưu đãi như thế.

Chương 1212: Kim đao chấn nhiếp!

– Lâm Thiên, ngươi xác định mình không sao chứ?

Bạch Linh quan sát chân khí của Lục Lâm Thiên, cảm thấy nghi ngờ.

Phanh!

Quyền ấn run lên, không gian ba văn lập tức nổ tung thành khe nứt, sau đó lan tràn, Lục Lâm Thiên nhìn qua nữ tử tuyệt mỹ, mang theo vẻ cười khổ nói:

– Có một chút phiền toái nhỏ!

– Vướng bận không?

Bạch Linh cau mày hỏi.

Lục Lâm Thiên vuốt vuốt mũi, đáp:

– Ta cũng không biết!

Lúc này Lục Lâm Thiên thật sự không biết năng lượng tàn hồn lưu trong đại não của mình sẽ mang tới phiền toái như thế nào, bởi vì nó quá mức khổng lồ, hiện giờ hắn còn chưa thể đối phó, tóm lại cảm thấy không an toàn.

– Di, có người tới!

Lục Lâm Thiên đột nhiên đưa mắt nhìn về phía sau.

Hưu!

Một đạo lưu quang cường hãn đột nhiên lao tới, sau đó có thật nhiều thân ảnh rậm rạp xuyên phá không gian bay qua.

Sưu sưu!

Một mảnh gió rít gào thét, ngay lập tức vài thân ảnh giữa không trung chợt ngẩn ra, nhìn chằm chằm nhóm người Lục Lâm Thiên, sau đó trực tiếp hạ xuống.

– Lâm Thiên, ngươi vào bằng cách nào?

Nhóm người vừa tới chính là Lữ Chính Cường, Lư Khâu Mỹ Vi, Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh, Gia Cát Tây Phong còn có Vân Tiếu Thiên, khi nhìn thấy mấy người Lục Lâm Thiên tựa hồ đã sớm tới nơi này, cảm thấy thật ngoài ý muốn.

– Nhạc mẫu, cũng không biết tại sao đã tới nơi này, con chỉ vừa tới mà thôi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười đáp, trong lòng lại trầm xuống, không nghĩ tới những người này lại tới sớm như vậy.

Sưu sưu!

Trong nháy mắt lại có hơn trăm thân ảnh cấp tốc hạ xuống, đầu lĩnh chính là cường giả các sơn môn, còn có Đông Vô Mệnh cùng Quỷ Tiên Tử đi cùng.

Lục Lâm Thiên lướt mắt nhìn qua, khẽ nhíu mày, từ thân thể mọi người hắn không khó nhìn ra, tựa hồ đã trải qua một cuộc chém giết liều chết, không ít người đều bị thương, cả người đầy vết máu, theo nhân số mà xem chỉ sợ nhân số đã giảm bớt, Lục Lâm Thiên lướt qua đệ tử Phi Linh môn, thấy không ít người bị thương tích, nguyên bản hơn trăm người chỉ còn lại hơn bảy mươi người mà thôi.

– Chưởng môn!

Nhóm người Đông Vô Mệnh nhìn thấy Lục Lâm Thiên đều cảm thấy thật ngoài ý muốn, lập tức đi tới bên cạnh hắn.

– Mọi người không sao chứ?

Lục Lâm Thiên hỏi, nhìn dáng vẻ những người này hẳn đã trải qua không ít sự tình. Nhưng lúc này cũng không phải thời gian hỏi chi tiết, phỏng chừng có thể đi tới nơi đây tuyệt đối không dễ dàng.

– Không có vấn đề gì lớn!

Đông Vô Mệnh trả lời, cảm giác được khí tức trên người Lục Lâm Thiên, mặc dù không biết rõ cụ thể, nhưng vẫn biết hắn lại đột phá, trong lòng kinh ngạc nhưng không hỏi nhiều.

Sưu sưu…

Trong nháy mắt khắp bốn phía lại vang lên tiếng xé gió, hàng trăm hàng ngàn thân ảnh từ khắp bốn phương tám hướng hội tụ tới, nhóm đầu tiên lập tức rơi xuống đỉnh núi gần khu vực hài cốt.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy không ít thân ảnh quen thuộc, ở trên đỉnh núi bên trái chính là Lam Thập Tam thần bí, còn có nữ tử thân hình uyển chuyển đi cùng nhóm Vũ vương linh vương.

Chỉ nháy mắt ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, mà Lam Thập Tam cũng lộ vẻ mỉm cười, trong lòng Lục Lâm Thiên càng thêm tò mò, nhìn khí chất cùng thực lực của họ, tuyệt đối không thể xuất thân từ thế lực bình thường. Mà giờ phút này xuyên qua lụa trắng che mặt của nữ tử, Lục Lâm Thiên biết nàng đang chăm chú nhìn mình, từ hình dáng của nàng mà xem, cũng biết dung nhan nàng thật mỹ lệ.

Ánh mắt đảo qua, Lục Lâm Thiên dừng lại trên người Chu Không, hắn cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, nữ tử quần đỏ, người đeo mặt nạ đều đã tới, bên cạnh hai người đi theo không í cường giả.

– Tuyệt Linh Vương, Bạch Vạn Tượng, Khoái Kiếm Vương!

Trong đám người xa xa, Lục Lâm Thiên lướt mắt nhìn tới, khẽ nhíu mày, chợt phát hiện ba người kia đều có mặt, trường hợp như vậy không nghĩ tới họ cũng xuất hiện.

Nhưng lúc này ánh mắt mọi người đều nhìn vào khu vực hài cốt chồng chất như núi, mặc dù sát khí đã suy giảm, nhưng vẫn còn rất nồng hậu.

– Trong khu vực hài cốt này, không biết có bao nhiêu người là cường giả Linh Thiên môn chúng ta!

Lữ Chính Cường nhìn chằm chằm xa xa, sau đó khom người thi lễ, giờ phút này Công Tôn Hóa Nhai, Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh đều hướng khu vực xương trắng hành lễ.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thầm nghĩ trong lòng, đây là thế giới cá lớn nuốt cá bé, nếu mình hành lễ xem như cũng hành lễ cường giả Huyền Thiên môn, lúc trước bốn đại sơn môn vây công Huyền Thiên môn, vì vậy họ mới bị diệt môn, có thể dùng lực lượng một môn đối kháng bốn môn, thật sự đáng giá cho mình kính nể.

– Huyền Thiên bí cảnh, đây là Huyền Thiên bí cảnh!

Mọi người đều nhìn về phía trước, nơi đó có một kiến trúc thật lớn. Kiến trúc xuyên thấu chân trời, hiển lộ ra hình dáng thật lớn, từ xa nhìn lại giống như thương long ngẩng đầu rít gào.

– Chúng ta đi qua!

Sắc mặt mọi người biến hóa, đưa mắt nhìn nhau, lập tức bay lên, nhân số hiện tại không ít hơn hai ngàn người, cùng nhau khởi động phảng phất như đất rung núi chuyển, khí thế kinh người nhắm thẳng về phía trước.

Đệ tử Phi Linh môn vốn đi theo sau bốn đại sơn môn, lúc này có chưởng môn, chỉ đứng yên chờ đợi mệnh lệnh.

Lục Lâm Thiên híp mắt, khu vực hài cốt thật không đơn giản, nhưng sát khí của trăm vạn tàn hồn đều xâm nhập thân thể hắn, xem như vô ý tiện nghi cho người khác, khiến bọn họ giảm đi không ít phiền toái.

– Chúng ta đi!

Nhìn thấy người đi phía trước không còn xuất hiện điều gì ngoài ý muốn, Lục Lâm Thiên phất tay ra dấu, khí xoáy chợt lóe, thân ảnh cấp tốc bay ra.

Xuy xuy!

Từng đạo thân ảnh xuyên qua khu vực hài cốt nhanh như chớp, sau đó chậm lại tốc độ, cuối cùng rơi xuống phía trước kiến trúc khổng lồ chừng vài trăm thước bên ngoài.

Lúc này đứng trước kiến trúc khổng lồ, liếc mắt nhìn lại giống như xuyên thẳng bầu trời, chỉ sợ diện tích phải trên vạn thước, cả kiến trúc thật u ám, màu xanh, giống như tháp nhọn, một cỗ chân khí hùng hậu lan tràn, kiến trúc lẳng lặng đứng trên núi xương trắng khiến lòng người sản sinh áp lực.

Lúc này Lục Lâm Thiên đã rơi xuống quảng trường, nhìn chằm chằm kiến trúc màu xanh thật lớn trước mắt, không nhịn được than khẽ, nơi này thật sự quá lớn, nếu Huyền Thiên môn tạo được kiến trúc như thế, như vậy bí cảnh sẽ ở bên trong, bảo tàng cũng sẽ phong phú, bằng không Huyền Thiên môn không cần phiền toái như vậy.

Không ít cường giả lục tục hạ xuống quảng trường, đại bộ phận lựa chọn đứng về phía sau, dù sao nếu không có thực lực tuyệt đối, tự nhiên không ai dại dột làm chim đầu đàn, tự mình dấn thân vào nguy hiểm.

Kiến trúc trước mặt giống như kim tự tháp, nhưng lớn hơn rất nhiều, bên trên có một cổng lớn khổng lồ, không biết do chất liệu gì kiến tạo, có vẻ dày nặng vô cùng, Lục Lâm Thiên đột nhiên có cảm giác mình vô cùng nhỏ bé.

Lúc này mọi người không vội, mà Lục Lâm Thiên cũng không gấp, đứng bên cạnh Vân Tiếu Thiên chờ đợi, mặc dù muốn sớm tiến vào bên trong, nhưng phải xem vận khí, Lục Lâm Thiên hiểu được người xông vào đầu tiên cơ hội lớn nhất, nhưng nguy hiểm cũng lớn nhất, huống chi cho dù chiếm được cơ hội lớn, cuối cùng có đạt được hay không thì lại là chuyện khác.

Chương 1213: Phía trước kiến trúc khổng lồ

Nhưng vào lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác được có ánh mắt nhìn qua, ánh mắt mang theo lãnh ý, nhất thời nhíu mày nhìn lại.

– Gia Cát Tử Vân!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, lại là Gia Cát Tử Vân, người này luôn có địch ý với hắn, Lục Lâm Thiên khẳng định nếu có cơ hội chỉ sợ người này sẽ hạ độc thủ với mình, nhưng với thực lực hiện tại của mình, không cần quá bận tâm người kia, nhưng Lan Lăng sơn trang cũng là một chướng ngại.

Xoay chuyển ánh mắt, Lục Lâm Thiên lại cảm giác có ánh mắt khác cách đó không xa đang quan sát hắn, nhìn qua bên kia, chủ nhân ánh mắt lại là nữ tử đi cùng Lam Thập Tam, tuy nhìn không thấy khuôn mặt nàng nhưng hình dáng của nàng lại cực kỳ mê người.

Xuất phát từ lễ phép, Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu chào, không ngờ nàng cũng gật đầu đáp lại.

Mọi người nhìn chăm chú về phía trước, không ai lên tiếng, người của bốn đại sơn môn sắc mặt có chút ngưng trọng, quan sát thực lực những người có mặt, cường giả thật không ít, mà Huyền Thiên bí cảnh là bảo tàng mà bốn đại sơn môn nhất định phải lấy được, nơi này nằm trong Cổ Vực, nếu không lấy được chỉ sợ trở ngại mặt mũi, nhưng lúc này không cho người khác đi vào chính là kɧıêʋ ĸɧí©ɧ nhiều người tức giận, nói không chừng sẽ bị người vây công, tuy bốn đại sơn môn đang ở trong địa bàn của mình nên không quá sợ hãi, nhưng đối phương cũng không dễ trêu chọc.

Rốt cục lại có người không nhẫn nhịn được đi tới chỗ kiến trúc khổng lồ, những người kia là tán tu thực lực Vũ suất bát trọng, những tán tu đều hiểu được bản thân không tranh nổi với các thế lực lớn, chỉ có thể ra tay trước, có lẽ còn tìm được chút cơ hội.

Vào thời điểm như vậy tự nhiên không ai đi ngăn cản bọn họ, vài người chậm rãi bước trên quảng trường, từ từ đi về hướng kiến trúc.

Vài người này cũng không phải người sơ sẩy, họ cực kỳ cẩn thận, mỗi bước đều tính toán thật lâu.

– Cẩn thận, đừng va chạm vào đại trận!

Nữ tử đứng bên cạnh Lam Thập Tam nhất thời quát lớn một tiếng.

Vài người nhất thời dừng bước, nghi hoặc nhìn về hướng nữ tử.

Oanh long long!

Nghe được tiếng hô của nữ tử, ban đầu mọi người còn chưa cảm giác được điều gì, đột nhiên cảm nhận được mặt đất rung động, sau đó là tiếng gầm rú thật lớn, giống như trời sụp đất nứt, cả quảng trường bỗng nhiên biến thành vật sống, không ngừng chao đảo lắc lư, mặt đất nứt nẻ, đem vài tán tu dọa một thân mồ hôi lạnh, cuống quýt tránh né.

– Cẩn thận, còn có trận pháp!

Lữ Chính Cường quát lớn một tiếng.

Oanh long long!

Mặt đất lại rung chuyển, nhưng lúc này kiến trúc khổng lồ cũng chao đảo, ngay khi mọi người định thối lui, cánh cửa lớn trên kiến trúc mở ra.

– Hô!

Một cỗ chân khí tang thương cổ xưa quanh quẩn, hết thảy liền yên tĩnh trở lại, cửa lớn cao mười trượng rộng mười trượng mở ra, lộ một mảnh không gian u ám bên trong, tựa hồ đang kêu gọi mọi người tiến vào.

– Không phải trận pháp sao?

Không ít người cau mày, vô cùng nghi hoặc.

– Di!

Nữ tử cũng kinh nghi một tiếng, tựa hồ cảm thấy ngoài ý muốn.

– Không có trận pháp, xông lên a!

Giờ phút này nhìn thấy phía trước cũng không có trận pháp, thật nhiều tán tu không còn nhẫn nhịn được, linh lực tràn ra, cấp tốc lao về hướng cửa đá.

– Đi thôi!

Gia Cát Tây Phong cùng Đồng Quy Tinh nháy mắt bay lên.

– Lâm Thiên, ngươi cẩn thận một chút!

Lữ Chính Cường nói một câu, dứt lời liền hộ tống người của Linh Thiên môn lao đi.

– Chúng ta cũng đi thôi!

Vân Tiếu Thiên nói, ý bảo Lục Lâm Thiên có thể đi vào, không gian chợt nhoáng lên, thân ảnh hắn đã biến mất ngay tại chỗ.

– Đi thôi!

Lục Lâm Thiên nhìn thấy không ít người an toàn đi vào cửa lớn, khẽ híp mắt, cũng gọi người của Phi Linh môn đuổi theo.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên tiến về phía trước, mà tiểu Long đứng trên vai hắn, ánh mắt cảnh giác nhìn xung quanh, Bạch Linh cùng Huyết Mị theo sát bên người hắn.

Thuận lợi vượt qua cửa, trong lòng Lục Lâm Thiên có chút ngoài dự liệu, trực tiếp tiến vào bên trong kiến trúc, hắn lập tức cảm giác được một cỗ chân khí nồng hậu áp không tràn tới, diện tích bên trong ngày càng rộng lớn, khí tức tang thương tràn ngập khắp không gian.

Ngay lập tức Lục Lâm Thiên liền phát hiện đó là một căn phòng khổng lồ, trần nhà cực cao, vách đá khắc không ít bí văn, chung quanh có không ít minh châu tản ra ánh sáng không khác gì giữa ban ngày, vừa nhìn liền biết không phải vật phàm.

Ánh mắt đảo qua, Lục Lâm Thiên đi tới bên cạnh nhóm người Lữ Chính Cường, liếc nhìn chung quanh, ngoại trừ một đại đỉnh lớn ba chân giữa trung ương, nơi này không còn vật nào khác.

Hơn hai ngàn người vào nơi này nhưng vẫn không hề có cảm giác chật hẹp chút nào.

Lúc này người của bốn đại sơn môn đều đi quanh xem xét, ai cũng đoán ra được nơi này còn có thông đạo khác.

Mà lúc này mọi người tập trung một chỗ, dù là kẻ thù cũng như có ăn ý, không ra tay công kích đối phương, hết thảy đều lấy bí cảnh làm trọng.

Tìm kiếm một lát ai cũng buồn bực, tựa hồ không phát hiện được vật gì, mà người của Phi Linh môn đều quay về bên người Lục Lâm Thiên, toàn bộ đều cau mày, ngoại trừ Thiên Độc Yêu Long cùng Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung.

Lục Lâm Thiên không sốt ruột tìm kiếm, mà đánh giá thực lực của những người ở đây, người của bốn đại sơn môn cùng Phi Linh môn, Song Đao môn, Ma Tâm cốc xem như thực lực nhất phương, ở mặt ngoài mà xem cũng là thực lực cực mạnh nhất.

Mà hai người cùng xuất ra chìa khóa như hắn không ngoài ý muốn đều có thế lực đi theo bên người, theo chân khí nhìn lại tuyệt đối là không kém.

Mặt khác còn có đại bộ phận tán tu cùng một ít tiểu thế lực, nếu họ hội tụ tuyệt đối không kém, nhưng phân tán ra tự nhiên không thể đối kháng với những thế lực khác.

Cuối cùng là nhóm người của Lam Thập Tam, thế lực này thật không yếu.

Mà nhạc phụ Vân Tiếu Thiên dùng thân phận Phong Sát đi tới đây, chỉ sợ những sơn môn ngoài bốn đại sơn môn đều xen lẫn bên trong, nhìn dáng vẻ rất khó trêu chọc.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, chỉ sợ những người có thân phận bí mật thật không ít, đều là nhân vật quan trọng trong đại lục, bây giờ nhìn lại hết thảy cực kỳ bình thản, nhưng một khi có chuyện phát sinh, hỗn chiến sẽ cực kỳ khủng bố.

Lúc này mọi người thất vọng dừng việc tìm kiếm, nhóm người Lữ Chính Cường đều tụ tập như đang nghị luận chuyện gì.

Mà lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, thân ảnh nhoáng lên, tìm kiếm khắp chung quanh, cuối cùng rơi xuống bên đại đỉnh giữa trung ương.

Đại đỉnh được điêu khắc từ nham thạch lớn, bên trên có đồ án thú văn thật sống động, mà mục tiêu của Lục Lâm Thiên chính là bên dưới chân đại đỉnh.

Cẩn thận sờ soạn.g qua một lần, Lục Lâm Thiên vẫn chưa phát hiện được gì, đại đỉnh đột ngột xuất hiện ở nơi này, làm cho hắn có cảm giác thật kỳ quái.

– Xuy!

Một thân ảnh cũng rơi xuống bên cạnh đại đỉnh cẩn thận tìm kiếm, chính là nữ tử che mặt, hai người cùng tìm tòi, suýt nữa đã va chạm vào nhau, hai người đều ngẩng đầu, sau đó lại gật đầu chào nhau, lách người đi qua.

Chương 1214: Phong ba khiêu khích

Cẩn thận kiểm tra một lúc, Lục Lâm Thiên thất vọng thở dài một hơi, quay lại bên nhóm đệ tử Phi Linh môn.

Nữ tử kia cũng quay lại bên người Lam Thập Tam, cũng không ai chú ý tới hành động của hai người.

Ngay lúc Lục Lâm Thiên đang tìm kiếm đại đỉnh, nữ tử quần đỏ, nam tử đeo mặt nạ cùng người của bốn đại sơn môn đều lướt nhìn qua động tác của hắn, mãi tới khi hắn không có phát hiện quay lại chỗ đứng của Phi Linh môn mà ánh mắt họ vẫn không dời đi, tựa hồ không ít người đều có hứng thú đối với hắn.

Trong đại điện hoàn toàn yên tĩnh không tiếng động, mọi người không ai tìm được địa phương nào đặc biệt, nhưng đều đang chờ đợi người khác có phát hiện, không ai định rời đi.

– Mẹ nó, đây là địa phương quỷ quái gì, sao không phát hiện được gì cả!

Thiên Độc Yêu Long bực mình nói.

– Độc Long huynh không cần sốt ruột, tĩnh tọa một chút là được rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Tầng thứ nhất Tinh Nguyệt đại trận chỉ có bảy ngày thời gian sẽ khôi phục, dọc theo đường đi chúng ta đã chậm trễ bốn ngày, chúng ta chỉ còn lại ba ngày ở trong này mà thôi!

Bạch Oánh nói.

– Hay là chúng ta đem thứ này ném đi, nhìn xem có phát hiện gì hay không!

Thanh Hỏa lão quỷ âm dương quái khí nói.

– Theo ta xem trực tiếp lật ngược nó đi thôi!

Ánh mắt Ngô Dũng trầm xuống nói.

– Để ta nhìn lại xem sao!

Thiên Độc Yêu Long khoanh tay đứng thẳng, nhưng lại không thể đứng yên, lại đi về phía trước tiếp tục tìm kiếm.

– Ta cũng đi xem!

Ngô Dũng híp mắt, liền đi theo, lại có không ít người chưa từ bỏ ý định, tiếp tục tiến lên tìm kiếm.

Nhưng lại không ai có phát hiện.

– Ngô Dung, ngươi có ý gì, ngăn trở đường đi của lão phu, ngươi cố ý phải không!

Nhưng đúng ngay lúc này vang lên tiếng hét lớn.

– Triệu Thanh Miễn, ngươi không nhìn thấy ta đang ở chỗ này sao, ngươi tốt nhất tránh ra cho ta, đừng tới đây!

Mọi người đều đưa mắt nhìn qua, không biết vì sao lại có hai người giằng co với nhau, trong đó có Ngô Dũng.

Lục Lâm Thiên nhìn qua, người tranh cãi là một trưởng lão của Ma Tâm cốc, vũ suất cửu trọng, khoảng hơn năm mươi tuổi, quanh thân mang theo cỗ chân khí âm lệ, phỏng chừng không phải người hiền lành.

Vừa rồi Lục Lâm Thiên chưa kịp chú ý, nhưng hắn vẫn biết khi hai người kia đang cúi đầu kiểm tra đã đυ.ng vào đối phương, vì vậy mới gây ra tranh cãi, mà hai người kia tựa hồ có nhận thức, còn có chút ân oán từ trước.

– Ngô Dũng, ngươi đừng tưởng rằng gia nhập Phi Linh môn thì giỏi lắm, ngươi đừng quên, trước kia ngươi nhìn thấy lão phu còn trốn nhanh hơn con thỏ!

Triệu Thanh Miễn lạnh lùng trừng mắt nhìn Ngô Dũng.

– Hừ, Triệu Thanh Miễn, ngươi đừng đem chuyện trước kia ra nói, nếu không phục chúng ta thử xem!

Ánh mắt Ngô Dũng lạnh lẽo, trước kia hắn là tán tu, thực lực không đủ, không thể trêu vào người này, nhưng bây giờ thì sao, hiện tại có động thủ cũng không có gì e ngại.

– Ngô Dũng, đừng tưởng rằng ngươi đột phá tới Vũ suất cửu trọng thì có thể đối kháng lão phu, nên nhớ tu vi đồng cấp cũng phân chia thực lực cao thấp!

Triệu Thanh Miễn quát.

– Nhiều lời làm gì, cút xa cho bổn vương, bằng không phế đi ngươi!

Thiên Độc Yêu Long cũng không phải người sợ phiền phức, với thực lực của hắn cũng không đem Triệu Thanh Miễn xem vào trong mắt.

– Hừ, Phi Linh môn muốn lấy nhiều khi ít sao!

Ánh mắt Đảng Vạn Lâm trầm xuống, lập tức đi tới, hắn biết Thiên Độc Yêu Long không dễ trêu chọc.

– Buồn cười, đối phó các ngươi cần lấy nhiều khi ít sao, phi!

Ánh mắt Thiên Độc Yêu Long lạnh lùng, long tu run lên, nói:

– Nếu ngươi không phục, bổn vương một mình đấu với ngươi!

– Hừ, yêu thú thất giai, nơi này là địa bàn của nhân loại, không phải Tổ Yêu lâm!

Đảng Vạn Lâm là Vũ vương tam trọng, cũng biết thân phận Thiên Độc Yêu Long, trong lòng hắn vốn không muốn trêu chọc Phi Linh môn, nhưng lúc này xuống đài không được nên cũng đành bất đắc dĩ.

– Hừ, khẩu khí của Đảng cốc chủ tựa hồ có chút bất mãn Phi Linh môn chúng ta a, ta xem các ngươi mới là người muốn lấy nhiều khi ít đi, chẳng lẽ cho rằng Phi Linh môn dễ nói chuyện hay sao!

Một thanh âm lạnh lùng truyền tới, Lục Lâm Thiên chậm rãi đi qua, sau lưng là nhóm cường giả Phi Linh môn sắc mặt đằng đằng sát khí.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm đối phương, người kia còn gầy hơn Thanh Hỏa lão quỷ, thân hình thật cao, mặc trường bào nhìn qua chẳng khác gì giá phơi áo, mà hắn không có ấn tượng tốt gì với Ma Tâm cốc, lúc này lấy thực lực Phi Linh môn cũng không cần bận tâm bọn họ.

– Lục chưởng môn, là người của Phi Linh môn các ngươi gây chuyện trước!

Ánh mắt Triệu Thanh Miễn trầm xuống, nhìn chằm chằm nhóm người Phi Linh môn, ánh mắt có chút biến hóa, thậm chí sắc mặt Đảng Vạn Lâm cũng khó xem.

– Hừ, không lớn không nhỏ, ta đang nói chuyện với chưởng môn của ngươi, khi nào tới lượt ngươi nói xen vào, ta chờ Đảng cốc chủ dạy ngươi quy củ đi!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, lãnh ý tràn ra.

Vừa dứt lời, hắn bước tới một bước, chân khí trào ra, dưới chân lan tràn khe nứt, khí xoáy chợt lóe, liền hóa thành thanh ảnh lao thẳng về hướng Triệu Thanh Miễn.

– Lục chưởng môn, người trong bổn môn không cần phiền ngươi!

Đảng Vạn Lâm quát một tiếng, sắc mặt trầm xuống, thân ảnh lóe ra, nháy mắt lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

– Hừ, ngươi cút ngay cho ta đi!

Thiên Độc Yêu Long quát lớn một tiếng, hắc mang chợt lóe, yêu nguyên run lên, quyền ấn ầm ầm oanh kích bay ra, không gian trực tiếp vặn vẹo, khí thế cuồng bạo nhất thời lan tràn.

Sắc mặt Đảng Vạn Lâm đại biến, ánh mắt lạnh lùng, trảo ấn vặn vẹo không gian chộp tới, hắn cũng không e ngại Thiên Độc Yêu Long.

Một quyền một trảo như tia chớp va chạm vào nhau, nhất thời không gian run lên, sau đó là một tiếng nổ tung.

– Phanh!

Thanh âm nổ tung trầm đυ.c, không gian ba văn trực tiếp sụp đổ, mặc dù thực lực của Thiên Độc Yêu Long chưa tới thất giai trung kỳ, nhưng có thể đối kháng Vũ vương tam trọng.

Mặt đất nổ tung, hóa thành mảnh nhỏ, thậm chí bị chấn thành tro tàn.

Đúng ngay lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên đã lao tới trước người Triệu Thanh Miễn, tốc độ nhanh như quỷ mị làm Triệu Thanh Miễn cơ hồ không kịp phản ứng, cảm giác được Lục Lâm Thiên đứng trước mặt mình, nhất thời hoảng hốt.

Ánh mắt hắn chợt trầm xuống, tự nhiên không cam tâm chịu thua, chân khí tràn ra, thân ảnh bật lui, nhưng tốc độ không phải đối thủ của Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy mình không thể tránh khỏi, ánh mắt Triệu Thanh Miễn lạnh lẽo, chân khí run lên, trong tay xuất hiện một thanh trường đao, bám theo kình khí hoàng mang, nhất thời đao mang khuếch tán nháy mắt chém thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đứng nguyên tại chỗ, nhìn chằm chằm phía trước, giống như không hề để ý một đao đang đánh xuống, mà những người xung quanh nhìn thấy dáng vẻ của hắn không khỏi có chút khinh thường, Lục Lâm Thiên này không khỏi quá cuồng vọng, thực lực Triệu Thanh Miễn đã tới Vũ suất cửu trọng, tuyệt đối không phải kẻ yếu, nhưng hắn lại không quan tâm, chỉ sợ sẽ nếm thiệt thòi.

– Hừ!

Nhìn thấy thái độ của Lục Lâm Thiên, Gia Cát Tử Vân lạnh lùng hừ một tiếng.

Không có ai có ý tứ xen vào, mà Vân Tiếu Thiên chỉ khoanh tay đứng thẳng, ánh mắt nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên.

Chương 1215: Một chiêu đánh chết

Đúng ngay lúc này khi đao mang sắp bổ vào mặt Lục Lâm Thiên, một đao kia giống như bị đông cứng lại, đột nhiên bất động.

Ánh mắt mọi người cả kinh, lập tức nhìn chằm chằm, chỉ thấy quanh thân Lục Lâm Thiên hiện lên một hoàng mang không gian đường kính chừng bảy tám thước, đao mang nháy mắt biến mất, mà một đao vô cùng hung hãn của Triệu Thanh Miễn cứ như vậy trống rỗng tiêu thất.

– Vốn chỉ muốn thay mặt Đảng cốc chủ dạy ngươi quy củ, ai biết ngươi dám ra tay với bổn công tử, vậy phải tiêu diệt ngươi!

Dứt lời, thân hình Lục Lâm Thiên nhoáng lên, cũng không thấy có động tác, nháy mắt biến thành tàn ảnh, một đạo chưởng ấn đánh ra, kình khí bén nhọn nhất thời vang lên chói tai, một mảnh chưởng ấn tàn ảnh lập tức bay tới.

Cảm nhận được kình khí khủng bố, đồng tử Triệu Thanh Miễn co rút lại, khuôn mặt hiện vẻ hoảng sợ, bản thân hắn rơi vào trong hoàng mang quỷ dị của đối phương, thân bất do kỷ, giống như lâm vào trong vũng bùn, giãy dụa thế nào cũng không thể thoát thân.

Hoàng mang chưởng ấn mang theo kình khí khủng bố đột nhiên hiện lên trước mắt Triệu Thanh Miễn, những nơi chưởng ấn đi qua không gian đều dao động, thanh âm gió rít chói tai như tiếng sấm rền vang lên bên tai không dứt.

Sàn nhà bắt đầu rạn nứt, vô số khe hở như mạng nhện lan tràn khắp nơi.

– Vũ suất cửu trọng!

Giờ phút này Lục Lâm Thiên phóng thích chân khí chính là Vũ suất cửu trọng, nhất thời nhóm người Lữ Chính Cường đều kinh ngạc, mà ánh mắt Vân Tiếu Thiên đều ngẩn ra, nhóm người Đông Vô Mệnh đều trợn mắt há hốc mồm.

Rốt cục chưởng ấn vỗ lên người Triệu Thanh Miễn, tàn ảnh trùng điệp, uy thế tăng nhiều.

Oanh!

Chưởng ấn nặng nề vỗ xuống, một thanh âm trầm đυ.c vang lên thật lớn, mặt đất dưới chân Triệu Thanh Miễn chấn thành bụi phấn, khe nứt lan tràn như mạng nhện, ngay sau đó thân thể Triệu Thanh Miễn bị đánh bay, phun ra ngụm máu tươi, nặng nề rơi xuống trượt dài trên mặt đất hơn mười thước mới ngừng lại.

Lúc này mọi người không khó nhìn ra Triệu Thanh Miễn đã hoàn toàn mất đi sinh cơ, trực tiếp bị một chưởng đánh chết.

Giờ khắc này mọi người hoảng sợ, một Vũ suất cửu trọng lại bị một chiêu đánh chết, ai cũng là cường giả, tự nhiên thấy rõ ràng.

Không ai nghĩ tới Lục Lâm Thiên dùng loại thủ đoạn cường hãn như vậy đánh chết Triệu Thanh Miễn ngay tại chỗ, làm không ít người hít sâu một hơi, thậm chí đệ tử Phi Linh môn đều nuốt nước bọt, thực lực của chưởng môn tựa hồ càng mạnh hơn không ít.

Sau khi nhìn thấy một màn này, ánh mắt mọi người nhìn Lục Lâm Thiên mang theo vẻ phức tạp khó hiểu, với độ tuổi như vậy đã là Vũ suất cửu trọng, còn là võ giả năm hệ, chỉ sợ toàn bộ thanh niên đồng lứa trên đại lục đã không còn vài người là đối thủ của hắn, xem như đã là người nổi bật trong giới trẻ tuổi.

– Thật mạnh!

Không ít tán tu lẩm bẩm, thần sắc kinh ngạc, ai có thể nghĩ tới là loại kết quả này, một Vũ suất cửu trọng chỉ dùng một chiêu đã bị đánh chết.

Lữ Chính Cường cùng Lư Khâu Mỹ Vi khẽ híp mắt, mà Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh cùng Gia Cát Tây Phong đều giật mình, ánh mắt Gia Cát Tử Vân càng thêm âm trầm.

Vân Tiếu Thiên không nói gì, nhưng có thể thấy được hắn thoáng lặng người, thực lực Lục Lâm Thiên đã vượt ngoài ý liệu của hắn.

– Người này đã tiến bộ hơn không ít, Vũ suất cửu trọng, chẳng lẽ hắn lại chiếm được cơ duyên gì hay sao!

Bạch Oánh nhíu mày, sau thoáng kinh ngạc liền lộ nụ cười.

– Di!

Lam Thập Tam kinh dị hô một tiếng, hơn mười ngày trước hắn mới giao thủ cùng Lục Lâm Thiên, khi đó Lục Lâm Thiên mới có tu vi Vũ suất thất trọng, lúc này đã lên cửu trọng, mới mười ngày thời gian đã đột phá nhanh như vậy, đánh chết hắn cũng không tin tưởng.

– Nguyên lai khi giao thủ với ta, hắn còn che giấu thực lực!

Ánh mắt Lam Thập Tam híp lại, trong mắt xuất hiện chiến ý, nguyên lai đối phương chưa dùng toàn lực, chỉ thấy một chiêu vừa rồi của đối phương đã biết hắn có được thực lực đối chiến với mình.

– Ngươi nói rất đúng, hắn không dùng toàn lực!

Lam Thập Tam nói.

– Cũng vượt ngoài ý liệu của chúng ta, người này tuyệt đối là kình địch của chúng ta!

Nữ tử nói.

– Thiên phú biến thái, Vũ suất cửu trọng đã có thể lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính đối địch, chân khí hùng hậu, tuyệt đối tu luyện được căn cơ vững chắc.

Một lão giả lạ mặt đứng sau lưng nữ tử quần đỏ, ánh mắt cực kỳ kinh hãi nói.

– Đích thật là rất mạnh, Lục Lâm Thiên đúng là danh bất hư truyền, trong những đệ tử trẻ tuổi chỉ sợ không mấy người có thể đối kháng với hắn!

Nữ tử quần đỏ thấp giọng nói.

– Muốn đối kháng Lục Lâm Thiên, chỉ sợ chỉ có kẻ biến thái mới làm được!

Lão giả nói nhỏ.

– Lục Lâm Thiên, ngươi xuống tay thật độc ác, Ma Tâm cốc sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Đảng Vạn Lâm kinh hãi, sau một lát mới kịp phản ứng, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, lãnh ý lan tràn, hành động của Lục Lâm Thiên hoàn toàn không đem Ma Tâm cốc đặt ở trong mắt, nếu hôm nay hắn không đòi lại công đạo, chỉ sợ ngày sau Ma Tâm cốc biến thành trò cười trong toàn bộ đại lục, tuyệt đối không thể ngẩng đầu.

Đảng Vạn Lâm vừa quát lớn, người của Ma Tâm cốc nhất thời khôi phục lại tinh thần, tràn đầy tức giận nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên.

– Đảng cốc chủ, ngươi cũng nhìn thấy là hắn động thủ với ta, ta chỉ tùy tiện đánh một chưởng, không nghĩ tới người của Ma Tâm cốc lại không đủ thực lực như vậy, chuyện này không liên quan gì tới ta!

Lục Lâm Thiên nhún vai, tỏ vẻ vô cùng vô tội.

– Lục Lâm Thiên, ngươi còn ngụy biện, vừa rồi tất cả mọi người đều nhìn thấy!

Đảng Vạn Lâm cả giận nói.

– Đảng Vạn Lâm, thấy cái gì, người của các ngươi ra tay với chưởng môn chúng ta, bị đánh chết là tại mình muốn chết, nếu ngươi không phục, vậy một mình đấu là được, nếu vậy để ta đấu với ngươi, muốn quần ẩu sao, người của Phi Linh môn cũng không e ngại!

Đông Vô Mệnh đi tới, âm lệ nhìn chằm chằm Đảng Vạn Lâm, mà đệ tử Phi Linh môn cũng hung hãn đi qua, bọn họ đều không phải kẻ hiền lành, ánh mắt lạnh lùng tràn ngập sát khí.

Mặc dù Đảng Vạn Lâm đang tức giận, nhưng còn chưa đánh mất lý trí, thực lực của Phi Linh môn hắn không thể đối kháng, bởi vì bọn họ đều không dễ trêu chọc.

Oanh long long!

Đúng ngay lúc này, trong không gian truyền ra tiếng vang cổ quái, mọi người ngạc nhiên nhìn xung quanh, không hiểu là chuyện gì xảy ra.

– Đại đỉnh động!

Có người lớn tiếng kinh ngạc kêu lên, mọi người nghe tiếng nhìn lại, lúc này mới chú ý đại đỉnh bắt đầu xoay tròn, nguyên bản mọi người còn tưởng cửa lớn đang đóng lại, không ngờ là đại đỉnh đang di chuyển.

Hiện tại họ mới chứng kiến, khoảnh khắc Lục Lâm Thiên công kích trưởng lão Ma Tâm cốc, mặt đất nứt nẻ, luôn kéo dài lan tràn tới chân đại đỉnh, vì vậy mới làm cho nó di chuyển.

Oanh long long!

Đại điện khổng lồ chao đảo, có cảm giác như đất rung núi chuyển, nháy mắt trong đại điện phát ra quang mang quỷ dị, tia sáng giống như từ trên đỉnh trực tiếp chiếu xuống.

Khi hào quang chiếu tới địa phương mà đại đỉnh vừa chuyển qua, mặt đất bộc phát ra quang mang thần dị, ba quang mang xuyên toa quang mang trên đỉnh chiếu xuống, nhất thời cả không gian càng chao đảo dữ dội.

Chương 1216: Ba cánh cửa đá

Oanh long long!

Nhưng đúng ngay lúc này, trong đại điện xuất hiện ba cửa đá khổng lồ, ba cửa đá song song hiện ra, bên trong cửa còn có bậc thang hướng lên trên.

Nhìn thấy ba cửa đá xuất hiện, mọi người lập tức khẩn trương, đôi mắt nhìn chằm chằm về phía trước.

Oanh long long!

Lại một tiếng vang thật lớn, cửa lớn ngoài đại điện nháy mắt đóng lại.

– Sao lại thế này!

Có người quát to, cửa vào bị đóng lại, nhất thời làm họ có dự cảm không hay.

– Đệ tử Phi Linh môn cẩn thận, ngừng thở!

Đông Vô Mệnh truyền âm cho toàn bộ đệ tử Phi Linh môn cùng nhóm người Vân Tiếu Thiên.

– A…

Ngay khi lời của Đông Vô Mệnh vừa dứt, có vài người đứng gần cửa đá đột nhiên kêu thảm một tiếng, lập tức thân thể biến thành màu đen, xuất hiện không ít lỗ máu, máu đen vẫn còn đang nhỏ giọt giống như đang hòa tan.

– Có kịch độc, cẩn thận!

– Là kịch độc vô sắc vô vị, ngừng thở!

Kịch độc đột nhiên xuất hiện, cơ hồ ai cũng cảm thấy bất an, thật khó ứng phó.

– A…

Lại có tiếng kêu thảm thiết truyền tới, có thêm hơn mười võ giả thực lực bình thường trúng độc bỏ mình.

Trong Vân Dương tông, mọi người lập tức thối lui, không ít người dùng ánh mắt cảm tạ Đông Vô Mệnh, mặc dù độc khí cũng không dễ dàng thương tổn bọn họ, nhưng Đông Vô Mệnh thông tri làm họ làm sẵn chuẩn bị, tự nhiên trong lòng có cảm kích.

– Nghe nói trong Huyền Thiên môn năm xưa có một cao thủ dụng độc, có thể là do hắn gây nên.

Vân Tiếu Thiên nói.

– Mọi người chú ý, ngừng thở!

Lúc này người cầm đầu các thế lực lớn đều quát lớn.

– Toàn bộ đệ tử Phi Linh môn dựa vào gần ta, độc khí kia còn chưa làm gì được ta!

Giờ khắc này người thong dong nhất là Đông Vô Mệnh, mỗi người đều đang cảm thấy bất an, hắn lại rất thản nhiên, nhưng sau khi kiểm tra vẻ mặt cũng an tâm trở lại.

Lục Lâm Thiên cũng không dám tự đại, lập tức đi tới bên cạnh Đông Vô Mệnh, mặc dù tiểu Long không sợ kịch độc, nhưng có lão độc vật, muốn đối phó độc khí sẽ thoải mái hơn.

Vân Tiếu Thiên cũng không khách khí, đi tới bên cạnh Đông Vô Mệnh, mà cường giả Vân Dương tông cũng nhanh chóng cùng người Phi Linh môn vây quanh.

– A…

Tiếng kêu thảm thiết lại truyền tới, có không ít người thực lực không đủ tử vong, tu vi của họ đều là Vũ phách, tuy số lượng cực nhỏ nhưng vẫn cố gắng vào được trong đại điện, thực lực thấp nhất đều là Vũ tướng, vừa rồi bị nhiễm kịch độc còn có hai Vũ suất.

Đông Vô Mệnh kết xuất thủ ấn, một mảnh khói độc màu đen bao phủ phạm vi mấy chục thước, đem người của Phi Linh môn bao trùm bên trong, nhất thời đã trở nên an toàn.

Các thế lực lớn đều thi triển thủ đoạn bảo vệ đệ tử yếu trong môn phái, nơi nơi đều bố trí cương quyển phòng ngự, nhưng không ít tán tu thật thảm, thực lực mạnh một chút còn có thể bảo vệ chính mình, mà yếu ớt chỉ có cái chết, mà một ít người của Song Đao môn, Ma Tâm cốc bắt đầu bị kịch độc ăn mòn.

– Mau vào đi, kịch độc tựa hồ ngày càng nhiều, lưu lại chỉ còn chờ chết, trong ba cửa đá chỉ sợ là có quỷ dị, chúng ta xông vào liều mạng một lần!

Một tán tu sắc mặt ngưng trọng nói, ngay lập tức liền có người cắn răng lao về hướng cửa đá, sau đó người khác cũng lựa chọn cửa đá tiến vào.

– Xông lên a!

Nhìn thấy có người đã vào bên trong, những người khác cũng không nhịn được lập tức làm theo.

Đám người chậm rãi chạy vào, chân khí linh lực bạo tuôn, thanh thế lớn, bên trong có không ít người bị kịch độc ăn mòn, chỉ một lát lại có thêm hơn hai trăm bãi máu loãng sái trên mặt đất.

– Chưởng môn, độc khí càng lúc càng dày đặc, chỉ sợ ta cũng không chống đỡ được bao lâu nữa!

Đông Vô Mệnh nói.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, cũng đã sớm nhìn thấy sắc mặt Đông Vô Mệnh có chút tái nhợt, như vậy chứng minh kịch độc vô cùng lợi hại.

– Độc khí ngày càng nồng, Lữ chưởng môn, ngươi có đề nghị gì?

Công Tôn Hóa Nhai nhíu mày hỏi, lúc này có không ít tán tu đã xông đi vào, hắn không muốn bị người nhanh chân tới trước.

– Ba cửa đá chỉ sợ có chút quỷ dị, chúng ta đi lối nào?

Lữ Chính Cường giơ lên quang cầu, một cỗ quang mang chói mắt lan tràn, không ngờ có thể phòng ngự độc khí.

– Không bằng mọi người phân tán đi vào thế nào?

Gia Cát Tây Phong nói.

– Phân tán đi vào có bị nguy hiểm hay không?

Đồng Quy Tinh hỏi.

– Phân tán đi vào, cơ hội cũng lớn hơn một chút, nhớ kỹ ước định của chúng ta là tốt rồi, mặc kệ ai được tới thu hoạch, đều phải phân cho các sơn môn một phần.

Lữ Chính Cường nói:

– Linh Thiên môn đi cùng Phi Linh môn, Lan Lăng sơn trang cùng Song Đao môn, Bách Linh tông, Ma Tâm cốc, Thiên Âm môn cùng nhau, Hắc Sát giáo cùng Hóa Vũ tông, như vậy mọi người không có ý kiến đi?

– Được, cứ làm như thế!

Mọi người không có dị nghị, chia thành ba hướng, xem như công bình, nhưng theo thực lực mà xem Hóa Vũ tông cùng Hắc Sát giáo đi cùng một chỗ, thực lực sẽ mạnh hơn một chút, nhưng mọi việc cũng rất khó hoàn toàn công bình.

– Sưu sưu…

Giờ phút này người đeo mặt nạ cùng nữ tử quần đỏ đã chia nhau đi vào hai cửa đá.

– Ta đi cửa thứ nhất!

Trong mắt Đồng Quy Tinh lóe tinh quang, nói:

– Công Tôn tông chủ, ý của ngươi đây?

– Vậy cửa thứ nhất đi!

Công Tôn Hóa Nhai không ý kiến, dù sao không ai biết trong cửa có gì, hết thảy chỉ dựa vào vận khí.

Sưu sưu!

Trong mắt Lục Lâm Thiên vừa nhìn thấy nữ tử xinh đẹp đã đi vào cửa thứ ba.

– Nhạc phụ, chúng ta cũng đi thôi!

Lục Lâm Thiên giãn mày, Lam Thập Tam cùng nữ tử kia không phải người bình thường, họ lựa chọn đi vào cửa thứ ba, mình đi theo có lẽ giảm chút nguy hiểm.

Dứt lời Lục Lâm Thiên đi thẳng vào cửa thứ ba, mà Vân Tiếu Thiên cùng cường giả Vân Dương tông lập tức theo sau, nhóm người Bạch Oánh theo sau đó, nhìn người của Phi Linh môn, trong mắt Đảng Vạn Lâm hiện lên hận ý.

– Gia Cát trang chủ, ta đi trước, mọi người cẩn thận một chút!

Lữ Chính Cường dứt lời, cùng cường giả Linh Thiên môn đi vào cửa thứ ba.

Nhóm người Gia Cát Tây Phong cùng Song Đao môn, Ma Tâm cốc không còn lựa chọn khác, chỉ phải đi vào cửa thứ hai.

Lúc này độc khí đã dày đặc, mọi người không còn cách nào đều đi vào cửa đá.

Lục Lâm Thiên vừa đi vào, chỉ thấy trong cửa là một bậc thang bằng đá dài mười trượng, rộng nửa thước, chỉ cao chừng một cước, bậc thang đi thẳng lên trên, hai bên nhẹ nhàng, mây mù tràn ngập, hết thảy tựa như hư ảo lại như thực sự.

– Bí cảnh thật dị thường, Huyền Thiên môn thật sự đại thủ bút!

Vân Tiếu Thiên đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn chằm chằm bậc thang lên trên, cực kỳ kinh ngạc, muốn bố trí hết thảy những chuyện này, người bình thường sao có thể làm được.

– Lâm Thiên, có phải đã có phát hiện gì hay không?

Khi Lục Lâm Thiên còn đang đánh giá, Lữ Chính Cường cùng Lư Khâu Mỹ Vi đã đi tới bên người hắn, nhìn thấy Lục Lâm Thiên dẫn đầu vào cửa thứ ba, trong lòng Lữ Chính Cường suy đoán hắn đã phát hiện gì đó.

– Không có!

Lục Lâm Thiên lắc đầu, hắn thật sự không có phát hiện gì.

Chương 1217: Ngũ hệ đại trận

– Vậy đi thôi, đừng để người nhanh chân tới trước!

Hàn trưởng lão Linh Thiên môn nói.

– Chúng ta đi lên, đều cẩn thận một chút!

Lữ Chính Cường nhìn chăm chú lên trên, ánh mắt híp lại, thân ảnh nhảy lên, phía trước đã có người đi vào, mọi người cũng thoải mái hơn một chút, gặp nguy hiểm ít nhất là ở phía trước.

Mọi người cùng đi lên, ai cũng đề phòng, không ai dám khinh thường.

Oanh long long…

Ngay lúc mọi người vừa nhảy lên bậc thang, cửa đá ầm ầm đóng lại.

– Sao lại như vậy!

Một đệ tử Phi Linh môn kinh ngạc lớn tiếng hô, chỉ thấy khi người cuối cùng nhảy lên bậc thang, bậc thang dưới chân lập tức biến mất, giống như chưa từng tồn tại, cứ thế các bậc thang dần dần biến mất, lộ ra vực sâu vạn trượng, đã không còn đường lui.

– Đi lên, nơi này quỷ dị!

Lữ Chính Cường nói, mọi người cùng nhảy lên cao, chỉ một lát chỉ nhìn thấy tàn ảnh, từng thân ảnh gấp rút phóng đi.

– Lâm Thiên, hình như có chút không đúng!

Bạch Linh đột nhiên ngừng lại, nhìn chằm chằm phía trước tựa hồ phát hiện điều gì đó.

– Cẩn thận!

Vân Tiếu Thiên cũng phất tay nói, tâm thần nhìn quanh bốn phía, thần sắc bắt đầu ngưng trọng, tựa hồ đã rình thấy vật gì.

– Hình như là phong!

Lữ Chính Cường nhíu mày lẩm bẩm nói.

– Ai cũng nghe ra được, tự nhiên là phong, còn là cương phong!

Vân Tiếu Thiên liếc mắt nhìn Lữ Chính Cường, tựa hồ cố ý cãi lại hắn.

– Ai không biết là cương phong, chẳng lẽ ngươi cho rằng là gió xuân hay sao!

Lữ Chính Cường liếc mắt nói.

Lục Lâm Thiên cười khổ, nếu Lữ Chính Cường biết Phong Sát chính là Vân Tiếu Thiên, chỉ sợ hai người sẽ lập tức cãi nhau. Lục Lâm Thiên nhướng mày, tinh thần nhìn quanh, phát hiện tiếng gió rít, thanh âm cực kỳ cuồng bạo cùng sắc bén.

– Hô hô!

Vào lúc này trong mây mù hai bên bậc thang nổi lên từng trận gió xoáy thật lớn, vô cùng sắc bén, phía trên tựa hồ có người chưa kịp chuẩn bị nên bị quét trúng, nhất thời phát ra tiếng hét đau đớn.

– A…

Vài thân ảnh bị gió xoáy đảo qua, nhất thời giống như bị dao nhỏ cắt trúng, lộ ra vết thương sâu tận xương, máu tươi tràn ra.

Xuy xuy!

Người của Linh Thiên môn, Vân Dương tông cùng Phi Linh môn đã sớm nghe lời nhắc nhở bố trí hộ thân cương quyển, cơn gió quét tới, không ngừng trốn tránh, hiểm hiểm tránh được đợt công kích thứ nhất, nhưng cũng có không ít người luống cuống tay chân.

Hô hô!

Mây mù hai bên giờ phút này sôi trào cuồn cuộn, vô số gió xoáy hiện ra, không ngừng hội tụ, mỗi trận gió đều đủ xé rách không gian ba văn, mang theo chân khí phong hệ bàng bạc bén nhọn.

Ngay khi gió xoáy thổi ngược trở lại, Lục Lâm Thiên lập tức khởi động Thanh Linh khải giáp, nhưng hắn vẫn cảm thấy có chút không xong, hơn nữa ngăn cản cũng cố hết sức.

– A…

Vài đệ tử thực lực thấp của Phi Linh môn bị gió xoáy đảo qua, thân thể bị chia thành mảnh nhỏ.

– Đều dựa vào gần ta!

Bạch Oánh quát một tiếng, thủ ấn kết xuất, đem những đệ tử thực lực thấp bảo hộ bên trong, nhưng nàng càng cố sức không ít, cũng may nhóm người Đông Vô Mệnh lập tức ra tay giúp đỡ nàng phòng ngự cho đệ tử bổn môn.

– A…

Ở bậc thang phía trên, vào lúc này truyền ra tiếng hô thảm thiết liên tục, dưới cơn gió xoáy khủng bố, tu vi Vũ suất cũng bị xé vỡ cương quyển phòng ngự bị trọng thương, thực lực thấp bị trực tiếp đánh chết.

– Mọi người cẩn thận, chúng ta đi lên!

Lữ Chính Cường quát, tựa hồ cũng biết bên trong cửa đá sẽ không được thuận lợi.

Mọi người chống đỡ gió xoáy đi thẳng lên trên, bên tai vang lên tiếng kêu thảm không dứt, trong lòng hít sâu hơi lạnh, nơi này đúng là mỗi bước mạo hiểm vô cùng.

Hưu hưu!

Ngay lúc mọi người còn đang chật vật đối phó gió xoáy uy hiếp, hai bên mây mù đột nhiên vọt ra vô số dây mây, trên dây mây mang theo kình phong sắc bén giống như mũi tên nhọn phá không xuyên ra.

Kình phong tàn sát bừa bãi, dây mây xuyên toa, cương quyển hộ thân của Vũ suất bình thường bị công kích vài lần liền phá nát.

– A…

Giữa tiếng kêu gào thê thảm, không ít người bị xuyên thủng, thậm chí hai đệ tử Linh Thiên môn cũng rơi xuống, mà đệ tử Phi Linh môn dù được cường giả bảo hộ cũng có vài người bị đánh chết.

Cứ như thế một đường đầy vết máu, cũng không biết bậc thang cao bao nhiêu, sau một lát lại xuất hiện biến cố.

Hô hô!

Hai bên mây mù nhất thời vọt ra hỏa diễm ngập trời, hỏa diễm bao phủ không gian vài chục trượng, không gian bị thiêu đốt tới vặn vẹo.

– Ngọn lửa thật mạnh!

Quanh thân Lục Lâm Thiên cũng khởi động cương quyển, nhưng vẫn cảm giác được nhiệt khí bức người, hỏa diễm này chỉ sợ đủ làm Vũ suất bị chết cháy, những người tu vi không đủ lại không có người che chở chắp cánh cũng khó tránh khỏi, chỉ có thể bị thiêu đốt thành tro tàn.

– Đều cẩn thận, thực lực không đủ thì dựa sát nhau phòng ngự!

Đông Vô Mệnh quát to.

Trong nhóm tán tu phía trước, lúc này cũng tụ tập lại phòng ngự, nhưng nhờ vậy có thể đối kháng được phần nào.

Ca ca!

Nhưng sau biển lửa lại giống như rơi vào hầm băng, nhũ băng rậm rạp trống rỗng xuyên ra, tựa như mũi kiếm toát ra hào quang bắn vọt tới.

– Đây rốt cục là địa phương quỷ quái gì, chúng ta còn phải đi bao xa, đã không còn đường lui!

Thiên Độc Yêu Long quát to.

– Đây là ngũ hệ trận pháp, vượt qua được thì lối ra hẳn ở trước mặt!

Lục Lâm Thiên nói, địa phương quỷ dị như vậy cũng làm hắn cực kỳ kinh ngạc, trong Phi Linh môn đã có mười mấy đệ tử chết dọc theo đường đi, cũng may cường giả trong môn không bị tổn thương, nhưng đều tiêu hao thật lớn.

Oanh oanh oanh!

– Cẩn thận, có nham thạch!

Sau nhũ băng lại là vô số cự thạch đường kính hai thước hỗn độn phá không rơi xuống, ầm ầm va chạm tới.

Phanh!

Hai bên mây mù có vô số nham thạch trực tiếp va chạm lẫn nhau, nhất thời đá vụn bay tung.

Không ít người bị nham thạch nện thành thịt vụn.

– Đã qua năm lần, hẳn đã xông qua ngũ hệ đại trận đi!

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng về phía trước, lúc này bậc thang dốc đứng dị thường, bên dưới giống như vực sâu vạn trượng không thấy đáy, hoàn toàn là một phiến hư không.

Sưu sưu!

Sau dốc đứng, mọi người hiểm hiểm xuyên qua nham thạch va chạm, rốt cục nhìn thấy một cảnh tượng khác.

Đó là một quảng trường thật lớn, diện tích lớn vô cùng, thật khó thể tưởng tượng còn có quảng trường nào lớn tới như thế.

Quảng trường giống như nhẹ nhàng trôi nổi giữa không trung, ở một mảnh không gian u tối phương xa có cỗ chân khí tang thương lan tràn khuếch tán.

Những người còn sống sót đều có chút chật vật, nhìn cảnh tượng phía trước lộ vẻ kinh ngạc.

Sưu sưu…

Đồng thời một mảnh xé gió truyền tới, mọi người vừa xuất hiện trên quảng trường không lâu, lập tức có hai địa phương rậm rạp thân ảnh nhảy ra, Lục Lâm Thiên nhìn qua, chính là nam tử đeo mặt nạ cùng nữ tử quần đỏ, phía sau còn có một nhóm cường giả tán tu thực lực cực mạnh, theo sau là Gia Cát Tây Phong, Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh đang hộ tống đệ tử nối đuôi theo sau.

Mọi người có vẻ thật chật vật, chân khí có chút rối loạn, tựa hồ đã gặp nguy hiểm thật lớn, không ít người vết thương chồng chất, Lục Lâm Thiên quan sát những người đầu tiên đi vào cửa đá chỉ sợ đã có vài trăm người bị đánh chết.

Chương 1218: Ra tay trước

Lúc này mọi người đều nhìn chằm chằm về phía trước, người của bốn đại sơn môn nhanh chóng hội tụ chung một chỗ, nhìn thấy một màn trước mắt còn chưa kịp chào hỏi đã đưa mắt nhìn quanh bốn phía, nhìn dáng vẻ của những người chung quanh đều biết ai cũng gặp phải nguy hiểm.

Oanh long long!

Nhưng đúng ngay lúc này, trên quảng trường đột nhiên truyền ra tiếng nổ vang, tiếng gầm rú vang lên, trung ương quảng trường dần dần vỡ ra một động sâu cực lớn, ban đầu chỉ bằng nắm tay, nhưng tiếng gầm rú không ngừng phát ra, chỉ chốc lát đã biến thành hai thước lớn.

Động sâu trực tiếp xuất hiện, phảng phất như muốn người đi vào lòng đất, giờ khắc này một đường trải qua vô số nguy hiểm, hơn nữa còn mất nhiều người, nhìn thấy động sâu xuất hiện, mọi người cơ hồ nhận định bảo tàng của Huyền Thiên môn đã hiện ra, đáp án cũng sắp có.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên híp lại, nhìn chằm chằm cửa động, một cỗ chân khí khác thường tràn ra, mà trong lòng hắn lại trầm tư.

Ánh mắt đảo qua, Lục Lâm Thiên đưa mắt lướt qua cường giả của Phi Linh môn, trong nháy mắt không ai chú ý hắn lặng yên đi về phía trước.

Sưu!

Cửa động vừa mở rộng, một thân ảnh cấp tốc lướt ra, nháy mắt lao tới động sâu, người kia là một tán tu, theo chân khí mà xem là tu vi Vũ suất cửu trọng.

Ngao!

Vừa lúc đó trong tay Lục Lâm Thiên hiện lên đạo huyết quang, huyết quang vừa thu liễm, Huyết Lục xuất hiện, mà giờ khắc này một đạo đao mang nhanh như chớp lướt ra, trực tiếp bổ thẳng tới tán tu kia.

– Đồng minh bốn đại sơn môn, còn chờ cái gì!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, đao mang bổ thẳng vào lưng tán tu.

Không gian như bị trực tiếp bổ ra, một cỗ kình khí sắc bén ngập trời lan tràn, cảm thụ được kình khí khủng bố sau lưng, Vũ suất xoay người vội vàng thối lui, sắc mặt hoảng hốt, thủ ấn kết xuất, trước mặt hiện lên dao động quỷ dị, một đạo quang mang chói mắt hiện lên, trong quang mang bộc phát ra cỗ gió xoáy cực lớn trực tiếp ngăn cản ngay trước người, dùng cả không gian ba văn làm phòng ngự.

Ca ca!

Trong tích tắc, đao mang đã đánh xuống, thanh âm nứt vỡ tràn ra, gió xoáy trực tiếp phá vỡ, không gian ba văn tiêu thất, giống như không gian bị bổ ra, tuy thanh âm không lớn, nhưng năng lượng hình thành phong bạo cực kỳ khủng bố, thổi quét giữa không trung, gió lốc đi qua, không gian chấn động.

Hưu!

Đánh vỡ gió xoáy, một đạo huyết sắc đao mang từ trên không đánh xuống, mục tiêu chính là Vũ suất cửu trọng.

Giờ phút này đồng tử Vũ suất kia khuếch tán, một đạo huyết sắc đao mang tuôn ra, một giây sau trực tiếp chém vào thân thể hắn, cương quyển hộ thân tức khắc phá nát.

Phốc!

Vũ suất cửu trọng phun ra ngụm máu tươi, thân hình bị bổ thành hai nửa, đao mang quá nhanh, nhanh tới mức lúc thân hình bị chém đứt máu tươi vẫn chưa chảy ra.

Dư âm thế đao rơi xuống đất, nhất thời hóa thành năng lượng đánh vỡ nền đất thành khe nứt lan tràn, một mảnh ánh lửa khởi động, ném ra một dấu vết thật dài trên quảng trường.

– Đã chết…

Tất cả chuyện này chỉ xảy ra trong nháy mắt, một Vũ suất cửu trong trực tiếp bị một đao bá đạo giết chết, không biết có bao nhiêu người hít sâu một hơi, những người đồng cấp với Lục Lâm Thiên hoàn toàn kinh hãi.

Giờ này khắc này ở trước mặt mọi người, Lục Lâm Thiên lại dám ra tay trước, thật ngoài dự liệu của mọi người.

– Xuống động trước!

Đông Vô Mệnh kịp thời phản ứng, mà người của Phi Linh môn đã nhận được ánh mắt ra hiệu trước đó của Lục Lâm Thiên, chưởng môn vừa ra tay họ lập tức lấy ra binh khí nhanh chóng lao tới cửa động, ra tay trước vẫn hơn, họ đã sớm quen thuộc phong cách hành sự như thế này.

– Nhanh, bảo vệ cửa động!

Trong nháy mắt Lữ Chính Cường thu liễm nụ cười, lãnh ý lan tràn, thời khắc cuối cùng chỉ có cửa động này xuất hiện, mà Huyền Thiên môn lưu lại hang động kia nhất định không cho người khác nhanh chân tới trước, cũng không cho phép người khác tiến vào.

Ngay khi Lữ Chính Cường lên tiếng, Gia Cát Tây Phong bọn họ nháy mắt ra tay, chân khí linh lực tràn ra, bắt đầu lao về hướng cửa động.

– Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang, các ngươi muốn độc chiếm sao, nằm mơ!

Nữ tử quần đỏ cùng người đeo mặt nạ cơ hồ đồng thời quát lớn, chân khí tràn ra, lao thẳng tới trước.

– Cút ngay cho ta!

Ánh mắt Thiên Độc Yêu Long trầm xuống, yêu nguyên lan tràn xen lẫn kịch độc, một đường thẳng hướng, không ai muốn ngăn cản hắn, dù là tu vi Vũ vương cũng không tùy tiện trêu chọc hắn, với thực lực của hắn hiện tại còn có bản thể cường hãn lẫn kịch độc lợi hại, chỉ sợ Vũ vương tam trọng cũng e ngại tránh né.

Mà lực công kích của Huyết Mị cũng cực kỳ lợi hại, một mảnh huyết quang tràn ra, những kẻ chặn đường nháy mắt tử vong, mà Bạch Linh đi theo bên cạnh Lục Lâm Thiên không xa, mỗi khi ra tay đều có người rơi xuống.

– Mau vào trong động, bảo vệ cửa động!

Gia Cát Tây Phong hét lớn một tiếng, chiết phiến biến thành lợi khí giết người, vừa mở ra một mảnh quang mang bén nhọn mạnh mẽ bắn tới, xen lẫn xu thế phá không khiến không gian đều chao đảo.

– Hừ, Gia Cát Tây Phong, để ta gặp ngươi!

Một thân ảnh tiến tới trước người Gia Cát Tây Phong, chính là người đi theo nữ tử quần đỏ, người này ra tay, trảo ấn vặn vẹo không gian rơi xuống, nháy mắt khí tức run lên, ngăn cản đường đi của hắn.

– Các hạ là ai, không dám dùng mặt thật gặp người, không sợ đánh mất danh hào hay sao!

Ánh mắt Gia Cát Tây Phong trầm xuống, chiết phiến nhanh chóng biến hóa, cắt vỡ không gian chém ra đạo quang hồ vài trăm thước, không gian ba văn chấn thành mảnh nhỏ, sau đó trực tiếp cắt vỡ trảo ấn của đối phương.

Vào lúc này người đeo mặt nạ lao tới chỗ cửa động, muốn nhào xuống dưới.

– Lui ra cho ta, trong Cổ Vực còn chưa tới phiên thế lực khác nhúng tay!

Nhưng vào lúc này một đạo hắc mang nhanh chóng phá không bay ra, thân ảnh Đồng Quy Tinh xuất hiện, hắc bào run lên, một đạo quang trụ ầm ầm va chạm tới.

– Đồng Quy Tinh, nơi này các ngươi cũng không khả năng độc chiếm!

Người kia tựa hồ nhận thức Đồng Quy Tinh, quát lạnh một tiếng, nhưng phải quay lưng nghênh chiến.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, cả quảng trường đã biến thành hỗn loạn, mục tiêu của mọi người là hang động bên dưới.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hiện tại hắn cách cửa động không xa, nhưng ai cũng khó tiến thêm một bước, đã tiến vào chiến đấu hỗn loạn, ai tới gần đều bị ngăn cản.

– Hừ, các ngươi cũng muốn đi vào, không có cửa đâu!

Giờ phút này Lục Lâm Thiên nhìn thấy Tuyệt Linh Vương, Khoái Kiếm Vương cùng Bạch Vạn Tượng đang lao thẳng về hướng cửa động.

– Ngao!

Không có chút do dự, Lục Lâm Thiên vung ra một đạo đao mang nhắm thẳng Khoái Kiếm Vương, ngay sau đó Vân Tiếu Thiên vung mạnh tay áo, một đạo chưởng ấn trực tiếp đẩy lui Tuyệt Linh Vương.

– Phanh!

Tuyệt Linh Vương không phải đối thủ của Vân Tiếu Thiên, trong tiếng nổ trầm thấp thân hình lập tức bị đánh bay, sắc mặt biến thành tái nhợt, thân là linh giả, phòng ngự thân thể không mạnh, huống chi hắn không phải đối thủ của Vân Tiếu Thiên.

Oanh!

Cùng một lúc một trưởng lão Hóa Vũ tông đánh ra một quyền đẩy lui Bạch Vạn Tượng, thanh âm nổ tung thật lớn, kình khí thổi quét thiên không.

Chương 1219: Tiến vào trong động

Ca ca!

Đao mang đánh xuống, ánh mắt Khoái Kiếm Vương lạnh lùng, kiếm quang bạo lướt, đao kiếm giao nhau, không gian bị chém vỡ, Huyết Lục rít gào, một cỗ phản lực đẩy lui Lục Lâm Thiên khiến khí huyết hắn cuồn cuộn, nhờ có Thanh Linh khải giáp phòng ngự nên không sao, nhưng hắn vẫn chưa phải là đối thủ của Vũ vương nhị trọng.

– Mau, bảo vệ cửa động!

Công Tôn Hóa Nhai hét lớn, vết sẹo trên mặt run lên, chân khí tràn ra làm cả không gian run rẩy, vài người tu vi không yếu nhất thời bị đánh chết trong tay hắn.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn xung quanh, hắn bị Khoái Kiếm Vương đẩy lui, cũng không tiếp tục ra tay, bởi vì Hàn trưởng lão Linh Thiên môn đã ngăn cản, lúc này không phải thời gian đối phó Khoái Kiếm Vương.

Nhìn thấy cửa động cách đó không xa, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, khí xoáy dưới chân chợt lóe, thúc giục lên tới cực hạn, lao thẳng về hướng cửa động.

– Lục Lâm Thiên, chúng ta thử một trận chiến thế nào, không nghĩ tới lúc trước ngươi còn chưa dùng toàn lực, ngươi làm vậy là vũ nhục ta!

Lam Thập Tam như quỷ mị ngăn cản trước người Lục Lâm Thiên, sắc mặt nghiêm nghị, thủ ấn bắn ra quang mang chói mắt, chưởng ấn lăng không ầm ầm đánh tới.

– Lục chưởng môn, ngươi vào trong động trước!

Trong nháy mắt lại có một thân ảnh trực tiếp ngăn cản trước người Lục Lâm Thiên, một thân hỏa hồng sắc khải giáp bao phủ, xung quanh còn có hỏa diễm nóng cháy lưu động, nhất thời nhiệt độ không gian đều kéo lên.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, đó là người của Vân Dương tông, nhưng không biết là trưởng lão tên gì, theo chân khí mà xem cũng đã tới Vũ vương, còn không phải là Vũ vương bình thường.

Có trưởng lão Vân Dương tông ngăn cản, Lục Lâm Thiên không chút do dự, thân ảnh trực tiếp lao thẳng vào cửa động.

– Lục chưởng môn, ngươi lui ra đi!

Một thanh âm yêu kiều vang lên, thân ảnh xinh đẹp nháy mắt xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, chính là nữ tử đi cùng Lam Thập Tam.

– Cô nương, vậy phải xem ngươi có thực lực đó hay không!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Huyết Lục hiện lên tầng tầng huyết quang, chân khí tử tịch làm người run sợ, chân khí bá đạo không ngừng lan tràn, đao mang chém thẳng xuống, lúc này hắn cũng không có lòng thương hương tiếc ngọc.

– Lục chưởng môn đúng là không khách khí a!

Nữ tử chợt lui, đồng thời một đoàn linh lực quang quyển bao phủ cả người nàng.

Hưu hưu!

Nữ tử vươn ống tay áo, mềm mại mang theo tiếng xé gió lan tràn, ngay tiếp theo tràn ra cỗ quang mang sáng ngời, hào quang thu liễm hiện ra đoản kiếm màu bạc, chân khí cổ xưa khuếch tán, đoản kiếm phân thành hai, thành bốn, nhất thời hóa thành hàng trăm hàng ngàn hội tụ thành lốc xoáy kiếm quang.

Quang quyển quanh thân nữ tử trướng lớn, kiếm khí phát ra, không gian run lên, chân khí vô hình làm người vô cùng áp lực, lốc xoáy kiếm quang ngăn cản phía trước đao mang Huyết Lục chém tới.

Ca ca!

Cùng một thời gian huyết quang bị đoản kiếm trộn vỡ biến mất, tựa như bị cự thú cắn nuốt.

– Hồn khí!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên kinh ngạc, đoản kiếm kia rõ ràng là hồn khí, còn không tầm thường, không kém hơn Huyết Lục bao nhiêu, dù là Hoàng cấp cũng đã tới gần trình tự Huyền cấp.

Tuy kinh ngạc nhưng hắn không kinh hoảng, thân ảnh thoáng chuyển, huyết quang bắn ra đánh xuống.

– Đi!

Nữ tử khẽ quát một tiếng, thủ ấn vung lên, mạnh mẽ bay lên cao, thân hình xinh đẹp nhảy múa, lốc xoáy đoản kiếm thu liễm, hóa thành màu bạc, lại giống như nháy mắt gia tốc, phát ra tiếng vang đinh tai nhức óc, thanh thế kinh người cực điểm.

Hưu!

Chỉ nháy mắt kiếm quang phá không bay xuống, va chạm cùng đao mang của Lục Lâm Thiên.

Khoảnh khắc hai đạo công kích va chạm, quang mang chói mắt tán phát.

Đặng đặng…

Trong kình khí ngập trời, thân hình Lục Lâm Thiên bị đẩy lui, một cỗ lực lượng mạnh mẽ đẩy hắn bật xa, huyết khí cuồn cuộn, một ngụm ngọt lành xông lên cổ họng bị hắn cưỡng chế nuốt xuống, đồng thời một cỗ lực lượng áp chế linh hồn bao phủ khắp chung quanh hắn.

– Thật mạnh!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên kinh ngạc, thực lực của nữ tử này còn mạnh hơn Khoái Kiếm Vương, tựa hồ nàng còn chưa dùng toàn lực, khó trách Bạch Linh cũng nói nàng bất phàm.

Xuy xuy!

Tiểu Long vẫn đứng trên vai lão đại chưa ra tay, mắt lộ hung quang, nhưng vì Lục Lâm Thiên đã yêu cầu hắn đừng tùy tiện xuất thủ, bằng không hắn đã sớm xông tới.

Nữ tử cũng bị đẩy lui, khuôn mặt thay đổi, tựa hồ cực kỳ giật mình với thực lực của Lục Lâm Thiên.

– Để ta đối phó nàng, ngươi vào động trước!

Chẳng biết lúc nào Thiên Độc Yêu Long đã xuất hiện ở gần đó, thân ảnh hắn chợt lóe, yêu nguyên tràn ra, quyền ấn bám theo xu thế xé trời nháy mắt oanh kích thẳng về hướng nữ tử.

– Thiên Độc Yêu Long thất giai sơ kỳ thật hiếm thấy, nhưng ngươi còn chưa đủ!

Một hoàng bào thân ảnh hạ xuống, quyền ấn bám theo thanh thế kinh người va chạm quyền ấn của Thiên Độc Yêu Long, trực tiếp đánh bay hắn ra ngoài mấy chục thước.

– Mau, đệ tử bốn đại sơn môn bảo vệ cửa động!

Lư Khâu Mỹ Vi quát lớn, quanh thân tràn ngập chân khí, tầng tầng không gian ba văn mở ra, ánh mắt lãnh khốc sát ý, Lưu Vân Phi Tụ thi triển, trực tiếp vây khôn hai Vũ vương không cho chạy thoát.

Oanh oanh oanh!

Giờ phút này âm bạo vang lên đinh tai nhức óc, cuộc hỗn chiến đã trở nên kịch liệt, nơi nơi đều là Vũ vương linh vương, giữa không trung tùy ý có thể thấy kình khí tàn sát bừa bãi, không gian phá nát.

Người của bốn đại sơn môn còn có Song Đao môn, Ma Tâm cốc đã hình thành xu thế liên thủ, bắt đầu ngăn cản thế lực khác tới gần cửa động.

Nhưng hành động như vậy lập tức bị mọi người vây công, nhưng bốn đại sơn môn liên thủ muốn đột phá trùng vây cũng không dễ dàng.

– Phải đi vào động trước mới được!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, nhìn thấy nữ tử cũng đang phóng về phía sơn động.

– Lưu lại cho ta!

Không chút do dự, cũng không thể để người nhanh chân tới trước, dưới chân Lục Lâm Thiên lóe sáng bạch mang, như quỷ mị lao thẳng tới trước, một quyền không chút hoa lệ mạnh mẽ oanh xuống.

Nữ tử cũng thật không ngờ tốc độ của hắn nhanh như vậy, vội vàng vung tay đón đỡ, một đạo hào quang chói mắt xuất hiện, hội tụ thành quyền ấn đánh vỡ không gian ba văn, nháy mắt va chạm một quyền của Lục Lâm Thiên.

– Liệt Viêm quyền!

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, quyền ấn mãnh liệt biến hóa, đôi mắt hiện hung quang, nhất thời hỏa diễm bùng phát ra quang mang chói mắt, mang theo chân khí nóng rực.

Quyền ấn hóa thành quang ảnh đỏ đậm uyển như tia chớp bạo lướt bay tới, hai đạo quyền ấn đồng thời va chạm vào nhau.

Nháy mắt cả không trung như đọng lại, không gian chao đảo, quang mang tán phát.

Một tiếng nổ vang ầm ĩ như sấm sét, vang vọng dựng lên cuối chân trời…

Phanh!

Năng lượng phong bạo khủng bố nháy mắt thổi quét, trộn vỡ cả phiến không gian.

Lúc này hai người đều thi triển công kích bằng bản thể, Lục Lâm Thiên cũng không nếm thiệt thòi, một quyền oanh ra thân ảnh hắn lướt qua nữ tử lao thẳng về hướng cửa động.

Phanh!

Thân hình nữ tử thoáng lảo đảo, nhanh chóng phi thân tránh né, ánh mắt nhìn thấy Lục Lâm Thiên đang lao tới sơn động, thân thể mềm mại chợt lóe, nháy mắt đánh tới.

Chương 1220: Hương diễm rơi xuống

– Lui ra!

Một tiếng quát nhẹ truyền tới, một đạo chưởng ấn phá không bay ra, linh lực bạo tuôn, đó cũng là một nữ tử linh vương trực tiếp ngăn cản Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy chưởng ấn lao thẳng tới nhưng Lục Lâm Thiên cũng không để ý, ngược lại tốc độ càng nhanh hơn.

– Ngươi đi vào trước!

Bạch Linh phá không lướt qua, quang trụ va chạm thẳng vào linh vương kia.

Phanh!

Chưởng ấn cùng quang trụ nháy mắt bộc phát, năng lượng phong bạo khủng bố thổi quét, kình khí cùng yêu nguyên tàn sát bừa bãi, giữa quảng trường giống như sơn băng địa liệt, mặt đất nứt nẻ, không gian bị trộn vỡ.

Đặng đặng!

Thân hình linh vương bị chấn lùi vài bước, sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng Bạch Linh cũng không chịu nổi, thân thể mềm mại khựng lại, đồng thời cũng thuận thế lao thẳng vào trong động.

– Liều mạng!

Ở cách cửa động chừng hai thước, Lục Lâm Thiên rốt cục xuyên qua cách trở trùng điệp, nhìn chằm chằm cửa động, một cỗ chân khí quỷ dị lan tràn, cửa động nối thẳng dưới lòng đất, bên trong bao phủ sương mù dày đặc.

Lục Lâm Thiên cũng không có thời gian do dự, thoáng cắn răng nhảy xuống.

Sưu!

Trong tích tắc đó, nữ tử nhìn thấy Lục Lâm Thiên đã vào động, cũng không chút do dự nhảy theo vào.

Ngay lúc nàng vừa nhảy vào, thân ảnh Bạch Linh cũng nối đuôi theo sau.

Linh vương mới giao thủ với Bạch Linh nhìn thấy nữ tử đeo khăn lụa đã nhảy vào động, nhất thời muốn nhảy tới.

– Lui ra cho ta!

Vân Tiếu Thiên đã giải khai đám người ngăn cản, thủ ấn kết xuất, một đạo gió xoáy cực lớn trực tiếp quét ngang, thủ ấn đánh ra đẩy lui linh vương kia.

Lục Lâm Thiên trôi nổi trong động, cảm giác có một cỗ hấp lực thật lớn từ đáy động cắn nuốt, thân hình hắn không thể khống chế rơi xuống dưới rất nhanh.

– Địa phương thật quỷ dị!

Chân khí tràn ra, Lục Lâm Thiên khống chế thân thể giảm tốc độ rơi xuống, nhưng hấp lực thật quá lớn, dù hắn đã toàn lực nhưng không cách nào ổn định thân thể của mình, đồng thời hắn ngoài ý muốn phát hiện càng dùng sức thì hấp lực càng lớn, giống như gió xoáy cắt qua da thịt đau đớn, ngược lại nếu không kháng cự thì hấp lực sẽ càng nhỏ hơn.

Hô hô!

Đúng ngay lúc này từ bên trên có hai thân ảnh xinh đẹp đồng thời bị kéo xuống.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên, chính là Bạch Linh cùng nữ tử che mặt, tốc độ của Bạch Linh cực nhanh, căn bản không thể chống cự.

– Bạch Linh, đừng giãy dụa, càng giãy lực hấp xả càng lớn!

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nói, thu liễm chân khí, thu cả Thanh Linh khải giáp, ngược lại hấp lực giảm nhiều.

– Hô!

Nghe được tiếng hô của Lục Lâm Thiên, Bạch Linh lập tức thu liễm yêu nguyên, hấp lực liền giảm bớt, nhất thời thân hình rơi song song cùng Lục Lâm Thiên.

Xuy!

Nữ tử cũng nghe được tiếng hô của Lục Lâm Thiên, lập tức thu lại linh lực, cuối cùng trôi nổi thẳng tắp với hai người.

Lục Lâm Thiên cảnh giác nhìn nàng, mà nữ tử cũng đề phòng nhìn hắn, nhưng ai cũng hiểu rõ ràng nếu dùng lực chỉ sợ sẽ bị kéo mạnh xuống đáy động, thu liễm chân khí linh lực khiến thân thể ba người chậm rãi rơi xuống, tựa hồ trong vô hình còn có cỗ lực lượng nâng đỡ ba người.

Ba người chia thành hướng tam giác cùng rơi, không biết nơi này sâu bao nhiêu, ba người nhìn đối phương, nhất thời không khí có chút xấu hổ.

Đột nhiên thân thể nữ tử vặn vẹo vài cái, khăn lụa che mặt tuột thấp, mà hai người Bạch Linh lập tức cảm giác vách động ngày càng hẹp hòi, hấp lực biến thành lốc xoáy, đem ba người trực tiếp dán chặt vào nhau, trên thân thể khó tránh khỏi tiếp xúc, Lục Lâm Thiên chỉ cảm giác có hai thân hình uyển chuyển mềm mại dán thẳng lên người của mình.

Nữ tử tựa hồ muốn tránh thoát, nhưng vách động ngày càng hẹp, nàng càng giãy dụa thì càng dán chặt vào, giữa ba người cơ hồ thiếp chặt gắt gao lẫn nhau.

Ánh mắt Bạch Linh híp lại, thân thể trực tiếp dán lên người Lục Lâm Thiên, mặc dù nàng không nói gì nhưng khẽ cau mày, có vẻ cực kỳ khó chịu, khuôn mặt băng sương hiện lên tia hồng nhuận, đôi mắt cũng không dám nhìn thẳng vào hắn.

Giờ khắc này chính Lục Lâm Thiên cũng chịu khổ sở, hai thân thể mềm mại dán lên người mà nữ tử che mặt không ngừng vặn vẹo, bộ ng.ực liên tục ma xát lên cánh tay hắn, ban đầu hắn còn chưa cảm nhận được gì, nhưng sau một lúc dưới bụng lại dâng lên cảm giác khác thường.

Oanh oanh oanh!

Trên quảng trường đại chiến vẫn diễn ra, mọi người đều liều mạng xông tới cửa động, nhìn thấy đã có người tiến vào bên trong, đại chiến càng trở nên cuồng bạo.

Từng đạo công kích không ngừng phát ra, Lam Thập Tam cùng Thiên Độc Yêu Long cũng không liều mạng giao thủ, hai người nhân cơ hội tiến vào trong động, theo sau Vân Tiếu Thiên cũng chấn khai một Vũ vương, thả người nhảy vào bên trong.

– Đệ tử bốn đại sơn môn, bảo vệ cửa động!

Lữ Chính Cường quát lớn, lúc này do bốn đại sơn môn cùng Song Đao môn, Ma Tâm cốc liều mạng ngăn cản, xu thế hình thành vòng vây.

– Đệ tử Phi Linh môn mau vào, để ta ngăn cản!

Đông Vô Mệnh hét lớn một tiếng, tới gần cửa động, thủ ấn cấp tốc kết xuất, một mảng dược phấn muôn màu tung ra, dược phấn vừa xuất ra cả không gian tràn ngập mùi vị khó ngửi.

– A…

Dược phấn lan tràn, nhất thời có vài Vũ suất liên tục kêu lên thảm thiết, tiếng kêu rê.n thê thảm chứng minh dược phấn có uy lực thật khủng bố.

– Chư vị, đây là Ngũ Độc phấn, nếu chạm phải Vũ suất linh suất trực tiếp bị mất mạng, cho dù là Vũ vương linh vương chạm phải cũng chịu khổ sở, không có năm năm ba năm đừng mông thoát khỏi tác dụng phụ của nó, đừng trách ta không nói với chư vị!

Đông Vô Mệnh âm lệ cười lạnh nói.

– Đông Vô Mệnh, ngươi ỷ vào độc công trêu chọc phiền phức mà Phi Linh môn không thể trêu vào!

Một lão giả đeo mặt nạ lớn tiếng quát, nhưng rõ ràng có chút e ngại độc phấn của Đông Vô Mệnh.

– Bổn vương không sợ trời không sợ đất, Phi Linh môn cũng như vậy, không phục thì đi Phi Linh môn xông xáo thử xem!

Đông Vô Mệnh lạnh lùng quát, loại uy hïếp như thế hắn không xem vào trong mắt, Phi Linh môn có một Vũ tôn một linh tôn trấn thủ, làm sao để ý uy hïếp của người khác, hiện tại dù là tam tông tứ môn, nhất tông nhất môn nhất trang nhất giao cũng không tùy tiện chạy tới trêu chọc.

Đông Vô Mệnh dứt lời, thủ ấn kết xuất, một mảnh độc phấn lại lan tràn phía trước, làm mọi người phải nhượng bộ lui binh.

Sưu sưu!

Dựa vào độc phấn của Đông Vô Mệnh, người của bốn đại sơn môn nhanh chóng hội tụ cùng nhau, trực tiếp lao về hướng cửa động.

– Đông Vô Mệnh, tốt lắm, trước kia ta khinh thường dùng độc, nhưng từ giờ trở đi ta sẽ thay đổi cách nhìn, ha ha!

Hàn trưởng lão Linh Thiên môn nhất thời cười to nói.

– Hàn trưởng lão, lời này của ngươi làm ta không thể phản bác a!

Đông Vô Mệnh bất đắc dĩ cười khổ nói.

– Đông cung phụng, có cách nào ngăn cản thêm một lát hay không?

Lữ Chính Cường nhìn thấy có người xuyên qua khu vực độc phấn đánh tới, nhất thời nói, cường giả nơi này đều tự có thủ đoạn, không phải ai cũng e ngại kịch độc, luôn sẽ có thủ đoạn khắc chế.

– Ta tận lực, mọi người đi xuống trước đi, ta vây khốn bọn hắn một lát!

Đông Vô Mệnh đáp, thủ ấn đánh ra, khói độc bay đầy trời, bao phủ cả không trung phía trước.

Chương 1221: Thánh tử thánh nữ

– Mọi người đi vào!

Lữ Chính Cường quát, mặc dù đã ngăn cản được mọi người, nhưng tuyệt đối không cách nào hoàn toàn vây khốn các cường giả, chỉ sợ không qua bao lâu sẽ có người vượt qua, nhưng đây cũng là cơ hội cho bốn đại sơn môn.

Sưu sưu!

Mọi người cấp tốc nhảy vào trong động, Đông Vô Mệnh đánh ra thủ ấn cuối cùng, sau khi nhóm người Bạch Oánh nhảy vào cũng nối đuôi theo sau.

– Xuy!

Sắc mặt Lữ Chính Cường trầm xuống, kết xuất thủ ấn, ném ra cấm chế cuối cùng ngay cửa động, lúc này mới thả người nhảy xuống.

– Đáng chết, phá độc phấn cùng độc khí này cho ta!

Phanh phanh!

Tiếng nổ thật lớn quanh quẩn khắp bốn phía, nhìn thấy người của bốn đại sơn môn đã vào động, những người còn lại đều điên cuồng phá vỡ độc khí cùng độc phấn của Đông Vô Mệnh, tận lực dùng thời gian nhanh nhất quét đi sạch sẽ.

Trong tâm tình vui vẻ lẫn bất an, rốt cục Lục Lâm Thiên nhìn thấy bên dưới xuất hiện một đoàn hào quang, hấp lực đột nhiên biến mất, cả ba người trực tiếp rơi thẳng xuống bên dưới.

Sức nặng của Lục Lâm Thiên nhiều nhất vì vậy là người đầu tiên rơi xuống mặt đất gập ghềnh, nháy mắt hai thân thể mềm mại rơi lên người hắn, ôn nhu hương rơi vào lòng làm cho hắn cảm giác khổ sở, cũng may thân thể hắn đủ rắn chắc.

Bạch Linh cùng nữ tử lập tức đứng dậy tránh sang một bên, không nhìn thấy rõ sắc mặt nữ tử, nhưng trong mắt Bạch Linh lần đầu tiên hiện ra tia khác thường.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, thu hồi tạp niệm, đánh giá chung quanh, nơi này là một địa phương bình thường, chỉ có cánh cửa đá, hai bên là vách đá thật dày, ánh sáng ảm đạm, nhưng cửa đá thật lớn.

Sưu sưu!

Ngay lúc Lục Lâm Thiên còn đang quan sát, bên trên có không ít thân ảnh rơi xuống, người đi đầu là Thiên Độc Yêu Long cùng Lam Thập Tam.

Theo sát phía sau là nhóm người Vân Tiếu Thiên, cuối cùng là bốn đại sơn môn, Phi Linh môn, Song Đao môn, Ma Tâm cốc cùng Thiên Âm môn, Bách Linh tông.

Lam Thập Tam cùng nhóm Vũ vương linh vương luôn đi theo bên cạnh vừa rơi xuống đất, nhìn thấy nữ tử che mặt lập tức hội tụ cùng nhau.

Mà người của bốn đại sơn môn cũng tụ tập một chỗ, Lục Lâm Thiên lướt mắt nhìn qua, sắc mặt trầm xuống, người của Phi Linh môn bị thương khá nhiều, sắc mặt Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, Tả Thiên Khung đều tái nhợt, Hoa Mãn Lâu còn có tia vết máu, mười mấy Vũ tướng tử vong, mà người tu vi Vũ phách đều chết hết, vốn còn có hơn bảy mươi người, bây giờ chỉ còn lại hơn bốn mươi người.

Lục Lâm Thiên cảm thấy cực kỳ đau lòng, đi vào Huyền Thiên bí cảnh còn chưa thấy được bảo vật, nhưng Phi Linh môn đã tổn thất sáu mươi người.

Ánh mắt hắn lướt qua những sơn môn khác, phát hiện thương vong không nhẹ, không ít trưởng lão đều bị thương, có người máu tươi đầm đìa, sắc mặt tái nhợt, theo nhân số mà xem đã có không ít người rơi xuống.

Nếu hắn không nhớ lầm, trong Lan Lăng sơn trang ít nhất có ba trưởng lão Vũ suất đã chết, còn có một Vũ vương bị thương, trong Hóa Vũ tông cũng mất hai Vũ suất, trọng thương khá nhiều, Linh Thiên môn cùng Hắc Sát giáo cũng vậy, về phần những sơn môn như Song Đao môn, thương vong thật không ít, nếu tính ra tình hình của Phi Linh môn vẫn đỡ hơn một chút.

– Chư vị, các ngươi lui ra đi!

Ngay lúc Lục Lâm Thiên còn đang quan sát, Lữ Chính Cường chợt quát một tiếng, ánh mắt nhìn qua Lam Thập Tam bọn họ, hiện tại nơi này đều là đồng minh, chỉ có nhóm người này lai lịch không rõ, đương nhiên không cho họ xen vào.

– Hừ, các ngươi muốn độc chiếm bảo vật, sợ là nuốt không trôi đi?

Một Vũ vương đứng sau lưng Lam Thập Tam sắc mặt trầm xuống nói.

– Ở trong Cổ Vực nếu bốn đại sơn môn chúng ta nuốt không trôi, chỉ sợ không còn thế lực nào ăn hết được!

Đồng Quy Tinh nói.

– Thời gian không nhiều lắm, người bên trên sắp xuống rồi, trước giải quyết mấy người này!

Công Tôn Hóa Nhai lạnh lùng nói, nhất thời người của bốn đại sơn môn vây quanh nhóm người Lam Thập Tam.

Thực lực nhóm người đứng sau lưng Lam Thập Tam không kém, thậm chí là nhất lưu, vài Vũ vương linh vương, hơn nữa còn không tầm thường, hoàng bào Vũ vương có thể đối kháng Bạch Linh, mà người khác không yếu chút nào, nhưng dù rất mạnh cũng không thể đối kháng người của bốn đại sơn môn liên thủ, chỉ nói mấy người Lữ Chính Cường cũng đủ đối phó bọn họ.

Nhóm người Lam Thập Tam cũng biết điểm này, tuy thực lực họ không kém, nhưng không đủ đối kháng đối phương liên thủ.

– Động thủ đi, trước giải quyết mấy người này!

Gia Cát Tây Phong thu lại chiết phiến, chân khí tràn ra định xuất thủ.

– Chư vị chưởng môn, ta xem chúng ta nên dựa vào vận khí của mình tốt hơn, tuy thực lực chúng tôi kém chư vị, nhưng nếu trưởng bối chúng tôi biết chư vị chưởng môn hạ thấp thân phận ra tay với chúng tôi, chỉ sợ sẽ mất hứng!

Nữ tử ngẩng đầu, trong tay hiện ra một khối ngọc bài màu vàng.

Trên ngọc bài không có chân khí dao động, chỉ có một hoa văn, Lục Lâm Thiên vừa nhìn thấy liền kinh ngạc, bởi vì hoa văn giống như đúc hoa văn trên kiên chương trưởng lão Thiên Địa các của hắn, chỉ là màu sắc khác nhau mà thôi, mang theo cỗ khí tức tĩnh mật.

Vừa nhìn thấy ngọc bài trong tay nữ tử, ánh mắt Lữ Chính Cường, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai, Gia Cát Tây Phong cùng Vân Tiếu Thiên đều thay đổi.

– Ngươi có thân phận gì trong đó?

Ánh mắt Vân Tiếu Thiên trầm xuống, hỏi.

– Chư vị, đây chính là thánh nữ cùng thánh tử tân nhậm của chúng tôi, nói vậy chư vị hẳn là biết rồi đi.

Hoàng bào Vũ vương nói.

– Phong Sát trưởng lão, ngươi cũng là người của Thiên Địa các, người khác không biết thân phận của ngươi, ta có thể đoán được, nhưng thật không nghĩ tới ngươi lại ở chung một chỗ với bốn đại sơn môn, làm cho ta cảm thấy ngoài ý muốn!

Nữ tử nói.

– Nguyên lai là thánh nữ cùng thánh tử tân nhậm, khó trách trẻ tuổi như vậy có thực lực bất phàm như thế, ra cửa còn có đội hình như vậy đi theo!

Vân Tiếu Thiêu phất tay áo, không thấy rõ sắc mặt nhưng có thể cảm giác được biến hóa không nhỏ.

– Nguyên lai là thánh tử cùng thánh nữ tân nhậm của Thiên các, khó trách!

Sắc mặt Đồng Quy Tinh trầm xuống, nói.

– Thánh tử cùng thánh nữ Thiên các, chẳng lẽ là người của Thiên các trong Thiên Địa các?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên kinh ngạc, trong Thiên Địa các, Thiên các chính là lực lượng hạch tâm, không nghĩ tới Lam Thập Tam cùng nữ tử lại là người của Thiên các, khó trách thực lực thiên phú mạnh như thế, mà địa vị của hai người chỉ sợ không thấp, nếu không ra ngoài sẽ không có nhiều cường giả đi theo bảo hộ.

– Các ngươi đã là người của Thiên các, nói thế nào chúng ta cũng phải cho các ngươi vài phần mặt mũi, nhưng hôm nay nếu các ngươi muốn đi vào chúng ta cũng không khách khí, Thiên Địa các vốn không hề nhúng tay phân tranh, các ngươi đã quên quy củ!

Lữ Chính Cường nói.

– Lữ chưởng môn, bây giờ là tầm bảo cũng không phải phân tranh, phân tranh gì trên đại lục, Thiên Địa các sẽ không tham dự.

Lam Thập Tam nói.

– Tầm bảo, thì phải nhờ vào thực lực, có Thiên Địa các làm hậu thuẫn cũng vô dụng!

Ánh mắt Lữ Chính Cường trầm xuống, lập tức nói:

– Người có tu vi Vũ suất mau vào đi, tu vi linh vương Vũ vương cùng nhau giúp ta bố trí Thiên Cương thuẫn của Linh Thiên môn!

Chương 1222: Tiến vào mê cung

– Có Thiên Cương thuẫn của Linh Thiên môn, dù người phía sau xuống tới nhất thời khó phá vỡ, mọi người nhanh lên!

Gia Cát Tây Phong dứt lời, toàn bộ tu vi Vũ suất linh suất liền vào trong, mà linh vương Vũ vương đi tới bên cạnh Lữ Chính Cường, Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh, còn có Đảng Vạn Lâm, An Cát Tú Na cũng đi sang một bên.

Thân hình Vân Tiếu Thiên thoáng do dự, lập tức ra dấu cho hai Vũ vương linh vương trong sơn môn lưu lại, chuẩn bị phụ trợ Lữ Chính Cường, ánh mắt Lữ Chính Cường trầm xuống, truyền âm cho mọi người, sau đó nói:

– Chư vị đều hiểu được rồi chứ, không khó khăn, chư vị phụ trợ ta là được!

– Không thành vấn đề, mời Lữ chưởng môn!

Gia Cát Tây Phong nói.

– Mọi người động thủ, bố trí Thiên Cương thuẫn!

Giờ khắc này, ánh mắt Lữ Chính Cường trầm xuống, thanh âm lạnh lẽo như đao phong, thủ ấn kết xuất, linh lực dựng lên ngập trời.

– Thiên Cương thuẫn!

Toàn bộ Vũ vương cùng linh vương đồng thời quát, lập tức chỉ nghe thanh âm xé gió, thủ ấn kết xuất, mơ hồ lộ ra tia huyền ảo.

Nương theo sau từng đạo quang thúc từ cơ thể mọi người tràn ra, liên tiếp lẫn nhau, chỉ nháy mắt một màn hào quang cực lớn xuất hiện trong sơn động, mơ hồ tràn ngập uy áp khủng bố khiến nhóm người Lam Thập Tam có chút biến sắc.

Giờ phút này thủ ấn của Lữ Chính Cường liên tục biến ảo, một đạo quang thúc bắn ra xuyên vào quang quyển, cả quang quyển ầm ầm run rẩy lên, năng lượng vặn vẹo ngưng tụ, cuối cùng hóa thành Thiên Cương thuẫn vô hình trong suốt, tràn ngập khí tức cổ xưa, uy thế thật mạnh mẽ.

– Thật mạnh!

Lục Lâm Thiên cũng chưa đi xa, nhìn thấy Thiên Cương thuẫn thật lớn, khí tức tràn ngập tràn ra cũng đủ làm mọi người hiểu được muốn phá vỡ thật không dễ dàng.

Sưu sưu!

Đúng ngay lúc này giữa không trung đã có người dẫn đầu rơi xuống, khói độc cùng độc phấn của Đông Vô Mệnh không thể vây khốn những cường giả kia được bao lâu, chỉ một lát mà thôi.

– Chư vị, các ngươi chậm rãi phá vỡ Thiên Cương thuẫn đi, gặp lại sau!

Lữ Chính Cường nói xong, mọi người cấp tốc lao vào bên trong.

Nhìn chằm chằm vào bóng lưng của họ, sắc mặt Lam Thập Tam cùng nữ tử che mặt thật khó xem, nhưng không có cách nào, thực lực của họ còn chưa thể đối kháng đối phương liên thủ, huống chi còn có vài môn phái khác đi cùng.

– Thiên Cương thuẫn của Linh Thiên môn, đáng chết, nhiều linh vương cùng Vũ vương đồng thời bố trí, chỉ sợ dù là Vũ tôn nhất trọng cũng khó mà phá vỡ!

Hoàng bào lão giả bất đắc dĩ nói.

– Lực phòng ngự của Thiên Cương thuẫn rất mạnh, Lữ Chính Cường tự tay bố trí, rất khó bài trừ, không nghĩ tới lần này bốn đại sơn môn thuận lợi liên hợp cùng nhau!

Một linh vương từng giao thủ với Vân Tiếu Thiên nói.

– Bọn hắn liên thủ là vì sự thật bức bách, nhưng tạo nên tác dụng chính là Phi Linh môn!

Nữ tử lên tiếng, ngẩng đầu nói:

– Bọn hắn đã tới, tin tưởng bọn hắn cũng sẽ có biện pháp phá vỡ Thiên Cương thuẫn, chỉ hi vọng đừng chậm trễ mới tốt!

Sưu sưu!

Nữ tử vừa dứt lời, đám người đeo mặt nạ cùng nữ tử quần đỏ đã hạ xuống trước Thiên Cương thuẫn.

– Là Thiên Cương thuẫn của Linh Thiên môn, đáng chết!

– Thời gian gấp gáp, không thể để bốn đại sơn môn kia độc chiếm, mau mạnh mẽ phá vỡ!

Từng tiếng quát truyền tới, nhưng ai cũng biết muốn phá vỡ Thiên Cương thuẫn không phải là chuyện dễ dàng.

– Nhạc phụ, nếu bọn hắn muốn mạnh mẽ phá vỡ Thiên Cương thuẫn thì cần thời gian bao lâu?

Nhìn thấy nhóm người Lữ Chính Cường chạy tới, Lục Lâm Thiên nhíu mày hỏi, đối phương có không ít Vũ vương linh vương, muốn mạnh mẽ phá vỡ cũng có thể làm được.

– Hẳn là có thể duy trì một phần tư canh giờ!

Lữ Chính Cường nói, sắc mặt ngưng trọng:

– Thời gian chúng ta không nhiều, nhất định phải tìm được di bảo của Huyền Thiên môn!

– Nửa giờ cũng không ngắn!

Lục Lâm Thiên nhíu mày.

– Ha ha, ta vừa mới bố trí độc trận trong thông đạo, dù bọn hắn phá vỡ Thiên Cương thuẫn cũng bị luống cuống tay chân!

Đông Vô Mệnh cười ha ha đi tới bên người Lục Lâm Thiên, dùng độc công trong thông đạo có diện tích không lớn quả thật rất đặc hiệu.

– Khá lắm Đông Vô Mệnh, khó trách người bình thường không dám chọc ngươi, chọc tới lão độc vật ngươi thật đúng là phiền toái!

Hàn trưởng lão cười nói.

– Ta cũng có một tiểu pháp trận, mặc dù không vây khốn được bọn hắn nhưng có thể bám trụ một ít thời gian!

Một linh vương của Lan Lăng sơn trang lên tiếng, trường bào run lên, vài đạo lưu quang rơi xuống thông đạo phía sau, thông đạo lập tức tràn ngập sương mù dày đặc.

– Chư vị, có thủ đoạn thì thi triển đi, tận lực kéo dài thời gian thì cơ hội của chúng ta càng lớn!

Lữ Chính Cường nói.

– Ta cũng có một ảo trận, có thể kéo dài thời gian thì không còn gì tốt hơn!

Một linh vương của Hóa Vũ tông đánh ra thủ ấn phức tạp biến ảo, theo từng đạo lưu quang đánh ra, khi đạo cuối cùng rơi xuống đất, cả thông đạo tràn ngập mùi vị thật kỳ dị.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên xoay chuyển, lần này chỉ sợ đủ cho những người phía sau nếm khổ sở, muốn kéo dài thời gian tuyệt đối không thành vấn đề, nhưng bây giờ tìm di bảo của Huyền Thiên môn quan trọng hơn.

– Chư vị, vẫn tìm bảo quan trọng hơn hết!

Lục Lâm Thiên dứt lời liền đi về phía trước, hai bên đều là vách đá thật dày, thoạt nhìn bóng loáng như ngọc, nhưng nếu nhìn kỹ mơ hồ điêu khắc một ít mãnh thú dữ tợn, dưới ánh sáng hôn ám có vẻ vô cùng chán ghét, một đường nguy hiểm trùng điệp, các môn các phái tổn thất không nhẹ, lúc này cũng không dám khinh thường.

– Đều cẩn thận một chút, nói không chừng vẫn còn có nguy hiểm!

Gia Cát Tây Phong nói.

– Trên đường đi đã gặp không ít nguy hiểm, Huyền Thiên môn thật đúng là ngoan độc, bố trí nhiều thủ đoạn như vậy!

Công Tôn Hóa Nhai nói.

Tất cả mọi người đều sinh lòng cảnh giác, giờ khắc này không ai biết được nếu không phải vì Lục Lâm Thiên, mọi người không chỉ tổn thất bao nhiêu người như vậy mà thôi, chỉ nói sát khí vô cùng vô tận bên ngoài Thiên Sát đại trận hóa thành vật đỏ dữ tợn, đó mới là khủng bố, bởi vì Lục Lâm Thiên cắn nuốt toàn bộ sát khí mà phá trận, ở khu vực hài cốt hắn cũng hấp thu trăm vạn tàn hồn, bằng không họ càng tổn thương lớn hơn nữa, thậm chí không vào được kiến trúc khổng lồ này, chỉ sợ cường giả Huyền Thiên môn bố trí toàn bộ cơ quan tại đây cũng không ngờ bảy ngàn năm sau lại xuất hiện một Lục Lâm Thiên, khiến nhiều thủ đoạn mà họ sắp xếp đều sản sinh hiệu ứng mất đi hiệu lực.

– Di, có tới hai cánh cửa!

Lữ Chính Cường kinh ngạc nói, trước mắt lại xuất hiện cửa đá.

– Đi lên đi!

Gia Cát Tây Phong nói.

– Đều cẩn thận đề phòng!

Lữ Chính Cường căn dặn, mọi người cực kỳ bất an, khí tức trở nên áp lực, mỗi khi đi một bước đều làm cho người ta cảm giác vô cùng cẩn thận.

– Lại xuất hiện cánh cửa!

Phía trước không bao xa lại xuất hiện cửa đá.

– Tiếp tục đi tới!

Cảnh tượng làm mọi người cảm thấy ngoài ý liệu, sau thoáng do dự mọi người lựa chọn tiếp tục đi về phía trước, mà cửa đá thì xuất hiện càng lúc càng nhiều.

Trong quá trình này cũng không gặp được nguy hiểm.

Chương 1223: Huyền Thiên bảo tàng (1)

– Chủ nhân, chúng ta tiến vào mê cung!

Thanh âm Huyết Mị vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Mê cung?

Lục Lâm Thiên sửng sốt.

– Chủ nhân, Thị Huyết Linh Phong chúng tôi có bổn sự đặc thù, có thể dựa vào ký ức vị đạo cùng hương vị lưu lại mà nhận ra đường đi, hiện tại con đường này chúng ta mới đi qua một lần!

Huyết Mị nói.

– Vậy thì phiền toái!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, khó trách dọc đường không gặp phải nguy hiểm, nguyên lai đi lại con đường cũ.

– Chư vị, chúng ta tiến vào mê cung, luôn đi đường cũ!

Lục Lâm Thiên dừng bước nói với mọi người.

– Ta cũng cảm thấy, chỉ là không dám khẳng định!

Lữ Chính Cường cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, nghe được lời nói của Lục Lâm Thiên nói.

– Khó trách bình tĩnh như vậy, nguyên lai là mê cung!

Vẻ mặt Đồng Quy Tinh trầm xuống.

Mọi người dừng bước, không khí trở nên căng thẳng.

– Chủ nhân, ta có biện pháp tìm kiếm lối ra!

Huyết Mị lại nói.

– Không vội!

Lục Lâm Thiên đáp, thầm nghĩ nếu Huyết Mị tìm được lối ra mà những người khác không làm được, vậy cũng đừng trách hắn thoát khỏi đội ngũ.

– Nếu là mê cung, ta xem mọi người nên phân tán tìm kiếm tốt hơn.

Gia Cát Tây Phong nói:

– Như vậy cơ hội tìm được sẽ lớn hơn một chút!

– Ta xem như vậy cũng tốt, không bằng mọi người tách ra tìm kiếm đi thôi.

Công Tôn Hóa Nhai không có ý kiến.

– Vậy cứ làm như thế đi, mọi người phân ra tìm kiếm!

Lữ Chính Cường nói, nhìn Lục Lâm Thiên:

– Lâm Thiên, Phi Linh môn đi một mình hay đi cùng Linh Thiên môn?

– Chỉ sợ đều có vấn đề a!

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm, theo thần sắc của mọi người mà xem, chỉ sợ trong lòng đều có tính toán, Lục Lâm Thiên nói:

– Nhạc phụ, Phi Linh môn tự mình tìm kiếm thôi, cơ hội sẽ lớn hơn một chút.

– Cũng tốt, vậy chính ngươi cẩn thận!

Lữ Chính Cường cũng không miễn cưỡng.

– Lục Lâm Thiên, chẳng lẽ Phi Linh môn đã tìm được biện pháp rồi

sao?

Đồng Quy Tinh nhíu mày hỏi.

– Vậy Đồng giáo chủ đi theo phía sau Phi Linh môn là được.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Hừ!

Đồng Quy Tinh hừ lạnh một tiếng.

– Tốt lắm, phỏng chừng không thể ngăn cản đám người phía sau thời gian quá dài, chúng ta hành động đi, phân ra tìm kiếm!

Gia Cát Tây Phong nói, tựa hồ có chút khẩn cấp.

– Mọi người đều đi thôi, nhớ kỹ, nếu ai tìm được di bảo của Huyền Thiên môn, phải nhớ kỹ lời đã ước hẹn!

Công Tôn Hóa Nhai nói.

– Chúng ta đi!

Các thế lực đều tự rời đi, lúc này không ai quản Song Đao môn, Bách Linh tông cùng những sơn môn khác, sắc mặt của họ thật khó xem, lập tức rời khỏi.

– Lâm Thiên, chúng ta cũng phân tán tìm đi, như vậy cơ hội lớn hơn một chút, chính ngươi cẩn thận!

Vân Tiếu Thiên nói xong mang theo người của mình rời đi.

– Đều có vấn đề a!

Lục Lâm Thiên nhướng mày, lập tức nói:

– Huyết Mị, giao cho ngươi!

– Yên tâm đi, không thành vấn đề!

Huyết Mị kết xuất thủ ấn, có không ít tia máu bay ra khỏi lòng bàn tay.

– Chủ nhân, đi theo ta!

Huyết Mị dứt lời, quanh thân bao vây tia máu nháy mắt đi nhanh về phía trước.

– Đều cẩn thận cảnh giác!

Lục Lâm Thiên đuổi theo.

Nhóm người Đông Vô Mệnh mỉm cười theo sau.

Đi theo Huyết Mị, mọi người không ngừng rẽ ngang rẽ dọc trong thông đạo, ngẫu nhiên đi qua cửa đá, hết thảy đều giống nhau như đúc, dù dùng tâm thần rình cũng không nhìn ra kẽ hở.

Huyết Mị dẫn đường phía trước, thủ ấn không ngừng đánh ra, huyết quang lập tức biến mất trong thông đạo.

Qua chừng mười mấy phút sau, mọi người cấp tốc xuyên qua không ít cửa đá, phía trước đột nhiên hiện lên ánh sáng cực kỳ chói mắt.

– Chủ nhân, chúng ta hẳn là đã tới!

Thanh âm Huyết Mị vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên, trong thông đạo phía trước hiện lên một cửa đá khổng lồ.

Huyết Mị dừng trước cửa đá, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu quan sát, cửa đá cao chừng một trượng, điêu khắc hai chữ Huyền Thiên.

– Là nơi này sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút kích động, một đường nguy hiểm trùng điệp, rốt cục đã tìm được bảo tàng rồi sao?

– Có người tới đây!

Ánh mắt Bạch Linh trầm xuống, nhìn chăm chú về phía sau, lúc này chỉ thấy hơn mười thân ảnh đi nhanh tới, còn truyền theo thanh âm ông ông gầm rú, tiếp theo sau một mảnh phi nghĩ (kiến cánh) rậm rạp xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

– Tứ Dực Linh Nghĩ!

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, loại phi nghĩ này cực kỳ khó gặp, mặc dù loại linh thú kia không khủng bố như Thị Huyết Linh Phong, nhưng người bình thường không dám trêu chọc, bình thường sống quần cư, tuyệt đối vô cùng kinh khủng.

– Thu!

Người đi đầu vừa thu tay lại, đám linh nghĩ lập tức biến mất, vừa nhìn thấy rõ là ai, Lục Lâm Thiên thật kinh ngạc, bởi vì nhóm người kia là Lữ Chính Cường bọn họ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên rung động, không nghĩ tới trên người Lữ Chính Cường có không ít thủ đoạn, còn có được linh thú như Tứ Dực Linh Nghĩ, ra vẻ chưởng bốn bốn đại sơn môn đều có lá bài tẩy, hắn thật sự không thể xem thường.

– Lâm Thiên, không nghĩ ra ngươi lại tới trước!

Nhìn thấy nhóm người Lục Lâm Thiên, Lữ Chính Cường cực kỳ ngoài ý muốn, lại có vẻ xấu hổ, cha vợ con rể nhất thời hiểu ý cười, loại cảm giác này chỉ hiểu ngầm mà không diễn đạt được bằng lời, người nào cũng hiểu trong lòng mỗi người đều có tính toán.

– Cha vợ con rể các ngươi thật tới sớm, hừ!

Một tiếng hừ nhẹ truyền tới, là thanh âm của Đồng Quy Tinh, ngay lập tức toàn bộ người của Hắc Sát giáo xuất hiện.

– Đồng giáo chủ cũng không chậm thôi!

Lữ Chính Cường phất tay áo, trong lòng ai cũng rõ ràng, chỉ sợ ai cũng có ý tưởng một mình lưu lại di bảo của Huyền Thiên môn.

– Không nghĩ tới chư vị đều ở a!

Nhưng vài lúc này lại có mười mấy thân ảnh chạy tới, là nhóm người Vân Tiếu Thiên, nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Lữ Chính Cường cùng Đồng Quy Tinh, hơi có vẻ ngoài ý muốn, không nghĩ tới bản thân chậm một bước.

– Ha ha, chúng ta lại gặp nhau!

Vân Tiếu Thiên vừa tới, Gia Cát Tây Phong cùng Công Tôn Hóa Nhai đều xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Mọi người nhìn lướt qua nhau, lập tức xấu hổ mỉm cười, không ai giải thích lời nào.

– Đều tự có thủ đoạn a!

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm than, người của bốn đại sơn môn đều không thể xem thường, mỗi sơn môn đều có trên vạn năm nội tình, thủ đoạn đương nhiên rất nhiều, hiện tại Phi Linh môn vẫn còn kém cỏi.

Ánh mắt đảo qua, Lục Lâm Thiên chỉ nhìn thấy người của bốn đại sơn môn cùng Vân Dương tông, Song Đao môn, Ma Tâm cốc cùng Thiên Âm môn, Bách Linh tông còn chưa thấy bóng dáng, phỏng chừng không có thủ đoạn tìm được nơi này nhanh như thế.

– Di bảo của Huyền Thiên môn phỏng chừng là ở chỗ này!

Lữ Chính Cường nhìn lên cửa đá nói.

– Vậy mọi người vào đi thôi, trước khi những người khác tới, chúng ta phải lấy được di bảo.

Gia Cát Tây Phong lay động chiết phiến nói.

– Đi đi!

Mọi người cực kỳ chờ mong, ánh mắt nóng cháy nhìn vào cửa đá.

Xuy xuy!

Toàn bộ đều bố trí thủ đoạn phòng ngự, lập tức đi vào trong cửa đá, ngay lúc Lục Lâm Thiên vừa đi vào, còn chưa kịp nhìn kỹ đã nghe thanh âm tiếng hoan hô của mọi người.

Chương 1224: Huyền Thiên bảo tàng (2)

Lục Lâm Thiên vừa nhìn, bên trong cửa đá là một thạch thất vô cùng rộng lớn, diện tích ước chừng phải hơn vạn thước vuông, còn có vài trăm trụ đá chống đỡ, cả thạch thất phân chia thành vài khu vực cực lớn, mỗi khu vực đều bày đầy vật phẩm lớn nhỏ chồng chất như núi, có dan được, tài liệu luyện khí, linh dược dược liệu, vũ kỹ, linh kỹ, toàn bộ vật phẩm dành cho võ giả linh giả, hơn nữa số lượng thật nhiều, đã tới mức độ kinh người, mỗi loại chồng chất như núi, cấp bậc còn không thấp.

Bảo tàng, đây mới là bảo tàng, trải qua một đường hiểm cảnh, rốt cục gặp được di bảo của Huyền Thiên môn lưu lại suốt bảy ngàn năm, mọi người đều trợn mắt há hốc mồm, giờ phút này nhìn vật phẩm chồng chất, ai cũng ngây người cứng lưỡi.

– Phát tài, phát lớn!

Nhóm người Đông Vô Mệnh đều đỏ mắt.

– Đan dược lục phẩm, thất phẩm!

– Vũ kỹ hoàng cấp, còn có huyền cấp!

– Linh kỹ hoàng cấp cùng huyền cấp!

– Dược liệu luyện chế đan dược cao phẩm!

Người của bốn đại sơn môn không dằn nén được vui mừng, liên tục đi loanh quanh vuốt ve sờ s.oạng, cực kỳ hưng phấn.

– Còn có Vạn Niên Huyết Ngọc Linh Chi thảo!

– Trời ạ, nơi này còn có yêu đan yêu thú thất giai, chính là thứ tốt!

Nhóm người Đông Vô Mệnh trực tiếp nhào vào đống tài liệu chồng chất, miệng không ngừng kêu lên.

Giờ khắc này còn khống chế được cảm xúc cũng chỉ có Lữ Chính Cường, Gia Cát Tây Phong, Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh, Vân Tiếu Thiên cùng Lục Lâm Thiên, Bạch Linh.

– Không hổ là di bảo của Huyền Thiên môn!

Nhìn thấy cảnh tượng này, nhịp tim Lục Lâm Thiên đập rộn lên, thật sự là nhiều không kể xiết.

– Mau nhìn, còn có võ linh khí!

– Trời ạ, đây là hồn khí, hình như là huyền cấp!

Một thanh âm hô to truyền ra, nhìn hơn ba mươi kiện linh khí, người kia trợn mắt há hốc mồm, toàn thân run lên.

Mấy chục văn kiện võ linh khí cùng hồn khí lập tức hấp dẫn ánh mắt mọi người, vẻ mặt họ vô cùng hưng phấn.

– Chư vị, di bảo của Huyền Thiên môn đã tìm được, chúng ta mau phân phối đi, miễn có người tìm tới sẽ phiền toái!

Lục Lâm Thiên nói.

– Không sai, bắt đầu phân phối đi!

Gia Cát Tây Phong nói, mọi người dằn nén hưng phấn trong lòng, bắt đầu lo lắng nên làm sao phân chia, giờ khắc này ánh mắt Gia Cát Tây Phong cùng Công Tôn Hóa Nhai không khỏi lóe ra, trong lòng đều đánh bàn tính gì đó.

– Chư vị, ta không khách khí, tiểu tử dựa theo ước định, trước tiên lựa chọn ba bảo vật sau đó tiếp tục chia đều.

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói.

– Lục Lâm Thiên, yêu cầu này của ngươi có chút quá mức, mọi người cùng nhau tới, ngươi lại lựa chọn trước ba kiện, có chút không hiền hậu!

Đồng Quy Tinh nói.

– Lần này toàn bộ sơn môn thương vong rất nặng, mà Phi Linh môn còn muốn lấy ba kiện bảo vật, có chút không tốt lắm đi.

Công Tôn Hóa Nhai nói.

Gia Cát Tây Phong phe phẩy chiết phiến không lên tiếng, nhưng thần sắc rõ ràng là không đồng ý.

Tâm tư của họ thế nào Lục Lâm Thiên làm sao không biết, mấy lão hồ ly kia làm sao dễ dàng cho hắn lợi dụng, ánh mắt trầm xuống, nói:

– Chư vị, chẳng lẽ Phi Linh môn không có thương vong sao, chuyện này đã được ước định trước, chẳng lẽ chư vị cần lật lọng?

– Đây không phải lật lọng, chỉ là thấy Phi Linh môn tổn thất còn không nhiều bằng bốn đại sơn môn chúng ta thôi.

Gia Cát Tây Phong thản nhiên nói.

– Hừ! Ra vẻ chư vị tính toán lật lọng, tốt lắm, mọi người tách ra đi, ai cũng đừng mong lấy được gì, tuy thực lực Phi Linh môn không mạnh, nhưng nếu ai muốn ỷ thế hïếp người, chúng ta cũng không phải dễ chọc, trước khi Phi Linh môn chưa lựa chọn ba kiện bảo vật, ai dám động tới, Phi Linh môn tuyệt không buông tha, người ta nói không ai dám trêu chọc bốn đại sơn môn, ta muốn xem thử gây vào thì đã có sao!

Lục Lâm Thiên tuyệt đối không yếu thế, huống chi còn có nhạc phụ Vân Tiếu Thiên đi cùng, hơn nữa Linh Thiên môn cũng sẽ không làm khó hắn, không phải không có sức liều mạng.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, cường giả Phi Linh môn lập tức nổi lên chiến ý, dù đối diện bốn đại sơn môn cũng không sợ hãi, Phi Linh môn đã trải qua quá nhiều chuyện, hiện tại có linh tôn cùng Vũ tôn trấn thủ, không phải không sức chống cự, huống chi tinh anh trong môn đều đang ở nơi này.

– Lục Lâm Thiên, chẳng lẽ ngươi muốn uy hiếp bốn đại sơn môn hay sao, ngươi đánh giá mình quá cao!

Đồng Quy Tinh lạnh nhạt nói.

– Đồng Quy Tinh, người của bốn đại sơn môn thì thế nào, người khác sợ, Phong Sát này thì không, bằng không hiện tại động thủ thử xem, ta nghĩ kết quả cuối cùng chỉ là đường ai nấy đi, chính các ngươi cũng không muốn nhìn thấy đi!

Vân Tiếu Thiên hừ lạnh nói.

Nghe được lời của hắn, sắc mặt mọi người sầm xuống, với thế lực hiện tại của Phi Linh môn, nếu động thủ chỉ sợ sẽ để người khác ngư ông đắc lợi.

– Chư vị chưởng môn, chúng ta từng có ước định trước, còn chưa tới mức phải lật lọng đi!

Sắc mặt Lư Khâu Mỹ Vi tối sầm, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên:

– Lâm Thiên, ngươi đi lựa trước ba kiện bảo vật, nếu có người phản đối, ta nghĩ Linh Thiên môn cũng sẽ đứng bên ngươi, chuyện lật lọng sao, Linh Thiên môn còn làm không được!

– Lời của phu nhân nghiêm trọng rồi, chúng tôi chỉ nói như thế thôi, chuyện lật lọng đương nhiên là không làm được.

Gia Cát Tây Phong đột nhiên cười nói.

– Ha ha, vừa rồi chúng tôi chỉ là thương lượng mà thôi, thế nhưng Phi Linh môn không đồng ý, hết thảy cứ làm theo những lời ước định, chỉ sợ có người khác chạy tới, mời Lục chưởng môn nhanh lên, đừng chậm trễ thời gian!

Công Tôn Hóa Nhai nói, sắc mặt vẫn thản nhiên, nhưng ý nghĩ thế nào chỉ sợ ai cũng suy đoán được.

– Một đám hồ ly, biến sắc mặt không ngờ nhanh như vậy!

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm, chỉ sợ ai cũng rõ ràng nếu động thủ với Phi Linh môn, chỉ sợ không chiếm được bao nhiêu tiện nghi, chờ thế lực khác chạy tới nơi này, vậy xem như thiệt thòi, nếu không phải hôm nay tinh anh Phi Linh môn đều có mặt, đám người kia cũng không dễ nói chuyện như vậy, hết thảy đều dựa vào thực lực đi tranh thủ.

– Chư vị, vậy ta sẽ không khách khí!

Khí xoáy chợt lóe, thân ảnh Lục Lâm Thiên lao vào đống tài liệu chồng chất như núi, cẩn thận đánh giá, hắn phải chọn ra ba loại tài liệu, tự nhiên không thể lựa ra vật bình thường.

Thân ảnh như điện, Lục Lâm Thiên bắt đầu tìm kiếm, hai tay như thiên thủ quan âm, lật qua lật lại hơn ba mươi kiện linh khí nhưng vẫn chưa lập tức chọn lựa mà đánh giá kỹ càng.

Mọi người nhìn hắn chằm chằm, chỉ sợ hắn thừa cơ lấy thêm kiện vật phẩm nào khác, đồng thời sắc mặt họ có chút không tự nhiên.

Lục Lâm Thiên lật xem đan dược nhưng cũng không làm rối loạn, nơi này có đan dược thất phẩm, thậm chí là thất phẩm cao giai vô giá, mặc dù hấp dẫn nhưng hắn cũng thả trở lại, không thu vào trong túi.

Sau một lát hắn đi tới trước một đống hộp gấm không nhỏ, mở ra một hộp, khí tức thổ hệ tràn ngập, khí tức này làm lòng người đều nhảy mạnh.

– Đây là vũ kỹ địa cấp sơ giai!

Lục Lâm Thiên híp mắt, theo khí tức nhìn lại, đây tuyệt đối là vũ kỹ địa cấp, hiện tại ngoài Long Ảnh Tí còn chưa thể tu luyện, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy vũ kỹ địa cấp khác.

Chương 1225: Ba kiện bảo vật

– Đây tuyệt đối là bảo vật!

Lục Lâm Thiên do dự, nhưng lại muốn nhìn kỹ lại, nhất định phải cẩn thận chọn lựa mới được.

– Lục Lâm Thiên, ngươi tốt nhất nhanh một chút, thời gian không nhiều lắm, ngươi có chọn xong hay chưa!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên do dự không chừng, Đồng Quy Tinh lên tiếng, hắn đã nhìn thấy Lục Lâm Thiên cầm vũ kỹ địa cấp, tựa hồ là muốn khích tiểu tử kia thu lại.

– Không cần gấp, tự nhiên là sẽ chọn nhanh thôi!

Lục Lâm Thiên không quản Đồng Quy Tinh, cắn răng ném vũ kỹ địa cấp sang bên, tiếp tục chọn lựa.

Nhìn thấy chưởng môn ném bỏ vũ kỹ địa cấp, Linh Vũ song quái, Tả Thiên Khung bọn họ siết chặt nắm tay, cảm giác còn khẩn trương hơn cả chính họ chọn lựa.

Một lát sau, khi sắc mặt nhóm người Đồng Quy Tinh đã thật khó xem, Lục Lâm Thiên cầm lên một vật, đó là một chiếc hộp thật bình thường, thật thô, lại khiến cho hắn chú ý.

Lục Lâm Thiên mở hộp, phát hiện một chìa khóa, cực kỳ tương tự ba chuôi chìa khóa hắn lấy được lúc trước, tài liệu giống nhau như đúc.

Nhìn chăm chú vào chìa khóa, Lục Lâm Thiên đột nhiên cảm giác được chuyện gì, trong ánh mắt khó hiểu của mọi người, thu vào trong trữ vật giới chỉ.

Không cần vũ kỹ địa cấp, ngược lại lấy một chìa khóa vô dụng, điều này làm Lữ Chính Cường cùng Lư Khâu Mỹ Vi chợt liếc mắt nhìn nhau.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên thu chìa khóa, nhóm người Đồng Quy Tinh cười thầm, ở trong lòng bọn hắn đó chỉ là vật phẩm vô dụng mà thôi, căn bản không ảnh hưởng được gì.

Nhưng Lục Lâm Thiên thì nghĩ khác, trong mơ hồ cảm thấy mình nhất định phải lấy chìa khóa, tựa hồ trong đáy lòng hắn có một thanh âm hô hoán hắn làm như vậy, hắn tin vào trực giác của mình, cho nên cắn răng thu vào.

Đã làm xong quyết định, Lục Lâm Thiên cũng không để ý mọi người nghĩ như thế nào, nhìn thấy biểu tình của họ, chỉ khẽ cười không nói, vẫn chưa dừng động tác, tiếp tục tìm kiếm, mỗi khi hắn mở ra một hộp gấm ánh mắt người của bốn đại sơn môn lại hung hăng trừng hắn.

Sau một lát Lục Lâm Thiên cầm lên một hộp ngọc trắng, trong hộp ngọc là một thanh trường đao màu xanh, vừa mở ra một cỗ khí tức dày nặng sắc bén lan tràn, nhưng chỉ tích tắc liền biến mất, giống như không hề có chút đặc điểm gì.

Sau thoáng do dự, Lục Lâm Thiên thu đao vào trữ vật giới chỉ, trực giác nói với hắn thanh đao này không tầm thường.

Ngay sau đó hắn tìm kiếm một lúc, trong tay cầm một hộp gấm, một cỗ khí tức lan tràn, đó là một ngọc giản, vừa nhìn thấy trong lòng hắn lập tức điên cuồng nhảy dựng lên, bởi vì khí tức này thật giống Chu Tước quyết cùng Huyền Vũ quyết, chính là một trong Tứ Thần quyết.

Cơ hồ không có chút do dự, Lục Lâm Thiên liền thu vào trong giới chỉ, nếu có thêm vật này xem như so sánh được với vũ kỹ địa cấp cao giai, đây mới là khủng bố, đây là chuyện có thể gặp mà không thể cầu.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lựa chọn xong, trong đó có hai kiện đồ vật không biết dùng làm gì, trên mặt mọi người lộ vẻ khinh thường, thầm than hành vi phá sản của hắn, lại sai sót cơ hội tốt như thế.

– Tốt lắm, đã lựa chọn xong ba kiện bảo vật, Lục Lâm Thiên, hiện tại ngươi không còn yêu cầu gì đi!

Gia Cát Tây Phong nói.

– Đã không có, chư vị hãy phân phối thành năm phần đi, miễn cho có người chạy tới, nhưng đừng quên sau khi chia thành năm phần, Phi Linh môn vẫn còn quyền lợi lựa chọn phần tối ưu nhất.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, không cần biết trong lòng người khác nghĩ thế nào, nhưng hắn hiểu rõ ràng ba kiện bảo vật của mình, chỉ nói một trong Tứ Thần quyết cũng đã cực kỳ trọng yếu.

– Hừ!

Nghe được lời của hắn, mọi người hừ lạnh một tiếng, nhưng không thể phản đối, bởi vì đã ước định trước.

– Ha ha, bắt đầu phân phối đi!

Vân Tiếu Thiên đã sốt ruột, bởi vì còn có một phần của Vân Dương tông.

Lục Lâm Thiên cảm thấy đau lòng, bản thân tính kế thế nào cũng không vượt qua được nhạc phụ này, mình được hai thành, lại bị Vân Tiếu Thiên âm thầm lấy một thành, với tính cách thần giữ của của hắn, quả thật muốn chết!

Vân Tiếu Thiên tựa hồ nhìn thấu suy nghĩ của Lục Lâm Thiên, truyền âm:

– Tiểu tử, ngươi đau lòng cái gì, nếu không phải dọc theo đường đi ta bảo hộ người của Phi Linh môn, thương vong liền lớn, nếu không có ta chỉ sợ hai thành của ngươi cũng không lấy thuận lợi như vậy, hơn nữa chúng ta đã sớm liên minh, ta không có chiếm tiện nghi của ngươi!

Nghe được lời của Vân Tiếu Thiên, Lục Lâm Thiên chỉ có thể cười khổ, lần này bị thiệt thòi thật không nhỏ.

Lúc này mọi người đã vội vàng tham gia phân phối bảo vật, cũng không ai tư tàng, nếu bị bắt được đây không phải chuyện cá nhân, ảnh hưởng chính là thanh danh sơn môn, có đôi khi thanh danh quan trọng hơn cả sinh mạng, âm thầm thì không nói gì, nếu công khai sẽ không ai đi làm, bởi vì đây là tiềm quy tắc.

– Là vũ kỹ huyền cấp, thật nhiều huyền cấp!

– Còn có linh kỹ huyền cấp cùng đan dược thất phẩm!

– Đều phân phối, phân thành năm phần, sẽ có dư ra!

Mấy trăm người cùng ra tay, hơn nửa canh giờ sau đã phân phối xong, nhất thời trong thạch thất chất đầy năm đống bảo vật.

Đồ vật cực kỳ nhiều, xếp thành năm phần như năm ngọn núi nhỏ, nhìn thấy làm người nóng nảy, nếu mang về tới sơn môn, thực lực cả môn phái sẽ đề cao thật lớn, các đại sơn môn đều có thể mở rộng.

Nhóm vật phẩm này đối với bốn đại sơn môn đều cực kỳ trọng yếu, mặc dù lần này từng sơn môn đều bị tổn thất, mà trưởng lão cũng tử vong thật không ít.

Tuy bốn đại sơn môn trải qua trên vạn năm tích lũy, nội tình cực dày, nhưng mỗi sơn môn tính cả đệ tử ngoại môn, đã có trên trăm vạn người, có khi là mấy trăm vạn trên ngàn vạn, dù là đệ tử nội môn cũng đã mấy vạn, hoặc hơn mười vạn, tiêu hao thế nào có thể nghĩ.

Gia đại nghiệp đại, thế lực khổng lồ, tiêu hao thật lớn, tất cả những chuyện này chỉ có người nắm quyền biết được, ai cũng có khó khăn của mình mà chỉ có riêng bản thân họ biết rõ.

Nhìn thấy bảo vật, các vị chưởng môn đều lộ ý cười, đây rõ ràng là một cơ hội tăng cường thực lực hơn nữa mở rộng thêm thế lực.

– Chư vị, nếu đã phân chia xong, hãy để Phi Linh môn chọn lựa trước đi!

Lục Lâm Thiên cũng không khách khí nói.

Tâm tình của mọi người đang thật tốt, nghe Lục Lâm Thiên mở miệng nhất thời sắc mặt khó xem, thậm chí có người chỉ hận không thể giết tên hỗn đản chán ghét kia cho xong, nhưng điều kiện là do họ đáp ứng, bây giờ nghe Lục Lâm Thiên nói như thế, tuy không cam lòng nhưng không còn biện pháp khác, chỉ đành oán hận trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

– Mau tuyển đi, đừng dây dưa kéo dài!

Đồng Quy Tinh căm tức nói, trong lòng cực kỳ khó chịu, đường đường giáo chủ Hắc Sát giáo gần đây bị tiểu tử này làm uất ức không ít, bây giờ nhìn thấy hắn liền tức giận.

– Hắc hắc!

Lục Lâm Thiên cười hăng hắc, nhưng ánh mắt mang theo vẻ buồn khổ nhìn mọi người, thầm nghĩ trong lòng, các ngươi đau lòng cái rắm, hai thành của lão tử còn phải phân cho người khác một nửa đâu, nỗi khổ của hắn có ai biết?

– Ta lấy phần này!

Chương 1226: Bản sắc thổ phỉ

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào đống bảo vật thứ hai, hắn vốn đã cẩn thận quan sát, biết rõ phần nào tốt hơn một chút, nhưng cũng không phải tốt hơn bao nhiêu, bởi vì có Lữ Chính Cường bọn họ giám sát, tuy không thể hoàn toàn chia đều nhưng cũng hơn kém một chút đỉnh.

Phần bảo vật mà hắn chú ý có vài món hồn khí cùng võ linh khí không kém, ngoài ra còn có ngọc giản vũ kỹ địa cấp ở bên trong.

Lục Lâm Thiên lấy ra giới chỉ, trong ánh mắt đau lòng cùng oán hận của mọi người, bắt đầu thu hồi bảo vật.

– Chư vị chưởng môn, chúng ta bắt đầu lựa chọn đi, sớm cất kỹ, miễn có người tới đây!

– Được, chúng ta động thủ nhanh lên!

Mọi người đáp, cũng không lựa chọn gì nhiều, dù sao xấp xỉ không bao nhiêu, nhất thời cùng thu bảo vật vào giới chỉ.

– Tiểu tử, tranh thủ thời gian, ta giúp ngươi thu đi!

Vân Tiếu Thiên nói, đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, còn chưa nói xong đã thu bảo vật vào giới chỉ, hắn thật sự lo lắng, mặc dù Lục Lâm Thiên đã đáp ứng phân cho hắn một nửa, nhưng một khi vào trong túi của tiểu tử này, muốn lấy được đủ một nửa hay không rất khó nói, hơn nữa chưa chắc tiểu tử kia lại chịu nhổ ra thứ tốt, tính cách của Lục Lâm Thiên hắn vẫn hiểu biết một ít.

– Đa tạ Phong Sát tiền bối!

Lục Lâm Thiên cắn răng đáp, nhìn thấy Vân Tiếu Thiên thu bảo vật vốn thuộc về mình, trong lòng hắn ứa máu, thầm mắng lão hồ ly, Lục Lâm Thiên làm sao không biết suy nghĩ trong lòng Vân Tiếu Thiên.

– Đông lão, Oánh tỷ, tranh thủ thời gian, mọi người cùng nhau thu, nhanh!

Lục Lâm Thiên kêu lên.

– Dạ, chưởng môn!

Đông Vô Mệnh lao tới, còn có Linh Vũ song quái, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, Lưu Tinh Hà, Ngô Dũng, Tả Thiên Khung, cùng Hoa Mãn Lâu bọn họ, mọi người không ngừng vung tay, trường hợp như vậy họ đã sớm thói quen, cảnh tượng này chính là bộ dáng thổ phỉ vào thôn, làm sao còn chút phong thái của chưởng môn cùng trưởng lão Phi Linh môn.

– Đều thu đi!

Nhìn thấy dáng vẻ của Phi Linh môn, Vân Tiếu Thiên thoáng sửng sốt, gọi người của Vân Dương tông cùng tiến lên.

– Mau, mọi người cùng nhau hỗ trợ!

Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên cũng mang theo vài chục người lao tới, nhóm đệ tử chấp sự hộ pháp đều giống như đàn sói con, nhất thời gào khóc hô to không ngừng thu bảo vật.

Huyết Mị cùng Thiên Độc Yêu Long đều gia nhập, đặc biệt là Thiên Độc Yêu Long, mà tiểu Long cũng không nhàn rỗi, miệng há to, giống như động không đáy hút bảo vật vào trong bụng mình.

– Thu mau!

Tốc độ của Đông Vô Mệnh cực nhanh, mà người Vân Dương tông làm sao là đối thủ của Phi Linh môn?

Tốc độ của Lục Lâm Thiên nhanh hơn Vân Tiếu Thiên rất nhiều, trong lòng hắn có tính toán, phải xem ai thu nhiều hơn, ai thu hơn thì thuộc về ai, muốn mình phun trở ra là không khả năng.

Nhìn dáng vẻ Phi Linh môn giống như thổ phỉ, Vân Tiếu Thiên cùng người Vân Dương tông thật bất đắc dĩ, nhưng hoàn toàn không cách nào giành hơn người ta được như ý muốn.

Không qua ba phút thời gian, toàn bộ đồ vật ở đống thứ hai đã hoàn toàn biến mất sạch sẽ, mà đan dược ngũ phẩm cuối cùng cũng bị Lục Lâm Thiên thu vào giới chỉ.

Đống bảo vật giống như núi nhỏ kia có hai phần ba rơi vào trong tay Phi Linh môn, bởi vì Vân Dương tông chỉ có mười mấy người, người của Phi Linh môn lại nhiều hơn mấy lần.

Người của Phi Linh môn đã thu thập xong, mà bốn đại sơn môn còn đang hưng phấn thu thập, trong lòng vô cùng phấn khởi.

– Bọn hắn đã tới!

Đúng ngay lúc này thanh âm Bạch Linh vang lên.

Lục Lâm Thiên nhất thời ngẩn ra, lập tức nhìn ra cửa, nơi lối vào xuất hiện mười mấy thân ảnh, chính là người đeo mặt nạ, nữ tử quần đỏ cùng nhóm người Lam Thập Tam.

Nhóm người vừa lao vào liền nhìn thấy người của bốn sơn môn đang không ngừng thu thập đan dược, vũ kỹ, tài liệu chất chồng như ngọn núi nhỏ trước mắt.

– Là bảo tàng của Huyền Thiên môn!

– Bốn đại sơn môn các ngươi, không được độc chiếm, mọi người cướp cho ta!

Nhóm cường giả vừa tới dọc đường đều tổn thất thảm trọng, hơn nữa còn bị cạm bẫy của bốn đại sơn môn bố trí, trong lòng đã sớm giận dữ, lúc này thấy bốn đại sơn môn đang thu thập bảo vật, càng thêm tức giận.

Dứt lời, khí tức người đeo mặt nạ tràn ra, thân hình hóa thành tàn ảnh nhanh như chớp lao về hướng đội ngũ bốn đại sơn môn.

Mà thân ảnh nữ tử quần đỏ chợt lóe lên, giống như đã đạt chung nhận thức với người đeo mặt nạ, chỉ có liên thủ mới ứng phó được vốn bốn đại sơn môn.

Chân khí của nữ tử quần đỏ như núi lửa, bao trùm không gian, uy thế khiến trong thạch thất nhất thời giống như biến hóa thành biển lửa.

– Xông lên, cướp!

Chỉ nháy mắt càng nhiều cường giả lao vào thạch thất, chân khí linh lực bạo tuôn, thanh thế khiến người sợ hãi, cả thạch thất nhất thời run rẩy lên.

Nhưng thánh nữ cùng thánh tử Thiên Địa các lại không tham gia, đứng ở một bên quan sát đồng thời ánh mắt phức tạp dừng trên người Lục Lâm Thiên, cuối cùng tìm kiếm khắp chung quanh thạch thất, bộ dạng không giống như đang tìm bảo vật mà đang tìm vật đặc biệt nào đó.

– Hừ, muốn chết!

– Hừ, muốn chết!

Nhìn thấy có người xâm nhập, ánh mắt Đồng Quy Tinh hiện hàn ý, nhìn thấy nam tử đeo mặt nạ mang theo khí tức thủy hệ cuồn cuộn lao tới, thân hình hắn bước lên một bước, tay đẩy ra, trực tiếp chụp về hướng nam tử đeo mặt nạ.

Xuy!

Tốc độ của Đồng Quy Tinh cực kỳ khủng bố, bàn tay vừa nâng lên, không gian như bị xé rách, không gian ba văn chớp lên, một đạo trảo ấn phá vỡ không gian đánh tới trước người nam tử đeo mặt nạ.

Nam tử đeo mặt nạ tuyệt không dám khinh thường thực lực của Đồng Quy Tinh, trong lòng trầm xuống, bàn tay siết chặt thành quyền, chân khí thủy hệ nháy mắt ngưng tụ trên cánh tay, bám theo một mảnh hơi nước thật lớn đột nhiên oanh ra.

Phanh!

Một quyền một trảo va chạm lẫn nhau, trong tiếng nổ tung nam tử lẫn Đồng Quy Tinh đều bị chấn lui lại mấy bước, thực lực hai người đều xấp xỉ với nhau.

– Lui ra!

Lúc này Công Tôn Hóa Nhai cũng va chạm cùng nữ tử quần đỏ, chân khí chợt lóe, thân hình bay tới, hai người liền bộc phát đại chiến kịch liệt.

– Cướp a!

Cùng lúc này thật nhiều cường giả đánh tới, người của bốn đại sơn môn đành phải nghênh địch.

Đại chiến ngập trời, nháy mắt đã phát sinh, Lục Lâm Thiên không nhịn được chắt lưỡi, cuộc đại chiến thật không tầm thường, nhất thời liên tục lui ra phía sau, dù sao phần bảo vật thuộc về Phi Linh môn cũng đã thu thập xong, mình không cần tùy tiện nhúng tay mới tốt, trừ phi có được lợi ích gì đó.

– Chư vị trưởng lão, mau tìm đồ vật!

Trong đại điện truyền ra tiếng xé gió kịch liệt, vài Vũ vương cùng linh vương Thiên Địa các không ngừng xoay quanh thạch thất tìm kiếm vật gì.

– Mau đoạt bảo vật!

Lại có người xông vào thạch thất, nhìn thấy đan dược vũ khí vụn vặt mà người của bốn đại sơn môn còn lưu lại dưới mặt đất, thân hình lập tức bắn tới, trực tiếp tranh đoạt.

– Đoạt a!

Tiếng hét quanh quẩn, đệ tử Phi Linh môn đi theo Lục Lâm Thiên lui sang một bên, loại trường hợp hỗn loạn như vậy tự nhiên không muốn tham dự.

Chương 1227: Đối kháng võ vương

– Dám cướp vật của bốn đại sơn môn, đừng tưởng ta đoán không ra các ngươi là ai, hôm nay các ngươi phải trả giá đắt!

Toàn bộ cường giả bốn đại sơn môn đều hành động, chân khí hùng hồn bộc phát, đại chiến trở nên kịch liệt.

Lục Lâm Thiên lặng lẽ quan sát, so sánh ra thế lực bốn đại sơn môn mạnh hơn một ít, nhưng hiện tại hai cỗ thế lực đối phương liên thủ, vì vậy bên bốn đại sơn môn rơi xuống hạ phong, hơn nữa Phi Linh môn lại không có ý tứ nhúng tay vào.

– Toàn bộ trưởng lão cung phụng cùng ta ra tay, đệ tử còn lại lui ra phía sau!

Nhìn thấy bảo vật của bốn đại sơn môn còn rơi rụng không ít, Lục Lâm Thiên không nhẫn nhịn được, ánh mắt ra dấu cho nhóm người Đông Vô Mệnh, thanh âm vừa dứt chân khí run lên, thân ảnh lập tức lao tới, nhìn thấy có vài khối vũ kỹ bị đánh bay, tay áo huy lên, một cỗ hoàng mang trực tiếp bao phủ vài khối ngọc giản kia.

– Ra tay!

Lúc này Vân Tiếu Thiên cũng không nhẫn nhịn được, chân khí nháy mắt bộc phát, giống như sóng biển ngập trời cuốn lấy thật nhiều đan dược phía trước.

Cường giả Vân Dương tông đồng thời lao đi, mục tiêu chính là đυ.c nước béo cò.

– Thánh nữ, thánh tử, không tìm được, không biết có phải ở trong này hay không!

Hoàng bào Vũ vương đi tới bên cạnh Lam Thập Tam nói.

– Hẳn là ở đây, chẳng lẽ Huyền Thiên môn chỉ có những vật thế này hay sao!

Nữ tử nói.

– Đây là của ta, tránh ra!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thủ ấn biến hóa, một hỏa cầu nhỏ chừng bàn tay nháy mắt bay ra, cả không gian đột nhiên nóng rực lên, chân khí cường hãn áp bách xuống bao phủ cả không gian xung quanh.

– Hỏa Viêm Bạo!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, hỏa cầu bay ra, không gian bị xé mở thành đường cong nóng cháy, uy áp khủng bố khuếch tán.

Một người đeo mặt nạ tu vi Vũ suất cửu trọng nhìn thấy công kích của hắn, làm sao còn dám động thủ, tiểu tử kia chính là nhân vật vô địch trong người đồng cấp, lập tức thối lui, thậm chí không kịp thu thập hơn mười khối ngọc giản hoàng cấp cao giai.

– Bạo!

Nhìn thấy đối phương bỏ chạy, thủ ấn của Lục Lâm Thiên biến đổi, bàn tay siết chặt, hỏa cầu lập tức nổ tung, một thanh âm nổ lớn vang vọng trên không trung…

Phanh phanh!

Sóng lửa thổi quét, mặc dù Vũ suất cửu trọng kia đã sớm bỏ chạy, nhưng vẫn bị lan tới, thân hình trực tiếp bị chấn khai.

– Thu!

Lục Lâm Thiên lập tức thu lấy hơn mười khối ngọc giản vào giới chỉ của mình.

– Xuy xuy!

Thân ảnh nho nhỏ của tiểu Long uyển như quỷ mị, tốc độ nhanh tới mức Lục Lâm Thiên cũng mặc cảm, vài Vũ suất trực tiếp bị tiểu Long cắn đứt cổ mất mạng, nuốt vào không ít ngọc giản vũ kỹ, thậm chí cả giới chỉ trữ vật cũng bị hắn nuốt chửng.

Nhưng đúng ngay lúc này khóe mắt Lục Lâm Thiên nhìn thấy Thanh Hỏa lão quỷ bị ba Vũ suất vây công, ánh mắt lạnh lùng, nói:

– Muốn chết!

Vừa dứt lời, một mảnh chân khí hoàng mang bạo phát, Lục Lâm Thiên giậm chân xuống đất, mặt đất cứng rắn lập tức nứt toác thành bụi bặm, khí xoáy chợt lóe, thân hình chỉ lưu thanh sắc tàn ảnh mang theo chưởng ấn trực tiếp vỗ xuống một Vũ suất cửu trọng.

Vũ suất kia lập tức bỏ chạy, không dám đối chiến với Lục Lâm Thiên, hắn cũng đã nhìn thấy tiểu tử kia hạ thủ không hề lưu tình, đương nhiên là không muốn chết, dù gặp phải Vũ vương nhất trọng cũng không muốn giao chiến với tiểu tử kia.

– Chạy đâu!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, lập tức đuổi theo.

– Hừ, cũng chỉ là Vũ suất cửu trọng mà thôi, chẳng lẽ còn thật sự ngất trời!

Một Vũ vương đeo mặt nạ nhảy ra, thân hình cao lớn, hung hăng lao về hướng Lục Lâm Thiên.

– Vũ vương nhất trọng mà thôi, bổn công tử sợ ngươi hay sao!

Lục Lâm Thiên đáp trả.

– Hừ!

Nhìn dải lụa chân khí bắn tới, Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, thủ ấn kết xuất, muốn thử xem sự chênh lệch giữa mình cùng Vũ vương nhất trọng.

Không gian dao động kịch liệt, sau lưng Lục Lâm Thiên nổi lên một tầng mây dày quỷ dị, năng lượng phong hệ hội tụ, tầng mây lập tức nổi lên ba đào kỳ dị.

– Tam Thiên Lưu Vân Thủ!

Chỉ nháy mắt tay áo của Lục Lâm Thiên vung lên, thủ ấn đẩy ra, chân khí cuồn cuộn bạo dũng, chưởng ấn cùng tầng mây mơ hồ trùng điệp giao nhau, vô số thủ ấn khuếch tán, không gian nổ tung thành từng khúc.

Chưởng ấn áp chế không gian muốn phá nát, lập tức hung hăng oanh kích vào dải lụa chân khí, tiếng nổ lớn vang vọng khắp nơi.

Phanh phanh!

Thân hình Lục Lâm Thiên bị chấn lui vài bước, mà thân thể Vũ vương nhất trọng bị đẩy lùi hơn mười bước, rơi vào hạ phong, giờ phút này hắn mới cảm giác được Lục Lâm Thiên đáng sợ, sắc mặt hoảng hốt.

– Không gì hơn cái này!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, nếu bản thân mình xuất ra toàn lực, muốn chặn đánh Vũ vương nhất trọng sẽ không có vấn đề gì lớn.

Phanh phanh!

Bên trong thạch thất, cuộc chiến càng thêm kịch liệt, thạch thất chao đảo như muốn đổ sụp xuống.

– Cho bổn vương nhìn xem ngươi rốt cục có bao nhiêu thực lực!

Một tiếng quát trầm thấp vang lên trong miệng Đồng Quy Tinh, chân khí trào ra, lực lượng đáng sợ ngưng tụ nhanh như chớp, tiếp theo sau thân ảnh hắn liền xuất hiện trước người đeo mặt nạ, một đạo quyền ấn mang theo lực lượng phá không đáng sợ xé rách không gian, hung hăng vỗ xuống.

– Đồng Quy Tinh, thực lực của ngươi còn chưa đủ!

Người kia hừ lạnh, chân khí ngưng tụ, năng lượng thủy hệ bàng bạc ngưng tụ, hóa thành một đầu đại báo năng lượng lam sắc.

– Ngao!

Đại báo màu lam rít gào một tiếng, dùng tư thế cường hãn nhất va chạm với quyền ấn của Đồng Quy Tinh.

Phanh phanh!

Hai cỗ lực lượng va chạm lẫn nhau, thanh âm nổ vang dựng lên, kình phong ba đào cường hãn thổi quét, đại báo năng lượng trực tiếp tan vỡ, mà quyền ấn của Đồng Quy Tinh cũng bị nó cắn nuốt.

Công kích cường hãn của hai Vũ vương khiến lực lượng khủng bố làm cả thạch thất bắt đầu nứt nẻ, một ít cường giả đứng gần l*иg ngực trầm muộn, thân thể không tự chủ được bị chấn ra xa.

Phốc!

Không ít người liền phun máu tươi, loại thực lực này làm Lục Lâm Thiên cũng chú ý tới, chỉ sợ cả Bạch Linh cũng không thể đối kháng với họ.

Oanh oanh!

Thanh âm nổ tung truyền ra, hai cột trụ lớn trong thạch thất trực tiếp bị chấn nát.

Oanh long long!

Trong khoảnh khắc đá vụn kích tán, cả thạch thất đều lay động, vài trụ đá còn lại nhận lấy phản ứng dây chuyền, ầm ầm phá nát, cả thạch thất bắt đầu chao đảo kịch liệt.

– Đồng Quy Tinh, ngươi đã làm gì!

Một tiếng hét lớn vang lên.

– Nơi này sắp sụp đổ, mau đi ra!

Đá vụn bắt đầu rơi xuống, mặt đất cùng trần thạch thất bắt đầu nứt nẻ, đã sắp đổ sụp.

– Lão đại, trong này sắp sụp đổ!

Thân ảnh tiểu Long lao lên vai Lục Lâm Thiên nhanh như chớp, ánh mắt cảnh giác nhìn quanh bốn phía.

Oanh long long…

Cả thạch thất không ngừng chao đảo, không ít người sinh lòng sợ hãi.

– Mau nhìn, cửa đá sắp đóng lại!

Một tiếng thét kinh hãi truyền tới, cửa đá khổng lồ bắt đầu hợp lại, một khối nham thạch thật lớn từ bên trên trần rơi xuống.

– Đệ tử Phi Linh môn mau đi ra, mau!

Lục Lâm Thiên quát to.

Nghe được mệnh lệnh của chưởng môn, Trương Minh Đào cùng Hoàng Bát Nhiên hô hoán mọi người chạy ra cửa, mà nhóm người Lộc Sơn lão nhân lập tức lao nhanh ra ngoài.

Chương 1228: Vách tường đá thần bí

– Mau, nơi này sụp đổ rồi, mau đi ra ngoài trước!

Mọi người đều xông ra ngoài, không ai muốn bị nhốt lại nơi này.

Sưu sưu!

Đoàn người dừng cuộc hỗn chiến, mỗi thân ảnh hóa thành tia chớp lao nhanh ra.

– Đó là cái gì!

Đúng ngay lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên dừng trên vách tường xa xa, lúc này trên vách tràn ra một cỗ quang mang khác thường.

– Lâm Thiên, mau lui lại!

Thanh âm Bạch Linh truyền tới.

– Ngươi lui trước đi, nhanh!

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng lên vách đá, phảng phất như nơi đó sắp có hung vật phá vách lao ra, trong lòng vô cùng hiếu kỳ muốn đi xem một phen.

Oanh long long…

Cả thạch thất bắt đầu sụp đổ, đá vụn nện xuống, dần dần tới đá lớn, đá lớn hơn trăm thước trực tiếp rơi xuống, tiếng oanh long vang lên bên tai không dứt.

– Chủ nhân, nếu không đi ra ngoài thì không kịp nữa!

Huyết Mị cũng nói.

– Lão đại, đó là cái gì, khí tức có chút quái!

Tiểu Long run lên, nhìn chằm chằm lên vách tường.

Lục Lâm Thiên càng cảm thấy bên trong vách tường có điều gì đó bất phàm, nhưng không biết là nguy hiểm hay cơ duyên, phỏng chừng do Huyền Thiên môn lưu lại, chỉ sợ họa phúc cùng theo, nhưng hiện giờ Lục Lâm Thiên không biết mình có nên đổ bạc hay không, vạn nhất không có bảo vật thật sự uổng phí đi mạo hiểm.

Sưu sưu!

Từng thân ảnh rời khỏi cửa đá, thậm chí cả thông đạo cũng chao đảo kịch liệt, đá vụn bắt đầu tuôn xuống, giống như cả không gian sắp bị sụp đổ.

– Chưởng môn, mau lui lại, chỉ sợ cả tòa kiến trúc này sắp đổ sụp!

Bên ngoài cửa đá, nhóm người Bạch Oánh đã xông ra, mà cửa đá đã sắp rơi xuống được hơn phân nửa.

– Đông lão, Oánh tỷ, mau dẫn mọi người rời khỏi đây, đây là mệnh lệnh!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống nói, lần đầu tiên dùng ngữ khí ra lệnh nói chuyện với mọi người, cả tòa đại điện đã biến thành đống hoang tàn, Lục Lâm Thiên cũng hiểu được Huyền Thiên môn lưu di bảo ở đây, chỉ sợ cũng không có lòng tốt, làm sao dễ dàng cho người khác lấy đi bảo vật, đổi lại là hắn cũng sẽ không làm như thế.

– Dạ…

Nghe được lời nói của Lục Lâm Thiên, hai người lập tức mang theo đệ tử Phi Linh môn cùng rời đi.

– Lâm Thiên, ngươi còn không đi!

Lữ Chính Cường hét lớn một tiếng, nhìn thấy Lục Lâm Thiên còn lưu lại, vội vàng quát.

– Ta lập tức ra ngoài!

Lục Lâm Thiên dứt lời, thân ảnh ngược lại lao thẳng về hướng vách tường tràn ngập hào quang quỷ dị.

Sưu sưu!

Nhưng đúng ngay lúc đó, hai thân ảnh khác cũng lao theo, bởi vì họ đều thấy được quang mang trên vách tường, chính là Lam Thập Tam cùng nữ tử che mặt kia.

– Đó là…

– Đệ tử Linh Thiên môn lập tức thối lui!

– Đệ tử Lan Lăng sơn trang lập tức ra ngoài!

– Đệ tử Hắc Sát giáo lui ra!

– Đệ tử Hóa Vũ tông lui trước đi!

– Mọi người mau lui lại!

Tình cảnh kia làm không ít người chú ý, đồng thời còn có mười mấy thân ảnh ra lệnh đệ tử lui ra sau, nhưng bản thân mình lại lao thẳng tới trước.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vách tường, chỉ thấy quang mang như ẩn như hiện, mà những vách tường chung quanh đang ầm ầm sụp đổ, vách tường này lại không hề bị ảnh hưởng.

Mỗi khi có hào quang tràn ngập, lại xuất hiện một mảnh đồ án bí văn, ở giữa có một lỗ nhỏ, tựa hồ là lỗ khóa.

Sưu sưu!

Ngay lúc Lục Lâm Thiên còn đang đánh giá, Lam Thập Tam cùng nữ tử che mặt, nhóm người Lữ Chính Cường lẫn nữ tử quần đỏ, nam tử đeo mặt nạ cùng xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn chăm chú lên vách tường tràn ngập hào quang.

Nhìn thấy vách tường biến hóa, sắc mặt bọn họ đại biến, tựa hồ như đang chờ mong điều gì, sắc mặt họ vô cùng ngưng trọng.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy vẻ mặt của bọn họ, khó trách Lam Thập Tam cùng nữ tử che mặt luôn tìm kiếm vật gì đó, cho dù vừa rồi nhìn thấy bảo vật chất đầy thạch thất, nhưng nhóm người Lữ Chính Cường vẫn một mực tìm kiếm vật gì đó khác.

Lục Lâm Thiên suy đoán, có lẽ ngoại trừ di bảo của Huyền Thiên môn, mọi người còn muốn tìm được vật khác.

Oanh long long!

Thạch thất bắt đầu sụp đổ gần như toàn bộ, cơ hồ đã tới chín phần, dù là như thế mọi người vẫn bố trí phòng ngự mà không có ý tứ muốn rời khỏi.

Xuy!

Lam Thập Tam đầu tiên có động tác, giậm mạnh xuống đất, thủ ấn kết xuất, chân khí hỏa hệ bạo tuôn, hóa thành đầu hỏa long trực tiếp va chạm vách tường, nháy mắt đã đánh vào trên bí văn.

Phanh!

Hỏa long nhất thời lóe sáng hào quang, nháy mắt biến mất, chỉ gợi lên một chút cuộn sóng sau đó hoàn toàn tiêu thất không còn bóng dáng.

– Trước hay buông tha tranh đấu, liên thủ phá vỡ nói sau, nhìn xem có phải vật kia hay không!

Nhìn thấy một màn này, toàn bộ cường giả đều híp mắt, tựa hồ như có ăn ý, cùng quát lớn một tiếng, chân khí linh lực hùng hồn tràn ra, thanh thế vô cùng đồ sộ.

Phanh phanh phanh!

Lực công kích cường hãn tuyệt đối nện lên bí văn, làm vách đá không ngừng cuộn sóng, không gian dập dờn trũng xuống, hình thành một thông đạo trũng vào bên trong, nhưng vẫn chưa nứt toác.

– Mở không ra!

Toàn bộ cường giả đều kinh hãi, một kích liên thủ của họ chỉ sợ dù là Vũ tôn cũng phải tránh né, nhưng vách đá không có bao nhiêu phản ứng.

– Đây là lỗ khóa sao?

Lục Lâm Thiên kinh hãi, nhìn lỗ nhỏ trên bí văn, khí tức tản ra làm hắn cảm nhận được cỗ chân khí hơi quen thuộc, lập tức nhớ tới mình đã lựa chọn một chiếc chìa khóa, chân khí cực kỳ tương tự.

– Chẳng lẽ có quan hệ?

Trong lòng Lục Lâm Thiên nghĩ thầm, tâm thần nhoáng lên, âm thầm lấy ra chìa khóa, nhất thời trong chìa khóa giống như có một thanh âm hô hoán hắn đi về phía trước.

Đúng ngay lúc này một màn mà Lục Lâm Thiên căn bản không nghĩ tới đã xảy ra, chìa khóa vốn không có chút phản ứng đột nhiên giống như nhận lấy hô ứng, trực tiếp hóa thành quang mang chui vào bàn tay Lục Lâm Thiên, tiếp theo tiến vào cơ thể hắn biến mất không còn nhìn thấy.

Xuy!

Ngay khi chìa khóa tiến vào cơ thể hắn, Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy trên vách tường có cỗ hấp lực tác dụng lên người của hắn, lực độ khủng bố mạnh mẽ đem Lục Lâm Thiên kéo thẳng về hướng vách tường, mà ngay lỗ hổng của bí văn lại hiện ra đạo quang mang chói mắt bao phủ trên người Lục Lâm Thiên.

Những người khác nhìn vào lại nghĩ Lục Lâm Thiên trực tiếp đánh thẳng về phía bí văn kia.

Ngay nháy mắt, Bạch Linh cùng Huyết Mị phát hiện không đúng, thân thể mềm mại chợt lóe muốn chặn đường Lục Lâm Thiên nhưng đã chậm một bước.

Xuy!

Chỉ nháy mắt thân hình Lục Lâm Thiên bị hào quang trực tiếp cắn nuốt, ngay tiếp theo biến mất vào trong bí văn trên vách tường.

Phanh phanh!

Trên vách tường tản ra cỗ cự lực bài xích đẩy mạnh Bạch Linh cùng Huyết Mị bật lui ra sau.

Đặng đặng!

Thân thể hai nàng bị đánh bay ra ngoài vài chục thước, rơi xuống đất, lảo đảo thối lui hơn mười bước.

– Lâm Thiên!

Giờ khắc này ba người Lữ Chính Cường, Lư Khâu Mỹ Vi, Vân Tiếu Thiên đều cực kỳ hoảng sợ.

Oanh long long!

Vách tường vang lên thanh âm thật lớn, hào quang quỷ dị biến mất, mà vách tường vốn không gì phá vỡ nổi đã ầm ầm hóa thành đá vụn nện xuống, sau vách tường hiển lộ một mảnh không gian hư vô, căn bản không còn có chút dấu vết của Lục Lâm Thiên.

Chương 1229: Lôi vân đầy trời

Oanh long!

Trụ đá lớn nhất cuối cùng bắt đầu sụp đổ, cả thạch thất hoàn toàn phá hủy.

– Đi nhanh lên!

Mọi người kinh ngạc, đành lựa chọn rời đi trước, nhất thời lao ra khỏi thạch thất nhanh như chớp.

– Chủ nhân!

Huyết Mị ngây người, còn muốn lao vào trong vách tường đang sụp đổ.

– Huyết Mị, đi ra ngoài trước hãy nghĩ biện pháp!

Ánh mắt Bạch Linh híp lại, nhìn chằm chằm không gian hư vô phía trước, lựa chọn rời đi.

Thân hình hai nàng lao về hướng cửa đá nhanh như chớp, vừa rời khỏi cửa thì cánh cửa cũng hoàn toàn khép lại, phảng phất như triệt để cắt đứt với bên ngoài.

Oanh long long!

Thông đạo chao đảo kịch liệt, đá vụn ầm ầm nện xuống, phảng phất như tòa kiến trúc khổng lồ sắp bị sụp đổ.

– Đi, mau rời đi!

Bạch Linh liếc nhìn qua phía sau, cắn răng nói, hai nàng lao thẳng ra khỏi thông đạo, mà mê cung đã biến mất, một lát sau hai nàng nhìn thấy cánh cửa đá, vừa bước ra chợt phát hiện mình đã ở ngoài kiến trúc khổng lồ, trên quảng trường rộng lớn.

– Tại sao lại như vậy?

– Địa phương thật quỷ dị, sao chúng ta lại dễ dàng rời khỏi rồi?

Khó khăn trùng điệp tiến vào, chết không ít người mới tới mục đích, nhưng đi ra thật dễ dàng, điều này làm không ít người kinh ngạc dị thường.

Oanh long long!

Cả tòa kiến trúc cao vυ”t trong mây đều lay động kịch liệt, ầm ầm như sơn băng địa liệt.

Oanh!

Khi thanh âm cuối cùng vang vọng, cả đại điện khôi phục lại bình thường, hoàn toàn yên tĩnh trở lại.

Kiến trúc màu xanh khổng lồ vẫn u ám như trước, khí tức hùng hậu lan tràn, vô cùng dày nặng, nhìn vào tòa kiến trúc trong lòng chợt sản sinh cảm giác bé nhỏ, hết thảy giống như chưa từng biến hóa.

– Bạch Linh tiểu thư, chưởng môn đâu?

Nhìn thấy Bạch Linh cùng Huyết Mị đi ra, nhưng không thấy Lục Lâm Thiên, Đông Vô Mệnh vội hỏi.

– Hình như hắn xảy ra một chút chuyện ngoài ý muốn, bị nhốt bên trong!

Bạch Linh lộ vẻ ngưng trọng đáp, nàng có thể cảm giác được Lục Lâm Thiên thân bất do kỷ bị hút vào trong lỗ hổng bí văn kia.

– Cái gì?

Sắc mặt nhóm người Đông Vô Mệnh đại biến.

– Vậy tiểu Long…

Đông Vô Mệnh cũng không thấy tiểu Long, liền hỏi.

– Tiểu Long hộ tống chủ nhân nên cũng bị nhốt!

Huyết Mị nói:

– Mau nghĩ biện pháp cứu chủ nhân, trong đó thật quỷ dị, muộn hơn sợ gặp nguy hiểm.

– Không vào được, không có lối vào!

Bạch Linh nói, lối ra đã biến mất, lúc này không nhìn thấy được lối vào nào.

– Vừa rồi tiểu tử kia bị hút vào có chút quỷ dị!

Lữ Chính Cường cùng Lư Khâu Mỹ Vi đi tới bên cạnh, ánh mắt ngưng trọng, hết thảy diễn ra tốc độ quá nhanh, họ hoàn toàn không kịp phản ứng.

– Mau tìm xem có lối vào hay không!

Vân Tiếu Thiên nói.

– Lam Thập Tam, vừa rồi nhìn thấy là vật kia sao?

Ở một bên, nữ tử che mặt hỏi.

– Không dám xác định, nhưng đồ vật kia của Huyền Thiên môn hẳn chưa bị người lấy được, cũng không thấy xuất hiện qua.

Ánh mắt Lam Thập Tam cực kỳ ngưng trọng, lần này mục tiêu khi đi vào bí cảnh là vì tìm đồ vật mà thôi, nhưng lại không tìm được.

– Có phải vật kia không nằm trong mật địa hay không?

Hoàng bào Vũ vương hỏi.

– Không có khả năng, đã mấy ngàn năm nay Thiên Địa các lấy được tin tức, hẳn là nằm trong Huyền Thiên bí cảnh.

Nữ tử che mặt nói.

– Vậy chúng ta làm sao bây giờ, biết đi đâu tìm kiếm!

Một linh vương nói.

– Không còn bao nhiêu thời gian, mà Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận đã sắp khôi phục, khi thời gian Thiên Lang Phá Nguyệt vừa qua, chúng ta nhất định phải đi ra ngoài, bằng không thật sự sẽ phiền toái, hiện tại cố gắng đi chỗ khác tìm xem có tìm được hay không!

Nữ tử nói.

– Mau, đều tìm cho ta, nhìn xem có phát hiện gì hay không, nhất định phải tìm được chưởng môn!

Đông Vô Mệnh lớn tiếng quát.

Lục Lâm Thiên bị quang trụ nuốt vào bên trong, lập tức tiến vào trong một thông đạo ba văn quỷ dị, bốn phía không ngừng nổi lên ba văn như sóng biển.

Nhất thời Lục Lâm Thiên cảm giác áp lực biến mất, bản thân đã khôi phục lại bình thường.

– Lão đại, hình như chút ta có phiền toái!

Tiểu Long ngẩng đầu cảnh giác nhìn phía trước.

– Cẩn thận một chút!

Lục Lâm Thiên trực tiếp bố trí Thanh Linh khải giáp, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng, sau thoáng do dự, bởi vì đã không còn đường lui, chỉ đành tiếp tục đi về phía trước.

Sau một lát giống như đã đi tới cuối, ngay khi Lục Lâm Thiên nhìn thấy một cánh cửa, thân ảnh chợt lóe, đã đi tới một không gian rộng rãi, không gian này có chút u tối, tràn ngập vẻ quỷ dị.

– Xuy!

Cánh cửa biến mất, mà nơi này một mảnh u ám, chỉ có Lục Lâm Thiên trôi nổi giữa không trung, cả hắn lẫn tiểu Long đều cảnh giác nhìn xung quanh.

– Lão đại, ta cảm giác có chút không ổn!

Tiểu Long nói, hắn cảm giác có nguy hiểm đang tới gần, chăm chú nhìn bốn phía.

Lục Lâm Thiên cũng có cảm ứng, tựa hồ có một điều gì đó nguy hiểm đang chậm rãi tới gần.

– Đó là…

Đúng ngay lúc này trong tầm mắt Lục Lâm Thiên hiện lên một mảnh lôi vân thật dày, không ngừng có điện quang xuyên toa bên trong.

– Lão đại, đó là cái gì?

Khí tức khiến người sợ hãi truyền tới, lúc này tiểu Long cảm thấy một cỗ lực lượng áp chế tuyệt đối dâng lên.

– Hình như là lôi vân!

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, lôi vân cuồn cuộn chân trời, uy áp lôi đình cường hãn tràn ngập, khiến hắn cảm giác rét lạnh cả người, cũng không biết đang xảy ra chuyện gì.

Lôi vân quay cuồng ngày càng kịch liệt, uy áp kinh người khiến trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, chỉ cần một đạo sấm sét đánh xuống kết quả của hắn liền biết được. Vì sao lôi vân lại tụ tập, Lục Lâm Thiên thật không biết, nhưng hắn có cảm giác là vì mình mà tới.

Lục Lâm Thiên hi vọng cảm giác của mình là sai lầm, nếu lôi vân vì mình mà xuất hiện, vậy không xong, chỉ cần một đạo sấm sét mình thật sự không thể ngăn cản.

Lôi vân càng ngày càng nặng, trong tầng mây dường như có vật gì nổi lên. Lôi vân quay cuồng, cả phiến không gian đều rơi vào yên tĩnh kỳ dị, trong lòng Lục Lâm Thiên cực kỳ bất an, mà ánh mắt tiểu Long nhìn chằm chằm lên lôi vân, trong mắt cực kỳ kinh ngạc, thậm chí có một loại dự cảm không hay.

– Lão đại, làm sao bây giờ?

Tiểu Long cực kỳ khẩn trương hỏi.

Lục Lâm Thiên lắc nhẹ đầu, hắn cũng không có cách nào, không biết đây là đâu, lôi vân lại bao trùm cả bầu trời, hiện tại hắn chẳng khác gì một con kiến, cảm giác hoàn toàn vô lực.

Lôi vân chậm rãi dừng lại, một lát sau điện mang màu tím lặng yên xuyên thấu tầng mây, đem cả lôi vân nhuộm thành màu tím nhạt, tia chớp vừa hiện, cả không gian không khỏi run lên.

Xuy!

Cùng một thời gian, thanh âm tiếng nổ dựng lên, từng đạo lôi quang điện mang nháy mắt lan tràn xuống, dùng tốc độ nhanh như thuấn di hội tụ, cuối cùng bao phủ khắp chung quanh Lục Lâm Thiên.

Nháy mắt ngân mang đổ xuống, vô số lôi đình từ trên giáng xuống, vây kín rậm rạp toàn bộ phạm vi không gian ngàn thước chung quanh Lục Lâm Thiên.

– Không xong!

Giờ khắc này Lục Lâm Thiên cảm giác được lãnh ý lan tràn, trước mặt lôi uy kinh người linh hồn của hắn đều đang run rẩy.

Chương 1230: Lá bài tẩy của tiểu Long

Lá bài tẩy của tiểu LongXuy!

Ngay lập tức một tiếng nổ vang, một đạo lôi đình thật lớn như nộ long ầm ầm hạ xuống, những nơi lôi đình đi qua không gian vặn vẹo, trực tiếp bổ thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Tốc độ quá nhanh làm Lục Lâm Thiên không kịp phản ứng, thủ ấn oanh kích thẳng ra, mang theo chân khí vô cùng cường hãn.

Phanh!

Lôi đình hung hăng nện lên quyền ấn, lực lượng hung mãnh khiến quyền ấn lập tức mai một, lôi đình không chút dừng lại hung hăng đánh thẳng xuống dưới.

– Lão đại cẩn thận!

Tiểu Long hét lớn một tiếng, quanh thân chợt lóe hoàng mang, thân hình nho nhỏ bắn vọt lên, trực tiếp hóa thành bản thể khổng lồ, ngũ trảo sinh vân, long uy lan tràn, trên lớp vảy thật dày hiện ra kim sắc hỏa diễm.

Phanh!

Lôi đình đánh thẳng lên tiểu Long, một thanh âm trầm đυ.c truyền ra, bản thể khổng lồ của tiểu Long bị tạc bay, nháy mắt có thể nhìn thấy lớp vảy rơi xuống, máu tươi vẩy ra, thân thể rơi thẳng xuống dưới.

– Tiểu Long!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, lôi vân cuồn cuộn, một đạo lôi đình nện thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, đạo lôi đình còn lớn hơn vừa rồi, khiến người run rẩy.

Advertisement

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, không chút do dự vung tay đánh ra Đại Địa cương thuẫn, ngay lập tức cương thuẫn liền bị phá hủy thành bốn năm mảnh.

– Phanh!

Lôi đình trực tiếp đánh xuống, Lục Lâm Thiên cơ hồ không có thời gian tránh né liền bị bổ thẳng lên vai của hắn.

Thanh âm trầm đυ.c thật lớn vang lên, giờ khắc này Lục Lâm Thiên chỉ cảm thấy nhịp tim ngừng lại, điện quang nháy mắt lan tràn khắp thân thể mang theo cảm giác nóng cháy.

– A!

Lục Lâm Thiên không nhịn được hét thảm một tiếng, trên vai hiện lên lỗ máu lớn cỡ nửa bàn tay, Thanh Linh khải giáp vỡ nát, da thịt tung tóe, máu tươi bắn ra, miệng vết thương cháy đen một mảnh, đau đớn thấu xương.

Phốc!

Advertisement

DÀNH CHO BẠN

Lô chuẩn ba miền, chốt số miễn phí, sau quay gửi lộc

Thêm...

666

167

222

Trong miệng phun ra máu tươi, thân hình hắn bị đánh bay, căn bản không hề có chút sức lực đối kháng.

– Lão đại!

Thân thể khổng lồ của tiểu Long cuồn cuộn dâng lên, nháy mắt liền xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên, trên lưng hiện rõ lỗ máu, da thịt cháy đen.

– Tê tê!

Điện mang quanh quẩn, lại bắt đầu hội tụ lôi đình.

– Chết tiệt, đây là địa phương quỷ quái gì!

Tiểu Long rít gào, ngũ trảo vươn lên, trong mắt lộ hung quang.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch, lôi điện lực làm hắn bị thương nặng, ngũ tạng lục phủ cùng gân cốt huyết nhục toàn thân đều trúng đòn nghiêm trọng, giống như bị liệt hỏa thiêu đốt, thậm chí chân khí cũng khó thể vận chuyển.

Xuy!

Chỉ nháy mắt lôi vân tựa hồ tập trung hai người, hai đạo lôi đình trực tiếp oanh ra.

– Ngao!

Tiểu Long ngẩng đầu rít gào, long ngâm xuyên thấu không gian, quanh thân tràn ra cỗ khí tức cường hãn quỷ dị, giờ phút này chẳng biết từ lúc nào lại tràn ra một cỗ quang hoa đen như mực, chân khí chưa từng xuất hiện đột ngột tràn ra.

– Huyền Vũ Thần Xác!

Hét lớn một tiếng, nửa thân dưới khổng lồ của tiểu Long dựng lên một cỗ quang hoa màu đen bàng bạc, trong tích tắc hóa thành một vật khổng lồ hơn năm trăm thước, vừa vặn bao phủ tới lưng của hắn, chỉ còn lộ cái đầu cùng đuôi bên ngoài.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc trố mắt, hình dáng giáp xác giống như quy xà giao nhau, vô cùng sinh động, lộ ra chân khí cường hãn không cách nào che giấu.

Phía trên giáp xác bí văn lưu chuyển, lộ ra khí tức thần bí mà yêu dị, khí tức làm không gian run lên, trong mơ hồ còn có tiếng sấm nổ mạnh truyền ra, chấn động lòng người, làm cả thiên địa cũng run rẩy.

– Đây là mai rùa!

Lục Lâm Thiên lập tức nhớ lại đây là bảo vật mà tiểu Long lấy được trong Vụ Tinh Hải, khó trách tiểu Long nhất định không chịu tiết lộ mình đã lấy được vật gì, nguyên lai là một mai rùa, nhưng đây tuyệt đối không phải vật phàm, trong mơ hồ Lục Lâm Thiên rõ ràng cảm giác được trên mai rùa tản ra uy áp thật lớn, làm linh hồn của hắn cũng run rẩy lên.

Xuy!

Hai đạo lôi đình bao trùm xuống, trong tích tắc tiểu Long thúc giục mai rùa đem Lục Lâm Thiên bao phủ.

Phanh phanh!

Hai đạo lôi đình nện lên mai rùa, ánh lửa vẩy ra, hắc quang trên mai rùa phóng lên cao, thậm chí không lưu được chút dấu vết.

– Lão đại, mau vào!

Tiểu Long hét lớn một tiếng, khi hai đạo lôi đình hạ xuống, chân khí của hắn đã có chút rối loạn, rõ ràng bị ảnh hưởng không nhỏ.

– Sưu!

Lục Lâm Thiên không chút do dự trực tiếp chui vào trong mai rùa.

Sưu sưu!

Trong nháy mắt đầu cùng đuôi của tiểu Long cũng co rụt vào mai rùa, một người một rồng trực tiếp trốn ở bên trong.

– Tiểu Long, ngươi lấy được vật này trong Vụ Tinh Hải sao?

Trước mắt là một mảnh u tối, khí tức tang thương hùng hậu bao phủ cả không gian, bên trong mai rùa còn có bí văn lưu chuyển, khí tức kinh người không ngừng lan tràn.

– Ân, có phải rất khó xem hay không, ta thật không nghĩ tới mình nhận được một mai rùa!

Tiểu Long có chút ngượng ngùng nói, cõng một mai rùa đi khắp nơi, hắn thật xấu hổ, lại sợ bị lão đại cười, lập tức nói:

– Lão đại, ngươi đừng xem thường mai rùa này, đây chính là do một vị tiền bối cửu giai trong Huyền Vũ nhất tông lưu lại, bên trong có toàn bộ truyền thừa, ta dùng huyết mạch tế luyện, cho nên ta mới có được, đây là bảo vật phòng ngự cường hãn nhất, nhưng với thực lực bây giờ của ta còn chưa thúc giục tới mức cao nhất của nó!

– Là do một vị tiền bối cửu giai của Huyền Vũ bộ tộc lưu lại!

Lục Lâm Thiên không khỏi cả kinh, đây chẳng khác gì là võ đế linh đế, nghe đồn lực phòng ngự của bộ tộc Huyền Vũ là mạnh nhất trên đời, trực tiếp vượt cấp đối kháng đối thủ, được xưng là vật cứng rắn nhất thiên hạ, trốn vào trong này người bên ngoài cũng không làm được gì.

Tiểu Long lấy được mai rùa do cường giả bộ tộc Huyền Vũ lưu lại, đây quả thật là trọng bảo, mặc dù nhìn bề ngoài không đẹp, nhưng lực phòng ngự chỉ sợ trong thiên hạ không còn vật nào sánh bằng.

Vào thời khắc này lôi vân cuồn cuộn không ngớt, bên trong điện mang còn mang theo lực hủy diệt, lặng yên thẩm thấu tràn ra, làm cả không gian đều xuất hiện những cái khe tối đen nhỏ như sợi tóc, giống như tùy thời đều sẽ nổ tung.

Xuy!

Lôi đình liên tục oanh kích xuống, ầm ầm rơi xuống mai rùa, ánh lửa văng khắp nơi, mai rùa không ngừng chao đảo.

Oanh long long!

Thanh âm đinh tai nhức óc quanh quẩn, bí văn không ngừng lóe sáng, xuyên thấu qua mai rùa Lục Lâm Thiên cảm giác được cự lực vỡ áp xuống.

Phốc!

Tiểu Long phun ra ngụm máu tươi.

– Tiểu Long, ngươi không sao chứ!

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, không nghĩ tới cả mai rùa cũng không thể đối kháng lôi đình, chỉ sợ Vũ vương bình thường cũng có thể bị đánh chết.

– Lão đại, chúng ta phải nghĩ biện pháp rời đi, Huyền Vũ Thần Xác cũng không thể đối kháng, lôi điện quá mạnh mẽ!

Tiểu Long nói, trong mắt vô cùng ngưng trọng.

Ngay khi lời của tiểu Long vừa dứt, trong lôi vân truyền ra tiếng nổ vang kinh thiên, tốc độ ngày càng cuồng bạo, từng đạo lôi đình phá vỡ lôi vân ầm ầm oanh kích xuống!

Phanh phanh phanh phanh!

Không gian chấn động, hơn mười đạo lôi đình đồng thời rơi lên mai rùa của tiểu Long.

Phốc!

Tiểu Long lại phun ra máu tươi, chân khí mỏng manh, bí văn trên mai rùa ảm đạm không ánh sáng.

Chương 1231: Là sống hay chết

– Tiểu Long!

Trong lòng Lục Lâm Thiên nóng như lửa đốt, nhưng hoàn toàn không có cách nào.

Hoa lạp lạp!

Ngay sau đó lôi vân quay cuồng, đột nhiên mạnh mẽ co rụt lại, điện quang quanh quẩn, từng đạo lôi đình như cự mãng bạo lướt xé rách không gian hung hăng bổ lên mai rùa.

– Phốc!

Tiểu Long lại phun máu tươi, trực tiếp rơi lên mai rùa, liền bị bí văn hấp thu.

– Lão đại, ta hộ không được ngươi, lôi điện quá lợi hại!

Tiểu Long uể oải vô lực nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức ngất đi, hoàng mang ảm đạm biến mất không còn nhìn thấy.

– Tiểu Long!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên hoảng hốt, thân hình lập tức bị mai rùa bài xích ra ngoài.

Xuy xuy!

Vừa rồi mai rùa ảm đạm không ánh sáng, lúc này lại lan tràn hắc mang, trong phút chốc mai rùa lớn chừng năm sáu trăm thước khổng lồ hoàn toàn phong tỏa không còn kẽ hở, trực tiếp thu nhỏ lại, hóa thành cỡ bàn tay trôi nổi giữa không trung.

Biến hóa làm Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc, tiểu Long đã ngất xỉu, tựa hồ là do mai rùa làm ra, đem hắn bài xích ra khỏi mai rùa sau đó hoàn toàn phong tỏa.

Hoa lạp lạp!

Lôi điện xuyên qua lôi vân, bao trùm nện xuống.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên như điện, hoảng hốt muốn thoát ly khỏi khu vực lôi đình công kích kia.

Nhưng chỉ phí công, lôi đình giống như có linh trí oanh thẳng lên người Lục Lâm Thiên.

Giờ khắc này ước chừng có năm sáu đạo lôi đình hung hăng bổ lên người hắn, lập tức hóa thành vô số điện xà màu tím thật nhỏ, lao thẳng vào trong nội thể hắn.

Ca ca!

Thanh Linh khải giáp lập tức phá nát, máu tươi vẩy ra, lôi lực tràn vào cơ thể nhanh chóng tàn sát bừa bãi điên cuồng, Lục Lâm Thiên hoàn toàn không cách nào ngăn cản.

Toàn bộ gân cốt kinh mạch, huyết nhục thân thể của hắn triệt để bị phá hủy.

Oanh long long!

Lôi vân ầm vang, không ngừng giáng xuống điện mang càng mạnh mẽ, hội tụ thành lôi đình bổ lên người Lục Lâm Thiên.

Oanh oanh oanh!

Toàn thân hắn hoàn toàn bị phá hủy, làn da cháy đen, toàn bộ bị phá hủy thành mảnh nhỏ, đan điền khí hải cũng bị nổ nát.

Oanh long long…

Trên trăm đạo lôi đình bao trùm trời đất đánh xuống, nện lên người Lục Lâm Thiên đã sớm mất đi tri giác.

Oanh oanh oanh!

– Mạng ta xong rồi!

Tri giác cuối cùng của Lục Lâm Thiên dừng ở hình ảnh trên trăm đạo lôi đình giáng xuống, thân thể mình chia thành bốn năm mảnh, dù là đại la kim tiên cũng khó tránh được tử kiếp.

Một khắc cuối cùng, trong đầu Lục Lâm Thiên nghĩ tới mẫu thân, Vô Song, Hồng Lăng, Tiểu Linh, còn có Tâm Đồng, Cảnh Văn cùng Nam thúc, tiểu Long, lão độc vật, Bạch Oánh… Những thân ảnh quen thuộc hiện lên trong đầu, sau đó hắn hoàn toàn mất đi tri giác.

Bên trong khu vực xương trắng dày đặc, thời gian chậm rãi trôi qua, mọi người không tìm được gì khác, mà người của Phi Linh môn đang tìm kiếm lối vào kiến trúc khổng lồ cũng không tìm được, kiến trúc giống như không hề có kẽ hở, không hề có chút dấu vết xuất hiện.

Thần sắc của họ vô cùng ngưng trọng, chưởng môn đã bị nhốt ba ngày, vẫn chưa có tin tức, điều này làm mọi người phải nghĩ tới kết quả xấu nhất.

– Lữ chưởng môn, có biện pháp nào mở ra nơi quỷ dị này hay không?

Bạch Oánh hỏi, thần sắc khẩn trương.

Khẽ lắc đầu, sắc mặt Lữ Chính Cường thật khó xem, con rể bị nhốt bên trong, hắn bó tay hết cách, từng thử nghiệm mạnh mẽ phá vỡ, nhưng mấy người liên thủ vẫn không cách nào lay động được mảy may.

– Vậy làm sao bây giờ, chưởng môn còn ở bên trong!

Người Phi Linh môn lo lắng không thôi.

– Bạch Linh tiểu thư, có biện pháp nào không?

Đông Vô Mệnh hỏi.

– Huyết Mị, ngươi có thể cảm ứng được hắn hay không?

Bạch Linh xoay người hỏi Huyết Mị, nàng biết trong đầu Huyết Mị có Huyết Hồn Ấn, giữa hai người sẽ có liên hệ vi diệu.

– Loại cảm giác này ta chưa từng gặp qua, thật sự kỳ quái, giống như mất đi liên hệ, lại như không có.

Huyết Mị trả lời.

– Đây rốt cục là địa phương nào, thật là quỷ dị!

Sắc mặt Thiên Độc Yêu Long cực kỳ khó xem, lần đầu xuất hiện vẻ e ngại.

– Mau nhìn xem, Thiên Lang tinh quy vị!

Giữa không trung, ánh trăng lộ ra ngoài, bắt đầu chiếu xuống đại địa.

– Bảy ngày đã qua, Thiên Lang tinh quy vị, Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận sắp khôi phục!

– Đi nhanh lên, đừng để bị vây trong này!

Sưu sưu!

Thanh âm xé gió vang lên, không ai muốn tiếp tục ở lại địa phương quỷ quái này.

– Chúng ta làm sao bây giờ, lần này không lấy được vật gì, sợ quay về sẽ bị trách phạt!

Ở một góc, vài thân ảnh tụ tập, ánh mắt nhìn chằm chằm kiến trúc khổng lồ, thân ảnh đeo mặt nạ nói.

– Bảy ngàn năm, bảo vật của Huyền Thiên môn chúng ta chưa từng gặp qua, cũng không biết làm sao tìm được, người của bốn đại sơn môn cũng không tìm thấy, chúng ta thông tri giới chủ trước hãy làm tiếp quyết định.

Một thân ảnh trầm giọng nói.

– Lục Lâm Thiên hình như đã bị nhốt bên trong, mà bên trên muốn bắt hắn, có cần thông tri giới chủ hay không?

– Bên trên cực kỳ trọng thị tiểu tử kia, tự nhiên phải thông tri giới chủ!

Dứt lời vài thân ảnh cấp tốc biến mất ngay tại chỗ.

– Thánh nữ, Thiên Lang tinh quy vị, chúng ta rời khỏi trước.

Một linh vương trong Thiên Địa các lên tiếng nói.

– Nhất định là giấu trong Huyền Thiên bí cảnh, tại sao không có ở đây!

Nữ tử không ngừng thì thầm, tựa hồ muốn tìm đồ vật trọng yếu nào đó.

– Có lẽ lúc trước Huyền Thiên môn sợ bí cảnh bị phá, không dám đặt bên trong bí cảnh!

Lam Thập Tam nói:

– Chúng ta đi thôi, lần này xem như không ai lấy được vật kia, không ít người đều thất bại, chỉ tiếc Lục Lâm Thiên dữ nhiều lành ít, nếu hắn không xảy ra chuyện gì, nhất định là đối thủ của ta a!

Nữ tử nhíu mày, lập tức nói:

– Chúng ta đi thôi, một khi Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận phong tỏa, chúng ta sẽ bị nhốt muôn đời, chỉ sợ bị vây chết bên trong, mà Thiên Sát đại trận tựa hồ bị phá, nhưng vẫn còn lại Tinh Nguyệt đại trận, chúng ta chưa có cách nào phá vỡ.

Dứt lời người của Thiên Địa các đều rời đi, nữ tử đột nhiên quay đầu nhìn tòa kiến trúc, tựa hồ khẽ thở dài.

– Sao lại không có, chẳng lẽ bị người chiếm được hay sao!

– Bảo vật kia không thấy xuất hiện qua, không khả năng có người lấy được, nhất định bị Huyền Thiên môn giấu trong Huyền Thiên bí cảnh!

– Thiên Lang tinh quy vị, vầng trăng đã lên, Tinh Nguyệt đại trận sắp khôi phục, mau đi ra!

Trong đám người có không ít thanh âm vang lên, sau đó rời đi thật nhanh.

Thiên Lang tinh bắt đầu quy vị, ánh trăng dâng lên, lại bị một mảnh mây mờ bao phủ, Thiên Lang tinh chậm rãi di chuyển, ánh trăng lại chiếu sáng không trung.

Những địa phương Thiên Lang tinh đi qua, những tinh tú lập tức sáng trở lại, những hải vực trong đại lục bắt đầu yên tĩnh.

– Thiên Lang tinh quy vị, ai có thể mang đi được bảo vật kia, lúc trước ngay cả Huyền Thiên lão quái còn không khống chế được, bằng không bốn đại sơn môn cần gì dây dưa Huyền Thiên môn, ai…

Trong thiên địa vang lên tiếng thở dài, cũng không biết từ đâu truyền ra, ngay lập tức biến mất vô ảnh vô tung.

Thiên Lang tinh dần dần mờ đi, mà ánh trăng bắt đầu chói mắt.

Oanh long long…

Trong không gian bắt đầu rung động, lung lay như muốn sụp đổ.

Chương 1232: Tử kim huyền lôi

– Chúng ta phải đi ra ngoài!

Lữ Chính Cường nói.

– Nhưng chưởng môn làm sao bây giờ, chưởng môn còn chưa đi ra đâu!

Thanh Hỏa lão quỷ nói.

– Đi ra ngoài trước đi, tới lúc đó tiếp tục nghĩ biện pháp!

Vân Tiếu Thiên nói.

– Toàn bộ đệ tử Phi Linh môn đi ra ngoài trước, miễn cho lưu lại bị nhốt ở đây, đi ra ngoài mới có thể nghĩ biện pháp!

Đông Vô Mệnh cắn răng nói, mệnh lệnh mọi người rời đi.

Người của Phi Linh môn bất đắc dĩ rời khỏi, trong lòng đều hiểu được lưu lại cũng vô dụng, bị nhốt trong này chỉ còn chịu chết vô ích.

Xuy!

Ánh trăng bao phủ kiến trúc khổng lồ, sương mù thổi tan, một mảnh hào quang hiện lên, diện tích càng lúc càng lớn, xen lẫn thiên địa năng lượng dày trọng, giống như một tầng cương tráo bao phủ xuống.

– Tinh Nguyệt đại trận khôi phục, mọi người mau lui lại!

Từng thanh âm kinh hô truyền ra, mọi người cấp tốc lao ra, bị nhốt trong này chỉ còn con đường chết.

Nhóm người Lữ Chính Cường, Công Tôn Hóa Nhai đều vội vã rời khỏi, thoát khỏi không gian nhanh như chớp.

Oanh long long!

Cả Đoạn Thiên sơn mạch đều vang lên đinh tai nhức óc, quang mang cùng ánh trăng hô ứng phóng lên cao, bao phủ cả dãy núi non liên miên khôn cùng.

Một đạo quang quyển cực lớn từ trên chín tầng trời áp xuống, trực tiếp bao phủ cả dãy núi, từng thân ảnh nhanh chóng thoát thân bay ra.

Quang quyển càng ngày càng nhỏ, một đạo huyết sắc thân ảnh đứng lặng tại chỗ vẫn chưa rời đi.

– Huyết Mị, ngươi còn không đi!

Bạch Linh kêu lên.

– Chủ nhân bị vây ở trong này, ta muốn chờ chủ nhân, dù sao ta vốn sống ở nơi đây, các ngươi đi thôi, không cần để ý tới ta!

Huyết Mị nói, đã bị bố trí Huyết Hồn Ấn, từ tận sâu trong linh hồn sẽ tuyệt đối trung thành với chủ nhân, hiện tại chủ nhân sinh tử không rõ, nàng sẽ không rời đi.

– Cũng tốt, ngươi vào trong nhìn thấy, ta ra ngoài nghĩ biện pháp!

Bạch Linh nhíu mày, thân ảnh bay ra khỏi quang quyển.

Oanh long long!

Khi quang quyển hoàn toàn vỡ áp xuống, một đạo cường quang phóng lên cao, tựa hồ dao động thiên địa năng lượng, cả vùng núi non đều biến mất, giống như chưa từng xuất hiện qua.

– Lục Lâm Thiên kia thật sự bị nhốt bên trong!

– Phải đó, ta cũng nhìn thấy, hắn không đi ra, phỏng chừng là chết chắc rồi!

– Võ giả ngũ hệ, thiên phú thật tốt, trời cao đố kỵ anh tài a!

– Hừ, võ giả ngũ hệ còn không phải chết chắc rồi!

Gia Cát Tử Vân hừ lạnh một tiếng, khóe môi nhếch lên, lộ tia cười lạnh âm tàn.

– Chủ nhân, ta sẽ chờ ngươi đi ra!

Khi bầu trời khôi phục lại vẻ u tối mông lung, không gian đã hoàn toàn yên tĩnh, một màn náo nhiệt suốt mấy hôm nay đã không còn tồn tại, Huyết Mị lăng không đứng thẳng, tóc đỏ tung bay, đôi mắt đẹp nhìn chăm chú vào tòa kiến trúc cao ngất lẩm bẩm.

Ngay khi thân thể Lục Lâm Thiên bị phá nát, lôi điện dần dần giảm xuống, bớt đi khí thế bạo ngược, nhưng vẫn chưa tiêu tán mà tiếp tục hội tụ trên không.

Ngay lúc này trữ vật giới chỉ của hắn trôi nổi trên không trung, ngay nháy mắt một đạo lưu quang lao ra, sau đó hóa thành một thân ảnh già nua hư ảo trôi nổi giữa bầu trời.

– Không xong, ta mới ngủ say chưa bao lâu, tiểu tử này lại biến thành như vậy, xong đời!

Thân ảnh vừa xuất hiện, sắc mặt đại biến nhìn cảnh tượng trước mắt, ánh mắt biến thành kinh ngạc.

– Di!

Một thanh âm kinh nghi truyền ra, chỉ thấy giữa không trung lơ lửng một viên ngũ sắc võ đan, một thanh đại đao huyết sắc cùng một đôi Thanh Vũ Dực hộ vệ hai bên trái phải.

Xuy!

Một đạo lôi đình đánh xuống ngũ sắc võ đan, lực lượng thật lớn kia liền bị huyết đao cùng thanh dực đối kháng, lôi quang quanh quẩn, rơi lên trên hai bảo vật, chỉ còn chút ít quanh quẩn trên võ đan.

Ánh mắt thân ảnh già nua nhìn chằm chằm, cách ngũ sắc võ đan không xa còn có một viên hồn đan tản ra quang mang chói mắt, trên hồn đan có một thanh kim sắc tiểu đao phóng thích ra kim quang, hóa thành quang hồ bao phủ hồn đan.

– Đó là cái gì, nơi nào có cỗ tàn hồn mạnh như vậy!

Thân ảnh già nua nháy mắt run lên, bên trong kim quang còn có một cỗ tàn hồn thật lớn chiếm cứ bên trong, tiểu đao kim sắc cũng bao phủ cả nó.

Xuy!

Một đạo lôi đình đánh xuống, trực tiếp rơi lên kim sắc tiểu đao, nhưng không ngờ lôi đình lại không cách nào lay động được tiểu đao mảy may, thậm chí không tạo nên một tia gợn sóng.

Oanh long long!

Ngay khi lão nhân còn đang kinh ngạc, lôi vân tựa hồ cảm giác được chân khí của hắn, lôi đình hội tụ, oanh kích xuống dưới.

– Đây là địa phương quỷ quái gì!

Lão nhân nhìn thấy lôi điện đánh xuống, bàn tay hư ảo vung lên, một màn hào quang trực tiếp bao phủ thân thể hắn.

Xuy!

Lôi đình cường hãn mang theo lực lượng xé rách không gian trực tiếp đánh lên màn hào quang, hào quang nổi lên ba đào, thân ảnh lão nhân bị đẩy lui, nhưng hào quang vẫn chưa phá nát.

– Thật là cường hãn!

Sắc mặt lão nhân đại biến, nhìn chằm chằm lôi vân trên không trung, ánh mắt cực kỳ nghi hoặc lẩm bẩm:

– Tử Kim Huyền Lôi, không ngờ là Tử Kim Huyền Lôi!

– Chẳng lẽ…

Thần sắc nghi hoặc, ánh mắt lão nhân lập tức đại biến:

– Tử Kim Huyền Lôi, chẳng lẽ đây là bảo vật của Huyền Thiên quái vật, tiểu tử này sao lại xông vào bên trong bảo vật của lão quái kia, lão quái không phải đã chết sao, chẳng lẽ bảo vật vẫn luôn vô chủ?

Lão nhân nhíu mày, lập tức nhìn chằm chằm phía trước, ngoại trừ ngũ sắc võ đan cùng hồn đan, còn có một đoàn thịt nát thật lớn, không khó nhìn ra đoàn thịt nát vẫn còn tương liên với nhau, mà kinh mạch cùng huyết mạch tuy đứt thành từng khúc, nhưng trong mơ hồ lại vẫn còn vương vấn.

Xuy!

Một đạo lôi đình oanh kích lên đoàn thịt nát, lúc này lôi đình không còn khí tức cuồng bạo, oanh kích lên đoàn thịt máu hiện lên điện quang lưu xuyến, biến thành cực kỳ huyền ảo.

– Còn chưa hoàn toàn phá hủy, lại đối kháng được bước đầu tiên, cũng may bản thể tiểu tử này cường hãn, bằng không thật sự hết thuốc chữa!

Sắc mặt lão nhân ngưng trọng, lại có vẻ thoáng nhẹ nhõm, nhưng vẫn chưa hoàn toàn buông lỏng:

– Phá rồi lại lập, đây chỉ là bước đầu tiên mà thôi, trong đại nạn lại là đại cơ duyên, nếu không thể vượt qua, sau này ngươi chỉ đi tới bước này, nếu qua được trong thiên địa còn ai muốn đối phó ngươi đều phải nghĩ kỹ!

Dứt lời ánh mắt lão nhân ngẩn ra, nhìn lên mai rùa nhỏ cỡ lòng bàn tay trôi nổi trên không trung, hắc quang không ngừng hiển lộ.

– Di, không ngờ là mai rùa cửu giai của bộ tộc Huyền Vũ, tiểu gia hỏa này sao lại được cơ duyên như thế, lực phòng thủ của mai rùa kiên cố a, nhưng tiểu gia hỏa kia còn chưa hoàn toàn dung hợp, huyết mạch không tinh khiết, đáng tiếc, đáng tiếc!

Khẽ thở dài, ánh mắt hắn lại rơi lên đoàn thịt nát, từng đạo lôi đình một mực giáng xuống, tựa hồ mang theo một loại quy luật, mỗi đạo lôi đình rơi xuống đoàn thịt nát lại càng nát hơn, điện mang màu tím quanh quẩn, tựa hồ rèn luyện cho khung xương huyết nhục càng thêm cường hãn một ít.

Chương 1233: Phá rồi lại lập

– Tử Kim Huyền Lôi rèn thể, phá rồi lại lập, đây không bình thường, linh khí địa cấp cùng Huyết Lục bảo vệ võ đan của ngươi, mà vật kinh khủng kia lại bảo vệ hồn đan cho ngươi, tuy vi sư không giúp được ngươi bao nhiêu, nhưng có thể giúp ngươi bảo hộ tâm trí, là long hay trùng phải nhờ chính ngươi, đừng làm vi sư thất vọng!

Lão nhân nói xong thủ ấn kết xuất, từ giới chỉ của Lục Lâm Thiên bắn ra một đạo huỳnh quang, linh ngọc sàng lập tức xuất hiện.

– Phanh phanh!

Giữa không trung, lôi đình màu tím oanh kích thẳng lên người lão nhân.

– Hừ, Tử Kim Huyền Lôi vô chủ còn chưa làm gì được bản tôn!

Lão nhân vừa dứt lời, thủ ấn kết xuất, linh ngọc sàng tỏa sáng hào quang, trực tiếp ngăn cản ngay trên đỉnh đầu hắn.

Trong phút chốc lôi đình mang theo lực lượng hủy diệt oanh kích lên linh ngọc sàng, nhưng không lưu lại chút dấu vết, chỉ làm quang mang mờ đi một ít.

Nếu Lục Lâm Thiên tỉnh táo nhất định sẽ giật mình, không nghĩ tới linh ngọc sàng còn có lực phòng ngự khủng bố thế này, bằng không hắn cũng không tới nông nỗi như vậy.

Tiếp theo sau, thân ảnh lão nhân đi lên linh ngọc sàng, linh ngọc sàng trôi nổi bên dưới đoàn thịt nát, huỳnh quang bao phủ thân hình vỡ nát của Lục Lâm Thiên.

– Xuy!

Một đạo lôi đình oanh kích lên đoàn thịt nát, mà lúc này nhờ có hào quang của linh ngọc sàng, đoàn thịt nát trở nên sống động hơn

không ít.

Xuy!

Cứ như vậy trong không gian biến thành tử tịch, chỉ còn tiếng sấm sét không ngừng oanh kích, tổng cộng là bốn đạo, đều dựa theo quy luật cố định oanh kích vào thân thể phá nát của Lục Lâm Thiên, một đạo đánh vào ngũ sắc võ đan, một đạo oanh vào hồn đan, mà đạo cuối cùng lại đánh lên trên mai rùa bảo hộ tiểu Long.

Tựa hồ vì Âm Dương Linh Vũ quyết, võ đan đã có thói quen cắn nuốt lực lượng từ bên ngoài tới, lúc này đang cắn nuốt năng lượng lôi đình, ngũ sắc võ đan chậm rãi hấp thu lôi lực màu tím, với tốc độ mà mắt thường khó thể phá hiện càng ngày càng bóng loáng lẫn ngưng thật.

Lúc này hồn đan được kim quang bao phủ, lôi đình căn bản không thể chạm tới, ngược lại còn có cảm giác như vô lực, quỷ dị khiến người nói không nên lời.

Mà lúc này lôi đình rơi xuống mai rùa không lưu chút dấu vết, nhưng nếu quan sát kỹ sẽ nhìn thấy bí văn trên mai rùa quanh quẩn hấp thu lôi đình trực tiếp thẩm thấu vào bên trong.

Trong bất tri bất giác thời gian đã qua một tháng, lúc này đã vào mùa đông, nhiệt độ rất thấp, bên trong Đoạn Thiên sơn mạch lá cây héo úa, thân cây trơ trụi đứng thẳng, có lẽ bởi vì Thiên Lang Phá Nhật, đại tuyết lả tả, cả thiên địa như biến thành trắng xóa.

Ánh mắt Bạch Linh nhìn chằm chằm về phía trước, vẫn lạnh lùng uy nghiêm, nhưng người quen thuộc nàng đều không khó phát hiện, trong mắt của nàng đã mất đi thần thái ngày xưa.

Không ít người bắt đầu rời khỏi Đoạn Thiên sơn mạch, họ đã nghĩ đủ mọi biện pháp nhưng chỉ vô dụng, Huyền Thiên bí cảnh đã hoàn toàn biến mất, giống như chưa từng tồn tại, nhưng nó thật sự đã xuất hiện qua.

Bạch Linh đã tìm tất cả các địa phương, đi tới chỗ vách núi khi trước, nhưng không phát hiện được gì, con thông đạo nham thạch cũng không có chút biến hóa trong đêm trăng tròn.

– Bạch Linh đại nhân, còn có biện pháp nào cứu chủ nhân hay không?

Thiên Sí Tuyết Sư thu nhỏ thân hình xoay quanh trên bầu trời, đôi mắt lo lắng, hắn vẫn luôn ở bên ngoài đợi chủ nhân, không đi vào trong Huyền Thiên bí cảnh, thật không nghĩ tới chủ nhân lại bị vây khốn bên trong.

– Ngươi có thể cảm ứng được với hắn hay không?

Bạch Linh lắc đầu hỏi ngược lại.

– Không thể, không có liên hệ, ta không thể phán đoán!

Thiên Sí Tuyết Sư lắc đầu, trong đầu hắn có linh hồn lực của chủ nhân, vốn có thể liên lạc, nếu chủ nhân tử vong thì Huyết Hồn Ấn sẽ tiêu tán, nhưng bây giờ cảm giác của hắn rất kỳ diệu, tuy Huyết Hồn Ấn không biến mất nhưng lại không cảm giác được chủ nhân tồn tại.

– Đông cung phụng, Bạch cung phụng, chúng ta nên làm gì bây giờ, chưởng môn vẫn chưa đi ra!

Toàn bộ đệ tử Phi Linh môn đều khẩn trương, thật không có biện pháp, suốt một tháng nay họ vẫn không có cách nào.

Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh đưa mắt nhìn nhau, hai người chỉ biết thở dài.

– Đã nghĩ đủ mọi cách rồi, chư vị về trước đi, ta đi hỏi trưởng lão Linh Thiên môn, có lẽ sẽ có biện pháp cũng không nhất định.

Lữ Chính Cường nói, suốt một tháng nay người của Linh Thiên môn vẫn chưa rời đi.

– Lần này vất vả Lữ chưởng môn!

Bạch Oánh nói.

– Oánh tỷ, quan hệ giữa Lâm Thiên cùng Linh Thiên môn như vậy thì không cần khách sáo, chúng tôi về trước, có lẽ một ít trưởng lão Linh Thiên môn sẽ có biện pháp.

Lư Khâu Mỹ Vi nói.

– Độc Vương, Quỷ Tiên Tử, ở chung quanh đây còn có không ít người như hổ rình mồi, đoán chừng là có hứng thú với thu hoạch của các ngươi, các ngươi đi cùng chúng ta thôi, phỏng chừng sẽ không có ai dám càn rỡ!

Lữ Chính Cường nhìn quanh bốn phía, trong một tháng này ở khu vực chung quanh có không ít chân khí mờ ảo tồn tại, tựa hồ như đang chờ đợi, không hề nghi ngờ, chỉ sợ là có hứng thú với thu hoạch của Phi Linh môn, lần này ai cũng biết Phi Linh môn chiếm được không ít bảo vật, người của bốn đại sơn môn đương nhiên không ai dám động, nhưng Phi Linh môn thì chưa chắc, khó bảo toàn có người bí quá hóa liều.

Lời của Lữ Chính Cường cả Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh đều hiểu được, nếu chỉ dựa vào họ chỉ sợ lần này về sẽ không được thái bình, nhưng nếu về họ đều lo lắng, mà lưu lại họ không có biện pháp gì.

– Đi về trước đi, tới lúc đó hãy nghĩ biện pháp, có lẽ tiểu tử kia phúc lớn mạng lớn, đã đi ra ngoài cũng không chừng, Lâm Thiên không giống là kẻ đoản mệnh!

Vân Tiếu Thiên nói.

– Bạch Linh tiểu thư, chúng ta về trước đi!

Đông Vô Mệnh nói.

– Các ngươi trở về đi, ta lưu lại đây!

Bạch Linh nhìn chằm chằm cảnh tuyết trắng xóa trước mắt, Phi Linh môn không có hắn, nàng trở về có ý nghĩa gì.

Nghe được quyết định của Bạch Linh, nhóm người Đông Vô Mệnh cũng không tiện nhiều lời, nhưng sắc mặt Lữ Chính Cường, Lư Khâu Mỹ Vi cùng Vân Tiếu Thiên đều biến hóa.

Sau một lát mọi người lên yêu thú phi hành rời đi, cả vùng núi non trắng xóa trở nên yên tĩnh, gió lạnh thổi qua, váy áo Bạch Linh bay phất phới như thiên tiên đứng lặng giữa bầu trời đầy tuyết.

– Ngươi nhất định không có chuyện gì, đúng không?

Bạch Linh thì thầm, ánh mắt lộ tia khác thường.

– Hô!

Thiên Sí Tuyết Sư đáp xuống mặt tuyến, thân hình thuần trắng cùng cảnh tuyết tan thành một khối, lẳng lặng đứng bên người Bạch Linh.

Trên Vân Dương tông, trên ngọn núi hùng vĩ cao vυ”t trong mây, tuyết trắng bao phủ cả dãy núi mênh mông.

Bên trong đình viện, La Lan thị ôm ngực, ánh mắt lộ vẻ lo lắng.

– Muội làm sao vậy?

Một trung niên nằm bên cạnh La Lan thị, người này mặc áo bào trắng, mày kiếm mắt sáng, mang theo cỗ khí khái anh hùng, chính là Lục Trung.

– Không biết, gần đây luôn bị đau ngực như thế.

La Lan thị nói.

– Nghỉ ngơi thì tốt rồi, có lẽ là quá mệt mỏi.

Lục Trung khuyên bảo.

Chương 1234: Huyền Thiên yêu tôn

– Muội lo lắng Lâm Thiên sẽ xảy ra chuyện, muội luôn có dự cảm bất tường.

La Lan thị lộ vẻ lo lắng, liên hệ mẫu tử vô hình làm bà càng thêm sốt ruột.

– Không đâu, hắn đi tới một bước này vẫn không xảy ra sự cố, nhất định là không, muội sinh đứa con trai giỏi thôi.

Lục Trung dìu La Lan thị ngồi lên ghế.

– Cũng là con của huynh, dòng máu trên người hắn là của huynh!

La Lan thị nói.

Thời gian chậm rãi trôi qua, bên trong không gian lôi đình không ngừng đánh xuống, dựa theo một loại quy luật huyền ảo, vẫn luôn lặp đi lặp lại một động tác.

Lục Lâm Thiên tỉnh lại, nghiêm khắc mà nói hắn còn chưa tỉnh, nhưng ý thức đã khôi phục, bởi vì lúc này hắn đã hoàn toàn không còn thân thể, chỉ có ý thức linh hồn bắt đầu thanh tỉnh.

Lục Lâm Thiên vừa tỉnh táo lại, nhất thời cảm giác trong đầu đau đớn cực độ, là loại đau đớn xâm nhập linh hồn, sau một lát hắn muốn mở mắt, lúc này mới phát hiện mình đã không còn nhìn thấy, bốn phía đều là u tối, tựa như hỗn độn, mình rơi vào trạng thái như thế giới mới sinh ra.

– Ta làm sao vậy, ta còn chưa chết, nhưng đây là nơi nào, là chuyện gì xảy ra…

Một loạt nghi vấn hiện lên trong đầu hắn, Lục Lâm Thiên chỉ nhớ được trên trăm đạo lôi đình đánh xuống, tận mắt chứng kiến thân thể mình nổ thành một đoàn thịt nát, máu tươi tuôn tràn, hắn đã phải chết không nghi ngờ.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên nghĩ thầm, chẳng lẽ mình còn chưa chết mà lại tiếp tục xuyên qua?

Sau một lát hắn chợt phát hiện linh hồn lực của mình vẫn còn, trong lòng vừa vui mừng lập tức thi triển linh hồn lực quan sát, sau một lát hắn hoàn toàn kinh ngạc, hết thảy trong không gian hắn đều hiểu như lòng bàn tay, võ đan, hồn đan, thân thể lại hoàn toàn tách biệt ra, điều này thật sự quỷ dị, quỷ dị làm người không thể tưởng tượng nổi, mà loại trạng thái này hắn vẫn còn chưa chết, còn có tiểu Long đang được mai rùa bảo hộ lơ lửng cách đó không xa.

Lục Lâm Thiên thật sự kinh hãi, mình có tu vi linh suất cửu trọng, linh hồn ly thể hẳn phải chết chắc, nhưng bây giờ chia lìa với hồn đan lại không gặp phải sự tình gì.

Xuy!

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được lôi đình vẫn tiếp tục đánh xuống, mà Huyết Lục, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, kim sắc tiểu đao đang bảo hộ hồn đan, võ đan thậm chí linh ngọc sàng cũng đang che chở đoàn thịt nát của mình.

– Tiểu tử, ngươi đã tỉnh sao?

Ngay lúc Lục Lâm Thiên còn đang kinh hãi, thất thần luống cuống, một thanh âm già nua truyền tới.

– Tiền bối, là ngươi sao?

Đột nhiên nghe được thanh âm quen thuộc, hắn nhận ra thanh âm linh hồn thể từng cứu mình vài lần, mà thanh âm này ngày trước hình như hắn từng nghe qua, giờ phút này hắn không thể lên tiếng, chỉ có thể dùng linh hồn trao đổi.

– Đương nhiên là ta, tiểu tử ngươi lần này xem như trải qua đại nạn!

Vừa dứt lời, trên linh ngọc sàng hiện lên huỳnh quang, ngay lập tức một thân ảnh hư ảo xuất hiện.

– Sư phụ!

Lục Lâm Thiên chấn kinh, linh hồn thể kia không phải ai khác mà chính là Thánh Thủ linh tôn, tuy trước kia hắn nhìn thấy là hài cốt Thánh Thủ linh tôn, nhưng lần này nhìn thấy là linh hồn thể, hắn vẫn đoán được đây là sư phụ của mình.

– Sư phụ, ngươi chưa chết?

Lục Lâm Thiên kinh hãi hỏi, vô cùng khiếp sợ, nhưng lại vui mừng, tuy hắn tiếp xúc sư phụ thời gian không nhiều, nhưng đây là vị sư phụ đầu tiên của hắn, có được Thiên Linh Lục nên hắn mới có được nhiều thủ đoạn, tuy sư phụ chưa dạy mình nhưng những kiến thức trên Thiên Linh Lục mãi tới bây giờ mình vẫn chưa học xong đâu.

– Nếu ta đã chết thì còn có thể cứu ngươi được nhiều lần như vậy sao, tiểu tử hỗn trướng, còn thường xuyên nguyền rủa ta, chờ sau này ta sẽ tìm tiểu tử ngươi tính sổ!

Thánh Thủ linh tôn trừng mắt nói.

– Hắc hắc!

Lục Lâm Thiên cười, lập tức nói:

– Sư phụ, ngài ẩn núp ở nơi nào, sao đệ tử không biết, ngài nói để đệ tử dễ tìm thôi.

– Ta vẫn luôn ở trong linh ngọc sàng, bản thân ngươi tìm không thấy ta, không cho ngươi biết là vì muốn tôi luyện ngươi, ban đầu ta không nhìn ra ngươi là Linh Vũ song tu, sau mới biết được, cho nên luôn âm thầm bảo vệ ngươi, nhưng lần này ta chỉ vừa ngủ say một hồi thì tiểu tử ngươi lại biến thành như vậy.

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Sư phụ, đệ tử như bây giờ, thật sự không cách nào hành lễ với ngài!

Lục Lâm Thiên uể oải nói.

– Mặc dù lần này ngươi gặp đại nạn, nhưng cũng là đại cơ duyên, người khác muốn có còn không được đâu, họa phúc luôn đi cùng, hiện tại phải nhờ vào chính ngươi.

Thanh âm Thánh Thủ linh tôn có chút mỏng manh nói:

– Đã một tháng nay ta thúc giục linh ngọc sàng giúp ngươi bảo hộ huyết nhục, tiêu hao khá lớn, không còn giúp ngươi được nữa, kế tiếp chỉ có thể dựa vào chính ngươi.

– Sư phụ, đã xảy ra chuyện gì?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi, thầm nghĩ chẳng lẽ bộ dáng mình hiện tại thê thảm như vậy mà không có chuyện gì sao, họa phúc đi cùng, mình chỉ có họa, còn chưa thấy phúc đâu.

– Tiểu tử, ánh mắt không đủ cũng không trách ngươi, chuyện mấy ngàn năm trước ngươi làm sao biết được.

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Sư phụ, chẳng lẽ ngài biết đây là địa phương gì sao?

Lục Lâm Thiên vội vàng hỏi.

– Nếu như ta đoán không sai, nơi này chính là bên trong bảo vật của Huyền Thiên yêu tôn mấy ngàn năm trước.

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Huyền Thiên yêu tôn!

Lục Lâm Thiên chưa từng nghe nói qua người này, trong lòng cũng thoải mái, người của mấy ngàn năm trước hẳn cùng thế hệ với sư phụ, đương nhiên hắn chưa nghe nói qua.

– Huyền Thiên yêu tôn là cường giả cùng một thế hệ với ta, cũng là người sáng lập Huyền Thiên môn, thực lực của lão quái kia mạnh không tưởng tượng nổi, lúc trước ở trên đại lục không có mấy người dám trêu chọc lão quái kia, chỉ đáng tiếc bảy ngàn năm hắn lại bị người của bốn đại sơn môn liên thủ đánh chết, nếu như ta đoán không sai, nơi này nằm trong Huyền Thiên bí cảnh đi, về sau ta nghe nói lão quái kia bị đánh chết, cũng nghe nói bốn đại sơn môn đều không lấy được bảo vật, lão quái đem toàn bộ bảo vật bỏ vào Huyền Thiên bí cảnh, ta cũng muốn tìm bảo vật cho nên đi khắp nơi, ai biết không tìm được vị trí của Huyền Thiên bí cảnh.

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Sư phụ, chẳng lẽ Huyền Thiên yêu tôn còn lợi hại hơn cả sư phụ sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc, Huyền Thiên yêu tôn dám đối kháng bốn đại sơn môn, không nói tới thực lực cũng đã xem như anh hùng hào kiệt.

– Nếu chỉ nói thực lực, lão quái kia thật sự mạnh hơn ta!

Thánh Thủ linh tôn khẽ thở dài, trong mắt như hồi tưởng vị kiêu hùng danh chấn thiên hạ ngày trước, nói:

– Lúc trước trong toàn bộ đại lục, hắn tuyệt đối là kiêu hùng, mà Huyền Thiên môn cũng là một trong năm thế lực lớn của Cổ Vực, nhưng cuối cùng bị bốn đại sơn môn ám toán, vì vậy diệt môn, nghe nói cuộc chiến ấy kinh thiên động địa, thây ngang khắp đồng, máu chảy thành sông, lão quái kia cả đời quái gở, trong môn phái mặc dù cường giả như mây, nhưng ngưu tầm ngưu mã tầm mã, nếu ngày trước lão quái chịu kết giao cường giả, thì người của bốn đại sơn môn làm sao dám dễ dàng động Huyền Thiên môn, mà khi ta nghe tin thì đã chậm, nếu ta biết sớm nói không chừng đã giúp hắn một tay, lão quái kia chết là vì tính cách quá mức quái gở mà thôi.

Chương 1235: Bất diệt huyền thể

Nghe được sư phụ đánh giá Huyền Thiên yêu tôn, Lục Lâm Thiên cảm thấy thật ngoài ý muốn, sư phụ là linh tôn cửu trọng, nếu còn mạnh hơn sư phụ, hẳn là võ đế cùng linh đế trong truyền thuyết, nhưng danh hào của lão quái kia chỉ là yêu tôn, phỏng chừng vẫn là Vũ tôn, chỉ sợ là cửu trọng, đoán chừng là có không ít lá bài tẩy mới mạnh hơn sư phụ, nhưng sư phụ nói luận thực lực không bằng lão quái, như vậy về trận pháp, khôi lỗi, còn có thủ đoạn khống thú hẳn là cao minh hơn, nhưng nói thế nào cũng không thể phủ định Huyền Thiên yêu tôn tuyệt đối là một nhân vật, nghe khẩu khí của sư phụ, hình như còn có chút giao tình.

– Sư phụ, vì sao bốn đại sơn môn phải diệt Huyền Thiên môn?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Có một số việc hiện giờ ngươi chưa đủ thực lực để biết, không cần hỏi nhiều, nhưng bốn đại sơn môn muốn tiêu diệt Huyền Thiên môn là bởi vì họ uy hïếp địa vị của bốn môn phái, đổi lại là ai cũng muốn lấy bảo vật của Huyền Thiên môn, một bảo vật khiến người phải đỏ mắt.

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Là bảo vật gì?

Lục Lâm Thiên tò mò hỏi.

Xuy!

Lại có lôi đình đánh xuống, Thánh Thủ linh tôn đánh ra hào quang, cũng không trực tiếp trả lời câu hỏi của hắn, chỉ nói:

– Ngươi có muốn biết danh hào của Huyền Thiên yêu tôn vì sao mà có không?

– Đệ tử đúng là có chút tò mò, chẳng lẽ Huyền Thiên yêu tôn có thân thể yêu thú sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Huyền Thiên yêu tôn được xưng là yêu tôn, không phải vì có thân thể yêu thú, mà là bởi vì hắn quá mức biến thái.

Thánh Thủ linh tôn khẽ thở dài nói:

– Lực phòng ngự của lão quái kia vô địch thiên hạ, ta nhớ được khi ở Tổ Yêu Lâm, lão quái đối kháng với một cường giả bát giai đỉnh của Huyền Vũ nhất tộc, kết quả vị cường giả kia thi triển công kích thiên phú cực mạnh nhất, nhưng chỉ bất phân thắng bại với lão quái mà thôi, phòng ngự bản thể của lão quái thật sự có thể so sánh với Huyền Vũ nhất tộc, hơn nữa còn không kém hơn mai rùa của bọn họ.

– Lực phòng ngự mạnh như vậy!

Lục Lâm Thiên than thở, cho dù Huyền Thiên yêu tôn là Vũ tôn đỉnh, nhưng lực phòng ngự dù mạnh thế nào cũng phải kém hơn yêu thú, huống chi là cường giả Huyền Vũ bộ tộc, tỷ như tiểu Long, thực lực mới tới lục giai nhưng lực phòng ngự có thể đối kháng công kích của Vũ vương bình thường.

– Kỳ thật nhiều người đều biết Huyền Thiên yêu tôn có thể biến thái như vậy, đó là bởi vì trong tay có một kiện kỳ bảo, hắn lấy được trong Vụ Tinh đại điện, gọi là Tử Lôi Huyền Đỉnh, đây là một kiện võ linh khí, nhưng trình tự đã đạt tới thần khí trong truyền thuyết, cũng chính là võ linh khí thiên cấp, mà còn không phải thiên cấp bình thường.

– Tử Lôi Huyền Đỉnh, thần khí, võ linh khí thiên cấp!

Lục Lâm Thiên thật không ngờ trong tay Huyền Thiên yêu tôn còn có thần khí, hỏi:

– Sư phụ, chẳng lẽ Tử Lôi Huyền Đỉnh có liên hệ với lực phòng ngự của Huyền Thiên yêu tôn sao?

– Ban đầu ta cũng lão quái kia có chút giao tình, cho nên biết một sự tình.

Thánh Thủ linh tôn nói:

– Tử Lôi Huyền Đỉnh có một tác dụng biến thái, có thể bồi dưỡng Bất Diệt Huyền Thể, người có được sẽ có Tử Lôi Huyền Đỉnh, mà quá trình rèn thể là phải trải qua đau đớn khi thân thể phá nát, trải qua nỗi khổ bị rèn thể, nếu qua được sau đó phá rồi lại lập, là có thể rèn luyện được Bất Diệt Huyền Thể, mà bây giờ ngươi cảm giác được chính là một loại lôi điện đáng sợ tên Tử Kim Huyền Lôi!

– Người bình thường thân thể phá nát hẳn phải chết không nghi ngờ, nếu dưới Vũ vương dù là võ giả hay linh giả, võ đan cùng linh đan tuyệt đối không chịu nổi Tử Kim Huyền Lôi oanh kích, không thể trải qua được cửa thứ nhất, một khi võ đan linh đan rời khỏi thân thể, cũng hẳn phải chết, dù có linh khí che chở chỉ vô dụng, mà hiện tại võ đan linh đan của ngươi vẫn hoàn hảo, chỉ sợ là vì được bảo vật bảo hộ. Mà người có tu vi Vũ vương linh vương, hồn anh không cách nào đối kháng Tử Kim Huyền Lôi, thân thể đương nhiên bị phá hủy. Vận khí của tiểu tử ngươi không tệ, võ đan của ngươi có được Huyết Lục là do tài liệu Vạn Niên Xích Đồng chế tạo bảo hộ, hơn nữa còn có Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực bảo hộ, xem như miễn cưỡng bảo vệ võ đan của ngươi, mà hồn đan lại có vật kinh khủng kia che chở, Tử Kim Huyền Lôi không thể ảnh hưởng chúng. Thân thể ngươi xưa nay dị thường cường hãn, ta còn giúp ngươi bảo vệ một tháng, cho nên xem như chống đỡ được bước đầu tiên!

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Sư phụ, ý của ngài là đệ tử có thể trở thành Bất Diệt Huyền Thể?

Lục Lâm Thiên mừng rỡ hỏi.

– Bảy ngàn năm trước Huyền Thiên yêu tôn bị bốn đại sơn môn liên thủ đánh chết, Tử Lôi Huyền Đỉnh biến mất, hiện tại nhìn thấy lôi đình kia giống như Tử Kim Huyền Lôi, hơn nữa biến hóa như vậy chỉ là là không gian trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, xem như vật vô chủ, chỉ dựa theo linh trí thần khí rèn luyện ngươi mà thôi, cho nên chỉ cần ngươi vượt qua được, sau đại nạn chính là đại phúc, tới lúc đó chẳng những có được Bất Diệt Huyền Thể, còn có được thần khí Tử Lôi Huyền Đỉnh, đạt được cơ duyên lão quái lưu lại, đợi thêm một thời gian dù ngươi muốn đi ngang trong đại lục cũng không có mấy người làm gì được ngươi.

– Nhưng mà sư phụ, hiện tại đệ tử nên làm gì bây giờ?

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ, mình hoàn toàn chia lìa với thân thể, thật sự không thể làm được gì.

– Ta cũng không biết.

Thánh Thủ linh tôn lắc đầu, hắn chỉ biết như vậy, thoáng trầm xuống lại nói:

– Không biết tiểu gia hỏa tiểu Long từ đâu có được mai rùa do cường giả cửu giai Huyền Vũ bộ tộc lưu lại, đoán chừng là do huyết mạch không tinh khiết nên không dung hợp thành công, mà một tháng nay thật sự là ngoài ý muốn, tiểu gia hỏa kia bị Tử Kim Huyền Lôi oanh kích lại kỳ tích dung hợp cùng mai rùa, ngươi không cần lo lắng cho hắn, nếu dung hợp thành công hắn sẽ đạt được toàn bộ truyền thừa của cường giả bộ tộc Huyền Vũ, sau này lực phòng ngự sẽ tuyệt đối cường hãn.

Xuy!

Đúng ngay lúc này lại có lôi đình đánh xuống, bị Thánh Thủ linh tôn ngăn cản, nhưng hắn cũng tiêu hao không ít.

– Tốt lắm, chuyện kế tiếp phải xem ngươi, chính ngươi nghĩ biện pháp, ta tiêu hao nhiều lắm, không thể giúp được ngươi nhiều, mà nếu ngươi không cách nào ra ngoài, ta cũng bị vây ở đây, ngươi đừng hại sư phụ ngươi đó!

Thánh Thủ linh tôn cười khổ, thân ảnh hư ảo tiến nhập vào linh ngọc sàng biến mất.

Xuy!

Huỳnh quang biến mất, linh ngọc sàng lập tức biến mất trong trữ vật giới chỉ.

– Sư phụ!

– Làm sao bây giờ?

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, mình nhất định không thể chết, mình còn phải quay về gặp mẫu thân, còn có Vô Song, Tiểu Linh cùng Hồng Lăng, đã đáp ứng Cảnh Văn phải tới Độc Cô gia tìm nàng, còn có con đường cường giả còn chưa hoàn thành.

– Con đường cường giả!

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, đây không phải con đường cường giả của bản thân sao, nếu mình tránh thoát đại nạn lần này, trở thành Bất Diệt Huyền Thể, thực lực càng mạnh, sẽ tiến một bước dài trong con đường cường giả.

Chương 1236: Phá kén thành điệp

– Mình không thể chết ở chỗ này!

Từ tận sâu trong linh hồn Lục Lâm Thiên dấy lên quật cường, một đường mà đến, mình đã trải qua đủ loại sinh tử tôi luyện, lần này mặc dù nghiêm trọng một chút, nhưng mình làm sao có thể buông tha.

Chỉ nháy mắt trong linh hồn Lục Lâm Thiên tràn ngập ý chí chiến đấu, thân thể bị phá nát mà thôi, hồn đan cùng võ đan vẫn còn, mình sẽ không sao, nếu có được Bất Diệt Huyền Thể, mình xem như đạt được đại phúc.

Điều chỉnh lại tâm tình của mình, Lục Lâm Thiên cảm nhận được linh hồn lực bản thân không bị ảnh hưởng, trong lòng an tâm, lại nhìn thấy tiểu Long cũng không sao, ngược lại đang dung hợp Huyền Vũ Thần Xác, phỏng chừng sau khi thành công sẽ đạt được không ít ưu đãi, xem như họa phúc theo cùng, ngay lập tức liền cân nhắc bây giờ mình nên làm gì.

Xuy!

Lôi đình không ngừng oanh kích xuống, đoàn thịt nát tràn ngập lôi điện lưu chuyển, Lục Lâm Thiên lại mơ hồ cảm giác đau đớn, tựa hồ đoàn thịt nát vẫn có liên hệ với ý thức của chính mình.

Cẩn thận rình xem, Lục Lâm Thiên phát hiện thân thể mình hoàn toàn vỡ vụn, hỗn hợp chung một chỗ, giống như đang dung hợp cùng nhau.

– Phá rồi lại lập…

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, tựa hồ nhớ được điều gì đó, phá rồi lại lập, hiện tại thân thể đã phá, vậy kế tiếp chính là dung hợp.

Nhất thời hắn cảm thấy khó khăn, hiện tại cả thân thể đã bị dập nát, muốn dung hợp cùng nhau thì phải làm như thế nào?

Suy tư một lát, hắn quyết định thử xem, hiện tại hồn đan cùng võ đan chia lìa với thân thể, đây không phải chuyện tốt, hắn chỉ có thể thử một lần.

Xuy!

Từng đạo lôi đình màu tím đánh xuống, thanh âm vang lên thật lớn, lôi đình dừng lại trên quang tráo do kim sắc tiểu đao bao phủ, nhưng không lay chuyển được chút nào, điều này làm Lục Lâm Thiên phải nhìn tiểu đao với cặp mắt khác xưa.

Oanh long!

Một đạo lôi đình bổ thẳng lên thân thể phá nát, rốt cục đoàn thịt nát bị phá thành mảnh nhỏ, nhìn qua chẳng khác gì bánh thịt.

– Thật sự làm được!

Lục Lâm Thiên muốn tới gần đoàn thịt nát kia, phát hiện mình có thể làm được, hồn đan đã chậm rãi di động về hướng đó.

Hồn đan di chuyển, kim sắc tiểu đao cũng di động, năng lượng tàn hồn cũng đi theo, luôn tránh né bên trong kim quang bảo hộ của tiểu đao.

Chỉ vài phút sau Lục Lâm Thiên đã khống chế hồn đan đi thẳng tới chỗ đoàn thịt nát, nhưng hắn cũng bó tay hết cách, không biết làm sao dung hợp huyết nhục như cũ.

– Còn có chút liên hệ mỏng manh, có lẽ còn được!

Lục Lâm Thiên phát hiện thân thể phá nát mơ hồ còn chút liên hệ với ý thức của mình, dù đã vỡ nát nhưng vẫn còn chút liên kết lẫn nhau.

Tâm thần di động hồn đan, khi hồn đan tiếp xúc đoàn thịt nát, tâm niệm chợt động, hồn đan trực tiếp xuyên vào đoàn thịt vỡ, trong ý thức kinh ngạc của Lục Lâm Thiên, hồn đan lập tức bị thịt nát bao vây.

Xuy!

Một đạo lôi đình đánh xuống, chỉ nháy mắt lôi điện quanh quẩn trên đoàn thịt vỡ, thịt vỡ hoàn toàn đem hồn đan bao vây bên trong, có lẽ bị hồn đan hấp xả, võ đan cách đó không xa cũng trực tiếp bị bao phủ.

Xuy!

Lại một đạo lôi đình hạ xuống, hung hăng bổ lên đoàn thịt nát gần hai thước, đoàn thịt trực tiếp bao trùm hồn đan võ đan, thậm chí vài kiện linh khí cũng bị bao phủ vào.

Ti ti!

Điện mang quanh quẩn, Lục Lâm Thiên có một cảm giác quen thuộc, giống như có sự liên hệ, vừa dùng tâm thần quan sát hắn phát hiện liên hệ bên trong, chờ sau khi hắn khơi thông hết thảy có lẽ còn có cơ hội ngưng tụ lại thân thể lần nữa, giống như quay về trong tử ©υиɠ của mẫu thân, xem như hắn diễn hóa thêm một lần mà thôi.

Hiện tại đoàn thịt này giống như con nhộng bao vây mình, chờ khi phá rồi lại lập, khi phá kén bay ra mình sẽ khác hẳn trước kia, càng tiến thêm một bước trên con đường cường giả, mà bây giờ hắn chỉ cần thêm thời gian.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ba tháng trôi qua, trong Đoạn Thiên sơn mạch cũng không yên tĩnh, thường xuyên còn có cường giả cùng dong binh đoàn quay về thám hiểm, nhưng Đoạn Thiên sơn mạch đã khôi phục lại bình thường, người muốn tầm bảo chỉ có thể thất vọng mà về.

Theo thời gian trôi qua, tin tức Lục Lâm Thiên bị nhốt trong bí cảnh truyền khắp các sơn môn, kỳ thật tình huống lúc đó ai cũng nhìn thấy thật rõ ràng.

Bên trong Phi Linh môn một mảnh ủ rũ, Lục Tâm Đồng đứng trong đình viện, đầm đìa nước mắt, nàng đã khóc suốt ba ngày đêm, biết được ca ca bị nhốt trong Huyền Thiên bí cảnh, nàng lập tức muốn đi Đoạn Thiên sơn mạch, nhưng lại bị sư phụ ngăn cản, bằng không đã sớm tới đó từ lâu.

– Tâm Đồng, ca ca muội không có việc gì đâu, Lâm Thiên không phải người đoản mệnh!

Bạch Oánh đau lòng nói.

– Muội tin tưởng ca ca không có việc gì, với bổn sự của ca ca, tuyệt đối sẽ không có việc!

Lục Tâm Đồng lau nước mắt nói.

– Lục Tiểu Bạch, vị tiền bối kia nói như thế nào?

Đông Vô Mệnh hỏi, biết vị cường giả thần bí trong Phi Linh môn có quan hệ sâu sắc với Lục Lâm Thiên, vừa trở về hắn đã cho Lục Tiểu Bạch thông tri vị cường giả kia.

– Đông cung phụng, Nam thúc nói cứ yên lặng theo dõi kỳ biến là được rồi!

Lục Tiểu Bạch đáp, lúc hắn nhận được tin tức lập tức đi thông tri Nam thúc, nhưng Nam thúc lại dị thường bình tĩnh, chỉ dặn dò yên lặng theo dõi tình huống, cũng không nhiều lời.

– Vậy sao?

Ánh mắt Đông Vô Mệnh híp lại, lập tức nói với mọi người:

– Chưởng môn bị nhốt trong Huyền Thiên bí cảnh, chỉ sợ người có ý đồ riêng sẽ gây hấn, chư vị cẩn thận, đừng cho người ta lợi dụng thời cơ.

– Lão gia hỏa, ngươi lo lắng sẽ có người gây chuyện?

Bạch Oánh nhíu mày hỏi.

– Dọc theo đường đi người nhìn chằm chằm Phi Linh môn chúng ta không ít, nếu không có nhóm người Phong Sát hộ tống tới tận Phi Linh môn, ta nghĩ chúng ta muốn thuận lợi quay về bổn môn cũng là vấn đề!

Đông Vô Mệnh nói.

– Phỏng chừng đều nghe được tin tức Phi Linh môn chiếm được một phần bảo vật đi, nhưng tin tưởng hiện tại còn chưa có người nào dám tới Phi Linh môn gây sự!

Bạch Oánh nói.

– Chỉ sợ có người tà tâm bất tử, hiện tại Lâm Thiên bị nhốt trong Huyền Thiên bí cảnh, chỉ sợ bọn hắn càng thêm rục rịch!

Đông Vô Mệnh nói.

– Hừ, chúng ta cũng không phải kẻ ngồi không, ai dám lộn xộn, ta khiến cho bọn hắn biết lợi hại!

Thanh Hỏa lão quỷ âm dương quái khí nói.

– Ha ha, đương nhiên rồi, còn có ta ở đây!

Một tiếng cười to sang sảng truyền tới, thân ảnh Thiên Độc Yêu Long xuất hiện, sau lưng hắn còn có năm thân ảnh bộ dáng trung niên, chân khí yêu dị, cung kính đi theo bên người Thiên Độc Yêu Long.

– Độc Long huynh, năm vị này là?

Đông Vô Mệnh nhận ra khí tức yêu thú trên thân năm người, sắc mặt bắt đầu biến hóa.

– Năm người họ đều đột phá thất giai, sau này trong Phi Linh môn lại có thêm năm yêu thú thất giai nữa rồi.

Long tu run lên, Thiên Độc Yêu Long cười nói, năm người này chính là Trường Ngao Yêu Giải (cua), vừa đột phá thất giao thì có thể hóa thành hình người.

Chương 1237: Chậm rãi biến chất

– Năm đầu yêu thú thất giai!

Nhóm người Đông Vô Mệnh nhất thời cứng lưỡi, không nghĩ tới Phi Linh môn lại có thêm năm yêu thú thất giai gia nhập, đây chẳng khác gì có thêm năm cường giả Vũ vương nhị trọng.

– Ta muốn xem ai dám đối phó Phi Linh môn, ta nhất định cho hắn biết tay!

Thiên Độc Yêu Long nói.

– Ca ca đi vắng, chúng ta phải bảo vệ Phi Linh môn chờ ca ca trở về, muội cũng sẽ cố gắng tu luyện!

Lục Tâm Đồng nói, trong lòng kiên định tin tưởng ca ca sẽ trở lại.

Trong Linh Thiên môn, lúc này trời đông giá rét, nhưng chung quanh đình viện vẫn xanh biếc như mùa xuân.

– Mỹ Vi, Tiểu Linh thế nào?

Trong đình viện, Lữ Chính Cường thở dài, nhìn chằm chằm bồn hoa trong viện, sắc mặt ngưng trọng hỏi.

– Náo loạn nửa tháng, nhất định đòi đi Đoạn Thiên sơn mạch một chuyến.

Lư Khâu Mỹ Vi nhíu mày nói:

– Thái thượng trưởng lão nói như thế nào?

– Trong bảo tàng không có Tử Lôi Huyền Đỉnh của Huyền Thiên yêu tôn, có thái thượng trưởng lão cũng muốn tự mình đi điều tra một phen.

Lữ Chính Cường cau mày nói:

– Để Linh nhi đi theo đi!

– Chính Cường, huynh nói Lâm Thiên có thể…

Lư Khâu Mỹ Vi không nói tiếp.

– Hết thảy đều không biết, nhưng chỉ sợ dữ nhiều lành ít.

Lữ Chính Cường thở dài, nói:

– Trách ta không cẩn thận chiếu cố hắn, bằng không cũng sẽ không phát sinh chuyện như vậy.

– Điều này cũng không thể trách huynh, vận khí của Lâm Thiên luôn rất tốt, hi vọng lần này lại có kỳ tích xuất hiện.

Lư Khâu Mỹ Vi nói, nhưng vẻ mặt không chút thoải mái.

Bên trên vực sâu vạn trượng trong Đoạn Thiên sơn mạch, Bạch Linh vẫn đứng lặng người, khuôn mặt băng sương.

– Ba tháng, ngươi vẫn khỏe chứ, vì sao ta lại nhớ ngươi…

Bạch Linh lẩm bẩm, nàng cũng không biết người mà nàng đang nhớ nhung còn ở trong không gian quỷ dị trải qua tuyệt cảnh tôi luyện sinh tử.

Ý thức của Lục Lâm Thiên vẫn chậm rãi thử dung hợp thân thể, rốt cục đã tìm được một tia cảm giác, mà loại cảm giác này rất kỳ diệu, chỉ vì tìm cảm giác này, hắn cũng không biết mình phải tiêu hao bao nhiêu linh hồn lực.

Lôi đình vẫn không ngừng oanh kích, thân hình phá nát vẫn không ngừng tôi luyện.

Lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác thân hình của mình vẫn chưa mất đi sinh cơ, ngược lại càng lúc càng nồng, hắn chỉ cần khơi thông được kinh lạc huyết mạch, tụ tập lại khung xương cùng ngũ tạng lục phủ thì hết thảy có thể khôi phục.

Nhờ Tử Kim Huyền Lôi tẩy lễ, thân hình Lục Lâm Thiên đang chậm rãi biến chất, đây là một loại thuế biến như phá kén thành điệp.

Thời gian chậm rãi trôi qua, mà tiến độ phát triển thong thả làm hắn càng ngưng trọng, đây quả nhiên là một công trình lâu dài, cũng không biết cần dùng bao lâu thời gian, hắn chỉ có thể phán đoán dựa theo tốc độ này có lẽ là ba năm năm năm, thậm chí là mười năm, có lẽ sẽ làm người bên ngoài cho rằng hắn đã chết.

Cứ thế Lục Lâm Thiên trôi qua trong trạng thái chết lặng, máy móc khơi thông kinh lạc huyết mạch, không biết thời gian đã qua bao lâu, ba ngày, bảy ngày, nửa tháng hay vài tháng.

Vào lúc này hắn cũng không biết bên ngoài đã xuân về hoa nở, bách hoa tề phóng khắp cả núi đồi, trong không khí tràn ngập hương thơm.

Trong Đoạn Thiên sơn mạch lại có thêm vài thân ảnh xinh đẹp đứng trên vách núi cao, đều là nữ tử khuynh quốc khuynh thành, nhưng lại có cỗ khí tức khó hiểu vây quanh mọi người.

Tổng cộng là bốn nữ tử, ngoại trừ Bạch Linh còn có Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, người cuối cùng là Lục Tâm Đồng.

Lục Vô Song cùng Vân Hồng Lăng vừa nghe tin Lục Lâm Thiên bị nhốt trong bí cảnh, lập tức cùng nhau cưỡi Thiểm Điện Phi Báo chạy tới Đoạn Thiên sơn mạch, Vân Tiếu Thiên đành phải phái người bảo hộ, đồng thời thông tri chuyện xảy ra trong Đoạn Thiên sơn mạch với thái thượng trưởng lão, cuối cùng khẩn cầu thái thượng trưởng lão nghĩ biện pháp.

Trong Vân Dương tông cũng có trưởng lão hứng thú với Đoạn Thiên sơn mạch nên chạy tới tìm hiểu một phen, về phần vì Lục Lâm Thiên mà tới cũng không được vài người.

Dọc theo đường đi Lục Vô Song cùng Vân Hồng Lăng vô cùng lo lắng, khi tới nơi này gặp được Bạch Linh hỏi thăm rõ tình huống, khóc tới sưng cả mắt, nhưng cũng không có biện pháp nào.

Trên không trung, Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ, Song Đầu Thủy Hỏa Yêu Giao, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Huyết Tích Dịch xoay quanh, hộ tống Thiên Sí Tuyết Sư, bọn họ cũng bó tay hết cách.

– Bạch Linh tỷ, có biện pháp nào không?

Vân Hồng Lăng nhìn Bạch Linh, đôi mắt sưng đỏ một mảnh, làm người ta cảm thấy thật đáng thương.

Bạch Linh lắc đầu, nàng đã thủ qua đủ mọi biện pháp, cuối cùng biết chỉ có một loại khả năng, đó là mình phải đột phá cửu giai mới có cơ hội.

– Lâm Thiên không có việc gì, ban đầu ở trong Vụ Đô sơn mạch huynh ấy cũng không sao, lần này nhất định không có chuyện gì!

Lục Vô Song nhìn chằm chằm bên dưới vực sâu vạn trượng, cắn răng khẳng định.

– Ca ca, huynh đang ở đâu, huynh có nghe được muội nói chuyện hay không, Tâm Đồng nhớ huynh!

Lục Tâm Đồng nhìn xuống vách núi cao vạn trượng hét to, thanh âm xen lẫn linh lực quanh quẩn, từng tiếng hồi âm thật lâu mới truyền ngược trở về.

Trong không gian quỷ dị, bên trên đoàn thịt nát quanh quẩn điện quang.

Linh hồn đang chết lặng của Lục Lâm Thiên đột nhiên run lên, ngay lập tức mừng rỡ, không nghĩ tới cuối cùng hắn đã chải vuốt thông suốt toàn bộ kinh mạch cùng mạch máu.

Ngay lúc kinh mạch cuối cùng được khơi thông, Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy thoải mái nói không nên lời, loại cảm giác này vừa quen thuộc vừa xa lạ, giống như đã thật lâu không cảm nhận được cảm giác này.

Giờ khắc này Lục Lâm Thiên cảm giác ý thứ cùng thân thể lại trùng điệp, kinh mạch tương liên, huyết lạc lưu động, ngũ tạng lục phủ trở về chỗ cũ, bên trong không gian có một loại năng lượng đặc hữu, tựa hồ chỉ dẫn hắn làm như thế.

Hô hô!

Đồng thời lôi vân càng cuồn cuộn hội tụ, trong không trung giống như bị lôi kéo, biến thành một mảnh tối đen, lôi đình tản ra uy áp tràn ngập, thiểm điện không ngừng rít gào xuyên toa, điện mang chiếu sáng cả không gian khiến không trung giống như run rẩy.

Xuy!

Một giây sau, lôi quang điện mang nháy mắt tràn xuống, nhanh chóng hội tụ, trong khoảnh khắc hóa thành lôi đình, ngân mang chói mắt đổ xuống, thanh âm tiếng sấm sét ầm vang, những nơi lôi đình đi qua không gian vặn vẹo, trực tiếp bổ thẳng lên đoàn thịt nát của Lục Lâm Thiên.

– Phá rồi lại lập, tụ cho ta!

Trong linh hồn Lục Lâm Thiên quát lớn một tiếng, linh hồn lực lan tràn, vào lúc này trên đoàn thịt nát hiện lên một tầng huyết quang, bên trong huyết quang tràn ra hào quang chói mắt.

Oanh long long!

Lôi đình rậm rạp đánh thẳng xuống đoàn thịt nát, giờ khắc này trên bầu trời cũng lóe ra quang mang chói mắt quỷ dị.

Trong quang mang hiện ra hiện tượng thật huyền ảo, đoàn thịt nát giống như dục hỏa trùng sinh, nháy mắt thành hình phá rồi lại lập.

Đoàn thịt nháy mắt trở về vị trí cũ, kinh mạch huyết lạc mở rộng, gân cốt kéo dài, dùng mắt thường có thể nhìn thấy được đã hóa thành hình người, vạm vỡ cao ngất.

Lục Lâm Thiên đột nhiên cảm thấy đau đớn toàn tâm, vào lúc này thể xác cùng tâm thần hoàn toàn tương liên, mà đau đớn làm hắn không nhịn được phát ra tiếng thét chói tai.

Chương 1238: Trọng lập thân thể

– A…

Thanh âm thê thảm truyền ra, lúc này Lục Lâm Thiên mới phát hiện mình đã có thể mở miệng nói chuyện, lập tức mở mắt, nhất thời đôi mắt lộ vẻ thống khổ, cảm giác được trong cơ thể đang đau đớn vì bị lôi điện oanh kích.

– Thành công!

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm, đan điền khí hãi cùng đại não đều khôi phục, tuy vui sướng vẫn không quên được thống khổ kịch liệt, ban đầu khi chưa tương liên với thể xác nên hắn không cảm giác được bao nhiêu, mà lúc này thật sự làm hắn khó thể chịu được.

Xuy!

Tử Kim Huyền Lôi tiếp tục đánh xuống, hung hăng rơi lên thân hình hắn, mặc dù hắn đã dung hợp nhưng vẫn chưa thể khống chế thân thể, vì thế lôi điện mang tới cảm giác như bị phỏng truyền tới đan điền khí hải lẫn không gian đại não, tuy bị linh khí ngăn chặn nhưng luôn lưu lại trong thân thể hắn, thật sự làm cho hắn chân chính tiến vào việc rèn thể sinh tử.

– Xuy!

Tử Kim Huyền Lôi không ngừng đánh xuống, thân hình Lục Lâm Thiên không chịu nổi gánh nặng, khiến cho hắn nghĩ thân thể sẽ vỡ nát, nhưng cuối cùng cũng không bị tan vỡ.

Vào lúc này thân thể Lục Lâm Thiên thật đáng sợ, cơ thể vô cùng thê thảm, kinh mạch khô héo vặn vẹo, dây dưa cùng một chỗ, thậm chí ngũ tạng lục phủ đều biến dạng, hắn vẫn đau khổ chống đỡ lên, Tử Kim Huyền Lôi rót vào trong xương tủy làm cả khung xương như muốn hòa tan nứt vụn.

Lục Lâm Thiên hiểu thật rõ ràng, một khi linh hồn lực của mình tiêu hao không còn, mình sẽ gặp phải phiền toái lớn, bị Tử Kim Huyền Lôi cường hãn oanh kích, không biết bản thân hắn sẽ chống đỡ được thêm bao lâu.

Linh hồn lực bắt đầu tiêu hao cạn kiệt, hai mắt hắn vô lực nhắm lại, không còn chống cự được nữa, ở khắc cuối cùng hắn cảm giác như mình đi vào một thế giới tràn đầy hắc ám.

– Sư phụ, lần này đệ tử liên lụy ngài, chỉ sợ đệ tử phải thất bại!

Thanh âm lẩm bẩm của hắn biến mất, mà thân hình cũng hoàn toàn yên tĩnh.

Ngay khi hắn bất tỉnh, hồn đan cũng dừng xoay tròn, đúng ngay lúc này hắn cũng không nhìn thấy, kim sắc tiểu đao đột nhiên lan tràn một tia linh hồn lực vào trong hồn đan, hồn đan lại tiếp tục xoay tròn.

Kim sắc tiểu đao luôn giống nhưu thổ phỉ, chỉ biết cướp linh hồn lực của hồn đan, mà lúc này không nghĩ tới nó lại tản ra linh hồn lực duy trì hồn đan, thật sự làm người kinh ngạc.

Xuy!

Tử Kim Huyền Lôi vẫn tiếp tục đánh xuống, có lẽ do Âm Dương Linh Vũ quyết, tế bào thân thể Lục Lâm Thiên đã có thói quen cắn nuốt năng lượng từ ngoài tới, lúc này lẽ ra đã không còn chịu nổi gánh nặng, nhưng tế bào ngược lại bắt đầu cắn nuốt Tử Kim Huyền Lôi.

Thân thể vốn đã sắp vỡ nát chậm rãi nổi lên ánh huỳnh quang kỳ dị, tựa như đã được làm dịu, bắt đầu khôi phục đồng thời tăng cường.

Xuy!

Tựa hồ cảm nhận được biến hóa, lôi đình càng mãnh liệt vài phần, hung hăng bổ xuống, giờ khắc này khung xương da thịt Lục Lâm Thiên lại muốn vỡ nát, nhưng vẫn lặp lại khôi phục đồng thời càng lúc càng tăng cường.

Tử Kim Huyền Lôi không ngừng phá hư, tế bào không ngừng chữa trị, giống như cùng nhau đánh giằng co, tuần hoàn lặp lại tựa hồ vĩnh viễn không ngừng nghỉ, lúc này Lục Lâm Thiên đã bất tỉnh, vì vậy không có bao nhiêu cảm giác, bởi vì có kim sắc tiểu đao phóng xuất linh hồn lực, vì vậy hồn đan của hắn vẫn liên tục xoay chuyển, vẫn duy trì hết thảy sinh động trong cơ thể.

Nhờ những điều vượt ngoài ý liệu kia, giúp Lục Lâm Thiên vượt qua một kiếp, bằng không hắn thật sự bị tra tấn đau tới chết.

Tế bào trong cơ thể cắn nuốt Tử Kim Huyền Lôi, kinh mạch cũng như thế, sinh ra chân khí tiến vào trong đan điền khí hải, đồng thời linh hồn lực của hắn đang dần dần khôi phục.

Làn da của Lục Lâm Thiên dần dần biến thành tử kim sắc, giống như từ trong nội thể thẩm thấu phát ra, thâm thúy chẳng khác gì kim sắc quang mang.

Vào lúc này ở cách đó không xa, mai rùa cũng tràn ra hắc quang đen nhánh, mơ hồ có thể thấy được đang phát sinh biến hóa cực lớn.

Một người một thú đang trải qua một hồi thuế biến, nhưng không ai biết sẽ kéo dài thời gian bao lâu, có lẽ là ngày mai, hoặc nửa năm, hay một năm, thậm chí thời gian càng dài, nhưng có thể khẳng định một khi thuế biến thành công, một người một thú đều sẽ thay da đổi thịt, thành tựu có thể nghĩ tới.

Thời gian đã qua được một năm rưỡi, thời gian thật sự không ngắn, thấm thoắt đã tới đầu mùa hè.

Trong khoảng thời gian này cũng không phát sinh chuyện gì lớn, nhưng trong Phi Linh môn xảy ra không ít chuyện, Tả Thiên Khung cùng Linh Vũ song quái dùng Võ Linh thánh quả mà Đông Vô Mệnh cung cấp, đã cùng nhau đột phá tới Vũ vương cùng linh vương, sau khi ba người đột phá Lộc Sơn lão nhân, Lưu Tinh Hà đều đột phá.

Một tháng trước, rốt cục Thanh Hỏa lão quỷ cũng không phụ sự mong đợi của mọi người, đột phá Vũ vương, lần này Phi Linh môn xem như có năm Vũ vương cùng một linh vương, hơn nữa năm đầu yêu thú thất giai trong Yêu đường, thực lực Phi Linh môn biến hóa nghiêng trời lệch đất, loại thực lực này tuyệt đối là khủng bố, đương nhiên tin tức đều bị Đông Vô Mệnh phong tỏa, hắn phải đề phong, bởi vì dạo thời gian gần đây trong Cổ Vực tựa hồ có không ít thế lực rục rịch, cho nên hắn muốn giấu kín tin tức.

Ngô Dũng cũng đột phá tới Vũ suất cửu trọng, Hoa Mãn Lâu thăng lên bát trọng, Diệp Phi, Diệp Mỹ, Âu Dương Lãnh Tật, Hoàng Phủ Kỳ Tùng đều tiến bộ khá lớn.

Nửa năm trước Lục Tâm Đồng quay về sơn môn, trực tiếp bế quan, chỉ nói với Đông Vô Mệnh cùng Quỷ Tiên Tử, mình muốn nghiên cứu độc kinh, đã qua một năm không ai biết thực lực của nàng tăng lên bao nhiêu, nhưng trong mật thất không ngừng truyền ra năng lượng thiên địa dao động.

Trong suốt thời gian này Phi Linh môn cũng không có động tác, chỉ có Đông Vô Mệnh bọn họ biết, trong Linh Thiên môn cùng Vân Dương tông đã truyền tới tin tức, cường giả của hai sơn môn đều đi qua Huyền Thiên bí cảnh, nhưng không tìm được dấu vết, tựa hồ Huyền Thiên bí cảnh đã lệch vị trí.

Nửa năm trước Băng Mộc tôn giả xuất quan, nghe nói chuyện xảy ra với Lục Lâm Thiên, tự mình đi Đoạn Thiên sơn mạch, cũng không có thu hoạch gì, không cách nào tìm được bí cảnh, giống như bí cảnh đã biến mất, căn bản không tìm ra dấu vết.

Tin tức này làm cao tầng Phi Linh môn vô cùng ngưng trọng, càng thêm lo lắng, nhưng không ai có biện pháp, theo thời gian trôi qua mọi người đều nghĩ tới kết quả xấu nhất, một kết quả mà họ không muốn thừa nhận, cũng không muốn nhớ tới.

Đầu hạ, ánh trăng như nước, tinh tú đầy trời.

Bên trong một đình viện, một nữ tử xinh đẹp nhìn chằm chằm thiên không, trên người lộ ra khí chất lạnh lùng uy nghiêm, đôi mắt ảm đạm thất sắc.

– Tiểu thư, đã nhận được tin tức suốt một năm, ngươi cũng rầu rĩ suốt một năm, ngươi như vậy cả ta cũng đau lòng.

Độc Cô Băng Lan đứng bên cạnh Độc Cô Cảnh Văn, khuôn mặt mang theo một tia tiều tụy.

– Băng Lan, vì sao cường giả trong tộc không chịu ra tay, vì sao bọn họ làm như thế!

Trong mắt Độc Cô Cảnh Văn hiện lên ướt át.

Chương 1239: Thân thể thuế biến

– Tiểu thư, có lẽ bọn họ không biết quan hệ giữa hai người, hoặc là tiểu thư mở miệng có lẽ họ sẽ đi Đoạn Thiên sơn mạch thử xem một lần, nhưng cho dù biết, mà nếu họ có thể cứu được Lục Lâm Thiên, e rằng họ cũng sẽ không ra tay, đây là kết quả mà họ muốn, họ không hi vọng tiểu thư có quan hệ với người ngoại giới!

Độc Cô Băng Lan khẽ lắc đầu than thở.

– Ta hận ta sinh ra trong gia tộc này, Băng Lan, nhưng ta đã sinh ra, ta không cách nào hận bọn họ, ta nên làm gì bây giờ!

Độc Cô Cảnh Văn quay đầu nhìn Băng Lan, nước mắt chảy xuống.

– Tiểu thư, ngươi không cần quá lo lắng, ban đầu ở trong Vụ Đô sơn mạch Lục Lâm Thiên rơi xuống vách núi mất tích hai năm nhưng vẫn trở về Vân Dương tông, lần này nhất định là có thể.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Không sai, huynh ấy nhất định không có chuyện gì, huynh ấy đã đáp ứng sẽ quay về tìm ta!

Độc Cô Cảnh Văn lau nước mắt, trong mắt chợt lộ tinh quang, nói:

– Ta cũng có quyết định.

– Tiểu thư, ngươi định…

Tựa hồ hiểu được điều gì, ánh mắt Băng Lan có chút kinh ngạc.

– Ta muốn bế quan tu luyện, chờ có một ngày Lâm Thiên tới tìm ta, nếu có người dám ngăn trở, ta cũng có lực ngăn cản, thái độ của gia tộc làm cho ta biết được mình nên lấy hay bỏ!

Độc Cô Cảnh Văn nói.

– Tiểu thư, toàn gia tộc áp xuống, ngươi có thể ngăn cản sao, trên đại lục có thể chống cự được lại có mấy người!

Độc Cô Băng Lan nói.

– Sự do người làm, huống chi bọn hắn có cầu ở ta!

Độc Cô Cảnh Văn đáp, ánh mắt lộ vẻ kiên nghị, nhìn chằm chằm bầu trời đêm, lẩm bẩm:

– Lâm Thiên, huynh đã đáp ứng muội, nhất định phải làm được, muội ra lệnh cho huynh nhất định phải làm được!

Vào lúc này bên trong không gian quỷ dị, Lục Lâm Thiên dù bất tỉnh nhưng lại cảm giác được thời gian trôi qua.

Thân thể của hắn xảy ra loại biến hóa cực kỳ quỷ dị, từng đạo Tử Kim Huyền Lôi đánh xuống, thân hình hắn không còn tiếp tục xuất hiện dấu vết khô héo cùng nứt nẻ, ngược lại vang lên thanh âm như kim chúc va chạm, hoa lửa vẩy ra, điện mang lưu chuyển.

Thân thể Lục Lâm Thiên biến thành tím bầm, từ trong làn da thẩm thấu ra, nhìn vào thật thâm thúy.

Dưới hạ thể lan tràn cỗ chân khí dị thường cường hãn, khí tức đã lên tới Vũ suất cửu trọng đỉnh, đồng thời vẫn còn tiếp tục kéo lên.

Xuy!

Từng đạo lôi điện đánh xuống, lúc này hắn chỉ cảm giác ấm áp, không còn cách nào tiếp tục thương tổn thân thể hắn.

Bởi vậy ý thức của hắn chậm rãi thanh tỉnh, khi hắn hoàn toàn khôi phục lại, ngón tay đột nhiên run lên, mở mắt, một đạo tinh quang bắn ra, thậm chí còn mang theo tử kim sắc.

– Ta không chết, ta còn sống!

Trí nhớ như thủy triều tràn tới, trong lòng Lục Lâm Thiên vui sướng, tâm thần nội thị, bất kỳ biến hóa nào trong cơ thể đều bị hắn cảm giác tới.

Sau một lát vẻ mặt hắn kinh ngạc đứng bật dậy, mờ mịt nhìn thân thể tử kim sắc của mình, nhìn qua chẳng khác gì kiệt tác hoàn mỹ.

Lục Lâm Thiên chậm rãi siết chặt nắm tay, một cỗ lực lượng chưa từng có lặng lẽ xuất hiện!

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, lực phòng ngự thân thể trướng lớn, nếu gặp được đối thủ tuyệt đối có thể bất ngờ đánh chết, dù thực lực mạnh hơn hắn, nhưng lực phòng ngự tuyệt đối không sánh bằng hắn, chẳng lẽ đây chính là Bất Diệt Huyền Thể sao.

– Không xong, hồn đan, hồn đan của ta đâu?

Đúng lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác đan điền khí hải của mình, chân khí đã tăng lên tới Vũ suất cửu trọng đỉnh, chợt phát hiện hồn đan đã biến mất, chỉ còn lưu lại một mảnh linh hồn dấu vết.

Nhất thời hắn ngây người, hồn đan phá nát, tại sao lại như thế!

Nháy mắt từ địa phương chứa hồn đan truyền tới tiếng vù vù như gió lốc, lập tức cả không gian đại não run lên, ngay sau đó một cỗ linh hồn lực lượng gào thét hội tụ.

Linh hồn lực bàng bạc tựa như hồng thủy cuồn cuộn sôi trào, bàng bạc mà hùng vĩ, nhưng không tiếp tục ngưng tụ thành hồn đan.

Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc, vì sao hồn đan lại phá nát, sau thoáng ngạc nhiên hắn sực tỉnh.

– Chẳng lẽ…

Lục Lâm Thiên ngây người, lập tức lộ vẻ vui sướng, chẳng lẽ hắn sắp đột phá linh vương hay sao, hồn đan vỡ nát, như vậy hắn cần phải ngưng tụ hồn anh, thăng cấp linh vương.

Hô hô!

Giờ khắc này linh lực gào thét trong đại não, đang liên tục kéo lên, những dấu hiệu tỏ rõ hắn sẽ đột phá linh vương.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, hắn cũng từng tìm hiểu rõ ràng quá trình đột phá linh vương như thế nào.

Xuy!

Tử Kim Huyền Lôi vẫn tiếp tục đánh xuống không hề ngừng lại giây phút nào.

Xuy xuy!

Một đạo Tử Kim Huyền Lôi oanh kích xuống, toàn thân Lục Lâm Thiên tràn ngập điện quang màu tím, lần này cũng không tiếp tục gây thương tổn gì cho hắn, ngược lại làm cho hắn cảm thấy thoải mái nói không nên lời.

Chương 1240: Ngưng tụ hồn anh

– Ngưng tụ hồn anh!

Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết tu luyện, bắt đầu ngưng tụ hồn anh, hắn vốn đã chuẩn bị đột phá linh vương từ lâu, hiện tại trong lòng vô cùng nhớ rõ.

Vào lúc này Lục Lâm Thiên mới cảm giác được tác dụng cực lớn của Võ Linh thánh quả, năng lượng thánh quả tự động chuyển vào trong đầu của hắn, làm cho hắn duy trì bình tĩnh, thời gian chậm rãi trôi qua, một tháng sau trên đại lục xảy ra một đại sự, sau khi tin tức truyền ra lập tức gây nên sóng to gió lớn trong đại lục, cũng làm thật nhiều người chờ mong.

Tam tông tứ môn, nhất tông nhất giáo nhất môn nhất trang đều nhận được lời mời của Thiên Địa các, Thiên Địa các tổ chức cuộc thi đấu đánh giá thập đại cường giả trẻ tuổi lần thứ hai, toàn bộ thanh niên tuổi trẻ trên đại lục đều có thể tham gia, quy củ dự thi dưới ba mươi tuổi, võ giả linh giả đều có thể tham dự, mà mười đại cường giả cuối cùng sẽ đạt được một kiện linh khí huyền cấp của Thiên Địa các.

Nếu đạt đệ nhất, sẽ có một kiện linh khí địa cấp, danh tác như vậy đã đủ làm mọi người điên cuồng, đối với một ít thanh niên trẻ tuổi không có bối cảnh hoặc bối cảnh nhỏ bé chính là đại sự cá chép vượt long môn.

Đối với các thế lực lớn mà nói, việc trọng đại như vậy làm sao có thể vắng mặt, Thiên Địa các đưa ra lời mời, toàn bộ thế lực trên đại lục đều chuẩn bị, nếu không đi sẽ bị người cho rằng đệ tử của mình vô dụng, mà những thế lực lớn làm sao không có nhân tài, dù không lấy được thứ nhất, cũng phải tiến vào hàng ngũ mười đại cường giả, đây xem như một cách khẳng định đối với sơn môn.

Trong ba mươi năm lần đầu tiên Thiên Địa các tổ chức thi đấu, khiến người trên đại lục điên cuồng, người dự thi lên tới ngàn vạn, mà mười đại cường giả cuối cùng ai cũng là nhân vật phong vân trong ba mươi năm sau, thậm chí có chín người đứng đầu thế lực nhất lưu, điều này càng làm ánh mắt mọi người thêm chăm chú.

Mà ba mươi năm trước Ma Vân thành tứ các tứ đảo không tham gia thi đấu, chỉ có chút tiểu thế lực tham dự, kết quả vòng thứ nhất đã thất bại, điều này làm địa vị của Ma Vân thành bị xuống dốc không phanh suốt ba mươi năm, mà lần này không biết do ai truyền tới tin tức, Ma Vân thành tứ các tứ đảo xác định dự thi.

Ma Vân thành, Cổ Vực, Linh Vũ đại lục, ba phương thế lực hội tụ, đây là toàn bộ thế lực nhất lưu, nếu có thể tiến vào hàng ngũ mười đại cường giả trẻ tuổi, tiền đồ liền có thể nghĩ.

Trong Linh Thiên môn, Lữ Chính Cường khoanh tay đứng thẳng, thoáng quay đầu nói:

– Mỹ Vi, thực lực Linh nhi đã tới bước nào?

– Sau khi dùng Địa Linh Dịch, còn có thái thượng trưởng lão trợ giúp, chỉ tới linh suất lục trọng, đây là dựa vào một ít ưu đãi chiếm được trong Vụ Tinh đại điện.

Lư Khâu Mỹ Vi nói.

– Linh suất lục trọng, còn nửa năm, nhiều nhất tới thất trọng, có thêm ưu đãi trong Vụ Tinh đại điện, thực lực cũng không quá mạnh mẽ, lần này mười đại cường giả trẻ tuổi, chỉ sợ Linh Thiên môn không có bao nhiêu hi vọng.

Lữ Chính Cường khẽ thở dài nói.

– Mặc dù thiên phú của Linh nhi không kém, nhưng còn quá nhỏ, vô cùng thiệt thòi, so sánh với người cùng tuổi tác Linh nhi đã khá lắm rồi.

Lư Khâu Mỹ Vi nói.

– Hồng Phong bọn họ cũng không được, thực lực so ra còn kém hơn Linh nhi, lần này trong giới trẻ tuổi Linh Thiên môn chúng ta không có ai có thiên phú nghịch thiên, trong Vân Dương tông lại có không ít người thiên phú không tệ, Vân Hồng Lăng là võ giả tam hệ, gần đây còn có Lục Vô Song mới quật khởi, nghe nói thực lực còn hơn Vân Hồng Lăng, tuyệt không hổ thẹn.

Lữ Chính Cường nói.

– Dù lần này Linh Thiên môn không lấy được thứ tự, vậy cũng không sao, ba mươi năm trước huynh đã lấy được rồi, xem như bổn môn cũng không dọa người.

Lư Khâu Mỹ Vi nói.

– Quan trọng là tham dự đi!

Lữ Chính Cường đáp.

Bên trong Phi Linh sơn mạch, kiến trúc nguy nga như trước, nhưng hơn một năm nay không khí trong sơn môn không bằng trước kia.

– Khá lắm Ma Tâm cốc, ai cấp bọn hắn lá gan, dám thật sự xúc phạm Phi Linh môn chúng ta, chẳng lẽ khi dễ bổn môn không người hay sao!

Bên trong đại điện, ánh mắt Đông Vô Mệnh lộ ra lãnh ý.

– Đông cung phụng, tiêu diệt Ma Tâm cốc đi, với thực lực bây giờ của chúng ta, muốn tiêu diệt bọn hắn chỉ là chuyện dễ dàng.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng siết chặt hai tay, toàn thân tràn ngập chiến ý.

– Đông cung phụng, động thủ đi, thực lực Linh đường đã tăng nhiều, còn có Yêu Linh đan cung ứng không ngừng, thực lực gia tăng, chỉ là một Ma Tâm cốc tùy tay liền có thể diệt!

Khang Tử Vân nói:

– Lần này Ma Tâm cốc dám xúc phạm Dao Hải thành, ta xem chỉ là muốn thử phản ứng của bổn môn mà thôi, một Ma Tâm cốc tuyệt đối không dám va chạm bổn môn, ta chỉ sợ sau lưng không đơn giản như vậy, hoặc là có Song Đao môn, hoặc là Bách Linh tông, Thiên Âm tông, có khi còn có thế lực khác.

Chương 1241: Đột phá linh vương

Ánh mắt Lục Tiểu Bạch tối tăm, chân khí đã tới Vũ suất nhất trọng, mấy năm nay nắm giữ Kim đường, khí chất đã khác hẳn ngày trước, quanh thân cũng có khí tràng vô hình, làm người ta không dám khinh thường.

– Lời của Lục đường chủ không sai, Đảng Vạn Lâm không phải người lỗ mãng, sau lưng chuyện này chỉ sợ là không đơn giản, chúng ta nhẫn nại thêm thời gian ngắn nữa đi, tận lực không cần bại lộ thực lực bổn môn tốt hơn.

Bạch Oánh cau mày nói.

– Hừ!

Đông Vô Mệnh tức giận, vỗ mạnh một chưởng lên bàn, mặt đất đều run lên, hắn cũng hiểu rõ nếu có Lục Lâm Thiên ở đây, chỉ sợ không cần bận tâm nhiều như vậy, nhưng hiện tại hắn không thể không do dự, bởi vì có Lục Lâm Thiên thì Phi Linh môn sẽ được Vân Dương tông cùng Linh Thiên môn luôn hỗ trợ, hiện tại Lục Lâm Thiên đi vắng, chỉ sợ Phi Linh môn xảy ra sự cố thì hai sơn môn kia sẽ không trợ giúp, cũng không tiện ra tay, cho nên hắn phải suy nghĩ kỹ, chỉ cần vô ý sẽ làm Phi Linh môn gặp phải nguy cơ thật lớn.

Đông Vô Mệnh khẽ thở dài, ánh mắt trầm xuống, trong lòng không khỏi nhớ lại thanh niên mà mình luôn đi theo phía sau, nếu có hắn ở đây, chỉ sợ đã lập tức ra lệnh tiêu diệt Ma Tâm cốc.

– Ta đi tiêu diệt Ma Tâm cốc, mụ nội nó, chỉ là Ma Tâm cốc, một mình Yêu đường là có thể hủy diệt!

Thiên Độc Yêu Long tức giận, trong bất tri bất giác hắn đã hoàn toàn sát nhập vào Phi Linh môn, khi nói chuyện cũng xem mình là một phần tử của bổn môn, đây chính là kết quả mà Lục Lâm Thiên mong muốn.

– Độc Long huynh, chúng ta nhẫn nại thêm một lát đi.

Đông Vô Mệnh nói, trong lòng chỉ có thể thở dài, dựa vào thực lực Yêu đường, thật sự có thể tiêu diệt Ma Tâm cốc, ngoại trừ nhóm yêu thú lục giai khủng bố, hiện tại còn có năm yêu thú thất giai đang ngồi trong đại điện, lục giai hậu kỳ không ít, Thạch Viên yêu vương cùng Độc Giác yêu ngưu đều đột phá tới lục giai, có tác dụng của Yêu Linh đan, yêu thú ngũ giai tứ giai đã không ít, muốn tiêu diệt Ma Tâm cốc thật không khó khăn, Thiên Độc Yêu Long cũng có thể đối kháng Đảng Vạn Lâm.

– Chư vị cung phụng, Thiên Địa các đưa tới thư mời, mời Phi Linh môn cùng tham gia thi đấu đánh giá mười đại cường giả trẻ tuổi lần này, chúng ta có cần tham dự hay không?

Diệp Phi hỏi.

– Việc này…

Bạch Oánh nhíu mày, nói:

– Hiện tại trong hàng đệ tử Phi Linh môn, thực lực còn rất yếu.

– Nếu có chưởng môn ở đây, trận thi đấu cường giả gì đó, còn không phải dễ như trở bàn tay.

Thanh Hỏa lão quỷ nói.

Nhất thời trong đại điện hoàn toàn yên tĩnh, đã qua một năm lẻ bảy tháng, trong đoạn thời gian này mọi người đều nghĩ tới kết quả xấu nhất.

Bên trong không gian, núi non mở mang, đây là địa phương mà Huyết Mị quen thuộc, tòa kiến trúc nguy nga xuyên thẳng bầu trời vẫn đứng sừng sững ở trước mắt.

Trên ngọn núi cách đó không xa, không biết từ lúc nào bắt đầu hội tụ không ít yêu thú linh thú, lúc trước khi nhân loại đi vào nơi đây, chúng đều tự trốn vào động phủ, căn bản không dám ra ngoài, vào thời điểm đó nhân loại không có đủ thời gian đi vào kiến trúc lớn kia, làm gì còn thời gian đi tìm kiếm dãy núi phía trước.

Trong những linh thú yêu thú kia, yêu thú lục giai không ít, sau khi những nhân loại rời khỏi, chúng mới dám đi ra, toàn bộ linh thú yêu thú đều bị Huyết Mị dùng thủ đoạn lôi đình thu phục, trong đó có một yêu vương đã đột phá thất giai, nhưng Huyết Mị không tâm tư đi đối phó yêu vương nên vẫn bình yên vô sự.

Huyết Mị nhìn chằm chằm vào kiến trúc, vẫn luôn chờ đợi chủ nhân, bỗng dưng nàng lăng không bay lên, ánh mắt nhìn chăm chú về phía trước, bên trên kiến trúc đột nhiên nổi lên từng trận dao động, một cỗ thiên địa năng lượng vô hình hội tụ, cả kiến trúc lan tràn chân khí thật lớn, khí tức kia làm chúng yêu thú sợ hãi.

Trong không gian quỷ dị, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trong hư không, trong tay kháp thủ ấn, từng đạo Tử Kim Huyền Lôi liên tục đánh xuống.

Không biết từ lúc nào linh hồn lực của hắn đã thoáng sôi trào lên, trong mơ hồ có một luồng bạch khí rất nhạt trào ra, lập tức tiêu tán không thấy.

Thủ ấn biến hóa, linh hồn lực run lên, linh hồn khí tức dị thường tinh thuần lan tràn, cuối cùng du động quanh đại não hắn, liên tục tràn ra quanh thân hắn.

Quanh thân Lục Lâm Thiên dần dần nổi lên một màn hào quang màu trắng như thủy tinh vô cùng kỳ dị.

Hô hô!

Linh hồn lực lan tràn, thủ ấn kết xuất, sắc mặt Lục Lâm Thiên dần tái nhợt, linh hồn hào quang bắt đầu biến hóa, đang chậm rãi ngưng tụ, nhìn qua giống như bóng người thực chất, cực kỳ thần kỳ.

– Ngưng tụ hồn anh, tụ cho ta!

Đúng ngay lúc này Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, trong nháy mắt đánh ra mười mấy thủ ấn, đều mang theo quy củ thật huyền ảo.

– Hô hô!

Trong nháy mắt không gian đột nhiên run rẩy lên, lôi vân như bị ảnh hưởng, lôi đình không tiếp tục đánh xuống.

Bên trong không gian truyền ra năng lượng thiên địa thật lớn, nhất thời truyền vào trong hồn anh của Lục Lâm Thiên đang ngưng tụ lại.

Hô hô!

Cơ hồ cùng một thời gian, không gian trong đầu Lục Lâm Thiên bỗng nhiên truyền ra tiếng ầm vang, ngay lập tức linh lực hùng hồn như hồng thủy dâng lên, phát ra tiếng rít như xé gió.

– Phanh!

Một thanh âm trầm đυ.c truyền tới, không gian trong não bắt đầu mở rộng, chân khí cường hãn tăng vọt, trực tiếp đánh vỡ cổ bình.

Chân khí kéo lên, nhưng quân lâm thiên hạ, nháy mắt thăng cao.

Hồn anh càng thêm ngưng thật, cuồn cuộn bàng bạc như hải dương, ngưng tụ thành bộ dáng của Lục Lâm Thiên.

Vào lúc này bên ngoài kiến trúc, thiên địa năng lượng gào thét tràn vào, khiến chúng yêu thú đều phủ phục.

Khi hết thảy trở nên bình tĩnh, Lục Lâm Thiên đột nhiên mở mắt, thủ ấn thay đổi, linh hồn lực tràn ra.

Xuy!

Hồn anh nhỏ như trẻ con trên đỉnh đầu hắn đã thành hình, linh hồn lực lượng lan tràn, không gian ba văn bị đẩy ra xa.

Nhìn chằm chằm hồn anh của mình, khóe môi hắn hiện lên ý cười, tựa hồ còn ngưng thật hơn cả linh vương nhất trọng.

Xuy!

Tử Kim Huyền Lôi lại oanh kích xuống, lôi đình hung hăng đánh tới.

– Thu!

Thủ ấn kết xuất, hồn anh hóa thành bạch quang tiến vào thân thể biến mất.

– Phanh!

– Hô!

Bên trong đan điền khí hải chân khí bắt đầu kéo lên, khí tức bàng bạc lại có lực lượng cuồng mãnh, như hồng thủy không ngừng tàn sát bừa bãi.

Không gian nháy mắt chấn động kịch liệt, thiên địa năng lượng không ngừng hội tụ, lập tức quay chung quanh Lục Lâm Thiên.

– Cần đột phá Vũ vương!

Chân khí tràn vào kinh mạch, cuồn cuộn không ngớt, một đường kéo lên, thậm chí còn mang theo uy áp.

Kiến trúc khổng lồ thoáng rung động, điên cuồng hấp thu năng lượng, làm chúng yêu thú không dám nhúc nhích.

Nhưng vào lúc này Lục Lâm Thiên lại cảm thấy khó khăn, hắn là Linh Vũ song tu, nếu ngưng tụ hồn anh đều trực tiếp ngưng tụ hai lần, như vậy nên làm như thế nào?

Chương 1242: Hai hồn anh

Bất kể là dùng hồn đan ngưng tụ hồn anh, hay dùng linh hồn lực ngưng tụ, đều chỉ có một phần linh hồn mà thôi, nhưng phương thức biểu hiện của linh giả cùng võ giả khác nhau, linh giả thiên về việc tu luyện linh hồn lực, đây cũng là sở trường, toàn bộ hồn đan đều do linh hồn lực ngưng tụ mà thành, mà linh lực làm phụ.

Về phần võ giả, tu luyện chính là lực lượng, linh hồn lực không như linh giả, nhưng lực lượng lại mạnh hơn, vì vậy ngưng tụ võ đan, là do chân khí ngưng tụ.

Về phần đột phá linh vương hay Vũ vương, Lục Lâm Thiên vốn nghĩ qua mình là Linh Vũ song tu, có phải cần ngưng tụ hai hồn anh hay không, nếu như có thể mình sẽ có thêm thủ đoạn bảo mệnh.

Nhưng bản thân Lục Lâm Thiên rất rõ ràng, việc này là không thể nào, mình là Linh Vũ song tu, chỉ có một phần linh hồn lực mà thôi, tuyệt đối không thể phân cách. Mà trong Âm Dương Linh Vũ quyết đã nói rõ, tu luyện bí quyết khi đột phá linh vương cùng Vũ vương, chỉ có một hồn anh, lúc trước cường giả sáng tạo bí quyết cũng không cách nào làm được hai phần linh hồn lực để ngưng tụ hai hồn anh.

Linh Vũ song tu cùng linh hồn lực cũng không có xung đột, lúc này Lục Lâm Thiên đã thành công ngưng tụ hồn anh, muốn đột phá Vũ vương chỉ là chuyện nước chảy thành sông, giảm đi không ít phiền toái.

Nhưng làm cho hắn thật không ngờ chính là nguyên bản dựa theo Âm Dương Linh Vũ quyết tu luyện, mình ngưng tụ hồn anh, tiếp theo muốn đột phá sẽ dễ dàng, nhưng lúc này lại xuất hiện một ít ngoài ý muốn, bởi vì ở trong đầu của hắn còn có một linh hồn lực khác, hoặc là nói chính là tàn hồn, là do tàn hồn của trăm van hài cốt, trải qua luyện hóa với cơ duyên xảo hợp luôn xoay quanh trong đầu hắn, thậm chí lúc bị Tử Kim Huyền Lôi rèn thể, đều có kim sắc tiểu đao bảo vệ cả tàn hồn kia.

Lúc này khi Lục Lâm Thiên chuẩn bị đột phá Vũ vương, không nghĩ tới liên lụy tàn hồn, chân khí đột phá, linh lực thu liễm, lúc này chân khí cảm ứng được trong não hải còn có linh hồn lực, trực tiếp muốn ngưng tụ thành hồn anh.

Mặc dù tàn hồn không có linh trí, chỉ là linh hồn lực lượng trống rỗng, nhưng đều có được bản năng, tự nhiên không chấp nhận bị ngưng tụ, nhất thời trốn thẳng vào trong đoàn sát khí thật lớn.

Hồn anh vừa ngưng tụ của Lục Lâm Thiên lại theo đuổi không bỏ, trực tiếp truy theo tàn hồn kia.

Hai cỗ lực lượng bắt đầu giằng co, trực tiếp làm Lục Lâm Thiên không thể thuận lợi đột phá Vũ vương.

– Tại sao lại như vậy!

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng buồn bực, không nghĩ tới lại như thế, quan trọng nhất là hồn anh vừa ngưng tụ lại không nghe theo khống chế, mà lực lượng tàn hồn vốn đã mạnh hơn hồn đan một ít, lúc này lại có cảm giác ngang nhau, ngay cả hồn anh cũng không làm gì được nó, nếu không dựa vào sân nhà, tàn hồn lại không có linh trí, chỉ sợ sẽ yếu hơn tàn hồn không ít.

Hai cỗ linh hồn lực lượng truy đuổi, Lục Lâm Thiên không thể áp chế, bản thân hắn còn phải khống chế đột phá, vì vậy đành mặc cho hồn anh truy đuổi theo đoàn tàn hồn kia.

Nhưng hai cỗ linh hồn lực lại không làm gì được nhau, thỉnh thoảng còn va chạm lẫn nhau làm Lục Lâm Thiên đau đớn muốn chết.

– Chết tiệt, đúng là phiền toái!

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm, vạn nhất gây ra lưỡng bại câu thương, người xui xẻo chính là hắn, huống chi hắn còn đang trong thời điểm đột phá.

Hô hô!

Sát khí bao quanh tàn hồn, kim sắc tiểu đao bao phủ hồn anh, mặc dù cực kỳ an toàn nhưng tựa hồ không cam lòng, lập tức lại xông lên phía trước.

Phanh!

Hai cỗ linh hồn lực va chạm vào nhau, thanh âm trầm đυ.c truyền tới, hồn anh bị đẩy lui, không nghĩ tới tàn hồn còn mạnh hơn cả hồn anh không ít.

Phốc!

Hồn anh thối lui, nháy mắt nhịp tim của Lục Lâm Thiên tăng lên, phun ra ngụm máu tươi.

Xuy!

Đúng lúc hồn anh bị đẩy lui, kim sắc tiểu đao chợt động, tựa hồ bởi vì hồn anh, một cỗ kim quang bàng bạc vỡ áp thẳng tới đoàn tàn hồn.

Hô hô!

Tàn hồn đã sớm biết kim quang lợi hại, lập tức thối lui, nháy mắt đã lao ra khỏi đại não Lục Lâm Thiên, sau khi rời khỏi cũng còn quanh quẩn bên người hắn không rời đi, cực kỳ thân cận với hắn.

Tàn hồn vốn đã bị Lục Lâm Thiên luyện hóa, chẳng qua bởi vì có sát khí nên không dung nhập linh hồn của hắn mà thôi, vẫn xem như là linh hồn lực của hắn, nhưng vì kim sắc tiểu đao, vì vậy nó không dám tiếp tục đi vào trong não hải.

– Thật không ngờ, vậy phải thử xem một chút có thể ngưng tụ hai hồn anh hay không!

Nhất thời trong lòng Lục Lâm Thiên hiện lên ý tưởng can đảm, nghĩ thầm.

– Hóa hồn làm anh, ngưng tụ cho ta!

Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, mỗi thủ ấn đánh ra lập tức làm tàn hồn run lên, vô hình trung bị một cỗ cự lực trói buộc, sát khí ngập trời lan tràn ngăn cản bị ngưng tụ.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên tái nhợt, tựa hồ đang giao phong cùng sát khí, năng lượng tàn hồn khuếch tán, lấy Lục Lâm Thiên làm trung tâm từ từ tản ra, đó là một cỗ sát khí thật lớn tới từ trăm vạn hài cốt, tuy Âm Dương Linh Vũ quyết có thể luyện hóa năng lượng, nhưng lại không thể luyện hóa sát khí, vì vậy tàn hồn mới không bị hồn đan hấp thu.

Nếu hắn muốn ngưng tụ hồn anh, đầu tiên cần thanh trừ sát khí sạch sẽ, nhưng sát khí thao thiên như vậy lúc ở bình thường hắn có thể nghĩ cách xử lý, nhưng đây là thời điểm đột phá, tuyệt đối không cách thực hiện.

Xuy!

Đúng ngay lúc này một đạo Tử Kim Huyền Lôi đánh thẳng xuống dưới.

Phanh phanh!

Chỉ nháy mắt lôi đình trực tiếp bổ lên sát khí, nhất thời lôi điện quanh quẩn, tựa như một mảng điện vân lưu chuyển không ngừng.

Lục Lâm Thiên đột nhiên phát hiện sát khí dần dần yếu bớt, tàn hồn lại không bị thương tổn gì, ngược lại còn có thiểm điện quanh quẩn bên trong, làm tàn hồn mang theo vẻ thâm thúy quỷ dị.

– Trời cũng giúp ta!

Lục Lâm Thiên mừng rỡ nói.

Xuy!

Ngay sau đó lại một đạo lôi đình đánh xuống, bổ thẳng lên trên tàn hồn, sát khí gần như tiêu trừ, mà lôi điện thẩm thấu vào trên tàn hồn.

Thời gian lặng yên trôi qua, từng đạo lôi đình đánh xuống, sát khí ngày càng giảm bớt. Mà đây là một quá trình buồn chán, dài hơn trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, sát khí bàng bạc đến từ Thiên Sát đại trận cùng hơn trăm vạn hài cốt, trải qua bảy ngàn năm hình thành, vô cùng cường hãn, mặc dù Tử Kim Huyền Lôi rất mạnh, nhưng là vật vô chủ, lúc này chỉ có thể đánh xuống theo quy luật vô cùng máy móc.

Không biết qua bao lâu, tâm thần Lục Lâm Thiên đột nhiên run lên, nhất thời khôi phục thanh tỉnh, lập tức quan sát đoàn tàn hồn, ánh mắt đảo qua lập tức mừng như điên.

Chỉ thấy sát khí trên tàn hồn đã hoàn toàn biến mất sạch sẽ, linh hồn lực mang theo tử kim sắc, mơ hồ có điện quang đang lưu động.

Linh hồn lực cùng tử kim sắc chậm rãi ngưng hợp cùng nhau, có vẻ cực kỳ huyền ảo, không nghĩ tới lúc này linh hồn lực lại dung hợp cùng Tử Kim Huyền Lôi.

Lục Lâm Thiên suy đoán, có lẽ bởi vì Tử Kim Huyền Lôi thanh trừ sát khí, thẩm thấu vào trong tàn hồn, trải qua nhiều lần tiếp xúc nên mới tạo ra hiệu quả khó tưởng tượng như vậy, bên trong linh hồn lực nhất thời tràn ngập khí tức huyền bí, khí tức vô cùng nặng dày.

Chương 1243: Siêu cấp biến thái

– Chư vị miễn lễ!

Lục Tâm Đồng nói, hành lễ với Đông Vô Mệnh:

– Sư phụ, Oánh tỷ.

– Tâm Đồng, con muốn tham gia trận thi đấu, con nắm chắc sao?

Nhìn đệ tử, sắc mặt Đông Vô Mệnh vui vẻ, lập tức hỏi, hắn biết thực lực của đệ tử, nhưng muốn tham gia cuộc thi đấu, chỉ sợ còn có chút không đủ, không phải vì thiên phú không được, chẳng qua là vì tuổi nhỏ, đợi thêm một thời gian hẳn không thành vấn đề.

– Sư phụ, ngài cảm thấy đủ rồi chưa?

Lục Tâm Đồng nhíu mày, thủ tấn kết xuất, linh hồn lực lan tràn, Xích Kim Độc Chu tản ra hào quang yêu dị, ngay lập tức một hồn anh màu đen nho nhỏ xuất hiện sau đầu nàng.

Hồn anh vừa ra, linh hồn lực ngập trời bao phủ, những người đột phá Vũ vương như Thanh Hỏa lão quỷ nhất thời cảm giác linh hồn bị áp chế, người có thực lực thấp đã bắt đầu run rẩy lên.

Giờ khắc này mọi người kinh hãi, đã ngưng tụ hồn anh thì chính là tượng trưng cho linh vương Vũ vương, mà vị tiểu thư này còn chưa đầy mười tám tuổi, đã trở thành linh vương!

– Tâm Đồng, con… Con đột phá linh vương!

Đông Vô Mệnh kinh ngạc, há hốc miệng kêu lên, hắn không thể tin được đệ tử của mình đã đột phá linh vương, chỉ mới một năm lẻ bốn tháng, nhưng việc đã xảy ra trước mắt khiến cho hắn không thể không tin.

– Biến thái, thật biến thái!

Nhóm cường giả đưa mắt nhìn nhau, trong lòng họ đều cho rằng khả năng tu luyện của Lục Tâm Đồng còn biếи ŧɦái hơn cả chưởng môn.

– Phải, con nghiên tập Thiên Độc kinh, tiến bộ cực nhanh, hơn nữa được sư tôn truyền thừa, tốc độ dĩ nhiên nhanh hơn một ít.

Lục Tâm Đồng nói, thu lại thủ ấn, hồn anh thu vào trong cơ thể, linh hồn uy áp khôi phục, trong đại điện đã có người tuôn mồ hôi.

– Tốt, tốt!

Đông Vô Mệnh lập tức đứng lên:

– Tâm Đồng, lấy thực lực của con bây giờ, muốn tham gia thi đấu tự nhiên không có vấn đề gì!

Đông Vô Mệnh rất rõ ràng thực lực đệ tử đột phá linh vương, mà độc công còn cao hơn hắn, còn có Xích Kim Độc Chu, đủ làm cho đại lục kinh động đi!

– Chư vị, việc của Ma Tâm cốc ta vừa mới nghe nói, có thể để ta nói vài câu hay không.

Lục Tâm Đồng nói.

– Mời tiểu thư cứ nói.

Mọi người vẫn còn chưa khôi phục lại tinh thần, liền nói.

– Chư vị, ca ca từng nói với ta, lui nhường chỉ có thể làm cho người ta lòng tham không đáy, làm cho bản thân mình bị thương tổn càng lớn hơn nữa, Ma Tâm cốc một mực kɧıêʋ кɧí©ɧ chúng ta, nói thế nào lần này chúng ta phải cho bọn hắn đòn nghiêm trọng suốt đời khó quên, ta tính toán đi Ma Tâm cốc, không biết chư vị có nguyện ý đi cùng với ta hay không!

Dứt lời, ánh mắt nàng lướt ngang mọi người trong đại điện.

Nghe được lời nói của nàng, mọi người đưa mắt nhìn nhau.

– Tâm Đồng, ta đi với ngươi, yêu thú Yêu đường cũng sẽ đi!

Thiên Độc Yêu Long đứng lên, chiến ý bức người xuất hiện.

– Đệ tử Võ đường nguyện ý đi theo tiểu thư!

– Đệ tử Ngoại đường nguyện ý đi theo tiểu thư!

– Đệ tử Linh đường cũng đi!

– Chúng tôi nguyện ý đi theo tiểu thư!

Trong đại điện liên tục vang lên thanh âm tiếng quát, mọi người cùng đứng dậy, một cỗ chiến ý bắt đầu lan tràn.

– Thỉnh sư phụ, Oánh tỷ thành toàn!

Lục Tâm Đồng xoay người khẩn cầu.

– Tâm Đồng, vì sao con phải đi Ma Tâm cốc?

Đông Vô Mệnh không trả lời nàng, chỉ hỏi.

– Nếu ca ca ở đây, ca ca nhất định sẽ diệt Ma Tâm cốc, bây giờ ca ca vắng mặt, con phải làm việc của ca ca!

Trong ánh mắt Lục Tâm Đồng lộ vẻ kiên nghị, thân hình hơi có vẻ phong phanh nhưng lại mang theo lực lượng cực kỳ kiên cường.

– Tâm Đồng, con trưởng thành!

Trong mắt Đông Vô Mệnh mang theo vẻ ướt át, nói:

– Lần này sư phụ đi cùng con, tiêu diệt Ma Tâm cốc, chúng ta vừa lúc tiện đường đi Cự Giang thành tham gia trận thi đấu!

– Còn có ta, nhẫn nhịn lâu như vậy, thực lực của Phi Linh môn cũng tới lúc bại lộ một ít, kinh sợ những người khác, cho dù trời sập thì cũng đợi sập xuống rồi tính sau!

Bạch Oánh nói.

– Tiêu diệt Ma Tâm cốc!

– Tiêu diệt Ma Tâm cốc!

Từng thanh âm âm lệ vang lên, truyền ra đại điện, sát khí thao thiên khuếch tán làm không ít đệ tử Phi Linh môn run lên.

Trong không gian quỷ dị, lôi đình màu trắng xuyên vào ấn đường Lục Lâm Thiên, chỉ một lát sau đã biến mất không còn nhìn thấy.

Hô hô!

Đồng thời lôi vân nháy mắt đã tiêu tán không còn bóng dáng.

Vào lúc này trong đầu Lục Lâm Thiên đang sửa sang lại tin tức nhận được, trong lòng không ngừng thất kinh.

Xuy!

Hắn đột nhiên mở mắt, tinh quang hiện lên, thủ ấn kết xuất, thân thể biến thành tử kim sắc, cực kỳ huyền ảo, hơn nữa hiện lên đồ án bí văn, trôi nổi sáng bóng như kim chúc.

– Đây là Bất Diệt Huyền Thể sao!

Lục Lâm Thiên cảm giác thân thể, lúc này hắn xác nhận mình đã rèn luyện thành Bất Diệt Huyền Thể, là một loại thân thể cực kỳ biến thái.

Ngay lập tức thân hình hắn trôi nổi giữa không gian, thân thể chưa động nháy mắt một cỗ khí thế tràn ngập, cũng làm cả không gian chấn động.

Đôi mắt hắn híp lại, oanh ra một quyền, một quyền không chút hoa lệ, không gian chung quanh lập tức vặn vẹo, tiếng xé gió trầm thấp vang lên, không gian chợt nổ vang, tựa như một tiếng sấm rền đánh xuống.

Hắn cảm giác lực lượng một quyền này vô cùng đơn giản, thậm chí là tùy ý, nhưng trình độ cường hãn đã mạnh hơn ngày trước gấp mấy lần.

– A!

Cảm giác lực lượng, sau một lát Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, sau đó phát ra tiếng hét thật lớn, tìm được đường sống trong chỗ chết, đi được tới hôm nay thật sự hung hiểm vạn phần.

Ánh mắt hắn rơi lên hồn anh trước mặt không xa, giống hắn như đúc, nhìn qua chẳng khác gì là phân thân, bản thân hắn cũng thật không ngờ hồn anh của mình lại biến thành như thế.

Cảm giác hồn anh một chút, trình độ ngưng thật quá dị thường, dù là bị lôi đình oanh kích nhưng vẫn có thể dễ dàng đối kháng.

Hồn anh màu tử kim sắc, sát khí không ngừng lan tràn.

Lục Lâm Thiên dễ dàng phát hiện, mình cùng hồn anh liên hệ khó hiểu, nhưng hồn anh lại mơ hồ có chút ngây dại, ý thức cùng tư tưởng của mình lại nằm trong hồn anh nhỏ bé ban đầu, mặc dù hồn anh lớn thật thân cận với mình, bất quá lại không có được tư tưởng cùng ý thức.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thủ ấn kết xuất, từ trong mi tâm hiện lên bạch quang, mang theo linh hồn lực rơi lên tay hắn, sắc mặt hắn có chút tái nhợt.

Sau đó Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, đánh bạch quang xuyên vào ấn đường của đại hồn anh trước mặt.

Giờ khắc này thân hình hai bên đều có lưu quang quanh quẩn, sau một lát mới tan biến trong vô hình.

– Xuy!

Đại hồn anh mở mắt, ánh mắt thâm thúy, chân khí lan tràn.

– Linh hồn lực thật mạnh!

Đại hồn anh lẩm bẩm, chính là thanh âm của Lục Lâm Thiên, hắn đánh một đạo linh hồn lực của bản thân lên đại hồn anh, đó là ý thức cùng tư tưởng của hắn, những gì đại hồn anh nhìn thấy hắn cũng biết, bởi vì hai người tuy hai mà một.

Tâm niệm vừa động, hắn cùng đại hồn anh là một, chẳng khác gì tay trái cùng tay phải, đều cùng chung ý thức lẫn tư tưởng.

Chương 1244: Thực lực hồn anh

Hồn anh của Vũ vương còn chưa thể rời khỏi thân thể, sẽ cực độ nguy hiểm, sức chiến đấu kém hơn rất nhiều, tiểu hồn anh chính là như thế, nhưng đại hồn anh lại không có cảm giác này, mặc dù là do linh hồn ngưng tụ, nhưng thân thể lại là thật sự, màu tử kim sắc, nhìn qua giống như dùng kim cương đúc thành, thậm chí chính bản thể cũng cảm giác được uy áp bức người.

– Công kích!

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, thật muốn biết đại hồn anh có thể đánh ra thực lực như chính bản thể hay không.

Bàn chân đại hồn anh hiện lên một mảnh ngân quang, thân hình mang theo tiếng xé gió phá không, mơ hồ còn có tiếng sấm truyền ra, thân hình hóa thành tàn ảnh tử kim sắc lao tới, một đạo quyền ấn mang theo năng lượng bàng bạc, mà năng lượng kia chính là linh lực.

Lục Lâm Thiên cảm thấy kinh ngạc, bản thể sải bước tới, thân hình trôi nổi lăng không, chân khí tràn ngập thiên địa, cả không gian như muốn chấn động.

Hoàng mang ngưng tụ, Lục Lâm Thiên vung thẳng một quyền về hướng đại hồn anh.

Một quyền oanh kích không chút hoa lệ, mang theo lực lượng cực kỳ trầm trọng, không gian vặn vẹo, không gian lõm vào hình vòng cung, không gian ba văn bị chấn khai vang lên tiếng ô ô xé gió.

Giờ phút này khóe môi đại hồn anh cũng lộ ra ý cười, năng lượng như hồng thủy mang theo tiếng xé gió gào thét bay tới, quyền ấn trực tiếp đánh thẳng vào quyền ấn của bản thể.

Phanh!

Hai quyền va chạm, thanh âm trầm đυ.c vang lên, kình khí khuếch tán, hai thân ảnh lập tức thối lui.

– Thật mạnh!

Hai thân ảnh đồng thời phát ra thanh âm than thở, biểu tình giống nhau như đúc, sau đó lại đưa mắt nhìn nhau, lộ ra nụ cười y hệt.

Đại hồn anh thu liễm linh lực, thủ ấn kết xuất, năng lượng hội tụ trên tay, bàn tay nắm lại, không gian lập tức vặn vẹo, lần này sử dụng chính là chân khí.

Sau đó hai thân ảnh chợt tiếp xúc.

Ước chừng nửa canh giờ sau hai thân ảnh lại tách ra, lộ biểu tình không tưởng tượng nổi.

Đại hồn anh lại có thể thúc giục chân khí cùng linh lực, tuy không thể tự tu luyện mà phải dùng bản thể cung ứng, nếu đại hồn anh tiêu hao quá nhiều thì phải quay về bản thể khôi phục, cũng không thể tự dùng đan dược.

Lục Lâm Thiên thậm chí nghĩ thầm, nếu mình cùng đại hồn anh đồng thời đối địch, ăn ý hoàn mỹ, thực lực tương đương, sẽ kinh khủng như thế nào.

– Lần này phát lớn rồi!

Trong lòng Lục Lâm Thiên mừng rỡ.

Oanh long!

Trong không gian truyền lại rung động, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua, mai rùa ầm ầm trướng lớn tới năm sáu trăm thước, tràn ngập huỳnh quang bí văn, nhìn qua giống như một quang đoàn khổng lồ tràn ngập năng lượng.

Hào quang trên mai rùa lúc sáng lúc tối, giống như trái tim nhảy lên, rất có tiết tấu, tâm thần Lục Lâm Thiên rình tới, kinh ngạc phát hiện khi hào quang nhảy lên thiên địa năng lượng sẽ dao động, năng lượng được mai rùa hấp thu, càng lúc càng thêm sáng ngời.

– Tiểu Long muốn dung hợp Huyền Vũ Thần Xác hay là muốn đột phá?

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, nghe sư phụ nói qua, huyết mạch Huyền Vũ của tiểu Long không tinh thuần, cho nên không thể dung hợp Huyền Vũ Thần Xác, nhưng sau khi bị Tử Kim Huyền Lôi oanh kích, không nghĩ tới lại có dấu hiệu dung hợp, đây là chuyện ngoài ý liệu.

Oanh long!

Ngay khi Lục Lâm Thiên còn đang suy tư, không gian đột nhiên rung lên, trên mai rùa bộc phát cường quang chói mắt, thiên địa năng lượng ngày càng nồng hậu.

– Rốt cục là đột phá hay dung hợp thành công?

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm.

Cường quang càng lúc càng mạnh, tới cuối cùng vang lên tiếng răng rắc, quang đoàn xuất hiện không ít khe nứt, vô số cường quang xen lẫn chân khí dày đặc phóng lên cao, xuyên thấu chân trời.

– Ngao ngao!

Yêu thú tụ tập, nhất thời rít gào phủ phục, toàn bộ linh thú đều thấp giọng gào thét.

Mái tóc huyết sắc của Huyết Mị bay múa, nhìn chằm chằm kiến trúc khổng lồ, một cỗ uy áp ở chân trời xa xa đang lan tràn xuống dưới.

– Linh hoàng khí, là tiểu Long sao, chủ nhân nhất định còn sống!

Huyết Mị run lên, vô cùng mừng rỡ nhìn lên bầu trời, nàng rất quen thuộc khí tức này, linh hoàng khí, chính là linh hoàng khí trên người tiểu Long.

Trong không gian, chân khí trên mai rùa ngày càng nồng đậm, khe nứt ngày càng nhiều, lập tức lộ ra đầu cùng cự vĩ của tiểu Long, dưới mai rùa còn có long trảo lộ ra.

Đầu của tiểu Long lộ ra khỏi mai rùa, con mắt thứ ba bắn ra cột sáng xuyên phá chân trời, cuối cùng bộc phát ra từng đợt dao động.

Một lát sau con mắt thứ ba dừng việc hấp thu năng lượng, một cỗ khí thế cường hãn đột nhiên lan tràn, chân khí đột phá cổ bình phóng lên cao.

– Ngao!

Một tiếng long ngâm vang vọng, mang theo cỗ uy áp tuyệt đối, thanh âm hóa thành sóng âm lan tràn cả không gian. Thậm chí cả Huyết Mị cũng bị áp chế, không thể tới gần thêm chút nào, cỗ chân khí nồng đậm lan tràn, uy áp tới từ tận linh hồn, tới từ huyết mạch, làm chúng yêu thú không thể đối kháng.

Giờ phút này thân ảnh tiểu Long cuồn cuộn, long trảo sinh vân, trên lưng lại có một mai rùa màu đen như mực, nhìn qua cực kỳ không nhịp nhàng, nhưng chân khí trên mai rùa lan tràn cũng làm Lục Lâm Thiên cảm giác bị áp chế.

Chương 1245: Thật sự phát tài!

Một lát sau cảnh tượng hoàn toàn tiêu tán, ngay trong nháy mắt Lục Lâm Thiên nhìn thấy quanh thân tiểu Long tràn ngập hào quang, một hình người hiển lộ, sau khi hào quang biến mất, thân ảnh kia lập tức xuất hiện trước mắt hắn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, người này có bộ dáng như một tiểu đồng chừng bảy tám tuổi, trên người mặc kim sắc trường bào lộ ra chân khí tôn quý, mái tóc uốn cong kim sắc, đôi mắt thâm thúy sáng ngời đủ làm người thần phục, ngay mi tâm còn có một kim sắc ấn ký giống con mắt dựng đứng, có vẻ thần bí mà yêu mị.

– Lão đại, ngươi không chết, thật tốt quá!

Thân ảnh tiểu đồng như thuấn di xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên.

– Lão đại ngươi là người đoản mệnh sao, ai bảo ngươi nguyền rủa ta!

Lục Lâm Thiên trừng mắt, vỗ lên đầu tiểu Long.

– Lão đại, ngươi lại vỗ đầu ta, cẩn thận ta phản kháng, ta cho ngươi biết, hiện tại ngươi chưa chắc là đối thủ của ta!

Tiểu Long vuốt đầu nói, ánh mắt đột nhiên nhìn thấy hai thân ảnh giống nhau như đúc, sắc mặt đại biến:

– Lão đại, đây là… Là nguyên anh của ngươi, hay là thân ngoại hóa thân, chẳng lẽ là thân ngoại hóa thân!

– Thân ngoại hóa thân chỉ có trong truyền thuyết, ngươi cho rằng dễ gặp như vậy sao!

Lục Lâm Thiên trừng mắt nói, trong truyền thuyết chỉ có võ đế linh đế mới đạt được thủ đoạn thân ngoại hóa thân mà thôi.

Sau đó hắn kể lại quá trình biến hóa cho tiểu Long nghe qua.

– Lão đại, ngươi càng ngày càng biếи ŧɦái, thậm chí có được hai hồn anh, thật quá kinh khủng, lần này đại nạn không chết còn đột phá Vũ vương cùng linh vương, còn có được Bất Diệt Huyền Thể biếи ŧɦái, thực lực của ngươi hẳn đã rất mạnh đi!

Tiểu Long sợ hãi than.

– Ngươi mới càng ngày càng biếи ŧɦái!

Lục Lâm Thiên xoay chuyển ánh mắt nói.

– Hắc hắc…

Tiểu Long vuốt đầu, cười hăng hắc nói:

– Lão đại, ngươi không biếи ŧɦái tại sao lại không mặc quần áo, tя͢ầи ƭ͙я͢ʋồиɠ đẹp lắm sao, cũng may Bạch Linh tỷ không ở trong này.

– Kháo!

Lục Lâm Thiên nhất thời sửng sốt, quần áo của hắn đã sớm thành tro tàn, hắn đã quên mất mình đang trần trụi.

Vừa dứt lời, thủ ấn kết xuất, Lục Lâm Thiên thu lại vài trữ vật giới chỉ còn phân tán trong không gian, tìm kiếm một bộ thanh y mặc vào, tâm thần vừa động lại biến hóa một bộ tử kim sắc trường bào bao phủ đại hồn anh, ngay lập tức đại hồn anh hóa thành tử kim quang biến mất trong mi tâm của hắn.

Đại hồn anh tiến vào trong não hải, mặc dù cùng tiểu hồn anh chiếm cứ trong đại não, nhưng không chút mâu thuẫn, tựa như một khối, nhưng kim sắc tiểu đao vẫn xoay quanh trên đầu tiểu hồn anh, linh hồn lực tương liên cùng nó, mà khi đại hồn anh tiến vào, kim sắc tiểu đao cũng không hề có bất kỳ động tác.

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi, đem tàn hồn ngưng tụ thành hồn anh thứ hai của mình, xem như đã giải quyết tai họa ngầm, hơn nữa kết quả thật sự vượt ngoài dự liệu của hắn.

– Tiểu Long, ngươi thế nào, vừa rồi là đột phá hay dung hợp Huyền Vũ Thần Xác?

– Lão đại, bởi vì Tử Kim Huyền Lôi, ta đã hoàn toàn dung hợp với Huyền Vũ Thần Xác, thật sự là ngoài ý muốn, không nghĩ tới lôi điện còn có loại tác dụng này, sau khi dung hợp xong cũng đã nhận được toàn bộ truyền thừa của Huyền Vũ bộ tộc, vừa rồi đã đột phá lục giai hậu kỳ!

Tiểu Long nói.

– Ngươi không phải chỉ mới tới lục giai sơ kỳ sao!

Lục Lâm Thiên sửng sốt.

– Lão đại, chúng ta làm sao đi ra ngoài?

Tiểu Long hỏi lại.

– Yên tâm đi, hiện tại là có thể đi ra ngoài, nhưng phải đi một nơi trước.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, sau khi hắn rèn luyện thành công Bất Diệt Huyền Thể, cũng đã được Tử Lôi Huyền Đỉnh nhận chủ, lúc này cũng hiểu biết hết thảy những chuyện đã xảy ra trong kiến trúc khổng lồ, kỳ thật nơi đó cũng là không gian trong Tử Lôi Huyền Đỉnh mà thôi.

Thủ ấn kết xuất, không gian run lên, nháy mắt hai người xuất hiện trong một thạch thất thật lớn, khi nhìn thấy cảnh tượng bên trong, tiểu Long trợn mắt cứng lưỡi nói:

– Lão đại, chúng ta phát tài!

– Phải, đây mới thật sự phát tài!

Lục Lâm Thiên cười nói, thạch thất này lớn hơn ngàn thước, chồng chất đầy vũ kỹ, linh kỹ, đan dược, tài liệu luyện khí, toàn bộ vật dụng mà võ giả cùng linh giả cần dùng, thấp nhất cũng tới hoàng cấp, nhìn qua như ngọn núi nhỏ, thậm chí có tới mấy ngàn bộ vũ kỹ huyền cấp sơ kỳ cùng trung kỳ.

Vừa lướt mắt nhìn qua, Lục Lâm Thiên liền biết nơi này là bảo tàng của hạch tâm Huyền Thiên môn lưu lại, mà thạch thất ban đầu tuy không ít, nhưng luận giá trị cùng trình tự chỉ sợ kém hơn mười lần, không thể so sánh được với nơi này.

– Lão đại, đây mới là thứ tốt!

Tiểu Long đi tới một thạch đài tại trung ương, nhìn thấy đồ vật chồng chất không ít.

– Ta kháo, phát đạt, hoàn toàn phát đạt!

Lục Lâm Thiên sửng sốt, trên thạch đài có không dưới năm mươi kiện hồn khí cùng võ linh khí, đại bộ phận đều có trình tự hoàng cấp, một ít huyền cấp cùng địa cấp.

Chương 1246: Phá tháp thoát ra

Trong lòng Lục Lâm Thiên mừng như điên, đi quanh khắp phòng, nơi này còn có hơn năm mươi bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai cùng linh kỹ, nhưng không nhìn thấy địa cấp, dù sao địa cấp không thể tùy tiện phục chế, chỉ sợ là Vũ tôn cũng không làm được.

– Đan dược thất phẩm cao giai!

Đan dược thất phẩm cao giao thật không ít, làm trong lòng Lục Lâm Thiên run rẩy tới chết lặng.

Ánh mắt hắn rơi xuống một hộp gấm tử kim sắc, hộp gấm không lớn, vừa cầm lấy sau thoáng do dự hắn lại mở ra, nhất thời một trữ vật giới chỉ hiện lên trong mắt.

Khi hắn vừa kiểm tra giới chỉ, một tia cấm chế thật lớn bắn ngược, trực tiếp chấn khai, cỗ lực lượng cấm chế thật lớn này hiện tại hắn còn chưa cách nào phá bỏ.

– Lão đại, làm sao vậy?

Tiểu Long ngẩn ngơ, Lục Lâm Thiên lập tức thu giới chỉ kia vào, nói:

– Không có gì, chúng ta đi ra ngoài đi, không biết thời gian đã qua bao lâu!

Dứt lời hắn lập tức kết xuất thủ ấn.

Trong không gian yên tĩnh, khi áp lực tiêu trừ, chúng yêu thú kinh hãi nhìn vào tòa kiến trúc thật lớn, mà ánh mắt Huyết Mị cũng nhìn chăm chú.

Sau một lát Huyết Mị chợt thở dài, đang định rời đi, bỗng dưng kiến trúc khổng lồ chợt lay động, nhất thời làm khuôn mặt Huyết Mị biến thành khẩn trương.

Oanh long long!

Cả tòa kiến trúc vô cùng khổng lồ bỗng nhiên chao đảo, thanh âm oanh long như động đất, nhìn qua giống như đất rung núi chuyển, nhanh chóng lan tràn.

– Sao lại thế này!

Huyết Mị nghi hoặc nhìn chằm chằm, không ít yêu thú linh thú đều kinh ngạc, gần đây trong kiến trúc kia thật sự phát sinh quá nhiều động tĩnh.

Oanh!

Tiếng nổ tung khủng bố, ầm ầm vang vọng, kiến trúc run rẩy lên, nháy mắt đã hiện ra những khe nứt lớn cỡ ngón cái.

Oanh!

Lại một tiếng nổ vang, những khe nứt kia nhất thời biến thành rậm rạp.

Oanh long long!

Kiến trúc rốt cục nứt toác, chân khí phóng lên bầu trời, giống như trời sụp đất nứt, cả không gian vẫn còn hồi âm không dứt.

Khi nham thạch rơi xuống, đột nhiên ngừng lại, lập tức hóa thành năng lượng bắt đầu hội tụ, một tiếng cười sang sảng mang theo vẻ mừng như điên vang vọng cuối chân trời:

– Phá rồi lại lập, rốt cục đã ra rồi!

Đá vụn thật lớn hóa thành năng lượng bàng bạc quỷ dị hội tụ trên trời cao, cuối cùng xoay vòng tiến vào một nơi quỷ dị, không gian chung quanh đều hóa thành không gian lốc xoáy.

Sau khi năng lượng biến mất, lốc xoáy cũng ngừng xoay tròn, lộ ra đại đỉnh ba chân lớn vài trăm thước, đại đỉnh kia thật giống như đại đỉnh nằm giữa trung tâm kiến trúc khổng lồ ngày trước.

Ngay tiếp theo đại đỉnh bắt đầu nứt nẻ, đá vụn hóa thành năng lượng biến mất, ngay sau đó lộ ra tử kim sắc, tử kim điện mang khởi động, khí thế cuồn cuộn kinh người bao phủ giữa không trung.

Chúng yêu thú cúi đầu phủ phục, thậm chí Huyết Mị cũng không dám nhìn thẳng, ngay nháy mắt nàng vừa cúi đầu, khóe mắt nhìn thấy không gian trên đại đỉnh ngưng tụ, hai thân ảnh lập tức đi ra.

Người đi đầu mặc thanh ý, thân hình cao ngất, khóe miệng mang theo ý cười, ánh mắt thâm thúy mang theo vẻ tà khí, người còn lại là một tiểu đồng tóc vàng, chân khí lan tràn quanh thân, làm toàn bộ yêu thú linh thú chung quanh đều không dám nhúc nhích.

– Chủ nhân, linh hoàng!

Nhìn thấy hai người trên không trung, trong lòng Huyết Mị run lên, vô cùng kích động, nàng đã biết chủ nhân nhất định sẽ không xảy ra chuyện gì.

– Thu!

Lục Lâm Thiên nhìn thấy Huyết Mị, mỉm cười thu thủ ấn, đại đỉnh hóa thành tử quang nháy mắt bay vào trong tay của hắn, ngay tiếp theo xâm nhập vào đan điền khí hải, quay chung quanh ngũ sắc võ đan.

– Đã ra rồi!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, phá rồi lại lập, họa phúc theo cùng, hắn lại tránh được một kiếp.

…

Ma Tâm cốc nằm ở hướng tây bắc Cổ Vực, là thực lực nhất lưu nổi danh, cường giả không ít, Đảng Vạn Lâm có thực lực Vũ vương tam trọng, cũng là cường giả có danh trong Cổ Vực, bởi vì người có tu vi Vũ vương ở trong Cổ Vực cũng không nhiều lắm.

Địa bàn Ma Tâm cốc khá lớn, so sánh với Thiên Quỷ tông, Thiên Tinh tông tuyệt đối không kém.

Đây là cuối mùa thu, bên ngoài Ma Tâm cốc là một khu rừng cực kỳ rậm rạp, lá cây phiêu linh, mang theo dáng vẻ tiêu điều.

Giữa không trung đột nhiên vang lên tiếng thét áp không tràn tới, một mảnh mây đen phiêu động, nhìn kỹ mới thấy không phải mây đen mà là yêu thú phi hành đông nghìn nghịt, ước chừng phải lên tới năm trăm đầu yêu thú phi hành khổng lồ, lại có hơn vạn thân ảnh đang chậm rãi áp không bay tới.

Đi đầu có hai yêu thú thật đáng chú ý, một đầu Cửu Đầu Yêu Giao, toàn thân màu đỏ, chân khí cường hãn, mà một đầu khác là Phi Thiên Ngô Công lục giai khủng bố, một đường bay tới, chỉ lưu chút hắc vụ giữa không trung, mà những yêu thú khác cũng không dám tới gần.

Trên lưng Cửu Đầu Yêu Giao cùng Phi Thiên Ngô Công còn có mười mấy thân ảnh đang khoanh tay đứng thẳng, ánh mắt nhìn chằm chằm dãy núi non phía trước, một thanh âm chợt vang lên:

– Đệ tử Phi Linh môn chú ý, phía trước chính là Ma Tâm cốc, tùy thời chuẩn bị chiến đấu!

– Bá bá!

Lời vừa rơi xuống, hơn vạn người trên lưng yêu thú phi hành cầm binh khí trong tay, chân khí linh lực tràn ra, hội tụ thành một cỗ khí thế kinh người.

Bên ngoài Ma Tâm cốc là Ma Sơn thành, diện tích thật lớn, dân cư trên trăm triệu, lúc này trong thành phi thường náo nhiệt, giữa không trung đột nhiên phong vân biến sắc, dấu hiệu như bão táp sắp đến, khi mọi người ngẩng đầu nhìn lên không trung, nhất thời liền kinh ngạc, mấy trăm đầu yêu thú phi hành khổng lồ nhìn qua như mây đen che trời đang áp không bay qua, từng đạo sát khí bao trùm cả bầu trời làm mọi người kinh hãi.

– Đó là ai, hình như đi về hướng Ma Tâm cốc!

– Đằng đằng sát khí, tựa hồ là đi tìm Ma Tâm cốc phiền toái!

– Ta đã thấy người kia, là một hộ pháp của Phi Linh môn!

– Đi đầu chính là Cửu Đầu Yêu Giao, là tọa kỵ của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh trong Phi Linh môn, bọn họ là người của Phi Linh môn!

– Nghe nói gần đây Ma Tâm cốc luôn gây hấn với Phi Linh môn, Phi Linh môn rốt cục không nhẫn nhịn được nữa!

Bên trong một hạp cốc mở mang, ngọn núi xuyên thẳng bầu trời, khe sâu hiểm trở, quái thạch cao ngất, địa hình dễ thủ khó công, nhưng đối với yêu thú phi hành mà nói cũng không trọng yếu.

Lúc này hơn mười người đứng trên ngọn núi cao vư”t đưa mắt nhìn về phía trước, ánh mắt ngưng trọng, Đảng Vạn Lâm đứng trước nhất, thân hình thật cao như xương bọc da, quanh thân tràn ngập chân khí âm lệ.

– Cốc chủ, người của Phi Linh môn đã tới, chúng ta làm sao bây giờ?

Một trưởng lão hỏi.

– Hừ, Phi Linh môn thật sự lớn mật, viện binh của Song Đao môn cùng Bách Linh tông đã tới chưa?

Đảng Vạn Lâm nói, vài giờ trước hắn mới nhận được tin tức nói Phi Linh môn đã tới tấn công, hắn thật sự không ngờ Phi Linh môn đã nhường nhịn sắp hai năm nhưng vì sao lại đột nhiên động thủ, hơn nữa còn trang bị nhẹ nhàng mà tới, điều này làm cho hắn không kịp trở tay.

Chương 1247: Tâm Đồng phá trận

– Cốc chủ, viện binh của Bách Linh tông cùng Song Đao môn phỏng chừng không kịp đuổi tới, Phi Linh môn vừa khởi hành thì người của chúng ta đã dựa theo kế hoạch đồng thời phái người tới cầu viện bọn hắn, nhưng chỉ sợ nhanh nhất cũng cần mười ngày nửa tháng mới đuổi tới kịp!

Một trưởng lão thấp thỏm đáp.

– Mở ra hộ cốc đại trận, chúng ta ngăn cản cho tới khi Song Đao môn cùng Bách Linh tông chạy qua, cho bọn hắn có tới mà không có về mới giải được mối hận trong lòng của ta, Lục Lâm Thiên đã chết, không có Linh Thiên môn cùng Vân Dương tông làm chỗ dựa, Phi Linh môn còn dám lộn xộn, ta nhất định phải cho Bạch Oánh cùng Đông Vô Mệnh biết tay!

Nhìn chằm chằm viễn không xa xa, sắc mặt Đảng Vạn Lâm vô cùng khó xem.

– Bày trận!

Một trưởng lão hét lớn một tiếng.

– Dạ!

Không ít người nhảy ra, thanh âm xé gió vang lên, không ít thân ảnh bay lên không, có linh suất linh tướng, linh phách, còn có linh vương nhị trọng, thủ ấn kết xuất, mơ hồ lộ vẻ huyền ảo.

– Địa Ma đại trận!

Linh vương nhị trọng hét lớn một tiếng, từng đạo cột sáng trong cơ thể các linh giả bắn ra, đồng thời trong hạp cốc cũng có vô số cột sáng nhất thời phóng lên cao, dựa theo một loại quỹ tích huyền ảo liên tiếp lẫn nhau, chỉ sau một thời gian ngắn ngủi, một đại trận bao trùm trời đất liền xuất hiện trước mắt mọi người.

Đây là một hư ảnh quầng sáng thật lớn, hư ảnh như ác ma dữ tợn rít gào, trong mơ hồ tràn ngập uy áp khủng bố, làm cả không gian đều run rẩy, có vẻ cực kỳ cường đại.

Sau khi đại trận bố trí xong, giữa không trung xa xa một mảnh yêu thú phi hành rậm rạp áp không bay tới, sát khí thao thiên dần dần bao phủ.

– Đông cung phụng, Ma Tâm cốc đã bố trí Địa Ma đại trận!

Linh quái âm lệ nhìn phía trước, hắn cũng hiểu biết Ma Tâm cốc không ít.

– Địa Ma đại trận!

Nhìn thấy màn hào quang trên khe sâu, Đông Vô Mệnh khẽ cau mày, hắn từng nghe qua danh hào của đại trận này, muốn công phá không phải chuyện dễ dàng.

– Một trận nát mà thôi, chư vị trưởng lão cung phụng, còn có Độc Long ca ca, các yêu thú thất giai, mọi người giúp ta thi triển Thiên Độc, ta sẽ nói cho mọi người nên làm như thế nào!

Thân ảnh phong phanh của Lục Tâm Đồng lại tản ra lực lượng hùng hồn, lập tức truyền âm.

– Đã hiểu rồi chưa!

Truyền âm xong, Lục Tâm Đồng lại hỏi.

– Đều hiểu được, bắt đầu đi!

Thiên Độc Yêu Long hét lớn một tiếng, sắc mặt trầm xuống, thủ ấn liên tục biến ảo, hắc sắc quang trụ bắn ra, cả không trung đều ầm ầm run lên.

Chư vị cường giả Phi Linh môn nhanh chóng tách ra, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, Linh Vũ song quái, Lưu Tinh Hà, Tả Thiên Khung đều đã đạt tới linh vương Vũ vương, Trường Ngao Yêu Giải, Hổ Bối Yêu Quy, Thiết Xỉ Yêu Ngạc, Xà Cảnh Bạch Sa, Cự Đầu Yêu Giao đều đã tới trình tự thất giai, lập tức hét lớn, tiếng quát kinh thiên động địa vang vọng khắp cả không gian.

– Mau, trợ giúp tiểu thư một tay!

Tiếng hét hạ xuống, quang trụ phóng lên cao, ánh mắt Lục Tâm Đồng lạnh lùng, thủ ấn kết xuất, ngay lập tức lãnh ý dựng lên ngập trời.

– Thiên Độc!

Thân hình nàng bị một cỗ hắc vụ dày đặc bao phủ, lập tức xuyên vào trong quang trụ của chư vị cường giả, đôi bên liền tan thành một khối.

– Chi chi!

Quanh thân Lục Tâm Đồng bao phủ một cỗ chân khí cực kỳ quỷ dị, nàng ngẩng đầu lên, một đạo xích kim lưu quang bắn ra.

Một đầu Xích Kim Độc Chu nháy mắt xuất hiện giữa không trung, ngao chi cùng ngao trảo giương nanh múa vuốt chậm rãi huy động, ngao nha bén nhọn như răng nanh, toát ra độc khí nhè nhẹ, Xích Kim Độc Chu vừa xuất hiện, vài trăm đầu yêu thú giữa không trung không khỏi run rẩy, không gian ba văn dao động, thân hình của độc chu ước chừng lớn gần ngàn thước.

Xa xa giữa không trung tụ tập không ít thân ảnh, nhìn thấy một màn rung động trên bầu trời, bọn họ đều hít sâu hơi lạnh, hiển nhiên không nghĩ tới trong Phi Linh môn còn có thủ đoạn như thế.

– Ma Tâm cốc, các ngươi dám phạm Phi Linh môn, chờ chúng ta trả thù đi!

Thanh âm Lục Tâm Đồng quanh quẩn trên không trung, nàng lăng không đứng thẳng, độc khí quanh quẩn, nhìn qua như ác ma.

Ngay tiếp theo Xích Kim Độc Chu rít lên, lập tức lao thẳng về hướng Địa Ma đại trận, không gian chung quanh kêu lên răng rắc như nứt toác.

Chỉ nháy mắt trên người Xích Kim Độc Chu hiện lên cỗ sương khói xích hồng sắc, thân hình khổng lồ dữ tợn di chuyển, thú hồn lực bạo tuôn, ngay sau đó trực tiếp va chạm vào Địa Ma đại trận, màn hào quang đại trận run rẩy, thanh âm nổ tung vang vọng cả chân trời.

Oanh!

Khí lãng khủng bố khuếch tán, Địa Ma đại trận không ngờ chịu không nổi một kích, lập tức nứt nẻ, nổ tung!

– Đệ tử Phi Linh môn nghe lệnh, gïếŧ cho ta, người dám kɧıêυ ĸɧí©ɧ Phi Linh môn, gïếŧ không tha!

– Tiêu diệt Ma Tâm cốc!

– Gïếŧ không tha!

Thanh âm tràn ngập sát khí phóng lên cao, hóa thành sóng âm kinh người quanh quẩn thiên địa, đại trận Ma Tâm cốc phá nát, nhất thời vài trăm đầu yêu thú phi hành của Phi Linh môn trực tiếp bay vào.

Ngay khi mấy vạn môn nhân Ma Tâm cốc còn đang há hốc mồm, mấy trăm đầu phi hành yêu thú áp không tràn tới, ngay lập tức hơn vạn đệ tử tinh nhuệ của Phi Linh môn nhảy xuống, không chút do dự vung vũ khí bắt đầu gïếŧ hại.

– Chúng yêu thú Yêu đường nghe lệnh, mụ nội nó, gïếŧ cho ta!

Thanh âm Thiên Độc Yêu Long quanh quẩn giữa không trung.

– Ngao…

– Ô ô!

– Hống!

Hơn ngàn đầu yêu thú đứng trên lưng yêu thú phi hành giữa không trung gào khóc lao xuống, có thể ẩn thân trên lưng yêu thú phi hành đều đạt tới tứ giai, mà lúc này bên trong còn có cả ngũ giai.

Ngoài ra còn có bốn năm mươi đầu yêu thú lục giai, đại quân yêu thú khủng bố trực tiếp hóa thành bản thể khổng lồ, liên tục rít gào, gầm lên dữ tợn, khí thế kinh người làm cả Ma Tâm cốc giống như đất rung núi chuyển.

Đệ tử bình thường của Ma Tâm cốc làm sao từng gặp qua loại trường hợp này, thật không nghĩ tới Phi Linh môn đả kích khủng bố đến như thế, hơn ngàn yêu thú khổng lồ xông phía trước, còn có hơn mười yêu thú lục giai kềnh càng đi theo, hơn vạn đệ tử Phi Linh môn kế tiếp, đây quả thật chính là tàn sát, nháy mắt tiếng kêu rên thê thảm, tiếng yêu thú hí hô hội tụ thành thanh âm hỗn loạn giữa không trung, thoáng chốc Ma Tâm cốc biến thành địa ngục.

– Gïếŧ a!

Mười mấy thân ảnh cuối cùng chợt động, đây mới thực sự khủng bố, ba linh vương, sáu đầu yêu thú thất giai, sáu Vũ vương, còn có Vũ suất linh suất.

Sát khí ngập trời, quấy trộn hư không, trực tiếp làm thiên địa run rẩy, đây là thực lực của Phi Linh môn, đủ đem Ma Tâm cốc san thành bình địa.

– Nhiều Vũ vương linh vương như vậy, còn có nhiều yêu thú thất giai như thế, vì sao bọn hắn đều đột phá!

Đảng Vạn Lâm cùng toàn bộ cường giả Ma Tâm cốc đều trợn mắt cứng lưỡi, hít sâu một hơi. Ai có thể nghĩ tới thực lực của Phi Linh môn đã mạnh tới tình trạng này, đem ra so sánh, Ma Tâm cốc chẳng khác gì một con kiến đối chiến cùng con voi, lúc này bọn hắn chợt cảm thấy hành động của mình vô cùng buồn cười!

Chương 1248: Ma Tâm cốc bị diệt!

– A…

Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên bên tai không dứt, cả Ma Tâm cốc sụp đổ, đây chính là triệt để tàn sát, làm thế lực nhất lưu như Ma Tâm cốc trở tay không kịp, chỉ còn rơi vào hỗn loạn, nơi nơi máu chảy thành sông.

Bên trong không gian, ba thân ảnh ngăn chặn một đầu hắc hùng lớn chừng bảy trăm thước, hắc quang quanh quẩn, chân khí hung hãn lan tràn, nhưng ánh mắt hắc hùng có chút sợ hãi nhìn chằm chằm ba người lơ lửng trên không.

– Hắc Hùng Vương, ngươi trốn không thoát đâu, cho ngươi cơ hội cuối cùng, nếu không thần phục chủ nhân của ta, chết!

Trong mắt Huyết Mị hiện lên lãnh ý.

– Ta chính là yêu vương, sao có thể tùy tiện thần phục!

Hắc hùng quát to, nhưng ánh mắt vẫn luôn cảnh giác.

– Còn nói là yêu vương, vậy cho ngươi thử xem ngươi có thực lực gì làm yêu vương đi!

Lục Lâm Thiên khẽ cười, thân ảnh bay ra, không gian vặn vẹo, chân khí bạo tuôn, một quyền đập thẳng xuống hắc hùng, tốc độ làm cho hắn không thể né tránh.

– Hống!

Hắc hùng rít gào một tiếng, một đạo hùng chưởng như mây đen bao phủ không gian, mang theo lực lượng cực kỳ trầm trọng, không gian vặn vẹo, ầm ầm nghênh hướng Lục Lâm Thiên.

– Hừ!

Lục Lâm Thiên quát lạnh một tiếng, chân khí run lên, hoàng mang bao quanh quyền ấn, ngọn lửa nóng cháy lan tràn, cả không gian đột nhiên nóng rực đáng sợ, tiếng xé gió chói tai vang lên.

– Liệt Viêm quyền!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, quyền ấn hóa thành quang ảnh mơ hồ đỏ đậm, uyển như tia chớp đánh thẳng lên hùng chưởng của hắc hùng.

Phanh phanh!

Quyền chưởng va chạm, thanh âm nổ bạo trầm thấp truyền ra, giống như sấm rền vang vọng chân trời, kình khí hùng hồn khuếch tán, một cỗ năng lượng phong bạo cực kỳ khủng bố nháy mắt thổi quét, giữa không trung giống như sơn băng địa liệt, cả không gian gần như phá nát.

Một thú ảnh khổng lồ bị đánh bay, hung hăng đập lên một đỉnh núi, đỉnh núi không thể thừa nhận lực lượng quá lớn lại trực tiếp nghiêng ngả xuống.

Thân hình Lục Lâm Thiên khẽ chao đảo, thu liễm chân khí, khoanh tay đứng thẳng, khẽ mỉm cười hài lòng, hiện tại uy lực Liệt Viêm quyền thật không kém, Hắc Nham Yêu Hùng đã tới thất giai sơ kỳ, mà phòng ngự của loại yêu thú này rất khủng bố, dù đối kháng Vũ vương tam trọng cũng không có vấn đề, nhưng mình có thể đánh bay được nó thật sự không tệ.

Huyết Mị kinh ngạc nhìn chủ nhân của mình, thật không ngờ thực lực chủ nhân đã khủng bố tới như thế, một quyền có thể đánh bay hắc hùng, chỉ sợ Vũ vương tam trọng cũng không có lực lượng mạnh như Hắc Nham Yêu Hùng kia.

– Uy, hắc hùng ngươi có cần động thủ nữa không, hay là ta so chiêu với ngươi thế nào, vừa lúc tay ta thấy ngứa ngáy!

Thân hình nho nhỏ nhảy tới trước mặt hắc hùng mỉm cười vung lên nắm tay.

– Trên người ngươi có yêu hoàng khí, ngươi là yêu hoàng?

Hắc hùng nhìn chằm chằm tiểu Long, một kích của Lục Lâm Thiên làm khóe môi hắn chảy máu, cảm giác được khí tức của tiểu Long, sắc mặt đại biến.

– Đừng nói nhảm, hỏi lại ngươi một lần, có thần phục hay không, nếu không ta sẽ lột da của ngươi ra, đem hùng chưởng của ngươi đưa cho Sát Phá Quân lão gia hỏa nhắm rượu uống!

Tiểu Long trừng mắt nói.

Hắc hùng nhìn tiểu Long, lại nhìn qua Lục Lâm Thiên, còn có Huyết Mị, cuối cùng nói:

– Được rồi, ta thần phục, nhưng các ngươi phải dẫn ta ra ngoài!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nếu hắn không phơi bày một ít thực lực, Hắc Nham Yêu Hùng cũng không dễ dàng thần phục như vậy đi, xem như thực lực của Yêu đường lại trướng lớn.

Mấy ngày nay Lục Lâm Thiên đã có hiểu biết với nơi này, trong Huyền Thiên bí cảnh cũng chính là nơi ở của Huyền Thiên môn, mà tọa kỵ cùng yêu thú của các cường giả Huyền Thiên môn năm xưa đều đi vào Huyền Thiên bí cảnh, đã chết không ít trong cuộc đại chiến, bảy ngàn năm qua những yêu thú linh thú còn lại đều phát triển hơn ngàn đầu, trong đó lục giai cũng hơn sáu mươi, ngũ giai không ít, toàn bộ linh thú đều bị Huyết Mị khống chế, mà yêu thú là do Hắc Nham Yêu Hùng cai quản.

Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không bỏ qua số yêu thú linh thú này, nếu gia nhập Phi Linh môn, thực lực Yêu đường sẽ trướng lớn.

Nhớ tới Phi Linh môn, lúc này Lục Lâm Thiên cảm thấy bất đắc dĩ, nghe Huyết Mị nói qua, mình bị nhốt đã gần hai năm thời gian, chỉ sợ mọi người đều cho rằng mình đã chết, có lẽ Phi Linh môn sẽ xuất hiện một ít biến cố, mấy ngày nay mình cũng đã đi tìm khắp nơi, nhưng không thể đi ra ngoài, điều này làm cho hắn cảm thấy đau đầu.

Trong Ma Tâm cốc máu chảy thành sông, mùi máu tanh ngập trời phóng lên cao, lan tràn giữa không trung, cả Ma Tâm cốc đã hoàn toàn bị san thành bình địa, mấy trăm năm cơ nghiệp đã bị hủy hoại trong chốc lát.

Đại chiến kéo dài không bao lâu, thậm chí còn chưa tới hai canh giờ đã gần kết thúc, những người vây xem xa xa chỉ thấy toàn bộ cường giả Ma Tâm cốc bắt đầu chạy trốn, nhưng không ai chạy thoát, linh suất Vũ suất bị thủ đoạn lôi đình đánh chết, thậm chí phó cốc chủ linh vương nhị trọng cũng bị Đông Vô Mệnh giết chết, hồn anh bị một đồ vật khủng bố cắn nuốt, rơi vào kết cục hồn phi phách tán, chỉ có Đảng Vạn Lâm may mắn chạy thoát.

– Tiểu thư, đã xong xuôi, cả Ma Tâm cốc đều bị phá hủy!

Thanh Hỏa lão quỷ đi tới trước người Lục Tâm Đồng, một trận giết chóc khiến sát khí trên người hắn càng tăng lên.

– Thanh Hỏa cung phụng, phân phó mọi người thu thập một chút lập tức rời đi, nói không chừng viện binh Ma Tâm cốc sắp tới.

Lục Tâm Đồng nhìn quanh toàn trường, khí tràng bộc phát làm mọi người cảm thấy áp lực.

– Dạ!

Thanh Hỏa lão quỷ nhìn chăm chú vào thiếu nữ trước mắt, hắn mơ hồ cảm giác một cỗ khí thế quen thuộc, không nghĩ tới lại có vài phần tương tự như chưởng môn, sát phạt quyết đoán, có lẽ không bao lâu sau nàng sẽ nổi danh Cổ Vực không kém gì chưởng môn, linh vương chưa đầy mười tám tuổi, chỉ sợ truyền ra ngoài đủ làm chấn động đại lục.

– Tâm Đồng, đã xong rồi, chỉ tiếc để cho Đảng Vạn Lâm bỏ chạy!

Đông Vô Mệnh đi tới bên người Lục Tâm Đồng, thu hồi Phệ Hồn Ác Anh, sát khí càng thêm nồng nặc, đã lâu không đại khai sát giới tùy tâm sở dục tới như vậy.

– Sư phụ, thực lực Đảng Vạn Lâm không kém, chỉ sợ sắp đột phá Vũ vương tứ trọng, hắn muốn trốn thật khó ngăn cản, nhưng lưu hắn sớm muộn gì thành tai họa, bây giờ chúng ta đi Cự Giang thành, không còn thời gian đối phó hắn, chỉ đành chờ sau cuộc thi đấu tới lúc đó nếu Song Đao môn cùng Bách Linh tông còn dám động, cùng nhau tiêu diệt đi!

Lục Tâm Đồng thản nhiên nói.

Nhìn đệ tử bảo bối mà mình bồi dưỡng trưởng thành, Đông Vô Mệnh thở dài, không biết nên cao hứng hay nên chua xót, sau khi Lục Lâm Thiên xảy ra chuyện, gần hai năm qua làm nàng thành thục hơn không ít, làm thiếu nữ vốn ở tuổi hoa quý lại gánh vác trách nhiệm không thuộc về nàng, vì ca ca, nàng tự nguyện nhận lấy trách nhiệm của Phi Linh môn, có lẽ trong lòng nha đầu này đã nghĩ tới kết quả xấu nhất, biết Phi Linh môn là tâm huyết của ca ca, cho nên ca ca đi vắng nàng nhất định phải gìn giữ Phi Linh môn.

Chương 1249: Sư phụ tái hiện

– Tâm Đồng, cuộc thi đấu mười đại cường giả trẻ tuổi, tam tông tứ môn của Linh Vũ đại lục, bốn đại sơn môn Cổ Vực, còn có tứ các tứ đảo của Ma Vân thành, những cường giả trẻ tuổi các thế lực lớn đều tham gia, con phải cẩn thận!

Mặc dù Đông Vô Mệnh biết thực lực của đồ đệ bảo bối, nhưng khó tránh khỏi có chút bận tâm, nếu so sánh với những người cùng tuổi lại có ai là đối thủ của đồ đệ hắn, nhưng trong cuộc thi đấu chỉ hạn định dưới ba mươi tuổi, chỉ sợ lần này sẽ là trận đánh ác liệt.

– Tam tông tứ môn, bốn đại sơn môn lại thế nào, năm đó ca ca đoạt được quán quân trong đại hội của tam tông tứ môn, lúc này ca ca đi vắng, con sẽ không làm ca ca mất mặt!

Ánh mắt Lục Tâm Đồng nhìn chằm chằm phương xa, đó là phương hướng Đoạn Thiên sơn mạch.

Một canh giờ sau toàn bộ đệ tử cùng yêu thú của Phi Linh môn mang theo thanh thế thật lớn nghênh ngang rời đi, cơ nghiệp mấy trăm năm của Ma Tâm cốc đã biến thành một đống hoang tàn, máu chảy thành sông, mùi máu tươi thật lâu không tiêu tan.

Giữa không trung, vô số người vây xem xa xa đều trợn mắt cứng lưỡi, không ai ngờ đường đường Ma Tâm cốc lại bị hủy diệt với tốc độ chóng vánh như vậy, chỉ vài giờ đã bị tiêu diệt.

Khi người của Phi Linh môn dần biến mất xa xa, người vây xem mới dám tiến tới gần tìm hiểu, mọi người không khỏi hít hơi khí lạnh, Ma Tâm cốc đã biến thành đống hoang tàn, thây ngang khắp đồng, máu chảy thành sông, nhuộm đỏ cả mặt đất, toàn bộ đều bị đánh chết, chỉ sợ lên tới ba vạn người.

– Phi Linh môn!

Vào thời khắc này trong lòng mọi người không khỏi nhớ kỹ tới Phi

Linh môn, không ít người tận mắt nhìn thấy người dẫn đầu là một hồng y thiếu nữ, nàng giống như một sát tinh, một lần ra tay là có thể đánh chết hơn mười người.

Trong không gian, trên một đỉnh núi, linh hỏa gào thét bên trong Hỏa Long Đỉnh, nhiệt độ nóng cháy, thủ ấn không ngừng đánh ra, từng đạo thủ ấn huyền ảo liên tục tiến vào bên trong quang đoàn chỉ lớn chừng một bàn tay.

Quang đoàn trên Hỏa Long Đỉnh tản ra cỗ chân khí khác thường, sau một lát hai tay Lục Lâm Thiên đánh ra thủ ấn, nhỏ một giọt máu vào trong quang đoàn.

– Không gian thú nang, thu!

Lục Lâm Thiên thu thủ ấn, linh hỏa tắt lịm, quang đoàn thu liễm hào quang, một chiếc túi cỡ bàn tay màu xanh rơi xuống trong tay, bên trên có đồ án rậm rạp, một cỗ linh lực ba động tràn ngập ra ngoài.

– Cái thứ mười!

Lục Lâm Thiên hài lòng mỉm cười, chỉ hai ngày thời gian hắn đã thành công luyện chế ra mười không gian thú nang, mặc dù trình tự cao hơn trước kia, nhưng thể tích không thể thu nhỏ lại, mà một thú nang cũng không chứa đựng được bao nhiêu, hơn ngàn đầu yêu thú có một nửa không cách nào thu nhỏ thân hình, chỉ sợ phải dùng tới mười không gian thú nang mới được.

Muốn dẫn theo toàn bộ yêu thú đi ra ngoài, Lục Lâm Thiên phải luyện chế không gian thú nang, mà tài liệu thật không ít, trên người hắn vốn có không ít tài sản phong phú cùng bảo tàng của Huyền Thiên môn, muốn luyện chế võ linh khí hay hồn khí cũng không thành vấn đề.

– Lão đại, chúng ta làm sao đi ra ngoài, còn tìm không thấy biện pháp!

Tiểu Long đi tới bên người Lục Lâm Thiên, hắn đã đi tìm một ngày nhưng vẫn chưa tìm được.

– Bên ngoài có Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận, phỏng chừng phải phá trận mới được!

Lục Lâm Thiên thu hồi Hỏa Long Đỉnh, sắc mặt buồn bực, dò xét hai ngày rốt cục hắn cũng đã tìm ra nguyên nhân, bên ngoài bố trí Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận, mặc dù mình có nghiên cứu về trận pháp, nhưng không thuần thục giải khai đại trận. Nếu không phá trận thì hắn cũng không thể đi ra ngoài.

– Hỗn tiểu tử, bảo ngươi nghiên cứu Thiên Linh Lục, ngươi lại xem lời ta nói như đánh rắm, hiện tại bó tay hết cách chứ!

Ngay lúc Lục Lâm Thiên còn đang buồn bực, một thân ảnh hư ảo xuất hiện trước mắt, người này mặc hắc bào, thân hình cao ngất, khuôn mặt cương nghị, đôi mắt thâm thúy sáng ngời.

– Đệ tử bất hiếu bái kiến sư phụ!

Nhìn thấy lão giả, Lục Lâm Thiên liền quỳ xuống, sư phụ Thánh Thủ linh tôn luôn chiếu cố hắn, nếu không có sư phụ bảo hộ hắn đã chết từ lâu, bản thân hắn lại không hay biết sư phụ tồn tại, thật sự bất hiếu.

– Là ngươi!

Tiểu Long sực nhớ, ban đầu hắn từng gặp qua lão nhân này, là sư phụ đầu tiên của lão đại.

Giờ phút này Huyết Mị cùng Hắc Nham Yêu Hùng đều nhìn chằm chằm Thánh Thủ linh tôn, toàn thân run lên, căn bản không dám tới gần.

– Đứng lên đi, nhìn ngươi hẳn đã đột phá linh vương cùng Vũ vương, có thể đi ra, hơn nữa còn luyện thành Bất Diệt Huyền Thể, để Tử Lôi Huyền Đỉnh nhận chủ rồi đi!

Nhìn đệ tử, trong đôi mắt thâm thúy của Thánh Thủ linh tôn lộ ra ý cười, lại nhìn qua tiểu Long, nói:

– Tiểu gia hỏa, ngươi cũng không tệ, hẳn đã dung hợp được Huyền Vũ Thần Xác.

Lục Lâm Thiên đứng dậy đem mọi chuyện kể lại một lần, trong lòng hắn cực kỳ kích động, cũng thật không ngờ sư phụ là nhân vật tung hoành đại lục vài ngày năm trước, là cường giả mà Nam thúc khen không dứt miệng, nhưng lại là sư phụ của hắn.

– Tiểu tử tốt số, nhưng chỗ tốt trên đời này đều bị ngươi chiếm hết, nếu những lão gia hỏa kia biết Tử Lôi Huyền Đỉnh rơi vào trong tay của ngươi, xác định là bị tức chết, ha ha!

Thánh Thủ linh tôn cười vang, nói:

– Lão quái Huyền Thiên yêu tôn lưu lại bảo tàng đều bị ngươi lấy được, đây là cơ duyên của ngươi, nhưng chuyện ngươi chiếm được Tử Lôi Huyền Đỉnh cùng bảo tàng của Huyền Thiên môn, ngươi nên tận lực che giấu tốt hơn, đặc biệt là Tử Lôi Huyền Đỉnh, ngươi đã nhận chủ, tác dụng thế nào ngươi rõ ràng, nếu bị những lão gia hỏa kia biết, nhất định sẽ đi ra chiếm đoạt, bởi vì quan hệ trọng đại a!

– Đệ tử biết!

Lục Lâm Thiên gật đầu, nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, Lục Lâm Thiên hiểu rõ tác dụng, ngoại trừ giúp hắn rèn luyện Bất Diệt Huyền Thể, còn có không ít tác dụng khác.

– Sư phụ, bên ngoài có Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận, đệ tử còn chưa thể phá giải, không biết sư phụ có biện pháp nào không?

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, có chút ngượng ngùng hỏi, nếu sư phụ đã đi ra, chỉ sợ sẽ có biện pháp. Với trình độ trận pháp của sư phụ, phỏng chừng không có đại trận nào làm khó được hắn.

– Hỗn tiểu tử, sau này phải tận tâm nghiên tập trận pháp cho ta!

Thánh Thủ linh tôn trừng mắt nói.

– Cho dù đệ tử nghiên cứu thế nào cũng không bằng sư phụ!

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc nói.

– Hỗn tiểu tử!

Thánh Thủ linh tôn mắng một tiếng, nhưng trong ánh mắt lại cực kỳ hưởng thụ, nói:

– Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận là do hai trận Tinh Nguyệt trận cùng Thiên Sát trận tạo thành, lấy tinh nguyệt lực cùng sát khí thúc giục, lại trùng hợp với Thiên Lang Phá Nguyệt, hai bên vòng vòng đan xen, luận phòng ngự trong thiên hạ cũng không có được vài đại trận so sánh với nó!

– Sư phụ, ý của ngài là ngài biết phương pháp phá giải đại trận này!

Lục Lâm Thiên vui vẻ hỏi, nghe khẩu khí của sư phụ giống như biết phá giải đại trận.

– Đại trận này tuy không phải ta bố trí, nhưng do ta luyện chế ra, ngươi nói ta có thể phá giải hay không!

Chương 1250: Bạch Linh rời khỏi

Thánh Thủ linh tôn mỉm cười, trong ánh mắt lộ ra biểu tình đắc ý, không ai biết đại trận này chính là kiệt tác của hắn ngày xưa.

– Cái gì!

Lục Lâm Thiên hóa đá:

– Sư phụ, ý của ngài là nói, Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận là do chính ngài luyện chế?

Lục Lâm Thiên thật sự không ngờ vị sư phụ này của mình lại luyện chế đại trận như vậy, thật sự là ngoài ý muốn, nghe đồn đãi đại trận là do cường giả Huyền Thiên môn bố trí, giờ phút này tiểu Long, Huyết Mị lẫn Hắc Nham Yêu Hùng đều kinh ngạc nhìn Thánh Thủ linh tôn.

– Lúc trước Huyền Thiên môn có hai linh tôn, nhưng không cách nào luyện chế ra đại trận bậc này, là Huyền Thiên yêu tôn tới tìm ta, dùng linh ngọc sàng trao đổi để cho ta giúp hắn luyện chế đại trận phòng ngự, linh ngọc sàng cũng bất phàm nên ta mới đáp ứng, lúc trước thực lực của ta còn chưa đạt tới đỉnh phong, cho nên ước chừng phải tìm thời gian mười năm mới luyện chế xong, mà người bố trí đại trận không phải ta, nhưng luyện chế chính là ta.

Thánh Thủ linh tôn nói.

Nguyên lai linh ngọc sàng là vật trao đổi, Lục Lâm Thiên sửng sốt, lập tức lộ ra mỉm cười, như vậy muốn đi ra ngoài đã không thành vấn đề.

– Mặc dù đại trận này có chút tổn hại, hơn nữa sát khí không đủ, uy lực suy giảm, nhưng vẫn còn dùng được, ta thu lại, ngày sau dạy ngươi phương pháp bố trí ở Phi Linh môn, xem như có chỗ dựa vững chắc, tới lúc đó dù bốn đại sơn môn xâm phạm cũng không tới nỗi không có lực xoay chuyển.

Thánh Thủ linh tôn nhìn quanh bốn phía, nói.

– Đa tạ sư phụ!

Lục Lâm Thiên chợt hưng phấn, nếu có được Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận bảo hộ Phi Linh môn, như vậy sẽ có bảo đảm, mình luôn muốn tìm đại trận có lực phòng ngự cường hãn bố trí ngoài sơn môn, nhưng vẫn chưa tìm được thích hợp, mà bản thân lại không có nhiều thời gian nghiên cứu trận pháp, hiện tại nếu có được đại trận này, chỉ sợ không kém hơn đại trận hộ sơn của các môn phái lớn bao nhiêu, sau này nếu có người muốn đối phó bổn môn phải cân nhắc kỹ mới được.

– Nhưng nếu lấy đi đại trận, Huyền Thiên bí cảnh sẽ bại lộ, mà cũng không sao, dù sao trong này hiện tại cũng không còn vật gì.

Thánh Thủ linh tôn nói.

Bên trong Đoạn Thiên sơn mạch đã cuối mùa thu, lá vàng phiêu linh, bên dưới có dòng sông chảy qua, nhưng không có chút sinh khí, hoàn toàn hoang dã.

Bên trên vách núi cao vạn trượng, dây mây phủ kín, tăng thêm vài phần phong vận cho vách núi thẳng đứng hiểm trở.

Vào lúc này một thân ảnh tuyệt mỹ đứng thẳng nơi đó, áo trắng phiêu phiêu khiến thiên địa cũng phải động dung.

– Ngươi sống hay chết, đã hai năm rồi ngươi cũng nên ra ngoài đi, hay là vĩnh viễn không thể đi ra, đại trận này thật không tầm thường, chẳng lẽ lần này ngươi không thể tránh thoát sao!

Nữ tử khe khẽ thở dài.

– Đã sắp hai năm, thời hạn ta đáp ứng ở lại cạnh hắn năm năm cũng đã tới, vì sao ta lại vướng bận đối với một nhân loại, vì sao ta không muốn rời đi!

Nữ tử thì thầm nói, lời nói thật u oán.

– Yêu vương, đã hai năm, yêu hoàng sẽ không xuất hiện chuyện gì ngoài ý muốn đi!

Vài đầu yêu thú xoay quanh trên không trung lên tiếng hỏi.

– Ta cũng không biết!

Bạch Linh than nhẹ, vừa định rời đi, hai năm nay mỗi ngày nàng đều tới đây nhìn xem một lần.

Vừa dứt lời, khi nàng định xoay người rời khỏi, vách núi đột nhiên chao đảo, không trung đột nhiên run lên.

– Sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?

Chấn động thình lình xảy ra lập tức làm nhóm yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng xôn xao kinh ngạc.

Bạch Linh giật mình, ngay lập tức nhìn quanh bốn phía.

Phanh!

Cả không gian đột nhiên run lên, đúng lúc này chúng yêu thú đều nhìn thấy nơi phát ra động tĩnh, vì vậy đều kinh ngạc.

Cả dãy núi run rẩy lên, làm mọi người chấn kinh.

Bạch Linh nhìn quanh, trong lòng kích động, thầm nghĩ chẳng lẽ đây chính là sự thật?

Một cỗ chân khí khủng bố cực đoan lan tràn, giống như núi lửa tràn ra.

Oanh long long!

Ngay tiếp theo đất rung núi chuyển, một tiếng nổ tung thật lớn vang lên, trong dãy núi mở mang khôn cùng đột nhiên bắn ra đạo quang trụ ngập trời, không gian vặn vẹo, quang trụ lớn mấy chục thước phóng lên cao, xuyên thấu cả không gian ba văn.

Bên trên bộc phát ra một đạo quang mang chói mắt, một cỗ chân khí cuồn cuộn cổ xưa như nước thủy triều lan tràn khuếch tán.

Ca ca!

Đồng thời không gian vặn vẹo kịch liệt, giống như tùy thời sẽ bị nghiền nát.

Phanh phanh!

Ngay sau đó một tiếng sấm sét nổ vang, chỉ nháy mắt một mảnh núi non mênh mông xuất hiện, tựa hồ là trống rỗng hiện ra.

Vùng núi kia giống như nơi hoang dã, mơ hồ xuất hiện ngọn núi nguy nga, từ xa nhìn lại thật giống như mãnh thú viễn cổ phủ phục, ngay lập tức bốn thân ảnh nháy mắt hiện lên, nhóm yêu thú Huyết Tích Dịch cùng Thiên Sí Tuyết Sư lập tức cảm giác được một chân khí vô cùng quen thuộc.

– Là chủ nhân, chủ nhân đã ra rồi!

Bốn thân ảnh đi lên giữa không trung, xuất hiện trước nhóm yêu thú.

– Bái kiến chủ nhân!

– Bái kiến yêu vương!

Nhóm yêu thú hành lễ, Lục Lâm Thiên đi tới bên cạnh nữ tử tuyệt sắc, cũng không biết mình nên nói gì.

– Đã ra rồi sao?

Nhìn thanh niên trước mắt, ánh mắt Bạch Linh lóe lên, giờ khắc này không ai biết thanh niên này vừa xuất hiện liền làm nhịp tim của nàng trở nên gia tốc.

– Ân, đã ra rồi!

Lục Lâm Thiên không biết nên nói gì, thật lâu sau chỉ nói ra được vài chữ như vậy, cảm giác chân khí của Bạch Linh, rõ ràng khác hẳn ngày trước, không biết từ khi nào nàng đã đột phá tới thất giai trung kỳ.

– Bạch Linh tỷ!

Tiểu Long thân mật đi tới trước người Bạch Linh hô.

– Tiểu Long, ngươi đã đột phá tới lục giai hậu kỳ, có phải đạt được chỗ tốt gì hay không?

Bạch Linh hỏi.

Hắc Nham Yêu Hùng nhìn chằm chằm vào Bạch Linh cùng nhóm yêu thú Thiên Sí Tuyết Sư, ánh mắt cực kỳ kinh ngạc, lúc này hắn đã hóa thành hình người, hắc y, mắt to trán rộng, bộ dáng cực kỳ thô lỗ.

– Lão đại, Bạch Linh tỷ nói muốn rời đi.

Tiểu Long chợt kêu lên, nhất thời làm Lục Lâm Thiên ngẩn ngơ nhìn qua Bạch Linh.

– Tỷ phải đi sao?

Nhìn nữ tử tuyệt mỹ trước mắt, Lục Lâm Thiên hỏi.

– Ân, ta đáp ứng cùng đi với ngươi năm năm, ta cũng nên đi, nhân loại có một câu nói, không có bữa tiệc nào không tan, có cơ hội tái kiến đi.

Bạch Linh đáp, nghe được nàng nói nàng phải đi, Lục Lâm Thiên ngẩn ra, cảm giác mất mát tràn ngập trong lòng, làm cho hắn cực kỳ khổ sở khó chịu.

– Tỷ muốn đi đâu?

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm Bạch Linh, lần đầu tiên vẫn nhìn như thế, chỉ sợ ngày sau khó thể gặp lại, hắn không có cách nào, bởi vì Bạch Linh từng nói qua khi thời gian tới nàng sẽ rời đi.

– Tổ Yêu lâm, ta còn có một số việc phải đi xử lý!

Bạch Linh trả lời.

– Bạch Linh tỷ, tỷ đừng đi, tỷ đã đáp ứng bồi đệ đi Linh Hoàng nhai!

Tiểu Long nhìn Bạch Linh, ánh mắt không muốn xa rời.

– Sau này nếu ngươi đi Linh Hoàng nhai, muốn ta bồi thì đi Tổ Yêu lâm tìm ta.

Bạch Linh nói.

– Thật phải đi sao?

Lục Lâm Thiên khẽ hỏi.

– Ân, vừa lúc còn có chuyện muốn làm.

Bạch Linh đáp.

Một lát sau bạch ảnh bay lên không trung, gió nhẹ lướt qua, phiêu nhiên như tiên.

Chương 1251: Huyễn Diễn đao trận Trước

– Vậy… Trên đường cẩn thận!

Lục Lâm Thiên muốn giữ người ở lại, nhưng lời tới bên miệng chợt thay đổi.

– Ta biết, sau này ta không ở bên cạnh ngươi, ngươi cẩn thận một chút, chiếu cố tốt tiểu Long.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên, cũng là lần đầu tiên nghiêm túc nhìn hắn, trong ánh mắt lạnh băng lại mang theo ý nghĩa phức tạp không rõ ràng.

– Chúng ta còn gặp lại hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Ta đi đây!

Bạch Linh không trả lời, chỉ nói một câu sau đó xoay người, thân ảnh nháy mắt biến mất giữa không trung.

– Lão đại, sao ngươi không lưu Bạch Linh tỷ?

Tiểu Long trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Ta muốn lưu nàng, nàng đồng ý sao?

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm phương xa, giờ khắc này trong lòng vô cùng trống rỗng.

– Chủ nhân, bây giờ chúng ta đi đâu?

Huyết Mị cẩn thận hỏi.

– Chúng ta cũng đi thôi!

Lục Lâm Thiên nói:

– Nơi này hình như gần Vạn Hạp thành, chúng ta đi Vạn Hạp thành trước đi.

Đã bị nhốt trong Huyền Thiên bí cảnh suốt hai năm, hắn cũng muốn tìm hiểu tin tức bên ngoài cùng tình huống của Phi Linh môn.

Sau một lát, mọi người ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, nháy mắt biến mất giữa không trung.

Lục Lâm Thiên thu hồi tạp niệm, không biết gần hai năm qua bên ngoài có phát sinh đại sự gì hay không, quan trọng nhất là Phi Linh môn đừng xảy ra chuyện gì mới tốt.

– Huyết Mị, công phong của ngươi đào tạo thế nào?

Lục Lâm Thiên thoáng trầm tư, hỏi.

– Hồi chủ nhân, đã đào tạo ra năm đầu lục giai hậu kỳ đỉnh, mười lục giai hậu kỳ, năm mươi lục giai trung kỳ cùng sơ kỳ, ngoài ra còn có năm trăm ngũ giai, năm ngàn tứ giai, năm vạn tam giai, gần đây còn đào tạo ra một nhóm nhất giai, khoảng trên trăm vạn.

Huyết Mị nói.

– Nhiều như vậy!

Khóe môi Lục Lâm Thiên hiện nụ cười, Huyết Mị đào tạo công phong vô cùng khủng bố, đủ chống lại một thế lực nhất lưu cùng toàn bộ thế lực trung bình, đây là điểm khủng bố của Thị Huyết Linh Phong, khó trách không ai muốn trêu chọc tới linh thú khủng khiếp như vậy.

Mà lần này có thêm yêu thú linh thú trong Huyền Thiên bí cảnh, hiện tại đại quân yêu thú của Phi Linh môn đã chân chính đạt tới số lượng khổng lồ, chỉ nói thực lực Yêu đường đã đủ phá hủy bất kỳ thế lực nhất lưu bình thường nào.

Từ Đoạn Thiên sơn mạch đi Cự Giang thành cũng phải dùng nửa tháng thời gian, mà lúc này hắn còn đang ở trung ương Đoạn Thiên sơn mạch, mặc dù sau khi Thiên Sí Tuyết Sư đột phá tốc độ nhanh hơn không ít, nhưng cũng phải dùng hơn mười ngày thời gian, từ nơi này tới Vạn Hạp thành mặc dù gần hơn Cự Giang thành, nhưng với tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư cũng phải dùng tới mười hai mười ba ngày mới đến.

Trong tay Lục Lâm Thiên hiện ra hộp gấm cùng hộp ngọc màu trắng, là ba kiện bảo vật chiếm được theo điều kiện với bốn đại sơn môn, mà kiện đồ vật còn lại sau này Lục Lâm Thiên mới biết được là do Huyền Thiên yêu tôn lưu lại chìa khóa vào Tử Lôi Huyền Đỉnh, bên trên có chút khí tức linh hồn của hắn, nếu không Lục Lâm Thiên không khả năng đi vào không gian trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Mở ra hộp gấm, bên trong là một bí quyết trong Tứ Thần quyết, không biết vì sao rơi vào trong tay Huyền Thiên môn, theo cơ duyên xảo hợp nên Lục Lâm Thiên lại lấy được, tuyệt đối là điều mừng rỡ đối với hắn.

Ở trong một hộp ngọc màu trắng khác, có một thanh trường đao màu xanh, lan tràn khí tức sắc bén, chỉ chợt lóe rồi biến mất, làm Lục Lâm Thiên thầm kinh ngạc, đây có lẽ không phải vật phàm.

Thoáng chút do dự, Lục Lâm Thiên thu hồi trường đao màu xanh, lập tức gọi tiểu Long xuất ra giọt máu tươi, thủ ấn kết xuất, trên ngọc giản tản ra hào quang sáng bóng.

Ngay lập tức quang mang chói mắt xuyên vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên, lập tức hóa thành cỗ tin tức khổng lồ tràn vào đầu óc hắn. Trong hào quang còn có một thú ảnh chạy chồm rít gào, thần dị không thôi.

Nhóm yêu thú ở bên cạnh vừa nhìn thấy hào quang tràn ra, đều cảm giác bị áp chế trong vô hình.

Mà lúc này Nghịch Lân Yêu Bằng cùng Thái Âm Yêu Thỏ đều hóa thành hình người, Nghịch Lân Yêu Bằng hóa thành một đại hán thanh tú tuấn lãng, ngũ quan như điêu khắc, Thái Âm Yêu Thỏ hóa thành một nữ tử áo lam, trong mắt tản ra lam quang yêu dị, bộ dáng cực kỳ đáng yêu, có chút giống như búp bê.

Sau một lát hào quang mới thu liễm, hết thảy khôi phục lại bình thường. Lục Lâm Thiên mở mắt, trong mắt mang theo ý cười, từ tin tức hắn đã nhận được bí quyết thứ ba, chính là Bạch Hổ quyết.

Theo sau hắn chợt cười khổ, hắn dung hợp hai quyết đã có chút khó khăn, cho dù hiện giờ đột phá linh vương cùng Vũ vương, dung hợp hai quyết chỉ nhẹ nhàng hơn một chút mà thôi, dung hợp ba quyết tuyệt đối rất khó.

Nhưng cho dù là như thế, cũng không làm ảnh hưởng việc tu luyện Bạch Hổ quyết, dựa theo trình tự vũ kỹ mà nói, chỉ là hoàng cấp cao giai mà thôi, chỉ khi nào dung hợp tam quyết mới tăng lên uy lực, vì vậy Bạch Hổ quyết cũng không khó tu luyện, với thực lực hiện tại của Lục Lâm Thiên mà nói, tu luyện Bạch Hổ quyết là chuyện dễ dàng, khó khăn chỉ là dung hợp tam quyết.

Sau một lát thủ ấn kết xuất, Lục Lâm Thiên bắt đầu tu luyện, chờ một ngày đủ khả năng thúc giục tam quyết, uy lực tuyệt đối không thể khinh thường.

– Cát…

Bầu trời đang bình tĩnh đột nhiên vang lên tiếng gầm gừ thật lớn, lập tức xuất hiện một đầu yêu thú khổng lồ, lớn tới hơn trăm thước, lông vũ màu vàng, chói mắt như hoàng kim, mỗi khi vỗ cánh liền sản sinh kình phong rít gào, hình thể giống loài ưng, móng vuốt sắc bén.

Đó là đầu yêu thú hiếm thấy, tên là Kim Sí Yêu Ưng, huyết mạch không thấp, ai cũng biết đây là tọa kỵ của tông chủ Vân Dương tông Vân Tiếu Thiên, vào lúc này trên lưng nó có không ít thân ảnh.

Người ở phía trước mặc trường bào xanh nhạt, lộ ra một cỗ khí phách, chính là Vân Tiếu Thiên, mà sau lưng hắn chính là Lục Vô Song cùng Vân Hồng Lăng.

Hai nữ tử nhìn chân trời phía trước, trong mắt lộ vẻ âu sầu, nhìn thấy dáng vẻ hai nàng, trong lòng Vân Tiếu Thiên thật bất đắc dĩ.

– Cha, Lâm Thiên có tin tức gì không?

Sau một lát Vân Hồng Lăng khẽ hỏi.

– Không có, lần trước thái thượng trưởng lão đã đi cùng các con qua đó, không thể tìm được dấu vết của Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận, nhưng con không cần quá lo lắng, Lâm Thiên không giống người bạc mệnh, không có việc gì đâu.

Vân Tiếu Thiên nói xong, nhưng bản thân cũng có chút không tin, thái thượng trưởng lão bổn môn cũng không có cách nào, Lục Lâm Thiên làm sao có thể thoát khốn.

– Chỉ mong không có việc gì, bằng không con làm sao nói với mẹ, con vẫn còn giấu diếm mẹ đâu.

Lục Vô Song nói, trên khuôn mặt thanh nhã không còn nụ cười như ngày xưa.

– Hồng Lăng, Vô Song, lần này cuộc thi đấu mười đại cường giả trẻ tuổi, hai con đều có cơ hội rất lớn, dù là năm đó thực lực của ta cũng chỉ như các con bây giờ mà thôi.

Vân Tiếu Thiên nói.

– Tông chủ, con sẽ hết sức!

Lục Vô Song trả lời.

– Vô Song, thực lực của ngươi có lẽ còn mạnh hơn Hồng Lăng, lần này cơ hội rất lớn, nhưng nên cẩn thận một chút, bởi vì cường giả trẻ tuổi của các thế lực thật không ít.

Vân Tiếu Thiên nói.

Chương 1252: Nguyên Nhược Lan xuất

– Dạ!

Lục Vô Song gật nhẹ đầu, mấy năm nay không biết vì sao tốc độ đột phá của nàng quả thật như bay nhanh, nhanh tới mức vượt qua tưởng tượng của nàng.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, trước người hiện lên một mảnh quang quyển bạch sắc chói mắt, trong mơ hồ còn có thể nhìn thấy thân ảnh một đầu cự hổ, nhìn qua lại giống như sư tử, tràn ngập cỗ chân khí cường hãn làm lòng người kinh hãi.

– Hống!

Khi Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn cuối cùng, thú ảnh ngẩng đầu rít gào một tiếng, thanh âm xuyên thấu hư không, quanh quẩn ngay trên trời cao.

– Hô!

Thu hồi thủ ấn, quang quyển xoay chuyển tiến nhập vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, hắn thở ra một hơi trọc khí, lộ nụ cười hài lòng, muốn tu luyện Bạch Hổ quyết thật dễ dàng, chỉ hai ngày cũng đã thành công.

Hắn lại lấy ra hộp ngọc màu trắng, cầm thanh trường đao màu xanh, trong lòng nhất thời cảm giác được cỗ chân khí sắc bén vô hình.

– Vật này không giống binh khí, lại không giống linh khí!

Lục Lâm Thiên đánh giá, trường đao còn dài hơn Huyết Lục một ít, lộ ra cỗ khí sắc bén, nhưng lại không rộng lắm, mũi đao hiện rõ độ cung thật hoàn mỹ.

Xuy!

Thoáng do dự, Lục Lâm Thiên nhỏ giọt máu tươi vào trường đao, nhìn xem có nhận chủ thành công hay không, nhưng trường đao không hề có chút phản ứng, hắn chỉ đành thở dài, bắt đầu cân nhắc.

– Hỗn tiểu tử, có thứ tốt cũng nhận không ra, trong vòng ba năm nếu ngươi không tận tâm nghiên cứu Thiên Linh Lục cho xong, sau này đừng nói ngươi là đệ tử của ta.

Một thanh âm quanh quẩn trong đầu Lục Lâm Thiên, chính là sư phụ Thánh Thủ linh tôn.

Lục Lâm Thiên đổ mồ hôi lạnh, cẩn thận nhớ lại ghi chép trong Thiên Linh Lục, sau một lát lộ ra ý cười, lập tức vui mừng nói:

– Sư phụ, đệ tử đã biết đây là vật gì!

Dứt lời, thủ ấn kết xuất, từng đạo thủ ấn huyền ảo biến hóa, nhất thời chung quanh tràn ra khí tức linh hồn nồng đậm.

Xuy!

Một đạo linh hồn quang thúc từ mi tâm bay ra, xâm nhập vào bên trong thanh trường đao màu xanh.

– Ông!

Trường đao đột nhiên vang lên ông ông, tản ra hào quang chói mắt, một cỗ khí tức cuồn cuộn lập tức bắn ra.

Xuy xuy!

Trường đao thoát ra khỏi tay Lục Lâm Thiên, nháy mắt bay lên không trung, chân khí bàng bạc lan tràn, ngay cả Thiên Sí Tuyết Sư cũng bị áp bách xoay quanh, không thể bay tới phía trước.

– Khí tức thật mạnh!

Nhóm yêu thú nhất thời kinh ngạc, chân khí của thanh đao kia làm họ cảm thấy kinh hãi, trực tiếp áp chế linh hồn của bọn hắn.

Xuy!

Từ thanh đao bắn ra một đạo thanh sắc quang trụ xuyên vào trong đầu Lục Lâm Thiên, lập tức hóa thành tin tức thật lớn, sau một lát mới thu liễm biến mất, mà chân khí không hề giảm bớt, không gian run rẩy lên, thậm chí không gian bao quanh thanh đao còn vỡ ra khe hở.

Lục Lâm Thiên nhắm mắt tiếp thu cỗ tin tức kia, khi hắn mở mắt, thủ ấn kết xuất, trường đao hóa thành thanh sắc lưu quang bay vào tay phải của hắn, chỉ nháy mắt nơi lòng bàn tay Lục Lâm Thiên hiện lên ấn ký hình thanh đao màu xanh.

Khi trường đao biến mất, khí thế áp chế cũng hoàn toàn biến mất không còn nhìn thấy.

– Huyễn Diễn đao trận!

Lục Lâm Thiên thì thầm, nghe Thánh Thủ linh tôn nhắc nhở, hắn mới biết trường đao kia không phải binh khí hay linh khí mà là một bộ trận pháp, là đao trận.

Đao trận tên Huyễn Diễn, chỉ có linh giả mới có thể thúc giục, uy lực thật lớn, nhưng muốn thúc giục cũng không dễ dàng.

– Xem như ngươi không làm mất mặt, đây chính là Huyễn Diễn đao trận đi!

Thanh âm Thánh Thủ linh tôn lại vang lên.

– Sư phụ, ngài cũng biết Huyễn Diễn đao trận?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc.

– Sao ta lại không biết, lúc trước trong Huyền Thiên môn có hai linh tôn, một người tên Huyễn Linh tôn giả, Huyễn Diễn đao trận là thủ đoạn thành danh của hắn, uy lực thật lớn, phối hợp với Thiên Địa Âm Dương Hòa Hợp thuật, biến ảo vô cùng, thúc giục tới cao nhất có thể có được chín ngàn chín trăm chín mươi chín cửa, nhưng yêu cầu linh hồn lực cực cao, nghe nói Huyễn Linh tôn giả đã tới linh tôn tứ trọng, cũng không thể hoàn toàn thúc giục, mặc dù không sánh bằng thần khí như Tử Lôi Huyền Đỉnh, nhưng tuyệt đối không kém hơn hồn khí địa cấp bao nhiêu.

Thánh Thủ linh tôn nói.

Lục Lâm Thiên thầm kinh ngạc, kiến thức của sư phụ thật sự rộng rãi, tin tức hoàn toàn đúng như những gì hắn hiểu được.

– Lâm Thiên, ngươi chính là Linh Vũ song tu, ở trình tự võ giả có nhiều thủ đoạn, hiện tại có được Bất Diệt Huyền Thể, càng như hổ thêm cánh, nhưng ở trình tự linh giả ngươi vì không muốn bại lộ mình là Linh Vũ song tu, rất ít thi triển linh lực, cho nên thủ đoạn không nhiều, sau này có thể dùng Huyễn Diễn đao trận, nhưng tựa hồ còn có chút không đủ, trong Huyền Thiên môn hẳn còn không ít linh kỹ, mặc dù ngươi mới đạt tới linh vương nhất trọng, với linh hồn lực hiện tại của ngươi đã có thể tu luyện linh kỹ huyền cấp cao giai, nhưng uy lực phải lớn, tiêu hao cũng lớn, nếu không tới mức cuối cùng thì tận lực ít thi triển, cho nên ngươi phải tu luyện càng nhiều linh kỹ huyền cấp trung giai cùng sơ giai phối hợp sử dụng.

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Sư phụ, đệ tử hiểu được rồi!

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp.

– Trong võ giả linh giả, kỳ thật đều phân chia cao thấp, mỗi người tự có thủ đoạn mà thôi, nhưng càng đi về sau, đối với phương diện linh hồn lực mà nói linh giả chiếm không ít tiện nghi, hiện tại mặc dù ngươi đã là Vũ vương linh vương, nhưng phải nhớ kỹ con đường tu luyện vĩnh viễn không có cuối, con đường của ngươi còn dài, không được tự cao, ta không lộ mặt cũng là vì hi vọng tôi luyện cho ngươi, ngươi thật không làm vi sư thất vọng!

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Đệ tử đa tạ sư phụ vun trồng!

Lục Lâm Thiên nói.

– Không chỉ ta, còn có Nam thúc của ngươi!

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Sư phụ, ngài gặp qua Nam thúc sao?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

– Lần trước trong Phi Linh môn ta đã gặp, nhưng không nói cho ngươi biết mà thôi, thương thế của hắn rất nặng, nhưng hẳn có thể nghĩ được biện pháp.

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Sư phụ, vậy ngài làm sao bây giờ, ngài vốn là linh hồn thể, có muốn đoạt xá hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Nếu muốn đoạt xá thì ta đã làm từ lâu, cần gì phải chờ cho tới hôm nay!

Thánh Thủ linh tôn nói:

– Người khác chỉ có thể đoạt xá, nhưng ta không nhất định làm như vậy, đối với ta mà nói, sau khi đoạt xá thực lực không cách nào tiến thêm, thay vì như vậy còn không bằng hồn phi phách tán!

– Sư phụ, chẳng lẽ ngài đã có tính toán?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Có một ít, tới lúc đó còn cần ngươi hỗ trợ, nhưng cần phải giúp Nam thúc của ngươi khôi phục thương thế trước, một mình ngươi còn chưa giúp đỡ được gì!

Thánh Thủ linh tôn nói tiếp:

– Việc này tạm thời không cần ngươi bận tâm, trong khoảng thời gian này ngươi an bài đi Ma Vân thành đi, ta có một số việc cần ngươi đi làm, ta ngủ say thêm một thời gian, giải quyết chuyện tiêu hao linh hồn lực, nhớ kỹ, đừng bại lộ Tử Lôi Huyền Đỉnh cùng Bất Diệt Huyền Thể, người bình thường nhận không ra nhưng không thoát khỏi ánh mắt một ít lão quỷ!

Chương 1253: Lại tới Hoàng gia (1)

– Dạ!

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp, định tiếp tục hỏi thì thanh âm sư phụ đã biến mất.

Sau một lát, hắn lại tiếp tục tập luyện Huyễn Diễn đao trận, dù sao hắn cũng đã có đầy đủ điều kiện.

Núi non chập chùng, dãy kiến trúc mênh mông vô bờ, nơi nơi là một mảnh trời thu, không khí thanh tân mát mẻ.

Xa xa có một quảng trường nguy nga, có một biểu tượng như xuyên thủng trời cao, đó chính là Thiên Kiếm môn.

Hô!

Bên trong Thiên Kiếm môn, vài đầu yêu thú phi hành phóng lên cao, nháy mắt bay ra Thiên Kiếm thành, trên lưng có hơn trăm thân ảnh, sau lưng đeo trường kiếm, mà ở trên lưng yêu thú lục giai phía trước chỉ có vài thân ảnh, người đứng đầu mặc trường bào màu lam, lộ ra khí thế bất phàm, khoảng chừng năm mươi tuổi, mà trên lưng hắn mang theo thanh kiếm bản rộng vàng óng.

Người này chính là chưởng môn Thiên Kiếm môn Cổ Kiếm Phong, đứng bên cạnh hắn còn có một lão giả tóc bạc khoảng sáu mươi tuổi, là trưởng lão Cổ Phong, vẻ mặt tang thương, tràn đầy nếp nhăn như vết kiếm, sau lưng mang một thanh kiếm dài ba xích, thân kiếm không chút trang sức, chỉ dùng mảnh vải xám trắng bao phủ, làm cho người ta có cảm giác thật cổ xưa.

– Nhược Lan, con mới xuất quan, nhân dịp này nên điều tức kiên cố tu vi một chút, lần này vi sư hi vọng con tiến vào trước mười, mục tiêu là trước ba.

Cổ Kiếm Phong nhìn nữ tử tuyệt mỹ mặc áo tím nói.

– Sư phụ, đệ tử sẽ làm hết sức, nhưng không biết lần này còn xuất hiện cường giả nào khác hay không!

Nguyên Nhược Lan nói.

Nguyên Nhược Lan ngẩng đầu, nhớ tới kết quả trong đại hội tam tông tứ môn ngày trước, không khỏi thở dài, mấy năm qua nàng vẫn luôn bế quan, chỉ hi vọng có một ngày chiến thắng Lăng Thanh cùng Lục Lâm Thiên, nhưng lần này chính nàng cũng không biết kết quả như thế nào.

– Lần này thánh tử thánh nữ của Thiên Địa các, còn có tứ các tứ đảo Ma Vân thành, bốn đại sơn môn Cổ Vực đều tham gia, trận đánh ác liệt đương nhiên không tránh khỏi, nhưng với thực lực của con bây giờ, tuyệt đối đủ sức tranh đấu, người trẻ tuổi có thể đối kháng với con, chỉ sợ không vài người.

Cổ Kiếm Phong nói:

– Huống chi Lục Lâm Thiên hơn phân nửa là dữ nhiều lành ít, không khả năng xuất hiện, xem như con mất đi một đối thủ cạnh tranh!

– Nếu hắn còn ở đây, con hi vọng có thể cùng hắn một trận chiến, lúc trước hắn thắng con, lần này con thật muốn biết hắn có thể thắng nữa hay không, đáng tiếc…

Nguyên Nhược Lan thở dài nói.

Bên trong Cổ Vực lan truyền một tin tức ầm ầm kinh động các thế lực, Ma Tâm cốc bị Phi Linh môn san thành bình địa, tin tức này giống như sấm sét nổ tung trong lòng các vị cường giả đứng đầu môn phái, làm cho mọi người khiếp sợ chính là, Phi Linh môn lại xuất ra ba linh vương, sáu Vũ vương, sáu yêu thú thất giai xuất chiến, thực lực như vậy những thế lực nhất lưu bình thường không cách nào so sánh.

Toàn bộ Cổ Vực đều chấn kinh, thực lực của Phi Linh môn làm mọi người khẩn trương, cùng lúc đó ai cũng nhớ kỹ nữ tử tên Lục Tâm Đồng, nữ tử này dùng lực lượng lôi đình huyết tẩy Ma Tâm cốc, thủ đoạn huyết tinh chẳng khác gì Lục Lâm Thiên, mà quan trọng nhất là thiên phú của nàng càng thêm biếи ŧɦái, còn chưa đầy mười tám tuổi đã là linh vương nhất trọng, theo thiên phú thậm chí có thể lên tới linh tôn trước ba mươi tuổi.

Lúc tin tức này truyền ra ngoài, vốn do Phi Linh Môn nhường nhịn trước sự kɧıêυ кɧí©ɧ của Ma Tâm Cốc, khiến cho không ít thế lực nhỏ muốn nhân cơ hội tới xâu xé chiếm tiện nghi của Phi Linh Môn, lúc này ai nấy đều hít vào một ngụm khí lạnh, cảm thấy may mắn vì mình còn chưa động vào Phi Linh Môn, lấy thực lực của Phi Linh Môn hiện tại, nếu như bọn họ động tới Phi Linh Môn thì rõ ràng mà muốn tìm chết.

Khi tin tức này lan truyền khắp Cổ Vực thì đám cường giả và yêu thú thất giai của Phi Linh Môn đã trở về tới Phi Linh Môn rồi, chỉ có bảy người Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Thanh Hoả Lão Quỷ, Thiên Độc Yêu Long, Linh Vũ Song Quái và Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung là hộ tống mấy chục đệ tử Phi Linh Môn đi theo Lục Tâm Đồng tham gia thi đấu tìm ra thập đại cường giả trẻ tuổi nhất do Thiên Địa Các tổ chức ở Thành Cự Giang, đám người Lộc Sơn Lão Nhân, Lưu Tinh Hà, Hoa Mãn Lâu thì trở về Phi Linh Môn trấn thủ sơn môn.

Bên trong Thành Vạn Hạp, vẫn là cảnh tượng người tới người đi vô cùng náo nhiệt, lúc này, bên trong Thành Vạn Hạp, có một đạo thân ảnh lẫn trong đám người lặng lẽ đi vào bên trong Thành Vạn Hạp.

Người này vận một bộ áo bào xanh, trên mặt mang theo một chiếc mặt nạ màu xanh, trên người không có bất kỳ khí tức ba động, nhưng người này đi lẫn bên trong đám người tấp nập, nếu như có ai nhìn kỹ thì nhất định sẽ kinh ngạc phát hiện ra, đám người tấp nập ngược xuôi này cư nhiên không ai có thể chạm tới một góc vạt áo của thân ảnh mặc áo bào xanh này, tựa hồ như có một đạo khí quyển vô hình đã bao phủ khắp người của người mặc áo bào xanh này vậy.

– Lão đại, sao ngươi lại dùng thân phận Dương Quá vậy.

Bên trong não hải của người mặc áo xanh vang lên thanh âm của

Tiểu Long.

– Như vậy sẽ tiện hơn một chút.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, sắp hai năm rồi, không biết bên ngoài này có xảy ra chuyện gì lớn không, mình cứ tìm hiểu tin tức trước đi cái đã.

– Chúng ta đi đâu tìm tin tức bây giờ, Phi Linh Môn hình như cũng có người của Ám Đường ở Thành Vạn Hạp, chúng ta tới đó hỏi sao.

Tiểu Long nói.

Lục Lâm Thiên hơi do dự một chút, lập tức nói:

– Tới một chỗ này trước cái đã.

Bên trong một đình viện tinh sảo, trước một cái lương đình, có một cái hồ nước, bên trong hồ có vô số loại cá đủ màu đang tung tăng bơi lội, bên trong lương đình lúc này có một đạo thân ảnh xinh đẹp lặng lẽ đứng đó, nữ tử này tuổi chừng hai mươi hai hai mươi ba, gương mặt vô cùng tinh tế, làn da trắng nõn, lông mi thật dài cong vʋ”t thành một đường duyên dáng, đôi mắt đen láy lộ ra một cỗ linh tính, lúc này lại thất thần nhìn đám cá đang bơi lội trong hồ, cho nên ngay khi có người chậm rãi đi tới sau lưng cũng không hay biết gì.

– Muội muội, muội lại phát ngốc cái gì vậy.

Người tới là một nữ tử có dáng vẻ thướt tha, mỹ mâu như nước, trong bộ nữ trang, dù ngũ quan của nàng không thể coi là tuyệt mỹ, nhưng cũng khiến cho người ta cảm thấy dễ chịu và có cảm giác nàng rất tài giỏi, đặc biệt là trong đôi mắt kia, lộ ra vẻ tinh minh, thân hình uyển chuyển và đường cong lung linh cũng khiến người ta nhìn không chớp mắt.

– Tỷ tỷ, sao tỷ lại tới đây, chuyện trong tộc đã xử lý xong chưa.

Nhìn thấy người vừa tới, nữ tử đang đứng thừ người ra đó đột nhiên xoay người lại, cười khẽ, nụ cười này cũng khiến cho kẻ khác muốn nhìn thêm một chút, nàng chính là nhị tiểu thư Hoàng Hân của Hoàng gia bên trong Thành Vạn Hạp. Còn người vừa tới chính là đại tiểu thư Hoàng Đan của Hoàng gia.

Chương 1254: Lại tới Hoàng gia (2)

Nhắc tới hai vị tiểu thư Hoàng gia này thì mấy năm gần đây, không biết có bao nhiêu người trong Thành Vạn Hạp tới cầu hôn, cửa cũng bị đạp hư luôn rồi, ngay cả không ít vị công tử của các thế lực và gia tộc bên ngoài thành cũng đều nhờ mai mối tới dạm hỏi, chẳng qua là cho tới nay hai vị tiểu thư Hoàng gia này vẫn chưa vừa mắt người nào, chuyện này khiến cho gia chủ Hoàng gia là Hoàng Chí Lương đau đầu không thôi.

– Chỉ là chuyện của vài cửa hàng mà thôi, Thành Cự Giang sắp tổ chức tranh tài của thập đại cường giả trẻ tuổi rồi, đối với Hoàng gia chúng ta thì cũng là một cơ hội làm ăn tốt, Thành Cự Giang hiện tại tiêu hao lớn, rất nhiều thứ không đủ để tự cung cấp, Thành Vạn Hạp của chúng ta vừa vặn có thể nhân cơ hội để kiếm chút lợi nhuận.

Hoàng Đan nói, trong đôi mắt lộ ra vẻ khôn khéo, từ sau khi nàng trở lại Hoàng gia thì tất cả chuyện của Hoàng gia gần như đều do nàng làm chủ, hai năm qua, Hoàng gia cũng ngày càng phát triển lớn mạnh hơn.

– Nếu muội có thể như tỷ tỷ thì tốt rồi, có thể thông minh lão luyện như vậy, Hoàng gia hiện tại phải dựa vào tỷ tỷ rồi.

Hoàng Hân nheo mắt cười, biết rõ hai năm qua tỷ tỷ của mình chịu không ít vất vả, thường xuyên thức xem sổ sách tới canh ba canh tư ở thư phòng. Lời vừa dứt liền mỉm cười, Hoàng Hân nói:

– Tỷ tỷ, hôm qua Trần gia ở Thành Bạch Thanh tới cầu hôn, tỷ cảm thấy vị Trần đại thiếu gia này thế nào.

– Chỉ là một tên nhị thế tổ, dựa vào gia thế, sợ là cũng chẳng chống đỡ được bao lâu nữa, Trần gia sớm muộn gì cũng sẽ bị hắn phá sạch, gả cho loại người này thì có được gì.

Hoàng Đan nói.

– Vậy tỷ tỷ muốn gả cho người thế nào đây, cũng không thể cả đời không lấy chồng được, tỷ khiến cha buồn tới mức bạc hết cả đầu rồi.

Hoàng Hân mỉm cười nói.

Hoàng Đan đưa mắt nhìn về phía đàn cá đang bơi lội tung tăng bên trong hồ nước trước lương đình, lúc này, trong lòng đột nhiên nhớ tới một nam tử toàn thân xích loã, chính mình thậm chí còn chưa nhìn thấy mặt của hắn, nhưng không hiểu tại sao, trong lòng lại thường xuyên nhớ tới đạo thân ảnh đó.

– Thế nào hả, muội muốn hối gả tỷ ra ngoài chứ gì.

Hoàng Đan cười khẽ nói:

– Hay là, tỷ thấy muội muội cứ tìm một vị như ý lang quân mà xuất giá trước, tỷ thì cả đời không lấy chồng, làm một bà cô già là được rồi.

– Tỷ tỷ không lấy chồng thì muội cũng không gả.

Hoàng Hân mỉm cười nói, trong đầu cũng xuất hiện một đạo thân ảnh.

– Hai vị tiểu thư, không mời mà vào, đã mạo muội rồi, quấy rầy.

Đúng vào lúc này, không gian bên trong lương đình đột nhiên xuất hiện một hồi ba động, tiếp theo liền có một thân ảnh vận áo bào xanh xuất hiện trước mặt hai người.

– Dương Quá đại nhân.

Hai người đầu tiên là kinh ngạc một hồi, không ngờ lại có người có thể vô thanh vô tức lẻn vào Hoàng gia, phòng ngự của Hoàng gia cũng không hề kém, người bình thường mà muốn vô thanh vô tức lẻn vào Hoàng gia là chuyện tuyệt đối không thể nào, nhưng khi nhìn thấy đạo thân ảnh vận áo bào xanh này, trong lòng hai nàng lập tức trở nên kinh hỉ.

– Không biết có quấy rầy tới hai vị hay không, thất lễ rồi.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, ánh mắt đảo qua hai người, hai năm qua, Hoàng Đan thì không có thay đổi gì, còn Hoàng Hân thì đã thành thục hơn rất nhiều, nhớ tới cảnh cả ba người xích loã ngồi chung một thùng nước, trong lòng của Lục Lâm Thiên cũng phì cười một tiếng, đó đúng là việc mà không phải người thường có thể nhịn được.

– Dương Quá đại nhân tới Hoàng gia, đó là nể mặt Hoàng gia rồi, sao có thể nói là quấy rầy được.

Hoàng Đan thi lễ trước tiên, nói:

– Tiểu nữ tử còn phải tạ đại ân cứu mạng của Dương Quá đại nhân lúc trước nữa kia.

– Chuyện ngày đó là do ta liên luỵ Hoàng tiểu thư, thật ra đã mang tới không ít phiền toái cho Hoàng tiểu thư rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Dương Quá đại nhân, Mạc Sầu tiểu thư đâu.

Lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên chỉ tới có một mình, bên cạnh không có nữ tử vận bạch y kia nữa, Hoàng Đan có chút kinh ngạc hỏi.

– Mạc Sầu có việc, cho nên không tới đây.

Lục Lâm Thiên đáp, nghe tới tên Mạc Sầu thì trong đầu cũng lập tức xuất hiện thân ảnh của Bạch Linh.

Sau một lát, bên trong một đình viện ở Hoàng gia, Lục Lâm Thiên ngồi ở trên cùng, gia chủ Hoàng gia là Hoàng Chí Lương nghe tin cũng vội vàng chạy tới, ngoài ra thì trong phòng cũng chỉ có Hoàng Đan và Hoàng Hân.

Đưa mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, lúc này gia chủ Hoàng gia Hoàng Chí Lương không dám sơ sẩy chút nào, trên mặt chỉ toàn vẻ khiêm tốn, bên trong Thành Cự Giang, phong ba do Quỷ Sát Dương Quá tạo ra cùng với thực lực mà hắn đã triển lộ, đều đã sớm lan truyền khắp hang cùng ngõ hẻm ở Thành Vạn Hạp này rồi.

– Dương Quá đại nhân ghé lại nơi này, quả là vinh hạnh lắm lắm cho Hoàng gia ta đây, tiểu nữ Hoàng Đan cũng nói qua, nhờ ân cứu mạng của Dương Quá lúc trước, ta đây cũng xin đa tạ Dương Quá đại nhân.

Hoàng Chí Lương nói.

– Hoàng gia chủ chớ khách khí.

Lục Lâm Thiên nói:

– Lần này tới đây, là có chút việc muốn nhờ vả chư vị.

– Dương Quá đại nhân cứ nói, nếu Hoàng gia ta có thể làm được thì tuyệt đối sẽ không do dự.

Không đợi Hoàng Chí Lương lên tiếng thì Hoàng Đan đã nói trước.

– Cũng chẳng phải chuyện lớn gì, chỉ là ta vừa đi xa một chuyến, không biết gì nhiều về tin tức ở Cổ Vực gần đây.

Lục Lâm Thiên nói.

– Hoá ra chỉ là chuyện cỏn con này, đương nhiên không thành vấn đề, không biết Dương Quá muốn biết tin gì, ta cũng tiện nói rõ cho Dương Quá đại nhân biết.

Hoàng Đan nói.

– Ta muốn biết trong Cổ Vực và trên đại lục gần đây có xảy ra chuyện lớn gì hay không, hoặc là trong các đại thế lực có phân tranh gì không.

Lục Lâm Thiên nói, Hoàng Đan này đúng là suy nghĩ thấu đáo, trên đại lục hiện tại, tin tức về các đại lục quá nhiều, Hoàng gia có thể lực không nhỏ, những tin tức lấy được tự nhiên cũng nhiều, nếu như mình muốn biết hết thì sợ là có nói ba ngày ba đêm cũng không hết được.

Hoàng Đan suy nghĩ một chút liền lần lượt kể hết những chuyện vừa xảy ra gần đây nhất cho Lục Lâm Thiên nghe, từ động thái của các thế lực lớn ở Cổ Vực cho tới đại lục Linh Vũ, cái nào cũng nói qua, ngay cả chuyện bên trong Huyền Thiên Bí Cảnh ở Sơn Mạch Đoạn Thiên cũng không bỏ qua, mặc dù những tin này chỉ là tin truyền miệng mà thôi, nhưng cũng có tám phần là thật, ngay cả chuyện Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang và Phi Linh Môn chia nhau đống bảo vật lưu lại bên trong Huyền Thiên Bí Cảnh cũng đã truyền ra bên ngoài.

Nói tóm lại, thời gian hai năm này, mặc dù các đại thế lực cũng đã xảy ra một vài chuyện, nhưng Lục Lâm Thiên cũng không để những chuyện này trong lòng.

– Dương Quá đại nhân, gần đây ở Cổ Vực có một chuyện lớn xảy ra, hôm qua ta vừa mới nhận được tin, nửa tháng trước Phi Linh Môn đã trực tiếp huyết tẩy Ma Tâm Cốc, ngoại trừ cốc chủ Đảng Vạn Lâm của Ma Tâm Cốc chạy thoát ra, thì phó giáo chủ cùng với tất cả trưởng lão trong môn đều đã bị giết chết, Ma Tâm Cốc thì bị Phi Linh Môn san thành bình địa.

Chương 1255: Quyết định dự thi (1)

Hoàng Đan nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ lướt qua, muốn nhìn xem gương mặt bên dưới lớp mặt nạ này, nhưng thuỷ chung cũng không cách nào biết được.

– A, thực lực của Phi Linh Môn này đúng là không tệ, Hoàng Đan tiểu thư có thể kể rõ hơn không.

Lục Lâm Thiên không để lộ chút dấu vết, nhưng trong lòng thì cảm thấy cực kỳ khiếp sợ, Phi Linh Môn khai chiến cùng Ma Tâm Cốc, chuyện này sợ là liên quan đến quá nhiều chuyện.

Tất cả những tin tức trước đó đều không thấy vị Dương Quá đại nhân này có vẻ gì là hứng thú, giờ thấy vị đại nhân Dương Quá thần bí này có chút hứng thú, Hoàng Đan lập tức nói:

– Chuyện ta biết được cũng không nhiều, nghe nói hai năm trước, chưởng môn Lục Lâm Thiên của Phi Linh Môn bị nhốt bên trong Huyền Thiên Bí Cảnh, bởi vì đắc tội với Ma Tâm Cốc, tới hiện tại, Phi Linh Môn quật khởi quá nhanh, cho nên khiến cho đám thế lực như Ma Tâm Cốc cảm thấy bất an, chưởng môn Lục Lâm Thiên của Phi Linh Môn lúc trước vì có quan hệ với cả Linh Thiên Môn lẫn Vân Dương Tông, lại thêm tên Lục Lâm Thiên này sát phạt rất quyết đoán, khiến đám người Ma Tâm Cốc có chút cố kỵ.

– Nhưng Lục Lâm Thiên lại bị nhốt bên trong Huyền Thiên Bí Cảnh, chỉ sợ là lành ít dữ nhiều, đám sơn môn như Ma Tâm Cốc liền rục rịch, liên tục tập kích ba đại thành của Phi Linh Môn, Phi Linh Môn thì lại không có động tĩnh gì, không hiểu vì sao, lần này Phi Linh Môn lại đột nhiên động thủ, lấy khí thế sét đánh, trực tiếp san Ma Tâm Cốc thành bình địa, nghe nói lần này, là do đại tiểu thư Lục Tâm Đồng của Phi Linh Môn dẫn đầu, Lục Tâm Đồng này cũng biến thái không kém gì huynh trưởng Lục Lâm Thiên của nàng ta, tuổi chưa tới mười tám thì đã đột phá tới Linh Vương nhất trọng, lần này diệt Ma Tâm Cốc, có không ít người tận mắt nhìn thấy, Phi Linh Môn lần này tổng cộng xuất động ba vị Linh Vương, sáu vị Vũ Vương, sáu con yêu thú thất giai, còn có không ít

Linh Suất, Vũ Suất và bốn năm chục con yêu thú lục giai, chỉ hai canh giờ, liền biến một đại thế lực như Ma Tâm Cốc thành bình địa.

Lời vừa dứt thì trên gương mặt xinh đẹp của Hoàng Đan cũng nhịn không được mà lộ ra vẻ kinh thán, lúc nhận được tin tức này, nàng cũng kinh ngạc hơn nửa ngày, thực lực của Phi Linh Môn đúng là quá mạnh rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên đang suy nghĩ, thực lực của Phi Linh Môn tới cỡ ấy, Lục Lâm Thiên lập tức nghĩ ra, phỏng chừng là đám người Thanh Hoả Lão Quỷ, Linh Vũ Song Quái đã đột phá tới Vũ Vương và Linh Vương rồi, về phần Lục Tâm Đồng đột phá Linh Vương nhất trọng cũng khiến cho Lục Lâm Thiên âm thầm hít vào một ngụm khí lạnh, tiểu nha đầu này, tu luyện cứ như đang bay vậy, tiên thiên độc thể cộng thêm thiên độc kinh, thật đúng là quá khủng bố.

– Dương Quá đại nhân, ngài làm sao vậy?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên hơi ngẩn ra, Hoàng Đan liền hỏi.

– Không có gì, thực lực của Phi Linh Môn này quả là không tệ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức nói:

– Hoàng Đan tiểu thư, không biết gần đây Phi Linh Môn còn tin tức gì không?

– Vậy thì không có.

Hoàng Đan khẽ lắc đầu, sau đó dường như nhớ ra cái gì, liền nói:

– Đúng rồi, nghe nói đại tiểu thư Lục Tâm Đồng của Phi Linh Môn đã tới Thành Cự Giang tham gia trận tranh tài thập đại cường giả rồi, phỏng chừng hiện tại cũng đã sắp tới Thành Cự Giang.

– Trận tranh tài thập đại cường giả gì?

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, Lục Tâm Đồng muốn tham gia tranh tài, đây là chuyện khiến Lục Lâm Thiên cảm thấy lo lắng nhất.

– Chẳng lẽ ngay cả trận tranh tài của thập đại cường giả mà Dương Quá đại nhân cũng không biết hay sao?

Nghe Lục Lâm Thiên hỏi vậy, thật khiến Hoàng Đan cảm thấy vô cùng kinh ngạc, trận tranh tài thập đại cường giả trẻ tuổi gần đây đã gây chấn động toàn bộ đại lục, vị Dương Quá đại nhân này không ngờ lại không biết, chẳng lẽ vị Dương Quá đại nhân này vừa mới chui ra từ lòng đất hay sao.

– Ta đúng là không biết.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, mình vừa mới vừa về tới Thành Vạn Hạp, đúng là không biết gì về trận tranh tài thập đại cường giả trẻ tuổi gì hết, bất quá Lục Lâm Thiên cũng ẩn ẩn nhớ tới trận tranh tài thập đại cường giả gì đó do Thiên Địa Các tổ chức lần trước, lần đó Băng Mộc Tôn Giả đứng thứ nhất, chẳng lẽ lại có liên quan hay sao.

Kinh ngạc nhìn qua Lục Lâm Thiên một hồi, Hoàng Chí Lương lại tiếp lời:

– Là thế này đây Dương Quá đại nhân…

Sau một hồi, qua lời kể của Hoàng Chí Lương, Lục Lâm Thiên cũng đã hiểu ra, trận thi đấu thập đại cường giả này chính là do Thiên Địa Các tổ chức, người có thể tiến vào mười thứ hạng đầu thì mỗi người sẽ được một kiện linh khí huyền cấp, người đứng đầu còn có thể nhận được một kiện linh khí địa cấp, phần thưởng đúng là rất lớn.

– Lần này Dương Quá đại nhân tới đây, chi bằng cứ ở lại Hoàng gia một thời gian có được không, còn nửa tháng nữa là sẽ diễn ra trận tranh tài thập đại cường giả rồi, tới lúc đó Dương Quá đại nhân cũng có thể từ Thành Vạn Hạp trực tiếp đi tới Thành Cự Giang, chuyện náo nhiệt cỡ này, Dương Quá tiên sinh không nên bỏ qua.

Hoàng Đan nói.

Lục Lâm Thiên thoáng do dự, nếu như Lục Tâm Đồng cũng muốn tới Thành Cự Giang tham gia trận tranh tài của thập đại cường giả thì mình cũng không cần phải vội trở về Phi Linh Môn làm gì, phải tới đó xem sao mới được.

– Đại hội cỡ này, ta đương nhiên không thể bỏ qua rồi.

Lục Lâm Thiên nói xong, ánh mắt loé lên, liền tiếp:

– Ta cũng muốn tham gia trận tranh tài thập đại cường giả này, chỉ là báo danh hơi phiền phức, không biết là…

– Báo danh mặc dù hơi phiền phức, bất quá đối với Hoàng gia ta mà nói thì cũng không phải là có, chỉ là Thiên Địa Các có một quy tắc, chính là phải là vũ giả và linh giả dưới ba mươi tuổi, không biết Dương Quá đại nhân có thích hợp hay không.

Hoàng Đan không đợi Lục Lâm Thiên nói xong đã lập tức hỏi.

– Tại hạ còn lâu mới tới tuổi nhi lập.

Lục Lâm Thiên nói, chỉ có vũ giả và linh giả dưới ba mươi tuổi mới có thể tham gia, cũng chỉ là do Thiên Địa Các dựa vào phán đoán đại khái mà thôi, nếu như có người nào đó chừng ba mươi mốt ba mươi hai tuổi thì chỉ cần nói mình mới có ba mươi tuổi thì cũng không ai làm được gì hắn, bất quá những người dám tới tham gia chắc hẳn phần lớn đều có tiếng tăm cả rồi, sẽ không làm mấy chuyện như vậy.

– Hoá ra Dương Quá đại nhân vẫn chưa tới tuổi nhi lập.

Hoàng Chí Lương lập tức cảm thấy kinh ngạc, tới lúc nãy hắn vẫn còn cho rằng vị Dương Quá này có thực lực mạnh như vậy, sợ là tuổi dù không bằng mình, nhưng chắc cũng không nhỏ hơn là mấy, nào ngờ vị Dương Quá này cư nhiên còn chưa tới tuổi nhi lập.

Lúc này, nghe thấy lời Lục Lâm Thiên nói, hai người Hoàng Đan và Hoàng Hân cũng cảm thấy kinh ngạc, tiếp theo liền vô cùng vui mừng, sau đó vội thu liễm sắc mặt, sợ bị người ta nhìn thấy.

Hồi sau, bên trong một đình viên yên tĩnh ở Hoàng gia, Lục Lâm Thiên ngồi trong phòng, bên ngoài bố trí một đạo cấm chế, trong phòng, đám người Tiểu Long, Huyết Mị, Hắc Nham Yêu Lòng, Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thố cũng đã hoá thành hình người.

Chương 1256: Quyết định dự thi (2)

– Lão đại, huynh thật sự muốn tham gia trận tranh tài thập đại cường giả này hay sao?

Tiểu Long mở to đôi mắt đen láy, hỏi ngay.

– Ừ, Tâm Đồng muốn tham gia, phỏng chừng tới lúc đó mấy người Vô Song và Hồng Lăng cũng sẽ tham gia, ta muốn tới xem thử.

Lục Lâm Thiên nói, lấy thực lực của mình hiện tại, có lẽ cũng đủ để tới đó góp vui, từ chỗ Hoàng Chí Lương, Lục Lâm Thiên liền biết, lần này, các thế lực như Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, Tam Tông Tứ Môn, còn có Tứ Các Tứ Đảo của Thành Ma Vân tới tham gia, Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song, và cả Lữ Tiểu Linh hẳn là đều sẽ xuất hiện.

Nghĩ tới tam nữ, Lục Lâm Thiên liền mỉm cười. Đặc biệt là hai người Vô Song và Hồng Lăng, đã hơn bốn năm mình không gặp được họ, trong lòng lập tức cảm thấy vô cùng hổ thẹn, mấy năm nay, vì Phi Linh Môn, vì con đường cường giả của mình, trong lòng mình chẳng mấy khi nhớ tới bọn họ, phỏng chừng bọn họ lúc này còn đang lo lắng cho mình vì bị nhốt ở bên trong Huyền Thiên Bí Cảnh.

– Được lắm, có thể gặp lại Vô Song tỷ và Hồng Lăng tỷ rồi.

Tiểu Long lập tức vui vẻ nhảy cẫng lên, bàn tay nhỏ vỗ vỗ, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên đầy vẻ giảo hoạt, nói:

– Lão đại, huynh phải bảo trọng nha, phỏng chừng chuyện của huynh và Tiểu Linh tỷ đã sớm bị Hồng Lăng tỷ biết rồi, huynh sẽ thê thảm lắm đấy.

– Tiểu tử kia, mau đi tu luyện cho ta.

Lục Lâm Thiên trừng Tiểu Long một cái, bất đắc dĩ mỉm cười.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên khoanh chân mà ngồi, mình bị nhốt bên trong Huyền Thiên Bí Cảnh, Phi Linh Môn quả nhiên liền gặp phiền toái, đám sơn môn như Ma Tâm Cốc muốn đối phó với Phi Linh Môn, nếu bảo không có kẻ đứng sau lưng chỉ đạo là không thể nào, bên ngoài đã sớm có lời đồn trong Phi Linh Môn có Vũ Tôn và Linh Tôn, đám Ma Tâm Cốc này còn dám đối phó với Phi Linh Môn, trừ phi là muốn tự tìm cái chết, lúc này Lục Lâm Thiên có chút khó xử, mình rốt cuộc là nên dùng thân phận Dương Quá này hay là thân phận Lục Lâm Thiên để đi tham gia trận tranh tài thập đại cường giả trẻ tuổi của Thiên Địa Các tổ chức đây.

Cả hai vốn cũng không thành vấn đề, chẳng qua Lục Lâm Thiên lại không muốn để lộ tin mình đã thoát được ra quá sớm, hắn cũng muốn xem thử, rốt cuộc là kẻ nào đang nhằm vào Phi Linh Môn.

– Vậy thì cứ dùng thân phận Dương Quá đi vậy.

Sau một lúc Lục Lâm Thiên liền nói nhỏ, trong lòng cũng có chút không yên, bên cạnh Dương Quá thiếu mất Mạc Sầu, cảm giác có hơi khó chịu.

– Bạch Linh…

Nhớ tới nữ tử lạnh lùng uy nghiêm kia, trong lòng Lục Lâm Thiên lại khẽ thở dài một hơi.

– Tiếp tục tu luyện linh kỹ thôi.

Lục Lâm Thiên nói, trong tay kết xuất thủ ấn, một cỗ linh lực mênh mông bắt đầu tràn ra.

Một đường đi tới Thành Vạn Hạp, Lục Lâm Thiên ngoại trừ tu luyện Huyễn Diễn Đao ra thì chính là tu luyện ba bộ linh kỹ còn lại, giống như lời mà sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn đã nói, thủ đoạn thuộc trình độ linh giả của mình vẫn còn quá ít, kém xa với những thủ đoạn trong tay những linh giả khác.

Cho nên Lục Lâm Thiên liền tính tu luyện ba bộ linh kỹ này trước, ba bộ linh kỹ này đều là tuyển chọn ra từ bên trong Huyền Thiên Môn cả, bộ thứ nhất chính là linh kỹ huyền cấp sơ giai ‘Không

Linh Liệt', chủ yếu dùng linh lực thúc dục, thi triển thành công thì có thể trực tiếp xé mở không gian, giết chết thủ ở bên trong không gian, uy lực cực kỳ bá đạo, linh kỹ thứ hai gọi là 'Cấm Hồn Linh Quyết', chính là linh kỹ huyền cấp trung giai, chủ yếu là công kích linh hồn, thi triển tới mức mạnh nhất thì có thể trực tiếp giam cầm linh hồn của đối thủ trong một thời gian ngắn, tới lúc đó thì việc giết chết đối thủ liền trở nên dễ dàng.

Bộ linh kỹ cuối cùng mà Lục Lâm Thiên tu luyện, là ở trình độ huyền cấp cao giai, tên gọi 'Hoá Thú Linh Ấn', từ trong tin tức của linh kỹ, Lục Lâm Thiên biết được, uy lực của Hoá Thú Linh Ấn này không hề nhỏ chút nào, tu luyện thành công thì có thể trực tiếp dùng linh lực ngưng tụ thành thú hình, vừa công kích đối thủ, còn có thể mang theo linh hồn công kích, vô cùng bá đạo.

Ba loại phương pháp tu luyện linh kỹ khác nhau, Lục Lâm Thiên đầu ghi khắc ở trong đầu, bây giờ chỉ việc tĩnh tâm tu luyện, từng đạo thủ ấn kết xuất, mỗi một đạo thủ ấn kết xuất ra, trong phòng đều sẽ rung lên một cái.

Cái linh kỹ huyền cấp sơ giai này, mặc dù không dễ gì tu luyện, nhưng với tu vi của Lục Lâm Thiên hiện tại thì cũng không khó khăn gì, nhưng tu luyện linh kỹ huyền cấp trung giai thì lại không giống vậy.

Tu luyện linh kỹ, đặc biệt là linh kỹ huyền cấp trung giai, yêu cầu đối với linh hồn lực quả thực đã tới mức gọi là hà khắc, cũng giống như lĩnh ngộ thuộc tính của vũ giả vậy, những vũ kỹ huyền cấp sơ giai trở xuống thì vũ giả đều dựa vào chân khí để thúc giục, tới huyền cấp trung giai, nếu muốn tu luyện, đầu tiên nhất định phải có lĩnh ngộ kha khá đối với năng lượng thuộc tính thì mới được.

Linh kỹ cũng như vậy, bất quá vũ kỹ cao cấp thì cần lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính cao, linh kỹ cao cấp cũng cần có linh hồn lực để chèo chống, Linh Vương nhất trọng muốn tu luyện linh kỹ huyền cấp cao giai tuyệt đối là một chuyện vô cùng khó khăn, linh kỹ trình độ huyền cấp cao giai thì yêu cầu đối với linh hồn lực là vô cùng cao.

Bất quá vào lúc này, mặc dù có chút khó khăn đối với Lục Lâm Thiên, nhưng Lục Lâm Thiên vẫn có ưu thế của mình, về mặt linh lực thì hắn mạnh hơn những linh giả khác một chút, nhưng tuyệt đối cũng không mạnh hơn quá nhiều, nhưng về phần linh hồn lực thì, do rất nhiều nguyên nhân, cho nên linh hồn lực của hắn so với những kẻ có tu vi đồng cấp thì có một sự chênh lệch vô cùng lớn, những người có tu vi đồng cấp với hắn, linh hồn lực so với hắn thì rõ ràng là kém xa.

Cho nên lúc này tu luyện huyền cấp cao giai tuy là rất khó, nhưng Lục Lâm Thiên vẫn có chút tự tin, vũ kỹ huyền cấp cao giai trước Vũ Vương là mình đã tu luyện thành công rồi, cái linh kỹ huyền cấp cao giai này, mình nhất định có thể tu luyện thành công.

Lục Lâm Thiên hiện tại cũng muốn nhanh chóng tu luyện mấy loại linh kỹ này thành công, đương nhiên là vì muốn dùng thân phận Dương Quá để tham gia trận tranh tài thập đại cường giả trẻ tuổi lần thứ hai do Thiên Địa Các tổ chức rồi, chính mình phải có chút thủ đoạn mới được, mặc dù nói hiện tại mình đã đột phá Linh Vương, nhưng lần này cường giả tụ tập, nhất định sẽ diễn ra một màn long tranh hổ đấu, mình đột phá Linh Vương, nếu như không có thủ đoạn tuyệt đối thì sợ là cũng khó mà tiến vào vòng trong được.

Lần này, Tứ Các Tứ Đảo cũng sẽ tham gia, tám thế lực lớn của Thành Ma Vân là Tứ Các Tứ Đảo, thực lực so với Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang thì không hề thua kém chút nào, ba chỗ trên đại lục là Cổ Vực, Thành Ma Vân, đại lục Linh Vũ, thì có Cổ Vực và đại lục Linh Vũ là gần nhau nhất, hai bên ít nhiều cũng có chút liên lạc, còn khoảng cách của thành Ma Vân thì xa hơn, cho nên cũng không có quá nhiều qua lại với Cổ Vực và đại lục Linh Vũ, bất quá cũng không thể nào phủ định thế lực của Tứ Các Tứ Đảo của thành Ma Vân được.

Chương 1257: Tâm tư Hoàng gia

Đám đệ tử trẻ tuổi của Tứ Các Tứ Đảo, Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không xem thường, ai mà biết liệu sẽ xuất hiện thứ gì hay không, Tam Tông Tứ Môn có mấy người Nguyên Nhược Lan, Vân Hồng Lăng, trong Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang thì có Gia Cát Tử Vân có thực lực không yếu, người của Tứ Các Tứ Đảo đương nhiên cũng sẽ không tệ, còn có Lam Thập Tam và Thánh Nữ của Thiên Địa Các, nếu như hai người kia cũng tham gia thì phỏng chừng lại càng khó đối phó hơn nữa.

Cuối cùng, trong đầu Lục Lâm Thiên lại nhớ tới một đạo thân ảnh quen thuộc, không biết lần này, Lăng Thanh của Linh Vũ Giới có xuất hiện hay không, cô gái này ba năm trước đã là Vũ Suất cửu trọng rồi, thân là vũ giả ngũ hệ, lại thêm thân phận của cô ta ở Linh Vũ Giới, nhất định sẽ nhận được sự bồi dưỡng tốt nhất của Linh Vũ Giới, thực lực của cô ta hiện tại khỏi nghĩ cũng biết.

Nghĩ một hồi mới bắt đầu dừng lại, Lục Lâm Thiên cũng chính thức tiến nhập vào trong tu luyện, đã nói trước với người của Hoàng gia là không có việc gì thì không được tới quấy rầy mình tu luyện, mình cũng đã bố trí một đạo cấm chế, cho nên Lục Lâm Thiên cũng yên tâm, người của Hoảng gia chắc là cũng không tuỳ tiện tới đây quấy rầy mình làm gì đâu.

Bên trong một đại sảnh khác ở Hoàng gia, lúc này ba cha con Hoàng gia đang ngồi đó, Hoàng Chí Lương nói với hai cô con gái:

– Đan Nhi, Hân Nhi, đã an bài xong cho Dương Quá đại nhân chưa?

– Cha cứ yên tâm, đã an bài xong hết rồi.

Hoàng Đan nói, vừa rồi cả hai người các nàng đã tự mình sắp xếp xong hết mọi chuyện.

– Không ngờ Dương Quá đại nhân này còn chưa tới tuổi nhi lập, đúng là khiến ta không thể tin nổi.

Hoàng Chí Lương khẽ thở dài, lập tức nói:

– Đan Nhi, vậy con hãy nhanh đi giúp Dương Quá đại nhân an bài chuyện báo danh đi thôi.

– Theo như con được biết thì Dương Quá đại nhân vốn là trưởng lão của Thiên Địa Các, muốn ghi danh cũng không phiền toái.

Hoàng Đan nói:

– Con sẽ phái người đi sắp xếp là được, sẽ không có phiền toái gì đâu.

– Lần này nhất định phải làm cho tốt, Đan Nhi, con có hiểu ý của cha hay không?

Hoàng Chí Lương nói vẻ thấm thía nhìn con gái của mình.

– Cha, con hiểu rõ.

Hoàng Đan ngước mắt nói.

– Đan Nhi, con vốn khéo léo hiểu lòng người, hai năm qua, Hoàng gia trong tay con lại mở rộng thêm không ít, mà cha thì chỉ có hai đứa con gái là con và Hân Nhi, Hoàng gia không có ai kế tục, lại thêm thực lực của cha, mặc dù là Vũ Suất, nhưng cây to đón gió, ở Thành Vạn Hạp này có không ít kẻ luôn rình mò Hoàng gia chúng ta, sớm muộn gì cũng sẽ có nguy cơ, cho nên, chúng ta phải…

Hoàng Chí Lương nói với Hoàng Đan:

– Trước kia con ở Vạn Tượng Môn, đúng là có không ít kẻ cố kỵ Vạn Tượng Môn, nhưng bây giờ, Hoàng gia chúng ta đã không còn chỗ để dựa vào nữa, thân là người đứng đầu gia tộc, cả tộc Hoàng gia chúng ta cũng có mấy ngàn người, ta không thể không suy nghĩ cho cả gia tộc.

– Cha à, nhưng nếu muốn Dương Quá đại nhân gia nhập Hoàng gia chúng ta thì sợ là rất khó.

Suy nghĩ của phụ thân, Hoàng Đan sao có thể không biết được, hy vọng Hoàng gia lần này có thể được Dương Quá đại nhân giúp đỡ, nếu như cuối cùng Dương Quá đại nhân có thể ở lại Hoàng gia, đối với Hoàng gia mà nói thì sẽ an giấc không lo gì, đám người có ý nghĩ muốn động tới Hoàng gia bên trong Thành Vạn Hạp cũng sẽ không dám lộn xộn nữa.

– Gần đây người của Cao gia cứ một mực gây áp lực cho Hoàng gia chúng ta, sau lưng sợ là còn có đám người Vạn gia và Ứng gia âm thầm hợp mưu, chúng ta phải mau nghĩ cách đối phó mới được, tên nhị thế tổ của Trần gia con cũng chướng mắt, Cao gia cũng chẳng tốt lành gì hơn, ta cũng không muốn nhìn thấy con gả vào Cao gia.

Hoàng Chí Lương khẽ thở dài.

– Cho dù con có vào Cao gia đi chăng nữa thì sợ là mục tiêu của Cao gia vẫn là muốn chiếm đoạt Hoàng gia chúng ta, chỉ hận con không phải nam nhi, có nhiều điều không tiện, bằng không, cần gì phải sợ Cao gia, Ứng gia, Vạn gia gì kia chứ.

Trong mắt của Hoàng Đan bắt đầu loé ra hàn quang, nhưng cũng chỉ có thể thở dài một hơi.

– Đan Nhi, con cảm thấy Dương Quá đại nhân thế nào?

Hoàng Chí Lương nhìn qua nữ nhi, ánh mắt liền ngưng trọng lại, hỏi với chút thâm ý.

– Ý của cha là gì?

Lấy sự thông minh tài trí của Hoàng Đan, đương nhiên có thể đoán ra ý nghĩ trong lòng của cha mình rồi.

– Tuổi tác của Dương Quá đại nhân cũng vừa hợp, lại từng cứu mạng cả con và Hân Nhi, nếu một trong hai người các con có ai đó có thể giữ được Dương Quá đại nhân lại, về tư, Hoàng gia chúng ta từ nay về sau không cần phải lo lắng gì nữa, về công, hai người các con tìm được chỗ quy túc tốt, ta cũng thấy yên lòng.

Hoàng Chí Lương nói lời thấm thía, xong liền đưa mắt nhìn về phía Hoàng Hân:

– Hân Nhi, ý con ra sao?

Hoàng Hân lúc này lại đang đứng thẫn thờ đờ người ra, không biết đang nghĩ tới chuyện gì, cuộc đối thoại của đại tỷ và cha mình, lại không nghe được một chữ nào, cuối cùng nghe thấy phụ thân gọi, mới ngơ ngác ngẩng đầu lên nói:

– Phụ thân, người kêu con có chuyện gì sao?

– Nha đầu con thật là.

Hoàng Chí Lương nhìn nữ nhi một cái, tiểu nữ nhi này kể từ sau khi trải qua chuyện bị trúng độc thì lại càng khiến ông thương yêu thêm vài phần.

– Cha, những chuyện thế này, cho dù con và muội muội có nguyện ý đi chăng nữa, chỉ sợ Dương Quá đại nhân chướng mắt chúng con mà thôi.

Hoàng Đan mỉm cười, trong ánh mắt lại có chút biến hoá kỳ lạ.

– Hai người các con, ở trong Thành Vạn Hạp này, có thiếu nữ nhà ai mà sánh nổi với các con, nếu như ngay cả các con mà Dương Quá đại nhân cũng chướng mắt nữa thì sợ là mắt nhìn của hắn còn cao hơn cả trời rồi.

Hoàng Chí Lương nói.

– Cha, chuyện này để sau hãy nói, nhất định không được nhắc tới trước mặt Dương Quá đại nhân.

Hoàng Đan nói.

– Ta biết mà, con đi mau đi, gần đây cũng phải cẩn thận đề phòng đám người Cao gia, Vạn gia và Ứng gia một chút.

Hoàng Chí Lương nói.

Hoàng Đan gật đầu, lập tức rời khỏi tiểu sảnh, Dương Quá đại nhân muốn ghi danh tham gia trận tranh tài thập đại cường giả, nàng đương nhiên phải tự tay sắp xếp.

Lục Lâm Thiên bế quan, thời gian cứ chậm rãi trôi qua, lúc này ở bên trong Thành Cự Giang bao la cũng vì sự kiện diễn ra trận tranh tài thập đại cường giả toàn đại lục sắp diễn ra mà bắt đầu náo nhiệt lên tới mức khủng bố. Thành Cự Giang, vốn là địa thương vô cùng đặc biệt trong toàn bộ đại lục, đây là một toà thanh cực lớn, lưu lượng người ra vào tấp nập, đủ để so sánh với bất kỳ toà thành lớn nào của đại lục, nơi này vô cùng phồn hoa và náo nhiệt, cũng hỗn loạn chẳng kém, nơi này không có đúng hay sai, tất cả đều phải dựa vào thực lực để chứng minh là mình đã đúng.

Thời gian ngắn gần đây, bên trong Thành Cự Giang, dòng người qua lại trên phố đặc biệt đông đúc rộn ràng, khắp nơi đều vô cùng náo nhiệt, đếm sơ sơ cũng phải có mấy vạn người tràn vào Thành Cự Giang này, đều là tới để xem trận tranh tài thập đại cường giả trẻ tuổi.

Chương 1258: Cao gia cầu hôn (1)

Đám đệ tử trẻ tuổi của Tứ Các Tứ Đảo, Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không xem thường, ai mà biết liệu sẽ xuất hiện thứ gì hay không, Tam Tông Tứ Môn có mấy người Nguyên Nhược Lan, Vân Hồng Lăng, trong Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang thì có Gia Cát Tử Vân có thực lực không yếu, người của Tứ Các Tứ Đảo đương nhiên cũng sẽ không tệ, còn có Lam Thập Tam và Thánh Nữ của Thiên Địa Các, nếu như hai người kia cũng tham gia thì phỏng chừng lại càng khó đối phó hơn nữa.

Cuối cùng, trong đầu Lục Lâm Thiên lại nhớ tới một đạo thân ảnh quen thuộc, không biết lần này, Lăng Thanh của Linh Vũ Giới có xuất hiện hay không, cô gái này ba năm trước đã là Vũ Suất cửu trọng rồi, thân là vũ giả ngũ hệ, lại thêm thân phận của cô ta ở Linh Vũ Giới, nhất định sẽ nhận được sự bồi dưỡng tốt nhất của Linh Vũ Giới, thực lực của cô ta hiện tại khỏi nghĩ cũng biết.

Nghĩ một hồi mới bắt đầu dừng lại, Lục Lâm Thiên cũng chính thức tiến nhập vào trong tu luyện, đã nói trước với người của Hoàng gia là không có việc gì thì không được tới quấy rầy mình tu luyện, mình cũng đã bố trí một đạo cấm chế, cho nên Lục Lâm Thiên cũng yên tâm, người của Hoảng gia chắc là cũng không tuỳ tiện tới đây quấy rầy mình làm gì đâu.

Bên trong một đại sảnh khác ở Hoàng gia, lúc này ba cha con Hoàng gia đang ngồi đó, Hoàng Chí Lương nói với hai cô con gái:

– Đan Nhi, Hân Nhi, đã an bài xong cho Dương Quá đại nhân chưa?

– Cha cứ yên tâm, đã an bài xong hết rồi.

Hoàng Đan nói, vừa rồi cả hai người các nàng đã tự mình sắp xếp xong hết mọi chuyện.

– Không ngờ Dương Quá đại nhân này còn chưa tới tuổi nhi lập, đúng là khiến ta không thể tin nổi.

Hoàng Chí Lương khẽ thở dài, lập tức nói:

– Đan Nhi, vậy con hãy nhanh đi giúp Dương Quá đại nhân an bài chuyện báo danh đi thôi.

– Theo như con được biết thì Dương Quá đại nhân vốn là trưởng lão của Thiên Địa Các, muốn ghi danh cũng không phiền toái.

Hoàng Đan nói:

– Con sẽ phái người đi sắp xếp là được, sẽ không có phiền toái gì đâu.

– Lần này nhất định phải làm cho tốt, Đan Nhi, con có hiểu ý của cha hay không?

Hoàng Chí Lương nói vẻ thấm thía nhìn con gái của mình.

– Cha, con hiểu rõ.

Hoàng Đan ngước mắt nói.

– Đan Nhi, con vốn khéo léo hiểu lòng người, hai năm qua, Hoàng gia trong tay con lại mở rộng thêm không ít, mà cha thì chỉ có hai đứa con gái là con và Hân Nhi, Hoàng gia không có ai kế tục, lại thêm thực lực của cha, mặc dù là Vũ Suất, nhưng cây to đón gió, ở Thành Vạn Hạp này có không ít kẻ luôn rình mò Hoàng gia chúng ta, sớm muộn gì cũng sẽ có nguy cơ, cho nên, chúng ta phải…

Hoàng Chí Lương nói với Hoàng Đan:

– Trước kia con ở Vạn Tượng Môn, đúng là có không ít kẻ cố kỵ Vạn Tượng Môn, nhưng bây giờ, Hoàng gia chúng ta đã không còn chỗ để dựa vào nữa, thân là người đứng đầu gia tộc, cả tộc Hoàng gia chúng ta cũng có mấy ngàn người, ta không thể không suy nghĩ cho cả gia tộc.

– Cha à, nhưng nếu muốn Dương Quá đại nhân gia nhập Hoàng gia chúng ta thì sợ là rất khó.

Suy nghĩ của phụ thân, Hoàng Đan sao có thể không biết được, hy vọng Hoàng gia lần này có thể được Dương Quá đại nhân giúp đỡ, nếu như cuối cùng Dương Quá đại nhân có thể ở lại Hoàng gia, đối với Hoàng gia mà nói thì sẽ an giấc không lo gì, đám người có ý nghĩ muốn động tới Hoàng gia bên trong Thành Vạn Hạp cũng sẽ không dám lộn xộn nữa.

– Gần đây người của Cao gia cứ một mực gây áp lực cho Hoàng gia chúng ta, sau lưng sợ là còn có đám người Vạn gia và Ứng gia âm thầm hợp mưu, chúng ta phải mau nghĩ cách đối phó mới được, tên nhị thế tổ của Trần gia con cũng chướng mắt, Cao gia cũng chẳng tốt lành gì hơn, ta cũng không muốn nhìn thấy con gả vào Cao gia.

Hoàng Chí Lương khẽ thở dài.

– Cho dù con có vào Cao gia đi chăng nữa thì sợ là mục tiêu của Cao gia vẫn là muốn chiếm đoạt Hoàng gia chúng ta, chỉ hận con không phải nam nhi, có nhiều điều không tiện, bằng không, cần gì phải sợ Cao gia, Ứng gia, Vạn gia gì kia chứ.

Trong mắt của Hoàng Đan bắt đầu loé ra hàn quang, nhưng cũng chỉ có thể thở dài một hơi.

– Đan Nhi, con cảm thấy Dương Quá đại nhân thế nào?

Hoàng Chí Lương nhìn qua nữ nhi, ánh mắt liền ngưng trọng lại, hỏi với chút thâm ý.

– Ý của cha là gì?

Lấy sự thông minh tài trí của Hoàng Đan, đương nhiên có thể đoán ra ý nghĩ trong lòng của cha mình rồi.

– Tuổi tác của Dương Quá đại nhân cũng vừa hợp, lại từng cứu mạng cả con và Hân Nhi, nếu một trong hai người các con có ai đó có thể giữ được Dương Quá đại nhân lại, về tư, Hoàng gia chúng ta từ nay về sau không cần phải lo lắng gì nữa, về công, hai người các con tìm được chỗ quy túc tốt, ta cũng thấy yên lòng.

Hoàng Chí Lương nói lời thấm thía, xong liền đưa mắt nhìn về phía Hoàng Hân:

– Hân Nhi, ý con ra sao?

Hoàng Hân lúc này lại đang đứng thẫn thờ đờ người ra, không biết đang nghĩ tới chuyện gì, cuộc đối thoại của đại tỷ và cha mình, lại không nghe được một chữ nào, cuối cùng nghe thấy phụ thân gọi, mới ngơ ngác ngẩng đầu lên nói:

– Phụ thân, người kêu con có chuyện gì sao?

– Nha đầu con thật là.

Hoàng Chí Lương nhìn nữ nhi một cái, tiểu nữ nhi này kể từ sau khi trải qua chuyện bị trúng độc thì lại càng khiến ông thương yêu thêm vài phần.

– Cha, những chuyện thế này, cho dù con và muội muội có nguyện ý đi chăng nữa, chỉ sợ Dương Quá đại nhân chướng mắt chúng con mà thôi.

Hoàng Đan mỉm cười, trong ánh mắt lại có chút biến hoá kỳ lạ.

– Hai người các con, ở trong Thành Vạn Hạp này, có thiếu nữ nhà ai mà sánh nổi với các con, nếu như ngay cả các con mà Dương Quá đại nhân cũng chướng mắt nữa thì sợ là mắt nhìn của hắn còn cao hơn cả trời rồi.

Hoàng Chí Lương nói.

– Cha, chuyện này để sau hãy nói, nhất định không được nhắc tới trước mặt Dương Quá đại nhân.

Hoàng Đan nói.

– Ta biết mà, con đi mau đi, gần đây cũng phải cẩn thận đề phòng đám người Cao gia, Vạn gia và Ứng gia một chút.

Hoàng Chí Lương nói.

Hoàng Đan gật đầu, lập tức rời khỏi tiểu sảnh, Dương Quá đại nhân muốn ghi danh tham gia trận tranh tài thập đại cường giả, nàng đương nhiên phải tự tay sắp xếp.

Lục Lâm Thiên bế quan, thời gian cứ chậm rãi trôi qua, lúc này ở bên trong Thành Cự Giang bao la cũng vì sự kiện diễn ra trận tranh tài thập đại cường giả toàn đại lục sắp diễn ra mà bắt đầu náo nhiệt lên tới mức khủng bố. Thành Cự Giang, vốn là địa thương vô cùng đặc biệt trong toàn bộ đại lục, đây là một toà thanh cực lớn, lưu lượng người ra vào tấp nập, đủ để so sánh với bất kỳ toà thành lớn nào của đại lục, nơi này vô cùng phồn hoa và náo nhiệt, cũng hỗn loạn chẳng kém, nơi này không có đúng hay sai, tất cả đều phải dựa vào thực lực để chứng minh là mình đã đúng.

Thời gian ngắn gần đây, bên trong Thành Cự Giang, dòng người qua lại trên phố đặc biệt đông đúc rộn ràng, khắp nơi đều vô cùng náo nhiệt, đếm sơ sơ cũng phải có mấy vạn người tràn vào Thành Cự Giang này, đều là tới để xem trận tranh tài thập đại cường giả trẻ tuổi.

Chương 1259: Cao gia cầu hôn (2)

Hoàng Chí Lương lập tức trách cứ một chút.

– Gia chủ, không ổn rồi, người của Cao xông vào rồi.

Ngay lúc Hoàng Chí Lương vừa dứt lời thì bên ngoài đại sảnh đã có một đệ tử Hoàng gia vội vàng xông vào bẩm báo, vẻ mặt thì vô cùng hoảng loạn.

– Hoàng Cai, đã xảy ra chuyện gì?

Hoàng Chí Lương lập tức hỏi tên đệ tử Hoàng gia này.

– Gia chủ, gia chủ Cao gia đã tới đây, muốn xông vào Hoàng gia, còn đả thương mấy người bọn tiểu nhân ở ngoài cửa.

Tên đệ tử Hoàng gia này vội trả lời.

– Hay cho Cao gia, mau theo ta ra xem.

Ánh mắt của Hoàng Chí Lương lạnh đi, lời vừa dứt thì đã rời khỏi đại sảnh.

Bên ngoài Hoàng gia lúc này đã có không ít người tụ tập lại xung quanh để xem náo nhiệt, mà ở đại môn của Hoàng gia lúc này, có mấy đệ tử Hoàng gia đều mang thương tích trên người đứng ở một bên, miệng còn vương vết máu, ai cũng tức giận, nhưng cũng tự biết mình không phải đối thủ của đối phương.

Lúc này, bên ngoài Hoàng gia cũng có chừng vài trăm thớt thiết kỵ đang đứng chỉnh tề, một cỗ khí tức lăng lệ lập tức lan ra, đám người trên lưng ngựa ai nấy đều thống nhất mặc trưởng bào, trên lưng ngựa có giắt theo trưởng thương màu đen, nhìn thấy cách ăn mặc này, đám người trong Thành Vạn Hạp đều biết rõ, đây chính là Hắc Phong Vệ của Cao Gia trong Thành Vạn Hạp, là thực lực tinh nhuệ nhất của Cao gia.

Đám Hắc Phong Vệ này tổng cộng có hơn ba trăm người, nhưng cũng đừng nên xem thường ba trăm người này, có phân nửa trong đây đều là Vũ Phách, còn lại thì cũng đều là Vũ Sư cao giai cả.

Lúc này đứng trước đội Hắc Phong Vệ này lại có hơn mười người đang đứng, mỗi người đều có tu vi Vũ Tướng, bên trong Thành Vạn Hạp này, thực lực cũng không phải là yếu, hai người đứng trước tiên, ai cũng đều biết mặt, một người là gia chủ Cao gia Cao Trình Vi, một người chính là con của hắn Cao Bộ Vĩ, nhất cử nhất động lần này của Cao gia đương nhiên đã bị không ít người dõi mắt ngó theo, Cao gia ở Thành Vạn Hạp cũng là một trong tứ đại gia tộc, tứ đại gia tộc bao gồm Hoàng gia, Ứng gia, Vạn gia và Cao gia.

– Nghe nói gần đây thiếu gia Cao gia cứ liên tục cầu hôn với Hoàng gia, nhưng luôn bị Hoàng gia kiếm cớ cự tuyệt, chắc là sợ bị mất mặt cho nên muốn tới gây sự.

– Ngươi thì biết cái gì, Cao gia này sợ là muốn lấy cả tài lẫn sắc đó, hai vị tiểu thư Hoàng gia đều là mỹ nữ, khiến người ta nhìn thấy liền ngứa ngáy trong lòng, Cao gia này ngoại trừ muốn lấy được người ra, còn không muốn bỏ qua cơ hội nuốt trọn Hoàng gia nữa.

– Phỏng chừng đây chỉ là cái cớ Cao gia nghĩ ra để tiện ra tay với Hoàng gia mà thôi.

Lúc mọi người đứng nhìn đang mãi bàn luận thì bên trong Hoàng gia có một đám người đi ra, người dẫn đầu đúng là gia chủ Hoàng Chí Lương của Hoàng gia, phía sau còn có Hoàng Đan, Hoàng Hân, mấy vị trưởng lão của Hoàng gia cùng với một đám đệ tử, người của Hoàng gia vừa đi ra thì không khí lập tức trở nên căng thẳng như giương cung bạt kiếm.

– Hoá ra là Hoàng huynh, thật là thất lễ, vừa rồi đám người trong tộc không hiểu chuyện, đả thương người của Hoàng gia, kính xin Hoàng huynh thứ lỗi cho, tiền thuốc men này Cao gia ta xin trả đủ.

Nhìn thấy Hoàng Chí Lương, tên gia chủ Cao gia Cao Trình Vi này lập tức nói ngay, bất quá khí thế của hắn thì vẫn cứ hung hăng vênh váo như cũ.

Mà lúc này bên cạnh Cao Trình Vi chính là tên Cao Bộ Vĩ tuổi chừng ba mươi, thân hình gầy gò nhìn qua có chút hèn mọn bỉ ổi, đối với kẻ này, cả Thành Vạn Hạp này có rất nhiều người biết, toàn bộ Cao gia này từ lớn tới nhỏ, cơ hồ đều đêm đêm sênh ca, ngày ngày đắm chìm trong nơi bướm hoa, cho nên thể cốt đã sớm phế hết cả rồi.

Lúc này tên Cao Bộ Vĩ kia nhìn thấy tỷ muội Hoàng gia thì ánh mắt liền sáng lên nhìn chằm chặp không dời mắt, tỷ muội Hoàng gia, đây chính là đối tượng mấy năm nay hắn hằng ao ước, ngay cả tối hôm qua khi lên giường với Tiểu Đào ở Di Hồng Viện, hắn cũng tưởng tượng bộ dạng của nàng ta thành bộ dạng của Hoàng Đan, nếu như thật sự có ngày đè được tỷ muội Hoàng Đan và Hoàng Hân dưới dưới thân, thì sẽ là chuyện sung sướиɠ cỡ nào chứ.

Nhìn thấy ánh mắt daˆм tà của Cao Bộ Vĩ, hai tỷ muội Hoàng Đan và Hoàng Hân lập tức lộ ra vẻ chán ghét, sau đó nhìn qua nơi khác, đối với loại người này, chỉ có thể lờ đi xem như không thấy.

– Cao Trình Vi, ngươi đả thương người của Hoàng gia ta, chẳng lẽ lại muốn xong nhẹ nhàng như vậy.

Hoàng Chí Lương quát lên một tiếng, nheo mắt đảo qua thương thế của mấy tên đệ tử Hoàng gia, sắc mặt lập tức trở nên lạnh lẽo, nguyên nhân bên trong, tự bản thân Hoàng Chí Lương cũng biết rõ.

– Hừ, Hoàng huynh, ngươi đây là cố ý muốn khó dễ ta chứ gì, lần trước Cao gia ta tới Hoàng gia của ngươi cầu hôn, Hoàng gia của ngươi cứ ba lần bảy lượt kiếm cớ chối từ, đây là xem thường Cao gia ta chứ gì, hôm nay lại còn muốn gây khó dễ cho ta, Hoàng huynh ngươi nói xem, rốt cuộc là ngươi muốn gì đây, cả Cao gia sẽ tiếp ngươi.

Ánh mắt của Cao Trình Vi thu lại, trên gương mặt đầy những nếp nhăn dúm lại với nhau, trong mơ hồ để lộ ra một cỗ khí tức nguy hiểm, người này tu vi cũng tới Vũ Suất tứ trọng, thực lực không hề yếu chút nào.

– Hay cho Cao gia, Cao Trình Vi, ngươi cũng đừng có mà già mồm át lẽ ở đây, ai mà không biết dã tâm của Cao gia các ngươi, Cao gia các người đưa ra lời cầu thân với Hoàng gia ta, mục đích là gì khỏi nghĩ cũng biết, rõ là muốn chiếm đoạt Hoàng gia của ta, bớt có kiếm chuyện làm cớ đi, bằng nhi tử của ngươi, có điểm nào xứng với hai nữ nhi của ta cơ chứ.

Hoàng Chí Lương lúc này cũng tức giận mắng lại với khí thế không kém.

– Hừ!

Cao Trình Vi hừ lạnh một tiếng, nhìn vào nhi tử đứng bên cạnh, cũng có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, những gì đứa nhi tử này làm, thân là người làm cha như hắn, sao mà không biết được, bất quá lúc này không phải thời điểm thích hợp để dạy dỗ nhi tử, dù sao đi nữa thì hắn chỉ có một nhi tử mà thôi, cũng không dạy dỗ được nữa, đã sớm bỏ mặc không quản rồi.

– Hoàng Chí Lương, hôm nay ta nói với ngươi lần cuối cùng, Cao gia ta cầu thân với Hoàng gia ngươi, ngươi có đồng ý hay là không, nếu như ngươi không xem Cao gia ta ra gì thì cũng đừng trách ta đây không khách khí.

Lời vừa dứt, tên Cao Trình Vi này lập tức bước ra một bước, theo một bước này bước ra, chân khí tuôn trào, mặt đất cũng bị rạn nứt, một cỗ khí thế đáng sợ lan tràn, khiến hư không ngưng tụ, làm cho một ít đệ tử có tu vi không đủ cao trong Hoàng gia lúc này liền bị nhận lấy một cỗ áp chế vô hình, có không ít người thực lực quá kém thì sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch.

– Hừ! Cao Trình Vi, Hoàng gia ta cũng không phải hạng dễ ức hiếp.

Chương 1260: Ngươi là Linh Vương (1)

Ngay khi Cao Trình Vi kia bộc phát khí thế thì ánh mắt của Hoàng Chí Lương cũng phát lãnh, chân giẫm mạnh lên đất, chân khí run run, tu vi cũng đồng dạng là Vũ Suất tứ trọng, lập tức có một cỗ khí thế vô hình chuyển động rồi lan ra nhanh như chớp dưới bàn chân, mặt đất rung chuyển, một cỗ khí thế mênh mông nháy mắt cũng lan ra, ngăn cản khí thế của Cao Trình Vi, đồng thời còn khiến cho hơn trăm tên Hắc Phong Vệ kia hơi chút hỗn loạn lên.

– Hoàng Chí Lương kia, ngươi là rượu mời không uống muốn uống rượu phạt hay sao.

Sắc mặt của Cao Trình Vi hơi đổi, giống như hắn ta không thể ngờ là Hoàng gia vẫn cứ cậy mạnh như vậy, cũng chỉ có thể dùng tới chiêu cuối cùng mà thôi.

– Cao gia của ngươi dám động tới Hoàng gia của ta, thì cần phải trả giá rất đắt.

Ánh mắt của Hoàng Chí Lương trở nên ngưng trọng, thân là người đứng đầu Hoàng gia, lúc này há lại có thể lùi bước được, nếu như lùi bước sẽ chỉ khiến đối thủ có cơ hội mà chèn ép thêm, có lẽ bởi vì Thành Vạn Hạp khá gần Thành Cự Giang, cho nên dẫu từ trước tới nay Thành Vạn Hạp là địa bàn của Hắc Sát Giáo, bất quá tác phong trong thành lại có chút giống với Thành Cự Giang, hết thảy đều dựa vào thực lực để nói chuyện, phân tranh bên trong thành, chỉ cần không ảnh hưởng gì tới Hắc Sát Giáo thì Hắc Sát Giáo cũng sẽ không quản tới làm gì.

– Ha ha, tất cả mọi người đều ở đây à.

Đúng lúc Hoàng Chí Lương vừa mới nói dứt lời thì bên trong Hoàng gia có một đạo thân ảnh vận trường bào màu xanh vô thanh vô tức xuất hiện, ấy vậy mà không có bất kỳ ai phát hiện ra, sau đó lướt nhanh tới bên cạnh Hoàng Chí Lương.

Tất cả những chuyện vừa rồi, Lục Lâm Thiên đang ở bên trong

Hoàng gia, đương nhiên là đã nhìn thấy hết tất cả, lướt mắt nhìn qua Hoàng Chí Lương, cảm thấy hơi kinh ngạc, người này hoá ra cũng có một thân ngạo cốt như vậy.

– Dương Quá đại nhân.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, hai tỷ muội Hoàng Đan và Hoàng Hân lập tức lộ ra vẻ vui mừng.

– Có chuyện gì vậy?

Lục Lâm Thiên quét mắt nhìn qua đám người Cao gia, biết rõ còn cố hỏi.

– Dương Quá đại nhân, Cao gia này có mưu đồ với Hoàng gia của ta, còn muốn ép hôn Đan Nhi, hiện tại đang muốn động thủ với Hoàng gia của ta.

Hoàng Chí Lương nói.

– Hừ, các hạ là ai, đây là chuyện của Cao gia và Hoàng gia ta, nếu như các hạ chỉ là người ngoài thì tốt nhất là đừng nên nhúng tay vào, sợ là nếu như các hạ cónhúng tay vào thì cũng chẳng cứu nổi Hoàng gia đâu.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện, cảm giác được trên người của thân ảnh thần bí mang mặt nạ này hoàn toàn không có bất kỳ khí tức dao động nào, nhưng có thể xuất hiện một cách vô thanh vô tức như vậy, Cao Trình Vi này thân là Vũ Suất tứ trọng, cũng không phải kẻ yếu, nên cũng có thể cảm giác được chút ít. Hơn nữa vừa rồi nghe được cái tên Dương Quá kia, có cảm giác hình như cũng hơi quen quen.

– Ta là ai thì ngươi có biết cũng vậy, bất quá hôm nay ta sẽ bảo vệ Hoàng gia chắc rồi, các ngươi có thể cút đi.

– Đúng là kẻ càn rỡ ngông cuồng, ở đây chính là Thành Vạn Hạp, ngươi muốn chết đúng không.

Tên Cao Bộ Vĩ đứng kế bên Cao Trình Vi nhìn thấy vẻ tôn kính của tỷ muội Hoàng gia dành cho người đeo mặt nạ này thì lập tức cảm thấy khó chịu trong lòng, lúc này biết rõ người nọ tới để gây khó dễ không cho mình chiếm được tỷ muội Hoàng gia, liền nhịn không được mà lên tiếng chửi mắng.

– Một tên Vũ Phách nho nhỏ mà cũng dám làm càn trước mặt bản sát.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, cái tên Quỷ Sát Dương Quá này bản thân hắn lại cảm thấy khá thích. Lời vừa dứt thì lập tức vô thanh vô tức biến mất ngay tại chỗ,

– Xuy!

Trong nháy mắt tiếp theo, trong không gian truyền tới một thanh âm trầm đυ.c, trong nháy mắt khi mọi người còn chưa kịp lấy lại tinh thần, đọi lúc mọi người nghe được thanh âm này rồi thì chỉ thấy Cao Bộ Vĩ đã trực tiếp bị thân ảnh đeo mặt nạ vận áo bào xanh kia túm lấy đầu, tốc độ này chẳng khác nào thuấn di, mọi người chỉ có thể nhìn thấy một đạo tàn ảnh màu xanh nhàn nhạt như có như không xẹt qua mà thôi.

– Mau thả nhi tử của ta ra, bằng không thì ngươi đừng hòng rời khỏi Thành Vạn Hạp.

Nhìn thấy một màn này, Cao Trình Vi cũng kinh hãi vô cùng, lập tức quát lớn, thực lực của đối phương dường như đã tới trình độ rất mạnh rồi, ngay cả hắn cũng không đủ sức để ra tay được, đứa nhi tử đứng kế bên nháy mắt đã rơi vào tay đối phương.

Một chiêu đã bắt được nhi tử của Cao Trình Vi đang đứng ngay bên cạnh hắn khiến cho đám người đứng xem và cả người của Hoàng gia đều vô cùng kinh ngạc.

– Chỉ bằng vào ngươi mà cũng muốn uy hϊếp ta sao.

Lục Lâm Thiên thản nhiên đưa mắt liếc nhìn Cao Trình Vi, linh lực trong tay đột nhiên tuôn trào dữ dội.

– Rốp!

Chỉ nghe một tiếng xương cốt gãy nát vang lên giòn tan, trong nháy mắt tiếp theo, Cao Bộ Vĩ ngay cả một tiếng hét thảm cũng chưa kịp phát ra thì đầu đã lìa khỏi cổ, lập tức có một cột máu phun ra.

– Hô!

Một màn huyết tinh này khiến cho tất cả mọi người phải hít vào một hơi, người này không ngờ lại thật sự giết chết đại thiếu gia của Cao gia, Cao gia chính là bá chủ một phương bên trong Thành Vạn Hạp này, ai cũng không dám trêu vào.

Đám người của Hoàng gia hình như cũng không ngờ là Lục Lâm Thiên sẽ trực tiếp giết chết đại thiếu gia Cao gia, chỉ có Hoàng Đan là ngước mắt lên nhìn, nàng biết rõ, so với những gì mà Quỷ Sát Dương Quá từng làm ở Thành Cự Giang thì giết chết một tên nhị thế tổ của Cao gia như vầy thì đã là cái gì.

– Ta mặc kệ ngươi là ai, hôm nay ngươi nhất định sẽ không thể rời khỏi Thành Vạn Hạp được, Cao gia ta hôm nay nhất định sẽ không để yên cho ngươi đâu.

Nhìn thấy nhi tử của mình bị giết thảm như vậy, hắn tức giận tới mức này cũng dễ hiểu, không chút do dự, chỉ thấy lòng bàn chân của hắn loé lên bạch quang, thân ảnh của hắn nhanh chóng lướt tới với tốc độ chẳng khác nào thuấn di, một cỗ chân khí phong thuộc tính bàng bạc tuôn ra dữ dội, trong tay không biết từ khi nào đã xuất hiện một thanh binh khí có hình dạng kỳ lạ như một cái móc câu, kình lực phá không trực tiếp khiến cho không gian phía trước thanh binh khí này xuất hiện một vòng quang hồ nhàn nhạt, vang lên tiếng vù vù không ngớt.

Nhìn tên Cao Trình Vi đang nhào tới, cảm thụ được kình phong lướt qua mặt, Lục Lâm Thiên chỉ khẽ cười nhạt một cái rồi lại khẽ thở dài, sau đó lập tức giơ tay phải ra, năm ngón tay siết lại, một đạo trảo ấn cứ thế mà hình thành, trong nháy mắt tiếp theo, đạo trảo ấn này lập tức lao ra dữ dội, dùng một loại tư thái lặng lẽ không chút tiếng động nào, trực tiếp nện lên người của Cao Trình Vi, phía trước đạo quyền ấn, mấy chục thước không gian trực tiếp bị bẻ cong.

– Xuy xuy!

Trong vẻ mặt kinh ngạc đến há hốc mồm của tất cả mọi người, Cao Trình Vi bị đánh cho văng ra xa rồi rơi xuống, không gian chung quanh chỉ trong nháy mắt đã trực tiếp bị ngưng đọng lại, thân thể khựng lại giữa không trung, cư nhiên không cách nào cử động được, khí thế bàng bạc của hắn lúc này đã hoàn toàn bị phong toả, không hề có sức phản kháng.

Chương 1261: Ngươi là Linh Vương (2)

– Ngươi là Linh Vương, ngươi không ngờ lại là Linh Vương.

Lúc này, chân khí trên người đã hoàn toàn bị ngưng cố, không gian bị phong toả, Cao Trình Vi đưa mắt nhìn thân ảnh mặc áo bào xanh ở phía dưới, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch, trong lòng đột nhiên có một nỗi sợ hãi vô cùng tràn ngập, có thể làm được khống chế không gian thế này thì cũng chỉ có Linh Vương và Vũ Vương mới có thể làm được mà thôi, đối phương không ngờ lại là cường giả Linh Vương.

– Tất cả mọi người nghe cho rõ đây, ai dám động tới Hoàng gia thì sẽ có kết cục tương đương với Cao gia.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên quanh quẩn trong không khí, năm ngón tay hơi miết lại, trên không trung lập tức truyền ra một tiếng xé gó trầm đυ.c.

– Rầm rầm!

Đạo trảo ấn kia bẽ gãy không gian, trong nháy mắt liền trực tiếp nổ tung, thân thể Vũ Suất tứ trọng của Cao Trình Vi lúc này cũng trực tiếp bị nghiền nát trong không gian hoá thành một mảnh huyết vũ bắn khắp nơi phía ngoài cửa của Hoàng gia. Vũ Suất tứ trọng, tựa như hoàn toàn không có sức đánh trả, đã trực tiếp bị đánh chết.

Vũ Suất tứ trọng, ở trong Thành Vạn Hạp tuyệt đối có thể coi là cường giả đỉnh cấp rồi, dù sao đi nữa thì Thành Vạn Hạp cũng không lớn được bằng Thành Cự Giang, không có được nhiều Vũ Vương và Linh Vương như vậy, bên trong Thành Vạn Hạp này, Vũ Suất và Linh Suất cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay, mà lần này một tên Vũ Suất cao cao tại thượng cư nhiên bị một chiêu đánh chết như vậy.

– Linh Vương, đó là cường giả Linh Vương.

– Dương Quá, ta nhớ ra rồi, chính là Quỷ Sát Dương Quá hai năm trước đã đại náo Tuyệt Linh Tông và Vạn Tượng Môn ở Thành Cự Giang, còn gϊếŧ chết không ít Vũ Suất Linh Suất, còn có cả Linh Vương và Vũ Vương nữa.

– Không ngờ lại là người này, nghe nói người này huyết tinh ác độc, ra tay không hề lưu tình chút nào, không ngờ lại là thật, Cao gia này cũng xui xẻo thật, tự nhiên đυ.ng phải Quỷ Sát Dương Quá.

– Ai mà biết được Quỷ Sát Dương Quá cư nhiên lại ở Hoàng gia, nếu như biết được thì có cho hắn mười lá gan hắn cũng không dám tới đây để trêu chọc Hoàng gia, ngay cả Vạn Tượng Môn và Tuyệt Linh Tông của Thành Cự Giang còn không làm gì được vị Quỷ Sát Dương Quá này nữa là.

Trong tiếng bàn tán của mọi người, đám người Hoàng gia lúc này cũng cứng họng một hồi, cả đám trợn mắt há mồm, hiện tại bọn họ mới biết được, hoá ra tên Dương Quá này đã đạt tới tu vi Linh Vương.

Hoàng Đan mỉm cười, hơn hai năm trước, Dương Quá đại nhân đã dám chống lại cả Tuyệt Linh Tông và Vạn Tượng Môn rồi, có là Linh Vương đi nữa không chẳng có gì là lạ hết.

– Hoàng Đan tiểu thư, chuyện giúp ta báo danh không biết đã giải quyết xong xuôi chưa?

Đánh chết một tên Vũ Suất tứ trọng, lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên không có bất kỳ biểu lộ nào, Vũ Suất tứ trọng, giơ tay một cái là có thể dùng được, mình hiện tại đã không phải là thiếu niên chỉ cần nhìn thấy Vũ Suất cũng cảm thấy ngưỡng mộ nữa.

– Đều đã sắp xếp xong xuôi, ngay cả khách điếm cũng đã chuẩn bị xong, Dương Quá đại nhân vốn là trưởng lão của Thiên Địa Các, người của chúng ta chỉ vừa nhắc tới thì lập tức đâu vào đấy ngay.

Hoàng Đan nói, ngày hôm qua người từ Thành Cự Giang trở về bẩm báo đã lo chuẩn bị xong hết, ngay cả mấy việc như khách điếm cũng đã được an bài thoả đáng.

– Ngươi vất vả rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Dương Quá đại nhân đã khách khí rồi, đa tạ Dương Quá đại nhân đã ra tay giúp đỡ, đa tạ.

Hoàng Đan thi lễ rồi nói với vẻ cảm kích, có Quỷ Sát Dương Quá xuất thủ giúp Hoàng gia, thì nguy cơ của Hoàng gia hẳn là đã được giải trừ, Ứng gia và Vạn gia chắc chắn sẽ không dám lộn xộn nữa, cái chết của Cao Trình Vi cũng không đủ gây nên tai hoạ gì.

– Chỉ là tiện tay mà thôi, sau này các vị cũng đừng gọi ta là Dương Quá đại nhân nữa, cứ gọi Dương Quá là được rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Không dám, sao ta có thể trực tiếp gọi đại danh của ân nhân được, sau này ta cứ gọi ân nhân là Dương Quá tiên sinh đi vậy.

Hoàng Chí Lương lúc này cũng đã phục hồi lại tinh thần, lập tức đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, biết rõ người đứng trước mặt mình không ngờ lại là cường giả Linh Vương, trong lòng cũng cảm thấy kinh ngạc hồi lâu mới có thể bình tĩnh lại được, chưa tới ba mươi tuổi đã là Linh Vương, với thiên phú cỡ này, hắn biết ngay là tiền đồ sau này khó mà lường được.

– Tuỳ các ngươi, vậy ta đi trước đây.

Lục Lâm Thiên nói.

– Dương Quá đại…

Hoàng Đan lập tức lên tiếng, rồi lại đổi giọng nói:

– Dương Quá tiên sinh, ngươi đi tham gia trận tranh tài thập đại cường giả, cũng không thể chỉ tới có một mình được, để cho chúng ta đi theo cùng ngươi có được không, dù sao chúng ta cũng là tới xem náo nhiệt, đi theo bên cạnh Dương Quá đại nhân, biết đâu cũng có thể giúp Dương Quá đại nhân chuẩn bị vài việc vặt.

– Dương Quá tiên sinh, để cho chúng ta đi cùng ngươi được không, Hoàng gia ta mặc dù nhỏ, bất quá cũng có thể trợ uy giúp Dương Quá tiên sinh phần nào mà.

Hoàng Chí Lương nói.

– Dương Quá tiên sinh, ta cũng muốn tới Thành Cự Giang xem náo nhiệt, để bọn ta theo cùng đi.

Hoàng Hân đưa mắt nhìn Lục Lâm Thiên, người ít nói chuyện như nàng mà cũng mở miệng năn nỉ, trong giọng nói mang theo chút khẩn cầu.

– Vậy được rồi.

Lục Lâm Thiên có chút do dự, nhưng ngay sau đó lại gật đầu đồng ý.

Sau một lát, bên trong Hoàng gia có một con yêu thú phi hành lục giai phóng thẳng lên trời, nháy mắt đã biến mất ở giữa không trung, đây là một con yêu thú phi hành lục giai sơ kỳ mà Lục Lâm Thiên đã mang ra từ trong Huyền Thiên Bí Cảnh, Thiên Sí Tuyết Sư và Nghịch Lân Yêu Bằng không tiện lộ diện, Lục Lâm Thiên đành phải gọi ra một con yêu thú phi hành lục giai sơ kỳ bên trong Không Gian Thú Nang ra để thay thế.

Nhìn thấy con yêu thú lục giai sơ kỳ này, trong Hoàng gia, ai cũng đều cảm thấy kinh ngạc không thôi, sau khi đánh chết cha con nhà họ Cao xong, Hoàng Chí Lương có muốn tới Thành Cự Giang đi nữa thì đám trưởng lão trong Hoàng gia lần này cũng chẳng dám nói thêm gì nữa.

Bên ngoài Hoàng gia, đám người Cao gia sau khi phục hồi lại tinh thần thì lập tức run rẩy đưa thi thể của đại thiếu gia trở về, gia chủ đã bị biến thành huyết vũ, đã sớm thi cốt vô tồn rồi.

Bầu trời yên bình, trên lưng của yêu thú phi hành có mấy chục người đang ngồi, muốn trong vòng năm ngày để tới Thành Cự Giang thì tốc độ của yêu thú phi hành của Hoàng gia không đủ, đành phải cưỡi yêu thú phi hành của Lục Lâm Thiên.

Lần này Hoàng gia cũng có hơn vài chục đệ tử có thực lực không tệ đi theo, Hoàng Chí Lương cũng tự mình đi theo, trên đường đi cũng luôn miệng cảm tạ vì lúc nãy Lục Lâm Thiên đã ra tay giúp đỡ.

Trên lưng của yêu thú phi hành, Lục Lâm Thiên hàn huyên cùng mọi người vài câu liền bắt đầu linh kỹ tiếp, đám người của Hoàng gia đương nhiên là không dám quấy rầy, chỉ có hai tỷ muội Hoàng Đan và Hoàng Hân là thi thoảng vẫn cứ vô thức đưa mắt nhìn chằm chằm vào thân ảnh vận áo bào xanh kia.

Chương 1262: Lăng Thanh tái hiện

Bên trong Thành Cự Giang, theo ngày diễn ra trận tranh tài thập đại cường giả ngày càng cận kề, thế lực từ các nơi ùa vào tấp nập, cả Thành Cự Giang bây giờ chính là cường giả như mây, trình độ phồn hoa cũng đạt tới đỉnh phong.

Bên trong một đình viện u tĩnh, trong một căn phòng được bày trí tinh sảo, một nữ tử ưu nhã vận cẩm bào tím nhạt đang tĩnh toạ, thần thái trác tuyệt phong tư tựa thiên tiên, sợ là bất kỳ nam tử nào nhìn thấy cũng phải mất hồn lạc phách, đây chính là thánh nữ Tử Yên của Thiên Địa Các.

– Tử Yên, ngày mai là diễn ra trận tranh tài của thập đại cường giả thế hệ trẻ tuổi rồi, chờ mong lâu như vậy, rốt cuộc cũng chờ được rồi.

Trong phòng nhỏ, Lam Thập Tam phất tay áo nhẹ nhàng ngồi xuống.

– Sao ngươi lại mong chờ trận tranh tài thập đại cường giả này như vậy.

Tử Yên khẽ hỏi, cười nhẹ một tiếng, đủ để khuynh thành.

– Ta rất muốn biết, chúng ta so với toàn bộ thanh niên trẻ tuổi trên đại lục thì có trình độ tới mức nào, chỉ có biết rõ rồi thì ta mới có thể an tâm mà tiếp tục bế quan tu luyện được.

Lam Thập Tam nói, trên gương mặt tuấn lãng bất phàm kia, ý cười nơi khoé môi đủ để khiến nữ tử trong thiên hạ si mê.

– Tất cả người của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, Tam Tông Tứ Môn, còn có người của Tứ Các Tứ Đảo đều tới, ta vừa nhận được tin, vị Lăng Thanh của Linh Vũ Giới nào đó mà ngươi chờ mong cũng đã tới Thành Cự Giang rồi.

Tử Yên nói.

– A, vũ giả ngũ hệ, sợ là lần này cũng chỉ có nàng ta mới có thể đánh một trận với ta.

Lam Thập Tam nói.

– Nghe nói Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm Môn vừa mới xuất quan, còn là đi ra từ kiếm trủng của Thiên Kiếm Môn, nhất định là đã lấy được truyền thừa của cường giả trong môn rồi, cộng thêm thiên phú vũ giả tứ hệ, thực lực của nàng ta lúc này tuyệt đối cũng sẽ không yếu.

Tử Yên nói.

– Kiếm trủng của Thiên Kiếm Môn.

Lam Thập Tam nhếch môi mỉm cười, lập tức nói:

– Chỉ là không biết Nguyên Nhược Lan này nhận được mấy phần chân truyền đây.

– Ta lấy được tin tức, trong Tứ Các Tứ Đảo, đám thanh niên trẻ tuổi lần này đi theo, có không ít kẻ đều có thiên phú không tồi, sợ là cũng sẽ có vài kẻ nổi trội xuất hiện, mấy năm nay Tứ Các Tứ Đảo rất ít lộ diện với bên ngoài, sợ là che giấu cũng sâu hơn.

Tử Yên nói xong, liền ngước mắt lên, khẽ nói:

– Ngươi vừa mới xuất quan, còn có tin tức của hai ngày, ngươi có muốn nghe một chút hay không?

– A, tin tức khiến ngươi coi trọng, ta đương nhiên là muốn nghe rồi.

Lam Thập Tam ngẩng lên, nhìn Tử Yên hỏi, dùng sự hiểu biết của hắn đối với Tử Yên thì những tin tức bình thường, nàng tuyệt đối sẽ không đặt trong lòng.

– Tin thứ nhất là lần này trong Các cũng có mời Phi Linh Môn, Phi Linh Môn cũng dự thi, người tới là muội muội của Lục Lâm

Thiên.

Tử Yên nói.

– Muội muội của Lục Lâm Thiên.

Lam Thập Tam hơi sửng sốt, dường như cũng chưa từng nghe nói qua.

Nhìn thấy vẻ mặt của Lam Thập Tam, Tử Yên liền nói tiếp:

– Tên là Lục Tâm Đồng, là một vị Linh Vương nhất trọng còn chưa tới mười tám tuổi, đệ tử của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, tu luyện độc công, nghe nói trên người còn có một cái thú hồn Xích Kim Độc Chu bát giai, dẫn theo sáu yêu thú thất giai, sáu Vũ Vương, cộng thêm ba Linh Vương bao gồm cả mình của Phi Linh Môn, trong vòng hai canh giờ đã huyết tẩy Ma Tâm Cốc, chỉ có cốc chủ Đảng Vạn Lâm của Ma Tâm Cốc là chạy thoát, còn lại đều bị giết chết hết sạch.

– Linh Vương nhất trọng chưa tới mười tám tuổi.

Sắc mặt của Lam Thập Tam lập tức biến đổi, hỏi ngay:

– Bốn năm trước lúc ngươi tới Linh Vương nhất trọng thì cũng đã hai mươi hai tuổi rồi đúng không.

– Không sai.

Tử Yên gật đầu, lập tức nói:

– Tin tức thứ hai chính là một tháng trước Huyền Thiên Bí Cảnh lại xuất hiện.

– Huyền Thiên Bí Cảnh lại xuất hiện, chẳng lẽ Lục Lâm Thiên đã thoát ra rồi.

Ánh mắt của Lam Thập Tam loé lên, lập tức lẩm bẩm hỏi.

Vào đêm, bầu trời bao phủ mặt đất, trăng sáng sao thưa, ngày mai là tới ngày diễn ra trận tranh tài thập đại cường giả rồi, đêm nay lại là một đêm không ngủ, cả một cái Thành Cự Giang lớn như vậy đều vô cùng náo nhiệt, đèn đuốc sáng trưng như ban ngày.

Bên trong ngôi thành náo nhiệt này, lúc này cũng có một vùng khá yên tĩnh, bên trong một đình viện, có một đạo thân ảnh đang đứng, người này đưa mắt hờ hững nhìn không trung một cái, một cỗ tinh mang nháy mắt bắn ra.

– Thiếu chủ, lần này ngươi trực tiếp bạo lộ thân phận tham gia trận tranh tài thập đại cường giả, sợ là sẽ có chút phiền toái kéo tới đó.

Phía sau lưng thân ảnh đó có hai vị lão giả, mà hai người này, nếu như Lục Lâm Thiên ở đây thì nhất định sẽ nhận ra, hai người này chính là Hắc Ám Thiên Vương và Không Linh Vương.

– Bên trong Thành Cự Giang thì dù ta có để lộ thân phận cũng không ai dám làm gì, Thiên Địa Các và các thế lực khác sợ là cũng đã sớm biết thân phận của ta, lại nói trong giới cũng sắp chính thức lộ diện rồi, không có gì phải sợ cả.

Đạo thân ảnh này đúng là Lăng Thanh, có điều lúc này vẫn là nữ giả nam trang mà thôi.

– Thiếu chủ, lần này Linh Vũ Giới chúng ta tính sẽ chính thức ra mặt, lẽ nào giới chủ đã chuẩn bị xong hết rồi ư?

Không Linh Vương hỏi, quanh thân trong lúc vô hình lại có một cỗ khí tức cường hãn lan tràn, thực lực của Linh Vương bát trọng, tuyệt đối là cường giả rất hiếm ai gặp được.

– Hai vị trưởng lão, có một số việc các ngươi không nên biết thì không cần phải hỏi, nếu cần được biết thì phía trên tự nhiên sẽ nói cho các ngươi biết mà thôi, hai năm trước bên trong Huyền Thiên Bí Cảnh, các ngươi không hề đoạt được thứ gì, lỗi lầm đó, sau này bên trên nhất định sẽ tính với các ngươi.

Ánh mắt của Lăng Thanh quét qua hai người, khiến cho hai người đường đường là cường giả cũng không dám nói thêm lời nào nữa.

– Chúng ta tự biết bản thân có tội, xin thiếu chủ tới lúc đó nói giúp cho chúng ta vài câu, sau này thuộc hạ sẽ cúc cung tận tuỵ với thiếu chủ, tới chết mới thôi.

Hai người hành lễ, nghe nói tới việc trong giới sẽ xử phạt là cả hai đều bắt đầu nơm nớp lo sợ.

– Nếu như các ngươi lấy công chuộc tội thì đương nhiên cũng có thể lấy ưu điểm bù vào khuyết điểm, đợi sau khi trận tranh tài thập đại cường giả kết thúc thì ta sẽ nói cho các ngươi biết nên làm gì

Ánh mắt của Lăng Thanh cũng bắt đầu hoà hoãn một chút.

– Trận tranh tài thập đại cường giả lần này, lấy thực lực của thiếu chủ, muốn lấy vị trí thứ nhất cũng không khó chút nào.

Không Linh Vương nói.

– Các ngươi cho rằng chuyện này đơn giản lắm sao, sinh tử thánh nữ trong Thiên Địa Các tuyệt đối không phải dễ đối phó đâu, Thiên Địa Các đột nhiên lại tổ chức trận tranh tài thập đại cường giả trẻ tuổi lần nữa, lại còn vào ngay lúc này, sợ là nhất định không đơn giản chút nào, lần này quan trọng nhất chính là chúng ta phải biết được mục đích thật sự của Thiên Địa Các.

Chương 1263: Cuối cùng cũng tới rồi (1)

– Thiếu chủ anh minh.

Hai người cúi đầu nói, vị thiếu chủ này cũng không phải là người bình thường, địa vị bên trong giới cũng hết sức quan trọng.

Bên trong một tiểu viện khá yên tĩnh, ánh đèn nhu hoà, bên trong Thành Cự Giang lúc này, có thể tìm được một chỗ đặt chân như vậy, thật đúng là không phải chuyện dễ dàng gì.

– Dương Quá tiên sinh, nơi này có hơi nhỏ, mặc dù là khách điếm, nhưng thực tế đây là bí điểm liên lạc của Hoàng gia ta ở Thành Cự Giang này, lúc này ở Thành Cự Giang rất đông người, muốn tìm được chỗ tốt hơn quả thật là không thể nào, kính xin Dương Quá tiên sinh chớ trách.

Bên trong thiên phòng của đình viện này, Hoàng Đan nói với Lục Lâm Thiên.

Đoàn người cưỡi yêu thú lục giai, rốt cuộc cũng có thể tới Thành Cự Giang kịp lúc, ngày mai sẽ là thời điểm diễn ra trận tranh tài thập đại cường giả của Thành Cự Giang.

– Nơi này rất tốt, làm phiền Hoàng Đan tiểu thư rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Tiên sinh chớ khách khí, đây là tất cả những tin tức gần đây nhất ở Thành Cự Giang mà tiên sinh cần, tiên sinh cứ tự mình xem đi, ta kể ra lại sợ tốn thời gian của tiên sinh.

Hoàng Đan lấy ra từ trong tay không ít ngọc giản tin tức, đều là những tin tức mới nhất của Thành Cự Giang gần đây.

Sau khi người của Hoàng gia đã lui ra hết, Lục Lâm Thiên lập tức bố trí một đạo cấm chế trong phòng, sau đó bên trong Không Gian Thú Nang lập tức có mấy đạo thân ảnh xuất hiện, thân hình nho nhỏ của Tiểu Long cũng đã bò lên trên vai của Lục Lâm Thiên.

Thủ ấn kết xuất, tâm thần thăm dò đi vào, Lục Lâm Thiên bắt đầu xem xét tin tức bên trên mỗi khối ngọc giản, sau một lát mới thu hồi tâm thần.

– Lão đại, huynh lấy thân phận linh giả đi tham gia trận tranh tài thập đại cường giả này liệu có được hay không.

Thân hình của Tiểu Long nhoáng một cái liền biến ngay thành hình người, đôi mắt sáng ngời to tròn xoay chuyển, thực lực của lão đại ở phương diện linh giả này hắn biết rất rõ, so với vũ giả thì ít thủ đoạn hơn rất nhiều.

– Yên tâm đi, cũng không yếu hơn nhiều lắm, cứ xem trước đã rồi hãy nói.

Lục Lâm Thiên đáp lời, về trình độ linh giả, mình chính là Linh Vương nhất trọng, hiện tại cũng không phải là không có vật đảm bảo, uy lực của Huyễn Đao trận này cũng không kém hơn một kiện hồn linh khí địa cấp, mặc dù hiện tại mình còn không thể thúc dục ra được ra uy lực mạnh nhất. Hơn nữa Hoá Thú Linh Ấn của mình hiện tại cũng coi như là có chút thành tựu, Không Linh Liệt và Cấm Hồn Linh Quyết cũng đều tu luyện thành công, coi như cũng không yếu, huống hồ gì, bản thân mình còn có chỗ dựa lớn nhất khác, chính mình cơ hồ không sợ bất kỳ linh hồn công kích gì, đồng thời linh hồn lực của mình cực kỳ mạnh, linh hồn công kích cũng là điểm mạnh của mình, mình bây giờ cũng đã là Bất Diệt Huyền Thể, tuy rằng cần phải có chân khí phụ trợ thì mới có thể thúc dục ra uy lực mạnh nhất, nhưng dù là như vậy đi nữa, thân thể của mình đã là bất diệt huyền thể, trải qua gần hai năm thời gian bị tử kim huyền lôi rèn luyện, cho dù là không thúc dục đi nữa thì cũng không phải như bình thường, Vũ Vương bình thường nếu muốn đả thương mình thì sợ là còn khó hơn cả lên trời.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trong phòng, ngày mai sẽ là ngày diễn ra trận tranh tài thập đại cường giả, theo như tin tức trên ngọc giản ban nãy thì Lục Lâm Thiên đã biết được, tất cả người của Tam Tông Tứ Môn, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, Tứ Các Tứ Đảo đều đã tới Thành Cự Giang, người của

Phi Linh Môn cũng không ngoại lệ, cũng đang ở bên trong Thành Cự Giang.

– Vô Song, Hồng Lăng, Tiểu Linh, Tâm Đồng đều đã ở tại Thành Cự Giang rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, ngày mai là có thể nhìn thấy các nàng rồi, nhưng mình đã quyết định muốn dùng thân phận Quỷ Sát Dương Quá để dự thi thì không thể đi nhận nhau trước được, bất quá Thiên Độc Yêu Long biết được thân phận của mình, nếu như hắn cũng tới Thành Cự Giang thì sẽ có chút phiền phức, giờ cũng chỉ có thể đi bước nào tính bước đó mà thôi, ngày mai lại xem sao, chuyện quan trọng nhất hiện nay chính là trận tranh tài ngày mai.

– Ngày mai phỏng chừng có thể gặp được không ít người quen đây.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, đám cường giả trẻ tuổi của Tam Tông Tứ Môn và Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, ngày mai phỏng chừng chừng tuyệt đối tham gia trận tranh tài này, sau khi suy nghĩ một lúc, Lục Lâm Thiên bắt đầu kết xuất thủ ấn tu luyện, lập tức điều tức, trận tranh tài ngày mai, mình nhất định phải duy trì trạng thái ổn định nhất mới được.

Trận tranh tài lần này, Lục Lâm Thiên cũng vô cùng chờ mong, thân là một người trẻ tuổi, lúc này phải đối mặt với toàn bộ cường giả trẻ tuổi trong đại lúc, Lục Lâm Thiên sao có thể không mong chờ cho được, có thể tranh tài một phen cùng toàn bộ cường giả trẻ tuổi trong đại lục, cũng để cho bản thân mình biết, trước mặt anh hào trong thiên hạ, thực lực của mình cuối cùng ở mức nào, chỉ nghĩ thôi cũng đủ khiến máu đang chảy trong huyết quản của Lục Lâm Thiên sôi trào rồi.

Lần này dùng thân phận Dương Quá, ngoại trừ những tính toán lúc trước của Lục Lâm Thiên ra, quan trọng nhất chính là thân phận kia của mình bị quá nhiều trói buộc, nếu như dùng thân phận Dương Quá thì chắc là có thể thoải mái mà đánh một trận rồi.

Bắt đầu từ lúc Lục Lâm Thiên tiến nhập vào trong điều tức thì một đêm này, bên trong Thành Cự Giang không biết có bao nhiêu người cũng đang khẩn trương ngồi điều tức, kích động luyện tập, cả đám ma quyền sát chưởng, chờ mong tới trận giao đấu ngày mai, mong muốn được dương danh thiên hạ, cơ hội này chỉ có một lần mà thôi.

Sáng sớm hôm sau, sắc trời vừa hừng sáng thì bên trong Thành Cự Giang, trên đường đều là sương sớm lãng đảng, chứng tỏ khí trời hôm nay không tệ.

Mặc dù đã bước vào đầu đông, nhưng khí trời hôm nay quả thật không tồi, thi thoảng có gió sớm thổi qua, thổi sương sớm tan theo trong gió, khiến cho người ta cảm thấy tinh thần sảng khoái.

Hôm nay trong Thành Cự Giang, chính là ngày bắt đầu trận tranh tài thập đại cường giả do Thiên Địa Các tổ chức, đối với Thiên Địa Các, có lẽ rất nhiều người đều sẽ cảm thấy rất lạ lẫm, bất quá chuyện này cũng không ảnh hưởng gì tới sự nhiệt tình của tất cả mọi người trên đại lục dành cho nó, cho nên mọi người đều vô cùng chờ mong, khi trời vừa mới hửng sáng thì bên trong Thành Cự Giang, đám người đông nghịt đã bắt đầu qua lại tấp nập, trận tranh tài hôm nay, chỉ có đảo Bình Nham ở phía tây của Thành Cự Giang mới có thể dung nạp được lượng người khổng lồ như vậy, ở bên trong Thành Cự Giang thì sợ là không có bất kỳ quảng trường nào có thể chứa được hơn ngàn vạn người tới từ khắp nơi trên đại lục vây xem thế này được.

Đảo Bình Nham chính là một quần đảo nhỏ nằm ở trên con sông lớn bên cạnh Thành Cự Giang, hòn đảo lớn nhất trong số đó chính là Đảo Bình Nham này, hòn đảo này tứ bình bát trực, cứ như được người ta dùng kiếm cắt thành vậy, diện tích ước chừng phải hơn năm vạn thước, ở xung quanh của nó thì có vô số đảo nhỏ, có thể để cho người khác đứng xem, trận tranh tài thập đại cường giả ba mươi năm trước chính là tổ chức ở chỗ này.

Chương 1264: Cuối cùng cũng tới rồi (2)

Thời gian trôi qua, càng lúc càng có nhiều người bắt đầu đổ dồn về phía Đảo Bình Nham, loại náo nhiệt cỡ này để khiến cho tất cả mọi người điên cuồng chờ đợi mấy tháng nay, cho nên, hôm nay tất cả cửa hàng trong Thành Cự Giang không có chỗ nào mở cửa, chủ tiệm cũng đều kéo nhau đi xem thi đấu hết cả rồi, ngày thế này có buôn bán cũng chẳng được.

Bất quá vẫn có cửa hàng mở cửa, hơn nữa bán cũng không ế, bán cả ngày lẫn đêm, dòng người tấp nập, mỗi lần có dịp thế này thì tất không thể thiếu chuyện cược xem ai thắng, trận tranh tài thập đại cường giả trẻ tuổi, đây tuyệt đối là chuyện thu hút sự quan tâm của người ta nhất, cùng cược xem mười người nào có thể lọt vào danh sách 10 người đứng đầu, đây cũng là chuyện mà gần đây đám cờ bạc kia nghiên cứu nhiều nhất.

Cũng không biết danh sách thí sinh bị tiết lộ ra thế nào, cái bản sang sách thi đấu này đã sớm truyền ra ngoài, cho nên lần đặt cược này, không thể nghi ngờ là chọn ra từ trong đám đệ tử của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, Tam Tông Tứ Môn hoặc đệ tử của Tứ Các Tứ Đảo, trận tranh tài thập đại cường giả lần trước cũng chính là ví dụ, mười người thì có hết chín người chọn đệ tử của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang hoặc Tam Tông Tứ Môn rồi.

Sáng sớm, trời vừa sáng là Lục Lâm Thiên đã đình chỉ điều tức rồi, cảm giác được cỗ linh lực tràn đầy trong cơ thể lúc này, khoé miệng cũng nhếch lên đầy vui vẻ, hơi thúc dục tâm thần, tất cả mọi thứ trong tiểu viện đều nằm trong tầm thăm dò của hắn.

Sau một lát, bên trong tiểu sảnh, Hoàng Chí Lương nhìn thấy Lục Lâm Thiên đi ra thì lập tức nói:

– Dương Quá tiên sinh, hôm nay đúng là có rất nhiều người kéo tới Thành Cự Giang, sức hấp dẫn của trận tranh tài thập đại cường giả này đúng là lớn thật.

– Đây là việc trọng đại của toàn bộ đại lục, một khi thành danh thì sẽ nổi tiếng khắp thiên hạ, chỉ riêng việc này thôi cũng đủ để đám thanh niên kia kích động vô cùng rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Dương Quá đại nhân đã là cường giả Linh Vương rồi, trận tranh tài thập đại cường giả trẻ tuổi này ngươi nhất định sẽ tiến vào vòng trong dễ thôi.

Hoàng Chí Lương nói.

– Linh Vương, thực lực cỡ này cũng chẳng là gì, rất nhiều người đều là Linh Vương và Vũ Vương đấy thôi.

Lục Lâm Thiên cười một cái, sợ là lần này sẽ có không ít người đều là Vũ Vương và Linh Vương, thánh nữ và Lam Thập Tam của Thiên Địa Các mấy năm trước cũng đã là Linh Vương và Vũ Vương rồi.

– Dương Quá tiên sinh, chúng ta có thể xuất phát rồi, ngươi nhất định sẽ làm được thôi.

Hai người Hoàng Đan và Hoàng Hân chậm rãi tiến vào, nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Đi thôi.

Lục Lâm Thiên nói, cuối cùng ngày này cũng tới, phỏng chừng lát nữa là có thể nhìn thấy mấy người Vô Song, Hồng Lăng, Tiểu Linh và Tâm Đồng rồi, chỉ là mình không thể nào đi lên nhận người quen được, đúng là tra tấn người mà.

Ra khỏi tiểu viện, trên đường lớn lúc này vô cùng ồn ào và chen lấn chật chội, đã rửa sạch sự yên lặng của Thành Cự Giang sáng nay không sót lại chút gì, trên đường cái tất cả mọi người gần như đều đang bàn luận chuyện thập đại cường giả.

Tâm thần dò xét một cái, cảm nhận được cỗ nhiệt tình khiến người ta phấn chấn này, tâm tình đang yên bình của Lục Lâm Thiên cũng lặng lẽ sôi trào lên, chuyện này hoàn toàn không liên quan gì tới định lực, Lục Lâm Thiên dù sao thì cũng chỉ là người còn trẻ, trong lòng cũng có vài phần kiệt ngạo, đối với chuyện lớn thế này, cỗ kiệt ngạo ẩn sâu trong lòng của Lục Lâm Thiên ấy cũng bắt đầu khởi động.

Một đường đi tới, men theo con đường này, tất cả mọi người đều đi về phía Đảo Bình Nham, cho nên khi hai người Hoàng Đan và Hoàng Hân đi trên đường, cũng nhận được không ít ánh mắt nhìn sang.

Trận đấu hôm nay sẽ cử hành ở Đảo Bình Nham, Lục Lâm Thiên đã sớm biết được nhờ tin tức ở bên trên ngọc giản, trận tranh tài thập đại cường giả ba mươi năm trước cũng cử hành ngay bên trên Đảo Bình Nham, lúc trước có lời đồn đãi, nói Băng Mộc tôn giả một mình đấu thắng chín cường giả còn lại cho nên mới giành đứng đầu thập đại cường giả, nhớ tới việc này, cỗ kiệt ngạo trong lòng Lục Lâm Thiên lại cao thêm một chút, Không biết lần này, trong số thập đại cường giả của toàn bộ những đại lục lần này, mình có thể lấy được một cái hay không.

– Dương Quá tiên sinh, trận tranh tài lần này ngươi có nắm chắc không?

Trong đám người, Hoàng Đan lên tiếng hỏi Lục Lâm Thiên.

– Không có nắm chắc.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, loại chuyện thế này, chưa tới lúc cuối cùng thì sợ là ai cũng không dám nói chắc cả, ai mà biết được liệu sẽ có thêm vị cường giả nào bước ra hay không, nhớ tới đại hội Tam Tông Tứ Môn ngày đó, Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm Môn và Lăng Thanh của Linh Vũ Giới kia chính là ví dụ, trong Tứ Các Tứ Đảo phỏng chừng sẽ có nhân tài xuất hiện rồi đây.

Đối với Tứ Các Tứ Đảo của Thành Ma Vân, Lục Lâm Thiên cũng đã sớm tìm hiểu qua, Thành Ma Vân cách đại lục Linh Vũ và Cổ Vực rất xa, cho nên cũng rất ít khi xuất hiện ở Cổ Vực và đại lục Linh Vũ, Thành Ma Vân có diện tích rất lớn, vô số thế lực lớn nhỏ, nhưng trong đó có tám sơn môn đã truyền thừa hơn vạn năm, tám sơn môn này chính là Tứ Các Tứ Đảo mà đại lục Linh Vũ và Cổ

Vực hay gọi, tứ các bao gồm Nhật Sát Các, Nguyệt Long Các, Tinh Ngục Các, Thần Kim Các, tứ đảo thì có Thiên Vân Đảo, Địa Viêm Đảo, Kiền Hiên Đảo, Khôn Dương Đảo.

Thực lực của Tứ Các Tứ Đảo này, có lời đồn là không hề thua kém Tam Tông Tứ Môn và Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, thực lực và thiên phú của đệ tử thân truyền trong môn khỏi nói cũng biết, nếu bảo không có cường giả thì Lục Lâm Thiên cũng không tin, còn có một số thế lực nhỏ và tán tu nữa, đều không thể xem thường, Băng Mộc tôn giả khi xưa cũng là tán tu, nhưng vẫn lấy được vị trí đứng đầu của thập đại cường giả.

Trong dòng người tấp nập, Lục Lâm Thiên không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu, người quá nhiều rồi, bất quá lúc này Lục Lâm Thiên lại lách người chen vào bên trong đám đông, thân thể qua lại không ngừng một cách quỷ dị, đám người chung quanh cũng không ai có thể tới gần hắn.

Sau nửa canh giờ sau, Đảo Bình Nham dần xuất hiện trong tầm mắt của Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên nheo mắt quan sát, nơi mà tầm mắt có thể nhìn thấy được chính là biên giới phía tây của Thành Cự Giang, phía trước là một con sông lớn rộng lớn khôn cùng, ngay tại mép sông có một mảnh toàn những hòn đảo nhỏ liên tiếp nhau.

Mơ hồ có thể nhìn thấy được ở giữa có một hòn đào rất lớn, trên những hòn đảo nhỏ chung quanh bốn phía của nó lúc này đã có vô số thân ảnh tụ tập lại đen khịt một mảnh.

Nhìn một biển người thế này, Lục Lâm Thiên cũng phải hít vào một ngụm khí lạnh, trên những hòn đảo nhỏ liên miên bốn phía kia chỉ toàn người là người, sợ là cũng phải hơn mấy trăm vạn, những tiếng bàn luận phía trên mấy hòn đảo nhỏ kia tạo thành tiếng ồn ào vang vọng khắp một chốn.

Chương 1265: Tháo mặt nạ xuống (1)

– Dương Quá đại nhân, chúng ta đi bên này, người dự thi có thể trực tiếp đi tới Đảo Bình Nham, bất quá chỉ có thể dẫn theo mười người đi vào mà thôi, những người còn lại nếu muốn lên Đảo Bình Nham xem ở khoảng cách gần thì mỗi người một trăm vạn kim tệ, người bình thường có thể sẽ không được vào, nhưng nếu như là sơn môn do Thiên Địa Các mời tới thì tất cả những người đi theo đều có thể đi vào.

Hoàng Đan nói với Lục Lâm Thiên.

– Chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên nói, đã nhìn thấy một cây cầu thép treo trực tiếp đi tới Đảo Bình Nham, muốn lên Đảo Bình Nham quan sát ở khoảng cách gần không ngờ lại cần tới một trăm vạn kim tệ mỗi người, cái giá này đúng là ở trên trời, trăm vạn kim tệ, chẳng khác nào một viên đan dược ngũ phẩm, sợ là những người muốn lên đó xem, nếu như không phải nhà có chút tiền thì chính là không biết nên phá như thế nào.

Lục Lâm Thiên đi về phía cây cầu sắt dẫn tới Đảo Bình Nham, lúc này bên cạnh cây cầu sắt có mấy vị đại hán vũ trang đầy đủ đứng ở đấy, trên người cả đám đều toả ra khí tức không tệ, mỗi người đều đeo một cái huy chương, phía trên huy chương có bí văn phức tạp, Lục Lâm Thiên vừa nhìn qua liền biết ngay là người của Thiên Địa Các.

Mắt thấy đám đệ tử Thiên Địa Các đứng đóng ở đây đều có tu vi Vũ Tướng cũng khiến Lục Lâm Thiên cảm thấy vô cùng kinh ngạc, người có tu vi Vũ Tướng, ở Thiên Địa Các cũng chỉ có thể đứng giữ cầu mà thôi.

Bên ngoài cây cầu sắt, lúc này có không ít người đang xếp hàng chờ đi vào, có người của Thiên Địa Các đang kiểm tra thân phận.

– Vù vù!

Nhưng đúng vào lúc này, trên không trung đột nhiên có không ít yêu thú phi hành khổng lồ vỗ cánh bay tới, trên lưng của yêu thú phi hành đều có không ít người đang đứng, cũng phải có vài chục con phi hành thú.

– Vô Song, Hồng Lăng, Tâm Đồng, Đông lão.

Lúc Lục Lâm Thiên ngẩng đầu lên nhìn, trên lưng của hai con yêu thú phi hành kia đột nhiên lại xuất hiện thân ảnh quen thuộc với mình, nhìn qua thân ảnh vừa lướt qua bầu trời, trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức dâng lên từng trận lo lắng, Vô Song và Hồng Lăng là hai người thân cận với mình nhất, đã mấy năm không gặp rồi, lúc này gặp được, nhưng mình lại không thể đi lên nhìn mặt họ được, hiện tại Lục Lâm Thiên có một loại xúc động mãnh liệt là muốn lập tức đuổi theo bọn họ, nhưng cũng đành phải cưỡng chế ép suy nghĩ ấy xuống, mình bây giờ là Dương Quá chứ không phải là Lục Lâm Thiên, nếu như không thể nhẫn nhịn được thì sẽ ảnh hưởng tới toàn bộ kế hoạch của mình, dù sao đi nữa thì một thời gian nữa mình cũng sẽ hiện thân ra gặp các nàng thôi.

– Dương Quá tiên sinh, đây là những người đã nhận được lời mời của Thiên Địa Các, bao gồm Tam Tông Tứ Môn, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang và Tứ Các Tứ Đảo, tất cả của bọn họ đã sớm được Thiên Địa Các sắp xếp ổn thoả cả rồi, đây là chỗ tốt của việc có thực lực, đãi ngộ mà mấy thế lực đó nhận được khác xa với những người khác.

Thấy Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn đàn yêu thú phi hành trên không trung, Hoàng Đan liền nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười không nói gì hết, thực lực vốn chính là thứ đại diện cho tất cả mà.

Một lát sau, tới phiên Lục Lâm Thiên, một tên đệ tử Thiên Địa Các đi tới, nói:

– Xin các hạ đưa ra ngọc giản chứng minh tư cách dự thi.

Lục Lâm Thiên móc ra một khối ngọc giản trong tay, những thứ này đều do Hoàng Đan đã chuẩn bị sẵn hết từ trước, cũng không cần mình tốn công đi làm.

– Hoá ra là Dương Quá trưởng lão.

Tiếp nhận và kiểm tra ngọc giản, thái độ của tên đệ tử Thiên Địa Các kia liền hoà hoãn một chút, thần sắc cũng cung kính hơn, nói:

– Xin Dương Quá trưởng lão hãy tháo mặt nạ xuống, dựa theo quy định thì người dự thi không được giấu mặt thật, xin Dương Quá trưởng lão thứ lỗi.

– Tháo mặt nạ xuống, nhất định phải tháo mặt nạ xuống hay sao?

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên lập tức loé lên, hỏi.

– Không sai, đây là quy định của cuộc tranh tài, nếu như Dương Quá trưởng lão không tháo mặt nạ xuống thì dù có là trưởng lão cũng không được dự thi.

Tên đệ tử Thiên Địa Các kia nói với thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh, khiến cho người ta không thể nào phản bác lại lời hắn nói.

– Dương Quá tiên sinh, đây là quy định, xin Dương Quá tiên sinh hãy tháo mặt nạ xuống đi.

Hoàng Đan đứng bên cạnh Lục Lâm Thiên khẽ lên tiếng, giống như nàng ta là người mong Lục Lâm Thiên sẽ tháo mặt nạ xuống hơn bất kỳ ai ở đây, ngay cả Hoàng Hân cũng đưa mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Được rồi.

Lục Lâm Thiên giãn mày ra, dưới sự soi mói của không ít người, giơ tay lên tháo mặt nạ xuống, lập tức để lộ ra gương mặt bên dưới lớp mặt nạ.

Đây là một gương mặt có nước da màu cổ đồng, ngũ quan thanh tú rõ ràng như được khắc nên, tản ra một loại khí chất phức tạp và lãnh khốc, bất quá trong đôi mắt kia lại ẩn chứa sự thâm thuý và kỳ ảo biến ảo không ngừng.

Ánh mắt của Hoàng Đan, Hoàng Hân, Hoàng Chí Linh và những đệ tử Hoàng gia khác cũng lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên, hoá ra gương mặt bên dưới lớp mặt nạ kia không ngờ lại thanh tú và lãnh khốc như vậy, nhìn qua thì tuổi chỉ chừng hai mươi bảy hai mươi tám gì đó mà thôi.

– Đắc tội rồi, Dương Quá trưởng lão.

Nhìn thấy gương mặt của Lục Lâm Thiên xong, đám đệ tử Thiên Địa Các kia lập tức thi lễ, sau đó nhường đường ý bảo Lục Lâm Thiên có thể đi vào.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, cũng may là mình đã có chuẩn bị, cả đêm đều luyện chế một loại thuốc dịch dung được ghi lại bên trên thiên linh lục, có thể bôi lên mặt, lợi dụng chân khí và linh lực, khiến cho huyệt đạo trên da và da mặt phát huy tác dụng, cuối cùng thay đổi thành bộ dạng mà mình muốn, người ngoài căn bản không cách nào nhìn ra được, trừ phi là những người tinh thông thuật dịch dung, trước đó hắn đeo mặt nạ là bởi vì luyện chế loại thuốc dịch dung này có chút phiền phức, có một vài loại tài liệu không đủ, bằng không thì lần trước Lục Lâm Thiên cứ bôi thuốc dịch dung quách cho rồi, đỡ phải mang mặt nạ làm gì cho khó chịu.

Nhìn thấy bộ dáng này của Lục Lâm Thiên, hai tỷ muội Hoàng gia đều có chút biến hoá, không biết trong lòng đang nghĩ gì.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, cũng không để ý tới ánh mắt của hai người, thu hồi ngọc giản, dắt theo mười người của Hoàng gia đi vào bên trên Đảo Bình Nham, mỗi thí sinh dự thi chỉ có thể đưa theo mười người vào cùng, những người khác muốn đi vào thì phải tốn mỗi người một trăm vạn kim tệ, lần này Hoàng gia tới đây cũng có mấy chục người, không cần phải lên hết, mà chỉ đi tới mấy hòn đảo nhỏ xung quanh quan sát, không cần phải tốn mấy hàng vạn kim tệ làm gì.

Trên đường đi theo không ít thanh niên xuyên qua cầu sắt, dường như ai cũng là người đi dự thi, Lục Lâm Thiên thăm dò ra thậm chí có cả người chỉ mới có tu vi Vũ Tướng thôi cũng đã tới dự thi, không thể không bội phục dũng khí của bọn họ.

Chương 1266: Tháo mặt nạ xuống (2)

Bên ngoài cầu sắt, đứng ở trên cầu, Lục Lâm Thiên nhìn qua hòn đảo vì cách quá xa nên có vẻ nhỏ kia, nhịn không được mà lắc đầu tán thưởng, hòn đào này có hình vuông, chính giữa có một quảng trưởng hình tròn, hai bên quảng trường có đặt rất nhiều ghế ngồi và không ít đài cao, lúc này trên mấy cái ghế kia đã có lác đác bóng người đang ngồi, chắc đó là cho những người bỏ tiền ra vào xem, còn về phần những đài cao kia, từ xa nhìn lại cũng đã thấy vô cùng xa hoa, hẳn là chuẩn bị dành riêng cho người của mấy đại môn đại phái kia.

Lục Lâm Thiên đảo mắt nhìn qua, Đảo Bình Nham này đúng là có chỗ kỳ lạ, giống như bị người ta dùng kiếm cắt ra vậy, quảng trường đúng là rất rộng lớn, lúc này trong quảng trường đã có không ít nam nữ trẻ tuổi dự thi đứng sẵn ở đó, tất cả đều yên lặng mà đứng, cùng đợi trận đấu diễn ra.

– Tất cả những người tham gia thi đấu vui lòng đi tới quảng trường, những người đi theo xin đi tới thính phòng, không được gây ra tiếng động lớn, xin các vị vui lòng phối hợp cho.

Ở cửa ra vào cầu sắt có vài đệ tử Thiên Địa Các lên tiếng, Lục Lâm Thiên đưa mắt qua nhìn, không ngờ đều là những người có tu vi Vũ Suất cả.

Lục Lâm Thiên và đám người Hoàng gia tách ra, sau đó đi xuống quảng trường, người của Hoàng gia thì chỉ có thể đi tới chỗ ghế ngồi mà thôi.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên lúc này vẫn luôn nhìn qua nhìn lại trong đám người của mấy thế lực như Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, Tam Tông Tứ Môn, ở phía kia, mặc dù cách một đám người cách trở, nhưng vẫn có thể ẩn ẩn thấy được vài đạo thân ảnh uyển chuyển xinh đẹp, đều là người thân thiết nhất của mình, còn có mấy người của Phi Linh Môn nữa, sợ là trong lòng mọi người lúc này đều cho là mình đã chết rồi.

Đi xuống quảng trường, đã có sẵn đệ tử của Thiên Địa Các dẫn đường, Lục Lâm Thiên đứng ở phía dưới cùng đánh giá đám người tới đây thi đấu, người chung quanh ai cũng hờ hững nhìn lướt qua hắn, cảm giác được trên người Lục Lâm Thiên không hề có khí tức ba động nào, nhiều kẻ còn lộ ra vẻ khinh thường.

Đối với ánh mắt của những người chung quanh, Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không để ý, lúc này đám người có mặt ở quảng trường này cũng phải gần hai ngàn người, Lục Lâm Thiên dùng tâm thần dò xét, nhìn thấy có không ít Linh Suất và Vũ Suất, bất quá trong đó có vài người bộ dạng không giống dưới ba mươi tuổi chút nào, bất kể là có thật hay không thì cũng đành chịu, người ta chỉ cần nói mình ba mươi tuổi thì sợ là cũng khó mà chứng minh được hắn nói có đúng không.

Đứng giữa đám người, Lục Lâm Thiên lại đảo mắt nhìn qua chung quanh lần nữa, trên cái quảng trường lớn tới mức có chút khủng bố này, thời gian trôi qua, bắt đầu ngày càng có thêm nhiều nam nữ trẻ tuổi lần lượt đi vào đây, chỗ cho người ta ngồi xem ở đằng xa cũng đen khịt toàn người là người, và ngày càng nhiều hơn nữa, sợ là cũng phải hơn mấy vạn rồi, có vài người là dùng tiền để vào, có người hẳn là đi theo thí sinh vào, một biển người dày đặc ngày càng nhiều hơn, cộng thêm số người ở mấy hòn đảo nhỏ xung quanh nữa, nơi nào cũng lúc nhúc toàn người là người, số người có mặt đã tới tình trạng khủng bố, ở phía xa, tiếng nghị luận bàn tán, tiếng quát mắng ầm ĩ, cũng vang vọng và phủ kín cả quảng trường.

Bị không khí này lây nhiễm, khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên cũng thầm sinh ra chút cảm giác mong chờ, huyết mạch cũng bắt đầu sôi trào, trận tranh tài này tới lúc chính thức bắt đầu thì nhất định là sẽ rất náo nhiệt đây, chắc chắn sẽ không tránh khỏi một hồi long tranh hổ đấu.

Thời gian chậm rãi trôi qua, lúc này số người đổ bộ qua cây cầu sắt kia cũng ngày càng nhiều, trên mấy hòn đảo xung quanh đã sớm biến thành biển người đen khịt, tiếng hò hét tập trung lại một chỗ liền biến thành tiếng gầm, bay thẳng lên trời, còn ánh mắt của Lục Lâm Thiên thì một mực đặt trên người mấy bóng dáng xinh đẹp ở trên phía đài cao kia.

Trên đài cao, lúc này có hai mươi mấy bệ đá thật dài, phía trên được phủ gấm vóc tinh xảo, bên trên được bày biện đầy hoa quả tươi ngon lẫn mỹ thực đẹp mắt, đây là nơi chỉ có những thế lực lớn được Thiên Địa Các đích thân mời tới thì mới có tư cách để ngồi, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang của Cổ Vực, Tam Tông Tứ Môn của Đại lục Linh Vũ, còn có Tứ Các Tứ Đảo của Thành Ma Vân, ở bên mé ngoài thì có Phi Linh Môn và những sơn môn có thế lực hơi yếu hơn, nhưng có thể được Thiên Địa Các mời tới thì đủ để chứng minh dù thế lực có nhỏ yếu hơn đi nữa thì cũng tuyệt đối là thế lực nhất lưu.

Lúc này, trên khán đài, theo đội hình của mọi người thì có thể nhìn ra, người của bốn sơn môn Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang vẫn ngồi quây lại với nhau, đám người của Tam Tông Tứ Môn cũng ngồi kế nhau, đội hình thứ ba thì nhân số còn nhiều hơn cả Tam Tông Tứ Môn, đội hình ước chừng có khoảng không dưới tám trăm người, mấy tu luyện giả có tu vi Vũ Vương Linh Vương Vũ Suất Linh Suất đều không ít, đây chính là người của Tứ Các Tứ Đảo của Thành Ma Vân.

Bên trong Phi Linh Môn lúc này là có ít người nhất, thoạt nhìn thì thực lực cũng yếu nhất, trong toàn trường, nội tình của Phi Linh Môn cũng là yếu nhất, phỏng chừng những sơn môn được Thiên Địa Các mời tới, mỗi cái đều có nội tình hơn ngàn năm.

Còn nội tình của Phi Linh Môn này thì chỉ có vài năm mà thôi, nếu xét thực lưc thì trong tất cả các sơn môn này, đừng nói là mấy sơn môn như Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, cho dù là mấy cái sơn môn nhỏ xíu lạ hoắc cũng đều có Linh Vương Vũ Vương cao giai ở đây, còn Phi Linh Môn lúc này thì cũng chỉ vó Đông Vô Mệnh có tu vi Linh Vương tam trọng, Quỷ Tiên Tử là Vũ Vương nhị trọng, xem như là yếu nhất, còn bọn Thiên Độc Yêu Long, Linh Vũ Song Quái, Tả Thiên Khung thì coi như tăng thêm chút thanh thế cho Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên lẳng lặng ngồi đó, nhắm mắt dưỡng thần, cảm giác được có không ít ánh mắt đảo qua người mình nhưng cũng lười để ý.

– Gia Cát trang chủ, chỉ chớp mắt mà đã ba chục năm không gặp, nhìn Gia Cát trang chủ mà xem, thực lực bây giờ nhất định là đã mạnh hơn ngày xưa rất nhiều rồi đúng không.

Bên trong đội hình của Tam Tông Tứ Môn có một đạo thân ảnh màu lam nhìn Gia Cát Tây Phong trong đội hình của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang rồi nói, người này mang theo một thanh kiếm lớn màu vàng kim, chính là Cổ Kiếm Phong của Thiên Kiếm Môn.

– Ha, ba mươi năm không gặp, thực lực của Cổ chưởng môn nhất định cũng đã tới trình độ khủng bố rồi, lần trước ở Cổ Vực, ta từng nhìn thấy một người, thân thủ rất giống của Cổ chưởng môn, thiếu chút nữa thì ta đã tưởng đó là Cổ chưởng môn rồi.

Gia Cát Tây Phong mỉm cười nói.

– Thật vậy sao?

Cổ Kiếm Phong mặt mũi như thường, mỉm cười, trong ánh mắt chẳng để lộ chút gì, lại vờ như có vẻ giật mình, nói:

– Nhãn lực của Gia Cát trang chủ đúng là ngày càng tệ đi rồi.

Chương 1267: Lưỡng cường chi chiến

– Ha ha.

Gia Cát Tây Phong mỉm cười, có thể nói được gì nữa đây, sợ là tất cả mọi người ở đây đều nghe hiểu cả rồi, nhưng có một số lời cũng chỉ có thể bóng gió chứ không thể nói thẳng ra được.

– Lần tranh tài tuyển chọn thập đại cường giả trẻ tuổi này, không ngờ Tam Tông Tứ Môn lại để bụng như vậy, các vị chưởng môn đều tới hết cả.

Công Tôn Hoá Nhai của Hóa Vũ Tông nhìn thấy mấy vị chưởng môn của Tam Tông Tứ Môn thì ánh mắt loé lên rồi nói.

– Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang chẳng phải cũng như vậy hay sao, đều đến hết cả mà.

Duẫn Ngạc của Vạn Thú Tông một thân trường bào màu màu vàng da thú, thân hình thô to, ngước mắt lên nhìn, liền liếc đám người của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, trong lúc vô hình còn mang theo một cỗ khí thế cường hãn.

– Đường đường là Vạn Thú Vương, đứng thứ tư trong thập đại cường giả lần trước, lần này đệ tử trong môn của ngươi không biết liệu có thể tiến vào được tới vòng thứ mấy đây.

Đồng Quy Tinh nói.

– Vậy thì phải xem Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang có bao nhiêu đối thủ đủ sức cạnh tranh cái đã, lần trước tiếc thay cho Đồng giáo chủ không thể tiến vào mười thứ hạng đầu, không biết lần này đệ tử trong giáo của ngươi có thể tiến vào được mười hạng đầu hay không nữa.

Tên Duẫn Ngạc này tuy rằng nhìn qua có vẻ thô tục không thôi, nhưng khi nói chuyện lại lộ ra một cỗ khôn khéo cẩn thận, ẩn theo chút ngấm ngầm hại người, mấy kiểu tranh giành của Nhất Tông

Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang và Tam Tông Tứ Môn đã là chuyện diễn ra từ rất lâu. Lời của Duẫn Thâm cũng âm thầm ám chỉ thực lực của Đồng Quy Tinh không đủ, lần này nếu như đệ tử trong giáo của hắn vẫn không thể tiến vào được thập cường thì coi như mất hết cả thể diện.

– Xem ra lần này Vạn Thú Tông rất chắc chắn đây, ta muốn xem thử đệ tử của Vạn Thú Tông biểu diễn ra làm sao, cũng tiện cho bên ta học tập một phen.

Lữ Chính Cường vừa đi tới vừa lên tiếng.

– Hừ, Lữ Chính Cường, đệ tử Linh Thiên Môn của ngươi thì mạnh lắm chắc, chỉ bằng Linh Thiên Tứ Suất của ngươi, tuy là thực lực không tệ, nhưng ta từng nghe đồn là một tiểu nha đầu của Phi Linh Môn, chỉ cần một chiêu là đánh bại đại đệ tử của ngươi, vậy mà ngươi còn dám tới đây tham gia trận tranh tài thập đại cường giả này, cũng không sợ Linh Thiên Môn của ngươi mất hết mặt mùi à.

Vân Tiếu Thiên phe phẩy trường bào, thản nhiên liếc nhìn Lữ Chính Cường một cái.

– Vân Tiếu Thiên, ngươi có ý gì đây hả, nếu như không phục thì bây giờ chúng ta đánh một trận, đừng tưởng là ba mươi năm trước ngươi thắng được ta một chiêu, hiện tại động thủ thử còn chưa biết ai thắng ai thua đâu.

Lữ Chính Cường phất tay, đứng trước mặt Vân Tiếu Thiên, lại cứ hồn nhiên như không, cứ như sẽ lập tức xoắn tay áo lên đánh nhau luôn tại chỗ.

– Lữ Chính Cường, bản vương sợ ngươi chắc, không phục thì bây giờ đánh một trận xem sao, ba mươi năm trước ngươi đánh không lại ta, hiện tại cũng vậy mà thôi, đánh thì đánh, bản vương sợ ngươi chắc. Già rồi mà còn không biết xấu hổ, dám giành con rể với ta.

Vân Tiếu Thiên trừng mắt lên nhìn, cũng lập tức xoắn tay áo lên y hệt.

– Cái gì mà giành con rể của ngươi, đứa con rể kia là của ta, ai mà biết Vân Tiếu Thiên của ngươi có phải là đã tiến hành uy bi lợi dụ con rể ta hay không, đánh thì đánh, ta lại muốn xem thử xem thực lực của Vân Tiếu Thiên ngươi hôm nay tới mức nào.

Lữ Chính Cường tức giận trừng mắt nói.

– Vèo vèo!

Tiếng nói vừa dứt, cơ hồ là cùng lúc đó, hai đạo thân ảnh liền nhảy vọt lên không trung, thân ảnh nhanh như cắt, những người có thể nhìn rõ thân ảnh của hai người bọn họ sợ là chẳng có mấy người.

– Rầm rầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, hai đạo thân ảnh liền trực tiếp giao thủ với nhau, hai người này mà đã muốn động thủ thì ai mà dám ngăn cản, Thiên Địa Các lúc này mặc dù cũng có một ít đệ tử đứng canh, nhưng cũng chẳng có ai dám bước lên can ngăn hai người này lại cả, Linh Thiên Môn và Vân Dương Tông đối đầu với nhau, người bình thường ai mà có tư cách để bước lên ngăn cản.

Đám người khác của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, Tam Tông Tứ Môn và Tứ Các Tứ Đảo đứng xung quanh lúc này chắc là cũng chỉ mong chờ được xem náo nhiệt mà thôi, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang và Tam Tông Tứ Môn này, mặc dù hiện tại đều tự đoàn kết với nhau, nhưng chỉ là khi phải đối diện với những thế lực từ bên ngoài tới mà thôi, bình thường thì không hề.

Hai người nháy mắt đã giao thủ với nhau, một kích liền lùi lại, cường giả Vũ Vương Linh Vương động thủ, lập tức phát ra một tiếng nổ lớn hung hãn như sấm rền, một mảnh không gian gợn sóng trực tiếp lan ra nhấp nhô, hai người giao thủ đều là ở trên không, cho nên không ảnh hưởng gì tới mặt đất cả, dường như trong lòng đều tự có chừng mực.

Đối với việc phụ thân của mình ra tay vào lúc này, hai người Vân

Hồng Lăng và Lữ Tiểu Linh cũng chỉ có thể bất đắc dĩ mà nhìn, mang theo vẻ khẩn trương nhìn về phía không trung.

– Vân Tiếu Thiên, ngươi cũng chỉ có vậy mà thôi.

Giữa không trung, trường bào của Lữ Chính Cường bay phấp phới, trên gương mặt tuấn lãng bất phàm loé qua một nụ cười lạnh lùng, linh lực tuôn ra dữ dội, sau đó linh lực trực tiếp ngưng tụ lại trên lòng bàn tay thành một thanh trường đao màu trắng, thanh trường đao do linh lực ngưng tụ ra này rung lên, đao phong vừa chuyển, mũi chân lập tức điểm một cái lên không trung, trường bào tung bay, thân thể nhìn qua giống như một con đại bàng, lao nhanh như chớp về phía Vân Tiếu Thiên, trường đao do linh lực ngưng tụ thành liền rời khỏi tay, tựa như lực phách sơn loan vậy, trực tiếp xé rách không gian, mang theo một cỗ đao mang khổng lồ.

Linh đao vừa rời tay, không gian liền trực tiếp run lên, đao mang lướt tới một cách dữ dội, sau đó hung hăng cắm xuống.

– Hừ!

Thấy Lữ Chính Cường ra tay, Vân Tiếu Thiên cười lạnh một tiếng, trên bàn chân có ngân quang loé lên, thân hình rung lên một cái lập tức có một mảnh phong toàn được hình thành sau đó tản ra sau khi thi triển, chỉ là cỗ khí tràng này, so với do Lục Lâm Thiên thi triển ra thì đúng là khác một trời một vực, trong nháy mắt tiếp theo, thân ảnh của Vân Tiếu Thiên đã trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Linh đao rạch phá không gian leo tới, sau đó hung hăng bổ một nhát thật mạnh lên không gian, khiến không gian gợn sóng trực tiếp lan ra, lúc này cả không gian liền chấn động lên, giữa không trung, có một khe nứt khổng lồ đang lung lay lan ra.

Nhìn thấy uy lực của một đao kia, đám người đứng bên dưới và ở xa xem náo nhiệt đều hít vào một ngụm khí lạnh, không ngờ tới còn chưa bắt đầu thì đã có thể nhìn thấy trận đối quyết cường hãn tới mức này, quyết đấu cỡ này mới thật sự là hiếm có.

Lữ Chính Cường bổ hụt một đao, mày hơi nhíu lại, nhưng cũng không cảm thấy quá mức kinh ngạc, tốc độ của Vân Tiếu Thiên hắn há lại có thể không biết, ánh mắt loé lên, ánh mắt sắc bén quét qua hư không, dường như phát hiện ra cái gì đó, trong tay lại ngưng tụ linh đao lần nữa, nói:

– Tốc độ nhanh dùng được cái rắm.

Chương 1268: Tháo mặt nạ xuống (2)

Bên ngoài cầu sắt, đứng ở trên cầu, Lục Lâm Thiên nhìn qua hòn đảo vì cách quá xa nên có vẻ nhỏ kia, nhịn không được mà lắc đầu tán thưởng, hòn đào này có hình vuông, chính giữa có một quảng trưởng hình tròn, hai bên quảng trường có đặt rất nhiều ghế ngồi và không ít đài cao, lúc này trên mấy cái ghế kia đã có lác đác bóng người đang ngồi, chắc đó là cho những người bỏ tiền ra vào xem, còn về phần những đài cao kia, từ xa nhìn lại cũng đã thấy vô cùng xa hoa, hẳn là chuẩn bị dành riêng cho người của mấy đại môn đại phái kia.

Lục Lâm Thiên đảo mắt nhìn qua, Đảo Bình Nham này đúng là có chỗ kỳ lạ, giống như bị người ta dùng kiếm cắt ra vậy, quảng trường đúng là rất rộng lớn, lúc này trong quảng trường đã có không ít nam nữ trẻ tuổi dự thi đứng sẵn ở đó, tất cả đều yên lặng mà đứng, cùng đợi trận đấu diễn ra.

– Tất cả những người tham gia thi đấu vui lòng đi tới quảng trường, những người đi theo xin đi tới thính phòng, không được gây ra tiếng động lớn, xin các vị vui lòng phối hợp cho.

Ở cửa ra vào cầu sắt có vài đệ tử Thiên Địa Các lên tiếng, Lục Lâm Thiên đưa mắt qua nhìn, không ngờ đều là những người có tu vi Vũ Suất cả.

Lục Lâm Thiên và đám người Hoàng gia tách ra, sau đó đi xuống quảng trường, người của Hoàng gia thì chỉ có thể đi tới chỗ ghế ngồi mà thôi.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên lúc này vẫn luôn nhìn qua nhìn lại trong đám người của mấy thế lực như Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, Tam Tông Tứ Môn, ở phía kia, mặc dù cách một đám người cách trở, nhưng vẫn có thể ẩn ẩn thấy được vài đạo thân ảnh uyển chuyển xinh đẹp, đều là người thân thiết nhất của mình, còn có mấy người của Phi Linh Môn nữa, sợ là trong lòng mọi người lúc này đều cho là mình đã chết rồi.

Đi xuống quảng trường, đã có sẵn đệ tử của Thiên Địa Các dẫn đường, Lục Lâm Thiên đứng ở phía dưới cùng đánh giá đám người tới đây thi đấu, người chung quanh ai cũng hờ hững nhìn lướt qua hắn, cảm giác được trên người Lục Lâm Thiên không hề có khí tức ba động nào, nhiều kẻ còn lộ ra vẻ khinh thường.

Đối với ánh mắt của những người chung quanh, Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không để ý, lúc này đám người có mặt ở quảng trường này cũng phải gần hai ngàn người, Lục Lâm Thiên dùng tâm thần dò xét, nhìn thấy có không ít Linh Suất và Vũ Suất, bất quá trong đó có vài người bộ dạng không giống dưới ba mươi tuổi chút nào, bất kể là có thật hay không thì cũng đành chịu, người ta chỉ cần nói mình ba mươi tuổi thì sợ là cũng khó mà chứng minh được hắn nói có đúng không.

Đứng giữa đám người, Lục Lâm Thiên lại đảo mắt nhìn qua chung quanh lần nữa, trên cái quảng trường lớn tới mức có chút khủng bố này, thời gian trôi qua, bắt đầu ngày càng có thêm nhiều nam nữ trẻ tuổi lần lượt đi vào đây, chỗ cho người ta ngồi xem ở đằng xa cũng đen khịt toàn người là người, và ngày càng nhiều hơn nữa, sợ là cũng phải hơn mấy vạn rồi, có vài người là dùng tiền để vào, có người hẳn là đi theo thí sinh vào, một biển người dày đặc ngày càng nhiều hơn, cộng thêm số người ở mấy hòn đảo nhỏ xung quanh nữa, nơi nào cũng lúc nhúc toàn người là người, số người có mặt đã tới tình trạng khủng bố, ở phía xa, tiếng nghị luận bàn tán, tiếng quát mắng ầm ĩ, cũng vang vọng và phủ kín cả quảng trường.

Bị không khí này lây nhiễm, khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên cũng thầm sinh ra chút cảm giác mong chờ, huyết mạch cũng bắt đầu sôi trào, trận tranh tài này tới lúc chính thức bắt đầu thì nhất định là sẽ rất náo nhiệt đây, chắc chắn sẽ không tránh khỏi một hồi long tranh hổ đấu.

Thời gian chậm rãi trôi qua, lúc này số người đổ bộ qua cây cầu sắt kia cũng ngày càng nhiều, trên mấy hòn đảo xung quanh đã sớm biến thành biển người đen khịt, tiếng hò hét tập trung lại một chỗ liền biến thành tiếng gầm, bay thẳng lên trời, còn ánh mắt của Lục Lâm Thiên thì một mực đặt trên người mấy bóng dáng xinh đẹp ở trên phía đài cao kia.

Trên đài cao, lúc này có hai mươi mấy bệ đá thật dài, phía trên được phủ gấm vóc tinh xảo, bên trên được bày biện đầy hoa quả tươi ngon lẫn mỹ thực đẹp mắt, đây là nơi chỉ có những thế lực lớn được Thiên Địa Các đích thân mời tới thì mới có tư cách để ngồi, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang của Cổ Vực, Tam Tông Tứ Môn của Đại lục Linh Vũ, còn có Tứ Các Tứ Đảo của Thành Ma Vân, ở bên mé ngoài thì có Phi Linh Môn và những sơn môn có thế lực hơi yếu hơn, nhưng có thể được Thiên Địa Các mời tới thì đủ để chứng minh dù thế lực có nhỏ yếu hơn đi nữa thì cũng tuyệt đối là thế lực nhất lưu.

Lúc này, trên khán đài, theo đội hình của mọi người thì có thể nhìn ra, người của bốn sơn môn Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang vẫn ngồi quây lại với nhau, đám người của Tam Tông Tứ Môn cũng ngồi kế nhau, đội hình thứ ba thì nhân số còn nhiều hơn cả Tam Tông Tứ Môn, đội hình ước chừng có khoảng không dưới tám trăm người, mấy tu luyện giả có tu vi Vũ Vương Linh Vương Vũ Suất Linh Suất đều không ít, đây chính là người của Tứ Các Tứ Đảo của Thành Ma Vân.

Bên trong Phi Linh Môn lúc này là có ít người nhất, thoạt nhìn thì thực lực cũng yếu nhất, trong toàn trường, nội tình của Phi Linh Môn cũng là yếu nhất, phỏng chừng những sơn môn được Thiên Địa Các mời tới, mỗi cái đều có nội tình hơn ngàn năm.

Còn nội tình của Phi Linh Môn này thì chỉ có vài năm mà thôi, nếu xét thực lưc thì trong tất cả các sơn môn này, đừng nói là mấy sơn môn như Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, cho dù là mấy cái sơn môn nhỏ xíu lạ hoắc cũng đều có Linh Vương Vũ Vương cao giai ở đây, còn Phi Linh Môn lúc này thì cũng chỉ vó Đông Vô Mệnh có tu vi Linh Vương tam trọng, Quỷ Tiên Tử là Vũ Vương nhị trọng, xem như là yếu nhất, còn bọn Thiên Độc Yêu Long, Linh Vũ Song Quái, Tả Thiên Khung thì coi như tăng thêm chút thanh thế cho Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên lẳng lặng ngồi đó, nhắm mắt dưỡng thần, cảm giác được có không ít ánh mắt đảo qua người mình nhưng cũng lười để ý.

– Gia Cát trang chủ, chỉ chớp mắt mà đã ba chục năm không gặp, nhìn Gia Cát trang chủ mà xem, thực lực bây giờ nhất định là đã mạnh hơn ngày xưa rất nhiều rồi đúng không.

Bên trong đội hình của Tam Tông Tứ Môn có một đạo thân ảnh màu lam nhìn Gia Cát Tây Phong trong đội hình của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang rồi nói, người này mang theo một thanh kiếm lớn màu vàng kim, chính là Cổ Kiếm Phong của Thiên Kiếm Môn.

– Ha, ba mươi năm không gặp, thực lực của Cổ chưởng môn nhất định cũng đã tới trình độ khủng bố rồi, lần trước ở Cổ Vực, ta từng nhìn thấy một người, thân thủ rất giống của Cổ chưởng môn, thiếu chút nữa thì ta đã tưởng đó là Cổ chưởng môn rồi.

Gia Cát Tây Phong mỉm cười nói.

– Thật vậy sao?

Cổ Kiếm Phong mặt mũi như thường, mỉm cười, trong ánh mắt chẳng để lộ chút gì, lại vờ như có vẻ giật mình, nói:

– Nhãn lực của Gia Cát trang chủ đúng là ngày càng tệ đi rồi.

Chương 1269: Lưỡng cường chi chiến

– Ha ha.

Gia Cát Tây Phong mỉm cười, có thể nói được gì nữa đây, sợ là tất cả mọi người ở đây đều nghe hiểu cả rồi, nhưng có một số lời cũng chỉ có thể bóng gió chứ không thể nói thẳng ra được.

– Lần tranh tài tuyển chọn thập đại cường giả trẻ tuổi này, không ngờ Tam Tông Tứ Môn lại để bụng như vậy, các vị chưởng môn đều tới hết cả.

Công Tôn Hoá Nhai của Hóa Vũ Tông nhìn thấy mấy vị chưởng môn của Tam Tông Tứ Môn thì ánh mắt loé lên rồi nói.

– Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang chẳng phải cũng như vậy hay sao, đều đến hết cả mà.

Duẫn Ngạc của Vạn Thú Tông một thân trường bào màu màu vàng da thú, thân hình thô to, ngước mắt lên nhìn, liền liếc đám người của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, trong lúc vô hình còn mang theo một cỗ khí thế cường hãn.

– Đường đường là Vạn Thú Vương, đứng thứ tư trong thập đại cường giả lần trước, lần này đệ tử trong môn của ngươi không biết liệu có thể tiến vào được tới vòng thứ mấy đây.

Đồng Quy Tinh nói.

– Vậy thì phải xem Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang có bao nhiêu đối thủ đủ sức cạnh tranh cái đã, lần trước tiếc thay cho Đồng giáo chủ không thể tiến vào mười thứ hạng đầu, không biết lần này đệ tử trong giáo của ngươi có thể tiến vào được mười hạng đầu hay không nữa.

Tên Duẫn Ngạc này tuy rằng nhìn qua có vẻ thô tục không thôi, nhưng khi nói chuyện lại lộ ra một cỗ khôn khéo cẩn thận, ẩn theo chút ngấm ngầm hại người, mấy kiểu tranh giành của Nhất Tông

Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang và Tam Tông Tứ Môn đã là chuyện diễn ra từ rất lâu. Lời của Duẫn Thâm cũng âm thầm ám chỉ thực lực của Đồng Quy Tinh không đủ, lần này nếu như đệ tử trong giáo của hắn vẫn không thể tiến vào được thập cường thì coi như mất hết cả thể diện.

– Xem ra lần này Vạn Thú Tông rất chắc chắn đây, ta muốn xem thử đệ tử của Vạn Thú Tông biểu diễn ra làm sao, cũng tiện cho bên ta học tập một phen.

Lữ Chính Cường vừa đi tới vừa lên tiếng.

– Hừ, Lữ Chính Cường, đệ tử Linh Thiên Môn của ngươi thì mạnh lắm chắc, chỉ bằng Linh Thiên Tứ Suất của ngươi, tuy là thực lực không tệ, nhưng ta từng nghe đồn là một tiểu nha đầu của Phi Linh Môn, chỉ cần một chiêu là đánh bại đại đệ tử của ngươi, vậy mà ngươi còn dám tới đây tham gia trận tranh tài thập đại cường giả này, cũng không sợ Linh Thiên Môn của ngươi mất hết mặt mũi à.

Vân Tiếu Thiên phe phẩy trường bào, thản nhiên liếc nhìn Lữ Chính Cường một cái.

– Vân Tiếu Thiên, ngươi có ý gì đây hả, nếu như không phục thì bây giờ chúng ta đánh một trận, đừng tưởng là ba mươi năm trước ngươi thắng được ta một chiêu, hiện tại động thủ thử còn chưa biết ai thắng ai thua đâu.

Lữ Chính Cường phất tay, đứng trước mặt Vân Tiếu Thiên, lại cứ hồn nhiên như không, cứ như sẽ lập tức xoắn tay áo lên đánh nhau luôn tại chỗ.

– Lữ Chính Cường, bản vương sợ ngươi chắc, không phục thì bây giờ đánh một trận xem sao, ba mươi năm trước ngươi đánh không lại ta, hiện tại cũng vậy mà thôi, đánh thì đánh, bản vương sợ ngươi chắc. Già rồi mà còn không biết xấu hổ, dám giành con rể với ta.

Vân Tiếu Thiên trừng mắt lên nhìn, cũng lập tức xoắn tay áo lên y hệt.

– Cái gì mà giành con rể của ngươi, đứa con rể kia là của ta, ai mà biết Vân Tiếu Thiên của ngươi có phải là đã tiến hành uy bi lợi dụ con rể ta hay không, đánh thì đánh, ta lại muốn xem thử xem thực lực của Vân Tiếu Thiên ngươi hôm nay tới mức nào.

Lữ Chính Cường tức giận trừng mắt nói.

– Vèo vèo!

Tiếng nói vừa dứt, cơ hồ là cùng lúc đó, hai đạo thân ảnh liền nhảy vọt lên không trung, thân ảnh nhanh như cắt, những người có thể nhìn rõ thân ảnh của hai người bọn họ sợ là chẳng có mấy người.

– Rầm rầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, hai đạo thân ảnh liền trực tiếp giao thủ với nhau, hai người này mà đã muốn động thủ thì ai mà dám ngăn cản, Thiên Địa Các lúc này mặc dù cũng có một ít đệ tử đứng canh, nhưng cũng chẳng có ai dám bước lên can ngăn hai người này lại cả, Linh Thiên Môn và Vân Dương Tông đối đầu với nhau, người bình thường ai mà có tư cách để bước lên ngăn cản.

Đám người khác của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, Tam Tông Tứ Môn và Tứ Các Tứ Đảo đứng xung quanh lúc này chắc là cũng chỉ mong chờ được xem náo nhiệt mà thôi, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang và Tam Tông Tứ Môn này, mặc dù hiện tại đều tự đoàn kết với nhau, nhưng chỉ là khi phải đối diện với những thế lực từ bên ngoài tới mà thôi, bình thường thì không hề.

Hai người nháy mắt đã giao thủ với nhau, một kích liền lùi lại, cường giả Vũ Vương Linh Vương động thủ, lập tức phát ra một tiếng nổ lớn hung hãn như sấm rền, một mảnh không gian gợn sóng trực tiếp lan ra nhấp nhô, hai người giao thủ đều là ở trên không, cho nên không ảnh hưởng gì tới mặt đất cả, dường như trong lòng đều tự có chừng mực.

Đối với việc phụ thân của mình ra tay vào lúc này, hai người Vân

Hồng Lăng và Lữ Tiểu Linh cũng chỉ có thể bất đắc dĩ mà nhìn, mang theo vẻ khẩn trương nhìn về phía không trung.

– Vân Tiếu Thiên, ngươi cũng chỉ có vậy mà thôi.

Giữa không trung, trường bào của Lữ Chính Cường bay phấp phới, trên gương mặt tuấn lãng bất phàm loé qua một nụ cười lạnh lùng, linh lực tuôn ra dữ dội, sau đó linh lực trực tiếp ngưng tụ lại trên lòng bàn tay thành một thanh trường đao màu trắng, thanh trường đao do linh lực ngưng tụ ra này rung lên, đao phong vừa chuyển, mũi chân lập tức điểm một cái lên không trung, trường bào tung bay, thân thể nhìn qua giống như một con đại bàng, lao nhanh như chớp về phía Vân Tiếu Thiên, trường đao do linh lực ngưng tụ thành liền rời khỏi tay, tựa như lực phách sơn loan vậy, trực tiếp xé rách không gian, mang theo một cỗ đao mang khổng lồ.

Linh đao vừa rời tay, không gian liền trực tiếp run lên, đao mang lướt tới một cách dữ dội, sau đó hung hăng cắm xuống.

– Hừ!

Thấy Lữ Chính Cường ra tay, Vân Tiếu Thiên cười lạnh một tiếng, trên bàn chân có ngân quang loé lên, thân hình rung lên một cái lập tức có một mảnh phong toàn được hình thành sau đó tản ra sau khi thi triển, chỉ là cỗ khí tràng này, so với do Lục Lâm Thiên thi triển ra thì đúng là khác một trời một vực, trong nháy mắt tiếp theo, thân ảnh của Vân Tiếu Thiên đã trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Linh đao rạch phá không gian leo tới, sau đó hung hăng bổ một nhát thật mạnh lên không gian, khiến không gian gợn sóng trực tiếp lan ra, lúc này cả không gian liền chấn động lên, giữa không trung, có một khe nứt khổng lồ đang lung lay lan ra.

Nhìn thấy uy lực của một đao kia, đám người đứng bên dưới và ở xa xem náo nhiệt đều hít vào một ngụm khí lạnh, không ngờ tới còn chưa bắt đầu thì đã có thể nhìn thấy trận đối quyết cường hãn tới mức này, quyết đấu cỡ này mới thật sự là hiếm có.

Lữ Chính Cường bổ hụt một đao, mày hơi nhíu lại, nhưng cũng không cảm thấy quá mức kinh ngạc, tốc độ của Vân Tiếu Thiên hắn há lại có thể không biết, ánh mắt loé lên, ánh mắt sắc bén quét qua hư không, dường như phát hiện ra cái gì đó, trong tay lại ngưng tụ linh đao lần nữa, nói:

– Tốc độ nhanh dùng được cái rắm.

Chương 1270: Kình linh mị linh (1)

Lời vừa mới dứt thì linh đao lại rời tay lần nữa, hung hăng đâm mạnh vào một khoảng không ở phía bên trái:

– Hừ, phá cho ta!

Linh đao xẹt qua không gian, lập tức có một đạo phong nhận thoáng hiện lên, đỡ lấy thế đao, mà thân ảnh của Vân Tiếu Thiên cũng vì điều này mà hiển lộ ra, trường bào bay bay, một cỗ khí tức vô cùng bá đạo cũng lập tức hiển lộ.

Lữ Chính Cường lăng không mà đứng, khí tức phiêu dật bất phàm, cuộc chiến của hai người lúc này đã hấp dẫn không biết bao nhiêu người ghé mắt đứng nhìn, người nào hiểu thì biết rõ, hai người này ba mươi năm trước chính là cường giả xếp thứ hai và thứ ba trong trận tranh tài thập đại cường già, ba mươi năm trôi qua, thực lực của hai người bây giờ đều đã tới mức khủng bố vô cùng.

– Lần này phiền toái rồi.

Trong đám người, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn chằm chằm vào hai người chẳng hiểu tại sao lại đi đánh nhau và giờ thì đang đứng trên không kia, hai người này đều là nhạc phụ của mình, nghe đồn là hai vị nhạc phụ của mình vốn đã có mâu thuẫn với nhau từ trước rồi, lần trước ở bên trong Huyền Thiên Bí Cảnh, Vân Tiếu Thiên vì không tiện lộ diện, nhưng Lục Lâm Thiên vẫn có thể cảm giác được Vân Tiếu Thiên cứ một mực nhìn chằm chằm vào Lữ Chính Cường, mà lần này hai vị nhạc phụ chính thức lộ diện, vừa gặp mặt liền động tay động chân, Lục Lâm Thiên thật sự không biết giữa hai vị nhạc phụ khi xưa từng có mâu thuẫn lớn tới cỡ nào nữa.

– Lữ Chính Cường, ngươi cũng chỉ có vậy thôi.

Vân Tiếu Thiên cười khẽ một tiếng, thân ảnh nháy mắt xuất ra một mảnh tàn ảnh, đạo phong nhận trong tay cũng tuỳ ý vung ra, mang theo kình phong phá không vô cùng cường hãn, trực tiếp bổ về phía đầu của Lữ Chính Cường.

– Phá!

Lữ Chính Cường lạnh lùng quát lên một tiếng, thủ ấn trong tay nhanh chóng kết xuất, trước người lập tức có một cỗ linh hoả phun ra, trong nháy mắt tiếp theo liền trực tiếp bao phủ phía trên phong nhận của Vân Tiếu Thiên, trực tiếp đốt cháy sạch sẽ.

– Lại tới!

Lữ Chính Cường hét lớn một tiếng, đốt cháy sạch phong nhận của đối phương xong, linh lực trong cơ thể lúc này lại tuôn ra dữ dội hơn nữa, tất cả đều hội tụ ở trên tay phải, quang mang loá mắt lập tức loé lên, trong nháy mắt tiếp theo, bên trong đạo cường quang này, có một thanh trưởng thương hiện ra, hàn khí bén nhọn bắn ra bốn phía, khiến cho không gian cũng xuất hiện cảm giác sắp vặn vẹo, sau đó đột nhiên, lao về phía Vân Tiếu Thiên.

– Thật mạnh.

Hai vị nhạc phụ kịch chiến với nhau, Lục Lâm Thiên đứng xem mà cũng trợn mắt há mồm, nhạc phụ Lữ Chính Cường mỗi lần ra tay đều tiện dùng linh lực ngưng thành vật, không phải trình độ mà mình bây giờ có thể so được.

– Bản vương sợ ngươi chắc.

Nhìn thấy thế công của Lữ Chính Cường lại tới lần nữa, Vân Tiếu Thiên hừ lạnh một tiếng, thủ ấn run lên, chân khí trong cơ thể lập tức bành trướng rồi tăng vọt, cũng khiến cho khí tức quanh người nháy mắt dâng lên, trong tay có một đạo trảo ấn trực tiếp bẻ gãy không gian rồi đánh về phía thanh trường thương đang lao tới kia, trảo ấn và trường thương nháy mắt liền va vào nhau.

– Keng keng!

Ngay lúc va chạm, ở giữa không trung bất ngờ vang lên một tiếng kim thiết kinh thiên động địa, hai cỗ lực đạo bàng bạc kia nháy mắt tiếp theo liền sinh ra một đạo kình phong hình tròn đáng sợ giữa không trung, lấy hai người làm tâm điểm, ào ào lan ra như lốc xoáy, khiến cả không gian đều trực tiếp rung chuyển.

– Đây là cường giả đứng thứ hai và thứ ba của thập đại cường giả ba mươi năm trước sao.

Trong đám người, bên trong đoàn ngươi của Tứ Các Tứ Đảo lúc này có một nữ tử vận y phục màu xanh nhìn tràng cảnh trên không rồi thì thầm, nàng này nhìn qua tuổi chừng hai mươi tám, đôi mắt sáng tựa như minh châu, mặc một bộ váy dài màu xanh, dáng người cao đào, dáng điệu uyển chuyển, da thịt như ngọc, trong đôi mắt xinh đẹp kia toát ra phong vận khó nói nên lời, dường như khiến người ta cảm thấy đẹp chứ không mị, xinh đẹp nhưng không tục tằng.

– Mở màn trận tranh tài thập đại cường giả trẻ tuổi lần này lại là trận đấu của hai vị thập đại cường giả của ba mươi năm trước, đúng là khiến cho trận đấu lần này náo nhiệt hơn không ít, bất quá hai vị chưởng môn Bôn Dật Vương và Ngọc Linh Vương cũng không nên đoạt hết danh tiếng của các vị nhân tài trẻ tuổi này chứ.

Đúng lúc này, trên không trung có hơn mười đạo thân ảnh nháy mắt kéo nhau đi tới, một cỗ uy áp khổng lồ lập tức bao trùm cả không trung.

Thanh âm vừa dứt thì một đạo thân ảnh dẫn đầu cũng đột nhiên xuất hiện ở giữa Lữ Chính Cường và Vân Tiếu Thiên nhanh như chớp, người này vừa xuất hiện, hư không đột nhiên xuất hiện từng tiếng vang rất khẽ, người này tuổi chừng lục tuần, tóc ngắn màu đen, làn da thì cực kỳ hồng nhuận, ánh mắt không linh, khiến cho người ta chỉ cần nhìn một cái thôi thì dường như toàn bộ linh hồn cũng run rẩy, thân vận một bộ trường sam, ở giữa kình khí tán loạn trên không, ấy vậy mà cư nhiên không hề động đậy chút nào, vô hình lại có một cỗ khí tràng cường đại khiến cho Vân Tiếu Thiên và Lữ Chính Cường không thể không ngừng tay.

– Không ngờ là cả vị Kình Linh Vương này cũng tới đây, thủ tịch trưởng lão huyền cấp của Thiên Các, hiếm khi xuất hiện lắm.

– Không ngờ lần này cả lão gia hoả này cũng ra.

Theo sự xuất hiện của vị lão giả này, bên dưới lập tức vang lên từng trận bàn tán ồn ào, đã biết rõ trận đại chiến trên không cũng không đánh nữa, có không ít người còn lộ ra vẻ vô cùng thất vọng, Lữ Chính Cường và Vân Tiếu Thiên động thủ, về cả công lẫn tư, đều có không ít người hy vọng trận chiến có thể tiếp tục.

– Hoá ra là Kình Linh Vương của Thiên Các, không ngờ một trận tranh tài của đám trẻ tuổi lại có thể thỉnh được vị bồ tát như ngươi ra, đúng là không dễ dàng gì.

Mắt thấy người vừa tới, Vân Tiếu Thiên lập tức thu chân khí lại, trường bào vung lên, chắp tay bình lễ, mỉm cười nói.

– Nhất thời ngứa tay, lại quên mất đây là thiên hạ của mấy người trẻ tuổi rồi, thất lễ.

Lúc này Lữ Chính Cường cũng chắp tay bình lễ, nhìn lão giả tóc đen này nói.

– Mời hai vị chưởng môn, có các ngươi mở màn, đây là khiến cho bọn họ được nở mày nở mặt rồi.

Kình Linh

Vương nói, cũng đáp lại một lễ.

Ba người đáp xuống đài cao, lúc này hơn mười đạo thân ảnh của Thiên Các cũng đã đáp xuống đài, hơn mười người này đáp xuống, ánh mắt của đám người Tam Tông Tứ Môn, Tứ Các Tứ Đảo, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang lập tức sáng lên, những người của Thiên Các tới đây hôm nay phần lớn đều là Vũ Vương và Linh Vương, còn lại cũng đều là Vũ Suất cao trọng, thực lực cỡ này, nếu chỉ riêng mình thì không có bất kỳ sơn môn nào chống lại được.

Bên trong Phi Linh Môn, lúc này đám người Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, cũng đang đánh giá mấy người của Thiên Các vừa tới đây, ngay cả Thiên Độc Yêu Long luôn không chịu an tĩnh lúc này cũng đã an tình lại, Lục Tâm Đồng đang nhắm mắt dưỡng thần cũng mở mắt ra, nhìn về phía đám người Thiên Các, cũng phát hiện có vài đạo nhãn thần từ chỗ mấy người Thiên Các đã rơi vào người mình, hai người đứng trước, một thanh niên tuấn lãng vận lam bào, một người khác là một vị nữ tử tuyệt mỹ, xinh đẹp tới mức khiến cho Lục Tâm Đồng cũng phải nhìn thêm một chút.

Chương 1271: Kình linh mị linh (2)

– Thiên Các.

Đứng trong đám người, một màn này đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng nhìn thấy hết, thực lực của vị Không Linh Vương ban nãy rõ ràng là cực kỳ mạnh, đây tuyệt đối là cường giả, ánh mắt của Lục Lâm Thiên lập tức cũng rơi xuống chỗ thanh niên áo lam kia, Lam Thập Tam, Lục Lâm Thiên đoán chắc người này nhất định sẽ là một trong những đối thủ của mình.

– Các vị chưởng môn hữu lễ, các chủ vởi vì có việc không thể tự mình tới đây, nên đặc biệt dặn dò lão hủ và các thánh tử thánh nữ của Thiên Địa Các chúng ta tới đây để nói tiếng xin lỗi cùng chư vị.

Không Linh Vương đứng ở trên đài cao, nhìn mọi người ở đây một cái rồi mỉm cười thi lễ.

– Lam Thập Tam, Tử Yên Thiên Địa Các, tham kiến chư vị chưởng môn và tiền bối.

Hai người Lam Thập Tam và Tử Yên mỉm cười thi lễ, lúc này đưa mắt nhìn về phía những người đứng đầu các thế lực lớn nhất trên toàn bộ đại lục, thái độ vẫn không kiêu ngạo không siểm nịnh, lễ nghi cũng khiến người ta không bắt bẻ được câu nào.

– Chư vị Thiên Các hữu lễ.

Trong các đại thế lực lúc này ai cũng đứng dậy đáp lễ, không ai dám chậm trễ, có không ít người đưa mắt nhìn về phía Lam Thập Tam và Tử Yên, thánh tử và thánh nữ của Thiên Địa Các, có địa vị đặc biệt ở Thiên Địa Các, thực lực hiện tại tuy rằng không phải rất mạnh, nhưng vẫn có địa vị cực cao, cho dù là người đứng đầu của các đại thế lực đi nữa thì cũng không dám xem thường.

– Thánh tử và thánh nữ của Thiên Địa Các chính là nhân trung long phượng, lần này cũng muốn tham gia, sợ là sẽ gây áp lực không nhỏ đối với những người khác.

Sau một phen hàn huyên, trong đám người Tứ Các Tứ Đảo có một nữ tử vận váy dài màu hồng đảo lẩm bẩm, người này có giọng nói trong trẻo, lại mang theo ba phần kiều mỵ, mắt phượng mang sầu, là một nữ tử có tướng mạo xinh đẹp, thoạt nhìn tuổi chừng ba mươi lăm, mặc một bộ cung trang có cổ áo rất thấp, lộ ra bầu ngự/c đầy đặn, nhất là ánh mắt so với hoa đào còn xinh đẹp hơn nhiều kia, nhãn thần cực kỳ câu dẫn lòng người, da thịt như tuyết, mái tóc đen mượt được bới lên thành một búi tóc cao đơn giản, đôi môi đỏ tươi hơi nhếch lên, hay cho một nữ tử tuyệt mỹ, tuổi của nàng này thoạt nhìn không lớn, nhưng xung quanh người vô hình lẫn lộ ra một cỗ khí tức cực mạnh.

– Mị Linh Vương Mộ Dung đảo chủ đã nghĩ nhiều rồi, đệ tử trong môn của các ngươi hiện tại cũng rất mạnh, phỏng chừng trong thập đại cường giả lần này, nhất định sẽ giành được chỗ đấy.

Không Linh Vương đưa mắt nhìn nàng ta rồi nói.

– Vậy thì nhờ cát ngôn của Không Linh Vương rồi.

Nữ tử vận đồ đỏ cười khúc khích, tư thái uyển chuyển lập tức khiến cho không ít người ghé mắt nhìn.

Bất quá lúc này đây, cũng không mấy ai dám nổi tà niệm với nàng ta cả, người này cũng không phải ai khác mà chính là một trong bốn vị đảo chủ của Thành Ma Vân, đảo chủ Thiên Vân Đảo, Mị Linh Vương này họ Mộ Dung tên Lan Lan, đừng thấy người này mặt mày vui vẻ mà nhầm, người ở Thành Ma Vân đều biết, vị Mộ Dung Lan Lan này thường xuyên bị người ta nói là giết người trong vô hình, một thân thực lực của nàng ta cũng vào hàng cường giả, bên trong cả Thành Ma Vân, người có thể chống lại nàng ta đúng thật là chẳng được mấy người.

– Tuyết Vi, đợi lát nữa nhất định phải cẩn thận, không thể chủ quan.

Lúc mọi người ở đây ra sức hàn huyên thì Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan này liền mỉm cười, ánh mắt rơi lên người một nữ tử mặc áo màu xanh.

– Sư phụ, đệ tử nhất định sẽ chú ý.

Nữ tử vận áo xanh này vừa rồi vẫn đang nhìn Lam Thập Tam và Tử Yên, nghe vậy liền lập tức xoáy người lại, nàng năm nay tuổi đã hai mươi tám, chẳng khác nào tỷ muội của sư phụ mình là Mộ Dung Lan Lan cả, ánh mắt trong veo như minh châu, da thịt nõn nà như ngọc, trong lúc đảo mắt lại toát ra một loại phong vận khó nói thành lời, giống như khiến người ta thấy chỉ mỹ chứ không yêu, xinh đẹp nhưng không tục.

Theo sự xuất hiện của mấy người Thiên Địa Các, trên đài cao lập tức phát ra từng trận tiếng hàn huyên, dường như mọi người vốn đều có quen biết nhau cả, chỉ là vừa rồi không nói nhiều mà thôi.

Trên đài cao, lúc này có thể nói là vô cùng náo nhiệt. Chưởng môn Nhậm Trường Thanh của Huyền Hồn môn, chưởng môn Vi Bang Ngạn của Quy Nguyên môn, Chu Hoàng Viễn của Huyền Sơn môn, Âu Dương Huyền Anh của Địa Linh tông, đảo chủ Mộ Dung Lan Lan của Thiên Vân đảo, đảo chủ Địch Viêm của Địa Viêm đảo, đảo chủ Kỷ Diệu Tông của Càn Hiên Đảo, Dương Tề Thuyên của Khôn Dương Đảo, các chủ Lạc Kiến Hồng của Nhật Sát Các, đảo chủ Bối Hải Linh của Ngọc Long Đảo, các chủ Tinh Ngọc Các Ô Chấn Vũ, Thần Bộ Tiêu các chủ của Thần Kim Các, Gia Cát Tây Phong của Lan Lăng sơn trang, Đồng Quy Tinh của Hắc Sát Giáo.

Tất cả mọi người đang ngồi trên đài đều là nhân vật phong vân, lúc này hội tụ cùng một chỗ, khiến cho trong lúc vô hình tỏa ra một cỗ uy áp cực lớn.

Sau khi hàn huyên một phen, mọi người ngồi ngay ngắn lại. Lúc này trong nội tâm tất cả mọi người đều hiểu rõ. Thi đấu chọn ra thập đại cường giả trẻ tuổi sắp bắt đầu, đối với những người trẻ tuổi tham dự mà nói, lúc này trong lòng bọn họ cũng vô cùng khẩn trương. Mà ngay cả nhất môn chi chủ của các môn phái lớn lúc này cũng không cách nào nhẹ nhõm được. Mặc dù nói là đệ tử trong môn đọ sức, thế nhưng lại liên quan tới mặt mũi, danh tiếng, địa vị của bản môn. Lần thi đấu này, nói nhỏ một chút thì là thi đấu giữa người trẻ tuổi với nhau. Nói lớn một chút thì chính là tất cả các thế lực lớn thi đấu với nhau.

– Chư vị đệ tử tham dự của các sơn môn, tiến lên đi.

Sau khi mọi người ngồi vào chỗ của mình, sau lưng Kình Linh Vương có một đại hán mặc hoàng bào khẽ nói, thanh âm không lớn thế nhưng đủ để cho tất cả người của các sơn môn nghe được. Mà đại hán mặc hoàng bào này cũng không ít người không cảm thấy xa lạ gì. Ban đầu ở Huyền Thiên bí cảnh, người mặc hoàng bào này vẫn ở sau lưng Lam Thập Tam, tu vi Vũ Vương lục trọng, để cho tất cả cường giả trong các thế lực lớn tuyệt đối không dám khinh thường. Huống chi người này lại là người của Thiên các.

Lúc này sau khi tất cả nhất môn chi chủ của các sơn môn lớn gật đầu một cái, lập tức bên trong các sơn môn có thân ảnh nhảy ra.

Lục Lâm Thiên ngay từ đầu đứng trong đám người đứng từ xa nhìn vào đạo thân ảnh quen thuộc kia. Mặc dù là nhắm mắt dưỡng thần, thế nhưng bỗng nhiên dường như hắn đã cảm nhận được thứ gì đó, hai mắt lập tức mở ra, nhìn về phía trước.

Lúc này, có chừng sáu bảy mươi đạo thân ảnh từ trên cao nhảy xuống. Đệ tử của tất cả các thế lực lớn dự thi đều đã xuất hiện, đội hình như vậy quả thực không nhỏ.

Mà thời điểm khi sáu bảy chục thân ảnh hạ xuống kia, trong đó có mấy đạo thân ảnh xinh đẹp khiến cho người ta vô cùng chu ý. Trong đó có mấy thân ảnh xinh đẹp, yểu điệu. Trong đám người này có năm vị nữ tử tuyệt sắc, chính là Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng của Vân Dương Tông, ngoài ra còn có Lữ Tiểu Linh, Thánh Nữ Tử Yên của Thiên các, còn có một vị nữ tử khác.

Chương 1272: Chính thức bắt đầu

Năm thân ảnh xinh đẹp này xuất hiện khiến cho không ít thanh niên ở trên quảng trường lúc này xao động, khí chất của mấy nữ tử này không giống nhau, thế nhưng đồng dạng đều xinh đẹp, yểu điệu. Năm nữ tử thả người nhảy xuống đương nhiên sẽ hấp dẫn vô số ánh mắt. Mà trong đó còn có vài thân ảnh xinh đẹp khác cũng cực kỳ đáng chú ý, trong đó có Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn.

Mà lúc này điều khiến cho mọi người ngạc nhiên đó chính là, trên thính phòng phía xa còn có không ít thiếu nữ đang gọi tên Lam Thập Tam.

– Mau nhìn, những người kia đều là đệ tử Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, Tam tông Tứ môn, Tứ các Tứ đảo.

– Bọn hắn mới là long phượng trong đám đệ tử đồng lứa a.

– Mau nhìn mấy người kia, thực đẹp a. Nếu như có thể lấy được một nàng trong đó thì quả thực là phát tài rồi.

– Ngươi thôi nằm mơ đi có được không?

Bốn phía, lúc này tiếng nghị luận lập tức xuất hiện, ánh mắt tất cả mọi người lập tức nhìn về phía những đệ tử của các đại môn đại phái này.

Trong đám người, Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua mấy thân ảnh xinh đẹp mà quen thuộc kia. Sau khi đảo qua tất cả, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, trong này cũng không thiếu người quen của hắn. Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn, Khấu Tử Hào, Linh Thiên tứ suất của Linh Thiên môn, Giản Tâm Nhi của Địa Linh Tông, Gia Cát Tử Vân của Lan Lăng sơn trang, còn có Hàn Phong của Vân Dương Tông, những người này đều có mặt trong đó.

Đối với sự xuất hiện của những người này, trong nội tâm Lục Lâm Thiên càng thêm chờ mong, một hồi long tranh hổ đấu sắp bắt đầu.

Trong đám người, lúc này cũng có một thân ảnh xinh đẹp đang đứng, quanh thân không có bất kỳ một chút khí tức chấn động nào, cái đầu hơi cúi xuống, không ngẩng mặt lên một chút nào. Thế nên khiến cho mấy người bên cạnh có ảo giác, bên cạnh họ căn bản không có sự tồn tại của người này. Thế nhưng sau khi tất cả đệ tử của các đại môn đại phái nhảy xuống, lúc này thân ảnh kia mới ngẩng đầu lên, một dung nhan tuyệt mỹ hiện ra, đôi mắt xinh đẹp như sao kia cũng mang theo một cỗ hàn ý lạnh lẽo.

– Tỷ, tỷ nói xem Dương Quá tiên sinh có thể tiến vào top mười không? Không biết có bị nguy hiểm hay không.

Trong thính phòng trên quản trường lúc này có một đôi mắt xinh đẹp đang nhìn vào đám người dự thi.

– Thực lực Dương Quá tiên sinh rất mạnh, nhất định sẽ không có vấn đề gì.

Hoàng Đan khẽ nói.

– Bên trong những người dự thi này phần đông đều là cường giả a. Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, Tam tông Tứ môn, Tứ các Tứ đảo, tất cả đều là long phượng trong loài người, bất quá Dương Quá tiên sinh đã là Linh Vương, muốn đi vào top mười mà nói chắc hẳn không thành vấn đề.

Hoàng Chí Lương nói. Lúc này nhìn đám cường giả của các thế lực lớn trong lòng hắn cũng cực kỳ kích động. Hoàng gia của hắn nếu như so sánh với những thế lực này mà nói, không là một cái gì.

Sưu Sưu.

Tất cả những người dự thi của các thế lực lớn lúc này đều đứng trên quảng trường. Ước chường có gần năm ngàn nam nữ trẻ tuổi dự thi. Nhìn thấy mấy chục đạo thân ảnh này xuất hiện ánh mắt năm ngàn người kia không khỏi biến đổi. Ai cũng biết, trong mấy chục đạo thân ảnh này toàn bộ đều là long phượng trong loài người, cũng là đối thủ cạnh tranh mạnh nhất của bọn họ.

Lục Lâm Thiên nhìn xuyên qua đám người về phía trước. Từng đạo thân ảnh quen thuộc kia lúc này cách hắn khá xa. Đoán chừng các nàng lúc này nhìn thấy hắn cũng không nhận ra a.

Cầu treo đi thông quảng trường lúc này đã bị thu hồi. Mấy chục đạo thân ảnh này hạ xuống, thi đấu giữa những người trẻ tuổi lần này trong mong chờ của ngàn vạn người rốt cuộc cũng sắp bắt đầu.

Trên đài cao, khi một tiếng chuông du dương vang lên thì thanh âm ầm ĩ trong quảng trường chung quanh lúc này bắt đầu yên tĩnh.

Tiếng chuông vang lên, lúc này trong Thiên Địa các, đại hán mặc hoàng bào tiến lên mấy bước, nhìn hơn năm ngàn nam nữ dưới quảng trường rồi nói:

– Chư vị, thi đấu chọn ra thập đại cường giả lần thứ hai do Thiên Địa các tổ chức, hiện tại chính thức bắt đầu.

– Rốt cuộc cũng bắt đầu.

– Nhanh tiến hành đi a. Không biết lần này trong đám người trẻ tuổi kia mười người nào sẽ vấn đỉnh thập đại cường giả a.

Lập tức, đám người vây xem bên ngoài hoan hô, tiếng nghị luận hội tụ lại khuếch tán ra chung quanh. Ngàn vạn ánh mắt lúc này nhìn lên trên đài cao. Đại hán kia quét mắt nhìn toàn trường một lát rồi nói:

– Chư vị yên lặng một chút. Hiện giờ ta sẽ tuyên bố quy tắc của lần thi đấu này. Trong thi đấu không được dùng khôi lỗi, yêu thú, linh thú phụ trợ. Chỉ có Vạn Thú Tông cùng Thần Kim các là có thể được ngoại lệ. Về phần còn lại không có bất kỳ quy tắc nào khác. Người muốn tham gia sinh tử không biết trước, cho nên hiện tại rời khỏi vẫn còn kịp. Bất quá trong lúc thi đấu, sau khi đối thủ đầu hàng thì không được đánh chết. Nếu như cố ý đánh chết đối thủ mà nói, hội đồng trọng tài do Thiên Địa các cùng Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, Tứ các Tứ đảo, Tam tông Tứ môn lập ra sẽ phán quyết án tử cho kẻ đó, tất cả hiểu chưa?

Trên quảng trường, tiếng quát vang vọng ra chung quanh. Tất cả mọi người bắt đầu xoa xoa tay. Về phần Vạn Thú Tông cùng Thần Kim các có thể sự dụng yêu thú cùng khôi lỗi mọi người đều hiểu rõ. Thực lực của Vạn Thú Tông là dựa vào yêu thú, mà Thần Kim các kia có thể chen chân vào trong Tứ các Tứ đảo cũng dựa vào khôi lỗi.

Trong tiếng ồn ào kia, thanh âm của đại hán hoàng bào không chút bị cách trở nào, hoàn toàn rót vào trong tai mỗi người. Hắn tiếp tục nói:

– Lần thi đấu này, mười người cuối cùng sẽ nhận được một kiện Linh khí Huyền cấp. Mà người đứng đầu sẽ đạt được một kiện Linh khí Địa cấp.

– Linh khí Huyền cấp, Linh khí Địa cấp?

– Nếu ta có thể nhận được nó thì tốt.

Lời này vừa ra lập tức mấy ngàn người trên quảng trường xao động. Linh khí Huyền cấp đối với đệ tử thân truyền trong đại môn đại phái mà nói, cũng chỉ có rải rác mấy đệ tử mới có được. Về phần Linh khí Địa cấp, quả thực rất ít người có.

– Lần này thi đấu chọn ra thập đại cường giả sẽ giống như ba mươi năm trước. Tổng cộng chia làm bảy ngày. Trong bảy ngày này trừ người bị thua, không ai được rời khỏi khu vực đấu trường. Những người rời khỏi liền bị hủy bỏ tư cách dự thi. Trong bảy ngày này, trong tay mỗi người đều có một khối ngọc giản chứng minh tư cách dự thi. Đánh bại đối thủ là có thể lấy được ngọc giản trong tay đối phương, tương đương với đạt được một điểm tích lũy. Nếu như đánh bại một đám người thì cũng nhận được ngọc giản của đám người đó, đạt được điểm tích lũy của mình. Bảy ngày sau chọn ra mười người có điểm tích lũy cao nhất vào thi đấu thập đại cường giả. Về phần thi đấu xếp hạng thập đại cường giả thì dùng hình thức khiêu chiến mà sắp xếp. Hiện tại ta nhắc lại một lần cuối cùng, trong lúc thi đấu việc tử thương là điều khó tránh khỏi. Nếu như không địch lại thì nên nhanh chóng giao ra ngọc giản rồi đầu hàng. Nếu không có chết thì phải tự chấp nhận. Không thể than trời oán đất, tất cả các ngươi hiểu chưa?

Chương 1273: Gặp lại Lăng Thanh (1)

Thanh âm của đại hán mặc hoàng bào quanh quẩn trong không gian, đủ để tất cả đám người dự thi nghe rõ.

– Hiểu rõ.

Tất cả mọi người đáp, quy tắc trong lúc thi đấu dường như mọi người đã sớm biết rõ. Một khi mất mạng thì tự chịu, thế nhưng cũng khiến cho không ít người can tâm mạo hiểm một phen.

Trên đài cao, một tiếng chuông trầm thấp vang lên trong quảng trường. Nghe thấy tiếng chuông này ánh mắt của tất cả những người dự thi nhanh chóng biến đổi, chân khí, linh lực trên người nhanh chóng tuôn ra.

– Nếu như tất cả đã hiểu rõ. Vậy thì lần thi đấu lần này chính thức bắt đầu.

Thanh âm của đại hán mặc hoàng bào vừa dứt, cánh tay hắn chậm rãi giơ lên, bàn tay lập tức đánh xuống.

Đông.

Tiếng chuông trầm thấp kia lại một lần nữa vang lên, thanh âm quanh quẩn trong không gian. Lúc này trên quảng trường cực lớn kia từng cỗ linh lực, chân khí nhanh chóng tràn ra. Từng cỗ khí thế xuất hiện, trong đó có không ít Linh Suất cùng Vũ Suất, cỗ khí thế này cũng không phải quá mạnh mẽ. Bất quá lúc này có mấy ngàn cỗ khí thế nhanh chóng hội tụ, tràng diện đồ sộ như vậy khiến cho nhiệt huyết đám người vây xem chung quanh sôi trào. Cỗ khí tức này cũng khiến cho đám cường giả trong các thế lực lớn cũng không khỏi động dung. Có thể hội tụ nhiều cường giả trẻ tuổi như vậy cũng chỉ có hội thi đấu do Thiên Địa các tổ chức mà thôi.

Đại hán mặc hoàng bào tuyên bố thi đấu bắt đầu. Từng cỗ khí thế tràn ra. Bốn phía lúc này bắt đầu hoàn toàn yên tĩnh. Đám người trong quảng trường bắt đầu kéo giãn khoảng cách với những người ở gần, ánh mắt mang theo sự cảnh giác, đề phòng tất cả những người bên cạnh. Bởi vì quy tắc thi đấu là ai cũng có thể ra tay với mình.

Lúc này chưa có ai động thủ trước, tất cả đều đang đề phòng đối phương. Tất cả mọi người cũng chưa quen thuộc đối phương, có thể tới đây dự thi đều không phải là kẻ yếu. Ít nhất cũng có thực lực Vũ Tướng. Tuổi còn trẻ mà đã có thực lực Vũ Tướng, loại thiên phú này cũng coi như không tệ. Cho nên lúc này tất cả mọi người đều không dám tùy tiện ra tay, đều đang đợi cơ hội. Bất quá có thể kết luận, một khi có người ra tay thì những người chung quanh cũng sẽ lập tức ra tay. Đến lúc đó mới chính là long tranh hổ đấu bắt đầu.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên không có chút thay đổi, tâm thần nhanh chóng tỏa ra xem xét chung quanh. Quy tắc của thi đấu này Lục Lâm Thiên cũng vừa vặn mới biết, từ tin tức trong ngọc giản mà Hoàng gia nhận được cũng không có quy tắc của thi đấu.

Cái quy tắc thi đấu này khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc. Không ngờ lại mất mạng tự chịu. Bên trong mấy ngày người này, có lẽ tới ngày cuối cùng sẽ có không ít người chết. Chỉ có mười người cuối cùng mới nhận được Linh khí Huyền cấp. Không ngờ lại khiến cho nhiều cường giả trẻ tuổi nguyện mạo hiểm như vậy.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài. Hắn không phải cũng như vậy sao? Nhớ ngày đó hắn vừa mới tu luyện trong sơn mạch Vụ Đô, trình độ mạo hiểm khi đó so với lần thi đấu này còn nhiều hơn. Không mạo hiểm thì làm sao có thể trở nên nổi bật. Đặc biệt là những tán tu cùng người trong các tiểu thế lực. Chỉ có con đường duy nhất chính là mạo hiểm. Vạn nhất có thể tiến vào top mười, vậy thì tiền đồ sau này hoàn toàn không giống khi trước. Sau lưng bọn họ không có chỗ dựa vững chắc như đại môn đại phái, cho nên tiền đồ của bọn hắn vốn đã không bằng những đệ tử đại môn đại phái, không được bồi dưỡng tử nhỏ.

Lục Lâm Thiên cảm thán. Lúc này hắn cũng không khỏi suy xét, nếu như muốn tiến vào top mười, nhất định phải ra tay, cuối cùng dùng ngọc giản phân định thắng bại. Không thể không nói quy tắc thi đấu này cực kỳ công bằng. Đương nhiên dù thế nào cũng cần dựa vào một ít vận khí.

Trong này, ngoại trừ một ít người không tồi ra. Vốn có thực lực tiến vào top năm mươi thế nhưng vận khí kém, trực tiếp đụ.ng phải người có thực lực top mười, nói không chừng ngay ngày đầu tiên đã bị đào thải. Vận khí a, không ai biết được chính xác, đương nhiên, người thực lực mạnh mẽ cũng biết, không nên tìm đối thủ mạnh mẽ ngay từ đầu. Thời gian thi đấu là bảy ngày, ai cũng không muốn tiêu hao quá nhiều, coi như là người thực lực mạnh mẽ đến đâu cũng không chịu nổi tiêu hao, thời điểm tiêu hao hầu như không còn chính là lúc hắn xong đời.

– Không vội.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng. Thời gian bảy ngày a, hắn cũng không phải gấp. Dù sao khi đó đánh bại đối thủ là có thể nhận được không ít ngọc giản trên người đối thủ. Cũng coi như là ngọc giản của mình, chuyện này đơn giản hơn nhiều, tiêu hao cũng ít hơn.

Bất quá Lục Lâm Thiên nghĩ như vậy thế nhưng có người lại không nghĩ như vậy. Những người tự biết thực lực mình không phải quá mạnh mẽ, bọn hắn chỉ có thể lựa chọn mạo hiểm. Đánh bại một đối thủ nhận được ngọc giản, cuối cùng tiến vào top mười. Người không có thực lực tuyệt đối, sao dám đợi đến phút cuối cùng mới đi đoạt ngọc giản?

Lục Lâm Thiên cũng thật không ngờ, nơi động thủ đầu tiên trong quảng trường chính là bên cạnh hắn, mà mục tiêu người nọ chọn chính là Lục Lâm Thiên.

Đây là một thanh niên Vũ Tướng bát trọng, tuổi chừng hai mươi, không ngờ không có một chút do dự nào, trực tiếp dùng một thanh kiếm trong tay hung hăng đánh về phía Lục Thiếu Du. Vì điểm tích lũy cho nên thủ đoạn người này không thể không độc ác. Lục Thiếu Du không có khí tức quá mạnh mẽ, cho nên hắn mới lựa chọn ra tay với Lục Thiếu Du.

Người này động thủ, một cỗ chân khí chấn động, lập tức giống như một ngòi nổ khiến cho cả quảng trường đột nhiên run rẩy.

Đây giống như là một tín hiệu cho đám người xung quanh, nếu không động thủ với người khác thì người ta cũng sẽ động tới ngươi. Cho nên đã có không ít người lựa chọn ra tay.

Thanh kiếm của thanh niên công kích Lục Lâm Thiên nhanh như thiểm điện mang theo một cỗ kiếm qunag không thể khinh thường, nhanh chóng bổ ra gợn sóng trong không gian, cỗ khí thế này quả thực cũng được coi là mạnh mẽ.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt kiếm quang của thanh niên kia đánh xuống. Ngay khi ánh mắt của hắn đang vô cùng khẩn trường thì đạo thân ảnh hắn công kích đột nhiên biến mất không thấy gì nữa. Một kiếm của hắn bổ vào mặt đất, mặt đất lập tức rạn nứt.

– Đánh lén cũng phải mở to mắt ra mà chọn cho kỹ, ngươi muốn chết sao.

Ngay khi đạo kiếm quang đánh xuống đất, một thanh âm lạnh lẽo vang lên bên tai người thanh niên này. Lập tức có một đạo thân ảnh hiện lên, thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa mới biến mất trực tiếp xuất hiện trước người hắn, nhanh chóng vỗ một chưởng vào ngực người này.

Phốc.

Một ngụm máu tươi được phun ra, người thanh niên căn bản chưa kịp hiểu chuyện gì đã xảy ra, còn chưa khôi phục tinh thần thì đan điền đã bị chấn nát. Cả người lập tức mất đi sinh cơ. Đến thời điểm chết đi người thanh niên này cũng không biết người hắn vừa mới đánh lén là một Linh Vương nhất trọng không thể trêu vào.

Sưu.

Cơ hồ cùng một lúc, sau lưng Lục Lâm Thiên có một đạo đao mang bổ tới. Một thanh niên có tu vi Vũ Tướng thất trọng muốn thừa cơ đánh lén Lục Lâm Thiên.

Chương 1274: Gặp lại Lăng Thanh (2)

Thế nhưng nhìn thấy Lục Lâm Thiên một chưởng trực tiếp đánh chết đối thủ, hắn đâu còn dám đánh lén nữa. Trong lúc sắc mặt đại biến, muốn thu hồi công kích thế nhưng rốt cuộc đã không kịp.

Cùng lúc đó, một đạo trảo ấn đỏ rực xuyên qua gợn sóng trong không gian trực tiếp theo một đao kia bắt lấy.

Thanh niên này muốn rút đại đao lại, thế nhưng đại đao dường như lại không nghe sự điều khiển của hắn, trong nội tâm hắn vô cùng kinh hãi.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, tâm thần khẽ động. Một cỗ ám kình cực lớn nhanh chóng tuôn ra. Mà thanh niên Vũ Tướng thất trọng kia đâu có sức phản kháng, nhanh chóng nhận kết cục giống như người thanh niên trước. Đan điền bị nghiền nát. Cả người mất đi sinh cơ. Hai người chết đi đều không quá ba giây, căn bản không có cơ hội hội đầu hàng đã bị Lục Thiếu Du đánh chết.

Đánh chết hai người thế nhưng ngay cả mí mắt Lục Thiếu Du cũng không đổi. Đối phương không hô đầu hàng, hắn cũng không tính là phạm quy. Lục Thiếu Du vô cùng nhẹ nhõm thu hai khối ngọc giản vào trong tay. Đạt được hai điểm tích lũy. Tất cả mọi người cũng đã nhìn thấy Lục Thiếu Du nhẹ nhõm đánh chết hai Vũ Tướng, tuy rằng Lục Thiếu Du thu liễm khí tức, không bộc lộ ra tu vi Linh Vương, thế nhưng người chung quanh cũng biết Lục Thiếu Du khó dây vào, căn bản không tiếp tục công kích hắn mà chỉ rời ra xa.

Đại chiến trên quảng trường đã nổ ra triệt để, từng thanh âm bạo liệt, xé gió giống như tiếng sấm vang lên trong không trung. Vì điểm tích lũy trên ngọc giản, lúc này mọi người đã bắt đầu giao thủ. Bất quá ở trong đó cũng có không ít người không động thủ. Cũng không có ai dám đi tìm bọn họ động thủ. Chính là đám đệ tử đại môn đại phái dự thi, đối với những người này, những người khác ngược lại có chút cố kỵ, cho nên tuyệt đối không dám đơn giản dây vào.

Trong đám người, Lục Lâm Thiên vừa dùng thủ đoạn sấm sét đánh chết hai người, trước người trực tiếp có hai cỗ thi thể khiến cho chung quanh Lục Thiếu Du căn bản không có mấy người dám tới gần. Nhìn chung quanh, ánh mắt Lục Thiếu Du nhìn về phía những đệ tử của Tam tông Tứ môn và đại môn đại phái khác. Những đệ tử kia đương nhiên cũng có suy nghĩ giống hắn, cho nên cũng không động thủ.

Lần nữa nhìn vào mấy thân ảnh xinh đẹp phía xa, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể khẽ thở dài.

Đứng trên quảng trường, Lục Lâm Thiên cũng không có ý định tiếp tục động thủ. Thế nhưng nhìn đám người đang động thủ chung quanh đối với Lục Thiếu Du mà nói cũng có chút tác dụng.

Trong đám người trên quảng trường, lúc này trước người của một thân ảnh tuyệt mỹ cũng có năm cỗ thi thể, trên thân mỗi người đều có một lỗ máu, ánh mắt mang theo sự kinh hãi mà mất mạng. Dường như có tới lúc chết bọn họ mới nhận ra thực lực của đối thủ, thế nhưng đối thủ động thủ quá độc ác cho nên bọn hắn ngay cả cơ hội đầu hàng cũng không có.

Độc ác đánh chết năm người, bên người nữ tử tuyệt sắc này cũng không có bất kỳ ai dám tới gần. Thủ đoạn huyết tinh luôn có lực trấn áp mạnh nhất.

– Lăng Thanh.

Lúc này trong mắt Lục Lâm Thiên xuất hiện một thân ảnh quen thuộc. Nhìn khuôn mặt kia Lục Lâm Thiên không có cách nào quên được. Trên khuôn mặt kia lúc này không trang điểm, có chút trẻ trung. Bất quá so với hai năm về trước đã thành thục hơn không ít. Trên người có chút vũ mị. Loại cảm giác này không thể diễn tả bằng lời. Giống như là phong tư trác tuyệt của tiên nữ vậy. Mái tóc đen trên đầu lúc này rũ xuống vai, khuôn mặt tuyệt mỹ, ngũ quan tinh xảo, nhìn qua vô cùng nhu nhược cùng ưu nhã. Bất quá trong đôi mắt lại mang theo hàn ý khiến cho người khác nhìn vào không khỏi cảm thấy lạnh lẽo trong lòng.

Đối với nữ tử này, Lục Lâm Thiên không mất bao lâu có thể nhận ra. Tuy rằng nàng ta đã mặc nữ trang, thế nhưng Lục Thiếu Du liếc mắt cũng có thể nhận ra nàng. Vốn khi trước hắn cũng suy đoán lần này có thể gặp lại nàng không, không ngờ nàng ta cũng có mặt ở nơi này.

Xuyên qua tầng tầng lớp lớp thân ảnh, Lăng Thanh dường như cũng cảm nhận được có ánh mắt đang nhìn mình, đôi mắt xinh đẹp lập tức khẽ quay về phía thân ảnh có chút lạ lẫm kia. Trong ánh mắt nàng lúc này có chút nghi hoặc, người này nàng cũng không nhận ra. Bất quá đôi mắt kia khiến cho nàng có cảm giác dường như có chút quen biết.

Trong đám người, lúc này cũng có một thanh niên áo xám. Trên y phục mang theo vết bùn đất, giống như là vừa từ mồ chui lên vậy. Mái tóc có chút rối loạn, dường như từ lâu chưa từng vệ sinh qua. Nhìn xuyên qua mấy sợi tóc trên mặt người này mới có thể nhìn rõ bộ dáng của người này. Bộ dáng có chút chất phác, thế nhưng ánh mắt lại cực kỳ sáng ngời, dáng người cao lớn khiến cho người khác có cảm giác tráng kiện, mà từ bộ dáng người này xem ra cũng chừng hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi.

– Tỷ tỷ, đệ nhất định sẽ tìm được tỷ. Nếu như trở thành một trong thập đại cường giả thì có lẽ tỷ sẽ tìm được đệ. Tỷ tỷ, tỷ đang ở nơi nào.

Thanh niên này lẩm bẩm nói, trong ánh mắt cực kỳ mơ hồ, thế nên trong khi có một đạo công kích trực tiếp đánh về phía hắn mà hắn cũng không phát hiện ra.

Trước người thanh niên áo xám có một thanh niên Vũ Tướng cửu trọng, một đạo quyền ấn mang theo thanh thế kinh người nhanh chóng đánh về phía thanh niên áo xám.

Sưu.

Trong lúc nguy cấp, rốt cuộc thanh niên áo xám cũng phục hồi tinh thần lại. Nhìn đạo quyền ấn đang đánh về phía mình, quang mang dưới chân lập tức xuất hiện, thân hình nhanh chóng di chuyển kéo theo từng đạo tàn ảnh sau lưng, không ngờ không lùi mà lại tiến tới, nhanh chóng lao về phía thanh niên Vũ Tướng cửu trọng kia.

Nắm tay đột nhiên nắm chặt, đánh ra một đạo quyền ấn, trực tiếp nghênh đón quyền ấn của thanh niên Vũ Tướng cửu trọng kia. Trên quyền ấn của thanh niên áo xám này có thể thấy được gợn sóng trong không gian chấn động.

Một quyền của thanh niên áo xám đánh ra, ngay khi chuẩn bị va chạm với quyền ấn của thanh niên Vũ Tướng cửu trọng đánh lén kia, đột nhiên từ trong quyền ấn bộc phát ra một cỗ kình khí mạnh mẽ. Dưới cỗ kình khí này, trong gian vang lên thanh âm xé gió vang vọng bên tai.

Phanh.

Đột nhiên xảy ra biến hóa như vậy khiến cho thanh niên đánh lén kia không tránh né kịp, mà căn bản hắn cũng không có cách nào tránh né, chỉ có thể ngạnh kháng với một quyền của đối phương mà thôi.

Kình khí đáng sợ từ nơi hai đạo quyền ấn va chạm nhanh chóng khuếch tán. Trong nháy mắt này, nắm tay của thanh niên đánh lén kia bị lõm vào, thanh âm ken két vang lên.

Ken két.

Đây là thanh âm giống như vỡ nứt, chính là thanh âm xương cốt vỡ nứt. Cả cánh tay của thanh niên đánh lén kia trực tiếp vỡ nát. Mà chân hắn cũng lùi về phía sau vài bước, mặt đất dưới chân rạn nứt, sau khi thân hình chật vật ổn định lại thì một tiếng kêu thảm thiết vang lên.

– A…

Tiếng kêu thảm thiết vang lên, sắc mặt của thanh niên Vũ Tướng cửu trọng kia lúc này xám như tro tàn. Dưới một quyền kia xương cốt trong cánh tay hắn toàn bộ vỡ nát. Ngay cả khí huyết trong cơ thể hiện tại cũng cuồn cuộn, máu tươi từ trong miệng không ngừng chảy ra.

Chương 1275: Thanh niên áo xám

– Ngại quá, ta không nghĩ tới một thành thực lực của ta ngươi cũng không tiếp được. Đem ngọc giản giao cho ta, ngươi không phải là đối thủ của ta.

Nghe tiếng kêu thảm thiết của người thanh niên đánh lén kia, thanh niên áo xám lúc này trên mặt hiện lên vẻ mặt xấu hổ.

– Ta đầu hàng, ta đầu hàng.

Giấc mộng của Vũ Tướng cửu trọng này nhanh chóng tan vỡ, nhanh chóng móc ra ngọc giản của mình.

Phanh Phanh…

Thanh âm bạo liệt cả không gian phía trên quảng trường hội tụ, xen lẫn không ít thanh âm đầu hàng. Lúc này cũng có không ít tiếng kêu rên, không ít người bị thương. Cả quảng trường thành một mảnh hỗn loạn, trong đó người chết cũng không phải là ít.

Trên thính phòng ở Bình Nham đảo, lúc này cũng có gần mười vạn người đứng xem, trong đó có một nửa là người đi cùng người dự thi tới đây, một nửa khác là tự mình bỏ ra kim tệ để tới quan sát.

Không ngừng có người chết đi, trên thính phòng, những người đi cùng lúc này đều lo lắng không thôi. Trong quảng trường hỗn loạn này, bọn họ thậm chí còn không có cách nào nhìn rõ mọi việc bên trong.

Trước quảng trường, đám đệ tử đại môn đại phái kia dường như vẫn chưa có ý định động thủ, cả đám đều đang nhắm mắt dưỡng thần. Dường như trong lòng bọn họ đều nghĩ, lúc này tuyệt đối không phải lúc bọn họ ra tay.

Trên đài cao, trong đội hình những đại môn đại phái kia, ánh mắt của tất cả mọi người đều chăm chú nhìn xuống phía dưới. Đối với những sơn môn được mời lên đây, bọn họ đã sớm biết rõ quy tắc trong tràng thi đấu. Đối với đám người Lữ Chính Cường, Vân Khiếu Thiên, Gia Cát Tây Phong, Cổ Kiếm Phong, Doãn Ngạc mà nói, loại quy tắc này bọn họ đã biết từ ba mươi năm trước.

Tam tông tứ môn, Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, Tứ các Tứ đảo, lúc này tất cả mọi người đều đang thấp giọng nghị luận.

Trong Phi Linh môn, lúc này Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Tả Thiên Khung, Linh Vũ song quái, Thanh Hỏa lão quỷ cũng ngồi ở phía trước. Mắt nhìn cảnh tượng hỗn loạn phía dưới trong lòng không khỏi cảm thấy sôi trào. Nếu như bọn họ còn trẻ, sợ rằng cũng không nhịn được mà tham gia.

– Trong nhân loại, người trẻ tuổi có thiên phú không kém quả thực không ít.

Thiên Độc Yêu Long nhìn quảng trường phía dưới rồi vuốt râu nói.

– Nếu như ta còn trẻ, không chừng cũng sẽ lên đài thử sức một phen.

Tả Thiên Khungk hẽ nói. Màn thi đấu rung động này khiến cho bọn hắn nhìn vào cảm thấy trẻ ra không ít. Máu trong cơ thể bất tri bất giác chảy nhanh hơn.

– Thế nhưng mà ngươi đã già rồi. Cho dù là ngươi đi lên, có thể tiến vào mười người cuối cùng hay không cũng khó nói lắm. Nếu như gặp phải người có thực lực như đại tiểu thư mà nói, sợ rằng cũng chỉ có thể chạy trối chết.

Bên cạnh Tả Thiên Khung, Vũ quái gầy gò mở miệng châm chọc.

– Dùng thực lực của đại tiểu thư, ta tự nhận không địch lại. Dựa vào thực lực của đại tiểu thư hiện tại, muốn đi vào top mười hẳn là không thành vấn đề.

Tả Thiên Khung nói.

– Sợ rằng cũng khó.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói:

– Thực lực Tâm Đồng tuy rằng không tệ. Bất quá quy tắc thi đấu này muốn tiến vào top mười cũng cần một chút vận khí. Tâm Đồng tuy rằng có át chủ bài của mình, nhưng chỉ cần thi triển một lần thì tiêu hao không ít linh lực. Trong đám thanh niên đồng lứa của đại môn đại phái, cường giả như mây a. Còn có Thánh Tử Thánh Nữ trong Thiên các. Thực lực cả đám tuyệt đối không phải là người bình thường có thể so bì.

– Yên tâm đi. Độc công Tâm Đồng tu luyện còn mạnh hơn ngươi. Người bình thường cũng không dám trêu chọc Tâm Đồng. Từ đám người trên quảng trường mà nói, Tâm Đồng muốn đi vào top mười hẳn không phải là quá khó, bất quá cũng cần dựa vào vận khí.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Nếu như chưởng môn ở đây, không biết có thể tiến vào top mười hay không?

Thanh Hỏa lão quỷ khẽ nói. Thanh âm vừa dứt, sắc mặt tất cả mọi người có chút biến hóa, trong Phi Linh môn lúc này hoàn toàn yên tĩnh.

– Chư vị chưởng môn. Đám thanh niên trẻ tuổi này chư vị thấy thế nào a? Các vị không ngại nói ra một câu chứ?

Trên đài, Kình Linh Vương dùng ánh mắt như cười như không nhìn đám cường giả của đại môn đại phái rồi nói.

– Ha ha, vẫn còn quá sớm, há có thể kết luận. Bất quá thực lực đám người trẻ tuổi hiện tại, so với ba mươi năm về trước quả thực mạnh hơn không ít.

Cổ Kiếm Phong nói, ánh mắt nhìn xuống phía dưới có chút vui vẻ.

– Cổ chưởng môn, ta nghe nói đệ tử Nguyên Nhược Lan của các ngươi lần này vừa vặn từ Kiếm Chủng đi ra. Sau khi bế quan mấy năm dường như đã được trưởng lão trong Kiếm chủng truyền thụ không ít a.

Âu Dương Huyền Anh của Địa Linh tông nói.

Nói tới Kiếm Chủng của Thiên Kiếm môn, ánh mắt mọi người khẽ đổi. Kiếm Chủng của Thiên Kiếm môn này mọi người đều hiểu một ít. Đây chính là địa phương quan trọng nhất của Thiên Kiếm môn. Cũng là nơi cường giả Thiên Kiếm môn bế quan. Có thể bế quan trong Kiếm Chủng, tu vi tăng trưởng cực nhanh.

– Tin tức của Địa Linh Tông quả thực rất linh thông a.

Cổ Kiếm Phong mỉm cời, cũng không phủ nhận rồi nói:

– Tiểu đồ đúng là từ trong Kiếm Chủng đi ra. Bất quá đệ tử trong môn chư vị sợ rằng cũng không kém. Theo ta được biết, trong môn của Doãn tông chủ đã có người tu luyện thành công Thú Hồn Quyết, uy lực cũng không nhỏ.

Cổ Kiếm Phong nói.

– Tin tức của Cổ chưởng môn quả thực cũng vô cùng linh thông.

Duẫn Ngạc mỉm cười, cũng không phủ nhận. Lần này tất cả đệ tử mà các thế lực lớn mang tới tham dự, một khi không nắm trắc, không biết trước đối phương như thế nào thì mới là chuyện lạ.

– Đừng quên, ba mươi năm trước, người đứng đầu thập đại cường giả chính là Sát Phá Quân. Một mình địch lại chín người, khí phách như thế, mà người ta chỉ là tán tu mà thôi.

Nhìn thấy người của Tam tông Tứ môn đang thổi phồng lẫn nhau, Công Tôn Hóa Nhai của Hóa Vũ Tông lập tức nói.

Nghe thấy Công Tôn Hóa Nhai nói vậy, sắc mặt mọi người có chút biến hóa. Không ít cường giả hiện tại ở đây khi trước từng gặp qua Sát Phá Quân. Ba mươi năm trước, Sát Phá Quân trên Bình Nham đảo này một mình chống lại chín cường giả khác. Do đó mới có thể đạt được vị trí đứng đầu. Cảnh tượng khi đó khiến cho mọi người khó chịu. Thế nhưng sau này tìm Sát Quá Quân phục thù thì Sát Phá Quân này dường như bốc hơi trên thế gian. Mà gần đây Sát Phá Quân xuất hiện thì lại ở trong Phi Linh môn, còn đã đột phá tới cảnh giới Vũ Tôn.

– Ha ha. Mọi người thử đoán xem, lần này liệu có một đầu hắc mã nào không?

Kình Linh Vương đánh vỡ bầu không khí có chút xấu hổ này, nhanh chóng nói với mọi người.

– Chuyện này…

Đám cường giả nhìn phía dưới. Lúc này bọn hắn đã sớm dò xét qua toàn trường, dùng thực lực của bọn hắn đương nhiên cũng nhìn ra được không ít người. Đệ tử tham gia lần này thực lực không kém. Thế nhưng cuối cùng có một đầu hắc mã nào xuất hiện hay không thì cũng vô cùng khó nói. Cho nên chuyện này mọi người cũng không biết trả lời ra sao.

Chương 1276: Bắt đầu (1)

– Chư vị, mọi người có thấy nữ tử kia không? Nếu như ta đoán không lầm thì trên đại hội Tam tông Tứ môn ở đại lục Linh Vũ xuất hiện một người nữ giả trang nam là vũ giả ngũ hệ gọi là Lăng Thanh, chính là nữ tử này. Còn lần này, từ trong ngọc giản báo danh ở Thiên Địa các chúng ta thì có tên là Lăng Thanh Tuyền, người của Linh Vũ giới.

Thanh âm vừa dứt, Kình Linh Vương nhanh chóng nhìn về phía mọi người rồi cười nhạt một tiếng:

– Vũ giả ngũ hệ, ta nghe nói con rể Lục Lâm Thiên của Vân tông chủ và Lữ chưởng môn cũng là vũ giả ngũ hệ. Lần trước lại dùng tu vi Vũ Tướng nhất trọng đánh bại Lăng Thanh Tuyền Vũ Suất nhất trọng. Thiên phú bực này quả thực hiếm thấy.

– Đó là con rể của ta. Không có quan hệ với hắn.

Vân Khiếu Thiên cùng Lữ Chính Cường cơ hồ đồng thời nói ra một tiếng. Nhanh chóng trừng mắt nhìn đối phương phía xa.

Mà lúc này những người khác nghe thấy Linh Vũ giới, sắc mặt cả đám lập tức có chút biến hóa. Những năm này Linh Vũ giới kia đã âm thầm tràn ra toàn bộ đại lục. Đối với thế lực thần bí này, tất cả mọi người đều mang theo tâm lý đề phòng.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Trên Bình Nham đảo lúc này liên tục vang lên thanh âm bạo liệt. Những người vốn thăm dò lúc trước nay đã bắt đầu điên cuồng giao thủ. Thế nhưng cũng khó tránh khỏi có người chết đi. Mùi máu tươi càng khiến cho máu trong người những người trẻ tuổi này như sôi trào, kịch chiến bắt đầu lan rộng ra, vô cùng điên cuồng.

Trong mắt tất cả cường giả của các đại môn đại phái. Những người đang kịch chiến này đang loại bỏ dần nhau, những người còn lại cuối cùng mới có thể chống lại những đệ tử đại môn đại phái.

Trong đám điên cuồng chiến đấu kia có không ít cường giả Vũ Suất cùng Linh Suất giao thủ, cả không gian rung động không ngớt. Cảnh này khiến cho đám người vây xem bốn phía cực kỳ kích động. Không ngừng có người chết đi khiến cho đám người chung quanh tiếc hận, đồng thời còn thêm hưng phấn, đã bắt đầu có tiếng hô vang lên.

Trước quảng trường, đám đệ tử đại môn đại phái kia không có một chút dị động nào, cũng không có ai đi ra tay với bọn họ.

Ba thời thần sau, kịch chiến vẫn còn tiếp tục. Trên quảng trường cũng có một màn đặc biệt. Bên người Lục Thiếu Du có mười ba cỗ thi thể tạo thành một bức tường. Sau khi mười ba cỗ thi thể này xuất hiện thì chính thức không có ai dám xuất thủ với Lục Thiếu Du nữa.

Phía xa cũng có một nữ tử tuyệt sắc, bên cạnh người nàng cũng có mười lăm cỗ thi thể. Trong phương viên mười trượng xung quanh nàng, những ai dám tới gần đều bị nàng trực tiếp đánh chết. Rốt cuộc sau khi đánh chết thêm năm người thì cũng không có ai dám tới gần nữ tử này nữa.

Trên quảng trường, lúc này người gây sự chú ý nhất chính là một thanh niên áo xám. Đầu tóc, quần áo rối bời, thế nhưng thực lực lại cực kỳ cường hãn, công kích đối thủ khắp nơi. Bất quá lại không muốn lấy mạng của đối phương. Chỉ cần đối phương chủ động giao ra ngọc giản dự thi thì hắn sẽ buông tha. Thế nhưng người bị hắn nhắm tới thì tuyệt không có cách nào thoát khỏi tay hắn.

Khi mặt trời ngả về phía tây thì trên đài cao lập tức có một tiếng chuông trầm thấp du dương vang lên. Cả quảng trường lập tức ngưng chiến nửa canh giờ. Có không ít đệ tử Thiên Địa các nhanh chóng đi lên quảng trường, đem thi thể những người mất mạng khiêng xuống bên dưới. Những người sống sót rốt cuộc cũng có được cơ hội nghỉ ngơi ngắn ngủi. Bắt đầu có người nhanh chóng nuốt đan dược, và ngồi xuống điều tức.

Trong ngày hôm nay, hơn năm ngàn người dự thi lúc này chỉ còn lại không tới hai ngàn người. Mà người bị đánh chết thì chừng hơn sáu mươi người. Chỉ tính riêng Lục Lâm Thiên cùng với Lăng Thanh kia cũng đã đánh chết ba mươi người. Về phần người trọng thương đạt tới con số khủng bố.

Sau khi quét sạch chiến trường, những người còn lại không khỏi thở dài một hơi. Ý thức rốt cuộc thanh tỉnh một chút. Nhìn không ít thi thể bị khiêng xuống dưới không ít người cũng nghĩ tới một việc, cách thi đấu này cũng cần có người chết.

Nửa canh giờ sau, thi đấu lại tiếp tục bắt đầu. Thi đấu bảy ngày liên tục không chút ngừng nghỉ. Đối với đám người vây xem chung quanh mà nói, trên cơ bản mọi người đều là tu luyện giả, cho nên cũng không cần nghỉ ngơi. Đối với những người thực lực mạnh một chút mà nói. Thời gian bảy ngày căn bản không tính là gì. Chỉ cần điều tức một chút là được.

Màn đêm đã phủ xuống. Trên đài cao Thiên Địa các đã nhanh chóng chuẩn bị Dạ Minh Châu. Dưới ánh sáng nhu hòa của Dạ Minh Châu này, khiến cho cả quảng trường lúc này giống như được bao phủ bởi một màn sương trắng, khiến cho người xem chung quanh mơ hồ.

Trong màn đêm, người của tất cả thế lực lớn vẫn tiếp tục ngồi lại. Thời gian bảy ngày đối với bọn hắn mà nói cũng không coi vào đâu. Người tu luyện, chút nhẫn nại ấy đương nhiên phải có. Bọn họ thường xuyên bế quan, mỗi lần ít thì mấy tháng, thậm chí còn vài năm.

Trong tất cả các thế lực lớn, không ít người nhanh chóng cúi đầu nghị luận.

Trên quảng trường, người của các thế lực lớn đều khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt dưỡng thần. Thế nhưng trong lúc nhắm mắt dưỡng thần này, chỉ cần có người tới gần đám người này sẽ nhanh chóng bị công kích.

Lục Lâm Thiên cũng khoanh chân ngồi xuống nhắm mắt dưỡng thần. Tâm thần của hắn hiện giờ bao phủ chung quanh quảng trường. Thế nhưng Lục Thiếu Du cũng không dám buông lỏng cảnh giác. Từ tình huống hiện tại xem ra, Lục Thiếu Du phỏng chừng, sợ rằng phải tới ngày thứ tư hoặc thứ năm mới chính thức được coi là điên cuồng đọ sức. Khi đó mới là thời điểm cường giả động thủ, hiện tại chỉ là vòng đấu loại mà thôi.

Ngày đầu tiên đào thải hơn phân nửa người, Lục Lâm Thiên cũng không suy nghĩ nhiều. Đây đều là những người có thực lực yếu. Tất cả mọi người khi tìm đối thủ đều cố gắng chọn đối thủ có thực lực kém cỏi nhất. Tuyệt đối không lựa chọn đối thủ mạnh mẽ. Một khi chọn phải đối thủ mạnh mẽ, cho dù có chiến thắng thì cũng phải chịu tổn thương. Cũng đại biểu cho khả năng bị thua sau đó của người đó.

Phanh.

Trên quảng trường, dù đang đêm vẫn vang lên thanh âm bạo liệt. Dưới màn đêm này, không thể nghi ngờ chính là thời điểm đánh lén tốt nhất. Cơ hội chiến thắng của đánh lén so với chính diện giao thủ dù sao cũng lớn hơn.

Phanh Phanh.

Từng tiếng bạo liệt vang lên. Tất cả mọi người lúc này đều vô cùng lo lắng, đề phòng, bởi vì nói không chừng bản thân mình sẽ là người bị đánh lén.

Đối với loại âm thầm đánh lén này, Lục Lâm Thiên cũng không sợ hãi. Trừ phi là trên quảng trường này có Vũ Vương cùng Linh Vương đánh lén hắn. Bằng không hắn không cần quá mức để ý.

Một đêm trôi qua, người đầu hàng lại có thêm trăm người. Mà người vẫn lạc đêm vừa rồi cũng có chừng ba mươi người. Rốt cuộc một đêm mọi người sống trong lo lắng, đề phòng cũng trôi qua.

Sáng sớm ngày thứ hai. Khi quảng trường xuất hiện rõ ràng trước mặt mọi người thì đại chiến nhanh chóng xảy ra. Bất quá so với ngày đầu tiên mà nói, nhân số hỗn chiến thì ít hơn nhiều. Bất quá trình độ kịch liệt lại mạnh hơn. Ngày hôm qua Lục Thiếu Du dùng thủ đoạn huyết tinh khiến cho mỗi một đối thủ đều mất mạng khiến cho không ít người nhìn thấy, cho nên lúc này căn bản không có ai dám trêu chọc.

Chương 1277: Bắt đầu (2)

Lúc này Lục Lâm Thiên vô cùng nhàm chán, không ngờ lại không có chuyện gì đi làm cho nên hắn quyết định tu luyện linh kỹ. Tuy rằng gần đây hắn đã tu luyện ba loại linh kỹ thành công. Bất quá lại không thường xuyên sử dụng, đặc biệt là Hóa Thú Linh Ấn, chỉ đạt tới tiểu thành mà thôi.

Đám người vây xem chung quanh, theo thời gian trôi qua sự nhiệt tình không những không giảm mà còn ngày càng lớn. Ai cũng biết, muốn chọn ra mười người cuối cùng thì số lượng người bị đào thải sẽ ngày càng tăng.

Tới hoàng hôn ngày hôm sau, thời gian nửa canh giờ ngưng chiến tới. Lúc này không ít người nhanh chóng ăn vào đan dược rồi điều tức. Trên quảng trường lại có đệ tử khiêng xuống chừng hơn hai mươi cỗ thi thể. Người tiếp tục dự thi còn lại lúc này chỉ có một ngàn ba trăm người. Trên quảng trường to lớn lúc này nhân số càng ngày càng ít.

Trong vòng một ngày, Lục Lâm Thiên không ra tay một lần nào, đều tu luyện linh kỹ. Cảnh tượng này khiến cho đám người trên đài cao vô cùng kỳ quái.

Ngày hôm nay đệ tử đại môn đại phái cũng không có động tĩnh gì, tất cả đều đang đợi thời điểm ra tay thích hợp.

Ngày thứ ba lại trôi qua. Khi thời gian ngưng chiến của ngày thứ ba tới, thì lại có hơn chục cỗ thi thể được khiêng xuống. Mà lúc này số người còn lại trên quảng trường chỉ còn chín trăm người.

Ngày thứ tư lặng lẽ tới. Sáng sớm, mọi âm thanh dường như biến mất. Sắc trời tờ mờ sáng, màn đêm chậm rãi biến mất. Ánh sáng ban mai xuất hiện dường như đang chậm rãi đánh thức những sinh linh ngủ say.

Đầu mùa đông, không khí lúc này bắt đầu se lạnh. Bầu trời trong xanh, trên quảng trường bên ngoài thành Cự Giang lúc này xuất hiện một mảnh sương mù nhu hòa. Trên những hòn đảo bốn phía lúc này như đều được một màu trắng bao phủ, sương mù trắng phau bao phủ chung quanh, vô cùng mông lung.

Chín trăm người đêm qua còn lại trên quảng trường lúc này tới sáng sớm ngày thứ tư chỉ còn lại tám trăm người. Trong vòng một đêm lại giảm một trăm người. Trong vòng ba ngày nhân số nhanh chóng giảm sút, vốn có năm ngàn người dự thi hiện tại chỉ còn tám trăm người. Cho nên trình độ chiến đấu hiện tại vô cùng kịch liệt. Đám người vây xem chung quanh lúc này vô cùng phấn khởi. Bất quá trong mắt đám cường giả chính thức mà nói, đương nhiên bọn họ biết rõ, chỉnh thức so tài cũng chưa hẳn bắt đầu. Bất quá sợ rằng cũng không còn xa nữa.

Sáng sớm, cả quảng trường được bao phủ bởi một tầng sương mù nhàn nhạt. Ánh mặt trời xuyên thấu qua tầng sương mù chiếu xuống quảng trường khiến cho tâm thần mọi người không khỏi cảm thấy sảng khoái. Mà ngay cả mùi máu tươi trên quảng trường lúc này dường nhưng cũng biến mất, giống như là được thiên nhiên tẩy rửa vậy.

Bỗng nhiên, khi mặt trời xuất hiện trên quảng trường, nhanh chóng đuổi những đám sương mù kia đi. Ánh sáng mặt trời rực rỡ chiếu xuống, giống như một thanh lợi kiếm nhanh chóng bao phủ quảng trường.

Sưu Sưu.

Đám người đại môn đại phái vốn ba ngày trước không có động tác rốt cuộc cũng có người ra tay. Một cỗ khí tức tràn ra, nhanh chóng có một cỗ khí tức thứ hai xuất hiện.

Trong một đoạn thời gian ngắn có hơn mười đạo khí tức cường hãn phóng lên trời. Từng đạo khí tức cường hãn này đều đạt tới cấp độ Linh Suất cùng Vũ Suất.

Không ít ánh mắt trên đài cao cũng chăm chú nhìn xuống phía dưới.

– Đám tiểu bối này, dù sao cũng là người trẻ tuổi a. Rốt cuộc cũng không nhịn được nữa.

– Ra tay lúc này cũng được. Coi như là tôi luyện một phen. Bất quá dường như có một số người cũng không dễ chọc. Đám tiểu bối này đừng động vào mấy người này a.

Tiếng thấp giọng nghị luận vang lên trong tất cả các đại môn đại phái. Trên thính phòng, ánh mắt của những người xem cũng run lên, bọn họ chờ đợi ba ngày, rốt cuộc cảnh tượng náo nhiệt lúc này mới chính thức bắt đầu.

– Sắp bắt đầu sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi rồi nhìn chung quanh. Đám đệ tử đại môn đại phái kia rốt cuộc cũng không nhịn được nữa. Thời gian hiện tại có lẽ cũng nên ra tay rồi.

Trong đại môn đại phái, ánh mắt của tất cả mọi người lập tức nhìn xuống đám người dự thi trên quảng trường, giống như là sói nhìn xuống bầy cừu. Có người bắt đầu đi ra. Tất cả đệ tử đại môn đại phái lúc này dường như đã đạt được một sự ăn ý nào đó, không có ra tay với đệ tử đại môn đại phái khác, mà bắt đầu tìm kiếm mục tiêu trong tám trăm người còn lại trên quảng trường.

Bất kể như thế nào những đệ tử đại môn đại phái này cũng chỉ đối phó với tám trăm người còn lại này mà thôi. Thứ nhất, đây là thi đấu dựa vào kết quả tích lũy, thứ hai trong tám trăm người này có hơn mấy ngàn điểm tích lũy. Hiện tại chỉ cần đánh chết một người là có thể đạt được không ít điểm tích lũy. Còn đối với những đệ tử đại môn đại phái khác chỉ có một điểm mà thôi. Đồng thời những đệ tử đại môn đại phái đều có thực lực cường hãn. Đối phó với bọn họ cho dù là người có thực lực cũng không dám nắm chắc chiến thắng. Một khi tiêu hao quá lớn thì đến lúc đó bản thân người đó sẽ vô cùng phiền toái.

Cho nên tất cả đệ tử đại môn đại phái đều nhìn vào tám trăm người dự thi còn lại. Tám trăm người còn lại nhìn thấy ánh mắt cũng những đệ tử đại môn đại phái đều có chút kinh hãi. Vừa rồi đám người này còn đánh lén lẫn nhau, lúc này trong lúc vô hình lại xích tới gần bên nhau, dường như có chung một ý nghĩ vậy. Bọn họ đều là đệ tử trong các thế lực nhỏ hoặc là tán tu, cho nên ánh mắt nhìn về phía đệ tử đại môn đại phái lúc này dường như trong lúc vô hình đều có tâm lý kháng cự.

– Mình cũng nên ra tay rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ nói. Hiện giờ ra tay hắn cũng có thể giảm tiêu hao tới mức thấp nhất. Đối với hắn cũng là sự lựa chọn an toàn nhất. Trên người tám trăm người còn lại này có mấy ngàn điểm tích lũy. Hiện tại ra tay mới chính là lúc tốt nhất. Một lát nữa mới ra tay mà nói, sợ rằng phải mất khá nhiều sức lực.

Linh lực trong cơ thể bùng lên, linh lực trong cơ thể Lục Lâm Thiên nhanh chóng vận chuyển. Hắn đã chuẩn bị động thủ. Lục Lâm Thiên phỏng đoán tổng cộng có hơn năm ngàn người dự thi, cuối cùng chỉ có mười người chiến thắng. Chỉ sợ phải lấy hơn bốn trăm điểm tích lũy thì mới có thể chiến thắng. Lúc đó mới có cơ hội tiến vào thập cường.

Ngay khi Lục Lâm Thiên không ngừng suy nghĩ, đám người đại môn đại phái bắt đầu nhảy ra. Chân khí, linh lực trên người tuôn ra. Cả đám đều có tu vi Linh Suất cùng Vũ Suất.

Tám trăm người còn lại trên quảng trường dùng ánh mắt đề phòng nhìn đám người đại môn đại phái. Khi nhìn thấy đám người kia có hành động như vậy, cả đám lập tức lùi lại.

– Hừ, giao ra ngọc giản dự thi mau.

Hơn mười đạo thân ảnh đồng thời nhảy tới. Cũng không biết là ai nói ra một câu. Không có một ai chần chờ nữa, bàn chân đạp lên mặt đất, thân thể hóa thành từng đạo tàn ảnh, nhanh chóng phóng về phía tám trăm người còn lại kia.

Quảng trường mặc dù lớn, bất quá cũng có hạn. Tất cả mọi người một khi rời khỏi khu vực vòng tròn sẽ tính là thua. Cho nên hiện tại không còn lui được bao nhiêu nữa.

Chương 1278: Liên thủ chống lại

Sưu Sưu.

Trong lúc tám trăm người này lui lại, trong quảng trường lập tức vang lên từng tiếng xé gió, không ít công kích mang theo lực lượng hung hãn, phô thiên cái địa bắn về phía trước. Dưới công kích này đã có người nhanh chóng phải chống đỡ.

– Chư vị, chúng ta tạm thời liên thủ được không? Trước tiên đối phó với đám người đại môn đại phái này.

– Tốt, cùng bọn họ liều một lần. Liên thủ lại.

Trong đám người lúc này cũng có không ít người tâm trí không kém lập tức hét lớn. Mà những người của các thế lực nhỏ cùng tán tu lúc này lập tức đạt được nhận định chung, một quần thể yếu kém vào thời khắc nhất định mới có thể đoàn kết.

Dần dần đã bắt đầu có người liên thủ lại với nhau. Có một ít đệ tử trong thế lực nhỏ cùng tán tu có thực lực không kém. Trong tám trăm người này, người có thực lực Vũ Suất cùng Linh Suất cũng không ít.

– Không giao ra ngọc giản sao? Đây chính là lựa chọn của các ngươi đó nha. Châu chấu đá xa, bằng các ngươi mà cũng muốn tới dự thi? Nực cười.

Trong đám đệ tử đại môn đại phái vang lên tiếng quát chói tai. Từng đạo công kích nhanh chóng được đánh ra. Chân khí, linh lực hùng hồn trong cơ thể nhanh chóng tuôn ra. Khí tức mạnh mẽ trực tiếp đánh bay đám đá vụn chung quanh quảng trường. Từ loại khí thế như vậy có thể thấy được, đám người ra tay hiện tại trong đại môn đại phái đều là Vũ Suất cùng Linh Suất.

Đối với đệ tử đại môn đại phái mà nói, đối phó những đệ tử tiểu thế lực và tán tu, căn bản không có một chút bận tâm nào, trực tiếp hạ sát thủ, nếu như không hô đầu hàng vậy thì cho dù mất mạng cũng chỉ coi như là không thức thời mà thôi.

– Liều.

Trong tám trăm người dự thi lúc này cũng có không ít người thực lực không kém, cả đám nhanh chóng rút ra vũ khí, chân khí, linh lực tuôn ra. Từng đạo chân khí màu sắc không giống nhau nhanh chóng xuất hiện trong không gian, cuối cùng bộc phát ra công kích kinh khủng nghênh tiếp đám đệ tử đại môn đại phái.

Thi đấu chính thức rốt cuộc cũng bắt đầu, kình khí trên quảng trường hung hăng va chạm, nơi kình khí giao phong với nhau, gợn sóng khuếch tán ra bốn phía.

Phanh phanh.

Đệ tử đại môn đại phái không nương tay, những người dự thi từ tiểu thế lực cùng tán tu kia vẻ mặt ngưng trọng, chân khí, linh lực trong cơ thể vận chuyển tới cực hạn. Binh khí được chân khí rót vào, đao mang, kiếm quang tạo thành tiếng xé gió hung hăng vây công đám đệ tử đại môn đại phái kia.

Phanh Phanh.

Cả quảng trường triệt để náo nhiệt. Trên đài cao, ánh mắt của tất cả cường giả cũng mang theo sự ngưng trọng nhìn về phía dưới. Sắc mặt không ít trưởng lão trong các sơn môn cũng ngưng trọng.

Bất kể là tán tu hay đệ tử trong các tiểu thế lực hay là đệ tử các đại môn đại phái, người dự thi song phương đều không phải là kẻ yếu. Chỉ là đệ tử đại môn đại phái thực lực rõ ràng mạnh hơn không ít. Có thể tham gia tràng thi đấu bực này, đệ tử trong đại môn đại phái đều là đệ tử thân truyền, mà còn là người nổi bật trong hàng đệ tử thân truyền. Thực lực thấp nhất cũng là Linh Suất Vũ Suất cấp cao.

– Châu chấu đá xa, ngươi muốn chết.

Đột nhiên có một thanh niên mặc hoa phục nhanh chóng rút trường kiếm trên lưng rồi hét lớn một tiếng. Người này chính là

Khấu Tử Hào của Thiên Kiếm môn.

Trường kiếm trong tay Khấu Tử Hào cực kỳ đặc biệt, so với kiếm bình thường còn dài hơn nhiều, một kiếm đánh ra, kiếm quang quỷ dị xoay tròn rồi trực tiếp đem năm Vũ Tướng đánh chết. Mà trên cổ mỗi người đều có một vết máu tươi chảy ra, quả thật là ra tay không chút lưu tình.

Giản Tâm Nhi của Địa Linh Tông khẽ kết thủ ấn, thân là linh giả, phối hợp với linh hồn lực, y phục trên người tung bay, trong đám người lúc này nàng cũng giết người như cỏ rác, rất ít người có thể ngăn cản được nàng.

Hàn Phong của Vân Dương Tông mặc một bộ áo lam vô cùng chú ý, linh lực trên người cũng bạo tuôn, cực kỳ cường hãn. Thân là cường giả trẻ tuổi số một số hai trong Vân Dương Tông, thực lực này tuyệt đối cực kỳ cường hãn, mỗi một lần ra tay nếu như đối thủ không đầu hàng thì trực tiếp bị đánh chết, ra tay gọn gàng, tuyệt đối không dài dòng.

Gia Cát Tử Vân của Lan Lăng sơn trang, Hồng Phong của Linh Thiên môn, Lam Linh Vạn Thú Tông đều có động tác. Kết quả là dựa vào điểm tích lũy cho nên tất cả mọi người đều đang điên cuồng thu thập điểm tích lũy, ai cũng biết nếu qua một đoạn thời gian nữa nếu muốn thu thập điểm tích lũy thì khó hơn nhiều.

Cả quảng trường bắt đầu sôi trào. Thế nhưng cũng có cực ít thân ảnh rải rác trên quảng trường không có động tác. Nhân số ngày càng ít, lúc này Lục Lâm Thiên đang nhìn đám người trong quảng trước. Phía trước chỉ có Lam Thập Tam cùng một nữ tử áo tím tuyệt mỹ, Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, Lục Tâm Đồng, Nguyên Nhược Lan cùng với một nữ tử mỹ mạo khác, tăng thêm Lăng Thanh không có động tác. Còn lại tất cả mọi người đều đang điên cuồng thu thập điểm tích lũy.

Đối với nữ tử mỹ mạo kia, Lục Lâm Thiên cũng có chú ý, nàng hẳn là người của Tứ các Tứ đảo, nhìn định lực của nàng cũng biết nàng không phải là kẻ yếu. Về phần nữ tử tuyệt mỹ bên cạnh Lam Thập Tam, Lục Thiếu Du chỉ cần suy nghĩ một lát là cũng có thể phán đoán ra, có lẽ chính là nữ tử gọi là Thánh Nữ trong Thiên Địa các mà ngày đó ở cạnh Lam Thập Tam trong Huyền Thiên bí cảnh. Hắn còn có chút tiếp xúc thân mật với nàng, thực lực của nàng sợ rằng cũng tuyệt đối bất phàm.

– Định lực cũng không kém a.

Ánh mắt nhìn vào Lục Tâm Đồng, Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song còn có Lữ Tiểu Linh. Lúc này Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn chính là Lữ Tiểu Linh cùng Lục Tâm Đồng không ngờ lại mạnh hơn trước không ít.

Phanh Phanh.

– A…

Thanh âm bạo liệt cùng tiếng kêu thảm thiết vang lên không ngừng. Thi thể bắt đầu gia tăng. Đệ tử trong đại môn đại phái lúc này không có một chút lưu tình nào. Những người trong các tiểu thế lực cùng tán tu, đương nhiên bọn hắn sẽ không đặt vào trong lòng.

Chỉ sau nửa canh giờ, tám trăm người này đã có trên hai trăm người mất mạng, mà những người đầu hàng nhặt về được một cái mạng cũng chỉ chừng hai trăm người mà thôi. Vốn ban đầu chỉ có tám trăm người, lúc này chỉ còn lại bốn trăm người.

– Giao ra ngọc giản, ta không muốn động thủ với ngươi, ngươi không phải là đối thủ của ta.

Trong đám người hỗn chiến lúc này có một thanh niên áo xám nhanh chóng xuyên qua đám người. Thế nhưng không ngờ hắn lại trực tiếp ngăn cản trước mặt một thanh niên dường như là người của Hóa Vũ tông. Vừa rồi đệ tử của Hóa Vũ tông này trực tiếp đánh chết vài Vũ Suất cùng một Vũ Suất đoạt được không ít ngọc giản, tất cả đều bị thanh niên áo xám nhìn thấy. Mà đệ tử Hóa Vũ tông này thực lực cũng không yếu, đã là Vũ Suất thất trọng.

– Muốn chết.

Tên đệ tử của Hóa Vũ tông này trong sơn môn của mình cũng là tồn tại số một số hai, bỗng dưng lại bị một người không có danh tiếng gì coi thường khiến cho trong nội tâm hắn vô cùng tức giận. Chân khí trong người tuôn ra, một cỗ chân khí nóng bỏng thuộc tỉnh hảo lập tức tuôn ra. Mũi chân khẽ điểm mặt đất, thân thể đột nhiên lướt về phiá trước. Một đạo chưởng ấn nóng bỏng trực tiếp đánh về phiá thanh niên áo xám kia.

Chương 1279: Đấu với Khấu Tử Hào (1)

– Tỷ tỷ, đệ từng đáp ứng tỷ không được chủ động đả thương người khác, thế nhưng hiện tại khó mà làm được như vậy. Thực lực những người này đều không kém, nếu như không đả thương bọn hắn sợ rằng bọn hắn sẽ không giao ra ngọc giản.

Thanh niên áo xám lẩm bẩm nói, dường như căn bản không nhìn thấy đạo chưởng ấn nóng bỏng đang lao về phía mình.

Ngay khi đạo chưởng ấn nóng bỏng của đệ tử Hóa Vũ tông sắp đánh tới người thì ánh mắt thanh niên áo xám này khẽ đổi, một đạo kình khí bàng bạc nặng nề lập tức từ trên nắm tay hắn xuất ra. Trong không gian quanh người hắn lúc này đột nhiên vang lên tiếng gió rít gào. Phía trước nắm tay hắn không gian liên tục vặn vẹo.

Phanh Phanh.

Một chưởng một quyền va chạm một chỗ. Cảm nhận kình khí bàng bạc trong quyền ấn của thanh niên áo xám này, sắc mặt thanh niên Hóa Vũ tông kia rốt cuộc cũng có biến hóa, lập tức gia tăng lực đạo trên chưởng ấn, cũng nhanh chóng bố trí hộ thân cương khí, đem thân thể bao phủ ở bên trong.

Phanh.

Tiếp theo trong nháy mắt hai đạo công kích mạnh mẽ va chạm một chỗ, kình khì bàng bạc khuếch tán khiến cho cả không gian run lên. Lúc này bằng mắt thường cũng có thể thấy được, một quyền của người thanh niên áo xám kia lúc này đang hung hăng nện vào trên chưởng ấn của đệ tử Hóa Vũ tông kia.

Ken két.

Thanh âm xương cốt vỡ vụn vang lên, lúc này thanh niên Hóa Vũ tông kia không ngờ lại không chịu nổi công kích của thanh niên áo xám, bàn tay trực tiếp bị gãy, hộ thân cương khí rạn nứt, thân hình bị đánh bay về phía sau mấy chục thước. Một Vũ Suất thất trọng không ngờ lại hoàn toàn không có lực hoàn thủ.

Phốc phốc.

Thân thể đệ tử Hóa Vũ tông nặng nề đập vào trên mặt đất, miệng phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

Trên đài cao, sắc mặt của mấy cường giả Hóa Vũ tông lập tức đại biến. Một ít cường giả chung quanh lúc này cũng không khỏi nhìn về phía thanh niên áo xám kia. Cho dù thanh niên áo xám kia mới đầu cũng khiến cho không ít cường giả chú ý, thế nhưng không ngờ thực lực của thanh niên áo xám này lại mạnh như vậy. Thực lực của thanh niên áo xám này không ngờ tất cả cường giả trên đài lại không thể nhìn thấu. Lúc này người sắc mặt đại biến không chỉ có một mình cường giả của Hóa Vũ tông.

– Bây giờ ngươi có thể giao ra ngọc giản dự thi chưa?

Thanh niên áo xám đến trước mặt đệ tử Hóa Vũ tông nhanh chóng dùng giọng chất phác hỏi.

– Ta thua.

Sắc mặt đệ tử Hóa Vũ tông đại biến, cắn răng nói. Không ngờ bản thân mình lúc này ngay cả một quyền của đối phương cũng không thể chống lại. Tuy rằng con bài của mình chưa kịp thi triển, bất quá hắn cũng biết bản thân mình không phải là đối thủ của thanh niên này. Cho nên lúc này đành phải đem tất cả ngọc giản dự thi móc ra. Tay phải lúc này đã hoàn toàn bị đứt, cho nên không có một chút sức lực nào.

Phanh Phanh.

Đại chiến vẫn còn đang tiếp tục, lúc này thanh âm bạo liệt quanh quẩn không dứt chung quanh quảng trường. Lục Thiếu Du nhìn chăm chú vào toàn trường, cũng bắt đầu có động tác. Không phải là định lực của Lục Thiếu Du không đủ, mà tới lúc cuối cùng thì muốn thu được ngọc giản sẽ càng thêm khó khăn.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào trên người một Linh Suất nhất trọng, người này là một cường giả tán tu, trên người hắn mấy ngày nay đã thu thập được không ít ngọc giản.

Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, kéo theo một đám tàn ảnh nhanh chóng hiện lên trước mặt Linh Suất nhất trọng, nói:

– Giao ra ngọc giản, nếu không sẽ chết.

– Hừ.

Linh Suất nhất trọng sao lại có thể không chiến mà lùi. Cho nên lúc này sau khi hừ lạnh một tiếng, thủ ấn trong tay hắn nhanh chóng được ngưng tụ, một cỗ linh hỏa trực tiếp tuôn ra, nhanh chóng bao phủ Lục Thiếu Du, trong không trung nhiệt độ lúc này nhanh chóng tăng lên.

– Muốn chết.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, không gian quanh người lập tức uốn éo, gợn sóng trong không gian quanh Lục Lâm Thiên khuếch tán. Đạo linh hỏa kia lúc này căn bản không có cách nào tiếp cận Lục Thiếu Du. Trong ánh mắt kinh ngạc của Linh Suất nhất trọng kia thân ảnh Lục Thiếu Du trực tiếp xuyên qua không gian nơi linh hỏa bao phủ, một đạo chưởng ấn nhanh chóng đánh vào đỉnh đầu Linh Suất nhất trọng kia.

Phanh.

Lúc này Linh Suất nhất trọng kia căn bản không kịp phản ứng, hắn cũng cảm giác được phía trên chưởng ấn của đối phương có một cỗ kình khí tuôn ra, khiến cho hắn phun ra một ngụm máu tươi, tiếp đó cả người bắt đầu mất đi tri giác.

Lục Lâm Thiên không có một chút lưu thủ nào, nhanh chóng đem Linh Suất nhất trọng này đánh chết. Hắn cũng không chút cố kỵ nào, hiện tại đang dùng cái thân phận Dương Quá này cho nên hoàn toàn không chút trói buộc.

Sau khi đem nhẫn trữ vật cùng với ngọc giản dự thi trên người Linh Suất nhất trọng này thu nào, tổng cộng có hai mươi mấy khối ngọc giản dự thi, quả thực là không ít. Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười, càng ra tay đối phó với mấy người thực lực mạnh mẽ một chút thì thu hoạch sẽ lớn hơn một chút.

– Các hạ, giao ngọc giản trong tay ngươi ra.

Lúc này một tiếng quát lạnh vang lên trong tai Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, người vừa mới nói không phải là ai khác mà chính là Khấu Tử Hào của Thiên Kiếm môn. Hiện giờ thực lực của Khấu Tử Hào cũng đã là Vũ Suất lục trọng. Thực lực cũng không phải là yếu. Lục Thiếu Du suy đoán, sợ rằng Khấu Tử Hào những năm này đã được Thiên Kiếm môn bồi dưỡng tuyệt đối cho nên mới đột phá nhanh như vậy.

Trong ánh mắt của Khấu Tử Hào, Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới hắn, trực tiếp đem ngọc giản thu lại, một Vũ Suất lục trọng mà thôi. Tuy rằng là đệ tử của Thiên Kiếm môn thế nhưng Lục Thiếu Du cũng không quá quan tâm.

Nhìn thấy thanh niên áo xanh này cũng không để ý tới mình, ánh mắt Khấu Tử Hào trầm xuống, chân khí tuôn ra. Sắc mặt vô cùng lạnh lẽo, trực tiếp bổ một kiếm trong tay về phía Lục Thiếu Du, kiếm quang bắn về phía trước, trong nháy mắt bao phủ Lục Thiếu Du. Quả thực không thể không nói, tạo nghệ về kiếm của đệ tử Thiên Kiếm môn quả thực không kém.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh nhạt quét qua, ngay khi kiếm quang bao phủ tới, thân ảnh đã hóa thành một đạo tàn ảnh màu xanh biến mất trong quảng trường. Lúc này một thanh âm lạnh lẽo vang lên.

– Bằng vào thực lực của ngươi còn chưa đủ, đổi lại là Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn các ngươi tới đây thì may ra mới đủ.

Sưu Sưu.

Kiếm quang bao phủ chung quanh, lúc này đất đá trên quảng trường bắn tứ tung. Nhìn thân ảnh trước mặt đột nhiên biến mất, đối với tốc độ của đối phương lúc này sắc mặt Khấu Tử Hào cũng có chút biến hóa, mí mắt nhảy lên, kiếm quang lập tức bổ về không trung.

Phá.

Trên không trung có một thanh âm lạnh lẽo vang lên, thân ảnh Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng kéo theo một đám tàn ảnh, nhanh chóng đánh ra một đạo chưởng ấn xuống phía dưới. Trực tiếp đánh nát kiếm quang, cả không gian run lên, kình khí khuếch tán ra chung quanh.

Chương 1280: Đấu với Khấu Tử Hào (2)

Nhìn lên trên không trung, sắc mặt Khấu Tử Hào trầm xuống, lúc này hắn đã biết đối phương không dễ chọc. Hắn dù sao cũng là đệ tử thân truyền của Thiên Kiếm môn, không ngờ lại không làm gì được một tán tu. Trong nội tâm hắn lúc này lập tức có chút không vui, ánh mắt lạnh lẽo. Trong nháy mắt chân khí trên người tuôn ra, trên khuôn mặt có từng tầng tầng lớp lớp gợn sóng trong không gian, cả không gian rung động kịch liệt. Trong lúc không gian rung động, kiếm quyết trong tay không ngừng đánh ra, từng đạo kiếm quang lập tức xuyên qua gợn sóng trong không gian đánh về phía trước.

Kiếm quang bắn về phía trước, một cỗ lực lượng kinh khủng nhanh chóng tràn ra, cả không gian run rẩy.

– Vũ kỹ Huyền Cấp sơ giai?

Lúc này Lục Lâm Thiên ở trên không trung khẽ cười nhạt một tiếng. Từ khí thế mà Khấu Tử Hào thi triển kiếm quyết hiện ra Lục Thiếu Du có thể nhận ra đây là vũ kỹ Huyền cấp sơ giai. Không phải Vũ Suất nào cũng đều có thể tu luyện thành công vũ kỹ Huyền cấp trung giai.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhảy lên, thủ ấn trong tay nhanh chóng được kết, linh lực tuôn ra. Một cỗ khí tức kinh khủng nhanh chóng lan tràn. Cỗ khí tức kinh khủng này khiến cho cả không gian bắt đầu vặn vẹo, tản ra khí tức khiến cho lòng người run động, một cỗ năng lượng quỷ dị từ trong lòng bàn tay Lục Thiếu Du nhanh chóng hội tụ.

Trong nháy mắt trước người Khấu Tử Hào lúc này đã tràn ngập kiếm quang, trường kiếm trong tay hắn không ngừng múa trong hư không, từng đạo kiếm quang xuất hiện, trực tiếp xuyên thủng gợn sóng trong không gian mang theo kình khí phô thiên cái địa cùng với hơi nước bắn về phía trước. Không gian chung quanh giống như sắp xuất hiện một cơn mưa to, sắc trời bắt đầu lờ mờ.

Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai này rõ ràng cũng là vũ kỹ đẳng cấp cực cao trong hàng sơ giai. Sau khi thúc dục không ngờ lại mang theo năng lượng thuộc tính thủy đậm đặc như vậy. Kiếm quang xé rách không gian, kình khí cuồng bạo khiến cho cả hư không vặn vẹo. Lúc này khí tức quanh người Khấu Tử Hào kia đã hoàn toàn biến đổi.

Sưu Sưu.

Trong hơi nước, vô số kiếm quang hiện ra. Mỗi một đạo kiếm quang dường như đều có lực lượng xuyên thấu không gian. Kiếm quang hội tụ lại một chỗ uy thế không ngờ lại khủng bố tới cực điểm, năng lượng thuộc tính thủy tràn ngập không gian. Gợn sóng trong không gian trực tiếp lan tràn ra bốn phía, không gian chung quanh lúc này mang theo hơi nước ngập tràn.

– Vũ kiếm quyết.

Khấu Tử Hào đánh ra một đạo kiếm quyết cuối cùng, kiếm ảnh ngập trời giống như mưa kiếm từ trong gợn sóng trong không gian bắn về phía trước. Từng cỗ kình khí cuồng bạo không ngừng cắt vỡ hư không, hung hăng bao phủ về phía Lục Thiếu Du.

Sưu Sưu Sưu.

Kiếm quang giống như mưa xuyên thủng không gian mang theo lực lượng cuồng bạo nhanh chóng đánh tới trước người Lục Lâm Thiên. Không gian chung quanh đã bị kiếm quang làm cho vặn vẹo liên tục. Thanh thế kinh người như vậy nhanh chóng khiến cho đám người dự thi chung quanh chú ý. Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai đối với những đệ tử tiểu thế lực và tán tu mà nói, không có cách nào tu luyện.

Nhìn kiếm quang như mưa khiến cho không gian vặn vẹo kia, Lục Thiếu Du cũng không quá để ý. Ngay tại lúc đó, thủ ấn trong tay Lục Thiếu Du biến đổi, miệng quát lên một tiếng:

– Không Linh Diệt.

Thanh âm vừa dứt, trong đôi mắt Lục Lâm Thiên dường như có tinh quang bắn ra. Bàn tay nhanh như thiểm điện, hóa chưởng thành trảo, linh lực trên người tuôn ra. Lúc này một cỗ khí tức cuồng bạo nhanh chóng phóng lên trời.

Khi đám kiếm quang đánh tới vị trí cách Lục Lâm Thiên hai thước. Một đạo trảo ấn trực tiếp phóng lên trời rồi đem không gian nghìn thước chung quanh bao phủ. Đạo trảo ấn kia xuyên qua sự bao phủ của không gian, không gian lúc này không ngừng vặn vẹo, giống như đột nhiên có một cơn lốc hiện lên vậy. Ngay sau đó một tiếng nổ vang lên trong quảng trường.

Phanh Phanh.

Linh lực cuồng bạo bắn ra, kình khí khủng bố phóng lên trời, linh lực không ngừng tuôn ra. Lúc này kiếm quang như mưa trực tiếp tán loạn. Khấu Tử Hào lúc này dường như cũng nhận ra được cái gì đó, sắc mặt đại biến, thế nhưng trong lúc hắn còn chưa kịp lui về phía sau thì trong không gian hỗn loạn có một thân ảnh màu xanh mơ hồ xuất hiện trước mặt hắn Một đạo trảo ấn trực tiếp đánh vào trên trường kiếm của hắn. Một tiếng vỡ vụn vang lên trong không gian.

Phanh.

Trường kiếm nứt thành từng khúc, ngay sau đó một tiếng nổ lớn vang lên, một đạo kình khí bàng bạc lập tức trút vào ngực Khấu Tử Hào.

Phốc Phốc.

Khấu Tử Hào phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch. Thân hình bị đánh bay về phía sau, cuối cùng nặng nề đập vào mặt đất cách đó mấy chục thước. Mặt đất nơi thân thể hắn đáp xuống rạn nứt, miệng lại một lần nữa phun ra một ngụm máu tươi. Cỗ khí tức trên người hắn lúc này cũng nhanh chóng giảm sút.

Trên đài cao, sắc mặt mấy trưởng lão Thiên Kiếm môn lập tức khó coi, đệ tử trong môn một chiêu đã bị trọng thương, đối với Thiên Kiếm môn bọn hắn mà nói, không thể nghi ngờ chính là một đả kích, một màn này vừa rồi cũng có không ít người nhìn thấy, ánh mắt mọi ngươi không khỏi biết đổi.

– Giao ra ngọc giản ngươi vừa mới thu được.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng đi tới bên người Khấu Tử Hào, đệ tử Thiên Kiếm môn coi trọng như vậy đương nhiên Lục Thiếu Du không muốn đánh chết. Không phải là không dám đánh chết mà hắn không muốn tạo thành phiền toái sau này, Thiên Kiếm môn tuyệt đối không dễ chọc. Hiện tại dùng thân phận này hắn cũng không phải sợ. Thế nhưng sau này thân phận bại lộ, sớm muộn gì Thiên Kiếm môn cũng sẽ biết rõ, cho nên không cần vô duyên vô cớ đắc tội với quái vật này.

Nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt Khấu Tử Hào vô cùng kinh hãi, đồng thời cũng chỉ có thể giao ra ngọc giản trong người.

– Ồ.

Lúc này Lục Lâm Thiên nhướng mày, thân ảnh nhanh chóng lùi lại.

– Lá gan của các hạ quả thực không nhỏ, đệ tử Thiên Kiếm môn há là người mà các hạ có thể tùy ý động tới?

Ngay khi thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh chóng lùi lại, một thanh âm nhẹ nhàng vang lên sau lưng Lục Lâm Thiên.

Thanh âm vừa dứt, một thân ảnh màu tím nhanh như thiểm điện từ phía xa lướt tới. Thân hình vô cùng quỷ dị trôi trong không gian, đột nhiên xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên. Lúc này có một thân ảnh xinh đẹp nhanh chóng lao tới, cánh tay mềm mại nhanh chóng hiện ra. Năm ngón tay bắn ra, năm đạo chân khí màu trắng hóa thành năm đạo cương phong cắt vỡ không gian đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Năm đạo cương phong xẹt qua không gian, giống như đem không gian xé rách mang theo năm đạo kình khí cường hãn hung hăng đánh về phía lưng Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Lục Lâm Thiên đã sớm xoay người lại, quay đầu nhìn năm đạo cương phong này. Lúc này Lục Lâm Thiên nhíu mày, thủ ấn được kết, không gian lập tức vặn vẹo.

Sưu Sưu.

Năm tiếng vang truyền ra, không gian run lên, cương phong mang theo kình khí hung hãn trực tiếp khiến cho không gian chung quanh Lục Thiếu Du xuất hiện gợn sóng, gợn sóng lúc này giống như sắp bị nghiền nát. Giữa không trung, thân hình Lục Thiếu Du run lên.

Chương 1281: Gặp lại Nguyên Nhược Lan

Sưu.

Lúc này thân ảnh xinh đẹp kia đã rơi xuống trước người Khấu Tử hào, ống tay áo run lên, trên ngũ quan tinh xảo kia, đôi mắt xinh đẹp nhìn chăm chú về phía Lục Lâm Thiên trên không trung, ánh mắt mang theo sự kinh ngạc, thế nhưng trên mặt lại không có biểu hiện gì.

– Hay cho một Thiên Kiếm môn, cũng chỉ biết đánh lén như vậy thôi sao?

Lục Lâm Thiên ở trên không trung, lúc này gợn sóng xung quanh hắn đã biến mất. Ánh mắt Lục Thiếu Du mang theo hàn ý nhìn về nữ tử vừa mới xuất hiện, mà nữ tử này chính là Nguyên Nhược Lan mấy năm không gặp. Mấy năm không gặp nữ tử này càng ngày càng nhìn thấy có chút ý vị, năm đó trẻ trung hiện tại là vũ mị cùng thành thục. Dù là hiện tại, đối với Nguyên Nhược Lan này Lục Thiếu Du cũng không có cách nào nhìn ra thực lực. Công pháp mà Nguyên Nhược Lan tu luyện có chút quỷ dị.

– Thiên Kiếm môn ta không cần phải đánh lén người khác.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, khuôn mặt xinh đẹp của Nguyên Nhược Lan trầm xuống. Vừa rồi vì cứu sư huynh cho nên nàng mới ra tay, cũng không phải là đánh lén.

– Sư muội, đây là ngọc giản.

Khấu Tử Hào nhìn thấy Nguyên Nhược Lan, lập tức đem hơn chục khối ngọc giản trong người đưa cho Nguyên Nhược lan. Hắn đã bị trọng thương, không cách nào tái chiến. Đương nhiên ngọc giản không thể tiện nghi cho kẻ khác. Nhìn thấy sư muội Nguyên Nhược Lan xuất hiện, hắn lạnh lùng nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Nguyên Nhược Lan có chút do dự rồi đem ngọc giản thu lại. Nàng cũng nhìn thấy sư huynh của mình không còn lực tái chiến.

– Ha ha, Thiên Kiếm môn không chỉ biết đánh lén mà còn vô sỉ như vậy. Rõ ràng là ta đánh bại ngươi, thế nhưng không ngờ ngươi lại vô sỉ như vậy.

Lục Lâm Thiên nhìn Khấu Tử Hào, nhìn đối thủ mình đánh bại lúc này vô cùng khinh thường. Chỉ là quy tắc của thi đấu này cũng không nói tới việc có thể nhường ngọc giản. Dù sao ngọc giản này cũng chưa rơi vào tay hắn.

– Hừ, miệng lưỡi của các hạ quả thực vô cùng sắc bén. Dùng mạnh lấn yếu, cũng không được coi là có bổn sự. Chúng ta chiến một trận, ngươi thắng thì tất cả ngọc giản là của ngươi.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, khuôn mặt Nguyên Nhược Lan khẽ run lên, ánh mắt trầm xuống lạnh lẽo nhìn Lục Lâm Thiên.

– Vũ giả tứ hệ của Thiên Kiếm môn, ngươi muốn thắng ta sợ rằng cũng không phải dễ. Hơn nữa hiện tại ngươi đánh cùng ta một trận sợ rằng sẽ phải tiêu hao quá nhiều. Ta thấy ngươi quả thực chính là tìm phiền toái. Lại nói ta cũng không sợ ngươi. Thế nhưng Thiên Kiếm môn đối với các ngươi sợ rằng đặt rất nhiều kỳ vọng. Nếu như chưa tới top mười mà các ngươi bị thua không biết mặt mũi Thiên Kiếm môn các ngươi đặt ở đâu. Ngươi còn muốn chiến với ta một trận hay không? Ha ha.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Nguyên Nhược Lan rồi cười lớn một tiếng. Hơn chục khối ngọc giản đã mất, hắn cũng không thể làm gì khác hơn.

Mà lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không muốn động thủ, tiêu hao quá nhiều cũng chỉ mang tới nguy cơ cho bản thân mà thôi. Tuy rằng hắn không nhất định phải sợ Nguyên Nhược Lan này, thế nhưng mấy năm trước hắn đã giao thủ qua với Nguyên Nhược Lan. Thực lực của tiểu nữu này không dễ trêu. Lại nói bằng vào thực lực Nguyên Nhược Lan vừa mới thi triển ra có lẽ bây giờ cũng đã đạt tới tình trạng khủng bố. Lùi một bước mà nói, coi như là hắn chiến thắng. Dùng thực lực cùng át chủ bài của Nguyên Nhược Lan này, hắn thắng thì cũng phải xuất ra một số thứ, vô cùng bất lợi đối với bản thân sau đó.

Cho nên lúc này Lục Lâm Thiên cũng không muốn động thủ, lúc này chọn cường giả mà khiêu chiến chỉ sợ đối với bản thân mình vô cùng bất lợi.

Lời của Lục Lâm Thiên lại khiến cho Nguyên Nhược Lan khẽ giật mình, quan hệ trong đó nàng đương nhiên hiểu rõ. Thực lực của người thanh niên áo xanh này vừa rồi nàng cũng được chứng kiến, thực lực nàng không có cách nào nhìn thấu, thế nhưng nàng có thể cảm giác được đối phương tuyệt không phải là kẻ yếu. Đồng thời đối phương lại còn biết nàng là vũ giả tứ hệ, sợ rằng người này đã điều tra qua nàng. Nhìn vào đôi mắt của đối phương, trong nội tâm Nguyên Nhược Lan dường như cảm thấy đôi mắt kia có chút quen thuộc. Bất quá người này hẳn là nàng chưa gặp qua. Mấy năm gần đây nàng chưa từng rời khỏi kiếm chủng. Vì đề cao thực lực, cho nên nàng biết bản thân mình vì đạt được thực lực hiện tại đã phải chịu bao nhiêu đau khổ, loại đau khổ khắc cốt ghi tâm này nàng không bao giờ quên.

– Hi vọng các hạ có thể chống đỡ được tới ngày thứ bảy, đến lúc đó ta nhất định sẽ chiếu cố các hạ.

Một lúc lâu sau Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Ha ha, ta sẽ chờ.

Lục Lâm Thiên cười ha hả, tiếng cường mang theo sự cuồng ngạo. Thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ.

– Các ngươi giao ngọc giản ra, bằng không đừng trách ta không khách khí.

Trong đám người hỗn loạn, lúc này có tầm chục người đứng chung một chỗ, trong tay nắm lấy binh khí, ánh mắt chăm chú nhìn vào thiếu nữ trước mặt. Thiếu nữ này chỉ chừng mười bảy mười tám tuổi, dung nhan vô cùng tuyệt mỹ, có lẽ bởi vì bộ dáng đáng yêu mang theo khuôn mặt giống như hài tử cho nên khiến cho nàng giống như mười lăm mười sáu tuổi. Bất quá nhìn vào tư thái kia, lúc này đã bắt đầu xuất hiện vòng cung mê người.

– Nha đầu miệng còn hôi sữa mà không ngờ lại hung hăng càn quấy như vậy.

Lúc này đám người kia tổng cộng có mười một người. Trừ một Vũ Suất nhất trọng ra thì còn có một Linh Suất nhất trọng, còn lại đều là Vũ Tướng. Một tiểu đoàn đội vừa mới thành lập, đủ để chống lại công kích của một đệ tử đại môn đại phái nào đó.

– Muốn chết.

Ánh mắt của thiếu nữ xinh đẹp vốn vừa rồi đang còn ôn hòa lúc này lập tức chuyển thành lạnh lẽo. Chung quanh người nàng lúc này giống như rơi vào hầm băng, nhiệt độ bỗng nhiên giảm xuống. Tiếp theo trong nháy mắt, trong tay thiếu nữ xinh đẹp này xuất hiện một đạo thủ ấn vô cùng quỷ dị, đột cỗ khói độc ngập trời nhanh chóng xuất hiện rồi che khuất bầu trời, trong nháy mắt bao phủ không gian.

Trong lúc hơn chục người kia hoảng hốt, trong tay thiếu nữ xinh đẹp kia xuất hiện hơn trăm sợ tơ độc màu đen, hơn trăm sợi tơ độc này dùng một tốc độ nhanh như thiểm điện nhanh chóng bắn tới trước người mười một người kia. Tơ độc từ bốn phương tám hướng bao phủ hơn mười người này. Kinh khủng nhất là cả không gian vặn vẹo lúc này đã bị phong tỏa. Mười một người này không ai có thể trốn thoát. Một cỗ lực lượng vô hình bao phủ chung quanh. Lúc này chân khí cùng linh lực của đám người kia không có cách nào lưu động.

– A.

Trong nháy mắt đã có người không có một chút phảng kháng nào bị đánh chết. Toàn thân hư thối, Linh Suất nhất trọng cùng Vũ Suất nhất trọng kia vừa muốn mở miệng thế nhưng trong không gian lúc này lại có vô số khói độc màu đen tiến vào trong miệng bọn họ. Con mắt, lỗ tai, lỗ mũi trong chớp mắt có máu đen chảy ra.

Mười một người, chỉ trong một đoạn thời gian ngắn toàn bộ bị đánh chết. Ánh mắt đám người dự thi chung quanh đầy hoảng hốt. Trong sương mù ngập trời kia bọn hắn cũng không dám tới gần, sắc mặt cả đám đại biến.

Chương 1282: Lam Thập Tam và người áo xám (1)

– Có ý tứ, có ý tứ.

Phía xa, một thân ảnh màu xanh nhìn Lục Tâm Đồng, trong mắt hiện lên chiến ý nóng bỏng.

– Nha đầu kia quả đúng là Linh Vương nhất trọng a. Tốc độ tu luyện quả thực giống như bay.

Phía xa, nhìn thân ảnh đáng yêu, bộ dáng quen thuộc kia khiến cho Lục Lâm Thiên rất muốn đi qua. Thế nhưng lúc này hắn chỉ có thể nhịn mà thôi. Không bao lâu nữa tới lúc đó hắn có thể trở về gặp mặt cùng mọi người trong Phi Linh môn rồi.

– Độc công của tiểu nha đầu này tuyệt đối kinh khủng.

Trên đài cao, lúc này số người khïếp sợ tuyệt đối không ít.

– Tiểu cô nương Tâm Đồng này thứ kinh khủng nhất không phải là độc công mà là thiên phú. Không tới mười tám tuổi đã là Linh Vương, nếu như bồi dưỡng tốt muốn tiến tới Linh Tôn mà nói, chỉ sợ cũng không phải là không có khả năng.

Lữ Chính Cường nhịn không được mà mở miệng nói.

– Đông lão đệ, ta nghe nói Lục Tâm Đồng chính là đệ tử của ngươi, không biết có phải thật không?

Trên đài cao, Kình Linh Vương nhìn đám người Phi Linh môn cách đó trăm thước, thanh âm vang lên trong tai đám người Phi Linh môn. Nhìn Lục Tâm Đồng, sắc mặt Kình Linh Vương tuy rằng không biến hóa quá nhiều, thế nhưng trong nội tâm vô cùng khiếp sợ. Thiên phú như vậy, Thánh Tử cùng Thánh Nữ trong Thiên các cũng không thể so bì được.

– Đúng vậy, Tâm Đồng chính là đệ tử của tại hạ.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh mỉm cười. Khi trước hắn cũng biết bản thân mình không có cách nào được Kình Linh Vương này tôn trọng, mà lúc này bởi vì đệ tử bảo bối kia cho nên khiến cho hắn và Phi Linh môn được thơm lây không ít.

– Tuổi còn nhỏ mà đã là Linh Vương nhất trọng, Đông lão đệ thu một đệ tử thật giỏi a. Nếu như Đông lão đệ có rảnh thì sau khi thi đấu đến Thiên Địa các chúng ta một hồi. Trong Thiên Địa các chúng ta gần đây có một chút rượu ngon, nếu như Đông lão đệ có hứng thú mà nói, mời tới chơi một phen.

Kình Linh Vương nhìn Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói.

Kình Linh Vương nói xong, trong lòng mọi người có mặt không khỏi xôn xao. Có thể được Kình Linh Vương coi trọng mời mọc một phen như vậy quả thực hiếm thấy. Bất quá người ở đây sợ rằng đều hiểu rõ. Kình Linh Vương kia dường như đối với đệ tử Lục Tâm Đồng của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh có chút hứng thú.

– Đa tạ Kình Linh Vương, đến lúc đó nếu như có thời gian nhất định ta phải quấy rầy một phen.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lập tức trả lời. Dùng tính tình của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh như thế nào lại không biết. Kình Linh Vương kia sợ rằng là có ý với đệ tử bảo bối của hắn mà thôi. Sợ rằng khi tới Thiên Địa các hắn cự tuyệt cũng không tốt. Cho nên lúc này Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cũng chỉ có thể nói nước đôi như vậy.

Phanh Phanh.

Phía dưới, lúc này lại có một thanh âm như sấm rền vang lên trong không gian. Cả không gian run rẩy, động tĩnh lần này quả thực vô cùng lớn.

Ánh mắt mọi người lập tức nhìn xuống phía dưới. Lúc này phía dưới quảng trường, trên không trung có kình phong ngập trời đang nhanh chóng khuếch tán. Hai đạo thân ảnh hiện lên, chính là Lam

Thập Tam của Thiên Địa các, còn có một thanh niên tóc tai bù xù. Hai người vừa mới giao thủ một kích, dường như là bất phân thắng bại. Lúc này hai người đều nhìn về đối phương, trên mặt đều xuất hiện vẻ kinh ngạc.

– Không cùng ngươi đánh nữa. Thực lực ngươi không tệ, không cùng ngươi lãng phí thời gian nữa. Ta phải tìm ngọc giản để tiến vào top mười.

Thanh niên áo xám kia nói, cũng không quay đầu lại, trực tiếp mặc kệ Lam Thập Tam, nhanh chóng đánh về phía đám người phía dưới.

– Thật mạnh.

Trên không trung, ánh mắt Lam Thập Tam khẽ đổi, trong mắt hiện lên chiến ý, thầm nói:

– Lần thi đấu này quả thực có chút ý tứ, ta sẽ chiến với ngươi một trận.

Trên đài cao, ánh mắt mọi người khẽ đổi. Vân Khiếu Thiên nhìn thanh niên áo xám, thấp giọng nói:

– Lần này sẽ không phải là lại xuất hiện một Sát Phá Quân đó chứ?

Trong đám người, có một thân ảnh xinh đẹp xuyên qua đám người mang theo từng đạo tàn ảnh. Thân thể giống như hồ điệp bay lượn, bàn tay trắng như ngọc tung bay, nhanh chóng đánh ra một đạo chưởng ấn. Mà lúc này, một Vũ Suất nhị trọng trực tiếp bị một đạo chưởng ấn của nữ tử này đánh bay.

Thu hồi hơn chục ngọc giản trên người đối phương, nữ tử này chính là Lục Vô Song, trên dung nhan tuyệt mỹ kia lúc này không có bất kỳ một chấn động nào. Dường như tâm tình của nàng không chút rung động. Hoặc giả là trong lúc thi đấu này dường như nhớ tới người nào đó cho nên mới có chút thất thần.

Lúc này Vân Hồng Lăng mặc một bộ y phục màu xanh khiến cho máu người ta sôi trào nhanh chóng xuyên qua đám người. Trường tiên trong tay không ngừng bay lượn. Nàng dường như cũng đạt được nhận thức chung với mọi người, mặc kệ những người mạnh, trực tiếp tiến về phía đám người có thực lực thấp.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đứng một góc trên quảng trường, cũng không có ai dám tới gần. Vừa rồi cách đó không lâu Lục Lâm Thiên một chiêu đánh chết một Linh Suất, làm trọng thương một Vũ Suất lục trọng, đã chấn nhiếp không ít người. Cũng không có ai dám trêu chọc vào hắn.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn từng đạo thân ảnh quen thuộc. Tuy rằng không thể tiến tới chỗ các nàng, thế nhưng hắn vẫn luôn chú ý tới các nàng, miễn cho các nàng gặp phải tình cảnh nguy hiểm.

Trong ánh mắt Lục Lâm Thiên lúc này xuất hiện một thân ảnh quen thuộc. Lúc này Lữ Tiểu Linh cũng nhanh chóng kết thủ ấn, linh lực cuồng bạo tràn ngập không gian. Không khí chung quanh người nàng lúc này rít gào, không gian như vặn vẹo. Linh lực cuồng bạo hóa thành ngàn vạn sợ tơ nhỏ xuyên thấu không gian đánh về phỉa Linh Suất nhị trọng, khiến cho đối phương liên tục thối lui.

– Nha đầu này, Linh Thiên môn sợ rằng vì nàng cũng hạ không ít tâm tư.

Nhìn thực lực của Lữ Tiểu Linh lúc này, trong nội tâm Lục Lâm Thiên không khỏi thầm than một tiếng. Khí tức của Lữ Tiểu Linh hiện giờ đã tới Linh Suất thất trọng, trong quảng trường lúc này cũng coi như là người có thực lực không kém.

Ánh mắt đảo qua từng người, hắn phải chú ý tới chúng nữ, chúng nữ không có nguy hiểm cũng khiến cho Lục Lâm Thiên yên tâm một chút. Mà trong chúng nữ, người khiến cho Lục Thiếu Du kinh ngạc nhất chính là thực lực của Lục Vô Song. Thực lực của nàng lúc này tăng trưởng giống như là bay vậy.

– Khống chế linh hồn, thực lực của nàng ta cũng vô cùng bất phàm.

Trong đám người lúc này còn có một nữ tử mặc y phục màu cam, thân ảnh vô cùng xinh đẹp. Mỗi một lần ra tay linh lực tràn ra, dường như khiến cho đối thủ không có lực phản kháng, tùy ý đánh ra một chưởng, quả thực vô cùng quỷ mị. Nhìn thấy cảnh tượng này Lục Lâm Thiên cũng không khỏi chú ý vài lần. Đệ tử Tứ các Tứ đảo lần này sợ rằng thực lực tuyệt đối cường hãn, còn cực kỳ quỷ dị.

– Thánh nữ kia quả thực cực kỳ xinh đẹp.

Cuối cùng ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào Thánh Nữ của Thiên Địa các trong đám người. Khuôn mặt luôn lạnh như băng, trên bàn tay của nàng gợn sóng trong không gian không ngừng lắc lư.

Chương 1283: Lam Thập Tam và người áo xám (2)

Nhìn qua giống như tiên tử, từng bước đi đều vô cùng kinh diễm. Mỗi một lần ra tay không ai có thể chống lại, thế nhưng nàng ta cũng không muốn lấy mạng đối phương. Chỉ tới điểm là ngừng, mục đích chỉ là thu lấy ngọc giản dự thi.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử này. Nữ tử này tuyệt đối đủ để khiến cho bất cứ nam nhân nào cũng phải động tâm. Trong mắt Lục Thiếu Du lúc này, những nữ tử đẹp nhất gần đây hắn nhìn thấy chính là Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng cùng Lữ Tiểu Linh chỉ hơi thua một chút mà thôi. Mà dung mạo của nữ tử này đủ để so sánh với Độc Cô Cảnh Văn cùng với Lục Vô Song, cho dù là khí chất thì cũng không thua Lục Vô Song bao nhiêu. Thế nhưng so về sự yêu mị thì không có cách nào so sánh với Bạch Linh. Sự yêu mị của Bạch Linh chính là tới từ huyết mạch, cho nên căn bản không có cách nào so sánh được với nàng.

– Lần này đối thủ quả thực không ít.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, Lục Lâm Thiên cũng nhìn ra mấy đối thủ tuyệt đối mạnh mẽ. Nguyên Nhược Lan, Lam Thập Tam, còn có thanh niên áo xám, Thánh Nữ Thiên Địa các, Lăng Thanh, còn có nữ tử mặc y phục màu cam của Tứ các Tứ đảo.

Sưu Sưu.

Suy nghĩ linh tinh một chút, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức biến mất tại chỗ. Đối thủ càng nhiều, vậy thì bây giờ hắn cũng chỉ có thể dùng tốc độ nhanh nhất tích lũy ngọc giản mà thôi. Lúc này trên người hắn chỉ có hơn sáu chục điểm, còn xa mới đủ.

– A…

Trong những nơi thân ảnh Lục Lâm Thiên đi qua, từng Vũ Suất cùng Linh Suất đều phát ra tiếng kêu thảm thiết. Một cánh tay trực tiếp bị đứt đoạn, ngựcbị đánh một chưởng, lập tức chết oan uổng.

Thậm chí ngay cả trước khi chết bọn họ cũng không biết mình bị ai đánh chết. Hơn chục khối ngọc giản trong ngực mỗi người đều bị thanh niên áo xanh này thu vào trong tay. Sau đó trong nháy mắt thanh niên áo xanh này lại nhanh chóng chuyển sang một mục tiêu khác.

Lúc này, không có một chút bất ngờ nào, tất cả mục tiêu bị Lục Lâm Thiên chọn đều trong một chiêu mất mạng. Cũng chẳng chào hỏi một câu. Những người này đều chấp nhận mạo hiểm tới đây, mất mạng cũng chỉ trách thực lực không đủ mà thôi. Mạnh được yếu thua vốn là quy luật trên thế giới này. Cho dù hắn chào hỏi chỉ sợ những người này cũng không ngoan ngoãn giao ra ngọc giản. Chỉ cần không phạm quy thì hắn có thể tùy tiện đánh chết đối thủ. Nếu chào hỏi thì thời gian chào hỏi cũng đủ để hắn đánh chết một người, cũng đủ để người khác đánh lén. Cho nên hắn chỉ có thể nhanh chóng đem đối thủ đánh chết. Đây mới là lựa chọn tốt nhất.

Lập tức từng tiếng kêu thảm thiết vang lên. Lục Thiếu Du trực tiếp đánh chết một đối thủ. Chỉ cần là mục tiêu Lục Thiếu Du chọn, tuyệt đối không có cách nào chạy thoát.

Ngày thứ tư quả thực chính là ngày đồ sát. Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên trong quảng trường. Thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm vang lên không dứt bên tai. Đám khán giả chung quanh lúc này cũng trợn mắt líu lưỡi. Hóa ra tràng thi đấu này không ngờ lại huyết tinh như vậy. Thế nhưng trong huyết tinh này lại khiến cho người ta vô cùng kích động.

Hoàng hôn, khi tiếng chuông tuyên bố nửa canh giờ nghỉ ngơi vang lên, tất cả mọi người đều bắt đầu nghĩ ngơi. Cơ hồ lát tất cả mọi người đều nhét đan dược vào trong miệng. Trên quảng trường, vốn tám trăm người trừ đám đệ tử thân truyền ra, trải qua một ngày đã trực tiếp giảm bớt đi năm trăm. Số lượng thi thể hiện tại có hơn hai trăm, trong đó có hơn năm chục cỗ thi thể toàn thân hư thối. Khi các đệ tử Thiên Địa các tiến lên thu thập những cỗ thi thể này Lục Tâm Đồng phải đưa cho đám người đó mấy khỏa đan dược, để cho bọn hắn ăn vào, bằng không một khi tới gần thi thể sẽ bị độc khí nhập thể.

Loại giết chóc huyết tinh này khiến cho ba trăm người còn lại đã mất đi sự đoàn kết, ngược lại trên người lại có sát khí nổi lên. Những người còn lại hầu như đều là những người có thực lực mạnh nhất. Đến giờ phút này bọn họ chỉ có hai lựa chọn, một là đầu hàng, hai là tiếp tục chiến một trận, nếu như có thể một trận thành danh thì hết thảy đều đáng giá.

Tất cả mọi người dường như đều lựa chọn cái thứ hai, vì cơ hội kia tất cả mọi người đều lựa chọn liều mạng. Nhìn những đệ tử tiểu thế lực cùng tán tu, trong nội tâm Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể thở dài. Khi trước nếu là hắn chỉ sợ cũng sẽ lựa chọn cái thứ hai a. Trong cuộc đời cũng nên lựa chọn một lần. Những lựa chọn này chính là cơ hội duy nhất, cho dù biết bản thân mình không nhất định thành công, có lẽ những người thực lực mạnh hơn sẽ cười bọn hắn không biết tự lượng sức mình. Thế nhưng trong lòng bọn họ lúc này đang nghĩ, chỉ có cơ hội như thế này mới khiến cho bọn hắn bỗng nhiên rạng danh, mới được người ta chú ý.

– Cha, số người không nhiều, những người còn lại thực lực càng ngày càng mạnh. Dương Quá tiên sinh liệu có bị nguy hiểm hay không? Mấy ngày nay số người chết không ít a.

Trên thính phòng, Hoàng Đan nhìn Hoàng Chi Lương rồi nói.

– Yên tâm đi, ta đang quan sát, thực lực Dương Quá tiên sinh đã tới Linh Vương, cho dù là những đệ tử đại môn đại phái kia cũng không có bao nhiêu người có thể chống lại.

Hoàng Chí Lương nói.

Nửa canh giờ sau, thi đấu lại một lần nữa bắt đầu. Trên quảng trường đã bị đệ tử Thiên Địa các thu dọn sạch sẽ, thế nhưng những vết nứt trên mặt đất lại không có cách nào khắc phục ngay được.

Lúc này sắc trời đã vào đêm, đêm nay ánh trăng sáng ngời, bầu trời bị màn đêm bao phủ, trong không trung có từng cơn gió lạnh thổi qua.

– Đêm tối này mới là lúc thích hợp để giết người.

Lục Lâm Thiên đem tâm thần thỏa ra bốn phía. Trong thời gian một ngày vừa rồi hắn chỉ đạt được một trăm năm mươi khối ngọc giản mà thôi. Ngày mai là ngày thứ sáu, sợ rằng đêm nay sẽ là một đêm không yên tĩnh. Tuy rằng màn đêm đối với vũ giả mà nói cũng không sinh ra ảnh hưởng quá lớn. Thế nhưng chung quy cũng vẫn có một chút ảnh hưởng. Mà trong màn đêm này linh giả quả thực có thêm không ít ưu thế.

Mà Lục Lâm Thiên cũng thật không ngờ, dưới màn đêm này, đối với khói độc màu đen của Lục Tâm Đồng càng có chút ưu thế.

– A.

Sau khi màn đêm buông xuống không lâu, tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, xen lẫn từng thanh âm bạo liệt. Năng lượng các loại thuộc tính không ngừng bộc phát ra quang mang chói mắt, giống như tia chớp chiếu rọi trên không. Mỗi khi năng lượng thuộc tính bộc phát thì lại khiến cho đám khán giả chung quanh nhìn thấy sự tình trên quảng trường một lát ngắn ngủi. Lúc này trên quảng trường tràn ngập thi thể, vô cùng thê thảm.

– Ta nhận thua.

– Ta nhận thua.

Ban đêm, trình độ kịch liệt không thua kém gì ban ngày.

Sáng sớm, khi cơn gió thổi qua, trên mặt sông xuất hiện mảnh sương mù mỏng, xen lẫn khí tức lạnh lẽo. Khi ánh mặt trời chiếu xuống thì trên quảng trường lúc này xuất hiện hơn trăm cỗ thi thể. Mà trên trăm cỗ thi thể này có hơn ba chục cỗ thi thể vì độc công của Lục Tâm Đồng mà mất mạng.

Chương 1284: Hai dương quá

Mà người đầu hàng lúc này cũng không kém trăm người, đều bị thương nặng, đang lui sang một bên, sắc mặt trắng bệch, có người cả người vết máu loang lổ.

Bất quá trong một ngày một đêm vừa rồi, bên trong đám đệ tử đại môn đại phái, vốn tới gần bảy mươi người, lúc này đã có gần hai mươi người bị loại. Trong đó có hai người trực tiếp bị cường giả tán tu vây công tới chết.

Thời gian một đêm, số lượng ngọc giản trong tay Lục Lâm Thiên tăng lên tới hai trăm mười khối. Khi ánh bình minh xuất hiện Lục Lâm Thiên điều tức một lát. Hiện giờ rốt cuộc ngày thứ năm đã tới. Mà trong lòng mọi người đều đang tính toán. Rốt cuộc là phải cần bao nhiêu ngọc giản mới có thể tiến vào top năm mươi cuối cùng. Tổng cộng hơn năm ngàn người, chỉ có mười người cuối cùng tiến vào top mười. Sợ rằng mỗi người ít nhất cũng phải có hơn bốn trăm ngọc giản mới có phần thắng. Đấy là chỉ có mười người tiến vào top mười thì mới như vậy, nếu như ít hơn sợ rằng mỗi người phải cần hơn năm trăm ngọc giản mới có cơ hội.

– Tiếp tục.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước. Vốn có hơn năm ngàn người tới đây lúc này chỉ còn có hơn trăm người. Thực lực hơn trăm người này quả thực cao hơn rất nhiều. Trong đó có một nửa là Vũ Suất cùng Linh Suất. Trong đó còn có không ít Linh Suất cùng Vũ Suất cao giai. Loại thiên phú này đủ để so sánh với đệ tử thân truyền trong đại môn đại phái.

Lục Lâm Thiên nhìn hơn trăm người còn lại, những người này đều khó đối phó một chút, bất quá trên người những người này, số lượng ngọc giản thu được cũng lớn hơn không ít.

Ngày thứ năm tiếp tục là một ngày điên cuồng. Kịch chiến trong quảng trường lúc này đã tới một trình độ nhất định. Những người còn lại đều là người có thực lực nhất định, muốn đánh bại không phải là chuyện dễ dàng. Nếu như một người tiêu hao quá nhiều mà nói, coi như là đệ tử đại môn đại phái cũng sẽ bị những đệ tử đại môn đại phái khác công kích.

Trong thanh âm bạo liệt cực lớn lúc này vang lên tiếng hét lớn bốn phía. Có người chết đi, có người bị thua. Có người chiến thắng. Mà trong đó cũng có người lưu lại ấn tượng sâu trong lòng khán giả chung quanh.

– Mau nhìn, nữ tử kia là ai. Một thân độc công quả thực vô địch a. Người chết trong tay nàng sợ rằng có số lượng nhiều nhất. Tuổi còn trẻ mà đã có thực lực này, quả thực quá kinh khủng.

– Ta nghe nói chính là đại tiểu thư của Phi Linh môn sát biên giới Cổ Vực, dường như gọi là Lục Tâm Đồng. Hai tháng trước nàng mới xuất lĩnh cường giả Phi Linh môn huyết tẩy Ma Tâm cốc a.

– Còn có một người đầu tóc rối bời, quần áo lộn xộn kia cũng rất mạnh. Căn bản không có ai đối phó được với hắn.

– Còn có mấy nữ tử kia đều là hạng người tuyệt mỹ, thực lực cường hãn vô cùng, nếu như đời này của ta…

Người này còn chưa dứt lời, lập tức đã bị cắt đứt:

– Ngươi đừng nằm mơ nữa. Theo ta được biết, bọn họ đều là thiên chi ngọc diệp, chỉ bằng ngươi ngay cả con cóc cũng không bằng.

Phanh Phanh.

Không ngừng có thanh âm bạo liệt quang quẩn trong quảng trường. Cường giả giao thủ càng ngày càng nhiều, kình khí khuếch tán ra bốn phía. Lúc này mặt đất không ngừng rạn nứt, mà muốn đánh bại một đối thủ cũng càng ngày càng khó.

Bất quá cũng chỉ nói tương đối mà thôi. Đối với cường giả chính thức mà nói, không tới ngày thứ bảy, ai lại chính thức bộc lộ ra thực lực của mình.

Trên đài cao, lúc này đám cường giả các sơn môn không ngừng thấp giọng nghị luận, dường như đang đoán xem lúc này ai sẽ tiến vào top mười.

– Tông chủ, người thử đoán xem lần này người nào sẽ có hy vọng?

Trong Vân Dương Tông, một phụ nhân lên tiếng. Mà người này chính là Tạ trưởng lão, ban đầu ở Vân Dương Tông cũng là người có ý thu Lục Lâm Thiên làm đồ đệ, cũng chính là sư phụ của Độc Cô Băng Lan.

– Hiện tại nói còn quá sớm. Bất quá lúc này xuất hiện ba đầu hắc mã lớn nhất.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên khẽ đổi, nói.

– Ý tông chủ chính là ba người kia.

Tống trưởng lão lúc này cũng lên tiếng, lúc này hắn đối với ba đầu hắc mã trong miệng tông chủ cũng vô cùng hiếu kỳ.

– Thanh niên áo xám trên quảng trường kia có thực lực không tầm thường. Ngay cả ta cũng khó có thể nhìn ra thực lực cụ thể của hắn. Thứ hai chính là thanh niên mặc áo xanh kia, thực lực ta cũng không nhìn thấy. Người này căn bản chưa dùng toàn lực. Thực lực mạnh yếu ra sao cũng không có cách nào suy đoán. Mà thớt hắc mã lớn nhất chính là Lục Tâm Đồng của Phi Linh môn. Nha đầu này đã là Linh Vương nhất trọng, độc công cực kỳ khó dây vào. Nghe đồn trên người nàng còn có một đầu thú hồn bát giai, một khi thi triển thì thực lực sẽ tới tình trạng vô cùng khủng bố.

Thanh âm vừa dứt, Vân Khiếu Thiên không khỏi thở dài một hơi.

– Nhãn lực của Vân tông chủ quả nhiên độc đáo a.

Cách đó không xa, Kình Linh Vương nghe thấy lời của Vân Khiếu Thiên cũng lập tức nói:

– Bất quá, theo như lời Vân tông chủ nói, hai người trước quả thực ta cũng có ý này.

– Ồ? Kình trưởng lão không ngại nói ra một chút được không? Quả thực ta có chút tò mò.

Vân Khiếu Thiên khẽ nói. Trên mặt không có chút cảm xúc gì. Thế nhưng trong lòng hắn lúc này đối với lai lịch hai người kia cực kỳ hứng thú. Người biết được lai lịch những người dự thi chỉ có Thiên Địa các mà thôi.

– Thanh niên áo xám kia là Dương Quá. Bất quá người thanh niên áo xanh kia cũng gọi là Dương Quá. Chính là ngoại môn trưởng lão của Thiên Địa các chúng ta. Hai năm trước còn lưu lại danh hiệu Quỷ Sát trong thành Cự Giang.

Kình Linh Vương nói.

– Hắn chính là Quỷ Sát Dương Quá sao? Nghe nói trên người hắn còn có Thị Huyết Linh Phong thất giai.

Nghe Kình Linh Vương nói xong, Lữ Chính Cường kinh ngạc nói. Tuy rằng mọi người đều ngồi ở đội hình của tông môn mình, thế nhưng khoảng cách cũng không xa, chỉ cần không cố gắng hạ thấp tiếng thì mọi người đều có thể nghe thấy.

– Hai Dương Quá. Quả thực có chút ý tứ. Thực lực hai người đều không thể dự đoán được.

Trong Quy Nguyên Môn, Kinh Lôi Vương Vi Bang Ngạn lúc này cũng lên tiếng, ánh mắt có chút biến hóa.

– Quỷ Sát Dương Quá. Người nọ không phải là Quỷ Sát Dương Quá. Nhất định là giả mạo.

Trong Phi Linh môn, Thiên Độc Yêu Long lập tức lẩm bẩm nói. Chỉ có hắn mới biết rõ. Quỷ Sát Dương Quá chính là Lục Lâm Thiên, sao lại là người thanh niên phía dưới. Điều đó nhất định là không có khả năng, nhất định là có người giả mạo.

– Độc Long huynh, ngươi sao vậy?

Nghe Thiên Độc Yêu Long thầm nói, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nhanh chóng hỏi.

– Không có gì, không có gì.

Thiên Độc Yêu Long nói.

– Ai, hắc mã gì chứ. Nếu như Lâm Thiên ở đây mấy đầu hắc mã này là cái rắm gì.

Trong Vân Dương Tông, lúc này một lão giả áo lam nhìn xuống phía dưới rồi nói. Người này chừng năm chục tuổi, mày rậm mắt sáng, thân hình có chút gầy gò. Lúc này trong đôi mắt có chút ngẩn ngơ, cả người tiều tụy.

– Sư huynh, Lâm Thiên phúc lớn mạng lớn, không có việc gì đâu. Mấy ngày trước đệ đã nhận được tin tức, trong Huyền Thiên bí cảnh có một chút biến cố. Có lẽ Thiếu Du đã tránh thoát một kiếp cũng không nhất định.

Nhìn lão giả áo lam bên người, ngay cả Vân Khiếu Thiên cũng không khỏi tôn kính vài phần. Người này chính là Vũ trưởng lão của Vân Dương Tông. Thực lực tuy rằng không phải mạnh nhất, thế nhưng địa vị cực cao.

– Thật sao?

Nghe Vân Khiếu Thiên nói vậy, trong mắt Vũ Ngọc Tiền lập tức có chút vui vẻ, thế nhưng sự lo lắng trong mắt vẫn không biết mất.

Lần này Vũ trưởng lão tới đây chính là bởi vì chuyện của đệ tử bảo bối. Trong mắt hắn, đệ tử như Lục Lâm Thiên chính là bảo bối của hắn. Nghe nói Lục Lâm Thiên bị nhốt trong Huyền Thiên bí cảnh, hắn vẫn luôn lo lắng, ngay cả tóc cũng trắng thêm rất nhiều, cho nên cả người thoáng cái trông già nua không ít.

Kịch chiến trên quảng trường lúc này sau khi tiếng chuông ngày thứ năm vang lên lập tức chấm dứt. Lúc này nhân số trên quảng trường chỉ còn chừng trăm người. Trong trăm người kia chỉ có hai người có tu vi Vũ Tướng, còn lại toàn bộ đều là Vũ Suất cùng Linh

Suất.

Những người nhận thua cũng không ít. Trên quảng trường hiện tại chỉ có chừng chục cỗ thi thể. Trong đó có bốn cỗ thi thể trúng độc mà mất mạng.

Chương 1285: Bốn nữ gặp lại (1)

Trên quảng trường lúc này trên cơ bản đều là cường giả, tu vi Vũ Suất cùng Linh Suất không chỉ nói ở bên trong đám người trẻ tuổi, mà coi như là trên toàn bộ đại lục cũng là cường giả.

Trong đám người chừng một trăm người còn lại này, lúc này trong đám đại môn đại phái cũng chỉ còn hơn năm mươi người. Mà đám đệ tử tiểu thế lực cùng tán tu cũng chiếm hơn bốn mươi người. Hơn bốn mươi người, ngoài hai Vũ Tướng ra còn lại đều là Vũ Suất cùng Linh Suất. Không thể không nói, trong những tiểu thế lực cùng tán tu cũng không thiếu người có thiên phú mạnh mẽ. Đại môn đại phái cũng không có khả năng đem tất cả những người có thiên phú mạnh mẽ thu vào trong túi.

Trên quảng trường, đệ tử Thiên Địa các nhanh chóng thu dọn chiến trường. Những người dự thi hơn phân nửa dều đang phục dụng đan dược. Nếu như nhìn kỹ cũng không khó nhìn ra, có người đã tiêu hao rất nhiều, sắc mặt tái nhợt, người dự thi bị thương cũng không ít.

Trên đài cao, cũng có một ít môn phái ủ rũ. Bởi vì đệ tử trong môn bọn họ toàn bộ đã bại trận. Ví dụ như Thiên Kiếm môn hiện tại có hai đệ tử dự thi thì một người đã bị loại, mà Khấu Tử Hào kia còn bị loại vô cùng khó coi.

– Ngươi chính là Tâm Đồng sao?

Trên quảng trường, lúc này có hai thân ảnh xinh đẹp một đỏ một xanh đáp xuống bên cạnh Lục Tâm Đồng. Thân ảnh xinh đẹp, đường cong lả lướt, một ưu nhã cao quý, một cơ linh, khí chất hai người này coi như là vừa trải qua tràng giết chóc mấy ngày qua cũng không bị ảnh hưởng chút nào.

Lục Tâm Đồng lập tức quay đầu lại, đối với hai nữ tử này Lục Tâm Đồng chưa từng gặp qua, thế nhưng nàng cũng không xa lạ gì. Bởi vì nàng đã từng nghe nói qua, trên Vân Dương Tông ca ca có hai vị hôn thê. Đối với người của mấy thế lực lớn Lục Tâm Đồng cũng đã sớm chú ý, lúc này nhìn thấy hai người xuất hiện trước mặt là người của Vân Dương Tông cho nên nàng nhanh chóng biết là ai. Nhìn hai nữ tử trước mặt, Lục Tâm Đồng khẽ mỉm cười, khom người nói:

– Tâm Đồng bái kiến hai vị tẩu tử. Tiểu muội đã sớm nghe nói tới hai vị tẩu tử, thế nhưng không cách nào gặp mặt, mấy ngày nay cũng không tới chào hỏi hai vị tẩu tử, mong hai vị tẩu tử thứ lỗi.

– Tâm Đồng, không cần đa lễ.

Lục Vô Song cùng Vân Hồng Lăng được Lục Tâm Đồng gọi là tẩu tử, sắc mặt hai người lập tức ửng đỏ. Nhị nữ từ trong miệng Lục Lâm Thiên cũng đã sớm biết Lục Thiếu Du đã nhận một muội muội trong Phi Linh môn. Lại thêm lúc này người Vân Dương Tông cũng đã sớm giới thiệu qua mọi người đối với nhị nữ, cho nên lúc này sau khi ngưng chiến hai nàng mới tới tìm Lục Tâm Đồng.

– Không nghĩ tới thực lực của Tâm Đồng lại mạnh mẽ tới tình trạng này. Nếu như Lâm Thiên có mặt ở đây nhất định sẽ vô cùng cao hứng.

Lục Vô Song nói.

– Nếu như ca ca ở đây thực lực của huynh ấy nhất định sẽ mạnh hơn muội nhiều.

Nói tới ca ca, trong mắt Lục Tâm Đồng lập tức hiện lên sự mê man.

– Vị này chính là Tiểu Linh muội muội sao? Quả thực đúng như lời đồn a. Mỹ mạo như hoa, xem ra ánh mắt của Lâm Thiên không kém chút nào.

Ánh mắt Lục Vô Song khẽ đổi, nhanh chóng mỉm cười nhìn Lữ Tiểu Linh bên người Lục Tâm Đồng. Lữ Tiểu Linh luôn ở cùng Lục Tâm Đồng một chỗ, hai người này cũng quen thuộc nhau nhất cho nên từ lúc bắt đầu cho tới hiện tại hai người đều ở bên cạnh nhau.

Từ lúc bắt đầu tới giờ, Lữ Tiểu Linh cũng không chú ý tới Lục Vô Song cùng Vân Hồng Lăng, thế nhưng từ trong miệng người trong môn phái nàng cũng biết được thân phận của hai người này. Lúc này nàng muốn chào hỏi thế nhưng lại có chút xấu hổ, không biết nên làm thế nào cho phải.

Nên thừa dịp Lục Vô Song đánh vỡ bầu không khí xấu hổ này, Lữ Tiểu Linh lập tức khom người nói:

– Tiểu Linh đã sớm nghe nói về hai vị tỷ tỷ, bái kiến hai vị tỷ tỷ.

Trên đài cao, lúc này nhìn thấy bốn nữ tử ở cùng một chỗ, ánh mắt không ít người biến đổi. Trong Linh Thiên môn, Lữ Chính Cường, Khâu Mỹ Vi còn có Vân Khiếu Thiên, cùng chúng trưởng lão trong Vân Dương Tông. Mặt khác trong Phi Linh môn, đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đều vô cùng kinh ngạc cùng khẩn trương.

Mọi người lúc này đang sợ Lữ Tiểu Linh và Vân Hồng Lăng đánh nhau. Tỷ lệ quả thực cũng không nhỏ. Bất quá lúc này tứ nữ đang đứng trò chuyện, cũng không giống như sắp khai chiến. Điều này khiến cho Vân Khiếu Thiên cảm thấy ngoài ý muốn. Tính tình của Lục Vô Song hắn biết rõ. Bất quá nữ nhi của mình ra sao hắn lại biết rõ. Lúc này không ngờ nó lại không cùng Lữ Tiểu Linh của Linh Thiên môn đánh nhau, quả thực khiến hắn cảm thấy ngoài ý muốn.

Lữ Chính Cường cùng Khâu Mỹ Vi lúc này cũng cực kỳ ngoài ý muốn. Nữ nhi của bọn họ cũng không có tính tình tốt chút nào. Lúc này không ngờ lại nói chuyện cùng Lục Vô Song và Vân Hồng Lăng cực kỳ hợp ý. Khiến cho hai người cảm thấy bất ngờ không thôi.

– Tiểu Linh muội muội. Ta đã tính qua, ta so với muội lớn hơn một chút, cho nên về sau gọi ngươi là muội muội, ngươi không ngại chứ.

Tứ nữ đứng ở giữa quảng trường, trò chuyện vô cùng vui vẻ, khiến cho sắc mặt mấy người dự thi khác vô cùng kinh ngạc. Thực lực cùng lai lịch của tứ nữ này không hề đơn giản. Thế nhưng không ngờ lại đứng cùng một chỗ. Nếu như lát nữa thi đấu lại bắt đầu, tứ nữ liên thủ mà nói, sợ rằng đối với những người dự thi khác tuyệt đối không phải là chuyện tốt.

Mà trên thính phòng, nhìn thấy bốn nữ tử tuyệt mỹ ở cùng một chỗ quả thực là một cảnh tượng không tệ khiến cho đám khán giả mở rộng tầm mắt. Lần thi đấu này nữ tử tuyệt sắc quả thực không ít. Khiến cho những nam nhân có mặt đều mãn nhãn. Cảnh tượng này quả thực trong đời liệu có mấy lần.

– Hồng Lăng tỷ khách khí rồi.

Lữ Tiểu Linh mỉm cười nói:

– Thực không dám dấu, kỳ thực muội cũng đã sớm nghĩ tới. Nếu như có một ngày nào đó gặp hai vị tỷ tỷ, chúng ta liệu có thể vừa gặp mặt đã đánh một trận hay không. Không nghĩ tới lại không giống như trong tưởng tượng của muội.

– Nếu Tiểu Linh muội mội đã nói như vậy thì ta cũng nói thật a. Lúc ta nghe được tin tức đó, hận không thể lập tức chạy tới Cổ Vực a. May mà có Vô Song tỷ khuyên bảo, đương nhiên không phải là lỗi của muội muội. Mà là do tên tiểu tặc Lâm Thiên kia vẫn thích hái hoa ngắt cỏ, đáng bị thu thập. Về phần muội muội, ban đầu ta có chút tức giận, thế nhưng ta cũng biết chuyện này không thể trách muội muội được. Nhớ này đó ta cùng Thiếu Du ở một chỗ thì đã có Vô Song tỷ, còn có Cảnh Văn tỷ tỷ. Cho nên cũng không thể trách Tiểu Linh muội muội được.

Vân Hồng Lăng nói:

– Huống chi hiện tại tin tức của Lâm Thiên vẫn không rõ. Chuyện quan trọng nhất của chúng ta bây giờ chính là tìm được Lâm Thiên. Về phần mọi chuyện thì tính vào trên người tiểu tặc kia.

– Hồng Lăng tỷ tỷ, tỷ nói là Lâm Thiên còn có một Cảnh Văn tỷ tỷ sao?

Lữ Tiểu Linh nhìn Vân Hồng Lăng rồi hỏi.

– Đúng vậy, chẳng lẽ tiểu tặc kia còn chưa nói với muội sao?

Vân Hồng Lăng nói.

Chương 1286: Bốn nữ gặp lại (2)

– Tiểu lừa gạt đáng chết, quả nhiên không bao giờ thành thật.

Lữ Tiểu Linh chu miệng, nàng quả thực không biết tiểu lừa gạt kia còn có một nữ nhân khác. Lần trước nàng hỏi nhiều lần hắn cũng không trả lời.

– Hai vị tẩu tử, cha mẹ nuôi của muội ở Vân Dương Tông có khỏe không? Chờ sau khi thi đấu lần này kết thúc thì muội muốn tới Vân Dương Tông thăm hai người.

Lục Tâm Đồng thấy vậy lập tức nói xem vào. Ba vị tẩu tử gặp mặt. Mặc dù nàng tuổi còn nhỏ thế nhưng tâm trí cũng không kém. Vẫn nhìn mặt nói chuyện, lúc này nhìn thấy ca ca có chút phiền phức lập tức thay đổi chủ đề, nói chen vào.

– Nếu Tâm Đồng muội muội nói vậy thì sau này cùng chúng ta trở về một chuyến đi. Mẫu thân vẫn luôn nhắc tới muội, nếu như người có thể nhìn thấy Tâm Đồng muội xinh đẹp lại có thực lực mạnh mẽ như vậy thì nhất định sẽ cao hứng.

Lục Vô Song nói.

Lục Lâm Thiên phía xa lúc này nhìn thấy Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh ba người ở một chỗ, trong lòng lập tức khẩn trưởng, lo lắng không thôi. Lục Vô Song thì Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng. Bất quá Lục Thiếu Du vô cùng lo lắng Vân Hồng Lăng, bởi vì tính tình của nàng hắn biết rõ. Lại thêm Lữ Tiểu Linh cũng không phải là người có tình tình tốt. Xác suất đánh nhau tuyệt đối vượt qua chín thành. Lục Thiếu Du thậm chí đã nghĩ đến. Vạn nhất nhị nữ đánh nhau thì hắn nên làm gì bây giờ, có nên chạy ra khuyên hay không. Mà lúc này nhìn thấy nhị nữ không có tranh chấp khiến cho Lục Thiếu Du líu lưỡi, dường như không tin vào mắt mình.

Lục Lâm Thiên cũng không biết, nếu không phải vì hắn mất tích thì Vân Hồng Lăng cùng Lữ Tiểu Linh sao lại không gây ra một chút động tĩnh cơ chứ. Bởi vì hắn hiện tại mất tích cho nên lúc này mới vô tình hóa giải đại chiến giữa hai nàng. Hiện tại hai nữ nhân này, đặc biệt là Vân Hồng Lăng, nào còn có tâm tư náo loạn nữa. Không có Lục Thiếu Du ở đây náo loạn cũng không còn ý nghĩa gì nữa. Đây cũng là bệnh chung của nữ nhân. Nếu như Lục Thiếu Du có mặt ở đây mà nói, sợ rằng hai nàng đã náo loạn rồi.

Đông.

Một tiếng chuông du dương một lần nữa quanh quân trong không trung. Thi đấu lại lần nữa bắt đầu. Mà lúc này đã vào đêm, Dạ minh châu trên đài cao tỏa ra ánh sáng lờ mờ. Trên quảng trường, thanh âm bạo liệt đã vang vọng.

Tối thứ năm, cách thời điểm đọ sức chỉ còn hai ngày. Áp lực trên quảng trường lúc này đã tăng lên một mảnh lớn.

Trong vô số ánh mắt của mọi người. Tất cả mọi người đều cho rằng hiện tại chính là một đêm điên cuồng thì ngoài dự đoán của mọi người. Cả đêm này lại không có bất kỳ một động tĩnh nào. Tất cả mọi người đều đang điều tức. Thi đấu mấy ngày nay khiến cho mọi người đều phải điều tức khôi phục. Ai cũng biết, người còn tồn tại tới ngày thứ năm đều không phải là kẻ yếu. Những người còn lại đều là Vũ Suất cùng Linh Suất. Mà thời gian hai ngày cuối cùng này mới thực sự là thời điểm quyết định thắng bại.

Lục Lâm Thiên cũng không có động tác. Tâm thần của hắn lúc này tỏa ra chung quanh, bảo trì cảnh giác rồi chậm rãi điều tức. Hai ngày cuối cùng này hắn phải bảo đảm trạng thái đỉnh phong. Đối thủ của hắn dường như cũng không nhiều. Thế nhưng không một ai là người dễ chọc cả. Dùng thực lực vũ giả có lẽ hắn còn có chút dựa vào, thế nhưng dựa vào tu vi linh giả, quả thực hắn vẫn thiếu một chút. Tuy rằng có một ít át chủ bài, thế nhưng hắn cũng chưa từng thi triển qua. Cho nên cũng không biết được rốt cuộc uy lực của nó như thế nào.

Có Âm Dương Linh Vũ Quyết, tiêu hao của Lục Lâm Thiên nhanh chóng được bù đắp lại, cho nên điều tức cũng cực nhanh. Âm Dương Linh Vũ Quyết tuy rằng bình thường tu luyện chậm chạp. Bất quá lúc điều tức khôi phục cực kỳ biến thái.

Một đêm trong bầu không khí khẩn trương của đám khán giả rốt cuộc cũng trôi qua.

Gió mai đảo qua. Khi tia sáng đầu tiên xuất hiện, trên quảng trường lúc này trên trăm đạo khí tức cường hãn đột nhiên phóng lên cao. Ngày thứ sáu, chính là một ngày điên cuồng.

Hơn trăm người cơ hồ cùng một lúc mở mắt ra. Lục Lâm Thiên cũng đang nhìn chung quanh. Ngày thứ sáu, trên người hắn hiện tại cũng chỉ có hơn ba trăm khối ngọc giản. Còn xa không đủ. Hôm nay chính là ngày quan trọng, có thể tiến vào thập cường hay không là dựa vào ngày hôm nay. Nếu để tới ngày mai sẽ càng thêm khó khăn.

Hơn trăm người đều nhìn vào người bên cạnh. Ánh mắt mọi người đều nhìn vào những người có thực lực thấp. Người thực lực mạnh đương nhiên không có ai dám trêu chọc.

Lúc này, hai Vũ Tướng trong hơn trăm người là những người bị chọn là mục tiêu nhiều nhất. Thực lực hai người rất dễ trở thành mục tiêu công kích của mọi người.

Sưu.

Không có một chút dấu hiệu báo trước nào, hai Vũ Tướng nhanh chóng công kích Vũ Suất bên cạnh mình. Chân khí cường hãn tuôn ra, cả không trung như rung lên. Hai Vũ Tướng này có thể trụ lại tới ngày thứ sáu rõ ràng cũng không phải là kẻ yếu. Không ngờ lại là người đầu tiên công kích Vũ Suất bên cạnh mình. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng nhìn về phía hai người đó. Hai Vũ Tướng sau khi công kích Vũ Suất đều đánh ra một đạo công kích mạnh nhất của bản thân mình. Đánh cho đối phương lùi lại hơn mười thước. Thế nhưng hai Vũ Tướng kia cũng phải phun ra một ngụm máu tươi, sau đó mất đi sức chiến đấu.

Lục Lâm Thiên không khỏi thở dài. Hai Vũ Tướng kia thực lực coi như không tệ. Đáng tiếc dù sao cũng chỉ là Vũ Tướng, chống lại Vũ Suất mà nói quả thực không đủ.

Thi đấu ngày thứ sáu chính thức bắn đầu. Thanh âm trợ uy từ các thính phòng phía xa vang lên không ngớt.

Sau khi ngòi nổ được hai Vũ Tướng châm, toàn trường lập tức bắt đầu tìm kiếm đối thủ của mình. Ánh mắt không ngừng lướt qua những người dự thi giống như cưỡi ngựa xem hoa. Lúc này trong nội tâm Lục Lâm Thiên cũng xuất hiện sự ngưng trọng. Đối với những người còn lại này tất cả đều được coi là cường giả. Đợi một thời gian nữa đều là người có tiền đồ không thể nói trước. Kế tiếp hắn muốn động thủ chỉ sợ cũng mất khá nhiều sức lực.

Chương 1287: Chống lại Linh Vũ

Trong quảng trường, lúc này tất cả những người dự thi không chỉ có thực lực rất mạnh mà kinh nghiệm thực chiến cũng vô cùng phong phú. Không chỉ thế, mà bọn họ cũng là người có nhãn lực sắc bén, hơn nữa ra tay độc ác. Không có một chút lưu tình nào. Người nhân từ nương tay muốn tu luyện tới cấp bậc bây giờ quả thực không có khả năng.

Sưu.

Trong nháy mắt, thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất tại chỗ, ánh mắt nhìn vào một Linh Suất ngũ trọng vừa đánh chết Vũ Suất. Mà người này Lục Thiếu Du cũng nhận ra, chính là đệ tử Hắc Sát Giáo.

Đệ tử Hắc Sát giáo này vừa mới đánh bại một tán tu Vũ Suất nhị trọng đang tìm một mục tiêu khác, thế nhưng hắn cũng không biết lúc này mình cũng đã trở thành mục tiêu của người khác. Ngay khi thân ảnh của hắn vừa rồi khỏi chỗ thì một thân ảnh màu xanh nhanh chóng xẹt qua không trung trên quảng trường rồi xuất hiện ở trước mặt hắn.

Sưu.

Cơ hồ cùng một lúc, đệ tử Hắc Sát giáo này cũng không phải là kẻ yếu, thân là Linh Suất ngũ trọng, tâm thần của hắn cũng vô cùng mạnh mẽ. Hắn cũng đã phát hiện ra có người xuất hiện trước mặt hắn. Linh lực vô hình từ trong cơ thể hắn liền tuôn ra. Cuối cùng đem không gian chung quanh bao phủ lại. Linh lực mạnh mẽ lan tràn, ngay sau đó trong tay hắn có một đạo linh hỏa được ngưng tụ. Nhanh chóng đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Tốc độ của Linh Suất ngũ trọng này cực nhanh. Trong quảng trường mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt một cái thì thân hình đệ tử Hắc Sát giáo này đã phóng tới trước người Lục Lâm Thiên. Linh hỏa nóng bỏng đốt cháy không khí khiến cho không khí rung động.

– Linh hỏa của ngươi dường như chưa đủ mạnh.

Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng, thủ ấn trong tay kết xuất. Quanh thân nhanh chóng được bao phủ bởi một tầng quang mang, thân ảnh không lùi mà tiến tới, trực tiếp tiến vào trong không gian tràn ngập linh hỏa kia.

Hai đạo thân ảnh cùng lao về phía trước. Lúc hai người giao thủ đều mang theo thanh âm xé gió. Trong lúc công kích va chạm khiến cho gợn sóng trong không gian lúc này bắn ra bốn phía. Khí thế của hai người đều cực kỳ cường hãn. Bất quá khí thế của Lục Thiếu Du trong mắt đại hành gia mà nói, mạnh mẽ hơn Linh Suất ngũ trọng kia không ít.

Phanh.

Linh hỏa bị chia năm xẻ bảy, Linh Suất ngũ trọng kia bị đẩy lui trong không trung. Kình khí mạnh mẽ khiến cho gợn sóng trong không gian không ngừng cuồn cuộn. Linh lực không ngừng tuôn ra. Một đạo linh lực từ trong bàn tay Lục Lâm Thiên xuất hiện cuối cùng đánh vào ngực Linh Suất ngũ trọng kia. Kình khì kinh khủng từ trong linh lực bạo phát khiến cho thân thể Linh Suất ngũ trọng trên không trung trực tiếp bị đánh bay đi.

Phốc phốc.

Linh Suất ngũ trọng kia phun ra một ngụm máu tươi. Sắc mặt trắng bệch, bất quá ngay khi thân ảnh hắn bị đánh bay thì thủ ấn trong tay được kết. Thân ảnh lùi lại, trong mi tâm có một đạo quang mang chói mắt bắn ra.

Đạo quang mang này xuất hiện, một cỗ linh hồn lực bàng bạc nhanh chóng lan tràn. Cả không gian lúc này run lên, đạo quang mang này đánh về phía Lục Lâm Thiên.

– Linh hồn công kích.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, linh hồn công kích của Linh Suất ngũ trọng hắn cũng không cần để ý. Ánh mắt nhìn đạo quang mang đang bắn về phía mình, thân hình Lục Lâm Thiên không lùi mà tiến tới. Khóe miệng mỉm cười, thân thể bắn về phía trước, căn bản không để ý tới đạo linh hồn công kích kia.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, đạo linh hồn công kích kia mang theo xu thế cường hãn trực tiếp bắn vào trong đầu Lục Thiếu Du.

– Linh hồn công kích này càng yếu a.

Bất quá vào lúc này, Lục Lâm Thiên lựa chọn bỏ qua. Đạo linh hồn công kích này tiến vào trong đầu hắn, kim đao màu vàng kia nhanh chóng đem công kích này đánh nát.

Phanh Phanh.

Thân thể Lục Lâm Thiên trực tiếp từ phía trên đánh xuống, linh lực bàng bạc giờ phút này lại một lần nữa bạo phát. Một đạo linh lực đánh về phía người Linh Suất ngũ trọng kia.

Phốc phốc.

Lúc này, thân thể Linh Suất ngũ trọng kia bị đánh rơi xuống mặt đất.

Ngao.

Cơ hồ cùng một lúc, sau lưng Lục Lâm Thiên có một cỗ khí tức ngập trời mang theo sự nóng bỏng xuất hiện. Một thân ảnh màu xanh bất ngờ xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên mang theo một cỗ hỏa diễm màu đỏ. Cỗ hỏa diễm này nhanh chóng bành trướng, đem thân thể thân ảnh màu xanh này bao phủ thành một hỏa nhân. Nhiệt độ chung quanh không ngừng tăng lên, lúc này dưới cỗ hỏa diễm kia khuôn mặt của người này trở nên mơ hồ. Cả không gian lúc này cũng run rẩy.

– Không ngờ lại là Vũ Suất thất trọng.

Lục Lâm Thiên không cần quay đầu lại cũng biết rõ người này chính là một Vũ Suất thất trọng thuộc tính hỏa. Và người này cũng là một đệ tử Hắc Sát giáo dự thi khác.

Sưu Sưu.

Tên đệ tử dự thi thứ hai của Hắc Sát giáo này nhanh chóng đánh ra từng đạo thủ ấn. Trên tay phải của hắn có một chưởng ấn bằng hỏa diễm bắn ra. Khí tức nóng bỏng đột nhiên tràn ngập không gian. Khí tức cường hãn khuếch tán ra bốn phía. Trực tiếp bao phủ không gian chung quanh.

Chưởng ấn nóng bỏng này được đẩy về phía trước rồi nhanh chóng bành trướng. Không gian lúc này trực tiếp bị nhuộm đỏ. Một cỗ uy áp kinh khủng, bài sơn hải đảo khuếch tán. Tu vi Vũ Suất thất trọng trong đám người đồng lứa quả thực đúng là cường giả.

Cảm nhận cỗ kình khí đáng sợ này ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi. Tuy nhiên hắn cũng không thèm để ý tới. Thế nhưng lúc này Lục Thiếu Du cũng không dự định bại lộ tu vi Linh Vương của mình. Có Âm Dương Linh Vũ Quyết thu liễm thực lực. Có lẽ không có bao nhiêu người có thể nhìn rõ thực lực của hắn.

Phanh Phanh.

Bằng mắt thường cũng có thể thấy được, đạo chưởng ấn này nhanh chóng sắp đánh vào trên người Lục Lâm Thiên. Ngay tại thời điểm lúc thân thể Lục Lâm Thiên bị chưởng ấn bao phủ. Khóe miệng Vũ Suất thất trọng kia hiện lên nụ cười lạnh lẽo.

Phanh Phanh.

Năng lượng trong chưởng ấn khuếch tán. Lúc chưởng ấn kia ầm ầm nổ vang trên không trung. Không gian nổi lên rung động kịch liệt. Hỏa diễm nóng bỏng lan ra chung quanh. Nhiệt độ chung quanh lúc này không ngừng tăng lên. Ngay cả gợn sóng trong không gian lúc này cũng đã biến thành màu đỏ thẫm, sóng lửa bắn ra bốn phía. Bằng vào mắt thường lúc này cũng có thể thấy được thân ảnh Lục Thiếu Du bị sóng lửa bao phủ rồi nhanh chóng bị chấn thành mảnh vỡ. Bất quá trong nháy mắt Vũ Suất thất trọng kia vừa mới nở nụ cười lạnh lẽo thì lúc này sắc mặt đã trở nên khó coi, bởi vì đạo công kích của hắn chỉ đánh vào tàn ảnh mà thôi.

– Không biết tự lượng sức mình.

Cơ hồ cùng một lúc, một tiếng quát lạnh lẽo vang lên. Sau lưng Vũ Suất thất trọng kia có một đạo quyền ấn khiến cho không gian vặn vẹo trực tiếp đánh vào lưng người này.

Phanh Phanh.

Thân thể Vũ Suất thất trọng này bị đánh bay đập vào mặt đất. Miệng phun ra một ngụm máu tươi. Thậm chí còn xen lẫn một chút nội tạng bị nghiền nát. Rõ ràng lần này Lục Lâm Thiên đã tăng thêm không ít lực đạo.

– Hừ.

Trên đài cao, sắc mặt đám người Hóa Vũ tông cực kỳ khó coi. Hai đệ tử trẻ tuổi mạnh nhất trong môn bọn họ lúc này không ngờ đều bị đánh bại.

Chương 1288: Cấp độ của Hồng Lăng

Lần này ba đệ tử dự thi của Hóa Vũ tông đã bị đánh bại hai người, chỉ có một Vũ Suất lục trọng mà thôi. Muốn đạt được vị trí tốt sợ rằng còn khó hơn lên trời.

Nhìn thấy đệ tử thứ hai của Hóa Vũ tông bị đánh bại, mấy đại môn đại phái khác không khỏi mìm cười. Bất quá đối với Lục Lâm Thiên hiện tại bọn họ lại càng thêm coi trọng. Thực lực của người thanh niên này vô cùng mạnh mẽ. Thế nhưng cũng không thể nghi ngờ, lần thi đấu này người thanh niên dưới kia chính là một đầu hắc mã.

Lục Lâm Thiên đáp xuống quảng trường. Đem ngọc giản trên người hai đệ tử Hóa Vũ tông thu vào. Số lượng ngọc giản tăng lên không ngờ lại hơn bốn mươi khối. Tuy rằng lần này Lục Lâm Thiên ra tay không nhẹ với hai đệ tử Hóa Vũ tông, bất quá hắn cũng không dám đánh chết, trong nội tâm ít nhiều cũng có chút cố kỵ.

Sau khi thu thập xong, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhìn về phía Vân Hồng Lăng.

– Thực lực Hồng Lăng không ngờ đã tới một bước này rồi.

Lục Lâm Thiên thầm than một tiếng. Vân Hồng Lăng lúc này đang chiến đấu cùng một Vũ Suất thất trọng tán tu. Trong công kích mãnh liệt của đối phương, trường tiên trong tay Vân Hồng Lăng không ngừng được thúc dục, bao phủ trước người, phòng ngự cẩn thận nghiêm mật. Kiếm quang đối phương rất sắc bén, lăng lệ, thế nhưng không thể đánh vào quanh người nàng.

Vũ Suất thất trọng kia chính là Vũ Suất thủy hệ, kiếm quang trong tay giống như thiểm điện không ngừng đánh ra. Từng đạo tàn ảnh kéo theo hơi nước tràn ngập. Thế nhưng bất luận hắn công kích mạnh mẽ như thế nào, trường tiên trong tay Vân Hồng Lăng lập tức khiến cho trường kiếm của hắn không thể chạm vào người mình, trường tiên khẽ động một cái nhanh chóng đem hơn chục đạo kiếm quang của hắn ngăn cản.

Kiếm quang dần dần tiêu tán, trên mặt Vũ Suất thất trọng kia rốt cuộc cũng hiện lên sự ngưng trọng. Nữ tử tuyệt mỹ của Vân Dương Tông này thực lực không ngờ lại khiến cho hắn có cảm giác thâm bất khả trắc.

Phá.

Trong lúc chiếm thế thượng phong này Vân Hồng Lăng khẽ quát lên một tiếng, trường tiên trong tay run lên. Khí tức thuộc tính mộc quanh người nhanh chóng hóa thành thuộc tỉnh phong. Quang mang màu xanh trên trường tiên chuyển hóa thành màu trắng mang theo khỉ tức xuyên thấu không gian.

Trường tiên mang theo uy thế mạnh mẽ đánh về phía trước. Kình khí xé tan gợn sóng trong không gian, thậm chỉ còn ẩn chứa tiếng nổ giống như sấm rền, đột nhiên đánh vào trên thân kiếm của Vũ Suất thất trọng kia.

Phanh.

Trường tiên đâm vào trên thân kiếm, một âm thanh thanh thúy vang lên. Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, thân kiếm đột nhiên cong lại giống như một cây cung vậy.

Ken két.

Âm thanh giòn rã vang lên, trường kiếm này gãy thành từng khúc. Tốc độ của trường tiên chỉ khẽ đình chỉ một chút rồi hung hăng đánh về phía hộ thân cương khí của Vũ Suất thất trọng kia, mang theo một cỗ lực lượng xuyên thủng không gian.

Phanh Phanh.

Kình khí hung mãnh đem hộ thân cương khí của người này đánh nát. Trong miệng Vũ Suất thất trọng kia phun ra một ngụm máu tươi, thực lực đối phương không ngờ lại mạnh mẽ như vậy.

Người này vẻ mặt kinh ngạc, bất quá lúc này vòng xoáy chân khí dưới chân Vân Hồng Lăng lóe lên, nàng thi triển Phù Quang Lược

Ảnh của Vân Dương Tông. Tốc độ lúc này cũng tăng gấp đôi, thân hình hóa thành một đạo thân ảnh màu xanh nhanh như thiểm điện rút ngắn khoảng cách với đối phương. Cánh tay khẽ giương lên.

– Phong Quyển Tàn Vân.

Một tiếng quát vang lên. Một cỗ khí lưu cuồng bạo nhanh chóng xoay tròn giống như một cơn lốc cuồng bạo nhanh chóng được ngưng tụ. Cuồng phong gào thét lập tức hóa thành một cái vòi rồng đáng sợ, nhanh chóng cuốn về phía đối phương.

Rồi vòi rồng kia đột nhiên phồng lên rồi lập tức một tiếng nổ vang lên trong không trung.

Phanh Phanh.

Kình khí cuồng bạo tràn ngập không gian. Cả quảng trường vang lên thanh âm đinh tai nhức óc. Tại không gian nơi Vũ Suất thất trọng kia đứng, khí tức cuồng bạo tới mức khủng bố tràn ra.

Phốc.

Ngay sau đó, Vũ Suất thất trọng kia hung hăng bị đánh bay về phía sau mấy chục thước, mạnh mẽ đập vào mặt đất. Miệng phun ra máu tươi cùng với nội tạng bị nghiền nát. Nơi Vũ Suất thất trọng kia đáp xuống mặt đất xuất hiện một cái hố sâu, chung quanh có vô số vết nứt nhanh chóng lan tràn ra. Lúc này không biết người kia còn sống hay đã chết.

– Vũ Suất cửu trọng sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, theo khí tức Vân Hồng Lăng tỏa ra ngoài lúc này đã là Vũ Suất cửu trọng. Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc đồng thời cũng không suy nghĩ nhiều. Bản thân Vân Hồng Lăng chính là vũ giả tam hệ, tốc độ tu luyện so với người bình thường nhanh hơn gấp ba lần. Tăng thêm bồi dưỡng của Vân Dương Tông trên người nàng, tài nguyên tu luyện vô cùng dồi dài, dẫn đến tốc độ tu luyện cực kỳ nhanh. Lại thêm thiên phú của Vân Hồng Lăng, hiện tại nàng có thực lực này kỳ thực cũng rất bình thường.

Phá.

Thân ảnh xinh đẹp của Lục Vô Song bay lên không trung, kình phong bao phủ thân thể, bàn tay như ngọc nhanh chóng đánh ra thủ ấn huyền ảo. Một đạo chưởng ấn màu xanh nhanh chóng từ trên trời đánh xuống. Lúc này một Vũ Suất ngũ trọng không biết là của thế lực nào trực tiếp bị nàng đánh bay.

Trên đài cao, lúc này cường giả cái đại môn đại phái cũng đã bắt đầu khẩn trương. Người dự thi trong các thế lực cũng đã bắt đầu giao thủ. Sợ rằng hôm nay chính là ngày giao thủ kịch liệt nhất trong năm ngày vừa qua.

Trong lúc chiến đấu kịch liệt, người dự thi của các đại môn đại phái cũng đã giao thủ một chỗ. Tới thời điểm này trong quảng trường cũng chỉ còn chưa đầy một trăm người. Đối thủ mọi người có thể lựa chọn cũng không nhiều. Dù sao tất cả mọi người đều tìm người có thực lực thấp mà động thủ trước.

Trong đám người hỗn loạn, thanh niên áo xám thần bí kia lúc này vẫn đi lại như chỗ không người. Nhanh chóng thu ngọc giản ở khắp nơi. Thanh niên này thậm chí còn không cần điều tức, chân khí trên người dường như vô cùng vô tận.

Trong lúc kịch chiến ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua toàn trường. Lúc này trình độ kịch chiến đã lên tới mức cao nhất. Bên trong đại môn đại phái cũng có không ít người dự thi bị loại.

Lục Lâm Thiên đưa mắt quét về phía sau, cũng nhanh chóng tìm một đối thủ. Hiện giờ ngọc giản trong tay hắn cũng còn xa mới đủ. Phải nhanh chóng gấp rút tìm được ngọc giản. Bằng không ngày cuối cùng ngày mai hắn sẽ càng thêm khó khăn.

Sưu.

Lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, lập tức xuất hiện trước người một thanh niên. Thân ảnh đáp xuống, một âm thanh khàn khàn vang lên:

– Giao ngọc giản ra, ta có thể không động thủ với ngươi. Đừng làm cho bản thân mình bị thương.

– Các hạ nói mơ sao? Người Linh Thiên môn ta sao lại có thể không chiến mà hàng. Tuy rằng biết rõ thực lực các hạ bất phàm thế nhưng Hồng Phong ta cũng không phải là người ăn chay.

Người vừa hừ lạnh một tiếng chính là lão đại Hồng Phong, một trong Linh Thiên tứ suất của Linh Thiên môn. Hồng Phong cũng đã sớm chú ý tới thanh niên áo xanh này. Thực lực người này rất mạnh, thế nhưng thân là đệ tử Linh Thiên môn, hắn nếu như không chiến mà hàng sợ rằng mặt mũi của Linh Thiên môn sẽ mất hết. Huống chi bằng vào thực lực của hắn chỉ sợ cũng có sức liều mạng.

Chương 1289: Đánh bại Hồng Phong

Lục Lâm Thiên khẽ mở miệng cười, Hồng Phong này vài năm không gặp. Bốn năm trước khi lần đầu tới Phi Linh môn cũng chỉ là Linh Suất nhị trọng mà thôi. Mà lúc này đã là Linh Suất lục trọng. Thiên phú tu luyện của bản thân hắn quả thực cực kỳ cường hãn. Lục Lâm Thiên tìm tới Hồng Phong, bởi vì trong nội tâm hắn còn nhớ vị nhạc phụ kia chiếm không ít tiện nghi trên người Lục Thiếu Du, xem như lần này thu hồi chút tiền lãi. Mấy lần chịu thiệt khi trước hắn vẫn luôn tìm kiếm cơ hội, cho nên cơ hội lần này hắn cũng không thể buông tha.

Thực lực của Hồng Phong này tuy rằng là Linh Suất lục trọng, Lục Lâm Thiên lại hiểu rõ. Hồng Phong thân là đệ tử Linh Thiên môn, trên người ắt hẳn sẽ có một ít át chủ bài. Bất quá người có thể trụ được tới bây giờ làm sao lại có ai không có át chủ bài cơ chứ. Sợ rằng tất cả đều có tư cách chống lại đối thủ mạnh mẽ hơn mình.

– Cuối cùng ta khuyên ngươi một câu, giao ra ngọc giản, ta có thể tha cho ngươi một mạng.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói, Hồng Phong này cho dù có con bài chưa lật như thế nào hắn cũng không cần quá đặt trong lòng.

– Hừ, mộng tưởng hão huyền.

Advertisement

Sắc mặt Hồng Phong trầm xuống, đối phương không ngờ lại không coi hắn vào đâu. Đây quả thực chính là coi rẻ hắn. Linh khí trong người hắn nhanh chóng tràn ra, không gian chung quanh lúc này đã bắt đầu vặn vẹo. Tiếp theo đó thủ ấn trong tay Hồng Phong nhanh chóng được kết. Năm ngón tay uốn lượn rồi giương lên, năm đạo chỉ ấn bằng linh lực xẹt qua không gian, dùng một tốc độ như thiểm điện mang theo kình phong mãnh liệt trực tiếp xé rách không khí, âm thanh xé gió sắc bén khiến cho màng tai người ta đau đớn, ngay sau đó từng gợn sóng trong không gian trực tiếp lan rộng ra chung quanh.

– Bảo ngươi giao ra ngọc giản là ta đã cho ngươi cơ hội rồi.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên, ngay trong ánh mắt của mọi người, thân ảnh Lục Thiếu Du cơ hồ giống như mũi tên bắn về phía trước. Tốc độ này cực nhanh, giống như thuấn di, nháy mắt liền biến mất tại chỗ.

Sưu Sưu.

Advertisement

DÀNH CHO BẠN

Lô chuẩn ba miền, chốt số miễn phí, sau quay gửi lộc

Thêm...

279

70

93

Năm đạo chỉ ấn trực tiếp đánh vào mặt đất trên quảng trường. Âm thanh trầm thấp vang lên. Mặt đất trên quảng trường rạn nứt, từng vết nứt lan tràn ra chung quanh.

Sưu.

Trong chớp mắt này thân ảnh Lục Lâm Thiên đồng thời xuất hiện sau lưng Hồng Phong. Linh lực trong người vận chuyển, một đạo kình khí vô hình đột nhiên hội tụ vào thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên, một đạo quyền ấn nhanh chóng được Lục Thiếu Du đánh ra mang theo uy áp khiến cho không gian vặn vẹo, đánh vào lưng Hồng Phong. Tốc độ này cực nhanh, sự khống chế đối với không gian của Linh Vương thì Hồng Phong sao có thể so sánh được với Lục Thiếu Du. Cho dù Lục Thiếu Du không dùng toàn lực thì Hồng Phong cũng không có cách nào chống đỡ.

Trong lòng Hồng Phong cũng đã sớm cảnh giác được sự nguy hiểm sau lưng. Sắc mặt hắn lúc này đại biến. Nhưng thủ ấn trong tay nhanh chóng được kết. Một cỗ hỏa diễm đỏ rực từ trong người hắn đột nhiên tuôn ra. Cuối cùng hóa thành một vòng tròn quay quanh người hắn.

Phanh Phanh.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên hất lên. Đạo quyền ấn kia nhanh chóng đánh vào lưng Hồng Phong. Dưới đạo quyền ấn này vòng tròn bằng hỏa diễm quanh người Hồng Phong nhanh chóng bị nghiền nát. Rồi một tiếng nổ kinh thiên cùng với sóng lửa ngập trời từ trong quảng trường tuôn ra. Chỉ sau một lát liền tràn ngập quảng trường.

Lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi. Một quyền vừa rồi của hắn dường như gặp phải tình huống quỷ dị nào đó. Đột nhiên xuất hiện một cảnh tượng khiến cho Lục Thiếu Du nhíu mày. Sau khi hỏa diễm tiêu tán, thân hình Hồng Phong lại một lần nữa xuất hiện. Thế nhưng trên khuôn mặt hắn lúc này đã xuất hiện một kiện khải giáp màu đỏ bao phủ cả thân thể, kể cả cái đầu hắn cũng được bao phủ ở bên trong.

Trên kiện khải giáp này có vô số giáp xác được luyện chế mà thành, tựa như mai rùa, toàn thân tràn ngập lưu quang màu đỏ quanh quẩn, một cỗ khí tức cường hãn, nặng nề lan tràn ra chung quanh.

– Hồn Linh khải giáp Huyền Cấp.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Thứ Hồng Phong mặc trên người lúc này đúng là một kiện Hồn Linh Khải Giáp. Mà từ khí tức bên trên khải giáp Lục Lâm Thiên cũng có thể đoán ra được đã đạt tới Huyền cấp. Có Hồn Linh khải giáp Huyền cấp trên người, Hồng Phong bằng vào thực lực Linh Suất lục trọng cũng không hoàn toàn sợ hãi Linh Suất thất trọng. Cho dù là Linh Suất bát trọng cũng có thể miễn cưỡng chống lại. Khó trách một quyền vừa rồi của hắn tuy rằng khiến cho Hồng Phong có chút chật vật. Thế nhưng lại có thể chống đỡ được. Thực lực một quyền của hắn vừa rồi chỉ tương đương với Linh Suất bát trọng mà thôi.

– Quả nhiên là có thứ dựa vào, không hổ là một trong những đệ tử mạnh nhất của Linh Thiên môn.

Lục Lâm Thiên than nhẹ một tiếng. Dùng thân phận của Hồng Phong trong Linh Thiên môn đạt được một kiện Hồn Linh khải giáp Địa cấp là chuyện không có khả năng. Thế nhưng một kiện Hồn Linh khải giáp Huyền cấp thì lại là chuyện bình thường.

– Các hạ, muốn lấy ngọc giản của ta chỉ sợ không dễ dàng như vậy.

Hồng Phong nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt trầm xuống. Có Hồn Linh khải giáp trên người, lực lượng của hắn đương nhiên mạnh hơn không ít.

– Hồn Linh khải giáp Huyền cấp cũng không bảo hộ được ngươi.

Lục Lâm Thiên khẽ mở miệng cười, sau đó thân ảnh liền biến mất tại chỗ. Khi âm thanh vừa dứt thì thân ảnh giống như quỷ mị trực tiếp xuất hiện trước người Hồng Phong. Linh lực trong tay nhanh chóng ngưng tụ thành chưởng ấn, ầm ầm nện vào trong ngực Hồng Phong.

Phanh Phanh.

Hồng Phong thậm chí còn không kịp phản ứng, một quyền kia trực tiếp đánh vào phía trên Hồn Linh khải giáp của hắn. Lúc này trên bề mặt Hồn Linh khải giáp xuất hiện vết lõm, âm thanh trầm thấp vang lên, thân thể Hồng Phong trực tiếp bị đánh bay đi.

– Có Hồn Linh khải giáp Huyền cấp quả thực không tồi. Thế nhưng tốc độ ngươi quá chậm, nắm giữ lực lượng không gian trong tay căn bản không đủ. Tốt nhất nên trở về lĩnh ngộ thêm một phen.

Âm thanh trầm thấp khàn khàn từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên. Khi âm thanh vừa dứt, thân ảnh Lục Lâm Thiên một lần nữa như quỷ mị xuất hiện trước người Hồng Phong. Trên phương diện khống chế lực lượng không gian, tốc độ của Lục Thiếu Du cực nhanh. Lục Thiếu Du tuy rằng vẫn có chỗ thu liễm thế nhưng lúc này đã phát huy tới tình trạng Hồng Phong không thể nhìn thấy bóng lưng của hắn.

Phanh Phanh.

Lại một đạo quyền ấn trực tiếp được nện xuống. Lúc này linh lực trong người Lục Lâm Thiên đã được thúc dục tới cấp độ Linh Suất cửu trọng. Một quyền nện xuống, sau khi âm thanh bạo liệt vang lên, miệng Hồng Phong lại phun ra một ngụm máu tươi.

Phốc phốc.

Máu tươi trong miệng Hồng Phong phun ra. Thân thể đập xuống mặt đất. Mặt đất chung quanh lúc này khẽ run rẩy một lát. Lần này Hồng Phong đã triệt để mất đi sức chiến đấu. Mà đây cũng là kết quả mà Lục Thiếu Du tính từ trước. Hồng Phong này tuy rằng bị thương không nhẹ, thế nhưng cũng không có nghiêm trọng tới mức ảnh hưởng tới tu vi về sau. Ái đồ của nhạc phụ đại nhân Lục Thiếu Du cũng không dám ra tay làm bị thương nặng.

– Thực lực Quỷ Sát Dương Quá này thật mạnh mẽ. Nếu như ta đoán không sau thì người này đã tới Linh Vương.

Chương 1290

Trong Linh Thiên môn, Lữ Chính Cường nhìn ái đồ của mình bị thương rồi nói. Hồng Phong bị thua, trên cơ bản là không có một chút sức lực phản kháng nào. Mà điều này chỉ sợ Linh Vương mới có thể làm được. Tăng thêm sự khống chế đối với không gian của Quỷ Sát Dương Quá này, dùng nhãn lực của Lữ Chính Cường cũng nhanh chóng đoán ra tám phần.

– Người này vẫn luôn không dùng toàn lực, không nghĩ tới lần này lại có nhiều hắc mã như vậy.

Khâu Mỹ Vi cũng nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Thi đấu chọn ra thập đại cường giả ba mươi năm trước chỉ có một đầu hắc mã là Sát Phá Quân mà thôi. Không nghĩ tới lần này lại có nhiều như vậy. Lần này chỉ sợ sẽ vô cùng náo nhiệt.

Lữ Chính Cường khẽ thở dài rồi nói.

Sau khi thu hồi ngọc giản trên người Hồng Phong. Lục Lâm Thiên đột nhiên cảm nhận được một đạo linh lực cường hãn đang đánh vào sau lưng hắn.

Lục Lâm Thiên lập tức lùi lại rồi xoay người. Lúc này trước mắt hắn là một thân ảnh xinh đẹp khiến cho người ta sôi trào nhanh chóng đánh tới. Trên người thân ảnh xinh đẹp này có một mái tóc đen nhánh dài như nước. Mái tóc đen lúc này buộc ở sau đầu. Phía trước là ngũ quan tinh mỹ, làn da trắng nõn. Trên người là một bộ y phục bó sát người. Cái mông tròn lẳn nhô cao. Hai eo còn đeo hai thanh kiếm tinh mỹ dài nửa xích.

Nhìn thấy nữ tử này ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức biến đổi. Vưu vật như vậy không ngoài ai khác mà chính là vị hôn thê Lữ Tiểu Linh của hắn. Mà cũng không ai có cách ăn mặc giống như mời người khác phạm tội như tiểu nữu này.

– Hừ, giao ngọc giản trong tay ra.

Ngay khi ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, Lữ Tiểu Linh khẽ kêu lên một tiếng. Mà linh lực trong tay nhanh chóng ngưng tụ thành một thanh trường kiếm. Linh lực cuồng bạo tràn ngập, gợn sóng trong không gian lúc này nhanh chóng khuếch tán. Ngay sau đó Lữ Tiểu Linh hung hăng bổ trường kiếm về phía Lục Thiếu Du.

– Tiểu nữu này muốn mưu sát chồng sao?

Lục Lâm Thiên vô cùng phiền muộn. Công kích của lão bà đang nhanh chóng đánh tới, bản thân hắn lại không thể hoàn thủ, tốt hơn nên trốn đi thì hơn.

Lục Lâm Thiên lập tức lùi lại, thân hình nghiêng người né tránh, tránh khỏi công kích của Lữ Tiểu Linh.

– Hừ, muốn chạy sao? Nào có dễ dàng như vậy.

Lữ Tiểu Linh nhìn thấy sư huynh bị đánh bại, lúc này đắc thế không buông tha người khác. Miệng yêu kiều quát lên một tiếng, linh lực trên người tuôn ra. Thủ ấn nhanh chóng được kết, không gian chung quanh lúc này lập tức vặn vẹo, linh lực cuồng bạo hóa thành ngàn vạn sợi tơ mỏng mang theo lực lượng xuyên thấu không gian đánh về phía Lục Thiếu Du.

– Tiểu nữu này không ngờ đã là Linh Suất thất trọng. Bất quá muốn tới thập cường chỉ sợ cũng không dễ dàng. Cho dù là có át chủ bài, loại thực lực này cũng không đủ.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài. Hắn quả thực không nghĩ tới lần gặp mặt này thực lực của tiểu nữu này lại tăng lên mạnh mẽ như vậy.

Thủ ấn được kết, gợn sóng trước người Lục Lâm Thiên trực tiếp vặn vẹo. Tiếp theo trong nháy mắt linh lực mạnh mẽ từ trong cơ thể hắn tuôn ra.

– Hư Linh Huyễn Ấn.

Sắc mặt Lữ Tiểu Linh trầm xuống, cảm nhận được thực lực đối phương, thủ ấn trong tay nàng một lần nữa lại biến đổi. Một màn quỷ dị nhanh chóng xuất hiện, sau khi cỗ khí tức quỷ dị kia xuất tán, Lữ Tiểu Linh lập tức dùng ánh mắt kỳ lạ đánh giá Lục Lâm Thiên.

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên cười thầm. Hư Linh Huyễn Ấn hắn cũng tu luyện qua. Khi trước chính là Lữ Tiểu Linh đưa cho hắn ở trên Quỷ Vũ Tông, dùng Hư Linh Huyễn Ấn Lữ Tiểu Linh đánh ra bây giờ, không có cách nào ảnh hưởng tới hắn.

Lục Lâm Thiên thúc dục Hư Linh Huyễn Ấn, trực tiếp va chạm với Hư Linh Huyễn Ấn của Lữ Tiểu Linh. Trong nháy mắt Lữ Tiểu Linh lập tức bị khắc chế. Dường như đã lâm vào ảo cảnh.

Nhưng Lữ Tiểu Linh rất nhanh đã có phản ứng lại. Trước mắt hai người lúc này đã mất đi thân ảnh của đối thủ.

– Hư Linh Huyễn Ấn, người này sao lại có Hư Linh Huyễn Ấn?

Lữ Tiểu Linh sợ hãi, người này vừa mới thi triển ra Hư Linh Huyễn Ấn, uy lực còn hơn xa nàng, thế nhưng vừa rồi cũng không làm tổn thương nàng. Điều này khiến cho nàng cảm thấy ngoài ý muốn. Lúc này trong lòng Lữ Tiểu Linh vô cùng cả kinh, đồng thời dường như cũng nghĩ tới chuyện gì đó. Khi trước nàng tự tay đem Hư Linh Huyễn Ấn này giao cho tiểu lừa gạt kia.

– Không có khả năng, người này rõ ràng không phải tiểu lừa gạt kia, bất quá ánh mắt vừa rồi giống như…

Lữ Tiểu Linh ngây ngốc trong không trung, lúc này trong đầu nàng lập tức xuất hiện thân ảnh của tiểu lừa gạt kia.

– Tiểu Linh tỷ, tỷ cẩn thận một chút.

Thân ảnh Lục Tâm Đồng xuất hiện bên người Lữ Tiểu Linh. Vừa nhìn thấy Lữ Tiểu Linh gặp phải đối thủ mạnh mẽ, nàng nhanh chóng đánh bại đối thủ của mình rồi tới đây.

– Không có việc gì.

Lữ Tiểu Linh thu hồi tạp niệm, thầm nghĩ, vừa rồi quả thực nguy hiểm. Nếu không phải Lục Tâm Đồng mà là người khác tới thì bản thân nàng thảm rồi.

– Hư Linh Huyễn Ấn. Quỷ Sát Dương Quá này sao lại có Hư Linh Huyễn Ấn của Linh Thiên môn ta?

Trên đài cao, lúc này Lữ Chính Cường của Linh Thiên môn cùng các cường giả vô cùng kinh ngạc. Hư Linh Huyễn Ấn của Linh Thiên môn tuy rằng chỉ là linh kỹ Hoàng cấp sơ giai, thế nhưng bởi vì lực công kích tạo thành ảnh hưởng đặc thù với linh hồn cho nên cũng là linh kỹ bất truyền trong đám đệ tử thân truyền. Lúc này xuất hiện trên người Quỷ Sát Dương Quá kia khiến cho đám người Linh Thiên môn vô cùng kinh ngạc.

– Người này sao lại không ra tay với Linh nhi?

Khâu Mỹ Vi ngược lại lúc này vô cùng thận trọng nhìn xuống phía dưới. Ánh mắt nàng vô cùng kinh ngạc, đồng thời cũng nghi hoặc không ngớt.

– Linh nhi có nha đầu Tâm Đồng kia hỗ trợ, sợ rằng Quỷ Sát Dương Quá kia cũng không dám trêu vào tiểu nha đầu Tâm Đồng kia.

Sau khi thân ảnh Lục Lâm Thiên rời khỏi Lữ Tiểu Linh, tiếp theo ánh mắt lập tức tập trung vào một người. Mà người này sau khi nhìn thấy Lục Thiếu Du không khỏi mỉm cười. Người này cũng không phải là người lạ mà chính là Hàn Phong của Vân Dương Tông. Lúc này thực lực của Hàn Phong cũng không yếu, bất quá chỉ tới Vũ Suất lục trọng mà thôi. Đương nhiên cũng không phải là kẻ yếu. Cường giả đệ nhị Long bảng kia trước, trong mấy năm ngắn ngủi có thể đạt tới trình độ này sợ rằng ngoài sự bồi dưỡng của Vân Dương Tông ra cũng có sự cố gắng cùng với thiên phú của bản thân hắn.

Hàn Phong vừa mới đánh bại được đối thủ, lúc này nhìn thấy thanh niên áo xanh kia nhìn mình, sắc mặt hắn lập tức trầm xuống. Thủ ấn trong tay nhanh chóng được kết. Đạo lý tiên hạ thủ vi cường ai cũng hiểu. Hắn nhanh chóng phát động công kích.

Chân khí thuộc tính phong màu trắng trong cơ thể đột nhiên bộc phát. Vòng xoáy dưới chân lóe lên. Phù Quang Lược Ảnh được phát động tới mức tận cùng, mà thân hình hắn lúc này hóa thành một cái bóng mơ hồ lướt về phía Lục Lâm Thiên.

Đối với Hàn Phong này Lục Lâm Thiên hiểu rất rõ. Cường giả đệ nhị Long bảng, thiên phú rất mạnh, hơn nữa độ tu luyện Phù Quang Lược Ảnh chỉ thua Phi Ưng Lăng Phong kia mà thôi.

Chương 1291

Khoảng cách của hai người cũng vốn không phải quá xa. Trong nháy mắt có thể tới. Chỉ trong mấy hô hấp, lúc này thân ảnh của Hàn Phong đã nhanh chóng vọt tới trước người Lục Lâm Thiên. Mang theo một đạo chưởng ấn. Lúc này Hàn Phong đã đánh ra một đạo chưởng ấn, phương viên chung quanh chưởng ấn lúc này run lên. Lục Lâm Thiên biết, Hàn Phong này cực kỳ am hiểm công kích cận thân. Phối hợp với Phù Quang Lược Ảnh, tuyệt đối như hổ thêm cánh.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, lập tức thoát ra khỏi công kích. Luận tốc độ, lúc này tuy rằng Lục Lâm Thiên không thi triển Phù Quang Lược Ảnh, thế nhưng bằng vào Hàn Phong tuyệt đối không thể so sánh.

Một chưởng thất bại, chưởng ấn lập tức được thu liễm. Từ trong lòng bàn chân Hàn Phong có quang mang lóe lên. Thân ảnh hắn lần nữa giống như thuấn di, trong tay mang theo một đảo trảo ấn đột nhiên đánh về phía trước. Kình phong mạnh mẽ trực tiếp khiến cho không gian vang lên tiếng xé gió trầm thấp.

Cảm nhận kình phong sắc bén, Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, thân hình trôi nổi giữa không trung, cánh tay phải giương lên. Lúc này thân thể hắn lăng không trên không trung một phen, hai chân đột nhiên đạp mạnh vào không trung môt cái, thân thể giống như một con diều hâu săn mồi mang theo khí tức khiến cho linh hồn người khác run rẩy, trong nháy mắt đánh ra một đạo trảo ấn. Không gian rung động. Một cỗ kình phong mạnh mẽ bắn về phía trước. Đạo trảo ấn của Lục Thiếu Du nhanh chóng va chạm với quyền ấn của Hàn Phong.

Trong chớp mắt này sắc mặt Hàn Phong lập tức đại biến, dường như hắn đã cảm nhận được uy hiếp tuyệt đối. Thủ ấn trong tay lại một lần nữa biến đổi. Trong nháy mắt này đạo trảo ấn của Lục Thiếu Du trực tiếp đánh vào trên quyền ấn của Hàn Phong. Chỗ hai đạo công kích va chạm lúc này kình khí tán loạn. Một thanh âm trầm đυ.c lập tức vang lên.

Phanh Phanh.

Thanh âm trầm đυ.c vang lên. Trong không gian vặn vẹo chung quanh trảo ấn của Lục Lâm Thiên dột nhiên có một cỗ kình khí bắn ra. Lú này thân thể Hàn Phong trực tiếp bị đẩy lùi. Bất quá cùng lúc đó quan htahan Hàn Phong lập tức có một cỗ quang mang chói mắt bắn ra. Thân thể lùi lại hơn mười thước mới ổn định lại được. Cỗ quang mang kia lúc này cũng hiện ra là một kiện vũ y màu trắng. Nhìn kỹ thì đây là một cánh chim vô cùng kỳ lạ. Giống như một đôi cánh trên lưng yêu thú phi hành. Chỉ là hai cánh chim này hiện tại đang gấp lại, bao phủ trước người Hàn Phong. Không ngờ vừa rồi chính nó giúp Hàn Phong chống lại một quyền của Lục Thiếu Du.

– Đây là hai cánh của yêu thú phi hành? Sợ rằng ít nhất cũng phải là yêu thú phi hành thất giai.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên có chút kinh hãi. Trong lòng hắn hiểu rõ. Trên Thiên Linh Lục từng có nói qua. Có một ít linh giả cường hãn có thể trực tiếp cắt lấy đôi cánh trên lưng yêu thú phi hành, lại bỏ thêm không ít linh dược và máu tươi và linh hồn của vũ giả hoặc linh giả luyện chế thành đôi cánh của vũ giả cùng linh giả. Mà dùng cánh của yêu thú phi hành thất giai, sợ rằng cái này có thể coi là một kiện Linh khí phi hành Hoàng cấp cao giai, tăng thêm sự phòng ngự của bản thân nó, chung quy cũng có thể coi như Linh khí Huyền cấp.

– Quả nhiên tên này cũng có con bài chưa lật mới dám tham gia thi đấu a.

Trên mặt Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười nhàn nhạt. Tuy rằng Hàn Phong có đôi cánh này, lại phối hợp với Phù Quang Lược Ảnh, tốc độ của hắn chỉ sợ càng thêm cường hãn. Lực phòng ngự của bản thân đôi cánh cũng không tệ. Bất quá vừa rồi hắn cũng chỉ ra tay nhẹ mà thôi, cũng không cần quá để vào trong mắt.

– Các hạ, đôi cánh này của ta sợ rằng ngươi muốn phá vỡ nó cũng không phải dễ dàng như vậy.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Hàn Phong lập tức nói. Hắn vốn nghĩ tới phải đến ngày mai thì bản thân mới phải lộ ra đôi thú dực do Linh Đường trưởng lão giúp hắn luyện chế. Nói không chừng còn có cơ hội trùng kích top mười. Thế nhưng thực không ngờ hôm nay đã phải bộc lộ ra con át chủ bài mạnh nhất của mình.

Dưới chân lại có vòng xoáy lóe lên, bàn chân khẽ điểm hư không một cái. Hai cánh lập tức mở rộng, lúc này đường kính của hai cánh này chỉ sợ cũng đủ năm trượng. Hai cánh chấn động, một cỗ khí lưu lập tức bị đánh cho tan nát. Tốc độ mạnh mẽ này khiến cho gợn sóng trong không gian cũng bị đánh bay không ít.

Ầm ầm.

Dựa vào tốc độ khủng bố như quỷ mị này Hàn Phong lại nhanh chóng bắn tới trước người Lục Lâm Thiên. Một đạo phong nhận trực tiếp được đánh ra. Kình khì mạnh mẽ khiến cho không trung rung động tạo thành tiếng ô ô.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên vô cùng bình tĩnh cảm nhận đạo phong nhận đang bắn tới, thân thể khẽ nghiêng một cái. Một cỗ gợn sóng nhanh chóng được đẩy ra. Đạo phong nhận mang theo kình khì mạnh mẽ nhanh chóng sượt qua tai hắn.

Mà lúc này thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên nhanh chóng được kết. Một cỗ uy năng cực lớn được khuếch tán. Cả phương viên chung quanh trực tiếp vặn vẹo.

Không gian như cứng lại, sắc mặt Hàn Phong đại biến. Trong không gian này có một cỗ linh hồn lực cực lớn bao phủ khiến cho hắn không có cách nào mở miệng, chân khí gần như bị cấm chế.

Trong nháy mắt này thân ảnh Lục Lâm Thiên như quỷ mị xuất hiện sau lưng Hàn Phong. Nắm đấm mang theo linh lực nhanh chóng nện vào giữa đôi cánh sau lưng hắn.

Phanh Phanh.

Tiếng trầm đυ.c sau lưng vang lên. Hàn Phong lập tức cảm nhận được một cỗ kình khí mạnh mẽ ở phía sau lưng mình. Cảm nhận cỗ kình khí mạnh mẽ này, Hàn Phong biến sắc, thế nhưng lại không thể dãy dụa.

Nắm tay Lục Lâm Thiên nện thật mạnh vào lưng Hàn Phong. Trên nắm tay mang theo kình khí cường hãn trực tiếp trút vào trong cơ thể Hàn Phong.

Phanh.

Thanh âm trầm đυ.c từ trong cơ thể Hàn Phong truyền ra. Trên mặt hắn lúc này lập tức xuất hiện sự hoảng sợ.

Phốc.

Một ngụm máu tươi từ trong miệng Hàn Phong phun ra, thân thể Hàn Phong nặng nề rơi xuống mặt đất. Cả người mềm nhũn, dưới công kích của Lục Lâm Thiên toàn thân của hắn đã bị trọng thương, không còn lực tái chiến.

– Thực lực người này quả thực không thể khinh thường.

Trong đám người Vân Dương Tông, sắc mặt Vân Khiếu Thiên trầm xuống, thế nhưng cũng chỉ có thể lắc đầu. Ái đồ của hắn cơ hồ cũng không có sức hoàn thủ liền bị thua. Thực lực Quỷ Sát Dương Quá này thực sự quá cường hãn.

– Tông chủ, Dương Quá này sợ rằng vẫn còn ẩn giấu. Nếu như ta đoán không sai, sợ rằng hắn đã tới Linh Vương, lực khống chế đối với không gian của hắn hiện tại không phải là Linh Suất có thể làm được. Thậm chí trong mấy ngày nay, Dương Quá chỉ thi triển một linh kỹ mang tính thăm dò mà thôi.

Sau lưng Vân Khiếu Thiên, Dương trưởng lão khẽ nói.

– Sợ rằng là Linh Vương.

Vân Khiếu Thiên nói. Thực lực của đệ tử hắn đương nhiên biết rõ. Ngay cả Linh Suất bát trọng cũng có khó có thể thắng được, ít nhất cũng có cơ hội thoát thân. Thế nhưng vừa rồi Hàn Phong lại không có một chút sức phản kháng nào thì đã bị thua.

– Lại đánh bại một người nữa.

Lục Lâm Thiên khẽ mở miệng cười. Đánh bại Hàn Phong này, coi như là tiền lãi thu về của đám bảo vật ở Huyền Thiên bí cảnh khi trước. Bất quá bởi vì tác phong như thổ phỉ của Phi Linh môn, Vân Dương Tông dường như cũng chỉ đạt được một phần ba mà thôi.

Chương 1292: Tứ nữ vây công (1)

– Hừ, ngay cả người Vân Dương Tông cũng dám động vào, vậy thì mau chóng đem ngọc giản trong tay ngươi giao ra đây.

Một thân ảnh màu xinh đẹp màu xanh mang theo vòng xoáy dưới chân cùng với mùi hương nhàn nhạt xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Hồng Lăng?

Nghe thấy thanh âm này, Lục Lâm Thiên không cần nhìn cũng biết là ai tới. Trừ đại tiểu thư Vân Dương Tông, hôn thê Vân Hồng Lăng của hắn ra thì cũng không còn có ai khác. Nữ tử trước mặt đang mặc bộ y phục màu xanh, trên ống tay áo thêu đồ án nhàn nhạt, dưới sự bao phủ của y phục làm hiện lên thân thể thướt tha mềm mại, đường cong linh lung. Bờ mông vểnh cao, cái eo nhỏ nhắn. Cặp chân dài, ngũ quan tuyệt mỹ. Nhìn Vân Hồng Lăng Lục Thiếu Du dường như nhớ lại lần đầu tiên khi hắn gặp Vân Hồng Lăng ở trong sơn mạch Vụ Đô. Bất quá lần thứ nhất gặp nàng quả thực có chút hương diễm.

– Không giao ra ngọc giản thì đừng trách ta không khách khí.

Advertisement

Vân Hồng Lăng nhìn thấy sư huynh bị đánh bại cho nên nhanh chóng chạy tới. Lúc này nhìn thấy người áo xanh này không ngờ lại nhìn chằm chằm vào cơ thể mình, Vân Hồng Lăng lập tức giận dữ. Khuôn mặt trầm xuống, một đạo tàn ảnh màu xanh xuyên qua không gian mang theo thanh âm sắc bén đột nhiên xuất hiện. Trên thân thể uyển chuyển kia, chân khí đột nhiên bùng ra.

Khoảng cách của hai người cũng chỉ mấy chục thước mà thôi. Chân khí Vân Hồng Lăng bùng ra, không khí chung quanh lúc này giống như sóng nước dâng cao. Thanh âm bạo liệt vang lên. Trong đôi mắt xinh đẹp lúc này hiện lên hàn ý, thân thể nhảy lên, mũi chân điểm nhẹ mặt đất một cái, thân thể hóa thành một đạo lưu quang giống như linh xà xuất động đánh về phía trước mang theo tàn ảnh màu xanh.

Tàn ảnh màu xanh kia chính là binh khí của Vân Hồng Lăng, là một cây trường tiên, tăng thêm Vân Hồng Lăng thi triển Phù Quang Lược Ảnh, lúc này tốc độ của nàng dường như còn mạnh hơn Hàn Phong không ít. Trong phạm vi công kích của trường tiên lúc này có một cỗ lực lượng sắc bén, cường hãn khuếch tán, nhanh chóng đánh vào mặt Lục Lâm Thiên.

Advertisement

DÀNH CHO BẠN

Đau lưng, đau khớp thoái hóa chớ vội mổ, làm cách này hết ngay

Thêm...

280

70

93

– Lại là một tiểu nữu muốn mưu sát chồng a.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười bất đắc dĩ. Thân thể nhanh chóng lùi lại, quay mặt nhìn về phía Vân Hồng Lăng. Lúc này hắn cũng không dám khinh thường, thậm chí là phải bố trí hộ thân cương khí, sau đó mới dựa vào tốc độ như quỷ mị của mình tránh thoát khỏi công kích của Vân Hồng Lăng. Thực lực của Vân Hồng Lăng Lục Lâm Thiên biết rõ, tuyệt đối không đơn giản. Vũ giả tam hệ tăng thêm tu vi Vũ Suất cửu trọng, thủ đoạn khác trên người tuyệt đối không ít. Sợ rằng ngay cả gặp phải Vũ Vương nhất trọng cũng có lực chống lại. Về phần những năm nay trên người Vân Hồng Lăng còn xuất hiện thêm thủ đoạn nào không thì Lục Thiếu Du cũng không dám khẳng định.

Đạo trường tiên đầu tiên thất bại, thế nhưng không ngờ trường tiên này lại vô cùng quỷ dị vòng lại. Cánh tay Vân Hồng Lăng khẽ giương lên, cổ tay lắc một cái. Lập tức trường tiên giống như là độc xà trực tiếp vòng qua vòng lại trong không trung mang theo thanh âm xé gió. Nhanh chóng đánh về phía Lục Thiếu Du một lần nữa. Trên trường tiên mang theo lực lượng xuyên thủng không gian. Khí thế kinh người này khiến cho không trung xung quanh run lên.

Tốc độ của trường tiên màu xanh này cực nhanh, trường tiên xuyên qua sóng gợn trong không gian. Ngay khi thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa mới thối lui thì cơ hồ cùng lúc đó trường tiên lại xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Trường tiên tới trước mặt Lục Thiếu Du đột nhiên hóa thành mấy đạo quang ảnh, vô cùng quỷ dị bao phủ không trung, nhanh chóng đánh về phía Lục Thiếu Du.

– Thực lực càng ngày càng mạnh a.

Mí mắt Lục Lâm Thiên khẽ giật, thực lực như vậy quả thực hắn không dám khinh thường. Một khi tiểu nữu này ra tay hoàn toàn không chút lưu tình, trường tiên đánh tới, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết, tinh quang trong mắt bắn ra. Bàn tay trong ống tay áo nhanh như thiểm điện duỗi ra. Một đạo trảo ấn nhanh chóng được đánh ra kèm theo linh lực bùng nổ. Giờ phút này một cỗ trảo ấn cuồng bạo nhanh chóng phóng lên trời, đem phương viên ngàn thước chung quanh bao phủ. Đạo trảo ấn này bao phủ trường tiên của Vân Hồng Lăng vào bên trong. Không gian lập tức vặn vẹo, giống như dòng nước chảy trong vòng xoáy vậy. Ngay sau đó một tiếng nổ lớn vang lên trong quảng trường.

Phanh Phanh.

Linh lực cuồng bạo bắn ra bốn phía, kình khí khủng bố phóng lên trời, linh lực tuôn ra. Thân thể mềm mại của Vân Hồng Lăng bị đẩy lùi về phía sau mấy thước, thân thể Lục Lâm Thiên cũng bị đẩy lùi vài thước. Đạo trảo ấn này Lục Lâm Thiên cũng không có dùng toàn lực, bất quá cũng dùng bảy thành lực lượng. Thế nhưng Lục Thiếu Du lại quên, Vân Hồng Lăng là vũ giả tam hệ, trong người có ba khỏa vũ đan, đan điền của nàng cực kỳ khổng lồ. Tuy rằng là Vũ Suất cửu trọng thế nhưng dựa vào đan điền khổng lồ cho nên không có đối thủ trong đám người đồng cấp. Ngay cả đụng phải Vũ Vương nhất trọng cũng có thể chống lại.

– Hồng Lăng, muội không sao chứ?

Lúc này có một thanh âm dịu dàng vang lên. Khi thanh âm vừa dứt thì có một thân ảnh xinh đẹp lập tức đáp xuống bên cạnh Vân Hồng Lăng.

Người vừa tới mặc một bộ váy dài, dung nhan tuyệt mỹ, không trang điểm chút nào. Thế nhưng trên người lại tràn ra khí tức thanh nhã, chính là Lục Vô Song.

– Vô Song tỷ, muội không sao.

Thân thể Vân Hồng Lăng lóe lên, cũng nhanh chóng đi tới bên người Lục Vô Song.

Đông.

Một thanh âm lạnh lẽo vang lên. Nhìn thấy Vân Hồng Lăng không có việc gì, cánh tay Lục Vô Song run lên, một thanh trường kiếm màu xanh hiện lên trước người nàng. Cánh tay Lục Vô Song rung lên, một cỗ kình phòng mạnh mẽ nhanh chóng khuếhc tán.

Nhìn trường kiếm trong tay Lục Lâm Thiên, trong lòng Lục Thiếu Du không khỏi run lên. Thanh trường kiếm màu xanh này chính là thanh trường kiếm mà khi trước Lục Thiếu Du mua cho Lục Vô Song trên trấn Thanh Vân, có tên là Thanh Nguyệt kiếm. Lúc trước tuy rằng có giá trị xa xỉ. Thế nhưng hiện tại mà nói hoàn toàn không đáng nhắc tới. Mà nhiều năm trôi qua như vậy không ngờ Vô Song vẫn giữ bên người. Coi như bằng vào thân phận cùng thực lực của nàng trong Vân Dương Tông hiện tại mà nói muốn đổi lấy một thanh trường kiếm Linh khí Địa cấp cũng không quá phận.

Nhìn Lục Vô Song nắm Thanh Nguyệt kiếm trong tay, trên thân kiếm lúc này có một mảnh lưu quang quanh quẩn rồi biến mất. Tiếp theo có một cỗ khí thế mạnh mẽ tuôn ra. Một đạo chân khí thanh sắc từ trong cơ thể mềm mại kia tuôn ra. Chân khỉ mạnh mẽ sinh ra cảm giác áp bách lan tràn ra chung quanh.

– Thực lực của nàng không ngờ còn trên Hồng Lăng.

Cảm nhận cỗ khí thế mạnh mẽ kia, Lục Lâm Thiên than nhẹ một tiếng.

Sưu.

Thân thể mềm mại của Lục Vô Song đánh tới. Tốc độ nhanh như thiểm điện kéo theo một đám tàn ảnh cùng với lực lượng mạnh mẽ khiến cho không khí chung quanh lắc lư.

Sưu Sưu.

Lúc này Vân Hồng Lăng cũng không có chút do dự nào, sau khi nhìn thấy Lục Vô Song xuất thủ, trường tiên trong tay nhanh chóng biến hóa. Tiên ảnh ngập trời đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Chương 1293: Gặp lam linh (1)

Sưu.

Tên đệ tử Huyền Sơn Môn chỉ là Vũ Suất lục trọng, hắn cũng đã sớm chú ý tới người thanh niên áo xám này, cho nên lúc này hắn cũng biết người này không dễ chọc. Cơ hồ trong nháy mắt tên đệ tử này không chút do dự, trực tiếp lách mình bỏ chạy, bị người này ngăn cản thì phiền phức lớn rồi.

– Ngươi trốn không thoát đâu.

Âm thanh của thanh niên áo xám kia vừa dứt, thân thể giống như quỷ mị xuất hiện trước người đệ tử Huyền Sơn Môn kia. Một đạo quyền ấn nhanh chóng được đánh ra. Trước quyền ân, không gian vặn vẹo, sóng gợn trong không gian tan vỡ vang lên âm thanh trầm thấp, bạo liệt.

Mắt thấy biến hóa bực này, đệ tử Huyền Sơn Môn kia căn bản không thể nghĩ được nhiều, nhanh chóng bố trí một đạo hộ thân cương khí trước người, thân hình nhanh chóng lui lại. Thế nhưng tốc độ của hắn dường như chưa đủ, đạo quyền ấn kia lúc này đột nhiên biến đổi góc độ, trực tiếp đánh vào trên hộ thân cương khi của hắn.

Phanh Phanh.

Âm thanh trầm thấp bạo liệt vang lên. Đệ tử Huyền Sơn Môn này liền bị đánh bay, hộ thân cương khí dễ dàng bị nghiền nát. Ngay cả cơ hội thi triển con bài chưa lật của mình cũng không có, lập tức bị thanh niên áo xám đánh trúng. Máu tươi trong miệng phun ra. Lúc thân thể đập xuống mặt đất thì cả người lập tức uể oải, mất đi lực tái chiến.

Phanh Phanh.

Thanh niên áo bào xám ra tay, trên quảng trường lúc này đã có hơn mười người bắt đầu giao thủ. Những khán giả ở mấy hòn đảo bốn phía lập tức hoan hô nhiệt liệt.

Lục Lâm Thiên quét mắt qua đám người, ánh mắt không ngừng biến ảo. Người bị Lục Tâm Đồng, Vân Hồng Lăng và nhị nữ còn lại nhìn tức thì nhanh chóng lùi lại, bọn họ cũng không dám để tứ nữ liên thủ công kích mình.

Thân ảnh lóe lên, khi Lục Lâm Thiên đáp xuống phía đó không xa thì có một cỗ khí tức nóng bỏng từ phía sau lưng hắn đánh tới.

Cảm giác khí tức nóng bỏng này cũng không thấp, Lục Lâm Thiên không dám có chủ quan. Trong nháy mắt, thân thể dùng một góc độ không thể tưởng tượng nổi tránh đi. Một cỗ liệt hỏa hừng hực trực tiếp đánh vào nơi hắn vừa mới dừng lại, gợn sóng trong không gian đều bị đốt cháy thành màu đỏ thẫm, một cỗ hơi nước giống như sương mù tràn ngập.

– Lam Linh.

Trong nháy mắt khi Lục Lâm Thiên quay đầu lại cũng nhanh chóng phát hiện ra người mới đánh lén hắn không phải là ai khác mà chính là Lam Linh Vạn Thú Tông. Từ sau khi đại hội Tam tông Tứ môn chấm dứt hắn cũng không gặp lại cô nàng này, mà hiện tại cô nàng vẫn mặc một bộ trang phục màu lam nhạt, dáng người lồi lõm, toàn thân mềm mại, bộ ngực như muốn phá y phục chui ra. Eo thon nóng bỏng, mềm mại, nhìn qua giống như chỉ cần hơi dùng sức là sẽ gãy.

Bên dưới vẫn là chiếc quần như trước, bao quanh đôi chân thon, bờ mông tròn ngạo nghễ, dáng người nóng bỏng hấp dẫn, khuôn mặt có chút tinh xảo, làn da màu lúa mạch tuy không trắng nõn thế nhưng lại toát lên chút bướng bỉnh, giống như một con sói trong rừng rậm, lại thêm sự trẻ trung càng làm cho nàng trở nên vũ mị.

Quay đầu nhìn về phía nàng, Lục Lâm Thiên không khỏi nhìn thêm một lát, có lẽ là do hắn có một đoạn thời gian không ngắn ở với nàng, khiến cho Lục Thiếu Du hồi tưởng lại lúc mới bước vào đường tu luyện kia. Hiện tại ngẫm lại, quả thực cảm xúc rất nhiều a.

Nhìn Lam Linh, cô nàng này dã tính mười phần, tuy rằng không phải tuyệt mỹ, thế nhưng chỉ sợ tất cả nam nhân đều sẽ không chạy thoát khỏi việc bị nữ nhân này hấp dẫn. Bất quá Lục Lâm Thiên lại biết rõ, cô nàng này cũng không dễ trêu vào, tâm cơ rất nặng, toàn thân có gai a. Những năm gần đây có lẽ cũng đã leo lên vị trí rất cao trong Vạn Thú Tông.

Một kích không trúng khiến cho ánh mắt Lam Linh trầm xuống, bắt đầu lùi lại. Từ đầu nàng cũng một mực chú ý tới Lục Lâm Thiên, một kích không trúng nàng cũng không dám chính diện chống lại, chuyện này đối với bản thân nàng không có nửa điểm tốt lành gì.

– Không nghĩ tới ngươi đã tới Vũ Suất thất trọng, quả thực khiến cho ta cả thấy ngoài ý muốn.

Ngay khi Lam Linh lui lại lúc này có một thanh âm trầm thấp từ phía sau lưng nàng truyền tới. Khi nàng quay đầu lại thì thân ảnh màu xanh kia đã phong tỏa đường lui của nàng.

– Khanh Khách. Nghe khẩu khí của ngươi dường như ngươi đã biết ta từ trước?

Thấy Lục Lâm Thiên phong tỏa đường lui, lúc này không ngờ Lam Linh lại cười khanh khách một tiếng, đôi mắt xinh đẹp nhìn qua Lục Thiếu Du, trong ánh mắt tràn ngập vũ mị, chỉ sợ bất luận là nam nhân nào cũng khó có thể kháng cự.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, tâm cơ của cô nàng này dường như càng ngày càng nặng. Hắn mỉm cười nói:

– Lam Linh tiểu thư, đệ tử thân truyền của Vạn Thú Tông, chưa từng gặp qua, thế nhưng ta cũng đã nghe qua ngươi.

Mắt thấy Lục Lâm Thiên mỉm cười, ánh mắt Lam Linh nhảy lên, dường như nhớ tới cái gì đó, không ngờ ánh mắt lại ngốc trệ một lát. Lam Linh lập tức nói:

– Các hạ quả thực có chút giống một bằng hữu của ta.

– Ồ, không biết ta giống vị bằng hữu kia của tiểu thư ở điểm nào?

Mí mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, cười nhạt một tiếng hỏi.

– Một bằng hữu đã biết từ lâu, chỉ là đã lâu không gặp.

Lam Linh nói.

– Thật không ngờ chúng ta lại có duyên như vậy. Như vậy đi, nếu như Lam Linh tiểu thư cầm ngọc giản trong người tới đây thì cũng giảm bớt cho ta không ít phiền toái. Ngươi thấy thế nào?

Lục Lâm Thiên đưa mắt mỉm cười nhìn Lam Linh rồi nói.

– Các hạ đừng nằm mơ, ta biết rõ các hạ là Linh Vương nhất trọng. Muốn thắng ta đương nhiên không thành vấn đề. Thế nhưng bất quá ta cũng tuyệt đối có thể nắm chắc sẽ phải khiến cho các hạ phải trả một cái giá thảm trọng. Các hạ chắc chắc là người thông minh, không bằng đi kiếm mục tiêu khác đi.

Sắc mặt Lam Linh cố gắng dấu diếm lo sợ nói. Đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Lục Lâm Thiên, bộ ngực lớn dường như ưỡn lên một cái, đường cong trên người lại càng khiến cho người ta sôi trào. Đối với bất luận nam nhân nào mà nói, đây có thể coi như là một loại kɧıêυ кɧí©ɧ.

– Ha ha.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, không hổ là Lam Linh. Cô nàng này quả thực không phải nữ nhân bình thường, tới thời điểm này không ngờ còn làm được như vậy:

– Bởi vì phần hữu duyên của ta và Lam Linh tiểu thư, hôm nay ta nhất định sẽ chọn tiểu thư làm đối thủ.

– Các hạ, ta thấy ngươi nên suy nghĩ lại, không nên vì đánh bại ta mà tiêu hao quá nhiều. Đến lúc đó đối với bản thân ngươi sẽ bất lợi.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên chọn mục tiêu là mình, ánh mắt Lam Linh trầm xuống, chân khí quanh người tuôn ra. Khi thanh âm vừa dứt, trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm màu xanh. Một cỗ khí tức nóng bỏng nhanh chóng bao phủ thân kiếm. Trong chốc lát một đạo kiếm mang bắn ra, thân ảnh như thiểm điện bắn về phía Lục Thiếu Du.

Lục Lâm Thiên đã sớm biết rõ Lam Linh này vô cùng giảo hoạt cho nên đã sớm có chuẩn bị, thân ảnh lóe lên, lập tức biến mất tại chỗ.

Sưu Sưu.

Một đạo kiếm quang đánh xuống, kiếm quang bổ ra gợn sóng trong không gian. Một đám gợn sóng trong không gian trực tiếp lan tràn về bốn phía.

Chương 1294: Gặp lam linh (2)

Lúc Lam Linh nhìn bóng dáng Lục Lâm Thiên biến mất vô cùng kinh ngạc, thế nhưng cũng không có chút do dự nào, quanh thân lập tức được một vòng quang mang màu đỏ bao phủ. Khí tức thuộc tính hỏa khuếch tán. Chân khí trường kiếm màu xanh trong tay nhanh chóng kích động, lập tức bổ ra mấy đạo kiếm quang về phía sau lưng.

Trong không trung sau lưng Lam Linh lập tức bị kiếm quang bao phủ.

Phá.

Một tiếng quát nhẹ từ không trung truyền ra, kiếm quang ngập trời tán loạn, kiếm quang do Lam Linh đánh ra bằng mắt thường cũng có thể thấy được đang dùng một tốc độ rất nhanh tan rã, hóa thành sương mù màu đỏ tiêu tán ở trong không trung. Đồng thời kình khí cường hãn tràn ngập không trung, lúc này thân ảnh Lục Thiếu Du xuất hiện ở trong kiếm quan, linh lực quanh người cuồn cuộn, trực tiếp khiến cho không trung nhộn nhạo.

Ngay khi kiếm quang bị phá vỡ thì Lam Linh lập tức thu trường kiếm vào trong nhẫn trữ vật. Bộ ngực cao ngất phập phồng, trong tay vội vàng đánh ra thủ ấn quỷ dị, lập tức vỗ vào cái túi bên hông một cái, một đạo lưu quang nhanh chóng bắn ra.

Dát.

Đạo lưu quang này phóng lên trời lập tức hóa thành một đầu phi ưng màu đỏ chừng hai trăm thước, một cỗ khí tức cường hãn khuếch tán. Hai móng vuốt của đầu phi ưng màu đỏ này sắc bén, móng vuốt sắc bén giống như loan đao. Đúng là Liệt Hỏa Yêu Ưng của Lam Linh. Đối mặt với Linh Vương nhất trọng, ngay chiêu thứ hai Lam Linh đã bắt buộc phải triệu hồi bản mạng yêu thú của mình.

– Không ngờ đã là lục giai hậu kỳ rồi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên. Trên đại hội Tam tông Tứ môn, Liệt Hỏa Yêu Ưng này mới chỉ là ngũ giai trung kỳ mà thôi, hắn sử dụng Huyết hồn ấn còn đem nó đánh trọng thương. Không nghĩ tới bây giờ đầu Liệt Hỏa Yêu Ưng này đã tới lục giai hậu kỳ. Bất quá từ khí tức trên người Liệt Hỏa Yêu Ưng này cũng thấy được, nó còn chưa tới lục giai hậu kỳ đỉnh phong.

Nhìn Liệt Hỏa Yêu Ưng tỏa ra khí tức nóng bỏng trên không trung, Lục Lâm Thiên có chút vui vẻ. Người bình thường sợ rằng tình nguyện đυ.ng với Vũ Suất bát trọng chứ cũng không muốn đụng phải Liệt Hỏa Yêu Ưng lục giai hậu kỳ. Bởi vì Liệt Hỏa Yêu Ưng có bản thể cường hãn, lại là yêu thú phi hành, tuyệt đối khó đối phó. Tăng thêm sự hỗ trợ của chủ nhân mà nói, cực kỳ khó đối phó.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười tà dị mà người ngoài khó có thể phát hiện ra. Đối phó với yêu thú hắn cũng không phải sợ. Bất quá lúc này hắn phải thu liễm một chút mới được. Người trong quảng trường có thể nhận ra Huyết Hồn Ấn của hắn cũng không phải là ít.

Huyết Hồn Ấn của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn chính là khắc tinh của Vạn Thú Tông, Lục Lâm Thiên ngay lần đầu thi triển từng thắc mắc sư phụ có phải là có cừu oán gì với Vạn Thú Tông hay không mà Huyết Hồn Ấn này hoàn toàn có thể chà đạp Vạn Thú Tông.

Trong nháy mắt từng đạo thủ ấn quỷ dị trong tay Lam Linh được đánh ra, miệng phun ra một ngụm máu vào trên đan dược, lập tức ném vào miệng Liệt Hỏa Yêu Ưng. Liệt Hỏa Yêu Ưng sau khi nuốt vào lập tức kêu lên một tiếng, thanh âm xuyên thấu không trung. Thân thể nhanh chóng tăng vọng, từ hai trăm thước nhanh chóng bành trướng tới sáu trăm thước, giống như một đám mây đỏ khổng lồ bao phủ không trung. Nhiệt độ trong không nhanh chóng kéo lên, lúc này khí tức trên người Liệt Hỏa Yêu Ưng đã khiến cho không ít người rung động. Sợ rằng ngay cả Vũ Suất bát trọng cũng khó mà đối phó được với Lam Linh.

Lúc này trên quảng trường, tất cả mọi người trên cơ bản đều giao thủ. Cả quảng trường cũng chỉ có rải rác mấy người không động thủ, Thánh Nữ Thiên Địa Các là một, Lục Tâm Đồng lúc này cũng không động thủ, điều khiến cho mọi người cảm thấy ngoài ý muốn chính là người thanh niên áo xám kia cũng vậy. Còn có nữ tử mặc y phục màu cam của Tứ các Tứ đảo, Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn, tăng lên Lục Vô Song cùng Lam Thập Tam. Cả quảng trường lúc này chỉ có mấy người này đang quát sát mọi người mà thôi.

Dát Dát.

Trong chớp mắt, hai cánh khổng lồ trên bản thể của Liệt Hỏa Yêu Ưng chấn động, một cỗ kình khí mạnh mẽ hung bạo xuyên thấu hư không, thân hình nhanh chóng lướt về phía trước tạo thành thanh âm xé gió. Giống như đánh vỡ không gian. Khí tức nóng bỏng trên người tràn ra mang theo hỏa diễm ngập tràn, khí tức lăng lệ khuếch tán. Miệng phun ra một hỏa cầu mang theo gợn sóng đỏ thẫm trong không gian nhanh chóng đánh về phía Lục Lâm Thiên.

– Hừ.

Lục Lâm Thiên hừ nhẹ một tiếng, linh lực tuôn ra. Thân thể liền biến mất tại chỗ. Đạo hỏa cầu của Liệt Hỏa Yêu Ưng lập tức mất đi mục tiêu. Ngay lúc đó, dưới không ít ánh mắt nhìn vào, trên đầu Liệt Hỏa Yêu Ưng xuất hiện thân ảnh của Lục Thiếu Du.

Liệt Hỏa Yêu Ưng lúc này cũng phát hiện thân ảnh của Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt lớn lập tức xuất hiện ánh mắt kinh ngạc, hai cánh vỗ mạnh, thân thể to lớn lùi lại.

– Còn muốn chạy trốn sao? Ngươi tới thất giai thì ta còn để ý một chút, lục giai hậu kỳ đỉnh phong còn chưa đạt tới, vậy thì xem đây.

Lục Lâm Thiên xuất hiện trên đầu Liệt Hỏa Yêu Ưng, thân thể như thuấn di, lúc này hắn đã sớm có chuẩn bị, không chút trì hoãn nào lập tức dùng xu thế sét đánh trực tiếp bổ vào trên trán Liệt Hỏa Yêu Ưng. Thân thể của Lục Thiếu Du hiện tại so sánh với Liệt Hỏa Yêu Ưng chẳng khác gì con kiến với con voi. Bất quá lực lượng thì không giống vậy. Ngay tại lúc đó khóe miệng Lục Thiếu Du xuất hiện nụ cười tà. Một đạo chưởng ấn đánh thẳng vào trên trán Liệt Hỏa Yêu Ưng. Bốn phía chưởng ấn lúc này nếu như có người ở gần thì có thể nhìn thấy, ở bên trong chưởng ấn của Lục Thiếu Du lúc này có một mảnh huyết quang tràn ngập.

Một chưởng này đánh vào trong trán Liệt Hỏa Yêu Ưng, người bên ngoài không thể cảm giác được gì. Thế nhưng Liệt Hỏa Yêu Ưng lại không giống vậy, một cỗ uy áp cực lớn từ trên đó truyền ra. Ánh mắt Liệt Hỏa Yêu Ưng hiện lên vẻ kinh hãi, thân thể khổng lồ run rẩy, trong lúc vô hình đã bị áp chế. Mọi người đột nhiên nhìn thấy một màn không thể tưởng tượng nổi, Liệt Hỏa Yêu Ưng không lồ kia lập tức ngây ra như phỗng, thân thể khổng lồ uể oải từ trên không trung hung hăng rơi xuống mặt đất.

Phanh.

Thân thể khổng lồ vài trăm thước rơi xuống đất, lập tức mặt đất trên quảng trường rạn nứt. Một đầu Liệt Hỏa Yêu Ưng lục giai hậu kỳ không ngờ chỉ trong một chiêu đã bị tiêu diệt. Lần này số người kinh ngạc cũng không phải là ít.

Phốc.

Trong miệng Lam Linh cũng phun ra một ngụm máu tươi. Sắc mặt trở nên tái nhợt, thân thể mềm mại lảo đảo lui về phía sau vài bước mới đứng vững được. Ánh mắt nhìn thanh niên áo xanh trên không trung. Vừa rồi trong đầu nàng cũng bị một kích, linh hồn lực bị tổn thương. Mà loại công kích này giống như công kích của Lục Lâm Thiên khi trước trên đại hội Tam tông Tứ môn như đúc.

Lam Linh cũng không có thời gian nghĩ nhiều, sắc mặt trầm xuống, hai tay nhanh chóng đánh ra từng đạo thủ ấn rườm rà phức tạp. Tốc độ kết xuất thủ ấn của nàng càng ngày càng nhanh, tới cuối cùng thủ ấn biến hóa còn kéo theo tàn ảnh.

Chương 1295: Át chủ bài của Lam Linh

´t chủ bài của Lam Linh.

Sau khi đánh ra từng đạo thủ ấn, khuôn mặt Lam Linh đỏ lên, sắc mặt cũng cực kỳ ngưng trọng. Mà ngay cả trên trán cũng xuất hiện mồ hôi. Xem ra việc kết thủ ấn này đối với nàng cũng tiêu hao không ít chân khí, thậm chí còn khủng bố.

– Uy năng thật mạnh, không thể khinh thường a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, lúc này cảm nhận cỗ uy năng trong thủ ấn trên tay Lam Linh khiến cho thực lực của nàng nhảy lên một độ cao mới. Dường như còn kèm theo một cỗ khí tức từ thú hồn. Thú hồn chi khí này cùng Huyết Hồn Ấn của hắn có chút tương tự.

– Tại sao lại có thể như vậy? Chẳng lẽ có chút quan hệ với Huyết Hồn Ấn sao?

Ánh mắt khẽ đổi, tiếp theo đó sắc mặt Lục Lâm Thiên có chút chần chờ rồi không chút do dự nào lặng lẽ kết xuất thủ ấn. Sau khi thủ ấn được kết, khí tức trên người hắn cũng nhanh chóng kéo lên.

Trên đài cao, bên trong Vạn Thú Tông, Doãn Ngạc cùng chúng cường giả trong tông đều nhíu mày. Lam Linh chính là đệ tử có hy vọng tiến vào top mười nhất. Nếu như bị thua thì Vạn Thú Tông lần này phải dừng bước tại đây. Nhìn thấy Lam Linh kết ra thủ ấn, tất cả người Vạn Thú Tông đều biết rõ, Lam Linh bắt đầu thi triển con bài chưa lật cuối cùng của mình. Thú Hồn Quyết của Vạn Thú Tông, mặc dù chỉ là vũ kỹ Huyền cấp trung giai mà thôi, thế nhưng nó chính là căn bản của Vạn Thú Tông, tất cả các bí pháp của Vạn Thú Tông đều không rời khỏi căn bản của Thú Hồn Quyết, uy lực cũng cực kỳ cường hãn. Mà trong Vạn Thú Tông, người có thể tu luyện thành công Thú Hồn Quyết đúng là không có mấy ai. Người trẻ tuổi tu luyện Thú Hồn Quyết cũng chỉ có Lam Linh mà thôi.

Cho nên tất cả người Vạn Thú Tông đều biết, chức vị tông chủ tiếp theo của Vạn Thú Tông sợ rằng không có ai khác ngoài Lam Linh. Hiện tại Lam Linh là người được tông chủ cùng tất cả các trưởng lão khác coi trọng.

Không ít cường giả trên đài cao cũng nhìn vào Lam Linh. Thú Hồn Quyết của Vạn Thú Tông, uy lực không giống bình thường. Tuy rằng chỉ là vũ kỹ Huyền cấp trung giai, thế nhưng công kích lại vô cùng kỳ lạ, căn bản không có cách nào so sánh với vũ kỹ.

Mọi chuyện xảy ra vô cùng nhanh chóng, ngay trong ánh mắt của mọi người, thủ ấn trong tay Lam Linh không ngừng biến đổi lúc này đột nhiên cứng lại. Lúc này thủ ấn Lam Linh tạo thành một đường cong quỷ dị, mười ngón tay giao nhau, ở trong lòng bàn tay nàng có một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn. Rồi một cỗ chân khí bàng bạc đột nhiên hiện lên. Cỗ chân khí này nhanh chóng đem Lục Lâm Thiên bao phủ. Mà bên trong cỗ chân khí bàng bạc này, có một cỗ quang mang quỷ dị lặng yên tỏa ra rồi bắt ngờ tăng vọt. Quang mang tăng lên một phần thì khí tức trên người Lam Linh tăng vọt một phần. Khi cỗ quang mang kia tăng vọt tới nghìn thước thì thân ảnh Lam Linh đã hoàn toàn được bao phủ trong đó. Cỗ quang mang quỷ dị này mang theo uy năng mạnh mẽ khiến cho tất cả mọi người chú ý. Đám người Thánh Nữ Thiên Các, Lam Thập Tam, thanh niên áo xám, Lục Tâm Đồng, Nguyên Nhược Lan, Lục Vô Song đều không khỏi nhìn về phía Lam Linh.

Tiếng ồn từ đám khán giả bốn phía nhanh chóng yên lặng. Cỗ quang mang quỷ dị kia mang theo khí tức khiến cho lòng người rung động, khiến cho những khán giả phía xa cũng cảm nhận được sự bất phàm, cả đám líu lưỡi chăm chú nhìn về phía quảng trường, nơi có cỗ quang mang kia hiện hữu.

Lúc mọi người đang kich ngạc thì có một đầu dị thú đột nhiên bắn ra từ trong cỗ quang mang kỳ dị kia.

Đầu dị thú này đột nhiên xuất hiện, thân thể chừng bảy trăm thước, thân thể cực lớn giống như giao long, thế nhưng lại mang theo cái đầu giống cự mãng. Toàn thân là lân phiến dày đặc. Trên lân phiến tràn ngập hảo diễm. Cỗ hỏa diễm này vô cùng kỳ lạ, hỏa diễm màu hồng, vô cùng xinh đẹp, thế nhưng năng lượng nóng bỏng trong đó lại khiến cho người ta cực kỳ sợ hãi. Mà kỳ lạ nhất chính là trên lưng đầu dị thú này còn có đôi cánh rộng vài trăm thước. Đôi cánh khẽ vỗ một cái là không gian lập tức vặn vẹo. Không khí bị áp súc thành một đường cung. Nhiệt độ nóng bỏng khiến cho trong không trung có từng đám sương mù tràn ra, khiến cho hô hấp của mọi người cực kỳ khó khăn.

– Phi Dực Hỏa Long Mãng.

Lục Lâm Thiên đứng ở phía trước nhìn hư ảnh dị thú này. Lúc này ánh mắt hắn cũng ngẩn ngơ, không nghĩ tới Lam Linh lại thúc ra một đầu dị thú như vậy. Đây chính là Phi Dực Hỏa Long Mãng từng ghi lại trên Thiên Linh Lục, là một loại yêu thú hỏa hệ cường hãn, huyết mạch tuyệt đối không dưới Thiên Sí Tuyết Sư.

– Chẳng lẽ là Thú Hồn Quyết của Vạn Thú Tông.

Lục Lâm Thiên lập tức nghĩ tới Thú Hồn Quyết của Vạn Thú Tông. Trước kia Lục Thiếu Du cũng từng xem qua trên Thiên Linh lục. Trên đó có nói, tu luyện Thú Hồn Quyết này không hề dễ dàng. Trước tiên phải luyện hóa thú hồn, đau đớn phải chịu cũng không ít. Mà luyện hóa thú hồn càng mạnh thì uy lực của Thú Hồn Quyết càng lớn, đồng thời thú hồn được luyện hóa còn phải là thú hồn của yêu thú còn sống.

Nhìn khí tức của Phi Dực Hỏa Long Mãng lúc này sợ rằng đã đến lục giai hậu kỳ đỉnh phong, tuyệt đối có thể chống lại một hai với Linh Vương nhất trọng và Vũ Vương nhất trọng. Dùng thực lực Lam Linh mà có thể đem nó luyện hóa, sợ rằng đau đơn phải chịu cũng không ít.

Đầu Phi Dực Hỏa Long Mãng bay lên không, sóng gợn trong không gian lúc này trực tiếp lắc lư. Hỏa diễm chấn động, trong không gian vang lên tiếng trầm thấp cùng với một cỗ cuồng phong đột ngột xuất hiện. Lúc này bên trong gợn sóng trong không gian, từng đạo kình khí giống như sóng nước nhanh chóng khuếch tán.

Ngao.

Phi Dực Hỏa Long Mãng gào thét một tiếng, giống như là sói tru. Ngay sau đó Phi Dực Hỏa Long Mãng khổng lồ trực tiếp đánh về phía Lục Thiếu Du, thân thể không lồ xuyên qua không gian, trực tiếp mang theo một thông đạo, uy thế kinh người trực tiếp bắn về phía trước, cả không trung lúc này run rẩy không ngừng.

– Hay cho một Thú Hồn Quyết.

Không ít người lúc này cũng thầm htan không thôi. Mà ngay cả không ít cường giả cũng phản thán phục. Dùng thực lực Vũ Suất lục trọng của Lam Linh có thể chống lại Linh Vương nhất trọng hiện tại đã vô cùng khủng bố rồi. Thú Hồn Quyết của Vạn Thú Tông này quả thực danh bất hư truyền.

– Sợ rằng Dương Quá kia lần này phiền phức lớn rồi. Có lẽ coi như có thể chống lại cũng tiêu hao vô cùng khổng lồ.

Trong trường, không ít người thầm than một câu.

– Đến tốt, để xem Thú Hồn Quyết của ngươi lợi hại hay là Huyết Hồn Ấn của ta lợi hại.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng một câu, ánh mắt trầm xuống. Tuy rằng nó có chút quỷ dị, bất quá so với thú hồn của Lục Tâm Đồng lại chênh lệch hơn rất nhiều. Dùng thực lực linh giả hiện tại muốn đối phó với bản mạng thú hồn Phi Dực Hỏa Long mãng của Lam Linh cũng không khó. Có phương pháp khắc chế cho nên hắn căn bản không cần lãng phí bao nhiêu khí lực.

Mắt nhìn Phi Dực Hỏa Long Mãng khổng lồ từ trên không đánh xuống, giống như một khối thiên thạch tràn ngập hỏa diễm từ trên trời đánh xuống, cả không gian run rẩy, uy thế kinh người này không phải là thứ mà người bình thường có thể chống lại.

Chương 1296: Phá thú hồn quyết (1)

Khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười quỷ dị. Dù thế nào Phi Dực Hỏa Long Mãng cũng chỉ là lục giai hậu kỳ đỉnh mà thôi. Lam Linh cũng chỉ là Vũ Suất lục trọng, tuy rằng thủ đoạn cực kỳ bất phàm. Thế nhưng cuối cùng thực lực kém quá nhiều. Lúc này Lục Thiếu Du không lùi mà tiến tới, thân thể phóng lên trời, linh lực trên người tuôn ra rồi bao phủ quanh thân, ngay cả gợn sóng trong không gian cũng không thể tới gần.

Phi Dực Hỏa Long Mãng đánh tới, thân thể khổng lồ như thiên thạch đáp xuống mang theo hỏa diễm nóng bỏng nhanh chóng bao phủ Lục Lâm Thiên vào trong.

– Ồ?

Đối với việc Lục Lâm Thiên không lùi mà tiến tới, không ít người đều không nhịn được mà ồ lên một tiếng kinh ngạc. Loại tình huống này chỉ sợ ai cũng phải tạm tránh đi một lát, cố gắng không để bị nó làm ảnh hưởng, không ngờ Lục Thiếu Du lại tiến tới.

Trong không gian tràn ngập gợn sóng nóng bỏng, hỏa diễm của Phi Dực Hỏa Long Mãng trực tiếp bao phủ không gian quanh người nó. Cỗ khí tức nóng bỏng kia khiến cho lúc này ngay cả Lục Thiếu Du cũng cảm thấy hô hấp đình trệ. Con bài chưa lật này của Lam Linh quả thực đủ khủng bố. Dùng tu vi Vũ Suất lục trọng, công kích không ngờ có thể chống lại một hai với Vũ Vương, Linh Vương nhất trọng.

Trong không gian nóng bỏng này, Lục Lâm Thiên nhìn thấy cái miệng to lớn đỏ như máu của Phi Dực Hỏa Long Mãng nhanh mở ra đớp về phía mình. Cái miệng máu to lớn kia giống như một cái động không đáy màu đỏ to lớn, chỉ cần nhìn vào cũng khiến linh hồn người ta run lên. Khí tức quỷ dị cùng với uy áp ngập tràn trong đó khiến cho mọi người không rét mà run.

Giữa không trung, mọi người liên tục kinh ngạc. Thanh niên áo xanh kia không ngờ lại bị hư ảnh cự thú thôn phệ. Hoàng Đan, Hoàng Hân cùng Hoàng Chí Lương nhìn thấy cảnh tượng này, sắc mặt đại biến.

– Phá cho ta.

Ngay khi cái miệng lớn của Phi Dực Hỏa Long Mãng vừa mới thôn phệ Lục Lâm Thiên thì lúc này thanh âm trầm thấp từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên. Một đạo huyết sắc quang ấn không biết từ lúc nào đã xuất hiện trong tay hắn, nhanh chóng được đánh ra.

Ngao.

Một tiếng thú minh giống như long phượng từ trong cơ thể Phi Dực Hỏa Long Mãng vang lên, trong không gian tràn ngập hỏa diễm kia, từ trong lòng bàn tay phải Lục Lâm Thiên có một cái ấn lướt đi, ấn này có hình dáng giống rồng nhưng không phải là rồng, giống hổ nhưng cũng không phải là hổ. Uy áp ngập trời từ trong đó khuếch tán ra. Mà hết thảy những chuyện này lại không có ai nhìn thấy rõ ràng.

Huyết Hồn Ấn vừa xuất, mang theo tiếng thú minh hung hăng nện vào trong không gian tràn ngập hỏa diễm kia, cả không gian như đình trệ một lát. Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, một tiếng nổ kinh thiên vang lên, một cỗ kình khí cuồng bạo ầm ầm khuếch tán trong không trung.

Phanh Phanh.

Bằng mắt thường cũng có thể thấy được, đầu Phi Dực Hỏa Long Mãng khổng lồ kia bắt ngờ nổ tung trên không gian. Cả quảng trường lúc này xuất hiện một đám mây hình nấm. Hỏa diễm phóng lên trời, thanh âm khiến cho màng tai mọi người đau đớn.

Phốc phốc.

Trong không gian hỗn loạn, thân thể mềm mại của Lam Linh bị đánh bay, sắc mặt trắng bệch, máu tươi từ trong miệng phun ra. Thú Hồn Quyết bị phá, liên luy tới nàng cũng bị thương theo, mà thương thế vô cùng nghiêm trọng.

Khi kình khí tiêu tán, thân ảnh Lục Lâm Thiên lách mình xuất hiện. Khóe miệng mang theo nụ cười tà dị, dường như trút được gánh nặng. Xem ra sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn của hắn và Vạn Thú Tông có cừu oán, bất luận một công pháp gì của Vạn Thú Tông đều có thể bị Huyết Hồn Ấn của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn khác chế, Huyết Hồn Ấn phá Thú Hồn Quyết của Vạn Thú Tông quả thực dễ như trở bàn tay.

Trên đài cao, ánh mắt của tất cả cường giả đều tỏa sáng. Đối với Thú Hồn Quyết của Vạn Thú Tông không ít người cũng biết rõ, tuyệt đối không dễ phá. Thế nhưng thật không ngờ Quỷ Sát Dương Quá kia lại phá được dễ dàng như vậy.

– Làm sao có thể? Thú Hồn Quyết của Vạn Thú Tông sao có khả năng bị phá dễ dàng như vậy?

So với sự kinh ngạc của những người khác thì tất cả những trưởng lão cùng đệ tử của Vạn Thú Tông càng thêm kinh ngạc, sợ hãi. Thú Hồn Quyết của Vạn Thú Tông bọn họ không giống bình thường, không ngờ lại dễ dàng bị đối phương phá như vậy. Nếu không phải tận mắt nhìn thấy thì bọn họ sẽ không tin tưởng. Thế nhưng tất cả mọi chuyện này lại xảy ra trước mặt bọn họ.

– Thực lực Dương Quá tiên sinh thật mạnh mẽ a.

Hoàng Chí Lương thở dài một hơi. Tỷ muội Hoàng gia thì lại hít thật sâu, so với Lục Lâm Thiên đang đấu ở trong quảng trường thì tỷ muội Hoàng gia còn khẩn trương hơn.

– Lam Linh tiểu thư, giao ngọc giản ra đi.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước người Lam Linh. Hắn cũng không ra tay nữa. Lam Linh thân là đệ tử Vạn Thú Tông, hơn nữa lúc này lại là đệ tử có địa vị cực cao, hắn cũng không thể làm quá mức. Mà trong lòng Lục Lâm Thiên, có lẽ là bởi vì bản thân hắn đã trải qua một đoạn thời gian không ngắn ở chung với nàng, cũng coi như đồng cam cộng khổ, mặc dù nàng tâm ngoan thủ loạn, tâm cơ rất nặng, thế nhưng cuối cùng dù sao cũng không giết hắn, hắn cũng không bị thiệt.

Tuy rằng tâm ngoan thủ lạt, tâm cơ rất nặng, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng biết, có câu nói gọi là người trong giang hồ thân bất do kỷ, có lẽ là như thế. Khi trước Lam Linh ở trong sơn mạch Vụ Đô, nếu như không phải bởi vì tâm ngoan thủ lạt cùng tâm cơ không bình thường sợ rằng cũng không sống được tới bây giờ, cũng không có cách nào bò tới địa vị hiện tại trên Vạn Thú Tông. Hết thảy những chuyện này sâu trong lòng Lục Thiếu Du hiểu rất rõ. Trong nội tâm ngược lại có chút tán thưởng Lam Linh, có thể có được địa vị như hiện tại, người bình thường há có thể làm được.

– Ta thua.

Trong miệng Lam Linh lại một lần nữa phun ra một ngụm máu tươi. Nhanh chóng đem một đống ngọc giản trong tay giao cho Lục Lâm Thiên. Khuôn mặt tái nhợt, vô lực ngẩng lên nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Các hạ, quả thực ngươi rất giống một bằng hữu của ta.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận ngọc giản, mỉm cười nói:

– Về sau nói không chừng ngươi còn có thể gặp lại được người đó.

– Không có khả năng, hơn phân nửa hắn đã lành ít dữ nhiều. Cho dù là gặp hắn thì hắn cũng không coi ta làm bằng hữu.

Lam Linh nói.

Mí mắt Lục Lâm Thiên khẽ giật, suy nghĩ một lát rồi nói:

– Lam Linh tiểu thư, ngươi nên lui qua một bên dưỡng thương đi, đừng để lưu lại di chứng gì.

Thanh âm vừa dứt, Lục Lâm Thiên rời đi, nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên, ánh mắt Lam Linh không ngừng biến đổi, lẩm bẩm nói:

– Cái bóng lưng này vì sao cũng tương tự như vậy?

Phanh Phanh.

Đại chiến vẫn còn tiếp tục, ngày cuối cùng, tất cả mọi người đều đang tranh thủ cơ hội cuối cùng. Vừa rồi người thanh niên áo xám kia còn chưa có động tác cùng với đám người Thánh Nữ Thiên Các hiện tại cũng đã nhanh chóng chọn được đối thủ của mình.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đáp xuống một chỗ trống trải trên quảng trường, mắt nhìn toàn trường rồi kiểm tra số ngọc giản vừa mới đạt được.

Chương 1297: Phá thú hồn quyết (2)

Tổng cộng là một trăm hai mươi khối, cộng thêm số ngọc giản trong tay hắn, hiện tại đã hơn bốn trăm gần năm trăm. Thế nhưng vẫn như cũ không an toàn, xem ra hắn cần phải đánh bại một đối thủ nữa mới đủ.

Ánh mắt quét qua, lúc này tất cả mọi người trên quảng trường đều có đối thủ của mình, mà bây giờ nhân số càng ngày càng ít, những người còn lại thực lực càng ngày càng mạnh, có một ít người Lục Lâm Thiên cũng không muốn động vào lúc này, thế nhưng muốn tìm một đói thủ thích hợp để động thủ vào lúc này quả thực không dễ dàng.

Phanh Phanh.

Phía xa, thanh âm bạo liệt cực lớn vang lên. Thân ảnh Vân Hồng Lăng giống như một con chim xuyên qua không trung, trường tiên trong tay giống như một đầu độc xà không ngừng di chuyển, hiện tại nàng đang giao thủ với một đệ tử trong Tứ các Tứ đảo.

Lục Tâm Đồng, Lục Vô Song, Lữ Tiểu Linh hiện tại cũng có đối thủ của mình. Trong lúc nhất thời dường như khó mà phân ra thắng bại được.

– Không biết thực lực của nàng đã tới bước nào rồi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lại một lần nữa đảo qua người Lăng Thanh. Khí tức của nàng hắn cũng không nhìn ra được. Bất quá mấy năm trước Lăng Thanh cũng đã là Vũ Suất cửu trọng, thân là vũ giả ngũ hệ, lại được Linh Vũ giới bồi dưỡng, thực lực bây giờ sợ rằng sẽ càng thêm kinh khủng.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Tới trưa, lúc này không ngừng có người bị thua, tất cả mọi người điên cuồng tìm đối thủ để thu ngọc giản.

Lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn quảng trường, ánh mắt không ngừng biến hóa. Lữ Tiểu Linh đang đối mặt với đệ tử Tứ các Tứ đảo, người này thân hình to lớn, ngay từ đầu vẫn ngang ngửa với Lữ Tiểu Linh, thế nhưng sau nửa cảnh giờ, khí tức trên người này ngược lại càng ngày càng thịnh.

– Hừ, ngươi thua đi.

Đại hán to lớn này nở nụ cười lạnh, tay đánh ra từng đạo thủ ấn cực kỳ phức tạp. Thủ ấn được kết, đột nhiên khí tức trên người hắn được kéo lên. Vừa rồi mới là Vũ Suất thất trọng, không ngờ trực tiếp nhảy lên Vũ Suất cửu trọng. Khí tức được tăng lên, khuôn mặt đại hán này cũng lập tức ửng đỏ.

Bàn chân đại hán to lớn này mạnh mẽ dậm xuống mặt đất một cái. Kình khí hung hãn khiến cho mặt đất rạn nứt, thân thể đại hán này nhảy dựng lên, bắn về phía Lữ Tiểu Linh. Đồng thời thủ ấn trong tay được kết, một đạo trảo ấn nóng bỏng xuất hiện. Sau khi khí tức trên người được kéo lên, khí thế trên người hắn cũng mạnh mẽ, công kích hung hãn hơn không ít.

– Bí pháp.

Lục Lâm Thiên nhìn đại hán khổng lồ kia. Ánh mắt khẽ biến đổi, đại hán kia rõ ràng là Vũ Suất thất trọng, không ngờ có thể trực tiếp nhảy lên hai trọng, đây chính là một loại bí pháp tăng lên thực lực. Ban đầu ở Lục gia, gia gia Lục Vũ của hắn cũng từng sử dụng qua bí pháp tăng cường thực lực. Chỉ là loại bí pháp này có không ít tác dụng phụ, cho nên cũng không truyền lại cho hắn.

Ánh mắt của Lữ Tiểu Linh trầm xuống, đối phương đột nhiên dùng bí pháp tăng cường thực lực, nàng đã không còn cách nào chống lại. Đến lúc này chỉ có thi triển ra bảo vật mà nàng đạt được trong đại điện Vụ Tinh mà thôi. Tuy rằng trên người nàng có thủ đoạn bảo vệ tính mạng khác, bất quá trong lúc thi đấu, ngoại trừ thực lực cùng linh khí ra, tất cả những thứ khác đều là phạm quy.

Nhìn đạo trảo ấn nóng bỏng kia đang đánh tới, thủ ấn trong tay Lữ Tiểu Linh nhanh chóng biến hóa. Thân thể mềm mại di động, sợi tóc bên tai tung bay, thân thể cơ hồ như thuấn di, lúc này linh lực trên người tuôn ra, một cỗ quang mang chói mắt bắn ra, linh lực tràn ngập, sóng gợn trong không gian rung động mạnh mẽ.

– Thiên La Linh Tán.

Sau khi một đạo thủ ấn cuối cùng được kết, quang mang trong tay Lữ Tiểu Linh thu liễm, ngay sau đó một cỗ khí tức cổ xưa lan tràn ra.

Dưới vầng sáng này, trong tay Lữ Tiểu Linh xuất hiện một cái ô màu xanh trong suốt, phía trên chiếc ô này bí văn quanh quẩn, một cỗ quang mang chói mắt từ trên chiếc ô tuôn ra, lập tức hóa thành một vòng xoáy xanh trắng tràn ngập khí tức quỷ dị. Vòng xoáy xoay tròn, trung tâm của vòng xoáy gần giống như là một lỗ đen, dường như bên trong chiếc ô này còn có không gian vậy.

– Đây là Hồn Linh khí Địa cấp.

Khí tức trên chiếc ô lan tràn ra, dưới cỗ áp lực này, người có thể ngồi trên đài cao đều là người có kiến thức bất phàm cho nên lập tức nhận ra thứ Lữ Tiểu Linh đang thúc dục hiện tại chính là một kiện Hồn Linh khí Địa cấp.

– Trên người tiểu nữu này không ngờ lại có bảo vật như vậy.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng hơi kinh ngạc, thế nhưng cũng không suy nghĩ nhiều. Mà lúc này Lục Thiếu Du còn tưởng rằng kiện Hồn Linh khí Địa cấp trên tay Lữ Tiểu Linh chính là do Linh Thiên môn ban cho, thế nhưng hắn cũng không biết được kiện Hồn Linh khí Địa cấp này là do nàng nhận được trong đại điện Vụ Tinh ở Vụ Tinh Hải.

Sưu Sưu.

Đạo trảo ấn của đại hán to lớn xẹt qua phía chân trời, cuối cùng nhanh chóng đánh vào bên ngoài vòng xoáy. Thanh âm bạo liệt lập tức vang lên, kình khí nóng bỏng vô cùng đáng sợ hóa thành một cơn lốc tản ra bốn phía.

– Thiên La Linh Tán. Thu cho ta.

Ánh mắt Lữ Tiểu Linh trầm xuống rồi quát lên một tiếng, thủ ấn trong tay được kết, vòng xoáy bên trong chiếc ô kia lập tức xuất hiện một cỗ hấp lực khủng bố, trực tiếp đem cỗ kình khí kinh khủng kia thôn phệ vào trong vòng xoáy.

– Hồn Linh khí Địa cấp sao?

Nhìn thấy một màn này, trong mắt đại hán to lớn kia hiện lên sự kinh ngạc, không ngờ ánh mắt của hắn cũng không tầm thường chút nào. Tiếp theo trong nháy mắt, đại hán to lớn này không có một chút trì hoãn nào, nhanh chóng xuất hiện ở trên vòng xoáy do Thiên La Linh Tán của Lữ Tiểu Linh thúc dục ra, thủ ấn biến đổi, một cỗ năng lượng thuộc tính phong hội tụ quanh người. Năng lượng thuộc tính phong bắt đầu khởi động, bao phủ tầng trời thấp trên quảng trường.

– Không ngờ hắn cũng là vũ giả song hệ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hắn có cảm giác, đại hán to lớn này dường như cũng có một chút thủ đoạn.

Trên đài cao, Lữ Chính Cường cùng Khâu Mỹ Vi cực kỳ khẩn trương, ánh mắt chăm chú nhìn xuống phía dưới.

Trên không trung, thủ ấn trong tay đại hán to lớn kia nhanh chóng được kết, một cỗ năng lượng thuộc tính phong bàng bạc chỉ trong nháy mắt tụ tập tới một mức độ cực kỳ đậm đặc, thế nhưng lúc này bên trong cỗ năng lượng thuộc tính phong đậm đặc này có một thanh trường thương màu trắng đột nhiên bắn ra. Nhìn kỹ lại, thanh trường thương này dài mấy trượng, quang mang bên trên vô cùng chói mắt, bí văn lưu chuyển, năng lượng thuộc tính phong tràn ngập, ngay cả không gian xung quanh trường thương cũng run lên. Một cỗ khí tức cực kỳ khủng bố lan tràn. Tốc độ của trường thương màu trắng này cực kỳ nhanh, trong nháy mắt trực tiếp bắn vào trong vòng xoáy do Thiên La Linh Tán do Lữ Tiểu Linh thúc dục ra.

Cảm nhận khí thế của thanh trường thương này, rõ ràng chính là Vũ linh khí của đối phương. Cấp bậc của nó không bằng Thiên La Linh Tán của nàng, thế nhưng cũng có thể là Vũ Linh khí Huyền cấp. Đối phương dùng tu vi Vũ Suất cửu trọng thúc dục, uy thế không yếu so với nàng.

Chương 1298: Khôi lỗi trận pháp

Lữ Tiểu Linh cắn răng, bên trong Thiên La Linh Tán lúc này đột nhiên bắn ra cỗ hấp lực khủng bố, vòng xoáy co lại, thanh trường thương kia cũng bắn vào trong vòng xoáy.

Thủ ấn trong tay hai người nhanh chóng biến hóa, không gian chung quanh hai người chấn động. Dường như hai người đã bắt đầu âm thầm giao thủ. Trên không trung, Thiên La Linh Tán cùng thanh trường thương kia đều được quang mang bao phủ, đang giao thủ với nhau. Thế nhưng chi tiết thì chỉ sợ có Lữ Tiểu Linh cùng đại hán to lớn kia biết rõ.

Cách vị trí nơi hai người giao thủ không xa thì có một thanh niên mặc hoa phục cười lạnh một tiếng. Hai người kia đang liều mạng thúc dục Linh khí, chuyện ngư ông đắc lợi này đương nhiên hắn sẽ không bỏ qua. Thủ ấn trong tay người này được kết, linh lực trong người tuôn ra. Cuối cùng linh lực đan thành một cái lưới vô hình, bỗng nhiên bắn về phía Lữ Tiểu Linh cùng đại hán to lớn kia. Không ngờ người này lại muốn cùng một lúc đả thương hai người, sau đó chiếm tiện nghi lớn.

Hai người Lữ Tiểu Linh cùng đại hán khổng lồ đều phát hiện ra thế nhưng căn bản lại không cách nào né tránh, ánh mắt hai người lúc này đại biến.

Cùng lúc đó, khi sắc mặt Lữ Tiểu Linh đại biến thì thân ảnh Lục Lâm Thiên bắn về phía nàng. Trong nháy mắt chắn trước mặt Lữ Tiểu Linh, một cỗ linh lực bàng bạc mang theo linh hỏa ngập trời trực tiếp đánh về phía chiếc lưới bằng linh lực kia.

Phanh Phanh.

Hai cỗ lực lượng va chạm, tấm lưới vô hình kia nhanh chóng va chạm với linh hỏa của Lục Lâm Thiên. Gợn sóng trong không gian đột nhiên cứng lại, một đám kình khí vô hình lan tràn. Hai cỗ lực lượng va chạm, kình khí đáng sợ trực tiếp khiến cho gợn sóng trong không gian bắn tung tóe. Linh hỏa nóng bỏng bắn khắp nơi, khi kình khí tiêu tán, thanh niên mặc hoa phục kia bị đẩy lùi hơn mười thước, sắc mặt tái nhợt.

– Không ngờ lại đánh lén như vậy, các hạ cũng quá vô sỉ đó.

Tiếp theo thân ảnh Lục Lâm Thiên liền xuất hiện trước người thanh niên mặc hoa phục kia, ánh mắt vô cùng lạnh lẽo, hàn khí từ trên người tràn ra.

Thanh niên hoa phục lúc này cũng không nghĩ tới đột nhiên nửa đường lại có một Trình Giảo Kim xuất hiện, ánh mắt hắn trầm xuống. Hắn cũng đã sớm chú ý tới thanh niên áo xanh này, người này không dễ chọc. Lúc này biết rõ mình đã không còn cách nào làm ngư ông đắc lợi nữa, hắn lập tức muốn lùi lại.

– Còn muốn đi sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, người này chỉ có tu vi Linh Suất thất trọng, thích hợp cho hắn động thủ nhất, không ngờ lại đưa tới cửa cho nên hắn sẽ không muốn bỏ qua. Một tiếng quát lạnh lẽo vang lên, tâm thần Lục Thiếu Du khẽ động, linh lực mênh mông từ trong cơ thể tuôn ra, thân thể lao thẳng tới thanh niên mặc hoa phục kia.

Sắc mặt thanh niên mặc hoa phục đại biến, không nghĩ tới vừa muốn chiếm chút tiện nghi lại đυ.ng phải một cường giả. Đối phương cực kỳ cường hãn, hắn không có một chút do dự nào, thân hình nhanh chóng lùi lại, đồng thời tay đánh ra từng đạo thủ ấn, lập tức có bốn đạo lưu quang được chém ra.

– Ồ.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, sắc mặt biến đổi. Bốn đạo lưu quang do thanh niên mặc hoa phục kia đánh ra có một cỗ khí tức sát phạt cực kỳ nồng đậm. Lập tức có bốn đầu khôi lỗi cao chừng hai thước hiện lên trong không trung. Chính là khôi lỗi hình người, trên thân khôi lỗi lưu quang tràn ngập. Từ khí tức trên người có thể nhận ra bốn đầu khôi lỗi này đều đã đạt tới Lục giai hậu kỳ. Tuy rằng còn chưa tới đỉnh phong, thế nhưng mỗi một đầu khôi lỗi một khi động thủ sợ rằng cũng đủ để chống lại một Vũ Suất bát trọng.

Bốn đầu khôi lỗi vừa xuất hiện, lập tức hình thành một vòng vây vây khốn Lục Lâm Thiên ở bên trong. Dường như mỗi một đầu khôi lỗi đều đứng trong một phương vị, trong lúc vô hình làm cho uy thế của bốn đầu khôi lỗi tăng lên.

– Khôi lỗi trận pháp, chẳng lẽ là người của Thần Kim các?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, có thể vận dụng Khôi lỗi trong lúc thi đấu cũng chỉ có Thần Kim các trong Tứ các Tứ đảo mới có thể dùng. Thần Kim các này giống nhưu Vạn Thú Tông, Vạn Thú Tông dùng khống thú mà nổi danh. Thần Kim các cũng vậy, bọn họ dùng Khôi lỗi mà nổi danh. Thực lực bản thân của đệ tử hai sơn môn này cùng một nhịp thở với yêu thú và khôi lỗi của mình, cho nên mỗi một khi tham gia thi đấu đều được sử dụng.

– Mấy đầu khôi lỗi này cũng không kém a. Không ngờ toàn bộ đều là nhân khôi, dùng người sống luyện chế.

Lục Lâm Thiên nhìn bốn đầu khôi lỗi, ánh mắt bốn đầu khôi lỗi này không thực sự trống rỗng như khôi lỗi bình thường, mà trong mắt hiện lên sát phạt chi ý nồng đậm. Chứng minh cho việc bốn đầu khôi lỗi này đều dùng người sống mà luyện chế ra. Nhân khôi sau khi luyện chế thành công thì thực lực sẽ còn tăng lên. Lục Thiếu Du phỏng đoán, có lẽ muốn luyện chế bốn đầu khôi lỗi này cũng phải cần bốn Vũ Suất lục trọng bị luyện chế sống thành khôi lỗi. Tiểu tử này quả thực đủ tâm ngoan thủ lạt. Tuy rằng hắn cũng luyện chế nhân khôi, bất quá chỉ dùng người muốn giết hắn để luyện chế mà thôi.

– Các hạ, chúng ta nước sông không phạm nước giếng. Bốn đầu khôi lỗi này của ta có lẽ các hạ không coi ra gì. Bất quá một khi hình thành Khôi lỗi trận thì có lẽ dùng thực lực Linh Vương nhất trọng của các hạ muốn thoát khỏi cũng không dễ.

Nhìn Lục Lâm Thiên, thanh niên của Thần Kim các nói.

– Khôi lỗi trận sao? Ta muốn thử xem một chút.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, ánh mắt liếc qua nhìn bốn đầu khôi lỗi.

– Vậy thì mời các hạ.

Thanh niên hoa phục bình thường cũng là người kiệt ngạo, lúc này bị Lục Lâm Thiên đuổi theo không dứt, hắn đã hạ thấp bản thân đã là điều không dễ dàng gì rồi. Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không buông tha, bản thân thanh niên này lại có chút nắm chắc về khôi lỗi trận của mình, cho nên thủ ấn lập tức biến đổi. Bốn đầu khôi lỗi đồng thời vây công Lục Thiếu Du.

– Hừ.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, thân hình di chuyển, linh lực trong người tuôn ra. Một chưởng mạnh mẽ lập tức đánh về một đầu khôi lỗi trước mặt hắn.

Mà trong khi Lục Lâm Thiên công kích đầu khôi lỗi trước mặt lại có một màn khiến cho người khác bất ngờ xuất hiện. Trên người đầu khôi lỗi này đột nhiên có qunag mang chói mắt bắn ra. Lúc này ba cỗ quang mang từ trên người ba đầu khôi lỗi còn lại nhanh chóng bắn về phía đầu khôi lỗi bị Lục Thiếu Du công kích. Khí thế của đầu khôi lỗi này lập tức tăng lên, nhanh chóng vọt lên tới lục giai hậu kỳ.

Tiếp theo, trong nháy mắt đầu khôi lỗi này trực tiếp đánh ra một chưởng, ngạnh kháng với công kích của Lục Thiếu Du.

Phanh.

Chưởng ấn hung hãn của Lục Lâm Thiên vừa mới đánh ra nhanh chóng va chạm với một quyền của khôi lỗi. Một tiếng nổ mạnh vang lên, thân thể Lục Thiếu Du bị đẩy lùi mấy bước, đầu khôi lỗi kia bị đẩy lùi chục thước.

Kình khí từ từ khuếch tán rồi tiêu tán. Thân thể Lục Lâm Thiên vẫn lơ lửng trên trời như trước, linh lực mênh mông trong cơ thể hình thành một bức tường vô hình. Ám kình vừa rồi của hai đạo công kích không tạo thành một chút thương tổn gì với hắn. Thế nhưng bàn tay hắn lúc này cũng phải run lên. Không ngờ lực phòng ngự của đầu khôi lỗi này lại mạnh như vậy.

Chương 1299: Phản khống khôi lỗi (1)

– Khôi lỗi trận pháp này quả thực không tồi.

Hai hàng lông mày Lục Lâm Thiên nhíu lại, Khôi lỗi trận pháp này có chút quỷ dị, mà đối phó với khôi lỗi cũng không thể ngạnh kháng. Lúc này Lục Lâm Thiên khẽ nhếch miệng, đối phó với khôi lỗi mà thôi. Nếu như là Linh Vương nhất trọng khống chế khôi lỗi thì quả thực hắn không biết phải làm sao. Bất quá hiện tại chỉ là một Linh Suất thất trọng khống chế khôi lỗi. Hắn có thể dùng một ít biện pháp trên Thiên Linh lục thử một chút, dù sao hắn cũng là đệ tử của Thánh Thủ linh tôn a. Chỉ bằng vào mấy đầu khôi lỗi lục giai làm sao có thể ngăn hắn lại.

Sưu Sưu.

Bốn cỗ kình phong bắn ra, bốn đầu khôi lỗi lúc này cũng không dừng lại một chút nào, nhanh chóng phóng về phía Lục Lâm Thiên.

– Đến đây đi.

Lục Lâm Thiên khẽ cười cười, ngón trỏ theo thói quen vuốt mũi, khóe miệng như cười như không.

Đối với khôi lỗi, Lục Lâm Thiên coi như vô cùng quen thuộc, tuy rằng hắn không luyện chế khôi lỗi nhiều lắm, bất quá đối với việc nghiên cứu khôi lỗi, có Thiên Linh Lục do sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn lưu lại, cho nên xuất phát điểm ngay từ đầu so với người khác mạnh hơn rất nhiều.

Khôi lỗi được luyện chế thành thân thể, cuối cùng lại rót linh hồn lực của bản thân vào mới thúc dục được. Mà muốn đối phó với Khôi lỗi, Lục Lâm Thiên vô cùng rõ ràng, chỉ cần đem linh hồn lực trong khôi lỗi phá hủy là được. Mà muốn phá hủy linh hồn lực trong đầu khôi lỗi thì chỉ có hai các. Thứ nhất, người có thực lực siêu cường dùng thực lực áp đảo của mình trực tiếp đánh nát khôi lỗi, như vậy khôi lỗi cùng linh hồn lực trong đầu nó đều hóa thành mảnh vỡ. Mà loại thứ hai, chính là trực tiếp dùng linh hồn của bản thân phá hủy linh hồn vốn có trong khôi lỗi. Thế nhưng có thể làm được một bước này nhất định phải cực kỳ tinh thông khôi lỗi mới làm được. Linh giả tinh thông khôi lỗi chi thuật cũng vô cùng thưa thớt.

Bốn đầu khôi lỗi trực tiếp đánh tới, kình phong bắn ra bốn phía, không gian ô ô rung động.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên bắn lên cao, linh lực trong người tuôn ra. Trong nháy mắt lao thẳng về phía đầu khôi lỗi trước mặt.

Thanh niên mặc hoa phục thấy vậy, thủ ấn lập tức biến đổi, trên người ba đầu khôi lỗi còn lại lập tức có một cỗ quang mang lao thẳng về phía đầu khôi lỗi trước mặt Lục Lâm Thiên. Uy năng trên người đầu khôi lỗi kia lập tức tăng lên nhiều, đánh ra một quyền phá không tới Lục Thiếu Du. Nhân khôi dường như có thêm công năng như vậy, sau khi luyện chế thành khôi lỗi còn có thể thi triển vũ kỹ lúc còn sống. Hơn nữa lại thêm lực phòng ngự cường hãn, bản thân không sợ chết, so với lúc còn sống thì thực lực mạnh hơn nhiều.

Linh lực Lục Lâm Thiên cuồn cuộn quanh người, thân thể khẽ nghiêng tránh khỏi một quyền của khôi lỗi, giống như thuấn di tránh đi một quyền, một quyền đi sượt qua khuôn mặt của hắn, kình phong chung quanh khiến cho Lục Thiếu Du có chút đau đớn.

– Khôi lỗi bí thuật.

Dưới tốc độ như thiểm điện này, Lục Lâm Thiên đã nhanh chóng đi tới trước người đầu khôi lỗi kia. Trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên một âm thanh trầm thấp, thủ ấn được kết, từ trán Lục Thiếu Du có một cỗ quang mang kỳ dị hiện ra. Cỗ quang mang này hóa thành từng đạo quang mang nhỏ, giống như đường cong trực tiếp lướt vào trong mi tâm khôi lỗi kia.

Ngay lúc đó, sắc mặt thanh niên mặc hoa phục kia đại biến, thủ ấn nhanh chóng biến hóa.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên cũng liên tục biến hóa. Trong đầu khôi lỗi này, linh hồn lực Lục Thiếu Du khuếch tán, lập tức tìm tới vị trí nơi linh hồn ấn ký của thanh niên hoa phục kia ở. Linh hồn lực nhanh chóng bao phủ chung quanh.

– Khôi lỗi bí thuật, thanh trừ.

Lục Lâm Thiên cười lạnh quát lên một tiếng. Thanh niên hoa phục này chỉ là Linh Suất thất trọng mà thôi, linh hồn lực so với Linh Suất thất trọng bình thường mạnh hơn không ít, chỉ sợ cũng có thể so sánh được với linh hồn lực của Linh Suất bát trọng. Bất quá so sánh với hắn mà nói, còn kém xa. Muốn phá hủy loại linh hồn ấn ký cấp bậc này cũng không quá khó khăn. Thủ ấn trong tay Lục Thiếu Du không ngừng biến hóa, trong nháy mắt trong mắt đầu khôi lỗi kia trở nên trống rỗng. Mà sắc mặt thanh niên mặc hoa phục kia tái nhợt.

– Hừ. Khôi lỗi bí thuật. Phản khống.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không dừng tay, ngay sau đó có một đạo linh hồn lực bàng bạc từ trong mi tâm hắn đánh vào đầu khôi lỗi này. Sau khi xóa đi linh hồn ấn ký vốn có trong khôi lỗi, hắn có thể phản khống khôi lỗi. Một đầu khôi lỗi lục giai giá trị vô cùng xa xỉ, tương tương với một Vũ Suất thất trọng bát trọng tự đưa tới cửa, ngu sao mà không lấy.

Sau khi linh hồn lực của Lục Lâm Thiên đánh vào, ánh mắt ngốc trệ của đầu khôi lỗi kia bắt đầu có chút gì đó, toàn thân động đậy. Hai mắt mở ra, trong đôi mắt trống rỗng bắn ra quang mang chói mắt, đầu khôi lỗi này đã bị đổi chủ.

Sắc mặt thanh niên hoa phục kia tái nhợt, dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn qua Lục Lâm Thiên, cơ hồ là trợn mắt há mồm. Đương nhiên hắn vô cùng hiểu rõ, hắn đã mất đi liên hệ với đầu khôi lỗi này. Hắn tốn không biết bao nhiêu thời gian cùng dược liệu mới luyện chế ra khôi lỗi lục giai hậu kỳ, thế nhưng không ngờ lại dễ dàng bị người khác phản khống dễ dàng như vậy.

Một cỗ khôi lỗi bị phản khống, bốn đầu khôi lỗi đã không còn cách nào tạo thành trận pháp. Đối với Lục Lâm Thiên lúc này đã không tạo thành một chút uy hiếp nào. Trước mắt bao nhiêu người, chỉ trong thời gian nháy mắt trực tiếp làm cho hai cỗ khôi lỗi nữa đổi chủ.

Sau khi thanh niên mặc hoa phục phục hồi tinh thần lại, lúc này hắn mới vội vàng thu một đầu khôi lỗi còn lại. Bốn đầu khôi lỗi lục giai hậu kỳ, thế nhưng có ba đầu hắn đã không còn cách nào thu lại được, tổn thất không hề nhỏ.

– Tại sao lại có thể như vậy?

Trong Thần Kim các, sắc mặt đám cường giả run lên, điều này quả thực không thể tưởng tượng nổi. Chỉ có một khả năng, Quỷ Sát Dương Quá này cũng tinh thông khôi lỗi chi thuật. Bằng không mà nói làm sao có thể lập tức phá Khôi lỗi trận pháp, càng không có khả năng phản khống.

Trên đài cao, nhìn thấy Khôi lỗi trận pháp của đệ tử mạnh nhất Thần Kim các bị phá, đồng thời còn bị phản khống, không ít cường giả các sơn môn kinh ngạc, trong lòng âm thầm cười nhạo Thần Kim các. Thế nhưng nụ cười này không nên biểu lộ ra ngoài mà thôi. Thần Kim các dựa vào khôi lỗi chi thuật bất phàm mà nổi danh. Thế nhưng hôm nay lại bị đả kích cực lớn, không chỉ có khôi lỗi trận pháp bị phá mà ngay cả khôi lỗi cũng bị phản khống, đây chính là việc mặt mũi bị mất a.

– Quỷ Sát Dương Quá này quả nhiên bất phàm.

Trong đội hình của Vân Dương Tông, Vân Khiếu Thiên thầm nghĩ.

– Quỷ Sát Dương Quá này càng ngày càng khiến cho người khác nhìn không thấu.

Ánh mắt Lữ Chính Cường nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên. Có thể trực tiếp phá Thú Hồn Quyết của Vạn Thú Tông, lại dễ dàng phá Khôi lỗi trận pháp của Thần Kim các, đây không phải là điều mà linh giả bình thường có thể làm được.

Chương 1300: Phản khống khôi lỗi (2)

– Dương Quá này vừa rồi cố ý giúp Tiểu Linh một tay, không biết có phải là ta nhìn lầm hay không.

Khâu Mỹ Vi khẽ nói.

– Thật sao?

Lữ Chính Cường nhướng mày, lại nhìn về phía Lữ Tiểu Linh cùng với đại hán to lớn kia. Lúc này hai người đã sắp phân thắng bại.

Lục Lâm Thiên không chút khách khí thu hồi ba đầu khôi lỗi, sau đó chuẩn bị công kích thanh niên mặc hoa phục kia. Mất đi khôi lỗi, thanh niên hoa phục này đã không còn bao nhiêu sức phản kháng. Mà lúc này Lục Lâm Thiên cũng cảm nhận được sự biến hóa sau lưng mình. Lữ Tiểu Linh cùng đại hán to lớn kia dường như sắp phân thắng bại.

Trong không gian to lớn lúc này cơ hồ trong nháy mắt có một cỗ kình khí kinh người tràn ra. Cả không gian như muốn sụp đổ.

Phanh Phanh.

Rốt cuộc, trong quang mang kia truyền đến âm thanh bạo liệt cực lớn, giống như là năng lượng chấn động nhanh chóng khuếch tán ra bốn phía.

Phanh Phanh.

Âm thanh bạo liệt không ngừng vang lên bên tai, đá vụn chung quanh ầm ầm bắn ra bốn phía. Trên không trung, hai đạo thân ảnh trực tiếp bị đánh bay, trên tay Lữ Tiểu Linh và thanh niên to lớn kia, quang mang trên Thiên La Linh Tán và trường thương đều ảm đạm, sắc mặt hai người trắng bệch.

Phốc Phốc.

Cơ hồ là cùng một lúc, huyết khí trong cơ thể hai người cuồn cuộn, miệng đều phun ra một ngụm máu tươi. Không ngờ hai người lúc này đều lưỡng bại câu thương, ai cũng không chiếm được tiện nghi.

– Đáng chết.

Lục Lâm Thiên thầm mắng một tiếng, lập tức lao thẳng về phía Lữ Tiểu Linh, lúc này hắn cũng không muốn đối phó với thanh niên của Thần Kim các kia. Nữ nhân của mình dù sao vẫn quan trọng hơn.

Sưu Sưu.

Chỉ là thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa động thì đã có một thân hình xinh đẹp hiện lên bên người Lữ Tiểu Linh, chính là tiểu độc ma Lục Tâm Đồng.

– Tiểu Linh tỷ, tỷ thế nào rồi?

Lục Tâm Đồng đáp xuống bên người Lữ Tiểu Linh, nhanh chóng đưa cho nàng một khỏa đan dược.

– Tỷ không sao. Chỉ là có lẽ chỉ có thể dừng bước tại đây mà thôi.

Đan dược trên người Lữ Tiểu Linh đương nhiên không ít, bất quá nàng cũng không cự tuyệt đan dược của Lục Tâm Đồng. Lữ Tiểu Linh nhanh chóng nhận đan dược rồi nhét vào miệng nói:

– Tâm Đồng, ta đã vô lực tái chiến, ngọc giản cũng không đủ. Ngọc giản cho muội, muội nhất định phải tiến vào top mười.

– Tiểu Linh tỷ, ngọc giản của muội có lẽ cũng đủ rồi, muội sẽ giúp tỷ đoạt một ít, tỷ cũng sẽ tiến được vào top mười.

Lục Tâm Đồng nói.

– Thực lực của ta so với bọn muội yếu hơn nhiều lắm, cho dù tiến vào top mười cũng chỉ có hư danh mà thôi.

Lữ Tiểu Linh nói, nhanh chóng kín đáo đưa ngọc giản trong người cho Lục Tâm Đồng rồi nói:

– Ta đã không còn lực tái chiến, số ngọc giản này giao cho muội. Nhất định phải giành được thành tích tốt, đừng làm cho Phi Linh môn mất mặt.

– Tiểu Linh tỷ, muội sẽ cố gắng.

Lục Tâm Đồng lúc này cũng không cự tuyệt, lúc này Lữ Tiểu Linh quả thực đã không còn lực tái chiến.

– Cô gái nhỏ này, dường như đã trưởng thành không ít.

Lục Lâm Thiên nhìn Lữ Tiểu Linh rồi mỉm cười. Cho dù là tiến vào top mười cũng không đủ thực lực, chỉ có hư danh mà thôi. Lúc đó sợ rằng sẽ là cái cớ để mọi người chỉ trích. Hắn cũng chỉ muốn bảo vệ an nguy của các nàng mà thôi. Về phần các nàng có thể tiến vào top mười hay không thì phải dựa vào thực lực của chính mình.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên dừng lại, Lữ Tiểu Linh đã ngừng chiến, có lẽ không có việc gì. Lúc này ánh mắt Lục Thiếu Du lạnh lẽo nhìn về thanh niên to lớn vừa mới công kích Lữ Tiểu Linh kia. Thế nhưng Lục Tâm Đồng đã nhanh hơn một bước, ánh mắt mang theo hàn ý trực tiếp đánh về phía thanh niên to lớn kia.

– Đáng chết.

Thanh niên to lớn kia lúc này cũng không thể quan tâm tới thương thế của mình nữa, thân thể nhanh chóng nhảy lên rồi chạy trốn. Thiếu nữ này toàn thân đều là độc, lại có tu vi Linh Vương nhất trọng, ra tay tâm ngoan thủ lạt. Ngay cả lúc hắn toàn thịnh cũng không phải là đối thủ của nàng, lúc này sao hắn dám ngạnh kháng.

Đối thủ bị Lục Tâm Đồng đoạt mất, Lục Lâm Thiên cũng chỉ cười khổ. Trong tâm thần của hắn, hiện tại thanh niên của Thần Kim các đã nhanh chóng trốn đi. Lúc này nhìn sắc trời, có lẽ ngày cuối cùng ngày cũng không bao lâu nữa sẽ kết thúc. Mà bây giờ hắn còn phải đánh bại một người thì mới bảo đảm được bản thân tiến vào top mười.

– Thôi thì chọn ngươi vậy.

Lục Lâm Thiên thấp giọng quát lên một tiếng, thân thể nhanh chóng bắn về phía thanh niên mặc hoa phục kia.

Thanh niên mặc hoa phục của Thần Kim các nhìn thấy Lục Lâm Thiên nhìn về phía Lữ Tiểu Linh cùng thanh niên to lớn kia, hắn thừa cơ nhanh chóng trốn đi. Thế nhưng bản thân còn chưa trốn được đi xa thì lại phát hiện ra cánh tay cùng bàn chân mình có cảm giác nóng rực. Hắn vội cúi đầu nhìn xuống thì thấy không biết từ khi nào cánh tay với bàn chân của hắn bị hai đạo hỏa diễm nóng bỏng cuốn vào, hỏa diễm này giống như dây mây, trực tiếp vây khốn hắn.

– Ngươi rời khỏi đây được rồi đó.

Một tiếng quát lạnh lùng vang lên bên tai người này. Lập tức bên người hắn có một thanh niên mặc một bộ cẩm bào xuất hiện. Người này bộ dáng gầy gò, mặc một bộ cẩm bào, dáng người cao ngất, hai mắt mang theo hàn ý. Mà khí tức trên người hắn đã tới Linh Suất cửu trọng.

Phanh.

Một đạo chưởng ấn bằng linh lực nhanh chóng được đánh ra, thanh niên mặc hoa phục kia bị đánh xuống mặt đất. Một tiếng phanh thật lớn vang lên, mặt đất trên quảng trường bị rạn nứt.

Phốc.

Thanh niên mặc hoa phục này phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch. Bản thân vốn đã trọng thương khi trước, khôi lỗi bị hủy, linh hồn bị thương nặng. Bốn đầu khôi lỗi đối với hắn vô cùng quan trọng, bởi vì đều là bổn mạng khôi lỗi của hắn. Linh hồn lực của hắn bên trong khôi lỗi bị phá hủy, lúc này tăng thêm một chưởng của thanh niên mặc cẩm bào, thương thế của hắn không nhẹ chút nào.

– Giao ngọc giản ra.

Thanh niên mặc cẩm bào đáp xuống trước người thanh niên mặc hoa phục.

Thanh niên mặc hoa phục căn bản không có cách nào cự tuyệt, dựa theo quy định mà nói, nếu như không giao ra thì hắn sẽ bị đánh chết. Lúc này thanh niên mặc hoa phục nhanh chóng móc ra ngọc giản trong người, ánh mắt trống rỗng.

Sưu.

Đột nhiên trong lúc đó có một thân ảnh màu xanh xuất hiện. Trực tiếp dùng tốc độ nhanh như thiểm điện đem ngọc giản trên người thanh niên của Thần Kim các này thu vào. Người này chính là Lục Lâm Thiên.

– Muốn chết.

Thanh niên mặc cẩm bào quát lạnh một tiếng. Hắn quả thực không nghĩ tới lại có chuyện bọ ngựa bắt ve chim sẻ núp đằng sau. Thân ảnh của hắn lập tức biến mất tại chỗ, giống như là quỷ mị, đột nhiên hiện lên trước người Lục Thiếu Du. Một đạo chưởng ấn đột nhiên đánh về phía trước.

– Lùi xuống cho ta.

Lục Lâm Thiên quát lạnh một tiếng, tay áo run lên, linh lực từ trong người tràn ra. Hai cỗ lực lượng va chạm.

Phanh Phanh.

Thanh âm trầm thấp vang vọng trên không trung. Kình khí bắn ra bốn phía. Thân hình thanh niên mặc cẩm bào bị đẩy lùi mấy bước. Mà thân thể Lục Lâm Thiên cũng lay động một cái.

Chương 1301: Phá hồn linh kiếm

– Không nghĩ tới người này đã tới Linh Suất cửu trọng rồi.

Nhìn thanh niên mặc cẩm bào trước mặt, Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ gì người này. Người này chính là Gia Cát Tử Vân của Lan Lăng sơn trang, là người năm lần bảy lượt muốn đối phó với hắn. Ban đầu khi tiến vào Vụ Tinh Hải đã là Linh Suất lục trọng. Những năm này không ngờ lại đột phá tới Linh Suất cửu trọng. Sợ rằng Lan Lăng sơn trang bỏ không ít tài nguyên tu luyện vào hắn a.

– Các hạ, giao ra ngọc giản vừa đoạt. Linh Vương nhất trọng, người khác sợ ngươi nhưng ta cũng không sợ ngươi.

Gia Cát Tử Vân nhìn Lục Lâm Thiên, một cỗ hàn ý tràn ra. Biết rõ đối phương là Linh Vương nhất trọng thế nhưng hắn lại không sợ chút nào. Dường như bản thân có điều dựa vào vậy.

– Vậy thì thử xem.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười lạnh. Vừa rồi lại đoạt thêm trên trăm ngọc giản. Hắn muốn đi vào top mười đã là chắc chắn. Lần này nhìn Gia Cát Tử Vân, quả thực muốn động thủ hắn cũng không ngại nữa. Cũng nên thăm dò Gia Cát Tử Vân này một phen, đến tột cùng hắn có bao nhiêu thực lực.

Con mắt Gia Cát Tử Vân gắt gao nhìn vào Lục Lâm Thiên, hàn ý trong mắt càng ngày càng đậm. Lúc này hắn cũng phải nhất định đoạt được những ngọc giản kia thì mới có cơ hội tiến vào top mười. Cho nên hắn tuyệt đối không thể buông tha.

– Linh Vương nhất trọng, hôm nay ta sẽ cho ngươi biết, bằng vào thực lực Linh Vương nhất trọng của ngươi còn chưa đủ để tự phụ trước mặt ta.

Gia Cát Tử Vân quát lạnh một tiếng, không gian hai người đột nhiên tĩnh lặng, một cỗ hàn ý tràn ngập quảng trường.

– Chỉ bằng ngươi? Sợ rằng còn chưa đủ.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, ánh mắt trầm xuống. Một cỗ hàn ý từ trong người tràn ra. Bên trong cỗ hàn ý này mang theo sát khí. So về khí tức, Gia Cát Tử Vân nào phải là đối thủ của Lục Thiếu Du. Bên trong cỗ hàn ý này của Lục Thiếu Du có sát khí, bên trong sát khí này tràn ngập sát phạt chi khí. Một đường tu luyện tới hiện tại, những năm này tuy rằng Lục Thiếu Du tận lực giảm bớt sát phạt. Thế nhưng vẫn đạp lên vô số thi thể. Trên con đường tu luyện tàn khốc cho tới bây giờ, tăng thêm số sát khí hắn thôn phệ trong Huyền Thiên Bí Cảnh, sợ rằng nếu như Lục Thiếu Du đều phóng thích ra thì đủ để khiến hắn thành ma.

– Hay cho cỗ sát khí nồng đậm. Quỷ Sát Dương Quá này quả thực người cũng như tên a.

Trên đài cao, không ít cường giả biến sắc. Sát khí trên người Quỷ Sát Dương Quá này nếu không trải qua đẫm máu thì tuyệt đối sẽ không có sát khí nồng đậm như vậy. Sợ rằng người có tu vi thấp gặp phải cỗ sát khí này sẽ cảm thấy không khỏe.

Cảm nhận hàn ý trên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt Gia Cát Tử Vân khẽ đổi. Không ngờ bản thân hắn lúc này lại không dám động thủ. Hàn ý của đối phương quá mức quỷ dị, sợ rằng không bao lâu nữa trước mặt bao nhiêu người hắn sẽ mất đi dũng khí đối chiến. Bàn chân hắn liền đạp mạnh lên mặt đất, linh lực trong người tuôn ra. Thân thể nhanh chóng bắn về phía Lục Thiếu Du, đồng thời thủ ấn trong tay nhanh chóng được kết. Từ trong lòng bàn tay hắn có một sợi xích hiện lên, trực tiếp phá vỡ không khí đánh về phía Lục Thiếu Du.

– Thực lực quả thực không tệ.

Quay mắt nhìn về phía Gia Cát Tử Vân, Lục Lâm Thiên không chút nhúch nhích vào. Dưới tình huống thực lực bình thường, nếu như hắn là Linh Suất cửu trọng sợ rằng sẽ khó đối phó với người này. Thế nhưng bây giờ hắn đã là Linh Vương nhất trọng thì cũng không phải sợ nữa. Điều lo lắng duy nhất chỉ là con bài chưa lật của Gia Cát Tử Vân mà thôi.

Sưu Sưu.

Từng đạo khí lãng xuyên qua không gian bắn tới. Lúc công kích tới thân thể Lục Lâm Thiên, thì thân thể Lục Lâm Thiên đột nhiên lóe lên rồi biến mất vô cùng quỷ dị.

Một kích thất bại, đồng tử Gia Cát Tử Vân co lại, dường như cũng không có một chút ngoài ý muốn nào. Hắn khẽ cười lạnh một cái, thủ ấn nhanh chóng biến đổi, một tiếng quát lạnh lẽo vang lên.

– Phá Hồn Linh Kiếm.

Sưu Sưu.

Tiếng quát vừa dứt, một tiếng xé gió vô cùng kỳ dị vang lên trong không gian. Ánh mắt Lục Thiếu Du khẽ đổi, lập tức kinh ngạc nhìn thấy trong mi tâm Gia Cát Tử Vân lúc này có một cỗ linh hồn lực bàng bạc tuôn ra. Ngay sau đó giống như lưu tinh bắn về phía trước.

Cỗ linh hồn lực bàng bạc thu liễm lại, một thanh bảo kiếm sắc bén bất phàm hiện lên. Khí tức trầm trọng, mạnh mẽ lan tràn. Trên thân kiếm còn có không ít bí văn lưu chuyển. Chung quanh trường kiếm này, không gian khẽ rung động. Từ khí tức có thể nhận là đây chính là Hồn Linh khí Huyền cấp.

Một đạo thủ ấn cuối cùng của Gia Cát Tử Vân đã kết xong. Ánh mắt mang theo một cỗ hàn ý tuyệt đối nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Lúc này một cỗ linh lực bàng bạc lập tức hóa thành vòng xoáy tiến vào trong trường kiếm kia.

Sưu Sưu.

Trường kiếm đột nhiên xuyên qua gợn sóng trong không gian đánh về phía Lục Lâm Thiên. Một lát sau, trường kiếm này đột nhiên biến hóa. Bên trong trường kiếm đột nhiên có hơn trăm đạo kiếm quang bắn ra.

Sưu Sưu Sưu.

Kiếm quang trên không trung xoay tròn, lập tức đem cả không gian chung quanh Lục Lâm Thiên bao phủ. Trong không gian kiếm quang bao phủ này, cả không gian như bị nén lại, gần như bị cắt nát. Trong lúc mơ hồ có một cỗ khí tức hủy diệt tràn ra.

– Quả thực có chút phiền toái.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống. Gia Cát Tử Vân thúc dục Hồn Linh khí Huyền cấp, thực lực này đủ để chống lại Linh Vương nhất trọng.

– Không Linh diệt.

Cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng. Hắn đã toàn lực thúc dục Không Linh diệt. Một đạo trảo ấn đột nhiên hiện lên trong không trung. Không gian đột nhiên run rẩy. Dưới đạo trảo ấn này có lực lượng xuyên thủng không gian. Linh hồn lực bàng bạc hội tụ lại một chỗ, uy thế không ngờ lại khủng bố tới cực điểm.

Kiếm quang cùng trảo ấn trực tiếp va chạm với nhau. Kiếm quang ngập trời cùng linh hồn lực bàng bạc cuồn cuộn. Kiếm quang bị trảo ấn chặn lại. Hai đạo lực lượng không ngừng va chạm, năng lượng mạnh mẽ bắn ra bốn phía.

Phanh Phanh.

Không gian gần như bị phá hủy, thanh âm bạo liệt, nghiền nát vang lên. Quyết đấu mạnh mẽ như vậy lập tức hấp dẫn không ít ánh mắt của mọi người. Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, một cỗ linh hồn lực cùng với kình khí trên không trung nhanh chóng bắn ra bốn phía. Không trung lúc này như bị đảo loạn. Phía dưới, đất đá bay tứ tung, cảnh tượng giống như sơn băng địa liệt.

Dưới cỗ kình khí kinh khủng này, Lục Lâm Thiên lập tức bị một cỗ lực lượng mạnh mẽ đẩy lùi thân hình lại. Gia Cát Tử Vân kia cũng bị đẩy lùi giống như hắn. Hai người trong vòng một chiêu đều bị đẩy lùi, Lục Lâm Thiên cũng chỉ chiếm được một chút ưu thế mà thôi.

Mà khi thân hình Gia Cát Tử Vân bị đẩy lùi, sắc mặt hắn nhanh chóng biến hóa. Một cỗ hàn ý trong mắt bắn ra. Hắn cắn răng một cái, một đạo thủ ấn phức tạp được kết. Thân thể không ngừng run rẩy, một lát sau sắc mặt đỏ lên như máu. Mà trong cơ thể hắn, linh lực lúc này đột nhiên bành trướng. Đồng thời một cỗ khí tức khiến cho linh hồn chấn động bắt đầu xuất hiện.

Chương 1302: Diệt hồn thần cung (1)

– Linh Vương nhất trọng mà thôi, muốn đối phó với ngươi cũng không phải là không làm được.

Sắc mặt Gia Cát Tử Vân đỏ lên, khí tức trên người bỗng nhiên tăng vọng. Linh hồn lực bàng bạc nhanh chóng ngưng tụ quanh người. Bên trong cỗ linh hồn lực này mờ hồ có tiếng sấm rền vang lên. Ngay khi thanh âm của Gia Cát Tử Vân vừa dứt, thì bàn tay hắn giơ lên không trung rồi nắm chặt một cái. Một đạo chưởng ấn khổng lồ hơn trăm thước đột nhiên xuất hiện.

Trên đạo chưởng ấn này tràn ngập lưu quang, một cỗ khí tức bàng bạc, cổ xưa lan tràn ra chung quanh. Chỉ riêng uy áp trên chưởng ấn cũng khiến cho Vũ Suất cùng Linh Suất nhìn vào mà e sợ.

– Hồn Linh khí Địa cấp?

Trên đài cao, từng tiếng thấp giọng nghị luận mang theo sự rung động vang lên. Trên người Gia Cát Tử Vân này không ngờ lại có hai kiện Hồn Linh khí. Một kiện cấp bậc Huyền cấp, một kiện cấp bậc Địa cấp. Nếu là người bình thường sao lại có tài phú như vậy.

Trong đám người Lan Lăng Sơn Trang, Gia Cát Tây Phong khẽ phe phẩy quạt, ánh mắt nhìn xuống phía dưới. Trong mắt có chút vừa mừng vừa lo. Nhi tử của hắn rốt cuộc cũng thi triển át chủ bài, Hồn Linh khí Địa cấp, sợ rằng Quỷ Sát Dương Quá kia cho dù bất phàm cũng khó có thể chống lại. Tác dụng cùng với uy lực của Hồn Linh khí địa cấp hắn biết rõ. Mà tới bây giờ đã bộc lộ át chủ bài, coi như là tiến vào thập cường thì bài danh chỉ sợ cũng không cao.

– Hồn Linh khí Địa cấp, dường như là Hồn Linh khí địa cấp công kích.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi. Gia Cát Tử Vân này trên người quả thực có không ít con bài chưa lật. Thúc dục Hồn Linh khí Địa cấp, sợ rằng Linh Vương nhất trọng gặp phải Gia Cát Tử Vân này cũng phải đi đường vòng.

– Đó là Hồn Linh khí a. Hồn Linh khí này thật mạnh.

– Đúng là thiếu chủ Gia Cát Tử Vân của Lan Lăng sơn trang có khác. Là một trong những cường giả trẻ tuổi nổi tiếng trong Cổ Vực, thực lực không tầm thường. Trong Cổ Vực sợ rằng không có ai là đối thủ của hắn.

Trên hòn đảo bốn phía, lúc này tiếng nghị luận hội tụ vang vọng. Trận chiến này khiến cho mọi người rốt cuộc cũng được kiến thức thế nào mới gọi là cường giả trong đám người trẻ tuổi. Hồn Linh khí và Vũ Linh khỉ bình thường mọi người chỉ nghe thấy, thế nhưng hiện tại lại tận mắt nhìn thấy, khiến cho cả đám người sôi trào.

Trên không trung, cây cung trong tay Gia Cát Tử Vân từ từ bành trướng, chỉ trong nháy mắt, cây trường cung này đã bành trướng tới hai trăm trượng. Ánh mắt Gia Cát Tử Vân hiện lên vẻ dữ tợn, khóe miệng nở nụ cười lạnh, thân thể run lên, trong mi tâm lập tức có một đạo linh hồn lực bắn ra.

Đạo linh hồn lực này bắn vào trên trường cung. Đạo linh hồn lực lập tức tạo thành một mũi tên chừng trăm thước trên trường cung. Trường cung được kéo, không gian xung quanh mũi tên lúc này bắt đầu chấn động. Trong nháy mắt có một cỗ uy áp linh hồn ngập trời khuếch tán, một cỗ năng lượng thiên địa bàng bạc nhanh chóng hội tụ.

Ầm ầm.

Giờ phút này, uy thế trên trường cung không ngờ lại mang theo tiếng sấm sét ì ùng, trên quảng trường lúc này phong vân biến sắc. Tất cả đều cực kỳ quỷ dị, áp lực khiến cho đám khán giả trên mấy hòn đảo phía xa trong lòng như có một hòn đá đè nặng, ngay cả hô hấp cũng khó khăn, một cỗ hàn ý tràn ngập linh hồn bọn họ.

– Linh hồn công kích thật khủng khiĕp.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng không khỏi sợ hãi than.

Cây trường cung Hồn Linh khí này không ngờ trực tiếp dùng linh hồn công kích. Quả thực chính là linh hồn công kích thuần túy. Loại uy thế về linh hồn ày, cho dù là Linh Vương nhất trọng đỉnh phong cũng không dám ngạnh kháng. Linh Suất cửu trọng cùng với Linh Vương nhất trọng, ranh giới giữa hai cấp bậc giờ phút này bị Gia Cát Tử Vân dùng thanh trường cung Hồn Linh khí Địa cấp này san bằng.

– Diệt Hồn Cung Thần, mở.

Trường cung giương hết cỡ, sau đó đột nhiên chấn động, không gian hai đầu cung vặn vẹo, lúc này sắc mặt Gia Cát Tử Vân cũng vô cùng tái nhợt. Dùng thực lực của hắn hiện tại, thúc dục Hồn Linh khí Địa cấp này tiêu hao vô cùng lớn, hầu như khiến hắn tiêu hao không còn một chút gì.

Cuối cùng, sau khi một đạo thủ ấn được kết, trên cây trường cung to lớn trong không trung, một mũi tên mang theo khí tức chấn động linh hồn đột nhiên bắn ra. Mũi tên bằng linh hồn này nhanh như thiểm điện bắn về phía trước, không gian chung quanh đều run lên. Trong nháy mắt mũi tên bằng linh hồn này nhanh chóng xoay tròn, những nơi nó đi qua, gợn sóng trong không gian trực tiếp khuếch tán về bốn phía.

Nhìn đạo công kích bằng linh hồn kinh người này, cường giả Linh Vương nhất trọng đỉnh phong cũng không có cách nào chống lại. Nếu như đổi lại Linh Vương nhị trọng, không chừng cũng phải lưỡng bại câu thương. Uy lực như vậy, Diệt Hồn Thần Cung này quả thực khủng bố.

– Linh hồn công kích, ài.

Chỉ là lúc này Lục Lâm Thiên nhìn thấy đạo công kích bằng linh hồn này cũng không khỏi mỉm cười. Nụ cười thu liễm lại, đột nhiên Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng lạnh lẽo:

– Ở trước mặt ta dám thi triển linh hồn công kích, quả thực không biết tự lượng sức mình.

Thanh âm vừa dứt, nhìn mũi tên bằng linh hồn đang xuyên qua không gian bắn tới, thân thể Lục Lâm Thiên run lên, trước mắt bao nhiêu người, thân thể tạo thành một đạo tàn ảnh, không lùi mà tiến tới. Tốc độ đột nhiên được gia tăng, thân thể nhảy lên, trực tiếp phóng tới mũi tên bằng linh hồn kia.

Sưu.

Ngay trong ánh mắt kinh hãi của vô số người, mũi tên bằng linh hồn kia dùng xu thế như sét đánh, chui thẳng vào trong đầu Lục Lâm Thiên.

Linh hồn công kích mạnh mẽ, cường hãn như vậy lại trực tiếp ngạnh kháng, đây quả thực chính là tìm cái chết.

Trên đài cao, tất cả cường giả đều không nhịn được mà kinh hãi. Quỷ Sát Dương Quá này chẳng lẽ muốn chết sao? Công kích bằng linh hồn Gia Cát Tử Vân thúc dục, ngay cả Linh Vương tam trọng, Linh Vương tứ trọng cũng không dám ngạnh kháng như vậy.

Trong lúc tất cả mọi người kinh ngạc, thân thể Lục Lâm Thiên dừng lại giữa không trung. Thế nhưng ngay sau đó thân hình lại giống như quỷ mị bước đi trong không gian, rồi xuất hiện trước mặt Gia Cát Tử Vân.

– Ngươi thua.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, trong mắt mang theo hàn ý, bàn tay đánh ra một đạo chưởng ấn mang theo lực lượng linh hồn về phía trước. Tất cả đều nằm ngoài dự đoán của tất cả mọi người, Gia Cát Tử Vân không kịp phản ứng, đạo chưởng ấn này đánh thẳng vào l*иg ngực của hắn. Kình phong mạnh mẽ khiến cho trên ngực hắn vang lên tiếng xương gãy.

Phanh.

Ngay sau đó, một quyền của Lục Lâm Thiên lại đánh vào trên mặt của Gia Cát Tử Vân trong ánh mắt kinh hãi của mọi người.

Phốc Phốc.

Một quyền một chưởng của Lục Lâm Thiên đều ẩn chứa kình phong mạnh mẽ, khiến cho Gia Cát Tử Vân phun ra một ngụm máu, trong đó có loáng thoáng thấy vài cái răng. Thân hình Gia Cát Tử Vân cũng từ trên cao hung hăng rơi xuống quảng trường, dưới cỗ kình khí đáng sợ này, mặt đất quảng trường sụp xuống. Đá vụn bắn tứ tung xen lẫn một tiếng hét thảm, mặt đất bốn phía rạn nứt tạo thành một cái khe lớn.

– Làm sao có thể như vậy? Không sợ linh hồn công kích, linh hồn công kích dường như không có tác dụng với hắn.

Chương 1303: Diệt hồn thần cung (2)

Trên đài cao, chúng cường giả xôn xao, trong đám người Lan Lăng sơn trang, Gia Cát Tây Phong thu quạt lại, sắc mặt đại biến.

Bốn phía, lúc này Thánh Nữ Tử Yên của Thiên các, Lăng Thanh, Lam Thập Tam, thanh niên áo xám, Lục Tâm Đồng, Lục Vô Song, Nguyên Nhược Lan, nữ tử mặc y phục màu cam của Tứ các Tứ Đảo không khỏi dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Vừa rồi công kích do Hồn Linh khí Địa cấp Gia Cát Tử Vân thúc dục ra chỉ sợ bất cứ ai trong bọn họ cũng không dám ngạnh kháng nhưu thế.

Lục Lâm Thiên vẫn lăng không mà đứng, đối với công kích linh hồn trong đầu hắn hiện tại đã sớm bị kim đao màu vàng phá hủy. Nếu đổi lại trong tay Gia Cát Tử Vân là Vũ Linh khí Địa cấp hoặc là công kích không phải đơn thuần giống như công kích linh hồn, thì hắn quả thực khó đối phó. Thế nhưng linh hồn công kích tất cả mọi người cố kỵ nhất thì nhờ có kim đao màu vàng thần bí trong đầu mà hắn không sợ. Sợ rằng chỉ cần là công kích linh hồn dưới cấp độ Linh Tôn mà nói, hắn hoàn toàn có thể bỏ qua. Quả thực chính là một điều mà tất cả mọi người không ngờ tới. Linh hồn công kích khó đối phó nhất lại trùng hợp bị Lục Thiếu Du bỏ qua, hoàn toàn không để ý tới.

– Giao ra ngọc giản.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đáp xuống trước mặt Gia Cát Tử Vân, lúc này Gia Cát Tử Vân đã không thể nào nhúc nhích được nữa, khuôn mặt tràn ngập máu tươi. Thân thể uể oải, tất cả mọi người đều có thể nhìn thấy, mấy cái răng của hắn cũng bị gãy, miệng đầy máu. Tuy rằng Lục Lâm Thiên ra tay đã lưu tình, thế nhưng lúc này dưới tình huống vạn người chú ý, cũng không phải thời điểm đánh chết Gia Cát Tử Vân này. Bất quá vừa rồi Lục Thiếu Du khống chế lực đạo một chưởng một quyền kia vô cùng tốt. Sợ rằng thương thế trên người Gia Cát Tử Vân này không có ba năm, hai năm sợ rằng cũng không có cách nào khỏi hẳn.

– Núi không chuyển nước chuyển, ngươi nhớ kỹ cho ta.

Ánh mắt Gia Cát Tử Vân mang theo sự thê lương nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Hắn không thể nào chấp nhận được sự thật là mình đã bị thua. Mục tiêu của hắn chính là trở thành một trong mười đại cường giả trẻ tuổi của đại lục. Còn phải là vị trí gần đầu nhất. Thế nhưng hiện tại hắn đã phải dừng bước ở vòng ngoài. Mà ngay cả Diệt Hồn Thần Cung hắn đạt được ở đại điện Vụ Tinh cũng không thể đánh bại đối thủ, không ngờ lại bại triệt để như vậy.

Thanh âm vừa dứt, Gia Cát Tử Vân cũng chỉ có thể hậm hực đem ngọc giản trong người giao cho Lục Lâm Thiên. Dù sao hắn vẫn còn một chút lý trí. Nếu như không giao ra ngọc giản mà nói, hắn biết rõ kế tiếp sẽ xảy ra chuyện gì. Đến lúc đó cho dù bị đánh chết cũng là do mình tự tìm lấy.

Phá.

Cạnh đó, một tiếng quát âm lãnh vang lên. Một tán tu Vũ Suất bát trọng nhanh chóng thúc dục chưởng ấn đánh về phía Lục Vô Song. Mà Thanh Nguyệt kiếm trong tay Lục Vô Song lúc này mang theo từng đạo kiếm quang cùng với năng lượng thuộc tính trong thiên địa nhanh chóng nghênh đón chưởng ấn của tán tu kia.

Phanh Phanh.

Thanh âm trầm thấp vang lên, kình khí rung động khuếch tán. Thân thể xinh đẹp của Lục Vô Song đột nhiên bắn về phía trước, không để cho tán tu Vũ Suất bát trọng kia có thời gian thở dốc. Thân ảnh xinh đẹp nhanh chóng hiện lên trước người tán tu kia. Cánh tay mềm mại giơ lên, lập tức một đạo chưởng ấn hung hăng đánh vào trên người tán tu kia.

Phốc Phốc.

Đạo chưởng ấn của Lục Vô Song nhìn qua cũng không mạnh mẽ bao nhiêu, thế nhưng lại trực tiếp khiến cho Vũ Suất bát trọng kia sắc mặt trắng bệch, miệng phun ra một ngụm máu. Mà thân thể hắn lúc này giống như bị đả kích mạnh mẽ, thân thể bay ngược về phía sau.

– Mạnh ghê, thực lực của nàng dường như đã thu liễm a.

Lục Lâm Thiên cũng nhìn thấy cảnh tượng kia. Thực lực của Lục Vô Song dường như so với Vân Hồng Lăng còn mạnh hơn một ít.

– Các hạ, thực lực của ngươi rất quỷ dị, chúng ta luận bàn một chút được không?

Một thanh âm vang lên, đồng thời một thân ảnh áo xám hiện lên trước mặt Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, người vừa mới nói không phải là ai khác, mà chính là người thanh niên mặc áo bào xám mà ngay cả hắn cũng không nhìn thấu thực lực.

Đông Đông.

Lúc này, trên quảng trường có một tiếng chuông du dương trầm thấp vang lên rồi quanh quẩn trong không trung.

– Các hạ, sợ rằng chúng ta không có cơ hội luận bàn rồi. Lần sau đi.

Lục Lâm Thiên nói. Thời gian ngày thứ bảy đã tới. Lúc này rốt cuộc thi đấu chọn ra top mười đã chấm dứt.

– Thời gian bảy ngày đã tới, tất cả những người dự thi đứng ở giữa sân. Đình chỉ giao thủ, sẽ có người tiến lên kiểm tra điểm tích lũy của các ngươi.

Lúc này có một đại hán mặc hoàng bào của Thiên Địa các trên đài cao đi tới phía trước rồi nói.

Rồi có không ít đệ tử Thiên Địa các đi lên quảng trường. Nhanh nhẹn kiểm kê điểm tích lũy của đám người dự thi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn toàn trường. Hiện giờ người còn lại trên quảng trường không ngờ chỉ còn mười sáu người. Bảy ngày trước có hơn năm ngàn người a.

Ánh mắt nhìn qua mười sáu người, thế nhưng hơn phân nửa lại là người hắn quen biết. Khiến cho Lục Thiếu Du cảm thấy ngoài ý muốn chính là, trong đám người hiện tại, Lục Tâm Đồng, Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng ba tiểu nữu này đều có mặt. Bên cạnh đó còn có Lăng Thanh, Thánh Nữ của Thiên các, Nguyên Nhược Lan, Lam Thập Tam, còn có Giản Tâm Nhi của Địa Linh tông. Về phần bảy người khác ngoài thanh niên áo xám kia còn có nữ tử mặc y phục màu cam của Tứ các Tứ đảo cũng ở trong đó. Ngoài ra còn có ba tán tu, một đệ tử Tứ các Tứ đảo, một Vũ Suất lục trọng của Hắc Sát giáo không ngờ cũng may mắn trụ lại.

Đệ tử Thiên Địa các nhanh chóng đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên, kiểm tra tất cả ngọc giản trong tay Lục Lâm Thiên. Ngọc giản trong tay hắn cũng không ít, lại thêm số ngọc giản trên người Gia Cát Tử Vân vừa rồi là hơn ba trăm khối, còn có ngọc giản trên người thanh niên hoa phục của Thần Kim các cũng không ít. Cho nên tổng cộng Lục Thiếu Du đoạt được sáu trăm chín mươi mốt khối, thành tích này khiến cho đệ tử Thiên Địa các vô cùng kinh ngạc.

– Không biết thập đại cường giả lần này sẽ là những ai.

– Ta thấy người mặc áo xanh kia nhất định là một người trong đó. Thực lực người này cực kỳ đáng sợ a.

– Ta cảm thấy nữ tử tu luyện độc công kia cũng ở bên trong. Thực lực của nàng ta cũng cường hãn dị thường. Độc công trên người cũng không phải dễ chọc.

– Đừng quên thanh niên áo bào xám kia, thực lực người này cũng cực kỳ cường hãn.

– Dù sao người có thể tồn tại cho tới bây giờ đều là cường giả a.

Trên hòn đảo bốn phía, lúc này tiếng nghị luận không ngừng vang lên, thanh âm hội tụ tạo thành tiếng vang không nhỏ. Lúc này tất cả mọi người đều khẩn trương chờ kết quả. Ngày thứ bảy này, thập đại cường giả trong đám người trẻ tuổi rốt cuộc cũng xuất hiện. Có thể chứng kiến sự việc trọng đại này cũng khiến cho lòng người kích động.

Chương 1304: Tiến vào top mười

Sau khi kiểm tra ngọc giản dự thi của tất cả mọi người, đệ tử Thiên Địa các lập tức lui ra. Đem kết quả giao cho đại hán mặc hoàng bào của Thiên Địa các. Đồng thời cũng có đệ tử Thiên Địa các đem kết quả sao chép rồi đưa tới trước mặt các thế lực lớn.

Kết quả trong tay đại hán mặc hoàng bào kia lập tức được chuyển cho Kình Linh Vương. Tất cả người trong thế lực lớn cùng Kình Linh Vương nhìn thấy kết quả này, sắc mặt lập tức khác nhau.

Từ sắc mặt của mọi người không khó nhìn ra. Vân Khiếu Thiên là người có nụ cười sáng lạn nhất. Mà đám người Phi Linh môn hiện tại cũng vui mừng, vẻ mặt kích động không ngớt.

Có người vui mừng, có người sầu lo. Lúc này đám người Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai rõ ràng cực kỳ không dễ chịu chút nào, thế nhưng lại không thể biểu hiện ra ngoài. Phong độ của nhất môn chi chủ cũng không thể làm mất a.

– Chư vị chưởng môn, kết quả này mọi người không có ý kiến gì chứ? Nếu như chư vị chưởng môn không có ý kiến vậy thì ta sẽ tuyên bố kết quả.

Kình Linh Vương nhìn kết quả trong tay, sau đó nói với tất cả các sơn môn.

– Kết quả do Thiên Địa các thống kê đương nhiên chúng ta không có ý kiến.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười. Tại sao hắn lại có ý kiến cơ chứ. Lần này Vân Dương Tông thắng lớn a. Hai đệ tử tiến vào top mười, hai nha đầu này không để cho hắn thất vọng chút nào.

Mọi người cũng nhanh chóng gật đầu đồng ý. Tất cả đều vô cùng công bằng, thắng thua là do thực lực của chính mình cho nên bọn họ cũng không có ý kiến gì.

Tất cả mọi người đã không có ý kiến, Kình Linh Vương chậm rãi đứng lên đi về phía trước, ánh mắt nhìn quảng trường cùng với hòn đảo bốn phía.

Vô số ánh mắt lập tức tập trung vào Kình Linh Vương, kết quả sắp được tuyên bố. Lúc này, trong không gian vô cùng yên tĩnh.

– Chư vị, trải qua bảy ngày thi đấu. Lần này bên trong cường giả trẻ tuổi đã trổ hết tài năng, bất quá trước khi tuyên bố kết quả ta không thể không nói một câu. Lần thi đấu này quả thực khiến cho chúng ta cảm thấy ngoài ý muốn. Bên trong những người trẻ tuổi cường giả như mây, quả thực chính là phúc của toàn bộ đại lục chúng ta.

Thanh âm của Kình Linh Vương quanh quẩn trong không trung, đủ để khiến cho đám người chung quanh nghe được rõ ràng.

Toàn trường bắt đầu có chút sôi trào, thế nhưng lại không có ai lên tiếng, tất cả đều đang chờ đợi kết quả cuối cùng. Kình Linh Vương nhìn qua bốn phía rồi nói:

– Hiện tại ta sẽ tuyên bố kết quả. Lần này có chút đặc thù. Bên trong top mười có hai người tên giống nhau, dựa theo điểm tích lũy từ thấp lên cao. Người tiến vào top mười theo thứ tự là: Lục Tâm Đồng của Phi Linh môn, Quỷ Sát Dương Quá, Dương Quá, Lam Thập Tam của Thiên Địa các, Tử Yên của Thiên Địa các, Lăng Thanh Tuyền của Linh Vũ giới, Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn, Vân Hồng Lăng của Vân Dương Tông, Lục Vô Song của Vân Dương Tông, Đạm Đài Tuyết Vi của Thiên Vân Đảo. Mười người này tiến vào top mười.

Kình Linh Vương vừa mới nói xong, từ bốn phía lập tức truyền đến tiếng hoan hô đinh tai nhức óc. Tiếng gầm quanh quẩn thật lâu trong không trung không tiêu tán. Thập đại cường giả trong những người trẻ tuổi rốt cuộc cũng xuất hiện. Mười người này đủ để đại biểu cho những người trẻ tuổi có thực lực đỉnh tiêm trong đại lục. Thế giới này đều tôn sùng cường giả. Thập đại cường giả trong đám người trẻ tuổi cũng đủ để mọi người điên cuồng, hâm mộ.

Lần này trong thập đại cường giả đều là mỹ nữ tuấn nam càng khiến cho không ít người nhiệt liệt hô vang lên. Trong tiếng ầm ĩ bốn phái lúc này đã mơ hồ truyền ra tên của mười người.

– Dương Quá tiên sinh tiến vào top mười. Tiến vào top mười rồi.

Người Hoàng gia đều kích động không thôi. Nhất là hai tỷ muội Hoàng gia lại càng thêm hưng phấn ôm chầm lấy nhau.

– Hóa ra hắn gọi là Quỷ Sát Dương Quá.

Trên thính phòng trong quảng trường, một ánh mắt lạnh lẽo nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên. Người này chính là Tuyệt Linh Vương của Tuyệt Linh Tông. Ánh mắt của hắn lúc này vô cùng lạnh lẽo, một cỗ sát ý trên người tràn ra.

– Ài.

Trong Vân Dương Tông, Vũ trưởng lão ngồi đó khẽ thở dài. Tuy rằng Vân Dương Tông có hai người tiến vào trong top mười, quan hệ hai người đối với hắn cũng không phải cạn, trong nội tâm hắn lúc này cũng vô cùng cao hứng. Thế nhưng lúc này bất giác hắn lại nhớ tới khi trước trên đại hội Tam tông Tứ môn, nếu như đệ tử bảo bối kia của hắn có mặt ở đây mà nói, nhất định sẽ dễ dàng tiến vào top mười.

– Người tiến vào top mười nghe kỹ. Ba ngày sau lại tiến hành thi đấu tranh đoạt bài danh thập đại cường giả. Quán quân sẽ được tiến vào Thiên Địa các chọn một kiện Linh khí Địa cấp. Chín người còn lại sẽ được lựa chọn một kiện Linh khí Huyền cấp.

Thanh âm của KÌnh Linh Vương quanh quẩn trong quảng trường:

– Ngoài ra, Thiên Địa các ta quyết định, lần thi đấu này, ngoài một kiện Linh khí Địa cấp Thiên Địa các thưởng ra, quán quân còn có thể nhận được một khỏa Long Dương linh quả.

– Long Dương linh quả? Đây chính là bảo bối tốt a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trong lòng lập tức cả kinh. Long

Dương linh quả này có lai lịch cực kỳ bất phàm. Nếu như tính toán thì giá trị của nó căn bản không cách nào đánh giá được. Mà loại Long Dương linh quả này linh giả rất khó gặp, không nghĩ tới bên trong Thiên Địa các lại có bảo bối như vậy.

– Long Dương linh quả?

Nghe thấy vậy, lúc này sắc mặt đám cường giả trên đài cao lập tức biến đổi. Long Dương linh quả này không ngờ Thiên Địa các cũng cam lòng lấy ra. Quả thực là tài đại khí thô a.

– Sư phụ, Oánh tỷ.

Trên quảng trường, đệ tử các môn các phái lập tức lui ra. Lục Tâm Đồng cũng trở về trong đội hình của Phi Linh môn.

– Chúc mừng tiểu thư.

Nhìn thấy Lục Tâm Đồng, đám người Tả Thiên Khung, Linh Vũ song quái lập tức chúc mừng. Lần này coi như Phi Linh môn đã nổi tiếng, trên mặt mọi người cũng dính ánh sáng a.

– Tốt lắm.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh đứng dậy, nhìn bảo bối đệ của này của mình, trong nội tâm hắn cảm thấy vô cùng an ủi. Đệ tử này của hắn quả thực không kém, cũng không làm mất mặt của hắn.

Khi tất cả các thế lực lớn cưỡi yêu thú phi hành bay đi. Đám người vây xem bốn phía lập tức chậm rãi rời đi. Cả đám đều đang nghị luận về thập đại cường giả hiện tại. Lại càng tranh luận bài danh của mười người này ba ngày sau. Ai có thể có năng lượng vấn đỉnh quán quân thập đại cường giả này.

Sắc trời vừa tối, đám người hối hả trở lại trong thành Cự Giang. Lục Lâm Thiên cùng với người Hoàng gia cũng trở lại đình viện.

– Chúc mừng Dương Quá tiên sinh tiến vào top mười.

Trong đình viện, phụ tử Hoàng gia vui vẻ nói.

– Cái này có chút may mắn mà thôi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Có thể tiến vào top mười mà nói quả thực có chút vận khí. Khi đối phó với Lam Linh, Huyết Hồn Ấn phát huy ra tác dụng tuyệt đối. Nếu không chỉ sợ hắn sẽ phải tiêu hao vô cùng lớn. Đối phó với thanh niên Thần Kim các kia, cũng dựa vào sự lý giải của hắn về Khôi lỗi cùng với linh hồn lực cường hãn mới thắng được.

Chương 1305: Ba mươi năm nhất định phải đến (1)

Về phần đối phó với Gia Cát Tử Vân, công kích của Hồn Linh khí Địa cấp kia đơn thuần chỉ là linh hồn công kích cho nên mới giảm bớt rất nhiều phiền toái cho hắn. Bằng không mà nói, muốn đối phó với Gia Cát Tử Vân này hắn sẽ phải dùng toàn lực.

– Tiên sinh khiêm tốn rồi. Thực lực của tiên sinh rõ như ban ngày a.

Hoàng Đan nói.

Một lát sau Lục Lâm Thiên về tới phòng của mình. Trước tiên bố trí một đạo cấm chế, lúc này Tiểu Long, Huyết Mị, Hắc Hùng cùng với Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ mới xuất hiện.

– Lão đại, đệ quả thực buồn bực muốn chết.

Tiểu Long xuất hiện lập tức hóa thành hình người. Thanh âm mang theo sự kháng nghị nói với Lục Lâm Thiên:

– Lão đại, kết quả thi đấu sao rồi?

– Tiến vào top mười, ba ngày sau bắt đầu thi đấu tranh đoạt bài danh.

Lục Lâm Thiên nói đại khái với Tiểu Long một chút.

– Lão đại, Linh khí Địa cấp này huynh sẽ không bỏ qua chứ? Còn có Long Dương linh quả kia, trong trí nhớ truyền thừa của đệ cũng có nói tới, đó không phải là phàm vật a.

Tiểu Long lắc lư cái đầu nhỏ rồi nói. Lúc này nó đã đột phá tới lục giai hậu kỳ, thời gian hóa thành hình người cũng dài hơn không ít. Duy trì liên tục mấy ngày cũng không thành vấn đề.

– Khó.

Lục Lâm Thiên nói. Linh khí Địa cấp, Long Dương linh quả, Lục Lâm Thiên đương nhiên rất muốn. Thế nhưng Lục Thiếu Du vô cùng rõ ràng, trong thi đấu lần này, không ít người căn bản chưa từng toàn lực ra tay. Hắn muốn đoạt quán quân, dựa vào tu vi linh lực tuyệt đối không có khả năng thành công. Dưới cấp độ tu vi hiện tại, Lam Thập Tam, Thánh Nữ Tử Yên của Thiên các, Lăng Thanh kia chỉ sợ không chỉ là Linh Vương cùng Vũ Vương nhất trọng. Luận con bài chưa lật, hắn có con bài chưa lật thì người khác sao lại không có?

Trên đường đi Lục Lâm Thiên cũng đã nghĩ tới, trừ phi mình bộc lộ ra thân phận Linh Vũ song tu, đến lúc đó mới có thực lực tranh giành. Thế nhưng chỉ một kiện Linh khí Địa cấp cùng Long Dương linh quả kia, hắn bạo lộ thân phận Linh Vũ song tu có đáng giá hay không?

– Tiểu tử, Long Dương linh quả ngươi nhất định phải đoạt lấy.

Đúng lúc này, trong đầu Lục Lâm Thiên có một thanh âm vang lên.

– Sư phụ, người tỉnh rồi?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức vui vẻ, nhanh chóng hỏi.

– Ta tỉnh vài ngày rồi. Trong lúc thi đấu bảy ngày qua, biểu hiện của ngươi cũng không tệ lắm.

Thánh Thủ Linh Tôn không hiện thân, thế nhưng thanh âm vẫn vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Sư phụ, phải đoạt được quán quân mới thu được Long Dương linh quả a. Quả thực có chút khó khăn, những người còn lại thực lực đều rất mạnh. Dùng thân phận linh giả này của con, sợ rằng không cách nào đoạt được vị trí thứ nhất.

Lục Lâm Thiên nói.

– Mấy người còn lại, có vài người thực lực không tệ. Bất quá dùng tu vi linh giả không được, chẳng lẽ không dùng được tu vi vũ giả sao? Dùng tu vi vũ giả của ngươi, muốn lấy thứ nhất tuyệt đối không thành vấn đề.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

– Đệ tử sợ bạo lộ Linh Vũ song tu sẽ có phiền phức kéo tới.

Lục Lâm Thiên có chút lo lắng nói.

– Bạo lộ thân phận Linh Vũ song tu quả thực có chút phiền phức. Bất quá bằng vào thực lực của ngươi bây giờ cùng với Bất Diệt Huyền thể, cho dù bạo lộ thì có sao? Chỉ cần không bạo lộ việc ngươi có thể thôn phệ chân khí cùng linh lực thì phiền toái cũng không quá lớn. Đệ tử của ta cũng không thể cứ sợ đầu sợ đuôi mãi như vậy được. Muốn thắng cũng phải thắng cho đẹp.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

Lục Lâm Thiên nói. Xem ra vào thời điểm nhất định cũng chỉ có thể bạo lộ thân phận LInh Vũ song tu. Lục Lâm Thiên lại hỏi:

– Sư phụ, vì sao đệ tử phải nhất định đoạt được Long Dương linh quả?

– Ngươi có biết rõ lai lịch của Long Dương linh quả không?

Thánh Thủ Linh Tôn không có trả lời Lục Lâm Thiên mà lại hỏi ngược lại Lục Lâm Thiên lai lịch của Long Dương linh quả.

Lục Lâm Thiên biết rõ sư phụ đang khảo nghiệm hắn có chuyên tâm nghiên cứu Thiên Linh lục hay không, hắn lập tức trả lời:

– Long Dương linh quả chính là một loại linh quả cực kỳ thưa thớt. Nghe nói mấy ngàn năm mới có thể thành thục. Cũng chỉ có khu vực nơi Long tộc sinh hoạt mới có loại quả này. Cho dù có cũng là bảo vật của Long tộc. Cho dù người khác có tốt đến đâu muốn lấy cũng khó như lên trời. Đồn rằng nếu như Linh Vương cửu trọng thu được thứ này thì sẽ trực tiếp đột phá tới Linh Tôn. Chỗ tốt với linh hồn lực càng lớn.

– Không tệ.

Nghe Lục Lâm Thiên trả lời, Thánh Thủ Linh Tôn thản nhiên nói:

– Long Dương linh quả này chỉ có trong khu vực Long tộc sinh hoạt mới có thể có. Bất quá ta bảo con nhất định phải lấy là bởi vì ta nghĩ tới một biện pháp trị liệu thương thế cho Nam thúc của con. Mà Long Dương linh quả này không phải là vật phàm. Cho nên con nhất định phải đoạt tới tay.

– Sư phụ, ngươi nói là người có biện pháp khôi phục thương thế cho Nam thúc sao?

Lục Lâm Thiên lập tức mừng rỡ hỏi.

– Chỉ là một nửa biện pháp mà thôi. Ở điểm này tạo nghệ của Nam thúc con so với ta còn cao hơn. Có lẽ hắn cũng đã nghĩ ra biện pháp. Bất quá Long Dương linh quả này là vật tuyệt đối cần thiết.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

– Sư phụ, con biết rõ nên làm như thế nào rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút kích động, Long Dương linh quả này không ngờ lại hữu dụng với thương thế của Nam thúc. Vậy thì bất kể như thế nào hắn cũng phải đoạt lấy. Cho dù lừa gạt hay làm gì cũng được. Huống chi lần này chỉ cần bại lộ thân phận Linh Vũ song tu mà thôi.

– Ba ngày sau, chính con phải cố gắng lên. Trong thành Cự Giang này có cường giả. Dùng trạng thái của ta không nên lộ diện, nhớ kỹ. Đệ tử của ta, muốn thắng cũng phải thắng cho đẹp. Đừng làm lão tử mất mặt.

Thanh âm Thánh Thủ Linh Tôn chấm dứt sau đó không lên tiếng nữa.

– Lão đại, huynh làm sao thế?

Tiểu Long thấy lão đại sững sờ đứng một chỗ, lập tức hỏi.

– Không có gì, Linh khí Địa cấp cùng Long Dương linh quả lão đại đệ quyết định phải đoạt lấy.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Đó là đương nhiên, đều là đồ tốt a.

Tiểu Long chớp mắt, trong mắt hiện lên chút tham lam.

Sau khi để Tiểu Long, Huyết Mị, Hắc Hùng, Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ điều tức, Lục Lâm Thiên cũng bắt đầu khoanh chân ngồi xuống. Trong đầu suy tư không ít vấn đề.

Điều đầu tiên, đối thủ của hắn cũng không ít. Điều khiến cho Lục Lâm Thiên bận tâm nhất lúc này chính là bốn người nọ. Thứ nhất Lục Thiếu Du vẫn luôn cố kỵ Lăng Thanh. Từ trong miệng Kình Linh Vương kia Lục Thiếu Du biết được, Lăng Thanh này sau này phải gọi là Lăng Thanh Tuyền. Trên đại hội Tam tông Tứ môn là Lăng Thanh, trên Đào Hoa yến là Lăng Tuyền. Còn lần này, Linh Vũ giới kia chỉ sợ đã bắt đầu hiện thân. Linh Vũ giới này luôn nhìn chằm chằm vào vô tự thiên thư của Lục gia, sợ rằng không có mưu đồ là chuyện không có khả năng.

Chỉ là lúc này Lục Lâm Thiên cũng không nghĩ được quá nhiều. Hiện tại chuyện quan trọng nhất của hắn chính là đoạt lấy Long Dương linh quả.

Chương 1306: Ba mươi năm nhất định phải đến (2)

Về phần Linh khí Địa cấp thì Lục Lâm Thiên cũng không coi trọng như Long Dương linh quả. Linh khí Địa cấp tuyệt đối bất phàm. Thế nhưng hiện tại trên người hắn đã có một kiện Linh khí Địa cấp phi hành. Tử Lôi Huyền đỉnh lại là Thần khí. Tăng thêm Huyết Lục sau này cũng có thể tấn chức làm thần khí. Cho nên bởi vì tác dụng của Long Dương linh quả với thương thế của Nam thúc cho nên hắn rất coi trọng nó.

Về phần đối thủ thứ hai, Lục Lâm Thiên cũng luôn chú ý tới Thánh Nữ Tử Yên của Thiên các kia. Thực lực của nàng này so với Lam Thập Tam sợ rằng còn mạnh hơn một chút. Thứ ba chính là Lam Thập Tam, còn người cuối cùng hắn cố kỵ chính là người áo xám cũng gọi là Dương Quá kia. Người này không ngờ cũng tên là Dương Quá khiến cho Lục Thiếu Du bất ngờ. Mà thực lực người này Lục Thiếu Du vẫn luôn không đoán ra. Thế nhưng tuyệt đối cực kỳ cường hãn. Có lẽ không dưới Lam Thập Tam. Chỉ là không biết hắn có con bài chưa lật hay không. Lam Thập Tam kia thân là Thánh Tử Thiên các, tuyệt đối sẽ có.

Ngoài bốn người này ra, Lục Lâm Thiên cũng phải bận tâm tới mấy người khác. Mà tiểu độc Lục Tâm Đồng này, Lục Lâm Thiên vô cùng hiểu rõ thực lực của nàng. Nếu như thúc dục ra Xích Kim Độc Chu, uy lực không giống bình thường. Nếu như hắn đối phó với nàng, chỉ bằng thực lực linh giả, ai thắng ai thua, sợ rằng không nhất định. Có lẽ bản thân hắn còn rơi vào thế hạ phong.

Mà đổi lại Nguyên Nhược Lan cùng với Đạm Đài Tuyết Vi của Thiên Vân đảo kia, Lục Lâm Thiên cũng không dám khinh thường. Nguyên Nhược Lan chính là vũ giả tứ hệ, mấy năm trước hắn cũng đã giao thủ. Thực lực tuyệt đối cường hãn. Mà Đạm Đài Tuyết Vi của Thiên Vân đảo này Lục Thiếu Du cũng từng chú ý qua, thực lực không kém chút nào.

Cuối cùng còn lại Lục Vô Song cùng Vân Hồng Lăng, Lục Lâm Thiên nghĩ cũng không dễ dàng. Bất quá hai người này cũng khiến cho áp lực trên người Lục Thiếu Du nhỏ hơn một chút. Tóm lại thực lực chín người đủ để đại biểu cho những người có thực lực đỉnh tiêm trong đám người trẻ tuổi ở đại lục.

– Long Dương quả nhất định phải đoạt được. Linh khí Địa cấp cũng không thể bỏ qua. Nếu như không được thì phải bại lộ thân phận Linh Vũ song tu, muốn thắng lần này quả thực phải điên cuồng một chút.

Lục Lâm Thiên khẽ cười. Khi trước sư huynh Sát Phá Quân của hắn một mình đối đầu với chín đại cường giả khiến cho cả đại lục khiếp sợ. Mà ba ngày sau nếu như hắn có thể làm được tới bước kia như Sát Phá Quân thì khi đó tuyệt đối cũng khiến cho toàn bộ đại lục sôi trào.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên thu hồi tạp niệm, nhanh chóng điều tức. Thi đấu bảy ngày vừa qua cũng khiến hắn tiêu hao không ít. Ba ngày sau thi đấu bài danh, hắn cũng cần khôi phục tới trạng thái đỉnh phong mới được. Đối với thi đấu bài danh ba ngày sau này, trong nội tâm Lục Thiếu Du cũng vô cùng chờ mong. Dù sao hắn cũng là thanh niên, có thể chiến một trận với những cường giả trẻ tuổi khác trên đại lục, Lục Thiếu Du làm sao không muốn thử xem thực lực của mình rốt cuộc tới đâu rồi cơ chứ.

Đêm đến, vầng trăng xuất hiện trên không trung. Trong thành Cự Giang hiện tại vô cùng náo nhiệt, đèn đuốc sáng trưng giống như ban ngày. Tửu điếm, trà lâu cùng với trên đường cái hiện tại đều dang nghị luận về thập đại cường giả. Danh tự mười người này cũng nhanh chóng truyền ra.

Thân phận cùng tư liệu mười người lập tức trở thành tiêu điểm của tất cả mọi người. Nước miếng cả đám bắn tứ tung. Đối với thi đấu bài danh ba ngày sau lúc này mọi người cũng vô cùng chờ mong. Thế nhưng trong lòng mọi người hiện tại, coi như là người thực lực không cao cũng hiểu rõ. Thi đấu bài danh ba ngày sao mới thực lực là náo nhiệt, mới thực sự là thi đấu của những cường giả đỉnh phong trẻ tuổi trong đại lục.

Trong thành Cự Giang, trước những cửa hàng đặt cược, lúc này có không ít người thắng trắng đêm xếp hàng. Có người mừng có người lo. Đặt cược người tiến vào top mười, số người thua không ít, thế nhưng người thắng cũng không ít.

Bây giờ tất cả mọi người lại đang bận rộn đặt cược bài danh trong top mười. Tư liệu mười người lúc này cũng đã sớm được bày ra. Xem tư liệu kỹ càng khiến cho không ít người líu lưỡi.

Trong đám người đặt cược thì không ngờ Lục Tâm Đồng của Phi Linh môn lại là người được đặt nhiều nhất. Bởi vì số điểm của nàng tích lũy cao nhất cho nên cũng trở thành cửa được đại bộ phận người đặt nhiều nhất.

Mà tỷ lệ bên trong cũng vô cùng đa dạng, tỷ lệ đặt cược mỗi người như thế nào, tất cả đều vô cùng rõ ràng, trên trăm loại a. Quả thực khiến cho người ta nhìn vào choáng váng. Bất quá đối với những người đặt cược mà nói, bọn họ đã nghiên cứu kỹ rồi.

Trong thành Cự Giang náo nhiệt lúc này trong một đình viện yên tĩnh, chính là nơi Lan Lăng sơn trang trú chân. Lúc này một trưởng lão Linh Vương của Lan Lăng sơn trang đang kiếm tra thương thế cho Gia Cát Tử Vân trên giường.

– Tề trưởng lão, thương thế của Tử Vân thế nào?

Một lát sau, Gia Cát Tây Phong nói, sắc mặt hắn cực kỳ lo lắng. Dù sao thương thế của Gia Cát Tử Vân hắn cũng có thể nhìn ra được một hai.

– Trang chủ, thương thế của thiếu trang chủ không nhẹ. Sợ rằng không có hai đến ba năm khó mà khôi phục. Chỉ sợ cũng khó bảo đảm được sau này có ảnh hưởng tới tu vi của thiếu trang chủ hay không. Quỷ Sát Dương Quá kia ra tay quả thực ngoan độc.

Lúc này trưởng lão Linh Vương kia ngẩng đầu nói.

– Hay cho Quỷ Sát Dương Quá không ngờ lại ra tay nặng như vậy, quả thực không đặt Lan Lăng sơn trang ta vào trong mắt mà.

Một trưởng lão của Lan Lăng sơn trang cả giận nói.

– Lỗ trưởng lão. Quỷ Sát Dương Quá kia ra tay đối với ai cũng không lưu tình chút nào. Hắn có thể làm được như vậy đã là cho Lan Lăng sơn trang chúng ta mặt mũi rồi. Thế nhưng người này ra tay quả thực rất nặng.

Ánh mắt Gia Cát Tây Phong khẽ đổi, nhìn về phía Gia Cát Tử Vân rồi nói:

– Tử Vân, con quá xao động. Ta đã sớm nói với con rồi, dùng thực lực của con vốn đủ để tiến vào top mười. Thế nhưng không ngờ lại chiến cùng Quỷ Sát Dương Quá kia một trận, hiện tại ăn quả đắng như vậy. Trải qua lần này có lẽ con cũng đã hiểu, trên đường tu luyện, cường giả trong đám người trẻ tuổi không thiếu. Về sau tính cách con nên sửa chữa một chút. Chút thương thế ấy đối với người khác có lẽ khó trị, thế nhưng đối với Lan Lăng sơn trang chúng ta mà nói không thể tạo thành phiền toái quá lớn. Nếu như con có thể tiếp thu lần giáo huấn này mà sửa đổi tính cách của mình thì cũng có giá trị.

– Cha, con biết rồi.

Sắc mặt Gia Cát Tử Vân lúc này vẫn tái nhợt không chút huyết sắc. Sau khi ăn vào một đống đan được thế nhưng sắc mặt hắn trong lúc nhất thời khó có thể khôi phục. Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong nội tâm hắn lúc này lại đang lan tràn một cỗ hàn ý. Quỷ Sát Dương Quá kia hắn tuyệt đối không thể buông tha.

– Ài, không nghĩ tới lần này nhiều hắc mã như vậy. Không ít cường giả trẻ tuổi a.

Nhìn nhi tử mình, Gia Cát Tây Phong khẽ thở dài nói.

Chương 1307: Đạm đài tuyết vi

Gió đêm mang theo hàn ý thổi qua. Trong đình viện nơi Vân Dương Tông đặt chân, lúc này Vân Khiếu Thiên cùng với đám người Vân Dương Tông ngồi trong phòng nhỏ, cả đám đều vô cùng cao hứng. Lần này trong Vân Dương Tông có hai người tiến vào thập đại cường giả. Quả thực là chuyện ngoài ý muốn. Chúng trưởng lão lúc này như được thơm lây, không ngừng chúc mừng Lục Vô Song cùng Vân Hồng Lăng.

Đặc biệt là Tạ trưởng lão, ánh mắt mang theo sự vui vẻ. Đệ tử Vô Song của nàng tiến vào top mười. Về sau địa vị của nàng tại Vân Dương Tông tuyệt đối sẽ được đề cao không ít.

– Sư bá, sao người cứ rầu rĩ như vậy?

Vân Hồng Lăng nhìn thấy sắc mặt Vũ trưởng lão không tốt, liền hỏi.

– Ta không sao, hai người các con tiến vào top mười, ta cao hứng còn không kịp nữa là.

Vũ Ngọc Tiền nhanh chóng mỉm cười nói với Vân Hồng Lăng.

Đám người Vân Dương Tông lúc này đều biết rõ trong lòng Vũ Ngọc Tiền đang suy nghĩ gì. Không nghĩ tới Vũ Ngọc Tiền lại lo lắng cho đệ tử như vậy. Phần tình cảm này so với phụ tử còn hơn nhiều. Thế nhưng lúc này mọi người cũng không biết nên nói cái gì, càng không muốn nhắc tới người nọ. Miễn làm ảnh hưởng tới thành tích ba ngày sau của Lục Vô Song và Vân Hồng Lăng.

– Vô Song, Hồng Lăng, thi đấu bài danh ba ngày sau hai con nhất định phải cẩn thận. Đừng làm mình bị thương. Có chừng mực là được rồi.

Tiến vào top mười Vân Khiếu Thiên đã cực kỳ thỏa mãn. Dùng thực lực của nhị nữ, Vân Khiếu Thiên cũng nhìn ra. Muốn tranh đoạt vị trí cao sợ rằng không dễ. Thực lực của nhị nữ có lẽ tiến vào top mười đã không tồi.

Trong một khách điếm náo nhiệt, lúc này dưới bầu trời đêm, trên nóc nhà có một thanh niên áo xam đang ngồi xếp bằng. Thanh niên này chính là người có tên Dương Quá trùng với thân phận kia của Lục Thiếu Du.

Lúc này Dương Quá này đang nhìn lên bầu trời đêm, lẩm bẩm nói:

– Tỷ tỷ, rốt cuộc tỷ ở nơi nào. Tỷ có biết đệ đang đi tìm tỷ hay không? Bây giờ tỷ xuất hiện có được không? Đệ rất nhớ tỷ.

Thanh âm thì thào quanh quẩn trong không trung, thế nhưng lại không có ai nghe thấy được. Mà Dương Quá này lại luôn ngồi trên nóc nhà, thân thể không nhúc nhích một chút nào.

– Mỹ Vi, lần này Tứ các Tứ đảo chỉ có mình con tiến vào top mười. Thi đấu bài danh ba ngày sau con nhất định phải cố gắng.

Trong một đình viện nơi Thiên Vân đảo đặt chân, có một nữ tử mặc cung trang màu hồng khẽ nói. Nữ tử này mang theo ba phần kiều my, ước chừng ba mươi lăm tuổi, cực kỳ xinh đẹp, dưới bộ cung trang màu hồng chính là bộ ngực đầy đặn, thứ hấp dẫn người khác nhất chính là ánh mắt của nàng, vô cùng mị hoặc, quanh người nàng trong lúc vô hình có một cỗ khí tức mạnh mẽ. Người này chính là đảo chủ Thiên Vân đảo, Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan.

– Sư phụ, con biết rồi. Thế nhưng thực lực của những người khác cũng không kém, đệ tử nhất định sẽ cố gắng.

Bên người Mộ Dung Lan Lan, nữ tử mặc y phục màu lam khẽ nói. Niên kỷ của nàng chừng mười sáu, nhìn qua quả thực giống như tỷ muội cùng với sư phụ nàng. Ánh mắt như minh châu, làn da như ngọc, trong mắt bắn ra sự thùy mị không nói nên lời, dường như khiến cho người khác nhìn vào không khỏi yêu thương. Xinh đẹp mà không tầm thường, luận dung mạo không kém chúng nữ Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song.

– Dùng thực lực của con, vốn vi sư muốn con đoạt được vị trí thứ nhất, để cho đám người Tam tông Tứ môn, Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang nhìn xem. Thế nhưng lần này quả thực cường giả không ít. Thánh Nữ Tử Yên của Thiên các cùng với Lăng Thanh Tuyền của Linh Vũ giới kia, hai người này che dấu thực lực quá sâu, sợ rằng sẽ không dưới con. Bất quá bằng vào thực lực của con cũng có tư cách tiến vào top ba. Lần này, hãy để cho mọi người biết rõ thực lực của Thiên Vân đảo chúng ta.

Mộ Dung Lan Lan khẽ nói, trong lúc nàng nói chuyện cũng toát ra một loại mị hoặc không nói lên lời.

– Đệ tử sẽ cố hết sức. Đệ tử cũng muốn biết trong đám người đồng lứa rốt cuộc đệ tử còn có bao nhiêu đối thủ.

Đạm Đài Tuyết Vi khẽ nói, trong mắt có một cỗ chiến ý tràn ra.

Trong một đình viện tinh xảo khác. Trong sảnh, có một lão giả chừng lục tuần đang ngồi đó, làn da của người này hồng nhuận, ánh mắt linh hoạt khiến cho người khác nhìn vào linh hồn không khỏi run lên. Người này chính là Kình Linh Vương của Thiên địa các.

Kình Linh Vương ngồi ở dưới, ở trên chủ vị là Lam Thập Tam cùng với Tử Yên, dường như địa vị của hai người này còn cao hơn Kình Linh Vương, ngoại trừ ba người này ra, bên trong cũng có không ít cường giả khác đang ngồi.

– Thánh Nữ, Thánh Tử, thi đấu bài danh ba ngày sau, hai người có nắm chắc không?

Kình Linh Vương nhìn hai người Tử Yên, Lam Thập Tam rồi nói.

– Lăng Thanh của Linh Vũ Giới, Đạm Đài Tuyết Vi của Thiên Vân đảo đều có thực lực không tầm thường.

Tử Yên lúc này vẫn mặc một bộ cẩm bào màu tím nhạt trên người, tư thái ưu nhã, thướt tha cũng đủ khiến cho vô số người mộng tưởng.

– Còn có Dương Quá kia, che dấu cũng rất sâu a.

Lam Thập Tam nói.

– Thánh Tử, Thánh Nữ, đừng quên Quỷ Sát Dương Quá kia cùng với Lục Tâm Đồng của Phi Linh môn, thực lực hai người này cũng không thể khinh thường.

Kình Linh Vương nói.

– Quỷ Sát Dương Quá kia dường như không sợ linh hồn công kích, quả thực có chút quỷ dị.

Lam Thập Tam nói.

– Không có ai là không sợ linh hồn công kích cả. Gia Cát Tử Vân kia thi triển Hồn Linh khí Địa cấp, ta hoài nghi trên người Quỷ Sát Dương Quá kia cũng có một kiện Hồn Linh khí Địa cấp phòng ngự.

Tử Yên khẽ nói, trong đôi mắt hiện lên sự nghi hoặc.

– Tóm lại, lần này so với ba mươi năm trước, cường giả trẻ tuổi nhiều hơn không ít. Ba mươi năm trước, Sát Phá Quân một mình đấu chín người khác cũng chỉ là Vũ Vương nhị trọng mà thôi. Còn lần này bằng vào thực lực Vũ Vương nhị trọng mà muốn đoạt được vị trí thứ nhất, quả thực là không đủ.

Kình Linh Vương nói xong, lại nói tiếp:

– Thánh Nữ, Thánh Tử, các chủ truyền tới tin tức. Sau khi thi đấu chấm dứt, Thánh Tử Thánh Nữ phải lập tức bế quan tu luyện. Thời gian đã không cón nhiều lắm. Nhất định phải đột phá Vũ Tôn cùng Linh Tôn trước khi nơi kia mở ra.

– Biết rồi.

Tử Yên, Lam Thập Tam khẽ đáp. Trở thành Thánh Tử, Thánh Nữ của Thiên Địa các chính là mơ ước của bao nhiêu người. Thế nhưng chỉ có bọn họ mới biết được, lúc này áp lực trên vai bọn họ nhiều tới mức nào.

– Thánh Nữ, Thánh Tử, mấy ngày này hai người trước tiên điều tức đi. Đặc biệt là thực lực của Thánh Nữ, một khi bộc lộ ra hết, có lẽ muốn đoạt được vị trí thứ nhất không thành vấn đề. Tám người kia, hẳn không có ai có thể chống lại. Trừ Lăng Thanh Tuyền của Linh Vũ giới kia may ra thì có sức liều mạng.

Kình Linh Vương nói.

– Lăng Thanh Tuyền kia là của ta.

Chiến ý trong mắt Lam Thập Tam bắn ra.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Trong thành Cự Giang, ban ngày lẫn ban đêm đều vô cùng náo nhiệt. Thế nhưng trong lúc náo nhiệt như vậy cũng không có ai dám nháo sự.

Chương 1308: Đặt cược (1)

– Đi mòn gót giày không thấy, Quỷ Sát Dương Quá, không ngờ ngươi còn dám xuất hiện. Lần này ta tuyệt đối sẽ không tha cho ngươi.

Trong một đình viện khác, tiếng phẫn nộ của Tuyệt Linh Vương vang lên. Bàn tay đập xuống mặt bàn đá, chiếc bàn đá lập tức vỡ nát.

– Tuyệt Linh Vương, hiện tại trong thành Cự Giang không được động thủ. Chúng ta cũng không có cách nào động vào tiểu tử kia được.

Bên người Tuyệt Linh Vương, Bạch Vạn Tượng cũng vô cùng tức giận nói.

– Thực lực tiểu tử kia cũng khó đối phó.

Khoái Kiếm Vương cũng ở trong đó, sắc mặt ba người lúc này vô cùng khó coi.

– Hiện tại không thể động thủ, ba ngày sau tiểu tử kia chắc hẳn sẽ rời khỏi thành Cự Giang, đến lúc đó ta tuyệt đối sẽ không để cho hắn chạy trốn.

Tuyệt Linh Vương lạnh nhạt nói, sát ý trong mắt đậm đặc. Hắn khổ sợ gây dựng Tuyệt Linh Tông, thế nhưng hiện tại lại suy tàn. Không giết Dương Quá kia mối hận trong lòng hắn khó mà tiêu tán.

Thời gian trôi qua cực kỳ nhanh chóng, giống như cát chảy, đảo mắt đã qua hai ngày.

Phù.

Trong phòng, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên thu lại, từ trong cơ thể thở ra một ngụm trọc khí. Hai ngày điều tức, thể xác và tinh thần hắn đều đã được điều chỉnh tới trạng thái tốt nhất.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên hộ tống ba phụ tử Hoàng gia dạo phố. Ngày mai là ngày thi đấu, Lục Lâm Thiên cũng không có ý định điều tức cho nên ra ngoài thư giãn một chút.

Trên đường, tỷ muội Hoàng gia một trái một phải đi cạnh Lục Lâm Thiên, khiến cho người khác không khỏi chú ý. Hoàng Đan xem như đối với thành Cự Giang là người quen thuộc nhất cho nên luôn miệng giới thiệu mỗi con đường mà mấy người đi qua. Nhị nữ này cũng thi thoảng ghé vào một ít cửa hàng trên đường xem xét một ít đồ trang sức.

Một lát sau, bên ngoài một điểm đặt cược, Hoàng Chí Lương dừng chân bên ngoài, dường như cực kỳ động tâm.

– Hoàng gia chủ, ngươi cũng có hứng thú sao?

Lục Lâm Thiên nhìn qua điểm đặt cược khẽ mỉm cười nói.

– Có cơ hội như vậy ta cũng muốn thử một lần. Ta muốn đặt cược cho Dương Quá tiên sinh một chút, xem như ủng hộ một hai a.

Hoàng Chí Lương cười nói.

– Ta cũng có hứng thú, không bằng chúng ta cùng nhau đi vào.

Trong lúc rảnh rỗi, Lục Lâm Thiên cũng muốn vào nhìn thử xem tỷ lệ đặt cược của mình như thế nào.

– Hóa ra tiên sinh cũng có hứng thú, vậy thì chúng ta mau vào xem.

Hoàng Đan mỉm cười, bộ ngực sữa trên người như ẩn như hiện, toàn thân có một cỗ vũ mị không nói lên lời.

Bốn người đi vào trong cửa hàng, trong lúc vô hình chung quanh Lục Lâm Thiên có một cỗ khí lưu khiến cho không ai có thể nhận ra hắn.

Diện tích cửa hàng đặt cược này không nhỏ. Bên trong lúc này đã chật ních. Trên vách tường bốn phía đang treo tư liệu cùng với hình vẽ mấy người tham dự.

Lục Tâm Đồng, Linh Vương nhất trọng, đại tiểu thư Phi Linh môn. Là đồ đệ của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Độc Công quỷ dị, là người có điểm tích lũy cao nhất trong bảy ngày vừa qua. Dự đoán đạt thứ nhất, tỷ lệ đặt cược năm ăn một. Bài danh thứ hai, ba ăn một, bài danh thứ ba một ăn một…

Quỷ Sát Dương Quá, Linh Vương nhất trọng, tán tu, tinh thông khôi lỗi cùng khống thú, điểm tích lũy cao thứ hai, bài danh thứ nhất tỷ lệ tám ăn một, bài danh thứ hai bốn ăn một…

Nhìn hai bức hình này, Lục Lâm Thiên khẽ cười. Không nghĩ tới mình lại có tỷ lệ đặt cược như vậy. Tỷ lệ đặt cược không cao a. Xem ra điểm tích lũy càng cao tỷ lệ cược lại càng thấp.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn chăm chú vào chung quanh. Thánh Nữ Thiên các, Lam Thập Tam, Lăng Thanh, Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, Đạm Đài Tuyết Vi đều có tư liệu ở bên trong.

Dương Quá, thực lực không rõ, lai lịch không rõ. Vũ giả thổ hệ, dự đoán bài danh thứ nhất, sáu ăn một…

Đạm Đài Tuyết Vi, đệ tử đảo chủ Thiên Vân đảo Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan, thực lực không rõ, dự đoán bài danh thứ nhất, hai trăm năm mươi ăn một.

Lục Vô Song, Vũ Suất cửu trọng, vũ giả mộc hệ, đệ tử thân truyền Vân Dương Tông, dự đoán bài danh thứ nhất, hai trăm tám mươi ăn một.

Vân Hồng Lăng, Vũ Suất cửu trọng, vũ giả thủy hệ, mộc hệ, phong hệ. Đại tiểu thư Vân Dương Tông, dự đoán xếp thứ nhất, một ăn ba trăm.

Xem hết giới thiệu về tư liệu người dự thi, Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười, quả thực tư liệu này thu thập khá đầy đủ.

– Tiên sinh, người thấy thế nào? Có muốn đặt cược một phen hay không?

Hoàng Hân dùng đôi mắt xinh đẹp nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

Lục Lâm Thiên khẽ sờ mũi rồi mỉm cười nói:

– Đánh bạc nhỏ nuôi sống gia đình, đánh lớn làm giàu.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, tỷ muội Hoàng gia khẽ giật mình, đây là lần đầu tiên hai người nghe một lời ngụy biện như vậy.

Hoàng Đan nói:

– Tiên sinh, ta vẫn đánh bạc nhỏ thì hơn. Đặt cược ngàn vạn là chuyện rất bình thường. Cho dù là hàng ức cũng thường xuyên xuất hiện.

Hoàng Đan nói:

– Như vậy đi, ta cấp cho mấy người, đến lúc đó thắng thì các ngươi được hai thành, nếu thua thì coi như ta không may, toàn bộ đều do ta trả.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói với tỷ muội Hoàng gia.

– Vậy thì tiên sinh sẽ phải chịu thiệt không nhỏ.

Hoàng Đan nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Không tính là thiệt thòi. Hoàng Đan tiểu thư không ngại nói cho ta nghe một chút xem, nàng định đặt vào cửa nào?

Lục Lâm Thiên nói.

– Ta định đặt cho Thánh Nữ Thiên các cùng với tiên sinh và người cùng tên với tiên sinh, tổng cộng ba người. Không biết tiên sinh định đặt như thế nào? So với ta thì tiên sinh càng rõ ràng hơn thực lực bọn họ, ta nghe theo tiên sinh.

Hoàng Đan mỉm cười, thấp giọng nói.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, nhãn lực của Hoàng Đan coi như không tệ, bất quá có một ít người che dấu thực lực. Dựa vào thực lực của nàng còn không có cách nào nhìn ra. Ánh mắt nhìn qua tỷ lệ đặt cược, Lục Lâm Thiên nói:

– Như vậy đi, ta có đề nghị, đặt cược cho Thánh Nữ Thiên Các và Lăng Thanh Tuyền thứ hai.

– Vì sao không đặt thứ nhất?

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Hoàng Đan cùng Hoàng Hân đều vô cùng nghi hoặc.

– Thứ nhất tỷ lệ đặt cược quá thấp, cho nên không thu được lợi lớn.

Lục Lâm Thiên khẽ cười. Bản thân hắn định đoạt vị trí thứ nhất này, nếu như mua chính mình mà nói, tỷ lệ đặt cược quá thấp, căn bản không bõ. Nếu như đúng như tính toán của hắn, vị trí thứ nhất là của hắn, thì vị trí thứ hai này sợ rằng chỉ ở trên người Thánh Nữ Thiên các và Lăng Thanh Tuyền mà thôi. Về phần thứ ba, Lục Thiếu Du vốn cũng nghĩ tới việc đặt vị trí thứ ba này, hơn phân nửa sẽ đặt vào người Lam Thập Tam, Dương Quá, Đạm Đài Tuyết Vi, còn có Lục Tâm Đồng. Thế nhưng tỷ lệ đặt cược thứ ba của Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng quá thấp. Đạm Đài Tuyết Vi và Lam Thập Tam cũng không cao. Cho nên sau khi suy nghĩ lại hắn cũng chỉ có thể buông tha mà thôi.

Đương nhiên, đặt vào hai người Tử Yên và Lăng Thanh Tuyền, Lục Lâm Thiên cũng không dám cam đoan, thế nhưng nếu như không có nắm chắc tuyệt đối thì cũng có bảy thành.

– Vậy thì Dương Quá tiên sinh định đặt bao nhiêu?

Hoàng Đan trợn mắt, mỉm cười nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

Chương 1309: Đặt cược (2)

– Ta nhìn xem.

Tâm thần Lục Lâm Thiên nhanh chóng rót vào nhẫn trữ vật rồi nói:

– Ta đặt bốn mươi tỷ kim tệ.

– Cái gì? Bốn mươi tỷ kim tệ?

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, sắc mặt nhị nữ Hoàng gia đại biến. Bốn mươi tỷ kim tệ, đây tuyệt đối không phải số lượng nhỏ. Tổng cộng là tám mươi tỷ kim tệ, cho dù bán Hoàng gia mấy lần cũng khó thu được số tiền này. Huống chi đặt cược phải dùng tiền mặt.

– Sao nào? Chẳng lẽ nơi này không cho đặt lớn như vậy sao?

Lục Lâm Thiên hỏi. Những năm này hắn không ngừng vơ vét, mấy thứ linh tinh cùng với kim tệ trên người khá nhiều. Nếu chiếu theo tỷ lệ đặt cược trên người Lăng Thanh và Thánh Nữ Tử Yên, nếu thắng thì hắn chỉ thua bốn mươi tỷ kim tệ, thế nhưng cũng thắng mấy vạn ức kim tệ.

– Vậy cũng không phải, sau lưng những cửa hàng đều có thế lực lớn, chỉ cần tiên sinh chịu đặt cược, bọn họ sẽ dám thu. Chỉ là lần này tiên sinh cược quá lớn rồi.

Hoàng Đan phục hồi tinh thần rồi nói, thế nhưng trong lòng khó có thể bình phục được.

Một lát sau, trong thành Cự Giang truyền ra tin tức khiếp sợ. Hai nữ tử mỹ mạo trong một điểm đặt cược ra tay bất phàm. Mỗi người đặt trên bốn mươi tỷ kim tệ. Tin tức này giống như một quả bom khiến cho vô số người kinh hãi. Lần đặt cược này của hai nàng quả thực khiến cho vô số người mở rộng tầm mắt.

Cược lớn như vậy khiến cho tất cả đám người đặt cược hỏi thăm, thế nhưng cửa hàng đặt cược kia đã sớm phong tỏa tin tức, bất quá sinh ý của cửa hàng kia lại càng thêm nóng bỏng. Không ít người chịu ảnh hưởng của tin tức này không ngờ lại có vô số người tiến tới đặt cược.

– Dương Quá tiên sinh, nếu thua chúng ta thua tám mươi tỷ kim tệ đó. Tiên sinh có mấy thành nắm chắc?

Nhớ tới việc Lục Lâm Thiên đặt tám mươi tỷ kim tệ, Hoàng Chí Lương cũng vô cùng lo lắng. Đây tuyệt đối là con số cực lớn.

– Đến lúc đó các ngươi sẽ biết.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nói:

– Hoàng gia chủ, ta thấy ngươi cũng mua không ít, không biết ngươi đặt vào ai?

– Hắc hắc.

Hoàng Chí Lương cười hắc hắc nói:

– Ta thấy Dương Quá tiên sinh mua nhiều như vậy, ta cũng đặt vào người Lăng Thanh Tuyền của Linh Vũ giới và Thánh Nữ Thiên các kia ba nghìn vạn. Còn phần Dương Quá tiên sinh thì đặt một nghìn vạn, nếu như Dương Quá tiên sinh đạt được thứ nhất thì có thể nhận được tám trăm ngàn.

Lúc này không ngờ Hoàng Chí Lương cũng liều một phen. Thoáng cái đặt cược bảy ngàn vạn kim tệ, đây quả thực là một bút lớn. Tuy rằng Hoàng gia có thể lấy ra, bất quá lấy ra nhiều tiền mặt thế cũng không hề dễ dàng. Nhìn thấy Dương Quá tiên sinh mua tám mươi tỷ, ngẫm lại bảy ngàn vạn kim tệ của mình cũng không coi vào đâu. Quả thực là chín trâu mất một sợi lông a. Mà trong đó có một nghìn vạn là ủng hộ tình bằng hữu của hắn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Vận khí của Hoàng Chí Lương này không tệ, nếu như đúng như hắn dự đoán thì cũng là một con số khá lớn. Mà kết quả thì ngày mai có thể biết rõ.

Đêm đến, Lục Lâm Thiên mới trở lại trong đình viện. Nhìn thân ảnh màu xanh tiến vào trong phòng, hai tỷ muội Hoàng gia mới lưu luyến rời đi. Trong mắt đều có chút khác thường.

Trong phòng của mình ở Hoàng gia, nhị nữ ngồi ngay ngắn, ngẫu nhiên nở nụ cười ngây ngốc, dường như đang suy nghĩ gì đó.

– Tỷ tỷ, có phải tỷ thích Dương Quá tiên sinh không?

Một lát sau, Hoàng Hân nhìn Hoàng Đan rồi nói.

Thấy muội muội hỏi vậy, Hoàng Đan sững sờ một lát rồi nói:

– Hân nhi, có phải trong lòng muội cũng thích Dương Quá tiên sinh không?

– Tỷ tỷ, muội…

Khuôn mặt Hoàng Hân lập tức đỏ lên, cả vành tai đỏ ửng. Bộ dáng này quả thực vô cùng động lòng người.

– Muội là muội muội của tỷ, tỷ sao lại không biết tâm tư của muội cơ chứ.

Hoàng Đan khẽ thở dài rồi nói:

– Tỷ từng nghĩ tới, cho dù cùng muội muội mình thờ một chồng cũng không sao. Thế nhưng tới hiện tại chẳng lẽ muội không phát hiện ra sao? Chúng ta đều không xứng với hắn. Dùng thực lực của hắn, chỉ sợ địa vị không đơn giản. Chúng ta chỉ đơn phương thích hắn mà thôi. Cuối cùng lại tự mình làm tổn thương mình.

– Muội không xứng với hắn, hi vọng về sau hắn có thể tìm được người thích hợp. Chỉ cần có thể thường xuyên nhìn thấy hắn giống như hôm nay là muội đã mãn nguyện rồi.

Hoàng Hân nói.

– Muội muội ngốc của tỷ.

Hoàng Đan khẽ thở dài, lập tức hai tỷ muội ôm nhau.

– Ca ca, bao giờ thì huynh mới có thể trở lại. Ngày mai là ngày thi đấu bài danh, nếu như huynh có thể tham gia thì tốt biết mấy.

Trong một đình viện yên tĩnh, dưới bầu trời đầy sao, Lục Tâm Đồng nhìn về phương hướng nơi sơn mạch Đoạn Thiên tọa lạc, trong đôi mắt xinh đẹp có nước mắt chảy ra.

– Tâm Đồng, lại đang nhớ tới ca ca sao?

Thân ảnh Thiên Độc Yêu Long xuất hiện bên cạnh Lục Tâm Đồng.

– Độc Long ca ca, huynh nói xem bao giờ ca ca mới có thể trở lại.

Lục Tâm Đồng nhìn Thiên Độc Yêu Long rồi nói.

– Sẽ rất nhanh thôi.

Thiên Độc Yêu Long nhìn Lục Tâm Đồng, thế nhưng không dám nhìn thẳng vào đôi mắt tràn ngập sự kỳ vọng của nàng, nói:

– Ngày mai là ngày thi đấu bài danh, muội cố gắng lên, nhất định phải vượt qua mấy người kia.

– Đúng vậy, ca ca không ở đây, Phi Linh môn ta cũng không thể yếu thế hơn người khác.

Trong mắt của Lục Tâm Đồng hiện lên sự kiên nghị.

Màn đêm bao phủ thành Cự Giang, dưới vầng trăng chiếu sáng trên bầu trời, tăng thêm vẻ náo nhiệt trong thành Cự Giang. Phía xa có những ngôi sao hiện lên le lói.

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống. Ánh mắt nhìn lên bầu trời qua cửa sổ. Lúc này vẻ mặt của hắn có chút cảm khái cùng phức tạp. Trong lúc bất tri bất giác hắn đến thế giới này đã có thời gian không ngắn. Hắn nhớ rõ lúc vừa mới tới nơi này, hắn chỉ là một thiếu gia củi mục. Mà bây giờ, trải qua vô số lần rèn luyện lịch lãm, hắn đã từ một thiếu gia củi mục của Lục gia biến thành chưởng môn Phi Linh môn, từ một thiếu gia củi mục trói gà không chặt đã trở thành Linh Vương cùng Vũ Vương.

Lục Lâm Thiên cảm thán, nguyện vọng khi trước của hắn chỉ là chiếu cố mẫu thân mà thôi. Không để cho mẫu thân bị khi dễ, hắn xem như miễn cưỡng đã làm được. Mà bây giờ nguyện vọng của hắn là đạt tới đỉnh cao trên con đường tu luyện.

– Ngày mai chính là ngày kịch chiến a.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, sau đó hít sâu một hơi. Thực lực của hắn tuy rằng không có bao nhiêu trở ngại. Bất quá ngày mai muốn leo lên vị trí thứ nhất cũng không dễ dàng. Thế nhưng những năm gần đây, thứ gì mà hắn không trải qua. Ban đầu ở Lục gia trên trấn Thanh Vân, rồi từ thiếu gia củi mục tiến vào Vân Dương Tông, trên đại hội Tam tông Tứ môn, bản thân hắn dùng tu vi Vũ Tướng nhất trọng thắng hiểm Lăng Thanh Tuyền Vũ Suất nhất trọng. Mà ngày mai hắn cũng nhất định có thể lần nữa đạt được vị trí mà mình muốn.

– Lão đại, huynh đang suy nghĩ gì mà nhập thần như vậy?

Tiểu Long ngồi bên người Lục Lâm Thiên, đôi mắt nhỏ nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

– Nghĩ ngợi lung tung một hồi.

Chương 1310: Thi đấu bài danh bắt đầu

Lục Lâm Thiên phục hồi tinh thần lại, nhìn qua Tiểu Long rồi hỏi:

– Tiểu Long, đợi sau khi mọi chuyện của ta đều yên ổn. Đệ hãy đi Tổ Yêu lâm cùng Linh Hoàng nhai đi.

– Đúng vậy. Đệ muốn gặp mẫu thân cùng phụ thân, đệ chưa từng được gặp qua hai người bọn họ.

Tiểu Long ngẩng đầu, đôi mắt nhỏ nhìn chăm chú vào vầng trăng.

Một đêm yên tĩnh trôi qua. Hôm sau, khi ánh sáng mặt trời đầu tiên chiếu xuống, thành Cự Giang náo nhiệt trong nháy mắt trở nên sôi trào. Trên đường phố lúc này cố vô số người nhanh chóng tiến về Bình Nhao đảo. Tiếng xé gió vang lên không ngừng trên bầu trời. Bao nhiêu khí tức cường hãn nhanh chóng xẹt qua.

– Tiên sinh, chúng ta cũng xuất phát thôi.

Thanh âm Hoàng Đan vang lên bên ngoài phòng.

Kẹt.

Cửa phòng mở ra, Lục Lâm Thiên từ trong phòng chậm rãi đi ra, khóe miệng mang theo nụ cười nhàn nhạt. Mà mỗi một bước hắn bước ra không gian quanh người khẽ chấn động. Trong mắt hiện lên sự thâm thúy. Trong lúc vô hình tạo thành một cỗ áp lực mạnh mẽ đối với Hoàng Đan, thế nhưng cỗ áp lực này chỉ thoáng hiện lên rồi biến mất.

– Chúc tiên sinh có thể giành lấy thành tích tốt.

Hoàng Đan nói.

– Hy vọng là như vậy.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Vì Long Dương linh quả, dù thế nào hắn cũng phải đoạt được vị trí đầu tiên. Cho dù có phải bại lộ Linh Vũ song tu hắn cũng không tiếc.

– Người Thiên Địa các tới, yêu thú phi hành đã tới nghênh đón tiên sinh lên Bình Nham đảo, bây giờ bọn họ đang ở bên ngoài chờ.

Hoàng Đan nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhảy lên, quả thực không giống bình thường a. Tiến vào top mười, không ngờ Thiên Địa các lại phái người tới đón, lúc trước cũng không có loại đãi ngộ này.

– Chúng ta đi thôi.

Khi Lục Lâm Thiên rời khỏi đình viện, trong tầng trời thấp đã có một đầu yêu thú phi hành lục giai đang xoay quanh. Một Vũ Suất cửu trọng của Thiên Địa các đang đứng đó chờ. Thái độ với Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ cung kính. Sau khi mọi người nhảy lên lưng yêu thú phi hành, cả đám lập tức tiến tới Bình Nham đảo.

Trên lưng yêu thú phi hành, Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, không khí thổi qua, y phục trên người bay phấp phới. Thời tiết hôm nay cũng không tồi. Trong bầu trời xanh thẳm vạn dặm không có một đám mây. Phía dưới, trên đường phố trong thành Cự Giang hiện tại rậm rạp bóng người. Dòng người giống như con kiến từ bốn phương tám hướng di chuyển, tất cả mọi người lúc này đều đang tiến về phía Bình Nham đảo ngoài thành Cự Giang.

Mặc dù thập đại cường giả đã xuất hiện. Thế nhưng ngày thi đấu xếp thứ hạng này chính là ngày mọi người mong chờ nhất. Trận chiến của thập đại cường giả trẻ tuổi, ai có thực lực quá quan trảm tướng, vấn đỉnh quán quân, giờ phút này có vô số người mong chờ.

Dòng người phô thiên cái địa đổ ra cùng với dòng người trong thành Cự Giang vô cùng náo nhiệt. Lúc này, dòng người từ thành Cự Giang đi ra, muốn đi về phía trước một bước cũng vô cùng khó khăn.

Cưỡi trên lưng yêu thú phi hành, Lục Lâm Thiên không bao lâu sau cũng nhìn thấy Bình Nham đảo. Lúc này bên ngoài Bình Nham đảo, trên vô số hòn đảo bốn phía lúc này đã bắt đầu xuất hiện bóng người tấp nập.

Khi Lục Lâm Thiên đáp xuống Bình Nham đảo, quảng trường cực lớn này đã được sửa chữa một phen. Người của tất cả thế lực lớn đều ngồi trên đài cao. Mặt khác, chín người còn lại cũng đã đứng trên quảng trường. Nhìn thấy Lục Thiếu Du xuất hiện, chỉ có ánh mắt của đám người Dương Quá, Nguyên Nhược Lan, Lam Thập Tam, Tử Yên khẽ đổi, năm người khác vẫn đang nhắm mắt dưỡng thần.

Lục Lâm Thiên đứng trên quảng trường, lúc này có một ánh mắt dường như vô tình quét về phía hắn, chính là Thánh Nữ Tử Yên.

– Tử Yên.

Đây là lầu đầu tiên Lục Lâm Thiên có thể nhìn thẳng đánh giá nàng, dưới bộ cẩm bào màu tím nhạt, thân thể mềm mại ưu nhã, cùng với đường cong hoàng mỹ. Dung nhan tuyệt mỹ, cơ hồ là có thể so sánh với Độc Cô Cảnh Văn. Khí chất trên người cao quý, thuần khiết, giống như tiên tử hạ phàm. Nhìn kỹ lại giống như có một loại vũ mị câu hồn đoạt phách. Loại nữ tử như vậy, sợ rằng bất kỳ nam nhân nào nhìn thấy cũng phải thất thần.

Mà quan trọng nhất chính là thực lực của nàng. Trừ Lăng Thanh Tuyền ra, nàng chính là người khiến cho Lục Lâm Thiên cố kỵ nhất. Trong mơ hồ, Lục Thiếu Du cảm thấy nàng tuyệt đối không đơn giản. Thực lực ẩn giấu không chỉ có một chút.

Bốn mắt nhìn nhau, lúc này sau khi Tử Yên nhìn thẳng vào mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhắm mắt dưỡng thần.

Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua trên đài, lúc này tất cả các thế lực đều có mặt. Coi như là trong môn không có đệ tử tiến vào top mười cũng không rời đi. Nếu như rời đi, quả thực chính là ném đi mặt mũi của mình, cho nên tất cả các thế lực đều vui vẻ ở lại.

Xung quanh bốn phía, tiếng ồn ào, ầm ĩ hội tụ lại một chỗ tạo thành thanh âm kinh người.

– Thập Tam, chúng ta yêu chàng. Chàng nhất định sẽ là thứ nhất.

– Thập Tam, chúng ta ủng hộ chàng.

Trong tiếng ầm ĩ lúc này có vô số thiếu nữ hô lên, cơ hồ tất cả thiếu nữ đều bị Lam Thập Tam mê hoặc. Cả đám lớn tiếng hét lớn.

Thấy cảnh tượng này, Lục Lâm Thiên không khỏi nhớ tới Phi Ưng Lăng Phong trên Vân Dương Tông. Lam Thập Tam này so với Phi Ưng Lăng Phong còn được nữ nhân hoan nghênh hơn.

Trong âm thanh ầm ĩ kia Lục Lâm Thiên không khó nghe ra. Mười người trong quảng trường đều có không ít người ủng hộ. Trong đó Lam Thập Tam, Thánh Nữ Tử Yên của Thiên các cùng với Lục Tâm Đồng là ba người có tiếng hô lớn nhất, mà Quỷ Sát Dương Quá như hắn, người ủng hộ cũng không ít.

Không ít cường giả lúc này cũng nhìn xuống quảng trường. Mười người này chính là thập đại cường giả trẻ tuổi hiện tại. Rốt cuộc thực lực của mấy người này tới tình trjang nào, coi như là những cường giả có mặt ở đây cũng khó có thể đưa ra câu trả lời thuyết phục.

– Ta nhớ ba mươi năm trước, chúng ta cũng phải trải qua một màn này a.

Trên đài cao, nghe thấy tiếng ầm ĩ bốn phía, Vân Khiếu Thiên khẽ mỉm cười nói.

– Đúng vậy. Đảo mắt đã ba mươi năm, thời gian trôi qua quả thực rất nhanh. Hiện tại ngẫm lại, giống như mới ngày hôm qua vậy.

Trong Địa Linh tông, Tử Sương Vương Âu Dương Huyền Anh khẽ nói.

– Khanh Khách. Mấy vị chưởng môn, ta nghe nói, ba mươi năm trước. Một người Sát Phá Quân một mình quét ngang chính người các ngươi, không biết có phải thật không?

Trong Tứ các Tứ đảo, Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan của THiên Vân đảo cười khanh khách một tiếng rồi nói. Ý tứ trong lời nói không cần nói cũng biết. Thế nhưng giọng điệu này quả thực cũng khiến cho người ta khó mà tức giận cho nổi.

Nói tới chuyện này, sắc mặt các cường giả không khỏi biến hóa. Chín người trong thập đại cường giả ba mươi năm trước quả thực bị một mình Sát Phá Quân quét ngang, đây cũng là chuyện mà những năm gần đây mấy người này không muốn nhắc tới nhất. Dùng địa vị chín người hiện tại, quả thực khó mà phát tác. Rõ ràng Mị Linh Vương này muốn làm xấu mặt Tam tông Tứ môn.

Chương 1311: Đạm Đài Tuyết Vi và Vân Hồng Lăng (1)

– Khanh Khách. Ba mươi năm trước Tứ các Tứ đảo chúng ta tới tham gia thì nhất định thập đại cường giả sẽ phải sắp xếp lại. Coi như là bỏ qua lần đó, lần này đệ tử của ta tham gia, để xem lần này có một màn một người quét ngang chín người hay không.

Mị Linh Vương vẫn khanh khách cười một tiếng, thanh âm mang theo sự vũ mị, không chút rơi vào hạ phong.

Thời gian dần trôi qua. Lúc này trên mấy hòn đảo bốn phía, nhân số vẫn còn tiếp tục gia tăng. Mà dưới sự mong chờ của mọi người, thi đấu rốt cuộc cùng bắt đầu.

Đông.

Khi một tiếng chuông trầm thấp vang lên trên quảng trường. Tiếng ầm ĩ bốn phía lập tức yên tĩnh. Tất cả ánh mắt của mọi người đều dồn về phía quảng trường.

Nghe thấy tiếng chuông trầm thấp này, Kình Linh Vương đi lên đài cao, ánh mắt quét qua quảng trường rồi thanh âm quanh quẩn trong không trung vang lên:

– Thi đấu bài danh thập đại cường giả trong đại lục hiện tại bắt đầu.

– Bắt đầu rồi.

Nghe Kình Linh Vương nói vậy. Đám người bên ngoài lập tức sôi trào. Tiếng hoan hô, ầm ĩ hội tụ lại tạo thành thanh âm đinh tai nhức óc.

Mười người trong trường lúc này mở hai mắt ra, khí tức bắt đầu mơ hồ tăng lên.

– Quy tắc thi đấu bài danh như sau, mười người dự thi, mỗi người từ giờ trở đi có chín điểm tích lũy. Đều có thể tùy tiện lựa chọn đối thủ khiêu chiến. Người thắng nhận được một điểm tích lũy. Kẻ thua bị giảm bớt một điểm tích lũy. Người thắng có thể tiếp tục khiêu chiến một đối thủ khác. Thế nhưng không thể khiêu chiến người vừa bị đánh bại, cũng có thể lựa chọn nghỉ ngơi một vòng. Kẻ bại cũng không thể tiếp tục khiêu chiến kẻ vừa đánh bại mình. Người bị khiêu chiến không thể cự tuyệt khiêu chiến, bằng không tương đương với việc bị thua, trực tiếp bị khấu trừ một điểm tích lũy. Trừ phi là người vừa mới trải qua một hồi giao thủ thì có thể nghỉ ngơi. Nếu như nguyện ý tiếp nhận khiêu chiến thì quy tắc thi đấu cũng có thể cho phép. Bài danh cuối cùng dựa theo điểm tích lũy. Trong lúc thi đấu bài danh không có hạn chế thời gian. Cho đến khi thi đấu bài danh kết thúc, người dự thi không được hạ sát thủ. Người vi phạm, bất kể là ai cũng trực tiếp bị đánh chết. Vẫn do Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, Tứ các Tứ đảo, Tam tông Tứ môn cùng với Thiên Địa các tạo thành một đoàn trọng tài, phụ trách giám sát thi đấu công bằng. Trong trường mỗi lần cho phép một người khiêu chiến. Dựa theo bài danh từ thấp đến cao bắt đầu. Ai có thể lấy được vị trí thứ nhất thì phải dựa vào thực lực của chính các ngươi, mười người các ngươi hiểu chưa?

Thanh âm của Kình Linh Vương quanh quẩn trên quảng trường.

– Hiểu rồi.

Trên quảng trưởng, mười người trả lời, thanh âm xen lẫn linh lực cùng chân khí, quanh quẩn trên không trung.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, thi đấu bài danh này cũng tương đối công bằng, bất luận một trận nào cũng khó có thể được coi là tuyệt đối công bằng. Thế nhưng loại quy tắc này đã đem sự không công bằng giảm xuống mức thấp nhất.

– Nếu đã như vậy, dựa theo bài danh khi trước. Vòng thứ nhất bắt đầu từ Thiên Vân Đảo Đạm Đài Tuyết Vi bắt đầu.

Kình Linh Vương vừa mới nói xong, một tiếng chuông trầm thấp lập tức vang lên.

Sưu.

Tiếng chuông vừa mới dứt, một thân ảnh xinh đẹp trực tiếp nhảy ra, thân ảnh uyển chuyển giống như một chiếc lá rụng trực tiếp lóe lên rồi đáp xuống. Bộ váy trên người khẽ tung bay, đường cong linh lung hiện ra. Tư thái xinh đẹp này khiến cho không ít người thán phục.

– Đại Đài Tuyết Vi.

Nhìn thấy người trên đài, lúc này thính phòng chung quanh cùng với đám người trên mấy hòn đảo bốn phía lập tức hô lớn, tiếng hô đinh tai nhức óc không ngừng vang lên.

– Thân pháp người này cũng không tệ.

Lục Lâm Thiên nhìn bóng lưng Đạm Đài Tuyết Vi. Thực lực của nữ tử này che dấu quá sâu, lại là người thứ nhất lên đài, không biết nàng ta sẽ khiêu chiến ai.

Đạm Đài Tuyết Vi lên đài, mọi người trong Thiên Vân Đảo đều khẽ mỉm cười.

– Thiên Vân Đảo Đạm Đài Tuyết Vi xin Vân Hồng Lăng của Vân Dương Tông chỉ giáo.

Đạm Đài Tuyết Vi đứng trong quảng trường, ánh mắt quét qua chín người, cuối cùng không chút do dự nhìn vào Vân Hồng Lăng. Rõ ràng, thực lực của Vân Hồng Lăng dường như dễ đối phó hơn một chút.

Loại thi đấu bài danh này, tuy rằng dựa vào thực lực, thế nhưng dưới tình huống thực lực không sai biệt lắm thí phải dựa vào kỹ xảo lựa chọn đối thủ, chuyện này vô cùng quan trọng. Nếu như trực tiếp chọn phải người mạnh nhất, thì cơ hội thua sẽ tăng lên một phần. Mà nếu chọn đối thủ yếu nhược nhất thì phần thắng sẽ tăng lên một phần. Chênh lệch tới hai phần a. Bài danh cuối cùng dựa vào điểm tích lũy mà xếp hạng.

– Vân Hồng Lăng của Vân Dương Tông tiếp nhận.

Lúc này chân khí dưới chân Vân Hồng Lăng run lên, thân ảnh giống như một cây bèo trong không trung, tạo thành một đường cong ưu mỹ, lúc thân thể đáp xuống mặt đất, ngay cả một hạt bụi cũng không bị kinh động.

– Tốt.

Nhìn thấy cảnh này, không ít cường giả cùng thán phục. Phù Quang Lược Ảnh của Vân Dương Tông quả nhiên danh bất hư truyền.

Bốn phía xung quanh, người ủng hộ Vân Hồng Lăng nhìn thấy nàng lên đài, tiếng hoan hô đinh tai nhức óc cũng lập tức vang vọng trong không trung.

– Tiểu nữu này không ngờ tu luyện Phù Quang Lược Ảnh ngày càng thành thạo a.

Lục Lâm Thiên nhìn Vân Hồng Lăng rồi thầm nghĩ. Thế nhưng trong lòng hắn cũng âm thầm lo lắng cho Vân Hồng Lăng.

Trong Vân Dương Tông, lúc này ánh mắt Vân Khiếu Thiên bình tĩnh, thế nhưng trong lòng cực kỳ lo lắng. Dùng nhãn lực của hắn đương nhiên không khó nhìn ra, Đạm Đài Tuyết Vi này ẩn dấu thực lực vô cùng sâu. Sợ rằng Vân Hồng Lăng cho dù xuất ra hết thủ đoạn cũng khó có thể thắng được.

Trên quảng trường, nhị nữ nhìn nhau. Có thể nói nhị nữ lúc này đều là thiên kiêu chi nữ, hai nữ tử tuyệt sắc chiến một trận cũng hấp dẫn không ít ánh mắt.

– Hồng Lăng tiểu thư, mời động thủ.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn Vân Hồng Lăng rồi mỉm cười nói. Nụ cười của nàng khiến cho nữ nhân nhìn vào cũng dễ thất thần.

– Vậy thì ta không khách khí nữa.

Vân Hồng Lăng cũng không phải là người khách khí, nàng cũng biết thực lực của mình trong mười người gần như yếu nhất. Cho nên lúc này nàng thu hồi tâm thần, thanh âm vừa dứt, một cỗ chân khí thuộc tính thủy hùng hồn từ trong cơ thể tuôn ra. Thân hình xinh đẹp khẽ động, trong nháy mắt nàng giống như quỷ mị xuất hiện trước mặt Đạm Đài Tuyết Vi. Cả không gian lập tức ẩm ướt, giống như là vừa trải qua một trận mưa phùn. Bàn tay trắng nõn của nàng nắm chặt, một đạo quyền ấn nhanh chóng được ngưng tụ. Kình phong ngập trời bắn ra bốn phía mang theo lực lượng khủng bố, nhanh chóng đánh về phía Đạm Đài Tuyết Vi.

Bàn tay nhìn qua vô cùng nhỏ bé kia, thế nhưng nơi nó đi qua không gian lập tức vặn vẹo, thậm chí ngay cả không khí vô cùng cũng bị xé nát. Tuyệt đối không thể khinh thường.

Cảm nhận được lực lượng mạnh mẽ trong một quyền này, sắc mặt Đạm Đài Tuyết Vi khẽ đổi, y phục trên người khẽ động, ống tay áo run lên, cánh tay mềm mại duỗi ra. Một cỗ linh lực bàng bạc trong tay tuôn ra. Bàn tay nắm chặt lại, thân thể lăng không đánh ra một quyền ấn. Kình phong mạnh mẽ bắn ra bốn phía. Lập tức va chạm với quyền ấn của Vân Hồng Lăng.

Chương 1312: Đạm Đài Tuyết Vi và Vân Hồng Lăng (2)

Phanh.

Hai nữ tử tuyệt mỹ không ngờ lại có một mặt hung hãn như vậy, thế nhưng đây lại là chuyện xảy ra trước mặt mọi người. Ngay lúc này có thể thấy được, trước quyền ấn của hai người không gian trực tiếp vang lên thanh âm bạo liệt, kình phong tạo thành vòng xoáy bắn ra bốn phía.

Trong lúc kình khí tán loạn, thân thể mềm mại của Vân Hồng Lăng trực tiếp bị đẩy lùi mấy bước, trên khuôn mặt xinh đẹp của nàng biến sắc. Thân ảnh xinh đẹp chớp động, vòng xoáy dưới chân xuất hiện, thân thể đột nheien nhảy lên. Trong tay xuất hiện một đạo lưu quang lục sắc giống như mãnh hổ xuống núi, hung hăng xuyên qua không gian, bộc phát ra tiếng nổ vang liên tiếp, trực chỉ đánh về phía Đạm Đài Tuyết Vi. Loại công kích này không chê vào đâu được. Đủ thấy kinh nghiệm chiến đấu của Vân Hồng Lăng cực kỳ phong phú.

Mắt thấy tốc độ quỷ mị của Vân Hồng Lăng, vẻ mặt Đạm Đài Tuyết Vi có chút ngoài ý muốn. Ánh mắt lúc này có chút ngưng trọng, thủ ấn trong tay được kết. Một đạo quang trụ bằng linh lực đột nhiên xuất hiện mang theo một cỗ kình phong sắc bén, không chút chần chờ nào đánh về phía đạo tàn ảnh lục sắc kia.

Phanh Phanh.

Hai cỗ lực lượng bạo phát, giữa không trung run rẩy. Lúc này Vân Hồng Lăng một lần nữa lại bị đẩy lùi mấy bước mới có thể đứng vững được. Còn lần này thân thể xinh đẹp của Đạm Đài Tuyết Vi cũng loạng choạng lùi lại mấy bước mới có thể đứng vững. Thực lực của Vân Hồng Lăng một lần nữa làm cho nàng cảm thấy ngoài ý muốn.

Thân thể Vân Hồng Lăng không có chút trì hoãn nào, tiếp tục vung trường tiên trong tay lao thẳng về phía Đạm Đài Tuyết Vi. Dường như Đạm Đài Tuyết Vi lần này cũng không dám khinh thường, lập tức nghênh tiếp, hai thân ảnh xinh đẹp lóe lên, giao thủ lần nữa trong không trung.

Cả không trung lúc này hai thân ảnh càng lúc càng di chuyển nhanh hơn. Trường tiên trong tay Vân Hồng Lăng khiến cho người ta không nắm bắt được quỹ tích, khi thì giống như linh xà xuất động. Khi thì giống như rồng bay phượng múa. Thân pháp mạnh mẽ phối hợp với trường tiên quỷ dị khiến cho công kích của nàng lại càng thêm cường hãn.

Lúc này quanh thân Đạm Đài Tuyết Vi được linh lực bao phủ, kình khí không có cách nào tiến lại gần. Thân thể mềm mại xẹt qua trong không gian tạo thành một đường thẳng trong gợn sóng. Bên trong tiên ảnh ngập trời không ngờ nàng vẫn cực kỳ nhẹ nhõm.

Thực lực của nhị nữ cũng khiến cho các cường giả trên đài cao âm thầm gật đầu. Nhị nữ này không hổ là đại diện cho cường giả đỉnh cấp trong đám người trẻ tuổi. Vô luận là cấp độ chân khí hay linh lực, thiên phú hay kinh nghiệm chiến đấu cùng với kỹ xảo đều vô cùng mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên nhìn nhị nữ giao thủ trong quảng trường. Tuy rằng Vân Hồng Lăng chỉ là Vũ Suất cửu trọng, thế nhưng có ưu thế vũ giả tam hệ cho nên đan điền cực kỳ khổng lồ. Cấp độ chân khí trong đó sợ rằng có thể miễn cưỡng so sánh với Vũ Vương nhất trọng. Tăng thêm tốc độ mạnh mẽ quả thực rất khó dây vào. Chỉ là dù sao nàng cũng chưa tới cấp bậc Vũ Vương. Mà lúc này Đạm Đài Tuyết Vi kia tuy rằng không phản công bao nhiêu, thế nhưng trong công kích ngập trời của Vân Hồng Lăng nàng ta vẫn có thể tự nhiên di chuyển như vậy sợ rằng không bao lâu nữa Vân Hồng Lăng sẽ gặp phiền toái.

Ngay khi Lục Lâm Thiên lo lắng, thủ ấn trong tay Vân Hồng Lăng được kết. Tiên ảnh ngập trời hóa thành một đầu cự mãng xẹt qua không gian, một cỗ năng lượng thuộc tính thủy nồng đậm khiến cho cả quảng trường phong vân biến sắc xuất hiện. Từng đạo hư ảnh cự mãng màu trắng mang theo hàn khí lạnh thấu xương hiện lên, không gian chung quanh bỗng nhiên lạnh lẽo.

– Vũ kỹ Huyền cấp trung giai.

Lục Lâm Thiên có chút sợ hãi than. Vân Hồng Lăng bằng tu vi Vũ Suất cửu trọng có thể tu luyện thành công vũ kỹ Huyền cấp trung giai, xem ra trên phương diện lĩnh ngộ lực lượng thuộc tính của nàng cũng rất mạnh. Lúc này Vân Hồng Lăng thi triển vũ kỹ thủy hệ quỷ dị, tăng thêm ưu thế về đan điền của vũ giả tam hệ, đã chính thức có thể chống lại Vũ Vương nhất trọng.

Nhìn thấy Vân Hồng Lăng thúc dục ra vũ kỹ, một lần nữa ánh mắt Đạm Đài Tuyết Vi lại hiện lên sự ngưng trọng. Thủ ấn lập tức biến đổi, một đạo linh hỏa xuất hiện lơ lửng trên đỉnh đầu của nàng, giống như một mặt trời nóng bỏng, không ngừng tỏa ra nhiệt độ khủng bố khiến cho không gian vặn vẹo. Linh lực quanh người nàng lúc này cuồn cuộn, khí tức nhanh chóng được phóng thích mà không thu liễm nữa.

– Linh Vương nhị trọng. Đạm Đài Tuyết Vi này không ngờ lại là Linh Vương nhị trọng.

Sau khi khí tức Đạm Đài Tuyết Vi được phóng ra, khí tức Linh Vương nhị trọng xuất hiện trước mắt mọi người khiến cho không ít người kinh hãi. Ngay cả bản thân Lục Thiếu Du cũng cực kỳ kinh hãi. Dựa vào tuổi của nàng hiện tại, có thể đột phá tới Linh Vương nhị trọng quả thực thiên phú của nàng vô cùng khủng bố.

Linh lực trong người Đạm Đài Tuyết Vi tràn ra, cỗ linh hỏa nóng bỏng trên đỉnh đầu nàng đột nhiên trở nên cuồng bạo, nhiệt độ nóng rực xen lẫn kình phong áp bách giống như thủy triều nhanh chóng tràn ra chung quanh.

Thủ ấn Đạm Đài Tuyết Vi lại một lần nữa biến hóa, sau khi một đạo thủ ấn cuối cùng được đánh ra, dưới vô số ánh mắt sợ hãi thán phục, cỗ linh hỏa trên đỉnh đầu nàng đột nhiên hóa thành một đầu phi điểu bằng hỏa diễm cực lớn, một cỗ uy thế cực lớn khuếch tán.

Nhị nữ giờ phút này thi triển vũ kỹ cùng linh kỹ như vậy khiến cho đám người xem bốn phía sợ hãi cùng thán phục không ngừng, đây mới thực sự là quyết đấu a.

– Đi.

Cơ hồ là cùng một lúc, nhị nữ lập tức thúc dục vũ kỹ cùng linh kỹ trong tay, nhanh chóng va chạm vào với nhau.

Từng đầu cự mãng mang theo khí tức lạnh lẽo phóng về phía trước. Không khí trong không trung lúc này giống như bị đông kết lại, từng đầu cự mãng lướt qua lưu lại một đạo gợn sóng màu trắng trong không trung.

Đầu phi điểu bằng hỏa diễm kia lúc này cũng xẹt qua phía chân trời, trong nháy mắt đánh về phía đầu cự mãng màu trắng đang lướt tới kia. Hai cánh phi điểu chấn động mang theo một tấm lưới bằng hỏa diễm quỷ dị bao phủ không gian, nhanh chóng bao phủ từng đầu cự mãng kia.

Phanh Phanh.

Đầu phi điểu bằng hỏa diễm này đột nhiên bạo tạc hóa thành sóng lửa khủng bố khuếch tán trong không trung. Hỏa diễm nóng bỏng vô cùng tràn ngập bầu trời. Nhiệt độ đáng sợ kia khiến cho nước trong không gian đều bị bốc hơi. Không gian kịch liệt rung động cùng với một đám năng lượng đỏ rực tán loạn trong không gian.

Năng lượng khủng bố tràn ngập, cuồng phong gào thét, từng đầu cự mãng màu trắng nhanh chóng bị sóng lửa khủng bố kia bao phủ.

Sóng lửa mang theo kình khí nóng bỏng tràn ngập bao phủ cự mãng, từng đầu cự mãng kia lúc này trực tiếp bị xé nát, cuối cùng biến mất trong không gian.

Thân hình Vân Hồng Lăng bị đẩy lùi về phía sau mười bước, mới đứng vững được. Sắc mặt tái nhợt, trong cái miệng nhỏ nhắn kia lúc này đã có vết máu tràn ra.

Chương 1313: Lục Vô Song và Nguyên Nhược Lan

Còn Đạm Đài Tuyết Vi lảo đảo lui về phía sau một bước mới ổn định được thân hình, thế nhưng lại không có vẻ gì là có trở ngại. Tu vi Linh Vương nhị trọng của nàng đã được phóng thích. Khí tức hùng hậu tràn ra, cỗ khí tức này khiến cho Vân Hồng Lăng có cảm giác áp lực.

Lúc này, ánh mắt không ít người nhìn chăm chú vào Đạm Đài Tuyết Vi, tu vi Linh Vương nhị trọng, bằng chừng ấy tuổi của nàng hiện tại, quả thực là bất phàm.

Đám người của Thiên Vân đảo lúc này cũng mỉm cười, trong đám người trẻ tuổi có thể tới tình trạng này, sợ rằng cả đại lục cũng không có mấy người.

– Đi.

Vân Hồng Lăng đột nhiên khẽ kêu lên một tiếng, một đạo thủ ấn quỷ dị biến hóa. Trong tay nàng lập tức có một cỗ quang mang màu trắng được đánh ra. Cỗ năng lượng quỷ dị này nhanh chóng khuếch tán trong không gian.

Cỗ quang mang này nhanh như thiểm điện bắn về phía trước, tiếp theo trong nháy mắt hóa thành một cung điện màu trắng hơn trăm thước. Một cỗ khí tức chấn tâm động phách bắt đầu lan tràn ra chung quanh. Lúc này cả không trung cũng run lên.

– Hồn Linh khí Địa cấp.

Cung điện màu trắng này xuất hiện, lập tức trên đài cao có tiếng nghị luận vang lên. Thân là vũ giả, thế nhưng không ngờ lại thúc dục ra một kiện Hồn Linh khí Địa cấp, quả thực khiến cho người khác nghĩ không ra.

Bất quá, lúc này sắc mặt Đạm Đài Tuyết Vi lại trầm xuống, nhìn Hồn Linh khí bằng cung điện này, thân thể này đột nhiên như quỷ mị nhanh chóng lùi lại.

Thủ ấn trong tay Vân Hồng Lăng lại một lần nữa biến đổi, cung điện màu trắng kia tiếp tục mở rộng. Thế nhưng sắc mặt Vân Hồng Lăng lúc này càng thêm trắng bệch. Dường như để thúc dục cung điện màu trắng này cũng khiến nàng tiêu hao khổng lồ.

Vào lúc Đạm Đài Tuyết Vi đang liên tục lui lại, cung điện màu trắng khổng lồ kia lập tức ầm ầm từ trên không trung đáp xuống. Một cỗ khí tức linh hồn mạnh mẽ khiến cho một ít cường giả phía xa cũng phải động dung.

Đạm Đài Tuyết Vi tuy rằng đã nhanh chóng lùi lại, thế nhưng vẫn chậm một bước, nàng lập tức bị cung điện màu trắng kia bao phủ bên trong. Thân thể bị nhốt vào bên trong cung điện. Cảnh này khiến cho ánh mắt đám người Thiên Vân đảo khẽ đổi, có người đã có chút lo lắng.

– Sợ rằng không vây khốn được.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên cực kỳ ngưng trọng. Vân Hồng Lăng thân là vũ giả, thúc dục Hồn Linh khí Địa cấp, uy lực của bản thân Hồn Linh khí này đã giảm bớt đi rất nhiều. Huống chi Đạm Đài Tuyết Vi này sao lại không có nắm chắc cơ chứ. Thân là Linh Vương nhị trọng, cho dù ngạnh kháng, Vân Hồng Lăng sợ rằng khó có thể vây khốn được Đạm Đài Tuyết Vi.

Trên đài cao, trong nội tâm không ít cường giả cũng hiểu rõ, thiên phú của Vân Hồng Lăng Vân Dương Tông này rất mạnh, lại là vũ giả tam hệ. Trong thế hệ trẻ tuổi tuyệt đối là người nổi bật, thế nhưng lần này có thể tiến vào top mười, ai cũng có thiên phú cùng thực lực biến thái a. Đạm Đài Tuyết Vi này cũng như vậy, Vân Hồng Lăng mạnh thế nhưng người khác còn mạnh hơn. Thi đấu tranh giành thứ hạng lần này quả thực chính là nơi tập trung những kẻ biến thái. Đây không phải là so xem thực lực ai mạnh hơn, mà là so xem ai biến thái hơn.

Trong nháy mắt này, vô số ánh mắt rơi vào trên cung điện màu trắng kia, coi như là người ở khá xa, tất cả mọi người đều cảm giác bên trong cung điện màu trắng này có một cỗ khí tức khiến cho linh hồn mọi người run rẩy, khí tức này khiến cho cả không trung run rẩy.

Đông Đông.

Đột nhiên trên cung điện màu trắng cực lớn này lay động kịch liệt. Cả không gian run rẩy, dường như bên trong cái linh khí này xảy ra chuyện gì đó.

Phanh.

Tiếp theo có một âm thanh trầm đυ.c cực lớn từ trong cung điện màu trắng truyền ra. Lập tức cả cung điện màu trắng run lên, một đạo lưu quang màu cam lập tức bắn ra.

Phốc Phốc.

Thân hình mềm mại của Vân Hồng Lăng bị đẩy lùi hơn mười bước mới đứng vững, miệng phun ra một ngụm máu tươi. Cung điện Hồn Linh khí kia lúc này cũng không có cách nào tiếp tục thúc dục được nữa, lập tức hóa thành một đạo lưu quang màu trắng thu liễm lại.

Đạm Đài Tuyết Vi đứng trên quảng trường, sắc mặt có chút tái nhợt, vừa rồi vì thoát ra nàng cũng tiêu hao một lượng chân khí khổng lồ. Kiện Hồn Linh khí vừa rồi ngay cả nàng cũng thấy rúng động, nếu không phải thực lực đối phương hơi yếu, bản thân nàng muốn thoát khốn chỉ sợ không dễ như vậy.

– Ta thua.

Vân Hồng Lăng lau vết máu khóe miệng mình, lập tức đem mấy khỏa đan dược nhét vào trong miệng. Tu vi của đối phương so với nàng mạnh hơn một mảng lớn, nàng bị thua cũng không có gì là mất mặt.

Vân Khiếu Thiên khẽ thở dài, kết quả này cũng đã sớm nằm trong dự liệu của hắn. Lúc này đám người trẻ tuổi này, thiên phú của ai cũng biến thái cả.

– Vòng thứ nhất. Đạm Đài Tuyết Vi của Thiên Vân đảo chiến thắng, có thể lựa chọn đối thủ tiếp theo để khiêu chiến. Hoặc là nghỉ ngơi một lát.

Trên đài cao, đại hán mặc hoàng bào trong Thiên Địa các lập tức tuyên bố kết quả.

– Ta lựa chọn nghỉ ngơi.

Đạm Đài Tuyết Vi giơ tay lên rồi lập tức rời khỏi quảng trường. Liên tiếp khiêu chiến, đối với bản thân mà nói cực kỳ bất lợi. Trên quảng trường không ai là kẻ yếu cả. Coi như là dùng tu vi hiện tại của nàng cũng không dám khinh thường một ai.

– Tiếp theo, Lục Vô Song của Vân Dương Tông lên đài.

Trên đài cao vang lên thanh âm của đại hán mặc hoàng bào.

– Vô Song tỷ, tỷ cẩn thận một chút.

Vân Hồng Lăng nói với Lục Vô Song.

– Muội chữa thương đi, ta sẽ cẩn thận.

Lục Vô Song khẽ cười một tiếng, lục mang dưới chân lóe lên, thân thể xinh đẹp nhảy lên không trung rồi đáp xuống dưới.

Lục Vô Song lên đài, đôi mắt xinh đẹp trầm xuống, ánh mắt đảo qua mọi người, cuối cùng nhìn vào Nguyên Nhược Lan rồi nói:

– Lục Vô Song của Vân Dương Tông xin Nguyên Nhược Lan tiểu thư của Thiên Kiếm môn chỉ giáo.

Thanh âm Lục Vô Song vừa dứt lập tức trên đài cao có không ít tiếng xôn xao vang lên. Lúc này ngay cả Lục Lâm Thiên cũng nhướng mày. Thực lực của Nguyên Nhược Lan tuyệt đối cường hãn, Lục Vô Song chủ động lựa chọn Nguyên Nhược Lan, sợ rằng cơ hội thắng của nàng quá nhỏ bé.

– Nguyên Nhược Lan Thiên Kiếm môn phụng bồi.

Thân hình xinh đẹp của Nguyên Nhược Lan lóe lên, rồi xuất hiện trên quảng trường. Chân khí trên người tràn ra, khí tức mạnh mẽ bắt đầu lan tràn. Từ cỗ khí tức này có thể thấy đó là Vũ Vương nhất trọng. Tiếp theo đó bàn tay trắng nõn của nàng run lên, trường kiếm tùy thân được lấy ra. Cổ tay vung lên, một cỗ kình phong mạnh mẽ dưới chân đem đám bụi phía dưới thổi về bốn phía.

– Nguyên Nhược Làn này là Vũ Vương nhất trọng, lại là vũ giả tứ hệ, sợ rằng Lục Vô Song của Vân Dương Tông lần này phải bại rồi.

– Vũ giả tứ hệ thiên phú hơn người, Lục Vô Song chỉ là Vũ Suất cửu trọng mà thôi, quả thực khó là đối thủ của Nguyên Nhược Lan.

Từng tiếng nghị luận nhỏ giọng từ bốn phía vang lên, tất cả đều không coi trọng Lục Vô Song, mà ngay cả cường giả trên đài cao lúc này cũng không có mấy người cảm thấy Lục Vô Song có cơ hội.

Chương 1314: Cược một trận (1)

Ngược lại, trên thính phòng bốn phía, những người ủng hộ của Lục Vô Song và Nguyên Nhược Lan đang vô vang tên hai người.

Đối với những thanh âm nghị luận kia, nhị nữ cũng không bị ảnh hưởng một chút nào. Hai người đều chăm chú nhìn vào đối phương, khóe miệng khẽ mỉm cười, khí tức trên người tuôn ra. Trong tay Lục Vô Song nhanh chóng xuất hiện một thanh trường kiếm màu xanh, chính là Thanh Nguyệt kiếm mà Lục Thiếu Du mua cho nàng, trên thân kiếm, một đám lưu quang lóe lên rồi biến mất. Kiếm quang bắt đầu xuất hiện.

Lục Vô Song cùng Nguyên Nhược Lan trên quảng trường cùng một lúc tuôn ra khí thế hung hãn, chân khí trong cơ thể hai người tuôn ra, sau đó bao phủ quanh người. Hai cỗ chân khí mạnh mẽ xuất hiện, một cảm giác áp bách lan tràn ra bốn phía.

Tiếp theo trong nháy mắt, trường kiếm trong tay Nguyên Nhược Lan và Lục Vô Song đều vang lên thanh âm lạnh lẽo rồi lập tức va chạm với nhau. Hai thân ảnh xinh đẹp lúc này như nhảy múa, kiếm quang bắn ra bốn phía khiến cho khán giả bốn phía nhìn vào không khỏi say mê.

– Vân tông chủ, trên đại hội Tam tông Tứ môn, ngươi thắng chúng ta không ít vũ kỹ a. Hôm nay ngươi phải cho chúng ta cơ hội gỡ gạc lại a.

Nhị nữ giao chiến, lúc này Cổ Kiếm Phong của Thiên Kiếm môn lập tức dùng ánh mắt không có ý tốt nhìn về phía Vân Khiếu Thiên.

– Cổ chưởng môn, chẳng lẽ Thiên Kiếm Môn của các ngươi vẫn muốn thua vũ kỹ hay sao.

Ánh mắt của Vân Tiếu Thiên loé lên, lập tức mở miệng hỏi, trong lòng đương nhiên biết rõ, phỏng chừng tên Cổ Kiếm Phong này lần trước đã thua không ít vũ kỹ ở đại hội Tam Tông Tứ Môn rồi, lần này muốn lấy lại đây mà, chỉ là Lục Vô Song không phải Lục Lâm

Thiên, hắn cũng đâu phải đồ ngốc.

– Ta thấy là Vân tông chủ đây không hề coi trọng đệ tử trong môn của mình chút nào, chẳng lẽ Vân tông chủ không dám đánh cuộc à.

Cổ Kiếm Phong đảo mắt một vòng, sau đó tựa tiếu phi tiếu mà nói, lần trước chịu thiệt thòi lớn ở Tam Tông Tứ Môn, hắn vẫn luôn nhủ lòng là nhất định phải lấy về cho bằng được, lần này rốt cuộc cũng có cơ hội, đương nhiên là không thể nào bỏ qua được rồi.

– Cổ chưởng môn, tu vi của đệ tử ngươi là Linh Vương nhất trọng, tu vi của đệ tử Vân Dương Tông ta mới chỉ là Vũ Suất cửu trọng, chênh lệch quá nhiều, nếu mà đánh cược thì không công bằng đâu, hay là thôi đi.

Vân Tiếu Thiên nói, rõ ràng hơn phân nửa là thua chắc.

– Vân tông chủ, mọi chuyện trên đời đều có khả năng, sao ngươi chưa gì mà đã dội nước lạnh lên đệ tử trong môn như vậy được, chuyện cược nhỏ ấy à, chúng ta ngồi không ở đây xem bọn trẻ thi đấu vài ngày cũng chán, trận đầu tiên chúng ta cược vũ kỹ huyền cấp cao giai có được không, nếu như đệ tử trong môn của ta thua thì ta sẽ đưa cho ngươi mười bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai, còn nếu như đệ tử trong môn của ngươi thua thì ngươi cứ đưa ta năm bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai là đủ rồi, thế này thì Vân tông chủ không có ý kiến gì chứ, trừ phi ngươi cho là đệ tử của mình ngày mai nhất định sẽ thua thì cứ trực tiếp bảo hắn đầu hàng là được.

Cổ Kiếm Phong nói.

– Ai nói đệ tử của ta nhất định sẽ thua, Cổ chưởng môn có vẻ tự tin quá nhỉ.

Tạ trưởng lão gằn giọng nói, mình đương nhiên phải che chở cho đệ tử của mình rồi.

– A, xem ra Tạ trưởng lão rất có tự tin đây, Vân tông chỉ không phải là không dám đấy chứ.

Mỗi lời của Cổ Kiếm Phong đều mang ý kɧıêʋ κɧí©ɧ, hắn thật sự rất mong có thể thắng lại được mớ vũ kỹ đã thua lần trước.

– Ha ha, ta thấy là Vân tông chủ không dám rồi.

Nhìn thấy có người đâm Vân Tiếu Thiên một nhát, Lữ Chính Cường lập tức lớn tiếng cười nói, dường như chỉ chờ xem Vân Tiếu Thiên mất mặt mà thôi.

– Hừ, Lữ Chính Cường, ngươi ồn ào cái gì, cá thì cá.

Vân Tiếu Thiên trừng mắt nhìn Lữ Chính Cường một cái, vốn dĩ với tâm trí của Vân Tiếu Thiên thì vô luận là Cổ Kiếm Phong có châm chọc kɧıêʋ κɧí©ɧ cỡ nào đi nữa, Vân Tiếu Thiên hắn cũng sẽ không đổi ý, nhưng bởi vì một lời của Lữ Chính Cường, lập tức khiến hắn không thể chịu nổi nữa, dù sao cũng không thể thua mất mặt mũi trên người Lữ Chính Cường được.

– Nói vậy là Vân tông chủ đã đồng ý đánh cược rồi chứ gì, vậy thì một lời đã định.

Cổ Kiếm Phong lập tức cười nói.

– Vậy thì ta cũng xin tham gia cho vui, ta cũng giống như Cổ chưởng môn vậy, cược mười bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai, nếu như Vân Dương Tông mà thua thì chỉ cần đưa cho ta năm bộ là được, Vân Tiếu Thiên, ngươi có dám chơi hay không.

Lữ Chính Cường nhìn về phía Vân Tiếu Thiên, tựa tiếu phi tiếu hỏi, lấy nhãn lực của hắn, đương nhiên biết rõ thực lực của Lục Vô Song mà muốn thắng được Viễn Nhược Lan, ngoại trừ có kỳ tích diễn ra, còn bằng không thì chẳng có tí cơ hội nào, hắn đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội khó mà có được này rồi, vừa có thể thắng được mấy bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai, lại còn đả kích Vân Tiếu Thiên một phen nữa.

– Cược thì cược, ta sợ ngươi chắc, hừ.

Vân Tiếu Thiên hừ lạnh một tiếng rồi trừng mắt nhìn Lữ Chính Cường, kiểu gì thì cũng không thể để yếu thế trước mặt tên Lữ

Chính Cường này được.

Nhìn thấy Linh Thiên Môn, Thiên Kiếm Môn và Vân Dương Tông cược lớn như vậy, mấy sơn môn khác cũng có chút đứng ngồi không yên, đây không ngờ là lấy vũ kỹ ra chung, ngay cả người của Tứ Các Tứ Đảo cũng quay sang nhìn chằm chằm về phía Vân Tiếu Thiên.

– Ha ha, Vân tông chủ, mọi người đã có nhã hứng như vậy rồi thì cũng tính thêm một phần của ta đi, ta cũng giống Cổ chưởng môn, cược mười bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai.

Mộ Dung Lan Lan của Thiên Vân Đảo cười khúc khích đi tới, ánh mắt nhìn về phía Vân Tiếu Thiên.

– Cái này…

Vân Tiếu Thiên có chút do dự.

– Chẳng lẽ Vân tông chủ xem thường Tứ Các Tứ Đảo bọn ta hay sao?

Mộ Dung Lan Lan mỉm cười hỏi.

– Đương nhiên là không phải rồi.

Vân Tiếu Thiên mỉm cười, mặc dù quan hệ với Tứ Các Tứ Đảo chẳng tốt đẹp gì, bất quá hắn cũng không ngốc tới mức đắc tội với toàn bộ Tứ Các Tứ Đảo, cũng không cần phải làm vậy, thân là người đứng đầu một đại thế lực, mấy loại thủ đoạn giao tế bình thường này cũng là thứ vô cùng quan trọng.

– Cứ quyết định như vậy đi, một lời đã định, ta cũng sẽ cược mười bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai.

Mộ Dung Lan Lan nói.

– Vân tông chủ, tính thêm cho ta một phần đi.

Vết đao trên mặt Công Tôn Hoá Nhai của Hoá Vũ Tông rung lên, mở miệng nói.

Không khí lập tức náo nhiệt hẳn lên, Chư Cát Tây Phong của Lan Lăng Sơn Trang, Đồng Quy Tinh của Hắc Sát Giáo, ngay cả Địch Viêm của Địa Viêm Đảo, Kỷ Diệu Tông của Kiền Hiên Đảo, và những người đứng đầu của các thế lực khác cũng yêu cầu tham gia cược.

– Còn có chúng ta nữa.

Năm người Duẫn Ngạc của Vạn Thú tông, Âu Dương Huyền Linh của Địa Linh Tôn, Vi Bang Ngạn của Quy Nguyên môn, Chu Hoành Viễn của Huyền Sơn môn, Nhâm Trường Thanh của Huyễn Hồn môn thì vẫn còn mãi do dự, ban đầu lúc ở đại hội Tam Tông Tứ Môn, bởi vì nghe theo lời của Cổ Kiếm Phong cho nên đã thua liền tù tì cũng không ít rồi, bọn họ cũng thề là sẽ không bao giờ tin vào lời của Cổ Kiếm Phong nữa, chỉ là lúc này nhìn thấy cả đám người của Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang và Tứ Các Tứ Đảo đều tham gia hết cả, làm sao mà nhịn được nữa, nên cũng yêu cầu tham gia cược.

Chương 1315: Cược một trận (2)

Tại nơi này, loại cá cược hay thế này, cũng chỉ có vài sơn môn khác là không tham gia mà thôi, chẳng qua là đánh cược lớn như vậy cũng khiến cho bọn họ phải trợn mắt há mồm.

Mọi người đều đã đưa ra tiền cước, không thể cự tuyệt được nữa, đợi Vân Tiếu Thiên hồi thần lại thì bắt đầu sợ toát hết cả mồ hôi, tất cả sơn môn cộng lại, Tam Tông Tứ Môn thì có sáu người, cộng thêm Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang và Tứ Các Tứ Đảo thì tổng cộng là mười tám nơi, nếu như thua, dẫu chỉ tính mỗi cái năm bộ đi nữa, thì Vân Dương Tông cũng phải cần hơn chín mươi bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai, chín mươi bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai đó, Vân Dương Tông sắp phá sản mất thôi.

Vân Tiếu Thiên đổ một thân mồ hôi lạnh, chúng trưởng lão của Vân Dương Tông thì đã sớm mướt hết cả mồ hôi, ai cũng biết rõ là Lục Vô Song không phải Lục Lâm Thiên lúc trước, lần này, Vân Dương Tông gặp phiền toái to rồi.

– Vân tông chủ đúng là có nhã hứng thật.

Kình Linh Vương đưa mắt nhìn Vân Tiếu Thiên.

– Kình Linh Vương, Thiên Địa Các của ngươi không phải cũng muốn đánh cược đấy chứ.

Vân Tiếu Thiên đưa mắt nhìn về phía Kình Linh Vương hỏi.

– Thiên Địa Các ta đương nhiên sẽ không đánh cược rồi.

Kình Linh Vương lập tức mỉm cười rồi nói:

– Bất quá cá nhân ta ở đây vừa lúc cũng có mười bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai trên người đây, cho nên cũng tới tham gia chung cho vui.

– Phá sản rồi.

Vân Tiếu Thiên lập tức sững sờ, sau đó bất đắc dĩ ngồi xuống ghế, dở khóc dở cười, trong đầu đang nghĩ xem tới chừng về nên báo cáo với thái thượng trưởng lão thế nào đây.

Vân Tiếu Thiên hung hăng trừng mắt nhìn Lữ Chính Cường một cái, đều là vì tên hỗn đản này hết, khiến cho mình bị vướng vào chuyện này kiểu ấy.

Lúc này, những người đứng đầu của các đại sơn môn đều hưng trí bừng bừng nhìn về phía quảng trường, đây chính là hạ tiền đặt cược đó nha, nhiệt tình của tất cả mọi người đều tăng không ít.

Sáu sơn môn đứng đầu của Tam Tông Tứ Môn lúc này cũng xoa tay xuýt xoa, mối thù trên đại hội Tam Tông Tứ Môn rốt cuộc cũng có thể báo được rồi, bọn họ không tin Lục Vô Song này cũng nghịch thiên như tên Lục Lâm Thiên kia được.

– Hưu hưu!

Trong tràng đấu lúc này đã bắt đầu nóng lên, kiếm quang tứ ngược, tốc độ của cả hai người đều cực nhanh, đã đạt tới trình độ nhanh như thiểm điện rồi, hai nàng bỏ lại từng đạo tàn ảnh, mang theo một cỗ lực trùng kích khổng lồ đánh tới, ngay cả không gian khí lưu cũng trực tiếp lắc lư, mỗi lần hai đạo thân ảnh hung hăng đυ.ng vào nhau thì đều mang theo âm thanh nổ tung trầm đυ.c.

Trong lúc giao thủ, thuộc tính hệ mộc của Lục Vô Song được phát huy vô cùng tinh tế, trường kiếm trong tay run lên, lại thêm lực đạo thêm vào, trên trường kiếm xuất hiện mấy đạo phong nhận kiếm quang rất mảnh, sau đó rời kiếm bắn ra, trong nháy mắt liền lao về phía Nguyên Nhược Lan.

Ánh mắt của Nguyên Nhược Lan loé lên, thân là đệ tử Thiên Kiếm Môn, một thân tạo nghệ về kiếm của nàng cũng tới mức vô cùng khủng bố, trường kiếm rút ra, mang theo một vài tia lửa nhỏ cùng tiếng vang leng keng. Vài đạo phong nhận kiếm mang kia còn chưa tới gần người của nàng ta thì đã tiêu tán hoàn toàn.

Ánh mắt của Lục Vô Song trở nên cực kỳ ngưng trọng, qua vài chiêu giao thủ, càng lộ rõ ra thực lực của Nguyên Nhược Lan mạnh tới cỡ nào, mắt hơi nheo lại, thân hình uyển chuyển lăng không mà đứng, trong nháy mắt này, thuộc tính mộc quanh thân đều được thôi động, y phục màu đỏ bị kình phong thổi tới ép sát vào da thịt. Thân hình thon thả, tóc đen bay bay chẳng khác nào tiên nữ hạ phàm.

Một giây sau, Thanh Nguyệt Kiếm trong tay của Lục Vô Song liền đâm mạnh ra, trường kiếm màu xanh lưu lại một đạo kiếm ảnh màu xanh ở giữa không trung, kiếm quang bắn ra dữ dội, xuyên thấu không gian gợn sóng, theo một loạt động tác không ngừng của nàng, thanh nguyệt kiếm lưu lại một đạo tàn ảnh kiếm mang trên không trung, một cỗ năng lượng thuộc tính mộc nháy mắt liền hội tụ mà tới, kiếm quang bắn ra dữ dội, trực tiếp câu động luôn cả năng lượng thiên địa.

– Vũ kỹ huyền cấp trung giai.

– Đây chính là Mộc Linh Thiên La Kiếm Quyết của Vân Dương Tông, trong số vũ kỹ huyền cấp trung giai thì có thể coi gần như đã gần bằng với vũ kỹ huyền cấp cao giai rồi, Lục Vô Song này ở mặt lĩnh ngộ thuộc tính cũng không tệ chút nào.

– Không sai, hai đệ tử tiến vào thập cường của Vân Dương Tông lần này đều có thực lực tuyệt đối chứ không phải là nhờ may mắn đâu.

Mọi người thấp giọng nghị luận, đối với thực lực của Lục Vô Song thì cũng có chút cảm thán, lúc này, ngay cả đám trưởng lão của Vân Dương Tông cũng đang gật gù đồng ý, thực lực của Lục Vô Song mấy năm gần đây tiến bộ cực kỳ nhanh, lĩnh ngộ cũng rất mạnh, xem như người đứng đầu trong đám đệ tử trẻ tuổi của Vân Dương Tông.

Nguyên Nhược Lan lăng không mà đứng, tử bào bay phấp phới, đôi mắt đen xinh đẹp kia nhìn Lục Vô Song đang thúc dục ra từng đạo kiếm ảnh, có thể cảm giác được năng lượng cường đại trong từng đạo kiếm ảnh kia, sắc mặt cũng ngưng trọng hẳn lên.

Chỉ là một giây ngắn ngủi, trường kiếm trong tay Nguyên Nhược

Lan chém ra, kiếm quyết nhất dụng, một đạo kiếm quang liền vô thanh vô tức vạch phá không gian, ngay cả không gian gợn sóng cũng không ba động tí nào, nhưng nháy mắt lại có vô số kiếm quang xuất hiện trên không trung.

– Mộc Linh Thiên La Kiếm Quyết.

Lục Vô Song quát khẽ một tiếng, trường kiếm trong tay đột nhiên chỉ về phía Nguyên Nhược Lan, mũi chân điểm nhẹ lên hư không, thân ảnh xinh đẹp xoay tròn lao tới, từng đạo kiếm ảnh ở giữa không trung thoáng rung lên, lập tức đề bắn về phía Nguyên Nhược Lan, kiếm quang vạch ngang qua không trung tựa như đang cắt ngăng không gian vậy, kiếm quang màu xanh nhạt lướt ra thật mạnh, cả không gian cứ như bị cắt vỡ ra.

– Đi.

Nguyên Nhược Lan kêu khẽ một tiếng, kiếm quyết trong tay cũng phóng ra, cũng bắn ra một trời kiếm quang, hai cỗ kiếm quang lập tức đυ.ng chạm lại với nhau, khí tức đột nhiên tăng vọt, cỗ năng lượng khổng lồ đột nhiên phóng ra khiến cho vô số người đứng xa nhìn tới đều cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

– Rắc rắc rắc!

Hai phần kiếm quang chạm vào nhau, tiếng năng lượng nổ mạnh kêu răng rắc liền vang lên giữa không trung, tiếng gió mãnh liệt tạt ra khiến cho người ta cảm thấy tai cũng ong lên, dưới cỗ cường quang chói mắt kia, những người có thực lực thấp liền nhịn không được mà phải nhắm mắt lại, cả không gian rung lên ầm ầm như sắp đổ.

Mà ở bên trong đạo cường quang này, lúc này có một đạo thân ảnh màu tím lướt ra trong nháy mắt, mang theo một đạo chưởng ấn, trực tiếp đánh lên vai của Lục Vô Song.

– Ầm!

Thân thể của Lục Vô Song bị đẩy lùi, nháy mắt đã rơi xuống mặt đất, sau khi rơi xuống liền lảo đảo lùi lại mấy bước, mỗi một bước đều để lại từng vết nứt trên quảng trường.

– Xuy!

Lúc kình khí kinh người ở giữa không trung tiêu tán thì thân ảnh của Nguyên Nhược Lan lại xuất hiện ngay trước mặt Lục Vô Song lần nữa, trong tay đột nhiên đánh ra một đạo kiếm quyết.

Chương 1316: Ngoài dự đoán (1)

– Hưu hưu.

Không chút chậm trễ, ngay lúc thân ảnh của Nguyên Nhược Lan xuất hiện, trên trường kiếm trong tay có một đạo kiếm quang vô thanh vô tức vạch phá không gian, trực tiếp tấn công về phía Lục Vô Song, không gian gợn sóng trước kiếm quang nháy mắt đã bị kiếm quang khuếch tán ra cắt vỡ thành từng mảnh rồi biến mất trong nháy mắt.

– Hưu hưu…

Một cỗ kình khí cuồng bạo theo tiếng xé gió bén nhọn áp không lan ra, kiếm quang đầy trời nháy mắt đã bao phủ khắp không gian, sau đó đồng loạt lao về phía Lục Vô Song.

– Sợ là Vô Song không thể chống lại được rồi.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên trầm xuống, Nguyên Nhược Lan là Vũ Vương nhất trọng, vũ giả tứ hệ, dựa theo thực lực của nàng ta lúc bình thường thì đã có đủ sức chống lại Vũ Vương nhị trọng, chứ đừng nói Nguyên Nhược Lan lúc này vẫn còn giữ lại con bài tẩy nữa.

– Ai…

Trên chỗ của Vân Dương Tông, ai nấy đều nhướng mày lên nhìn, thực lực của Lục Vô Song không tệ, chỉ là Nguyên Nhược Lan này quá mạnh, rốt cuộc cũng không thể nào chống lại được.

Những người đứng đầu các đại sơn môn khác đều mỉm cười, chỉ chốc nữa thôi là có thể lấy được một khoản hời to rồi, nên ai nấy đều vui vẻ lắm lắm, ai cũng nhìn ra thực lực của Nguyên Nhược Lan này mạnh tới cỡ nào.

– Trừ phi…

Lục Lâm Thiên nhớ tới một cỗ khí tức quỷ dị trên người của Lục Vô Song, ban đầu lúc còn ở Vân Dương Tông, lúc Lục Vô Song khiêu chiến với một tên đệ tử tên gọi Hùng Lan Lan trên Long Bảng, cuối cùng cũng là dựa vào vào cỗ khí tức quỷ dị có trên người ấy, thực lực tu vi đột nhiên tăng vọt mấy tầng nên mới có thể đánh bại đối thủ.

Trong lúc điện quang hoả thạch này, thân ảnh xinh đẹp của Lục Vô Song lại chuyển động lần nữa, trong tay kết xuất thủ ấn, thanh nguyệt kiếm run lên, một đạo kiếm quang trực tiếp lao ra, thân thể không lùi mà còn tiến tới, trực tiếp lao lên muốn ngạnh kháng.

– Như vậy thì càng thua nhanh hơn.

Trên đài cao, không ít cường giả thầm than, cử động này của Lục Vô Song rõ ràng là sẽ khiến nàng ta thua nhanh hơn, bất quá thắng bại đã rõ ràng, kiểu gì thì cũng thua chắc rồi.

– A.

Lục Lâm Thiên hơi nhíu mày lại, lúc này cũng cảm nhận được hư không xung quanh Lục Vô Song trong nháy mắt đã có một cỗ khí tức quỷ dị bắt đầu đẩu động, khí tức này giống y hệt với cỗ khí tức trên người Lục Vô Song lúc còn ở Vân Dương Tông.

– Hưu!

Lúc hai đạo kiếm quang của hai người đυ.ng vào nhau trước mắt của tất cả mọi người thì trong lòng của mọi người đều nghĩ tới một kết quả duy nhất chính là Lục Vô Song đã thua rồi, Vũ Suất chung quy cũng không thắng nổi Vũ Vương, huống hồ gì còn là Vũ Vương tứ hệ nữa.

Kiếm quang chạm nhau, lập tức bắn ra một cỗ cường quanh, kiếm mang trong tay Lục Vô Song nháy mắt bị ép lại, sắc mặt trở nên tái nhợt, đột nhiên, sắc mặt tái nhợt của Lục Vô Song nháy mắt liền trở nên hồng hào như cũ.

Trong nháy mắt tiếp theo, ngay vào lúc tất cả mọi người đều cho là Nguyên Nhược Lan thắng chắc rồi, kiếm mang bên trên thanh nguyệt kiếm đột nhiên tăng vọt, kiếm quang lại bắn ra dữ dội lần nữa, xé rách không gian khí lưu, mang theo uy thế có chút khủng bố, bay thẳng lên cao.

Lúc này, khí tức trên người Lục Vô Song nháy mắt liền tăng vọt, tu vi rõ ràng là Vũ Suất cửu trọng đỉnh phong, nhưng cường độ khí tức nháy mắt đã tăng lên tới Vũ Vương nhất trọng, sau đó khí tức lại đột phá tới trình độ Vũ Vương nhị trọng, tiếp theo liền tới Vũ Vương tam trọng, lại tiếp tục kéo lên nữa.

– Keng keng.

Hai người giao thủ vốn chính là gần trong gang tấc, thực lực của Lục Vô Song tăng vọt, kiếm quang của thanh nguyệt kiếm cũng tăng vọt thêm lần nữa, trực tiếp chấn nát trường kiếm trong tay của Nguyên Nhược Lan.

Nhìn thấy Lục Vô Song biến hoá quá nhanh như vậy, sắc mặt của Nguyên Nhược Lan nháy mắt trở nên đại biến, cảm giác được khí tức của Lục Vô Song lúc này, chính mình chớp mắt đã bị áp chế tuyệt đối.

Trong lúc còn đang kinh hãi, gương mặt của Nguyên Nhược Lan trở nên tái nhợt, thân hình vội lùi lại, trường kiếm trong tay cũng đã bị chấn nát, đành phải bố trí một đạo hộ thân cương khí lên.

– Xảy ra chuyện gì vậy, sao có thể như vậy được.

– Không xong, Lục Vô Song của Vân Dương Tông ẩn tàng quá sâu.

Trên đài cao, mọi người đột nhiên cảm giác được khí tức của Lục Vô Song thế này, tất cả cường giả đều cứng họng nhìn chân chối, tu vi của Lục Vô Song rõ ràng là Vũ Suất cửu trọng đỉnh phong, chỉ là lúc này khí tức đột nhiên lại dâng cao tới Vũ Vương tam trọng đỉnh phong. Đám người Thiên Kiếm Môn vốn cho là thắng lợi đã nằm chắc trong tay, lúc này sắc mặt cũng đại biến.

– Chẳng lẽ là bí pháp?

Không ít cường giả cũng cảm thấy sợ hãi kinh thán, bởi vì dù có là bí pháp tăng cường thực lực đi nữa thì bình thường tuyệt đối cũng không thể nào tăng lên tới mức khổng lồ như vậy được.

– Phá!

Trên quảng trường, hộ thân cương khí mà Nguyên Nhược Lan vừa mới bố trí xong, trong nháy mắt, kiếm mang trong tay Lục Vô Song tuôn ra dữ dội, ngay cả hư không cũng chấn động rung chuyển, những nơi kiếm mang lướt qua không gian giống như cũng bị bẻ gãy, lập tức chém lên trên hộ thân cương khí của Nguyên Nhược Lan.

– Két két!

Đạo hộ thân cương khí do Nguyên Nhược Lan vừa mới bố trí ra trong nháy mắt liền bị nghiền nát cực nhanh, kiếm quang loé lên, dưới tốc độ mà Nguyên Nhược Lan căn bản không kịp phản ứng, một cỗ kình khí bén nhọn liền trực tiếp lướt qua cái cổ trắng nõn, trường kiếm trong tay Lục Vô Song đã gác trên cổ của nàng ta.

– Nguyên Nhược Lan, đa tạ.

Âm thanh của Lục Vô Song lập tức vang lên bên tai của Nguyên Nhược Lan, trường kiếm mà tiến thêm một phân nữa thì dù thực lực của Nguyên Nhược Lan có mạnh tới đâu thì cũng phải chịu cảnh đầu lìa khỏi cổ.

– Ta thua rồi.

Nguyên Nhược Lan đứng tại chỗ không cử động, sắc mặt tái nhớt không có bất kỳ biểu cảm gì, hai mắt vô thần đờ đẫn nhìn về phía trước mặt, mấy năm khắc khổ tu luyện, nhẫn nại tôi luyện bản thân trong kiếm trủng, nhưng hiện tại, chính mình không ngờ lại thất bại, trên đại hội Tam Tông Tứ Môn, mình thua trong tay Lục Lâm Thiên, còn bây giờ, lại thua bởi Lục Vô Song, lúc này mình thậm chí còn không rõ tại sao, ngay cả con bài tẩy có thực lực mạnh nhất cũng chưa kịp thi triển ra.

Trên quảng trường trở nên yên tĩnh hoàn toàn, lặng ngắt như tờ, không ít người thậm chí còn xoa mắt mấy lần, cho là mình nhìn nhầm, Lục Vô Song của Vân Dương Tông không ngờ lại thắng.

Tám thí sinh còn lại lúc này cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc, trên đài cao, tất cả mọi người đưa mắt nhìn nhau, cũng không ai nói được gì, mà đám người của tkm thì căn bản là không thể nào tin nổi một màn này, sắc mặt cũng trở nên cực kỳ khó coi.

– Lục Vô Song của Vân Dương Tông thắng.

Vị đại hán áo vàng của Thiên Địa Các cũng phải thật lâu sau mới hồi phục lại tinh thần, lập tức lớn giọng tuyên bố.

– Lục Vô Song…

Lúc này, trong đám người đứng xem vang lên từng tiếng kêu gào ầm ĩ đinh tai nhức óc, kết quả này đúng là khiến người ta cảm thấy quá đỗi kinh ngạc.

Chương 1317: Ngoài dự đoán (2)

– Ken két!

Trên đài cao vừa tuyên bố xong thì thanh nguyệt kiếm trong tay Lục Vô Song lúc này cũng không cách nào tiếp nhận nổi cỗ năng lượng khổng lồ tới như vậy, trực tiếp vỡ nát, còn sắc mặt của Lục Vô Song thì trực tiếp trở nên trắng bệch, chỉ có tự bản thân nàng biết, mình lúc này đã hoàn toàn không còn sức để đánh tiếp được nữa.

– Nguy hiểm thật.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhưng trong lòng thì lại biết rõ, chiến thắng của Lục Vô Song là do hai nguyên nhân, một là Nguyên Nhược Lan quá chủ quan, không thật sự coi Lục Vô Song là đối thủ của mình, mà Lục Vô Song thì chưa từng để lộ ra khả năng này, theo cỗ khí tức quỷ dị trong cơ thể, tu vi trực tiếp tăng vọt, không hề thi triển bất kỳ vũ kỹ nào, dùng tốc độ nhanh như sét đánh, nương theo tu vi tăng mạnh mà đánh bại Nguyên Nhược Lan vẫn còn đang kinh hoảng, nếu như đây là một cuộc chiến sống còn thì vừa rồi Nguyên Nhược Lan đã đi đời nhà ma rồi.

Bất quá, nếu như vừa rồi Nguyên Nhược Lan không quá khinh thường Lục Vô Song mà sơ xuất thì chắc là muốn chống lại chiêu này của Lục Vô Song cũng không phải là không thể, chỉ cần đỡ được thì Lục Vô Song liền thua chắc, chỉ tiếc là vì Nguyên Nhược Lan quá chủ quan cho nên ngay cả thực lực mạnh nhất còn chưa xuất ra thì đã thua không rõ vì sao, quả thật là trên đời này chuyện gì cũng có thể xảy ra, nếu như chỉ so thực lực thôi thì Lục Vô Song tuyệt đối không phải là đối thủ của Nguyên Nhược Lan. Đương nhiên, điều này cũng không chứng tỏ vừa rồi Lục Vô Song chỉ toàn dựa vào vận khí, chỉ có thể nói Lục Vô Song biết nắm bắt thời cơ, sợ là trong lòng đã sớm có tính toán sẵn, từng bước dẫn dụ Nguyên Nhược Lan mắc câu, sau cùng mới có thể đánh bại được Nguyên Nhược Lan.

– Thắng rồi, thắng rồi.

Tạ trưởng lão trong Vân Dương Tông lập tức kích động đứng bật dậy, đệ tử của mình thắng được một cách bất ngờ như vậy, đúng là khiến cho người ta không thể nào tin được.

– Thắng rồi, thắng rồi.

Trên Vân Dương Tông, tất cả các trưởng lão đều kích động xoa xoa tay, một màn này đúng là khiến cho người ta rung động, cả đám kích động tới mức toàn thân run rẩy.

– Thắng rồi.

Vũ Ngọc Tiền vẫn luôn rầu rĩ không vui, lúc này cũng kích động lên, vỗ một cái thật mạnh lên đùi, lập tức vang lên một tiếng chát thanh thuý.

– Vũ trưởng lão, sao ngươi lại vỗ lên đùi ta.

Tống trưởng lão lập tức quay sang trừng mắt nhìn Vũ Ngọc Tiền nói, sau đó giơ tay xoa đùi.

– Không thấy Vô Song thắng rồi hả, ta đánh ngươi thì đã sao.

Vũ trưởng lão phát huy bản sắc vô lại, đánh Tống trưởng lão xong còn cảm thấy bản thân mình rất có lý.

– Ngô trưởng lão, chúng ta đổi chỗ đi.

Tống trưởng lão biết thừa có nói đạo lý với Vũ trưởng lão cũng bằng thừa, sau đó lập tức nhìn Ngô trưởng lão ngồi bên trái của Vũ Ngọc Tiền nói, đổi qua bên trái thì hắn sẽ an toàn hơn một chút.

Quan hệ giữa Tống trưởng lão và Ngô trưởng lão gần đây không tệ, lập tức đổi chỗ với Tống trưởng lão, mọi người ai cũng đều đang vui vẻ, nên không để ý mấy động tác vặt của Vũ Ngọc Tiền và Tống trưởng lão.

– Lục gia đúng là nơi xảy ra kỳ tích mà, trở về nhất định sẽ kiếm

Lục Trung đi uống rượu.

Vân Tiếu Thiên mỉm cười, cười tới vô cùng sáng lạc, ánh mặt lập tức nhìn về phía Lữ Chính Cường, nhướng mày nói:

– Lữ Chính Cường, mười bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai, mau đưa ra cho ta.

Thần sắc của Lữ Chính Cường rất là buồn bực, đau lòng giơ tay móc ra mười khối ngọc giản vứt sang, nói:

– Xem như ngươi lợi hại, đệ tử trong môn lại ẩn tàng sâu như vậy.

– Đây là thực lực đó, ngươi cho rằng ta không có ai như Linh Thiên Môn của ngươi chắc.

Ánh mắt của Vân Tiếu Thiên loé lên, trong tay có một đạo quang mang bắn ra, lập tức thu mớ ngọc giản này vào trong tay, ánh mắt tựa tiếu phi tiếu nhìn về phía Cổ Kiếm Phong, nói:

– Ha ha, Cổ chưởng môn, đa tạ rồi, dám cược dám thua, lấy ra đi.

Vẻ mặt của Cổ Kiếm Phong vô cùng buồn bực, nhưng ở trước mặt mọi người, lại là trước mặt các đại thế lực trên toàn bộ đại lục, căn bản không thể nào quỵt nợ được, đau lòng tới mức mặt mày nhăn tít lại, đau tới từng thớ thịt mà vẫn phải móc mười khối ngọc giản bên trong trữ vật giới chỉ ra giao cho Vân Tiếu Thiên, theo khí tức thuộc tính bàng bạc tràn ngập trên ngọc giản mà xem thì đây đều là vũ kỹ huyền cấp cao giai cả.

– Vân tông chủ, giả heo ăn lão hổ, xem như ngươi lợi hại.

Cổ Kiếm Phong hừ nhẹ một tiếng, Lục Vô Song còn có chiêu này, Vân Tiếu Thiên không thể nào không biết được, mình còn muốn tính kế tên Vân Tiếu Thiên này một hồi, ai ngờ lại bị hắn giả heo ăn lão hổ, lừa cho một vố.

Vân Tiếu Thiên cảm thấy chẳng biết phải làm sao, kết quả thế này thật sự đến hắn cũng cảm thấy bất ngờ, giống hệt như lúc ở đại hội Tam Tông Tứ Môn ấy, thực lực của Lục Lâm Thiên tới cỡ nào hắn cũng không hề hay biết vậy.

– Các vị chưởng môn, dám chơi thì dám chịu, đa tạ.

Thu hồi mười bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai của Cổ Kiếm Phong xong, Vân Tiếu Thiên lại cười tươi roi rói nhìn về phía mấy vị chưởng môn của các đại thế lực khác.

– Xoẹt!

Lập tức có không ít ánh mắt sắc như dao cạo bắn về phía Cổ Kiếm Phong, người đứng đầu của các đại sơn môn không khỏi hung hăng trừng mắt nhìn hắn một cái, ánh mắt như kiểu hận không thể đánh cho Cổ Kiếm Phong một trận để hả giận, đều là do tên Cổ Kiếm Phong này làm hại hết, còn tưởng rằng hắn đã nắm chắc phần thắng trong tay rồi, mười bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai cược lấy năm bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai, làm hại bọn họ vô duyên vô cớ liền mất một khoảng lớn như vậy.

Người đứng đầu của ngũ đại sơn môn là Địa Linh Tông, Vạn Thú Tông, Huyền Sơn Môn, Huyễn Hồn Môn, Quy Nguyên Môn thì dùng một loại ánh mắt chỉ hận không thể nghiền tên Cổ Kiếm Phong này ra thành tro để nhìn hắn, từ đại hội Tam Tông Tứ Môn, tên Cổ Kiếm Phong này đã hại bọn họ thua không ít rồi, bây giờ lại tiếp tục nữa.

Trong lòng của mấy người đứng đầu ngũ đại sơn môn này đều cảm thấy vô cùng hận hắn, cũng hận chính mình tại sao lại đâm đầu tin theo tên Cổ Kiếm Phong này cứ như bị ma dẫn lối quỷ đưa đường ấy, lúc trước ở đại hội Tam Tông Tứ Môn đã thề là sẽ không tin hắn nữa, nhưng bây giờ có hối hận thì cũng đã muộn rồi, năm người cũng đã lỡ tham gia rồi.

– Cổ chưởng môn, ngươi…

Âu Dương Huyền Linh của Địa Linh Tông nhìn qua Cổ Kiếm Phong, thật lâu sau cũng không nói được nên lời, đôi mắt trừng to, cuối cùng dù đau lòng nhưng cũng chỉ đánh móc mười khối ngọc giản ra.

– Cổ chưởng môn, ta bị ngươi hại thảm rồi.

Ánh mắt của tông chủ Duẫn Ngạc của Vạn Thú Tông trừng lớn, hận không thể tự tát cho mình một cái, không ngờ vẫn đi tin tên Cổ Kiếm Phong này.

Cảm nhận được ánh mắt của mọi người, Cổ Kiếm Phong lúc này không dám ngước mặt lên nhìn ai, chính mình thua hết mười bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai, lại còn trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, mình bây giờ quả thực không khác gì một tên tội nhân cả.

Chương 1318: Lục Tâm Đồng ra trận

– Cổ chưởng môn à, ta cũng bị ngươi hại cho khuynh gia bại sản rồi.

Ánh mắt của Kình Linh Vương của Thiên Địa Các mang theo vẻ bất đắc dĩ liếc mắt nhìn Cổ Kiếm Phong, đau lòng giơ tay móc ra mười bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai, đây chính là của cải hắn để dành cả đời đó, nhưng lần này đều trôi theo nước cả rồi, ấy cũng là do mình nhìn nhầm cả.

Vân Tiếu Thiên lúc này cũng không quan tâm tới vẻ mặt đau lòng của mọi người, Tứ Các Tứ Đảo, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, Tam Tông Tứ Môn, cộng thêm mười bộ của Kình Linh Vương thì tổng cộng thu được một trăm chín mươi bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai, đối với Vân Dương Tông mà nói thì đây rõ ràng là phát tài rồi.

Nhìn thấy Vân Tiếu Thiên thu hoạch được nhiều vũ kỹ huyền cấp cao giai như vậy, tất cả sơn môn khác chỉ có thể hâm mộ và ghen tị mà thôi, trong Phi Linh Môn có đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Tả Thiên Khung, Linh Vũ Song Quái, Thanh Hoả Lão Quỷ nhìn mà thèm chảy cả dãi.

Đám người Vân Dương Tông lúc này kích động không thôi, một trăm chín mươi bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai, lần này lãi to rồi.

– Tông chủ, lần này trở về chúng ta nên thưởng cho Vô Song một phen mới được.

Tạ trưởng lão mỉm cười, không quên xin tí phúc lợi cho đệ tử bảo bối của mình.

– Đương nhiên là phải như vậy rồi, thứ trong Vân Dương Tông có thì tuỳ nàng chọn.

Vân Tiếu Thiên lập tức đáp ứng xuống.

Trên quảng trường, lúc này Lục Vô Song bỏ quyền khiêu chiến, bắt đầu lui ra, nhét vài viên đan dược vào trong miệng.

– Trận thứ ba, Vân Hồng Lăng của Vân Dương Tông lên sân.

Âm thanh của đại hán mặc áo vàng quanh quẩn trên quảng trường, Vân Hồng Lăng đứng thứ bảy, kế tiếp chính là tới lượt Vân Hồng Lăng lên sân.

Trải qua một vòng nghỉ ngơi, thương thế của Vân Hồng Lăng cũng chẳng tốt hơn bao nhiêu, sắc mặt vẫn cứ tái nhợt như cũ, lúc này thân ảnh cũng lập tức loé lên, thân ảnh xinh đẹp đã hạ xuống tràng.

– Tâm Đồng, ngươi lên đây đi.

Lúc mọi người vẫn còn đang bàn luận xem rốt cuộc là Vân Hồng Lăng sẽ khiêu chiến với ai thì ánh mắt của Vân Hồng Lăng lại rơi xuống người của Lục Tâm Đồng, xem ra là muốn chọn Lục Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng nhướng mày, thân ảnh lập tức loé lên, linh lực lập lòe, dưới chân có bạch quang loé lên, thân hình nhìn có vẻ nhu nhược trong nháy mắt đã lên trên quảng trường.

– Đây…

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên hơi run lên, Vân Hồng Lăng chọn Lục Tâm Đồng, sợ là lúc Vân Hồng Lăng toàn thịnh cũng không thể nào thắng nổi Lục Tâm Đồng, huống hồ gì là Vân Hồng Lăng lúc này còn đang mang thương tích trên người.

Theo Lục Tâm Đồng lên tràng, tất cả người trong Phi Linh Môn đều đưa mắt nhìn.

– Tẩu tử, thương thế của ngươi thế nào rồi.

Lục Tâm Đồng lên tràng, ánh mắt loé lên, hỏi Vân Hồng Lăng.

– Không sao hết.

Vân Hồng Lăng nói.

– Tẩu tử, vì ca ca, vì Phi Linh Môn, muội nhất định phải thắng, sợ là chỉ có thể đắc tội mà thôi.

Lục Tâm Đồng nhìn Vân Hồng Lăng nói.

– Nha đầu ngốc, muội cho là ta không nhìn ra hay sao, thực lực của muội bây giờ, ta căn bản không thể nào chống lại được, dù sao thì thua trong tay người khác cũng là thua, thua trong tay của muội cũng là thua, tiếp theo phải xem muội rồi.

Âm thanh của Vân Hồng Lăng vừa dứt thì ánh mắt lập tức nhìn về phía đài cao, nói:

– Vân Hồng Lăng của Vân Dương Tông nhận thua, Lục Tâm Đồng thắng.

Vân Hồng Lăng trực tiếp nhận thua khiến cho đám người đứng xem bên ngoài có chút xôn xao, bất quá trên đài cao cũng chẳng có ai lấy làm lạ hết, Vân Tiếu Thiên khẽ thở dài, trong lòng cũng coi như hiểu, nữ nhi của mình gặp phải Lục Tâm Đồng, căn bản là không làm được gì, một thân độc công của Lục Tâm Đồng, trêu vào chỉ tổ gia tăng thương thế cho bản thân mà thôi.

– Tẩu tử, tỷ…

Sắc mặt của Lục Tâm Đồng đại biến.

– Được rồi, muội cứ tiếp tục khiêu chiến đối thủ đi, lúc trước trên đại hội Tam Tông Tứ Môn, ca ca của muội đoạt được quán quân, muội là muội muội của hắn, không thể để cho hắn mất mặt đó.

Vân Hồng Lăng cong môi nói xong lập tức đi xuống đài.

– Hồng Lăng, ngươi nói Tâm Đồng sẽ khiêu chiến ai đây.

Đối với việc Vân Hồng Lăng trực tiếp nhận thua, dường như Lục Vô Song cũng chẳng lấy làm lạ.

– Ta không biết.

Vân Hồng Lăng lắc đầu nói.

– Lục Tâm Đồng của Phi Linh Môn trực tiếp được một tích phân, người thắng có thể lựa chọn đối thủ tiếp theo.

Trên đài cao, vang lên tiếng tuyên bố của đại hán mặc áo vàng.

Lục Tâm Đồng đưa mắt nhìn mọi người, cuối cùng lại dừng ở chỗ Lục Lâm Thiên, Dương Quá và cả Lam Thập Tam, dường như đang do dự cái gì đó.

– Tiểu cô nương này, ngàn vạn lần đừng có mà chọn trúng mình.

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm, nếu như mình mà đấu với tiểu cô nương này thì kết quả sẽ vô cùng phiền toái.

– Lục Tâm Đồng của Phi Linh Môn, xin mời Lam Thập Tam của Thiên Địa Các chỉ giáo.

Ngay trong lúc không khí trở nên căng thẳng, Lục Tâm Đồng rốt cuộc cũng chọn được đối thủ, mà đối thủ này cũng khiến cho người ta cảm thấy có chút bất ngờ.

– Ha ha, tiểu cô nương có đảm lược, Lam Thập Tam Thiên Địa Các xin phụng bồi.

Một tiếng cười sang sảng vang lên, lam bào của Lam Thập Tam run lên, thân ảnh của hắn loé lên một cái đã đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Thập Tam, cố lên!

– Thập Tam, đánh bại Lục Tâm Đồng đi.

Lam Thập Tam lên tràng, lập tức có không ít âm thanh của thiếu nữ vang lên, trình độ nhiệt tình của họ thật khiến cho người ta kinh ngạc.

– Lục Tâm Đồng, đánh bại Lam Thập Tam đi.

– Đánh bại Lam Thập Tam.

Lúc này, những người ủng hộ Lục Tâm Đồng cũng phản kích lại không chút khách khí, nhất thời ồn vang tới tận trời, người ủng hộ của hai người bọn họ là nhiều nhất, lúc này đều gào lên tạo thành âm thanh vang vọng khắp cả quảng trường.

Lục Tâm Đồng đối đầu với Lam Thập Tam, một bên chủ tu luyện độc công lại có thiên phú khủng bố nhất, một bên là thánh tử trong Thiên Địa Các, lúc này hai người giao thủ với nhau, một đám cường giả trên đài cao đều dõi mắt nhìn chăm chú.

– Tiểu cô nương, ngươi chính là muội muội của Lục Lâm Thiên sao?

Lam Thập Tam nhìn về phía Lục Tâm Đồng, ánh mắt loé lên, trên gương mặt tuấn lãng hiện lên ý cười nhàn nhạt.

– Không sai.

Lục Tâm Đồng đáp.

– Hai năm trước ta từng giao thủ với ca ca của ngươi, thực lực của ca ca ngươi cũng không tệ, chỉ là lần này hắn không tới tham gia, khiến ta cảm thấy có chút tiếc nuối.

Lam Thập Tam nói.

– Ca ca của ta không tới thì có ta tới cũng vậy mà thôi, nhất định sẽ không để ngươi cảm thấy thất vọng đâu.

Lục Tâm Đồng nói.

– Vậy thì phải xem thực lực của ngươi rồi.

Lam Thập Tam mỉm cười, nói:

– Ngươi ra tay trước đi.

– Xuy!

Ngay lúc Lam Thập Tam vừa dứt lời thì Lục Tâm Đồng cũng đã sớm triển khai công kích, bên trên thân ảnh yếu đuối kia, lúc này khói độc màu đen dày đặc quanh người trong nháy mắt liền hội tụ lại, linh lực tuôn ra dữ đội, đồng thời còn có một mũi hương gay mũi rất khó ngửi lập tức khuếch tán ra khắp quảng trường, khói độc đầy trời trực tiếp ùa về phía Lam Thập Tam.

Chương 1319: Thiên độc hồn quyết (1)

– Qủa là độc khó chơi.

Lam Thập Tam quát khẽ, thủ ấn kết xuất, lập tức có một đạo chưởng ấn trực tiếp đánh về phía màn khói độc màu đen khổng lồ kia, năng lượng chân khí thuộc tính phong ngập trời trong nháy mắt liền bắn ra, trực tiếp khiến cho không gian trên cả quảng trường này cũng phải trở nên vặn vẹo, khói độc ngập trời kia bị Lam Thập Tam trực tiếp chấn khai.

– Hưu hưu…

Linh lực tuôn trào ồ ạt, Lam Thập Tam vừa mới chấn khai đám khói độc đầy trời kia, trong nháy mắt này, lại có mấy đạo quang trụ màu đen lao vụt tới nhanh như linh xà, mang theo kịch độc không ai dám nghi ngờ, khiến cho cả hắn cũng không dám ngạnh kháng.

– Phá!

Lam Thập Tam trầm giọng quát lớn một tiếng, mấy đạo lam sắc quán chú liền bắn ra ào ạt từ trong ống tay áo nhìn chẳng khác gì thuỷ trụ, trong nháy mắt đã đυ.ng nhau với mấy đạo quang trụ màu đen kia.

– Bùm!

Năng lượng cuồng bạo lan ra cuốn phăng tất cả, xen lẫn một thứ mùi gay mũi rất khó ngửi, bên trong có chứa kịch độc, nếu như hít phải thì tuyệt đối là một chuyện vô cùng phiền toái. Dưới một đạo công kích này, thân ảnh của Lục Tâm Đồng nháy mắt cũng bị đẩy lùi lại, mà khói độc giăng tứ phía, Lam Thập Tam cũng không dám tới gần.

Sắc mặt của Lục Tâm Đồng trầm xuống, nhưng dựa vào lực lượng thì mình căn bản là khó mà làm gì được đối phương, đôi mắt loé lên một cái, trong nháy mắt tiếp theo, thủ ấn trong tay kết xuất, xung quanh người lại có thêm linh lực tăng vọt ra lần nữa, khói độc giăng đầy trời hội tụ lại, thân ảnh xinh đẹp của nàng ta lại lao thẳng tới chỗ Lam Thập Tam.

– Tới hay lắm.

Ánh mắt của Lam Thập Tam loé lên, mỉm cười, một bộ lam bào bay phất phới, cũng lập tức lao thẳng về phía Lục Tâm Đồng.

– Bùm bùm bùm!

Trên không trung, âm thanh nổ vang điếc tai bắt đầu trỗi dậy, khói độc giăng đầy trời không tản đi, mùi hôi gay mũi khó ngửi kia cũng trực tiếp bao phủ cả không gian.

– Lục Tâm Đồng của Phi Linh Môn này đúng là có thiên phú rất mạnh.

Theo dõi trận kịch chiến bên dưới, không ít cường giả âm thầm cảm thán, với tuổi tác của Lục Tâm Đồng hiện tại, không ngờ có thể chống đỡ được khi đối đầu với thánh tử Lam Thập Tam của Thiên Địa Các tới cỡ này, quả thật khiến cho người ta cảm thấy rung động.

– Tiểu tử kia tìm đâu ra muội muội này vậy không biết, còn muốn biến thái hơn cả hắn nữa.

Vân Tiếu Thiên lẩm bẩm.

Trong quảng trường, những người dự thi còn lại lúc này đều đưa mắt nhìn chằm chằm vào không trung, đám người thánh nữ của Thiên Địa Các, Lăng Thanh Tuyền, Dương Quá, và cả Đạm Thai Tuyết cũng không ngoại lệ, trận chiến giữa Lục Tâm Đồng và Lam Thập Tam khiến cho bọn họ đều cảm thấy vô cùng rung động.

Những người đứng xem trên quảng trường thì gần như đều đã bình tĩnh lại rồi, mỗi người đều cứng họng há mồm nhìn về phía quảng trường, giao thủ cỡ này đúng là rất khó gặp.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên lúc này cũng chăm chú nhìn về phía đó, thực lực của Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên cũng là lần đầu tiên cẩn thận xem xét như vậy, mấy năm qua, tiểu cô nương này phát triển rất nhanh, vô luận là thực lực hay là kỹ xảo chiến đấu đều đã mạnh hơn rất nhiều, tu vi cỡ ấy, đã đủ để đặt chân vào hàng ngũ cường giả chân chính rồi, bất quá dù có thế nào đi nữa, trong lòng của Lục Lâm Thiên vẫn cứ coi nàng là một tiểu nha đầu, là tiểu nha đầu cần mình bảo vệ.

– Rầm!

Trong tiếng nổ vang cực lớn, giao thủ liên tiếp hơn mười chiêu, Lục Tâm Đồng lại bị đẩy lùi lần nữa, lúc này đây, khí tức của Lam Thập Tam đều đã phóng thích ra hết, khí tức quanh thân đã phóng thích ra tới Vũ Vương tam trọng, thực lực cỡ đó làm cho không gian gợn sóng cũng hơi rung chuyển.

– Tiểu cô nương, có thể khiến ta lộ ra thực lực Vũ Vương tam trọng, thực lực của ngươi thật sự khiến ta bội phục.

Lúc Lam Thập Tam nhìn về phía Lục Tâm Đồng lần nữa, trong ánh mắt đã bắt đầu nghiêm túc hơn, với tuổi tác của đối phương mà xem thì đã vượt xa hắn rồi, vừa nãy giao thủ, đối phương chỉ là Linh Vương nhất trọng, nhưng chỉ dựa vào độc công thôi đã khiến mình không thể làm gì được, ngay cả trong công kích linh hồn cũng tồn tại kịch độc, nếu tiếp cận quá gần thì giống như ngay cả linh hồn cũng sẽ bị ăn mòn vậy, vô cùng quỷ dị, khó lòng mà phòng bị, chính mình cuối cùng phải bộc lộ toàn bộ thực lực là Vũ Vương tam trọng mới có thể chiếm được ưu thế trở lại.

– Vũ Vương tam trọng.

Trên đài cao, vừa cảm giác được khí tức trên người của Lam Thập Tam, khiến cho sắc mặt của các cường giả trong các đại sơn môn đại biến, thiên phú cỡ ấy, vị thánh tử Thiên Địa Các này mạnh hơn rất nhiều so với các đệ tử của các đại sơn môn.

– Vũ Vương tam trọng, Tâm Đồng sợ là sẽ gặp phiền toái.

Bên trong Phi Linh Môn, Quỷ Tiên Tử khẽ thở dài.

– Chưa chắc đâu, Tâm Đồng tu luyện là Thiên Độc kinh, không dễ đối phó như vậy đâu.

Ánh mắt của Đông Vô Mệnh loé lên, tầm mắt thì vẫn luôn đặt ở bên trong tràng, trong ánh mắt của ông lúc này cũng không có quá nhiều biến hoá.

– Vũ Vương tam trọng, không hổ là thánh tử của Thiên Địa Các.

Chân mày của Lục Lâm Thiên cũng run lên.

Lục Tâm Đồng không nói gì, lúc này, thủ ấn bắt đầu kết xuất một cách quỷ dị, hư không ở phía sau lưng của nàng tràn ngập khói độc, dường như còn kèm theo một cỗ lực hấp dẫn cực lớn, linh hồn uy áp mênh mông từ trên trời cao áp xuống, bên trong linh hồn đều xen lẫn khí tức kịch độc, khiến cho không ít cường giả đứng phía xa cũng sinh ra cảm giác bị đè nén vô cùng khó chịu, linh hồn ở giữa mi tâm lúc này không ngờ cũng bắt đầu run rẩy.

Thủ ấn của Lục Tâm Đồng vẫn còn đang kết xuất nhanh như chớp, váy dài không gió mà bay, khí tức của nàng lúc này cũng đột nhiên dâng cao với một loại tốc độ cực nhanh, khói độc ngập trời, tựa như mây đen bao trùm, che kín bầu trời.

Cảm nhận được biến hoá quỷ dị của Lục Tâm Đồng lúc này, Lam Thập Tam hơi nhíu mày lại một cái, mặc dù thực lực của mình là Vũ Vương tam trọng, nhưng lúc này hắn cũng không dám chậm trễ chút nào, độc công của đối phương thật sự quá mức quỷ dị, không cho phép bản thân mình được có chút chủ quan nào, vừa rồi Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm Môn bại trong tay Lục Vô Song chính là do quá mức chủ quan, mình cũng không thể dẫm lên vết xe đổ của nàng ta được.

Cùng lúc này, tay áo của Lam Thập Tam vung lên, bàn chân đạp mạnh một cái lên hư không, một cỗ chân khí thuộc tính mộc nháy mắt liền ào ạt tuôn ra từ trong cơ thể hắn một cách phô thiên cái địa, nháy mắt liền bao phủ ở giữa không trung.

– Hệ mộc, Lam Thập Tam cũng là vũ giả tứ hệ.

Nhìn thấy thuộc tính hệ mộc của Lam Thập Tam, Lục Lâm Thiên cũng sững sốt, lúc trước khi mình và Lam Thập Tam giao chiến, Lam Thập Tam thi triển ra chính là ba loại chúc thuộc tính thuỷ, phong, hoả, lúc này hắn không ngờ lại thi triển thuộc tính mộc, nếu như thêm cả nó vào nữa thì chính là vũ giả tứ hệ, chẳng trách hai năm trước hắn mới chỉ là Vũ Vương nhất trọng, vũ giả tứ hệ, tốc độ tu luyện bình thường đã nhanh hơn người thường rồi, cộng thêm có tài nguyên của Thiên Địa Các bồi dưỡng, tốc độ tu luyện tăng nhanh như vậy cũng chẳng có gì là lạ.

Chương 1320: Thiên độc hồn quyết (2)

– Lại thêm một vũ giả tứ hệ.

Trên đài cao, sắc mặt của chúng cường giả lại thêm phần kinh ngạc, mấy vũ giả đa hệ thế này, tu vi càng về sau thì lại càng khủng bố.

Thủ ấn của Lục Tâm Đồng vẫn còn tiếp tục kết xuất, thân ảnh nhu nhược lúc này từng đạo tàn ảnh thủ ấn tung bay, linh lực và linh hồn lực trong cơ thể của nàng cũng bắt đầu cuồn cuộn như hồng thuỷ, thật sự là rất khó để tưởng tượng ra, bên trong thân thể mềm yếu kia, tại sao lại có thể ẩn chứa được cỗ lực lượng mênh mông nhường ấy.

– Thiên Độc Hồn Quyết.

Lục Tâm Đồng kêu khẽ một tiếng, sắc mặt cũng trở nên đỏ bừng, cuối cùng kết xuất ra một đạo thủ ấn, liền có một đạo quang ấn chói mắt như ẩn như hiện giữa màn trời đầy khói độc mờ ảo, năng lượng đáng sợ khiến cho không gian không ngừng nứt vỡ tạo thành từng vết nứt đen thẫm.

– Ngao!

– Ô!

Trong một sát na này, ở giữa không trung liền có từng đạo âm thanh chấn động lòng người truyền ra từ bên trong quang ấn sáng chói ẩn mình giữa hắc vụ kia, tựa như tiếng thú rống, cả không gian bắt đầu run rẩy cả lên, tiếp theo, mấy đạo thú ảnh đen khịt lẳng lặng xuất hiện từ bên trong quang ấn, sau đó liền cuộn mình giữa không trung.

Mấy đạo thú ảnh này giống như con rết, nhện, bò cạp, cự mãng, ếch, theo năm đạo thú ảnh này xuất hiện, hắc vụ trên không trung lập tức rung chuyển dữ dội, quang mang tách ra, năm đạo thú ảnh hội tụ lại với nhau, không gian run rẩy, liền trực tiếp hoá thành một đạo thú ảnh dữ tợn, thú ảnh này là do rết, nhện, bò cạp, cự mãng và ếch hợp thể lại mà thành, nhìn qua vô cùng khủng bố, quang mang chói mắt lập tức lan ra chung quanh, trong nháy mắt tiếp theo, màn khói độc đầy trời này chỉ chớp mắt đã trực tiếp bị đạo thú ảnh dữ tợn này thôn phệ.

Thú ảnh dữ tợn rung lắc, thân thể khổng lồ phải cao hơn cả ngàn thước, năng lượng uy áp cường hãn ngập tràn trong đó, khiến cho cả không gian đều sinh ra chấn động kịch liệt, uy áp linh hồn ẩn bên trong cũng khiến cho người ta cảm thấy não hải đau đớn.

– Không Nguyên Ấn.

Quanh người của Lam Thập Tam lúc này, chân khí bàng bạc càng tuôn ra dữ dội hơn, thủ ấn cuối cùng cũng kết xuất ra, khiến cho cả mảnh không gian đột nhiên liền vặn vẹo kịch liệt, chân khí thuộc tính mộc cuồng bạo nháy mắt hoá thành một dòng xoáy, dòng xoáy cấp tốc chuyển động, cuối cùng hoá thành một đạo thủ ấn khổng lồ đánh về phía Lục Tâm Đồng, nơi thủ ấn đi qua, không gian đều sụp đổ, lộ ra một khe hở không gian đen ngòm, trình độ này so với bẻ gãy không gian thì mạnh hơn rất nhiều.

– Vũ kỹ và linh kỹ khủng khiĩếp thật.

Lúc này, tất cả mọi người đều cảm thấy vô cùng rung động với vũ kỹ và linh kỹ mà hai người bọn họ thúc dục ra.

– Thiên Độc Hồn Quyết, đi!

– Ô!

Thân hình của Lục Tâm Đồng hơi run lên, hít sâu một hơi, ngọc thủ hơi giương lên, tay khẩy nhẹ một cái, thú ảnh dữ tợn trên không trung liền run rẩy cả người, từ trong miệng của nó phát ra một tiếng gầm khổng lồ, sau đó mang theo cái đuôi khổng lồ dài thật là dài như đuôi bò cạp, vạch rách hư không mà lao ra, chỉ nháy mắt một cái, đạo thú ảnh màu đen khổng lồ này đã chạm mạnh vào đạo thủ ấn khổng lồ kia.

– Ầm ầm!

Thú ảnh khồng lồ kia và thủ ấn lớn kia va mạnh vào nhau ngay trước mắt của vô số người nhìn, ầm ầm nổ vang, âm thanh nổ lớn kinh thiên động địa như sấm giật lập tức vang vọng khắp cả một phiến thiên địa.

– Bùm!

Hai cỗ lực lượng của hai người va vào nhau, cả không trung cũng rung chuyển, sau đó lập tức có một cỗ năng lượng khủng bố cuộn mình tản ra như biển gầm, đột nhiên lan ra cuốn phăng khắp quảng trường, ở giữa nơi mà hai cỗ lực lượng kia va vào nhau, không gian lúc này cũng bị vỡ ra để lộ một cái hố sâu hoắm tựa như một cái hố đen không gian vậy, lộ ra một màu đen tới mức khiến cho lòng người sợ hãi, sau đó mới dần dần khôi phục trở lại.

– Ầm ầm!

Trên không trung, còn lưu lại quang mang chói mắt bộc phát ra do hai cỗ năng lượng va vào nhau, năng lượng cuồng bạo và kình khí tán loạn điên cuồng triệt phá xâm thực lẫn nhau, tạo thành từng tiếng nổ vang trầm đυ.c liên tục.

– Xuy!

Đúng vào lúc này, thú ảnh khổng lồ không ngừng phóng thích ra năng lượng cuồng bạo cùng với khói độc ngợp trời, độc vụ này hạ xuống, không ngờ có thể trực tiếp ăn mòn đạo thủ ấn năng lượng kia, khói độc không có nơi nào là không thể len lỏi tới, xen lẫn công kích linh hồn, lập tức áp về phía Lam Thập Tam.

Dưới màn khói độc đầy trời thế này, sắc mặt của Lam Thập Tam lập tức đại biến, đám khói độc này không nơi nào mà không thể len lỏi vào, nếu như khói độc nhập vào cơ thể thì ngay cả linh hồn cũng sẽ bị ảnh hưởng, quanh thân lập tức bắn ra một cỗ bạch quang che phủ.

– Phong linh giáp.

Quanh thân của Lam Thập Tam lập tức xuất hiện một kiện khải giáp màu trắng trong suốt, bên trên khải giáp màu trắng này có vô số ti kình phong quanh quẩn, khí lưu vô hình tạo thành từng vòng xoáy bao phủ, một cỗ năng lượng thuộc tính phong bàng bạc lập tức xuất hiện, trong nháy mắt, khói độc ngập trời kia không ngờ trực tiếp bị đẩy ra ngoài, bất quá linh hồn công kích ẩn bên trong nó vẫn khiến cho Lam Thập Tam cảm thấy vô cùng chật vật, sắc mặt biến đổi liên tục.

– Bịch bịch!

Bên trong cỗ kình khí ngập trời kia, Lục Tâm Đồng lại bị đẩy lùi lần nữa, dưới thực lực Vũ Vương tam trọng của Lam Thập Tam, Lục Tâm Đồng vẫn không thể nào chống lại nổi, bất quá có vẻ như Lục Tâm Đồng đã sớm biết được nhược điểm của mình, cho nên ngay từ đầu đã không định sẽ ngạnh kháng, lúc này Thiên Độc Hồn Quyết đã có tác dụng, không chút do dự, dường như đã sớm có chuẩn bị kỹ, bên trong mi tâm lập tức có một đạo quang mang kim sắc bắn ra thật mạnh.

Khi cỗ kim mang này lướt ra, cả không gian trong nháy mắt liền bị một cỗ khí tức cực kỳ quỷ dị bao phủ, một tiếng kêu như xuyên kim phá ngọc lập tức truyền ra:

– Chi chi!

Tiếng chi chi này khiến cho người ta nghe thấy mà cảm thấy hai tai đau đớn, linh hồn run rẩy, âm thanh vừa dứt thì Xích Kim Độc Chu của Lục Tâm Đồng đã lộ ra, các khớp chân toàn thân cùng với đôi răng nanh lớn kia đang giương nanh múa vuốt chậm rãi huy động, trên người của nó toát ra từng sợi từng sợi độc khí. Một cỗ khí tức khiến người ta cảm thấy tim đập nhanh hơn nháy mắt đã lan ra.

– Thú hồn bát giai.

Trên đài cao lập tức phát ra vô số tiếng than nhẹ xen lẫn kinh ngạc, thú hồn bát giai vừa ra, ngay cả Vũ Vương và Linh Vương cũng sẽ bị áp chế.

Không chút chậm trễ, trong lúc điện quang hoả thạch, đột nhiên có một cỗ sương mù màu đỏ tươi tuôn ra ào ạt từ bên trong người của Xích Kim Độc Chu, sương mù xuyên thấu không gian gợn sóng, trong nháy mắt khi thân thể cao lớn dữ tợn kia cử động, lập tức kết thành một cái mạng nhện khổng lồ màu đỏ, phía bên trong cái mạng nhện này, thú hồn chi lực ào ạt tuôn ra, khiến cho linh hồn của người ta cảm giác được đau đớn, trong nháy mắt tiếp theo, liền trực tiếp bắn về phía Lam Thập Tam, cái lưới lớn nháy mắt đã bao phủ lấy hắn.

Chương 1321: Dĩ độc hoá công (1)

Lam Thập Tam đang bị linh hồn áp chế cuốn lấy, lúc này lại bị thú hồn của con Xích Kim Độc Chu này đè áp tới, dưới một cỗ linh hồn lực lượng vô hình đè ép xuống, muốn cử động là chuyện vô cùng khó khăn, lúc này mặt mày của hắn biến sắc, lộ ra vẻ ngưng trọng mà xưa nay chưa từng có, mặc dù đã sớm biết trên người của Lục Tâm Đồng này có thú hồn bát giai, nhưng thật không ngờ uy lực không ngờ lại mạnh tới cỡ này.

– Xuy xuy!

Sắc mặt của Lam Thập Tam lúc này triệt để biến sắc, chính mình có thực lực Vũ Vương tam trọng, vũ giả tứ hệ, cho dù có gặp phải Vũ Vương tứ trọng đi nữa thì vẫn có thể chống lại được, nhưng lúc này, mình không ngờ lại bị một Linh Vương nhất trọng ép phải rơi vào tình trạng khốn đón, thú hồn bát giai, khí tức của nó, sợ là nhất định cũng dư sức chống lại một kích của Vũ Vương tứ trọng bình thường.

Ánh mắt của Lam Thập Tam trầm xuống, trong tay không biết từ lúc nào đã nắm lấy một thanh trường đao màu trắng, trường đao vừa ra, một cỗ uy áp khổng lồ liền tràn ra, khí tức này cũng đã tới trình độ vũ linh khí rồi.

– Thiên Phong Chi Nhận.

Quát nhẹ một tiếng, trên người Lam Thập Tam mặc phong linh giáp, tay cầm bạch sắc trường đao chém ra, không gian trong nháy mắt liền rung chyển, đao mang cuồng quét tứ phương, cả không gian phong vân biến sắc, một cỗ áp lực vô hình đột nhiên ngưng tụ, ở giữa không trung lập tức xuất hiện cuồng phong gào thét, tựa như mưa gió kéo về.

– Mạnh thật.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, Xích Kim Độc Chu do Lục Tâm Đồng thúc dục ra có thực lực đủ để so với một kích của Linh

Vương tứ trọng, chính là thực lực của bản thân Lam Thập Tam đã là Vũ Vương tam trọng, cộng thêm thân phận vũ giả tứ hệ, lại thêm bây giờ đang thúc dục vũ linh khí địa cấp, thực lực cỡ này, cũng đủ để chống lại Linh Vương tứ trọng đỉnh phong, thậm chí còn hơn nữa, sợ là ngay cả Xích Kim Độc Chu do Lục Tâm Đồng thúc dục ra cũng khó mà thắng nổi.

Trong nháy mắt, Lam Thập Tam bổ ra một đao, cuồng phong gào thét bốn phía, vô số đao mang tựa như phong nhận tuôn ra dày đặc, khiến cho cả không gian trở nên vặn vẹo.

– Chi chi!

Trong một giây này, thú hồn khổng lồ của Xích Kim Độc Chu phun ra một cái lưới lớn màu đỏ, nháy mắt liền phóng tới, hai bên lập tức đυ.ng vào nhau.

– Két két!

Lúc đao mang cùng với cái lưới đỏ khổng lồ kia va vào nhau thì hai cỗ năng lượng bàng bạc cũng không xuất hiện thanh nổ vang như mọi người vẫn tưởng tượng, mà sau khi một chút năng lượng rất nhỏ nổ vang xong thì đạo đao mang cùng với cái lưới màu đỏ kia liền tiêu tán giữa đất trời.

– Phá cho ta.

Lam Thập Tam quát khẽ một tiếng, trường đao trong tay lại chém ra thêm lần nữa, một đao phá vỡ không gian, khiến khe nứt không gian lộ ra, sau đó mang theo lực lượng kinh thiên chém về phía thú hồn khổng lồ của Xích Kim Độc Chu.

Thực lực của Lam Thập Tam, lúc này Lục Tâm Đồng hiểu rất rõ, lấy thực lực của mình bây giờ mà thúc dục Xích Kim Độc Chu thì tuyệt đối cũng chẳng chiếm được chút tiện nghi nào, đối phương có vũ linh khí địa cấp trong tay, mặc dù Xích Kim Độc Chu của mình không yếu hơn vũ linh khí địa cấp, nhưng thứ mình thua hắn chính là ở trình độ thực lực của bản thân mình kém xa đối phương.

Trong lúc này, Lục Tâm Đồng liền quyết đoán, cắn răng, thủ ấn lại biến hoá nhanh chóng thêm lần nữa, đột nhiên, khí tức quanh thân lập tức dâng lên cấp tốc, từ Linh Vương nhất trọng, trong nháy mắt liền nhảy lên tới nhị trọng Linh Vương đỉnh phong với một tốc độ kinh người.

Lúc này, quanh người của Lục Tâm Đồng cũng lập tức biến thành một màu đen rất khủng bố, mái tóc phía sau lưng lúc này bị một cỗ kình khí vô hình thổi tung bay, mỗi một sợi tóc đều có hắc mang quanh quẩn, gần như có khả năng xuyên thủng không gian, váy dài tung bay, quanh thân có một cỗ khói độc quanh quẩn dày đặc, lăng không đứng thẳng tựa như ác ma, cả người khiến cho người khác nhìn thấy mà da đầu tê dại, linh hồn run rẩy.

– Nha đầu kia không ngờ đã tới trình độ này, dùng độc hoá công để phóng thích tiên thiên độc thể.

Ánh mắt của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh run lên, kích động tới mức toàn thân run rẩy, vừa kích động cũng vừa cảm thấy vô cùng lo lắng, chỉ có hắn mới biết rõ, vì sao Lục Tâm Đồng có thể khiến thực lực tăng vọt trong nháy mắt như vậy, thân thể chính là một cái bảo khố khổng lồ, mà Lục Tâm Đồng lúc này không ngờ lại có thể cưỡng chế giải phóng tiên thiên độc thể, dùng độc hoá công khiến cho thực lực tăng vọt trong nháy mắt, chuyện này rất khó để làm được, nhưng cũng vô cùng nguy hiểm, chỉ cần hơi sơ sẩy một chút thôi thì sẽ khiến bản thân mình bị phản phệ, hậu quả của nó quả thật là không thể nào tưởng nổi.

– Chẳng lẽ đây cũng là bí pháp sao.

Thực lực của Lục Tâm Đồng tăng vọt trong nháy mắt khiến cho vô số người khác nhìn thấy mà sợ hãi kinh thán, thủ đoạn của tiểu cô nương này đúng là quá nhiều, khiến cho người ta rung động không thôi.

– Chi chi!

Theo thực lực của Lục Tâm Đồng tăng vọt lên thì thú hồn Xích Kim Độc Chu khổng lồ trên không cũng tăng vọt không ít, khí tức lại càng thêm hung ngược thao thiên hơn nữa, trong nháy mắt đã lao thẳng tới đạo đao mang kia.

– Ken két!

Đao mang kinh thiên kia đánh xuống, trong nháy mắt Xích Kim Độc Chu cũng chia năm xẻ bảy, hoá thành một đạo kim quang bàng bạc, chỉ là, đạo kim quang bàng bạc kia cũng không tán đi, trong nháy mắt tiếp theo, kim quang bàng bạc bao trùm, cả không gian chung quanh lập tức trở nên vặn vẹo. Tiếp theo đó lại ngưng tụ thành một đạo thú hồn Xích Kim Độc Chu khác, rồi lao tới bao trùm lấy Lam Thập Tam.

Linh hồn lực bàng bạc lại càng thêm ép chặt bên trong não hải của Lam Thập Tam, loại cảm giác linh hồn hoàn toàn bị áp chế này trực tiếp vây khốn linh hồn của Lam Thập Tam, nỗi đau đớn của linh hồn, ngay cả chân khí cũng không cách nào lưu động được.

Lam Thập Tam cảm thấy kinh hãi, vội vàng vận chuyển chân khí, ngay tại lúc hắn vừa mới điều động được chân khí thì đã có một đạo âm thanh nhẹ nhàng truyền vào tai của hắn:

– Ngươi thua rồi.

Tiếng nói vừa dứt, Lam Thập Tam còn chưa kịp phản ứng gì thì trong mi tâm truyền tới một trận đau đớn, Xích Kim Độc Chu kia đã trực tiếp chui vào bên trong não hải của hắn, chỉ cần Xích Kim Độc Chu phát động công kích thì dù hắn không chết cũng sẽ trọng thương, với linh hồn công kích của thú hồn bát giai cỡ này, một khi tiến nó vào trong não hải thì tất cả thực lực lẫn thủ đoạn của hắn đều trở thành vô dụng, lúc này, hắn đã không thể chống lại được nữa.

Giữa không trung, ánh mắt của Lam Thập Tam trở nên ảm đạm, hắn không ngờ lại thua, mặc dù mình đã thôi động ra cả vũ linh khí địa cấp nhưng không ngờ vẫn thua.

– Ta thua rồi.

Trên quảng trường tĩnh lặng, thật lâu sau, Lam Thập Tam mới mở miệng lên tiếng, thần sắc lúc này vô cùng uể oải, so với vẻ hăng hái lúc vừa mới lên tràng thì lúc này hoàn toàn cứ như hai người vậy.

Chương 1322: Dĩ độc hoá công (2)

Người của Thiên Địa Các cùng với chúng cường giả đứng trên đài cao cũng phải kinh thán, thực lực của cả hai người này cũng đều tới tình trạng khủng bố cả, thủ đoạn cũng nhiều, thực lực tuyệt đối cũng vô cùng cường hãn.

– Lục Tâm Đồng thắng.

Âm thanh của vị đại hán mặc áo màu vàng kia vang lên, khiến cho không ít người vẫn đang ngơ ngác giật bắn người khôi phục lại tinh thần.

– Lục Tâm Đồng, làm tốt lắm.

Đám người ủng hộ Lục Tâm Đồng lập tức phát ra tiếng hoan hô đinh tai nhức óc, ngay cả những người khác lúc này cũng hùa theo phụ hoạ, trận chiến của hai người vừa nãy thật khiến cho bọn họ kinh tâm động phách, có thể chính thức coi là long tranh hổ đấu, mà chiến thắng của Lục Tâm Đồng ở phút cuối cùng cũng khiến cho không khí trở nên căng thẳng tới cực điểm.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng kinh thán không thôi, Lam Thập Tam là vũ giả tứ hệ, Vũ Vương tam trọng, thân còn mang vũ linh khí địa cấp, thực lực cỡ ấy đã đủ để chống lại Vũ Vương tứ trọng đỉnh phong rồi, cho dù là gặp phải Vũ Vương ngũ trọng đi nữa thì chắc là cũng sẽ không có nguy hiểm gì.

Mà Lục Tâm Đồng mặc dù chỉ là Linh Vương nhất trọng, nhưng có một thân kịch độc, cộng thêm độc công quỷ dị cũng đã đủ sức để chống lại Vũ Vương nhị trọng rồi, lại thêm Xích Kim Độc Chu, một khi thúc dục thì thực lực miễn cưỡng cũng có thể chống lại Vũ Vương tứ trọng, mà phút cuối cùng khi thực lực của Lục Tâm Đồng đột nhiên nhảy vọt tới Vũ Vương nhị trọng đỉnh phong một cách quỷ dị thì uy lực của Xích Kim Độc Chu do nàng thúc dục ra cũng sẽ tăng vọt lên, sợ là ngay cả Vũ Vương ngũ trọng cũng đủ sức để chống lại, cộng thêm công kích của thú hồn này quá mức quỷ dị, nên mới khiến Lam Thập Tam thất bại, thất bại của Lam

Thập Tam trong đó có phần lớn là dựa vào uy lực lẫn thủ đoạn công kích của thú hồn bát giai, bằng không, sợ là cũng chỉ có phần thua mà thôi. Lúc này, nếu như hai người bọn họ đấu lại một trận thì Lục Tâm Đồng muốn thắng được, sợ là rất khó.

– Thu.

Lục Tâm Đồng thủ ấn vừa thu, bên trong mi tâm của Lam Thập Tam lập tức có một đạo kim mang bay ngược về mi tâm của mình, cỗ khói đen bao bọc khắp người lúc này mới tản ra, khói đen tản đi hết, sắc mặt cũng trở nên trắng bệch, miệng lập tức phun ra một ngụm huyết dịch, công kích của Lam Thập Tam vừa rồi cũng đã khiến cho nàng bị thương không nhẹ, cưỡng chế khiến thực lực tăng vọt cũng tạo thành không ít tác dụng phụ cho nàng, thực lực tăng vọt trong một khoảng thời gian ngắn thì cũng cần phải trả một cái giá rất đắt.

– Không ổn rồi.

Trong lòng của Lục Lâm Thiên trầm xuống, tiểu cô nương Lục Tâm Đồng này quả thực đã thắng được Lam Thập Tam, bất quá bản thân của nàng ta cũng bị thương không nhẹ, mấy thủ đoạn như cưỡng chế tăng cường thực lực trong nháy mắt thế này chắc chắn cũng sẽ có tác dụng phụ.

– Thắng rồi, đại tiểu thư thắng thánh tử của Thiên Địa Các rồi.

Đám người Phi Linh Môn lúc này cũng kích động đứng dậy, đám người bọn họ lần đâu tiên cảm nhận được loại tâm tình thế này, Đông Vô Mệnh lúc này cơ hồ kích động tới mức suýt chút nữa là lệ rơi đầy mặt, đệ tử của mình từng bước một đi tới được như ngày hôm nay, không ngờ có thể đánh bại được thánh tử của Thiên Địa Các, mặc kệ cuối cùng được xếp thứ mấy, chuyện này cũng đủ để chứng minh hết thảy rồi.

– Chúc mừng Đông cung phụng.

Đám người Phi Linh Môn đều quay sang chúc mừng Đông Vô Mệnh, ai nấy đều hưng phấn vô cùng.

– Cùng vui cùng vui.

Đông Vô Mệnh nói với mọi người, đôi mắt trở nên ướt át, đương nhiên là do vui đến sắp khóc.

– Người thắng có thể tiếp tục chọn đối thủ hoặc nghỉ ngơi một lúc.

Trên đài cao lúc này lại truyền tới âm thanh của vị đại hán mặc áo vàng kia.

– Ta chọn nghỉ ngơi một lúc.

Lục Tâm Đồng không tiếp tục khiêu chiến nữa mà trực tiếp chọn lui xuống, lập tức nhét không ít đan dược trong tay vào miệng.

– Nếu đã như vậy thì mời Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm Môn lên tràng khiêu chiến.

Lục Tâm Đồng xuống tràng, lúc này có không ít người tham gia tranh tài đưa mắt nhìn Lục Tâm Đồng, ánh mắt đã không giống như lúc trước nữa, chỉ bằng thực lực ban nãy Lục Tâm Đồng thi triển ra so với bản thân mình thì sẽ ra sao, trong lòng mọi người cũng có chút so sánh. Lam Thập Tam cũng ảm đạm đi xuống, thần thái ủ rủ, đả kích cỡ này đối với hắn mà nói thật sự quá lớn.

Theo Lục Tâm Đồng đi xuống, thì tiếng hô hào ủng hộ ầm ĩ khắp nơi mới dần lắng xuống, mà thân ảnh hơi nhu nhược của Lục Tâm Đồng lúc này đã khắc sâu vào trong lòng của tất cả mọi người, thân ảnh nhu nhược này, lại có thể bộc phát ra lực lượng khủng bố tới cỡ ấy, quả thật khiến người ta cảm thấy rung động cõi lòng.

Đám người Lữ Chính Cường, Vân Tiếu Thiên cùng nhìn về phía Lục Tâm Đồng, thầm nghĩ thiên phú của hai huynh muội của tên Lục Lâm Thiên này đúng là quá biến thái.

– Sưu!

Một đạo thân ảnh xinh đẹp màu tím đã hạ xuống tràng, dựa theo bài danh của trận tranh tài thì người lên sân khấu lúc này chính là người đúng thứ sáu, Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm Môn.

Thân hình lung linh uyển chuyển vừa mới lên trường thì trong nháy mắt đã đảo qua hết những người tham gia, sau đó dừng lại ở chỗ Lục Lâm Thiên, nói:

– Quỷ Sát Dương Quá, xin chỉ giáo.

– Xoẹt xoẹt!

Nguyên Nhược Lan nói xong thì lập tức có không ít ánh mắ đều xoẹt xoẹt nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Hô!

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, rốt cuộc thì cũng tới mình rồi, Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm Môn, kể từ sau khi từ biệt ở đại hội Tam Tông Tứ Môn tới giờ, rốt cuộc cũng giao thủ lần nữa.

– Xuy!

Dưới chân loé lên linh lực, trường bào màu xanh rung lên, thân hình của Lục Lâm Thiên đã xuất hiện bên trong tràng.

– Các vị, đệ tử của Cổ chưởng môn Thiên Kiếm Môn, Nguyên Nhược Lan đấu với Quỷ Sát Dương Quá, trận này các ngươi thấy thế nào?

Kình Linh Vương nhìn vào trong sân rồi hỏi mọi người.

– Đám người trẻ tuổi này, ai cũng đều che giấu một vài, rất khó để phán đoán.

Nhâm Trường Thanh nói.

– Vậy thì rất đáng để chờ mong.

Kình Linh Vương cười khẽ, hứng thú dạt dào nhìn về phía giữa sân.

– Chúng ta rốt cuộc cũng có thể đánh một trận rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử trước mặt, váy dài màu tím ôm lấy thân hình lung linh, vẻ mặt tái nhợt, vừa rồi nghỉ ngơi chắc là khôi phục cũng không tệ lắm, mặc dù thua trong tay của Lục Vô Song, nhưng trên người cũng chẳng bị thương bao nhiêu hết, chỉ vì xuất kỳ bất ý cho nên mới bị Lục Vô Song đánh bại mà thôi.

– Ta đã nói rồi, nếu để ta gặp được ngươi thì ta sẽ không khách khí.

Nguyên Nhược Lan nói.

Trong trận tranh tài này, bởi vì Khấu Tử Hào bị thua, cho nên hai người liền có giao ước, Lục Lâm Thiên mỉm cười, nói:

– Ta cũng sẽ không khách khí.

Bắt đầu từ lúc hai người vào sân thì đám người vây xem bên ngoài lập tức yên tĩnh lại, tất cả mọi người đều đang chờ đợi, không biết hai người này có thể mang tới kinh hỉ và rung động nữa hay không.

Chương 1323: Lục Thiếu Du ra tay

– Ngươi ra tay trước đi.

Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Không, ta chưa bao giờ chiếm tiện nghi của nữ nhân cả, ngươi là nữ nhân, cho nên ngươi ra tay trước đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Thật sao, những lời này, trước kia cũng có người từng nói, chỉ mong ngươi cũng có thực lực như hắn.

Nguyên Nhược Lan nói, nhìn qua Lục Lâm Thiên, dường như có một loại cảm giác như đã từng quen, trên đại hội Tam Tông Tứ Môn, Lục Lâm Thiên cũng từng nói qua những lời thế này, mà tên Quỷ Sát Dương Quá này, dường như có rất nhiều điểm giống với Lục Lâm Thiên trước kia, khẩu khí này, thần thái này đều quen thuộc tới vậy, mấy năm nay mình luôn cố gắng chỉ mong có thể đánh bại được hắn, tiếc là lần này hắn lại không có xuất hiện, còn mình thì lại thua trong tay Lục Vô Song.

Nguyên Nhược Lan vừa dứt lời thì lập tức thu hồi tâm thần, trong tay có một đạo quang mang màu tím tuôn ra ào ạt, hào quang thu liễm, liền có một thanh trường kiếm màu tím xuất hiện trong tay, trường kiếm tựa như thiên thành, lưu quang lấp lánh, một cỗ khí tức nhẹ nhàng lại mang theo khí tức vô cùng nặng nề nháy mắt liền toả ra.

– Ong ong!

Thanh kiếm phát ra tiếng ong ong cộng hưởng, âm thanh kiếm minh như xuyên kim đoạn ngọc nháy mắt liền truyền ra, khiến cho người ta cảm thấy màng nhĩ đau đớn, theo khí tức bên trên mà xem thì thanh kiếm này không ngờ cũng đã đạt trình độ vũ linh khí huyền cấp rồi, sợ là bên trong hàng vũ linh khí huyền cấp thì nó cũng thuộc dạng gần với vũ linh khí địa cấp.

– Hảo kiếm.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, vốn thanh kiếm trên người của Nguyên Nhược Lan đã bị Lục Vô Song phá huỷ, nếu như lúc trước Nguyên Nhược Lan dùng kiếm này ngay từ đầu thì Lục Vô Song muốn đánh bại được Nguyên Nhược Lan sẽ càng thêm khó khăn hơn nữa.

Trường kiếm trong tay, khí thế quanh thân Nguyên Nhược Lan lập tức trở nên sắc bén hơn hẳn, chân khí đẩu động, không gian gợn sóng quanh thân đều hơi rung chuyển.

– Hô!

Linh lực quanh người của Lục Lâm Thiên lúc này cũng dao động, một cỗ khí thế hiển lộ, chư không vô hình bị một cố lực lượng đè ép lan ra.

Hai người còn chưa động thủ nhưng khí thế đã bắt đầu trở nên căng thẳng, người chưa động thủ, nhưng khí thế đã bắt đầu giao phong, đối nghịch với nhau một lúc, chỉ sau một lát, hai cỗ khí thế cơ hồ là biến mất trong chu không cùng một lúc.

– Tinh Hoả Liệu Nguyên Quyết.

Đúng lúc này, Nguyên Nhược Lan liền động, váy dài không gió tự bay, mang theo một cỗ khí tức bén nhọn bá đạo, chân khí toàn thân tựa như phong bạo cuốn phăng tất cả mà lan ra, tử kiếm trong tay run lên, một mảng hoả quang kiếm ảnh nháy mắt liền lướt ra một cách dữ dội, mỗi một đạo kiếm quang lướt ra đều mang theo một cổ hoả diễm nóng rực, khí tức hoả thuộc tính bàng bạc lập tức hội tụ mà tới.

– Sợ rồi sao, vừa ra tay mà đã dốc toàn lực rồi.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên trầm xuống, Nguyên Nhược Lan vừa ra tay đã dốc toàn lực, cộng thêm vũ linh khí huyền cấp, uy lực cỡ này tuyệt đối là cực mạnh, chắc là vì sai lầm dẫn tới thất bại dưới tay Lục Vô Song, cho nên lần này nàng ta nhất định không muốn phạm phải sai lầm ấy lần nữa.

Mắt thấy Nguyên Nhược Lan thúc dục kiếm quyết, thần sắc của Lục Lâm Thiên liền thu liễm lại, hai tay liền kết xuất ra từng đạo ấn quyết quỷ dị, thủ ấn tung bay, không gian nháy mắt liền khựng lại.

– Đệ tử của Cổ chưởng môn vừa mới ra tay thì đã thi triển Tinh Hoả Liệu Nguyên Quyết rồi, xem chừng là muốn sớm đánh bại Quỷ Sát Dương Quá nhỉ, ta nghe nói, Tinh Hoả Liệu Nguyên Quyết này chính là do tiền bối trong Thiên Kiếm Môn sáng chế ra, uy lực không hề nhỏ chút nào, hẳn là thượng phẩm vũ kỹ trong số những vũ kỹ huyền cấp cao giai.

Kình Linh Vương nói.

– Tin tức của Kình Linh Vương đúng là không đơn giản chút nào, Tinh Hoả Liệu Nguyên Quyết này quả thật là do một vị cường giả của Thiên Kiếm Môn ta sáng chế ra, uy lực cũng không phải yếu.

Cổ Kiếm Phong cười khẽ nói, đối với cái Tinh Hoả Liệu Nguyên Quyết này, hắn cũng có chút tự tin.

– Hưu hưu!

Trên quảng trường, Nguyên Nhược Lan một đường lưu loát, kiếm quang đầy trời đột nhiên được thôi động bắn ra, cả không gian đều trở nên run rẩy, bên trên kiếm quang còn có hoả diễm thao thiêm quanh quẩn, tựa như một khối hoả vân khổng lồ đang đè ép xuống, bên trong hoả vân, kiếm quang sắc bén chém rách không gian.

– Đi!

Nguyên Nhược Lan kêu khẽ một tiếng, kiếm quyết trong tay cuối cùng bắn ra, cả mảnh không gian nháy mắt liền trở nên vặn vẹo kịch liệt, cả không gian đột nhiên đều bị bao phủ bên trong một mảnh hoả vân nóng rực, vô số kiếm quang lướt ra một cách dữ dội, trong nháy mắt liền phô thiên cái địa lao nhanh về phía Lục Lâm Thiên, nơi mà vô số kiếm quang này đi qua, không gian đều sụp đổ, lộ ra ngân tích không gian nóng rực.

– Thực lực thật là mạnh, một chiêu đã dốc toàn lực.

– Quỷ Sát Dương Quá này có thể chống đỡ nổi hay sao.

Trên một thính phòng gần quảng trường, có không ít người biết nhìn người, nhìn thấy thực lực mà Nguyên Nhược Lan thể hiện ra lúc này, lập tức cảm thấy lo lắng thay cho Lục Lâm Thiên.

Trong lúc Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn thì khí tức trong không gian đột nhiên biến hoá, nhìn thấy kiếm quang kín trời đang lao nhanh tới, sắc mặt của hắn cũng trở nên hơi ngưng trọng, Nguyên Nhược Lan này sau khi thua một cách ngoài ý muốn trong tay Lục Vô Song liền dứt khoát muốn tốc chiến tốc thắng, toàn lực mà đánh, đây mới là biện pháp tốt nhất để chiến thắng.

Thủ ấn trong tay của Lục Lâm Thiên vẫn còn đang kết xuất, linh lực trong cơ thể nương theo linh hồn lực bắt đầu tuôn ra ào ạt như hồng thuỷ, cuối cùng hội tụ lại trên chu không.

– Hoá Thú Linh Ấn.

Một tiếng quát khẽ vang ra từ trong lòng của Lục Lâm Thiên, khoảng không ở trước người nháy mắt liền xuất hiện một đạo cường quang chói mắt, năng lượng chấn động kinh người kia khiến cho không gian liên tục phát ra âm thanh trầm đυ.c, không gian gợn sóng lan toả không ngừng.

– Ngao!

Một giây sau lập tức có một tiếng gầm vô cùng mạnh mẽ truyền ra từ bên trong quang mang, một đạo thú ảnh khổng lồ cao hơn ngàn thước lặng lẽ xuất hiện giữa không trung, lúc này sắc mặt của Lục Lâm Thiên cũng trực tiếp trở nên trắng bệch.

Đạo thú ảnh này lướt ra, là một đạo thú ảnh hình hổ khổng lồ, cự hổ rít gào, khí thế đè ép thiên địa, cả không gian lập tức run rẩy cả lên, quang mang bắn ra, bên ngoài cự hổ có một cỗ khí tức linh hồn khiến người ta cảm thấy kinh hãi đang lan ra từ từ, năng lượng uy áp cường hãn ẩn chứa bên trong đó khiến cho cả phiến không gian đều rung chuyển một cách kịch liệt cả lên…

– Linh kỹ huyền cấp cao giai, tên Quỷ Sát Dương Quá này không ngờ có thể thúc dục được linh kỹ huyền cấp cao giai.

– Linh Vương nhất trọng có thể thúc dục ra linh kỹ huyền cấp cao giai, đây là chuyện không thể nào, linh hồn lực của Linh Vương nhất trọng tuyệt đối không cách nào đủ sức để chống đỡ được.

Mọi người kinh thán lên tiếng bàn tán xem không biết liệu Hoá Thú Linh Ấn, linh kỹ huyền cấp cao giai do Lục Lâm Thiên ngưng tụ thành kia sẽ có uy lực như thế nào?

Chương 1324: Tốc chiến tốc thắng (1)

– Đi!

– Rống!

Đám hoả vân nóng rực và mênh mông kia nương theo kiếm quang sắc bén rợp trời mà tàn phá trên đường hạ xuống, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, thủ ấn đột nhiên đẩy ra, thú ảnh cự hổ khổng lồ ở giữa không trung đột nhiên nhảy lên, toàn thân rung lên, trong miệng phát ra một tiếng gầm lớn, mang theo một đạo khí thế bàng bạc vạch qua không gian, thân hình khổng lồ lướt ra thật nhanh, chỉ loé lên một cái thôi là đã đâm thật mạnh vào màn kiếm quang đầy trời kia.

Trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, thú ảnh và kiếm quang đâm thật mạnh vào nhau, âm thanh nổ vang như sấm đánh lập tức vang vọng khắp nơi trong đất trời.

– Phá cho ta.

Thủ ấn trong tay của Lục Lâm Thiên thoáng động, bên trên của cự hổ lập tức có một cỗ khí tức thao thiên đè xuống.

– Ầm ầm!

Hai cỗ năng lượng chạm vào nhau liền phát ra âm thanh khủng bố như sấm nổ, năng lượng khủng bố hoá thành kình khí lãng đảng tựa như biển khơi dậy sóng, lúc này tất cả mọi thứ trên quảng trường không ngờ đều bị cuốn phăng.

Một cỗ năng lượng thao thiên trong nháy mắt liền bộc phát ra, tạo thành một cỗ năng lượng phong bạo cực kỳ khủng bố, nháy mắt liền cuốn phăng mọi thứ chung quanh ra, tựa như có quang hồ bao phủ, nháy mắt đã lan ra phủ kín không gian xung quanh, kình khí vô tận xen lẫn với hoả diễm ngập trời cứ đốt cháy mọi thứ xung quanh, quảng trường ở bên dưới tựa như xuất hiện băng sơn địa liệt vậy, đất đá bị thổi lên bay khắp phía, dưới năng lượng kình khí khổng lồ đang thổi tung phá hoại mọi thứ kia, không ít người đều để lộ ra vẻ kinh hãi.

Mắt thường cũng có thể nhìn thấy được kiếm quang tán loạn, thú ảnh biến mất, khí tức cực nóng do kiếm quang tạo thành liền bao phủ khắp không gian tựa như biển lửa, từng đạo không gian gợn sóng đều bị bao phủ biến thành một màu đỏ ngầu lan ra xa, mà linh hồn khí tức tràn ngập do thú ảnh kia hoá thành thì cũng cuồn cuộn từng cơn lan ra về phía Nguyên Nhược Lan.

Linh hồn công kích như vậy, khiến cho sắc mặt của Nguyên Nhược Lan nháy mắt liền biến đổi, thân hình trực tiếp lùi lại, trong đầu xuất hiện từng cơn đau dữ dội.

– Sao lại như vậy được.

Lúc này bên trong không gian hỗn loạn, mọi người vẫn có thể nhìn thấy được, Lục Lâm Thiên dường như không hề bị ảnh hưởng chút nào, thân hình không ngừng mà còn tiến tới, bắt đầu động thân mà lên.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng đã biết rõ thực lực của Nguyên Nhược Lan, tu vi Vũ Vương nhất trọng, nhưng đan điền khí hải rất khổng lồ cộng thêm linh khí huyền cấp và kiếm quyết không tệ trên người ban nãy, thực lực của Vũ Vương tam trọng bình thường chắc cũng chỉ tới đó mà thôi, mặc dù mình đã thúc dục thôi động ra Hoá Thú Linh Ấn để chống lại, nếu như là linh giả bình thường, gặp phải cảnh kiếm quang đầy trời thế này thì chắc là cũng sẽ bị thương không nhẹ, còn mình, tuy rằng lúc này để lộ thân phận linh giả, nhưng bởi vì thân thể đã là bất diệt huyền thể, công kích này có đánh trúng người mình đi nữa thì mình hoàn toàn vẫn có thể chịu được, bằng không thì mình tuyệt đối sẽ không nhẹ nhàng như vậy.

– Sợ là Nguyên Nhược Lan lúc này cũng chẳng tốt hơn.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, chính mình không sợ kình khí tịch quyển, nhưng Nguyên Nhược Lan này nhất định là đã nhận phải công kích linh hồn rất mạnh, bên trong Hoá Thú Linh Ấn có xen lẫn linh hồn công kích cực kỳ cường hãn, tuyệt đối sẽ khiến cho Nguyên Nhược Lan không dễ chịu gì, lực công kích của nàng ta có các loại nguyên tố vô cùng mạnh, nhưng lực phòng ngự, đặc biệt là lực phòng ngự linh hồn, thì không được như vậy.

Mắt thấy Lục Lâm Thiên động thân mà tới, dung nhan xinh đẹp của Nguyên Nhược Lan trầm xuống, một đạo cương khí lập tức bao phủ khắp người mới có thể miễn cưỡng ngăn chặn linh hồn công kích bàng bạc kia, không ngờ Liệt Hoả Liệu Nguyên Quyết do mình dùng vũ linh khí huyền cấp thôi động ra lại không thể làm gì được Quỷ Sát Dương Quá này, vừa rồi mình cũng không hề nương tay, thân phận vũ giả tứ hệ như mình, với ưu thế đan điền khí hải, cũng đủ sức để chống lại Vũ Vương nhị trọng bình thường rồi, Tinh Hoả Liệu Nguyên Quyết cộng thêm vũ linh khí huyền cấp, ngay cả Vũ Vương tam trọng mình cũng có thể chống lại, nhưng cũng vẫn bị tên Quỷ Sát Dương Quá này ngăn cản được, cỗ linh hồn công kích này cũng không phải mạnh thường, mình cũng bị ảnh hưởng.

– Hưu hưu…

Không chút do dự, Nguyên Nhược Lan tuyệt đối không dám để cho một vị Linh Vương có linh hồn lực cực kỳ khủng bố như Quỷ Sát Dương Quá tới gần mình, tứ kiếm trong tay lại huy động thêm lần nữa, một cỗ kình khí cuồng bạo mang theo âm thanh xé gió bén nhọn lập tức khuếch tán mà ra, lực lượng cuồng bạo đủ để cắt vỡ không gian gợn sóng, năng lượng thuộc tính phong bàng bạc tuôn ra dữ dội, vẫn là vũ kỹ huyền cấp trung giai, một mảnh kiếm quang khuếch tán, kiếm quang đầy trời mang theo hơi nước nháy mắt liền phủ kín khắp không gian rồi lao về phía Lục Lâm Thiên.

Nguyên Nhược Lan lúc này cũng đã phát huy ra tất cả ưu thế của vũ giả đa hệ rồi, tiếp tục thúc dục ra vũ kỹ huyền cấp trung giai, cả không gian lại rung chuyển lần nữa.

– Quỷ Sát Dương Quá này liệu có thể chống đỡ nổi nữa hay không

Nhìn thấy một màn này, đám cường giả đứng trên đài cao cũng than thầm không thôi, Nguyên Nhược Lan tiếp tục thôi động ra hết toàn lực, thực lực của nàng ta lại cường hãn tới như vậy, Quỷ Sát

Dương Quá này muốn chống lại thì sẽ vô cùng khó khăn.

– A, tên Quỷ Sát Dương Quá này điên rồi hay sao.

Trong lúc cả đám người đang đoán xem tên Quỷ Sát Dương Quá này có thể chống lại được thêm một kích của Nguyên Nhược Lan nữa hay không thì lại kinh ngạc phát hiện, Quỷ Sát Dương Quá không ngờ trực tiếp lao vào bên trong đám kiếm quang sắc bén kia, đây rõ ràng chẳng khác nào tự sát.

– Nếu ngươi đã muốn tốc chiến tốc thắng thì ta sẽ thành toàn cho ngươi.

Lục Lâm Thiên quát nhẹ một tiếng, ngay vào lúc thân hình tiếp xúc với kiếm quang thì quanh thân lập tức có một cỗ thanh quang chói mắt bắn ra.

– Ong ong!

Đột nhiên, quanh thân của Lục Lâm Thiên cũng có đao ảnh liên miên vô cùng huyền ảo xoay quanh, khí tức sắc bén bàng bạc lan ra, những đạo đao ảnh này cắt vỡ không gian gợn sóng, khí tức bức người khiến cho cả không gian đều rung chuyển.

Nếu như cẩn thận đếm kỹ số đao quang này thì nhất định sẽ phát hiện ra tổng cộng có ba trăm ba mươi ba đạo đao quang, mỗi một đạo đao quang đều có lực lượng phá không, đao mang xoay tròn, lúc này kiếm quang của Nguyên Nhược Lan cũng đã lao tới và đụ.ng phải đao quang, chỉ kiên trì được trong nháy mắt thì đã trực tiếp bị đánh vỡ thành mảnh nhỏ.

Xung quanh người của Lục Lâm Thiên lúc này cũng đã bị vặn vẹo, cả người bị bao vây bên trong đao quang đang xoay tròn, mấy trăm đạo đao quang huyền ảo xoay tròn, nháy mắt liền tạo thành một cỗ khí tức cuồn cuộn khuếch tán ra chung quanh, mang theo một mảnh không gian rung động, lúc này, ánh mắt của Nguyên Nhược Lan nhìn về phía Lục Lâm Thiên đã biến thành vô cùng kinh sợ.

Chương 1325: Tốc chiến tốc thắng (2)

– Trời ạ, đây là cái gì.

– Một bộ đao trận, đao trận không thua gì linh khí địa cấp.

– Uy áp thật là mạnh, đao trận này rốt cuộc có lai lịch thế nào, tên Quỷ Sát Dương Quá này không ngờ còn có thủ đoạn như thế trong tay.

– Huyễn diễn đao trận, đi.

Thủ ấn trong tay của Lục Lâm Thiên giương lên, mấy trăm đạo đao quang quanh người lập tức phóng thẳng lên trời, nháy mắt liền bay ra thật nhanh, hoá thành từng đạo quang trụ đao mang khổng lồ, phá không bao vây Nguyên Nhược Lan ở bên trong, đao mang bao vât, ẩn chứa vô số năng lượng thiên địa âm dương, Nguyên Nhược Lan không ngừng thúc dục kiếm quyết, kiếm quyết tinh diệu thi triển ra, kiếm quang phá không cũng đánh ra, nhưng vẫn không thể nào ngăn cản những đao quang huyền ảo này được.

– Ken két!

Kiếm quang bị nghiền nát, không gian rung chuyển, đao trận càng thắt chặt vòng vây, uy áp kinh người tràn ra khiến cho mọi người có mặt ở đây không khỏi kinh thán.

– Phá!

Lục Lâm Thiên đứng ở phía xa sau đao trận, vừa thúc dục thủ ấn vừa lớn tiếng quát một cái, đao quang cuồng bạo càng thêm quét qua bốn phía, không gian nơi đây gần như muốn bị quấy nát.

– Hưu hưu!

Mấy trăm đạo đao quang huyền ảo hình thành quang trụ phóng thẳng lên trời, rốt cuộc cũng có một đao đao mang quang trụ trực tiếp đánh trúng thân ảnh xinh đẹp của Nguyên Nhược Lan, đẩy nàng ta lùi lại mấy bước.

– Hưu hưu!

Lại có thêm mấy đạo đao mang quang trụ trực tiếp đánh tới, Nguyên Nhược Lan lập tức biến sắc, lập tức toàn lực thúc dục thêm một đạo kiếm quang với uy thế áp thiên địa, kiếm nằm trong tay, khí tức sắc bén không thể xem thường, kình phong thổi váy tím bay phấp phới, nhưng lúc này cũng khó mà ngăn được đao trận huyền ảo liên miên không dứt thế kia.

– Không Linh Liệt.

Bên trong vô số đao mang, thân ảnh của Lục Lâm Thiên không biết từ khi nào thì đã hiện ra, kình khí ngập trời cũng không khiến hắn có chút hoảng sợ, một đảo trảo ấn trong tay lăng không đánh mạnh về phía Nguyên Nhược Lan.

– Phụt!

Nguyên Nhược Lan phun ra một ngụm huyết vụ, thân hình bị đánh bay, trong nháy mắt tiếp theo, mấy trăm đạo đao mang quang trụ dựng thẳng, trực tiếp vây khốn nàng ta thêm lần nữa, dưới khí thế sắc bén nhường ấy, đao mang cuồn cuộn, bất kỳ lúc nào cũng có thể nghiền nát người ta.

– Ngươi thua rồi.

Lục Lâm Thiên vừa thu lại thủ ấn, mấy trăm đạo đao mang quang trụ liên tục quay về, từng đạo hư ảnh hợp lại với nhau, hoá thành một thanh trường đao màu xanh, giơ tay lên, trường đao lập tức tiến nhập vào bên trong cơ thể, hết thảy khiến cho vô số kẻ đứng xem phải trợn mắt há mồm.

– Ta thua rồi.

Tử bào trên người Nguyên Nhược Lan bị rách bươm, tóc tai tán loạn, mặt mày trắng bệch, tay cầm tử kiếm chống lấy cơ thể, ngước mắt lên nhìn Lục Lâm Thiên, kết quả này thật sự nàng không thể nào ngờ tới, trước khi tới đây, nàng còn muốn rửa sạch nỗi xấu hổ vì thua cuộc năm xưa, nhưng bây giờ lại liên tục thất bại, nếu nói trận đầu tiên thua trong tay Lục Vô Song, trong lòng nàng vẫn còn không phục thì trận đấu này, thực lực của đối phương hoàn toàn không thua gì nàng, đao trận quỷ dị, thực lực của mình cũng không thể nào phá vỡ nổi, còn linh hồn công kích của đối phương thì nơi nào cũng có, thêm nữa, đối phương căn bản không hề sợ kình phong tịch quyển, dường như thân thể của hắn là bất hoại vậy, mình không thể không thua.

Lục Lâm Thiên chắp tay đứng, Âm Dương Linh Vũ Quyết trong cơ thể bắt đầu cấp tốc điều tức, chống lại Nguyên Nhược Lan mình đã xuất hết thực lực linh giả ra rồi, còn phải dựa vào yếu tố thân thể mới có thể thắng được, thực lực của Nguyên Nhược Lan rất mạnh, chỉ là không hiểu đao trận, mình ỷ vào sự huyền ảo của đao trận cho nên mới có thể đánh bại được nàng ta, có thể nói, trận này thắng cũng không dễ dàng gì.

– Quỷ Sát Dương Quá thắng.

Trên đài cao lập tức truyền tới âm thanh của vị đại hán mặc hoàng bào kia.

– Quỷ Sát Dương Quá.

Bên trong Cự Giang Thành từ lâu đã chẳng xa lạ gì với cái tên Quỷ Sát Dương Quá này rồi, lúc này lập tức vang vọng từng trận hoan hô vang trời.

– Đúng là một trận đấu tuyệt vời, thực lực của cả hai đều rất mạnh.

Trên đài cao, không ít cường giả thầm tán thưởng, trận quyết đấu này có thể nói là không hơn kém nhau là mấy, Nguyên Nhược Lan thua không chứng tỏ Nguyên Nhược Lan yếu, thực lực của Nguyên Nhược Lan sợ là có muốn chống lại Vũ Vương tam trọng cũng dư sức, chỉ là kỹ xảo của Quỷ Sát Dương Quá này quá nhiều, đao trận huyền ảo vô cùng bất phàm, thân là linh giả, phòng ngự thân thể của hắn có vẻ cũng vô cùng biến thái.

Bên trong Thiên Kiếm Môn, tất cả mọi người không khỏi thở dài, thực lực của Nguyên Nhược Lan trong mười người tuyệt đối không phải thấp nhất, nhưng đối thủ ở cả hai lần nàng gặp đều khiến người ta cảm thấy không ngờ tới.

Trên quảng trường, mấy người Đạm Đài Tuyết Vi, Tử Yên, Lam Thập Tam, Lăng Thanh Tuyền, Lục Tâm Đồng đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên, đang thầm suy đoán xem thực lực của mình so với hắn thì sao, hoặc là nếu như gặp phải đao trận huyền ảo như vậy thì mình có thể chống đỡ nổi hay không.

– Thực lực của tên Quỷ Sát Dương Quá này không tầm thường, lực phòng ngự hình như cũng vô cùng khủng bố.

Đông Vô Mệnh thấp giọng nói.

– Tại sao lại có thể như vậy, giống thì giống nhưng lại không phải.

Thiên Độc Yêu Long vẫn còn đang lẩm bẩm, chỉ có hắn biết rõ Quỷ Sát Dương Quá chính là Lục Lâm Thiên, nhưng người này hiện tại lại không phải Lục Lâm Thiên, thế nhưng thân thể và bóng dáng kia lại vô cùng giống.

– Người thắng có thể tiếp tục khiêu chiến.

Trên đài cao, lại truyền tới âm thanh của vị đại hán kia.

Lục Lâm Thiên đứng trên quảng trường, mắt vừa ngước lên, nhìn về bốn phía, cảm nhận được tiếng hoan hô như sấm dậy kia, ba mươi năm trước, sư huynh sát phá quân cũng tại nơi này một mình đấu với chín đại cường giả còn lại, nếu như đã muốn đoạt được danh hiệu thiên hạ đệ nhất thì cũng nên điên cuồng một chút.

Ánh mắt đảo qua vài thân ảnh, cuối cùng ánh mắt của Lục Lâm Thiên liền dừng lại ở chỗ một đạo thân ảnh xinh đẹp thân thuộc, thấp giọng nói:

– Mời Vân Hồng Lăng của Vân Dương Tông chỉ giáo.

– Vân Hồng Lăng Vân Dương Tông xin phụng bồi.

Một tiếng quát khẽ vang lên, sau đó lập tức có một đạo thân ảnh linh lung xinh đẹp màu xanh mang theo một cỗ gió xoáy, chỉ loé lên một cái đã xuất hiện trên quảng trường.

Nhìn vào nữ tử quen thuộc trước mặt, vài năm không gặp, lại càng thêm mê người, mỹ mâu như sao, hai bên má có vài sợi tóc bị gió thổi nhẹ nhàng ôm theo đường nét trên gương mặt, tăng thêm vài phần vũ mị, trang phục càng làm nổi bật vòng eo nhỏ nhắn ở dưới, để lộ tư thái nóng bỏng, Lục Lâm Thiên có một cỗ xúc động muốn cứ thế ôm chặt nàng vào lòng.

– Nếu như còn nhìn chằm chằm vào ta thì ta sẽ móc mắt ngươi ra.

Ánh mắt của Vân Hồng Lăng loé lên, nhìn thấy tên này vẫn cứ dùng ánh mắt mê đắm nhìn mình, trong lòng cảm thấy rất khó chịu, trong số những người tham gia tranh tài thì chỉ cảm thấy chán ghét mỗi mình tên này.

Chương 1326: Đùa giỡn Hồng Lăng (1)

Lục Lâm Thiên hơi nhíu mày, tiểu cô nương này vẫn cứ nóng tính như vậy, khẽ mỉm cười nói:

– Nếu có thể nhìn thêm một lần thì dù có bị móc cả hai mắt cũng đáng, nếu như có thể gần gũi một phen thì đúng là làm quỷ cũng phong lưu.

– Hạ lưu vô sỉ.

Vân Hồng Lăng quát một tiếng, chân khí dao động, trong tay lập tức có một đạo quang mang màu xanh loé ra, một đạo trường tiên lập tức xuyên thấu không gian khí lưu, mang theo âm thanh xé gió, thân roi uyển chuyển quất thật nhanh về phía Lục Lâm Thiên.

– Tính khí của tiểu cô nương này đúng thật là, ta sao có thể hạ lưu được cơ chứ, yểu điệu thục nữ, quân tử hảo cầu, nếu cầu mà không được thì sẽ bứt rứt khó ngủ lắm.

Lục Lâm Thiên vẫn mỉm cười, ngay cả động một cái cũng không được.

– Vô sỉ.

Gương mặt của Vân Hồng Lăng đỏ bừng lên, trong nháy mắt tiếp theo, trường tiên ở giữa không trung không ngờ vang lên âm thanh nổ tung liên tiếp, trường tiên xuyên thấu khí lưu hư không, quỷ dị quét ra tựa như linh xà xuất động, hung hãn lướt thật nhanh về phía Lục Lâm Thiên.

– Xuy!

Dưới ánh mắt của vô số người, trường tiên trong tay của Vân Hồng Lăng quật thật mạnh lên người Quỷ Sát Dương Quá, một roi hạ xuống thật mạnh còn bắn ra cả tia lửa.

– Hoá ra tên Quỷ Sát Dương Quá này lại là kẻ háo sắc, nhìn thấy nữ nhân là không còn biết gì nữa.

Nhìn tấy Quỷ Sát Dương Quá không tránh né, không ít người lập tức nghĩ thầm như vậy trong lòng.

Mà lúc này, một roi của Vân Hồng Lăng đã quất thật mạnh lên người Lục Lâm Thiên, nhưng hắn vẫn cứ mỉm cười rất chi là vui vẻ, Vân Hồng Lăng thì vô cùng kinh ngạc, tên Quỷ Sát Dương Quá này không ngờ không thèm tránh né gì, ánh mắt cứ nhìn thẳng như thế, nhưng trong ánh mắt của đối phương lúc này đột nhiên có một cỗ quang mang quỷ dị lan ra, trong nháy mắt tiếp theo thì linh hồn của mình đột nhiên run lên, trong não hải trở nên trống rỗng, trong một sát na này, Vân Hồng Lăng mơ hồ nhìn thấy có một đạo thân ảnh đang lao nhanh về phía mình.

– Hư Linh Huyễn Ấn của Linh Thiên Môn ta.

Trên đài cao, ánh mắt của Lữ Chính Cường run lên, quảng trường bên dưới, tên Quỷ Sát Dương Quá này thi triển chính là Hư Linh Huyễn Ấn của Linh Thiên Môn.

– Không ổn rồi.

Bên trong Vân Dương Tông, Vân Tiếu Thiên nhìn thấy vậy thì ánh mắt lập tức trầm xuống, thừa hiểu Vân Hồng Lăng đã thua rồi.

– Cô nương, ngươi thua rồi.

Lúc Vân Hồng Lăng khôi phục thanh tỉnh thì bên tai đã truyền tới một đạo âm thanh trầm thấp, còn mình không ngờ lại bị đối phương ôm vào trong lòng, tay của đối phương thì đỡ lấy cổ của mình, còn một bàn tay khác không ngờ đang ôm ngang hông mình.

– Ta nhận thua, tên hạ lưu vô sỉ nhà ngươi mau buông ta ra.

Vân Hồng Lăng quát lên, mặt mũi đỏ bừng.

– Ha ha.

Lục Lâm Thiên cười lớn, lập tức buông Vân Hồng Lăng ra, tay phải cũng không quên sờ một cái lên gương mặt xinh đẹp kia.

– Ngươi là đồ chết tiệt, ta muốn giết chết ngươi.

Vân Hồng Lăng tức giận, nhưng khi nàng tấn công tới sau lưng của Lục Lâm Thiên thì thân ảnh của hắn đã sớm biến mất.

– Quỷ Sát Dương Quá.

Vân Hồng Lăng đã mở miệng nhận thua, đại hán đứng trên đài cao tuyên bố, Vân Hồng Lăng dù có tức giận cũng không thể làm gì hơn, đành tức giận dậm chân, kẻ vô sỉ hạ lưu kia lúc này không ngờ lại xuất hiện trước mặt nàng.

– Vậy là thắng rồi sao?

Trên thính phòng, cơ hồ tất cả mọi người đều cảm thấy vô cùng kinh ngạc, đây coi như trận thắng nhẹ nhàng nhất, căn bản không hề giao thủ, thậm chí mọi người còn không hiểu chuyện gì đã xảy ra mà hắn lại thắng nữa.

– Tên Quỷ Sát Dương Quá này làm càn quá.

Nhìn thấy có kẻ dám quang minh chính đại đùa giỡn tiểu thư nhà mình như vậy, không ít trưởng lão Vân Dương Tông đều vô cùng tức giận.

Ánh mắt của Vân Tiếu Thiên trầm xuống, không nói gì cả, nhưng không biết đang nghĩ điều gì.

– Người thắng có thể tiếp tục khiêu chiến hoặc là ngừng lại nghỉ ngơi.

Vị đại hán mặc hoàng bào của Thiên Địa Các nói.

– Không cần nghỉ ngơi, mời Lục Vô Song của Vân Dương Tông chỉ giáo.

Lục Lâm Thiên chắp tay đứng, nhìn về phía Lục Vô Song.

– Tên Quỷ Sát Dương Quá này đúng là đủ vô sỉ, chuyên tìm người yếu để khiêu chiến, cả Lục Vô Song và Vân Hồng Lăng đều bị trọng thương cả.

Trên đài cao, nghe thấy Quỷ Sát Dương Quá vẫn muốn tiếp tục khiêu chiến, đối tượng khiêu chiến lại là người có thực lực tương đối yếu, lập tức có không ít tiếng chê bai truyền tới.

Tên Quỷ Sát Dương Quá này cứ liên tục khiêu chiến người của Vân Dương Tông, khiến cho Vân Tiếu Thiên phải nhíu mày lại nhìn.

– Vô Song tỷ, tên này chẳng những hạ lưu vô sỉ mà còn có linh hồn công kích rất quỷ dị, ngươi cẩn thận một chút.

Vân Hồng Lăng thở phì phò đi với bên cạnh Lục Vô Song nói, ánh mắt nhìn về chỗ Lục Lâm Thiên, nhưng trên mặt chỉ còn nỗi tức giận.

– Ta biết rồi.

Lục Vô Song gật đầu, thực lực của tên Quỷ Sát Dương Quá này, nàng cũng đã nhìn thấy.

– Vèo!

Thân ảnh xinh đẹp của Lục Vô Song loé lên, chân khí dưới chân chớp động, lập tức xoay tròn một vòng vô cùng xinh đẹp uyển chuyển, sau đó liền hạ xuống trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Hô!

Lục Lâm Thiên hít sâu vào một hơi, nhìn nữ tử vừa đáp xuống, trong lòng cảm thấy có chút hổ thẹn, từ trước tới nay, Lục Vô Song chưa từng từ chối bất kỳ điều gì mà hắn yêu cầu, lúc này, không khó để nhìn ra, trong ánh mắt của Lục Vô Song có một loại tiều tuỵ, thần thái hoàn toàn không giống với lúc còn ở Vân Dương Tông, dung nhan tuyệt mỹ cũng không thể nào che đậy tất cả, sợ là vì lo lắng cho mình nên mới như vậy, điều này lại càng khiến trong lòng Lục Lâm Thiên sỉnh ra cảm giác hỗ thẹn.

– Vân Dương Tông đúng thật là mỹ nữ như mây.

Thu hồi tâm tình xong, Lục Lâm Thiên liền nhìn sang Lục Vô Song mỉm cười hỏi.

– Đa tạ các hạ khen ngợi.

Lục Vô Song đáp vẻ hờ hững, trên gương mặt xinh đẹp nhìn không có vẻ biểu lộ gì cả.

– Mời Vô Song cô nương ra tay.

Lục Lâm Thiên nói xong, nhìn qua tiểu cô nương trước mặt, trong lòng dâng trào mãnh liệt, tin là không bao lâu nữa, mình có thể xuất hiện trước mặt, cho nàng một cái kinh hỉ.

– Thực lực của các hạ rất mạnh, ta nghĩ thực lực của ta thì dẫu có dốc toàn lực cũng khó mà chống lại nổi, Vân Dương Tông không có kẻ không đánh mà bại, ta sẽ không khách khí.

Lục Vô Song nói xong, tiếng vừa dứt thì thân ảnh xinh đẹp đã loé lên, xung quanh cơ thể có một cỗ khí tức bắt đầu rung chuyển, thực lực trong nháy mắt này lập tức dâng lên, váy dài bay phấp phới, ba ngàn sợi tóc xanh đón gió nhảy múa.

– Khí tức này đúng là quỷ dị.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, khí tức trên người của Lục Vô Song, lúc còn ở Vân Dương Tông mình cũng đã từng hỏi rồi, nhưng ngay cả Lục Vô Song cũng không rõ là mình đã gặp chuyện gì, lúc này Lục Vô Song vừa kết xuất thủ ấn, cộng thêm cỗ khí tức quỷ dị này đột nhiên dâng lên, bất quá thực lực so với lúc Lục Vô Song đối chiến với Nguyên Nhược Lan thì đã yếu hơn không ít, bất quá Lục Lâm Thiên cũng không dám chủ quan.

Chương 1327: Đùa giỡn Hồng Lăng (2)

– Đi.

Chỉ trong nháy mắt, thủ ấn trong tay của Lục Vô Song đã lặng lẽ hoàn thành, hai tay đột nhiên đẩy mạnh, trong không gian chung quanh đột nhiên có vô số mộc đằng lướt nhanh ra như tên bắn.

Cả không gian cũng rung lên, mộc đằng đầy trời mang theo khí thế sắc bén, lướt nhanh và dữ dội như linh xà xuất động, tốc độ của đám mộc đằng khủng bố này vô cùng nhanh, chớp mắt một cái đã trực tiếp xuyên thủng không gian gợn sóng, mộc đằng vô cùng bén nhọn, giống như trường thương, đâm thật mạnh về phía Lục Lâm Thiên.

Chỉ trong nháy mắt này, mộc đằng khủng bố kia liền bao vây Lục Lâm Thiên bên trong, thuộc tính hệ mộc nồng đậm tản ra, bộc phát ra một loại hấp lực rất khác thường, mà dưới cổ hấp lực này, một cỗ kình phong sắc bén lướt qua, khiến cho người ta cảm thấy da thịt đau đớn.

– Vũ kỹ này thật mạnh, đủ sức chống lại Vũ Vương nhất trọng, tiếc là vẫn không đủ.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, Lục Vô Song lần trước có thể tăng thực lực lên tới Vũ Vương tam trọng, lần này thì chỉ có thể tới được chừng Vũ Vương nhất trọng, đoán chừng là do lần trước đối đầu với Nguyên Nhược Lan phải tiêu hao quá nhiều, lại vừa mang thương thế trong người, hiện tại với thực lực cỡ này thì đã không thể tạo thành uy hiếp quá lớn đối với mình nữa.

Âm thanh vừa dứt thì Lục Lâm Thiên đã đạp mạnh lên hư không, linh lực phô thiên cái địa từ trong cơ thể hắn bắn mạnh ra.

– Đao Hồn Không Nguyên Diệt.

Cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên quát khẽ một tiếng, sau lưng lập tức xuất hiện một mảnh quang nhận đầy trời nháy mắt đã lập tức phá không mà ra, tựa như cuồng phong vũ bảo, tuôn ra vô số đao mang, làm cho không gian chung quanh hắn cũng trực tiếp rung lên, uy thế thật sự khủng bố tới cực điểm.

– Vèo vèo!

Quang nhận đầy trời, một cỗ linh lực bàng bạc cuồn cuộn, quang nhận đầy trời này dùng tốc độ nhanh như chớp và thế công vô cùng bá đạo, nháy mắt đã phá huỷ hết mộc đẳng ở chung quanh.

Kình khí ngập tràn xen lẫn với một cỗ linh hồn lực bắt đầu càn quét tứ phương, chu không cũng đảo loạn, dưới sự tàn phá bừa bãi của cỗ năng lượng khủng bố này, không ít người đều tỏ ra kinh hãi.

– Linh kỹ bá đạo thật.

Mọi người kinh thán, ở giữa không trung lúc này, quanh người Lục Vô Song lập tức bị vô số đao mang vây lấy, đao mang bao phủ bên ngoài hộ thân cương khí của Lục Vô Song, cả không gian to lớn như vậy không ngờ trở nên vặn vẹo vì bị năng lượng đáng sợ kia va chạm, nhưng đám đao mang này cũng không tiến thêm dù chỉ là một phân.

– Ngươi thua rồi.

Trường bào của Lục Lâm Thiên quét qua, một mảnh đao mang khổng lồ nháy mắt liền biến mất giữa không trung.

– Ngươi thắng rồi.

Lục Vô Song không hề cảm thấy kinh ngạc chút nào, thu chân khí lại, nhìn Lục Lâm Thiên một cái xong trực tiếp đi ra khỏi sân.

– Liên tục hai lần, khí tức này chắc chắn không thể sai được, xem ra Lục Vô Song của Vân Dương Tông, hơn phân nửa chính là người mà gia tộc khủng bố kia tìm kiếm hơn hai mươi năm nay, khí tức này không thể nào sai được, không thể ngờ, đúng là không thể ngờ được.

Lúc này, Kình Linh Vương nhìn Lục Vô Song đang đứng trên quảng trường, thần sắc vô cùng ngưng trọng, sau đó lập tức cúi đầu nói gì đó với một vị Vũ Vương cường giả đứng bên cạnh, vị Vũ Vương nọ lập tức vội vàng rời khỏi nơi này.

– Quỷ Sát Dương Quá thắng, có muốn tiếp tục khiêu chiến hay không?

Ánh mắt của vị đại hán hoàng bào của Thiên Địa Các loé lên, Quỷ Sát Dương Quá này đã thắng liên tiếp ba trận, không biết hắn có thể thắng tiếp được nữa hay không, vừa rồi hình như cũng không tiêu hao nhiêu lắm.

– Đương nhiên rồi, xin mời Lục Tâm Đồng của Phi Linh Môn chỉ giáo.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, nhìn về phía tiểu cô nương kia.

– Quỷ Sát Dương Quá.

Quỷ Sát Dương Quá tiếp tục khiêu chiến khiến cho đám người đứng xem ở những hòn đảo nhỏ xung quanh phát ra âm thanh hoan hô cuồng nhiệt vô cùng, mọi người đã bắt đầu cảm thấy có chút chờ mong, xem tên Dương Quá này rốt cuộc có thể thắng liên tục bao nhiêu trận.

– Trận thứ tư rồi, chẳng lẽ tên Quỷ Sát Dương Quá này thật sự muốn làm giống Sát Phá Quân của ba mươi năm trước, một mình đấu chín người sao.

Trên đài cao, nhìn hành động của Quỷ Sát Dương Quá, không ít cường giả lộ ra vẻ không thể ngờ.

– Xuy!

Thân ảnh của Lục Tâm Đồng loé lên, váy dài bay bay, ngay sau đó đã hạ xuống giữa sân, nhìn chằm chằm về phía đối thủ của mình.

– Tên Quỷ Sát Dương Quá này rất khó đối phó, lần này sợ là Tâm

Đồng sẽ gặp chút khó khăn.

Bên trong Phi Linh Môn, Đông Vô Mệnh tỏ vẻ bồn chồn lo lắng không yên.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng đang nhìn thiếu nữ trẻ trung trước mặt, tiểu nha đầu lúc trước giờ đây đã trổ mã vô cùng duyên dáng yêu kiều, là một mỹ nhân mười phần, còn thực lực và thiên phú của nàng ta thì cũng đã tới mức vô cùng khủng bố, nếu như đánh một trận với mình khi mình dùng thực lực linh giả thì ai thắng ai thua, đúng là khó mà nói chắc.

– Xuy!

Trong lúc Lục Lâm Thiên đang đánh giá thì Lục Tâm Đồng cũng không khách khí chút nào, thân ảnh nhanh như chớp, một đạo trảo ấn mang theo khói độc ngập trời trong tay trực tiếp đánh về phía Lục Lâm Thiên.

– Nha đầu này, đúng là chẳng khách khí gì.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ mỉm cười, kịch độc của Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên cũng không dám tiếp xúc trực tiếp, thân ảnh lập tức lùi lại.

– Xuy xuy.

Lục Tâm Đồng đắc thế không buông tha, khói độc màu đen nồng đậm trong tay lúc này cũng lan ra thêm, khí tức cay mũi khó chịu phóng thẳng lên trời, một cỗ năng lượng ba động kịch liệt nổi lên, khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi không thôi. Ngay sau đó, khói đen tựa như vô vàn sợi tóc lập tức bao phủ cả không gian.

– Đúng là khó chơi thật.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, mình không sợ kình khí công kích, nhưng không thể không để ý tới khói độc này, trong cả không gian đều bị khói độc bao phủ, đang tràn vào cơ thể của mình từ mọi ngóc nghách, những khói độc này vừa vào trong cơ thể lập tức sinh ra ảnh hưởng không nhẹ, ngay cả linh hồn cũng bị nó ăn mòn.

Linh lực vận chuyển, huỷ diệt khói độc bên trong cơ thể, thân ảnh vội lùi lại, Lục Lâm Thiên nói:

– Thực lực của Tâm Đồng cô nương ngày càng mạnh, nếu như Lam bà bà biết được, nhất định sẽ rất vui mừng.

– Xuy xuy!

Sắc mặt của Lục Tâm Đồng đột nhiên biến đổi, vội vàng thu lại thủ ấn trong tay, giữa không trung chỉ toàn khói độc tán loạn, lập tức đưa mắt nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên hỏi:

– Sao ngươi lại biết Lam bà bà?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Ta không chỉ biết Lam bà bà, chuyện ta biết vẫn còn rất nhiều.

– Người là ai?

Ánh mắt của Lục Tâm Đồng loé lên, nhìn về phía thanh niên tóc dài trước mắt hỏi với vẻ kinh ngạc, nhưng trong ký ức của mình hoàn toàn không có tí gì về người này, hình như mình cũng không quen biết hắn thì phải.

– Xuy!

Đúng vào lúc này, trong mắt của Lục Lâm Thiên đột nhiên có một cỗ quang mang kỳ dị loé ra, thúc dục Hư Linh Huyễn Ấn, trực tiếp bao phủ trên người của Lục Tâm Đồng.

Chương 1328: Tiếp tục khiêu chiến

Lúc này, Lục Tâm Đồng vẫn còn đang nghi hoặc và suy tư, cho nên đã bị tấn công không kịp trở tay, ánh mắt lập tức dại ra, cả người liền ngây ra.

– Xuy!

Trong nháy mắt tiếp theo, thân ảnh của Lục Lâm Thiên nháy mắt liền lao tới, dùng một loại xu thế nhanh như sét đánh đi tới bên cạnh Lục Tâm Đồng, giơ tay lên, một đạo trảo ấn lập tức rơi lên vai của Lục Tâm Đồng.

– Ngươi thua rồi, nha đầu, nhớ rõ lần sau khi động thủ thì nhất định không thể chủ quan, trong lúc giao thủ, bất kỳ sự chủ quan nào cũng có thể khiến ngươi mất mạng.

Âm thanh của Lục Lâm Thiên đã rơi vào trong tai của Lục Tâm Đồng.

– Hừ, ta thua rồi, bất quá ngươi cũng chẳng hay ho hơn, nhìn xem tay của ngươi đi.

Lục Tâm Đồng lúc này cũng đã thoát khỏi ảnh hưởng của Hư Linh Huyễn Ấn, khôi phục thần trí, âm thanh cũng vang lên bên tai Lục Lâm Thiên, trong lòng lúc này cảm thấy vô cùng hối hận, chính mình không ngờ dễ dàng buông lỏng cảnh giác như vậy, nếu như đây là một trận quyết chiến sinh tử thì vừa rồi mình đã thảm rồi, trong lúc giao thủ, bất kỳ sự chủ quan nào cũng có thể lấy mạng của ngươi.

Lục Lâm Thiên cúi đầu xuống nhìn, lúc này, bàn tay đang đặt trên vai Lục Tâm Đồng của mình đã biến thành màu đen, trong lúc vô thanh vô tức mình đã bị trúng kịch độc, kịch độc này đang lan ra khắp cánh tay của mình.

– Độc công thật mạnh.

Lục Lâm Thiên thầm than, độc công của nha đầu Lục Tâm Đồng này đúng là vô cùng quỷ dị, mình chỉ chạm nhẹ một cái thì kịch độc đã xâm nhập vào cơ thể rồi.

– Độc của ta không ai có thể giải được, cho nên chúng ta chỉ có thể xem như hoà.

Lục Tâm Đồng nhìn qua đối thủ đang đứng trước mặt, mình không thể thua được, vì Phi Linh Môn, mình nhất định phải thắng.

– Độc công của ngươi đúng là rất mạnh, bất quá cũng không phải là không ai giải được, hiện tại nó vẫn không thể làm gì được ta.

Lục Lâm Thiên nói xong, thủ ấn kết xuất, cánh tay run lên một cái, cánh tay đang đen kịt lập tức khôi phục hồng nhuận. Đương nhiên Lục Lâm Thiên không phải đã giải độc thật, mà chỉ áp chế kịch độc này lại mà thôi, tới lúc đó chỉ có thể nhờ Tiểu Long giúp một tay, hoặc là trực tiếp tìm nha đầu kia lấy thuốc giải.

Nhìn thấy độc của mình không ngờ không thể làm gì được đối thủ, trong mắt Lục Tâm Đồng lập tức hiện ra vẻ cả kinh, chưa từng gặp qua người nào không sợ độc công của nàng, thần sắc lập tức trở nên ảm đạm, nàng không muốn thua, vì ca ca, nàng thề phải thắng, cho dù có liều mạng dốc hết toàn lực cũng nhất định phải thắng, nhưng vừa rồi mình không ngờ lại thất bại do quá sơ suất.

– Ta thua rồi, mau nói cho ta biết, sao ngươi lại biết Lam bà bà, rốt cuộc thì ngươi là ai?

Lục Tâm Đồng hỏi, trong mắt chỉ còn vẻ cô đơn, mơ hồ xen lẫn với nước mắt.

– Đợi lần tranh tài này kết thúc thì ta sẽ nói cho ngươi biết.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy Lục Tâm Đồng như vậy liền cảm thấy đau lòng, mấy năm nay cũng khiến cho tiểu nha đầu này thay đổi rất nhiều.

– Quỷ Sát Dương Quá thắng.

Trên đài cao, vị đại hán hoàng bào của Thiên Địa Các cũng cảm thấy có chút bất ngờ, liên tục mấy trận rồi, Quỷ Sát Dương Quá đều có thể dễ dàng giành được phần thắng, vừa khiến người ta cảm thấy kinh ngạc, lại thêm kinh thán.

– Sao đại tiểu thư có thể thua được, vừa mới giao thủ thôi mà.

Trong Phi Linh Môn, đám người Thanh Hoả Lão Quỷ cũng cảm thấy vô cùng nghi hoặc.

– Tên Quỷ Sát Dương Quá này vô cùng giảo hoạt, Tâm Đồng còn chưa đủ lão luyện.

Đông Vô Mệnh khẽ thở dài.

Lục Tâm Đồng nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt của đối phương lúc này không ngờ lại quen thuộc như vậy, giống hệt như ca ca vậy, thiếu chút nữa là Lục Tâm Đồng đã cho rằng đây chính là ca ca của mình, ánh mắt của họ giống nhau đến vậy.

Lục Tâm Đồng cẩn thận nhìn rõ người trước mắt, gần như là càng nhìn càng thấy giống, chỉ là bộ dạng thì không phải, nhưng ánh mắt kia sao lại giống như vậy.

– Chẳng lẽ đã bị nhìn ra rồi sao.

Lục Lâm Thiên thu hồi mục quang, tránh né ánh mắt của Lục Tâm Đồng, bây giờ còn chưa phải lúc để lộ thân phận, phải tiếp tục nhịn, chẳng mấy chốc nữa thôi thì mình có thể trở lại bên cạnh người thân của mình rồi.

Lục Tâm Đồng khẽ thở dài, không nói gì nữa mà lập tức đi xuống, nhưng ánh mắt lại nhịn không được mà nhìn thêm vài lần nữa.

– Quỷ Sát Dương Quá thắng liền bốn trận, đạt được bốn điểm tích phân, có thể tiếp tục khiêu chiến.

Vị đại hán hoàng bào trên đài cao lúc này cũng mang theo chút chờ mong nhìn về phía Lục Lâm Thiên, không biết tên Quỷ Sát Dương Quá này còn có thể tiếp tục khiêu chiến hay không.

– Hô!

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, ba trận vừa rồi, chính mình không dốc hết sức, cũng không thể dốc hết sức, tiếp theo, chính mình có thể giành được vị trí đệ nhất hay không thì phải xem mình có thể thắng được được bao nhiêu rồi, nếu như muốn chắc ăn giành lấy vị trí thứ nhất thì phải toàn thắng cả chín trận, vừa rồi chọn ba người chính là bởi vì liên quan tới điểm tích luỹ, chỉ có toàn thắng chín trận liên tiếp thì mình mới có thể ngồi vững trên vị trí thứ nhất, bằng không thì sẽ có rủi ro, Long Dương linh quả liên quan tới thương thế của Nam thúc, mình nhất định không thể để xảy ra sai lầm gì.

– Đương nhiên là tiếp tục khiêu chiến, tiếp theo, xin mời Đạm Đài Tuyết Vi cô nương của Thiên Vân Đảo chỉ giáo.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, trong huyết quản dâng lên một cỗ chiến ý, hiện tại những người có mặt ở đây, đều là những người có thực lực mạnh nhất trong đám người trẻ tuổi của toàn bộ đại lục, chỉ bấy nhiêu thôi cũng đủ để cho bất kỳ ai sinh ra chiến ý, chỉ có giao thủ với cường giả thì mới có thể giúp bản thân tiến bộ, mới có động lực để cố gắng.

– Đạm Đài Tuyết Vi của Thiên Vân Đảo xin phụng bồi.

Một âm thanh nũng nịu vang lên, thân ảnh xinh đẹp thướt tha của Đạm Đài Tuyết Vi nhẹ nhàng đáp xuống giữa sân, váy dài xanh biếc, lộ ra đường cong hoàn mỹ bên dưới, dung nhan tuyệt mỹ, rõ ràng là vô cùng vũ mỵ, nhưng nhìn vào chỉ thấy bất yêu bất diễm, khiến người ta hận không thể nhìn lâu thêm một chút.

– Tiếp tục trận thứ năm, Quỷ Sát Dương Quá, chẳng lẽ hắn thật sự muốn bắt chước Sát Phá Quân của ba mươi năm trước hay sao.

Trên đài cao, mọi người thấp giọng bàn tán

– Quỷ Sát Dương Quá thắng liền bốn trận, đúng là khiến cho người ta khâm phục, xin thủ hạ lưu tình cho.

Âm thanh phát ra từ đôi môi đỏ mọng nhỏ nhắn kia, như mang theo một loại ma lực khiến cho người ta nghe xong đều cảm thấy lâng lâng.

Trong lòng của Lục Lâm Thiên run lên, giọng nói này cũng khiến mình cảm thấy có chút tê dại, tựa như thiên lại chi thanh vậy, đưa mắt nhìn nữ tử trước mặt, càng xem lại càng thấy nàng ta rât xinh đẹp, tựa như trích tiên vậy, phong tư trác tuyệt, tựa như mộ yêu cơ tuyệt sắc, đôi mắt xinh đẹp tới mức khiến cho mình nhìn qua liền không nỡ rời đi, tựa như đấy chính là nơi ôn nhu nhất trên đời này.

– Vậy thì tiểu nữ không khách khí.

Chương 1329: Huyễn linh chân kinh (1)

Đúng vào lúc này, Đạm Đài Tuyết Vi cười khẽ một tiếng, một tiếng cười khẽ này khiến cho tâm thần của Lục Lâm Thiên cũng bị rung động, nụ cười này không ngờ động lòng người tới vậy, Lục Lâm Thiên đã gặp qua không ít nữ tử xinh đẹp, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn chẳng hạn, ai cũng vô cùng tuyệt mỹ, tuy nhiên, không có bất kỳ ai mê người như vậy.

– Xuy!

Trong não hải của Lục Lâm Thiên, đại hồn anh lúc này dường như cảm thấy được gì đó, lập tức bắn ra một cỗ sát khí, tâm thần của Lục Lâm Thiên lập tức run lên.

– Mị công, đây là mị công.

Ngay lúc đó trong lòng Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy kinh hãi, vừa rồi mình không ngờ bị rơi vào trong đó, mị công như thế, hẳn là đã tu luyện tới tình trạng cực mạnh, nếu không thì tuyệt đối không thể nào chẳng để lại chút dấu vết gì như vậy được.

– Xuy xuy!

Lúc này, sát khí quanh người Lục Lâm Thiên tuôn ra ào ạt, nhiệt độ xung quanh tựa như đột nhiên trở nên lạnh lẽo, giống như rớt vào hầm băng vậy, sát khí ngập trời, mị công của Đạm Đài Tuyết Vi không thể nào tạo thành ảnh hưởng với Lục Lâm Thiên, ngược lại Đạm Đài Tuyết Vi còn bị sát khí của Lục Lâm Thiên áp chế nhận lấy ảnh hưởng không nhỏ.

– Quỷ Sát Dương Quá này người cũng như tên, sát khí này đúng là không tầm thường.

Ánh mắt của Vân Tiếu Thiên loé lên, nhìn Lục Lâm Thiên đang ở trên sân rồi nói.

Trên Thiên Vân Đảo, lúc này đám cường giả cảm nhận được sát khí trên người của Quỷ Sát Dương Quá, ánh mắt đều trầm xuống, sát khí như vậy không biết trong tay người này rốt cuộc đã giết bao nhiêu sinh mệnh, chưa từng trải qua tiên huyết rửa tội thì sao có thể có sát khí như vậy được.

– Mị công của cô nương đúng là rất mạnh, bất quá cũng vô dụng đối với ta mà thôi, nếu như cô nương chỉ có mấy trò bàng môn tả đạo này thì… Cứ đầu hàng sớm đi.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên trầm xuống, nhìn về phía Đạm Đài Tuyết Vi.

– Các hạ tâm trí hơn người, bội phục, vậy thì hãy thử lại ngón đòn bàng môn tả đạo của ta đi.

Đạm Đài Tuyết Vi nói, âm thanh không nhanh không chậm, lại càng thêm tê dại dị thường, khiến cho người ta nghe vào liền cảm thấy vô cùng dễ chịu.

Trong một sát na này, Lục Lâm Thiên nháy mắt liền cảm thấy có chút không ổn, trong nháy mắt tiếp theo, thân thể của mình đã xuất hiện bên trong một biển lửa mênh mông vô tận, liệt hoả hừng hực, lập tức cuồn cuộn lao về phía mình, khiến cho mình dường như không còn sức phản kháng nữa

Lúc này, trong mắt của đám người đang theo dõi chính là, chỉ thấy Quỷ Sát Dương Quá và Đạm Đài Tuyết Vi cũng lăng không mà đứng, tự tạo một đạo quang quyển bao phủ xung quanh người, hai mắt nhắm nghiền.

– Tuyệt học Huyễn Linh Chân Kinh của Thiên Vân Đảo, xem ra Mị Linh Vương có tính toán muốn truyền lại vị trí đảo chủ rồi nhỉ?

Trên đài cao, Kình Linh Vương quay sang hỏi nhỏ Mộ Dung Lan Lan.

– Vậy thì phải xem tiểu đồ có năng lực đảm nhiệm vị trí đảo chủ Thiên Vân Đảo hay không nữa.

Mộ Dung Lan Lan nói.

– Lấy thực lực và thiên phú của lệnh đồ thì hẳn là chắc chắn rồi, có thể tu luyện huyễn ảnh chân khí được tới mức này, đúng là không dễ dàng gì.

Kình Linh Vương nói.

– Ảo cảnh, đây là ảo cảnh.

Bên trong ảo cảnh, Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, tâm thần lúc này căn bản không bị ngoại vật quấy rầy, loại ảo cảnh thế này, có chút tương tự với vũ linh huyễn cảnh của Vân Dương Tông, mình đã từng vượt qua vũ linh huyễn cảnh không ít lần, loại ảo cảnh này thì sao có thể vây hãm được mình.

– Phá cho ta.

Lục Lâm Thiên quát lạnh một tiếng, trường bào run lên, lập tức phá vỡ mảnh liệt hoả hừng hực trước mặt, nhưng đột nhiên trước mắt lại có một phiến sa mạc và bầu trời mênh mông xuất hiện, ánh mặt trời gay gắt giắt giữa không trung, thiêu đốt cho mặt đất toát lên từng luồng khí tựa như sương mờ, khắp phiến sa mạc này, nơi nào cũng bị cát vàng bao phủ, căn bản không cách nào đi ra ngoài.

– Chút tài mọn.

Lục Lâm Thiên tử thủ tâm thần, ánh mắt nhìn chằm chằm vào bốn phía, thân ảnh lập tức loé lên vài cái giữa sa mạc vô biên này, đột nhiên thủ ấn trong tay kết xuất, một đạo trảo ấn trực tiếp bổ về phía trời cao, khiến cho không gian trực tiếp bị xé ra.

Giữa không trung, thủ ấn trong tay Đạm Đài Tuyết Vi không ngừng kết xuất, sắc mặt bắt đầu trắng bệch đi.

Trên đài cao, đều là người có hiếu biết, lúc này đều cảm thấy hai người bọn họ giao thủ thế này đúng là quá mức hung hiểm, thế này so với giao thủ trực tiếp thì chính là nguy hiểm hon rất nhiều.

Theo không gian trên sa mạc bị xé rách thì lúc này Lục Lâm Thiên đột nhiên lại xuất hiện bên trong một gian phòng tinh xảo, bên trong gian phòng lúc này lại xuất hiện một màn cực kỳ hương diễm, bên trong phòng lúc này xuất hiện chín nữ tử vô cùng xinh đẹp, mỗi người đều mặc sa y trong suốt, thân hình nóng bỏng linh lung như ẩn như hiện, da thịt bóng loáng như ngọc tuyết.

Chín vị nữ tử tuyệt mỹ lúc này đang không ngừng ném mấy ánh mắt vô cùng câu hồn cùng vũ kỹ khiêu gợi sang cho Lục Lâm Thiên, sa y giương khẽ, thân thể như ẩn như hiện, vô cùng mê người.

Một màn này quả thực là quá mức mê người, ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, bắt đầu có chút mê ly, nhưng vẫn có thể giữ được thanh tỉnh.

Giữa không trung, Đạm Đài Tuyết Vi đột nhiên mở to hai mắt, cắn răng, trong tay lập tức lại kết xuất một đạo thủ ấn quỷ dị.

Bên trong ảo cảnh, hai mắt của Lục Lâm Thiên vẫn cứ xen lẫn giữa mê ly và thanh tỉnh, giống như đang giằng co, trong nháy mắt, trong phòng lại xuất hiện thêm một thân ảnh xinh đẹp khác, mà thân ảnh ấy chính là Đạm Đài Tuyết Vi.

Trong phòng, Đạm Đài Tuyết Vi lúc này cũng đang nhẹ nhàng nhảy múa, xoay tròn uyển một cách vô cùng kỹ thuật, càng xem càng thấy mê người, đôi mắt, chân mày, bàn tay, vòng eo của nàng, thứ nào cũng khiến cho người ta nhịn không được mà say mê, vũ kỹ mạn diệu, dáng vẻ thướt tha mềm mại, tay áo bồng bềnh phiêu động, ánh mắt bất yêu bất diễm kia cũng khiến cho người ta cảm thấy khó mà dằn lòng nổi, chỉ có thể đắm chìm sâu vào trong đó.

Lục Lâm Thiên lúc này dường như đã hoàn toàn đắm chìm vào bên trong, ánh mắt nhìn Đạm Đài Tuyết Vi đầy vẻ ái mộ không thôi.

Đúng lúc này, trong mắt của Đạm Đài Tuyết Vi có ba quang lưu chuyển, ngọc thủ vừa nhấc, chậm rãi vươn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt câu hồn.

Lục Lâm Thiên đột nhiên cảm thấy trong lòng run lên, não hải lập tức khôi phục thanh minh, một cỗ linh hồn lực từ bên ngoài đang muốn tràn vào bên trong não hải của mình, nhưng lại bị sát khí ngập trời trên người đại hồn ảnh toả ra ngăn cản lại.

– Có thể xem được vũ kỹ tuyệt vời của cô nương, coi như mở rộng tầm mắt.

Ngay lúc ngọc thủ của Đạm Đài Tuyết Vi sắp chạm vào Lục Lâm Thiên thì Lục Lâm Thiên lập tức mở miệng nói chuyện, trong tay lập tức đẩy nhanh một đạo chưởng ấn ra, trong nháy mắt liền nện thật mạnh lên tay của Đạm Đài Tuyết Vi.

– Phanh phanh!

Âm thanh nổ lớn vang lên, kình khí thối tung, tất cả trong gian phòng đó nháy mắt liền biến mất không thấy đâu nữa, chín yêu cơ xinh đẹp mê người kia cũng hoá thành năng lượng ảnh biến mất vô tung.

Chương 1330: Huyễn linh chân kinh (2)

– Bịch bịch!

Lúc này, thân thể của Đạm Đài Tuyết Vi trên quảng trường đột nhiên loé lên, lập tức lùi lại vài bước, Huyễn Linh Chân Kinh do mình thi triển ra, cộng thêm linh hồn lực của mình coi như không tệ so với những người có tu vi đồng cấp, cho dù là tam trọng Linh Vương mà lạc vào bên trong ảo cảnh của mình thì cũng khó mà có thể phá vỡ được, nhưng bây giờ lại không thể nào vây khốn được tên Linh Vương nhất trọng Quỷ Sát Dương Quá này.

Đạm Đài Tuyết Vi nào có biết là, Huyễn Linh Chân Kinh mà nàng tu luyện mặc dù là tuyệt học của Thiên Vân Đảo, uy lực rất lớn, ảo cảnh kia, với thực lực Linh Vương nhị trọng của nàng thì quả thực dù có muốn vây khốn Linh Vương tam trọng cũng không thành vấn đề, nhưng mặc dù Lục Lâm Thiên chỉ là Linh Vương nhất trọng, nhưng sự tôi luyện và tâm trí của hắn từ trước tới nay đã sớm vượt khỏi sự tưởng tượng của người bình thường rồi, đồng thời do đã từng dùng qua các thứ như thánh quả Vũ Linh, Địa Linh dịch, Hồn Linh quả, đều là những bảo vật mang tới chỗ tốt cực lớn cho tâm trí và linh hồn lực, lúc này mặc du tu vi của hắn chỉ là Linh Vương nhất trọng nhưng nếu như so linh hồn lực thì linh hồn lực của nhị trọng Linh Vương như Đạm Đài Tuyết Vi tuyệt đối không thể nào so được với hắn, linh hồn lực mới chính là chỗ dựa lớn nhất của Lục Lâm Thiên ở thân phận linh giả.

Đạm Đài Tuyết Vi này xem qua trận chiến của Lục Lâm Thiên và Nguyên Nhược Lan xong, mặc dù uy lực của Huyễn Ảo Đao Trận rất mạnh, mình lúc này cũng mang chút thương thế trong người, sợ là khó mà có thể đối phó được, cho nên mới chọn công kích trong ảo cảnh, nhưng lại không ngờ, kỳ thực huyễn ảo đao pháp không phải là con bài tẩy mạnh nhất của Lục Lâm Thiên, ở trình độ linh giả thì lá bài tẩy mạnh nhất của Lục Lâm Thiên chính là linh hồn lực biến thái kia.

Ảo cảnh bị phá, sắc mặt của Đạm Đài Tuyết Vi lại trắng bệch hơn nữa, lúc này nàng ta cũng không chút do dự, thủ ấn đột nhiên kết xuất, bên trong mi tâm có một đạo linh hồn quang trụ lập tức bắn ra thật mạnh về phía Lục Lâm Thiên, linh hồn uy áp khổng lồ tràn ngập, cả không gian đều rung chuyển, linh hồn quang trụ kia thì vẫn cứ lao thẳng đến chỗ Lục Lâm Thiên.

– Xuy xuy!

Trên quảng trường, hai mắt đang nhắm chặt của Lục Lâm Thiên đột nhiên mở to ra, nhìn thấy đạo linh hồn quang trụ kia đang lao tới, Lục Lâm Thiên mặt không đổi sắc, thân hình cao lớn đột nhiên lại lao nhanh về phía đạo linh hồn quang trụ kia, xung quanh thân thể lúc này đột nhiên lại có một luồng sát khí bắn mạnh ra, cười lớn nói:

– Linh hồn công kích, cũng chỉ có vậy mà thôi.

– Phanh!

Trong cái nhìn kinh ngạc của mọi người, linh hồn quang trụ của Đạm Đài Tuyết Vi trực tiếp đánh trúng đầu của Lục Lâm Thiên, nhưng lúc này, Lục Lâm Thiên hoàn toàn không thèm để ý, trong tay kết xuất thủ ấn, lạnh lùng quát một tiếng:

– Cầm hồn linh quyết.

Lời vừa dứt thì quanh thân của Lục Lâm Thiên đột nhiên có một cỗ khí tức quỷ dị nổi lên cuồn cuộn, khí tức vốn rất kinh người, nay còn trở nên cuồng bạo hơn nữa, trong nháy mắt tiếp theo, một đạo quang mang chói mắt yên lặng xuất hiện bên trong không gian này.

Bên trong hào quang bao phủ, dưới cỗ khí tức quỷ dị này, linh hồn của tất cả mọi người lập tức cảm giác khựng lại, dường như trong lúc vô hình đã bị phong toả, điều này khiến cho tất cả mọi người cảm thấy không tin nổi, linh hồn lực bàng bạc vô hình bao phủ cả khoảng sân, cỗ linh hồn uy áp mơ hồ thế này, cho dù là cường giả thì cũng sẽ bị ảnh hưởng một chút. Loại ảnh hưởng tới từ tận sâu bên trong trái tim thế này, hoàn toàn không liên quan gì tới trình độ chân khí và linh lực cả.

Lúc này, người bị ảnh hưởng lớn nhất trong đây chính là Đạm Đài Tuyết Vi, bên trong cỗ quang mang lặng lẽ xuất hiện này, Đạm Đài Tuyết Vi cảm giác được linh hồn của mình dường như cũng bị giam cầm vậy, trong não hải cảm thấy vô cùng mê muội và khó chịu, hồn anh của mình, hồn anh của mình bị một cỗ lực áp chế, cứ như thể muốn bạo phá luôn.

Đạm Đài Tuyết Vi cảm thấy kinh hãi, sự giam cầm linh hồn này, đã mất hết khả năng tấn công, trong lúc điện quang hoả thạch, đột nhiên trên vai có một cỗ cự lực kéo nghiêng xuống.

– Ầm ầm!

Một đạo chưởng ấn linh lực trực tiếp đánh trúng vai của Đạm Đài Tuyết Vi, cự lực hạ xuống, cả không gian cũng đều vặn vẹo.

– Phụt!

Trong miệng của Đạm Đài Tuyết Vi phun ra một ngụm tiên huyết, thân hình rơi thật mạnh xuống đất, mặt đất phía dưới cũng bị chấn động mạnh, nơi nàng rơi xuống, đá vụn văng tung toé, mặt đất cũng rạn nứt.

Lục Lâm Thiên không hề thương hoa tiếc ngọc, đánh bại Đạm Đài Tuyết Vi, chính là đạt được một trận thắng cho bản thân mình, lưu thủ trước mặt đối thủ chính là tàn nhẫn với bản thân mình, trong lúc giao đấu, chỉ hơi nương tay chút thôi cũng có thể tạo thành cơ hội cho đối thủ lật ngược tình thế, những ví dụ điển hình đã có không ít.

– Phụt!

Đạm Đài Tuyết Vi lảo đảo đứng dậy trong đám đất vụn dưới đất, lại phun ra thêm một ngụm máu tươi.

Lúc này cả quảng trường cũng trở nên vô cùng tĩnh lặng, ngàn vạn đôi mắt đang nhìn theo, thứ mọi người nhìn thấy chính là Quỷ Sát Dương Quá không thèm đếm xỉa gì với linh hồn công kích của Đạm Đài Tuyết Vi, chỉ một chiêu liền đánh Đạm Đài Tuyết Vi trọng thương.

Nhìn thấy một màn như thế này, tất cả cường giả bên trong Thiên Vân Đảo cùng với những sơn môn khác trong Tứ Các Tứ Đảo phần lớn đều cảm thấy không thể nào ngờ nổi, thanh danh và thực lực của Đạm Đài Tuyết Vi hầu như ở Thành Ma Vân không ai mà không biết được, người mạnh nhất trong đám người trẻ tuổi ở Thành Ma Vân cũng là thiên chi kiều nữ của Thiên Vân Đảo, hai mươi tuổi đã đột phá tới Linh Vương, xem như là thiên chi kiêu nữ ngàn năm khó gặp của Thiên Vân Đảo, lúc này không ngờ lại thua trong tay Quỷ Sát Dương Quá một cách dễ dàng như vậy.

Trên quảng trường lúc này vô cùng yên tĩnh, tất cả mọi người đều đang đợi xem Đạm Đài Tuyết Vi có ra tay nữa hay không, lúc này sắc mặt không ít cường giả trong Thiên Vân đảo âm trầm. Mà Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan kia lúc này vẻ mặt biến ảo liên tục. Thực lực của ái đồ nàng tuyệt đối không kém, còn muốn tiến vào top ba, thế nhưng hiện tại, hết thảy mọi chuyện đều vượt quá dự đoán của nàng.

Mà đối với sắc mặt không tốt của đám người Thiên Vân đảo, chúng cường giả khác lúc này vô cùng kinh ngạc. Quỷ Sát Dương Quá này không sợ linh hồn công kích, quả thực chính là sự tình vô cùng quỷ dị, chẳng lẽ người này còn ẩn dấu thực lực?

– Ta thua.

Trên quảng trường yên tĩnh lúc này thanh âm rõ ràng của Đạm Đài Tuyết Vi vang lên. Nhìn thanh niên áo xanh trước mặt, ánh mắt Đạm Đài Tuyết Vi vô cùng phức tạp, trong thành Ma Vân, nàng chưa từng bao giờ thua trận, lần này tới thành Cự Giang tham gia thi đấu chọn thập đại cường giả trong thanh niên đồng lứa. Mặc dù là cường giả tụ tập thế nhưng nàng cũng tự tin.

Chương 1331: Khiêu chiến Dương Quá

Nếu như ai muốn thắng nàng mà nói, sợ rằng cũng không dễ dàng như vậy. Thế nhưng vừa rồi nàng đã bại trận, bại một cách cực kỳ khó coi. Loại đả kích này đối với nàng mà nói, tuyệt đối không nhỏ.

– Giống như ca ca, như thế nào lại giống như vậy.

Mắt Lục Tâm Đồng sáng lên, nhìn chăm chú vào thanh niên áo xanh kia, càng nhìn càng thấy giống, thế nhưng rõ ràng là không phải ca ca của nàng.

– Tên này không phải là háo sắc sao? Đạm Đài Tuyết Vi này cũng coi như nữ tử tuyệt sắc, vì sao lại không thừa cơ chiếm tiện nghi?

Dưới quảng trường, Vân Hồng Lăng có chút nghi hoặc nói.

– Không sợ linh hồn công kích, thực sự là Hồn Linh khí phòng ngự sao?

Trong Thiên các, Tử Yên lẩm bẩm nói.

– Quỷ Sát Dương Quá thắng.

Trên đài cao, đại hán mặc hoàng bào sững sờ, lập tức phục hồi tinh thần lại rồi nhanh chóng tuyên bố. Quỷ Sát Dương Quá này đã liên tục thắng năm trận.

– Quỷ Sát Dương Quá.

Lúc này từ bốn phía, tất cả mọi người đều đang đợi xem Quỷ Sát Dương Quá có thể thắng thêm một ván nữa hay không. Mà giờ phút này, tất cả những người ủng hộ Quỷ Sát Dương Quá đều sôi trào.

– Mời Dương Quá chỉ giáo.

Không đợi đại hán mặc hoàng bào mở miệng, ánh mắt Lục Lâm Thiên trực tiếp nhìn vào thanh niên áo xám cũng có tên Dương Quá kia.

– Còn muốn khiêu chiến sao?

Trên đài cao lúc này mọi người xôn xao. Quỷ Sát Dương Quá này đã liên tiếp chiến năm trận, còn muốn khiêu chiến nữa. Xem ra hắn cũng muốn làm giống như Sát Phá Quân ba mươi năm trước.

– Quỷ Sát Dương Quá, hay lắm.

Nghe Quỷ Sát Dương Quá muốn khiêu chiến lần nữa, đám người xem chung quanh lúc này lập tức hô lớn. Tiếng hô sau to hơn tiếng hô trước. Liên tiếp thắng năm trận đã khiến cho người khác vô cùng khiếp sợ, hiện tại lại muốn đấu trận thứ sáu. Không biết lúc này Quỷ Sát Dương Quá này có thể chiến thắng nữa không, trong lòng mọi người lúc này vô cùng chờ mong.

Sưu Sưu.

– Hóa ra ngươi cũng gọi là Dương Quá, rốt cuộc chúng ta cũng có cơ hội chiến một trận.

Thanh âm trầm thấp, chất phác vang tới. Lập tức một thân ảnh màu xám lóe lên. Trong lúc mọi người còn chưa nhìn rõ thì thân ảnh này đã lập tức đáp xuống quảng trường. Trong quảng trường rộng lớn, hai đạo thân ảnh đứng đối diện nhau, một xanh một xám, hai cỗ khí thế bắt đầu tràn ra.

– Đúng vậy, rốt cuộc chúng ta cũng có thể chiến một trận.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, ánh mắt đảo qua trên người Dương Quá. Thực lực người này cho tới bây giờ hắn vẫn không thể nhìn thấu. Trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, thực lực Dương Quá này tuyệt đối cường hãn, sợ rằng còn mạnh hơn Lam Thập Tam.

– Hai Dương Quá này đối chiến với nhau, không biết Quỷ Sát

Dương Quá còn có thể chiến thắng không?

– Thắng liên tiếp năm trận, Quỷ Sát Dương Quá này cho dù mạnh tới đâu cũng tiêu hao không ít. Thực lực Dương Quá này cũng không yếu. Có lẽ Quỷ Sát Dương Quá muốn chiến thắng hắn cũng rất khó.

– Dương Quá kia khiến cho người ta khó có thể nhìn thấu, tuyệt đối không phải kẻ yếu.

– Ta đang rất muốn nhìn xem, Quỷ Sát Dương Quá này đến cùng có thể liên tiếp thắng chín trận không. Nếu như là có, quả thực lại có một Sát Phá Quân xuất hiện.

– Xem tiếp đi rồi sẽ rõ. Không biết sẽ có tình huống khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn hay không.

Trên đài cao, không ít người thấp giọng nghị luận, ánh mắt nhìn vào hai thân ảnh một xanh một xám trên quảng trường.

– Linh hồn lực của ngươi rất mạnh, bất quá ta sẽ không cho ngươi cơ hội. Hơn nữa, đao trận ngươi thi triển uy lực cũng không yếu, thế nhưng tu vi ngươi quá thấp cho nên cũng không ảnh hưởng tới ta. Hi vọng ngươi còn có thủ đoạn khác để ta không thất vọng. Xuất hiện lâu như vậy, quả thực ta chưa gặp được đối thủ.

Nhìn Lục Lâm Thiên, trên người thanh niên áo xám tên Dương Quá kia có một cỗ chân khí thuộc tính thổ tràn ra. Cánh tay áo hắn vung lên, một cỗ kình phong mạnh mẽ dưới thân thể thành hình, nhanh chóng đem bụi bặm dưới mặt đất thổi ra bốn phía. Lúc này bộ dáng chất phác kia trên người Dương Quá này đã không thấy đâu nữa. Một cỗ khí tức mạnh mẽ lan tràn, mái tóc mất trật tự tung bay, trong ánh mắt có một cỗ chiến ý tràn ra.

– Vậy để cho ta nhìn xem thực lực của ngươi rốt cuộc đã tới bước nào rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn Dương Quá trước mặt. Người này nhìn qua có chút ngây ngốc, bất quá một khi động thủ tuyệt đối sẽ không giống vậy. Người này cũng coi như là đầu hắc mã lớn nhất trong lần thi đấu thập đại cường giả lần này, có thể chiến cùng hắn một trận quả thực cũng là cơ hội khó cầu.

Thanh âm vừa dứt, áo bào trên người Lục Lâm Thiên run lên, một cỗ linh lực trong người tuôn ra. Khí thế không ngừng kéo lên, hai người lập tức đối nghịch với nhau.

– Quỷ Sát Dương Quá, cố lên.

– Dương Quá, cố lên.

Bốn phía, người ủng hộ hai người lúc này lập tức hô vang tên hai người. Tiếng ầm ĩ hội tụ, vang vọng trong không trung.

Sưu Sưu.

Đột nhiên, hai người dường như có sự ăn ý, khí thế hung hãn trên người lập tức tuôn ra. Chân khí thuộc tính thổ màu vàng cùng với linh lực vô hình từ trong cơ thể hai người tuôn ra. Cuối cùng nhanh chóng bao phủ cơ thể hai người. Hai cỗ năng lượng mạnh mẽ tạo thành cảm giác áp bách lan tràn, khiến cho những người thực lực hơi yếu trên thính phòng lúc này hô hấp có chút khó khăn.

– Cha, Dương Quá tiên sinh đã chiến trận thứ sáu rồi. Không biết có thể chiến thắng hay không?

Tỷ muội Hoàng gia lúc này vô cùng khẩn trương ngồi trên thính phòng. Liên tiếp đánh năm trận khiến cho nhị nữ khẩn trương không thôi.

– Ta cũng không biết, thực lực Dương Quá tiên sinh so với trong tưởng tượng của ta còn mạnh hơn rất nhiều. Mấy trận vừa rồi xem như khiến ta mở rộng tầm mắt.

Lúc này Hoàng Chí Lương cũng vô cùng khẩn trương, hai tay không ngừng ma sát với đùi mình.

– Chiến ý thật mạnh mẽ.

Trên đài cao, cảm nhận được cỗ chiến ý trên quảng trường, một đám cường giả không khỏi cảm thán một câu.

Trên quảng trường, lúc này hai người nhìn chăm chú vào đối phương. Nếu nhìn kỹ thì không khó phát hiện ra, không gian quanh thân hai người lúc này gợn sóng bị đánh bật ra. Bốn mắt nhìn nhau, chiến ý trong mắt hai người bắn ra. Khí tức giương cung bạt kiếm lan tràn trong quảng trường. Một lát sau rốt cuộc khí tức này nổ tung.

Sưu Sưu.

Thân ảnh hai người cùng một lúc bắn về phía trước. Tốc độ cực nhanh, người có thể nhìn thấy rõ thân ảnh hai người cũng không nhiều. Đại bộ phận người chỉ có thể thấy hai cái bóng mơ hồ đang bắn về phía trước mà thôi.

Phanh Phanh.

Hai người giống như hai đạo lưu tinh trực tiếp va chạm, mang theo một cỗ lực lượng mạnh mẽ, gợn sóng trong không gian trực tiếp nhộn nhạo rồi va chạm vào một chỗ.

Sưu.

Trong tay Dương Quá kia mang theo một đạo quyền ấn bao phủ thuộc tính thổ nồng đậm, nhanh chóng đánh về phía trước.

Lục Lâm Thiên cũng không dám khinh thường. Dương Quá này chính là vũ giả thuộc tính thổ, công kích cực kỳ cường hãn. Cánh tay Lục Lâm Thiên vung lên, hai đạo năng lượng trực tiếp va chạm cùng một chỗ.

Chương 1332: Quỷ Sát Dương Quá thua? (1)

Trong thanh âm bạo liệt, Lục Lâm Thiên có cảm giác đạo chưởng ấn của mình như đánh vào một tấm thép, căn bản không có cách nào rung chuyển công kích của đối phương. Trong kình khí tán loạn mang theo quang mang mạnh mẽ bắn ra, khiến cho Lục Thiếu Du bị đẩy lùi ra phía sau.

Lục Lâm Thiên cũng đã sớm biết đối phương khó dây vào, thủ ấn trong tay lặng lẽ kết xuất, Cấm Hồn Linh Quyết lập tức được thi triển, một cỗ khí tức quỷ dị xuất hiện.

– Ta nói rồi, ta sẽ không cho ngươi cơ hội thi triển linh hồn công kích.

Thanh âm của Dương Quá trong nháy mắt vang lên, cùng với đó là thân thể của hắn nhanh chóng xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Lúc này một cỗ năng lượng thuộc tính phong tràn ra. Tốc độ của Dương Quá này nhanh như thiểm điện, bàn chân đạp không khí lập tức xuất hiện phía sau hắn. KHông ngờ lại tránh đi được công kích của Cấm Hồn Linh Quyết của hắn.

– Tốt, rất nhanh.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức kinh hãi, tốc độ của Dương Quá này tuyệt đối là người nhanh nhất mà hắn từng chạm trán. Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được không ổn.

Sưu.

Lúc này Dương Quá lăng không xuất hiện, một đạo quyền ấn thuộc tính phong nhanh chóng được đánh ra. Không gian lập tức lắc lư. Một đám năng lượng thuộc tính phong khuếch tán. Cả không gian lúc này gào thét, phong vân biến sắc. Mà một đạo quyền ấn mang theo kình khí ngập trời bắn xuống.

Dưới một quyền này, kình phong mạnh mẽ trực tiếp xé rách không gian. Thanh âm xé gió sắc bén khiến cho màng tai người ta đau đớn, cả không gian dưới một quyền này bắt đầu lắc lư.

– Thật mạnh.

Nhìn qua một quyền giống như lưu tinh đánh tới, sắc mặt Lục Lâm Thiên lúc này vô cùng ngưng trọng. Linh lực trong cơ thể lập tức như hồng thủy tuông ra. Miệng Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng:

– Hóa Thú Linh Ấn.

Thanh âm vừa dứt, một đạo quang mang chói mắt nhanh chóng xuất hiện. Năng lượng đáng sợ chấn động khiến cho trong không gian không ngừng vang lên thanh âm trầm đυ.c. Gợn sóng trong không gian lúc này cuồn cuộn không ngớt. Trong cỗ quang mang mạnh mẽ này, một đạo thú ảnh giống như cự hổ chừng nghìn trượng đột nhiên hiện lên trong không trung.

Rống.

Cự hổ gào thét, khí thế tràn ngập thiên điện. Lúc này một cỗ khí tức khiến cho linh hồn người ta run sợ lập tức tràn ra. Năng lượng cường hãn cùng với uy áp mạnh mẽ nhanh chóng khuếch tán khiến cho cả không gian chấn động kịch liệt.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên nhanh chóng đẩy ra. Toàn thân cự hổ run lên, thân thể khổng lồ nhanh chóng bắn về phía trước mang theo một cỗ khí thế bàng bạc. Trong nháy mắt đầu cự hổ này cùng với một đạo quyền ấn của Dương Quá kia nhanh chóng va chạm cùng một chỗ.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, hai đạo lực lượng khổng lồ va chạm, lập tức giống như tiếng sấm nổ đột nhiên vang vọng trong thiên địa.

Phanh Phanh.

Hai cỗ năng lượng va chạm, thanh âm giống như tiếng sấm vang vọng. Lúc này bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được. Dưới đạo quyền ấn kia cự hổ do Lục Lâm Thiên thúc dục ra chỉ kiên trì được một lát rồi bị đạo quyền ấn đánh thành mảnh vỡ. Một cỗ năng lượng kinh khủng hóa thành kình khí bỗng nhiên khuếch tán ra bốn phía. Mà lúc này Lục Thiếu Du giống như bị một kích mạnh mẽ, thân thể trực tiếp từ trên không trung rơi xuống, nặng nề đập xuống mặt đất.

Phanh.

Mặt đất rạn nứt, thân thể Lục Lâm Thiên trực tiếp đập xuống, đá vụn bắn ra bốn phía, ngay cả mặt đất cũng rung động. Bụi mù bắn ra bốn phía khiến cho tầm mắt mọi người bị ngăn trở.

Khục khục.

Dương Quá trên không trung cũng nhanh chóng lùi lại mấy bước, trong đầu một trận mê muội. Trong Hóa Linh Thú Ấn này xen lẫn linh hồn công kích khiến cho hắn chịu không ít ảnh hưởng.

– Quỷ Sát Dương Quá bại rồi.

– Rốt cuộc cũng bại rồi sao? Dương Quá này quá mạnh mẽ a.

Bốn phía lúc này hoàn toàn yên tĩnh, lặng ngắt như tờ. Ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn vào trong đám bụi bặm trong quảng trường. Trên đài cao, lúc này ánh mắt của tất cả cường giả đều mang theo sự nghi hoặc, vội vàng nhìn vào trong đám bụi mù kia.

Ngay khi đám bụi mù tiêu tán, trong không gian kia mơ hồ có một thân ảnh đang đứng đó. Lúc này thân ảnh kia đã vỗ ống tay áo, đám bụi chung quanh lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Thân ảnh nhanh chóng xuất hiện rõ ràng, người này chính là Lục Lâm Thiên. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không có bộ dáng giống như bị thương, vẻ lạnh nhạt trên mặt luôn thường trực.

– Không có việc gì, Quỷ Sát Dương Quá không ngờ lại không có việc gì.

Nhìn thấy Quỷ Sát Dương Quá bình yên đứng đó, tiếng ầm ĩ bốn phía lại một lần nữa bộc phát.

– Thân là Linh giả, phòng ngự của ngươi quả thực vô cùng mạnh mẽ.

Dương Quá lăng không mà đứng, lúc này hắn nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt mang theo sự nghi hoặc rồi nói:

– Đao trận của ngươi nên thi triển rồi chứ?

– Hóa ra cũng là vũ giả song hệ a. Vậy thì như ngươi mong muốn.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, vẻ mặt thu liễm lại. Một cỗ khí tức mạnh mẽ nhanh chóng tràn ra, cùng với đó là một cỗ quang mang chói mắt xuất hiện.

Đông Đông.

Quang mang vừa xuất hiện, đột nhiên hóa thành ba trăm ba mươi ba đạo đao mang. Đao mang dựng đứng, tựa như vòng xoáy xoay quanh Lục Lâm Thiên vô cùng huyền ảo. Lúc này khí tức mạnh mẽ từ trong đó không ngừng truyền ra. Đao mang cắt vỡ gợn sóng trong không gian, khí tức bức người tỏa ra bốn phía. Cả không gian lúc này run rẩy không ngừng.

– Huyễn Diễn đao trận. Đi.

Thân thể Lục Lâm Thiên lại một lần nữa lăng không mà đứng. Tâm thần khẽ động, ba trăm ba mươi ba đạo đao mang quanh người lập tức phóng lên trời, hóa thành đừng đạo lưu quang cực lớn, giống như một cơn mưa lớn, nhanh chóng bắn về phía không gian nơi Dương Quá kia đứng, trực tiếp vây khốn không gian hơn nghìn thước xung quanh hắn.

Đao mang bao phủ, nhìn như lộn xộn thế nhưng lại ẩn chứa phương vị âm dương trong thiên địa. Mỗi một đạo đao mang mơ hồ tương liên với nhau. Vô cùng huyền ảo.

Lúc này, trong đao trận, dưới kình khí áp bách, cả không gian đã vặn vẹo. Dưới cỗ kình khí này, mái tóc của Dương Quá kia vốn đã lộn xộn lúc này càng thêm rối tung, y phục dính sát vào người, kình phong bắn ra bốn phía khiến cho thân thể hắn đau đớn.

Sưu Sưu.

Đao trận đã bắt đầu co nhỏ lại, uy áp kinh người lan tràn. Dưới cỗ khí thế mạnh mẽ này, đao mang cuồn cuộn khiến cho không gian như bị xoắn thành từng mảnh vỡ.

– Đao trận của ngươi rất mạnh, nếu như tu vi của ngươi mạnh hơn một chút, ta muốn phá vỡ nó chỉ sợ sẽ rất khó. Thế nhưng bây giờ, ta nói rồi, đao trận của ngươi còn không vây khốn được ta.

Dương Quá chậm rãi ngẩng đầu, trong ánh mắt bắn ra tinh quang. Mà trên khuôn mặt hắn lúc này lập tức xuất hiện một chiếc khải giáp bằng chân khí màu vàng. Khải giáp này giống như một tầng nham thạch bao bọc cơ thể hắn. Khải giáp bao phủ, nhanh chóng chống cự với kình khí mạnh mẽ trong đao trận.

Sưu.

Đồng thời, Dương Quá này nhanh chóng bước ra phía trước một bước, năng lượng thuộc tính thổ quanh người nhanh chóng tràn ngập.

Chương 1333: Quỷ Sát Dương Quá thua? (2)

– Tỷ tỷ đã từng nói, đừng bộc lộ toàn bộ thực lực. Nhưng vì phá đao trận của ngươi, ta phải dùng toàn lực mới được. Ngươi là người thứ nhất khiến ta phải dùng toàn lực.

Thanh âm Dương Quá vừa dứt, tinh quang trong mắt bắn ra. Bàn chân mạnh mẽ đạp mạnh hư không một cái. Một cỗ khí thế ngập trời lập tức tuôn ra. Mà cỗ khí tức này khiến cho đao trận Lục Thiếu Du bố trí lập tức bị ảnh hưởng, trong nháy mắt bị đình trệ.

– Trời, Vũ Vương tứ trọng.

– Dương Quá này không ngờ đã là Vũ Vương tứ trọng.

– Cường giả Vũ Vương tứ trọng, không nghĩ tới tu vi người này đã tới tình trạng như vậy.

Dương Quá bộc lộ khí tức Vũ Vương tứ trọng, trên đài cao lúc này lập tức vang lên thanh âm xôn xao. Cấp độ Vũ Vương, cách nhau mỗi một trọng đều là một cái rãnh lớn. Muốn đột phá một trọng mà nói, khó càng thêm khó. Thực lực tới loại cấp độ này, mỗi một trọng đều cách nhau khá xa. Trong đám cường giả trẻ tuổi, Đạm Đài Tuyết Vi kia dùng tu vi Linh Vương nhị trọng cùng với Lam Thập Tam là Vũ Vương tam trọng đã khiến cho người ta tuyệt đối khiếp sợ. Thế nhưng lúc này lại xuất hiện một Vũ Vương tứ trọng, tuyệt đối khiến cho người khác khó có thể tin. Ba mươi năm trước, Sát Phá Quân đánh bại chín người khác, thực lực của hắn khi đó chỉ là Vũ Vương nhị trọng mà thôi. Cường giả trẻ tuổi dưới ba mươi tuổi, cũng không có ai đạt tới cấp bậc này.

– Quả thực chính là đầu hắc mã lớn nhất a.

Không ít người lúc này không khỏi thấp giọng sợ hãi than. Dương Quá này không biết đến từ nơi nào, thiên phú cùng thực lực như vậy quả thực khiến cho người khác rợn người. Nếu như thu vào làm một hạ, ngày sau tuyệt đối sẽ là một cường giả cường hãn.

Đột phá Vũ Tôn có lẽ cũng không cần bao lâu.

Những người dự thi khác lúc này cảm nhận khí tức của Dương Quá, sắc mặt lập tức biến đổi.

– Hóa ra là Vũ Vương tứ trọng, che dấu đủ sâu a.

Lúc này sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng trầm xuống. Vũ Vương tứ trọng, thực lực Vũ Vương tứ trọng chính thức so với có thể nhận được thực lực Vũ Vương tứ trọng là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau.

Trong nháy mắt này, chân khí bàng bạc trong cơ thể Dương Quá kia tuôn ra. Quyền ấn trong nháy mắt biến đổi. Đạo quyền ấn này cực kỳ quỷ dị. Mỗi một đạo quyền xẹt qua không gian khiến cho trong không gian xuất hiện một vết lõm.

– Phá cho ta.

Thanh âm vừa dứt, đạo quyền ấn trong tay Dương Quá đột nhiên biến đổi, vô số đạo quyền ấn từ đó bắn ra. Chân khí mênh mông giống như là hồng thủy bạo phát. Lúc này, trong thiên địa lập tức có một cỗ năng lượng thuộc tính thổ nồng đậm nhanh chóng xuất hiện trong không gina. Lúc này Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được đao trận đã bị áp chế, giống như mất đi liên hệ với hắn.

– Năng lượng thuộc tính Không gian.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than. Trên phương diện lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính thổ này, Dương Quá kia không ngờ cũng đã đạt tới tình trạng tự thành không gian. Không gian năng lượng thuộc tính này tuy rằng không lớn, bất quá đủ để làm ảnh hưởng tới đao trận của hắn.

– Không xong.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này đã có dự cảm không tốt. Vũ Vương tứ trọng, bằng vào thực lực Linh Vương nhất trọng hiện tại của hắn, thúc dục ra Huyễn Diên đao trận cũng không có cách nào làm ảnh hưởng tới Dương Quá này.

Sưu Sưu.

Chỉ trong nháy mắt, Dương Quá đánh ra từng đạo quyền ấn cường hãn. Mỗi một đạo quyền ấn đều tạo thành một vết lõm sâu trong không gian. Quyền ấn như thiểm điện đánh ra, lực lượng cuồng bạo đột nhiên xuất hiện, sau đó dùng uy thế mạnh mẽ nhưu thái sơn áp đỉnh nhanh chóng đánh xuống. Cả không gian đột nhiên run lên. Vô số đạo quyền ấn nhanh chóng va chạm vào đao mang. Tia lửa bắn ra bốn phía.

Quyền ấn đánh vào đao trận, gợn sóng trong không gian lúc này giống như một cơn sóng lớn lan tràn ra bốn phía. Năng lượng trong thiên địa lúc này đều gào thét, hóa thành từng đạo năng lượng giống như thực chất bao phủ trên quảng trường.

Âm ầm.

Va chạm khủng bố giống như thiên thạch va chạm, trong nháy mắt tạo thành tiếng bạo liệt kinh thiên động địa. Lúc này cả không gian xung quanh quảng trường đều run rẩy. Trên mặt sông bao la phía xa, lúc này xuất hiện từng cơn sóng lớn cuồn cuộn.

Bằng mắt thường cũng có thể thấy được. Lúc này mỗi một đạo quyền ấn nhanh chóng nện vào một chỗ với đao mang. Gợn sóng trong không gian giống như mạng nhện nhanh chóng lan tràn ra bốn phía. Mặt đất dưới quảng trường nhanh chóng sụp xuống rồi rạn nứt.

Sưu Sưu.

Năng lượng khủng bố nhanh chóng khuếch tán trên quảng trường. Lúc này Dương Quá dưới khải giáp màu vàng bao phủ tựa như một thiên thần, mỗi một đạo quyền ấn nhanh chóng nện vào phía trên đao mang. Trực tiếp khiến cho không gian chấn động không ngừng.

– Hừ.

Thực lực mạnh mẽ như vậy đánh ra công kích, Lục Lâm Thiên toàn lực thúc dục đao trận lúc này cũng gần như không có cách nào chống lại. Linh lực trong cơ thể lúc này tiêu hao hầu như không còn. Vũ Vương tứ trọng, thực lực quá mạnh mẽ, cường giả Vũ Vương, mỗi một trọng đều cách nhau vô cùng lớn, chính là một cái hào rộng, quả thực lời đồn không sai một chút nào.

– Hai người này không ngờ lại mạnh tới tình trạng này…

Trên đài cao, không ít cường giả âm thầm thở dài. Cường giả trẻ tuổi những năm này quả thực vô cùng mạnh mẽ.

– Quá mạnh.

Trong Phi Linh môn, Thiên Độc Yêu Long không nhịn được mà cảm thán một câu.

– Không xong.

Trên quảng trường, lúc này Lục Lâm Thiên thầm nghĩ một tiếng không xong. Dưới quyền ấn hung hãn ngập trời kia, Lục Thiếu Du lập tức có cảm giác một đạo thân ảnh đã xuất hiện sau lưng hắn.

– Ngươi thua.

Thanh âm vừa dứt, thân ảnh Dương Quá lóe lên, một đạo quyền ấn trực tiếp phá vỡ đao trận. Quyền ấn phá vỡ hư không, cả không gian lúc này dường như triệt để ngưng kết, một cỗ khí tức cùng với năng lượng cường hãn từ trong quyền ấn bắn ra. Cỗ lực lượng ngập trời này nhanh chóng trút vào lưng Lục Thiếu Du.

Phanh Phanh.

Không gian run lên, giống như là sụp đổ. Tiếp theo trong nháy mắt có một cỗ lực lượng mạnh mẽ trút xuống. Thân thể Lục Lâm Thiên từ trên không trung nhanh chóng rơi xuống. Giống như con chim bị đoạn cánh, hung hăng đập vào trên mặt đất. Mặt đất cứng rắng rạn nứt. Đá vụn bắn ra bốn phía. Cả quảng trường rung chuyển. Từng vết nứt giống như mạng nhện lan tràn ra bốn phía.

– Quỷ Sát Dương Quá bại rồi.

– Cuối cùng vẫn phải thua a. Vũ Vương tứ trọng, Quỷ Sát Dương Quá cuối cùng cũng không có cách nào chống lại.

Trong nháy mắt này vô số tiếng thở dài truyền ra. Một kích như vậy, Quỷ Sát Dương Quá kia tuyệt đối sẽ thua. Không phải thực lực của hắn yếu mà là thực lực đối thủ quá mức cường hãn.

Trong không gian lúc này lại một lần nữa tĩnh lặng. Tất cả những người ủng hộ Quỷ Sát Dương Quá như ngừng thở. Lúc này không biết Quỷ Sát Dương Quá có thể đứng dậy hay không?

Kình khí cuồng bạo bắn ra bốn phía khiến cho không người nào có thể xem xét. Mà một lát sau, kình khí hỗn loạn tiêu tán, trong cái hố sâu cực lớn kia, lần nữa lại có một thân ảnh đang lạnh nhạt đứng lên.

Ngay khi đạo thân ảnh này hiện lên rõ ràng trước mắt mọi người, tiếng ầm ĩ cực lớn mang theo sự kinh ngạc, hoảng sợ vang vọng trong không trung.

– Quỷ Sát Dương Quá đứng dậy rồi, hắn không bị làm sao.

Chương 1334: Bại lộ song tu (1)

Đám khán giả xôn xao. Trước mặt bao nhiêu người, Quỷ Sát Dương Quá kia lúc này lại đứng dậy không chút tổn hao gì, mà khí tức trên người cũng không chút biến hóa.

– Làm sao có thể như vậy, lực phòng ngự của Linh Vương nhất trọng tại sao có thể mạnh như vậy chứ?

Không ít cường giả lúc này cũng sợ hãi, thán phục mà líu lưỡi. Dùng ánh mắt không thể tưởng tượng nổi nhìn Lục Lâm Thiên.

Lăng Thanh Tuyền, Lam Thập Tam, Tử Yên, Lục Vô Song, Lục Tâm Đồng, Nguyên Nhược Lan lúc này đều trợn mắt. Vừa rồi một quyền của Dương Quá kia bất luận là ai trong bọn họ bị đánh trúng, hậu quả không cần nói cũng biết. Mà không ngờ Quỷ Sát Dương Quá này lại có thể nhẹ nhõm tiếp được như vậy.

– Quỷ Sát Dương Quá.

– Quỷ Sát Dương Quá.

Trên hòn đảo bốn phía cùng với thính phòng, lúc này từng tiếng gầm hội tụ lại một chỗ, tiếng hô đinh tai nhức óc quanh quẩn trong không trung.

– Lực phòng ngự thật mạnh.

Lúc này Dương Quá vuốt đầu, ánh mắt không thể tin nổi. Một quyền của hắn không ngờ lại không ảnh hưởng tới đối thủ, điều này quả thực không thể tưởng tượng nổi.

– Thu.

Trong ánh mắt kinh hãi của tất cả mọi người, thân thể Lục Lâm Thiên lại một lần nữa nhảy lên không trung. Thủ ấn thu lại, mấy trăm đạo đao mang nhanh chóng thu lại, hóa thành một thanh trường đao màu xanh. Cánh tay Lục Lâm Thiên vung lên, trường đao lập tức được thu vào trong cơ thể.

– Ta không tin không có cách nào đánh bại được ngươi.

Tinh quang trong mắt Dương Quá bắn ra. Hắn không tin không có cách nào đánh bại đối phương. Thủ ấn trong tay được kết, một đạo chưởng ấn bàng bạc nhanh chóng được ngưng tụ. Trong nháy mắt cả không trung phong vân biến sắc. Năng lượng nồng đậm trong thiên địa một lần nữa hội tụ. Năng lượng thuộc tính thổ xuất hiện, một đạo chưởng ấn nhanh chóng được đánh ra, dùng tốc độ nhanh như thiểm điện phóng về phía Lục Thiếu Du.

Nhìn đạo chưởng ấn trong không trung, Lục Lâm Thiên khẽ hít sâu một hơi. Dùng tu vi linh giả, hắn thúc dục Huyền Diễn đao trận cũng không vây khốn được Dương Quá này. Vũ Vương tứ trọng a. Linh hồn công kích sợ rằng cũng không có hiệu quả quá lớn. Trừ phi là bộc lộ hồn anh lớn, cả hai hỗ trợ lẫn nhau. Đến lúc đó muốn đối phó với Dương Quá này đương nhiên sẽ có sức liều mạng. Mà thủ đoạn như đại hồn anh, về sau chính là con át chủ bài bảo vệ tính mạng của hắn. Hắn không muốn bại lộ.

Còn về phần Long Dương linh quả, bản thân hắn nhất định phải đạt được. Hắn cũng đã chuẩn bị tâm lý, nếu như tu vi linh giả không có cách nào chống lại đối phương thì sẽ bại lộ thân phận Linh Vũ song tu, mà hiện tại chính là thời điểm đó.

– Ài, không nghĩ tới nhanh như vậy đã phải bại lộ rồi.

Nhìn đạo chưởng ấn cực lớn xé gió mà tới kia, Lục Lâm Thiên khẽ thở dài. Trong nháy mắt linh lực quanh người được thu liễm lại, tiếp theo trong nháy mắt có một cỗ chân khí bàng bạc quanh quẩn người hắn.

– Hàn Băng Đống Kết Sát.

Cùng lúc đó một tiếng quát trầm thấp của Lục Lâm Thiên vang lên. Một cỗ khí tức lạnh lẽo tràn ngập không gian, khiến cho không gian lập tức như cứng lại. Gợn sóng trong không gian lúc này giống như sôi trào. Một cỗ khí tức quỷ dị lập tức lan tràn, bên trong cỗ khí tức quỷ dị này còn mang theo sự lạnh lẽo cực độ.

Trong cỗ khí tức quỷ dị lạnh lẽo này, không gian lập tức bị đóng băng. Cỗ khí tức này lạnh lẽo này mang theo một cỗ lực lượng cực kỳ khủng bố, năng lượng trong thiên địa lúc này dường như bị dẫn dắt. Năng lượng thuộc tính thủy đột nhiên hiện ra. Năng lượng trong thiên địa lúc này cũng trở nên bạo động, trong lúc vô hình tạo thành một cỗ uy áp khiến cho mọi người cảm thấy áp lực.

Hàn Băng Đổng Kết Sát. Vũ kỹ Huyền cấp cao giai, lúc này Lục Lâm Thiên thi triển ra, uy thế vô cùng khủng bố. Trên phương diện Linh giả, tuy rằng Lục Thiếu Du cũng thi triển vũ kỹ Huyền cấp cao giai Hóa Thú linh ấn, thế nhưng trên tu vi linh giả thì thực lực của Lục Thiếu Du chỉ là Linh Vương nhất trọng chính thức, so với Linh Vương nhất trọng bình thường cũng không mạnh hơn bao nhiêu.

Mà ở phương diện vũ giả lại không giống vậy. Bằng vào tu vi Vũ Vương nhất trọng của Lục Lâm Thiên, có đan điền kinh khủng kia, Vũ Vương nhất trọng bình thường không có cách nào so sánh với hắn. Sợ rằng ngay cả Vũ Vương nhị trọng cũng khó có thể so sánh. Tăng thêm thúc dục vũ kỹ Huyền cấp cao giai Hàn Băng Đổng Kết Sát này, uy thế cực kỳ mạnh mẽ. Khí thế tràn ra lúc này đã không dưới Dương Quá kia.

Giữa không trung, Dương Quá đột nhiên cảm giác trong không gian lạnh lẽo, sắc mặt hắn lập tức đại biến. Đây là chân khí, Vũ Vương nhất trọng, Quỷ Sát Dương Quá này rõ ràng là Linh Vương, tại sao hiện tại lại là Vũ Vương.

– Chuyện gì đang xảy ra, Vũ Vương nhất trọng, tại sao lại là Vũ Vương.

Trên đài cao, ánh mắt của tất cả cường giả đều lập tức đại biến, mọi người còn cho rằng bản thân mình nhìn lầm. Thế nhưng đây lại là sự thật trước mắt bọn họ.

– Ồ.

Trong nháy mắt này, ánh mắt Lăng Thanh Tuyền lập tức khẽ đổi, kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Cỗ khí tức lạnh lẽo đột nhiên xuất hiện trong quảng trường, một cỗ khí tức đóng băng không gian giống như là hủy diệt lan tràn ra bốn phía. Bên trong cỗ khí tức lạnh lẽo này, kình khí không thể tiến thêm một bước khiến cho sắc mặt Dương Quá đại biến.

Sưu Sưu.

Trước mắt bao nhiêu người, chưởng ấn mà Dương Quá thúc dục ra lập tức bị một cỗ khí tức lạnh lẽo bao phủ, ngay sau đó lập tức đóng băng.

Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt cực lớn vang vọng trên không trung, băng lập tức nổ tung. Chưởng ấn của Dương Quá lập tức hóa thành những mảnh nhỏ. Kình khí cuồng bạo bắn xuống phía dưới. Lúc này trong không gian to lớn trực tiếp bị đảo loạn. Trên không trung, sóng gợn trong không gian không ngừng vang lên thanh âm răng rắc. Từng khe nứt giống như mạng nhện lan tràn ra bốn phía.

Trong kình khí cường hãn, thân thể Dương Quá giờ phút này bị đẩy lùi vài bước. Cỗ hàn khí kia lúc này đã tạo thành ảnh hưởng không nhẹ tới hắn.

– Hiện tại tới ta.

Trong kình khí ngập trời này, thân thể Lục Lâm Thiên hoàn toàn không chịu ảnh hưởng một chút nào. Chân khí trong người tràn ra. Bất Diệt Huyền Thể trong lúc vô hình càng thêm mạnh mẽ. Cỗ kình khí này khiến cho toàn thân hắn đau nhức, bất quá cũng không có ảnh hưởng tới hắn.

Khi thanh âm Lục Lâm Thiên vừa dứt, Phù Quang Lược Ảnh lập tức được thi triển, thân thể nhanh chóng xuất hiện trước người Dương Quá kia.

– Phù Quang Lược Ảnh của Vân Dương Tông ta, người này sao có thể có được Phù Quang Lược Ảnh của Vân Dương Tông ta?

Vân Khiếu Thiên vô cùng khiếp sợ. Nhìn chăm chú vào Quỷ Sát Dương Quá vừa rồi còn là Linh Vương nhất trọng, hiện tại đã là Vũ Vương nhất trọng. Trên người còn có thân pháp bí truyền Phù Quang Lược Ảnh của Vân Dương Tông.

Lúc này trong đầu Vân Khiếu Thiên đang nghĩ tới một truyền thuyết. Thế nhưng dường như ngay cả hắn cũng không tin nổi mắt mình, hắn lẩm bẩm nói:

– Linh Vũ song tu, chẳng lẽ người này chính là Linh Vũ song tu trong truyền thuyết sao? Làm sao có thể? Đây là chuyện chỉ có trong truyền thuyết. Tại sao lại có Linh Vũ song tu được cơ chứ?

Chương 1335: Bại lộ song tu (2)

– Tới rất nhanh.

Tốc độ của đối phương vô cùng nhanh chóng, Dương Quá vốn còn chưa lấy lại được tinh thần sau khi Lục Lâm Thiên chuyển từ Linh Vương nhất trọng sang Vũ Vương nhất trọng, lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên phóng tới, hắn không có chút do dự nào. Năm ngón tay nắm chặt, một đạo quyền ấn mang theo kình phong hung hãn, trực tiếp phá không đánh về phía Lục Thiếu Du. Kình khí mạnh mẽ mang theo thanh âm xé gió trầm thấp vang vọng trong không gian.

Sưu.

Nhìn đạo quyền ấn kia đánh tới, trên khóe miệng Lục Lâm Thiên xuất hiện nụ cười tà dị. Thủ ấn trong tay đột nhiên khẽ động. Ngay sau đó không gian quanh người trực tiếp được bao phủ bởi một mảnh quang mang màu vàng. Đạo quyền ấn của Dương Quá kia trong nháy mắt tiếp cận tới Lục Thiếu Du rồi biến mất.

– Lĩnh ngộ thuộc tính thổ thật mạnh.

Sắc mặt Dương Quá hoảng hốt. Trong không gian của đối phương, chân khí trong người hắn dường như thoáng đình trệ lại một lát.

– Hôm nay quả thực là ngày đẹp để chiến một trận, Vũ Vương tứ trọng thì như thế nào.

Lục Lâm Thiên khẽ quát lên một tiếng. Thanh âm vừa dứt, một cỗ khí thế cường hãn bàng bạc từ trong cơ thể đột nhiên phô thiên cái địa bạo phát ra. Dưới cỗ khí thế này, không gian quanh thân hắn lập tức vặn vẹo.

– Tam Thiên Lưu Vân Thủ.

– Liệt Viêm Quyền.

Chung quanh người Lục Lâm Thiên đồng thời có hai cỗ năng lượng thuộc tính hội tụ. Đồng thời thúc dục ra hai cỗ năng lượng thuộc tính, tương đương với hai người vây công.

Trong nháy mắt này, trong không gian bên trái người Lục Lâm Thiên, lập tức xuất hiện một tầng mây dầy đặc không ngừng cuồn cuộn. Không gian lúc này lập tức rung động vô cùng khủng bố. Ngay sau đó có vô số đạo thủ ấn quỷ dị khuếch tán. Một cỗ chân khí mênh mông từ trong tay Lục Thiếu Du tuôn ra. Lúc này bên trong tầng mây dầy đặc kia có vô số thủ ấn bắn ra.

Lúc này tại không gian trước người bên phải Lục Lâm Thiên, một cỗ năng lượng nóng bỏng hội tụ. Một đạo quyền ấn tràn ngập hỏa diễm cơ hồ tỏng nháy mắt bành trướng tới nghìn trượng. Bên trong chưởng ân ẩn chứa năng lượng cuồng bạo đỏ rực, cả không gian rung động.

Trong nháy mắt, hai đạo công kích khủng bố bắn về phía chân trời, giống như lưu tinh nhanh chóng đánh về phỉa Dương Quá.

Sắc mặt Dương Quá đại biến, nhanh chóng nghênh đón công kích, thế nhưng trong lòng hắn lúc này đã khiếp sợ triệt để.

Công kích của hai người va chạm trên không trung. Năng lượng khủng bố va chạm, cả không trung như ngưng đọng rồi lập tức run rẩy. Một cỗ quang mang chói mắt từ nơi hai đạo lực lượng va chạm khuếch tán ra bốn phía.

Ngay sau đó, một thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm nổ vang trong không trung. Thanh âm bạo liệt đột nhiên vang vọng ở phía chân trời.

– Ảm Nhiên Tiêu Linh Chưởng.

– Hàn Băng Ấn.

– Nộ Hải Cuồng Khiếu.

– Hỏa Viêm Bạo.

– Phong Quyển Tàn Vân.

Trước mắt bao người, trong nháy mắt Lục Lâm Thiên trực tiếp đánh ra từng đạo công kích liên miên. Sau khí có vũ đan ngũ sắc biến dị, khi đồng thời ngưng tụ hai đạo công kích thuộc tính khác nhau đối với Lục Thiếu Du mà nói, căn bản không có một chút ảnh hưởng nào. Cho nên trong nháy mắt này, Lục Thiếu Du đánh ra vô số công kích tương đương với vài Lục Thiếu Du đồng thời công kích Dương Quá kia.

Từng đạo công kích nhanh như thiểm điện được đánh ra, phối hợp với tốc độ của Phù Quang Lược Ảnh, lúc này Lục Lâm Thiên tựa như quỷ mị, tốc độ của Dương Quá kia tuy rằng cực nhanh, thế nhưng lúc này trước mặt Lục Thiếu Du cũng chỉ sàn sàn nhau, cho nên căn bản không có cách nào tránh thoát.

Phanh Phanh.

Trong không gian, năng lượng bộc phát, một cỗ kình phong khủng bố lập tức khuếch tán ra bốn phía. Lúc này mặt đất rạn nứt, đá vụn bắn tứ tung giống như sơn băng địa liệt. Kình khí cùng với năng lượng khủng bố tàn sát bừa bãi, lúc này có không ít người dùng ánh mắt kinh hãi nhìn vào quảng trường.

Một màn hỗn loạn này khiến cho mọi người nhìn vào ánh mắt đều mơ hồ. Năng lượng cuồng bạo giống như thực chất điên cuồng khuếch tán khiến cho cả không gian lúc này trực tiếp vặn vẹo. Từng đạo công kích này quả thực đã đến cấp độ vô cùng đáng sợ.

So với người khác thì lúc này Dương Quá càng thêm khiếp sợ, lúc này thân là Vũ Vương tứ trọng hắn cũng không có cách nào tránh thoát. Từng đạo công kích khiến cho hắn trở tay không kịp. Đồng thời đối phương căn bản cũng bỏ qua công kích của hắn, trực tiếp dùng phương thức ngạnh kháng mà đối chiến với hắn, cho nên hắn căn bản không có cách nào làm thương tổn đối phương.

– Đó là vũ giả ngũ hệ, là vũ giả ngũ hệ.

Từng đạo công kích của Lục Lâm Thiên được thi triển ra. Lúc này tất cả các cường giả cũng đã nhận ra Lục Lâm Thiên là vũ giả ngũ hệ. Vũ kỹ năm thuộc tính Lục Thiếu Du cũng đã thi triển qua.

– Như thế nào đại bộ phận vũ kỹ đều là của Vân Dương Tông vậy?

Vân Khiếu Thiên sững sờ, vũ kỹ Quỷ Sát Dương Quá thi triển đại đa số đều là của Vân Dương Tông.

– Linh Vũ song tu, là Linh Vũ song tu. Chẳng lẽ là Lâm Thiên?

Lục Vô Song biết rõ Lục Lâm Thiên là Linh Vũ song tu, lúc này nhìn thấy những vũ kỹ quen thuộc này, còn có Linh Vũ song tu, đôi mắt xinh đẹp của nàng lập tức sáng ngời.

– Linh Vũ song tu, chẳng lẽ là ca ca.

Lúc này Lục Tâm Đồng cũng vô cùng kinh ngạc.

– Trời a, Quỷ Sát Dương Quá này hình như là Linh Vũ song tu.

Trong lòng Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh không khỏi hít sâu một hơi. Ánh mắt chăm chú nhìn vào quảng trường, thế nhưng trong lòng hắn không thể nào bình tĩnh được.

– Vũ kỹ của người này sao lại giống như chưởng môn như vậy?

Tả Thiên Khung vô cùng nghi hoặc. Khi trước lúc hắn bị chưởng môn chà đạp, cũng bị chưởng môn điên cuồng công kích như vậy.

– Linh Vũ song tu, là vũ kỹ của tiểu tử kia. Quỷ Sát Dương Quá, là tiểu tử kia sao? Sao bộ dáng lại không giống như vậy?

Thiên Độc Yêu Long lẩm bẩm nói, hai mắt tỏa sáng sau đó sờ đầu mình vô cùng nghi hoặc.

Trong không gian hỗn loạn, từng đạo vũ kỹ được Lục Lâm Thiên thi triển ra. Thế nhưng trong lòng hắn cũng vô cùng ngưng trọng, Vũ Vương tứ trọng, trên cấp bậc vũ giả, hắn muốn chà đạp tên này quả thực không thành vấn đề. Bất quá muốn chính thức đánh bại mà nói, cũng không phải là chuyện dễ dàng. Bởi vì tu vi của tên này quá mạnh mẽ, nếu như hắn đột phá tới Vũ Vương nhị trọng thì đơn giản hơn rất nhiều.

– Tu vi rất cao sao? Vậy thì để cho ngươi tiêu hao nhiều một chút, nhìn xem ngươi ngăn cản ra sao.

Lục Lâm Thiên khẽ nở nụ cười tà dị, hai tay cùng lúc kết xuất thủ ấn.

– Ẩm Nhiên Tiêu Linh Chưởng.

– Ẩm Nhiên Tiêu Linh Chưởng.

– Ẩm Nhiên Tiêu Linh Chưởng.

…

Lục Lâm Thiên trực tiếp dùng hai tay đánh ra Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng. Hai tay luân phiên thi triển, lúc này trong nháy mắt có hơn mười đạo Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng được đánh ra.

Năng lượng thuộc tính mộc tràn ngập không gian. Từng đạo chưởng ấn màu xanh trong suốt như ngọc trực tiếp đánh vào trong không gian Dương Quá kia đứng.

Từng thanh âm bạo liệt vang vọng. Kình phong bắn ra bốn phía. Mỗi một đạo kình phong nhanh chóng kéo theo một đường vòng cung giống như thiên la địa võng nhanh chóng ập xuống. Lúc này không gian vặn vẹo, giống như dính vào một chỗ. Một cỗ khí tức vô hình lập tức khuếch tán.

Chương 1336: Hắn chính là ca ca

Dưới cỗ khí tức vô hình này, Dương Quá hoảng sợ vô cùng. Bởi vì lúc này chân khí trên người hắn đang trực tiếp biến mất, vô cùng quỷ dị. Mỗi một đạo chưởng ấn đánh xuống, mặc kệ hắn chống lại ra sao, chân khí đều xói mòn không ít. Hơn mười đạo chưởng ấn đánh ra, tiêu hao của hắn vô cùng kinh người.

Cả không gian hỗn loạn, dưới công kích như vậy, cả không gian mấy ngàn thước trên không trung trực tiếp vặn vẹo. Chung quanh sơn băng địa liệt, cả quảng trường ầm ầm nổ mạnh, không gian hỗn loạn khiến cho mọi người kinh hãi, tim đập thình thịch.

– Đây là công kích gì, không ngờ lại kinh khủng như vậy.

– Dương Quá kia chỉ sợ thảm rồi.

Mọi người trợn mắt líu lưỡi, bọn họ chưa từng nhìn thấy ai công kích như vậy. Hoàn toàn giống như người điên, không để ý tới sự tiêu hao của mình. Mà người ngoài sao có thể hiểu được, Lục Lâm Thiên dựa vào đan điền khổng lồ, căn bản không quan tâm tới một chút tiêu hao như vậy.

Sau khi hơn mười đạo quang mang màu xanh tiêu tán, sắc mặt Dương Quá lúc này rốt cuộc đã tái nhợt. Thân thể liên tiếp lùi lại trong không trung, dáng vẻ vô cùng chật vật. Mà ngay cả khải giáp trên người cũng ảm đạm.

Ngay khi Dương Quá bị đẩy lui, đột nhiên một lần nữa lại cảm nhận được khí tức của Lục Lâm Thiên, hắn lập tức ngẩng đầu nhìn chăm chú về phía trước.

– Hư Linh Huyễn Ấn.

Một tiếng quát vang lên, trong mắt Lục Lâm Thiên có một cỗ quang mang quỷ dị lập tức bắn vào mắt Dương Quá.

Sắc mặt Dương Quá đại biến, trong đầu đột nhiên mê muội, ánh mắt thoáng ngốc trệ, trong lòng thầm kêu không ổn, cố gắng giãy dụa, thế nhưng đã chậm.

– Hàn Băng Đống Kết Sát.

Chỉ trong nháy mắt, trong không gian nơi Dương Quá đứng, gợn sóng trong không gian lập tức sôi trào, một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn ra bốn phía, trong cỗ khí tức này xen lẫn hàn băng chi khí.

Một lát sau, ngay khi Dương Quá phục hồi tinh thần lại, không gian lập tức bị đóng băng, ngay sau đó, cả người lập tức bị hàn băng bao phủ.

Phanh Phanh.

Một thanh âm bạo liệt cực lớn vang vọng trong không trung, hàn băng trực tiếp nổ tung. Thân thể Dương Quá theo hàn băng nổ tung, khải giáp quanh người bị rạn nứt, sau đó hóa thành từng mảnh vỡ tiêu tán trong không trung.

Phanh Phanh.

Giờ phút này, thân thể Dương Quá từ trên không trung trực tiếp rơi xuống đất, mặt đất rạn nứt, đá vụn bay bốn phía, sắc mặt tái nhợt, khí tức trên người uể oải không ít.

Thực lực khi Lục Lâm Thiên thi triển Hàn Băng Đống Kết Sát cũng miễn cưỡng có thể chống lại Vũ Vương tứ trọng. Vừa rồi sau khi điên cuồng công kích một phen, lại thêm Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng làm tiêu hao đối phương. Lúc này Dương Quá đã tiêu hao vô cùng nghiêm trọng, rồi lại chống lại Hàn Băng Đống Kết Sát của Lục Thiếu Du, tăng thêm Hư Linh Huyễn Ẩn, dưới tình huống Linh Vũ kết hợp khiến cho Dương Quá kia lập tức bị thương nặng.

– Ta thua.

Dương Quá nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, tay khẽ lau vết máu nơi khóe miệng rồi nói:

– Chẳng lẽ ngươi chính là Linh Vũ song tu trong truyền thuyết

sao?

– Đúng vậy, ngươi chính là người thứ nhất khiến cho ta phải bộc lộ Linh Vũ song tu.

Lục Lâm Thiên nói. Nếu không phải là như vậy, hắn căn bản không thể thắng nổi Dương Quá này, Vũ Vương tứ trọng, có thể nói trên phương diện vũ giả, dùng thực lực bình thường của hắn, cho dù toàn lực ra tay, dựa vào vũ đan ngũ sắc, dùng tất cả công kích lực lượng thuộc tính cùng với tác dụng của Ảm Nhiên Tiêu Linh chưởng, lại được đan điền khổng lồ chèo chống, cuối cùng Linh Vũ kết hợp, thúc dục Hàn Băng Đổng Kết Sát mới có thể đánh bại Dương Quá này.

Đương nhiên, Lục Lâm Thiên cũng biết nếu như hắn dùng hết thủ đoạn, muốn đối phó với Dương Quá này cũng không phải là không có cách nào. Hắn còn có Huyết Lục, Huyễn Ảnh Thanh Vũ, cùng với Chu Tước Huyền Vũ Quyết còn chưa thúc dục. Mà những thứ này một khi thúc dục, đối với khiêu chiến kế tiếp, càng thêm khó khăn. Trong lúc mơ hồ, Lục Thiếu Du có cảm giác, đối thủ lớn nhất của hắn chính là Thánh Nữ Tử Yên cùng với Lăng Thanh Tuyền kia. Cho nên hắn cần phải bảo lưu những con át chủ bài này đối phó với nhị nữ kia.

– Tỷ tỷ từng nói, nhân ngoại hữu nhân a. Hóa ra lại đúng là như vậy.

Dương Quá khẽ thở dài, lập tức đi xuống dưới đài.

– Hàn Băng Đổng Kết Sát, đây chính là vũ kỹ của Phá Quân ca ca a. Chẳng lẽ…

Hai mắt Lục Tâm Đồng sáng ngời, trong mắt bắn ra tinh quang.

Lúc này, chung quanh quảng trường hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người đều líu lưỡi. Đối với một màn rung động cùng với điên cuồng mọi người còn chưa phục hồi tinh thần.

Trên đài cao, tất cả cường giả nhìn nhau, không ít người líu lưỡi không nói ra lời.

– Linh Vũ song tu trong truyền thuyết, Vũ Vương nhất trọng không ngờ đánh bại Vũ Vương tứ trọng.

– Cuối cùng Linh Vũ kết hợp, uy lực đại tăng a.

– Không ngờ Linh Vũ song tu thực sự tồn tại, đây không phải là truyền thuyết, thực sự là Linh Vũ song tu.

– Quỷ Sát Dương Quá này không ngờ lại là người Linh Vũ song tu, Vũ Vương nhất trọng, Linh Vương nhất trọng. Lại là vũ giả ngũ hệ, thiên phú như vậy, quả thực hiếm thấy.

– Người này rốt cuộc có địa vị gì, thiên phú như vậy, nếu như thu vào trong môn thì tốt biết bao.

– Phải thăm dò lai lịch người này.

Rung động, tất cả mọi người đều rung động. Kể cả là chúng cường giả trong Thiên Địa các, Kình Linh Vương, tất cả sơn môn lớn, Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Gia Cát Tây Phong, Mộ Dung Lan Lan,… Tất cả mọi người lúc này đều líu lưỡi. Vũ giả ngũ hệ, Linh Vũ song tu, thiên phú như vậy bọn hắn chưa từng gặp qua một người nào, quả thực chưa từng nghe nói qua.

– Chư vị trọng tài, có thể xem như ta thắng không?

Lục Lâm Thiên nhìn biểu hiện trên mặt của tất cả mọi người, chuyện này hắn cũng đã sớm tính tới. Một khi thân phận Linh Vũ song tu bị bại lộ, đủ để tạo thành oanh động không nhỏ.

– Quỷ Sát Dương Quá thắng.

Nghe Lục Lâm Thiên hỏi vậy, đại hán Vũ Vương mặc hoàng bào của Thiên Địa các mới phục hồi tinh thần, lập tức tuyên bố. Trong giọng nói mang theo sự kích động tới run rẩy.

– Quỷ Sát Dương Quá, Linh Vũ song tu, Quỷ Sát Dương Quá, Linh Vũ song tu.

Trên thính phòng, tiếng hoan hô từ khán giả bốn phía vang lên. Từng tiếng hoan hô hội tụ tạo thành thanh âm giống như sấm rền vang vọng trong không trung. Quỷ Sát Dương Quá một lần nữa thắng trận thứ sáu, đồng thời bại lộ thân phận Linh Vũ song tu, một màn điên cuồng công kích vừa rồi khiến cho vô số người sùng bái. Đây vốn là một thế giới sùng bái cường giả, cường giả dù đi tới đâu cũng là đối tượng vô cùng được hoan nghênh.

– Lâm Thiên.

– Ca ca.

Lúc này, hai đạo thân ảnh xinh đẹp từ dưới nhảy lên. Thân ảnh lóe lên rồi lập tức tới trước người Lục Lâm Thiên. Hai đạo thân ảnh này đáp xuống, chính là Lục Vô Song cùng Lục Tâm Đồng.

Hai người chăm chú nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt Lục Vô Song hiện lên sự tưởng niệm, nhanh chóng nói:

– Lâm Thiên, chàng còn định dấu tới bao giờ nữa?

– Ca ca, là huynh, huynh không lừa gạt được muội đâu. Nhất định là huynh.

Ánh mắt Lục Tâm Đồng lóe lên, trên mặt mang theo sự vui mừng không nói nên lời, thân thể mềm mại nhanh chóng nhảy vào trong lòng Lục Lâm Thiên.

Chương 1337: Cho lão công ôm một cái nào (1)

– Tiểu nha đầu, rốt cuộc muội cũng nhận ra rồi sao?

Lục Lâm Thiên khẽ cười, hai tay giang rộng, nhanh chóng đem thân thể đang lao thẳng về phía hắn mà ôm vào lòng.

– Ca ca, muội biết ngay là huynh mà. Huynh còn gạt muội.

Lục Tâm Đồng rúc vào l*иg ngực quen thuộc, lúc này nàng càng thêm chắc chắn đây là ca ca của nàng. Bộ ngực này vô cùng quen thuộc.

– Vô Song tỷ, hắn là…

Vân Hồng Lăng dường như cũng nghĩ tới cái gì đó, lập tức tới trước người Lục Vô Song, khuôn mặt run rẩy, ánh mắt cực kỳ kích động.

– Hồng Lăng, muội nhìn kỹ xem.

Lục Vô Song cười cười, giờ phút này ánh mắt nàng nhìn vào thân ảnh kia càng thêm khẳng định.

– Cha, con biết rồi, Linh Vũ song tu, Lâm Thiên cũng là Linh Vũ song tu. Quỷ Sát Dương Quá chính là Thiếu Du, Thiếu Du đã thoát khỏi đó rồi.

Trên đài cao, Lữ Tiểu Linh không tiến vào top mười cho nên thi đấu thứ hạng nàng luôn ở trong Linh Thiên môn. Lúc này nhìn thấy Quỷ Sát Dương Quá kia thi triển Hư Linh Huyễn Ẩn, còn có thân ảnh quen thuộc kia trong nội tâm nàng đã suy đoán qua. Sau khi nhìn thấy Quỷ Sát Dương Quá này là Linh Vũ sau tu, vũ kỹ thi triển toàn bộ đều là vũ kỹ nàng quen thuộc, tăng thêm Lục Tâm Đồng đang ở trong lòng người kia khiến cho nàng khẳng định, người nọ chính là Lục Thiếu Du. Khó trách trong lúc thi đấu người này lại che chở cho nàng, hóa ra…

Thanh âm vừa dứt, ngay trong lúc Lữ Chính Cường cùng Khâu Mỹ Vi há hốc mồm ngạc nhiên thì Lữ Tiểu Linh cũng lao thẳng xuống quảng trường.

– Là Lâm Thiên sao?

Lữ Chính Cường, Khâu Mỹ Vi lúc này líu lưỡi. Phía xa, Vân Khiếu Thiên cũng trợn mắt má mồm, trong đám người, ánh mắt Vũ Ngọc Tiền chăm chú nhìn vào trong quảng trường dường như đã cảm nhận được cái gì đó, thân thể khẽ run rẩy.

Trên thính phòng, lúc này hai tỷ muội Hoàng gia nhìn vào trong quảng trường, hai người nhìn nhau, hết thảy những chuyện này khiến cho các nàng rung động không nói nên lời.

Trong Phi Linh môn, lúc này Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung, Linh Vũ song quái, Thanh Hỏa lão quỷ, Thiên Độc Yêu Long… Tất cả mọi người đều kích động nhìn vào trong quảng trường.

– Này, rốt cuộc ngươi có phải là Lâm Thiên hay không?

Vân Hồng Lăng nhìn Lục Lâm Thiên, hai tay chống nạnh, trừng mắt quát lên với Lục Lâm Thiên.

Lục Tâm Đồng lúc này từ trong lòng ca ca ngẩng đầu lên. Lục Lâm Thiên mỉm cười, nha đầu Hồng Lăng này vẫn luôn như vậy a.

– Nàng nói xem.

Lục Lâm Thiên nói. Sau đó hắn giơ tay lên mặt xé một cái, cơ trên mặt khẽ nhúch nhích, sau đó trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, một mặt nạ cùng với mái tóc dài được bóc ra. Một khuôn mặt quen thuộc xuất hiện. Khuôn mặt này cương nghị, mắt sáng như sao, cái khóe miệng kia, luôn luôn treo nụ cười vui vẻ có chút tà dị cùng với một cỗ tà khí nhàn nhạt.

– Trời ạ, Quỷ Sát Dương Quá là chưởng môn, đó là chưởng môn.

– Là chưởng môn, chưởng môn là người Linh Vũ song tu.

Tả Thiên Khung, Thanh Hỏa lão quỷ cùng tất cả mọi người há hốc mồm. Khuôn mặt quen thuộc kia trên quảng trưởng không phải là chưởng môn nhà bọn hắn thì còn có thể là ai.

– Thực sự là tiểu tử kia, ngay cả ta cũng bị lừa gạt.

Thiên Độc Yêu Long vừa mừng vừa sợ, râu rồng run lên, khuôn mặt vô cùng vui vẻ.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lúc này cũng líu lưỡi, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh trợn mắt:

– Vũ giả ngũ hệ, Linh Vũ song tu, tiểu tử này rốt cuộc còn che giấu bao nhiêu bí mật?

– Là Lâm Thiên, là đồ đệ của ta.

Lúc này, Vũ Ngọc Tiền đột nhiên run rẩy, cái khuôn mặt quen thuộc kia không phải là tên đệ tử hắn ngày nhớ đêm mong thì còn có thể là ai. Trong lúc kích động, Vũ Ngọc Tiền lại theo thói quen, hai tay chà vào nhau, sau đó cùng vỗ dùi một cái, thanh âm thanh thúy lập tức vang lên.

Lập tức có hai tiếng kêu to truyền đến:

– Vũ trưởng lão, ngươi lại đập phải ta.

Thanh âm vừa dứt, Tống trưởng lão cùng Ngô trưởng lão lập tức trừng mắt nhìn Vũ Ngọc Tiền, lần này quả thực vô cùng đau.

– Các ngươi đau không?

Vũ Ngọc Tiền không để ý tới vẻ mặt kháng nghị của hai người, ngược lại còn hỏi hai người một câu.

– Nói nhảm, ngươi tự đánh vào mình mà xem có đau hay không?

Tống trưởng lão trừng mắt nhìn Vũ Ngọc Tiền, hắn vốn tưởng rằng trốn sang ngồi bên trái sẽ không có chuyện gì, ai người Vũ trưởng lão này lại dùng hai tay đánh a. Nghe thấy Vũ Ngọc Tiền hỏi, hai vị trưởng lão hận không thể đánh cho Vũ Ngọc Tiền một trận.

– Đau là tốt rồi, chứng minh không phải là ta nằm mơ a. Một Huyền Thiên Bí cảnh nho nhỏ sao có thể vây khốn đệ tử ta. Hừ.

Vũ Ngọc Tiền căn bản không để ý tới cảm xúc của hai vị trưởng lão này, lúc này hai tay lại xoa vào nhau vô cùng hưng phấn rồi vỗ xuống.

Phanh Phanh.

Hai thanh âm thanh thúy vang lên, lúc này thanh âm của Vũ trưởng lão vang lên:

– Ai ôi. Đau chết ta, hai tên hỗn đản các ngươi, không ngờ lại âm ta.

– Hừ.

Tống trưởng lão cùng Ngô chưởng lão dường như đã biết trước cho nên vận chuyển chân khí xuống đùi rồi chống đỡ. Mà Vũ trưởng lão kia sau khi đánh xuống hai đùi bọn họ, giống như là đánh vào tảng đá, một cỗ phản lực khiến cho hai tay Vũ Ngọc Tiền đau đớn, nhìn thấy Vũ trưởng lão kinh ngạc, hai vị trưởng lão lúc này mới thỏa mãn mỉm cười.

– Là tiểu tử này, Linh Vũ song tu. Hóa ra tiểu tử này là Linh Vũ song tu.

Đối với mấy vị trưởng lão sau lưng đang nháo lên, Vân Khiếu Thiên lúc này cũng không để ý tới, bản thân hắn kích động tới mức trực tiếp đứng lên, ánh mắt nhìn chăm chú vào quảng trường. Lúc này hắn cùng Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh há hốc mồm vẫn chưa thể khép lại, cái mồm của hai người bọn hắn hiện tại đủ để nhét một quả trứng gà vào. Không lâu trước hắn còn đang suy đoán, rốt cuộc Quỷ Sát Dương Quá có địa vị gì, thế nhưng thật không ngờ Quỷ Sát Dương Quá này lại là con rể của hắn, Linh Vũ song tu, vũ giả ngũ hệ, đương nhiên hắn hiểu rõ điều này đại biểu cho cái gì, trong lòng hiện tại vô cùng khiếp sợ căn bản không thể nói lên lời.

Trong Linh Thiên môn, Lữ Chính Cường cùng Khâu Mỹ Vi cũng đã sớm đứng dậy, líu lưỡi, trong nội tâm vô cùng khiếp sợ không kém Vân Khiếu Thiên. Toàn thân kích động tới mức run rẩy.

– Quỷ Sát Dương Quá chính là Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn.

Cùng một lúc, tất cả các cường giả đều vô cùng kinh hãi, trên đài cao hiện tại tĩnh lặng, kể cả là Kình Linh Vương của Thiên Địa các lúc này cũng líu lưỡi, dùng ánh mắt khó có thể tin nhìn xuống quảng trường.

Sưu Sưu.

Mãi một lúc lâu sau, mọi người mới bình tĩnh lại, thế nhưng sự khiếp sợ trong nội tâm vẫn không thể diễn tả bằng lời.

– Là hắn…

Lăng Thanh Tuyền, Tử Yên, Lam Thập Tam, Nguyên Nhược Lan lúc này đều biến sắc. Bốn người này đối với Lục Lâm Thiên đương nhiên cũng không lạ lẫm gì, bốn người quả thực không ngờ, người này lại là Lục Thiếu Du, sắc mặt của bốn người lập tức có biến hóa.

– Tiểu tặc, dám lừa gạt bổn tiểu thư, còn dám đùa giỡn bổn tiểu thư. Đi ra cũng không nói lời nào. Xem ta thu thập chàng thế nào

Chương 1338: Cho lão công ôm một cái nào (2)

Nhìn thấy nam tử trước mặt, ánh mắt Vân Hồng Lăng lúc này vô cùng vui vẻ. Thế nhưng sắc mặt lập tức biến đổi, vô cùng tức giận, bàn tay trắng nõn như ngọc nắm chặt, nhanh chóng đánh một quyền về phía Lục Thiếu Du.

– Tiểu lừa gạt, chàng nói không gạt ta nữa, thế nhưng lần này lại gạt ta rồi.

Lúc này thân ảnh xinh đẹp của Lữ Tiểu Linh lóe lên rồi nhanh chóng xuất hiện trong quảng trường. Trực tiếp dùng bàn tay trắng nõn đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Vân Hồng Lăng cùng Lữ Tiểu Linh dùng một quyền đánh tới, tuy rằng không dùng chân khí và linh lực, bất quá hai người đều là Linh Suất cùng Vũ Suất, một quyền này cũng mang theo kình phong kinh người, uy thế bất phàm.

– Đến đây, để lão công ôm một cái.

Nhìn thấy nhị nữ lao tới, Lục Lâm Thiên lập tức giang rộng hai tay ra.

Trong ánh mắt của mọi người, ngay khi nắm tay của nhị nữ chuẩn bị đánh vào trên người Lục Lâm Thiên thì nắm tay lập tức buông lỏng, hai thân thể mềm mại một trái một phải chui vào trong ngực Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tặc nhà chàng, ta cứ nghĩ chàng chết rồi, chàng hù chết ta a.

– Tiểu lừa gạt, chàng không có việc gì là tốt rồi. Về sau không được mạo hiểm như vậy nữa, chàng nghe rõ chưa.

Hai thân thể mềm mại nhẹ giọng, nức nở nói, cánh tay ôm chặt nam nhân này, không chịu buông lỏng một chút nào. Hai năm qua, cảm giác nhớ nhung khắc cốt ghi tâm cùng với lo lắng, giờ phút này tất cả đều được phóng thích.

Ôm nhị nữ trong ngực, Lục Lâm Thiên đột nhiên có cảm giác mình là tội nhân, khiến cho những người thân nhất lo lắng, loại tư vị này có lẽ không hề dễ chịu.

Đám người trên đài cao, thính phòng cùng với khán giả bốn phía nhìn thấy hai nữ tử tuyệt sắc không ngờ lại bị một nam nhân ôm vào trong ngực, không ít người cảm thấy hâm mộ cùng ghen ghét. Thế nhưng một màn này cũng khiến cho mọi người rung động. Hóa ra Quỷ Sát Dương Quá này chính là Lục Thiếu Du của Phi Linh môn.

– Quỷ Sát Dương Quá là Lục Lâm Thiên Phi Linh môn?

Trên thính phòng, Tuyệt Linh Vương, Khoái Kiếm Vương, Bạch Vạn Tượng trong nháy mắt này chấn động vô cùng.

– Hóa ra Dương Quá tiên sinh là Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn.

Lúc này tâm tình của phụ tử Hoàng gia càng thêm phức tạp. Vốn bọn hắn còn đang không ngừng suy đoán thân phận của Quỷ Sát Dương QUá, thế nhưng dù thế nào cũng không ngờ tới, Quỷ Sát Dương Quá chính là chưởng môn Lục Thiếu Du của Phi Linh môn gần đây mới quật khởi.

– Được rồi, ta không sao rồi. Về sau ta sẽ không để cho hai người lo lắng nữa.

Ôm chặt nhị nữ trong ngực, Lục Lâm Thiên khẽ nói.

– Còn có lần sau sao?

Nhị nữ ngẩng đầu, vẻ mặt đồng thời giận dữ, hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

– Được rồi, Lâm Thiên còn đang khiêu chiến, tha cho chàng đi.

Lục Vô Song bước về phía trước, nhìn nam tử trước mặt, sự lo lắng cùng với nhớ nhung trong nội tâm nàng đã biến mất. Trong đôi mắt xinh đẹp kia lúc này đã khôi phục vẻ dịu dàng, trong sáng khi trước.

Nhìn nữ tử tuyệt mỹ cao quý trước mặt này, Lục Lâm Thiên tiến về phía trước một bước, lập tức ôm nữ tử này vào trong ngực, ôm thật chặt, cả hai không nói một lời nào.

Lục Vô Song không dãy dụa, dưới ngàn vạn ánh mắt nhìn vào nàng cũng ôm chặt nam tử trước mặt. Lúc này trong mắt có nước mắt xuất hiện, thế nhưng lại không chảy xuống.

– Được rồi, vẫn còn đang thi đấu bài danh, chàng còn muốn tiếp tục khiêu chiến sao? Sao không nghỉ ngơi một chút?

Một lát sau, Lục Vô Song ngẩng đầu lên rồi khẽ hỏi.

– Không cần nghỉ ngơi, ta sẽ tiếp tục khiêu chiến.

Lục Lâm Thiên nói rồi ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn về phía Phi Linh môn, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cùng với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, cuối cùng ánh mắt nhìn vào trên người Vũ Ngọc Tiền của Vân Dương Tông, lập tức cúi đầu thi lễ. Hắn đã sớm nhìn thấy sư phụ mình cũng có mặt ở đây, lúc này không có cách nào lên trên đó chào hỏi một tiếng. Thế nhưng, tuy rằng là như vậy đối với vị sư phụ này Lục Thiếu Du vẫn có một loại tình cảm đặc biệt.

– Đồ nhi ngoan.

Trong đám người, Vũ Ngọc Tiền dùng tay áo lau nước mặt kích động, lúc này, sự lo lắng trong nội tâm mấy năm nay của hắn được quét sạch.

– Chàng cẩn thận một chút.

Thấy Lục Lâm Thiên còn muốn tiếp tục khiêu chiến, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh đều không nói gì thêm.

– Ca ca, nhất định huynh phải lấy được vị trí thứ nhất.

Lục Tâm Đồng dùng đôi mắt sáng ngời nhìn qua ca ca của nàng, trong mắt còn có chút ẩm ướt.

– Được rồi, ca ca sẽ cố gắng.

Lục Lâm Thiên nói, thủ ấn trong tay đánh ra rồi lập tức vỗ vào bên hông. Năm đạo lưu quang lập tức bắn ra rồi hóa thành năm đạo thân ảnh.

– Lão đại, sao lại ra lúc này, huynh sao rồi?

Năm đạo thân ảnh này chính là Tiểu Long, Huyết Mị, Hắc Hùng, còn có Nghịch Lân Yêu Bằng và Thái Âm Yêu Thỏ.

– Không phải đệ muốn đi ra ngoài sao? Cho đệ ra trước đó.

Lục Lâm Thiên nói. Dù sao cũng đã bại lộ, cũng có thể để cho đám người Tiểu Long ra ngoài. Trong không gian thú nang này cũng không phải là địa phương thoải mái gì cho cam.

Lúc này, nhìn thấy năm đạo thân ảnh này, tứ nữ lập tức sững sờ. Đặc biệt là Huyết Mị khiến cho chúng nữ không khỏi nhìn thêm vài lần. Khí chất cùng với sự yêu mị của Huyết Mị, tuy rằng kém Bạch Linh, thế nhưng tư thái cũng cực kỳ xinh đẹp, khiến cho mọi người nhìn vào muốn chảy máu mũi.

– Vô Song tỷ, Hồng Lăng tỷ, Tiểu Linh tỷ, Tâm Đồng, rốt cuộc đệ cũng gặp được mọi người.

Lúc này Tiểu Long nhìn thấy tứ nữ trước mặt, lập tức vô cùng cao hứng nhảy tới.

Lục Tâm Đồng đương nhiên biết rõ hình dáng nhân loại của Tiểu Long, thế nhưng Lữ Tiểu Linh, Lục Vô Song cùng với Vân Hồng Lăng đều không biết, cho nên ba người lập tức ngạc nhiên.

– Tiểu Long, đệ lại đột phá rồi sao?

Nhìn thấy Tiểu Long, Lục Tâm Đồng vô cùng thân mật vuốt ve mái tóc vàng của Tiểu Long. Thứ nàng thích nhất trên người Tiểu Long chính là mái tóc vàng này.

– Đây là Tiểu Long sao?

Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lục Vô Song lập tức ngạc nhiên rồi đi tới trước mặt Tiểu Long nói:

– Tiểu Long, mái tóc vàng này của đệ quả thực là đáng yêu a.

Dưới tay tam nữ, mái tóc vàng của Tiểu Long lập tức hóa thành ổ gà, dọa cho Tiểu Long phải trốn ở sau lưng lão đại.

– Hồng Lăng tỷ, Tiểu Linh tỷ, hai người không đánh nhau sao?

Sau khi trốn ở sau lưng lão đại, Tiểu Long nháy mắt một cái rồi lập tức hỏi Vân Hồng Lăng cùng Lữ Tiểu Linh.

– Tiểu bất điểm nhà ngươi, bớt lời đi được không.

Lục Lâm Thiên đột nhiên vỗ nhẹ vào đầu Tiểu Long. Tên tiểu bất điểm này, không mượn nói cũng mở miệng ra nói.

– Lão đại, đệ đã nói không được đập đầu đệ rồi mà. Coi chừng đệ bị huynh đập cho ngốc đó.

Tiểu Long vuốt đầu, trừng mắt kháng nghị nói với Tiểu Long. Cái miệng nhỏ nhắn chu lên, vô cùng đáng yêu.

– Ha ha.

Nhìn thấy bộ dáng của Tiểu Long lúc này, chúng nữ lập tức cười khanh khách.

– Tiểu Long, đệ mang Huyết Mị, Hắc Hùng lên trên đó đi.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long.

– Vâng, lão đại.

Tiểu Long đáp, nó biết rõ lão đại còn chính sự cần làm, cho nên lập tức cùng với tứ nữ rời khỏi quảng trường.

Chương 1339: Chà đạp Thánh Tử (1)

Lục Tâm Đồng, Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song thì chỉ dừng ở cạnh quảng trường. Tam nữ này còn tiếp tục tiến hành thi đấu bài danh, mà Lữ Tiểu Linh thì trở lại trong Linh Thiên môn. Về phần Tiểu Long lúc này đang mang Huyết Mị cùng với Hắc Hùng, Nghịch Lân Yêu Bằng cùng với Thái Âm Yêu Thỏ trực tiếp nhảy vào trong đội hình Phi Linh môn.

– Lão độc vật, con rắn lớn, ta trở lại rồi.

Thanh âm non nớt của Tiểu Long không chút cố kỵ vang lên bên tai Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh trừng mắt nhìn Tiểu Long, trên mặt hiện lên sự vui vẻ.

– Tiểu Long, ta biết ngay đám các ngươi không có chuyện gì xảy ra mà.

Thiên Độc Yêu Long lập tức lớn tiếng nói, căn bản không chút cố kỵ đám người sơn môn khác. Mà ánh mắt của hắn lập tức rơi vào trên người Huyết Mị cùng với Hắc Hùng, trực giác nói cho hắn biết, thực lực của một đầu yêu thú cùng với linh thú này rất mạnh, không dưới hắn.

– Đương nhiên.

Tiểu Long chu miệng nói, bất quá trong nội tâm nó biết rõ, lần này mình phải cửu tử nhất sinh mới rời khỏi Huyền Thiên bí cảnh, bất quá chỗ tốt đạt được cũng kinh người.

– Lại là yêu thú thất giai, linh thú thất giai.

Nhìn thấy Huyết Mị cùng với Hắc Hùng, tất cả cường giả các sơn môn khác chung quanh đều âm thầm đánh giá. Bọn họ quả thực không rõ tại sao bên người Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn này lại có thể có nhiều yêu thú thất giai như vậy.

Mà có người đã sớm nghe nói bên người Quỷ Sát Dương Quá có Thị Huyết Linh Phong thất giai, lúc này nhìn thấy Huyết Mị, ánh mắt đám người kia lập tức đại biến. Thị Huyết Linh Phong thất giai, so với yêu thú thất giai cùng khủng bố hơn nhiều. Mà thực lực của Phi Linh môn hiện tại, càng thêm khủng bố.

– Tiểu Linh, con đã sớm biết Lâm Thiên là Linh Vũ song tu sao?

Lữ Tiểu Linh trở lại Linh Thiên môn, Lữ Chính Cường lúc này mới từ trong kinh ngạc hồi phục tinh thần lại, sau khi ngồi xuống ghế rồi lập tức hỏi Lữ Tiểu Linh.

– Vâng.

Lữ Tiểu Linh khẽ gật đầu, lúc này nàng cũng không cần dấu nữa.

– Nha đầu nhà con.

Lữ Chính Cường bất đắc dĩ nhìn nữ nhi của mình. Không biết trong lòng hắn đang suy nghĩ điều gì.

– Thế nào lại là hắn, không…

Lúc này Gia Cát Tử Vân cũng ngồi trong đám người Lan Lăng sơn trang. Lúc này quả thực hắn không ngờ tới, người đánh bại hắn lại là Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn. Hắn tình nguyện xem người đánh bại hắn là Quỷ Sát Dương Quá mới khiến cho trong lòng hắn dễ chịu một chút. Mà lúc này, Lục Thiếu Du kia lại là Linh Vũ song tu, tất cả quang mang hiện tại đều dồn vào Lục Thiếu Du kia, triệt dễ dẫm nát hắn dưới chân.

– Tông chủ, Lâm Thiên là Linh Vũ song tu a.

Trong đám người Vân Dương Tông, Đại hộ pháp bên người Vân Khiếu Thiên khẽ nói.

– Chuyện này sau khi chấm dứt thi đấu bài danh rồi nói sau. Linh Vũ song tu a.

Vân Khiếu Thiên hít sâu một hơi, cố gắng bình phục tâm tình khó có thể nói lên lời này. Trong Vân Dương Tông mấy năm mà không ngờ hắn lại không thể nhìn ra Lục Lâm Thiên là Linh Vũ song tu. Lúc này hắn không khỏi cười khổ một cái, nếu như ở trong Vân Dương Tông mà hắn nhìn ra chuyện này, có lẽ hắn tuyệt đối sẽ không để cho tiểu tử này rời khỏi Vân Dương Tông, phải buộc chặt hắn vào trong Vân Dương Tông a.

– Quỷ Sát Dương Quá.

– Lục Lâm Thiên.

Trên hòn đảo bốn phía lúc này từng tiếng hoan hô vang vọng trong không gian.

– Cảm ơn mọi người ủng hộ, Lục Lâm Thiên Phi Linh môn ta xin tạ ơn tất cả mọi người.

Lục Lâm Thiên đứng trên quảng trường, nhanh chóng xoay người về bốn phía thi lễ, quả thực vô cùng tự kỷ cùng với vô sỉ. Hắn không nghĩ tới bản thân mình lại có nhiều người ủng hộ như vậy.

– Quỷ Sát Dương Quá, chúng ta ủng hộ ngươi, tiếp tục khiêu chiến đi.

Oanh.

Tiếng hoan hô nhiệt liệt vang vọng trong không trung.

– Chư vị, ta còn có thể tiếp tục khiêu chiến không?

Nghe tiếng hoan hô như sấm sét bốn phía, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn lên trên đài rồi nói.

– Đương nhiên có thể, Lục Lâm Thiên Phi Linh môn có thể tiếp tục khiêu chiến.

Thanh âm của Kình Linh Vương trong Thiên địa các lập tức quanh quẩn trong quảng trường.

– Phi Linh môn Lục Lâm Thiên xin Lam Thập Tam của Thiên các chỉ giáo.

Nghe thấy Kình Linh Vương nói vậy, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào Lam Thập Tam đang kinh ngạc.

– Ha ha, Lục Lâm Thiên, ngươi không tham gia lần thi đấu này khiến cho trong lòng ta có chút tiếc nuối. Hiện tại chút tiếc nuối ấy rốt cuộc đã không còn nữa rồi.

Dưới ánh mắt của mọi người, ống tay áo Lam Thập Tam run lên, ánh mắt mang theo sự nóng bỏng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, thân thể lập tức nhảy lên trên quảng trường.

Lam Thập Tam tiếp nhận khiêu chiến, ánh mắt của tất cả mọi người lúc này tập trung vào trên người Lam Thập Tam cùng với Lục Thiếu Du. Vốn mọi người coi Dương Quá kia là đầu hắc mã lớn nhất. Thế nhưng sau khi Lục Thiếu Du bại lộ thân phận Linh Vũ song tu, danh tiếng đầu hắc mã lớn nhất đương nhiên đã rơi vào trong người Lục Thiếu Du.

Tất cả mọi người đều muốn biết, đầu hắc mã lớn nhất lần này sau khi thắng liên tiếp sáu trận, đặc biệt là đánh bại Dương Quá Vũ Vương tứ trọng kia, sau đó còn có bao nhiêu thực lực để đánh bại Lam Thập Tam. Tuy rằng Lam Thập Tam chỉ là Vũ Vương tam trọng, nhưng lại có thực lực đủ để chống lại Vũ Vương tứ trọng.

Lúc này đám người Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Vũ Ngọc Tiền, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cũng dùng ánh mắt chờ mong nhìn xuống phía dưới.

– Chư vị chưởng môn, Lục Lâm Thiên đấu với Lam Thập Tam. Không bằng đặt cược nhỏ một chút, mọi người có hứng thú hay không?

Ánh mắt khẽ đổi, trên đài cao, Vân Khiếu Thiên dùng ánh mắt như cười như không nhìn về phía mọi người rồi nói.

Chi chủ các phái khẽ liếc mắt nhìn qua Vân Khiếu Thiên rồi lập tức giả bộ như không nghe thấy.

– Chư vị chưởng môn, một bồi hai, thế nào? Bằng không một bồi ba cũng được. Đánh cược nho nhỏ mà thôi.

Vân Khiếu Thiên nhìn thấy mọi người không để ý tới mình, hắn lại tiếp tục nói.

Mọi người lại một lần nữa liếc mắt nhìn Vân Khiếu Thiên, không có ai tiếp lời, căn bản là không để ý tới hắn. Một bồi ba, Vân Khiếu Thiên đặt cược đương nhiên sẽ là con rể mình. Sự biến thái của Lục Thiếu Du mọi người đều đã nhìn thấy trong mắt, ai còn dám đánh cược cơ chứ.

– Được rồi.

Vân Khiếu Thiên nhìn thấy mọi người căn bản không có ý đánh cược cũng chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu mà thôi. Có lẽ về sau cũng không có ai dám đánh cược với hắn nữa.

– Chúng ta lại gặp mặt, trận chiến lần trước quả thực không đã nghiền, hôm nay rốt cuộc cũng có cơ hội.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu lên, ánh mắt nhanh chóng nhìn về phía Lam Thập Tam. Bốn mắt nhìn nhau, trong mắt bắn ra một cỗ chiến ý. Trận chiến trong sơn mạch Đoạn Thiên khi trước vẫn không tính là chấm dứt. Lần này nên chiến một trận sảng khoái. Lam Thập Tam tuy rằng là Vũ Vương tam trọng, thế nhưng thực lực trên người đủ để chống lại Vũ Vương tứ trọng. Thua ở trong tay Lục Tâm Đồng cũng là bởi vì Lục Tâm Đồng có một chút thủ đoạn đặc thù, cùng với một chút nhân tố khác mà thôi. Nếu tính ra, thực lực của Lam Thập Tam này sợ rằng cũng phải sàn sàn với Dương Quá kia.

Chương 1340: Chà đạp Thánh Tử (2)

Trận chiến hai năm trước trong sơn mạch Đoạn Thiên đối với Lục Lâm Thiên mà nói, hắn vẫn có chút tiếc nuối. Từ trước tới nay hắn đều đánh chết đối thủ của mình, trong đám người trẻ tuổi đồng lứa cũng không có mấy đối thủ.

Đám người trẻ tuổi, trong lòng chung quy cũng có chút nhiệt huyết. Cho dù là hiện tại Lục Lâm Thiên cũng thường xuyên nhớ lại khoảng thời gian ở trong Vân Dương Tông. Khi đó có thể cùng với đám người Phi Ưng Lăng Phong, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phách Đao Long Tam thoải mái đại chiến.

Lúc này, gặp được cường giả chính thức trong đám người trẻ tuổi, là thiên kiêu chi tử, trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy chiến ý trong cơ thể mình bành trướng. Giống như Dương Quá khi trước có thể khiến cho chiến ý của hắn xuất hiện, mà không phải là sát ý. Sát ý khiến cho máu trong người hắn lạnh lẽo. Mà chiến ý khiến cho máu tươi như sôi sục.

– Lục Lâm Thiên, hôm nay ta sẽ buông tay đánh với ngươi một trận.

Lam Thập Tam nhìn Lục Lâm Thiên, chiến ý trong người bắn ra. Hai người đứng từ xa nhìn nhau, một cỗ khí phách nhanh chóng khuếch tán.

Hai người đều là cường giả đỉnh cấp trong đồng lứa. Đều thuộc tồn lại giống như long phượng sừng lân, lúc này ở cùng một chỗ giống như là hai con hổ gặp nhau, một hồi đại chiến là điều khó tránh khỏi.

Sưu Sưu.

Chân khí trên người hai người tràn ra, kình phong mạnh mẽ mang theo thanh âm xé gió vang lên. Hai đạo khí tức mạnh mẽ từ trên người hai người bắn ra. Cỗ khí thế này vô cùng mạnh mẽ, coi như là một ít cường giả trên đài cũng có cảm giác hô hấp không thuận.

– Khí thế như vậy tuyệt đối được coi là nhân vật đỉnh tiêm trong đám người trẻ tuổi.

Lúc này, trong lòng các đại cường giả đều có nhận định như vậy đối với hai người.

Khí thế hai người vẫn không ngừng kéo lên. Trong lúc vô hình, gợn sóng xung quanh hai người bắt đầu khuếch tán. Dường như trong vô hình đã có một cỗ lực lượng vô hình giao phong.

Cảm nhận khí tức quanh người Lam Thập Tam lúc này, Lục Lâm Thiên lặng lẽ kết thủ ấn, chân khí trong cơ thể tuôn ra, ầm ầm chảy trong kinh mạch. Nếu như nhìn kỹ không khó phát hiện ra, trên khuôn mặt Lục Thiếu Du lúc này xuất hiện một màu vàng nhạt mà người khác khó có thể phát hiện ra.

Sưu Sưu.

Cơ hồ là cùng một lúc, hai người đều được một kiện khải giáp bao phủ quanh người. Trên người Lam Thập Tam là một kiện khải giáp màu trắng, mà trên người Lục Lâm Thiên là một kiện khải giáp màu vàng nhạt, giống như lân phiến bao phủ cơ thể.

Hai người được khải giáp bao phủ, bốn mắt nhìn nhau. Cỗ chiến ý cùng với áp lực kia rốt cuộc triệt để bộc phát cùng sôi trào.

Oanh.

Dưới ngàn vạn ánh mắt chăm chú nhìn vào, khí thế của hai người lúc này như một quả bom nổ tung, thanh âm giống như tiếng sấm rền từ nơi hai người đứng vang lên. Dưới ánh mắt nóng bỏng của bao người, thân thể hai người nhanh chóng va chạm vào nhau, gợn sóng trong không gian khuếch tán ra chung quanh.

Phanh Phanh.

Hai người trực tiếp va chạm trong không gian, kính khí ngập tràn, bên trong không gian không ngừng vang lên thanh âm trầm thấp.

Phanh.

Ngay trong ánh mắt của tất cả mọi người, trên không trung, một quyền của Lam Thập Tam hung hăng nện vào trên người Lục Lâm Thiên. Đạo quyền ấn kia mang theo lực lượng ngập trời, nhanh chóng trút xuống người Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Đạo quyền ấn ngập trời này đánh xuống, không gian chung quanh vặn vẹo. Mà quanh người Lục Lâm Thiên, Thanh Linh Khải Giáp lập tức ảm đạm. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ như vậy, không gian chung quanh đều sản sinh ra thanh âm trầm thấp.

– Tới ta.

Một quyền này nện xuống, Lục Lâm Thiên cũng không bị làm sao, trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra tinh quang, chân khí mạnh mẽ trong nháy mắt đồng thời bạo tuôn. Một đạo quyền ấn trực tiếp được đánh ra. Trước đạo quyền ấn này không gian đột nhiên run lên. Đạo quyền ấn này mang theo xu thế mạnh mẽ như lôi đình, nhanh chóng đánh vào trên Phong Linh giáp của Lam Thập Tam.

Phanh Phanh.

Một quyền này đánh xuống, Lục Lâm Thiên lúc này đã không còn là Vũ Suất thất trọng hai năm trước trong sơn mạch Đoạn Thiên nữa. Lúc này thực lực đã biến đổi hoàn toàn. Phong Linh giáp trên người Lam Thập Tam liền ảm đạm, thân thể trong ánh mắt kinh hãi của mọi người trực tiếp từ trên không trung rơi xuống mặt đất.

Phanh Phanh.

Mặt đất rung chuyển, khe nứt trên mặt đất lập tức lan tràn giống như mạng nhện. Đá vụn, tro bụi bao phủ không gian.

– Tại sao lại có thể như vậy, thực lực người này không ngờ lại mạnh mẽ như vậy.

Một quyền đánh cho Lam Thập Tam rơi xuống mặt đất, cảnh tượng này khiến cho mọi người trợn mắt há mồm. Dùng thực lực của Lam Thập Tam này mà nói, không ngờ lại giống như bị ngược đãi như vậy.

Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, lúc này trong cơ thể hắn huyết khí cũng cuồn cuộn. Một kích của Vũ Vương tam trọng tứ hệ chỉ khiến huyết khí trong người hắn cuồn cuộn mà thôi. Loại kết quả này đối với Lục Thiếu Du mà nói, đã nằm trong dự đoán từ trước của hắn. Từ trong tin tức bên trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, uy lực của Bất Diệt Huyền Thể vô cùng mạnh mẽ. Khi trước Huyền Thiên Yêu Tôn dựa vào Bất Diệt Huyền Thể này cũng với Tử Lôi Huyền Đỉnh, đạt được danh vị Yêu Tôn, đủ để chứng minh sự khủng bố của bất Diệt Huyền Thể này.

Trên quảng trường, tro bụi tán đi. Trong tầm mắt mọi người có một đạo thân ảnh nhanh chóng nhảy ra. Toàn thân Lam Thập Tam lúc này có chút chật vật, Phong Linh giáp quanh người đã có vết lõm, thế nhưng cũng không hoàn toàn đáng ngại.

– Lực phòng ngự thật mạnh.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút cảm thán, không hổ là Thánh Tử của Thiên Địa các. Phong Linh giáp này cũng cực kỳ cường hản, chỉ sợ lực phòng ngự của bản thân Lam Thập Tam cũng không kém a. Người được Thiên Địa các bồi dưỡng quả thực không tầm thường.

– Lục Lâm Thiên, nhiều năm như vậy, ngươi chính là người thứ nhất có thể khiến cho ta chật vật như vậy.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Lam Thập Tam nói.

– Thật sao?

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, muốn nhanh chóng thắng được Lam Thập Tam này không dễ. Bất quá có Bất Diệt Huyền Thể, muốn chà đạp hắn là chuyện không khó chút nào.

– Ta muốn nhìn xem, có phải lực phòng ngự của bản thân ngươi mạnh tới mức bỏ qua công kích của ta hay không.

Thanh âm của Lam Thập Tam vừa dứt, trong tay lại đánh ra một quyền. Quyền ấn xé rách hư không mang theo năng lượng thuộc tính thủy, giống như một tia chớp màu lam cùng với kình phong khiến cho không gina chấn động, hung hăng đánh về phía Lục Lâm Thiên một lần nữa.

Quyền ấn vừa xuất hiện, gợn sóng trong không gian lập tức khuếch tán, thanh âm trầm thấp trực tiếp vang vọng trong không gian. Trong nháy mắt, một quyền này trước mặt bao người, lần nữa đánh vào trên Thanh Linh Khải Giáp của Lục Thiếu Du.

Phanh.

Lực lượng ngập trời tràn ngập không gian, dưới một quyền này thân thể Lục Lâm Thiên khẽ lảo đảo, gợn sóng sau người giống như thủy triều khuếch tán.

– Lại đến ta.

Thanh Linh Khải Giáp trên người Lục Lâm Thiên tối lại, trong tay phải hắn, năm ngón tay nắm lại, đột nhiên dùng một quyền đánh vào ngực Lam Thập Tam.

Phanh.

Thanh âm trầm thấp bạo liệt bên trên Phong Linh giáp của Lam Thập Tam vang lên, trên Phong Linh giáp bỗng nhiên chấn động. Một cỗ hàn ý khuếch tán ra chung quanh.

Chương 1341: Chà đạp Thánh Tử (3)

Bằng mắt thường cũng có thể thấy được, thân thể Lam Thập Tam lại một lần nữa bị đánh rơi xuống phía dưới. Thân thể hung hăng đập vào mặt đất. Mặt đất rạn nứt, đá vụn bắn tứ tung.

Sưu Sưu.

Trong kình khí hỗn loạn, một cỗ kình phong bắn ra bốn phía. Thân ảnh chật vật của Lam Thập Tam một lần nữa xuất hiện trong mắt mọi người. Bất quá lần này trong nháy mắt khi Lam Thập Tam đứng dậy, thân thể Lục Lâm Thiên từ trên không trung đã lao thẳng xuống phỉa dưới.

– Đại Địa Nộ Hống.

Trên không trung, trong nháy mắt thân thể Lục Lâm Thiên phi xuống. Đột nhiên quỳ một chân trên mặt đất, chân khí trong kinh mạch tuôn ra, tay phải mang theo một đạo quyền ấn trực tiếp nện vào mặt đất.

Âm ầm.

Mặt đất trên quảng trường đột nhiên văng tung tóe, một cái khe rộng mấy chục thước xuất hiện trên mặt đất, đang dùng một tốc độ như thiểm điện lan tràn tới Lam Thập Tam.

Sắc mặt Lam Thập Tam đại biến, vội vàng chạy trốn. Thế nhưng trong đầu lập tức mơ hồ, chân khí vận chuyển cũng chậm lại. Một cỗ linh hồn công kích quỷ dị của Lục Thiếu Du lúc này đã bao phủ chung quanh người hắn.

Mà lúc này vũ kỹ Lục Lâm Thiên đang thi triển chính là Hư Linh Huyễn Ấn của Linh Thiên môn, Linh Vũ kết hợp, có thể thu được hiệu quả không thể tưởng tượng nổi. Hư Linh Huyễn Ấn này tạo thành không ít ảnh hưởng đối với đối thủ, đương nhiên sẽ tạo thành kết quả không tồi.

Lam Thập Tam muốn tránh thoát, thế nhưng lại căn bản không có cách nào đào thoát. Bị Hư Linh Huyễn Ấn công kích, hắn đã không cách nào thoát khỏi vòng ảnh hưởng của Đại Địa Nộ Hống.

Lực lượng đáng sợ trong nháy mắt tiếp cận Lam Thập Tam, giống như là hồng thủy trút xuống, mặt đất rạn nứt. Cả mặt đất trong phương viên chừng nghìn thước giống như sơn băng địa liệt, lập tức lún xuống. Một cỗ lực lượng khủng bố phóng lên cao đánh bay gợn sóng trong không gian. Đồng thời nhanh chóng đánh vào trên người Lam Thập Tam.

Tốc độ này quá nhanh, lực lượng mạnh mẽ này giống như từng cơn sóng lao tới, trực tiếp đem Lam Thập Tam đánh bay lên trên không trung.

– Phù Quang Lược Ảnh.

Thân thể Lục Lâm Thiên giống như quỷ mị, trực tiếp xuất hiện trước mặt Lam Thập Tam.

– Liệt Viêm Quyền.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện nên nụ cười có chút tàn khốc, trong mắt hiện lên sự hung ác. Đầu quyền đột nhiên khẽ động, quyền ấn trong tay hóa thành một cỗ quang mang đỏ thẫm dùng tốc độ như thiểm điện bắn về phía trước.

Phanh Phanh.

Đạo quyền ấn này ẩn chứa năng lượng đỏ rực vô cùng đáng sợ, cả không gian khẽ rung động. Lập tức đạo quyền ấn này đánh vào trên người Lam Thập Tam. Trong nháy mắt này cả không trung như đình trệ rồi run rẩy.

Ngay sau đó, một thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm vang lên trong không trung. Thanh âm bạo liệt đột nhiên vang vọng phía chân trời.

Phanh.

Thân thể Lam Thập Tam lại lần thứ ba từ trên không trung bị đánh xuống mặt đất. Thân thể đập vào mặt đất. Mặt đất rung động, đá vụn bắn ra bốn phía. Nhìn cỗ kình khí kinh khủng tràn ngập trong quảng trường, không ít người ở phía xa vô cùng kinh hãi.

– Lam Thập Tam này quả thực thảm rồi.

– Công kích thật bá đạo, Lam Thập Tam này không ngờ chỉ có thể bị chà đạp như vậy.

– Vừa rồi chính là Đại Địa Nộ Hống của Vạn Thú Tông a. Lục Lâm Thiên có thể đem Đại Địa Nộ Hống của Vạn Thú Tông thi triển tới uy lực này, quả thực đúng là bất phàm.

Trên đài cao, nhìn thấy một màn này, trong lòng không ít người âm thầm cảm thán. Thực lực của Lam Thập Tam rất mạnh, thế nhưng Lục Lâm Thiên dựa vào phòng ngự kinh khủng không ngờ có thể trực tiếp chà đạp hắn. Điên cuồng công kích như vậy, cho dù thực lực Lam Thập Tam có mạnh tới đâu, cũng không có cách nào chống lại.

Trong Thiên Địa các, lúc này vẻ mặt Kình Linh Vương cùng chúng cường giả có chút khẽ đổi. Đường đường là Thánh Tử Thiên Địa các, ở trong đám đệ tử Thiên Địa các cũng là cường giả trẻ tuổi đỉnh tiêm số một số hai, thế nhưng hiện tại lại bị Lục Lâm Thiên kia trực tiếp chà đạp vô cùng thê thảm.

– Ha ha, không hổ là đồ đệ của ta. Thực lực tiến bộ không tệ, vẫn là trẻ nhỏ dễ dạy a.

Vũ Ngọc Tiền trưởng lão trước đó còn đang ủ rũ, lúc này đột nhiên sinh long hoạt hổ, lớn tiếng nói, căn bản không để ý tới những người khác.

Đám người chung quanh lập tức nhìn vào Vũ Ngọc Tiền, không ít người tỏ ra cực kỳ hâm mộ cùng bội phục. Hóa ra Lục Lâm Thiên là đồ đệ người này a.

Thế nhung chúng trưởng lão trong Vân Dương Tông thì lập tức dùng ánh mắt khinh bỉ, lặng lẽ nhìn về phía Vũ Ngọc Tiền. Nhìn đám người chung quanh vô cùng hâm mộ cùng bội phục hắn, chúng trưởng lão trong Vân Dương Tông vô cùng bất đắc dĩ. Chỉ có bọn hắn biết rõ, thực lực của Lục Thiếu Du không có nửa xu quan hệ với vị sư phụ này. Cứ nhìn vào mấy vị đồ đệ trước đó của Vũ Ngọc Tiền đã biết, Vũ trưởng lão chỉ dạy hư đồ đệ. Thế nhưng chúng trưởng lão Vân Dương Tông lúc này cũng chỉ có thể im lặng, người ta chỉ cần một đệ tử đủ để càn quét tứ phương a. Không cần dạy, chỉ cần thu, thế mà thực lực của đệ tử hắn lại biến thái tới cực điểm.

Vũ trưởng lão này sau khi thu Lục Lâm Thiên làm đồ đệ, thanh danh lập tức tăng lớn. Nếu có ai nghĩ tới sư phụ Lục Thiếu Du thì sợ rằng cũng lập tức nghĩ tới Vũ Ngọc Tiền của Vân Dương Tông a.

Hưởng thụ ánh mắt của đám người chung quanh, Vũ Ngọc Tiền cực kỳ sảng khoái, ngẩng đầu ưỡn ngực, ngồi ở sau lưng Vân Khiếu Thiên, quả thực có phong phạm giống như một cao thủ.

Trong không gian hỗn loạn này khiến cho mọi người nhìn chăm chú. Lúc này ngay cả ánh mắt của mọi người cũng trở nên mơ hồ. Năng lượng cuồng bạo, nóng bỏng giống như thực chất điên cuồng nhộn nhạo. Trong không gian to lớn như vậy năng lượng đáng sợ va chạm khiến cho cả không gian vặn vẹo, còn có hỏa diễm tràn ngập trong đó.

Trong không gian hỗn loạn này coi như là cường giả cũng khó có thể nhìn thấy tình cảnh bên trong. Sau khi kình khí tiêu tán, không ít người khẽ giật mình, một đạo thân ảnh lại một lần nữa xuất hiện.

Lúc này Phong Linh giáp trên người Lam Thập Tam ảm đạm, cả người bám đầy bụi đất. Sắc mặt tái nhợt, khí tức của hắn đã uê oải hơn không ít. Cả người chật vật tới cực điểm.

– Lục Lâm Thiên, ta sắp dùng toàn lực.

Lam Thập Tam nhìn Lục Lâm Thiên trên không trung, trong mắt hiện lên sự phức tạp.

– Ta đang chờ đây.

Lục Lâm Thiên nói. Lam Thập Tam rốt cuộc cũng dùng toàn lực. Không biết đối phương dùng toàn lực có thể cường hãn tới tình trạng nào. Lúc này Lục Thiếu Du cũng vô cùng mong chờ.

Sưu.

Ánh mắt Lam Thập Tam trầm xuống, khí tức quanh người bùng ra, tro bụi trên người trực tiếp bắn ra. Một cỗ khí tức vô hình lan tràn. Tiếp theo trong nháy mắt từ trong tay hắn không biết từ khi nào có một thanh trường đao màu trắng, trường đao vừa xuất hiện, một cỗ uy áp cực lớn nhanh chóng lan tràn.

– Đây là Vũ Linh khí Địa cấp, Thiên Phong Chi Nhận, cho dù là lúc giao thủ với Lục Tâm Đồng ta cũng chưa từng thi triển vũ kỹ mạnh nhất. Hiện tại ta sắp thi triển vũ kỹ mạnh nhất của mình.

Chương 1342: Một chiêu phân thắng bại

Lam Thập Tam nhìn Lục Lâm Thiên, trường đao trong tay nắm chặt. Một tầng lưu quang quanh quẩn trên thân đao, cả không gian đột nhiên run lên, một cỗ áp lực vô hình bỗng nhiên được ngưng tụ.

– Vũ Linh khí Địa cấp sao.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào Thiên Phong Chi Nhận trong tay Lam Thập Tam, thanh đao này quả thực cường hãn, giống như tự nhiên mà thành, là bảo vật khó kiếm. Lục Thiếu Du cơ hồ nhìn thấy tất cả các đệ tử dự thi trong các sơn môn lớn đều có Linh khí bên người, thực lực trong lúc vô hình quả thực đều được tăng mạnh. Chỗ tốt của đệ tử đại môn đại phái này đối với tán tu mà nói, lớn hơn nhiều.

– Đao sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, cánh tay giương lên, một đạo huyết quang nhanh chóng hiện lên trong tay hắn.

Ngao.

Huyết Quang thu liễm, một thanh âm giống như rồng ngâm từ trên thân đao vang lên. Thanh âm xuyên thấu không gian, khiến cho không ít cường giả chung quanh khẽ run.

Thanh âm vang lên, trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện Huyết Lục, chuôi đao giống như có rồng cuốn quanh, toàn thân tràn ngập huyết sắc cùng với khí tức lạnh lẽo. Cỗ huyết sắc quang mang này lập tức bùng lên, bên trong cỗ huyết sắc này dường như còn có một cỗ sát khí vô hình tràn gnajap.

Nhìn Huyết Lục trong tay, Lục Lâm Thiên cũng khẽ mỉm cười. Dưới Tử Kim Huyền Lôi dường như Huyết Lục cũng đạt được không ít chỗ tốt. Sợ rằng cũng không còn xa nữa sẽ đột phá lên Địa cấp. Hiện tại hắn là Huyền cấp đỉnh phong, tăng thêm tài liệu thần khí của bản thân Huyết Lục, tuy rằng chỉ là Huyền cấp, thế nhưng tuyệt đối đủ để so sánh với Vũ Linh khí Địa cấp.

Cơ hồ ánh mắt của mọi người đều nhìn vào người Lục Lâm Thiên, từng ánh mắt kinh ngạc đều nhìn vào thanh đao trong tay Lục Lâm Thiên.

– Đao tốt a.

Người có ánh mắt sắc bén chung quanh không ít, nhìn thấy thanh huyết đao trong tay Lục Lâm Thiên, vẻ kinh ngạc trong mắt mọi người lập tức chuyển thành đại biến. Ánh mắt không ít người lập tức tập trung vào trên huyết đao.

– Chẳng lẽ huyết đao này được luyện chế từ Vạn Niên Xích Đồng sao? Khí tức này, có lẽ không sai a.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên ngẩn ngơ, khí tức bên trên Huyết Lục này tuyệt đối có quan hệ với Vạn Niên Xích Đồng. Vạn Niên Xích Đồng ở trong Vân Dương Tông trước giờ không có ai có thể luyện hóa. Khó trách tiểu tử này lại muốn Vạn Niên Xích Đồng. Hóa ra là có người có thể giúp hắn luyện hóa. Lúc này, ánh mắt Vân Khiếu Thiên lập tức biến đổi. Người sau lưng tiểu tử kia có thể luyện hóa Vạn Niên Xích Đồng, cũng đại biểu cho một việc, sau lưng tiểu tử này có một cường giả tuyệt đối khủng bố. Cường giả có thể đem Vạn Niên Xích Đồng luyện hóa được, thực lực không cần nói cũng biết.

Trên đài cao, tất cả mọi người đều nhìn chăm chú vào hai thanh đao trong tay Lục Lâm Thiên và Lam Thập Tam. Hai thanh đao này đều giống như từ thiên nhiên mà thành, khí tức bên trên đao không giống nhau. Bất quá nếu so ra thì thanh Huyết Đao của Lục Thiếu Du mạnh hơn không ít. Bên trên thanh Huyết Đao này có sát khí ngập trời cùng với thanh âm giống như rồng ngâm kia, đây không phải là thứ mà Vũ Linh khí bình thường có thể có được. Cỗ khí thế kia đủ để khiến cho lòng người rung động.

Hai người đều lấy ra Vũ Linh khí, lúc này, từng ánh mắt khẩn trương nhìn xuống. Lúc này sợ rằng hai người sẽ giao thủ vô cùng mạnh mẽ.

– Lâm Thiên. Đánh bại tiểu tử kia cho ta.

Vũ Ngọc Tiền trưởng lão nắm chặt tay, khẩn trương nhìn vào hai đạo thân ảnh trong quảng trường.

– Lục Lâm Thiên, chúng ta một chiêu phân thắng bại, được không?

Lam Thập Tam nhìn Huyết Lục trong tay Lục Lâm Thiên, cỗ sát khí kinh người kia khiến cho ngay cả tâm thần của hắn cũng phải run lên.

– Sảng khoái, vậy thì một chiêu định thắng bại.

Chiến ý Lục Lâm Thiên nổi lên, nắm chặt Huyết Lục trong tay, một cỗ khí thế bá đạo lan tràn.

– Hai tiểu tử này quả nhiên đủ cuồng.

Nghe hai người nói chuyện, không ít cường giả cũng phải thầm than một tiếng. Bất quá mọi người đều hiểu rõ, trong đám người trẻ tuổi, nếu như hai người này mà không đủ cuồng thì không còn có ai có tư cách có thể cuồng như vậy.

– Tốt, kế tiếp ta sẽ thi triển vũ kỹ Huyền Cấp cao giai, ngươi cẩn thận một chút. Một chiêu định thắng bại.

Nghe Lục Lâm Thiên đáp, tinh quang trong mắt Lam Thập Tam bắn ra, Thiên Phong Chi Nhận trong tay lập tức chỉ về phía Lục Lâm Thiên.

Khí tức Lam Thập Tam tràn ra. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được tâm thần của mình run lên. Hắn có thể cảm giác được rõ ràng, Lam Thập Tam kia đã đem bản thân hắn tập trung vào phạm vi công kích.

– Kế tiếp ta cũng thi triển vũ kỹ Huyền cấp trung giai, bất quá tuyệt đối sẽ không yếu hơn vũ kỹ Huyền cấp cao giai của ngươi. Đến đây đi, một chiêu định thắng bại.

Lục Lâm Thiên nói. Lúc này bên trong khí thế của Lam Thập Tam có một cỗ khí tức áp bách lan tràn ra, khiến cho chiến ý trong lòng Lục Thiếu Du càng thịnh. Thực lực mạnh nhất của Lam Thập Tam a, không biết mạnh tới mức nào.

Nghe hai người nói vậy, lúc này tất cả khán giả đều sôi trào. Các cường giả trên đài cao lúc này cũng cảm giác được máu trong cơ thể mình sôi trào. Hai người thanh niên này đều cuồng như nhau, lại vô cùng mạnh mẽ, quả thực là một cây kim với cọng râu a. Một chiêu định kết quả, sợ rằng động tĩnh gây ra sẽ không nhỏ.

Sưu Sưu.

Lam Thập Tam rốt cuộc cũng động, thân thể bắn lên không trung. Đao mang trong tay không ngừng huy động, chân khí trong cơ thể tuôn ra. Một cỗ khí tức mạnh mẽ lăng lệ xuất hiện. Đao mang hiện lên, trong không gian trống rỗng đột nhiên rung động. Tiếp theo trong nháy mắt, trên mũi đao của Thiên Phong Chi Nhận này bắn ra quang mang mạnh mẽ cùng với một cỗ khí tức khiến tim đập nhanh hơn. Khiến cho những người có thực lực thấp chung quanh, trong lúc vô hình có cảm giác bị áp chế.

Đám người Thiên Địa Các, Thánh Nữ Tử Yên lúc này sắc mặt trầm xuống. Bọn hắn đương nhiên biết rõ đây chính là công kích mạnh nhất mà Lam Thập Tam có thể thi triển ra. Những năm gần đây, những người trẻ tuổi khác trong Thiên Địa các cho tới bây giờ còn chưa có ai có thể khiến hắn thi triển ra công kích mạnh nhất này.

Từng đạo đao mang trong tay Lam Thập Tam bắn ra. Năng lượng trong thiên địa ở trên quảng trường lúc này dường như đã bị dẫn dắt, đột nhiên trở nên cực kỳ cuồng bạo. Khiến cho sắc mặt không ít cường giả trên đài cao đại biến. Cỗ năng lượng thiên địa Lam Thập Tam huy động lúc này đã tới tình trạng cực kỳ nồng đậm. Chứng minh trên phương diện lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính của hắn đã đến mức vô cùng khủng bố.

Cùng thi triển một vũ kỹ cũng có sự phân chia mạnh yếu. Loại mạnh yếu này có đôi khi đến từ tu vi cấp độ, thế nhưng tới vũ kỹ Huyền cấp trung giai trở lên mà nói, độ mạnh yếu khi thi triển vũ kỹ có quan hệ cực lớn với việc lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính. Tới tầng thứ này, lực lượng vận dụng đều có quan hệ với lực lượng thuộc tính trong thiên địa. Chân khí đơn thuần cùng với linh lực làm sao có thể tạo thành uy lực tới mức di sơn hải đảo, sơn băng địa liệt được.

Chương 1343: Chà đạp Thánh Tử (3)

Bằng mắt thường cũng có thể thấy được, thân thể Lam Thập Tam lại một lần nữa bị đánh rơi xuống phía dưới. Thân thể hung hăng đập vào mặt đất. Mặt đất rạn nứt, đá vụn bắn tứ tung.

Sưu Sưu.

Trong kình khí hỗn loạn, một cỗ kình phong bắn ra bốn phía. Thân ảnh chật vật của Lam Thập Tam một lần nữa xuất hiện trong mắt mọi người. Bất quá lần này trong nháy mắt khi Lam Thập Tam đứng dậy, thân thể Lục Lâm Thiên từ trên không trung đã lao thẳng xuống phía dưới.

– Đại Địa Nộ Hống.

Trên không trung, trong nháy mắt thân thể Lục Lâm Thiên phi xuống. Đột nhiên quỳ một chân trên mặt đất, chân khí trong kinh mạch tuôn ra, tay phải mang theo một đạo quyền ấn trực tiếp nện vào mặt đất.

Âm ầm.

Mặt đất trên quảng trường đột nhiên văng tung tóe, một cái khe rộng mấy chục thước xuất hiện trên mặt đất, đang dùng một tốc độ như thiểm điện lan tràn tới Lam Thập Tam.

Sắc mặt Lam Thập Tam đại biến, vội vàng chạy trốn. Thế nhưng trong đầu lập tức mơ hồ, chân khí vận chuyển cũng chậm lại. Một cỗ linh hồn công kích quỷ dị của Lục Thiếu Du lúc này đã bao phủ chung quanh người hắn.

Mà lúc này vũ kỹ Lục Lâm Thiên đang thi triển chính là Hư Linh Huyễn Ấn của Linh Thiên môn, Linh Vũ kết hợp, có thể thu được hiệu quả không thể tưởng tượng nổi. Hư Linh Huyễn Ấn này tạo thành không ít ảnh hưởng đối với đối thủ, đương nhiên sẽ tạo thành kết quả không tồi.

Lam Thập Tam muốn tránh thoát, thế nhưng lại căn bản không có cách nào đào thoát. Bị Hư Linh Huyễn Ấn công kích, hắn đã không cách nào thoát khỏi vòng ảnh hưởng của Đại Địa Nộ Hống.

Lực lượng đáng sợ trong nháy mắt tiếp cận Lam Thập Tam, giống như là hồng thủy trút xuống, mặt đất rạn nứt. Cả mặt đất trong phương viên chừng nghìn thước giống như sơn băng địa liệt, lập tức lún xuống. Một cỗ lực lượng khủng bố phóng lên cao đánh bay gợn sóng trong không gian. Đồng thời nhanh chóng đánh vào trên người Lam Thập Tam.

Tốc độ này quá nhanh, lực lượng mạnh mẽ này giống như từng cơn sóng lao tới, trực tiếp đem Lam Thập Tam đánh bay lên trên không trung.

– Phù Quang Lược Ảnh.

Thân thể Lục Lâm Thiên giống như quỷ mị, trực tiếp xuất hiện trước mặt Lam Thập Tam.

– Liệt Viêm Quyền.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện nên nụ cười có chút tàn khốc, trong mắt hiện lên sự hung ác. Đầu quyền đột nhiên khẽ động, quyền ấn trong tay hóa thành một cỗ quang mang đỏ thẫm dùng tốc độ như thiểm điện bắn về phía trước.

Phanh Phanh.

Đạo quyền ấn này ẩn chứa năng lượng đỏ rực vô cùng đáng sợ, cả không gian khẽ rung động. Lập tức đạo quyền ấn này đánh vào trên người Lam Thập Tam. Trong nháy mắt này cả không trung như đình trệ rồi run rẩy.

Ngay sau đó, một thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm vang lên trong không trung. Thanh âm bạo liệt đột nhiên vang vọng phía chân trời.

Phanh.

Thân thể Lam Thập Tam lại lần thứ ba từ trên không trung bị đánh xuống mặt đất. Thân thể đập vào mặt đất. Mặt đất rung động, đá vụn bắn ra bốn phía. Nhìn cỗ kình khí kinh khủng tràn ngập trong quảng trường, không ít người ở phía xa vô cùng kinh hãi.

– Lam Thập Tam này quả thực thảm rồi.

– Công kích thật bá đạo, Lam Thập Tam này không ngờ chỉ có thể bị chà đạp như vậy.

– Vừa rồi chính là Đại Địa Nộ Hống của Vạn Thú Tông a. Lục Lâm Thiên có thể đem Đại Địa Nộ Hống của Vạn Thú Tông thi triển tới uy lực này, quả thực đúng là bất phàm.

Trên đài cao, nhìn thấy một màn này, trong lòng không ít người âm thầm cảm thán. Thực lực của Lam Thập Tam rất mạnh, thế nhưng Lục Lâm Thiên dựa vào phòng ngự kinh khủng không ngờ có thể trực tiếp chà đạp hắn. Điên cuồng công kích như vậy, cho dù thực lực Lam Thập Tam có mạnh tới đâu, cũng không có cách nào chống lại.

Trong Thiên Địa các, lúc này vẻ mặt Kình Linh Vương cùng chúng cường giả có chút khẽ đổi. Đường đường là Thánh Tử Thiên Địa các, ở trong đám đệ tử Thiên Địa các cũng là cường giả trẻ tuổi đỉnh tiêm số một số hai, thế nhưng hiện tại lại bị Lục Lâm Thiên kia trực tiếp chà đạp vô cùng thê thảm.

– Ha ha, không hổ là đồ đệ của ta. Thực lực tiến bộ không tệ, vẫn là trẻ nhỏ dễ dạy a.

Vũ Ngọc Tiền trưởng lão trước đó còn đang ủ rũ, lúc này đột nhiên sinh long hoạt hổ, lớn tiếng nói, căn bản không để ý tới những người khác.

Đám người chung quanh lập tức nhìn vào Vũ Ngọc Tiền, không ít người tỏ ra cực kỳ hâm mộ cùng bội phục. Hóa ra Lục Lâm Thiên là đồ đệ người này a.

Thế nhung chúng trưởng lão trong Vân Dương Tông thì lập tức dùng ánh mắt khinh bỉ, lặng lẽ nhìn về phía Vũ Ngọc Tiền. Nhìn đám người chung quanh vô cùng hâm mộ cùng bội phục hắn, chúng trưởng lão trong Vân Dương Tông vô cùng bất đắc dĩ. Chỉ có bọn hắn biết rõ, thực lực của Lục Thiếu Du không có nửa xu quan hệ với vị sư phụ này. Cứ nhìn vào mấy vị đồ đệ trước đó của Vũ Ngọc Tiền đã biết, Vũ trưởng lão chỉ dạy hư đồ đệ. Thế nhưng chúng trưởng lão Vân Dương Tông lúc này cũng chỉ có thể im lặng, người ta chỉ cần một đệ tử đủ để càn quét tứ phương a. Không cần dạy, chỉ cần thu, thế mà thực lực của đệ tử hắn lại biến thái tới cực điểm.

Vũ trưởng lão này sau khi thu Lục Lâm Thiên làm đồ đệ, thanh danh lập tức tăng lớn. Nếu có ai nghĩ tới sư phụ Lục Thiếu Du thì sợ rằng cũng lập tức nghĩ tới Vũ Ngọc Tiền của Vân Dương Tông a.

Hưởng thụ ánh mắt của đám người chung quanh, Vũ Ngọc Tiền cực kỳ sảng khoái, ngẩng đầu ưỡn ngực, ngồi ở sau lưng Vân Khiếu Thiên, quả thực có phong phạm giống như một cao thủ.

Trong không gian hỗn loạn này khiến cho mọi người nhìn chăm chú. Lúc này ngay cả ánh mắt của mọi người cũng trở nên mơ hồ. Năng lượng cuồng bạo, nóng bỏng giống như thực chất điên cuồng nhộn nhạo. Trong không gian to lớn như vậy năng lượng đáng sợ va chạm khiến cho cả không gian vặn vẹo, còn có hỏa diễm tràn ngập trong đó.

Trong không gian hỗn loạn này coi như là cường giả cũng khó có thể nhìn thấy tình cảnh bên trong. Sau khi kình khí tiêu tán, không ít người khẽ giật mình, một đạo thân ảnh lại một lần nữa xuất hiện.

Lúc này Phong Linh giáp trên người Lam Thập Tam ảm đạm, cả người bám đầy bụi đất. Sắc mặt tái nhợt, khí tức của hắn đã uê oải hơn không ít. Cả người chật vật tới cực điểm.

– Lục Lâm Thiên, ta sắp dùng toàn lực.

Lam Thập Tam nhìn Lục Lâm Thiên trên không trung, trong mắt hiện lên sự phức tạp.

– Ta đang chờ đây.

Lục Lâm Thiên nói. Lam Thập Tam rốt cuộc cũng dùng toàn lực. Không biết đối phương dùng toàn lực có thể cường hãn tới tình trạng nào. Lúc này Lục Thiếu Du cũng vô cùng mong chờ.

Sưu.

Ánh mắt Lam Thập Tam trầm xuống, khí tức quanh người bùng ra, tro bụi trên người trực tiếp bắn ra. Một cỗ khí tức vô hình lan tràn. Tiếp theo trong nháy mắt từ trong tay hắn không biết từ khi nào có một thanh trường đao màu trắng, trường đao vừa xuất hiện, một cỗ uy áp cực lớn nhanh chóng lan tràn.

– Đây là Vũ Linh khí Địa cấp, Thiên Phong Chi Nhận, cho dù là lúc giao thủ với Lục Tâm Đồng ta cũng chưa từng thi triển vũ kỹ mạnh nhất. Hiện tại ta sắp thi triển vũ kỹ mạnh nhất của mình.

Chương 1344: Một chiêu phân thắng bại

Lam Thập Tam nhìn Lục Lâm Thiên, trường đao trong tay nắm chặt. Một tầng lưu quang quanh quẩn trên thân đao, cả không gian đột nhiên run lên, một cỗ áp lực vô hình bỗng nhiên được ngưng tụ.

– Vũ Linh khí Địa cấp sao.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào Thiên Phong Chi Nhận trong tay Lam Thập Tam, thanh đao này quả thực cường hãn, giống như tự nhiên mà thành, là bảo vật khó kiếm. Lục Thiếu Du cơ hồ nhìn thấy tất cả các đệ tử dự thi trong các sơn môn lớn đều có Linh khí bên người, thực lực trong lúc vô hình quả thực đều được tăng mạnh. Chỗ tốt của đệ tử đại môn đại phái này đối với tán tu mà nói, lớn hơn nhiều.

– Đao sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, cánh tay giương lên, một đạo huyết quang nhanh chóng hiện lên trong tay hắn.

Ngao.

Huyết Quang thu liễm, một thanh âm giống như rồng ngâm từ trên thân đao vang lên. Thanh âm xuyên thấu không gian, khiến cho không ít cường giả chung quanh khẽ run.

Thanh âm vang lên, trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện Huyết Lục, chuôi đao giống như có rồng cuốn quanh, toàn thân tràn ngập huyết sắc cùng với khí tức lạnh lẽo. Cỗ huyết sắc quang mang này lập tức bùng lên, bên trong cỗ huyết sắc này dường như còn có một cỗ sát khí vô hình tràn gnajap.

Nhìn Huyết Lục trong tay, Lục Lâm Thiên cũng khẽ mỉm cười. Dưới Tử Kim Huyền Lôi dường như Huyết Lục cũng đạt được không ít chỗ tốt. Sợ rằng cũng không còn xa nữa sẽ đột phá lên Địa cấp. Hiện tại hắn là Huyền cấp đỉnh phong, tăng thêm tài liệu thần khí của bản thân Huyết Lục, tuy rằng chỉ là Huyền cấp, thế nhưng tuyệt đối đủ để so sánh với Vũ Linh khí Địa cấp.

Cơ hồ ánh mắt của mọi người đều nhìn vào người Lục Lâm Thiên, từng ánh mắt kinh ngạc đều nhìn vào thanh đao trong tay Lục Lâm Thiên.

– Đao tốt a.

Người có ánh mắt sắc bén chung quanh không ít, nhìn thấy thanh huyết đao trong tay Lục Lâm Thiên, vẻ kinh ngạc trong mắt mọi người lập tức chuyển thành đại biến. Ánh mắt không ít người lập tức tập trung vào trên huyết đao.

– Chẳng lẽ huyết đao này được luyện chế từ Vạn Niên Xích Đồng sao? Khí tức này, có lẽ không sai a.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên ngẩn ngơ, khí tức bên trên Huyết Lục này tuyệt đối có quan hệ với Vạn Niên Xích Đồng. Vạn Niên Xích Đồng ở trong Vân Dương Tông trước giờ không có ai có thể luyện hóa. Khó trách tiểu tử này lại muốn Vạn Niên Xích Đồng. Hóa ra là có người có thể giúp hắn luyện hóa. Lúc này, ánh mắt Vân Khiếu Thiên lập tức biến đổi. Người sau lưng tiểu tử kia có thể luyện hóa Vạn Niên Xích Đồng, cũng đại biểu cho một việc, sau lưng tiểu tử này có một cường giả tuyệt đối khủng bố. Cường giả có thể đem Vạn Niên Xích Đồng luyện hóa được, thực lực không cần nói cũng biết.

Trên đài cao, tất cả mọi người đều nhìn chăm chú vào hai thanh đao trong tay Lục Lâm Thiên và Lam Thập Tam. Hai thanh đao này đều giống như từ thiên nhiên mà thành, khí tức bên trên đao không giống nhau. Bất quá nếu so ra thì thanh Huyết Đao của Lục Thiếu Du mạnh hơn không ít. Bên trên thanh Huyết Đao này có sát khí ngập trời cùng với thanh âm giống như rồng ngâm kia, đây không phải là thứ mà Vũ Linh khí bình thường có thể có được. Cỗ khí thế kia đủ để khiến cho lòng người rung động.

Hai người đều lấy ra Vũ Linh khí, lúc này, từng ánh mắt khẩn trương nhìn xuống. Lúc này sợ rằng hai người sẽ giao thủ vô cùng mạnh mẽ.

– Lâm Thiên. Đánh bại tiểu tử kia cho ta.

Vũ Ngọc Tiền trưởng lão nắm chặt tay, khẩn trương nhìn vào hai đạo thân ảnh trong quảng trường.

– Lục Lâm Thiên, chúng ta một chiêu phân thắng bại, được không?

Lam Thập Tam nhìn Huyết Lục trong tay Lục Lâm Thiên, cỗ sát khí kinh người kia khiến cho ngay cả tâm thần của hắn cũng phải run lên.

– Sảng khoái, vậy thì một chiêu định thắng bại.

Chiến ý Lục Lâm Thiên nổi lên, nắm chặt Huyết Lục trong tay, một cỗ khí thế bá đạo lan tràn.

– Hai tiểu tử này quả nhiên đủ cuồng.

Nghe hai người nói chuyện, không ít cường giả cũng phải thầm than một tiếng. Bất quá mọi người đều hiểu rõ, trong đám người trẻ tuổi, nếu như hai người này mà không đủ cuồng thì không còn có ai có tư cách có thể cuồng như vậy.

– Tốt, kế tiếp ta sẽ thi triển vũ kỹ Huyền Cấp cao giai, ngươi cẩn thận một chút. Một chiêu định thắng bại.

Nghe Lục Lâm Thiên đáp, tinh quang trong mắt Lam Thập Tam bắn ra, Thiên Phong Chi Nhận trong tay lập tức chỉ về phía Lục Lâm Thiên.

Khí tức Lam Thập Tam tràn ra. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được tâm thần của mình run lên. Hắn có thể cảm giác được rõ ràng, Lam Thập Tam kia đã đem bản thân hắn tập trung vào phạm vi công kích.

– Kế tiếp ta cũng thi triển vũ kỹ Huyền cấp trung giai, bất quá tuyệt đối sẽ không yếu hơn vũ kỹ Huyền cấp cao giai của ngươi. Đến đây đi, một chiêu định thắng bại.

Lục Lâm Thiên nói. Lúc này bên trong khí thế của Lam Thập Tam có một cỗ khí tức áp bách lan tràn ra, khiến cho chiến ý trong lòng Lục Thiếu Du càng thịnh. Thực lực mạnh nhất của Lam Thập Tam a, không biết mạnh tới mức nào.

Nghe hai người nói vậy, lúc này tất cả khán giả đều sôi trào. Các cường giả trên đài cao lúc này cũng cảm giác được máu trong cơ thể mình sôi trào. Hai người thanh niên này đều cuồng như nhau, lại vô cùng mạnh mẽ, quả thực là một cây kim với cọng râu a. Một chiêu định kết quả, sợ rằng động tĩnh gây ra sẽ không nhỏ.

Sưu Sưu.

Lam Thập Tam rốt cuộc cũng động, thân thể bắn lên không trung. Đao mang trong tay không ngừng huy động, chân khí trong cơ thể tuôn ra. Một cỗ khí tức mạnh mẽ lăng lệ xuất hiện. Đao mang hiện lên, trong không gian trống rỗng đột nhiên rung động. Tiếp theo trong nháy mắt, trên mũi đao của Thiên Phong Chi Nhận này bắn ra quang mang mạnh mẽ cùng với một cỗ khí tức khiến tim đập nhanh hơn. Khiến cho những người có thực lực thấp chung quanh, trong lúc vô hình có cảm giác bị áp chế.

Đám người Thiên Địa Các, Thánh Nữ Tử Yên lúc này sắc mặt trầm xuống. Bọn hắn đương nhiên biết rõ đây chính là công kích mạnh nhất mà Lam Thập Tam có thể thi triển ra. Những năm gần đây, những người trẻ tuổi khác trong Thiên Địa các cho tới bây giờ còn chưa có ai có thể khiến hắn thi triển ra công kích mạnh nhất này.

Từng đạo đao mang trong tay Lam Thập Tam bắn ra. Năng lượng trong thiên địa ở trên quảng trường lúc này dường như đã bị dẫn dắt, đột nhiên trở nên cực kỳ cuồng bạo. Khiến cho sắc mặt không ít cường giả trên đài cao đại biến. Cỗ năng lượng thiên địa Lam Thập Tam huy động lúc này đã tới tình trạng cực kỳ nồng đậm. Chứng minh trên phương diện lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính của hắn đã đến mức vô cùng khủng bố.

Cùng thi triển một vũ kỹ cũng có sự phân chia mạnh yếu. Loại mạnh yếu này có đôi khi đến từ tu vi cấp độ, thế nhưng tới vũ kỹ Huyền cấp trung giai trở lên mà nói, độ mạnh yếu khi thi triển vũ kỹ có quan hệ cực lớn với việc lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính. Tới tầng thứ này, lực lượng vận dụng đều có quan hệ với lực lượng thuộc tính trong thiên địa. Chân khí đơn thuần cùng với linh lực làm sao có thể tạo thành uy lực tới mức di sơn hải đảo, sơn băng địa liệt được.

Chương 1345: Tật cũ (1)

Lúc này trong quảng trường, Lam Thập Tam thi triển vũ kỹ, một cỗ năng lượng trong thiên địa lập tức điên cuồng xoay tròn quanh người hắn. Theo cỗ năng lượng trong thiên địa hội tụ. Cả không trung đột nhiên run lên, một cỗ cuồng phong đột nhiên xuất hiện. Vô số kình khí bắn ra bốn phía. Trong lúc mơ hồ cả không gian dường như sắp sụp đổ.

Khí thế như vậy khiến cho tất cả các cường giả không khỏi sợ hãi thán phục đối với Lam Thập Tam. Thánh Tử Thiên Địa các, người được Thiên Địa các bồi dưỡng quả thực vô cùng khủng bố. Dưới cỗ khí thế này, trong lòng mọi người thậm chí còn có chút lo lắng cho Lục Thiếu Du. Thiên phú của Lục Thiếu Du vô cùng khủng bố. Thế nhưng trên phương diện thực lực có thể thắng được Lam Thập Tam hay không, quả thực vô cùng khó nói.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy tất cả chuyện này, hắn không khỏi hít sâu một hơi, thực lực Lam Thập Tam tuyệt đối khủng bố, để xem hắn có thể chống lại hay không. Tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra, một cỗ khí tức mạnh mẽ trực tiếp chấn gợn sóng khuếch tán ra chung quanh.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên huy động Huyết Lục trong tay, trên không trung lúc này đột nhiên có một cỗ khí tức bàng bạc bao phủ thiên địa, cỗ khí tức này vô cùng hùng hậu trầm ổn, giống như là đứng trước một đầu quái vật khổng lồ, khiến cho người ta có cảm giác nặng nề không thể rung chuyển.

– Năng lượng thuộc tính thật mạnh mẽ.

Trên đài cao, không ít cường giả sắc mặt kinh hãi, cỗ uy áp từ khí tức này cũng khiến cho bọn hắn chịu ảnh hưởng. Cỗ năng lượng thuộc tính thổ kia hội tụ mang tới một cỗ uy áp cực lớn. Loại uy áp này không đến từ bản thân khí tức Lục Thiếu Du, mà đến từ trong thiên địa, là uy áp từ trong thiên địa.

– Không ngờ lại lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính mạnh như vậy.

Không ít cường giả líu lưỡi, trình độ lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính của Lục Lâm Thiên này rõ ràng còn trên Lam Thập Tam. Vũ Vương nhất trọng có thể lĩnh ngộ tới tình trạng như vậy khiến cho bọn họ vô cùng kinh hãi.

Huyết Lục được huy động, lúc này năng lượng thuộc tính thổ quanh người Lục Lâm Thiên càng thêm hùng hậu, cỗ khí tức hùng hậu mà bá đạo này nhanh chóng lan tràn ra bốn phía.

Lúc chúng cường giả nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong lòng không khỏi suy đoán, không biết Lục Thiếu Du này sẽ thi triển vũ kỹ gì. Cỗ khí thế bá đạo hùng hậu này khiến cho năng lượng trong thiên địa chấn động vô cùng khủng bố. Cho dù là không ít Vũ Vương cùng Linh Vương có mặt ở đây trong lòng cũng có cảm giác lạnh lẽo xẹt qua trong lòng.

– Ca ca nhất định có thể chiến thắng.

Trong mắt Lục Tâm Đồng hiện lên sự kiên định, trong lòng nàng, ca ca nàng đương nhiên sẽ có thể chiến thắng.

Sưu Sưu.

Đao mang trong tay bắn ra bốn phía, trên người Lam Thập Tam tràn ngập quang mang màu trắng, chậm rãi từ trong cơ thể hắn tuôn ra. Cỗ quang mang chói mắt kia khiến cho mọi người không dám nhìn thẳng, một cỗ năng lượng thuộc tính phong tràn ngập, cuồng phong càn quét, một cỗ kình phong sắc bén, mạnh mẽ lan tràn ra bốn phía.

– Lục Lâm Thiên, một chiêu định thắng bại, để xem ngày hôm nay trong chúng ta ai thắng ai thua.

Thanh âm Lam Thập Tam vừa dứt, thanh âm quanh quẩn trong không trung, Thiên Phong Chi Nhận trong tay hắn run lên, quang mang màu trắng quanh người càng ngày càng thịnh, lập tức bao phủ toàn bộ thân thể Lam Thập Tam. Sau đó cả cánh tay chấn động mãnh liệt, đao mang trực tiếp được đánh xuống. Trên không trung lúc này phong vân biến sắc, năng lượng trong thiên địa lập tức bị đao mang thôn phệ. Từng đạo đao mang bắn về phía trước, trong không trung lập tức vang lên thanh âm xé gió.

– Phong Lăng Thiên Hạ.

Lam Thập Tam hét lớn một tiếng, đao mang nhanh chóng chém xuống, một cỗ kình khí đáng sợ đột nhiên từ trong đao mang đánh ra. Cỗ khí thế cường hãn này đột nhiên bộc phát mang theo thanh âm chói tai sắc bén, giống như thiểm điện xuyên qua không gian bắn thẳng về phía Lục Thiếu Du xa xa. Những nơi đao mang đi qua, gợn sóng trong không gian không bị đẩy lùi. Thế nhưng trong ánh mắt kinh hãi của tất cả mọi người, gợn sóng trong không gian trực tiếp biến mất trong thiên địa.

– Thật mạnh.

Chúng cường giả thầm than một tiếng, cho dù là Vũ Vương cùng với Linh Vương ở đây, cũng không có ít người không thể chống lại một chiêu này của Lam Thập Tam.

– Đến tốt, Liệt Không Cửu Kích.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, mang theo khí phách ngập trời vang vọng quảng trường. Cỗ hào khí trên quảng trường lúc này đột nhiên được đẩy tới cao trào. Trên Huyết Lục, cỗ đao mang quỷ dị kia giống như một quả bom bộc phát, đao mang huyết sắc phô thiên cái địa cùng với thanh âm chói tai giống như thiểm điện vang lên trong không gian, thế như chẻ tre, cả không gian run rẩy không ngừng.

Bằng mắt thường cũng có thể thấy được, lúc này sau khi Lục Lâm Thiên bổ ra chín đao, chín đạo đao mang này dường như tương liên với nhau. Chín đạo đao mang chừng hơn ngàn thước mang theo lực lượng xé rác không gian lập tức hội tụ lại một cỗ, một cỗ khí tức khiến cho tim người khác đập nhanh hơn vài phần truyền ra. Những nơi đao mang đi qua, gợn sóng trong không gian trực tiếp hóa thành tro tràn, phía dưới sơn băng địa liệt, để để tưởng tượng ra một đao này khủng bố bao nhiêu. Cỗ khí thế này, so với một đao khi trước của Lam Thập Tam còn mạnh hơn vài phần. Rõ ràng là vũ kỹ Huyền cấp trung giai thế nhưng không ngờ lại có uy thế cường hãn như vậy.

Ngay dưới vô số ánh mắt, hai đạo đao mang đều dùng tốc độ như thiểm điện nhanh chóng va chạm vào một chỗ. Loại va chạm này khiến cho trong lòng những người xem không khỏi nhảy lên. Trên thính phòng cùng hòn đảo bốn phía, lúc này sắc mặt hàng vạn người kích động tới mức đỏ ửng, một ít người định lực kém thì trực tiếp đứng dậy, lớn giọng hô vang tên hai người dưới quảng trường.

Một lát sau, ánh mắt tất cả mọi người đều vô cùng giật mình, khi cỗ đao mang huyết sắc cùng với đao mang màu trắng kia va chạm vào một chỗ, cả không gian run lên rồi lập tức yên tĩnh, vô cùng quỷ dị. Thế nhưng loại yên tĩnh này lại khiến cho tất cả mọi người cảm thấy như có một tảng đá lớn đè trong lòng.

Phanh Phanh.

Ngay sau đó, trong lúc mọi người còn chưa phục hồi tinh thần lại, thì trên không trung lập tức vang lên thanh âm gợn sóng bị nghiền nát. Không gian giống như có một quả bom nổ tung, cả không gian chấn động. Nơi hai đạo đao mang va chạm, từng đạo gợn sóng dưới ánh mắt hoảng sợ của vô số người nhanh chóng lan tràn ra bốn phía.

Ầm ầm.

Quang mang chói mắt từ giữa không trung tràn ra. Năng lượng thiên địa vô cùng cuồng bạo, hai cỗ năng lượng thuộc tính va chạm, cả không gian bành trướng vặn vẹo tới tột cùng. Thanh âm kinh thiên động địa không ngừng vang lên, giống như một tiếng sấm rền cùng với cỗ kình khí mạnh mẽ từ trong không trung khuếch tán. Một cỗ khí tức mạnh mẽ ngập trời cũng trong nháy mắt khuếc tán. Khí tức cuồng bạo này khiến cho không gian rung chuyển, kình khí khủng bố tràn ngập hư không. Kình khí lướt qua, cả không gian chấn động. Cỗ lực lượng này bá đạo vô cùng khiến cho lòng người sợ hãi.

Chương 1346: Tật cũ (2)

Nhìn qua cảnh này, tất cả mọi người đều không khỏi sợ hãi than. Lúc này nếu như Vũ Vương nhất trọng cùng với Linh Vương nhất trọng bị lan tới sợ rằng cũng sẽ bị đánh thành những mảnh vỡ. Trận chiến của hai người trẻ tuổi này không ngờ lại cường hãn tới tình trạng như vậy.

Phanh Phanh.

Trong kình khí ngập trời, từng đạo quang mang chói mắt mạnh mẽ đập vào trên cơ thể hai người, lập tức hai người bị nện xuống mặt đất.

Mặt đất rạn nứt, tất cả trở nên cực kỳ hỗn loạn, mặt đất rung chuyển, bởi vậy có thể thấy được lực lượng hai người va chạm xuống mặt đất mạnh mẽ bao nhiêu.

Mắt nhìn hai người đồng thời nện xuống mặt đất, bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người như ngừng thở, cùng đợi sự biến đổi trong không gian tĩnh lặng kia.

Khi kình khí chấn động nhân tâm cùng với năng lượng thuộc tính tiêu tán trong thiên địa.

– Mau nhìn, hai người đều đã xuất hiện.

Tất cả mọi người đều nhìn thấy hai đạo thân ảnh từ trong đống đá vụn trên quảng trường đi ra. Hai thân ảnh này lại đồng thời xuất hiện, chính là Lục Lâm Thiên và Lam Thập Tam. Thế nhưng lúc này trên người Lục Lâm Thiên vẫn có Thanh Linh Khải Giáp, lân phiến quanh người chỉ có chút rạn nứt mà thôi, khí tức hơi chút hỗn loạn, sắc mặt tát nhợt, bất quá cũng không hơn.

Mà Lam Thập Tam kia, lúc này Phong Linh Giáp trên người đã hoàn toàn bị rạn nứt, y phục quanh người bị nghiền nát, trên người vết máu loang lổ, trước ngực có một vết đao, đầu tóc rối bời, cả người vô cùng chật vật.

Phốc phốc.

Cùng lúc đó, trong miệng Lam Thập Tam phun ra một ngụm máu, khí tức trên người trong nháy mắt này trở nên cực kỳ hỗn loạn, Lam Thập Tam khẽ ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự kiên cường.

– Ta thua. Bất quá một ngày nào đó ta sẽ đánh bại ngươi.

Lam Thập Tam nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Ta sẽ chờ.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng hắn lúc này cũng hiểu rõ, nếu không phải bản thân hắn có Bất Diệt Huyền Thể, thì chỉ sợ tình huống của hắn bây giờ so với Lam Thập Tam cũng không khá hơn là bao. Hắn thắng, bất quá không phải là thắng trên phương diện thực lực, mà là do con bài Bất Diệt Huyền Thể này.

– Lục Lâm Thiên thắng.

Thanh âm của đại hán mặc hoàng bào vang lên trong không trung.

– Lục Lâm Thiên.

Mọi người ở bốn phía mới phục hồi tinh thần lại. Tiếng hoan hô lại một lần nữa giống như kíp nổ vang lên, thắng liên tiếp bảy trận, quả thực vô cùng đã nghiền.

Sắc mặt đám người Lăng Thanh Tuyền, Tử Yên, Dương Quá lúc này đã có chút biến hóa. Lục Tâm Đồng, Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, sắc mặt vừa rồi còn có chút khẽ đổi, hiện tại rõ ràng đang thở dài một hơi.

– Thắng rồi, thắng rồi.

Bầu không khí ngưng trọng đột nhiên bị buông lỏng, Vũ trưởng lão rốt cuộc cũng triệt để thở ra một hơi, hai tay dùng sức đánh mạnh vào đùi một cái.

– A…

Cơ hồ là cùng một lúc, thanh âm của Tống trưởng lão vào Vương trưởng lão vang lên. Hóa ra là Vũ trưởng lão lại theo thói quen đánh vào trên đùi bọn họ.

Tống trưởng lão và Vương trưởng lão đã sớm đề phòng Vũ trưởng lão rồi, thế nhưng không nghĩ tới lần này Vũ trưởng lão lại cải biến quỹ tích của cánh tay, trực tiếp đập miết một cái vào đùi bọn hắn, cái cảm giác đau đớn này so với bị Vũ trưởng lão vỗ khi trước còn đau đớn hơn nhiều.

Nghe tiếng kêu thảm thiết Tống trưởng lão cùng Vương trưởng lão đám người Vân Dương Tông lập tức nghi hoặc nhìn vào hai người.

– Vũ trưởng lão, nếu ngươi còn như vậy ta sẽ không để yên cho ngươi.

Tống trưởng lão, Vương trưởng lão thở phì phò, trừng mắt nhìn Vũ trưởng lão.

– Hai vị trưởng lão, ngại quá, thói quen, thói quen.

Vũ trưởng lão lập tức cười hắc hắc làm lành khiến cho Tống trưởng lão và Vương trưởng lão bất đắc dĩ không thôi.

– Chưởng môn thắng liên tiếp bảy trận.

Trong Phi Linh môn, đám người Tả Thiên Khung kích động tới run rẩy.

– Thắng bảy trận thì tính là gì? Lão đại còn chưa dùng toàn lực kìa.

Tiểu Long liếc mắt nhìn Tả Thiên Khung, thực lực của lão đại, nó là người hiểu rõ nhất.

– Lục Lâm Thiên, ngươi có muốn nghỉ ngơi một hồi rồi tiếp tục khiêu chiến hay không? Ngươi đã thắng liên tiếp bảy trận rồi.

Lúc này, thanh âm của đại hán mặc hoàng bào quanh quẩn trong không trung.

– Lục Lâm Thiên, tiếp tục khiêu chiến, Lục Lâm Thiên, tiếp tục khiêu chiến.

Bốn phía, trong đám người vây xem chung quanh, tiếng ầm ĩ như sấm rền vang lên, không ít người đang dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn về quảng trường.

Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía, Thanh Linh KHải Giáp trên người được thu lại, Âm Dương Linh Vũ Quyết trong cơ thể đã sớm được vận chuyển, nhanh chóng khôi phục. Tuy rằng hắn có đan điền khổng lồ, thế nhưng vừa rồi tiêu hao cũng rất nhiều.

– Tiểu tử này không phải sẽ định tiếp tục khiêu chiến đó chứ? Vừa rồi tiêu hao cũng khá nhiều, nếu như khiêu chiến lần nữa thì sẽ bị thiệt lớn.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên ở dưới quảng trường.

– Tiểu tử, đừng thể hiện a. Liên tiếp khiêu chiến là điều vô cùng bất lợi.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lúc này cũng vô cùng khẩn trương nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong lòng lo lắng thay Lục Lâm Thiên không thôi.

– Lục Lâm Thiên Phi Linh môn mời Tử Yên cô nương của Thiên các chỉ giáo.

Ngay trong ánh mắt của ngàn vạn mọi người, hai hàng lông mày Lục Lâm Thiên nhíu lại, hắn đứng chắp tay, ánh mắt nhỉn vào hai người Lăng Thanh Tuyền cùng với Tử Yên, sau đó lập tức chuyển sang người Thánh Nữ Tử Yên của Thiên các.

Lục Lâm Thiên vừa mới nói xong, đám khán giả phía ngoài lập tức xôn xao. Liên tiếp khiêu chiến, đối với mỗi một người mà nói, đương nhiên là chuyện vô cùng thiệt.

– Tiểu tử này, nghé con mới sinh không sợ hổ, thật là ngông cuồng a.

Ánh mắt Lữ Chính Cường nhảy lên, nhìn qua Lục Lâm Thiên không khỏi thở dài một hơi.

– Thực lực của Tử Yên này có lẽ còn trên Lam Thập Tam kia.

Khâu Mỹ Vi ở bên cạnh Lữ Chính Cường lúc này đột nhiên nói.

– Nàng cũng nhìn được ra sao? Thực lực nữ nhân này hẳn đã tới tình trạng cực kỳ đáng sợ.

Lữ Chính Cường khẽ nói, dùng nhãn lực của hắn đương nhiên cũng đã sớm cảm giác được điểm này.

– Thiên Địa các Tử Yên mời Lục chưởng môn chỉ giáo.

Dọc quảng trường, một thanh âm thanh thúy mềm mại vang lên, lập tức có một thân thể xinh đẹp xuất hiện, tư thái hoàn mỹ, uyển chuyển, thân thể đáp xuống không dính một chút bụi bặm nào, nhanh chóng xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

Thân thể xinh đẹp đáp xuống, người vừa mới xuất hiện mặc một bộ y phục màu tím nhạt, vô cùng ưu nhã, vẻ mặt giống như tiên tử hạ phàm, xinh đẹp trác tuyệt, khuôn mặt tú lệ, tinh xảo, còn có một chút vũ mị, chỉ cần lẳng lặng đứng trên quảng trường thì trong lúc vô hình cũng có một khí chất giống như tiên tử tỏa ra chung quanh. Sợ rằng bất kỳ một nam nhân nào nhìn vào cũng không rời mắt đi được.

Mà lúc này, trong lòng Lục Lâm Thiên không tự chủ nhớ tới khi trước trong Huyền Thiên Bí Cảnh, hắn đã động chạm vào không ít a. Nghĩ tới đó, Lục Lâm Thiên thầm mắng bản thân một câu vô sỉ.

– Chúng ta lại gặp mặt, hóa ra cô nương lại xinh đẹp như vậy.

Chương 1347: Linh khí Sáo Ngọc

Ngẩng đầu nhìn nữ tử trước mặt, một mùi hương kỳ lạ truyền đến, tựa như u lan, Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhận ra, thứ khiến hắn ấn tượng sâu nhất trong Huyền Thiên bí cảnh khi trước chính là hương thơm trên người nữ tử này.

– Chẳng lẽ Lục chưởng môn chỉ coi trọng tới dung mạo của nữ tử thôi sao?

Tử Yên khẽ ngẩng đầu, đôi mắt sáng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, thế nhưng lại không có một chút chấn động nào.

– Dung mạo của nữ tử giống như là rượu ngon hoa đẹp, thử hỏi ai mà không muốn nhìn thêm một chút, nam nhân bình thường nói không thích nữ tử xinh đẹp ta thấy đều là nói điêu. Dù sao ta vô cùng thích những nữ tử xinh đẹp.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ồ, ba vị hôn thê của Lục chưởng môn đều là người mỹ mạo vô song, chẳng lẽ Lục chưởng môn còn cảm thấy chưa đủ sao?

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, ánh mắt Tử Yên khẽ đổi, lập tức nói.

– Cả hai không có liên quan gì tới nhau, nữ tử xinh đẹp chỉ là đẹp mắt mà thôi, không hơn. Không phải ai xinh đẹp ta cũng lấy về cả.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

– Hừ, tiểu tặc này, ở ngay trước mặt ta mà còn dám trêu hoa ghẹo nguyệt, đợi lát nữa xem thu thập ngươi như thế nào.

Bên quảng trường, Vân Hồng Lăng thở phì phò trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi dậm chân nói.

– Lục Lâm Thiên nói một phen quả thực khiến cho tiểu nữ thụ giáo.

Tử Yên mỉm cười, nụ cười đủ để khuynh thành.

Nhìn nữ tử trước mắt, lúc này Lục Lâm Thiên đột nhiên có chút ngây ngốc.

– Lục chưởng môn, ngươi vừa chiến một trận, muốn nghỉ ngơi một lát hay không? Bằng không, đối với bản thân ngươi sẽ vô cùng bất lợi.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Tử Yên chợt nói. Chân khí quanh người nàng giờ phút này đột nhiên biến đổi, một cỗ khí thế vô hình bắt đầu lan tràn ra.

– Không cần, Tử Yên cô nương có thể tùy thời ra tay.

Bàn tay Lục Lâm Thiên đập mạnh một cái, một cỗ khí thế trên người tuôn ra. Không khí trên quảng trường lập tức trở nên căn cứng, tất cả mọi người có thể cảm nhận được sự khẩn trương.

– Tử Yên này sợ rằng không hề đơn giản chút nào.

Cường giả trong tất cả sơn môn lúc này cũng không khó nhìn ra, Thánh Nữ Thiên Địa các này một đường tiến vào top mười, tuy rằng không tạo ra động tĩnh quá lớn, thế nhưng bản thân nàng không gặp phải một chút nguy cơ nào, giờ phút này đối mặt với Lục Lâm Thiên nàng cũng vẫn cực kỳ bình tĩnh như vậy.

Trong Thiên Địa các, Kình Linh Vương lúc này không khỏi mỉm cười. Thực lực Thánh Nữ Thiên các đương nhiên hắn cực kỳ hiểu rõ, cho dù là cường giả trong Thiên các đối với nàng cũng tán thưởng không thôi. Tử Yêu vinh dự được coi là đệ tử có thiên phú mạnh nhất từ trước tới nay của Thiên Địa các, tuy rằng Lục Lâm Thiên này thiên phú nghịch thiên, thế nhưng lúc này, dựa vào thực lực biểu hiện ra, sợ rằng muốn thắng được Thánh Nữ Thiên các là chuyện không có khả năng.

Lúc này, trên đài cao tất cả mọi người nhìn chăm chú xuống quảng trường. Lục Lâm Thiên đối chiến với Thánh Nữ Thiên các. Thánh Nữ Thiên các tuyệt đối không phải là kẻ yếu, không biết kẻ cuối cùng thắng trận sẽ là ai. Lục Lâm Thiên cuồng vọng tự đại liên tục khiêu chiến trận thứ tám, tiếp tục chiến thắng hay là sẽ dừng bước tại nơi này. Nghĩ tới đây, không ít người có cảm giác máu tươi trong cơ thể mình sôi lên.

Lúc này trên quảng trường, Tử Yên dùng đôi mắt xinh đẹp nhìn Lục Lâm Thiên trước mặt. Linh Vũ song tu, vũ giả năm hệ, thiên phú như vậy chỉ có trong truyền thuyết mới có. Nếu như là đối thủ có tu vi đồng cấp mà nói, hôm nay sợ rằng ngay cả bản thân nàng cũng không dám nói thắng. Chỉ tiếc đối phương dù sao cũng chỉ mới là Vũ Vương nhất trọng mà thôi. Lúc này là so thực lực chứ không phải thiên phú đơn thuần. Thế nhưng trên người đối phương sợ rằng hơn phân nữa có Linh khí phòng ngự linh hồn, điều này khiến cho nàng ít nhiều có chút cố kỵ.

– Lục chưởng môn, bằng vào thiên phú cùng thực lực của ngươi hiện tại, quả thực ngươi rất mạnh. Bất quá sợ rằng ở trước mặt ta vẫn có chút không đủ, ngươi phải cẩn thận một chút.

Nhìn Lục Lâm Thiên, thanh âm trong trẻo của Tử Yên vang lên, thanh âm thanh thúy giống như chim sơn ca vang vọng, thế nhưng bên trong nó lại mang theo một cỗ khí thế khiến cho người khác không dám xem thường.

– Thật sao?

Đối với lời nói của Từ Yên Lục Lâm Thiên chỉ cười nhạt một câu. Chân khí bàng bạc trong cơ thể lúc này chậm rãi vận chuyển. Chân khí trong cơ thể khởi động, một cỗ khí tức cường hãn lặng lẽ tràn ra. Trong lúc vô hình tạo thành một đạo quang mang đem quanh người hắn bao phủ lại. Chân khí từ trong kinh mạch rộng lớn tuôn ra liên tục.

– Ta nói, nếu như ngươi không còn con bài chưa lật nào khác, vậy thì chỉ có thể dừng lại ở đây mà thôi.

Ánh mắt Tử Yên khẽ đổi, lúc này, linh lực trên người nàng đột nhiên tràn ra. Trong nháy mắt một cỗ khí tức bàng bạc tràn ngập, trong lúc mơ hồ còn mang theo tiếng sấm rền.

– Linh Vương tứ trọng đỉnh phong.

Cảm nhận khí thế trên người Tử Yên, lúc này ngay cả chân khí trong cơ thể Lục Lâm Thiên cũng không khỏi đình trệ một cái, Linh Vương tứ trọng đỉnh phong, có lẽ còn cách Linh Vương ngũ trọng cũng chỉ một bước ngắn mà thôi.

Lục Lâm Thiên ngưng trọng. Tu vi của Tử Yên này là Linh Vương tứ trọng đỉnh phong, trên người Lam Thập Tam có Vũ Linh khí Địa cấp, Tử Yên này cũng là Thánh Nữ, sợ rằng trên người cũng sẽ có Hồn Linh khí Địa cấp. Có lẽ những thủ đoạn khác cũng không thiếu. Bằng vào thực lực của nàng đối mặt với Linh Vương ngũ trọng cũng không có một chút áp lực nào, coi như là Linh Vương lục trọng gặp phải nàng cũng không nhất định có thể làm gì được nàng.

– Linh Vương tứ trọng đỉnh phong, sợ rằng sắp đột phá Linh Vương ngũ trọng.

Trên đài cao, khí tức Tử Yên phóng ra ngoài khiến cho không ít người líu lưỡi. Bằng vào số tuổi như vậy mà đã có tu vi như vậy, quả thực quá dọa người. Đám người trẻ tuổi lần này, một người so với một người còn mạnh mẽ hơn.

– Tiểu tử này, lần này đυ.ng phải phiền phức lớn rồi.

Ánh mắt Lữ Chính Cường khẽ đổi, nhanh chóng cảm thấy Lục Lâm Thiên gặp phiền toái. Thực lực Linh Vương tứ trọng đỉnh phong, Lục Lâm Thiên muốn đối phó tuyệt đối rất khó.

– Tiểu tử này gặt phiền toái rồi.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lập tức khẩn trương.

– Linh Vương tứ trọng đỉnh phong, vậy thì đến đây đi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ run lên, bất kể như thế nào hắn phải đạt được vị trí thứ nhất. Vì Long Duong linh quả, bất kể là ai ngăn cản trước mặt hắn, hắn cũng sẽ đem kẻ đó đánh bại.

– Lục chưởng môn, vậy thì ta không khách khí nữa.

Tử Yên vừa mới dứt lời, một cỗ linh lực bàng bạc cuồng bạo nhanh chóng lấy nàng làm tâm điểm rồi bộc phát. Bên trong cỗ linh lực cuồng bạo bao phủ không trung lúc này có một cỗ khí tức linh hồn mênh mông, từ trong đó tỏa ra uy áp mạnh mẽ khiến cho vô số người xung quanh quảng trường ngây ngốc. Ngay cả chúng cường giả trên đài cao sắc mặt cũng đại biến, khí thế bàng bạc như vậy, không ngờ Tử Yên này tùy ý cũng có thể tạo thành.

– Khí thế thật mạnh.

Chương 1348: Tử tước linh ảnh (1)

Lục Lâm Thiên không cam lòng yếu thế, Thanh Linh Khải Giáp quanh người lại một lần nữa được bố trí, chân khí bàng bạc trong cơ thể tuôn ra. Bước chân bước về phía trước một bước, dưới chân, mặt đất quảng trường giống như gặp một cơn địa chấn, trên mặt đất xuất hiện từng cái khe hở, thậm chí, cả quảng trường lúc này dường như cũng run rẩy. Cỗ khí thế đối chọi gay gắt như vậy khiến cho không ít người phải cảm thán một phen.

Cảm nhận khí thế trên người Lục Lâm Thiên lúc này, ánh mắt Tử Yên khẽ trầm xuống, cánh tay mềm mại duỗi da, một cây sáo ngọc lập tức xuất hiện trong tay nàng. Lưu quang trên cây sáo ngọc quanh quẩn, một cỗ năng lượng trong thiên địa lập tức hội tụ tới.

Sưu Sưu.

Năng lượng thiên địa hội tụ, cả không trung lúc này biến đổi, năng lượng bàng bạc trong thiên địa kia lúc này trực tiếp bị cây sáo ngọc trong tay Tử Yên dẫn dắt.

Cây sáo ngọc này dài chừng một thước, toàn thân xanh biếc, bên trên có bí văn lưu chuyển. Mơ hồ có thể thấy được bên trong có một đạo thú ảnh được khắc trong đó, sáo ngọc này tuy nhỏ, thế nhưng cỗ uy áp bên trên nó hiện tại đang lan tràn về bốn phía không ngớt.

– Quả thực đúng là Hồn Linh khí Địa cấp.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Tử Yên này ngay từ lần đầu ra tay không ngờ đã lấy ra Hồn Linh khí Địa cấp.

Cây sáo ngọc này xuất hiện trong tay, khí chất của Tử Yên lại một lần nữa biến đổi, năng lượng thiên địa không ngừng chấn động, y phục màu tím trên người tung bay, thân thể linh lung, hoàn mỹ kia lại càng trở nên động lòng người.

Sưu Sưu.

Tử Yên thả người nhảy lên, giống như tiên tử, lăng không mà đứng. Hai mắt lúc này mang theo sự bình thản không chút sợ sóng, y phục màu tím trên người khẽ bay, sáo ngọc để sát bờ môi son.

…

Một tiếng sáo du dương từ trên môi Tử Yên vang lên rồi lập tức quanh quẩn trong không trung. Sau đó từng tiếng sáo một nối đuôi nhau từ trong chiếc sáo kia bay ra.

Tiếng địch du dương, thanh thúy lập tức làm rung động tới tâm can người nghe. Giai điệu, nhịp điệp kia lập tức xâm nhập vào trong lòng mọi người.

Tiếng địch như vậy, như oán như hận, như khóc như nói, giống như mưa rả rích, phụ nhân khóc lóc vậy. Tiếng sáo không dứt bên tai, tiếng sáo trong lúc vô hình bắt đầu thê lương, xa xưa.

– Công kích linh hồn.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, trong mắt bắn ra một cỗ tinh quang. Trong cỗ sóng âm này, ẩn chứa linh hồn lực mạnh mẽ bắn tới, không gian trong lúc mơ hồ vặn vẹo.

Cỗ linh hốn lực bằng sóng âm này xuyên qua không gian vặn vẹo, trực tiếp bắn về phía Lục Lâm Thiên. Mà trước khi cỗ linh hồn lực này đánh vào đầu Lục Lâm Thiên thì quanh thân Lục Thiếu Du đột nhiên run lên, cả không gian quanh thân vặn vẹo, dưới cỗ linh hồn công kích mạnh mẽ này, trong lòng Lục Thiếu Du cũng không khỏi run lên.

Linh hồn công kích khủng bố như vậy, tuyệt đối là lần thứ nhất Lục Lâm Thiên gặp phải. Thánh Nữ Tử Yên của Thiên các vừa ra tay đã thi triển linh hồn công kích, quả thực khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy ngoài ý muốn, nàng không có một chút thăm dò nào, trực tiếp dùng linh hồn giao thủ.

Tu vi Linh Vương tứ trọng đỉnh phong, lúc này lại thêm Hồn Linh khí Địa cấp thi triển ra công kích bằng linh hồn mà nói, vô cùng khủng bố. Lục Lâm Thiên dám cam đoan, Linh Vương ngũ trọng đỉnh phong muốn chống lại chỉ sợ cũng phải trầy xước một mảnh da.

Linh hồn công kích cường giả nhanh chóng đánh vào trong người Lục Lâm Thiên, lúc này tiếng sáo đột nhiên biến đổi.

Tiếng sáo vang vọng chung quanh, rơi vào trong tai đám người vây xem, lúc này dường như tiếng sáo đã lấn át tất cả âm thanh khác, tiếng sáo như dư âm văng vẳng bên tai bọn họ. Mà lúc này chỉ có người có thực lực tới trình tự nhất định thì mới có thể cảm giác được. Cỗ linh hồn công kích nặng nền kia đang giống như thủy triều, từng đợt, từng đợt không ngừng đánh vào trong đầu Lục Lâm Thiên.

Linh hồn công kích luôn là công kích được mọi người cho rằng nguy hiểm nhất, là công kích mà mọi người cố kỵ nhất. Không có một ai muốn đối mặt với công kích dạng này. Mà lúc này nhìn thấy linh hồn công kích mạnh như vậy, mọi người không khỏi thay Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi.

Sưu Sưu.

Linh hồn công kích mạnh mẽ, hung hãn như vậy, bên trên còn ẩn chứa uy áp mạnh mẽ khiến cho thân thể Lục Lâm Thiên khẽ run lên. Cỗ linh hồn công kích này trực tiếp coi Lục Lâm Thiên làm tấm bia nhắm, liên tục bắn tới.

– Lình hồn công kích a, cảm tạ lão thiên.

Lục Lâm Thiên khẽ mở miệng cười, hoàn toàn không để ý tới. Tùy ý để cỗ linh hồn công kích bàng bạc này tiến vào trong đầu. Giờ phút này tuy rằng Lục Lâm Thiên nhắm hai mắt lại, thế nhưng có ai lại biết được, linh hồn công kích tất cả mọi người đang cố kỵ lại bị Lục Thiếu Du bỏ qua sau đầu.

Từng cỗ linh hồn lực bàng bạc, từng đợt, từng đợt trút xuống người Lục Lâm Thiên, sau đó lập tức tiến vào trong đầu. Linh hồn lực khủng bố không chút kiêng nể lao thẳng vào không gian trong đầu Lục Lâm Thiên.

Mà lúc này, trong đầu Lục Lâm Thiên, kim đao màu vàng trực tiếp nhảy ra. Kim quang đại thịnh rồi đột nhiên hóa thành hơn trăm lần, thân đao run lên, cả không gian trong đầu Lục Lâm Thiên cũng run lên.

Kim quang đại thịnh, linh hồn công kích tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên lập tức bị một cỗ hấp lực lớn, nhanh chóng biến mất vào bên trong tiểu đao màu vàng rồi biến mất không thấy gì nữa.

Tiếng sáo tiếp tục liên miên không dứt. Linh hồn công kích bàng bạc liên tục cuồn cuộn tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên khiến cho gợn sóng trong không gian cuồn cuộn rồi lan tràn ra bốn phương tám hướng. Dưới áp lực của linh hồn lực, không gian lúc này vô cùng nặng nề, đây là công kích trực tiếp bằng linh hồn lực. Bên trong từng đạo gợn sóng trong không gian, công kích bằng linh hồn càng ngày càng cường hãn. Cả không gian to lớn như vậy, giờ phút này trực tiếp bị vặn vẹo.

Chỉ là từng đạo linh hồn lực này sau khi tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên lại không làm cho hắn có một chút phản ứng nào. Lục Lâm Thiên không ngờ vẫn đứng trên quảng trường, thân thể cao ngất kia lúc này giống như là một ngọn núi lớn, sóng gió ngập trời như vậy cũng không có cách nào làm nó rung chuyển mảy may.

Tử Yên cũng cảm giác được điều này, trong đôi mắt không chút gợn sóng kia rốt cuộc cũng có chút biến hóa. Tiếng sáo lại một lần nữa biến đổi, tiếng sáo cao vυ"t, linh hồn lực cường hãn lại được tăng cường, dường như còn mang theo thanh âm như sấm rền, đánh bay gợn sóng trong không gian rồi đυ.ng vào trên người Lục Lâm Thiên.

Năng lượng mạnh mẽ nhanh chóng khuếch tán. Không gian bắt đầu vặn vẹo, dưới uy thế khủng bố này, cả quảng trường lúc này đã lờ mờ, ánh sáng trong thiên địa dường như đã bị che lại, cỗ linh hồn công kích cường hãn này, lúc này hơn phân nửa người trên đài cao sắc mặt đại biến. Người thực lực càng cao càng có thể cảm giác được cỗ uy áp khủng bố của nó, còn không nhịn được mà vận công chống đỡ nó.

Lúc này, đám người trên đài cao lại càng vì Lục Lâm Thiên mà lau mồ hôi lạnh. Linh hồn công kích cường hãn như vậy, có lẽ Vũ Vương ngũ trọng, Linh Vương ngũ trọng cũng khó có thể chống lại. Lục Lâm Thiên chỉ là Vũ Vương nhất trọng, chẳng lẽ có thể chống lại sao?

Chương 1349: Tử tước linh ảnh (2)

Thân thể cao ngất của Lục Lâm Thiên lúc này không ngờ vẫn đứng trên quảng trường, hai mắt nhắm chặt, không có một chút chấn động nào. Mà trong đầu hắn, không có ai biết được, trong đầu Lục Lâm Thiên đang xảy ra một màn khiến cho người ta khiếp sợ. Cỗ linh hồn lực bàng bạc kia sau khi tiến vào trong đầu Lục Thiếu Du cũng chỉ có kết cục bị kim đao màu vàng thôn phệ, ngay cả đại hồn anh cùng tiểu hồn anh của Lục Thiếu Du cũng không cách nào đạt được chỗ tốt. Kim đao màu vàng này giống như một cái động không đáy, cỗ linh hồn lực bàng bạc kia đến bao nhiêu nó cũng không cự tuyệt.

– Lục Lâm Thiên này làm sao vậy? Chẳng lẽ bị linh hồn công kích tới tình trạng ngu ngốc rồi sao?

– Sao lại không có chút phản ứng? Chẳng lẽ chết rồi sao?

– Cỗ linh hồn công kích vừa rồi quá khủng bố, hẳn là Lục Lâm Thiên này đã…

Một đám cường giả nhìn Lục Lâm Thiên. Lúc này Lục Lâm Thiên không nhúc nhích một chút nào khiến cho mọi người không khỏi liên tưởng tới kết quả xấu nhất. Linh hồn công kích, một khi vô ý bị nó đánh tới, việc Lục Thiếu Du trực tiếp bị phá hủy hồn anh mà chết cũng là chuyện bình thường.

– Tiểu tử này, không có việc gì đó chứ?

Sắc mặt Lữ Chính Cường cực kỳ khẩn trương. Linh hồn công kích mạnh như vậy, cho dù là hắn cũng phải chú ý, mà lúc này Lục Lâm Thiên hoàn toàn không có động tác, chẳng lẽ là… Càng nghĩ, Lữ Chính Cường càng thấy khẩn trương.

Hiện giờ cũng chỉ có một mình Tử Yên biết rõ, công kích bằng linh hồn lực của nàng sau khi tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên cũng không gặp phải bất kỳ ngăn cản nào mà trực tiếp biến mất. Bất kể là công kích như thế nào thì linh hồn lực trực tiếp biến mất, giống như bốc hơi vậy.

Khuôn mặt luôn lạnh nhạt không đổi sắc của Tử Yên lúc này rốt cuộc cũng có biến hóa. Tiếp theo, thanh âm từ trong cây sáo ngọc lại càng nhanh hơn. Cả thiên địa dường như đều lắc lư, trong đầu chúng cường giả đột nhiên cảm thấy lạnh lẽo.

Trong lúc mọi người nghi hoặc, trên bầu trời, hai mắt xinh đẹp của Tử Yêu đột nhiên sáng quắc, linh hồn lực bàng bạc từ trong cơ thể nàng tuôn ra. Tiếng sáo lại biến đổi. Trong nháy mắt này phía trên cây sáo ngọc có một đầu yêu thú nhảy lên, cuối cùng trực tiếp nhảy ra khỏi cây sáo ngọc. Nhanh chóng hóa thành một hư ảnh khổng tước cực lớn trong không trung.

Đầu khổng tước bằng hư ảnh này ngay từ đầu vốn chỉ nhỏ bằng cây sáo ngọc mà thôi. Thế nhưng ngay sau đó nó không ngừng bành trướng. Trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, trực tiếp tăng tới hơn ngàn thước. Đầu khổng tước này toàn thân màu tím, không có một chút màu sắc gì khác, khiến cho người ta nhìn vào có cảm giác yêu dị. Hai mắt cực lớn kia đang nhìn về phía Lục Lâm Thiên ở phía dưới.

Tiếp theo, đầu khổng tước này xòe đuôi, cái đuôi lớn bao phủ không gian. Một cỗ uy áp kỳ dị đột nhiên từ trên trời khuếch tán. Dưới cỗ uy áp này, năng lượng trong thiên địa dường như có chút hỗn loạn, trên quảng trường lập tức truyền đến thanh âm kinh hãi, tất cả mọi người đều rung động vì một màn này.

– Linh hồn hóa thú, uy áp bằng linh hồn thật mạnh.

Trên đài cao, chúng cường giả đều hít sâu một hơi. Những người dự thi còn lại, trong lòng cũng cảm thấy không bằng. Mà ngay cả Lục Tâm Đồng lúc này cũng phải sợ hãi, thán phục. Ngay cả nàng thúc dục Xích Kim Độc Chu, sợ rằng một nửa uy lực của Tử Yên cũng không làm được.

Sưu.

Trong nháy mắt này không gian chung quanh phong vân biến sắc, giống như thiên địa sắp sụp đổ.

– Tử Tước Linh Ảnh, thâu hồn đoạt phách, đi.

Sắc mặt Tử Yên trắng bệch, dường như đã tiêu hao gần hết. Tiếng sáo đột nhiên dừng lại, thủ ấn trong tay nàng vung lên. Thanh âm vừa dứt, đầu khổng tướng màu tím cực lớn kia giống như vậy còn sống ngửa mặt lên trời kêu lên một tiếng sắc bén. Hai cánh cực lớn chấn động mang theo lôi điện màu tím, thân thể giống như lưu tinh hung hăng bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Trên không trung, sắc mặt Tử Yên lúc này tuy rằng trắng bệch, thế nhưng y phục màu tím trên người khẽ bay, phong tư trác tuyệt, mái tóc đen phía sau tung bay, thân hình mềm mại bên trong nhìn qua vô cùng khó rời mắt.

– Có thể khiến cho Tử Yên thi triển con bài cuối cùng này, Lục Lâm Thiên chính là người thứ nhất a.

Trong Thiên Địa các, ánh mắt Kình Linh Vương kinh hãi tới cực điểm. Mà lúc này trong lòng hắn cũng đã nhận định Lục Lâm Thiên đã thua rồi.

Hư ảnh khổng tước màu tím đánh xuống giống như là kéo theo năng lượng thiên địa cùng với kình phong bạo động. Mà ngay cả bên ngoài quảng trường, mặt sông bao la kia lúc này cũng bị năng lượng trong thiên địa ảnh hưởng, sóng nước ngập trời. Cảnh tượng như vậy khiến cho vô số người trợn mắt há hốc mồm. Uy thế khủng bố như vậy, cho dù là Vũ Vương ngũ trọng, Linh Vương ngũ trọng tuyệt đối không có cách nào có thể thúc dục ra được.

Chúng cường giả sợ hãi thán phục, bởi vì đây chỉ là cường giả trẻ tuổi đọ sức mà thôi. Cường giả thế hệ trước hiện tại có mặt ở đây, sợ rằng có thể làm được như thế này cũng không có mấy người.

– Thật mạnh, Lục Lâm Thiên sắp không xong rồi.

Tất cả mọi người đều lo lắng thay Lục Lâm Thiên. Trong lòng không khỏi cảm thấy tiếc nuối. Lục Lâm Thiên này sợ rằng sẽ phải dừng bước ở đây. Lục Thiếu Du mạnh, thế nhưng Thánh Nữ Thiên các này còn mạnh mẽ hơn gấp bội.

– Tiểu tử, cố gắng chống lại đi.

Vũ Ngọc Tiền trưởng lão lúc này cũng khẩn trương, cả người như ngừng thở nhìn về phía trước.

– Ca ca, coi chừng.

Ngay cả Lục Tâm Đồng vốn vô cùng tự tin với ca ca của mình lúc này cũng có chút khẩn trương dùng ánh mắt lo lắng nhìn vào trong quảng trường. Sắc mặt đám người Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh đại biến, đôi mắt xinh đẹp không dám nhìn vào trong quảng trường.

Trong ánh mắt khiếp sợ của hàng vạn người, hư ảnh khổng tước kinh khủng kia trực tiếp đánh vào trên người Lục Lâm Thiên sau đó hóa thành một đạo quang mang màu tím nhanh như thiểm điện chui vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên. Tới lúc này, Lục Thiếu Du không ngờ vẫn không có động tĩnh gì.

Khi tia quang mang màu tím biến mất trong mi tâm Lục Lâm Thiên thì không gian chung quanh rốt cuộc cũng khôi phục ánh sáng. Năng lượng thiên địa bàng bạc cũng biến mất. Lúc này chỉ có Tử Yên sắc mặt trắng bệch, khí tức trên người vô cùng suy yếu, vì thúc dục một kích cuối cùng này đã khiến cho nàng tiêu hao hầu như không còn, đây cũng là một kích toàn lực của nàng.

Khí thế bàng bạc kinh người tràn ngập chung quanh khi nãy lúc này cũng đã biến mất. Công kích liên tiếp cùng với khí thế kinh người vừa rồi đều do một mình Tử Yên tạo ra. Lúc này mọi người nhìn vào nữ tử Thánh Tử Thiên các này, quả thực không thể không lau mắt mà nhìn. Thực lực như vậy, cường giả trên đài cao lúc này sợ rằng cũng không có quá nhiều người có thể làm được một bước này.

Trong đầu Lục Lâm Thiên, lúc này cũng không ngừng biến ảo, một hư ảnh khổng tước màu tím giống như một còn sống nhanh chóng xuất hiện mang theo một cỗ khí thế bàng bạc khiến cho trong đầu Lục Lâm Thiên lập tức chấn động.

Chương 1350: Hắn còn chưa chết

Trên kim đao, một đám kim quang tràn ra. Ngay khi hư ảnh khổng tước này tràn vào, đao mang trên kim đao đột nhiên bắn ra, hung hăng bổ vào phía trên hư ảnh khổng tước màu tím kia.

Hư ảnh khổng tước màu tím kia lúc này dường như cũng cảm nhận được cái gì, trong mắt không ngờ lại xuất hiện sự sợ hãi. Bất quá, trong nháy mắt nó đã bị kim đao đánh trúng rồi hóa thành vô số mảnh vỡ. Căn bản không có một chút lực chống cự nào. Vô số mảnh vỡ trong nháy mắt bị kim đao thôn phệ.

Cảnh tượng trong đầu Lục Lâm Thiên lúc này cũng không có ai biết tới. Cỗ linh hồn công kích bằng khổng tước này sợ rằng Linh Vương lục trọng cũng phải nhượng bộ, thế nhưng một khi đυ.ng phải kim đao thì sức phản kháng cũng không có. Hoàn toàn chỉ có thể chịu bị thôn phệ. Thậm chí còn không khiến cho kim đao màu vàng có chút chấn động nào.

Lúc này, tất cả mọi thứ trên quảng trường biến mất, đám khán giả bốn phía vô cùng yên tĩnh. Thân hình Lục Lâm Thiên vẫn đứng sừng sững trên quảng trường. Thân hình nhỏ bé kia, vừa rồi trong phong vân biến sắc lại giống như một ngọn núi lớn không bị rung chuyển nửa phân, hai mắt vẫn luôn nhắm chặt.

– Chuyện gì xảy ra, sao còn chưa có động tĩnh?

– Lục Lâm Thiên sợ rằng…

– Linh hồn công kích mạnh như vậy, thiên phú tiểu tử này cho dù có mạnh tới đâu, chỉ sợ cũng không có cách nào chống lại a.

Một lát sau, tiếng thấp giọng nghị luận lập tức vang lên. Trên đài cao, sắc mặt mọi người đại biến. Công kích linh hồn mạnh mẽ như vậy, Lục Lâm Thiên lại hoàn toàn không có động tác gì, chắc hẳn do hắn biết cũng không có khả năng chống lại a.

Đám ngườiVân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Vũ Ngọc Tiền, Thôi

Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lúc này vẻ mặt vô cùng khẩn trương.

– Tiểu tử này, nhất định là chết rồi. Chết tốt, chết tốt. Ha ha…

Gia Cát Tử Vân của Lan Lăng sơn trang lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên làm náo động như vậy, trong lòng hắn lại vô cùng tức giận. Lúc này nhìn thấy công kích bằng linh hồn cường hãn như vậy, hắn là người cười đắc ý nhất. Hắn cũng không tin Lục Lâm Thiên còn có thể chống lại, trừ phi hắn không phải là người.

– Loại linh hồn công kích này tiểu tử kia chết chắc rồi.

Trên thính phòng sắc mặt Tuyệt Linh Vương vô cùng lạnh lẽo. Linh hồn công kích của Thánh Nữ Thiên các này ngay cả hắn cũng không thể chống lại. Tuy rằng Lục Lâm Thiên này vô cùng quỷ dị cùng cường hãn cũng tuyệt đối khó có thể chống lại, nhìn bộ dáng hiện tại, hơn phân nửa đã sớm chết.

– Không có động tĩnh sao? Chết rất tốt.

Ánh mắt Bạch Vạn Tượng lúc này cũng tràn ngập hàn ý nhìn vào Lục Lâm Thiên trên quảng trường. Người này chết đi thì hắn mới giải được hận.

Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, Lục Tâm Đồng, Lữ Tiểu Linh lúc này vô cùng ngưng trọng. Các nàng cũng triệt để lo lắng, cỗ công kích bằng linh hồn này vô cùng khủng bố, thực sự quá cường hãn.

Đám khán giả càng lúc nghị luận càng lớn, cả đám không ngừng xôn xao. Lục Lâm Thiên hiện tại còn chưa có động tĩnh, xem ra linh hồn đã bị thương, cho dù sống cũng thành ngu ngốc. Người có thiên phú biến thái như vậy, dù sao tu vi vẫn còn hơn yếu, còn không có cách nào có thể chống lại linh hồn công kích của Thánh Nữ Thiên các.

Giữa không trung, Tử Yên lăng không mà đứng, hai hàng lông mi nhíu chặt lại. Lúc này nàng cũng căn bản không biết được những biến hóa trong đầu Lục Lâm Thiên.

Thế nhưng ngay lập tức trong lòng Tử Yên đột nhiên run lên. Trong thiên địa đột nhiên có một cỗ khí tức, giống như là có cái gì đó đang thức tỉnh. Mà nơi khí tức này phát ra chính là từ trên người Lục Lâm Thiên đang đứng ở bên trên quảng trường kia.

Khí thế này càng ngày càng mạnh, giống như là có một đầu hung thú thức tỉnh vậy. Trên đài cao, người có tâm thần nhanh nhạy cũng nhanh chóng phát hiện ra chuyện này.

Sưu.

Hai mắt nhắm chặt của Lục Lâm Thiên lúc này rốt cuộc cũng mở ra, trong lúc hai mắt mở ra này đồng thời cũng khiến cho đám khán giả bốn phía sôi trào.

Oanh.

– Lục Lâm Thiên không có việc gì. Hắn không bị làm sao.

– Lục Lâm Thiên, tốt lắm.

Tiếng hoan hô hội tụ tạo thành thanh âm như sấm rền vang lên quanh quẩn trong không trung. Đám người vừa rồi lo lắng lúc này đều như sôi trào lên, bởi vì điều này đối với bọn họ mà nói, quá không thể tưởng tượng nổi.

– Tại sao lại có thể như vậy, không ngờ lại hoàn toàn không có việc gì.

Trên đài cao, tất cả mọi người trợn mắt líu lưỡi.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, sau đó duỗi lưng một cái rồi nhìn nữ tử áo tím trên không trung, lạnh nhạt nói:

– Công kích xong chưa? Hiện tại tới phiên ta.

Thanh âm vừa dứt, thân thể Lục Lâm Thiên lóe lên rồi biến mất tại chỗ.

Sưu.

Trong nháy mắt, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện ở trước mặt Tử Yên.

Trên khuôn mặt xinh đẹp mà bình thản của Tử Yên kia lúc này rốt cuộc cũng có chút dao động. Sắc mặt trắng bệch, khí tức bản thân so với khi trước lại không bằng. Lúc này cánh tay mềm mại của nàng khẽ giương lên, thủ ấn trong tay nhanh chóng biến hóa. Ở trong trường bào màu tím có vô số sợi tơ màu tím bắn ra, tốc độ cực kỳ khủng bố, trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Mỗi một sợi tơ màu tím này đều mang theo lực lượng xuyên thủng không gian cùng với xu thế mạnh mẽ đánh về phía Lục Lâm Thiên, tựa như vạn tiễn cùng bay.

Nhìn ngàn vạn sợ tơ màu tím trước mặt, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến đổi. Không gian trước mặt hắn đột nhiên vặn vẹo. Ngàn vạn sợi tơ này sau khi đυ.ng phải không gian vặn vẹo này lập tức tản đi, thế nhưng cỗ kình khí của nó vẫn khiến cho Thanh Linh Khải Giáp của Lục Lâm Thiên rung động.

Lúc này, nhìn thấy từng đạo công kích của mình bị tản đi. Sắc mặt Tử Yên đại biến, thủ ấn lại biến đổi, lúc này ngàn vạn sợi tơ màu tím kia giống như có linh tính, nhanh chóng quay đầu lại, sau đó hội tụ tạo thành một đạo quang trụ màu tím. Không gian chung quanh quang trụ vặn vẹo. Cả quang trụ màu tím run lên rồi nhanh chóng bắn về phía Lục Lâm Thiên.

– Hàn Băng Đổng Kết Sát.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, bàn tay lạnh lùng vung lên một cái. Một cỗ khí tức lạnh lẽo đột nhiên lan tràn ra chung quanh. Cả không gian đột nhiên như cứn lại, gợn sóng trong không gian lập tức bị đóng băng. Ngay sau đó, quang trụ màu tim kia cũng bị cỗ khí tức lạnh lẽo bao phủ.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt có thể nhìn thấy được, sau khi đạo quang trụ màu tím này phá vỡ không gian tràn ngập hàn băng được một đoạn, thế nhưng ngay sau đó dường như đã vô lực tiếp tục tiến lên. Lúc này, trên không trung, sắc mặt Tử Yên lại càng thêm trắng bệch, miệng phun ra một ngụm máu.

– Linh khí hầu như hết sạch rồi đúng không?

Thanh âm lạnh nhạt vang lên bên tai Tử Yên, thanh âm còn chưa dứt, một thân ảnh màu vàng đã xuất hiện trước người của nàng. Trong nháy mắt một đạo chưởng ấn trực tiếp vỗ vào vai ngọc của Tử Yên.

Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt cực lớn vang vọng trong không gian. Thân thể giống như tiên tử của Tử yên lúc này giống như một thiên thần bị gãy cánh, lập tức rơi xuống đất. Mặt đất xuất hiện vô số vết nứt nhanh chóng lan tràn ra bốn phía.

Chương 1351: Chiến lăng thanh tuyền (1)

Đồng thời hàn băng trên không trung bỗng dưng nổ tung. Quang trụ màu tím kia lúc này cũng nhanh chóng hóa thành những mảnh vỡ nhỏ màu tím rơi xuống phía dưới.

Phốc Phốc.

Dưới quảng trường, Tử Yên lại một lần nữa phun ra một ngụm máu tươi. Trên dung nhan tuyệt mỹ lúc này khóe miệng mang theo vết máu đỏ thẫm, khiến cho người khác nhìn vào có chút xót xa.

– Ta thua.

Trên quảng trường, Tử Yên lau sạch vết máu nơi khóe miệng mình, ánh mắt chăm chú nhìn vào Lục Lâm Thiên đang lăng không đứng trên không trung.

Oanh.

Lục Lâm Thiên chiến thắng, âm thanh ầm ĩ của đám khán giả bốn phía lập tức vang lên. Thanh âm sôi trào giống như tiếng sấm quanh quẩn trên đảo Bình Nham mãi không tiêu tán.

– Thắng rồi sao?

Nhìn tất cả chuyện này, đám người trên đài cao dường như còn chưa tin được. Linh hồn công kích mạnh mẽ, hung hãn như vậy không ngờ Lục Lâm Thiên lại không bị tổn thương một chút nào. Lại còn nhân cơ hội Thánh Nữ Tử Yên của Thiên các tiêu hao không còn dùng một chiêu đánh bại.

– Không thể tưởng tượng nổi. Chẳng lẽ Lục Lâm Thiên này có thần khí phòng ngự linh hồn sao? Bằng không không có khả năng không sợ linh hồn công kích.

Đã có không ít người biết hàng bắt đầu suy tư.

Lúc này sắc mặt Kình Linh Vương cũng xám như tro. Tử Yên không ngờ lại bị thua. Điều này sao có thể. Đệ tử thiên phú mạnh nhất từ trước tới nay của Thiên Địa các không ngờ lại thua như vậy.

– Thắng. Chưởng môn lại thắng rồi.

Thanh Hỏa lão quỷ, Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung, Linh Vũ song quái, Lưu Tinh Hà cùng chúng cường giả Phi Linh môn lúc này đều vô cùng kích động tới mức xoa tay. Sự kích động trong lòng bọn họ hiện tại không thể diễn tả bằng lời nào.

– Tiểu tử này! Quả thực khiến cho người ta cảm thấy ngoài ý muốn. Sau khi trở về nhất định phải thẩm vấn một phen. Rốt cuộc là hắn còn bao nhiêu bí mật.

Con mắt Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh trợn ngược, trong lòng giờ phút này vô cùng kích động.

– Lại chiến thắng, quả thực không chịu thua kém a.

Vũ Ngọc Tiền trưởng lão cười cười, nụ cười sáng lạn vô cùng. Có đồ đệ như vậy, người làm sư phụ như hắn còn cầu gì hơn nữa.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên chiến thắng, Tống trưởng lão và Vương trưởng lão cũng vô cùng kích động, thế nhưng ánh mắt cũng lập tức nhìn vào Vũ Ngọc Tiền trưởng lão.

– Vũ trưởng lão, ngươi muốn làm cái gì?

Tống trưởng lão, Vương trưởng lão quát lên một tiếng. Ngay trong ánh mắt của hai người, hai tay của Vũ trưởng lão chỉ kém một chút nữa là lập tức đập vào hai đùi bọn hắn.

– Ngại quá, thói quen, thói quen. Lần sau nhất định sẽ sửa.

Vũ trưởng lão lập tức ngại ngùng cười.

– Tạ trưởng lão, chúng ta đổi vị trí được không? Ta sợ Vũ trưởng lão rồi.

Ngô trưởng lão kháng nghị, sau đó quay sang Tạ trưởng lão rồi nói.

Tống trưởng lão cũng muốn đổi vị trí, thế nhưng mà nhìn kỹ cũng không còn vị trí nào khác có thể đổi. Cũng không thể đánh mất mặt mũi mà trốn ra phía sau ngồi, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ ngồi lại.

Ánh mắt Tạ trưởng lão khẽ đổi, Ngô trưởng lão mở miệng, nàng cũng không tiện cự tuyệt cho nên lập tức đổi vị trí cùng với Ngô trưởng lão. Sau đó lại nói với Vũ trưởng lão:

– Vũ trưởng lão, tật này của ngươi phải sửa đi.

– Nhất định sửa, nhất định sửa. Tiểu tử Lâm Thiên này thực lực tiến bộ không tệ, có phong phạm năm đó của ta cho nên ta có chút kích động mà thôi.

Vũ trưởng lão hắc hắc nói.

Vũ trưởng lão vừa mới nói xong, mọi người trong Vân Dương Tông lập tức im lặng, trong đầu mỗi người hiện tại dường như đều có một con quạ đen lớn đang bay qua, khiến cho mọi người thầm đổ mồ hôi lạnh không ngớt. Tất cả đám người Vân Dương Tông bao gồm cả Vân Khiếu Thiên đều không khỏi nhìn về phía Vũ Ngọc Tiền trưởng lão, thiếu chút nữa không nhịn được mà phun nước miếng.

Vũ trưởng lão này quả thực da mặt đủ dày, nào có phong phạm gì của hắn cơ chứ. Coi như là hiện tại, một trăm hắn cũng không phải là đối thủ của đồ đệ mình. Vũ trưởng lão năm đó trong Vân Dương Tông vô cùng nổi danh là người khó dây vào. Thế nhưng phần tu vi thì lại được coi là người có thiên phú kém cỏi nhất từ khi Vân Dương Tông kiến tông tới nay.

Nhưng bây giờ mọi người cũng không có cách nào phản bác, sự thật bày ra ở trước mắt. Người ta có một đồ đệ tốt, liên tiếp thắng tám trận. Vừa rồi ngay cả Thánh Nữ Thiên các cũng bị đánh bại, cho nên quả thực có tư cách khoác loác như vậy.

Vân Khiếu Thiên nhìn sư huynh của mình không biết nói gì hơn.

– Lục Lâm Thiên chiến thắng.

Trêm đài cao, đại hán mặc hoàng bào mãi một lúc lâu sau mới hồi phục tinh thần lại rồi tuyên bố. Thánh Nữ không ngờ lại thua, điều này khiến cho tất cả đám người của Thiên Địa các không dám tin tưởng.

Chúng nữ Lục Vô Song lúc này mới buông lỏng một hơi, tâm trạng lo lắng mới bình tĩnh lại.

Dọc quảng trường, lúc này ánh mắt Lăng Thanh Tuyền nhìn vào Lục Lâm Thiên rồi lập tức thu liễm lại, không có bao nhiêu biến hóa dư thừa.

– Lục Lâm Thiên, ngươi đã thắng liên tiếp tám trận, hiện tại có muốn nghỉ ngơi hay không?

Trên đài cao, thanh âm đại hán mặc hoàng bào lại một lần nữa vang lên.

– Thắng liên tiếp tám trận rồi sao, cũng chỉ còn một trận cuối cùng này mà thôi.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói.

Đám người chung quanh im lặng chờ đợi. Đã thắng liên tiếp tám trận, đặc biệt là ba trận cuối này, trình độ giao thủ tất cả mọi người đều hiểu rõ. Cho dù người có thực lực mạnh hơn nữa thì cũng có thời điểm tiêu hao hầu như không còn a.

Cho nên tất cả những người vây xem chung quanh không ồn ào. Bất quá ánh mắt lại mang theo sự nóng bỏng, còn trận chiến cuối cùng. Chỉ cần kiên trì chiến thắng trận cuối cùng này là vang danh thiên hạ, không biết Lục Lâm Thiên có làm được không.

Trên đài cao, tất cả mọi người đều nhìn vào Lục Lâm Thiên. Sát Phá Quân ba mươi năm trước một mình vượt qua chín người. Ba mươi năm sau, hiện tại chỉ còn một trận cuối cùng. Lục Lâm Thiên có thể giống như Sát Phá Quân năm đó hay không a. Thế nhưng thực lực chín người còn lại ba mươi năm trước cũng còn chưa mạnh tới tình trạng hiện tại.

– Tiểu tử, không nên mạo hiểm a.

Lữ Chính Cường, Vân Khiếu Thiên, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh đều vô cùng khẩn trương. Nếu như một lần nữa khiêu chiến, thì nguy hại đối với bản thân vô cùng lớn.

– Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn xin Lăng Thanh Tuyền của Linh Vũ giới chỉ giáo.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, nhanh chóng nhìn vào Lăng Thanh Tuyền dọc quảng trường. Trong ánh mắt của hắn hiện tại không phải là chiến ý, mà là hàn ý, thậm chí còn xen lẫn sát ý.

Ầm ầm.

Nghe Lục Lâm Thiên nói như vậy, rốt cuộc tâm trạng của đám khán giả bốn phía như vỡ ào, tiếng hoan hô cực lớn vang lên. Tiếp tục khiêu chiến trận thứ chín khiến cho mọi người rung động. Thử hỏi bên trong đám người trẻ tuổi còn có ai dám làm như thế?

Khiêu chiến lăng Thanh Tuyền này cuối cùng, ngoại trừ bản thân Lục Lâm Thiên biết rõ thực lực Lăng Thanh Tuyền này cực kỳ cường hãn ra thì đồng thời cũng muốn toàn lực đối phó với người này. Khi trước để cho nàng ta đào tẩu, lúc này nếu như có cơ hội, hắn nhất định sẽ không để cho nàng bình yên rời đi.

Chương 1352: Chiến lăng thanh tuyền (2)

Đối với người của Linh Vũ giới, Lục Lâm Thiên một khi nhìn thấy trong lòng lập tức có một cỗ sát ý. Lục gia tứ tán, có thể nói là bởi vì người Linh Vũ giới này. Gia gia Lục Vũ cũng có thể nói là chết trong tay Hắc Quỷ Thiên Vương, một nửa khác là người Triệu gia.

Thù này Lục Lâm Thiên cũng không quên. Không phải là hắn không báo, mà là thời cơ chưa tới. Một ngày nào đó hắn sẽ trả lại gấp bội.

– Tiểu tử này, thật ngông cuồng. Lăng Thanh Tuyền này tuyệt đối bất phàm a.

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên vô cùng ngưng trọng. Trên đại hội Tam tông Tứ môn, Lăng Thanh Tuyền này đã là Vũ Suất nhất trọng, vũ giả ngũ hệ. Hiện tại thực lực có lẽ rất mạnh.

Vân Khiếu Thiên đã sớm chú ý tới Lăng Thanh Tuyền này. Dùng nhãn lực của hắn đã sớm nhìn ra Lăng Thanh Tuyền này không đơn giản, có lẽ sẽ không kém Thánh Nữ Thiên các.

– Tiểu tử này, còn tiếp tục khiêu chiến sao? Tiểu tử ngốc này. Điểm này sao lại không nhanh nhẹn như ta vậy?

Vũ Ngọc Tiền trưởng lão nhìn thấy đệ tử mình còn muốn tiếp tục khiêu chiến trận thứ chín thì lập tức sốt ruột.

– Tiểu tặc này quá cuồng vọng, cho rằng không tiêu hao sao?

Vân Hồng Lăng cắn chặt hàm răng, trong lòng cũng vô cùng lo lắng.

Dọc quảng trường, lúc này trong mắt Lăng Thanh Tuyền có một cỗ quang mang bắn ra. Đôi mắt xinh đẹp khẽ nhìn về phía Lục Lâm Thiên. THân thể xinh đẹp lóe lên, tiếp theo trong nháy mắt thân thể nổi bật nhanh chóng đáp xuống quảng trường.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Nhìn đạo thân ảnh quen thuộc này Lục Lâm Thiên không thể nào quên. Khuôn mặt quen thuộc không trang điểm, phía trên lại có một chút vũ mị. Khuôn mặt này vô cùng hoàn mỹ không thể diễm tả bằng lời, giống như là sự phong tư trác tuyệt của một tiên tử vậy.

Mái tóc dài đen rũ xuống, khuôn mặt tuyệt mỹ, ngũ quan tinh xảo nhìn qua nhu nhược mà ưu nhã. Khí chất cùng với dung nhan như vậy tuyệt đối không dưới Thánh Nữ Tử Yên của Thiên các, cũng không dưới Lục Vô Song. Coi như là so với Bạch Linh cùng Độc Cô Cảnh Văn mà nói, cũng không kém là bao. Tối đa chỉ cách một tầng giấy mỏng mà thôi.

Thế nhưng nhìn nữ tử này Lục Lâm Thiên lại không có tí ý tứ thưởng thức nào, trong lòng chỉ có hàn ý. Nữ tử này tâm ngoan thủ lạt, lấy oán trả ơn, đẹp như tiên nữ thế như tâm địa lại như rắn rết.

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt Lăng Thanh Tuyền cũng bắn ra hàn ý, khiến cho mọi người chung quanh không khỏi cảm thấy lạnh lẽo.

– Cách biệt ba ngày phải khiến cho người khác lau mắt mà nhìn, thực lực của ngươi lại tiến bộ không nhỏ, lại là Linh Vũ song tu a. Chỉ là thực lực quá yếu, hôm nay sẽ không giống lần trước. Lần này ta sẽ đem ngươi đánh bại trước mặt ngàn vạn người có mặt ở đây.

Thanh âm Lăng Thanh Tuyền vang lên, trong thanh âm mang theo hàn ý cùng sự cao ngạo khó có thể che giấu. Thanh âm càng ngày càng trở nên lạnh lẽo, nhớ tới lần đầu ở sơn mạch Vụ Đô, còn có Đào Hoa yến sau đó nàng bị đồ vô sỉ này vũ nhục, trong lòng hận không thể đem Lục Lâm Thiên nghiền thành tro bụi.

– Vậy thì phải xem thực lực ngươi có đủ hay không đã. Lần này ngươi cũng sẽ không đơn giản chạy thoát như lần trước được đâu.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng, chân khí bàng bạc trong cơ thể chậm rãi vận chuyển. Một cỗ khí tức cường hãn lặng lẽ khuếch tán.

– Ngươi cho rằng bằng vào chút thực lực ấy của ngươi bây giờ là có thể đối phó với ta được sao? Lần trước là dựa vào cỗ linh hồn thể kia. Chẳng lẽ hôm nay ngươi còn muốn dùng cỗ linh hồn thể kia sao? Cáo mượn oai hùm, sợ rằng hôm nay sẽ không có tác dụng gì.

Nhớ tới lần trước bị bắt, trong lòng Lăng Thanh Tuyền lại càng thêm tức giận.

– Có thực lực này hay không thử là biết. Nếu như hôm nay ngươi lại rơi vào trong tay của ta, không biết phế đi tu vi của ngươi sau đó lại bán vào kỹ viện thì như thế nào nhỉ?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, trên dung nhan tuyệt mỹ của Lăng Thanh Tuyền hiện lên hàn ý. Đôi mắt xinh đẹp lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên. Một cỗ hàn ý khuếch tán. Nếu như ánh mắt có thể giết được người mà nói, Lục Thiếu Du sợ rằng đã sớm chết không toàn thây. Lúc này Lăng Thanh Tuyền hận không thể lập tức đem Lục Thiếu Du băm thành vạn đoạn.

– Hình như là có cừu oán.

Nghe hai người nói chuyện, đám cường giả trên đài cao vô cùng nghi hoặc.

– Lục Lâm Thiên, ngươi sẽ hối hận vì những lời này.

Hàn ý ngập trời tập trung về phía Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, trên khóe miệng Lăng Thanh Tuyền hiện lên nụ cười lạnh lẽo.

– Hừ, nếu như ngươi rơi vào trong tay ta thì mới là thực sự hối hận. Ngươi cũng coi như không tệ. Nếu như bán vào trong kỹ viện, nhất định sẽ được hoan nghênh a.

Nhìn hàn ý trong mắt lăng Thanh Tuyền, trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng sảng khoái.

– Không giết ngươi ta thề không bỏ qua.

Lăng Thanh Tuyền cả giận nói, trên dung nhan tuyệt mỹ lúc này hàn ý ngày càng đậm. Cả quảng trường đột nhiên nặng nề, một cỗ sát ý làm cho lòng người lạnh lẽo đột nhiên tràn ngập quảng trường.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt này, chân khí trong người Lăng Thanh Tuyền đột nhiên bộc phát ra. Chân khí cực lớn giống như một cơn lốc trực tiếp bao phủ hơn phân nửa quảng trường, uy áp từ bên trong không ngừng tràn ra. Lúc này vô số người vẻ mặt ngây ngốc, bởi vì cỗ uy áp của chân khí này quá mênh mông như thực chất.

– Vũ Vương ngũ trọng.

Lúc này trên đài cao, tất cả mọi người đều kinh hãi. Tu vi Vũ Vương ngũ trọng, Thánh Nữ Thiên các mới chỉ là Linh Vương tứ trọng mà thôi, tuy rằng là Linh Vương tứ trọng đỉnh phong, thế nhưng vẫn có chênh lệch với ngũ trọng. Mà Lăng Thanh Tuyền này không ngờ lại là Vũ Vương ngũ trọng hàng thật giá thật. Bằng ấy tuổi có thể đạt tới một bước này sao lại không khiến cho người ta kinh hãi cơ chứ.

– Mạnh thật.

Đám người Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lúc này không khỏi hoảng hốt. Mặc dù bọn họ biết Lăng Thanh Tuyền không yếu, thế nhưng cũng thật không ngờ so với Thánh Nữ Thiên các còn mạnh hơn.

– Lục Lâm Thiên, ta sẽ để cho ngươi biết, ở trước mặt ta ngươi chỉ là một kẻ chỉ biết dựa vào người khác mà thôi. Ngươi chỉ là một con tép nhỏ tùy ý ta giẫm đạp mà thôi.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền run lên, chân khí không ngừng tràn ra. Quảng trường cứng rắn dưới chân nàng lúc này giống như địa chấn, mặt đật run rẩy rồi rạn nứt. Khi thanh âm vừa dứt, cả người hóa thành một đạo thân ảnh mơ hồ rồi dùng một tốc độ mắt thường cơ hồ khó có thể thấy được, ầm ầm lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

– Thanh Linh Khải Giáp.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng. Chân khí toàn thân lúc này nhanh chóng khởi động. Đối phương không ngờ lại có thực lực Vũ Vương ngũ trọng, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc. Thế nhưng cũng tuyệt không kinh ngạc quá nhiều. Mấy năm trước đó, Lăng Thanh Tuyền đã là Vũ Suất cửu trọng đỉnh phong, tốc độ tăng trưởng tu vi vô cùng nhanh, lúc này là Vũ Vương ngũ trọng cũng không có gì là quá kỳ quái.

Chương 1353: Tôm tép mà thôi

Vũ Vương ngũ trọng rất mạnh, vũ giả ngũ hệ, đủ để đánh lại Vũ Vương lục trọng. Muốn đánh bại nữ tử này, Lục Lâm Thiên biết tuy rằng rất khó, thế nhưng hắn phải đem nàng đánh bại. Long Dương linh quả hắn nhất định phải thu tới tay. Mà Lăng Thanh Tuyền này hắn cũng không thể buông tha.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt này, thân ảnh xinh đẹp của Lăng Thanh Tuyền xuyên qua gợn sóng trong không gian, một cỗ chân khí cường hãn không ngừng khuếch tán. Lúc này không gian như phong vân biến sắc, thân ảnh xinh đẹp lap thẳng tới Lục Lâm Thiên, bàn tay trắng nõn như ngọc giương lên rồi nắm chặt, một đạo quyền ấn nhanh chóng được đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Vô luận là tốc độ của một quyền hay thân thể Lăng Thanh Tuyền đều vô cùng khủng bố. Chỉ trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Một quyền mang theo không gian sụp đổ trực tiếp xuất hiện.

Nhìn một quyền của Lăng Thanh Tuyền, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên nhanh chóng biến đổi, thân thể không lùi mà tiến tới, đột nhiên đánh ra một đạo quyền ấn. Không gian trước mặt hắn đột nhiên vặn vẹo.

Tu vi Vũ Vương nhất trọng không ngờ trực tiếp chống lại Vũ Vương ngũ trọng. Trên đài cao, tất cả mọi người đều vô cùng rung động. Lục Lâm Thiên này bất kể như thế nào, chỉ tính phần dũng khí, gan dạ này cũng không phải là kẻ bình thường có thể có được.

Phanh Phanh.

Hai đạo thân ảnh như lưu tinh va chạm vào nhau lập tức có thanh âm kinh thiên động địa vang lên. Tiếng năng lượng nổ tung, cả không gian trực tiếp chấn động, tựa như sơn băng địa liệt vậy.

Bằng mắt thường cũng có thể thấy được, gợn sóng trong không gian lúc này trực tiếp bị đánh thành những mảnh vỡ.

Phanh Phanh.

Trong kình khí cuồng bạo, Thanh Linh Khải Giáp quanh người Lục Lâm Thiên tối sầm lại, thân thể Lục Lâm Thiên giống như diều đứt dây bị một đạo lực lượng hung hăng đánh bay về phía sau trong không trung rồi nện xuống mắt đất. Cả quảng trường lập tức lay động.

Thân thể Lục Lâm Thiên nện xuống mặt đất tạo thành một cái hố sâu chừng một thước trên quảng trường, chung quanh có từng vết nứt xuất hiện, giống như mạng nhện lan tràn ra chung quanh.

– Thật mạnh.

Bốn phía lúc này tĩnh lặng như tờ. Tất cả mọi người hiện tại đối với Lăng Thanh Tuyền vô cùng rung động, thực lực hung hãn như vậy, một chiêu liền có thể đem Lục Lâm Thiên đánh bay, không hổ là Vũ Vương ngũ trọng, mà một quyền vừa rồi sợ rằng Vũ Vương nhất trọng cũng không thể đỡ nổi.

Lăng Thanh Tuyền không có một chút lưu tình nào, một quyền kia đã dùng toàn lực. Đối với tên vô sỉ trước mặt nàng, đương nhiên nàng sẽ không lưu tình.

– Còn có thể chống lại sao?

Nhìn mặt đất đầy đá vụn kia, tất cả mọi người đều vô cùng mong chờ. Mọi người đều biết lực phòng ngự của Lục Lâm Thiên vô cùng cường hãn, chẳng lẽ là bất tử chi thân sao?

Khục.

Trong ngàn vạn ánh mắt của mọi người, một tiếng ho khan vang lên. Lúc này bên trong đống đá vụng, thân thể Lục Lâm Thiên chậm rãi xuất hiện, trên người vẫn còn Thanh Linh Khải Giáp, thế nhưng quang mang đã ảm đạm đi một ít, sắc mặt cũng có chút biến hóa, thế nhưng cũng chỉ có thế không hơn. Hắn vẫn còn sống.

– Làm sao có thể, lẽ nào thực lực có bất tử chi thân sao?

Tất cả mọi người sợ hãi than, Lục Lâm Thiên này không ngờ lại có lực phòng ngự mạnh như vậy.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, ánh mắt bắn ra hàn ý. Huyết khí trong cơ thể cuồn cuộn, có Thanh Linh Khải Giáp, tăng lên lực phòng ngự của Bất Diệt huyền thể mới có hiệu quả như vậy. Nếu như chỉ có một mình Thanh Linh Khải Giáp, sợ rằng một chiêu vừa rồi của Lăng Thanh Tuyền đã phá hủy Thanh Linh Khải Giáp rồi. Mà một mình Bất Diệt Huyền thế mà nói, dưới một quyền này hắn cũng không dễ dàng chống lại như vậy. Bất Diệt Huyền thể tuy rằng cường hãn, thế nhưng cũng không phải vô địch. Tuy rằng không chết, thế nhưng bị thương là điều khó có thể tránh khỏi.

– Ồ?

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt Lăng Thanh Tuyền rõ ràng có chút kinh ngạc, thế nhưng hàn ý trong mắt lại càng thêm đậm đặc, nàng lạnh nhạt nói:

– Hôm nay coi như là ngươi có bất tử chi thân thì làm sao? Ta cũng phải đem nó phá hủy, đem ngươi chà đạp tới chết, trước mặt thực lực tuyệt đối, ngươi chỉ là một con kiến mà thôi.

Thanh âm vừa dứt, một đạo quyền ấn màu xanh nhanh chóng được ngưng tụ. Mỗi một cái giơ tay nhấc chân của Lăng Thanh Tuyền đều đem khí tức bàng bạc trên người phóng ra khiến cho năng lượng trong thiên địa rung động. Một đạo quyền ấn nhanh chóng phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Không gian chung quanh quyền ấn vặn vẹo, thanh âm bạo liệt đáng sợ vang vọng trong không gian cùng với kình khí sắc bén. Sóng gợn trong không gian trực tiếp bị xé mở, giống như một viên lưu tinh từ trên trời giáng xuống vậy.

Một quyền vừa rồi, tuy rằng Lục Lâm Thiên chống lại được, thế nhưng cũng không dễ chịu một chút nào. Đương nhiên lúc này hắn cũng không dám chống lại nữa. Vòng xoáy chân khí dưới chân xuất hiện, thân thể giống như quỷ mị hóa thành một đạo tàn ảnh biến mất tại chỗ.

– Phù Quang Lược Ảnh của Vân Dương Tông, thực lực ngươi quá thấp, tốc độ còn chưa đủ.

Thanh âm lạnh lùng vang lên bên tai Lục Lâm Thiên. Thân thể Lăng Thanh Tuyền trực tiếp đuổi theo tàn ảnh của Lục Lâm Thiên, tốc độ so với Lục Thiếu Du còn nhanh hơn nhiều. Trong nháy mắt đã xuất hiện trước người Lục Thiếu Du, Lục Thiếu Du căn bản không có cách nào thối lui.

– Hừ.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, chân khí bàng bạc được thúc dục tới mức tận cùng, vòng xoáy dưới chân nhanh chóng bành trướng rồi bao phủ cơ thể. Thân thể Lục Lâm Thiên lúc này một lần nữa lại dùng tốc độ quỷ dị nhanh chóng kéo dãn khoảng cách với lăng Thanh Tuyền. Lúc này Lục Thiếu Du đã dùng Phù Quang Lược Ảnh phối hợp với thuộc tính phong tới đỉnh phong, loại tốc độ này như là thuấn di.

Dưới tốc độ như vậy, Lăng Thanh Tuyền không ngờ một lần nữa mình lại bị bỏ lại, trong mắt nàng ngày càng lạnh lẽo. Trong nháy mắt sau lưng có một đạo quang mang màu trắng xuất hiện, một đôi cánh rộng chừng ba bốn thước nhanh chóng hiện lên. Hai cánh chấn động, cuồng phong như gào thét, trên hai cách màu trắng này có một cỗ kình khí xuyên thấu không gian. Một cỗ năng lượng thuộc tính phong phô thiên cái địa tràn ngập, trực tiếp đem không khí xé rách tạo thành thanh âm xé gió chói tai vang lên trong không gian.

– Hừ, ta nói rồi. Tốc độ ngươi còn kém lắm, ngươi chỉ là một con kiến hôi mà thôi.

Sưu.

Thanh âm lạnh lẽo như băng của Lăng Thanh Tuyền một lần nữa vang lên, thân thể giống như quy mị một lần nữa trực tiếp xẹt qua không gian rồi xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Một quyền trực tiếp được đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Tốc độ thực sự quá nhanh, Lục Lâm Thiên hoàn toàn không kịp phản ứng, tốc độ của Lăng Thanh Tuyền không ngờ lại tới một mức độ khủng bố như vậy.

Đạo quyền ấn này trực tiếp đánh vào ngự Lục Lâm Thiên. Trong nháy mắt quyền ấn đánh xuống, cả không gian quanh người Lục Lâm Thiên như ngừng lại rồi run rẩy. Một cỗ quang mang chói mắt từ trên Thanh Linh Khải Giáp bắn ra.

Ngay sau đó một thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm trực tiếp nổ vang trong không trung.

Phanh.

Trên không trung, một cỗ năng lượng cực kỳ khủng bố từ trên quyền ấn trực tiếp trút xuống người Lục Lâm Thiên.

Chương 1354: Nãi nãi của ngươi (1)

Thân thể Lục Lâm Thiên bị đánh bay ra ngoài, Thanh Linh Khải Giáp quanh người tối sầm lại, thân thể sau khi bị đẩy lui hơn hơn trăm mới hung hăng rơi xuống mặt đất. Tức thì mặt đất rung chuyển, một mảnh quảng trường to lớn lập tức biến thành phế tích.

– Không xong, hoàn toàn chỉ có thể chịu chà đạp mà thôi.

Trên không trung, Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thiên Độc Yêu Long đều không đành lòng nhìn.

– Tiểu tử này làm sao vậy, tại sao lại không hoàn thủ a.

Thiên Độc Yêu Long thở phì phò sốt ruột không thôi. Lúc này hắn hận bản thân mình không ở trên đó, nhìn Lục Lâm Thiên bị chà đạp, trong lòng hắn vô cùng kích động.

– Hoàn thủ làm sao? Lăng Thanh Tuyền của Linh Vũ giới kia có tốc độ quá nhanh, thực lực mạnh hơn quá nhiều.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh sốt ruột nói. Tình cảnh của Lục Lâm Thiên hiện tại đương nhiên hắn cũng có thể nhìn ra được.

– Gấp cái gì, không phải mới chỉ có hai quyền sao? Chỉ đủ gãi ngứa mà thôi.

Tiểu Long trừng mắt nhìn hai người, lão đại đã sớm luyện thành Bất Diệt huyền thể, hai quyền này tuyệt đối có thể chống lại cho nên lúc này nó mới không nóng nảy như vậy.

Lăng Thanh Tuyền lăng không mà đứng, y phục bồng bềnh, hai cánh màu trắng sau lưng chấn động, khuôn mặt lạnh lùng như la sát.

Mắt thấy Lục Lâm Thiên lại một lần nữa bị ngược đãi không có một chút sức hoàn thủ nào, cả quảng trường lập tức xôn xao.

Khục khục.

Trong lúc mọi người đang kinh ngạc, trong đống đá vụn trên quảng trường lại một lần nữa có tiếng ho khan vang lên. Mọi người cảm thấy ngoài ý muốn thế nhưng lại không có bao nhiêu kinh ngạc, lúc này thân thể Lục Lâm Thiên nhanh chóng hiện ra.

– Con gián đánh mãi không chết a.

Tất cả mọi người như chết lặng. Công kích cường hãn như vậy, mọi người hoàn toàn không biết Lục Lâm Thiên làm sao có thể chống lại, hoàn toàn chính là đánh không chết.

Lúc này kỳ thật trong cơ thể Lục Lâm Thiên cũng không thuận lợi cho lắm. Huyết khí cuồn cuộn, khí tức hỗn loạn, có thể chống lại cùng bị thương là hai việc hoàn toàn khác nhau. CÓ Bất Diệt huyền thể, tuy rằng dưới công kích khủng bố này hắn không có chuyện gì quá lớn, bất quá trong cơ thể cũng vô cùng khó chịu.

– Ta kháo.

Lục Lâm Thiên đứng trên đống đá vụng, liên tiếp hai lần bị đánh bay, bị Lăng Thanh Tuyền này chà đạp khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên cảm thấy rất uất ức.

Phi.

Lục Lâm Thiên đứng trên đống đá vụn khẽ nhổ một miếng nước bọt, trong lòng phiền muộn không thôi. Muốn đánh bại Lăng Thanh Tuyền này không hề dễ dàng, tuy rằng hắn có thể chống lại, bất quá cũng chỉ có chịu ngược đãi như vậy mà thôi. Cũng không phải là biện pháp tốt. Có thể chống lại cùng với đánh bại đối thủ là hai việc hoàn toàn khác nhau.

– Lục Lâm Thiên, cho dù lực phòng ngự của ngươi mạnh thì sao, cũng không bảo hộ được ngươi. Ta xem ngươi còn có thể chống đỡ được bao lâu.

Lăng Thanh Tuyền cũng có thể nhìn ra Lục Lâm Thiên có thể chống lại cho tới bây giờ chẳng qua là có lực phòng ngự cường hãn mà thôi. Mà cho dù lực phòng ngự cường hãn tới đâu rồi cũng sẽ bị phá hủy.

Thanh âm lạnh lẽo vừa dứt, hai cánh sau lưng Lăng Thanh Tuyền lại chấn động, một đạo quyền ấn lần nữa đánh về phía Lục Lâm Thiên. Quyền ấn chưa tới, kình phong sắc bén đã khiến cho không trung vặn vẹo.

– Con mẹ nó, mỗi mình ngươi có cánh sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nahtj nói một tiếng, thanh âm vừa dứt, một đạo quang mang màu xanh xuất hiện sau lưng hắn.

Đông.

Một tiếng sấm nổ vang lên, trong nháy mắt này một đạo quang mang màu xanh xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên. Một cỗ năng lượng vô cùng đáng sợ bắt đầu chấn động rồi bành trương. Một đôi cánh màu xanh sau lưng Lục Lâm Thiên mở rộng, toàn thân có lưu quang quanh quẩn.

Bốn phía đôi cánh này không gian vặn vẹo, một cỗ uy áp cực lớn bắt đầu khuếch tán rồi lan tràn. Cỗ uy áp này lập tức khiến cho chúng cường giả trên đài cao lập tức cảm thấy lạnh lẽo.

SƯu Sưu.

Hai cánh Lăng Thanh Tuyền run lên, một đạo quyền ấn đã nhanh chóng tiếp cận gần Lục Lâm Thiên, cả không gian như muốn nứt ra.

– Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, hai cánh vừa hiện rồi lập tức mở rộng. Hai cánh chấn động, thân thể Lục Lâm Thiên lập tức xẹt qua không trung mang theo tiếng xé gió.

Trong nháy mắt thân thể Lục Lâm Thiên nhanh như thiểm điện xuất hiện cách đó ngoài ngàn thước, nhanh chóng thoát khỏi phạm vi bao phủ của đạo quyền ấn của Lăng Thanh Tuyền.

Phanh Phanh.

Quyền ấn đnáh xuống mặt đất, cả mặt đất như địa chấn, đảo Bình Nham lúc này lắc lư, sóng nước ở trên dòng sông bên cạnh giờ phút này cuồn cuộn.

Lúc này Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, Huyễn Ảnh Thanh Vũ trên người mở rộng chừng hai thước, hai cánh tạo với thân thể thành một hình tam giác đặc thù. Trên mỗi cánh đều có những cái lông màu xanh được sắp xếp theo một vị trí đặc thù. Dường như mỗi cái lông màu xanh này đều có năng lực tự xoay tròn. Phía dưới lông vũ còn có chiếc gai bén nhọn. Hai cánh mở rộng, kình khí bắn ra chung quanh, gợn sóng trong không gian lập tức lan tràn ra bốn phía.

– Linh khí phi hành thuộc tính phong Địa cấp đỉnh phong.

– Không ngờ trên người Lục Lâm Thiên lại có bảo vật như vậy.

– Lục Lâm Thiên này rốt cuộc trên người có bao nhiêu con bài chưa lật a.

Trên đài cao, tất cả cường giả đều vô cùng kinh ngạc, trong mắt cũng có chút tham lam. Linh khí cấp độ như vậy, so với Hồn Linh khí sáo ngọc của Thánh Nữ Thiên các cũng không chút chênh lệch, dường như còn cao hơn một chút.

Vân Khiếu Thiên nhìn qua đôi cánh sau lưng Lục Lâm Thiên, chất liệu, tạo hình không thể bắt bẻ một chút nào, tràn ngập linh động. Cỗ khí tức trên đôi cánh này khiến cho lòng người rung động không thôi. Hai cánh chỉ cần khẽ chấn động là không khí chung quanh bị gạt ra, phảng phất như có đủ lực lượng phá vỡ không gian vậy.

– Tiểu tử này, không biết lại kiếm được bảo vật như vậy ở đâu.

Vân Khiếu Thiên thầm than một tiếng. Linh khí phi hành cấp độ như vậy cực kỳ khó gặp. Coi như là hắn cũng không có linh khí phi hành bực này.

– Tiểu tử này có lẽ đã sớm quyết định dùng Huyễn Ảnh Thanh Vũ a.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh khẽ thở dài, nhìn thấy Lục Lâm Thiên thi triển Huyễn Ảnh Thanh Vũ, lúc này nàng mới thở dài ra một hơi.

– Ồ, tiểu tử này sau khi rời khỏi Vân Dương Tông lăn lộn cũng không tệ lắm.

Nhìn đệ tử bảo bối của mình, Vũ Ngọc Tiền thì thào cười nói.

Lăng Thanh Tuyền đã sớm biết rõ trên người Lục Lâm Thiên có bảo vật này, nàng cũng biết tốc độ của linh khí phi hành này vô cùng khủng bố, cho nên sắc mặt lập tức biến đổi.

– Tiện tỳ, đuổi theo bản công tử thoải mái không?

Lạnh lẽo nhìn Lăng Thanh Tuyền, Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát lên một tiếng. Trong nháy mắt tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra, một cỗ khí tức mạnh mẽ trực tiếp đánh bay gợn sóng trong không gian. Một đạo huyết quang xuất hiện trong tay hắn, chính là Huyết Lục.

Sưu.

Hai cánh chấn động, thân ảnh màu xanh lập tức xẹt qua không trung mang theo tiếng gió rít gào, thân thể vô cùng quỷ dị biến mất trong không trung, tốc độ nhanh như một đạo lưu quang.

Chương 1355: Nãi nãi của ngươi (2)

Một tiếng gầm gừ quỷ dị giống như rồng ngâm từ trên Huyết Lục vang lên, Lục Lâm Thiên nhanh chóng huy động Huyết Lục trong tay. Trên không trung, một cỗ khí tức bàng bạc đột nhiên xuất hiện rồi bao phủ thiên địa. Cỗ khí tức này vô cùng hùng hậu, làm cho người ta có cảm giác nặng nề không cách nào rung chuyển. Một cỗ khí tức thuộc tính thổ cường hãn nhanh chóng lan tràn.

Lúc này, Lục Lâm Thiên dưới sự phối hợp với tốc độ của Huyễn Ảnh Thanh Vũ, trong mắt không có một chút do dự nào, thân thể giống như mãnh hổ săn mồi, huyết đao trong tay nhanh chóng bổ ra một đao thẳng tắp về phía Lăng Thanh Tuyền trước mặt.

Một đao chém xuống giống như trực tiếp chặt đứt không gian. Gợn sóng trong không gian trong nháy mắt bị cắt đứt rồi lan tràn ra hai bên. Uy thế một đao như vậy, tăng thêm tốc độ của Lục Lâm Thiên hiện tại, ánh mắt Lăng Thanh Tuyền lập tức đại biến, hai cánh bằng chân khí lập tức chấn động, bản thân muốn né tránh đi công kích này của Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Một đạo đao mang trực tiếp đánh vào nơi Lăng Thanh Tuyền vừa mới đứng, thanh âm bạo liệt vang vọng trong không gian. Gợn sóng trong không gina lúc này trực tiếp bị chém thành những mảnh vỡ, khiến cho mọi người không khỏi hít sâu một hơi.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền trầm xuống, tốc độ Lục Lâm Thiên tăng lên nhiều, vừa rồi nàng cũng chỉ chật vật thoát đi mà thôi. Tốc độ này đã không dưới nàng, dường như còn mạnh hơn một chút, dù sao lần trước nàng cũng đã được thử qua.

– Hừ, tiếp tục.

Rốt cuộc cũng không cần chật vật, lúc này Lục Lâm Thiên đắc thế không buông tha cho người khác. Hiện tại trên phương diện tốc độ cùng phòng ngự hắn có ưu thế. Có hai thứ này tuy rằng hắn không làm gì được Lăng Thanh Tuyền, thế nhưng không nhất định sẽ ăn thiệt thòi trong tay Lăng Thanh Tuyền này.

Vừa mới nói xong, Huyễn Ảnh Thanh Vũ chấn động. Lúc này một tiếng nổ như sấm sét vang lên trong không gian, thân thể Lục Lâm Thiên như thiểm điện xẹt qua không trung kéo theo một đường vòng cung quỷ dị, trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Lăng Thanh Tuyền. Huyết Lục trong tay mang theo sát khí ngập trời, một lần nữa nhanh chóng được chém xuống.

Sưu.

Lăng Thanh Tuyền không dám cứng rắn ngạnh kháng, hai cánh màu trắng bằng chân khí lần nữa chấn động, kình khí bắn ra bốn phía, thân hình nhanh chóng biến mất trong không trung.

– Trốn chỗ nào, đuổi theo bản công tử lâu như vậy, hiện tại tới phiên bản công tử.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng. Thân hình lăng không mà đứng, đôi cánh phía sau không ngừng chấn động. Lúc này Lục Lâm Thiên giống như một vị thần, tay cầm Huyết Đao đuổi theo Lăng Thanh Tuyền, nhanh chóng đánh ra một đao.

Hai cánh sau lưng Lăng Thanh Tuyền chấn động, đành phải vội vàng tránh né, một lần nữa chật vật tránh khỏi một đao của Lục Lâm Thiên. Thế nhưng dư âm của kình khí đánh vào khiến cho Lăng Thanh Tuyền có chút đau đớn.

Tuy rằng Lục Lâm Thiên lúc này dựa vào Huyễn Ảnh Thanh Vũ tốc độ tăng lên nhiều, thế nhưng cũng không có cách nào hoàn toàn ngăn cản Lăng Thanh Tuyền.

Vũ kỹ phong hệ ucra Lăng Thanh Tuyền đã tới cấp độ Huyền cấp trung giai, lại thêm tu vi Vũ Vương ngũ trọng thúc dục, tốc độ càng thêm không thể tưởng tượng nổi. Huyễn Ảnh Thanh Vũ tuy rằng là Linh khí phi hành Địa cấp, bất quá dùng thực lực hiện tại của Lục Lâm Thiên thúc dục mà nói, cũng không có cách nào thúc dục tới tình trạng mạnh nahast được.

Hai cánh sau lưng Lăng Thanh Tuyền chấn động, chân khí không ngừng tuôn ra. Sau khi tránh thoát một kích của Lục Lâm Thiên, hàn ý trong mắt Lăng Thanh Tuyền càng thêm dày đặc, thủ ấn được kết, trong tay đột nhiên xuất hiện một đạo quang mang. Quang mang xuất hiện, một cỗ khí tức khiến cho lòng người kinh hãi lập tức lan tràn ra bốn phía.

Cỗ quang mang này lập tức thu liễm trước ánh mắt mọi người, trong tay Lăng Thanh Tuyền chính là một đôi bao tay. Đôi bao tay này giống như là do những sợi tơ màu xanh dệt thành, bên trên có bí văn không ngừng lưu chuyển, giống như một kiện tác phẩm nghệ thuật. Quang mang quanh quẩn, vô cùng rung động lòng người. Khó mà ngờ tới, trên đời lại có một đôi bao tay tuyệt mỹ như vậy. Thế nhưng bên trong đôi bao tay xinh đẹp này lại ẩn chứa một cỗ lực lượng cuồng bạo, hủy diệt vô cùng đáng sợ.

Sưu.

Năm ngón tay Lăng Thanh Tuyền duỗi ra, liền đeo đôi bao tay vào. Lúc này mười ngón tay của nàng giống như được mười đầu độc xà thay thế, thậm chí còn có lưỡi phun ra nuốt vào.

Bên ngoài, không gian chung quanh lúc này lắc lư, gợn sóng không ngừng tỏa ra chung quanh. Một ít cường giả có cảm giác nhạy cảm cũng có thể mơ hồ cảm giác được, bên trong đôi bao tay này ẩn chứa một cỗ năng lượng vô cùng kinh khủng. Cỗ năng lượng khủng bố này khiến cho tâm can mọi người rung động.

– Vũ Linh khí Địa cấp.

Mọi người lập tức sợ hãi than một tiếng. Lúc này Linh khí Địa cấp xuất hiện từng cái một. Bình thường khó mà gặp được Linh khí Địa cấp, Linh Khí Địa cấp mà ngay cả cường giả Vũ Tôn bình thường cũng sẽ tham lam, hôm nay không ngờ lại xuất hiện nhiều như vậy.

– Cũng có Vũ Linh khí Địa cấp sao?

Lục Lâm Thiên cũng không suy nghĩ nhiều, dùng thân phận và thiên phú của Lăng Thanh Tuyền tại Linh Vũ giới mà nói, tài nguyên tốt đến mấy nàng cũng không khó lấy. Cỗ khí tức bên trên đôi bao tay trong tay Lăng Thanh Tuyền kia vô cùng quỷ dị, khiến cho lòng người ta cảm thấy sự sợ hãi, giống như là ở địa ngục vậy.

– Lục Lâm Thiên, bây giờ ta xem ngươi còn tư cách gì mà càn rỡ. Hôm nay nhất định ngươi sẽ không trở mình được nữa đâu.

Lăng Thanh Tuyền lặng lẽ nhìn Lục Lâm Thiên, một cỗ hàn ý khuếch tán. Khí tức mạnh mẽ từ trong cơ thể tràn ra, năng lượng bàng bạc quanh người càng ngày càng cuồng bạo.

– Linh Xà Minh Trảo.

Thân thể Lăng Thanh Tuyền lơ lửng ở phía chân trời, váy dài bồng bềnh giống như là la sát, hai cánh chấn động, cao quý mà cao ngạo, lạnh lùng mà uy nghiêm. Một tiếng quát lạnh lẽo vang lên, hai tay lập tức vung lên, ngón tay run lên, không gian trước người nàng trực tiếp bị xé rách. Sưu một tiếng, nhanh chóng bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Một đạo trảo ấn đột nhiên xuất hiện, đạo trảo ấn này nhìn qua vô cùng xinh đẹp, thế nhưng bên trong lại cất dấu một cỗ lực lượng hủy diệt. Đạo trảo ấn này trực tiếp xuyên qua không gian bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Dưới đạo trảo ấn này, không gian lập tức vặn vẹo. Lục Lâm Thiên muốn trốn cũng chịu ảnh hưởng không nhỏ. Đạo trảo ấn này quá mức quỷ dị đuổi theo không dứt.

Lục Lâm Thiên nhìn đạo trảo ấn trước mặt, ánh mắt trầm xuống, bản thân cũng không có chút do dự nào, nhanh chóng đem Huyết Lục trong tay bổ ra một đao. Năng lượng thuộc tính thổ nồng đậm như thực chất không ngừng được rót vào trong Huyết Lục. Lúc này Huyết Lục trong tay Lục Lâm Thiên giống như một cái động không đáy, liên tục cắn nuốt năng lượng thuộc tính thổ trong không trung.

– Liệt Không Cửu Kích.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, Huyết Lục giống như đột nhiên bộc phát. Đao mang sắc bén phô thiên cái địa mang theo thanh âm chói tai nhanh chóng xuyên qua không gian. Đao mang huyết sắc lập tức bổ ra chín đao. Chín đạo đao mang chừng hơn ngàn thước xuất hiện.

Chương 1356: Linh Xà minh trảo

Trong nháy mắt chín đạo đao mang này hội tụ lại một chỗ tạo thành một đạo đao mang khiến cho tim người khác đập nhanh hơn vài phần. Những nơi đao mang đi qua, gợn sóng trong không gian trực tiếp bị nứt vỡ.

Sưu Sưu.

Huyết sắc đao mang dùng một xu thế khủng bố như chẻ tre, nhanh chóng va chạm với đạo trảo ấn kia. Dưới vô số ánh mắt của ngàn vạn người, một trảo một đao mang theo lực lượng hung bạo va vào nhau. Loại công kích đáng sợ như vậy khiến cho đám người xem không khỏi nhảy dựng lên. Ngay cả đám người đứng xem phía xa, hô hấp cũng thoáng ngừng lại một chút.

Sưu Sưu.

Va chạm kinh khủng như vậy thế nhưng lại không vang lên tiếng nổ mạnh như trong dự đoán của mọi người. Đao mang cùng với trảo ấn chỉ hóa thành một cỗ quang mang dây dưa vào một chỗ, không ngừng ăn mòn lẫn nhau. Một lát sau, trảo ấn đem đao mang đánh cho xơ xác, lúc này trong không gian chung quanh đã xuất hiện những khe hở nhỏ.

Phanh.

Đạo trảo ấn còn lại đánh vào trên người Lục Lâm Thiên. Bằng vào mắt thường có thể thấy được, lân phiến vàng óng của Thanh Linh Khải Giáp trên người Lục Lâm Thiên lúc này từng khối bị trảo ấn xé mở.

Phanh Phanh.

Cũng trong nháy mắt thân thể Lục Lâm Thiên bị đánh bay xuống mắt đất, hung hăng nện vào mặt đất. Mặt đất lập tức rung rẩy, đá vụn bắn ra bốn phía, bụi mù tràn ngập.

Oanh.

Một tiếng giống như sấm rền vang vọng trong quảng trường. Vô số đá vụn mạnh mẽ bắn về bốn phía khiến cho mọi người rung động.

Công kích của trảo ấn không ngờ lại mạnh mẽ như vậy khiến cho vô số người kinh hãi. Sau khi Lăng Thanh Tuyền thúc dục Vũ Linh khí Địa cấp, không ngờ thực lực lại mạnh tới tình trạng này.

Trên đài cao, tất cả cường giả đều vô cùng khiếp sợ. Thực lực Lăng Thanh Tuyền này quá mạnh mẽ, cho dù là bọn họ, người có thể chống lại Lăng Thanh Tuyền này cũng không nhiều lắm.

Lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên đã biến mất trong đám bụi. Trong lòng mọi người vô cùng lo lắng. Đám khán giả bốn phía lúc này như ngừng thở. Khải giáp trên người Lục Lâm Thiên vừa rồi bọn họ cũng đã nhìn thấy bị nghiền nát, không biết lúc này Lục Thiếu Du có thể chống lại được hay không.

– Lục Lâm Thiên, ngươi có thân thể bất tử thì sao, dù sao cũng khó tránh khỏi kết cục.

Trong đám người Lan Lăng sơn trang, Gia Cát Tử Vân hiện lên nụ cười ác ý.

– Không xong rồi.

Đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thiên Độc Yêu Long, Tả Thiên Khung lúc này biến sắc.

– Các ngươi bình tĩnh, không phải chỉ một trảo sao? Đối với lão đại không có vấn đề gì đâu.

Tiểu Long nhìn thấy đám người Phi Linh môn bạo động, lập tức lạnh nhạt nói.

– Lục Lâm Thiên này sợ rằng sẽ không chống lại được nữa. Ta biết ngay mà, thực lực của Lăng Thanh Tuyền này mới là người mạnh nhất.

Sắc mặt Lam Thập Tam hiện tại vẫn vô cùng tái nhợt nhìn vào quảng trường rồi nói.

– Ta có cảm giác Lục Lâm Thiên dường như không có việc gì. Ngươi quá coi thường Lục Lâm Thiên rồi.

Dương Quá không biết lúc nào đã mở miệng nói với Lam Thập Tam.

Tử Yên ở bên cạnh cũng không nói gì, ánh mắt không có một chút chấn động dư thừa nào. Chỉ là sắc mặt vẫn có chút tái nhợt, không biết trong nội tâm nàng đang nghĩ tới cái gì.

– Lâm Thiên.

Lục Vô Song lúc này vô cùng lo lắng. Sắc mặt đám người Lục Tâm Đồng, Vân Hồng Lăng cũng đại biến.

– Lục Lâm Thiên không có việc gì.

Lúc này, Tử Yên không ngờ lại mở miệng, ánh mắt bắt đầu có một chút chấn động, nhanh chóng nhìn vào trong không gian tràn ngập bụi mù kia.

– Tên này quả nhiên đủ cường hãn.

Dương Quá khẽ nói, lúc này đám bụi trên quảng trường đang dần dần tản đi. Trong ánh mắt mọi người trong đám bụi có một đôi cánh như ẩn như hiện.

Đúng lúc này bên trong đám bụi trên quảng trường có một tiếng sấm vang lên. Hai cánh chấn động, đám bụi chung quanh lập tức bị thổi tan. Mà lúc này, cảnh tượng trước mặt xuất hiện rõ ràng trước mắt mọi người.

Chỉ thấy bên trong đống đá vụn kia, Lục Lâm Thiên nằm rạp trên mặt đất, hai cánh chấn động, giống như là một chú chim bị thương. Lân phiến trên lưng cùng l*иg ngực biến mất, trên cơ thể có vài vết máu nhàn nhạt, bất quá đạo trảo ấn của Lăng Thanh Tuyền cũng không tiến vào được sâu, chỉ lưu lại mấy vết máu nhàn nhạt mà thôi.

Sưu Sưu.

Hai cánh một lần nữa chấn động, thân thể Lục Lâm Thiên lăng không nhảy lên, giống như một đầu chim ưng màu xanh. Trong ánh mắt chăm chú nhìn của mọi người, vết máu trên người Lục Lâm Thiên lúc này đang khôi phục bằng vào tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được. Nếu như nhìn kỹ thì còn mơ hồ nhìn thấy, khi miệng vết thương của Lục Thiếu Du khép lại, trên vết thương còn có kim quang quanh quẩn.

Sắc mặt Gia Cát Tử Vân đại biến, hy vọng càng lớn, thất vọng càng lớn. Khi nhìn thấy thân ảnh trong đám bụi giống như một chiến thần đứng sừng sững kia, vẻ tuyệt vọng hiện lên trên khuôn mặt hắn.

– Như thế nào lại mạnh như vậy?

Trên thính phòng, sắc mặt Tuyệt Linh Vương, Bạch Vạn Tượng ngày càng lạnh lẽo.

Dưới vô số ánh mắt, thân thể Lục Lâm Thiên một lần nữa xuất hiện giữa không trung. Thanh Linh Khải Giáp trên người dùng một tốc độ mà mắt thường có thể nhìn thấy được nhanh chóng khôi phục. Nhiệt độ trong quảng trường lúc này lại lập tức trở nên nóng bỏng.

– Lục Lâm Thiên.

– Lục Lâm Thiên…

Những người ủng hộ Lục Lâm Thiên lập tức gào thét. Vốn những người không phải là người ủng hộ Lục Lâm Thiên lúc này cũng bị Lục Thiếu Du triệt để chinh phục. Liên tiếp chiến chín trận. Mỗi một đối thủ phía sau còn mạnh mẽ hơn. Mà lúc này bị công kích lại còn có thể giống như một chiến thần, lần nữa đứng dậy khiến cho tất cả mọi người bị chinh phục.

Lúc này vốn những tiểu thư bị Lam Thập Tam mê hoặc kia cũng lớn tiếng hô tên Lục Lâm Thiên, thanh âm nhanh chóng quanh quẩn giữa không trung.

– Tiểu tử này quả thực đủ biến thái.

Vân Khiếu Thiên sợ hãi than rồi lập tức vui vẻ.

Lục Lâm Thiên lại lần nữa lăng không mà đứng, sắc mặt tái nhợt, khí tức hỗn loạn. Một trảo vừa rồi lực lượng quá mức cường hãn, hắn căn bản không có cách nào chống lại. Nếu như không có Bất Diệt Huyền thể mà nói, có lẽ bản thân hắn đã chết rồi. Cũng may có Bất Diệt Huyền thể.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lại một lần nữa đứng trước mặt mình, Lăng Thanh Tuyền khẽ nhíu mày. Một kích vừa rồi cũng không thể đem Lục Lâm Thiên đánh bại, lực phòng ngự của đối phương quả nhiên khủng bố tới cực điểm.

– Tiện tỳ, để ta xem ngươi có thể công kích được mấy lần.

Lục Lâm Thiên nhổ một ngụm nước miếng rồi thu hồi Huyết Lục. Ánh mắt lạnh lẽo nhìn vào Lăng Thanh Tuyền, trong lòng hắn hiện tại cũng không dễ chịu một chút nào. Lục phủ ngũ tạng bị chấn động, chân khí cũng tiêu hao không ít. Một đường khiêu chiến cho tới hiện tại, tuy rằng tốc độ khôi phục của hắn cực nhanh, lại có đan điền khổng lồ, thế nhưng loại tiêu hao này cũng vô cùng khó tiêu.

– Hừ, ta thấy ngươi cũng không còn chịu được bao lâu nữa. Chỉ là nỏ mạnh hết đà mà thôi.

Lăng Thanh Tuyền vô cùng kinh ngạc đồng thời nàng cũng có thể nhìn ra hiện tại Lục Lâm Thiên không hề dễ chịu một chút nào. Dù có phòng ngự cường hãn như thế nào đi chăng nữa thì cũng không có khả năng vô địch, sẽ có thời điểm không thể chống lại.

Chương 1357: Minh xà thiên diệt

Thanh âm vừa dứt, mái tóc trên đầu Lăng Thanh Tuyền khẽ tung bay, một cỗ khí tức mạnh mẽ từ trong cơ thể tràn ra. Hai tay giao thoa, từng đạo thủ ấn quỷ dị được kết. Năng lượng bàng bạc mênh mông trong thiên địa nhanh chóng hội tụ.

Thủ ấn biến hóa không ngừng, hai tay Lăng Thanh Tuyền lúc này, trên bao tay có một cỗ khí thế quỷ dị lan tràn. Một cỗ khí tức lạnh lẽo giống như sương mù từ trên đó tràn ra khiến cho lòng người lạnh lẽo. Không gian chung quanh lắc lư, dường như có một vật hung hãn nào đó muốn phá không mà ra. Mà năng lượng bàng bạc ẩn chứa trong đó cũng vô cùng cuồng bạo.

Nhìn cảnh này, sắc mặt Lục Lâm Thiên cực kỳ ngưng trọng. Hắn biết, lúc này công kích của Lăng Thanh Tuyền so với khi trước nhất định còn mạnh mẽ hơn nhiều.

– Liều.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, từng đạo thủ ấn được kết. Một cỗ khí tức quỷ dị nhanh chóng hội tụ. Theo sự biến hóa của thủ ấn, gợn sóng trong không gian quanh người hắn nhanh chóng chấn động, khí tức cũng ngày càng quỷ dị.

– Tiểu tử này, chẳng lẽ trên người còn có con bài nào chưa lật sao?

Nhìn khí tức trên người Lục Lâm Thiên biến hóa, đám người Lữ Chính Cường, Vân Khiếu Thiên ở phía xa không khỏi suy nghĩ.

Lúc này Lục Lâm Thiên ngưng thần tĩnh khí, hai tay đồng thời ngưng tụ vũ kỹ. Tay phải kéo theo từng đường vòng cung huyền ảo, một cỗ quang mang bảy màu lập tức xuất hiện rồi ngưng tụ thành một đầu phượng hoàng bằng năng lượng. Đầu phượng hoàng này toàn thân đỏ rực, giống như toàn thân của nó bằng hỏa diễm vậy. Hai cánh tràn ngập hỏa diễm, không gian chung quanh lúc này không ngừng lắc lư.

– Lại là vũ kỹ thần dị này sao?

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên nhảy lên. Lần trước trên Độc Giác Yêu Ngưu, Lục Lâm Thiên cuối cùng đối chiến với Lăng Thanh Tuyền cũng thi triển vũ kỹ thần dị này. Thế nhưng sắc mặt Vân Khiếu Thiên lập tức biến đổi. Bởi vì ở trên tay trái Lục Thiếu Du lúc này xuất hiện một cỗ quang mang màu đen chói mắt.

Trên tay trái Lục Lâm Thiên, cỗ quang mang kia đen như mực, mà không ngờ lại chói mắt như vậy. Cỗ quang mang màu đen này bên trong cũng có một đầu thú ảnh. Đầu thú ảnh này có thân thể giống như rùa, thế nhưng bên trên rùa lại có một con rắn đang xoay quanh. Hai thú dùng chung một thể, quy xà tương giáo, giống như vật còn sống. Một cỗ uy áp cực lớn nhanh chóng lan tràn. Năng lượng bàng bạc lúc này ngập tràn trong không gian.

– Đây là hai bộ vũ kỹ, tiểu tử này muốn làm gì.

Lữ Chính Cường vẫn luôn nhìn biến hóa của Lục Lâm Thiên, lúc này trong lòng cũng vô cùng nghi hoặc.

Lăng Thanh Tuyền đang ngưng tụ vũ kỹ của bản thân mình, lúc này nàng cũng cảm nhận được sự biến hóa của khí tức trên người Lục Lâm Thiên, sắc mặt nàng khẽ biến đổi. Thế nhưng thủ ấn trong tay cũng không chút trì hoãn nào, từng đạo thủ ấn được kết. Năng lượng trong thiên địa hội tụ tới ngày càng khủng bố, uy áp càng ngày càng khiến cho lòng người lo sợ.

– Dung hợp.

Nhìn hai đầu thú ảnh bằng năng lượng trong tay mình, ánh mắt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ lạnh lẽo, nhanh chóng đem hai đầu thú ảnh bằng năng lượng áp vào nhau. Hai cỗ thú uy cường hãn va chạm cùng với hai cỗ quang mang bắt đầu trọng điệp vào với nhau.

Lúc này việc dung hợp Chu Tước Huyền Vũ Quyết đối với Lục Lâm Thiên mà nói đã không còn độ khó gì quá lớn, hai đạo thú ảnh nhanh chóng dung hợp lại một chỗ.

Sưu.

Hai đạo thú ảnh dung hợp, quang mang chung quanh càng thêm chói mắt. Cả không gian lập tức run lên, mà ngay cả hư không cũng vặn vẹo. Hai đạo thú ảnh dung hợp, chân khí bàng bạc trong đan điền của Lục Lâm Thiên nhanh chóng được rót vào bên trong thú ảnh được dung hợp.

Trong nháy mắt này cả không gian run rẩy, năng lượng vốn cuồng bạo trên hai đầu thú ảnh lúc này đột nhiên trở nên bình tĩnh, dường như không có một chút khí tức năng lượng chấn động nào. Thế nhưng bên trong tĩnh lặng lại có một cỗ khí tức kinh khủng lan tràn. Trong lúc mơ hồ, chung quanh đầu thú ảnh bằng năng lượng thể này, gợn sóng vô thanh vô thức không ngừng lan tràn ra bốn phía.

– Minh Xà Thiên Diệt.

Lúc này, quanh thân Lăng Thanh Tuyền được bao phủ bởi một cỗ khí tức kỳ dị, váy dài bồng bềnh, giống như là La Sát, một cỗ khí tức bàng bạc đáng sợ nhanh chóng từ trên đôi tay nàng lan tràn ra chung quanh.

Hai bàn tay đột nhiên mở ra. Năng lượng bên trên hai bàn tay như đột nhiên bị dẫn dắt, tiếp theo trên hai bao tay có mười đạo lưu quang sắc bén bắn ra. Lưu quang chói mắt, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người hóa thành mười đạo xà ảnh cực lớn.

Mười đạo xà ảnh khổng lồ này đột nhiên hiện lên. Mỗi đầu đều dài bảy trăm thước, bộ dáng dữ tợn, trên người tràn ngập quỷ khí. Cả quảng trường lúc này giống như đã trở thành âm phủ, hàn khí lạnh lẽo tỏa ra chung quanh.

Mười đạo xành ảnh cuồn cuộn đnahs vỡ không gian, mỗi một đạo xà ảnh đều có thể đem Lục Lâm Thiên đánh nát thành từng mảnh nhỏ. Lúc này nhanh chóng bắn về phía Lục Lâm Thiên. Cỗ uy áp kinh người này, cho dù là Vũ Vương lục trọng đỉnh phong đối mặt với nó, sợ rằng cũng phải hít sâu một hơi.

– Đến đây đi.

Nhìn biến hóa kinh người kia, bàn chân Lục Lâm Thiên bước ra một bước, cả không gian lập tức rung động. Bàn tay đẩy về phía trước một bước, một đạo chưởng ấn bằng thú ảnh được dung hợp lập tức được bắn ra. Một cỗ năng lượng kinh khủng đột nhiên tuôn ra. Một tiếng quát lạnh lẽo vang vọng trong không gian:

– Chu Tước Huyền Vũ Quyết.

Trong ánh mắt của ngàn vạn người, hai đạo thú ảnh tương giao nhanh chóng va chạm với mười đạo xà ảnh kia.

– Uy áp thật mạnh, chẳng lẽ đây là vũ kỹ Địa cấp sao?

– Còn chưa phải. Bất quá hắn là vũ kỹ Huyền cấp cao giai đỉnh phong. Con bài chưa lật của Lục Lâm Thiên này quả thực là nhiều nha.

Vũ kỹ mạnh mẽ như vậy khiến cho mọi người lập tức thán phục rồi nghị luận.

Dưới ánh mắt của ngàn vạn người, công kích của Lục Lâm Thiên cùng Lăng Thanh Tuyền nhanh chóng va chạm vào cùng một chỗ. Cả không gian đột nhiên run rẩy. Gợn sóng lúc này chấn động, cả không gian như sắp sụp đổ, gợn sóng bị nghiền nát. Từng khe nứt màu đen khiến cho người ta sợ hãi nhanh chóng hiện lên trong bầu trời.

– Chu Tước Huyền Vũ Quyết, nổ cho ta.

Lục Lâm Thiên nắm chặt bàn tay, khẽ quát lên một tiếng.

Phanh Phanh.

Từng thanh âm bạo tạc mang theo năng lượng cường hãn vang vọng trong không trung, giống như từng tiếng sấm rền liên tiếp vang lên, khiến cho lỗ tai mọi người lập tức tê dại một trận. Lúc này một cỗ năng lượng bàng bạc giống như thực chất điên cuồng khuếch tán. Không gian dưới cỗ năng lượng đáng sợ như vậy va chạm lập tức vặn vẹo.

Phanh Phanh.

Lúc này trên không trung, đầu phượng hoàng bằng hỏa diễm nổ tung, hóa thành một biển lửa ngập trời. Mà sau khi đầu thú ảnh vừa giống rùa, vừa giống xà kia nổ tung, lập tức hóa thành một cơn sóng lớn, giống như là biển gầm trên không trung vậy. Trong nháy mắt mười đầu cự xà của Lăng Thanh Tuyền cũng lập tức hóa thành kình khí cuồn cuộn trong không trung.

Thanh âm bạo liệt kinh người giống như một tiếng bom vang lên. Kình khí mạnh mẽ nhanh chóng lan tràn về bốn phía. Dưới năng lượng cuồng bạo trùng kích, cả không gian nhanh chóng rung động từng đợt.

Chương 1358: Chuẩn bị con bài chưa lật (1)

Tốc độ rung động càng lúc càng nhanh, một lát sau. Không gian rốt cuộc cũng không chịu đựng được nữa, từng tiếng nổ tung không ngừng vang lên.

Không gian nứt vỡ hóa thành một hắc động cực lớn, đem tất cả kình khí cùng với năng lượng hút vào bên trong. Một lát sau hắc động khép lại, tất cả mọi thứ biến mất không thấy gì nữa.

Phanh Phanh.

Lúc này, đám kình khí còn sót lại đang dùng một xu thế mạnh mẽ đập vào trên người hai người. Lực lượng khủng bố trực tiếp đem Lục Lâm Thiên đánh bay, hung hăng đập xuống đất. Cho dù Huyễn Ảnh Thanh Vũ được sử dụng cũng không có cách nào làm cho thân thể hắn ngừng lại.

Thân thể Lăng Thanh Tuyền cũng trực tiếp bị đẩy lùi. Hai cánh màu trắng sau lưng ảm đạm, thân thể lùi lại mấy chục thước mới có thể đứng vững. Sắc mặt lúc này vô cùng tái nhợt. Vừa rồi thi triển hai đạo công kích liên tiếp đã khiến nàng tiêu hao vô cùng khổng lồ. Mà cuối cùng, sau khi Lục Lâm Thiên thúc dục vũ kỹ khủng bố này khiến cho nàng có chút bị thương.

Dưới không trung, Lục Lâm Thiên rơi xuống mặt đất, cả đảo Bình Nham ầm ầm rung động. Thân thể Lục Lâm Thiên một lần nữa tạo ra một cái hố sâu trên mặt đất.

Đất đá bắn tứ tung, tro bụi tràn ngập. Trong ánh mắt kinh hãi của tất cả mọi người, thân thể Lục Lâm Thiên lại một lần nữa phóng lên trời. Thanh Linh Khải Giáp trên người lần nữa bị rạn nứt, lân phiến rơi lả tả. Y phục rách nát, vết máu loang lổ.

Lúc này rõ ràng có thể thấy được Lục Lâm Thiên so với vừa rồi còn chật vật hơn. Tuy rằng chật vật tới cực điểm thế nhưng vẫn chống lại được một kích của Lăng Thanh Tuyền.

– Quá biến thái, đây còn là con người sao?

– Lực phòng ngự thật mạnh. Lục Lâm Thiên này quá biến thái a.

– Quả thực là con gián đánh mãi không chết mà.

Tất cả mọi người vô cùng kinh hãi, lúc này chân khí trong người Lục Lâm Thiên không ngừng vận chuyển, vết máu trên người lập tức biến mất. Thanh Linh Khải Giáp trên người lại một lần nữa được ngưng tụ.

Điều này khiến cho Lăng Thanh Tuyền vô cùng khiếp sợ, công kích như vậy cũng không đánh bại Lục Lâm Thiên, điều này cũng quá mức không thể tưởng tượng nổi, không có khả năng như vậy, điều này quả thực khiến cho bất kỳ ai cũng phải khiếp sợ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, hắn dùng toàn lực, thủ đoạn xuất ra hết, thế nhưng cũng không có cách nào đối phó với lăng Thanh Tuyền này. Mà bây giờ hắn cũng chỉ có một biện pháp đó là thi triển thần khí Tử Lôi Huyền Đỉnh. Mà sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn hắn đã sớm nói qua, Tử Lôi Huyền Đỉnh này ngàn vạn lần không thể bạo lộ, bằng không sẽ gây ra đại họa. Có lẽ hắn không nên dùng thứ này mới tốt. Thế nhưng nếu không dùng nó thì hắn cũng không có cách nào đối phó với lăng Thanh Tuyền này.

– Chẳng lẽ lại phải mạo hiểm thử một lần sao?

Lục Lâm Thiên nhìn Lăng Thanh Tuyền trên không trung, ánh mắt không ngừng biến đổi, trong lòng lúc này vô cùng ngưng trọng.

– Không có khả năng, không có ai có lực phòng ngự mạnh như vậy.

Lăng Thanh Tuyền lẩm bẩm nói, trong đôi mắt xinh đẹp của nàng hiện tại vô cùng kinh ngạc. Thực lực của bản thân nàng rõ ràng mạnh hơn Lục Lâm Thiên, vẫn luôn chà đạp hắn, thế nhưng cũng không có cách nào tạo thành thương tổn thực chất cho hắn. Vừa rồi vũ kỹ quỷ dị kia của đối phương cũng vô cùng cường hãn khiến cho bản thân nàng tiêu hao không nhỏ. Lục Lâm Thiên này hiện tại so với năm đó còn kinh khủng hơn.

– Thử một lần xem sao. Cũng chỉ có thể như vậy.

Lục Lâm Thiên cắn răng lẩm bẩm nói, lúc này Âm Dương Linh Vũ Quyết trong cơ thể hắn vận chuyển, một bên khôi phục, một bên nhanh chóng tụ tập đám chân khí còn sót lại trong cơ thể.

Chân khí trong kinh mạch không ngừng tuôn ra. Lục Lâm Thiên lại một lần nữa kết thủ ấn.

– Ta cũng không tin không có cách nào đánh bại được ngươi.

Lăng Thanh Tuyền quát lớn một tiếng. Lúc mới bắt đầu là hàn ý ngập trời, sau đó là kinh ngạc. Còn hiện tại chính là không phục. Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lần nữa ngưng tụ vũ kỹ, thủ ấn trong tay nàng run lên, dưới đôi bao tay kia, một đạo trảo ấn xuyên qua không gian nhanh chóng lao về phía Lục Lâm Thiên. Thanh âm xé gió vang vọng trong không gian.

Đông.

Sau lưng Lục Lâm Thiên Huyễn Ảnh Thanh Dực được thi triển, thân thể hắn lập tức biến mất tại chỗ, một tiếng sấm rền vang lên, lúc này thân thể Lục Lâm Thiên đã hóa thành một đạo quang ảnh màu xanh nhạt trong không gian.

Phanh.

Trong nháy mắt này Lục Lâm Thiên trực tiếp thoát ra khỏi trảo ấn. Đạo trảo ấn kia đánh xuống quảng trường khiến cho vô số đất đá bay lên không trung. Lực lượng cuồng bạo tràn ngập.

Sưu.

Khuôn mặt Lăng Thanh Tuyền càng ngày càng lạnh lẽo, quanh thân lại được ngưng tụ một đôi cánh chân khí màu trắng. Thế nhưng mọi người cũng có thể cảm nhận rõ ràng, đôi cánh này không mạnh bằng khi trước. Hai cánh chấn động, Lăng Thanh Tuyền đang đứng trong không trung lập tức hóa thành một đạo lưu quang màu trắng, thân thể nhanh như thiểm điện lao về phía trước.

Thân hình Lục Lâm Thiên tạo thành một đạo tàn ảnh màu xanh xẹt qua trong không gian. Tốc độ Lăng Thanh Tuyền tuy rằng khủng bố, thế nhưng Lục Lâm Thiên ỷ vào Huyễn Ảnh Thanh Vũ, phối hợp với Phù Quang Lược Ảnh cùng thuộc tính phong cho nên tốc độ còn nhanh hơn Lăng Thanh Tuyền một chút.

Cho nên lúc này Lục Lâm Thiên một lòng né tránh, Lăng Thanh Tuyền một mực công kích. Công kích mang theo khí thế bàng bạc cùng thanh âm bạo liệt vang lên không ngừng, thế nhưng cũng không thể tạo thành thương tổn thực chất cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên một đường né tránh, thủ ấn nhanh chóng được kết. Chỉ trong nháy mắt, trên hai tay đã xuất hiện một hư ảnh phượng hoàng và huyền vũ.

– Dung hợp.

Nhìn hai đầu thú ảnh bằng năng lượng trên tay, Lục Lâm Thiên nhanh chóng tránh khỏi một đạo công kích của Lăng Thanh Tuyền, một bên dung hợp Chu Tước Huyền Vũ Quyết. Chuyện nhất tâm nhị dụng như vậy, khảo nghiệm đối với tâm thần vô cùng lớn. Bất quá cũng may Lục Lâm Thiên không phải là người bình thường cho nên có thể làm được.

Hai đầu thú ảnh tràn ngập thú uy nhanh chóng dung hợp. Quang mang chói mắt bắn ra. Cả không gian lập tức run lên, trong đan điền Lục Lâm Thiên, một tia chân khí cuối cùng nhanh chóng được rút ra rồi rót vào trong thú ảnh được dung hợp.

Lúc này năng lượng bên trên hai đầu thú ảnh lập tức trở nên bình tĩnh lại. Thế nhưng trong sự bình tĩnh này lại có một cỗ khí tức kinh khủng lan tràn. Trong lúc mơ hồ, không gian chung quanh bắt đầu vặn vẹo.

Sau khi làm xong mọi chuyện, sắc mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch, Thanh Linh Khải Giáp trên người cũng ảm đạm. Hai lần thúc dục Chu Tước Huyền Vũ Quyết, loại tiêu hao này vô cùng lớn. Dung hợp Chu Tước Huyền Vũ Quyết tương đương với việc thi triển vũ kỹ Huyền cấp cao giai đỉnh phong.

Nhìn qua Chu Tước Huyền Vũ Quyết một lần nữa được ngưng tụ. Cỗ uy áp kinh người kia nhanh chóng lan tràn ra. Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên vẫn chưa hài lòng nhanh chóng móc ra mấy viên đan dược.

Từ khí tức tràn ra bên ngoài của mấy viên đan dược là có thể nhận ra đây đều là đan dược thất phẩm sơ giai, giá trị vô cùng xa xỉ.

Chương 1359: Chuẩn bị con bài chưa lật (2)

Một tay đem đan dược bỏ vào trong miệng, Lục Lâm Thiên cũng không có ý tứ dừng lại, trong nháy mắt lại móc ra một đám đan dược thất phẩm sơ giai khác, nhanh chóng bị Lục Lâm Thiên bỏ vào trong miệng.

Cảm giác năng lượng bên trong cơ thể dường như chưa đủ, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục móc ra một đám đan dược nữa bỏ vào trong miệng. Âm Dương Linh Vũ Quyết được vận chuyển, nhanh chóng đem chỗ đan dược này chuyển hóa thành năng lượng.

Ba lần nuốt đan dược, tổng cộng mười bốn khỏa đan dược thất phẩm sơ giai, giá trị có thể nói là vô cùng xa xỉ. Đương nhiên một chút đan dược ấy hiện tại đối với Lục Lâm Thiên mà nói, căn bản không coi vào đâu. So với số lượng bên trong Huyền Thiên bí cảnh thì chỉ là chín trâu mất một sợi lông mà thôi.

Mười bốn khỏa đan dược thất phẩm sơ giai hóa thành năng lượng bàng bạc trong cơ thể Lục Lâm Thiên, khí thế mạnh mẽ lập tức xuất hiện. Nếu như là bình thường, bằng vào tu vi Vũ Vương nhất trọng của Lục Lâm Thiên, nuốt ba khỏa đan dược thất phẩm sơ giai đã là cực hạn. Nuốt mười bốn khỏa đan dược thất phẩm sơ giai thì tương đương với việc tự sát. Tuyệt đối sẽ bị bạo thể mà chết, kinh mạch đứt thành từng khúc.

Thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên tu thành Bất Diệt huyền thể, cỗ thân thể này đã mạnh mẽ hơn không biết bao nhiêu lần, cho nên mới có năng lực thừa nhận số đan dược này.

– Vạn nhất không đủ thì sao, tiếp tục.

Lúc này sắc mặt Lục Lâm Thiên đỏ bừng, trong tay nhanh chóng xuất hiện hai khỏa đan dược thất phẩm trung giai.

Không có một chút do dự nào, Lục Lâm Thiên lập tức đem hai khỏa đan dược thất phẩm trung giai ăn vào. Vừa vào bụng, đan dược nhanh chóng hóa thành năng lượng như một đầu mãnh thú cuồng bạo di chuyển trong cơ thể.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên càng thêm đỏ bừng, lúc này cơ thể hắn hoàn toàn có thể coi là một đỉnh lô năng lượng đan dược. Cỗ năng lượng bên trong cơ thể hắn quá mức khổng lồ. Nếu nhưng Lục Lâm Thiên không có Bất Diệt huyền thể mà nói, sợ rằng đã sớm hóa thành vô số mảnh nhỏ. Cho dù là như vậy, lúc này Lục Thiếu Du cũng không dễ chịu một chút nào. Cỗ năng lượng bàng bạc kia không ngừng di chuyển, giống như là mãnh thú đang oanh kích khắp nơi trong cơ thể hắn vậy.

– Tiểu tử kia dường như đang phục dụng đan dược, đều là đan dược thất phẩm.

– Ăn vào nhiều đan dược như vậy, còn là đan dược thất phẩm, không biết hắn muốn làm gì, không muốn sống nữa hay sao?

– Nhiều đan dược thất phẩm như vậy, tiểu tử này điên rồi. Đám năng lượng này đủ để khiến cho hắn bạo thể mà chết.

Trên đài cao không ít người trợn mắt há hốc. Mà đám cường giả Tam tông Tứ môn, khi trên đại hội Tam tông Tứ môn cũng đã nhìn thấy Lục Lâm Thiên dùng qua không ít yêu đan rồi mới đánh bại Lăng Thanh Tuyền.

– Tiểu tử này không sợ bạo thể mà chết đi sao?

Vân Khiếu Thiên cũng rung động, nhiều đan dược thất phẩm như vậy đủ để khiến cho người bị phá hủy.

– Coi chừng a, tiểu tử này quá mạo hiểm, quả thực không muốn sống rồi.

Lúc này Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cũng vô cùng lo lắng.

Trong cơ thể Lục Lâm Thiên, hơn chục khỏa đan dược thất phẩm sơ giai cùng với hai khỏa đan dược thất phẩm trung giai hóa thành năng lượng khổng lồ. Cỗ năng lượng này nếu như Lục Lâm Thiên luyện hóa đủ để hắn đột phá tới Vũ Vương tam trọng. Kinh mạch trong người Lục Thiếu Du căn phồng, năng lượng giống như vô số đầu dã thú không ngừng di chuyển loạn trong cơ thể. Cho dù kinh mạch Lục Thiếu Du đã trải qua rèn rũa không biết bao lần, thế nhưng trong lúc nhất thời cũng khó mà chịu được.

Năng lượng cuồng bạo tràn ngập trong cơ thể, Lục Lâm Thiên đau đớn cắn chặt rặng, mồ hôi không ngừng chảy xuống. Lục phủ ngũ tạng cùng với kinh mạch trong cơ thể lúc này giống như muốn nổ tung.

Cắn răng chống lại sự đau đớn, trong lòng Lục Lâm Thiên biết rõ hắn đã không còn cách nào khác. Đây là con bài cuối cùng của hắn. Lần trước trên đại hội Tam tông Tứ môn, Chu Tước Quyết biến dị kia, sau khi dung hợp năng lượng thứ ba thì uy lực sẽ trở nên tăng vọt. Uy lực so với trạng thái bình thường thì gấp mấy lần.

Mà bây giờ, Lục Lâm Thiên muốn sáng tạo ra Chu Tước Huyền Vũ Quyết biến dị, muốn uy lực của nó mạnh hơn cho nên Lục Lâm Thiên trực tiếp dùng hơn chục khỏa đan dược thất phẩm, loại năng lượng thứ ba này càng cường hãn thì uy lực biến dị càng lớn.

Tử Kim Huyền Lôi không thể bị bại lộ, đại hồn anh là con bài bảo vệ tính mạng, không tới thời khắc sinh tử hắn tuyệt đối không thể bại lộ. Hiện tại đây đã là con bài cuối cùng của hắn, Lục Lâm Thiên đã không còn lựa chọn nào khác cho nên chỉ có thể liều mạng thử một lần. Có thể thi triển thành công Chu Tước Huyền Vũ Quyết biến dị hay không, kỳ thực hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không biết rõ cho lắm.

Lục Lâm Thiên cũng từng nghĩ qua dung hợp Chu Tước Huyền Vũ Quyết với Bạch Hổ quyết, sau khi dung hợp với Bạch Hổ quyết, uy lực tương tương với vũ kỹ Địa cấp cao giai. Lục Lâm Thiên chỉ nghĩ đến rồi lập tức buông tha. Hiện tại dù sao hắn cũng không có khả năng dung hợp ba loại quyết này, hắn còn chưa có thực lực đó. Cho nên nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có thi triển Chu Tước Huyền Vũ Quyết biến dị.

Cố gắng chịu đựng sự đau đớn, thủ ấn Lục Lâm Thiên lại lần nữa được kết. Năng lượng bàng bạc của đan dược trong cơ thể trực tiếp bị rót vào trên Chu Tước Huyền Vũ Quyết đang yên tĩnh kia.

Sưu Sưu.

Năng lượng đang dược tiến vào, Lục Lâm Thiên khẩn trương vô cùng, không biết hắn có thể dung hợp năng lượng thứ ba hay không. Thế nhưng lúc này lại xuất hiện một tình huống khiến cho Lục Lâm Thiên bất ngờ.

Lúc này, năng lượng đan dược tiến vào, Chu Tước Huyền Vũ Quyết lập tức biến thành một cái động không đáy, liên tục thôn phệ năng lượng đan dược bằng một tốc độ khủng bộ, là trực tiếp thôn phệ. Vốn Lục Lâm Thiên còn đang lo lắng có thể dung hợp năng lượng trong đan dược hay không, thế nhưng thật không ngờ lại có thể dung hợp nhẹ nhõm như vậy.

Năng lượng bàng bạc của đan dược từ trong cơ thể Lục Lâm Thiên truyền ra nhanh chóng bị Chu Tước Huyền Vũ Quyết hấp thu. Lúc này quang mang trên Chu Tước Huyền Vũ Quyết bắt đầu lui chuyển, có chút kỳ dị. Năng lượng khủng bố bên trong bắt đầu khiến cho không khí chugn quanh vặn vẹo.

Đột nhiên từ trong Chu Tước Huyền Vũ Quyết có một cỗ năng lượng cuồng bạo chấn động. Người đầu tiên cảm nhận được cỗ ba động này chính là chúng cường giả trên đài cao.

Cảm nhận cỗ năng lượng khác thường này, sắc mặt chúng cường giả trên đài cao nhu Kình Linh Vương, Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Gia Cát Tây Phong, Mộ Dung Lan Lan, Cổ Kiếm Phong lập tức biến đổi, ánh mắt cơ hồ cùng lúc nhìn vào Chu Tước Huyền Vũ Quyết Lục Thiếu Du ngưng tụ. Nơi ngọn nguồn cỗ năng lượng khác thường trong thiên địa kia chính là từ trong vũ kỹ quỷ dị mà Lục Thiếu Du thúc dục ra.

Tất cả các cường giả nhìn nhau, cỗ năng lượng này dường như giống như đúc vũ kỹ khi trước Lục Lâm Thiên ngưng tụ ra, thế nhưng lại mạnh hơn gấp vài lần. Mà lúc này điều khiến cho chúng cường giả kinh ngạc đó chính là lại động tới năng lượng trong thiên địa.

Chương 1360: Vũ kỹ Địa cấp (1)

Trong lúc tất cả mọi người kinh hãi thì trên không trung đột nhiên có một cỗ năng lượng bàng bạc trong thiên địa kéo tới. Cỗ năng lượng trong thiên địa này dường như đã bị dẫn dắt mà đến. Năng lượng trong quảng trường càng lúc càng nồng đậm. Từng tia năng lượng thiên địa trong hư không xuất hiện cuối cùng quấn quanh sau lưng Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên điên cuồng di chuyển thì năng lượng trong thiên địa cũng điên cuồng đuổi theo hắn.

Cảnh tượng này khiến cho mọi người cảm thấy kỳ quái không thôi. Ngàn vạn mọi người nhìn thấy cảnh tượng này mà líu lưỡi. Trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, cỗ năng lượng thiên địa được dẫn tới kia bắt đầu nhanh chóng tiến vào bên trong Chu Tước Huyền Vũ Quyết trong tay Lục Lâm Thiên.

Vũ kỹ trực tiếp hấp thu năng lượng trong Thiên địa, lúc này chúng cường giả không khỏi kinh hãi, nhìn thấy chuyện này tất cả mọi người đứng bật dậy, điều này quả thực không thể tưởng tượng nổi.

– Điều này sao có thể, chẳng lẽ là mình nhìn nhầm?

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cũng nuốt nước bọt, con mắt trợn ngược như muốn rớt ra nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên. Cỗ năng lượng thiên địa bàng bạc kia đang nhanh chóng đuổi theo Lục Lâm Thiên rồi sau đó tiến vào trong vũ kỹ quỷ dị kia.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh bên cạnh lúc này trên khuôn mặt tuyệt mỹ kia cũng hiện lên vẻ hoảng sợ. Lúc này tuy rằng ở xa thế nhưng nàng cũng có thể cảm giác được trái tim có chút lạnh lẽo.

– Đây là vũ kỹ gì của chưởng môn, thật mạnh a.

Thanh Hỏa lão quỷ nghi hoặc hỏi, trong lòng hắn lúc này cũng bị đèn nén. Tuy rằng ở xa thế nhưng cỗ khí thế kia cũng khiến cho hắn có cảm giác khó thở.

– Vũ kỹ Huyền cấp trung giai cùng vũ kỹ Huyền cấp cao giai khó có thể dẫn dắt năng lượng trong thiên địa. Mà lúc này vũ kỹ Lục Lâm Thiên thi triển ra có thể trực tiếp hấp thu năng lượng trong thiên địa, đây chính là biểu tượng của vũ kỹ Địa cấp trong lời đồn.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh có chút kích động cả kinh nói.

– Biểu tượng của vũ kỹ Địa cấp sao?

Mấy chữ này vừa mới rời khỏi miệng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, tất cả người của Phi Linh môn lập tức rung động cùng khó tin. Huyền cấp cùng với Địa cấp, sự chênh lệch trong đó giống như thiên địa vậy. Vũ kỹ Huyền cấp, coi như là Huyền cấp cao giai cũng không thể dẫn dắt năng lượng trong thiên địa, nhiều nhất chỉ kéo năng lượng thiên địa làm tăng thêm uy lực mà thôi.

Mà vũ kỹ Địa cấp thì có thể trực tiếp hấp thu năng lượng trong thiên địa ngưng tụ thành công kích. Vũ kỹ Địa cấp có thể đạt tới sự hủy diệt, dời núi lấp biển cũng có thể làm được.

Vũ kỹ Huyền cấp cùng Địa cấp, hai thứ này khác biệt quá lớn. Một trời một đất, hai thứ này cơ hồ khó có thể so sánh với nhau. Coi như là vũ kỹ Huyền cấp cao giai cùng với Địa cấp sơ giai, nhìn như chỉ hơn kém nhau một cấp. Thế nhưng trên thực tế lại có chênh lệch bằng trời.

Mà tu luyện vũ kỹ Địa cấp tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng, yêu cầu đối với việc lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính rất cao. Chỉ như hiện tại, trong đám thiên kiêu chi tử, chi nữ này cũng không có ai thi triển ra vũ kỹ Địa cấp cùng Linh kỹ Địa cấp là bởi vì việc tu luyện nó rất khó khăn.

Mà lúc này nhìn thấy Chu Tước Huyền Vũ Quyết của Lục Lâm Thiên đang hấp thu năng lượng trong thiên địa, một ít người biết hàng từ trên khí tức cùng với cảnh tượng hấp thu năng lượng trong thiên địa là có thể nhận ra. Lúc này Lục Lâm Thiên không ngờ đang thi triển vũ kỹ Địa cấp, Vũ Vương nhất trọng tu luyện thành công vũ kỹ Địa cấp, điều này quá rung động. Cho dù là Vũ Vương ngũ trọng cũng khó có thể tu luyện thành công vũ kỹ Địa cấp a.

– Vũ kỹ Địa cấp, tiểu tử này rốt cuộc còn che giấu những gì nữa?

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên khẽ đổi, trong lòng cũng kinh hãi không nhỏ. Từ khí tức quanh người Lục Lâm Thiên hiện tại xem ra, quả thực đang ngưng tụ vũ kỹ Địa cấp.

Thánh Nữ Tử Yên của Thiên các, Lam Thập Tam, Dương Quá, Đạm Đài Tuyết Vi, Nguyên Nhược Lan lúc này cũng trợn mắt há mồm. Vũ kỹ Địa cấp cùng Linh kỹ Địa cấp, bọn hắn căn bản còn chưa có cách nào tiếp xúc tới.

Lúc này, oanh động Lục Lâm Thiên tạo ra đương nhiên Lăng Thanh Tuyền cũng đã cảm nhận được. Cỗ áp lực từ năng lượng thiên địa vô cùng đáng sợ. Nàng cũng biết nó đại biểu cho việc gì, không nghĩ tới tên vô sỉ này, lại có thể thi triển ra vũ kỹ Địa cấp.

Đối với biến hóa của Chu Tước Huyền Vũ Quyết lúc này Lục Lâm Thiên cũng hoàn toàn không hiểu, hắn cũng thật không ngờ nó lại có biến hóa lớn như vậy. Không ngờ lại vô cùng đơn giản dung hợp năng lượng đan dược vào trong, còn khiến cho nó biến hóa lớn như vậy.

Lúc này Lục Lâm Thiên tự nhiên còn chưa biết, sở dĩ hắn dung hợp năng lượng đan dược dễ dàng như vậy là vì Chu Tước Huyền Vũ Quyết đã sớm dung hợp cùng một chỗ, đối với năng lượng từ bên ngoài đến không có một chút chống cự nào.

Mà biến hóa như vậy cũng là chỗ thần kỳ của tứ quyết. Sau khi tứ thần quyết dung hợp thì uy lực càng tăng lên rất nhiều. Dung hợp hai quyết, uy lực chỉ tương đương với vũ kỹ Huyền cấp cao giai đỉnh phong. Mà lúc này sau khi quán chú năng lượng đan dược vào, uy năng một lần nữa lại tăng lên nhiều, lập tức tạo thành dị biến, hấp thu năng lượng trong thiên địa.

Bởi vì Chu Tước Huyền Vũ Quyết vừa mới hấp thu năng lượng trong đan dược khiến cho uy năng tăng lên, lúc này mới hấp thu năng lượng trong thiên địa. Sau khi hấp thu, uy năng lần nữa tăng vọt, trong lúc vô hình lại có chút tương tự với vũ kỹ Địa cấp. Mà hết thảy mọi chuyện như vậy cũng là do sự thần kỳ của Tứ quyết.

Cảnh tượng này rơi vào trong mắt những người khác, đương nhiên mọi người sẽ cho rằng Lục Lâm Thiên tu luyện thành công vũ kỹ Địa cấp. Bất quá điều này cũng không sai. Lúc này Chu Tước Huyền Vũ Quyết của Lục Lâm Thiên đã đạt tới cấp bậc Địa cấp.

Sau khi hấp thu năng lượng thiên địa, Chu Tước Huyền Vũ Quyết trong tay Lục Lâm Thiên ngày càng tỏa ra quang mang chói mắt, cỗ uy thế kinh người kia cùng với năng lượng trong thiên địa khiến cho khí thế càng trở nên mạnh mẽ. Thậm chí không gian quanh người Lục Lâm Thiên lúc này vặn vẹo. Cỗ năng lượng bàng bạc bên trong Chu Tước Huyền Vũ Quyết khiến cho mọi người đều cảm thấy lạnh lẽo.

Khi năng lượng trong thiên địa bắt đầu yên tĩnh là lúc Chu Tước Huyền Vũ Quyết trong tay Lục Lâm Thiên chỉ còn lớn bằng hai lòng bàn tay. Cỗ năng lượng bên trong vừa mới cuồng bạo lúc này lại vô cùng yên tĩnh, không có một chút năng lượng nào chấn động. Thế nhưng bốn phía năng lượng thể này, gợn sóng trong không gian trực tiếp bị gạt ra, trong không gian bắt đầu xuất hiện vết nứt.

– Ngưng tụ thành công rồi sao? Cỗ uy thế này dường như còn chưa phải là vũ kỹ Địa cấp a.

– Quả thực vô cùng quỷ dị. Bên trên có một cỗ khí tức đáng sợ.

– Sợ rằng so với vũ kỹ Địa cấp đỉnh phong cũng không sai biệt lắm.

Cảm nhận cỗ năng lượng áp súc trong tay Lục Lâm Thiên, không ít các cường giả không khỏi hít sâu một hơi. Nếu như Lục Lâm Thiên đem cỗ năng lượng khủng bố này đánh vào bọn hắn thì bọn hắn cũng vô cùng đau đầu a.

Chương 1361: Vũ kỹ Địa cấp (2)

Lục Lâm Thiên lập tức đứng giữa không trung, thân thể không chạy đi nữa. Lúc này hắn quay đầu lại nhìn về phía Lăng Thanh Tuyền. Huyễn Ảnh Thanh Vũ khẽ chấn động, nhìn vào nữ tử tuyệt mỹ đang đuổi theo mình, lại nhìn Chu Tước Huyền Vũ Quyết đã biến dị, lúc này uy năng đã tăng lên nhiều, sự biệt khuất của việc chạy thục mạng khi trước rốt cuộc cũng có thể trả, hắn lạnh nhạt nói:

– Đuổi theo thoải mái không? Hiện tại tới phiên lão tử thu thập ngươi.

Sưu Sưu.

Lăng Thanh Tuyền cảm nhận cỗ lực lượng trong tay Lục Lâm Thiên khiến cho sắc mặt nàng đại biến. Không có một chút do dự nào, trực tiếp lùi lại. Nếu như là thời kỳ toàn thịnh đương nhiên nàng sẽ không bận tâm, thế nào cũng phải chống lại một lát. Thế nhưng lúc này, trong lòng nàng hiểu rõ, nàng đã tiêu hao tới tình trạng nguy hiểm, lại chống lại cái vũ kỹ khủng bố này là điều vô cùng nguy hiểm. Nàng nhất định không thể bị lật thuyền trong mương như lần trước được.

– Muốn chạy sao? Hừ.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát lên một tiếng. Thanh âm lạnh lẽo vừa dứt, Chu Tước Huyền Vũ Quyết trong tay Lục Lâm Thiên hóa thành một đạo quang mang nhanh chóng bắn về phía Lăng Thanh Tuyền. Những nơi Chu Tước Huyền Vũ Quyết đi qua, không gian chấn động kịch liệt. Trong nháy mắt, không gian giống như như một mặt hồ nước chấn động. Từng vết nứt không gian nhanh chóng lan tràn ra trong ánh mắt hoảng sợ của mọi người.

Năng lượng thiên địa khủng bố giờ phút này bắt đầu phóng ra, năng lượng thiên địa bắn ra bốn phía khiến cho mọi người kinh hãi.

Chu Tước Huyền Vũ Quyết bành trướng. Năng lượng trong thiên địa lúc này cũng trở nên bạo động. Dị tượng như vậy khiến cho vô số người trợn mắt há hốc mồm. Uy thế khủng bố như vậy quả thực khiến cho người ta rung động. Trên bầu trời hiện giờ năng lượng trong thiên địa ầm ầm bắn ra.

Lăng Thanh Tuyền còn chưa chạy thoát khỏi phạm vi công kích, diện tích bị ảnh hưởng quá lớn. Đôi mắt xinh đẹp của Lăng Thanh Tuyền nhìn vào Chu Tước Huyền Vũ Quyết trong bầu trời, ánh mắt vô cùng ngưng trọng, ánh tay trắng nõn vung lên, một đạo thủ ấn nhanh chóng được kết.

Nương theo thủ ấn được kết, một cỗ năng lượng đang dần hội tụ, từ bên trên tỏa ra một cỗ uy áp đáng sợ, cũng cực kỳ nồng đậm. Sau khi Lăng Thanh Tuyền đánh ra từng đạo thủ ấn khiến cho người ta hoa mắt thì quanh người lập tức có một cỗ năng lượng bàng bạc vô cùng quỷ dị khẽ nhúc nhích. Sau đó ngưng tụ thành một màn quang tráo cực lớn chừng trăm thước.

Màn quang tráo này toàn thân có lưu quang qunah quẩn, uy áp không ngừng từ trên đó tràn ra. Từ xa nhìn lại cũng có thể cảm nhận được một cỗ khí thế đáng sợ, xem ra cũng không phải là phàm vật.

Dát Dát.

Rồi đột nhiên từ trên trong Chu Tước Huyền Vũ Quyết vang lên tiếng thú minh cùng với thú uy tràn ngập phía chân trời. Hư ảnh phượng hoàng cùng với huyền vũ phóng lên cao rồi hung hăng đυ.ng vào phía trên quang tráo kia.

Dưới vô số ánh mắt, công kích Chu Tước Huyền Vũ Quyết mang tới vô cùng khủng bố, giống như thiên thạch ầm ầm va chạm vào tầng quang tráo mà Lăng Thanh Tuyền bố trí.

Nhìn vào cảnh này khiến cho mọi người như ngừng thở. Dưới loại lực lượng khủng bố như vậy, không biết đến cuối cùng ai có thể thắng.

Thế nhưng trong sự chờ mong cùng kinh hãi của mọi người. Hai thứ va chạm trên không trung thế nhưng lại không có một thanh âm nào vang lên, vô cùng quỷ dị.

Bất quá người có thực lực cường hãn vẫn phát hiện ra, ở sát vòng quang tráo kia, không gian lúc này trở nên vặn vẹo cực kỳ, đầu thú ảnh khổng lồ đang nhanh chóng trút xuống năng lượng thiên địa khủng bố vào bên trên quang tráo.

Bạo.

Lục Lâm Thiên ở xa hét lớn một tiếng, năm ngón tay nắm chặt, trong nháy mắt cả thiên địa run lên.

Oanh.

Bằng mắt thường cũng có thể thấy được, hư ảnh của phượng hoàng cùng huyền vũ lúc này lập tức nổ tung. Quang mang mạnh mẽ trong nháy mắt từ trên cao khuếch tán. Năng lượng cuồng bạo trong thiên địa nổ tung. Không gian chung quanh vòng quang tráo rốt cuộc cũng không chịu nổi năng lượng dị động, một thanh âm như sấm sét vang lên, cùng với kình khí cuồng bạo từ trong không trung khuếch tán. Không gian chấn động, cả đảo Bình Nham phía dưới cũng chấn động.

Trong nháy mắt này, các cường giả trên đài cao nhìn cỗ kình khí cùng với năng lượng kinh khủng kia, tuy rằng bọn họ cách không gần. Thế nhưng cũng có thể cảm giác được sự khủng bố của nó. Nếu như bọn họ mà ở gần một chút nữa thì cũng phải vô cùng chật vật.

– Mạnh thật.

Kình Linh Vương sợ hãi than một tiếng. Thế nhưng thân thể lập tức lại bắn lên không trung, thủ ấn được kết. Một cỗ năng lượng bàng bạc từ trong cơ thể hắn tuôn ra. Trong nháy mắt không gian lắc lư, cuối cùng hóa thành một vòng quang tráo bao phủ đài cao.

Phanh Phanh.

Trên không trung, thanh âm bạo liệt triệt để vang vọng, giống như sơn băng địa liệt. Phía xa, nước sông cuồn cuộn, cả mặt sông hiện tại giống như là đang gào thét vậy.

Trong cỗ năng lượng khủng bố này, đất đá dưới quảng trường bị lật tung từng khối. Trên không trung, bằng mắt thường cũng có thể thấy được, hư ảnh phượng hoàng cùng huyền vũ hóa thành một cỗ lực lượng mạnh mẽ, tác động vào năng lượng trong thiên địa, hung hăng va chạm vào trên vòng quang tráo kia.

Không gian chung quanh vòng quang tráo như sụp đổ. Rốt cuộc cũng có một tiếng nổ kinh thiên vang lên. Vòng quang tráo lập tức ảm đạm rồi kịch liệt run rẩy.

Phanh.

Một thanh âm nặng nề vang lên, vòng quang tráo bị vỡ, hóa thành năng lượng phô thiên cái địa bắn về chung quanh xen lẫn kình khí khủng bố. Bên trong kình khí ngập trời này, trong từng ánh mắt kinh hãi, kình khí mạnh mẽ nhanh chóng đập vào trên người Lục Lâm Thiên cùng Lăng Thanh Tuyền.

Trong cỗ kình khí khủng bố đó, thân hình Lục Lâm Thiên bị va chạm, một lần nữa bị đẩy lui lại. Trong ánh mắt của mọi người, Thanh Linh Khải Giáp quanh người Lục Lâm Thiên đang rạn nứt từng khối làm hiện lên làn da trên người hắn. Sắc mặt Lục Thiếu Du cũng càng ngày càng trắng.

Lúc này, thân thể mềm mại của Lăng Thanh Tuyền không ngừng thối lui, mỗi khi lùi một bước, đôi cánh bằng chân khí sau lưng lại nhạt một phần. Cuối cùng khi đôi cánh hoàn toàn biến mất thì toàn thân nàng uể oải vô lực, mà cỗ lực lượng mạnh mẽ kia vẫn còn đang tiếp tục trút xuống người nàng.

Phốc Phốc.

Một ngụm máu tươi từ trong miệng Lăng Thanh Tuyền phun ra. Tiếp theo cả thân thể liền rơi xuống mặt đất.

Mà Lục Lâm Thiên lúc này vẫn đang nhìn chằm chằm vào Lăng Thanh Tuyền. Nhìn thấy cảnh tượng này, ánh mắt hắn trầm xuống, cả thân thể tràn ngập kim quang, làn da vừa mới ứa ra máu tươi lúc này nhanh chóng khôi phục lại như lúc ban đầu.

Trong tro bụi ngập trời, Lăng Thanh Tuyền hung hăng đập vào mặt đất. Trong cái miệng nhỏ nhắn đỏ hồng kia lại có một ngụm máu được phun ra. Thân thể lần nữa lăng không mà nhảy lên. Thế nhưng vô luận là tốc độ hay khí tức trên người nàng lúc này đều vô cùng hỗn loạn.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên thu hồi Huyễn ảnh Thanh Dực, lúc này hắn cũng không thể thúc dục được nữa. Chân khí trong cơ thể đã tới tình trạng khô kiệt. Mà ngay cả lăng không phi hành cũng khó khăn. Vì thúc dục Chu Tước Huyền Vũ Quyết biến dị này, Lục Lâm Thiên đã tiêu hao tới tận cùng

Chương 1362: Lạt thủ tồi hoa

Ngay khi Lục Lâm Thiên thu chân khí lại, linh lực bùng ra. Khí tức trên người một lần nữa khôi phục, thân thể lao thẳng về phía Lăng Thanh Tuyền.

Tốc độ của Lăng Thanh Tuyền giảm lớn, Lục Lâm Thiên cũng không khó để đuổi theo Lăng Thanh Tuyền. Thân hình trong nháy mắt xuất hiện, trong mắt hiện lên hàn ý, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết. Một đạo thú ảnh đột nhiên hiện lên. Thân thể không có một chút trì hoãn nào, nhanh chóng đuổi theo Lăng Thanh Tuyền. Một cỗ năng lượng bàng bạc tuôn ra:

– Hóa Thú Linh Ấn.

Một tiếng quát khẽ từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên, một tiếng gầm cực lớn truyền ra. Một đầu thú ảnh chừng nghìn thước đột nhiên hiện lên trong không trung.

Nhìn thấy công kích của Lục Lâm Thiên đánh tới, sắc mặt Lăng Thanh Tuyền tức thì đại biến. Vừa rồi thương thế cùng với tiêu hao của nàng đã tuyệt đối nguy hiểm, nàng cũng không ngờ tới bản thân mình lại bị Lục Lâm Thiên làm trọng thương. Trong chớp mắt này, Lăng Thanh Tuyền dùng một tia chân khí cuối cùng, nhanh chóng đánh ra một đạo quang trụ về phía đầu thú ảnh giống như cự hổ kia. Thanh âm bạo liệt đột nhiên vang vọng trong thiên địa.

Phanh Phanh.

Hai cỗ lực lượng va chạm, thanh âm giống như tiếng sấm vang lên không dứt. Năng lượng khủng bố hóa thành kình khí không ngừng khuếch tán.

Sau khi va chạm, bản thân Lăng Thanh Tuyền đã bị trọng thương từ trước cho nên lần này lại phun ra một ngụm máu. Thân hình Lục Lâm Thiên cũng bị đẩy lùi. Trong lòng hắn vô cùng kinh ngạc. Lăng Thanh Tuyền dưới tình huống bị trọng thương, không ngờ còn có thể chống lại một kích này của hắn. Không hổ là Vũ Vương ngũ trọng.

Bất quá Lục Lâm Thiên hiểu rõ vừa rồi chính là một kích liều mạng cuối cùng của Lăng Thanh Tuyền. Hiện tại nàng đã là nỏ mạnh hết đà. Một kích Chu Tước huyền Vũ Quyết biến dị đã triệt để khiến cho nàng ta bị thương cùng với tiêu hao hầu như cạn kiệt. Vừa rồi hắn còn thi triển Hóa Linh Thú Ấn khiến cho nàng ta càng thêm bị thương. Mà bản thân Lục Lâm Thiên lại là Linh Vũ song tu, chân khí khô kiệt thì còn linh lực.

– Hiện tại ai là kẻ nỏ mạnh hết đà?

Lục Lâm Thiên nhìn qua thân thể mềm mại đang bị đẩy lùi kia không khỏi cười lạnh một tiếng. Thân hình lần nữa bắn tới, tốc độ giống như quỷ mị. Lúc này, một đạo trảo ấn mang theo không gian vặn vẹo dùng một xu thế lôi đình hung hăng đánh vào trên người thân thể mềm mại kia.

Phanh.

Kình khí cường hãn trên trảo ấn trút xuống, trực tiếp khiến cho thân thể mềm mại kia rêи ɾỉ một tiếng, sau đó hung hăng đập xuống mặt đất. Cả mặt đất run rẩy, vết nứt lan tràn ra bốn phía.

Nhìn Lăng Thanh Tuyền bị rơi xuống mắt đất, đám khán giả bốn phía lúc này lập tức xôn xao. Lăng Thanh Tuyền không ngờ cũng bị bức tới tình trạng như vậy.

Phốc Phốc.

Trong đá vụn đầy trời, Lăng Thanh Tuyền lại một lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, thân thể uể oải đứng dậy.

– Tới ta.

Đối với ánh mắt mọi người chung quanh, Lục Lâm Thiên không thèm để ý tới. Quyền ấn trong tay run lên, thân thể lần nữa nhào tới. Một đạo quyền ấn nhanh chóng hung hăng đánh vào thân thể Lăng Thanh Tuyền còn chưa đứng vững.

Phanh.

Thân thể mềm mại của Lăng Thanh Tuyền lần nữa bị đánh bay, giống như một con chim bị đoạn cánh, trực tiếp bị nện xuống mặt đất cách đó mấy chục thước.

Sưu.

Lục Lâm Thiên lần nữa xẹt qua không gian rồi đáp xuống bên cạnh Lăng Thanh Tuyền trong ánh mắt kinh hãi của vô số người. Quang mang dưới chân hắn lập lòe, trực tiếp dùng một cước đá vào trên thân thể mềm mại kia. Lúc này Lục Lâm Thiên không chút do dự nào. Nữ nhân này ba lần bốn lượt muốn giết hắn cho nên lúc này Lục Thiếu Du tuyệt đối không thương hoa tiếc ngọc. Nữ nhân này tuyệt đối không phải là kẻ bình thường, một khi có cơ hội, hắn mà rơi vào trong tay nàng ta thì hậu quả không cần nói cũng biết.

Phanh.

Lại một cước hung hăng đá vào trên bụng Lăng Thanh Tuyền. Lăng Thanh Tuyền lại bị đá bay lên không trung, miệng phun ra một ngụm máu.

Tất cả mọi người đều vô cùng kinh hãi, Lăng Thanh Tuyền này dầu gì cũng là một trang tuyệt sắc, chỉ sợ là bất luận một nam nhân nào cũng không thể làm được việc như Lục Lâm Thiên làm bây giờ. Cho dù là người có ý chí sắt đá, muốn ra tay hung ác như vậy chỉ sợ cũng phải do dự một chút. Thế nhưng Lục Lâm Thiên bây giờ lại trực tiếp đem nàng ta chà đạp, hoàn toàn không có một chút thương hoa tiếc ngọc nào. Trình độ lạt thủ tồi hoa khiến cho người ta mở mắt.

Khi Lăng Thanh Tuyền lần nữa phun ra một ngụm máu, tất cả mọi người chung quanh lập tức yên tĩnh, há hốc mồm nhìn vào trên quảng trường. Sắc mặt đám người Thánh Nữ Tử Yên của Thiên các, Đạm Đài Tuyết Vi, Nguyên Nhược Lan đều đại biến. Các nàng thật không ngờ Lục Lâm Thiên lại có thể ra tay hung ác với một nữ tử tuyệt sắc như vậy.

– Tiểu tặc này, người ta tốt xấu gì cũng là nữ nhân a.

Vân Hồng Lăng hay ghen lúc này cũng khó mà cầm lòng được.

– Lục Lâm Thiên, ngươi có phải là nam nhân hay không? Sao lại không thương hoa tiếc ngọc như vậy.

Lam Thập Tam nắm chặt hai tay, ánh mắt chăm chú nhìn vào trên quảng trường.

Trên quảng trường, khi tro bụi tiêu tán, Lăng Thanh Tuyền lúc này toàn thân đã loang lổ vết máu, khuôn mặt trắng bệch vô cùng đáng sợ. Trên dung nhan tuyệt mỹ hiện tại vô cùng thê thảm. Mà trong đôi mắt kia hiện tại hiện lên sự phức tạp cùng với vô lực nhìn chăm chú vào thanh niên áo xanh phía xa. Thân thể cố gắng đứng lên.

Trong ánh mắt Lăng Thanh Tuyền vốn chỉ là cao ngạo cùng lạnh lẽo, thế nhưng lúc này ánh mắt lại chuyển thành phức tạp. Có thể nói là ủy khuất, không cam lòng, còn có oán hận. Những năm gần đây nàng chỉ có thể chịu khuất nhục trước mặt nam tử áo xanh này. Một lần lại một lần. Hôm nay nàng lại một lần nữa chịu sự khuất nhục này dưới ánh mắt của ngàn vạn người.

– Ta nói rồi, rơi vào trong tay ta ngươi sẽ hối hận.

Lục Lâm Thiên oàn toàn không để ý tới sự sống chết của Lăng Thanh Tuyền. Nếu như hôm nay người bị thua là hắn, kết cục có thể nghĩ tới. Nếu như lúc trước hắn ở Đào Hoa Yến bị nàng bắt đi thì hiện tại hơn phân nữa đã là người chết rồi.

Thanh âm lạnh lẽo vừa dứt, thân thể Lục Lâm Thiên lần nữa từ phía trên lao thẳng xuống, một đạo quyền ấn nhanh chóng được ngưng tụ.

– Thiếu chủ nhà ta nhận thua, nhanh dừng tay cho ta.

Lúc này một tiếng hét lớn mang theo sự trầm thấp vang vọng trong không gian. Lập tức có một thân ảnh phá không xuất hiện.

Lúc này một đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện. Người này mặc một bộ y phục màu xám, ngay cả đầu cũng được áo bào xám bao phủ, chỉ lộ ra đôi mắt đen nhanh, ánh mắt người này cực kỳ lạnh lẽo.

Người này lập tức đáp xuống bên người Lăng Thanh Tuyền, mắt nhìn một đạo quyền ấn của Lục Lâm Thiên đánh tới, năng lượng lập tức hội tụ, hung hăng đánh về phía Lục Lâm Thiên.

– Là Không Linh Vương.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, người tới không phải là ai khác mà chính là Không Linh Vương khi trước ở trong thành Cự Giang tập kích hắn.

– Hừ, quấy rầy thi đấu, dám động thủ với người của chúng ta. Không Linh Vương, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Chương 1363: Thắng liên tiếp chín trận (1)

Trong nháy mắt, một đạo khí tức cường hãn trên không trung đột nhiên xuất hiện. Ngay sau đó có một thanh âm trầm thấp vang lên trong không gian.

– Không Linh Vương, lui ra cho bổn vương.

Cùng một lúc, lại là một tiếng hét lớn vang lên, một cỗ linh lực bàng bạc cùng chân khí lập tức khuếch tán.

– Không Linh Vương, thi đấu do Thiên Địa các chúng ta tổ chức còn chưa tới lượt ngươi tới quấy rối.

Thanh âm Kình Linh Vương vừa dứt, thân thể lập tức biến mất tại chỗ.

Đột nhiên trước người Lục Lâm Thiên có bốn đạo thân ảnh xuất hiện. Bốn đạo thân ảnh này xuất hiện có ba người nhanh như thiểm điện ra tay. Một đạo quyền ấn bằng chân khí, một đạo chưởng ấn bằng linh lực, còn có một đạo lưu vân, ba đạo công kích lập tức đánh thẳng tới Không Linh Vương.

Bốn đạo thân ảnh, ba đạo công kích, ánh mắt người áo đen gọi là Không Linh Vương lúc này đột nhiên khẽ đổi. Trên khuôn mặt nhanh chóng xuất hiện vẻ kinh hãi.

Phanh Phanh.

Trong nháy mắt mấy đạo lực lượng này đồng thời đánh vào trên quyền ấn của Không Linh Vương, cả không gian run lên. Mấy đạo kình khí khủng bố va chạm, không gian như sụp đổ. Một vòng xoáy lập tức xuất hiện, năng lượng khủng bố bị thôn phệ vào trong, sau đó vòng xoáy biến mất trong không gian.

Cảnh tượng trên không trung vô cùng rung động nhân. Trong lòng khán giả có mặt lúc này tim không khỏi đập nhanh hơn vài phần.

Tuy rằng không tạo thành rung động như Lục Lâm Thiên và Lăng Thanh Tuyền vừa mới giao thủ, thế nhưng sự rung động này mang lại, cho dù là hai người Lục Lâm Thiên với Lăng Thanh Tuyền cũng không thể tạo thành.

Phốc.

Thân hình Không Linh Vương giống như gặp phải đả kích lảo đảo lui về phía sau. Mỗi một lần Không Linh Vương lùi lại trên mặt đất đều lưu lại một cái hố sâu lớn. Một ngụm máu tươi từ trong miệng hắn được phun ra.

– Nhạc phụ, nhạc mẫu.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, quyền ấn trong tay thu liễm. Người tới chính là Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Khâu Mỹ Vi còn có Kình Linh Vương.

– Kình Linh Vương, Bôn Dật Vương, Ngọc Linh Vương, Tứ Tuyệt Yêu Cơ, lấy nhiều bắt nạt ít thì coi là bổn sự gì?

Mí mắt Không Linh Vương khẽ giật, nhìn vào bốn người rồi ngưng trọng nói.

– Lão đại.

– Chủ nhân.

– Chưởng môn gặp nguy hiểm.

Trong Phi Linh môn, tất cả mọi người lập tức nhảy xuống phía dưới. Tất cả đều là Vũ Vương cùng Linh Vương, lại thêm yêu thú thất giai, cỗ khí thế kia cũng vô cùng kinh người.

– Nực cười, ngươi đủ tư cách sao? Lần trước để ngươi trốn, chẳng lẽ ngươi thực sự cho rằng bổn vương không dám giết ngươi sao?

Vân Khiếu Thiên lạnh lùng quát lên một tiếng, một cỗ sát khí lập tức tràn ra. Trước mặt mọi người dám động tới con rể hắn, hắn há có thể bỏ qua cho người này. Sát khí trên người Vân Khiếu Thiên lan tràn, cả không gian run lên. Cỗ sát khí này khiến cho không gian bỗng nhiên lạnh lẽo. Đủ để thấy bình thường Vân Khiếu Thiên nở nụ cười, thế nhưng một khi động thủ, tuyệt đối không phải là người nhân từ nương tay. Cỗ sát khí này đã đủ để thấy được điều đó.

– Không Linh Vương, ngươi dám quấy rối thi đấu, coi chúng ta không tồn tại sao?

Lúc này linh lực trên người Lữ Chính Cường bùng lên, một cỗ hàn ý lan tràn ra chung quanh.

Nhìn Vân Khiếu Thiên và Lữ Chính Cường, ánh mắt Không Linh Vương trầm xuống, sau đó nhìn Kình Linh Vương, tay lau vết máu khóe miệng rồi nói:

– Kình Linh Vương, quy củ của thi đấu chính là không được cố ý giết người. Lục Lâm Thiên này rõ ràng muốn giết người, Thiên Địa các các ngươi lẽ nào chỉ toàn nói suông thôi sao?

– Nực cười, nếu như không nhận thua thì coi như bị đánh chết cũng là tự mình tìm lấy.

Vân Khiếu Thiên lạnh nhạt nói.

– Lão đại.

– Chủ nhân.

– Chưởng môn.

Trong nháy mắt, Tiểu Long, Huyết Mị, Hắc Hùng, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thiên Độc Yêu Long mang theo không ít động tĩnh đáp xuống bên người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật đầu bảo mọi người lùi lại. Có đám người Vân Khiếu Thiên cùng Kình Linh Vương xử lý, hắn cũng không cần quá lo lắng.

– Không Linh Vương, dựa theo quy củ mà nói, trước khi tự mình nhận thua thì thi đấu cũng không tính là chấm dứt, ngươi đã quấy rối thi đấu.

Kình Linh Vương nói.

– Kình Linh Vương, thiếu chủ nhà ta đã hôn mê, ngươi cảm thấy nàng còn lực tái chiến sao? Nếu như thiếu chủ nhà ta có chuyện gì thì Thiên Địa các các ngươi sẽ bị trả thù đầu tiên, chó gà không tha.

Không Linh Vương nhìn thấy Kình Linh Vương lập tức nói. Lúc này không biết từ khi nào Lăng Thanh Tuyền kia đã hôn mê.

– Không Linh Vương, Linh Vũ giới các ngươi còn chưa đủ uy hĩếp được Thiên Địa các chúng ta. Thiên Địa các không phải là ai muốn động vào cũng được.

Ánh mắt đảo qua trên người Không Linh Vương rồi Lăng Thanh Tuyền đã hôm mê, ánh mắt Kình Linh Vương trầm xuống rồi nói:

– Lăng Thanh Tuyền đã mất đi lực tái chiến, coi như đã thua.

– Nếu như bị thua thì ta sẽ dẫn người đi.

Không Linh Vương nhìn Kình Linh Vương, Lữ Chính Cường, Vân Khiếu Thiên, Khâu Mỹ Vi rồi lập tức muốn mang Lăng Thanh Tuyền rời đi.

– Hừ, còn muốn đi sao.

Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường lần đầu tiên có sự ăn ý. Hai người một trái một phải lập tức phong tỏa đường lùi của Không Linh Vương. Dám động thủ với con rể của bọn hắn, bọn hắn đương nhiên sẽ không tha cho kẻ này.

– Bôn Dật Vương, Ngọc Linh Vương, đây chính là địa bàn của Thiên Địa các. Các ngươi dám động tay động chân, chẳng lẽ không coi Thiên Địa các vào đâu sao? Chẳng lẽ những lời Thiên Địa các nói chỉ để đó cho vui sao?

Nhìn Vân Khiếu Thiên cùng Lữ Chính Cường vây khốn bản thân mình, sắc mặt Không Linh Vương cũng cực kỳ khó coi.

– Hai vị chưởng môn, bất luận là hai người có ân oán gì, hôm nay cũng không phải là thời điểm giải quyết, các vị cho ta chút mặt mũi đi.

Cơ mặt Kình Linh Vương khẽ run rẩy, lập tức nói với Vân Khiếu Thiên cùng Lữ Chính Cường.

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên trầm xuống, khí tức quanh người thu lại. Mặt mũi của Thiên Địa các đương nhiên hắn không thể không cho. Huống chi đây cũng là địa bàn của Thiên Địa các, Lục Lâm Thiên cũng không có chuyện gì cho nên chỉ có thể ngừng tay mà thôi.

Linh lực quanh người Lữ Chính Cường thu lại, thân thể lùi ra, lúc này động thủ quả thực không phải là lúc.

– Hừ.

Ánh mắt nhìn về phía mọi người, vẻ mặt Không Linh Vương cực kỳ khó coi. Thân thể lóe lên một cái, lập tức mang theo Lăng Thanh Tuyền đã hôn mê biến mất trong không trung.

Hết thảy những chuyện này Lục Lâm Thiên đều nhìn thấy, thế nhưng hắn cũng không có cách nào khác. Vốn hắn muốn nhân cơ hội bắt Lăng Thanh Tuyền này, thế nhưng bây giờ cũng không có biện pháp nào. Chuyện này không hợp quy củ của thi đấu, Thiên Địa các không có khả năng mặc kệ. Xem ra chỉ có thể nghĩ biện pháp khác. Thế nhưng không biết sau này hắn có cơ hội như thế này nữa hay không.

– Bái kiến hai vị nhạc phụ cùng nhạc mẫu.

Lục Lâm Thiên lập tức đi tới trước mặt Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường cùng Khâu Mỹ Vi rồi hành lễ. Vào thời điểm mấu chốt, mấy vị nhạc phụ nhạc mẫu này cũng đã tới kịp.

– Lâm Thiên, con không sao chưa?

Khâu Mỹ Vi nhanh chóng hỏi Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tế không có việc gì, cũng không đáng ngại cho lắm.

Chương 1364: Thắng liên tiếp chín trận (2)

Lục Lâm Thiên gật đầu nói. Hắn chỉ là tiêu hao quá nhiều mà thôi, trên người cũng có một ít thương thế nhẹ.

– Hừ.

Mà lúc này hai người Lữ Chính Cường cùng Vân Khiếu Thiên cùng hừ lạnh một tiếng, lại đối chọi gay gắt. Thật không biết hai người này rốt cuộc có mâu thuẫn gì.

– Lục Lâm Thiên, Lăng Thanh Tuyền đã mất đi lực tái chiến cho nên trận thứ chí này ngươi thắng.

Kình Linh Vương nhìn phương hướng Lăng Thanh Tuyền cùng với Không Linh Vương biến mất, trầm tư một lát rồi quay về phía Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Lục Lâm Thiên liên tục chiến thắng.

Trên đài cao, thanh âm của đại hán mặc hoàng bào mang theo sự kích động vang vọng trên quảng trường.

Oanh.

Sự việc vừa rồi cũng không ảnh hưởng tới sự nhiệt tình của tất cả mọi người. Liên tục chiến thắng chín trận, thủ đoạn cuối cùng mọi người đều nhìn thấy trong mắt. Cho nên lúc này ngàn vạn người bốn phía lập tức hô lớn, tiếng ầm ĩ kinh thiên quanh quẩn trong không trung.

Tất cả mọi người đều hiểu rõ, thắng liên tiếp chín trận đã chắc chắc đoạt được quán quân, cũng chính là cường giả đứng đầu thập đại cường giả trẻ tuổi trên đại lục đã xuất hiện. Lục Lâm Thiên này quả thực người cũng như tên, thực lực như vậy đúng là rợn người. Trong lòng ngàn vạn người lúc này đã khắc thật sâu vào trong lòng thân ảnh tay cầm huyết đao, thân mặc áo giáp cùng với cánh chim màu xanh kia. Thân ảnh này giống như một chiến thần, một bất tử chiến thần, liên tục thắng chín trận. Mấy trận cuối cùng đều vượt cấp đánh bại đối thủ, quá mức rung động.

– Ca ca thắng rồi.

Lục Tâm Đồng, Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng lúc này cũng đã tới phía sau đám người Phi Linh môn. Nhìn Lục Lâm Thiên cùng với đám người Lữ Chính Cường, Kình Linh Vương đứng phía trước cho nên tam nữ cũng không dám tiến lên. Lúc này nghe thấy thanh âm trên đài cao tam nữ lập tức mỉm cười. Thắng liên tiếp chín trận tương đương với người đứng đầu, không ai có thể rung chuyển vị trí này nữa. Mà cũng không có ai có đủ thực lực rung chuyển vị trí này.

Tiếng hoan hô quanh quẩn trong không trung. Cảm nhận được bầu không khí này, Lục Lâm Thiên chắp tay đứng lặng yên. Ba mươi năm trước sư huynh Sát Phá Quân của hắn không biết cũng cảm nhận được cảm giác như thế này hay không? Cảm giác này quả thực không tệ một chút nào.

Nhìn Lục Lâm Thiên, tất cả đám người trên đài cao không khỏi thầm than một tiếng. Trẻ tuổi mà đã có thực lực như thế, người đứng đầu trong thập đại cường giả trẻ tuổi, Lục Lâm Thiên này tuyệt đối đã được coi là cường giả. Đặc biệt là lực phòng ngự kinh người cùng phòng ngự linh hồn kia khiến cho không ít cường giả trên đài đều phải nhớ trong lòng. Lục Thiếu Du này rất khó dây vào.

Trên đài, chỉ có Gia Cát Tây Phong, Tuyệt Linh Vương, Bạch Vạn Tượng là ánh mắt hiện lên hàn y, kết quả này như xát muối vào lòng bọn hắn. Bởi vì kết quả này không phải là thứ mà bọn hắn mong muốn.

Nguyên Nhược Lan, Đạm Đài Tuyết Vi, Tử Yên, Lam Thập Tam lúc này nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt cũng có chút biến hóa.

Mí mắt Nguyên Nhược Lan không ngừng giật giật. Khi trước trên đại hội Tam tông Tứ môn nàng bị thua, sau đó nàng đã tu luyện không ngừng nghỉ trong kiếm chủng mấy năm, vốn cho rằng có thể rửa sạch hết sỉ nhục lần trước. Không ngờ cuối cùng vẫn thua trong tay Lục Lâm Thiên. Mà ngay cả Lục Vô Song nàng cũng bị thua, lần này đả kích đối với nàng vô cùng lớn.

– Lục Lâm Thiên, ta nhất định sẽ không thua ngươi.

Nguyên Nhược Lan khẽ cắn chặt răng, một vết máu từ khóe miệng tràn ra.

Lúc này Lam Thập Tam cũng nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, chiến ý trong mắt bùng lên.

– Hóa ra thực sự là hắn.

Trong đội hình của Vạn Thú Tông, sau khi Lục Lâm Thiên bại lộ thân phận thì Lam Linh luôn nhìn chằm chằm vào hắn. Lúc này Lam Linh khẽ thì thào nói.

Trên thính phòng, Hoàng Chí Lương há hốc mồm, vô cùng khẩn trương cùng kích động nói:

– Thắng tám trăm ngàn, tám trăm ngàn a.

Tỷ muội Hoàng gia cũng vô cùng cao hứng, kích động. Đồng thời khi nhìn thấy những nữ tử tuyệt mỹ cạnh Lục Lâm Thiên lúc này, vẻ mặt không khỏi ảm đạm, ánh mắt phức tạp.

– Thắng, lại thắng, thắng liên tiếp chín trận rồi.

Trong Vân Dương Tông, Vũ trưởng lão cao hứng nhảy dựng lên, tay chân kích động không tự chủ được mà hung hăng vỗ vào sau đầu Tống trưởng lão. Thanh âm trầm thấp vang lên khiến cho mọi người chung quanh đều nghe thấy rõ ràng.

– Vũ trưởng lão, ta sẽ không để yên cho ngươi.

Tống trưởng lão đứng dậy, hai mắt trợn ngược. Ai biết lần này Vũ trưởng lão lại không đập vào đùi mà trực tiếp vỗ vào đầu. Hắn không chú ý cho nên lại bị trúng chiêu.

– Thắng, thắng liên tiếp chín trận.

Vũ trưởng lão lúc này cũng không ý thức được mình đang làm cái gì, vẫn vô cùng kích động khoa tay múa chân, sau đó trực tiếp quay người ôm Tống trưởng lão, hung hăng hôn vào mặt Tống trưởng lão một cái.

Lần này Vũ trưởng lão dường như còn chưa đủ nghiền, nhanh chóng bổ nhào vào người Tạ trưởng lão, hung hăng hôn vào khuôn mặt được bảo dưỡng khá tốt của Tạ trưởng lão, hai tay thì ôm thật chặt.

Khi chung quanh lặng ngắt như tờ thì Vũ trưởng lão mới ý thức được là mình đang làm gì. Không ngờ hắn lại đem thặng nữ lớn tuổi nổi danh trong Vân Dương Tông ôm vào lòng, lại còn hôn một cái. Sắc mặt hắn lập tức trắng bệch, gây ra như phỗng.

– Ngươi còn không buông ra.

Tạ trưởng lão trong nháy mắt sững sờ, bản thân mình không ngờ lại bị Vũ trưởng lão ôm vào trong ngực, trên mặt lập tức đỏ ửng, sau đó kinh ngạc nói một tiếng.

– Tạ trưởng lão, ta không phải cố ý, thất thố, thất thố mà thôi.

Vũ trưởng lão vốn không sợ trời không sợ đất lúc này vô cùng sợ hãi, thành thật buông Tạ trưởng lão ra. Lập tức đứng ở một bên.

Tống trưởng lão vốn định không để yên cho Vũ trưởng lão, thế nhưng nhìn thấy Vũ trưởng lão ôm Tạ trưởng lão thì lập tức cứng họng, quên luôn tìm Vũ trưởng lão gây phiền toái.

– Vũ trưởng lão lần này xong đời rồi.

Không ít trưởng lão trong Vân Dương Tông cười thầm. Ngày đó còn trẻ bọn họ đều là tùy tùng của Tạ trưởng lão này a. Không ai không thể âu yếm nàng, cho tới bây giờ cũng có người nhớ thương nàng không ít. Thế nhưng tính tình của Tạ trưởng lão này không dễ chịu chút nào. Mà bây giờ Vũ trưởng lão không ngờ lại làm như vậy với Tạ trưởng lão, chỉ sợ phiền toái lớn sắp xảy ra rồi.

– Lục Lâm Thiên, ngươi đã thắng liên tiếp chín trận, không còn ai có thể khiêu chiến nữa, ngươi có thể được nghỉ ngơi, chờ thi đấu xếp hạng chấm dứt.

Kình Linh Vương nhìn Lục Lâm Thiên không khỏi khẽ thở dài một tiếng. Đây không phải là kết quả trong tưởng tượng của hắn. Vốn trong lòng hắn nghĩ, bất kể như thế nào, Thánh Nữ Thiên các muốn lấy được vị trí đầu tiên sẽ dễ như trở bàn tay, hết thảy những biến cố này sợ rằng Thiên Địa các cũng không ngờ tới. Bằng không bọn họ sao dám xuất ra một kiện Linh Khí Địa cấp rồi lại tăng thêm một khỏa Long Dương linh quả cơ chứ.

Thắng liên tiếp chín trận, Lục Lâm Thiên khẽ mở miệng cười. Sắc mặt khi linh lực được thu liễm lập tức trắng bệch. Sau khi Lăng Thanh Tuyền này thua, hắn đã thắng tròn chín trận, có thể an tâm nghỉ ngơi rồi.

Chương 1365: Xếp hạng cuối cùng

Lục Lâm Thiên thả người nhảy lên trên đài cao sau đó lập tức đi tới trước mặt Vũ trưởng lão đang đứng trước mặt Tạ trưởng lão không biết nói gì.

– Đệ tử bái kiến sư phụ.

Lục Lâm Thiên quỳ một gối rồi hành lễ, vị sư phụ này tuyệt đối đáng để hắn hành lễ.

– Hóa ra Lục Lâm Thiên này đúng là đồ đệ của Vũ Ngọc Tiền a.

Lục Lâm Thiên hành lễ khiến cho đám người mấy sơn môn chung quanh kinh ngạc.

– Đồ nhi ngoan, con không có việc gì là tốt rồi, sư phụ biết con sẽ không làm sao mà.

Vũ Ngọc Tiền lập tức kéo tên đệ tử bảo bối của mình vào trong ngực, đồng thời trong lòng cũng vô cùng kích động. Có đồ đệ như thế, hắn đã mãn nguyện, thử hỏi có đệ tử, môn hạ của ai trong thiên hạ này có thể đạt được độ cao như đệ tử hắn.

Nhìn sự quan tâm trong ánh mắt của sư phụ, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy ấm áp. Vị sư phụ này, mấy năm nay đã già đi không ít.

– Chư vị trưởng lão.

Lục Lâm Thiên lập tức thi lễ với chúng trưởng lão. Dù sao phụ mẫu hắn đều đang ở trên Vân Dương Tông, cũng không thể thất lễ.

Thân phận địa vị của Lục Lâm Thiên lúc này đâu còn giống với khi trước nữa, chúng trưởng lão cũng không dám vô lễ, liền lập tức đáp lễ rồi chúc mừng Lục Lâm Thiên thắng liên tiếp chín trận. Vũ Ngọc Tiền ở bên cạnh lúc này dường như cũng thơm lây, một mực mỉm cười.

Sau khi hàn huyên một phen, Vân Khiếu Thiên cũng trở về trong đội hình Vân Dương Tông. Lục Lâm Thiên một lần nữa chào hỏi rồi mới trở về vị trí của Phi Linh môn. Thi đấu kế tiếp cũng không có liên quan quá lớn tới hắn nữa.

Trong Vạn Thú Tông, Lam Linh nhìn qua thân ảnh màu xanh quen thuộc kia, trong lòng có cảm giác dường như hai người càng ngày càng xa. Một cái rãnh lớn trong lúc vô hình càng ngày càng mở rộng, khiến cho khoảng cách giữa hai người càng xa.

Trong Phi Linh môn, đám người Thanh Hỏa lão quỷ, Tả Thiên Khung, Linh Vũ song quái hành lễ, cả đám đều kích động không thôi. Lục Lâm Thiên lập tức nói chuyện phiếm với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cùng Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh vài câu, dù sao nơi này cũng không phải nơi tiện nói chuyện.

Trên các hòn đảo bốn phía, mãi một lúc lâu sau mới bình thường trở lại. Lúc này sắc trời cũng đã tới hoàng hôn, liên tiếp kịch chiến đã trải qua một ngày.

Mà lúc này thi đấu bài danh cũng không nghỉ ngơi, phải chiến cho tới cuối. Thế nhưng buổi tối cũng không thích hợp thi đấu, tăng thêm vừa rồi mấy trận giao thủ cuối cùng, cả quảng trường đã là một mảnh bừa bội. Cho nên tất cả các sơn môn lớn sau khi thương nghị một phen liền tuyên bố tạm ngừng khiêu chiến. Đến sáng sớm ngày mai mới bắt đầu. Ngay trong đêm, các đệ tử Thiên các bắt đầu chữa trị quảng trường, những người khác cũng nhân cơ hội khôi phục thực lực.

Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng ăn vào đan dược rồi điều tức. Chân khí trong cơ thể tiêu hao gần như cạn kiệt, đã không còn lực tái chiến. Phương diện linh lực cũng tiêu hao rất nhiều, trên người cũng có một ít thương thế. Bất quá nhờ có Bất Diệt huyền thế, chút thương thế kia cũng không đáng lo ngại, chỉ là một chút thương thế nhỏ mà thôi.

Trong những lần giao chiến này, Lục Lâm Thiên đối với thực lực của mình cũng đã có sự lý giải nhất định. Sau khi bại lộ Linh Vũ song tu, thực lực của hắn cũng không tính là yếu. Thế nhưng chỉ sợ cũng vẫn còn chưa đủ. Trong đám người trẻ tuổi, hắn có thể miễn cưỡng không có mấy đối thủ. Thế nhưng trước mặt những cường giả khác hắn vẫn không đủ, còn kém không ít. Kế tiếp, đối với việc tu luyện hắn cũng không thể nơi lỏng được.

Bất kể như thế nào, có được Long Dương linh quả thì Lục Lâm Thiên cũng thở ra được một hơi. Có Long Dương linh quả, thương thế của Nam thúc có thể sớm khôi phục một chút, mà sau khi Nam thúc khôi phục thực lực thì có lẽ hắn sẽ không cần phải lo lắng tới Linh Vũ giới kia nữa.

Sau khi phục dụng đan được, Lục Lâm Thiên nhanh chóng tiến vào trạng thái khôi phục. Trong đội hình Phi Linh môn, chung quanh lại có thêm người Vân Dương Tông cùng Linh Thiên môn có mặt, Lục Lâm Thiên ngược lại vô cùng yên tâm điều tức. Âm Dương Linh Vũ Quyết vận chuyển, tốc độ khôi phục cực nhanh. Thế nhưng tiêu hao mấy ngày qua cực kỳ khổng lồ, cho nên muốn khôi phục cũng không phải là chuyện trong thời gian ngắn có thể làm được.

Trong một đêm, trên những hòn đảo bốn phía không ngừng vang lên tiếng nghị luận. Chín trận khiêu chiến của Lục Lâm Thiên trở thành đề tài nghị luận của mọi người. Thân phận của Lục Lâm Thiên cũng truyền đến trong tay tất cả mọi người.

Sáng sớm ngày hôm sau, thi đấu bài danh lại một lần nữa bắt đầu. Bất quá không còn khiêu chiến kinh thiên động địa giống như ngày hôm qua nữa. Tuy rằng khiêu chiến vô cùng kịch liệt, thế nhưng cũng không khiến cho mọi người quá rung động. Mà ngay cả những người dự thi, trong lòng đều có chút áp lực. Tất cả mọi người đều biết rõ, dù như thế nào thì cũng không thể chiếm được vị trí đầu tiên nữa. Mà thực lực của bọn họ, cũng không thể vượt qua hai người Lăng Thanh Tuyền cùng Lục Lâm Thiên.

Thi đấu kế tiếp vô cùng kịch liệt, nhưng cảm xúc của đám khán giả vẫn tụt đi không ít. Cũng may lúc này có không ít mỹ nữ tuyệt sắc thi đấu cho nên vẫn khiến cho không ít người cực kỳ hưng phấn.

Mà thi đấu sau đó Lục Tâm Đồng càng thêm nổi bật, một thân độc công vô cùng quỷ dị khiến cho đối thủ liên tiếp thất bại. Tới xế chiếu, bài danh của thập đại cường giả trẻ tuổi đồng lứa rốt cuộc cũng được thống kê ra.

Người đứng thứ nhất đương nhiên là Lục Lâm Thiên, thắng liên tiếp chín trận đã sớm yên ổn ở vị trí đầu tiên, đây là chuyện chắc chắn.

Mà người thứ hai, bởi vì Lăng Thanh Tuyền của Linh Vũ giới đã rời khỏi, cho nên bị Thánh Nữ Tử Yên của Thiên các đoạt được. Tử Yên cũng đánh bại bảy người còn lại.

Về phần người thứ ba kỳ thật khiến cho tất cả mọi người cảm thấy có chút ngoài ý muốn. Đó chính là Lục Tâm Đồng của Phi Linh môn. Tiểu Độc ma này chỉ thua ở trong tay Tử Yên, mà lại cùng Dương Quá đại chiến một giờ ngang tay, căn bản không có cách nào phân ra thắng bại, cho nên cuối cùng chỉ có thể tính hai người ngày ngang tay mà thôi.

Ngay sau đó Dương Quá cũng giao thủ với Lam Thập Tam một hồi. Hai người cũng mất một giờ mà không có cách nào phân ra thắng bại. Luận thực lực thì Dương Quá mạnh hơn một chút, bất quá thủ đoạn của Lam Thập Tam thì nhiều hơn không ít, lại có Vũ Linh khí trên người cho nên chiếm được không ít tiện nghi mà đánh ngang tay.

Hai người này ngang tay, mà bởi vì Lam Thập Tam thua trong tay Lục Tâm Đồng cho nên Dương Quá xếp ở vị trí thứ tư.

Về phần thứ năm cũng không phải là của Lam Thập Tam, một lần nữa Lam Thập Tam lại thua vì ảo cảnh trong tay Đạm Đài Tuyết Vi, điểm tích lũy lại mất đi một phần, cho nên chỉ có thể xếp thứ sáu. Mà Đạm Đài Tuyết Vi thì xếp thứ năm. Ảo cảnh cùng mị công của nàng khiến cho không ít người bất tri bất giác bị hãm vào trong đó. Điều này khiến cho chúng cường giả sợ hãi, thán phục mãi không thôi.

Chương 1366: Đột nhiên làm khó dễ (1)

Về phần thứ bảy thì chính là Nguyên Nhược Lan. Nguyên Nhược Lan thua trong tay Lục Vô Song, bất quá điểm tích lũy lại lớn hơn một phần so với Lục Vô Song, thực lực dù sao cũng mạnh hơn Lục Vô Song. Mà Lục Vô Song cũng không có thi triển cỗ khí tức quỷ dị kia, cho nên cuối cùng đạt được vị trí thứ tám, Vân Hồng Lăng là thứ chín.

Lăng Thanh Tuyền không thi đấu cho nên xếp ở vị trí cuối cùng, kết quả này vốn ngay từ đầu mọi người cũng không ngờ tới. Tuy rằng Lăng Thanh Tuyền xếp cuối cùng, thế nhưng trong lòng tất cả mọi người đều rõ, thực lực của Lăng Thanh Tuyền này tuyệt đối đủ để xếp thứ hai.

Khi bài danh của mọi người được Thiên Địa các tuyên bố ra bên ngoài, ngàn vạn khán giả bốn phía lần nữa sôi trào. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng dừng điều tức.

Phù.

Từ trong cơ thể thở ra một ngụm trọc khí, Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra. Một ngày một đêm điều tức, tăng thêm đan dược phụ trợ ngược lại cũng không còn gì đáng ngại quá. Bất quá muốn khôi phục cũng không phải thời gian ngắn.

Bài danh vừa rồi Lục Lâm Thiên cũng đã nghe thấy. Cảm nhận không khí sôi trào bốn phía, Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười, tay sờ sờ cái mũi của mình.

– Ồ, không nghĩ tới lần này cũng có thể gặp lại.

Trong đám người Lục Lâm Thiên quét mắt về phía thính phòng lập tức nhìn thấy ba đạo thân ảnh quen thuộc trong đám người chằng chịt. Đó chính là Tuyệt Linh Vương, tông chủ Tuyệt Linh Tông, còn có Bạch Vạn Tượng của Vạn Tượng môn và Khoái Kiếm Vương.

– Đại tiểu thư cũng tiến vào top ba, tốt lắm.

Đám người Phi Linh môn hiện tại vô cùng kích động. Từ khi gia nhập Phi Linh môn cho tới bây giờ, những người này vốn là tán tu cho nên đã sớm coi Phi Linh môn chính là tiền đồ của mình, là nhà của mình. Trong Phi Linh môn bọn hắn là người có tiếng nói, tài nguyên trong môn cho bọn hắn cũng nhiều tới dọa người. Hiện tại ai mà dám động tới Phi Linh môn tương đương với việc động vào bọn hắn. Mà lúc này Phi Linh môn lại có hai người tiến vào top ba, người đừng đầu thập đại cường giả trẻ tuổi lại là chưởng môn, điều này khiến cho đám tán tu như bọn họ sôi sục. Tán tu vốn tự do, thế nhưng nào có tâm tình cùng vinh cùng nhục như lúc này.

– Tốt.

Đệ tử tiến vào top ba thập đại cường giả trẻ tuổi, tâm tình Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh vô cùng tốt.

– Chúc mừng người tiến vào top mười thập đại cường giả trẻ tuổi. Ngày hôm nay sắc trời đã tối. Ngay mai chúng ta sẽ phái người tới đón chư vị vào Thiên Địa các nhận linh khí. Hiện tại thi đấu chọn ra thập đại cường giả tới đây là kết thúc, đa tạ chư vị ủng hộ. Thiên Địa các chúng ta cảm ơn.

Kình Linh Vương đứng dậy, thanh âm quanh quẩn trên quảng trường.

– Chấm dứt rồi sao?

Ngàn vạn người khẽ thở dài, vẫn còn cảm giác chưa thỏa mãn.

Lúc này mặt trời đã ngả về phía tây, trên quảng trường bao la lại một lần nữa trở thành một đống hỗn độn.

Đám người trên thính phòng cùng với hòn đảo bốn phía chậm rãi đứng dậy rời đi. Thi đấu đã chấm dứt, việc lớn như vậy không biết lần sau được tổ chức là khi nào.

Trong lòng mọi người đều có chút cảm thán. Lần thi đấu này quả thực khiến cho người ta cảm thấy đã mắt.

– Phải giải quyết đám người này, bằng không về sau sẽ phiền toái lớn.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, ánh mắt vẫn luôn tập trung trên ba người kia. Đặt biệt là thực lực Linh Vương ngũ trọng của Tuyệt Linh Vương, thực lực của tên này dường như gần đây lại tiến bộ, không ngờ đã tới Linh Vương ngũ trọng đỉnh phong.

Thực lực ba người này rất mạnh, vốn bọn chúng không biết thân phận của hắn, đối với Phi Linh môn không có một chút uy hiếp nào. Mà bây giờ thân phận hắn đã bại lộ, Tuyệt Linh Vương này cùng với Bạch Vạn Tượng có thù sâu như biển với hắn. Vạn nhất bọn chúng nổi giận liều mạng đối phó với Phi Linh môn thì sẽ phiền lớn. Cho nên hiện tại nên giải quyết một lần, nếu không về sau có hối hận cũng không kịp.

– Phải giải quyết.

Lục Lâm Thiên thấp giọng nói, ánh mắt quét qua đám người Phi Linh môn rồi nói:

– Tất cả đi theo ta.

– Chưởng môn, sao vậy?

Cảm nhận sát khí trên người chưởng môn, Tả Thiên Khung lập tức hỏi.

– Đi giết người.

Sát khí trên người Lục Lâm Thiên tràn ra. Thân thể lập tức nhảy lên. Hôm nay không giải quyết mấy người kia, vạn nhất bọn chúng chạy thoát, muốn tìm được bọn chúng quả thực chính là mò kim đáy bể.

– Giết người sao?

Nghe chưởng môn nói vậy đám người Phi Linh môn lập tức sững sờ. Sau đó cả đám đằng đằng sát khí, chân khí linh lực trong nháy mắt tuôn ra.

– Lão đại, chờ đệ một chút.

Thân thể Tiểu Long lóe lên, lập tức đi theo sau lưng Lục Lâm Thiên.

Trên đài cao, các cường giả sơn môn lớn đang hàn huyên vài câu rồi chuẩn bị rời đi. Lúc này nhìn thấy đám người Phi Linh môn đằng đằng sát khí nhảy xuống, cả đám cảm thấy ngoài ý muốn.

Trên tính phòng, lúc này đám người chậm rãi rời đi. Trên không trung đột nhiên có một thanh âm lạnh lẽo vang lên:

– Tuyệt Linh lão cẩu, không phải ngươi đang tìm ta sao?

Trong đám người, ba người Tuyệt Linh Vương, Bạch Vạn Tượng, Khoái Kiếm Vương đang định rời đi, lúc này nghe thấy tiếng quát lạnh lẽo kia, ánh mắt ba người lập tức nhìn về phía trước, sắc mặt nhanh chóng biến đổi. Bọn họ vốn còn đang nghĩ tới việc đối phó với đám người Phi Linh môn, thế nhưng thật không ngờ đối phương lại ra tay trước với ba người bọn họ.

Sưu Sưu.

Trong Phi Linh môn, tất cả cường giả xuất hiện, cỗ khí thế cường hãn kia khiến cho đám người dang định rời đi lập tức dừng bước. Cả đám nhao nhao nhìn về phía đám người Phi Linh môn.

– Tiểu tử, ngươi muốn làm gì?

Tuyệt Linh Vương bị Lục Lâm Thiên gọi là lão cẩu lập tức nổi giận. Thế nhưng trong lúc nổi giận thì trong lòng hắn cũng vô cùng lo lắng.

– Có náo nhiệt xem rồi.

Tuyệt Linh Vương đáp lời khiến cho đám người vây xem chung quanh lập tức lùi lại. Loại tình huống này ở trong thành Cự Giang thực sự quá nhiều, mọi người đã sớm luyện thành thói quen nhanh chóng lùi lại, miễn cho bị liên lụy tới.

Trong nháy mắt chung quanh cũng chỉ có ba người Tuyệt Linh Vương, Bạch Vạn Tượng cùng với Khoái Kiếm Vương. Tuyệt Linh Vương này vẫn mặc một bộ áo bào màu vàng, tuổi chừng sáu chục, khuôn mặt gầy gò, đôi mắt sâu có chút quỷ dị cùng âm trầm. Mái tóc một nửa trắng một nửa đen, cực kỳ đáng chú ý. Người nhận ra Tuyệt Linh Vương cũng không ít. Dù sao trong thành Cự Giang này, Tuyệt Linh Vương tuyệt đối được coi là người có thanh danh hiển hách.

Bên người Tuyệt Linh Vương là Bạch Vạn Tượng, lúc này sắc mặt Bạch Vạn Tượng vô cùng ngưng trọng. Khoái Kiếm Vương kia càng thêm ngưng trọng, thực lực của hắn rõ ràng không đủ. Nhìn đám người Phi Linh môn trong không trung, phần đông Vũ Vương cùng Linh Vương và yêu thú thất giai khiến cho trong lòng hắn cảm thấy lạnh lẽo.

– Ngươi thử nghĩ xem ta định làm gì?

Sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra, hôm nay không giết mấy người này, về sau sẽ càng khó có cơ hội.

– Lục Lâm Thiên, đây là thành Cự Giang, Thiên Địa các đã sớm ban bố, trong thành Cự Giang nếu như có người động thủ thì giết không tha. Ngươi dám động tay động chân sao

Chương 1367: Đột nhiên làm khó dễ (2)

Nhìn Lục Lâm Thiên, Tuyệt Linh Vương đột nhiên có chút sợ hãi. Lúc trước đối mặt với Quỷ Sát Dương Quá kia không có cỗ khí thế này. Bất quá trước tiên không nói đám Linh Vương, Vũ Vương hung hãn trong Phi Linh môn này, Lục Lâm Thiên ngày hôm qua chà đạp Vũ Vương ngũ hệ Lăng Thanh Tuyền khiến cho trong lòng hắn vẫn vô cùng sợ hãi.

– Đây là bên ngoài thành Cự Giang cũng không phải là bên trong thành Cự Giang. Huống chi thi đấu đã chấm dứt, động thủ thì đã làm sao?

Sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên không ngừng bắn ra, quy củ của thành Cự Giang Lục Lâm Thiên đương nhiên cố kỵ. Bất quá lúc này cũng không có cách nào bận tâm quá nhiều.

– Ca ca.

Lục Tâm Đồng đi tới bên người Lục Lâm Thiên, tuy rằng nàng không biết chuyện gì đang xảy ra. Thế nhưng nàng cũng biết, mấy người này tuyệt đối là cừu nhân của ca ca nàng, cho nên một cỗ sát khí trên người nhanh chóng khuếch tán.

– Đừng dài dòng với hắn nữa. Linh Vương ngũ trọng kia giao cho ngươi, ta đối phó với tên này.

Thiên Độc Yêu Long hét lớn một tiếng, là người không sợ náo nhiệt, lúc này hắn đã không nhịn được nữa. Thủ ấn trong tay run lên, yêu nguyên bàng bạc trên người tràn ra. Một cỗ khói đen xuất hiện, trong nháy mắt hóa thành một đạo quyền ấn phá không đánh về phía Bạch Vạn Tượng. Trước quyền ấn, không gian trực tiếp run rẩy.

– Hắc Hùng, hỗ trợ Độc Long huynh đối phó với người kia. Những người khác đối phó với Khoái Kiếm Vương.

Thiên Độc Yêu Long ra tay, ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng lập tức trầm xuống. Hắn chỉ có thể đối phó với Tuyệt Linh Vương mà thôi. Bất quá nếu muốn đánh chết đối phương cũng không dễ dàng cho lắm. Tuyệt Linh Vương này tuy rằng là Linh Vương ngũ trọng đỉnh phong, thế nhưng thực lực cũng không bằng Lăng Thanh Tuyền cùng Tử Yên.

Rống.

Một tiếng gầm gừ vang lên. Nhận được mệnh lệnh của chủ nhân, Hắc Hùng lập tức nhìn về phía Bạch Vạn Tượng rồi gào lên một tiếng. Thân thể trực tiếp bành trướng tới hơn bảy trăm thước. Trên thân thể khổng lồ hắc quang quanh quẩn, một cỗ khí tức lan tràn ra chung quanh.

Phanh.

Một quyền của Thiên Độc Yêu Long được đánh ra, sắc mặt Bạch Vạn Tượng đại biến rồi nhanh chóng lùi lại. Bất quá tốc độ của Thiên Độc Yêu Long cũng không kém hắn lại luôn đuổi sát cho nên Bạch Vạn Tượng không có cách nào tránh đi, đành phải đánh ra một quyền chống lại. Thanh âm bạo liệt cực lớn nhanh chóng quanh quẩn trong không trung.

Rống.

Bản thể to lớn của Hắc Hùng xuất hiện, miệng gào thét một tiếng, trực tiếp đem một chân mang theo lực lượng nặng nề đạp về phía Bạch Vạn Tượng.

Sắc mặt Bạch Vạn Tượng đại biến, thủ ấn trong tay nhanh chóng biến đổi, trong lúc hoảng sợ đánh ra một chưởng, hai cỗ lực lượng nhanh chóng va chạm.

Phanh Phanh.

Lần này Hắc Hùng bị đẩy lùi một bước, thân thể Bạch Vạn Tượng trực tiếp lảo đảo lui về phía sau.

– Ha ha, lại ăn một quyền của bản long.

Thiên Độc Yêu Long một lần nữa hung hăng đập tới, căn bản không có ý định cho Bạch Vạn Tượng thở dốc.

– Còn có một người, mọi người liên thủ đối phó.

Trong nháy mắt này, Thanh Hỏa lão quỷ lạnh lùng nhìn Khoái Kiếm Vương. Lúc này bọn hắn đương nhiên nhận ra Khoái Kiếm Vương này chính là Vũ Vương nhị trọng. Bất quá lúc này Phi Linh môn còn có một đống Vũ Vương và Linh Vương nhất trọng, còn có yêu thú thất giai, Thanh Hỏa lão quỷ đương nhiên sẽ không sợ hãi.

– Người này để ta đối phó là được rồi, các ngươi qua giúp Hắc Hùng đi.

Ánh mắt Huyết Mị lạnh lùng, nàng đối với đám người Thanh Hỏa lão quỷ cũng chưa quen thuộc. Lại thêm quan hệ với tính cách của Thị Huyết Linh Phong cho nên lúc động thủ cũng không muốn cùng người khác liên thủ. Mái tóc dài như máu lập tức phiêu đãng, giống như xuyên thủng không gian, một cỗ sát khí tràn ra bên ngoài, mang theo một tia huyết sắc đánh về phía Khoái Kiếm Vương. Trong tia huyết sắc này có vô số cây kim bắn ra.

Sắc mặt Khoái Kiếm Vương lúc này đại biến, trường kiếm trong tay nhanh chóng huy động, từng đạo kiếm quang được đánh ra rồi bao phủ trước người, ngăn cản kim quang huyết sắc xâm chiếm.

Sát khí đám người Thanh Hỏa lão quỷ, Tả Thiên Khung, Linh Vũ Song quái bắn ra, tăng thêm đám Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ, còn có Trường Ngao Yêu Giải thất giai, hơn mười đạo thân ảnh mang theo khí thế cường hãn vốn đang đánh về phía Khoái Kiếm Vương thế nhưng có Huyết Mị nhúng tay vào cho nên mọi người lập tức bao vây Bạch Vạn Tượng đang bị Hắc Hùng cùng Thiên Độc Yêu Long vây công.

Phanh Phanh.

Một đám Vũ Vương, Linh Vương còn có yêu thú thất giai đánh tới, thanh âm bạo liệt vang vọng. Lúc này bạch Vạn Tượng đã tuyệt vọng, hắn căn bản không có cách nào chống lại, muốn chạy trốn cũng là chuyện không có khả năng.

Trên không trung, cùng lúc đó ánh mắt Lục Lâm Thiên tập trung vào trên người Tuyệt Linh Vương, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng một trái một phải đứng bên người Lục Lâm Thiên sau đó nhanh chóng vây khốn Tuyệt Linh Vương vào bên trong. Bên ngoài còn có Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

– Xảy ra chuyện gì.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên mang theo đám cường giả Phi Linh môn đột nhiên xuất kích, đám cường giả trên đài cao lập tức đại biến. Đám người Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường sững sờ, thế nhưng cũng không có ý định hỗ trợ mà chỉ đứng ở phía xa nhìn mà thôi.

– Mặc kệ, động thủ trước vậy.

Lục Lâm Thiên mắt nhìn Tuyệt Linh Vương, trong lòng thầm nói một tiếng. Nhất định phải đánh chết kẻ này, cho nên trong nháy mắt thân thể đã bắn về phía trước. Không gian trực tiếp vặn vẹo, mang theo thanh âm xé gió sắc bén. Chân khí trên người tuôn ra, nắm tay nắm chặt rồi tùy ý vung lên. Một quyền trực tiếp nện về phía Tuyệt Linh Vương.

– Hỗn đản.

Trong lòng Tuyệt Linh Vương thầm mắng một tiếng, sắc mặt cực kỳ khó coi, ánh mắt trầm xuống. Mái tóc dài nửa đen nửa trắng kia lúc này như tung bay. Năm ngón tay tạo thành trảo, linh lực trong cơ thể tràn ra bên ngoài, kình phong cuồng bạo xuất hiện, trực tiếp khiến cho không gian vặn vẹo rồi đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Thực lực của Tuyệt Linh Vương tuyệt đối cường hãn, mọi người nhìn thấy Tuyệt Linh Vương công kích, lập tức hét lên tiếng kinh hô cùng chói tai.

– Sao đám người Phi Linh môn lại chặn giết Tuyệt Linh Vương cùng Bạch Vạn Tượng vậy?

– Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra, Tuyệt Linh Vương sao lại chọc tới

Phi Linh môn?

– Chẳng lẽ các ngươi không biết sao? Lục Lâm Thiên chính là Quỷ Sát Dương Quá. Lúc trước Tuyệt Linh Tông cùng Vạn Tượng môn vây công Quỷ Sát Dương Quá, hiện tại có lẽ đang báo thù a.

– Tuyệt Linh Vương lần này gặp phiền toái lớn rồi, lúc trước Quỷ Đao môn cũng bị Phi Linh môn diệt a.

Trong tiếng nghị luận của mọi người, một đạo trảo ấn của Tuyệt Linh Vương nhanh chóng đánh tới. Lúc này Lục Lâm Thiên đã sớm có sự chuẩn bị, ánh mắt ngày càng lạnh lẽo, thân thể nhanh chóng trở nên mơ hồ rồi biến mất tại chỗ.

Sưu.

Đạo trảo ấn mang theo không gian vặn vẹo trực tiếp đánh vào trong không gian nơi Lục Lâm Thiên đứng. Đạo trảo ấn đánh xuống trong ánh mắt kinh hãi của vô số người, thế nhưng đạo trảo ấn này không ngờ lại đánh hụt.

Chương 1368: Cường hãn xuất hiện

Trong không gian lúc này tuyệt đối hỗn loạn. Hơn mười Vũ Vương cùng Linh Vương và yêu thú thất giai vây công Bạch Vạn Tượng, cảnh tượng này quả thực quá rung động. Trình độ hỗn loạn này khiến cho không gian trực tiếp sụp đổ.

Phốc Phốc.

Chỉ giao thủ chưa đầy một chung, Bạch Vạn Tượng lập tức phun ra một ngụm máu tươi. Một chưởng của Hắc Hùng trực tiếp đánh vào trên người hắn.

Phanh Phanh.

Ngay sau đó, Trường Ngao yêu Giải cùng Cửu Đầu Yêu Giao cũng nhanh chóng đánh ra công kích, Bạch Vạn Tượng lúc này đã bị thương lại bị thương chồng chất, một lần nữa lại phun ra máu tươi.

– Con mẹ nó, dám trêu vào Phi Linh môn, bản long muốn bổ sống ngươi.

Thiên Độc Yêu Long lớn tiếng quát. Thân thể lại bước ra một bước, yêu nguyên quanh người hội tụ, đột nhiên phát ra khí tức cuồng bạo. Một đạo chưởng ấn màu xanh cực lớn từ trong tay hắn nhanh chóng đánh về phía Bạch Vạn Tượng.

Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt vang lên. Bạch Vạn Tượng lập tức bị một chưởng của Thiên Độc Yêu Long đánh bay. Kình khí bàng bạc không ngừng khuếch tán. Một cỗ năng lượng cực kỳ cuồng bạo tràn ngập. Kình phong bắn ra bốn phía, giống như địa chấn.

Phanh.

Lại một tiếng vang lớn vang lên, Bạch Vạn Tượng ầm ầm đập vào mặt đất, máu tươi trong miệng phun ra xa. Dưới sự vây công như vậy, thực lực của hắn tuy rằng không thấp, cũng là Vũ Vương tam trọng đỉnh phong. Thế nhưng cũng không có cách nào chống lại một đống lớn Vũ Vương cùng Linh Vương của Phi Linh môn, không những thế lại còn yêu thú thất giai vây công. Lại còn đám Thiên Độc Yêu Long, Hắc hùng thực lực không dưới hắn.

– Còn chưa chết sao? Lại ăn một quyền của bản long.

Thanh âm của Thiên Độc Yêu Long quanh quẩn trong không trung.

– Độc Long huynh, còn chưa chết thì bắt sống là được.

Thanh Hỏa lão quỷ lập tức ngăn cản Thiên Độc Yêu Long. Bắt sống một Vũ Vương tam trọng so với giết chết thì hữu dụng hơn nhiều a.

– Được rồi.

Lúc này Thiên Độc Yêu Long mới dừng tay, nhanh chóng cấm chế Bạch Vạn Tượng đang uể oải.

– Ta đầu hàng.

Dưới sự công kích của Huyết Mị, Khoái Kiếm Vương đã vô cùng chật vật, tăng thêm trong lòng hắn cũng không ngốc. Bạch Vạn Tượng đã bị cấm chế, thực lực bản thân hắn lại thấp hơn Bạch Vạn Tượng kia, căn bản không có cách nào phản kháng.

Ầm ầm.

Trong không trung, Lục Tâm Đồng, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhanh chóng ngưng tụ một đạo công kích, hung hăng đánh về phía trước.

Sắc mặt Tuyệt Linh Vương trầm xuống, linh lực trong người tuôn ra, miệng quát lạnh một tiếng. Linh hỏa nóng bỏng lượn lờ trên đầu ngón tay, sau đó mười ngón tay đột nhiên điểm về phía trước.

Sưu Sưu.

Lúc này mười đạo chỉ ấn nóng bỏng xẹt qua không gian mang theo thanh âm xé gió trầm thấp vang vọng trong không trung, khiến cho màng tay mọi người đau đớn. Kình khí phô thiên cái địa trực tiếp đem công kích của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Lục Tâm Đồng đánh nát.

– Nể mặt Thiên Địa các chúng ta, các vị mau dừng tay.

Động tĩnh lớn như vậy khiến cho sắc mặt Kình Linh Vương cùng đám cường giả trong Thiên Địa các trầm xuống. Dù sao đại hội cũng vừa mới chấm dứt, hỗn loạn như vậy thì mặt mũi của Thiên Địa các để ở đâu cơ chứ.

Sưu.

Thanh âm vừa dứt, Lục Lâm Thiên lại một lần nữa công kích thì đột nhiên thân thể Kình Linh Vương xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Một đạo quang mang trực tiếp vây quanh người hắn, sau đó nói:

– Lục chưởng môn, đây là thành Cự Giang, Lục chưởng môn vẫn nên thu liễm một chút.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Không ngờ Thiên Địa các vẫn ra tay ngăn cản. Không gian chung quanh hắn lúc này đã bị áp chế, căn bản không có cách nào nhúc nhích. Thực lực Kình Linh Vương này quả nhiên mạnh mẽ, mạnh tới mức không thể tưởng tượng nổi.

Sưu.

Đúng lúc này, trong không gian Lục Lâm Thiên bị phong tỏa đột nhiên xuất hiện gợn sóng. Một đạo thân ảnh cao ngất trực tiếp xuất hiện. Người này trên đầu có một mái tóc xanh, thân ảnh cao ngất.

Đạo thân ảnh này vừa mới xuất hiện, một cỗ uy áp cường hãn đột nhiên khuếch tán. Dưới cỗ uy áp này, Kình Linh Vương là người đầu tiên đứng mũi chịu sào, sắc mặt lập tức tái nhợt. Trên mặt nhanh chóng hiện lên sự kinh hãi.

– Kình Linh Vương, chuyện Thiên Địa các ngươi quản cũng quá rộng a. Không ngờ lại dám ra tay với một hậu bối, lại là chưởng môn của Phi Linh môn ta. Có phải ngươi quá mức rồi hay không? Chẳng lẽ muốn bắt nạt Phi Linh môn ta?

Thân ảnh mặc áo lam này vừa mới xuất hiện, một tiếng quát lạnh lẽo lập tức vang vọng trong không gian. Một cỗ khí tức lạnh lẽo lặng lẽ tràn ra bốn phía.

Cỗ khí tức lạnh lẽo này truyền ra. Cả không gian đột nhiên lạnh lẽo. Ngay lúc đó, quang tráo do Kình Linh Vương bố trí lập tức bị đóng băng.

– Linh Vương cửu trọng mà thôi, phá.

Một thanh âm giận dữ bá đạo tuyệt luân vang lên. Một cỗ khí tức lạnh lẽo lan tràn khiến cho chân khí của tất cả cường giả trên đài cao lúc này đều đình trệ.

Trong nháy mắt lão giả áo lam này khẽ phất tay lên, quang tráo bị đóng băng kia lập tức vỡ tan.

Phanh Phanh.

Một thanh âm thanh thúy vang lên. Quang tráo do Kình Linh Vương bố trí lập tức tan thành từng mảnh nhỏ. Thân thể Kình Linh Vương cũng bị đánh bay, sau đó lảo đảo lùi về phía sau vài chục thước mới ổn định được thân thể, sắc mặt tái nhợt vô cùng.

– Sư huynh.

Trong nháy mắt này trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng kích động. Người này cũng không phải là ai khác, mà chính là sư huynh Băng Mộc tôn giả của hắn, người đứng đầu thập đại cường giả ba mươi năm trước.

– Là Băng Mộc tôn giả tới.

Trong nháy mắt không ít cường giả trên đài cao hít sâu một hơi.

– Thật mạnh.

Sắc mặt Tuyệt Linh Vương đại biến. Người đột nhiên xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên lúc này quá mạnh mẽ. Sắc mặt hắn trầm xuống nhanh chóng muốn trốn đi. Lúc này Khoái Kiếm Vương cùng Bạch Vạn Tượng đã bị cấm chế cho nên hắn chỉ có thể trốn một mình mà thôi.

– Một Linh Vương ngũ trọng nho nhỏ dám trêu vào Phi Linh môn ta. Tự gây nghiệt thì không thể sống.

Trong nháy mắt khi Tuyệt Linh Vương chạy trốn, một thanh âm lạnh lẽo vang lên trong thiên địa. Ngay lúc đó, Băng Mộc tôn giả lại hung hăng tát về phía xa một cái.

Một màn khiến cho mọi người kinh ngạc xuất hiện. Một cái tát này của Băng Mộc tôn giả khiến cho không gian lập tức bị đóng băng một đường thẳng. Không gian chung quanh thân thể Tuyệt Linh Vương trực tiếp bị đóng băng. Ngay sau đó băng vỡ, không gian như sụp đổ, thanh âm bạo liệt vang lên không ngừng.

Thanh âm bạo liệt cực lớn quanh quẩn bốn phía. Tất cả mọi người đều nhìn thấy một cảnh tượng vô cùng kinh hãi. Thân thể Tuyệt Linh Vương trong không gian sụp đổ kia đột nhiên hóa thành vô số mảnh vỡ. Một cường giả Linh Vương ngũ trọng đỉnh phong, không ngờ lại bị một cái tát của người ta đánh chết.

– Thật mạnh.

Vô số thanh âm sợ hãi thán phục vang lên. Lúc này có vô số người hít sâu một hơi. Đây chính là cường giả Linh Vương ngũ trọng đỉnh phong a. Không ngờ trước mặt người áo lam này lại không chịu nổi một kích

Chương 1369: Số lượng khổng lồ (1)

Tất cả cường giả trên đài cao cũng hít sâu một hơi, mồ hôi lạnh chạy ròng ròng. Mà ngay cả đám người Kình Linh Vương, Vân Khiếu Thiên, Gia Cát Tây Phong, Lữ Chính Cường, Mộ Dung Lan Lan lúc này cũng vô cùng rung động. Thực lực của Băng Mộc tôn giả không ngờ đã tới một bước này rồi.

Trong lúc mọi người sợ hãi cùng thán phục, đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Tả Thiên Khung, Linh Vũ Song quái của Phi Linh môn cũng không khỏi tắc lưỡi một phen. Đặc biệt là Tả Thiên Khung, Linh Vũ song quái, đây là lần đầu tiên hai người nhìn thấy Băng Mộc tôn giả ra tay, ba người nhìn nhau, trong lòng vô cùng chấn động. Bọn họ không nghĩ tới trong Phi Linh môn lại có cường giả khủng bố như vậy. Tuyệt Linh Vương hoàn toàn không có sức hoàn thủ, vô cùng đáng sợ.

Tất cả đám người bốn phía lúc này đều bị Băng Mộc tôn giả làm cho chấn động, cảnh tượng một cái tát đánh chết Linh Vương ngũ trọng đỉnh quả thực quá rung động.

– Bên trong Phi Linh môn thực sự có Vũ Tôn a.

Lúc này trong lòng mọi người đều thầm nói một câu. Tuy rằng bọn họ đã sớm biết rõ trong Phi Linh môn có Vũ Tôn. Thế nhưng lúc này tận mắt nhìn thấy Băng Môn tôn giả lại là rung động khác. Trong lòng mọi người đối với Lục Lâm Thiên lúc này vô cùng kiêng kỵ. Có Vũ Tôn hay không chính là mấu chốt để một môn phái có thể đặt lên mặt bàn hay không, cũng chính là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau.

– Tất cả mọi người nghe kỹ cho ta. Dám tùy ý trêu vào người Phi Linh môn ta, bất kể là ai Sát Phá Quân ta tuyệt đối cũng không buông tha cho kẻ đó.

Ánh mắt Sát Phá Quân đầy vẻ lạnh lẽo, thanh âm vô cùng bá đạo quanh quẩn trong không trung tĩnh lặng. Khiến cho trong lòng tất cả mọi người không khỏi run lên. Phi Linh môn quả thực không dễ chọc. Mỗi một người trong Phi Linh môn này đều vô cùng bá đạo.

– Ta tưởng là ai, hóa ra là Băng Mộc tôn giả Sát Phá Quân, các hạ giết người ở trong thành Cự Giang, có biết lệnh cấm của Thiên Địa các hay không?

Kình Linh Vương nhìn Băng Mộc tôn giả, vô cùng bất đắc dĩ thở dài một hơi.

– Kình Linh Vương, ngươi đừng dài dòng. Thi đấu đã chấm dứt, lệnh cấm của Thiên Địa các các ngươi đã hết hiệu lực. Lại nói, đây là bên ngoài thành Cự Giang, cũng không phải ở bên trong. Những người này đã có cừu oán cùng với Phi Linh môn chúng ta, ta giết thì đã tính sao. Nếu như không phục ngươi có thể tìm ta động thủ.

Ánh mắt Sát Phá Quân run lên, nhìn vào Kình Linh Vương rồi nói.

Sát Phá Quân nói vậy khiến cho Kình Linh Vương cùng chúng cường giả Thiên Địa các lập tức nhìn nhau, sắc mặt vô cùng khó coi. Lời nói của Sát Phá Quân khiến cho bọn hắn không có cách nào phản bác. Nếu muốn động thủ, người ta chính là Vũ Tôn, thực lực của bọn hắn không đủ. Trừ phi là cường giả trong các ra tay. Thế nhưng cường giả trong các cũng không bởi vì những chuyện như thế này mà tùy tiện ra tay. Huống chi những lời đối phương nói cũng có đạo lý.

– Hắc hắc.

Trong lòng Lục Lâm Thiên hiện tại đang cười thầm. Xem bộ dáng của vị sư huynh này, đám người Kình Linh Vương nhất định sẽ vô cùng kinh ngạc a. Không nghĩ tới vị sư huynh này lại khí phách như vậy. Ba mươi năm trước có lẽ vị sư huynh này cũng chiếm hết danh tiếng a. Lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút dao động. Phải có thực lực tuyệt đối mới được. Dưới thực lực tuyệt đối, cho dù đám người Kình Linh Vương có kinh ngạc cũng không dám làm gì.

– Phá Quân đại ca, sao huynh lại tới đây?

Nhìn thấy Sát Phá Quân xuất hiện, Lục Tâm Đồng nhanh chóng chạy qua. Vốn nàng gọi là lão bá, thế nhưng bởi vì liên quan tới xưng hô của ca ca nàng cho nên Lục Tâm Đồng cũng đã sớm sửa thành đại ca.

– Ta đều ở nơi này chỉ là không có lộ diện mà thôi. Nha đầu, lần này biểu hiện không tệ, tốt lắm.

Nhìn Lục Tâm Đồng, sự bá đạo của Sát Phá Quân lập tức được thu lại, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ. Người có thể làm cho Sát Phá Quân vui vẻ quả thực không có mấy. Mà Lục Tâm Đồng tuyệt đối là một trong số ít người đó.

– Lão gia hỏa, xuất hiện thật đúng lúc. Ta ngày càng thích ngươi rồi đó.

Tiểu Long chớp chớp mắt, nhanh chóng tới trước mặt Sát Phá Quân rồi thân mật vỗ bả vai hắn, cười hắc hắc nói.

– Tiểu bất điểm nhà ngươi.

Sát Phá Quân mỉm cười, vỗ cái đầu nhỏ của Tiểu Long.

– Bái kiến sư huynh.

Lục Lâm Thiên tiến lên phía trước hành lễ, quả thực hắn không nghĩ tới sư huynh Sát Phá Quân lại đột nhiên xuất hiện.

– Lần này biểu hiện không tệ. Nếu như Nam thúc biết được nhất định sẽ cao hứng.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Sát Phá Quân nở nụ cười thỏa mãn. Xem ra đã thật tâm coi Lục Lâm Thiên là thân sư đệ của mình.

– Băng Mộc tôn giả này đúng là sư huynh của Lục Lâm Thiên a.

Nghe Lục Lâm Thiên cùng Băng Mộc tôn giả đối thoại, sắc mặt các cường giả đại biến. Rốt cuộc là dạng sư phụ gì mới có thể dạy bảo ra hai người đệ tử như vậy. Hai lần tham dự thi đấu thập đại cường giả trên đại lục đều đứng đầu. Mà hai người lại là sư huynh đệ. Nhân vật phía sau màn bồi dưỡng được hai người này, sợ rằng tuyệt đối cường hãn a.

Lúc này mọi người đương nhiên cũng không biết. Lục Lâm Thiên cùng Sát Phá Quân cũng không phải thực sự là sư huynh đệ, bất quá người giật giây hai người quả thực không phải là người thường.

– Sát Phá Quân, không nghĩ tới ngươi cũng tới đây.

Một tiếng cười to vang lên, thân ảnh Vân Khiếu Thiên lóe lên rồi lập tức xuất hiện trước mặt Sát Phá Quân.

– Sát Phá Quân, đã vài thập niên không hiện thân rồi a. Vừa mới xuất hiện đã tạo thành oanh động không nhỏ.

Ánh mắt Lữ Chính Cường cũng khẽ đổi, dường như cũng vô cùng hiểu rõ Sát Phá Quấn.

Vạn Thú Vương Doãn Ngạc, Kinh Lôi Vương Vi Bang Ngạn, Kim Kiếm Vương Cổ Kiếm Phong, Tử Sương Vương Âu Dương Huyền Anh lập tức tiến lên hàn huyên. Ba mươi năm trước mọi người cũng có mặt ở trên đảo Bình Nham thi dấu bài danh. Lúc này hội tụ lại một lần nữa cũng có cảm giác hoài niệm. Khi trước mọi người vốn còn là người trẻ tuổi, mà lúc này đã có cuộc sống của riêng mình, đều trở thành nhất môn chi chủ.

– Đã lâu không gặp.

Sát Phá Quân mỉm cười, mấy người ở đây đều là người quen cho nên hắn cũng hàn huyên một phen. Thế nhưng đối với người của thành Ma Vân lại lãnh đạm không ít.

Trong lúc mọi người hàn huyên Lục Lâm Thiên lùi về phía sau. Ánh mắt nhìn vào hai người Khoái Kiếm Vương cùng Bạch Vạn Tượng đang bị cấm chế. Khi trước bảo Thanh Hỏa lão quỷ cùng Tả Thiên Khung giữ lại hai người này, trong lòng hắn đã có một ít chủ ý. Tuyệt Linh Vương lại bị Sát Phá Quân tát một cái chết tươi, quả thực có chút đáng tiếc.

Sắc trời vào đêm, màn đêm bao phủ thiên địa. Trong thành Cự Giang lúc này vẫn vô cùng náo nhiệt. Liên tiếp thi đấu vài ngày thế nhưng mọi người vẫn chưa thỏa mãn. Cuối cùng Băng Mộc tôn giả Sát Phá Quân xuất hiện khiến cho mọi người sợ hãi thán phục. Không nghĩ tới lần này thậm chí còn có một cường giả Vũ Tôn trong truyền thuyết xuất hiện. Lật tay là giết chết một Linh Vương ngũ trọng đỉnh, cảnh tượng này càng khiến cho người ta sôi trào.

Chương 1370: Số lượng khổng lồ (2)

Trong từng tửu quán của thành Cự Giang hiện tại náo nhiệt tới tận cùng, mọi người đang không ngừng miêu tả vô cùng sinh động.

Những điểm đặt cược lúc này cũng có những người xếp hàng trắng đêm. Có người vui mừng, có người lo. Có người lợi nhuận đầy túi, có người đền táng gia bại sản.

Lúc này, bên ngoài một tiểu điếm, hơn mười người Hoàng gia cũng có mặt ở đó. Hoàng Chí Lương lúc này cười không dứt miệng, hắn đã phát lớn. Đặt ba ngàn vạn kim tệ chỉ mất một ngàn vạn kim tệ mà thôi. Một ngàn vạn kim tệ đặt Quỷ Sát Dương Quá đứng thứ nhất, Quỷ Sát Dương Quá đương nhiên chính là Lục Lâm Thiên. Đương nhiên cũng tương đương với việc hắn chiến thắng. Lần này một bồi tám, được tám ngàn vạn kim tệ. Mà còn có một ngàn vạn kim tệ đặt Thánh Nữ Thiên các ở vị trí thứ hai, tỷ lệ một bồi bảy, lại thu được bảy ngàn kim tệ. Quả thực chính là một con số khổng lồ, đủ để mua toàn bộ Hoàng gia. Số tiền của phi nghĩa lần này khá lớn.

Trong một đình viện yên tĩnh trong thành Cự Giang, lúc này đám người Lục Lâm Thiên, Sát Phá Quân, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Hắc Hùng, Huyết Mị đang ngồi đó.

– Chúng ta trở lại rồi.

Đại môn mở ra, Thiên Độc Yêu Long, Tiểu Long, Thanh Hỏa lão quỷ, Tả Thiên Khung, Linh Vũ song quái vui vẻ đi tới. Đặt biệt là Thanh Hỏa lão quỷ, Tả Thiên Khung, LInh Vũ song quái, sắc mặt mấy người này cực kỳ kích động.

– Thế nào, thu hồi được chưa?

Nhìn thấy mọi người trở lại, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, mỉm cười nói.

– Một phần không nhỏ. Tổng cộng cả vốn lẫn lãi là hai vạn tám ngàn ức kim tệ, bọn hắn gom góp rất lâu mới gom góp được, hiện tại đã đóng cửa.

Thiên Độc Yêu Long cười lớn, vô cùng đắc ý.

– Chưởng môn, thế lực sau lưng cửa hàng đặt cược kia lần này có lẽ đã phá sản. Ngay từ đầu bọn hắn đã muốn trốn nợ, Độc Long cung phụng nổi giận cho nên bọn chúng đành phải ngoan ngoãn lấy ra.

Tả Thiên Khung cười nói.

– Rốt cuộc xảy ra chuyện gì, lấy đâu ra hai vạn tám ngàn ức kim tệ, sao lại nhiều như vậy?

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh rung động, đây tuyệt đối là con số lớn. Tiếp cận ba vạn ức a. Quá kinh khủng.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười rồi lập tức đem chuyện bản thân đặt cược ra nói với ba người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Sát Phá Quân khiến cho ba người líu lưỡi.

– Hai vạn tám ngàn ức kim tệ, đây quả thực là số lượng không ít.

Sát Phá Quân hít sâu một hơi.

– Nhiều kim tệ như vậy đủ để Phi Linh môn phát triển a.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh kích động tới mức liên tục xoa tay.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Lần này thắng hắn còn phải phân hai thành cho tỷ muội Hoàng gia, hắn cũng nói qua, phần này coi như là cảm tạ Hoàng gia chiếu cố. Thế nhưng phải mấy ngày sau mới sắp xếp được, dù sao ngày mai hắn cũng phải đi tới Thiên Địa các lấy Linh khí cùng với Long Dương linh quả.

– Ca ca, hai năm qua huynh đi tới đâu vậy? Muội lo lắng muốn

chết.

Nhìn ca ca mình, Lục Tâm Đồng nhanh chóng hỏi. Nghe Lục Tâm Đồng hỏi vậy, ánh mắt mọi người cũng tập trung vào trên người Lục Lâm Thiên, đây cũng là vấn đề mà tất cả mọi người đều muốn biết.

Lục Lâm Thiên sờ mũi, có một số việc đương nhiên hiện tại còn chưa phải thời gian thích hợp để nói. Có thể từ trong Huyền Thiên bí cảnh đi ra, phá rồi lại lập cũng là cửu tử nhất sinh cho nên hắn nói:

– Chuyện này quả thực vô cùng dài dòng, về sau có thời gian thì mới tỷ mỷ nói được.

– Tiểu tử, ngươi thành thật khai báo xem, ngươi còn những bí mật nào khác gạt ta nữa? Linh Vũ song tu, dấu diếm ta lâu như vậy, ngươi quả thực đủ cẩn thận a.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói. Thân phận Linh Vũ song tu của Lục Lâm Thiên khiến cho hắn tới hiện tại vẫn vô cùng khiếp sợ, điều này quả thực khiến cho người ta không thể tưởng tượng nổi.

– Hắc hắc.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc không nói gì, bí mật trên người hắn lúc này không phải là không tin người trong Phi Linh môn, mà là càng giữ bí mật càng tốt.

Lục Lâm Thiên từ trong miệng mọi người nhanh chóng biết được những chuyện xảy ra những năm gần đây của Phi Linh môn. Những chuyện này từ trong miệng đám người Hoàng gia Lục Lâm Thiên cũng biết được một ít cho nên lúc này chỉ biết kỹ hơn mà thôi.

– Ma Tâm cốc đã bị diệt, Song Đao môn cùng Bách Linh tông không ngờ lại rục rịch. Lần này cùng động thủ giải quyết một lần đi.

Nghe tình hình gần đây của Phi Linh môn xong, trong mắt Lục Lâm

Thiên hiện lên hàn ý. Song Đao môn cùng Bách Linh tông không ngờ lại dám rục rịch, vậy thì hắn vừa vặn có cớ loại bỏ hai sơn môn này.

– Chưởng môn, ba vị phu nhân tới.

Lúc này thanh âm của Hoàng Bác Nhiên vang lên. Lập tức cái đầu bóng loáng của Hoàng Bác Nhiên xuất hiện trong phòng.

– Ba vị phu nhân sao?

Lục Lâm Thiên sửng sờ rồi lập tức mỉm cười, hẳn là Vô Song, Hồng Lăng cùng Tiểu Linh tới đây.

– Đi thôi, có việc sau này bàn tiếp, trước tiên ngươi nên ứng phó mấy vị hôn thê của mình thì hơn.

Sát Phá Quân mỉm cười nhìn Lục Lâm Thiên, khóe miệng mỉm cười trêu chọc nói.

– Chưởng môn, vậy chúng ta cũng cáo lui trước.

Mọi người cũng mỉm cười hiểu ý, nhanh chóng rời đi.

– Ba vị phu nhân, mời…

Lúc này Trương Minh Đào đã cung kính mang theo ba thân ảnh xinh đẹp đi tới. Đúng là ba người Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh.

Tam nữ tiến vào đình viện nơi Phi Linh môn đặt chân liền bị đám đệ tử một câu phu nhân, hai câu phu nhân khiến cho tam nữ vô cùng thẹn thùng.

– Bái kiến ba vị phu nhân.

Tam nữ xuất hiện, đám người Thanh Hỏa lão quỷ, Tả Thiên Khung lập tức hành lễ rồi thức thời rời đi. Trong lòng mọi người không khỏi cảm thán một câu. Ba nữ tử tuyệt sắc như vậy cũng chỉ có thể chưởng môn mới có thể hưởng cái phúc này.

– Tiểu Long, chúng ta cũng đi.

Lục Tâm Đồng mỉm cười nhanh chóng lôi Tiểu Long rời khỏi phòng.

Mọi người thức thời rời khỏi, Lục Tâm Đồng cũng nhanh chóng rời đi. Trong phòng hiện tại cũng chỉ còn Lục Lâm Thiên cùng với tam nữ.

Nhìn tam nữ trước mặt, Lục Lâm Thiên không khỏi vui vẻ.

– Tiểu tặc, ở trước mặt thiếp không ngờ chàng còn dám trêu hoa ghẹo nguyệt, để xem thiếp thu thập chàng thế nào.

Lúc này Vân Hồng Lăng vẻ mặt còn mới thẹn thùng khi trước đột nhiên nổi bão lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

– Ta nào có.

Lục Lâm Thiên ngẩn người, lập tức nhảy ra. Vân Hồng Lăng ra tay bình thường rất nặng a.

– Thiếp tận mắt chứng kiến, chàng cùng Tử Yên của Thiên Địa các, còn có Đạm Đài Tuyết Vi của Thiên Vân đảo mắt đi mày lại. Lần này thiếp không bỏ qua cho chàng.

Lữ Tiểu Linh cũng quát lớn một tiếng, nhanh chóng vây công Lục Lâm Thiên.

– A…

Một lát sau trong phòng vang lên tiếng kêu thảm thiết.

– Khổ thân lão đại, chuyện này đệ cũng không có cách nào giúp huynh, tự gây nghiệt a.

Ngoài căn phòng, Tiểu Long chớp chớp mắt. Sau khi nghe tiếng kêu thảm thiết vang lên từ trong phòng, nó không khỏi bất đắc dĩ mà lắc đầu.

Chương 1371: Cửu biệt thắng tân hôn

Trong đình viện, đệ tử Phi Linh môn đều nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của chưởng môn, thế nhưng cả đám điều nở nụ cười hiểu ý, không có ai tới quấy rầy.

Đêm khuya, trong phòng Lục Lâm Thiên lúc này toàn thân đã tràn ngập vết thương. Cánh tay, đùi, toàn bộ đều là vết nhéo.

– Có đau không?

Nhìn bộ dáng của Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh một trái một phải vẻ mặt đau lòng giúp Lục Lâm Thiên xoa bóp.

– Các nàng nói xem có đau hay không?

Bị hai nữ tử này xoa toàn thân, trong người Lục Lâm Thiên lập tức có một cỗ lửa nóng. Mắt trợn lên nhìn hai nữ, miệng cười tà rồi lập tức dùng tay bấm trên cặp mông ngạo nghệ của hai nàng.

– A…

Hai người lập tức yêu kiều kêu lên một tiếng, hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

– Được rồi, đừng làm rộn nữa, còn giống như tiểu hài tử vậy.

Lục Vô Song mỉm cười đi tới bên cạnh ba người rồi nói:

– Chúng ta trở về đi, Lâm Thiên cũng mệt rồi, để cho chàng nghỉ sớm một chút.

– Các nàng muốn đi sao? Sao không ở lại?

Lục Lâm Thiên nhìn tam nữ, lập tức ngạc nhiên nói.

– Không đi, chàng còn muốn chúng ta ở lại làm gì?

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

– Ta còn có thể làm gì khác sao?

Lục Lâm Thiên nở nụ cười tà, ý tứ trong mắt vô cùng rõ ràng.

– Nhìn chàng kìa.

Lữ Tiểu Linh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, từ trong ánh mắt của Lục Lâm Thiên nàng đã biết tên tiểu tử này suy nghĩ cái gì.

– Ta rất thuần khiết nha.

Lục Lâm Thiên vô sỉ cam đoan.

– Mới là lạ.

Vân Hồng Lăng quát lên một tiếng, nàng không tin chuyện này. Sau đó nàng lập tức quay đầu về phía Lục Vô Song rồi nói:

– Vô Song tỷ, đêm nay tỷ ở lại nha. Trông chừng chàng, đừng để chàng đi trêu hoa ghẹo nguyệt. Nói không chừng chúng ta vừa đi, chàng sẽ lập tức tìm cớ đi gặp Tử Yên cùng Đạm Đài Tuyết Vi kia.

– Ta ở lại sao?

Lục Vô Song lập tức ngạc nhiên.

– Đúng vậy. Muội cùng Hồng Lăng tỷ đã thương lượng qua, đêm nay Vô Song tỷ sẽ ở lại coi chừng tiểu lừa gạt này.

Lữ Tiểu Linh nói xong lập tức nở nụ cười giảo hoạt, sau đó nhân lúc Lục Vô Song còn chưa lấy lại tinh thần liền lập tức cùng Vân Hồng Lăng rời đi.

Lục Vô Song khẽ cười khổ một cái, đương nhiên nàng hiểu rõ ý tứ của hai nữ nhân này.

– Lâm Thiên, những năm này chàng có khỏe không?

Nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên trong phòng, Lục Vô Song khẽ mở miệng nói.

– Ta khỏe, các nàng cùng nương thân ở trên Vân Dương Tông vẫn tốt chứ?

Nhìn nữ tử ưu nhã trước mặt, Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến lên, hai tay mở ra nhanh chóng kéo nàng vào trong ngực. Mấy năm không gặp khiến cho nhớ nhung của hắn càng sâu.

– Chúng ta cùng với hai người đều tốt. Chàng cứ yên tâm đi, bất quá mẫu thân rất nhớ chàng, có thời gian thì về gặp mẫu thân một lát.

Lục Vô Song cúi đầu dựa vào l*иg ngực rộng lớn kia. Cỗ khí tức quen thuộc khiến cho lòng nàng giống như con nai chạy loạn.

Lục Lâm Thiên ngồi xuống, đặt nử tử trong lòng lên đùi rồi nói:

– Được, ta cũng có ý định gần đây sẽ trở lại Vân Dương Tông một phen.

Ngồi trên đùi, mùi hương nhàn nhạt cùng với sự ma sát khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng sảng khoái, phản ứng sinh lý lập tức xuất hiện. Một thứ nóng hừng hực nhanh chóng dựng vào mông Lục Vô Song.

– Chàng muốn làm gì.

Lục Vô Song cũng đã sớm trải qua chuyện nam nữ, cho nên lúc này cảm giác được có thứ nóng bỏng dưới mông, ánh mắt lập tức ướŧ áŧ, vẻ mặt xấu hổ nhìn vào Lục Lâm Thiên, sau đó đem đầu dựa vào trên l*иg ngực Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không nói gì, hai tay không nhàn rỗi một chút nào, một tay trực tiếp thăm dò vào trong ngực Lục Vô Song, nhanh chóng nắm đôi ngọc thỏ ngạo nghễ mà quen thuộc kia. Nhanh chóng x.oa nắn, mà một tay còn lại từ lưng Lục Vô Song đi xuống, cuối cùng rơi vào bờ mô/ng của nàng, cảm nhận sự co giãn.

Tiếng thở d/ốc mềm mại từ trong miệng Lục Vô Song phát ra. Lục Vô Song cúi đầu tựa vào l*иg ngựa Lục Lâm Thiên, cuối cùng dường như không nhịn được mà thấp giọng nhỏ nhẹ nói:

– Lâm Thiên.

Cảm nhận thân thể trong lòng đã nóng rực, giống như một thứ kí©ɧ ŧɧí©ɧ khiến cho Lục Lâm Thiên càng có cảm giác nóng bỏng. Hai tay ôm thật chặt thân thể mềm mại, mũi tham lam hít vào mùi hương nhàn nhạt từ mái tóc đen nhánh bên vai nàng.

– Vô Song, ta muốn nàng.

Lục Lâm Thiên cúi đầu nói bên tai Lục Vô Song.

Một tiếng này giống như mưa xuân lập tức kích động nội tâm Lục Vô Song khiến cho nàng có chút ngượng ngùng nói nhỏ bên tai Lục Lâm Thiên:

– Được, thïếp đã là người của chàng rồi mà.

Nghe vậy máu tươi trong người Lục Lâm Thiên lập tức như sôi sục, nhanh chóng ôm lấy thân thể mềm mại kia. Cái trụ bên dưới lúc này đã cư.ơng cứng hết mức. Lục Lâm Thiên đứng dậy, ôm nàng vào giường.

Lục Lâm Thiên như vậy khiến cho Lục Vô Song đã sớm không còn chút sức lực nào, toàn thân mềm nhũn nằm ở trên giường. Trong mắt chỉ có sự thẹn thùng, khuôn mặt đỏ bừng.

Trên giường, Lục Lâm Thiên nhìn qua nữ tử đang nằm, khí chất thanh nhã cao quý, dung nhan tuyệt mỹ khiến cho trong lòng hắn khó mà nhịn được nữa. Hai tay không ngừng xoa bóp, dưới bụng ngày càng thấy nóng bỏng.

Nhẹ giọng hừ một tiếng, Lục Vô Song đột nhiên ngồi dậy, ánh mắt mê ly nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Tương công, để ta giúp chàng cởï áo.

Lục Lâm Thiên sững sờ, đây là lần đầu tiên Lục Vô Song gọi hắn như vậy khiến cho trong lòng hắn vô cùng thoái mái. Lục Lâm Thiên lập tức gât đầu, hai tay vươn ra để Lục Vô Song cởi áơ.

Lục Vô Song vô cùng thẹn thùng, khuôn mặt đỏ ửng, nhẹ nhàng cởi trường bào trên người Lục Lâm Thiên. Nhìn thân thể cường tráng của hắn, trong mắt Lục Vô Song càng thêm mê ly, bàn tay trắng như ngọc không ngừng trượt qua lại trên thân thể cường tráng khiến cho cho Lục Lâm Thiên vô cùng thoái mái.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không còn khách khí, lập tức đem y phục nữ tử trước mặt tháo bỏ, chỉ để lại nội y trên người. Nhìn thân thể trước mặt, Lục Lâm Thiên không khỏi nuốt nước miếng.

Đôi chân thon dài nhẹ nhàng kẹp chặp, cái mông ưỡn lên tạo thành một đường cong hoàn hảo. Ở giữa đôi chân thon dài là một màu đen nhạt, cảnh xuân hé lộ khiến cho Lục Lâm Thiên lúc này có chút điên cuồng.

Rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được nữa, liền nhào vào thân thể mềm mại kia. Ánh mắt nóng bỏng nhìn vào thân thể ôn nhu như nước, bốn mắt nhìn nhau mang theo sự nóng bỏng.

Cái miệng anh đào nhỏ nhắn của Lục Vô Song khẽ hé mở, dường như có sự mê hoặc vô hạn khiến cho Lục Lâm Thiên cúi đầu hung hăng hôn vào môi thơm của mỹ nhân. Bờ môi ngọt như mật, áp lực mấy năm lúc này toàn bộ đều thả ra.

Lục Vô Song chăm chú đáp lại, hai cỗ thân thể dây dưa với nhau giống như lửa. Một lát sau, Lục Lâm Thiên bỗng nhiên ưỡn ngực ôm thân thể mềm mại nóng bỏng vào lòng, cái trụ phía dưới lập tức tiến vào nơi nhỏ nhắn, mềm mại, trơn tuột kia.

Lục Vô Song khẽ kêu một tiếng, đã lâu không nhận mưa móc khiến cho nàng có chút đau đớn. Một lát sau mới thích ứng được, thân thể uốn éo. Cửu biệt thắng tân hôn, hai người dây dưa cùng một chỗ, mưa móc thất thường, triền miên vô tận.

Chương 1372: Lựa chọn Linh khí

Một hồi lâu sau, thân thể Lục Vô Song run lên, hai tay ôm chặt Lục Lâm Thiên. Cơ thể bắt đầu co quắp lại. Hành động này giống như kí©ɧ ŧɧí©ɧ Lục Lâm Thiên, khiến cho động tác hắn nhanh hơn.

Một mảnh xuân sắc ngập tràn. Bỗng dưng thân thể mềm mại của Lục Vô Song run lên, một cỗ nhiệt lưu từ trong cơ thể Lục Vô Song tuôn ra khiến cho toàn thân Lục Lâm Thiên tê dại, tâm thần rung động, cảm giác vui sướиɠ tràn ngập. Cỗ nhiệt lưu tuôn ra, đồng thời bắn vào trong cơ thể Lục Vô Song. Mãi một lúc lâu sau phong vân mới dừng lại, trong phòng rốt cuộc cũng dần dần yên tĩnh.

Một đêm trôi qua, sáng sớm, khi trong thiên địa còn có một tầng sương mù mỏng, lúc này từng cơn gió sớm thổi qua có chút cảm giác lạnh lẽo.

Khi ánh sáng đầu tiên chiếu xuống mắt đất. Tất cả sinh linh trên mặt đất dường như thức tỉnh.

Trong Thiên Địa các ở thành Cự Giang, nơi này Lục Lâm Thiên đã tới mấy lần, mà buổi sáng ngày hôm nay Lục Lâm Thiên lại một lần nữa được đệ tử Thiên Địa các dẫn vào bên trong, đi theo hắn còn có Lục Tâm Đồng, Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, ba người đều là một trong top mười Thập Đại cường giả cho nên mới cùng đi tới Thiên Địa các. Đương nhiên đây chỉ là một phân đà của Thiên Địa các mà thôi, Thiên Địa các chính thức sợ rằng còn chưa có người ngoài nào đi tới.

Nhìn kiến trúc to lớn kia, khi Lục Lâm Thiên cùng tam nữ tới cũng lập tức nhận ra mấy người quen biết, Dương Quá, Đạm Đài Tuyết Vi, Nguyên Nhược lan, mà ngay cả Lam Thập Tam cùng Tử Yên cũng có mặt ở đó.

Khi Lục Lâm Thiên nhìn Tử Yên, Đạm Đài Tuyết Vi, cánh tay lập tức truyền đến cảm giác đau đớn. Lúc này Vân Hồng Lăng đang mỉm cười, thế nhưng bàn tay trắng nõn như ngọc lại đang dùng sức bấm vào tay Lục Lâm Thiên, không có một chút lưu tình nào.

Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể bất đắc dĩ cười khổ một cái, tiểu nữu này ghen tuông quá lớn một chút đi.

Mọi người gặp mặt nhau tất cả khẽ gật đầu chào hỏi. Nhìn Lục Lâm Thiên, Tử Yên và Đạm Đài Tuyết Vi đều khẽ mỉm cười, nụ cười kia đủ để khiến cho ngàn vạn nam tử mê muội, một người quyến rũ mê hoặc, hết sức xinh đẹp giống như nữ thần. Một người cao quý quyến rũ giống như là sự kết hợp của ma quỷ và thiên sứ. Phong thái của hai nàng, coi như là ở trước mặt Lục Vô Song cũng không ảm đạm thất sắc, ngay cả Lục Lâm Thiên cũng phải nhìn lén vài lần.

– Chư vị, mời đi theo ta chọn linh khí.

Tử Yên nói với mọi người.

Nói tới chọn linh khí, cho dù là đám người Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song, Đạm Đài Tuyết Vi, Nguyên Nhược Lan lúc này cũng có chút kích động. Một kiện linh khí Huyền cấp tuyệt đối là bảo vật. Trên người các nàng tuy rằng đều có linh khí, lại còn có cả linh khí Địa cấp, thế nhưng cũng chỉ có một kiện mà thôi. Người được đãi ngộ như vậy trong môn phái cũng chỉ có một. Cho nên đối với linh khí không ai lại ngại có thêm một món.

Dưới sự dẫn đầu của Thánh Nữ Tử Yên và Lam Thập Tam mọi người đi vào trong phân đà của Thiên Địa các. Dọc đường đi Lục Lâm Thiên thầm than một tiếng. Tuy rằng Lăng Thanh Tuyền chưa tới, thế nhưng lúc này chín người có mặt ở đây có sáu nữ ba nam, âm dương quả thực có chút điên đảo.

Trong sự kinh ngạc, Lục Lâm Thiên theo Tử Yên và Lam Thập Tam đi tới một căn phòng bí mật. Sau khi liên tiếp mở ra mấy cánh cửa đá bí mật, một gian mật thất to lớn xuất hiện trong mắt mọi người.

Trong mật thất, đám người Kình Linh Vương cùng với cường giả Thiên Địa các đã sớm có mặt chờ, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua, đại bộ phận người hắn đều biết. Chỉ có một số ít người hắn không biết, thực lực thấp nhất cũng là Vũ Suất, Linh Suất.

– Nhiều linh khí như vậy sao?

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào trong mật thất. Trong mật thất tổng cộng có hơn chục kiện linh khí. Vũ Linh khí, Hồn Linh khí đều có, tất cả đều là cấp bậc Huyền cấp. Khí tức bàng bạc lan tràn ra khiến cho trong lòng mọi người có chút kích động. Nhiều Linh khí như vậy khiến cho ánh mắt mọi người tỏa sáng.

– Chư vị, những Linh khí này đều có phần của chư vị bên trong. Dựa theo bài danh mà lựa chọn. Những người có thứ tự cao nhất sẽ được chọn trước. Mỗi người chỉ có thể được lựa chọn một kiện. Linh giả có thể chọn Hồn khí, Vũ giả chỉ có thể chọn Vũ linh khí.

Người vừa lên tiếng là một nữ tử mặc áo tím. Người này thân thể mềm mại mê người. Khuôn mặt tinh xảo, vốn khuôn mặt tú lệ, trải qua một hồi trang điểm càng thêm quyến rũ. Kiện cung trang màu xanh trên người như ẩn như hiện, hai mắt sáng ngời.

Nữ nhân này Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ gì. Khi trước hắn gia nhập Thiên Địa các chính là do nữ nhân này an bài, cũng là người có tu vi Vũ Suất.

– Lục chưởng môn, ngươi chính là người đứng đầu thập đại cường giả có quyền chọn một kiện Linh khí Địa cấp. Vậy thì một mình qua đây chọn lựa đi.

Kình Linh Vương móc ra hai kiện Linh khí, một kiện Vũ Linh khí, một kiện Hồn Linh khí, tất cả đều là Địa cấp. Thu được vị trí thứ nhất là có thể nhận được một kiện Linh khí Địa cấp khiến cho những người còn lại có chút ước ao. Linh khí Địa cấp và Linh khí Huyền cấp tuy rằng chỉ kém một cấp, thế nhưng sự chênh lệch ở giữa vô cùng lớn. Uy lực của hai loại cũng không giống nhau.

Lục Lâm Thiên cũng không chút khách khí chọn một kiện Vũ Linh khí. Đây là một chiếc búa màu trắng, trên mặt lưu quang quanh quẩn. Một cỗ hàn ý sắc bén tràn ra khiến cho linh hồn run rẩy. Còn có không ít bí văn lóe lên, vừa nhìn đã biết không phải là phàm vật.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, một kiện Hồn linh khí Địa cấp, một kiện Vũ Linh khí, nếu dựa theo giá trị mà nói, giá trị của Hồn linh khí cao hơn một chút. Thế nhưng chuyện này cũng phải nhìn xem hắn sử dụng như thế nào mới được.

– Lục chưởng môn. Hồn linh khí này chính là Linh khí phòng ngự linh hồn. Vũ linh khí này có tên là Phá Băng, là Vũ Linh khí công kích hệ thủy Địa cấp, trong hai thứ Lục chưởng môn chỉ có thể chọn một mà thôi.

Kình Linh Vương nói.

– Phá Băng?

Lục Lâm Thiên tiếp nhận Phá Băng trong tay Kình Linh Vương. Nắm linh khí này trong tay, tức thì Lục Lâm Thiên có cảm giác toàn bộ bàn tay bị đóng băng. Trên bàn tay xuất hiện một tầng băng mỏng, phải vận chuyển chân khí thì bàn tay hắn mới khôi phục lại bình thường.

– Không tồi.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, lập tức nói:

– Ta sẽ lấy Phá Băng này, đa tạ Thiên Địa các.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhận được Linh khí của Thiên Địa các đương nhiên hắn phải khách khí một phen. Thế nhưng Lục Lâm Thiên thực sự nghĩ không ra. Thiên Địa các lần này xuất ra nhiều linh khí như vậy rốt cuộc có mục đích gì.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lấy kiện Vũ Linh khí tên là Phá Băng kia, Kình Linh Vương thu hồi Hồn khí trong tay rồi nói với Lục Lâm Thiên:

– Lục chưởng môn, nơi này còn một khỏa Long Dương linh quả. Long Dương linh quả này chính là thứ tốt, chúc mừng Lục chưởng môn.

Kình Linh Vương nói xong, móc ra một hộp gấm trong người, trong mắt hiện lên sự ước ao vô cùng. Long Dương linh quả, Linh khí Địa cấp, đây chính là thứ mà ngay cả Vũ Tôn cũng phải coi trọng. Cho dù là hắn cũng không có cách nào nhận được. Mà lúc này Lục Lâm Thiên đều chiếm được

Chương 1373: Cường giả Linh Tôn (1)

Lục Lâm Thiên tiếp nhận hộp gấm rồi mở ra. Một cỗ năng lượng bàng bạc bắt đầu lan tràn, toàn bộ mật thất run lên. Trong hộp gấm có một cỗ quang mang chói mắt bắn ra khiến cho mọi người không dám nhìn thẳng.

Lục Lâm Thiên híp mắt nhìn vào trong hộp gấm. Đây là một khỏa linh quả nhỏ bằng nắm tay, hình thù vô cùng kình lạ. Cả vật thể màu xanh, nhìn qua giống như một con rồng bay lên cao. Đây chính là hình dáng của Long Dương linh quả được ghi trên Thiên Linh Lục. Một loại linh quả chỉ có ở nơi sống của linh thú Long tộc, tuyệt đối được coi là bảo vật.

Trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi kích động. Nếu như ăn vào Long Dương linh quả này sợ rằng chỗ tốt không cần nói cũng biết. Thế nhưng dùng thực lực hiện tại của hắn cũng không thể nào chịu được cỗ năng lượng khổng lồ như vậy. Điều làm cho Lục Lâm Thiên kích động chính là sau khi thu được Long Dương linh quả này thì thương thế của Nam thúc có cơ hội khôi phục.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên thu hồi Long Dương linh quả, trong lòng Kình Linh Vương cũng cảm thấy đau xót. Loại bảo vật như Long Dương linh quả này phóng ra bên ngoài, ngay cả Linh Tôn cũng phải điên cuồng a.

– Ta lấy hồn khí này.

Đúng lúc này, phía sau Lục Lâm Thiên không xa vang lên thanh âm của Lục Tâm Đồng.

Lục Lâm Thiên xoay người nhìn lại, trong tay Lục TÂm Đồng hiện tại là một hộp gấm. Bên trong hộp gấm này có một cây ngân châm màu trắng nhỏ. Cây ngân châm này không ngờ cũng là một kiện Hồn khí Huyền cấp, mà thứ Lục TÂm Đồng coi trọng chính là cây ngân châm màu trắng này.

Lục Tâm Đồng lập tức lùi về phía sau. Lúc này tới phiên Dương

Quá đang chọn, cuối cùng linh khí mà Dương Quá vừa ý chính là một thanh trọng kiếm. Nhìn trọng kiếm trong tay hắn, Lục Lâm Thiên sững sờ, quả thực có chút giống với Dương Quá kiếp trước.

Ngay sau đó tất cả mọi người xếp hàng chọn linh khí của mình. Lục Lâm Thiên thấy Tử Yên cùng với Lam Thập Tam cũng không có chọn lựa, vừa rồi trước khi Lục Tâm Đồng chọn, Tử Yên cũng lui qua một bên.

Mọi người lựa chọn linh khí, Đạm Đài Tuyết Vi lựa chọn một kiện Hồn linh khí hình tròn, Nguyên Nhược Lan cùng Lục Vô Song đều chọn một thanh trường kiếm linh khí Huyền cấp. Cuối cùng Vân Hồng Lăng lựa chọn một kiện linh khí trường tiên vừa tay. Khi lựa chọn xong nàng mừng rỡ không thôi.

Sau khi đạt được một kiện linh khí, tất cả mọi người đều vô cùng mừng rỡ sau đó nói lời cảm tạ với Thiên Địa các. Đạt được chỗ tốt như vậy, lời khách sáo đương nhiên phải nói một hai câu.

Trong lúc mọi người định rời đi, Kình Linh Vương lại mở miệng nói:

– Vô Song cô nương, có thể làm phiền cô nương một chút được không?

– Kình Linh Vương trưởng lão có việc gì vậy?

Lục Vô Song quay người rồi hỏi Kình Linh Vương.

– Có một số việc cần hỏi Vô Song cô nương một lát. Mời Vô Song cô nương đi theo ta.

Kình Linh Vương nói.

– Chuyện này…

Lục Vô Song có chút nghi hoặc rồi do dự nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Ồ, Lục chưởng môn và Vô Song cô nương chính là người một nhà nên có thể tới cùng một chỗ. Ta chỉ hỏi mấy vấn đề đơn giả một chút mà thôi.

Kình Linh Vương nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, lập tức gật đầu với Lục Vô Song.

Một lát sau, trong một đình viện tinh xảo, Lục Lâm Thiên cùng Lục Vô Song ngồi trong tiểu sảnh, trong lòng hai người đều vô cùng nghi hoặc.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này vô cùng nghi hoặc, Thiên Địa các sao lại tìm tới Lục Vô Song. Điều này có chút kỳ quái. Lục Vô Song gần đây không lộ diện ở bên ngoài, hẳn là sẽ không có phiền toái gì chứ.

– Lục chưởng môn, Vô Song cô nương, đã để hai người đợi lâu rồi.

Hai người vừa mới ngồi vào chỗ của mình, một thanh âm nhẹ nhàng vang lên. Tử Yên lập tức xuất hiện trong tiểu sảnh, đi theo phía sau nàng còn hai thị nữ đang bưng một khay trà tinh xảo.

Hai thị nữ này đều chừng mười lăm tuổi, vẻ mặt thanh tú, từ khí tức trên người có thể nhận thấy không ngờ đều là Linh Tướng. Hai người lễ phép đặt bánh trái, trà nước xuống mặt bàn rồi xoay người rời đi.

– Tử Yên cô nương, đây là đồ tốt a.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn bộ đồ uống trà rồi mỉm cười nói. Từ chất liệu cùng với tạo hình, đây không phải là phàm vật.

– Hóa ra Lục chưởng môn còn hiểu trả đạo khiến cho tiểu nữ cảm thấy ngoài ý muốn nha.

Tử yên khẽ nói, thân thể mềm mại nhanh chóng ngồi xuống trước mặt hai người Lục Lâm Thiên cùng Lục Vô Song.

Một mũi hương nhàn nhạt truyền vào mũi Lục Lâm Thiên, tựa như hoa lan khiến cho hắn mơ màng, tim đập thình thịch. Trên người Thánh Nữ Tử Yên này quả thực có một cỗ mùi vị vô cùng đặt biệt.

– Hiểu một hai mà thôi.

Lục Lâm Thiên thu hồi tâm thần rồi trả lời. Đối với trà đạo này, kiếp trước Lục Lâm Thiên cũng chỉ hiểu sơ qua được một ít, công phu ngoài miệng cũng được. Thế nhưng nếu nói tới thành thạo thì còn kém xa.

– Ta nghe nói Lục chưởng môn ở trên Hoa Đào yến của Linh Thiên môn khi trước từng đàm luận về tửu đạo vô cùng vô a. Mà ngay cả Cơ Vô Thường, dạng người thích rượu như mạng cũng bị thuyết phục. Đáng tiếc nơi này của ta không có rượu, chỉ có trà, hi vọng Lục chưởng môn cùng với Vô Song cô nương không chê.

Tử Yên nhẹ nhàng cười, nụ cười này đủ để khiến cho bất kỳ nam nhân nào động tâm.

Thanh âm vừa dứt, bàn tay mềm mại của Tử Yên nhanh chóng vươn ra, từng đạo thủ ấn biến hóa, nhanh chóng pha trà. Động tác pha trà vô cùng ưu mỹ khiến cho người xem có chút cảm giác hưởng thụ.

Chỉ một lát sau mùi hương tràn ra bốn phía khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy vô cùng thoải mái.

– Mời hai vị, thử xem trà này như thế nào.

Tử Yên nhanh chóng rót cho hai người Lục Lâm Thiên cùng Lục Vô Song hai chén trà. Nước trà giống như hoàng kim, vô cùng óng ánh, lại xanh như ngọc.

Trong mắt Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, tay trái khẽ xoay tròn chén tràn. Một mùi hương trà tràn vào mũi, cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái không nói nên lời thấm dẫm tâm can hắn, ngay cả linh hồn lúc này cũng giống như được tẩy lễ.

Nhìn thấy động tác của Lục Lâm Thiên, sắc mặt Tử Yên lập tức có chút kinh ngạc rồi khẽ mở miệng cười.

– Trà ngon.

Lúc này Lục Vô Song cũng làm cùng một động tác với Lục Lâm Thiên, nhẹ nhàng nâng chén trà lên.

– Xem ra Lục chưởng môn cùng với Vô Song cô nương đều là người tinh thông trà đạo a.

Tử Yên khẽ mỉm cười nói.

– Lục chưởng môn, Vô Song cô nương. Đã để hai người đợi lâu rồi.

Lúc này Kình Linh Vương từ trong nội đường đi ra. Mà bên người hắn lúc này đã có thêm một lão giả chừng sáu chục tuổi. Người này ánh mắt thâm thúy, lại khiến cho người nhìn vào có cảm giác trống rỗng. Rõ ràng là mặt mũi đầy nếp nhăn thế nhưng lại hồng nhuận. Lẳng lặng đi tới khiến cho mọi người có cảm giác hắn không tồn tại.

Lục Lâm Thiên nhìn vào lão giả này, cỗ khí tức như có như không kia khiến cho linh hồn Lục Lâm Thiên run lên. Khí tức này so với cỗ khí tức trên người Sát Phá Quân giống như đúc, thế nhưng lại có chút bất đồng.

Chương 1374: Cường giả Linh Tôn (2)

– Linh Tôn.

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên thầm nói hai chữ. Người này rõ ràng là cường giả Linh Tôn, cỗ khí tức này không sai, cũng không dưới Sát Phá Quân. Lúc này Lục Vô Song bên cạnh cũng cảm giác được khí tức của người này.

– Lục chưởng môn, Vô Song cô nương. Đây chính là Phách Linh trưởng lão của Thiên Địa các chúng ta. Chính là trưởng lão Địa cấp của Thiên các.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên cùng Lục Vô Song đang đánh giá lão giả này, KÌnh Linh Vương lập tức giới thiệu.

– Trưởng lão Địa cấp của Thiên các? Địa vị còn cao hơn Kình Linh Vương a.

Lục Lâm Thiên thầm than một tiếng. Trưởng lão trong Thiên Địa các được phân là bốn cấp Thiên Địa Huyền Hoàng. Kình Linh Vương chính là đại trưởng lão Huyền cấp, Phách Linh trưởng lão này chính là trưởng lão Địa cấp, đương nhiên địa vị phải ở trên Kình Linh Vương, cũng đủ để chứng minh hắn chính là cường giả Linh Tôn.

– Bái kiến Phách Linh trưởng lão.

Cường giả Linh Tôn Lục Lâm Thiên cũng không muốn thất lễ, hắn nhanh chóng đứng dậy chắp tay thi lễ, thái độ không kiêu ngạo, không siểm nịnh.

– Lục chưởng môn đa lễ rồi. Linh Vũ song tu, vũ giả ngũ hệ, tiền đồ vô lượng a.

Nhìn Lục Lâm Thiên hành lễ, cường giả Linh Tôn này cũng không kiêu ngạo lập tức mỉm cười, ánh mắt nhìn qua người Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự kinh ngạc.

– Bái kiến Linh Phách trưởng lão.

Lúc này Lục Vô Song cũng khom người thi lễ.

– Vô song cô nương miễn lễ.

Đối mặt với Lục Vô Song hành lễ, Phách Linh trưởng lão này không ngờ lại lập tức hoàn lễ.

Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc, Phách Linh trưởng lão này không ngờ lại coi trọng Lục Vô Song như vậy, chẳng lẽ trong này có chuyện gì ẩn khuất.

– Vô Song cô nương, hôm nay mời cô nương tới đây là có hai chuyện muốn hỏi cô nương một chút. Xin cô nương hỗ trợ trả lời.

Kình Linh Vương nói.

– Không biết Thiên Địa các muốn hỏi tiểu nữ chuyện gì, nếu trả lời được ta sẽ trả lời.

Lục Vô Song khẽ nói, nàng cũng không muốn tùy tiện trả lời câu hỏi của Thiên Địa các.

– Là thế này. Hai mươi tám năm trước có người từng nhờ Thiên Địa các tìm kiếm một bé gái bị thất tung. Chỉ là nhiều năm trôi qua như vậy vẫn không có kết quả. Mà gần đây Thiên Địa các chúng ta trong lúc vô hình phát hiện ra, có lẽ Vô Song cô nương chính là người chúng ta cần tìm. Chúng ta đã điều tra qua thân thế của cô nương. Vô Song cô nương hai mươi tám năm trước được Lục gia trên trấn Thanh Vân ở Linh Vũ đại lục thu dưỡng, thời gian so với khi trước vừa vặn ăn khớp.

Kình Linh Vương nói.

– Cái gì.

Toàn thân Lục Vô Song run lên, từ nhỏ nàng cũng biết mình được nhặt về. Thế nhưng nhiều năm trôi qua như vậy, dưỡng phụ dưỡng mẫu đối với nàng cũng vô cùng tốt. Lục gia cũng không coi nàng là người ngoài, thân tình không kém. Bất quá càng lớn lên, trong lòng nàng ít nhiều cũng muốn gặp mặt phụ mẫu thân sinh, thế nhưng chuyện này không khác khí mò kim đáy bể. Chuyện này luôn được Lục Vô Song đặt ở tận đáy lòng, cũng chưa từng nói qua. Lúc này nghe Kình Linh Vương nói vậy, trong lòng lập tức xúc động, chẳng lẽ nàng có thể tìm được phụ mẫu thân sinh sao.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng vô cùng khïếp sợ. Lục Vô Song vốn do đại bá thu dưỡng, không nghĩ tới lại liên quan tới người Thiên Địa các tìm kiếm. Mà người sau lưng có thể khiến cho Thiên Địa các tìm kiếm tuyệt đối không đơn giản. Huống chi việc này lại do Phách Linh trưởng lão cùng với Kình Linh Vương xử lý.

– Vô Song cô nương, có phải cô nương hai mươi tám năm trước được Lục gia thu dưỡng đúng không?

Kình Linh Vương hỏi Lục Vô Song.

– Không sai.

Lục Vô Song khẽ gật đầu.

– Vậy thì mời Vô Song cô nương đi theo ta. Lúc trước cố chủ nhờ Thiên Địa các chúng ta tìm cô nương đã lưu lại một giọt máu. Muốn xác định Vô Song cô nương có phải là người hắn tìm không rất đơn giản, chỉ cần một giọt máu là được. Bởi vì thân phận lai lịch cố chủ có chút không tầm thường cho nên chỉ cần kiểm tra máu của Vô Song cô nương là biết rõ, tuyệt đối không có khả năng sai sót.

Phách Linh trưởng lão nhanh chóng nói với Lục Vô Song.

– Không có vấn đề.

Lục Vô Song do dự một lát rồi nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Nhìn thấy Lục Lâm Thiên gật đầu lúc này nàng mới gật đầu đáp ứng.

– Vô Song cô nương. Mời.

Phách Linh trưởng lão cùng với Kình Linh Vương dẫn đầu, nhanh chóng dẫn đường cho Lục Vô Song.

– Lục chưởng môn không cần lo lắng, chỉ cần Vô Song cô nương trích một giọt máu là có thể xác định được thân phận của Vô Song cô nương.

Nhìn thấy vẻ mặt Lục Lâm Thiên khẩn trương, Tử Yên khẽ nói.

– Tử Yên cô nương, không biết người phương nào đang tìm Vô Song?

Vẻ khẩn trương trên mặt Lục Lâm Thiên được thu lại, hắn lập tức hỏi Tử Yên.

– Thật sự xin lỗi, Thiên Địa các chúng ta không thể nói ra thân phận của cố chủ. Hơn nữa thân phận cố chủ này có chút đặc thù cho nên càng thêm không thể nói.

Tử Yên nói.

Lục Lâm Thiên không hỏi tiếp. Đây là quy củ của Thiên Địa các, cho dù hắn có hỏi tiếp chỉ sợ cũng không thu được đáp áp gì.

– Lục chưởng môn có thể yên tâm, nếu như Vô Song cô nương thực sự là người Thiên Địa các chúng ta cần tìm hai mươi tám năm trước, ta nghĩ tới lúc đó bên trên sẽ nói cho Vô Song cô nương thân phận của cố chủ. Lục chưởng môn sớm muộn cũng biết a.

Tử Yên mỉm cười nói:

– Lục chưởng môn trước tiên cứ thưởng trà, một lát nữa sẽ có đáp án.

– Mời.

Lục Lâm Thiên không hỏi nhiều nữa, tiếp tục nâng chén trà lên, ánh mắt nhìn vào mặt nước sóng sánh trong chén rồi nói:

– Nước pha trà này chỉ sợ cũng không đơn giản.

– Ánh mắt của Lục chưởng môn rất tốt, nước dùng để pha trà là nước trong bích thủy hàn đàm, bình thường dùng để pha trà uống vào có công hiệu an thần tĩnh khí. Cho nên nước này để pha trà có hiệu quả càng tốt.

Tử Yên nói.

– Ồ.

Lục Lâm Thiên có chút kinh nghi, lập tức cười nói:

– Vậy thì ta không khách khí nữa.

– Trà ngon.

Một hơi uống cạn sạch chén trà, Lục Lâm Thiên không nhịn được mà than thở một câu.

– Lục chưởng môn nghiến cứu đối với trà đạo thật sâu a.

Tử Yên khẽ nói.

– Uống trà trước có rảnh cốc U Lan, trước sơ phẩm kỳ trà, hai dò xét lan chỉ, lại phẩm cam lộ, ba châm thạch nhũ, lãnh hội trà vận, rượu như thơ, mà trà như nói, cổ nhân có có mây, dùng uống trà tâm đi thưởng thức nhân sinh, sẽ phát hiện rất nhiều kinh người chỗ tương tự. Trà, chủng loại phồn đa; Nhân sinh, muôn màu muôn vẻ. Trà, có ưu khuyết chi phân; Nhân sinh, có mặt trời rực rỡ thiên cùng trời âm u có khác. Trà, trước khổ sau cam; Nhân sinh, cần kinh nghiệm mưa gió, lại vừa gặp cầu vồng.

Lục Lâm Thiên nói xong lập tức tự rót cho mình một chén. Chén trà này uống vào ngay cả linh hồn dường như cũng đạt được một ít chỗ tốt, đây không phải là chuyện bình thường. Sợ rằng trà này bên ngoài cũng không có khả năng kiếm được.

– Lục chưởng môn càng ngày càng khiến cho tiểu nữ phải lau mắt mà nhìn.

Lục Lâm Thiên nói một phen khiến cho trong ánh mắt bình thản kia của Tử yên xuất hiện chấn động, nụ cười vui vẻ hiện lên trên khuôn mặt nàng.

Chương 1375: Nhìn không thấu hắn

Lúc này, trong nội đường có ba đạo thân ảnh đi ra. Đúng là Lục Vô Song, Kình Linh Vương, Phách Linh trưởng lão. Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào ba người rồi lập tức hỏi.

– Vô Song, thế nào rồi?

– Hiện tại còn chưa biết được kết quả. Điều này cần trưởng lão trong Thiên các chúng ta xác nhận mới biết được.

Phách Linh trưởng lão nói.

– Không biết cần bao lâu?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Sợ là cần thời gian một tháng.

Phách Linh trưởng lão nói.

– Thời gian một tháng sao?

Mí mắt Lục Lâm Thiên khẽ giật. Thời gian một tháng nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn. Chẳng lẽ phải ở nơi này chờ thêm thời gian một tháng sao.

– Vô Song cô nương, Lục chưởng môn, sau khi có kết quả chúng ta sẽ phái người thông tri cho hai vị.

Kình Linh Vương nói.

Lục Vô Song nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong lòng lúc này đã có chủ ý. Đột nhiên có cơ hội tìm được phụ mẫu thân sinh, chuyện này đối với Lục Vô Song mà nói, sự quan tâm của nàng vô cùng lớn.

– Vậy thì chúng ta đi trước. Nếu như có kết quả mong Thiên Địa các phái người thông tri cho chúng ta.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi nói.

Hai người rời khỏi Thiên Địa các. Vân Hồng Lăng, Lục Tâm Đồng ngoài cửa sau khi nhìn thấy hai người đi ra liền hiếu kỳ hỏi một phen. Lục Vô Song cũng không giấu diếm. Nghe Lục Vô Song nói, Vân Hồng Lăng cùng Lục Tâm Đồng vô cùng kinh ngạc.

Bốn người từ trên lưng yêu thú phi hành của Thiên Địa các đi xuống, sau đó chậm rãi đi bộ về phía đình viện nơi Phi Linh môn đặt chân.

– Giống trên bức họa như đúc. Khí tức trên máu có lẽ cũng không sai. Ta thấy Lục Vô Song chính là người gia tộc nọ.

Sau khi Lục Vô Song, Lục Lâm Thiên rời đi, Kình Linh Vương khẽ nói.

– Không nghĩ tới có một ngày lại tìm được.

Phách Linh trưởng lão lập tức nói:

– Nếu như thực là người của gia tộc kia, đến lúc đó tuyệt đối sẽ bị gọi trở về. Mà dựa vào quan hệ của Lục Vô Song cùng Lục Lâm Thiên hiện tại, về sau Lục Lâm Thiên sợ rằng sẽ có chỗ dựa mạnh mẽ.

– Hóa ra Phách Linh trưởng lão đang lo lắng cái này sao?

Ánh mắt Kình Linh Vương khẽ đổi rồi nói.

– Linh Vũ song tu trong truyền thuyết mới có, lại là vũ giả ngũ hệ, thiên phú quá mạnh mẽ, thực lực cũng kinh người, lần này đã làm chấn kinh cường giả trong Thiên Địa các chúng ta. Đối với người này đương nhiên chúng ta sẽ phải chú ý nhiều hơn.

Phách Linh trưởng lão nói xong, lập tức quay người hỏi Tử Yên.

– Tử Yên, ngươi cảm thấy Lục Lâm Thiên này là người như thế

nào?

– Từ tin tức Thiên Địa các chúng ta thu thập được mà nói, người này giống như một mê trận, khiến cho người khác nhìn không thấu.

Tử Yên chậm rãi dứng dậy rồi nói:

– Người này có sát khí ngập trời thế nhưng cũng có thể bình thản như nước. Điều này không phải là người bình thường có thể làm được. Bản thân hắn lại càng giống như mê vụ, khiến cho ta nhìn không thấu.

– Phách Linh trưởng lão. Người Lục gia đều có thiên phú phi phàm a. Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, thiên phú hai người này đều là hàng ức người mới có một. Chúng ta có nên kéo hắn vào trong Thiên Địa các hay không?

KÌnh Linh Vương nói với Phách Linh trưởng lão.

– Chuyện này sợ rằng không thể nào. Đừng quên, còn có Vân Dương Tông và Linh Thiên môn. Khó trách Vân Khiếu Thiên cùng Lữ Chính Cường đều cam lòng gả nữ nhi cho Lục Lâm Thiên này. Sợ rằng hai người kia đều đã biết rõ thiên phú của Lục Thiếu Du. Hai người này tính toán thật sâu a.

Phách Linh trưởng lão khẽ thở dài rồi nói:

– Bên trên đã nói qua, đối với người này Thiên Địa các chúng ta chỉ có thể giao hảo với hắn, ít nhất không thể trở thành địch nhân. Tử Yên, nhiệm vụ này giao cho ngươi đi làm.

– Ta sao?

Ánh mắt Tử Yên khẽ đổi, dường như vô cùng ngoài ý muốn.

– Đúng vậy. Thi đấu đã chấm dứt, Tử Yên, kế tiếp ngươi và Lam Thập Tam cũng nên bế quan tu luyện. Lần này tuy rằng không đạt được quán quân, thế nhưng bằng vào nội tình của Thiên các chúng ta. Tăng thêm thiên phú của các ngươi, phải nhanh chóng đột phá tới Linh Tôn cùng Vũ Tôn. Thời gian cũng không còn nhiều nữa. Thiên Địa các chúng ta trả giá nhiều như vậy, lần này không thể mất đi cơ hội.

Phách Linh trưởng lão nói.

***

– Chưởng môn, người trở lại thật tốt quá.

Sau khi Lục Lâm Thiên cưỡi yêu thú phi hành của Thiên Địa các đáp xuống đình viện. Trương MInh Đào cùng Hoàng Bác Nhiên lập tức xông lên, vẻ mặt vô cùng sốt ruột.

– Chuyện gì xảy ra?

Nhìn thấy vẻ mặt hai người, Lục Lâm Thiên nhướng mày hỏi.

– Chưởng môn, Vân tông chủ của Vân Dương Tông cùng Lữ chưởng môn của Linh Thiên môn vừa mới tới đây. Hiện tại hai người đang nháo nhào lên.

Hoàng Bác Nhiên nói.

– Cha ta sao?

Vân Hồng Lăng kinh ngạc nói một tiếng rồi lập tức xông vào trong đình viện.

– Vân Khiếu Thiên, nhiều năm trôi qua như vậy ta biết ngay ngươi vẫn vô sỉ như vậy mà.

– Lữ Chính Cường, ngươi mới vô sỉ. Không phục thì chúng ta đấu một trận.

– Ta sợ ngươi sao?

Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song vừa mới đi vào đình viện lập tức nhìn thấy trong đình viện có một đống người. Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Sát Phá Quân, Quỷ Tiên Tử Bạch

Oánh, còn có cường giả Vân Dương Tông và Linh Thiên môn. Mà ở giữa lúc này Vân Khiếu Thiên và Lữ Chính Cường đang kịch chiến bằng miệng lưỡi, giống như tùy thời sắp xảy ra chiến đấu. Nhạc mẫu Khâu Mỹ Vi của Lục Thiếu Du cũng có mặt, thế nhưng dường như cũng không có ý tứ khuyên can. Ngược lại Sát Phá Quân khuyên can không ít, thế nhưng hiệu quả cũng không lớn.

– Lâm Thiên.

Vừa nhìn thấy Lục Lâm Thiên xuất hiện, Lữ Tiểu Linh nhanh chóng chạy tới, sắc mặt vô cùng bất đắc dĩ.

Nhìn mọi người, Lục Lâm Thiên cũng rất bất đắc dĩ. Hai vị nhạc phụ này của hắn không biết đến tột cùng là có mâu thuẫn gì, vừa thấy mặt đã khẩu chiến một trận rồi.

– Đệ tử bái kiện sư phụ.

Nhìn thấy Vũ Ngọc Tiền cũng có mặt, Lục Lâm Thiên nhanh chóng tiến lên hành lễ.

– Lâm Thiên, con trở lại vừa lúc.

– Cha.

Vân Hồng Lăng lúc này lập tức chạy tới giữa hai người kéo Vân Khiếu Thiên lại, còn Lữ Tiểu Linh cũng kéo Lữ Chính Cường ra.

– Hừ.

Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường nhìn đối phương rồi hừ lạnh một tiếng.

– Hai vị nhạc phụ, hai người làm sao vậy.

Lục Lâm Thiên chờ cho tới bây giờ. Loại chuyện này hắn cũng không muốn nhúng tay vào thế nhưng lại không có biện pháp nào khác. Nơi này là đình viện Phi Linh môn đặt chân, hắn không thể không khuyên can.

– Được rồi, chuyện này không liên quan tới con, ta tới tìm con là có chút việc.

Vân Khiếu Thiên nhìn thấy Lục Lâm Thiên, sắc mặt mới hòa hoãn lại đôi chút.

– Lâm Thiên, đi theo ta. Ta tới tìm con có việc.

Lữ Chính Cường nói.

– Hai vị nhạc phụ, hai người cứ ngồi xuống đi đã.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nói.

Một lát sau, trải qua một phen tranh chấp, cuối cùng Lục Lâm Thiên cũng vất vả mời hai người vào trong thính phòng. Cường giả Vân Dương Tông, Linh Thiên môn phân biệt ngồi hai bên. Trên bàn đã sớm có đệ tử mang lên điểm tâm cùng với trà.

Đối với việc hai người Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường khẩu chiến, cường giả hai môn đều vô cùng bất đắc dĩ, cũng không có ai tham dự, dường như mọi người đều đã nhìn quen cảnh này rồi.

Chương 1376: Vũ Vương gia nhập (1)

Trong tiểu sảnh lúc này có chút yên tĩnh, Vân Hồng Lăng cùng với Lữ Tiểu Linh phân biệt ngồi bên cạnh Lữ Chính Cường cùng Vân Khiếu Thiên, dường như hai nàng sợ phụ thân của mình lại nháo nhào lên.

Mọi người chỉ hàn huyên vài câu, cũng không trò chuyện nhiều. Ngược lại, Vũ Ngọc Tiền lôi kéo Lục Lâm Thiên hỏi han không ít vấn đề.

– Lâm Thiên, theo ta tới nội đường, có chuyện cần nói với con.

Vân Khiếu Thiên truyền âm cho Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên sửng sờ, lúc này lại có một thanh âm vang lên trong tai Lục Lâm Thiên:

– Lâm Thiên, đi cùng hắn trước đi. Lát nữa chúng ta lại trò chuyện cũng được. Ta cũng tìm con có một ít việc.

Lục Lâm Thiên một lần nữa ngạc nhiên, sau đó nhanh chóng đi cùng với Vân Khiếu Thiên vào trong nội đường.

– Lâm Thiên, Linh khí cùng Long Dương linh quả đã tới tay chưa?

Trong nội đường, sau khi bố trí một đạo cấm chế vô hình, Vân Khiếu Thiên lập tức mở miệng hỏi Lục Lâm Thiên.

– Đã nhận được.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu nói:

– Đều là đồ tốt a. Đặc biệt là Long Dương linh quả, tuyệt đối là bảo vật.

Vân Khiếu Thiên thở dài rồi nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên nói:

– Linh Vũ song tu, vũ giả ngũ hệ. Tiểu tử này, giấu diếm thật tốt a.

– Xin nhạc phụ thứ lỗi, tiểu tế quả thực bất đắc dĩ mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói. Sự tình Linh Vũ song tu nếu như hắn sớm bại lộ, sợ rằng sẽ phiền toái không ít.

– Ta hiểu.

Vân Khiếu Thiên khẽ thở dài, nếu như sớm biết vậy thì lúc trước bằng bất cứ giá nào mình cũng phải buộc tiểu tử này vào Vân Dương Tông. Vân Khiếu Thiên lại nói:

– Lâm Thiên, trong lúc thi đấu, đánh bại Hàn Phong là con cố ý sao?

– Trong lúc thi đấu tiểu tế không chú ý. Việc này cũng không thể trách tiểu tế a.

Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không thừa nhận, lập tức phủ nhận nói.

– Được rồi, thực lực Hàn Phong vốn cũng không bằng con, cũng không có cách nào tiến vào top mười.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên khẽ đổi, cũng không hỏi nhiều nữa, thế nhưng ánh mắt lại mang theo chút thâm ý nhìn Lục Lâm Thiên rồi nghiêm mặt hỏi:

– Lâm Thiên, ta nhận được tin tức. Huyền Thiên bí cảnh đã bị phá. Con đi ra như thế nào, trong đó có vật gì đặc thù hay không?

– Không có.

Lục Lâm Thiên lắc đầu rồi nói:

– Tiểu tế cũng không biết là chuyện gì xảy ra. Trong lúc vô tình liền đi ra. Vốn tiểu tế cũng cho rằng mình sẽ bị vây khốn tới già ở trong đó a.

– Con thực sự không nhận được thứ gì sao?

Vân Khiếu Thiên hoài nghi nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi. Dùng tính cách của tiểu tử này, sợ rằng đạt được chỗ tốt cũng sẽ tuyệt đối không nói ra.

– Không có.

Lục Lâm Thiên mặt không đổi sắc nói. Nói giỡn sao, hắn sao có thể thừa nhận, nếu như nói toàn bộ cho vị nhạc phụ này biết, quỷ mới biết rõ sẽ lại thiệt thòi bao nhiêu nữa, dù sao hắn cũng kiên quyết không thể thừa nhận.

Nhìn vẻ mặt kiên quyết của Lục Lâm Thiên, Vân Khiếu Thiên cũng đành chịu. Thế nhưng bảo hắn tin tưởng là chuyện không thể nào. Dù sao hiện tại cũng không có biện pháp nào khác. Sau khi dùng ánh mắt hoài nghi nhìn về phía Lục Thiếu Du xong, hắn nói:

– Lâm Thiên, kế tiếp con có tính toán gì không? Hiện tại đã bại lộ Linh Vũ song tu, về sao mọi chuyện phải chú ý một chút.

– Tiểu tế hiểu.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

– Thực lực Phi Linh môn bộc lộ ra hiện tại đã khiến cho Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang kiêng kị. Kế tiếp nếu như có hành động khác mà nói, nên tiên hạ thủ vi cường. Để muộn sẽ không còn cơ hội nữa.

Vân Khiếu Thiên dùng ánh mắt có chút thâm ý nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Tiểu tế hiểu.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý. Có một ít động tác hắn phải đẩy nhanh tốc độ mới được.

– Lúc nào mới định trở về Vân Dương Tông đây? Phụ mẫu con luôn nhớ tới con.

Vân Khiếu Thiên dừng một chút rồi nói với Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tế đang định đợi một đoạn thời gian nữa sẽ trở lại Vân Dương Tông.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ta định ngày mai sẽ trở về. Con có muốn theo ta trở về Vân Dương Tông hay không?

Vân Khiếu Thiên hỏi.

– Nhạc phụ quên tiểu tế còn một số việc phải làm sao?

Lục Lâm Thiên nói. Có một số việc phải giải quyết càng nhanh càng tốt.

– Ồ quên mất. Con nên chú ý một chút. Tuy rằng trên người con hiện tại có không ít bảo vật, bất quá có Sát Phá Quân ở đây, có lẽ cũng không có ai dám làm gì. Những chuyện khác nếu cần thì liên lạc với Vân Dương Tông.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Nhạc phụ, người…

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, do dự một lát rồi mới nói.

– Con muốn biết ta và Lữ Chính Cường có chuyện gì đúng không?

Lục Lâm Thiên còn chưa dứt lời, Vân Khiếu Thiên đã ngắt lời Lục Thiếu Du nói:

– Ta tự có chừng mực. Đám tiểu bối các con không cần xen vào.

Vân Khiếu Thiên nói như vậy Lục Lâm Thiên cũng không tiện hỏi nữa.

Một lát sau hai người mới từ trong nội đường đi ra. Sát Phá Quân đang cùng Lữ Chính Cường trò truyện. Nhìn thấy Lữ Chính Cường, sắc mặt Vân Khiếu Thiên lập tức tối lại, sau khi nói với Sát Phá Quân vài câu rồi lập tức mang theo đám người Vân Dương Tông rời đi. Bất quá vẫn lưu Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song ở lại.

– Lâm Thiên, lão hồ ly kia nói với con những chuyện gì?

Một lát sau, trong nội đường, Lữ Chính Cường tiện tay bố trí cấm chế rồi hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên trả lời ứng phó vài câu, Lữ Chính Cường cũng không hỏi nhiều. Một lát sau, Lữ Chính Cường lại nói:

– Lâm Thiên, ta đã nhận được tin tức. Huyền Thiên bí cảnh đã phá, bên trong có chuyện gì xảy ra? Có thu được thứ gì không?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên. Xem ra tất cả các thế lực lớn khi trước tiến vào trong Huyền Thiên bí cảnh hơn phân nửa là Tử Lôi Huyền đỉnh a. Khó trách sau khi tìm thấy đống bảo tàng kia, mọi người cũng không cao hứng bao nhiêu.

Chuyện trong Huyền Thiên bí cảnh Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không nhiều lời, cũng không tiện nói cho nên hắn kiên quyết không thừa nhận. Lữ Chính Cường cũng không có cách nào moi tin từ miệng hắn cho nên cũng không hỏi nữa.

– Lâm Thiên, chuyện Phi Linh môn hai năm qua Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang hình thành xu thế liên thủ vây khốn cho nên Linh Thiên môn chúng ta cũng không tiện ra mặt. Bây giờ con đã trở lại, không biết có tính toán gì không?

– Những chuyện đám sơn môn kia làm với Phi Linh môn phải trả giá đắt.

Lục Lâm Thiên nói. Trong mắt có một cỗ sát ý không thèm che dấu bắn ra.

– Có lẽ sau này Lan Lăng sơn tragn, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo sẽ phải nghiêm túc đối đãi với Phi Linh môn, con phải cẩn thận một chút. Phi Linh môn hiện tại tuy rằng có thực lực không kém, bất quá nội tình của Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang so với trong tưởng tượng của con còn mạnh hơn nhiều, không nên vọng động, cũng không nên chủ quan. Có chuyện gì cũng phải thương nghị với ta.

Lữ Chính Cường nói.

– Tiểu tế hiểu rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói. Nội tình của Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang đương nhiên không cần phải nói.

Chương 1377: Vũ Vương gia nhập (2)

– Ta định ngày mai lên đường trở về Linh Thiên môn, con có muốn đi cùng không?

Lữ Chính Cường hỏi Lục Lâm Thiên.

– Nhạc phụ đi trước đi. Tiểu tế còn một số chuyện cần làm.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vậy con phải chú ý một chút.

Lữ Chính Cường nói xong cũng không nói thêm gì nữa. Hai người lập tức nói một chút chuyện nhà rồi mới rời khỏi nội đường.

Trò chuyện cùng Khâu Mỹ Vi một lát, đám người Linh Thiên môn mới rời đi. Lục Lâm Thiên cũng đưa mọi người ra tới bên ngoài. Lữ Tiểu Linh ở lại Phi Linh môn, Lữ Chính Cường cùng Khâu Mỹ Vi cũng hiểu ý cười cười mà không nói thêm gì.

– Chưởng môn, hai người Bạch Vạn Tượng và Khoái Kiếm Vương kia nên xử lý như thế nào? Khoái Kiếm Vương kia muốn nói chuyện với chưởng môn.

Sau khi người của Linh Thiên môn rời đi, Thanh Hỏa lão quỷ đến bên cạnh Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Mang Khoái Kiếm Vương lên đây.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên rồi quay lại trong sảnh. Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh đối với chính sự của Phi Linh môn không có hứng thú, lập tức lôi kéo Tiểu Long cùng Lục Tâm Đồng đi dạo.

Một lát sau, Thanh Hỏa lão quỷ đã mang Khoái Kiếm Vương toàn thân bị cấm chế tới sảnh. Đường đường là Khoái Kiếm Vương lúc này vẻ mặt uể oải, nhìn chúng cường giả Phi Linh môn trong sảnh, đặc biệt là Lục Lâm Thiên trên chủ vị và Sát Phá Quân, ánh mắt hắn càng thêm sợ hãi.

– Thanh Hỏa cung phụng, bỏ cấm chế trên người hắn.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, dùng thực lực của Khoái Kiếm Vương hiện tại cũng không nháo ra được cái gì.

– Vâng.

Thanh Hỏa lão quỷ nghe vậy lập tức cởi bỏ cấm chế trên người Khoái Kiếm Vương.

– Bái kiến Lục chưởng môn, xin Lục chưởng môn tha mạng. Trước kia có nhiều chỗ đắc tội là do ta không biết suy nghĩ, mong Lục chưởng môn tha mạng.

Cấm chế được cởi bỏ, Khoái Kiếm Vương lập tức quỳ trên mặt đất. Đường đường là cường giả Vũ Vương, một cường giả Vũ Vương cao cao tại thượng lúc này trước mặt thực lực tuyệt đối cũng phải nhún nhường. Thật vất vả hắn mới có thực lực bây giờ, hắn cũng không muốn chết. Hiện tại cái mạng nhỏ của hắn đang nằm trong tay người ta, dùng sự lý giải của hắn về Quỷ Sát Dương Quá mà nói, Lục Lâm Thiên này tuyệt đối sẽ không cần cân nhắc mà giết hắn. Có thể bảo trụ được cái mạng của mình hay không thì phải xem bản thân hắn lúc này.

Đối với việc Khoái Kiếm Vương cầu xin tha thứ, tất cả cường giả Phi Linh môn cũng không cảm thấy ngoài ý muốn. Trong lòng mọi người đều cảm thấy thoải mái không thôi. Dùng thực lực cùng địa vị của Phi Linh môn hiện tại quả thực đã không giống với khi trước.

– Tại sao ta phải tha cho ngươi?

Lục Lâm Thiên nhìn qua Khoái Kiếm Vương đang quỳ trên mặt đất, ánh mắt không chút biến đổi, lạnh nhạt nói.

– Ta nguyện ý gia nhập Phi Linh môn. Sau này sẽ vì Phi Linh môn mà cúc cung tận tụy, không chết không ngừng.

Cảm nhận sự lạnh lẽo trong mắt Lục Lâm Thiên, toàn thân Khoái Kiếm Vương run lên. Cỗ khí tức kia khiến cho toàn thân hắn cảm thấy lạnh lẽo. Đây là một cỗ khí tức thượng vị giả, khiến cho trong lòng hắn có một cỗ áp lực mạnh mẽ. Loại khí tức này chỉ có người thân ở địa vị cao mới có. Mà lúc này không ngờ cỗ khí tức này lại xuất hiện trên người Lục Lâm Thiên.

– Người muốn gia nhập Phi Linh môn nhiều lắm.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lạnh nhạt nói.

– Ha ha.

Mọi người trong Phi Linh môn cười lớn. Dùng đãi ngộ hiện tại của Phi Linh môn mà nói, người muốn gia nhập quả thực không ít.

– Ngươi dựa vào cái gì mà cho rằng ta sẽ thu ngươi?

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt hỏi.

– Lục chưởng môn nếu như giết ta cũng không có tác dụng gì quá lớn. Nếu như lưu lại cái mạng này, ta có thể hiệu lực cho Phi Linh môn.

Khoái Kiếm Vương cúi đầu trả lời.

– Ta không muốn mạng của ngươi thì cũng có thể đem ngươi luyện chế thành khôi lỗi. Hỏa nhân khôi lỗi Vũ Vương nhị trọng, thực lực sợ rằng có thể đạt tới được Vũ Vương tam trọng a.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, trong lòng Khoái Kiếm Vương lập tức run lên. Linh hồn trong người cảm thấy lạnh lẽo. Lục Lâm Thiên trong lúc thi đấu có thể đơn giản thu lấy khôi lỗi của thần kim các đủ để chứng minh bản thân hắn vô cùng tinh thông khôi lỗi. Nghĩ tới chuyện luyện chế người sống thành khôi lỗi khiến cho từ tận đáy lòng Khoái Kiếm Vương cảm thấy lạnh toát.

– Khoái Kiếm Vương, đứng lên đi.

Trong lúc Khoái Kiếm Vương cảm thấy lạnh lẽo, Lục Lâm Thiên lại vui vẻ đi tới trước mặt Khoái Kiếm Vương, giơ tay nâng Khoái Kiếm Vương dậy rồi nói:

– Về sau Khoái Kiếm Vương chính là trưởng lão của Phi Linh môn ta. Hoan nghênh gia nhập Phi Linh môn.

– Lục chưởng môn, ý của ngươi là ta có thể gia nhập Phi Linh môn sao?

Khoái Kiếm Vương vốn muốn hỏi mình giữ lại được cái mạng này sao, trong lòng hắn vô cùng kích động, lập tức hành lễ.

– Khoái Kiếm Vương. Dựa theo quy củ của Phi Linh môn ta. Trước khi nhập môn đều phải ăn vào độc đan của Đông lão, nếu như ngươi thật tâm quy thuận Phi Linh môn đương nhiên sẽ không có việc gì. Nếu phản bội, hậu quả so với chết còn khó chịu hơn chục lần.

Lục Lâm Thiên nói xong, trong tay xuất hiện một khỏa độc đan do Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh luyện chế.

Khoái Kiếm Vương nhìn độc đan trong tay Lục Lâm Thiên, không chút do dự nào trực tiếp nuốt vào trong bụng, miệng nói:

– Thuộc hạ tuyệt không hai lòng.

Lục Lâm Thiên vui vẻ, có thêm Khoái Kiếm Vương, Vũ Vương nhị trọng đỉnh phong gia nhập Phi Linh môn khiến cho thực lực Phi Linh môn một lần nữa được tăng cường. Vũ Vương nhị trọng, tuyệt đối được xếp vào hàng cường giả.

Xử lý xong mọi chuyện đã là xế chiều, về phần Bạch Vạn Tượng, Lục Lâm Thiên đã có sắp xếp cho nên cũng không nóng vội.

Buổi chiều, trong thành Cự Giang náo nhiệt, Lục Lâm Thiên đang đi dạo cùng tứ nữ. Tứ nữ giống như là con bướm ngừng lại khắp nơi, chỉ một lát sau đã mua một đống đồ vật, thế nhưng dường như còn chưa thỏa mãn.

– Lão đại, ai bảo huynh đáp ứng đi cùng mấy người này a.

Tiểu Long đi theo bên người Lục Lâm Thiên lớn tiếng kháng nghị.

– Đệ cho rằng ta muốn sao? Không đi dạo phố cùng nữ nhân rất nghiêm trọng. Cũng không có nam nhân nào thích đi dạo phố cùng nữ nhân cả.

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Tiểu Long, vẻ mặt vô cùng bất đắc dĩ.

– Quả thực là sống không bằng chết. Đệ trở về chơi với con rắn lớn đây.

Tiểu Long chớp mắt nói.

– Không được. Đệ phải đi cùng lão đại ta chứ.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc nói.

– Lâm Thiên, chàng mau tới đây nhìn xem bộ xiêm y này đẹp không?

Thanh âm Vân Hồng Lăng từ một cửa hàng gần đó vang lên.

– Đến ngay đây.

Lục Lâm Thiên cố gắng nặn ra nụ cười vui vẻ, bất đắc dĩ đi vào.

Sau khi thi đấu chọn ra thập đại cường giả chấm dứt, một số lượng người đã rời khỏi thành Cự Giang. Mà lúc này trong một đình viện yên tĩnh, tỷ muội Hoàng gia đang chăm chú nhìn ra bên ngoài đình viện, vẻ mặt ảm đạm.

– Tỷ tỷ, tỷ nói Dương Quá tiên sinh sẽ trở về đây chứ?

Chương 1378: Quyết định của Hoàng Đan (1)

Hoàng Hân với gương mặt xinh xắn, làn da nõn nà, cái mũi cao cao tinh xảo, đôi môi nhỏ nhắn tựa anh đào, hàng mi thật dài cong lên một đường duyên dáng, đôi mắt to tròn, đen nhánh lộ ra một cổ linh tính, nhưng lúc này trong ánh mắt ấy lại mang theo chút mong chờ và cô đơn, khiến cho người ta nhìn thấy liền cảm thấy vô cùng đau lòng.

– Hắn không phải Dương Quá tiên sinh, hắn là chưởng môn Lục Lâm Thiên của Phi Linh Môn, là người đứng đầu thập đại cường giả trẻ tuổi, hắn còn là con rể của Vân Dương Tông và Linh Thiên Môn.

Đôi môi hồng tươi của Hoàng Đan tản ra một loại khí tức vũ mị, đường cong linh lung mê người, lúc này lại có vẻ rầu rĩ không vui.

– Đan Nhi, Hân Nhi, có cung phụng của Phi Linh Môn tới tìm các con này.

Đúng lúc này lập tức truyền tới thanh âm của Hoàng Chí Lương, sau đó liền nhìn thấy hắn dẫn theo mấy đạo thân ảnh đi tới với vẻ mặt cung kính, đây chính là bốn người Thanh Hoả Lão Quỷ, Tả Thiên Khung, Linh Vũ Song Quái và hơn mười tên đệ tử Phi Linh Môn.

– Cung phụng của Phi Linh Môn.

Ánh mắt của hai người lập tức sáng ngời, vội vàng đứng dậy nghênh đón.

– Tham kiến cung phụng.

Nhìn thấy đám người Thanh Hoả Lão Quỷ đi vào, hai nàng có thể cảm giác được khí tức bức người ngay lập tức.

– Hai vị cô nương chính là Hoàng Đan và Hoàng Hân đúng không, tuân theo lệnh của chưởng môn, đặc biệt đưa tới chút lễ vật cho hai vị.

Thanh Hoả Lão Quỷ đánh giá hai người một cái, lấy một cái trữ vật giới chỉ trong tay ra giao cho Hoàng Đan.

– Đây là cái gì?

Hoàng Đan cảm thấy nghi hoặc, lập tức nhận lấy trữ vật giới chỉ.

– Chưởng môn nói đây là tiền thắng cược của hai vị, tổng cộng là năm ngàn sáu mươi ức kim tệ, xin hai vị cô nương nhận lấy.

Thanh Hoả Lão Quỷ nói.

– Nam ngàn sáu mươi ức kim tệ.

Hoàng Chí Lương đứng bên cạnh cảm thấy chấn kinh, hai tỷ muội Hoàng gia cũng chấn kinh không kém, cái này đối với Hoàng gia mà nói thì đúng là một con số cực lớn, cho dù là cả trăm cái Hoàng gia gộp lại cũng không thể có nổi số tiền thế này, số tài phú khổng lồ này khiến cho người có tu vi Vũ Suất như Hoàng Chí Lương không cách nào thừa nhận nổi.

Ánh mắt của hai người Hoàng Đan và Hoàng Hân lúc này cũng vô cùng hoảng hốt, Hoàng Đan dù sao cũng có kiến thức rộng rãi hơn, là người hồi phục tinh thần lại sớm nhất, lập tức đưa lại trữ vật giới chỉ cho Thanh Hoả Lão Quỷ, nói:

– Như vậy thì quá nhiều, ta không thể nhận được.

– Hai vị cứ yên tâm mà nhận lấy, chưởng môn đã có lời căn dặn, nhất định phải khiến hai vị nhận mới được.

Thanh Hoả Lão Quỷ nói, trong lòng cũng cảm thấy vô cùng rung động, một mớ tài phú lớn tới như vậy, với tính cách của chưởng môn mà không ngờ lại cam lòng tặng cho người ta, sau khi nhìn thấy hai người bọn họ, hắn thậm chí còn hoài nghi có phải hai người này có quan hệ gì với chưởng môn hay không, thái độ cũng tốt hơn rất nhiều.

– Xin cung phụng chờ cho một chút có được không, ta muốn thương lượng cùng cha một chút.

Hoàng Đan ngẩng đầu nhìn Thanh Hoả Lão Quỷ hỏi.

– Được chứ.

Thanh Hoả Lão Quỷ gật đầu nói.

Hoàng Đan đi theo Hoàng Chí Lương đang mang vẻ mặt vô cùng kích động đi vào nội đường, trong ánh mắt dường như mang theo chút suy tư.

– Cha, con và cha thương nghị một chuyện có được không?

Bên trong nội đường, trong ánh mắt của Hoàng Đan dường như loé lên một tia quyết đoán, lập tức nói với Hoàng Chí Lương.

– Đan Nhi, con cứ nói đi.

Hoàng Chí Lương lấy lại tinh thần, nói với Hoàng Đan, tất cả những chuyện gần đây của Hoàng gia đều nghe theo đứa con gái lớn này cả.

– Cha, cha nói nếu như chúng ta nhận năm ngàn sáu mươi ức kim tệ kia rồi thì sẽ thế nào?

Hoàng Đan nói.

– Hoàng gia sẽ trở thành gia tộc lớn nhất Thành Vạn Hạp.

Hoàng Chí Lương nói.

– Cha, nếu như Hoàng gia chúng ta để lộ phong thanh thì sao, có số tài phú cỡ này, chỉ sợ là hoạ chứ không phải phúc, Hoàng gia chúng ta hiện tại cũng không có chỗ dựa, vài ngày trước lại đánh chết người của Cao gia, chỉ sợ tới lúc đó thì sẽ dẫn tới hoạ lớn cho Hoàng gia chúng ta.

Hoàng Đan nói.

– Đây!

Hoàng Chí Lương lập tức biến sắc, hắn vốn cũng không phải kẻ ngu, chỉ là trong lúc quá mức hưng phấn cho nên chưa nghĩ tới chuyện này, bây giờ Hoàng Đan nói ra, hắn lập tức đoán được hậu quả, có không ít thế lực đang nhìn chằm chằm vào Hoàng gia, nếu như biết rõ Hoàng Đan nhận được số tài phú khổng lồ cỡ ấy thì sợ là Hắc Sát giáo cũng sẽ không bỏ qua.

– Cha, ta nghe nói quan hệ giữa Hắc Sát Giáo và Phi Linh Môn cũng không quá tốt, quan hệ của chúng ta và Dương Quá tiên sinh sợ là sau này sẽ khiến cho Hắc Sát Giáo nghi ngờ rất nhiều, tuyệt đối sẽ âm thầm cản trở Hoàng gia chúng ta, sau này Hoàng gia sẽ có không ít phiền toái, sợ là có khi còn không gượng dậy nổi.

Hoàng Đan nói với vẻ lo lắng.

Sắc mặt của Hoàng Chí Lương cũng trở nên vô cùng ngưng trọng, những vấn đề này, thân là gia chủ Hoàng gia như hắn đương nhiên là biết rõ hơn ai hết, đây cũng không phải nghiêm trọng bình thường đâu.

– Đan Nhi, con có chủ ý gì hay không?

Hoàng Chí Lương hỏi nữ nhi với vẻ vô cùng ngưng trọng.

– Cha, người có tin con hay không?

Hoàng Đan nghiêm mặt hỏi.

– Đan Nhi, tất cả đều nghe theo lời con nói, cha đương nhiên sẽ tin tưởng con.

Hoàng Chí Lương nói.

Hoàng Đan nhìn phụ thân của mình, nói:

– Cha à, con hy vọng toàn bộ gia tộc sẽ rời khỏi Vạn Hạp Cốc.

– Cái gì.

Hoàng Chí Lương lập tức giật mình, không ngờ nữ nhi của mình lại có chủ ý này.

– Chúng ta sẽ chuyển tới địa bàn của Phi Linh Môn, con nghĩ Lục chưởng môn ít nhiều cũng sẽ chiếu cố chúng ta, tới lúc đó, mặc dù Hoàng gia chúng ta phải làm lại từ đầu, có thể sẽ tốn ít thời gian, bất quá cũng sẽ tốt hơn ở lại Vạn Hạp Cốc này nhiều, nếu như Phi Linh Môn tiếp tục phát triển thì một ngày nào đó, Hoàng gia chúng ta cũng sẽ phát triển mạnh hơn hiện tại gấp chục, gấp trăm lần, chỉ cần Phi Linh Môn không ngã thì Hoàng gia chúng ta sẽ không có việc gì.

Hoàng Đan nói, trong mắt loé lên một tia tinh quang.

Hoàng Chí Lương do dự trầm mặc một lúc, đây không phải chuyện nhỏ tí nào, đây là chuyện lớn liên quan tới toàn gia tộc, sao có thể quyết định qua loa cho được, sau một lát, Hoàng Chí Lương mới nói:

– Đan Nhi, cha hiểu rõ ý của con, chỉ là ngươi nên biết, lúc này chúng ta có quyết định cũng vô dụng mà thôi, sợ là sẽ có trưởng lão không đồng ý chuyện này.

– Cha, những trưởng lão trong gia tộc có vài người đều là ý vào bối phận mà khoa tay múa chân, căn bản chẳng biết gì hết, nếu như bọn họ phản đối thì cứ để họ tiếp tục ở lại Thành Vạn Hạp là được, lúc này chúng ta phải thật quyết đoán, nếu không thì Hoàng gia có quá nhiều nguy cơ, sớm muộn gì cũng bị người ta âm thầm áp chế.

Hoàng Đan nói.

– Cha hiểu rồi, Đan Nhi con biết nhìn xa trông rộng, cha đồng ý.

Sau một hồi do dự thì Hoàng Chí Lương lập tức cắn răng nói:

– Chính là, chúng ta không biết phải làm sao để làm thân với Phi Linh Môn.

Chương 1379: Quyết định của Hoàng Đan (2)

– Cha, mọi chuyện cứ giao cho con.

Hoàng Đan nói, suy tính trong lòng lúc này chỉ có nàng mới biết được, quyết định của nàng cũng có chút tư tâm ở trong đó.

– Vị cung phụng này, xin hãy đưa ta tới gặp mặt Lục chưởng môn một chuyến có được không.

Hoàng Đan đi ra khỏi nội đường, nói với Thanh Hoả Lão Quỷ.

– Cái này…

Thanh Hoả Lão Quỷ có chút khó xử, lúc này không có sự phân phó của chưởng môn, đương nhiên không dám tự ý quyết định, kẻo tới lúc đó bị chưởng môn trách phạt lại không hay.

– Vị cung phụng này, nếu như ngươi không dẫn ta đi gặp Lục chưởng môn thì cái trữ vật giới chỉ này ta không thể nào nhận được, làm phiền ngươi rồi.

Hoàng Đan thấy Thanh Hoả Lão Quỷ do dự thì lập tức nói.

– Được rồi.

Sau một hồi do dự thì Thanh Hoả Lão Quỷ cũng đành phải gật đầu nói.

Advertisement

– Tỷ tỷ, muội cũng đi.

Hoàng Hân không biết lấy dũng khí ở đâu ra, lập tức lên tiếng.

Hoàng hôn, mặt trời lặn về tây, bốn cô gái về tới đình viện với vẻ vẫn chưa thoả mãn, Lục Lâm Thiên và Tiểu Long đi theo sau lưng, vẻ mặt hốc hác, còn mệt mỏi hơn cả đánh một trận nữa.

– Chưởng môn, hai vị cô nương của Hoàng gia đang chờ trong sảnh, nói là muốn gặp mặt chưởng môn thì mới chịu nhận trữ vật giới chỉ.

Thanh Hoả Lão Quỷ đứng chờ ở cửa lập tức nói.

– Hai vị cô nương của Hoàng gia, cô nương gì hả.

Vân Hồng Lăng lập tức trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt đầy vẻ hoài nghi.

– Không có gì cả, bàn chính sự thôi.

Lục Lâm Thiên sợ Vân Hồng Lăng sẽ hỏi thêm gì nữa, lập tức nói với Thanh Hoả Lão Quỷ:

– Thanh Hoả cung phụng, mau đưa ta đi.

– Hồng Lăng, Lâm Thiên làm chính sự, muội cũng đừng hoài nghi, muội không muốn chuẩn bị thật tốt cho đêm nay sao.

Lục Vô Song mỉm cười hỏi nhỏ.

– Vô Song tỷ, đêm nay gì chứ.

Vân Hồng Lăng lập tức cảm thấy xấu hổ, đầu cũng gần cúi tới ngực.

Trong phòng, đợi sau khi Lục Lâm Thiên đi tới phòng thì mục quang liền rơi xuống hai đạo thân ảnh xinh đẹp đang ngồi nghiêm chỉnh kia, lập tức mỉm cười rồi nhanh chóng đi vào.

Hai nàng nhìn thấy đạo thân ảnh quen thuộc kia đi vào thì lập tức đứng dậy, ánh mắt có chút phức tạp, khẽ cúi người nói:

– Tham kiến lục chưởng môn.

– Hai vị không cần phải khách khí.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trực tiếp đi tới ghế chủ vị ngồi xuống, nói:

– Không biết hai vị tìm ta có chuyện gì hay không?

Hoàng Đan nhìn qua vị nam tử vận áo xanh bên trên, lúc này, dường như lại càng hiểu rõ sự chênh lệch giữa mình và đối phương, chỉ cách nhau có vài bước chân, nhưng lại có một khoảng cách rộng vô hình tồn tại.

– Lục chưởng môn, tiểu nữ có chuyện, muốn nhờ Lục chưởng môn giúp đỡ.

Sau khi ổn định tâm tình, Hoàng Đan lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

– A, xin cứ nói.

Lục Lâm Thiên nói với vẻ thản nhiên.

– Năm ngàn sáu mươi ức kim tệ này, chúng ta không thể nhận được.

Hoàng Đan đưa tay lấy cái trữ vật giới chỉ do Thanh Hoả Lão Quỷ ra.

– Đây là thứ ta đã hứa sẽ đưa các vị, hai vị cứ cầm lấy đi.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, nói với hai người.

– Lục chưởng môn, ta vẫn còn lời chưa nói hết.

Hoàng Đan nói tiếp:

– Lục chưởng môn, năm ngàn sáu mươi ức kim tệ này chúng ta thật sự không thể nhận được, bất quá ta muốn xin Lục chưởng môn hãy đáp ứng với một điều kiện của ta, dùng năm ngàn sáu mươi ức kim tệ này để đổi lấy một câu nói của Lục chưởng môn.

Sắc mặt của Lục Lâm Thiên không có chút biến hoá gì, thản nhiên nhìn Hoàng Đan.

Hoàng Đan ngẩng đầu lên, bốn mắt nhìn nhau, cũng không chút nhượng bộ, trong ánh mắt lúc này dường như vô cùng phức tạp.

Sau một lúc Lục Lâm Thiên liền mỉm cười, nói:

– Ta không thể hứa trước với ngươi, bất quá chuyện mà ta có thể làm được, đương nhiên ta sẽ đáp ứng.

– Thực không dám giấu gì, Hoàng gia của ta muốn di chuyển toàn bộ gia tộc tới địa bàn của Phi Linh Môn, ta muốn xin Lục chưởng môn đáp ứng một câu của tiểu nữ, chỉ cần một ngày Phi Linh Môn vẫn còn thì Hoàng gia cũng vẫn còn, năm ngàn sáu mươi ức kim tệ đổi lấy một câu nói kia của Lục chưởng môn, vẫn mong Lục chưởng môn đừng cự tuyệt.

Hoàng Đan nói.

Lục Lâm Thiên đưa ngón trỏ sờ mũi, nhìn thấy hai nàng thật sự khiến mình cũng rất kinh ngạc, Hoàng gia không ngờ lại muốn di chuyển toàn tộc, nhưng sau khi ngẫm nghĩ kĩ lại thì trong lòng Lục Lâm Thiên cũng đoán được phần nào, vốn quan hệ của mình và Hoàng gia chẳng có bao nhiêu, nhưng trong mắt người ngoài thì sợ là không chỉ có như vậy, sau khi mình bại lộ thân phận thì e là quan hệ của mình với Hoàng gia sẽ bị Hắc Sát Giáo nghi ngờ này nọ, tới lúc đó Hoàng gia nhất định sẽ gặp phiền toái, Hoàng Đan nhất định cũng sẽ nghĩ tới chuyện này, Hoàng gia muốn chuyển cả tộc như vậy nhất định là có liên quan tới mình.

– Được, chuyện này ta xin hứa với hai người.

Sau khi do dự một chút thì Lục Lâm Thiên lập tức mỉm cười, nói:

– Hoàng Đan cô nương, nếu như cô có hứng thú thì có thể gia nhập Phi Linh Môn của chúng ta, kim đường của Phi Linh Môn ta vừa lúc cũng đang thiếu người, nếu như Hoàng Đan cô nương có thể gia nhập thì đúng là không gì bằng rồi.

– Ta sẽ gia nhập.

Nhìn vào Lục Lâm Thiên, Hoàng Đan không chút do dự, trong mắt có một tia kinh hỉ loé qua.

Đêm đến, màn đêm bao phủ mọi thứ, cả đình viện đều chìm trong bóng đêm, lúc hai người Hoàng Đan và Hoàng Hân rời đi thì màn đêm đã buông xuống, Lục Lâm Thiên lúc này mới trở về phòng được.

– Hoá ra là hai vị cô nương, chẳng trách lại lâu như vậy.

Trong phòng vang ra một tiếng quát khẽ nũng nịu.

– Hồng Lăng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, cô nương này không ngờ lại ở phòng của mình, mới vừa rồi mình còn đang nghĩ, cả ba người đều ở đình viện, mình đêm nay nên đi tìm ai mới được đây, tà niệm vừa nổi lên thì cô nương này đã tự chui vào phòng của mình.

– Sao nàng lại tới đây.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức kéo cô nương này vào trong lòng, lúc này có mỹ nhân trong lòng, Vân Hồng Lăng trước sau lồi lõm, thân hình lung linh mê người, song phong đầy đặn dán sát vào ngực, trên người nàng phát ra một hương thơm nhàn nhạt, từng chút từng chút khơi gợi tà niệm bên trong Lục Lâm Thiên, nói nhỏ:

– Hồng Lăng, nàng càng ngày càng đẹp.

Tiếng thì thầm ngay bên tai khiến cho Vân Hồng Lăng cũng xấu hổ vô cùng, nói nhỏ:

– Chàng lại nói mấy lời ngon ngọt rồi.

– Ta thề đây là sự thật, Lăng Nhi của ta chính là nữ tử hiếm đặc biệt trên đời này.

Lục Lâm Thiên nghiêm mặt nói, lời này mặc dù nghe qua có vẻ như đang ngon ngọt dụ dỗ, nhưng lúc này Lục Lâm Thiên thật sự nói thật, tư sắc của Vân Hồng Lăng đúng là rất hiếm có.

Lời vừa dứt, thì Lục Lâm Thiên càng ôm chặt thân hình linh lung gợi cảm kia vào trong lòng, vẻ thẹn thùng và dịu dàng hiếm có của Vân Hồng Lăng lúc này càng khiến cho toàn thân Lục Lâm Thiên nóng lên như có lửa đốt.

– Chàng là sắc phôi.

Chương 1380: Chuẩn bị bế quan

Vân Hồng Lăng đột nhiên trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên một cái, tim thì cứ đập loạn thình thịch, toàn thân bủn rủn không còn chút khí lực nào hết, hoá ra chính là vì cảm nhận được thứ nóng rực nào đó đang chạm tới bụng dưới của mình, đã sớm trải qua chuyện nam nữ, chỉ cần nghĩ qua một cái, đương nhiên biết rõ đây là thứ gì, gương mặt xinh đẹp càng thêm kiều diễm hơn nữa.

– Háo sắc với lão bà của mình là chuyện thiên kinh địa nghĩa mà.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, lập tức ôm lấy thân thể xinh đẹp kia chặt hơn nữa.

Vân Hồng Lăng xấu hổ muốn giãy ra, nhưng lại bị Lục Lâm Thiên ôm chặt hơn nữa, ngay cả thứ xấu xa kia cũng càng thêm cứng rắn, cứ chọc chọc vào bụng dưới.

– Ưм..

Vân Hồng Lăng rên khẽ một tiếng, mặt nóng như lửa đốt, toàn thân khẽ run lên, ngay cả sức để hô hấp cũng không còn, xụi lơ ngã dựa vào lòng của Lục Lâm Thiên, hai người đã sớm trải qua chuyện nam nữ, cũng đã có hôn ước, cho nên cũng không có gì bất tiện.

Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được nữa, hai tay của hắn lập tức lần mò lên sờ nắn thân thể mềm mại kia, tuy cách một lớp quần áo, nhưng vẫn có thể cảm nhận được da thịt nhẵn nhụi và bóng loáng của Vân Hồng Lăng.

– Chàng là đồ hư hỏng.

Vân Hồng Lăng tựa sát đầu lên ngực Lục Lâm Thiên, hai mắt ướt sũng liếc nhẹ Lục Lâm Thiên một cái, trên mặt xấu hổ đỏ ửng, cái miệng nhỏ khẽ nhếch, thổ khí như lan.

Lục Lâm Thiên chậm rãi vu/ốt ve lưng ngọc của Vân Hồng Lăng, tay vói vào bên trong quần áo, một cảm giác non mịn bóng loáng như tơ lụa truyền tới từ đầu ngón tay, da thịt trong suốt như nước, nhẵn nhụi trơn bóng như ngọc, vừa sờ nhẹ một cái lập tức cảm giác được vô cùng sảng khoái, tay bắt đầu di chuyển, nháy mắt đã sờ tới vòng eo nhỏ nhắn của Vân Hồng Lăng.

Toàn thân của Vân Hồng Lăng run lên, chỉ khẽ run rẩy một hồi thôi, sắc mặt lại càng đỏ hơn nữa, đôi môi tiên diễm hơi hé, trong mũi hừ nhẹ một tiếng, có một loại khí tức nóng hổi như lửa đốt, nhanh chóng thiêu đốt cả người nàng lên, một loại cảm giác kỳ lạ khó hiểu nhanh chóng lan ra toàn thân, hai mắt ngập nước, trên mặt là một mảnh đỏ ửng lạ kỳ, ngơ ngác nhìn Lục Lâm Thiên một cái, đôi môi mọng đỏ hơi hé ra, nói nhỏ:

– Đồ xấu xa nhà chàng còn hành hạ thĩếp.

Trong lòng của Lục Lâm Thiên liền rung lên, biết rõ Vân Hồng Lăng đã bị mình kɧıêʋ кɧí©ɧ, lập tức ôm chặt người ngọc vào trong ngực, cảm giác được song phong cao ngất kia đè sát vào mình, cảm giác mềm mại trơn nhẵn truyền tới từ dưới lớp y phục, bụng dưới lại càng cảm thấy nóng rực khó chịu hơn nữa, cúi đầu hôn lên đôi môi đỏ mọng kia.

Vân Hồng Lăng không hề giãy giụa kháng cự gì, trực tiếp nồng nhiệt đón chào và hùa theo, mặc Lục Lâm Thiên muốn làm gì thì làm.

Hai đôi môi kề sát, khiến cho hô hấp của Lục Lâm Thiên ngày càng nặng nề hơn, nụ hôn thật sâu, tham lam mυ"ŧ hết nước bọt thơm ngọt trong miệng của nàng, thân thể của Vân Hồng Lăng lúc này cũng tê dại đến mềm nhũn, toàn thân trên dưới đều run rẩy không ngừng, cảm giác khẩn trương và hưng phấn đan xen cùng nhau.

– Tiểu tặc, thĩếp muốn.

Sau một lát, trong ánh mắt sũng nước của Vân Hồng Lăng mang theo khát vọng, mở miệng nói với Lục Lâm Thiên, toàn thân đều đỏ ửng hết cả lên.

Lục Lâm Thiên lúc này quả thật như nhận được kí©ɧ ŧɧí©ɧ cực lớn, lập tức ôm lấy Vân Hồng Lăng lên giường, chỉ sau một lát, lập tức có một thân thể trắ/ng nõn nà như ngọc với những đường cong lả lướt liền xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên, kiều khu linh lung này tản ra diễm quang mê người, mái tóc đen nhánh mềm mại xoã tung ở trên giường. Đôi môi nhỏ nhắn hồng nhuận càng thêm mê người. Đôi nhũ phong trắng nõn như tuyết, mềm mại nõn nà mà lại có chút hồng tươi, vừa đầy đặn, vừa mịn non, lại cao ngất săn chắc trước ngực, khiến cho người ta thèm nhỏ dãi. Cái bụng trơn nhẵn, bên dưới một chút có thảm rậm, mảnh mai mềm mại như cỏ xanh, dung nhan tuyệt mỹ, ngũ quan tinh xảo, bộ ng.ực cao ngất đầy đặn, mỗi một tấc trên thân thể đều tản ra khí tức mê người, khí tức này, trong trẻ trung còn mang theo sự hấp dẫn vô tận, ngay lập tức, bên trong phòng ám hương phù động, xuân quan kiều diễm.

Lúc này, cả hai người đều có thể cảm nhận được cơ thể nóng bỏng của đối phương, cùng nhau phát ra thanh âm khao khát, đấy là sự khao khát nguyên thuỷ nhất trong cơ thể.

Sau khi thuần thục cởi sạch quần áo ra, cự long ngẩng đầu bấy lâu rốt cuộc cũng đặt ngay miệng đào nguyên kiều nộn. Lục Lâm Thiên lập tức thẳng lưng, độc long nháy mắt liền thuận thế tiến vào.

Trên trời cao, màn đêm bao phủ, ánh trăng cũng nép mình trốn sau mây, tựa như không đành lòng nhiễu loạn sự yên lặng của đêm xuân quang vô hạn này.

Thời gian chậm rãi trôi qua, một đêm không có gì đặc biệt xảy ra, lúc gió sớm thổi qua, bất tri bất giác mà chỉ qua một đêm thì đã tới mùa đông rồi.

Bên ngoài đình viện, ba người Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh chia tay Lục Lâm Thiên, ai nấy đều bịn rịn không nỡ rời.

– Tiểu tặc, thiếp không muốn trở về, thiếp muốn ở lại bên cạnh chàng.

Vân Hồng Lăng lôi kéo cánh tay của Lục Lâm Thiên, hôm nay mọi người ở Vân Dương Tông đều phải lên đường trở về Vân Dương

Tông, nàng cũng phải trở về cùng.

– Nha đầu ngốc, ta nói rồi, lần này ta sẽ tới Vân Dương Tông nhanh thôi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Mỗi lần chàng đều nói như vậy, ai biết phải đợi bao lâu.

Vân Hồng Lăng chu môi nói.

– Lần này là thật đó.

Lục Lâm Thiên nói với vẻ cam đoan.

– Hồng Lăng, chúng ta về trước đi, lần này Lâm Thiên nhất định sẽ tới Vân Dương Tông nhanh thôi.

Lục Vô Song nói.

Sau một hồi cam đoan, Vân Hồng Lăng mới chịu rời khỏi, cuối cùng Lục Lâm Thiên đưa hai nàng tới đình viện của đám người Vân Dương Tông, sau khi hàn huyên riêng với Vân Tiếu Thiên một lát thì lại tiếp tục hàn huyên cùng sư phụ, lát sau, chúng cường giả của Vân Dương Tông mới lục tục rời đi, khi Vân Hồng Lăng và Lục Vô Song rời đi thì mắt ai cũng ướt át, lưu luyến không rời, chỉ mới gặp nhau có một chút ngắn ngủi mà đã phải xa nhau rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút chua xót, mặc dù không nỡ, chỉ là thời gian tới mình vẫn còn rất nhiều chuyện phải làm, tới lúc đó tới Vân Dương Tông rồi thì có thể bỏ thêm thời gian ra ở cùng cả hai nàng nhiều hơn.

Sau đó lại đưa Lữ Tiểu Linh tới đình viện của Linh Thiên Môn xong, Lữ Tiểu Linh cũng không nỡ rời đi, Lữ Chính Cường và Lư Khâu Mỹ Vi nói vài câu với Lục Lâm Thiên, dặn dò hắn làm việc cẩn thận, nhất định không thể chủ quan.

Cuối cùng nhìn mấy người của Linh Thiên Môn rời đi rồi, Lục Lâm Thiên và Tiểu Long mới trở về đình viện của Phi Linh Môn.

– Lâm Thiên, khi nào thì chúng ta đi.

Trong đình viện, Sát Phá Quân hỏi.

– Sư huynh, đệ bế quan vài ngày rồi lại đi.

Lục Lâm Thiên nói xong, lập tức lấy một cây búa linh khí màu trắng ra đưa tới trước mặt Sát Phá Quân, nói:

– Sư huynh, ‘Phá Băng’ này không biết huynh dùng có hợp hay không.

– Vũ linh khí địa cấp.

Chương 1381: Hồn anh biến hoá (1)

Ánh mắt của Sát Phá Quân cũng đầy vẻ sửng sốt, cây búa màu trắng này bên trên có một cỗ lưu quang quanh quẩn, có một cỗ hàn ý sắc bén toả ra, khiến cho cả linh hồn của người khác cũng nhịn không được mà run lên, lấy nhãn lực của hắn mà xem thì đây chính là vũ linh khí địa cấp, thứ này đủ để khiến cho cả vũ tôn phải động tâm, huống hồ gì hắn chỉ là một tán tu.

– Đúng vậy, đây là do đệ chọn ra trong Thiên Địa Các, bản thân của đệ đã có Huyết Lục, hồn linh khí cũng không hợp lắm, nhìn thấy thanh vũ linh khí này chính là vũ linh khí thuỷ hệ, liền chọn nó cho sư huynh.

Lục Lâm Thiên nói.

Sát Phá Quân nhận lấy Phá Băng trong tay Lục Lâm Thiên, cầm thanh bạch phủ linh khí này trong tay, lập tức cảm giác được dường như cả bàn tay cũng muốn đóng thành băng vậy, trên tay xuất hiện một tầng băng sương, thứ này và công pháp mà hắn tu luyện vô cùng giống nhau, một khi thúc dục thì thực lực nhất định sẽ gia tăng rất nhiều.

– Linh khí tốt.

Ánh mắt của Sát Phá Quân đầy vẻ vui mừng, vũ linh khí địa cấp, hắn đương nhiên là vô cùng động tâm, đạt được một kiện vũ linh khí địa cấp tuyệt đối chẳng phải chuyện dễ dàng gì, cũng chỉ có mấy lão gia hoả của đại môn đại phái kia mới có được, người bình thường sao có thể sở hữu bảo vật như vậy được.

– Lâm Thiên, đây là cho ta sao?

Sát Phá Quân nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

– Sư huynh thích là được rồi, chỉ sợ sư huynh dùng không thuận tay mà thôi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Sao mà không tiện tay được, quả thực giống như được tạo ra để dành riêng cho ta vậy.

Sát Phá Quân hưng phấn hươ hươ vài cái, một cỗ hàn khí lăng lệ bắn ra dữ dội, khí thế kinh người, đám người Thanh Hoả Lão Quỷ và Đông Vô Mệnh đứng kế bên cũng nhận lấy áp chế tuyệt đối, ngay cả hô hấp cũng khó khăn.

– Lâm Thiên, vậy thì ta không khách khí với đệ, ta sẽ luyện hoá thanh Phá Băng này trước, tới lúc đó sẽ trở về.

Sát Phá Quân nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt đầy vẻ cảm kích.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lấy tính cách của Sát Phá Quân, vốn chẳng mấy khi nhiều lời, nhưng ánh mắt vừa rồi, dù không nói thành lời, nhưng từ nay về sau, đại sư huynh sẽ coi mình là một phần của Phi Linh Môn rồi.

– Vũ linh khí địa cấp.

Nhìn thấy vũ linh khí địa cấp trong tay Sát Phá Quân, đám người Phi Linh Môn ai cũng hâm mộ không thôi, tới mức sắp chảy cả nước dãi ra rồi.

– Đông lão, ta muốn bế quan vài ngày, tới lúc đó lại trở về.

Lục Lâm Thiên nói với Đông Vô Mệnh, sau đó lập tức gọi đám người Huyết Mị và Hắc Hùng hộ pháp ở bên ngoài.

Một lát sau, trong phòng, Thanh Hoả Lão Quỷ đã mang Bạch Vạn Tượng vào trong phòng, sau khi bố trí lên một đạo cấm chế, cười lạnh vạch một đường lên người của Bạch Vạn Tượng.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, gương mặt của Bạch Vạn Tượng đầy vẻ kinh hãi, thanh âm cũng bị cấm chế cho nên không cách nào nói nên lời, nhưng trong lòng thầm dâng lên cảm giác sợ hãi.

– Bạch Vạn Tượng, chúng ta lại gặp nhau rồi.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, nói:

– Vũ Vương tam trọng, không tệ, nếu như luyện chế thành khôi lỗi hoạt nhân thì thực lực có thể đột phá bát cấp trung giai, bất quá, ngươi vẫn còn có công dụng lớn hơn nữa.

Tiếng vừa dứt thì ngay tại lúc Bạch Vạn Tượng ngày càng cảm thấy một cỗ sợ hãi không rõ tại sao đang dâng lên thì Lục Lâm Thiên lập tức ngưng tụ thủ ấn, trong lòng bàn tay có một cỗ chân khí xoáy tròn hoá thành một cỗ khí lưu, ngay tại lúc Bạch Vạn Tượng đang còn vô cùng kinh hãi, đánh lên thiên linh cái của hắn.

Dưới cỗ lực thôn phệ cực lớn kia, gương mặt của Bạch Vạn Tượng liền trở nên vặn vẹo vô cùng dữ tợn, chân khí toả ra đều bị thôn phệ cực nhanh, theo tay của Lục Lâm Thiên tiến nhập vào trong cơ thể của hắn.

– A!

Đúng lúc này, Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc cảm giác được sau khi chân khí bên trong cơ thể của Bạch Vạn Tượng bị thôn phệ sạch sẽ xong thì ngay cả hồn anh bên trong não hải của hắn cũng bị thôn phệ luôn, sau đó lập tức tiến nhập vào bên trong cơ thể của mình, trực tiếp xông thẳng vào bên trong não hải.

– Xuy xuy!

Đúng vào lúc này lại xảy ra một màn kinh người nữa, cái hồn anh vừa bị thôn phệ này cũng không phải cưỡng chế xông vào bên trong não hải, cho nên không bị thanh tiểu đao màu vàng trong não hải tấn công. Chỉ là khi nó vừa vào bên trong não hải thì đại hồn anh bên trong não hải đột nhiên có hành động, nó toả ra một cỗ sát khí. Lập tức xông thẳng về phía cỗ hồn anh vừa bị thôn phệ này, trong tay cũng tạo động tác như đang thi triển Âm Dương Linh Vũ Quyết vậy, ngưng tụ thành một dòng nước xoáy, lập tức trực tiếp thôn phệ hồn anh của Bạch Vạn Tượng vào bên trong cơ thể.

Hai cái hồn anh đều có liên quan chặt chẽ với Lục Lâm Thiên, cả hai vốn là nhất thể, Lục Lâm Thiên vừa cảm thấy kinh ngạc, nhưng trong nháy mắt liền hiểu ra, loại biến hoá này của đại hồn anh chính là do bản năng, bản thể của đại hồn anh chính là do trăm vạn thi cốt bên trong Huyền Thiên Bí Cảnh ngưng tụ mà thành, trong những tàn hồn này, có bản năng thôn phệ lẫn nhau, mặc dù năng lượng của trăm vạn tàn hồn này tụ thành hồn anh, nhưng bản năng thôn phệ lẫn nhau ấy vẫn còn, bởi vì tiểu hồn anh và đại hồn anh vốn là cùng một thể, cho nên đại hồn anh mới không thôn phệ nó, nhưng lúc này có hồn anh từ bên ngoài vào, lập tức khiến cho đại hồn anh phát huy bản năng thôn phệ của nó, cho nên trong nháy mắt liền thôn phệ sạch sẽ để bản thân mình trở nên mạnh hơn.

Sau khi đại hồn anh này thôn phệ hồn anh của Bạch Vạn Tượng xong thì Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, đại hồn anh đang chậm rãi luyện hoá và mạnh hơn, hết thảy những việc này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy vô cùng chấn kinh, sau đó lập tức liền mừng rõ lên, nhiếp ảnh của Đông Vô Mệnh có bản lĩnh có thể thôn phệ được hồn anh, mà bây giờ đại hồn anh của mình cũng có bản năng này, từ nay về sau chắc chắn sẽ càng trở nên mạnh hơn nữa.

Sau khi hết thảy đã xong xuôi thì cũng tốn nửa canh giờ, Bạch Vạn Tượng cũng đã triệt để biến thành một cỗ thây khô, linh hoả trong tay Lục Lâm Thiên ném xuống, hắn lập tức hoá thành tro tàn.

– Chân khí thật là nhiều.

Lục Lâm Thiên kinh thán, sắc mặt cũng vì vậy mà đỏ cả lên, tu vi thực lực Vũ Vương tam trọng của Bạch Vạn Tượng này, chân khí vô cùng nhiều, lần này mình thôn phệ chân khí của hắn, như uống thuốc bổ tới mức sắp nôn vậy, chân khí bàng bạc ngập tràn trong cơ thể, tựa như muốn phá thể mà ra vậy.

Vũ Vương nhất trọng thôn phệ Vũ Vương tam trọng, tới trình độ cỡ Vũ Vương này rồi thì cách mỗi một trọng thì khoảng cách đều cực lớn, mặc dù là có đan điền khí hải khổng lồ nhưng nếu là lúc bình thường, Lục Lâm Thiên đương nhiên cũng không dám mạo hiểm mà trực tiếp thôn phệ một Vũ Vương tam trọng, chỉ cần sơ suất một chút liền chính mình có thể sẽ bạo thể mà chết, bất quá có Bất Diệt Huyền Thể rồi, Lục Lâm Thiên mới dám làm chuyện như thế này, Bất Diệt Huyền Thể ngay cả năng lượng bên trong thất phẩm đan dược cũng có thể thừa nhận nổi, chân khí của Vũ Vương tam trọng thế này đương nhiên là cũng không thành vấn đề.

Chương 1382: Hồn anh biến hoá (2)

Lúc này mặc dù Lục Lâm Thiên có hơi cảm thấy khó chịu, nhưng cũng không có vấn đề gì quá lớn, sau khi có thể chất Bất Diệt Huyền Thể này, Lục Lâm Thiên phát hiện, có một vài chuyện cũng trở nên dễ dàng hơn hẳn.

– Luyện hoá.

Cảm giác được cổ năng lượng chân khí do thôn phệ mà có này, Lục Lâm Thiên phỏng chừng sau khi mình luyện hoá xong thì chắc là có thể đột phá tới Vũ Vương nhị trọng luôn.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống lập tức bắt đầu luyện hoá, nguồn năng lượng do thôn phệ mà có, sau khi luyện hoá xong thì lại hoá thành chân khí của mình để tiến nhập đan điền khí hải.

Trong phòng, chỉ một lát sau, quanh thân của Lục Lâm Thiên đã được bao phủ bên trong một mảnh hoàng mang màu vàng nhạt, tiến nhập vào bên trong trạng thái tu luyện, thời gian thi chậm rãi trôi qua.

***

Bên trong một đình viện u tĩnh, nơi này vô cùng yên tĩnh, sợ là khó mà có người ngoài nào tìm ra, lúc này, trong một căn phòng yên tĩnh, Lăng Thanh Tuyền khoanh chân ngồi với sắc mặt tái nhợt ở trên giường, quanh thân được bao phủ bên trong một mảnh lam quang.

– Phụt!

Sau một lát, Lăng Thanh Tuyền phun ra một ngụm máu tươi, ngụm máu bầm này mang theo màu đen, sau khi phun ra ngụm máu này thì dường như sắc mặt của Lăng Thanh Tuyền có khá hơn một chút.

– Thiếu Chủ, ngươi thế nào rồi.

Hai người Không Linh Vương và Hắc Ám Thiên Vương cung kính đứng ở trong phòng, nhìn thấy sắc mặt của Lăng Thanh Tuyền dường như đã khá hơn một chút rồi thì lập tức thở mạnh ra ra một hơi.

– Ta không có việc gì.

Lăng Thanh Tuyền thu lại thủ ấn, từ từ ngẩng đầu lên.

– Thiếu chủ, thương thế của ngươi quá nặng, có muốn trở về dưỡng thương một thời gian hay không, Lục Lâm Thiên đả thương thiếu chủ, nhất định không thể tha cho hắn, đợi cường giả trong giới tới đây thì nhất định phải chém hắn làm tám mảnh.

Hắc Ám Thiên Vương nói.

– Lục Lâm Thiên chính là người ta nhất định phải bắt được, Linh Vũ song tu, nhất định phải bắt sống, còn có bảo vật của Lục gia, tuyệt đối phải lấy cho bằng được.

Lăng Thanh Tuyền nói.

– Nhưng thưa thiếu chủ, Lục Lâm Thiên cũng rất khó đối phó, Phi Linh Môn hiện tại lại có vũ tôn và linh tôn ở đó, lần trước đánh lén đều thất bại, lần này sợ là hắn sẽ phòng bị kỹ càng hơn.

Không Linh Vương nói.

– Mặc kệ thế nào, nhất định phải bắt sống, cho dù ra lén lút hạ thủ thì cũng phải bắt cho được người này, hắn nhất định sẽ có lúc tách ra đi riêng.

Lăng Thanh Tuyền hờ hững đáp lời, nhớ tới thân ảnh vận thanh bào kia, trong lòng liền dâng lên uỷ khuất vô hạn và oán hận, sao hắn có thể đối xử với mình như vậy, từ nhỏ tới lớn, chưa từng có ai dám đối xử với nàng như vậy.

– Thuộc hạ hiểu rõ.

Không Linh Vương đáp, sắc mặt hơi trầm xuống, nói:

– Thiếu chủ, tin tức bên này ta đã thông báo cho trong giới biết, không biết khi nào thì trong giới mới có thể hành động, chúng ta cũng tiện chuẩn bị sẵn cho thật tốt.

– Việc này các ngươi không cần phải lo, trong giới tự có an bài.

Lăng Thanh Tuyền nói.

***

Bên trong Thành Cự Giang, mặc dù trận tranh tài thập đại cường giả đã kết thúc rồi, bất quá chủ đề bàn luận vẫn xoay quanh nó, thứ hạng cuối cùng của lần tranh tài này, cũng từ Thành Cự Giang truyền ra bên ngoài, mà trong đó, Lục Lâm Thiên đứng đầu thập đại cường giả lại càng trở thành chủ đề được người ta bàn tán nhiều hơn, Linh Vũ song tu, ngũ hệ vũ giả, khiến cho người ta phải kinh thán không thôi.

Tiếp theo chính là bàn về linh khí mà thập đại cường giả sử dụng, đấy cũng là một trong những tiêu điểm bình luận của mọi người, hiệu quả rung động mà một vài loại linh khí mang tới, quả thật khiến cho người ta cảm thấy vô cùng rung động.

– Hô!

Năm ngày sau, trong phòng, Lục Lâm Thiên thở mạnh ra ra một ngụm trọc khí, mở mắt ra nhìn, tinh quang trong mắt loé ra, khí tức trong lúc vô hình đã mạnh hơn không ít, nằm ngày, chân khí do thôn phệ mà có trong cơ thể cũng luyện hoá không được bao nhiêu, chỉ là hiện tại cũng tới lúc nên rời Thành Cự Giang mà quay về, có một số việc nhất định phải hoàn thành, nếu còn chậm trễ thì sợ là sẽ có biến cố xảy ra.

– Chủ nhân.

Hai người huyết mị và Hắc Hùng vẫn đứng hộ pháp bên ngoài, nhìn thấy chủ nhân đi ra, lập tức cung kính hành lễ:

– Thông tri cho những người khác, chúng ta cũng nên đi rồi.

Lộ trình trở về cũng không gần, trên đường đi đại khái là mình có thể luyện hoá hết chân khí trong có thể.

Sau một lát, người của Phi Linh Môn liền tập hợp lại, Lục Lâm Thiên cũng gọi Thiên Sí Tuyết Sư ra, thông báo cho người của Thiên Địa Các, dưới sự tiễn đưa của một vị cường giả Vũ Vương, lập tức rời khỏi Thành Cự Giang.

Chúng đệ tử Phi Linh Môn, lúc này ngồi trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư có Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, Sát Phá Quân, Thiên Độc Yêu Long, Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ, Huyết Mị, Hắc Hùng, còn có Huyết Ngọc Yêu Hổ, Huyết Tích Dịch và Song Đầu Thuỷ Hoả Yêu Giao đã thu nhỏ cơ thể.

Đám người còn lại cùng với đám yêu thú như Trường Ngao Yêu Giải thì ngồi trên Cửu Đầu Yêu Giao của Đông Vô Mệnh, đám người Phi Linh Môn vội vàng rời khỏi Thành Cự Giang.

– Chưởng môn, chúng ta có trực tiếp trở lại Phi Linh Môn hay không.

Đông Vô Mệnh ngồi trên Cửu Đầu Yêu Giao, thanh âm liền truyền tới tai Lục Lâm Thiên.

– Không, dù sao cũng tiện đường, chúng ta cứ tới Song Đao Môn và Bách Linh Tông trước đã.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên đầy vẻ lạnh lùng, quanh thân ẩn ẩn tản ra một cỗ sát khí.

– Chưởng môn, thực lực của chúng ta thì đủ để diệt hai sơn môn này rồi, chỉ sợ là nhân thủ không đủ.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói, muốn tới Song Đao Môn và Bách Linh Tông, không cần phải lo lắng vấn đề thực lực, thực lực của mọi người lúc này tuyệt đối đủ để tiêu diệt cả Bách Linh Tông và Song Đao Môn, cho dù cả hai sơn môn này có cộng lại cũng không thể chống đỡ nổi, phải biết là lần này có Băng Mộc Tôn giả Sát Phá

Quân đi cùng, cho dù không tính Sát Phá Quân đi nữa thì thực lực của mọi người lúc này tuyệt đối cũng đủ để tiêu diệt hai sơn môn này rồi, nhưng tổng số người đi chuyến này tổng cộng chưa tới trăm người, hai cái sơn môn này đều có mấy vạn người ở trong tông, nếu như muốn diệt sát thì sẽ vô cùng phiền toái.

– Oánh tỷ cứ yên tâm, ta tự có an bài.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, lập tức hàn huyên cùng Sát Phá Quân một hồi, mấy ngày này, Sát Phá Quân cũng đã luyện hoá xong Phá Băng, chỉ là luyện hoá một kiện linh khí địa cấp, cũng cần không ít thời gian ma hợp mới có thể đạt được tới uy lực mạnh nhất của nó, cái này đương nhiên không phải chỉ cần tốn vài ngày là được.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, tiếp tục luyện hoá chân khí do thôn phệ mà có trong cơ thể, khí tức bắt đầu tăng cường một cách chậm rãi, không gian bên trong não hải, đại hồn anh luyện hoá hồn anh của Bạch Vạn Tượng, khí tức cũng bắt đầu lớn mạnh hơn.

Thời gian cứ thế trôi qua, trên bầu trời yên bình có hai con yêu thú phi hành khổng lồ gào thét bay đi, trên lưng của Cửu Đầu Yêu Giao, mấy người Thanh Hoả Lão Quỷ, Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử cũng đều tự giác tu luyện.

Chương 1383: Vũ Vương nhị trọng (1)

Lúc này, trên không trung, tại một nơi khác, cũng có một con yêu thú phi hành đang vỗ cánh gào thét bay qua giữa không trung, con yêu thú phi hành này cũng tới cấp độ lục giai.

Nguyên Nhược Lan đứng trên lưng của yêu thú phi hành, áo tím bay bay, phất phơ trong gió, vài lọn tóc mai vén sau tai, tăng thêm vài phần vũ mị.

Lúc này, đôi mày xinh đẹp của Nguyên Nhược Lan hơi nhíu lại, mắt nhìn phương xa, dường như đang có tâm sự không nhỏ.

– Nhược Lan, lần này có quá nhiều cường giả, thực lực và thiên phú đều vượt xa dự đoán của ta, đặc biệt là tên Lục Lâm Thiên kia, không ngờ lại là Linh Vũ song tu.

Cổ Kiếm Phong đi tới bên cạnh Nguyên Nhược Lan, khép mắt khẽ thở dài.

– Sư phụ, sau khi trở về, đệ tử muốn tiếp tục tới Kiếm Trủng bế quan.

Nguyên Nhược Lan ngẩng đầu lên nói với Cổ Kiếm Phong.

– Nhược Lan, chẳng lẽ ngươi muốn tới Kiếm Trủng để vượt cửa cuối cùng sao.

Sắc mặt của Cổ Kiếm Phong liền đại biến.

– Đệ tử không thể thua bọn họ được, bất luận phải trả giá lớn cỡ nào, đệ tử cũng nguyên ý hết.

Ánh mắt của Nguyên Nhược Lan trầm xuống, trong ánh mắt chỉ còn vẻ quyết đoán.

Trong lúc điều tức, cái khái niệm thời gian đối với mọi người mà nói chẳng còn lại được bao nhiêu, thời gian cứ như cát chảy, đảo mắt thì mười ngày đã qua.

Trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, không biết bắt đầu từ khi nào, khí tức quanh thân của Lục Lâm Thiên đang bắt đầu dâng lên, không gian gợn sóng không biết từ khi nào cũng bắt đầu khởi động dậy sóng, một cỗ quang mang màu vàng đất xuất hiện, phát ra từng tia quang mang chói mắt.

– A…

Loại biến hoá này lập tức khiến cho mọi người kinh ngạc lẫn nghi hoặc, Sát Phá Quân lập tức ngừng điều tức, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, hắn đương nhiên biết rõ, Lục Lâm Thiên không ngờ bắt đầu đột phá.

Thiên Sí Tuyết Sư cũng không dừng lại, một ngày sau, quang mang màu vàng đất bao phủ xung quanh cơ thể của Lục Lâm Thiên càng lúc càng dày đặc, trên da của hắn cũng dần dần toát ra từng tia sáng vàng nhỏ, đột nhiên, có một cỗ năng lượng thiên địa vô hình bắt đầu hội tụ giữa không trung, lúc này, Thiên Sí Tuyết Sư mới đột nhiên dừng phi hành, Lục Lâm Thiên hai mắt khép chặt, nhưng vẫn trực tiếp nhảy xuống, hạ xuống trên một sườn núi.

Trên sườn núi kia, cổ năng lượng thiên địa ấy càng trở nên cực kỳ hùng dũng, từng đạo năng lượng thiên địa nhanh chóng ngưng tụ, tựa như tạo thành một vòng xoáy năng lượng trên đầu của Lục Lâm Thiên vậy, cuối cùng đều rót hết vào bên trong cơ thể của hắn.

Trong nháy mắt này, không gian cũng rung lên, bên trong dãy sơn mạch kề bên, chúng thú chạy tán loạn. Khí thế đột phá cỡ này thật sự khiến cho mọi người cảm thấy kinh ngạc, khí thế này rất không bình thường, thường thường thì khi Vũ Vương nhất trọng đột phá sẽ không gây ra động tĩnh lớn như vậy bao giờ.

Khí tức quanh người Lục Lâm Thiên ngày càng mạnh hơn nữa, dưới sự quán chú không ngừng của cỗ năng lượng thiên địa kia, trong cơ thể cũng tiến hành thay đổi nho nhỏ, gân cốt cơ thịt bên trong cơ thể, cùng với lục phủ ngũ tạng và huyết mạch kinh lạc các thứ cũng bắt đầu xuất hiện cường hoá khác nhau, loại cường hoá này, bắt đầu tăng cường lần thứ hai trên cơ sở Bất Diệt Huyền Thể.

Thật lâu sau, nương theo khí tức ngày càng mạnh quanh thân Lục Lâm Thiên, năng lượng thiên địa vô hình trên không cũng ba động ngày càng kịch liệt hơn, cuối cùng, quanh người của Lục Lâm Thiên, có vô số lỗ chân lông đều tham lam thôn phệ đám năng lượng tràn vào bên trong cơ thể.

Cỗ năng lượng này quán chú vào, nhưng chỉ một lát sau liền từ từ tiêu tán ngay lập tức, khi một tia năng lượng cuối cùng tiêu tán thì mọi thứ chung quanh bắt đầu yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, sau đó đồng loạt đưa mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Hô!

Sau một lát, Lục Lâm Thiên thở mạnh ra ra một ngụm trọc khí thật dài, không gian gợn sóng ở trước người lập tức bị trọc khí chấn khai, hai mắt đang nhắm chặt của Lục Lâm Thiên đột nhiên mở ra. Lúc này, một cỗ khí thế cường hãn đột nhiên tuôn ra một cách phô thiên cái địa và vô cùng dữ dội từ bên trong cơ thể Lục Lâm Thiên, khí thế này so với trước kia thì đúng là đã cường hãn hơn gấp mấy lần, chấn động khiến cho không gian gợn sóng trực tiếp lan ra từng đợt.

– Vũ Vương nhị trọng.

– Khí thế của chưởng môn thật là mạnh.

Đám người của Phi Linh Môn sợ hãi than thở, khí thế kia không khỏi khiến mọi người cảm thấy bị áp chế, ngay cả Sát Phá Quân cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc lẫn không thể ngờ.

– Rốt cuộc cũng đột phá lần nữa rồi.

Sau khi thở mạnh ra một ngụm trọc khí ra khỏi cơ thể thì Lục Lâm Thiên vươn vai một cái, cảm thụ được chân khí đã tăng mạnh gấp mấy lần bên trong đan điền khí hải lúc này, không khỏi nhếch môi mỉm cười, thôn phệ một Vũ Vương tam trọng, vừa đủ để khiến mình đột phá tới Vũ Vương nhị trọng, nhưng chỉ vừa đủ để đột phá mà thôi, không hề dư ra chút nào.

Đột phá tới Vũ Vương, đan điền khí hải của mình lại càng trở nên khổng lồ, nếu muốn đột phá tiếp thì lượng tiêu hao cần có lại ngày càng nhiều hơn, điều này khiến cho trong lòng của Lục Lâm Thiên cũng có chút lo lắng, từ nay về sau mà muốn đột phá thì cần phải thôn phệ thêm nhiều Vũ Vương và Linh Vương nữa.

– Chúc mừng chưởng môn đột phá.

Đám người Thanh Hoả Lão Quỷ hành lễ, ai nấy đều cảm thấy kinh thán không thôi, tốc độ tu luyện của chưởng môn, so với bọn họ mà nói thì đúng là cứ như đang bay vọt vậy.

– Vẫn chưa đủ.

Chậm rãi đứng dậy, Lục Lâm Thiên tự lẩm bẩm một tiếng, thực lực của hắn lúc này mặc dù đã tới Vũ Vương nhị trọng, nhưng vẫn không đủ, so với nhạc phụ Vân Tiếu Thiên và Lữ Chính Cường của mình, cùng với mấy vị Kình Linh Vương của Thiên Địa Các, Phách Linh trưởng lão thì mình vẫn còn kém rất xa, con đường cường giả này chỉ mới bắt đầu mà thôi.

– Đông lão, đường chúng ta trở về, cách Song Đao Môn hình như gần hơn một chút đúng không.

Lục Lâm Thiên hỏi Đông Vô Mệnh.

– Đúng là gần hơn một chút, nhưng phải vòng hẳn một vòng, lấy tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư và Cửu Đầu Yêu Giao thì hẳn là còn phải cần tới một tháng nữa thì mới có thể tới địa bàn của Song Đao Môn.

Đông Vô Mệnh nói.

– Một tháng.

Lục Lâm Thiên nhíu mày lại, như vậy cũng không gần, diện tích của Cổ Vực vốn rất lớn, liền nói:

– Tiếp tục đi thôi.

Mọi người lại nhảy lên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư và Cửu Đầu Yêu Giao, hai con yêu thú khổng lồ vỗ cánh mà đi.

– Vù vù!

Thiên Sí Tuyết Sư qua lại không ngừng trong những tầng mây, trên cơ thể cao lớn của nó, hai cánh vỗ mạnh, không gian chung quanh cũng suất hiện gợn sóng hơi vặn vẹo nhỏ, khí lưu gào thét mà qua, kéo theo tiếng xé gió trầm thấp.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, khí lưu mang theo cuồng phong gào thét sượt qua hai bên, Lục Lâm Thiên lúc này vẫn không chút lay động, chỉ có trường bào màu xanh trên người bay bay, quanh người có một đạo quang quyển trong suốt bao quanh.

Chương 1384: Vũ Vương nhị trọng (2)

Cần thời gian chừng một tháng, cũng vừa đủ để củng cố tu vi Vũ Vương nhị trọng, Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không lãng phí một tháng này, Lục Lâm Thiên hiện tại liền nhắm chặt hai mắt, tâm thần cũng đắm chìm bên trong việc lĩnh ngộ thuộc tính phong, quanh người có một cỗ khí tức thuộc tính phong quanh quẩn.

Đến loại trình độ này rồi thì Lục Lâm Thiên biết rõ, tăng cường thực lực rất quan trọng, lĩnh ngộ cũng quan trọng không kém, thậm chí lĩnh ngộ còn quan trọng hơn tu vi một chút, tu luyện thì chỉ cần có thời gian là sẽ luôn luôn có tiến bộ, đặc biệt là đối với mình mà nói thì căn bản không cần phải tu luyện.

Mà lĩnh ngộ thì lại không giống như vậy, lĩnh ngộ không phải là chỉ cần có thời gian là có thể có thành tích được, con đường lĩnh ngộ này, so với tu luyện thì còn khó hơn, vừa mới đột phá nhị trọng Vũ Vương, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được rõ ràng là lúc mình đột phá, cũng đều cần phải dẫn thêm năng lượng thuộc tính cộng minh, còn về phần tu luyện vũ kỹ thì nếu như lĩnh ngộ thuộc tính không đủ thì căn bản là không cách nào tu luyện vũ kỹ cao giai được, mấy vũ kỹ tới địa cấp đều là trực tiếp điều động năng lượng thuộc tính trong thiên địa cả, nếu như lĩnh ngộ thuộc tính không đủ thì căn bản là không cách nào tu luyện được.

Trên phương diện lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính thì Lục Lâm Thiên luôn không dám buông thả, trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, lúc nào cũng có một cỗ năng lượng thuộc tính phong quanh quẩn bên cạnh Lục Lâm Thiên, đắm chìm bên trong lĩnh ngộ như vậy, Lục Lâm Thiên hoàn toàn tiến nhập một loại trạng thái huyền diệu, bên trong loại lĩnh ngộ này, tuy rằng rất chậm, nhưng cũng khiến cho Lục Lâm Thiên lấy được không ít chỗ tốt.

Ở phương diện lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính, Lục Lâm Thiên dựa theo ưu thế mình là linh giả, lĩnh ngộ cũng nhanh hơn người thường một chút, linh hồn lực cũng phát huy tác dụng rất lớn ở trong đó, có linh hồn lực cường đại, ở mặt lĩnh ngộ, có thể chiếm được không ít ưu thế.

Cứ thế lĩnh ngộ thuộc tính phong, Lục Lâm Thiên cũng không tốn bao lâu liền tiến nhập vào trong trạng thái lĩnh ngộ, theo lĩnh ngộ, trong biển thuộc tính phong mênh mông, Lục Lâm Thiên dường như đã biết được một chút, nhưng lập tức lại cảm thấy ngày càng mơ hồ, cứ như vậy, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục tiến vào một loại trạng thái kỳ diệu.

– Phiêu dật, nhanh chóng.

Lục Lâm Thiên thì thầm, trong tay kết xuất từng đạo thủ ấn, từng đạo thủ ấn nhìn qua như rất chậm rãi, không mang theo bất kỳ ba động nào, nhưng bên trong lại ẩn chứa một cảm giác rất lạ kỳ.

Dưới cảm giác này, khí thế toàn thân của Lục Lâm Thiên cũng khác hẳn lúc trước, rõ ràng là đang khoanh chân ngồi rất ngay ngắn, nhưng quanh thân lại có một cỗ khí thế bức người quanh quẩn, ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư vững như bàn thạch.

– Tiểu tử này không ngờ lại tiến tới được một bước này.

Sát Phá Quân ngồi trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, vẻ mặt cũng kinh thán không thôi, trình độ lĩnh ngộ thuộc tính đương nhiên không thể nào qua mắt của hắn được.

Trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên khi thì chậm rãi kết xuất vài đạo thủ ấn, không tạo ra bất kỳ ba động nào, khi thì lại nhắm mắt tiếp tục lĩnh ngộ, thi thoảng lại đột ngột tiến vào trạng thái khá đặc biệt, trên mắt cũng đột nhiên lộ ra ý cười ngốc nghếch.

Thời gian cứ thế chậm rãi trôi qua, một lòng đắm chìm trong trạng thái tu luyện, trong não hải cũng không còn bất kỳ tạp niệm nào, trên đường đi, Lục Lâm Thiên đắm chìm bên trong việc lĩnh ngộ, ngược lại hồn nhiên không hề hay biết gì, mải mê với việc lĩnh ngộ thuộc tính mênh mông, thời gian lại nhanh chóng trôi qua.

Theo việc lĩnh ngộ, trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, yên lặng Lục Lâm Thiên nhắm mắt, ngay cả hô hấp cũng trở nên yếu hơn rất nhiều, nhưng quang quyển vô hình quanh người thì lại càng chói mắt hơn nữa, không khó để cảm giác được năng lượng thuộc tính phong ở bên cạnh cũng nồng đậm hơn không ít.

Mà lúc này, đám người Đông Vô Mệnh ngồi trên lưng của Cửu Đầu Yêu Giao cũng đang ở trong trạng thái tu luyện.

Song Đao Môn nằm ở phía đông nam của Cổ Vực, đấy là một trong những thế lực nhất lưu nổi tiếng của Cổ Vực, trong môn có mấy vạn đệ tử, nếu như tính luôn cả ngoại môn đệ tử thì không chừng phải có hơn mười vạn, thế lực toàn sơn môn vô cùng khổng lồ.

Thiên Đao Sơn chính là đại bản doanh của Song Đao Môn, diện tích khổng lồ, mà ở bên ngoài Thiên Đao Sơn, có một toà thành lớn và không ít trấn lớn khác, dân cư đông đúc, cũng cực kỳ phồn hoa.

Bên trong cả Cổ Vực, cũng đều biết rõ Song Đao Môn, trong môn có không ít cường giả, cường giả Vũ Vương Linh Vương thì có ba người, cũng coi như cự phách một phương.

Bên trong Sơn mạch Thiên Đao là một mảnh yên bình, chỉ là không biết một hồi sát lục chi khí đang chậm rãi tới gần.

Bên trên bầu trời yên bình truyền tới một trận tiếng ù ù xé gió, lập tức có hai con yêu thú phi hành một tráng một đỏ vỗ cánh bay tới.

– Phía trước không xa chính là Song Đao Môn.

Thanh âm của Thanh Hoả Lão Quỷ vang lên.

– Hô!

Lục Lâm Thiên thu lại thủ ấn, thở ra một ngụm trọc khí, hai mắt mở ra, tình mang loé ra, ánh mắt thâm thuý.

– Song Đao Môn, chỉ là một cái sơn môn nho nhỏ mà thôi, trở tay một cái là có thể tiêu diệt.

Sát Phá Quân dừng việc tu luyện, tóc dài màu lam bay bay, khí tức thu liễm, khí tức trong lúc vô hình cũng khiến cho người ta bị áp chế.

– Phá Quân đại ca, diệt Song Đao Môn không khó, chỉ là muốn khống chế được địa bàn của Song Đao Môn, không để cho các thế lực khác đu.c nước béo cò thì có chút phiền phức.

Lục Tâm Đồng nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tiểu cô nương Tâm Đồng này mấy năm nay đúng là đã trưởng thành rất nhiều, cũng biết nghĩ tới những chuyện xa hơn, nhìn Lục Tâm Đồng một cái mang theo vẻ tán thưởng, Lục Lâm Thiên nói:

– Địa bàn của Song Đao Môn tuyệt đối không thể bỏ qua được, địa bàn của Ma Tâm Cốc, ta nghĩ hiện tại cũng vô cùng hỗn loạn, nhưng chúng ta cũng tuyệt đối không thể bỏ qua được.

Thanh âm vừa dứt thì trong tay Lục Lâm Thiên lập tức kết xuất thủ ấn, bên hông có một đạo lưu quang phóng thẳng lên trời, lập tức hoá thành một con yêu thú phi hành lục giai sơ kỳ khổng lồ, nói với Hoàng Bác Nhiên ngồi trên lưng Cửu Đầu Yêu Giao ở phía sau:

– Hoàng Bác Nhiên, ngươi mang theo vài đệ tử trở về Phi Linh Môn trước, thông báo cho Ngoại Đường, Vũ Đường, Kim Đường dẫn theo đệ tử trong môn lập tức tới đây tiếp thu Song Đao Môn, đồng thời cũng phái thêm người tới tiếp quản địa bàn Ma Tâm Cốc, ai dám ngăn cản thì giết không tha, sau cùng phái người trực tiếp đi tới Bách Linh Tông trước, phỏng chừng khi bọn họ tới đó thì bọn ta cũng tới rồi.

– Vâng, chưởng môn.

Hoàng Bác Nhiên đáp lời, phất tay dẫn theo vài đệ tử, lập tức nhay lên lưng của con yêu thú phi hành lục giai sơ kỳ, bay về phía Phi Linh Môn.

Nhìn thấy chưởng môn tuỳ tiện cũng có thể gọi ra một con yêu thú phi hành lục giai sơ kỳ, đám người đang ngồi trên lưng của Cửu

Đầu Yêu Giao lập tức há hốc mồm kinh ngạc.

Chương 1385: Tới song đao môn

– Chưởng môn, phía trước chính là Song Đao Môn, chúng ta nên tiêu diệt Song Đao Môn thế nào đây?

Thanh Hoả Lão Quỷ hỏi.

– Tới lúc đó sẽ biết, tất cả mọi người nhớ kỹ, có thể bắt giữ được thì cứ tận lực bắt giữ, những kẻ có tu vi Vũ Suất Linh Suất trở nên, một tên cũng không thể để cho hắn thoát.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói.

– Vâng.

Mọi người đáp, nếu để người có thực lực cao chạy thoát thì sau này sẽ tạo thành phiền toái lớn.

– Người phương nào tự tiện xông vào Đao Thành, mau xưng tên ra đi.

Đúng lúc này, bên trong toà thành lớn rộng bao la ở bên dưới, có rất nhiều yêu thú phi hành tam giai vỗ cánh bay lên, trên lưng của chúng có mấy chúc nam tử mặc kính trang đứng ngăn trước mặt Thiên Sí Tuyết Sư và Cửu Đầu Yêu Giao.

– Hống!

Thiên Sí Tuyết Sư hít sâu một cái, lập tức có một cỗ khí tức được phóng thích ra, mấy con yêu thú phi hành tam giai kia liền run rẩy liên hồi, trong nháy mắt, mấy chục người này đã ngã thẳng xuống từ trên lưng của yêu thú phi hành.

– Rầm rầm!

Mấy chục người này kêu thảm một tiếng, lúc rơi xuống đất, phần lớn đều ngã thành một đống huyết nhục mơ hồ.

– Rầm!

Trong thành vang lên một tiếng nổ lớn, sau đó lập tức có một đạo pháo hoa nổ tung giữa không trung.

– Cảnh giác cao như vậy, xem ra Song Đao Môn này đã sớm đề phòng chúng ta rồi.

Quỷ Tiên Tử nói.

– Đoán chừng là sau khi chúng ta diệt Ma Tâm Cốc thì Song Đao Môn đã luôn đề phòng chúng ta có thể tấn công bất kỳ lúc nào rồi, cho nên mới cảnh giác như vậy.

Đông Vô Mệnh nói.

– Phanh!

Trong nháy mắt, bên trong dãy sơn mạch ở phía xa cũng có một tiếng pháo nổ lớn truyền tới.

– Chuẩn bị sẵn sang cả chưa.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, trong mắt loé lên một cỗ lãnh ý, nói:

– Chúng ta đi thôi.

Bên trong Sơn mạch Thiên Đao, từng ngọn núi cao vυ”t nhập mây tựa như những thanh cự đao, tạo hình có thể nói là lạ kỳ nhất tuyệt, khiến cho người ta thầm tặc lưỡi thầm khen đúng là tạo vật thần kỳ, chỉ sợ cũng chỉ có thiên nhiên mới có thể tạo ra kiệt tắc sắc sảo như vậy mà thôi.

Trên không trung yên tĩnh, sau hai tiếng pháo nổ vang ban nãy thì khí tức của cả dãy sơn mạch đột nhiên trở nên căng thẳng hẳn lên.

Bên trong Song Đao Môn, lúc này ước chừng có gần bốn vạn đệ tử đang hội tụ lại đông nghịt bên trong sơn mạch, tất cả mọi người đều có vẻ giương cung bạt kiếm, mặc dù mấy tháng gần đây trưởng lão trong môn đã chế trụ một vài tin tức, nhưng cũng không thể tránh khỏi để lộ phong thanh, trong lòng đám đệ tử cũng biết rõ, Ma Tâm Cốc bị Phi Linh Môn tiêu diệt, hai năm nay, Song Đao Môn và Ma Tâm Cốc đã âm thầm liên minh đối phó với Phi Linh Môn, hiện tại Ma Tâm Cốc đã bị huyết tẩy, sợ là Song Đao Môn sớm hay muộn gì cũng sẽ có chuyện.

Lúc này nghe được tiếng cảnh báo thì tất cả đệ tử lập tức cảm thấy vô cùng hoảng sợ, cứ nghe tới việc mấy tháng trước Ma Tâm Cốc máu chảy thành sông, vô cùng thê thảm đã từng truyền khắp Song Đao Môn, lúc này đám đệ tử Song Đao Môn nhớ lại liền cảm thấy sợ hãi không thôi, sống lưng lạnh toát.

Giữa không trung, không bao lâu sau liền có một trận tiếng kêu gào áp không vang tới, hai con yêu thú phi hành khổng lồ vỗ cánh bay tới, trên lưng của hai con yêu thú khổng lồ này có trên trăm đạo thân ảnh đang đứng, cả đám ai cũng đều nhìn chằm chằm về phía trước.

Đám người đứng đầu đều chắp tay mà đứng, khí tức cường hãn, khiến cho người ta đứng nhìn từ xa cũng cảm thấy trong lòng run rẩy.

Bên trong Song Đao Môn, một ngọn núi hình thanh đao khổng lồ xuyên thẳng lên trời cao, lúc này đám người kia vẫn nhìn về phía trước, tất cả mọi người đều mang theo vẻ vô cùng ngưng trọng, đứng phía trước nhất là một mỹ phụ nhân tuổi chừng hơn ba mươi, dáng người đẫy đà, xem như phong vận dù có tuổi nhưng vẫn như cũ, chính là chưởng môn An Cát Tú Na của Song Đao Môn.

– Chưởng môn, là người của Phi Linh Môn, phía trước chính là Lục Lâm Thiên, đằng sau là đám người Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Thanh Hoả Lão Quỷ, chúng ta phải làm sao bây giờ.

Một vị trưởng lão Song Đao Môn nói, vẻ mặt vô cùng ngưng trọng.

– Hừ, chẳng lẽ chỉ có mấy người bọn họ mà cũng muốn diệt Song

Đao Môn của chúng ta hay sao.

Ánh mắt của An Cát Tú Na trầm xuống, nói với vẻ âm lệ, trong lòng lúc này thì cực kỳ ngưng trọng, thế lực của Phi Linh Môn, đã sớm không còn như lúc trước rồi.

– Chưởng môn, hình như bên Phi Linh Môn đều là cường giả tới.

Một vị trưởng lão khác của Song Đao Môn nói, thần sắc có vẻ lo lắng bất an.

– Mau mở hộ sơn đại trận ra, ta không tin chúng ta không thể ngăn cản được mấy người của Phi Linh Môn này.

An Cát Tú Na lạnh giọng nói.

– Bày trận.

Một vị trưởng lão của Song Đao Môn hét lớn một tiếng, thanh âm quanh quẩn trong không trung. Vừa nghe thấy vị trưởng lão kia lên tiếng thì lập tức có không ít cường giả nhảy ra từ bên trong đám người, mọi người cùng nhau kết xuất thủ ấn, trong mơ hồ để lộ ra một tia huyền ảo.

– Ầm ầm!

Từng đạo chân khí và linh lực cường hãn tuôn ra dữ dội, tiếp theo bên trong sơn mạch, từng ngọn núi lập tức có từng đạo quang trụ bắn ra ngoài, dựa theo một loại quỹ tích huyền ảo, cuối cùng nối tiếp tương hỗ cùng nhau, lập tức bao trọn cả một phiến sơn mạch bên trong một cái quang mạc khổng lồ.

Quang mạc này vừa xuất hiện thì từ đại trận ẩn ẩn tràn ra một cỗ uy áp khủng bố, khiến cho cả không gian cũng run rẩy, có vẻ như vô cùng cường hãn.

– Chưởng môn, Song Đao Môn này đã bố trí hộ sơn đại trận rồi.

Đám cường giả Phi Linh Môn cũng chắp tay mà đứng trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư và Cửu Đầu Yêu Giao, hội tụ thành một cỗ khí thế kinh người đè xuống, khí thế của cả đám lan ra, ai cũng biết rõ mục đích của mình tới Song Đao Môn, sát khí hội tụ, một cỗ sát khí ngập trời khiến cho cả phng vân giữa trời cũng biến sắc.

Khí thế cường hãn tới mức đó cũng khiến cho không ít người bên trong toà thành kia cảm nhận được sự biến hoá, không trung đột nhiên phong vân biến sắc, giống như dấu hiệu báo trước sắp có bão tố tới vậy.

– Sát khí thật là mạnh.

– Hình như là đi tới Song Đao Môn đó.

Bên trong những tiếng nghị luận vang lên không ngớt, lập tức có không ít người bắt đầu vây xem.

– Ca ca, trận này không phải là không phá được, tất cả mọi người cùng liên thủ, ta tới phá vỡ nó.

Trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, thân ảnh xinh đẹp có vẻ mong manh của Lục Tâm Đồng, nàng lúc này cũng chắp tay mà đứng, tuổi còn nhỏ nhưng cỗ sát khí toả ra xung quanh người lại cực kỳ nồng đậm.

Thiên Sí Tuyết Sư, Cửu Đầu Yêu Giao dừng lại trước đạo quang mạc khổng lồ kia, khí tức cường hãn lan ra, tuyệt đối không phải dễ gì phá nổi.

– Tiểu nha đầu, chỉ là phá trận mà thôi, để ta tới là được rồi.

Sát Phá Quân mỉm cười nói.

– Sư huynh, làm phiền ngươi rồi.

Lục Lâm Thiên nói, hộ sơn đại trận cỡ này, Lục Lâm Thiên vừa nhìn qua, nếu như để mình phá trận thì cũng sẽ không quá khó, bất quá cần chút thời gian, nhưng nếu như là Sát Phá Quân ra tay thì muốn phá trận này, chỉ cần lật tay một cái là có thể làm được.

Chương 1386: Huyết Mị hiển uy (1)

– Có gì phiền đâu.

Sát Phá Quân ưỡn lưng một cái, trong nháy mắt tiếp theo liền đột ngột kết xuất thủ ấn, đúng lúc này, khí thế bàng bạc nháy mắt liền tuôn ra dữ dội, một đạo quang trụ màu xanh trực tiếp loé ra từ trong tay, cả không gian cũng lập tức xuất hiện không gian gợn sóng lan toả.

Phiến năng lượng thiên địa này lập tức lắc lư kịch liệt, tiếp theo liền có một cỗ năng lượng vô hình trực tiếp tan ra không gian chung quanh một cách vô thanh vô tức, bên trong không gian đều đầy rẫy một cỗ cảm giác vô cùng nguy hiểm, Lục Lâm Thiên nhìn trên không trung, Sát Phá Quân chỉ tuỳ tiện ra tay mà đã khống chế được năng lượng thuộc tính trong thiên địa, lại còn khống chế được năng lượng thiên địa trong vô hình như vậy.

Cỗ quang trụ màu xanh này vừa ra thì bàn tay của Sát Phá Quân liền nắm chặt lại, không gian trước mặt trong nháy mắt liền trở nên vặn vẹo, quang trụ màu xanh lập tức đυ.ng mạnh vào bên trên quang mạc kia, hai thứ va vào nhau ở khoảng cách gần, phía trên quang mạc này cũng hoàn toàn bị đóng băng một cách quỷ dị, giống như bị ăn mòn vậy, bắt đầu từ chỗ quang trụ màu xanh, hàn băng chi khí men theo bốn phía lan ra khắp quang mạc tựa như mạng nhện, một cỗ lãnh ý khiến cho người ta cảm thấy lạnh cả sống lưng bắt đầu tràn ngập ra không gian cực nhanh, cả không gian lập tức như rơi vào trong một hầm băng vậy.

– Phá!

Sát Phá Quân quát nhẹ một tiếng, năm ngón tay bắt đầu siết chặt, quang mạc đang bị đóng băng vặn vẹo kia liền lập tức nứt vỡ, quang trụ khổng lồ kia trong nháy mắt liền hoá thành những mảnh vỡ rơi rớt khắp đất trời, sau đó liền biến mất.

– Ầm ầm ầm!

Mọi người có mặt ở đây đều kinh ngạc đứng nhìn, quang mạc bị đóng băng kia trực tiếp vỡ tan, một tiếng nổ động trời lập tức vang vọng khắp không trung.

Trên bầu trời, khí lãng khủng bố lan rộng, dưới ánh nhìn của rất nhiều đạo mục quang, hộ sơn đại trận của Song Đao Môn không ngờ không chịu nổi một kích bình thường như vậy, đồng loạt nứt vỡ ra thành mảnh vụn.

Theo đạo quang mạc kia bị vỡ nát thì kình khí lập tức quét ra ngập trời, cũng ngay lúc đó, tất cả mọi thứ bên trong Song Đao Môn cũng xuất hiện một cách rõ ràng trước mắt mọi người,

Bên trong sơn mạch, trước những kiến trúc liên miên lúc này đặc kín những thân ảnh, cả đám nắm song đao trong tay, khí tức hội tụ, cũng có thanh thế khá kinh người.

Giữa không trung, cường giả của Song Đao Môn lăng không mà đứng, đứng trước nhất có hai Vũ Vương, một Linh Vương, sau lưng cũng có gần hai mươi Vũ Suất, và nhiều người có tu vi Linh Suất, An Cát Tú Na đứng ở trước tiên, trong đôi mắt vũ mị lúc này chỉ còn lãnh ý ngập trời.

– Lục Lâm Thiên, Phi Linh Môn của ngươi muốn làm gì đây, hôm nay dám động tới Song Đao Môn của ta, chắc chắn cũng sẽ có người không bỏ qua cho ngươi đâu.

An Cát Tú Na nheo mắt lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên, nhưng trong ánh mắt lúc này lại có chút dao động.

– An Cát chưởng môn, đã lâu không gặp.

Lục Lâm Thiên cười lạnh một tiếng, nói:

– Ta tiêu diệt Song Đao Môn của ngươi thì đã sao, thế lực đứng sau lưng ngươi sợ là sẽ không ra mặt cho Song Đao Môn của ngươi nhanh như vậy đâu.

Lục Lâm Thiên biết rất rõ, nếu sau lưng những sơn môn như Song Đao Môn, Ma Tâm Cốc, Bách Linh tông này không có ai âm thầm duy trì mới là lạ, không phải Lan Lăng Sơn Trang thì chính là Hoá Vũ Tông hoặc Hắc Sát Giáo, chỉ là hiện tại mình diệt Song Đao Môn, Lan Lăng Sơn Trang cũng không làm được gì, ai cũng biết rõ là do Song Đao Môn gây sự với Phi Linh Môn trước.

– Lục Lâm Thiên, ngươi đừng vội kiêu ngạo, chẳng lẽ chỉ bằng mấy người các ngươi mà cũng muốn diệt Song Đao Môn của ta hay sao, ta sẽ để cho Phi Linh Môn của ngươi trả giá thật đắt.

An Cát Tú Na lạnh giọng quát lớn.

– Thật sao, người nhiều thì làm được gì.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, lập tức quay đầu nói với Thị Huyết Linh Phong:

– Huyết Mị giao cho ngươi.

– Vâng, thưa chủ nhân.

Mái tóc màu đỏ như máu của Huyết Mị bay múa, tựa như một kiện áo choàng màu đỏ đang nhẹ nhàng tung bay.

– Hô!

Huyết Mị kết xuất một đạo thủ ấn, quanh thân lập tức được bao phủ bởi một tầng huyết mang, hào quang của huyết mang ngày càng mạnh, bên trong đạo huyết mang đó, là một cỗ khí tức khiến cho người ta cảm thấy cả linh hồn cũng trở nên lạnh lẽo trong vô hình.

– Chi chi!

Huyết mang hiển hiện, mang theo một cỗ thanh âm bén nhọn kì dị, giống như sấm chớp trong thiên địa vậy, chỉ nháy mắt đã xuyên qua huyết mang bay ra.

Thanh âm chi chi kỳ dị này, trong nháy mắt liền biến thành âm ba tựa như thực chất, chẳng khác gì phong bạo, cuốn phăng tất cả ở trước tổ ong ra, không gian gợn sóng trực tiếp bị dấy lên, bị âm ba phong bạo kỳ dị này ảnh hưởng, bên trong Song Đao Môn lập tức có không ít đệ tử thực lực thấp đều ôm lấy đầu ngã quỵ xuống đất, lăn lộn kêu gào.

– Ầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, bên trong huyết mang này lập tức xuất hiện một cái tổ ong, là một tổ ong cực kỳ khổng lồ, sợ là cũng phải lớn hơn sáu trăm thước, cái tổ ong này toàn thân một màu đỏ tươi, lúc này lại toả ra huỳnh quang, tựa như có máu tươi đang chảy dọc ở bên trên, phía trên của nó có hàng ngàn hàng vạn cái cửa động chằn chịt.

– Thị Huyết Linh Phong, là Thị Huyết Linh Phong thất giai.

Sắc mặt của Đông Vô Mệnh hiện lên vẻ kinh hãi trước tiên, linh thú khủng bố tới nhường này, hắn cũng chỉ mới nghe nói qua mà thôi, đây là lần đầu tiên được nhìn thấy.

– Chi chi!

Sau một trận tiếng kêu kì lạ vang lên, một mảnh tiếng vù vù vỗ cánh gào thét mà dậy, tựa như có vô số con dơi đang vỗ cánh bay ra, chỉ một lát sau, một màn khiến cho tất cả mọi người sợ hãi cảm thán xuất hiện, chỉ thấy lúc này bên trong tổ ong đã có một mảnh dày đặc đỏ như máu tuôn ra ồ ạt, nhìn qua thậm chí còn không thấy điểm cuối, một cỗ khí tức cường hãn lập tức khuếch tán ra.

– Nhiều Thị Huyết Linh Phong như vậy.

Tất cả mọi người sợ hãi thốt lên, cả đàn Thị Huyết Linh Phong rậm rạp thế này, sợ là phải hơn cả trăm vạn con, nhìn lại thì toàn bộ đều là Thị Huyết Linh Phong nhất giai cả.

Hơn trăm vạn con Thị Huyết Linh Phong này mắt lộ ra hung quang, trong nháy mắt đã phô thiên cái địa mà ùa xuống, một cỗ độc tố nhàn nhạt lan ra, từng cây ngao châm nhỏ tới mức khó mà phát hiện, dưới sự khống chế của Huyết Mị trực tiếp tuôn ra ồ ạt bay về phía đám người của Song Đao Môn.

– Chi chi!

Ngay sau đó lại có một hồi tiếng chi chi gào thét mà ra, gần như cùng lúc đó, lại có thêm một mảnh quang mang huyết sắc dày đặc tuôn ra dữ dội, trực tiếp bao phủ gần kín không trung, đám Thị Huyết Linh Phong này thân hình thoạt nhìn có vẻ dữ tợn hơn đám trước, trên đôi cánh màu đỏ kia, ngay cả cánh ve hơi mỏng cũng bén nhọn như đao, toàn thân tràn ngập một cỗ khí tức cường hãn, mắt kép hình trứng lộ ra hung quang, phía dưới cái bụng còn có một cây ngao châm thật nhỏ nhưng vô cùng bén nhọn đang loé sáng.

Chương 1387: Huyết Mị hiển uy (2)

– Năm vạn con Thị Huyết Linh Phong tam giai.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, mấy tháng trước hắn đã hỏi qua Huyết Mị, hơn hai năm qua, Huyết Mị đã tạo ra năm con ong thợ lục giai hậu kỳ đỉnh phong, mười con ong thợ lục giai hậu kỳ, lục giai sơ kỳ và lục giai trung kỳ tổng cộng có khoảng năm mươi con, mặt khác thì có năm trăm con ong thợ ngũ giai, năm ngàn con ong thợ tứ giai, tam giai thì có năm vạn con, còn ong thợ nhất giai thì có trên trăm vạn con.

– Mấy vạn con Thị Huyết Linh Phong tam giai, thế này quả là kinh khủng.

Đông Vô Mệnh kinh thán không thôi, hoàn toàn bị rung động rồi.

– Chi chi!

Năm vạn con Thị Huyết Linh Phong tam giai ùa ra như nước lũ, mang theo khí tức hung hãn kinh thiên lao thẳng về phía mấy vạn đệ tử của Song Đao Môn, lúc này đây lại có từng đợt tiếng kêu xi xi vô cùng cuồng ngược vang lên khắp không gian, tổ ong màu đỏ kia nháy mắt liền rung lên, đột nhiên, năm ngàn con ong thợ tứ giai, và năm trăm con ong thợ ngũ giai ùa ra một cách dữ dội, khí thế kia càng thêm khiến người ta cảm thấy da đầu run lên.

– Xi xi!

Lại có hơn mấy chục đạo tàn ảnh màu đỏ tươi nháy mắt lao ra, theo sự xuất hiện của hơn mấy chục đạo huyết sắc tàn ảnh này, cả không gian lập tức có một cỗ khí tức cuồng bạo nổi lên, mấy chục đạo tàn ảnh huyết sắc lướt nhanh ra khỏi tổ ong, lập tức thu liễm hào quang, lộ ra chúng là năm mươi con Thị Huyết Linh Phong, mà thân hình của hơn năm mươi con Thị Huyết Linh Phong này đều lớn cỡ một đứa nhỏ mới sinh, toàn thân huyết ồng, trông vô cùng dữ tợn, khí tức cường hãn mà vô cùng cuồng ngược hung hãn.

Trong mấy chục con Thị Huyết Linh Phong này có năm con là lục giai hậu kỳ đỉnh phong, mười con lục giai hậu kỳ, còn lại đều là lục giai trung kỳ và sơ kỳ.

– Thị Huyết Linh Phong lục giai.

Nhìn thấy mấy chục con Thị Huyết Linh Phong lục giai này, đám người Quỷ Tiên Tử, Đông Vô Mệnh, Thanh Hoả Lão Quỷ không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, nhiều Thị Huyết Linh Phong lục giai như vậy, quả thực đã tới tình trạng khủng bố, coi như bằng với hơn sáu mươi tên Linh Suất, bất quá lúc này đám người Linh Vũ Song Quái, Tả Thiên Khung cũng không tránh khỏi cảm thấy kinh hãi, lúc trước bọn họ cũng từng nhìn thấy một màn khủng bố thế này rồi, chỉ là hiện tại, ong thợ do Thị Huyết Linh Phong bồi dưỡng ra, so với hai năm trước thì thực lực còn khủng bố hơn gấp mấy lần.

– Đây chính là điểm khủng bố của Thị Huyết Linh Phong.

Lục Lâm Thiên cười với vẻ vừa lòng, Huyết Mị hiện tại là thất giai sơ kỳ, nhưng dựa theo đặc điểm khủng bố của Thị Huyết Linh Phong thì thực lực cũng đủ để tiêu diệt một thế lực nhất lưu, hơn sáu mươi con ong thợ lục giai, thực lực cỡ này quả thật là rất đáng sợ.

– Thật là mạnh.

Thiên Độc Yêu Long vẫn luôn tự cho là bản thân bất phàm, thân là yêu thú long tộc, cũng có tiền vốn bất phàm rồi, lúc này nhìn thấy chỗ khủng bố của Thị Huyết Linh Phong thì cũng phải hít vào một hơi.

– Là Thị Huyết Linh Phong, là Thị Huyết Linh Phong thất giai.

Bên trong Song Đao Môn, chúng cường giả kinh thán sợ hãi, vốn bọn họ còn cho rằng Phi Linh Môn có ít người, ai mà ngờ được lại còn có cả Thị Huyết Linh Phong, lại còn khủng bố tới mức này nữa.

Tất cả người của Song Đao Môn đều cảm thấy kinh hãi, mặt mày biến sắc, một vài cường giả của Song Đao Môn đương nhiên biết rõ điều này đại biểu cho cái gì.

Thị Huyết Linh Phong giăng kín bầu trời, cả bầu trời đều là một mảnh huyết mang, thanh thế bức người cỡ này, khiến cho đám đệ tử bình thường của Song Đao Môn đều cảm thấy kinh hãi vô cùng.

– Ong!

Tốc độ của Thị Huyết Linh Phong nhanh như chớp, trong nháy mắt liền phun ra một đoàn huyết vụ, bên trong huyết vụ còn kèm theo cả một cỗ công kích linh hồn, trong đám người lập tức liền phát ra tiếng kêu thảm thiết không ngừng.

– Đi!

Mắt thấy một màn khủng bố thế này, ánh mắt của Lục Lâm Thiên liền trở nên lạnh lẽo, trong tay kết xuất thủ ấn, lấy ra không ít không gian thú nang, từng đạo lưu quang loé ra, lập tức hoá thành hơn một ngàn con yêu thú.

– Hống hống!

– Ngao!

Từng tiếng gầm lớn như sấm vang lên, sau đó lập tức phỏng thẳng lên trời, tiếng gầm chấn khai cả không gian gợn sóng lan mạnh ra, cả mặt đất cũng hơi rung lên, núi non rung chuyển.

Hơn một ngàn con yêu thú khổng lồ xuất hiện trước mặt mọi người, yêu thú khổng lồ lao nhanh quả thực giống như khiến cho sơn băng địa liệt vậy, trong đó cũng có không ít yêu thú phi hành nữa.

Đủ tiếng rít gào của yêu thú vang lên, thanh âm hội tụ lại cùng một chỗ, tựa như từng tiếng sấm đánh rơi xuống chấn động lòng người. Đám đệ tử Song Đao Môn đang kinh hãi trước sự vây công của Thị Huyết Linh Phong, lúc này nhìn thấy thêm một màn này nữa, sắc mặt lập tức đại biến, ánh mắt cũng dại ra.

Bách thú vỗ cánh, thiên thú bôn đằng, uy thế cỡ này quả thật vô cùng khủng bố, trong số này đã có hơn mười con lục giai yêu thú.

– Ở đâu ra nhiều yêu thú như vậy, lại còn có nhiều lục giai yêu thứ như vậy nữa.

Đám người Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Thanh Hoả Lão Quỷ, Linh Vũ Song Quái, Tả Thiên Khung, Trương Minh Đào lúc này cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc, ai cũng không ngờ tới trên người của chưởng môn không ngờ lại có cả một thế lực kinh khủng như vậy.

– Hống!

Một tiếng gầm vang lên, Hắc Hùng hoá thành bản thể khổng lồ, vung tay hô lớn:

– Gïếŧ cho ta.

– Rống rống!

Chúng thú rít gào hô ứng, hàng trăm hàng ngàn con yêu thú khổng lồ lúc này cũng lao nhanh tới, dưới sự dẫn dắt của Hắc Hùng, lập tức bổ nhào về phía người của Song Đao Môn, từng tiếng kêu thảm thiết lập tức truyền tới.

Nhìn thấy hết thảy những thứ này Sát Phá Quân cũng kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Đối với những người khác của Phi Linh Môn mà nói thì đã triệt để rung động rồi, đám người Trương Minh Đào thì kinh hãi tới mức nói không nên lời.

– Mọi người ra tay đi, tận lực bắt giữ, một tên cũng không được tha.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói, ánh mắt nhìn về phía An Cát Tú Na ở đằng xa kia, chân khí chuyển động, dưới chân loé lên một cái, trực tiếp lao vυ”t đi trên không trung ngay trên lưng của Thiên Sí Tuyết

Sư.

– Một tên cũng không được tha.

Thiên Độc Yêu Long hét lớn một tiếng, một đạo quang trụ màu đen lập tức tuôn ra ào ạt từ bên trong cơ thể của hắn, khắp không trung lúc này cũng rung chuyển ầm ầm, thân hình lướt thẳng xuống.

– Diệt Song Đao Môn.

– Giết không tha.

Theo Thiên Độc Yêu Long mở đầu tấn công thì rất nhiều cường giả của Phi Linh Môn cũng phát ra sát khí ngập trời, hét lớn lao lên, đám người Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Thanh Hoả Lão Quỷ, Linh Vũ Song Quái, Tả Thiên Khung, Trường Ngao Yêu Giải, hổ bối yêu quy, thiết xỉ yêu ngạc, xà cảnh bạch sa, Cửu Đầu Yêu Giao, cả đám đều phát ra khí thế dữ dội, trực tiếp lao thẳng lên.

Ánh mắt của Lục Tâm Đồng lập tức loé lên, thân thể nháy mắt liền bị một cỗ hắc vụ bàng bạc bao phủ, trên tà váy dài màu hồng phấn có vài tia khói độc quanh quẩn, tóc dài bay bay tựa như ác ma, cũng lập tức lao thẳng xuống bên dưới.

Chương 1388: Diệt song đao môn (1)

Hết thảy những việc đó diễn ra liền mạch không chút ngắt quãng, một đám yêu thú bắt đầu trực tiếp đồ sát, đối diện với một đoàn yêu thú và Thị Huyết Linh Phong thì đệ tử của Song Đao Môn cũng chỉ có phần bị đồ lục mà thôi.

Đệ tử của Song Đao Môn nào đã gặp qua tràng diện thế này, đột nhiên lại đυ.ng phải một màn khủng bố cỡ này, phía trước hơn cả ngàn yêu thú khủng bố chính là trăm vạn con Thị Huyết Linh Phong, đây quả thực là tàn sát, trong nháy mắt, tiếng kêu la thảm thiết, tiếng yêu thú thét gào, quanh quẩn trên không trung, chỉ chớp mắt, bên trong thiên đao sơn liền tựa như chốn luyện ngục vậy.

– Gïếŧ!

Giữa không trung, thân ảnh của đám người Đông Vô Mệnh cũng nhất tề lao tới, đây mới là những người có thực lực khủng bố nhất, một đám cường giả này lập tức vây công lao về phía Vũ Suất Vũ Vương của Song Đao Môn, đám Nghịch Lân Yêu Bằng, Thái Âm Yêu Thỏ, Huyết Tích Dịch, Huyết Ngọc Yêu Hổ cũng đều gia nhập hàng ngũ công kích, trên không trung, đám người Trương Minh Đào đã được phân phó là không được tham gia vào, Sát Phá Quân cũng không ra tay, đứng trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, ánh mắt không hề có biến hoá gì.

Sát khí ngập trời, khuấy động hư không, trực tiếp khiến cho không gian và thiên địa rung chuyển, thực lực khủng bố tới cỡ này, Song Đao Môn căn bản không hề có bất kỳ đường phản kháng nào.

– A…

Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên bên tai không dứt, cả Thiên Đao Sơn không ngừng sụp đổ, đây hoàn toàn là tàn sát, cả Song Đao Môn lập tức máu chảy thành sông.

– An Cát chưởng môn, tới lượt ngươi rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, thân ảnh xuất hiện trước mặt An Cát Tú Na.

– Ta liều mạng với ngươi.

Dưới đả kích cỡ ấy, ánh mắt của An Cát Tú Na trở nên vô cùng lạnh lẽo, thân ảnh loé lên, song đao trong tay cắt phá hư không, trực tiếp khiến cho không gian chấn động, kình khí gào thét sinh ra thanh âm âm bạo trong không gian, song đao huy động như bay, đao mang dẫn theo một mảnh tàn ảnh khuếch tán ra, mang theo một cỗ uy thế khủng bố trực tiếp bổ về phía Lục Lâm Thiên.

Lúc này, Lục Lâm Thiên cũng không có bất kỳ động tác nào, lúc đám đao ảnh cuồng bạo kia quét tới, trường bào tung bay, chân khí cuồng bạo trực tiếp phóng thẳng lên trời, trong ánh mắt loé ra lãnh ý.

– Chỉ là Vũ Vương tam trọng mà thôi.

Lục Lâm Thiên quát nhẹ một tiếng, dưới chân loé lên khí toàn, tu vi của mình đã là Vũ Vương nhị trọng, Vũ Vương tam trọng bình thường như nàng ta thì mình cũng không cần phải cố kỵ gì nữa, quang thân lập tức có một cỗ hoàng mang bao phủ, trong nháy mắt sau khi đao ảnh ngập trời kia tiến vào bên trong không gian hoàng mang kia, nháy mắt liền biến mất không thấy đâu nữa.

Sắc mặt của An Cát Tú Na đại biến, trong một sát na này, một cố khí tức nóng rực bốc lên quanh người, cỗ khí tức thuộc tính hoả nóng rực này lập tức lan ra, không ngờ giãy dụa vài cái bên trong không gian hoàng mang của Lục Lâm Thiên, sau đó không ngờ có thể giãy thoát khỏi không gian hoàng mang của Lục Lâm Thiên.

– Chưởng khống thuộc tính hoả.

Lục Lâm Thiên hơi nhíu mày, thứ mà An Cát Tú Na này vừa thi triển, cũng có thuộc tính chi lực, hai cỗ năng lượng thuộc tính chạm vào nhau, có thể thể khiến cho đối phương giãy thoát ra được, chứng tỏ lĩnh ngộ của đối phương ở mặt hoả thuộc tính cũng thuộc dạng bất phàm.

Trong nháy mắt này, Lục Lâm Thiên vừa cảm thấy kinh ngạc, nhưng cũng không chút chậm trễ, kết xuất thủ ấn, một cỗ thuộc tính phong đột nhiên ồ ạt kéo tới hội tụ lại ngay trên không.

Không gian lúc nãy cũng rung lắc mạnh mẽ, bên trong những ba động đó, từng tầng mây dày đặc cũng nổi lên rung động kỳ lạ, bên trong những tầng mây, nháy mắt liền có vô số đạo thủ ấn khuếch tán ra, đám thủ ấn này ngưng tụ lại, không gian chung quanh liền băng liệt từng tấc một.

– Tam Thiên Lưu Vân Thủ.

Một tiếng quát nhẹ phát ra từ trong miệng Lục Lâm Thiên, tay áo vung mạnh, một cỗ chân khí mênh mông lập tức tuôn ra dữ dội từ trong tay, vô số thủ ấn ập mạnh xuống từ bên trong tầng mây, trong nháy mắt này, vô số thủ ấn kia nháy mắt liền hội tụ thành một đạo chưởng ấn, không gian bị áp chế tới mức muốn vỡ tan.

Trong nháy mắt tiếp theo, đạo chưởng ẩn này nháy mắt liền quét ngang tất cả, sau đó hung hăng đánh mạnh về phía An Cát Tú Na.

Sắc mặt của An Cát Tú Na đại biến, lập tức dùng đao mang bao phủ không gian, thúc dục ra vô số đao mang cuồng bạo xuống ra, trực tiếp chém về phía Lục Lâm Thiên. Cuối cùng đánh thẳng vào bên trong thuỷ vực mênh mông tựa như thác nước khổng lồ kia.

Một sát na ngay khi đao mang và chưởng ấn tiếp xúc với nhau, trong nháy mắt tiếp theo liền có một cỗ ba động vô cùng dị thường nhộn nhạo nổi lên, dưới từng đợt ba động này, có một tiếng nổ lập tức lăng không nổ ra.

– Phanh phanh!

Chưởng ấn bàng bạc trực tiếp phá nát đao mang, kình khí ngập trời, thân thể của An Cát Tú Na cũng bị đẩy lùi lại.

– Liệt Viêm quyền.

Trong nháy mắt này, thân hình của Lục Lâm Thiên cũng lẳng lặng xuất hiện ở phía sau lưng của An Cát Tú Na, một tiếng vừa dứt thì năm ngón tay liền nắm chặt lại, một đạo quyền ấn lập tức biến thành một đạo quang ảnh màu đỏ mơ hồ, đánh ra nhanh chóng và dữ dội như sấm chớp.

Sắc mặt của An Cát Tú Na tái đi, tốc độ của Lục Lâm Thiên thật sự khiến cho nàng giật mình, đột nhiên, trong lúc còn đang hoảng hốt thì vội bố trí một đạo cương khí hoả diễm bao phủ ở trước người.

Một giây sau, đạo quyền ấn mang theo doả diễm này của Lục Lâm Thiên chỉ cách đó trong tầm tay, cuối cùng liền nện thật mạnh lên hoả diễm cương khí hộ thân của An Cát Tú Na như hoả diễm vẫn thạch rơi xuống vậy.

Quyền ấn và cương khí va vào nhau, trong một giây này, cả bầu trời liền khựng lại, không gian liền rung chuyển rất khẽ, ngay sau đó, trên không trung có một đạo thanh âm hung hãn như sấm nổ đột nhiên vang vọng khắp cả không gian.

– Rầm!

Trên không trung, đạo quyền ấn nháy mắt liền phát nổ, trực tiếp phá huỷ cương khí, cuối cùng cự lực bàng bạc lập tức nện thẳng lên người của An Cát Tú Na.

– Phụt!

Dưới cự lực cỡ ấy, An Cát Tú Na liền phun ra một ngụm máu tươi, cả người cũng xụi lơ.

– Rầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, thân hình của Lục Lâm Thiên lại xuất hiện ở sau lưng của An Cát Tú Na lần nữa, lại thêm một đạo quyền ấn hung hăng nện xuống, thanh âm nổ vang trầm thấp, An Cát Tú Na đang ở trên không liền trực tiếp rơi xuống một ngọn núi hình thanh đao khổng lồ ở bên dưới, đất đá bay loạn, cả ngọn núi dường như cũng rung lên.

– Phụt!

Lúc An Cát Tú Na lại phun ra thêm một ngụm máu tươi nữa, thì đã có một thân ảnh mặc áo bào xanh xuất hiện ở bên cạnh của nàng, ngay lúc An Cát Tú Na cơ bản còn chưa kịp lấy lại tinh thần thì đã có mấy đạo chỉ ấn đánh xuống người của nàng ta, toàn thân lập tức bị cấm chế, gương mặt xám ngoét như tro tàn, trong mắt để lộ ra vẻ kinh hãi.

Chương 1389: Diệt song đao môn (2)

Lúc đã làm xong xuôi mọi việc thì trên mặt của Lục Lâm Thiên liền lộ ra ý cười, thực lực Vũ Vương nhị trọng của mình, hiện tại muốn đối phó với Vũ Vương tam trọng, dựa theo đan điền khí hải và Bất Diệt Huyền Thể, còn có tốc độ cực kỳ kinh người kia thì đã không còn bất kỳ khó khăn nào nữa rồi.

Hắn lại lăng không mà đứng, trường bào tung bay, bên trong thiên đao sơn này hôm nay đã là máu chảy thành sông, mùi máu tanh dâng lên ngập trời, lan ra khắp không trung, theo gió tản đi khắp nơi, lúc này có không ít ngọn núi đã bị san thành bình địa, hơn một ngàn con yêu thú khổng lồ tấn công sâu vào, đủ để san bằng tất cả thành bình địa.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn toàn trường, dưới sự tấn công của vài chục con thất giai yêu thú linh thú và hơn sáu mươi con Thị Huyết Linh Phong, đám Vũ Suất Linh Suất kia của Song Đao Môn chỉ mới một lát thôi đã chết hơn một nửa, bắt được một ít tên.

Mà đám người Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Thanh Hoả Lão Quỷ, Thiên Độc Yêu Long, Lục Tâm Đồng, Huyết Mị cùng với đám thất giai yêu thú tấn công tới, hai kẻ Linh Vương nhị trọng và Vũ Vương nhất trọng còn lại cũng đã sớm bị bắt giữ, căn bản không hề có sức phản kháng.

Nhìn thấy hết thảy, Lục Lâm Thiên hơi nheo mắt lại, có chút do dự, lập tức xách An Cát Tú Na đang bị cấm chế lăng không đứng dậy, nói:

– Tất cả đệ tử của Song Đao Môn đêu nghe kỹ đây, nếu như các ngươi thần phục Phi Linh Môn thì có thể miễn chết cho các ngươi, ai phản kháng thì giết không tha.

Thanh âm có xen lẫn chân khí, dù ở bên trong tiếng kêu la thảm thiết ngập trời này cũng đủ khiến người ta nghe thấy.

– Ta đầu hàng.

– Chúng ta đầu hàng, xin tha mạng.

– Chúng ta đầu hàng Phi Linh Môn.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vừa phát ra không bao lâu thì bên trong Song Đao Môn lập tức vang lên không ít tiếng buông bỏ vũ khí, đám đệ tử Song Đao Môn đang cảm thấy kinh hãi cũng lập tức ném song đao xuống, cả đám ngồi xổm dưới đất không dám động đậy.

Trên không trung, vài tên Vũ Suất Linh Suất còn đang đau khổ chèo chống, thương thế đầy mình, nhìn thấy An Cát Tú Na đã bị cấm chế thì cũng uể oải, lập tức đầu hàng.

Bắt đầu từ lúc tàn sát cho tới khi Song Đao Môn, tất cả diễn ra trong vòng chưa tới nửa giờ, lúc này, trên mặt đất đã có hơn vạn thi thể cùng vô số người bị thương.

Một canh giờ sau, bên trong đại điện của Song Đao Môn, Lục Lâm Thiên ngồi ngay ngắn trên thượng thủ, đám cường giả của Phi Linh Môn thì ngồi bên dưới, cộng thêm An Cát Tú Na, lúc này Song Đao Môn cũng có mười ba người đang bị cấm chế bên trong đại điện, một Linh Vương nhị trọng, một Vũ Vương nhất trọng, còn có mười Vũ Suất và Linh Suất, thần sắc của ai nấy cũng đều vô cùng uể oải, trong mắt còn lộ ra vẻ kinh hãi nữa.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên quét qua, cảm thấy có chút kinh ngạc, cường giả bên trong Song Đao Môn này không ngờ nữ nhiều nam ít, Linh Vương nhị trọng cũng là một nữ tử, bên trong mười Vũ Suất Linh Suất cũng có sáu người là nữ tính rồi.

Lục Lâm Thiên ra dấu, Thanh Hoả Lão Quỷ cởi bỏ cấm chế cho mười người tu vi Linh Suất Vũ Suất trước tiên, sau khi cởi bỏ cấm chế thì mười người kia đều run lẩy bẩy, nhưng không ai dám động đậy, bọn họ đã nhìn thấy thực lực của Phi Linh Môn, căn bản không có khả năng phản kháng.

– Chư vị, đây chính là độc đan, nếu như chịu quy thuận Phi Linh Môn ta thì liền nuốt viên độc đan này vào, chỉ cần không còn dị tâm thì tới lúc đó tự nhiên bọn ta sẽ đưa giải dược cho các ngươi, nếu như không chịu quy thuận thì chỉ có đường chết, sự nhẫn nại của ta có hạn, các ngươi tự quyết định đi.

Lục Lâm Thiên nói xong thì đã có đệ tử Phi Linh Môn mang theo một cái khay đặt trước mặt bọn họ, bên trên có hơn mười viên độc đan.

Mười cái Vũ Suất Linh Suất đưa mắt nhìn nhau, một vị lão giả tuổi chừng năm mươi, thân mặc trường bào, tu vi Vũ Suất bát trọng tiến lên đầu tiên, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Lục chưởng môn, chúng ta xin thần phục, nhưng xin đừng làm khó dễ cho già trẻ, phụ nữ và những đệ tử khác trong Song Đao Môn.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vị lão giả này, nhíu mày lại, cuối cùng nhìn về phía vị lão giả chừng ngũ tuần ấy nói:

– Đây là đương nhiên, chỉ cần không phản bội Phi Linh Môn của ta thì ta đương nhiên sẽ không làm khó dễ gì, nếu như phản bội Phi Linh Môn thì sẽ còn đau khổ hơn so với chết nhiều.

Lão giả cảm giác được ánh mắt của Lục Lâm Thiên, bị ánh mắt này nhìn tới mức trong lòng run lên, lập tức cầm lấy một viên độc đan trên bàn lên rồi nuốt xuống.

– Đỗ Thiên Thành, nhà ngươi là thứ phản đồ!

Nhìn thấy lão giả này nuốt độc đan xong, một phụ nhân mặc cẩm bào, tuổi chừng bốn mươi lập tức lạnh lùng lên tiếng, ánh mắt nhìn về phía vị lão giả ngũ tuần kia cũng lạnh như băng.

– Xem ra ngươi sẽ không thần phục Phi Linh Môn rồi.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên loé lên, một cỗ sát ý lập tức bắn ra.

– Muốn chết.

Trong nháy mắt này, thân ảnh của Hắc Hùng loé lên, thân hình như thiết tháp nháy mắt đã đi tới sau lưng của phụ nhân mặc cẩm bào kia, lấy một xu thế tựa như bôn lôi, một đạo quyền ấn trực tiếp nện thẳng lên người của vị phụ nhân này.

– Rầm!

Tốc độ quá nhanh, thực lực của Hắc Hùng lại mạnh hơn Vũ Suất thất trọng của vị phụ nhân này không biết bao nhiêu, một quyền hạ xuống, phụ nhân này lập tức phun ra một ngụm huyết vụ.

– Phụt!

Trong huyết vụ có lẫn theo nội tạng bị đánh nát, phụ nhân này bị một quyền của Hắc Hùng trực tiếp đánh chết, thân thể ngã xuống đại điện, phiến đá lót bên dưới đại điện cũng lập tức rạn nứt.

Trong ánh mắt của đám người còn lại của Song Đao Môn đều lộ ra vẻ kinh hãi không thôi, ánh mắt của Đỗ Thiên Thành kia cũng trầm xuống, trong mắt lộ vẻ vô cùng bất đắc dĩ.

– Hắc Hùng, giữ thi thể của người này lại, ta muốn giữ lại để luyện chế khôi lỗi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua hết đám người của Song Đao Môn.

– Vâng, thưa chủ nhân.

Hắc Hùng kéo tay của thi thể vị phụ nhân kia ném qua một bên.

– Chư vị, tính nhẫn nại của ta có hạn, nếu nguyện ý quy thuận Phi Linh Môn của ta thì hãy nuốt độc đan, ta đếm tới ba, nếu như không nuốt độc đan thì chỉ có con đường chết mà thôi.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn về phía đám người của Song Đao Môn, thản nhiên nói:

– Một… Hai…

Lúc Lục Lâm Thiên vừa đếm tới hai thì tám người còn lại đều bước lên trước một bước, tự động cầm một viên độc đan nhét vào trong miệng.

– Tốt lắm.

Gương mặt tràn ngập lãnh ý của Lục Lâm Thiên lộ ra một chút ý cười, thu phục mọi người thế này, kỳ thật trong lòng của Lục Lâm Thiên cũng không được an tâm là mấy, nhưng ít nhất cũng có thể cam đoan thời gian đầu sẽ không xảy ra chuyện gì, chỉ cần có đủ thời gian, tới lúc đó thì Phi Linh Môn có thể bắt tay vào khống chế mọi thứ.

Chương 1390: An bài hết thảy

Nếu muốn có thể hoàn toàn khống chế được hết địa bàn của Song Đao Môn, hiện tại cách tốt nhất chính là để cho đám người của Song Đao Môn được tồn tại, đây cũng là cách nhanh nhất để có thể khống chế được Song Đao Môn, để cho Song Đao Môn tiếp tục duy trì, sau đó đợi người của Phi Linh Môn đuổi tới thì sẽ tiếp tục khống chế.

Nếu như hoàn toàn tiêu diệt Song Đao Môn thì sẽ gây ra hỗn loạn với quy mô lớn, địa bàn của Song Đao Môn nhất định cũng sẽ hỗn loạn, các đại thế lực khác sẽ đυ.c nước béo cò, cho dù tới lúc đó Phi Linh Môn có tới tiếp nhận thì cũng khó mà có thể khống chế hoàn toàn, sợ là sẽ phải trả một cái giá lớn hơn nữa.

Những vấn đề này, sau khi Lục Lâm Thiên suy tư một phen xong thì hắn lập tức quyết định thu phục người trong Song Đao Môn trước cái đã, đây quả thực là giảm bớt tổn thất và công sức cho Phi Linh Môn tới mức thấp nhất rồi, cho dù tới lúc đó người của Song Đao Môn có âm thầm động tay động chân hay không thật lòng thần phục đi nữa thì Phi Linh Môn cũng có đủ thời gian để xử lý, còn khoảng thời gian mấu chốt thế này thì nếu Phi Linh Môn muốn chiếm được địa bàn của Song Đao Môn, Ma Tâm Cốc, còn cả Bách Linh Tông sắp tới nữa thì phải hoàn thành trong thời gian nhanh nhất, nếu như đợi Hoá Vũ Tông, Lan Lăng Sơn Trang và Hắc Sát Giáo nhận được tin tức thì tới lúc đó nhất định sẽ nhúng tay vào cho bằng được, tới lúc đó thì Phi Linh Môn muốn triệt để chiếm cứ những địa bàn này sẽ trở nên khó khăn hơn nhiều.

Thời gian, Lục Lâm Thiên biết rõ thời gian chính là thứ quan trọng nhất lúc này, đám người Công Tôn Hoá Nhai, Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh đều đang trở về từ Thành Cự Giang, đợi sau khi bọn họ quay về thì nhất định sẽ tiến hành một ít hành động nhằm kềm hãm Phi Linh Môn, tới lúc đó thì Phi Linh Môn muốn gây ra mấy động tác lớn quả thực sẽ khó khăn hơn rất nhiều.

Tất cả mọi người ăn độc đan vào, Lục Lâm Thiên cũng không có ý tứ giải khai cho An Cát Tú Na và hai vị Vũ Vương Linh Vương khác, từ chỗ Đông Vô Mệnh Lục Lâm Thiên đã biết được, phó chưởng môn của Song Đao Môn chính là Linh Vương nhị trọng kia, còn Vũ Vương nhất trọng thì chính là đại trưởng lão, địa vị của ba người bọn họ ở Song Đao Môn là cao nhất, lúc này mình muốn khống chế được Song Đao Môn thì nhất định không thể giữ ba người này lại được, giữ ba người bọn họ lại, sớm muộn gì cũng sẽ gây ra tai hoạ, vạn nhất xảy ra chuyện gì thì phiền toái to, Lục Lâm Thiên cũng không muốn tự tìm phiền toái cho chính mình.

– Đỗ trưởng lão, gia nhập Phi Linh Môn rồi, ngươi vẫn sẽ giữ chức trưởng lão của Phi Linh Môn, Song Đao Môn sẽ thành Song đao phân đà của Phi Linh Môn, Đỗ trưởng lão đồng thời cũng sẽ tiếp tục đảm nhiệm chức đà chủ.

Lục Lâm Thiên nói với Đỗ Thiên Thành đã nuốt độc đan đầu tiên.

– Đa tạ chưởng môn.

Đỗ Thiên Thành này dường như cũng hơi cảm thấy kinh ngạc, lập tức hành lễ.

– Đỗ trưởng lão, Song Đao phân đà ta sẽ giao cho ngươi, nếu xảy ra bất kỳ sai lầm nào thì ta sẽ tìm ngươi hỏi.

Lục Lâm Thiên nói rất nhẹ nhàng, nhưng ngữ khí thì lại vô cùng nghiêm khắc, rõ ràng là đang cảnh cáo tên Đỗ Thiên Thành này.

– Vâng, thuộc hạ lĩnh mệnh.

Đỗ Thiên Thành cảm giác được khí tức của Lục Lâm Thiên lúc này, toàn thân không khỏi run nhẹ lên, ý tứ trong lời của Lục Lâm Thiên, hắn đương nhiên là hiểu rõ.

– Hai vị trưởng lão Linh Vũ, các ngươi ở lại Song Đao phân đà phụ giúp cho Đỗ trưởng lão đi, đợi tới khi người trong môn tới rồi, an bài xong bên này thì hãy nhanh chóng trở về Phi Linh Môn. Trương Minh Đào, các ngươi dẫn theo năm mươi đệ tử Phi Linh Môn ở lại đợi lệnh của hai vị trưởng lão Linh Vũ đi.

Lục Lâm Thiên nói với Linh Vũ Song Quái và Trương Minh Đào.

– Vâng.

Ba người đáp lời, ai cũng hiểu rõ, muốn Linh Vũ Song Quái ở lại chính là để giám thị Đỗ Thiên Thành và khống chế người của Song Đao Môn.

Sau một lát, bên trong một căn phòng ở Song Đao Môn, đám người Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thiên Độc Yêu Long, Linh Vũ Song Quái, Tả Thiên Khung, Sát Phá Quân, Lục Lâm Thiên và Lục Tâm Đồng cùng với Khoái Kiếm Vương ngồi đó.

Lần này đối phó với Song Đao Môn, Khoái Kiếm Vương cũng vô cùng gắng sức, điều này Lục Lâm Thiên cũng nhìn thấy rõ ràng, thực lực của Khoái Kiếm Vương cũng không tệ, nếu như có thể thật lòng thần phục Phi Linh Môn thì từ nay về sau mình cũng có thể đưa hắn vào hàng ngũ thế lực hạch tâm của Phi Linh Môn, hết thảy còn phải xem tự bản thân hắn tranh thủ.

– Hai vị trưởng lão Linh Vũ, nếu như người của Song Đao Môn có dị động gì thì cứ trực tiếp giết chết, đợi người trong môn tới thì phải dùng tốc độ nhanh nhất để khống chế Song Đao Môn.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chưởng môn cứ yên tâm, ta biết phải làm gì.

Linh quái nói.

– Chưởng môn, An Cát Tú Na cùng hai người khác thì phải xử lý thế nào.

Thanh Hoả Lão Quỷ hỏi.

– Cứ cấm chế, mang theo bên người, tới lúc đó ta sẽ có an bài.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lâm Thiên, vẫn là nên mau mau tới Bách Linh Tông đi thôi, nếu chậm thì sẽ có biến, nếu như đợi Hoá Vũ Tông, Lan Lăng Sơn

Trang và Hắc Sát Giáo nhúng tay vào thì sẽ có phiền phức đó.

Ánh mắt của Sát Phá Quân loé lên, nói với Lục Lâm Thiên, đây cũng là lần đầu tiên hắn mở miệng thảo luận việc của Phi Linh Môn.

– Sư huynh, hai canh giờ sau chúng ta sẽ xuất phát tới Bách Linh Tông.

Lục Lâm Thiên nói xong, lập tức quay sang nói với mọi người:

– Các vị, đợi xong việc này rồi, tới lúc trở về Phi Linh Môn. Ta sẽ luận công ban thưởng, tuyệt đối không phải phàm vật, chư vị đã cố hết sức thì Phi Linh Môn, Phi Linh Môn cũng sẽ không bạc đãi mọi người.

– Đa tạ chưởng môn.

Mọi người hành lễ, chưởng môn đã nói luận công ban thưởng thì nhất định sẽ có đồ tốt rồi.

Bên trong một căn phòng của Song Đao Môn, Linh Vương nhị trọng bị Lục Lâm Thiên mang vào trong phòng, sau khi bố trí cấm chế xong, trong ánh mắt kinh hãi của Linh Vương nhị trọng kia, Lục Lâm Thiên liền cười lạnh, thúc dục Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ, linh lực bên trong cơ thể của vị Linh Vương nhị trọng này lập tức bị thôn phệ sạch sẽ, ngay cả hồn anh bên trong não hải cũng bị thôn phệ vào, cuối cùng cũng bị đại hồn anh bên trong não hải của Lục Lâm Thiên thôn phệ.

Hoàng hôn, bên trong Song Đao Môn, Thiên Sí Tuyết Sư và Cửu Đầu Yêu Giao lại vỗ cánh bay lên, Linh Vũ Song Quái và Trương Minh Đào thì ở lại trong Song Đao Môn khống chế hết thảy.

Trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi, bắt đầu luyện hoá linh lực do thôn phệ mà có bên trong cơ thể, sau một lát liền tiến nhập trạng thái luyện hoá, quanh thân bắt đầu được một đạo quang quyển trong suốt bao phủ.

Mọi người cũng bắt đầu ngồi xuống tu luyện, khoảng cách từ Song

Đao Môn tới Bách Linh Tông cũng không gần lắm, ở giữa còn cách vài toà thành lớn của Lan Lăng Sơn Trang, sợ là lấy tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư thì cũng cần nửa tháng.

Chương 1391: Đột nhiên tập kích (1)

Đắm mình vào luyện hoá, đám linh lực sau khi luyện hoá xong liền trực tiếp trở thành linh lực của bản thân Lục Lâm Thiên, khí tức bắt đầu tăng cường dần dần.

Thời gian chậm rãi trôi qua, bên trong một hải vực bao la, vô số con yêu thú phi hành vỗ cánh bay qua, trên lưng của con yêu thú phi hành lục giai dẫn đầu có hai đạo thân ảnh xinh đẹp đang đứng, người đứng bên trái mặc cung trang màu hồng đào, mang theo ba phần kiều mỵ, cổ áo của cung trang khá thấp, lộ ra bộ ngực đầy đặn, khiến cho người ta không nỡ dời mắt chính là đôi mắt tựa như hoa đào vô cùng câu lòng người kia, da thịt như tuyết, mái tóc đen được vấn thành búi tóc mỹ nhân cao cao, đôi môi đỏ tươi khẽ nhếch, tuổi chừng ba mươi, đúng là đảo chủ Mị Vương Mộ Dung Lan Lan của Thiên Vân Đảo.

Người đứng bên cạnh Mộ Dung Lan Lan chính là Đạm Đài Tuyết Vi, hai mươi tám tuổi, nhìn qua chẳng khác gì tỷ muội với sư phụ Mộ Dung Lan Lan của nàng ta, đôi mắt sáng như minh châu, da thịt như ngọc, trong đôi mắt xinh đẹp như như toát ra một loại phong vận khó mà nói thành lời, dường như khiến người ta cảm thấy đẹp chứ không yêu, diễm nhưng không tục, mà tư thái yêu diễm vô hình kia làm cho người ta chỉ cần nhìn qua một cái thôi, sợ là cũng khó mà quên được.

– Sư phụ, đệ tử vô dụng. Lần này đã khiến người thất vọng rồi.

Ánh mắt của Đạm Thai Tuyết Vi nhìn về phía trước, nói với Mộ Dung Lan Lan.

– Nha đầu ngốc, cả thành Ma Vân chỉ có mỗi mình ngươi tiến vào vòng trong, thành tích cũng không tệ, chỉ là không ngờ, lần này không ngờ lại có nhiều kẻ có thiên phú khủng bố như vậy, thực lực đều vô cùng cường hãn, đặc biệt là Lục Lâm Thiên và Lăng Thanh Tuyền, thực lực cực kỳ khủng bố.

Mộ Dung Lan Lan nói.

– Lục Lâm Thiên kia quả thực rất khủng bố, ảo cảnh của đệ tử hoàn toàn vô dụng đối với hắn.

Đạm Đài Tuyết Vi hơi ngẩng đầu lên, dường như đang suy tư gì đó.

– Lục Lâm Thiên này không đơn giản, còn có tên Dương Quá, hai người này không ngờ không vì mỹ sắc của ngươi mà sở động, tâm cảnh đã không phải người thường có thể sánh nổi.

Mộ Dung Lan Lan nói xong, lập tức nói:

– Lần này Linh Vũ giới cũng xuất hiện, sợ là toàn bộ đại lục sẽ nổi cơn sóng dữ rồi.

– Sư phụ, người đang lo lắng chuyện gì sao?

Đạm Thai Tuyết Vi ngẩng đầu lên, nhìn Mộ Dung Lan Lan hỏi.

– Có một số việc, hiện tại ngươi vẫn còn chưa biết đâu, chỉ là thời gian cũng sắp tới rồi, ngươi cứ cố gắng tu luyện đi, lần này trở về rồi, vi sư sẽ cố gắng thuyết phục thái thượng trưởng lão, vận dụng toàn bộ tài nguyên trong đảo, giúp ngươi sớm ngày đột phá tới linh tôn.

Mộ Dung Lan Lan nói.

Bên ngoài sơn mạch Vụ Đô, kiến trúc liên miên không dứt, nhiều người qua lại, mức độ náo nhiệt thật sự tới mức mấy năm trước không ai ngờ tới, đặc biệt là bên trong Hoa Môn thành, mức độ phồn hoa càng thêm khiến người ta sợ hãi cảm thán.

Bên trong đại điện của Phi Linh Môn. Hoàng Bác Nhiên một đường cưỡi yêu thú phi hành lục giai trở về, lúc này cũng đã nói tin tức bên trong Thành Cự Giang cho một đám cường giả bên trong Phi Linh Môn biết, đồng thời còn mang tới tin tức là chưởng môn vẫn còn sống trở về.

Lúc nghe thấy chưởng môn lấy một thắng chín, đạt được danh hiệu đứng đầu thập đại cường giả trẻ tuổi, đại tiểu thư giành được vị trí thứ ba của thập đại cường giả thì đám người Lộc Sơn Lão Nhân, Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc, Lưu Dũng, Lưu Tinh Hà, Âu Dương Lãnh Tật, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Khang Tử Vân, Úc Khánh, Diệp Phi, Diệp Mỹ, Lưu Nhất Thủ đều lộ ra vẻ kinh ngạc, sau đó cả đám liền hưng phấn kích động nhảy dựng lên.

Mặc dù Phi Linh Môn cũng có bố trí mạng lưới tin tức ở Thành Cự Giang, nhưng tin tức qua lại cũng phải dựa vào yêu thú phi hành, Hoàng Bác Nhiên một đường cưỡi Cửu Đầu Yêu Giao, sau đó lại cưỡi yêu thú phi hành lục giai của Lục Lâm Thiên đưa cho, cho nên so với đám yêu thú phi hành dùng để truyền tin của ám đường thì nhanh hơn rất nhiều, mặc dù có ở lại Thành Cự Giang vài ngày, nhưng tin tức do Ám đường gửi về còn chưa tới.

– Chưởng môn thoát ra được, lại đoạt được ngôi đứng đầu thập đại cường giả, đại tiểu thư cũng nằm trong ba người đứng đầu, thật là tốt quá.

Mọi người cảm thấy kích động không thôi, đặc biệt là sự xuất hiện của chưởng môn khiến cho tất cả những người hạch tâm của Phi Linh Môn đều cảm thấy trong lòng nhẹ bẫng đi, rốt cuộc cũng đã trở về rồi.

– Lộc Sơn cung phụng, chư vị đường chủ, trưởng lão, chưởng môn có lệnh, Ngoại Đường, Vũ Đường toàn lực tiếp thu địa bàn của Ma Tâm Cốc, đồng thời phái người đi trước tới Song Đao Môn, Bách Linh Tông, Kim Đường cũng cùng hành động, không được có sai sót.

Hoàng Bác Nhiên truyền lại mệnh lệnh của chưởng môn.

– Vâng.

Mọi người lập tức đáp.

– Mụ nội nó, nhịn lâu như vậy rồi, cuối cùng cũng có thể hành động.

Lộc Sơn Lão Nhân nói:

– Vũ Đường, Ngoại Đường, Kim Đường, việc này không nên chậm trễ, hiện tại lập tức xuất phát với tốc độ nhanh nhất.

Sau một lát, bên trong Phi Linh Môn, mấy vạn đệ tử chờ xuất phát, bên trong sơn mạch Vụ Đô, từng đàn yêu thú vỗ cánh bay lên, mang theo khí thế kinh người lao đi, khiến cho tất cả mọi người trong thành cảm thấy kinh ngạc, ai nấy đều kinh thán không thôi, lần này không biết Phi Linh Môn làm gì mà gây ra động tác lớn như vậy.

Bách Linh Tông, nằm ở phía đông nam của Cổ Vực, thế lực vô cùng khổng lồ, là thế lực nhất lưu bên trong Cổ Vực, trong môn có rất nhiều đệ tử, địa bàn chung quanh có sáu thành, và vài chục trấn nhỏ.

– Hô!

Thời gian nửa tháng, mọi người đều đắm mình bên trong tu luyện, đảo mắt đã trôi qua, Lục Lâm Thiên đình chỉ việc lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính phong, thở mạnh ra ra một ngụm trọc khí bên trong cơ thể.

Trong nửa tháng này, linh lực do thôn phệ tên Linh Vương nhị trọng phó chưởng môn của Song Đao Môn kia mà có đã bị Lục Lâm Thiên luyện hoá hoàn toàn vào năm ngày trước, tu vi linh giả của Lục Lâm Thiên cũng đã đạt tới Linh Vương nhất trọng hậu kỳ, chỉ là còn cách Linh Vương nhất trọng đỉnh phong một chút chứ chưa đạt tới Linh Vương nhất trọng đỉnh phong được.

Thôn phệ mộtLinh Vương nhị trọng, linh lực cực kỳ khổng lồ, bất quá sau khi tinh lọc xong thì số linh lực thật sự mà Lục Lâm Thiên có thể dùng được chỉ chừng một phần mười mà thôi, một Linh Vương nhị trọng không thể khiến cho Lục Lâm Thiên đột phá được.

Trong mấy ngày kế tiếp, Lục Lâm Thiên chính là lại tiếp tục lĩnh ngộ thuộc tính phong, thời gian dư dả, Lục Lâm Thiên luôn dùng để lĩnh ngộ, đối với tầm quan trọng của việc lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính, Lục Lâm Thiên vẫn luôn xem trọng rất nhiều.

– Chưởng môn, chúng ta sắp tới Bách Linh Tông rồi.

Đông Vô Mệnh ngồi trên Cửu Đầu Yêu Giao nói.

– Vẫn là cố gắng bắt giữ, những người có tu vi Vũ Suất Linh Suất, một tên cũng không thể tha.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chưởng môn, thực lực của Bách Linh Tông này, so với Song Đao Môn kia thì mạnh hơn rất nhiều, tổng cộng có ba Linh Vương và ba Vũ Vương.

Chương 1392: Đột nhiên tập kích (2)

Tả Thiên Khung nói.

– Và bên trong Bách Linh Tông có Khấu Phi Yến là Linh Vương tam trọng, ngoài ra cón có một Linh Vương nhị trọng một Linh Vương nhất trọng, hai Vũ Vương nhị trọng, ngoài ra còn có tin đồn là bên trong Bách Linh Tông còn che dấu một Vũ Vương cao giai, thực lực không hề tầm thường.

Lục Tâm Đồng nói, trước khi đối phó với Ma Tâm Cốc, cũng đã sớm điều tra qua tin tức về những sơn môn này.

– Vũ Vương cao giai.

Lục Lâm Thiên hơi nhíu mày, nhưng cũng không quá để ý lắm, Vũ Vương cao giai tới mấy cũng có thể bị Sát Phá Quân đập chết mà thôi.

– Chưởng môn, Vũ Vương cao giai bên trong Bách Linh Tông hình như là phu quân của Khấu Phi Yến, trước kia cũng từng là cường giả tán tu tiếng tăm lẫy lừng, tên là Hổ Viêm Thiên Vương, nghe đồn hình như là Vũ Vương lục trọng.

Thanh âm của Đông Vô Mệnh truyền vào trong tai của Lục Lâm Thiên.

– Xem ra thực lực của Bách Linh Tông này là mạnh nhất đây.

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười rồi lẩm bẩm, nếu như là trước kia thì mình đương nhiên sẽ không dám tuỳ tiện động tới Bách Linh Tông này, bất quá bây giờ có động vào cũng chẳng sao hết.

– Cái tên Hổ viêm thiên vương gì đó ta cũng từng nghe qua, cứ để cho ta đối phó với hắn đi.

Sát Phá Quân hơi nheo mắt lại, thản nhiên nói.

– Nên làm gì thì cứ làm như thế ấy, bằng tốc độ nhanh nhất, giải quyết đám Bách Linh Tông này.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chưởng môn, sợ là hiện tại người của Phi Linh Môn ta cũng không đuổi tới kịp, chúng ta có cần đợi hay không?

Thanh Hoả Lão Quỷ hỏi.

– Không cần đợi, cứ giải quyết Bách Linh Tông này trước rồi hãy nói.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên trầm xuống, nói:

– Mau đi tới đó, dùng tốc độ nhanh nhất khống chế Bách Linh Tông.

Đại bản doanh của Bạch Linh chính là ở bên trong một dãy sơn mạch bao la phía sau Linh Thành, núi non trùng điệp, còn mang theo linh khí nhàn nhạt, đây chính là thánh địa sơn môn nổi tiếng trong Cổ Vực, tu luyện chướng nhãn ở nơi này thì tốc độ cũng sẽ nhanh hơn một chút.

Bên trong những ngọn núi trùng điệp, lúc này, trên một ngọn núi khổng lồ, bên trong đại điện, có hơn hai mươi người đang ngồi, cấp độ đều là Linh Suất Vũ Suất trở nên cả.

Trên cùng chính là một lão phụ ngũ tuần, bên dưới một bộ cẩm bào, bộ dạng có chút âm trầm, tướng mạo bình thường, gương mặt thì nhăn nhó như ai cũng nợ nàng ta vài ngàn vạn kim tệ vậy, đây chính là tông chủ Khấu Phi Yến của Bách Linh Tông.

– Tông chủ, vừa nhận được tin tức báo, ở Thành Cự Giang, Lục Lâm Thiên xuất hiện, lấy một đánh bại chín người còn lại, giành được danh hiệu đứng đầu thập đại cường giả, đồng thời hắn còn là Linh Vũ song tu, đánh bại một vị ngũ trọng Vũ Vương ngũ hệ tên Lăng Thanh Tuyền, Lục Tâm Đồng cũng đạt được hạng ba trong thập đại cường giả.

Trên đại điện, một vị trưởng lão nhất trọng Linh Vương nói với Khấu Phi Yến.

– Tên Lục Lâm Thiên này không ngờ không chết, thực lực lại còn khủng bố tới vậy.

Sắc mặt của Khấu Phi Yến vốn đã khó coi, lúc này lại càng khó coi hơn nữa.

– Tông chủ, mấy tháng trước Phi Linh Môn đã diệt Ma Tâm Cốc, lần này Lục Lâm Thiên xuất hiện, với tính cách của hắn thì sợ là Bách Linh Tông của ta cũng sẽ gặp nguy hiểm.

Một vị trưởng lão Vũ Vương nhị trọng nói.

– Mau phái người tới Hoá Vũ Tông một chuyến.

Sắc mặt của Khấu Phi Yến vô cùng khó coi, lập tức ra lệnh.

– Ầm ầm!

Ngay lúc Khấu Phi Yến vừa dứt lời thì một tiếng nổ lớn liền vang lên, hệt như đất rung núi chuyển vậy, cả đại điện cũng rung lên một hồi.

– Xảy ra chuyện gì?

Bên trong đại điện, tất cả mọi người đều cảm thấy kinh ngạc không thôi.

– Không ổn, có người tấn công sơn môn.

Khấu Phi Yến xuất tâm thần ra dò xét, sắc mặt lập tức đại biến.

– Xuy xuy…

Lúc từng đạo thân ảnh bên trong đại điển lao ra không trung bên ngoài ngọn núi thì lập tức chấn kinh, sắc mặt vô cùng khó coi.

Ở giữa không trung có một đoàn quang mang huyết sắc dày đặc che kín cả bầu trời, bên trong hào quang huyết sắc tản ra một loại khí tức khiến cho người ta cảm thấy linh hồn cũng lạnh lẽo, một cái tổ ong lớn xuất hiện, tựa như có máu tươi đang chảy bên trên, phía trên của nó có ngàn vạn cái cửa động chằng chịt giăng kín.

– Xi xi!

Một mảnh tiếng vỗ cánh gào thét vang lên, chỉ thấy bên trong tổ ong lúc này có một đám màu đỏ như máu rậm rạp ùa ra, nhìn qua không thấy điểm cuối, một cỗ khí tức cường hãn lập tức khuếch tán ra, trên trăm vạn con Thị Huyết Linh Phong liền ùa ra dữ dội.

– Thị Huyết Linh Phong, là Thị Huyết Linh Phong.

– Có mấy chục con Thị Huyết Linh Phong lục giai.

– Trời ạ, là mẫu hoàng phong thất giai của Thị Huyết Linh Phong, chúng ta đắc tội Thị Huyết Linh Phong khi nào chứ.

Tất cả cường giả của Bách Linh Tông không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Trên trăm vạn con Thị Huyết Linh Phong này mắt loé hung quang, hơn sáu mươi con Thị Huyết Linh Phong thất giai đứng đầu đều lớn cỡ một đứa nhỏ vừa mới sinh ra đời, toàn thân huyết hồng, vô cùng dữ tợn, khí tức cường hãn cuồng ngược cực kỳ hung hãn. Trong nháy mắt hơn trăm vạn con Thị Huyết Linh Phong liền lao xuống phô thiên cái địa, một cỗ độc tố nhàn nhạt lan ra, từng cây ngao châm cực nhỏ tới mức khó mà phát hiên bắn ra dữ dội, dưới sự khống chế của Huyết Mị, trực tiếp lao về phía mấy vạn đệ tử đang vô cùng bối rối của Bách Linh Tông.

Thị Huyết Linh Phong đầy trời ùa ra như phô thiên cái địa, khắp bầu trời một mảnh huyết quang, thanh thế bức người cỡ này khiến cho đám đệ tử Bạch Linh kia cảm thấy lạnh cả sống lưng, chân run lẩy bẩy, công kích vừa tới thì trong đám người đang hoảng loạn kia lập tức truyền ra tiếng kêu la thảm thiết.

Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, không chút trì hoãn, Thiên Sí Tuyết Sư vội vỗ cánh xuyên qua phòng ngự của Bách Linh Tông, tới được ổ của Bách Linh Tông, liền để cho Huyết Mị triển khai công kích tuyệt đối trước đã, phòng ngự cảnh báo của Bách Linh Tông lúc này đối với đám người Phi Linh Môn mà nói thì đúng thật là chẳng hề có chút tác dụng nào cả.

Lục Lâm Thiên đứng ở trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, áo bào xanh bay phấp phới, trong tay kết xuất thủ ấn, trên không gian thú nang bên hông lập tức có từng đạo lưu quang bắn ra, lập tức hoá thành hơn một ngàn con yêu thú.

– Hống hống!

– Ngao!

Từng đạo tiếng gầm như sấm đánh lập tức phóng thẳng lên trời, chấn khai không gian gợn sóng hoá thành từng tiếng kêu quét ra xung quanh, cả mặt đất cũng hơi rung chuyển, lập tức khiến cho sơn băng địa liệt, đất đá văng loạn.

Hơn một ngàn con yêu thú khổng lồ xuất hiện trước mặt mọi người, đám yêu thú khổng lồ lao nhanh, tạo thành rung chuyển tựa như sơn băng địa liệt vậy, đủ thứ tiếng yêu thú rít gào kêu hú, thanh âm hội tụ lại cùng một chỗ, tựa như từng đạo kinh lôi nện thẳng vào lòng người. Đám người của Bách Linh Tông nhìn thấy một màn này thì sắc mặt lập tức đại biến, ánh mắt của ai cũng ngây cả ra.

– Là người của Phi Linh Môn, là Lục Lâm Thiên.

Chương 1393: Liên chế lưỡng vương

– Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Thanh Hoả Lão Quỷ, là người của Phi Linh Môn.

Cường giả của Bách Linh Tông lúc này rốt cuộc cũng nhìn thấy những người đứng ở đằng xa, lúc nhìn thấy chúng cường giả của Phi Linh Môn đang đứng trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư và Cửu Đầu Yêu Giao thì sắc mặt của cả đám đều đại biến.

– Bày trận, mau bày trận.

Sắc mặt của Khấu Phi Yến lúc này cũng khïếp sợ tới cực điểm, lập tức quát lớn.

– Muốn bày trận sao, muộn rồi.

Một tiếng quát lạnh vang lên, thân ảnh của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh đã đột nhiên xuất hiện trước mặt Khấu Phi Yến, khói độc ngập trời cũng giáng xuống.

– Xi xi!

Thanh âm quỷ dị phát ra, Phệ Hồn Ác Anh được Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh gọi ra đầu tiên, tốc chiến tốc thắng, vừa ra tay thì Đông Vô Mệnh đã dốc toàn lực ra.

– Rống!

Đám yêu thú như Hắc Hùng, Nghịch Lân Yêu Bằng, đầu thống y đầu, Song Đầu Thuỷ Hoả Yêu Giao, Huyết Tích Dịch, lúc này cũng đã triển khai công kích, lao thẳng xuống từ trên trời, một đường đánh đâu thắng đó, thế như chẻ tre, không ai cản nổi, trực tiếp lao về phía cường giả của Bách Linh Tông.

– Chịu chết đi.

Thân ảnh của Khoái Kiếm Vương cũng xuất hiện ngay trước mặt một tên Vũ Suất cửu trọng của Bách Linh Tông, mấy trăm đạo kiếm quang lập tức loé lên, trực tiếp cắt vỡ không gian mà đi, công kích của Vũ Vương nhị trọng, xuất kiếm cực nhanh, không hổ với danh xưng Khoái Kiếm Vương.

– Rống!

Thiên Độc Yêu Long gầm lên một tiếng, mấy loại tràng cảnh này chính là thứ hắn thích nhất, quang thân hắc mang đẩu động, mang theo cự lực bàng bạc, lập tức đánh tới.

– Đi.

Lục Lâm Thiên lại kết xuất thủ ấn lần nữa, lúc này cả ba cỗ khôi lỗi lấy được từ trong tay của đệ tử Thần Kim Các cũng bị hắn gọi đi ra, thực lực của ba cỗ khôi lỗi này cũng ngang ngửa với Vũ Suất bát trọng cửu trọng, quả thực là một cỗ máy giết chóc.

– Ngao!

Một tiếng sói tru vang lên, cùng lúc này, phía trước mặt của Lục Lâm Thiên lập tức có một đạo quang mang màu vàng khổng lồ nhanh chóng ùa ra, một cỗ thân ảnh to lớn cũng nhanh chóng xuất hiện, mang theo một cỗ khí tức cưỡng hãn bàng bạc, đầu sói dữ tợn lúc này giống hệt như vật còn sống vậy, miệng gầm lên một tiếng, sau đó lập tức lao thẳng tới chỗ cường giả của Bách Linh Tông.

– Hô hô!

Lục Tâm Đồng lúc này mang theo một trời khói độc trực tiếp đánh về phía Khấu Phi Yến, tạo thành thế vây công cùng với sư phụ thôi hồn độc suất của mình, nháy mắt liền vây chặt lấy Khấu Phi Yến ở giữa.

– Đệ cũng đi.

Thanh âm trẻ con non nớt của Tiểu Long vang lên, quanh thân cũng lập tức toả ra một cỗ khí tức bàng bạc, thân thể nho nhỏ, tốc độ cũng vô cùng nhanh, chỉ nháy mắt thôi, một Vũ Suất bát trọng liền trực tiếp bị một quyền của Tiểu Long nhẹ nhàng đánh bay.

Tu vi của Tiểu Long đã tới lục giai hậu kỳ, cộng thêm tốc độ cực nhanh và phòng ngự vô cùng khủng bố của nó, cho dù là Vũ Vương bình thường cũng đừng hòng động tới một sợi lông của nó, đám Vũ Suất Linh Suất hiện tại căn bản không phải đối thủ của nó.

Quỷ Tiên Tử, Thanh Hoả Lão Quỷ, Tả Thiên Khung cùng với đám thất giai yêu thú Trường Ngao Yêu Giải cũng điên cuồng triển khai vây công, trực tiếp đánh về phía cường giả của Bách Linh Tông.

Cường giả của Bách Linh Tông vừa muốn bày trận, nhưng chúng cường giả của Phi Linh Môn thì đã sớm có an bài, trong nháy mắt đã lao tới tấn công, bọn họ căn bản không có thời gian bố trí trận pháp phòng ngự.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên quét qua, lập tức tập trung mục tiêu, chân khí tuôn ra ào ạt, bàn chân đạp mạnh lên hư không, không gian gợn sóng trực tiếp lắc lư, khí toàn loé lên, xuyên qua không gian gợn sóng, liền xuất hiện ngay trước mặt một Vũ Vương nhị trọng đang bị Thanh Hoả Lão Quỷ và Tả Thiên Khung vây công, thân thể lấy tư thái mãnh liệt nhất mà lao thẳng tới.

Vũ Vương nhị trọng này nhìn thấy Lục Lâm Thiên đánh về phía mình, dường như cũng không nhận ra Lục Lâm Thiên, ánh mắt trầm xuống, sát ý loé ra, một cỗ chân khí thuộc tính thổ nháy mắt liền tuôn ra dữ dội, lập tức đánh ra một quyền thật mạnh, không gian gợn sóng ở trước mặt không ngờ trực tiếp bị một quyền này của hắn chấn khai, nháy mắt đạo quyền ấn kia liền đánh về phía Lục Lâm Thiên nhanh như chớp.

– Xuy!

Đạo quyền ẩn này lướt qua bầu trời, mang theo lực lượng cường hãn oanh xuống, lực đạo khủng bố tới mức khiến cho cả không gian cũng phải rung chuyển một trận, một cỗ kình khí phong bạo quét sạch mọi thứ trên bầu trời, nháy mắt liền đanh thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Lúc đạo quyền ấn cường hãn bẽ gãy cả không gian kia đi tới khoảng mười thước trước mặt Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt kinh hãi của Vũ Vương nhị trọng này, quanh người của Lục Lâm Thiên nháy mắt liền có một đạo không gian hoàng mang xuất hiện, đạo quyền ấn này trong nháy mắt liền bắt đầu biến mất, mà lúc đạo quyền ấn này cuối cùng cũng đánh tới trên người của Lục Lâm Thiên thì lực đạo đã giảm bớt tới chín phần.

– Rầm!

Đạo quyền ấn này đánh trúng ngực của Lục Lâm Thiên, thân thể của Lục Lâm Thiên cũng không rung lên lấy một cái, trong nháy mắt tiếp theo thì có một đạo quyền ấn nóng rực lập tức biến thành một đạo quang ảnh đỏ rực, lao nhanh ra như sấm chớp.

Nơi mà đạo quyền ấn này đi qua, cả không gian đều rung lên một cái, cuối cùng ầm ầm nện thẳng lên người của vị Vũ Vương nhị trọng còn đang quá mức kinh ngạc chưa kịp lấy lại tinh thần kia.

Một thanh âm trầm đυ.c hung hãn như sấm đánh xuống, sau đó đột nhiên vang vọng khắp không trung, đạo quyền ấn này giáng xuống, vị Vũ Vương nhị trọng này liền bị đập mạnh vào ngọn núi nhỏ phía dưới, cả ngọn núi trực tiếp nổ tung, vị Vũ Vương nhị trọng này cũng phun ra một ngụm huyết vụ xen lẫn nội tạng bị nghiền nát.

– Hưu hưu!

Hai người Thanh Hoả Lão Quỷ và Tả Thiên Khung nhanh chóng lao vυ"t về phía trước, trong tay kết xuất thủ ấn, liền cấm chế được hắn, tên Vũ Vương nhị trọng này gần như đã hôn mê, không còn sức để mà phản kháng nữa, dưới cực lực bàng bạc cỡ ấy, linh hồn cũng bị đánh cho xây xẩm, hồn anh cũng không kịp trốn đi.

Lục Lâm Thiên sau khi một quyền đánh bay vị Vũ Vương nhị trọng này xong thì thậm chí không thèm quay đầu lại nhìn một cái, lực đạo đã sớm tính tốt, đủ để đánh cho tên Vũ Vương nhị trọng này không còn khả năng đánh trả nữa, trong chớp mắt tiếp theo, Lục Lâm Thiên liền xác định mục tiêu là Vũ Vương nhị trọng đang bị Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Khoái Kiếm Vương tấn công.

Khoái Kiếm Vương thì giải quyết Vũ Suất cửu trọng của Bách Linh Tông, lúc này chống lại vị Vũ Vương nhị trọng, trường kiếm trong tay thúc dục ra một đạo kiếm quang thực chất hoá, cắt vỡ không gian gợn sóng, nháy mắt liền lao ra một cách dữ đội, chém thẳng về phía vị Vũ Vương nhị trọng kia.

Vũ Vương nhị trọng cũng không phải kẻ tầm thường, trong tay thi triển một thanh binh khí có hình dạng kỳ lạ, vừa giống búa vừa giống tiển, một đạo nhận mang, cũng bổ ra thật mạnh, hai cỗ lực lượng gia vào nhau, bắn ra cả tia lửa, khiến cho cả không gian rung lên.

Chương 1394: Hổ viêm thiên vương (1)

Kình khí ngập trời tản ra, một mảnh không gian gợn sóng trực tiếp bị đánh mở, ở dưới kình khí cường hãn cỡ kia, thân hình của hai người đồng thời đều bị chấn khai.

– Xuy!

Khi thân ảnh của vị Vũ Vương nhị trọng kia bị đánh bật về sau thì thân ảnh của Lục Lâm Thiên lại xuất hiện tựa như quỷ mị, trong ánh mắt của Vũ Vương nhị trọng toàn vẻ kinh hãi, nhưng lập tức cũng cảm giác được bên trong mắt của đối phương có một cỗ năng lượng vô hình lan ra, chỉ trong chớp mắt này, cả linh hồn của mình cũng run lên.

– Hư Linh Huyễn Ấn.

Lục Lâm Thiên thấp giọng quát lên một tiếng, Linh Vũ song tu cũng đã bị lộ rồi, sau này mình có thể quang minh chính đại mà phối hợp cả linh vũ, Hư Linh Huyễn Ấn vừa bao trùm xuống thì hai mắt của tên Vũ Vương nhị trọng này lập tức ngây ra.

– Linh Ba Thiên Hồn Lãng.

Lục Lâm Thiên quát khẽ một tiếng, không gian gợn sóng quanh thân kích động lan ra bốn phía, vô số đạo gợn sóng dâng mạnh tựa như sóng gầm trên biển lớn, không gian gợn sóng cũng khuếch tán ra từng đợt cuồng bạo.

Từng đợt không gian gợn sóng kịch liệt kia liền bắt đầu lan ra khắp bốn phương tám hướng, dưới linh hồn lực lượng bàng bạc, cả không gian to lớn như vậy lúc này cũng trực tiếp bị vặn vẹo.

Trong nháy mắt, khi tên Vũ Vương nhị trọng này giãy thoát khỏi Hư Linh Huyễn Ấn khôi phục lại tinh thần, thì đã bị linh hồn cự lãng bàng bạc kia trực tiếp bao vây, sắc mặt lập tức trở nên kinh hãi, bên trong linh hồn cự lãng này, vô số linh hồn lực đang đánh tới từ mọi nơi.

– Xuy!

Thủ ấn vội vàng kết xuất ra, lập tức điều động năng lượng thuộc tính trong trời đất, thực lực của Vũ Vương nhị trọng tuyệt đối cũng tới tình trạng khủng bố, trong thiên địa lập tức có một cỗ năng lượng thuộc tính bàng bạc vô cùng cuồng bạo áp không hạ xuống, hoá thành một đạo cương khí bao phủ trước người hắn.

Linh hồn gợn sóng từ bốn phương tám hướng đánh úp lại, lúc hai cỗ năng lượng đánh mạnh vào nhau thì năng lượng cuồng bạo đánh ra, bên trong mây đen, từng đạo quang mang chói mắt bắt đầu phóng thích, một cỗ lực lượng vô cùng sắc bén khuếch tán lan rộng ra, cả không gian trên không cũng bắt đầu vặn vẹo.

Bất quá chỉ trong nháy mắt này, đạo năng lượng cương khí cuối cùng do vị Vũ Vương nhị trọng này bố trí lập tức bị đánh tan cực nhanh, trong nháy mắt tiếp theo thì linh hồn cự lãng liền đập mạnh lên người của hắn.

– Ầm!

Từng đợt linh hồn cự lãng đánh xuống, thân hình của Vũ Vương nhị trọng này lập tức run lên.

– Phụt!

Hắn liền phun ra một ngụm máu tươi, ánh mắt của vị Vũ Vương nhị trọng này lại toàn vẻ hoảng hốt, cũng cùng lúc đó, lại có thêm một đạo linh hồn cự lãng khác theo sát mà tới, hung hăng đánh mạnh vào.

– Phụt!

Liên tục bị đánh trúng, khiến cho ánh mắt của vị Vũ Vương nhị trọng này dại ra, hộ thân uể oải, khi Lục Lâm Thiên thu thủ ấn lại thì liền đánh ra mấy đạo chỉ ấn cấm chế lên người của tên Vũ Vương nhị trọng này.

– Ầm ầm ầm!

Cả Bách Linh Tông lúc này đã rơi vào cảnh máu chảy thành sống, thanh âm nổ mạnh quanh quẩn trên không trung, tiếng kêu rên vang lên bên tai không ngớt.

Dưới sự tấn công của đám yêu thú khủng bố, Thị Huyết Linh Phong, cùng với khôi lỗi và cường giả của Phi Linh Môn, thế lực của Bách Linh Tông mặc dù rất cường hãn, nhưng đối mặt với đối thủ mạnh hơn nhiều cỡ này thì lập tức liền không thể nào chống đỡ nổi.

Khấu Phi Yến bị hai người Đông Vô Mệnh và Lục Tâm Đồng vây công, cũng rơi vào hoàn cảnh vô cùng nguy hiểm, thực lực của nàng là Linh Vương tam trọng, Đông Vô Mệnh cũng là Linh Vương tam trọng rồi, thực lực của Lục Tâm Đồng, một khi động thủ thì tuyệt đối không thua kém một Linh Vương tam trọng.

Kịch độc vô hình như thể, sắc mặt của Khấu Phi Yến ngày càng khó coi, hết thảy những việc diễn ra ở Bách Linh Tông lúc này khiến cho nàng phát cuồng lên.

– Hổ Viêm, mau xuất quan cứu ta.

Giữa một trời đầy độc vật, Khấu Phi Yến quát lớn, thanh âm vang vọng trong không gian.

Trong nháy mắt này, thân ảnh của Lục Tâm Đồng đã tới bên cạnh của Khấu Phi Yến, trong tay bắt đầu kết xuất một thủ ấn quỷ dị, khói độc quanh người lập tức dâng lên ngập tràn, xen lẫn một cỗ hấp lực khổng lồ, linh hồn uy áp mênh mông giáng thẳng xuống từ trên cao, bên trong linh hồn đều xen lẫn khí tức kịch độc, không gió tự tản ra, mà ngay cả khí tức của nàng ta lúc này cũng đột nhiên dâng lên với một loại tốc độ cực nhanh, khói độc đầy trời giống như mây đen giăng kín cả tầng trời.

– Thiên độc hồn quyết.

Lục Tâm Đồng quát khẽ một tiếng, lúc kết xuất ra đạo thủ ấn cuối cùng thì sắc mặt cũng đỏ bừng lên rất nhiều, một đạo quang ấn sáng chói như ẩn như hiện giữa màn khói độc, năng lượng đáng sợ khiến cho không gian không ngừng nứt vỡ ra thành từng khe nứt màu đen.

– Ô!

– Ngao!

Trong nháy mắt cả không trung liền có từng đạo tiếng thú rống chấn động lòng người phát ra từ bên trong quang ấn ẩn trong làn khói đen kia, khiến cho cả không gian cũng phải rung lên, tiếp theo liền có mấy đạo thú ảnh lẳng lặng hiện ra từ trong quang ấn kia, mấy đạo thú ảnh này có hình dạng ngô công, nhện, bò cạp, cự mãng, cóc, theo sự xuất hiện của năm đạo thú ảnh này, màn khói đen trên không lập tức rung lên dữ dội, hào quang bắn ra, năm đạo thú ảnh hợp lại với nhau, trực tiếp hội tụ thành một đạo thú ảnh khác vô cùng dữ tợn, trong nháy mắt tiếp theo, màn khói độc giăng đầy trời này trực tiếp bị đạo thú ảnh dữ tợn kia thôn phệ sạch sẽ, năng lượng uy áp cường hãn toả ra từ bên trong đó khiến cho cả không gian đều bị chấn động dữ dội, linh hồn uy áp ẩn bên trong đó cũng khiến cho não hải của người khác đau đớn dị thường.

Sắc mặt của Khấu Phi Yến đại biến, linh hồn uy áp cường hãn tới cỡ này khiến cho linh hồn của tam trọng linh vương như nàng cũng phải run lên, thực lực của đối phương chỉ là nhất trọng linh vương, cư nhiên lại có thể thúc dục ra thực lực kinh khủng tới mức này.

– Đi!

Thân hình của Lục Tâm Đồng loé lên, ngọc thủ hơi giơ lên, toàn thân của đạo thú ảnh dữ tợn trên không cũng rung lên, mang theo cái đuôi dài có hình dạng như đuôi bò cạp, xé rách không gian mà quất ra thật nhanh, hung hăng đánh về phía Khấu Phi Yến.

Khấu Phi Yến vẫn luôn bị Đông Vô Mệnh chặn lại, thực lực của Đông Vô Mệnh cũng là tam trọng linh vương, cộng thêm độc công và phệ hồn ác anh, cho nên Khấu Phi Yến đã bị ép rơi vào thế hạ phong tuyệt đối.

Ngũ độc thú ảnh dữ tợn này hội tụ mà tới, Khấu Phi Yến trong lúc hoảng sợ không thể không thúc dục ra một đạo thủ ấn quỷ dị, một cỗ năng lượng bàng bạc lập tức hội tụ lại cực nhanh, cả không gian cũng rung lên, trong nháy mắt liền hoá thành một quang cầu năng lượng cực lớn, quang cầu xoay tròn, phát ra năng lượng tràn ngập, khiến cho cả không gian lúc này đều giống như bị đè ép xuống, xen lẫn một cỗ linh hồn công kích bàng bạc ở bên trong.

Quang cầu này bay nhanh vạch phá không gian, trực tiếp vặn gãy không gian khí lưu, gào thét lao tới chỗ đạo thú ảnh dữ tợn cho Lục Tâm Đồng ngưng tụ ra.

Chương 1395: Hổ viêm thiên vương (2)

Chỉ lớ lên một cái, hai cỗ năng lượng bàng bạc này đã hung hăng đập mạnh vào nhau cùng một lúc.

– Ầm ầm!

Hai cỗ năng lượng ầm ầm va vào nhau, thanh âm nổ lớn kinh thiên như sấm đánh lập tức vang vọng khắp cả đất trời, khắp không trung cũng hơi rung lên, năng lượng khủng bố lập tức dâng lên tạo thành từng đạo không gian gợn sóng dữ dội như biển gầm, đột nhiên cuốn phăng tất cả mà lan ra trên không trung.

– Xuy!

Cũng đúng lúc này, thú ảnh dữ tợn mà Lục Tâm Đồng ngưng tụ ra liền liên tục phóng thích năng lượng cuồng bạo cùng với khói độc giăng đầy trời, đám khói độc này hạ xuống liền trực tiếp ăn mòn quang cầu, khói độc không chỗ nào không lan vào được, xen lẫn công kích linh hồn, nháy mắt liền lan về phía Khấu Phi Yến.

Dưới màn khói độc kinh khủng cỡ này, sắc mặt của Khấu Phi Yến lập tức đại biến, luận thực lực thì có thể nàng ta hơn hẳn Lục Tâm Đồng, nhưng dưới màn khói độc dày đặc len lỏi khắp nơi thế này, khói độc cứ liên tục ngấm vào bên trong cơ thể, ngay cả linh hồn cũng bị ảnh hưởng, liên tục bị ảnh hưởng nặng thế này khiến cho sắc măt của nàng ta càng thêm tái nhợt.

– Ô ô!

Lúc này, Đông Vô Mệnh vừa kết thủ ấn, phệ hồn ác anh dữ tợn kia cũng kêu lên một tiếng quái dị, nháy mắt liền lao thẳng tới chỗ Khấu Phi Yến, thực lực của phệ hồn ác anh cũng theo thực lực của Đông Vô Mệnh tăng cường mà mạnh hơn không ít, đồng thời cũng thôn phệ không ít hồn anh, điều này khiến cho phệ hồn ác anh ngày càng trở nên hung hãn bạo ngược, lúc này, thực lực của một mình phệ hồn ác anh cũng không thua kém Đông Vô Mệnh.

Phệ hồn ác anh khủng bố cũng không sợ kịch độc, nháy mắt liền xuyên qua màn khí độc giăng kín trời kia, hung tợn lao thẳng tới chỗ Khấu Phi Yến, đồng thời còn xen lẫn một cỗ linh hồn lực lượng cô cùng mênh mông tuôn ra ào ạt, nháy mắt liên bao phủ cả không gian, khí tức này khiến cho người ta vừa nghe thấy thì cả linh hồn cũng trở nên run rẩy, giống như một loại tử vong khí tức vậy, một cỗ linh hồn khí tức đang ba động, cỗ linh hồn khí tức này tràn ngập cuồng bạo và hung sát.

Sắc mặt của Khấu Phi Yến đại biến, vật hung ác đáng sợ khiến cho linh hồn cũng chấn động thế này là thứ nàng vô cùng kiêng kị, vừa rồi bị Lục Tâm Đồng khắc chế, đã bị ảnh hưởng tuyệt đối rồi, lúc này đã hoàn toàn không còn sức đánh trả nữa.

– Rống.

Đúng vào lúc này, trên một ngọn núi khổng lồ, có một tiếng gầm lớn phát ra, tiếng gầm này tựa như tiếng gào thét, thanh âm xuyên thấu không gian, lập tức có một đạo quang ảnh hồng mang nháy mắt liền từ ngọn núi phóng thẳng lên trời.

– Hống!

Quang ảnh xẹt qua không trung, lao qua ầm ầm một cách dữ dội, tiếp theo lập tức mang theo khí tức ba động đáng sợ lan ra.

– Dám động tới Bách Linh Tông, tìm chết.

Một tiếng hét lớn vang lên, thanh âm vừa dứt thì chỉ thấy một con cự hổ một mắt lập tức xuất hiện ở giữa không trung, cự hổ này cũng phải lớn vài chục thước, sau lưng có hai cánh, toàn thân phiếm hồng, toả ra một cỗ khí tức nóng rực, tựa như một cỗ hoả diễm đang cháy phừng phực vậy.

Bên trên cự hổ lúc này có một đạo thân ảnh tráng kiện, người này có mái tóc màu đỏ, một bộ hồng bào, tuổi chừng lục tuần, dáng người tráng kiện, mắt to mày rậm, phát ra một cỗ khí tức nóng rực, gần như muốn khiến cho không gian vặn vẹo cả lên.

Khí tức cường hãn như vậy khiến cho không ít người đưa mắt nhìn sang, mấy người Phi Linh Môn cũng có chút kinh ngạc, còn đám cường giả của Bách Linh Tông thì lập tức lộ ra vẻ vui mừng.

– Hổ Viêm Thiên Vương à.

Sắc mặt của Lục Lâm Thiên lúc này cũng trầm xuống ngay lập tức, từ khí tức của người này mà xem thì sợ là thực lực ít nhất cũng tới thất trọng vũ vương, còn có phi hổ yêu thú kia, hẳn là hoả hệ yêu thú, bất quá chỉ mới tới ngũ giai hậu kỳ mà thôi.

– Phu quân, cứu ta.

Lão giả mặc hồng bào này vừa xuất hiện thì Khấu Phi Yến lập tức lộ ra vẻ vui mừng, lớn tiếng kêu cứu.

– Phá.

Lão giả mặc hồng bào nháy mắt đã nhảy ra, mọi thứ kể ra có vẻ khá dài dòng nhưng thực tế lại diễn ra cực nhanh, trong nháy mắt không gian gợn sóng liền vặn vẹo, đã lao thẳng tới chỗ Khấu Phi Yến, ngay một khắc khi phệ hồn ác anh lao về phía Khấu Phi Yến thì một đạo trảo ấn trực tiếp bẽ gãy không gian, lập tức đập mạnh lên phệ hồn ác anh.

– Ô ô!

Không gian trực tiếp vặn vẹo, phệ hồn ác anh hung ngược dữ tợn lập tức bị áp chế tới mức kêu lên ô ô, không gian vặn vẹo, tựa như muốn nứt vỡ ra.

– Phá.

Nhưng đúng vào lúc này, lại có một tiếng quét khẽ vang lên, một đạo thân ảnh vô thanh vô tức xuất hiện, tay giơ lên, liền có một cỗ năng lượng vô hình trực tiếp lan toả ra, cũng ngay lúc này, cả không gian đột nhiên trở nên lạnh lẽo như một hầm băng vậy, không gian vặn vẹo đè ép phía trên phệ hồn ác anh cũng lập tức bị đóng băng ngay lúc đó rồi vỡ tan.

– Ầm ầm!

Không gian vỡ nát, một cỗ năng lượng cuồng bạo lan ra, trong lúc vô hình lại bị một cỗ năng lượng khác áp chế, ngay cả một gợn sóng cũng không mảy may xuất hiện.

– Thu!

Đông Vô Mệnh kết xuất thủ ấn, lập tức thu hồi phệ hồn ác anh vào trong cơ thể.

Trên không trung, Sát Phá Quân lăng không mà đứng, lam bào không gió mà bay, mái tóc dài màu lam phấp phới, một cỗ khí tức vô hình khiến cho cả không gian lúc này cũng tràn ngập một loại cảm giác áp bách như sắp có mưa gió nổi lên.

– Hống!

Một tiếng hồ gầm thật lớn vang lên, phi hổ yêu thú của lão giả áo hồng cũng đã biến trở lại thành to lớn chừng năm trăm thước, há miệng gào to, đúng lúc này lại bị phi thiên ngô công của Lục Tâm Đồng và Cửu Đầu Yêu Giao của Đông Vô Mệnh vây công, Cửu Đầu Yêu Giao quất mạnh cái đuôi lớn một cái, lập tức đập cho nó rơi mạnh xuống dưới, trực tiếp đè nát đỉnh của một ngọn núi.

– Muốn chết!

Mắt nhìn Sát Phá Quân, dư quang khoé mắt nhìn thấy toạ kỵ của mình bị ngược đãi, ánh mắt của vị lão giả mặc hồng bào này lập tức trở nên lạnh lẽo, quát lên một tiếng, bàn tay ở dưới tay áo đột nhiên vung lên, khắp thiên địa đột nhiên có một cỗ năng lượng nóng rực kinh người lập tức hội tụ lại, trong nháy mắt tiếp theo liền có một đạo hoả diễm quang trụ cực nóng lăng không xuất hiện, dùng một xu thế phá không, nháy mắt liền đánh về phía Sát Phá Quân.

Ánh mắt của Sát Phá Quân trầm xuống, quanh thân lập tức có một cỗ lam mang không gian từ từ lan ra.

Trong nháy mắt này, ánh mắt của vị lão giả hồng bào trên không trung lập tức đại biến, lúc này, có một cỗ khí tức cường hãn đang lan ra, chân khí trong cơ thể tựa như trong nháy mắt này liền ngừng chuyển động luôn vậy.

– Xuy!

Trong nháy mắt tiếp theo, Sát Phá Quân chỉ tuỳ tiện đánh ra một chưởng, một đạo quang trụ màu xanh lập tức tuôn ra ồ ạt từ trong tay, tay áo run lên, trong nháy mắt, quang trụ màu xanh kia đã đâm vào trên một đạo hoả diễm quang trụ nóng rực nào đó, gần như cùng một lúc, thân ảnh của Sát Phá Quân liền lăng không biến mất ngay tại chỗ.

Chương 1396: Vào phi linh môn (1)

– Xuy!

Không hề xuất hiện bất kỳ thanh âm nào, lúc hai cỗ năng lượng cường hãn kia va chạm với nhau thì mắt thường cũng có thể thấy được, nháy mắt khi đạo hoả diễm quang trụ nóng rực kia đυ.ng phải lam mang quang trụ thì nháy mắt đã bị băng phong, lập tức hoá thành băng vụn đồng thời biến mất ngay giữa không trung, trong không gian chỉ có chút không gian gợn sóng nhè nhẹ hơi lan ra, căn bản không có chấn động quá lớn.

– Chỉ là một cái thất trọng vũ vương nho nhỏ, không biết lượng sức mình.

Thanh âm vừa dứt thì thân hình của Sát Phá Quân đã vô thanh vô tức xuất hiện ngay bên cạnh lão giả mặc hồng bào, giống như trực tiếp nhảy ra từ bên trong không gian vậy.

Trong nháy mắt, sắc mặt của lão giả hồng bào liền trở nên vô cùng kinh hãi, người này cư nhiên có thể vô thanh vô tức xuất hiện bên cạnh hắn, nhưng thất trọng vũ vương như hắn căn bản không cách nào cảm giác được, khi đã cảm nhận được tu vi của đối phương mà muốn lùi lại thì căn bản cũng đã không còn kịp nữa.

– Rầm!

Chuyện chỉ diễn ra trong nháy mắt mà thôi, Sát Phá Quân đánh ra một chưởng, trực tiếp đánh lên không gian mà lão giả hồng bào đang đứng, không gian trực tiếp nổ tung ngay lập tức, thân thể của lão giả mặc hồng bào lúc này tựa như một con chim bị gãy cánh, trực tiếp bị đánh văng ra xa.

Thân hình bay thẳng đi, trực tiếp nện xuống một ngọn núi ở bên dưới, thân thể nện xuống thật mạnh, phía dưới lập tức đất rung núi chuyển, từng vết nứt lan ra, thân thể của lão giả mặc hồng bào trực tiếp lún sâu vào hơn mười thước trong lòng núi.

– Phụt!

Lão giả hồng bào phun ra một búng máu tươi, đá vụn bay tán loạn, cả người căn bản không có sức đánh trả.

Một màn này tự nhiên có người nhìn thấy, đám người nhìn thấy cũng sợ hãi không nói nên lời, thực lực cỡ này đúng là quá mạnh, mạnh tới mức không thể tin nổi, mạnh tới mức khiến cho tất cả mọi người ở đây cảm thấy kinh hãi vô cùng.

– Xuy xuy!

Thân ảnh của Sát Phá Quân nháy mắt liền xuất hiện ở chỗ ngọn núi bị phá huỷ kia, trong tay toả ra một đạo năng lượng vô hình, trực tiếp bao phủ trên người vị lão giả mặc hồng bào, không gian vặn vẹo, bên ngoài hình thành một đạo băng tinh trực tiếp phủ kín cơ thể của lão giả mặc hồng bào ở bên trong, cỗ năng lượng vô hình trong thiên địa cũng trực tiếp rót thẳng vào bên trong đó.

– Ngươi là… Vũ tôn.

Bị giam sâu bên trong không gian của băng tinh kia, sắc mặt của lão giả mặc hồng bào trở nên trắng bệch, nhìn về phía Sát Phá Quân với vẻ vô cùng sợ hãi, khoé môi vẫn còn đang chảy máu, trong nháy mắt này, sắc mặt của ông trở nên khó coi vô cùng, trong ánh mắt cũng chất chứa nỗi sợ hãi vô bờ.

– Bây giờ ngươi mới biết sao.

Ánh mắt của Sát Phá Quân trầm xuống, trong mắt loé lên sát ý.

– Thả phu quân của ta ra, cầu xin ngươi hãy thả phu quân của ta ra, ta sẽ đưa Bách Linh Tông cho các ngươi.

Giữa không trung, sắc mặt của Khấu Phi Yến cũng trở nên tái nhợt, ánh mắt nhìn về phía Sát Phá Quân đầy vẻ thỉnh cầu.

– Các ngươi vốn cũng không bảo vệ nổi Bách Linh Tông, ngươi cũng phải chết thôi.

Sát Phá Quân cũng không phải kẻ nhân từ nương tay, năm ngón tay dùng lực từ xa, trong không gian băng tinh vô hình kia có một cỗ năng lượng vô hình áp chế, lão giả mặc hồng bào lại phun ra thêm một búng máu tươi nữa.

– Phi Yến, ngươi mau chạy đi, không cần lo cho ta, mau chạy đi.

Lão giả mặc hồng bào phun ra một ngụm máu tươi xong liền quay sang Khấu Phi Yến hét lớn.

– Vĩnh Cường.

Khấu Phi Yến hô lớn một tiếng, đưa mắt nhìn Sát Phá Quân, cũng cắn răng một cái, linh lực quanh thân đẩu động, thân hình lập tức lao thẳng xuống dưới, đồng thời còn mang theo một đạo chưởng ấn, trực tiếp đánh về phía Sát Phá Quân.

– Không biết tự lượng sức mình.

Sắc mặt của Sát Phá Quân trầm xuống, tay trí vung lên, năm ngón tay từ xa siết lại, một khoảng lớn không gian thoắt cái đã bị vặn vẹo, trong không gian bị vặn gãy này, diện tích nháy mắt càng ngày càng bị ép chặt lại, chưởng ấn của Khấu Phi Yến ở trong cỗ lực lượng vô hình kia liền bị áp chế rạn nứt, lập tức có một thanh âm trầm thấp vang lên, sau đó nổ tung bên trong không gian, kình khí quét ra xung quanh, sau đó liền dội lại ngay trên người của Khấu Phi Yến, khiến nàng ta cũng phun ra một ngụm máu.

– Khống chế năng lượng chúc tính, đây là thực lực chân chính của vũ tôn sao.

Lục Lâm Thiên vẫn chăm chú nhìn xem Sát Phá Quân ra tay, trong lúc hắn ra tay thì rõ ràng là đang khống chế năng lượng chúc tính, chứ không phải vay mượn, loại trình độ thế này, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp với vũ vương, khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy vô cùng kinh thán, đây mới là điểm khủng bố của cường giả vũ tôn, trong lúc trầm tư suy nghĩ, Lục Lâm Thiên cũng cảm thán rất nhiều, dường như đã tìm ra phương hướng tu luyện cho bản thân mình sau này rồi.

– Tiền bối, xin đừng giết nàng, ta sẽ làm trâu làm ngựa cho ngươi cũng được, xin ngươi hãy tha cho nàng một mạng đi.

Bên trong băng tinh, lão giả mặc hồng bào lập tức lên tiếng khẩn cầu, bên trong ánh mắt chỉ toàn vẻ kinh hoảng.

– Lục chưởng môn, ta xin ngươi hãy thả phu quân của ta ra, ta sẽ dâng Bách Linh Tông cho ngươi, ngươi muốn giết ta cũng được.

Trên gương mặt bình thường của Khấu Phi Yến lúc này lại mang theo vẻ cầu xin, đưa mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên đang đứng đằng xa.

Sát Phá Quân lúc này cũng dừng tay lại, ánh mắt trầm xuống, sau đó quay mặt nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Chấn khí loé lên, thân hình của Lục Lâm Thiên nháy mắt đã di chuyển tới gần đó, đưa mắt nhìn Khấu Phi Yến và lão giả mặc hồng bào, ánh mắt hờ hững lạnh lẽo, nói với Khấu Phi Yến:

– Nếu như ngươi là ta thì ngươi sẽ làm thế nào, sẽ lưu lại tai hoạ cho mình sao?

– Cường ca, là ta hại ngươi rồi, chúng ta có chết cũng được, chết cùng năm cùng tháng cùng ngày cũng không tệ, kiếp sau ta lại tiếp tục ở cạnh ngươi.

Khấu Phi Yến nhìn Lục Lâm Thiên một cái, lập tức chuyển mắt nhìn về phía vị lão giả mặc hồng bào kia, ánh mắt kiên định, rất có khí thế thấy chết không sờn, nàng hiểu rõ, nếu như mình là Lục Lâm Thiên thì làm sao có thể buông tha cho bản thân và Vĩnh Cường của nàng được, nhổ cỏ tận gốc mới là lựa chọn tốt nhất, nàng có thể ngồi lên vị trí tông chủ của Bách Linh Tông, có thể phát triển Bách Linh Tông tới mức này, những chuyện thế này nàng cũng từng làm rất nhiều rồi, nếu như nhân từ nương tay thì Bách Linh Tông cũng sẽ không được như ngày hôm nay.

– Phi Yến, là ta vô dụng, thực lực của ta không đủ, ta từng thế, kiếp này nhất định phải bảo vệ cho ngươi, nhưng bây giờ lại không cách nào bảo vệ được cho ngươi, hãy tha lỗi cho ta.

Lão giả mặc hồng bào lúc này cũng lộ ra vẻ bất lực và buồn bã, trong lòng của hắn biết rất rõ sự cách biệt giữa vũ vương và vũ tôn, thực lực của hắn đủ để bước chân vào hàng ngũ siêu cấp cường giả, nhưng ở trước mặt vũ tôn thì hắn biết rõ, bản thân mình căn bản chỉ như con kiến đứng trước voi, không hề có khả năng phản kháng.

Chương 1397: Vào phi linh môn (2)

Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn Khấu Phi Yến và Hổ Viêm Thiên Vương, hai người này tới bây giờ còn ở đó mà lang hữu tình thiếp hữu ý nữa, thế này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy khá là kinh ngạc, tình cảm của hai người này đúng là sâu đậm thật.

– Ngươi chính là Hổ Viêm Thiên Vương đúng không.

Lục Lâm Thiên hơi trầm tư một chút, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Hổ Viêm Thiên Vương, trong lòng tạm thời đang có tính toán khác.

– Không sai, lão phu chính là Hổ Viêm Thiên Vương, tên tiểu bối nhà ngươi muốn giết thì cứ giết, lão phu cũng không phải hạng người tham sống sợ chết.

Nhìn Lục Lâm Thiên, vết máu bên khoé miệng của Hổ Viêm Thiên Vương vẫn cứ rỉ ra, bên trong đôi mắt kia, mục quang loé lên, vô hình để lộ ra khí thế bất phàm, chỉ là dưới sự áp chế của Sát Phá Quân, lúc này mới có tình cảnh như vậy mà thôi, nếu như không có Sát Phá Quân ở đây thì sợ là Phi Linh Môn hôm nay thảm rồi.

– Đúng thật là có vài phần khí thế, Phi Linh Môn ta cũng đúng lúc cần dùng người, nếu như ngươi đồng ý gia nhập thì ngươi không cần phải chết nữa.

Lục Lâm Thiên nói.

– Hừ, dám uy hiếp lão phu, ta đã nói rồi, lão phu cũng không phải hạng người tham sống sợ chết.

Hổ Viêm Thiên Vương nói.

– Tốt lắm, vậy ta cũng sẽ không giết ngươi, ta sẽ luyện chế Khấu tông chủ thành hoạt nhân khôi lỗi trước mặt ngươi, ngươi cảm thấy thế nào.

Lục Lâm Thiên đảo mắt nhìn qua Hổ Viêm Thiên Vương.

– Tiểu tử, ngươi dám.

Ánh mắt của Hổ Viêm Thiên Vương lập tức hiện lên vẻ hoảng hốt.

– Ngay cả Bách Linh Tông ta cũng dám diệt, ngươi nói xem ta có dám làm vậy hay không?

– Đừng mà, ta xin ngươi, ngươi hãy thả nàng ra đi, ta sẽ gia nhập Phi Linh Môn của ngươi.

Hổ Viêm Thiên Vương chấp nhận cúi đầu, nếu như là bình thường thì hắn làm gì có chuyện cúi đầu trước một tiểu bối như thế này, nhưng bây giờ tình thế bức người, hắn không thể không cúi đầu, luyện chế thành hoạt nhân khôi lỗi, quả thực chính là kiểu tra tấn sống không bằng chết chẳng khác gì địa ngục, hắn cũng không hoài nghi việc đối phương có dám hay không, Lục Lâm Thiên của Phi Linh Môn, hắn cũng đã nghe Khấu Phi Yến nhắc tới vài lần, tên Lục Lâm Thiên này làm người tàn nhẫn hiếu sát, sao mà không dám được chứ.

– Ta cần là người thật lòng muốn gia nhập Phi Linh Môn của ta.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chỉ cần ngươi thả nàng ra, lão phu xin thề, nếu như ta phản bội Phi Linh Môn thì sẽ bị ngũ lôi oanh đỉnh, vạn tiễn xuyên tâm mà chết.

Hổ Viêm Thiên Vương nói.

– Sư huynh, phiền huynh hãy thả bọn họ ra đi.

Lục Lâm Thiên nói với Sát Phá Quân.

– Xuy xuy!

Sát Phá Quân vung hai tay lên, thu liễm chân khí, băng tinh bao bọc bên ngoài cơ thể của Hổ Viêm Thiên Vương lập tức biến mất không thấy gì nữa, không gian vặn vẹo xung quanh Khấu Phi Yến cũng lập tức khôi phục bình thường.

– Được, bất quá ta vẫn không thể tin các hạ được, đây là một viên độc đan, trong vòng một năm, nếu như không có giải dược thì sẽ còn đau đớn hơn cả chết.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức lấy một viên độc đan đưa cho Hổ Viêm Thiên Vương.

Hổ Viêm Thiên Vương đưa mắt nhìn Lục Lâm Thiên và Khấu Phi Yến, ánh mắt lập tức chuyển sang chỗ Sát Phá Quân, hắn biết rõ, Phi Linh Môn này có vũ tôn cường giả trấn thủ, hắn căn bản cũng không có khả năng phản kháng, thậm chí ngay cả cơ hội để phản kháng cũng không có.

– Vĩnh Cường, không cần như vậy đâu.

Khấu Phi Yến nhìn Hổ Viêm Thiên Vương, thần sắc chỉ toàn vẻ uể oải, ra sức lắc đầu, thân ảnh lập tức đi tới bên cạnh Hổ Viêm Thiên Vương.

– Phi Yến, chỉ cần ngươi không sao là đủ rồi.

Hổ Viêm Thiên Vương không chút do dự, lập tức nuốt viên độc đan trong tay vào bụng.

– Rống…

– A…

Tiếng thú gầm, cùng với tiếng kêu la thảm thiết xen lẫn với nhau, hợp thành một màn vô cùng khủng bố và huyết tinh, khắp nơi đều là thi cốt chất chồng, mùi máu tươi gay mũi vô cùng khó ngửi, quanh quẩn khắp không gian.

– Lục chưởng môn, xin hãy dừng tay đi, ta đầu hàng, đừng giết nữa.

Nhìn thấy cảnh tượng thế này, Khấu Phi Yến liền cảm thấy uẩ oải không thôi, Bách Linh Tông của nàng cư nhiên lại có ngày rơi vào tình cảnh thế này, phu quân bị ép uống độc đan, Bách Linh Tông thì ở bên bờ diệt tông, hết thảy những thứ này đều là do một tay mình tạo thành, nếu như không liên thủ cùng Ma Tâm Cốc thì cũng sẽ không xảy ra chuyện như vậy rồi.

– Tất cả mau dừng tay.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vang vọng khắp trên không trung, đủ để cho tất cả mọi người nghe thấy rõ ràng.

Cường giả và yeu thú của Phi Linh Môn là dừng tay đầu tiên, người của Bách Linh Tông từ sớm đã bị đồ lục hoàn toàn, lúc này cũng hoảng hồn lui qua một bên, chỉ trong thời gian chừng nửa khắc mà trên mặt đất đã có trên vạn cỗ thi thể.

– Người của Bách Linh Tông nghe cho kỹ đây, tông chủ của các ngươi đã đầu hàng rồi, mọi người quy thuận Phi Linh Môn thì có thể được tha, ai dám trái lại thì giết không tha.

Lục Lâm Thiên quét mắt nhìn bên trong quần sơn.

– Keng keng!

Tiếng binh khí rơi xuống đất kêu leng keng, đám đệ tử Bách Linh Tông bắt đầu ném binh khí trong tay xuống, mọi người lập tức quy thuận, tông chủ cũng đã đầu hàng rồi, bọn họ thì có thể làm được gì nữa, không ai muốn chết cả, nếu như tông chủ tiếp tục phản kháng thì coi như cũng có một đám đệ tử trung thành liều chết đánh một trận, nhưng ngay cả tông chủ cũng đã đầu hàng rồi, bọn họ còn trung thành với ai nữa chứ.

Giữa không trung, mấy vị trưởng lão Bách Linh Tông còn lại vẫn đang đau khổ phản kháng lúc này cũng không thể không đầu hàng, ai nấy đều vô cùng uể oải.

Ánh mắt của Khấu Phi Yến trở nên đờ đẫn, Bách Linh Tông xem như mất rồi, tất cả đều mất hết cả rồi.

Bách Linh Tông đầu hàng, phần lớn cường giả của Bách Linh Tông đều bị cấm chế, nhìn thấy những việc này, Lục Lâm Thiên liền lộ ra ý cười, dưới thủ đoạn sấm sét thế này, rốt cuộc cũng nắm được Bách Linh Tông trong tay, không khác mấy với dự đoán của mình, điểm khác biệt duy nhất chính là hai người Khấu Phi Yến và Hổ Viêm Thiên Vương.

Một lát sau, dưới sự uy hiếp của Lục Lâm Thiên, Khấu Phi Yến bố trí phòng ngự đại trận của Bách Linh Tông lên, phong toả Bách Linh Tông bên trong đại trận, bất kỳ đệ tử nào của Bách Linh Tông cũng không thể ra được, vì để không xảy ra hỗn loạn, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể làm như vậy mà thôi.

Bởi vì nhân thủ của Phi Linh Môn hiện tại rất ít, cho nên mặc dù người của Bách Linh Tông đã đầu hàng rồi, nhưng Bách Linh Tông có tới mấy vạn đệ tử, không phải mấy chục người của Phi Linh Môn hiện tại có thể quản chế nổi, Lục Lâm Thiên không thể không nghĩ cách, chọn ra một ít hộ pháp và chấp sự từ bên trong Bách Linh Tông, chia đệ tử của Bách Linh Tông ra thành năm trăm người vào một đội, giao cho những hộ pháp và chấp sự bên trong Bách Linh Tông kia quản lý, nếu như bất kỳ đội nào thiếu đi dù chỉ một người thì sẽ giết chết toàn đội, cách này khiến cho không ai dám trốn, cho dù có người muốn trốn đi nữa thì cũng sẽ bị những người khác ngăn cản.

Chương 1398: Lưu lại an bài (1)

Trên lưng của Thiên Sí Tuyết Sư, An Cát Tú Na và một cái nhất trọng vũ vương của Song Đao Môn nhìn thấy hết thảy những việc diễn ra ở Bách Linh Tông thì cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc, sau đó thì bình tĩnh trở lại, chỉ là thần sắc có vẻ vô cùng chán chường, trong Bách Linh Tông có cường giả vũ vương cao giai như Hổ Viêm Thiên Vương, không ngờ cũng bị thu phục, Phi Linh Môn có cường giả vũ tôn như vậy, thực lực bình thường căn bản không cách nào chống lại được.

Trong lòng An Cát Tú Na lúc này cũng cảm thấy vô cùng hối hận, rõ ràng đã nghe nói chuyện Phi Linh Môn có cường giả vũ tôn rồi, lại còn nghe lời xúi giục của Ma Tâm Cốc, nói tên Lục Lâm Thiên này hơn phân nửa là đã bỏ mạng bên trong Huyền Thiên Bí Cảnh rồi, nên mới tính toán chèn ép Phi Linh Môn, nào ngờ không lấy được gì, còn rước lấy đại hoạ diệt môn cho Song Đao Môn nữa.

Lúc chạng vạng tối, bên trong đại điện của Bách Linh Tông, trong một gian phòng nào đó, Lục Lâm Thiên, và bốn người Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Lục Tâm Đồng và Sát Phá Quân đang ngồi cùng nhau.

– Chưởng môn, ngươi muốn giữ Hổ Viêm Thiên Vương lại thật sao?

Đông Vô Mệnh hỏi Lục Lâm Thiên.

– Đông lão, chẳng lẽ ngươi không có tin tưởng đối với độc đan của mình hay sao?

Lục Lâm Thiên hỏi ngược lại, mặc dù trong lòng của Lục Lâm Thiên lúc này cũng có chút lo lắng, dù độc đan của Đông Vô Mệnh vô cùng lợi hại, linh giả bình thường căn bản không cách nào giải được, nhưng chuyện này cũng không đại biểu là không ai có thể giải được, ít nhất là có Tiểu Long có thể giải được, cho nên chứng minh đương nhiên sẽ có người khác giải được nữa, chỉ dựa vào độc đan để khống chế tuyệt đối không phải sách lược toàn vẹn.

– Ca ca cứ việc yên tâm đi, độc dan do sư phụ luyện chế gần đây đã được ta cải tiến qua, được luyện chế ra dựa theo đan phương trên thiên độc kinh, cộng thêm thực lực của sư phụ hiện tại, không phải người bình thường có thể giải được đâu, cho dù có giải được đi nữa thì tuyệt đối cũng không cách nào thanh trừ toàn bộ độc tố được.

Lục Tâm Đồng lên tiếng, trong ánh mắt tràn ngập niềm tin tuyệt đối vào thiên độc kinh của mình.

– Vậy Đông lão còn lo lắng gì nữa?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Dù sao đi nữa thì Hổ Viêm Thiên Vương cũng là thất trọng vũ vương, liệu hắn có thật lòng thật dạ gia nhập Phi Linh Môn của chúng ta hay không cũng là một vấn đề, vạn nhất không phải hắn thật lòng thì ngày nào đó có thể sẽ liều chết đối phó với Phi Linh Môn để báo thù, đây quả thực là một tai hoạ.

Đông Vô Mệnh nói.

– Nếu như người này thật lòng gia nhập Phi Linh Môn của ta thì sẽ còn hữu dụng với Phi Linh Môn ta hơn cả lấy được Bách Linh Tông nữa, nhưng nếu như người này giả bộ gia nhập Phi Linh Môn thì sẽ là một mối hoạ lớn, quả thực chẳng khác nào cắm một con dao lên tim Phi Linh Môn ta.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Lục Lâm Thiên thoáng trầm tư, lời Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử nói đều là vấn đề mà hiện tại hắn cần phải cân nhắc thật kỹ, thực lực của Hổ Viêm Thiên Vương là thất trọng vũ vương, nếu như hắn thật lòng gia nhập Phi Linh Môn, vì mình sở dụng thì đúng là hữu dụng hơn nhiều so với lấy được một cái Bách Linh Tông, thậm chí so với Bách Linh Tông, Ma Tâm Cốc và Song Đao Môn cộng lại thì cũng không đáng giá bằng việc Hổ Viêm Thiên Vương gia nhập Phi Linh Môn.

Chính là điều kiện tiên quyết chính là Hổ Viêm Thiên Vương cần phải thật lòng muốn gia nhập Phi Linh Môn của mình mới được, nếu như trong lòng của hắn vẫn còn dị tâm, hắn lại không phải loại người tham sống sợ chết, tới lúc đó hắn giở trò gì với Phi Linh Môn thì Phi Linh Môn sẽ gặp phiền toái lớn.

– Chỉ là một cái thất trọng vũ vương mà thôi, cũng chẳng gây được sóng gió lớn thế nào, nếu như có dị tâm thì cứ trực tiếp giết chết là được, nếu như thật sự không yên lòng thì cứ vĩnh tuyệt hậu hoạn, đánh chết ngay lúc này là xong.

Sát Phá Quân trầm giọng nói.

Lục Lâm Thiên cười khổ, mặc dù Sát Phá Quân nói rất có lý, nhưng vạn nhất Hổ Viêm Thiên Vương đối phó với những người quan trọng của Phi Linh Môn thì tới lúc đó mình có hối hận cũng không kịp nữa, nếu như giết chết ngay bây giờ cũng không xong, Phi Linh Môn đúng lúc đang cần dùng người, hắn lại là thất trọng vũ vương, giữ Hổ Viêm Thiên Vương lại thì sẽ là một cỗ trợ lực rất lớn.

– Việc này để cho ta nghĩ cách tiếp xem sao.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi lập tức nói.

– Chưởng môn.

Bên ngoài vang lên thanh âm của Thanh Hoả Lão Quỷ.

– Thanh Hoả cung phụng cứ vào đi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chưởng môn, tất cả đều đã an bài ổn thoả.

Thanh Hoả Lão Quỷ mỉm cười đi vào:

– Ba cái vũ vương và hai cái linh vương còn lại của Bách Linh Tông cũng đã uống độc đa do lão độc vật chế tạo để chứng tỏ đầu hàng rồi, ngoài ra còn có bảy vũ suất, bảy linh suất cũng đã uống độc đan của lão độc vật.

– Không có ai không phục à?;

Lục Lâm Thiên hỏi, sắc mặt dường như có chút thất vọng.

– Không có, Khấu Phi Yến đã đầu hàng, đám người còn lại của Bách Linh Tông cũng không phải thật sự không sợ chết.

Thanh Hoả Lão Quỷ nói.

– Ài, bỏ đi vậy.

Lục Lâm Thiên có chút thất vọng, sở dĩ muốn đối phó với Song Đao Môn và Bách Linh Tông nhanh một chút, ngoại trừ việc muốn tốc chiến tốc thắng khống chế được hai sơn môn này ra, Lục Lâm Thiên còn muốn bắt một vài vũ vương và linh vương để mình thôn phệ, cũng tiện nhanh chóng đề thăng tu vi của mình, chỉ cần có vũ vương và linh vương để mình thôn phệ liên tục thì thực lực của mình nhất định sẽ đột phá cực nhanh, nhưng bây giờ tất cả vũ vương và linh vương của Bách Linh Tông đều đã đầu hàng nguyện ý gia nhập Phi Linh Môn rồi, Lục Lâm Thiên cũng hơi thất vọng đôi chút, vốn còn tưởng rằng ở Bách Linh Tông có thể bắt được không ít người để thôn phệ, nhưng bây giờ chẳng có lấy một người để thôn phệ.

– Toàn bộ người của Bách Linh Tông đã gia nhập Phi Linh Môn ta, sợ là tai hoạ ngầm sẽ còn nhiều hơn nữa.

Quỷ Tiên Tử nói.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nhìn, tất cả cường giả của Bách Linh Tông đều gia nhập Phi Linh Môn thế này đúng là có chút không ổn, nhưng nếu như tất cả bọn họ đều thật lòng muốn gia nhập thì thực lực của Phi Linh Môn nhất định sẽ tăng lên rất nhiều.

– Tăng cường khống chế Bách Linh Tông, trước khi đội nhân mã trong môn tới thì chúng ta tạm thời sẽ ở lại Bách Linh Tông này.

Lục Lâm Thiên nói, thực lực của Bách Linh Tông là mạnh nhất, sợ là nếu như mình rời khỏi đây thì sẽ không dễ gì khống chế được, nhân mã của Phi Linh Môn hẳn là cũng sắp tới rồi.

Bên trong Bách Linh Tông lúc này bên ngoài thoạt nhìn không mấy hỗn loạn, nhưng lúc này chỉ cần một chút động tĩnh nhỏ cũng có thể tạo thành bạo động lớn, đột nhiên lại xảy ra biến cố lớn như vậy khiến cho lòng người bên trong Bách Linh Tông lúc này đều vô cùng bàng hoàng.

Bên trong Bách Linh Tông, có vô số kiến trúc, lớp kiến trúc bên ngoài đã bị phá huỷ khá nhiều, khắp nơi là một đống hỗn độn, bất quá kiến trúc ở bên trong thì không bị ảnh hưởng mấy.

Chương 1399: Lưu lại an bài (2)

Bên trong một đình viện u tĩnh, trong đại sảnh, lúc này Hổ Viêm Thiên Vương đang ngồi cùng Khấu Phi Yến.

– Vĩnh Cường, là ta hại ngươi rồi.

Khấu Phi Yến nhìn Hổ Viêm Thiên Vương, trong ánh mắt tràn ngập vẻ lo lắng.

– Phi Yến, là ta vô dụng mới đúng, năm đó nếu như không có ngươi thì ta đã không còn sống trên đời này được nữa rồi, ta từng thề, sau này không để cho bất kỳ ai khi dễ ngươi trước mặt ta, nhưng bây giờ ta lại không thể nào thực hiện được lời hứa đó.

Ánh mắt của Hổ Viêm Thiên Vương nhìn về phía Khấu Phi Yến, có chút thổn thức.

– Nếu như ta không liên thủ với Ma Tâm Cốc và Song Đao Môn đối phó với Phi Linh Môn thì cũng sẽ không khiến cho Bách Linh Tông rơi vào hoàn cảnh như vậy, ta có lỗi với sư phụ đã qua đời của mình, đã phá huỷ cả cơ đồ mấy trăm năm của Bách Linh Tông, lại liên luỵ luôn cả ngươi.

Khấu Phi Yến thở dài nói.

– Lục chưởng môn, vào đây đi.

Đúng lúc này, ánh mắt của Hổ Viêm Thiên Vương trầm xuống, nhìn chằm chằm về phía ngoài cửa.

– Hổ Viêm Thiên Vương quả là Hổ Viêm Thiên Vương, xem ra, ta không thể nào chạy thoát khỏi dò xét của các hạ được.

Lục Lâm Thiên cười khẽ một tiếng rồi lập tức đẩy cửa phòng tiến vào, đi vào bên trong sảnh, nhìn hai người Hổ Viêm Thiên Vương và Khấu Phi Yến, nói:

– Quấy rầy hai vị, xin thứ lỗi.

– Lục chưởng môn, ngươi tới đây một mình, chẳng lẽ không sợ ta sẽ đối phó với ngươi hay sao, đừng quên là ta muốn đối phó với ngươi chỉ là chuyện nhỏ mà thôi.

Ánh mắt của Hổ Viêm Thiên Vương trầm xuống, nhìn chằm chằm về phía Lục Lâm Thiên.

– Thật sao, nếu như ta không tin Hổ Viêm Thiên Vương thì cũng sẽ không tới đây một mình rồi, lại nói, các ngươi cũng đã gia nhập Phi Linh Môn rồi, chẳng lẽ ta còn phải đề phòng người một nhà hay sao.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, trên mặt lộ ra ý cười, thực tế thì trong lòng của Lục Lâm Thiên lúc này lại không nghĩ như vậy, không đề phòng Hổ Viêm Thiên Vương mới là lạ, tuy rằng mình không thể làm gì Hổ Viêm Thiên Vương, nhưng Hổ Viêm Thiên Vương này muốn đối phó với mình thì cũng không thể làm gì được, đặc biệt là trong thời gian ngắn thì lại càng không thể nào, nếu như không có kahr năng tự bảo vệ chính mình thì sao hắn dám mạo hiểm như vậy cơ chứ.

– Ha ha.

Ánh mắt của Hổ Viêm Thiên Vương vừa trầm xuống lập tức loé lên, cười ha hả, nói:

– Không biết Lục chưởng môn có chuyện gì cần phân phó?

– Chì là muốn tới gặp hai vị mà thôi.

Lục Lâm Thiên đáp lwoif, cũng không đợi hai người kia nói gì, trực tiếp ngồi xuống một bên.

– Lục chưởng môn, lão thân cầu ngươi một việc có được không.

Khấu Phi Yến nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói, mặc dù tướng mạo bình thường, sắc mặt lúc nào cũng giống như có người nợ tiền nàng ta vậy, nhưng lúc này khi nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt lại đầy vẻ khẩn cầu.

– Khấu tông chủ cứ nói.

Lục Lâm Thiên nói:

– Nếu như có thể làm được thì ta nhất định sẽ làm.

– Xin Lục chưởng môn hãy đối xử tử tế với đệ tử của Bách Linh Tông.

Khấu Phi Yến nói.

Lục Lâm Thiên thoáng kinh ngạc, Khấu Phi Yến lúc này vẫn còn lo lắng cho đệ tử trong môn, tông chủ thế này đúng là hiếm thấy.

– Ta đã nói rồi, đệ tử cũ của Bách Linh Tông, chỉ cần quy hàng, không hai lòng, ta cam đoan sẽ không đối phó với bất kỳ người nào, những chuyện khác, ta không thể nào cam đoan được.

Lục Lâm Thiên nói.

– Có những lời này của Lục chưởng môn là đủ rồi.

Khấu Phi Yến nói.

– Lục chưởng môn, lão phu cũng có chuyện muons cầu ngươi.

Hổ Viêm Thiên Vương nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Hổ Viêm Thiên Vương quá lời rồi, xin cứ nói.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Ta đã gia nhập Phi Linh Môn rồi, nhất định sẽ không đổi ý, chỉ là kính mong Lục chưởng môn có thể thả cho Phi Yến rời đi, Phi Linh Môn đừng nên khó xử nàng.

Hổ Viêm Thiên Vương nói.

– Vĩnh Cường, ta không đii.

Khấu Phi Yến nhìn Hổ Viêm Thiên Vương, lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

– Lục chưởng môn, có thể cho lão thân gia nhập Phi Linh Môn luôn hay không.

– Phi Yến, ngươi cần gì phải nư vậy.

Hổ Viêm Thiên Vương nhìn Khấu Phi Yến, thở dài nói.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người bọn họ, cũng đã mấy chục tuổi đầu rồi, có lẽ tuổi thật không chỉ vài chục như vậy, bất quá cảm tình của họ thật sự không phải tốt bình thường đâu, có thể như thế quả thực rất đáng quý.

– Khấu tông chủ, nếu như ngươi muốn gia nhập Phi Linh Môn của ta thì cũng phải uống độc đan mới được.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, móc ra một viên độc đan.

– Phi Yến, ngươi không cần phải…

Hổ Viêm Thiên Vương còn chưa dứt lời thì Khấu Phi Yến đã cầm lấy viên độc đan trong tay Lục Lâm Thiên nuốt thẳng xuống, cười khổ nói:

– Vĩnh Cường, ngươi ngay cả Nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang mà cũng không thèm gia nhập, lại vì ta mà gia nhập Phi Linh Môn, ta đã từng nói sẽ mãi mãi ở cạnh ngươi, uống độc đan này thì đã sao, chỉ cần có thể mãi mãi ở cạnh ngươi là đủ, dù sao đi nữa thì hiện tại đã không còn gì để vướng bận, chỉ có thể ở bên ngươi mà thôi.

– Phi Yến, ngươi thật là khờ.

Hổ Viêm Thiên Vương nói với vẻ bất đắc dĩ.

Lục Lâm Thiên nghe những lời mà hai người bọn họ nói, mới đầu có lẽ còn cảm thấy hơi buồn nôn một chút, nhưng hiện tại lại thấy có chút cảm động, hai người này đều vì đối phương mà uống độc đan, bị người ta khống chế cũng không màng, đủ thấy cảm tình của bọn họ rất sâu, người bình thường há có thể làm được như vậy.

Nhìn về phía Khấu Phi Yến, Lục Lâm Thiên cảm thấy có chút do dự, hai người này cũng không tiện an bài, giữ lại đương nhiên là không yên lòng rồi, nhưng nếu như bỏ qua bọn họ thì sẽ là tổn thất rất lớn, khó tránh khỏi sẽ khiến cho lòng người của Bách Linh Tông bàng hoàng, huống hồ gì với tu vi của Hổ Viêm Thiên Vương thì nếu như bỏ qua thì thật là không nỡ, Phi Linh Môn đúng lúc đang cần người, linh vương vũ vương bình thường đã có vài người, nhưng không có linh vương và vũ vương cao giai thì đúng là không được, đê giai vũ vương linh vương có nhiều hơn nữa mà không có cao giai linh vương vũ vương thì cũng khó mà chấn nhiếp kẻ khác được.

– Khấu tông chủ hiện tại cũng đã gia nhập Phi Linh Môn ta thì đều là người một nhà cả rồi.

Sau một lúc do dự, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn chăm chú vào Khấu Phi Yến, nói:

– Phi Linh Môn hiện tại vẫn còn khuyết thiếu một vị trí phó chưởng môn, Khấu Phi Yến vốn là người đứng đầu một tông, vậy không biết có thể đảm nhiệm vị trí phó chưởng môn của Phi Linh Môn có được hay không?

Lục Lâm Thiên vừa nói xong thì cả Khấu Phi Yến lẫn Hổ Viêm Thiên Vương đều mang theo vẻ kinh ngạc nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, đặc biệt chính là Khấu Phi Yến, sắc mặt vô cùng kinh ngạc và hoảng sợ, phó chưởng môn của Phi Linh Môn, địa vị cao như vậy, mình thân lại là kẻ đầu hàng, cư nhiên lại được mời ngồi vào vị trí phó chưởng môn của Phi Linh Môn.

Chương 1400: Vị trí phó chưởng môn

Lấy thực lực của Phi Linh Môn hiện tại, thì đảm nhiệm chức vụ phó chưởng môn rõ ràng chứng tỏ hắn cực kỳ coi trọng mình, sau một lát, Khấu Phi Yến mới nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

– Lục chưởng môn, lão thân không có nghe lầm đấy chứ.

– Chẳng lẽ Khấu tông chủ không muốn sao, ta thật sự rất có thành ý.

Lục Lâm Thiên đáp, để cho Khấu Phi Yến đảm nhiệm chức vụ phó chưởng môn của Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên cũng đã nghĩ qua rất kỹ rồi, nếu như muốn Hổ Viêm Thiên Vương cam tâm để mình sở dụng thì chỉ có thể uy bi lợi dụ và cố gắng lôi kéo, chỉ là Hổ Viêm Thiên Vương này tuyệt đối không phải kẻ tham sống sợ chết, uy bi không cách nào được rồi, cho nên chỉ có thể lợi dụ và lôi kéo mà thôi.

Ý của Lục Lâm Thiên vốn là muốn để cho Hổ Viêm Thiên Vương đảm nhiệm chức vị phó chưởng môn của Phi Linh Môn, chỉ là Hổ Viêm Thiên Vương rất ít khi lộ mặt ở Bách Linh Tông, luôn là do Khấu Phi Yến đảm nhiệm chức vị tông chủ của Bách Linh Tông, thậm chí ngay cả chức phó tông chủ hay trưởng lão của Bách Linh Tông hắn cũng không có, phỏng chừng người này căn bản không quan tâm tới đám hư danh đó, nhưng làm người luôn có điểm dễ mềm lòng, điểm yếu của Hổ Viêm Thiên Vương này quả thật chính là Khấu Phi Yến, vì Khấu Phi Yến hắn có thể liều mình, vậy cũng chỉ có thể ra tay từ chỗ Khấu Phi Yến mà thôi, để cho Khấu Phi Yến uống độc đan, quả thực chẳng khác nào khiến cho Hổ Viêm Thiên Vương cố kỵ, để cho Khấu Phi Yến đảm nhiệm chức vụ phó chưởng môn của Phi Linh Môn, ngoại trừ việc có cơ hội khiến cho Khấu Phi Yến thật lòng thật dạ quy thuận Phi Linh Môn, cũng là khiến cho Hổ Viêm Thiên Vương thật lòng vì mình sở dụng, về phần chức phó chưởng môn của Khấu Phi Yến, trước mắt cũng chỉ là một danh hào mà thôi, cái hư danh này cũng không gây ảnh hưởng gì lớn tới Phi Linh Môn.

– Lão thân chỉ là kẻ bại binh, Lục chưởng môn để cho ta đảm nhiệm chức vụ phó chưởng môn của Phi Linh Môn e rằng khó mà được.

Khấu Phi Yến nói, nàng cũng không phải người ngu, thân là tông chủ của Bách Linh Tông, tâm trí cũng không phải người bình thường có thể so sánh được, đương nhiên biết rõ nguyên nhân ẩn bên trong, nếu không có phu quân thì sợ là vị trí phó chưởng môn Phi Linh Môn này chẳng tới lượt mình đâu.

– Khấu tông chủ vốn là người đứng đầu một tông, đảm nhiện vị trí phó tông chủ của Phi Linh Môn đương nhiên là dư sức rồi.

Lục Lâm Thiên nói xong, ngoại trừ lấy vị trí phó chưởng môn Phi Linh Môn ra để lôi kéo cả Hổ Viêm Thiên Vương và Khấu Phi Yến ra, Lục Lâm Thiên cũng từng nghĩ, nếu như Khấu Phi Yến thật lòng gia nhập Phi Linh Môn thì quả thực chẳng khác nào Hổ Viêm Thiên Vương thực lòng gia nhập Phi Linh Môn cả, đồng thời, Khấu Phi Yến này cũng không phải nhân vật tầm thường, có thể ngồi lên vị trí tông chủ của Bách Linh Tông, đủ thấy nàng ta cũng có thủ đoạn riêng của mình, có Khấu Phi Yến ở Phi Linh Môn thì đám bộ hạ cũ của Bách Linh Tông cũng có thể dễ dàng thu phục và khống chế trong thời gian nhanh nhất, có thể hoàn toàn khống chế toàn bộ Bách Linh Tông, kẻ nào cũng đừng hòng tới đây đu.c nước béo cò.

– Lão thân xin đa tạ Lục chưởng môn, chức phó chưởng môn của Phi Linh Môn này, lão thân nguyện ý thử xem sao.

Khấu Phi Yến do dự một chút liền nói với Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt đang nhìn về phía Lục Lâm Thiên lúc này đã có chút khác hẳn.

Hổ Viêm Thiên Vương thì không nói gì, nhưng ánh mắt cũng đã khác đi, trong lòng của hắn đương nhiên biết rõ, tất cả những chuyện này sợ là đều liên quan tới mình, Lục Lâm Thiên này rõ ràng là đang muốn nịnh nọt mình, bất quá chỉ cần không để cho Phi Yến chịu uỷ khuất, còn ngồi lên ghế phó chưởng môn của Phi Linh Môn. Hắn cũng đã cảm thấy hài lòng lắm rồi.

– Trương tiền bối, vậy ngươi đảm nhiệm chức cung phụng của Phi

Linh Môn có được hay không.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía Hổ Viêm Thiên Vương, từ chỗ Đông Vô Mệnh hắn đã biết được, Hổ Viêm Thiên Vương này vốn tên là Trương Vĩnh Cường, bởi vì có một con hoả hệ yêu thú là phi viêm yêu hổ, cho nên mới được người đời gọi là Hổ Viêm Thiên Vương.

– Lục chưởng môn cứ gọi ta là Hổ Viêm là được rồi, vị trí cung phụng này xem như thôi đi, lão phu vốn không để ý hư danh, đã đáp ứng gia nhập Phi Linh Môn thì sau này những chuyện có thể làm được, ta tuyệt đối không chối từ.

Hổ Viêm Thiên Vương nói, chuyện này cũng là mượn cơ hội đáp lễ Lục Lâm Thiên, Phi Linh Môn có thể đối xử tử tế với Khấu Phi Yến thì hắn có thể dốc sức vì Phi Linh Môn.

– Tiền bối không quan tâm, nhưng tiền bối ở Phi Linh Môn, cũng không thể không có thân phận gì được, sau này tiền bối sẽ là cung phụng của Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lời Hổ Viêm Thiên Vương nói, Lục Lâm Thiên sao có thể không hiểu được cơ chứ, hai người bọn họ đều đã uống độc đan, nhưng lại đạt được thứ tốt hơn, hai bút cùng vẽ, cho dù hiện tại không họ không thật lòng tâm phục khẩu phục, nhưng cũng sẽ không lâm trận bỏ chạy, hai người này đều có thứ cố kỵ cả.

Đảo mắt một vòng, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục nói:

– Hai vị thật tâm muốn gia nhập Phi Linh Môn, ta rất cảm kích hai vị, mặc dù thủ đoạn ta dùng không được quang minh lỗi lạc cho lắm, nhưng chút thủ đoạn ấy ở cổ vực này cũng chẳng là gì cả, có thể khiến cho hai vị trợ giúp Phi Linh Môn thì quả thực sẽ khiến cho thực lực của Phi Linh Môn ta tăng lên rất nhiều, những gì tiểu tử đã làm, chính là mong hai vị có thể thật tâm gia nhập Phi Linh Môn của ta, tax in hứa, mười năm sau hai vị sẽ là người tự do, muốn đi hay ở, ta nhất định sẽ không ngăn cản, nếu như lúc đó hai vị không còn muốn ở lại Phi Linh Môn nữa thì đại khái có thể tự nhiên ra đi, ta chỉ cần hai vị giúp mười năm mà thôi, ta tin khoảng thời gian này đối với hai vị cũng không phải quá dài.

Lục Lâm Thiên nói xong, đưa mắt nhìn về phía Hổ Viêm Thiên Vương và Khấu Phi Yến, không hề giấu diếm gì, Lục Lâm Thiên cứ thế nói trắng ra, lấy tâm tư của hai người này thì bọn họ chắc chắn hiểu hết, cứ nói thẳng ra thì có lẽ sẽ tốt hơn.

Lục Lâm Thiên nói thẳng ra thế này khiến cho sắc mặt của cả Hổ Viêm Thiên Vương lẫn Khấu Phi Yến đều biến đổi, một lát sau Hổ Viêm Thiên Vương mới thu hồi sắc mặt, nói:

– Lục chưởng môn đã nói như vậy thì lão phu cũng không nói nhiều nữa, lão phu cũng là kẻ nói là giữ lời, trong vòng mười năm, lão phu cam nguyện nghe lời.

– Lời Lục chưởng môn đã nói, lão thân sẽ ghi tạc trong lòng, trong vòng mười năm, lão thân cam đoan, những vấn đề mà Lục chưởng môn lo lắng, tuyệt đối sẽ không xuất hiện đâu.

Khấu Phi Yến nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hy vọng tất cả những gì mình làm có thể có ích, nếu như vô dụng thì tới lúc đó mình cũng chỉ có thể bỏ qua mà thôi.

Rời khỏi đình viện, Lục Lâm Thiên tới tìm Thanh Hoả Lão Quỷ dò xét một lượt ở trong Bách Linh Tông, cả Bách Linh Tông hiện tại đều nằm trong tầm khống chế.

Chương 1401: Lại thêm lưỡng vương (1)

Sau khi dặn dò td vài câu, Lục Lâm Thiên lại triệu tập chúng cường giả của Phi Linh Môn lần nữa, sau khi nói rõ chuyện giao chức vị phó chưởng môn của Phi Linh Môn cho Khấu Phi Yến xong, mọi người cũng không có ai phản đối, phó chưởng môn của Phi Linh Môn nói thì dễ nghe, nhưng trước mắt sợ là cũng chỉ là một hư danh mà thôi, mà luận địa vị thì một vị trí phó chưởng môn thật ra cũng không khác cung phụng là mấy.

Sau khi mọi người thương nghị qua vài việc, khoảng thời gian ngắn sắp tới sẽ ở lại Bách Linh Tông để chờ người của Phi Linh Môn tới, đám người Thanh Hoả Lão Quỷ cũng đã sớm sắp xếp xong xuôi mọi người cho người của Phi Linh Môn rồi, Lục Lâm Thiên cũng lập tức trở về đình viện của mình.

Trong phòng, ánh mắt của Lục Lâm Thiên đang nhìn chằm chằm vào An Cát Tú Na đang bị cấm chế của Song Đao Môn và một vị nhất trọng vũ vương khác, Lục Lâm Thiên đoán chừng sau khi thôn phệ hai người này thì thực lực của mình có thể sẽ tăng tới khoảng nhị trọng vũ vương trung kỳ.

An Cát Tú Na bị cấm chế, chỉ có tròng mắt là có thể chuyển động được, trên gương mặt vô cùng phong vận kia, ánh mắt lúc này đang nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, giống như muốn nói gì đó.

Lục Lâm Thiên hơi nhíu mày, kết xuất thủ ấn, mấy đạo chỉ ấn rơi xuống, giải trừ một chút cấm chế trên người An Cát Tú Na, đủ để cho nàng ta nói chuyện:

– An Cát chưởng môn có lời gì muốn nói sao?

Luôn bị cấm chế khiến giọng nói có chút khan khan, mãi một lúc sau An Cát Tú Na mới lên tiếng:

– Lục chưởng môn, ta cũng không muốn chết, ta nguyện ý gia nhập Phi Linh Môn, không biết có thể giữ lại được cái mạng này hay

không.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên hơi loé lên, nhìn An Cát Tú Na một lúc mới nói:

– An Cát chưởng môn, ngươi gia nhập Phi Linh Môn thế này có phải là hơi muộn rồi hay không, lại nói, thực lực của ngươi mà gia nhập Phi Linh Môn thì nói thật là ta cũng không coi trọng mấy.

An Cát Tú Na biến sắc, giống như thật không ngờ tới vậy, mình tự động đầu hàng nhưng lại bị tên Lục Lâm Thiên này xem chẳng ra gì, nói:

– Lục chưởng môn, ta sẽ nói cho ngươi biết một chuyện, bằng không thì Phi Linh Môn của ngươi bị người ta lén lút hãm hại cũng còn không biết.

– Thật vậy sao.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nói:

– Ngươi nói cũng rất đúng, hai năm qua Ma Tâm Cốc, Song Đao Môn, và Bách Linh Tông nhằm vào Phi Linh Môn như vậy đều là do có người âm thầm sai khiến, nếu như ta đoán không nhầm thì đứng sau sai khiếm Ma Tâm Cốc chính là Lan Lăng Sơn Trang, sai khiến Song Đao Môn của ngươi chính là Hắc Sát Giáo, về phần Bách Linh Tông thì hẳn chính là Hoá Vũ Tông rồi, ta nói có đúng không?

Lời vừa dứt thì Lục Lâm Thiên tựa tiếu phi tiếu nhìn qua An Cát Tú Na, hết thảy những thứ này, khi thôn phệ nhị trọng vũ vương kia của Song Đao Môn, Lục Lâm Thiên đã thi triển sưu linh thuật nên đã sớm điều tra rõ ràng hết cả rồi, sau đó, trong cái nhìn đầy vẻ kinh ngạc của An Cát Tú Na, Lục Lâm Thiên nói tiếp:

– Thậm chí ta còn biết rõ, Song Đao Môn của ngươi đã sớm sợ Phi Linh Môn ta trả thù cho nên đã chuyển hết phần lớn tài phú, đan dược, vũ kỹ đến chôn ở bên trong một hạp cốc vô danh, còn không quên bố trí trận pháp, muốn đợi sau này Song Đao Môn có diệt môn thì cũng có thể đông sơn tái khởi, chỉ là đám bảo tàng đó hiện tại phỏng chừng cũng đã rơi vào trong tay của Phi Linh Môn ta rồi.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy thì An Cát Tú Na đang im lặng cũng trở nên biến sắc, tất cả những điều này đều là cơ mật, đặc biệt là bảo tàng của Song Đao Môn, người ngoài căn bản không thể nào biết được.

An Cát Tú Na vô cùng kinh ngạc nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, nói:

– Ngươi an bài gian tế trong Song Đao Môn của ta?

– Việc bảo tàng của Song Đao Môn, ngay cả trưởng lão bình thường cũng không được biết, đệ tử chôn dấu bảo tàng sau cùng đều bị các ngươi giết chết hết, cho dù ta có an bài gian tế ở Song Đao Môn của các ngươi thì cũng không thể nào biết được chuyện này.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói.

Sắc mặt của An Cát Tú Na đầy vẻ kinh hãi, ngay cả chuyện bảo tàng mà đối phương cũng có thể biết rõ tới như vậy, chuyện này đúng là không thể nào tin nổi.

– Hoá ra Lục chưởng môn đã biết hết mọi thứ rồi, ngươi cứ giết ta đi, ta thua rồi, thua triệt để rồi.

An Cát Tú Na khẽ thở dài, đưa mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Khoé miệng của Lục Lâm Thiên hơi nhếch lên lộ ra ý cười, An Cát Tú Na này chủ động đầu hàng, thực lực tam hệ vũ vương đã gần tới hậu kỳ, xem như cũng không tệ, đặc biệt là lĩnh ngộ ở hoả chúc tính lại rất không tệ, vốn không có ý định lưu lại người này, miễn cho lưu lại hậu hoạn cho Song Đao Môn, nhưng hiện tại Bách Linh Tông cũng đã dàn xếp xong rồi, có giữ người này lại cũng không thành vấn đề gì, thêm một vị vũ vương gia nhập Phi Linh Môn, mình cũng không phải thật sự không cần, số lượng cường giả vũ vương mới thật sự là thứ bảo chứng cho thực lực trong môn.

– An Cát chưởng môn, gia nhập Phi Linh Môn của ta thì ngươi phải uống độc đan, nếu như ngươi phản bội thì ngươi sẽ chịu cảnh sống không bằng chết, tự ngươi nghĩ cho kỹ đi.

Lục Lâm Thiên giải khai toàn bộ cấm chế trên người An Cát Tú Na, đưa một viên độc đan tới trước mặt An Cát Tú Na.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, An Cát Tú Na không chút do dự, trên gương mặt vô cùng phong vận kia lộ ra vẻ vui mừng, lập tức cầm lấy viên độc đan do Lục Lâm Thiên đưa rồi uống vào, hành lễ nói:

– Tham kiến chưởng môn.

Lục Lâm Thiên thản nhiên cười một cái, cũng đành chịu thôi, vốn vừa định thôn phệ An Cát Tú Na này thì bây giờ không thể nào An Cát Tú Na được nữa, bất quá An Cát Tú Na này gia nhập Phi Linh Môn, cũng coi như thu hoạch ngoài ý muốn, nhưng muốn để thực lực đột phá thì sẽ bị trì hoãn lại rồi.

Bên cạnh An Cát Tú Na còn có một cái nhất trọng vũ vương, mặc dù hắn bị cấm chế nhưng nhìn thấy chưởng môn cũng đã đầu hàng như vậy, ánh mắt cũng lập tức mang theo vẻ khẩn cầu nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Chưởng môn, ngươi cũng tha cho Uông trưởng lão đi.

An Cát Tú Na nói với Lục Lâm Thiên.

– Aiz…

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, sau một lát, vị nhất trọng vũ vương kia cũng đã nuốt độc đan.

Lại thêm hai cái vũ vương gia nhập Phi Linh Môn. Trong lòng của Lục Lâm Thiên cũng có chút vui mừng, khoảng thời gian này, thực lực của Phi Linh Môn coi như tăng lên khá nhiều.

Sau khi giao hai người này cho mấy người Thanh Hoả Lão Quỷ và Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử xong, Lục Lâm Thiên liền dặn dò mọi người là mình cần phải bế quan vài ngày, nếu như đội nhân mã của Phi Linh Môn tới thì hãy thông báo cho mình.

Từ trong miệng Khấu Phi Yến, Lục Lâm Thiên đi vào bên trong một mật thất của Bách Linh Tông, để cho Hắc Hùng và Huyết Mị hộ pháp, Lục Lâm Thiên thì đi vào bên trong mật thất bế quan, còn Lục Tâm Đồng tạm thời không có gì để làm nên cũng quyết định bế quan một thời gian ngắn, đợi đội nhân mã của Phi Linh Môn tới.

Chương 1402: Lại thêm lưỡng vương (2)

Bên trong mật thất, Lục Lâm Thiên lấy ba cỗ thi thể ra, quét mắt nhìn một cái cũng cảm thấy có chút tiếc nuối, ba bộ thi thể này, ngoại trừ thân thể của vị thất trọng vũ suất của Song Đao Môn kia thì còn có một cỗ thi thể vũ suất và một cỗ là lục trọng vũ suất, ba cỗ thi thể này đều là thi thể cả rồi, sau khi luyện chế thành khôi lỗi thì thực lực sẽ không còn như lúc đầu nữa, bất quá đều là khôi lỗi lục cấp cả, cũng coi như không lãng phí, thực lực của mình bây giờ, nếu muốn luyện chế khôi lỗi lục cấp thì chắc là sẽ không khó khăn gì mấy.

Nhìn ba cụ thi thể trên mặt đất, Lục Lâm Thiên lập tức móc hoả long đỉnh trong trữ vật giới chỉ ra.

– Luyện chế.

Thủ ấn vừa khởi, Lục Lâm Thiên cũng lấy ra không ít tài liệu từ trên người, những thứ này đều là tài liệu cần phải có để luyện chế khôi lỗi, luyện chế khôi lỗi cần không ít tài liệu phụ trợ.

Sau khi đã chuẩn bị xong mọi thứ thì lập tức rót linh lực vào bên trong hoả long đỉnh, một ngọn hoả diễm nóng rực bắt đầu gào thét mà dậy, cũng cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên đã bỏ không ít tài liệu vào bên trong hoả long đỉnh, bắt đầu từ từ luyện hoá, loại luyện hoá này đối với Lục Lâm Thiên bây giờ đã không cần quá nhiều kỹ thuật nữa, chỉ cần tốn thời gian là đủ.

Thời gian cả một ngày, Lục Lâm Thiên đã hoàn toàn luyện hoá hết tất cả các tài liệu phụ trợ, bên trong hoả long đỉnh có từng đoàn từng đoàn dung dịch tinh thuần đang trôi bập bềnh như nham thạch nóng chảy, một khi những dung dịch này đọng lại thì, sẽ còn kiên cố hơn cả tinh cương, là tài liệu luyện khí tốt nhất để luyện hoá.

Đây chỉ mới là bước đầu tiên, nhìn từng đoàn từng đoàn dung dịch này, Lục Lâm Thiên biến đổi thủ ấn, một đạo quang mang trực tiếp bao vây lấy ba cỗ thi thể trên mặt đất, đồng thời quăng vào bên trong hoả long đỉnh, luyện chế lục cấp khôi lỗi mà thôi, Lục Lâm Thiên tính toán một lần luyện chế ra ba cụ khôi lỗi, coi như đỡ tốn thời gian.

– Xuy xuy!

Ba cỗ thi thể này vừa tiến vào bên trong hoả long đỉnh thì quần áo trên người lập tức hoá thành tro tàn, lớp da bên ngoài ở trong hoả diễm nóng rực thế này cũng lập tức phát ra tiếng xèo xèo, một dòng huyết tương bắt đầu chảy ra không ngừng, cuối cùng bị nhiệt độ cao biến thành sương trắng bay lơ lửng trên đỉnh hoả long đỉnh.

Lục Lâm Thiên vô cùng chăm chú khống chế hoả long đỉnh, hiện tại không thể có chút chủ quan nào, theo luyện chế, thân thể kia gần như biến thành huyết nhục mơ hồ, một dòng máu tươi chảy ra, hoá thành sương mù bên trong hoả diễm, cũng không khó để nhìn ra, sau khi luyện hoá loại bỏ tạp chất thì ba cỗ thi thể này cũng dần trở nên mạnh hơn, gân cốt cơ thể đều có phản ứng co rút, giống như đang có thêm lực lượng đang ngưng tụ, chờ đợi bộc phát vậy.

Cứ luyện chế như vậy, tốn mất trọn hai ngày, bất quá lấy thực lực của Lục Lâm Thiên lúc này thì luyện chế lục cấp khôi lỗi cũng không hao tổn quá nhiều, nhưng cũng không phải ít, sắc mặt dần dần cũng cơ chút tái nhợt.

Ba cỗ thi thể lúc này cũng đã thành một màu đen sẫm, trên thân thể có một tầng màng thịt mỏng bao vây, cường độ thân thể đã mạnh hơn gấp mấy lần, gân cốt cơ thể đều đã trải qua luyện chế tuyệt đối.

– Bước cuối cùng rồi.

Lục Lâm Thiên cảm thấy hơi thoả mãn, thủ ấn trong tay biến hoá, bên trong mi tâm có một đạo năng lượng vô hình bắn ra dữ dội, lập tức tiến vào bên trong mi tâm của của ba cỗ thi thể bên trong hoả long đỉnh, bình thần tĩnh khí, một đạo linh hồn lực tuôn ra ồ ạt, hoá thành ba phần, lập tức chui vào bên trong não hải của ba cỗ thi thể kia.

Theo từng đạo thủ ấn quỷ dị của Lục Lâm Thiên kết xuất, linh hồn lực nháy mắt liền dung nhập vào bên trong, cuối cùng đánh sâu vào bên trong não hải của ba cỗ thi thể này.

– Khôi lỗi bí thuật, ngưng tụ lại cho ta.

Lúc này, theo thủ ấn của Lục Lâm Thiên biến hoá, chỉ thấy dung dịch bên trong hoả long đỉnh sôi trào lên, lập tức tưới thẳng lên ba cỗ thi thể này.

– Xèo xèo…

Dung dịch nóng hổi xối lên trên ba cỗ thi thể liền phát ra dị tượng khá lạ, nhiệt độ vốn đang nóng rực nay lại tiếp tục dâng cao hơn nữa, bên trên thân thể, từ đầu tới chân bị một mảnh dung dịch nóng cháy bao vây, đám dung dịch vày phủ lên bên trên cơ thể, nháy mắt liền có từng đạo lưu quang quỷ dị vô cùng chói mắt bắn ra.

Từng đạo thủ ấn của Lục Lâm Thiên hoá thành từng đạo quang mang thần dị đánh vào bên trong ba cỗ thi thể này, có những quang mang thần dị huyền ảo này đánh vào, trong đôi mắt vốn đang trống rỗng của ba cỗ thi thể nháy mắt liền dần lộ ra ánh mắt băng lãnh trắng bệch, một loại hàn ý khiến cho người ta cảm thấy lạnh lẽo lan ra, theo dung dịch rót xuống thì mấy cổ thân thể này cũng biến thành một mảnh, xanh đen, lại mang theo vẻ sáng bóng lạnh lẽo như kim loại.

– Tụ lại cho ta.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, một đạo thủ ấn cuối cùng đánh ra, cũng cùng lúc đó, ba đạo lưu quang chói mắt khổng lồ cũng lập tức đánh vào ba cỗ thi thể đó.

– Vù vù…

Một cỗ khí tức quỷ dị bắt đầu lan ra từ bên trên ba cỗ thi thể này, khí tức thật lâu sau mới ổn định lại được, lúc này trên người của khôi lỗi có màu xanh đen, bên ngoài bóng loáng sáng bóng, toàn thân ẩn chứa một loại lực lượng như tạc đạn.

Sau một lát, ba cụ khôi lỗi màu xanh đen này nhảy tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, bên trong đôi mắt trống rỗng kia cũng mang theo từng sợi tinh quang, bất quá so với hoả nhân khôi lỗi thì có khác biệt rất rõ ràng, hoả nhân khôi lỗi có linh trí riêng của bản thân, còn có thể nói chuyện được, còn mấy cụ khôi lỗi này thì đều phải dựa vào tâm thần khống chế, cũng không thể nào nhớ được vũ kỹ khi còn sống được, so với khôi lỗi hoạt nhân thì kém xa.

Ba cụ khôi lỗi này, Lục Lâm Thiên đánh giá sơ qua, tuy rằng không phải quá mạnh, nhưng tuyệt đối cũng không kém, đây đều là lục giai khôi lỗi, là khôi lỗi do thân thể của thất trọng vũ suất luyện chế ra, thực lực khoảng chừng ngũ trọng vũ suất, khôi lỗi do bát trọng vũ suất luyện chế ra thì thực lực ở chừng lục trọng vũ suất, coi như không yếu chút nào, nếu đêm đi bán đấu giá thì cũng đủ gây ra oanh động.

Mà ở khôi lỗi thì ba cụ khôi lỗi mình lấy được ở Thần Kim Các, đệ tử của thần kim các ấy có thể dùng bốn cụ khôi lỗi liên hợp thành trận pháp khiến cho uy năng tăng lên nhiều lần, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy vô cùng cao hứng, khi nào có thời gian thì mình nhất định phải nghiên cứu một phen kỹ càng mới được.

Sau khi thu hồi ba cỗ khôi lỗi, Lục Lâm Thiên cũng thu hồi hoả long đỉnh, vài năm gần đây mình cũng rất ít khi luyện chế đan dược và khôi lỗi, sau này thì lại không đủ thời gian, mình cần phải thôn phệ để tăng cường tu vi, lại thêm bận rộn chuyện Phi Linh Môn, còn cần lĩnh ngộ chúc tính, không thiếu chuyện để làm cho nên gần như không có thời gian để luyện chế đan dược và khôi lỗi nữa, cũng may là mình không thiếu đan dược.

Chương 1403: Bí mật Thiên Thư (1)

Thu hồi Hỏa long đỉnh và ba cỗ khôi lỗi, Lục Lâm Thiên thử liên hệ với sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, nói cho sư phụ biết Long Dương Linh Quả hắn đã thu được, thế nhưng lại không thể liên hệ được. Có lẽ sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn của hắn đã ngủ say, linh hồn thể không thể lộ diện.

Khoanh chân ngồi xuống, Lục Lâm Thiên suy tư về một ít vấn đề. Từ tình huống hiện tại xem ra thực lực của hắn tuy rằng không tồi, thế nhưng vẫn thiếu. Trong lúc thi đấu bài danh thi triển Chu Tước Huyền Vũ quyết biến dị có thể đem uy năng tăng lên nhiều, ngang với vũ kỹ Địa cấp. Mà bản thân hắn đã có thể tu luyện thành công vũ kỹ Huyền cấp cao giai. Kế tiếp cũng nên tu luyện vũ kỹ Địa cấp. Chỉ là vũ kỹ Địa cấp trên người hắn cũng không có. Loại vũ kỹ đạt tới cấp bậc như Địa cấp không phải nơi nào cũng có. Coi như là cường giả Vũ Tôn bình thường cũng khó mà phục chế ra vũ kỹ Địa cấp.

– Vũ kỹ Địa cấp.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài. Vũ kỹ Huyền cấp cao giai trên người mình có không ít, cấp bậc cũng không thấp. Thế nhưng hiện tại đối với hắn mà nói, tu luyện vũ kỹ Huyền cấp cao giai đã không còn tác dụng quá lớn. Vũ kỹ Địa cấp mới là thứ hắn cần.

Vũ kỹ Địa cấp, Long Ảnh Tí mà hắn nhận được từ Lục gia chính là vũ kỹ Địa cấp trung giai. Muốn tu luyện không ít khó khăn. Còn phải tìm một đầu yêu thú long tộc thất giai mới được. Mà Long tộc đều là linh thú, bình thường rất khó tìm. Coi như là Thiên Độc Yêu Long cũng miễn cưỡng được coi là yêu thú long tộc. KHông tìm được yêu thú long tộc thất giai thì không có cách nào tu luyện. Nếu như có, có lẽ hiện tại hắn cũng có thể thử tu luyện một phen. Có lẽ sau khi tu luyện thành công, uy lực sẽ cực kỳ cường hãn.

Trong đầu Lục Lâm Thiên không ngừng suy tư. Nên kiếm vũ kỹ Địa cấp ở đâu, nội tình của Phi Linh môn vô cùng thiếu, không thể xuất ra được vũ kỹ Địa cấp. Mà lần này hắn dùng thủ đoạn sấm sét đối phó với Song Đao môn và Bách Linh tông, sợ rằng sẽ lập tức khiến cho Cổ Vực oanh động. Hiện tại hắn cũng không có cách nào chú ý tới Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang và Hắc Sát giáo. Bỏ lỡ cơ hội lần này sau đó muốn đối phó với Song Đao môn và Bách Linh tông sẽ bị đám sơn môn như Lan Lăng sơn trang nhúng tay vào.

Hiện tại nắm trong tay Song Đao môn và Bách Linh tông, có lẽ đám người Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu, Lộc Sơn lão nhân đã bắt đầu chỉnh lý địa bàn của Ma Tâm cốc. Lần này địa bàn của Phi Linh môn tăng lên nhiều, thực lực cũng mạnh hơn không ít. Chờ sau khi nắm chắc tất cả trong tay thực lực lại lần nữa tăng lên một tầm cao mới. Thế nhưng chuyện này cũng nửa buồn nửa vui. Thực lực Phi Linh môn tăng lên, có lẽ Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo tuyệt đối sẽ không để yên, nhất định sẽ nhằm vào Phi Linh môn. Sớm muộn gì hắn cũng phải xung đột với ba quái vật lớn này. Mà trong khoảng thời gian này nhất định phải mau chóng tăng cường thực lực của Phi Linh môn.

Nỗ lực kéo Hổ Viêm Thiên Vương vào Phi Linh môn đó chính là vì Lục Lâm Thiên suy nghĩ cho Phi Linh môn sau này. Hiện tại Phi Linh môn đang củng cố thực lực, kế tiếp Lục Lâm Thiên vô cùng chờ mong việc Nam thúc khôi phục thương thế. Chờ sau khi Nam thúc khôi phục, đến lúc đó Phi Linh môn lại có một con bài chưa lật lớn. Lục Thiếu Du suy đoán, thực lực Nam thúc một khi khôi phục chỉ sợ tuyệt đối là một siêu cấp cường giả. Từ trong miệng Nam thúc trước đây Lục Thiếu Du không khó đoán ra, thực lực thời toàn thịnh của Nam thúc ngay cả các lão quỷ của Vân Dương Tông cũng phải cố kỵ vài phần, đủ để thấy thực lực của Nam thúc. Mà sau khi Nam thúc khôi phục, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn của hắn cũng có thể khôi phục. Lục Thiếu Du hiểu rõ, Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong, khi trước đột phá Linh Đế không được mới ngã xuống. Nếu như sư phụ khôi phục, bằng vào thủ đoạn khôi lỗi, trận pháp, khống thủ của người, đến lúc đó Phi Linh môn cũng không sợ Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang.

Mà tất cả chuyện này cần thời gian. Lục Lâm Thiên trầm tư. Trên đại hội do Thiên Địa các tổ chức, Lăng Thanh Tuyền trực tiếp dùng tên Linh Vũ giới dự thi, sợ rằng Linh Vũ giới cũng sắp bắt đầu xuất hiện. Các thế lực lớn vẫn luôn đề phòng và suy đoán mục đích của

Linh Vũ giới, thực lực của Linh Vũ giới này cũng rất mạnh. Linh Vũ giới xuất thế. Có lẽ Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông còn có Hắc Sát giáo cũng phải chú ý tới Linh Vũ giới. Điều này quả thực đối với Phi Linh môn có chỗ tốt không nhỏ. Chí ít ba sơn môn như Lan Lăng sơn trang có thể giúp cho Phi Linh môn tranh thủ không ít thời gian.

Mà đối với Linh Vũ giới này Lục Lâm Thiên cũng có chút lo lắng. Linh Vũ giới đã biết chuyện Vô Tự Thiên Thư lại không thể lên Vân Dương Tông tìm phụ thân, nhất định bọn chúng sẽ đến tìm hắn. Nếu như Linh Vũ giới chính thức xuất thế, khi đó hắn sẽ vô cùng nguy hiểm.

– Thực lực a.

Suy xét kỹ mọi chuyện, Lục Lâm Thiên cũng nhận ra đây chính là vấn đề thực lực

Sưu.

Thủ ấn được kết, trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện hai bản VÔ Tư Thiên Thư.

– Lẽ nào thu thập đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư là thực sự có thể biết được bí mật phá toái hư không sao?

Nhìn hai bản Vô Tự Thiên Thư trong tay, sau khi do dự một lát Lục Lâm Thiên đem chân khí rót vào. Chân khí tiến vào hai bản Vô TỰ THiên Thư, trong nháy mắt trên bề mặt hai bản Vô Tự Thiên Thư vặn vẹo, xuất hiện một ít bí văn giống nhau. Mà trong đám bí văn này có một chữ “Linh” vô cùng rõ ràng.

Mà trên khối ngọc giản thứ hai cũng xuất hiện một chữ “Thiên”, bên ngoài cũng xuất hiện khí tức giống như ngọc giản thứ nhất như đúc. Thế nhưng cỗ khí tức này dường như lại có chút khác biệt.

Nhìn hai khối ngọc giản này, khí tức mênh mông kia so với trước đây còn đậm đặc hơn không ít. Chỉ là sau một lát hai cỗ khí tức chợt lóe lên rồi biến mất không còn tung tích.

– Thứ này rốt cuộc có bí mật gì?

Lục Lâm Thiên không ngừng phỏng đoán. Trong Vô Tự Thiên Thư này nhất định là có bí mật gì đó mới khiến cho hai bản Vô Tự Thiên Thư này vô cùng đáng giá. Hai bản Vô Tự Thiên Thư này trơn nhẵn như ngọc, căn bản không nhìn ra được gì. Cho dù dùng linh hồn lực cũng vô pháp phát hiện ra thứ gì khác thường.

– Nhất định là có chút bí mật.

Lục Lâm Thiên dường như đã mơ hồ cảm nhận ra gì đó. Đây là một loại cảm giác không thể nói rõ. Lục Lâm Thiên tin tưởng trực giác của mình khiến cho hắn lập tức chăm chú nhìn vào hai khối ngọc giản. Tỉ mỉ quan sát, thời gian chậm rãi trôi qua. Đã trải qua một ngày một đêm Lục Thiếu Du vẫn không phát hiện ra điều gì. Khi ba ngày trôi qua kết quả vẫn như vậy khiến cho Lục Thiếu Du mất lòng tin, đang suy nghĩ có nên bỏ qua hay không. Coi như là có bí mật thì dùng trình tự của hắn hiện tại cũng không thể nào nhìn ra được.

Chương 1404: Bí mật Thiên Thư (2)

Do dự một lát, Lục Lâm Thiên cũng có chút lo lắng, tiếp tục si ngốc nhìn vào hai khối Vô Tự Thiên Thư. Khi con mắt nhìn vào chữ "Linh" trên Vô Tự Thiên Thư, trong lúc bất tri bất giác Lục Lâm Thiên có chút buông lỏng, bản thân đột nhiên tiến vào một loại trạng thái không rõ. Ánh mắt nhìn hai khối Vô Tự Thiên Thư lúc này đã trở nên vô thần. Hai mắt mở to thế nhưng lại giống ngủ. Ngay cả khí tức trên người cũng bình ổn trở lại, khí tức tiêu thất, ngay cả một chút ba động cũng không có. Nếu như không phải còn hô hấp thì chỉ sợ khi người khác nhìn thấy nhất định sẽ tưởng rằng Lục Thiếu Du là người chết.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên bất tri bất giác tiến vào trong một trạng thái kỳ diệu. Nơi này vô cùng quỷ dị, một mảnh hư vô, ảm đạm, phảng phất giống như là lúc sơ khai của thiên địa. Ở nơi này không có vạn vật, không có bất luận thứ gì. Lục Lâm Thiên có cảm giác nơi này chỉ có bản thân hắn tồn tại.

Thời gian giống như cát chảy mà qua. Đảo mắt đã qua mười ngày. Lại thêm thời gian Lục Lâm Thiên luyện chế khôi lỗi và nghiên cứu hai bản Vô Tự Thiên THư, tổng cộng đã qua mười sáu ngày.

Ngoài Bách Linh tông, lúc này trên phía chân trời tĩnh lặng đột nhiên có tiếng cuồng phong rít gào. Hơn trăm đầu yêu thú phi hành nhanh chóng bay tới. Trên lưng yêu thú phi hành có mấy nghìn đệ tử Phi Linh môn. Trên lưng đầu yêu thú phi hành lục giai đi đầu có mấy đạo thân ảnh. Đó chính là đám người Lộc Sơn lão nhân, Lục Tiểu Bạch, Diệp Mỹ, Âu Dương Lãnh Tật, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Úc Khánh, Hoa Mãn Ngọc. Phía sau chính là đệ tử tinh anh của Vũ đường và ngoại đường của Phi Linh môn.

– Ra mắt Lộc Sơn cung phụng và chư vị trưởng lão, đường chủ.

Trên một ngọn núi bí mật có một đầu yêu thú phi hành lao ra. Phía trên còn có mấy đệ tử Phi Linh môn. Nhìn thấy đám người Lộc Sơn lão nhân cả đám lập tức hành lễ.

– Chưởng môn ở nơi này sao?

Lục Tiểu Bạch mở miệng hỏi.

– Lục đường chủ, Chưởng môn và Đông cung phụng cùng mấy vị cung phụng khác, còn có tiểu thư đều ở nơi này. Nửa tháng trước chúng ta đã nắm trong tay Bách Linh tông cho nên Bạch cung phụng mới phái chúng ta ở đây chờ chư vị trưởng lão.

Một chấp sự Vũ Tướng của Phi Linh môn nói.

– Mau dẫn chúng ta đi gặp chưởng môn.

Lộc Sơn lão nhân lập tức mở miệng nói. Một đường phi hành, rốt cuộc cũng tới Bách Linh tông.

Trên vạn đệ tử Phi Linh môn lập tức tiến vào trong Bách Linh tông. Một lát sau, trong một đình viện, Lộc Sơn lão nhân cùng cường giả Phi Linh môn lập tức gặp được đám người Đông Vô Mệnh và Thiên Độc Yêu Long, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh. Mọi người hàn huyên một phen, sau đó dưới sự sắp xếp của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, người Phi Linh môn lập tức phân tán tới Bách Linh tông, bắt đầu sắp xếp Bách Linh tông. Đồng thời chọn ra đệ tử, trưởng lão vốn có của Bách Linh tông cùng các chấp sự bắt đầu tiếp thu địa bàn của Bách Linh tông. Đệ tử các đường khác cũng tiến vào chiếm giữ Bách Linh tông.

Dưới sự sắp xếp của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, tất cả đều vô cùng thoải đáng cho nên đệ tử Phi Linh môn vừa tới lập tức có thể tiếp thu.

– Chủ nhân, có người trong Phi Linh môn muốn gặp chủ nhân.

Ngoài mật thất, thanh âm Huyết Mị vang lên, giống như là trực tiếp truyền vào trong tai Lục Lâm Thiên vậy.

– Ồ?

Lục Lâm Thiên phục hồi tinh thần lại. Trong ánh mắt trống rỗng kia đột nhiên bắn ra tinh quang, giống như là một đầu mãnh thú thức tỉnh. Khí tức trên người tuôn ra, khí tức so với mười ngày trước vô hình trung đã có sự khác biệt. Giống như là nội liễm, ngưng thực hơn một chút. Tất cả mọi chuyện vừa rồi đối với hắn mà nói giống như nằm mơ vậy.

– Vì sao ta lại ngủ?

Lục Lâm Thiên rất kỳ quái, vừa rồi tất cả mọi chuyện giống như là đang nằm mơ vậy. Bản thân hắn giống như là đang ngủ, từ lúc tu luyện cho tới bây giờ hắn chưa từng ngủ qua. Chỉ cần điều tức một phen thì hiệu quả so với ngủ còn tốt hơn nhiều.

Mà cảm giác vừa rồi Lục Lâm Thiên nhớ lại giống như là mơ vậy, vô cùng kỳ quái.

– Không giống như là mơ, dường như là lĩnh ngộ.

Lục Lâm Thiên tỉ mỉ suy nghĩ lập tức cảm nhận được chỗ không giống. Vừa rồi cũng không giống như nằm mơ. Trạng thái kỳ diệu kia khiến cho hắn vô cùng thoải mái, giống như là đang lĩnh ngộ vậy. Lúc này Lục Lâm Thiên có cảm giác bản thân mình dường như đã không giống khi trước. Thế nhưng không giống ở chỗ nào Lục Thiếu Du nhất thời cũng khó mà nói được.

– Đây là bí mật trên Vô Tự Thiên Thư, trên mặt quả nhiên có bí mật.

Lục Lâm Thiên mừng rỡ không thôi. Tất cả chuyện này tuyệt đối có liên quan tới Vô Tự Thiên Thư. Tuy rằng hiện tại hắn còn chưa có manh mối gì, thế nhưng đã tìm ra điểm mấu chốt. Hơn nữa bản thân hắn cũng đã biết, trên Vô Tự Thiên Thư này nhất định có bí mật.

Ầm ầm.

Cửa đá của mật thất từ từ mở ra, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện ngoài mật thất.

– Ra mắt chưởng môn.

– Ra mắt công tử.

Ngoài mật thất, đám người Lộc Sơn lão nhân, Lục Tiểu Bạch, Diệp Mỹ, Âu Dương Lãnh Tật, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Úc Khánh, Hoa Mãn Ngọc hành lễ. Nhìn thấy chưởng môn xuất hiện trước mặt khiến cho trong lòng đám người này vô cùng kích động.

– Tất cả miễn lễ.

Lục Lâm Thiên nói. Nhân mã của Phi Linh môn rốt cuộc cũng tới.

– Công tử, người không có việc gì là tốt rồi. Khi trước tiểu nhân lo lắng gần chết.

Lục Tiểu Bạch đi tới trước người Lục Lâm Thiên. Đối với vị công tử này Lục Tiểu Bạch có cảm tình không nhỏ.

– Tu vi tiến bộ không tồi. Tiếp tục nỗ lực lên.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Thực lực của Lục Tiểu Bạch hiện tại đã tới Vũ Suất tam trọng. Tốc độ đột phá cực nhanh. Bởi vì Nam thúc đã cải tạo thể chất của Lục Tiểu Bạch cho nên Lục Tiểu Bạch đã sớm không giống như Lục Tiểu Bạch khi trước trong Lục gia nữa rồi.

Một lát sau, trong một đình viện của Bách Linh tông, Lục Lâm Thiên nghe đám người Thanh Hỏa lão quỷ nói qua tình huống gần đây của Phi Linh môn. Chung quy cũng không có tình huống đặc thù nào. Đám người Lưu Tinh Hà, Ngô Dũng, Hoa Mãn Lâu, Tương Viễn Quan, Khang Tử Vân, Lưu Nhất Thủ, Diệp Phi, Lý Trì Chính đã phân biệt đi tới Song Đao môn, bắt đầu thu thập địa bàn của Ma Tâm cốc.

Biết được Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh an bài người Phi Linh môn thẩm thấu vào bên trong đệ tử Bách Linh tông, bắt đầu nắm trong tay Bách Lin htoong, lại thêm có trưởng lão của Bách Linh tông hỗ trợ, Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ yên tâm. Có lẽ không bao lâu nữa là có thể đem toàn bộ địa bàn của Bách Linh tông nắm trong tay.

Đám người Lộc Sơn lão nhân, Hoa Mãn Ngọc, Diệp Phi biết được hiện tại Phi Linh môn có không ít Vũ Vương, Linh Vương gia nhập lập tức há hốc mồm. Đoạn thời gian gần đây thực lực Phi Linh môn đã tăng lên gấp mấy lần.

– Chưởng môn, kế tiếp chúng ta nên làm gì bây giờ?

Hoa Mãn Ngọc mặc một bộ y phục màu trắng, bao phủ thân thể linh lung mềm mại. Loại mỹ nữ dã tính giống như một con báo mẹ này tuyệt đối không phải nơi nào cũng có thể gặp được.

– Thiên Âm môn hẳn cách nơi này không xa đúng không?

Lục Lâm Thiên nhíu mày hỏi.

Chương 1405: Trong thiên âm

– Chưởng môn, Thiên Âm môn rất gần đây. Từ Bách Linh tông này nếu như muốn tới Thiên Âm môn, dùng tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư mà nói, nhiều nhất chỉ mất năm ngày mà thôi.

Diệp Mỹ do dự một lát rồi nói. Cỗ khí chất thanh nhã trên người nàng có chút giống như Lục Vô Song. Hai năm qua càng ngày nàng càng có vẻ quyến rũ.

– Trong vòng ba ngày phải sắp xếp xong tất cả mọi việc. Ba ngày sau mọi người theo ta đi Thiên Âm môn.

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói.

– Chưởng môn, Thiên Âm môn không đối phó với Phi Linh môn ta, lẽ nào cũng phải đối phó với Thiên Âm môn này sao?

Hoa Mãn Ngọc hỏi.

– Hiện tại không động sợ rằng sau này sẽ không còn cơ hội nữa.

Lục Lâm Thiên khẽ nói. Hiện tại trong đám thế lực nhất lưu của Cổ Vực cũng chỉ có một Thiên Âm môn. Nếu như hiện tại không diệt, sau này khó mà có cơ hội như vậy.

Mọi người thương nghị một phen rồi mới rời đi. Lục Lâm Thiên giữ một mình Lục Tiểu Bạch ở lại.

– Công tử, tiểu nhân biết người không có việc gì mà.

Lúc mọi người rời đi, Lục Tiểu Bạch lập tức nói với Lục Tiểu Bạch. Sự câu nệ cũng giảm đi không ít.

– Tiểu Bạch, Nam thúc hiện tại thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên hỏi. Toàn bộ Phi Linh môn hiện tại cũng chỉ có Lục Tiểu Bạch gặp được Nam thúc.

– Nam thúc vẫn như vậy, mỗi ngày đều bế quan khôi phục. Lần này trước khi đi tiểu nhân đã đem tin tức công tử không có việc gì thông báo cho Nam thúc rồi.

Lục Tiểu Bạch nói.

– Nam thúc bảo tiểu nhân nói cho công tử mau trở lại Phi Linh môn một chuyến.

– Ta biết rồi.

Lục Lâm Thiên nói. Có lẽ Nam thúc có chuyện cần tìm hắn. Chờ sau khi chuyện Thiên Nhất môn chấm dứt, hắn cũng có thể trở lại Phi Linh môn.

Hai người nói tới không ít chuyện linh tinh. Trong miệng Lục Tiểu Bạch Lục Lâm Thiên cũng biết được không ít tình hình gần đây của Phi Linh môn. Sự phát triển hai năm qua của Phi Linh môn không có giảm bớt. Chi nhánh của Kim đường hiện tại đã tăng lên hơn trăm cửu hàng. Trong địa bàn của Phi Linh môn, đan dược, binh khí, linh dược đều bị cửa hàng của Phi Linh môn nắm địa vị độc tôn.

Trong thời gian ba ngày tất cả mọi người vội vàng sắp xếp việc của Bách Linh tông. Thời gian ba ngày cũng có thể sắp xếp hợp lý. Lục Lâm Thiên lập tức thương nghị với mọi người. Phân đà Bách Linh tông này do Tả Thiên Khung, Hoàng Phủ Kỳ Tùng còn có Hoa Mãn Ngọc tạm thời trấn thủ. Đồng thời để một Vũ Vương nhị trọng trong Bách Linh tông đảm nhiệm chức vị đà chủ phân đà Bách Linh tông. Sau nửa tháng, mọi người phải đi về Phi Linh môn, đến lúc đó Lục Lâm Thiên có việc muốn tuyen bố.

Lục Lâm Thiên, Sát Phá Quân, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Lục Tiểu Bạch cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư và Cửu Đầu Yêu Giao mang theo hai nghìn đệ tử Phi Linh đi tới Thiên Nhất môn. Đương nhiên Hổ Viêm Thiên Vương và Khấu Phi Yến, còn có hơn phân nửa Vũ Suất, Linh Suất của Bách Linh tông đầu hàng Lục Thiếu Du đều mang theo bên người, không để bọn họ ở lại Bách Linh tông.

Đến Thiên Nhất môn, dùng tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư chỉ mất năm ngày. Thiên Nhất môn và Bách Linh tông vốn cũng không cách nhau quá xa. Chỉ là, mang theo hai nghìn đệ tử Phi Linh môn, yêu thú bình thường trong Phi Linh môn sợ rằng không thể nào sánh được với Thiên Sí Tuyết Sư, cho nên Lục Thiếu Du phỏng đoán có lẽ cần thời gian gấp đôi.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên lần nữa lĩnh ngộ thuộc tính phong. Mỗi một lần lĩnh ngộ đều có tiến bộ không ít khiến cho Lục Thiếu Du có thể cảm nhận được sự lĩnh ngộ thuộc tính của mình.

Lĩnh ngộ thuộc tính giống như là một người đi theo dòng nước, đi tới tận cùng của một con suối nhỏ đã cho rằng mình đi tới tận cùng, thế nhưng lại bỗng nhiên phát hiện ra có một con sông trước mặt. Con sông này so với suối nhỏ kia lớn hơn không ít. Càng lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên càng hiểu rõ, thế nhưng cũng lại càng mơ hồ. Cứ nhưu vậy Lục Lâm Thiên lần nữa tiến vào trạng thái kỳ diệu. Thỉnh thoảng trong tay Lục Thiếu Du đánh ra từng đạo thủ ấn. Từng đạo thủ ấn nhìn qua yên tĩnh, không mang theo ba động nào. Thế nhưng lại khiến cho người ta có cảm giác kỳ dị.

Dưới cảm giác này, khí thế quanh người Lục Lâm Thiên đã không giống khi trước. Rõ ràng là yên tĩnh khoanh chân ngồi đó, thế nhưng quanh thân lại có một cỗ khí thế như có như không. Giống như là một tảng đá đang nằm trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư vậy.

Nhìn thấy vậy, trên mặt Sát Phá Quân xuất hiện vẻ kinh hãi, sau đó lập tức tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ. KHông khó phát hiện ra, quanh thân Sát Phá Quân lúc này quanh quẩn lục mang, đang lĩnh ngộ thuộc tính mộc.

Một lát sau tiến vào trong trạng thái kỳ diệu, trong lúc lĩnh ngộ thời gian trôi qua cực kỳ nhanh chóng. Lục Lâm Thiên một lòng lĩnh ngộ, trong đầu mất đi khái niệm thời gian.

Thiên Âm môn chính là thế lực nhất lưu trong Cổ Vực. Thế nhưng sơn môn này so với những thế lực nhất lưu khác không có bao nhiêu dã tâm. Đệ tử trong môn đều tinh thông âm luật, uy lực rất mạnh. Trong môn cường giả không thiếu.

Đại bản doanh Thiên Âm môn chính là ở trong Thiên Âm lâm. Đây là một cánh rừng to lớn, các loại cây cối khó gặp bên ngoài, ở bên trong này đều có thể tùy tiện nhìn thấy được. Đòn rằng mấy trăm năm qua THiên Âm môn cùng các đệ tử trong môn không ngừng trồng xuống, cho nên Thiên Âm lâm hiện tại mới chính là nơi có cảnh sắc đẹp nhất trong Cổ Vực.

Phù.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí. Tinh quang trong mắt chợt lóe rồi thu liễm. Lúc này Lục Thiếu Du cũng nhìn xuống phía dưới.

Trước mắt Lục Lâm Thiên phía dưới là một mảnh rừng rậm, hơn chục đầu yêu thú phi hành bay qua tạo thành một cơn gió thôi qua. Lá cây khẽ động giống như biển ba động, âm thanh xào xạc vang lên không dứt.

Ngoài cánh rừng rậm này, phía xa dường như là hải vực. Từ trên không trung nhìn qua, nước biển dưới ánh mặt trời chiếu xuống phản lại ánh sáng lập lòe. Vô số đám mây lơ lửng trên không trung. Bầu trời xanh thẳm mênh mông giống như biển rộng, quả thực chính là một khung cảnh đẹp. Ngay cả Lục Lâm Thiên cũng không khỏi cảm thán một phen, trong lòng có cảm giác thoải mái.

– Chưởng môn, đây là Thiên Âm lâm. Phía trước không xa chính là sơn môn của Thiên Âm môn.

Diệp Mỹ nhìn xuống phía dưới rồi nói.

– Đây là Thiên Âm lâm sao?

Lục Lâm Thiên vặn người, diện tích Thiên Âm lâm cũng không nhỏ. Vô số cây cối từ phía xa nhìn lại giống như là biển rừng. Tâm thần tỏa ra, bên trong dã thú thành đàn, chim chóc vô số.

– Chưởng môn, THiên Âm môn này chúng ta cường công hay là thu phục?

Đông Vô Mệnh hỏi Lục Lâm Thiên.

– Đông lão. Tới lúc đó rồi nói tiếp.

Lục Lâm Thiên mở miệng. THiên Âm môn không có nhiều dã tâm. Cơ Vô Thường kia cũng coi như có giao tình với hắn, người này cực kỳ hào sảng. Nếu như có thể thu phục đương nhiên là chuyện tốt. Nếu như không thể thu phục, hắn cũng chỉ có thể mạnh mẽ động thủ mà thôi

Chương 1406: Có chút kỳ quái

– Người tới là người phương nào?

Ngay khi Lục Lâm Thiên nói xong, trong rừng cây có một đầu yêu thú phi hành tam giai bay lên, trên lưng còn có mấy nam nữ, đám người này đang nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi. Trong ánh mắt mấy người này rõ ràng có chút bất an. Mà yêu thú phi hành kia càng thêm uể oải. Dưới khí tức áp chế của Thiên Sí Tuyết Sư, toàn thân uể oải vô lực.

– Phi Linh môn tới, gọi chưởng môn các ngươi ra đây.

Lộc Sơn lão nhân nói.

– Phi Linh môn?

Mấy đệ tử Thiên Âm môn nghe tới phi Linh môn, sắc mặt lập tức có chút kỳ quái, rõ ràng bọn họ đều biết Phi Linh môn, thế nhưng điều kỳ quái chính là đám đệ tử này cũng không có chút kinh hoảng nào, lập tức nói:

– Xin hỏi Lục chưởng môn của Phi Linh môn có tới hay không?

– Ta chính là Lục Lâm Thiên.

Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc. Người Thiên Âm môn dường như biết hắn sẽ tới.

Mấy đệ tử Thiên Âm môn nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt dường như có chút kinh ngạc. Hóa ra chưởng môn Phi Linh môn lại trẻ như vậy, cả đám lập tức hành lễ nói:

– Ra mắt Lục chưởng môn. Chưởng môn chúng ta có lệnh, mời trưởng lão, cung phụng Phi Linh môn đi vào nghỉ ngơi. Về phần đệ tử bình thường, sát khí sẽ ảnh hưởng tới linh khí của Thiên Âm lâm cho nên xin mọi người dừng chân, chúng ta sẽ chiêu đãi thật tốt.

Một đệ tử Vũ Tướng hành lễ với Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Cái gì, người Phi Linh môn ta làm ảnh hưởng tới linh khí của Thiên Âm lâm sao? Gan của Cơ Vô Thường này quá lớn nha.

Sắc mặt Lộc Sơn lão nhân trầm xuống rồi nói.

– Lộc Sơn, chưởng môn còn chưa nói gì, ngươi lên tiếng làm gì? Thiên Âm môn tinh thông âm luật, những cố kỵ trên âm luật người thô lỗ như ngươi sao có thể hiểu rõ.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh trừng mắt nhìn Lộc Sơn lão nhân rồi nói.

– Được rồi, nàng nói như thế nào thì chính là thế đó.

Bị Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh quát lớn, Lộc Sơn lão nhân lập tức cười hắc hắc, căn bản không để vào trong lòng.

– Có ý tứ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức nói với mọi người phía sau:

– Tất cả cung phụng, trưởng lão theo ta đi vào. Những đệ tử khác thì dừng lại ở đây, không được lộn xộn.

– Vâng, chưởng môn.

Mọi người đáp.

– Lục chưởng môn, chư vị cung phụng, trưởng lão Phi Linh môn mời đi theo ta.

Mấy đệ tử Thiên Âm môn tuy rằng có chút kinh ngạc thế nhưng cũng không quá bối rối. Bản thân chỉ hơi hành lễ một chút, thái độ vô cùng tốt, sau đó lập tức dẫn mọi người đi về phía trước.

Nhìn thấy cảnh này, trong mắt chúng cường giả Phi Linh môn cũng có chút tán thưởng. Tố chất của đệ tử Thiên Âm môn quả nhiên không tồi.

Hai cánh Thiên Sí Tuyết Sư, Cửu Đầu Yêu Giao dựng lên bay về phía Thiên Âm lâm. Trong Thiên Âm lâm không chỉ có những cái cây to lớn, núi cao, còn có những hồ nước trong suốt thấy đáy.

Trên núi cao thi thoảng có thác nước chảy xuống. Thác nước cực kỳ đồ sộ từ trên vách núi chảy xuống. Bọt nước bắn tứ tung tạo thành hơn nước giống như mưa lất phất. Cây cối chung quanh như được phủ một tấm lụa mỏng, khiến cho người ta có chút vui vẻ, thoải mái.

– Ca ca, Thiên Âm lâm này thực sự rất đẹp nha.

Lục Tâm Đồng cảm thán nói.

– Đúng vậy, Thiên Âm lâm này quả thực không tồi.

Lục Lâm Thiên nói. Cảnh sắc như vậy so với cảnh sắc của Phi Linh sơn còn tốt hơn nhiều, quả thực hiếm thấy.

Cảnh sắc như vậy khiến cho đám người Sát Phá Quân, Hổ Viêm Thiên Vương, Đông Vô Mệnh kinh hãi.

– Chư vị, phía trước chính là Thiên Âm môn của chúng ta.

Một lát sau, đệ tử Thiên Âm môn mở miệng nói.

Lúc này cảnh tượng trước mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên biến đổi. Phía trước đột nhiên xuất hiện một cái vực sâu. Trong vực có một con sông lớn chảy qua. Nước sông xuyên qua núi chảy xuống tạo ra vô số bọt nước.

Nhìn con sông mênh mông trước mắt, mặt nước nhộn nhạo, cuốn quanh ngọn núi giống như một đầu cự long đang ngủ say. Từ trên cao nhìn xuống mây trắng tràn ngập, mây mù chung quanh lượn lờ.

– Chư vị, mời.

Dưới vực xuất hiện một mảnh kiến trúc liên miên. Mấy đệ tử

Thiên Âm môn lúc này đã đáp xuống một khối đá.

Đám người Lục Lâm Thiên thả người rơi xuống, ngẩng đầu nhìn chung quanh. Hai bên vực lúc này có rừng cây xanh ngawnst một mảnh. Dưới chân nước chảy róc rách. Núi non trùng điệp, cảnh sắc giống như một bước tranh vẽ khiến cho tất cả người của Phi Linh môn không khỏi khiĕ́p sợ và si mê.

– Thiên Âm môn.

Trên vực sâu, Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào khối ngọc thạch kia. Trên bề mặt khối ngọc thạch này có khắc ba chữ Thiên Âm môn lớn. Chữ giống như rồng bay phượng múa, thoạt nhìn lại giống như cầm phổ, bên trên còn có một cây đàn năm dây cho ngọc thạch điêu khắc thành.

– Ha ha, hoan nghênh chư vị cường giả Phi Linh môn quang lâm Thiên Âm môn.

Trong lúc mọi người quan sát, một tiếng cười sang sảng vang lên. Đồng thời có hơn mười đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện. Khí tức trên người cực kỳ cường hãn. Người đi đầu ước chừng bốn mươi tuổi, vóc người cao ngất, trên người mặc một chiếc ào choàng, khuôn mặt anh khí mang theo một chút mềm mại. Đây chính là chưởng môn Cơ Vô Thường của Thiên Âm môn.

Phía sau Cơ Vô Thường lúc này còn có một Linh Vương nhị trọng, một Vũ Vương nhị trọng, một Vũ Vương nhất trọng, mặt khác còn có Vũ Suất và Linh Suất. Tổng cộng có mười lăm người.

– Cơ chưởng môn, đã lâu không gặp.

Nhìn Cơ Vô Thường, Lục Lâm Thiên nhíu mày rồi mỉm cười. Nhìn Cơ Vô THường này, dường như đã sớm biết hắn sẽ tới đây vậy.

– Đã lâu không gặp. Ta thật không ngờ Lục chưởng môn nhanh như vậy đã tới Thiên Âm môn, quả thực khiến cho ta ngoài ý muốn.

Cơ Vô THường mỉm cười, ánh mắt đảo qua mọi người Phi Linh môn. Nhìn thấy thân ảnh An Cát Tú Na, Khấu Phi Yến trong đám người khiến cho hắn vô cùng kinh ngạc.

– Ra mắt Băng Mộc tôn giả, ba mươi năm trước tại hạ may mắn nhìn thấy hùng phong của Băng Mộc tôn giả trong thành Cự Giang, hiện tại tu vi lại đột phá Vũ Tôn, chúc mừng.

Ánh mắt Cơ Vô Thường cuối cùng nhìn qua Sát Phá Quân rồi khẽ hành lễ.

– Ngươi quả thực có điểm giống như người quen của ta. Lẽ nào ngươi và hắn có chút quan hệ?

Băng Mộc Tôn Giả nhìn Cơ Vô Thường, ánh mắt nhíu lại rồi hỏi.

– Thiên hạ người giống nhau rất nhiều. Có lẽ Băng Mộc tôn giả nhìn lầm cũng không nhất định.

Ánh mắt Cơ Vô Thường biến ảo, lập tức mỉm cười nói. Sau đó lại nhìn Khấu Phi Yến, An Cát Tú Na, còn có một ít trưởng lão Song Đao môn, Bách Linh tông rồi lập tức nói:

– Chư vị đường xa tới đây, ta đã chuẩn bị một ít điểm tâm. Mời chư vị.

Nói xong, Cơ Vô Thường nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Lục chưởng môn, một mình ngươi có thể trò chuyện với ta một lát được không?

– Lâm Thiên, không thể sơ ý. Không nên mạo hiểm thì tốt hơn. Cơ Vô Thường này có chút thâm tàng bất lộ.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh truyền âm nói với Lục Lâm Thiên. Đám người Đông Vô Mệnh cũng ý bảo Lục Lâm Thiên không nên mạo hiểm.

Lục Lâm Thiên mỉm cười với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, lập tức nói với Cơ Vô Thường:

– Cơ chưởng môn, mời.

– Tốt, có đảm lược.

Cơ Vô Thường mỉm cười.

Chương 1407: Ngoài dự đoán của mọi người (1)

Một lát sau, trong một đình viện tinh xảo Lục Lâm Thiên ngồi xuống. Trong đình viện này đã sớm chuẩn bị không ít điểm tâm tinh xảo, còn có mấy bầu rượu ngon. Hương thơm nhàn nhạt bay vào mũi, dường như Cô Vô THường này đã chắc chắc Lục Lâm Thiên sẽ tới.

– Lục chưởng môn, nơi này có không ít rượu ngon. Đều vì ngươi mà chuẩn bị. Mời.

Cơ Vô Thường nói.

– Rượu của Thiên Âm môn vô cùng tốt, đương nhiên ta sẽ không bỏ lỡ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nhấc chén rượu lên rồi lập tức uống cạn.

– Hảo tửu, không hổ là rượu do Cơ chưởng môn cất giấu.

Lục Lâm Thiên tán thán, rượu này quả thực không tồi.

– Thật can đảm, lẽ nào Lục chưởng môn không sợ ta hạ độc sao?

Nhìn Lục Lâm Thiên, Cơ Vô Thường nói.

– Thứ nhất, Cơ chưởng môn không phải là người như vậy. Thứ hai tiểu tử tin tưởng Cơ chưởng môn.

Lục Lâm Thiên nói.

– Thúi lắm. Mọi người đều nói tiểu tử ngươi biết ăn nói, quả nhiên không sai chút nào.

Cơ Vô Thường nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Cho dù trong rượu có độc, có lão độc vật Đông Vô Mệnh kia, người dụng độc trong thiên hạ có mấy người có thể so sánh với Đông Vô Mệnh kia? Cho nên sở dĩ ngươi mới không sợ ta hạ độc. Không ngờ lại nói dễ nghe như vậy. Nếu có thể độc chết ngươi ta cũng sẽ không do dự, để cho tiểu tử ngươi nếm chút đau đớn.

Cơ Vô Thường nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt cực kỳ phức tạp. Dường như có chút bất đắc dĩ.

– Hắc hắc.

Lục Lâm Thiên cười ngượng ngùng. Dường như những lời Cơ Vô Thường đều là suy nghĩ trong lòng hắn. Hạ độc hắn cuxg không sợ, có Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, còn có Đông lão, độc bình thường có lẽ căn bản không thể làm gì được hắn.

– Ta nói không sai chứ?

Cơ Vô Thường nhìn Lục Lâm Thiên lập tức nói:

– Ngươi có biết vì sao ta lại muốn một mình ngươi tới đây không?

Lục Lâm Thiên lắc đầu, có lẽ Cơ Vô Thường này muốn nói tới một số chuyện chỉ hai người mới biết. Thế nhưng là chuyện gì thì hắn không thể đoán ra.

– Ngươi đương nhiên sẽ không biết.

Cơ Vô Thường cười khổ rồi nói:

– Tiểu tử, ngươi có biết vốn ta cũng không phải là họ Cơ không?

Lục Lâm Thiên lắc đầu, cái này đương nhiên hắn không biết. Thế nhưng có chút kỳ quái. Không biết Cơ Vô Thường này rốt cuộc có ý gì.

– Việc này cũng không có một ai biết được. Vốn ta không phải họ Cơ, mà là họ Vân. Tên của ta là Vân Vô Thường chứ không phải là Cơ Vô Thường.

Cơ Vô Thường như cười như không nhìn Lục Lâm Thiên.

– Vân Vô Thường?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, thế nhưng cũng không biết Cơ Vô Thường này rốt cuộc muốn nói gì.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Cơ Vô Thường nhấp một ngụm rượu, lại nói tiếp:

– Ta đã thu được tin tức, nói tiểu tử ngươi lần này lấy một đánh chết, thu được vị trí đứng đầu thập đại cường giả. Hồng Lăng cũng tiến vào top mười, quả thực không tồi. Nha đầu Hồng Lăng kia mấy năm nay có khỏe không?

– Cơ chưởng môn, lẽ nào…

Lục Lâm Thiên đột nhiên trợn mắt, bỗng nhiên nhớ tới cái gì đó. Vân Vô Thường, lẽ nào Cơ Vô Thường chính là…

– Ngươi hẳn là Nhị thúc, nhạc phụ Vân Khiếu Thiên của ngươi chính là thân đại ca của ta. CHỉ là người bên ngoài không ai biết tới mà thôi.

Cơ Vô Thường nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của Lục Lâm Thiên, lập tức mỉm cười nói.

– Nhị thúc?

Lục Lâm Thiên sửng sốt, tuyệt đối sửng sốt. Đây chẳng lẽ là sự thực? Quả thực khiến cho hắn quá kinh ngạc, Cơ Vô Thường này không ngờ lại là thân huynh đệ của nhạc phụ Vân Khiếu Thiên hắn.

– Sao nào? Nếu tiểu tử ngươi không tin, ta nhớ không nhầm thì trên người nhạc phụ ngươi cũng có vật này.

Cơ Vô Thường trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, trong tay lập tức có một khối ngọc bài xuất hiện. Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy quen thuộc. Trên người nhạc phụ Vân Khiếu Thiên của hắn đích thực cũng có một khối ngọc bài giống như đúc. Hắn cũng vô ý nhìn thấy vài lần.

Lục Lâm Thiên nhìn Cơ Vô THường, thảo nào trong lòng hắn luôn có chút cảm giác quen thuộc với Cơ Vô THường. Hóa ra chính là nhị thúc của Hồng Lăng, càng nhìn kỹ càng thấy có ba bốn phần tương tự với nhạc phụ Vân Khiếu Thiên.

– Tiểu tử ra mắt nhị thúc.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, lúc này mới phục hồi tinh thần lại rồi lập tức hành lễ.

– Miễn lê.

Cơ Vô Thường mỉm cười nói:

– Tiểu tử ngươi thật tốt. Mang theo người Phi Linh môn tới tận đây. Ta biết ngươi trở về, thế nhưng thật không ngờ nhanh nhưu vậy đã nắm trong tay Song Đao môn và Bách Linh tông, xem ra ngươi muốn thống nhất mấy thế lực khác trong Cổ Vực này.

– Hắc hắc.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cười, nếu như sớm biết Cơ Vô THường này là nhị thúc của Hồng lăng hắn làm sao dám mang theo người Phi Linh môn tới đây. Ánh mắt khẽ đảo, Lục Lâm Thiên lập tức hiếu kỳ hỏi:

– Nhị thúc, người sao lại ở Thiên Âm môn? Lẽ nào…

Trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, sợ rằng Vân Dương Tông đã sớm nhìn chằm chằm vào Cổ Vực cho nên âm thầm phái ra Cơ Vô Thường tới Thiên Âm môn. Cũng có thể Thiên Âm môn chính là do Vân Dương Tông âm thầm nâng đỡ.

– Ngươi đừng suy nghĩ nhiều. Thiên Âm môn và Vân Dương Tông không có chút quan hệ nào. Mà ta cũng vậy, chuyện ta gia nhập Thiên Âm môn không có chút quan hệ với Vân Dương Tông.

Cơ VÔ Thường mỉm cười, dường như biết suy nghĩ trong lòng Lục Lâm Thiên, nói:

– Ta không mang họ Vân cũng là bởi vì không muốn có quan hệ với Vân Dương Tông. Lúc gia nhập Thiên Âm môn ta dùng họ mẫu thân. Bởi vì bản thân ta chỉ có hứng thú với âm luật và rượu ngon cho nên sau khi rời khỏi Vân Dương Tông mới gia nhập Thiên Âm môn. Phân tranh đối với ta mà nói, không có bao nhiêu lực hấp dẫn.

– Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Hắn còn tưởng rằng Thiên Âm môn là do Vân Dương Tông an bài ở trong Cổ Vực. Nếu thực sự là như vậy, vậy thì Vân Dương Tông đã hành động từ mấy trăm năm trước, mưu đồ không nhỏ a.

– Ngươi định làm thế nào bây giờ? Còn muốn diệt Thiên Âm môn của ta hay không?

Cơ Vô Thường nhìn Lục Lâm Thiên rồi cười nói.

– Không dám, tiểu tử uống chén rượu rồi lập tức rời đi.

Lục Lâm Thiên có chút bất đắc dĩ. Cơ Vô Thường này không có quan hệ với Vân Dương Tông, lại là nhị thúc của Hồng Lăng, lại là đệ đệ của Nhạc Phụ, Lục Lâm Thiên không dám động vào Thiên Âm môn nữa. Sớm biết rằng như vậy, mấy ngày trước hắn cũng không quyết định đi tới Thiên Âm môn này.

– Xem ra tuy rằng ta không có quan hệ với Vân Dương Tông, thế nhưng tới giờ vẫn phải nhờ Vân Dương Tông.

Cơ Vô Thường nói:

– Khi trước Vân Dương Tông cũng đi tìm ta, hi vọng ta có thể đem Thiên Âm môn gia nhập vào Vân Dương Tông, cũng nói với ta một đống lớn đạo lý. Thế nhưng cuối cùng ta cũng không đồng ý. Chưởng môn đời tước đã sớm biết quan hệ của ta với Vân Dương

Tông thế nhưng vẫn đem chức vị chưởng môn truyền cho ta. Bởi vì tin tưởng ta có thể khiến cho Thiên Âm môn không dính dáng vào bất cứ thế lực nào. Mà hiện tại các thế lực lớn trong Cổ Vực rung chuyển, mục tiêu của Phi Linh môn ngươi sợ rằng là muốn nắm toàn bộ trong tay đúng không? Ta có một đề nghị, ngươi xem thế nào.

Chương 1408: Ngoài dự đoán của mọi người (2)

– Mời nhị thúc nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, lập tức nói.

– Ngươi vẫn gọi là Cơ chưởng môn đi, đừng gọi ta là nhị thúc. Ta không muốn có liên quan tới Vân Dương Tông.

Cơ Vô Thường nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Ta nghĩ địa bàn của Ma Tâm cốc hiện tại ngươi cũng chuẩn bị nắm vững trong tay. Ma Tâm cốc, Song Đao môn, Bách Linh tông, lại thêm địa bàn to lớn của THiên TInh tông khí trước. Địa bàn của Phi Linh môn hiện tại tuy rằng không bằng Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, thế nhưng cũng đã không còn kém xa. Mà bên trách Thiên Âm môn chúng ta chính là Bách Linh tông, bên phải là THiên TInh tông. Nếu như ngươi không đánh Thiên Âm môn của ta, địa bàn sẽ giống như bị đứt đoạn, trong lòng ngươi chỉ sợ cũng có chút khó chịu. Mà nếu như Thiên Âm môn ta đơn độc đứng đó, sợ rằng sớm muộn Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang cũng sẽ dùng mọi cách để khắc chế Phi Linh môn ngươi. Ta nghĩ trừ Linh Thiên môn ra, ba cỗ thế lực còn lại là Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang nhất định sẽ không ngồi xem Phi Linh môn ngươi lớn mạnh, đến lúc đó THiên Âm môn ta sẽ bị vậy công, cuối cùng tuyệt đối khó có thể bảo toàn.

Nghe Cơ Vô Thường phân tích, trong lòng Lục Lâm Thiên âm thầm kinh hãi. Cơ Vô Thường này nhìn như tửu cuồng, thế nhưng tâm trí tinh tế không gì sánh được. Tất cả đều giống như trong dự kiến của hắn, không hổ là đệ đệ của nhạc phụ Vân Khiếu Thiên.

– Tiểu tử ngươi thấy Thiên Âm môn ta và Phi Linh môn kết minh được không?

Cơ Vô Thường nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Kết minh? Ý Cơ chưởng môn là gì?

Lục Lâm Thiên trầm tư một lát rồi nói.

– Rất đơn giản, ngươi không động Thiên Âm môn ta, Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang sẽ động. Ai bảo Thiên Âm môn ta lại ở giữa địa bàn của Phi Linh môn a. Kết minh với Phi Linh môn ngươi, địa bàn Thiên Âm môn ta cũng coi như là địa bàn của Phi Linh môn ngươi. Chỉ cần bảo toàn Thiên Âm môn ta là được. Ta không muốn Thiên Âm môn bị hủy trong tay ta. Phi Linh môn ngươi cần gì, đệ tử Thiên Âm môn ta nhất định sẽ tương trợ.

Lục Lâm Thiên trầm tư một lát rồi gật đầu nói:

– Thành giao.

Khi Lục Lâm Thiên ra khỏi đình viện lập tức nói với mọi người chuyện kết minh với Thiên Âm môn khiến cho mọi người vô cùng kinh ngạc.

– Chưởng môn, muốn diệt Thiên Âm môn hiện tại cũng không khó. Kết minh cuối cùng cũng không phải là một biện pháp tốt. Dùng thực lực Thiên Âm môn căn bản không có tư cách kết minh với Phi Linh môn.

Người lên tiếng đầu tiên là Khấu Phi Yến khiến cho Lục Lâm Thiên có chút kỳ quái.

Nhìn Khấu Phi Yến, Lục Lâm Thiên thầm nghĩ Khấu Phi Yến này quả đúng là độc ác. Thế nhưng đây cũng là lựa chọn có lợi cho Phi Linh môn nhất, chỉ là hiện tại hắn không động vào Thiên Âm môn được.

Đám người Phi Linh môn không ngừng suy tư. Ngay cả đám người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Đông Vô Mệnh cũng có ý trực tiếp diệt Thiên Âm môn, đây chính là lựa chọn tốt nhất đôi với Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên cười khổ, Cơ Vô Thường này là đệ đệ của nhạc phụ, hắn cũng không thể nói ra chuyện này cho nên lập tức nói:

– Ý của chư vị ta đã hiểu, chỉ là chuyện kết minh với Thiên Âm môn đã không thể thay đổi.

Vào đêm, trong Thiên Âm môn đèn đuốc sáng trưng, trên sân rộng có không ít nữ tử thanh tú múa, các loại nhạc khí phát ra âm thanh của tự nhiên khiến cho tất cả mọi người trong Phi Linh môn kinh ngạc không ngớt. Cả đám cường giả toàn thân tràn ngập sát khí lúc này ngay cả sát khí trên người cũng được gột rửa không ít.

Dưới mỹ thực, rượu ngon vô cùng náo nhiệt. Trong Phi Linh môn, đám nữ tử như Hoa Mãn Ngọc, Diệp Mỹ cũng uống tới mặt đỏ bừng, mãi cho tới lúc đêm khuya mới ngừng lại. Trong Phi Linh môn đã có vài người say, rượu của Thiên Âm môn đích thực là bất phàm.

Trong Thiên Âm môn, trên một ngọn núi cao vư”t, gió đêm nhè nhẹ thổi qua, lúc này đã tới mùa đông, trong gió đêm đã mang theo sự lạnh lẽo.

Một thân ảnh màu xanh lúc này đứng trên ngọn núi. Y phục bay phấp phới, ánh mắt nhìn về phía xa.

Trong đầu Lục Lâm Thiên lúc này vô cùng hỗn độn. Thực lực hiện tại của Phi Linh môn càng ngày càng mạnh, hắn lại có cảm giác áp lực càng lớn. So với Phi Linh môn khi trước chỉ có mấy trăm người, áp lực khi đó cũng không lớn như hiện tại.

Mà bản thân hắn tùy thời phải đối mặt với Linh Vũ giới, sợ rằng Linh Vũ giới sẽ không bỏ qua cho hắn. Thực lực của hắn hiện tại còn chưa chống lại được Linh Vũ giới này, phải mau chóng tăng cường thực lực một chút.

– Cảnh Văn.

Nhìn bầu trời đầy sao, Lục Lâm Thiên thì thào nói. Gia tộc Độc Cô thần bí kia mạnh như thế nào hắn không biết. Thế nhưng hắn đã đáp ứng với Cảnh Văn phải đi tới Độc Cô gia tộc tìm nàng. Nhiều năm trôi qua như vậy hắn còn chưa có đủ thực lực. Cửu trưởng lão Độc Cô gia khi trước còn mạnh hơn nhiều so với hắn hiện tại.

Cho dù hiện tại hắn có đi, sợ rằng cũng không có bao nhiêu tác dụng. Còn có phụ mẫu luôn ở trên Vân Dương Tông. Đặc biệt là mẫu thân hắn không thể lúc nào cũng gặp được. Tất cả chuyện này chính là vì thực lực của hắn còn chưa đủ. Nếu như hắn không sợ hãi Linh Vũ giới kia thì cũng có thể mang mẫu thân tới gần bên người.

– Ài.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài. Chuyện Phi Linh môn, chuyện của bản thân, tất cả mọi chuyện giống như có một ngọn núi lớn đặt trên người hắn vậy.

– Diệp Phó đường chủ, sao ngươi lại tới đây?

Một lát sau Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước rồi nói.

– Ta cũng thật không ngờ chưởng môn lại ở đây.

Phía sau Lục Lâm Thiên, một thân ảnh xinh đẹp hiện lên. Khuôn mặt trái xoan, hai hàng lông mi thon dài, trên người có một cỗ khí chất thanh nhã, hai mắt như ngập nước. Trên khuôn mặt xinh đẹp kia còn đang ửng đỏ. Chính là DIệp Mỹ vừa mới uống rượu xong.

– Ta vừa mới lên đây.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi rồi quay đầu lại khẽ mỉm cười. Nhìn Diệp Mỹ một cái, Lục Lâm Thiên lập tức xoay người tiếp tục nhìn về phía trước.

– Chưởng môn có tâm sự gì sao?

Diệp Mỹ nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên, dơ dự một lát rồi nhẹ nhàng đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

– Ha ha.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhìn Diệp Mỹ rồi nói:

– Sao ngươi lại tới đây? Lẽ nào trong lòng cũng có tâm sự?

– Coi như thuộc hạ có tâm sự thì chưởng môn cũng không thể giải quyết a.

Diệp Mỹ mỉm cười, nụ cười vô cùng động lòng, trong bóng đêm này giống như hoa nở vậy.

– Ngươi là người của Phi Linh môn, nếu như có tâm sự, người làm chưởng môn như ta đương nhiên phải nghĩ biện pháp giúp ngươi giải quyết. Nói đi, để xem ta có thể giúp được hay không.

Lục Lâm Thiên nhìn nụ cười kia cũng phải sửng sốt rồi lập tức khôi phục tinh thần. Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, nữ nhân này trải qua năm tháng càng ngày càng mê người.

– Ta sợ tới lúc đó chưởng môn lại không thể hỗ trợ được a.

Diệp Mỹ cười nói.

– Nói gì thì ngươi cũng là người của Phi Linh môn, vậy cũng chính là người của ta. Coi như phải nghĩ nát óc ta cũng sẽ hỗ trợ.

Chương 1409: Gia tộc lánh đời

Lục Lâm Thiên nhìn Diệp Mỹ rồi nói.

– Chưởng môn, những lời này của người cũng không thể tùy tiện nói ra nha. Ta là người của Phi Linh môn chứ không phải là người của chưởng môn, nếu nói như vậy, sợ rằng chưởng môn sẽ bị mấy vị phu nhân xử lý a.

Diệp Mỹ nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Chuyện này…

Lục Lâm Thiên ngượng ngùng nở nụ cười tà dị nói:

– Diệp Phó đường chủ dù sao cũng là một mỹ nữ vạn dặm khó thấy, sợ rằng người theo đuổi cũng không ít nha. Nếu như làm người của ta quả thực có chút ủy khuất rồi.

– Chưởng môn khinh thường ta sao? Nếu như chưởng môn thực sự nghĩ như vậy, sau này thuộc hạ sẽ là người của chưởng môn.

Diệp Mỹ mỉm cười, trong mắt bắn ra sự quyến rũ.

– Lời ta nói là sự thực. Dùng thiên tư, tâm trí của Diệp Phó đường chủ, là ta không xứng a.

Lục Lâm Thiên nói xong lập tức mỉm cười.

Khanh Khách.

Diệp Mỹ nhìn nam tử trước mắt, một lát sau tiếng cười như chuông bạc vang lên:

– Thuộc hạ tự biết không xứng với chưởng môn, có thể theo bên người chưởng môn cũng đủ rồi.

Trên ngọn núi, bầu không khí lập tức có chút xấu hổ, trong sự xấu hổ còn có chút mờ ám khiến cho hai người lập tức có chút câu nệ.

Hôm sau sắc trời vừa sáng, cảnh sắc trong Thiên Âm lâm lúc này cũng tuyệt mỹ không gì sánh được. Mọi người trong Phi Linh môn cũng không dừng lại mà lập tức rời khỏi Thiên Âm môn.

– Chưởng môn, chúng ta kết minh với Thiên Âm môn có cần đề phòng một chút hay không?

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Hoa Mãn Ngọc hỏi Lục Lâm Thiên.

– Tâm đề phòng không thể không có. Chỉ là cũng không cần đề phòng quá mức. Thiên Âm môn này không cần quá lo lắng.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên hơi đổi, lập tức nói:

– Hoa phó đường chủ, trên địa bàn của THiên Âm môn sắp xếp thêm nhiều người một chút. Địa bàn của Thiên Âm môn phải âm thầm nắm trong tay, thế nhưng không được làm quá lộ liễu. Cơ Vô Thường không phải là người bình thường.

– Chưởng môn, ta hiểu nên làm như thế nào.

Hoa Mãn Ngọc gật đầu nói.

– Lục Tiểu Bạch, trên địa bàn Thiên Âm môn cửa hàng của Phi Linh môn có thể bắt đầu tiến vào chiếm giữ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Công tử, tiểu nhân sẽ lập tức sắp xếp.

Lục Tiểu Bạch nói.

Nghe Lục Lâm Thiên sắp xếp, sắc mặt Khấu Phi Yến không ngừng biến hóa. Đối với thanh niên áo xanh trước mắt này lại càng thêm hiểu rõ một chút, cũng càng thêm kinh hãi. Người này so với trong lời đồn có khó dây vào hơn.

Thiên Âm môn cũng không cách Phi Linh môn quá xa, dọc đường đi, Lục Lâm Thiên lại lần nữa tiến vào trạng thái tu luyện.

– Tiểu thư, tin tốt. Có tin tốt truyền tới.

Bên ngoài một đình viện tinh xảo, một nữ tử dung nhan xinh đẹp đang vội vã đi vào trong đình viện, người này chính là Độc Cô Băng Lan.

– Băng Lan, có chuyện gì mà gấp gáp như vậy?

Trong đình viện, một nữ tử tuyệt mỹ ngừng tu luyện. Đôi mắt xinh đẹp mở ra, ánh mắt sáng như sao mang theo cảm giác lạnh lùng uy nghiêm khiến cho tim người khác đập thình thịch không dám tùy tiện tới gần. Giống như là nữ tử này là một tiên tử trên chín tầng trời khiến cho vạn vật trong thiên địa đều phải ảm đạm thất sắc. Chính là Độc Cô Cảnh Văn.

– Tiểu thư, trong tộc nhận được tin tức, người có biết thập đại cường giả trẻ tuổi lần này có những ai không?

Ngoài phòng, một thanh âm thanh thúy vang lên. Độc Cô Băng Lan lập tức đi vào trong phòng rồi mỉm cười nói với Độc Cô Cảnh Văn.

– Nghe nói lần này bên trong Thiên Địa các có Thánh Tử và Thánh Nữ tham gia. Mỗi một đời Thánh Tử, Thánh NỮ đều có thiên phú không kém, hẳn là sẽ không có vấn đề gì.

Độc Cô Cảnh Văn nhíu mày nói.

– Tiểu thư, ta vừa mới tìm hiểu tin tức, bên trong thập đại cường giả lần này còn có Lăng Thanh Tuyền của Linh Vũ Giới, biểu tiểu thư Vân Hồng Lăng, còn có Vũ Suất tỷ, vũ giả tứ hệ Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn, Đạm Đài Tuyết Vi của Thiên Vân đảo, một tán tu gọi là Dương Quá. Về phần top ba, phân biệt là Lục Tâm Đồng Phi Linh môn, Thánh Nữ Tử Yên của Thiên Địa các.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Thập đại cường giả trẻ tuổi đều có thực lực không tồi. THế nhưng thiên phú cho dù mạnh tới mấy cũng có hạn, không thể so sánh với mấy gia tộc lánh đời. Thập đại cưởng giả trẻ tuổi trên đại lục cũng chỉ là do bọn hắn tự phong mà thôi.

Độc Cô Cảnh Văn khẽ lắc đầu thở dài nói:

– Chỉ là biểu muội và Vô Song tỷ có thể tiến vào top mười quả thực không tồi. Được rồi, lần này người đứng đầu thập đại cường giả là ai?

– TIểu thư, người đứng đầu thập đại cường giả này có chút đặc biệt. Ta nghe nói ngay cả một ít trưởng lão và tộc trưởng cũng bị kinh động. Người này một mình đánh lại chín người, dùng thực lực Vũ Vương nhất trọng đánh bại vũ giả ngũ hệ Lăng Thanh Tuyền Vũ Vương ngũ trọng.

Độc Cô Băng Lan mỉm cười nói.

– Thật không? Không ngờ ngay cả trưởng lão và cha ta cũng bị kinh động. Người này dùng tu vi Vũ Vương nhất trọng đánh bại vũ giả ngũ hệ tu vi Vũ Vương ngũ trọng, thiên phú có lẽ không tồi. Thế nhưng có lẽ còn chưa tới mức làm cha ta kinh động a.

Độc Cô Cảnh Văn nghi hoặc nói.

– Tiểu thư, người này không chỉ có tu vi Vũ Vương nhất trọng, vũ giả ngũ hệ, đồng thời còn là Linh Vương nhất trọng. Đây chính là Linh Vũ song tu trong truyền thuyết.

Độc Cô Băng Lan mỉm cười nói.

– Linh Vũ song tu, vũ giả ngũ hệ?

Sắc mặt Độc Cô Cảnh Văn đại biến nói:

– Băng Lan, có phải ngươi đang nói tới Lâm Thiên hay không? Có phải là Lâm Thiên không?

– Tiểu thư, lẽ nào người đã sớm biết Lâm Thiên là Linh Vũ song tu

sao?

Lần này tới phiên Độc Cô Băng Lan kinh ngạc.

– Đúng là Lâm Thiên sao? Chàng không làm sao, tốt quá.

Độc Cô Cảnh Văn khẽ run rẩy, trong mắt vô cùng kích động. Linh Vũ song tu, vũ giả ngũ hệ, đương nhiên nàng đã sớm biết được. Sợ rằng ngoài Lục Lâm Thiên ra cũng không có Linh Vũ song tu thứ hai nữa.

– Tiểu thư, Lâm Thiên thực sự không có việc gì, người không cần quá lo lắng.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Không nghĩ tới nhanh như vậy chàng đã bại lộ Linh Vũ song tu, sợ rằng sau này ít nhiều sẽ có chút phiền phức.

Độc Cô Cảnh Văn thở dài nói.

– Tin tức này ta mất không ít khí lực mới thu được. Có người nói trong tộc đã phong tỏa tin tức, dường như không muốn để tiểu thư biết được.

Độc Cô Băng Lan nói.

– Lẽ nào thiên phú của Linh Vũ song tu còn chưa đủ để làm người trong tộc thỏa mãn sao?

Độc Cô Cảnh Văn khẽ thở dài, trong mắt có chút buồn bã.

– Tiểu thư, Linh Vũ song tu, người trong tộc cũng không làm được bước này. Thế nhưng người bên ngoài, coi như là thiên phú mạnh mẽ cũng thủy chung không thể so sánh với đệ tử trong tộc. Trừ phi là hạng người thiên phú trác tuyệt vạn năm khó gặp, có lẽ Lâm Thiên có thể đi tới bước này.

Độc Cô Băng Lan nói.

Trong không trung yên tĩnh, yêu thú phi hành vọt qua. Trên lưng yêu thú phi hành, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống tiến vào trạng thái lĩnh ngộ. Quanh thân có một vòng quang tráo vô hình.

Cứ như vậy trong lúc lĩnh ngộ Lục Lâm Thiên tiến vào trong trạng thái kỳ diệu, tất cả vô cùng huyền ảo.

Trong lúc lĩnh ngộ, thỉnh thoảng Lục Lâm Thiên đánh ra thủ ấn. Thủ ấn được kết, không gian vặn vẹo, một cỗ khí tức vô hình khiến cho mọi người chung quanh bị ảnh hưởng.

– Lĩnh ngộ thuộc tính.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Hổ Viêm Thiên Vương nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt cực kỳ kinh ngạc. Trên phương diện lĩnh ngộ thuộc tính không ngờ Vũ Vương nhị trọng lại có thể đạt tới bước này.

Phù.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, tinh quang trong mắt chợt lóe lên rồi biến mất. Ánh mắt nhìn xuống phía dưới, trước mắt hắn là Phi Linh sơn mạch quen thuộc.

– Ra mắt chưởng môn, tiểu thư, ra mắt chư vị cung phụng trưởng lão.

Chỉ trong chốc lát, bên trong Phi Linh môn lập tức có đệ tử hành lễ. Đám người Trịnh Anh, Chu Ngọc Hậu cũng vội vã đi tới.

– Đó là chưởng môn sao? Ta tới ba năm rồi đây là lần đầu tiên nhìn thấy chưởng môn.

– Đó đương nhiên là chưởng môn. Chưởng môn đã lâu không lộ diện, mấy năm rồi ta cũng chưa gặp.

– Bên người chưởng môn có nhiều cường giả a. Khí tức thật mạnh mẽ.

Từng tiếng thấp giọng nghị luận vang lên trong đám người. Đã gần ba năm không trở lại PHi Linh môn, không ít đệ tử Phi Linh môn lúc này thậm chí là lần đầu tiên nhìn thấy chưởng môn, cho nên không tránh được việc nghị luận.

Tới Phi Linh môn, đám người Khấu Phi Yến, Hổ Viêm Thiên Vương, An Cát Tú Na cũng hiếu kỳ đánh giá chung quanh.

Dưới sự phân phó của Lục Lâm Thiên, đám người Hoa Mãn Ngọc bắt đầu sắp xếp nơi đặt chân cho đám người Hổ Viêm Thiên Vương. Mà Lục Lâm Thiên, Sát Phá Quân, Tiểu Long cũng đi vào trong mật thất.

– Nam thúc, tiểu tử đã trở về.

Ngoài mật thất, Lục Lâm Thiên lên tiếng.

– Vào đi.

Thanh âm nhàn nhạt vang lên, giống như là quanh quẩn trong thông đạo, lại giống như quanh quẩn trong tai Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm.

Cánh cửa mật thất mở ra, thân ảnh già nua của Nam thúc xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên, thân ảnh quen thuộc này vừa xuất hiện, Lục Lâm Thiên lập tức mỉm cười nhào tới, nói:

– Nam thúc, tiểu tử nhớ người muốn chết.

– Lão già, ta cũng nhớ ngươi muốn chết.

Tiểu Long cười giảo hoạt, một trái một phải cùng với lão đại ôm tay Nam thúc.

– Tránh ra.

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, cánh tay vung lên không muốn bị Lục Lâm Thiên và Tiểu Long ôm, thế nhưng căn bản lại không thoát khỏi hai người Lục Thiếu Du, ánh mắt lập tức trở nên bình dị nói:

– Lân này gặp phải không ít phiền phức đúng không? Huyền Thiên bí cảnh kia cũng không phải bình thường, ăn không ít quả đắng đúng không?

Chương 1410: Vũ kỹ địa cấp

– Thiếu chút nữa cửu tử nhất sinh, không gặp lại được Nam thúc.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc nói.

– Đúng vậy, ta cũng thiếu chút nữa chết mất rồi!

Tiểu Long chớp mắt nói.

– Vô nghĩa, hai ngươi còn chưa chịu đau khổ đâu, ngược lại đã lấy được cơ duyên thật lớn.

Một thân ảnh hư ảnh thoáng hiện, ánh mắt cực kỳ thâm thúy, chính là Thánh Thủ linh tôn.

– Đệ tử bái kiến sư phụ!

Lục Lâm Thiên hành lễ.

– Tiền bối!

Sát Phá Quân cũng hành lễ, tựa hồ đã sớm biết sự tồn tại của Thánh Thủ linh tôn.

– Chiếm được đại cơ duyên?

Trong ánh mắt bình thản của Nam thúc chợt lóe tinh quang, đại cơ duyên chỉ sợ là không tầm thường, đột nhiên lên tiếng:

– Chẳng lẽ chính là thần khí Tử Lôi Huyền Đỉnh do Huyền Thiên yêu tôn lưu lại vài ngàn năm trước sao, hay là bảo tàng của Huyền Thiên môn?

– Tiểu tử này mạng lớn, không chỉ chiếm được Tử Lôi Huyền Đỉnh, còn rèn thành Bất Diệt Huyền Thể!

Thánh Thủ linh tôn nói.

Nghe được lời của hắn, sắc mặt Nam thúc chấn động, lập tức nhìn Lục Lâm Thiên, thật lâu sau mới nói:

– Vận khí của tiểu tử ngươi quả thật là nghịch thiên, toàn bộ chỗ tốt trong thiên hạ đều bị một mình ngươi chiếm hết!

Nam thúc lại nhìn qua tiểu Long, nói:

– Tiểu bất điểm, ngươi đã tới lục giai hậu kỳ, thực lực đột phá không sai, ngươi được cơ duyên gì?

– Không nói, đánh chết cũng không nói!

Tiểu Long chớp mắt, lưng đeo mai rùa, hắn không muốn bị người khác biết.

– Tiểu bất điểm này không biết từ đâu lấy được thần xác hộ thân của cường giả cửu giai bộ tộc Huyền Vũ, được Tử Kim Huyền Lôi trợ giúp, hoàn toàn dung hợp, phỏng chừng đã nhận được toàn bộ truyền thừa của bộ tộc Huyền Vũ!

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Thần xác hộ thân cửu giai của bộ tộc Huyền Vũ, vận khí tiểu bất điểm ngươi cũng nghịch thiên a!

Nam thúc nhìn chằm chằm tiểu Long, thần xác hộ thân cửu giai, lực phòng ngự vô cùng biến thái, đạt được toàn bộ truyền thừa của Huyền Vũ nhất mạch, thật sự là đại cơ duyên.

Nghe được Thánh Thủ linh tôn cùng Nam thúc nói chuyện, Sát Phá Quân mới biết thu hoạch của Lục Lâm Thiên cùng tiểu Long, sắc mặt đại biến, trợn mắt cứng lưỡi.

– Nam thúc, lần này Lâm Thiên ra hết nổi bật trong cuộc thi đấu mười đại cường giả trẻ tuổi của Thiên Địa các tổ chức, lấy một địch chín, còn lấy thứ nhất, thậm chí một Vũ vương ngũ trọng ngũ hệ của Linh Vũ giới cũng bị hắn đánh bại.

Sau thoáng kinh ngạc, Sát Phá Quân nói.

– Phong mang quá lộ, không phải chuyện tốt, sau này cẩn thận một chút!

Ánh mắt Nam thúc tán thưởng, lập tức nghiêm túc nói.

– Nam thúc, ta đã bại lộ mình là Linh Vũ song tu!

Lục Lâm Thiên cười khổ nói.

– Cái gì!

Nam thúc nhất thời sửng sốt, nói:

– Tiểu tử, ngươi lại trêu chọc phiền toái lớn!

– Việc này không thể trách hắn, là ta buộc hắn phải lấy thứ nhất, lần này Thiên Địa các đầu nhập không ít, đạt thứ nhất chẳng những lấy được một linh khí địa cấp, còn có được một Long Dương linh quả!

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Long Dương linh quả?

Ánh mắt Nam thúc ngẩn ra:

– Đây cũng không phải vật phàm!

– Ta đã nghĩ ra biện pháp chữa trị thương thế của ngươi, có Long Dương linh quả lại thêm Hổ Âm yêu tinh mới làm được.

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Hai vật kia ta đã nghĩ qua, nhưng hai vật này đều bất phàm, muốn lấy được thật khó khăn.

Ánh mắt Nam thúc híp lại, nói:

– Huống chi hai vật kia lại tương sinh tương khắc, thủy hỏa bất dung, căn bản khó thể luyện hóa.

– Nam thúc, ít nhất đã có được Long Dương linh quả.

Lục Lâm Thiên lấy ra hộp gấm mở ra, một cỗ năng lượng bàng bạc lan tràn, cả mật thất chợt run lên, quang mang chói mắt khuếch tán, bên trong là một linh quả nhỏ như nắm tay, tạo hình kỳ diệu, mơ hồ giống như một đầu cự long bay lên, tản ra màu xanh nhàn nhạt.

– Là Long Dương linh quả!

Nhìn thấy vật kia, ánh mắt Nam thúc run lên.

– Đã lấy được Long Dương linh quả, mà ta cũng biết nơi nào có Hổ Âm yêu tinh, chỉ cần tìm ra biện pháp điều hòa hai vật này, hẳn không có vấn đề lớn.

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Hổ Âm yêu tinh!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong Thiên Linh Lục có ghi lại, Hổ Âm yêu tinh là linh dược trong Bạch Hổ nhất tộc, mà Long Dương linh quả là bảo vật trong Linh Hoàng nhất tộc, mà Hổ Âm yêu tinh cũng là bảo vật của Yêu Hoàng bộ tộc, căn bản không khả năng xuất hiện bên ngoài.

– Muốn điều hòa hai vật này, chỉ sợ rất khó!

Nam thúc nói, trong lòng vẫn kích động, rốt cục có cơ hội khôi phục thương thế, dù là vô cùng khó khăn.

– Nếu ngay cả chúng ta cũng không nghĩ ra biện pháp điều hòa hai vật này, vậy không còn vài người làm được!

Thánh Thủ linh tôn nói:

– Biện pháp luôn có, Lâm Thiên là Linh Vũ song tu, chứng minh muốn điều hòa Long Dương linh quả cùng Hổ Âm yêu tinh cũng không phải là chuyện không thể nào!

– Không sai, thiên địa vạn vật tương sinh tương khắc, nhất định sẽ có biện pháp điều hòa!

Ánh mắt Nam thúc lộ ra tinh quang, chỉ một thoáng khí thế giống như cự thú thức tỉnh lan tràn, đủ thấy nội tâm vô cùng kích động.

– Nam thúc, ngươi nhận lấy Long Dương linh quả này đi!

Lục Lâm Thiên mỉm cười đưa hộp gấm cho Nam thúc, như vậy thời gian Nam thúc khôi phục sẽ không quá xa.

– Vì Long Dương linh quả, ngươi bại lộ mình là Linh Vũ song tu, nhất định sẽ đưa tới đại phiền toái, chỉ sợ Linh Vũ giới sẽ liều lĩnh đối phó ngươi!

Nam thúc nói.

– Nam thúc, chỉ cần ngươi có thể khôi phục là tốt rồi, tới lúc đó cũng không cần e ngại Linh Vũ giới.

Lục Lâm Thiên nói.

– Linh Vũ giới mới xuất hiện gần đây đi, chẳng lẽ thực lực còn hơn tam tông tứ môn cùng bốn đại sơn môn Cổ Vực sao?

Thánh Thủ linh tôn hỏi.

– Đừng xem thường Linh Vũ giới, bọn hắn cũng không phải thế lực mới thành lập, đã tồn tại trên vạn năm, chỉ là không lui tới bên ngoài mà thôi, vì vậy rất ít người biết về Linh Vũ giới, thậm chí thế lực lớn như tam tông tứ môn cũng không rõ, mà bọn hắn cũng không kém tam tông tứ môn, thậm chí còn mạnh hơn.

Nam thúc nói.

– Như vậy thực lực của bọn hắn cũng không yếu.

Ánh mắt Thánh Thủ linh tôn trầm xuống, lập tức nói:

– Như vậy có vẻ thật khó đối phó, nhưng chờ hai chúng ta khôi phục, cũng không phải là không thể nào.

Hắn lập tức hỏi:

– Lâm Thiên, ngươi tính toán khi nào thì đi Ma Vân thành?

– Đệ tử dự định đợi dàn xếp xong Phi Linh môn, sẽ đi Vân Dương tông, sau đó đi Ma Vân thành.

– Cũng tốt, nhanh chóng đi Ma Vân thành đi, Hổ Âm yêu tinh ở Ma Vân thành!

Thánh Thủ linh tôn nói:

– Ta còn có chút chuyện khác cần ngươi đi Ma Vân thành xử lý!

– Dạ!

Lục Lâm Thiên đáp.

– Lâm Thiên, việc lĩnh ngộ thuộc tính của ngươi thế nào?

Nam thúc hỏi:

– Thi triển cho ta xem sao!

– Dạ!

Lục Lâm Thiên gật đầu, thủ ấn kết xuất, quanh thân bao phủ một mảnh hoàng mang, năng lượng thổ hệ nồng đậm lan tràn, không gian cũng run lên.

Nam thúc có chút sững sờ, lại kinh ngạc nói:

– Cầm đi, ngươi bại lộ mình là Linh Vũ song tu, nhất định phải nhanh chóng tăng cường thực lực!

Dứt lời, trong tay Nam thúc lấy ra khối ngọc giản vũ kỹ đưa cho Lục Lâm Thiên.

– Nam thúc, đây là vật gì?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, bên trên ngọc giản tràn ngập năng lượng hỏa hệ, khí tức còn vượt xa huyền cấp cao giai.

– Đây là hỏa hệ vũ kỹ địa cấp sơ giai Tê Thiên Liệt Địa Trảo, không biết lực lĩnh ngộ năng lượng hỏa hệ của ngươi có thể luyện thành được vũ kỹ địa cấp sơ giai hay không.

Nam thúc nói.

– Đa tạ Nam thúc!

Lục Lâm Thiên vui vẻ thu hồi, ánh mắt xoay chuyển lập tức nói:

– Nam thúc, còn vật gì khác hay không?

– Ngươi cho rằng vũ kỹ địa cấp dễ dàng tu luyện hay sao, đừng tham nhiều mà không tinh, trước tu luyện tốt Tê Thiên Liệt Địa Trảo này đi!

Nam thúc trừng mắt nói:

– Ngươi chú ý, tạm thời đừng bại lộ Tử Lôi Huyền Đỉnh, mang ngọc mắc tội, phiền toái của ngươi cũng đã không ít, không thể tiếp tục gây thêm chuyện, một kiện thần khí đủ làm toàn bộ linh tôn Vũ tôn trên đại lục xuống tay đối với ngươi!

– Tiểu tử đã biết!

Lục Lâm Thiên gật đầu, việc này sư phụ Thánh Thủ linh tôn đã nhắc nhở qua.

Rời khỏi mật thất đã gần hoàng hôn, Lục Lâm Thiên cùng tiểu Long quay về đình viện sau núi, nhìn thấy Bạch Toa Toa, Nhan Kỳ, Tân Hiểu Kỳ, trong lòng Lục Lâm Thiên không nhịn được cảm thán, ba nữ tử này thật sự càng thêm động lòng người, mang theo cỗ khí chất thành thục dễ thương, đặc biệt Bạch Toa Toa, vẫn là cách ăn mặc nhiệt tình như lửa, quả thật là dụ người phạm tội.

Màn đêm bao phủ, tuyết bắt đầu rơi xuống, trong bóng đêm nơi nơi đều phủ tuyết trắng xóa.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trong phòng, nhìn tuyết rơi ngoài cửa sổ, trong lòng không tự chủ được nhớ tới một thân ảnh uyển chuyển, áo trắng động lòng người.

Chương 1411: Luyện chế linh khí

– Bạch Linh!

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, cũng không biết nàng đang ở nơi nào, nếu lúc trước mình mở miệng mời nàng lưu lại, nàng cũng vẫn rời đi.

– Trước phải an bài chuyện trong Phi Linh môn, sau đó đi Vân Dương tông gặp mẫu thân, cuối cùng lại đi Ma Vân thành.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, khoanh chân ngồi thẳng, lấy ra hai quyển Vô Tự Thiên Thư, gần đây khi đang lĩnh ngộ thuộc tính, hắn cảm giác được dễ dàng tiến vào trạng thái hơn trước kia, loại hiện tượng này bắt đầu từ sau khi rời khỏi Bách Linh tông, hết thảy hắn cũng có chú ý tới, tựa hồ bởi vì Vô Tự Thiên Thư ảnh hưởng, tiến nhập vào trạng thái kỳ diệu ngày trước, vì thế trạng thái như vậy càng thêm rõ ràng.

Lục Lâm Thiên cầm hai quyển Vô Tự Thiên Thư cẩn thận quan sát, hi vọng tiếp tục tiến vào trạng thái, chỉ một lúc sau hắn lại có chút buồn bực, không cách nào tĩnh tâm.

Lục Lâm Thiên không chút do dự thu hồi Vô Tự Thiên Thư, trạng thái như vậy cũng không thể tùy lúc có thể xâm nhập vào, bên trong nhất định có không ít bí mật. Hôm nào chờ hắn có thời gian trầm tĩnh trở lại, quay về nghiên cứu, hiệu quả nhất định sẽ rất tốt.

– Vũ kỹ địa cấp!

Trong tay Lục Thiến Du hiện ra ngọc giản Nam thúc đưa cho hắn, vũ kỹ địa cấp sơ giai, chính là vật vô giá, nếu mang ra ngoài đủ làm cho mọi người tranh nhau máu chảy đầu rơi.

Lục Lâm Thiên mở ra ngọc giản, quang mang chói mắt xuyên vào mi tâm của hắn, lập tức hóa thành tin tức khổng lồ truyền vào đầu hắn.

Cả căn phòng bao phủ trong một mảnh quang mang, khí tức hỏa hệ nóng cháy lan tràn, lại có năng lượng thiên địa hội tụ, sau một lát mới khôi phục lại bình thường.

Lục Lâm Thiên mở mắt, trong mắt vô cùng kinh ngạc, vũ kỹ Tê Thiên Liệt Địa Trảo quả nhiên là bất phàm, tu luyện đại thành có thể xé rách không gian, cực kỳ bá đạo, nhưng còn có thêm một điều kiện, chính là phải có binh khí hình trảo phụ trợ, nếu không dùng tay không thi triển, tuy uy lực không có bao nhiêu ảnh hưởng, nhưng nếu có binh khí hình trảo thì uy lực càng gia tăng không ít.

– Tê Thiên Liệt Địa Trảo!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nghĩ tới thủ sáo Bạch Ngọc Tinh Ti, nếu đem ra phối hợp hẳn sẽ tăng cường thêm uy lực, nhưng trình tự thủ sáo Bạch Ngọc Tinh Ti có chút thấp, nếu đạt tới võ linh khí có lẽ uy lực càng nâng cao một bước.

– Võ linh khí hình trảo!

Lục Lâm Thiên trầm xuống, tìm kiếm trong trữ vật giới chỉ, sau một lát sắc mặt tối sầm, không nghĩ tới trong bảo tàng Huyền Thiên môn cũng không có một kiện võ linh khí hình trảo nào.

– Chẳng lẽ… Phải tự luyện chế?

Lục Lâm Thiên nhìn lại, mình là linh giả, có thể tự luyện chế võ linh khí, mà Khí Vương Úc Khánh lúc còn ở Linh Suất tứ trọng cũng đã luyện chế ra hồn khí hoàng cấp, mà bản thân mình có thực lực linh vương nhất trọng, cũng có thể tự luyện chế đi ra.

– Vậy tự luyện chế!

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm, tự nhủ.

Nếu đã quyết định, hắn liền bế quan, đang ở bên trong Phi Linh môn nên hắn cũng không cần người hộ pháp, chỉ dặn tiểu Long một tiếng sau đó đi vào mật thất sau núi bế quan luyện khí.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, lấy ra Hỏa Long Đỉnh, lại cầm ra không ít tài liệu luyện chế võ linh khí tốt nhất, có Thiên Niên Huyền Dương Thạch, Tinh Cương Chi Tâm, đều là tài luyện luyện chế võ linh khí.

Thủ ấn biến hóa, linh lực run lên, Lục Lâm Thiên lấy ra thủ sáo Bạch Ngọc Tinh Ti, thật ra việc luyện chế võ linh khí cũng có hiệu quả như luyện chế võ linh khí, chỉ là võ linh khí chậm hơn mà thôi.

Một cỗ linh lực truyền vào trong Hỏa Long Đỉnh, ngọn lửa bốc lên, Lục Lâm Thiên bỏ vào Thiên Niên Huyền Dương Thạch, lần đầu tiên luyện chế linh khí hoàng cấp đã dùng vật này luyện tập, chỉ sợ không có vài người.

Thời gian chậm rãi trôi qua, bên trong Phi Linh môn có Bạch Oánh, Đông Vô Mệnh, Hoa Mãn Ngọc cùng Diệp Mỹ bọn họ xử lý hết thảy, tự nhiên không có vấn đề gì.

Lục Tâm Đồng nghe được ca ca lại bế quan, nàng cũng lập tức bế quan, tựa hồ đã sắp đột phá.

Năm ngày sau bên trong mật thất, ngọn lửa trong Hỏa Long Đỉnh liên tục cháy sáng, trải qua mấy ngày luyện chế, Thiên Niên Huyền Dương Thạch đã bị đốt chảy thành dung dịch.

Ngay lập tức hắn lại luyện hóa những tài liệu khác, tiêu hao cũng cực kỳ khổng lồ.

– Động tác của Phi Linh môn thật nhanh, đã khống chế Song Đao môn cùng Bách Linh tông, Lục Lâm Thiên, khá lắm!

Bên trong một đại điện, sắc mặt Gia Cát Tây Phong trầm xuống, dáng vẻ phong độ đã biến mất.

– Trang chủ, chẳng lẽ Phi Linh môn muốn sánh vai cùng bốn đại sơn môn hay sao, là muốn giống như Huyền Thiên môn của mấy ngàn năm trước?

Một trưởng lão nho phục trắng nói.

– Gần đây Phi Linh môn rêu rao như thế, vừa mới nhận lấy toàn bộ thế lực của Ma Tâm cốc, Song Đao môn, Bách Linh tông, mục đích không cần nói cũng biết, chẳng lẽ chúng ta để yên cho hắn lớn mạnh hay sao?

Một lão giả lam y trầm giọng nói.

– Trong Cổ Vực, Bách Linh tông, Thiên Quỷ tông, Thiên Tinh tông, Song Đao môn lẽ ra đều thuộc về bốn đại sơn môn, chẳng qua bởi vì chúng ta luôn tự kiềm chế lẫn nhau, lại tiện nghi cho Lục Lâm Thiên.

Một trưởng lão trầm giọng nói.

– Phi Linh môn được Linh Thiên môn âm thầm tương trợ, đã có chỗ dựa vào, còn có Vân Dương tông cách bờ chiếu cố, vì vậy mới có lá gan làm như thế, hơn nữa thực lực của Phi Linh môn hiện tại đã khác xưa, đáng tiếc chúng ta đã bỏ lỡ thời cơ đối phó Phi Linh môn tốt nhất, lúc trước không đem bọn hắn để vào trong mắt, ai biết chỉ vài năm ngắn ngủi bọn hắn đã phát triển tới như thế, sớm biết vậy lúc trước nên trực tiếp diệt sát Phi Linh môn!

Gia Cát Tây Phong trầm giọng nói.

– Trang chủ, hiện tại muốn diệt Phi Linh môn vẫn còn kịp!

Trưởng lão áo lam nói.

– Không còn kịp rồi, Phi Linh môn có Vũ tôn linh tôn, cũng không phải như ngày trước.

Gia Cát Tây Phong nói.

– Chẳng lẽ chúng ta để mặc cho bọn hắn đầy đủ lông cánh sao, nếu bọn hắn giống như Huyền Thiên môn, thật sự không phải là chuyện tốt!

Một trưởng lão Vũ vương nói.

– Lần này phải cùng Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo thương nghị mới được, về phần Linh Thiên môn, sở dĩ Phi Linh môn có lá gan lớn như thế là vì có bọn hắn đứng sau lưng làm chỗ dựa, truyền lệnh xuống, những địa bàn giao giới với Phi Linh môn đừng để bọn hắn được sống yên, bản thân ta muốn nhìn xem, Phi Linh môn có thể quản lý được bao nhiêu!

Gia Cát Tây Phong nói.

Thời gian trôi qua, khi Lục Lâm Thiên luyện hóa xong Bạch Ngọc Tinh Ti cũng đã qua mười ngày, đoàn dung dịch bắt đầu quay cuồng, nhìn qua chẳng khác gì nham tương trong núi lửa.

Mà giờ khắc này sắc mặt Lục Lâm Thiên biến thành một mảnh tái nhợt, liên tiếp nuốt vài viên đan dược khôi phục, thủ ấn lại kết xuất, lập tức đánh vào bên trong đoàn dung dịch đang sôi trào kia.

Ba ngày sau, sắc mặt Lục Lâm Thiên càng thêm trắng bệch, tiêu hao như vậy thật sự còn nhiều hơn lúc luyện hóa tài liệu.

– Đã được rồi đi!

Nhìn đoàn dung dịch sôi trào cuồn cuộn, Lục Lâm Thiên mỉm cười, ngay sau đó kết xuất thủ ấn huyền ảo, từng đạo quang mang bay vào trong Hỏa Long Đỉnh.

Chương 1412: Gọi là Liệt Thiên

Hô hô!

Đoàn dung dịch lao ra khỏi Hỏa Long Đỉnh, lập tức bị một cỗ linh hỏa bao vây giữa không trung mật thất, khí tức nóng bỏng, làm cả mật thất mơ hồ biến thành xích hồng sắc.

Thủ ấn không ngừng kết xuất, từng đạo hào quang bay vào trong đoàn dung dịch, ngọn lửa gào thét dâng lên, sắc mặt Lục Lâm Thiên càng thêm tái nhợt.

Chỉ một ngày sau, đoàn dung dịch chậm rãi ngưng tụ thành bộ dáng trảo ấn, chất lỏng nóng cháy xoay tròn, giống như đoàn dung nham không ngừng biến hóa.

Đoàn dung dịch chậm rãi ngưng tụ thành trảo ấn, Lục Lâm Thiên liên tục đánh ra thủ ấn, trên trảo ấn tràn ngập lưu quang quỷ dị, thủ ấn biến thành xám xanh, nhìn qua giống như kim chúc xanh đen, mà dung dịch vẫn chưa hoàn toàn cô đọng lại, vẫn còn đang lưu chuyển, từng luồng khí tức thần dị khuếch tán, đột nhiên một cỗ năng lượng bắt đầu tràn ra.

Linh hỏa nháy mắt bị chấn khai, trảo ấn không ngừng run lên, tựa hồ như muốn bị đánh tan.

– Phiền toái!

Trong lòng Lục Lâm Thiên kinh hãi, trong lúc luyện chế võ linh khí hắn gặp phải lực cản thật lớn, căn bản khó thể ngưng tụ được võ linh khí thành hình trảo ấn.

– Đi!

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, cắn răng chịu đựng, linh lực tràn ra, linh hỏa cuồn cuộn mang theo nhiệt độ khủng bố bao vây võ linh khí trảo hình, vào lúc này bị linh hỏa nóng cháy bao phủ, cuối cùng mới có thể bao trùm được võ linh khí kia.

Lại thêm ba ngày trôi qua, võ linh khí trảo hình đã có thêm cỗ khí tức quỷ dị không ngừng tràn ra ngoài, một cỗ thiên địa năng lượng vô hình cũng đem trảo ấn bao vây bên trong.

– Ngưng tụ cho ta!

Giờ khắc này Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, ngón trỏ bay ra vài giọt máu tươi, nháy mắt xâm nhập vào bên trong trảo ấn, ngọn lửa xoay tròn với tốc độ cao, thanh âm gào thét vang lên không dứt, một cỗ năng lượng cuồng bạo dựng lên, nháy mắt lan tràn khuếch tán.

Xuy!

Đúng ngay lúc này trảo ấn đột nhiên run rẩy kịch liệt, từng đạo hào quang chói mắt bắn ra, nháy mắt chẳng khác gì hào quang vạn trượng.

Nhìn thấy một màn này, Lục Lâm Thiên vừa mừng vừa sợ, lập tức hít sâu một hơi, thủ ấn biến đổi, từng đạo thủ ấn quỷ dị đánh ra bí văn liên tiếp rơi vào trong trảo ấn, thiên địa năng lượng cũng bắt đầu hội tụ xâm nhập vào.

Hô hô!

Trong mật thất, năng lượng thiên địa ngày càng dày đặc, thậm chí đã tới mức khủng bố, mang theo uy thế cuồng bạo kinh động cả cường giả trong Phi Linh môn chạy tới.

Sưu sưu!

Không ít thân ảnh đã rơi xuống bên ngoài mật thất, Sát Phá Quân là người đầu tiên chạy tới, theo sau là Hổ Viêm thiên vương, Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, đám người Lộc Sơn lão nhân, thiên địa năng lượng hội tụ làm mọi người kinh ngạc.

– Hình như không phải đang đột phá, năng lượng này có chút kỳ quái!

Hổ Viêm thiên vương nói.

– Là đang luyện chế linh khí!

Sát Phá Quân nhíu mày nói:

– Ai đang bế quan trong mật thất này?

– Là lão đại, lão đại đã nói định luyện chế võ linh khí, có gì mà kỳ quái?

Tiểu Long nhướng mày nói.

– Đúng là tiểu tử đó luyện chế võ linh khí a!

Sát Phá Quân sửng sốt, lại thấy kinh ngạc.

Những người khác cũng đưa mắt nhìn nhau.

Bên trong mật thất, trảo ấn ngày càng sáng ngời, năng lượng thiên địa không ngừng hội tụ, chân khí càng lúc càng khủng bố, không gian chấn động, một cỗ năng lượng vô hình lập tức lan tràn, khí tức tràn ngập xen lẫn chân khí kinh sợ lòng người.

Sau một lát hào quang chậm rãi co rút lại, thu liễm, một kiện binh khí trảo ấn xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên, thật sự làm người rung động, binh khí dài nửa xích, nổi lên ám màu xanh sắc bén, năm ngón tay đan xen, ngũ trảo gấp khúc như ưng trảo, hàn quang sáng ngời, nhìn qua giống như lợi kiếm, còn có ánh sáng như quỷ quái.

– Nhận chủ!

Lục Lâm Thiên biến hóa thủ ấn, giọt máu bay ra bay về hướng võ linh khí.

– Xuy!

Máu tươi nhỏ vào, hào quang quỷ dị tuôn ra, thủ ấn huyền ảo ngưng tụ, trảo ấn rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên, nháy mắt bao phủ tay hắn, hoàn toàn vừa vặn, giống như tương liên cùng bàn tay, khoảnh khắc hóa thành hào quang chói mắt biến mất trong tay của hắn.

Thân thể Lục Lâm Thiên run lên, cuối cùng trảo ấn dung nhập trong đan điền khí hải, hào quang phóng thích, nhanh chóng đập vào đan điền làm võ đan cấp tốc xoay tròn.

Hô!

Chân khí trong đan điền bạo tuôn, nháy mắt bao phủ trảo ấn.

Lấy máu nhận chủ là một bước cực kỳ trọng yếu, cũng quyết định thuộc tính võ linh khí, mỗi kiện đều có được thuộc tính, rơi vào tay võ giả thuộc tính nào thì uy lực càng mạnh hơn mấy lần.

Xuy!

Chân khí bao vây, trảo ấn phóng thích năng lượng, đan điền truyền ra thanh âm trầm đυ.c, hào quang thần dị khuếch tán, sau đó biến mất không còn nhìn thấy.

Xuy!

Trong tay Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện trảo ấn tản mát lưu quang, trảo ấn bao phủ tay phải, nguyên bản Bạch Ngọc Tinh Ti là một đôi, nhưng sau khi luyện chế thêm một lần Lục Lâm Thiên đã nhập hai thành một.

Trảo ấn làm người rung động, dài nửa xích, ngoài ám xanh còn có vàng nhạt, hàn quang sáng ngời, lan tràn ánh sáng quỷ dị, một cỗ năng lượng bàng bạc không ngừng lan tràn.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên cực kỳ đắc ý, lần đầu tiên hắn luyện chế binh khí không ngờ lại thành công luyện ra võ linh khí hoàng cấp.

– Hình như thiên phú luyện khí của mình cũng không tệ lắm!

Lục Lâm Thiên vô liêm sỉ khích lệ chính mình, nhìn trảo ấn, lẩm bẩm:

– Vậy gọi là Liệt Thiên đi!

– Thử xem uy lực!

Lục Lâm Thiên thoáng do dự, xoay người đứng dậy, thổ hoàng sắc quang mang quanh quẩn, trên thủ ấn lan tràn hào quang chói mắt, lập tức vỗ một trảo vào vách tường.

Oanh long long!

Trảo ấn đảo qua, thanh âm vang lên ầm ĩ không ngừng, đồng thời cả mật thất lay động, ngay tiếp theo vách tường thật dày trực tiếp dập nát, ầm ầm sụp đổ.

Phanh phanh!

Như sơn băng địa liệt, tùy thời kích tán, cả mặt đất run rẩy như động đất, sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, một trảo của hắn không nghĩ tới làm cho mật thất sụp đổ, liền vội vàng lao ra bên ngoài.

Chương 1413: Tu luyện trảo ấn

Mật thất sau núi rung chuyển, nhóm người Sát Phá Quân kinh ngạc trơ mắt nhìn thấy mật thất ầm ầm sụp đổ, một thân ảnh cấp tốc lao ra.

– Lão đại, ngươi đang làm gì vậy?

Tiểu Long chạy tới bên người Lục Lâm Thiên, nghi hoặc hỏi, ánh mắt lại rơi xuống trảo ấn tràn ngập quỷ dị trên tay Lục Lâm Thiên.

– Không có gì, ta chỉ muốn thử xem uy lực mà thôi, cho người xây lại mật thất đi!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong mắt cực kỳ hưng phấn, uy lực của Liệt Thiên thật sự không kém, không cần thi triển vũ kỹ, chỉ là một trảo đơn giản đã đạt tới hiệu quả như vậy.

– Chưởng môn, ngươi luyện chế ra võ linh khí sao?

Vẻ mặt Lộc Sơn lão nhân kinh ngạc đi tới, nhìn võ linh khí trong tay Lục Lâm Thiên, thần sắc kinh ngạc mang theo vẻ chờ mong, mãi cho tới bây giờ hắn còn chưa có võ linh khí, mà chưởng môn đã có thể tự luyện chế.

– Luyện chế võ linh khí mà thôi, cũng không khó khăn, hôm nào luyện cho ngươi một kiện!

Advertisement

Lục Lâm Thiên cười đắc ý, có thể luyện chế thành công võ linh khí đúng là một chuyện đáng giá đắc ý.

– Đa tạ chưởng môn!

Lộc Sơn lão nhân vui mừng, còn tưởng rằng chưởng môn muốn đích thân luyện chế cho mình, nhưng vốn không biết trên người

Lục Lâm Thiên còn có năm sáu kiện võ linh khí khác.

Mọi người nhìn Lục Lâm Thiên, bất đắc dĩ cười, có thể luyện chế được võ linh khí tuyệt đối là bất phàm, đủ thấy trình độ luyện khí cực cao, thật sự không biết chưởng môn còn có thứ gì không hiểu biết.

– Trương cung phụng, Khấu phó chưởng môn, ở lại Phi Linh môn thoải mái chứ?

Lục Lâm Thiên thu hồi Liệt Thiên, nhìn qua Hổ Viêm thiên vương cùng Khấu Phi Yến.

– Đã thói quen, đa tạ chưởng môn quan tâm!

Khấu Phi Yến nói.

– An Cát trưởng lão, Lưu trưởng lão, còn các vị?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Chúng tôi cũng tốt, đã thói quen, đa tạ chưởng môn quan tâm!

Hai người trả lời.

– Vậy là tốt rồi!

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, lập tức quay lại nhìn Đông Vô Mệnh cùng Quỷ Tiên Tử:

– Đông lão, Oánh tỷ, những người khác đã quay về chưa?

– Còn chưa thấy, mấy ngày trước Ám đường truyền về tin tức, mọi chuyện xử lý đã xong xuôi, hẳn là sắp trở về.

Bạch Oánh đáp.

– Oánh tỷ, chuẩn bị một chút, chờ Thanh Hỏa cung phụng, Hoa đường chủ cùng Diệp đường chủ bọn họ trở lại, cử hành nghi thức nhập môn cho Trương phụng dưỡng cùng Khấu phó chưởng môn!

Lục Lâm Thiên nói.

– Hiểu được!

Bạch Oánh trả lời.

Động tĩnh sau núi kinh động không ít đệ tử, nhưng những đệ tử bình thường cũng không dám tiến vào sau núi, bởi vì nơi đó thuộc về các cường giả, người vi phạm xử lý không nhẹ, thậm chí là đánh chết.

Nhưng Diệp Mỹ cùng Hoa Mãn Ngọc nghe động tĩnh đều tới, Lục Lâm Thiên lập tức dặn dò Diệp Mỹ chú ý tin tức Ám đường, có tin trọng yếu tùy thời đều có thể báo cáo.

– Cuối cùng đã có thể tu luyện Tê Thiên Liệt Địa Trảo!

Nhìn thấy núi non mờ mịt, Lục Lâm Thiên duỗi lưng mỉm cười, khoanh chân ngồi xuống trên tảng đá, tâm thần khẽ động, một cỗ tin tức lướt qua, bắt đầu nghiên cứu phương pháp tu luyện Tê Thiên Liệt Địa Trảo.

– Cần phải nắm giữ năng lượng thuộc tính trong tay mới có thể thúc giục vũ kỹ, mà trước khi tu luyện là phải đem kinh mạch đánh thông!

Lục Lâm Thiên cau mày, muốn tu luyện khó khăn tới cực điểm, đánh thông vài kinh mạch cũng rất hao tốn thời gian, quan trọng nhất là phải nắm giữ năng lượng thuộc tính trong tay mới có thể thúc giục vũ kỹ, chân khí đơn thuần không đủ tu luyện vũ kỹ địa cấp này.

– Đành tu luyện thôi!

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài một hơi, nhủ thầm.

Thu liễm tâm thần, Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái tu luyện, tâm thần nhanh chóng khống chế chân khí đánh thông kinh mạch trên tay phải, chân khí chậm rãi lưu chuyển tiến vào một trong những kinh mạch kia.

Ngay lúc này Lục Lâm Thiên chợt biến sắc, khi chân khí tiến vào kinh mạch nhỏ bé kia, cảm giác bế tắc dần dần biến mất, không nghĩ tới dễ dàng đánh thông, không chút khó khăn hay có bao nhiêu cảm giác nào khác.

Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc, hắn vốn không nghĩ tới thân thể hiện tại đã rèn luyện thành Bất Diệt Huyền Thể, toàn bộ huyết nhục khung xương đã vô cùng biến thái, hiện tại muốn đả thông kinh mạch chỉ là chuyện dễ như trở bàn tay.

Lục Lâm Thiên bắt đầu đả thông bốn kinh mạch còn lại, kết quả cũng dễ dàng trong nháy mắt, trực tiếp mở ra, không hề có chút khó khăn.

– Nhanh như vậy!

Nửa canh giờ sau hắn mở mắt, kế tiếp là có thể chính thức tu luyện Tê Thiên Liệt Địa Trảo.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, lập tức đứng dậy, trong tay kết xuất thủ ấn huyền ảo, năm ngón tay khẽ cong như trảo ấn, cũng không mang theo chút chân khí, nhưng đầu ngón tay chớp lên, nếu không nhìn kỹ còn tưởng rằng bị hoa mắt.

Thời gian chậm rãi trôi qua, người trong Cổ Vực vẫn đang nghị luận cuộc thi đấu mười đại cường giả trẻ tuổi, hành động lôi đình của Phi Linh môn làm cả Cổ Vực hoàn toàn chấn động, trực tiếp tiêu diệt nhiều sơn môn, dùng thủ đoạn sấm sét nắm giữ trong tay, làm không ít thế lực nhị lưu tam lưu bắt đầu cảm thấy bất an.

Mà tin tức này cũng rơi vào các thế lực của Linh Vũ đại lục cùng Ma Vân thành, các thế lực lớn đều đã sớm dự liệu sự quật khởi của Phi Linh môn, nhưng vẫn có chút kinh ngạc, tựa hồ không ngờ tốc độ Phi Linh môn nhanh như vậy.

Vài ngày sau, bên trong dãy núi mênh mông Phi Linh sơn mạch, một thanh niên thanh y đứng trên tảng đá, sắc mặt ngưng trọng, tay phải đánh ra một đạo trảo ấn huyền ảo, năm ngón tay đột nhiên chộp tới, một cỗ năng lượng vô hình làm không gian khẽ run lên, quát to một tiếng:

– Tê Thiên Liệt Địa Trảo!

Trảo ấn hiện lên chân khí nóng cháy chói mắt, giống như có ngọn lửa bừng lên, trảo ấn đẩy về phía trước, năng lượng chung quanh tiêu tán, trảo ấn lưu lại trên tảng đá, nhưng uy lực kia còn chưa đạt tới thực lực của vũ kỹ hoàng cấp.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ lắc đầu, sắc mặt có chút tái nhợt, thúc giục Tê Thiên Liệt Địa Trảo cần hao tổn chân khí quá mạnh mẽ, vì vậy phải liên tục sử dụng không ngừng.

– Thật sự là khó tu luyện!

Lục Lâm Thiên cười khổ, tu luyện vũ kỹ địa cấp căn bản không có đường tắt, tu luyện vũ kỹ này cần lĩnh ngộ thuộc tính, hoàn toàn chỉ phải dựa vào chân tài thực học.

Chương 1414: Lĩnh ngộ hỏa hệ

Mỗi một lần tu luyện thất bại, chân khí tán loạn chảy xiết trong cơ thể, làm mỗi lần Lục Lâm Thiên đều giống như bị trúng đòn nghiêm trọng, nếu không có Bất Diệt Huyền Thể, chỉ sợ hắn đã vô cùng thê thảm.

– Không hổ là vũ kỹ địa cấp, xem ra chỉ có thể từ từ tìm hiểu.

Thở dài một hơi, Lục Lâm Thiên trầm tĩnh trở lại, vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết bắt đầu điều tức khôi phục, đồng thời lĩnh ngộ hỏa thuộc tính.

Sau một lát hắn đã tiến nhập vào trạng thái, quanh thân tản ra một vầng xích hồng sắc quang mang.

Nguyên bản cường giả trong Song Đao môn cùng Bách Linh tông đều là đối tượng cắn nuốt tốt nhất trong lòng Lục Lâm Thiên, có thể giúp thực lực của hắn đề cao không ít, nhưng cuối cùng mọi người thần phục, làm hắn chỉ có thể bất đắc dĩ bỏ qua. Trong lòng đã có tính toán, nếu không tìm được đối tượng cắn nuốt, hắn chỉ có thể dựa vào đan dược đột phá, bảo tàng của Huyền Thiên môn cực kỳ khổng lồ, đủ chống đỡ tiêu hao, dù sao thực lực mới là trọng yếu nhất.

Lần này hành động của Phi Linh môn đã đυ.ng chạm với lợi ích của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông cùng Hắc Sát giáo, Lục Lâm Thiên cũng đã chuẩn bị chờ đợi thủ đoạn của bọn họ, nếu thực lực của hắn đã tới đỉnh cấp, cũng không cần lo lắng bị người tìm phiền phức.

Vì vậy hiện tại Lục Lâm Thiên hi vọng mình có thể nhanh chóng luyện thành Tê Thiên Liệt Địa Trảo, uy lực tuyệt đối phi phàm, nếu hắn thành công, xem như có thêm một con bài chưa lật, có lẽ còn chưa bằng uy lực sử dụng Tử Lôi Huyền Đỉnh, nhưng hiện giờ hắn còn chưa thể bại lộ Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái lĩnh ngộ, nhóm yêu thú tiểu Long quay chung quanh, mà Hắc Nham yêu vương cùng Huyết Mị ngồi một bên hộ pháp, tiểu Long cũng hóa thành bản thể bắt đầu tu luyện.

Thời gian chậm rãi trôi qua, bên trong một mật thất sau núi đột nhiên hung hăng chấn động.

Không ít cường giả Phi Linh môn đều cảm nhận được mặt đất run rẩy, tâm thần đi qua quan sát, Đông Vô Mệnh nhíu mày, lập tức lộ ra nụ cười.

– Là Tâm Đồng đột phá sao?

Bạch Oánh hỏi.

– Nha đầu kia có tiên thiên độc thể, tốc độ tu luyện quả thật làm cho người ta sợ hãi, muốn đột phá linh vương nhị trọng!

Đông Vô Mệnh mỉm cười, trên mặt đầy vẻ mừng rỡ.

Trong mật thất, một cỗ năng lượng thiên địa hội tụ, tới cuối cùng thậm chí tạo nên không gian ba văn, có tiếng vang răng rắc, khe không gian vỡ ra, một cỗ hắc mang độc khí bắn lên bầu trời, cùng lúc đó thiên địa năng lượng cũng xâm nhập vào.

Một lát sau mật thất lại run lên, một đạo hắc mang quang trụ đột nhiên xuyên phá bầu trời, va chạm cùng thiên địa năng lượng, bộc phát ra từng trận dao động, rốt cục hoàn toàn tiêu tán, hết thảy yên tĩnh trở lại.

Hô!

Bên trong mật thất, hắc mang dày đặc xoay tròn, bị một cỗ hấp lực hút vào, thân hình Lục Tâm Đồng khoanh chân ngồi, đôi mắt sáng ngời, chân khí đã lên tới linh vương nhị trọng.

Trong Cổ Vực lòng người bàng hoàng, sau khi Phi Linh môn thu nhận Song Đao môn cùng Bách Linh tông, địa bàn vốn thuộc về Ma Tâm cốc lúc này biến thành một mảnh máu tanh, sau khi Ma Tâm cốc bị tiêu diệt, Phi Linh môn cũng không thu dọn chiến trường, không ít thế lực nhị lưu cùng tam lưu cũng đã chia cắt xong địa bàn nơi này.

Sau khi Lưu Tinh Hà, Ngô Dung mang người tiến vào địa bàn của Ma Tâm cốc trước kia, dùng thủ đoạn bạo lực rửa sạch những thế lực phản kháng, sau đó hoàn toàn tiếp quản địa bàn Ma Tâm cốc, mức độ huyết tinh làm người khiếp sợ, không có thế lực nào có thể đối kháng, bởi vì toàn bộ người phản đối đều bị đánh chết.

Một loạt hành động lôi đình của Phi Linh môn đã lộ ra tín hiệu, Phi Linh môn chính thức quật khởi, thực lực cường hãn đủ đưa vào hàng ngũ nhất lưu đỉnh phong, những thế lực bình thường vốn không ai trêu chọc được nổi.

Phi Linh môn có hành động lớn như vậy, làm không ít thế lực nhị lưu tam lưu đều chăm chú quan sát động tác của bốn đại sơn môn, không ít người đều suy đoán, Phi Linh môn quật khởi cường thế như vậy, dù là Linh Thiên môn không quản, thậm chí còn vui vẻ nhìn thấy, nhưng Hóa Vũ tông Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo nhất định sẽ có hành động.

Trong ánh mắt chờ đợi của mọi người, ba đại thế lực rốt cục đã có hành động, bắt đầu đại quy mô phân phái nhân mã trấn thủ địa bàn bên ngoài, làm không khí cả Cổ Vực bắt đầu căng thẳng.

Đối với chuyện này, Phi Linh môn cũng không có phản ứng, ở không ít địa phương, sau khi cường giả Phi Linh môn xử lý xong việc trong tay, đều nhanh chóng chạy về Phi Linh môn.

Thời gian chậm rãi trôi qua, phía sau núi thuộc Phi Linh môn, chỉ thấy thiên địa một mảnh trắng xóa, tuyết rơi lả tả, núi non bao phủ một tầng trắng tuyết, cả mặt đất tràn ngập màu trắng tinh khôi.

Trong đại tuyết xen lẫn gió lạnh, gió càng lúc càng lớn, bão tuyết dần dần che phủ không trung, chỉ một lát sau không trung đã tối đen, hết thảy đều không còn nhìn thấy.

Chương 1415: Luận công ban thưởng

Bên trong vùng núi, ở địa phương có chút bằng phẳng, một đạo quang quyển đỏ nhạt bao phủ phạm vi mười thước, bão tuyết rơi xuống nháy mắt hóa thành hư vô, biến thành một cảnh sắc riêng trong đại tuyết đầy trời.

Bên trong quang quyển, một thân ảnh khoanh chân ngồi, thân ảnh đã ngồi hơn mười ngày thời gian, vẫn chưa hề động đậy, uyển như lão tăng đang nhập định.

Xuy!

Thân ảnh chợt mở mắt, thủ ấn kết xuất, chân khí cấp tốc vận chuyển, năm ngón tay gấp khúc, thậm chí còn xuất hiện một ít tàn ảnh, khuôn mặt chợt đỏ lên, trên trán hiện mồ hôi, xem ra tiêu hao chân khí cực kỳ khủng bố.

– Tê Thiên Liệt Địa Trảo!

Thanh niên chợt quát một tiếng, trảo ấn hình thành độ cong quỷ dị, ầm ầm xuyên phá không trung, chân khí mạnh mẽ tràn ra, năng lượng hỏa hệ hội tụ, nháy mắt không gian nóng cháy vô cùng, mà bạo tuyết lập tức tiêu tán trong vô hình.

Hưu!

Năng lượng hỏa hệ bao trùm đầy trời, trảo ấn đột nhiên đánh ra, giống như ngọn lửa đỏ tươi xích hồng mang theo khí thế sắc bén lướt tới, không gian vặn vẹo, giống như đang bị xé nát.

Ca ca!

Trảo ấn rơi xuống, trực tiếp vỡ áp giữa không trung, nhất thời vang lên tiếng nổ kinh thiên động địa.

Phanh phanh!

Mặt đất nhất thời run rẩy, kình khí khủng bố khuếch tán, xé rách cả không gian ba văn, mặt đất lộ ra vết nức dài tới ngàn thước, đá vụn kích tán, toàn bộ tảng đá cây cối ven đường đều hóa thành mảnh nhỏ, uy lực kinh khủng dọa người, chỉ sợ Vũ vương nhất trọng bình thường bị đánh trúng cũng sẽ bị xé thành mảnh nhỏ.

Còn chưa tu luyện thành công vũ kỹ, chỉ có thể miễn cưỡng thúc giục đi ra, nhưng đã có được uy lực như thế, trong lòng Lục Lâm Thiên có chút cảm thán, có thể tưởng tượng được một khi tới đại thành sẽ có uy lực bậc nào, vũ kỹ địa cấp cùng huyền cấp hoàn toàn là hai cấp bậc khác hẳn.

– Nhất định phải nhanh chóng tu luyện thành công!

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, nếu gặp phải cường địch, vũ kỹ này sẽ có công dụng.

– Lão đại, ngươi đã tu luyện thành công vũ kỹ địa cấp này hay sao?

Tiểu Long hóa thành hình người đi tới, nhìn thấy khe nứt dưới đất, cực kỳ kinh ngạc.

– Còn chưa được, kém xa đâu, vũ kỹ địa cấp đâu dễ tu luyện như vậy.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ca ca!

– Chưởng môn!

Hắn vừa dứt lời vài thân ảnh xinh đẹp đi tới, Lục Tâm Đồng, Bạch Toa Toa, Nhan Kỳ cùng Tân Hiểu Kỳ đều xuất hiện.

– Có việc gì vậy?

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi, ánh mắt nhìn Lục Tâm Đồng có chút kinh ngạc, a đầu này lại đột phá, tốc độ tu luyện quả thật rất nhanh.

– Ca ca, Lưu trưởng lão, Ngô trưởng lão, Lộc Sơn cung phụng cùng đường chủ các đường đều đã về.

Lục Tâm Đồng nói.

– Đã trở lại sao?

Lục Lâm Thiên hỏi, phỏng chừng đã xử lý xong việc bên ngoài, đợi mình an bài xong hết thảy cũng nên đi Vân Dương tông một chuyến, sau đó đi Ma Vân thành xử lý công việc cho sư phụ, tìm kiếm Hổ Âm yêu tinh cho Nam thúc.

Sau một lát, nhóm người Hoa Mãn Lâu được triệu tập tới đình viện sau núi, sau khi báo cáo tình hình gần đây, Lục Lâm Thiên tìm hiểu rõ ràng, hết thảy đều giống như trong dự đoán của hắn.

Một lúc lâu sau, Lục Lâm Thiên nói:

– Chư vị trưởng lão đường chủ đều quay về nghỉ ngơi trước, phân phó toàn bộ đệ tử hạch tâm, tối nay tới đại điện.

– Chưởng môn, tối nay có chuyện gì cần tuyên bố sao?

Thanh Hỏa lão quỷ hỏi.

– Đêm nay luận công ban thưởng!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Luận công ban thưởng?

Sắc mặt mọi người mừng rỡ, chẳng lẽ lại có bảo vật phân phối, trong lòng đều cảm thấy chờ mong.

Sau khi mọi người tán đi, trong đình viện chỉ còn lại Đông Vô Mệnh, Bạch Oánh, Lục Tâm Đồng cùng tiểu Long, Đông Vô Mệnh lấy ra ba giới chỉ đưa cho Lục Lâm Thiên, nói:

– Lâm Thiên, đây là thu hoạch trong Huyền Thiên bí cảnh lần trước, hai năm qua ta chưa động tới, chỉ chờ ngươi về xử lý, lúc này nếu cần luận công ban thưởng, hẳn sẽ dùng tới đi.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận, lại cười nói:

– Đêm nay luận công ban thưởng, cũng không cần dùng thứ này, nhưng đêm nay Oánh tỷ cùng Đông lão đừng nhìn nhầm, có thứ tốt đâu.

– Còn có thứ tốt gì, ta có được hồn linh khải giáp địa cấp đã thấy đầy đủ.

Đông Vô Mệnh cười hắc hắc nhìn Lục Lâm Thiên, địa cấp hồn khí, cho dù là cường giả linh tôn cũng không vài người có được, hắn có được hồn linh khải giáp đã có chỗ dựa lớn nhất, hiện tại với thực lực linh vương tam trọng, nếu động thủ, linh vương cùng Vũ vương ngũ trọng cũng không làm gì được hắn.

– Di, lại ở trong này!

Đông Vô Mệnh vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên kinh ngạc kêu lên.

– Chuyện gì vậy?

Bạch Oánh nghi hoặc hỏi.

– Vũ kỹ địa cấp!

Lục Lâm Thiên lấy ra một hộp gấm, ban đầu ở trong thạch thất tại Huyền Thiên bí cảnh, hắn nhớ rõ mình có thu được một bộ vũ kỹ thổ hệ địa cấp, sau khi thoát hiểm hắn từng tìm qua giới chỉ của mình nhưng mãi không tìm được, còn tưởng rằng bị Vân Tiếu Thiên lấy đi, không nghĩ tới nằm trong giới chỉ của Đông Vô Mệnh.

Mở ra hộp gấm, một cỗ năng lượng thổ hệ tràn ngập, trong phòng cũng run lên, chính là vũ kỹ thổ hệ địa cấp sơ giai mà hắn nhìn thấy lúc trước.

– Cũng may không mất!

Lục Lâm Thiên kích động mỉm cười, cũng may vẫn còn lưu lại.

– Vũ kỹ địa cấp này luôn nằm trong tay ta, ngươi kích động cái gì chứ!

Đông Vô Mệnh liếc mắt nói.

– Ta tưởng bị Vân Dương tông cầm đi đâu!

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc thu vào, cẩn thận kiểm tra ba giới chỉ một lần, mặc dù có không ít bảo vật nhưng cũng không làm cho hắn chú ý.

Vào đêm, Phi Linh môn đèn đuốc sáng ngời, toàn bộ đệ tử hạch tâm đều có mặt, có thể đi vào trong đại điện đều là đệ tử hạch tâm chân chính, các vị trưởng lão, hộ pháp đều tới, có Trịnh Anh, Chu Ngọc Hậu, Hồ Nam Sinh, Đinh Thành Kiệt còn có Trương Tiếu, Lưu Á Lôi.

Nhóm người Thanh Hỏa lão quỷ đều đã trở lại, sau khi hành lễ liền tách ra ngồi hai bên. Mà nhóm yêu thú Thiên Độc Yêu Long đều đã tới.

Ngoài ra còn có Sát Phá Quân, Hổ Viêm thiên vương, An Cát Tú Na, Khấu Phi Yến, Khoái Kiếm Vương cũng được gọi tới, Vũ vương nhất trọng của Song Đao môn, hai Vũ vương nhị trọng cùng một nhất trọng của Bách Linh tông, một linh vương nhị trọng cũng có mặt, mà Vũ Suất cùng Linh Suất đầu hàng chỉ có phân đà chủ Đỗ Thiên Thành, những người khác không có tư cách vào đại điện.

Chương 1416: Bắt đầu phân bảo

Những cường giả quy hàng nhìn thấy thực lực hạch tâm của Phi Linh môn, sắc mặt kinh ngạc, đúng là cực kỳ cường hãn, Vũ Suất Linh Suất đông đảo, còn có Vũ vương linh vương không ít, quan trọng nhất là Yêu đường của Phi Linh môn mới làm người thêm kiêng kỵ, đại quân yêu thú đã tới mức vô cùng khủng bố.

Hoa Mãn Ngọc an bài đệ tử đóng cửa đại điện, nhất thời mọi người đưa mắt nhìn nhau, cường giả Phi Linh môn cũng biết chưởng môn dự định luận công ban thưởng, nhóm cường giả quy hàng lại nổi lên nghi ngờ.

Lục Lâm Thiên thở sâu, lần đầu tiên cảm thấy thực lực Phi Linh môn thật không tệ, dù đối diện với kềnh càng như bốn đại sơn môn tuy không địch lại nhưng cũng làm bốn đại sơn môn trả giá đắt.

– Chư vị khổ cực!

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn toàn trường, lên tiếng.

– Chưởng môn nói gì vậy, chúng ta đều là một phần tử của Phi Linh môn, Phi Linh môn hùng mạnh, chúng ta mạnh, Phi Linh môn có chỗ tốt, chúng ta cũng có, đâu có gì gọi là vất vả!

Thanh Hỏa lão quỷ cười hắc hắc, âm dương quái khí nói.

– Chưởng môn, Phi Linh môn đều thuộc về mọi người, ra sức vì bổn môn có gì vất vả!

Ngô Dũng nói.

Ngay lập tức mọi người đều nói chuyện, không ai cho rằng công việc của mình là vất vả, bởi vì họ cũng không phí bao nhiêu công sức bên trong.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, khuôn mặt biến thành nghiêm túc, nói:

– Hôm nay chư vị ngồi ở đây đều là người đáng tín nhiệm nhất của Phi Linh môn, hết thảy chuyện kế tiếp ta hi vọng mọi người đừng tiết lộ ra ngoài, nếu không bất kể là ai, giết không tha!

Ánh mắt hắn hữu ý vô ý đảo qua người của Song Đao môn cùng Bách Linh tông đã quy phục, những cường giả mới gia nhập mặc dù đã dùng Phệ Huyết Hóa Cốt đan của Đông Vô Mệnh, nhưng Lục Lâm Thiên vẫn âm thầm lo lắng có người sẽ phản bội.

– Ai dám phản bội Phi Linh môn, ta là người đầu tiên không buông tha cho hắn!

Thanh Hỏa lão quỷ âm lệ nói, lúc trước hắn bị bức gia nhập Phi Linh môn, nhưng cho tới bây giờ đã sớm sát nhập trung thành cùng Phi Linh môn.

– Phản bội Phi Linh môn, ta cho hắn muốn sống không được!

Đông Vô Mệnh lạnh nhạt nói, trong đại điện tràn ngập lãnh ý, mà mọi người nói chuyện ánh mắt không tự chủ được dừng ở nhóm cường giả quy hàng, đương nhiên trong thời gian ngắn đôi bên không cách nào dung nhập lẫn nhau, muốn nói phản bội đương nhiên sẽ hoài nghi bọn họ.

Ánh mắt của mọi người làm nhóm cường giả quy phục có chút khó chịu, nhưng không ai ngu ngốc, cũng hiểu rõ ràng mình có thể tiếp xúc với sự việc hạch tâm Phi Linh môn, xem như đã cấp cho họ cơ hội, họ là người quy hàng, muốn được người chấp nhận tự nhiên không thể trong thời gian ngắn, sau này muốn sống yên trong Phi Linh môn, nhất định phải nắm chắc cơ hội.

– Chư vị không cần quá khẩn trương, ta chỉ tùy tiện nói mà thôi, đã mời chư vị vào đây, tự nhiên là có thể tin tưởng được, sau này cần nhờ chư vị cố gắng nhiều hơn.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt ra dấu cho Hoa Mãn Ngọc.

Hoa Mãn Ngọc hiểu ý, cùng vài hộ pháp chấp sự nâng mấy bàn lớn vào giữa đại điện, lúc ban ngày Lục Lâm Thiên cũng đã dặn dò chuẩn bị sẵn sàng.

Người mới tới vô cùng nghi hoặc, mà những người cũ lại kích động, không biết lần này chưởng môn sẽ lấy ra bảo vật gì, bởi vì đồ vật trong tay chưởng môn đều là thứ tốt.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, chậm rãi đứng dậy đi tới cạnh bàn, nói:

– Tôn chỉ của Phi Linh môn luôn có phúc cùng hưởng, có công tất thưởng, có sai tất phạt, gần đây thực lực bổn môn trướng lớn, điều này đều nhờ có chư vị, ta có chút vũ kỹ cùng linh kỹ, còn có chút đan dược, mọi người lựa chọn một ít đi.

Dứt lời hắn mỉm cười nhìn quanh mọi người, trong tay lập tức xuất hiện vài trữ vật giới chỉ, tâm thần lập tức xâm nhập vào.

– Hoa lạp!

Trong ánh mắt kinh ngạc lẫn chờ mong của mọi người, Lục Lâm Thiên vung tay lên, nhất thời một mảnh tiếng vang truyền ra, năng lượng thuộc tính lan tràn khắp đại điện, từng đạo lưu quang hiện lên, đột nhiên đồ vật trong giới chỉ hiện đầy trên bàn lớn, thật nhiều ngọc giản vũ kỹ, linh kỹ còn có đan dược.

Hơn ngàn ngọc giản, toàn bộ đều là trình tự huyền cấp, năng lượng thuộc tính tràn ngập, đan dược tràn đầy hương thơm, thấp nhất cũng tới ngũ phẩm, mà đống đan dược thất phẩm tràn đầy năng lượng nồng đậm, khiến người nhìn chăm chú.

Cả núi đan dược, vũ kỹ linh kỹ chất đống trên bàn như ngọn núi nhỏ, năng lượng kinh người khiến hơi thở mọi người ngừng lại, thực lực thấp thậm chí thấy khó thở, sắc mặt đỏ lên.

Sắc mặt mọi người đại biến, trợn mắt cứng lưỡi.

– Là đan dược thất phẩm sơ giai, thật nhiều thất phẩm sơ giai!

– Còn có thất phẩm trung giai!

– Là vũ kỹ huyền cấp trung giai, nhiều như vậy!

– Trời ạ, một đống này đều là vũ kỹ huyền cấp cao giai!

– Linh kỹ huyền cấp cao giai!

Mọi người đứng bật dậy nhào tới cạnh bàn, không ngừng kiểm tra đan dược cùng vũ kỹ linh kỹ, đối với một ít người mà nói đều biết đây là thu hoạch trong Huyền Thiên bí cảnh, nhưng đại bộ phận không biết, bởi vì sau khi trở về Đông Vô Mệnh đã ra lệnh phong tỏa tin tức.

Mà lúc này nhóm người Trịnh Anh, Hồ Nam Sinh, Trương Tiếu, Lưu Á Lôi đều run rẩy đứng lên, lập tức đi tới bên cạnh bàn lớn tiếp tục vũ kỹ đan dược, tuyệt đối chưa từng tiếp xúc qua bao giờ trong đời.

Nhưng bởi vì có nhóm người Thanh Hỏa lão quỷ đứng bên cạnh, cho nên họ cũng không dám tới gần

Chương 1417: Hoàn toàn rung động

Những cường giả quy hàng đều cứng lưỡi, có sơn môn nào có thể lấy ra nhiều vũ kỹ huyền cấp cùng đan dược thất phẩm tới như vậy, cả Bách Linh tông lẫn Song Đao môn có được hai ba mươi bộ vũ kỹ huyền cấp đã là rất giỏi, về phần vũ kỹ huyền cấp trung giai có vài bộ đã là không tệ, mà linh kỹ vũ kỹ cao giai càng không cần nói, tuyệt đối không dễ dàng có được.

Sắc mặt bọn họ cực kỳ rung động, Phi Linh môn thật sự làm người ta sợ hãi, linh khí vũ kỹ trình tự như vậy quả thật nhìn qua chẳng khác gì hàng hóa bình thường, dù là bốn đại sơn môn cũng chưa chắc hào khí ngất trời lấy ra được nhiều tới như thế.

Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh vốn không có bao nhiêu kinh ngạc, nhưng sau khi nhìn kỹ lại mới phát hiện thu hoạch trước đó vốn không có nhiều huyền cấp cao giai như thế, đây đều là do Lục Lâm Thiên thêm vào, còn có đan dược thất phẩm, cũng không phải đồ vật bên trong ba trữ vật giới chỉ.

Hai người đưa mắt nhìn nhau, sau đó nhìn qua Lục Lâm Thiên, thật sự quá dọa người!

Sát Phá Quân cực kỳ rung động, nhưng với tu vi của hắn cũng mạnh mẽ thu liễm cảm xúc, nhưng trong ánh mắt lại không cách nào thản nhiên trở lại.

Mà hiện tại không có cảm xúc chỉ có người của Yêu đường, ánh mắt Thiên Độc Yêu Long híp lại, đây đều là bảo vật, nhưng lại không tác dụng gì với hắn, chỉ có đan dược còn có một chút công dụng, nhưng cũng không giống như nhân loại, thân là yêu thú chỉ có thể trực tiếp dùng thiên địa dị bảo hoặc linh dược mới đạt được chỗ tốt lớn nhất.

– Phát tài, lần này phát tài!

Trong đại điện, nhóm người Thanh Hỏa lão quỷ than thở không thôi, cả người đều run rẩy lên.

– Toàn bộ những người tu vi Vũ vương linh vương đều lựa chọn hai bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai đi, Linh Suất Vũ Suất chọn hai bộ huyền cấp trung giai, dưới Vũ Suất Linh Suất lựa chọn huyền cấp sơ giai. Về phần đan dược, toàn bộ Vũ vương linh vương dựa theo trình tự tu vi lựa chọn năm viên đan dược thất phẩm, Vũ Suất Linh Suất dựa theo tu vi lấy năm viên đan dược lục phẩm, dưới Vũ Suất Linh Suất lấy hai mươi viên đan dược ngũ phẩm, toàn bộ cung phụng dựa theo trình tự tu vi chọn thêm ba viên, vũ kỹ linh kỹ thêm một bộ, trưởng lão cũng như thế.

Lục Lâm Thiên cười nói, phản ứng của mọi người đều nằm trong dự liệu của hắn.

– Đa tạ chưởng môn!

Nhóm người Thanh Hỏa lão quỷ cũng không khách khí, kỳ thật đã chọn lựa xong vũ kỹ vừa ý, về phần đan dược đều tự cầm lên, mà Lộc Sơn lão nhân cùng Thanh Hỏa lão quỷ cũng là cung phụng, cầm lấy tám viên đan dược thất phẩm sơ giai.

Sau khi mọi người chọn xong, ánh mắt vẫn còn lưu luyến, người của Song Đao môn cùng Bách Linh tông đều nhìn thấy bọn họ cầm lấy bảo vật, ánh mắt nóng cháy nhưng e ngại nên không tiện đi tới lựa chọn.

Ánh mắt Khoái Kiếm Vương cũng nóng rực, nhưng vì hắn quy hàng, tuy mấy ngày nay đã được một số người thừa nhận, nhưng vẫn còn có chút hạn chế, không tiện đi tới lựa chọn, ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm vào đống vật phẩm trên bàn.

– Lưu Kiếm trưởng lão, ngươi là trưởng lão Phi Linh môn, còn không đi lấy sao, nếu không đi sẽ không còn thứ tốt.

Lục Lâm Thiên nhìn Lưu Kiếm, theo sự quan sát gần đây mà xem, người này cũng một lòng muốn gia nhập Phi Linh môn, khi đối phó Song Đao môn cùng Bách Linh tông đã tận sức lập công không ít, trong lòng Lục Lâm Thiên đã chậm rãi thừa nhận hắn.

– Đa tạ chưởng môn!

Sắc mặt Khoái Kiếm Vương vui vẻ, chưởng môn đã điểm danh hắn, lập tức xông tới cạnh bàn lựa chọn trong đống vũ kỹ.

– Khấu phó chưởng môn, An Cát trưởng lão, chẳng lẽ chư vị không muốn lựa chọn sao, nếu đều là người của Phi Linh môn, vậy cũng có phần!

Lục Lâm Thiên nhìn nhóm người Khấu Phi Yến nói.

Tuy trước kia Khấu Phi Yến cùng An Cát Tú Na đều là người đứng đầu thế lực nhất lưu, đương nhiên từng gặp qua không ít vũ kỹ linh kỹ, nhưng trường hợp này tuyệt đối là lần đầu tiên nhìn thấy, nhiều vũ kỹ linh kỹ huyền cấp cao giai, còn có đan dược thất phẩm, sau thoáng do dự An Cát Tú Na cùng nhóm cường giả quy hàng cũng đi tới cạnh bàn kích động lựa chọn.

Nhưng dù sao Khấu Phi Yến cũng là phó chưởng môn, có chút câu nệ thân phận nên dằn nén không đi tới, mà ánh mắt Hổ Viêm thiên vương cũng nóng cháy, lại ngại thân phận nên không đi qua.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy phản ứng của họ chỉ cười không nói.

Sau một lát, khi nhóm người An Cát Tú Na lựa chọn xong bảo vật, Trịnh Anh bọn họ đều lao tới lựa chọn phần của mình, cũng không ai dám tham lam, phần của họ đã đủ cho họ sử dụng, với tu vi của họ đã đủ dùng.

Nhóm người Lưu Kiếm nhìn thấy ưu đãi của Thanh Hỏa lão quỷ bọn họ, trong lòng hâm mộ, phúc lợi của Phi Linh môn thật quá tốt, nếu gia nhập thời gian càng lâu dài, càng được chưởng môn xem trọng, ưu đãi sẽ càng nhiều.

– Chư vị đều lựa chọn xong sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Đều lựa chọn xong, đa tạ chưởng môn hậu thưởng!

Mọi người cung kính hành lễ, kích động nói.

– Vậy là tốt rồi, bây giờ luận công ban thưởng!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Luận công ban thưởng?

Mọi người kinh ngạc, không phải đã phân phối vũ kỹ cùng đan dược rồi sao, còn ban thưởng vật gì?

– Lưu Kiếm trưởng lão, lần này ngươi lập công, ta đã nói sẽ luận công mà thưởng, ngươi cầm đi!

Một đạo lưu quang bắn ra, rơi lên người Khoái Kiếm Vương, hào quang thu liễm, đó là một thanh kiếm dài ba xích, bí văn hiện lên, chân khí sắc bén lan tràn làm cả đại điện khẽ run lên, chân khí bàng bạc nhất thời khuếch tán.

Ánh mắt Lưu Kiếm run lên, kích động cầm lấy trường kiếm, tiếng kiếm minh truyền ra, chân khí sắc bén bạo tuôn, giờ khắc này khí tức của Lưu Kiếm đã khác hẳn lúc trước.

– Võ linh khí huyền cấp!

Các cường giả vừa nhìn thấy lập tức kinh động, thanh kiếm kia là võ linh khí huyền cấp!

– Lộc Sơn cung phụng, Thanh Hỏa cung phụng, đây là của các ngươi!

Hai đạo lưu quang lại rơi vào trước mặt hai người Thanh Hỏa lão quỷ.

– Võ linh khí thổ hệ huyền cấp!

– Võ linh khí hỏa hệ huyền cấp!

Thanh Hỏa lão quỷ cùng Lộc Sơn lão nhân nhất thời cả kinh, lập tức mừng rỡ như điên.

– Lưu Tinh Hà trưởng lão, Linh trưởng lão, Vũ trưởng lão, Tả trưởng lão, Hoa đường chủ, Hoa phó đường chủ, Âu Dương đường chủ, Khang đường chủ, Úc phó đường chủ, Diệp đường chủ, Diệp phó đường chủ, đây là của các ngươi!

Lục Lâm Thiên đánh ra mười hai đạo lưu quang, hào quang thu liễm, lộ ra mười kiện võ linh khí huyền cấp cùng hai kiện hồn khí huyền cấp.

Mười hai người thu lấy vũ khí trước mặt mình, sắc mặt cực kỳ kích động, ánh mắt không dám tin.

Chương 1418: Tài đại khí thô

Dù Tả Thiên Khung đã có được Thiên La Viêm Võng, nhưng chỉ tới trình tự hoàng cấp mà thôi, trong tay Úc Khánh cũng chỉ có hồn khí hoàng cấp đã luyện chế qua, lúc này lại nhận được hồn khí huyền cấp.

Lại xuất ra mười hai kiện linh khí huyền cấp, cộng thêm ba kiện linh khí huyền cấp khác, một màn này làm Đông Vô Mệnh, Bạch Oánh, Hổ Viêm thiên vương, Khấu Phi Yến thậm chí là Sát Phá Quân cũng mất bình tĩnh, mười lăm kiện linh khí huyền cấp, đây là khái niệm gì, dù là Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường cũng tuyệt đối không làm được như vậy.

Rung động! Mọi người đều bị chấn kinh, Đông Vô Mệnh nhìn Lục Lâm Thiên như gặp quỷ, thật sự không biết tiểu tử này lại phát tài lớn như vậy ở đâu, trên đời này lại có bao nhiêu người làm được như thế.

– Tương phó đường chủ, Lý phó đường chủ…

Lục Lâm Thiên lại gọi tên, tổng cộng là mười bốn người, trong đó ngoại trừ Tương Viễn Quan cùng Lý Trì Chính, còn có sáu trưởng lão, sáu hộ pháp đều có tu vi Vũ Suất, mỗi người lại có một kiện linh khí.

– Linh khí hoàng cấp!

– Đều là linh khí hoàng cấp!

Mười bốn người thu linh khí vào trong tay, thân hình run lên, đây đều là linh khí, không phải vật bình thường, có bao nhiêu Vũ Suất lại có được linh khí như thế?

Lúc này toàn bộ mọi người kể cả người quy hàng đã không còn bình tĩnh được nữa, linh khí đối với Lục Lâm Thiên chẳng khác gì binh khí bình thường, căn bản không đáng giá tiền, lại là mười bốn kiện linh khí hoàng cấp, lần này đã lấy ra hai mươi chín kiện linh khí, thật sự quá kinh khủng.

– Cô!

Những người quy hàng không nhịn được hít sâu một hơi lạnh, thanh âm nuốt nước bọt truyền ra.

– Trương cung phụng, đây là của ngươi, xem có thích hợp hay không!

Lục Lâm Thiên đánh ra đạo lưu quang, rơi xuống trước người Hổ Viêm thiên vương, đó là một trữ vật giới chỉ.

Ánh mắt Hổ Viêm thiên vương ngẩn ra, trong việc phân chia bảo vật vừa rồi, trong lòng hắn đã sớm nóng bỏng, khi còn ở Bách Linh tông, hắn cũng không có được đãi ngộ như vậy. Trong Bách Linh tông chỉ có một kiện hồn khí hoàng cấp mà thôi, còn nằm trong tay Khấu Phi Yến, hắn là võ giả cũng không thể dùng chung, hơn nữa nghiêm khắc mà nói hắn là tán tu, mặc dù có Bách Linh tông nhưng thực lực Bách Linh tông không cách nào ủng hộ đồ vật cho hắn tu luyện, thực lực Vũ vương thất trọng cần có cấp bậc đan dược ít nhất phải lên tới thất phẩm trung kỳ, cho dù là Khấu Phi Yến cũng không cách nào luyện chế ra, mà vũ kỹ huyền cấp sơ giai cũng có một ít, lại không nhiều, vũ kỹ huyền cấp cao giai căn bản không có, chỉ có hai bộ linh kỹ huyền cấp cao giai.

Tiếp nhận trữ vật giới chỉ, Hổ Viêm thiên vương vừa dò xét, vẻ mặt sợ hãi lẫn vui mừng, bên trong giới chỉ có năm viên đan dược thất phẩm trung giai, hai viên cao giai, ba bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai, quan trọng nhất là còn có một kiện võ linh khí huyền cấp hỏa hệ.

Thân hình Hổ Viêm thiên vương run lên, đồ vật trong giới chỉ giá trị vô cùng khủng bố, hắn nhìn Lục Lâm Thiên, hiểu rõ mình đã có ước hẹn với Phi Linh môn, chỉ ở lại nơi này mười năm mà thôi, mười năm sau mình sẽ rời đi, không nghĩ tới Lục Lâm Thiên vẫn tặng cho mình số bảo vật giá trị thế này, đủ chứng tỏ Lục Lâm Thiên thật tâm muốn mình gia nhập Phi Linh môn.

Hổ Viêm thiên vương tu luyện được thực lực hôm nay, tâm trí đương nhiên không tầm thường, hắn hiểu rõ ràng Lục Lâm Thiên muốn thu mua hắn, nhưng dùng số bảo vật như vậy thu mua hắn, đủ đại biểu toàn bộ thành ý của Lục Lâm Thiên.

– Đa tạ chưởng môn!

Hổ Viêm thiên vương cúi người thi lễ, không nói thêm lời gì, kỳ thật trong lòng đã sớm có tính toán, nhưng tính toán đã càng thêm kiên định, trong nội tâm hắn đã có một số việc cũng đang thay đổi.

Lục Lâm Thiên nhìn Hổ Viêm thiên vương, từ trong ánh mắt cảm giác được người này chủ động hành lễ đã chứng tỏ thành ý của mình gây ra hiệu quả, cuối cùng sẽ như thế nào phải xem sau này, nên làm mình đã làm, nếu người này đồng ý ở lại, tự nhiên là chuyện đáng mừng, nếu không được thì cũng nên buông tha, dù thực lực mạnh mẽ bao nhiêu nhưng lòng không ở lại thì cũng không nên đau lòng.

– Chư vị, Phi Linh môn xưa nay có công tất thưởng, có phúc cùng hưởng, gặp nạn cùng chịu, những kiện võ linh khí này xem như Phi Linh môn có lời khẳng định đối với chư vị!

Lục Lâm Thiên đảo mắt nhìn qua, cuối cùng nhìn qua An Cát Tú Na:

– Chưa có được võ linh khí, chỉ cần lập công cho Phi Linh môn, tự nhiên sẽ có khen thưởng!

– Đa tạ chưởng môn hậu thưởng!

Nhóm người Lộc Sơn lão nhân đồng thanh nói.

Nhóm cường giả quy hàng tuy không có võ linh khí, nhưng nhìn thấy Phi Linh môn tài đại khí thô, võ linh khí nhiều vô số, bắt đầu nghĩ làm sao lập công, theo họ biết Lưu Kiếm mới gia nhập Phi Linh môn chưa bao lâu, lúc này đã có được võ linh khí huyền cấp, vậy họ cũng làm được.

Hiện tại họ đã biết đãi ngộ của Phi Linh môn, quả thật vượt ngoài tưởng tượng, tài nguyên tu luyện như thế, ngay cả bốn đại sơn môn còn chưa được hào phóng như thế đi?

– Có cái gì… Ta có thể dùng hay không?

Thiên Độc Yêu Long buồn bực, nhìn thấy mọi người đều hưng phấn, nhưng hắn là yêu thú, lấy cũng vô dụng, cảm thấy vô cùng bất đắc dĩ.

– Độc Long huynh, hình như cũng không có vật gì có tác dụng cho ngươi.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói, hắn có thật nhiều bảo vật, nhưng không có tác dụng với yêu thú, dù là đan dược cũng chỉ vô ích.

– Ai!

Thiên Độc Yêu Long không khỏi thở dài một hơi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười đứng dậy, thu lại đồ vật còn lưu trên bàn, sau đó tuyên bố một sự tình, chính là thừa nhận Khấu Phi Yến trở thành phó chưởng môn, Hổ Viêm thiên vương là cung phụng, đồng thời để Hắc Hùng cùng Huyết Mị trở thành phó đường chủ Yêu đường, hai linh vương Bách Linh tông cũng gia nhập Linh đường.

Lục Lâm Thiên luôn có ý định luyện chế Yêu Linh đan thất phẩm, nhưng linh vương của Phi Linh môn chỉ có một mình Đông Vô Mệnh, thực lực của người khác không đủ khả năng, mà bây giờ đã có linh vương gia nhập Linh đường, phỏng chừng có thể nhanh chóng luyện ra Yêu Linh đan thất phẩm, như vậy yêu thú thất giai cùng linh thú thất giai đều có thể nhanh chóng đột phá, đại quân yêu thú của Phi Linh môn sẽ trở thành lực lượng trung kiên của bổn môn.

Không ít Linh Suất mới quy phục đều được an bài vào trong Linh đường hỗ trợ, sau khi an bài xong mọi chuyện Lục Lâm Thiên cho mọi người tán đi, đêm nay ai cũng có được chỗ tốt thật lớn, mặc dù có đại bộ phận người không có được võ linh khí cùng hồn khí, nhưng trong lòng rất rõ ràng chỉ cần lập công cho Phi Linh môn, ưu đãi tuyệt đối sẽ không thiếu.

Lục Lâm Thiên lưu lại Sát Phá Quân, Đông Vô Mệnh, Bạch Oánh, Lục Tiểu Bạch còn có Lưu Nhất Thủ, Lục Tâm Đồng, tiểu Long, Thiên Độc Yêu Long.

– Lục Tiểu Bạch, đây là của ngươi!

Trong tay Lục Lâm Thiên hiện ra một võ linh khí huyền cấp hỏa hệ, đây là võ linh khí trường côn màu đỏ đậm, tuyệt đối đã tới gần địa cấp, Lục Lâm Thiên đặc biệt lưu lại cho Lục Tiểu Bạch, mà Lục Tiểu Bạch đã là Vũ Suất tứ trọng, vừa rồi khi chọn lựa vũ kỹ chỉ miễn cưỡng lấy vũ kỹ huyền cấp trung giai, Lục Lâm Thiên lại cho hắn thêm vài bộ vũ kỹ huyền cấp cao giai cùng không ít đan dược.

Nhưng làm Lục Lâm Thiên ngoài ý muốn chính là Lục Tiểu Bạch chỉ yêu thích linh khí huyền cấp mà thôi.

Sau thoáng sửng sốt, hắn lập tức hiểu ý, có lẽ Nam thúc cũng cho Lục Tiểu Bạch bảo vật, trên người Nam thúc chỉ có thứ tốt.

– Lưu Nhất Thủ, ngươi tu luyện như thế nào mà vẫn chỉ có chút thực lực ấy!

Lục Lâm Thiên thật bất đắc dĩ, tới bây giờ Lưu Nhất Thủ chỉ mới đột phá Vũ phách mà thôi, đây là người có thực lực yếu nhất trong toàn bộ đường chủ cùng trưởng lão Phi Linh môn.

Chương 1419: Hoàng gia đã tới

– Chưởng môn, thiên phú của ta kém, ta thật sự không dám trông cậy vào việc tu luyện của mình.

Lưu Nhất Thủ bất đắc dĩ nói, nguyên bản hắn gầy như que củi, hiện tại ngày càng béo, cơ hồ biến thành một đoàn thịt mập mạp.

– Lưu Nhất Thủ, ngươi nên giảm béo!

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ trừng mắt nhìn hắn, thực lực người này thật quá thấp, lần trước mặc dù giao cho hắn năm khôi lỗi, cấp bậc vẫn còn cực thấp, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Lục Lâm Thiên lại đem toàn bộ khôi lỗi thu được từ tay thanh niên hoa phục đưa cho Lưu Nhất Thủ, cũng bố trí cả linh hồn ấn ký.

Ba bộ khôi lỗi tương đương ba người có tu vi Vũ Suất bát trọng cửu trọng, ba bộ khôi lỗi lục cấp hậu giai làm Lưu Nhất Thủ mừng như điên.

Lục Tiểu Bạch không còn lời để nói, mình vất vả tu luyện cũng không bằng thực lực ba bộ khôi lỗi trong tay Lưu Nhất Thủ.

Lục Lâm Thiên cũng hết cách, đường đường phó đường chủ Kim đường, thực lực thấp tới như vậy, thật sự có chút không ổn, vạn nhất gặp phải nguy hiểm thậm chí không có chút lực đối kháng, có được ba bộ khôi lỗi xem như có chút bảo đảm.

Lục Lâm Thiên lại đưa ba bộ khôi lỗi lục cấp đã luyện chế giao cho Lục Tiểu Bạch, để cho hắn tổ chức hội đấu giá, phỏng chừng sẽ gây ra oanh động không nhỏ.

– Đông lão, Oánh tỷ, ở đây có chừng ba mươi kiện linh khí, nếu có tác dụng thì hai người tuyển đi, còn có đan dược, vũ kỹ, linh kỹ cũng tự mình tuyển.

Lục Lâm Thiên mỉm cười lấy ra một đống trữ vật giới chỉ giao cho hai người.

– Vẫn còn ba mươi kiện linh khí!

Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh đưa mắt nhìn nhau, hít sâu một hơi, kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức kiểm tra trữ vật giới chỉ, chẳng những còn thật nhiều đan dược thất phẩm lục phẩm, còn có thật nhiều vũ kỹ huyền cấp, tài liệu luyện khí, linh dược luyện đan, mấy chục kiện linh khí, đây chính là đại bảo tàng, thật sự làm hai người như ngừng thở.

– Tiểu tử, ngươi phát tài ở đâu vậy?

Đông Vô Mệnh hỏi.

– Hắc hắc, vô ý chiếm được mà thôi.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, lập tức nghiêm mặt nói:

– Đông lão, Oánh tỷ, hôm nay ta phải đi xa một chuyến, ánh mắt của Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông cùng Lan Lăng sơn trang hẳn còn chưa có ý nghĩ đυ.ng tới Phi Linh môn chúng ta, tạm thời không cần lo lắng, nếu thật sự có việc vậy nếm chút thiệt thòi cũng không sao, chờ ta trở lại tiếp tục an bài, Phi Linh môn giao cho hai vị!

– Ngươi lại muốn phủi tay nữa rồi!

Bạch Oánh nói:

– Ngươi vừa trở về không bao lâu, lại muốn đi đâu?

– Trước đi Vân Dương tông, sau đó đi Đông Hải Ma Vân thành một chuyến.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Lâm Thiên, ngươi đi Ma Vân thành phải cẩn thận!

Sát Phá Quân nói.

– Sư huynh, chuyện trong Phi Linh môn còn cần ngươi trấn thủ, vất vả ngươi!

Lục Lâm Thiên nói.

– Ta dự định bế quan một lát, ngươi cứ yên tâm đi!

Sát Phá Quân trả lời.

Mọi người thương nghị không ít chuyện, sau đó mới rời đi, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng đã yên tâm.

Hôm sau trong Phi Linh môn giăng đèn kết hoa, phi thường náo nhiệt, các đệ tử nếu có thời gian đều quay về bổn môn, không ít thế lực nhị lưu hay nhất lưu có quan hệ thân thiện với Phi Linh môn đều được mời tới dự lễ, hôm nay là nghi thức nhập môn của phó chưởng môn cùng không ít trưởng lão Phi Linh môn, trình độ náo nhiệt thế nào liền có thể nghĩ.

– Nghe nói chưởng môn Lục Lâm Thiên đã lấy được thứ nhất trong cuộc thi đấu mười đại cường giả trẻ tuổi tại Cự Giang thành, một mình đấu chín người bất bại, còn là Linh Vũ song tu, khïếp sợ đại lục!

– Còn có đại tiểu thư Phi Linh môn Lục Tâm Đồng đâu, cũng là người bài danh thứ ba trong mười đại cường giả trẻ tuổi, nghe đồn còn chưa đầy mười tám tuổi, là Lục Tâm Đồng dẫn đầu tiêu diệt Ma Tâm cốc, Phi Linh môn đúng là nơi nhân tài xuất hiện lớp lớp a!

– Hiện tại Phi Linh môn đã đem tuyệt đại bộ phận thế lực nhất lưu Cổ Vực thu thập, không biết bước tiếp theo lại có hành động gì, nghe nói Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông cùng Hắc Sát giáo đã an bài vòng vây với Phi Linh môn.

– Bốn đại sơn môn tuy lợi hại, nhưng Phi Linh môn cũng không phải ngồi không, Sát Phá Quân đã là Vũ tôn, nghe đồn còn có cường giả linh tôn trấn thủ, ta thật không tin ba đại sơn môn kia dám tùy tiện động Phi Linh môn.

– Đương nhiên là không dám tùy tiện, ngươi đừng quên quan hệ giữa Linh Thiên môn, Vân Dương tông với Lục Lâm Thiên thật sự không đơn giản a.

Trong đám người, Dao Hải thành Lưu gia cũng ở bên trong, mà Lục Tiểu Bạch đang bồi bên cạnh một nữ tử tuyệt mỹ, vẻ mặt nàng sáng sủa, khôn khéo, đây chính là đại tiểu thư Lưu gia đã bị Lục Tiểu Bạch trúng ý, nhưng với địa vị hiện tại của Lục Tiểu Bạch trong Phi Linh môn, xem như tuyệt đối xứng đôi với nàng.

Ngày lành tháng tốt đã tới, các cường giả Phi Linh môn liền lộ diện, mỗi người ăn mặc lộng lẫy, tinh thần sáng lạn, chỉ nói các thế lực cùng đại gia tộc tới xem lễ đã lên tới mấy ngàn người.

– Ra mắt chưởng môn!

Khi thân ảnh thanh y xuất hiện, toàn bộ đệ tử Phi Linh môn liền hành lễ, thanh âm quanh quẩn giữa không trung, những người tới xem lễ đều bị áp chế trong vô hình, không ít nữ đệ tử đến từ các thế lực nhị lưu hay tam lưu đều lộ vẻ nóng cháy.

Lục Lâm Thiên phát biểu vài câu ngắn gọn, bắt đầu nghi thức nhập môn, Hổ Viêm thiên vương trở thành cung phụng, Khấu Phi Yến trở thành phó chưởng môn, tiếp theo là An Cát Tú Na cùng nhóm người Khoái Kiếm Vương.

Nhìn thấy lại có nhiều cường giả gia nhập Phi Linh môn, các thế lực tới xem lễ đều cực kỳ rung động, thực lực bây giờ của Phi Linh môn đã vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ.

Nghi thức kéo dài tới buổi trưa mới kết thúc, Phi Linh môn lại mời người tới xem lễ dự tiệc chiêu đãi.

Bên trong Phi Linh môn phi thường náo nhiệt, mãi tới hôm sau khách nhân mới lục tục rời đi.

Sáng hôm sau, Lục Lâm Thiên từ trong trạng thái lĩnh ngộ tỉnh lại, khóe môi mỉm cười, hiển nhiên tiến bộ không nhỏ.

– Chưởng môn, có người tới tìm ngươi!

Bạch Toa Toa đi tới, cung trang màu đỏ bó sát người, chân mang ủng da bó sát làm thân hình càng thêm hấp dẫn.

– Ai tìm ta?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu hỏi, nhìn nha đầu này không còn giống như tiểu cô nương đơn thuần ngày trước.

– Không biết, hình như là hai thiếu nữ, có một người tên là Hoàng Đan.

Bạch Toa Toa nghĩ nghĩ nói.

– Tới rồi sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, người của Hoàng gia tới thật nhanh.

– Chưởng môn, hai thiếu nữ kia rất xinh đẹp, chẳng lẽ có quan hệ với ngươi sao?

Bạch Toa Toa hỏi.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, cười thật tà khí:

– Toa Toa, hiện tại ngươi biết ý tứ quyển quyển xoa xoa rồi sao?

– Chưởng môn, ngươi lại giễu cợt ta!

Bạch Toa Toa thẹn thùng nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức rời đi.

– Ha ha!

Lục Lâm Thiên cười ha ha đi thẳng tới đại điện.

Trong đại điện có vài người đang ngồi, Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Hoa Mãn Ngọc đều có mặt, mà ba người khác bộ dáng phong trần mệt mỏi, chính là Hoàng Đan, Hoàng Hân cùng Hoàng Chí Lương.

Từ Cự Giang thành trở lại Vạn Hạp thành, Hoàng gia lập tức xử lý toàn bộ cửa hàng gia sản, lập tức khởi hành đi Phi Linh môn, cả tộc di chuyển ước chừng tới hơn ngàn người, không ít trưởng lão không đồng ý, nhưng Hoàng Đan cùng Hoàng Chí Lương đã quyết định, nếu không muốn đi thì cứ tiếp tục lưu lại Vạn Hạp thành, cuối cùng không còn ai kiên trì, đành đi theo mọi người.

Hoàng gia vừa tới Phi Linh môn, còn chưa kịp ổn định tộc nhân, ba người Hoàng Đan đã lập tức tới cửa.

– Không nghĩ tới Hoàng gia chủ tới nhanh như vậy!

Lục Lâm Thiên vào đại điện liền nói.

– Ra mắt Lục chưởng môn!

Ba người Hoàng gia hành lễ, Hoàng Đan mỉm cười, nói:

– Chưởng môn, đành phải làm phiền ngươi.

– Không phiền toái!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Không biết Hoàng Đan cô nương dự tính ổn định Hoàng gia ở nơi nào?

– Ở Hoa Môn thành được chứ?

Hoàng Đan nói, Hoa Môn thành chính là đại bản doanh của Phi Linh môn, mức độ phồn hoa đã vô cùng khủng bố, Hoàng Đan đã tìm hiểu qua, ở trong Hoa Môn thành có Phi Linh môn, trừ phi Phi Linh môn biến mất, bằng không các thế lực cùng gia tộc bình thường không thể đi vào Hoa Môn thành.

– Hoa phó đường chủ, việc của Hoàng gia ngươi hỗ trợ an bài, hết thảy dựa theo ý tứ của Hoàng Đan cô nương đi.

Chương 1420: Thánh Linh giáo chủ

Lục Lâm Thiên lập tức nhìn Lục Tiểu Bạch cùng Lưu Nhất Thủ nói:

– Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan cô nương cũng là trưởng lão Phi Linh môn, sau này sẽ tới Kim đường hỗ trợ, các ngươi không được lãnh đạm.

– Dạ, chưởng môn!

Ba người đáp, trong lòng đều kinh ngạc, được chưởng môn an bài như thế, quan hệ giữa Hoàng gia cùng chưởng môn thật không đơn giản.

– Đa tạ chưởng môn!

Hoàng Đan mỉm cười, những động tác gần đây của Phi Linh môn nàng đều nghe nói qua, lần này cả tộc di chuyển về công hay tư nàng đều lựa chọn không sai.

Hàn huyên một lúc, Lục Lâm Thiên rời đi, mà ba người Hoàng gia còn cần dàn xếp ngàn tộc nhân đi theo, đi cùng Hoa Mãn Ngọc an bài tới Hoa Môn thành.

– Tiểu Bạch, hai vị tiểu thư của Hoàng gia thật sự không sai, đặc biệt là Hoàng đại tiểu thư Hoàng Đan, rất mê người!

Trong đại điện, Lưu Nhất Thủ nuốt nước bọt híp mắt nói.

– Ta lại cảm thấy Hoàng Hân tiểu thư đẹp hơn!

Lục Thiếu Bạch nhận chân nói, đột nhiên ngẩn ra:

– Bàn tử, ngươi đừng nghĩ ngợi, ngươi không nhìn qua quan hệ giữa Hoàng gia tỷ muội cùng công tử không tầm thường sao, vạn nhất… Cho nên ngươi đừng nghĩ nhiều, bằng không công tử sẽ đem ngươi ngũ mã phân thây!

– Tiểu Bạch, ý của ngươi là hai vị Hoàng gia tiểu thư đều là nữ nhân của chưởng môn hay sao, vậy không phải là chưởng môn phu nhân sao?

Trong mắt Lưu Nhất Thủ toát ra tinh quang, trên trán tuôn mồ hôi lạnh, nữ nhân của chưởng môn hắn cũng không dám động, nhìn cũng không dám, cũng may hắn còn chưa nghĩ ngợi lung tung.

– Hẳn còn chưa phải!

Lục Tiểu Bạch nói:

– Nhưng ta xem công tử tuyệt đối có quan hệ với Hoàng gia tiểu thư!

– Chẳng lẽ cả hai tỷ muội đều có quan hệ với công tử à?

Lưu Nhất Thủ híp mắt tà ác nói.

– Vậy thì có sao, công tử chính là cái đồ gà mờ

anh minh uy phong nhất, Hoàng gia tỷ muội tuyệt đối có ý tưởng với công tử!

Lục Tiểu Bạch cười hắc hắc nói, hai người cùng lộ nụ cười đáng khinh.

Vào đêm, hàn ý dần dần lan tràn, thân ảnh Lục Lâm Thiên đi tới mật thất đại điện.

– Lâm Thiên, lần này ngươi đi Đông Hải Ma Vân thành, hết thảy phải cẩn thận, cường giả Ma Vân thành không ít, còn khá hỗn loạn, mặc dù thực lực ngươi không xem là quá yếu, nhưng không được khinh thường!

Nam thúc nói:

– Nhớ kỹ, ngàn vạn lần không được thể hiện, cường giả Ma Vân thành không ít đâu!

– Ta sẽ chú ý!

Lục Lâm Thiên đáp, nhìn thân ảnh hư ảo của Thánh Thủ linh tôn nói:

– Lần này đi Ma Vân thành, sư phụ còn có chuyện gì cần đệ tử đi làm?

– Việc thứ nhất là phục chế một phần Thiên Linh Lục giao cho Đoan Mộc gia tộc, suốt mấy ngàn năm nay không biết họ thế nào, nếu cần ngươi giúp đỡ thì giúp một phần.

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Đệ tử hiểu được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, việc này lúc còn ở Vụ Đô sơn mạch sư phụ đã từng nhắc nhở qua.

– Còn có một việc, trong trữ vật giới chỉ ta đưa cho ngươi có một khối lệnh bài còn lưu giữ đi?

Thánh Thủ linh tôn hỏi.

– Sư phụ, là lệnh bài này phải không?

Lục Lâm Thiên đưa ra khối lệnh bài giống Bách Thú lệnh của Bách Thú cốc như đúc.

– Đúng rồi, chính là vật này!

Thánh Thủ linh tôn mỉm cười nói.

– Sư phụ, lệnh bài này giống Bách Thú lệnh của Bách Thú cốc như đúc, chẳng lẽ ngài có quan hệ với Bách Thú cốc sao?

Lục Lâm Thiên chợt hỏi.

– Bách Thú cốc?

Thánh Thủ linh tôn giống như đang suy tư, nhíu mày nói:

– Ta nhớ ra rồi, ngươi nói chính là Bách Thú cốc của Hoa gia huynh muội đi, vài ngàn năm trước Bách Thú cốc là một phân đà của Thánh Linh giáo tại Cổ Vực, thiếu chút nữa đã quên mất!

– Sư phụ, vậy ngài cùng Thánh Linh giáo…?

– Lúc trước là ta cùng vài bằng hữu âm thầm thành lập Thánh Linh giáo, thực lực cũng không yếu.

Thánh Thủ linh tôn khẽ mỉm cười nói:

– Ta nhớ được ngươi cũng biết một ít tin tức về Thánh Linh giáo từ người của Bách Thú cốc, lần này đi Đông Hải Ma Vân thành chuyện ta muốn ngươi làm cũng có quan hệ với Thánh Linh giáo.

– Nguyên lai Đoan Mộc huynh là giáo chủ Thánh Linh giáo!

Ánh mắt Nam thúc ngẩn ra, kinh ngạc nhìn Thánh Thủ linh tôn, khẽ thở dài nói.

– Nam thúc, ngài cũng biết Thánh Linh giáo?

Lục Lâm Thiên tò mò hỏi.

Nam thúc nhìn hắn, nói:

– Vài ngàn năm trước, thực lực Đông Hải Ma Vân thành đâu chỉ có tứ các tứ đảo như hiện tại, lúc ấy tổng cộng có tứ các tứ đảo nhất bang nhất môn, ngoại trừ tứ các tứ đảo, còn có Hải Long môn cùng Khánh Thủy bang, thế lực chỉ kém hơn một chút mà thôi, nhưng về sau bị một cỗ thế lực thần bí tiêu diệt trong vòng một tháng, nghe lời đồn đãi là do Thánh Linh giáo gây nên, nhưng chuyện mấy ngàn năm trước, ta chỉ vô ý nghe được một lão quỷ kể lại, có phải như vậy hay không thì không biết được.

– Thực lực Thánh Linh giáo mạnh như vậy!

Lục Lâm Thiên ngây người.

– Ngươi cũng biết Thánh Linh giáo sao, suốt mấy ngàn năm thật không biết Thánh Linh giáo thế nào!

Thánh Thủ linh tôn nhìn Nam thúc, mỉm cười nói:

– Không nghĩ tới chuyện mấy ngàn năm trước lại vẫn còn người nhớ rõ, lúc trước đúng là do Thánh Linh giáo diệt Hải Long môn cùng Khánh Thủy bang, hai lão gia hỏa của hai môn phái kia cầu ta luyện chế hộ sơn đại trận, sau khi luyện thành lại tiếc rẻ thù lao, ta giận dữ liền đem bọn hắn tiêu diệt, nhưng Thánh Linh giáo trả giá không ít, khôi lỗi do ta luyện chế cùng yêu thú bị khống chế hầu như tiêu vong không còn.

Lời vừa dứt cả Nam thúc lẫn Lục Lâm Thiên đều ngẩn người, Thánh Thủ linh tôn nói vài câu thật nhẹ nhàng, nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên có thể tưởng tượng được cảnh tượng kia kinh thiên động địa như thế nào.

– Không biết gần đây có tin tức về Thánh Linh giáo hay không?

Thánh Thủ linh tôn hỏi.

– Ta chỉ nghe nói qua mà thôi, đã vài chục năm không ra bên ngoài, không biết nhiều lắm, nhưng có thể khẳng định một điều, Thánh Linh giáo vẫn còn tồn tại, nhưng người biết họ chỉ sợ cực nhỏ.

Nam thúc nói.

– Phỏng chừng là do Thánh Linh giáo không còn được như xưa đi, lúc trước có vài bằng hữu, đã qua hơn năm ngàn năm, phỏng chừng đều đã chết, trừ phi đột phá tới võ đế cùng linh đế.

Thánh Thủ linh tôn nói, nhìn Lục Lâm Thiên:

– Lâm Thiên, lần này ngươi đi Ma Vân thành, đi tiếp quản Thánh Linh giáo trước đi, sau này ngươi chính là giáo chủ đời thứ hai của Thánh Linh giáo!

– Cái gì?

Lục Lâm Thiên sửng sốt.

– Mặc dù thực lực của ngươi còn yếu một chút, nhưng ta chỉ có một đệ tử là ngươi, Thánh Linh giáo đương nhiên là của ngươi, nếu Thánh Linh giáo còn thực lực ngày trước, cũng không cần lo lắng người của bốn đại sơn môn, nhưng ngươi đừng nghĩ quá nhiều, hiện tại chỉ sợ Thánh Linh giáo cũng có không ít phiền toái, mấy ngàn năm không có giáo chủ, chỉ sợ đã chia thành năm bè bảy mảng, ban đầu khi ta rời đi, đã phong ấn toàn bộ tài nguyên tu luyện trong mật thất, suốt mấy ngàn năm nay không đủ tài nguyên, phỏng chừng tình huống thế nào cũng nghĩ ra được.

Thánh Thủ linh tôn nói.

Lục Lâm Thiên cười khổ, không nghĩ tới sư phụ muốn hắn đi tiếp quản Thánh Linh giáo, thật sự vượt ngoài ý liệu.

– Đoan Mộc huynh, để tiểu tử này tiếp nhận Thánh Linh giáo, chỉ sợ không có mấy người sẽ chịu phục đi?

Nam thúc nhíu mày nói.

– Ta không biết hiện tại trong Thánh Linh giáo có những người nào, nhưng với thực lực của Lâm Thiên chỉ sợ không mấy người hàng phục, nhưng có chút thủ đoạn có thể khắc chế, về phần có thể tiếp quản hay không, phải xem bản lĩnh của hắn.

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Sư phụ, có ngài đi theo bên người, muốn tiếp quản Thánh Linh giáo không có vấn đề gì lớn chứ?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Lần này ta không đi với ngươi, ta cùng Nam thúc cần nghiên cứu phương pháp điều hòa Hổ Âm yêu tinh cùng Long Dương linh quả, ngươi lưu lại linh ngọc sàng, một mình ngươi đi Ma Vân thành, trong mật thất Thánh Linh giáo còn có Hổ Âm yêu tinh, chỉ cần dùng lệnh bài giáo chủ cùng phối hợp với lệnh bài bốn đại trưởng lão mới có thể mở cửa mật thất, bên trong ngoại trừ không có thần khí, thu hoạch chỉ sợ còn nhiều hơn ngươi lấy được trong Huyền Thiên bí cảnh!

Thánh Thủ linh tôn nói.

– A!

Lục Lâm Thiên sửng sốt, một mình đi Thánh Linh giáo, muốn họ thần phục mình thật không khả năng, nhưng nghe nói trong Thánh Linh giáo còn bảo tàng, trong lòng hắn lập tức mong đợi, bảo tàng còn nhiều hơn cả Huyền Thiên môn, tuyệt đối là khủng bố.

– Tóm lại ngươi phải cẩn thận!

Thánh Thủ linh tôn nói.

Chương 1421: Hộ sơn đại trận

Thánh Thủ linh tôn kể lại không ít chuyện liên quan tới Thánh Linh giáo, lúc trước những người có thực lực mạnh nhất trong giáo ngoại trừ Thánh Thủ linh tôn, còn có hai cường giả linh tôn lục trọng, một cường giả Vũ tôn thất trọng, một Vũ tôn bát trọng trấn thủ, mặt khác còn có Vũ tôn linh tôn đê giai không ít, hơn mười Vũ vương linh vương, yêu thú linh thú thất giai trên trăm, khôi lỗi thất giai càng không cần nói, thực lực như vậy làm Lục Lâm Thiên trợn mắt cứng lưỡi, đem Phi Linh môn so sánh, quả thật cái rắm cũng không phải.

Nghe xong lời dặn dò của sư phụ, đã qua nửa đêm, Lục Lâm Thiên cũng đã biết không ít chuyện về Thánh Linh giáo cùng Đoan Mộc gia tộc.

– Lâm Thiên, lần này ngươi đi Đông Hải Ma Vân thành, phỏng chừng thời gian không ngắn, lấy ra Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận, ta giúp ngươi bố trí, như vậy ngươi có thể yên tâm.

Dặn dò xong Thánh Thủ linh tôn lại nói.

– Vất vả sư phụ!

Lục Lâm Thiên cũng không khách khí, hắn đã có quyết định này, bây giờ hoàn thành cũng yên tâm hơn.

Mãi tới giờ tý, bên trong Phi Linh sơn mạch, ánh trăng như nước trải dài khắp núi non, vài thân ảnh xuất hiện, chính là Lục Lâm Thiên, tiểu Long, Nam thúc, Sát Phá Quân cùng linh hồn thể của Thánh Thủ linh tôn.

– Sư phụ, sát khí trong Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận đã tiêu tán, còn có thể phát huy ra uy lực của nó sao?

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, hỏi.

– Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận là do Tinh Nguyệt đại trận cùng

Thiên Sát đại trận tạo thành, công thủ có đủ, còn có thể tự mình thành trận, mà Tinh Nguyệt đại trận là trận pháp phòng ngự, Thiên Sát đại trận là công kích, phân biệt lấy tinh nguyệt lực cùng sát khí thúc giục, Tinh Nguyệt đại trận vô tình phù hợp Thiên Lang Phá Nguyệt, hai bên vòng vòng đan xen, luận phòng ngự trong thiên hạ khó có đại trận so sánh được với nó, mà Thiên Sát đại trận dựa vào sát khí thúc giục, sau khi bố trí đại trận sẽ tự động hấp thu sát khí hội tụ, ngươi cũng có thể thu thập hài cốt chuyển vào Phi Linh sơn mạch, như vậy sát khí tới càng nhanh hơn.

Nói xong, thân hình hư ảo của Thánh Thủ linh tôn kết xuất thủ ấn, vài đạo lưu quang đánh ra, lướt qua bầu trời đêm yên tĩnh, biến mất khắp cả Phi Linh sơn mạch.

Oanh long long!

Đột nhiên một tiếng nổ lớn vang lên, cả không gian Phi Linh môn lung lay như sắp đổ, trong không gian đột ngột xuất hiện thật nhiều năng lượng quang quyển, hô ứng cùng ánh trăng trên bầu trời, cực kỳ huyền ảo.

Người của Phi Linh môn đều bị kinh động, chân khí không ngừng phóng lên cao.

– Toàn bộ đệ tử Phi Linh môn không cần kích động, đang bày trận, ở yên trong phòng đừng ra ngoài!

Thanh âm Lục Lâm Thiên vang vọng khắp sơn môn, vừa nghe tiếng của hắn mọi người nhất thời yên tĩnh trở lại.

Giữa không trung, ánh trăng lưu chuyển, năng lượng quang quyển ngày càng chói mắt, cả không gian đột nhiên sáng ngời.

Thánh Thủ linh tôn không ngừng đánh ra thủ ấn, mỗi thủ ấn đều kéo theo thiên địa năng lượng, lưu quang bạo lướt, thân hình của hắn lại càng thêm mơ hồ.

Oanh long long…

Cả không gian lung lay sắp đổ, ánh trăng bao phủ, trong phạm vi ngàn dặm có một cỗ năng lượng vô hình lan tràn, đem ánh trăng tụ tập, cả Phi Linh môn tràn ngập ánh trăng, quầng sáng dâng lên, diện tích càng lúc càng lớn, xen lẫn thiên địa năng lượng dày nặng, giống như một tầng cương tráo bao phủ xuống dưới.

Bên ngoài ngàn dặm không gian đột nhiên tối đen, thiên địa hoàn toàn tăm tối, năng lượng dao động vô hình khiến mặt đất chao đảo, dã thú kinh hãi chạy chồm, mặt nước nổi lên sóng to gió lớn, nhất thời làm vô số người kinh hãi.

Không ít cường giả nhìn về phương xa, đó chính là phương hướng của Phi Linh môn, chỉ thấy bên cạnh Vụ Đô sơn mạch có một mảnh quang trụ phóng lên cao, ánh trăng đầy trời nhưng không thể tiết lộ ra ngoài, làm cả thiên địa biến sắc.

Oanh long long!

Trong ngàn dặm địa bàn Phi Linh môn không ngừng chấn vang, năng lượng hô ứng cùng vầng trăng trên bầu trời, bao phủ cả không gian.

Một đạo quang quyển khổng lồ từ trên chín tầng trời bao trùm xuống phạm vi ngàn dặm bên dưới, từng thân ảnh vội vàng nhảy ra ngoài thoát thân.

Oanh long long!

Cường quang phóng lên thiên không, dao động thiên địa năng lượng, cả Phi Linh môn đột nhiên biến mất không còn nhìn thấy, giống như chưa từng xuất hiện qua bao giờ.

Hết thảy cảnh tượng này chỉ có Sát Phá Quân, Lục Lâm Thiên, tiểu Long còn có Nam thúc chứng kiến.

– Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận thật là lợi hại!

Nam thúc lộ vẻ khìếp sợ, Sát Phá Quân trợn mắt cứng lưỡi.

– Mở!

Thánh Thủ linh tôn phất tay đảo qua, Phi Linh môn đột nhiên xuất hiện.

Lục Lâm Thiên trợn mắt há hốc mồm, Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận thật sự quá mức khủng bố, có trận pháp này làm hộ sơn đại trận, hắn có thể hoàn toàn yên tâm, dù là Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang cùng Hắc Sát giáo muốn đối phó Phi Linh môn, cũng không cần quá sợ hãi, trừ phi bọn hắn muốn hoàn toàn tiêu diệt, nhưng chỉ sợ Vân Dương tông cùng Linh Thiên môn sẽ nhận được tin tức, tới lúc đó ba sơn môn kia nhiều ít có chút băn khoăn.

– Đoan Mộc huynh, ngươi nhanh nghỉ ngơi, tiêu hao quá nhiều sẽ ảnh hưởng việc ngươi khôi phục ngày sau!

Nam thúc lên tiếng.

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn lại, liền thấy thân hình sư phụ hư ảo như lá mỏng, chân khí uể oải hơn không ít.

– Bố trí Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận tiêu hao thật không bình thường, gánh không được!

Vẻ mặt Thánh Thủ linh tôn lộ vẻ cười khổ, lập tức nói:

– Vì tiểu tử ngươi, linh hồn thể của ta tiêu hao quá nhiều lần!

– Đệ tử hổ thẹn, vất vả sư phụ!

Lục Lâm Thiên hành lễ nói.

– Được rồi, ta cần phải nghỉ ngơi, ngươi đi Ma Vân thành tự mình cẩn thận, những gì ta dặn ngươi nhớ kỹ là tốt rồi!

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Đệ tử nhớ kỹ!

Lục Lâm Thiên gật đầu.

Hôm sau, vài đầu yêu thú phi hành lục giai khổng lồ vỗ cánh lên không, biến mất giữa không trung.

Sáu đầu yêu thú phi hành lướt nhanh, đi đầu chính là Thiên Sí Tuyết Sư, năm đầu còn lại là yêu thú lục giai của Yêu đường.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên, tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Thiên Độc Yêu Long, Hắc Hùng, Huyết Mị, Khoái Kiếm Vương, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, bốn Vũ vương của Song Đao môn, mà An Cát Tú Na, hai linh vương Bách Linh tông cùng Khấu Phi Yến lưu lại trong Phi Linh môn.

Trên lưng năm đầu yêu thú phía sau cũng có năm trăm đệ tử Võ đường, khí thế bất phàm, mỗi đệ tử đều là tinh anh, làm người ta không dám khinh thường.

– Chưởng môn, lần này Võ đường cần đi chấp hành nhiệm vụ gì?

Hoàng Phủ Kỳ Tùng hỏi, cho tới bây giờ hắn cũng chỉ biết lần này Lục Lâm Thiên muốn đi Vân Dương tông mà thôi.

– Đi Hạo Dương thành, diệt Triệu gia!

Lục Lâm Thiên khoanh tay đứng thẳng, sát ý lan tràn, ai cũng suy đoán chỉ sợ Triệu gia là cừu nhân của chưởng môn, bởi vì chưa từng nhìn thấy chưởng môn lại có sát ý lớn như vậy bao giờ.

– Chưởng môn, Hạo Dương thành là địa bàn của Vân Dương tông, chúng ta đi tiêu diệt Triệu gia, Vân Dương tông có gây phiền toái hay không?

Lúc này cũng chỉ có Thanh Hỏa lão quỷ lên tiếng hỏi.

– Không cần băn khoăn Vân Dương tông, lần này không ai cứu được Triệu gia!

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

– Triệu Vô Cực, lão cẩu ngươi chờ đó cho ta, lần này ta nhất định lấy mạng chó của ngươi!

Chương 1422: Trong Hạo Dương thành

Sau một lát, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu lĩnh ngộ phong thuộc tính, gió lớn không ngừng gào thét lướt qua, muốn lĩnh ngộ phong hệ sẽ có kết quả rất tốt.

Bên trong một đình viện yên tĩnh, một tử bào lão giả thân hình cao lớn, vẻ mặt âm lệ khoanh chân ngồi, người này chính là Triệu Vô Cực.

Hô hô!

Thở ra một hơi trọc khí, Triệu Vô Cực mở mắt, khí tức cũng đã lên tới Vũ vương nhất trọng.

– Gần đây sao lại thế này, cảm giác tâm thần không yên!

Triệu Vô Cực lẩm bẩm, sắc mặt hiện vẻ hồ nghi, lập tức híp mắt, lạnh lẽo nói:

– Lục Lâm Thiên, cho dù ngươi là người đứng đầu mười đại cường giả trẻ tuổi thì thế nào, làm chưởng môn Phi Linh môn thì sao, còn là Linh Vũ song tu, nhưng chỉ cần ta ở trong Vân Dương tông, ta cũng không tin ngươi dám động ta!

Nhớ tới Lục Lâm Thiên, Triệu Vô Cực không khỏi nghiến răng nghiến lợi, mỗi lần nghe được tin tức của Lục Lâm Thiên, đều làm tim hắn như bị đao cắt, tạp chủng kia không nghĩ tới đi Cổ Vực càng hỗn càng tốt, còn trở thành con rể Linh Thiên môn, lại là chưởng môn Phi Linh môn nổi bật gần đây, nghe lời đồn đãi trong Phi Linh môn thậm chí còn có linh tôn cùng Vũ tôn trấn thủ, năm đó Băng Mộc vương giả Sát Phá Quân lúc này cũng ở Phi Linh môn, vừa nghe được tin Lục Lâm Thiên trở thành người đứng đầu mười đại cường giả trẻ tuổi, còn là Linh Vũ song tu, Triệu Vô Cực tức giận tới đập vỡ toàn bộ đồ vật trong phòng, nhìn thấy người mình hận nhất đã trở nên cường đại tới mức bản thân mình chỉ có thể nhìn lên, trong lòng hắn oán hận thế nào liền có thể nghĩ.

Nhớ tới con, cháu trai, con gái đều bị Lục Lâm Thiên giết chết, càng nghĩ càng giận, sắc mặt Triệu Vô Cực tràn đầy hận ý, nhưng cũng không thể tránh được, nghiến răng nói:

– Lục Lâm Thiên, ta nhất định sẽ không bỏ qua tên tạp chủng như ngươi, nếu có cơ hội, ta sẽ khiến cho ngươi trả giá thảm trọng!

Trên Vân Dương tông, núi non chập chùng liên miên, đã đầu mùa xuân, đỉnh núi xanh um, sương mù bao phủ, từ xa nhìn lại giống như bức tranh sơn thủy tuyệt mỹ.

Trên một đỉnh núi cao ngất, có một đình viện tinh xảo, trong đình viện có năm thân ảnh, chính là Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, Lục Trung còn có La Lan thị, cùng nha hoàn bên cạnh Vân Hồng Lăng.

Vân Hồng Lăng đứng bên cạnh La Lan thị kể lại tin tức tại Cự Giang thành, hết thảy mọi chuyện quan hệ tới Lục Lâm Thiên, La Lan thị mỉm cười, có vẻ vừa mừng vừa sợ.

– Nương, lần này Lâm Thiên lấy được vị trí đứng đầu trong mười đại cường giả trẻ tuổi đâu, ba mươi năm trước cha con chỉ lấy được thứ hai.

Vân Hồng Lăng kéo tay La Lan thị thân mật nói.

– Vậy sao, chỉ cần lần này các con không sao, mẹ yên tâm rồi!

La Lan thị mỉm cười nói.

– Không nghĩ tới thực lực của Lâm Thiên đã tiến bộ nhanh như vậy, còn là Linh Vũ song tu trong truyền thuyết, muội sinh đứa con trai giỏi!

Lục Trung cảm thán.

– Không phải cũng là của huynh sao?

La Lan thị mỉm cười hỏi.

– Phải rồi mẹ, thực lực của Tâm Đồng cũng rất lợi hại đâu, chưa đầy mười tám tuổi đã tới linh vương nhất trọng, lần này còn lấy được vị trí thứ ba, thực lực còn mạnh hơn con cùng Vô Song tỷ!

Vân Hồng Lăng nói.

– Con nói nghĩa nữ của mẹ sao, đã nhiều năm như vậy không gặp nàng, thật sự nhớ quá!

Ánh mắt La Lan thị lộ vẻ chờ mong, hỏi:

– Đúng rồi, Lâm Thiên có nói khi nào mang Tâm Đồng trở về hay không?

– Mẹ, Lâm Thiên nói gần đây sẽ trở lại, lúc đó Tâm Đồng cũng về thăm mẹ.

Lục Vô Song chậm rãi đi tới, khí chất thanh nhã không mấy người có thể so sánh.

– Có các con, đời này của mẹ đã không còn tiếc nuối!

La Lan thị nhìn hai con dâu, nghĩ cuộc sống gần đây, tất cả mọi chuyện giống như đang nằm mơ, so sánh với ngày trước cách biệt một trời, xem như đã không còn gì đáng mong ước.

– Không biết có điều tra ra được cha mẹ ruột của mình là ai không, nếu đang tìm mình, hẳn ngày xưa cũng sẽ không cố ý vứt bỏ, không biết cuộc sống hiện giờ của họ ra sao, họ có hình dáng như thế nào?

Ánh mắt Lục Vô Song mờ ảo nhìn ra phương xa.

Trên bầu trời, vài đạo lưu quang cấp tốc lướt qua không trung, đó là vài đầu yêu thú phi hành khổng lồ, đi đầu là một yêu thú màu trắng, chính là Thiên Sí Tuyết Sư.

– Hô!

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi trọc khí, trong mắt bắn ra tinh mang.

– Chưởng môn, phía trước không xa chính là Hạo Dương thành!

Thanh âm Lộc Sơn lão nhân truyền tới, lúc này đã sớm xuyên qua Vụ Đô sơn mạch, tốc độ cũng rất nhanh.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm kiến trúc liên miên trước mắt, tính thời gian cũng đã qua nửa tháng, từ Cổ Vực Phi Linh môn xuyên qua Vụ Đô sơn mạch đi tới Hạo Dương thành của Vân Dương tông, nếu là yêu thú tam giai tứ giai cũng mất gần hai tháng thời gian, mà lục giai chỉ dùng nửa tháng cũng đã tới.

– Sắp tới rồi sao?

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, thở sâu một hơi, sát khí lan tràn, món nợ kéo dài nhiều năm lần này nên tính cho xong.

Hạo Dương thành nằm trong thế lực của Vân Dương tông, là một đại thành gần biên cảnh, giáp giới với Thiên Kiếm môn, dân cư cực kỳ đông đúc, lại là vị trí của hai thế lực lớn cạnh nhau, vì thế càng thêm phồn hoa.

Triệu gia trong Hạo Dương thành là thế lực cường thế nhất, dù mấy năm trước Triệu gia gặp phải đả kích nặng trong Thanh Vân trấn, chết hơn phân nửa, thế lực giảm mạnh, mà Triệu gia huynh đệ đều bị đánh chết, nhưng vẫn không có ai dám động Triệu gia, bởi vì Triệu Vô Cực còn sống, vẫn là trưởng lão Vân Dương tông, vì vậy mấy năm nay Triệu gia khôi phục không ít thực lực.

Trong Hạo Dương thành, Triệu gia cơ hồ lũng đoạn toàn bộ ngành sản xuất, là nhất bá trong thành, thậm chí người của Vân Dương tông cũng không dám làm gì Triệu gia, bởi vì Triệu Vô Cực là trưởng lão Vân Dương tông.

Nơi địa phương phồn hoa nhất Hạo Dương thành, đình viện Triệu gia chiếm diện tích thật lớn, có quảng trường mênh mông, mặt đất quảng trường trải đá phiến sáng bóng có thể chứng kiến cả bóng người, đủ chứng tỏ địa vị của Triệu gia trong Hạo Dương thành.

Giờ phút này đã là giữa trưa, trong Hạo Dương thành dòng người như mắc cửi, vô cùng náo nhiệt.

Nhưng đúng ngay lúc này vài đầu yêu thú phi hành khổng lồ từ ngoài thành bay tới, căn bản xem thường cảnh cáo không cho yêu thú phi hành vào thành, thanh âm yêu thú vỗ cánh như cuồng phong gào thét lướt qua, không ít người trong thành đều ngẩng đầu lên bầu trời quan sát.

Xuất hiện trước mắt mọi người là sáu yêu thú phi hành khổng lồ, đi đầu là một yêu thú trắng như tuyết, chân khí làm người áp lực, hai cánh vỗ mạnh đẩy khai cả không gian ba văn khuếch tán.

– Trời ạ, đó là yêu thú lục giai!

– Toàn bộ đều là yêu thú lục giai, sao lại nhiều như vậy!

– Đó là ai, hình như muốn đi vào Hạo Dương thành!

Trong Hạo Dương thành, không ít đệ tử Vân Dương tông nhìn thấy sáu yêu thú khổng lồ trên bầu trời, sắc mặt đại biến, nhìn thấy có người tự tiện xông vào Hạo Dương thành, vốn định đuổi theo, lại có người kinh hãi kêu lên:

– Mau thông tri thành chủ, không biết là người nào xông vào Hạo Dương thành!

Sáu đầu yêu thú bay nhanh, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn chằm chằm phía trước, khoanh tay đứng thẳng, sát khí ngày càng dày đặc.

– Sắp tới Triệu gia, mọi người chuẩn bị, chỉ cần là người của Triệu gia, không buông tha một người nào, nếu chạy một người, hỏi tội các ngươi!

Thanh âm Lục Lâm Thiên tràn ngập rét lạnh làm mọi người không nhịn được rùng mình.

– Dạ, chưởng môn!

Mọi người đồng thanh đáp.

– Đệ tử Võ đường nghe lệnh, diệt Triệu gia, không lưu lại một tên, giết không tha!

Hoàng Phủ Kỳ Tùng quát to.

– Đệ tử tuân lệnh!

Trên năm yêu thú tổng cộng có hai ngàn năm trăm đệ tử Võ đường đồng thời hô to.

– Là yêu thú lục giai!

– Những người này đằng đằng sát khí, chẳng lẽ là muốn xông vào Hạo Dương thành?

– Hạo Dương thành là địa bàn của Vân Dương tông, ai lại có lá gan lớn như vậy!

– Phương hướng kia hình như là chỗ Triệu gia!

Triệu gia, vẫn náo nhiệt như trước, người của Triệu gia xưa nay vẫn luôn xem mình tài trí hơn người.

– Nhanh, các ngươi nhanh lên!

– Nếu còn không nhanh một chút, hôm nay lão tử đánh ngươi!

Vài tiểu đầu mục Triệu gia đang trách mắng người hầu, một đám diễu võ giương oai vô cùng uy phong.

Chương 1423: Diệt sát Triệu gia

Hô hô!

Cuồng phong gào thét, như bao phủ cả không trung, vài đầu yêu thú phi hành khổng lồ nháy mắt đã tới, khí thế kinh người từ thật xa đã làm người ta ngạt thở.

Vài tiểu đầu mục của Triệu gia đang diễu võ giương oai, nghe thanh âm liền ngẩng đầu lên, trong ánh mắt lộ vẻ khiếp sợ cùng kinh hãi, bọn hắn chưa từng nhìn thấy yêu thú khổng lồ khủng bố tới như vậy.

– Triệu gia, thiếu nợ phải trả, hôm nay chó gà không tha, người không quan hệ lập tức rời đi!

Đúng lúc này một thanh âm quanh quẩn giữa không trung, sát khí vô hình khuếch tán, sát khí quá mức nồng đậm khiến cả không gian đều yên tĩnh, thậm chí không gian giống như bị đông cứng lại.

– Ai dám càn rỡ ở Triệu gia!

Một thanh âm hét lớn truyền ra, nháy mắt một thân ảnh trống rỗng xuất hiện, người kia mặc cẩm phục khoảng sáu mươi tuổi, ánh mắt âm lệ, nhìn thấy sáu đầu yêu thú lục giai trước mắt, nhất thời sắc mặt hoảng hốt.

– Triệu Vô Pháp!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, từ trong linh hồn ký ức của Triệu Kình Hải lưu lại, người này chính là nhị đệ của Triệu Vô Cực tên Triệu Vô Pháp, mà tam đệ đã bị đánh chết tại Lục gia, thực lực người trước mắt đã tới Vũ Suất lục trọng.

– Là ai dám càn rỡ ở Triệu gia!

Cửa lớn mở rộng, mấy trăm người tràn ra, tay cầm vũ khí, khoảng bảy trăm người, thực lực không đều, có Vũ tướng, Vũ phách, trên trăm Vũ sư, ngoài ra còn có Vũ sĩ.

Sưu sưu!

Lại hai tiếng xé gió truyền tới, có thêm hai Vũ Suất lao ra, một nhất trọng còn một nhị trọng.

– Đã tới đông đủ rồi sao!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát.

– Sát khí thật khủng khiếp!

Ba Vũ Suất Triệu gia cảm giác được sát ý trên người Lục Lâm Thiên, đột nhiên có cảm giác không tốt, sắc mặt run rẩy, nhìn sáu đầu yêu thú lục giai trước mặt, trong lòng vô cùng kinh hoảng.

– Các hạ, ngươi rốt cục là ai?

Ánh mắt Triệu Vô Pháp bất an hỏi.

– Nhớ kỹ, món nợ mà Triệu gia thiếu Lục gia, hiện tại nên trả lại!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh băng đảo qua, thanh âm vô cùng băng sương.

– Ngươi là người của Lục gia, chẳng lẽ ngươi là Lục Lâm Thiên?

Người của Triệu gia hoảng sợ biến sắc.

– Giết cho ta, một tên cũng không để lại, giết không tha!

Thanh âm Lục Lâm Thiên lạnh băng quanh quẩn trên không.

– Đệ tử tuân lệnh!

Thanh âm vang vọng như sấm sét nổ tung, hai ngàn năm trăm đệ tử Võ đường nhảy xuống, không chút trì hoãn, chân khí linh lực tuôn tràn, nháy mắt lao thẳng tới.

– Giết!

Toàn bộ cường giả cũng lao xuống, đặc biệt là Vũ vương của Song Đao môn cùng Bách Linh tông, ai cũng muốn lập công, họ đều cảm giác được Triệu gia có thâm thù đại hận với chưởng môn, đương nhiên không muốn buông tha cơ hội, mà họ vừa ra tay chính là tàn sát.

Sáu đầu yêu thú đều lao thẳng tới trước, hướng người của Triệu gia xông qua.

– Hống hống…

– Cạc cạc…

Cả Hạo Dương thành đều chấn động, yêu thú vỗ cánh, khí lưu dựng lên, giống như long quyển phong gào thét khuếch tán, vô số đá nhỏ bị trộn vỡ thành nát vụn.

Lúc này trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư chỉ còn lại Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, tiểu Long còn chưa động thủ, thậm chí cả Thiên Độc Yêu Long cũng đi tham gia náo nhiệt.

– A…

Trên quảng trường, tiếng kêu rên thê thảm vang lên không dứt, mùi máu tanh không ngừng khuếch tán.

– Chết đi!

Khoái Kiếm Vương vung mạnh trường kiếm, kiếm quang trực tiếp xé rách không gian, nháy mắt vài Vũ tướng cùng hơn chục Vũ sư Triệu gia đã bị chém thành mảnh nhỏ.

– Cường giả Vũ vương, yêu thú thất giai, nhiều Vũ vương cùng yêu thú thất giai như vậy!

Nhìn thấy một màn trước mắt, ba Vũ Suất Triệu gia vẻ mặt xám như tro tàn.

– Tới đây đi!

Thân hình như tháp sắt của Thiên Độc Yêu Long lướt ngang không trung, long tu run lên, vỗ mạnh một chưởng về hướng Triệu Vô Pháp.

Ánh mắt Triệu Vô Pháp hoảng hốt, trong tích tắc muốn trốn nhưng phát hiện không gian đều bị phong tỏa, thân hình không cách nào di động.

Phanh phanh!

Thanh âm trầm đυ.c vang lên, thân hình Triệu Vô Pháp bị một chưởng nện xuống đất lõm xuống hố to.

Phốc!

Máu tươi phun ra, thực lực Triệu Vô Pháp làm sao là đối thủ của Thiên Độc Yêu Long, nếu không phải Thiên Độc Yêu Long muốn lưu nhân chứng sống, hắn đã sớm bị một chưởng đánh thành thịt vụn.

– Chết đi!

Thân ảnh Thanh Hỏa lão quỷ mang theo thanh mang lướt nhanh qua không gian, chỉ chớp mắt trảo ấn vặn vẹo hư không, bao phủ lên người Vũ Suất nhị trọng, ngọn lửa nóng cháy bao phủ, Vũ Suất kia lập tức biến thành mảnh huyết vụ.

Phanh phanh!

Cách đó không xa, một đạo năng lượng cực lớn phá không, một Vũ vương nhị trọng của Bách Linh tông hung hăng đánh ra một đạo chưởng ấn, Vũ Suất còn lại của Triệu gia lập tức bị đánh thành bánh thịt.

Chưa đầy nửa khắc thời gian, toàn bộ người của Triệu gia không còn ai sống sót, mà đệ tử Phi Linh môn cũng lao vào trong Triệu gia, nhất thời từng tiếng thét thê thảm vang vọng khắp nơi.

Vào lúc này bên ngoài Triệu gia tụ tập không ít người vây xem, bọn họ kinh hãi chứng kiến hết thảy, có thể tiêu diệt cả Triệu gia, những cường giả thần bí kia lại là ai?

Lục Lâm Thiên cũng không phải muốn giết cả lão yếu trẻ con trong Triệu gia, nhưng nếu không diệt cỏ tận gốc, ngày sau Lục gia còn được yên ổn sao?

– Còn một người sống, giao cho ngươi!

Thiên Độc Yêu Long đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, trong tay xách theo Triệu Vô Pháp.

Sưu sưu!

Thanh âm tiếng vỗ cánh truyền tới, vài đầu yêu thú tam giai đi qua, có hơn trăm người xuất hiện, đều có trình tự Vũ sư cùng vài Vũ phách, còn có một Vũ tướng cửu trọng, một bát trọng.

Oanh long long!

Mặt đất chao đảo, đại đội nhân mã xa xa chạy tới, ước chừng phải hơn ba ngàn người, đều là đệ tử Vân Dương tông.

Người của Vân Dương tông vừa nhìn thấy tình cảnh bi thảm của Triệu gia, sắc mặt đại biến, mà vài yêu thú lục giai xoay quanh trên bầu trời lại họ hít sâu một hơi khí lạnh.

Sưu sưu!

Chỉ thoáng chốc sau bên trong Triệu gia đã sóng êm gió lặng, nhưng trong không khí tràn ngập mùi máu tanh, chứng minh hết thảy chuyện vừa xảy ra.

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn người của Vân Dương tông, cũng không để ý, lập tức đem Triệu Vô Pháp nắm trong tay.

– Người tới là ai, dám càn rỡ trong Hạo Dương thành, Vân Dương tông tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Vũ tướng cửu trọng đứng trên yêu thú tam giai nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt run rẩy hỏi.

Chương 1424: Trên đường đi gặp người quen

– Lục gia giải quyết ân oán với Triệu gia, không quan hệ với Vân Dương tông, việc này ta sẽ đích thân đi Vân Dương tông, các ngươi không có việc gì thì lui đi!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, trong tay chợt dùng sức, chân khí run lên, không gian vặn vẹo, Triệu Vô Pháp lập tức hóa thành huyết vụ phiêu tán giữa không trung.

– Lục gia?

Vũ tướng cửu trọng biến sắc, vội hỏi:

– Xin hỏi các hạ có phải là Lục Lâm Thiên?

Lục Lâm Thiên nhướng mày:

– Chính là ta, việc này tự mình tới Vân Dương tông giải thích, không quan hệ tới các ngươi, đều về đi!

– Là Lục Lâm Thiên, vị hôn phu của đại tiểu thư, năm đó đoạt quán quân trong đại hội tam tông tứ môn, gần đây nghe nói đoạt được thứ nhất trong mười đại cường giả trẻ tuổi!

Đệ tử Vân Dương tông nhất thời kêu lên, cả Vân Dương tông vô cùng chú ý người này, nếu có ai không biết hắn xuất thân từ Vân Dương tông, thì không phải người của bổn môn.

Vị Vũ tướng cả kinh, trước kia hắn là đệ tử thân truyền trong tông, nhưng chưa được thu vào dưới môn hạ trưởng lão mà thôi, vì vậy mới đi qua Hạo Dương thành đảm nhiệm chức chấp sự ngoại môn kiêm thành chủ, tự nhiên hiểu rõ về Vân Dương tông, hắn tuyệt đối không thể trêu chọc Lục Lâm Thiên, tuy hiện tại người này đã thoát khỏi bổn môn nhưng vẫn là đệ tử của Vũ trưởng lão, còn là vị hôn phu của đại tiểu thư, vì vậy không dám nói thêm lời nào, huống chi thực lực của đối phương đã bày ra trước mắt.

– Các ngươi đi thôi!

Vị Vũ tướng nhìn nhìn Triệu gia, lập tức xoay người nói với đệ tử:

– Mọi người nghe lệnh, thu thập hết thảy!

Hô hô!

Trong ánh mắt kinh ngạc của người vây xem, mấy ngàn đệ tử Phi Linh môn nhảy lên yêu thú phi hành, lập tức rời khỏi Hạo Dương thành, người của Vân Dương tông cũng không ngăn cản, lại không đủ khả năng cản trở, đệ nhất gia tộc Triệu gia của Hạo Dương thành đã bị diệt môn, từ bắt đầu tới kết thúc còn chưa đầy hai khắc thời gian, thậm chí có người còn chưa kịp phản ứng, vẫn nghĩ mình đang nằm mơ.

– Là Lục Lâm Thiên, ta nghe nói qua người này, hắn là chưởng môn Phi Linh môn tại Cổ Vực, còn là người thứ nhất trong mười đại cường giả trẻ tuổi, vốn là đệ tử thân truyền của Vân Dương tông, quán quân đại hội tam tông tứ môn!

– Nghe nói Lục gia có thù sâu nặng với Triệu gia, mấy năm trước Triệu gia tổn thất thảm trọng, chính là vì đối phó Lục gia, hai nhà vốn là thông gia, không biết vì sao lại biến thành như bây giờ!

– Triệu gia hoàn toàn xong đời!

– Chưa chắc, Triệu Vô Cực còn đang ở trong Vân Dương tông đâu, hắn là trưởng lão, nhất định sẽ không bỏ qua!

– Lục Lâm Thiên còn là con rể của chưởng môn đâu, Triệu Vô Cực khó làm gì được hắn!

– Lục Lâm Thiên thật quá kiêu ngạo, cũng quá độc ác, chó gà không tha a!

– Ngươi sẽ nhân từ với cừu gia của mình sao?

– Thế lực của Lục Lâm Thiên quá kinh khủng, thật nhiều Vũ vương, tựa hồ còn có yêu thú thất giai!

– Phỏng chừng Triệu gia có hối hận cũng không còn kịp rồi, sớm biết Lục gia sẽ có hôm nay, chỉ sợ lúc trước cũng không dám đi trêu chọc Lục gia đi!

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên khoanh tay đứng thẳng, sát ý thu liễm, cuối cùng hắn đã tiêu diệt Triệu gia. Thực lực, hết thảy đều nhờ thực lực, nếu mình không có thế lực như hôm nay, làm sao có thể thực hiện được nguyện vọng này.

– Lão đại, mối thù này cuối cùng đã báo!

Tiểu Long ngẩng đầu nói.

– Vẫn còn một tên!

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm phía trước, lập tức quay đầu nói:

– Các ngươi quay về Phi Linh môn đi!

– Dạ, chưởng môn!

Nhóm người Thanh Hỏa lão quỷ liền cáo lui, dọc đường đi Lục Lâm Thiên đã nói qua, sau khi tiêu diệt Triệu gia mọi người có thể quay về sơn môn trước.

– Lâm Thiên, tiểu bất điểm, ta đi đây, các ngươi cẩn thận một chút, sớm quay về!

Thiên Độc Yêu Long nhảy qua lưng một yêu thú lục giai, vốn định đi theo Lục Lâm Thiên, nhưng bởi vì hắn đang chờ đợi việc chế tạo Yêu Linh đan thất phẩm, cho nên phải ở lại sơn môn.

– Đại trùng tử, ngươi cần phải cố gắng tu luyện!

Tiểu Long đảo mắt, nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười phất tay, lần này đi Vân Dương tông hắn không mang theo Hắc Hùng cùng Huyết Mị, bởi vì hiện tại Phi Linh môn đang gấp gáp chế tạo Yêu Linh đan thất phẩm, chờ Yêu Linh đan luyện chế thành công, những yêu thú thất giai trong bổn môn sẽ đột phá rất nhanh, mà chuyến đi này của hắn thời gian không ngắn, mang theo Hắc Hùng cùng Huyết Mị sẽ làm ảnh hưởng tu vi của bọn họ.

– Yêu Hoàng, chúng tôi cáo lui!

Nhóm yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng cũng hành lễ với tiểu Long.

Giữa không trung mọi người chia tay, Lục Lâm Thiên nhìn theo mọi người rời đi, lát sau mới quay đầu.

– Ca ca, còn bao lâu nữa chúng ta mới tới Vân Dương tông, muội nhớ nghĩa phụ nghĩa mẫu!

Lục Tâm Đồng chờ mong nói.

– Khoảng mười ngày nữa đi!

Lục Lâm Thiên cười nói, lần này Lục Tâm Đồng muốn đi cùng, hắn cũng không có lý do cự tuyệt, dù sao cũng phải cho nàng đi ra ngoài tôi luyện tốt hơn.

– Ca ca, huynh nói nghĩa phụ nghĩa mẫu có thích muội hay không a?

Lục Tâm Đồng lo lắng hỏi.

– Nha đầu ngốc!

Lục Lâm Thiên mỉm cười mắng.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, sau một lát Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu lĩnh ngộ phong thuộc tính, quanh thân bao phủ một vầng quang quyển trong suốt.

Bên trong một không gian yên tĩnh, nơi này mang theo cảm giác an tường, lại có vẻ tang thương, tường trắng ngói xanh, cửa gỗ sàn đá, nhìn qua như đào nguyên, sừng sững trường tồn theo thời gian năm tháng.

– Sưu!

Một tiếng xé gió vang lên, nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ.

Bên trong một đình viện màu trắng, một thân ảnh cao lớn khoanh chân mà ngồi.

– Tộc trưởng, Thiên Địa các đưa tới tin tức!

Bên ngoài đình viện truyền vào một thanh âm.

Xuy!

Thân ảnh kia mở mắt, ánh mắt vô cùng thâm thúy, vung tay một trảo, một khối ngọc giản rơi vào trong tay, thậm chí không tạo ra chút không gian ba văn dao động nào.

Tâm thần vừa truyền vào, ánh mắt người kia đột nhiên dao động kịch liệt.

– Hai mươi tám năm, rốt cục tìm được, còn tại nhân thế, còn tại nhân thế là tốt rồi!

Người kia kích động lẩm bẩm, ánh mắt ướt át.

– Tộc trưởng, tin tức của Thiên Địa các chẳng lẽ là về chuyện hai mươi tám năm trước sao?

Bên ngoài truyền vào một thanh âm già nua.

– Truyền mệnh lệnh của ta, ta muốn đích thân đi Linh Vũ đại lục Vân Dương tông một chuyến!

Thân ảnh chợt nói.

– Tộc trưởng, làm vậy không được, trong tộc phải có người trấn thủ, có chuyện gì hãy để cho ta đi là được rồi!

Thanh âm già nua lên tiếng.

– Nhanh chóng trở về, mở ra không gian trùng điệp đi Linh Vũ đại lục, đi Vân Dương tông đón tiếp đại tiểu thư!

Thân ảnh nói.

Không trung xanh thẳm, Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay nhanh, lướt qua bầu trời như tia chớp.

Hô!

Không biết qua bao lâu, Lục Lâm Thiên chợt mở mắt.

– Ca ca, phía trước hình như có động tĩnh!

Lục Tâm Đồng thở ra một hơi nhìn chằm chằm dãy núi cách đó không xa.

– Hình như có người động thủ, còn có yêu thú!

Tiểu Long nhíu mày nói.

– Chúng ta đi qua xem!

Lục Lâm Thiên nói.

Chương 1425: Gọi là Tiểu Long Nữ

Đã vào đầu mùa xuân, núi rừng xanh biếc, đi tới gần liền nghe được tiếng thú rống như sấm sét, vô số loài chim kinh hãi bay quanh, vô hình trung làm không khí căng thẳng hơn rất nhiều. Nơi này có một khe sâu, bên trong khe sâu có một đám người vây quanh, ước chừng phải hơn trăm người.

Vài người đứng đầu có nam nữ, ánh mắt nhìn chằm chằm thân ảnh phía trước, bên trong khe núi còn có một đầu yêu thú khổng lồ lớn hơn bốn trăm thước, nhìn qua như ếch trâu, bộ dáng dữ tợn, trên người có lớp giáp thịt màu vàng, lưng có hai cánh, nhưng đã bị trọng thương không thể bay lượn, toàn thân đầm đìa máu tươi, theo chân khí mà xem hẳn là yêu thú ngũ giai trung kỳ, còn là một đầu Phi Dực Yêu Oa phi hành thổ hệ.

– Tộc trưởng, chúng ta nên làm gì bây giờ?

Mấy nam nữ đứng phía trước chân khí không kém, một phụ nhân chừng bốn mươi tuổi hỏi một lão giả năm mươi tuổi.

Vẻ mặt lão giả đầy vẻ tàn nhẫn, nhìn chằm chằm thân ảnh phía trước, bọn hắn vây bắt Phi Dực Yêu Oa đã ba ngày đêm, không nghĩ tới lại bị người kia ngăn cản, xem chân khí cũng biết không dễ trêu chọc.

– Các hạ là ai, chúng tôi vây bắt Phi Dực Yêu Oa đã nhiều ngày, chẳng lẽ các hạ muốn nhúng tay sao?

Ánh mắt lão giả lạnh lẽo nhìn thân ảnh kia.

– Ta nói rồi, ở trước mặt của ta, không hi vọng nhìn thấy có người vô duyên cớ đánh chết yêu thú, các ngươi đi đi!

Thân ảnh mặc áo bào tro, có chút hỗn độn, sau lưng đeo thanh trọng kiếm bản rộng.

– Các hạ thật quá đáng, nếu ngươi tiếp tục che chở yêu thú này, ta sẽ không khách khí!

Ánh mắt lão giả dữ tợn nhìn đối phương.

– Tộc trưởng, hãy để ta giết tiểu tử này đi!

Một thanh âm âm trầm truyền tới, theo sau chân khí Vũ tướng bát trọng nháy mắt bắn ra, quyền ấn mang theo tiếng xé gió kinh người lao thẳng tới thân ảnh kia.

– Đừng buộc ta giết ngươi, lui ra!

Ánh mắt người kia trầm xuống, một đạo quyền ấn thổ hệ tung ra, hoàn toàn không hề tránh né, ánh mắt thậm chí không có chút dao động.

Hai đạo quyền ấn va chạm, chân khí tuôn tràn, kình khí sắc bén đánh bay một tầng bùn đất bên dưới.

Phanh!

Một thanh âm trầm đục truyền ra, năng lượng ba văn lan tràn.

Phốc!

Vũ tướng bát trọng phun ra ngụm máu tươi, thân hình bị đánh bay, hung hăng nện xuống ngoài mấy chục thước.

– Thật mạnh!

Hơn trăm người đều hóa đá, cường giả nhất nhì trong gia tộc không ngờ không tiếp nổi một chiêu của đối phương.

– Thật mạnh!

Sắc mặt lão giả đại biến, nhìn đối phương ra tay liền biết thực lực sâu không lường được, với tu vi của hắn cũng không thể nhìn thấu được tu vi đối phương, đủ chứng tỏ đối phương mạnh hơn hắn rất nhiều.

– Ha ha, ta tưởng là ai, nguyên lai là Dương Quá huynh đệ!

Nhưng đúng ngay lúc này, một tiếng nói vang lên cao ngất, vừa dứt lời, một đầu yêu thú khổng lồ màu trắng vỗ cánh bay tới.

Sưu sưu!

Ba thân ảnh nhảy xuống đất, một nam một nữ một tiểu đồng, nhẹ nhàng hạ xuống phía trước.

– Đó là… Yêu thú lục giai Thiên Sí Tuyết Sư!

Hơn trăm người trợn mắt há hốc mồm, chân khí của yêu thú màu trắng kia thật bức người.

Mà giờ khắc này thanh niên áo tro ngơ ngẩn nhìn ba người, sắc mặt có chút biến hóa:

– Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, thì ra là các ngươi, sao các ngươi tới đây?

– Ta vừa mới đi qua, không nghĩ tới Dương Quá huynh đệ cũng ở đây.

Lục Lâm Thiên nhìn lướt qua khe sâu, nói:

– Chuyện gì xảy ra vậy?

– Những người này muốn giết Phi Dực Yêu Oa, tỷ tỷ ta thường dặn ta nếu không có nguyên nhân thì đừng tùy tiện giết yêu thú, cũng đừng giết người, cho nên ta yêu cầu họ rời đi.

Dương Quá nói.

– Các ngươi còn không đi, nếu không đi thì không cần đi nữa!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói.

– Đi, đi nhanh lên!

Lão giả lớn tiếng hô, nhìn thấy Thiên Sí Tuyết Sư, sắc mặt hoảng sợ, làm sao còn dám do dự, lập tức rời khỏi.

– Phi Dực Yêu Oa, ngươi đi thôi!

Sau khi nhóm người kia đã đi, Dương Quá đi tới trước mặt Phi Dực Yêu Oa, lấy ra gốc linh dược nhét vào miệng nó nói.

– Đa tạ các ngươi, nhân loại!

Phi Dực Yêu Oa nhìn Dương Quá cùng ba người Lục Lâm Thiên, nuốt linh dược, uể oải biến mất trong khe núi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, người này thật có chút quái dị, nhưng có thiên phú hơn người, lai lịch cực kỳ bí ẩn, không nghĩ tới gặp lại trên Linh Vũ đại lục.

– Các ngươi muốn đi đâu?

Dương Quá ngẩng đầu hỏi.

– Chúng ta đi Vân Dương tông.

Lục Lâm Thiên nói:

– Dương Quá huynh đệ muốn đi đâu?

– Ta cũng không biết, ta muốn đi tìm tỷ tỷ của ta, nhưng tìm thật lâu cũng không tìm được, đúng rồi, lần trước ta nghe nói ngươi là chưởng môn Phi Linh môn, hẳn quen biết nhiều người, có thể giúp tìm tỷ tỷ của ta?

Dương Quá hỏi.

– Không thành vấn đề, nhưng ngươi phải nói cho ta lai lịch của ngươi, ngươi là ai mới được.

Lục Lâm Thiên nói.

Trong mắt Dương Quá lộ tia nghi hoặc:

– Tỷ tỷ chính là tỷ tỷ, chúng ta ở Cổ Mộ, từ nhỏ đã ở chung một chỗ, tỷ tỷ dạy ta tu luyện, dạy ta rất nhiều đồ vật, nhưng có một ngày tỷ tỷ đột nhiên đi rồi, nàng không quan tâm ta.

Vẻ mặt Dương Quá ủy khuất như một đứa trẻ.

– Đến từ Cổ Mộ, dạy ngươi tu luyện từ nhỏ…

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

– Dương Quá huynh đệ, tỷ tỷ ngươi không phải tên Tiểu Long Nữ đi?

– Làm sao ngươi biết, ngươi biết tỷ tỷ của ta sao?

Nghe được câu hỏi của Lục Lâm Thiên, Dương Quá lập tức vén mái tóc sang hai bên, lộ ra đôi mắt to đen nhánh, ánh mắt thật thà phúc hậu hưng phấn nhìn Lục Lâm Thiên, bộ dáng kia giống như đã tìm được tỷ tỷ của mình.

Lục Lâm Thiên tuôn mồ hôi lạnh, không nghĩ tới thật sự có tên này.

– Ta chưa từng gặp qua tỷ tỷ của ngươi, ta chỉ suy đoán.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nói:

– Vậy hình dáng của tỷ tỷ ngươi như thế nào, nếu có thể vẽ ra bức họa, ta sẽ giúp ngươi tìm xem.

– Tỷ tỷ của ta là người đẹp nhất mà ta đã gặp, không ai so sánh được với nàng, nhưng ta hình dung không được.

Dương Quá thật thà phúc hậu nói.

– Vậy ngươi tại sao đi lạc với tỷ tỷ ngươi đây?

Lục Lâm Thiên có chút bất đắc dĩ, thực lực người này cường hãn nhưng đầu óc có chút không tinh minh.

– Ta…

Dương Quá lộ vẻ mặt khó sống, cực kỳ uể oải nói:

– Trước kia chúng ta đã nói, sẽ ở chung với nhau cả đời, chiếu cố nhau cả đời, nhưng có một ngày ta nói với tỷ tỷ, ta muốn vĩnh viễn ở chung cả đời với nàng, tỷ tỷ đã biến mất, nàng không quan tâm ta.

– Ca ca, Dương Quá thật đáng thương, huynh để Ám đường giúp tìm tỷ tỷ của hắn đi.

Nhìn vẻ mặt thật thà phúc hậu khó sống của Dương Quá, Lục Tâm Đồng có chút xúc động nói.

– Huynh tận lực thôi!

Lục Lâm Thiên nói, không có manh mối gì, muốn tìm người chẳng khác gì biển rộng tìm kim.

– Đa tạ ngươi, ngươi là người tốt nhất mà ta đã gặp!

Dương Quá nói, bộ dạng nhận chân cùng cảm kích.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ, lần đầu tiên có người nói hắn là người tốt, tự kỷ cho rằng tuy mình không phải người tốt, nhưng còn chưa phải hạng người đại gian đại ác, như vậy đã không tệ rồi.

– Đúng rồi, Dương Quá huynh đệ, hiện tại ngươi định đi đâu?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Ta cũng không biết, ta nhất định phải tìm được tỷ tỷ!

Dương Quá kiên nghị nói.

– Một mình ngươi làm sao tìm người, không bằng đi cùng chúng tôi đi, tới lúc đó ta để ca ca giúp ngươi tìm người, còn có thể làm cho Tiểu Linh tỷ, Hồng Lăng tỷ dùng người của Vân Dương tông cùng Linh Thiên môn giúp ngươi tìm người, tốt hơn một mình ngươi tự đi tìm.

Lục Tâm Đồng nói.

– Thật sao?

Dương Quá ngẩn người, vui mừng nói:

– Vậy được rồi, hai người các ngươi thật tốt, sau này các ngươi chính là bằng hữu của ta!

Lục Lâm Thiên khẽ cười, người này thật sự đơn thuần, mang theo cũng không sao, thuận tiện cũng tìm hiểu lai lịch của hắn một chút, dù sao Vân Dương tông cũng không còn bao xa.

Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay lên, tiếp tục bay về hướng Vân Dương tông.

Trên đường đi, Lục Lâm Thiên có hỏi thăm qua, mới biết Dương Quá chưa từng đi ra thế giới bên ngoài, vẫn luôn sinh sống ở địa phương tên Cổ Mộ với tỷ tỷ, nơi đó chỉ có yêu thú cùng linh thú, không một bóng người, gần hai năm nay hắn mới đi ra, một đường chỉ muốn tìm kiếm tỷ tỷ, đã hơn hai năm không có tin tức, lần trước tham gia cuộc thi đấu của Thiên Địa các chỉ vì hi vọng mình đủ nổi danh làm tỷ tỷ chú ý tới hắn.

Chương 1426: Lão hữu gặp lại

Dương Quá sống chung với tỷ tỷ từ nhỏ, chỉ biết tu luyện, đối với hết thảy thế giới bên ngoài đều không hiểu biết, cho nên cực kỳ tò mò.

Hôm sau, một mảnh núi non liên miên xuất hiện trước mắt, ở dưới chân núi là một mảnh vân phong nguy nga rậm rạp, nhìn qua giống như cự long xoay quanh khắp cả núi non mở mang, dãy núi sừng sững hiểm trở, mây mù bao phủ, thấp thoáng nhìn thấy từng mảng lớn kiến trúc cung điện nằm khắp cả dãy sơn mạch hùng vĩ phía trước.

– Cuối cùng đã tới!

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi, khóe môi nhếch lên, lộ ra nụ cười, đây là địa phương quen thuộc a, trôi qua nhiều năm mình đã trở lại, trong Vân Dương tông có phụ thân mẫu thân, sư phụ, Vô Song, Hồng Lăng, còn có vài bằng hữu Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phi Ưng Lăng Phong, Bá Đao Long Tam.

– Chúng ta đi xuống thôi!

Lục Lâm Thiên nói, hắn cũng không thể xông loạn trên Vân Dương tông, vì vậy mọi người nhảy xuống Thiên Sí Tuyết Sư, Thiên Sí Tuyết Sư cũng thu nhỏ thân hình, đi theo phía sau mọi người.

– Đây là Vân Dương tông sao!

Dương Quá có chút tò mò, Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy có gì kỳ quái.

– Sưu sưu…

Lục Lâm Thiên vừa nhảy xuống, bên ngoài cổng lớn xuất hiện mười mấy thân ảnh, trong tay đều cầm vũ khí, bộ dáng chừng hai mươi tuổi, chân khí đều tới trình tự Vũ sư.

– Các ngươi là ai, người ngoài không được tự tiện xông vào, nếu không giết không tha!

Nhìn bốn người Lục Lâm Thiên, thanh niên đầu lĩnh nói.

Nhìn thấy nhóm đệ tử, Lục Lâm Thiên mỉm cười, không khỏi nhớ lại ngày trước khi mình vào Vân Dương tông, những đệ tử này phỏng chừng là tân đệ tử, chỉ sợ mới gia nhập Vân Dương tông chưa bao lâu.

– Ta muốn vào bên trong nhìn xem!

Lục Lâm Thiên cười nói, tính ra nhóm đệ tử này cũng là sư đệ của hắn.

– Ngươi là ai, không thể xông loạn trong Vân Dương tông, có phải ngươi tới tìm người hay không, cứ chờ ở đây, ta giúp ngươi thông báo.

Đệ tử kia nói.

– Phải, ta tìm người!

Lục Lâm Thiên mỉm cười đáp.

– Được rồi, ngươi muốn tìm ai, ta giúp ngươi thông truyền, có phải muốn tìm vị chấp sự nào hay không?

Thanh niên đầu lĩnh nhìn thấy thái độ hòa nhã của Lục Lâm Thiên, thái độ cũng dễ dãi hơn không ít, trong Vân Dương tông có quy định, chỉ có chấp sự mới có thể đi ra tiếp khách, đệ tử bình thường phải được chấp sự đồng ý mới được.

– Ta không tìm chấp sự.

– Vậy ngươi muốn tìm hộ pháp sao?

Thanh niên có chút kinh ngạc, chẳng lẽ là thân nhân của vị hộ pháp nào?

– Ta cũng không tìm hộ pháp.

– Chẳng lẽ ngươi muốn tìm trưởng lão, trưởng lão không rảnh để ý ngươi đâu, ngươi đừng tới quấy rối, đây chính là Vân Dương tông!

– Ba người Long Tam, Lăng Phong, Khuất Đao Tuyệt có trong sơn môn hay không?

Lục Lâm Thiên cười hỏi.

– Càn rỡ, ngươi sao dám gọi tên ba vị hộ pháp!

Thanh niên đầu lĩnh quát lớn.

– Nga, chẳng lẽ ba người này đều đã trở thành hộ pháp Vân Dương tông hay sao?

Lục Lâm Thiên sững sờ:

– Họ đang ở trong tông?

– Ba vị hộ pháp mới chấp hành nhiệm vụ trở về hôm qua, tự nhiên đang ở trong tông, chẳng lẽ ngươi thật sự nhận thức họ sao?

Thanh niên nghi hoặc hỏi.

– Vậy thì được rồi!

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc:

– Ngươi nhanh đi thông báo cho họ tới đón ta, nếu không tới ta sẽ không tha cho bọn họ!

Thanh niên ngẩn ngơ, người này dám nói chuyện như vậy, rốt cục có quan hệ thế nào với ba vị hộ pháp?

– Chuyện gì vậy?

Một tiếng hét lớn truyền tới, một đội ngũ hơn trăm người chỉnh tề đi qua, chân khí cực kỳ cường hãn, không ít người tu vi Vũ tướng, ngoài ra đều là Vũ phách, có nam có nữ, trang phục của Vân Dương tông.

– Ra mắt chư vị sư huynh sư tỷ, những người này muốn tìm Khuất hộ pháp, Lăng hộ pháp còn có Long hộ pháp!

Nhóm tân đệ tử lập tức hành lễ, không dám chậm trễ chút nào.

– Ai muốn tìm hộ pháp?

Tiếng hét lớn truyền ra, vài thân ảnh dẫn đầu đi tới, người đi đầu mắt to, thân hình hơi béo, mặc hắc sam. Người thứ hai thật cao, tráng kiện, áo trắng mặc trên người như muốn nứt ra. Người thứ ba da ngăm đen, toàn thân đầy lực lượng, mắt nhỏ lộ vẻ thông minh. Người thứ tư thật mập mạp không nhìn thấy cả đôi mắt.

Khi bốn người nhìn thấy Lục Lâm Thiên, chợt ngẩn ra, nhất thời run lên vui mừng.

– Một lát ta tính sổ với các ngươi, còn không nhanh đi thông tri ba vị hộ pháp xuống đây, phải rồi, mau nhanh thông tri đại tiểu thư cùng Vô Song sư tỷ, nói Lục Lâm Thiên sư huynh đã tới.

Hắc sam thanh niên kêu lên.

– Lục Lâm Thiên sư huynh…

Tân đệ tử sửng sốt, nhất thời kinh ngạc, ở trong Vân Dương tông nếu ai không biết Lục Lâm Thiên, vậy tuyệt đối không phải người trong tông.

– Bốn vị huynh đệ, các ngươi cũng không nên khi dễ tân đệ tử!

Lục Lâm Thiên cười nói, bốn người này chính là Bành Truyền Hùng, Nhạc Bất Quần, Lại Dược Tĩnh cùng Dương Vĩ, nhìn họ cũng không biến hóa bao nhiêu.

– Lâm Thiên huynh đệ, chúng ta nhớ ngươi muốn chết!

Bốn người lập tức nhào tới.

– Ha ha, ta cũng nhớ các ngươi, gần đây thế nào?

Lục Lâm Thiên ôm chầm lấy họ, trên mặt lộ ý cười.

– Là Lục Lâm Thiên sư huynh!

Trên trăm đệ tử đều nhận ra Lục Lâm Thiên, kêu lên.

– Trời ạ, Lục sư huynh đã trở lại!

– Nghe nói đoạn thời gian trước một mình Lục sư huynh chiến đấu chín đại cường giả, lấy được vị trí đầu tiên!

– Vậy tính cái gì, Lục sư huynh đã là chưởng môn Phi Linh môn, trở thành thế lực nhất lưu Cổ Vực!

Trong tiếng nghị luận của mọi người, nhóm tân đệ tử kinh ngạc, liền vội vàng chạy lên núi thông tri.

– Bốn vị huynh đệ, hỗn không kém nha, đều là chấp sự!

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Làm sao so sánh được với ngươi, Lâm Thiên huynh đệ, nghe nói ngươi là chưởng môn Phi Linh môn, khi nào cũng kéo cả chúng ta đây!

Nhạc Bất Quần cười hắc hắc nói.

– Tốt, nhưng nếu kéo các ngươi đi, chỉ sợ tông chủ tìm ta tính sổ!

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Lâm Thiên huynh đệ, nghe nói lần này ngươi lấy được thứ nhất, thật sự là cường hãn a!

Lại Dược Tĩnh cười nói.

…

– Các ngươi còn không cho ta đi vào, muốn ta đứng mãi dưới chân núi sao?

Sau một lát, Lục Lâm Thiên cười hỏi.

– Hắc hắc, đã quên!

Dương Vĩ cười hắc hắc, lập tức nghênh đón bốn người Lục Lâm Thiên đi vào, nhìn địa phương quen thuộc trước mắt, làm trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút cảm thán.

– Người kia là ai a, làm cho vài vị chấp sự nhiệt tình như vậy!

Bên dưới núi đã tụ tập không ít tân đệ tử, xì xào bàn tán.

– Lục Lâm Thiên, ngươi rốt cục đã trở lại sao, làm ta nhớ muốn chết!

– Ha ha, ngươi trở về cũng không cho người báo trước một tiếng!

– Người đứng đầu mười đại cường giả, ngươi bảo ta làm sao chịu nổi a!

Ba thanh âm vang lên giữa không trung, dứt lời ba thân ảnh lướt qua không gian cấp tốc bay tới, chỉ sau vài lần lắc mình đã xuất hiện trên không.

Người đi đầu áo trắng, ba mươi tuổi, ngũ quan như đao khắc, mày kiếm mắt sáng, áo trắng như tuyết, khí độ bất phàm, chân khí làm lòng người run rẩy.

Người thứ hai thân hình cao lớn, lại như tháp sắc, tản ra khí phách tuyệt đối, làm mọi người cũng có chút áp lực.

Chương 1427: Từ nam bán lão

Người thứ ba trong mắt lộ ý cười, khuôn mặt trắng nõn, tuấn mỹ tuyệt luân, loại nam nhân này còn đẹp hơn cả nữ nhân, nếu có thể so sánh cũng chỉ có thánh tử Thiên Địa các Lam Thập Tam.

– Là Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt sư huynh!

– Bá Đao Long Tam sư huynh!

– Trời ạ, Phi Ưng Lăng Phong sư huynh đã tới, thật mê người nha!

Nhìn thấy ba người xuất hiện, hơn ngàn tân đệ tử bên dưới bắt đầu điên cuồng lên, đặc biệt là Phi Ưng Lăng Phong, làm cho toàn bộ nữ đệ tử si mê.

Xuy xuy!

Ba thân ảnh nháy mắt hạ xuống, không gian ba văn tán khai, khí lãng khuếch tán, mang theo cỗ khí thế bất thường, chính là Khuất Đao Tuyệt.

– Ha ha, Khuất Đao Tuyệt, vẫn tuấn tú như vậy a, Long Tam, mặt đất này trêu chọc ngươi hay sao, lại thích chơi trò chấn vụn, mà Lăng Phong ngươi, Từ nam bán lão, phong vận do tồn, mị lực thật khác xưa a!

Lục Lâm Thiên cười ha ha, Lăng Phong lao tới:

– Tiểu tử ngươi mới là từ nam bán lão, phong vận do tồn đâu, ta nghe nói đại tiểu thư Linh Thiên môn cũng bị ngươi nát bét, còn không biết xấu hổ nói ta!

Lăng Phong lớn tiếng hô, hai người nhất thời đυ.ng vào nhau.

– Ha ha, tiểu tử ngươi vẫn luôn có hương vị như vậy, càng ngày càng thuận mắt!

Long Tam cười lớn một tiếng, thân hình tháp sắt đánh tới.

– Tiểu tử, khi nào thì cùng ta một trận chiến!

Thân ảnh Khuất Đao Tuyệt cũng gia nhập bên trong, bốn người nhất thời xoay thành một đoàn.

Nhóm tân đệ tử nhìn thấy đều cứng lưỡi, không nghĩ tới ba vị sư huynh bình thường luôn phong độ nhẹ nhàng, mười phần khí phách lại vẫn có tính cách như vậy.

– Đi, chúng ta đi uống rượu!

Thanh âm Long Tam truyền ra.

– Được rồi, đi uống rượu, hôm nay không say không về!

Lăng Phong phụ họa.

– Uống rượu cái gì, ai ra thiu chủ ý!

Nhưng đúng ngay lúc này giữa không trung có hai thân ảnh cấp tốc bay tới, hai thân hình xinh đẹp xuất hiện trên không, một người tóc đen như mực, trang phục màu đỏ, lộ ra vẻ tao nhã cùng cao quý, nhìn qua giống như trích tiên, làm người không dám nhìn thẳng.

Một người dung nhan tuyệt mỹ, đang trừng mắt nhìn ba người Lăng Phong.

– Là đại tiểu thư cùng Vô Song sư tỷ đã tới!

– Đây là lần thứ hai ta nhìn thấy hai vị sư tỷ đâu, nếu thực lực của ta có thể so được với hai vị sư tỷ thì tốt rồi!

– Sao cả hai sư tỷ đều tới đây, đẹp quá a!

– Hắc hắc, Hồng Lăng sư muội, vừa rồi có người nào nói muốn uống rượu sao, không có đi, có sao?

Lăng Phong cười hắc hắc nói.

– Không có, dù sao ta không có nghe được.

Long Tam lớn tiếng nói.

– Ai, nha đầu kia đã tới, hôm nay không uống rượu được rồi!

Khuất Đao Tuyệt thấp giọng lẩm bẩm.

– Chị dâu!

Lục Tâm Đồng lập tức chạy tới bên cạnh hai nàng.

– Vô Song tỷ, Hồng Lăng tỷ!

Tiểu Long cũng đi tới.

– Tâm Đồng, tiểu Long!

Hai nữ tử cũng không thèm để ý Lục Lâm Thiên, cười nói.

– Dương Quá, sao ngươi lại ở đây?

Vân Hồng Lăng nhìn thấy Dương Quá, ngoài ý muốn kêu lên.

– Sao các ngươi cũng ở đây?

Dương Quá sửng sốt, cộc lốc cười nói:

– Thiếu chút nữa ta đã quên, đây là Vân Dương tông, các ngươi là người của Vân Dương tông.

– Dương Quá huynh đệ đi cùng chúng tôi.

Lục Lâm Thiên đi tới trước mặt nhìn hai nàng, dù sao mới tách ra thời gian cũng không dài, nhưng trong lòng vẫn vô cùng tưởng niệm.

– Rốt cục huynh chịu tới rồi sao!

Vân Hồng Lăng trừng mắt, nhưng trong mắt lộ ra ý cười, đi tới ôm lấy cánh tay Lục Lâm Thiên, chu miệng nói:

– Lần này xem như huynh chịu giữ lời!

– Lâm Thiên, nhanh đi gặp mẹ đi!

Lục Vô Song mỉm cười nói.

– Chị dâu, nghĩa mẫu đâu, muội muốn đi gặp nghĩa mẫu!

Lục Tâm Đồng nhảy tới bên người Lục Vô Song kêu lên.

Sưu sưu!

Sau một lát vài thân ảnh bay lên giữa không trung.

– Lục Lâm Thiên, ba ngày sau trên đỉnh Địa Long, chúng ta cùng một trận chiến!

Nhìn thiên không, thanh âm Khuất Đao Tuyệt truyền ra quanh quẩn.

– Còn có Long Tam này!

– Tính thêm Lăng Phong này một trận!

– Ha ha, ba ngày sau trên Địa Long đỉnh, chúng ta cùng một trận chiến!

Lục Lâm Thiên cười lớn trả lời.

Bên trong một đình viện trên núi, La Lan thị đang cúi đầu thêu một trường bào màu xanh, mỗi mũi kim mũi chỉ đều tự tay bà làm ra, còn thêu những hoa văn xinh xắn.

– Lan muội, muội nghỉ ngơi một chút hãy thêu tiếp đi!

Lục Trung nói.

– Vô Song cùng Hồng Lăng nói Lâm Thiên sắp trở lại, muội muốn làm quần áo cho Lâm Thiên, còn có nghĩa nữ Tâm Đồng, muội muốn tự tay may cho nàng bộ quần áo thật đẹp.

La Lan thị mỉm cười, trong mắt tràn đầy hạnh phúc.

– Muội cần gì tự mình làm, làm kim đâm chảy máu như vậy, đi mua không được sao?

Lục Trung mỉm cười ngồi xuống bên cạnh La Lan thị.

– Vậy thì khác rồi, nam nhân các huynh không hiểu, mình tự tay làm quần áo mặc mới thoải mái, được rồi, huynh đừng quấy rầy, muội sẽ làm xong nhanh thôi.

La Lan thị cười nói.

– Mẹ, con đã trở về!

Một thanh âm từ xa truyền tới.

– Lâm Thiên, là Lâm Thiên đã trở lại!

La Lan thị ngẩng đầu, nhìn chằm chằm bầu trời, thân hình run lên, bà đương nhiên quen thuộc thanh âm kia.

Giờ phút này ánh mắt Lục Trung cũng nhìn về phương xa, nơi đó có vài thân ảnh đang bay nhanh tới.

– Mẹ!

Thanh ảnh nháy mắt rơi xuống trước người La Lan thị, nhìn nữ tử trung niên áo trắng trước mặt, Lục Lâm Thiên cẩn thận quan sát, mấy năm nay mẫu thân tựa hồ đã mập mạp hơn một ít.

– Sao con đột nhiên trở lại, làm cho mẹ còn nghĩ mình nghe lầm đâu.

Trong mắt La Lan thị chợt ướŧ áŧ lẫn kích động, thân hình chậm rãi đứng lên.

– Mẹ, chẳng lẽ mẹ không hi vọng con sớm trở về sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi.

– Hài tử này, mẹ đương nhiên hi vọng con sớm trở về.

La Lan thị mỉm cười nói

Sưu sưu!

Vài thân ảnh lần lượt hạ xuống bên dưới đình viện.

– Ca ca, đây là mẫu thân sao?

Lục Tâm Đồng nhìn phụ nhân áo trắng trước mắt, có chút khẩn trương hỏi.

Chương 1428: Lại thu một đứa con

– Lâm Thiên, đây là…

Lúc này La Lan thị cũng đang đánh giá thiếu nữ xinh đẹp, khả ái trước mặt. Ngũ quan tinh xảo, cái miệng nhỏ nhắn, hai hàng lông mi dài, má lúm đồng tiền, đích thực là một mỹ nhân tương lai mà.

– Tâm Đồng, đây là mẫu thân.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức nói với mẫu thân mình:

– Mẫu thân, đây là Tâm Đồng mà người hay nghe tới.

– Nữ nhi ra mắt mẫu thân.

Lục Tâm Đồng nhìn phụ nhân hiền từ trước mặt, người này giống như trong tưởng tượng của nàng như đúc, nàng lập tức hành lễ.

– Con gái, mau đứng lên đi.

La Lan thị kéo tay Lục Tâm Đồng, trong mắt vô cùng kích động. Có nước mắt bắt đầu xuất hiện. Nhìn người con gái nuôi này nàng càng nhìn càng thấy thích. Lan Lan kéo tay Lục Tâm Đồng rồi nói:

– Mẫu thân cũng đã sớm nghe nói về con rồi. Hôm nay mới được nhìn thấy, không ngờ lại cao như vậy, cũng đẹp như vậy. Người làm mẫu thân như ta quả thực có phúc lớn mới có một nữ nhi xinh đẹp như vậy.

– Mẫu thân, con cũng một mực nhớ tới người.

Lục Tâm Đồng cũng vô cùng thân thiết ỷ ôi nằm trong lòng Lan Lan thị. Trước mặt phụ nhân hiền lành này, nàng không có một chút cảm giác mới lạ nào.

– Được rồi Tâm Đồng. Mẫu thân nghe nói con sắp tới cho nên cố ý đi mua cho con vài thứ, con nhìn xem có thích không?

La Lan thị vội vã móc từ trong lòng ra một hộp gấm. Trong hộp gấm có một kiện dây chuyền tinh xảo. Nhìn dáng vẻ dường như giá trị cũng xa xỉ. Dù sao mấy năm nay trên người Lan Lan thị cũng không thiếu kim tệ.

– Cảm ơn mẫu thân.

Lục Tâm Đồng tức thì vui vẻ tiếp nhận dây chuyền rồi đeo vào cổ.

– Cha.

Lục Lâm Thiên nhìn mẫu thân và Lục Tâm Đồng rồi mỉm cười đi tới bên người Lục Trung. Tầng ngăn cách giữa phụ tử hai người cũng đã sớm biến mất.

– Mấy năm nay có khỏe không?

Nhìn nhi tử, Lục Trung không nói nhiều. Cũng có thể giữa nam nhân với nhau cũng không cần nói nhiều lắm. Thế nhưng ngay từ đầu ánh mắt hắn vẫn luôn đặt trên người Lục Lâm Thiên.

– Không có việc gì, như thế này không tốt sao?

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Ra mắt phụ thân.

Lục Tâm Đồng cũng đi tới trước mặt Lục Trung rồi hành lễ.

– Ta lại có thêm một nữ nhi ngoan rồi.

Lục Trung kéo tay Lục Tâm Đồng, trong mắt hiện lên sự vui vẻ. Thực lực của người con gái nuôi trước mắt hắn đã sớm biết từ trong miệng Lục Vô Song và Vân Hồng Lăng. Cường giả Linh Vương không tới mười tám tuổi, cường giả trẻ tuổi thứ ba trong thập đại cường giả. Tự nhiên có một nữ nhi như vậy, ai mà không muốn cơ chứ.

Người một nhà gặp nhau, tiếng cười vui mừng lập tức vang lên. Tiểu Long bình thường thích làm ầm ĩ lúc này cũng vui vẻ đứng bên cạnh mà mừng thay cho lão đại. Đồng thời trong mắt nó lại có chút cô đơn. Trong lòng nhớ tới phụ mẫu của bản thân nó.

Dương Quá nhìn mọi người vui vẻ, trong mắt đột nhiên có chút ướt át, đứng ở một bên mỉm cười.

Khi Lục Lâm Thiên giới thiệu Dương Quá cho mọi người, nghe nói đây là Dương Quá bài danh thứ tư trong thập đại cưởng giả, sắc mặt Lục Trung lập tức đại biến, hầu như là líu lưỡi. Bởi vì thập đại cường giả trẻ tuổi hiện tại có năm người trong đình viện. Nhìn năm người thanh niên này, Lục Trung cũng vô cùng bất đắc dĩ lắc đầu.

Mà khi Lục Trung cùng La Lan thị biết Tiểu Long chính là con rắn nhỏ màu vàng khi trước luôn bên người Lục Lâm Thiên cũng kinh hãi không ngớt, hai người không thể tưởng tượng nổi.

Người nhà gặp nhau đương nhiên đề tài nói chuyện sẽ không hết. Lan Lan thị càng thêm khoa trương không ngừng quan sát Lục Lâm Thiên, xem hắn có gầy hay không.

Trong đình viện nơi Vân Khiếu Thiên ở, thân ảnh Đại hộ pháp xuất hiện.

– Tông chủ, tiểu tử Lục Lâm Thiên kia vừa mới trở về đã lập tức náo nhiệt. Lại còn tạo thành không ít động tĩnh với đám người Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt. Dường như còn ước hội ba ngày sau chiến một trận trên Địa Long Đỉnh.

Đại hộ pháp nói.

– Ồ? Tiểu tử này nhanh như vậy đã xử lý xong chuyện ở Phi Linh môn rồi sao? Tạo thành một chút động tĩnh cũng tốt. Đệ tử Vân Dương Tông gần đây cũng không có xuất sắc như đám người Khuất Đao Tuyệt. Để mấy đệ tử khác học hỏi một hồi cũng tốt.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười nói, ánh mắt có chút ngoài ý muốn.

– Tông chủ, từ tin tức mà chúng ta nhận được có nói, Phi Linh môn bằng vào thủ đoạn sấm sét đối phó với Bách Linh tông, Song Đao môn. Hiện tại lại kết minh với Thiên Âm môn. Ở trong Cổ Vực cũng có danh khí nho nhỏ. Cường giả trong môn cũng gia tăng không ít, Hổ Viêm Thiên Vương, Khấu Phi Yến, đám người An Cát Tú Na cũng được thu vào trong Phi Linh môn.

Đại hộ pháp nói.

– Tiểu tử này quả thực đủ quyết đoán. Để xem động tác của Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang như thế nào.

Vân Khiếu Thiên nở nụ cười thỏa mãn.

– Tông chủ, Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo có lẽ sẽ có động tác, liệu Phi Linh môn có trở thành Huyền Thiên môn thứ hai hay không?

Đại hộ pháp có chút lo lắng nói.

– Huyền Thiên môn khi trước tứ cố vô thân. Tuy rằng thực lực rất mạnh, thế nhưng dù sao cũng chỉ có một mình. Phi Linh môn tuy rằng thực lực không mạnh như Huyền Thiên môn khi trước, thế nhưng cường giả ẩn dấu phía sau Phi Linh môn cũng cực kỳ kinh khủng. Mà Phi Linh môn lại có Vân Dương Tông ta và Linh Thiên môn hỗ trợ. Đám người Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông còn chưa tới mức tùy tiện động vào Phi Linh môn. Hơn nữa tất cả các sơn môn sợ rằng cũng không muốn đối phó với Phi Linh môn. Chủ yếu chỉ muốn nhìn xem phía sau Phi Linh môn này tiểu tử kia ẩn tàng bao nhiêu thực lực mà thôi.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Chưởng môn, hôm nay tiểu tử Lục Lâm Thiên kia dẫn tới đây Lục Tâm Đồng và Dương Quá kia.

Đại hộ pháp nói.

– Dương Quá bài danh thứ tư kia sao?

Vân Khiếu Thiên nhíu mày rồi kinh ngạc hỏi.

– Không sai, chính là Dương Quá kia.

Đại hộ pháp nói.

– Dương Quá kia và tiểu tử Lục Lâm Thiên này sao lại có quan hệ vậy?

Vân Khiếu Thiên có chút hoài nghi, thế nhưng cũng không đoán ra dược cái gì.

Chạng vạng, trong đình viện lúc này có một mùi hương tỏa ra bốn phía. La Lan thị đích thân xuống bếp làm một bàn thức ăn phong phú. Mặc dù lúc này đám người Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá không cần ăn cơm, dựa vào tu luyện, không cần dựa vào ăn cơm mà bổ sung năng lượng nữa.

Thế nhưng dưới mùi hương này, cả đám đều nuốt nước bọt ngồi vây chung quanh bàn. Tiểu Long không chút khách khí, bụng giống như là không đáy không ngừng càn quét thức ăn. Nếu như không phải Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn nó, một bàn ăn lớn như vậy căn bản cũng không đủ để nhét kẽ răng.

Mọi người khó có được lúc tụ tập đầy đủ cùng một chỗ, cho nên hôm nay cả đám vô cùng vui vẻ.

Thế nhưng Dương Quá vẫn vô cùng kiệm lời, chỉ cười bồi mà thôi.

– Con trai, con cũng ăn nhiều một chút.

Nhìn dáng vẻ của Dương Quá, Lan Lan thị cũng vô cùng thích. Mặc kệ là cường giả bài danh gì gì đó mà gắp thức ăn cho hắn. Mãi cho đến khi trong bát đầy tràn mới dừng tay.

Chương 1429: Trợn mắt há mồm (1)

– Đa tạ bá mẫu.

Dương Quá vội vàng nói tạ ơn. Nhìn bát cơm, trong mắt lại có chút ươn ướt, dường như là nhớ tới cái gì đó mà nước mắt không khống chế được cứ chảy ra.

– Con trai, con làm sao vậy?

La Lan thị tức thì đứng dậy, đi tới trước mặt Dương Quá rồi nói:

– Có phải bá mẫu làm cơm không ngon hay không?

– Không phải, ngoại trừ tỷ tỷ ra, không ai đối đãi tốt với con như mọi người.

Dương Quá tức thì nói.

– Vậy thì nhà con ở đâu?

La Lan thị nói.

– Từ nhỏ con không có phụ mẫu, vốn cùng tỷ tỷ lớn lên cùng một chỗ. Nhìn thấy mọi người, con cũng muốn có phụ mẫu. Chỉ là tỷ tỷ đã từng nói qua, phụ mẫu chúng con đã sớm mất đi rồi.

Dương Quá nói xong, nước mắt lại chảy xuống.

– Hài tử ngoan, đừng khóc nữa. Nếu như không chê bá mẫu, sau này ta chính là mẫu thân của con, con cũng chính là thân nhi tử của ta. Sau này ta sẽ lo cho con.

Nhìn Dương Quá lúc này Lan Lan thị lại bộc phát tình thương của người mẹ.

– Thật sao? Con có thể gọi người là mẫu thân sao?

Dương Quá ngẩng đầu hỏi La Lan thị.

– Đứa nhỏ này, đương nhiên là có thể rồi.

La Lan thị cười nói.

– Hài nhi ra mắt mẫu thân.

Dương Quá lập tức đứng dậy, cung kính hành lễ.

– Mau đứng lên đi. Ăm cơm trước đi. Đợi mẫu thân tìm y phục cho con thay.

La Lan thị mỉm cười nói.

Khục khục.

Lục Lâm Thiên ho sặc sụa. Cảnh tượng này khiến cho Lục Lâm Thiên líu lưỡi. Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, mẫu thân chỉ cần nói ba bốn câu là có thể thu một trong thập đại cường giả trẻ tuổi làm nhi tử, tốc độ này quá nhanh, quả thực có chút dọa người.

Hai người Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng lúc này cũng nhìn nhau không biết nói gì.

Chuyện này có mỗi hai gia hỏa Lục Tâm Đồng, Tiểu Long là người bình tĩnh nhất, hoàn toàn không để ý tới xung quanh, đang không ngừng cướp đoạt đồ ăn. Mà Lục Trung lúc này cái miệng hoàn toàn có thể nhét vừa một quả trứng gà. Một bàn đầy người, thập đại cường giả có mặt lúc này có một là nhi tử của hắn. Hai người là con dâu, còn hai người nữa một người là con gái nuôi, một người là con nuôi. Nghĩ vậy, Lục Trung không khỏi nuốt một ngụm nước bọt.

La Lan thị cũng không nghĩ tới mấy chuyện này, cũng không rảnh mà nghĩ tới. Bởi vì trong lòng của nàng, nhi tử và con dâu, hiện tại còn có con gái nuôi và con nuôi đều có thể khỏe mạnh, vui vẻ là nàng vui rồi. Thế nhưng nàng không biết, trong thập đại cường giả thì nàng là mẫu thân của năm người, thân phận này nếu như đem ra bên ngoài, sợ rằng đủ để oanh động một phương.

Vào đêm, bóng đêm bao phủ chu không. Một vầng trăng xuất hiện trên bầu trời tỏa ra ánh sáng nhu hòa chiếu xuống Vân Dương sơn mạch.

Trong một căn phòng có hai đạo thân ảnh ngồi đó, chính là Lục Lâm Thiên cùng Lục Vô Song.

– Lâm Thiên, có tin tức của Thiên Địa các truyền tới hay không?

Lục Vô Song nhẹ nhàng ngồi xuống giường rồi nói.

– Còn chưa có. Lần trước bọn họ nói một tháng là có tin tức, chẳng lẽ còn có chuyện gì xảy ra?

Lục Lâm Thiên nói:

– Yên Tâm đi, có tin tức thì Thiên Địa các sẽ truyền tới Vân Dương Tông rồi.

– Thiếp có chút khẩn trương, không biết phụ mẫu thân sinh thiếp còn khỏe mạnh hay không?

Lục Vô Song lo lắng nói.

– Vô Song, phụ mẫu nàng có thể khiến cho Thiên Địa các tìm kiếm tin tức đương nhiên sẽ không phải là người bình thường. Nàng yên tâm đi.

Lục Lâm Thiên nói. Người có thể khiến cho Thiên Địa các tìm tin tức, bối cảnh chắc hẳn không tầm thường chút nào.

– Chỉ mong như vậy.

Lục Vô Song khẽ nói, hai hàng lông mi nhíu lại khẽ thả lỏng.

– Có nghĩ tới ta hay không?

Lục Lâm Thiên giang hai tay, từ phía sau ôm chặt lấy nữ tử thanh nhã. Ngửi mùi hương từ mái tóc đen nhánh sau đầu nàng rồi nhẹ nhàng nói.

– Chàng nói xem.

Lục Vô Song khẽ nói.

Nhìn nữ tử trước mặt, Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng vuốt mái tóc nàng. Hai mắt như thất thần nhìn vào khuôn mặt tinh xảo, xinh đẹp này.

– Còn chưa nhìn đủ sao?

Lục Vô Song mỉm cười, ngón tay khẽ điểm một cái vào mũi Lục Lâm Thiên, miệng nở nụ cười quyến rũ.

– Cả đời đều không đủ.

Lục Vô Song trả lời rồi cúi đầu xuống hôn lên đôi môi đỏ mọng. Trong nháy mát thân thể hai người đều run rẩy dữ dội. Cảm xúc mềm mại kia khiến cho toàn thân Lục Lâm Thiên run lên.

Đầu lưỡi Lục Lâm Thiên giống như một con rắn không ngừng di chuyển, mở đôi môi mềm mại. Trong nháy mắt dây dưa với cái lưỡi thơm tho của Lục Vô Song.

Hai người ôm lấy nhau, dưới phản ứng nguyên thủy này năm ngón tay Lục Lâm Thiên di chuyển, tùy ý chạy loạn trên cỗ thân thể mềm mại này. Hai đầu lưỡi còn đang giao hòa, Lục Vô Song ỷ ôi nằm trong lòng Lục Lâm Thiên.

Một lát sau, trên giường y phục bay tứ tung. Cảnh tượng trắng như tuyết hiện lên.

Ngoài cửa sổ gió đêm nhẹ nhàng thổi qua. Trong phòng, đôi nam nữ này một lát sau đã hòa vào làm một thể, trong phòng xuân sắc vô biên.

Một đêm trôi qua, ánh trăng sáng ngời dần biến mất, những cơn gió nhẹ đầu mùa xuân thổi qua, trên ngọn núi ngọn cây hơi đong đưa, trên bầu trời trong xanh, đàn ong mật có màu đồng xanh đang từ xa bay tới, ánh nắng ban mai trải một màu vàng tươi khắp các nơi nơi.

– Ồ. Không tồi chút nào.

Khi Lục Lâm Thiên rời giường nhìn thấy Dương Quá tức thì vô cùng kinh ngạc. Lúc này Dương Quá đã mặc một bộ trường báo mới tinh bao phủ lấy thân thể to lớn, màu da nâu, ngũ quan phân minh như đao khắc, có vẻ vô cùng tuấn mỹ, lại có chút cương nghị. Ánh mắt sáng sủa thâm thúy quả thực vô cùng suất khí.

– Nhị đệ, buổi sáng tốt lành.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Dương Quá tức thì nở nụ cười có chút ý vị.

– Nhị đệ sao?

Lục Lâm Thiên tức thì ngẩn ra, ngạc nhiên nhìn Dương Quá.

– Đúng vậy, mẫu thân hôm qua có nói qua. Ta so với đệ lớn hơn hai tuổi, vì vậy ta sẽ là đại ca, đệ là nhị đệ của ta.

Dương Quá chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên, không có chút ý tứ đùa giỡn nào.

– Đúng vậy Lâm Thiên, Quá nhi so với con lớn hơn hai tuổi, sau này nó chính là đại ca của con. Đại ca con thành thật, con không được bắt nạt nó.

Lan Lan thị chậm rãi xuất hiện rồi mỉm cười nói.

– Ai dám bắt nạt hắn a, hắn là Vũ Vương tứ trọng, con mới là Vũ Vương nhị trọng đây này.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, bản thân mình không ngờ tự nhiên lại có một ca ca. Hắn chỉ có thể âm thầm cười khổ một lát rồi mỉm cười nói:

– Mẫu thân, con biết rồi.

– Ha ha, sau này muội có hai người ca ca rồi.

Lục Tâm Đồng bước tới, vô cùng vui vẻ nói.

– Được rồi, nhanh tới ăn sáng đi.

Trên một ngọn núi lớn của Vân Dương Tông, bên trên có một đám kiến trúc lớn. Khi Lục Lâm Thiên cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư đi tới thì nhìn thấy bên trên có mấy đệ tử trẻ tuổi đang tu luyện vũ kỹ, cạnh đó còn có hai đạo thân ảnh quen thuộc.

– Tham kiến hai vị sư huynh.

Lục Lâm Thiên nói. Hai người này chính là hai đệ tử Mã Phương, Quách Đông Dương của sư phụ hắn. Từ khí tức của hai người này hiện tại, khi trước Mã Phương là Vũ Tướng nhất trọng, lúc này cũng đã tới Vũ Tướng thất trọng, Quách Đông Dương trước đây là Vũ Phách bát trọng, lúc này cũng đã tới Vũ Tướng ngũ trọng.

Chương 1430: Trợn mắt há mồm (2)

– Là Lâm Thiên sư đệ sao? Đệ trở về khi nào vậy?

Mã Phương, Quách Đông Dương nhìn thấy Lục Lâm Thiên tức thì kinh ngạc hỏi. Cả hai người đều nở nụ cười, bởi vì đây là tam sư đệ mà bọn họ vẫn luôn kiêu ngạo.

– Đệ trở về từ ngày hôm qua.

Lục Lâm Thiên nói.

– Nhanh, mấy người các ngươi mau tới ra mắt tam sư huynh của các ngươi.

Mã Phương tức thì nói với bảy thanh niên phía xa.

– Tham kiến tam sư huynh.

Bảy người này hành lễ, ánh mắt vô cùng kinh ngạc. Đại danh của tam sư huynh Lục Lâm Thiên, thành tựu từ Vân Dương Tông tới Cổ Vực, thành Cự Giang, tất cả bọn họ đã sớm nghe sư phụ nói qua. Nghe nhiều tới mức thuộc luôn. Sư phụ bình thường dạy bảo bọn họ thường nói chuyện về vị tam sư huynh này khiến cho bọn họ cũng vô cùng chờ mong với tam sư huynh. Có người sư huynh như vậy bọn họ cũng vô cùng tự hào. Lúc này gặp mặt cả đám đều khẩn trương và kích động.

– Các sư đệ miễn lễ, tu luyện cho tốt đi. Vì nhất mạch chúng ta mà tranh giành môt phen.

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Vâng, sư huynh.

Bảy người nghiêm túc đáp.

– Vội vàng tới đây, mấy khỏa đan dược này các sư huynh đệ nhận lấy đi.

Lục Lâm Thiên từ trong nhẫn trữ vật móc ra ba mươi lăm khỏa đan dược tứ phẩm cao giai. Cho mỗi sư đệ năm khỏa, lại xuất ra mười khỏa đan dược ngũ phẩm cao giai giao cho Mã Phương và Quách Đông Dương. Chút đan dược ấy đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói chính là chín trâu mất một sợi lông. Thế nhưng đối với mấy người này lại cực kỳ khổng lồ. Tuy rằng tài nguyên tu luyện của Vân Dương Tông phong phú, bọn họ lại là đệ tử của Vũ trưởng lão, tài nguyên tu luyện càng không thiếu. Thế nhưng bằng vào thực lực của bọn họ muốn lấy được đan dược tứ phẩm và ngũ phẩm cao giai cũng không dễ. Huống chi Lục Thiếu Du lại cho mỗi người năm khỏa.

– Đa tạ sư huynh.

Mọi người hành lễ.

– Lâm Thiên, ngươi đã trở về rồi sao?

Lúc này, trên ngọn núi có một đạo thân ảnh xinh đẹp xuất hiện. Một vị phụ nhân cao gầy từ trên ngọn núi xuống. Người này tuổi chừng sáu chục, thế nhưng làn da bảo dưỡng vô cùng tốt, trên khuôn mặt trắng nõn không có một nếp nhăn nào, hai mắt sáng sủa. Nhìn qua nhiều nhất cũng chỉ có năm chục tuổi. Người mặc một bộ cung trang màu xanh, khí chất thanh nhã bất phàm, người này chính là Tạ trưởng lão.

– Ra mắt Tạ trưởng lão.

Lục Lâm Thiên hành lễ, trong lòng cũng có chút kỳ quái. Tạ trưởng lão này sao lại tới ngọn núi của sư phụ. Nhìn dáng vẻ của Tạ trưởng lão hiện tại, sắc mặt ửng hồng, khí sắc cũng không kém, nhìn qua giống như càng lúc càng trẻ.

– Lâm Thiên, ta còn có việc đi trước. Sư phụ ngươi ở trên đó, ngươi lên tìm sư phụ ngươi đi.

Tạ trưởng lão nhìn thấy Lục Lâm Thiên xuất hiện lập tức vội vàng rời đi.

Nghi hoặc một lát, Mã Phương và Quách Đông Dương cùng Lục Lâm Thiên đi tới đình viện nơi Vũ Ngọc Tiền ở. Dọc đường đi từ trong miệng hai người Lục Lâm Thiên biết được gần đây tình tình sư phụ thay đổi không ít. Đã lâu không mắng ai, mà gần đây không biết có chuyện gì xảy ra, bình thường sư phụ hay chạy tới ngọn núi của Tạ trưởng lão, mỗi lần còn phải chỉnh đốn trang phục một phen.

– Sư phụ, con đã trở lại.

Đi vào trong đình viện, Lục Lâm Thiên cũng đã sớm phát hiện ra Vũ Ngọc Tiền có mặt trong đó. Lúc này nhìn thấy sư phụ, Lục Lâm Thiên cũng vô cùng kinh ngạc. Lúc này sư phụ hắn không bình thường chút nào, chính xác hơn là hình tượng không giống thường ngày. Toàn thân nhìn qua vô cùng sạch sẽ, sáng sủa, trên người không ngờ còn có mùi hương nhàn nhạt.

– Lâm Thiên, rốt cuộc con đã trở về. Con về vừa lúc, sư phụ cũng có một việc muốn nói cho con nghe.

Nhìn thấy ái đồ của mình trở về, Vũ Ngọc Tiền có chút thần bí kéo Lục Lâm Thiên vào phòng. Mã Phương và Quách Đông Dương cũng thức thời lui xuống.

– Sư phụ, có chuyện gì mà thần bí như vậy?

Sau khi ngồi vào chỗ của mình, Lục Lâm Thiên lập tức hỏi Vũ Ngọc Tiền.

– Lâm Thiên, có chuyện ta định nói với con. Thế nhưng con không được chê cười sư phụ.

Vũ Ngọc Tiền cười hắc hắc nói.

Lục Lâm Thiên ngẩn người, nụ cười của sư phụ hắn quá khó nhìn, lẽ nào… Lục Lâm Thiên dường như nghĩ tới cái gì đó, lập tức hỏi:

– Sư phụ, người nói đi, rốt cuộc là làm sao?

– Hắc hắc, sư phụ con định thành hôn.

Vũ Ngọc Tiền nhìn Lục Lâm Thiên, có chút ngượng ngùng nói.

– Ồ?

Lục Lâm Thiên sửng sốt, lập tức nói:

– Sư phụ, đây là chuyện tốt. Chúc mừng người, không biết sư mẫu là ai?

– Cái này…

Vũ Ngọc Tiền cười hắc hắc, có chút ngượng ngùng ngẩng đầu nói:

– Chính là Tạ trưởng lão.

Lục Lâm Thiên tức thì trợn mắt. Tuy rằng bản thân hắn đã suy đoán ra một ít, thế nhưng hắn cũng không thể tin được. Có người nói Tạ trưởng lão trên Vân Dương Tông là thạch nữ có tiếng. Khi trước còn trẻ có rất nhiều thanh niên tuấn kiệt truy cầu cũng không có được tâm mỹ nhân. Không nghĩ tới chừng này tuổi rồi lại muốn thành hôn. Lại bị vị trưởng lão có thực lực thấp nhất trên Vân Dương Tông thu vào tay.

– Sư phụ, các người có… Khục… Có cảm tình từ bao giờ vậy?

Lục Lâm Thiên thiếu chút nữa nói ra chữ gian tình. Chuyện này quả thực không thể tưởng tượng nổi, quá mức chấn kinh.

– Chuyện này…

Vũ Ngọc Tiền cười hắc hắc nói:

– Lần trước ở thành Cự Giang, ta thấy con thắng, hưng phấn quá không cẩn thận ôm hôn Tạ trưởng lão một cái. Sau khi trở lại Vân Dương Tông, Tạ trưởng lão đằng đằng sát khí muốn tìm ta tính sổ. Ta giải thích thế nào cũng được. Dưới tình huống cấp bách ta lại ôm nàng hôm thêm vài cái. Ai biết lại xảy ra chuyện này. Không nghĩ tới lại là lần đầu tiên của nàng. Sau đó Tạ trưởng lão không những không tìm ta gây phiền phức mà còn khóc lóc muốn ta phụ trách. Vì vậy ta đành…

Vũ Ngọc Tiền nói xong, vẻ mặt vô cùng bất đắc dĩ nói tiếp:

– Con biết rồi đó, sư phụ con là người có trách nhiệm, cho nên chỉ có thể thành hôn mà thôi.

Lục Lâm Thiên nghe sư phụ Vũ Ngọc Tiền nói vậy, há hốc mồm một lúc lâu rồi lập tức đứng dậy cung kính thi lễ:

– Sư phụ à, người đúng là sư phụ con, đệ tử bội phục a.

Lục Lâm Thiên thật sư bội phục sư phụ mình sát đất. Hoàn toàn chỉ có thể dùng một chữ “trâu” để hình dung, quả thực sư phụ hắn quá ngưu.

Sau đó hai thầy trò lại hàn huyên không ít. Bất tri bất giác trôi qua mấy canh giờ, Lục Lâm Thiên cũng biết được ba ngày sau sư phụ và Tạ trưởng lão cử hành hôn lễ, cũng không thông báo ra bên ngoài, chỉ thông tri người trong tông mà thôi.

Rời khỏi nơi ở của sư phụ, Lục Lâm Thiên cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư đi tìm nhạc phụ Vân Khiếu Thiên.

Trong đình viện, sau khi Lục Lâm Thiên hành lễ xong, Vân Khiếu Thiên mang theo Lục Thiếu Du đi tới nội đường, ánh mắt Vân Khiếu Thiên nhíu lại rồi nói:

– Tiểu tử, hành động gần đây của con cũng không chậm, bước tiếp theo con có tính toán gì không?

– Nhạc phụ, vài ngày nữa con định đi tới thành Ma Vân ở Đông Hải. Chuyện Phi Linh môn phiền nhạc phụ chú ý giúp con một chút, con cũng yên tâm hơn.

Lục Lâm Thiên nói.

Chương 1431: Lần thứ hai đánh một trận (2)

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư lúc này có mấy đạo thân ảnh. Người đứng phía trước chắp tay đứng im, y phục màu xanh, ánh mắt kiên nghị, khóe miệng luôn treo nụ cười tà dị. Phía sau lưng người này có ba nữ tử tuyệt sắc và một tiểu đồng tóc vàng. Còn có một thanh niên anh tuấn, mặt khác còn có một nam tử trung niên, một mỹ phụ trung niên ăn mặc giản dị.

Sưu.

Hai cánh Thiên Sí Tuyết Sư rung lên tạo ra một cơn gió mạnh trên bầu trời rồi lập tức xoay quanh trong tầng trời thấp.

– Thiên Sí Tuyết Sư lục giai a.

Có tọa kỵ như vậy khiến cho những đệ tử khác ao ước không ngớt.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, nam tử áo xanh kia nhảy xuống. Thân thể từ từ hạ xuống, quanh thân vô hình trung có một cỗ khí lưu bài xích không khí. Chỉ lắc mình một cái đã trực tiếp đáp xuống trung tâm sân rộng. Ngay cả một chút không khí cũng không rung động. Thân thể đáp xuống đất, vừa vặn đứng ở giữa ba người Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt.

– Hắn hình như thay đổi không ít, thành thục hơn nhiều.

Trong đoàn người, nhìn đạo thân ảnh quen thuộc mà xa lạ kia, Dương Diệu lẩm bẩm nói.

– Ra mắt sư phụ.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Trung đi tới trước mặt Vũ trưởng lão rồi hành lễ.

– Ta đã sớm nói qua trục xuất ngươi ra khỏi sư môn rồi, bằng không bối phận sẽ rối loạn. Dù sao đi nữa ngươi cũng là cha của đồ đệ ta a.

Vũ trưởng lão liếc mắt nhìn Lục Trung rồi cười hắc hắc đi tới trước mặt La Lan thị nói:

– La Lan muội tử, ngày mai ta thành hôn, muội nhất định phải đến sớm một chút.

– Chúc mừng Vũ trưởng lão.

La Lan thị mỉm cười nói.

– Mẫu thân, người ngồi đi, con vừa tìm cho người một cái ghế.

Dương Quá cũng không biết từ nơi nào tìm được một cái ghế, lập tức đặt bên cạnh La Lan thị.

– Mẫu thân, người nhanh ngồi đi.

Lục Tâm Đồng vô cùng thân thiết đứng bên người La Lan thị nói.

– Dương Quá.

– Lục Tâm Đồng.

Lần này, trên đài cao có mấy thanh âm kinh ngạc vang lên. Tạ trưởng lão, Tống trưởng lão, Vũ trưởng lão, Ngô trưởng lão khi trước cũng có mặt ở thành Cự Giang, bởi vì bộ dáng hiện tại của Dương Quá ngọc thụ lâm phong, không giống giáng dấp lôi thôi khi dự thi cho nên mấy người còn chưa nhận ra. Thế nhưng sau khi nhìn kỹ đương nhiên không khó nhận ra. Đây chính là cường giả bài danh thứ tư trong thập đại cường giả. Trưởng lão Vân Dương Tông có mặt ở đây cũng không có mấy người mạnh hơn Dương Quá này.

– Ồ, các người đều biết con ta sao?

La Lan thị có chút kinh ngạc hỏi.

– Con ngươi?

Chúng trưởng lão Vân Dương Tông tức thì nuốt một ngụm nước bọt rồi nhìn nhau.

– La Lan muội tử, là nhi tử của muội sao?

Vũ Ngọc Tiền càng thêm khoa trương, trợn mắt hỏi.

– Đúng vậy, còn có nữ nhi này của ta. Sau này mong chư vị trưởng lão chiếu cố nhiều hơn.

La Lan thị kéo tay Dương Quá cùng với Lục Tâm Đồng rồi nói với chúng trưởng lão Vân Dương Tông.

– Khách khí rồi, khách khí rồi.

Mọi người đổ mồ hôi lạnh. Thực lực của Dương Quá và Lục Tâm Đồng mấy người đều biết. Dương Quá cường hãn không cần phải nói. Mà nha đầu Lục Tâm Đồng này, đừng nhìn thấy bộ dáng nàng khả ái hiện tại mà lầm, độc công trên người nàng, lại có thú hồn bát giai, sợ rằng trong mấy người ở đây liệu có mấy ai có thể chống lại. Chiếu cố hai người này sao? Sợ rằng mấy người có mặt ở đây không có cái thực lực đó.

Nhìn La Lan thị, chúng trưởng lão Vân Dương Tông không khỏi hít sâu một hơi. La Lan thị này vốn chỉ là một phụ nhân bình thường. Thế nhưng hiện tại trong thập đại cường giả trẻ tuổi trên đại lục có ba người là con của nàng, hai người là con dâu của nàng. Người phụ nhân bình thường này hiện tại nếu như giậm chân một cái, có lẽ Vân Dương Tông cũng phải lung lay a.

– Lục Lâm Thiên sư huynh đã tới.

– Là người đứng đầu thập đại cường giả sao?

– Sắp bắt đầu rồi a.

Tiếng nghị luận bốn phía hội tụ. Bốn người ở giữa sân lúc này được vạn chúng chú mục.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên xuất hiện, ba cỗ khí tức giống như cự thú ngủ say thức tỉnh lan tràn ra trên sân, ba người đột nhiên mở mắt, tinh quang trong mắt bắn ra.

– Lục Lâm Thiên, ngươi mỗi lần đều thích tới muộn a.

Ba người mở mắt, Phách Đao Long Tam nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Không phải ta tới muộn mà là ba người các ngươi tới sớm.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Vậy thì bắt đầu đi.

Ánh mắt Khuất Đao Tuyệt nhướng lên, trong mắt hiện lên chiến ý nóng bỏng.

– Lần này các ngươi muốn chiến thế nào đây?

Lục Lâm Thiên mở miệng cười nói. Bằng vào thực lực của ba người, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt dường như vừa mới đột phá Vũ Suất thất trọng không lâu, khí tức chưa có ổn định. Mà Phách Đao Long Tam cùng Phi Ưng Lăng Phong đều là Vũ Suất lục trọng đỉnh phong. Loại thực lực này Lục Lâm Thiên đương nhiên không có bao nhiêu áp lực. Thế nhưng Lục Thiếu Du cũng biết, thực lực và tu vi của ba người này kém nhau không nhiều. Sợ rằng Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt này thực lực đủ để tương đương với bát trọng thậm chí là Vũ Suất cửu trọng. Mà hai người Phách Đao Long Tam cùng với Phi Ưng Lăng Phong kia, thực lực cũng không yếu hơn Vũ Suất bát trọng.

– Nực cười, ngươi đã là người đứng đầu thập đại cường giả. Lẽ nào còn muốn một mình đấu với chúng ta sao? Vậy thì chúng ta chỉ có nước chờ bị ngươi chà đạp. Chúng ta đã thương lượng qua rồi, ba người chúng ta liên thủ chiến với một mình ngươi.

Phi Ưng Lăng Phong khẽ nói, khí chất lạnh nhạt kia khiến cho không ít nữ đệ tử chung quanh bị si mê.

– Hắc hắc, ba người các ngươi liên thủ thì ta cũng có thể chà đạp các ngươi.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, khóe miệng có chút tiếu ý nhàn nhạt nói:

– Thế nhưng nếu như các ngươi đầu hàng thì ta có thể hạ thủ nhẹ một chút.

– Nếu như ngươi không dùng toàn lực thì chính là khinh thường chúng ta. Dù sao đi nữa hôm nay chúng ta cũng không định sẽ thắng ngươi. Thế nhưng ngươi muốn thắng cũng không dễ như vậy đâu.

Phách Đao Long Tam nói.

– Chính là các ngươi nói đấy nhé. Ta không khách khí nữa.

Lục Lâm Thiên xoa tay. Đánh ba tên này một chầu cũng là chuyện không tồi.

– Hóa ra ba vị sư huynh cùng chiến với Lục Lâm Thiên một trận a.

– Ba đánh một, không biết Lục Lâm Thiên có thể chống lại hay không?

– Ba người đều là cường giả, Lục Lâm Thiên này thật là ngông cuồng.

Trong đám đệ tử mới có không ít người nghị luận.

– Ngươi không khách khí thì sao nào. Dù sao đi nữa hôm nay ta cũng không khách khí với ngươi.

Phi Ưng Lăng Phong, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phách Đao Long Tam nhìn nhau, dường như đã đạt được một loại ăn ý. Nói xong, y phục trên người Phi Ưng Lăng Phong không gió tự tung bay, gợn sóng trong không gian bằng mắt thường cũng có thể thấy được đã bắt đầu xuất hiện. Trên người hai người Long Tam và Khuất Đao Tuyệt cũng có một cỗ khí tức ba động, vô hình trung bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên thu hồi tiếu ý, đối mặt với ba người này tuy rằng Lục Lâm Thiên không có áp lực. Thế nhưng cảm nhận cỗ khí thế kia, chiến ý trong người Lục Thiếu Du cũng khuếch tán ra. Đây là chiến ý thuần túy, chiến ý không nhiễm một chút nhân tố nào khác.

Chương 1432: Không thể lay động

Lục Lâm Thiên nhắm hai mắt lại, một cỗ khí tức bắt đầu lan tràn. Bốn người ở xa nhìn nhau. Trong không gian lúc này đột nhiên có một cỗ khí tức quỷ dị tràn ra. Mặt đất giữa nơi bốn người đứng không biết từ khi nào đã nứt nẻ. Những cái khe nhanh chóng lan tràn về phía trước.

– Thật mạnh.

Mọi người chỉ có thể sợ hãi than. Có thực lực như vậy đủ để khiến cho các đệ tử mơ ước. Khí thế bá đạo quanh người bốn người lúc này khiến cho không ít đệ tử cảm thấy run rẩy trong lòng.

Cạch Cạch.

Ngay khi những cái khe dưới chân bốn người tiếp xúc với nhau, trên mặt đất đột nhiên có lực lượng va chạm. Thanh âm trầm muộn đột nhiên không chút dấu hiệu vang lên.

Phanh.

Toàn bộ không gian run lên sau một tiếng nổ vang, đá vụn bắn ra bốn phía.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt này, ba đạo thân ảnh từ ba góc đồng thời nhảy lên. Chân khí bạo phát, ba đạo thân ảnh ầm ầm phóng lên cao rồi đánh ra một đạo chưởng ấn. Tiếng trầm muộn vang lên. Ba người đồng thời lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Khí thế kinh người kia khiến cho những đệ tử đứng xem ở gần cảm thấy khó thở.

– Ha ha, tới tốt.

Lục Lâm Thiên bỗng nhiên mở mắt, thủ ấn lặng lẽ được kết. Đột nhiên đánh ra một đạo chưởng ấn màu vàng. Trong nháy mắt mấy đạo chưởng ấn trực tiếp va chạm vào nhau.

Phanh Phanh Phanh.

Thân thể ba người Khuất Đao Tuyệt, Long Tam, Lăng Phong từ trên không trung bay ngược xuống. Chân khí cường hãn giống như mang theo gợn sóng trong không gian khuếch tán. Ba người xuất thủ một kích ngay cả thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng không làm lay động, sắc mặt ba người đại biến.

Mấy hài tử này, không có chuyện gì lại đi đấu với nhau. Tự làm thương tổn tới bản thân mình a.

La Lan thị nhìn vào giữa sân, ánh mắt vô cùng lo lắng.

– Mẫu thân, một chút thương thế ấy không có việc gì đâu.

Dương Quá nói.

Phanh.

Ba thân ảnh hạ xuống giữa sân, khuôn mặt trầm xuống. Trong tay Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt đột nhiên xuất hiện một thanh chiến đao. Chiến đao này toàn thân vàng óng, giống như do hoàng kim tạo ra. Quang mang lưu chuyển, sống đao dày rộng, lưỡi dao mỏng manh, hàn mang bắn ra bốn phía. Gợn sóng trong không gian chung quanh chiến đao lắc lư. Một tiếng đao minh quanh quẩn trong không trung.

– Lục Lâm Thiên, ngươi nên cẩn thận một chút.

Chiến ý nổi lên, đồng thời vừa nói xong, thân ảnh Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt lần thứ hai đánh tới. Chiến đao vung lên, gợn sóng trong không gian trước mặt trực tiếp bị bổ ra. Đao mang cắt vỡ không gian bắn tới. Một mảnh chân khí thuộc tính thổ cuồng bạo khuếch tán. Thân thể Khuất Đao Tuyệt cũng xuất hiện trong tầm mắt của Lục Lâm Thiên. Trên đao mang kia mang theo một cỗ uy thế tuyệt đối.

– Còn có ta, đừng để cho hắn dễ chịu.

Phách Đao Long Tam vừa nói xong, khí thế trên thân thể to lớn kia khuếch tán. Bàn chân đạp mạnh mặt đất một cái, mặt đất nứt nẻ, chân khí cường hãn tràn ra chung quanh. Gợn sóng trong không gian rung động. Trong bàn tay to lớn đột nhiên xuất hiện một thanh đại đao. Đại đao này dài chừng hai xích, sống đao dày rộng, hàn mang trên lưỡi đao bắn ra bốn phía.

Sưu Sưu.

Đại đao được chém ra, chân khí từ trong cơ thể tuôn ra. Khí tức đột nhiên đại tăng. Long Tam cũng nhảy lên, thân thể giống như một mũi tên rời cung, trường đao trong tay mang theo một đám đao mang xẹt qua không gian cùng với một đám tàn ảnh, kình khí sắc bén, trong nháy mắt bổ về phía Lục Lâm Thiên. Tất cả vô cùng sắc bén, bá đạo.

– Lục Lâm Thiên, trước tiên ăn của ta một chưởng.

Nói xong, thân ảnh Phi Ưng Lăng Phong đã xuất hiện phía sau Lục Lâm Thiên. Một đạo chưởng ấn trực tiếp được đánh về phía Lục Lâm Thiên. Tốc độ có thể nói là quỷ mị. Mặc dù Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt và Phách Đao Long Tam công kích đầu tiên, thế nhưng trên phương diện tốc độ lại không bằng Phi Ưng Lăng Phong.

– Thật không?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, khóe miệng xuất hiện tiếu ý.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt, một đạo chưởng ấn của Lăng Phong đánh tới, thân ảnh Lục Lâm Thiên tức thì bị phân thành bốn năm mảnh. Dọa cho Lan Lan thị và không ít đệ tử mới sắc mặt đại biến.

– Tàn ảnh.

Lúc này ánh mắt Lăng Phong đại biến, bản thân đã có dự cảm không tốt. Chân khí dưới chân chớp động, hòa thành một vòng xoáy cực lớn. Nơi thân ảnh đi qua tạo thành một đường vòng cung, giống như một cơn lốc, trực tiếp chạy trốn.

Phanh Phanh.

Thế nhưng lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện. Không gian to lớn trực tiếp gấp khúc. Sắc mặt Phi Ưng Lăng Phong đại biến, đột nhiên cảm giác được thân thể không thể nhúch nhích. Một cỗ lực lượng mạnh mẽ đột nhiên trút xuống, thân thể hắn bị đánh cho rơi xuống mặt đất.

– Phách Đao Quyết.

Nhìn thấy Lăng Phong bị đánh rơi xuống mặt đất, Phách Đao Long Tam cũng lao thẳng tới. Khí thế bàng bạc tràn ra rồi bao phủ không gian trong sân rộng. Trên trường đao, quang mang đại thịnh. Trường đao tạo thành từng đạo tàn ảnh ngập trời, đao mang cuồng bạo phô thiên cái địa bạo phát ra. Mỗi một đạo đao mang đều mang theo lực lượng xé rách không gian giốn như thực chất, trực tiếp bổ gợn sóng trong không gian ra.

– Chiến Đao thức thứ nhất, Phách Không Lạc Địa Đao.

Thân ảnh Khuất Đao Tuyệt cũng nhanh chóng xuất hiện. Hai người đem Lục Lâm Thiên vây công vào trong. Chiến Đao trong tay bổ ra, đao mang bắn ra. Chỉ trong chớp mắt, đao mang mang theo khí thế sắc bén bao phủ không gian trước người Lục Lâm Thiên. Trong nháy mắt bổ về phía Lục Thiếu Du.

Dưới khí thế như vậy, không gian rung động. Những người có mặt đều sợ hãi than liên tục. Tất cả các đệ tử líu lưỡi.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Lục Lâm Thiên không có một động tác gì, ngay khi hai đạo đao mang đánh tới, quanh người đột nhiên tràn ra một đám quang mang. Trong quang mang không gian bị gấp khúc. Giống như thân thể được một tầng lá mỏng bao phủ vậy.

Sưu Sưu.

Trong không gian này, đao mang kinh khủng của hai người Khuất Đao Tuyệt, Long Tam đánh tới, khi động vào cỗ quang mang kia đột nhiên biến mất không còn tung tích. Mà ngay cả chân khí trong người Khuất Đao Tuyệt và Long Tam lúc này cũng đình trệ, vô hình trung trực tiếp bị cấm chế.

– Hắc hắc, xuống dưới đi.

Một đạo thanh âm hầu như cùng một lúc vang lên trong tai hai người. Hai người lập tức bị một cỗ lực lượng mạnh mẽ đánh bay xuống mặt đất.

Phanh Phanh.

Tất cả chỉ trong chớp mắt mà thôi. Ba người hầu như rơi xuống mặt đất cùng một lúc. Một kích của ba người không ngờ lại bị Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng giải quyết như vậy, đồng thời cũng bị phản kích.

– Ta kháo.

Phi ưng Lăng Phong dẫn đầu ba người đứng dậy, trên người cũng không có thương thế gì.

– Tiếp tục.

Một tiếng quát nhẹ từ trong miệng Phi Ưng Lăng Phong vang lên. Thân thể giống như quỷ mị nhảy ra. Năm ngón tay uốn lượn. Nam đạo chỉ ấn phá không được đánh ra. Năm đạo chỉ ấn mang theo kình phong cường hãn, tiếng xé gió nhanh như thiểm điện bắn về phía Lục Lâm Thiên.

– Hừ, lại ăn một đao của ta.

Long Tam giơ đại đao lên, thanh âm cuồng bạo trong nháy mắt vang vọng. Đao mang đánh ra. Từ bên trong đao mang khuếc tán ra lực lượng cuồng bạo. Đao mang đột nhiên khuếc tán khắp bầu trời rồi giống như lưu quang hội tụ.

Chương 1433: Dương Quá gia nhập (1)

Dưới quang mang chói mắt, đao mang đột nhiên hóa thành một đạo đao mang hơn nghìn trượng giống như thực chất. Khí phách mạnh mẽ. Khí thế trên người Phách Đao Long Tam lúc này đã tới đỉnh. Cánh tay giơ lên, đao mang cường hãn cuồng bạo xé rách không gian đánh về phía Lục Lâm Thiên. Thực lực như vậy, tuy rằng là Vũ Suất lục trọng, thế nhưng tuyệt đối không yếu hơn Vũ Suất bát trọng.

– Chiến Đao thức thứ hai, Tuyệt Diệu Ảnh Đao.

Ánh mắt Khuất Đao Tuyệt trầm xuống, lần thứ hai huy vũ chiến đao trong tay. Khí tức khuếch tán ra chung qunah, giống như là không gian đọng lại. Dưới đao mang, không gian bị chém ra từng vết. Trên toàn bộ sân rộng lúc này chỉ có lưu quang từ đao mang lóe lên.

– Ha ha, tới tốt.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Thực lực mấy người này quả thực không kém. Nếu không phải hắn đã đột phá Vũ Vương, thì quả thực rất khó đối phó với ba người này.

– Hàn Băng Ấn.

– Ẩm Nhiên Tiêu Linh Chưởng.

– Thử Thôi Phong Chưởng của ta.

– Chiến Đao thứ thứ ba, Thiên La Địa Võng Đao.

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn.

– Đại Địa Cương Thuẫn.

– Lục Lâm Thiên, ăn Phong Quyển Tàn Vân của ta.

– Phong Quyển Tàn Vân ta cũng có.

Trong lúc gió nổi mây phun, từng tiếng quát vang lên. Mấy đạo thân ảnh xuyên qua không gian hỗn loạn. Từng đạo khí tức cuồng bạo cùng với thanh âm bạo liệt vang lên không ngớt trên sân rộng.

Phanh Phanh Phanh.

Long Tam, Lăng Phong, Khuất Đao Tuyệt lần lượt bị đánh bay rồi lại đứng dậy công kích. Lục Lâm Thiên lưu thủ cho nên mỗi lần chỉ đánh bay ba người, cũng không tạo thành thương thế quá lớn.

Phanh Phanh.

Đá vụn bắn tứ tung, ba người lần thứ hai bị đánh bay, tuy rằng không có thương thế quá nặng, thế nhưng mặt mũi cũng bị bầm dập, nhìn qua chật vật không ngớt.

– Ha ha, ta đã nói rồi. Ba người các ngươi liên thủ ta cũng có thể chà đạp các ngươi.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc rồi nói. Có thể chà đạp ba người này như vậy quả thực không dễ dàng.

– Hừ, tiếp tục.

Ba người lại lần nữa lao tới, thế nhưng trong nháy mắt lại bị đánh bay xuống.

Trên sân rộng, chúng trưởng lão và hộ pháp đều cười khổ. Thực lực ba người Khuất Đao Tuyệt đã rất mạnh rồi, thế nhưng thực lực Lục Lâm Thiên lại vô cùng biến thái, cường hãn. Ba người kia cũng chỉ có thể bị chà đạp mà thôi.

Lục Trung nhìn xuống giữa sân, thấy thực lực Lục Lâm Thiên hiện tại, trong mắt không khỏi hiện lên tiếu ý. Thực lực như vậy đã vượt quá tưởng tượng của hắn.

Vũ Ngọc Tiền khẽ mỉm cười. Đệ tử của hắn đã hoàn toàn có thể chà đạp đệ tử của những trưởng lão khác khiến cho hắn vô cùng mát mặt.

– Nhị đệ, đệ bắt nạt mấy người bọn họ quá rồi.

Đúng lúc này, Dương Quá trên khán đài nhìn thấy một màn kia, cũng không nhịn mà hét lớn một tiếng:

– Ba người các ngươi, ta đến giúp một tay.

Thanh âm trầm thấp vang lên. Một đạo thân ảnh màu xám lóe lên, trong lúc mọi người còn chưa nhìn thấy rõ ràng đã đáp xuống sân rộng, một cỗ khí thế bắt đầu lan tràn ra chung quanh.

– Dương Quá.

Trên đài, chúng trưởng lão tức thì nhíu mày. Lúc này trong Vân Dương Tông, tất cả các đệ tử cũng không nhận ra Dương Quá, thế nhưng cảm nhận cỗ khí thế trên người Dương Quá, đám đệ tử cũng không khó nhìn ra thực lực người này rất mạnh. Chỉ có Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, Lục Tâm Đồng là cười khổ, có Dương Quá gia nhập, sợ rằng càng thêm náo nhiệt.

Khuất Đao Tuyệt, Lăng Phong, Long Tam dường như còn chưa biết thân phận của Dương Quá, cũng chỉ mới gặp Dương Quá ngày hôm qua mà thôi. Ánh mắt ba người đảo qua trên người Dương Quá, thực lực người này không ngờ ba người bọn họ lại nhìn không thấu, trong lúc mơ hồ, ba người đều có thể cảm giác được. Thực lực Dương Quá tuyệt đối cường hãn, khiến cho trong lòng bọn họ vô hình trung có cảm giác run sợ.

– Ha ha, tới đây đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Có Dương Quá gia nhập, chiến ý trong mắt hắn càng tăng lên, lúc này mới có thể tận hứng.

– Đệ cũng nên cẩn thận.

Dương Quá nhíu mày, chiến ý trong mắt bắn ra. Một cỗ chân khí thổ hệ từ trong cơ thể tràn ra. Cánh tay vung lên, một cỗ kình phong mạnh mẽ khuếch tán, thổ bay bụi trên mặt đất. Một cỗ khí tức sắc bén lan tràn ra chung quanh.

– Thật mạnh mẽ.

Khí thế của Dương Quá khiến cho sắc mặt ba người Khuất Đao Tuyệt kinh hãi, khí thế như vậy bọn họ còn xa mới có thể chống lại. Không ít đệ tử cũ chung quanh lúc này cũng cả kinh.

– Người này là ai, thật mạnh mẽ a.

Trong đoàn người, Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần kinh ngạc nói.

– Thật mạnh, không phải là người bình thường a.

Dương Diệu nhíu mày, cỗ khí tức trên người nam tử áo xám kia khiến cho nàng có cảm giác run sợ.

– Muội muội, muội có biết người nọ là ai không? Quả thực rất tuấn tú, rất có vị đạo.

Nhìn Dương Quá, ánh mắt Dương Mạn sáng ngời, hai mắt nhìn chăm chú vào trên người Dương Quá.

– Hài tử này, vì sao cũng lên rồi.

La Lan thị bất đắc dĩ than thở, nhìn thấy Dương Quá cũng lên đài khiến cho nàng vô cùng sốt ruột.

– Mẫu thân, yên tâm đi. Hai ca ca đều không có việc gì đâu.

Lục Tâm Đồng mỉm cười, thực lực của ca ca và Dương Quá nàng cũng biết.

Sưu Sưu.

Giờ phút này, giữa sân đã tràn ngập khí thế hung hãn. Chiến ý trên người Dương Quá tràn ra. Chân khí thuộc tính thổ từ trong cơ thể bạo phát, cuối cùng giống như quang tráo bao phủ không gian quanh người. Trên người trong nháy mắt có một chiếc áo giáo bằng chân khí. Chiếc áo giáp này giống như nham thạch tạo thành. Năng lượng thuộc tính thổ chung quanh lúc này vô cùng trầm ổn, một cỗ khí thế ngất trời từ trên đó bạo phát ra.

– Khí tức của Vũ Vương, người này là Vũ Vương.

Không ít đệ tử cũ là người biết hàng lập tức kinh ngạc, toàn trường ồ lên.

– Thanh Linh Khải Giáp.

Lục Lâm Thiên biết thực lực của Dương Quá cho nên lập tức bố trí Thanh Linh Khải Giáp. Khí tức trên người hắn giờ phút này cũng thả ra. Thực lực Vũ Vương nhị trọng nhanh chóng xuất hiện trong mắt mọi người.

Hai cỗ năng lượng mạnh mẽ sinh ra uy áp lan tràn ra chung quanh. Tức thì khiến cho những người thực lực hơi yếu hô hấp có chút khó khăn.

– Trời a, mới qua bao lâu mà tiểu tử này đã là Vũ Vương nhị trọng rồi.

Trên khán đài, Dương trưởng lão há hốc mồm. Khi trước trên thành Cự Giang, Lục Lâm Thiên mới là Vũ Vương nhất trọng mà thôi, lúc này đã là Vũ Vương nhị trọng.

– Thực lực thật mạnh mẽ.

Đám người chung quanh sợ hãi than. Cảm nhận từng cỗ chiến ý phóng lên trời trong sân rộng khiến cho trong lòng mọi người chấn động.

– Vũ Vương, không ngờ lại là Vũ Vương. Còn không phải là Vũ Vương bình thường.

Khuất Đao Tuyệt cảm nhận khí tức trên người Dương Quá khiến cho hắn vô cùng sợ hãi. Trong mắt hắn, người hắn bội phục nhất vẫn chỉ có một mình Lục Lâm Thiên. Mà lúc này cảm nhận được khí tức của Dương Quá hắn mới biết được. Ở bên ngoài, cường giả trẻ tuổi quả thực không ít. Hắn chỉ ở trong Vân Dương Tông sợ rằng chỉ là ếch ngồi đáy giếng mà thôi.

– Bắt đầu.

Sóng gợn trong không gian bị đánh văng ra. Bầu không khí trầm ổn rốt cuộc bị phá tan.

Chương 1434: Dương Quá gia nhập (2)

Sưu Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên, Dương Quá lập tức thả người nhảy lên, tốc độ cực nhanh. Người có thể nhìn thấy rõ ràng thân ảnh của hai người sợ rằng cũng không nhiều. Tuyệt đại bộ phận người chỉ có thể nhìn thấy hai cái bóng không rõ mà thôi.

Phanh Phanh.

Hai người giống như lưu tinh trực tiếp va chạm vào nhau mang theo lực lượng mạnh mẽ. Sóng gợn trong không gian nhộn nhạo. Trong nháy mắt chấn động. Tiếng trầm muộn kinh thiên vang lên. Toàn bộ không gian lúc này giống như bị nghiền nát vậy.

Thực lực thật mạnh mẽ.

Chúng đệ tử há hốc mồm. Thực lực như vậy cách bọn họ quá xa, căn bản không cùng một đẳng cấp.

– Lên.

Khuất Đao Tuyệt, Long Tam, Lăng Phong nhìn nhau, có thể tham dự trận chiến như vậy, đối với bọn họ mà nói chính là cơ hội khó cầu. Thân ảnh ba người lập tức nhảy lên.

– Lục Lâm Thiên, bốn người vây công ngươi cũng đừng nói chúng ta bắt nạt ngươi.

Phi Ưng Lăng Phong hét lớn một tiếng, quanh thân xuất hiện một vòng xoáy thật lớn. Trong vòng xoáy vang lên tiếng gió thổi ô ô, dòng xoáy điên cuồng xoay tròn, giống như một cơn lốc khổng lồ. Cơn lốc khổng lồ này đột nhiên co rút lại còn trăm thước giống như một đạo quang trụ chọc trời. Sóng gợn trong không gian bị bài xích, cả không gian gấp khúc.

Bàn chân Long Tam đạp mạnh hư không một cái, thân ảnh bắn về phía trước mang theo một mảnh đao mang ngập trời đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Khuất Đao Tuyệt cũng không cam lòng yếu thế, khí thế bàng bạc tuôn ra, lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

– Ha ha, tới tốt.

Lục Lâm Thiên cười ha ha. Lúc này mới có thể tận hứng. Ánh mắt hắn nhíu lại, chân khí bàng bạc phô thiên cái địa từ trong cơ thể tuôn ra. Chân khí dưới chân chợt lóe, thân thể Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện trên sân rộng. Bàn tay trong nháy mắt vươn ra, trong không trung nhất thời có một cỗ năng lượng thuộc tính thổ phô thiên cái địa bạo phát tới. Cả không gian trực tiếp gấp khúc. Trong không gian, ngoại trừ Lục Thiếu Du ra, áp lực trên người mọi người tăng lên. Công kích kinh khủng của ba người Long Tam, Lăng Phong, Khuất Đao Tuyệt tức thì ảm đạm giống như ba người bị cấm chế vậy.

– Phá.

Dương Quá hét lớn một tiếng. Năng lượng thuộc tính thổ quang người giống như thủy triều hội tụ vào trong chưởng ấn trong tay. Uy thế trong nháy mắt đại tăng. Trên bàn tay có một đạo chưởng ấn màu vàng mang theo tàn ảnh phóng lên cao, lập tức đánh vào trong không gian của Lục Lâm Thiên.

Phanh Phanh.

Không gian của Lục Lâm Thiên tạo ra dường như bị chấn động, áp lực trên người ba người lăng Phong, Khuất Đao Tuyệt mới giảm đi. Thân thể nhân cơ hội chạy ra.

Phanh Phanh.

Năm người như thuấn di, tiếp tục đánh với nhau. Có Dương Quá gia nhập, áp lực của ba người Khuất Đao Tuyệt giảm đi không ít.

Lục Lâm Thiên không thể dùng toàn lực, toàn lực của hắn đều là sát chiêu. Một khi vận dụng sẽ không còn là thi đấu bình thường.

Do có Thanh Linh Khải Giáp và Bất Diệt huyền thể, hắn cũng không lo lắng quá. Thế nhưng uy hiếp Dương Quá tạo ra quá lớn, nếu như hắn không dùng toàn lực, muốn đối phó với Dương Quá sẽ không phải là chuyện dễ dàng. Mà Dương Quá trên phương diện lĩnh ngộ thuộc tính cũng rất mạnh.

Trong lúc đấu Lục Lâm Thiên cũng phát hiện ra, khi chống lại Dương Quá, dưới năng lượng thuộc tính thổ của Dương Quá, lực áp chế của không gian thuộc tính thổ của hắn sẽ giảm đi. Trước mặt Dương Quá không còn tạo ra tác dụng quá lớn.

Nguyên nhân trong đó chỉ cần suy nghĩ một lát là Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ. Trong không gian năng lượng thuộc tính, hoàn toàn là dùng năng lượng thuộc tính của bản thân áp chế đối thủ. Nếu như đối thủ lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính cũng rất mạnh mẽ thì lực áp chế sẽ yếu đi rất nhiều. Nếu như đối thủ lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính không kém bản thân là mấy, vậy thì cỗ lực áp chế này sẽ trực tiếp biến mất. Mà nếu như đối phương mạnh hơn bản thân mà nói, vậy thì bản thân sẽ bị năng lượng thuộc tính của đối phương áp chế lại.

Phanh Phanh.

Dưới ánh mắt của bao người, từng đạo công kích va chạm vào một chỗ. Từng tiếng nổ mạnh kinh thiên ầm ầm vang lên trong sân rộng.

Phanh Phanh.

Một cỗ kình khí cuồng bạo ầm ầm khuếch tán trên không trung. Kình phong cường hãn giống như một cơn lốc cuồng bạo thổi qua Địa Long Đỉnh.

Chiến đấu kịch liệt như vậy cũng khiến cho mọi người mở rộng tầm mắt, đặc biệt là đám đệ tử mới, rốt cuộc mới biết được cái gì gọi là cường giả. Trong lòng mỗi người lúc này đều khắc sâu hình ảnh này, thầm nghĩ đây mới chính là mục tiêu mà sau này bọn hắn truy cầu.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, La Lan thị trợn mắt líu lưỡi. Đây là công kích do hai nhi tử của nàng tạo ra sao? Quá kinh khủng a. Lúc này Lục Trung cũng bị chấn động thật sâu.

– Thực lực như vậy, ngày có thể đăng đỉnh Vũ Tôn sợ rằng cũng không lâu.

Chúng trưởng lão Vân Dương Tông trên khán đài than thở.

– Lão đại, đệ tới giúp huynh.

Trên khán đài, thanh âm của Tiểu Long vang lên, thân ảnh trong nháy mắt bước lên trên không trung, giống như là một đạo quang mang ầm ầm phá không mà tới. Luận tốc độ, tốc độ của Tiểu Long ngay cả Lục Lâm Thiên ở thời điểm toàn lực thôi động Huyễn Ảnh Thanh Vũ cũng không dám nói có thể nhanh hơn Tiểu Long.

– Ăn một quyền của ta.

Tiểu Long nói xong, thân ảnh đã tới trước người Phách Đao Long Tam. Thân thể nho nhỏ lăng không mà đứng, nắm tay nhỏ như ngọc trực tiếp đánh ra một quyền về phía Long Tam. Khí thế kinh người khiến cho không gian gấp khúc.

Long Tam sửng sốt, dáng dấp của Tiểu Long khiến cho hắn kinh ngạc. Mà nhìn thấy cỗ khí thế trên người Tiểu Long, Long Tam lập tức đánh ra một đám đao mang ngăn trở trước mặt.

Tiểu Long nhíu mày, quyền ấn trực tiếp đánh ra, hung hăng va chạm vào đao mang. Đao mang sắc bén của Long Tam tức thì giống như nước ba động, bị một đạo quyền ấn đánh vào làm cho gợn sóng rồi phân thành mấy phần. Tiếp theo, quyền ấn của Tiểu Long phá tan sự ngăn trở của đao mang, hung hăng đánh vào trên người Long Tam.

Phanh Phanh.

Dưới một quyền nho nhỏ này, thân thể to lớn của Long Tam giống như diều đứt dây rơi xuống mặt đất. Mặt đất phía dưới nứt nẻ, sắc mặt Long Tam trắng bệch.

– Còn ngươi nữa.

Tiểu Long không chút do dự, thân ảnh nhanh như thiểm điện bắn tới trước người Phi Ưng Lăng Phong.

Lăng Phong lúc này còn đang kinh hãi, kết cục của Long Tam hắn tận mắt nhìn thấy. Thật sự hắn khó có thể tượng tượng ra đó là việc mà một tiểu đồng có thể làm được. Nhìn thấy Tiểu Long đánh tới, cánh tay hắn đánh ra một đạo chưởng ấn bàng bạc, tuyệt đối không dám coi thường Tiểu Long.

Chỉ là Phi ưng Lăng Phong vẫn coi thường thực lực của Tiểu Long, nắm tay Tiểu Long nắm chặt, không gian chung quanh vô hình trung gấp khúc. Ầm ầm va chạm với một chưởng của Phi ưng Lăng Phong.

Phanh Phanh.

Tiếng nổ quanh quẩn trong không trung giống như tiếng sấm. Kình khí bành trướng, vô số phong nhận hỗn loạn bắn ra bốn phía. Dưới kình khí kinh khủng này vô số ánh mắt nhìn kỹ về trên sân rộng, cảnh tượng này khiến cho mọi người sợ hãi than, đồng thời cũng hít sâu một hơi.

Phanh.

Tiếp theo một thân ảnh lớn từ trong kình khí cuồng bạo trực tiếp bị đánh bay ra rồi ngã xuống mặt đất. Mặt đất nứt nẻ, đá vụn bắn tứ tung.

Chương 1435: Tiểu Long kinh người

Khi bụi mù tiêu tán, Phi Ưng Lăng Phong tiêu sái bất phàm chật vật xuất hiện trong ánh mắt của mọi người. Toàn thân chật vật, sắc mặt trắng bệch, y phục trên người bị tàn phá, mái tóc mất trật tự, khóe miệng còn vết máu nhàn nhạt.

– Người thứ ba.

Tiểu Long không dừng lại chút nào, thân thể nho nhỏ giống như một đạo lưu tinh trên không trung nhanh như thiểm điện bắn tới trước người Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt.

Sưu Sưu.

Chiến đao trong tay Khuất Đao Tuyệt giương lên, từng đạo đao mang trực tiếp đánh ra ngăn cản thân ảnh của Tiểu Long.

– Hừ, một đao này của ngươi thực sự quá yếu. Ngãi ngứa cho ta còn kém một chút.

Tiểu Long lạnh nhạt nhìn vào đao mang trong bầu trời. Quanh thân đột nhiên có quang mang chợt lóe, thân thể lập tức được bao phủ bởi một vòng quang tráo. Bên trên còn có một cỗ hỏa diễm màu vàng quỷ dị. Không gian chung quanh hảo diễm màu vàng này trực tiếp bị đốt cháy, làm xuất hiện những cái khe màu đen trong không gian.

Cạch cạch.

Một đao của Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt đánh xuống, vòng quang tráo bằng hỏa diễm chỉ khẽ run lên một chút, căn bản không có ba động quá lớn. Đao mang lập tức biến mất, Khuất Đao Tuyệt trợn mắt líu lưỡi.

– Hắc hắc, ngươi cũng xuống phía dưới đi thôi.

Thân ảnh Tiểu Long trong chớp mắt này nhanh như thiểm điện bắn về phía Khuất Đao Tuyệt. Bàn tay nho như ngọc giống như sấm sét trong nháy mắt đánh vào trên người Khuất Đao Tuyệt.

Phanh Phanh.

Tiếng trầm thấp, kình khí khuếch tán. Trong khoảnh khác, thân thể Khuất Đao Tuyệt trực tiếp bị đánh rơi xuống mặt đất, sắc mặt tái nhợt, khóe miệng cũng xuất hiện vết máu nhàn nhạt.

– Trời ạ. Tiểu đồng này là ai, không ngờ lại có thể chà đạp ba vị sư huynh tới mức như vậy.

Trong nháy mắt Tiểu Long đánh bay ba người Khuất Đao Tuyệt, Lăng Phong, Long Tam khiến cho mọi người trợn mắt líu lưỡi. Điều này hoàn toàn đã vượt quá tưởng tượng của mọi người, ngay cả chúng trưởng lão cũng há hốc mồm.

Phanh Phanh.

Trong bầu trời, Lục Lâm Thiên và Dương Quá còn đang giao thủ. Người có thể thấy rõ động tác của hai người lúc này cũng không có mấy. Mọi người chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy từng đạo tàn ảnh lao vào nhau. Năng lượng kinh khủng tràn ngập, sân rộng run rẩy từng đợt.

Trong bầu trời, công kích của hai người va chạm, vô số quang mang bắn ra bốn phía. Từng đạo lực lượng nổ tung trong không trung.

Phanh Phanh…

Khí tức cuồng bạo mà kinh khủng phóng lên cao, cuối cùng khi thanh âm bạo liệt vang lên, hai đạo thân ảnh đều lùi về phía sau. Quang mang trên khải giáp của hai người cũng có chút ảm đạm.

Hai người đứng thẳng trong không trung, kình khí cuồng bạo bắt đầu tiêu tán.

– Ha ha, đã nghiền.

Dương Quá lăng không mà đứng, miệng cười ha ha. Khải giáp quanh người bắt đầu tiêu tán, chiến ý trong mắt chậm rãi rút đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Thanh Linh Khải Giáp cũng thu liễm. Thực lực Dương Quá so với lúc ở trong thành Cự Giang dường như đã tăng cường không ít.

– Ài, thực lực quá thấp, căn bản không phải là đối thủ của các ngươi. Ta không đánh nữa.

Ba người Long Tam từ trong đống đá vụn đứng dậy, ánh mắt nhìn Tiểu Long còn có chút sợ hãi.

– Quả thực chính là bị ngược a, không đánh nữa.

Phi Ưng Lăng Phong nhìn Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Tiểu Long, mặt dù hắn đã sớm biết thực lực của mình không bằng Lục Lâm Thiên, thế nhưng hiện tại hắn mới hiểu rõ chỗ kinh khủng chính thức của Lục Thiếu Du.

– Thế nhưng trận chiến này ta cũng được lợi không ít. Có lẽ cần phải bế quan một đoạn thời gian.

Khuất Đao Tuyệt thu hồi chiến đao rồi mỉm cười nói. Trận đại chiến này khiến cho hắn thu được lợi ích không nhỏ.

– Nói gì đó, quy củ cũ, chúng ta đi uống rượu. Không say không về.

Long Tam lớn tiếng nói.

– Ha ha, đi, chúng ta đi uống rượu.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Uống rượu sao? Ta đã từng uống qua, không tồi chút nào. Thế nhưng uống xong lại có chút khó chịu.

Dương Quá khẽ nói.

– Ai nói muốn đi uống rượu vậy?

Trong bầu trời, ba đạo thân ảnh xinh đẹp trong nháy mắt lăng không bay tới. Chính là đám người Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, Lục Tâm Đồng.

– Vô Song sư muội, sao muội lại không cho chúng ta đi uống rượu? Hiếm khi vui vẻ như ngày hôm nay, để Lâm Thiên uống một lần có sao đâu.

Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt nói với Lục Vô Song.

– Ta cũng chưa nói không cho mấy người đi uống rượu nha.

Lục Vô Song mỉm cười nói:

– Các ngươi muốn uống rượu phải đi xa như vậy. Ta sớm đoán các ngươi lại giống như khi trước cho nên ngày hôm qua ta đã chuẩn bị một phen.

Nói xong, thủ ấn trong tay Lục Vô Song được kết. Trong chiếc nhẫn trữ vật lập tức có không ít rượu, điểm tâm, chén rượu, hoa quả tươi từ trong bắn ra.

– Vô Song, không nghĩ tới nàng chuẩn bị chu đáo như vậy.

Lục Lâm Thiên mỉm cười rồi đi tới bên người Lục Vô Song.

– Đây là chủ ý của Hồng Lăng đó.

Lục Vô Song khẽ nói.

– Ồ?

Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn.

– Ồ cái gì? Lẽ nào thiếp cấm chàng uống rượu sao?

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

– Ha ha, uống.

Long Tam khoanh chân ngồi trên mặt đất, cũng không quản chung quanh hắn lúc này là đá vụn. Lúc này khắp sân rộng đều bị bọn họ phá hủy, đá vụn khắp nơi.

– Lục Lâm Thiên, Hồng Lăng sư muội, Vô Song sư muội, nhanh đến đây cùng uống.

Hai người Khuất Đao Tuyệt, Lăng Phong cũng gia nhập với Long Tam.

– Uống rượu cũng không thể thiếu ta nha.

Vân Hồng Lăng đi tới.

– Đại ca, tới uống vài chén.

Lục Lâm Thiên nói với Dương Quá.

– Đương nhiên.

Dương Quá cộc cằn cười.

– Lão đại, đệ cũng muốn uống.

Tiểu Long không cam lòng rớt lại phía sau, lập tức vọt tới.

Cứ như vậy mấy người trực tiếp ngồi trên mảnh phế tích bắt đầu uống rượu. Nhìn mấy người uống rượu, hai vạn đệ tử có mặt trên Địa Long đỉnh cũng vô cùng ngạc nhiên. Người có thể ở Địa Long đỉnh làm được như vậy sợ rằng cũng chỉ có mấy người này mà thôi.

– Mấy tên tiểu tử này…

Chúng trưởng lão trên khán đài mỉm cười rồi bắt đầu rời đi.

Nhìn thấy mấy người uống rượu, La Lan thị mỉm cười, cũng không có ý định ngăn cản lập tức cùng Lục Trung cưỡi Lam Ngọc Lang

Ưng của Vũ Ngọc Tiền trưởng lão rời khỏi Địa Long Đỉnh.

Chúng đệ tử vây xem cũng lục tục rời đi. Không dám quấy rầy đám người uống rượu trên Địa Long Đỉnh. Thế nhưng cũng có không ít nữ đệ tử đứng ở phía xa nhìn vào không rời đi.

Trên sân rộng thỉnh thoảng có tiếng cười ha hả vang lên, hoàn toàn không để ý tới mọi người. Một lát sau Lục Lâm Thiên phát hiện đám người Bành Truyện Hùng, Nhạc Bất Quần, Dương Vĩ và Dược Tĩnh trong đám người, hắn gọi bốn người lên. Bốn người này dù sao đám người Khuất Đao Tuyệt cũng đã gặp.

Bốn người hưng phấn không ngớt, có thể ngồi uống rượu cùng mấy người này không biết là ước ao của bao nhiêu đệ tử Vân Dương Tông.

Mà Lục Vô Song cũng nhanh chóng nhìn thấy Dương Diệu và Dương Mạn, nàng cũng gọi hai người tới. Cuối cùng Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt cũng gọi thêm Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần đi lên.

Tức thì không khí càng thêm vô cùng náo nhiệt. Dương Mạn không ngừng ném mị nhãn về phía Dương Quá khiến cho hắn phải nói một câu:

– Cô nương, có phải mắt cô nương có hạt cát bắn vào hay không? Có cần ta thổi cho cô nương không?

Chương 1436: Tin tức lan đến (1)

Dươn Quá nói xong khiến cho mọi người lập tức cười ha ha.

Mà mọi người cũng nhanh chóng biết được thân phận của Dương Quá. Cường giả bài danh thứ tư trong thập đại cường giả. Lục Tâm Đồng xếp thứ ba, điều này khiến cho đám người Khuất Đao Tuyệt, Đỗ Tử Thuần, Dương Mạn, Dương Diệu trợn mắt líu lưỡi.

Biết được thân phận của Dương Quá, Dương Mạn lại càng hưng phấn, thi triển ra đủ thế, cực kỳ mê hoặc động lòng người. Thế nhưng Dương Quá lại không hiểu phong tình, trực tiếp không để ý tới khiến cho Dương Mạn thiếu chút tan vỡ.

Mọi người uống rượu tới buổi chiều mới tán đi. Tâm tình ngày hôm nay của Lục Lâm Thiên cũng vô cùng tốt, đã lâu không có thời gian như mấy ngày qua. Những năm gần đây khoảng thời gian như vậy đối với hắn mà nói quả thực không có vài ngày.

Ban đêm, trên ngọn núi, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi đó, ánh mắt nhìn về phía trước rồi hít sâu một hơi. Những ngày an bình này có lẽ cũng không được vài ngày nữa. Sau đó hắn phải đi tới Đoan Mộc gia ở thành Ma Vân, còn có chuyện của Thánh Linh giáo, còn Hổ Âm yêu tinh mà Nam thúc cần nhất định phải lấy được. Sợ rằng vài ngày nữa hắn lại một lần nữa phải lên đường. Hi vọng hành trình đi tới thành Ma Vân Đông Hải lần này sẽ không có phiền phức quá lớn.

– Cha, sao người lại tới đây?

Bỗng nhiên, Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn về phía sau.

– Mẫu thân con và mấy người Vô Song đang nói chuyện cho nên ta mới ra đây.

Lục Trung mặc bộ y phục màu trắng chậm rãi ngồi xuống bên người Lục Lâm Thiên.

Nhìn Lục Trung, Lục Lâm Thiên nói:

– Trên Vân Dương Tông người có thoải mái không?

– Trên Vân Dương Tông đương nhiên rất tốt.

Lục Trung nhìn nhi tử vừa có chút quen thuộc lại xa lạ nói:

– Mấy năm nay nhất định con rất khổ cực đúng không? Một mình ở Cổ Vực xây dựng Phi Linh môn, ta thân là phụ thân cũng không giúp được con điều gì. Làm một người phụ thân như ta quả thực là bất lực.

– Cha, người chiếu cố mẫu thân cho tốt là được rồi. Chuyện bên ngoài có con, con có thể đối phó được.

Lục Lâm Thiên khẽ nói.

– Lục gia có con cũng coi như là vạn hạnh.

Lục Trung nói xong rồi thở dài một hơi, lại nói:

– Cũng không biết tộc nhân Lục gia hiện tại thế nào.

– Toàn tộc Lục gia phân tán mười lăm năm, hiện tại đã qua non nửa, đến lúc đó Lục gia sẽ một lần nữa đừng sững sững trên đại lục này.

Lục Lâm Thiên nói.

– Việc này vốn là việc ta phải làm, hiện tại lại rơi vào vai con.

Lục Trung có chút áy náy nói với Lục Lâm Thiên.

– Người một nhà không cần nói những lời như vậy.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, ánh mắt nhíu lại rồi nhìn về phía trước nói tiếp:

– Cha, có chuyện con phải nói cho người biết. Có lẽ Vân Dương

Tông cũng sắp nhận được tin tức rồi.

– Chuyện gì?

Lục Trung nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

– Lúc con đến Vân Dương Tông đã diệt toàn bộ Triệu gia. Triệu gia hiện tại ngoài Triệu Vô Cực và người Triệu gia mấy năm nay Triệu Vô Cực dẫn vào Vân Dương Tông ra đã không còn một ai nữa.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói. Trên đường trở lại Vân Dương Tông Lục Lâm Thiên cũng không quên tìm hiểu tin tức Triệu Vô Cực mới biết được tại sao mấy năm nay Triệu Vô Cực chưa từng lộ diện. Hóa ra là đang âm thầm an bài một số người trong tộc vào trong Vân Dương Tông.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy Lục Trung lập tức cả kinh, nhìn Lục Lâm Thiên thật lâu không nói nên lời, sau đó Lục Trung khẽ thở dài nói:

– Triệu Vô Cực sợ rằng sẽ không bỏ qua cho con, con nên cẩn thận.

– Con cũng đang đợi hắn.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sát ý.

– Triệu gia trên Vân Dương Tông có chỗ dựa cực kỳ vững chắc, lần này con hạ thủ quá độc ác, sợ rằng nhạc phụ và sư phụ con khó có thể thiên vị cho con.

Lục Trung nói.

– Lần này mặc kệ là ai ngăn cản gặp thần sát thần, gặp phật giết phật.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sát ý ngập trời.

Gió đêm nhẹ thổi. Dưới màn đêm, trên trời cao có vài ngôi sao lóe lên. Ánh sáng chiếu xuống Vân Dương sơn mạch giống như một tấm lụa mỏng phủ lên quần sơn Vân Dương vậy.

– Tông chủ, không tốt rồi.

Trong đình viện nơi Vân Khiếu Thiên đặt chân, Đại hộ pháp vội vã tiến vào.

– Tiểu tử này, không ngờ thủ đoạn lại độc ác như vậy. Sợ rằng lần này gây ra họa lớn rồi.

Một lát sau, trong đình viện, quang mang trên ngọc giản Vân Khiếu Thiên cầm trong tay ảm đạm, sắc mặt hắn cũng cực kỳ nghiêm trọng.

– Tổng cộng một nghìn ba trăm sáu mươi mốt nhân khẩu của Triệu gia không ngờ lại bị diệt toàn bộ. Tiểu tử Lục Lâm Thiên này làm loạn quá mức rồi. Vừa vặn lại ở trong địa bàn Vân Dương Tông ta, tiểu tử này sao lại không biết nặng nhẹ như vậy chứ.

Sắc mặt Đại hộ pháp lúc này cũng cực kỳ ngưng trọng.

– Triệu Vô Cực sợ rằng cũng đã thu được tin tức. Trước đó ta cũng có dự cảm không hay khi tiểu tử này trở về. Không nghĩ tới tiểu tử này trước khi trở về lại tới Triệu gia diệt môn rồi mới tới Vân Dương Tông. Quả thực không biết trời cao đất rộng.

Vân Khiếu Thiên khẽ thở dài rồi đột nhiên nói tiếp:

– Lần này mặc kệ như thế nào mai cũng là ngày đại hỉ của sư huynh, nhất định không thể xảy ra chuyện gì. Tất cả chờ sau đó giải quyết. Đại hộ pháp, ngươi lập tức an bài đệ tử toàn diện giám thị Triệu Vô Cực. Phỏng chừng Triệu Vô Cực cũng đã thu được tin tức này, quan trọng là không để cho hắn tiếp xúc với vị kia trong Linh Đường, bằng không ngày mai sẽ náo lớn.

– Tông chủ, ta đi an bài ngay.

Đại hộ pháp lập tức nói.

– Thủ đoạn của tiểu tử này cũng quá độc ác a. Hi vọng không tạo thành phiền toái lớn.

Lúc Đại hộ pháp rời đi, Vân Khiếu Thiên ngưng trọng thở dài rồi lẩm bẩm nói.

Dưới màn đêm, gió đêm nhẹ thổi, ánh trăng xuyên qua từng tán cây tạo thành bóng đen dưới mặt đất. Trong một đình viện khác, một cỗ tức giận ngập trời cùng với hàn ý đột nhiên lan tràn ra chung quanh.

– Lục Lâm Thiên, tiểu tạp chủng thủ đoạn độc ác này. Triệu gia một nghìn ba trăm sáu mươi mốt khẩu không ngờ ngươi lại không tha một ai. Triệu Vô Cực ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Trong đình viện, khuôn mặt Triệu Vô Cực đỏ bừng, dữ tợn tới cực hạn, giống như là một đầu lệ quỷ vậy.

Khục khục.

Triệu Vô Cực đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi. Hai mắt như bắn ra máu, hàn ý lạnh lẽo lan tràn ra chung quanh.

Sáng sớm ngày hôm sau, khi ánh sáng xuất hiện ở phía đông, mặt đất còn khoác một tấm áo mỏng. Trong Vân Dương sơn mạch lúc này vụ khí mông lung, từng ngọn núi bị mây mù bao phủ, giống như tiên cảnh, cực kỳ xinh djep.

Trong Vân Dương Tông, hôm nay cũng chính là ngày vui. Ngay cả đệ tử mới cũng được nghỉ không cần tu luyện. Bởi vì hôm nay chính là ngày đại hỉ của Vũ trưởng lão cùng với Tạ trưởng lão, toàn bộ Vân Dương Tông đều tràn ngập không khí vui mừng, khắp nơi giăng đèn kết hoa. Trên không ít ngọn núi đều được bố trí vải đỏ, có vẻ cực kỳ náo nhiệt.

Hôn lễ của hai vị Vũ trưởng lão và Tạ trưởng lão đối với toàn bộ Vân Dương Tông mà nói chính là một sự tình vô cùng quan trọng. Hôn lễ ngày hôm nay cũng là ngày náo nhiệt nhất trong những năm gần đây trên Vân Dương Tông.

Chương 1437: Tin tức lan đến (2)

Trên Vân Dương Tông, thanh âm vui mừng từ sáng sớm đã vang vọng. Mà theo mặt trời từ phía đông xuất hiện, sự náo nhiệt càng thêm lớn, không ít đệ tử lúc này cũng đã bắt đầu chạy tới chủ phong Vân Dương Tông.

Thời gian chậm rãi qua đi. Trong bầu không khí náo nhiệt lúc này có một đầu yêu thú phi hành hạ xuống. Không ít trưởng lão hộ pháp có mặt trên chủ phong. Trên Vân Dương chủ phong vô cùng náo nhiệt.

Khi đám người Lục Lâm Thiên chạy tới, toàn bộ Vân Dương Tông vô cùng náo nhiệt. Tiếng hoan hô ầm ĩ vang lên tận trời. Khó có được ngày vui như vậy cho nên ngày hôm nay có không ít quy củ trong Vân Dương Tông đều được miễn. Điều này khiến cho không ít đệ tử vui mừng không thôi.

Trên sân rộng, lúc này đã được trang trí một màu hồng. Lục Lâm Thiên đi tới thì chúng trưởng lão và hộ pháp đang nói chuyện với nhau, cả đám khi nói chuyện đều nở nụ cười vui mừng. Mà ngay cả Vân Khiếu Thiên khi nói chuyện với chúng trưởng lão hộ pháp cũng vô cùng vui vẻ.

Lục Lâm Thiên đi tới bên người Vân Khiếu Thiên rồi hành lễ. Vân Khiếu Thiên truyền âm vào trong tai Lục Thiếu Du rồi nói:

– Tiểu tử đáng chết này, một nghìn ba trăm sáu mươi mốt người của Triệu gia không ngờ cũng hạ thủ được. Có biết là gây ra đại họa như thế nào rồi không?

Lục Lâm Thiên ngẩn ra, ánh mắt thu liễm lại. Xem ra Vân Dương Tông đã thu được tin tức. Hắn mới cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư đi tới Vân Dương Tông ngày thứ tư, tin tức từ thành Hạo Dương có lẽ đã truyền tới Vân Dương Tông vào ngày hôm qua a.

– Nhạc phụ, tất cả do mình con gánh, không phải là con hạ thủ được hay không, mà là trừ cỏ không trừ tận gốc hậu hoạn vô cùng.

Khi trước Triệu gia cũng không phải muốn diệt Lục gia hay sao? Đây chỉ là báo ứng mà thôi.

Lục Lâm Thiên truyền âm trả lời.

– Con gánh? Con đảm đương nổi sao? Thành Hạo Dương chung quy vẫn là địa bàn của Vân Dương Tông, con suất lĩnh Phi Linh môn tiến vào thành Hạo Dương như chỗ không người mà diệt Triệu gia, quan hệ trong đó con có nghĩ tới không? Nếu như có người truy cứu ta cũng không thể bảo vệ con. Hôn lễ xong con nên lập tức rời đi, ta có thể bảo vệ phụ mẫu con an toàn.

Vân Khiếu Thiên truyền âm nói.

– Mau nhìn, Vũ trưởng lão tới rồi.

– Tạ trưởng lão cũng tới.

Trước không trung, hai đầu yêu thú phi hành khổng lồ đi tới. Trên lưng Lam Ngọc Lang Ưng, Vũ Ngọc Tiền trưởng lão ngày hôm nay mặc một kiện lễ phục màu hồng, khuôn mặt mỉm cười, có vẻ cực kỳ vui vẻ. Phía sau còn có Mã Phương, Quách Đông Dương cùng chúng đệ tử, cả đám cũng vô cùng vui mừng.

Trên tọa kỵ của Tạ trưởng lão lúc này có không ít thân ảnh, đều là đệ tử đắc ý của Tạ trưởng lão. Lục Vô Song lúc này cũng đứng phía sau Tạ trưởng lão, còn có Thiết Chưởng Cuồng Ngưu và không ít sư huynh đệ khác. Cả đám đều mặc lễ phục.

– Ha ha, tân nương tử tới rồi.

Nhìn thấy Tạ trưởng lão xuất hiện, ánh mắt mọi người lập tức tập trung nhìn lại. Hôm nay Tạ trưởng lão dường như trang điểm một phen, thoạt nhìn so với bình thường còn trẻ hơn chục tuổi. Khuôn mặt xinh đẹp bất phàm. Trên người mặc một bộ y phục màu hồng, được mấy nữ tử đệ dìu xuống phía dưới.

Nhìn thấy cảnh này không ít trưởng lão im lặng. Ai có thể nghĩ tới Tạ trưởng lão và Vũ trưởng lão lại thành hôn. Khi mọi người nhận được tin tức này hầu như khó có thể tin tưởng được. Thế nhưng sự thực chính là như vậy. Điều này khiến cho chúng trưởng lão đối với Vũ trưởng lão bội phục không ngớt. Nhớ tới năm đó bọn họ đều là người theo đuổi Tạ trưởng lão, cuối cùng không nghĩ tới đóa hoa này lại rơi vào trong tay Vũ trưởng lão.

Vũ Ngọc Tiền cũng lập tức xuống tọa kỵ. Hai nhân vật chính của hôm nay đi xuất hiện khiến cho trên sân rộng càng thêm ồn ào. Các đệ tử, hộ pháp trưởng lão đều chúc mừng hai người.

Chúc tụng ầm ỹ, khó tránh khỏi việc có không ít trưởng lão trêu chọc khiến cho hai người Vũ trưởng lão, Tạ trưởng lão cúi đầu ngượng ngùng. Chúng trưởng lão đều nhân cơ hội ngày hôm nay báo thù hai người một phen.

Lúc Lục Lâm Thiên tiến tới chúc sư phụ mình nhìn thấy cảnh tượng này hắn cũng vô cùng vui vẻ. Có thể nhìn thấy sư phụ sau này có người bầu bạn, người làm đệ tử như hắn đương nhiên vô cùng vui vẻ.

– Sư huynh, giờ lành đã tới, nhanh hành lễ đi.

Vân Khiếu Thiên đi tới bên người Vũ trưởng lão và Tạ trưởng lão. Ngày hôm nay người chủ hôn đương nhiên chính là Vân Khiếu Thiên.

Mọi người lên tiếng phụ họa, dưới bầu không khí náo nhiệt này, Lục Vô Song đứng ở phía sau lưng Tạ trưởng lão. Mà Lục Lâm Thiên cũng được sắp xếp đứng ở phía sau Vũ trưởng lão. Hai người chậm rãi đi lên hỉ đài đã được dựng sẵn ở trên sân rộng.

Lúc này náo nhiệt tới cực hạn. Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long, Vân Hồng Lăng cũng hiếu kỳ và vui vẻ đứng một bên theo dõi.

Trên hỉ đài, Vân Khiếu Thiên thu hồi sự lo lắng trong lòng. Nhìn hai người Vũ trưởng lão, Tạ trưởng lão rồi lập tức chúc mừng, sau khi bỏ đi một ít lễ nghi phiền phức, cuối cùng Vân Khiếu Thiên nói:

– Hiện tại ta tuyên bố, trưởng lão Vũ Ngọc Tiền và Tạ trưởng lão chính thức thành hôn. Vân Dương Tông chúng ta ăn mừng ba ngày.

Vân Khiếu Thiên nói xong, trên sân rộng vang lên tiếng gầm rú. Vô số tiếng chúc mừng hướng về phía Vũ trưởng lão và Tạ trưởng lão trên khán đài. Giờ phút này, bầu không khí trong Vân Dương Tông vô cùng náo nhiệt, sự vui mừng đã đạt tới đỉnh điểm.

Sưu.

Mà ngay khi sự vui mừng đạt tới đỉnh điểm thì một thanh âm xé gió đột nhiên vang vọng trên sân rộng. Một thân ảnh giống như quỷ mị trực tiếp xuyên qua không gian, trong nháy mắt đánh tới một thân ảnh màu trắng phía ngoài, mục tiêu chính là La Lan thị.

– Lan muội, cẩn thận.

Tiếng xé gió đột nhiên vang lên khiến cho Lục Trung chú ý. Dường như hắn đã sớm dự liệu được cái gì đó, thân thể chớp động, tay áo vung lên. Kình khí kinh khủng trong người bạo phát ra. Cuối cùng đánh về phía thân ảnh đột nhiên xuất hiện kia.

– Cút ngay cho ta.

Trong lúc nguy cấp, bóng đen này đánh ra một đạo chưởng ấn, năng lượng bàng bạc trong giây lát hội tụ lại.

Phanh Phanh.

Khục khục.

Thân thể Lục Trung bị đánh bay, miệng phun ra một ngụm máu tươi, hung hăng đập vào mặt đất cách đó mấy chục thước. Chỗ giao thủ cũng có không ít đệ tử trực tiếp bị đánh bay.

– Mẫu thân. Giờ phút này Lục Lâm Thiên cũng vô cùng kinh hãi, thân thể giống như thiểm điện lao về phía trước. Đồng thời, Lục Vô Song, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Vân Hồng Lăng, Tiểu Long cũng lao về phía La Lan thị.

– Khặc khặc, ai dám tới gần một bước ta sẽ giết tiện tỳ này.

Tiếng hét phẫn nộ mang theo sự âm lệ vang lên. Lúc này phía sau La Lan thị có một thân ảnh xuất hiện, năm ngón tay trong nháy mắt chụp vào cổ La Lan thị. Người này mặc một bộ tử bào, thân hình cao lớn, tuổi chừng lục tuần. Khóe miệng mang theo hàn ý đậm đặc, ánh mắt lạnh lẽo nhìn vào đám người Lục Lâm Thiên đang lao tới. Người này chính là Triệu Vô Cực.

Chương 1438: La Lan cưỡng ép

Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Lục Vô Song trong nháy mắt dừng lại, ánh mắt nhìn về phía trước. Lục Lâm Thiên rùng mình, cũng tự trách không ngớt. Rõ ràng hắn đã lo lắng Triệu Vô Cực tùy thời sẽ xuất hiện, thế nhưng lại sơ ý không bảo vệ mẫu thân.

Mọi người trên sân rộng lúc này cũng phục hồi tinh thần, nhìn Triệu Vô Cực, ánh mắt mọi người không khỏi biến hóa.

– Triệu Vô Cực, ngươi muốn làm gì?

Vũ Ngọc Tiền quát lớn.

– Khặc khặc. Ta muốn làm gì sao? Tiểu súc sinh Lục Lâm Thiên này thủ đoạn độc ác không ngờ lại giết một nghìn ba trăm sáu mươi mốt người của Triệu gia ta. Các ngươi nói xem ta muốn làm gì?

Triệu Vô Cực lạnh lẽo nói, tiếng cười thê lương quanh quẩn trong không trung. Cảnh tượng này so với sự vui mừng trước đó hoàn toàn không hợp.

– Cái gì, Lục Lâm Thiên diệt Triệu gia?

Tất cả các trưởng lão có mặt lúc này đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Tin tức này đương nhiên khiến cho bọn họ vô cùng kinh ngạc. Ánh mắt Vũ Ngọc Tiền và Tạ trưởng lão cũng nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Triệu Vô Cực, lão cẩu nhà ngươi có gì thì tới tìm ta, thả mẫu thân ta ra. Triệu gia các ngươi là do ta diệt.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn vào Triệu Vô Cực. Nhìn thấy mẫu thân bị Triệu Vô Cực bắt, hắn không dám nhúc nhích thế nhưng trong lòng lại giống như nhỏ máu.

– Tiểu súc sinh, ta đương nhiên sẽ không bỏ qua cho ngươi. Triệu

Vô Cực ta thề nhất định phải đem xương cốt ngươi băm thành vạn đoạn thì mới giải mối hận trong lòng ta.

Triệu Vô Cực tức giận nhìn Lục Lâm Thiên, khuôn mặt lạnh lùng dữ tợn.

– Vậy ngươi cứ tính lên đầu ta là được rồi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

– Tiểu súc sinh, ta biết thực lực của ngươi hiện tại không kém.

Triệu Vô Cực cả giận nói, toàn thân run rẩy, lạnh nhạt nói:

– Ngươi giết một nghìn ba trăm sáu mươi mốt người của Triệu gia ta, ta cũng muốn đem Lục gia các ngươi giệt sát. Trước tiên bắt đầu từ tiện tỳ này. Nếu như không phải tiện tỳ này sinh ra tạp chủng ngươi, tất cả mọi chuyện sẽ không giống như bây giờ.

Nói xong, Triệu Vô Cực gia tăng lực đạo, vẻ mặt La Lan thị đỏ bừng, hô hấp có chút khó khăn.

– Mau thả mẫu thân ta ra, bằng không ta sẽ khiến cho ngươi sống không được, chết không xong.

Ánh mắt Lục Tâm Đồng lạnh lẽo nhìn về phía trước, sát khí tràn ra, thế nhưng nàng cũng không dám vọng động.

– Mau thả mẫu thân ta ra, ta rất tức giận.

Trong ánh mắt của Dương Quá lúc này cũng hiện lên sự giận dữ.

– Triệu Vô Cực, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi. Ngươi mau thả mẫu thân ta ra.

Vân Hồng Lăng phẫn nộ quát lớn.

– Hừ, các ngươi không tha cho ta thì sao? Một nghìn ba trăm sáu mươi mốt người của Triệu gia ta đã không còn nữa. Hôm nay ta cũng không định sống, chỉ cần cố gắng giết nhiều người Lục gia là được rồi. Ta muốn Lục gia phải trả giá đắt.

Triệu Vô Cực dữ tợn nói.

– Thả nàng ra, ngươi muốn giết cứ giết ta đi.

Trong đám người, Lục Trung miệng đầy máu lảo đảo tiến về phía trước, ánh mắt nhìn về phía Triệu Vô Cực rồi nói.

– Hay cho một Lục Trung. Ngươi cũng khó thoát khỏi liên can, ta muốn ngươi phải xuống dưới bồi tiếp Tuệ nhi, các ngươi đều phải chết.

Triệu Vô Cực lạnh nhạt nói, bản thân hắn dường như đã gần mất đi lý trí.

– Triệu Vô Cực.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng. Trong mắt Lục Lâm Thiên có một ánh mắt kỳ dị đột nhiên bắn ra. Hư Linh Huyễn Ấn được thi triển.

– Hừ, Linh hồn công kích sao? Vô dụng thôi, ta đã sớm biết ngươi là Linh Vũ song tu rồi.

Triệu Vô Cực nhìn như mất đi lý trí thế nhưng lại giống như tỉnh táo, trong nháy mắt trốn phía sau La Lan thị rồi nói:

– Tiện tỳ này chỉ là Vũ Sĩ mà thôi. Nếu như ai đó thi triển công kích linh hồn mà nói, sợ rằng nàng ta cũng không sống được. Nếu như ai dám lộn xộn, trước tiên ta sẽ giết chết tiện tỳ này.

– Triệu Vô Cực, ngươi không phải muốn giết ta sao? Có bản lĩnh thì tới đây. Con của ngươi, nữ nhi, tôn tử của ngươi đều là ta giết. Ngươi tới mà giết ta này.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, thu hồi Hư Linh Huyễn Ấn rồi lạnh nhạt nói với Triệu Vô Cực.

– Tạp chủng, ngươi muốn dụ ta qua đó sao? Ngươi cho rằng ta sẽ bị kí©ɧ ŧɧí©ɧ sao? Ngươi cũng quá coi thường ta rồi.

Triệu Vô Cực lạnh lẽo cười nhạt. Muốn chơi với ta sao, vậy thì ta sẽ chơi với ngươi. Ánh mắt Triệu Vô Cực trầm xuống, đột nhiên gia tăng lực đạo cánh tay, ngón tay lại bóp mạnh lên cổ La Lan thị khiến cho hô hấp La Lan thị dường như bị đình trệ, vẻ mặt đỏ lên, tứ chi giãy dụa.

– Mẫu thân.

Trong lòng mọi người lập tức căng thẳng, vẻ mặt hoảng hốt.

– Triệu Vô Cực, mau buông tay.

Lục Lâm Thiên lớn tiếng nói, ánh mắt như ứa ra máu. Nhìn mẫu thân như vậy khiến cho trong lòng hắn đau như cắt.

– Khặc khặc, tiểu tử, ngươi đau lòng sao? Hóa ra ngươi vô cùng quan tâm tới tiện tỳ này a.

Nhìn dáng vẻ của Lục Lâm Thiên, Triệu Vô Cực cười lạnh, tay không thả lỏng một chút nào, lớn tiếng nói:

– Lục Lâm Thiên, tiểu súc sinh nhà ngươi nếu như không muốn tiện tỳ này chết, vậy thì tự đoạn một cánh tay của mình đi.

Lục Lâm Thiên nhìn mẫu thân, Huyết Lục đột nhiên xuất hiện trong tay.

– Lâm Thiên, không được.

Lục Trung tức thì nói với Lục Lâm Thiên.

– Lâm Thiên.

Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng cũng nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Triệu Vô Cực, lão tử không để yên cho ngươi.

Vũ Ngọc Tiền giận dữ nói.

Triệu Vô Cực cũng không để ý tới Vũ Ngọc Tiền, ánh mắt lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên rồi cười lạnh nói:

– Tiểu súc sinh, ngươi còn do dự gì nữa. Nếu như ngươi do dự lần nữa thì tiện tỳ này sẽ chết.

– Triệu Vô Cực, ngươi đừng quá phận, mau thả người trong tay ngươi ra. Bằng không ta sẽ không khách khí với ngươi.

Vân Khiếu Thiên cả giận, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Triệu Vô Cực.

– Vân Khiếu Thiên, ngươi không uy hiếp được ta đâu. Tông chủ Vân Dương Tông sao? Khặc khặc. Dù sao đi nữa hôm nay ta cũng không muốn sống nữa, dù sao Triệu gia ta cũng không còn.

Nhìn Vân Khiếu Thiên, trong mắt Triệu Vô Cực vốn còn có chút e ngại, lúc này đã hoàn toàn bị sự giận dữ lấn áp.

– Triệu Vô Cực, đừng tưởng rằng người Triệu gia mấy năm nay ngươi âm thầm an bài vào trong Vân Dương Tông ta không biết. Ngươi không đem người trong tay ngươi thả ra, vậy thì ta sẽ đem người của ngươi đánh chết toàn bộ.

Vân Khiếu Thiên lạnh nhạt nói. Sát ý bắt đầu tràn ra, cả không gian đột nhiên lạnh lẽo.

– Khặc khặc. Vân Khiếu Thiên, ngươi cho rằng ta ngốc như vậy sao? Đó chỉ là những hành động khiến cho các ngươi lơ là cảnh giác mà thôi. Những người đó căn bản là người hầu của đệ tử Triệu gia chúng ta. Những người Triệu gia chân chính đã sớm rời khỏi địa bàn của Vân Dương Tông rồi. Ngươi làm gì được ta? Ta đã sớm tính tới chuyện ngày hôm nay, coi như hôm nay ta chết đi, một ngày nào đó người Triệu gia cũng sẽ tới báo thù cho ta.

Triệu Vô Cực lạnh nhạt nói.

Nghe Triệu Vô Cực nói, ánh mắt mọi người đều trầm xuống. Tâm cơ của Triệu Vô Cực này quả thực quá nặng, không ngờ đã có sự chuẩn bị như vậy rồi.

– Tiểu súc sinh, ngươi nhanh đoạn một tay của mình, bằng không tiện tỳ này sẽ chết.

Chương 1439: Đoạn tay đoạn chân (1)

Nhìn biểu tình trên mặt mọi người, Triệu Vô Cực lại càng điên cuồng, ánh mắt nhìn vào Lục Lâm Thiên. La Lan thị lúc này không ngừng dãy dụa, không thể hít thở khiến cho mặt mũi nàng bắt đầu dữ tợn.

Lục Lâm Thiên không có chút do dự nào, Huyết Lục trong tay vung lên.

– Lâm Thiên, không được.

Mọi người lớn tiếng nói.

– Khặc khặc. Nhanh đoạn một tay của ngươi, nhanh. Bằng không tiện tỳ này sẽ chết.

Triệu Vô Cực lớn tiếng nói.

Sưu.

Lục Lâm Thiên không còn lựa chọn nào khác, cánh tay chém xuống. Một đao chém xuống, máu tươi trên tay trái bắn ra.

– Lâm Thiên.

Mọi người sợ ngây người, nhìn Lục Lâm Thiên, Vũ Ngọc Tiền, Vân Khiếu Thiên, Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, tất cả mọi người đều biết sắc, không nói ra lời.

La Lan thị bị bóp cổ, nhìn thấy cảnh tượng này chân tay cũng không dãy dụa nữa. Hai mắt mang theo sự kinh hãi, khó chịu,… Đủ mọi cảm xúc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– A.

Lục Lâm Thiên cắn răng chịu đau đớn, có Bất Diệt huyền thể, thế nhưng hắn muốn chặt cánh tay của mình cũng vô cùng đau đớn.

Chân khí vận chuyển, máu tươi trên cánh tay lập tức ngừng chảy, sắc mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch. Tự đoạn cánh tay trái, Lục Thiếu Du không thể không nghe theo. Mẫu thân nằm trong tay đối phương, hắn đã không còn lựa chọn nào khác.

– Lâm Thiên.

Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng đi tới bên người Lục Lâm Thiên. Nhìn Lục Lâm Thiên, lại nhìn La Lan thị, hai người không nói được lời nào.

Trên sân rộng, lúc này cũng có chừng vạn người. Nhìn thấy một màn như vậy mọi người kinh hãi, có ít người thậm chí còn chưa phục hồi tinh thần lại. Vừa rồi còn vui vẻ như vậy, không ngờ lại đột nhiên xảy ra một màn như thế.

– Khặc khặc. Tiểu súc sinh, ngươi cũng có ngày hôm nay sao? Ha ha.

Triệu Vô Cực cười lạnh, nhìn thấy Lục Lâm Thiên, tiếng cười càng thêm âm trầm:

– Tiểu súc sinh, nhanh, đem một chân ngươi chặt đi. Nhanh.

– Lão cẩu, ta nhất định sẽ khiến cho ngươi sống không được, chết không xong.

Hàn ý trên người Lục Tâm Đồng tràn ra. Tóc trên đầu bay lượn, khí tức lạnh lẽo sắc bén khuếch tán ra chung quanh giống như là một ác ma vậy.

– Triệu Vô Cực, đủ rồi.

Vân Khiếu Thiên lạnh nhạt nói, ánh mắt mang theo sự lạnh lẽo nhìn về phía Triệu Vô Cực, cả không gian run rẩy.

– Các ngươi đều lui về phía sau, nếu như dám tiến lên một bước, tiện tỳ này sẽ chết.

Triệu Vô Cực giơ tay lên, bàn tay lại bóp mạnh một cái, La Lan thị lập tức giãy dụa.

– Tiểu súc sinhh, nhanh đoạn một chân của ngươi. Bằng không ta sẽ bóp chết tiện tỳ này.

Triệu Vô Cực điên cuồng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, khuôn mặt dữ tợn nhìn qua vô cùng kinh khủng. Bàn tay lại bóp mạnh hơn một chút, trên cổ La Lan thị lập tức xuất hiện vết máu, có cảm giác dường như nàng sắp không chịu được nữa.

– Ngươi mau buông tay, ta tự đoạn một chân của mình.

Lục Lâm Thiên cắn răng nói. Hắn đã không còn lựa chọn nào khác, Huyết Lục lại lần nữa vung lên.

– Lâm Thiên, không được.

Mọi người nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn mọi người rồi không chút do dự giơ Huyết Lục lên rồi chém xuống. Một cái chân trái mang theo máu tươi rơi xuống đất. Lục Lâm Thiên đau đơn lảo đảo té xuống mặt đất. Sự đau đớn này khiến cho sắc mặt Lục Thiếu Du lần nữa trắng bệch.

– Khặc khặc. Tiểu súc sinh, ngươi xong rồi. Vũ giả ngũ hệ, Linh Vũ song tu thì sao? Đời ngươi xong rồi. Ngươi đã là một nửa phế nhân rồi. Ha ha.

Triệu Vô Cực nhìn Lục Lâm Thiên tự đoạn một chân, ánh mắt càng thêm đỏ rực, thanh âm ngày càng lạnh lẽo.

Lúc này ánh mắt mọi người nhìn Lục Lâm Thiên vô cùng phức tạp, cũng không thể ngăn cản, cũng không ngăn cản được. Tự đoạn đi một tay một chân, hậu quả không cần nói cũng biết. Nếu như muốn khôi phục, trừ phi là có Vũ Đế, Linh Đế trong truyền thuyết hỗ trợ. Còn không nhất định thành công, điều này đã định trước sau này Lục Lâm Thiên sẽ là một người tàn tật.

– Khặc khặc. Tiểu súc sinh, ngươi cũng có ngày hôm nay sao? Hôm nay ta phải dằn vặt ngươi mới giải mỗi hận trong lòng ta.

Tâm tình Triệu Vô Cực cực tốt, nhìn bộ dáng hiện tại của Lục Lâm Thiên, nụ cười âm lệ vang vọng.

Sưu.

Trong chớp mắt, Triệu Vô Cực vừa mới nói xong, một đạo quang mang đột nhiên phá không xuất hiện. Trực tiếp đánh về phía tay phải Triệu Vô Cực.

Tốc độ này quá nhanh, nhanh tới mức không thể tưởng tượng được. Quang mang chợt lóe, ngay khi Triệu Vô Cực phát hiện ra đã không kịp chạy trốn nữa.

– A.

Chỉ trong chớp mắt Triệu Vô Cực kêu thảm một tiếng. Trên cánh tay truyền đến sự đau đớn. Cánh tay của Vũ Vương nhất trọng như hắn đã huyết nhục mơ hồ, xương trắng hiện ra. Trong sự đau đớn này, Triệu Vô Cực đột nhiên thả La Lan thị trong tay ra.

– Muốn chết.

Buông La Lan thị ra, Triệu Vô Cực đột nhiên có phản ứng, không để ý tới sự đau đớn trong tay đột nhiên đánh ra một đạo trảo ấn về phía La Lan thị.

– Cút ngay cho ta.

Một thanh âm non nớt vang lên. Quang mang thu liễm lại, một con rắn màu vàng xuất hiện trong ánh mắt mọi người rồi lập tức hóa thành hình người. Chính là Tiểu Long, lúc này nắm tay nhỏ như ngọc của nó đang đánh ra một đạo quyền ấn.

Phanh Phanh.

Một quyền một trảo đυ.ng chạm, kình khí kinh khủng quét ngang bốn phía. Tiếp theo thân ảnh Tiểu Long mang theo La Lan thị rời khỏi tại chỗ.

Khục khục.

Thân thể Triệu Vô Cực lảo đảo lui về phía sau một bước, trước người đã mất đi thân ảnh của Tiểu Long và La Lan thị.

Tất cả biến cổ này đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá đều nhìn thấy. Hai người không chút do dự, thân thể trong nháy mắt lao thẳng về phía Triệu Vô Cực. Trong tay Lục Tâm Đồng có một đạo quang trụ bằng khói độc trực tiếp xuyên qua không gian, năm ngón tay Dương Quá nắm chặt, bàn chân đạp mạnh mặt đất một cái, tức thì đánh về phía Triệu Vô Cực.

Trong chớp mắt, không gian run lên, khí thế và sự tức giận trên người Lục Tâm Đồng, Dương Quá bạo phát. Dưới cỗ khí thế kinh người này, toàn bộ không gian run rẩy. Khí thế Vũ Vương tứ trọng của Dương Quá toàn bộ đều xuất ra. Khí thế Linh Vương nhị trọng của Lục Tâm Đồng cũng không ẩn giấu chút nào.

Hai người đồng thời xuất thủ khiến cho không gian chung quanh trong nháy mắt gấp khúc. Thực lực của một người nào trong hai người đều mạnh hơn so với Triệu Vô Cực, nhìn công kích của hai người, sắc mặt Triệu Vô Cực đại biến.

– Trên Vân Dương Tông không tới phiên người ngoài tới dương oai.

Lúc này một thanh âm trầm thấp vang lên. Đột nhiên có một đạo thân ảnh xuất hiện bên người Triệu Vô Cực. Một đạo năng lượng bàng bạc hội tụ, ngay khi công kích của Dương Quá và Lục Tâm Đồng đánh tới, không gian run lên. Một cỗ năng lượng bàng bạc dùng một tốc độ kinh người họi tụ. Trong nháy mắt có một vòng quang tráo bao phủ không trung. Một cỗ uy áp linh hồn kinh khủng lan tràn ra. Người này sau đó dẫn theo Triệu Vô Cực lùi về phía sau.

– Linh Vương cao trọng.

Lục Lâm Thiên nằm trên mặt đất sắc mặt trầm xuống. Khí tức người vừa mới xuất hiện rất mạnh. Sợ rằng tu vi phải từ Linh

Vương bát trọng trở lên, còn có thể là Linh Vương cửu trọng.

Chương 1440: Đoạn tay đoạn chân (2)

Phanh Phanh.

Công kích của Dương Quá và Lục Tâm Đồng đánh vào trên quang tráo, thanh âm trầm thấp vang lên. Công kích kinh khủng không ngờ trực tiếp tạo thành một cái khe trên quang tráo, kình khí đều bị nuốt vào bên trong.

Khục khục.

Trong nháy mắt này hai người Dương Quá và Lục Tâm Đồng bị một cỗ lực lượng khổng lồ đánh lui về phía sau mấy bước.

– Lão đại, huynh thế nào rồi.

Tiểu Long nhanh chóng đưa La Lan thị tới bên người Lục Lâm Thiên. Nhìn Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt nhỏ tuy rằng có lo lắng thế nhưng lại không nhiều bằng mọi người.

– Ta không sao.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lâm Thiên, đứa nhỏ này. Sao con lại làm như vậy, sau này con làm sao bây giờ.

La Lan thị từ trong kinh hãi phục hồi tinh thần lại. Nhìn thấy nhi tử đã trở thành người tàn phế trên mặt đất, trong lòng vô cùng đau đớn.

– Mẫu thân, con không sao. Người không có việc gì là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên vội vã nhìn về phía mẫu thân. Trên cỗ mâu thân có năm ngón tay, trên đó còn vết máu nhàn nhạt khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng lạnh lẽo.

– Mông trưởng lão, người nhất định phải giúp Triệu gia báo thù.

Một ngàn ba trăm sáu mươi mốt nhân mạng của Triệu gia đều bị Lục gia giết chết. Người nhất định phải giúp Triệu gia báo thù.

Nhìn người bên cạnh, Triệu Vô Cực thê lương nói.

Tất cả tiêu tán, bên người Triệu Vô Cực xuất hiện một đạo thân ảnh, người này mặc một bộ hoàng bào, tuổi chừng thất tuần, ánh mắt có chút âm lệ, toàn thân tỏa ra khí tức bức người.

– Một nghìn ba trăm sáu mươi mốt người a, Lục gia cũng hạ thủ được sao?

Lão giả được gọi là Mông trưởng lão này nhìn về Lục Lâm Thiên, hàn ý trong mắt bắn ra.

– Khi trước Triệu gia tiến về Lục gia, lúc đó chẳng phải cũng muốn diệt Lục gia sao? Hiện tại Triệu gia bị diệt chỉ là báo ứng mà thôi. Mà bây giờ Triệu Vô Cực cũng phải chết.

Lục Lâm Thiên đứng lên, ánh mắt âm trầm nhìn về phía Mông trưởng lão. Xem ra người này chính là chỗ dựa của Triệu Vô Cực trên Vân Dương Tông. Một cỗ sát khí trên người Lục Lâm Thiên lặng lẽ khuếch tán về phía Triệu Vô Cực.

Cảm nhận cỗ sát khí này, Triệu Vô Cực nhịn không được mà run rẩy.

– Hừ, trên Vân Dương Tông còn chưa tới phiên ngươi kiêu ngạo. Việc Lục gia khi trước ta đã buông tha cho Lục gia các ngươi một lần. Lần này không ngờ ngươi lại diệt toàn bộ Triệu gia. Nếu đã như vậy thì Lục gia các ngươi cũng phải trả một cái giá đắt.

Mông trưởng lão kia nhìn Lục Lâm Thiên rồi lạnh nhạt nói.

– Mông Kỳ San, ngươi tính là thứ gì? Triệu Vô Cực dám khiến cho đệ tử ta tự đoạn tay chân, Triệu Vô Cực không chết ta cũng không bỏ qua cho hắn.

Ánh mắt Vũ Ngọc Tiền âm trầm nhìn về phía Mông trưởng lão kia.

– Vũ Ngọc Tiền, đừng quên thân phận của ngươi. Ngươi là người của Vân Dương Tông, có người diễu võ dương oai trên Vân Dương Tông, tạo thành giết chóc máu tanh trong thành Hạo Dương, chuyện này nếu như truyền ra bên ngoài, Vân Dương Tông sau này làm sao dám đặt chân trên đại lục Linh Vũ? Lục Lâm Thiên này bị đoạn một tay một chân thì làm sao? Có so được với một ngàn ba trăm sáu mươi mốt khẩu của Triệu gia sao?

Mông trưởng lão nhìn Vũ Ngọc Tiền lạnh nhạt nói.

– Mông trưởng lão, ngươi cũng đừng quên thân phận của ngươi. Có ta ở đây, chuyện Vân Dương Tông còn chưa tới phiên ngươi khoa tay múa chân.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên trầm xuống, một cỗ sát khí mạnh mẽ được thu lại.

– Tông chủ? Hừ, thân là tông chủ Vân Dương Tông lại không để ý tới bộ mặt của Vân Dương Tông, để ngoại nhân diễu võ dương oai trên Vân Dương Tông. Nếu như trưởng lão đoàn ra mặt phân xử, sợ rằng chức vị tông chủ này của ngươi cũng khó mà giữ được.

Mông trưởng lão nhìn Vân Khiếu Thiên rồi nói.

– Nực cười, người ngoài? Lục Lâm Thiên chính là con rể của ta, lại là đệ tử của sư huynh Vũ Ngọc Tiền ta. Sao lại là người ngoài cơ chứ? Lục gia diệt Triệu gia chỉ là ân oán hai nhà mà thôi. Chuyện này không có quan hệ tới mặt mũi của Vân Dương Tông. Triệu Vô Cực thân là trưởng lão Vân Dương Tông, bình thường cậy thế làm càn, giành chỗ tốt vì Triệu gia ta cũng mắt nhắm mắt mở cho qua. Thế nhưng hôm nay lại là ngày đại hỉ của Vân Dương Tông, không ngờ lại uy hiếp con rể ta tự đoạn một tay một chân, rõ ràng Triệu Vô Cực này không tuân thủ tông quy, hiện tại ta dùng thân phận tông chủ Vân Dương Tông ra lệnh, đem chức vị trưởng lão của Triệu Vô Cực hủy bỏ, trục xuất khỏi Vân Dương Tông.

Vân Khiếu Thiên lạnh nhạt nói.

– Tông chủ thật lớn lối. Bỏ chức vị trưởng lão sao? Ngươi đừng quên, muốn tước bỏ chức vị trưởng lão cần phải được trưởng lão đoàn đồng ý, ngươi không thể tự mình làm chủ.

Mông trưởng lão lạnh nhạt nói, ánh mắt âm trầm nhìn vào Lục Lâm Thiên:

– Chuyện Triệu gia ta không thể mặc kệ như vậy. Tiểu tử, nợ máu của Triệu gia ngươi phải trả giá đắt.

– Mông Kỳ San, ngươi dám.

Trường bào trên người Vân Khiếu Thiên run lên, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Mông trưởng lão kia rồi nói:

– Ngươi dám tiến lên một bước, coi như ngày hôm nay buông bỏ chức vị tông chủ Vân Dương Tông, ngươi cũng đừng hòng động vào một cọng lông của Lâm Thiên, đừng tưởng rằng ta không dám động tới ngươi.

– Mông trưởng lão, thù của Triệu gia người nhất định phải báo.

Triệu Vô Cực nhìn chung quanh rồi thê lương nói.

– Ài.

Lúc này trong không gian vang lên tiếng thở dài. Thanh âm quanh quẩn trong không trung, giống như có người thở dài bên tai mọi người. Thế nhưng nghe kỹ thì lại vô cùng xa vời, hư vô mờ mịt.

Thanh âm này lập tức vang lên:

– Chuyện Lục gia và Triệu gia dừng ở đây đi. Triệu gia khi trước muốn diệt Lục gia, kết cục mà Triệu gia gặp phải ngày hôm nay cũng chính là do mình tạo ra, còn muốn truy cứu cái gì nữa? Lục gia diệt Triệu gia, tất cả chuyện này do Triệu Vô Cực có chút quá đáng. Chuyện này coi như hết, sau này ta không hy vọng trên Vân Dương Tông xuất hiện chuyện như vậy nữa.

Thanh âm vừa dứt, tiếng thở dài loáng thoáng xuất hiện trong tai mỗi người.

– Ra mắt thái thượng trưởng lão.

Tất cả trưởng lão, bao gồm là Vân Khiếu Thiên, còn có Mông Kỳ San kia quay mặt về phía trước hành lễ. Chúng đệ tử nhìn thấy trưởng lão và tông chủ hành lễ, cả đám lập tức hành lễ. Vân Hồng Lăng cũng cung kính quỳ một gối xuống.

– Sư phụ, đệ tử của đệ tử tự đoạn một tay một chân, bút sổ sách này sao có thể bỏ qua như vậy được?

Vũ Ngọc Tiền nhìn ngọn núi phía xa rồi nói.

– Tự đoạn một tay một chân Vân Dương Tông ta sẽ toàn lực chữa trị. Vấn đề không quá lớn. Việc này dừng ở đây thôi. Nếu như ai còn dám động tay động chân trên Vân Dương Tông, vậy thì đừng trách ta không khách khí.

Trên không trung, thanh âm hư vô mờ mịt kia một lần nữa vang lên. Thanh âm vừa dứt, một cỗ khí thế khiến cho người ta không thể phản kháng tràn ra.

Lúc này ngay cả Mông Kỳ San kia cũng không dám nói thêm gì nữa. Sắc mặt Triệu Vô Cực cực kỳ xấu xí, cũng không dám nói thêm lời nào.

– Ha ha…

Một tiếng cười to vang lên, trong tiếng cười mang theo hàn ý ngập trời:

– Dừng ở đây? Nào dễ dàng như vậy? Triệu Vô Cực lão cẩu kia bóp cổ mẫu thân ta, bút sổ sách này lẽ nào cứ để nó trôi qua như vậy?

Chương 1441: Bất Diệt chi uy

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước. Thanh âm vừa rồi hẳn là của tông chủ Vân Dương Tông đời trước, phụ thân Vân Khiếu Thiên, gia gia Vân Hồng Lăng. Thế nhưng hôm nay hắn nhất định phải giết Triệu Vô Cực lão cẩu, bằng không nếu như gặp lại chuyện như ngày hôm nay thì hối hận cũng không còn kịp.

– Lục Lâm Thiên, ngươi tự đoạn một tay một chân đã là nửa phế nhân. Nếu như cứ tiếp tục như vậy, sợ rằng cho dù là ai cũng không thể giúp ngươi. Vân Dương Tông ta dùng toàn lực giúp ngươi khôi phục, việc này coi như xong. Trên Vân Dương Tông không phải ai cũng làm càn được.

Phía xa, đạo thanh âm kia lần nữa vang lên.

– Thật không? Đa tạ ý tốt của Vân Dương Tông. Thế nhưng đây là việc nhỏ, không cần Vân Dương Tông ra tay.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước. Cảm nhận cỗ khí tức mịt mờ kia đang tập trung vào người mình, hắn cười nhạt một tiếng. Dưới ánh mắt của mọi người Lục Lâm Thiên đem chân trái nhặt lên, từ nơi chân bị chặt đứt tức thì có một cỗ quang mang bắn ra. Một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn, trong nháy mắt cái chân bị chặt đứt đã hoàn hảo nằm trên đùi Lục Thiếu Du như ban đầu, không chút tổn hao nào dung hợp với nhau hoàn mỹ. Căn bản còn không có vết tích bị chặt, ngay cả một chút dấu vết lưu lại cũng không có.

Nhìn cảnh tượng này khiến cho tất cả mọi người trợn mắt líu lưỡi khó mà tin tưởng được. Ngay trong ánh mắt kinh ngạc tới cực điểm của mọi người, Lục Lâm Thiên lần nữa đem cánh tay trái cụt nối lại. Một đạo quang mang lóe lên, cánh tay trái trực tiếp khôi phục như cũ, không chút tổn hao gì.

Nhìn cánh tay hoàn hảo của mình, trong lòng Lục Lâm Thiên không có một chút kinh ngạc nào. Đây là uy lực của Bất Diệt huyền thể, từ trong tin tức của Tử Lôi huyền đỉnh Lục Lâm Thiên đã sớm hiểu rõ điểm này. Bằng không vừa rồi sao lại không chút do dự đoạn tay chân của mình cơ chứ? Chỉ cần tay chân hắn còn là có thể nối lại vô cùng hoàn hảo. Cho dù tay chân hóa thành từng mảnh nhỏ cũng có thể khôi phục lại như cũ. Thân thể của hắn dưới Tử Kim huyền lôi đã được rèn giũa không ngừng, muốn nối lại là chuyện vô cùng dễ dàng không tốn chút sức lực nào.

Nghiêm túc mà nói, Lục Lâm Thiên hiểu rõ tác dụng nghịch thiên của Bất Diệt huyền thể. Chỉ cần Hồn Anh bất diệt, hắn sẽ không bao giờ chết. Cho dù thân thể hóa thành từng mảnh nhỏ cũng có thể phá rồi lập. Bất Diệt huyền thể đâu chỉ có lực phòng ngự đơn giản như vậy. Lực phòng ngự cho dù mạnh mẽ tới đâu cũng vô pháp được coi là bất diệt. Cũng có thể bị người khác phá hủy. Mà chỉ có thể phá xong rồi lập mới được tính là bất diệt.

– Trời ạ.

Nhìn thấy một màn này, đám người chung quanh hít sâu một hơi. Cảnh tượng trước mắt bọn họ quá hoang đường, đây còn là người sao? Thân thể bị đoạn trong nháy mắt có thể khôi phục như cũ, sợ rằng điều này bất luận kẻ nào cũng không thể làm được bước này.

Vân Khiếu Thiên, Mông Kỳ San, Vũ Ngọc Tiền, Lục Trung, chúng trưởng lão trong Vân Dương Tông đều kinh ngạc tới mức không thốt lên lời, điều này quả thực đã vượt quá sự tưởng tượng của mọi người.

Nhìn cảnh tượng này, ánh mắt Triệu Vô Cực vô cùng kinh hãi, sắc mặt trắng bệch. Hai mắt gần như trợn ngược. Điều này sao có thể, một nửa phế nhân tại sao đột nhiên lại khôi phục được. Điều này căn bản là chuyện không có khả năng. Bất luận là ai cũng không thể làm được. Thế nhưng tất cả chuyện này lại xuất hiện vô cùng chân thật trước mắt hắn. Tất cả những thứ hắn vừa làm đều là công cốc.

– Ồ?

Trước không trung, đạo khí tức mịt mờ kia đột nhiên ba động, không ngừng đánh giá Lục Lâm Thiên.

– Ngày hôm nay Triệu Vô Cực ắt phải chết. Cho dù là ai ngăn cản cũng phải chết.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Triệu Vô Cực. Giờ phút này, sát ý ngập trời từ trong cơ thể hắn tuôn ra.

– Trên Vân Dương Tông còn không tới phiên ngươi kiêu ngạo.

Mông Kỳ San vô cùng khiếp sợ, ánh mắt nhìn về Triệu Vô Cực phía sau rồi lập tức nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên.

– Lục Lâm Thiên, đây là Vân Dương Tông. Ngoài Vân Dương Tông ngươi muốn làm gì cũng được. Thế nhưng một khi đã tới Vân Dương Tông, nơi này không phải là nơi mà ngươi có thể làm càn.

Đạo khí tức mịt mờ kia lần nữa xuất hiện, thanh âm vang vọng.

– Ha Ha…

Lục Lâm Thiên ngửa mặt lên trời cười lớn. Một cỗ sát khí vô hình khuếch tán. Dưới cỗ sát khí này, không trung tĩnh lặng, ngay cả không khí dường như cũng đình trệ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua những người có mặt, cuối cùng nhìn về phía trước. Hàn ý lạnh thấu xương từ trong cơ thể Lục Lâm Thiên tràn ra. Sát khí vô hình mang theo hàn ý khuếch tán ra chung quanh.

Có người gây bất lợi với La Lan thị, đây chính là nghịch lân của Lục Lâm Thiên. Ai động vào nghịch lân của hắn, vậy nhất định phải nhận hậu quả vô cùng lớn.

Lục Lâm Thiên lớn tiếng quát:

– Lục Lâm Thiên ta ngày hôm nay thề, ai dám ngăn cản ta hôm nay ta sẽ giết kẻ ấy. Nếu như Vân Dương Tông ngăn cản ta, vậy thì đệ tử Phi Linh môn ta sẽ không chết không thôi với Vân Dương Tông.

Thanh âm Lục Lâm Thiên quanh quẩn trong không trung, rơi vào trong tay mỗi người. Trong không gian giống như đột nhiên có một cơn gió lạnh thổi qua. Người có tu vi thấp lúc này chỉ cảm giác đột nhiên trong lòng có chút lạnh lẽo, giống như là máu đông lại, tất cả mọi người đều bị cỗ sát khí kinh thiên này chấn nhïếp.

– Sát khí thật là khủng khïếp.

Tất cả các trưởng lão, đệ tử, cơ mặt đều co quắp.

– Lâm Thiên.

Vân Hồng Lăng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự bất đắc dĩ.

Lúc này ánh mắt Vân Khiếu Thiên cũng cực kỳ ngưng trọng. Đây là điều hắn không muốn nhìn thấy nhất. Ngày hôm nay sợ rằng việc này sẽ không đơn giản chấm dứt như vậy.

Mông Kỳ San, Triệu Vô Cực cảm nhận cỗ sát ý trên người Lục Lâm Thiên, trong lòng đột nhiên có cảm giác không tốt. Ánh mắt khẽ biến đổi.

– Lục Lâm Thiên, ngươi đừng làm càn. Đây là Vân Dương Tông, Phi Linh môn các ngươi còn chưa có đủ thực lực chống lại Vân Dương Tông.

Trước không trung, thanh âm kia lại lần nữa vang lên.

– Phi Linh môn ta có thực lực này hay không thì phải thử qua mới biết được. Cho dù hôm nay Vân Dương Tông gïết ta, ta tin rằng Vân Dương Tông cũng phải trả một cái giá lớn.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói. Chủ nhân của cỗ khí tức mịt mờ này chính là tông chủ đời trước của Vân Dương Tông. Kỳ thực trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, từ cỗ khí tức này, sợ rằng người này còn mạnh hơn Sát Phá Quân.

Thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên cũng biết hắn đã không còn lựa chọn nào khác. Phải đánh chết Triệu Vô Cực, thực lực của Phi Linh môn hắn có lẽ Vân Dương Tông cũng phải chú ý. Huống chi còn có Vân Khiếu Thiên và sư phụ Vũ Ngọc Tiền còn đó, sợ rằng Vân Dương Tông cũng không đơn giản mà đối phó với hắn. Có tầng quan hệ này, lúc này Lục Thiếu Du mới dám lớn lối ở Vân Dương Tông như vậy.

– Hôm nay Triệu Vô Cực phải chết, ai dám ngăn cản giết không tha.

Thân ảnh xinh đẹp của Lục Tâm Đồng tiến lên, khói độc ngập trời tuôn ra khiến cho mọi người chung quanh phải lùi lại.

Chương 1442: Thanh Long trảo

– Thảo nào thiên phú mạnh như vậy, hóa ra là trời sinh độc thể.

Phía xa, đạo khí tức mịt mờ kia dường như cực kỳ kinh ngạc, nhịn không được mà lẩm bẩm nói.

– Ta không thích giết người, thế nhưng Triệu Vô Cực này lại muốn làm hại mẫu thân ta. Hôm nay hắn phải chết, ta sẽ không bỏ qua cho hắn.

Dương Quá cũng vô cùng tức giận. Khí tức Vũ Vương tứ trọng khuếch tán, gợn sóng trong không gian lắc lư. Lúc này Lục Vô Song cầm Vũ Linh khí trong tay chậm rãi tiến lên phía trước. Chân khí bùng ra, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Triệu Vô Cực. Trong ánh mắt có một cỗ sát ý khiến cho trái tim mọi người lạnh lẽo. Quả thực khó mà nghĩ tới, một nữ tử thanh nhã mà cao quý như vậy lại có sát ý khiến cho lòng người lạnh lẽo như thế.

Vân Hồng Lăng nhìn phụ thân Vân Khiếu Thiên của mình lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Vũ Linh Khí Huyền cấp xuất hiện trong tay, thân ảnh nhảy về phía trước.

– Lão đại, đệ giúp huynh ngăn mọi người. Huynh mau đi đánh chết lão cẩu Triệu gia kia đi.

Tiểu Long quát lớn, nói xong quang mang quanh người lan tràn ra bốn phía.

Ngao.

Tiểu Long nói xong, trong giây lát quang mang chợt lóe, một cỗ khí thế cường hãn từ trong cơ thể nó bạo phát ra. Cỗ khí thế này bạo phát, đồng thời có một đạo quang mang phóng lên cao, khí tức mạnh mẽ ngập trời đánh bay gợn sóng trong không gian.

Cỗ khí tức khổng lồ này phóng lên cao mang theo một cỗ uy áp tuyệt đối. Toàn bộ bầu trời trên chủ phong Vân Dương Tông lúc này tràn ngập khí tức cường hãn. Đồng thời bản thể của Tiểu Long cũng hiện lên trong bầu trời.

Trên bản thể khổng lồ của Tiểu Long từng đạo long trảo xuất hiện. Long trảo giống như thạch trụ, bên trên tràn ngập hỏa diễm màu vàng. Một cỗ khí tức mạnh mẽ lan tràn, bên trong cỗ khí tức này ẩn chứa uy áp mạnh mẽ. Loại uy áp này phát ra từ tận trong linh hồn và huyết mạch.

Mọi người nhìn vào thân thể Tiểu Long, cảm nhận cỗ uy thế tuyệt đối trên thân thể khổng lồ kia, trong lúc mơ hồ mang theo uy năng khiến cho không gian gấp khúc. Khí thế nhưng vậy chấn động nhân tâm, khiến cho linh hồn rung động.

Ngao.

Bản thể hiện ra, trong cái miệng dữ tợn của Tiểu Long vang lên một tiếng long ngâm lan tràn ra bốn phía. Thanh âm trầm thấp mang theo sự sắc bén, giống như có thể phá vỡ không gian khiến cho tất cả yêu thú tọa kỵ trong Vân Dương Tông phủ phục trên mặt đất. Yêu thú tọa kỵ của tất cả trưởng lão run lên, bắt đầu nằm rạp xuống.

– Uy áp thật mạnh, rốt cuộc đây là yêu thú gì.

Tất cả trưởng lão nhìn bản thể của Tiểu Long, ánh mắt mang theo sự kinh hãi.

– Là Linh Hoàng tộc hay Yêu Hoàng tộc?

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên có chút sợ hãi. Thân phận của Tiểu Long hắn đã sớm biết được một ít, thế nhưng lúc này hắn mới chính thức nhìn thấy bản thể lúc này của Tiểu Long.

– Ngày hôm nay ai dám ngăn cản lão đại của ta, vậy thì ta sẽ không để cho kẻ đó được yên.

Tiểu Long rít gào, tiếng gầm quanh quẩn trong không trung.

– Ài, Huyền Vũ thân… Thanh Long chi trảo.

Trước không trung lại vang lên tiếng thở dài, một thanh âm lạnh nhạt vang lên:

– Lục gia vốn cũng là thế lực ngoại vi của Vân Dương Tông. Chuyện Lục gia và Triệu gia vốn chỉ là chuyện hai nhà. Vân Dương Tông ta không thể giải quyết cho nên các ngươi tự mình giải quyết. Mọi người trong Vân Dương Tông không được nhúng tay vào, người nhúng tay sẽ bị trục xuất khỏi Vân Dương Tông.

Nói xong, đạo thanh âm này biến mất trong không trung. Khí tức mịt mờ kia cũng biến mất không thấy.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước. Lão tông chủ Vân Dương Tông đột nhiên nhượng bộ khiến cho Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn. Không biết là cố kỵ Phi Linh môn của hắn hay là thân phận của Tiểu Long. Lão tông chủ Vân Dương Tông vừa rồi dường như còn nhận ra thân phận của Tiểu Long, có thể là có chút cố kỵ cho nên mới lui bước.

– Triệu Vô Cực, để xem ngày hôm nay còn ai có thể cứu được ngươi nữa.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại, Vân Dương Tông nhượng bộ, hắn đã không cần cố kỵ gì nữa. Triệu Vô Cực ngày hôm nay sẽ phải chết.

– Mông trưởng lão, cứu ta.

Triệu Vô Cực nhìn cảnh này, vị Thái thượng trưởng lão kia đã mở miệng vậy thì không còn cách nào thay đổi được nữa. Vân Dương Tông đã không thể trở thành bùa hộ mạng của hắn. Hiện tại hắn cũng chỉ dựa vào sự bảo hộ của vị Mông trưởng lão này mà thôi. Bằng không, hắn biết rõ bản thân mình sẽ chết rất thảm.

Ánh mắt Mông Kỳ San ngưng trọng nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Lục Lâm Thiên, Triệu gia đã được ta bảo hộ, ngươi không có cơ hội đâu.

– Mông Kỳ San, Thái thượng trưởng lão đã lên tiếng, đây là chuyện riêng của Lục gia và Triệu gia, trong Vân Dương Tông không có ai được nhúng tay vào.

Vũ Ngọc Tiền nhìn về phía Mông Kỳ San rồi nói.

– Ai nhúng tay sẽ trục xuất khỏi Vân Dương Tông đúng không? Ha ha. Hay cho một Vân Dương Tông, không ngờ lại e ngại một Phi Linh môn nho nhỏ mà không để ý tới sinh tử trưởng lão trong môn. Mông Kỳ San ta hiện tại tuyên bố thoát ly khỏi Vân Dương Tông. Từ nay về sau không có một chút quan hệ nào với Vân Dương Tông.

Mông Kỳ San nhìn mọi người chung quanh rồi nở nụ cười nhạt.

Nghe Mông Kỳ San nói vậy, tức thì các trưởng lão trong Vân Dương Tông ngạc nhiên, cả đám đều vô cùng ngoài ý muốn. Quan hệ của vị Mông trưởng lão này và Triệu gia mọi người đều biết. Thế nhưng lại vì Triệu gia mà thoát ly khỏi Vân Dương Tông khiến cho mọi người bất ngờ. Quan hệ giữa Mông Kỳ San và Triệu gia còn chưa tới bước này a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Mông Kỳ San này hẳn là Linh Vương cửu trọng. Có người này bảo vệ Triệu Vô Cực, hắn muốn giết Triệu Vô Cực sẽ cực kỳ khó khăn.

– Chúng ta đi, sau này không còn một chút quan hệ nào với Vân Dương Tông nữa.

Mông Kỳ San quát lên một tiếng, quay đầu nói với Triệu Vô Cực.

– Ta nói rồi, Triệu Vô Cực ngày hôm nay phải chết.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên trong nháy mắt nhảy về phía trước. Hôm nay vô luận thế nào hắn cũng phải lưu lại Triệu Vô Cực. Triệu Vô Cực ắt phải chết.

– Ta biết ngươi là Linh Vũ song tu, thủ đoạn không ít. Thế nhưng chỉ thế thôi còn chưa đủ. Trước mặt bản vương ngươi không có cơ hội. Hôm nay ta không muốn đối phó với ngươi, ta chỉ muốn dẫn người đi mà thôi. Ngươi ngăn không được ta đâu.

Mông Kỳ San nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt trầm xuống rồi lạnh nhạt nói.

– Thật không, để ta nhìn xem ngươi mang người đi như thế nào.

Lục Lâm Thiên híp mắt lại. Từ trên người Mông Kỳ San này Lục Lâm Thiên cảm nhận được một cỗ khí tức vô cùng nguy hiểm. Thế nhưng chỉ như vậy cũng không thể để cho hắn mang Triệu Vô Cực đi. Chân khí quanh người Lục Thiếu Du lóe lên, Thanh Linh Khải Giáp xuất hiện. Huyễn Ảnh Thanh Vũ kéo dài ra, hai cánh rung lên. Uy năng khiến cho không gian trực tiếp gấp khúc. Thân thể lao thẳng về phía Triệu Vô Cực, tốc độ nhanh tới cực hạn.

– Hóa ra thực sự có Linh khí phi hành Địa cấp, thế nhưng cũng còn chưa đủ.

Nhìn thấy thân thể Lục Lâm Thiên tạo thành một đạo tàn ảnh, Mông Kỳ San chậm rãi lắc đầu. Đồng thời không gian quanh người từ từ gấp khúc. Mà thân hình vô cùng quỷ dị bắt đầu thuấn di.

Chương 1443: Mấy người vây công (1)

Trong nháy mắt này thân thể Mông Kỳ San xuất hiện trong không gian trước người Lục Lâm Thiên, trực tiếp phong tỏa không gian nơi Lục Lâm Thiên đứng. Không gian gấp khúc, thủ ấn nhẹ nhàng được kết. Một cỗ linh hồn bàng bạc ngưng tụ, cuối cùng mang theo một cỗ linh hồn lực nguy hiểm từ bốn phương tám hướng vọt tới phía Lục Thiếu Du.

Công kích linh hồn lực bàng bạc này khiến cho sắc mặt Lục Lâm Thiên nhanh chóng ngưng trọng. Cỗ linh hồn lực này quá mạnh mẽ, hoàn toàn không phải là thứ mà Linh Vương bình thường có thể chống lại.

– Linh hồn công kích sao?

Trong lúc Lục Lâm Thiên ngưng trọng, đồng thời bản thân hắn cũng không thèm để ý tới công kích bằng linh hồn đang cuồn cuộn kéo tới. Linh hồn lực mạnh mẽ nặng nề đánh vào trên người Lục Lâm Thiên. Dưới cỗ linh hồn lực bàng bạc này thân thể Lục Thiếu Du trực tiếp bị đẩy lùi.

– Nhị đệ, cẩn thận.

Sưu.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên bị công kích, sắc mặt Dương Quá đại biến. Bàn chân điểm mạnh mặt đất một cái, thân thể nhảy lên. Quanh người được thuộc tính phong bao phủ, một đạo quyền ấn trực tiếp được đánh ra. Không gian tức thì rung động. Năng lượng thuộc tính phong tràn ngập, cuồng phong trong không gian gào thét, giống như phong vân biến sắc. Một đạo quyền ấn mang theo kình khí bức người trong nháy mắt đập về phía Mông Kỳ San.

Dưới một quyền này, kình phong mạnh mẽ trực tiếp xé rách không gian. Tiếng xé gió sắc bén khiến cho màng tai mọi người đau đớn. Toàn bộ không gian dưới một quyền này run rẩy.

– Vũ Vương tứ trọng sao? Ngươi còn quá yếu.

Sắc mặt Mông Kỳ San trầm xuống. Linh lực bàng bạc nhanh chóng ngưng tụ trên tay, linh hỏa tức thì xuất hiện, cuối cùng hóa thành một đạo quyền ấn bằng hỏa diễm mang theo năng lượng bàng bạc trong thiên địa va chạm vào một chỗ với quyền ấn của Dương Quá.

Sưu Sưu.

Công kích của hai người va chạm cũng không tạo thành thanh âm kinh thiên. Thế nhưng gợn sóng trong không gian lại phát ra âm thanh xuy xuy không dứt, toàn bộ không gian run rẩy.

Phanh Phanh.

Chỉ trong nháy mắt thanh âm bạo liệt trầm thấp vang lên. Thân ảnh Dương Quá bay ngược về phía sau, cuối cùng nặng nề đập vào mặt đất. Lực lượng đáng sợ khiến cho mặt đất nứt nẻ, từng cái khe xuất hiện rồi lan tràn về bốn phía giống như mạng nhện.

Khục khục.

Dương Quá lập tức phun ra một ngụm máu. Bằng vào thực lực của hắn hiện tại đối phó với Vũ Vương ngũ trọng, lục trọng cũng không phải là không có thực lực đánh một trận. Thế nhưng trước mặt Linh Vương cửu trọng, hắn không có một chút lực hoàn thủ nào.

Ngao.

Thanh âm giống như long ngâm vang vọng không gian. Trên lân phiến màu vàng của Tiểu Long tràn ngập hỏa diễm màu vàng. Năm đạo long trảo phía dưới bắn ra khí tức cường hãn. Trong lúc mơ hồ, không gian chung quanh long trảo gấp khúc, có tiếng sấm sét truyền ra. Trong sát na, trong miệng khổng lồ của Tiểu Long phun ra một ngọn hỏa diễm màu vàng. Hỏa diễm đốt cháy không gian tạo thành âm thanh rung động, đột nhiên bắn về phía Mông Kỳ San.

Ánh mắt Mông Kỳ San cả kinh, uy thế của cỗ hỏa diễm màu vàng này vượt quá sự tưởng tượng của hắn. Hoàn toàn khiến cho hắn giật mình. Cỗ hỏa diễm này quá mạnh mẽ, ánh mắt hắn trầm xuống. Một vòng quang tráo trong nháy mắt bao phủ. Đầu yêu thú quỷ dị này khiến cho trong lòng hắn cực kỳ kiêng kỵ. Cỗ uy áp này đã mạnh tới một trình đột nhất định, thế nhưng bộ dáng của yêu thú này hắn cũng không nhận ra. Dù sao hắn cũng chưa từng gặp yêu thú nào như vậy.

Ngao.

Bản thể khổng lồ của Tiểu Long cuồn cuộn, một cái đuôi trong nháy mắt phá không đánh về phía Mông Kỳ San.

– Nghiệt súc.

Sắc mặt Mông Kỳ San lạnh lẽo. Trên bàn tay xuất hiện một đám quang mang, linh lực bạo phát từ trong đó tuôn ra kéo theo năng lượng trong thiên địa nhanh chóng ngưng tụ thành một đạo quyền ấn cực lớn trước người, tức thì đập về phía Tiểu Long.

Một quyền này đánh ra, năng lượng trong thiên địa lắc lư kịch liệt. Quyền ấn trực tiếp xuyên thủng không gian, cuối cùng lặng lẽ không một chút động tĩnh đánh về phía Tiểu Long.

Oanh.

Đạo quyền ấn này trong nháy mắt va chạm cùng với đuôi của Tiểu Long, tốc độ nhanh tới cực hạn. Kình khí ngập trời nhanh chóng khuếch tán khiến cho không gian chung quanh gấp khúc. Thanh thế kih khủng như vậy khiến cho sắc mặt mọi người đại biến.

Phanh Phanh.

Lực lượng khuếch tán trong không gian. Bản thể khổng lồ của Tiểu Long giờ phút này trực tiếp bị đẩy lùi, hung hăng đυ.ng vào một ngọn núi gần đó. Không ít kiến trúc trên ngọn núi trong nháy mắt bị phá hủy, toàn bộ đỉnh núi trực tiếp bị san bằng.

– Thiên Độc Hồn Quyết.

Cùng lúc đó, thủ ấn trong tay Lục Tâm Đồng được kết. Quanh người khói độc tràn ngập mang theo một cỗ hấp lực mạnh mẽ cùng với uy áp tức linh hồn phủ xuống. Bên trong uy áp linh hồn mang theo khí tức kịch độc, y phục tung bay, khói độc tràn ngập bầu trời giống như mây đen bao phủ. Từng đạo năng lượng đáng sợ tràn ra khiến cho trong không gian xuất hiện liên tiếp những cái khe màu đen.

Ngao.

Mấy đạo thú ảnh đen kịt từ trên không trung hiện lên. Hắc vụ trên bầu trời run rẩy kịch liệt. Năm đạo thú ảnh hội tụ lại với nhau, trực tiếp tạo thành một đầu thú ảnh dữ tợn. Năng lượng cường hãn tỏa ra uy áp khiến cho không gian chấn động kịch liệt. Uy áp tới từ linh hồn trong đó khiến cho mọi người cảm thấy đau đớn trong đầu.

– Độc công sao? Có chút bản lĩnh, thế nhưng ngươi cũng quá yếu.

Nhìn đầu thú ảnh dữ tợn bắn tới, ánh mắt Mông Kỳ San trầm xuống. Linh hỏa trước người hội tụ tạo thành một đầu hỏa mãng cực lớn, hung hăng va chạm với Thiên Độc Hồn Quyết của Lục Tâm Đồng.

Hai cỗ năng lượng bàng bạc lập tức va chạm với nhau.

Phanh Phanh.

Hai cỗ năng lượng ầm ầm va chạm, thanh âm kinh thiên vang vọng trong thiên địa. Toàn bộ không trung run rẩy. Cỗ linh hồn lực ngập trời cùng với khói độc ngập trời khuếch tán ra chung quanh. Khiến cho những đệ tử thực lực thấp chung quanh sắc mặt trắng bệch. KHông ít đệ tử còn ôm đầu lăn lộn trên mặt đất.

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên biến đổi. Tay đánh ra một đạo quang tráo bao phủ đỉnh núi. Cỗ dư ba linh hồn lực và khói độc ngập trời lập tức bị ngăn cách ở bên ngoài.

Sưu Sưu.

Trong bầu trời, dưới hỏa mãng của Mông Kỳ San, thú hồn của Lục Tâm Đồng trực tiếp bị chấn nát. Sau đó hỏa mãng phá không đánh về phía Lục Tâm Đồng.

– Tâm Đồng, cẩn thận.

Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng trong nháy mắt lao thẳng về phía trước.

– Vô Song, Hồng Lăng, thực lực hai con còn chưa đủ.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên trầm xuống. Thực lực hai người này căn bản vô cùng yếu, không thể tham dự vào tranh đấu bực này.

– Tâm Đồng, Vô Song, Hồng Lăng, ba người lui ra.

Trong chớp mắt, một tiếng sấm sét vang lên, thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện trước người Lục TÂm Đồng. Đạo hỏa mãn kia mang theo uy thế mạnh mẽ nhanh chóng đánh vào trên người Lục Lâm Thiên.

Phanh Phanh.

Tiếng trầm thấp vang lên, thân thể Lục Lâm Thiên trực tiếp từ trên cao bị đánh bay xuống ngọn núi gần đó. Đất đá bắn tứ tung. Ngọn núi bị nghiền nát, thân thể Lục Lâm Thiên cũng bị đá vụn vùi lấp.

– Cha, người nhanh cứu Lâm Thiên đi.

Vân Hồng Lăng lui ra, lập tức đi tới bên người Vân Khiếu Thiên rồi nói.

Chương 1444: Mấy người vây công (2)

Vân Khiếu Thiên muốn xuất thủ, thế nhưng thân thể lại lùi lại, ánh mắt nhìn về phía trước rồi trầm giọng nói:

– Gia gia con đã có lệnh, mọi người trong Vân Dương Tông không thể nhúng tay vào. Yên tâm đi, Lâm Thiên sẽ có chừng mực.

– Khặc khặc, ngươi còn không chết sao?

Triệu Vô Cực cười lạnh. Lục Lâm Thiên bị một đòn mạnh mẽ như vậy hẳn đã chết. Người này không chết thì mối hận trong lòng hắn khó mà biến mất được.

Liên tục đánh bay mấy người cũng chỉ trong chớp mắt mà thôi. Mấy người vây công cũng không thể uy hiếp tới Mông Kỳ San. Thực lực của Linh Vương cửu trọng cực kỳ cường hãn, cường hãn tới mức dù cho có mấy cường giả trẻ tuổi vây công cũng không thể động vào người hắn.

Ngao.

Phía dưới ngọn núi có một tiếng long ngâm lần nữa vang lên. Trong đống đá vụn thân thể Tiểu Long lại lần nữa ngạo nghễ bay lên trời. Trên thân thể to lớn, đầu, đuôi, long trảo hiện ra, mang theo một cỗ khí tức khiến cho tim đập nhanh xuất hiện, cùng với đó là một cỗ uy áp kinh khủng từ trong cơ thể khổng lồ của nó bạo phát ra.

Giờ phút này, trong Vân Dương quần sơn, tất cả các yêu thú đều run rẩy trong khí tức cường hãn này. Tất cả tọa kỵ của những trưởng lão chung quanh đều phủ phục trên mặt đất, không dám nhúc nhích.

Thân thể Tiểu Long cuồn cuộn, trên lưng có một lớp da màu đen, so với lân phiến màu vàng trên người có vẻ cực kỳ không hợp. Thế nhưng khí tức trên lớp da màu đen kia ít nhiều khiến cho mọi người bị áp chế.

– Khí tức thật mạnh mẽ.

Khí tức trên người Tiểu Long khiến cho mọi người kinh hãi. Ngay cả Vân Khiếu Thiên lúc này sắc mặt cũng đại biến.

Ông Ông.

Trên một ngọn núi khác, một tiếng sấm sét vang lên. Đá vụn bắn ra bốn phía. Một đạo thân ảnh phóng lên cao, hai cánh sau lưng rung động, thân thể xẹt qua hư không, trực tiếp đứng song song với Tiểu Long.

Lúc này Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng Lục Lâm Thiên mở rộng, Thanh Linh Khải Giáp trên người bị tổn hại gần hết, sắc mặt tái nhợt. Bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được, Thanh Linh Khải Giáp bị tổn hại kia đang nhanh chóng khôi phục.

– Lục Lâm Thiên không có việc gì.

Không ít đệ tử sợ hãi than. Dưới công kích mạnh mẽ như vậy, Lục Lâm Thiên không ngờ lại không bị tổn hại chút nào. Mà Vân Khiếu Thiên cùng chúng trưởng lão trong Vân Dương Tông đã sớm biết được lực phòng ngự của Lục Thiếu Du vô cùng cường hãn, thế nhưng lúc này nhìn thấy dáng dấp không chút tổn hao dưới công kích của Linh Vương cửu trọng khiến cho mọi người âm thầm kinh hãi.

Chỉ là lúc này chỉ có bản thân Lục Lâm Thiên tự biết, bản thân hắn không phải không chút tổn hao gì. Chân khí trong cơ thể chấn động, cuồn cuộn không ngớt. Một kích này cũng không dễ chịu một chút nào, đan điền của hắn thiếu chút nữa bị đánh nát. Nếu như đan điền bị đánh nát, hậu quả của hắn không cần nói cũng biết.

– Lão đại, giao cho đệ đối phó. Huynh đi đánh chết lão cẩu Triệu Vô Cực kia đi.

Thanh âm Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Linh Vương cửu trọng, đệ có thể chống lại sao?

Lục Lâm Thiên tuy rằng biết phòng ngự của Tiểu Long biến thái, lại có Huyền Vũ thần xác. Thế nhưng dù sao Tiểu Long cũng chỉ là Lục giai hậu kỳ, đối mặt với Linh Vương cửu trọng mà nói, độ khó cũng không nhỏ.

– Lão đại, yên tâm đi. Cho dù hắn có đột phá Linh Tôn, muốn đối phó với đệ cũng không dễ dàng như vậy. Đệ chỉ ngăn cản hắn mà thôi, huynh đi đánh chết Triệu Vô Cực kia.

Tiểu Long nói.

– Mông Kỳ San này nhất định sẽ nhìn chằm chằm vào ta. Chúng ta liên thủ vây khốn hắn. Sau đó lại nghĩ biện pháp đánh chết Triệu Vô Cực kia.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ca ca.

– Nhị đệ.

– Lâm Thiên.

Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng bay tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

– Các người đều lui ra đi. Bảo vệ mẫu thân cho tốt. Chuyện này cứ giao cho ta và Tiểu Long là được rồi.

Lục Lâm Thiên nói với bốn người.

Bốn người do dự, thế nhưng nhìn thấy ánh mắt không để cho người khác cự tuyệt kia của Lục Lâm Thiên, lại nhìn thân ảnh La Lan thị phía dưới, bốn người lập tức nhảy xuống.

– Lực phòng ngự thật mạnh mẽ. Thế nhưng các ngươi vẫn không thể ngăn cản được ta.

Nhìn Tiểu Long và Lục Lâm Thiên, sắc mặt Mông Kỳ San cực kỳ kinh ngạc. Lúc này hắn chỉ muốn rời khỏi Vân Dương Tông mà thôi. Vân Dương Tông nói không nhúng tay vào việc này, thế nhưng đương nhiên hắn cũng không ngốc tới mức cho rằng mình có thể giết chết Lục Lâm Thiên. Đám người Vân Khiếu Thiên không nhúng tay vào cho nên hắn phải thừa dịp Vân Dương Tông không nhúng tay mà nhanh chóng rời đi.

– Ta nói rồi, ngày hôm nay ngươi không đi được đâu.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói. Hàn ý lạnh thấu xương từ trên người tràn ra. Thủ ấn lặng lẽ được kết. Hai cánh rung lên, thân thể tạo ra từng đạo tàn ảnh lao thẳng về phía Mông Kỳ San.

Mà cùng lúc đó bản thể khổng lồ của Tiểu Long cũng có động tác. Tốc độ không ngờ hoàn toàn không dưới Lục Lâm Thiên khi thôi động Huyễn Ảnh Thanh Vũ. Ngay khi thân thể khổng lồ xẹt qua không gian, con mắt thứ ba của Tiểu Long đột nhiên mở ra. Ba mắt cùng hiện, một tiếng rít vang vọng trong không trung.

Ngao.

Một tiếng long ngâm vang vọng, thanh âm như hóa thành thực chất lan sang bốn phía. Sau khi con mắt thứ ba của Tiểu Long mở ra, một cỗ khí thế cường hãn từ trong cơ thể nó bạo phát. Trong con mắt từ ba đột nhiên có một đạo quang trụ xuất hiện, khí tức ngập trời phóng ra bên ngoài.

Cỗ khí thế cường hãn như vậy khiến cho ánh mắt mọi người trong Vân Dương Tông vô cùng kinh hãi, tiếng kinh hô vang lên.

Đạo quang trụ này trong nháy mắt đánh xuống. Một cỗ khí thế áp xuống đồng thời mang theo một cỗ uy áp tuyệt đối. Toàn bộ bầu trời trên đỉnh núi dưới cỗ khí tức cường hãn này run rẩy. Ngay sau đó, đạo quang trụ này trực tiếp bao phủ không gian.

Sắc mặt Mông Kỳ San đại biến. Cỗ uy năng này khiến cho ngay cả hắn cũng phải kinh hãi. Trong đạo quang trụ này có một cỗ công kích linh hồn kinh khủng trực tiếp bắn tới. Đạo công kích bằng linh hồn này rất là quỷ dị, khiến cho hắn bị áp chế tuyệt đối, linh hồn cũng bị run rẩy.

Ong Ong.

Trong chớp mắt này, Huyễn Ảnh Thanh Vũ phía sau Lục Lâm Thiên chớp động, một tiếng sấm rền vang lên, trong tay không biết từ khi nào xuất hiện hai cỗ quang mang trói mắt. Hắc mang trên tay trái ngưng tụ thành một đầu thú thể vừa giống rắn vừa giống rùa, thú thể này vô cùng sống động, giống như vật còn sống vậy. Trên tay phải hắn thì một đầu phượng hoàng bằng năng lượng xuất hiện, năng lượng nóng bỏng lan tràn, gợn sóng trong không gian trực tiếp bị đánh văng ra.

Năng lượng cường hãn ẩn chứa trong thú thể mang theo uy áp cực lớn. Khí tức bàng bạc lặng lẽ lan tràn ra bốn phía. Chu vi chung quanh, không g ian gấp khúc. Gợn sóng trong không gian trực tiếp lan tràn về bốn phía.

Tiếp theo, chân khí trong cơ thể hắn tôn ra. Trong giây lát hay tay hợp lại, đem hai đầu thú thể va chạm với nhau, không gian run rẩy. Hai đạo năng lượng dễ dàng chồng chất vào nhau. Phượng hoàng bảy màu và đầu thú thể như rắn như rùa kia hội tụ. Trong không trung đột nhiên có một cỗ năng lượng kinh khủng quỷ dị bắt đầu hội tụ. Cỗ năng lượng kinh khủng này khiến cho không khí gấp khúc.

Chương 1445: Vận dụng át chủ bài

Sưu Sưu.

Trong đạo quang trụ từ con mắt thứ ba của Tiểu Long bắn ra quang mang mạnh mẽ. Mông Kỳ Sát thoát khỏi sự bao vây của qunag trụ, thế nhưng dường như bản thân hắn cũng mất không ít khí lực, sắc mặt tái nhợt.

– Chu Tước Huyền Vũ Quyết.

Ngay khi Mông Kỳ San thoát khỏi quang trụ của Tiểu Long, một tiếng quát trầm thấp từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang vọng. Đạo năng lượng trong tay bị đẩy đi, một cỗ năng lượng cường hãn bạo phát.

Ô Ô.

Ba tiếng thú minh vang lên. Thú ảnh khổng lồ bành trướng tới nghìn thước. Hỏa diễm lan tràn ra bốn phía, ba đầu thú ảnh rít gào dữ tợn mang theo một cỗ uy áp cực lớn. KHông gian nhịn không được mà run rẩy. Gợn sóng trong không gian nhanh chóng ba động.

Tiếp theo, hai đầu thú thể dây dưa với nhau, một cỗ uy áp cùng với năng lượng ba động dị dạng trực tiếp đánh về phía Mông Kỳ San.

– Đây là vũ kỹ gì?

Mông Kỳ San nhìn vũ kỹ quỷ dị Lục Lâm Thiên thi triển, sắc mặt lập tức kinh ngạc. Lục Lâm Thiên này chỉ là Vũ Vương nhị trọng mà thôi. Thế nhưng công kích kinh khủng này sợ rằng ngay cả Vũ Vương lục trọng cũng không dám sơ ý.

Sắc mặt Mông Kỳ San trầm xuống, một cỗ hàn ý khuếch tán. Linh Lực trong tay phun ra, không gian run rẩy, trong gợn sóng đột nhiên có một chieeusc chùy lớn. Chiếc chùy này cực kỳ quỷ dị, phía ngoài có sóng gợn bao phủ, không gian chung quanh nó bắt đầu xuất hiện từng cái khe lan tràn ra chung quanh.

Chiếc chùy được ngưng tụ, Mông Kỳ San bước về phía trước một bước. Chiếc chùy bỗng nhiên đánh ra một đám tàn ảnh.

– Không Linh Toái.

Tiếng trầm thấp từ trong miệng Mông Kỳ San vang lên. Không gian lúc này đột nhiên ảm đạm, năng lượng bàng bạc trong thiên địa hội tụ, sau đó hóa thành từng đạo lư quang nhỏ hội tụ trên chiếc chùy. Mà theo những lưu quang này hội tụ, năng lượng trên chiếc chùy càng lúc càng kinh khủng.

Phá.

Mông Kỳ San cười nhạt đánh xuống một chùy. Mà một chùy này đánh xuống, không gian trước mặt tức thì sụp đổ. Gợn sóng trong không gian tán loạn. Chùy mang giống như đao mang vô cùng sắc bén dùng một khí thế bá đạo trong nháy mắt đập về phía đầu thú ảnh bàng bạc kia.

Hai đạo lực lượng mang theo công kích mạnh mẽ, kinh khủng nhanh chóng va chạm trong không trung. Tiếng bạo liệt giống như sấm sét vang lên liên tục trong không gina.

Hai đạo công kích va chạm vào một chỗ. MỘt cỗ quang mang chói mắt bắn ra. Lập tức có một đạo năng lượng giống như thực chất ba động, điên cuồng khuếch tán. Không gian chung quanh dưới cỗ năng lượng đáng sợ kia tức thì gấp khúc.

– Chu Tước Huyền Vũ Quyết, bạo.

Lục Lâm Thiên giơ tay nắm chặt một cái, chân khí toàn thân tập trung lại.

Phanh Phanh.

Hầu như cùng lúc đó, đầu phượng hoàng bằng hỏa diễm nổ tung rồi hóa thành một biển lửa ngập trời. Đầu thú thể vừa giống rùa vừa giống xà kia nổ tung, trực tiếp hóa thành một cơn sóng, giống như biển gầm cuồn cuộn trong không trung.

Sưu Sưu.

Chỉ trong nháy mắt, chiếc chùy này nện xuống. Hai cỗ năng lượng bàng bạc trực tiếp khiến cho không gian nảy lên. Trong không gian xuất hiện một lỗ đen cực lớn. Năng lượng trong không gian nhanh chóng bị lỗ đen thôn phệ. Khi lỗ đen biến mất, tất cả cũng biến mất không thấy gì nữa.

Cạch Cạch.

Thế nhưng lúc này trong bầu trời lại có một đạo chùy ấn cường hãn đánh xuống, không gian gấp khúc, hoàn toàn phong tỏa không gian chung quanh.

– Lão đại, cẩn thận.

Trong chớp mắt này Tiểu Long rít gào, bản thể khổng lồ lao thẳng về phía trước.

Phanh Phanh.

Bản thể khổng lồ của Tiểu Long trong nháy mắt chắn ở phía sau Lục Lâm Thiên, đạo chùy ấn kia lập tức đánh vào trên lớp xác rùa của Tiểu Long. Trên xác rùa, quang mang đại thịnh, một tiếng trầm muộn lập tức vang lên.

Phù.

Thân thể to lớn của Tiểu Long lúc này cũng trốn trong xác rùa. Dưới đạo chùy ấn kinh người này, xác rùa không lồ cũng phải lăn vài vòng trên không trung.

Ngao.

Tiếng long ngâm vang lên. Khi xác rùa lăn tới vòng thứ tư thì thân thể Tiểu Long ổn định lại. Long trảo, đầu, đuôi từ trong xác rùa vươn ra. Một kích của Linh Vương cửu trọng hoàn toàn không đả động gì được tới nó.

– Hừ, lực lượng của ngươi còn chưa đủ phá vỡ thần xác của long gia gia.

Tiểu Long rít gào, hai mắt trợn lên. Có thần xác do Huyền Vũ yêu hoàng cửu giai lưu lại, công kích của Linh Vương cửu trọng nó hoàn toàn không sợ hãi, bởi vì công kích của Linh Vương cửu trọng hoàn toàn không thể tạo thành thương tổn thực chất cho nó. Một chút thương thế cũng không có.

– Tiểu Long, không có việc gì chứ?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên như thiểm điện thối lui, trong nháy mắt xuất hiện bên người Tiểu Long rồi dùng giọng lo lắng hỏi.

– Yên tâm đi, lão gia hỏa này còn chưa đả thương được đệ.

Tiểu Long nói.

Lục Lâm Thiên cũng yên tâm, Tiểu Long vốn có bản thể cực kỳ cường hãn. Hơn nữa lúc này lại có thần xác Huyền Vũ cửu giai, lực phòng ngự mạnh mẽ tới cực hạn. Mà hắn có Bất Diệt huyền thể, Mông Kỳ San này sợ rằng cũng không thể làm tổn thương tới mình. Cho dù hắn thi triển công kích linh hồn, thực lực của Linh Vương cửu trọng, linh hồn công kích hắn cũng không cần lo lắng. Thế nhưng muốn đánh chết Triệu Vô Cực dưới sự bảo vệ của hắn thì có chút khó khăn.

– Triệu Vô Cực phải chết.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Hôm nay mặc kệ như thế nào, cho dù là vận dụng át chủ bài hắn cũng phải đánh chết Triệu Vô Cực này. Nếu như để cho Triệu Vô Cực chạy trốn, sợ rằng hắn sẽ tìm cách đối phó với Lục gia và Phi Linh môn. Tất cả những người liên quan với mình sẽ phiền phức. Chuyện mẫu thân gặp phải hôm nay đã khiến cho Lục Lâm Thiên bị giáo huấn một lần nhớ đời.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên không ngừng biến ảo, xem ra hôm nay hắn phải vận dụng một con bài chưa lật. Hôm nay vô luận như thế nào cũng phải đem Triệu Vô Cực đánh chết.

– Trung ca, Lâm Thiên không có việc gì đó chứ.

La Lan thị lúc này vô cùng khẩn trương, so với lúc mình bị bắt còn khẩn trương hơn nhiều.

– Đại ca, Mông Kỳ San kia thực lực quá manh mẽ, chúng ta làm sao bây giờ. Lực phòng ngự của Tiểu Long và nhị ca mạnh mẽ, thế nhưng cũng không thể làm gì được Mông Kỳ San kia.

Lục Tâm Đồng truyền âm nói với Dương Quá.

– Lực phòng ngự của nhị đệ và Tiểu Long cường hãn, đủ để bảo vệ mình. Thế nhưng muốn phản kích mà nói, quả thực là lực bất tòng tâm.

Dương Quá khẽ nói.

– Muội đi đánh chết Triệu Vô Cực.

Lục Tâm Đồng truyền âm nói.

– Không được, chúng ta đối phó với Triệu Vô Cực thì Mông Kỳ San kia sẽ nóng nảy, không chừng sẽ hạ thủ với mẫu thân.

Dương Quá tuy rằng có chút ngốc, thế nhưng cũng có đôi khi không ngốc một chút nào. Tâm trí còn rất mạnh, lập tức nghĩ ra được vấn đề bên trong.

Đám người Vân Khiếu Thiên, Vũ Ngọc Tiền bên ngoài lúc này ánh mắt không ngừng biến hóa nhìn vào trong sân.

– Cha, người giúp Lâm Thiên đi. Thực lực Mông Kỳ San mạnh hơn Lâm Thiên rất nhiều. Mông Kỳ San này đã xuất thủ, cha cũng ra tay đi.

Vân Hồng Lăng nói với Vân Khiếu Thiên.

– Mông Kỳ San đã rời khỏi Vân Dương Tông. Lời gia gia con vừa nói hẳn con cũng nghe thấy. Người trong Vân Dương Tông ta không được xuất thủ. Yên tâm đi, Lâm Thiên có thể tự bảo vệ mình được.

Vân Khiếu Thiên nói.

Chương 1446: Sát khí ngập trời (1)

– Lực phòng ngự thật mạnh mẽ.

Ngoài mặt Mông Kỳ San không chút biểu lộ gì, thế nhưng trong lòng lại vô cùng kinh ngạc. Lực phòng ngự của một người một thú trước mặt hắn hiện tại vô cùng biến thái. Sợ rằng hắn muốn đánh chết một người một thú này cũng vô cùng khó khăn. Không thể dừng lại nữa, phải mau chóng rời đi.

Lục Lâm Thiên nhìn Mông Kỳ San, không khó đoán ra dụng ý hiện tạ icura đối phương. Đối phương chỉ một lòng muốn rời đi, hắn tuyệt không thể để cho đối phương rời khỏi nơi này.

– Mông Kỳ San, ngươi không bảo vệ được Triệu lão cẩu này đâu.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thủ ấn trong tay bắt đầu được kết.

SƯu Sưu.

Đồng thời, quanh người Lục Lâm Thiên có một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn, cùng với đó là một cỗ sát khí ngập trời. Một cỗ năng lượng bạo ngược trong thiên địa lập tức tụ tập tới.

Ầm ầm.

Giờ phút này, toàn bộ không gian xuất hiện một khí tức vô hình. Cỗ khí tức này xuất hiện giống như màn đêm bao phủ bầu trời. Vô số sát khí đột nhiên tuôn ra. Toàn bộ không gian tràn ngập sát khí cuồng bạo.

Đệ tử Vân Dương Tông trên sân rộng lúc này người thực lực thấp hai mắt đột nhiên đỏ ửng. Trong phiến thiên địa đột nhiên xuất hiện ba động rất nhỏ. Vô số ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, nơi phát ra cỗ sát khí ngập trời kia không ngờ lại đến từ trên người Lục Lâm Thiên. Vẻ mặt Lục Lâm Thiên lúc này vô cùng dữ tợn khiến cho người ta nhìn vào cảm thấy sởn tóc gáy. Nhìn thấy Lục Thiếu Du lúc này, mọi người có cảm giác linh hồn của mình run rẩy.

– Sát khí thật nặng.

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên kinh ngạc không gì sánh được.

Không gian kịch liệt run rẩy. Dưới cỗ sát khí ngập trời kia không gian vang lên tiếng cạch cạch, giống như tùy thời bị nghiền nát vậy.

Sưu Sưu.

Sát khí cuồng bạo tràn ngập chung quanh. Loại sát khí này dày đặc khiến cho mọi người có cảm giác điên cuồng.

Trên sân rộng, vô số ánh mắt của mọi người đều xuất hiện vẻ đỏ rực. Trong lúc bất tri bất giác toàn bộ mọi người đều bị ảnh hưởng.

Nhìn thấy cảnh tượng này, sắc mặt Mông Kỳ San bắt đầu ngưng trọng. Sát khí ngập trời như vậy quả thực vô cùng kinh khủng. Trên người tiểu tử này không ngờ lại có sát khí kinh khủng như vậy.

Lúc này không ai biết được, sát khí Lục Lâm Thiên thả ra chính là sát khí của trăm vạn thi cốt trong Huyền Thiên bí cảnh. Đây chính là sát khí trong Thiên Sát đại trận. Khi trước không phải Lục Lâm Thiên vô ý đem sát khí trong Thiên Sát đại trận hút vào thì làm sao có thể đi ra được. Căn bản là không phá nổi Thiên Sát đại trận.

Phanh.

Rốt cuộc, từ bên trong cỗ sát khí ngập trời kia vang lên thanh âm bạo liệt, giống như tiếng sấm vang vọng trong bầu trời. Trong không gian đột nhiên có một cỗ cuồng phong thổi qua khiến cho mọi người không thể mở mắt ra được. Cỗ cuồng phong này không giống với bình thường, mà là cuồng phong do sát khí biến thành.

Sát khí ngập trời từ trong cuồng phong không ngừng tràn ra. Không gian đổ nát, một vòng xoáy xuất hiện trước mặt tất cả mọi người.

Sát khí kinh khủng giống như một cơn lốc khiến cho mặt đất nứt nẻ, đá vụn bắn tứ tung. Bên trong cuồng phong mơ hồ truyền ra mùi máu tươi khiến mọi người buồn nôn.

Vòng xoáy trong không gian liên tục bành trướng. Vòng xoáy càng lớn không gian run rẩy càng mạnh. Sát khí càng thêm mãnh liệt, mà nơi phát ra hết thảy lại là từ trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Lúc này toàn thân Lục Lâm Thiên sát khí ngập trời bao phủ không gian. Dưới cỗ sát khí này, toàn bộ Vân Dương Tông phong vân biến sắc. Lục Lâm Thiên giống như một ma vương đứng đó, hai mắt đỏ rực.

Sát khí bao phủ không gian chung quanh. Đem toàn bộ đỉnh núi cao nhất của Vân Dương Tông bao phủ, bao gồm tất cả mọi người chung quanh.

Phanh Phanh.

Dưới cỗ sát khí kinh khủng này, đệ tử thực lực thấp của Vân Dương Tông trên sân trong nháy mắt bắt đầu công kích nhau. Sát khí nhập thể, ngay cả linh hồn bọn họ cũng bị ảnh hưởng. Trong đầu chỉ có giết chóc và cuồng bạo.

– Tất cả tỉnh lại cho ta.

Vân Khiếu Thiên hét lớn một tiếng, thanh âm giống như phạn âm quanh quẩn trong đầu đám đệ tử. Tức thì vô số đệ tử bị ảnh hưởng lúc này mới thanh tỉnh lại. Sắc mặt cả đám kinh hãi, ánh mắt đỏ rực, hoàn toàn không ngờ tới trong lúc bất tri bất giác bản thân mình đã bị ảnh hưởng.

– Sát khí thật khủng khiếp.

Đám người Dương trưởng lão vô cùng khiếp sợ. Cỗ sát khí này không ngờ lại có thể ảnh hưởng tới người khác. Quả thực vô cùng dọa người.

Ngao.

Trong cỗ sát khí ngập trời này, thanh âm giống như long ngâm của Tiểu Long lần nữa vang lên. Thân thể to lớn trực tiếp đánh về phía Mông Kỳ San. Thân thể to lớn cuồn cuộn trong sát khí ngập trời mang theo tiếng sấm ì ùng khiến cho tim người khác đập nhanh hơn vài phần.

Đông.

Lục Lâm Thiên lúc này giống như một ma vương mang theo sát khí ngập trời. Quanh thân trong lúc vô hình còn có mùi máu tanh. Huyễn Ảnh Thanh Vũ dựng lên, thân thể bắn về phía trước. Cỗ sát khí kinh người trên người hắn khiến cho tim mọi người đập nhanh hơn.

Mà cũng trong nháy mắt này tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra. Một cỗ khí tức sắc bén trực tiếp đánh tan gợn sóng trong không gian. Một đạo huyết quang xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên. Huyết quang thu liễm, một thanh huyết đao vô cùng yên tĩnh xuất hiện, chính là Huyết Lục.

Ngao.

Một tiếng long ngâm quỷ dị từ trên Huyết Lục truyền ra. Lục Lâm Thiên đem Huyết Lục trong tay bổ ra. Trong bầu trời đột nhiên có năng lượng thuộc tính thổ bàng bạc hội tụ. Ngay khi một đao được bổ ra, năng lượng thuộc tính thổ trong thiên địa giống như bị dẫn dắt, cuồn cuộn không ngừng tiến vào trong Huyết Lục.

– Liệt Không Cửu Kích.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng. Trên Huyết Lục, đao mang bỗng nhiên bạo phát. Đao mang huyết sắc phô thiên cái địa vô cùng sắc bén mang theo thanh âm chói tai cắt ngang qua không gian. Cả không gian trực tiếp run rẩy.

Trong sát khí ngập trời, đao mang bổ ra chín đao liên tiếp. Chín đạo đao mang chừng hơn nghìn thước trong nháy mắt phá không mà ra, mang theo khí thế mạnh mẽ trong nháy mắt hội tụ lại một cỗ. Một cỗ khí tức khiến tim mọi người đập nhanh từ trên đao mang truyền ra. Nơi đao mang đi qua, sóng gợn trong không gian trực tiếp nát bấy.

Sưu Sưu.

Huyết sắc đao mang mang theo khí thế kinh khủng lập tức chém thẳng về phía Mông Kỳ San. Cùng với cỗ sát khí kinh người giống như hỗ trợ cho đao mang, khiến cho mọi người không nhịn được mà run rẩy.

Một người một thú tức thì đánh về phía Mông Kỳ San. Giờ phút này mọi người mới chính thức biết được chỗ kinh khủng của Lục Lâm Thiên.

Trong đoàn người, đám người Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phi Ưng Lăng Phong, Phách Đao Long Tam mới biết được, hôm qua trên Địa Long đỉnh Lục Lâm Thiên giao thủ với bọn họ chỉ là chơi đùa mà thôi. Nếu như Lục Lâm Thiên thực sự động thủ thì ba người bọn họ sợ rằng ngay cả một chiêu cũng không tiếp được.

– Không thể không nói, thực lực của ngươi rất mạnh. Cường giả đứng đầu thập đại cường giả trẻ tuổi cũng không chỉ có hư danh. Bất quá ngươi đừng vọng tưởng có thể ngăn cản ta.

Chương 1447: Sát khí ngập trời (2)

Mông Kỳ San âm trầm nói. Lúc này sắc mặt của hắn cũng đã không còn bình tĩnh như ban đầu. Nói xong, trên khuôn mặt chậm rãi biến đổi thành ngưng trọng. Thủ ấn được kết. Một tiếng quát lạnh lẽo đột nhiên vang vọng trong bầu trời.

– Linh Động Phá Thiên chưởng.

Một đạo chưởng ấn từ trong tay Mông Kỳ San được đánh ra. Dưới đạo chưởng ấn này không gian run lên. Hầu như trong nháy mắt sụp đổ. Một cỗ khí tức kinh khủng từ nơi chưởng ấn Mông Kỳ San xuất hiện khuếch tán. Sau đó chưởng ấn trực tiếp bành trướng tới hai nghìn thước rồi đánh về phía Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

Liệt Thiên Cửu Kích của Lục Lâm Thiên và bản thể khổng lồ của Tiểu Long trực tiếp va chạm với đạo chưởng ấn bàng bạc này.

Sưu.

Ngoài dự đoán của mọi người, thanh âm bạo liệt không vang lên. Đao mang của Lục Lâm Thiên bổ vào trên chưởng ấn của Mông Kỳ San giống như bổ vào một hắc động không thấy đáy. Dưới một chưởng kinh khủng này, không gian nảy lên rồi ba động không ngừng.

Bản thể Tiểu Long cũng đánh tới, thế nhưng cũng không thể làm lay động mảy may tới chưởng ấn này.

– Thật mạnh mẽ.

Nhìn một màn này, vô số người không khỏi kinh hãi hít sâu một hơi. Ánh mắt khó có thể tin được. Một kích mạnh mẽ của Lục Lâm Thiên và yêu thú cực lớn kia Mông Kỳ San có thể chống lại dễ dàng, loại thực lực này quá mạnh mẽ.

– Tiểu Long, mau lui lại.

Lục Lâm Thiên quát lớn. Huyễn Ảnh Thanh Vũ rung lên, thân thể nhanh chóng thối lui. Thân thể to lớn của Tiểu Long lúc này cũng nhanh như thiểm điện lui lại.

– Ta nói rồi, các ngươi còn chưa đủ.

Mông Kỳ San cười nhạt một tiếng, bàn tay mạnh mẽ chấn động. Đạo chưởng ấn kia lập tức đánh xuống. Cùng lúc đó, một cỗ kình phong kinh khủng tràn ra.

Sưu Sưu.

Tốc độ của Lục Lâm Thiên và Tiểu Long đều nhanh dị thường. Thế nhưng đạo chưởng ấn bàng bạc kia cũng nhanh như thiểm điện. Ngay khi Lục Lâm Thiên và Tiểu Long vừa mới thối lui. Đạo chưởng ấn này đã trực tiếp xuất hiện trên không gian nơi Lục Thiếu Du và Tiểu Long đứng.

Phanh Phanh.

Chưởng ấn chụp xuống, không gian lập tức rung động. Linh lực phô thiên cái địa tức thì bạo phát. Một cỗ lực lượng mạnh mẽ trút xuống người Lục Lâm Thiên và Tiểu Long. Một người một thú, thân thể giống như diều đứt dây từ trên không trung bị đánh xuống đỉnh núi. Đỉnh núi phía dưới trực tiếp bị san bằng. Đá vụn bắt tứ tung, tức thì đem một người một thú vùi lấp.

Ông Ông.

Ngao.

Trong đống đá vụn vang lên tiếng long ngâm cùng với tiếng sấm rền. Một người một thú bị đập vào trong ngọn núi lại lần nữa nhảy ra. Thanh Linh Khải Giáp trên người Lâm Thiên bị nghiền nát. Trên người cũng có chút vết thương. Thế nhưng cũng đang nhanh chóng khôi phục. Thân thể không chút tổn hại lần nữa xuất hiện trên không trung khiến cho mọi người kinh hãi và hưng phấn. Một người một thú này hoàn toàn giống như là đánh không chết. Lực phòng ngự quá biến thái.

Khặc khặc.

Nhìn cảnh tượng này, Triệu Vô Cực ở phía xa nở nụ cười lạnh lẽo. Mà cùng lúc đó Triệu Vô Cực đột nhiên cảm thấy lạnh lẽo, ngay cả linh hồn cũng run rẩy.

– Triệu Vô Cực, ta nói rồi, hôm nay không ai có thể cứu được ngươi.

Trong chớp mắt này, một thanh âm lạnh lẽo tới tận xương tủy vang lên bên tai Triệu Vô Cực. Đồng thời một đạo thân ảnh vô thanh vô tức xuất hiện.

Triệu Vô Cực quay đầu lại. Chỉ thấy một thân ảnh màu xanh mang theo một cỗ sát khí ngập trời cùng với linh hồn rung động xuất hiện sau lưng hắn. Cỗ sát khí ngập trời kia khiến cho linh hồn hắn run rẩy không ngừng.

Mà điều khiến cho Triệu Vô Cực kinh hãi chính là, Lục Lâm Thiên vừa rồi còn cách đó không xa, hiện tại không ngờ lại thần không biết, quỷ không hay xuất hiện bên cạnh hắn.

– Mông…

Triệu Vô Cực kinh hãi, đồng thời mở miệng kêu cứu. Hắn tự biết thực lực của mình tuyệt đối không thể chống lại Lục Lâm Thiên. Thế nhưng lúc này trong mắt Lục Lâm Thiên có một cỗ quang mang kinh khủng khuếch tán. Hư Linh Huyễn Ấn được thi triển, Triệu Vô Cực lập tức dại ra.

Sưu Sưu.

Trong chớp mắt chân khí quanh người Triệu Vô Cực bị phong tỏa, toàn bộ thân thể bị Lục Lâm Thiên nắm vào trong tay.

– Ồ?

Tâm thần Mông Kỳ San vẫn luôn xem xét chung quanh, bất luận một động tác nào đều không thể tránh khỏi sự quan sát của hắn. Đột nhiên nhìn thấy đạo thân ảnh màu xanh cách đó không xa khiến cho hắn vô cùng kinh ngạc. Mà đạo thân ảnh này so với đạo thân ảnh đứng phía trước hắn giống nhau như đúc. Hai Lục Lâm Thiên này chỉ khác nhau là một người mặc Thanh Linh Khải Giáp, một người trên người không có Thanh Linh Khải Giáp mà thôi. Trên người hai người đều có sát khí ngập trời khiến cho tim người khác đập nhanh.

Sưu.

Triệu Vô Cực bị Lục Lâm Thiên mặc áo xanh cấm chế, Lục Lâm Thiên này không dừng lại một chút nào, thân thể tạo thành một đạo quang mang trực tiếp thối lui.

– Chuyện gì xảy ra.

Mông Kỳ San kinh hãi, chuyện này quả thực khó có thể tưởng tượng nổi. Một lát sau hắn mới phục hồi tinh thần lại, không suy nghĩ nhiều mà lập tức lao tới Lục Lâm Thiên áo xanh kia.

– Mông Kỳ San. Ta nói rồi, ngươi không bảo vệ được Triệu lão cẩu này đâu.

Ngay lúc này Lục Lâm Thiên mặc Thanh Linh Khải Giáp bước lên phía trước một bước. Thân thể lơ lửng trên không trung. Chân khí bàng bạc tràn ra. Huyễn Ảnh Thanh Vũ chấn động, thân thể lần thứ hai đánh về phía Mông Kỳ San. Huyết Lục trong tay trực tiếp bổ ra một đao.

Sưu.

Đao mang đánh xuống. Mông Kỳ San cũng không thể không chú ý, tay đánh ra một đạo chưởng ấn, nhẹ nhàng ngăn cản một đao của Lục Lâm Thiên. Hai cỗ năng lượng tức thì va chạm trên không trung.

Sưu.

Trong nháy mắt này Lục Lâm Thiên kia cũng đã tới bên người Lục Lâm Thiên mặc Thanh Linh Khải Giáp.

– Tại sao lại có thể như vậy?

– Sao lại có hai Lục Lâm Thiên? Chẳng lẽ là huynh đệ sinh đôi?

– Trời, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Hai Lục Lâm Thiên giống nhau như đúc đứng cùng một chỗ, tức thì khiến cho toàn trường chấn động không nói lên lời. Cả đám trợn mắt líu lưỡi.

Đám người Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, Dương Quá, Lục TÂm Đồng, Vũ Ngọc Tiền lúc này cũng nhìn nhau, hoàn toàn không biết là chuyện gì xảy ra.

Vân Khiếu Thiên cũng chấn động. Tâm thần tỏa ra, một lát sau hắn cũng tìm ra được chút manh mối. Khí tức trên người Lục Lâm Thiên mặc Thanh Linh Khải Giáp và Lục Thiếu Du không mặc kia rõ ràng có khác nhau một chút. Lục Thiếu Du thứ hai kia sát khí bức người, thân thể vừa di động thì sát khí ngập trời cũng di động theo. Đây mới chính là ngọn nguồn của cỗ sát khí kinh khủng kia.

– Phân thân sao? Không có khả năng. Vũ Vương sao có thể có phân thân? Chỉ có Vũ Đế, Linh Đế trong truyền thuyết mới có thể làm được một bước này. Vũ Vương không có khả năng làm được.

Vân Khiếu Thiên lẩm bẩm nói, vẻ mặt chấn động tới cực điểm.

– Ồ?

Trong không trung đột nhiên có tiếng kinh nghi vang lên. Mấy đạo khí tức mờ mịt hơi ba động rồi lập tức biến mất.

– Tại sao có thể như vậy?

La Lan thị, Lục trung nhìn thấy cảnh tượng này cũng rất kinh hãi.

Mông Kỳ San nhìn vào tất cả, hai Lục Lâm Thiên giống nhau như đúc, sắc mặt lập tức hiện lên vẻ hoảng sợ.

Chương 1448: Đại hồn anh xuất hiện

Sưu Sưu.

Trước mặt bao người, bản thể Lục Lâm Thiên tiếp nhận Triệu Vô Cực đang còn kinh hãi, đại hồn anh sau đó hóa thành một đạo lưu quang tiến vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên. Sát khí ngập trời trong nháy mắt này cũng mang theo thiên địa rung động mà biến mất. Cỗ khí thế bàng bạc kia cũng tiến vào trong cơ thể Lục Thiếu Du. Không gian lại khôi phục như thường, áp lực trên người mọi người giảm đi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt. Chỉ có bại lộ đại hồn anh thì hắn mới có thể bắt được Triệu Vô Cực. Mông Kỳ San kia là Linh Vương cửu trọng, tất cả đều nằm trong tâm thần của hắn, ai cũng không có biện pháp tiếp cận Triệu Vô Cực. Hắn chỉ có thể đem sát khí ngập trời trên người đại hồn anh phóng ra, đại hồn anh vốn là sát khí và tàn hồn ngưng tụ ra, lẫn vào trong sát khí hoàn toàn có thể che dấu tâm thầm cảm ứng. Mà bên ngoài hắn và Tiểu Long lại dẫn dắt lực chú ý của Mông Kỳ San, tất cả mọi chuyện đều trơn tru không một kẽ hở. Đại hồn anh xuất hiện bất ngờ, trong nháy mắt cấm chế Triệu Vô Cực lại.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên thứ hai hợp nhất với Lục Lâm Thiên thứ nhất, tất cả trưởng lão trong Vân Dương Tông bao gồm cả Vân Khiếu Thiên, Mông Kỳ San lần nữa chấn động. Thủ đoạn bực này hoàn toàn vượt quá tưởng tượng của mọi người.

Triệu Vô Cực tuy rằng bị phong tỏa chân khí, thế nhưng vẫn nhìn rõ mọi thứ. Trong lòng hắn hiện tại vô cùng khîếp sợ, lúc này rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên, sắc mặt hắn kinh hãi tới cực hạn. Hàn ý từ sâu trong linh hồn lan tràn ra.

– Mông trưởng lão, cứu ta. Ta có thể nói cho ngươi biết Vô Tự Thiên Thư ở đâu.

Triệu Vô Cực kinh hãi lớn tiếng nói, ánh mắt khẩn cầu nhìn về phía Mông Kỳ San.

– Vô Tự Thiên Thư.

Bốn chữ này vừa rời khỏi miệng Triệu Vô Cực tức thì khiến cho đại bộ phận người ở đây không chút biến hóa nào. Thậm chí mọi người còn không biết đây là vật gì. Thế nhưng ánh mắt Lục Trung, Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng, Vân Khiếu Thiên, Đại hộ pháp, đám người Dương trưởng lão bỗng nhiên run lên. Ánh mắt Vân Khiếu Thiên biến đổi nhìn vào trên người Triệu Vô Cực.

Hít.

Bốn chữ Vô Tự Thiên Thư khiến cho mấy đạo khí tức mịt mờ trong không trung lần nữa ba động. So với khi nhìn thấy đại hồn anh của Lục Lâm Thiên ba động còn mạnh mẽ hơn nhiều.

Ánh mắt Mông Kỳ San lúc này cũng biến đổi, nhìn Triệu Vô Cực thân thể lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

– Mông Kỳ San, ngươi dám tiến lên một bước Triệu Vô Cực lập tức phải chết.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát lên một tiếng, ngón tay điểm mấy cái vào trên người Triệu Vô Cực. Năm ngón tay tạo thành ấn chụp vào thiên linh cái của hắn.

Uy hiếp của Lục Lâm Thiên đối với Mông Kỳ San không ngờ lại có tác dụng, thân thể Mông Kỳ San dừng lại.

– Chẳng lẽ còn có Vô Tự Thiên Thư sao?

Mấy chữ Vô Tự Thiên Thư khiến cho Lục Lâm Thiên run lên. Trảo ấn đặt vào trên thiên linh cái của Triệu Vô Cực đã âm thầm bắt đầu thi triển sưu linh thuật.

Sưu.

Thân thể Mông Kỳ San mạnh mẽ đứng lại, sau khi cắn răng một cái, thân thể chợt lóe đột nhiên lao thẳng về phía người Lục gia trước mặt. Mục tiêu chính là La Lan thị.

– Cẩn thận.

Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng cũng lập tức cảm nhận được sư biến hóa, linh lực, chân khí trên người nhanh chóng hội tụ.

– Mông Kỳ San, ngươi nên dừng tay được rồi.

Vân Khiếu Thiên rốt cuộc cũng có động tác, thân ảnh nhanh như thiểm điện nhảy ra. Chân khí bàng bạc trên người tuôn ra, trong chớp mắt quanh người có một cỗ khí lưu cuồng bạo giống như một cơn lốc bắn ra. Cơn lốc này mang theo một đám đất đá phóng lên cao cùng với khí thế phô thiên cái địa tràn ngập.

Gợn sóng trong không gian nảy lên trực tiếp bao phủ thân thể Mông Kỳ San. Sắc mặt Mông Kỳ San cả kinh, đối thủ là Vân Khiếu Thiên làm sao hắn dám sơ ý, thủ ấn đột nhiên biến đổi. Linh lực bàng bạc khuếch tán rồi hội tụ lại tạo thành một đầu thú ảnh dự tợn lao thẳng về phía trước.

Hai cỗ lực lượng kinh khủng va chạm với nhau, vô số quang mang bắn về bốn phía.

Phanh.

Đầu thú ảnh dữ tợn do Mông Kỳ San ngưng tụ ra trực tiếp tán loạn, hóa thành từng mảnh nhỏ trong cuồng phong. Một cỗ lực lượng mạnh mẽ cũng hugn hăng trút xuống người Mông Kỳ San.

Khục khục.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, thân thể Mông Kỳ San giống như gặp phải đòn nghiêm trọng, lảo đảo lui về phía sau. Dưới chân mỗi một bước đều lưu lại mọt hố sâu trên mặt đất. Sau khi lùi lại hơn mười bước thì thân thể hắn mới dừng lại được.

Mà thân thể Vân Khiếu Thiên cũng run lên rồi lùi lại ba bước. Mặt đất dưới chân nứt nẻ.

– Vân Khiếu Thiên, người Vân Dương Tông không được nhúng tay vào. Lẽ nào ngươi quên rồi sao?

Mông Kỳ San ổn định thân thể, ánh mắt lập tức nhìn vào trên người Vân Khiếu Thiên. Dưới một chiêu, sắc mặt hắn lập tức tái nhợt.

– Hừ, Vân Dương Tông không nhúng tay vào chuyện của Lục gia và Triệu gia. Thế nhưng ngươi là người của Triệu gia sao? Ngươi đã rời khỏi Vân Dương Tông, cũng không còn là người của Vân Dương Tông nữa. Lại dám làm càn trên Vân Dương Tông, ngươi coi Vân Dương Tông chúng ta ra gì mà dám làm càn như vậy? Không ngờ lại muốn dùng người có tu vi thấp nhất Lục gia mang ra uy hiếp. Ngươi cho rằng một Linh Vương cửu trọng như ngươi Vân Dương Tông chúng ta không thiếu không được sao? Không biết trời cao đất rộng, không hài lòng với Vân Dương Tông thì cút. Không ngờ lại đứng trên Vân Dương Tông ta xuất khẩu cuồng ngôn, ngày hôm nay ta sẽ không tha cho ngươi.

Một thanh âm lạnh lẽo mang theo uy nghiêm tuyệt đối đột nhiên vang lên trong bầu trời. Ngay sau đó trong không gian phía sau Mông Kỳ Sơn, gợn sóng lắc lư kịch liệt. Một thân ảnh màu trắng chậm rãi hiện ra. Mà cùng với thân ảnh màu trắng này xuất hiện, toàn bộ sân rộng đột nhiên có một cơn gió nhẹ. Dưới cơn gió này, mọi người đều có cảm giác cả thể xác lẫn tinh thần vô cùng thoải mái không nói nên lời.

Một màn kỳ dị như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên chú ý, trong lòng không khỏi trùng xuống. Lúc tâm thần tỏa ra, Lục Lâm Thiên không khỏi hít sâu một hơi.

– Năng lượng thuộc tính phong.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Người này không ngờ trực tiếp biến năng lượng bên trong cơ thể trở thành năng lượng thuộc tính phong. Lấy năng lượng của bản thân dẫn dắt sự biến hóa trong không gian. Loại thực lực bực này quả thực quá kinh khủng. Thực lực như vậy không biết đã tới Vũ Tôn mấy trọng.

– Lão tông chủ, tha mạng cho ta. Ta đi, người tha cho ta một mạng.

Nghe thấy thanh âm này, Mông Kỳ San cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, khuôn mặt hiện lên vẻ kinh hãi, trực tiếp cầu xin sự tha thứ.

– Không tha cho ngươi được.

Khi đạo thân ảnh này hiện lên rõ ràng, ánh mắt trống rỗng kia hiện lên, cái đầu khẽ lắc một cái. Trong nháy mắt năng lượng thuộc tính phong màu trắng từ trong lòng bàn tay hắn tuôn ra, sau đó chậm rãi bao vây thân thể của Mông Kỳ San. Mông Kỳ San lúc này không ngờ hoàn toàn không thể cử động.

– Thuộc tính áp chế. Tuyệt đối là thuộc tính áp chế.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự kinh hãi. Mông Kỳ San lúc này cả người đã bị thuộc tính không gian áp chế, hoàn toàn không thể nhúch nhích. Cỗ năng lượng thuộc tính phong này quá mức cường hãn.

Chương 1449: Đợi kết quả (2)

Ngay trong lúc đó, quanh người Mông Kỳ San tức thì bị một mảnh quang mang thuộc tính phong màu trắng bao phủ. Người kia nắm chặt tay một cái, toàn bộ thân thể Mông Kỳ San vang lên tiếng phanh một cái, tức thì háo thành vô số mảnh nhỏ. Cả thân thể trực tiếp biến thành mảnh nhỏ, ngay cả máu cũng không lưu lại.

Linh Vương cửu trọng không ngờ lại đơn giản bị đánh chết như vậy. Cảnh tượng này khiến cho mọi người líu lưỡi. Loại thực lực này mới thực sự là kinh khủng. Dùng thực lực Linh Vương cửu trọng của Mông Kỳ San kia không ngờ hoàn toàn không có lực chống lại. Hồn anh cũng vô pháp chạy ra khỏi cơ thể.

Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ kinh hãi. Nếu như đối phương muốn đối phó với hắn mà nói, hắn liệu có sức phản kháng hay không?

Nhìn về phía trước, đây là một lão giả mặc trường sam màu trắng, ánh mắt thâm thúy giống như hắc động. Tuổi chừng thất tuần, tóc đen như mực. Quanh thân lúc nào cũng như có gió nhẹ thổi qua khiến cho mọi người có cảm giác thoải mái. Dáng dấp kia khiến cho người ta liếc mắt một lần rồi ngay lập tức quên đi. Rõ ràng là xuất hiện trước mặt thế nhưng cũng không khiến cho người ta chú ý, có một loại cảm giác như ẩn như hiện.

– Ra mắt lão tông chủ.

Tất cả các trưởng lão Vân Dương Tông sau khi khiếp sợ qua đi lập tức hành lễ. Mỗi người đều vô cùng cung kính không gì sánh được.

– Đệ tử ra mắt sư phụ.

– Ra mắt phụ thân.

Vũ Ngọc Tiền, Vân Khiếu Thiên hành lễ. Vẻ mặt vô cùng cung kính. Người vừa mới xuất hiện không phải là ai khác mà chính là tông chủ tiền nhiệm của Vân Dương Tông khi trước – Vân Phi

Hồng.

– Ra mắt thái thượng trưởng lão.

Chúng đệ tử Vân Dương Tông hành lễ, vẻ mặt cung kính.

– Tất cả đứng lên đi.

Y phục màu trắng trên người Vân Phi Hồng khẽ tung bay, ánh mắt đảo qua mọi người rồi sau đó nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên.

– Gia gia.

Lúc này Vân Hồng Lăng cũng đi tới bên người Vân Phi Hồng. Vẻ mặt vô cùng thân thiết mang theo sự kính nể. Bởi vì gia gia nàng trên toàn bộ Vân Dương Tông là người có địa vị cao nhất.

– Nha đầu này.

Vân Phi Hồng vỗ đầu Vân Hồng Lăng sau đó chăm chú nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên, không biết đang quan sát cái gì.

– Lâm Thiên, còn không mau ra mắt sư tổ.

Vũ Ngọc Tiền đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Ra mắt sư tổ.

Lục Lâm Thiên khẽ hành lễ. Hắn đã sớm biết được thân phận của người này, thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không ngừng suy đoán, rốt cuộc lão tông chủ Vân Dương Tông này sẽ có thái độ như thế nào với hắn.

Từ trong đầu Triệu Vô Cực Lục Lâm Thiên đã biết được chuyện Vô Tự Thiên Thư kia. Mông Kỳ San bảo hộ Triệu Vô Cực rời khỏi Vân Dương Tông chính là bởi vì Triệu Vô Cực nói với Mông Kỳ San chuyện Vô Tự Thiên Thư. Mà Triệu Vô Cực chỉ nói cho Mông Kỳ San rằng mình biết nơi hạ lạc của Vô Tự Thiên Thư, cũng không có nói cho Mông Kỳ San biết Lục gia có một phần của Vô Tự Thiên Thư. Bởi vì lý do như vậy cho nên Mông Kỳ San mới cam lòng rời khỏi Vân Dương Tông. Thế nhưng hắn lại không đoán được, bản thân không những không thu được Vô Tự Thiên Thư mà còn phải bồi cái mạng nhỏ của mình.

Nhìn vào vị sư tổ đột nhiên xuất hiện đánh chết Mông Kỳ San này trong lòng Lục Lâm Thiên không ngừng suy nghĩ qua vô số khả năng. Thái độ Vân Dương Tông đối với hắn phát sinh biến hóa từ ngăn cản cho đến ngầm đồng ý. Tất cả đối với hắn mà nói, vô cùng tốt.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, trong đầu cũng nghĩ tới một khả năng. Có thể là Vân Dương Tông bận tâm tới cường giả Linh Tôn trong lời đồn ở Phi Linh môn. Còn có thân thế của Tiểu Long, hơn nữa hắn vốn lại có chút quan hệ với Vân Dương Tông cho nên Vân Dương Tông mới mắt nhắm mắt mở như vậy. Thế nhưng lúc Lục Lâm Thiên suy nghĩ, trong lòng cũng ngưng trọng. Triệu Vô Cực vừa nói tới Vô Tự Thiên Thư rõ ràng có không ít khí tức mịt mờ ba động. Người bình thường cũng không biết tới Vô Tự Thiên Thư, thế nhưng cường giả Vân Dương Tông không có khả năng không biết.

– Có lẽ là bởi vì Vô Tự Thiên Thư.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên không chút biết đổi thầm nói. Dù sao đi nữa Vô Tự Thiên Thư cũng đang ở trên người hắn, hắn tuyệt đối sẽ không thừa nhận.

– Không cần đa lễ.

Vân Phi Hồng nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút biến ảo rồi nói:

– Triệu Vô Cực dù sao cũng là người của Vân Dương Tông ta. Giao hắn cho ta.

– Sư tổ chẳng phải đã nói không nhúng tay vào chuyện của Lục gia và Triệu gia sao? Lẽ nào người muốn lật lọng?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên không chút biến đổi nói. Sư tổ này mở miệng muốn Triệu Vô Cực, Lục Lâm Thiên đã có thể khẳng định, người này lộ diện sợ rằng hơn phân nửa bởi vì Vô Tự Thiên Thư.

Nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt Vân Phi Hồng có chút tiếu ý, lạnh nhạt nói:

– Vậy thì được rồi.

Nói xong, thân ảnh Vân Phi Hồng trong nháy mắt nhảy lên cao, giống như là thuấn di rồi biến mất không thấy.

Trên ngọn núi cao nhất lúc này một mảnh hỗn loạn. Vài ngọn núi cạnh đó cũng hỗn độn, thậm chí còn có vài đỉnh núi bị san bằng.

Hôn lễ cuối cùng không ngờ lại biến thành như vậy, cũng coi như là đủ náo nhiệt. Cũng may Vũ Ngọc Tiền trưởng lão và Tạ trưởng lão đã hành lễ xong.

Bắt được Triệu Vô Cực, Mông Kỳ San bị đánh chết, Lục Lâm Thiên hỏi thăm thương thế trên người mọi người. Mẫu thân hắn cũng không đáng ngại. Chỉ là thương thế phụ thân Lục Trung rất nặng, thương thế của Dương Quá cũng không nhẹ. Thế nhưng so với Lục Trung vẫn tốt hơn một ít, cũng không có bao nhiêu trở ngại.

Mà Lục Lâm Thiên tuy rằng bản thân có chút thương thế nhỏ, cũng không nhẹ thế nhưng chung quy cũng không nghiêm trọng lắm, chỉ cần điều tức vài ngày là ổn. Trên người hoàn toàn không có gì đáng ngại, chân khí trong cơ thể chỉ có chút hỗn loạn mà thôi.

– Lão đại, xử lý lão cẩu này như thế nào?

Tiểu Long thu nhỏ bản thể trừng mắt nhìn Triệu Vô Cực. Trong đôi mắt nhỏ tràn ngập hàn ý.

Mông Kỳ San đã bị đánh chết, sắc mặt Triệu Vô Cực cực kỳ hoảng hốt, trong mắt hiện lên sự kinh khủng. Hắn thật không ngờ bản thân mình lại có một ngày như vậy.

– Ca ca, giao cho muội đi. Muội sẽ khiến hắn sống không được mà chết cũng không xong.

Lục Tâm Đồng tiến lên phía trước rồi lạnh nhạt nói. Trong ánh mắt hiện lên hàn ý ngập trời.

– Giữ lại mạng của hắn, cái mạng này đối với ta có chút tác dụng.

Lục Lâm Thiên khẽ nói rồi lập tức đem Triệu Vô Cực trong tay giao cho Lục Tâm Đồng. Thủ đoạn dằn vặn của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh vô cùng đáng sợ, Lục Lâm Thiên cũng biết thủ đoạn của Lục Tâm Đồng so với Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh còn kinh khủng hơn nhiều. Chỉ sợ Triệu Vô Cực sợ chết khiếp mà thôi.

– Ca ca yên tâm đi, hắn không chết được đâu.

Lục Tâm Đồng nói, trong tay đánh ra mấy đạo thủ ấn, đồng thời quanh người có một cỗ khói độc tràn ra. Trên cánh tay lập tức xuất hiện mấy đầu ấu trùng nhỏ như máu, ấu trùng này vừa giống rết lại giống kiến. Mấy đầu ấu trùng này liên tục nhúc nhích trên tay Lục Tâm Đồng, nhìn qua vô cùng kinh khủng. Trong nháy mắt Lục Tâm Đồng đem mấy đầu ấu trùng này đánh vào trên người Triệu Vô Cực.

Chương 1450: Bảo vật Triệu gia

Nghe Vân Khiếu Thiên phân tích, Đại hộ pháp cực kỳ kinh ngạc. Tông chủ quả nhiên chính là cáo già, tâm trí như vậy khiến cho hắn vô cùng bội phục.

– Tông chủ, vạn nhất Vô Tự Thiên Thư nằm trên người tiểu tử kia thì chúng ta phải làm sao bây giờ? Vô Tự Thiên Thư quá quan trọng, lẽ nào chúng ta…

Đại hộ pháp cũng không nói hết thì Vân Khiếu Thiên đã ngắt lời, Vân Khiếu Thiên nói:

– Nếu như Vô Tự Thiên Thư thực sự nằm trong tay tiểu tử kia, chung quy so với nằm trên những người khác sẽ tốt hơn. Lão tông chủ đã nói qua, chuyện Vô Tự Thiên Thư nhất định phải biết rõ. Chuyện này đối với Vân Dương Tông ta vô cùng quan trọng, không được xảy ra sai lầm. Còn tiểu tử kia, chuyện mà hắn dấu diếm há chỉ có chuyện này. Nếu như ta đoán không sai, bảo vật mà toàn bộ đại lục tìm kiếm khi trước cũng bị tiểu tử này chiếm được.

– Tông chủ định nói tới vật gì?

Đại hộ pháp nghi hoặc hỏi.

– Ha ha, sau này ngươi sẽ biết.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười nói:

– May mà tiểu tử này là con rể của Vân Dương Tông ta. Bị nhốt trong Huyền Thiên bí cảnh, nhân họa đắc phúc a. Thảo nào Huyền Thiên bí cảnh lại xuất hiện lần nữa. Hy vọng chuyện này không bị người khác suy đoán ra quá sớm.

Dưới màn đêm, trên trời cao xuất hiện một đám ngôi sao lóe sáng. Một vầng trăng chiếu xuống núi non giống như là một tấm lụa phủng phủ lên những ngọn núi khổng lồ. Trên một ngọn núi khổng lồ lúc này có một mùi thơm ngát thấm đẫm ruột gan bay lên, khiến cho người ta hít vào có cảm giác thoải mái.

Phù.

Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí trong cơ thể. Hai mắt mở ra, tinh quang chớp động. Cảm nhận thương thế trên người lúc này đã khôi phục không kém bao nhiêu, Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười. Có Bất Diệt huyền thể, quả thực vô cùng tiện lợi.

Sau khi thở ra một ngụm trọc khí, Lục Lâm Thiên nhìn Triệu Vô Cực máu tươi nhễ nhại rồi lập tức lấy ra Hỏa Long đỉnh.

– Lục Lâm Thiên, ngươi muốn làm gì?

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong lúc mơ hồ Triệu Vô Cực có cảm thấy linh hồn sâu trong đầu mình có chút run rẩy, lạnh lẽo.

– Không có gì, ngươi còn nhớ rõ tôn tử Triệu Kình Thiên của ngươi không? Ngay trong Hỏa Long đỉnh này ta đã đem hắn luyện chế thành khôi lỗi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt cười.

– Lục Lâm Thiên, tiểu tạp chủng thủ đoạn độc ác. Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Nhắc tới tôn tử, cũng chính là hy vọng của Triệu gia khi trước, chính là đệ tử có thiên phú tốt nhất trong Triệu gia từ trước tới nay. Vốn Triệu Vô Cực muốn dựa vào hai tôn tử này làm Triệu gia quật khởi. Không ngờ lại bị Lục Lâm Thiên giết chết. Loại hận ý này khiến cho linh hồn của Triệu Vô Cực thiếu chút đóng băng.

– Ngươi không tha cho ta sao? Ngươi còn tư cách này sao? Ngươi nhớ tôn tử như vậy sao? Yên tâm, ta cũng sẽ đem ngươi từ người sống luyện chế thành khôi lỗi.

Lục Lâm Thiên vẫn mỉm cười nói.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, sắc mặt Triệu Vô Cực đại biến. Trong lòng đột nhiên lạnh lẽo. Luyện chế người sống thành khôi lỗi, đương nhiên hắn biết điều này đại biểu cho việc gì, đây là một loại thủ đoạn cực kỳ tàn khốc.

– Không… Không được.

Ánh mắt Triệu Vô Cực hiện lên sự cầu xin.

– Ta vốn muốn giết ngươi. Thế nhưng giết ngươi lại quá tiện nghi cho ngươi rồi. Đem ngươi luyện chế thành Hỏa Nhân khôi lỗi, sợ rằng có thể đạt tới thất cấp sơ giai, ta cũng vô cùng chờ mong a.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên. Nụ cười này khiến cho da đầu Triệu Vô Cực tê dại.

– Ngươi thả ta ra. Ta thề sẽ không đối phó với Lục gia các ngươi nữa. Ta dùng bảo vật để đổi lấy mạng của ta. Ngươi giết ta cũng không nhận được, dù sao ta cũng không đặt trong nhẫn trữ vật.

Triệu Vô Cực cũng sợ chết, đặt biệt là biết mình bị luyện chế thành khôi lỗi khiến cho hắn dùng ánh mắt sợ hãi nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Thứ duy nhất hiện tại hắn có thể làm chính là cầu xin tha thứ, dùng bảo vật đổi lấy mạng mình.

– Ý ngươi muốn nói chính là một bộ Linh kỹ Địa cấp sơ giai và một bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai sao? Lại còn một bộ bí pháp tăng cường linh lực nữa đúng không? Ta đã sớm biết rồi, ngươi giấu ở dưới một ngọn núi trong Vân Dương Tông. Còn có đại bộ phận tài phú những năm gần đây của Triệu gia các ngươi đều đặt ở đó.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói. Tất cả chuyện này từ trong linh hồn lực của Triệu Vô Cực hắn đã biết tới. Một bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai, một bộ linh kỹ Địa cấp sơ giai, còn có một bộ bí pháp tăng cường linh lực. Đây đều là bảo vật tổ tiên Triệu gia lưu lại khi trước. Những năm gần đây cũng chỉ có ba kiện bảo vật này truyền xuống. Mà ba kiện bảo vật này, người trong Triệu gia tu vi quá thấp cho nên không có ai tu luyện. Mấy thứ này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi vui vẻ. Một bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai, một bộ linh kỹ Địa cấp sơ giai, còn có một bộ bí pháp. Giá trị quả thực không nhỏ. Cũng coi như thu hoạch lớn ngoài ý muốn.

– Ngươi làm sao mà biết được?

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, sắc mặt Triệu Vô Cực đại biến. Điều này sao có thể. Hắn đã sắp xếp tất cả mọi chuyện, sao lại có người thứ hai có thể biết được. Hắn chưa từng nói cho bất kỳ một ai chuyện này.

– Ta quên nói cho ngươi một chuyện. Những đệ tử chi thứ trong Triệu gia mà ngươi an bài, có lẽ ngay cả ánh mặt trời sáng mai cũng khó mà nhìn thấy. Còn một trăm ba mươi mốt đệ tử trực hệ Triệu gia mà ngươi di chuyển hiện tại đang được sắp xếp ở trên trấn Hoa môn của Phi Linh môn đúng không? Ha ha. Thủ đoạn không tồi. Không ngờ ngay cả ta cũng không biết đệ tử Triệu gia các ngươi lại nằm ngay dưới mí mắt ta. Chỉ là ngươi cũng không cần suy nghĩ nhiều, ta nghĩ bọn họ cũng không sống được mấy tháng nữa đâu.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý. Từ trong linh hồn Triệu Vô Cực hắn cũng biết được, một trăm ba mươi người Triệu gia đã được Triệu Vô Cực sắp xếp tới Cổ Vực, lại còn ở ngay trên trấn Hoa Môn của Phi Linh môn. Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên rất bất ngờ. May mà hiện tại hắn đã biết. Bằng không, có dư nghiệt Triệu gia ở cạnh người, thực sự là một chuyện khiến cho hắn không thể an tâm nổi.

Triệu Vô Cực khiếp sợ, vẻ mặt kinh hãi tới tột cùng. Khuôn mặt hắn lúc này chuyển thành dữ tợn. Hắn thực sự không ngờ, tất cả mọi sắp xếp của hắn hoàn toàn đều bị Lục Lâm Thiên biết được, ngay cả huyết mạch của Triệu gia cũng không thể lưu lại được nữa.

– Lục Lâm Thiên, ta sai rồi. Ta không nên đối phó với Lục gia các ngươi. Ta cầu ngươi, van ngươi thả người Triệu gia chúng ta đi. Cầu ngươi.

Triệu Vô Cực sợ hãi đến tột cùng, bắt đầu cần khẩn.

– Thật không? Chỉ tiếc là ta tuyệt đối không tin lời nói của ngươi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói. Nhân từ đối với địch nhân chính là tàn nhẫn với mình. Nếu như không phải hắn có Bất Diệt Huyền thể thì hiện tại hắn đã là một nửa phế nhân rồi.

Nói xong, Lục Lâm Thiên không để ý tới Triệu Vô Cực nữa, để mặc Triệu Vô Cực không ngừng cầu xin tha thứ. Thủ ấn trong tay biến ảo, khoanh chân ngồi xuống trước Hỏa Long Đỉnh.

Chương 1451: Ba ngày sau (1)

Sau đó lại móc ra không ít tài liệu trên người, những tài liệu này đều là tài liệu luyện chế khôi lỗi cần. Lúc này Lục Lâm Thiên định đem Triệu Vô Cực từ người sống luyện chế thành khôi lỗi. Không những có thể hả mối giận trong lòng, mà cũng có thêm một tay chân. Triệu Vô Cực không ngờ đã đột phá tới Vũ Vương nhất trọng. Sau khi luyện chế thành khôi lỗi, cấp bậc có lẽ sẽ tương đương với thất cấp sơ giai. Nếu như không có bất ngờ gì xảy ra mà nói, muốn đối phó với Vũ Vương tam trọng cũng không có vấn đề. Thực lực so với khôi tứ còn mạnh hơn một chút.

Mà thực lực hiện tại của hắn, Lục Lâm Thiên cũng có tự tin luyện chế khôi lỗi thất cấp thành công. Vũ linh khí hắn cũng có thể luyện chế ra, khôi lỗi thất cấp có lẽ cũng không lớn.

Khôi lỗi thất cấp sơ giai, Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ chờ mong. Nếu như luyện chế ra thì sẽ tương đương với một Vũ Vương tam trọng. Đây đã được coi là một cường giả chính thức.

Ngưng thần tĩnh khí, Lục Lâm Thiên đem linh lực rót vào trong Hỏa Long đỉnh. Một cỗ hỏa diễm nóng bỏng bắt đầu gào thét. Lục Lâm Thiên đem không ít tài liệu ném vào trogn Hỏa Long đỉnh. Dưới sự bao phủ của hỏa diễm tài liệu bắt đầu bị luyện hóa. Loại luyện hóa này không cần kỹ thuật nhiều lắm, Lục Thiếu Du cũng quen tay, dễ dàng luyện hóa tài liệu. Thế nhưng loại luyện hóa máy móc này đối với linh hồn lực có không ít chỗ tốt, có thể rèn luyện sự nắm giữ năng lượng của linh hồn lực.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Trải qua một đêm, sáng sớm ngày thứ hai, ánh sáng mặt trời chiếu xuống. Từng đám sương mù trên núi lập tức bay lên.

Trong buổi sáng yên bình này, tại một ngọn núi nọ tràn ra một cỗ khí tức máu tanh. Trong Vân Dương Tông vô hình trung có một cỗ áp lực tràn ngập. Không ít người hiểu rõ, đệ tử của Triệu Vô Cực sợ rằng sau lần này tiền đồ sẽ triệt để bị hủy. Người có quan hệ với Triệu Vô Cực đương nhiên cũng không tránh thoát.

Thời gian một ngày một đêm này, Lục Lâm Thiên trong sơn động đem tất cả tài liệu luyện hóa xong. Trong Hỏa Long đỉnh lúc này có một đoàn dung dịch tinh thuần đang cuồn cuộn.

Nhìn đoàn dung dịch trong Hỏa Long đỉnh, Lục Lâm Thiên mỉm cười, thủ ấn thu lại, ánh mắt nhìn về phía Triệu Vô Cực trên mặt đất rồi nói:

– Triệu lão cẩu, hiện tại tới phiên ngươi.

– Lục Lâm Thiên, ngươi sẽ không được chết tử tế. Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Triệu Vô Cực biết cho dù mình cầu khẩn như thế nào cũng đã không được nữa. Cảm nhận nhiệt độ nóng bỏng trong Hỏa Long đỉnh, toàn thân hắn run lên. Trong miệng phun ra từ ngữ thâm độc, thế nhưng cũng không thể nào che dấu sự sợ hãi trong mắt hắn.

– Ngươi định không buông tha ta thế nào? Đừng quên, hiện tại là ta không buông tha cho ngươi a.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng cười. Nụ cười mang theo tiếu ý khiến cho Triệu Vô Cực cảm giác rợn tóc gáy. Lục Lâm Thiên nói xong, thủ ấn lập tức biến đổi, một đạo quang mang bao phủ thân thể Triệu Vô Cực bị cấm chế đem hắn quăng vào trong Hỏa Long đỉnh.

Sưu Sưu.

Thân thể máu me nhễ nhại của Triệu Vô Cực vừa mới tiến vào trong Hỏa Long đỉnh, y phục trên người lập tức hóa thành tro tàn. Da dẻ dưới hỏa diễm nóng bỏng bắt đầu phát ra thanh âm xèo xòe. Từng tia huyết tương bắn ra. Cuối cùng bị nhiệt độ cao hóa thành sương trắng tiêu tán trong Hỏa Long đỉnh.

– A…

Cùng lúc đó, dưới nhiệt độ nóng bỏng này, một tiếng kêu thảm thiết từ trong miệng Triệu Vô Cực vang lên. Tiếng kêu thảm thiết này vô cùng thê lương nghe giống như quỷ khóc ma gào. Tiếng kêu thảm thiết này vừa vang lên, cái miệng vừa mới mở ra của Triệu Vô Cực lập tức bị hỏa diễm ào tới. Tức thì, ngay cả thanh âm cũng không phát ra được.

Trong hỏa diễm, toàn thân Triệu Vô Cực co quắp. Đây quả thực là sống không bằng chết. Linh hỏa không chỉ đốt cháy hắn từ bên ngoài, đồng thời cũng đốt ở bên trong cơ thể. Lúc này Triệu Vô Cực đã vô cùng hối hận. Hối hận vì sao lại trêu chọc vào đối thủ như vậy. Hắn cũng hối hận vì sao bản thân mình không nhân cơ hội lúc đối phương yếu nhược, không ngại trả giá đắt đánh chết. Trong sự hối hận này mang theo oán hận vô cùng lớn.

Toàn thân Triệu Vô Cực bị cấm chế, ngay cả năng lực tự sát cũng không có, bản thân chỉ có thể chịu đựng sự đau đớn này. Cảm nhận da thịt, xương cốt bị thiêu đốt, máu tươi không ngừng chảy ra, cảnh tượng vô cùng thê thảm.

Trong linh hỏa nóng bỏng, tóc, da của Triệu Vô Cực trong nháy mắt bị hòa tan. Máu tươi trong hỏa diễm không ngừng vang lên thanh âm xèo xèo. Lục Lâm Thiên vô cùng chăm chú khống chế linh hỏa.

Luyện hóa thân thể Vũ Vương nhất trọng của Triệu Vô Cực là một việc vô cùng tốn sức. Cũng không phải là chuyện dễ dàng. Chỉ có đem tạp chất trong cơ thể bài trừ ra thì mới có thể đạt được yêu cầu luyện hóa khôi lỗi.

Theo sự luyện hóa không ngừng của Lục Lâm Thiên, thân thể Triệu Vô Cực bắt đầu huyết nhục mơ hồ. Từng tia máu từ trong cơ thể tràn ra. Thân thể Triệu Vô Cực trong hỏa diễm thống khổ co quắp, thoạt nhìn vô cùng tàn nhẫn và kinh khủng.

Đối với chuyện này Lục Lâm Thiên không có một chút trắc ẩn nào. Một người ba bốn lần muốn dồn hắn vào chỗ chết, trên chủ phong lại khiến hắn thiếu chút nữa thành phế nhân, may mà có Bất Diệt huyền thể, tất cả chuyện này tuyệt đối không thể xảy ra một lần nữa.

Thời gian lần nữa trôi qua. Trong lúc luyện chế Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được thân thể Triệu Vô Cực trải qua luyện hóa, tạp chất không ngừng bị bài bài trừ, thân thể chậm rãi mạnh mẽ. Gân cốt cơ thể dưới hỏa diễm đều co rút lại, giống như là có thêm lực lượng ngưng tụ. Mà hết thảy những chuyệ này chỉ xảy ra trong một ngày đêm mà thôi.

Sang ngày thứ hai, thân thể Triệu Vô Cực đã cháy thành màu đen. Lúc này trên thân thể đã có một tấm màng nhạt nhạt. Cường độ thân thể đã mạnh hơn trước rất nhiều, gân cốt cơ thể cũng được rèn dũa.

Trong cỗ thân thể kia có một lớp thịt nhàn nhạt, Lục Lâm Thiên có thể nhìn thấy rõ ràng lục phủ ngũ tạng trong cơ thể Triệu Vô Cực đang khẽ nhảy lên. Thế nhưng màu sắc lục phủ ngũ tạng lúc này cũng đã biến thành màu đen, không là màu đỏ giống như trước đó nữa.

– Đệ nhị bộ, khống hồn.

Nhìn thân thể Triệu Vô Cực, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên lại biến đổi. Trong mi tâm tức thì có một đạo năng lượng vô hình bắn ra, lập tức tiến vào trong mi tâm của Triệu Vô Cực.

Trong nháy mắt linh hồn lực tiến vào không gian trong đầu Triệu Vô Cực, cũng nhanh chóng gặp phải công kích của linh hồn Triệu Vô Cực.

Thực lực Vũ Vương nhất trọng của Triệu Vô Cực, thân là vũ giả, bản thân linh hồn lực không thể so sánh được với Linh Vương nhất trọng. Lúc này linh hồn của hắn đương nhiên không thể mạnh hơn được Lục Lâm Thiên. Đương nhiên, chỉ là yếu hơn trước mặt Lục Lâm Thiên mà thôi. Trước mặt những người khác, linh hồn lực của Vũ Vương nhất trọng mạnh yếu ra sao không cần nói, tuyệt đối rất mạnh.

Chỉ là linh hồn lực của Lục Lâm Thiên vô cùng cường hãn. Sau khi tiến vào trong đầu Triệu Vô Cực lập tức đánh bay linh hồn lực của Triệu Vô Cực rồi tiến vào chỗ sâu trong đầu hắn.

Chương 1452: Ba ngày sau (2)

– Khôi lỗi bí thuật, ngưng tụ.

Trong chớp mắt, tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra. Cánh tay đánh ra từng đạo thủ ấn phức tạp mà huyền ảo. Thủ ấn biến hóa, dung dịch trong Hỏa Long đỉnh sôi trào, trực tiếp tưới lên thân thể của Triệu Vô Cực.

Ken Két.

Cỗ dung dịch nóng bỏng lập tức rót lên trên thân thể Triệu Vô Cực, thanh âm ken két vang lên. Trên thân thể Triệu Vô Cực, từ đầu tới chân bị dung dịch nóng bỏng bao phủ. Gân cốt toàn thân dưới nhiệt độ cao liên tục co rút lại.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không nhàn rỗi, thủ ấn không ngừng biến hóa. Từng đạo quang mang quỷ dị được đánh vào trong cơ thể Triệu Vô Cực. Dưới quang mang quỷ dị này, vốn ánh mắt trống rỗng của Triệu Vô Cực lúc này chậm rãi chuyển thành lạnh lùng. Thân thể Triệu Vô Cực dưới dung dịch bắt đầu chuyển thành màu vàng, vô cùng sáng bóng.

Thời gian ba ngày trôi qua. Sáng sớm ngày thứ tư, sắc trời vừa sáng. Trên lưng Kim Sí Yêu Ưng, Vân Khiếu Thiên và Vũ Ngọc Tiền đã đi tới đình viện của Lục Lâm Thiên. Không biết vì sao hôm nay Vân Khiếu Thiên lại cố ý gọi Vũ Ngọc Tiền cùng đi tới đình viện của Lục Thiếu Du.

– Cha, sao người lại tới đây?

Vân Hồng Lăng

gần đây vẫn ở trên ngọn núi này, nhìn thấy phụ thân xuất hiện khiến cho nàng có chút ngạc nhiên.

– Lâm Thiên đâu?

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên đảo qua mọi người. Lúc này tất cả mọi người có mặt, thế nhưng cũng không thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

– Lâm Thiên đã bế quan được ba ngày rồi. Cha, người tìm chàng có việc gì vậy?

Vân Hồng Lăng hiếu kỳ hỏi.

– Bế quan sao?

Vân Khiếu Thiên ngạc nhiên, vẻ mặt khẽ biến đổi.

– Tông chủ, người tìm Lâm Thiên có chuyện gì quan trọng sao? Có cần gọi nó xuất quan hay không?

La Lan thị tiến lên rồi nói.

– Không cần. Bà thông gia không bị thương chứ?

Vân Khiếu Thiên nhìn La Lan thị rồi khẽ hỏi. Ban đêm hắn cũng sắp xếp không ít đệ tử mang đan dược chữa thương tới hỏi thăm.

– Ta không sao, đa tạ tông chủ quang tâm.

La Lan thị nói.

– Tất cả đều là người một nhà, không cần khách khí.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Lục Trung, ngươi không có việc gì đó chứ? Thương thế làm sao rồi?

Vũ Ngọc Tiền nhìn Lục Trung rồi hỏi. Tuy rằng bề ngoài biểu hiện không còn quan hệ với đệ tử đã bị trục xuất sư môn năm đó, thế nhưng trong mắt vẫn cực kỳ thân thiết.

– Sư phụ, thương thế của con không có gì đáng ngại nữa.

Lục Trung nói.

– Đừng nói nữa, ta đã bảo ngươi không được gọi ta là sư phụ mà? Nếu như ngươi gọi ta là sư phụ, vậy thì Lâm Thiên phải tính sao đây?

Vũ Ngọc Tiền trừng mắt hỏi.

– Tụ cho ta.

Trong sơn động, lúc này Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, một đạo thủ ấn huyền ảo, phức tạp xen lẫn quỷ dị được Lục Lâm Thiên đánh ra. Sắc mặt hắn lập tức tái nhợt, luyện chế ra khôi lỗi thất cấp sơ giai, tiêu hao cũng cực kỳ khổng lồ.

Sưu Sưu.

Một cỗ khí tức kinh khủng kéo tới. Cỗ lực lượng cuồng bạo này không ngừng gào thét khiến cho cả sơn động rung động. Trong nháy mắt quanh người khôi lỗi do Triệu Vô Cực luyện chế ra có một cỗ khí tức kéo lên.

Cỗ khí tức này kéo lên vô cùng mạnh mẽ. Trong đôi mắt của khôi lỗi đột nhiên bắn ra tinh quang. Trong thiên địa lúc này cũng có một cỗ năng lượng vô hình hội tụ tới. Năng lượng vô hình trong thiên địa này giống như thủy triều không ngừng rót vào trong cơ thể khôi lỗi tạo ra tiếng sưu sưu không dứt.

Sưu Sưu.

Mà theo năng lượng trong thiên địa rót vào, thân thể khôi lỗi giống như đột phá, tham lam hấp thụ năng lượng trong thiên địa. Khí thế từ trên khôi lỗi tràn ra cũng từng bước được kéo lên.

– Thành công rồi, luyện chế khôi lỗi thất cấp đã thành công.

Tất cả chuyện này đều được Lục Lâm Thiên thu vào trong mắt. Trong lòng lập tức vui mừng. Lúc này khôi lỗi đã bắt đầu hấp thu năng lượng trong thiên địa, khí tức đang không ngừng kéo lên. Chuyện này cũng chỉ có khôi lỗi do người sống luyện chế ra mới làm được.

Ầm ầm.

Lúc này năng lượng bàng bạc trong thiên địa bắt đầu khởi động. Những người trên ngọn núi bị kinh động, cả đám cả nhận cỗ khí tức này, sắc mặt nhanh chóng biến hóa.

– Cỗ khí tức này… Có người đột phá sao? Có chút không giống.

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên biến đổi, cảm nhận cỗ năng lượng bàng bạc kia, thân thể lập tức bắn về phía sau núi.

Trong sơn động sau núi, cỗ năng lượng bàng bạc kia hội tụ lại cũng không ngắn. Chỉ trong nháy mắt mà thôi. Một lát sau, từ trên người khôi lỗi Lục Lâm Thiên luyện chế bắn ra quang mang lập lòe. Năng lượng trong thiên địa ngừng lại. Mà cỗ khí thế trên người khôi lỗi đang kéo lên cũng ngừng lại. Bất quá lúc này Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, cỗ khí thế trên người khôi lỗi so với khi trước đã mạnh hơn không ít. Lục Thiếu Du phỏng đoán, đầu khôi lỗi thất cấp sơ giai này đã tiếp cận tới thất cấp trung giai. Toàn bộ khôi lỗi sáng bóng, tràn ngập lực lượng cường hãn.

– Sợ rằng có thể đối phó với Vũ Vương tam trọng a.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, ánh mắt không ngừng đánh giá khôi lỗi. Từ khí tức có thể thấy được, cỗ khôi lỗi này so với Khôi Tứ còn mạnh hơn nhiều.

– Sau này gọi ngươi là Khôi Ngũ đi.

Lục Lâm Thiên nhìn Triệu Vô Cực đã bị luyện chế thành khôi lỗi rồi nói.

– Vâng, chủ nhân.

Lúc này Triệu Vô Cực đã bị luyện chế sống thành khôi lỗi, trong ánh mắt vô thần kia mang theo một đạo tinh quang nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Miệng phát ra thanh âm cung kính, không có chút cảm tình nào.

– Ồ, có người tới sao?

Lục Lâm Thiên đột nhiên nhíu mày, trong tâm thần của hắn đã xuất hiện thân ảnh người khác. Xem ra vừa rồi Khôi Ngũ hấp thu năng lượng thiên địa tạo thành động tĩnh khiến cho mọi người chú ý.

Sưu Sưu.

Vân Khiếu Thiên, Lục Vô Song, Lục Trung, Vân Hồng Lăng, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Vũ Ngọc Tiền tức thì đi tới trước sơn động Lục Lâm Thiên luyện chế khôi lỗi.

– Lão đại đang bế quan, không được quấy rầy.

Tiểu Long chờ ở bên ngoài động, trực tiếp ngăn cản đám người Vân Khiếu Thiên.

– Tiểu tử này rốt cuộc đang làm gì.

Vân Khiếu Thiên có chút hồ nghi, thanh thế vừa rồi cũng không nhỏ.

– Ra mắt nhạc phụ, sư phụ.

Lúc này sơn động mở ra. Lục Lâm Thiên chậm rãi đi ra, phía sau còn có Triệu Vô Cực đã bị luyện chế thành khôi lỗi thất cấp sơ giai.

– Lâm Thiên, đây là.

Vân Khiếu Thiên nhìn khôi lỗi phía sau Lục Lâm Thiên, trong lúc mơ hồ hắn có thể nhận ra được dáng dấp của Triệu Vô Cực, sắc mặt lập tức đại biến.

– Nhạc phụ, đây là khôi lỗi do tiểu tế vừa mới luyện chế ra.

Vốn đang muốn giao Triệu Vô Cực cho nhạc phụ, thế nhưng tiểu tế trong lúc ngứa tay lại muốn thử luyện chế khôi lỗi. Hiện tại không thể đem Triệu Vô Cực giao cho nhạc phụ nữa rồi.

Lục Lâm Thiên nói. Vân Khiếu Thiên sáng sớm đến đây trong lòng Lục Thiếu Du đương nhiên biết là vì chuyện gì. Vô Tự Thiên Thư quan trọng như vậy, Vân Dương Tông nhất định sẽ dùng trăm phương ngàn kế thu được tin tức.

Nhìn Khôi Ngũ, Vân Khiếu Thiên chuyển qua Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Không nghĩ tới khôi lỗi thất giai con cũng có thể luyện chế ra, quả thực khiến cho ta có chút ngoài ý muốn.

Chương 1453: Đánh chết không thừa nhận

Vân Khiếu Thiên quả thực có chút ngoài ý muốn. Theo hắn thấy Lục Lâm Thiên dường như không gì không thông. Trên phương diện khống thú cũng cực kỳ lành nghề. Đệ tử Vạn Thú Tông mấy lần đều bại trong tay hắn. Mà trên phương diện khôi lỗi, đệ tử Thần Kim các lần trước cũng thua trong tay Lục Thiếu Du, ngay cả khôi lỗi cũng bị đoạt. Phương diện linh giả của Lục Thiếu Du sợ rằng cũng là Linh Vương nhất trọng a. Linh Vương nhất trọng có thể luyện chế ra khôi lỗi thất giai sơ cấp, lại là hỏa nhân khôi lỗi khó luyện chế nhất trong khôi lỗi. Cho dù Linh Vương tứ trọng cũng khó mà luyện chế ra được hỏa nhân khôi lỗi từ người sống. Quả thực cũng coi như đại hành gia trong khôi lỗi.

– Vận khí tiểu tế tốt hơn một chút mà thôi. Không ngờ lại luyện chế thành công.

Lục Lâm Thiên trả lời, thế nhưng trong lòng lại cực kỳ nghi hoặc. Nhạc phụ Vân Khiếu Thiên hẳn là vì Triệu Vô Cực mà tới. Thế nhưng nhìn thấy Triệu Vô Cực bị hắn luyện chế thành khôi lỗi, sau lúc kinh ngạc cũng không để ý nhiều. Chuyện này khiến cho trong lòng Lục Thiếu Du có chút nghi hoặc.

– Khôi lỗi thất giai a.

Vũ Ngọc Tiền, Lục Trung nhìn khôi ngũ ánh mắt cực kỳ kinh ngạc. Khôi lỗi thất giai đã bằng cường giả Vũ Vương, Linh Vương rồi.

– Lâm Thiên, không có việc gì chứ?

Nhìn thấy sắc mặt Lục Lâm Thiên tái nhợt, Lục Vô Song nhẹ nhàng đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

– Tiêu hao quá nhiều, điều tức một hồi là được. Không có trở ngại quá lớn.

Lục Lâm Thiên trả lời.

– Ưm.

Lục Vô Song nhẹ nhàng gật đầu.

– Lâm Thiên, chúng ta nói chuyện riêng một lát.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Vân Khiếu Thiên khẽ nói, thanh âm mang theo uy thế không thể cự tuyệt.

Trong thính phóng, một lát sau có bốn người ngồi xuống. Ngoại trừ Lục Lâm Thiên và Vân Khiếu Thiên ra còn có Vũ Ngọc Tiền và Lục Trung.

Lục Lâm Thiên rất nghi hoặc, cũng không biết Vân Khiếu Thiên muốn nói với hắn chuyện gì. Lại mang theo sư phụ cùng với phụ thân, lại còn cố ý bố trí cấm chế. Chuyện này dường như không quá bình thường chút nào.

Ba người ngồi vào chỗ của mình, Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Tiểu tử, con ẩn dấu đủ sâu a. Người sáng mắt không nói tiếng lóng, Vô Tự Thiên Thư nằm trong tay con đúng không?

– Nhạc phụ, Vô Tự Thiên Thư gì vậy?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên không có chút biến hóa. Thế nhưng trong lòng lúc này lại vô cùng kinh hãi, giống như sóng lớn cuộn trào, khiếp sợ tới cực điểm.

Sắc mặt Lục Trung cũng hơi biến đổi, trong mắt có chút ba động rồi biến mất. Ánh mắt dường như vô ý nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Triệu gia đối phó với Lục gia, Linh Vũ giới và Độc Cô gia cũng xuất hiện. Ngươi đem mẫu thân và phụ thân ngươi sắp xếp ở Vân Dương Tông, thứ nhất là để Linh Vũ giới và Độc Cô gia, Triệu gia cho rằng Vô Tự Thiên Thư nằm trên người phụ thân ngươi. Tất cả vô cùng an toàn. Thế nhưng kỳ thực Vô Tự Thiên Thư lại ở trên người ngươi. Ta không biết Triệu Vô Cực có biết Lục gia có Vô Tự Thiên Thư hay không. Vốn ta cũng không dám khẳng định cho nên mới cố ý hỏi Triệu Vô Cực từ trong tay con. Bằng vào tính cách của con, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội lần này mà dùng công phu sư tử ngoạn. Thế nhưng lần này, con lại vòng vo như vậy, sợ rằng Triệu Vô Cực sẽ nói Vô Tự Thiên Thư đang nằm trên người con, đúng không?

Nhìn Lục Lâm Thiên, Vân Khiếu Thiên cực kỳ đắc ý nói. Có thể khiến cho tiểu tử này hiện hình, tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng.

– Cáo già a, mình tính sai rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lớn tiếng mắng một câu. Vị nhạc phụ này quả thực là cáo già, trong lúc vô hình hắn đã chứng minh suy đoán trong lòng Vân Khiếu Thiên. Mà suy đoán này cũng hoàn toàn chính xác. Loại mưu trí như vậy, không phải là thứ mà người bình thường có thể có.

Nhìn Lục Lâm Thiên không nói gì, Vân Khiếu Thiên càng thêm đắc ý, sắc mặt vui vẻ mang theo chút tiếu ý.

Lục Lâm Thiên nhìn Vân Khiếu Thiên, ánh mắt có chút kinh ngạc, vẻ mặt mang theo sự nghi hoặc, tuyệt đối được coi là Ảnh đế kiếp trước, nói:

– Nhạc phụ, Vô Tự Thiên Thư trong lời người là thứ gì? Chẳng lẽ là vũ kỹ sao?

– Cáo già, chết không đối chứng. Ngươi nói ta có, ta cũng có thể nói thành không. Coi như là Triệu Vô Cực còn sống ta cũng có thể nói là không có. Để xem ngươi có làm khó dễ được ta hay không.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng. Vô Tự Thiên Thư này cho dù đánh chết hắn cũng không thể nói ra.

– Lục Lâm Thiên, tiểu tử con còn giả ngu sao?

Vân Khiếu Thiên đang đắc ý nhìn thấy Lục Lâm Thiên hoàn toàn không thừa nhận, tức thì trợn mắt nhìn Lục Thiếu Du.

– Lâm Thiên, con nói sai rồi, Vô Tự Thiên Thư không phải là vũ kỹ.

Lục Trung nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Lục Trung, hẳn ngươi cũng biết chứ?

Vân Khiếu Thiên cười cười, thầm nghĩ moi tin tức từ trong miệng Lục Trung là tốt nhất.

– Ta đoán vô Tự Thiên Thư hẳn là Linh kỹ, không có khả năng là vũ kỹ.

Lục Trung nhìn Vân Khiếu Thiên vô cùng nghiêm túc nói.

– Cha, người nói sau rồi. Hẳn là vũ kỹ, có thể là vũ kỹ Địa cấp nha.

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Lục Trung.

– Sai, Tuyệt đối là Linh kỹ, có thể là Linh kỹ Địa cấp.

Lục Trung nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Tuyệt đối là vũ kỹ.

– Tuyệt đối là linh kỹ.

– Sư phụ, người nói xem, rốt cuộc là linh kỹ hay vũ kỹ?

Phụ tử tranh luận đỏ mặt tía tai giống như là cãi nhau vậy. Một lát sau Lục Lâm Thiên quay sang hỏi Vũ Ngọc Tiền.

Vũ Ngọc Tiền nhìn Lục Lâm Thiên và Lục Trung tranh luận tới đỏ mặt tía tai, vẻ mặt vô cùng ngạc nhiên. Nhìn thấy Lục Lâm Thiên hỏi mình, Vũ Ngọc Tiền sửng sốt nói:

– Ta đoán… Ta đoán…

Nói nửa ngày cũng không ra câu. Vũ Ngọc Tiền cũng không biết được Vô Tự Thiên Thư này rốt cuộc là thứ gì, vì vậy hắn ngẩng đầu nhìn Vân Khiếu Thiên rồi nói:

– Sư đệ, đệ mau nói xem Vô Tự Thiên Thư rốt cuộc là vũ kỹ hay linh kỹ?

Vân Khiếu Thiên vô cùng phiền muộn cùng bất đắc dĩ và tức giận. Tới lúc này hai phụ tử nhà này không ngờ lại kẻ tung người hứng, vô cùng ăn ý.

– Lục Lâm Thiên, hiện tại ta lấy thân phận nhạc phụ nói với con. Vô Tự Thiên Thư quá quan trọng, cho dù không ai biết Vô Tự Thiên Thư nằm trên người con thế nhưng tuyệt đối cũng sẽ hoài nghi. Đến lúc đó tất cả những thế lực trên đại lục sẽ không bỏ qua cho con. Con hiểu ý tứ của ta chứ.

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên trầm xuống, nghiêm túc nói với Lục Lâm Thiên.

– Nhạc phụ, tự dưng người nói tới Vô Tự Thiên Thư này, tiểu tế quả thực không hiểu. Vô Tự Thiên Thư này rốt cuộc là cái gì, lại còn quan trọng như vậy.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi.

– Vân huynh, không phải huynh đang nói giỡn đó chứ? Vô Tự Thiên Thư này rốt cuộc là thứ gì, chẳng lẽ là liên quan tới bảo tàng?

Lục Trung lúc này cũng dùng vẻ mặt kinh ngạc nhìn Vân Khiếu Thiên rồi hỏi.

Vân Khiếu Thiên nhìn đôi phụ tử này, quả thực là hết chỗ nói. Hai phụ tử nhà này cùng ra trận hay sao, không ngờ lại phối hợp ăn ý như vậy.

Chương 1454: Linh hồn tìm kiếm (1)

Nghiêm túc nhìn Lục Lâm Thiên, Vân Khiếu Thiên mở miệng mang theo uy thế không thể kháng cự nói:

– Lâm Thiên, Vô Tự Thiên Thư cực kỳ quan trọng, so với trong tưởng tượng của còn còn lớn hơn nhiều. Vô Tự Thiên Thư giao cho Vân Dương Tông, Vân Dương Tông ta có thể đáp ứng bất luận điều kiện gì của con. Cho dù là dùng công phu sư tử ngoạm cũng không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên nhìn Vân Khiếu Thiên rồi lắc đầu nói:

– Nhạc phụ, tiểu tế thực sự không có Vô Tự Thiên Thư gì đó. Nếu như không tin, vậy thì nhạc phụ dùng sưu linh thuật đi. Tiểu tế tuyệt đối không phản kháng.

Lục Lâm Thiên ủy khuất nói, thế nhưng trong lòng lại thầm nghĩ:

– Nhạc phụ, tầm quan trọng của Vô Tự Thiên Thư sao ta lại không biết cơ chứ. Cho dù thế nào cũng không thể giao cho Vân Dương Tông.

Nhìn Lục Lâm Thiên móc ra nhẫn trữ vật chứng minh sự thuần khiết, Vân Khiếu Thiên cảm thấy ngoài ý muốn. Quả thực không giống với tính cách thường ngày. Lẽ nào hắn đã đoán sai. Vô Tự Thiên Thư thực sự không có quan hệ với Lục gia? Thế nhưng điều này quả thực không có khả năng, bảo vật có thể kinh động cả Độc Cô gia, sợ rằng cũng không có mấy thứ.

– Lâm Thiên, con thực sự không có Vô Tự Thiên Thư sao? Phải biết, con dùng Vô Tự Thiên Thư đổi lấy bất luận điều kiện gì của Vân Dương Tông cũng được. So với thứ hư vô mờ mịt mà con tự mình tìm kiếm còn an toàn hơn nhiều.

Vân Khiếu Thiên chậm rãi thở dài một hơi, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi cắn răng nói:

– Dù con muốn thần khí Vân Dương Tông ta cũng có thể cho con.

– Không có, tiểu tế ngay cả Vô Tự Thiên Thư là vật gì cũng không biết.

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng vào Vân Khiếu Thiên rồi lắc đầu nói. Ánh mắt cực kỳ kiên nghị, trong lòng lại nổi lên sóng gió. Vân Dương Tông không ngờ nguyện ý đem một kiện thần khí trao đổi với Vô Tự Thiên Thư, đủ để chứng minh bên trong Vân Dương Tông có thần khí. Điều này quả thực khiến cho hắn có chút ngoài ý muốn. Cũng đủ để chứng minh tầm quan trọng của Vô Tự Thiên Thư.

Nhìn Lục Lâm Thiên, lại nhìn Lục Trung, Vân Khiếu Thiên thở dài một hơi rồi nói:

– Không có việc gì, ta còn bận việc khác cho nên đi trước một bước.

Thu hồi cấm chế, Vân Khiếu Thiên bước ra khỏi phòng, đi được vài bước rồi quay đầu lại, ánh mắt phức tạp nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Lâm Thiên, việc Vô Tự Thiên Thư không thể nói với bất luận kẻ nào, đừng để dẫn tới họa sát thân.

– Tiểu tế đã hiểu.

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp.

Liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, Vân Khiếu Thiên rời đi. Vẻ mặt vẫn mang theo vẻ hồ nghi. Vũ Ngọc Tiền sau khi nói với hai người Lục Thiếu Du vài câu cũng rời đi.

Sau khi Vũ Ngọc Tiền và Vân Khiếu Thiên rời khỏi, hai người Lục Trung, Lục Lâm Thiên nhìn nhau, ánh mắt hiện lên sự ngưng trọng. Tuy rằng không nói thế nhưng trong lòng cũng biết đối phương nghĩ gì.

– Lâm Thiên, cha thiếp tìm chàng có chuyện gì vậy? Không ngờ lại thần bí như vậy.

Vân Hồng Lăng đi vào trong phòng rồi nói.

– Không có gì, một chút chuyện nhỏ mà thôi.

Lục Lâm Thiên trả lời ứng phó một câu. Việc này dù sao càng ít người biết càng tốt.

Vốn Lục Lâm Thiên còn muốn đi tới nơi Triệu Vô Cực giấu vũ kỹ, tài phú. Thế nhưng sau khi gặp Vân Khiếu Thiên khiến cho Lục Thiếu Du thay đổi quyết định của mình. Việc này không nên gấp gáp, miễn cho người khác chú ý tới hắn.

Lục Lâm Thiên và Lục Trung cũng không nhắc tới một chữ nào liên quan tới Vô Tự Thiên Thư. Hai người nhìn nhau là có thể biết được đối phương muốn nói gì. Trong lòng Lục Lâm Thiên đã sớm quyết định. Các thế lực lớn tranh đoạt Vô Tự Thiên Thư càng mạnh thì hắn càng không thể giao cho người khác.

– Tất cả đều đang tìm kiếm Vô Tự Thiên Thư a. Không biết bảy bản Vô Tự Thiên Thư còn lại ở đâu a.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng. Vân Dương Tông đã tìm kiếm Vô Tự Thiên Thư, sợ rằng Tam tông Tứ môn, Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang và những thế lực khác cũng đang nghe ngóng tin tức về nó.

– Lâm Thiên.

Trong phòng, sắc mặt Lục Trung đại biến. Lục Lâm Thiên vừa rồi còn đang ở trong đại sảnh trong nháy mắt đột nhiên biến mất.

– Lâm Thiên.

Vân Hồng Lăng cũng vô cùng kinh ngạc. Vừa rồi Lục Lâm Thiên còn đang ở trước mặt nàng, lúc này lại vô thanh vô tức biến mất. Quá quỷ dị.

Sưu Sưu.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng đại biến. Bản thân hắn vô thanh vô tức tới một không gian quỷ dị. Bốn phía trong suốt, không có gợn sóng.

Mà cái không gian quỷ dị này trực tiếp bao phủ Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên toàn lực giãy dụa thế nhưng cũng không thoát khỏi sự trói buộc của không gian này.

– Không gian phong tỏa.

Trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng kinh hãi. Đây là không gian phong tỏa, so với không gian của Không Linh Vương khi trước bố trí đánh lén hắn còn mạnh hơn không biết bao lần, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

– Ngươi chính là Lục Lâm Thiên sao? Mau nói cho ta biết Vô Tự Thiên Thư ở đâu.

Một thanh âm như có như không quanh quẩn bên tai Lục Lâm Thiên. Giống như có một người đang đứng sát người hắn lên tiếng vậy.

– Ngươi là ai? Vô Tự Thiên Thư là thứ gì?

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, đây nhất định là cường giả của Vân Dương Tông.

– Vậy thì đừng trách ta tự mình dò xét.

Thanh âm kia lần nữa vang lên.

Sưu Sưu.

Lúc này trong không gian Lục Lâm Thiên có cảm giác có một đôi mắt vô hình đang nhìn chăm chú vào mình. Giống như có một sự mê hoặc khiến cho hắn không thể phản kháng.

– Ảo cảnh thật mạnh.

Lục Lâm Thiên cả kinh. Biết rõ đây là ảo cảnh, thế nhưng hắn cũng vô lực không thể thoát ra.

Sưu.

Trong đầu Lục Lâm Thiên, đại hồn anh dường như cảm nhận được cái gì đó, liền ngay khi đó có một cỗ sát khí tuôn ra. Tâm thần Lục Lâm Thiên run lên, từ trong đôi mắt vô hình kia giãy ra.

– Ngươi là ai?

Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng. Sát khí quanh người bạo phát, sát khí ngập trời nhanh chóng bao phủ cơ thể. Nhiệt độ trong không gian lạnh lẽo. Dưới sát khí ngập trời này, tâm trí Lục Lâm Thiên càng ngày càng thanh tỉnh.

– Ồ?

Trong không gian vang lên tiếng kinh nghi, có vẻ vô cùng kinh ngạc.

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên bỗng nhiên có cảm giác run rẩy, trong đầu lần nữa khôi phục sự thanh tỉnh. Một cỗ linh hồn lực bên ngoài đang muốn tiến vào trong đầu hắn, thế nhưng lại bị sát khí ngập trời của đại hồn anh ngăn cản bên ngoài.

Chỉ là cỗ linh hồn lực bên ngoài này vô cùng mạnh, càng ngày càng mạnh tới trình đột vô cùng kinh khủng. Không gian bốn phía dưới linh hồn lực và sát khí như sôi trào lên.

– A.

Đột nhiên, cỗ linh hồn lực bàng bạc này đánh văng sát khí quanh người Lục Lâm Thiên, rồi tiến vào trong đầu hắn. Linh hồn lực bàng bạc vượt quá phạm vi mà Lục Lâm Thiên có thể ngăn cản.

Sưu.

Đúng lúc này kim đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng động. Kim quang bắn ra. Ngay khi cỗ linh hồn lực bàng bạc kia tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên, trên kim đao màu vàng bỗng nhiên bộc phát ra đao mang phô thiên cái địa.

Chương 1455: Linh hồn tìm kiếm (2)

Khi linh hồn lực bàng bạc tiến vào sâu trong đầu Lục Lâm Thiên, đao mang phô thiên cái địa lập tức bạo phát. Cỗ linh hồn lực bàng bạc lập tức hóa thành từng mảnh nhỏ dưới sự xâu xé của đao mang ngập trời.

– A…

Một tiếng kêu kinh hãi vang lên. Cỗ linh hồn lực bàng bạc tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên dùng tốc độ nhanh như thiểm điện thối lui. Thế nhưng cỗ linh hồn lực bàng bạc này vẫn bị đao mang phô thiên cái địa bao phủ. Số linh hồn lực chạy thoát khỏi đầu Lục Lâm Thiên vô cùng nhỏ bé.

Cạch Cạch.

Không gian bị nghiền nát, Lục Lâm Thiên xuất hiện lại trong căn phòng. Trong đầu, kim đao màu vàng đang không ngừng thôn phệ cỗ linh hồn lực kia.

– Lâm Thiên, vừa rồi xảy ra chuyện gì? Làm sao vậy?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên xuất hiện, Lục Trung cùng Vân Hồng Lăng nhanh chóng hỏi.

– Một chút việc nhỏ mà thôi, không sao.

Lục Lâm Thiên nhướng mày rồi mỉm cười nói. Cường giả thần bí vừa rồi dường như muốn dò xét linh hồn của hắn. Có lẽ tác dụng giống như sưu linh thuật. Thế nhưng trong đầu hắn có tiểu đao màu vàng, căn bản không sợ một loại linh hồn lực bên ngoài nào tiến vào.

Trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi cười lạnh một tiếng. Khí tức người vừa rồi hẳn không phải là sư tổ của hắn. Mà là một cường giả Linh Tôn. Chí ít cũng phải là Linh Tôn. Có lẽ chỉ là Linh Tôn bình thường cho nên dưới đao mang kia mới bị thương không nhẹ như vậy. Linh hồn lực bị thương so với việc bị thương bên ngoài còn nặng hơn nhiều.

– Vân Dương Tông, vì Vô Tự Thiên Thư không ngờ lại dùng bất kỳ thủ đoạn tồi tệ nào sao? Các ngươi nghĩ rằng ta dễ bắt nạt như vậy sao?

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Vì Vô Tự Thiên Thư, Vân Dương Tông không ngờ lại điều ra cường giả muốn dùng thủ đoạn dò xét linh hồn của hắn. Nếu như thi triển thành công, coi như là không có ác ý với hắn, thì tuyệt đối cũng sinh ra ảnh hưởng với linh hồn. Đối với tiền đồ sau này có ảnh hưởng cực lớn. Người trong Vân Dương Tông không có khả năng không biết việc này.

Lục Lâm Thiên nổi giận, thực lực của mình không bằng người vậy thì cũng chỉ có thể nhịn. Đây vốn là đạo lý trên thế gian. Thế nhưng hiện tại hắn đã có sức phản kháng. Mặc kệ là bản thân hắn có quan hệ như thế nào với Vân Dương Tông, công là công, tư là tư, bút sổ sách này coi như Vân Dương Tông cũng phải trả một cái giá lớn.

Trên một ngọn núi khổng lồ khác, những hòn đá kỳ lạ la liệt, cây cối mọc thành rừng, hương hoa tràn ngập bốn phía.

Thân ảnh Vân Khiếu Thiên xuất hiện ở nơi đó, ánh mắt mang theo sự ngưng trọng nhìn về sơn động trước mặt rồi cất bước đi vào trong sơn động.

Trong sơn động này cực kỳ bình thường. Ngoại trừ giường đá ra không có một vật dụng gì khác. Vân Phi Hồng đang khoanh chân ngồi trên giường đá, miệng chậm rãi thở ra một ngụm trọc khí.

– Tiểu Thiên, thế nào rồi?

Vân Phi Hồng mở hai mắt nhìn Vân Khiếu Thiên hỏi.

– Tiểu tử Lục Lâm Thiên này vô cùng thận trọng. Đánh chết cũng không chịu thừa nhận. Thế nhưng con có chín thành nắm chắc. Cho dù trên người tiểu tử này không có Vô Tự Thiên Thư thì nó cũng nhất định biết nơi hạ lạc của Vô Tự Thiên Thư.

Vân Khiếu Thiên cung kính đứng trong sơn động.

– Vừa rồi Linh đường trưởng lão đã thi triển linh hồn sưu tác với tiểu tử kia.

Nhìn Vân Khiếu Thiên, Vân Phi Hồng nói.

– Cái gì?

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên đại biến nói:

– Phụ thân, thi triển linh hồn sưu tác đối với linh hồn lực tạo thành thương tổn vô cùng lớn, đối với đường tu luyện sau này cũng có ảnh hưởng a.

– Thiên phú của Lục Lâm Thiên vượt quá người thường, tiền đồ sau này không thể hạn lượng, lại là con rể của Vân Dương Tông ta. Vì bất đắc dĩ cho nên ta không thể không đồng ý thi triển linh hồn sưu tác. Tầm quan trọng của Vô Tự Thiên Thư không phải là con không biết, chuyện này chúng ta không còn nhiều thời gian nữa. Con có hiểu không?

Vân Phi Hồng nói.

– Vậy có tìm hiểu được gì không?

Vân Khiếu Thiên khẽ thở dài rồi hỏi.

– Không.

Vân Phi Hồng lắc đầu, nhìn Vân Khiếu Thiên rồi nói:

– Linh hồn của Vạn trưởng lão đã bị thương nặng. Thương thế không nhẹ. Trên người Lục Lâm Thiên rất có khả năng có Hồn thần khí, mà không phải là Hồn thần khí bình thường.

– Cái gì?

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên đại biến, lập tức nói:

– Lúc ở thành Cự Giang Lục Lâm Thiên không sợ một công kích linh hồn nào, không nghĩ tới lại khiến cho Vạn trưởng lão bị thương.

– Trên người Lục Lâm Thiên này ẩn dấu nhiều lắm. Còn có Huyền Thiên bí cảnh khi trước, tất cả đám người các ngươi đều không tìm được thứ đó. Nếu như ta đoán không sai, sợ rằng thứ đó đã rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên. Có thể trong nháy mắt khôi phục thân thể, loại thủ đoạn nghịch thiên này chỉ có Huyền Thiên yêu tôn khi trước mới có thể làm được.

Vân Phi Hồng nói.

– Cha, việc này sợ rằng không ổn.

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên biến đổi, ngưng trọng nói.

– Làm sao vậy?

Vân Phi Hồng hỏi.

– Tiểu tử Lục Lâm Thiên này là người có thù tất báo. Lần này Vân Dương Tông chúng ta dùng linh hồn sưu tác với nó, sợ rằng nó sẽ không bỏ qua cho chúng ta.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Không tốt, có cường giả tới, nhanh đề phòng.

Vân Khiếu Thiên vừa mới dứt lời, sắc mặt Vân Phi Hồng đại biến rồi mở miệng nói. Giờ phút này trên Vân Dương Tông cũng có không ít khí tức mịt mờ trong nháy mắt ba động.

Trong Vân Dương sơn mạch quần sơn trập trùng, núi non xanh ngát. Trên đỉnh núi như ẩn như hiện có thể thấy được có không ít kiến trúc. Những dãy núi liên miên trập trùng dưới ánh sáng mặt trời có vẻ vô cùng tráng lệ.

Trong lúc đó đột nhiên phía chân trời xuất hiện ba động mạnh mẽ.

Một cỗ khí tức cường hãn mà xa lạ xuất hiện.

Tiếp theo, bên ngoài Vân Dương Tông đột nhiên có rất nhiều tiếng xé gió từ phía chân trời vang lên. Cuối cùng có hơn mười điểm đen nhỏ xuất hiện ở chân trời.

Tốc độ của những điểm đen này cực nhanh, mục tiêu của chúng chính là Vân Dương Tông. Đám điểm đen này xẹt qua không trung, tiếng xé gió càng lúc càng lớn. Một lát sau hơn mười đầu yêu thú khổng lồ trong nháy mắt xuất hiện trong phạm vi trước không trung Vân Dương Tông.

– Mau nhìn, đó là thứ gì?

– Yêu thú thật kỳ lạ, khí tức vô cùng mạnh mẽ.

Trong Vân Dương Tông có vô số đệ tử nhìn lên trên cao, còn có không ít người nhảy lên trên không trung. Trên khuôn mặt mọi người đều tràn ngập sự khiếp sợ. Mấy điểm đen vừa rồi này cũng không phải là người mà là hơn năm mươi đầu yêu thú vô cùng lớn.

Trên người những đầu yêu thú khổng lồ này đều tỏa ra khí tức vô cùng mạnh mẽ. Trên đầu yêu thú đứng đầu có một cài sừng màu xanh cực lớn, trong suốt, tràn ngập yêu khí thuộc tính thổ. Trên lưng còn có hai cái bướu giống như lạc đà. Dưới bướu lại có hai cánh. Hai cánh giống như cánh chim, lại giống như lá cây. Hai cánh khẽ động mang theo một trận gió từ trên trời thổi xuống đem lá cây thổi tứ tung.

– Thiên Mộc Độc Long lục giai.

Lục Lâm Thiên trên ngọc núi lúc này cũng cảm nhận được khí tức ba động bên ngoài. Khi đám người Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng, Tiểu Long, Dương Quá, Lục Vô Song, Lục Tâm Đồng đi tới không trung, nhìn hơn mười đầu yêu thú khổng lồ màu xanh trước mặt, Lục Thiếu Du lập tức khiến sợ nói.

Chương 1456: Bắc Cung gia tộc

Những yêu thú này Lục Lâm Thiên chưa từng gặp, thế nhưng trên Thiên Linh lục lại có chút ghi chép qua. Thiên Mộc Độc Long chính là vương giả trong yêu thú thuộc tính mộc. Huyết mạch không dưới Thiên Sí Tuyết Sư, mà lúc này trong hơn chục đầu Thiên Mộc Độc Long xuất hiện, trước mặt còn có một đầu đã tới thất giai sơ kỳ.

Từ ghi chép trên Thiên Linh lục mà Lục Lâm Thiên biết được, Thiên Mộc Độc Long này đã tuyệt chủng vô số năm trước. Bên ngoài căn bản không gặp được. Thế nhưng hiện tại đột nhiên lại xuất hiện nhiều như vậy.

Trong sự kinh ngạc, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn mấy đầu Thiên Mộc Độc Long, cuối cùng nhìn những người đứng lên lưng nó.

Trên lưng hơn chục đầu Thiên Mộc Độc Long này có mấy đạo thân ảnh. Phía trước là năm người, cả năm đều mặc trường sam, khí thế kinh người tỏa ra khiến cho không gian trực tiếp gấp khúc.

– Vũ Tôn, toàn bộ đều là Vũ Tôn.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc. Năm người này toàn bộ đều là Vũ Tôn, mà lão giả thoạt nhìn qua năm mươi tuổi đứng đầu kia, ánh mắt như ngôi sao sáng, khí thế tràn ngập thiên địa, trong lúc vô hình khiến cho lòng người cảm thấy lạnh lẽo.

– Thực lực thật mạnh mẽ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Khí tức người này thâm bất khả trắc, sợ rằng không dưới sư tổ Vân Phi Hồng.

Ngoại trừ năm người này ra, Lục Lâm Thiên nhíu mày, ở trong tầm mắt của hắn còn có hơn mười người nữa. Cả đám đều mặc trường bào màu xanh, trên mặt những người này cũng không có bao nhiêu biểu hiện, ánh mắt sắc bén như đao khiến cho lòng người sợ hãi.

Nhìn đám người này, Lục Lâm Thiên kinh hãi phát hiện ra, hơn mười người này mỗi một người đều đạt tới Vũ Vương. Hơn mười người là Vũ Vương, trong đó đứng đầu là Vũ Vương cao giai. Nhìn kỹ đám Vũ Vương này tuổi tác cũng không lớn, cả đám đều chừng ba bốn chục tuổi. Thế nhưng thực lực không ngờ lại kinh khủng tới bước này.

Bên người Lục Lâm Thiên, Lục Vô Song lăng không mà đứng. Y phục trên người tung bay, toàn thân không tự chủ được mà tràn ra một cỗ khí tức quỷ dị.

– Vô Song, nàng làm sao vậy?

Lục Lâm Thiên cảm nhận khí tức trên người Lục Vô Song ba động, lập tức hỏi.

– Thiếp cũng không biết, những người này hình như có chút quan hệ với thiếp.

Lục Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói. Khí tức trên người nàng càng ngày càng đậm đặc. Cỗ khí tức này chính là cỗ khí tức quỷ dị mà Lục Vô Song không thể nắm trong tay.

– Thật không?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, vẻ mặt trầm xuống.

Sưu.

Trên Vân Dương Tông lúc này có mấy đạo thân ảnh xuất hiện. Khí tức cường hãn tràn ra. Đồng thời trong những ngọn núi chung quanh chủ phong có mấy đạo khí tức mịt mờ phóng lên cao, bao phủ Vân Dương Tông, giống như hô ứng với nhau khiến cho trong lúc vô hình làm mọi người không dám tiến lên một bước.

– Thật mạnh mẽ. Cường giả ẩn nấp cũng không ít a.

Lục Lâm Thiên cảm nhận cỗ khí thế này không khỏi nhíu mày. Không hổ là Vân Dương Tông, trong Vân Dương Tông ẩn giấu không ít cường giả.

– Bắc Cung gia tới Vân Dương Tông, quấy rầy rồi.

Trên lưng Thiên Mộc Độc Long, lão giả đứng phía trước nhìn không trung, thanh âm quanh quẩn trong Vân Dương Tông khiến cho tất cả mọi người đều có thể nghe rõ.

– Hóa ra là Bắc Cung gia tộc đại giá quang lâm, không biết là có chuyện gì

Một thân ảnh màu trắng trong nháy mắt tiến tới. Trong giây lát đã đứng trên không trung. Tiếp theo còn có chừng hai mươi thân ảnh khác nhanh như thiểm điện bắn tới.

Lục Lâm Thiên nhìn lại, người đứng đầu chính là sư tổ Vân Phi Hồng, đám người Vân Khiếu Thiên, Dương trưởng lão cũng xuất hiện. Ngay sau đó có hơn hai mươi đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện, khí tức trên người cả đám đều là Vũ Vương cùng Linh Vương, trong đó có không ít khí tức Linh Vương, Vũ Vương cao giai.

– Đây là thực lực Vân Dương Tông ẩn giấu sao?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên run lên, ngoại trừ Dương trưởng lão và một vị trưởng lão Vũ Vương khác, những người còn lại hắn không nhận ra một ai. Tất cả đều có tu vi Linh Vương, Vũ Vương.

Đối với thực lực ẩn giấu của Vân Dương Tông, Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy ngoài ý muốn cho lắm. Sợ rằng thực lực Vân Dương Tông ẩn giấu còn mạnh hơn thế này.

– Bắc Cung gia tộc? Là một gia tộc lánh đời sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên không ngừng suy nghĩ. Bắc Cung gia tộc này hắn chưa từng nghe nói qua. Thế nhưng cỗ thực lực này cũng quá là kinh khủng. Cường giả Vũ Tôn có tới năm người, lẽ nào lại là một gia tộc lánh đời?

– Hôm nay chúng ta tới Vân Dương Tông là phụng mệnh nghênh đón tiểu tử hồi tộc. Cho nên quấy rầy Vân Dương Tông rồi.

Lão giả chừng năm mươi tuổi kia nói.

– Lẽ nào trên Vân Dương Tông có tiểu thư của Bắc Cung gia tộc sao?

Ánh mắt Vân Phi Hồng run lên, vẻ mặt có chút biến hóa.

– Dưỡng nữ của Lục gia trấn Thanh Vân, tiểu thư Lục Vô Song của Vân Dương Tông có mặt ở đây hay không?

Thanh âm già nua vang lên, ánh mắt lão giả này không ngừng đảo qua mọi người rồi nói:

– Mời tiểu thư bước ra.

– Vô Song.

Lục Lâm Thiên nhìn Lục Vô Song, nghe lão gia kia nói, trong lòng hắn vô cùng khiếp sợ. Những cường giả thần bí này không ngờ lại tới đây tìm kiếm Vô Song. Nếu nói như vậy, tin tức của Thiên Địa các có lẽ đã truyền tới phụ mẫu của Lục Vô Song rồi.

– Ta…

Lúc này Lục Vô Song vô cùng khiếp sợ. Ngay cả Lục Lâm Thiên nói nàng cũng không nghe thấy. Vừa nhìn thấy những người này Lục Vô Song lập tức cảm nhận được mối liên hệ như có như không. Dường như là huyết mạch cộng hưởng với nhau vậy.

Đám người Lục gia cũng nhìn về phía Lục Vô Song, vẻ mặt không ngừng biến hóa.

Người kinh ngạc nhất chính là cường giả trong Vân Dương Tông. Đặc biệt là Vân Phi Hồng, Vân Khiếu Thiên, chúng cường giả Vũ Vương, Linh Vương. Những cường giả này dường như đều biết tới lai lịch của Bắc Cung gia tộc cho nên đám người này cũng là người khiếp sợ lớn nhất. Tiểu thư Bắc Cung gia tộc, điều này đại biểu cho cái gì mọi người đều biết. Không ai ngờ tới Lục Vô Song lại là tiểu thư của một gia tộc kinh khủng như vậy. Điều này khiến cho mọi người cảm thấy ngoài ý muốn.

– Mời tiểu thư dời bước.

Không thấy ai có phản ứng, lão giả năm mươi tuổi kia lại nói lần nữa.

– Vô Song, đi đi.

Lục Lâm Thiên đi tới bên người Lục Vô Song rồi nói. Mặc kệ Bắc Cung gia tộc này có lai lịch như thế nào, mục đích của bọn chúng khi tới đây tìm Lục Vô Song hắn cũng phải hỏi rõ ràng một chúng.

– Lâm Thiên, chàng có đi theo thïếp không?

Lục Vô Song dường như có chút khẩn trương và lo lắng, đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

– Có.

Lục Vô Song cùng Lục Lâm Thiên chậm rãi bước lên phía trước. Thân thể chợt lóe, sau mấy cái lắc mình lập tức đi tới bên người đám người Vân Phi Hồng, Vân Khiếu Thiên.

Khi Lục Vô Song xuất hiện, toàn thân tỏa ra khí chất thanh nhã, dung nhanh tuyệt mỹ giống như tiên tử không nhiễm bụi trần.

Nhìn Lục Vô Song, tất cả đám người Bắc Cung gia tộc không khỏi sợ hãi than, cả đám trợn mắt líu lưỡi.

– Hình như là…

Lão giả dẫn đầu chừng năm mươi tuổi kia thì thào khẽ nói. Thân thể nhảy ra khỏi Thiên Mộc Độc Long.

Chương 1457: Thuộc tính uy áp

Sưu Sưu.

Hơn mười đạo thân narh, mấy cường giả Vũ Vương, hơn chục Vũ Vương tức thì nhảy xuống khỏi lưng Thiên Mộc Độc Long.

– Hộ pháp đoàn của Bắc Cung gia tộc cung nghênh tiểu thư hồi tộc.

Thanh âm chỉnh tề quanh quẩn trong không trung. Mọi người lăng không cung kính hành lễ. Mục tiêu chính là Lục Vô Song ở phía trước. Ngay cả hơn mười đầu Thiên Mộc Độc Long phía sau bọn họ lúc này cũng thu hồi hai cánh, phủ phục trên không trung.

Khí tức mấy Vũ Tôn cùng chục Vũ Vương tràn ra khiến cho phong vân biến sắc. Cả không gian run rẩy, khí thế vô cùng chấn động nhân tâm.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng vô cùng chấn động. Mấy Vũ Tôn, hơn mười Vũ Vương hành lễ. Bắc Cung gia tộc này rốt cuộc có địa vị gì, thân phận của Lục Vô Song là tiểu thư trong tộc hay sao? Thiên Địa các có nhận nhầm người hay không?

– Các ngươi có tìm nhầm người hay không?

Lục Vô Song ngơ ngác nhìn phía trước rồi nói. Nàng hoàn toàn đã bị kinh hãi.

– Tiểu thư yên tâm, tuyệt đối không sai chút nào.

Lão giả năm mươi tuổi kia đứng dậy, cung kính nói với Lục Vô Song:

– Ta chính là đại hộ pháp Bắc Cung Nhất của gia tộc Bắc Cung phụng mệnh tới đây nghênh đón tiểu thư hồi tộc.

– Vị hộ pháp này, ngươi phụng mệnh ai tới đây? Các ngươi nói ta là người của gia tộc Bắc Cung, vậy phụ mẫu ta là ai?

Lục Vô Song dù sao cũng không phải là người bình thường. Kinh ngạc qua đi, lập tức mở miệng hỏi.

– Ta phụng lệnh tộc trưởng, cũng chính là phụ thân của tiểu thư tới nghênh đón tiểu thư hồi tộc.

Bắc Cung Nhất cung kính nói.

– Cha ta sao?

Lục Vô Song sửng sốt. Cách xưng hô này khiến cho trong lòng nàng run rẩy, ánh mắt lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Có gì chứng minh Vô Song chính là tiểu thư của Bắc Cung gia tộc hay không?

Lục Lâm Thiên nhìn Bắc Cung Nhất rồi nói. Ánh mắt nhìn vào người này giống như là nhìn vào vách núi vạn trượng khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên có chút kinh hãi. Chỉ cần nhìn người này cũng khiến cho lòng người run sợ. Thế nhưng loại run sợ này cũng rất ngắn ngủi, chỉ một lát sau Lục Thiếu Du lập tức khôi phục lại tinh thần.

– Ngươi là Lục Lâm Thiên sao?

Lão giả năm mươi tuổi nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi. Từ tư liệu trong tộc cung cấp, người này có lẽ là Lục Lâm Thiên. Người thanh niên này ngoại trừ là hôn phu của tiểu thư ra, lại là Linh Vũ song tu và Vũ giả ngũ hệ khiến cho hắn phải ghi nhớ.

– Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

– Tin tứ của Thiên Địa các có lẽ không sai a.

Lão giả năm mươi tuổi nhìn Lục Lâm Thiên, do dự một chút rồi tiến lên phía trước.

– Ta phải thu được một câu trả lời khẳng định mới được. Bằng không ta tuyệt đối sẽ không để các người dẫn người đi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ta biết quan hệ của ngươi và tiểu thư. Thiên phú không tồi, thể chất đặc biệt. Thế nhưng có một số chuyện không phải là thiên phú có thể giải quyết được. Chỉ bằng thực lực và thiên phú của ngươi ngày hôm nay còn chưa đủ khả năng để ngăn cản ta.

Bắc Cung Nhất nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Nếu như ngươi muốn thu được câu trả lời khẳng định thì vô cùng đơn giản.

Nói xong, Bắc Cung Nhất nhìn về phía Lục Vô Song rồi nói:

– Tiểu thư nếu như muốn biết mình có phải là người của Bắc Cung gia tộc hay không thì chỉ cần thử một lần là biết. Dựa theo trình tự, trước tiên ta sẽ tự mình kiểm tra thân phận của tiểu thư. Có chỗ nào đắc tội mong tiểu thư thứ lỗi.

Sưu.

Bắc Cung Nhất đánh ra thủ ấn. Không gian đột nhiên run lên. Trong lúc vô thanh vô tức có một cỗ năng lượng thuộc tính mộc lan tràn. Trong nháy mắt Bắc Cung Nhất đã ngưng tụ ra một giọt máu đánh vào trong mi tâm Lục Vô Song.

Giọt máu này nhập vào cơ thể, toàn thân Lục Vô Song tức thì run lên. Hai mắt nhắm lại. Quanh người Lục Vô Song lúc này có một cỗ khí tức quỷ dị đột nhiên cuộn trào mãnh liệt. Một cỗ năng lượng thuộc tính mộc cường hãn nhanh chóng ngưng tụ tạo thành một vòng xoáy xung quanh người Lục Vô Song.

Cỗ năng lượng thuộc tính mộc ngưng tụ trong không gian khiến cho không gian rung động kịch liệt. Không gian chung quanh Lục Vô Song hoàn toàn gấp khúc mãnh liệt.

– Khí tức thuộc tính thật mạnh mẽ.

Nhìn đám năng lượng thuộc tính mộc kéo tới, cỗ khí tức này khiến cho mọi người run sợ trong lòng. Ngay cả cường giả Vũ Tôn cũng phải nhíu mày.

Cỗ năng lượng thuộc tính mộc bàng bạc càng ngày càng đậm. Sóng gợn trong không gian giống như từng cơn sóng nước khuếch tán ra bốn phía.

Lúc này trong cơ thể Lục Vô Song có một cỗ khí tức quỷ dị tràn ra. Cỗ khí tức này dường như được khí tức thuộc tính mộc dẫn dắt khiến cho khí tức trên người Lục Vô Song không ngừng kéo lên. Chỉ sau một lát, cỗ khí tức này đã tương đương với Vũ Vương tam trọng.

Cỗ khí tức quỷ dị này hóa thành một đạo quang trụ màu xanh, đạo quang trụ này bắn thẳng lên trên không trung mang theo một cỗ khí tức khiến tim mọi người đập nhanh cùng với uy áp kinh khủng.

Sưu Sưu.

Dưới năng lượng thuộc tính mộc bàng bạc này, y phục trên người Lục Vô Song tung bay. Dưới vòng xoáy năng lượng thuộc tính mộc này, mái tóc xõa ra, khí tức trên người càng ngày càng kinh khủng. Khuôn mặt tuyệt mỹ kia lúc này đỏ lên, dường như đang chịu thống khổ kinh người vậy.

– A…

Một lát sau, một tiếng kêu từ trong miệng Lục Vô Song vang lên. Một cỗ khí thế cường hãn bỗng nhiên từ trong cơ thể nàng bạo phát. Cỗ khí thế này phóng lên cao, khí tức giống như quang trụ khiến cho không gian gợn sóng.

Cỗ khí thế cường hãn như vậy khiến cho vô số người trong Vân Dương Tông dùng ánh mắt kinh hãi nhìn lên không trung, cả đám kinh ngạc.

Người của Bắc Cung gia tộc nhìn Lục Vô Song trước mặt, cảm nhận cỗ khí tức quen thuộc này khiến cho sắc mặt đám người đại biến.

Quanh thân Lục Vô Song lúc này có một cỗ khí tức khổng lồ phóng lên cao. Cỗ khí tức này bạo phát, tạo thành một cỗ khí tức áp không mà xuống mang theo uy áp tuyệt đối. Toàn bộ không trung dưới cỗ khí tức cường hãn này run rẩy. Khí tức cường hãn đánh văng gợn sóng trong không gina. Một cỗ uy thế chấn động nhân tâm truyền ra.

Khí thế chân động nhân tâm như vậy, bên trong lại có một cỗ khí tức khiến cho linh hồn và huyết mạch run rẩy. Cỗ khí tức này vô thanh vô tức lan tràn trên không trung, bao phủ trong không trung, thâm nhập vào trong lòng mọi người.

Dưới cỗ khí tức này, dưới không trung. Mấy vạn đệ tử Vân Dương Tông có mặt quỳ gối trên mặt đất. Từ Vũ Sư tới Vũ Phách, Vũ Tướng, cuối cùng là Vũ Suất, những người có tu vi dưới Vũ Suất tất cả đều không thể khống chế được bản thân mình mà quỳ gối xuống đất.

– Uy áp thật mạnh mẽ.

Vân Phi Hồng, Vân Khiếu Thiên, đám người Dương trưởng lão kinh hãi.

– Đây là…

Lục Lâm Thiên chấn kinh. Cỗ khí tức quỷ dị trên người Lục Vô Song lúc này giống như là một đập nước tràn vậy, khí tức vô cùng mạnh mẽ.

Mà dưới cỗ khí tức này, Lục Lâm Thiên cũng có cảm giác áp chế tuyệt đối. Cỗ khí tức áp chế này vô cùng quỷ dị, khiến cho người ta có cảm giác nó tới từ huyết mạch, lại tới từ linh hồn. Mà Lục Lâm Thiên tỷ mỷ cảm nhận thì lại có cảm giác không giống như vậy.

Chương 1458: Mộc hoàng khí (1)

Lục Lâm Thiên có cảm giác, cỗ khí tức áp chế lúc này khiến cho hắn cũng có cảm giác muốn phủ phục. Cỗ lực lượng áp chế này càng lúc càng mạnh khiến cho hắn không thể phản kháng. Giống như cỗ khí tức này tới từ trong thiên địa.

Mà trong lúc đó, Lục Lâm Thiên càng kinh ngạc phát hiện ra, trong năm hệ thuộc tính của hắn thì thuộc tính mộc đã bị áp chế. Thuộc tính mộc trong cơ thể hắn lúc này đã không nghe theo sự điều khiển của hắn mà đang hướng về cỗ khí tức quỷ dị trên người Lục Vô Song mà phủ phục xuống. Giống như là thần phục khi gặp vương giả. Áp chế khiến cho thuộc tính mộc trong người hắn không thể ngẩng đầu lên được.

– A…

Khuôn mặt Lục Vô Song càng ngày càng đỏ, miệng lại lần thứ hai kêu lên một tiếng. Tiếng kêu này hóa thành tiếng gầm gừ lan tràn ra chung quanh. Thanh âm giống như sấm sét xuyên thấu không gian. Thanh âm này vô cùng trầm trọng, thế nhưng lại mang theo sự sắc bén, phảng phất như có thể phá vỡ không gian.

Trong thanh âm này có một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn. Bên trong ẩn chức uy áp không thể kháng cự. Cỗ uy áp này giống như phát ra từ linh hồn, lại giống như từ huyết mạch. Thế nhưng nếu tỉ mỉ cảm nhận thì lại là thuộc tính. Đây chính là một loại uy áp từ thuộc tính.

Cỗ uy áp tới từ thuộc tính này khiến cho tất cả những người có tu vi từ Vũ Suất trở xuống phủ phục xuống mặt đất, không có cách nào phản kháng. Loại uy áp này tới từ thuộc tính, từ thiên địa. Năng lượng thuộc tính mộc tràn ngập thiên địa khiến cho phong vân biến sắc. Dường như cả thiên địa đều đang quay chung quanh Lục Vô Song.

Sưu Sưu.

Trong đám Vũ Vương của Vân Dương Tông, những Vũ Vương thuộc tính mộc lúc này cũng phủ phục xuống. Những Vũ Vương thuộc tính khác thì chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ. Thế nhưng sắc mặt cả đám đều đỏ lên, càng phản kháng thì sự áp chế của năng lượng thuộc tính trong thiên địa lại càng lớn.

Lúc này toàn thân Lục Lâm Thiên run lên liên tục. Thuộc tính mộc trong cơ thể muốn phủ phục, căn bản không thể chống lại được uy áp tới từ thiên địa này.

Ông.

Đột nhiên Tử Lôi Huyền đỉnh trong cơ thể Lục Lâm Thiên xoay tròn, một cỗ khí tức bàng bạc từ đó tràn ra mang theo thanh âm giống như sấm sét vang lên.

Trong chớp mắt này tâm thần Lục Lâm Thiên run lên. Dưới Tử Lôi Huyền đỉnh, áp chế mà hắn phải thừa nhận đã giảm đi. Chỉ là cỗ khí tức quỷ dị kia vẫn khiến cho hắn bị áp chế.

Khí tức ngập trời quanh người Lục Vô Song không ngừng tràn ra. Sóng gợn trong không gian trực tiếp ngưng đọng lại. Cỗ khí tức này khiến cho tất cả những người có mặt kinh hãi. Uy áp này quá mức cường hãn. Mấy vạn đệ tử Vân Dương Tông không thể khống chế được thân thể mình mà phủ phục xuống mặt đất. Tất cả vũ giả thuộc tính mộc không thể phản kháng. Mà toàn bộ những vũ giả thuộc tính mộc của Vân Dương Tông, lúc này chỉ có một người dường như là Vũ Vương thất trọng sắc mặt đỏ lên không phủ phục trên mặt đất mà thôi.

– Không sai, là Mộc hoàng khí. Mộc hoàng khí này vô cùng mạnh mẽ.

Chúng cường giả Bắc Cung gia tộc nhìn nhau. Ngay cả năm vị Vũ Tôn kia cũng kích động không thể nói nên lời.

Giờ phút này người hiểu rõ cỗ áp chế thuộc tính này rõ ràng nhất cũng chỉ có bọn họ mà thôi. Mộc hoàng khí, Mộc hoàng khí mạnh như vậy khiến cho bọn họ khiïếp sợ, cũng khiến cho bọn họ kích động không nói nên lời.

Mộc hoàng khí chính là thứ mà thiên phú của người Bắc Cung gia tộc bọn họ sinh ra. Là thứ bọn họ kiêu ngạo. Đây cũng chính là thứ khiến cho bọn họ khác với người ngoài. Người bên ngoài dù cho nỗ lực nhiều như thế nào đi nữa, thiên phú mạnh mẽ như thế nào cũng không có hoàng khí thuộc tính. Đây chính là bảo tàng quý gia mà lão tổ Bắc Cung gia tộc lưu lại cho bọn họ.

Dưới uy áp của Mộc hoàng khí này, uy áp mà bọn họ phải chịu còn lớn hơn nữa. Thân là một phần tử của Bắc Cung gia tộc, mọi người đều bị Mộc hoàng khí áp chế. Loại áp chế này không giống như người ngoài, chỉ bị thiên địa áp chế. Mà thứ áp chế bọn họ đến từ trong xương cốt.

– Đại hộ pháp, đây là…

Bên người Bắc Cung nhất, một Vũ Tôn sắc mặt kinh ngạc tới cực hạn, lại mang theo kích động nói.

– Hình như miễn cưỡng đạt tới Mộc hoàng khí Thiên cấp, đây là Mộc hoàng khí Thiên cấp.

Một Vũ Tôn khác cũng kích động không thôi.

– Nếu như trải qua truyền thừa trong gia tộc đủ để đặt chân lên tới Mộc hoàng khí Thiên cấp. Bắc Cung gia tộc từ lâu đã không xuất hiện Mộc hoàng khí Thiên cấp rồi. Đây là vinh hạnh của Bắc Cung gia chúng ta a.

Lúc này Bắc Cung Nhất cũng vô cùng kích động tới mức run rẩy. Sắc mặt dưới sự áp chế này tái nhợt. Nhìn vào Lục Vô Song, hắn có thể cảm nhận được rõ ràng huyết mạch trong cơ thể lúc này giống như đang sôi trào lên. Dưới cảm giác này hắn hầu như không nhịn được mà muốn phủ phục xuống. Mà thứ khiến cho hắn có loại phản ứng như vậy cũng chỉ có Mộc hoàng khí Thiên cấp mà thôi.

Dưới đông đảo ánh mắt của mọi người, Lục Vô Song giống như đang hòa hợp với năng lượng thuộc tính mộc trong thiên địa bộc phát ra khí tức cường hãn. Cỗ khí tức này giống như nắm trong tay thiên địa khiến cho mọi người không dám nhìn thẳng. Không gian quanh người mơ hồ gấp khúc. Tiếng sấm ì ùng chấn động nhâm tâm vang lên. Một cỗ uy áp bàng bạc tràn ra khiến cho toàn bộ không trung run rẩy. Bầu trời phong vân biến sắc.

– Mộc hoàng khí chân khí, là huyết mạch Bắc Cung gia chúng ta. Tuyệt đối không sai.

Bắc Cung Nhất nhìn lên trên không trung, khuôn mặt càng ngày càng kích động. Bởi vì giờ phút này cỗ áp chế kia ngay cả hắn cũng không thể chống lại. Một cỗ khí thế bàng bạc trên người phóng lên cao, sóng gợn trong không gian cuồn cuộn. Toàn bộ không gian trực tiếp run rẩy. Quanh người hắn lúc này không ngờ đã bắt đầu xuất hiện những cái khe trong không gian.

Sưu Sưu.

Bốn Vũ Tôn bên cạnh Bắc Cung Nhất cũng phóng ra khí thế ngập trời. Toàn bộ không gian dường như sắp đổ nát.

– Ra mắt tiểu thư.

Thanh âm của Bắc Cung Nhất giống như sấm sét vang vọng trong không gian.

– Ra mắt tiểu thư.

Giữa không trung, đám người Bắc Cung gia tộc cùng phủ phục xuống, thanh âm vang vọng trong không gian mang theo sự cung kích phát ra từ nội tâm.

Lúc này trong không trung không có ai chú ý tới, khuôn mặt Tiểu Long cũng đỏ lên, một cỗ khí tức vô hình lan tràn, giống như đang hô ứng với uy áp trên không trung kia.

Toàn bộ người có tu vi dưới Vũ Vương của Vân Dương Tông đều phủ phục xuống mắt đất. Mà những cường giả thuộc tính mộc càng thêm không thể chống cự được loại uy áp này.

Sắc mặt Vân Khiếu Thiên đại biến. Ngay cả hắn lúc này cũng có cảm giác muốn quỳ rạp xuống mặt đất.

– Mộc hoàng khí, huyết mạch của Bắc Cung gia tộc.

Trên khuôn mặt già nua của Vân Phi Hồng lúc này cũng vô cùng kinh ngạc.

– Uy áp thuộc tính, tuyệt đối là uy áp tới từ thuộc tính. Cỗ uy áp này khiến cho mọi người không thể phản kháng.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đỏ lên, loại uy áp này quá mạnh mẽ.

Chương 1459: Mộc hoàng khí (2)

Trong bầu trời, sắc mặt Lục Vô Song dần dần trở lại bình thường. Ngay khi sắc mặt khôi phục lại bình thường thì khí tức quỷ dị quanh người nàng cũng thu liễm lại. Cỗ năng lượng thuộc tính bàng bạc trong bầu trời cũng tản đi.

Áp lực trên người mọi người lúc này cũng biến mất. Cả đám vô cùng kinh hãi hồi phục lại tinh thần. Mà Lục Vô Song cũng vô cùng ngạc nhiên, hoàn toàn bị cảnh tượng vừa xảy ra làm cho nàng khiếp sợ. Nàng không ngờ mình lại có năng lượng lớn tới như vậy. Tất cả mọi chuyện vừa xảy ra quả thực khiến cho nàng không thể tưởng tượng nổi.

Mọi người nhìn chăm chú vào Lục Vô Song. Dưới vô số ánh mắt Lục Vô Song giống như là tiên tử, dường như không có một chút quan hệ nào với cảnh tượng vừa xảy ra khi nãy. Mà trong ánh mắt của mọi người lúc này đã có thêm sự kiêng kỵ cùng với kính nể.

– Tiểu thư, người chính là người của Bắc Cung gia chúng ta. Không có khả năng sai, mời tiểu thư hồi tộc.

Bắc Cung Nhất nhìn Lục Vô Song rồi cung kính nói.

– Ta đi tới đó còn trở về được không?

Kinh ngạc qua đi, Lục Vô Song nhìn Bắc Cung Nhất rồi nói.

– Chuyện này cần hỏi tộc trưởng.

Bắc Cung Nhất nói.

– Vậy tộc chúng ta ở nơi nào?

Lục Vô Song hỏi.

– Gia tộc chúng ta cũng không ở trên đại lục Linh Vũ, cách vô cùng xa.

Bắc Cung Nhất nói.

Lục Vô Song nhíu mày sau đó nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Lúc này tuy rằng có tin tức của phụ mẫu thân sinh, thế nhưng muốn nàng rời đi khiến cho trong lòng nàng có chút không nỡ.

Lục Lâm Thiên cũng vô cùng không muốn. Gia tộc Bắc Cung này Lục Lâm Thiên suy đoán có lẽ cũng là một gia tộc lánh đời. Cho dù không phải thì cũng không kém quá lớn. Cảnh Văn đã trở về Độc Cô gia, nếu như Vô Song trở về nữa, chỉ sợ rất khó có thể đi ra.

– Tiểu thư, người theo chúng ta trở về đi. Tộc trưởng đang chờ người. Nếu như tộc trưởng mà không có việc quan trọng thì chỉ sợ lần này tộc trưởng đã tự mình tới đón tiểu thư trở về rồi.

Bắc Cung Nhất nói.

– Lâm Thiên, thiếp nên làm gì bây giờ?

Lục Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi. Tìm được phụ mẫu thân sinh chính là khát vọng từ đáy lòng của nàng. Hiện tại nàng đã tìm được. Thế nhưng lại phải xa Lục gia, xa nam tử áo xanh trước mắt khiến cho trong lòng nàng có chút khó chịu.

Lục Lâm Thiên đi tới bên người Lục Vô Song rồi nói:

– Nếu như nàng quả thực là người của Bắc Cung gia thì nên đi tới đó một lần. Sau này còn có thể trở về được mà.

– Thiếp không muốn xa chàng, không muốn xa mọi người.

Lục Vô Song khẽ nói.

– Ta cũng không muốn xa nàng.

Lục Lâm Thiên vươn tay ôm nữ tử trước mắt vào lòng. Hai tay ôm trọn cái eo mềm mại tinh tế. Đầu vùi vào trong mái tóc đen kịt tỏa hương thơm ngát kia rồi nói:

– Phụ mẫu thân sinh của nàng phái người tới đón, sợ rằng hôm nay cho dù dùng biện pháp mạnh cũng phải đem nàng đi. Thực lực của bọn họ Vân Dương Tông cũng không thể ngăn cản. Vì vậy nàng nên trở lại đó xem một chút. Sau này còn có thể trở về bên ta. Cũng không phải là chúng ta vĩnh viễn không gặp được nhau. Nàng cứ trở về gặp phụ mẫu đi. Chúng ta nhất định sẽ mau chóng gặp lại.

Nhìn Lục Lâm Thiên đem Lục Vô Song kéo vào trong lòng, sắc mặt đám người Bắc Cung gia đều có chút biến hóa, thế nhưng cũng không ai nói gì.

– Lâm Thiên, thiếp phải đi rồi. Chàng phải chiếu cố bản thân cho tốt. Chờ sau khi gặp lại phụ mẫu thân sinh, thiếp sẽ trở lại.

Lục Vô Song ngẩng đầu, đôi mắt xin hđẹp nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Được rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu. Lục Vô Song đi tới Bắc Cung gia tộc có lẽ không có nguy hiểm quá lớn. Từ hành động vừa rồi có thể thấy được, khí tức trên người Vô Song và đám người Bắc Cung gia này giống nhau như đúc. Đây là thứ không thể làm giả. Điều này chứng minh Lục Vô Song tuyệt đối là người của Bắc Cung gia tộc.

– Tiểu thư, chúng ta đi thôi.

Bắc Cung Nhất lần nữa nói.

– Chờ ta một chút.

Lục Vô Song quay đầu lại nói.

– Vâng.

Bắc Cung Nhất đáp.

Nhìn Lục Vô Song, Lục Vô Song đi tới trước mặt Lục Tâm Đồng, Vân Hồng Lăng, Tạ trưởng lão nói lời từ biệt.

– Ai là người đứng đầu Lục gia?

Lúc này ánh mắt Bắc Cung Nhất đảo qua đám người lạnh nhạt nói. Trước mặt Lục Vô Song hắn tôn kính tuyệt đối, thế nhưng lúc này đối mặt với mọi người thì trên mặt không có một chút biểu hiện gì. Tất cả mọi người đều cảm nhận được một cỗ ngạo khí trên người hắn.

– Bắc Cung hộ pháp, ta chính là Lục Trung, người đứng đầu Lục gia hiện tại.

Lục Trung tiến lên, dưới sự áp chế về khí tức khiến cho Lục Trung không dám nhìn thẳng Bắc Cung Nhất.

– Lục gia các ngươi nuôi nấng tiểu thư hai mươi tám năm, đây chính là thứ Lục gia các ngươi nên nhận. Đồng thời Bắc Cung gia ta cũng hứa hẹn, trong hai trăm năm, ai dám động Lục gia các ngươi thì chính là kẻ địch của Bắc Cung gia tộc chúng ta. Bắc Cung gia ta nhất định đem kẻ đó diệt môn.

Bắc Cung Nhất nói hết, cánh tay tung ra một chiếc nhẫn trữ vật tới trước mặt Lục Trung.

– Đa tạ hộ pháp.

Lục Trung thu hồi nhẫn trữ vật rồi cảm kích nói.

Mà sắc mặt đám người Vân Khiếu Thiên, Vân Phi Hồng cùng chúng cường giả Vân Dương Tông lập tức biến hóa. Bắc Cung gia tộc bảo vệ Lục gia hai trăm năm a. Hứa hẹn như vậy, sau này những thế lực khác trên đại lục còn ai dám động vào Lục gia nữa.

– Đệ tử tạm biệt sư phụ, tông chủ, chư vị trưởng lão.

Lục Vô Song tạm biệt đám người Tạ trưởng lão, Vân Khiếu Thiên.

– Vô Song tỷ, tỷ đi rồi trở về sớm một chút nha.

Vân Hồng Lăng lưu luyến không rời nói.

– Ta sẽ trở về sớm một chút. Ta không có mặt ở đây muội phải chăm sóc mẫu thân cho tốt.

Lục Vô Song nói với Vân Hồng Lăng.

– Yên tâm đi, muội sẽ chiếu cố cho mẫu thân thật tốt.

Vân Hồng Lăng cúi đầu đáp.

– Lâm Thiên, thiếp đi đây.

Lục Vô Song đi tới bên người Lục Lâm Thiên, hai mắt nhìn vào nam tử trước mắt tràn ngập lưu luyến.

– Được rồi. Tất cả mọi chuyện phải cẩn thận, sớm trở về một chút.

Lục Lâm Thiên khẽ nói rồi cúi đầu hôn lên đôi môi đỏ mọng. Trong lòng hắn tuy rằng cực kỳ không muốn. Thế nhưng Bắc Cung gia tộc này sợ rằng không đơn giản, nếu như Lục Vô Song không đồng ý có lẽ bọn họ sẽ mạnh mẽ mang Lục Vô Song đi. Mà Lục Vô Song đi tới Bắc Cung gia tộc một chuyến cũng là chuyện có lợi mà không có hại. Bằng vào thực lực của gia tộc thần bí này mà nói, sợ rằng chỗ tốt sau này đối với Lục Vô Song sẽ vô cùng lớn.

– Thiếp hiểu, chàng cũng phải cẩn thận.

Lục Vô Song nói xong nhào vào trong lòng nam tử trước mặt.

Lục Lâm Thiên ôm nữ tử này vào trong lòng, chỉ trong chốc lát, Lục Vô Song mạnh mẽ giãy khỏi lòng Lục Lâm Thiên rồi xoay người, ngón chân điểm nhẹ hư không, thân thể bắn lên trên không trung rồi đi tới trước mặt đám người Bắc Cung gia tộc.

– Tiểu thư, mời.

Bắc Cung Nhất mời Lục Vô Song nhảy lên lưng Thiên Mộc Độc Long, đầu ngón chân Lục Vô Song điểm nhẹ một cái, thân thể trong nháy mắt đáp xuống lưng đầu Thiên Mộc Độc Long thất giai.

Chương 1460: Vô Song rời đi

Tất cả người của Bắc Cung gia tộc lại lần nữa nhảy lên lưng Thiên Mộc Độc Long.

Ngao.

Một tiếng thú minh vang vọng trong không trung. Chúng thú xoay người bay vυ”t về phía chân trời để lại hình ảnh Lục Vô Song vẫy tay cáo biệt mọi người.

Đám Thiên Mộc Độc Long nhanh chóng hóa thành một đám điểm đen rồi biến mất không thấy. Nhìn thấy cảnh này, tất cả đệ tử Vân Dương Tông vẫn vô cùng kinh hãi xen lẫn sự kinh ngạc mãi chưa tiêu tán.

Hít.

Từng tiếng hít sâu vang lên. Đám người Bắc Cung gia tộc rời đi khiến cho áp lực trên người mọi người mới biến mất.

– Các đệ tử tản đi, không có việc gì nữa rồi.

Thanh âm Vân Khiếu Thiên quanh quẩn trong không trung. Sắc mặt hắn lúc này có chút ngưng trọng, không biết trong lòng đang suy nghĩ điều gì.

– Hóa ra gia tộc phía sau lưng Vô Song sư tỷ lại khổng lồ như vậy, quả thực vô cùng kinh khủng.

– Những người vừa rồi vô cùng mạnh mẽ a. Mạnh tới mức không thể tưởng tượng nổi.

– Vô Song sư tỷ vừa rồi cũng rất mạnh a.

Mọi người chậm rãi tản đi, cũng có không ít tiếng nghị luận bắt đầu vang lên.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước mãi không quay đầu lại. Lục Vô Song lần này trở về Bắc Cung gia không biết bao giờ mới có thể trở về. Có thể lại mất một đoạn thời gian dài không gặp mặt được nàng. Thế nhưng có lẽ đi tới Bắc Cung gia tộc một chuyến đối với Lục Vô Song mà nói, tuyệt đối có chỗ tốt vô cùng lớn. Dù sao đi nữa hắn cũng phải chuẩn bị đi tới thành Ma Vân ở Đông Hải.

– Lão đại, Vô Song tỷ đã đi rồi, không biết bao giờ tỷ ấy mới có thể trở lại.

Tiểu Long có chút không nỡ, ánh mắt nhìn về phía trước.

– Yên tâm đi, rất nhanh thôi VÔ Song tỷ của đệ sẽ trở lại.

Lục Lâm Thiên thầm nói.

Trên ngọn núi Lục gia đặt chân, La Lan thị sau khi biết được tin Lục Vô Song rời đi vô cùng vui vẻ, vui bởi vì Lục Vô Song rốt cuộc cũng tìm được phụ mẫu thân sinh của mình, đồng thời cũng lo lắng không ngớt. Cuối cùng dưới sự đảm bảo của Lục Lâm Thiên, La Lan thị mới yên lòng trở lại.

– Lâm Thiên, lần này phát tài rồi.

Lúc này tiếng kinh ngạc của Lục trung vang lên khiến cho Lục Lâm Thiên nhìn lại. Lục Trung hiện tại đang dùng tâm thần xem xét nhẫn trữ vật mà Bắc Cung Nhất vừa mới giao cho hắn khi trước.

– Lâm Thiên, con mau nhìn xem, lần này phát tài rồi.

Lục Trung tức thì ném nhẫn trữ vật cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên tiếp lấy nhẫn trữ vật. Bên trên chiếc nhẫn trữ vật này không có bất kỳ một ấn ký nào. Ai cũng có thể mở được. Sau khi đem tâm thần rót vào, Lục Lâm Thiên không khỏi nhíu mày lại. Chiếc nhẫn trữ vật này vô cùng bất phàm, sợ rằng không phải là thứ mà người bình thường có thể luyện chế được. Không gian bên trong cực lớn, so với nhẫn trữ vật bình thường lớn hơn gấp mười lần. Mà đồ vật bên trong cũng vô cùng phong phú.

Bên trong nhẫn trữ vật này có không ít ngọc tinh tạp, kim tệ có trên bốn trăm ức. Mà còn có không ít vũ kỹ, vũ kỹ tinh cấp trên vạn bộ. Vũ kỹ linh kỹ Hoàng cấp trên nghìn bộ. Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai và cao giai có mười bộ. Về phần đan dược cũng có một đống lớn. Đan dược lục phẩm có hơn nghìn khỏa. Đan dược thất phẩm có trên trăm khỏa. Mặt khác, thứ khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy ngoài ý muốn đó là bên trong tổng cộng có ba kiện Vũ Linh khí Hoàng cấp, hai kiện Hồn khí Hoàng câp. Hai kiện Vũ Linh khí Huyền cấp. Một kiện Hồn khí huyền cấp, một kiện Vũ linh khí Địa cấp, một kiện Hồn khí Địa cấp.

Tổng hợp lại tất cả mọi thứ cũng có mười kiện linh khí. Thu hoạch bên trong nhẫn trữ vật tuyệt đối khổng lồ. Nếu như chiếc nhẫn trữ vật này mà Lục Lâm Thiên nhận được trước khi thu được bảo tàng Huyền Thiên bí cảnh mà nói, Lục Lâm Thiên chỉ sợ sẽ phải khiếp sợ mà nhảy dựng lên. Có lẽ sau khi chiếm được bảo tàng trong Huyền Thiên bí cảnh khiến cho tầm mắt Lục Thiếu Du cao hơn, trong lòng hiện tại bình tĩnh không ít. Thế nhưng cũng không tránh khỏi kinh ngạc. Nhẫn trữ vật như vậy, cho dù là Tam tông Tứ môn, Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, các thế lực khác tuyệt đối sẽ luyến tiếc khi xuất ra. Coi như là thế lực nhất lưu hợp lại trong Cổ Vực cũng không xuất ra được.

– Ra tay bất phàm a.

Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thán. Bắc Cung gia tộc này rốt cuộc có địa vị gì, không ngờ lại xuất ra những thứ này. Mười kiện linh khí, còn có linh kỹ Địa cấp, trên trăm bộ linh kỹ, vũ kỹ Huyền cấp. Ngay cả vũ kỹ Huyền cấp cao giai cũng có. Còn có trên trăm khỏa đan dược thất phẩm. Hai kiện Linh khí Địa cấp, đủ để giúp Lục gia trở thành siêu thế lực nhất lưu.

– Lâm Thiên, thứ này con cầm đi.

Lục Trung nói với Lục Lâm Thiên.

– Cha, người cầm lấy đi. Sau này Lục gia khôi phục sẽ phải dựa vào những thứ này.

Lục Lâm Thiên khẽ nói. Sau này Lục gia khôi phục, Lục Lâm Thiên vốn còn đang nghĩ Phi Linh môn sẽ phải giúp đỡ một tay. Thế nhưng hiện tại có số tài phú gia tộc Bắc Cung đưa cho hoàn toàn đủ để chống đỡ. Bắc Cung gia tộc này dường như cũng biết tình trạng của Lục gia cho nên những thứ cấp hiện tại hoàn toàn giống như đang chuẩn bị cho Lục gia vậy.

– Lâm Thiên, con có biết gia tộc Bắc Cung này không?

Lục Trung không từ chối mà run rẩy thu hồi nhẫn trữ vật, sau đó lập tức hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lắc đầu. Gia tộc Bắc Cung này có địa vị ra sao hắn cũng không biết. Có thể là một trong những gia tộc lánh đời. Bằng không cũng khó mà giải thích được vì sao lại có thực lực cường hãn tới như vậy.

Lục Lâm Thiên lập tức nhắc tới việc mình đi tới thành Ma Vân cho Lục Trung nghe. Lục Trung không nói thêm gì, chỉ là dặn dò Lục Lâm Thiên vài câu là điều khó tránh khỏi.

Bất tri bất giác đã tới chạng vạng, Lục Lâm Thiên ngồi trên ngọn núi. Hoàng hôn bao phủ chung quanh, ánh sáng mặt trời dần dần yếu bớt, những ngọn núi phía xa bắt đầu được bao phủ trong màn đêm.

Lục Lâm Thiên không ngừng suy nghĩ. Độc Cô Cảnh Văn hiện tại còn đang ở Độc Cô gia. Lúc này Lục Vô Song cũng đi tới gia tộc Bắc Cung. Vân Dương Tông hiện tại đang điều tra Vô Tự Thiên Thư trên người hắn. Nếu như biết trên người hắn có Vô Tự Thiên Thư, Lục Lâm Thiên tuyệt đối tin Vân Dương Tông nhất định sẽ không từ thủ đoạn mà đoạt lấy. Linh hồn sưu tác khi trước chính là minh chứng tốt nhất. Nếu như hắn không có được sự bảo hộ của kim đao màu vàng mà nói, chỉ sợ Vô Tự Thiên Thư cùng với vô số bí mật của bản thân đã bị lộ ra ngoài ánh sáng.

Thù này Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ báo. Cho dù có quan hệ với Vân Dương Tông thế nào Lục Lâm Thiên cũng mặc kệ. Linh hồn sưu tác này ai cũng biết đối với linh hồn lực sẽ tạo thành thương tổn vô cùng lớn. Đối với con đường tu luyện sau này có trở ngại vô cùng lớn. Thế nhưng Vân Dương Tông lại dùng linh hồn sưu tác với hắn, thù này làm sao có thể không báo cho được.

Kế tiếp còn phải đi thành Ma Vân. Nhớ tới những chuyện gần đây, sắc mặt Lục Lâm Thiên không khỏi ngưng trọng. Gần đây cũng xảy ra không ít chuyện.

Chương 1461: Lần nữa vào Vũ Linh ảo cảnh (1)

– Lâm Thiên, chàng đang nhớ tới Vô Song tỷ sao?

Vân Hồng Lăng đi tới bên người Lục Lâm Thiên. Ngày hôm nay nàng không mặc trang phục như bình thường mà mặc một bộ váy màu xanh, bên hông còn dùng dây lưng buộc thành con bướć, mái tóc xõa xuống, nhìn qua vô cùng khả ái.

– Sao nàng lại tới đây?

Lục Lâm Thiên quay đầu lại. Nữ tử trước mặt hắn vẫn xinh đẹp như cũ. Làn da nhẵn mịn như ngọc. Cái miệng anh đào nhỏ nhắn, kiều diễm. So với trước đây lại thêm vài phần mê người cùng phong tình. Tuy rằng hiện tại hắn có ấn tượng không tốt đối với Vân Dương Tông. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ. Chuyện này có thể không liên quan với nhạc phụ Vân Khiếu Thiên, lại càng không liên quan tới Vân Hồng Lăng.

– Thiếp thấy tâm tình chàng không tốt cho nên mới tới đây.

Vân Hồng Lăng khẽ nói.

– Không nghĩ tới nàng còn hiểu ý như vậy. Quả thực khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn a.

Lục Lâm Thiên mỉm cười rồi kéo nữ tử tinh xảo vào trong lòng. Nhẹ nhàng tựa vào vai, hít hương thơm nhàn nhạt trên mái tóc khiến cho trong lòng hắn thoải mái hơn không ít. Tất cả mọi chuyện cuối cùng đều có cách giải quyết. Điều quan trọng nhất hiện tại của hắn chính là tăng cường thực lực.

Vân Hồng Lăng không nói gì, bản thân cũng tựa vào bờ vai rắn chắc của nam tử kia. Gió đêm nhẹ nhàng thổi qua, y phục trên người hai người bay phất phới. Ánh trăng không biết từ khi nào đã xuất hiện. Dưới ánh trăng nhu hòa, trên tảng đá xuât hiện hai cái bóng dài đang in vào nhau.

Vầng trăng nhô lên cao. Trên bầu trời xuất hiện những ngôi sao sáng. Trong trời đêm u ám lúc này có một thân ảnh xẹt qua không trung. Một lát sau đã đáp xuống một ngọn núi bình thường không có ai tới.

Trên ngọn núi khổng lồ này có không ít cái hang nhỏ. Tại một hang động, một thân ảnh màu xanh đột nhiên xuất hiện ở bên trong.

– Tìm được rồi, vũ kỹ Địa cấp a.

Một lát sau, trong một cái khe nhỏ. Một chiếc nhẫn trữ vật xuất hiện trong tay nam tử áo xanh này. Thanh niên áo xanh này không khỏi mỉm cười thỏa mãn.

Vầng trăng xuyên qua những đám mây tạo thành những bóng đen dưới mặt đất.

Vân Khiếu Thiên chắp tay đứng đó, ánh mắt nhìn về phía trước, vẻ mặt chất chứa nhiều tâm sự.

– Tông chủ, người có tâm sự gì sao?

Đại hộ pháp lên tiếng. Bằng vào sự lý giải của hắn về tông chủ, chuyện bình thường tông chủ không bao giờ để vào trong lòng. Chuyện mà tông chủ đang suy nghĩ sợ rằng không phải là chuyện bình thường.

– Lần này không phải là chuyện bình thường, sợ rằng phiền phức không nhỏ.

– Không biết tông chủ lo lắng chuyện gì? Dù sao gần đây cũng không có chuyện gì lớn xảy ra.

Đại hộ pháp nói.

– Hôm nay tiểu tử Lục Lâm Thiên kia lại không tìm ta. Xem ra, lần này trong lòng tiểu tử kia đã có chút khúc mắc rồi.

Vân Khiếu Thiên thở dài một hơi rồi nói.

– Vạn trưởng lão dùng linh hồn sưu tác thất bại. Không nghĩ tới trên người tiểu tử Lục Lâm Thiên kia lại có thủ đoạn như vậy. Thế nhưng thi triển linh hồn sưu tác chỉ sợ đã động tới vảy ngược của tiểu tử kia. Nếu như ta đoán không sia, hiện tại tiểu tử kia đang nghĩ tới phương thức trả thù.

Đại hộ pháp khẽ nói.

– Lục Vô Song không ngờ lại là người của Bắc Cung gia. Mộc hoàng khí trên người sợ rằng đã đạt tới Thiên cấp. Bắc Cung gia đã mở miệng, trong vòng hai trăm năm bảo vệ Lục gia, hơn nữa bằng vào quan hệ của Lục Vô Song và Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên hiện tại cũng đã có chỗ dựa vào. Còn có Độc Cô gia, quan hệ của Cảnh Văn và tiểu tử này cũng không kém. Mặt khác còn có Linh Thiên môn cùng với cường giả phía sau Phi Linh môn. Thế lực bên người Lục Thiếu Du hiện tại đã cực kỳ khổng lồ. Chỉ cần thực lực của hắn đặt chân vào cường giả siêu cấp, khi đó một cỗ thế lực siêu cấp đã thành hình. Lấy thiên phú và tốc độ tu luyện của Lục Thiếu Du mà nói, dù Vũ Đế và Linh Đế cũng không phải là chuyện dễ dàng gì. Thế nhưng đột phá tới Vũ Tôn cửu trọng và Linh Tôn cửu trọng cũng không phải là vấn đề lớn. Đến lúc đó Phi Linh môn sẽ càng thêm kinh khủng. Hơn nữa lại vì chuyện kia cho nên ta không muốn có ngăn cách với tiểu tử Lục Thiếu Du này. Nếu như ta biết Vạn trưởng lão muốn thi triển linh hồn sưu tác với nó thì bằng mọi giá ta sẽ ngăn cản. Thế nhưng dựa vào tình hình hiện tại mà nói, có lẽ trong lòng nó đã có chút khoảng cách với ta.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Thi triển linh hồn sưu tác trực tiếp làm ảnh hưởng tới tu vi sau này. Việc này cũng không trách được trong lòng Lục Lâm Thiên có chút oán hận.

Đại hộ pháp khẽ thở dài rồi nói:

– Tông chủ, vậy chúng ta phải là gì bây giờ? Lão tông chủ và các thái thượng trưởng lão hiện tại có thái độ như thế nào?

– Ta vừa mới trở về, Lục Vô Song hiện tại trở thành tiểu thư Bắc

Cung gia. Thực lực Phi Linh môn trong lúc vô hình cũng không yếu. Nếu như thực sự có khoảng cách đối với Vân Dương Tông chúng ta mà nói, sợ rằng Vân Dương Tông ta cũng không sống yên ổn trong Cổ Vực. Đến lúc đó cũng tương đương với việc tứ cố vô thân trong đó. Ý tứ của thái thượng trưởng lão chính là toàn lực cứu vãn quan hệ với tiểu tử kia.

Vân Khiếu Thiên nói. Trong lòng Vân Khiếu Thiên rất rõ, bởi vì Lục Vô Song, vô hình trung khiến cho thái độ của những lão nhân trong Vân Dương Tông cải biến không ít. Nếu như thân phận này của Lục Vô Song được mấy lão nhân kia biết từ trước sợ rằng cũng không lỗ mãng làm ra việc thi triển linh hồn sưu tác với Lục Thiếu Du vào ban sáng. Thi triển thì thi triển, thế nhưng hết lần này tới lần khác lại không thành công, ngược lại còn khiến cho linh hồn của Vạn trưởng lão bị thương không nhẹ. Vạn trưởng lão cũng sắp đột phá, hiện tại lại bị thương. Dù là với nội tình của Vân Dương Tông, tới loại cấp bậc này, trong vòng hai mươi năm nữa Vạn trưởng lão đừng mơ đột phá. Vân Dương Tông trong lúc vô hình cũng tổn thất không nhẹ.

– Chỉ mong tiểu tử Lục Lâm Thiên kia có thể thông cảm. Nể mặt mấy năm nay Vân Dương Tông chiếu cố hắn, có thể bỏ qua. Quả thực Vô Tự Thiên Thư này vô cùng quan trọng a.

Đại hộ pháp lên tiếng.

– Ngày mai ta sẽ đi tìm tiểu tử kia một chuyến. Hy vọng mặt mũi của người nhạc phụ như ta còn có thể cứu vãn lại được. Thế nhưng chỉ sợ tiểu tử kia đã ghi hận trong lòng rồi.

Vân Khiếu Thiên khẽ than một tiếng.

Trong phòng của Lục Lâm Thiên, trong tay hắn lúc này đang có một chiếc nhẫn trữ vật. Trên chiếc nhẫn này có linh hồn ấn ký không yếu chút nào.

Mà đạo linh hồn ấn ký này sau khi bị Lục Lâm Thiên luyện hóa nửa canh giờ thì lập tức sụp đổ. Tâm thần được rót vào, Lục Lâm Thiên lập tức mỉm cười. Trong chiếc nhẫn trữ vật này có đại bộ phận tài phú những năm gần đây của Triệu gia. Con số trong đó cũng không ít.

Mà trong tay Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng xuất hiện ba khối ngọc giản. Trên ba khối ngọc giản này tràn ngập năng lượng nhàn nhạt. Chính là một bộ Linh kỹ Địa cấp sơ giai, một bộ bí pháp tăng cường linh lực. Còn có một bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai hệ mộc.

Chương 1462: Lần nữa vào Vũ Linh ảo cảnh (2)

– Quả thực là niềm vui ngoài ý muốn a.

Lục Lâm Thiên cười nhợt nhạt. Không nghĩ tới Triệu gia lại còn có bảo vật như vậy, quả thực lần này hắn đã kiếm một khoản lớn. Hiện tại thứ hắn thiếu nhất chính là vũ kỹ Địa cấp.

Trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng vui vẻ đồng thời cũng nén sự kích động của mình lại. Tốt nhất là sau khi rời khỏi Vân Dương Tông rồi tu luyện cũng không muộn. Đường đi tới thành Ma Vân vô cùng xa, vừa vặn có thể dùng thời gian nhàn rỗi tu luyện vũ kỹ.

Sáng sớm, gió mai thổi qua mang theo một chút ấm áp khiến cho trong lòng mọi người có cảm giác thoải mái.

Buổi sáng, khi Vân Khiếu Thiên đến tìm Lục Lâm Thiên thì cũng được Lục Trung thông báo Lục Thiếu Du đã tới Vũ Linh ảo cảnh từ sáng khiến cho Vân Khiếu Thiên nhíu mày. Lẽ nào Lục Thiếu Du cố ý tránh mặt hắn.

Trong một sơn cốc khổng lồ, diện tích sơn cốc này cực lớn. Bên trong sơn cốc có một ngọn núi đơn độc khổng lồ. Ngọn núi này đột ngột mọc lên từ dưới đất. Bốn phía xanh biếc, ngọn núi cao tới tầng mây. Từ trên cao nhìn xuống mây mù lượn lờ, có cảm giác vô cùng mờ ảo.

Mà bốn phía ngọn núi là một mảnh bằng phẳng, giống như là một cái sân rộng do thiên nhiên tạo thành. Bầu trời tràn ngập mây mù. Cả ngọn núi giống như một cái tháp lớn. Sáng sớm, bốn phía sân rộng có rất ít người, bóng người thưa thớt, tất cả những người có mặt đều là đệ tử mới của Vân Dương Tông.

Đệ tử mới nhìn thấy Thiên Sí Tuyết Sư của Lục Lâm Thiên xuất hiện trong bầu trời, cả đám lập tức chăm chú nhìn lên không trung. Cũng có mấy người khẽ nghị luận. Tất cả những đệ tử trong

Vân Dương Tông đều biết Thiên Sí Tuyết Sư là tọa kỵ của Lục Thiếu Du, đây cũng chính là một đầu Thiên Sí Tuyết Sư duy nhất trên Vân Dương Tông hiện tại.

– Là sư huynh Lục Lâm Thiên, huynh ấy tới Vũ Linh ảo cảnh làm cái gì vậy?

– Hắn là tới vượt Vũ Linh ảo cảnh a.

– Dùng thực lực của sư huynh có lẽ vượt qua tầng thứ bảy cũng vô cùng dễ dàng nha.

Lục Lâm Thiên nhảy xuống sân rộng, chung quanh có không ít đệ tử khẽ nghị luận. Lục Lâm Thiên cũng không chú ý tới mọi người, ánh mắt nhìn quanh bốn phía. Nơi này so với khi trước cũng không có biến hóa quá nhiều. Dưới ngọn núi trước mặt vẫn là cánh cửa đá đứng sừng sững. Trên đó vết bốn chữ Vũ Linh ảo cảnh lớn.

– Huyễn ý.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn đã sớm đoán được bên trên bốn chữ này có huyễn ý, khi trước hắn cũng ăn một chút thiệt thòi ở nơi này.

Hôm nay tới Vũ Linh ảo cảnh là dự định của Lục Lâm Thiên trước khi tới Vân Dương Tông. Hắn muốn thử xem thực lực của mình rốt cuộc đã tới đâu rồi. Nếu muốn kiểm tra thì Vũ Linh ảo cảnh chính là lựa chọn tốt nhất. Phương diện này hắn có thể thỏa thích kiểm tra thực lực hiện tại của mình.

Trong Vũ Linh ảo cảnh này mỗi lần vượt một tầng hắn còn thu được một ít lĩnh ngộ. Mà bên trong này có thể đạt được tôi luyện tuyệt đối, vô luận là tu vi, linh hồn, ý chí, vũ kỹ đều có thể đề thăng.

Bên trong Vũ Linh ảo cảnh này đều là ảo cảnh, cũng chỉ có đệ tử thân truyền của Vân Dương Tông có thể tiến vào. Tu luyện ở bên trong nhận được không ít chỗ tốt. Vô luận là vũ giả hay linh giả thì nơi này đều là nơi có điều kiện tu luyện tốt nhất. Tu luyện ở nơi này có yêu thú, có hung địa, còn có trận pháp công kích, khôi lỗi.

Tất cả đều có thể huyễn ảo ra. Cũng không có một chút nguy hiểm nào tới tính mạng. Địa phương tốt như vậy Lục Lâm Thiên đã biết từ trước. Khi trước hắn cũng thường hay tới Vũ Linh ảo cảnh này.

– Nhị hộ pháp. Đã lâu không gặp.

Lục Lâm Thiên đi vào trong ngọn núi. Xuất hiện trong mắt hắn chính là vị nhị hộ pháp kia. Trên người vị hộ pháp này mặc y phục màu xanh, dáng vẻ so với mấy năm trước cũng không có bao nhiêu biến hóa.

– Ha ha, sao ngươi lại tới đây? Chẳng lẽ lại muốn xông vào Vũ Linh ảo cảnh sao?

Nhị hộ pháp nhìn thấy Lục Lâm Thiên lập tức mỉm cười, vội vã đi tới đón. Dùng thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại hắn cũng không dám làm cao.

– Không sai, hôm nay ta muốn đến vượt Vũ Linh ảo cảnh một lần nữa.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ảo cảnh tộng cộng có chín tầng. Mỗi một tầng có chín trọng. Bằng vào thực lực của ngươi ít nhất cũng phải bắt đầu từ tầng thứ bảy.

Nhị hộ pháp nói với Lục Lâm Thiên.

– Vậy thì trước tiên đi vào trọng thứ nhất của tầng bảy đi.

Lục Lâm Thiên nói. Lúc này hắn cũng có chút chờ mong, không biết mình có thể vượt tới đâu a.

– Đi đi. Để xem hiện tại ngươi có thể vượt tới trọng thứ mấy.

Nhị hộ pháp giao cho Lục Lâm Thiên một chiếc ngọc giản.

– Tạ ơn nhị hộ pháp.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận ngọc giản rồi trích một giọt máu lên trên, sau đó tiến vào trong một cánh cửa đá. Khi cánh cửa đá đóng lại, tiếng ầm ầm lập tức vang lên. Trên ngọc giản có một cỗ quang mang chói mắt bao phủ thạch thất, khiến cho đôi mắt Lục Lâm Thiên không thể mở ra được.

Oanh.

Khi Lục Lâm Thiên mở mắt ra thì bản thân hắn đã ở trong một ngọn núi xa lạ. Nơi này có những ngọn núi trùng điệp, mênh mông vô bờ, có vẻ vô cùng to lớn.

Ngao.

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa mới xuất hiện thì một đầu yêu thú khổng lồ lập tức xuất hiện trước người hắn. Đầu yêu thú này dáng dấp vô cùng dữ tợn, cả người màu vàng, hình báo, bốn chi đều có lợi trảo sắc bén, toát ra hàn mang ngập tràn.

Thân thể đầu yêu thú này chừng bảy trăm thước. Giống như một ngọn núi trước mặt Lục Lâm Thiên vậy. So sánh với đầu yêu thú này, Lục Lâm Thiên có cảm giác giống như một con kiến đối mặt với một con voi tà ác vậy.

– Hoàng Kim Yêu Báo thất giai sơ kỳ. Trọng đầu tiên của tầng bảy không ngờ đã khó khăn như vậy a.

Lục Lâm Thiên nhìn đầu yêu thú trước mắt thầm đánh giá. Thất giai sơ kỳ, khá khó đối phó. Thế nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không có một chút áp lực nào. Đến Vũ Linh ảo cảnh Lục Thiếu Du cũng không có dự định gì khác. Chỉ muốn tu luyện Tề Thiên Liệt Địa trảo mộ phen mà thôi. Tiến bộ coi như không nhanh, thế nhưng tu luyện vũ kỹ Địa cấp việc lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính lại vô cùng quan trọng cho nên không cần gấp gáp lắm.

Chỗ tốt đạt được khi tu luyện vũ kỹ trong Vũ Linh ảo cảnh vô cùng lớn, chuyện này Lục Lâm Thiên đã sớm biết được. Trong Vũ Linh ảo cảnh cảm thấy thời gian trôi qua cực nhanh. Thế nhưng thời gian bên ngoài lại vô cùng chậm. Mà ở bên trong tu luyện vũ kỹ tương đương với việc tu luyện bằng ý thức bên ngoài. So với bản thân thực sự tu luyện cũng có sự khác biệt, thế nhưng sự khác biệt cũng không lớn. Chỉ cần bản thân dung hợp tu luyện mọt phen là có thể đạt được sự tiến bộ trong Vũ Linh ảo cảnh.

Tu luyện Tề Thiên Liệt Địa trảo trong Vũ Linh ảo cảnh khiến cho ý thức trong đầu hắn ghi nhớ quá trình tu luyện Tề Thiên Liệt Địa trảo, mà sau khi tu luyện dung hợp mà nói tương đương với việc làm ít ăn nhiều.

Giống như là một người đang nằm mơ, trong mộng trải qua mấy canh giờ, thế nhưng trên thực tế lại chỉ có một hai canh giờ mà thôi.

Chương 1463: Mộc hoàng khí (2)

Trong bầu trời, sắc mặt Lục Vô Song dần dần trở lại bình thường. Ngay khi sắc mặt khôi phục lại bình thường thì khí tức quỷ dị quanh người nàng cũng thu liễm lại. Cỗ năng lượng thuộc tính bàng bạc trong bầu trời cũng tản đi.

Áp lực trên người mọi người lúc này cũng biến mất. Cả đám vô cùng kinh hãi hồi phục lại tinh thần. Mà Lục Vô Song cũng vô cùng ngạc nhiên, hoàn toàn bị cảnh tượng vừa xảy ra làm cho nàng khiếp sợ. Nàng không ngờ mình lại có năng lượng lớn tới như vậy. Tất cả mọi chuyện vừa xảy ra quả thực khiến cho nàng không thể tưởng tượng nổi.

Mọi người nhìn chăm chú vào Lục Vô Song. Dưới vô số ánh mắt Lục Vô Song giống như là tiên tử, dường như không có một chút quan hệ nào với cảnh tượng vừa xảy ra khi nãy. Mà trong ánh mắt của mọi người lúc này đã có thêm sự kiêng kỵ cùng với kính nể.

– Tiểu thư, người chính là người của Bắc Cung gia chúng ta. Không có khả năng sai, mời tiểu thư hồi tộc.

Bắc Cung Nhất nhìn Lục Vô Song rồi cung kính nói.

– Ta đi tới đó còn trở về được không?

Kinh ngạc qua đi, Lục Vô Song nhìn Bắc Cung Nhất rồi nói.

– Chuyện này cần hỏi tộc trưởng.

Bắc Cung Nhất nói.

– Vậy tộc chúng ta ở nơi nào?

Lục Vô Song hỏi.

– Gia tộc chúng ta cũng không ở trên đại lục Linh Vũ, cách vô cùng xa.

Bắc Cung Nhất nói.

Lục Vô Song nhíu mày sau đó nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Lúc này tuy rằng có tin tức của phụ mẫu thân sinh, thế nhưng muốn nàng rời đi khiến cho trong lòng nàng có chút không nỡ.

Lục Lâm Thiên cũng vô cùng không muốn. Gia tộc Bắc Cung này Lục Lâm Thiên suy đoán có lẽ cũng là một gia tộc lánh đời. Cho dù không phải thì cũng không kém quá lớn. Cảnh Văn đã trở về Độc Cô gia, nếu như Vô Song trở về nữa, chỉ sợ rất khó có thể đi ra.

– Tiểu thư, người theo chúng ta trở về đi. Tộc trưởng đang chờ người. Nếu như tộc trưởng mà không có việc quan trọng thì chỉ sợ lần này tộc trưởng đã tự mình tới đón tiểu thư trở về rồi.

Bắc Cung Nhất nói.

– Lâm Thiên, thiếp nên làm gì bây giờ?

Lục Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi. Tìm được phụ mẫu thân sinh chính là khát vọng từ đáy lòng của nàng. Hiện tại nàng đã tìm được. Thế nhưng lại phải xa Lục gia, xa nam tử áo xanh trước mắt khiến cho trong lòng nàng có chút khó chịu.

Lục Lâm Thiên đi tới bên người Lục Vô Song rồi nói:

– Nếu như nàng quả thực là người của Bắc Cung gia thì nên đi tới đó một lần. Sau này còn có thể trở về được mà.

– Thiếp không muốn xa chàng, không muốn xa mọi người.

Lục Vô Song khẽ nói.

– Ta cũng không muốn xa nàng.

Lục Lâm Thiên vươn tay ôm nữ tử trước mắt vào lòng. Hai tay ôm trọn cái eo mềm mại tinh tế. Đầu vùi vào trong mái tóc đen kịt tỏa hương thơm ngát kia rồi nói:

– Phụ mẫu thân sinh của nàng phái người tới đón, sợ rằng hôm nay cho dù dùng biện pháp mạnh cũng phải đem nàng đi. Thực lực của bọn họ Vân Dương Tông cũng không thể ngăn cản. Vì vậy nàng nên trở lại đó xem một chút. Sau này còn có thể trở về bên ta. Cũng không phải là chúng ta vĩnh viễn không gặp được nhau. Nàng cứ trở về gặp phụ mẫu đi. Chúng ta nhất định sẽ mau chóng gặp lại.

Nhìn Lục Lâm Thiên đem Lục Vô Song kéo vào trong lòng, sắc mặt đám người Bắc Cung gia đều có chút biến hóa, thế nhưng cũng không ai nói gì.

– Lâm Thiên, thiếp phải đi rồi. Chàng phải chiếu cố bản thân cho tốt. Chờ sau khi gặp lại phụ mẫu thân sinh, thiếp sẽ trở lại.

Lục Vô Song ngẩng đầu, đôi mắt xin hđẹp nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Được rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu. Lục Vô Song đi tới Bắc Cung gia tộc có lẽ không có nguy hiểm quá lớn. Từ hành động vừa rồi có thể thấy được, khí tức trên người Vô Song và đám người Bắc Cung gia này giống nhau như đúc. Đây là thứ không thể làm giả. Điều này chứng minh Lục Vô Song tuyệt đối là người của Bắc Cung gia tộc.

– Tiểu thư, chúng ta đi thôi.

Bắc Cung Nhất lần nữa nói.

– Chờ ta một chút.

Lục Vô Song quay đầu lại nói.

– Vâng.

Bắc Cung Nhất đáp.

Nhìn Lục Vô Song, Lục Vô Song đi tới trước mặt Lục Tâm Đồng, Vân Hồng Lăng, Tạ trưởng lão nói lời từ biệt.

– Ai là người đứng đầu Lục gia?

Lúc này ánh mắt Bắc Cung Nhất đảo qua đám người lạnh nhạt nói. Trước mặt Lục Vô Song hắn tôn kính tuyệt đối, thế nhưng lúc này đối mặt với mọi người thì trên mặt không có một chút biểu hiện gì. Tất cả mọi người đều cảm nhận được một cỗ ngạo khí trên người hắn.

– Bắc Cung hộ pháp, ta chính là Lục Trung, người đứng đầu Lục gia hiện tại.

Lục Trung tiến lên, dưới sự áp chế về khí tức khiến cho Lục Trung không dám nhìn thẳng Bắc Cung Nhất.

– Lục gia các ngươi nuôi nấng tiểu thư hai mươi tám năm, đây chính là thứ Lục gia các ngươi nên nhận. Đồng thời Bắc Cung gia ta cũng hứa hẹn, trong hai trăm năm, ai dám động Lục gia các ngươi thì chính là kẻ địch của Bắc Cung gia tộc chúng ta. Bắc Cung gia ta nhất định đem kẻ đó diệt môn.

Bắc Cung Nhất nói hết, cánh tay tung ra một chiếc nhẫn trữ vật tới trước mặt Lục Trung.

– Đa tạ hộ pháp.

Lục Trung thu hồi nhẫn trữ vật rồi cảm kích nói.

Mà sắc mặt đám người Vân Khiếu Thiên, Vân Phi Hồng cùng chúng cường giả Vân Dương Tông lập tức biến hóa. Bắc Cung gia tộc bảo vệ Lục gia hai trăm năm a. Hứa hẹn như vậy, sau này những thế lực khác trên đại lục còn ai dám động vào Lục gia nữa.

– Đệ tử tạm biệt sư phụ, tông chủ, chư vị trưởng lão.

Lục Vô Song tạm biệt đám người Tạ trưởng lão, Vân Khiếu Thiên.

– Vô Song tỷ, tỷ đi rồi trở về sớm một chút nha.

Vân Hồng Lăng lưu luyến không rời nói.

– Ta sẽ trở về sớm một chút. Ta không có mặt ở đây muội phải chăm sóc mẫu thân cho tốt.

Lục Vô Song nói với Vân Hồng Lăng.

– Yên tâm đi, muội sẽ chiếu cố cho mẫu thân thật tốt.

Vân Hồng Lăng cúi đầu đáp.

– Lâm Thiên, thiếp đi đây.

Lục Vô Song đi tới bên người Lục Lâm Thiên, hai mắt nhìn vào nam tử trước mắt tràn ngập lưu luyến.

– Được rồi. Tất cả mọi chuyện phải cẩn thận, sớm trở về một chút.

Lục Lâm Thiên khẽ nói rồi cúi đầu hôn lên đôi môi đỏ mọng. Trong lòng hắn tuy rằng cực kỳ không muốn. Thế nhưng Bắc Cung gia tộc này sợ rằng không đơn giản, nếu như Lục Vô Song không đồng ý có lẽ bọn họ sẽ mạnh mẽ mang Lục Vô Song đi. Mà Lục Vô Song đi tới Bắc Cung gia tộc một chuyến cũng là chuyện có lợi mà không có hại. Bằng vào thực lực của gia tộc thần bí này mà nói, sợ rằng chỗ tốt sau này đối với Lục Vô Song sẽ vô cùng lớn.

– Thiếp hiểu, chàng cũng phải cẩn thận.

Lục Vô Song nói xong nhào vào trong lòng nam tử trước mặt.

Lục Lâm Thiên ôm nữ tử này vào trong lòng, chỉ trong chốc lát, Lục Vô Song mạnh mẽ giãy khỏi lòng Lục Lâm Thiên rồi xoay người, ngón chân điểm nhẹ hư không, thân thể bắn lên trên không trung rồi đi tới trước mặt đám người Bắc Cung gia tộc.

– Tiểu thư, mời.

Bắc Cung Nhất mời Lục Vô Song nhảy lên lưng Thiên Mộc Độc Long, đầu ngón chân Lục Vô Song điểm nhẹ một cái, thân thể trong nháy mắt đáp xuống lưng đầu Thiên Mộc Độc Long thất giai.

Chương 1464: Vô Song rời đi

Tất cả người của Bắc Cung gia tộc lại lần nữa nhảy lên lưng Thiên Mộc Độc Long.

Ngao.

Một tiếng thú minh vang vọng trong không trung. Chúng thú xoay người bay vυ"t về phía chân trời để lại hình ảnh Lục Vô Song vẫy tay cáo biệt mọi người.

Đám Thiên Mộc Độc Long nhanh chóng hóa thành một đám điểm đen rồi biến mất không thấy. Nhìn thấy cảnh này, tất cả đệ tử Vân Dương Tông vẫn vô cùng kinh hãi xen lẫn sự kinh ngạc mãi chưa tiêu tán.

Hít.

Từng tiếng hít sâu vang lên. Đám người Bắc Cung gia tộc rời đi khiến cho áp lực trên người mọi người mới biến mất.

– Các đệ tử tản đi, không có việc gì nữa rồi.

Thanh âm Vân Khiếu Thiên quanh quẩn trong không trung. Sắc mặt hắn lúc này có chút ngưng trọng, không biết trong lòng đang suy nghĩ điều gì.

– Hóa ra gia tộc phía sau lưng Vô Song sư tỷ lại khổng lồ như vậy, quả thực vô cùng kinh khủng.

– Những người vừa rồi vô cùng mạnh mẽ a. Mạnh tới mức không thể tưởng tượng nổi.

– Vô Song sư tỷ vừa rồi cũng rất mạnh a.

Mọi người chậm rãi tản đi, cũng có không ít tiếng nghị luận bắt đầu vang lên.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước mãi không quay đầu lại. Lục Vô Song lần này trở về Bắc Cung gia không biết bao giờ mới có thể trở về. Có thể lại mất một đoạn thời gian dài không gặp mặt được nàng. Thế nhưng có lẽ đi tới Bắc Cung gia tộc một chuyến đối với Lục Vô Song mà nói, tuyệt đối có chỗ tốt vô cùng lớn. Dù sao đi nữa hắn cũng phải chuẩn bị đi tới thành Ma Vân ở Đông Hải.

– Lão đại, Vô Song tỷ đã đi rồi, không biết bao giờ tỷ ấy mới có thể trở lại.

Tiểu Long có chút không nỡ, ánh mắt nhìn về phía trước.

– Yên tâm đi, rất nhanh thôi VÔ Song tỷ của đệ sẽ trở lại.

Lục Lâm Thiên thầm nói.

Trên ngọn núi Lục gia đặt chân, La Lan thị sau khi biết được tin Lục Vô Song rời đi vô cùng vui vẻ, vui bởi vì Lục Vô Song rốt cuộc cũng tìm được phụ mẫu thân sinh của mình, đồng thời cũng lo lắng không ngớt. Cuối cùng dưới sự đảm bảo của Lục Lâm Thiên, La Lan thị mới yên lòng trở lại.

– Lâm Thiên, lần này phát tài rồi.

Lúc này tiếng kinh ngạc của Lục trung vang lên khiến cho Lục Lâm Thiên nhìn lại. Lục Trung hiện tại đang dùng tâm thần xem xét nhẫn trữ vật mà Bắc Cung Nhất vừa mới giao cho hắn khi trước.

– Lâm Thiên, con mau nhìn xem, lần này phát tài rồi.

Lục Trung tức thì ném nhẫn trữ vật cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên tiếp lấy nhẫn trữ vật. Bên trên chiếc nhẫn trữ vật này không có bất kỳ một ấn ký nào. Ai cũng có thể mở được. Sau khi đem tâm thần rót vào, Lục Lâm Thiên không khỏi nhíu mày lại. Chiếc nhẫn trữ vật này vô cùng bất phàm, sợ rằng không phải là thứ mà người bình thường có thể luyện chế được. Không gian bên trong cực lớn, so với nhẫn trữ vật bình thường lớn hơn gấp mười lần. Mà đồ vật bên trong cũng vô cùng phong phú.

Bên trong nhẫn trữ vật này có không ít ngọc tinh tạp, kim tệ có trên bốn trăm ức. Mà còn có không ít vũ kỹ, vũ kỹ tinh cấp trên vạn bộ. Vũ kỹ linh kỹ Hoàng cấp trên nghìn bộ. Vũ kỹ Huyền cấp sơ giai và cao giai có mười bộ. Về phần đan dược cũng có một đống lớn. Đan dược lục phẩm có hơn nghìn khỏa. Đan dược thất phẩm có trên trăm khỏa. Mặt khác, thứ khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy ngoài ý muốn đó là bên trong tổng cộng có ba kiện Vũ Linh khí Hoàng cấp, hai kiện Hồn khí Hoàng câp. Hai kiện Vũ Linh khí Huyền cấp. Một kiện Hồn khí huyền cấp, một kiện Vũ linh khí Địa cấp, một kiện Hồn khí Địa cấp.

Tổng hợp lại tất cả mọi thứ cũng có mười kiện linh khí. Thu hoạch bên trong nhẫn trữ vật tuyệt đối khổng lồ. Nếu như chiếc nhẫn trữ vật này mà Lục Lâm Thiên nhận được trước khi thu được bảo tàng Huyền Thiên bí cảnh mà nói, Lục Lâm Thiên chỉ sợ sẽ phải khiếp sợ mà nhảy dựng lên. Có lẽ sau khi chiếm được bảo tàng trong Huyền Thiên bí cảnh khiến cho tầm mắt Lục Thiếu Du cao hơn, trong lòng hiện tại bình tĩnh không ít. Thế nhưng cũng không tránh khỏi kinh ngạc. Nhẫn trữ vật như vậy, cho dù là Tam tông Tứ môn, Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, các thế lực khác tuyệt đối sẽ luyến tiếc khi xuất ra. Coi như là thế lực nhất lưu hợp lại trong Cổ Vực cũng không xuất ra được.

– Ra tay bất phàm a.

Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thán. Bắc Cung gia tộc này rốt cuộc có địa vị gì, không ngờ lại xuất ra những thứ này. Mười kiện linh khí, còn có linh kỹ Địa cấp, trên trăm bộ linh kỹ, vũ kỹ Huyền cấp. Ngay cả vũ kỹ Huyền cấp cao giai cũng có. Còn có trên trăm khỏa đan dược thất phẩm. Hai kiện Linh khí Địa cấp, đủ để giúp Lục gia trở thành siêu thế lực nhất lưu.

– Lâm Thiên, thứ này con cầm đi.

Lục Trung nói với Lục Lâm Thiên.

– Cha, người cầm lấy đi. Sau này Lục gia khôi phục sẽ phải dựa vào những thứ này.

Lục Lâm Thiên khẽ nói. Sau này Lục gia khôi phục, Lục Lâm Thiên vốn còn đang nghĩ Phi Linh môn sẽ phải giúp đỡ một tay. Thế nhưng hiện tại có số tài phú gia tộc Bắc Cung đưa cho hoàn toàn đủ để chống đỡ. Bắc Cung gia tộc này dường như cũng biết tình trạng của Lục gia cho nên những thứ cấp hiện tại hoàn toàn giống như đang chuẩn bị cho Lục gia vậy.

– Lâm Thiên, con có biết gia tộc Bắc Cung này không?

Lục Trung không từ chối mà run rẩy thu hồi nhẫn trữ vật, sau đó lập tức hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lắc đầu. Gia tộc Bắc Cung này có địa vị ra sao hắn cũng không biết. Có thể là một trong những gia tộc lánh đời. Bằng không cũng khó mà giải thích được vì sao lại có thực lực cường hãn tới như vậy.

Lục Lâm Thiên lập tức nhắc tới việc mình đi tới thành Ma Vân cho Lục Trung nghe. Lục Trung không nói thêm gì, chỉ là dặn dò Lục Lâm Thiên vài câu là điều khó tránh khỏi.

Bất tri bất giác đã tới chạng vạng, Lục Lâm Thiên ngồi trên ngọn núi. Hoàng hôn bao phủ chung quanh, ánh sáng mặt trời dần dần yếu bớt, những ngọn núi phía xa bắt đầu được bao phủ trong màn đêm.

Lục Lâm Thiên không ngừng suy nghĩ. Độc Cô Cảnh Văn hiện tại còn đang ở Độc Cô gia. Lúc này Lục Vô Song cũng đi tới gia tộc Bắc Cung. Vân Dương Tông hiện tại đang điều tra Vô Tự Thiên Thư trên người hắn. Nếu như biết trên người hắn có Vô Tự Thiên Thư, Lục Lâm Thiên tuyệt đối tin Vân Dương Tông nhất định sẽ không từ thủ đoạn mà đoạt lấy. Linh hồn sưu tác khi trước chính là minh chứng tốt nhất. Nếu như hắn không có được sự bảo hộ của kim đao màu vàng mà nói, chỉ sợ Vô Tự Thiên Thư cùng với vô số bí mật của bản thân đã bị lộ ra ngoài ánh sáng.

Thù này Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ báo. Cho dù có quan hệ với Vân Dương Tông thế nào Lục Lâm Thiên cũng mặc kệ. Linh hồn sưu tác này ai cũng biết đối với linh hồn lực sẽ tạo thành thương tổn vô cùng lớn. Đối với con đường tu luyện sau này có trở ngại vô cùng lớn. Thế nhưng Vân Dương Tông lại dùng linh hồn sưu tác với hắn, thù này làm sao có thể không báo cho được.

Kế tiếp còn phải đi thành Ma Vân. Nhớ tới những chuyện gần đây, sắc mặt Lục Lâm Thiên không khỏi ngưng trọng. Gần đây cũng xảy ra không ít chuyện.

Chương 1465: Lần nữa vào Vũ Linh ảo cảnh (1)

– Lâm Thiên, chàng đang nhớ tới Vô Song tỷ sao?

Vân Hồng Lăng đi tới bên người Lục Lâm Thiên. Ngày hôm nay nàng không mặc trang phục như bình thường mà mặc một bộ váy màu xanh, bên hông còn dùng dây lưng buộc thành con bước, mái tóc xõa xuống, nhìn qua vô cùng khả ái.

– Sao nàng lại tới đây?

Lục Lâm Thiên quay đầu lại. Nữ tử trước mặt hắn vẫn xinh đẹp như cũ. Làn da nhẵn mịn như ngọc. Cái miệng anh đào nhỏ nhắn, kiều diễm. So với trước đây lại thêm vài phần mê người cùng phong tình. Tuy rằng hiện tại hắn có ấn tượng không tốt đối với Vân Dương Tông. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ. Chuyện này có thể không liên quan với nhạc phụ Vân Khiếu Thiên, lại càng không liên quan tới Vân Hồng Lăng.

– Thiếp thấy tâm tình chàng không tốt cho nên mới tới đây.

Vân Hồng Lăng khẽ nói.

– Không nghĩ tới nàng còn hiểu ý như vậy. Quả thực khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn a.

Lục Lâm Thiên mỉm cười rồi kéo nữ tử tinh xảo vào trong lòng. Nhẹ nhàng tựa vào vai, hít hương thơm nhàn nhạt trên mái tóc khiến cho trong lòng hắn thoải mái hơn không ít. Tất cả mọi chuyện cuối cùng đều có cách giải quyết. Điều quan trọng nhất hiện tại của hắn chính là tăng cường thực lực.

Vân Hồng Lăng không nói gì, bản thân cũng tựa vào bờ vai rắn chắc của nam tử kia. Gió đêm nhẹ nhàng thổi qua, y phục trên người hai người bay phất phới. Ánh trăng không biết từ khi nào đã xuất hiện. Dưới ánh trăng nhu hòa, trên tảng đá xuât hiện hai cái bóng dài đang in vào nhau.

Vầng trăng nhô lên cao. Trên bầu trời xuất hiện những ngôi sao sáng. Trong trời đêm u ám lúc này có một thân ảnh xẹt qua không trung. Một lát sau đã đáp xuống một ngọn núi bình thường không có ai tới.

Trên ngọn núi khổng lồ này có không ít cái hang nhỏ. Tại một hang động, một thân ảnh màu xanh đột nhiên xuất hiện ở bên trong.

– Tìm được rồi, vũ kỹ Địa cấp a.

Một lát sau, trong một cái khe nhỏ. Một chiếc nhẫn trữ vật xuất hiện trong tay nam tử áo xanh này. Thanh niên áo xanh này không khỏi mỉm cười thỏa mãn.

Vầng trăng xuyên qua những đám mây tạo thành những bóng đen dưới mặt đất.

Vân Khiếu Thiên chắp tay đứng đó, ánh mắt nhìn về phía trước, vẻ mặt chất chứa nhiều tâm sự.

– Tông chủ, người có tâm sự gì sao?

Đại hộ pháp lên tiếng. Bằng vào sự lý giải của hắn về tông chủ, chuyện bình thường tông chủ không bao giờ để vào trong lòng. Chuyện mà tông chủ đang suy nghĩ sợ rằng không phải là chuyện bình thường.

– Lần này không phải là chuyện bình thường, sợ rằng phiền phức không nhỏ.

– Không biết tông chủ lo lắng chuyện gì? Dù sao gần đây cũng không có chuyện gì lớn xảy ra.

Đại hộ pháp nói.

– Hôm nay tiểu tử Lục Lâm Thiên kia lại không tìm ta. Xem ra, lần này trong lòng tiểu tử kia đã có chút khúc mắc rồi.

Vân Khiếu Thiên thở dài một hơi rồi nói.

– Vạn trưởng lão dùng linh hồn sưu tác thất bại. Không nghĩ tới trên người tiểu tử Lục Lâm Thiên kia lại có thủ đoạn như vậy. Thế nhưng thi triển linh hồn sưu tác chỉ sợ đã động tới vảy ngược của tiểu tử kia. Nếu như ta đoán không sia, hiện tại tiểu tử kia đang nghĩ tới phương thức trả thù.

Đại hộ pháp khẽ nói.

– Lục Vô Song không ngờ lại là người của Bắc Cung gia. Mộc hoàng khí trên người sợ rằng đã đạt tới Thiên cấp. Bắc Cung gia đã mở miệng, trong vòng hai trăm năm bảo vệ Lục gia, hơn nữa bằng vào quan hệ của Lục Vô Song và Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên hiện tại cũng đã có chỗ dựa vào. Còn có Độc Cô gia, quan hệ của Cảnh Văn và tiểu tử này cũng không kém. Mặt khác còn có Linh Thiên môn cùng với cường giả phía sau Phi Linh môn. Thế lực bên người Lục Thiếu Du hiện tại đã cực kỳ khổng lồ. Chỉ cần thực lực của hắn đặt chân vào cường giả siêu cấp, khi đó một cỗ thế lực siêu cấp đã thành hình. Lấy thiên phú và tốc độ tu luyện của Lục Thiếu Du mà nói, dù Vũ Đế và Linh Đế cũng không phải là chuyện dễ dàng gì. Thế nhưng đột phá tới Vũ Tôn cửu trọng và Linh Tôn cửu trọng cũng không phải là vấn đề lớn. Đến lúc đó Phi Linh môn sẽ càng thêm kinh khủng. Hơn nữa lại vì chuyện kia cho nên ta không muốn có ngăn cách với tiểu tử Lục Thiếu Du này. Nếu như ta biết Vạn trưởng lão muốn thi triển linh hồn sưu tác với nó thì bằng mọi giá ta sẽ ngăn cản. Thế nhưng dựa vào tình hình hiện tại mà nói, có lẽ trong lòng nó đã có chút khoảng cách với ta.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Thi triển linh hồn sưu tác trực tiếp làm ảnh hưởng tới tu vi sau này. Việc này cũng không trách được trong lòng Lục Lâm Thiên có chút oán hận.

Đại hộ pháp khẽ thở dài rồi nói:

– Tông chủ, vậy chúng ta phải là gì bây giờ? Lão tông chủ và các thái thượng trưởng lão hiện tại có thái độ như thế nào?

– Ta vừa mới trở về, Lục Vô Song hiện tại trở thành tiểu thư Bắc

Cung gia. Thực lực Phi Linh môn trong lúc vô hình cũng không yếu. Nếu như thực sự có khoảng cách đối với Vân Dương Tông chúng ta mà nói, sợ rằng Vân Dương Tông ta cũng không sống yên ổn trong Cổ Vực. Đến lúc đó cũng tương đương với việc tứ cố vô thân trong đó. Ý tứ của thái thượng trưởng lão chính là toàn lực cứu vãn quan hệ với tiểu tử kia.

Vân Khiếu Thiên nói. Trong lòng Vân Khiếu Thiên rất rõ, bởi vì Lục Vô Song, vô hình trung khiến cho thái độ của những lão nhân trong Vân Dương Tông cải biến không ít. Nếu như thân phận này của Lục Vô Song được mấy lão nhân kia biết từ trước sợ rằng cũng không lỗ mãng làm ra việc thi triển linh hồn sưu tác với Lục Thiếu Du vào ban sáng. Thi triển thì thi triển, thế nhưng hết lần này tới lần khác lại không thành công, ngược lại còn khiến cho linh hồn của Vạn trưởng lão bị thương không nhẹ. Vạn trưởng lão cũng sắp đột phá, hiện tại lại bị thương. Dù là với nội tình của Vân Dương Tông, tới loại cấp bậc này, trong vòng hai mươi năm nữa Vạn trưởng lão đừng mơ đột phá. Vân Dương Tông trong lúc vô hình cũng tổn thất không nhẹ.

– Chỉ mong tiểu tử Lục Lâm Thiên kia có thể thông cảm. Nể mặt mấy năm nay Vân Dương Tông chiếu cố hắn, có thể bỏ qua. Quả thực Vô Tự Thiên Thư này vô cùng quan trọng a.

Đại hộ pháp lên tiếng.

– Ngày mai ta sẽ đi tìm tiểu tử kia một chuyến. Hy vọng mặt mũi của người nhạc phụ như ta còn có thể cứu vãn lại được. Thế nhưng chỉ sợ tiểu tử kia đã ghi hận trong lòng rồi.

Vân Khiếu Thiên khẽ than một tiếng.

Trong phòng của Lục Lâm Thiên, trong tay hắn lúc này đang có một chiếc nhẫn trữ vật. Trên chiếc nhẫn này có linh hồn ấn ký không yếu chút nào.

Mà đạo linh hồn ấn ký này sau khi bị Lục Lâm Thiên luyện hóa nửa canh giờ thì lập tức sụp đổ. Tâm thần được rót vào, Lục Lâm Thiên lập tức mỉm cười. Trong chiếc nhẫn trữ vật này có đại bộ phận tài phú những năm gần đây của Triệu gia. Con số trong đó cũng không ít.

Mà trong tay Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng xuất hiện ba khối ngọc giản. Trên ba khối ngọc giản này tràn ngập năng lượng nhàn nhạt. Chính là một bộ Linh kỹ Địa cấp sơ giai, một bộ bí pháp tăng cường linh lực. Còn có một bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai hệ mộc.

Chương 1466: Lần nữa vào Vũ Linh ảo cảnh (2)

– Quả thực là niềm vui ngoài ý muốn a.

Lục Lâm Thiên cười nhợt nhạt. Không nghĩ tới Triệu gia lại còn có bảo vật như vậy, quả thực lần này hắn đã kiếm một khoản lớn. Hiện tại thứ hắn thiếu nhất chính là vũ kỹ Địa cấp.

Trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng vui vẻ đồng thời cũng nén sự kích động của mình lại. Tốt nhất là sau khi rời khỏi Vân Dương Tông rồi tu luyện cũng không muộn. Đường đi tới thành Ma Vân vô cùng xa, vừa vặn có thể dùng thời gian nhàn rỗi tu luyện vũ kỹ.

Sáng sớm, gió mai thổi qua mang theo một chút ấm áp khiến cho trong lòng mọi người có cảm giác thoải mái.

Buổi sáng, khi Vân Khiếu Thiên đến tìm Lục Lâm Thiên thì cũng được Lục Trung thông báo Lục Thiếu Du đã tới Vũ Linh ảo cảnh từ sáng khiến cho Vân Khiếu Thiên nhíu mày. Lẽ nào Lục Thiếu Du cố ý tránh mặt hắn.

Trong một sơn cốc khổng lồ, diện tích sơn cốc này cực lớn. Bên trong sơn cốc có một ngọn núi đơn độc khổng lồ. Ngọn núi này đột ngột mọc lên từ dưới đất. Bốn phía xanh biếc, ngọn núi cao tới tầng mây. Từ trên cao nhìn xuống mây mù lượn lờ, có cảm giác vô cùng mờ ảo.

Mà bốn phía ngọn núi là một mảnh bằng phẳng, giống như là một cái sân rộng do thiên nhiên tạo thành. Bầu trời tràn ngập mây mù. Cả ngọn núi giống như một cái tháp lớn. Sáng sớm, bốn phía sân rộng có rất ít người, bóng người thưa thớt, tất cả những người có mặt đều là đệ tử mới của Vân Dương Tông.

Đệ tử mới nhìn thấy Thiên Sí Tuyết Sư của Lục Lâm Thiên xuất hiện trong bầu trời, cả đám lập tức chăm chú nhìn lên không trung. Cũng có mấy người khẽ nghị luận. Tất cả những đệ tử trong

Vân Dương Tông đều biết Thiên Sí Tuyết Sư là tọa kỵ của Lục Thiếu Du, đây cũng chính là một đầu Thiên Sí Tuyết Sư duy nhất trên Vân Dương Tông hiện tại.

– Là sư huynh Lục Lâm Thiên, huynh ấy tới Vũ Linh ảo cảnh làm cái gì vậy?

– Hắn là tới vượt Vũ Linh ảo cảnh a.

– Dùng thực lực của sư huynh có lẽ vượt qua tầng thứ bảy cũng vô cùng dễ dàng nha.

Lục Lâm Thiên nhảy xuống sân rộng, chung quanh có không ít đệ tử khẽ nghị luận. Lục Lâm Thiên cũng không chú ý tới mọi người, ánh mắt nhìn quanh bốn phía. Nơi này so với khi trước cũng không có biến hóa quá nhiều. Dưới ngọn núi trước mặt vẫn là cánh cửa đá đứng sừng sững. Trên đó vết bốn chữ Vũ Linh ảo cảnh lớn.

– Huyễn ý.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn đã sớm đoán được bên trên bốn chữ này có huyễn ý, khi trước hắn cũng ăn một chút thiệt thòi ở nơi này.

Hôm nay tới Vũ Linh ảo cảnh là dự định của Lục Lâm Thiên trước khi tới Vân Dương Tông. Hắn muốn thử xem thực lực của mình rốt cuộc đã tới đâu rồi. Nếu muốn kiểm tra thì Vũ Linh ảo cảnh chính là lựa chọn tốt nhất. Phương diện này hắn có thể thỏa thích kiểm tra thực lực hiện tại của mình.

Trong Vũ Linh ảo cảnh này mỗi lần vượt một tầng hắn còn thu được một ít lĩnh ngộ. Mà bên trong này có thể đạt được tôi luyện tuyệt đối, vô luận là tu vi, linh hồn, ý chí, vũ kỹ đều có thể đề thăng.

Bên trong Vũ Linh ảo cảnh này đều là ảo cảnh, cũng chỉ có đệ tử thân truyền của Vân Dương Tông có thể tiến vào. Tu luyện ở bên trong nhận được không ít chỗ tốt. Vô luận là vũ giả hay linh giả thì nơi này đều là nơi có điều kiện tu luyện tốt nhất. Tu luyện ở nơi này có yêu thú, có hung địa, còn có trận pháp công kích, khôi lỗi.

Tất cả đều có thể huyễn ảo ra. Cũng không có một chút nguy hiểm nào tới tính mạng. Địa phương tốt như vậy Lục Lâm Thiên đã biết từ trước. Khi trước hắn cũng thường hay tới Vũ Linh ảo cảnh này.

– Nhị hộ pháp. Đã lâu không gặp.

Lục Lâm Thiên đi vào trong ngọn núi. Xuất hiện trong mắt hắn chính là vị nhị hộ pháp kia. Trên người vị hộ pháp này mặc y phục màu xanh, dáng vẻ so với mấy năm trước cũng không có bao nhiêu biến hóa.

– Ha ha, sao ngươi lại tới đây? Chẳng lẽ lại muốn xông vào Vũ Linh ảo cảnh sao?

Nhị hộ pháp nhìn thấy Lục Lâm Thiên lập tức mỉm cười, vội vã đi tới đón. Dùng thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại hắn cũng không dám làm cao.

– Không sai, hôm nay ta muốn đến vượt Vũ Linh ảo cảnh một lần nữa.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ảo cảnh tộng cộng có chín tầng. Mỗi một tầng có chín trọng. Bằng vào thực lực của ngươi ít nhất cũng phải bắt đầu từ tầng thứ bảy.

Nhị hộ pháp nói với Lục Lâm Thiên.

– Vậy thì trước tiên đi vào trọng thứ nhất của tầng bảy đi.

Lục Lâm Thiên nói. Lúc này hắn cũng có chút chờ mong, không biết mình có thể vượt tới đâu a.

– Đi đi. Để xem hiện tại ngươi có thể vượt tới trọng thứ mấy.

Nhị hộ pháp giao cho Lục Lâm Thiên một chiếc ngọc giản.

– Tạ ơn nhị hộ pháp.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận ngọc giản rồi trích một giọt máu lên trên, sau đó tiến vào trong một cánh cửa đá. Khi cánh cửa đá đóng lại, tiếng ầm ầm lập tức vang lên. Trên ngọc giản có một cỗ quang mang chói mắt bao phủ thạch thất, khiến cho đôi mắt Lục Lâm Thiên không thể mở ra được.

Oanh.

Khi Lục Lâm Thiên mở mắt ra thì bản thân hắn đã ở trong một ngọn núi xa lạ. Nơi này có những ngọn núi trùng điệp, mênh mông vô bờ, có vẻ vô cùng to lớn.

Ngao.

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa mới xuất hiện thì một đầu yêu thú khổng lồ lập tức xuất hiện trước người hắn. Đầu yêu thú này dáng dấp vô cùng dữ tợn, cả người màu vàng, hình báo, bốn chi đều có lợi trảo sắc bén, toát ra hàn mang ngập tràn.

Thân thể đầu yêu thú này chừng bảy trăm thước. Giống như một ngọn núi trước mặt Lục Lâm Thiên vậy. So sánh với đầu yêu thú này, Lục Lâm Thiên có cảm giác giống như một con kiến đối mặt với một con voi tà ác vậy.

– Hoàng Kim Yêu Báo thất giai sơ kỳ. Trọng đầu tiên của tầng bảy không ngờ đã khó khăn như vậy a.

Lục Lâm Thiên nhìn đầu yêu thú trước mắt thầm đánh giá. Thất giai sơ kỳ, khá khó đối phó. Thế nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không có một chút áp lực nào. Đến Vũ Linh ảo cảnh Lục Thiếu Du cũng không có dự định gì khác. Chỉ muốn tu luyện Tề Thiên Liệt Địa trảo mộ phen mà thôi. Tiến bộ coi như không nhanh, thế nhưng tu luyện vũ kỹ Địa cấp việc lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính lại vô cùng quan trọng cho nên không cần gấp gáp lắm.

Chỗ tốt đạt được khi tu luyện vũ kỹ trong Vũ Linh ảo cảnh vô cùng lớn, chuyện này Lục Lâm Thiên đã sớm biết được. Trong Vũ Linh ảo cảnh cảm thấy thời gian trôi qua cực nhanh. Thế nhưng thời gian bên ngoài lại vô cùng chậm. Mà ở bên trong tu luyện vũ kỹ tương đương với việc tu luyện bằng ý thức bên ngoài. So với bản thân thực sự tu luyện cũng có sự khác biệt, thế nhưng sự khác biệt cũng không lớn. Chỉ cần bản thân dung hợp tu luyện mọt phen là có thể đạt được sự tiến bộ trong Vũ Linh ảo cảnh.

Tu luyện Tề Thiên Liệt Địa trảo trong Vũ Linh ảo cảnh khiến cho ý thức trong đầu hắn ghi nhớ quá trình tu luyện Tề Thiên Liệt Địa trảo, mà sau khi tu luyện dung hợp mà nói tương đương với việc làm ít ăn nhiều.

Giống như là một người đang nằm mơ, trong mộng trải qua mấy canh giờ, thế nhưng trên thực tế lại chỉ có một hai canh giờ mà thôi.

Chương 1467: Lục trọng tầng bảy

Mà tu luyện và tôi luyện trong đó tác dụng cũng không nhỏ. Trước đây Lục Lâm Thiên tu luyện vũ kỹ nhanh chóng cũng là do Vũ Linh ảo cảnh này.

Sưu Sưu.

Ngay khi Lục Lâm Thiên xuất hiện, trong nháy mắt đầu yêu thú Hoàng Kim yêu báo thất giai này cũng không dừng lại chút nào, chân trước nhanh chóng đánh về phía trước. Không gian vặn vẹo, tiếng xé gió sắc bén vang lên vô cùng chói tai.

– Đến đây đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Hoàng Kim yêu báo này để cho hắn tu luyện Tề Thiên Liệt Địa trảo cũng không phải là một lựa chọn tồi. Thân hình thi triển Phù Quang Lược Ảnh thối lui, thủ ấn trong tay nhanh chóng được kết. Chân khí trong cơ thể vận chuyển, năm ngón tay biến ảo, từng đạo trảo ấn được đánh ra.

Ngao.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên thối lui, đầu Hoàng Kim yêu báo thất giai này rít gào liên tục. Thân thể to lớn giống như một ngọn núi nhỏ đánh xuống. Khí thế bàng bạc kia khiến cho không gian lắc lư.

– Tề Thiên Liệt Địa trảo.

Khi thủ ấn Lục Lâm Thiên được kết, thân hình bỗng nhiên ngừng rút lui, rồi đứng lại, miệng quát lên một tiếng. Tiếng quát vừa dứt, trảo ấn trong tay phải hắn đột nhiên tạo thành một đường cong quỷ dị, ầm ầm đánh về phía Hoàng Kim yêu báo.

Sưu.

Giờ phút này không gian giống như phong vân biến sắc. Trảo ấn xẹt qua, một cỗ chân khí bàng bạc đột nhiên xuất hiện. Trong không trung, năng lượng thuộc tính hỏa đột nhiên hội tụ tới. Trong nháy mắt trong không gian to lớn tràn ngập năng lượng thuộc tính hỏa này có một đạo trảo ấn nổ tung.

Đạo trảo ấn này giống như hỏa diễm mang theo khí thế sắc bén ầm ầm xẹt qua không gian. Nơi nó đi qua không gian vặn vẹo. Sóng gợn trong không gian lập tức bị áp súc thành một đường cong rõ ràng. Sau đó đạo trảo ấn kia trực tiếp đánh vào trên người Hoàng Kim yêu báo.

Trong không trung đột nhiên có một tiếng trầm muộn vang lên. Toàn bộ không gian run rẩy. Từng đạo kình khí nóng bỏng khuếch tán. Từng đạo kình khí nóng bỏng này đều mang theo lực lượng xé rách không gian, tạo thành một cái khe chừng hơn nghìn thước lan tràn ra chung quanh. Bên trong cái khe này là hỏa diễm nóng bỏng tràn ngập. Mà trong đó thân thể Hoàng Kim yêu báo lập tức bị phá hủy, thân thể hóa thành một cỗ sương mù tiêu tán trong không trung.

– Tiếp tục.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười. Tề Thiên Liệt Địa trảo này tuy rằng hắn còn chưa tu luyện tới đại thành, cũng không phối hợp Liệt Thiên, thế nhưng uy lực cũng đã không tồi. Vũ kỹ Địa cấp sơ giai quả nhiên không phải là thứ mà vũ kỹ Huyền cấp có thể so sánh. Cho dù là vũ kỹ Huyền cấp cao giai cũng không thể. Hai thứ hoàn toàn không cùng một đẳng cấp. Tu vi như nhau, uy lực khi thôi động vũ kỹ Địa cấp hoàn toàn không cùng một cấp bậc.

Cũng có thể nói, một người toàn lực thi triển vũ kỹ Huyền câp cao giai chỉ có thể liều mạng với đối thủ sàn sàn như mình mà thôi. Nếu như thôi động vũ kỹ Địa cấp sơ giai mà nói, có thể trực tiếp đánh chết đối phương. Không chết thì cũng phải khiến cho đối phương bị thương nặng, không có sức phản kháng.

Trong ngọn núi Vũ Linh ảo cảnh tọa lạc, tin tức Lục Lâm Thiên xông vào tầng thứ bảy khiến cho không ít đệ tử tới xem. Nhân số tụ tập trong Vũ Linh ảo cảnh cũng không ít.

Ngày đầu tiên tất cả mọi người đều cảm thấy ngoài ý muốn. Ngay cả Nhị hộ pháp cũng cực kỳ hoài nghi. Thực lực của Lục Lâm Thiên hắn đã chứng kiến trên Địa Long đỉnh. Cũng đã nhìn thấy cảnh Lục Lâm Thiên đấu với đám người Dương Quá, Khuất Đao Tuyệt. Trọng thứ nhất tầng bảy đối với Lục Thiếu Du mà nói chỉ là một bữa ăn sáng mà thôi. Có lẽ chỉ mất hai ba canh giờ là đủ vượt qua. Thế nhưng không ngờ Lục Thiếu Du tròn một ngày một đêm còn chưa vượt qua, mà lại cũng không có thất bại.

Chỉ là sang ngày thứ hai, trong vòng một ngày Lục Lâm Thiên vượt qua năm trọng. Mãi cho tới trọng thứ sáu mới dừng lại. Điều này khiến cho mọi người vô cùng kinh hãi. Vượt tới trọng thứ sáu tầng bảy. Tương đương với việc có thực lực của Vũ Vương lục trọng. Thế nhưng Vũ Vương lục trọng bình thường cũng khó mà xông qua trọng thứ năm của tầng bảy.

Sau khi tin tức này truyền ra, tức thì khiến cho không ít người hiếu kỳ. Không biết Lục Lâm Thiên cuối cùng có thể vượt qua trọng thứ mấy, điều này khiến cho có không ít đệ tử chờ đợi bên ngoài Vũ Linh ảo cảnh.

Mọi người cũng không ngừng suy đoán, lúc này sợ rằng Lục Lâm Thiên đang chiến đấu kịch liệt. Trọng thứ sáu tầng bảy tuyệt đối không dễ vượt qua như vậy.

Lần này mọi người suy đoán quả thực không sai. Lúc này Lục Lâm Thiên quả thực đang chiến đấu kịch liệt trong trọng thứ sáu. Trình độ kịch liệt bên trong trọng thứ sáu khiến cho Lục Lâm Thiên thi triển toàn bộ thực lực. Đương nhiên Tử Lôi Huyền đỉnh và Đại hồn anh không bị bại lộ.

Mà trong lúc giao thủ kịch liệt như vậy, Tề Thiên Liệt Địa trảo của Lục Lâm Thiên không ngừng tiến bộ, càng lúc càng thành thạo.

Thời gian lại trôi qua một ngày một đêm, đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng không biết lúc này đã trôi qua vài ngày. Trong ý thức của Lục Lâm Thiên đã trôi qua được nửa tháng.

Tiêu hao như vậy đối với Lục Lâm Thiên cũng đã tới trình độ nhất định. Sắc mặt hắn đã sớm tái nhợt. Thế nhưng lúc này trước mặt Lục Lâm Thiên lại có một đầu khôi lỗi cấp bảy đỉnh phong. Lục

Thiếu Du giao thủ với nó một canh giờ không thể thắng nổi đầu khôi lỗi này. Thực lực của đầu khôi lỗi này tương đương với Vũ Vương lục trọng đỉnh phong, thân thể cực kỳ cường hãn, vô cùng khó đối phó.

Lục Lâm Thiên đã thi triển qua Tề Thiên Liệt Địa trảo, bằng vào thực lực của hắn hiện tại thi triển Tề Thiên Liệt Địa trảo cũng chỉ đánh hòa với khôi lỗi cấp bảy này mà thôi. Thậm chí còn không chiếm được bao nhiêu tiện nghi.

– Nên thử Liệt Thiên một chút.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, âm thầm cân nhắc. Liệt Thiên đột nhiên xuất hiện trong tay hắn. Toàn tràn ra quang mang cùng với vẻ sắc bén. Phần đuôi nối liền với ngũ trảo uốn lượn như ưng trảo. Thế nhưng dưới trảo ấn, hàn mang bắn ra bốn phía, một cỗ quang mang quỷ dị cùng với khí tức vô hình khiến cho không gian lắc lư.

Sưu Sưu.

Khi đầu khôi lỗi kia mang theo khí thế kinh người lần thứ hai lao tới, không gian chung quanh vặn vẹo. Tiếng xé gió sắc bén vang lên không ngừng.

– Tề Thiên Liệt Địa trảo.

Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng. Quanh thân có một cỗ quang mang đỏ rực quanh quẩn. Trên Liệt Thiên liên tục tràn ra một cỗ quang mang chói mắt. Năng lượng thuộc tính hỏa trong bầu trời lặng lẽ hội tụ tới. Một đạo trảo ấn được đánh ra mang theo khí thế sắc bén khiến cho không gian vặn vẹo. Dưới cỗ khí thế này toàn bộ không gian tràn ngập khí tức năng lượng thuộc tính.

Ầm ầm.

Một trảo này mang theo khí thế sấm sét va chạm với khôi lỗi cấp bảy trung giai. Trên trảo ấn, năm đạo chỉ ấn sắc bén giống như năm lưỡi dao sắc bén đột nhiên đánh vào trên người khôi lỗi. Dưới năng lượng thuộc tính hỏa bàng bạc, không gian giống như bị nghiền nát. Những nơi trảo ấn đi qua, tiếng nổ vang vọng trong không gian, khiến cho không gian chấn động không ngừng.

Chương 1468: Gió thổi mây phun (1)

Đồng thời, thân thể đầu khôi lỗi cấp bảy không thể phá hủy kia run lên. Năm đạo chỉ ấn trực tiếp bao phủ cái đầu của khôi lỗi. Trảo ấn chụp tới, lực lượng ngập trời bắn ra. Sau đó cái đầu của khôi lỗi cấp bảy trung giai trực tiếp bị vỡ nát.

Phanh Phanh.

Đầu khôi lỗi này trực tiếp nát bấy, không gian lúc này giống như sơn băng địa liệt, trong không gian hỗn loạn đột nhiên xuất hiện hai cánh cửa đá.

– Không kém bao nhiêu.

Trên khuôn mặt tái nhợt của Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười. Trọng thứ sáu tầng bảy rốt cuộc hắn cũng qua được. Liệt Thiên phối hợp với Tề Thiên Liệt Địa trảo đem uy lực tăng lên không ít. Tề Thiên Liệt Địa trảo lại càng được thi triển nhuần nhuyễn, thuận tay hơn.

Tin tức Lục Lâm Thiên xông qua trọng thứ sáu tầng bảy nhanh chóng truyền đi. Mà mọi người vốn đang chờ xem Lục Lâm Thiên có thể vượt qua mấy trọng cũng lập tức thu được tin tức. Bọn họ cũng nhanh chóng biết được Lục Thiếu Du đã trực tiếp tiến vào trong tiên cảnh, bắt đầu vượt từ trọng thứ nhất tầng bảy.

Trong trọng thứ nhất tầng bảy của tiên cảnh, bản thân Lục Lâm Thiên lúc này đang đứng trong ảo trận, khóe miệng mỉm cười. Ảo trận này ngoài tác dụng tôi luyện tâm trí ra còn có linh hồn lực. Điều này đối với linh giả mà nói cực kỳ quan trọng. So với việc tăng trưởng thực lực còn quan trọng hơn nhiều.

Một cỗ khí tức bàng bạc quanh quẩn trên không trung. Cỗ khí tức này Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ gì. Khi trước ngây ngốc trong tiên cảnh này Lục Lâm Thiên cũng đã đạt được không ít chỗ tốt.

– Bắt đầu vượt.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười. Trong tiên carh này vừa vặn có thể thử xem tâm trí và linh hồn lực của hắn rốt cuộc đã tới tình trạng gì.

Sưu Sưu.

Gợn sóng trong không gian lắc lư. Một đạo lưu quang đột nhiên bắn ra mang theo khí tức cường hãn cùng với tiếng xé gió sắc bén. Đạo lưu quang này chính là một đầu linh thú khổng lồ.

Sưu.

Lục Lâm Thiên cũng không thèm để ý tới nó. Ngay khi đầu linh thú khổng lồ này tới vị trí cách Lục Lâm Thiên một thước lập tức hóa thành một đám sương mù màu trắng biến mất trong thiên địa.

Lục Lâm Thiên vẫn vô cùng bình tĩnh. Tâm trí của hắn đã được tôi luyện tới một trình độ nhất định. Chung quanh hắn lúc thì xuất hiện yêu thú, linh thú, còn có khôi lỗi. Thế nhưng Lục Lâm Thiên hoàn toàn không để ý tới. Cả đám đều hóa thành năng lượng biến mất trong thiên địa. Đây cũng không phải là công kích thực sự, cũng không hoàn toàn là ảo ảnh. Những thứ này cần linh hồn lực rất mạnh mới có thể phát hiện ra. Chỉ cần sai lầm một cái thì lập tức phải rời khỏi tiên cảnh. Cho nên tiên cảnh này đối với tâm trí và linh hồn lực mà nói, quả thực chính là một loại khảo nghiệm vô cùng mạnh.

– Tông chủ, vừa mới nhận được tin tức, Lục Lâm Thiên đã thông qua trọng thứ sáu tầng bảy. Hiện tại đã chuyển sang tiên cảnh.

Trước người Vân Khiếu Thiên, Đại hộ pháp mở miệng nói.

– Trọng thứ sáu tầng bảy sao? Thực lực cũng không thấp. Có lẽ đã thi triển toàn lực a.

Vân Khiếu Thiên thầm nói.

– Thực lực của Lục Lâm Thiên này quả thực kinh khủng. Tu vi chỉ có Vũ Vương nhị trọng, thực lực hoàn toàn có thể đánh chết đối thủ có tu vi cao hơn. Đặc biệt là lực phòng ngự cùng với tốc độ quả thực vô cùng đáng sợ.

Đại hộ pháp sợ hãi than.

– Tiểu tử Lục Lâm Thiên này không sợ linh hồn công kích. Ngay cả Vạn trưởng lão cũng vô pháp thi triển linh hồn sưu tác với hắn. Trong tiên cảnh này sợ rằng nó có thể vượt qua vô cùng nhẹ nhõm a.

Vân Khiếu Thiên nói.

Ngoài ngọn núi Vũ Linh ảo cảnh lúc này có không ít người tụ tập, thỉnh thoảng cũng có tin tức truyền ra.

– Lục Lâm Thiên vừa mới xông qua trọng thứ tư tầng bảy.

– Lục Lâm Thiên vừa mới xông qua trọng thứ năm.

Trong thời gian hai ngày, Lục Lâm Thiên liên tiếp đi tới trọng thứ sáu. Mà đêm ngày thứ hai, Lục Lâm Thiên trực tiếp vượt qua trọng thứ sáu tiến lên trọng thứ bảy khiến cho tất cả mọi người kinh ngạc tới mức há hốc mồm.

– Lâm Thiên sư huynh không ngờ đã xông qua trọng thứ sáu a.

– Linh Vũ song tu quả thực vô cùng kinh khủng.

Trong tiếng nghị luận của mọi người, lúc này Lục Lâm Thiên cũng đã đi tới trọng thứ bảy tầng bảy. Nếu như chỉ dùng thực lực linh giả, Lục Lâm Thiên biết rõ hắn có thể chống lại Linh Vương tứ trọng đã là cực hạn. Hiện tại hắn chỉ có tu vi Linh Vương nhất trọng. Trên phương diện linh giả tuy rằng có một ít thủ đoạn, thế nhưng không thể so sánh với phương diện vũ giả.

Chỉ là trong tiên cảnh này lại là khảo nghiệm về tâm trí và linh hồn lực. Đây chính là thứ mà Lục Lâm Thiên mạnh nhất, cho nên hắn mới có thể đi tới trọng thứ bảy này.

Thời gian tiếp tục trôi qua. Mấy canh giờ sau thân ảnh Lục Lâm

Thiên rốt cuộc cũng xuất hiện. Thất bại ở trọng thứ bảy tầng bảy tiên cảnh.

Thế nhưng đồng thời xông tới trọng thứ bảy tầng bảy tiên cảnh và Vũ cảnh đã đủ làm cho tất cả mọi người khiếp sợ. Sau khi tạm biệt nhị hộ pháp, Lục Lâm Thiên đang định cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư gần đó rời đi thì kinh ngạc phát hiện ra, Thiên Sí Tuyết Sư ở trên một ngọn núi cách đó không xa đang đột phá.

Lần này trước lúc rời đi Thiên Sí Tuyết Sư đã ăn vào không ít yêu linh đan. Yêu linh đan thất phẩm không có, thế nhưng yêu linh đan lục phẩm hiện tại đối với Phi Linh môn mà nói cũng không thiếu.

Yêu thú trước tứ giai tốc độ đột phá vô cùng nhanh chóng. Thế nhưng sau khi đột phá tứ giai, tốc độ đột phá sẽ chậm lại. Mà có yêu linh đan, tốc độ đột phá của yêu thú sẽ nhanh hơn.

Thiên Sí Tuyết Sư đột phá khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng vui vẻ. Sau khi Thiên Sí Tuyết Sư đột phá sẽ là lục giai hậu kỳ. Sau khi tới lục giai hậu kỳ, tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư lần nữa tăng mạnh. Cũng tiết kiệm không ít thời gian đi tới thành Ma Vân ở Đông Hải.

Trên ngọn núi cao vút trong mây, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện ở đó. Ánh mắt chăm chú nhìn vào Thiên Sí Tuyết Sư phía dưới. Lúc này khí tức trên người Thiên Sí Tuyết Sư không ngừng kéo lên, đã bắt đầu đột phá.

Khí tức cuồng bạo trên người Thiên Sí Tuyết Sư bộc phát. Một cỗ uy áp của vạn thú chi vương tỏa ra. Cỗ khí thế này sợ rằng vũ giả dưới Vũ Vương và Linh Vương cũng phải khiếp sợ.

Rống.

Một tiếng gầm gừ từ trong miệng Thiên Sí Tuyết Sư vang lên. Đôi mắt như chuông đồng mở ra. Khí tức tăng lên, toàn thân tỏa ra sát khí mạnh mẽ. Trên thân hình trắng tinh lúc này hai cánh mở rộng, vô cùng hùng vĩ.

Tiếng gầm gừ vang lên, một cỗ uy áp mạnh mẽ tràn ra. Cỗ uy áp này tuy rằng không mạnh như Tiểu Long, thế nhưng cũng khiến cho những yêu thú tọa kỵ trên những ngọn núi gần đó chấn kinh, thậm chí còn có yêu thú phủ phục trên mặt đất, toàn thân run rẩy không ngừng.

Sưu Sưu.

Một cỗ khí tức cường hãn từ trên người Thiên Sí Tuyết Sư tràn ra. Năng lượng thiên địa hội tụ chung quanh. Thân thể to lớn bỗng nhiên nhanh chóng bành trướng.

Rống Rống.

Một lúc lâu sau khí tức quanh thân Thiên Sí Tuyết Sư mới bình ổn lại. Hai cánh khổng lồ thu lại rồi đáp xuống trước mặt Lục Lâm Thiên. Thanh âm trầm thấp từ miệng Thiên Sí Tuyết Sư vang lên:

– Chủ nhân.

Chương 1469: Gió thổi mây phun (2)

– Chúng ta trở về.

Lục Lâm Thiên nói.

Sưu Sưu.

Hai cánh Thiên Sí Tuyết Sư dựng lên, dưới sự ước ao của vô số đệ tử trong Vân Dương Tông, thân ảnh một người một thú trong nháy mắt biến mất trong không trung. Tọa kỵ cường hãn như vậy không thể nghi ngờ khiến cho tất cả mọi người ước ao.

– Tốc độ quả thực nhanh không ít.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than. Hiện tại Thiên Sí Tuyết Sư là yêu thú lục giai hậu kỳ, tốc độ so với yêu thú phi hành thất giai cũng không kém chút nào.

Trên ngọn núi, sau khi Lục Lâm Thiên về tới đình viện Tiểu Long lập tức thông báo Vân Khiếu Thiên đã tới đây một lần. Lục Thiếu Du nhíu mày, trên mặt không biểu hiện gì, sau đó lập tức đi thăm mẫu thân.

Mà trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng có một ít chủ ý. Đối với hành động của Vân Dương Tông Lục Lâm Thiên quả thực đã phát hỏa. Hắn thậm chí còn suy nghĩ xem có nên đem phụ mẫu rời khỏi Vân Dương Tông hay không. Nếu như đem phụ mẫu rời khỏi Vân Dương Tông sắp xếp vào trong Phi Linh môn, hiện tại có lẽ không có vấn đề quá lớn. Phi Linh môn hiện tại có Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận, lực phòng ngự tuyệt đối không có vấn đề. Thế nhưng vẫn không an toàn bằng ở trên Vân Dương Tông này.

Lục Lâm Thiên cũng suy nghĩ qua đem mẫu thân tới Linh Thiên môn, bằng vào quan hệ của hắn và Linh Thiên môn vấn đề cũng không lớn. Thế nhưng dù sao mẫu thân và phụ thân ở trên Vân Dương Tông cũng đã quen. Nếu như đem phụ mẫu sắp xếp vào trong Linh Thiên môn, thứ nhất hai người không quen. Thứ hai đây cũng không phải là lựa chọn tốt nhất. Vân Dương Tông dùng linh hồn sưu tác với hắn, Lục Lâm Thiên cũng chưa nói qua với phụ thân, hắn không muốn chuyện này nhiều người biết.

Vào đêm, trong phòng Lục Lâm Thiên xuân sắc vô biên. Hai tay Lục Lâm Thiên không ngừng di chuyển, chậm rãi cở bỏ y phục trên người nữ tử trước mặt. Tức thì một thân thể trắng nõn như ngọc, mềm mại linh lung xuất hiện trong mắt Lục Thiếu Du. Trên thân thể mềm mại như ngọc này, xuân quang bắn ra bốn phía. Dung nhan tuyệt mỹ, ngũ quan xinh xắn. Bộ ngực cao vυ”t, đôi chân thon gọn, tinh tế. Làn dan trắng nõn. Mỗi một tấc trên thân thể đều tỏa ra khí tức mê người mang theo sự mê hoặc vô tận.

Chẳng mấy chốc, hoa mai nở trong phòng, cảnh xuân kiều diễu. Lục Lâm Thiên càng ngày càng thấy thân thể nóng bỏng, lập tức đem thân thể mềm mại kia đặt xuống dưới thân.

Hai người không ngừng ma sát, toàn thân cảm thấy nóng bỏng. Miệng phát ra thanh âm nguyên thủy. Cứ dây dưa như vậy một lát, cự long ngẩng đầu tiến vào trong động hoa mềm mại. Lục Lâm Thiên thẳng lưng, độc long thuận thế tiến vào.

– Ưм…

Tiếng rêи ɾỉ phá vỡ sự yên lặng, cũng mang theo xuân sắc vô hạn. Hai người dây dưa với nhau, triền miên không ngừng. Mãi một lúc lâu sau gió tan mưa tạnh, trong phòng dần dần yên tĩnh lại.

Màn đêm bao phủ, vầng trăng trốn vào trong những đám mây. Dường như không muốn phá tan sự xuân sắc vô hạn này.

Hai người lặng lẽ ôm nhau. Nhìn nữ tử trong lòng, Lục Lâm Thiên vạn lần không muốn rời khỏi Vân Hồng Lăng mà đi tới thành Ma Vân.

– Lâm Thiên, có chuyện thïếp cần nói với chàng.

Vân Hồng Lăng nằm trong lòng Lục Lâm Thiên, cánh tay không ngừng vẽ vẽ lên ngực hắn.

– Nói đi.

Lục Lâm Thiên nói, cảm thấy ngứa ngay, cánh tay Lục Lâm Thiên lập tức nắm lấy tay Vân Hồng Lăng.

– Chuyện Vạn trưởng lão của Vân Dương Tông ta thi triển linh hồn sưu tức với chàng thiếp đã biết.

Vân Hồng Lăng ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Khuôn mặt dán sát vào ngực hắn khiến cho Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được hai hàng lông mi dài của Vân Hồng Lăng đang nhấp nháy trên ngực mình.

– Cha nàng nói cho nàng nghe sao?

Lục Lâm Thiên trầm ngâm một lát rồi nhẹ giọng hỏi.

– Không phải.

Vân Hồng Lăng lắc đầu nói.

– Thiếp đã cảm giác được gần đây chàng và phụ thân có chút không thích hợp. Vì vậy thiếp mới truy hỏi đại hộ pháp. Cũng đã biết chuyện Vô Tự Thiên Thư. Chuyện Vân Dương Tông, Phi Linh môn, thiếp là nữ nhân cho nên cũng không muốn nhúng tay vào. Thế nhưng quan hệ của cha và chàng, thiếp ở giữa cũng không thể mặc kệ. Chuyện này không có liên quan tới Vân Dương Tông và Phi Linh môn. Thiếp chỉ làm hôn thê của chàng, là nữ nhi của cha thiếp cho nên thiếp mới nói vài câu như vậy.

Vân Hồng Lăng mở miệng. Sự điêu ngoa, tùy hứng trong mắt lúc này đã hoàn toàn biến mất.

Nghe Vân Hồng Lăng nói vậy, Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc. Thế nhưng cũng không cảm thấy ngoài ý muốn. Hắn đã biết tiểu nữu Vân Hồng Lăng nàng thoạt nhìn vô cùng kiêu ngạo ngang ngược, thế nhưng tâm trí bất phàm. Nữ nhi của Vân Khiếu Thiên há có thể là người bình thường cơ chứ.

– Có gì thì nàng cứ nói.

Lục Lâm Thiên khẽ nói.

– Lâm Thiên, thiếp biết trong lòng chàng trách cứ cha thiếp. Đối với Vân Dương Tông đã có sự ngăn cách. Thi triển linh hồn sưu tác, quả thực Vân Dương Tông có hơi quá đáng. Thế nhưng chuyện liên quan tới Vô Tự Thiên Thư vô cùng quan trọng. Đứng ở lập trường của Vân Dương Tông, Vân Dương Tông phải làm như vậy. Hay nói cách khác, nếu như không phải là chàng mà là những người khác, Vân Dương Tông sợ rằng sẽ trực tiếp có hành động liều lĩnh, bằng mọi giá cũng phải lấy được Vô Tự Thiên Thư. Mông Kỳ San kia cũng vì nó mà chết. Cho nên chuyện này thiếp mong chàng hiểu.

Vân Hồng Lăng khẽ nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Hắn quả thực không nhĩ tới nha đầu này lại hiểu thấu đáo như vậy. Quả thực cũng đúng như thế, nếu như là người khác, Vân Dương Tông nếu như biết được có liên quan tới Vô Tự Thiên Thư mà nói, sợ rằng sẽ không từ một thủ đoạn nào cũng phải thu lấy tin tức Vô Tự Thiên Thư. Đứng ở lập trường của Vân Dương Tông thi triển linh hồn sưu tác với hắn đã rất nể tình rồi.

– Hồng Lăng, ta thấy Vân Dương Tông cũng là bất đắc dĩ. Thế nhưng Vân Dương Tông nhiều ít cũng phải bận tâm một chút. Nếu như ta không có Phi Linh môn như ngày hôm nay, lại không có quan hệ với cường giả trong lời đồn bên ngoài, sợ rằng Vân Dương Tông cũng không khách khí với ta như vậy.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

Vân Hồng Lăng nhìn Lục Lâm Thiên, khẽ nháy mắt rồi nói:

– Thiếp chỉ nói cho chàng nghe vậy thôi. Lập trường không giống nhau, mấy năm nay cha thiếp vẫn luôn chiếu cố tới chàng. Thiếp nghĩ chắc chàng cũng cảm nhận được. Lúc này tuy rằng đứng ở lập trường của Vân Dương Tông, cha thiếp tuy rằng là tông chủ Vân Dương Tông, thế nhưng có một số việc cũng không thể làm chủ. Thiếp nghĩ chàng cũng biết, chí ít việc này không có quan hệ tới cha thiếp. Vì việc này tâm tình mấy ngày nay của cha không tốt. Thiếp cũng không muốn giữa cha và chàng có khúc mắc gì. Có mâu thuẫn gì mà không giải quyết được cơ chứ.

Vân Hồng Lăng nói.

– Có một số việc ta cũng hiểu.

Lục Lâm Thiên nắm tay Vân Hồng Lăng nhẹ nhàng vuốt ve rồi nói:

– Ta đối với Vân Dương Tông cũng có chút khúc mắc. Nếu như không nể mặt sư phụ cùng với phụ thân nàng chiếu cố bao năm qua thì mặt kệ là ai ta cũng sẽ không bỏ qua. Mà hiện tại, nếu như Vân Dương Tông không cho ta một câu trả lời thì ta cũng cần suy nghĩ tới quan hệ sau này với Vân Dương Tông. Đương nhiên ta luôn công tư phân minh, sẽ không làm ảnh hưởng tới quan hệ của chúng ta và cha nàng. Nếu như cha nàng đứng trên lập trường của Vân Dương Tông mà nói, sau này ta cũng không dám khẳng định. Nếu như lập trường không giống nhau, ta nghĩ nàng cũng có thể hiểu được.

Chương 1470: Tuyết Phách linh dịch

Vân Hồng Lăng nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt không ngừng biến hóa, lại nói:

– Xem ra lần này chàng đã thực sự tức giận.

– Thi triển linh hồn sưu tác không phải là chuyện nhỏ.

Lục Lâm Thiên mở miệng nói.

– Nói cho chàng một việc. Thiếp nghe đại hộ pháp nói, trong tông định toàn lực cứu chữa quan hệ với chàng. Nể mặt thiếp cùng cha, chàng cho qua đi được không? Dù sao Vân Dương Tông cũng có mặt mũi của mình, không có khả năng bồi thường quy mô lớn cho chàng. Nhưng vậy đối với tiểu tặc nhà chàng đã tốt lắm rồi.

Vân Hồng Lăng nói.

– Sợ rằng Vân Dương Tông còn có chỗ cần đến ta a.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Làm sao hắn không rõ cơ chứ. Khi trước Vân Dương Tông kết minh với Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên mơ hồ nghĩ tới phía sau nhất định có bí mật gì đó. Mà theo thời gian, Lục Thiếu Du càng có thể cảm giác được. Phía sau dường như còn có chuyện gì đó.

– Hừ, dù sao đi nữa thiếp cũng mặc kệ. Nể mặt thiếp, chàng không được mâu thuẫn với cha. Bằng không thiếp cắn chàng.

Vân Hồng Lăng chu miệng, hung hăng cắn một cái vào ngực Lục Lâm Thiên.

– Nàng cắn ta thì ta cũng cắn nàng.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười tà, cảnh xuân lại tràn ngập căn phòng nhỏ.

Sáng sớm, khi tia sáng đầu tiên chiếu xuống, Lục Lâm Thiên đã có mặt trong tiểu sảnh, đồng thời Vân Khiếu Thiên cũng có mặt ở đó.

– Ra mắt nhạc phụ.

Lục Lâm Thiên hành lễ. Sáng sớm đã bị nhạc phụ Vân Khiếu Thiên bắt gặp hắn và Vân Hồng Lăng từ trong phòng đi ra, quả thực có chút xấu hổ.

– Nghe nói con xông qua trọng thứ sáu vũ cảnh và trọng thứ bảy tiên cảnh sao? Thực lực cũng không kém.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt có chút kinh ngạc. Xông qua trọng thứ sáu và thứ bảy của Vũ cảnh, Tiên cảnh. Tuy rằng thực lực không kém, thế nhưng cũng sẽ không khiến cho hắn kinh ngạc. Thứ khiến hắn chân chính kinh ngạc chính là, Lục Thiếu Du mới chỉ có tu vi Vũ Vương nhị trọng và Linh Vương nhất trọng mà thôi. Điều này khiến cho hắn kinh ngạc cùng với chấn động không nhỏ.

– Đa tạ nhạc phụ khích lệ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Được rồi, nói chính sự đi. Ta cũng không quanh co nữa. Vạn trưởng lão Vân Dương Tông thi triển linh hồn sưu tác với con, đây cũng là chuyện bất đắc dĩ. Ta cũng không hy vọng con tha thứ. Dù sao Vô Tự Thiên Thư quá mức quan trọng, ta chỉ hy vọng con có thể hiểu được.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Nhạc phụ đã nói như vậy tiểu tế cũng không giấu nữa. Thực lực tiểu tế thấp, coi như bị Vân Dương Tông thi triển linh hồn sưu tác cũng chỉ có thể tự trách mình mà thôi. Cũng không thể oán trách Vân Dương Tông. Dù sao tiểu tế cũng không sao, nhạc phụ không cần quá lo lắng.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt không có một chút ba động nào.

– Lâm Thiên, con nói như thế chứng minh trong lòng con vẫn có chút khúc mắc a.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Xin hỏi nhạc phụ, nếu như có người thi triển linh hồn sưu tác với người, người sẽ làm gì? Vân Dương Tông sẽ làm gì?

Lục Lâm Thiên nói. Tuy rằng hắn biết chuyện này không có liên quan tới vị nhạc phụ này, lùi vạn bước mà nói, Vân Dương Tông làm vậy đối với hắn cũng đã đủ khách khí rồi. Thế nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên vẫn không bỏ qua được.

Ngay cả bản thân Lục Lâm Thiên cũng không biết, vì sao trong lòng mình lại có phản ứng kịch liệt như vậy. Trên con đường tu luyện của Lục Lâm Thiên đều có vết chân của cường giả. Có Âm Dương Linh Vũ quyết thế nhưng cho tới bây giờ hắn chưa từng thôn phệ quá nhiều. Có thể là vì suy nghĩ cho con đường tu luyện sau này, sợ có ảnh hưởng lớn tới tu vi. Mà lần này Vân Dương Tông thi triển linh hồn sưu tác, đối với tiền đồ sau này có ảnh hưởng cực lớn mới khiến cho trong lòng Lục Thiếu Du có chút tức giận. Làm ảnh hưởng tới con đường trở thành cường giả của hắn, Lục Thiếu Du không chấp nhận một chút nào.

– Chuyện này…

Vân Khiếu Thiên nghẹn lời, hắn cũng có thể cảm giác được oán khí trong lòng Lục Lâm Thiên không nhỏ. Hắn nhíu mày nói:

– Vạn trưởng lão thi triển linh hồn sưu tác cũng không thành công. Ngược lại lại bị con gây thương tích, linh hồn bị thương vô cùng nặng. Trên thực tế, tổn thất của Vân Dương Tông ta so với con con lớn hơn. Con cũng nên thỏa mãn.

– Nhạc phụ, có câu nói trộm gà không được còn mất nắm gạo, ý tứ đại khái cũng giống như thế này a.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói. Thi triển linh hồn sưu tác thất bại, linh hồn bị thương nặng, điều này cũng không có một chút quan hệ nào với hắn.

– Tiểu tử con cũng đừng được thế không buông tha người khác. Ta hỏi con một câu.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói. Hắn đối với tiểu tử này cũng không có biện pháp. Phi Linh môn hiện tại cũng coi như thế lực nhất lưu. Tiểu tử này lại là chưởng môn của Phi Linh môn, thân phận không tầm thường. Quan trọng nhất là chuyện gì tiểu tử này cũng vô cùng cẩn thận, đặc biệt còn có tài giả bộ, quả thực khiến cho hắn không biết làm sao.

– Mời nhạc phụ nói.

Lục Lâm Thiên mở miệng.

– Con có còn coi ta là nhạc phụ hay không?

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

– Nhạc phụ, người nghiêm trọng hóa vấn đề rồi. Cho dù không coi người là nhạc phụ thì Vân Hồng Lăng vẫn là thê tử của con. Những lời này của người khác gì giết con a.

Lục Lâm Thiên nói.

– Nếu như con còn coi ta là nhạc phụ, vậy thì sảng khoái một chút. Thi triển linh hồn sưu tác với con là Vân Dương Tông ta sai. Thế nhưng có một số việc lập trường không giống nhau, con cũng nên hiểu cho chúng ta. Đây là bảo vật Tuyết Phách linh dịch của Vân Dương Tông ta. Có tác dụng vô cùng lớn với linh hồn. Nó tới từ một nơi kỳ lạ trong Vân Dương Tông. Một trăm năm chỉ có một lọ như vậy. Sau khi dùng có thể tăng cường không ít linh lực. Dùng tu vi Linh Vương nhất trọng của con, tốt nhất không nên ăn vào một lần. Sau khi dùng có thể đột phá tới Linh Vương nhị trọng đỉnh, cho dù là đột phá tới Linh Vương tam trọng cũng có thể có khả năng. Đây chính là đền bù của Vân Dương Tông đối với con lần này. Nếu như con còn coi ta là nhạc phụ thì cầm bình Tuyết Phách linh dịch này đi. Nếu như con không nhận người nhạc phụ này như ta, vậy thì ta cũng không còn biện pháp nào khác.

Nói xong, Vân Khiếu Thiên móc ra một bình ngọc to chừng bàn tay, hình dạng giống như một cái hồ lô. Sau đó nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói.

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, lập tức nhìn bình ngọc. Tuyết Phách linh dịch này trên Thiên Linh lục dường như cũng có ghi chép một chút. Thế nhưng hắn có cảm giác Tuyết Phách linh dịch này so với Hồn thần dịch lần trước Linh Thiên môn đưa cho hắn còn mạnh hơn không ít. Không nghĩ tới Vân Dương Tông lại có loại bảo vật này. Xem ra Vân Dương Tông lần này cũng phải nhịn đau xuất ra thứ này.

– Nhạc phụ, mặc kệ người có nhận người con rể như ta hay không, trên phương diện việc tư, tiểu tế vĩnh viễn coi người là nhạc phụ. Về chuyện công, hôm nay chúng ta không nói tới chuyện kia nữa.

Chương 1471: Cò kè mặc cả (1)

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn Tuyết Phách linh dịch trên bàn rồi nói. Mặc dù nói vậy thế nhưng trong lòng hắn vô cùng coi trọng Tuyết Phách linh dịch này. Dùng nhãn lực của Lục Lâm Thiên hiện tại, lại từ trong miệng Vân Hồng Lăng biết được Vân Dương Tông muốn toàn lực khôi phục quan hệ với mình, Tuyết Phách linh dịch này còn chưa đạt tới mức khiến cho hắn thỏa mãn.

Lục Lâm Thiên cũng đã sớm đoán được, Vân Dương Tông mấy năm nay một mực chiếu cố bản thân hắn và Phi Linh Môn sợ rằng cũng không đơn giản. Phía sau tuyệt đối có uẩn khúc. Vân Dương Tông bây giờ còn chưa cần cầu Phi Linh môn hắn. Chỉ là chuyện sau này cũng khó mà nói trước được. Lục Lâm Thiên có thể mơ hồ cảm nhận được, không chỉ có Vân Dương Tông, sợ rằng Linh Thiên môn sau này cũng có chuyện cần cầu Phi Linh môn của hắn.

Có chỗ dựa vào, lại được Vân Hồng Lăng tiết lộ trước, Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội vơ vét một phen. Thứ nhất coi như là báo thù việc Vân Dương Tông thi triển linh hồn sưu tác với hắn. Thứ hai, trong Huyền Thiên bí cảnh vị nhạc phụ này chiếm không ít tiện nghi của hắn. Vân Dương Tông gia nghiệp lớn, hắn cũng không thể buông tha cơ hội tốt lần này. Đặc biệt từ trong miệng sư phụ biết được. Lần trước ở thành Cự Giang vị nhạc phụ này khiến cho mấy sơn môn khác đổ máu. Lần này hắn không thể buông tha cơ hội như vậy. Ai bảo Vân Dương Tông dám làm vậy với hắn. Nếu như không nhân cơ hội này vơ vét một chút thì quả thực có lỗi.

Nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt Vân Khiếu Thiên run lên. Trong lòng vô cùng ngạc nhiên. Tiểu tử này hôm nay dường như lại đổi tính nết. Bằng vào tính cách tham lam của tiểu tử này mà nói, không có khả năng không động tâm với một bình Tuyết Phách linh dịch này. Chẳng lẽ trong lòng tiểu tử này lại hận Vân Dương Tông tới mức đổi tính nết sao?

– Lâm Thiên, một bình Tuyết Phách linh dịch, lại thêm mười bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên rồi cắn răng móc ra mười bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai.

Lục Lâm Thiên liếc mắt. Coi như là bảo tàng trong Huyền Thiên bí cảnh cũng đã có giá trị lớn hơn mười bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai này rồi.

– Lâm Thiên, nếu như con còn không hài lòng thì có thể nói ra.

Vân Khiếu Thiên nhìn thấy Lục Lâm Thiên không có động tĩnh gì, lập tức nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, nhìn Vân Khiếu Thiên nói:

– Nhạc phụ, không biết đây là ý của Vân Dương Tông hay là của nhạc phụ?

– Chuyện này có gì khác nhau sao?

Vân Khiếu Thiên nói.

– Nếu như là ý của nhạc phụ, vậy thì tiểu tế hôm nay sẽ không nói tới việc này. Miễn cho làm tổn thương tới tình cảm của chúng ta. Nếu như là ý của Vân Dương Tông, vậy thì lại khác.

Lục Lâm Thiên trả lời.

Vân Khiếu Thiên trầm mặc một lát, ánh mắt có chút ba động nói:

– Đây đương nhiên là ý tứ của Vân Dương Tông, nói như vậy, con có điều kiện khác đúng không?

– Linh hồn sưu tác. Đây không phải là chuyện đùa. Tiểu tế có lời bất kính, mong nhạc phụ hiểu cho. Nếu như một vị sư phụ khác của đệ tử mà biết được Vân Dương Tông thi triển linh hồn sưu tác với đệ tử mà nói, sợ rằng người sẽ giận dữ.

Lục Lâm Thiên nói đương nhiên có chút ý tứ uy hiếp. Để cho cường giả Vân Dương Tông suy đoán xem người đứng sau hắn là ai. Thế nhưng nói đi cũng phải nói lại, nếu như Nam thúc và sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn biết được Vân Dương Tông thi triển linh hồn sưu tác với hắn mà nói, sợ rằng tuyệt đối sẽ giận dữ.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, ánh mắt Vân Khiếu Thiên lập tức ba động rồi trầm tư.

– Nhạc phụ, vốn việc này tiểu tế đã quyết định. Thế nhưng nể mặt nhạc phụ và Hồng Lăng, Tuyết Phách linh dịch này tiểu tế sẽ nhận. Mười bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai tiểu tế cũng lấy. Mặt khác còn thiếu bốn bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai nữa. Nếu như là người khác, cho dù Phi Linh môn của tiểu tế yếu nhược cũng tuyệt đối không từ bỏ ý đồ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Bốn bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai, tiểu tử, công phu sư tử ngoạm của con thật lớn. Đây là nơi cung cấp vũ kỹ cho con sao? Điều này không có khả năng.

Vân Khiếu Thiên lập tức nói. Mười bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, giá trị vô cùng xa xỉ. Một bình Tuyết Phách linh dịch cũng không phải là bảo vật bình thường. Tuyệt đối có thể so sánh với vũ kỹ Địa cấp sơ giai. Bây giờ tiểu tử này lại còn muốn bốn bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai. Nó coi vũ kỹ Địa cấp sơ giai là lá rụng ngoài đường có thể tùy tiện nhặt được sao? Một bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai sợ rằng dùng bốn mươi bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai cũng không thể đổi được. Đây tuyệt đối là chuyện không có khả năng. Vân Dương Tông không thể thiệt thòi lớn như vậy được.

– Nhạc phụ, nếu như không làm được như vậy thì buôn bán chấm dứt. Tình cảm của tiểu tế và nhạc phụ vẫn không thay đổi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt run run. Hắn thực sự không ngờ khẩu vị của tiểu tử này lại lớn như vậy. Ngay cả Tuyết Phách linh dịch cũng không vừa miệng.

– Tiểu tử, không nên quá tham lam. Bốn bộ vũ kỹ Địa cấp là chuyện không có khả năng. Nhiều nhất chỉ có thể cho con hai bộ. Đây là cực hạn của Vân Dương Tông. Cũng là cực hạn của ta. Đừng quên, linh hồn sưu tác không có một chút tác dụng nào với con. Người thiệt thòi vẫn là Vân Dương Tông ta. Dùng địa vị của Vân Dương Tông, đối với con như vậy đã là ngoại lệ rồi.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Thành giao.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Bốn bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai, Lục Lâm Thiên đương nhiên cảm thấy chuyện này không có khản năng. Vân Dương Tông tuyệt đối sẽ cò kè mặc cả. Mục tiêu của hắn cũng chỉ là hai bộ vũ kỹ Địa cấp mà thôi. Cũng coi như báo thù cho bản thân, thiệt thòi cũng đã kiếm trở lại.

Đương nhiên, Lục Lâm Thiên hiểu rõ. Nếu như hắn kiên trì thì Vân Dương Tông xuất ra bốn bộ vũ kỹ Địa cấp không phải là chuyện không thế. Thế nhưng nếu như vậy tình cảm sẽ sứt mẻ. Những thứ này tuy rằng sẽ khiến Vân Dương Tông đau lòng, thế nhưng dùng gia nghiệp lớn của Vân Dương Tông mà nói, đây vẫn nằm trong phạm vi có thể thừa wnhaajn.

– Nhạc phụ, tiểu tử thiếu một bộ vũ kỹ Địa cấp thuộc tính phong. Còn có một bộ vũ kỹ thuộc tính thủy. Nếu như có hai bộ vũ kỹ thuộc tính này là phù hợp nhất. Được rồi, nhạc phụ, Lục gia chúng con có lẽ sẽ trùng kiến. Tiểu tế có thể đồng ý bốn bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai thiếu một nửa, thế nhưng Vân Dương Tông phải đem trấn Thanh Vân giao cho Lục gia. Đương nhiên, trấn Thanh Vân vẫn là địa bàn của Vân Dương Tông.

Lục Lâm Thiên nói xong, nhanh chóng thu Tuyết Phách linh dịch cùng với mười bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai vào trong nhẫn trữ vật.

– Con…

Vân Khiếu Thiên trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên. Tay ném hai khối ngọc giản tràn ngập quang mang lên bàn rồi nói:

– Coi như tiểu tử con độc ác. Sau này của hồi môn của Hồng Lăng đừng hòng đòi ta.

– Đa tạ nhạc phụ.

Chương 1472: Cò kè mặc cả (2)

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc. Hai khối ngọc giản này chính là hai bộ vũ kỹ Địa cấp, một thuộc tính phong, một thuộc tính thủy. Hơn nữa lại thêm vũ kỹ Địa cấp sơ giai hắn đoạt được từ trong Huyền Thiên bí cảnh và vũ kỹ của Triệu gia nữa thì trên người hắn hiện tại đã có năm bộ vũ kỹ Địa cấp các thuộc tính khác nhau.

Vân Khiếu Thiên trừng mắt nhìn dáng vẻ tham lam của Lục Lâm Thiên. Bản thân phiền muộn tới mức nghiến răng. Thế nhưng hắn cũng vô cùng bất đắc dĩ. Vân Dương Tông chọc phải tiểu tử này coi như đổ máu khá nhiều. Vân Dương Tông chưa từng chịu thiệt thòi lớn như vậy. Tuyết Phách linh dịch, hai bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai, giá trị của nó không thể đong đếm được.

Sau khi thu hồi tất cả, Lục Lâm Thiên lập tức nói với Vân Khiếu Thiên ý định rời khỏi Vân Dương Tông đi tới thành Ma Vân. Nhìn Vân Khiếu Thiên rầu rĩ không vui, Lục Thiếu Du mở miệng nói:

– Nhạc phụ, kỳ thực nếu như Vân Dương Tông muốn biết tin tức Vô Tự Thiên Thư mà nói, không cần thi triển linh hồn sưu tác. Nếu như nhạc phụ dùng một bộ vũ kỹ Địa cấp đưa cho tiểu tế thì tiểu tế nhất định sẽ cho mọi người biết tin tức về Vô Tự Thiên Thư.

– Lẽ nào con thực sự có Vô Tự Thiên Thư sao?

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên chợ lóe, nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

– Thực không giấu gì nhạc phụ, Lục gia quả thực có một bộ Vô Tự Thiên Thư. Chính là do tổ tiên Lục gia truyền lại, nằm trong tay tiểu tế. Thế nhưng hiện tại nó cũng không nằm trong tay tiểu tế. Tiểu tế cũng không muốn mang Vô Tự Thiên Thư chạy khắp nơi. Cho nên nếu như Vân Dương Tông muốn có nó hiện tại là chuyện không có khả năng. Tiểu tế xin phép cáo lui trước.

Lục Lâm Thiên nói xong rồi lập tức rời đi. Chuyện Vô Tự Thiên Thư Lục Lâm Thiên cũng đã nghĩ thấu. Vân Dương Tông cũng không có cách nào với hắn, phụ mẫu lại ở trên Vân Dương Tông, thủ đoạn như linh hồn sưu tác này nói không chừng Vân Dương Tông sẽ thi triển trên người phụ thân hắn. Còn có mẫu thân, nếu như bị cường giả thi triển linh hồn sưu tác, thương tổn cực lớn. Nếu đã như vậy chi bằng nói ra cho hết. Dù sao đi nữa Linh Vũ giới và Độc Cô gia đã biết Lục gia có Vô Tự Thiên Thư. Chí ít có thể khẳng định hơn phân nửa Lục gia có Vô Tự Thiên Thư. Linh Vũ giới kia nhất định sẽ không bỏ qua cho hắn. Cho nên có thêm một Vân Dương Tông cũng không nhiều. Chí ít cũng làm cho Vân Dương Tông không sử dụng linh hồn sưu tác với phụ mẫu hắn.

Nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên, Vân Khiếu Thiên sửng sốt. Khi trước hỏi tiểu tử này, tiểu tử này chết cũng không nói ra. Thế nhưng hiện tại không ngờ lại nói thẳng. Vô Tự Thiên Thư thực sự nằm trong tay Lục gia.

– Lục gia thực sự có Vô Tự Thiên Thư.

Vân Khiếu Thiên nhíu mày, sắc mặt lập tức đại biến. Sau khi nhìn thấy Lục Lâm Thiên biến mất cũng nhanh chóng rời khỏi đình viện.

– Tuyết Sư, chúng ta đi.

Rời khỏi đình viện, Lục Lâm Thiên và Thiên Sí Tuyết Sư lập tức rời đi. Trong lòng hắn lúc này vô cùng kích động. Hôm nay thiệt thòi khi trước đã được báo. Hai bộ vũ kỹ Địa cấp, còn có Tuyết Phách linh dịch. Đặc biệt là Tuyết Phách linh dịch này chính là thứ hắn đang cần.

Lục Lâm Thiên vốn đang định trong khoảng thời gian này dùng đan dược đột phá. Thế nhưng cũng không phải tất cả đan dược đều thích hợp cho việc đột phá. Trong đống đan dược của hắn có đan dược chữa thương, có đan dược có tác dụng với tâm thần. Còn có đan dược tăng cường linh hồn lực, tăng cường thể chất. Cho nên không phải tất cả đan dược đều có thể hóa thành năng lượng, sau đó được luyện hóa trở thành chân khí và linh lực của bản thân.

Nói chung dùng đan dược luyện hóa đột phá mà nói, cũng có chút phiền phức. Thế nhưng cũng không có biện pháp nào khác. Hắn đã muốn đột phá từ lâu rồi. Đặc biệt là phương diện linh lực. Lục Lâm Thiên vô cùng muốn đột phá. Loại bảo vật tăng cường linh hồn lực và linh lực như Tuyết Phách linh dịch này chính là thứ mà hắn cần lúc này nhất.

Lục Lâm Thiên đột nhiên nghĩ tới. Lần này Vân Dương Tông tiền mất tật mang quả thực khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng sảng khoái. Lần giao phong này của hắn và nhạc phụ Vân Khiếu Thiên, rốt cuộc hắn cũng chiếm được thượng phong.

– Không biết như thế này là tốt hay xấu.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Đối với Vân Dương Tông, không biết chuyện lần này là tốt hay xấu. Sau khi vơ vét không ít của Vân Dương Tông rồi tiết lộ tin tức về Vô Tự Thiên Thư với Vân Khiếu Thiên, Lục Thiếu Du cũng có ý của riêng mình. Dù sao Vân Dương Tông hiện tại cũng không thể làm gì với hắn. Mà cao tầng Vân Dương Tông biết hắn có Vô Tự Thiên Thư cũng khiến cho trong lòng Vân Dương Tông có chút kiêng kỵ.

Hai canh giờ sau, Lục Lâm Thiên cáo biệt với mẫu thân, Tiểu Long, Tâm Đồng, Dương Quá rồi lập tức đi tới tiên cảnh.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Nhị hộ pháp, Lục Lâm Thiên lần thứ hai tiến vào trọng thứ nhất tầng bảy. Trọng thứ nhất này đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói, uy hiếp cũng không lớn. Khi Lục Thiếu Du xuất hiện bên trong, khóe miệng hắn khẽ mỉm cười. Trong tay xuất hiện mấy đoàn lưu quang, chính là một trận pháp nhỏ Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đưa cho hắn khi trước.

Sau khi dò xét chung quanh một phen, linh lực trong người Lục Lâm Thiên tràn ra. Đem mấy trận giác trong tay ném ra chung quanh.

Hít.

Mấy trận giác được bố trí, cảnh tượng trước mặt Lục Lâm Thiên lập tức thay đổi. Chu vi chung quanh xuất hiện một thông đạo. Bên trong thông đạo có không ít ngã rẽ giống như mạng nhện vậy. Bên trong còn có sương mù dày đặc bao phủ làm cho Lục Lâm Thiên không nhìn rõ phía trước. Mà đối với cảnh này, Lục Thiếu Du đã hoàn toàn quen thuộc. Khi trước trong tiên cảnh hắn đã từng ở đó đột phá qua một lần.

Mà hiện tại Lục Lâm Thiên tiến vào tiên cảnh là muốn dùng Tuyết Phách linh dịch để đột phá. Hắn sắp đi thành Ma Vân ở đông hải, sau khi ăn vào Tuyết Phách linh dịch đột phá lần nữa thì tỷ lệ an toàn sẽ tăng lên nhiều. Mà đột phá trong tiên cảnh, chỗ tốt năm đó Lục Lâm Thiên từng nhận được khiến cho hắn không bỏ qua cơ hội lần này.

Nhớ lại lần đột phá năm đó, Lục Lâm Thiên còn nhớ rõ, bản thân hắn cuối cùng trực tiếp dẫn dắt năng lượng bàng bạc này trong tiên cảnh vào cơ thể, cuối cùng khiến cho bản thân liên tiếp đột phá. Mà hiện tại mục đích của Lục Lâm Thiên cũng chính là như vậy. Nếu như có thể nhất cử đột phá tới Linh Vương tam trọng, cũng không uổng phí một phen đi tới Vân Dương Tông.

Cảm nhận cỗ khí tức bàng bạc tràn ngập trong thông đạo, Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười. Cỗ khí tức bàng bạc này khiến cho linh hồn của hắn vô cùng thoải mái.

Khoanh chân ngồi xuống, Lục Lâm Thiên móc ra Tuyết Phách linh dịch. Từ trên bình ngọc này Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm nhận được một cỗ năng lượng cuồng bạo từ trong bình khuếch tán ra. Năng lượng cuồng bạo tràn ngập khiến cho trái tim Lục Thiếu Du không ngừng nhảy lên. Linh hồn lực trong đầu cũng giống như bị dẫn dắt, không tự chủ được mà bắt đầu vận chuyển.

Chương 1473: Linh Vương nhị trọng

– Không hổ là Tuyết Phách linh dịch.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng. Sau đó lập tức mở nắp bình ra. Cỗ năng lượng kinh người bạo phát. Cảm nhận năng lượng trong Tuyết Phách linh dịch, Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thán một phen. Thảo nào Vân Khiếu Thiên lại bảo hắn đừng dùng một lần. Cỗ năng lượng này quả thực vô cùng mạnh mẽ, không giống bình thường.

– Ồ?

Lục Lâm Thiên đột nhiên có chút kinh ngạc. Khí tức của Tuyết Phách linh dịch này dường như cực kỳ tương tự với cỗ khí tức trong tiên cảnh. Dường như có cùng nguồn gốc vậy.

– Trước tiên ăn vào một phần ba vậy.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc một chút rồi lập tức ăn vào một phần ba Tuyết Phách linh dịch. Hiện tại trên phương diện linh giả, hắn đã là Linh Vương nhất trọng trung kỳ. Một phần ba Tuyết Phách linh dịch không biết mạnh bao nhiêu. Thế nhưng sau khi suy nghĩ một lát, Lục Lâm Thiên vẫn quyết định ăn vào một phần ba.

Nhìn Tuyết Phách linh dịch trong bình ngọc trắng xóa, giống như tuyết, Lục Lâm Thiên không chút do dự trích ra một phần ba rồi lập tức nuốt vào.

Một phần ba số Tuyết Phách linh dịch tiến vào trong bụng lập tức hóa thành một cỗ năng lượng giống như thủy triều cùng với cảm giác lạnh lẽo. Cỗ năng lượng này hung hăng khuếch tán trong cơ thể Lục Lâm Thiên giống như là dã thú vậy. Thế nhưng điều kỳ quái chính là, những nơi năng lượng đi qua thân thể Lục Lâm Thiên giống như bị đóng băng, một cảm giác lạnh lẽo tràn ngập khiến cho ngay cả linh hồn Lục Thiếu Du cũng phải run rẩy.

– Năng lượng quỷ dị này thật mạnh mẽ.

Đối với chuyện này Lục Lâm Thiên cũng có cảm giác ngoài ý muốn. Năng lượng kinh khủng do Tuyết Phách linh dịch biến thành lập tức chạy ào ào vào trong đầu Lục Lâm Thiên khiến cho đầu hắn đau đớn. Hồn anh được linh lực bao phủ lúc này cũng xoay tròn.

Sưu Sưu.

Năng lượng do Tuyết Phách linh dịch biến thành chỉ có thể dùng hai chữ kinh khủng để hình dung. So với năng lượng do Địa linh dịch biến thành khi trước còn kinh khủng hơn nhiều. Cỗ năng lượng này trực tiếp chạy ào ào vào trong đầu Lục Lâm Thiên giống như vô số dã thú, không ngừng đấu đá lung tung. Cỗ uy thế kinh khủng này khiến cho từng trận đau đớn kéo tới. Loại đau đớn này đại hồn anh và kim đao màu vàng cũng không thể giúp được Lục Lâm Thiên.

– Luyện hóa.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết, nhanh chóng chống lại cỗ năng lượng khổng lồ trong đầu. Linh lực bàng bạc trong đầu Lục Lâm Thiên trực tiếp thủ hộ chung quanh hồn anh, bắt đầu vận dụng Âm Dương Linh Vũ quyết nhanh chóng luyện hóa cỗ năng lượng kinh khủng này. Chỉ một lát sau, Lục Thiếu Du tiến vào trạng thái tu luyện. Quanh người được một vòng quang tráo vô hình bao phủ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên tiến vào trong trạng thái tu luyện, chậm rãi luyện hóa cỗ năng lượng cuồng bạo do Tuyết Phách linh dịch biến thành. Khí tức trên người đang chậm rãi tăng trưởng.

Trên Vân Dương Tông, trong một đình viện nọ, Vân Khiếu Thiên đi qua đi lại, miệng than thở không ngừng.

– Tông chủ, người làm sao vậy?

Đại hộ pháp nghi hoặc hỏi.

– Tiểu tử Lục Lâm Thiên kia đã đi ra chưa?

Vân Khiếu Thiên rốt cuộc cũng dừng lại trước mặt Đại hộ pháp rồi hỏi

– Còn chưa ra. Ba ngày trước tiểu tử kia tiến vào tiên cảnh cho tới hiện tại vẫn chưa đi ra.

Đại hộ pháp nói.

– Tiểu tử này chính là một lưu manh thuần túy. Chỉ cần là nơi nó tới, nó sẽ giống như một thổ phỉ không ngừng vơ vét chung quanh. Nó đi sớm một ngày ta cũng yên tâm sớm một ngày.

Vân Khiếu Thiên cảm khái nói.

– Tông chủ, Lục Lâm Thiên này quả thực đủ độc. Tuyết Phách linh dịch, vốn lưu cho thái thượng trưởng lão dùng, còn có hai bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai, tiểu tử này quả thực coi Vân Dương Tông chúng ta là nơi cấp vũ kỹ hay sao?

Đại hộ pháp cảm khái nói.

– Tiểu tử hỗn đản này chỉ biết chiếm tiện nghi mà thôi. Vốn ta còn muốn đợi nó và Hồng Lăng thành hôn sẽ cấp cho Hồng Lăng một phần đồ cưới. Thế nhưng hiện tại tiểu tử này làm như vậy, một bình rượu ta cũng không cấp cho nó.

Vân Khiếu Thiên nói. Nhiều năm trôi qua như vậy, đây là lần đầu tiên hắn chịu thiệt thòi lớn tới như thế.

– Tông chủ, Lục Lâm Thiên này thừa nhận bản thân đang nắm giữ Vô Tự Thiên Thư, lẽ nào chúng ta…

Đại hộ pháp nói.

– Vô Tự Thiên Thư nằm trên người nó so với nằm trên những người khác còn tốt hơn nhiều. Có lẽ muốn nó lấy ra Vô Tự Thiên Thư là chuyện không có khả năng. Phi Linh môn hiện tại cũng không giống khi trước nữa. Tiểu tử này có lẽ ít nhiều cũng biết tác dụng của Vô Tự Thiên Thư, đương nhiên nó sẽ không giao ra. Trừ phi là Vân Dương Tông thực sự đoạn tình với nó. Thế nhưng tới bước đó ta cũng không muốn, Hồng Lăng cũng không muốn. Coi như là nghĩ cũng không được nghĩ. Hiện tại quan hệ của Lục Lâm Thiên và Cảnh Văn không cạn, tuy rằng ta biết Độc Cô gia sẽ không cảm thấy hứng thú với Phi Linh môn, cũng không giúp Phi Linh môn. Thậm chí là bởi vì Cảnh Văn sẽ bảo trì khoảng cách với Phi Linh môn, hoặc là cố ý làm khó tiểu tử kia. Đồng thời Độc Cô gia cũng đang tìm kiếm Vô Tự Thiên Thư. Lục gia lại có hứa hẹn của Bắc Cung gia tộc. Vân Dương Tông sẽ phải bận tâm tới chuyện này. Huống chi còn có Linh Thiên môn và cỗ thực lực ẩn giấu của Phi Linh môn. Cho nên hiện tại chỉ có thể hành sự theo hoàn cảnh. Nhìn tình huống để quyết định mà thôi.

Vân Khiếu Thiên nói.

Thời gian lần nữa trôi qua. Trong tiên cảnh, năng lượng Tuyết Phách linh dịch bị luyện hóa, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được sự tiến bộ của bản thân mình. Trong không gian trong đầu, năng lượng do Tuyết Phách linh dịch biến thành khiến cho hồn anh nhận được không ít chỗ tốt. Đồng thời chỗ tốt lớn nhất cũng bị kim đao màu vàng trực tiếp hấp thu.

Chỉ còn có một chút năng lượng còn lại tẩm bổ hồn anh của Lục Lâm Thiên, hồn anh dưới cỗ năng lượng này tẩm bổ liên tục xoay tròn. Toàn thân Lục Lâm Thiên lúc này có một cảm giác thoải mái không nói nên lời. Lục Thiếu Du thậm chí còn có thể cảm giác được vô cùng rõ ràng, linh hồn lực của bản thân đang không ngừng tăng cường.

Lúc này số năng lượng do Tuyết Phách linh dịch biến thành trải qua luyện hóa càng ngày càng ít. Khí thế cuồng bạo kia cũng đã sớm trở thành tĩnh lặng. Trong lúc bất tri bất giác, cũng không biết đã trải qua bao lâu, thế nhưng có lẽ cũng là một đoạn thời gian không nhỏ. Khí tức trên người Lục Lâm Thiên bắt đầu kéo lên. Quang tráo quanh người càng lúc càng trở nên chói mắt. Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm giác được không gian trong đầu càng ngày càng bành trướng, càng ngày càng no đủ.

Dưới loại trạng thái này, một canh giờ sau trong đầu Lục Lâm Thiên vang lên một tiếng trầm muộn.

Phanh.

Tiếng trầm muộn vang lên, đồng thời một cỗ năng lượng áp súc khuếch tán. Trên tiểu hồn anh, khí tức bắt đầu kéo lên. Trong nháy mắt đạt tới Linh Vương nhị trọng. Toàn bộ thông đạo run rẩy.

Mà lúc này quanh người Lục Lâm Thiên không ngừng có linh lực bị tiết ra. Từ trong lỗ chân lông trên cơ thể tuôn ra, giống như là một cơn hồng thủy. Sau đó linh lực hóa thành một vòng xoáy trước người, giống như một cơn lốc đem đám sương trắng quanh thông đạo hút vào.

Chương 1474: Trước khi đi Đông Hải (1)

Trong đám sương trắng trong thông đạo có một cỗ lực lượng đối với linh hồn lực có chỗ tốt không nhỏ. Cực kỳ giống với năng lượng trong Tuyết Phách linh dịch. Cỗ khí tức vô hình này bị cỗ hấp lực trong vòng xoáy thôn phệ vào trong người Lục Lâm Thiên.

Cỗ khí tức này cực kỳ giống với Tuyết Phách linh dịch, giống như tới cùng một chỗ, đối với linh hồn có không ít tác dụng.

Sưu Sưu.

Cỗ khí tức quỷ dị kia bị Lục Lâm Thiên hút vào trong cơ thể khiến cho đám sương trắng bên ngoài rung động. Cả đám sương trắng bắt đầu từ bốn phương tám hướng kéo tới giống như bị dẫn dắt.

Cỗ khí tức này ban đầu rất yếu, thế nhưng trải qua sự hội tụ không ngừng, cuối cùng hóa thành một cỗ năng lượng bàng bạc quay xung quanh người Lục Lâm Thiên, sau đó bị Lục Lâm Thiên hút vào trong cơ thể. Cỗ năng lượng này nhập thể khiến cho Lục Thiếu Du có cảm giác, cỗ khí tức trong tiên cảnh quả nhiên giống với Tuyết Phách linh dịch. Cho dù không phải thì tuyệt đối cũng có quan hệ. Lúc này Lục Thiếu Du thậm chí còn khẳng định, cỗ khí tức này tuyệt đối có liên quan tới Tuyết Phách linh dịch.

Lục Lâm Thiên suy đoán không sai. Cỗ năng lượng bàng bạc trong thiên cảnh này sở dĩ có tác dụng với linh hồn lực chính là bởi vì liên quan tới bảo vật như Tuyết Phách linh dịch. Mà một trăm năm mới có một bình Tuyết Phách linh dịch đậm đặc như vậy không ngờ lại rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên.

Cỗ năng lượng bàng bạc này hội tụ tới sau đó ào ào tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên. Cỗ năng lượng này trải qua hội tụ không ngừng đã trở nên vô cùng đáng sợ. So với một phần ba năng lượng trong Tuyết Phách linh dịch còn lớn hơn rất nhiều.

Đồng thời, cỗ năng lượng bàng bạc này không trải qua vòng xoáy bên ngoài cơ thể Lục Lâm Thiên đã được rèn rũa một lần khiến cho cỗ năng lượng này so với năng lượng trong Tuyết Phách linh dịch còn tinh thuần hơn nhiều. Âm Dương Linh Vũ quyết chỉ cần luyện hóa một chút là có thể đem nó chuyển hóa thành linh lực tinh thuần nhất. Quả thực đối với linh hồn có chỗ tốt vô cùng lớn.

– Ta đang chờ hiện tượng như vậy đây.

Lục Lâm Thiên mừng như điên. Hắn tới tiên cảnh này cũng chính là bởi vì muốn lúc đột phá, dùng Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ năng lượng bàng bạc trong tiên cảnh để đột phá lần hai. Chuyện này mấy năm trước hắn cũng đã thử qua một lần.

Mà tất cả chuyện này đều nằm trong dự đoán của Lục Lâm Thiên. Vì vậy đối với hiện tượng này Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy ngoài ý muốn. Nếu như không dẫn dắt được đám năng lượng này tới thì mới thực sự khiến cho Lục Thiếu Du cảm thấy bất ngờ.

– Thôn phệ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên vui mừng, lúc này làm sao hắn có thể buông tha cơ hội như vậy, Lục Lâm Thiên lập tức tham lam hấp thu cỗ năng lượng bàng bạc chung quanh. Cỗ năng lượng này so với Tuyết Phách linh dịch mà hắn luyện hóa giống nhau như đúc.

Trong thông đạo, quanh thân Lục Lâm Thiên lúc này tràn ngập sương trắng bao phủ. Trong đám sương trắng có ngàn vạn khí tức hoặc năng lượng bàng bạc không ngừng rót vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Trong toàn bộ thông đạo dưới sự hội tụ của năng lượng bàng bạc, cả không gian cũng phải run rẩy.

Ngay khi Lục Lâm Thiên chìm đắm trong việc thôn phệ, toàn bộ tiên cảnh bắt đầu có biến hóa rồi hỗn loạn. Đệ tử tiến vào tầng bốn, tầng năm, cho dù là tầng sáu tầng bảy đều trực tiếp bị đẩy ra ngoài. Mà đệ tử tiến vào tầng sáu trở nên có đôi khi gặp phải công kích của tầng một tầng hai, căn bản không có tính khiêu chiến.

Tiên cảnh hỗn loạn, hiệu quả bên trong lập tức mất đi. Việc này cũng khiến cho cao tầng Vân Dương Tông chú ý, thế nhưng nhất thời cũng không ai biết rõ nguyên nhân.

Còn Lục Lâm Thiên lúc này vẫn đang không ngừng thôn phệ, đặc biệt là cỗ năng lượng này đối với linh hồn lực có không ít chỗ tốt. Có thể trực tiếp tăng cường linh hồn lực. Chuyện này đối với linh giả mà nói, là mê hoặc trí mạng.

Thế nhưng trong lúc Lục Lâm Thiên chìm đắm trong việc thôn phệ đồng thời cũng vô cùng bất đắc dĩ. Bởi vì đại bộ phận chỗ tốt đối với linh hồn của hắn đều bị kim đao màu vàng kia hấp thu. Linh hồn lực của hắn nhiều nhất chỉ có thể hấp thu được ba thành mà thôi.

– Tông chủ, vấn đề nằm ở bên trong. Năng lượng trong tiên cảnh hiện tại đều hội tụ vào trong trọng thứ nhất tầng bảy, cho nên mới khiến cho toàn bộ Vũ Linh ảo cảnh mất đi hiệu lực.

Vũ Linh ảo cảnh mất đi công hiệu đưa tới Vân Khiếu Thiên cùng vô số cường giả Linh Vương. Khí tức cường hãn quanh người khiến cho linh hồn đám đệ tử run rẩy.

– Nhị hộ pháp. Bên trong trọng thứ nhất tầng bảy dường như có người. Nhanh kiểm tra xem là ai.

Vân Khiếu Thiên nhìn quang điểm trên thạch bích rồi mở miệng nói.

– Tông chủ, là Lục Lâm Thiên ở bên trong. Hắn đã ở bên trong tròn nửa tháng, chỉ một mực ở bên trong trọng thứ nhất tầng bảy mà thôi.

Nhị hộ pháp căn bản không cần tra, lập tức biết rõ là Lục Lâm Thiên ở bên trong.

– Là tiểu tử này sao?

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên khẽ run lên nói với mọi người ở phía sau:

– Chúng ta vào xem.

– Vâng, tông chủ.

Chúng cường giả đáp.

Trong tiên cảnh, Lục Lâm Thiên cũng không biết được bởi vì hắn mà toàn bộ Vũ Linh ảo cảnh mất đi công hiệu. Mặc dù đây là lần thứ hai hắn làm cho Vũ Linh ảo cảnh mất đi hiệu lực, năm đó cũng đã có loại hiện tượng này xảy ra, thế nhưng không ai biết mà thôi.

Khí tức trên người Lục Lâm Thiên trực tiếp kéo lên. Cỗ khí tức từ trong cơ thể Lục Lâm Thiên tràn ra bên ngoài cũng từ từ tăng cường. Một cỗ linh lực như biển cả từ trong cơ thể khuếch tán. Lục Thiếu Du lần thứ hai có cảm giác không gian linh lực trong đầu đang bành trướng. Một tiếng trầm muộn vang lên, một cỗ năng lượng áp súc khuếch tán.

Quang mang quanh thân Lục Lâm Thiên vô cùng chói mắt, khí tức kéo lên. Không gina trong đầu nháy mắt mở rộng. Một cỗ lực lượng bạo phát ra. Khí tức trên tiểu hồn anh tăng vọt. Kim đao màu vàng kia cũng đẩy nhanh tốc độ hấp thu năng lượng.

Cứ như vậy một lát sau tất cả mọi thứ mới bình ổn trở lại. Mà lúc này khí tức quanh người Lục Lâm Thiên đã là Linh Vương tam trọng. Cảm nhận đám khí tức không ngừng kéo tới kia khiến cho Lục Lâm Thiên phải mạnh mẽ xua tan, không dám tiếp tục thôn phệ.

Khí tức trên người Lục Lâm Thiên thu liễm lại, chung quanh người còn có ba động như có như không.

Phù.

Mấy chung trà sau Lục Lâm Thiên mới thở ra một ngụm trọc khí từ trong cơ thể. Trọc khí được thở ra, gợn sóng trong không gian lập tức nhộn nhạo. Hai mắt Lục Lâm Thiên mở ra, trong mắt hiện lên tinh quang, giống như ngôi sao trên bầu trời, nhìn qua vô cùng thâm thúy.

Thu ánh mắt lại, cảm nhận cỗ linh lực trong đầu Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười. Cỗ linh lực trong cơ thể hắn lúc này so với Linh Vương nhất trọng khi trước quả thực đã tăng trưởng gấp bội.

Cảm nhận tất cả biến hóa trong cơ thể. Lần này đột phá, trên phương diện linh lực đã trực tiếp từ Linh Vương nhất trọng đột phá lên Linh Vương tam trọng. Loại tốc độ này khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn.

Chương 1475: Trước khi đi Đông Hải (2)

Trước khi đi Đông Hải (2)Một phần ba Tuyết Phách linh dịch sau khi luyện hóa đã khiến cho hắn đột phá tới Linh Vương tam trọng. Về phần cỗ năng lượng trong Vũ Linh ảo cảnh này Lục Lâm Thiên cũng rất muốn tiếp tục thôn phệ, thế nhưng vì căn cơ của bản thân, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể mạnh mẽ ngăn chặn bản thân mình.

Từ Linh Vương nhất trọng đột phá tới Linh Vương tam trọng đã là cực hạn. Tới Linh Vương, mỗi một trọng đều là một khoảng cách lớn. Lần này hắn liên tục vượt qua hai trọng đã tới sát biên giới nguy hiểm, cho nên Lục Lâm Thiên cũng không dám mạo hiểm lần nữa đột phá.

– Đây là cảm giác của Linh Vương tam trọng sao?

Cảm nhận biến hóa trong cơ thể, hai tay mở ra, linh lực trong đầu hắn lúc này bàng bạc không gì sánh được. Linh hồn lực cũng tăng cường không ít. Lục Lâm Thiên suy đoán, nếu như hiện tại thi triển Huyễn Diễn Đao trận mà nói, chỉ sợ chí ít cũng có thể đơn giản đánh bại Linh Vương tứ trọng. Nếu như thi triển linh hồn công kích mà nói, sợ rằng Linh Vương ngũ trọng hắn cũng có thể tự tin làm cho đối phương bị thương nặng.

Đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng biết, loại công kích như linh hồn này không tới lúc cuối cùng tuyệt đối không nên thi triển ra. Vạn nhất trên người đối thủ cũng có vật kinh khủng giống như kim đao màu vàng kia thì hắn xong đời.

Cảm nhận tất cả mọi thứ trong cơ thể, linh lực đột phá, thân thể cũng được rèn dũa không ít. Loại rèn dũa này tuy rằng vẫn kém với lúc đột phá chân khí. Thế nhưng cũng đã là rèn rũa cơ thể, kinh mạch toàn thân, gân cốt, tất cả mọi thứ trong lúc mơ hồ đều được tăng cường không ít.

Có thể đột phá từ Linh Vương nhất trọng lên Linh Vương tam trọng trong Tiên cảnh khiến cho Lục Lâm Thiên có chút mừng rỡ.

Nếu đổi lại là tu luyện giả bình thường mà nói, tới cấp độ như Linh Vương này sợ rằng không có thời gian tám mươi năm thì không thể làm được. Coi như là người có thiên phú rất mạnh, có thế lực chống đỡ cũng cần ba đến năm năm. Bằng không tuyệt đối không thể đột phá được.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, đương nhiên, nếu đổi lại đó là đám người Thánh Nữ Thiên các, Đạm Đài Tuyết Vi của Thiên Vân đảo mà nói sợ rằng kết luận này sẽ không đúng nữa. Có nội tình của thế lực lớn sau lưng, đám người này muốn đột phá thì dễ dàng hơn nhiều.

Tùy ý vung tay lên, linh lực trên người bạo phát. Gợn sóng trong không gian trước mặt Lục Lâm Thiên lập tức lắc lư. Kình khí cường hãn ẩn chứa bên trong tùy thời có thể tạo thành một kích trí mạng. Loại cảm giác này khiến cho Lục Lâm Thiên càng lúc càng thỏa mãn.

Linh lực trong nháy mắt được thu vào trong cơ thể. Tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe. Cảm nhận khí tức trên người lúc này, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi kinh hãi, bởi vì khoảng cách giữa Linh Vương tam trọng và Linh Vương nhất trọng vô cùng lớn, hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau. Tới tu vi như Linh Vương, mỗi lần đột phá một trọng, thực lực lại mạnh hơn không ít. Tuyệt đối có thể coi là tăng trưởng gấp bội. Dù sao mọi người thường nói, tới Linh Vương, mỗi một trọng đều là một đạo hồng cầu khó có thể vượt qua.

Sưu Sưu.

Ngay khi Lục Lâm Thiên định thu hồi trận pháp thì không gian chung quanh đột nhiên run lên.

– Có người phá trận.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, không biết là ai đang phá trận.

Ngay khi Lục Lâm Thiên biến sắc thì mấy đạo thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Mấy đạo thân ảnh này không phải là ai khác mà chính là đám người Vân Khiếu Thiên, Nhị hộ pháp cùng với mấy cường giả Linh Vương.

Mấy cường giả Linh Vương này nhanh chóng nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên. Cả đám đều đang đánh giá cẩn thận hắn, ánh mắt có chút ngoài ý muốn.

– Lâm Thiên, con đang làm gì vậy?

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên. Tiểu tử này không ngờ lại bố trí trận pháp trong tiên cảnh, khiến cho Vân Khiếu Thiên càng thêm khẳng định, Vũ Linh ảo cảnh mất đi tác dụng tuyệt đối có liên quan tới tiểu tử này.

– Nhạc phụ, tiểu tế vừa mới đột phá, sao người lại tới đây?

Nhìn mấy Linh Vương phía sau Vân Khiếu Thiên, trong lòng Lục Lâm Thiên không ngừng suy nghĩ. Có lẽ đây chính là người của Linh đường trong Vân Dương Tông. Một vài Linh Vương cao giai. Trước đây hắn cũng không biết trong Vân Dương Tông có mấy Linh Vương cao giai này. Lúc này nhìn thấy đám người này khiến cho Lục Thiếu Du cảm thán, cũng không biết phía sau Vân Dương Tông còn ẩn dấu bao nhiêu thực lực.

– Con ở trong này đột phá sao?

Vân Khiếu Thiên sửng sốt. Tiên cảnh này có tác dụng khảo nghiệm với tâm thần và linh hồn, tiểu tử này không ngờ lại ở bên trong đột phá, quả thực chỉ có tiểu tử này mới nghĩ ra được. Đây là điều mà người bình thường căn bản không thể làm được.

– Đúng vậy, con vừa mới đột phá.

Lục Lâm Thiên mở miệng nói. Lúc này hắn vẫn chưa biết những người này sao lại tới đây. Vì vậy cũng không biết bản thân mình đã khiến cho toàn bộ Vũ Linh ảo cảnh dừng lại.

Khi Lục Lâm Thiên từ trong Vũ Linh ảo cảnh đi ra, toàn bộ Vũ Linh ảo cảnh lại một lần nữa khôi phục như bình thường. Mà lúc này Lục Lâm Thiên mới biết được đã xảy ra chuyện gì. Toàn bộ Vũ Linh ảo cảnh ngừng lại, có lẽ có liên quan tới hắn.

Khi Vũ Linh ảo cảnh lần nữa khôi phục lại, không ít đệ tử vô cùng nghi hoặc. Vân Khiếu Thiên cũng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, không đoán ra được tiểu tử này vào bên trong làm cái gì mà lại tạo thành biến hóa như vậy. Vũ Linh ảo cảnh là căn cơ của Vân Dương Tông, tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì.

Bất tri bất giác đã tới đầu hạ, trong những cơn gió đã có chút cảm giác nóng nực.

Ba ngày sau, trên chủ phong Vân Dương Tông, Thiên Sí Tuyết Sư bành trướng tới chừng hơn ba chục thước rồi xoay quanh trên tầng trời thấp. Trên sân rộng ở chủ phong có không ít thân ảnh xuất hiện. Ngoại trừ Vân Khiếu Thiên, Vũ Ngọc Tiền, Lục Trung, La Lan thị, Vân Hồng Lăng ra, còn có một ít trưởng lão có quan hệ không tồi với Lục Thiếu Du. Ngay cả đám người Khuất Đao Tuyệt cũng có mặt ở đó.

Tất cả mọi người đều biết Lục Lâm Thiên rời đi, thế nhưng số người biết được Lục Lâm Thiên đi thành Ma Vân ở Đông Hải lại không có mấy người. Sau khi cáo biệt mọi người, nhìn mẫu thân, Vân Hồng Lăng, Lục Thiếu Du lưu luyến không rời nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư trên bầu trời.

– Lâm Thiên, đi đường cẩn thận.

Vũ Ngọc Tiền phất tay nói với Lục Lâm Thiên, trong mắt có chút ướt át.

Lục Trung nhìn lên không trung, trong lòng cực kỳ xúc động. Ai có thể nghĩ tới, đại thiếu gia phế vật khi trước của Lục gia hiện tại lại là chưởng môn Phi Linh môn danh chấn toàn bộ đại lục.

Lúc này hai mắt La Lan thị đã sớm nhòe đi, cực kỳ không nỡ.

– Mẫu thân, con sẽ chiếu cố nhị đệ thật tốt. Người cứ yên tâm đi.

Dương Quá nói với La Lan thị.

– Còn có con nữa, mẫu thân cứ yên tâm đi. Con sẽ chiếu cố ca ca cho tốt.

Lục Tâm Đồng nháy mắt nói với La Lan thị.

Lần này đi thành Ma Vân ở Đông Hải, Dương Quá và Lục Tâm Đồng cũng đi theo. Bằng vào thực lực hiện tại của Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên cũng không quá lo lắng. Mà để tiểu nữu này đi cũng là để cho nàng tôi luyện nhiều một phen. Đối với tu luyện sau này có không ít chỗ tốt.

Chương 1476: Tử Vong phong bạo

– Mẫu thân cũng lo lắng cho hai con, ba người các con phải cẩn thận, ra ngoài không nên gây sự lung tung.

La Lan thị nói với Dương Quá và Lục Tâm Đồng.

Khi Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư. Thiên Sí Tuyết Sư gầm lên một tiếng trầm thấp rồi lập tức rời khỏi Vân Dương Tông.

Nhìn từng dãy núi xẹt qua đuôi mắt, trong lòng Lục Lâm Thiên tuy rằng có chút không muốn, thế nhưng sau khi Thiên Sí Tuyết Sư cất cánh cũng phải thu hồi tạp niệm trong lòng. Dù sao đi nữa sau khi xử lý xong mọi chuyện hắn cũng sẽ trở lại.

– Lão đại, từ đây tới thành Ma Vân ở Đông Hải có xa hay không?

Tiểu Long lắc lư cái đầu rồi hỏi. Lúc này nó đã biến thành bản thể, thân thể được thu nhỏ tới chừng hai mươi ly, cái lưỡi không ngừng phun ra nuốt vào.

– Có lẽ cần thời gian ba tháng. Đó là ít nhất.

Lục Lâm Thiên khẽ nói. Đây là bởi vì Thiên Sí Tuyết Sư đã đột phá tới lục giai hậu kỳ. Nếu như Thiên Sí Tuyêt Sư không đột phá mà nói. Sợ rằng ít nhất cũng phải mất bốn năm tháng. Mà nếu như là yêu thú phi hành lục giai bình thường, sợ rằng phải mất nửa năm là ít.

Cũng bởi vì khoảng cách giữ thành Ma Vân Đông Hải và đại lục Linh Vũ quá xa, cho nên gần như là không lui tới với Cổ Vực và đại lục LInh Vũ.

Cũng không hẳn là không có lui tới, trong đại lục Linh Vũ và Cổ Vực cũng có không ít gia tộc, các thế lực thường di chuyển qua lại giữa thành Ma Vân và đại lục Linh Vũ, Cổ Vực. Bởi vì khoảng cách xa xôi cho nên mỗi một lần kinh thương, thu hoạch vô cùng phong phú.

Cũng bởi vì như vậy, trên lộ trình ngoài hải vực vô biên ra ven đường thỉnh thỏang có một ít hải đảo đặt chân. Cũng xuất hiện một nghề nghiệp đặc biệt gọi là hải tặc. Dọc đường đi hải tặc hoành hành không phải là chuyện mới mẻ gì nữa. Có một ít hải tặc thế lực cực kỳ cường hãn, thậm chí còn không kém thế lực nhất lưu.

Vì vậy ven đường đi thi thoảng cũng có không ít dong binh đoàn xuất hiện.

Mà dọc đường đi cũng có một ít sản vật trên hải đảo. Diện tích hải vực vô cùng lớn, cũng không phải tất cả đều là hải vực cho nên cũng có không ít nơi phồn hoa. Chuyện này Lục Lâm Thiên cũng đã sớm được nghe nói qua.

– Lâu như vậy sao?

Tiểu Long chớp mắt, dường như có chút ngoài ý muốn.

– Ca ca, chúng ta đi tới thành Ma Vân làm gì?

Lục Tâm Đồng hỏi. Đối với việc đi tới thành Ma Vân Lục Lâm Thiên cũng không nói qua mục đích cho nàng.

– Đi làm một chuyện. Muội cũng có thể tôi luyện một phen.

Lục Lâm Thiên nói.

– Không biết tỷ tỷ có ở thành Ma Vân hay không.

Dương Quá khẽ nói, ánh mắt nhìn về phía trước.

– Đại ca yên tâm đi. Đệ đã truyền tin tức về Phi Linh môn, để mọi người trong môn không ngừng tìm kiếm. Một khi có tin tức chúng ta sẽ lập tức biết được ngay.

Lục Lâm Thiên nói. Hắn đã sớm âm thầm truyền tin tức về Phi Linh môn. Người Triệu gia ở trên trấn Hoa Môn, Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không tha cho đám người này. Phải trảm thảo trừ căn. Huống chi đám người này chính là đệ tử dòng chính của Triệu gia. Mà tỷ tỷ của Dương Quá, trải qua sự miêu tả kỹ lưỡng Lục Thiếu Du cũng ra lệnh cho Ám đường chú ý tới chuyện này.

– Hy vọng có thể nhanh chóng tìm được.

Dương Quá lẩm bẩm nói.

Một lát sau, trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, mọi người bắt đầu tu luyện. Quanh người Tiểu Long cũng được một vòng quang tráo bao phủ.

Hai người Lục Tâm Đồng và Dương Quá bắt đầu tu luyện. Đặc biệt là Lục Tâm Đồng, quanh thân có một vòng quang tráo nửa trắng nửa đen vô cùng quỷ dị. Khói độc nhàn nhạn lan tràn khiến cho trong lòng người khác không khỏi kiêng kỵ. Cảm nhận khí tức này, Lục Lâm Thiên có cảm giác tiểu nữu này từ sau khi đột phá lần trước tới bây giờ đã có tiến bộ không nhỏ.

Nhìn Dương Quá, Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ ngạc nhiên. Dương Quá lúc này cũng không tu luyện chân khí mà đang tu luyện vũ kỹ. Trong tay nắm lấy trọng kiếm rồi huy động. Cả không trung dường như đều run rẩy, một cỗ năng lượng thổ hệ bàng bạc lập tức kéo tới.

– Vũ kỹ Địa cấp thuộc tính thổ.

Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn. Từ năng lượng thuộc tính dẫn dắt tới có thể thấy được, Dương Quá lúc này đang tu luyện vũ kỹ Địa cấp. Theo Lục Lâm Thiên biết, Dương Quá đến từ một nơi không có người ở. Không ngờ trên người lại có vũ kỹ Địa cấp, điều này khiến cho trong lòng Lục Thiếu Du vô cùng hiếu kỳ.

Quan sát một phen, Lục Lâm Thiên cũng lập tức khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu điều tức. Tuy rằng tốc độ bình thường của hắn cực kỳ chậm chạp, thế nhưng cũng có tác dụng củng cố tu vi. Sau mỗi lần đột phá Lục Lâm Thiên đều củng cố tu vi một phen rồi mới dám tiếp tục đột phá. Mà lúc này mới chỉ cách lần đột phá trước ba ngày. Trong ba ngày này Lục Thiếu Du luôn ở cùng người nhà cho nên cũng không có thời gian điều tức củng cố tu vi. Một lát sau, hai mắt Lục Thiếu Du nhắm chặt, tiến vào trạng thái tu luyện.

– Tông chủ, Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng đi rồi.

Tại một đình viện trên Vân Dương sơn mạch, Đại hộ pháp nhìn Vân Khiếu Thiên rồi nói.

– Tiểu tử này rốt cuộc cũng đi. Đây quả thực là một tên lưu manh a. Tên lưu manh này đi sớm chút nào tốt chút đó. Mỗi lần nó tới đây Vân Dương Tông ta đều chịu thiệt thòi. Lần trước cầm đi Vạn Niên Xích Đồng và nữ nhi của ta. Lần này lại cầm đi Tuyết Phách linh dịch và hai bộ vũ kỹ Địa cấp. Rốt cuộc cũng đi, ta cũng có thể yên tâm rồi.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười, hít sâu một hơi. Tâm tình so với mấy ngày hôm trước tốt hơn không ít.

– Chỉ là tiểu tử Lục Lâm Thiên này, sớm muộn không đi, chỉ muốn chiếm tiện nghi mà không muốn chịu thiệt. Nếu như nó ở lại thêm một đoạn thời gian nữa, quả thực không biết sẽ lại chiếm tiện nghi gì của Vân Dương Tông chúng ta.

Đại hộ pháp nói.

– Tiểu tử này đột nhiên tới thành Ma Vân ở Đông Hải, ta thấy nhất định là không đơn giản. Không có lợi tiểu tử này sợ rằng sẽ không chạy xa như vậy.

Vân Khiếu Thiên lẩm bẩm nói.

– Tông chủ, có phải người lại có dự định gì không?

Đại hộ pháp cung kính nói.

– Truyền tin tức xuống dưới. Để thám tử của chúng ta ở trong thành Ma Vân chú ý một chút. Nhìn xem tiểu tử này rốt cuộc đi tới thành Ma Vân làm cái gì. Ta có cảm giác chuyện này không bình thường.

Vân Khiếu Thiên nói.

– Ta đi sắp xếp.

Đại hộ pháp lập tức nói.

Trong một không gian khác, lúc này phía chân trời có một cái bóng màu trắng xẹt qua. Chỉ trong nháy mắt có một đầu yêu thú màu trắng khổng lồ bay ngang qua, trên lưng đầu yêu thú này còn có mấy đạo thân ảnh đang khoanh chân ngồi.

Phù.

Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí. Hai mắt mở ra, tinh quang trong mắt chợ lóe. Cảm nhận biến hóa trong cơ thể, tu vi đã gần được củng cố, linh lực và linh hồn lực ngưng thực không ít.

– Tu luyện vũ kỹ.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Trong tay nhanh chóng xuất hiện một khối ngọc giản. Trên khối ngọc giản này có một cỗ lực lượng thuộc tính phong không kém lan tràn ra. Đây chính là vũ kỹ Địa cấp sơ giai thuộc tính phong hắn lấy được từ tay nhạc phụ Vân Khiếu Thiên. Vũ kỹ Địa cấp sơ giai là thứ bất phàm.

Chương 1477: Lấy thân nhập ma (1)

Vũ kỹ đạt tới cấp bậc Địa cấp, hai chữ vô giá đã không đủ để hình dung được nữa. Nếu như ném ra bên ngoài, đủ để khiến cho mọi người tranh đoạt tới đầu rơi máu chảy.

Nhìn khối ngọc giản này, Lục Lâm Thiên mỉm cười. Lấy được vũ kỹ Địa cấp trên người nhạc phụ Vân Khiếu Thiên quả thực không phải là một chuyện dễ dàng.

Lục Lâm Thiên cũng nhớ rõ Nam thúc đã từng nói qua. Học có chọn lọc thì dễ tinh thông hơn. Câu này Lục Lâm Thiên cũng đã sớm suy nghĩ qua. Lời nói của Nam thúc đương nhiên là đúng. Thế nhưng Lục Thiếu Du cũng có quyết định của mình. Tu luyện vũ kỹ các loại thuộc tính vô hình trung cũng làm tăng cường việc lĩnh ngộ thuộc tính cho hắn. Tốc độ tu luyện vũ kỹ và lĩnh ngộ thuộc tính của hắn vẫn luôn vượt quá dự đoán của Nam thúc. Hơn nữa chuyện này Lục Thiếu Du cũng có chừng mực, cũng không tham nhiều mà không tinh.

Lấy ra bộ vũ kỹ thuộc tính phong này Lục Lâm Thiên cũng đã từng suy nghĩ kỹ. Hiện tại lĩnh ngộ thuộc tính thổ của hắn đã vô cùng mạnh. Xếp thứ hai chính là thuộc tính hỏa. Hiện tại vũ kỹ Địa cấp sơ giai Tề Thiên Liệt Địa trảo đã tu luyện có chút thành tựu, cho nên tu luyện vũ kỹ Địa cấp sơ giai thuộc tính phong có lẽ không thành vấn đề nữa.

Vốn Lục Lâm Thiên dự định trước tiên sẽ tu luyện vũ kỹ Địa cấp sơ giai thuộc tính thổ trong Huyền Thiên bí cảnh, thế nhưng trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, tu luyện vũ kỹ thuộc tính phong là thích hợp nhất.

Toàn bộ người Thiên Sí Tuyết Sư lúc này đều được bao phủ bởi một đám qunag mang chói mắt. Trong quang mang có một cỗ khí tức thuộc tính phong phiêu dật lan tràn. Bên trong cỗ khí tức thuộc tính phong này không ngờ lại có năng lượng thiên địa nhàn nhạt bị dẫn dắt tới. Một lát sau, quang mang mới được thu liễm lại, bầu trời cũng khôi phục lại bình thường.

Loại động tĩnh này cũng kinh động Dương Quá đang tu luyện kiếm pháp thuộc tính thổ bên cạnh. Thế nhưng hắn cũng chỉ nhìn thoáng qua một chút rồi mang theo sự kinh ngạc mà tiếp tục tu luyện kiếm pháp của mình.

Trên phương diện tu luyện Dương Quá cực kỳ khắc khổ, chuyên tâm, điểm này Lục Lâm Thiên cũng đã sớm nhận ra. Quả thực rất hiếm thấy ai có thể tu luyện chăm chỉ như vậy. Lúc còn ở Vân Dương Tông, ngoại trừ thời gian ở cùng mẫu thân ra, Dương Quá đều đi tới hậu sơn mà tu luyện, tiến bộ cũng cực kỳ kinh người.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra. Trong mắt hiện lên sự kinh ngạc không ngớt. Từ tin tức trong ngọc giản Lục Lâm Thiên mới biết được. Vũ kỹ Địa cấp sơ giai thuộc tính phong này gọi là Tử Vong Phong bạo. Uy lực của Tử Vong PHong Bạo này vô cùng bất phàm. Tu luyện tới đại thành đủ để bao phủ không gian, bộc phát ra uy lực cường hãn. Cho dù xé rách không gian cũng là chuyện bình thường. Vũ kỹ này cực kỳ bá đạo, đặc biệt có lực sát thương quy mô lớn.

– Bắt đầu tu luyện.

Nhìn mảnh núi non phía dưới, khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mang theo chút tiếu ý. Trên phương diện thuộc tính phong, lĩnh ngộ của hắn so với thuộc tính hỏa mạnh hơn không ít. Hiện tại Tề Thiên Liệt Địa trảo đã tu luyện thành công, Tử Vong Phong Bạo này có lẽ cũng có thể tu luyện thành công.

Khẽ mỉm cười, đôi mắt nhắm lại, tâm thần chậm rãi lướt qua cỗ tin tức trong ngọc giản. Bắt đầu tỉ mỉ nghiên cứu phương pháp tu luyện Tử vong Phong Bạo.

Một lát sau, sau khi tỉ mỉ nghiên cứu phương pháp tu luyện, Lục Lâm Thiên mới mở hai mắt ra. Từ Vong Phong Bạo này không hổ là vũ kỹ Địa cấp sơ giai, độ khó khi tu luyện không kém Tề Thiên Liệt Địa trảo một chút nào. Cũng cần sự hiểu rõ năng lượng thuộc tính tới trình độ nhất định thì mới thôi động được vũ kỹ. Mà trước khi tu luyện còn cần đả thông không ít kinh mạch riêng trên cơ thể.

Đối với chuyện này trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng rõ ràng. Tu luyện Tề Thiên Liệt Địa trảo cũng như vậy, tu luyện Tử Vong Phong Bạo sẽ không dễ dàng hơn chút nào. Vũ kỹ đạt tới cấp bậc như thế này, chỉ có hiểu rõ năng lượng thuộc tính tới trình độ nhất định thì mới có thể thôi động được vũ kỹ. Chân khí đơn thuần đã không đủ để thôi động vũ kỹ Địa cấp.

– Tu luyện.

Lục Lâm Thiên thì thào nói. Vũ kỹ Địa cấp nếu như dễ dàng tu luyện như vậy cũng không gọi là vũ kỹ Địa cấp nữa. Mà cho dù khó hơn nữa, hắn cũng không tin mình không thể tu luyện thành công. Hơn nữa dù sao hắn cũng đã tu luyện thành công Tề Thiên Liệt Địa trảo.

Ngưng thần tĩnh khí, một lát sau Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái tu luyện. Sau khi tiến vào trạng thái tu luyện, tâm thần Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng khống chế chân khí đi đả thông một ít kinh mạch đặc thù trên cơ thể.

Ngay khi một đám chân khí tiến vào trong một kinh mạch nhỏ, cảm giác bế tắc trong kinh mạch dùng tốc độ vô cùng thong thả biến mất. Chỉ sau một canh giờ trực tiếp bị đả thông, căn bản không có một chút khó khăn nào. Thậm chí còn không có bao nhiêu cảm giác.

Đối với chuyện này Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy ngoài ý muốn. Người khác muốn đả thông kinh mạch đặc thù chính là một việc vô cùng khó khăn. Cũng không phải người nào cũng có thể đả thông được. Mà đả thông kinh mạch, loại cảm giác đau đớn này rất mạnh, đủ để khiến cho người bình thường không thể thừa nhận được. Thậm chí rất nhiều người cũng vì nó mà dừng lại, coi như có vũ kỹ Địa cấp cũng không thể tu luyện.

Nghi hoặc một lát, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể quy kết cho việc mình có Bất Diệt Huyền thể. Thân thể hắn hiện tại đã cường hãn tới mức biến thái cho nên đả thông kinh mạch đối với hắn mà nói, có lẽ không có một chút khó khăn nào. Muốn chỗ nào thông thì trực tiếp có thể đả thông được.

Chân khí lập tức vận chuyển, Lục Lâm Thiên tiếp tục đả thông những kinh mạch đặc thù khác trong cơ thể. Kết quả cũng như vậy, trực tiếp bị đả thông, căn bản không có một chút khó khăn nào.

– Chính thức tu luyện.

Sau khi đả thông tất cả kinh mạch cần thiết, Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, tinh quang trong mắt bắn ra. Cánh tay đánh ra một đạo thủ ấn huyền ảo. Trước thủ ấn, lúc này có một cỗ năng lượng thuộc tính phogn trong không gian rung động.

Lúc thủ ấn được kết, trong không trung có một cỗ năng lượng hội tụ tạo thành vòng xoáy. Vòng xoáy này chỉ vừa mới bắt đầu thì lập tức tán loạn, không thể ngưng tụ thành hình. Mà sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng tái nhợt.

Tu luyện vũ kỹ cấp độ này Lục Lâm Thiên cũng đoán sẽ tốn một khoảng thời gian không ngắn. Từng đạo thủ ấn được kết, cứ như vậy một lần lại một lần. Lục Lâm Thiên chìm đắm trong tu luyện trên bầu trời.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, thân thể nho nhỏ của Tiểu Long được một vòng quang tráo màu vàng bao phủ. Mà trên thân thể của Lục Tâm Đồng được một vòng quang tráo nửa trắng nửa đen bao phủ, vô cùng quỷ dị. Tất cả đều đang trong trạng thái tu luyện, khí tức chậm rãi được tăng cường.

Dương Quá vẫn tu luyện kiếm pháp. Loại kiếm pháp này vô cùng quỷ dị. Mỗi một đạo kiếm quang được đánh ra, động tác không hề phức tạp một chút nào mà cực kỳ đơn giản. Thế nhưng nhìn vào lại khiến cho tim người khác đập nhanh, có cảm giác Dương Quá đã đạt tới cảnh giới từ phức tạp biến thành đơn giản.

Chương 1478: Lấy thân nhập ma (2)

Thời gian chậm rãi trôi qua, cũng không biết đã trôi qua bao lâu, Thiên Sí Tuyết Sư dựa theo phương hướng từ trước phi hành tới một hải vực vô biên. Trên bầu trời xanh thẳm có một đạo lưu quang màu trắng nhanh như thiểm điện xẹt qua.

Trong một quần sơn liên miên, có không ít kiến trúc mênh mông không thấy điểm dừng. Trên quần sơn tràn ngập một màu xanh ngát, toát ra sinh cơ bừng bửng.

Một sân rộng nguy nga hiện lên trên quần sơn. Mà trước sân rộng có một thanh trường kiếm bằng đá dựng đó, ước chừng cao nghìn thước. Rộng vài trăm thước, từ xa nhìn lại giống như một cự nhân to lớn trong thiên địa, khiến cho người ta có cảm giác nguy nga, đồ sộ.

Thanh trường kiếm bằng đá này chỉ thẳng trời cao. Trên thân kiếm có khắc mấy chữ như rồng bay phượng múa – “Thiên Kiếm môn”. Chữ cứng cáp có lực mang theo khí tức cổ xưa, cùng với khí phách sắc bén.

Trong phạm vi của Thiên Kiếm môn, trong chỗ sâu trong quần sơn có một ngọn núi khổng lồ. Ngọn núi này cao vƲ”t trong mây. Cây cối chung quanh um tùm, vách núi cao vời vợi. Mà chung quanh chỉ có ngọn núi này cô độc sừng sững, nhìn qua vô cùng bất thường.

Nhìn ngọn núi này, chung quanh có không ít cây cối bao phủ, trên núi còn có một thác nước từ trên chảy xuống. Mây mù lượn lờ chung quanh, giống như tiên cảnh vậy.

Ngọn núi này mây mù lượn lờ, bề mặt nhấp nhô, mà quan trọng nhất là trên ngọn núi này có không ít lợi kiếm. Từ chân núi tới đỉnh núi. Trong khe đá cắm vô số kiếm. Kiếm quang bắn ra bốn phía, khí thế sắc bén tràn ngập chung quanh. Thế cho nên chu vi chung quanh không có một cành cây ngọn cỏ nào. Vạn vật không có, cũng chỉ có ngọn núi này đột ngột hiện lên mà thôi.

Ngọn núi khổng lồ cùng với lợi kiếm như hòa thành một thể. Giống như một con rồng bằng kiếm xoay quanh ngọn núi, khí thế tràn ngập không gian khiến cho người tới gần trong lòng không khỏi run lên. Tim đập cũng nhanh hơn vài phần.

Lúc này trước ngọn núi này có mấy đạo thân ảnh đang đứng. Người đứng đầu khí thế bất phàm, chính là chưởng môn Thiên Kiếm môn Cổ Kiếm Phong. Chu vi chung quanh còn có Cổ Phong trưởng lão và mấy cường giả khác của Thiên Kiếm môn.

Mà lúc này trước mặt Cổ Kiếm Phong cũng có một nữ nhân. Nữ tử này mặc một bộ y phục rộng thùng thình, dùng dây lưng thắt thành một bông hoa. Nhìn qua vô cùng thanh nhã, vóc người cao gầy, mang theo một chút cảm giác lạnh lùng. Đây chính là đệ tử Nguyên Nhược Lan mà Cổ Kiếm Phong vô cùng đắc ý.

– Nhược Lan, con cần phải nghĩ kỹ. Mấy nghìn năm qua trong Thiên Kiếm môn chưa từng có ai có thể tu luyện thành Ma kiếm. Mấy nghìn năm qua cũng có không ít người thiên tư trác tuyệt muốn luyện thành Ma kiếm. Thế nhưng chưa từng có ai thành công. Con rất định phải hiểu rõ điều này.

Lúc này vết nhăn trên khuôn mặt già nua của Cổ Kiếm Phong nhúc nhích, mở miệng hỏi Nguyên Nhược Lan.

– Cổ Phong trưởng lão. Con đã quyết định rồi.

Nguyên Nhược Lan nói. Đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía trước có chút lạnh lẽo. Mấy tháng qua nàng đã suy nghĩ kỹ càng. Thiên phú nàng cao tới đâu thì làm sao, cũng không có thiên phú như vũ giả ngũ hệ, linh vũ song tu. Nàng chỉ có một lựa chọn đó chính là tu luyện thành công Ma Kiếm của lão tổ mới có thể so sánh với hắn.

– Nhược Lan, con cần suy nghĩ cho kỹ. Tuy rằng vi sư cũng hy vọng con luyện thành Ma kiếm. Đến lúc đó Thiên Kiếm môn chúng ta sẽ nở mày nở mặt. Vi sư cũng phải nhắc nhở con một việc. Muốn tu luyện thành Ma Kiếm trước tiên phải lấy thân nhập ma thì mới có thể tu luyện được. Thế nhưng vạn nhất thất bại, nhẹ thì tẩu hỏa nhập ma. Nặng thì trực tiếp chết đi. Mấy nghìn năm qua không ít đệ tử thiên tư trác tuyệt cuối cùng hơn phân nửa đều biến thành một bãi máu trong Ma Kiếm trì ở Kiếm chủng. Những người còn lại đều thành người điên. Thần chí thất thường, cho nên muốn thành ma tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng.

Cổ Kiếm Phong nghiêm túc nói với Nguyên Nhược Lan.

– Sư phụ. Đệ tử đã quyết, người mở kiếm chủng ra đi. Con muốn lấy thân thành ma, gọi ra Ma Kiếm.

Nguyên Nhược Lan nhíu mày rồi nói.

– Được rồi.

Cổ Kiếm Phong khẽ thở dài, lập tức mở miệng nói:

– Mở ra kiếm chủng đi.

Ầm ầm.

Toàn bộ ngọn núi tức thì run lên. Mặt đất rung chuyển, đồng thời lợi kiếm trên ngọn núi cũng rung động, tạo thành tiếng kiếm minh đinh tai nhức óc quanh quẩn trên không trung. Đám yêu thú ở những ngọn núi chung quanh liên tục phát ra những tiếng kêu kinh hoảng.

Khí thế sắc bén tràn ra bên ngoài. Đột nhiên cả ngọn núi vạn kiếm tề phi, kiếm ảnh rậm rạp lao ra khỏi ngọn núi rồi tạo thành vòng xoáy xoay tròn chung quanh ngọn núi. Kiếm khí bàng bạc xé rách không gian. Cả không gian run rẩy.

Trong vạn kiếm tề phi có một thông đạo lớn xuất hiện trên ngọn núi, khí thế kinh người tràn ngập thiên địa.

– Lục Lâm Thiên ta nhất định sẽ không thua ngươi. Lấy thân nhập ma, chờ sau khi ta gọi ra Ma kiếm chính là lúc không còn thua kém ngươi. Một ngày nào đó ngươi sẽ phải nhìn ta.

Nhìn thông đạo trước mắt, ánh mắt Nguyên Nhược Lan trầm xuống, lập tức thả người nhảy vào. Trong nháy mắt thân thể biến mất trong thông đạo.

Sưu Sưu.

Vạn kiếm quay về, tiếng ông ông rung động lại lần nữa vang lên. Tất cả bình tĩnh trở lại. Nhìn kiếm phong khổng lồ, Cổ Kiếm Phong khẽ thở dài rồi nói:

– Chúng ta trở về đi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, sự hỗn loạn trong Cổ Vực rốt cuộc cũng bình lặng lại. Thế nhưng sóng ngầm ba động thì không ngừng diễn ra.

Sau khi hành động như sấm sét của Phi Linh môn chấm dứt thì toàn bộ địa bàn vốn là của các thế lực nhất lưu trong Cổ Vực hiện tại đều trở thành vật trong tay Phi Linh môn.

Tục ngữ nói giang sơn rộng khó thủ. Hiện tại tất cả những người đứng đầu trong Phi Linh môn đều bận tới mức không thở nổi. Chuyện to chuyện nhỏ cũng không ít. Bận tới mức đầu óc choáng váng. Đương nhiên, đám người Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, Khoái Kiếm Vương, Linh Vũ song quái, Tả Thiên Khung đã sớm bế quan tu luyện vũ kỹ và linh kỹ. Hơn nữa lại thêm bồi dưỡng của Phi Linh môn hiện tại. Tu vi của bọn họ so với trước đây tiến bộ vô cùng nhanh, hoàn toàn không thể so sánh được với nhau.

Mà người bận nhất đại bộ phận đều là người của lục đường. Tất cả những người lục đường không chỉ bận bịu mà còn cần phải phân thời gian ra tu luyện vũ kỹ, dung hợp Vũ linh khí.

Thế nhưng theo thời gian trôi qua, tất cả đã bắt đầu đi vào quỹ đạo. Dù sao hiện tại danh tiếng và thực lực của Phi Linh còn đó. Cũng không có bao nhiêu phiền phức.

Trong Kim đường, việc ngược lại vô cùng nhiều. Kim đường nắm giữ mạch máu kinh tế của Phi Linh môn. Còn có đan dược tiêu thụ. Trong những thành trấn lớn nhỏ đều đặt phân điếm. Đây đều là sắp xếp của Lục Lâm Thiên và Lưu Nhất Thủ khi trước, hiện tại đã bắt đầu có tác dụng.

Mà dưới sự gia nhập của Hoàng Đan, ngay từ đầu hai người Lưu Nhất Thủ và Lục Tiểu Bạch chỉ coi Hoàng Đan cho có lệ mà thôi. Tuy rằng lễ phép có thừa, thế nhưng cũng không nghĩ Hoàng Đan có thể giúp bọn hắn thứ gì cho nên chỉ tìm một ít chuyện đơn giản cho Hoàng Đan làm.

Chương 1479: Một hải đảo

Mà Hoàng Đan là ai? Là người đã từng lăn lộn nhiều năm trong nơi hỗn loạn như thành Cự Giang, đương nhiên biết tâm tư của hai người Lưu Nhất Thủ, Lục Tiểu Bạch. Thế nhưng nàng cũng không nói gì, chỉ nói rõ từng chuyện với hai người Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ mà thôi. Ngoài ra, tốc độ và năng lực của nàng còn vượt quá sự tưởng tượng của hai người Lục Tiểu Bạch.

Theo thời gian trôi qua, hai người Lục Tiểu Bạch Lưu Nhất Thủ đã giao không ít chuyện lớn nhỏ cho Hoàng Đan. Tới lúc này tài năng của Hoàng Đan mới được phát huy triệt để khiến cho Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ âm thầm kinh ngạc không thôi. Thảo nào chưởng môn lại kéo nữ nhân này vào Kim đường. Nữ nhân này quả thực không hề đơn giản chút nào.

Hai người Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ cũng không phải là người đố kỵ tài năng của người khác. Bằng vào thân phận và địa vị của họ trong Phi Linh môn hiện tại, lại thêm quan hệ với chưởng môn căn bản không cần phải đố kỵ, mà cơn bản bọn họ cũng không dám như vậy. Cho nên không bao lâu sau, Hoàng Đan đã trở thành người đứng đầu thứ ba trong Kim đường. Dưới sự nỗ lực và phối hợp của ba người, chuyện trong Kim đường đều được xứ lý thích đáng khiến cho mấy đường khác âm thầm cảm thán. Người phụ trách các đường khác cũng đã bắt đầu tiếp nhận Hoàng Đan như một thành viên trong Phi Linh môn.

Tất cả bắt đầu đi vào quỹ đạo. Thế nhưng lúc này hai người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lại là hai người mệt nhất. Mỗi một lần Lục Lâm Thiên phủi tay làm chưởng quầy thì gánh nặng trong Phi Linh môn lại rơi vào trên đầu bọn họ. Trước đây bọn họ thấy bản thân mình còn có thể thừa nhận được. Thế nhưng Phi Linh môn càng lúc càng lớn khiến cho bọn họ có cảm giác lực bất tòng tâm.

Trong đình viện phía sau núi, lúc này đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, còn có Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Diệp Mỹ, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Khấu Phi Yến, An

Cát Tú Na, Khoái Kiếm Vương đều có mặt.

– Phó chưởng môn, chưởng môn truyền đến tin tức, Triệu gia

Đã sắp xếp người trên trấn Hoa Môn của chúng ta, chưởng môn muốn chúng ta mau chóng hành động.

Diệp Phi nói với Khấu Phi Yến.

Khấu Phi Yến hiện tại tốt xấu gì cũng là phó chưởng môn, trong lòng mọi người tuy rằng chỉ nhận thức Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh. Thế nhưng ngoài mặt vẫn phải làm cho có. Huống chi trước khi Lục Lâm Thiên rời đi cũng đã nói qua. Đám người Khấu Phi Yến gia nhập Phi Linh môn thì chính là người Phi Linh môn, phải đối xử bình đẳng. Ngụ ý là muốn mọi người không nên có tâm lý bài xích, đương nhiên mọi người cũng hiểu rõ ý tứ của Lục Lâm Thiên.

– Đông cung phụng, Bạch cung phụng, hai vị thấy thế nào?

Khấu Phi Yến nhíu mày rồi lập tức hỏi Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh. Trong lòng nàng cũng hiểu rõ, bản thân mình muốn gia nhập vào Phi Linh môn cũng không thể nào nhanh được như vậy. Mà nếu muốn chân chính dung nhập vào Phi Linh môn thì cũng chỉ có thể bắt đầu từ hai người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh này. Chỉ khi nào hai người này chấp nhận vị phó chưởng môn như nàng thì những người khác mới có thể chấp nhận.

– Phó chưởng môn cứ quyết định là được rồi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói. Ngụ ý chính là bản thân mình cũng không có ý kiến. Khấu Phi Yến thân là phó chưởng môn, chút mặt mũi ấy nàng vẫn phải cấp cho. Huống chi sau lưng Khấu Phi Yến này còn có một Hổ Viêm Thiên Vương. Đối với nỗi khổ tâm trong lòng Lục Lâm Thiên, nàng và Đông Vô Mệnh đương nhiên hiểu rõ, cho nên cũng biết nên làm như thế nào.

– Được rồi. Vậy thì chuyện lần này giao cho An Cát trưởng lão và Khoái Kiếm Vương. Ý của chưởng môn chính là giết không tha.

Một người cũng không được tha.

– Vâng.

Khoái Kiếm Vương, An Cát Tú Na gật đầu đáp.

– Phó chưởng môn, Ám đường còn nhận được tin tức. Gần đây Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, Lan Lan sơn trang đã tập kết không ít người trên địa bàn chung quanh Phi Linh môn ta. Thỉnh thoảng giở trò kɧıêʋ кɧí©ɧ Phi Linh môn. Chúng ta nên làm thế nào bây giờ?

Diệp Mỹ mở miệng nói.

Khấu Phi Yến nhíu mày. Vốn đám người Hóa Vũ tông cùng các sơn môn khác cũng từng liên hệ với Bách Linh tông các nàng đối phó với Phi Linh môn cho nên nàng cũng hiểu rõ. Có một số việc không cần nói cũng hiểu. Đám người Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang kia sợ rằng sẽ không cho phép Phi Linh môn tiếp tục phát triển. Phi Linh môn phát triển tới bây giờ đã là cực hạn mà bọn hắn có thể tiếp nhận.

– Chưởng môn đã từng nói qua, chúng ta không thể có tranh chấp với ba môn phái này. Vạn nhất tạo thành ma sát lớn, ba môn phái này có lẽ sẽ nhân cơ hội nháo sự với chúng ta.

Khấu Phi Yến nhíu mày rồi nói:

– Nhưng mà nếu như chúng ta nhân nhượng thì ba môn phái này sẽ được một tấc tiến thêm một thước. Đây cũng không phải là biện pháp tốt. Ta có ý kiến thế này, mọi người thử nghĩ xem có được không. Chúng ta phái yêu thú của Yêu đường tới biên cảnh, nếu như ba môn phái này được một tấc lại tiến thêm một bước mà nói, chúng ta vừa vặn dùng yêu thú của yêu đường ngăn cản. Đến lúc đó cho dù gặp chuyện không may Phi Linh môn ta cũng có thể chối bỏ.

Nói xong, Khấu Phi Yến nhìn về phía mọi người.

– Biện pháp này của Phó chưởng môn không tồi, ta thấy như vậy cũng tốt.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh do dự một lát rồi nói.

– Ta thấy cũng không tồi.

Đông Vô Mệnh nói.

– Ta thấy cũng được. Để yêu đường chúng ta tới giáo huấn bọn chúng một lần. Bọn chúng tưởng Phi Linh môn chúng ta dễ bắt nạt sao?

Thiên Độc Yêu Long nói.

– Nếu đã như vậy chuyện này giao cho ba vị đường chủ của yêu đường.

Khấu Phi Yến nói xong lập tức nhìn qua Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh rồi nói:

– Nếu như Đông cung phụng có thể luyện chế một ít độc đan giao cho đệ tử ở biên cảnh thì có lẽ cũng có thể tạo ra hiệu quả kinh sợ đối phương. Độc của Đông cung phụng ta tin không có mấy người dám đơn giản động vào.

– Không sai, không sai. Vậy thì ta sẽ luyện chế nhiều độc đan hơn một chút, để cho bọn chúng thưởng thức sự lợi hại của độc đan.

Đông Vô Mệnh mỉm cười nói.

Trong hải vực vô biên, trên không trung, Thiên Sí Tuyết Sư thả người phi hành. Thân thể cao lớn thỉnh thoảng xuyên qua từng tầng mây. Hai cánh rung động, không gian khẽ vặn vẹo. Không khí gào thét tạo ra tiếng xé gió trầm thấp. Tốc độ cùng khí thế như vậy yêu thú thất giai bình thường tuyệt đối không thể so sánh được.

Lúc này Lục Lâm Thiên không tiếp tục tu luyện Tử Vong Phong Bạo mà đang khoanh chân ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư. Không khí thổi qua thế nhưng trên người lại không có một chút dị động nào. Y phục chỉ khẽ động, quanh thân được một vòng quang tráo vô hình bao phủ.

Lục Lâm Thiên nhắm hai mắt lại, tâm thần chìm đắm trong việc lĩnh ngộ thuộc tính phong. Quanh thân tràn ngập khí tức thuộc tính phong. Trong không gian lúc này có một cỗ năng lượng thuộc tính phong quay chung quanh Lục Lâm Thiên. Cứ như vậy trong lúc lĩnh ngộ Lục Thiếu Du tiến vào một trạng thái huyền diệu.

Chương 1480: Tâm Đồng dụng độc (1)

Tu luyện Tử Vong Phong Bạo một đoạn thời gia cũng tiêu hao không nhỏ, khi tiêu hao hầu như không còn Lục Lâm Thiên lập tức lĩnh ngộ thuộc tính. Lĩnh ngộ thuộc tính phong càng mạnh vô hình trung sẽ khiến cho việc tu luyện Tử Vong Phong Bạo dễ dàng hơn rất nhiều.

Trong con đường dài dằng dặc, Lục Lâm Thiên chìm đắm trong việc lĩnh ngộ lại hồn nhiên không để ý rằng, trong lúc lĩnh ngộ thuộc tính thời gian trôi qua rất nhanh. Bằng không lộ trình ba tháng này tịch mịch tới chết.

Theo sự lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên nhắm mắt ngưng thần, quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang tráo vô hình. Vòng quang tráo này càng ngày càng trở nên chói mắt. Không khó có thể cảm giác ra, năng lượng thuộc tính phong chung quanh cũng đã bàng bạc hơn không ít.

Trên hải vực rộng lớn. Phía trước rốt cuộc cũng xuất hiện một hải đảo liên miên, đảo nhỏ chung quanh kéo dài hội tụ tạo thành một đám hải đảo nhỏ trong hải vực rộng lớn.

Phanh Phanh.

Trên ngoài khơi yên tĩnh lúc này đột nhiên truyền đến thanh âm bạo liệt.

Sưu.

Trong bầu trời, trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên đem thủ ấn thu lại, khí tức thu liễm. Hai mắt mở ra, tinh quang trong mắt chợt lóe. Ánh mắt nhìn vào đám hải đảo phía dưới.

– Lão đại, phía dưới có động tĩnh. Nhân số không ít.

Tiểu Long cũng giật mình tỉnh lại, ánh mắt chăm chú nhìn xuống phía duwois. Lúc này trên hải vực có mây cái thuyền lớn to chừng năm trăm thước. Cao mấy chục thước. Trên thuyền có mấy cột buồm lớn, cao to giống như là trụ chọc trời vậy.

Nhìn đám thuyền lớn này, Lục Lâm Thiên không có một chút ngạc nhiên nào. Đám thuyền này so với những chiếc hàng không mẫu hạm kiếp trước có chút giống nhau. Cũng được đúc từ sắt thép, khí thế bất phàm.

Phanh Phanh.

Thanh âm trầm thấp bạo liệt không ngừng vang lên. Lúc này phía dưới có mấy trăm người đang hỗn chiến. Trong tâm thần của Lục Lâm Thiên, trong mấy trăm người này thực lực mạnh nhất cũng chỉ là ba Vũ Tướng. Vũ Phách cũng chỉ có hơn chục người. Từ cách ăn mặc có thể thấy được, hẳn là người của hai cỗ thế lực đang sống mái với nhau.

Loại chuyện này Lục Lâm Thiên đương nhiên không để ý tới. Mỗi ngày ở đây cũng không biết sẽ có bao nhiêu chuyện giống như thế này xảy ra.

– Chúng ta xuống phía dưới nghỉ ngơi nửa ngày.

Lục Lâm Thiên nhìn một hải đảo nhỏ cách đó không xa rồi nói. Hải đảo này cũng coi như là phồn hoa. Trong đảo nhỏ còn có không ít bến cảng, không ngờ cũng có không ít đội thuyền lớn neo đậu, cùng với dòng người đông đúc tới lui liên tục.

Lúc này Thiên Sí Tuyết Sư cũng đã phi hành được hai mươi ngày, tiêu hao không ít, phải nghỉ ngơi mới được. Phía trước vừa vặn dùng làm nơi đặt chân cũng không tồi. Trong hải vực vô biên này muốn tìm một nơi đặt chân quả thực không phải là chuyện dễ dàng.

Khi Thiên Sí Tuyết Sư đi tới gần hòn đảo nhỏ này thì Lục Lâm Thiên mới nhìn rõ được hòn đảo. Trên đảo nhỏ có không ít rừng cây xanh ngát, bên trong cũng không không ít kiến trúc. Trong đó có một tòa kiến trúc lớn nhất, trên đường có không ít người qua lại, dường như cũng cực kỳ phồn hoa.

Loại đảo nhỏ như thế này dọc đường đi Lục Lâm Thiên cũng đã gặp không ít. Nó không thuộc về bất kỳ thế lực lớn nào. Trên cơ bản trên đảo nhỏ này ai có bản lĩnh thì làm chủ, trình độ hỗn loạn không cần nói tới.

Loại hỗn loạn này Lục Lâm Thiên cũng không cần để ý. Sau khi phân phó Thiên Sí Tuyết Sư nghỉ ngơi ở ngọn núi gần đó. Lục Thiếu Du và Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, Dương Quá, bốn người tiến vào trong hòn đảo nhỏ. Lúc này Tiểu Long cũng hóa thành hình người, dáng vẻ khả ái khiến cho người khác nhìn qua không thể tưởng tượng tới bản thể của nó.

Diện tích được sử dụng trên đảo nhỏ này cũng không ít. Kiến trúc liên miên, đường đi ngang dọc. Dòng người cũng ngược xuôi. Lục Lâm Thiên đánh giá, có lẽ đại bộ phận đều là thương nhân qua đây. Từ tin tức trong miệng người đi được mà Lục Lâm Thiên biết được, khoảng cách từ nơi này tới thành Ma Vân Đông Hải và Cổ Vực rất xa thế nhưng cũng không thể cản trở kinh thương giữa hai khu vực này. Dọc đường đi Lục Thiếu Du cũng thấy dược không ít yêu thú phi hành, trên lưng đều có thân ảnh thương nhân.

Bốn người đi dạo một phen, cảnh sắc trên hòn đảo này cũng không tồi. Chung quanh còn có không ít cửa hàng, hàng hóa bày bán trên đường. Đâu đâu cũng có trang sức do san hô dưới biển tạo thành. Lục Tâm Đồng nhìn thấy cũng mua không ít. Dường như là mua cho cả mấy vị tẩu tử của nàng vậy.

Trên đảo nhỏ cũng có không ít vật liên quan tới tu luyện. Cửa hàng đan dược, vũ kỹ, binh khí đều có. Thế nhưng cấp bậc cũng không cao. Đan dược tới ngũ phẩm đã là cực hạn.

Đi dạo một phen, Tiểu Long và Lục Tâm Đồng không nhịn được mà kéo mọi người đi vào một căn tửu lâu. Bên trong cũng đã có rất nhiều thực khách. Nhìn trang phục thì thấy bên trong có đủ hạng người. Nhìn thấy đám người Lục Lâm Thiên tiến vào, không ít người lập tức nhìn về phía Lục Tâm Đồng. Tiểu nữu này càng ngày càng mê người, lại thêm dáng vẻ thanh thuần khiến cho đi tới đâu cũng hấp dẫn ánh mắt soi mói.

Bốn người đi vào lập tức có tiểu nhị chạy tới dẫn đường.

– Ca ca, chúng ta ngồi đây đi.

Lục Tâm Đồng đi tới một cái bàn có vị trí không tồi rồi nói. Cái bàn này được đặt ở một nơi ưu nhã, diện tích cũng lớn, dường như không giống với chung quanh. Lại có thể nhìn ra ngoài cửa sổ, nhìn thấy bãi biển rộng lớn phía xa.

– Tiểu thư, đây là nơi mà Hoàng thiếu gia bao quanh năm. Tiểu thư nên đổi một chỗ ngồi khác đi.

Nhìn thấy Lục Tâm Đồng ngồi vào cái bàn này, sắc mặt tiểu nhị kia lập tức đại biến rồi vội vã nói.

– Ta thích ngồi chỗ này, không đổi.

Lục Tâm Đồng mở miệng nói. Nơi này có thể nhìn ra bãi biển bên ngoài khiến cho nàng vô cùng hưng phấn và vui vẻ, cho nên không để ý tới lời của tiểu nhị kia.

– Ta cũng thích ngồi đây. Lão đại, chúng ta ngồi nơi này đi.

Tiểu Long cũng đi tới.

– Đại ca, chúng ta ngồi đây được không?

Lục Lâm Thiên quay sang hỏi Dương Quá. Có lẽ chỗ này đã được một thiếu gia tiểu thế lực nào đó bao trọn. Mà tiểu thế lực trên đảo nhỏ này có lẽ còn chưa tới mức hắn không thể trêu vào. Lục Lâm Thiên lập tức quay đầu nói với tiểu nhị:

– Chúng ta sẽ ngồi ở đây. Ngươi lập tức đem tất cả các món ngon nhất của tửu điểm lên đây. Lại thêm mấy bình rượu ngon. Những chuyện khác ngươi không cần phải xen ào.

– Đây là phần thưởng của ngươi.

Lục Lâm Thiên nói xong, lập tức đem hai mươi kim tệ ném cho tiểu nhị đang lo lắng đứng ở bên. Ngồi chỗ này hay không đối với Lục Lâm Thiên mà nói cũng không quan trọng, thế nhưng Tâm

Đồng và Tiểu Long thích cho nên Lục Thiếu Du lập tức chọn chỗ này.

– Tốt, mấy vị chờ lát.

Tiểu nhị này vốn còn muốn nói gì đó, thế nhưng nhìn thấy Lục Lâm Thiên tung ra hai mươi kim tệ khiến cho hắn do dự một chút rồi lui xuống. Hai mươi kim tệ không phải là ít. Còn chưa ai thưởng qua hắn lớn như vậy. Số kim tệ này tương đương với mấy tháng tiền công của hắn.

Chương 1481: Tâm Đồng dụng độc (2)

Bốn người ngồi vào chỗ của mình, Lục Lâm Thiên nhìn cảnh vật ngoài cửa sổ. Phong cảnh hòn đảo nhỏ này quả thực khá đẹp. Cũng không bao lâu sau, tiểu nhị lục tục bưng lên những món ngon của quán. Tiểu Long và Lục Tâm Đồng không chút khách khí tiêu diệt thức ăn. Lục Lâm Thiên và Dương Quá nhìn thấy hai người như vậy cũng không tránh khỏi bị mê hoặc mà bắt đầu thưởng thức.

– Quả thực không tồi.

Tiểu Long cảm khái nói.

Khục.

Ngay khi bốn người đang vui vẻ ăn uống thì một tiếng ho khan vang lên. Có mấy đạo thân ảnh đang đi tới. Một người dáng vẻ người hầu chừng hai lăm hai mươi sáu tuổi cùng với một thanh niên đứng trước mặt đám người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại. Trước mặt bọn hắn lúc này tổng cộng có sáu người. Ngoại trừ người giống như người hầu và thanh niên kia ra còn có hai đại hán tuổi chừng bốn mươi, hai người này đều có tu vi Vũ Phách. Ba người này trong lúc vô hình đều quay chung quanh một nam hai nữ kia.

Một nam hai nữ này, nam toàn thân mặc cẩm bào, tuổi chừng hai mươi lăm hai mươi sáu, dáng dấp cao ráo. Nhưng thân hình gầy gò, bộ dáng vừa nhìn là biết do tửu sắc quá độ. Mà đôi tay thanh niên này đang ôm hai nữ tử xinh đẹp. Hai tay đang không kiêng nể gì mà vuốt ve lấy mông hai nàng.

– Bốn người các ngươi có biết nơi này là của Hoàng thiếu gia chúng ta bao rồi hay không? Không ngờ lại dám ngồi xuống, các ngươi không muốn sống sao?

Nhìn thấy bốn người Lục Lâm Thiên không có phản ứng, gã ngời hầu kia lập tức quát ầm lên. Một gã người hầu cũng kiêu ngạo không ngớt đủ để thấy được bình thường tên này hoành hành ngang ngược ra sao.

– Hoàng… Hoàng thiếu gia. Xin thiếu gia lượng thứ. Bốn người ngày không biết quy củ, tiểu nhân lập tức bảo bốn người nhường chỗ cho thiếu gia.

Tiểu nhị có chút kinh hoảng, dường như đối với người này cực kỳ kiêng kỵ, hắn nhanh chóng đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Mấy vị, mấy vị đi nhanh đi. Phần tiền này tiểu điếm không lấy, các ngươi đi nhanh đi.

– Tiểu nhị, bảo bọn hắn cút đi. Nếu như làm ảnh hưởng tới chúng ta. Bọn hắn sẽ phải hối hận.

Lục Lâm Thiên cũng không khách khí. Loại người như thế này đương nhiên hắn cũng không đặt vào trong lòng.

– Bốn người nhanh đi đi. Các người…

Tiểu nhị này vừa rồi nhận được không ít tiền từ trong tay bốn người cho nên mới mạo hiểm tiến lên bảo bốn người rời đi. Hoàng thiếu gia này không phải là người bình thường. Giết người như ma, cũng không nương tay chút nào. Mà mấy người này thoạt nhìn giống như thiếu gia tiểu thư rảnh rỗi, hắn không muốn nhìn bốn người này bị Hoàng thiếu gia kia giết. Ai ngờ bốn người này lại không hiểu cho nỗi khổ tâm của hắn.

Tiểu nhị còn chưa nói xong thì vai bị nắm lấy lôi về phía sau. Sau đó bị ném xuống mặt đất.

– Ồ, tiểu muội muội này không tồi. Tên nàng là gì, không bằng đi theo bản thiếu gia uống một chén?

Người đẩy tiểu nhị ra chính là thanh niên mặc hoa phục kia. Nhìn thấy Lục Tâm Đồng, hai mắt thanh niên mặc hoa phục tỏa sáng, nhanh chóng buông hai nữ tử xinh đẹp bên cạnh ra. Hai nàng kia tuy rằng có chút tư sắc, thế nhưng so với Lục Tâm Đồng mà nói, căn bản không thể so sánh. Tuy rằng hoa mào gà cũng đẹp thế nhưng sao có thể so sánh với hoa sơn trà. Hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

Hai nữ tử xinh đẹp kia bị thanh niên hoa phục đẩy ra, khuôn mặt có chút hờn giận, hung hăng nhìn lục Tâm Đồng.

Lúc này toàn bộ tửu lâu có không ít người nhìn vào, ánh mắt có chút bất đắc dĩ và than thở.

– Thực lực của Hoàng gia này trên Hoàng Nham đảo quá lớn, Hoàng thiếu gia này quá háo sắc, tất cả nữ nhân bị hắn coi trọng trên đảo này đều không thoát khỏi độc thủ của hắn.

– Lại một thiếu nữ sắp bị chà đạp rồi. Quả thực là hoa tươi cắm vào bãi phân trâu mà. Đáng tiếc a.

– Lá gan của mấy người bên ngoài này quá lớn. Thế nhưng bọn họ cũng không gặp may chút nào.

Mấy người bên ngoài thấp giọng nghị luận, không dám để cho đám người Hoàng gia kia nghe thấy. Nếu như thực sự bị nghe thấy, gã người hầu kia sẽ lập tức quay lại trừng mắt khiến cho không ít người cúi đầu, không dám chọc phải phiền phức.

– Ngươi muốn ta uống rượu cùng ngươi sao? Chén rượu này ngươi uống trước đi.

Lục Tâm Đồng nhìn thanh niên hoa phục, trong mắt có chút chán ghét. Sau đó lập tức mỉm cười, đem một chén rượu trên bàn đưa cho thanh niên mặc hoa phục.

– Mỹ nhân muốn ta uống, đừng nói là rượu, cho dù là nước rửa chân ta cũng sẽ không do dự mà uống.

Nhìn thấy mỹ nhân trước mặt cười, thanh niên mặc hoa phục này giống như hồn lìa khỏi xác, lập tức đưa tay nhận chén rượu.

Thanh niên mặc hoa phục này vốn muốn thừa cơ chiếm tiện nghi của Lục Tâm Đồng, không ngờ Lục Tâm Đồng nhanh như thiểm điện rút bàn tay về. Mà chén rượu kia cũng yên ổn nằm trên tay thanh niên mặc hoa phục.

Thanh niên mặc hoa phục cũng không để ý nhiều, liền uống chén rượu trong tay, khóe miệng mỉm cười nói:

– Mỹ nhân, hiện tại ta có thể ngồi được chưa?

– Nếu như ngươi còn có thể ngồi được vậy thì cứ tự nhiên.

Lục Tâm Đồng mỉm cười nói.

– Đương nhiên ta…

Thanh niên hoa phục còn muốn nói gì đó, thế nhưng lời còn chưa dứt sắc mặt hắn đột nhiên biến đổi, hai tay ôm bụng, khuôn mặt đỏ bừng. Dù sao bản thân hắn cũng là Vũ Phách tam trọng cho nên lập tức biết được chuyện gì xảy ra, ánh mắt kinh hãi nhìn về phía Lục Tâm Đồng rồi nói:

– Ngươi dám hạ độc…

Mà lúc này thanh niên hoa phục còn chưa dứt lời, trong nháy mắt từ trong yết hầu xuất hiện ấu trùng nhỏ. Con ấu trùng này vô cùng dữ tợn, đáng sợ, mang theo thịt nát và máu loãng từ trong khóe miệng thanh niên mặc hoa phục tràn ra.

– Không phải ta hạ độc a. Dù sao cũng là tự mình ngươi uống vào, không có chút quan hệ nào với ta cả.

Lục Tâm Đồng vỗ tay, lạnh nhạt nhìn vẻ mặt dữ tợn của thanh niên mặc hoa phục kia.

– A…

Thanh niên mặc hoa phục kia tức thì kêu lên một tiếng thảm thiết. Trong yết hầu ngày càng nhiều ấu trùng dữ tợn chui ra ngoài. Máu tươi không ngừng tràn ra.

– A…

Hai nữ tử xinh đẹp đang nhìn chằm chằm vào Lục Tâm Đồng, lúc này nhìn thấy bộ dáng của thanh niên mặc hoa phục kia lập tức hét ầm lên. Mà đám người trong tửu lâu nhìn thấy cảnh tượng này tức thì đứng dậy, miệng ồ lên.

– Các ngươi đã làm gì với thiếu gia nhà chúng ta? Các ngươi muốn chết sao?

Nhìn thấy dáng vẻ kinh khủng của thiếu gia nhà minh, gã người hầu kia vô cùng kinh ngạc, tức giận nhìn bốn người Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Nhanh giao giải dược ra, bằng không các ngươi đừng mong rời khỏi Hoàng Nham đảo.

Hai trung niên tu vi Vũ Phách kia lập tức đi tới trước mặt đám người Lục Lâm Thiên, vây bốn người lại. Chân khí trên người tuôn ra, mơ hồ cũng có chút khí thế.

– Một người hầu, hai Vũ Phách nho nhỏ không ngờ lại dám làn càn như vậy. Dám phá hỏng nhã hứng của ta. Muốn chết.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, trong tay đột nhiên đánh ra ba đạo lưu quang mang theo khí tức nóng bỏng. Ba đạo lưu quang dùng tốc độ như thiểm điện đột nhiên đánh vào trong mi tâm ba người.

Chương 1482: Hai người thần bí

Hai Vũ Phách kia trong nháy mắt cảm nhận được không ổn, linh hồn lạnh lẽo, thế nhưng cũng không thể thoát khỏi lưu quang kia.

Sưu Sưu Sưu.

Ba đạo lưu quang phá không bắn tới. Chỉ trong nháy mắt trên mi tâm tên người hầu và hai Vũ Phách kia lập tức xuất hiện ba lỗ máu. Không có một chút kháng cự nào, thân thể đổ ập xuống mặt đất.

– Thật mạnh mẽ.

Không ít người chugn quanh kinh hãi. Hai Vũ Phách không ngờ lại trực tiếp bị đánh chết. Bọn họ không ngờ mấy người thoạt nhìn như thiếu gia, tiểu thư nhà giàu đi du ngoạn này lại có thực lực mạnh mẽ như vậy.

Giờ phút này, tại một vị trí không có người chú ý trên tửu lầu, có hai đạo thân ảnh nhìn về bốn người Lục Lâm Thiên, một lát sau ánh mắt được thu liễm lại.

– Nhị đệ, không nên giết chóc nhiều. Xuất thủ giáo huấn là được rồi. Giết chóc nhiều đối với đệ không tốt chút nào.

Nhìn Lục Lâm Thiên một kích giết chết ba người, Dương Quá lập tức nói.

– Đại ca, huynh cũng biết đám người này bình thường hay diễu võ dương oai. Lưu bọn chúng lại thì cũng là tai họa. Có một số người cần phải trực tiếp giết chết.

Lục Lâm Thiên mở miệng nói. Hắn biết vị đại ca này cái gì cũng tốt, thế nhưng quá mềm lòng.

– Không ăn nữa. Chúng ta đi thôi. Mấy tên này quá đáng ghét.

Lục Tâm Đồng nhìn ba cỗ thi thể trên mặt đất, lại nhìn thanh niên hoa phục kêu thảm thiết, ánh mắt có chút chán ghét.

– Tâm Đồng, người này bao lâu nữa mới chết?

Nhìn thanh niên hoa phục đang lăn lộn trên mặt đất, Tiểu Long đứng dậy đạp một cước khiến cho thanh niên hoa phục văng ra bên ngoài. Miệng phun ra một ngụm máu tươi. Bên trong máu tươi có không ít ấu trùng dữ tợn.

– Vốn phải bảy ngày bảy đêm thì ấu trùng của ta mới chậm rãi thôn phệ hắn tới chết. Thế nhưng hiện tại chỉ vì một cước của ngươi, ta nghĩ trong vòng ba ngày hắn nhất định sẽ phải chết.

Lục Tâm Đồng khẽ nói. Bộ dáng kia không chút ảnh hưởng tới khí chất cao quý của nàng.

– Chúng ta đi thôi.

Đánh chết mấy Vũ Phách đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng không để vào trong lòng. Sau khi đặt mười một kim tệ trên bàn, bốn người trực tiếp rời đi.

Tiểu nhị kia đã sớm bị dọa choáng váng, bản thân vẫn đang sững sờ đứng tại chỗ. Toàn thân run rẩy, mãi chưa thể hồi phục tinh thần.

Rống Rống.

Tâm thần Lục Lâm Thiên đã thông tri có Thiên Sí Tuyết Sư cho nên sau khi bốn người đi tới cửa thì Thiên Sí Tuyết Sư đã xoay quanh trên bầu trời. Bốn người dừng lại một chút rồi lập tức nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

Sưu Sưu.

Hai cánh Thiên Sí Tuyết Sư dựng lên, mang theo một cơn gió mạnh mẽ biến mất tại chỗ.

– Đây hình như là Thiên Sí Tuyết Sư, chí ít cũng đã tới ngũ giai.

– Ta thấy không chỉ như vậy, chí ít cũng tới ngũ giai hậu kỳ.

Nhìn Thiên Sí Tuyết Sư biến mất trong không trung. Đám người trong tửu điếm đều có chút kinh hãi. Lại nhìn vào Hoàng thiếu gia đang lăn lộn thảm thiết trước cửa. Lúc này bọn họ mới biết được, hôm nay vị Hoàng thiếu gia này đã trêu vào đám người không thể trêu nổi.

– Tiểu thư, thực lực những người này thật mạnh mẽ.

Nhìn Thiên Sí Tuyết Sư đi xa, trong một góc của tửu lâu, một người mở miệng nói.

– Một Linh Vương, một Vũ Vương, còn có một người khiến ta nhìn không thấu. Mặt khác còn có một linh thú lục giai, khí tức bất phàm, không phải là linh thú bình thường. Còn nữa, trên người thiếu nữ vừa mới thi triển độc công kia còn có một đầu Phi Thiên Ngô Công. Thiên Sí Tuyết Sư lục giai hậu kỳ, những người này tuyệt đối không dễ chọc, tuyệt đối nguy hiểm. Chúng ta không nên chọc vào bọn họ. Còn nữa, thời điểm ta mặc nam trang không được gọi ta là tiểu thư.

Một người khác nhẹ giọng nói. Thanh âm khàn khàn không rõ. Thế nhưng nếu nghe kỹ có thể phát hiện ra, trong thanh âm khàn khàn này có một chút mềm mại. Mà người này mặc một bộ trường sam, ước chừng hai chục tuổi, lớn lên cực kỳ tuấn tú. Đặc biệt là đôi mắt to kia giống như có linh tính, nếu như không nhìn thấy ánh mắt này thì có thể không chú ý tới người này. Thế nhưng chỉ cần liếc mắt một cái có lẽ sẽ không quên được.

– Tiểu thư, hiện tại chúng ta cần phải trở về rồi.

Người vừa mới mở miệng khi trước lập tức lên tiếng hỏi. Người này thân hình gầy gò, dáng vẻ cơ linh, cặp mắt cực kỳ thanh tú.

– Vốn ta đang định đi Cổ Vực một chuyến, ai ngờ lại bị phái người tới bắt cho nên cũng chỉ có thể trở về.

Thanh niên nữ giả trang nam kia nói.

– Tiểu thư, sau khi mọi chuyện xong xuôi chúng ta lại trở lại là được. Nhất định sẽ có cơ hội đi vào đại lục Linh Vũ và Cổ Vực.

– Sợ rằng rất khó. Vốn ta cho rằng thật vất vả mới có cơ hội xuất môn lần này, ai ngờ vừa đi được hai phần ba lộ trình lại bị người trong tộc đuổi theo. Việc này cũng không đơn giản, trong tộc không có nắm chắc cho nên ta cũng không nắm chắc.

Nữ tử giả trang nam kia thở dài, trong đôi mắt xinh đẹp có một chút ngưng trọng. Nữ tử này lại nói:

– Chúng ta đi thôi, có lẽ người trong tộc lại đang tưởng rằng chúng ta lại chạy trốn rồi.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, bốn người Lục Lâm Thiên cũng không bị tên Hoàng thiếu gia kia làm ảnh hưởng tới tâm tình thưởng thức hải vực vô biên của mọi người.

– Ca ca, huynh xem.

Một lát sau, Lục Tâm Đồng nhìn xuống phía dưới. Lúc này ở hải vực phía dưới xuất hiện một con thuyền lớn. Thân tàu cực lớn, tốc độ cực kỳ kinh khủng. Con thuyền khổng lồ xẹt qua mặt nước tạo thành một vết rẽ sóng vô cùng lớn. Tạo thành hai cơn sóng lan tràn ra chung quanh.

– Tốc độ không chậm.

Lục Lâm Thiên nhìn xuống phía dưới rồi nói. Con tàu khổng lồ này không ngờ lại có tốc độ không thua một đầu yêu thú phi hành lục giai. Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc. Thảo nào trên hải vực này thỉnh thoảng còn có thể nhìn thấy không ít thuyền lớn. Hóa ra có một ít thuyền bè tốc độ không dưới yêu thú phi hành.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống lưng Thiên Sí Tuyết Sư, tiếp tục tu luyện Tử Vong Phong Bạo. Dọc đường đi tu luyện và lĩnh ngộ không ngừng khiến cho Lục Thiếu Du có cảm giác bản thân tiến bộ không ít. Trên phương diện thuộc tính phong, vốn lực lĩnh ngộ của hắn không tồi cho nên lúc tu tuyện Tử Vong Phong Bạo so với Tề Thiên Liệt Địa trảo khi trước có lẽ sẽ dễ dàng hơn một chút.

Chỉ là Lục Lâm Thiên cũng có chút không hài lòng. Tốc độ tu luyện tuy rằng không chậm, thế nhưng cũng không phải là quá nhanh.

Lúc này nếu như có người khác biết được Lục Lâm Thiên dễ dàng tu luyện thành công vũ kỹ Địa cấp như vậy lại còn chê tốc độ chậm mà nói nhất định sẽ bị đả kích tới chết. Vũ Vương nhị trọng bình thường muốn tu luyện vũ kỹ Địa cấp, căn bản chính là nằm mơ. Tuyệt đối là chuyện không có khả năng.

Tu luyện vũ kỹ Địa cấp yêu cầu về việc lĩnh ngộ thuộc tính vô cùng quan trọng. Hai là cần phải đả thông một ít kinh mạch đặc thù. Mà ngay cả vũ kỹ Huyền cấp cũng có không ít loại cần phải đả thông kinh mặc đặc thù trên người thì mới có thể phát huy ra uy lực mạnh nhất.

Chương 1483: Chuẩn thất giai (1)

Vũ kỹ đạt tới Địa cấp vô cùng hiếm thấy, mà số kinh mạch cần đả thông cũng cực kỳ đa dạng và nhỏ nhỏi. Vô cùng khó đả thông. Chính bởi vì hai điểm này khiến cho không biết bao nhiêu người cho dù có vũ kỹ Địa cấp cũng không thể tu luyện. Giống như là Triệu Vô Cực, trên người có vũ kỹ Địa cấp do lão tổ Triệu gia lưu lại thế nhưng lại không thể tu luyện được.

Còn có điểm thứ ba, đó chính là độ cường hãn của thân thể. Tổng quát mà nói, tu luyện vũ kỹ Địa cấp cần thời gian vô cùng dài. Lúc tu luyện chân khí hội tụ rồi tán loạn tạo thành trùng kích trong cơ thể, nếu như cơ thể không đủ cường hãn, mạnh mẽ tu luyện vài lần sẽ tương đương với việc tự sát.

Trên ba điểm này Lục Lâm Thiên đều có đủ thiên phú và tiền vốn. Trình độ lĩnh ngộ thuộc tính cũng không tồi. Về phần lộ tuyến kinh mạch đặc thù đối với hắn mà nói không có chút khó khăn nào. Về phần độ cường hãn của thân thể, nói giỡn sao? Bất Diệt Huyền Thể mà không được thì có thân thể nào chịu được hay không?

Vì vậy Lục Lâm Thiên có thể tu luyện một cách đơn giản. Tốc độ cực kỳ nhanh chóng. Nếu như so với một người có tu vi đồng cấp mà nói, đầu tiên không nói tới việc có tu luyện thành công hay không. Cho dù có tu luyện thành công chỉ sợ tốc độ cũng không bằng một phần mười của Lục Lâm Thiên.

Ngưng thần tĩnh khí, trong tay Lục Lâm Thiên đánh ra một đạo thủ ấn huyền ảo. Trong không trung không ngừng có năng lượng thuộc tính phong hội tụ tới.

Thủ ấn được kết, giữa không trung lúc này tràn ngập chân khí. Một cỗ năng lượng hội tụ thành vòng xoáy. Vòng xoáy xoay tròn, toàn bộ không gian run lên. Khi vòng xoáy lớn hơn mười thước thì lập tức giống như một cơn cuồng phong tiêu tán trong không trung.

– Còn kém một chút. Tiếp tục.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thời gian hai mươi ngày này, hắn còn chưa thể tu luyện thành công. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy ngoài ý muốn cho lắm cho nên lại tiếp tục tu luyện. Từng đạo thủ ấn được kết. Không ngừng có vòng xoáy hội tụ rồi tán loạn. Lục Thiếu Du lại một lần nữa chìm đắm trong tu luyện.

Mà lúc này trên thân thể nho nhỏ của Tiểu Long cũng được bao phủ bởi một vòng quang mang, bản thân cũng đang tiếp tục tu luyện. Trên người Lục Tâm Đồng cũng có một vòng quang tráo nửa trắng nửa đen bao phủ mà tiến vào trạng thái tu luyện, khí tức trên người chậm rãi kéo lên.

Dương Quá vẫn đang tu luyện kiếm pháp. Mỗi một đạo kiếm quang đánh ra đều có cảm giác đơn giản mà phức tạp. Thế nhưng lúc này, sau khi tu luyện một lát Dương Quá lập tức khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu điều tức.

Thời gian lại tiếp tục trôi qua. Trong hải vực rộng lớn, Thiên Sí Tuyết Sư để lại một đạo lưu quang màu trắng trong không trung rồi biến mất không thấy tung tích.

Ở một nơi nào đó, đây là một ngọn núi cực kỳ yên tĩnh. Núi non liên miên. Hoàng hôn, mặt trời ngả về phía tây khiến cho một đình viện tinh xảo trên ngọn núi như được nhuộm thêm màu sắc giống như kim quang vậy.

Đình viện này không lớn, thế nhưng lại cực kỳ tinh xảo. Trước đình viện còn có một khối thạch bích trong suốt. Lúc này một đạo thân ảnh đang bay múa, trường kiếm trong tay không ngừng biến đổi. Thân thể mê người di động, từng đạo kiếm quang xuyên thủng không gian bắn ra. Trước mũi kiếm, không gian trực tiếp xuất hiện vết nứt đen kịt, đó chính là vết nứt trong không gian.

– Lục Lâm Thiên.

Đột nhiên thân ảnh xinh đẹp này quát lên một tiếng yêu kiều. Một đạo kiếm quang như hóa thành thực chất đột nhiên bắn ra. Kiếm quang phá vỡ không gian. Một kiếm đánh ra toàn bộ không gian run rẩy. Một cỗ khí tức sắc bén bạo phát khiến cho ngay cả mái tóc của nàng cũng dựng lên.

Sưu Sưu.

Một lát sau, thân thể xinh đẹp này mới thở ra một ngụm trọc khí. Trường kiếm trong tay được thu vào nhẫn trữ vật. Mái tóc hạ xuống. Lúc này xoay người lại, khuôn mặt xinh xắn không trang điểm toát ra sự quyến rũ nhè nhẹ. Khuôn mặt này hoàn mỹ tới mức không thể diễn tả bằng lời. Giống như là tiên tử, thiên tư trác tuyệt. Mái tóc đen nhánh có chút rối loạn, y phục trang nhã, khuôn mặt tuyệt mỹ, ngũ quan xinh xắn nhìn qua nhu nhược mà ưu nhã. Thế nhưng cỗ khí tức sắc bén trên người vẫn chưa tiêu tán, trong mắt bắn ra hàn ý lạnh lẽo khiến cho người khác nhìn vào có chút run rẩy.

Mà người này không phải là ai khác mà chính là Lăng Thanh Tuyền.

– Thiếu chủ, vừa nhận được tin tức quan trọng.

Hai bóng đen trong nháy mắt hạ xuống hành lễ với thiếu nữ này. Chính là Không Linh Vương và Hắc Quỷ Thiên Vương.

– Nói đi, tin tức gì.

Lăng Thanh Tuyền quay đầu hỏi hai người.

Không Linh Vương nói:

– Thiếu chủ, từ tin tức truyền tới trong giới có nói, Linh vũ giới định chính thức lộ diện ở thành Ma Vân, mời thiếu chủ tới đó.

– Lần này ta trở về cũng không có tác dụng quá lớn. Huống chi ở đây ta cũng có chuyện muốn làm. Ngươi thay ta truyền tin lại, mang cường giả trong giới tới đây, phải lập tức đối phó với Phi Linh môn. Chờ sau khi đôi cánh của bọn chúng cứng cáp, chúng ta muốn đối phó với chúng sẽ càng thêm khó khăn.

– Vâng, thiếu chủ.

Không Linh Vương đáp.

– Thiếu chủ, còn hai tin tức khác. Gia tộc Bắc Cung đi tới Vân Dương Tông, Lục Vô Song Vân Dương Tông không ngờ chính là tiểu thư của gia tộc Bắc Cung. Lục Vô Song đã được cường giả gia tộc Bắc Cung hộ tống trở về. Lần này tạo thành không ít oanh động.

Hắc Quỷ Thiên Vương nói.

– Gia tộc Bắc Cung sao? Không nghĩ tới bọn họ cũng xuất hiện. Lục Vô Song là người của gia tộc Bắc cung, chẳng lẽ lại giống như gia tộc Độc Cô kia, sớm an bài người ở trong Lục gia?

Sắc mặt Lăng Thanh Tuyền trầm xuống, khuôn mặt có chút ngưng trọng.

– Thiếu chủ, Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá đã rời khỏi Vân Dương Tông. Dường như đang đi về phía thành Ma Vân.

Hắc Quỷ Thiên Vương nói.

– Ngươi chắc chắn không?

Lăng Thanh Tuyền tức thì nhíu mày rồi hỏi.

– Từ trong tin tức chúng ta nhận được có lẽ là đi tới thành Ma Vân.

Hắc Quỷ Thiên Vương do dự một lát rồi nói.

– Đi thành Ma Vân sao?

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền không ngừng biến ảo rồi nhìn về phía trước.

– Không cần truyền tin tức lại trong giới. Hai người các ngươi lập tức đi sắp xếp mọi chuyện. Ta sẽ trở về giới.

Lăng Thanh TUyền quay đầu lại rồi nói.

– Vâng.

Hai người nói xong, thân ảnh đã biến mất tại chỗ.

– Lục Lâm Thiên, không ngờ ngươi lại đi thành Ma Vân. Lần này ta sẽ không cho ngươi một cơ hội nào nữa. Tuyệt đối không.

Nhìn không trung phía xa, trong mắt Lăng Thanh Tuyền hiện lên sự sắc bén. Thế nhưng trong ánh mắt này cũng có chút bất định. Chính bản thân nàng ta cũng không biết, sao bản thân nàng ta lại thống hận một người như vậy. Thậm chí có lúc sẽ nhớ tớ dáng dấp vô sỉ, ghê tởm kia. Có thể là bản thân nàng cho tới bây giờ còn chưa gặp phải kẻ nào đáng hận như vậy.

Trong hải vực rộng lớn, Thiên Sí Tuyết Sư nhanh chóng phi hành, thi thoảng cũng gặp phải không ít yêu thú phi hành. Thế nhưng cũng không có yêu thú phi hành nào có cấp bậc như Thiên Sí Tuyết Sư. Tất cả chỉ lướt qua phía dưới mà thôi. Mà dọc đường đi, yêu thú phi hành tam giai, tứ giai cũng không ít.

Chương 1484: Chuẩn thất giai (2)

Lục Tâm Đồng tiếp tục tu luyện. Loại tu luyện này đối với nàng mà nói, giống như là bế quan vậy. Ngay cả Dương Quá lúc này cũng đang tu luyện.

Chỉ có lúc Lục Lâm Thiên sau khi tu luyện Tử Vong Phong Bạo tiêu hao quá nhiều mới bắt đầu lĩnh ngộ thuộc tính phong.

– Lão đại, đệ sắp đột phá. Phải tìm một nơi an tĩnh.

Đúng lúc này quang mang quanh người Tiểu Long thu lại, cái đầu ngẩng lên nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói.

Phù.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng dừng lĩnh ngộ, quay đầu vui vẻ hỏi Tiểu Long:

– Tiểu Long, đệ sắp đột phá thất giai sao?

– Đúng vậy. Sắp đột phá thất giai rồi, cho nên đệ cần một nơi an tĩnh.

Tiểu Long nói.

– Tuyết Sư, lập tức tìm môt nơi đặt chân gần đây.

Lục Lâm Thiên mở miệng phân phó Thiên Sí Tuyết Sư.

– Vâng, chủ nhân.

Thiên Sí Tuyết Sư lập tức đáp rồi nhanh chóng phi hành.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự vui mừng. Tiểu Long rốt cuộc cũng sắp đột phá thất giai. Thất giai và lục giai hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau. Đối với yêu thú và linh thú mà nói, thất giai và lục giai là hai khái niệm bất đồng. Không chỉ có tu vi và thực lực chênh lệch như trời và đất. Một khi tới thất giai thì mới có thể chân chính biến hóa, có thể duy trì hình người.

Mà yêu thú và linh thú muốn đột phá tới thất giai, bảo trì hình người, còn phải trải qua một lần trọng tổ thân thể. Quá trình này không đơn giản một chút nào. Lục Lâm Thiên mặc dù không phải là yêu thú thế nhưng cũng có chút lý giải. Trong Vạn Vũ lâu cũng có ghi chép về phương diện này. Ngay cả Thiên Linh lục cũng có nói qua.

Lần biến hóa của linh thú, yêu thú này chính là trọng tổ thân thể, cũng chính là trọng tổ lục phủ ngũ tạng, gân cốt, huyết mạch của bản thân. Yêu thú một khi đạt tới tứ giai, tốc độ tu luyện so với vũ giả chậm hơn không ít. Có lẽ là đặc thù của yêu thú và linh thú.

Thế nhưng lực phòng ngự của chúng lại vô cùng cường hãn không gì sánh được. Lực phòng ngự của nhân loại so với nó thì yếu hơn nhiều. Đương nhiên, ngoại trừ hạng người biến thái như Lục Lâm Thiên ra.

Ông trời đối với mỗi chủng tộc đều rất công bằng. Nhân loại có lực phòng ngự yếu, thế nhưng tốc độ tu luyện dưới bình thường mà nói, so với yêu thú nhanh hơn không ít. Có lẽ bởi vì sự khác nhau của nhân loại và yêu thú. Hình thể của nhân loại so với yêu thú thì thích hợp cho việc tu luyện hơn. Cho nên yêu thú và linh thú một khi đột phá tới thất giai đều hóa thành hình người để tu luyện, lúc này tốc độ sẽ tăng lên nhiều.

Mà trải qua trọng tổ thân thể, thân thể yêu thú cùng linh thú trên cơ bản không khác biệt với nhân loại là bao. Vì vậy cũng có thể duy trì hình người. Đương nhiên, công kích mạnh mẽ nhất của yêu thú chỉ có thể dùng ở bản thể mà thôi. Bởi vì công kích phối hợp với lực phòng ngự cường hãn, lại thêm thủ đoạn thiên phú chỉ tồn tại ở trạng thái bản thể mới có thể phát huy ra toàn bộ.

Tiểu Long lên tiếng cũng khiến cho Dương Quá và Lục Tâm Đồng dừng tu luyện. Không bao lâu sau, Thiên Sí Tuyết Sư tìm được một đám hải đảo phía xa.

Trên hải đảo này có vô số những ngọn đảo nhỏ túm năm tụm ba lại. Không lớn cũng không nhỏ, nhìn qua trắng xóa. Phía dưới hoàn toàn là do san hô tích tụ lại mà tạo thành mặt đất. Mà bên trên còn có không ít rừng cây xanh ngát bao phủ.

Lục Lâm Thiên nhảy xuống đảo nhỏ, ánh mắt quét qua bốn phía. Cảnh sắc hòn đảo này vô cùng đa dạng. Chu vi chung quanh có không ít những rải san hô khác nhau. Hình dáng khác nhau, như quái thú ẩn nấp, phủ phục. Trên mặt đá ngầm còn có một thảm thực vật màu nâu, trên đó có không ít hải tảo.

Không chú ý nhiều, Lục Lâm Thiên lập tức chọn một nơi bằng phẳng. Tiểu Long sắp đột phá. Theo lời Tiểu Long nói, lần đột phá này ít nhất cần mười ngày nửa tháng.

Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy ngoài ý muốn. Thân là linh thú, lần trước Tiểu Long đột phá lên lục giai đã trải qua quá trình đoán hồn. Mà lần này đột phá thất giai sẽ phải trải qua quá trình đoán thể, thời gian đương nhiên sẽ không ngắn.

Tiểu Long lập tức chuẩn bị đột phá. Thân thể bành trướng tới hơn sáu trăm thước. Từng đạo quang mang khuếch tán rồi phóng lên cao. Toàn bộ hải đảo lập tức bị quang mang bao phủ.

Sưu Sưu.

Trên hải đảo lúc này có không ít thủy yêu thú kinh hãi nhảy xuống hải vực. Đây đều là yêu thú có thực lực thấp.

Tiểu Long chuẩn bị đột phá, Lục Lâm Thiên lúc này mới chăm chú nhìn vào chung quanh. Thân thể nhảy lên không trung, quan sát toàn bộ chung quanh, để tránh có thứ gì đó ảnh hưởng tới việc đột phá của Tiểu Long.

Từ trên nhìn xuống, trước hải đảo này còn có một bãi cát liên miên. Trên cát dường như còn có không ít ốc biển. Phía xa, đủ loại sứa màu sắc khác nhau trôi nổi trên mặt nước, giống như toàn bộ đều không có sự sống.

Phanh Phanh.

Phía sau đảo nhỏ, thủy triều không ngừng đánh vào bãi cát. Càng gần bờ, khí thế càng mạnh mẽ. Cuối cùng đánh vào những tảng đá trên bờ tạo thành những cột nước bắn tung tóe khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác tịch mịch, hoang vắng và nguyên thủy.

Tâm thầm tràn ra chung quanh. Toàn bộ hòn đảo nhỏ này không có nhân loại và yêu thú khác. Lục Lâm Thiên nhảy xuống mặt đất, Lục Tâm Đồng và Dương Quá cũng đang xem xét chung quanh.

Tiểu Long đột phá, đương nhiên Lục Lâm Thiên phải hộ pháp. Thời gian cũng không ngắn. Nếu như là linh thú bình thường Lục Lâm Thiên sẽ lo lắng xem có thể tố thể thành không hay không. Thế nhưng đối với Tiểu Long mà nói, bằng vào thân thể cường hãn của nó cùng với huyết mạch, trong lòng Lục Thiếu Du tuy rằng có chút lo lắng, thế nhưng sự lo lắng này cũng không lớn.

Một lúc lâu sau, hai người Lục Tâm Đồng và Dương Quá chơi đùa mệt mỏi, bắt đầu ngồi xuống vị trí cách Tiểu Long không xa mà tu luyện.

Tiểu Long đột phá khiến cho một cỗ năng lượng vô hình trong thiên địa bị dẫn dắt tới. Năng lượng trong thiên địa không ngừng quay chung quanh bản thể khổng lồ của Tiểu Long. Bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được, đám năng lượng này thông qua lân phiến trên người, bị Tiểu Long hút vào trong cơ thể.

Phanh Phanh.

Lúc này trong người Tiểu Long mơ hồ có tiếng trầm muộn vang lên. Cái bụng nhúc nhích, giống như là bên trong có người không ngừng đánh vào bụng vậy.

Cũng chỉ có mình Tiểu Long mới biết bản thân phải chịu thống khổ như thế nào. Thân thể yêu thú, linh thú không có nhiều điểm giống với nhân loại. Nếu như muốn biến hóa thì đầu tiên phải tạo thành lục phủ ngũ tạng, kinh mạch, gân cốt giống như nhân loại. Loại đau đớn khi tố thể này tất cả yêu thú và linh thú khi đột phá tới thất giai đều phải trải qua. Có những yêu thú bản thể cùng với huyết mạch cường hãn vượt qua. Thế nhưng cũng có những yêu thú, linh thú bình thường không thể thừa nhận được nổi thống khổ này, cả đời chỉ có thể dừng lại ở lục giai hậu kỳ.

Năng lượng thiên địa nhập thể, rèn luyện cơ thể. Tiểu Long cố gắng chịu đựng đau đớn trong cơ thể, khí tức không ngừng được kéo lên.

Chương 1485: Thiết Tí phỉ suất

Vào đêm, cả thiên địa tối đen. Phía sau đảo nhỏ có thể nghe thấy rõ ràng tiếng sóng vỗ. Bọt nước bắn lên không trung. Ánh trăng lờ mờ chiếu xuống khiến cho mọi người có thể nhìn thấy rõ ràng, trên lân phiến của Tiểu Long thi thoảng có quang mang lóe lên. Từ phía xa nhìn lại, cả hòn đảo nhỏ tràn ngập quang mang màu vàng.

Trên đảo nhỏ, Lục Lâm Thiên vẫn không ngừng tu luyện Tử Vong Phong Bạo. Mỗi một lần tu luyện đều có một ít tiến bộ. Thế nhưng còn chưa tới mức khiến cho Lục Lâm Thiên có thể thành công.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên đi tới phía sau hải đảo. Nhìn ngọn sóng trước mặt cùng với hải vực vô biên, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi lên trên một tảng đá bằng phẳng. Một lát sau Lục Thiếu Du chìm đắm trong việc lĩnh ngộ.

– Nước có thể làm dịu vạn vật, cũng có thể hủy diệt vạn vật. Nước có vô số trạng thái, có thể hóa thành mưa đá, sương sớm, băng tuyết. Lúc sôi trào cũng có thể phân hủy vạn vật. Lửa có thể thiêu đốt vạn vật thế nhưng lại không thể thiêu đốt nước. Lúc hóa băng nước có thể đóng băng vạn năm, cương nhu kết hợp. Lúc chậm có thể là một dòng chảy nhỏ. Lúc nhanh giống như thủy triều, sóng lớn cuốn trôi tất cả.

Giờ khắc này Lục Lâm Thiên trực tiếp tiến vào một loại cảnh giới huyền ảo. Quanh thân tràn ngập một vòng quang mang màu lam. Quanh thân trong lúc lặng lẽ có một cỗ năng lượng thuộc tính thủy quanh quẩn. Lúc này Lục Lâm Thiên đang chìm đắm trong trạng thái tu luyện.

Phanh Phanh.

Trong không gian yên tĩnh lúc này chỉ có tiếng sóng biển vang lên. Loại thanh âm này khiến cho Lục Lâm Thiên càng nhanh chóng lĩnh ngộ nhanh hơn.

Trên hòn đảo nhỏ không người này, Tiểu Long đang trọng tổ thân thể. Dương Quá và Lục Tâm Đồng thì đều tu luyện. Mà Lục Lâm Thiên lúc này cũng đang lĩnh ngộ thuộc tính thủy.

Trong năm loại thuộc tính, Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ thuộc tính thủy cực kỳ khiêm tốn. Mà sau khi tu luyện Tử Vong Phong Bạo xong, Lục Lâm Thiên vốn chỉ định đi dạo một phen. Thế nhưng sau khi nhìn thấy sóng biển, Lục Thiếu Du liền lập tức tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ.

Trên phương diện lĩnh ngộ thuộc tính thủy này, tuy rằng Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ vô cùng ít ỏi. Thế nhưng việc lĩnh ngộ thuộc tính cũng không giống như tu luyện vũ kỹ. Tâm đắc khi lĩnh ngộ những thuộc tính khác cũng có tác dụng với việc lĩnh ngộ thuộc tính thủy khiến cho lúc này Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ thuộc tính thủy tiến bộ cực lớn.

Ba người một thú cứ như vậy mà lĩnh ngộ và tu luyện. Thời gian chậm rãi trôi qua. Khí tức trên người Tiểu Long trong lúc bất tri bất giác lặng lẽ kéo lên.

Trong hải vực rộng lớn cũng không phải lúc nào cũng không có một bóng người. Bình thường cũng có yêu thú phi hành cùng với không ít đội thuyền đi qua.

Khí tức Tiểu Long tràn ra khiến cho đám yêu thú phi hành đi ngang qua không dám dừng lại, cũng không dám tới gần. Tự động bay qua. Điều này khiến cho không ít người qua lại cực kỳ kinh ngạc. Đám thương nhân qua lại nơi này đều là ngươi không muốn chọc phải phiền phức. Nhìn thấy tình cảnh này cả đám cũng nhanh chóng rời đi.

Trong hải vực to lớn này cũng không thiếu yêu thú trong nước. Yêu thú trong phương viên chung quanh cảm nhận được khí tức của Tiểu Long đã sớm trốn vào trong động phủ không chịu ra ngoài.

Trong hải vực rộng lớn có một hải đảo to lớn. Hòn đảo này có chút kỳ lạ, bên ngoài dường như không có một ngọn cỏ nào. Từ phía xa nhìn lại, nơi tiến vào giống như miệng một đầu mãnh thú viễn cổ, nhìn qua vô cùng bạo ngược.

Mà bên cạnh nơi tiến vào có một tảng đá lớn, bên trên có ba chữ Hải Sa môn do lưỡi đao sắc bén điêu khắc thành. Nếu như là đám thương nhân chung quanh qua lại đương nhiên sẽ biết Hải Sa môn là thứ gì. Hải Sa môn là một trong những đám hải tặc lớn nhất ở gần đây. Nhân số đông đảo. Trong đó có không ít cường giả. Thương nhân đi qua bình thường gặp phải bọn chúng đều bị cướp sạch. Thực lực không bằng đám người này cho nên cũng không thể trách được.

Lúc này có một vài con thuyền khổng lồ ầm ầm chạy vào nơi nhập khẩu. Còn có không ít thân ảnh vội vã nhảy lên bờ.

Trong đảo lại xanh biếc một mảnh, kiến trúc liên miên. Có không ít kiến trúc trực tiếp xây trên hang. Nhân số trên đảo cũng không nhỏ.

– Chưởng môn, đã làm xong việc. Đám thương nhân kia dưới sự bảo vệ của một dong binh đoàn đã chạy trốn tới bên ngoài Hoàng Nham đảo, cuối cùng bị chúng ta đuổi theo. Đám người này toàn bộ đều bị đánh chết, thu hoạch không kém. Còn bắt được mấy nữ tử, chúng thuộc hạ đã giữ lại người có tư sắc tốt nhất cho chưởng môn.

Ngoài một đình viện lúc này có mấy đạo thân ảnh nhanh chóng đi vào. Người vừa nói chính là một đại hán nhìn qua có chút thô lỗ. Tuổi chừng năm mươi. Trên mặt có một vết sẹo dài từ khóe mắt cho đến môi. Khí thế vô cùng hung ác. Mấy người bên cạnh hắn đều mặc một kiểu trang phục, sát khí trên người tràn ra.

– Phó chưởng môn làm rất tốt. Chuyến này khổ cực cho ngươi rồi. Lát nữa luận công ban thưởng.

Trên chủ vị, một lão giả chừng năm mươi tuổi mở miệng nói. Người này mặc một thân hoa phục, mặc áo choàng, dáng vẻ xấu xí, nhìn qua vô cùng hèn mọn. Thế nhưng khí tức trên người không kém, không ngờ đã tới Vũ Suất nhị trọng.

Người này cũng coi như là có danh tiếng lớn trong hải vực gần đây tên là Thiết Tí Phỉ Suất Điền Văn Long. Thực lực tiến vào Vũ Suất, người hiểu chuyện mới biết được cánh tay phải của Điền Văn Long này khi trước bị cừu gia chặt đứt, sau đó hắn tốn số tiền lớn nhờ một Linh Vương cao trọng luyện chế một cánh tay giả. Cánh tay giả này cũng bất phàm, kiên cố không gì sánh được. Còn có không ít thủ đoạn bên trong khiến cho mọi người khó lòng phòng bị mà trúng chiêu. Coi như là Điền Văn Long này nhân họa đắc phúc. Hơn nữa người này tham lam không gì sánh được. Thủ đoạn độc ác, cũng coi như xứng với cái tên Thiết Tí Phỉ Suất.

– Chưởng môn, tối hôm qua chúng ta phát hiện ra trên hòn đảo hoang phía trước có quang mang lóe lên, khí tức cực kỳ không bình thường. Vốn chúng ta muốn đi tới đó xem xét thế nhưng lại sợ xảy ra biến cố cho nên nhanh chóng trở về. Không biết trong môn có ai biết chuyện gì đã xảy ra hay không?

Đại hán tục tằn kia lên tiếng.

– Việc này đã có đệ tử báo lại, hòn đảo hoang kia có hiện tượng không bình thường từ mười ngày trước. Đám yêu thú chung quanh không dám tới gần.

Thiết Tí Phỉ Suất Điền Văn Long nhíu mày nói:

– Ta đang muốn tới đó xem một chút. Phụ cận nơi này dường như không có yêu thú cao giai cho nên không biết có phải là bảo vật xuất hiện hay không.

– Vậy thì mau tới đó thử xem. Nếu như có bảo vật thì chúng ta lời to rồi.

Đại hán kia nói.

– Việc này không nên chậm trễ. Hiện tại lập tức xuất phát, tránh cho bị người khác nhanh chân tới trước.

Ánh mắt Điền Văn Long đảo qua đám người rồi đứng dậy nói.

Một lát sau, trong Hải Sa môn có mấy chiếc thuyền lớn rời khỏi. Mục tiêu chính là hòn đảo hoang đám người Lục Lâm Thiên đang ở.

Chương 1486: Kinh sợ rút lui

Trên một khối đá bằng phẳng, chung quanh tràn ngập quang mang nửa trắng nửa đen. Trong cỗ quang mang nửa trắng nửa đen này có độc khí quanh quẩn, bên trong tràn ngập khí tức khiến tim người ta đập nhanh. Một cỗ khí tức cường hãn đang bắt đầu kéo lên.

Trong không gian có một cỗ năng lượng thiên địa bàng bạc bắt đầu hội tụ. Theo cỗ khí tức kia kéo lên, gợn sóng trong không gian ngày càng ba động kịch liệt. Sau đó cỗ khí tức này tăng lên giống như trẻ tre. Một cỗ khí tức khiến cho linh hồng run rẩy khuếch tán ra chung quanh.

Phù.

Dương Quá đang tu luyện cảm nhận cỗ khí tức ba động này lập tức thở ra một ngụm trọc khí, hai mắt mở ra. Tinh quang trong mắt chợt lóe. Ánh mắt thu liễm lại mang theo sự kinh ngạc nhìn về phía Lục Tâm Đồng.

Cỗ năng lượng trong thiên địa bàng bạc bị tác động tới không ngừng quay chung quanh Lục Tâm Đồng. Một cỗ khí tức cường hãn từ trên hòn đảo nhỏ này trực tiếp phóng lên cao.

Phanh.

Một tiếng trầm muộn vang lên. Đám quang mang nửa trắng nửa đen tán loạn giống như gợn sóng cuồn cuộn khuếch tán trên đảo nhỏ. Khí tức cường hãn tới mức kinh khủng ba động. Thế nhưng sự ba động trên hòn đảo hoang vắng, yêu thú không dám tới gần này lại không có ai có thể cảm nhận được.

Sưu Sưu.

Cỗ khí tức này một lát sau mới bình ổn lại rồi ổn định. Trong nháy mắt hắc mang nồng nặc cùng với một cỗ khí tức quỷ dị co rút lại. Sau khi co rút lại, thân hình Lục Tâm Đồng mới chậm rãi xuất

hiện.

Phù.

Hắc mang cùng với một cỗ năng lượng vô hình trong thiên địa đều bị thôn phệ vào trong cơ thể Lục Tâm Đồng. Khi đạo hắc mang cuối cùng chui vào trong thân thể nhỏ nhắn xinh xắn kia, không trung lập tức an tĩnh lại.

Phù.

Mãi một lúc lâu sau, Lục Tâm Đồng mới mở mắt ra, trong đôi mắt sáng sủa kia có một cỗ tinh quang bắn ra khiến cho người khác không dám nhìn thẳng. Tinh quang trong chốc lát thu liễm lại. Mà trong mi tâm thân thể nhỏ nhắn này có một đạo quang ảnh màu vàng bắn ra quang mang quỷ dị dần dần thu liễm. Ngay sau đó một ngụm trọc khí từ trong cơ thể Lục Tâm Đồng được thở ra.

– Tâm Đồng, muội đột phá thật nhanh nha.

Thân ảnh lóe lên, Dương Quá xuất hiện bên người Lục Tâm Đồng, trong mắt có chút kinh ngạc nói:

– Xem ra hiện tại ta không thể thắng được muội nữa rồi.

– Đại ca, có lẽ huynh cũng sắp đột phá tới Vũ Vương ngũ trọng rồi nha. Chờ sau khi huynh đột phá, muội cũng không thắng được huynh nữa.

Lục Tâm Đồng đứng lên, cảm nhận hồn anh và linh lực trong người được tăng cường không ít, nàng khẽ mỉm cười nói.

– Không biết bao lâu nữa Tiểu Long mới đột phá.

Dương Quá lập tức nhìn về phía Tiểu Long. Đã mười ngày trôi qua, từ khí tức cường hãn trên người Tiểu Long lúc này có thể thấy được dường như còn chưa đạt tới trình độ có thể đột phá.

– Tiểu Long nhất định có thể thuận lợi đột phá.

Lục Tâm Đồng nhìn Tiểu Long. Lúc này thân thể to lớn của Tiểu Long đang hấp thu năng lượng trong thiên địa tố thể. Trong thân thể to lớn liên tục truyền ra tiếng trầm muộn. Đồng thời thân thể co quắp không ngừng như chứng minh sự đau đớn mà Tiểu Long đang phải chịu đựng.

– Ca ca đâu rồi?

Lục Tâm Đồng nhìn chung quanh cũng không phát hiện ra Lục Lâm Thiên.

– Chủ nhân đang tu luyện phía sau. Người đã tu luyện liên tục mười ngày rồi, chuyện này vô cùng kỳ quái. Ta và Tuyết Sư cũng không dám quấy rầy.

Phi Thiên Ngô Công nhảy lên vai Lục Tâm Đồng sau đó xoay quanh vai nàng rồi nói.

– Ồ?

Lục Tâm Đồng nghi hoặc ồ lên một tiếng. Sau đó cùng với Dương Quá nhanh chóng đi về phía sau đảo nhỏ. Khi hai người nhìn thấy một màn trước mắt cũng cực kỳ kinh ngạc.

Trước mặt hai người lúc này quanh người Lục Lâm Thiên được một dòng nước bao phủ, sóng nước ầm ầm đánh lên trên dải đá ngầm phía dưới. Bọt nước bắn tung tóe, dòng nước dường như vô hình trung bị một lực lượng nào đó dẫn dắt khiến cho dòng nước trực tiếp bao phủ người Lục Lâm Thiên.

Trên người Lục Lâm Thiên tràn ngập lam quang. Từ ngoài khơi có một dòng xoáy chừng trăm thước quanh quẩn chung quanh Lục Lâm Thiên. Dòng nước này từ trong hải vực bị dẫn dắt tới thân thể Lục Thiếu Du, sau khi xoay tròn một vòng lại trở về hải vực. Cảnh tượng vô cùng huyền ảo.

Mặc dù là như vậy, thế nhưng quanh người Lục Lâm Thiên lúc này không bị nhiễm một giọt nước nào. Một cỗ năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc hội tụ. Trong năng lượng bàng bạc có một cỗ uy áp mạnh mẽ tràn ra.

– Năng lượng thuộc tính thủy thật mạnh mẽ.

Dương Quá cực kỳ kinh ngạc. Cỗ năng lượng thuộc tính thủy này khiến cho hắn cực kỳ khiếp sợ. Bởi vì không lĩnh ngộ thuộc tính thủy tới một tình độ nhất định thì sẽ không có uy thế kinh người như vậy.

– Đi.

Lúc này trong dòng xoáy đột nhiên vang lên một tiếng quát nhẹ. Thân hình Lục Lâm Thiên đột nhiên đứng thẳng lên. Y phục màu xanh trên người tung bay. Cánh tay vung lên, dòng xoáy chung quanh người lập tức hóa thành một đạo quang trụ màu xanh. Cả không trung lập tức run rẩy. Đạo quang trụ màu xanh này lập tức đánh về phía hải vực.

Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt vang lên liên tiếp trên hải vực, sóng nước tạo thành những giọt nước bắn tung tóe. Toàn bộ hải đảo cũng run lên.

Phù.

Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí trong cơ thể. Tinh quang trong mắt chợt lóe. Khi Lục Lâm Thiên quay đầu lại nhìn Lục Tâm Đồng và Dương Quá, cảm nhận khí tức trên người Lục Tâm Đồng, Lục Thiếu Du lập tức kinh ngạc nói:

– Tâm Đồng, muội đột phá Linh Vương tam trọng rồi sao?

– Muội vừa mới đột phá.

Tâm Đồng nhìn ca ca, trong mắt cũng hiện lên sự kinh ngạc. Tuy rằng nàng không phải là vũ giả thế nhưng cũng có thể cảm giác được. Vừa rồi ca ca lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính thủy rất mạnh mẽ.

– Chủ nhân, phía trước có không ít người đang tới.

Trong bầu trời, Thiên Sí Tuyết Sư bay xung quanh tầng trời thấp nói vọng xuống:

– Tổng cộng có năm trăm người đang đi tới nơi này.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, quang mang dưới chân chợt lóe. Chân khí bùng ra rồi lập tức nhảy lên không trung. Phía xa, lúc này có không ít điểm đen nhanh chóng đi tới. Tâm thần tỏa ra, linh hồn lực bao phủ không gian. Lục Lâm Thiên lập tức nhận ra phía xa đang có không ít thuyền đi về phía hải đảo này.

– Một đám hải tặc sao?

Tâm thần đảo qua, Lục Lâm Thiên lập tức biết được lai lịch của đám người này. Hẳn chính là hải tặc trong lời đồn.

– Đám người trên thuyền nghe rõ đây. Dám tới gần hải đảo trăm thước giết không tha.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thanh âm quanh quẩn trong không trung. Đối phó với đám hải tặc này có lẽ cũng không có thứ gì tốt. Quan trọng nhất chính là Tiểu Long đang đột phá, cũng không thể bị người khác quấy rối.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên trong nháy mắt quanh quẩn trên hải vực, lọt vào tai đám người trên thuyền. Trong thanh âm này mang theo một cỗ lực lượng vô hình khiến cho linh hồn người nghe không khỏi run rẩy.

– Nhanh dừng thuyền. Nhanh.

Có vài tiếng hét nhanh chóng vang lên, mấy chiếc thuyền bé lập tức dừng lại. Thế nhưng mấy chiếc thuyền lớn dẫn đầu, cũng phải đi tiếp chừng trăm thước rồi mới dừng lại được.

– Chưởng môn, phía trước có cường giả.

Chương 1487: Đồng tu hai kỹ (1)

Đồng tu hai kỹ (1)Tổng cộng có ba chiếc thuyền lớn, trên chiếc thuyền đầu tiên, phó chưởng môn Hải Sa môn đang khom người nói với Điền Văn Long.

– Người này thực lực rất mạnh, thâm bất khả trắc a.

Ánh mắt Điền Văn Long run lên. Đạo thanh âm vừa rồi khiến cho trong lòng hắn run rẩy. Đối phương tuyệt đối là một cường giả. Hắn một đường không nghỉ tới tầm bảo, thế nhưng lúc này cũng có thể cảm nhận được trên hòn đảo phía trước có một cỗ khí tức khác thường. Bằng vào thực lực của hắn đương nhiên có thể cảm giác được phía trước dường như có cường giả đang đột phá. Cỗ khí tức này cũng không giống như là bảo vật xuất thế.

– Chúng ta nên làm gì bây giờ? Có nên tới đó kiểm tra hay không?

Phó chưởng môn kia dường như còn có chút không nỡ.

– Mau trở về. Người phía trước chúng ta không chọc vào được.

Điền Văn Long lập tức quyết định. Mấy năm nay hắn có thể hoành hành không chút cố kỵ ở phiến hải vực này là bởi vì hắn biết rõ đạo lý tiến thoái. Chỉ cần nhận thấy đây là người không trêu được thì hắn tuyệt đối không dám trêu chọc. Chính vì vậy hắn mới bình an vô sự sống cho tới ngày hôm nay.

– Chưởng môn, cứ như vậy mà đi sao? Vạn nhất trên đảo có bảo vật thì làm sao bây giờ?

Đại hán có vết sẹp dài kia dường như còn chưa từ bỏ ý định. Một đường suốt đêm chạy tới đây cứ như vậy mà từ bỏ khiến cho hắn có chút không nỡ. Tuyệt đối không thể tay không mà về được.

– Vậy phải làm thế nào? Chúng ta đi.

Điền Văn Long trừng mắt nhìn đại hán này. Cho dù thế nào thì tính mạng của hắn mới là quan trọng nhất.

Ầm ầm.

Một lát sau, ba chiếc thuyền lớn lập tức quay đầu đi.

– Coi như có chút thông minh.

Lục Lâm Thiên từ trên không trung đáp xuống, thân thể không nhiễm một chút bụi bặm nào. Trong mấy trăm tên hải tặc này kẻ mạnh nhất chỉ là Vũ Suất nhị trọng mà thôi. Hắn muốn giết quá dễ dàng. Cho dù để Thiên Sí Tuyết Sư và Phi Thiên Ngô Công xuất thủ cũng có thể đánh chết trong nháy mắt.

– Có lẽ rất nhanh sẽ đột phá a.

Một lát sau, trước bản thể khổng lồ của Tiểu Long, Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Hắn mơ hồ có thể cảm giác được Tiểu Long đang phải chịu đựng sự đau đớn của việc tố thể. Thế nhưng loại cảm giác đau đớn này cho dù Lục Lâm Thiên muốn hỗ trợ cũng bất lực.

Trên bãi biển, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống. Sau khi do dự một lát, trong tay hắn xuất hiện một khối ngọc giản. Một cỗ năng lượng thuộc tính thủy từ trên ngọc giản tràn ra. Lúc này tuy rằng Tử Vong Phong Bạo còn chưa tu luyện thành công, thế nhưng Lục Lâm Thiên vẫn quyết định tu luyện vũ kỹ Địa cấp sơ giai thuộc tính thủy.

Quyết định tu luyện vũ kỹ thuộc tính thủy lúc này Lục Lâm Thiên đã suy nghĩ rất lâu. Trong năm loại thuộc tính, có lẽ phải cùng lĩnh ngộ mới được. Đồng thời tu luyện mấy loại vũ kỹ thì hắn mới có thể đồng thời lĩnh ngộ năm loại thuộc tính. Nếu như đơn độc lĩnh ngộ một loại vậy thì so với vũ giả đơn hệ hắn cũng không khá hơn bao nhiêu.

Nắm vũ kỹ Địa cấp sơ giai thuộc tính thủy lấy được từ trong tay nhạc phụ Vân Khiếu Thiên, Lục Lâm Thiên nhanh chóng trích ra một giọt máu. Tâm thần rót vào. Một cỗ quang mang chói mắt trên ngọc giản bắn vào trong mi tâm Lục Thiếu Du. Lập tức hóa thành một lượng tin tức khổng lồ trong đầu Lục Thiếu Du.

Trong quang mang này có một cỗ khí tức thuộc tính thủy nhu hòa lan tràn ra. Một lát sau, quang mang mới thu liễm lại. Lục Lâm Thiên cũng mở hai mắt ra, trong mắt hiện lên sự vui vẻ. Từ trong tin tức trên ngọc giản Lục Lâm Thiên mới biết được. Vũ kỹ thuộc tính thủy Địa cấp này có tên là Trọng Thủy Kết Giới. Uy lực của nó có chút đặc thù. Tu luyện tới đại thành có thể đem đối thủ vây khốn lại.

– Tiếp tục tu luyện.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi. Còn vũ kỹ thuộc tính mộc của Triệu gia và thuộc tính thổ trong Huyền Thiên bí cảnh, hắn cũng muốn tu luyện hết.

Một khối ngọc giản tràn ngập năng lượng thuộc tính xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên. Máu tươi nhỏ xuống, tâm thần rót vào. Cứ liên tiếp như thế, sau nửa canh giờ rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng thu được phương pháp tu luyện của hai bộ vũ kỹ.

Từ trong tin tức của hai khối ngọc giản này Lục Lâm Thiên biết được. Bộ vũ kỹ thuộc tính mộc của Triệu gia kia có tên là Chân Linh Cấm Không chưởng. Uy lực của Chân Linh Cấm Không chưởng này có chút tương tự với Ẩm Nhiên Tiêu Linh Chưởng của Lục Lâm Thiên. Thế nhưng lại có chỗ bất đồng. Uy lực của Ẩm Nhiên Tiêu Linh chưởng có thể trực tiếp khiến cho đối phương tiêu hao lực lượng. Mà Chân Linh Cấm Không chưởng trong phạm vi nhất định có thể trói buộc chân khí, linh lực, hoặc là vũ kỹ của đối thủ. Không hổ với cái tên vũ kỹ thuộc tính mộc. Trói buộc chân khí và linh lực. Bộ vũ kỹ này quả thực hiếm thấy.

Chân Linh Cấm Không chưởng này đến từ Triệu gia. Lục Lâm Thiên suy đoán, có lẽ cũng là do cường giả Vũ Đế khi trước hai lão tổ Lục gia, Triệu gia theo hầu sáng chế. Uy lực quả nhiên vô cùng bất phàm.

Còn bộ vũ kỹ thuộc tính thổ Lục Lâm Thiên đạt được trong Huyền Thiên Bí cảnh kia Lục Lâm Thiên cũng thu được phương pháp tu luyện. Bộ vũ kỹ này cũng khiến cho Lục Thiếu Du có chút ngoài ý muốn. Đây chính là một bộ cước pháp có tên là Đại Địa Mạch Trùng cước. Vũ kỹ cước pháp quả thực không có nhiều lắm. Mà từ trên tin tức trong ngọc giản Lục Thiếu Du biết được, uy lực của bộ vũ kỹ này vô cùng bất phàm. Quan trọng nhất chính là, chỉ cần đứng trên mặt đất là có thể vô thanh vô thức thi triển ra, khiến cho người khác khó lòng phòng bị.

– Bắt đầu tu luyện.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Đồng thời tu luyện mấy bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai, có lẽ đoạn thời gian kế tiếp hắn sẽ phải liều mạng.

Lục Lâm Thiên cười khổ một tiếng. Đôi mắt nhắm lại, tâm thần chìm đắm trong cỗ tin tức vừa mới nhận được. Bắt đầu tỉ mỉ nghiên cứu phương pháp tu luyện Trọng Thủy Kết Giới. Đây cũng là bộ vũ kỹ Lục Lâm Thiên lựa chọn tu luyện đầu tiên.

Sau khi nghiên cứu phương pháp tu luyện, một lát sau, hai mắt Lục Lâm Thiên mở ra. Trọng Thủy Kết Giới này trước khi tu luyện cũng cần đả thông không ít kinh mạch đặc thù trên người.

Đối với chuyện này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy kỳ quái. Vũ kỹ đạt tới cấp bậc Địa cấp mà nói, đều có yêu cầu lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính cực cao. Chân khí đơn thuần không đủ để tu luyện vũ kỹ Địa cấp nữa.

Ngưng thần tĩnh khí, Lục Lâm Thiên nhanh chóng khống chế chân khí đả thông một ít kinh mạch đặc thù trên người. Tâm thần khống chế một đám chân khí nhỏ tiến vào kinh mạch. Mà cảm giác bế tắc của kinh mạch nhỏ kia cũng đang dùng tốc độ chậm rãi biến mất.

Mấy canh giờ sau Lục Lâm Thiên không chỉ đả thông kinh mạch vũ kỹ Trọng Thủy Kết Giới yêu cầu mà còn đả thông toàn bộ kinh mạch. Ngay cả kinh mạch đặc thù của Chân Linh Cấm Không chưởng và Đại Địa Mạch Trùng cước cũng được đả thông toàn bộ. Chuyện đả thông kinh mạch này đối với Lục Lâm Thiên mà nói, căn bản không có một chút khó khăn nào.

Chương 1488: Đồng tu hai kỹ (2)

Mà Lục Lâm Thiên cũng lập tức tiến vào trong trạng thái tu luyện vũ kỹ. Thời gian lại lần nữa trôi qua.

Sưu Sưu.

Trên đảo nhỏ, trên thân thể to lớn của Tiểu Long không biết từ bao giờ có một cỗ năng lượng cuộn trào mãnh liệt. Một cỗ năng lượng trong thiên địa cường hãn đang nhanh chóng ngưng tụ. Giống như đang tạo thành một vòng xoáy chung quanh thân thể Tiểu Long. Cuối cùng năng lượng trong thiên địa đều bị Tiểu Long thông qua lân phiến hút vào trong cơ thể.

Lúc này thân thể Tiểu Long cũng rung động kịch liệt. Dường như đã tới thời khắc cuối cùng. Năng lượng trong thiên địa rót vào trong cơ thể khiến cho khí tức trên người Tiểu Long trong nháy mắt kéo lên. Không gian chung quanh rung động. Lúc này quanh người Tiểu Long, không gian hoàn toàn vặn vẹo. Cỗ khí tức kinh khủng này khiến cho mọi người run sợ.

Trên người Tiểu Long, mỗi một tấc lân phiến đều đang hấp thu năng lượng trong thiên địa. Trong bầu trời có một cỗ năng lượng quỷ dị, bàng bạc hội tụ tạo thành một đám sóng gợn lan tràn ra chung quanh. Sóng gợn cuồng cuộn tràn ngập bầu trời hải đảo nhỏ khiến cho mọi người có cảm giác phong vân biến sắc.

Trong hải vực rộng lớn, ba chiếc thuyền lớn nhanh chóng chạy qua. Trên chiếc thuyền ở giữa, lúc này bên trong một cái buồng nhỏ trên thuyền có mấy thân ảnh đang ngồi đó. Mà người ngồi ở chủ vị chính là Điền Văn Long có chút hèn mọn bỉ ổi kia. Bên người hắn còn có đại hán có vết sẹo dài, mặt khác còn có mấy Vũ Tướng khác.

Trong phòng hiện tại có mấy nữ tử xinh đẹp đang khiêu vũ. Bờ mông và bộ n/gực không ngừng rung lên khiến cho ánh mắt mấy đại hán có mặt bắn ra lửa nóng.

– Chưởng môn, trưởng lão, phía trước xuất hiện một chiếc thuyền, tốc độ của nó cực nhanh. Đang chạy về phía chúng ta.

Đột nhiên có một đại hán bên ngoài bẩm báo. Ánh mắt đại hán này cũng len lén nhìn vào mấy nữ tử xinh đẹp bên trong phòng, nhất là mấy vị trí chủ chốt càng dừng lại lâu hơn.

– Ồ, chúng ta ra ngoài một chuyến cũng không thể tay không mà về. Vật đưa tới cửa cũng không thể buông tha a.

Đại hán kia đứng lên nói.

– Đi đi, đi xem một chút.

Điền Văn Long nhíu mày rồi lập tức nói. Mọi người nhanh chóng rời khỏi căn phòng. Đại hán vừa mới tiến vào bẩm báo kia còn ngoái lại nhìn vào thân thể của mấy nữ tử kia. Mấy nữ tử này dường như cũng cố ý trêu chọc hắn khiến cho ánh mắt đại hán này có chút mê muội.

Trên boong tàu, Điền Văn Long nhìn về phía trước. Một chấm đen đang nhanh chóng tiến đến. Tốc độ vô cùng nhanh, nếu như nhìn kỹ thì thấy đây là một chiếc thuyền lớn. So với ba chiếc thuyền của đám người Điền Văn Long còn lớn hơn không ít. Thoạt nhìn uy vũ bất phàm, không phải là vật bình thường.

– Con thuyền này vô cùng bất phàm, không biết là của thế lực phương nào.

Ánh mắt Điền Văn Long híp lại, con thuyền này vừa nhìn đã biết không phải vật phàm. Thuyền của bọn hắn căn bản không có cách nào so sánh với ba chiếc thuyền này.

– Chưởng môn. Chiếc thuyền này chúng ta đều không nhận ra. Quản nó là của ai, ta thấy cũng không tồi. Nếu như chúng ta thu được chiếc thuyền này, sau này ra ngoài cũng uy phong nhiều hơn. Chỉ bằng vào tốc độ của nó sợ rằng yêu thú lục giai cũng khó có thể đuổi kịp.

Đại hán có vết sẹo kia cũng có thể nhìn thấy sự bất phàm của chiếc thuyền trước mặt.

– Tốt hơn hết nên nhìn một lát rồi lại tính.

Điền Văn Long có chút cố kỵ. Chiếc thuyền này bất phàm không rõ lai lịch, lại không biết thực lực người trên thuyền ra sao. Nếu như là nơi phong hoa tuyết nguyệt của nhị thế tổ đại gia tộc nào đó thì hắn sẽ động thủ. Buôn bán tuyệt đối có lời. Thế nhưng nếu như bên trên có cường giả mà nói, vậy thì không ổn một chút nào. Người bình thường sợ rằng cũng không có loại thuyền như thế này.

– Chưởng môn, lần này chúng ta xuất môn chung quy không thể sợ đầu sợ đuôi như vậy. Hôm qua đã bỏ qua cho hải đảo kia, hôm nay nhất định không thể buông tha cơ hội lần này a.

Đại hán kia mở miệng nói.

Trong hải vực, con thuyền lớn nhanh chóng chạy đi, không ngờ lại mang theo tiếng sấm ì ùng. Tốc độ không thua kém yêu thú phi hành lục giai một chút nào.

Diện tích boong tàu chiếc thuyền lớn này không nhỏ một chút nào. Giống nhưu là một cái sân rộng nho nhỏ. Trên lan can có một thân ảnh xinh đẹp đứng đó. Gió biển thổi qua, mái tóc đen nhánh tung bay. Một khuôn mặt tròn trịa, xinh đẹp hiện lên.

Nếu như nhìn kỹ có thể nhận ra đây là một nữ tử trẻ tuổi chừng hai mươi ba tuổi, khuôn mặt trắng nõn, màu da như tuyết. Trên má còn có lúm đồng tiền nho nhỏ. Khuôn mặt có chút ngượng ngùng, thanh tú tuyệt sắc. Trên người mặc một bộ y phục màu xanh, bộ ng/ực cao vư”t như ẩn như hiện dưới y phục. Bên hông còn có một cái đai lưng xanh biếc.

Thiếu nữ này đứng trên boong tàu, hai hàng lông mi thon dài giống như tranh vẽ. Hai mắt sáng như sao. Dưới cái mũi nho nhỏ là đôi môi mỏng, toàn bộ khuôn mặt thanh tú, thoát tục. Quả thực giống như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian. Nữ tử này đứng trên boong thuyền cũng vô cùng đoan trang cao quý bất phàm.

Cái miệng nhỏ nhắn kia lúc này khẽ nhếch lên, có chút u sầu. Nói là u sầu thế nhưng chính xác hơn chính là trong lòng có chút phiền muộn.

– Tiểu thư, phía trước hình như có hải tặc.

Lúc này bên người nữ tử xinh đẹp này còn có một nha hoàn. Tuổi chừng hai mươi, thực lực không ngờ đã đạt tới Linh Phách nhất trọng. Một tiểu nha hoàn nho nhỏ mà có thực lực như vậy quả thực bất phàm.

– Mấy tên hải tặc mà thôi, không cần để ý tới. Chúng ta phải nhanh chóng trở về một chút. Nếu như đám hải tặc này muốn chết thì ta cũng không ngại thành toàn cho bọn chúng.

Nha hoàn kia nói xong có mấy đạo thân ảnh từng trong phòng đi ra. Người đi trước chính là một nam tử mặc hoa phục, người này tuổi chừng hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi. Vóc người cao ngất, khuôn mặt tuấn tú toát lên vẻ anh khí. Đôi mắt to tròn bắn ra tinh quang. Mà từ khí tức trên người hắn có thể thấy được, không ngờ người này lại là Linh Suất tam trọng.

Mà bên người thanh niên này còn có mấy đạo thân ảnh, tuổi tác không nhỏ. Còn có hai lão giả, khí tức trên người rõ ràng đã đạt tới Linh Suất, Vũ Suất.

– Ra mắt hai vị trưởng lão, ra mắt Thừa Ân thiếu gia.

Nha hoàn xinh đẹp kia cúi người hành lễ.

– Mấy tiểu hải tặc nho nhỏ này không cần để ý tới. Nếu như bọn chúng dám cản đường chúng ta thì ta cũng không ngại giải quyết tất cả bọn chúng.

Một lão giả nhìn ba chiếc thuyền hải tặc trước mặt rồi nói.

– Chưởng môn, mau nhìn kia. Phía trước có một nữ nhân thật xinh đẹp.

Trên ba chiếc thuyền hải tặc. Một trưởng lão tu vi Vũ Tướng lớn tiếng nói. Khoảng cách càng gần khiến cho đám người Hải Sa môn này nhìn thấy trên chiếc thuyền phía trước có một nữ nhân xinh đẹp.

– Chưởng môn, động thủ đi. Nếu không động thủ nữa thì sẽ không ngăn được mọi người đâu.

Đại hán có vết sẹo nói.

Điền Văn Long nhìn chiếc thuyền phía trước. Lúc này trên chiếc thuyền kia hắn có thể nhìn thấy được một nữ tử tuyệt sắc. Sự cố kỵ trong lòng cũng giảm đi không ít. Điền Văn Long lập tức nói:

– Ngăn cản chiếc thuyền này lại. Bắt đầu động thủ.

Chương 1489: Một người cũng không để lại

Một người cũng không để lạiPhanh Phanh.

Điền Văn Long nói xong tức thì có người bắn một viên đạn tín hiệu ra. Trong bầu trời lập tức có tiếng nổ vang lên.

Ô Ô…

Trên hai chiếc thuyền còn lại vang lên tiếng tù. Nhanh chóng bao vây chiếc thuyền đang vọt tới trước mặt. Mấy trăm đệ tử Hải Sa môn cầm binh khí trong tay vọt lên boong tàu. Cả đám không ngừng hướng về phía chiếc thuyền lớn kia kêu gào. Không ít người quơ móc sắt lớn trong tay, tùy thời chuẩn bị ném về phía chiếc thuyền lớn kia.

– Đám hải tặc này quả thực muốn chết.

Ánh mắt thanh niên mặc hoa phục kia lạnh lẽo, một cỗ sát ý trên người tràn ra. Lập tức nói với mấy người phía sau:

– Chuẩn bị giải quyết đám người này. Một tên cũng không để lại.

– Vâng.

Hơn trăm người phía sau đáp. Mỗi một người đều có khí tức sắc bén lan tràn ra chung quanh.

– Tiểu Uyển, chúng ta vào trong nghỉ ngơi.

Nữ tử tuyệt sắc kia nhìn ba chiếc thuyền hải tặc trước mặt rồi nhẹ nhàng nói với nha hoàn bên người.

– Biểu muội, muội đi nghỉ ngơi đi. Chuyện này cứ giao cho ta là được rồi.

Thanh niên kia lập tức mở miệng mỉm cười nói với nữ tử tuyệt sắc.

– Biểu ca, đám hải tặc này gây họa một phương, giết cũng tốt. Trừ hại cho dân.

Nữ tử tuyệt mỹ kia mở miệng khẽ nói. Sau đó nhẹ nhàng đi vào phòng trên boong tàu.

Sưu Sưu.

Bốn chiếc thuyền lớn lao vào nhau. Khoảng cách ngày càng gần, sóng nước trên hải vực ngày càng cuồn cuộn. Sóng biển mạnh mẽ lan tràn về bốn phía.

Nhìn ba chiếc thuyền hải tặc phóng tới, chiếc thuyền lớn kia cũng không có chút sợ hãi nào mà tiến về phía trước.

Phanh Phanh.

Trong nháy mắt trên ba chiếc thuyền lớn kia có hơn mười móc sắt lớn được quăng về phía chiếc thuyền lớn còn lại.

– Ha ha, lần này không tay không mà về nữa rồi.

Đại hán có vết sẹo cười lớn một tiếng. Hai chiếc thuyền bên cạnh lúc này cũng giảm tốc độ lại.

– Chưởng môn, ta lên trước xem xét một chút.

Đại hán có vết sẹo nói xong lập tức nhảy lên phía trước. Tu vi Vũ Tướng cửu trọng phong hệ hiển hiện, sau lưng có đôi cánh bằng chân khí hiện ra. Lập tức bắn về phía chiếc thuyền lớn trước mặt.

Sưu Sưu.

Chiếc thuyền lớn kia dừng lại. Trên chiếc thuyền lớn này hiện tại có không ít móc sắt. Trên dây sắt đã bắt đầu có không ít đệ tử Hải Sa môn tay cầm binh khí nhảy xuống. Cả đám sát khí đằng đằng.

– Giết, một người cũng không để lại.

Ánh mắt thanh niên hoa phục kia bắn ra sát ý, lạnh lùng nói.

Sưu Sưu.

Thanh niên mặc hoa phục nói xong, trong nháy mắt hơn trăm người phía sau lưng hắn lao ra. Chân khí, linh lực trên người bạo phát.

Giờ phút này cả đám đệ tử Hải Sa môn lập tức kinh hãi. Lúc này bọn họ mới biết được đám người kia không dễ chọc. Thân là hải tặc, tuy rằng người nhiều thế nhưng đại bộ phận đám người này thực lực không được tốt lắm. Tu vi Vũ Phách cực nhỏ, Vũ Sư cũng không nhiều. Tuyệt đại đa số đều là Vũ Sĩ và Vũ Đồ. Người thực lực mạnh hơn chỉ sợ cũng không có vài người cam nguyện làm hải tặc.

Mà hơn trăm người trên chiếc thuyền lớn kia có không ít Vũ Tướng, Linh Tướng, Vũ Phách Linh Phách càng nhiều. Thực lực thấp nhất cũng là Linh Sư và Vũ Sư. Cả đám nhảy ra, hạ thủ không chút lưu tình nào.

Phanh Phanh.

Trên thuyền lớn tức thì liên tiếp vang lên thanh âm bạo liệt. Đám đệ tử Hải Sa môn bình thường bắt nạt thương nhân đã quen, bọn họ căn bản không nghĩ tới ngày hôm nay bọn họ đã trêu phải người không thể chọc vào. Tức thì có không ít đệ tử Hải Sa môn trực tiếp ngã xuống.

– Vũ Tướng cửu trọng mà cũng dám làm càn. Muốn chết.

Trước thuyền lớn, đại hán phó chưởng môn của Hải Sa môn phóng tới. Hai cánh chân khí mở rộng đang muốn đáp xuống thì đột nhiên linh lực trên người thanh niên mặc hoa phục kia tràn ra. Bàn chân khẽ điểm boong thuyền một cái. Thân thể nhẹ nhàng hóa thành một đạo tàn ảnh không rõ, trong nháy mắt xuất hiện trước mặt đại hán có vết sẹo kia. Thân thể lăng không mà đứng, sát ý trên người nồng nặc.

– Linh Suất.

Đại hán kia vừa rồi còn mới kiêu ngạo không gì sánh được lúc này sắc mặt đại biến, vô cùng xấu xí. Đối phương không ngờ lại là Linh Suất. Hắn căn bản không thể chống lại. Sắc mặt đại hán này lập tức trắng bệch.

Thế nhưng đại hán này tốt xấu gì cũng là Vũ Tướng cửu trọng. Chân khí thuộc tính phong nhanh chóng ngưng tụ trong tay, cuối cùng hung hăng đánh về phía thanh niên mặc hoa phục kia. Quyền ấn mang theo kình phong hung hãn trực tiếp xé rách không khí. Dưới cỗ kình khí vô hình này gợn sóng trong không gian trực tiếp bị đánh tan. Uy thế cũng coi như không kém. Vũ Tướng cửu trọng rốt cuộc cũng coi như là đã đặt nửa chân vào con đường cường giả. Ở bên ngoài cũng coi như là cường giả một phương.

Thế nhưng thanh niên hoa phục này lại không coi vào đâu. Cảm nhận tiếng xé gió sắc bén cùng với lực lượng cường hãn trên một quyền của đại hán kia. Trên khuôn mặt thanh niên mặc hoa phục lập tức hiện lên hàn ý. Cánh tay đột nhiên khẽ đổi. Linh lực tỏng tayu bạo phát, một đạo chưởng ấn mang theo không gian vặn vẹo đột nhiên bắn về phía đại hán có vết sẹo kia.

Phanh Phanh.

Tiếng trầm muộn giống như bom nổ vang lên trên không trung. Một chưởng của thanh niên hoa phục trực tiếp đánh tan một quyền của đại hán kia. Không gian chung quanh đại hán kia đột nhiên ngưng đọng. Dưới kình khí vô hình, không gian lập tức vặn vẹo. Tiếp theo toàn bộ không gian nổ tung. Một cỗ kình khí vô hình phô thiên cái địa bạo phát ra. Mà đại hán kia trong nháy mắt hóa thành một cỗ huyết vụ rơi xuống hải vực.

Vũ Tướng cửu trọng dưới một chiêu trực tiếp bị đánh chết, không có một chút phản kháng nào. Không ít đệ tử Hải Sa môn nhìn thấy cảnh này, phó chưởng môn dưới một chiêu đã bị đánh chết khiến cho cả đám vô cùng kinh hãi.

– Chạy mau. Quay đầu chạy mau.

Điền Văn Long nhìn về phía xa vô cùng kinh hãi. Đối phương quả nhiên không hề dễ chọc. Không ngờ lại có cường giả Linh Suất tọa trấn. Còn có không ít cường giả khác. Điền Văn Long lập tức hét lớn.

Sưu Sưu.

Chiếc thuyền này tuy rằng cực lớn thế nhưng cũng cực kỳ linh động. Trong nháy mắt đã quay đầu bỏ chạy, đâu còn dám chống lại. Điền Văn Long là người cẩn thận hành sự. Nhìn thấy đối phương có cường giả liền lập tức chạy trốn. Tuy rằng bản thân hắn cũng là Vũ Suất, thế nhưng hắn chưa bao giờ mạo hiểm cho nên không tin vào sự may mắn.

Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt liên tiếp vang lên. Hơn trăm người đối phó với đám đệ tử Hải Sa môn kia chỉ cần chụp một cái là có người chết. Hơn trăm người lập tức nhảy lên mấy chiếc thuyền của hải tặc, bắt đầu công cuộc đồ sát. Thực lực hơn rất nhiều, hơn nữa lúc này đệ tử Hải Sa môn đã bị dọa cho choáng váng cho nên cũng chỉ có chịu số phận bị tàn sát mà thôi. Hơn trăm người trên chiếc thuyền lớn kia hạ thủ không chút lưu tình. Dưởng như bình thường cũng đã trải qua những chuyện như thế này.

Hai chiếc thuyền của Hải Sa môn có móc sắt liên kết với thuyền lớn kia cho nên căn bản không thể chạy thoát. Chưa tới một chung trà sau, người trên hai chiếc thuyền toàn bộ đều bị đánh chết sạch sẽ.

– Dám làm trễ thời gian của ta. Đánh thuyền chìm xuống.

Chương 1490: Trọng Thủy kết giới (1)

Thanh niên mặc hoa phục lạnh lùng nhìn xuống phía dưới. Linh lực hội tụ trong tay hóa thành hai cỗ linh hỏa, một trái một phải ầm ầm đánh xuống. Hai hỏa cầu nóng bỏng xẹt qua không gian khiến cho sóng gợn trong không gian chuyển thành màu hồng.

Phanh Phanh.

Hai hỏa cầu nóng bỏng trong nháy mắt đánh xuống hai chiếc thuyền hải tặc. Tiếng nổ vang vọng. Thân thuyền nổ tung. Nước bắt đầu thông qua những cái khe tràn vào. Hai chiếc thuyền từ từ chìm xuống đáy biển.

– Biểu thiếu gia. Chiếc thuyền còn lại đã chạy. Có nên đuổi theo hay không?

Một lão giả Vũ Suất nói với thanh niên mặc hoa phục.

– Đuổi. Một người cũng không buông tha. Dù sao cũng tiện đường.

Thanh niên mặc hoa phục lạnh nhạt nói.

– Tiểu thư, người làm sao vậy? Có tâm sự gì sao?

Căn phòng nhỏ trên chiếc thuyền lớn kia cũng cực lớn, giống như một căn nhà vậy. Trong căn phòng tinh xảo kia, nha hoàn tên là Tiểu Uyển kia đang mở miệng hỏi nữ tử tuyệt mỹ.

Nữ tử tuyệt mỹ không nhiễm bụi trần chống cằm, ánh mắt trong suốt. Bộ dáng này khiến cho bất kỳ nam nhân nào nhìn vào cũng phải yêu thương. Nữ tử này mở miệng, nói:

– Không biết số phận gia tộc lần này sẽ làm sao?

– Tiểu thư, người cứ yên tâm đi. Có Biểu thiếu gia cùng với thực lực của Thượng Quan gia, có lẽ sẽ không có vấn đề gì quá lớn.

Tiểu Uyển kia mở miệng nói. Dáng vẻ xinh đẹp kia nếu như đem ra bên ngoài tuyệt đối cũng được coi là một mỹ nhân. Thế nhưng lúc này trước mặt nữ tử không nhiễm bụi trần kia cũng phải ảm đạm thất sắc. Thế nhưng so với nàng, đám người không thể so sánh được. Dù sao nàng cũng có tu vi Linh Phách.

– Thế nhưng ta không muốn. Ngươi biết rồi đó, biểu ca tuy rằng đối với ta không tồi, thế nhưng…

Nữ tử không nhiễm bụi trần kia thở dài. Trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự buồn bã càng khiến cho người khác đau lòng.

– Ta biết tâm sự của tiểu thư. Có câu không biết ta có nên nói hay không.

Tiểu Uyển có chút do dự rồi nói. Thân là nha hoàn của tiểu thư, có một số việc nàng cũng phải đúng mực, không thể tùy tiện mở miệng.

– Tiểu Uyển. Chúng ta còn có gì mà không thể nói sao? Ta là tiểu thư của ngươi, thế nhưng một đoạn thời gian nữa sẽ không còn như vậy nữa. Nếu như ngươi cứ như vậy ta sẽ tức giận.

Nữ tử tuyệt mỹ không nhiễm bụi trần kia ngẩng đầu nhìn Tiểu Uyển rồi nói.

– Tiểu thư, vì sao ta có chút cảm giác biểu thiếu gia tiếp cận tiểu thư còn có mục đích khác.

Tiểu Uyển do dự một chút rồi khẽ nói. Nói xong, ánh mắt lập tức nhìn vào trên người tiểu thư.

Nữ tử tuyệt mỹ kia không nói gì, dường như không nghe được những lời Tiểu Uyển nói. Ánh mắt nhìn ra ngoài cửa sổ trên thuyền. Nhìn biển xanh mênh mông trước mặt khiến cho trong lòng nàng có chút thoải mái.

Sưu Sưu.

Sóng nước cuồn cuộn, từng cơn sóng lớn khuếch tán ra bốn phía. Một con thuyền lớn nhanh chóng chạy trên hải vực.

– Chưởng môn. Phía sau có người đuổi theo. Chúng ta nên làm gì bây giờ?

Trên boong tàu, mấy trưởng lão Vũ Tướng sắc mặt xám như tro tàn. Chiếc thuyền lớn kia không ngờ vẫn đuổi theo bọn họ không bỏ.

– Nhanh, dùng tốc độ nhanh nhất bỏ qua đám người phía sau.

Ánh mắt Điền Văn Long vô cùng ngưng trọng. Trên thuyền đối phương rõ ràng có cường giả. Nếu như tách ra được là tốt nhất.

Trên hải đảo vắng vẻ. Lúc này hai tay Lục Lâm Thiên không ngừng đánh ra từng đạo thủ ấn. Mà mỗi lần ngưng tụ vũ kỹ thất bại chân khí tán loạn khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác đau đớn. Tuy rằng hắn có Bất Diệt Huyền Thể, thế nhưng chân khí tán loạn trong cơ thể hắn cũng không thể ngăn cản.

Lần lượt thất bại rồi lại tu luyện. Lục Lâm Thiên đâu phải là người dễ buông bỏ. Có Bất Diệt Huyền Thể, mỗi một lần chân khí trùng kích cũng có thể chống lại được. Nếu như đổi lại là Vũ Vương nhị trọng khác thì không giống vậy. Bởi vì Vũ Vương nhị trọng bình thường độ dày rộng của kinh mạch cũng không bằng một phần mười của Lục Lâm Thiên. Trên phương diện thể chất thì càng không cần nói tới. Tu luyện vũ kỹ Địa cấp sơ giai mỗi một lần thất bại, chân khí trung kích tuyệt đối không hề dễ chịu. Huống chi còn đồng thời tu luyện mấy bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai. Đây quả thực chính là đi tìm chết.

Nếu như người ngoài biết được Lục Lâm Thiên dùng tu vi Vũ Vương nhị trọng tu luyện nhiều vũ kỹ Địa cấp như vậy nhất định sẽ trợn mắt há mồm. Vũ Vương nhị trọng bình thường có thể tu luyện vũ kỹ Huyền cấp cao giai đã được coi là thiên tư bất phàm rồi. Tu luyện vũ kỹ Địa cấp sơ giai căn bản là chuyện không có khả năng.

Phải biết rằng Vũ Vương nhị trọng tuy rằng là cường giả, thể chất cũng không yếu. Thế nhưng tu luyện vũ kỹ Địa cấp sơ giai, kinh mạch yếu đuối, chỉ cần thất bại nhiều lần, bị chân khí phản phệ đủ để khiến cho kinh mạch đứt ra từng khúc, bạo thể mà chết. Thế nên mới khiến cho mọi người không dám tu luyện vũ kỹ Địa cấp sơ giai. Hơn nữa muốn tu luyện vũ kỹ Địa cấp sơ giai yêu cầu lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính phải đủ.

Ầm ầm.

Phía sau đảo nhỏ, sóng nước đánh vào trên đá ngầm tạo thành bọt nước bắn tung tóe. Từng cơn sóng lan tràn ra bốn phía.

Một lát sau, trên một khối đá ngầm, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống. Quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang mang màu lam. Một cỗ quang mang thuộc tính thủy nồng nặc bao phủ thân thể Lục Lâm Thiên.

Lúc này Lục Lâm Thiên đang đắm chìm trong việc lĩnh ngộ. Trong hải vực rộng lớn này, toàn thân Lục Lâm Thiên chìm đắm trong cảnh giới huyền ảo. Giống như là bản thân hắn dung hợp với thuộc tính thủy. Loại cảm giác uyền ảo này khiến cho Lục Thiếu Du căn bản không cảm nhận được thời gian trôi qua.

Vào đêm, sóng biển không ngừng đánh vào bãi đá ngầm như muốn cọ rửa bãi đá. Bọt nước bắn tung tóe. Những ngôi sao trên bầu trời lúc này thoạt nhìn cũng không xa lắm, phảng phất như chỉ cần giơ tay là có thể chạm vào những ngôi sao này.

Gió đêm thôi qua mang theo cảm giác ẩm ướt, không oi bức, không lạnh lẽo cùng với mùi hương hỗn tạp của biển cả.

Trên đảo nhỏ có một đạo quang mang phóng lên cao. Đạo quang mang này càng ngày càng chói mắt. Khí tức cũng càng ngày càng mạnh. Trong hải vực chung quanh, đám yêu thú trong nước lúc này căn bản không dám tới gần. Cả đám bắt đầu chạy ra xa.

Mà Lục Lâm Thiên vẫn còn đang lĩnh ngộ thuộc tính thủy. Quanh thân được một vòng quang mang màu lam bao phủ giống như dung hợp vào làm một thể với sóng nước. Sóng nước chậm rãi tiến lên phía trước, trong lúc bất tri bất giác hoàn toàn bao phủ Lục

Lâm Thiên vào bên trong.

Một đêm tĩnh lặng trôi qua. Khi mặt trời hiện lên từ phương đông tỏa ra quang mang yếu ớt thì thủy triều lập tức rút lui. Lúc này sóng nước bao phủ Lục Lâm Thiên cũng chậm rãi rút xuống. Thân hình Lục Lâm Thiên hiện ra. Quanh thân quanh quẩn quang mang màu lam, y phục không bị dính một chút nước nào, nhìn qua vô cùng huyền ảo.

– Đại ca, dường như ca ca lĩnh ngộ thuộc tính thủy ngày càng mạnh.

Thân ảnh Lục Tâm Đồng xuất hiện ở phía sau hòn đảo nhỏ. Nhìn Lục Lâm Thiên phía xa, trong mắt hiện lên sự kinh ngạc rồi nói.

Chương 1491: Trọng Thủy kết giới (2)

– Đúng vậy, lấy tu vi của nhị đệ mà nói, lĩnh ngộ thuộc tính còn mạnh hơn ta nhiều. Điều này cũng khiến cho ta vô cùng kinh ngạc.

Dương Quá nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự kinh ngạc.

Sưu.

Ngay khi thủy triều rút đi, thân hình Lục Lâm Thiên đột nhiên động. Thân thể trong nháy mắt lướt qua mặt nước. Thủ ấn trong tay không ngừng được kết. Đồng thời hai tay mang theo một đám tàn ảnh, theo sự biến hóa của thủ ấn, không gian mơ hồ vặn vẹo, tốc độ càng ngày càng nhanh.

Thủ ấn được ngưng tụ, năng lượng thuộc tính thủy trong không trung giống như bị dẫn dắt, đột nhiên hội tụ quanh người Lục Lâm Thiên. Khi cỗ năng lượng thuộc tính thủy hội tụ tới một trình độ nhất định là lúc trong hải vực này gió thổi mây phun. Ngay sau đó một cỗ lực lượng vô hình cường hãn, cực đoan bắt đầu khuếch tán.

Sóng nước cuồn cuộn giống như một cơn lốc không ngừng di chuyển. Toàn bộ không trung ba động, một cỗ khí tức khiến cho mọi người hết hồn lan tràn ra chung quanh.

Lúc này, ánh mắt Dương Quá và Lục Tâm Đồng phía xa cũng có chút biến hóa, bốn mắt nhìn nhau. Hai người đều cảm nhận được một cỗ cảm giác nguy hiểm. Trong không trung, Thiên Sí Tuyết Sư và Phi Thiên Ngô Công cũng tránh ra xa. Một cỗ uy áp mạnh mẽ từ trên người Lục Lâm Thiên khiến cho chúng nó không dám tới gần.

Theo thủ ấn của Lục Lâm Thiên được kết, trong nháy mắt sóng biển cuồn cuộn phía dưới ba động mạnh mẽ. Sóng biển trong lúc mơ hồ chồng chất lên nhau. Giống như là vô số cơn sóng chồng chất lên tạo thành một vòng xoáy vô cùng lớn. Vòng xoáy không ngừng xoay tròn trong không gian. Khí thế mạnh mẽ lan tràn ra bốn phía.

– Trọng Thủy Kết Giới.

Giữa không trung, hai mắt Lục Lâm Thiên dưới hải vực mở ra. Hai mắt vừa mở, tinh quang trong mắt bắn ra. Một tiếng quát khẽ từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên. Cánh tay vung lên, chân khí như hóa thành thực chất từ trong người hắn tuôn ra. Trong không trung, năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc lập tức ầm ầm hội tụ tới.

Không gian run rẩy. Cả hải vực cũng run rẩy. Vô số sóng nước chồng chất lên nhau. Lực lượng mạnh mẽ dùng tốc độ như thiểm điện lan tràn ra bốn phía.

Một vòng xoáy kinh khủng hội tụ. Không gian gần như bị nghiền nát. Một cỗ ba động vô cùng đáng sợ xuất hiện trong không gian. Dưới sự ba động này, trong ánh mắt kinh ngạc của Dương Quá và Lục TÂm Đồng, phương viên hai nghìn thước chung quanh, mặt nước lập tức dâng cao trên trăm thước. Không gian trên hai nghìn thước chung quanh trực tiếp bị một dòng xoáy lớn bao phủ.

Dòng xoáy này xoay tròn mang theo một cỗ khí tức kinh khủng tới cực điểm. Thế nhưng nhìn qua lại vô cùng bình tĩnh. Chỉ có người thực lực tới một trình độ nhất định không khó phát hiện ra. Tốc độ bên trong dòng xoáy này đã tới tình trạng dùng mắt thường không thể nhìn thấy được.

Sưu Sưu.

Một cỗ kết giới đột nhiên hiện lên. Lúc này trong hải vực gió nổi mây phun. Sóng biển gào thét, thậm chí còn mang theo cảm giác hỗn loạn giống như ngày tận thế.

Dòng xoáy trên bầu trời càng lúc càng yên tĩnh. Thế nhưng trên thực tế lại càng lúc càng xoay tròn nhanh. Áp lực càng lúc càng lớn, rốt cuộc đã vượt quá giới hạn không gian có thể chịu đựng. Đột nhiên có tiếng nổ vang vọng.

Phanh Phanh Phanh.

Tiếng nổ vang lên trong hải vực. Cả hải vực rung động, nước bị đánh lên cao chừng vài trăm thước. Không gian giống như ngày tận thế đang xảy ra. Gợn sóng trong không gian bị xé thành những mảnh nhỏ. Sóng nước ngập trời, không gian run rẩy. Cả hòn đảo rung động. Lực lượng kinh khủng giống như một cơn lốc cuốn qua phương viên hai nghìn thước chung quanh hải vực mang theo sóng nước ngập trời.

– Thật mạnh mẽ.

Dương Quá, Lục Tâm Đồng kinh hãi, trong lúc vô hình hai người cũng phải lùi lại một ít. Trong lòng cảm thấy có chút lạnh lẽo.

Khi tất cả khôi phục bình thường, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trên không trung, khóe miệng khẽ nhếch lên mang theo sự vui vẻ, lẩm bẩm nói:

– Rốt cuộc Trọng Thủy Kết Giới cũng có chút thành tựu.

Ngao.

Đột nhiên trên đảo nhỏ có một tiếng long ngâm vang vọng thiên địa. Một cỗ khí thế bàng bạc lập tức phóng lên cao.

Trong hải vực mênh mông lúc này có hai chiếc thuyền lớn rẽ nước lao đi, tốc độ nhanh tới cực hạn.

Ầm ầm.

Toàn bộ hải vực ầm ầm nổ tung, sóng nước lớn không biết từ đâu chen chúc tới, giống như là biển gầm. Trong sóng biển ngập trời, hai con thuyền lớn cũng phải lắc lư không ngớt.

Ngao.

Ngay khi đám người trên hai chiếc thuyền lớn kinh ngạc thì ở chân trời phía xa đột nhiên có một tiếng long ngâm vô cùng lớn truyền tới. Âm thanh xuyên thấu không gian khiến cho linh hồn mọi người run rẩy.

– Ồ.

Trên boong tàu, một thân ảnh xinh đẹp đột nhiên nhảy ra. Nữ tử tuyệt mỹ không nhiễm bụi trần đáp xuống boong tàu, ánh mắt mang theo sự nghi hoặc nhìn về phía xa.

– Biểu muội, làm sao vậy?

Sau đó thanh niên mặc hoa phục lập tức từ trong buồng nhỏ trên tàu lắc mình đi tới bên người nữ tử xinh đẹp này.

– Biểu ca, nơi này có chút không bình thường. Chúng ta nên mau chóng rời đi.

Nữ tử tuyệt mỹ nhíu mày nhanh chóng nói.

Nam tử mặc hoa phục nhìn về phía xa, lập tức nói:

– Được, tất cả nghe theo biểu muội.

– Nhanh, đuổi theo chiếc thuyền phía trước. Không chơi trò mèo đuổi chuột với bọn chúng nữa.

Thanh niên hoa phục quay đầu nói với mấy người phía sau.

Sưu Sưu.

Theo sự phân phó của thanh niên mặc hoa phục, tốc độ chiếc thuyền lớn đột nhiên tăng vọt. Hóa ra dọc đường đi bọn họ luôn chơi trò mèo vờn chuột với con thuyền phía trước.

– Chưởng môn, chiếc thuyền phía sau vẫn đang đuổi theo. Chúng ta làm gì bây giờ?

Trên thuyền của Hải Sa môn, một đại hán tu vi Vũ Tướng nói với Điền Văn Long, vẻ mặt vô cùng khẩn trương.

Sắc mặt Điền Văn Long lúc này cũng cực kỳ khói coi. Ánh mắt nhìn về tòa hoang đảo phía xa rồi cắn răng nói:

– Nhanh, đi tới hoang đảo kia.

– Chưởng môn, nơi đó hình như có cường giả.

Một Vũ Tướng khác lập tức nói. Ngày hôm qua bọn họ đã từng tới đó.

– Mặc kệ, trước tiên đi tới đó cái đã.

Điền Văn Long nói. Bởi vì trên hoang đảo kia có cường giả cho nên hắn mới có hy vọng hóa dữ thành lành. Tốt nhất là khiến cho đám người phía sau xung đột với cường giả trên đảo. Đến lúc đó không chừng hắn sẽ làm ngư ông đắc lợi. Vị nữ tử tuyệt sắc trên chiếc thuyền kia nếu như rơi vào trong tay hắn, cho dù bảo hắn sống ít đi mấy năm cũng đáng.

– Biểu thiếu gia, bọn họ vẫn đang chạy trốn.

Trên chiếc thuyền lớn, một lão giả mỉm cười nhìn vào chiếc thuyền hải tặc phía xa rồi nói.

– Phía trước hình như là một hải đảo. Bọn họ không còn đường lui nữa rồi.

Thanh niên mặc hoa phục nói. Trong mắt bắn ra sát khí.

Trên hải đảo, thân thể to lớn của Tiểu Long cuồn cuộn. Bằng mắt thường cũng có thể thấy được năng lượng quanh người nó đã trở nên cực kỳ cuồng bạo. Một cỗ năng lượng cường hãn trong thiên địa nhanh chóng ngưng tụ, giống như tạo thành một dòng xoáy trên người Tiểu Long. Cuối cùng đều bị Tiểu Long thông qua lân phiến trên người hút vào cơ thể. Năng lượng cường hãn trong thiên địa tiến vào trong cơ thể, khí tức trên người Tiểu Long nhanh chóng kéo lên. Không gian chung quanh rung động. Mà không gian quanh người Tiểu Long lúc này hoàn toàn vặn vẹo.

Chương 1492: Nhị thú kinh sợ

– Khí tức thật mạnh mẽ.

Nhìn đám năng lượng thiên địa không ngừng kéo tới. Cảm nhận cỗ khí tức kinh khủng kia khiến cho ngay cả Dương Quá lúc này cũng có chút run sợ.

– Ca ca, Tiểu Long sắp đột phá rồi.

Lục TÂm Đồng nhìn thân thể giống như ngọn núi nhỏ của Tiểu Long trước mặt khẽ mỉm cười, có vẻ vô cùng hưng phấn.

– Tố thể dường như sắp thành công.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú về phía trước. Quanh thân Tiểu Long lúc này này vô hình trung khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác không giống khi trước. Có lẽ rất nhanh Tiểu Long sẽ đột phá. Nghĩ tới sự biến thái của Tiểu Long mà nói. Sau khi đột phá thất giai thực lực sợ rằng sẽ tới một trình độ vô cùng đáng sợ.

Ngao.

Bản thể khổng lồ của Tiểu Long dựng lên. Thân thể Tiểu Long giống như rồng bay lên trời. Trong nháy mắt năm đạo long trảo xuất hiện. Năng lượng trong thiên địa hội tụ. Toàn bộ không gian phong vân biến sắc. Chỉ trong nháy mắt toàn bộ bầu trời hòn đảo nhỏ bị một tầng mây dày đặc bao phủ. Trong tầng mây mơ hồ có tiếng sấm vang lên.

Sưu Sưu.

Gió nổi mây phun. Trên lân phiến của Tiểu Long lúc này bắn ra lưu quang. Mỗi một khối lân phiến dường như đều đang hấp thu năng lượng khổng lồ mà vô hình trong thiên địa. Trên đầu Tiểu Long, con mắt thứ ba mở ra. Một cỗ khí thế cường hãn đột nhiên từ trong cơ thể nó phô thiên cái địa bộc phát ra.

Khí thế bạo phát, khí tức giống như đột phá bình cảnh đột nhiên phóng lên cao. Khí tức như một đạo quang trụ đánh tan gợn sóng trong không gian, đồng thời mang theo uy áp tuyệt đối. Toàn bộ bầu trời dưới cỗ khí tức cường hãn này trong nháy mắt run rẩy.

Đồng thời thân thể Tiểu Long mang theo một cỗ uy thế tuyệt đối. Thân thể lần nữa tăng vọt. Lân phiến trên thân thể to lớn của Tiểu Long dựng lên. Kình phong bắn ra bốn phía khiến cho không gian liên tục run rẩy. Bên trong còn có một cỗ khí tức nóng bỏng không gì sánh được đốt cháy gợn sóng trong không gian. Khí tức cường hãn đánh văng gợn sóng trong không gian. Một cỗ uy thế chấn động nhân tâm truyền ra.

– Chủ nhân, những người hôm qua lại tới lần nữa.

Giữa không trung, Thiên Sí Tuyết Sư đi tới phía sau Lục Lâm Thiên rồi nói. Trong hải vực phía xa lúc này có hai chiếc thuyền lớn nhanh chóng chạy tới.

– Tuyết Sư, Phi Thiên Ngô Công, giết không tha.

Lục Lâm Thiên ngay cả đầu cũng không ngoảnh lại, lập tức mở miệng nói. Bây giờ Tiểu Long đột phá mới là việc quan trọng, tới lúc cuối cùng này Lục Lâm Thiên không thể để xảy ra điều gì ngoài ý muốn.

– Vâng.

Nhị thú đáp. Thân thể to lớn xuyên qua tầng mây mang theo uy áp kinh người. Trong nháy mắt thân thể bành trướng tới hơn sáu trăm thước.

– Đó là cái gì?

Trên hải vực, đám người Hải Sa môn nhìn kỹ về phía trước rồi mở miệng nói. Phía xa lúc này trên hoang đảo kia không ngờ lại bị từng tầng mây dầy đặc bao phủ. Bên trong những tầng mây dày đặc này còn có một cỗ năng lượng nồng đậm. Bọn họ căn bản không thể nhìn thấy rõ hình ảnh bên trong. Thế nhưng trong lúc mơ hồ có thể nhìn thấy được bên trong tầng mây dày đặc kia có tiếng sấm vang lên, cùng với một cỗ uy áp kinh người bắt đầu lan tràn.

– Uy áp thật mạnh mẽ. Đó là cái gì?

Lúc này trên bong tàu của thuyền lớn, mấy Linh Suất, Vũ Suất tức thì biến sắc. Nữ tử xinh đẹp không nhiễm bụi trần kia cũng nhìn về phía hòn đảo mây mù lượn lờ kia, linh hồn có chút run rẩy.

– Không tốt, dường như có linh thú đột phá tới thất giai.

Nữ tử tuyệt mỹ không nhiễm bụi trần kia mở miệng nói. Trong mắt có một chút bất an.

– Ha ha, có linh thú đang đột phá thất giai. Vận khí của chúng ta cũng không tệ lắm. Hiện giờ động thủ chính là lúc thích hợp nhất.

Ánh mắt thanh niên mặc hoa phục có chút vui vẻ. Có linh thú đang đột phá thất giai, đây chính là việc rất hiếm gặp phải. Linh thú, yêu thú lúc đột phá chính là lúc uy lực giảm lớn. Nếu như có thể thu phục được linh thú, yêu thú lục giai hậu kỳ, cho dù là một viên linh đan lục giai hậu kỳ cũng là đáng giá.

– Biểu ca, chuyện này quá mạo hiểm. Chúng ta lùi lại còn kịp.

Nữ tử tuyệt mỹ không nhiễm bụi trần ngăn cản, mở miệng nói.

Thanh niên mặc hoa phục dường như đã quyết định. Linh thú lục giai hậu kỳ đối với hắn mà nói tuyệt đối có lực mê hoặc vô cùng lớn. Hắn mở miệng nói:

– Biểu muội, trên người muội cũng có chút thủ đoạn. Cho dù là linh thú kia đột phá xong cũng không nhất định có thể làm gì được chúng ta. Đây chính là cơ hội khó gặp a.

– Tiểu thư, linh thú lục giai hậu kỳ đột phá. Tuy rằng có chút mạo hiểm, thế nhưng nếu chúng ta có thể thu phục thì không uổng đi chuyến này. Loại cơ hội này quả thực khó cầu.

Một lão giả dường như là trưởng lão lên tiếng nói với nữ tử tuyệt mỹ.

Nữ tử tuyệt mỹ không nói thêm gì, dường như đã cam chịu. Thế nhưng sắc mặt nàng lại có chút lo lắng. Trong lòng mơ hồ có chút bất an. Ngay lúc này đôi mắt xinh đẹp nhíu lại, trong mắt nàng có hai chấm, một trắng một đen đang nhanh chóng phi tới. Chỉ trong nháy mắt bản thể khổng lồ hiện ra, đó chính là hai đầu yêu thú khổng lồ.

Hai đầu thú ảnh khổng lồ xuất hiện, lúc này đám người trên hai chiếc thuyền lớn cũng dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía trước. Xuất hiện trong mắt mọi người, bên trái là một đầu yêu thú khổng lồ, thân thể chừng hơn sáu trăm thước. Cả người trắng như tuyết, lông mao kéo dài từ đầu tới ngực và vai. Phía sau còn có một cái đuôi lớn đang cuộn lại.

Rống.

Đôi mắt lớn của đầu yêu thú màu trắng này giống như chuông đồng. Cái miệng đỏ lòm phát ra thanh âm trầm thấp. Hàn mang bắn ra bốn phía, tiếng gầm gừ quanh quẩn trên bầu trời. Đôi cánh giống như trong suốt khẽ vỗ một cái, không khí chung quanh lập tức giống như cuồng phong khuếch tán ra chung quanh.

Mà đầu yêu thú thứ hai dáng dấp vô cùng dữ tợn. Trên tám cặp cánh vang lên tiếng xé gió sắc bén. Những cặp cánh vỗ mạnh xoay quanh trên không trung. Thân thể vô cùng khổng lồ không gì sánh được. Giống như là một cây gậy trúc. Phía dưới có không ít cái chân lớn. Trên chân còn có rất nhiều răng cưa sắc bén bắn ra hàn mang ngập trời. Khí tức cuồng bạo bức nhân mang theo khói độc nhè nhẹ quanh quẩn.

Nhìn thấy hai đầu yêu thú khổng lồ này, đám người trên hai chiếc thuyền kinh hãi. Yêu thú khổng lồ như vậy khiến cho mọi người vừa nhìn vào đã biết hai đầu yêu thú này đã tới lục giai.

– Đây là Thiên Sí Tuyết Sư và Phi Thiên Ngô Công.

Trên boong tàu, nữ tử tuyệt mỹ và thanh niên mặc hoa phục, còn có hai người Vũ Suất, Linh Suất vô cùng kinh hãi. Hai đầu yêu thú này đều vô cùng khó gặp. Thiên Sí Tuyết Sư chính là vương giả trong đám yêu thú phi hành thuộc tính phong. Tốc độ vô cùng hoàn mỹ, tuyệt đối được coi là vua của vạn thú. Mà Phi Thiên Ngô Công kia cũng là yêu thú cực kỳ khó gặp. Không chỉ toàn thân kịch độc mà huyết mạch cũng rất cao. Huyết mạch so với Thiên Sí Tuyết Sư cũng chỉ kém một chút mà thôi.

– Không tốt. Đều là lục giai hậu kỳ.

Chương 1493: Khôi lỗi cấp bảy

Trong nháy mắt nữ tử tuyệt sắc kinh hãi. Hai đầu yêu thú lục giai hậu kỳ, bọn họ căn bản không thể chống lại. Huống chi phía trước còn có linh thú lục giai hậu kỳ đang đột phá thất giai.

Sắc mặt thanh niên mặc hoa phục cùng với hai lão giả kia đại biến. Ánh mắt biến ảo không ngừng. Hai đầu yêu thú lục giai hậu kỳ này bằng vào bọn họ tuyệt đối không thể chống lại.

– Nhân loại đáng chết. Chủ nhân bảo các ngươi cút, các ngươi lại còn dám tới, muốn chết sao?

Trong bầu trời, Phi Thiên Ngô Công rít lên một tiếng sắc bén. Tám cặp cánh rung động, thân hình lao thẳng về phía thuyền của Hải Sa môn.

– Chạy mau.

Kình phong từ trên trời ập xuống khiến cho tất cả đệ tử Hả Sa môn kinh hãi. Yêu thú lục giai bọn họ lấy gì để chống lại.

Sắc mặt Điền Văn Long lúc này cũng vô cùng kinh hãi. Yêu thú lục giai hậu kỳ hắn cũng không thể chống lại. Chân khí trên người bạo phát, thân thể cấp tốc thối lui rồi nhảy lên không trung, trực tiếp chạy trốn.

Sưu Sưu.

Còn có mấy vũ giả phong hệ lúc này cũng ngưng tụ đôi cánh bằng chân khí nhanh chóng chạy trốn. Những người còn lại trong biển rộng mênh mông này không có cách nào chạy trốn.

Phanh Phanh.

Thân thể to lớn của Phi Thiên Ngô Công trực tiếp đánh lên chiếc thuyền lớn. Chiếc thuyền này tuy rằng lớn, thế nhưng thân thể của Phi Thiên Ngô Công cũng không nhỏ, so với chiếc thuyền này còn lớn hơn một chút. Thân thể ầm ầm đánh vào trên thuyền, thanh âm trầm thấp vang vọng. Tiếng nổ quanh quẩn, dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, chiếc thuyền lớn kia trong nháy mắt bị đánh tan trong hải vực.

– Vũ Suất nhị trọng mà cũng muốn chạy sao? Nằm mơ.

Điền Văn Long nhanh chóng chạy trốn. Thế nhưng thân hình vừa mới nhảy lên không trung thì trước người hắn đã có một cỗ khí tức mạnh mẽ khuếch tán. Thân hình khổng lồ không gì sánh được của Thiên Sí Tuyết Sư giống như một hòn đảo nhỏ đột nhiên xuất hiện ngăn cản trước người hắn. Hai mắt to lớn hiện lên sự hung ác. Dùng tốc độ của hắn làm sao có thể chạy thoát khỏi sự truy đuổi của Thiên Sí Tuyết Sư.

Thiên Sí Tuyết Sư không ngừng lại một chút nào, hai cánh khổng lồ rung lên. Móng vuốt ập xuống giống như đại đao cắt vỡ không gian trực tiếp đánh về phía Điền Văn Long.

Điền Văn Long muốn chạy trốn, thế nhưng trước mặt Thiên Sí Tuyết Sư hắn làm sao có thể thoát được. Ý nghĩ vừa mới hiện lên trong đầu hắn thì móng vuốt giống như lưỡi dao sắc bén của Thiên Sí Tuyết Sư trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt hắn.

Sưu Sưu.

Sắc mặt kinh hãi thế nhưng Điền Văn Long cũng không vì thế mà quên phản kháng. Trong lúc nguy cấp hắn cắn răng, tay phải giương lên. Một cánh tay bắn ra quang mang, mang theo một cơn cuồng phong hung hăng đánh về phía móng vuốt của Thiên Sí Tuyết Sư. Đồng thời quanh người cũng được bao phủ bởi một vòng quang tráo.

– Hừ. Không biết lượng sức mình.

Thanh âm trầm thấp của Thiên Sí Tuyết Sư vang lên. Hoàn toàn không để ý tới Điền Văn Long. Móng vuốt xẹt qua không gian, dưới móng vuốt của Thiên Sí Tuyết Sư, không gian bị áp chế mà vặn vẹo.

Cạch cạch.

Cánh tay tràn ngập hàn mang của Điền Văn Long dưới móng vuốt của Thiên Sí Tuyết Sư lập tức hóa thành những mảnh nhỏ. Thân thể nho nhỏ dưới móng vuốt của Thiên Sí Tuyết Sư giống như một con kiến, bị móng vuốt sắc bén hung hăng đánh xuống.

Cạch cạch.

Thanh âm giống như nghiền nát vang lên. Hộ thân cương khí của Điền Văn Long lập tức bị phá hủy, thân thể trực tiếp bị xé thành những mảnh nhỏ rồi hóa thành máu tươi rơi xuống hải vực. Vũ Suất nhị trọng căn bản không phải là đối thủ của Thiên Sí Tuyết Sư lúc này.

Trên đảo nhỏ, từng đám mây mù dày đặc lượn lờ. Quanh thân thể to lớn của Tiểu Long mơ hồ tràn ra uy năng khiến cho không gian vặn vẹo. Một lát sau, hai mắt to lớn của Tiểu Long mở ra. Con mắt thứ ba cũng hiện, một tiếng rít gào vang vọng…

Ngao…

Tiếng rít gào này giống như rồng ngâm. Thanh âm hóa thành thực chất lan tràn ra chung quanh khiến cho trong hải vực xuất hiện từng cơn sóng lớn. Trong hải vực vô biên lúc này từ bốn phương tám hướng vang lên vô số tiếng rít gào, tiếng gầm gừ của vô số yêu thú trong nước vang lên như là phụ họa với Tiểu Long vậy.

– Uy áp thật mạnh mẽ.

Nhìn lên bầu trời Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Bên trong tiếng ngâm của Tiểu Long có một cỗ khí tức khiến cho linh hồn hắn run rẩy. Huyết mạch do Thanh Long Linh Hoàng tộc và Huyền Vũ Yêu Hoàng tộc kết hợp quả thực vô cùng kinh khủng.

– Thật mạnh mẽ.

Dưới cỗ uy áp này, hai người Dương Quá, Lục Tâm Đồng thân là nhân loại cũng bị áp chế.

Dưới ánh mắt chăm chú của ba người, bản thể khổng lồ của Tiểu Long không ngừng cuồn cuộn trong tầng mây khiến cho gió nổi mây phun. Thân thể to lớn đột nhiên bành trướng tới hơn bảy trăm thước. Trên người tràn ngập quang mang cũng với hỏa diễm màu vàng. Phía dưới, năm đạo long trảo bắn ra khí cường hãn. Dưới long trảo, gợn sóng trong không gian vặn vẹo, có tiếng sấm ì ùng chấn động nhân tâm vang lên không ngừng.

– Huyền Vũ thân… Thanh Long trảo…

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài. Tuy rằng thiên phú của hắn không tồi, thế nhưng so với Tiểu Long thì không biết ai mạnh ai yếu. Một đường tu luyện bản thân đều phải liều mạng mới nhận được chỗ tốt. Mà Tiểu Long dường như vô cùng dễ dàng đi tới bước này. Đây chính là chỗ tốt của huyết mạch a.

Trong hải vực, con thuyền lớn của Hải Sa môn bị chìm xuống. Hai trăm đệ tử Hải Sa môn đang bơi trên mặt nước. Dù sao cũng là người kiếm ăn trên mặt nước cho nên kỹ năng bơi cũng không kém. Cả đám sau khi ngoi lên lập tức chạy trốn.

– Các ngươi trốn không thoát đâu.

Phi Thiên Ngô Công dữ tợn bay tới. Thân thể to lớn giống như một đầu mãng xà xẹt qua không trung. Trong miệng đột nhiên phun ra một đạo khói độc bao phủ trong hải vực.

Khói độc phun ra, trong hải vực xanh thẳm lúc này đột nhiên chuyển thành một màu đen kịt. Khói độc trong nháy mắt tràn ra.

– A…

Từng tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên. Đệ tử Hải Sa môn đang chạy trối chết trực tiếp bị khói độc bao phủ rồi bị độc mà chết. Mấy trăm người chỉ trong chốc lát đã hóa thành thi thể trôi nổi trên mặt nước. Kịch độc của Phi Thiên Ngô Công quả nhiên không phải bình thường.

– Là bọn hắn, không tốt. Mau lui lại.

Trên khuôn mặt nữ tử tuyệt mỹ kia lập tức hiện lên sự ngưng trọng. Thiên Sí Tuyết Sư lục giai hậu kỳ và Phi Thiên Ngô Công lục giai hậu kỳ tuyệt đối không dễ chọc. Huống chi nhìn thấy Thiên Sí Tuyết Sư nữ tử tuyệt mỹ lập tức nhớ tới hai nam một nữ trên Hoàng Nham đảo, còn có một tiểu đồng. Đám người kia vừa có Linh Vương, Vũ Vương, còn có linh thú lục giai. Lúc này Thiên Sí Tuyết Sư cùng Phi Thiên Ngô Công xuất hiện cho nên phía trước nhất định là linh thú lục giai kia đang đột phá. Mấy người kia đều không phải là hạng ngươi nhân từ, tuyệt đối không thể trêu chọc.

– Nhanh, lui lại.

Thanh niên mặc hoa phục trong nháy mắt cũng phục hồi tinh thần lại. Phía trước có linh thú lục giai hậu kỳ đang đột phá. HIện tại lại có Thiên Sí Tuyết Sư và Phi Thiên Ngô Công trước mặt bọn họ chỉ có thể lùi lại mà thôi.

– Hừ. Các ngươi còn muốn trốn sao? Đã muộn rồi.

Chương 1494: Đừng có làm càn (1)

Thân thể to lớn của Phi Thiên Ngô Công dùng tốc độ nhanh nhưu thiểm điện vẹt qua. Thân thể to lớn giống như một đầu mãng xà đột nhiên xuất hiện phía trước chiếc thuyền lớn kia.

Rống Rống.

Thân thể to lớn của Thiên Sí Tuyết Sư trong nháy mắt cũng từ phía trên đánh xuống. Hai cánh mang theo không khí rít gào khiến cho chiếc thuyền lung lay.

– Chúng ta vô ý mạo phạm. Hiện tại chúng ta lập tức đi.

Nữ tử tuyệt mỹ ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Sí Tuyết Sư rồi nói.

– Phụng mệnh chủ nhân, giết không tha.

Thiên Sí Tuyết Sư rít lên một tiếng. Hai cánh mở rộng, một vòng quang mang trong suốt lập tức bao phủ cơ thể.

Chỉ trong nháy mắt Thiên Sí Tuyết Sư dùng tốc độ kinh khủng tới mức không thể tưởng tượng nổi, mang theo cuồng phong đánh xuống phía chiếc thuyền lớn kia.

– Tiểu thư, cẩn thận.

Hai lão giả trưởng lão kia lập tức nhảy lên. Một Vũ Suất một Linh Suất đột nhiên đánh về phía Thiên Sí Tuyết Sư. Người bên trái linh lực bạo phát. Một cỗ linh hỏa được ngưng tụ thành một đạo quyền ấn nóng bỏng xẹt qua hư không sau đó đánh về phía Thiên Sí Tuyết Sư. Trước quyền ấn, từ phía xa nhìn lại không ngờ lại thấy không gian dường như bị bốc hơi mà vặn vẹo.

Người bên phải chân khí bạo phát. Trong tay xuất hiện một thanh trường côn màu xanh. Chân khí trong cơ thể được rót vào trường côn, côn mang chói mắt lập tức bắn ra. Một đạo côn mang nhanh như thiểm điện, mang theo kình khí cuồng bạo hung hăng bổ về phía Thiên Sí Tuyết Sư.

Đối mặt với công kích của một Linh Suất và Vũ Suất, từ trong miệng Thiên Sí Tuyết Sư thở ra một vòng xoáy trực tiếp bắn về phía hai người.

Chung quanh dòng xoáy lúc này, thậm chí ngay cả hư không cũng vặn vẹo. Trong không gian to lớn không ngừng rung động, thanh âm đinh tai nhức óc cùng với tiếng xé gió vang lên không ngừng. Tiếp theo đó âm hưởng giống như sấm sét đột nhiên vang vọng trên không trung.

Phanh Phanh.

Thanh âm giống như sấm sét vừa dứt. Cả không trung lập tức hỗn loạn. Hai lão giả Vũ Suất và Linh Suất kia đột nhiên bị đánh bay về phía sau rồi rơi xuống boong tàu. Tức thì cả boong tàu bạo liệt, một cái động lớn hiện ra trước mặt mọi người.

Sưu Sưu.

Hai người rơi xuống mặt thuyền, miệng phun ra máu tươi, sắc mặt tái nhợt.

Mọi người trên boong tàu nhìn thấy cảnh này không khỏi hít sâu một hơi. Hai người trưởng lão không ngờ lại hoàn toàn không thể ngăn cản.

Cảnh này khiến cho sắc mặt nữ tử tuyệt mỹ đại biến. Không có một chút do dự nào, cánh tay lập tức kết thủ ấn. Trên chiếc nhẫn trữ vật đột nhiên có một đạo lưu quang phóng lên cao.

Ngao.

Một tiếng gầm gừ lớn quanh quẩn trong không trung. Giữa không trung trong nháy mắt có một đầu khôi lỗi màu đỏ xuất hiện. Cả thân khôi lỗi đỏ rực giống như có hỏa diễm bao quanh. Thân khôi lỗi cao chừng ba thước, có bốn chi, cái đầu dữ tợn giống như một con gấu. Quanh người còn có năng lượng trong thiên địa nhàn nhạt, một cỗ khí tức khiến cho người ta kinh hãi lan tràn ra.

– Khôi lỗi cấp bảy sao?

Nhìn đầu khôi lỗi cấp bảy đột nhiên xuất hiện này, Thiên Sí Tuyết Sư và Phi Thiên Ngô Công lập tức ngẩn ra. Thiên Sí Tuyết Sư đi theo chủ nhân đã lâu, đối với khôi lỗi nó hiểu rất rõ. Bằng vào tu vi của nó và Phi Thiên Ngô Công hiện tại còn chưa thể đối phó với khôi lỗi cấp bảy được.

Ngao.

Trên đảo nhỏ, tầng mây dày đặc kia dưới tiếng gầm của Tiểu Long lập tức cuồn cuộn. Một tiếng long ngầm lần nữa vang lên. Trong không trung, năng lượng bàng bạc trong thiên địa đột nhiên bạo phát. Khi tiếng long ngâm kia vừa dứt thân thể Tiểu Long bắt đầu thu nhỏ lại rồi hóa thành một đạo quang mang. Phía ngoài tràn ngập hỏa diễm màu vàng.

Lúc này tầng mây dày đặc kia cũng chui vào trong cơ thể Tiểu Long. Khi tầng mây bàng bạc vô biên kia bị Tiểu Long hút sạch thì hỏa diễm trên người nó cũng tắt. Quang mang thu liễm. Một thân ảnh nho nhỏ chậm rãi xuất hiện trong mắt ba người.

– Tiểu Long, rốt cuộc ngươi cũng đột phá.

Nhìn thấy Tiểu Long, Lục Tâm Đồng lập tức nhảy tới, miệng nở nụ cười vui vẻ.

– Đột phá thất giai quả nhiên có chút hó khăn. Thiếu chút nữa ta đã không chống lại được.

Tiểu Long cười hắc hắc. Sau khi đột phá thất giai thân thể của nó cũng cao hơn không ít. Bộ dáng trước đó là một tiểu đồng chừng sáu bảy tuổi hiện tại thoạt nhìn giống như mười một mười hai tuổi. Bộ trường bào màu vàng trên người làm toát ra khí tức tôn quý. Mái tóc vẫn khả ái màu vàng như cũ. Trong đôi mắt sáng sủa phảng phất có một cỗ khí tức khiến cho người khác nhìn vào phải thần phục. Còn có mi tâm, bên trong có một đạo ấn ký màu vàng. Đạo ấn ký này giống như là một con mắt khác, có vể vô cùng thần bí mà yêu dị.

– Thuận lợi đột phá là được rồi.

Lục Lâm Thiên cũng lắc mình đi tới bên người Tiểu Long. Theo thói quen vỗ một cái vào gáy Tiểu Long.

– Lão đại, huynh lại đánh đệ.

Tiểu Long trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, mở miệng kháng nghị nói. Sau đó hai tay ôm lấy gáy mình.

– Đánh đệ thì làm sao? Chẳng lẽ đệ định tạo phản? Có bản lĩnh thì đánh ta đi…

Lục Lâm Thiên đắc ý mỉm cười, nụ cười vô cùng xán lạn.

Phanh.

Lục Lâm Thiên vừa mới nói xong, trước mắt đột nhiên có một đạo quang mang chợt lóe. Từ đằng sau gáy vang lên thanh âm thanh thúy. Thanh âm vừa dứt, ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi. Trên gáy truyền đến cảm giác đau đớn khiến cho hắn bất ngờ.

Sưu.

Thân ảnh Tiểu Long lần nữa xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Tất cả mọi chuyện chỉ xảy ra trong chớp mắt mà thôi. Nhìn lão đại, Tiểu Long có chút kinh bỉ rồi mỉm cười nói với Lục Tâm Đồng:

– Tâm Đồng. Ngươi phải làm chứng cho ta nha. Là lão đại tự mình yêu cầu ta đánh huynh ấy. Ta còn chưa gặp ai có yêu cầu quái dị như vậy.

– Tiểu Long, tiểu bất điểm nhà đệ. Dám tập kích lão đại ta sao?

Lục Lâm Thiên vuốt gáy, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, trừng mắt nhìn về phía Tiểu Long. Bản thân hắn không ngờ lại bị Tiểu Long vỗ gáy. Tốc độ của Tiểu Long không ngờ lại kinh khủng tới mức như vậy.

– Ha ha. Tiểu Long, ta giúp đệ, vừa rồi ta cũng nghe thấy chính đệ ấy muốn đệ ra tay nha. Nếu như đệ ấy dám đối phó với đệ, ta sẽ giúp đệ chống lại đệ ấy.

Dương Quá cười lớn.

– Ca ca, lần này muội cũng không giúp huynh. Vừa rồi là chính miệng huynh yêu cầu nha.

Lục Tâm Đồng cũng mỉm cười đứng ở bên cạnh Tiểu Long.

– Hắc hắc. Lão đại, con mắt của quần chúng tuyệt đối là rõ nhất nha.

Tiểu Long đắc ý nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn ba người sau đó đột nhiên nhíu mày rồi nói:

– Mau nhìn, kia là cái gì?

Ba người biến sắc, không tự chủ được mà quay đầu lại nhìn về phía sau.

Phanh.

Một thanh âm thanh thúy từ trên gáy Tiểu Long vang lên. Một tiếng cười đắc ý cũng theo đó mà vang vọng:

– Đừng quên, ta mới là lão đại của đệ. Đây chính là hậu quả của việc không tôn kính với lão đại. Dám làm phản sao? Đệ vẫn còn non một chút. Hắc hắc.

– Lão đại, có giỏi thì huynh đừng chạy.

Tiểu Long xoa gáy, lập tức quát lớn.

– Ta cần chạy sao? Phía trước thật náo nhiệt nha.

Khi thanh âm của Lục Lâm Thiên vừa dứt, thân thể đã biến mất tại chỗ.

Chương 1495: Đừng có làm càn (2)

– Hai người các ngươi vừa rồi cũng không giúp ta.

Vuốt vuốt gáy, Tiểu Long nhìn chằm chằm vào Lục Tâm Đồng và Dương Quá tức giận nói.

– Tiểu Long, lão đại đệ quá giảo hoạt, ta cũng không ngờ tới.

Dương Quá mỉm cười.

Lục Tâm Đồng cũng dùng ánh mắt đồng tĩnh nhìn Tiểu Long:

– Tiểu Long, lần sau ngươi phải cẩn thận một chút. Để ta xem có đau không.

Chi Chi.

Trong hải vực, thanh âm quái dị từ trong miệng Phi Thiên Ngô Công quanh quẩn trên không trung. Đối mặt với đầu khôi lỗi cấp bảy này, nó và Thiên Sí Tuyết Sư cũng không dám ngạnh kháng. Thế nhưng đã được chủ nhân phân phó, bọn nó cũng không thể buông tha những người này.

– Hừ. Hai nghiệt súc các ngươi. Nếu không lui ra thì ta sẽ không khách khí với các ngươi nữa.

Có khôi lỗi cấp bảy sơ giai tọa trấn, sự lo lắng trong mắt thanh niên mặc hoa phục lập tức tan biến. Ánh mắt chăm chú nhìn về phía Thiên Sí Tuyết Sư và Phi Thiên Ngô Công rồi lớn tiếng nói.

– Một Linh Suất tam trọng nho nhỏ không ngờ lại có khẩu khí lớn như vậy. Tọa kỵ của ta há là thứ mà để cho một Linh Suất nho nhỏ như ngươi có thể hô to gọi nhỏ như vậy sao?

Đúng lúc này, trước không trung đột nhiên có một đạo lưu quang màu xanh xuất hiện. Mấy đạo thân ảnh hầu như cùng một lúc hiện ra. Chính là bốn người Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá,

Tiểu Long.

– Ra mắt chủ nhân.

Thiên Sí Tuyết Sư, Phi Thiên Ngô Công lập tức hành lễ rồi lùi lại phía sau mấy người chủ nhân.

Mà nhìn thấy bốn người đột nhiên xuất hiện này, nữ tử tuyệt mỹ cùng với nha hoàn có tên là Tiểu Uyển kia đột nhiên hoảng hốt. Sắc mặt đại biến.

Thanh niên mặc hoa phục nhìn bốn người đột nhiên xuất hiện, ánh mắt không ngừng đảo qua bốn người. Cỗ khí thế vô hình trên người bốn người này khiến cho hắn cực kỳ áp lực. Thực lực của đối phương tuyệt đối bất phàm. Thế nhưng những người này thu liễm tu vi cho nên hắn cũng không thể nhìn ra. Sau khi nhìn qua trên người Lục Tâm Đồng lần nữa, cơ mặt thanh niên này co quắp một cái rồi mở miệng nói:

– Các hạ là người phương nào?

– Chúng ta là ai ngươi còn chưa xứng để biết.

Lục Lâm Thiên đảo qua đám người, tâm thần của hắn lúc này cũng đã bao phủ trên chiếc thuyền lớn này. Tu vi những người này Lục Lâm Thiên cũng đã nhận ra. Người có tu vi cao nhất chỉ là Vũ Suất và Linh Suất mà thôi. Còn có một ít Vũ Tướng. Phía trước lại còn một đầu khôi lỗi cấp bảy sơ giai đỏ rực, cũng không phải là phàm vật. Xem ra lai lịch những người này cũng không nhỏ.

Mà cuối cùng, ánh mắt Lục Lâm Thiên bị nữ tử tuyệt sắc trên boong tàu hấp dẫn. Nữ tử này làn da như tuyết, khuôn mặt thanh tú tuyệt lệ. Dáng người cao gầy, bộ ngực như ẩn như hiện dưới y phục màu xanh. Hai mắt sáng như sao. Khuôn mặt thanh tú, thoát tục giống như không nhiễm khói lửa nhân gian. Lúc này trên khuôn mặt xinh đẹp kia dường như có chút bối rối và ngưng trọng. Thế nhưng vẫn không làm mất đi vẻ cao quý tao nhã, bất phàm của nàng.

– Đại nhân, chúng ta vô ý mạo phạm mong đại nhân thứ lỗi. Chúng ta sẽ lập tức rời đi.

Nữ tử tuyệt mỹ nhìn Lục Lâm Thiên rồi lập tức cúi người hành lễ. Điều này khiến cho đám người trên boong tàu vô cùng kỳ quái. Tiểu như nhà bọn họ là người cao quý không gì sánh được, không ngờ lúc này lại chủ động hành lễ với mấy người trước mặt.

– Vốn ta có thể tha cho các ngươi rời đi, thế nhưng người này lại hô to gọi nhỏ với tọa kỵ của ta. Vậy thì không thể tha cho các ngươi rồi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, khóe mắt nhìn vào trên người đầu khôi lỗi cấp bảy trước mặt. Khôi lỗi cấp bảy, bằng vào tính cách của Lục Lâm Thiên làm sao hắn có thể buông tha cho được.

Vốn Lục Lâm Thiên hoàn toàn có thể trực tiếp đoạt tới tay. Chỉ là dù sao hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không phải là người bình thường, tốt xấu gì bản thân hắn cũng là chưởng môn Phi Linh môn. Có một số việc làm rõ ràng quá cũng không tốt. Danh tiếng Phi Linh môn cũng không thể bị phá hủy trong tay hắn. Lúc này coi như Lục Thiếu Du đã hiểu vì sao đại môn đại phái nhìn qua đạo mạo như vậy thế nhưng hành động nào cũng có thể âm thầm làm ra được. Đều là vì danh tiếng a.

– Đại nhân, biểu ca của tiểu nữ nói năng không suy nghĩ. Ta thay biểu ca xin lỗi đại nhân. Mong đại nhân thứ lỗi.

Nữ tử tuyệt mỹ quay sang thanh niên mặc hoa phục rồi nói:

– Biểu ca, mau xin lỗi vị đại nhân kia đi.

– Sao ta phải xin lỗi hắn?

Ánh mắt thanh niên mặc hoa phục trầm xuống. Tuổi của đối phương cũng không kém hắn bao nhiêu, bảo hắn xin lỗi đối phương, dựa vào cái gì? Từ trước tới giờ hắn chưa từng xin lỗi qua một ai.

– Biểu ca, mau xin lỗi đi.

Nữ tử tuyệt mỹ lần nữa lên tiếng, thanh âm khiến cho người khác không thể phản kháng.

Nhìn thấy ánh mắt của biểu muội, thanh niên mặc hoa phục lập tức thu hồi ánh mắt lạnh lùng, cắn răng nhìn lên bầu trời rồi nói:

– Ta xin lỗi.

– Coi như là xin lỗi, thế nhưng ngươi xem có thành ý hay không? Ta thấy dường như ngươi không phục lắm. Như vậy đi, ngươi tự móc hai mắt ta sẽ tha cho các ngươi. Bằng không, các ngươi phải để mạng lại.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói. Ánh mắt vừa rồi của thanh niên hoa phục kia Lục Lâm Thiên đương nhiên cũng nhìn ra được.

– Cái gì? Ngươi đừng làn càn. Nói cho ngươi biết, Thượng Quan gia tộc chúng ta là người của Thiên Vân đảo. Nhường người một tấc ngươi đừng có tiến thêm một thước.

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt thanh niên mặc hoa phục mang theo sự tức giận.

– Thiên Vân đảo?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi. Lẽ nào những người này là người của Thiên Vân đảo sao? Thiên Vân đảo một trong Tứ các Tứ đảo. Đạm Đài Tuyết Vi kia cũng là người của Thiên Vân đảo.

– Thiên Vân đảo thì sao? Ta ghét nhất bị kẻ khác uy hïếp. Ngươi cho rằng báo ra Thiên Vân đảo là có thể bảo vệ được cái mạng nhỏ của ngươi sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên vô cùng lạnh lẽo. Nếu như đây là địa bàn của Thiên Vân đảo thì có lẽ hắn sẽ không trêu vào người của Thiên Vân đảo. Thế nhưng trong hải vực này hắn cũng không cần phải sợ Thiên Vân đảo. Đám người này dám uy hïếp hắn, thế nên không thể buông tha.

– Ngươi dám? Thiên Vân đảo sẽ không bỏ qua cho các ngươi.

Thanh niên mặc hoa phục vốn tưởng rằng báo ra cái tên Thiên Vân đảo sẽ dọa được đối phương. Thế nhưng hắn không ngờ đối phương lại không coi vào đâu khiến cho sắc mặt thanh niên mặc hoa phục bối rối. Cố nén vẻ hoảng hốt trong mắt, ánh mắt lần nữa nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Chỉ là lần này ánh mắt cũng không dám nhìn thẳng nữa.

– Nực cười, chỉ biết dựa vào người khác bảo hộ còn dám tự cho mình bất phàm. Giữ ngươi lại thì có tác dụng gì.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng cười. Ngón chân điểm nhẹ hư không. Một cỗ chân khí nóng bỏng từ trong người tràn ra. Thủ ấn biến hóa, năm đạo chỉ ấn mang theo chân khí ầm ầm đánh về phía thanh niên mặc hoa phục kia.

– Biểu ca, cẩn thận.

Nữ tử tuyệt mỹ quát lên một tiếng. Trong lúc biến sắc thủ ấn lập tức được kết. Trong chớp mắt này, đầu khôi lỗi đỏ rực kia đột nhiên ngăn cản trước năm đạo chỉ ấn rồi nhanh như thiểm điện đánh ra năm dạo quyền ấn, mang theo năng lượng vô hình lập tức va chạm với năm đạo chỉ ấn của Lục Lâm Thiên.

Chương 1496: Đoan Mộc gia tộc

Sưu Sưu.

Năm đạo chỉ ấn bị năm đạo quyền ấn của khôi lỗi ngăn cản. Hai cỗ lực lượng đồng thời biến mất trong không trung. Cả không gian run lên rồi yên tĩnh như cũ.

Thế nhưng lúc này trong lòng thanh niên mặc hoa phục kia đột nhiên cảm thấy lạnh lẽo. Vừa rồi đối phương xuất thủ, tuy rằng hắn còn chưa nhìn ra thực lực của đối phương. Thế nhưng thực lực của đối phương tuyệt đối hắn không thể chống lại.

– Khôi lỗi thất giai sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thân thể lao thẳng về phía đầu khôi lỗi đỏ rực kia. Khôi lỗi thất giai quả thực không nên bỏ qua.

– Đại nhân, chúng ta không phải cố ý mạo phạm. Mong đại nhân thứ lỗi.

Nữ tử xinh đẹp nhìn thấy Lục Lâm Thiên đánh về phía khôi lỗi, cánh tay không ngừng huy động. Một đạo thủ ấn lặng lẽ được kết. Đồng thời hai tay của khôi lỗi run lên, một đạo chưởng ấn nóng bỏng mang theo hỏa diễm như hóa thành thực chất xé rách không gian rồi hóa thành một đạo quyền ấn trong nháy mắt công kích về phía Lục Lâm Thiên.

Đối mặt với một quyền của đầu khôi lỗi này, trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ châm chọc. Đầu khôi lỗi thất giai sơ kỳ này còn chưa đạt tới sơ kỳ đỉnh phong. Công kích cũng chỉ tương đương với Vũ Vương nhị trọng mà thôi. Hắn hoàn toàn không cần để ý tới.

Phanh.

Trong ánh mắt kinh ngạc của đám người trên thuyền, đạo quyền ấn của đầu khôi lỗi kia trực tiếp đánh lên người Lục Lâm Thiên.

Một tiếng trầm muộn lập tức vang lên. Quanh người Lục Lâm Thiên có một cỗ quang mang quanh quẩn. Hộ thân cương khí hiện ra. Một quyền kia đánh lên trên mặt hộ thân cương khí, sóng gợn trong không gian lập tức khuếc tán.

Hộ thân cương khí lõm vào bên trong rồi lắc lư, thế nhưng còn chưa tới mức tiêu tán.

Sưu.

Trong nháy mắt này khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên rồi nở nụ cười nhạt. Thân thể giống như thuấn di đột nhiên xuất hiện trước người khôi lỗi. Trong mi tâm có một đạo quang mang nhanh như thiểm điện đánh vào trong mi tâm của đầu khôi lỗi đỏ rực kia.

Đối phương không ngờ lại không coi một kích của khôi lỗi cấp bảy vào đâu, trực tiếp chống lại khiến cho sắc mặt nữ tử xinh đẹp kia hoảng hốt. Nhìn thấy đối phương lao thẳng về phía khôi lỗi, nữ tử xinh đẹp này tức thì khống chế khôi lỗi thối lui.

Nhưng đột nhiên, sắc mặt nữ tử tuyệt mỹ trong nháy mắt chuyển thành kinh hãi. Khi tâm thần nàng khống chế khôi lỗi thì phát hiện ra bên trong cơ thể khôi lỗi đã có thêm một đạo linh hồn lực khác đã xâm nhập vào. Cỗ linh hồn lực này đang nhanh chóng phá hủy linh hồn lực của nàng trong đầu khôi lỗi. Quyền khống chế khôi lỗi chuyển sang tay đối phương.

– Thu.

Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, cánh tay vung lên. Đầu khôi lỗi thất giai kia trong nháy mắt cung kính đứng phía sau Lục Lâm Thiên. Trong lúc thu khôi lỗi của đối phượng Lục Thiếu Du cũng ngạc nhiên phát hiện ra. Biện pháp bố trí khôi lỗi của nữ tử này có chút tương tự với hắn. Thế nhưng lại đơn giản hơn rất nhiều. Hơn nữa linh hồn lực của nữ tử này chỉ là Linh Suất cho nên căn bản không thể ngăn cản hắn đoạt quyền khống chế khôi lỗi.

– Không xong.

Nữ tử tuyệt mỹ nhìn lên bầu trời, sắc mặt đại biến. Con bài chưa lật trong tộc nàng không ngờ lại dễ dàng bị đối phương đoạt lấy.

Trong chớp mắt hai lão giả bị thương nặng trên bong tàu và thanh niên mặc hoa phục vô cùng khiếp sợ. Khôi lỗi thất giai sơ kỳ không ngờ lại dễ dàng bị đối phương đoạt đi như vậy.

– Dám xuất thủ với lão đại của ta. Muốn chết.

Đột nhiên ánh mắt Tiểu Long lạnh lùng nhìn xuống phía dưới, thân thể nho nhỏ lao thẳng về phía nữ tử tuyệt mỹ. Bàn tay nhỏ bé như ngọc nắm lại, quyền ấn xuyên qua không gian mang theo kình phong mạnh mẽ hung hăng đánh xuống.

– Là linh thú thất giai.

Nữ tử tuyệt mỹ dường như có thể thấy rõ tu vi của Tiểu Long, sắc mặt lập tức đại biến. Đồng thời cánh tay đánh ra một đạo thủ ấn quỷ dị, một cỗ khí tức quỷ dị lập tức hội tụ.

– Tiểu thư, cẩn thận.

Hai lão giả bị thương nặng lập tức quát to.

Mà lúc này thủ ấn trong tay nữ tử xinh đẹp kia đã được ngưng kết. Một cỗ khí tức quỷ dị hoàn toàn được hội tụ. Một tiếng gầm gừ trầm thấp từ trong tay nàng vang lên.

Ngao.

Một tiếng gầm giống như rồng, phượng mơ hồ vang lên trong lòng bàn tay nữ tử tuyệt mỹ này. Y phục trên người nàng tung bay, linh lực trên người tuôn ra. Trong lòng bàn tay đột nhiên xuất hiện một cái ấn quỷ dị. Cái ấn này giống rồng mà không phải rồng, gióng hổ mà không phải hổ. Cả vật thể màu đỏ có vẻ cực kỳ quỷ dị. Một cỗ uy áp ngập trời từ bên trên khuếch tán ra.

Cảm nhận cỗ uy áp mạnh mẽ này, Thiên Sí Tuyết Sư, Phi Thiên Ngô Công lập tức kinh hãi. Trong lúc vô hình bị áp chế. Đồng thời nhị thú cũng dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Bởi vì cái ấn này bọn nó vô cùng hiểu rõ.

– Huyết Hồn ấn?

Trong nháy mắt này ánh mắt Lục Lâm Thiên đại biến. Trong lòng kinh ngạc không nhỏ. Nữ tử này rốt cuộc là ai không ngờ lại biết tới Huyền Hồn ấn. Đây tuyệt đối là Huyết Hồn Ấn.

Sắc mặt Lục Tâm Đồng cũng có chút biến hóa. Huyết Hồn ấn của ca ca đương nhiên nàng cũng biết tới. Vì sao nữ tử trước mắt cũng có Huyền Hồn ấn.

– Huyết Hồn ấn, đi.

Thủ ấn trong tay nữ tử tuyệt mỹ biến hóa, thấp giọng quát lên một tiếng. Huyết Hồn ấn trong tay được đánh ra. Ấn quyết mang theo thanh âm trầm thấp cùng với khí tức bạo ngược đánh về phía Tiểu Long.

Trong mắt Tiểu Long lúc này cũng cực kỳ kinh ngạc. Huyết Hồn ấn của lão đại nó là người quen thuộc nhất.

– Tiểu Long, đừng giết nàng ta.

Trong nháy mắt thanh âm của Lục Lâm Thiên vang lên trong đầu Tiểu Long. Huyết Hồn ấn của nữ tử này hắn nhất định phải hỏi cho rõ ràng.

Ngao.

Huyết Hồn ấn bắn nhanh tới, uy áp kinh người tràn ra khiến cho ngay cả Tiểu Long cũng có cảm giác bị áp chế. Quang mang trên người chợt lóe.

Ngao.

Lúc này trong cái miệng nho nhỏ của Tiểu Long cũng vang lên một tiếng gầm gừ rống như rồng ngâm. Thanh âm xuyên thấu không gian, khí tức phóng ra mang theo một cỗ uy áp mạnh mẽ. Dưới cỗ uy áp này, Thiên Sí Tuyết Sư và Phi Thiên Ngô Công lần nữa bị áp chế.

Sưu Sưu.

Thủ ấn rời khỏi tay Tiểu Long. Trong mi tâm, đạo ấn ký thần bí, yêu dị của Tiểu Long mở rộng ra. Một đạo quang trụ trong nháy mắt bắn ra. Đạo quang trụ này đột nhiên bành trướng rồi lập tức đánh vào Huyết Hồn ấn

Sưu Sưu.

Hai cỗ lực lượng va chạm với nhau, không có ba động mạnh mẽ. Thế nhưng trong nháy mắt cả hai cỗ lực lượng đều biến mất không còn tung tích. Trong không gian chỉ còn lại một chút ba động nhè nhẹ mà thôi.

Phù.

Con mắt thứ ba trên người Tiểu Long lần nữa đóng chặt. Hóa thành đạo ấn ký thần bí, yêu dị như trước.

Trong mắt nữ tử tuyệt mỹ hiện lên sự khiĩếp sợ. Huyền Hồn ấn của nàng không ngờ lại không thể làm gì được linh thú này. Huyết Hồn ấn bình thường đều có tác dụng khắc chế mạnh mẽ với yêu thú và linh thú. Thế nhưng trước mặt linh thú này hoàn toàn không có hiệu quả. Chỉ có môt cách giải thích duy nhất chính là huyết mạch của yêu thú này cực cao. Bằng không coi như là linh thú thất giai ít nhiều cũng phải bị ảnh hưởng.

Chương 1497: Một đường đồng hành (1)

– Tiểu Long, để ta tới.

Thân thể Lục Lâm Thiên lập tức đi tới bên người Tiểu Long.

– Tiểu thư, người mau đi đi. Để ta ngăn cản bọn họ.

Hai lão giả bị thương nặng lúc này cũng đứng chắn trước mặt nữ tử tuyệt mỹ. Mặc dù biết bản thân sợ rằng không ngăn cản được một kích của những người này thế nhưng bọn họ cũng không nhịn được bước lên phía trước. Ánh mắt hai người cảnh giác nhìn về đám người Lục Lâm Thiên trên không trung.

– Nhanh, bảo vệ tiểu thư.

Hơn trăm người trong lúc kinh hãi nghe phân phó lập tức quay chung quanh nữ tử tuyệt mỹ. Cả đám nắm binh khí trong tay, dường như định tùy thời liều mạng.

Lục Lâm Thiên quét mắt nhìn đám người này, cuối cùng ánh mắt rơi vào trên người nữ tử tuyệt mỹ rồi mở miệng hỏi:

– Nói cho ta biết, ngươi tên gì. Tới từ đâu?

Nhìn Lục Lâm Thiên trong bầu trời, nữ tử tuyệt mỹ kia lúc này có thể cảm giác được hàn ý trên người thanh niên áo xanh kia đã phai nhạt đi không ít. Nàng không rõ đối phương vì sao lại có chuyển biến lớn như vậy. Sau khi do dự một lát, nử tử tuyệt mỹ kia mở miệng nói:

– Hồi bẩm đại nhân, tiểu nữ tên là Đoan Mộc Y Y, đến từ Lưu Tô đảo của Đông Hải thành Ma Vân.

Hít.

Nghe nữ tử tuyệt mỹ nói vậy, trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, lập tức hít sâu một hơi. Đoan Mộc Y Y, đến từ Lưu Tô Đảo thành

Ma Vân. Đây chính là nơi ở cũ của Đoan Mộc gia tộc mà sư phụ từng nói qua. Nữ tử này sợ rằng có chín thành là người của gia tộc Đoan Mộc kia.

– Không ngờ đã tìm được rồi. Đoan Mộc gia tộc, đây chính là gia tộc của sư phụ a.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười. Chí ít chuyện sư phụ lo lắng không xảy ra. Đoan Mộc gia tộc vẫn còn, còn có Vũ Suất và Linh Suất, xem ra đã suy tàn, thế nhưng cũng không suy tàn quá mức. Nữ tử tuyệt mỹ kia nhìn thấy Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong lòng lập tức nghi hoặc. Bởi vì hàn ý trên người thanh niên áo xanh kia lúc này đã tiêu tán toàn bộ, hoàn toàn không có sát ý.

Nhìn đám người trên boong tàu, Lục Lâm Thiên hỏi Đoan Mộc Y Y:

– Các ngươi đều là người của Đoan Mộc gia tộc hay sao?

– Hồi bẩm đại nhân, ngoại trừ biểu ca ta là người của Thượng Quan gia tộc ra, những người còn lại đều là người của Đoan Mộc gia chúng ta.

Đoan Mộc Y Y nói.

Nhíu mày, khí tức thu liễm lại. Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, may mà từ đầu không hạ sát thủ, bằng không nếu như giết phải người của Đoan Mộc gia thì quả thực đã gây ra họa lớn rồi.

– Đoan Mộc cô nương, ta thương lượng một việc với cô nương có được không?

Lục Lâm Thiên đảo qua đám người rồi lập tức nhìn vào Đoan Mộc Y Y nói.

Lúc này Lục Lâm Thiên đã có chín thành chắc chắn đây chính là Đoan Mộc gia tộc mà sư phụ truyền xuống. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không thể khẳng định mười phần. Huống chi lần này hắn cũng phải đi tìm người Đoan Mộc gia cho nên trong lòng lập tức có quyết định.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Đoan Mộc Y Y có chút ngạc nhiên rồi mở miệng rồi:

– Đại nhân có việc gì cứ nói.

– Ta có thể tha cho các ngươi. Thế nhưng điều kiện chính là ngươi phải dẫn ta đi tới Lưu Tô đảo thành Ma Vân ở Đông Hải. Vừa vặn ta cũng muốn đi tới Lưu Tô đảo một chuyến.

Lục Lâm Thiên mở miệng nói. Đây có khả năng chính là người của Đoan Mộc gia. Hắn đang muốn đi tới Lưu Tô đảo thành Ma Vân, vừa vặn cũng tiện đường. Đỡ phải tìm hiểu một phen, dọc đường đi cũng có thể tìm hiểu một chút chuyện về Đoan Mộc gia tộc. Chuyện sư phụ giao phó hắn nhất định phải làm được. Cho nên sau khi suy nghĩ một lát Lục Lâm Thiên lập tức quyết định cùng với đám người Đoan Mộc gia tộc này đi tới Lưu Tô đảo.

Đoan Mộc Y Y lần nữa kinh ngạc. Những người này không ngờ lại muốn cùng đồng hành với bọn họ khiến cho trong lòng nàng có chút đều phòng. Đoan Mộc Y Y mở miệng nói:

– Tốc độ tọa kỵ Thiên Sí Tuyết Sư của đại nhân so với con thuyền của chúng ta nhanh hơn không ít. Ta chỉ sợ sẽ làm lỡ thời gian của đại nhân.

Loại lý do như thế này Lục Lâm Thiên làm sao có thể không hiểu. Xem ra Đoan Mộc Y Y này có tâm đề phòng với mình. Lục Lâm Thiên lập tức mở miệng cười nói:

– Chúng ta cũng không thiếu thời gian. Huống chi ta luôn thích đồng hành cùng với những cô nương xinh đẹp. Nếu như cô nương đồng ý ta sẽ bỏ qua cho các ngươi. Nếu như cô nương không đồng ý, vậy thì ta cũng không ngại giết tất cả các ngươi, không có lựa chọn thứ ba đâu. Cô nương tự mình quyết định đi.

Đám người Đoan Mộc gia tộc lập tức nhìn vào Đoan Mộc Y Y. Thanh niên mặc hoa phục kia lúc này nhìn Lục Lâm Thiên trên bầu trời, trong mắt có chút hàn ý. Người này không ngờ lại muốn lên thuyền, chẳng lẽ là coi trọng tư sắc của biểu muội hắn.

Đoan Mộc Y Y nhìn Lục Lâm Thiên, đôi môi mỏng khẽ mở, nói:

– Xem ra ta đã không còn lựa chọn nào khác. Đại nhân nếu như không chê thì xin mời lên thuyền.

– Rất tốt. Quấy rầy các ngươi rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, quay đầu lại nói với Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá:

– Chúng ta lên thuyền đi.

Nói xong, Lục Lâm Thiên đem đầu khôi lỗi cấp bảy thu vào trong nhẫn trữ vật. Chân khí thu liễm vừa vặn đáp xuống bên người Đoan Mộc Y Y. Hít mùi hương nhàn nhạt tràn vào trong mũi, Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Đoan Mộc cô nương, phiền cô nương sắp xếp cho ta một chỗ nghỉ chân.

– Đại nhân, mời.

Đoan Mộc Y Y mỉm cười, ánh mắt nhìn về phía đám người Lục Lâm Thiên rồi lập tức mang mọi người đi vào trong buồng nhỏ trên tàu. Nha hoàn Tiểu Uyển kia đi sau cùng, biết đám người trước mặt đều là người giết người không chớp mắt cho nên trong mắt nàng vẫn có chút khoảng cách.

– Hừ, đi thành Ma Vân sao? Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi. Để xem đến lúc đó ngươi còn kiêu ngạo thế nào.

Nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên, thanh niên mặc hoa phục thì thào nói.

Dưới sự dẫn đường của Đoan Mộc Y Y, Lục Lâm Thiên tiến vào trong buồng nhỏ trên tàu. Sau khi nhìn qua, trong mắt Lục Lâm Thiên có chút ngạc nhiên. Căn buồng nhỏ trên tàu này không giống như bình thường. Diện tích cực lớn, ở giữa là một đại sảnh được trang hoàng lộng lẫy. Mà hai bên có không ít hành lang cùng phong nhỏ khiến cho Lục Thiếu Du có cảm giác hiện tại mình đang ở trong một kiến trúc nào đó. Cái buồng nhỏ này hoàn toàn khác với buồng ở trên thuyền kiếp trước làm cho Lục Thiếu Du phải sửa lại nhận định của mình. Có lẽ là do đây là lần đầu tiên Lục Thiếu Du nhìn thấy thuyền của dị thế.

Dưới sự sắp xếp của Đoan Mộc Y Y, bốn người Lục Lâm Thiên được sắp xếp vào trong ba căn phòng. Lục Tâm Đồng ở một phòng. Dương Quá một phòng, Lục Lâm Thiên và Tiểu Long một phòng. Về phần Thiên Sí Tuyết Sư và Phi Thiên Ngô Công đều ở trên không, không xuống dưới boong tàu.

Sau khi sắp xếp cho bốn người Lục Lâm Thiên xong Đoan Mộc Y Y mới rời đi. Mà Lục Lâm Thiên cũng nhắc qua với Đoan Mộc Y Y, không có việc gì thì không nên tới gần phòng của đám người Lục Thiếu Du.

Mà hai lão giả của Đoan Mộc gia tộc cùng với thanh niên hoa phục cũng đứng ở phía xa, không dám tới gần.

Chương 1498: Một đường đồng hành (2)

– Biểu muội, người nọ không làm gì với muội đó chứ?

Nhìn thấy Đoan Mộc Y Y đi ra, thanh niên mặc hoa phục lập tức mở miệng hỏi.

– Tiểu thư…

Hai lão giả kia cũng khẩn trương hỏi.

– Ta không sao.

Đoan Mộc Y Y nói với mọi người.

Ầm ầm.

Dòng nước lại bị tách ra, con thuyền lớn lần nữa chạy trong hải vực. Tốc độ không dưới yêu thú lục giai.

Trong một căn phòng nhỏ, thanh niên mặc hoa phục bố trí cấm chế, sau đó cùng với hai lão giả, Đoan Mộc Y Y và Tiểu Uyển ngồi xuống.

– Biểu muội, những người này nhất định có âm mưu gì đó, chúng ta nhất định phải cẩn thận.

Thanh niên mặc hoa phục sau khi ngồi vào chỗ của mình lập tức nói với Đoan Mộc Y Y.

– Biểu ca, huynh không nên trêu chọc tới bọn họ. Sau khi tới Lưu Tô đảo bọn họ sẽ rời đi. Tới lúc đó chúng ta cũng không có việc gì nữa rồi.

Đoan Mộc Y Y mở miệng nói. Trong lòng cũng không khỏi thở dài. Nếu như bọn họ không nổi lòng tham với đầu linh thú đang đột phá thất giai kia thì có lẽ sẽ không xảy ra chuyện này.

– Tiểu thư, những người này lai lịch bất minh, đi theo bên cạnh chúng ta có lẽ có mục đích khác.

Hai lão giả trưởng lão lo lắng nói.

– Hai vị trưởng lão, chẳng lẽ chúng ta còn lựa chọn nào khác sao?

Đoan Mộc Y Y hỏi hai lão giả này.

– Chuyện này…

Hai lão giả kia nhìn nhau, lập tức lắc đầu. Thực lực của đối phương hiện lên rõ mồn một như vậy, bọn họ căn bản không có lực phản kháng.

– Những người này rốt cuộc có địa vị gì. Sau khi đến Lưu Tô đảo, hy vọng sẽ không xảy ra chuyện gì.

Một lão giả nói.

– Chỉ cần chúng ta không trêu chọc tới những người này, ta có cảm giác sẽ không có phiền phức gì quá lớn. Biểu ca, huynh phải nhớ kỹ, ngàn vạn lần không thể trêu chọc những người này.

Đoan Mộc Y Y nói xong, cố ý dặn dò thanh niên mặc hoa phục.

– Biểu muội, huynh biết rồi. Chỉ cần tới Lưu Tô đảo cho dù là tiến vào thành Ma Vân ta cũng không tin người này có thể kiêu ngạo như vậy.

Thanh niên mặc hoa phục nói, trong mắt có một cỗ hàn ý tràn ra.

Trong căn phòng nhỏ trên tàu, Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú ra ngoài cửa sổ, trong lòng có chút kinh ngạc. Hắn không nghĩ tới tốc độ của con thuyền này lại nhanh như vậy. Cả con thuyền được đúc từ kim loại, lực phòng ngự có lẽ cũng rất mạnh. Cả con thuyền khổng lồ như vậy, muốn chế tác ra tuyệt đối không phải là chuyện đơn giản. Sợ rằng cần không ít linh giả tập trung lại, mà còn phải là linh giả không tầm thường mới được.

– Ca ca, sao chúng ta phải đi theo những người này tới thành Ma Vân? Còn nữa, Đoan Mộc Y Y kia sao lại thi triển Huyết Hồn ấn của ca ca?

Lục Tâm Đồng và Dương Quá lúc này cũng có mặt trong phòng Lục Lâm Thiên. Đối với ý định ở cùng một chỗ với đám người kia của ca ca, Lục Tâm Đồng có chút không rõ. Bởi vì tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư rõ ràng còn nhanh hơn chiếc thuyền này không ít.

– Lần này ta tới thành Ma Vân chính là muốn đi tới Lưu Tô đảo một chuyến. Cũng muốn tìm tới Đoan Mộc gia tộc. Mà Đoan Mộc Y Y kia có huyết hồn ấn, chứng minh đám người này chính là người ta muốn tìm.

Lục Lâm Thiên nói xong lập tức kể lại sơ qua mọi chuyện với Lục Tâm Đồng và Dương Quá. Đương nhiên có một số việc Lục Lâm Thiên cũng không nói. Ví dụ như chuyện của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn vẫn nên tạm thời giữ bí mật thì hơn. Không phải là hắn không tin được Tâm Đồng hay Dương Quá, mà là lúc này càng ít người biết càng tốt.

Một lát sau Lục Tâm Đồng và Dương Quá mới trở về phòng mình. Lúc rời đi Lục Tâm Đồng đều bố trí một vòng độc chung quanh ba căn phòng. Tuy rằng bằng vào thực lực đám người kia nàng không cần lo lắng, thế nhưng vẫn phải đề phòng một chút.

Nhìn qua hải vực ngoài cửa sổ, Lục Lâm Thiên lập tức khoanh chân ngồi xuống. Trong đầu suy nghĩ về chuyện Đoan Mộc gia tộc. Hắn không ngờ ở nơi này lại đu.ng phải người của Đoan Mộc gia tộc, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn. Chờ sau khi hắn tìm được Đoan Mộc gia tộc, nếu như tất cả không sai thì có thể hoàn thành chuyện sư phụ giao phó. Sau khi trở về cũng có thể ăn nói với sư phụ.

Suy tư một lát, trong phòng hiện tại tu luyện vũ kỹ có chút hạn chế cho nên Lục Lâm Thiên không thể làm gì khác hơn là lĩnh ngộ thuộc tính. Chỉ cần lĩnh ngộ thuộc tính tới một trình độ nhất định, tới lúc đó tu luyện vũ kỹ chỉ là chuyện nước chảy thành sông mà thôi.

Một lát sau, quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một vòng quang tráo. Lúc này ngoài việc lĩnh ngộ thuộc tính thủy ra Lục Lâm Thiên còn lĩnh ngộ thuộc tính mộc.

Mộc từ thủy diễn sinh ra. Công kích thuộc tính mộc vô cùng xảo quyệt, đồng thời thuộc tính mộc cũng đại biểu cho sinh cơ cũng chính là một loại thuộc tính kỳ lạ. Trong năm loại thuộc tính võ giả thuộc tính mộc vô cùng ít. Thứ hai là thuộc tính phong. Vũ giả thuộc tính hỏa và thủy có khá nhiều. Nhiều nhất là vũ giả thuộc tính thổ.

Đối với nguyên nhân bên trong Lục Lâm Thiên cũng không rõ, có lẽ không ai lại rảnh mà suy nghĩ tới mấy vấn đề này. Dù sao cũng không có ai chân chính thống kê qua. Đây chỉ là điều bình thường mọi người thường hay gặp mà thôi.

Lĩnh ngộ thuộc tính mộc khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác sinh cơ bừng bừng, vô cùng thoải mái.

Một lát sau, quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ một vòng lục quang. Tiểu Long thấy lão đại lĩnh ngộ cũng khoanh chân ngồi xuống bắt đầu tu luyện. Sau khi đột phá thất giai nó đã chân chính hóa thành hình người, sau này trên phương diện tu luyện cũng có thể dựa vào hình dáng nhân loại mà tu luyện. Sở dĩ yêu thú, linh thú muốn biến hóa chính là bởi vì tu luyện trong trạng thái nhân loại mới có tốc độ tu luyện nhanh nhất.

Con thuyền nhanh chóng chạy trong hải vực. Đám người Đoan Mộc gia tộc trên thuyền đã sớm được thông báo không được quấy rầy đám người thần bí kia. Mà những người Đoan Mộc gia tộc này coi như không được thông báo cũng tuyệt đối không muốn đi tìm chết.

Lục Lâm Thiên chìm đắm trong trạng thái lĩnh ngộ, đối với thời gian cũng không có khái niệm. Trong loại lĩnh ngộ này giống như chớp mắt, thời gian trôi qua giống như cát chảy vậy.

Trong hải vực mênh mông vô tận có một con thuyền lớn nhanh chóng chạy qua. Tốc độ cực nhanh, chỉ chợt lóe lên rồi biến mất tại chỗ. Con thuyền này vô cùng khổng lồ, thế nhưng tốc độ lại giống như một đạo lưu quang.

Thời gian trôi qua, trong hải vực rộng lớn này không biết từ khi nào xuất hiện không ít đoàn thuyền. Trên không trung cũng bắt đầu xuất hiện nhiều yêu thú phi hành, có dấu hiệu của sự phồn hoa.

Trong hải vực xanh ngát, Lục Lâm Thiên chìm đắm trong việc lĩnh ngộ. Tiến vào trạng thái huyền ảo, lục mang quanh người càng ngày càng đậm. Thuộc tính mộc nồng nặc hội tụ trong phòng giống như có vô số con rắn nhỏ đang di chuyển qua lại trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Theo sự hô hấp như có như không của Lục Thiếu Du, từ trong cơ thể chui ra rồi lại hút vào, vô cùng huyền ảo.

Chương 1499: Tiến vào Long hạp

Bóng đêm từ từ bao phủ hải vực. Trên chân trời phía xa, ánh trăng dần dần xuất hiện, ánh trang lạnh lẽo phô thiên cái địa từ trên bầu trời trút xuống mặt nước, ánh sáng lập lóe khiến cho mọi người có cảm giác tĩnh mịch.

Hai bên chiếc thuyền lớn có sóng biển cuồn cuộn. Trong bầu trời đêm tĩnh lặng này giống như có một khúc nhạc đang vang lên trong hải vực.

Trên thuyền lớn đèn đuốc sáng trưng. Lúc này trên boong tàu có không ít người Đoan Mộc gia tộc đang chè chén. Vốn đối với mấy cường giả thần bí lên thuyền khiến cho bọn họ có chút câu nệ. Thế nhưng trải qua hơn một tháng này sự sợ hãi trong lòng bọn họ đã tiêu tán không ít.

Trên boong tàu, không ít người giơ chén rượu trong tay lên, mở miệng mắng to, quát tháo rồi uống rượu. Trên chặng đường dài dằng dặc này không phải mỗi người đều giống như Lục Lâm Thiên, mỗi khắc đều tu luyện.

Trong lúc đám người Đoan Mộc gia tộc vô cùng náo nhiệt thì từ trong buồng nhỏ trên tàu có một thân ảnh mê người xuất hiện trong ánh mắt mọi người. Đó chính là Đoan Mộc Y Y, phía sau còn có nha hoàn xinh đẹp Tiểu Uyển.

Dưới ánh trăng thoạt nhìn Đoan Mộc Y Y càng thêm không nhiễm bụi trần, giống như là tiên tử không ăn khói lửa nhân gian. Dưới ánh trăng nhìn qua lại có chút cảm giác quyến rũ.

– Ra mắt tiểu thư.

Nhìn thấy Đoan Mộc Y Y xuất hiện mọi người lập tức hành lễ. Không ít đệ tử Đoan Mộc gia tộc nhìn thấy vị tiểu thư này lập tức tim đập nhanh hơn vài phần. Thế nhưng trong lòng bọn họ đều hiểu rõ, tiểu thư là của biểu thiếu gia, bọn họ không xứng. Toàn bộ người trên Lưu Tô đảo, không biết có bao nhiêu công tử ca ái mộ tiểu thư, thế nhưng chưa có một ai được tiểu thư coi trọng. Vị biểu thiếu gia kia mỗi ngày đều đi bên cạnh tiểu thư, hơn nữa thêm chuyện gần đây của Đoan Mộc gia tộc, có lẽ chuyện tốt này sẽ thành hiện thực.

Phất tay bảo mọi người miễn lễ, Đoan Mộc Y Y lập tức đi tới lan can rồi đứng đó. Gió biển thổi qua, y phục trên người tung bay khiến cho không ít người mơ màng. Đôi mắt xinh đẹp kia giống như ngập nước làm cho người khác nhìn vào đều cực kỳ yêu thương, nhịn không được mà có cảm giác thương tiếc.

Nhìn vị tiểu thư này không ít người của Đoan Mộc gia tộc cũng phải âm thầm chảy nước miếng.

– Tiểu thư, tâm tình của người không tốt sao?

Tiểu Uyển mở miệng khẽ hỏi.

Đoan Mộc Y Y quay đầu lại, khẽ mỉm cười rồi nói:

– Tiểu Uyển, ngươi đi theo bên người ta đã được bao lâu rồi?

– Mười tám năm.

Tiểu Uyển dường như đặc biệt nhớ rõ thời gian cho nên lập tức mỉm cười nói.

– Thời gian trôi qua thực nhanh a.

Đoan Mộc Y Y nhìn Tiểu Uyển rồi nói:

– Tiểu Uyển, lần này nếu như ta không thể bảo toàn Đoan Mộc gia tộc mà nói, ngươi phải rời khỏi Đoan Mộc gia tộc. Bằng vào tu vi Linh Phách hiện tại của ngươi, cho dù đi tới đâu cũng có thể sống yên ổn. Ta cũng có thể yên tâm phần nào.

– Tiểu thư, người suy nghĩ nhiều rồi. Mặc kệ như thế nào, cho dù tới bước đường cùng chúng ta còn có Thượng Quan gia tộc tương trợ. Đoan Mộc gia tộc chúng ta nhất định sẽ không xảy ra chuyện gì.

Tiểu Uyển nói.

– Tương trợ? Tương trợ sao? Chỉ hy vọng là như thế.

Đoan Mộc Y Y thầm nói.

– Tiểu thư, người thần bí kia hình như chưa từng xuất hiện, quả thực có chút kỳ quái.

Nhìn vào mấy căn phòng trong buồng nhỏ, Tiểu Uyển khẽ nói.

– Đám cường giả này chúng ta ngàn vạn lần không thể trêu vào.

Đoan Mộc Y Y nói.

– Tiểu thư, gần đây người đã thay đổi khá nhiều.

Tiểu Uyển khẽ nói, ánh mắt nhìn về phía tiểu thư tràn ngập tình cảm.

– Ồ, có sao?

Đoan Mộc Y Y mỉm cười, lộ ra hai cái má lúm đồng tiền. Dáng vẻ mê người dưới ánh trăng này khiến cho lòng người rung động.

– Vốn tính cách của tiểu thư cởi mở, mỗi ngày ta đều có thể thấy được nụ cười của tiểu thư. Thế nhưng sau khi lão gia mất đi, tiểu thư cả ngày rầu rĩ không vui. Ta biết gánh nặng Đoan Mộc gia tộc đều đặt lên vai tiểu thư, tiểu thư cũng không thể trốn tránh. Thế nhưng ta thực sự không hy vọng tiểu thư cả ngày rầu rĩ không vui như vậy.

Tiểu Uyển nói, vừa nói, trong mắt có chút ướt át.

Đoan Mộc Y Y không nói gì, ánh mắt nhìn về hải vực phía xa. Thân là người thừa kế của Đoan Mộc gia tộc, nàng không còn lựa chọn nào khác. Phải đối mặt với tất cả mọi chuyện. Đoan Mộc gia tộc không thể bị hủy trong tay nàng.

– Tiểu thư, biểu thiếu gia tới.

Tiểu Uyển nhìn về phía trước rồi nói. Lúc này thanh niên mặc hoa phục cùng với hai vị trưởng lão đang đi tới.

– Biểu muội, sao muội lại ra đây? Ban ngoài gió lớn lắm.

Thanh niên mặc hoa phục đi tới bên người Đoan Mộc Y Y rồi thân thiết nói. Nhìn vị biểu muội giống như tiên tử này, hắn hận không thể lập tức ôm vào trong lòng.

– Muội không sao.

Nhìn thanh niên mặc hoa phục, Đoan Mộc Y Y mở miệng trả lời. Có một số việc nàng không thể lựa chọn.

– Tiểu thư, nếu tính thời gian, sợ rằng chúng ta không kịp trở về trước kỳ đại hội trên Lưu Tô đảo. Làm sao bây giờ?

Lão giả Linh Suất bị Thiên Sí Tuyết Sư đả thương trải qua một đoạn thời gian điều tức cũng đã khôi phục không ít.

– Không kịp sao?

Đoan Mộc Y Y nhíu mày, lập tức nói:

– Chúng ta đi Thiên Long hạp đi. Đi bên đó nhanh hơn nhiều, hẳn cũng có thể chạy về.

– Thiên Long hạp?

Nghe ba chữ kia, hai vị trưởng lão kia lập tức kinh ngạc nói:

– Tiểu thư, Thiên Long hạp kia căn bản không có bao nhiêu người dám đi qua. Chúng ta đi tới đó quá nguy hiểm.

– Biểu muội, địa phương đó không tốt lành chút nào.

Nghe nói tới Thiên Long hạp, thanh niên mặc hoa phục cũng kinh hãi, dường như có chút kiêng kỵ.

– Thế nhưng đi qua Thiên Long hạp thì rút ngắn được không ít thời gian. Nếu như chậm trễ thì sẽ không kịp nữa. Hy vọng lần này đi qua Thiên Long hạp không đυ.ng phải yêu thú kinh khủng.

Đoan Mộc Y Y khẽ nói.

– Vậy được rồi. Hy vọng chúng ta không đυ.ng phải yêu thú kinh khủng.

Hai lão giả kia suy tư một lát rồi nói. Lúc này thời gian đã không còn nhiều, nếu như không thể chạy về Lưu Tô đảo sẽ là chuyện lớn. Hiện tại bọn họ chỉ có thể chọn con đường gần nhất mà thôi.

– Mọi người, uống ít đi một chút. Có lẽ ngày mai phải đi qua Thiên Long hạp, tất cả phải cẩn thận một chút.

Đoan Mộc Y Y quay đầu nói với đệ tử Đoan Mộc gia rồi đi vào trong buồng trên tàu.

Hít.

Nghe nói có thể đi qua Thiên Long hạp bầu không khí trên boong thuyền lập tức không giống khi trước. Một đám đệ tử Đoan Mộc gia cau mày, trong lòng có chút lo lắng.

– Đi Thiên Long hạp, nguy cơ khá lớn a.

– Đầu yêu thú kinh khủng kia, có người nói ngay cả Thiên Vân đảo cũng từng xuất thủ thế nhưng không thể làm gì được nó.

– Có người còn nói đầu yêu thú này hung tàn không gì sánh được. Lại còn đặc biệt háo sắc.

– Không thể nào. Chúng ta phải cẩn thận một chút mới được.

Một đêm yên tĩnh trôi qua. Lục Lâm Thiên tiếp tục lĩnh ngộ, quanh thân tràn ngập quang mang thuộc tính thổ.

Chương 1500: Quỳ long như hoa (1)

Chiếc thuyền lớn rẽ nước mà đi. Khi trong hải vực phía trước xuất hiện một đám điểm đen liên tiếp chính là lúc trong lòng đám người Đoan Mộc gia tộc có chút khẩn trương. Từng ánh mắt cảnh giác không ngừng nhìn lên không trung phía trước và ngoài khơi. Bàn tay cũng nắm chặt vũ khí, dường như đang đề phòng cái gì đó.

Đoan Mộc Y Y, thanh niên mặc hoa phục, hai lão giả trưởng lão Đoan Mộc gia lúc này cũng có mặt trên boong tàu, ánh mắt cực kỳ ngưng trọng.

Dát.

Trong không trung vắng vẻ đột nhiên truyền đến tiếng yêu thú phi hành. Một đầu yêu thú phi hành lướt qua trước mũi thuyền rồi lập tức biến mất không thấy. Có lẽ là một đầu yêu thú phi hành trong nước.

Hít.

Một màn này khiến cho mọi người càng thêm ngưng trọng. Nhìn đám điểm đen ngày càng gần, vô số hòn đảo nhỏ liên tiếp hiện lên trước mắt mọi người.

– Biểu muội, phía trước chính là Thiên Long hạp.

Thanh niên hoa phục nhìn phía trước rồi nói.

– Tất cả mọi người cẩn thận một chút, chúng ta sắp đi vào Thiên Long hạp rồi.

Đoan Mộc Y Y mở miệng nói. Ánh mắt vốn nhu hòa khi trước lúc này bắn ra tinh quang. Tu vi Linh Suất nhị trọng của nàng cũng tuyệt đối được coi là cường giả. Thế nhưng trong lòng nàng lúc này cũng hiểu rõ. Tuy rằng bảo mọi người cẩn thận một chút, thế nhưng trên thực tế cho dù cẩn thận hơn cũng không có tác dụng. Đầu yêu thú kia quả thực vô cùng kinh khủng. Đây chính là tồn tại kinh khủng nhất trong hải vực phụ cận.

Chiếc thuyền lớn đi vào trong đám đảo nhỏ. Cảnh vật chung quanh khiến cho mọi người kinh ngạc. Từng hòn đảo nhỏ giống như ngọn núi cao vυ”t trong mây, sừng sững trong hải vực giống như một cánh rừng trên biển. Chung quanh còn có không ít vách núi đủ loại hình dáng. Còn có thác nước từ trên chảy xuống, khiến cho mọi người phải cảm thán tạo hóa kỳ diệu.

Thế nhưng lúc này mọi người cũng không có tâm tư ngắm cảnh, cả đám không ngừng quan sát chung quanh. Nơi này không phải là nơi tốt lành gì. Đây chính là nơi nguy hiểm vô cùng, hung danh lan xa. Những người bình thường, thương nhân căn bản không dám đi qua đây. Còn có lời đồn rằng, chỉ cần đi ngang qua Thiên Long hạp là lập tức bị một đầu yêu thú kinh khủng đánh cướp.

Trong bầu không khí trầm trọng của mọi người, chiếc thuyền lớn tiến vào một cái khe sâu. Bên trong có vô số khe sâu, diện tích liên miên, bằng mắt thường cũng có thể nhìn thấy toàn bộ hải vực, đủ để thấy diện tích của nó kinh khủng ra sao.

Con thuyền nhanh chóng rẽ nước mà chạy, từng cơn sóng lan tràn sang hai bên. Không có một ai dám mơ miệng, dường như muốn lén lút rời khỏi Thiên Long hạp. Thế nhưng bọn họ đã quên, tiếng chiếc thuyền rẽ nước vẫn quanh quẩn trong không trung, thanh âm không phải quá lớn thế nhưng cũng không nhỏ.

– Không tốt. Chúng ta có phiền phức rồi.

Ngay trong lúc bầu không khí có chút trầm trọng. Ánh mắt Đoan Mộc Y Y khẽ đổi, khuôn mặt ngưng trọng tới cực điểm.

Ngay khi Đoan Mộc Y Y vừa mới dứt lời, thanh niên mặc hoa phục, hai vị trưởng lão của Đoan Mộc gia tộc lập tức nhíu mày, ánh mắt nhìn về phía trước. Lúc này toàn bộ hải vực phía trước sóng nước cuồn cuộn. Trong lúc mơ hồ có thể nhìn thấy hình dáng của một đầu yêu thú khổng lồ.

– Nhanh, tiến lên.

Một trưởng lão tức thì quát lớn. Con thuyền nhanh chóng đẩy cao tốc độ. Thế nhưng ngoài khơi đột nhiên có một đầu yêu thú vô cùng lớn trong nháy mắt lao ra khỏi mặt nước, cuối cùng phong tỏa toàn bộ hải vực.

Ô ô.

Rống.

Vô số yêu thú trong nước hiện lên, cái miệng dữ tợn mở ra. Con mắt hung hăng nhìn về phía trước. Khí tức hung hãn bao phủ không gian.

Ầm ầm.

Chiếc thuyền lập tức dừng lại. Dưới sự xuất hiện của đám yêu thú này, con thuyền lúc này cũng phải dừng lại, bởi vì căn bản không có cách nào thoát khỏi đám yêu thú rậm rạp này.

– Xong đời rồi.

Nhìn đám yêu thú trong nước ngăn cản bốn phía, trong lòng mọi người lập tức trùng xuống.

Phù.

Chiếc thuyền dừng lại, trong phòng, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí trong cơ thể. Lục mang quanh người cũng bị Lục Lâm Thiên thu lại.

Hai mắt mở ra, tinh quang trong mắt chợt lóe. Ánh mắt cực kỳ thâm thúy, vô hình trung khí tức quanh người Lục Lâm Thiên lúc này đã xảy ra biến hóa vô cùng lớn.

– Không nghĩ tới lại lĩnh ngộ lâu như vậy.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Lần lĩnh ngộ này không ngờ lại hơn một tháng. Hắn chưa bao giờ lĩnh ngộ thời gian dài như vậy. Mà một tháng lĩnh ngộ khiến cho lĩnh ngộ thuộc tính mộc của hắn không ngờ đã vượt quá mấy thuộc tính khác, đúng là tiến bộ

không ít.

– Lão đại, bên ngoài có không ít yêu thú.

Lúc này Tiểu Long cũng dừng tu luyện. Trong thời gian một tháng này cả ngày nó đều tu luyện. Khí tức so với một tháng trước đã hoàn toàn vững chắc, tu vi được củng cố toàn diện.

– Những yêu thú này đẳng cấp cũng không thấp.

Lục Lâm Thiên nhìn Tiểu Long rồi nói. Sau khi đột phá thất giai, Tiểu Long hoàn toàn có thể hóa thành hình người. So với lúc còn là lục giai khí tức không mạnh hơn bao nhiêu. Thế nhưng lại ngưng thực không ít. Trong lúc mơ hồ khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác, bên trong cỗ thân thể nhỏ bé này, năng lượng vô cùng kinh khủng.

– Lão đại, những người này hình như là người của Đoan Mộc gia tộc trong miệng sư phụ huynh. Hẳn chúng ta phải giúp bọn họ một tay a.

Tiểu Long nói với Lục Lâm Thiên. Chuyện của Thánh Thủ Linh Tôn nó cũng biết.

– Trước tiên nhìn qua một chút.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói. Mặc kệ như thế nào người của Đoan Mộc gia hắn cũng không thể mặc kệ. Xem ra đám người này đã gặp phải phiền phức.

Rống rống.

Tiếng gầm gừ trầm thấp vang lên trong hải vực. Yêu thú trong nước rậm rạp lúc này có chừng hơn nghìn đầu. Thân thể cực kỳ khổng lồ. Nhìn đám yêu thú rậm rạp trong hải vực cũng đủ khiến cho da đầu tê dại. Bên trong đám yêu thú này có không ít yêu thú tứ giai, ngũ giai.

– Khanh Khách. Không ngờ lại muốn trốn trước mặt bản tiểu thư. Đám nhân loại các ngươi đang nằm mơ sao?

Lúc này một tiếng cười quái dị vang lên từ phía chân trời. Đột nhiên một thân ảnh màu xanh sau mấy cái lắc mình từ không trung lập tức xuất hiện trên bầu trời trước chiếc thuyền lớn.

Phía sau người này còn có hơn mười đầu yêu thú lục giai trong nước. Đám yêu thú lục giai này bộ dáng dữ tợn, trong mắt tràn ngập sự lạnh lẽo và hung ác, nhìn qua đám nhân loại phía dưới.

Mà người vừa mới xuất hiện này có hình dáng nhân loại, dáng người nổi bật. Da thịt trắng nõn, mơ hồ tản ra hương thơm đặc biệt. Thế nhưng nhìn thấy khuôn mặt kia, cả đám người phía dưới lập tức hít sâu một hơi. Nữ tử này quả thực vô cùng xấu, mũi thấp, miệng rộng không nói tới. Ngũ quan hoàn toàn biến dạng. Thế nhưng cũng có thể thấy rõ đây là một nữ tử.

– Quỳ Long Như Hoa.

Nhìn thấy nữ tử này, Đoan Mộc Y Y, thanh niên mặc hoa phục cùng với hai trưởng lão kia lập tức ngưng trọng. Từ bộ dáng có thể thấy được đây tuyệt đối là Quỳ Long Như Hoa trong lời đồn. Chính là yêu vương của Thiên Long Hạp, tu vi Thất giai trung kỳ. Có lời đồn Thiên Vân đảo đã đối phái cường giả đối phó với Quỳ Long Như Hoa này, thế nhưng cũng không thành công, lại để Quỳ Long Như Hoa này chui vào đáy biển chạy trốn.

Chương 1501: Quỳ long như hoa (2)

Thiên Vân đảo tốn công vô ích, những thế lực khác càng không muốn trêu vào đầu yêu thú thất giai trung kỳ kinh khủng này. Huống chi đầu yêu thú này lại có chút quan hệ với yêu thú long tộc. Thân là Quỳ Long, bản thể chính là giao long.

– Các ngươi nếu như muốn qua phải tuân thủ quy củ của bản tiểu thư.

Quỳ Long Như Hoa nhìn mọi người rồi nói:

– Muốn qua thì đem tất cả những thứ trên người giao ra. Còn phải lưu lại một nam nhân.

– Như Hoa tiểu thư, chúng ta có thể đem tất cả mọi thứ trên người giao cho tiểu thư. Thế nhưng tiểu thư có thể để toàn bộ chúng ta rời đi hay không?

– Nữ nhân thật xinh đẹp. Ta ghét nhất là nữ nhân xinh đẹp. Hôm nay lại có thêm một quy củ nữa. Ngươi phải hủy dung. Bằng không các ngươi đừng hòng đi qua.

Nhìn Đoan Mộc Y Y, ánh mắt Quỳ Long Như Hoa trầm xuống rồi nói.

Nghe Quỳ Long Như Hoa nói vậy, ánh mắt mọi người lập tức hoảng hốt. Đoan Mộc Y Y lại nhíu mày, nhìn Quỳ Long Như Hoa trên bầu trời. Nếu phải liều mạng nàng căn bản không có cách nào. Nếu như đầu khôi lỗi thất giai sơ kỳ kia còn nằm trong tay nàng thì có thể miễn cưỡng chống lại một chút. Thế nhưng hiện tại đầu khôi lỗi kia đã bị người khác lấy mất, trong tay nàng không còn thủ đoạn nào khác. Về phần thực lực Linh Suất nhị trọng của nàng. Trước mặt Quỳ Long như hoa này chỉ sợ không có một chút tác dụng nào. Ở đây không có ai là đối thủ của Quỳ Long Như Hoa này.

– Ngươi còn chưa hủy dung sao?

Nhìn Đoan Mộc Y Y, trong mắt Quỳ Long Như Hoa kia tràn ngập hàn ý.

– Như Hoa tiểu thư, chúng ta là người của Thiên Vân đảo. Mong tiểu thư để cho chúng ta rời đi.

Thanh niên mặc hoa phục nghe thấy Quỳ Long Như Hoa muốn biểu muội hủy dung, sau khi do dự một lát lập tức cắn răng nói.

– Khặc khặc. Thiên Vân đảo sao? Ngươi nghĩ rằng ta sợ sao? Không ngờ lại dám đem Thiên Vân đảo uy hiếp ta.

Ánh mắt Quỳ Long Như Hoa trầm xuống, thân ảnh run lên, lập tức biến mất tại chỗ. Thân thể giống nhưu thuấn di, chỉ trong nháy mắt mất đi bóng dáng.

– Cẩn thận.

Ánh mắt Đoan Mộc Y Y trầm xuống, trong mắt bắn ra hàn ý. Linh lực trên người tuôn ra. Toàn thân đề phòng chung quanh.

Trong mắt thanh niên mặc Hoa Phục lúc này đã sớm hiện lên vẻ kinh hoàng, linh lực tràn ra, thân thể bắt đầu thối lui.

– Hắc hắc. Bằng vào tu vi Linh Suất tam trọng của ngươi sao có thể thoát khỏi lòng bàn tay của tiểu thư. Ta thấy ngươi cũng không tệ lắm, miễn cưỡng đạt yêu cầu gia nhập long cung của bản tiểu thư.

Lời vừa dứt, thân ảnh Quỳ Long Như Hoa đã lập tức xuất hiện bên người thanh niên mặc hoa phục. Một đạo trảo ấn nhanh như thiểm điện chụp vào trước người thanh niên mặc hoa phục kia.

– Biểu ca, cẩn thận.

Đoan Mộc Y Y khẽ quát lên một tiếng. Biết rõ không địch lại, thế nhưng nàng cũng không do dự chút nào. Thủ ấn được két, linh lực ầm ầm bạo phát. Một cỗ khí thế phô thiên cái địa tràn ra. Một hỏa cầu nóng bỏng trực tiếp bắn về phía Quỳ Long Như Hoa.

– Vũ Suất nhị trọng. Ngươi còn chưa đủ tư cách.

Ánh mắt Quỳ Long Như Hoa lạnh lùng. Cánh tay vung lên. Một đạo uyên nguyên lập tức ngăn cản trước không trung. Hai cỗ lực lượng va chạm vào nhau rồi lập tức biến mất.

Khục khục.

Một kích nhẹ nhàng của Quỳ Long Như Hoa, kình lực bạo phát trực tiếp khiến cho Đoan Mộc Y Y lùi lại mấy bước, sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt.

– Buông ra. Ta là người của Thượng Quan gia tộc, ngươi dám động vào ta. Thiên Vân đảo nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Thanh niên hoa phục lớn tiếng nói. Vừa rồi không ngờ thanh niên hoa phục trong nháy mắt đã bị Quỳ Long Như Hoa bắt được.

Thanh niên hoa phục lúc này trực tiếp bị Quỳ Long Như Hoa vác lên vai. Toàn thân không thể nhúc nhích, dường như đã bị cấm chế. Trong mắt thanh niên mặc hoa phục kia lúc này có chút sợ hãi, bối rối.

– Khặc khặc. Người của Thiên Vân đảo sao? Thực lực không tồi, thế nhưng có thể làm gì được ta? Đánh không lại ta không thể chạy sao? Trong Đông Hải này ta sợ nhân loại các ngươi sao?

Quỳ Long Như Hoa cười lạnh một tiếng, nụ cười nhạt này khiến cho đám yêu thú rậm rạp trong hải vực rít gào. Chiếc thuyền lớn cũng bị đám yêu thú trong nước bao vây.

– Còn dám uy hïếp bản tiểu thư, ngươi nên bị giáo huấn.

Nói xong, Quỳ Long Như Hoa hung hăng tát một cái vào mặt thanh niên mặc hoa phục.

Ba.

Thanh âm thanh thúy vang lên. Thanh niên mặc hoa phục tức thì bị bạt tai một cái.

Thanh niên mặc hoa phục sửng sốt. Hắn thật không ngờ tới lại có người đánh hắn một bạt tai. Lúc này thanh niên mặc hoa phục không nói nên lời, trên mặt có dấu tay đỏ chót. Nửa bên mặt bị đánh cho sưng vù. Có thể thấy được Quỳ Long Như Hoa vừa rồi dùng không ít lực.

– Như Hoa tiểu thư. Ngươi rốt cuộc muốn thế nào?

Ánh mắt Đoan Mộc Y Y trầm xuống, trong mắt có chút hàn ý. Linh lực quanh người tràn ra. Theo nàng thấy, đã không thể đàm phán được với Quỳ Long Như Hoa này.

– Ta rất không thích ngươi. Nếu như ngươi không muốn hủy dung thì ta sẽ tự làm vậy.

Quỳ Long Như Hoa lạnh nhạt nói một tiếng. Một đạo yêu nguyên trong tay lập tức khiến cho không gian vặn vẹo, ầm ầm đánh về phía Đoan Mộc Y Y. Khí thế kinh người tràn ra khiến cho không gian rung động.

Tốc độ quá nhanh, yêu nguyên bàng bạc trực tiếp tràn ra. Giờ phút này Đoan Mộc Y Y cảm giác không ổn, thân thể nhanh chóng thối lui. Thế nhưng nàng lại phát hiện ra không thể rời khỏi không gian này. Trong lúc sắc mặt đại biến, Đoan Mộc Y Y cắn răng đánh ra thủ ấn.

– Biểu muội, cẩn thận.

Thanh niên mặc hoa phục hét lớn, hai trưởng lão kia cũng kinh hãi. Thế nhưng thanh niên hoa phục kia căn bản cũng không thể nhúc nhích. Hai lão giả kia muốn xuất thủ cũng không còn kịp nữa.

– Huyết Hồn ấn.

Ngao.

Tiếng thú rống giống như rồng ngâm, hổ gầm từ trong lòng bàn tay Đoan Mộc Y Y mơ hồ vang lên, Huyết Hồn ấn được đánh ra. Một cỗ uy áp ngập trời từ bên trên khuếch tán, mang theo tiếng rồng ngâm hổ ngầm ầm ầm đánh về phía Quỳ Long Như Hoa.

Rống.

Khi Huyết Hồn ấn vừa xuất, tất cả những yêu thú chung quanh tức thì bị áp chế. Toàn thân run rẩy, những yêu thú cấp bậc thấp, hai mắt trực tiếp dại ra.

Phanh Phanh.

Ấn quyết cùng với yêu nguyên ầm ầm va chạm. Dưới ấn quyết có một cỗ áp chế tuyệt đối khiến cho yêu nguyên bị phá hủy. Lúc này hai mắt Quỳ Long Như Hoa có chút kinh ngạc.

Huyết Hồn ấn sau khi phá hủy yêu nguyên cũng lập tức tiêu tán trong không gian.

Sưu Sưu.

Hai lão giả trưởng lão Đoan Mộc gia tộc trong nháy mắt đánh ra hai đạo công kích mang theo tiếng gió thổi sắc bén bắn về phía Quỳ Long NHư Hoa.

– Không biết tự lượng sức mình.

Ánh mắt Quỳ Long Như Hoa lạnh lẽo, trên thân thể mềm mại kia đột nhiên có một đạo yêu nguyên màu xanh phun ra. Không gian run rẩy, sóng gợn trong không gian trực tiếp ba động, ầm ầm đánh về phía hai lão giả kia.

Phanh Phanh.

Ba cỗ năng lượng va chạm vào nhau. Tiếng vang trầm muộn kinh người vang lên. Nơi ba cỗ năng lượng va chạm, hai lão giả trực tiếp bị đánh bay về phía sau hơn mười thước. Thân thể hung hăng đập vào trên boong tàu.

Chương 1502: Thiếu tư cách

Khục khục.

Hai ngụm máu tươi được phun ra. Hai người hoàn toàn không có lực phản kháng. Thực lực Vũ Suất, Linh Suất tuyệt đối là cường giả. Thế nhưng dọc đường đi vận khí của hai người này dường như cực kém, liên tiếp bị yêu thú chà đạp.

– Không nghĩ tới một Linh Suất nho nhỏ lại có thủ đoạn như vậy, quả thực khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn.

Quỳ Long Như Hoa không để ý tới hai lão giả bị thương nặng, ánh mắt nhìn Đoan Mộc Y Y rồi nói. Đạo ấn quyết quỷ dị kia trong lúc vô hình mang tới uy áp cực lớn, khiến cho nàng cảm thấy ngoài ý muốn.

– Như Hoa tiểu thư, chúng ta nước sông không phạm nước giếng, chờ sau khi chúng ta trở về nhất định lại đưa cho ngươi một phần đại lễ để tạ tội. Mong Như Hoa tiểu thư giơ cao đánh khẽ.

Sắc mặt Đoan Mộc Y Y ngưng trọng tới cực điểm. Lúc này đám người bọn nàng đã không còn một chút lực lượng nào kháng cự.

– Ngươi nghĩ ta sẽ tin đám nhân loại hay lật lọng như các ngươi sao?

Quỳ Long Như Hoa lạnh nhạt nói. Sau đó lại nhìn thanh niên hoa phục trong tay rồi mở miệng:

– Xem ra ngươi rất quan tâm tới nữ nhân xinh đẹp này. Như vậy đi, ta đổi ý một chút. Nếu như ngươi tự tử thì ta sẽ bỏ qua cho nàng và đám người trên thuyền. Nếu như ngươi chọn nàng chết thì ta có thể buông tha ngươi và đám người trên thuyền. Ngươi tự lựa chọn đi.

Nói xong, ánh mắt Quỳ Long Như Hoa nhìn về phía thanh niên mặc hoa phục, trong mắt có chút bỡn cợt.

– Chuyện này…

Cơ mặt thanh niên mặc hoa phục co quắp, không biết nên chọn như thế nào. Nhìn Đoan Mộc Y Y rồi lại nhìn Quỳ Long Như Hoa, ánh mắt hắn biến ảo không ngừng.

– Ngươi không có bao nhiêu thời gian đâu. Ta đếm đến bao, nếu như ngươi còn chưa lựa chọn mà nói, ta sẽ giết tất cả mọi người. Bao gồm cả ngươi.

Quỳ Long Như Hoa lạnh lùng nói. Trên bàn tay trắng nõn kia có một cỗ yêu nguyên hội tụ, chậm rãi đặt lên trên thiên linh cái của thanh niên mặc hoa phục rồi nói:

– Một… Hai…

– Tiểu thư…

Sắc mặt Tiểu Uyển kinh hoảng nhìn Đoan Mộc Y Y. Lúc này Đoan Mộc Y Y cũng vô cùng ngưng trọng, ánh mắt có chút bất đắc dĩ.

– Ba…

Thanh niên mặc hoa phục nhìn Đoan Mộc Y Y, trong mắt có chút xoắn xuýt. Khi nghe thấy Quỳ Long Như Hoa đếm, lại cảm nhận yêu nguyên bàng bạc trên thiên linh cái của mình, hắn nói:

– Biểu muội, ta…

– Dừng tay.

Trong nháy mắt này Đoan Mộc Y Y quát lên một tiếng rồi nhìn vào Quỳ Long Như Hoa.

– Như Hoa tiểu thư, ngươi giết ta đi. Chỉ cần ngươi thả những người khác là được.

Đoan Mộc Y Y tiến lên một bước, ánh mắt chăm chú nhìn lên người Quỳ Long Như Hoa.

Nghe Đoan Mộc Y Y nói vậy, thanh niên mặc hoa phục lập tức bình tĩnh lại, trong mắt có chút nhẹ nhõm.

Khanh Khách.

Quỳ Long Như Hoa cười khúc khích, sau khi nụ cười được thu liễm lại, sát ý lập tức lan tràn ra chung quanh, lạnh nhạt nói:

– Đám nhân loại các ngươi quả thực có chút thú vị. Được rồi, bản tiểu thư không chơi cùng các ngươi nữa. Tất cả các ngươi phải chết. Dám mang Thiên Vân đảo ra uy hiếp ta. Bản tiểu thư sẽ không bỏ qua cho các ngươi, các ngươi chết hết đi.

Rống Rống.

Sát khí tràn ra, đám yêu thú bốn phía lập tức rống lớn. Từng tiếng gầm gừ đinh tai nhức óc vang lên khiến cho những người thực lực thấp trong Đoan Mộc gia tộc lập tức run rẩy. Bởi vì trước mặt bọn họ không phải là một đầu yêu thú mà là hơn một ngàn yêu thú kinh khủng.

Ô Ô.

Rống.

Lúc này trên boong tàu có hai đạo lưu quang một trắng một đen phóng lên cao. Sau khi hóa thành bản thể khổng lồ đồng thời có một cỗ uy áp mạnh mẽ lan tràn ra. Hai đạo lưu quang này chính là Phi Thiên Ngô Công và Thiên Sí Tuyết Sư.

Nhị thú xoay quanh không trung. Chủ nhân đã sớm phân phó, khi đám người Đoan Mộc gia tộc gặp phải nguy hiểm chân chính thì bọn nó phải bảo vệ. Cho nên sau khi cảm nhận sát ý của Quỳ Long Như Hoa, nhị thú vốn vẫn thu liễm khí tức lập tức xuất hiện.

Trên bản thể khổng lồ của Thiên Sí Tuyết Sư, một cỗ uy áp vương giả lan tràn ra. Quanh thân Phi Thiên Ngô Công, khói độc nồng nặc quanh quẩn khiến cho vô số yêu thú chung quanh bị áp chế.

Thiên Sí Tuyết Sư và Phi Thiên Ngô Công vẫn làm cho đám người Đoan Mộc gia tộc kiêng kỵ. Thế nhưng lúc này Phi Thiên Ngô Công và Thiên Sí Tuyết Sư xuất hiện khiến cho đám người Đoan MỘc gia tộc vui vẻ không ngớt. Giống như là nhìn thấy cứu tinh vậy.

Đoan Mộc Y Y nhìn Thiên Sí Tuyết Sư và Phi Thiên Ngô Công, trong ánh mắt ngưng trọng có chút nhẹ nhõm. Tuy rằng biết Thiên Sí Tuyết Sư và Phi Thiên Ngô Công lục giai hậu kỳ không làm gì được Quỳ Long Như Hoa, thế nhưng cường giả phía sau hai đầu yêu thú này hẳn có thể chống lại Quỳ Long NHư Hoa kia. Cường giả Linh Vương, Vũ Vương, còn có một đầu linh thú đã đột phá tới thất giai nữa.

– Ồ?

Ánh mắt Quỳ Long NHư Hoa có chút kinh ngạc. Thiên Sí Tuyết Sư và Phi Thiên Ngô Công xuất hiện khiến cho nàng có chút ngoài ý muốn.

– Quỳ Long Như Hoa, nhanh rời đi cho ta. Nể mặt chúng ta đều là yêu thú, ta thấy đám các ngươi nên sớm rời đi. Chờ chủ nhân ta xuất hiện, tới lúc đó ngươi có hối hận cũng không kịp nữa rồi.

Nhìn Quỳ Long Như Hoa, Thiên Sí Tuyết Sư xoay quanh tầng trời thấp rồi nói vọng xuống. Trong mắt hiện lên sự cảnh cáo. Đối mặt với yêu thú thất giai trung kỳ, trong lúc vô hình Thiên Sí Tuyết Sư cũng bị một chút uy áp. Huyết mạch của Quỳ Long Như Hoa này không dưới nó. Huống chi thực lực lại mạnh hơn nhiều. Thế nhưng có chủ nhân ở trên thuyền, đương nhiên nó không cần phải lo lắng.

– Lục giai hậu kỳ mà thôi, dám ở trước mặt ta khoa tay múa chân. Nể mặt chúng ta đều là yêu thú, các ngươi lập tức cút đi. Ta có thể tha cho các ngươi một con đường sống.

Quỳ Long Như Hoa nhìn Thiên Sí Tuyết Sư và Phi Thiên Ngô Công nói.

– Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt. Ngươi muốn chết.

Thiên Sí Tuyết Sư vừa rồi khách khí đã là chuyện không dễ dàng gì. Nghe Quỳ Long Như Hoa nói vậy nó lập tức quát lớn, uy áp trên người lan tràn ra.

– Các ngươi còn chưa đủ tư cách.

Quỳ LOng Như Hoa căn bản cũng không đặt Thiên Sí Tuyết Sư, Phi Thiên Ngô Công vào trong lòng, ánh mắt vô cùng lạnh lẽo nhìn về phía Đoan Mộc Y Y nói:

– Ta ghét nhất là nữ nhân xinh đẹp. Ngươi chết trước đi.

Sưu Sưu.

Đột nhiên năm ngón tay Quỳ Long Như Hoa uốn lợn, một đạo trảo ấn từ trong hư không trống rỗng hiện lên, sau đó xuyên thấu không gian mà bắn về phía trước. Gợn sóng trong không gian lúc này giống như một tấm lá mỏng bị trảo ấn xuyên qua. Khí thế mạnh mẽ đánh xuống, trảo ấn mang theo khí tức sắc bén bàng bạc ầm ầm chộp về phía Đoan Mộc Y Y. Trong không gian, nơi trảo ấn kinh người này đi qua lập tức rung động mãnh liệt.

Dưới trảo ấn sắc bén kinh khủng này, sắc mặt đám người Đoan Mộc gia tộc hoảng hốt. Loại cấp bậc này bọn họ căn bản có tâm mà không có lực. Chỉ trong nháy mắt cỗ kình khí sắc bén kia đã khiến cho Đoan Mộc Y Y có chút đau đớn. Trên mặt hiện lên vẻ tuyệt vọng. Lúc này nàng đã dự định liều mạng một phen.

Chương 1503: Ngươi ngứa da sao? (1)

Nha hoàn Tiểu Uyển kia đột nhiên hét lên một tiếng kinh hãi. Dưới trảo ấn này ngay cả nàng cũng bị bao phủ bên trong, căn bản không thể thoát ra được.

Sưu Sưu.

Ngay khi trảo ấn sắc bén này đánh về phía Đoan Mộc Y Y, kình khí phô thiên cái địa tràn ra. Đột nhiên trảo ấn này dừng lại, một tiếng xuy xuy vang lên, trảo ấn trực tiếp tiêu tán trong không gian, ngay cả một chút vết tích cũng không có lưu lại.

Nhìn biến cố đột nhiên xảy ra, đám người Đoan Mộc gia tộc, còn có Quỳ Long Như Hoa đều vô cùng kinh ngạc. Đặc biệt là Quỳ Long Như Hoa, ánh mắt lập tức đại biến.

– Là ai dám nhúng tay vào chuyện của bản tiểu thư?

Nhìn trảo ấn từ từ tiêu tán, trong lòng Quỳ Long Như Hoa lúc này có thể cảm nhận được vô cùng rõ ràng. Đó chính là một cỗ năng lượng thuộc tính bàng bạc. Người vừa xuất thủ tuyệt đối là một cường giả.

– Chủ nhân.

Thiên Sí Tuyết Sư và Phi Thiên Ngô Công lúc này đều dùng ánh mắt đồng tình nhìn Quỳ Long Như Hoa, sau đó lùi sang một bên.

– Y Y cô nương, không sao chứ?

Trong ánh mắt kinh ngạc của đám người Đoan Mộc gia tộc, lúc này có một thanh âm trầm thấp vang lên. Thanh âm vừa dứt, bốn đạo thân ảnh từ trong thuyền chậm rãi bước ra. Trong chớp mắt đã đi tới bên người Đoan MỘc Y Y, đó chính là bốn người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Dương Quá và Lục Tâm Đồng.

Đoan Mộc Y Y lập tức sửng sốt. Nhìn thấy bốn người Lục Lâm

Thiên xuất hiện, nàng lập tức thở dài một hơi. Đối với bốn người này rõ ràng nàng luôn e ngại, kiêng kỵ. Thế nhưng giờ phút này nàng cũng cảm thấy có chút thoải mái, loại cảm giác ngay cả chính bản thân nàng cũng không hiểu rõ.

Bốn người xuất hiện, vô số yêu thú bốn phía chiếc thuyền lớn lập tức cảm thấy bất an. Có vô số yêu thú thấp giọng rít gào, dường như có chút bất an, bởi vì vô hình trung bọn nó đã bị áp chế.

Nhìn thấy bốn người Lục Lâm Thiên xuất hiện, ánh mắt thanh niên mặc hoa phục trong tay Quỳ Long Như Hoa cũng lập tức biến đổi, không biết trong lòng hắn đang nghĩ cái gì.

– Đại nhân, tiểu nữ không sao. Đa tạ đại nhân xuất thủ cứu giúp.

Đoan Mộc Y Y sau khi phục hồi tinh thần lại lập tức hạ thấp người hành lễ.

Đám người Đoan Mộc gia tộc nhìn nhau, sau đó dưới sự phân phó của hai lão giả bị thương nặng lập tức lùi lại phía sau Đoan Mộc Y Y. Cả đám dùng ánh mắt cảnh giác nhìn về phía Quỳ Long Như Hoa.

Bầu không khí quỷ dị lập tức xuất hiện. Quỳ Long Như Hoa nhìn chằm chằm vào bốn người Lục Lâm Thiên, cuối cùng ánh mắt tập trung vào trên người Tiểu Long, ánh mắt biến ảo bất định, dường như vô cùng nghi hoặc.

– Ta lại tưởng là yêu thú nào. Hóa ra chỉ là một đầu tạp long mà thôi, không ngờ cũng dám làm càn như vậy.

Tiểu Long nhìn về phía Quỳ Long Như Hoa, không đặt vào trong mắt, dường như có thể nhìn thấu đối phương vậy.

Mà nghe Tiểu Long nói vậy, người Đoan Mộc gia tộc không khỏi trợn mắt há mồm. Khẩu khí của tiểu đồng này thật lớn. Không ngờ ngay cả Quỳ Long Như Hoa cũng không đặt vào trong mắt, tạp long dù sao cũng là long a.

– Các ngươi rốt cuộc là ai?

Quỳ Long Như Hoa nhìn bốn người, trong lòng vô cùng khiếp sợ không gì sánh được. Thực lực bốn người này không ngờ nàng không thể nhìn thấu. Thế nhưng mơ hồ có thể cảm giác được, bốn người này không có ai là kẻ yếu cả.

Điều này cũng khó trách, tu vi của Lục Lâm Thiên người bình thường căn bản không thể nhìn ra. Về phần Dương Quá, thời gian hắn thu liễm tu vi Lục Lâm Thiên cũng rất khó nhìn thấu. Về phần Lục Tâm Đồng, sau khi tu luyện Thiên Độc Kinh, một khi nàng thu liễm khí tức Lục Thiếu Du cũng khó có thể nhìn ra tu vi. Đầu Quỳ Long Như Hoa này muốn nhìn thấu tu vi ba người quả thực có chút khó khăn. Mà Tiểu Long lại khiến cho Quỳ Long Như Hoa bị áp chế, càng không thể nhìn rõ tu vi Tiểu Long. Thế nhưng mơ hồ nó cũng cảm giác được Tiểu Long không phải là nhân loại. Thế nhưng Tiểu Long là linh thú hay yêu thú nó cũng không thể nhìn ra. Sở dĩ lúc này Quỳ Long Như Hoa mới có vẻ nghi hoặc như vậy.

– Chúng ta là ai không quan trọng. Quan trọng là vừa rồi chúng ta đã cho ngươi đi ngươi không đi. Hiện tại nếu như ngươi muốn đi thì quả thực có chút khó khăn.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mỉm cười nói. Yêu thú thất giai trung kỳ, từ khí tức trên người Lục Lâm Thiên cũng có thể biết được đầu yêu thú này hẳn còn chưa đạt tới thất giai trung kỳ đỉnh phong. Thực lực chỉ tương đương với Vũ Vương ngũ trọng mà thôi. Loại thực lực này rất mạnh, có lẽ có thể chống lại Dương Quá, chống lại Lục Tâm Đồng. Yêu thú như vậy Lục Thiếu Du cũng không định buông tha. Cho dù cuối cùng chỉ thu được một viên yêu đan cũng tốt. Thế nhưng đó chỉ là hạ sách, muốn thu phục đầu yêu thú này có lẽ cũng không quá khó khăn.

– Ta quản các ngươi là ai. Ta muốn đi các ngươi còn chưa giữ ta lại được.

Quỳ Long Như Hoa nhìn bốn người. Bốn người này đều là người trẻ tuổi, sự kiêng kỵ trong lòng cũng giảm bớt đi một ít. Ánh mắt Quỳ Long Như Hoa lúc này bỗng nhiên nhìn vào người Dương Quá khí độ bất phàm, anh khí bức nhân kia khiến cho hai mắt Quỳ

Long Như Hoa sáng ngời, lập tức ném thanh niên mặc hoa phục sang một bên rồi hung hăng nói:

– Nam nhân thật tuấn tú, ta thích. Ngươi đi theo ta, ta có thể tha cho tất cả các ngươi.

Nói xong Quỳ Long Như Hoa ngoắc tay nhìn về phía Dương Quá, lúc này khóe miệng đã có nước miếng chảy ra.

– Tốt, ta có thể để hắn lưu lại. Ha ha.

Lục Lâm Thiên lập tức cười ha hả, sau đó quay người nói với Dương Quá:

– Đại ca, huynh thấy thế nào? Một mình huynh lưu lại là có thể cứu chúng ta. Huynh chịu khó hy sinh một chút nha.

– Xem ra đại ca quả thực luôn được hoan nghênh a.

Lục Tâm Đồng cũng không nhịn được mà cười lớn. Nụ cười mê người này khiến cho không ít đệ tử Đoan Mộc gia tộc nhịn không được mà len lén nhìn. Dung mạo cùng với khí chất của vị tiểu thư trước mặt không thua kém tiểu thư nhà bọn hắn chút nào.

– Ta không ở lại, muốn ở lại thì đệ tử mình ở lại đi.

Dương Quá trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt có chút ngại ngùng.

– Đại ca, đệ cũng muốn ở lại lắm, thế nhưng Như Hoa tiểu thư lại chướng mắt đệ a.

Lục Lâm Thiên cười ha ha nói.

– Ca ca, xem ra huynh không đẹp trai bằng đại ca nha. Như Hoa tiểu thư này đương nhiên sẽ chướng mắt huynh rồi.

Lục Tâm Đồng lại mở miệng cười nói.

Mấy người này tự do nói chuyện không đặt Quỳ Long Như Hoa vào trong mắt khiến cho trong lòng đám người Đoan Mộc gia tộc giật mình, lẽ nào thực lực mấy người này ngay cả Quỳ Long Như Hoa cũng không coi vào đâu sao.

– Hừ, các ngươi không cần phải cãi nhau. Ngươi cũng lưu lại đi. Tuy rằng ngươi thiếu chút đỉnh, thế nhưng cũng miễn cưỡng có thể đặt vào trong mắt. Hai người các ngươi cùng lưu lại đi.

Ánh mắt Quỳ Long Như Hoa biến đổi, thấy mấy người này không đặt mình vào trong mắt, nàng lập tức lạnh nhạt nói.

– Cái gì? Ta còn thiếu chút sao?

Chương 1504: Ngươi ngứa da sao? (2)

Lục Lâm Thiên vô cùng phiền muộn. Hắn cũng coi như không tồi. Thế nhưng Quỳ Long Như Hoa này không ngờ lại chướng mắt hắn khiến cho hắn không còn câu nào có thể nói.

– Nghiệt súc. Lập tức quỳ xuống cầu xin tha thứ thì ta sẽ cho ngươi một con đường sống. Bằng không ta sẽ lột da ngươi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, một cỗ hàn ý tràn ra.

– Tiểu tử chưa dứt sữa. Ngươi còn chưa đủ tư cách, bản tiểu thư sẽ đem xương cốt ngươi vặn gãy.

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt Quỳ Long NHư Hoa hiện lên sự hung ác. Thế nhưng vì một màn quỷ dị lúc trước khiến cho trong lòng nàng cũng có chút kiêng kỵ. Chỉ là trong hải vực này nàng cũng không sợ ai, cho nên trong lòng cũng không có bao nhiêu lo lắng.

– Nghiệt súc. Ta thấy ngươi ngứa da rồi.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc rồi chậm rãi tiến lên. Hai mắt chăm chú nhìn vào trên người Quỳ Long Như Hoa. Thời gian hai tháng qua hắn cũng chưa từng động thủ, lần này vừa vặn có thể kiểm chứng thực lực hiện tại của bản thân.

Trong mắt Quỳ Long Như Hoa hiện ra hung quang. Nàng hoành hành không chút cố kỵ ở nơi này nhiều năm, không phải chưa từng có cường giả tới tiêu diệt nàng. Lần trước Thiên Vân đảo cũng phái ra cường giả. Thế nhưng trong hải vực vô biên này, muốn đối phó với nàng trong hải vực sẽ vô cùng khó khăn. Mà cũng bởi vì như vậy cho nên hung danh của nàng mới lớn mạnh như thế.

– Hừ, tiểu tử, ngươi sẽ chết rất khó coi.

Nói xong, trong mắt Quỳ Long Như Hoa bắn ra quang mang. Y phục trên người tung bay, thân thể mềm mại kia bắn lên trên không trung. Thân thể mềm mại giống như thiểm điện trong chớp mắt xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Yêu nguyên trong người bạo phát mang theo một cỗ khí tức khổng lồ trực tiếp đánh xuống.

Cỗ khí tức khổng lồ này khiến cho đám người Đoan Mộc gia tộc lập tức lùi lại, căn bản không thể chống lại.

– Tiểu tử. Để bản tiểu thư nhìn xem rốt cuộc ngươi có bao nhiêu phân lượng.

Quỳ Long Như Hoa quát lên một tiếng, trong tay đột nhiên có một đạo quyền ấn được ngưng tụ. Sau đó lập tức đánh về phía Lục Lâm Thiên. Nơi quyền ấn đi qua, không gian không ngờ trực tiếp vặn vẹo.

– Ngươi quả thực ngứa da rồi.

Khi thanh âm của Lục Lâm Thiên vừa dứt, quyền ấn đã đi tới trước người hắn. Trong nháy mắt này trước người Lục Lâm Thiên có một đạo quang mang khuếch tán. Trong quang mang này bằng mắt thường có thể thấy được quyền ấn của Quỳ Long Như Hoa đang tiêu tán nhanh chóng.

– Nghiệt súc, hôm nay ta phải lột da ngươi.

Ngay khi quyền ấn này tiêu tán, một tiếng quát lạnh lẽo vang lên. Một đạo năng lượng vô hình giống như thiểm điện dung nhập vào trong quang mang. Trong chớp mắt một thân ảnh màu xanh xuất hiện trước mặt Quỳ Long Như Hoa.

– Liệt Viêm Quyền.

Trong nháy mắt một đạo quyền ấn đỏ rực đột nhiên xuất hiện, sau đó hóa thành một đám quang mang không rõ dùng tốc độ như thiểm điện bắn về phía trước. Cuối cùng trực tiếp đánh vào trên người Quỳ Long Như Hoa.

Bằng mắt thường có thể thấy được đạo quyền ấn này trực tiếp đánh vào trên người Quỳ Long NHư Hoa. Trong chốc lát cả không trung như bị kìm hãm. Ngay sau đó một tiếng nổ từ trên người Quỳ Long Như Hoa vang lên, thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm vang vọng trên phía chân trời.

Phanh!

Trong bầu trời, quyền ấn, chưởng ấn trong nháy mắt bạo phát. Một cỗ năng lượng kinh khủng giống như một cơn lốc đột nhiên tràn ra. Kình khí kinh khủng bắn ra bốn phía. Không ít người ở phía xa có chút kinh hãi. Cả chiếc thuyền lớn kia lúc này cũng lung lay giống như đang ở trong một cơn bão vậy.

Phanh!

Khí tức nóng bỏng giống như trong biển lửa bao phủ không gian. Sóng gợn trong không gian cũng bị nhuộm thành màu đỏ lan tràn về phía xa. Đồng thời thân thể mềm mại của Quỳ Long Như Hoa kia trực tiếp đập xuống mặt nước rồi biến mất không thấy.

Sau khi cỗ kình khí kinh khủng này biến mất, mọi người đều dùng ánh mắt kinh hãi nhìn Lục Lâm Thiên. Một chiêu có thể đánh bay Quỳ Long Như Hoa khiến cho mọi người không dám tin vào mắt mình. Đây chính là yêu thú thất giai trung kỳ a. Thực lực của người thanh niên này không ngờ lại mạnh tới tình trạng như vậy.

Đoan Mộc Y Y cũng dùng ánh mắt kinh hãi nhìn về phía Lục Lâm Thiên trên không trung. Thảo nào mấy cường giả thần bí này lại không đặt Quỳ Long Như Hoa vào mắt. Chỉ một chiêu vừa rồi cũng đã đủ chứng minh tất cả.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn về phía trước. Trên hải vực trước mặt, nơi Quỳ Long Như Hoa vừa mới rơi xuống, cả mặt nước bắt đầu biến động. Ba động càng lúc càng mạnh giống như có một con quái vật lớn đang trở mình dưới mặt nước. Mặt nước lắc lư càng lúc càng nhanh, một thanh âm kỳ dị từ bên trong mặt nước vang lên.

Ngay sau đó Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được có một cỗ năng lượng kinh khủng ba động. Loại ba động này vô cùng gấp gáp khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác nguy hiểm.

– Muốn khôi phục bản thể sao?

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mang theo tiếu ý nhàn nhạt.

Ba động ngoài khơi càng lúc càng lớn. Trên mặt nước nổi sóng cuồn cuộn. Phương viên trên vạn thước lúc này đều lắc lư. Con thuyền dưới sóng biển bắt đầu lung lay lắc lư. Từng cơn sóng cao mấy chục thước giống như biển động không ngừng cuồn cuộn rồi ập xuống mặt nước tạo thành vô số bọt nước bắn về bốn phía.

Rống Rống.

Trong ba động mạnh mẽ này, hơn một ngàn đầu yêu thú chung quanh lập tức rống lên, rít gào liên tục. Toàn bộ không gian bị lay động. Đám người Đoan Mộc gia tộc nhìn thấy cảnh tượng này lập tức kinh ngạc, trong mắt hiện lên sự sợ hãi.

Ngoài khơi, trong hải vực biến động đột nhiên có một vòng xoáy đường kính vài trăm thước xuất hiện. Dòng xoáy xoay tròn liên tục, giống như có một đầu cự thú ngập trời đang hút nước.

Rống.

Một tiếng thú rống lớn vang lên. Giống như là tiếng trâu rống từ bên trong dòng xoáy khổng lồ kia truyền ra. Trong lúc mơ hồ có một thân ảnh giống như một ngọn núi như ẩn như hiện, nhìn qua lại giống như một đầu cự long đang phủ phục, khí tức khiến cho tim người khác đập nhanh lan tràn ra. Mà thân ảnh này ước chừng bảy tám trăm thước, vô cùng khổng lồ. Khiến cho người khác vừa mới nhìn vào, tim không tự chủ được mà đập nhanh hơn vài phần.

– Đây là bản thể của Quỳ Long sao?

Lục Lâm Thiên nhìn vào bản thể của Quỳ Long Như Hoa rồi thầm nói. Đối với loại yêu thú như Quỳ Long này Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ gì. Quỳ Long chính là một loại giao long, thế nhưng cũng không được coi là tạp giao. Luận huyết mạch tuy rằng không bằng Thiên Độc Yêu Long, thế nhưng lại có thiên phú tiến hóa.

Quỳ Long chính là một loại yêu thú gần với long tộc, cũng không phải là rồng chân chính. Trên Thiên Linh lục có nói qua, Quỳ Long này giống như trâu, trên thân có sừng, tiến vào nước tạo thành mưa gió. Thanh âm như sấm, sau khi đột phá cửu giai có thể trở thành rồng. Nói cách khác, Quỳ Long này chỉ cần đột phá tới cửu giai là có thể trở thành rồng chân chính. Thế nhưng muốn đột phá tới cửu giai dễ như vậy sao.

Ù Uồm.

Trong hải vực đột nhiên lại có một tiếng rít gào vang vọng. Bên trong vòng xoáy bỗng nhiên có một đạo quang trụ phóng lên cao mang theo sóng nước cao vài trăm thước, giống một quả bom ầm ầm đánh xuống mặt nước.

Chương 1505: Bản thể Quỳ Long

Ầ ầm.

Sóng nước đập xuống, toàn bộ không gian lắc lư. Đồng thời một đầu quái vật lớn cũng xuất hiện trong bầu trời thủy vực.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, cả đám đều vô cùng kinh ngạc. Đây là một đầu quái vật to lớn chừng bảy tám trăm thước. Đường kính hơn chục thước. Đầu quái vật này có cái đầu cực kỳ giống với trâu. Hai mắt to lớn giống như chuông đồng. Sóng gợn quanh người lắc lư. Nhìn đầu quái vật này trong lòng mọi người không khỏi có cảm giác bản thân mình nhỏ bé. Đồng thời trong lòng cũng cảm thấy lạnh lẽo.

– Trời.

Đám người Đoan Mộc gia tộc kinh hãi không thôi. Ngay cả thanh niên mặc hoa phục kia cũng chấn động.

– Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Hai mắt to lớn của Quỳ Long Như Hoa hung hăng nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Thân thể khổng lồ xoay quanh không trung tản ra uy áp bàng bạc. Thân thể cuồn cuộn mang theo uy áp bàng bạc khiến cho toàn bộ không trung run rẩy.

Ù Uồm.

Một tiếng rít gào lần nữa từ trong miệng Quỳ Long Như Hoa vang lên. Thanh âm giống như sấm sét vang vọng trong bầu trời hải vực, cuối cùng truyền đi rất xa. Trong hải vực lập tức vang lên vô số tiếng rít gào.

Ô… Ô…

Ngao.

Chung quanh chiếc thuyền, hơn một ngàn yêu thú lập tức rít gào. Từng đầu yêu thú trong nước lúc này đều dùng ánh mắt hung dữ nhìn lên đám người trên thuyền.

– Nghiệt súc. Ngươi thành thật một chút cho ta. Đây là cơ hội cuối cùng ta cho ngươi. Bằng không ngươi có hối hận cũng không còn kịp.

Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, nhìn đầu quái vật lớn trước mặt, một chút áp lực trong lòng hắn cũng không có. Nếu như đầu Quỳ Long Như Hoa này mà là thất giai trung kỳ đỉnh phong mà nói, vậy thì hắn sẽ phải cẩn thận. Thế nhưng đầu Quỳ Long này có lẽ vừa mới đột phá không bao lâu. Yêu thú vừa mới đột phá thất giai trung kỳ đều có thực lực tương đương với Vũ Vương tứ trọng. Huyết mạch không bằng Thiên Độc Yêu Long, nhưng so với yêu thú bình thường cũng mạnh hơn không ít. Sợ rằng ngay cả Vũ Vương ngũ trọng bình thường cũng không dám trêu vào nó.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không sợ hãi. Đối phó với đầu Quỳ LOng này cũng không khó. Hắn hoàn toàn có thể thu thập được. Đổi lại là Tiểu Long mà nói, đầu Quỳ Long này sợ rằng ngay cả chết như thế nào cũng không biết.

– Hừ, ngươi đã chọc giận bản tiểu thư rồi.

Quỳ Long Như Hoa rít gào một tiếng, cái miệng lớn mở ra. Thân thể to lớn trực tiếp phóng về phía Lục Lâm Thiên. Thân thể to lớn kia giống như một con voi đang bắn về phía con kiến khiến cho không gian trực tiếp rung động.

Thân thể khổng lồ của Quỳ Long Như Hoa xuyên qua không gian. Kình khí cường hãn đem sóng nước cuồn cuộn. Chiếc thuyền lớn kia lúc này hung hăng lay động, giống như sắp bị đổ ụp xuống mặt nước.

Dương Quá nhíu mày, quang mang dưới chân chợt lóe. Một cỗ lực lượng mạnh mẽ lập tức khuếch tán trên boong tàu. Cả con thuyền lớn lập tức ngừng lay động. Mặc cho sóng gió ngập trời bên cạnh, thế nhưng con thuyền lớn lúc này lại không có một chút dị động nào.

Ngay khi tất cả mọi người đang kinh ngạc về biến hóa này, Đoan Mộc Y Y lập tức nhìn về phía Dương Quá, trong mắt hiện lên sự kinh ngạc không thể che dấu. Chỉ một chiêu đủ để cho nàng biết thực lực của người này kinh khủng tới nhường nào.

– Nghiệt súc, ngươi ngứa da thật rồi.

Lúc này Lục Lâm Thiên nhíu mày, quanh thân đột nhiên có một đạo quang mang bao phủ. Thanh Linh Khải Giáp xuất hiện, đồng thời vòng xoáy dưới chân chợt lóe, thân ảnh nhanh như thiểm điện biến mất tại chỗ.

Bản thể khổng lồ của Quỳ Long Như Hoa đột nhiên xẹt qua nơi Lục Lâm Thiên vừa đứng. Sóng gợn trong không gian trực tiếp bị văn ra. Thế nhưng bóng dáng Lục Lâm Thiên đã sớm không còn.

– Thiên Thủ Liệt Cương ấn.

Chỉ trong nháy mắt thân ảnh Lục Lâm Thiên hiện lên cạnh eo Quỳ Long Như Hoa, một đạo chưởng ấn nhanh chóng được đánh ra.

Phanh Phanh.

Quang mang liên tiếp phóng lên cao rồi đáp xuống. Trực tiếp đánh vào người Quỳ Long Như Hoa. Tiếng nổ vang trầm thấp, đinh tai nhức óc mang theo năng lượng chấn động vang lên. Quang mang tràn ngập trên bản thể Quỳ Long Như Hoa lập tức tiêu tán hơn phân nữa. Một cỗ kình khí mạnh mẽ từ trên thắt lưng đánh xuống, lực lượng mạnh mẽ trưc tiếp đánh bay lân phiến trên người Quỳ Long Như Hoa. Máu tươi chảy ra, thân thể khổng lồ trực tiếp run rẩy.

Ù Uồm.

Trong khi Quỳ Long Như Hoa rít gào liên tục thì Lục Lâm Thiên đã đi tới bên cạnh Quỳ Long Như Hoa. Thuộc tính phong phối hợp Phù Quang Lược Ảnh, lại thêm trình độ nắm giữ Phù Quang Lược Ảnh hiện tại của Lục Lâm Thiên, loại tốc độ hiện tại đã không giống như bình thường. Đương nhiên tốc độ của Quỳ Long Như

Hoa cũng nhanh như thiểm điện, trong lúc giao phong, dựa vào ưu thế bản thể cho nên uy thế và lực phòng ngự của Quỳ Long Như Hoa đều vô cùng cường hãn không gì sánh được. Thế nhưng độ nhạy bén thì thân thể nhỏ nhắn của Lục Thiếu Du lại chiếm không ít tiện nghi.

– Hàn Băng Đổng Kết Sát.

Sưu.

Tiếng quát của Lục Lâm Thiên vang vọng, cả không gian như đọng lại. Sóng gợn trong không gian giống như là nước sôi tức thì cuồn cuộn. Một cỗ khí tức quỷ dị nhanh chóng lan tràn ra bốn phía. Trong cỗ khí tức hỗn loạn này mang theo cảm giác lạnh lẽo cực độ. Không gian trong nháy mắt bị đóng băng. Ngay sau đó cả bản thể Quỳ Long Như Hoa cũng bị hàn băng bao phủ.

Lúc này cỗ khí tức lạnh lẽo kia khiến cho tất cả yêu thú trong nước và đám người Đoan Mộc gia tộc trên thuyền toàn thân run rẩy. Người thực lực thấp lập tức ngã xuống mặt thuyền, cánh tay không nắm nổi binh khí. Thân thể nhanh chóng bị đóng băng. Dưới hàn khí kinh khủng kia, ngay cả máu cũng bị đông lại.

Phanh.

Thanh âm bạo liệt vô cùng lớn vang vọng trên bầu trời. Hàn băng nổ tung, thân thể Quỳ Long Như Hoa theo hàn băng bị nghiền nát, lân phiến trên người lập tức vỡ nát.

Ù uồm.

Quỳ Long Như Hoa rít gào liên tục. Trên thân thể khổng lồ lúc này máu chảy liên tục. Trong nháy mắt trúng hai đạo công kích. Đặc biệt là đạo công kích cuối cùng trực tiếp khiến cho nó bị thương nặng. Nó thực sự không ngờ tới thực lực của nhân loại trước mắt lại khủng bố như vậy.

Liên tục trúng hai đạo công kích, rốt cuộc thân thể to lớn của Quỳ Long Như Hoa giống như mãng xà xoay quanh, thân thể cuộn tròn lại giống như một cái kim tự tháp bao phủ không gian trăm thước.

Trực biếp bao vây Lục Lâm Thiên vào bên trong. Bốn phía bị phong tỏa, Lục Lâm Thiên lúc này căn bản không có lối ra.

– Hỗn đản, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi. Ta xem ngươi còn chạy chỗ nào.

Quỳ Long Như Hoa rít lên một tiếng. Cái miệng dữ tợn giống như bồn máu mở ra hướng về phía Lục Lâm Thiên đánh xuống, giống như muốn đem Lục Lâm Thiên nuốt sống vậy.

– Nghiệt súc, vậy ngươi thử xem uy lực của một chiêu này xem.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, trong tay không biết từ khi nào đã lặng lẽ kết thủ ấn. Chân khí bạo phát, hai tay mang theo chân khí tạo thành một đám tàn ảnh. Theo sự biến hóa của thủ ấn, từng đạo thủ ấn giống như có thể khiến cho không gian gấp khúc, thuộc tính thủy trong không gian dường như bị dẫn dắt đột nhiên phô thiên cái địa phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Chương 1506: Quát lui ngàn thú

Chỉ trong chớp mắt sóng nước bên dưới cuồn cuộn, giống như một cơn lốc xuất hiện khiến cho thiên địa biến sắc. Toàn bộ không trung ba động, cái miệng đỏ lòm của Quỳ Long Như Hoa kia đang đớp xuống trong nháy mắt dừng lại. Trong giây lát này đột nhiên từ tận sâu trong linh hồn nó có cảm giác không tốt.

Ánh mắt đám người phía dưới lập tức biến đổi, hai mắt nhìn nhau, trong lòng đều cảm nhận được cảm giác nguy hiểm.

Trong nháy mắt này, theo sự kết xuất của thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên, sóng biển cuồn cuộn phía dưới lập tức như sôi trào mang theo sự rung động kinh khủng. Sóng biển mơ hồ trọng điệp vào nhau.

Giờ phút này thân hình Lục Lâm Thiên đang bị Quỳ Long Như Hoa bao quanh, quanh người xuất hiện một vòng xoáy lớn. Không gian chung quanh dưới vòng xoáy xoay tròn, kình khí bắn ra bốn phía.

– Trọng Thủy Kết Giới.

Ngay khi cái miệng lớn dữ tợn của Quỳ Long Như Hoa ập xuống, tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra. Một tiếng quát khẽ từ trong miệng hắn vang lên. Một cỗ chân khí như biển từ trong tay bạo phát. Trong không trung lập tức có một đám năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc nhanh chóng kéo tới.

Lúc này đôi mắt trên bản thể khổng lồ của Quỳ Long Như Hoa rốt cuộc cũng chuyển thành kinh hãi. Rốt cuộc nó cũng cảm nhận được rõ ràng cảm giác nguy hiểm này, thân thể to lớn kia lập tức run lên.

Cả không gian run rẩy kéo theo hải vực phía dưới. Trong hải vực từng cơn sóng lan ra bốn phía, một vòng xoáy lớn kinh khủng xuất hiện, trực tiếp bao phủ phương viên mấy nghìn thước. Vòng xoáy này cũng nhanh chóng bao phủ thân thể khổng lồ của Quỳ Long Như Hoa. Phương viên mấy nghìn thước chung quanh lúc này nhìn qua giống như được một kết giới bằng nước bao phủ.

Sưu Sưu.

Dưới kết giới bằng nước kia, cả hải vực gió nổi mây phun giống như là ngày tận thế. Chỉ trong chớp mắt, không gian dường như đã tới cực hạn, một tiếng nổ vang lập tức vang vọng trong hải vực.

Phanh Phanh Phanh.

Tiếng nổ vang từ trong hải vực truyền. Cả hải vực giống như biển gầm, sóng nước bị đánh lên cao mấy trăm thước. Cả không gian lúc này giống như long trời lở đất, gợn sóng trong không gian trực tiếp bị xé thành những mảnh nhỏ. Sóng nước ngập trời, không gian run rẩy. Thanh âm vang vọng tới chín tầng trời, mang theo một mảnh sóng nước ập xuống phía dưới giống như mưa rào.

Ù Uồm.

Trong không gian hỗn loạn, tiếng kêu thảm thiết của Quỳ Long Như Hoa vang lên. Khi tất cả bình tĩnh trở lại, thân thể cuồn cuộn của Quỳ Long Như Hoa hiện lên trước mặt mọi người. Trên thân thể khổng lồ kia toàn thân tràn ngập máu tươi. Máu tươi nhỏ xuống hải vực đem nước trong phương viên chung quanh nhuộm thành màu đỏ. Bộ dáng của Quỳ Long Như Hoa lúc này vô cùng thê thảm.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng lập tức xuất hiện trong bầu trời. Ánh mắt hắn lúc này cực kỳ kinh ngạc. Lực phòng ngự của Quỳ Long Như Hoa này thật đúng là cường hãn. Trọng Thủy Kết Giới của hắn tuy rằng còn chưa tạo thành uy lực lớn nhất. Thế nhưng nếu như là Vũ Vương tứ trọng đỉnh phong gặp phải công kích này cũng sẽ trực tiếp bị đánh chết. Cho dù là Vũ Vương ngũ trọng bình thường sợ rằng cũng phải hấp hối. Cho dù không bị đánh chết cũng bị thương nặng. Mà Quỳ Long Như Hoa kia lúc này tuy rằng bị thương tới tình trạng cực kỳ nghiêm trọng. Thế nhưng cũng chưa tới mức cuối cùng. Lực phòng ngự của đầu yêu thú này tuyệt đối cường hãn.

Trên chiếc thuyền lướn, mọi người chăm chú nhìn lên bầu trời, cả đám trợn mắt líu lưỡi vô cùng kinh hãi. Đôi mắt xinh đẹp của Đoan Mộc Y Y nhìn vào thân thể tràn ngập máu tươi của Quỳ Long Như Hoa vô cùng kinh hãi. Chỉ trong chốc lát không ngờ Quỳ Long Như Hoa này lại thê thảm như vậy khiến cho nàng không nói nên lời.

Thực lực của Quỳ Long Như Hoa ít nhiều Đoan Mộc Y Y cũng biết tới. Yêu thú thất giai trung kỳ không cần phải nói. Huống chi thân thể Quỳ Long Như Hoa này cũng có lực phòng ngự rất mạnh. Lần trước cường giả Thiên Vân đảo cũng không làm gì được nó. Thế nhưng nàng không ngờ, trước mặt Lục Lâm Thiên lại có dáng vẻ chật vật như vậy. Xem ra cường giả trẻ tuổi thần bí này thực lực vô cùng mạnh mẽ.

– Ngươi rốt cuộc là ai.

Tiếng kêu thảm thiết vang lên. Đôi mắt to lớn của Quỳ Long Như Hoa nhìn chăm chú về phía Lục Lâm Thiên, giờ phút này trong mắt của nó không dám khinh thường nhân loại trước mắt nữa.

Thế nhưng câu hỏi của Quỳ Long Như Hoa không nhận được câu trả lời của Lục Lâm Thiên. Không gian khẽ lắc lư, thân thể Lục Lâm Thiên trong chớp mắt mang theo xu thế sấm sét đánh về phía Quỳ Long Như Hoa.

Cảm nhận công kích của Lục Lâm Thiên, bản thể khổng lồ của Quỳ Long Như Hoa lập tức dựng thẳng lên. Sự sợ hãi trong đôi mắt to lớn kia ngày càng đậm.

– Giết cho ta, giết những nhân loại kia.

Quỳ Long Như Hoa rít lên một tiếng. Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người đầu Quỳ Long Như Hoa này không ngờ lại quay đầu hóa thành nhân loại, vô cùng chật vật tiến vào trong hải vực. Sóng biển trán ra bốn phía, thân thể Quỳ Long Như Hoa lập tức biến mất không thấy.

– Còn muốn chạy sao? Chậm rồi.

Lục Lâm Thiên đã sớm có chuẩn bị, thân thể lập tức biến mất không thấy. Chu vi chung quanh Thanh Linh Khải Giáp có một đạo quang mang qunah quẩn, thân thể lao thẳng xuống phia dưới, trong nháy mắt cũng chui vào trong mặt nước.

Grao.

Rống Rống.

Trong chớp mắt này hơn một ngàn yêu thú khổng lồ kia lập tức rít gào. Ánh mắt bắn ra sát ý mạnh mẽ, ầm ầm đánh về phía chiếc thuyền lớn kia.

Hơn một nghìn yêu thú di chuyển, cả hải vực lập tức rung động. Loại khí thế này vô cùng rúng động lòng người.

Rống Rống.

Chi Chi.

Giữa không trung, Thiên Sí Tuyết Sư, Phi Thiên Ngô Công rít lên liên tục, thế nhưng cũng không thể làm hơn nghìn đầu yêu thú trong nước kinh sợ.

Hơn một ngàn đầu yêu thú dữ tợn phóng tới, đám người Đoan Mộc gia tộc lúc này biến sắc. Trong hai mắt mang theo sự sợ hãi không thể che dấu.

– Tất cả cút ngay cho ta. Bằng không ta sẽ không khách khí với các ngươi.

Một đạo quang mang lao ra rồi lăng không mà đứng. Tiểu Long trong nháy mắt xuất hiện trước không trung. Đôi mắt nhỏ nhìn chăm chú xuống phía dưới, một tiếng long ngâm từ trong miệng vang lên.

Ngao.

Dưới tiếng long ngâm này mang theo một cỗ uy áp mạnh mẽ. Loại uy áp này tới từ huyết mạch và linh hồn khiến cho vô số yêu thú và linh thú phía dưới không thể chống lại.

Dưới tiếng long ngâm này, hơn một nghìn đầu yêu thú đang đánh tới lập tức run rẩy. Ánh mắt dữ tợn kia lập tức nhìn lên trên người Tiểu Long. Toàn thân run lẩy bẩy liên tục, ánh mắt cũng trở nên kinh khủng. Dưới cỗ uy áp này căn bản bọn nó không thể chỗ lại. Dưới tiếng long ngâm kia từng đầu yêu thú trực tiếp bị áp chế, không tự chủ mà phủ phục trên mặt đất. Uy áp tới từ huyết mạch và linh hồn khiến cho chúng nó phải phủ phục.

– Còn không cút mau cho ta.

Tiểu Long căm tức nhìn hơn nghìn yêu thú phía dưới. Tuy rằng nó không hiện ra bản thể, thế nhưng cỗ uy áp trên người lúc này cũng khiến cho hơn ngàn yêu thú kia không thể chống lại.

Rống Rống.

Ô Ô.

Hơn ngàn yêu thú rít gào. Bao gồm cả hơn chục đầu yêu thú lục giai trên không trung. Trong nháy mắt cả đám lập tức chui vào trong màn nước rồi rời đi, căn bản không dám có chút chậm trễ nào.

Chương 1507: Thu phục Quỳ Long (1)

– Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Người của Đoan Mộc gia tộc kinh ngạc nhìn vào thân thể nho nhỏ của Tiểu Long trên không trung. Cái miệng kinh ngạc của mọi người lúc này có thể nhét vừa một quả trứng gà. Hơn ngàn yêu thú kinh khủng này không ngờ lại bị một câu nói của tiểu hài tử kia dọa lui. Ngay từ đầu cũng không có mấy người đem tiểu hài tử này đặt vào trong mắt. Thế nhưng không ngờ tiểu hài tử này lại kinh khủng như vậy.

Sưu Sưu.

Chúng thú chạy trốn, thân thể nho nhỏ của Tiểu Long lập tức tiến vào trong hải vực.

Dương Quá, Lục Tâm Đồng đứng trên boong tàu, dường như không có ý tứ hỗ trợ nào. Lục Tâm Đồng khẽ mỉm cười, hai cái lúm đồng tiền xuất hiện thoạt nhìn vô cùng khả ái. Đối với Lục Tâm Đồng mà nói, thực lực của ca ca nàng và Tiểu Long đối phó với đầu Quỳ Long kia tuyệt đối không thành vấn đề.

Trong hải vực mênh mông, cách đó năm trăm thước Lục Lâm Thiên đang đuổi theo Quỳ Long Như Hoa. Nhìn thân thể Quỳ Long Như Hoa càng ngày càng xa, Lục Lâm Thiên vô cùng bất đắc dĩ. Dù sao đây cũng là dưới nước, hắn không thể đuổi kịp Quỳ Long Như Hoa này. Phù Quang Lược Ảnh cũng không thể giúp được bao nhiêu.

Lúc này rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng hiểu được vì sao Quỳ Long Như Hoa này có thể xưng bá một phương trong hải vực mà không có cường giả tới bao vây tiễu trừ. Trong hải vực này nhân loại tuyệt đối không có ưu thế. Nếu như đầu Quỳ Long Như Hoa này muốn chạy trốn, bằng ưu thế của nó, cường giả bình thường căn bản không thể đuổi kịp.

Mắt nhìn thân thể Quỳ Long Như Hoa, Lục Lâm Thiên ngoài bất đắc dĩ ra không thể làm gì khác.

– Lão đại, đệ mang huynh đuổi theo.

Đột nhiên thanh âm của Tiểu Long vang lên trong tai Lục Lâm Thiên. Trong hải vực, bản thể khổng lồ của Tiểu Long xuất hiện, đột nhiên vọt tới bên người Lục Lâm Thiên.

– Tiểu Long, có thể đuổi kịp đầu Quỳ Long này hay không?

Lục Lâm Thiên ngồi xuống bản thể khổng lồ của Tiểu Long.

– Một con giun nhỏ mà thôi, nó trốn không thoát đâu.

Tiểu Long căn bản không đặt Quỳ Long Như Hoa kia vào trong mắt. Thanh âm trầm thấp vừa dứt, thân thể giống như một mũi tên rời cung bắn về phía trước. Thân thể trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Ù Uồm.

Cảm nhận khí tức phía sau, Quỳ Long Như Hoa lại rống lên một tiếng, ra sức chạy trốn.

– Con giun nhỏ, tốc độ của ngươi quá chậm.

Chỉ trong mấy chớp mắt, trong ánh mắt khìếp sợ tuyệt đối của Lục Lâm Thiên. Thân thể Tiểu Long chỉ lắc vài cái lập tức xuất hiện trước bản thể của Quỳ Long Như Hoa kia. Mà lúc này cái đuôi lớn trên bản thể của Tiểu Long cũng trực tiếp hung hăng quét về phía Quỳ Long Như Hoa.

Phanh.

Sóng nước trong thủy vực cuộn trào. Cái đuôi lớn của Tiểu Long trong nháy mắt đánh vào trên bản thể Quỳ Long Như Hoa. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ kia, thân thể to lớn của Quỷ Long Như Hoa trực tiếp bị đập cho xẹp. Mà quan trọng hơn chính là, khí tức trên người Tiểu Long lúc này khiến cho Quỳ Long Như Hoa căn bản không thể phản kháng.

Ù Uồm.

Một tiếng gầm gừ lớn từ trong miệng Quỳ Long Như Hoa vang lên. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, Quỳ Long Như Hoa kia trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

Phanh Phanh.

Trong hải vực, tiếng rít gào của Quỳ Long Như Hoa vang lên, sau đó thân thể lập tức chui vào trong một đám đá ngầm. Chung quanh đám đá ngầm này có vô số san hô, thực vật bảy màu rực rỡ.

– Lão đại, đây là sào huyệt của con giun nhỏ này.

Tiểu Long thấp giọng nói. Trước mắt hai người Lục Lâm Thiên lúc này là một cái hang lớn. Đây dường như là một dải đá ngầm vô cùng lớn không gì sánh được. Liếc mắt nhìn không thấy điểm cuối. San hô và những thực vật bảy màu khác không ngừng tỏa ra ánh sáng nhu hòa.

– Chúng ta đi vào.

Lục Lâm Thiên nói. Quỳ Long Như Hoa này đã không còn đường chạy nữa rồi.

Trong hang, khi Lục Lâm Thiên vào Tiểu Long tiến vào trong hang, từ khí tức trên đường lập tức đi thẳng tới sào huyệt của Quỳ Long Như Hoa.

– Ngươi là yêu hoàng sao?

Trong hang sâu, nhìn khí tức yêu hoàng từ trên người Tiểu Long tràn ra khiến cho Quỳ Long Như Hoa vô cùng kinh ngạc. Thân là yêu thú, Quỳ Long Như Hoa đối với yêu hoàng khí vô cùng mẫn cảm. Cảm nhận khí tức trên người Tiểu Long lúc này khiến cho ánh mắt nàng kinh hãi tới cực điểm. Mà lúc này toàn thân Quỳ Long đầy những vết máu. Không ít nơi trên cơ thể lân phiến bị tổn hại, vô cùng chật vật, uể oải.

– Hừ, tới bây giờ ngươi mới biết sao? Trước mặt ta không ngờ cũng dám kiêu ngạo.

Tiểu Long khinh thường trừng mắt nhìn Quỳ Long Như Hoa. Dưới thân thể to lớn, dưới năm móng vuốt trực tiếp có năm vòng xoáy hiện lên. Yêu hoàng khí trên người càng ngày càng đậm, trực tiếp bao phủ lên người của Quỳ Long Như Hoa.

Quỳ Long Như Hoa càng lúc càng kinh hãi. Dưới cỗ uy áp này nàng căn bản không thể ngẩng đầu lên. Đây chính là uy áp tới từ linh hồn và huyết mạch khiến cho nàng không thể chống lại.

Nếu như Tiểu Long không đột phá thất giai, muốn áp chế Quỳ Long Như Hoa cũng có ảnh hưởng không nhỏ, thế nhưng còn chưa tới mức áp chế khiến cho đối phương không dám ngẩng đầu lên. Dù sao cấp bậc tu vi cũng cực kỳ quan trọng. Mà lúc này Tiểu Long đã đột phá lên thất giai. Quỳ Long Như Hoa này là thất giai trung kỳ thế nhưng cũng không thể chống lại uy áp của Tiểu Long.

– Bái kiến yêu hoàng.

Dưới cỗ uy áp này, Quỳ Long Như Hoa không thể phản kháng. Thân thể trực tiếp phủ phục trên mặt đất.

– Ngươi có thần phục hay không?

Tiểu Long trừng mắt nhìn Quỳ Long Như Hoa.

– Yêu Hoàng, ta…

Quỳ Long Như Hoa nơm nớp lo sợ, trong lòng còn có một chút kháng cự.

– Nếu như ngươi không phục thì ta cũng chỉ có thể lột da ngươi mà thôi.

Tiểu Long ngẩng đầu nói. Một cỗ uy áp lớn lan tràn ra. Quanh thân nó trong lúc mơ hồ có một cỗ khí phách không nói nên lời tràn ra. Hoặc giả, quanh người Tiểu Long lúc này đã có thểm một cỗ khí tức hoàng giả. Chỉ là cỗ khí tức này đủ để khiến cho yêu thú và linh thú bình thường sinh ra sợ hãi.

– Yêu hoàng, ta nguyện ý thần phục.

Dưới cỗ uy áp ngày càng mạnh, Quỳ Long Như Hoa lập tức lựa chọn thần phục. Dưới yêu hoàng khí nó không thể phản kháng. Huống chi yêu hoàng khí này cũng rất mạnh. Nó thực sự không rõ, trong đám nhân loại này sao lại có yêu hoàng. Nếu sớm biết thực lực của đám nhân loại này mạnh như vậy, lại còn có yêu hoàng ở đó. Nó làm sao dám trêu chọc, có lẽ đã sớm chạy từ lâu.

Quỳ Long Như Hoa thuần phục, Tiểu Long thu hồi bản thể, ánh mắt mang theo sự đắc ý nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cười cười. Bằng vào thân phận yêu hoàng và linh hoàng của Tiểu Long khiến cho yêu thú cùng linh thú trời sinh đã bị uy áp. Điểm này căn bản hắn không thể so sánh với nó. Coi như là thực lực của hắn mạnh hơn Quỳ Long này, thế nhưng muốn nó thần phục mà nói, trừ phi là thi triển Huyết Hồn ấn, bằng không không thể làm được. Yêu thú không phải chỉ dựa vào thực lực mạnh hơn là có thể thuần phục.

Trên chiếc thuyền lớn, đám người bên trên lúc này nhìn ra ngoài khơi, cả đám vô cùng khẩn trương.

Chương 1508: Thu phục Quỳ Long (2)

– Tiểu thư, đại nhân xuống phía dưới sẽ không có việc gì chứ?

Trên hải vực, Đoan Mộc Y Y khẩn trương nhìn phía trước. Một lát sau, nhìn thấy không có động tĩnh gì, do dự một lát nàng lập tức hỏi Lục Tâm Đồng.

– Yên tâm đi Y Y tiểu thư, ca ca ta và Tiểu Long không có chuyện gì đâu. Bằng vào thực lực của đầu Quỳ Long kia còn chưa đủ.

Lục Tâm Đồng khẽ nói. Bằng vào thực lực của ca ca nàng và Tiểu Long, Quỳ Long kia căn bản không phải là đối thủ. Cho nên lúc này Lục Tâm Đồng căn bản không có chút lo lắng nào.

Sưu Sưu.

Lục Tâm Đồng nói xong, trong hải vực có ba đạo thân ảnh phóng lên cao. Chính là Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, còn có Quỳ Long Như Hoa từ trong đáy biển phóng lên.

Ba người nhanh chóng hạ xuống boong tàu. Đám người Đoan Mộc gia tộc lần nữa nhìn thấy Quỳ Long Như Hoa, thân thể không tự chủ mà lui về phía sau.

– Y Y cô nương. Không có việc gì rồi. Tiếp tục xuất phát đi.

Lục Lâm Thiên sau khi nói với Đoan Mộc Y Y đang kinh ngạc lập tức tiến vào trong buồng nhỏ trên tàu. Để lại đám người Đoan Mộc gia tộc ngơ ngác phía sau. Đầu Quỳ Long NHư Hoa kinh khủng kia không ngờ trong lại thành thật đứng ở bên cạnh cường giả thần bí kia.

Thiên Sí Tuyết Sư và Phi Thiên Ngô Công cũng thu hồi bản thể, lập tức đáp xuống boong tàu. Quỳ Long kia đi theo phía sau chủ nhân, chúng nó dường như cũng không có chút kinh ngạc nào.

– Không có việc gì rồi. Tiếp tục chạy đi.

Đoan Mộc Y Y phục hồi tinh thần lại. Nhìn bóng lưng đám người Lục Lâm Thiên, nàng lập tức nói với mọi người trong Đoan Mộc gia tộc.

– Thực lực những cường giả thần bí này thật mạnh mẽ a.

– Ngay cả Quỳ Long Như Hoa kinh khủng kia cũng không phải là đối thủ. Quá mạnh mẽ.

Ầm ầm.

Trong tiếng nghị luận của đám người Đoan Mộc gia tộc, mọi người lập tức tản ra. Một lát sau, chiếc thuyền lớn lại lần nữa xuất phát, nhanh chóng rẽ nước mà rời khỏi Thiên Long hạp.

Trong phòng, mọi người ngồi xuống. Quỳ Long Như Hoa sắc mặt tái nhợt, khí tức trên người uể oải. Người nó bị thương tuyệt đối không nhẹ, sau khi được Lục Lâm Thiên ném cho vô số đan dược chữa thương lập tức khoanh chân điều tức.

Tiểu Long thu phục Quỳ Long Như Hoa cũng tương đương với một cường giả Vũ Vương ngũ trọng. Điều này cũng coi như là niềm vui ngoài ý muốn của Lục Lâm Thiên. Hắn không ngờ tới dọc đường đi lại có thu hoạch như vậy. Dù sao thần phục Tiểu Long và thần phục hắn cũng không khác nhau quá lớn.

Mà vừa rồi trong sào huyệt của Quỳ Long Như Hoa Lục Lâm Thiên cũng thu được không ít thứ. Mấy năm nay trong phiến hải vực này Quỳ Long Như Hoa cũng cướp không ít thương nhân. Thu hoạch tuy rằng còn chưa tới mức làm Lục Lâm Thiên động tâm, thế nhưng cũng tuyệt đối không ít.

Bốn người sau khi hàn huyên một lát, hai người Lục Tâm Đồng, Dương Quá lập tức về phòng mình tu luyện. Lục Lâm Thiên đang định tiếp tục lĩnh ngộ. Dường như là do có Quỳ Long Như Hoa trong phòng cho nên Lục Lâm Thiên không thể tiến vào trạng thái lĩnh ngộ.

Dục tốc bất đạt, đạo lý này Lục Lâm Thiên cũng hiểu. Sau khi do dự một lát, Lục Lâm Thiên đi tới boong tàu. Nhìn hải vực rộng lớn trước mặt. Dọc đường đi, Lục Thiếu Du đã bôn ba trên hải vực hơn hai tháng, hải vực này quả nhiên rộng lớn không gì sánh được. Đột nhiên Lục Thiếu Du cảm nhận được có ánh mắt phía xa đang nhìn vào hắn. Lục Thiếu Du lập tức quay đầu lại, không biết từ khi nào Đoan MỘc Y Y cũng đã xuất hiện trên boong tàu.

Nhìn Đoan Mộc Y Y, gió biển thổi qua. Mái tóc dài tung bay, hai hàng lông mi thon dài, hai mắt sáng như sao, khuôn mặt tinh xảo tuyệt luân. Bộ ngực như ẩn như hiện dưới lớp y phục, thân thể mê người. Xinh đẹp thoát tục không nhiễm khói lửa nhân gian. Lúc này Đoan Mộc Y Y đứng trên boong tàu cũng toát ra vẻ đoan trang cao quý, ưu nhã bất phàm.

Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút xao động. Khí chất của Đoan Mộc Y Y này so với Lục Vô Song cũng không kém bao nhiêu. Mà dáng vẻ thanh tú tuyệt luân kia lại đem theo một phong thái khác. Nữ tử như vậy quả thực là hiếm thấy, hoàn toàn có thể so sánh với chúng nữ Đạm Đài Tuyết Vi, Vân Hồng Lăng.

– Đại nhân, đa tạ đại nhân cứu giúp lần này. Ta thay mặt cho người Đoan Mộc gia tộc cảm ơn đại nhân.

Đoan Mộc Y Y nhìn thân ảnh màu xanh cao ngất trên boong tàu. Những cường giả thần bí này thực lực cường hãn tới mức độ kinh khủng. Không biết là tới từ đâu. Sau khi do dự một lát, Đoan Mộc Y Y lập tức nhẹ nhàng đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

– Chỉ là cái nhấc tay mà thôi. Y Y cô nương không cần để ở trong lòng.

Lục Lâm Thiên mở miệng nói. Nếu như là người khác sợ rằng hắn cũng không xen vào. Đoan Mộc gia tộc này là gia tộc sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn lưu lại, coi như là liều mạng hắn cũng phải quản chuyện của họ. Huống chi lần này hắn còn thu được một đầu yêu thú thất giai trung kỳ.

– Không có đại nhân xuất thủ thì hơn trăm người Đoan Mộc gia chúng ta sẽ táng thân ở Thiên Long hạp rồi.

Đoan Mộc Y Y hạ thấp người thi lễ. Ánh mắt nhìn vào cường giả thần bí trước mặt không ngừng phỏng đoán. Người này có lẽ tuổi tác không kém nàng bao nhiêu. Đây cũng không phải là cường giả có thuật trú nhan, điểm này nàng có thể cảm giác được. Mà người này tuổi còn trẻ mà đã có thực lực cường hãn như vậy, điều này vượt quá sự tưởng tượng của nàng. Trong Đoan Mộc gia tộc, thiên phú của nàng chính là người tốt nhất trong mấy ngàn năm qua. Ngay cả Huyền Hồn ấn của một vị lão tổ trong Đoan Mộc gia năm đó lưu lại cũng được nàng tu luyện thành công. Thế nhưng so với người thanh niên thần bí trước mặt này nàng chẳng là gì.

– Y Y cô nương. Từ đây cho tới thành Ma Vân còn xa hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi. Việc xuất thủ vừa rồi đối với hắn mà nói chỉ là một cái nhấc tay. Chỉ thuận tiện xem xét uy lực của vũ kỹ gần đây mới lĩnh ngộ mà thôi.

– Có lẽ còn cần nửa tháng nữa mới tới Đông Hải. Về phần Lưu Tô đảo, sau khi qua thành Ma Vân ở Đông Hải còn cần thời gian nửa tháng nữa mới tới được.

Đoan Mộc Y Y khẽ trả lời. Từ trong ánh mắt của đối phương nàng cũng có thể cảm nhận được thiện ý trong đó. Sự kính nể kèm theo bất an, lo lắng trong lòng dưới cỗ thiện ý kia rốt cuộc cũng gần như biến mất.

Sau đó từ trong miệng Đoan Mộc Y Y Lục Lâm Thiên cũng biết được không ít chuyện trong thành Ma Vân ở Đông Hải. Cũng biết được sự phân bố thế lực trong Đông Hải. Trong Đông Hải hiện tại có tám thế lực lớn là Tứ các Tứ đảo. Mà Đoan Mộc gia tộc chính là thế lực ngoại vi của Thiên Vân Đảo. Trong Đông hải cũng không phải quá thái bình, giữa các thế lực lớn cũng không quá hòa bình như biểu hiện bên ngoài.

Lục Lâm Thiên cũng biết được không ít chuyện của Đoan Mộc gia tộc. Đoan Mộc gia tộc trên Lưu Tô đảo chính là gia tộc lớn nhất. Chỉ là những năm gần đây nhân tài của Đoan Mộc gia điêu linh, thực lực gia tộc ngày càng yếu. Dường như đã tới lúc nguy cơ ngập tràn.

Chương 1509: Đoan mộc khung thiên

Mà gia chủ Đoan Mộc gia đời trước cũng đã mất đi hai năm trước, cũng chính là phụ thân của Đoan Mộc Y Y. Và hiện tại Đoan Mộc Y Y chính là trụ cột của Đoan Mộc gia. Bởi vì Đoan Mộc Y Y còn một vị đệ đệ mười hai tuổi, cho nên sau khi gia chủ Đoan Mộc gia tộc đời trước qua đời, đệ đệ Đoan Mộc gia vốn cũng là một vũ giả không kém, đột nhiên hai chân bị phế, căn bản không thể lại, cũng không thể tu luyện.

Đoan Mộc gia cũng có quy củ, chức vị gia chủ chỉ truyền cho nam không truyền cho nữ. Thế nhưng đệ đệ của Đoan Mộc Y Y đã không thể trở thành vũ giả, ngồi trên chức vị tộc trưởng đã là không thể. Mà Đoan Mộc Y Y lại là nữ tử, không hợp với tổ huấn, cũng không thể trở thành tộc trưởng Đoan Mộc gia tộc. Tuy rằng Đoan Mộc Y Y không thể tiếp nhận chức vị tộc trưởng thế nhưng gánh nặng của chức vị tộc trưởng lại rơi vào trên bời vai nhu nhược của nàng.

Qua chuyện này Lục Lâm Thiên càng thêm khẳng định Đoan Mộc gia tộc này chính là gia tộc mà sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn lưu lại. Từ trong miệng Đoan Mộc Y Y Lục Lâm Thiên cũng biết được một ít chuyện của Đoan Mộc gia, cũng không khác lời kể của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn là bao.

– Y Y cô nương, ấn quyết ngày đó cô nương thi triển không biết có phải là tổ truyền của Đoan Mộc gia tộc hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi bóng gió.

Đoan Mộc Y Y do dự. Huyết Hồn Ấn tổ truyền của Đoan Mộc gia vẫn luôn là bí mật lớn nhất của Đoan Mộc gia tộc. Có không ít gia tộc và các thế lực khác đều đỏ mắt nhìn vào Huyết Hồn Ấn của Đoan Mộc gia tộc. Có Huyết Hồn Ấn này, có thể khống chế yêu thú. Có người nói cho Đoan Mộc Y Y biết, Thiên Vân đảo hiện tại cũng đang nhìn vào Huyết Hồn Ấn của Đoan Mộc gia tộc.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Đoan Mộc Y Y do dự rồi nói:

– Đó chính là thủ đoạn tổ truyền của Đoan Mộc gia tộc chúng ta. Khiến cho đại nhân chê cười rồi. Thủ đoạn này chính là do một vị tổ tiên tài hoa của Đoan Mộc gia tộc chúng ta truyền lại. Vị tổ tiên này có thủ đoạn thông thiên, chỉ tiếc người Đoan Mộc gia ta khi trước cũng không có mấy ai có thể hiểu được chút nào. Tới hiện tại, trải qua mấy nghìn năm đã đánh mất mặt mũi của vị tổ tiên đó. Coi như là ta, từ nhỏ nghiên cứu tâm đắc tu luyện của vị tổ tiên kia lưu lại cũng chỉ lĩnh ngộ được chút da lông mà thôi. Thế nên Đoan Mộc gia tộc chúng ta càng lúc càng suy tàn. Không có mặt mũi nào nhắc tới vị lão tổ khi trước của Đoan Mộc gia tộc nữa.

Nói xong, Đoan Mộc Y Y nhìn về phía xa. Gánh nặng của Đoan Mộc gia tộc hiện tại toàn bộ đều đặt trên vai nàng. Khiến cho nàng không thể thở nổi. Có đôi khi thậm chí nàng muốn buông xuống, không quản một việc gì. Thế nhưng đây là chuyện không thể. Nàng là người của Đoan Mộc gia tộc, đây chính là sự thực. Trên người nàng cũng chảy máu của Đoan Mộc gia, cho nên nhất định phải chịu trách nhiệm của Đoan Mộc gia tộc.

Nhìn Đoan Mộc Y Y, Lục Lâm Thiên thầm nhíu mày. Thảo nào nữ tử này vẫn luôn u sầu. Hóa ra trên đôi vai nhu nhược kia lại có gánh nặng như vậy.

– Y Y cô nương. Không ngờ trong Đoan Mộc gia tộc lại có người tài ba như vậy, thực sự là thất kính. Không biết tên vị lão tổ kia của Đoan Mộc gia gọi là gì?

Lục Lâm Thiên lại tiếp tục hỏi.

– Không gạt công tử, vị lão tổ của Đoan Mộc gia chúng ta gọi là Đoan Mộc Khung Thiên. Chỉ là vị lão tổ kia vẫn luôn bế quan tu luyện, danh tiếng cũng không vang dội cho nên thậm chí còn không có mấy người biết tới.

Đoan Mộc Y Y khẽ nói.

– Đoan Mộc Khung Thiên sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên run lên. Không sai, Đoan Mộc Khung Thiên chính là tên của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn. Đoan Mộc gia tộc này chính là gia tộc mà sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn của hắn lưu lại.

Nhìn Đoan Mộc Y Y, Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng. Người của Đoan Mộc gia tộc vốn luôn nghĩ lão tổ của mình không có danh tiếng. Thế nhưng bọn họ sao có thể biết được. Mấy nghìn năm trước, siêu cấp cường giả tiếng tăm lừng lẫy, giáo chủ Thánh Linh giáo chính là lão tổ của bọn họ. Chỉ là vị lão tổ này của bọn họ khi trước sợ danh tiếng quá lớn, sợ đưa tới phiền phức cho Đoan Mộc gia tộc cho nên mới ẩn dấu thân phận.

– Vị lão tổ của Đoan Mộc gia này, có cơ hội hy vọng có thể bái kiến một phen. Phải học tập một chút.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài nói. Lời này cũng là một câu hai nghĩa. Nếu như sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn có thể khôi phục thân thể, tới lúc đó hắn cũng có thể học tập một hai bên người sư phụ. Cũng có thể nhận được không ít chỗ tốt. Bản lĩnh của sư phụ hiện tại có lẽ hắn cũng không học được bao nhiêu.

– Công tử nói đùa. Vị lão tổ kia của Đoan Mộc gia tộc chúng ta đã biến mất mấy nghìn năm. Có lẽ đại nạn cũng đã tới rồi.

Đoan Mộc Y Y khẽ nói. Nhìn vị cường giả thần bí này không ngờ lại cung kính với lão tổ mình như vậy, trong lòng nàng lập tức có hảo cảm.

– Sẽ có cơ hội.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười nói. Chỉ cần chờ Nam thúc khôi phục. Tới lúc đó, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn không phải là không có cơ hội khôi phục.

Sau khi nói chuyện phiếm một phen, lúc này sắc trời đã tới hoàng hôn. Mặt trời chậm rãi biến mất phía xa. Ngoài khơi, từng cơn sóng vàng óng ánh cũng bị tan vỡ.

Trong hải vực vô tận, đêm tối tĩnh lặng đã tới. Màn đêm bao phủ không trung. Sương mù dần dần tràn ra. Gió đêm khẽ thổi mang theo tiếng sóng lớn rì rầm.

Đoan Mộc Y Y và Lục Lâm Thiên cáo từ trở lại phòng của mình. Lục Lâm Thiên khẽ liếc mắt sang chung quanh rồi lập tức thu hồi ánh mắt lại.

Khi Lục Lâm Thiên tiến vào phòng mình. Trên hành lang trên căn buồng nhỏ lập tức có một đạo thân ảnh xuất hiện. Chính là thanh niên mặc hoa phục kia. Người này nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên biến mất, trong mắt hiện lên sự đố kỵ, lửa giận ngập tràn, vô cùng lạnh lẽo.

– Tiểu thư, thoạt nhìn ngày hôm nay tâm tình của người không tệ nha.

Trong phòng, Tiểu Uyển nhìn Đoan Mộc Y Y rồi hỏi.

– Có sao?

Đoan Mộc Y Y cười yếu ớt rồi nói. Nàng ngồi trước cái bản tinh xảo, tay cầm một khối ngọc giản không ngừng xem xét. Đây chính là vũ kỹ mà lão tổ Đoan Mộc gia khi trước lưu lại.

– Tiểu thư, người vừa mới nở nụ cười, đã lâu người chưa từng cười qua nha.

Tiểu Uyển nở nụ cười giảo hoạt.

Đoan Mộc Y Y nhìn Tiểu Uyển rồi nói:

– Tiểu Uyển, ngươi nghĩ xem người thần bí trên thuyền kia là ai?

– Tiểu thư, người muốn nói tới ai?

Tiểu Uyển hỏi.

– Chính là người mặc áo xanh kia.

Đoan Mộc Y Y nói.

– Người đó khiến cho ta có chút sợ hãi. Chỉ cần liếc nhìn cũng cảm thấy trong lòng lạnh lẽo. Trên mặt luôn có nụ cười xấu xa, giống như là người xấu vậy. Thế nhưng thanh niên áo xám kia quả thực không tồi. So với biểu thiếu gia còn tuấn tú hơn.

Tiểu Uyển suy nghĩ một lát rồi nói với Đoan Mộc Y Y.

– Ta nghĩ vị cường giả thần bí kia nhất định không phải là người bình thường. Dường như là đang có chuyện gì đó.

Chương 1510: Tu luyện bí pháp (1)

Đoan Mộc Y Y buông ngọc giản trong tay rồi mỉm cười. Khí chất bất phàm kia, lại thêm nụ cười ngọt ngào giống như tiên tử, sợ rằng cho dù bất cứ nam nhân nào nhìn thấy cũng phải động lòng.

Sau khi Lục Lâm Thiên trở lại phòng lập tức suy nghĩ về chuyện của Đoan Mộc gian tộc. Hiện tại hắn đã có thể khẳng định, đây chính là Đoan Mộc gia tộc mà sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn muốn hắn tìm kiếm. Từ trong miệng Đoan Mộc Y Y hắn cũng biết được tình cảnh hiện tại, nguy cơ trọng trọng. Hai năm gần đây dường như xảy ra không ít biến cố. Nếu như hắn đã gặp phải thì nhất định phải giúp đỡ Đoan Mộc gia tộc một chút. Sau này cũng dễ ăn nói với sư phụ. Đương nhiên hiện tại những thứ hắn biết cũng không nhiều. Tất cả chỉ có thể đợi đến khi tới Lưu Tô đảo mới có thể quyết định.

Một lát sau Lục Lâm Thiên bắt đầu lĩnh ngộ thuộc tính mộc. Từng đạo lục mang quanh quẩn quanh người Lục Lâm Thiên.

Trong lúc lĩnh ngộ, thời gian giống như cát chảy, Lục Lâm Thiên chìm đắm trong việc lĩnh ngộ sẽ không cảm nhận thời gian dài dằng dặc trên đường.

Trong hải vực vô tận, chiếc thuyền rẽ nước mà đi. Bình thường gặp không ít yêu thú trong nước và hải tặc, có lúc còn gặp hải tặc hai lần. Thế nhưng nhìn thấy trên thuyền có cường giả Vũ Suất, Linh Suất tọa trấn cả đám lập tức bỏ chạy ra xa. Yêu thú trong nước bình thường nhìn thấy chiếc thuyền lớn này cũng không dám công kích.

Chiếc thuyền tiếp tục di chuyển. Chung quanh bắt đầu xuất hiện càng nhiều đội thuyền. Giữa không trung, yêu thú phi hành cũng bắt đầu nhiều lên. Toàn bộ hải vực hiện lên cảnh tượng phồn hoa.

Nhìn cảnh tượng này đệ tử Đoan Mộc gia không khỏi vui vẻ. Rốt cuộc bọn họ cũng đã tới hải vực an toàn. Đã bắt đầu đặt chân tới phạm vi hải vực Đông Hải. Trong phạm vi này là địa bàn của nhân loại. Yêu thú bình thường không dám lộ diện. Về phần hải tặc, tới khu vực này bọn chúng cũng không dám đi tới.

Trong phòng, trên người Lục Lâm Thiên quanh quẩn lục mang. Lục mang này giống như vô số con rắn nhỏ không ngừng quay chung quanh thân thể Lục Lâm Thiên. Từ trong cơ thể chui ra rồi lại chui vào, vô cùng huyền ảo.

Sưu Sưu.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí trong cơ thể. Đôi mắt mở ra, tinh quang trong mắt chợt lóe. Khóe miệng khẽ mỉm cười. Lần lĩnh ngộ này hắn thu được không ít chỗ tốt.

– Năm loại thuộc tính, nếu như muốn lĩnh ngộ quả thực chính là không có giới hạn. Không biết khi lĩnh ngộ thuộc tính tới mức tận cùng thì sẽ như thế nào.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thanh âm mang theo sự cảm khái thì thào nói.

Lĩnh ngộ gần đây khiến cho Lục Lâm Thiên càng cảm nhận được sự vô biên của năng lượng thuộc tính.

– Tới rồi. Tới thành Ma Vân rồi.

– Chúng ta đã trở về. Rốt cuộc đã tới thành Ma Vân.

Lúc này từ bên ngoài cửa sổ vang lên tiếng hoan hô vui mừng của đệ tử Đoan Mộc gia tộc.

Khi Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng xuất hiện trên boong tàu. Trong hải vực vô biên lúc này có vô số chiếc thuyền lớn phía trước. Tất cả mọi người vô cùng kích động nhìn về phía trước. Trong tầm mắt mọi người phía xa là vô số kiến trúc. Cả đám kiến trúc bị mây mù bao phủ, như ẩn như hiện. Trên sương mù dày đặc kia dường như còn có chút ba động.

– Đại nhân, chúng ta tới thành Ma Vân rồi.

Đoan Mộc Y Y đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào phía trước, trước mặt Lục Lâm Thiên hiện tại là một đám kiến trúc liên miên, sừng sững đứng trong hải vực, mây mù quanh quẩn. Ngay cả hắn lúc này cũng không thể nhìn rõ đám kiến trúc trước mặt.

Chiếc thuyền tiếp tục chạy, đám kiến trúc bắt đầu hiện lên rõ ràng. Mà khi nhìn thấy đám kiến trúc này, Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thán cùng với kinh ngạc một phen.

Đám kiến trúc to lớn, khổng lồ không gì sánh được. Chỉ là thành tường bên ngoài cao chừng trăm trượng. Từ dưới đáy biển đột ngột hiện lên trên mặt đất, không nhìn thấy điểm cuối, rắn chắc kiên cố, sợ rằng ngay cả yêu thú lục giai sơ kỳ cũng khó mà phá hủy.

Mà trong bức tường thành kia, từ xa nhìn lại có thể thấy được không ít kiến trúc. Những kiến trúc này hoàn toàn từ đá tạo thành, vô số hòn đá lớn chồng chất lên nhau, sừng sững đứng trên hải vực vô biên, kiên cố, to lớn không gì sánh được, khiến cho người khác nhìn vào có cảm giác trầm trọng.

– Đại nhân, thành Ma Vân chính là thành trì lớn nhất ở Đông Hải, diện tích khổng lồ, chung quanh là Tứ các Tứ đảo. Thế nhưng thành Ma Vân lại không thuộc bất cứ thế lực nào, phân biệt do Tứ các Tứ đảo mỗi năm năm thay phiên nắm quyền. Hiện tại là do Thiên Vân đảo quản lý thành trì.

Nhìn vẻ kinh ngạc trên mặt Lục Lâm Thiên, Đoan Mộc Y Y mở miệng nói.

– Đây là thành Ma Vân sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trải qua một đoạn đường dài rốt cuộc cũng tới thành Ma Vân. Mà đối với lai lịch của thành Ma Vân này Lục Lâm Thiên cũng đã nghe được một chút. Địa thế thành Ma Vân này cực kỳ đặc thù. Đây là một đám quần đảo lớn nhất trong Đông Hải. Quần đảo này có hình quạt, từ ba mặt quay chung quanh thành Ma Vân.

Có thể nói thành Ma Vân này chính là môn hộ của Tứ các Tứ đảo, cho nên thành Ma Vân cũng là địa phương quan trọng nhất với Tứ các Tứ đảo, ai muốn khống chế thành Ma Vân chắc chắc sẽ bị bảy sơn môn khác liên thủ vây công. Cuối cùng Tứ các Tứ đảo thương nghị, thành Ma Vân sẽ do Tứ các Tứ đảo thay phiên quản lý, những sơn môn khác phụ trợ thì mới giải quyết được phân tranh. Mà sau khi những thế lực lớn này quyết định thì những sơn môn khác cũng không dám nhiều lời. Bởi vì thành Ma Vân có liên quan tới Tứ các Tứ đảo cho nên Cổ Vực và người trên đại lục Linh Vũ đều đem đám quần đảo chung quanh gọi là thành Ma Vân. Trên thực tế thành Ma Vân này chỉ là một đám quần đảo lớn mà thôi.

Trên thành tường có một cửa thành vô cùng lớn, đủ để không ít chiếc thuyền lớn đi qua. Phía trước còn có không ít chiếc thuyền đang xếp hàng chờ đợi vào thành. Bắt đầu từ vị trí này, trong hải vực tràn ngập cảnh tượng phồn hoa náo nhiệt.

Chiếc thuyền lớn Đoan Mộc gia tộc lúc này cũng không có ý giảm tốc độ, nhìn thấy thành Ma Vân, thanh niên mặc hoa phục thở dài một hơi. Tới thành Ma Vân mối bận tâm của hắn sẽ ít hơn nhiều, rốt cuộc cũng tới địa bàn của hắn.

– Nhanh dừng thuyền tiếp nhận kiểm tra.

Chiếc thuyền không giảm tốc độ khiến cho mấy đệ tử chung quanh cửa thành lập tức ngăn cản. Từ y phục trên người có thấy thấy được đây là đệ tử Thiên Vân đảo.

– Ánh mắt các ngươi mù sao? Còn không nhường đường cho ta?

Thanh niên mặc hoa phục bất ngờ quát lớn, ánh mắt hung hăng nhìn mấy đệ tử Thiên Vân đảo vừa mới chặn đường.

– Là Thượng Quan sư huynh sao? Mong sư huynh thứ lỗi.

Mấy đệ tử Thiên Vân đảo nhìn thấy thanh niên mặc hoa phục lập tức biến sắc rồi nhường đường.

– Biểu muội, sau khi tiến vào thành Ma Vân chúng ta tuyệt đối sẽ an toàn.

Thanh niên mặc hoa phục đắc ý nói với Đoan Mộc Y Y. Thế nhưng ánh mắt dường như vô ý nhìn vào trên người Quỳ Long Như Hoa.

Chương 1511: Tu luyện bí pháp (2)

– Hừ.

Quỳ Long Như Hoa nghe thanh niên hoa phục nói vậy tức thì hừ lạnh một tiếng. Ánh mắt lập tức nhìn vào trên người thanh niên mặc hoa phục khiến cho hắn biến sắc. Thân hình tránh xa khỏi Quỳ Long Như Hoa.

Chiếc thuyền tiếp tục tiến vào trong thành Ma Vân. Hai bên có không ít kiến trúc lớn. Lúc này nhìn gần có thể thấy được toàn bộ những kiến trúc này đều từ đá ngầm tạo thành, có vẻ kiên cố không gì sánh được. Cũng có một ý vị riêng. Trên đại lục tuyệt đối không có nơi nào như vậy.

– Biểu muội, chúng ta vẫn đi tiếp sao? Không bằng nghỉ ngơi một chút rồi quay về Lưu Tô đảo vậy?

Thanh niên mặc hoa phục nhìn Đoan Mộc Y Y rồi xum xoe nói.

– Đại nhân, chúng ta có cần nghỉ ngơi một lát hay không? Thành Ma Vân này diện tích cực lớn, trong chủ thành cũng có không ít nơi có thức ăn ngon.

Đoan Mộc Y Y nói với Lục Lâm Thiên.

– Ca ca, chúng ta đi mua sắm thôi.

Lục Tâm Đồng nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói. Lần đầu tiên tới thành Ma Vân, nghe Đoan Mộc Y Y nói không thiếu nơi có thức ăn ngon khiến cho nàng lập tức có hứng thú.

– Cũng được.

Lục Lâm Thiên khẽ nói. Lục Tâm Đồng muốn du ngoạn, dù sao cũng đã tới thành Ma Vân, cũng đã tìm được Đoan Mộc gia tộc, chậm trễ một hai ngày tới Lưu Tô đảo cũng không ảnh hưởng gì quá lớn.

Thuyền dừng ở một hải cảng lớn, dưới sự dẫn đường của Đoan Mộc Y Y, mấy người Lục Lâm Thiên rời thuyền bước vào thành Ma Vân. Mấy tháng ở trên thuyền khiến cho Lục Lâm Thiên lúc này đứng trên mặt đất có chút không quen.

– Hừ.

Nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên ở phía xa, trong mắt thanh niên mặc hoa phục hiện lên sự đố kỵ. Hàn ý trong mắt ngày càng đậm, sát ý bắt đầu tràn ra.

Nhân khẩu bên trong thành Ma Vân cũng không ít. Trên đường dòng người đi lại nhộn nhịp. Đây chính là thành trì lớn nhất trong Đông Hai, cho nên số lượng người tới thành Ma Vân không ít.

Trên đường còn có không ít nơi bán đặc sản của hải vực khiến cho hai người Lục Tâm Đồng, Dương Quá vô cùng hưng phấn. Dưới sự dẫn đường của Đoan Mộc Y Y, mọi người lập tức đi thưởng thức mỹ thực. Mỹ thực nơi này khiến cho người không cần ăn cơm như đám người Lục Lâm Thiên cũng phải nuốt nước miếng.

Thanh niên mặc hoa phục vẫn luôn theo sau mọi người, bản thân xum xoe với Đoan Mộc Y Y không ngừng, thế nhưng ánh mắt Đoan Mộc Y Y thủy chung vẫn nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên. Sự tức giận trong mắt thanh niên mặc hoa phục ngày càng đậm. Thế nhưng hắn cũng không dám tùy tiện phát tác. Bởi vì hắn biết, dùng thực lực của những người này, bằng vào thực lực của hắn không đủ làm nên chuyện gì.

Nhìn đám người Lục Lâm Thiên đi dạo trong thành Ma Vân, thanh niên mặc hoa phục cũng biến mất phía sau mọi người, một lát sau lại xuất hiện.

Đi dạo một hồi trong thành Ma Vân khiến cho Lục Tâm Đồng có chút mệt mỏi, diện tích của thành Ma Vân này không nhỏ chút nào.

Mọi người lại lần nữa lên thuyền, con thuyền nhanh chóng đi tới Lưu Tô đảo. Từ thành Ma Vân đi tới Lưu Tô đảo, bằng vào tốc độ không thua yêu thú lục giai của chiếc thuyền này cũng cần nửa tháng, đường xá quả thực vô cùng xa xôi.

Trong phòng Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, thủ ấn lặng lẽ biến hóa. Trên bàn tay, quang mang chớp động, không gian mơ hồ vặn vẹo. Chân khí thu liễm, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, không gian lần nữa khôi phục lại vẻ yên tĩnh vốn có.

– Cũng nên tu luyện thứ đó môt chút.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Một mực tu luyện vũ kỹ và thuộc tính khiến cho tu vi linh giả của Lục Lâm Thiên không có chút tiến bộ nào.

Nói xong, trong tay Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện một khối ngọc giản. Đây chính là bí pháp tăng cường linh lực của Triệu gia. Thứ này chính là thứ tốt, Lục Lâm Thiên cũng muốn tu luyện qua một phen.

Cầm ngọc giản trong suốt trong tay, trong lòng Lục Lâm Thiên có chút chờ mong. Từ tin tức trong đầu Triệu Vô Cực mà Lục Lâm Thiên biết được, bí pháp này có thể đem linh lực đề thăng không ít. Thế nhưng tin tức cũng không có nói rõ ràng.

– Cái này làm sao có thể mở ra đây?

Lục Lâm Thiên lật ngọc giản vài vòng, hai hàng lông mày nhíu lại. Ngọc giản này so với ngọc giản vũ kỹ, linh kỹ khác dường như có chút không giống. Sau khi trích máu tươi vào cũng không thể mở ra. Do dự một lát, Lục Lâm Thiên trực tiếp đưa vào ngọc giản một tia linh lực.

Linh lực rót vào trong ngọc giản, khi linh lực của Lục Lâm Thiên tiếp xúc với ngọc giản thì cảnh tượng kỳ dị lập tức xảy ra. Khối ngọc giản này không ngờ lại đem linh lực thôn phệ vào bên trong.

Đối với loại tình huống này Lục Lâm Thiên cũng vô cùng kinh ngạc rồi lập tức bình tĩnh lại. Linh lực cuồn cuộn không ngừng được rót vào khối ngọc giản trên tay. Dưới linh lực cuồn cuộn không ngừng được rót vào, một chung trà sau, trên ngọc giản vốn không có phản ứng gì lúc này đột nhiên có biến hóa.

Cạch cạch.

Trong khối ngọc giản trong suốt này đột nhiên vang lên âm hưởng rất nhỏ. Linh lực bàng bạc của Lục Lâm Thiên như thủy triều rót vào, một đạo quang mang bàng bạc đột nhiên từ trong ngọc giản bắn ra. Đạo quang mang này vô cùng chói mắt khiến cho Lục Lâm Thiên lập tức nhắm mắt lại. Chỉ trong chốc lát, cỗ quang mang này trực tiếp chui vào trong mi tâm Lục Thiếu Du.

Hiện tượng này cũng khiến cho Tiểu Long đang tu luyện giật mình tỉnh lại. Ngay cả Quỳ Long Như Hoa đang chữa thương cũng vậy. Thương thế của Quỳ Long Như Hoa trải qua một tháng chữa trị cũng đã không còn trở ngại. Thế nhưng cũng chưa hoàn toàn khôi phục, đủ để thấy nó bị thương nặng ra sao.

Hai người nhìn vào đoàn quang mang quanh người Lục Lâm Thiên. Đặc biệt là Quỳ Long Như Hoa, cảm nhận linh lực quanh người Lục Lâm Thiên lúc này khiến cho nó vô cùng kinh ngạc, thế nhưng nó cũng không mở miệng ra hỏi cái gì.

Lúc này trong đầu Lục Lâm Thiên, đạo bạch quang kia tiến vào mang theo một cỗ tin tức khổng lồ, không chút trở ngại chạy ào ào vào trong đầu Lục Lâm Thiên khiến cho Lục Thiếu Du có cảm giác đau đớn. Trong đầu giống như đột nhiên bị nhồi vào thứ gì đó khiến cho Lục Thiếu Du có cảm giác đầu hắn như nứt ra. Cũng may loại cảm giác này tới rất nhanh mà đi cũng nhanh. Chỉ trong chớp mắt cảm giác đau đớn lập tức biến mất.

– Lão đại, huynh không sao chứ?

Ba động không nhỏ khi nãy khiến cho Tiểu Long lo lắng cho Lục Lâm Thiên.

– Không có việc gì.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, ý bảo Tiểu Long không cần quá lo lắng. Lục Lâm Thiên lập tức ngưng thần tĩnh khí, hai mắt nhắm lại, trong đầu lại xuất hiện cỗ tin tức khổng lồ vừa rồi. Khi xem qua hết cỗ tin tức khổng lồ trong đầu, Lục Thiếu Du mới chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt hiện lên sự kinh ngạc.

– Bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh, tổng cộng có chín chuyển. Tu luyện thành một chuyển tương đương với đề thăng một trọng linh lực. Hiệu quả dưới Linh Tôn, ngoài Linh Tôn uy lực đề thăng sẽ yếu bớt. Tu luyện tới chuyển thứ chín, Cửu Chuyển Thiên Linh đại thành có thể vượt cấp đánh chết đối thủ. Uy lực tương đương vũ kỹ Địa cấp trung giai, bí pháp không có bất luận tác dụng phụ gì. Chỉ là muốn tu luyện nó, độ cường hãn của thân thể so với vũ giả đồng cấp phải mạnh hơn gấp ba. Nếu muốn tu luyện tới đại thành, độ cường hãn của thân thể phải mạnh hơn vũ giả đồng cấp chín lần. Bằng không sẽ không tu luyện bí pháp được. Nếu như cố tu luyện, nhẹ thì kinh mạch đứt từng khúc, gân cốt tan nát trở thành phế nhân. Nặng thì trực tiếp nổ tung thân thể, hồn phi phách tán.

Chương 1512: Bí pháp biến thái

– Hay cho một Cửu Chuyển Thiên Linh hà khắc.

Lúc này Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc. Bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh này trước mắt là bí pháp hà khắc nhất mà hắn từng gặp qua. Cho dù là tất cả linh kỹ và vũ kỹ hắn từng tu luyện cũng không có hà khắc tới tình trạng này. Tu luyện giả phải có thân thể mạnh hơn vũ giả đồng cấp gấp ba. Chỉ bằng cái này cũng khiến cho vô số linh giả vô vọng nhìn vào. Lực phòng ngự của thân thể Linh giả vốn so với vũ giả đồng cấp kém hơn gấp đôi. Mà hiện tại muốn tu luyện Cửu Chuyển Thiên Linh này thân thể cường hãn không ngờ lại yêu cầu hơn vũ giả gấp ba. Điều này sao có thể? Tuyệt đối là chuyện khó có thể làm được. Thân thể linh giả không bằng vũ giả, đây là điều mà ai cũng không thể thay đổi.

Mà muốn tu luyện Cửu Chuyển Thiên Linh này tới đại thành vậy thì càng thêm biến thái. Độ cường hãn của thân thể so với vũ giả đồng cấp gấp chín lần. Mạnh hơn chín lần a. Coi như là vũ giả đồng cấp muốn mạnh hơn vũ giả đồng cấp một chút đã khó. Mạnh hơn như vậy không ai có thể làm được. Có lẽ là vạn người cũng không có một. Mà mạnh hơn vũ giả đồng cấp chín lần, yêu cầu này phỏng chừng căn bản không tìm ra một ai. Độ cường hãn của thân thể như vậy căn bản vũ giả không thể làm được huống chi là linh giả.

Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi. Cường giả sáng chế Cửu Chuyển Thiên Linh này không biết khi trước nghĩ thế nào lại nghĩ ra yêu cầu tu luyện biến thái như vậy. Linh giả trên đời này không ai có thể làm được. Trừ phi là linh giả kia cũng vô cùng biến thái thì mới có thể đáp ứng yêu cầu tu luyện biến thái của Cửu Chuyển Thiên Linh này.

Yêu cầu tu luyện hà khắc như vậy vô cùng biến thái. Linh giả bình thường cho dù nghĩ cũng không dám nghĩ tới việc tu luyện.

– Thế nhưng dường như bản thân mình có thể tu luyện.

Lục Lâm Thiên thầm than một tiếng, sau khi tỉ mỉ suy nghĩ một phen Lục Lâm Thiên lập tức nghĩ tới một việc. Linh giả khác hoàn toàn vô vọng, còn hắn lại hoàn toàn có thể tu luyện. Lực phòng ngự của bản thân hắn so với vũ giả đồng cấp đâu chỉ mạnh hơn chín lần. Mà tu vi linh giả của bản thân hắn cũng dùng cỗ thân thể này, tương đương với việc đáp ứng yêu cầu tu luyện hà khắc kia. Hiện tại hắn hoàn toàn có tư cách tu luyện bí pháp này, ai bảo bản thân hắn có Bất Diệt Huyền Thể cơ chứ.

Bản thân có thể đáp ứng yêu cầu tu luyện hà khắc này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm nhận được uy lực khủng bố của nó. Tu luyện Cửu Chuyển Thiên Linh này có thể đề thăng một trọng linh lực. Tu luyện thành hai chuyển là có thể đề thăng hai trọng tu vi linh lực. Nếu như tu luyện thành chín chuyển, đại thành thì có thể trực tiếp vượt cấp đánh chết đối thủ.

Bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh này dưới Linh Tôn hiệu quả vô cùng lớn. Ngoài Linh Tôn uy lực đề thăng sẽ yếu bớt. Thế nhưng Lục Lâm Thiên lại quên một điều, nếu như Linh Vương nhất trọng tu luyện thành công bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh tới đại thành thì sẽ có thể chống lại Linh Tôn nhất trọng. Linh Vương nhất trọng đối phó với Linh Tôn nhất trọng, vượt cấp giao thủ như vậy tuyệt đối vô cùng kinh khủng.

– Bí pháp thật biến thái, không hổ là do cường giả Vũ Đế sáng tạo ra.

Lục Lâm Thiên âm thầm kinh ngạc. Bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh này không biết là do ai sáng chế ra. Thế nhưng chắc chắc là do vị cường giả Vũ Đế, chủ nhân lão tổ hai nhà Triệu Lục lưu lại, bí pháp linh lực như vậy quả thực vô cùng đáng sợ.

Sau khi kinh ngạc một phen, trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng mong chờ. Hắn có tư cách tu luyện bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh này, nếu như hắn tu luyện thành công, uy lực khi đó sẽ vô cùng kinh khủng. Bí pháp đề thăng tu vi bình thường đều có không ít tác dụng phụ. Trừ phi là tới đường cùng bằng không sẽ không có ai thi triển. Giống như là vị gia gia kia của hắn, cũng thi triển một bộ bí pháp, bởi vì tác dụng phụ của nó, mạnh mẽ thi triển tới cấp độ cực hạn, lại ăn một chưởng của Hắc Quỷ Thiên Vương cho nên mới mất mạng.

Thế nhưng bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh này lại không có một tác dụng phụ gì lớn, điều này vô cùng kinh khủng. Không có tác dụng phụ lớn đồng nghĩ với việc hắn có thể tùy thời thi triển. Đương nhiên, tiền đề là bản thân phải tu luyện được.

Trong lúc hưng phấn Lục Lâm Thiên lập tức nghiên cứu biện pháp tu luyện Cửu Chuyển Thiên Linh. Nửa canh giờ sau Lục Lâm Thiên mới lần nữa mở mắt ra. Trong mắt có chút biến hóa.

Sau khi nghiên cứu kỹ lưỡng tin tức bên trên ngọc giản, Lục Lâm Thiên cũng đã biết được một yêu cầu khác của Cửu Chuyển Thiên Linh này. Đó chính là tu vi phải đạt tới Linh Vương mới có thể tu luyện. Đây là yêu cầu nhập môn thấp nhất. Cũng may hiện tại hắn đã tới Linh Vương, nếu như hắn là Linh Suất thì không chừng bây giờ còn chưa thể tu luyện.

Thế nhưng ngẫm lại mà nói, bí pháp biến thái như Cửu Chuyển Thiên Linh này người thực lực thấp sợ rằng căn bản không thể tu luyện. Bí pháp này không phải là linh kỹ, thế nhưng uy lực lại tương đương với linh kỹ Địa cấp trung giai, thậm chí còn gần với linh kỹ Địa cấp cao giai.

Trừ yêu cầu đó ra Lục Lâm Thiên cũng biết được những chỗ không hoàn mỹ của bộ bí pháp Cửu Chuyển Thiên LInh này. Ví dụ như khi thi triển bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh này tiêu hao cực kỳ khổng lồ. Cũng cần linh lực khổng lồ chống đỡ. Lúc sử dụng xong toàn thân không còn một chút sức lực nào. Sử dụng số chuyển càng cao, tiêu hao càng lớn. Đến lúc đó mức độ uể oải cũng càng lớn.

Mà Lục Lâm Thiên cũng biết vì sao lại có yêu cầu độ cường hãn của linh giả mạnh hơn vũ giả đồng cấp. Đó là bởi vì tu vi tăng vọt, nếu như thân thể quá kém sẽ không thể chịu được cỗ năng lượng đột nhiên tăng lên kia. Thân thể không chống đỡ được vậy tự mình sẽ giết bản thân mình. Dưới cỗ năng lượng khổng lồ kia, bản thân chính là người thứ nhất bị phá hủy. Mà tu luyện tới đại thành có thể vượt cấp chống lại đối thủ, độ cường hãn của thân thể linh giả so với vũ giả đồng cấp phải hơn chín lần. Đó cũng là yêu cầu thấp nhất. Có lẽ cỗ thực lực tăng lên kia, người thân thể yếu sẽ trực tiếp bị phá hủy thành những mảnh nhỏ, cho nên yêu cầu đối với độ cường hãn của thân thể mới biến thái như vậy. Đó là bởi vì lúc thi triển uy lực cũng mạnh tới biến thái.

Hít.

Ngưng thần tĩnh khí, Lục Lâm Thiên lần nữa hít sâu một hơi rồi thở ra một ngụm trọc khí. Tới thành Ma Vân rồi, hắn sắ phải đối mặt với những nguy hiểm không biết trên trong Đông Hải. Cho dù là đi tới Thánh Linh giáo của sư phụ lưu lại, tuy rằng hiện tại hắn là giáo chủ thứ hai của Thánh Linh giáo, thế nhưng nếu như không có sự chuẩn bị chu toàn mà nói. Sợ rằng lần này sẽ không dễ dàng, rất có thể gặp phải phiền phức lớn.

Chương 1513: Vì giúp đỡ mà quay về (1)

Hơn nữa Hổ Âm Yêu Tinh Nam thúc cần ở trong Thánh Linh giáo, hắn nhất định phải đoạt lấy. Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên bất định. Lần này con đường Lục Lâm Thiên đi vô cùng chông gai, chỉ được phép thành công không được phép thất bại. Chính vì vậy hắn phải toàn lực ứng phó. Mà tất cả đều phải dựa vào thực lực. Trên tu vi vũ giả con bài chưa lật rất nhiều, thực lực cũng không yếu. Thế nhưng trên phương diện linh giả, tu vi dường như có chút không đủ. Vì vậy hắn nhất định phải tăng cường thực lực linh giả cùng với số con bài chưa lật.

Trong Cổ Vực, Lục Lâm Thiên biết đối thủ của mình cũng không ít. Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang đều là đối thủ của hắn. Những đối thủ khác chính là Linh Vũ giới thần bí, các gia tộc lánh đời. Khi trước Độc Cô gia cũng đã dự đoán Vô Tự Thiên Thư trong tay hắn, có lẽ tất cả những gia tộc lánh đời còn lại đều biết, cũng sẽ không chút do dự đối phó với hắn. Sau khi suy nghĩ một lát, Lục Lâm Thiên cảm thấy dường như đối thủ của hắn cũng không ít, hơn nữa đều là quái vật lớn.

Cho dù là Vân Dương Tông, cũng đã thi triển linh hồn sưu tác một lần. Tuy rằng trong lòng Lục Lâm Thiên hiện tại không còn khúc mắc, cũng không trách cứ Vân Dương Tông. Thế nhưng sau chuyện này Lục Lâm Thiên cũng đã rút ra một đạo lý, không có thực lực tuyệt đối, bất luận một ai cũng không đáng tin cậy. Thực lực của bản thân mới là điều quan trọng nhất.

– Bắt đầu tu luyện.

Lục Lâm Thiên thu hồi tạp niệm, hít sâu một hơi. Hắn phải nhanh chóng tăng cường thực lực. Thời gian tới Lưu Tô đảo cũng còn dài, trước tiên phải tu luyện bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh này, để xem có thể tu luyện tới đâu.

Ngưng thần tĩnh khí, sắc mặt Lục Lâm Thiên từ từ trở nên nghiêm túc, sau đó chậm rãi nhắm mắt lại. Trong đầu, tin tức tu luyện bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh kỳ dị lập tức xuất hiện. Lục Lâm

Thiên bắt đầu tỉ mỉ nghiên cứu phương pháp tu luyện.

Nhớ tới những đối thủ của mình, Lục Lâm Thiên quả thực đã cảm nhận được sự quan trọng của thực lực. Đối thủ của hắn hiện tại đều là siêu cấp quái vật. Bằng vào thực lực của hắn và lực lượng của Phi Linh môn hiện tại, muốn làm lay động tới đám quái vật này là chuyện không có khả năng. Vì vậy hắn nhất định phải đêm thực lực cùng với con bài chưa lật của mình tăng lên một cách nhanh chóng.

Trong lúc thuyền lớn chạy, thời gian như cát chảy trôi đi. Mà trong thời gian này, tâm thần Lục Lâm Thiên cũng hoàn toàn chìm đắm trong việc tu luyện bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh.

Sau khi tu luyện Lục Lâm Thiên mới càng hiểu rõ độ khó khi tu luyện Cửu Chuyển Thiên Linh này. Điều kiện tu luyện hà hắc hắn đều đáp ứng được. Thế nhưng lúc tu luyện, độ khó so với vũ kỹ Địa cấp sơ giai còn khó hơn. Cũng may Lục Lâm Thiên là người không ngại khó, hơn nữa thân thể cường hãn cho nên cũng bớt được chút đường vòng. Tốc độ tu luyện cũng không chậm.

– Biểu muội, chúng ta sắp tới Lưu Tô đảo rồi. Những người trên thuyền muội cũng đừng dẫn tới Đoan Mộc gia tộc, bằng không có thể sẽ gặp phiền phức lớn.

Trên thuyền, trong một căn phòng, thanh niên mặc hoa phục nói với Đoan Mộc Y Y.

– Biểu ca, muội tự có chừng mực. Đám cường giả này chí ít cho tới bây giờ đều không thương tổn một ai trong Đoan Mộc gia tộc chúng ta. Huynh cũng không nên coi họ như kẻ thù như vậy.

Đoan Mộc Y Y nhìn thanh niên mặc hoa phục rồi nói. Hận ý của biểu ca đối với mấy cường giả thần bí kia nàng cũng có thể nhìn ra một ít.

– Biểu muội, không thể không đề phòng người khác. Những người này lai lịch bất minh, thực lực lại mạnh mẽ. Vạn nhất có mưu đồ với Đoan Mộc gia mà nói, khi đó cho dù hối hận cũng không còn kịp nữa.

Thanh niên mặc hoa phục nói.

– Muội biết rồi.

Đoan Mộc Y Y khẽ nói rồi lập tức im lặng.

– Tiểu thư, tính toán thời gian sau khi chúng ta trở về cũng vừa vặn kịp lúc. Lần này thi đấu giữa Đoan Mộc gia tộc và Thải gia liên quan tới tương lai Đoan Mộc gia sau này, cũng chỉ có thể để tiểu thư xuất mã mà thôi.

Lão giả Vũ Suất của Đoan Mộc gia tộc ngưng trọng nói với Đoan Mộc Y Y.

– Ta sẽ tận lực.

Đoan Mộc Y Y nhíu mày khẽ nói. Cho dù nàng tận lực sợ rằng kết quả cũng không khả quan hơn bao nhiêu.

– Nếu như khi trước tiểu thư gia nhập Thiên Vân đảo, bằng vào thiên phú của tiểu thư có lẽ thành tựu hiện tại tuyệt đối sẽ hơn Thải Nhân Phượng của Thải gia kia. Lưu Tô đảo cũng không bị người khác nhòm ngó.

Trưởng lão Linh Suất kia mở miệng nói.

– Tứ trưởng lão lẽ nào đã quên rồi sao? Gia tộc chúng ta có tổ huấn, người Đoan Mộc gia không được gia nhập bất kỳ thế lực nào khác.

Đoan Mộc Y Y mở miệng nói.

– Biểu muội, thực lực của Thải Nhân Phượng kia cũng bất phàm. Cho dù là sư huynh đồng môn như ta cũng không phải là đối thủ của nàng. Nàng là chính là cường giả bài danh thứ mười trên Thiên Bảng của Thiên Vân đảo. Có người nói thực lực gần đây đã đột phá tới Linh Suất cửu trọng. Biểu muội muốn chống lại nàng ta, sợ rằng quá khó khăn.

Thanh niên mặc hoa phục nhìn Đoan Mộc Y Y, ánh mắt khẽ đổi, lại nói:

– Biểu muội, muội hẳn cũng biết tâm ý của ta. Chỉ cần chúng ta thành hôn, muội trở thành người Thượng Quan gia chúng ta. Bằng vào địa vị của Thượng Qua gia chúng ta hiện tại trên Thiên Vân đảo, Lưu Tô đảo tuyệt đối có thể bình yên vô sự. Đoan Mộc gia cũng không ai dám động tới.

Nói xong, thanh niên mặc hoa phục dùng ánh mắt chờ mong nhìn Đoan Mộc Y Y.

– Biểu ca, đợi sau khi ta và Thải Nhân Phượng kia đấu rồi nói sau đi. Lần này cũng không phải là sinh tử chiến, thuần túy dựa vào thực lực. Cũng không phải là hoàn toàn không có cơ hội.

Đoan Mộc Y Y nói.

– Biểu muội, muội quá coi thường Thải Nhân Phượng kia rồi.

Thanh niên mặc hoa phục nhíu mày, còn muốn tiếp tục nói gì đó. Thế nhưng Đoan Mộc Y Y đã lập tức ngắt lời hắn, nói:

– Biểu ca, ý ta đã quyết. Huynh không cần phải nhiều lời.

Thanh niên mặc hoa phục vốn muốn nói gì đó, cuối cùng do dự một lát rồi im lặng. Trong mắt hiện lên tinh quang.

Thời gian nửa tháng, Lục Lâm Thiên không ngừng tu luyện bí pháp Cửu Chuyển Thien Linh, hầu như tu luyện tới vong ngã.

Phù.

Khi Lục Lâm Thiên mở mắt ra, lúc này hắn có cảm giác tốc độ của chiếc thuyền lớn đã chậm lại cho nên lập tức đình chỉ tu luyện. Linh lực quanh người được thu vào trong cơ thể. Hai mắt mở ra, tinh quang trong mắt chợt lóe. Khí tức vô hình trung mạnh hơn không ít.

– Tới rồi sao?

Lục Lâm Thiên thì thào nói.

– Lão đại, có phải chúng ta tới rồi không?

Tiểu Long lúc này cũng ngừng tu luyện, thở ra một ngụm trọc khí rồi đứng dậy, quang mang lưu chuyển trên thân thể chậm rãi bị nó thu vào bên trong cơ thể.

– Có lẽ rất nhanh sẽ tới.

Lục Lâm Thiên tính toán thời gian, có lẽ cũng sắp tới Lưu TÔ đảo. Nhìn qua cửa sổ, dường như thuyền đã đi vào một vùng vịnh lớn.

– Đại nhân, chúng ta tới Lưu Tô đảo rồi.

Ngoài phòng vang lên thanh âm của Đoan Mộc Y Y.

Chương 1514: Vì giúp đỡ mà quay về (2)

Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, Như Hoa, Lục Tâm Đồng, Dương Quá cùng nhau đi ra ngoài. Đoan Mộc Y Y và nha hoàn Tiểu Uyển cũng đang ở trong hành lang chờ mọi người. Dưới sự dẫn dắt của Đoan Mộc Y Y, mọi người lập tức đi lên boong tàu.

Ngoài căn buồng nhỏ chính là một bến tàu vô cùng lớn, diện tích khổng lồ. Liếc mắt không nhìn thấy tận cùng. Trong vùng vịnh có không ít thuyền lui tới. Không ít người đang bận rộn. Nếu như không tận mắt nhìn thấy Lục Lâm Thiên rất khó tưởng tượng ra ở trong dị thế này lại có những bến cảng phồn hoa như vậy.

Nhìn chung quanh một lượt Lục Lâm Thiên mới phát hiện ra. Đây dường như là một hòn đảo nhỏ. Bốn phía bị nước bao phủ. Sau khi tới bến tàu, một đám kiến trúc liên miên không thấy tận cùng và tiếng động lớn xôn xao vang lên không dứt hiện lên trước mặt đám người Lục Lâm Thiên.

– Ra mắt tiểu thư, ra mắt tam trưởng lão, tứ trưởng lão, biểu thiếu gia.

Trên bến tàu, hơn mười người mặc trang phục Đoan Mộc gia tộc nhìn thấy đám người Đoan Mộc Y Y lập tức cung kính hành lễ.

Lục Lâm Thiên đi theo đám người Đoan Mộc Y Y xuống thuyền. Rốt cuộc cũng tới Lưu Tô đảo, toàn bộ bến tàu hiện tại cũng có không ít người của Đoan Mộc gia. Nhìn thấy Đoan Mộc Y Y đám người này lập tức cung kính hành lễ. Trên Lưu Tô đảo này dù sao Đoan Mộc gia tộc cũng là gia tộc lớn nhất. Đồng thời Đoan Mộc gia tộc cũng chưởng quản toàn bộ Lưu Tô đảo này.

– Biểu muội, chúng ta mau trở về thôi.

Sau khi mọi người xuống tàu, thanh niên mặc hoa phục lập tức đi tới bên người Đoan Mộc Y Y rồi nói. Dường hắn rất sợ Đoan Mộc Y Y và đám người Lục Lâm Thiên lại có quan hệ cho nên hận không thể thoát khỏi mấy người Lục Lâm Thiên sớm một chút.

– Không biết đại nhân tới Lưu Tô đảo là có chuyện gì? Có nơi đặt chân hay chưa?

Đoan Mộc Y Y không để ý tới thanh niên hoa phục, đôi mắt xinh đẹp biến ảo không ngừng, dường như trong lòng có chút do dự.

– Ta đến tìm người. Thực không dám dấu, chúng ta lần đầu tới Lưu Tô đảo cho nên còn chưa có nơi đặt chân.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhìn Đoan Mộc Y Y nói:

– Nếu như Y Y cô nương không ngại thì ta muốn tới quấy rầy Đoan Mộc gia tộc mấy ngày, chờ sau khi ta tìm được người sẽ lập tức rời đi. Không biết có được không?

– Chư vị, không bằng ta giúp các người sắp xếp một khách điếm tốt nhất. Lại phái người giúp chư vị tìm người. Được không?

Thanh niên mặc hoa phục biến sắc, lập tức kiên trì nói với Lục Lâm Thiên. Mặc dù dọc đường đi hắn đều cẩn thận, không dám trêu chọc tới mấy người Lục Lâm Thiên. Thế nhưng lúc này nghe nói đám người Lục Thiếu Du muốn ở lại Đoan Mộc gia tộc khiến cho hắn lập tức đi ra ngăn cản, dường như trong lòng có chút kiêng kỵ.

– Đại nhân tới hàn xá thì quả thực là vinh hạnh cho Đoan Mộc gia tộc chúng ta. Đương nhiên tiểu nữ không có ý kiến gì.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên chủ động muốn đi Đoan Mộc gia tộc, trong mắt Đoan Mộc Y Y lập tức vui mừng. Vốn nàng lo lắng mình mở miệng yêu cầu đối phương lại không nể tình mà từ chối. Về phần thanh niên hoa phục kia, nàng cũng không để ý tới. Không biết là không nghe thấy lời hắn ta nói hay là trực tiếp không quan tâm.

Nghe thanh niên mặc hoa phục nói vậy, Lục Lâm Thiên cũng không đặt vào trong lòng. Đối với thân phận người này Lục Lâm Thiên từ trong miệng Đoan Mộc Y Y cũng biết được chút ít. Người này chính là con của cô cô Đoan Mộc Y Y, tên là Thượng Quan Thừa

Ân. Phụ thân chính là trưởng lão trên Thiên Vân đảo, địa vị không thấp.

– Vậy làm phiền Y Y cô nương rồi.

Lục Lâm Thiên không để ý tới Thượng Quan Thừa Vân kia. Bản thân hắn nhất định phải đi tới Đoan Mộc gia tộc nhìn qua một lần. Tuy rằng hắn đã khẳng định chính là Đoan Mộc gia tộc này. Thế nhưng cũng muốn nhìn xem một chút. Sau khi xác định xong thì có thể ăn nói với sư phụ, bản thân hắn cũng có thể rời đi. Lần này tới Đông Hải hắn cũng còn có chuyện quan trọng khác cần làm.

– Không phiền. Nhấc tay mà thôi. Dọc đường đi đa tạ đại nhân cứu giúp, tiểu nữ cũng nên tận tình địa chủ một phen.

Đoan Mộc Y Y khẽ nói.

Dưới sự dẫn đường của Đoan Mộc Y Y, mọi người lập tức cưỡi xe ngựa cho Đoan Mộc gia tộc chuẩn bị đi về phía Đoan Mộc gia tộc. Tổng cộng có hai cỗ xe ngựa. Đoan Mộc Y Y cùng Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Như Hoa, Dương Quá ngồi chung một cái xe ngựa. Thượng Quan Thừa Ân và Tiểu Tuyển cùng hai vị trưởng lão Đoan Mộc gia tộc ngồi trên chiếc xe ngựa còn lại. Điều này khiến cho Thượng Quan Thừa Ân cực kỳ phiền muộn, ánh mắt tràn ngập hàn ý.

Bên trong xe ngựa của Đoan Mộc gia tộc cực kỳ dễ chịu. Ngồi nhiều người cũng không cảm thấy chật chội. Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Dương Quá ngồi bên trái. Đối diện với bọn họ chính là Đoan Mộc Y Y, Lục Tâm Đồng, Như Hoa.

Như Hoa ngồi đối diện Dương Quá, đôi mắt nhỏ kia không ngừng len lén nhìn Dương Quá, không dám nhìn thẳng.

Trong xe còn có mùi thơm nhàn nhạt, bài trí vô cùng tao nhã mà không phô trương khiến cho mọi người vô cùng thoái mái.

Đoan Mộc Y Y lúc này ngồi đối diện với Lục Lâm Thiên. Tuy rằng trong xe không có cảm giác chật chội, thế nhưng hai người trong lúc vô ý mỗi lần xe xóc lại va chạm vào nhau. Va chạm vào người một nam tử xa lạ khiến cho khuôn mặt Đoan Mộc Y Y đỏ bừng.

Cảm thấy mặt mình nóng lên. Đoan Mộc Y Y thầm hít sâu một hơi sau đó liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên nhẹ giọng nói:

– Không biết đại nhân muốn tìm ai trên Lưu Tô đảo. Có lẽ ta có thể giúp đỡ được một chút. Cũng để cảm ơn dọc đường đi đại nhân cứu mạng chúng ta.

– Người chúng ta tìm đã có một chút đầu mối. Có lẽ rất nhanh sẽ tìm được. Không cần phiền Y Y cô nương, chỉ cần có nơi đặt chân trong vài ngày là được rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Nếu như có thế giúp được đại nhân, chỉ cần đại nhân mở miệng ta sẽ không từ chối.

Đoan Mộc Y Y nhíu mày, khẽ thở dài rồi nói:

– Hy vọng nguy cơ lần này của Đoan Mộc gia tộc có thể giải quyết. Hay nói cách khác, qua mấy ngày trên Lưu Tô đảo này Đoan Mộc gia tộc có muốn giúp cũng không được nữa rồi.

– Thi đấu còn chưa kết thúc mà dám lớn lối như vậy. Lẽ nào Thải gia không sợ gió lớn thổi đầu lưỡi sao?

Đoan Mộc Y Y đi tới đại sảnh. Đám đệ tử Đoan Mộc gia tộc bên ngoài lập tức nhường đường.

Khi Đoan Mộc Y Y đi vào trong đại sảnh, bên trong đại sảnh lúc này tổng cộng có mấy đạo thân ảnh. Bên trái có hai lão giả lục tuần, mặc trường bào. Khuôn mặt có chút giận dữ, đây chính là đại trưởng lão và nhị trưởng lão của Đoan Mộc gia tộc.

Mà bên trái tổng cộng có sáu đạo thân ảnh, đứng trước là một nam một nữ. Nam tuổi chừng hai mươi bảy hai mươi tám, khuôn mặt tuấn tú, ánh mắt như sao, cực kỳ bất phàm. Trong đôi mắt mang theo sự kiêu ngạo vô cùng. Hoàn toàn không đặt đám người Đoan Mộc gia tộc vào mắt. Thế nhưng đích thực hắn cũng có tư cách kiêu ngạo như vậy.

Chương 1515: Thải gia chó má

Nhìn thấy người này trong lòng Đoan Mộc Y Y lập tức trùng xuống. Người này không phải là ai khác mà chính là Thải Nhân Phượng của Thải gia. Cường giả bài danh thứ mười trên Thiên bảng của Thiên Vân Đảo, là nhân vật phong vân trong Thiên Vân đảo. Đồn rằng người này đã là cường giả Linh Suất cửu trọng, trẻ tuổi như vậy mà đã có tu vi Linh Suất cửu trọng, tuyệt đối được coi là người có thiên phú mạnh mẽ vạn người không có một.

– Đẹp quá.

Khi Đoan Mộc Y Y nhìn nữ tử bên người Thải Nhân Phượng không khỏi tán thán một câu. Nữ tử này tuổi chừng đôi tám, ánh mắt giống như minh châu, da thịt như ngọc. Đôi mắt khiến cho người khác nhìn vào không khỏi yêu thương. Dung nhan tuyệt mỹ, dưới bộ y phục chính là thân thể mềm mại tuyệt mỹ mà mê người. Nhìn qua cực kỳ quyến rũ khiến cho Đoan Mộc Y Y là nữ nhân cũng không nhịn được mà cảm thán.

Mà nữ tử này sau khi Đoan Mộc Y Y tiến vào đại sảnh cũng nhíu mày, trong lòng sợ hãi than một tiếng. Nhìn khuôn mặt thanh tú, thoát tục của Đoan Mộc Y Y khiến cho nàng có cảm giác giống như tiên tử không nhiễm bụi trần. Cao quý mà ưu nhã. Không nghĩ tới bên trong Đoan Mộc gia tộc lại có nữ tử tuyệt sắc như vậy.

Nữ tử này thu liễm ánh mắt lại, ngày hôm nay tới Đoan Mộc gia tộc này cũng không có liên quan tới nàng. Nàng tới đây chỉ là hiếu kỳ mà thôi, dù sao tới Lưu Tô đảo này nàng cũng không cần phải tự mình xuất thủ.

Ánh mắt Đoan Mộc Y Y rời khỏi nữ tử mặc y phục màu cam, sau đó quét qua bốn đạo thân ảnh còn lại. Đây đều là cường giả của Thải gia, thực lực không yếu.

– Ra mắt Tuyết Vi sư tỷ, ra mắt Thải sư huynh.

Thượng Quan Thừa ân vừa tiến vào đại sảnh, nhìn thấy hai người

Thải Nhân Phượng và nữ tử tuyệt mỹ kia lập tức hành lễ. Trước mặt hai người hắn chỉ có thể hành lễ mà thôi. Cùng là đệ tử thân truyền thế nhưng địa vị cũng có cao có thấp. Bài danh trên Thiên bảng càng cao, địa vị cũng theo đó mà tăng lên. Đặc biệt là Tuyết Vi sư tỷ này chính là một trong thập đại cường giả trẻ tuổi trên đại lục. Cũng chính là người thừa kế chức vị đảo chủ sau này. Địa vị so với trưởng lão, hộ pháp bình thường còn lớn hơn nhiều. Trước mặt nàng hắn càng không dám đánh mất lễ nghĩa.

– Tuyết Vi sư tỷ? Chẳng lẽ là Đạm Đài Tuyết Vi trong thập đại cường giả, đệ nhất nhân của Thiên Vân đảo, cũng chính là nhân vật trẻ tuổi đứng đầu trong Đông Hải kia sao?

Ánh mắt Đoan Mộc Y Y có chút biến hóa. Hóa ra người này chính là Đạm đài Tuyết Vi, là người có thiên phú yêu nghiệt nhất Thiên Vân đảo. Tuy rằng nàng không ở Thiên Vân đảo, thế nhưng mấy tin tức này cũng đã được nghe nói qua.

– Hóa ra là Thượng Quan sư đệ.

Đạm Đài Tuyết Vi lạnh nhạt liếc mắt nhìn Thượng Quan Thừa Ân rồi nói.

– Hóa ra là Y Y tiểu thư. Thi đấu ba ngày sau ta sẽ không hạ thủ lưu tình đâu.

Thải Nhân Phượng nhìn Đoan Mộc Y Y rồi nói. Ánh mắt không khỏi tham lam nhìn vào khuôn mặt tinh xảo, thoát tục của Đoan Mộc Y Y vài lần.

– Thải Nhân phượng, hôm nay ngươi dẫn người xông vào Đoan Mộc gia chúng ta chẳng lẽ không cảm thấy hơi quá đáng một chút hay sao? Đừng tưởng rằng ngươi là đệ tử Thiên Vân đảo là có thể không kiêng nể gì. Đừng quên năm đó Thải gia các ngươi phải ngưỡng mộ Đoan Mộc gia tộc chúng ta.

Đoan Mộc Y Y nhìn thẳng về phía Thải Nhân Phượng rồi chậm rãi nói.

– Hừ! Đừng tưởng rằng Đoan Mộc gia tộc vẫn như trước đây.

Đoan Mộc gia tộc hiện tại Thải gia chúng ta còn chưa đặt vào mắt.

Thải Nhân Phượng lạnh lẽo nói.

– Vậy cứ thử xem. Thải gia các ngươi muốn động vào Đoan Mộc gia tộc chúng ta chắc chắn cũng không tốt lành chút nào. Đoan Mộc gia tộc tuyệt đối không phải là thứ mà Thải gia các ngươi có thể tùy ý làm xằng làm bậy.

Đoan Mộc Y Y lạnh lùng nhìn Thải Nhân Phượng, hàn ý lạnh lẽo trên người tràn ra.

– Đoan Mộc gia tộc quả thực vô cùng kiêu ngạo. Nếu như không có Thượng Quan gia tộc che chở các ngươi, Thải gia ta hiện tại tuyệt đối có thể đem Đoan Mộc gia tộc các ngươi san bằng.

Thải Nhân Phượng nhìn chằm chằm vào Đoan Mộc Y Y rồi lạnh nhạt nói. Hàn ý trên người tỏa ra, hai người đối chọi gay gắt khiến cho toàn bộ đại sảnh ba động. Vô hình trung trên trán Đoan Mộc Y Y xuất hiện mồ hôi, thực lực của nàng còn chưa thể chống lại Thải Nhân Phượng kia.

– Ta quả thực muốn nhìn xem Thải gia chó má các ngươi san bằng Đoan Mộc gia tộc như thế nào. Ngươi có tin hiện tại ta sẽ đem Thải gia các ngươi san bằng hay không?

Lúc này một thanh âm trầm thấp mang theo hàn ý vang lên trong đại sảnh. Thanh âm vừa dứt một thân ảnh màu xanh trong nháy mắt kéo theo một đám tàn ảnh đứng bên người Đoan Mộc Y Y.

– Một Linh Suất cửu trọng nho nhỏ không ngờ lại dám lớn lối như vậy. Lẽ nào Thiên Vân đảo đều là hạng người không biết trời cao đất rộng sao?

Ánh mắt người này trầm xuống, quanh thân có một cỗ năng lượng vô hình trong nháy mắt tràn ra.

– Khục khục.

Dưới cỗ năng lượng vô hình này, Thải Nhân Phượng vừa rồi còn mới kiêu ngạo không gì sánh được đột nhiên lảo đảo lùi lại mấy bước. Thân thể ngã xuống ghế.

Sắc mặt Đạm Đài Tuyết Vi đột nhiên đại biến, ánh mắt lập tức nhìn về phía thân ảnh màu xanh kia. Trong mắt kinh ngạc không gì sánh được. Người này là người mà nàng tuyệt đối không ngờ tới. Người này sao lại có mặt ở Đông Hải, lại còn giúp Đoan Mộc gia tộc.

Khi áp lực trên người Đoan Mộc Y Y biến mất, ánh mắt lập tức cả kinh. Không biết vì sao trong lòng nàng lúc này có cảm giác an toàn từ lâu đã biến mất. Người xa lạ bên cạnh khiến cho nàng có cảm giác giống như có phụ thân bên người như khi còn bé, cảm giác tuyệt đối an toàn không có gì sợ hãi kia giống hệt như lúc này. Nàng có cảm giác, cho dù lúc này trời có sập xuống nàng cũng không sợ.

– Y Y cô nương, không sao chứ?

Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới Thải Phượng Nhân kia, ánh mắt đảo qua Đạm Đài Tuyết Vi rồi mở miệng nói.

– Ta không sao.

Đoan Mộc Y Y khẽ nói. Nhìn ánh mắt thân thiết kia nàng có thể cảm giác được vị cường giả thần bí này thực sự quan tâm tới nàng.

– Một Thải gia nho nhỏ không ngờ lại kiêu ngạo như vậy. Quả thực nhìn không ra nha. Nếu như tâm tình ta không tốt thì có lẽ lát nữa ta sẽ tới Thải gia các ngươi dạo chơi một lát.

Ngay sau đó một thanh âm nhẹ nhàng vang lên. Mấy người Lục Tâm Đồng lập tức đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

Mấy người xa lạ này tiến vào đại sảnh khiến cho bầu không khí vô hình trung có chút nặng nề. Những đệ tử Đoan Mộc gia tộc thực lực thấp lập tức cảm thấy hô hấp khó khăn.

Đạm Đài Tuyết Vi không nói gì, ánh mắt nhìn qua Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long, còn có Như Hoa. Trong nháy mắt vẻ mặt đã ngưng trọng tới cực điểm.

– Các ngươi là ai. Trên Lưu Tô đảo còn chưa tới phiên ngươi kiêu ngạo. Trên địa bàn của Thiên Vân đảo tốt nhất ngươi nên suy nghĩ lại một chút.

Chương 1516: Lập tức trở mặt (1)

Bị thanh niên áo xanh trước mắt đẩy lui, Thải Nhân Phượng cũng có thể cảm giác được thực lực người này rất mạnh. Thế nhưng đây là địa bàn của Thiên Vân đảo, bên người còn có Đạm Đài Tuyết Vi cho nên Thải Nhân Phượng cũng không sợ hãi. Ánh mắt lạnh lẽo mang theo hàn ý nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Thiên Vân đảo thì làm sao? Thiên Vân đảo có loại đệ tử giống như ngươi xem ra ta đã đánh gia Thiên Vân đảo quá cao rồi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt liếc nhìn Thải Nhân Phượng. Đạm Đài Tuyết Vi không nói gì khiến cho Lục Lâm Thiên bất ngờ.

– Làm càn. Thiên Vân đảo là thứ để cho ngươi vũ nhục sao?

Thượng Quan Thừa Ân hét lớn một tiếng, lập tức quát lên với Lục Lâm Thiên. Thật vật vả hắn mới có cơ hội giáo huấn thanh niên áo xanh này. Có Đạm Đài Tuyết Vi bên cạnh đương nhiên hắn sẽ không bỏ qua người này.

– Dám làm càn trước mặt lão đại ta. Ngươi muốn chết.

– Thượng Quan sư đệ, cẩn thận.

– Tuyết Vi tiểu thư, nàng muốn động thủ sao?

Trong lúc đó, Tiểu Long quát lên một tiếng, thân thể trong nháy mắt lao thẳng về phía Thượng Quan Thừa Ân. Ánh mắt Đạm Đài Tuyết Vi đại biến, đang muốn xuất thủ thì đột nhiên trước mặt nàng xuất hiện thân ảnh của Lục Tâm Đồng. Lúc này Lục Tâm Đồng chỉ đứng chắn trước người Đạm Đài Tuyết Vi, đôi mắt xinh đẹp không có chút ba động, dường như chỉ có ý định ngăn cản Đạm Đài Tuyết Vi tiến lên mà thôi.

Ngay sau đó, Thượng Quan Thừa Ân còn chưa phục hồi tinh thần lại, một nắm tay nhỏ như ngọc hung hăng đánh vào bụng hắn. Tốc độ giống như thuấn di khiến hắn không kịp tránh. Cho dù muốn tránh cũng không được. Nắm tay đánh xuống, một tiếng trầm muộn lập tức vang lên.

Phanh Phanh.

Khục Khục.

Tiếng trầm muộn vang lên. Trong miệng Thượng Quan thừa ân phun ra một ngụm máu, thân thể hung hăng đập vào mặt đất cách đó mười thước, năng nề đập xuống. Mặt đất phía dưới trực tiếp nứt nẻ, lưu lại dấu vết sâu.

Cảnh tượng này khiến cho tất cả người của Đoan Mộc gia tộc kinh hãi. Cả đám kinh ngạc tới mức trợn mắt há hốc mồm.

Thải Nhân Phượng kinh hãi. Thực lực của Thượng Quan Thừa Ân hắn cũng biết, trên Thiên bảng cũng được xếp hạng không thấp. Tu vi Linh Suất tam trọng không ngờ ngay cả một quyền của tiểu hài tử kia cũng không đỡ được.

– Các ngươi thực sự muốn chết rồi.

Mắt nhìn Thượng Quan Thừa Ân bị đánh bay, Thải Nhân Phượng phẫn nộ quát lên một tiếng. Có hậu trường như Thiên Vân đảo, hắn đương nhiên sẽ không sợ hãi. Huống chi đây lại là địa bàn của Thiên Vân đảo.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Thải Nhân Phượng, trong mắt tràn ngập hàn ý.

– Thải sư đệ, im miệng. Trước mặt Lục chưởng môn há có thể để cho ngươi làm càn.

Khi ánh mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập hàn ý, Đạm Đài Tuyết Vi lập tức quát lên một tiếng, ánh mắt lập tức nhìn về phía Thải Nhân Phượng.

Ánh mắt Thải Nhân Phượng biến đổi, có chút nghi hoặc nhìn về phía Đạm Đài Tuyết Vi. Hắn không biết vì sao Đạm Đài Tuyết Vi lại quát hắn, cho nên hắn có chút không phục nói:

– Tuyết Vi sư tỷ, người này vũ nhục Thiên Vân đảo. Không đặt Thiên Vân đảo vào trong mắt, chúng ta thân là đệ tử Thiên Vân đảo tuyệt đối khong thể buông tha cho người này.

– Thải sư đệ, ta lấy thân phận đại sư tỷ phạt ngươi sau khi trở về Thiên Vân đảo diện bích một năm.

Đạm Đài Tuyết Vi nói xong, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi hạ thấp người thi lễ, nói:

– Hai vị sư đệ của ta không biết lễ nghĩa, mong Lục chưởng môn lượng thứ.

– Tuyết Vi cô nương nghiêm trọng rồi, thực không ngờ ở nơi này cũng có thể gặp lại Tuyết Vi cô nương, quả thực khiến cho ta có chút ngoài ý muốn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào trên người Đạm Đài Tuyết Vi. Nửa năm không gặp khí tức trên người Đạm Đài Tuyết Vi đã tăng cường không ít, thực lực sợ rằng cũng mạnh hơn không ít, mấy tháng không gặp nhìn qua càng thêm mê người.

– Lục chưởng môn, Lục tiểu thư, còn có Dương Quá huynh đều tới Đông Hải quả thực khiến ta ngoài ý muốn a. Như vậy đi, đêm nay để ta thiết yến, đồng thời đại biểu Thiên Vân đảo tẩy trần cho chư vị.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá rồi nói. Coi như là Thượng Quan Thừa Ân bị đánh xuống mặt đất nàng cũng coi như không nhìn thấy, không có chút dị động nào. Nghe Đạm Đài Tuyết Vi và Lục Lâm Thiên đối thoại, đám người Đoan Mộc gia tộc cùng với Thải Nhân Phượng, Thượng Quan Thừa Ân còn có mấy cường giả Thải gia đều cực kỳ giật mình. Hóa ra những người thần bí này không ngờ Đạm Đài Tuyết Vi của Thiên Vân đảo lại biết, giao tình dường như còn không cạn. Từ thái độ của Đạm Đài Tuyết Vi với mấy người thần bí này có thể thấy được, địa vị của mấy người thần bí này tuyệt đối không nhỏ.

Đoan Mộc Y Y lúc này cũng kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên, âm thầm suy đoán thân phận của người này. Được người khác gọi là Lục chưởng môn, rốt cuộc cường giả thần bí này là chưởng môn môn phái nào khiến cho Đạm Đài Tuyết Vi của Thiên Vân đảo phải khách khí như vậy. Trong lúc nhất thời nàng cũng không nghĩ ra, thế nhưng cũng không ngờ tới được địa vị của mấy cường giả thần bí này lại lớn như vậy.

– Tẩy trần thì không dám. Tuyết Vi cô nương khách khí rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn Đạm Đài Tuyết Vi rồi nói:

– Nếu như Tuyết Vi cô nương đã có mặt ở đây ta cũng tiện hỏi một câu. Việc của Thải gia và Đoan Mộc gia tộc, không biết là ý của Thiên Vân đảo hay là Thải gia?

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn Lục Lâm Thiên một lát rồi nói:

– Không biết Lục chưởng môn và Đoan Mộc gia tộc có quan hệ như thế nào? Chuyện giữa Đoan Mộc gia tộc và Thải gia nên để hai nhà giải quyết là tốt nhất, Lục chưởng môn thấy thế nào?

– Nếu như ta nói, ta nhất định sẽ bảo hộ Đoan Mộc gia tộc thì sao?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn thẳng về phía Đạm Đài Tuyết Vi, Đạm Đài Tuyết Vi đã tới Lưu Tô đảo khiến cho lúc này Lục Lâm Thiên phải suy đoán, Thải gia đối phó với Đoan Mộc gia tộc sợ rằng không chỉ là chủ ý của một mình Thải gia. Tuy rằng Thải gia này có động cơ, thế nhưng Đoan Mộc gia cũng có người trên Thiên Vân đảo, trong chuyện này sợ rằng có ẩn tình khác.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, ánh mắt Đạm Đài Tuyết Vi rõ ràng có chút ba động. Nàng thật không ngờ, Lục Lâm Thiên lại vì Đoan Mộc gia tộc mà tới. Có người này nhúng tay vào, sợ rằng chuyện giữa Đoan Mộc gia tộc và Thải gia sẽ vướng tay vướng chân. Lục Thiếu Du này tuyệt đối không dễ chọc.

– Lục chưởng môn, nơi này không phải là Cổ Vực a. Đây là Đông Hải.

Đạm Đài Tuyết Vi mở miệng cười, mang theo tiếu ý nhàn nhạt, ánh mắt có chút quyến rũ nhìn Lục Lâm Thiên.

Ngụ ý bên trong câu nói của Đạm Đài Tuyết Vi đương nhiên Lục Lâm Thiên hiểu được, ý tứ của Đạm Đài Tuyết Vi này không thể nghi ngờ nói rằng Lưu Tô đảo ở Đông Hải, đây cũng là địa bàn của Thiên Vân đảo, coi như hắn muốn quản cũng là chuyện ngoài tầm tay.

– Đúng vậy, nơi này là Đông Hải, bình thường đến một chút cũng không tồi nha.

Chương 1517: Lập tức trở mặt (2)

Lục Lâm Thiên khẽ nói. Ngụ ý bên trong vô cùng rõ ràng, hắn muốn tới thì tới, muốn đi thì đi. Thiên Vân đảo muốn lưu lại hắn sợ rằng không có khả năng. Chọc hắn giận Thiên Vân đảo cũng phải trả một cái giá lớn. Thiên Vân đảo cũng không áp đặt được hắn.

Ý tứ trong câu nói của Lục Lâm Thiên cũng chỉ có Đạm Đài Tuyết Vi hiểu rõ. Nàng cũng tin rằng Lục Lâm Thiên này tuyệt đối không nói đùa. Đôi mắt xinh đẹp không ngừng đảo qua Lục Thiếu Du, Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá, Tiểu Long, Như Hoa. Thực lực mấy người này cùng với thế lực phía sau tuyệt đối phải khiến cho Thiên Vân đảo cố kỵ.

– Lục chưởng môn. Chuyện của Đoan Mộc gia tộc và Thải gia, Thiên Vân đảo ta cũng không nhúng tay vào. Nhưng mà Lưu Tô đảo là địa bàn của Thiên Vân đảo chúng ta, có một số việc Thiên Vân đảo chỉ là người làm chứng mà thôi. Sự tình của hai nhà người ngoài không nên tham gia, đây là giới hạn của Thiên Vân đảo chúng ta.

Trong ánh mắt xinh đẹp của Đạm Đài Tuyết Vi lúc này mang theo sự nghiêm túc. Khí tức trên người vô hình tràn ra khiến cho người thực lực thấp cảm thấy lạnh lẽo.

Trong đầu Lục Lâm Thiên lúc này đang không ngừng suy nghĩ. Điểm giới hạn của Thiên Vân đảo hắn có nên động vào hay không. Đông Hải là địa bàn của thiên Vân đảo, nếu như hắn động vào điểm giới hạn của Thiên Vân đảo, vì mặt mũi Thiên Vân đảo sẽ không bỏ qua cho hắn. Cho dù là hắn có chỗ dựa vào, thế nhưng cũng là chuyện ngoài tầm tay. Mà thực lực của hắn còn chưa đạt tới đẳng cấp có thể ngạnh kháng với Thiên Vân đảo.

Lúc này Lục Lâm Thiên có chút bất đắc dĩ. Người ngoài không tiện nhúng tay vào chuyện Đoan Mộc gia tộc và Thải gia. Chung quy hắn cũng không thể nói với Đạm Đài Tuyết Vi rằng mình là đệ tử của lão tổ Đoan Mộc gia tộc. Vì vậy ch dù nói bản thân là người

Đoan Mộc gia tộc cũng không có ai tin tưởng. Huống chi hắn cũng không thể bại lộ ra thân phận của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, việc này sư phụ cũng đã sớm nói qua.

– Chuyện Đoan Mộc gia tộc và Thải gia đương nhiên người ngoài sẽ không nhúng tay vào. Chỉ là Thiên Vân đảo cũng nên tuân thủ hứa hẹn, nếu như ai dám động vào Đoan Mộc gia tộc, cho dù phải trả cái giá lớn ta tuyệt đối sẽ không buông tha cho kẻ đó.

Lục Lâm Thiên chắp tay mà đứng, ánh mắt lạnh nhạt nhìn về phía Đạm Đài Tuyết Vi.

– Vậy ta trước tiên cáo lui. Lục chưởng môn, Lục tiểu thư, Dương Quá huynh đệ đã tới Đông Hải, nếu như cần gì hỗ trợ thì không nên khách khí. Có thể giúp được Tuyết Vi tuyệt đối không từ chối.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn Lục Lâm Thiên, hai hàng lông mi nhíu lại rồi hạ thấp người thi lễ với Lục Lâm Thiên. Dáng vẻ xinh đẹp, mê người kia khiến cho những nam nhân chung quanh không khỏi liếc nhìn thêm vài lần.

Đạm Đài Tuyết Vi không đánh mất lễ nghĩa. Lục Tâm Đồng và Dương Quá cũng thi lễ, nói như thế nào thì mấy người cũng có chút quen biết.

Đạm Đài Tuyết Vi rời đi khiến cho người Thải gia cùng Thải Nhân Phượng cực kỳ kinh ngạc, dường như còn chưa hiểu rõ mọi chuyện.

– Thải sư đệ, còn chưa đi sao?

Đạm Đài Tuyết Vi nhẹ nhàng quay đầu lại nói với Thải Nhân Phượng đang sững sờ.

– Chậm đã, Tuyết Vi cô nương đi ta không có ý kiến. Chỉ là người Thải gia dám mở miệng nói muốn san bằng Đoan Mộc gia, nếu cứ để cho bọn họ đi như vậy, mặt mũi ta để ở nơi nào.

Lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên trầm xuống mang theo sự lạnh lẽo nhìn về phía năm người Thải Phượng Nhân.

– Lục chưởng môn, nể mặt ta…

Sắc mặt Đạm Đài Tuyết Vi đại biến, nàng thật không ngờ Lục Lâm Thiên lại đột nhiên làm khó dễ, cho nên lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

– Tuyết Vi cô nương, chuyện Đoan Mộc gia và Thải gia nếu như Thiên Vân đảo không nhúng tay thì Tuyết Vi cô nương tốt nhất cũng không nên nhúng tay vào.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía Đạm Đài Tuyết Vi rồi lạnh nhạt nói.

– Chuyện này…

Đạm Đài Tuyết Vi nghẹn họng, nàng quá coi thường Lục Lâm Thiên trước mắt. Người này quả thực nói trở mặt là trở mặt ngay được. Đạm Đài Tuyết Vi cắn răng nói:

– Lục chưởng môn, người cũng không được nhúng tay chứ?

– Người Thải gia tự tiện xông vào Đoan Mộc gia ta có thể bỏ qua. Chỉ là Thải Nhân Phượng này vừa rồi đứng trước mặt ta hô tô gọi nhỏ, Tuyết Vi cô nương cũng tận mắt nhìn thấy. Nếu như ta cứ buông tha hắn như vậy, nếu như chuyện này truyền ra ngoài, mặt mũi của ta sẽ ra sao, ta nghĩ Tuyết Vi cô nương hẳn cũng hiểu.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

– Ngươi muốn làm gì? Ta chính là đệ tử Thiên Vân đảo, ngươi động tới ta chính là động tới Thiên Vân đảo.

Thải Nhân Phượng nhìn Lục Lâm Thiên nói. Người thần bí này hắn cũng không nhận ra là ai, vì sao Đạm Đài Tuyết Vi lại khách khí như vậy.

– Thiên Vân đảo có loại người như ngươi quả thực khiến cho ta phải nhìn Thiên Vân đảo với ánh mắt khác.

Trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra hàn ý, nói xong, quang mang dưới chân chợt lóe, thân thể giống như một mũi tên rời cung. Một thanh âm trầm thấp vang lên. Thân thể Lục Lâm Thiên hóa thành một đạo quang ảnh không rõ, trong nháy mắt bắn về phía Thải Nhân Phượng.

– Lục chưởng môn…

Đạm Đài Tuyết Vi biến sắc, thân ảnh Lục Tâm Đồng lần nữa xuất hiện trước mặt Đạm Đài Tuyết Vi. Đối mặt với Đạm Đài Tuyết Vi, lúc này đương nhiên Lục Tâm Đồng cũng không để vào trong mắt.

– Việc này không liên quan tới Tuyết Vi tiểu thư, Tuyết Vi tiểu thư tốt nhất không nên xuất thủ.

– Lục chưởng môn, mong Lục chưởng môn nể mặt Thiên Vân đảo, hạ thủ lưu tình.

Đạm Đài Tuyết Vi bất đắc dĩ. Lục Tâm Đồng ngăn cản trước mặt nàng, lại còn có Dương Quá ở một bên, nàng có muốn xuất thủ cũng vô dụng.

Thải Nhân Phượng này dù sao cũng là Linh Suất cửu trọng, linh hồn lực cũng không kém, sắc mặt lập tức đại biến nhìn Lục Lâm Thiên đang lao thẳng tới. Hắn biết Lục Lâm Thiên bất phàm, thế nhưng hắn là người luôn kiêu ngạo ương ngạnh, không coi ai ra gì trên Thiên Vân đảo cho nên lúc này không biết thân ảnh màu xanh trước mặt kinh khủng ra sao.

Trên mặt Thải Nhân Phượng hiện lên nụ cười nhạt, vốn từ đầu bị đẩy lùi hắn chỉ cho rằng bản thân mình sơ ý. Lúc này Thải Nhân Phượng lập tức kết thủ ấn, linh lực vô hình nhanh chóng ngưng tụ. Một đạo quyền ấn khiến cho không gian vặn vẹo hung hăng đập về phía Lục Lâm Thiên.

Linh lực bạo phát, kình phong kinh khủng ẩn chứa trong quyền ấn trực tiếp xé rách không khí. Một cỗ kình khí vô hình trực tiếp tạo thành dấu vết trong không gian.

Cảm nhận quyền ấn cùng với tiếng gió thổi sắc bén trước mắt, khuôn mặt Lục Lâm Thiên không có chút biến đổi. Cánh tay vung lên, trên nắm tay, chân khí thổ hệ cấp tốc tràn ra. Một đạo chưởng ấn đột nhiên được ngưng tụ. Trong nháy mắt va chạm với quyền ấn của Thải Nhân Phượng.

Phanh Phanh.

Tiếng trầm muộn vang lên. Quyền ấn và chưởng ấn va chạm, kình khí trên quyền ấn của Thải Nhân Phượng nện vào chưởng ấn Lục Lâm Thiên, thế nhưng lại giống như một hòn đá nhỏ ném xuống biển, căn bản không tạo thành một chút sóng gió nào.

Chương 1518: Đoan mộc hồng chí

Mà lúc này, sắc mặt Lục Lâm Thiên vẫn vô cùng bình tĩnh như cũ, miệng khẽ quát một tiếng:

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn.

Tiếng quát vừa dứt, kình khí vô hình phô thiên cái địa bạo phát. Toàn bộ đại sảnh run rẩy, một cỗ uy áp giai vị lan tràn ra. Mấy cường giả Thải gia, Đoan Mộc gia tộc lúc này mới dùng ánh mắt kinh hãi nhìn Lục Lâm Thiên. Người trước mặt bọn họ không ngờ lại là cường giả Vũ Vương.

Cạch Cạch.

Trong nháy mắt tiếng xương cốt vỡ vụn vang lên. Kình khí vô hình từ tay Thải Nhân Phượng bạo tạc, thân thể hắn giống như diều đứt dây dưới sự bạo tạc của kình khí trực tiếp bị đánh bay về phía sau hơn mười thước rồi đập vào vách tường. Toàn bộ đại sảnh rung động không ngớt. Thân thể Thải Nhân Phượng đập vào đống đá vụng.

Khục khục.

Một ngụm máu tươi từ trong miệng Thải Nhân Phương phun ra. Xương cốt trên cánh tay phải dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ toàn bộ vỡ tan. Cơ thể bị thương nặng. Một tiếng thê thảm giống như lợn bị giết từ trong miệng Thải Nhân Phượng vang lên.

– A…

Trong tiếng kêu thê thảm kia, mấy cường giả tu vi Vũ Suất, Linh Suất của Thải gia từ trong sửng sốt phục hồi tinh thần lại. Trong nháy mắt vọt tới đống đá vụng, Thải Nhân Phượng kia lúc này toàn bộ thân thể đều là máu tươi.

Hít…

Nhìn tất cả mọi chuyện, không ít người Đoan Mộc gia tộc bên ngoài đại sảnh hít sâu một hơi.

– Nể mặt Thiên Vân đảo đây chỉ là hình phạt nho nhỏ mà thôi. Lần sau nhìn thấy ta tốt nhất không nên hô to gọi nhỏ, hiện tại các ngươi có thể lăn.

Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua người Thải gia, bàn tay vỗ y phục mở miệng nói. Giống như là vừa rồi người xuất thủ không phải là hắn vậy.

– Đỡ hắn, chúng ta đi thôi.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn Lục Lâm Thiên không nói gì. Động phải Lục Lâm Thiên này, nàng còn có thể nói gì được nữa? Sau khi thở dài một hơi, lập tức nói với mấy người Thải gia kia.

Mấy cường giả của Thải gia nâng Thải Nhân Phượng xám xịt theo Đạm Đài Tuyết Vi rời đi. Trong đại sảnh, Thượng Quan Thừa Ân nhìn tất cả mọi chuyện trong lòng cảm thấy lạnh lẽo mà run rẩy. Những người thần bí này không ngờ ngay cả Thiên Vân đảo cũng không quan tâm. Thứ hắn dựa vào cuối cùng cũng không có tác dụng. Nhìn bóng lưng đám người Thải gia và Đạm Đài Tuyết vi rời đi, Thượng Quan Thừa Ân không khỏi do dự. Thế nhưng hắn cũng không lập tức rời đi, chỉ là trong mắt có chút sợ hãi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào trên người Thượng Quan Thừa Ân rồi lập tức rời đi.

Người Thải gia rời đi, trong đại sảnh lúc này chỉ còn lại người của Đoan Mộc gia tộc. Cả đám đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Một lát sau, trong đại sảnh của Đoan Mộc gia tộc, mấy người Lục Lâm Thiên đã được tôn sùng làm khách quý. Toàn bộ người của Đoan Mộc gia tộc đều biết đám người Đoan Mộc gia tộc này không ngờ chỉ dùng một chiêu làm cho Thải Nhân Phượng bị thương nặng. Mà tin tức này cũng nhanh chóng truyền ra toàn bộ Lưu Tô đảo.

Vị đại trưởng lão và nhị trưởng lão của Đoan Mộc gia tộc cực kỳ cung kính nói lời cảm tạ với đám người Lục Lâm Thiên và Tiểu Long. Có thể là hai người đã biết tin tức từ trong miệng Tam trưởng lão cùng Tứ trưởng lão cho nên khiến cho mấy người Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão cùng tộc nhân Đoan Mộc gia tộc đều trợn mắt líu lưỡi. Thế nhưng bọn họ cũng không dám chậm trễ một chút nào. Đầu yêu vương kinh khủng kia trong Thiên Long Hạp này không ngờ lại đi cùng những người này.

Lúc này, Thượng Quan Thừa Ân không dám nói gì. Bị Tiểu Long không chút khách khí đánh một quyền khiến cho hắn bị thương nặng, may mà Tiểu Long cũng có chút lưu thủ, bằng không hắn có mười cái mạng cũng không đủ.

Đối với việc mọi người khách sáo, Lục Lâm Thiên nể mặt sư phục Thánh Thủ Linh Tôn cho nên cũng hàn huyên một phen. Dưới sự dẫn đường của Đoan Mộc Y Y đám người Lục Lâm Thiên tiến vào trong một đình viện tinh xảo.

– Đa tạ đại nhân lần thứ hai xuất thủ tương trợ.

Trong đình viện Đoan Mộc Y Y tới trước mặt Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên vẻ cảm kích.

– Chỉ là cái nhấc tay mà thôi, không đáng nhắc đến.

Lục Lâm Thiên nói tiếp:

– Y Y cô nương, thi đấu giữa Thải gia và Đoan Mộc gia diễn ra vào lúc nào?

– Ba ngày sau.

Đoan Mộc Y Y nói.

– Thải Nhân Phượng kia trong vòng ba tháng cũng khó mà khôi phục được. Trong đám người Thải gia cô nương có còn đối thủ nào khác không?

Lục Lâm Thiên hỏi, đả thương Thải Nhân Phượng kia cũng nằm trong dự định của Lục Lâm Thiên. Hắn không nhúng tay vào việc của Thải gia và Đoan Mộc gia, vậy cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp khác. Thương thế của Thải Nhân Phượng hiện tại không có ba tháng đừng mong khôi phục, hắn đã giải quyết đối thủ trực tiếp của Đoan Mộc Y Y. Linh Suất cửu trọng, trong khi đó Đoan Mộc Y Y chỉ là Linh Suất nhị trọng, lần thi đấu này nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì Đoan Mộc Y Y chắc chắn sẽ thua. Dù sao thực lực cũng cách nhau quá xa.

– Trong Thải gia, người trẻ tuổi cũng chỉ có Thải Nhân Phượng mà thôi, trừ hắn ra hẳn sẽ không còn cường giả linh giả nào khác.

Đôi mắt xinh đẹp của Đoan Mộc Y Y biến ảo, suy tư một lát rồi lắc đầu.

– Vậy ba ngày sau phải nhìn vào bản thân cô nương rồi.

Lục Lâm Thiên nói. Hắn đoán đám người Thải gia kia tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, đến lúc đó cũng chỉ có thể đi một bước tính một bước.

– Tỷ tỷ.

Ngoài đình viện lúc này có một thanh âm vang nên. Một thiếu niên chống nạng kích động đi vào trong đình viện.

Đây là một thiếu niên mười hai mười ba tuổi, thân hình gầy gò, dưới hai hàng lô mi đen là đôi mắt to, trong trẻo mang theo sự nhanh nhẹn cùng với vẻ kiên nghị mà người thường khó có thể phát hiện ra.

– Hồng Chí, sao đệ lại tới đây?

Nhìn thấy thiếu niên này, Đoan Mộc Y Y tức thì hỏi.

– Tỷ tỷ, rốt cuộc tý cũng trở về. Tỷ có tìm được lão tổ hay không?

Thiếu niên kia có chút chờ mong hỏi.

– Không có, tỷ tỷ còn chưa tới đại lục Linh Vũ đã lập tức trở lại.

Đoan Mộc Y Y vuốt đầu thiếu niên, yêu thương nói:

– Vì sao không ngồi xe lăn? Đệ như vậy sẽ khiến chân đau đó.

– Tỷ tỷ, đệ không đau. Nam tử hán đại trượng phu, đệ không cần xe lăn, đệ muốn tự mình bước đi.

Thiếu niên nói xong, lập tức nhìn về phía đám người Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, Dương Quá hỏi:

– Các ngươi chính là cường giả vừa giúp Đoan Mộc gia tộc chúng ta giáo huấn Thải gia sao?

– Hồng Chí, những đại nhân này vừa mới giúp Đoan Mộc gia tộc chúng ta.

Đoan Mộc Y Y nói với thiếu niên.

– Cảm ơn các người đã giúp Đoan Mộc gia chúng ta, cảm ơn.

Thiếu niên này nhìn đám người Lục Lâm Thiên rồi lập tức quỳ gối trên mặt đất hành lễ.

– Mau đứng lên đi.

Dương Quá bước lên phía trước, thiếu niên vừa mới quỳ gối xuống đấp lập tức có một cỗ lực lượng vô hình nâng lên. Thân ảnh Dương Quá chợt lóe lên rồi nâng thiếu niên lên.

Lục Lâm Thiên không ngừng đánh giá thiếu niên này. Từ trong miệng Đoan Mộc Y Y hắn cũng đã biết được Đoan Mộc Y Y còn có một đệ đệ gọi là Đoan Mộc Hồng Chí.

Chương 1519: Thông kinh tục cốt (1)

Hai năm trước hai chân bị phế, vốn là một vũ giả thiên phú không tồi. Thế nhưng lúc này nhìn vào thiếu niên trước mắt, nhìn ánh mắt kiên nghị kia khiến cho Lục Lâm Thiên xúc động.

Lục Lâm Thiên không nói gì, đi tới bên người thiếu niên rồi ngồi xuống, lập tức kiểm tra đùi thiếu niên. Sau khi kiểm tra toàn thân thiếu niên một lát rồi Lục Lâm Thiên mới đứng lên.

Lục Lâm Thiên nhìn Đoan Mộc Y Y, ánh mắt lại rơi vào trên người thiếu niên rồi nói:

– Ngươi muốn chữa tốt hai chân, có muốn tu luyện tiếp hay không?

– Muốn.

Thiếu niên nhìn Lục Lâm Thiên, không có chút do dự nào lên tiếng, trong ánh mắt kiên nghị kia bắn ra tinh quang, giống như đã thấy được hy vọng.

– Sao lại muốn?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Ta muốn trở thành cường giả, bảo hộ tỷ tỷ, bảo hộ tộc nhân Đoan Mộc gia. Không muốn để thân nhân của ta và tộc nhân bị người khác khi dễ.

Thiếu niên dùng ánh mắt kinh nghị nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Ngươi muốn khôi phục thì sẽ rất đau, rất thống khổ.

Lục Lâm Thiên nói.

Phanh.

Thiếu niên trong nháy mắt giãy khỏi tay Dương Quá, quỳ gối xuống trước mặt Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Cầu xin đại nhân thành toàn cho ta. Chút đau nhức đó không tính là cái gì, cắn răng là sẽ qua.

– Tốt. Có chí khí. Vài ngày nữa ta sẽ giúp ngươi chữa hai chân. Đan điền cũng có thể khôi phục.

Lục Lâm Thiên nâng Đoan Mộc Hồng Chí dậy. Vừa rồi kiểm tra khiến cho Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc. Thể trạng của Đoan Mộc Hồng Chí này cực kỳ bất phàm, có nói là vạn người không có một cũng không quá phận. Vũ giả tam hệ, mà quan trọng nhất là tuổi tác còn nhỏ lại kiên nghị như vậy. Đây là thứ mà người cùng tuổi không thể so sánh. Có thể bởi vì gặp phải biến cố hai chân bị phế mà ma luyện ra. Thế nhưng chuyện này tuyệt đối có liên quan tới nhân phẩm. Nếu như đem thương thế của thiếu niên này chữa tốt, đây chính là một khối ngọc thôi. Giao cho hai vị sư phụ bồi dưỡng, thành tựu sau này không thể hạn lượng.

– Đại nhân, thương thế của đệ đệ thực sự có thể chữa tốt hay sao?

Đoan Mộc Y Y dùng ánh mắt chờ mong nhìn Lục Lâm Thiên.

– Có tám phần cơ hội.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đa tạ đại nhân.

Đoan Mộc Y Y vui quá mà khóc, lại tiếp tục hành lễ. Trong mắt có chút ướt át, đệ đệ có thể khôi phục lại như trước kia, đây vẫn luôn là chuyện nàng khát khao.

Hai tỷ đệ cảm kích một lúc rồi mới rời đi. Nhìn thân ảnh hai tỷ đệ, Lục Lâm Thiên thở dài một hơi.

– Nhị đệ, thiếu niên này bị người khác ám toán đúng không? Không biết là ai mà lại hạ thủ độc như vậy.

Ánh mắt Dương Quá trầm xuống, trong mắt có một cỗ hàn ý.

– Chung quy sẽ biết là ai làm.

Trong mắt Lục Lâm Thiên có một đạo hàn ý bắn ra. Vừa rồi kiểm tra thương thế Đoan Mộc Hồng Chí này rõ ràng đã bị người khác ám toán. Hai năm trước gia chủ Đoan Mộc gia ốm chết, bản thân cũng là cường giả Vũ Suất, sao có thể ốm chết được? Mà hai chân Đoan Mộc Hồng Chí bị phế cũng là từ hai năm trước. Chuyện này tuy rằng có thể nói là trùng hợp, thế nhưng Lục Lâm Thiên đã cảm nhận được sự bất thường bên trong. Việc này sợ rằng có ẩn tình khác, xem ra hắn phải tra qua một phen mới được.

– A…

Trên Lưu Tô đảo, tại một đình viện lớn lúc này có một Linh Suất của Thải gia đang kiểm tra thương thế trên người Thải Nhân Phượng. Vừa mới chạm vào tay phải của Thải Nhân Phượng khiến cho hắn lập tức kêu lớn một tiếng.

– Gia chủ, toàn bộ cánh tay của Thải Nhân Phượng đã bị phế, muốn khôi phục sợ rằng không dễ.

Linh Suất của Thải gia nói.

– Đoan Mộc gia đáng chết.

Trong đại sảnh, một lão giả chừng năm mươi tuổi nhìn về phía Đạm Đài Tuyết Vi trên chủ vị rồi nói:

– Tuyết Vi tiểu thư, Đoan Mộc gia này quá càn rõ, tiểu thư nhất định phải làm chủ cho Thải gia chúng ta.

– Tuyết Vi sư tỷ, những người đó rốt cuộc có địa vị gì? Ta nhất định sẽ không bỏ qua cho những người đó.

Thải Nhân Phượng lúc này đã sớm ăn không ít đan dược mới có khí lực nói, trên mặt tràn ngập sự phẫn nộ cùng tức giận.

– Thải sư đệ, ngươi không muốn buông tha cho những người đó sao? Bọn họ đã buông tha ngươi chính là chuyện tốt rồi. Ngươi có biết bọn họ là ai không?

Đạm Đài Tuyết Vi liếc mắt nhìn người Thải gia và Thải Nhân Phượng rồi nói:

– Năm người kia có một đầu yêu thú thất giai trung kỳ, tiểu đồng kia thực lực vô cùng quỷ dị. Còn một Dương Quá bài danh thứ tư trong thập đại cường giả của Thiên Địa các tổ chức. Còn có nữ tử kia chính là Lục Tâm Đồng, cường giả bài danh thứ ba.

– Cái gì, không ngờ lại là bọn họ?

Người Thải gia cùng Thải Nhân Phượng đại biến.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn Thải Nhân Phượng, hai hàng lông mi nhíu lại rồi nói:

– Về phần người đả thương ngươi, chính là chưởng môn Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn trong Cổ Vực, cũng chính là cường giả đứng đầu trong thập đại cường giả. Vũ giả ngũ hệ, Linh Vũ song tu, là con rể của Linh Thiên môn, Vân Dương Tông, trong Phi Linh môn cũng có Vũ Tôn tồn tại, ngươi còn muốn di tìm hắn báo thù sao?

Con mắt Thải Nhân Phượng như muốn rớt ra. Thi đấu chọn ra thập đại cường giả diễn ra lúc hắn đang bế quan cho nên không tham gia. Thế nhưng Lục Lâm Thiên này hắn đã nghe nói tới. Lúc này biết được người đả thương mình chính là cường giả đứng đầu thập đại cường giả Lục Lâm Thiên, từ trong đáy lòng Thải Nhân Phượng cảm thấy lạnh lẽo. Nếu sớm biết là người này hắn làm sao dám trêu chọc.

– Tuyết Vi tiểu thư, vậy nên làm thế nào cho phải? Đoan Mộc gia tộc không ngờ lại có cường giả như vậy tương trợ. Hiện tại thương thế của Thải Nhân Phượng quá nặng, căn bản không thể dự thi.

Ánh mắt gia chủ Thải gia run lên, trong mắt cũng mang theo vài phần sợ hãi, nhất thời nói với Đạm Đài Tuyết Vi.

Ánh mắt Đạm Đài Tuyết Vi trầm xuống, Lục Lâm Thiên đánh THải Nhân Phượng bị thương nặng sợ rằng đã có chủ ý từ trước.

Trên Lưu Tô đảo, bầu trời bắt đầu đen lại, mặt nước dưới ánh sáng chiếu rọi khiến cho người ta có cảm giác rực rỡ. Cả hòn đảo dưới ánh trời chiều như được nhuộm một màu đỏ.

Gần hoàng hôn, vầng trăng lặng lẽ xuất hiện. Chung quanh nó còn có mấy ngôi sao phát ra ánh sáng yếu ớt. Cả Lưu Tô đảo được bao phủ bởi một màu vàng vắng vẻ, trên kiến trúc liên miên là ánh vàng rực rỡ. Những đội thuyền ở gần hải vực cũng bắt đầu dừng lại trên bến tàu.

Trong đình viện, sau khi bố trí một đạo cấm chế Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống. Trước người xuất hiện Hỏa Long đỉnh, trước mặt hắn còn có không ít dược liệu. Mà những dược liệu này chính là tài liệu luyện chế Thông Kinh Tục Cốt Đan. Thông Kinh Tục Cốt Đan, đan dược lục phẩm cao giai, tác dụng cũng như tên, có tác dụng thông kinh tục cốt. Loại đan dược này trên người Lục Lâm Thiên cũng không có, cho dù là trên người có thu hoạch đông đảo cũng không có đan dược loại này.

Mà lúc này thứ đan dược Lục Lâm Thiên định luyện chế cũng chính Thông Kinh Tục Cốt Đan. Hai chân của Đoan Mộc Hồng Chí sau khi ăn vào Thông Kinh Tục Cốt Đan này cơ hội khôi phục có chín thành. Phối phương của loại đan dược này Lục Lâm Thiên tìm được từ trên ngọc giản Nam thúc giao cho hắn khi trước.

Chương 1520: Thông kinh tục cốt (2)

Sự tình của Đoan Mộc gia đương nhiên Lục Lâm Thiên phải xen vào. Chuyện của sư phụ chính là chuyện của hắn. Thương thế của Đoan Mộc Hồng Chí hắn vừa hắn có thể luyện chế Thông Kinh Tục Cốt Đan này giải quyết. Đan dược lục phẩm cao giai, hiện tại hắn muốn luyện chế có lẽ cũng không khó.

Ngưng thần tĩnh khí, Lục Lâm Thiên không ngừng bấm tay, linh lực tuôn ra rót vào trong Hỏa Long đỉnh. Trong Hỏa Long đỉnh lập tức có một cỗ hỏa diễm ầm ầm xuất hiện. Hỏa diễm xuất hiện, nhiệt độ trong phòng lập tức tăng cao. Thế nhưng đối với Lục Lâm Thiên mà nói đương nhiên không có chút trở ngại nào. Tu vi cho tới hiện tại, nhiệt độ nóng lạnh căn bản không thể làm ảnh hưởng tới Lục Thiếu Du.

Nhìn Hỏa Long đỉnh, linh lực tăng lên. Hỏa diễm trong Hỏa Long đỉnh lần nữa bành trướng, lập tức hóa thành hỏa diễm hừng hực. Hỏa diễm tràn ngập, gào thét trong Hỏa Long đỉnh, không ngừng tỏa ra nhiệt độ kinh khủng. Thế nhưng mặc kệ nhiệt độ biến động ra sao Hỏa Long đỉnh vẫn không có chút biến hóa nào. Nhiệt độ bên trong cao như thế nào thế nhưng bên ngoài vẫn mang theo chút lạnh lẽo.

Lục Lâm Thiên vẫn dùng Hỏa Long đỉnh cho tới bây giờ đủ thấy nó bất phàm. Không phải là một dược đỉnh bình thường.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Thứ trong tay Nam thúc đều là bất phàm. Một dược đỉnh tốt, thậm chí còn có thể đề thăng không ít xác xuất thành công khi luyện đan. Một dược đỉnh tốt với linh giả mà nói cực kỳ quan trọng.

Hỏa diễm bốc lên, nhiệt độ trong Hỏa Long đỉnh dần đạt tới trình độ Lục Lâm Thiên yêu cầu. Đối với việc luyện chế đan dược Lục Lâm Thiên cũng không dám qua loa. Tuy rằng hắn đã luyện chế không ít, luyện đan, luyện chế khôi lỗi, binh khí, những thứ này nếu nói tinh thông Lục Thiếu Du cũng không dám nhận. Bởi vì mỗi một phương diện đều cần thời gian nghiên cứu, mà Lục Thiếu Du không thể đem toàn bộ thời gian của mình dùng trên một việc.

Nhiệt độ trong Hỏa Long đỉnh đạt tới mức độ cần thiết, tay áo Lục Lâm Thiên vung lên nhanh chóng đem mấy loại dược liệu ném vào Hỏa Long đỉnh. Dược liệu vừa mới tiến vào Hỏa Long đỉnh dưới nhiệt độ cao lập tức héo rũ. Dược liệu héo rũ, từng đoàn dịch thể từ trong dược liệu chảy ra. Khi đám dược liệu này triệt để hóa thành tro tàn thì linh dịch trong dược liệu đã bị hỏa diễm bao bọc.

Những dược liệu này bị luyện hóa, tay áo Lục Lâm Thiên vung lên. Tiếp tục đem những loại dược liệu còn lại ném vào trong Hỏa Long đỉnh. Dược liệu được luyện hóa Lục Lâm Thiên càng không dám sơ ý. Luyện hóa đám dược liệu này cũng cần linh hồn lực. Càng là đan dược cao giai yêu cầu khống chế linh hồn lực càng thêm tinh chuẩn.

Tròn một đêm Lục Lâm Thiên đều luyện hóa dược liệu. Sáng sớm hôm sau, trên Lưu Tô đảo lần nữa khôi phục vẻ náo nhiệt và phồn hoa. Chỉ là lúc này trong tửu quán, trà lâu cùng với phố lớn ngõ nhỏ trên Lưu Tô đảo đều đang nói tới chuyện ngày hôm qua xảy ra trong Đoan Mộc gia. Thải Nhân Phượng của Thải gia, đệ tử thân truyền top mười Thiên bảng, tu vi Linh Suất cửu trọng hôm qua ở trong Đoan Mộc gia trong vòng một chiêu đã bị thương nặng. Đạm Đài Tuyết Vi, cường giả trẻ tuổi đệ nhất của Thiên Vân đảo có mặt ở đây cũng không dám nói gì.

Điều này khiến cho mọi người bắt đầu hiếu kỳ với cường giả tới Đoan Mộc gia. Mà Thải Nhân Phượng bị thương nặng, có lẽ trong vòng ba ngày đừng mong khôi phục. Điều này khiến cho người trên Lưu Tô đảo đối với thi đấu giữa hai gia tộc Thải gia và Đoan Mộc gia đều không ngừng suy đoán. Lẽ nào Thải gia sẽ vẫn tranh đoạt quyền sở hữu Lưu Tô đảo? Thế nhưng Thải Nhân Phượng bị thương nặng, trong Thải gia dường như cũng không còn cường giả Linh Suất nào khác.

Buổi sáng, trong phòng, khi một cọng dược liệu cuối cùng bị Lục Lâm Thiên luyện hóa. Giờ phút này thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên đột nhiên biến hóa. Một cỗ linh hồn lực lượng đều tiến vào trong Hỏa Long đỉnh. Hỏa diễm trong Hỏa Long đỉnh không có ngăn cản linh hồn lực, đoàn linh dịch bị luyện hóa trong Hỏa Long đỉnh lập tức bị linh hồn lực của Lục Thiếu Du bao vây.

Thủ ấn Lục Lâm Thiên lần nữa biến hóa, hỏa diễm trong Hỏa Long đỉnh lần nữa biến hóa rồi đột nhiên điên cuồng, nhiệt độ kinh khủng bộc phát ra. Mà dưới cỗ nhiệt độ kinh khủng kia, đoàn linh dịch cũng sôi trào. Linh dịch sôi trào, số tạp chất bên trong linh dịch cũng bị tinh luyện ra. Càng lúc càng trở nên tinh thuần. Vô hình trung bên trong đã có một cỗ năng lượng ba động.

– Ngưng tụ thành đan.

Cứ như vậy kéo dài một canh giờ sau, Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, số linh dịch trong Hỏa Long đỉnh đột nhiên như bị dẫn dắt ngưng tụ cùng một chỗ. Cuối cùng dưới hỏa diễm nóng bỏng điên cuồng xoay tròn tạo thành một đoàn linh dịch bằng nắm tay.

Linh hỏa lần nữa nóng bỏng thêm vài phần. Đoàn linh dịch bằng nắm tay này dưới nhiệt độ cao của hỏa diễm bắt đầu thu nhỏ lại, càng lúc càng trở nên ngưng thực. Năng lượng tràn ra bên ngoài càng ngày càng mạnh. Có thể mơ hồ thấy được hình thức ban đầu của một khỏa đan dược đang chậm rãi thành hình.

Thời gian tiếp tục trôi qua mười canh giờ. Trong phòng, một cỗ dược hương cùng năng lượng ba động đột nhiên từ bên trong Hỏa Long đỉnh tuôn ra. Trong Hỏa Long đỉnh, trong linh hỏa cuồn cuộn kia lúc này có một viên đan dược màu vàng đang tỏa ra dược hương cùng với năng lượng ba động. Khỏa đan dược màu vàng này xoay tròn, dường như còn có bí văn lưu chuyển.

– Thành công.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên. Đan dược lục phẩm cao giai Thông Kinh Tục Cốt Đan rốt cuộc hắn cũng luyện thành. Bằng tu vi Linh Vương tam trọng hiện tại của hắn, lúc này luyện chế đan dược Lục phẩm cao giai nếu như thất bại sợ rằng hắn cũng không nên sống nữa.

– Thu.

Cánh tay Lục Lâm Thiên vung lên, khỏa Thông Kinh Tục Cốt Đan trong Hảo Long đỉnh mang theo một đám dược hương từ bên trong bay vυ"t ra. Cuối cùng rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên.

Nhìn khỏa đan dược này, Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười. Phẩm chất cũng không tồi. Thu hồi Thông Kinh Tục Cốt Đan, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía cửa sổ. Đây hình như đã là hoàng hôn ngày thứ ba, ngày mai chính là ngày Thải gia và Đoan Mộc gia thi đấu, không biết Thải gia sẽ xuất ra chiêu bài gì.

Một lát sau, cảnh vật bên ngoài cửa sổ đã bắt đầu không rõ, từng đám mây dày đặc bao phủ bầu trời chỉ chừa chút khe hở cho mặt trời, ánh sáng le lói phát ra.

Màn đêm buông xuống, trong một đình viện của Đoan Mộc gia, một thân ảnh lặng lẽ không tạo ra một chút tiếng động nào xuất hiện. Sau mấy lần lắc mình lập tức biến mất không thấy, không có một ai có thể thấy rõ thân ảnh người này.

– Không ngờ còn có không ít trận pháp nhỏ.

Xuyên qua trong đình viện, thân ảnh như quỷ mị này ồ lên có chút kinh ngạc.

Trong căn phòng, Thượng Quan Thừa Ân đang chậm rãi chữa thương, quanh thân có một vòng quang tráo trong suốt, vô hình. Không khó nhìn ra khí tức trên người hắn lúc này cực kỳ uể oải, tuy rằng Tiểu Long đã hạ thủ lưu tình, thế nhưng ra tay cũng không nhẹ.

Bỗng nhiên trong phòng vô hình có chút ba động, một thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện.

Chương 1521: Linh hồn sưu tác (1)

– Là ai?

Thượng Quan Thừa Ân đang chữa thương đột nhiên mở mắt, cảnh giác nhìn về phía trước. Thế nhưng lúc này hắn đã chậm một bước. Một đạo thân ảnh lặng lẽ xuất hiện phái sau hắn, một đạo trảo ấn trực tiếp chụp vào trên thiên linh cái, cảm giác đau đớn bắt đầu lan tràn.

Loại đau đớn này tới từ linh hồn, Thượng Quan Thừa Ân ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng không thể nào kêu lên. Một lát sau đau đớn tới mức dại ra. Khi thân ảnh phía sau rời đi được một lát Thượng Quan Thừa Ân mới chậm rãi phục hồi tinh thần lại, trong mắt hiện lên sự kinh khủng. Linh hồn cũng bị tổn thương không nhẹ.

Hắn cũng không phải là kẻ yếu, sau khi lấy lại tinh thần lập tức đoán ra dường như có người dùng thủ đoạn tìm tòi trong linh hồn hắn. Người biết loại thủ đoạn này cũng không nhiều, thế nhưng hắn lại không biết là ai. Sử dụng linh hồn sưu tác với hắn không biết có ý gì, nếu như bí mật của hắn về Đoan Mộc gia tộc bị người đó biết được thì phải làm sao bây giờ.

Nghĩ tới đó, Thượng Quan Thừa Ân không thể bình tĩnh điều tức được nữa vội vã rời khỏi căn phòng. Đoan Mộc gia tộc này hắn đã không thể ở lại được nữa.

Khi Lục Lâm Thiên đặt chân vào phòng mình, trong mắt hiện lên hàn ý. Từ trong đầu Thượng Quan Thừa Ân vừa rồi Lục Lâm Thiên cũng đã biết được gia chủ Đoan Mộc gia tộc chính là bị Thượng Quan Thừa Ân này hạ độc mà chết. Bị cháu ngoại hạ độc, gia chủ Đoan Mộc gia tộc đời trước sao có thể đề phòng đây.

Mà hai năm trước, Đoan Mộc Hồng Chí vừa mới tròn mười tuổi hai chân bị phế, đan điền cũng bị thương nặng cho nên mới trở thành phế nhân. Đây cũng là chuyện do gia chủ Thải Mai Lĩnh của Thải gia gây nên. Mà tất cả chuyện này đều là Thượng Quan gia tộc và

Thải gia âm thầm hợp mưu, đồng thời cũng có Thiên Vân đảo nhúng tay vào trong đó. Mục đích rất đơn giản, chính là bởi vì Huyết Hồn ấn của Đoan Mộc gia tộc, không ngờ lại có thể dùng thủ đoạn vô sỉ, thâm độc như vậy.

Từ trong bút ký của Đoan Mộc Khung Thiên, Đoan Mộc Y Y có thể luyện thành Huyết Hồn ấn. Loại thủ đoạn thần kỳ này sau khi bị Thượng Quan gia tộc biết được lập tức dẫn tới tai họa cho Đoan Mộc gia. Vì địa vị trên Thiên Vân đảo cho nên chuyện Đoan Mộc gia có thủ đoạn khống chế yêu thú cũng bị phụ thân Thượng Quan Thừa Ân nói cho Thiên Vân đảo biết.

Thủ đoạn như vậy Thiên Vân đảo cũng tuyệt đối cảm thấy hứng thú cho nên luôn âm thầm xúi giục Thượng Quan gia tộc hành động. Thượng Quan gia tộc sau khi dùng mọi cách không thu được kết quả lập tức liên hợp với Thải gia, sắp xếp hạ độc gia chủ đời trước của Đoan Mộc gia. Sau đó lại hủy đi Đoan Mộc Hồng Chi, cuối cùng đem Đoan Mộc Y Y gả cho Thượng Quan Thừa Ân để lấy được thủ đoạn khống chế yêu thú thần bí kia.

– Hoài bích có tội a.

Trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thán một phen. Đây là mang ngọc có tội. Sư phụ từng nói qua chuyện Tử Lôi Huyền Đỉnh không được bại lộ có lẽ cũng là bởi vì như vậy. Không có đủ thực lực thứ tốt rơi vào trên tay mình cuối cùng cũng chỉ khiến cho người khác mơ ước mà thôi.

– Thượng Quan gia, Thải gia.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, hàn ý trong mắt ngày càng đậm.

Trong bóng đêm, tại một đình viện khác Thượng Quan Thừa Ân vội vã tiến vào trong đình viện.

– Thừa Ân, thương thế của con thế nào rồi.

Một lát sau, trong đình viện có hai đạo thân ảnh ngồi xuống. Ngoài Thượng Quan Thừa Ân ra còn có một lão giả chừng năm mươi tuổi, ánh mắt sắc bén mang theo vẻ âm hàn, khuôn mặt có vài phần tương tự với Thượng Quan Thừa Ân. Tu vi không ngờ đã đạt tới Vũ Vương tam trọng.

– Cha, sự tình sợ rằng có chút phiền phức.

Nhìn thấy lão giả này Thượng Quan Thừa Ân lập tức vội vàng nói. Lão giả này không phải là ai khác mà chính là phụ thân Thượng Quan Thừa Ân – Thượng Quan Nguyệt Minh.

– Làm sao vậy? Chẳng lẽ xuất hiện biến cố gì khác?

Thượng Quan Nguyệt Minh nói.

– Vừa mới không lâu trước con bị người ta thi triển linh hồn sưu tác. Có lẽ sự sắp xếp của chúng ta đều bị bại lộ rồi.

Thượng Quan Thừa Ân lo lắng nói.

– Linh hồn sưu tác? Là ai làm?

Thượng Quan Nguyệt Minh lập tức hỏi. Linh hồn sưu tác, loại thủ đoạn này đối với linh hồn lực sẽ tạo thành thương tổn vô cùng lớn. Mà người bị thi triển linh hồn sưu tác, tất cả bí mật trong đầu đều bị bại lộ.

– Con cũng không biết. Ngay cả bóng lưng người nọ cũng không nhìn thấy. Thế nhưng con đoán chính là mấy cường giả thần bí mới tới Đoan Mộc gia tộc mà con thông báo cho người.

Thượng Quan Thừa Ân nói.

– Ta vừa nhận được tin của con lập tức tới Lưu Tô đảo. Buổi chiều ta cũng đã đi tới Thải gia gặp Đạm Đài Tuyết Vi kia. Lai lịch mấy cường giả thần bí này bất phàm, bọn họ chính là người của Lục Lâm Thiên, cường giả bài danh thứ nhất trong thập đại cường giả, còn có Lục Tâm Đồng bài danh thứ ba, Dương Quá bài danh thứ tư. Có thể nói là mỗi một người đều có thực lực mạnh hơn Đạm Đài Tuyết Vi. Đặc biệt là Lục Lâm Thiên kia lại là chưởng môn Phi Linh môn, trong môn thậm chí còn có Vũ Tôn và Linh Tôn, coi như là Thiên Vân đảo cũng phải cố kỵ hắn.

Thượng Quan Nguyệt Minh nói.

– Cái gì? Không ngờ là bọn họ?

Thượng Quan Thừa Ân kinh hãi nói. Hắn không ngờ những người này lại là nhân vật phong vân như vậy. Tuy rằng hắn còn chưa gặp mặt thế nhưng danh tự của những người này cả Đông Hải đều biết tới.

– Cha, hiện tại chúng ta nên làm gì bây giờ? Những người này ở trong Đoan Mộc gia, Thải Nhân Phượng lại bị thương nặng. Thi đấu ngày mai, Thải gia nhất định sẽ thua. Kế hoạch của chúng ta cũng sẽ thất bại.

Thượng Quan Thừa ân lo lắng nói với Thượng Quan Nguyệt Minh. Nếu như Đoan Mộc gia tộc thắng lợi thì hắn không còn cơ hội thu biểu muội vào trong tay. Mấy ngày nay hắn vẫn luôn mộng tưởng có thể ôm vào lòng thân thể mềm mại như tiên tử kia. Mắt thấy cơ hội sắp tan biến khiến cho trong lòng hắn khó có thể tiếp thu.

– Thải Nhân Phượng bị thương nặng không thể dự thi, chúng ta đã có sắp xếp khác. Đoan Mộc gia muốn thắng lợi là chuyện không có khả năng. Ngày mai con chờ xem, biểu muội con tuyệt đối sẽ không trốn thoát khỏi tay Thượng Quan gia chúng ta. Thứ của con thì sẽ là của con, lấy được thủ đoạn khống chế yêu thú kia, địa vị của con trên Thiên Vân đảo cũng sẽ tăng mạnh. Thực lực của Thượng Quan gia cũng đại trướng.

Thượng Quan Nguyệt Minh lạnh lùng nói.

– Cha, vạn nhất xảy ra biến cố thì sao?

Thượng Quan Thừa Ân có chút lo lắng nói.

– Yên tâm đi, sau khi nhận được tin tức của con, ta đã thông báo cho đảo chủ. Lần này Diêu trưởng lão cũng đi theo ta. Nếu như có biến cố gì xảy ra Diêu trưởng lão sẽ không bàng quan đứng nhìn. Dù sao đây cũng là địa bàn của Thiên Vân đảo. Lục Lâm Thiên cũng không tạo ra được sóng gió gì lớn. Lưu Tô đảo còn chưa tới phiên hắn kiêu ngạo.

Thượng Quan Nguyệt Minh lạnh nhạt nói.

Sáng sớm hôm sau, sắc trời vừa sáng, trên Lưu Tô đảo dường như náo nhiệt hơn bình thường rất nhiều. Trên đường cái có vô số thân ảnh đông nghịt đang đi về phía sân rộng trên Lưu Tô đảo.

Chương 1522: Linh hồn sưu tác (2)

Hôm nay là ngày thi đấu của Thải gia và Đoan Mộc gia, mặc dù người trên Lưu Tô đảo cơ bản đều biết tới tin Thải Nhân Phượng bị thương nặng, sợ rằng khó có thể tham gia thi đấu, thế nhưng cũng không làm giảm sự nhiệt tình của mọi người. Ngược lại trong lòng mọi người càng thêm chờ mong, Thải gia kia không biết sẽ sắp xếp ra sao.

Khi đoàn người nhộn nhịp, ồn ào đi tới sân rộng của Lưu Tô đảo, trong phòng Lục Lâm Thiên cũng dừng điều tức.

Phù.

Thở ra một ngụm trọc khí, tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe rồi thu liễm. Ngày hôm nay không biết Thải gia kia sẽ dùng thủ đoạn gì.

Khi Lục Lâm Thiên rời hỏi phòng, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, còn có Như Hoa đã sớm chờ ở bên ngoài. Đoan Mộc Y Y còn đặc biệt chờ ở bên ngoài đình viện từ sáng sớm, mời mọi người đi tới sân rộng của Lưu Tô đảo.

Ngoài Đoan Mộc gia, khi đám người Lục Lâm Thiên xuất hiện có không ít đệ tử Đoan Mộc gia cung kính hành lễ. Những cường giả thần bí này đã giúp Đoan Mộc gia đẩy lùi Thải gia, trong lòng đệ tử Đoan Mộc gia hiện tại đám người Lục Lâm Thiên chính là ân nhân. Cho nên cả đám đều tôn kính phát ra từ nội tâm.

Ngồi trên xe ngựa của Đoan Mộc gia, mọi người lập tức đi tới sân rộng của Lưu Tô đảo. Trên hai cỗ xe ngựa, cỗ thứ nhất có Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, Như Hoa, còn có Đoan Mộc Y Y và Đoan Mộc Hồng Chí. Bên trong xe ngựa lúc này có vẻ chật chội cho nên Lục Lâm Thiên và Đoan Mộc Y Y ngồi sát vào bên nhau.

Trên cỗ xe ngựa thứ hai lúc này có mấy trưởng lão cùng với cường giả trong Đoan Mộc gia. Ngoài hai chiếc xe ngựa còn có mấy trăm thiết kỵ, đều là tinh nhuệ của Đoan Mộc gia.

Trên xe ngựa, ánh mắt Đoan Mộc Y Y cực kỳ nghiêm trọng. Không khó nhìn ra trong lòng nàng đang khẩn trương. Ngày hôm nay đối với Đoan Mộc gia tộc mà nói tuyệt đối là đại sự. Quan hệ tới sự tồn vong của Đoan Mộc gia trên Lưu Tô đảo. Trách nhiệm của nàng quá lớn cho nên không tránh khỏi lo lắng.

Đoan Mộc Y Y khẩn trương, Lục Lâm Thiên có thể nhìn thây được. Có thể nàng còn chưa biết, tất cả chuyện ngày hôm nay Đoan Mộc gia tộc phải đối mặt là do Thượng Quan gia, Thải gia cùng với Thiên Vân đảo tạo ra. Coi như là hôm nay nàng thắng lợi, kết quả cũng không kém là bao.

Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút xao động. Nếu như giờ phút này có sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn tọa trấn trong Đoan Mộc gia, Thải gia và Thượng Quan gia nho nhỏ này làm sao dám tới vuốt râu hùm? Coi như là Thiên Vân đảo cũng tuyệt đối không dám động tới Đoan Mộc gia. Thực lực có thể đảm bảo tất cả. Sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn nếu như có mặt ở đây, sợ rằng những Vũ Tôn và Linh Tôn bình thường cũng phải tới nịnh bợ.

– Y Y cô nương, cô nương không cần quá khẩn trương. Thả lỏng là được rồi.

Nhìn Đoan Mộc Y Y, Lục Lâm Thiên khẽ nói. Trên đôi vai nữ tử nhu nhược này gánh nặng rất nhiều.

– Vâng, đại nhân.

Đoan Mộc Y Y ngẩng đầu, đôi mắt xinh đẹp nhìn Lục Lâm Thiên rồi nở nụ cười nhợt nhạt. Nụ cười vô cùng động lòng người, sợ rằng nếu là nam tử bình thường nhìn thấy, nụ cười này đủ để cho nam tử đó hồn bay phách lạc.

– Không cần gọi ta là đại nhân. Ta họ Lục, gọi là Lục đại ca đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

Đoan Mộc Y Y do dự một hồi rồi nói:

– Cung kính không bằng tuân lệnh, ra mắt Lục đại ca.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nếu dựa theo bối phận, hắn là đệ tử của sư phụ, bối phận trong Đoan Mộc gia tộc cũng coi như có cấp bậc lão tổ.

– Đại nhân, ta có thể gọi người là Lục đại ca không?

Đoan Mộc Hồng Chí nhìn Lục Lâm Thiên có chút chờ mong hỏi.

– Đương nhiên là được.

Lục Lâm Thiên mỉm cười.

– Tốt quá, sau này ta có một Lục đại ca lợi hại a.

Đoan Mộc Hồng Chí nở nụ cười thỏa mãn, trong lòng hắn, mấy ngày này từ trong miệng người trong tộc biết được Lục đại ca thần bí này một chiêu đánh bị thương Thải Nhân Phượng, chuyện này đã khắc trong đầu hắn. Đây mới là cường giả, sau này hắn cũng nhất định phải đạt tới bước này, đương nhiên đầu tiên hắn phải trị liệu được hai chân và đan điền mới được.

Xe ngựa một đường chạy đi, Đoan Mộc Hồng Chí hiếu kỳ trò chuyện cùng Tiểu Long. Đoan Mộc Hồng Chí nho nhỏ đương nhiên còn không biết, Tiểu Long thoạt nhìn như thiếu niên kia chính là linh thú thất giai.

Trên xe, xe ngựa xóc nảy, Đoan Mộc Y Y và Lục Lâm Thiên thỉnh thoảng va chạm với nhau. Lần này hai người không ngồi đối diện nhau mà là ngồi song song. Hương thơm nhàn nhạt kia truyền vào trong mũi Lục Lâm Thiên thơm ngát.

Hai người ngồi cùng nhau, vốn là chuyện không có gì. Thế nhưng bất tri bất giác xuất hiện loại cảm giác khác thường. Đặc biệt là Đoan Mộc Y Y, đây là lần đầu tiên nàng ở gần một nam tử như vậy. Khí tức nam nhân khiến cho trong lòng nàng xao động. Không biết từ khi nào không ngờ khuôn mặt đã đỏ ửng. Một cỗ cảm giác khác thường lan tràn trong lòng nàng. Khóe mắt thi thoảng len lén nhìn về phía nam tử bên cạnh, càng nhìn càng len lén nhìn thêm vài lần.

Dưới loại cảm giác khác thường này khiến cho toàn thân Đoan Mộc Y Y tê dại, bất tri bất giác đã đi tới sân rộng của Lưu Tô đảo.

Lần này thi đấu giữa Thải gia và Đoan Mộc gia diễn ra ở trên sân rộng Lưu Tô đảo. Nơi này cực kỳ khổng lồ. Đủ để đáp ứng mấy vạn người có mặt. Bốn phía có không ít kiến trúc rậm rạp, bên trên có không ít người đã sớm có mặt.

Trên xe ngựa, lúc mọi người đi xuống, Lục Lâm Thiên nhíu mày. Trước mắt hắn lúc này xuất hiện một cái sân rộng. Bóng người đông nghịt, sợ rằng có tới mấy vạn người.

– Đoan Mộc gia tộc tới, đó là Y Y tiểu thư.

Nhìn thấy Đoan Mộc Y Y không ít người trên Lưu Tô đảo lập tức lớn tiếng hoan hô. Đoan Mộc gia chưởng quản Lưu Tô đảo, tiến cống thu vào hàng năm rất thấp, hơn nữa Đoan Mộc gia chưa bao giờ ỷ thế hïếp người, danh vọng trên Lưu Tô đảo không thấp. Từ tiếng hoan hô của mọi người đối với Đoan Mộc Y Y có thể nhìn thấy được một hai.

Chậm rãi đi vào trong sân rộng, lúc này ở giữa là một nơi trống trải, nơi này có một khối đá ngầm lớn điêu khắc thành đồ án, cực kỳ hùng vĩ khiến cho người ta có cảm giác thần bí.

Phía trước sân rộng lúc này có một loạt ghế ngồi, trước ghế có không ít đệ tử Đoan Mộc gia cùng với Thải gia sắc mặt nghiêm nghị, khí chất bất phàm đang đứng thẳng. Từ cỗ khí tức trên người bọn họ rõ ràng có thể nhận thấy không tầm thường, đây đều là đệ tử tinh anh của Đoan Mộc gia tộc và Thải gia.

Khi ánh mắt quét về phía ghế, ánh mắt Lục Lâm Thiên đã phía hiện trên chiếc ghế bên phải, nơi có một đệ tử Thải gia đứng thẳng đã có mười đạo thân ảnh ngồi đó. Người thứ nhất chính là một lão giả thất tuần, thân mặc trường bào, ánh mắt híp lại, khí tức quanh thân thu liễm, thế nhưng trong lúc vô hình khiến cho người ta có cảm giác áp lực.

– Diêu Dũng.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, từ trong linh hồn ký ức của Thượng Quan Thừa Ân, Lục Lâm Thiên đã biết được người này là Vũ Vương thất trọng. Trưởng lão của Thiên Vân đảo, mà khi trước trong thành Cự Giang Lục Thiếu Du cũng đã gặp qua, chỉ là hắn không biết tên mà thôi.

Chương 1523: Không thể tưởng tượng nổi

– Đạm Đài Tuyết Vi, Thượng Quan Nguyệt Minh, Thượng Quan Thừa Ân, Thải Mai Lĩnh, Thải Nhân Phượng.

Lục Lâm Thiên nhíu mày. Những người đang ngồi kia ngoại trừ Đạm Đài Tuyết Vi ra còn có Thải gia chủ – Thải Mai Lĩnh, một lão giả ngũ tuần, tu vi Vũ Suất ngũ trọng. Ở giữa là một lão giả hơn năm chục tuổi, ánh mắt như sao, mang theo vẻ âm hàn, khuôn mặt có vài phần tương tự với Thượng Quan Thừa Ân, có lẽ chính là dượng của Đoan Mộc Y Y – Thượng Quan Nguyệt Minh. Tối hôm qua Thượng Quan Thừa Ân sau khi rời khỏi Đoan Mộc gia đã tới chỗ cha hắn. Bên cạnh mấy người này còn có mấy trưởng lão của Thải gia.

Nhìn những người này Lục Lâm Thiên không có chút biến đổi nào. Thế nhưng hàn ý trong lòng lan tràn ra. Từ trong linh hồn Thượng Quan Thừa Ân Lục Lâm Thiên đã biết được Thượng Quan Nguyệt Minh và Diêu Dũng kia sau khi nhận được tin tức của Thượng Quan Thừa Ân sẽ lập tức tới đây. Chính là bởi vì muốn hắn không thể làm ảnh hưởng tới kế hoạch của bọn họ. Hiện tại xem ra, hắn đã làm ảnh hưởng tới kế hoạch đối phó Đoan Mộc gia của bọn họ.

Trong lúc Lục Lâm Thiên đánh giá mọi người thì đám người Thải gia cùng Thượng Quan Nguyệt Minh đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt không có bao nhiêu thiện ý.

– Y Y, con chuẩn bị thế nào rồi?

Nhìn thấy người Đoan Mộc gia tới, ánh mắt âm hàn của Thượng Quan Nguyệt Minh lập tức chuyển thành quan tâm, đứng dậy đi tới trước mặt Đoan Mộc Y Y rồi nói.

– Dượng, vì sao người cũng tới đây?

Đoan Mộc Y Y hạ thấp người thi lễ rồi nói. Đại trưởng lão, nhị trưởng lão phía sau nàng cũng ôm quyền hành lễ.

– Tối hôm qua ta và Diêu trưởng lão mới tới. Chúng ta tới đây làm trọng tài đảm bảo công bằng cho thi đấu giữa Thải gia và Đoan Mộc gia. Chỉ cần hôm nay con có thể thắng được dượng tuyệt đối sẽ không nhúng tay vào Đoan Mộc gia, con có thể yên tâm.

Thượng Quan Nguyệt Minh dùng giọng chắc chắn nói.

– Diễn thật giỏi a.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, tất cả chuyện này đều do Thượng Quan Nguyệt Minh âm thầm khống chế, thế nhưng không ngờ lại có biểu hiện tốt như vậy, thảo nào trong Đoan Mộc gia còn không có ai phát hiện ra.

– Đa tạ dượng.

Đoan Mộc Y Y khẽ nói.

Lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác được có một ánh mắt nhìn về phía mình, Lục Lâm Thiên đột nhiên quay đầu lại. Lục Thiếu Du lập tức nhìn thấy ánh mắt Thải Mai Lĩnh mang theo vẻ âm hàn đang nhìn về phía hắn. Thải Mai Lĩnh nhìn thấy Lục Thiếu Du phát hiện ra lập tức cúi đầu.

– Thải gia.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt thầm nghĩ. Đoan Mộc Hồng Chí là bị Thải Mai Lĩnh này hạ độc thủ, thù này hắn phải báo.

Đoan Mộc Y Y và Thượng Quan Nguyệt Minh nói vài câu, sau đó người của Đoan Mộc gia tộc lập tức ngồi về phía bên trái. Đoan Mộc Y Y ngồi ở vị trí thứ nhất gần với Diêu Dũng, ngay sau đó là Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, Dương Quá, Như Hoa. Kế tiếp mới là Đoan Mộc Hồng Chí và đại trưởng lão, nhị trưởng lão của Đoan Mộc gia.

Người Đoan Mộc gia và Thải gia đã tới đông đủ, tiếng náo nhiệt ầm ĩ chung quanh lúc này cũng yên tĩnh. Thi đấu luyện đan rốt cuộc cũng sắp bắt đầu.

Ông.

Đoan Mộc gia vừa mới ngồi vào chỗ của mình, một tiếng chuông thanh thúy đột nhiên vang vọng trên sân rộng. Sau đó Thải Mai Lĩnh lập tức đứng dậy.

Thải Mai Lĩnh nhìn chung quanh, ánh mắt đảo qua đám người Lục Lâm Thiên một lần rồi lớn tiếng nói:

– Chư vị, hôm nay chính là ngày thi đấu giữa Đoan Mộc gia và Thải gia. Người thắng sau này chính là gia tộc đứng đầu Lưu Tô đảo, mong chư vị chứng kiến.

Thanh âm của Thải Mai Lĩnh mang theo chân khí đủ để rót vào tai mọi người. Nghe Thải Mai Lĩnh nói vậy, tiếng vọng lại chung quanh cũng không quá lớn. Dường như danh vọng của Thải gia trên Lưu Tô đảo còn xa không bằng Đoan Mộc gia.

Khi Thải Mai Lĩnh ngồi xuống, trưởng lão Thiên Vân đảo Diêu Dũng chậm rãi đứng dậy, ánh mắt đảo qua bốn phía sân rộng, tức thì toàn bộ sân rộng lặng ngắt như tờ.

– Ngày hôm nay Đoan Mộc gia và Thải gia thi đấu, có Thiên Vân đảo làm chứng. Hy vọng trong lúc thi dấu không xuất hiện tình huống quấy rối. Hiện tại, thi đấu chính thức bắt đầu.

Thanh âm lạnh nhạt của Diêu Dũng như tiếng sấm vang vọng trên sân rộng. Khí tức ẩn chứa trong thanh âm khiến cho tất cả mọi người có cảm giác ù tai. Một ít người thực lực hơi yếu, thân thể không tự chủ được mà run rẩy.

Cường giả trên Lưu Tô đảo âm thầm kinh hãi, thực lực người này quá mức mạnh mẽ, trong thanh âm mang theo bá khí nhàn nhạt.

– Đại biểu Thải gia – Đạm Đài Tuyết Vi xin Đoan Mộc gia chỉ giáo.

Ngay khi Diêu Dũng nói xong, một thân ảnh xinh đẹp từ trên ghế đứng lên rồi nhẹ nhàng đáp xuống sân rộng. Đây không phải là ai khác mà chính là Đạm Đài Tuyết Vi của Thiên Vân đảo.

– Chuyện gì xảy ra?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, người vừa mới đáp xuống sân rộng chính là Đạm Đài Tuyết Vi. Vẻ quyến rũ lại mang theo khí chất cao quý không phải nàng ta thì còn có thể là ai?

Đạm Đài Tuyết Vi xuất hiện, bầu không khí bốn phía lập tức náo nhiệt. Không ít nam đều dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn vào thân ảnh yểu điệu vô song kia. Nữ tử như vậy sợ rằng bất luận nam nhân nào cũng không cầm được lòng.

– Ai vậy, thật xinh đẹp.

– Đẹp quá, nếu có thể ôm nữ nhân này ngủ một đêm, ta sống ít đi mười năm, không, hai mươi năm cũng đáng.

– Ngươi muốn tìm chết sao? Ngươi có biết nàng là ai không? Nàng chính là Đạm Đài Tuyết Vi của Thiên Vân đảo, cường giả bài danh thứ sáu trong thập đại cường giả trẻ tuổi. Là người kế nhiệp Thiên Vân đảo chủ, nếu cái miệng ngươi không sạch sẽ một chút, bị người của Thiên Vân đảo biết được chỉ sợ chết ngàn lần cũng không đủ.

Trong lúc nghị luận, mọi người biết được thân phận của Đạm Đài Tuyết Vi, những người không an phận sắc mặt đại biến. Miệng không dám thốt ra lời nào, Đạm Đài Tuyết Vi của Thiên Vân đảo này bọn họ không thể trêu vào được.

Đạm Đài Tuyết Vi lên đài khiến cho sắc mặt Đoan Mộc Y Y đại biến. Thực lực của Đạm Đài Tuyết Vi đương nhiên nàng cũng biết. Ngay cả Thải Nhân Phượng nàng cũng không thể chống lại. Mười Thải Nhân Phượng này cũng không phải là đối thủ của Đạm Đài Tuyết Vi, nàng làm sao có thể chống lại được.

Sắc mặt mấy trưởng lão của Đoan Mộc gia cũng đại biến. Đám người này thật không ngờ Thải gia sẽ mời Đạm Đài Tuyết Vi này lên đài. Xem ra Đoan Mộc Y Y ngay cả một tia cơ hội cũng không có nữa.

– Ca ca.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Khi trước trong thành Cự Giang, nàng và Đạm Đài Tuyết Vi này đã từng giao thủ qua. Đạm Đài Tuyết Vi lên đài, Đoan Mộc Y Y đương nhiên sẽ không phải là đối thủ.

Lục Lâm Thiên cũng dùng ánh mắt nghiêm trọng nhìn về phía trung tâm sân rộng.

– Tuyết Vi cô nương, theo ta được biết cô nương và Thải gia không có chút quan hệ nào, bây giờ cô nương đại biểu Thiên Vân đảo hay Thải gai vậy?

Lục Lâm Thiên nhìn Đạm Đài Tuyết Vi rồi nói.

– Lục chưởng môn, ngươi không biết rồi. Hôm qua ta đã nhận Thải gia chủ là nghĩa huynh, coi như là nửa người Thải gia, Nhân Phượng sư đệ bị Lục chưởng môn đả thương, không thể dự thi, cho nên ta cũng chỉ có thể nhận việc này. Việc này không có quan hệ với Thiên Vân đảo.

Chương 1524: Binh đến tướng ngăn

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn Lục Lâm Thiên nói. Ngụ ý rất đơn giản, Lục Lâm Thiên ngươi có thể cố ý đả thương Thải Nhân Phượng làm hắn không dự thi, ngay cả thủ đoạn này cũng dùng thì ta cũng có thể thay Thải gia tham gia thi đấu, cũng là chuyện bình thường.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Hắn đã sớm nghĩ tới Thải gia sẽ có sắp xếp khác. Không ngờ lại để Đạm Đài Tuyết Vi dự thi, nhận Thải Mai Lĩnh làm nghĩa huynh. Bằng vào thân phận của Đạm Đài Tuyết Vi đã là cất nhắc Thải Mai Lĩnh rồi. Cái này tuy rằng gượng ép, thế nhưng cũng phù hợp quy củ.

– Không biết ai trong Đoan Mộc gia tới chỉ giáo?

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn biểu tình trên mặt Lục Lâm Thiên lập tức mỉm cười cười. Dường như trong lòng cực kỳ vui vẻ, thế nhưng trên mặt lại không có biểu hiện gì.

Đoan Mộc Y Y chậm rãi đứng dậy, cho dù biết rõ không địch lại, thế nhưng lúc này nàng cũng phải lên dài. Người Đoan Mộc gia không có người không chiến mà bại.

– Y Y cô nương, cô nương không phải là đối thủ của nàng ta.

Lục Lâm Thiên truyền âm vào trong tai Đoan Mộc Y Y.

Đoan Mộc Y Y lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi cười khổ. Không phải đối thủ cũng không có biện pháp nào khác, nàng phải lên đài.

– Y Y cô nương, để ta tới. Đắc tội.

Lục Lâm Thiên truyền âm nói xong, chân khí quanh người bùng ra. Bàn chân điểm nhẹ mặt đất một cái, quang mang chợt lóe. Dưới vô số ánh mắt nhìn quanh Lục Lâm Thiên lập tức nhảy lên giữa không trung rồi nhẹ nhàng rơi xuống sân rộng. Nhìn nữ tử xinh đẹp quyến rũ trước mắt, Lục Thiếu Du khẽ mỉm cười.

Lục Lâm Thiên lên đài khiến cho người của Thải gia và Đoan Mộc gia cực kỳ kinh ngạc. Đám người Diêu Dũng, Thượng Quang Nguyệt Minh, Thải Mai Lĩnh, Thải Nhân Phượng vẻ mặt có chút khác thường.

– Lục chưởng môn, lẽ nào ngươi cũng là người của Đoan Mộc gia sao?

Nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt Đạm Đài Tuyết Vi có chút biến hóa.

– Không sai, Đoan Mộc Y Y chính là hôn thê của ta. Nàng nói ta có được tính là nửa tộc nhân Đoan Mộc gia hay không? Ta đại biểu cho Đoan Mộc gia tham gia thi đấu, hẳn cũng không có vấn đề gì chứ?

Nhìn Đạm Đài Tuyết Vi có chút kinh ngạc, Lục Lâm Thiên nhàn nhạt cười nói. Thầm nghĩ trong lòng, binh đến tướng ngăn, ngươi có kế gì thì ta cũng có thể chơi với ngươi. Ngươi đại biểu Thải gia tham gia thi đấu, ta cũng có thể đại biểu Đoan Mộc gia tham gia thi đấu. Đối mặt với Đạm Đài Tuyết Vi này cũng chỉ có hắn mới có thể chống lại.

– Cái gì?

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vừa dứt, toàn trường lập tức ồ lên.

– Y Y tiểu thư từ lúc nào đã có hôn phu vậy?

Nghe nói mấy ngày hôm trước Y Y tiểu thư mới về Lưu Tô đảo, hóa ra là đi tìm hôn phu. Khó trách Thải Nhân Phượng bị một cường giả thần bí trong Đoan Mộc gia đả thương, hóa ra là hôn phu của Y Y tiểu thư.

– Y Y tiểu thư có hôn phu, xem ra ta không có cơ hội rồi.

– Ngươi vốn đã không có cơ hội rồi. Y Y tiểu thư há là người ngươi có thể nhúng chàm sao? Sao không dùng nướ© ŧıểʋ xem bộ dáng của mình đi.

Toàn trường ồ lên, điều này hoàn toàn vượt quá dự đoán của mọi người. Ngay cả người của Đoan Mộc gia cũng trợn mắt líu lưỡi. Mấy trưởng lão cũng nhìn về phía Đoan Mộc Y Y, việc này họ cũng không biết, chẳng lẽ tiểu thư tự định chung thân?

Ánh mắt Đoan Mộc Y Y run lên, toàn thân run rẩy. Nhìn thân ảnh nam tử cao ngất, vô hình trung tỏa ra một cỗ khí phách kia, không biết trong lòng nàng suy nghĩ gì. Thế nhưng khuôn mặt đỏ ửng càng thêm mê người.

– Chẳng lẽ là sự thực?

Mấy trưởng lão Đoan Mộc gia nhìn thấy khuôn mặt Đoan Mộc Y Y đỏ ửng lại càng thêm nghi hoặc. Bộ dáng này chính là e thẹn trong truyền thuyết a.

Đám người Thải gia sắc mặt biến ảo bất định. Hiện tại bọn họ đã biết thân phận của Lục Lâm Thiên, Đoan Mộc Y Y nếu như có quan hệ kia với Lục Lâm Thiên, chuyện của Đoan Mộc gia sẽ càng vướng tay vướng chân.

– Y Y, việc này là thật hay giả?

Thượng Quan Nguyệt Minh nhìn chằm chằm vào Đoan Mộc Y Y, sắc mặt đại biến.

Đoan Mộc Y Y nhìn mấy vị trưởng lão Đoan Mộc gia, lại nhìn nam tử áo xanh trong sân. Thi đấu ngày hôm nay chính là luyện chế đan dược, Lục đại ca chính là Vũ giả a.

Do dự một lát, Đoan Mộc Y Y khẽ mở miệng nói:

– Dượng, việc này là thật.

Đoan Mộc Y Y chính miệng thừa nhận không còn có ai khác hoài nghi nữa. Coi như là Thiên Vân đảo và Thải gia hoài nghi cũng không có cách nào chứng nhận.

– Lục chưởng môn, quả thực ngươi khiến cho ta bất ngờ a. Không ra Lục chưởng môn lại là người lưu tình khắp nơi như vậy.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn Lục Lâm Thiên, khẽ thở dài nói.

– Tuyết Vi cô nương cũng khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn a.

Lục Lâm Thiên nói.

Ý tứ trong lời nói của hai người sợ rằng cũng chỉ có hai người mới có thể nghe ra. Mà lúc này hai người bốn mắt nhìn nhau. Bầu không khí trong sân rộng có chút căng cứng. Cho dù là ai cũng có thể cảm nhận được khí tức giương cung bạt kiếm giữa hai người.

Người chung quanh đối với Đạm Đài Tuyết Vi không có chút xa lạ nào, tuy rằng chưa gặp qua Đạm Đài Tuyết Vi thế nhưng tuyệt đối có nghe qua. Đặc biệt là trên địa bàn Thiên Vân đảo, đệ tử đệ nhất trên Thiên Vân đảo, một trong thập đại cường giả trẻ tuổi. Toàn bộ Đông Hải chính là cường giả trẻ tuổi đệ nhất. Tên tuổi như vậy khiến cho mọi người không khỏi kính ngưỡng.

Mà đối với Lục Lâm Thiên, người biết đến hắn rất ít. Thế nhưng là vị hôn phu của Đoan Mộc Y Y, bằng vào thân phận này cũng khiến cho mọi người cực kỳ chờ mong. Mấy ngày trước chính là người này dùng một chiêu đả thương Thải Nhân Phượng, tuyệt đối là cường giả.

Hiện nay hai người này đại biểu cho Thải gia và Đoan Mộc gia thi đấu khiến cho mọi người vô cùng chờ mong.

Giữa sân, Thượng Quan Minh Nguyệt sau khi nghe thấy Đoan Mộc Y nói xong tuy rằng có chút không cam lòng, thế nhưng cũng chỉ có thể hung hăng liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó tức giận ngồi xuống ghế. Trưởng lão Diêu Dũng của Thiên Vân đảo nhìn về phía Lục Lâm Thiên và Đạm Đài Tuyết Vi vô cùng ngưng trọng. Lần thi đấu thứ hai giữa hai người Lục Thiếu Du và Đạm Đài Tuyết Vi không thể nghi ngờ chính là một hồi thi đấu đỉnh phong.

Trên sân rộng, Đạm Đài Tuyết Vi nhíu mày nhìn Lục Lâm Thiên trước mặt. Cảm nhận khí tức trên người Lục Lâm Thiên so với thời gian ở thành Cự Giang khi trước dường như còn mạnh hơn rất nhiều. Đối mặt với người này, trong lòng nàng ngoại trừ chờ mong ra còn có chút lo lắng. Có thể nàng cũng không ngờ tới, trên Lưu Tô đảo này có thể gặp lại Lục Thiếu Du.

– Lục chưởng môn, luận thực lực ta không bằng ngươi. Thế nhưng thi đấu ngày hôm nay chính là luyện đan. Ngươi không nhất định có thể thắng ta. Nếu như ngươi thua, vậy thì cũng chỉ có thể mang Đoan Mộc gia đi Cổ Vực mà thôi.

Thanh âm của Đạm Đài Tuyết Vi vang lên, thanh âm thanh thúy, dễ nghe lại mang theo chút quyến rũ khiến cho mọi người không khỏi say mê.

Chương 1525: Âm thầm giao phong (1)

Loại thay âm này khiến cho Lục Lâm Thiên đề phòng. Huyễn công của Đạm Đài Tuyết Vi này vô cùng lợi hại, khi trước thiếu chút nữa hắn cũng bị vào tròng.

– Thật không? Đi Cổ Vực cũng tốt. Chí ít Đoan Mộc gia cũng sẽ không bị người khác tính toán. Tuyết Vi cô nương nghĩ sao?

Lục Lâm Thiên cười rồi lạnh nhạt nói. Trong nháy mắt khí tức quanh thân biến đổi. Linh lực bàng bạc trong cơ thể giống như một đầu cự thú thức tỉnh sau giấc ngủ đông. Linh lực chậm rãi vận chuyển, chân khí thu liễm. Linh lực trong cơ thể khởi động, một cỗ khí tức cường hãn trong người Lục Lâm Thiên lặng lẽ tuôn ra, bắn thẳng tận trời rồi bao phủ toàn bộ sân rộng.

– Linh Vương, đây là…

Khí tức Lục Lâm Thiên thả ra, Đoan Mộc Y Y lập tức nhíu mày. Đây là khí tức của Linh Vương, Lục đại ca này rõ ràng là Linh Vương a. Đột nhiên Đoan Mộc Y Y nhớ tới Linh Vũ song tu trong truyền thuyết, chỉ có Linh Vũ song tu mới có thể giải thích được chuyện này. Đồn rằng không lâu khi trước trong thành Cự Giang từng xuất hiện một người Linh Vũ song tu.

– Lục chưởng môn, Lục Lâm Thiên, chưởng môn Phi Linh môn.

Trong nháy mắt khuôn mặt xinh đẹp của Đoan Mộc Y Y biến sắc. Không ngờ tới phút này nàng mới biết thân phận của cường giả thần bí này. Nhìn Lục Tâm Đồng và Dương Quá, nàng cũng không khó đoán ra thân phận của hai người này. Tuy rằng nàng chưa từng đi tới thành Cự Giang, thế nhưng việc lớn như vậy trong thành Cự Giang, toàn bộ Đoan Mộc gia tộc cũng cực kỳ quan tâm.

Trong Đoan Mộc gia, mấy trưởng lão Đoan Mộc gia cực kỳ kinh hãi. Bọn họ cũng đang nghi hoặc giống như Đoan Mộc Y Y, Lục Lâm Thiên chỉ là Vũ Vương làm sao có thể luyện đan. Lúc này bỗng nhiên mới biết được người này còn là Linh Vương, cả đám nhìn nhau, nghĩ tới Linh vũ song tu, cả đám hít sâu một hơi.

– Lục chưởng môn, bắt đầu đi.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, Đạm Đài Tuyết Vi nhíu mày, thanh âm quyến rũ vang lên:

– Để ta thử xem trên phương diện luyện đan Lục chưởng môn có bao nhiêu tạo nghệ.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, liếc nhìn Đạm Đài Tuyết Vi, khóe miệng nhếch lên, mỉm cười nói:

– Cô nương sẽ lập tức biết ngay thôi.

– Thi đấu luyện đan không có quy chế nào khác. Ai luyện chế được đan dược phẩm giai cao hơn sẽ thắng, không biết Lục chưởng môn có ý kiến gì không?

Đạm Đài Tuyết Vi nói.

– Rất tốt.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

– Mời Lục chưởng môn.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn Lục Lâm Thiên, trên khuôn mặt quyến rũ, tuyệt mỹ mang theo vẻ lạnh lùng.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn nam tử áo xanh trước mặt không dám có chút sơ ý nào. Lúc này thi đấu luyện chế đan dược, trên phương diện luyện đan nàng tự tin mình có chút tạo nghệ. Lẽ nào ngay cả trên phương diện luyện đan nàng cũng thua nam tử áo xanh này hay sao.

– Mời Tuyết Vi cô nương.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong tiếng cười cũng ẩn chứa sự không khoan nhượng.

Lục Lâm Thiên nói xong, cỗ khí thế gay gắt trong ánh mắt quyến rũ của Đạm Đài Tuyết Vi biến mất. Linh lực tràn ra, khí tức bắt đầu lan tràn. Bầu không khí trong sân đột nhiên căng cứng. Một cỗ khí tức sắc bén khiến cho trái tim mọi người lạnh lẽo tràn ngập không trung.

Theo linh lực trong người Đạm Đài Tuyết Vi tràn ra, trong nháy mắt lấy nàng làm trung tâm bỗng nhiên bạo phát. Linh lực khuếch tán, không gian mờ hồ run rẩy khiến cho tâm thần mọi người rung động. Tiếp theo linh lực tràn ngập sân rộng.

Khí tức trên người Đạm Đài Tuyết Vi thả ra, linh lực mạnh mẽ giống như một cơn lốc bao phủ sân rộng. Uy áp từ trong đó tràn ra khiến cho vô số người chugn quanh ngây dại, linh lực bàng bạc như vậy khiến cho mọi người lạnh lẽo không ngớt.

– Linh Vương tam trọng.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, khi trước trên Bình Nham đảo Đạm Đài Tuyết Vi chỉ có tu vi Linh Vương nhị trọng, lúc này đã là Linh Vương tam trọng, thiên phú không tồi. Bản thân hắn trong Tiên cảnh dùng Tuyết Phách linh dịch cũng chỉ có thể đột phá tới Linh Vương tam trọng mà thôi.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên lặng lẽ kết xuất, quanh thân trong lúc vô hình linh lực ầm ầm tuôn ra. Linh lực của Lục Lâm Thiên mạnh mẽ va chạm với linh lực của Đạm Đài Tuyết Vi, dưới hai cỗ lực lượng mạnh mẽ va chạm, toàn bộ sân rộng giống như là địa chấn, không ngừng xuất hiện từng cái khe. Thậm chí toàn bộ sân rộng đều run rẩy.

– Trời, thật mạnh mẽ.

Hai người âm thầm giao phong, đối chọt gay gắt tạo thành động tĩnh lớn như vậy khiến cho tất cả mọi người kinh hãi. Không ít người có ánh mắt bất phàm lập tức hít sâu một hơi.

Ong Ong.

Ngay khi sân rộng nứt nẻ, hai người cùng lúc đánh ra thủ ấn. Một đạo quang mang bắn ra trước người. Trước mặt hai người lập tức xuất hiện hai dược đỉnh.

Trước người Lục Lâm Thiên vẫn là Hỏa Long đỉnh, trên chiếc đỉnh này tràn ngập màu đỏ, mang theo khí tức linh dược nồng nặc. Chung quanh còn có đồ án chằng chịt và một đồ án hỏa long xoay quanh, một cỗ khí tức cổ xưa lan tràn ra.

Dược đỉnh trước người Đạm Đài Tuyết Vi cũng bất phàm. Cả vật thể màu đỏ mang theo tiếng sấm ì ùng, bên trên có không ít đồ án hình thú dữ tợn. Một cỗ khí tức sắc bén lan tràn ra chung quanh, vừa nhìn cũng biết không phải là phàm vật.

Đôi mắt xinh đẹp nhìn Lục Lâm Thiên trước mắt rồi Đạm Đài Tuyết Vi thu hồi ánh mắt sau đó khoanh chân ngồi xuống. Ngón tay không ngừng bấm, dường như đã sớm có sự chuẩn bị, một đống dược liệu lập tức xuất hiện trước mặt nàng. Một đạo linh lực nhất thời chui vào trong dược đỉnh. Trong dược đỉnh lập tức có một ngọn hỏa diễm xuất hiện, nhiệt độ trong sân rộng kéo lên.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn dược liệu trước người Đạm Đài Tuyết Vi. Vài dạng dược liệu này đều là tài liệu luyện chế đan dược thất phẩm sơ giai, nếu như hắn đoán không sai thì Đạm Đài Tuyết Vi này hẳn đang muốn luyện chế đan dược thất phẩm sơ giai.

Hôm qua tuy rằng hắn đã luyện chế thành công đan dược lục phẩm cao giai Thông Kinh Tục Cốt Đan, thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được mà nhíu mày. Luyện chế đan dược lục phẩm cao giai và thất phẩm sơ giai hoàn toàn là hai việc khác nhau. Giống như là Vũ Suất cửu trọng và Linh Vương nhất trọng vậy. Ở giữa có một đạo hồng cầu lớn. Mà đan dược lục phẩm cao giai phẩm chất có cao có thấp, đan dược thất phẩm sơ giai cũng có cao có thấp. Nếu như đan dược lục phẩm sơ giai yếu nhất so với đan dược thất phẩm sơ giai gần trung giai thì đạo hồng cầu giữa hai loại đan dược càng lớn.

Luyện chế đan dược, coi như hắn có tu vi Linh Vương tam trọng như hiện tại cũng không dám bảo đảm có thể luyện chế ra đan dược thất phẩm. Tu vi tới trình tự Linh Vương không nhất định có thể đại biểu cho việc có thể luyện chế đan dược thất phẩm. Chỉ là tu vi không tới Linh Vương, tuyệt đối không thể luyện chế ra đan dược thất phẩm.

Trong đầu suy nghĩ về các đan phương, Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, trước người xuất hiện không ít linh dược, đều là linh dược giá trị bất phàm.

Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, đan dược thất phẩm sơ giai mà thôi, không cần phải sợ. Khoanh chân ngồi xuống, tay áo Lục Lâm Thiên vung lên, một đạo linh lực trong tay nhanh chóng tiến vào trong Hỏa Long đỉnh, hỏa diễm hừng hực mang theo sự nóng bỏng cấp tốc lan tràn ra.

Chương 1526: Âm thầm giao phong (2)

Sưu.

Chung quanh Đạm Đài Tuyết Vi run lên, trong tay có từng đạo quang mang vô hình bao phủ dược liệu trước người rồi ném vào trong dược đỉnh, động tác vô cùng lưu loát.

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi, thực lực của hắn không cần sợ Đạm Đài Tuyết Vi này. Thế nhưng luyện chế đan dược quả thực giống như lời Đạm Đài Tuyết Vi nói, quả thực là không nhất định. Từ trong ánh mắt tự tin của Đạm Đài Tuyết Vi Lục Lâm Thiên có thể hiểu được nàng ta có vài phần nắm chắc. Nếu như hắn muốn thẳng mà nói, sợ rằng cũng chỉ có năm thành. Có thể còn chưa được năm thành. Trên phương diện luyện đan dù sao hắn cũng không có bao nhiêu thời gian nghiên cứu. Có lẽ nếu như Nam thúc biết được, không giáo huấn hắn mới là lạ.

Ngưng thần tĩnh khí, đôi mắt Lục Lâm Thiên híp lại, tay áo mạnh mẽ vung lên. Dược liệu trước người lập tức được phân ra, sau đó mấy cọng dược liệu lần lượt tiến vào Hỏa Long đỉnh. Những dược liệu này vừa tiến vào Hỏa Long đỉnh lập tức héo rũ dưới hỏa diễm nóng bỏng, linh dịch bắt đầu được tinh luyện ra.

Hai người tinh luyện dược liệu đều vô cùng nghiêm túc. Bàn tay liên tiếp huy vũ, từng cọng dược liệu liên tiếp tiến vào trong dược đỉnh. Đám người xem chung quanh lúc này cũng lặng ngắt như tờ, không dám quấy rối, cả đám đều khẩn trưởng nhìn vào động tác của hai người.

Linh giả, ở bất luận nơi nào cũng đều được Tôn kính, có địa vị tuyệt đối. Huống chi là Linh giả có thực lực rất mạnh như hai người. Nhìn hai người luyện chế đan dược, tất cả mọi người chỉ nhìn động tác phức tạp của hai người là biết được.

Mà cảnh này còn khiến cho đám Linh giả thực lực thấp ao ước không ngớt. Bọn họ muốn đạt tới bước này còn không biết phải đi tới bao lâu. Có thể cả đời cũng không đạt tới. Cấp bậc như Linh

Vương, tuyệt đại bộ phận Linh giả chỉ có thể ngưỡng vọng mà thôi.

Đoan Mộc Y Y vẫn luôn chăm chú nhìn vào giữa sân. Nhìn động tác của hai người, cảm nhận khí tức chung quanh nàng cũng cảm thấy không bằng. Nhìn giữa sân, ánh mắt không tự chủ mà nhìn vào khuôn mặt kiên nghị kia.

Theo hai người tinh luyện dược liệu, thời gian chậm rãi trôi qua. Hiện tại hai người đều muốn luyện chế đan dược thất phẩm cho nên tuyệt đối trong thời gian ngắn không thể luyện chế ra được.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ban đêm, dưới bóng đêm bao phủ, toàn bộ Lưu Tô đảo được bao phủ dưới ánh trăng. Trên sân rộng, trong hai dược đỉnh tràn ngập hảo diễm nóng bỏng rọi sáng sân rộng. Hai người lúc này vẫn đang tiếp tục tinh luyện dược liệu, không chú ý tới mọi việc chung quanh.

Một đêm trôi qua, sáng sớm ngày hôm sau, tròn một ngày một đêm hai người đều đem dược liệu trước người luyện hóa gần hết. Khi hai người đem dược liệu trước mặt luyện hóa hết, hầu như cùng một lúc hai người nhìn về phía đối phương, trong mắt có một cỗ tinh quang bắn ra.

Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, Đạm Đài Tuyết Vi này quả nhiên có chút bất phàm. Bởi vì liên quan tới linh hồn lực cho nên tốc độ tinh luyện dược liệu của hắn không chậm, hắn không ngờ Đạm Đài Tuyết Vi này cũng có tốc độ nhanh như vậy, thảo nào lại tự tin như thế.

Thu hồi sự kinh ngạc, Lục Lâm Thiên đem linh hồn lực rót vào trong Hỏa Long đỉnh, bước đầu tiên tinh luyện dược liệu rốt cuộc đã thành công, chỉ là đây mới là bước đầu tiên mà thôi.

Hít sâu một hơi, điều chỉnh hô hấp một chút. Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên lập tức được kết sau đó đem tâm thần chìm đắm vào trong công đoạn thứ hai. Tuy rằng đem dược liệu luyện hóa hết, thế nhưng còn cần đem tạp chất trong dược liệu loại bỏ sạch sẽ mới được.

Trên sân rộng, sắc mặt Đạm Đài Tuyết Vi lúc này vô cùng ngưng trọng khống chế hỏa diễm tinh luyện linh dịch. Khắp sân rộng vẫn vô cùng yên tĩnh, vô số ánh mắt đều nhìn vào hai thân ảnh đang bận rộn trên sân rộng kia.

Mọi người hiện tại đều đang chờ đợi, chờ đợi kết quả cuối cùng, xem cuối cùng đan dược ai luyện chế ra tốt hơn. Đến lúc đó mới là thời gian họ chờ mong nhất. Mà người thắng cũng có được quyền nắm Lưu Tô đảo trong tay.

Mọi người cùng im lặng chờ đợi. Tuy rằng khô khan, thế nhưng vì chứng kiến đan dược do hai vị cường giả trẻ tuổi luyện chế ra, trong lòng mọi người đều cảm thấy đáng giá.

Trên ghế, Diêu Dũng, Thải Mai Lĩnh, Đoan Mộc Y Y, đại trưởng lão, nhị trưởng lão của Đoan Mộc gia lúc này vô cùng khẩn trương. Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá đều nhắm mắt dưỡng thần, thi thoảng mới mở hai mắt ra nhìn một chút.

– Linh vũ song tu, trong nhân loại không ngờ lại có Linh Vũ song tu.

Trên khuôn mặt không quá đẹp của Như Hoa lúc này tràn ngập vẻ nghi hoặc, ánh mắt nhìn về phía trước.

Trên sân rộng, dưới vô số ánh mắt chờ mong, thời gian lặng lẽ trôi qua. Trong vòng ba ngày, Lục Lâm Thiên và Đạm Đài Tuyết Vi đều nhét đan dược vào trong miệng mình.

Sưu Sưu.

Giờ phút này trong dược đỉnh của hai người trên sân rộng không biết từ khi nào bắt đầu có năng lượng ba động. Trong năng lượng ba động có thể nhìn thấy rõ ràng trên dược đỉnh của hai người, không gian mơ hồ vặn vẹo, gợn sóng không ngừng tràn ra, có vẻ cực kỳ huyền ảo.

Trong Hỏa Long đỉnh lúc này có một đoàn linh dịch mấy màu, trong những linh dịch này tràn ngập năng lượng tinh thuần khiến cho người khác chấn động. Đây chính là thành quả ba ngày nay của Lục Lâm Thiên. Những linh dịch này đều đã luyện hóa tới cực hạn. Tất cả tạp chất đều bị loại bỏ, những thứ còn lại đều là linh dịch tinh thuần.

Hiện nay bước kế tiếp hắn cần làm chính là đem những linh dịch này dung hợp hoàn mỹ cùng một chỗ tạo thành hình thức ban đầu của đan dược, cuối cùng thành đan. Mà muốn làm được như vậy còn cần một quá trình không ngắn. Luyện chế đan dược thất phẩm thời gian so với đan dược lục phẩm cao giai còn lớn hơn nhiều.

Dung hợp đan dược, đây là bước vô cùng quan trọng trong việc luyện chế đan dược. Lúc này Lục Lâm Thiên càng không dám sơ ý. Bước dung hợp này là bước dễ xảy ra sai lầm nhất. Nếu như không chú ý tất cả sẽ chỉ là con số không. Không chỉ dược liệu trân quý bị tổn thất, tổn hao không ít thời gian, hơn nữa linh hồn lực và linh lực cũng bị tổn hao không nhỏ, vô cùng kinh khủng. Mà lúc này hắn đang đấu với Đạm Đài Tuyết Vi cho nên càng không thể buông lỏng.

Hít.

Lục Lâm Thiên lần nữa hít sâu một hơi, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Đạm Đài Tuyết Vi phía xa. Trong dược đỉnh của Đạm Đài Tuyết Vi hiện tại mơ hồ có năng lượng ba động nồng đậm tản ra, cỗ ba động năng lượng này khiến cho không gian chung quanh dược đỉnh vặn vẹo, gợn sóng khuếch tán ra chung quanh.

– Tụ đan.

Ngay khi Lục Lâm Thiên nhìn kỹ, Đạm Đài Tuyết Vi bỗng nhiên quát lên một tiếng, thủ ấn biến đổi không ngừng. Một cỗ linh lực bàng bạc cùng với một cỗ linh hồn lực mạnh mẽ bỗng nhiên bắn vào trong dược đỉnh trước người, hỏa diễm lập tức cuồng bạo.

– Tụ cho ta.

Lục Lâm Thiên thấy thế không dám chậm trễ, thủ ấn cấp tốc biến hóa, miệng khẽ quát một tiếng, không gian quanh người run lên, một cỗ linh lực bàng bạc cùng với linh hồn lực mạnh mẽ đồng thời bắn ra rồi tiến vào trong Hỏa Long đỉnh, đem linh dịch tinh thuần bên trong bao phủ.

Chương 1527: Sơ giai đỉnh phong

Giờ khắc này trong lòng Lục Lâm Thiên cực kỳ ngưng trọng. Dung hợp linh dịch, bước này chính là bước khó nhất trong các bước luyện chế đan dược, yêu cầu sự khống chế với linh hồn lực vô cùng tinh chuẩn tới mức hà khắc. Chỉ cần có một chút biến cố nhỏ sẽ lập tức kiếm củi ba năm thiêu một giờ. Bởi vậy một bước này không được phép có một chút sai lầm nào.

Lúc này tinh thần của Lục Lâm Thiên cũng tập trung tới cực điểm. Linh hồn lực như biển bao phủ mỗi một góc trong Hỏa Long đỉnh, bao bọc linh dịch. Mỗi một biến động cho dù là nhỏ nhất bên trong chỉ trong nháy mắt Lục Lâm Thiên cũng có thể biến được. Dung hợp các loại linh dịch tinh thuần lại với nhau không phả là chuyện dễ dàng. Năng lượng bên trong linh dịch đều có tính bài xích. Nếu như muốn hoàn toàn dung hợp phải nhờ vào linh hồn lực cường hãn cùng với linh hỏa luyện chế.

Lục Lâm Thiên ngưng trọng, lúc dung hợp này không thể phát sinh chuyện ngoài ý muốn. Một ít chuyện ngoài ý muốn nhỏ, tuy rằng vướng tay vướng chân thế nhưng đều bị Lục Lâm Thiên hóa nguy thành an, các loại linh dịch bắt đầu có dấu hiệu dung hợp.

Lúc này trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Đạm Đài Tuyết Vi hiện lên sự ngưng trọng, không dám có chút sơ ý nào. Trong đôi mắt quyến rũ, mê hoặc không gì sánh được kia không còn một chút mê hoặc nào nữa. Ánh mắt cực kỳ trong suốt giống như nữ thấy khiến cho người khác không dám nhìn thẳng.

Thời gian lần nữa trôi qua, cứ như vậy trong chớp mắt thời gian trôi qua hai ngày. Lúc này trong dược đỉnh của hai người bắt đầu có dược hương tràn ra. Khắp sân rộng tràn ngập hương thơm, loại dược hương này khiến cho mọi người hít vào một cái cũng cảm thấy tâm thần sảng khoái, toàn thân mát mẻ, thoải mái vô cùng.

Hỏa diễm trong dược đỉnh hai người cuồn cuộn, bằng mắt thường cũng có thể thấy được, trong dược đỉnh mơ hồ có một khỏa đan dược nhỏ như nắm tay trẻ con xoay tròn.

Sưu.

Một cỗ năng lượng tràn ra, cùng với sóng gợn trong không gian gấp khúc khiến cho người ta khiếp sợ.

Sưu Sưu.

Lúc này toàn bộ sân rộng đột nhiên run lên, năng lượng bàng bạc trong thiên địa lập tức phá không mà hội tụ tới. Vô số ánh mắt vội vàng nhìn vào. Chỉ thấy trên bầu trời lúc này đột nhiên có năng lượng thiên địa bàng bạc liên tục hội tụ tới. Năng lượng trong thiên địa thậm chí còn đem theo mây đen dày đặc, mơ hồ truyền ra tiếng sấm ì ùng.

– Thành đan.

Trong chớp mắt, tinh quang trong mắt Đạm Đài Tuyết Vi bắn ra, từng đạo thủ ấn phức tạp được kết. Linh lực quanh người bạo phát, linh hồn lực bàng bạc giống như vô tận bắn ra. Y phục trên người bay phất phới, mái tóc rũ ra, khí thế mạnh mẽ tràn ra.

– Khí thế thật mạnh mẽ.

Cảm nhận cỗ khí thế trên người Đạm Đài Tuyết Vi lúc này, trong lòng Lục Lâm Thiên âm thầm run lên, vô hình trung áp lực trên người tăng lên nhiều.

Năng lượng thiên địa trên sân rộng ba động. Một cỗ năng lượng bàng bạc đột nhiên từ trên bầu trời bạo phát. Cùng với cỗ năng lượng bạo phát, mây đen trên phía chân trời trong nháy mắt ngưng tụ, một cỗ năng lượng trong thiên địa tiến vào trong đan dược do Đạm Đài Tuyết Vi luyện chế.

– Năng lượng thiên địa hội tụ, đây là hiện tượng khi đan dược thất phẩm thành đan.

Chung quanh truyền đến tiếng kinh hô. Đây là hiện tượng đan dược thất phẩm thành đan, chỉ có đan dược thất phẩm mới có thể đưa tới hiện tượng như vậy.

Giờ phút này năng lượng đậm đặc trong thiên địa rót vào trong dược đỉnh của Đạm Đài Tuyết Vi, một viên đan dược tròn xoe ở bên trong không ngừng xoay tròn. Đan dược màu đỏ, bên trên mơ hồ còn có con mắt khiến cho người ta có cảm giác kỳ dị.

– Thành đan.

Cùng lúc đó, một tiếng quát nhẹ từ miệng Lục Lâm Thiên vang lên. Sắc mặt hắn trầm xuống, linh lực quanh thân mang theo linh hồn lực bàng bạc bạo phát.

Oanh.

Trên sân rộng lần thứ hai mơ hồ có tiếng sấm vang vọng. Đột nhiên một đạo năng lượng ba động xuất hiện. Tất cả mọi người lại nhìn thấy mây đen trong bầu trời kéo tới.

– Lại là hiện tượng đan dược thất phẩm thành đan.

– Đều là đan dược thất phẩm, hai người này quả thực kẻ tám lạng người nửa cân a.

– Điều này cũng không nhất định. Phải xem đan dược ai luyện chế có phẩm chất cao hơn. Cùng là đan dược thất phẩm sơ giai, thế nhưng cách xa nhau cũng có thể rất lớn.

Lại có đan dược thất phẩm thành đan khiến cho vô số tiếng kích động vang lên trong sân rộng.

Sưu Sưu.

Năng lượng trong thiên địa rót vào trong Hỏa Long đỉnh của Lục Lâm Thiên, bên trong có một viên đan dược đang bị năng lượng bàng bạc trong thiên địa bao vây tạo thành động tĩnh lớn giống như Đạm Đài Tuyết Vi. Không trung trên sân rộng rung động, từng đạo gợn sóng trong không gian khuếch tán.

Cảnh tượng như vậy cực kỳ khó gặp. Cường giả bình thường muốn luyện chế đan dược sẽ không luyện trước mặt công chúng.

Vì vậy đối với đám người có mặt trên sân rộng mà nói đây chính là cảnh tượng cả đời khó gặp. Bởi vậy nên biển người đông nghịt quanh sân rộng lúc này cũng bị cảnh tượng trong thiên địa làm cho nhiệt huyết sôi trào. Tiếng đinh tai nhức óc vang lên.

Ầm ầm.

Năng lượng phô thiên cái địa từ trên không trung rót vào hai chiếc dược đỉnh phía dưới. Tức thì khiến cho trên bầu trời quanh quẩn tiếng trầm thấp giống như sấm nổ.

– Không tốt.

Lúc này sắc mặt Lục Lâm Thiên đột nhiên đại biến, trong đám năng lượng thiên địa hỗn loạn này đan dược hắn luyện chế dường như yếu hơn Đạm Đài Tuyết Vi một chút. Hấp thu năng lượng thiên địa yếu hơn một chút tương đương với việc phẩm chất của đan dược hắn luyện thành yếu hơn Đạm Đài Tuyết Vi.

– Lần này lão đại gặp phiền phức rồi.

Tiểu Long nhướng mày, trong đôi mắt to không ngừng biến ảo. Nó cũng cảm nhận được biến hóa. Lục Tâm Đồng, Đoan Mộc Y Y cũng có thể cảm giác được biến hóa bên trong.

Đám người Diêu Dũng Thiên Vân đảo, Thượng Quan Nguyệt Minh, Thải Mai Lĩnh khẽ mỉm cười, từ hiện tượng thành đan của hai người bọn họ mơ hồ có thể phán đoán ra ai cao ai thấp. Mánh khóe bên trong bọn họ đương nhiên cũng nhìn ra được một chút.

Cả Đạm Đài Tuyết Vi dường như cũng cảm giác được biến hóa này, tâm thần cảm giác năng lượng biến hóa chung quanh dược đỉnh của Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ đổi. Thế nhưng nàng cũng không dám thả lỏng mọt chút nào, thủ ấn không ngừng biến hóa rồi được kết. Năng lượng trong thiên địa không ngừng tiến vào trong đan dược.

Giờ phút này hầu như ánh mắt của Đạm Đài Tuyết Vi dán vào trên khỏa đan dược màu đỏ trong dược đỉnh. Thủ ấn không ngừng biến hóa, linh hồn lực bàng bạc như biển cuồn cuộn không ngừng tiến vào trong dược đỉnh. Năng lượng thiên địa cũng phô thiên cái địa mà rót vào bên trong.

Năng lượng thiên địa cuồng bạo tới mức vô cùng kinh khủng. Một lát sau, một đạo thủ ấn cuối cùng được Đạm Đài Tuyết Vi kết xuất, một cỗ linh hồn lực bạo phát bắn vào trong dược đỉnh.

Oanh.

Đồng thời trong dược đỉnh một cỗ quang mang màu đỏ đột nhiên xuất hiện. Một cỗ năng lượng ba động kinh khủng lập tức tràn ra.

Dưới cỗ năng lượng ba động đáng sợ này, quang mang màu đỏ từ trong dược đỉnh bắn ra về phía chân trời. Dưới đạo quang mang này những đám mây đen trên bầu trời không ngờ rung chuyển rồi lập tức khuếch tán.

Chương 1528: Thi triển bí pháp (1)

Sưu.

Khi cỗ quang mang này biến mất thì một khỏa đan dược màu vàng chừng ngón tay rơi vào trong tay Đạm Đài Tuyết Vi. Dược hương mê người tràn ra, năng lượng bàng bạc đáng sợ khuếch tán khiến cho mọi người nhìn vào có chút run sợ., Vô luận là từ màu sắc hay là năng lượng, đan dược này đều có thể coi là hoàn mỹ.

– Linh đan Thất Phẩm sơ giai đỉnh phong Thanh Thần Huyền Linh Đan, chúng ta thắng là chuyện đã định rồi.

Trên mặt trưởng lão Diêu Dũng của Thiên Vân đảo có chút tiếu ý, bằng vào thực lực của hắn đương nhiên có thể nhìn ra Thanh Thần Huyền Linh Đan này đã tới cấp bậc thất phẩm sơ giai đỉnh phong. Bằng vào tu vi Linh Vương tam trọng của Đạm Đài Tuyết Vi có thể luyện chế ra đan dược thất phẩm sơ giai đỉnh phong tuyệt đối là bất phàm. Mà lúc này nhìn dáng vẻ Lục Lâm Thiên, chắc chắn sẽ thua.

Đạm Đài Tuyết Vi luyện chế ra đan dược, đám người Thải gia cũng khẽ mỉm cười.

– Chỉ có thể thôi sao?

Thượng Quan Nguyệt Minh nhìn Lục Lâm Thiên, Thanh Thần Huyền Linh Đan do Đạm Đài Tuyết Vi luyện chế ra đã đạt tới thất phẩm sơ giai đỉnh phong. Mà khí thế Lục Lâm Thiên ngay từ đầu đã không bằng Đạm Đài Tuyết Vi, tốc độ cũng chậm hơn không ít. Nếu tính toán, chắc chắn Lục Thiếu Du sẽ thua.

Nắm đan dược trong tay, Đạm Đài Tuyết Vi từ từ đứng dậy, trên khuôn mặt quyến rũ động lòng người kia lúc này đã tái nhợt tới cực điểm. Thanh Thần Huyền Linh Đan thất phẩm sơ giai đỉnh phong đủ để khiến nàng tiêu hao rất nhiều linh khí. Nhìn Lục Lâm Thiên lúc này còn đang luyện chế đan dược, trên khuôn mặt tuyệt mỹ kia hiện lên tiếu ý nhàn nhạt. Nếu không có bất giờ gì xảy ra thì chuyện nàng thắng đã định. Khi trước trong thành Cự Giang nàng bại bởi thanh niên áo xanh này, ngày hôm nay trên phương diện luyện đan nàng cũng có thể thắng lại hắn một lần.

Giờ phút này trên khuôn mặt tái nhợt của Đạm Đài Tuyết Vi hiện lên nụ cười kiêu ngạo, trong Đông Hải nàng là đệ nhất trogn đám người trẻ tuổi, là thiên kiêu chi nữ của Thiên Vân đảo, đây cũng là ngạo khí của nàng.

– Hóa ra là Thanh Thần Huyền Linh đan, còn tới cấp bậc thất phẩm sơ giai đỉnh phong.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, Đạm Đài Tuyết Vi luyện chế ra đan dược gì Lục Lâm Thiên đã biết được. Thanh Thần Huyền Linh Đan, thất phẩm sơ giai, cấp bậc Linh Vương dùng có thể tăng cường không ít linh lực. Đương nhiên giá trị dược liệu luyện chế Thanh Thần Huyền Linh Đan tuyệt đối vô cùng kinh khủng, người bình thường tuyệt đối không thể luyện chế nổi.

Mà Thanh Thần Huyền Linh Đan do Đạm Đài Tuyết Vi luyện chế đã đạt tới cấp bậc thất phẩm sơ giai đỉnh phong, tạo nghệ trên phương diện luyện đan tuyệt đối kinh khủng. Lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ bội phục nữ tử xinh đẹp kia. Luyện chế ra đan dược thất phẩm sơ giai đỉnh phong quả thực đúng là cường hãn. Ngay cả hắn cũng phải kém hơn một chút.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cực kỳ ngưng trọng. Đạm Đài Tuyết Vi đã luyện chế xong Thanh Thần Huyền Linh Đan thất phẩm sơ giai đỉnh phong, bây giờ cho dù hắn cũng luyện chế ra đan dược thất phẩm sơ giai đỉnh phong thì đã thua trên phương diện thời gian. Huống chi đan dược hiện tại hắn luyện chế tuy rằng cũng đạt tới thất phẩm sơ giai, thế nhưng còn chưa đạt tới cấp bậc thất phẩm sơ giai đỉnh phong.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, nếu hắn muốn thắng Đạm Đài Tuyết Vi vậy thì cũng chỉ có thể luyện chế ra đan dược thất phẩm trung giai, bằng không nhất định sẽ thua. Thế nhưng muốn luyện lại là chuyện không có khả năng. Huống chi dùng thực lực của hắn cũng vô pháp có thể luyện chế ra đan dược thất phẩm trung giai, nếu như hắn bị thua, Thiên Vân đảo có thể mượn cớ đối phó với Đoan

Mộc gia. Đến lúc đó hắn cũng không thể nói thêm gì, dù sao Lưu Tô đảo này cũng là địa bàn của Thiên Vân đảo.

Bản thân hắn đã thua, thế nhưng hắn không thể thua cho nên sắc mặt Lục Lâm Thiên vô cùng ngưng trọng.

– Cô gia Đoan Mộc gia hình như thua rồi.

– Đạm Đài Tuyết Vi chính là đệ nhất cường giả trong Đông Hải, người này đương nhiên không thể so sánh được.

– Chỉ là người này cho dù thua cũng không mất mặt, tuổi còn trẻ đã có thực lực như vậy, chỉ sợ cũng chỉ dưới Đạm Đài Tuyết Vi mà thôi.

Đám người bốn phía, nhìn thân ảnh Lục Lâm Thiên, không ngừng thấp giọng nhị luận.

– May mà có sự chuẩn bị, có thành công hay không cũng nên thử một lần.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, sau khi hít sâu một hơi khóe miệng hiện lên nụ cười quỷ dị. Thủ ấn trong tay biến hóa, linh lực bắt đầu khởi động. Dưới đáy Hỏa Long đỉnh có một đám linh dịch đột nhiên xuất hiện. Đoàn linh dịch này so với đoàn linh dịch vừa mới ngưng tụ thành đan còn nhiều hơn. Những linh dịch này chính là thứ mà Lục Lâm Thiên từ đầu đã luyện chế ra, thế nhưng lúc ngưng tụ thành đan linh dịch quá mức khổng lồ cho nên bị chia ra mà thôi.

Đôi mắt xinh đẹp của Đạm Đài Tuyết Vi nhìn nụ cười quỷ dị của Lục Lâm Thiên, đột nhiên có dự cảm không tốt.

Ngay từ đầu thấy Đạm Đài Tuyết Vi tự tin như vậy, Lục Lâm Thiên làm sao có thể không phòng bị. Thứ Lục Lâm Thiên định luyện chế chính là yêu linh đan, một loại đan dược đặc biệt. Ngay từ đâu Lục Thiếu Du đã đề phòng việc ngoài ý muốn cho nên tài liệu luyện chế yêu linh đan đều là đan dược thất phẩm trung giai, chỉ là thời gian luyện chế mọi người lại tưởng rằng hắn luyện chế đan dược thất phẩm sơ giai. Luyện chế đan dược thất phẩm trung giai Lục Thiếu

Du cũng không có một chút nắm chắc nào.

Cũng bởi vì như vậy lúc Yêu linh đan ngưng tụ, bởi vì linh dịch ngưng tụ có chút sai sót, cũng bởi vì sợ xuất hiện sai sót cho nên Lục Lâm Thiên cũng không luyện chế ra đan dược thất phẩm sơ giai đỉnh phong. Bằng không dùng linh hồn lực của Linh Vương mà nói, coi như nghiên cứu trên phương diện đan dược không nhiều, thế nhưng tuyệt đối không yếu hơn Đạm Đài Tuyết Vi. Trình độ nắm giữ linh hồn lực trong quá trình luyện chế đan dược chiếm địa vị cực lớn, có bước chỉ cần linh hồn lực cường hãn là có thể trực tiếp bỏ qua.

Khi Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, trong Hỏa Long đỉnh, đoàn linh dịch kia trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, linh dịch được hỏa diễm khống chế, bao quanh yêu linh đan sắp thành hình.

– Hắn muốn làm gì?

Lúc này tất cả những người có ánh mắt bất phàm đều kinh ngạc tới cực điểm. Chuyện gì đang xảy ra. Đan dược này đã thành đan, người này đang làm gì vậy? Bọn họ chưa từng thấy qua ai luyện chế đan dược như vậy cả.

– Ồ?

Lúc này Lục Tâm Đồng ngẩn ra, các bước luyện chế đan dược của ca ca dường như có chút quái dị.

– Hắn lại có chủ ý gì đây?

Đạm Đài Tuyết Vi lúc này cực kỳ nghi hoặc.

Mà khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười quỷ dị, đan dược bình thường đương nhiên đều luyện chế giống nhau. Thế nhưng Yêu linh đan lại không giống như vậy. Yêu linh đan từ phẩm cấp thấp cho đến phẩm cấp cao, những tài liệu cần đều không khác nhau nhiều. Chỉ là phẩm giai càng cao dược liệu càng nhiều, đồng thời đẳng cấp cũng càng cao. Thế nhưng so với dược liệu đồng phẩm thì lại giống như đúc.

Chương 1529: Thi triển bí pháp (2)

Tỷ như yêu linh đan tứ phẩm, yêu linh đan tứ phẩm chia làm tứ phẩm sơ giai, trung giai, cao giai. Thế nhưng ba loại yêu linh đan này có một chỗ duy nhất không giống nhau chính là dược liệu yêu linh đan trung giai so với yêu linh đan sơ giai còn nhiều hơn không ít. Mà đan dược yêu linh đan cao giai so với trung giai cũng nhiều hơn.

Hiện tại Lục Lâm Thiên luyện chế yêu linh đan thất phẩm cũng là như vậy. Yêu linh đan thất phẩm trung giai và yêu linh đan thất phẩm sơ giai, dược liệu cần đều giống như như đúc. Lục Lâm Thiên từ trước đã sớm chuẩn bị, tới lúc cuối cùng, vạn nhất xảy ra ngoài ý muốn hắn cũng chỉ có thể liều mạng một chút. Mà hiện tại điều ngoài ý muốn đã xuất hiện cho nên sự chuẩn bị của hắn cũng có tác dụng.

Linh dịch bàng bạc tiến về phía yêu linh đan sắp thành hình, cắt đứt sự quán chú của năng lượng trong thiên địa. Những năng lượng trong thiên địa trên trời lập tức mất đi mục tiêu mau chóng tán loạn.

Sưu Sưu.

Cũng vào lúc này, sắc mặt Lục Lâm Thiên đột nhiên tái nhợt, linh dịch tiến về yêu linh đan sắp thành hình, năng lượng ẩn chứa bên trong đề cao phẩm giai yêu linh đan, điều này khiến cho linh lực trong người Lục Lâm Thiên không thể chống đỡ. Linh hỏa đột nhiên hạ thấp nhiệt độ, những đoàn linh dịch trong đó bị ngừng luyện hóa. Mặc dù Lục Thiếu Du dựa vào linh hồn lực bàng bạc bao vây yêu linh đan sắp thành hình thế nhưng cũng sắp nứt nẻ.

– Bước cuối cùng này cũng chỉ có thể dùng bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh, chuyển thứ nhất.

Trong chốc lát, tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra. Một đạo thủ ấn phức tạp được kết, giữa không trung lập tức run lên, một đạo quang tráo trong nháy mắt lan tràn quanh thân Lục Lâm

Thiên. Một cỗ năng lượng trong thiên địa hội tụ, một cỗ khí tức mới lạ đột nhiên từ trên người Lục Thiếu Du kéo lên.

Trong nháy mắt khí tức quanh người Lục Lâm Thiên đột nhiên tăng vọt từ Linh Vương tam trọng tới Linh Vương tứ trọng.

– Bí pháp, hắn muốn luyện chế đan dược thất phẩm trung giai sao?

Cảm nhận khí tức trên người Lục Lâm Thiên biến hóa, Đạm Đài Tuyết Vi rốt cuộc cũng biết Lục Lâm Thiên muốn làm cái gì. Hóa ra Lục Thiếu Du định đề thăng phẩm giai của đan dược, luyện chế đan dược thất phẩm trung giai. Mà lúc này Lục Thiếu Du muốn hơn nàng cũng chỉ có thể luyện chế đan dược thất phẩm trung giai mà thôi. Coi như là đan dược thất phẩm sơ giai đỉnh phong, trên thời gian cũng thua so với nàng.

– Không ngờ lại có bí pháp.

Biến hóa của Lục Lâm Thiên khiến cho đám người Diêu Dũng, THượng Quan Minh Nguyệt đại biến. Dùng ánh mắt của bọn họ dự định của Lục Lâm Thiên lúc này đương nhiên cũng có thể nhìn ra được một chút.

– Cảm giác quá tuyệt vời a.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cực kỳ sợ hãi, khi thi triển bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh này trong không trung có một cỗ năng lượng trong thiên địa vô hình hội tụ, trực tiếp đề thăng tu vi của hắn. Thực lực trong nháy mắt đề cao khiến cho toàn thân có cảm giác thoải mái không nói nên lời.

Sưu Sưu.

Tu vi trong nháy mắt tăng lên Linh Vương tứ trọng, thủ ấn Lục Lâm Thiên biến hóa, linh lực rót vào trong Hỏa Long đỉnh, hỏa diễm lập tức cuồn cuộn. Hỏa diễm gào thét, nhiệt độ lần nữa kéo lên tới một độ cao mới, trong không gian xuất hiện khói trắng. Đoàn linh dịch nứt nẻ kia bắt đầu bị bao phủ.

– Còn chưa được.

Trong đầu Lục Lâm Thiên phát hiện ra tuy rằng hắn có thể đem linh dịch bao phủ yêu linh đan sắp thành hình, thế nhưng còn chưa thể đem linh dịch dung nhập vào bên trong. Nhiệt độ của Linh hỏa quá thiếu, đan dược thất phẩm trung giai so với đan dược thất phẩm sơ giai đỉnh phong hơn kém nhau khá lớn.

Hiện tại hắn thi triển bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh mới tăng tu vi lên Linh Vương tứ trọng, thế nhưng cũng khó mà làm được. Nếu như không dựa vào linh hồn lực bàng bạc trong đầu càng khó mà duy trì được như vậy.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nếu như ngay từ đầu hắn đã luyện chế Yêu linh đan thất phẩm trung giai bằng tu vi Linh Vương tứ trọng lúc này có lẽ có thể làm được rồi. Thế nhưng nửa đường muốn tăng cường phẩm giai thì độ khó sẽ lớn hơn rất nhiều. Yêu linh đan sắp thành đan cho nên muốn lần nữa dung hợp với linh dịch, trở ngại bên trong quá lớn. Sợ rằng không đơn giản mà làm được. Bất luận một chút biến hóa nào cũng có thể khiến cho luyện hóa thất bại.

Mà biến hóa kinh người kia khiến cho mọi người kinh hãi tới mức há hốc mồm. Phương pháp nửa đường tăng cường phẩm giai này cũng chỉ có Lục Lâm Thiên mới dám luyện chế, đổi lại là Linh Vương bình thường mà nói, nào dám luyện chế như vậy.

Trong chuyện này linh hồn lực bàng bạc của Lục Lâm Thiên đóng tác dụng vô cùng lớn. Dưới linh hồn lực mạnh mẽ cùng trình độ khống chế linh hỏa tinh chuẩn, nếu không có như vậy thì sợ rằng Lục Lâm Thiên sớm đã thất bại. Mặc dù linh hồn lực bàng bạc, thế nhưng Lục Thiếu Du cũng cảm thấy kinh ngạc.

– Còn không được, chỉ có thể liều mạng một lần, đây là cơ hội cuối cùng.

Tới hiện tại Lục Lâm Thiên đã không còn bất luận đường nào lùi nữa. Không thành công thì chính là thất bại, mà hiện tại hắn không thể thất bại.

Mà nếu muốn thành công cũng chỉ có thể tiếp tục tăng cường tu vi, tu luyện bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh trong thời gian ngắn ngủi cho nên hiện tại hắn cũng chỉ có thể tu luyện thành nhất chuyển, muốn dùng nhị chuyển căn bản là lực bất tòng tâm. Chuyển càng cao, lại càng khó tu luyện.

– Bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh, nhị chuyển.

Trong lòng hét lớn một tiếng, lúc này hắn chỉ có thể liều mạng, dùng toàn lực thôi động ra nhị chuyển, cánh tay đánh ra từng đạo thủ ấn phức tạp. Giữa không trung, một cỗ năng lượng vô hình trong thiên địa lần nữa hội tụ tới. Khí tức trên người Lục Lâm Thiên lần nữa được kéo lên.

Trong nháy mắt khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên đột nhiên từ Linh Vương tứ trọng tăng lên Linh Vương ngũ trọng, lần thứ hai vượt qua một khoảng cách lớn.

– Linh Vương ngũ trọng, còn có thể đề thăng.

Khí tức Lục Lâm Thiên lần nữa tăng vọt tới Linh Vương ngũ trọng khiến cho Đạm Đài Tuyết Vi không nhịn được mà kinh hãi. Đám người Thượng Quan Minh Nguyệt, Diêu Dũng càng giật mình không ngớt. Bọn họ không nghĩ tới Lục Lâm Thiên này lại có thủ đoạn như vậy.

Đối với đám người Diêu Dũng, Thượng Quan Minh Nguyệt, Đạm Đài Tuyết Vi mà nói, loại bí pháp đề cao tu vi này tuy rằng cực kỳ khó gặp, thế nhưng bọn họ cũng đã nghe nói qua. Chỉ là tới cấp bậc như Linh Vương trong nháy mắt có thể đề thăng hai trọng, loại bí pháp này tuyệt đối bất phàm. Bí pháp bình thường chỉ có tác dụng với Vũ Tướng, Vũ Phách, Linh Tướng, Linh Phách mà thôi, bí pháp có tác dụng ở đẳng cấp Vũ Suất, Linh Suất cũng tuyệt đối là bất phàm rồi.

– Hình như thực lực mạnh hơn rất nhiều.

Trên sân rộng, đại bộ phận người không quá rõ ràng. Thế nhưng khí tức Lục Lâm Thiên tăng vọt bọn họ cũng có thể cảm giác rõ ràng được. Cỗ khí tức này đã càng ngày càng mạnh, càng lúc càng kinh khủng.

– Dung hợp.

Tu vi lần nữa được đề thăng Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, linh lực cuồng bạo trong nháy mắt bắn vào trong Hỏa Long đỉnh, linh hỏa cuồn cuộn, nhiệt độ lần thứ hai được đề cao tới mức độ kinh khủng. Sóng gợn trong không gian đều bị nhuộm thành màu đỏ rực.

Chương 1530: Nghịch chuyển

Dưới tu vi Linh Vương ngũ trọng, linh dịch trong Hỏa Long đỉnh dưới hỏa diễm nóng bỏng rốt cuộc cũng bị mạnh mẽ luyện hóa vào yêu linh đan đang thành hình. Trên đan dược lại có một cỗ năng lượng ba động truyền ra.

Mà lúc này cũng không qua bao lâu, nửa canh giờ sau, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, sắc mặt tái nhợt tới cực điểm, thế nhưng khí thế mạnh mẽ quanh người khiến cho người nhìn vào không khỏi run sợ. Đột nhiên, hai tay Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, miệng quát nhẹ một tiếng:

– Dung hợp.

Sưu.

Tiếng quát trong miệng Lục Lâm Thiên vừa dứt, một đạo quang mang từ trong Hỏa Long đỉnh bắn ra. Dưới đạo quang mang này không gian đều run rẩy, trên bầu trời năng lượng trong thiên địa lần nữa hội tụ. Trong nháy mắt năng lượng trong thiên địa lũ lượt kéo tới.

Năng lượng thiên địa bàng bạc như vậy hội tụ khiến cho bầu trời lúc này giống như phong vân biến sắc. Ánh sáng đều bị che khuất. Năng lượng thiên địa bàng bạc cuối cùng dùng tốc độ như sấm sét trong nháy mắt rót vào trong Hỏa Long đỉnh rồi tiến vào trong khỏa đan dược đang thành hình kia.

Trên không trung phong vân biến sắc, năng lượng trong thiên địa như sấm sét rót vào trong Hỏa Long đỉnh, khí thế bực này so với Đạm Đài Tuyết Vi rõ ràng còn mạnh hơn nhiều. Mọi người vô cùng kinh ngạc, toàn bộ sân rộng triệt để sôi trào. Vô số người dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn Lục Lâm Thiên vô cùng kích động. Máu trong người giờ phút này sôi sục.

– Đan dược thất phẩm trung giai. Đây nhất định là đan dược thất phẩm trung giai.

– Trời ạ, khí thế như vậy so với Đạm Đài Tuyết Vi còn mạnh hơn không ít. Tuyệt đối là đan dược thất phẩm trung giai. Không nghĩ tới vị hôn phu của Y Y tiểu thư lại có thể luyện chế ra đan dược thất phẩm trung giai.

– Thất phẩm trung giai a.

Thải Nhân Phượng, Thượng Quan Thừa Ân há hốc mồm nhìn biến hóa trong sân. Hai người đều là thiên kiêu chi tử trên Thiên Vân đảo, thế nhưng lúc này cả hai người đều có cảm giác thất bại. Bởi vì so sánh với Lục Lâm Thiên này, bọn họ còn kém quá nhiều. Mà ngay cả Diêu Dũng, Thượng Quan Nguyệt Minh, Thải Mai Linh ánh mắt cũng có chút biến hóa, trong lòng âm thầm cảm thán.

Vô số ánh mắt chăm chú nhìn vào khuôn mặt kiên nghị của Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên bình tĩnh đánh ra từng đạo thủ ấn, từng đạo lưu quang liên tục đánh vào trong Hỏa Long đỉnh.

Đạm Đài Tuyết Vi dùng ánh mắt xinh đẹp nhìn vào thân ảnh màu xanh, trong mắt có chút phức tạp. Không nghĩ tới bản thân nàng trên phương diện luyện đan này lại kém hơn hắn. Mà nam tử áo xanh trước mặt nàng không ngờ thực lực lại tới bước này. Ngay cả thiên phú trên phương diện luyện đan cũng không thua nàng bao nhiêu. Mấy năm nay nàng vẫn luôn vì địa vị đệ nhất nhân Đông Hải mà kiêu ngạo, thế nhưng quả thực nàng cũng có vốn để kiêu ngạo. Mà hiện tại, đây là lần đầu tiên nàng thua hai lần trước mặt nam nhân này.

Đạm Đài Tuyết Vi không ngừng suy tư, rốt cuộc nam tử này là dạng người nào, trong lòng nàng hiểu, coi như là có thiên phú tuyệt hảo, thế nhưng không có nỗ lực cùng với gian khổ tuyệt đối không có thành tích quá lớn. Sợ rằng nam tử trước mắt nàng trên con đường tu luyện nhất định vô cùng gian khổ. Thành công và mồ hôi xương máu luôn ở cùng một chỗ. Mà bên người nam tử này có không ít nữ tử tuyệt sắc, Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song Vân Dương Tông, còn có Lữ Tiểu Linh của Linh Thiên môn, đều là thiên kiêu chi nữ. Tất cả đều là hạng người tuyệt sắc đều vì hắn mà khuynh đảo, mị lực bực này quả thực hiếm thấy.

Nghĩ vậy Đạm Đài Tuyết Vi đột nhiên muốn hiểu rõ về nam tử này hơn một chút. Mấy năm nay người theo đuổi nàng vô số, thế nhưng nàng không để vào trong mắt, hoàn toàn khinh thường. Nàng có sự kiêu ngạo của nàng, nam tử bình thường làm sao nàng đặt vào trong mắt? Thế nhưng hiện tại, gặp nam tử bản thân nàng không bằng, trong lòng không có một ai chiếm giữ đột nhiên lại khắc sâu hình bóng nam nhân kia.

Nữ nhân chính là như vậy, một khi hiếu kỳ với một nam nhân, trong lòng của nàng nhất định sẽ có vết tích của nam nhân này, càng hiếu kỳ vết tích càng đậm.

Sưu Sưu.

Năng lượng bàng bạc trong thiên địa rót vào trong Hỏa Long đỉnh, vô số ánh mắt mang theo tâm tình khác nhau nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cũng không có tâm tư để ý, sắc mặt hắn bình tĩnh, hai mắt nhìn chăm chú vào trong Hỏa Long đỉnh. Trong Hỏa Long đỉnh, trên Yêu linh đan đang thành hình kia có một cỗ năng lượng nhanh chóng kéo lên, năng lượng bắt đầu tiết ra ngoài.

Nhìn thấy cảnh tượng này Lục Lâm Thiên biết, năng lượng tràn ra ngoài thì luyện chế Yêu Linh đan sẽ thất bại. Sau khi hít sâu một hơi, tay áo Lục Lâm Thiên vung lên, một cỗ linh lực bàng bạc nhanh chóng tiến vào trong Hỏa Long đỉnh, linh hỏa lần nữa cuồn cuộn hung hăng bao phủ đám năng lượng tràn ra ngoài.

Phanh Phanh.

Trong chớp mắt toàn bộ Hỏa Long đỉnh run lên, năng lượng ba động khuếch tán. Dưới cỗ năng lượng ba động này, cả Hỏa Long đỉnh lập tức run rẩy, một đạo quang mang đỏ rực dưới ánh mắt chấn động của vô số người phóng lên cao.

Trong đạo quang mang này mơ hồ tràn ra năng lượng ba động khiến cho tất cả những người có mặt hoảng sợ. Tiếp theo, đạo quang mang này tán loạn trên không trung, đồng thời, hiện tượng phong vân biến sắc trên bầu trời cũng tiêu tán. Một đạo lưu quang màu đỏ từ từ hiện ra.

– Năng lượng thật mạnh mẽ, đây là đan dược gì?

Trong chớp mắt ánh mắt Như Hoa nhìn chăm chú vào trong đạo lưu quang trên bầu trời. Năng lượng từ trong lưu quang tràn ra khiến cho trong lòng nàng cực kỳ rung động. Thậm chí nàng có một loại cảm giác, nếu như mình ăn vào đan dược này thực lực nhất định có thể tăng cường không ít.

– Thu.

Lục Lâm Thiên quát nhẹ một tiếng, một đạo lưu quang trong tay phóng lên cao đem đan dược màu đỏ này hút vào trong tay. Trên bề mặt đan dược có lưu quang quanh quẩn, một cỗ năng lượng ba động khiến cho tim mọi người đập nhanh chợt lóe lên rồi biến mất.

Khi tất cả biến mất, trên sân rộng lần nữa khôi phục sự tĩnh lặng.

– Tuyết Vi cô nương, không biết lần thi đấu này ai thắng ai thua?

Lục Lâm Thiên nâng Yêu linh đan thất phẩm trung giai lên rồi nhìn Đạm Đài Tuyết Vi nói.

– Lục chưởng môn thắng, ta cảm thấy không bằng.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn Lục Lâm Thiên, nhìn khuôn mặt tái nhợt cùng với thân ảnh cao ngất kia, nàng biết mình đã thua. Thất phẩm sơ giai đỉnh phong và thất phẩm trung giai, so sánh với nhau, mặc dù nàng luyện chế thành công đầu tiên thế nhưng cũng vô dụng.

Trong đôi mắt kiêu ngạo của nàng rốt cuộc cũng xuất hiện sự bất thường. Nàng được gọi là tồn tại yêu nghiệt trong Đông Hải, thế nhưng thanh niên áo xanh trước mắt nàng mới chân chính là yêu nghiệt. Nhiều năm trôi qua như vậy, vô số thanh niên tài tuấn, rồng trong loài người vì nàng mà điên đảo thế nhưng nàng cũng không để ý tới. Đột nhiên lúc này từ sâu trong lòng nàng có chút rung động. Loại cảm giác này rất kỳ diệu, là thứ mà trước nay nàng chưa từng có.

– Không ngờ Tuyết Vi cô nương chịu thua. Vậy sau này Lưu Tô đảo vẫn do Đoan Mộc gia chưởng quản, đừng ai động vào nó, bằng không ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Chương 1531: Trêu chọc đủ kiểu

Nhìn bốn phía, Đạm Đài Tuyết Vi đã chịu thua, Lục Lâm Thiên mặc kệ đám người Thượng Quan Minh Nguyệt, Diêu Dũng mà lên tiếng.

– Đoan Mộc gia tộc thắng lợi.

– Cô gia thật giỏi a.

Trong Đoan Mộc gia, thanh âm Lục Lâm Thiên vừa dứt lập tức tiếng ầm ĩ vang lên.

Mấy ngày nay đối với Đoan Mộc gia mà nói chính là một loại giày vò. Khi nhìn thấy Đạm Đài Tuyết Vi luyện chế ra đan dược thất phẩm sơ giai đỉnh phong đầu tiên mọi người đều có thể nhìn ra. Mà biến hóa lúc này khiến cho người Đoan Mộc gia từ địa ngục lên thiên đường, áp lực và sự khẩn trương trong lòng, còn có hưng phấn kích động giờ phút này lập tức thả ra. Tất cả đệ tử Đoan Mộc gia đều không biết vị cô gia này tên họ là gì, thế nhưng lúc này đã không còn quan trọng. Trong lòng bọn họ chỉ biết đây là cô gia của Đoan Mộc gia bọn họ, một người chà đạp Thải gia, đánh bại Đạm Đài Tuyết Vi của Thiên Vân đảo, là vị cô gia nghịch chuyển tình thế, chỉ như vậy đã đủ rồi.

Tất cả đệ tử Đoan Mộc gia đều dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Ngay cả đại trưởng lão, nhị trưởng lão lúc này cũng dùng ánh mắt nóng bỏng không che giấu được sự kích động trong lòng, toàn thân run rẩy nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Đoan Mộc gia thắng, Lưu Tô đảo vẫn là của Đoan Mộc gia. Lưu Tô đảo đời đời do Đoan Mộc gia chưởng quản, rốt cuộc ở đời bọn họ cũng có thể bảo vệ được nó. Chí ít lúc này đã bảo vệ thành công.

Giờ phút này sắc mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch, bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh đình chỉ, toàn thân hắn run lên, uể ỏa hầu như muốn ngã xuống đất. Đây là loại cảm giác tiêu hao hầu như không còn, thậm chí còn là tiêu hao tới cực điểm, linh lực vô pháp chống đỡ, giống như nước giếng bị khô kiệt vậy.

Toàn thân Lục Lâm Thiên hiện tại vô lực, thậm chí ngay cả khí lực đứng lên cũng không có. Linh lực toàn thân rơi vào trạng thái tê liệt. Trong lòng Lục Lâm Thiên kinh hãi, bất luận bí pháp đề thăng tu vi nào đều có tác dụng phụ lớn hoặc nhỏ. Tác dụng phụ của bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh này tuy rằng có thể coi như không có, chí ít bí pháp này sẽ không tạo thành ảnh hưởng không tốt đối với tu luyện sau này. Có một ít bí pháp một khi thi triển thậm chí sẽ làm tổn thương thân thể và linh hồn. Đối với tu luyện sau này có ảnh hưởng vô cùng lớn.

Thế nhưng mặc dù bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh không có tác dụng phụ quá lớn, thế nhưng trạng thái của hắn lúc này cũng cực kỳ nguy hiểm. Nếu như giao thủ với người khác, hắn thi triển bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh này không thể đánh chết đối thủ mà nói, vậy thì cũng chỉ có thể chờ bị đối phương đánh chết mà thôi.

Tiếng ầm ĩ chung quanh không dứt. Vô số ánh mắt nóng bỏng trên sân rộng nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Ánh mắt nhìn vào thân ảnh màu xanh kia, chuyển bại thành thắng, nghịch chuyển vô cùng hoa mỹ. Nam tử áo xanh này dùng tư thế chấn động đánh bại Đạm Đài Tuyết Vi, đánh bại đệ nhất nhân trẻ tuổi trong Đông Hải.

Đoan Mộc Y Y nhìn chăm chú vào thân ảnh màu xanh kia trong mắt có tinh quang léo lên. Giờ phút này nàng mỉm cười, nụ cười giống như tiên tử không nhiễm bụi trần.

Đoan Mộc gia tộc hân hoan, lúc này sắc mặt đám người Diêu Dũng, Thượng Quan Nguyệt Minh, Thượng Quan Thừa Ân, Thải gia vô cùng âm trầm. Lục Lâm Thiên này không ngờ có thể luyện chế thành công đan dược thất phẩm trung giai. Lần này bọn họ không còn cớ nào khác có thể đối phó với Đoan Mộc gia được nữa. Thủ đoạn khống chế yêu thú kỳ dị trong tay Đoan Mọc gia cũng không nhất định có thể thu được.

Trên ghế, Diêu Dũng, Thượng Quan Nguyệt Minh nhìn nhau, vẻ mặt đều có biến hóa.

– Dừng.

Lúc này Thượng Quan Nguyệt Minh đứng lên bảo mọi người chung quanh yên lặng.

Cử động của Thượng Quan Nguyệt Minh khiến cho mọi người vô cùng nghi hoặc. Vô số ánh mắt nhìn vào trên người Thượng Quan nguyệt Minh.

– Còn muốn giở trò gì sao?

Lục Lâm Thiên nở nụ cười nhợt nhạt rồi thầm nghĩ.

– Lục Lâm Thiên, đây chính là thi đấu của Thải gia và Đoan Mộc gia, ngươi nói ngươi là cô gia của Đoan Mộc gia, theo ta biết, ngươi và Đoan Mộc gia hoàn toàn không có quan hệ gì, ngươi chỉ mạo danh mà thôi.

Khi chung quanh yên tĩnh, Thượng Quan Nguyệt Minh nhìn Lục Lâm Thiên, hàn ý trong mắt bắn ra. Ngày hôm nay vô luận như thế nào hắn cũng không thể buông tay. Bằng không sau này càng khó mà lấy được thủ đoạn khống chế yêu thú kia.

Thượng Quan Nguyệt Minh nói xong, không ít người xao động. Người Đoan Mộc gia cũng dùng ánh mắt cực kỳ nghi hoặc nhìn về phía Thượng Quan Nguyệt Minh. Vị cô gia này của Đoan Mộc gia này muốn giúp Đoan Mộc gia bọn họ hay là muốn hại Đoan Mộc gia bọn họ đây.

– Quả nhiên còn có chiêu thức khác.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong lòng không cảm thấy ngoài ý muốn chút nào. Thượng Quan Nguyệt Minh và Diêu Dũng tới Lưu Tô đảo là vì đối phó với đám người Lục Lâm Thiên hắn. Đương nhiên tin tức do Thượng Quan Thừa Ân chuyển tới cho bọn họ còn chưa biết được thân phận của hắn. Thế nhưng hai người Thượng Quan Nguyệt Minh và Diêu Dũng đều cố ý tới, sao có thể từ bỏ ý đồ được cơ chứ.

– Thượng Quan Nguyệt Minh, ngươi có ý gì? Có thể nói rõ một chút hay không?

Cảm nhận ánh mắt Lục Lâm Thiên, Thượng Quan Nguyệt Minh vô hình trung run lên, lúc này Thượng Quan Thừa Ân đứng dậy vẻ mặt kích động nói:

– Lục Lâm Thiên, biểu muội và ngươi cản bản không quen nhau. Ngươi chỉ giả mạo để xuất đầu cho Đoan Mộc gia mà thôi. Biểu muội không có khả năng là hôn thê của ngươi.

– Lục Lâm Thiên, ngươi căn bản không phải là hôn phu của Y Y, cho nên trận đấu này không được tính.

Thượng Quan Nguyệt Minh khẽ quát một tiếng, mặc dù bị ánh mắt Lục Lâm Thiên làm cho hắn hoảng hốt. Thế nhưng dùng sao bản thân hắn cũng là Vũ Vương tam trọng, trong nháy mắt điều chỉnh tâm tình, khắc chế sự hoảng hốt trong lòng.

– Dượng, lúc này ta mới là người có quyền lên tiếng nhất đúng không? Ta và Lục đại ca đã có hôn ước, đây chính là sự thực, lẽ nào chúng ta nói là thực, người ngoài như các người lại nói là giả sao?

Đoan Mộc Y Y đứng dậy, ánh mắt lạnh nhạt nhìn về phía Thượng Quan Nguyệt Minh, trong mắt có vài phần lạnh nhạt.

– Thượng Quan gia tộc này đúng là nực cười. Y Y tiểu thư đã tự mình thừa nhận, Thượng Quan gia lại nói không phải.

– Ta nghe nói Thượng Quan Thừa Ân luôn để ý tới Y Y tiểu thư, hiện tại Y Y tiểu thư đã có hôn ước, sợ rằng trong lòng hắn đang khó chịu a.

Trong đám người tiếng nghị luận tức thì vang lên. Sắc mặt Thượng Quan Nguyệt Minh càng ngày càng khó coi.

– Thượng Quan Nguyệt Minh, ngươi nói không tính là không tính hay sao?

Dưới ánh mắt của mọi người, Lục Lâm Thiên chậm rãi đứng dậy, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Thượng Quan Nguyệt Minh.

– Lục Lâm Thiên, ngươi muốn làm gì? Đây không phải là Phi Linh môn của ngươi.

Thượng Quan Nguyệt Minh càng lúc càng hoảng hốt. Nhìn Lục Lâm Thiên, cảm nhận cỗ hàn ý kia khiến cho trong lòng hắn run rẩy.

– Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên, ta biết rồi. Người này chính là Lục Lâm Thiên, người đứng đầu thập đại cường giả.

Chương 1532: Chân tướng rõ ràng (1)

– Hóa ra là hắn. Người đứng đầu thập đại cường giả, vũ giả ngũ hệ, Linh Vũ song tu, thảo nào Đạm Đài Tuyết Vi lại thua ở trong tay hắn.

– Hắn sao lại tới Lưu Tô đảo, hóa ra hắn chính là Lục Lâm Thiên a.

Trên sân rộng lúc này rốt cuộc cũng có người nhận ra thân phận của Lục Lâm Thiên. Tên tuổi thập đại cường giả toàn bộ đại lục sợ rằng không có mấy người không biết tới.

Từng ánh mắt nhìn chằm chằm vào người Lục Lâm Thiên, trong mắt mang theo sự chấn động cùng kinh ngạc.

Lục Lâm Thiên nhìn Thượng Quan Nguyệt Minh, ánh mắt lạnh lẽo, thủ ấn lặng lẽ được kết.

Sưu.

Lúc này linh lực trên người Lục Lâm Thiên thu liễm, chân khí bàng bạc như thực chất trong đan điền tuôn ra, trên khuôn mặt trắng bệch lại khôi phục vẻ đỏ ửng khi trước. Khí thế toàn thân giống như một chiếc giếng khô kiệt một lần nữa tràn ngập nước.

Sưu.

Đồng thời thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh như thiểm điện biến mất tại chỗ. Thân ảnh tạo thành một đám tàn ảnh nhạt nhạt, khi tàn ảnh biến mất thì thân ảnh Lục Lâm Thiên trong nháy mắt cũng xuất hiện bên người Tứ trưởng lão của Đoan Mộc gia.

– Ngươi muốn làm gì?

Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện khiến cho Tư trưởng lão đại biến, sắc mặt có chút bối rối, toàn thân run rẩy.

– Ngươi không biết ta muốn gì sao?

Nói xong, không gian bỗng nhiên run lên, cánh tay Lục Lâm Thiên lập tức đặt lên vai Tứ trưởng lão này.

Phanh.

Tốc độ quá nhanh, tuyệt đại bộ phận mọi người còn chưa kịp có phản ứng. Toàn bộ sân rộng run chuyển, thanh âm bạo liệt vang lên. Tứ trưởng lão của Đoan Mộc gia hung hăng đập vào mặt đất, chung quanh bắt đầu nứt nẻ.

Khục khục.

Tứ trưởng lão phun ra một ngụm máu, sắc mặt nhanh chóng trở nên tái nhợt.

Khi mọi người nhìn rõ mọi chuyển xảy ra thì toàn trường lập tức ồ lên. Người của Đoan Mộc gia cũng trợn mắt líu lưỡi, sắc mặt đại biến. Cả đám nhìn nhau, ân nhân của Đoan Mộc gia sao lại ra tay với Tứ trưởng lão?

Chỉ là nhìn thấy cảnh này, người Thải gia cùng Thượng Quan Nguyệt Minh, Thượng Quan Thừa Ân sắc mặt run rẩy, cực kỳ khó coi.

– Lục đại ca…

Sắc mặt Đoan Mộc Y Y đại biến, lời còn chưa dứt đã bị Lục Lâm Thiên phất tay ý bảo không nên nói gì.

– Tứ trưởng lão, có lời nào cần nói hay không?

Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến lên đi tới trước người Tứ trưởng lão rồi lạnh nhạt hỏi.

– Ngươi muốn làm cái gì? Cho dù ngươi là ân nhân của Đoan Mộc gia ngươi cũng không thể làm như vậy với ta.

Nhìn Lục Lâm Thiên tiến tới, ánh mắt Tứ trưởng lão hoảng hốt, toàn thân cực kỳ bất an, giãy dụa không ngừng. Ánh mắt dường như vô ý nhìn về phía đám người Thượng Quan Nguyệt Minh.

– Ca ca, nếu như muốn hỏi gì từ hắn thì để cho muội tới đi.

Lục Tâm Đồng nói xong thân ảnh vô thanh vô tức đi tới bên người Lục Lâm Thiên, thậm chí đại bộ phận người còn chưa nhìn rõ thân ảnh nàng, tốc độ này quá nhanh.

– Ngươi muốn…

Tứ trưởng lão của Đoan Mộc gia nhìn thấy Lục Tâm Đồng đến lại càng kinh hoảng. Thế nhưng lời còn chưa dứt thì Lục Tâm Đồng đã mang theo một đạo huyết sắc lưu quang bắn vào trong miệng Tứ trưởng lão kia.

– Ngươi…

Tứ trưởng lão còn muốn nói gì đó, thế nhưng lời còn chưa dứt sắc mặt lập tức đại biến. Hai tay ôm lấy bụng, ngực, cuối cùng là cổ. Khuôn mặt đỏ bừng, trong giây lát từ bên trong có vô số ấu trùng nhỏ bò ra. Ấu trùng dữ tợn đáng sợ, mang theo máu loãng cùng thịt nát từ trong khóe miệng tràn ra.

– Ca ca ta hỏi một câu ngươi phải đáp một câu, bằng không ngươi sẽ bị nghĩ trùng ăn thịt này thôn phệ bảy ngày bảy đêm mới có thể chết được.

Lục Tâm Đồng liếc mắt nhìn vẻ mặt Tứ trưởng lão dữ tợn và khủng hoảng, sau đó nói với Lục Lâm Thiên:

– Ca ca, có lẽ hiện tại hắn sẽ thành thật hơn một chút.

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn Tứ trưởng lão trên mặt đất rồi nói:

– Nói đi, gia chủ Đoan Mộc gia chết như thế nào? Đoan Mộc Hồng Chí sao lại tàn phế?

– Cái gì?

Lục Lâm Thiên vừa mới nói xong, đệ tử Đoan Mộc gia lập tức ồ lên, cả đám kinh ngạc nhìn về phía Tứ trưởng lão nằm trên mặt đất. Đoan Mộc Y Y, cường giả Đoan Mộc gia lúc này dường như cũng mơ hồ nhận ra được thứ gì đó.

– Ta nói, ta nói. Gia chủ bị biểu thiếu gia hạ độc chết, Hồng Chí bị Thải Mai Linh âm thầm hạ độc thủ đánh tàn phế, Thải gia và Thượng Quan gia muốn đem Đoan Mộc gia đánh cho tan tác, thu Huyết Hồn ấn trên tay tiểu thư, ta chỉ biết có như vậy. Tha cho ta đi, cứu mạng a…

Tứ trưởng lão trên mặt đất thê thảm kêu lên một tiếng. Trong khi nói chuyện từ trong miệng không ngừng có ấu trùng mang theo thịt nát cùng máu tươi tuôn ra, nhìn qua vô cùng kinh khủng. Cảnh tượng này khiến cho không ít người bốn phía hít sâu một hơi.

Tứ trưởng lão vừa dứt lời, đám người Đoan Mộc gia giận dữ, ánh mắt chăm chú nhìn về phía Thượng Quan Thừa Ân, Thượng Quan Nguyệt Minh và người Thải gia.

– Ngậm máu phun người, chuyện này có liên quan gì tới chúng ta. Đoan Mộc gia các ngươi tự biên tự diễn khổ nhục kế, hàm oan chúng ta không có cửa đâu.

Thượng Quan Nguyệt Minh quát lớn, vẻ mặt biến đổi.

– Lão tứ, lời ngươi nói là sự thực sao?

Đại trưởng lão Đoan Mộc gia lúc này cũng không nhịn được nữa, thân ảnh nhoáng lên rồi đi tới trước mặt Tứ trưởng lão đang run rẩy.

– Đại ca, ta dám nói dối sao? Đây đều là đám người Thượng Quan Nguyệt Minh cùng Thải gia ép ta giúp bọn hắn. Cầu huynh cứu ta, chuyện này không liên quan tới ta a.

Tứ trưởng lão lớn tiếng kêu thảm.

– Thượng Quan Nguyệt Minh, Thải Mai Lĩnh, Đoan Mộc gia chúng ta thề không để yên cho các ngươi.

Đại trưởng lão hét lớn một tiếng, trường bào trong tay vung lên, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Thượng Quan Nguyệt Minh và người Thải gia.

– Dượng, ta vẫn gọi người là dượng, người là thân nhân của ta. Thế nhưng tại sao người lại làm vậy? Hạ độc cha ta, còn muốn phế đi Hồng Chí, chúng ta là thân nhân a. Sao lòng của người lại độc ác như vậy?

Đoan Mộc Y Y nhìn thẳng vào mắt Thượng Quan Nguyệt Minh rồi nói. Trong ánh mắt có ướt át, hàn ý, thống khổ. Biết được kết quả như vậy trong lòng nàng khó mà tiếp thu cho được. Tuy rằng nàng đã sớm hoài nghi, thế nhưng vẫn không thể tin được chuyện này là do Thượng Quan gia gây ra. Đây chính là thân nhân của nàng, bị thân nhân bán đứng khiến cho nàng không thể tiếp thu được.

Bị Đoan Mộc Y Y chấp vấn, Thượng Quan Nguyệt Minh đột nhiên có chút bối rối, dường như ánh mắt của Đoan Mộc Y Y có lực sát thương lớn vậy. Nhìn Đoan Mộc Y Y, Thượng Quan Nguyệt Minh không biết nói gì cho phải, ánh mắt lóe lên bất định, đột nhiên ánh mắt trở nên lạnh lẽo, cắn răng nói.

– Y Y, là người thân bất do kỷ, tất cả đều là lỗi của Đoan Mộc gia các ngươi. Nếu như ngươi sớm đem thủ đoạn khống chế yêu thú cho ta thì cũng không có chuyện gì. Cái gì mà người một nhà, nếu như là người một nhà thì ngươi làm sao lại luôn đề phòng Thượng Quan gia chúng ta, người một nhà sao? Tất cả đều là chó má.

Chương 1533: Chân tướng rõ ràng (2)

– Huyết Hồn ấn, ngươi biết ta tu luyện nó phải ra sao không? Ngươi biết ta ăn bao nhiêu đau khổ, cửu tử nhất sinh mới tu luyện thành công không? Không phải là ta không giao cho ngươi, mà đây là dặn dò của lão tổ không thể truyền cho người ngoài. Thứ hai giao cho biểu ca tu luyện nói không chừng chính là hại hắn. Hóa ra vì Huyết Hồn ấn cho nên ngươi không để ý tới thân tình, lẽ nào vì Huyết Hồn ấn thực sự có thể làm được như vậy sao?

Đoan Mộc Y Y lạnh lùng nhìn Thượng Quan Nguyệt Minh, ánh mắt run rẩy, hàn ý lạnh lẽo tràn ra.

– Hừ, nói nhiều như vậy làm gì. Đoan Mộc gia các ngươi vốn không muốn giao Huyết Hồn ấn cho Thượng Quan gia chúng ta. Mọi chuyện trên thế giới này chính là cường giả vi tôn, Đoan Mộc gia ngươi có thể làm gì Thượng Quan gia chúng ta?

Thượng Quan Minh Nguyệt lạnh nhạt nói.

– Hay cho một câu cường giả vi tôn, Vũ Vương tam trọng không ngờ lại dám tự xưng là cường giả. Ngày hôm nay ta giết ngươi, để xem ngươi có thể làm gì được ta?

Lục Lâm Thiên nhìn Thượng Quang Nguyệt Minh, một cỗ sát ý trên người tràn ra.

– Lục Lâm Thiên chuyện này không có quan hệ với ngươi, ta là trưởng lão của Thiên Vân đảo, ta không tin ngươi dám động vào ta. Nếu như ngươi dám động, Thiên Vân đảo sẽ không bỏ qua cho Phi Linh môn của ngươi.

Thượng Quan Nguyệt Minh lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên nói, có thân phận trưởng lão Thiên Vân đảo, đây chính là thứ hắn dựa vào.

– Trưởng lão Thiên Vân đảo, ngươi cho rằng bằng vào thân phận này có thể bảo vệ được ngươi sao? Giết ngươi thì sao nào?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, tuy rằng hắn cố kỵ Thiên Vân đảo. Thế nhưng chỉ là cố kỵ mà thôi, dù sao đi nữa cừu nhân của hắn cũng đã có nhiều, thêm một Thiên Vân đảo cũng không nhiều.

– Lục Lâm Thiên, đây không phải là Cổ Vực, không phải là Phi Linh môn, ngươi còn không có tư cách kiêu ngạo. Chuyện của Thiên Vân đảo ta ngươi không nên nhúng tay thì tốt hơn.

Sắc mặt Diêu Dũng biến đổi nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, vỗ ghế đứng lên. Ánh mắt lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên, trong lòng hắn cũng có chút kiêng kỵ với Lục Thiếu Du, thế nhưng nơi này là địa bàn của Thiên Vân đảo, hơn nữa thực lực của hắn là Vũ Vương thất trọng đương nhiên sẽ không e ngại Lục Thiếu Du.

– Tuyết Vi cô nương, Thiên Vân đảo lẽ nào định lật lọng muốn nhúng tay vào việc Thải gia và Đoan Mộc gia sao? Chuyện này có liên quan gì tới Thiên Vân đảo?

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn Diêu Dũng, ánh mắt chuyển về phía Đạm Đài TUyết Vi rồi nói. Diêu Dũng này có thực lực mạnh hơn Đạm Đài Tuyết Vi, thế nhưng địa vị trên Thiên Vân đảo sợ rằng còn không cao bằng Đạm Đài Tuyết Vi.

– Lục chưởng môn, chuyện Đoan Mộc gia và Thải gia, Thiên Vân đảo ta đã từng nói qua không can thiệp thì sẽ không can thiệp. Về phần chuyện của Đoan Mộc gia và Thải gia chúng ta cũng không hiểu rõ cho lắm.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó ánh mắt liếc về phía Diêu Dũng, cuối cùng mới nói với Lục Lâm Thiên. Thượng Quan Nguyệt Minh và Thải Mai Lĩnh đối phó với Đoan Mộc gia nàng quả thực cũng không biết. Chuyện này nàng vừa mới biết được, có Lục Thiếu Du nhúng tay, việc này vạn lần không thể dính dáng tới Thiên Vân đảo.

– Diêu Dũng, ngươi đại biểu Thiên Vân đảo hay Thải gia? Nếu như ngươi đại biểu Thiên Vân đảo vậy thì lùi cho ta. Nếu như ngươi đại biểu cho Thải gia xuất đầu, vậy thì cứ thử xem. Thải gia, Thượng Quan gia dùng thủ đoạn vô sỉ đối phó với Đoan Mộc gia, ngày hôm nay tất cả phải trả giá đắt.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói. Thải gia Thượng Quan gia tà tâm không dứt, ngày hôm nay phải khiến cho bọn hắn kinh sợ mới được. Bằng không hôm nay hắn bảo vệ được Đoan Mộc gia thế nhưng sau khi hắn rời khỏi khó mà đảm bảo được Đoan Mộc gia sẽ an toàn. Đoan Mộc gia vẫn tràn ngập nguy cơ. Về phần Diêu Dũng này, Vũ Vương thất trọng rất mạnh, thế nhưng hắn cũng không cần quá lo lắng. Người này cố ý cùng với Thượng Quan Nguyệt Minh tới đây có lẽ không đơn giản từ bỏ ý đồ với Đoan Mộc gia.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy toàn trường lập tức ồ lên, Lục Lâm Thiên này không ngờ trực tiếp không đặt trưởng lão Diêu Dũng của Thiên Vân đảo vào mắt, quả thực quá kiêu ngạo.

– Ha ha.

Diêu Dũng nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt lạnh lẽo, sau khi yên lặng một lát lập tức cười ha hả. Nụ cười xuyên thấu tận trời, giống như sấm sét vang vọng trong sân rộng. Những người thực lực thấp lập tức cảm thấy màng nhĩ đau đớn. Vũ Vương thất trọng coi như là ở trong toàn bộ đại lục tuyệt đối là cường giả. Những năm gần đây có ai dám nói với hắn như vậy. Coi như là Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, Tam tông Tứ môn nhìn thấy hắn cũng phải nể mặt ba phần.

Nụ cười ngừng lại, Diêu Dũng nhìn Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

– Lục Lâm Thiên, ngươi quá kiêu ngạo rồi. Đây không phải là Phi Linh môn ngươi còn chưa đủ tư cách, hôm nay ta đại biểu Thải gia thì có làm sao?

– Vũ Vương thất trọng đã rất giỏi sao? Ta cũng không sợ.

Lục Tâm Đồng lên tiếng, khói độc nhàn nhạt lan tràn ra.

– Nhị đệ, tam muội, có đại ca ở đây Vũ Vương thất trọng không có gì phải sợ.

Dương Quá luôn im lặng lúc này ánh mắt trầm xuống, quang mang trên người chợt lóe trong nháy mắt đi tới bên người Lục Lâm Thiên và Lục TÂm Đồng.

Trên sân rộng, ba huynh muội ngạo nghễ đứng song song với nhau, vô hình trung có một cỗ khí thế tràn ra. Ba người thanh niên này tuyệt đối có tư cách ngạo khí như vậy.

– Lão đại, còn có đệ, Vũ Vương thất trọng đệ còn chưa đặt vào mắt.

Tiểu Long lắc mình, thân thể nho nhỏ mang theo một cỗ khí thế vô hình đáp xuống. Như Hoa ở phía sau cũng lập tức tiến lên. Năm đạo thân ảnh vô hình trung tỏa ra một cỗ áp lực khiến cho Diêu Dũng phải nhíu mày.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại nhìn Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, Dương Quá còn có Như Hoa bên người, mỗi một người đều không phải là kẻ yếu. Diêu Dũng này cũng không có gì phải sợ.

– Quá kiêu ngạo, chỉ sợ ngươi không có thực lực mà kiêu ngạo.

Diêu Dũng tiếp tục lạnh lùng nói.

– Kiêu ngạo thì làm sao? Ngay hôm nay Thải gia tất bị diệt. Thượng Quan Nguyệt Minh cũng phải chết, nếu như ngươi không phải là người Thiên Vân đảo thì ta cũng không cần phải cho lão cẩu ngươi mặt mũi nữa.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, một cỗ hàn ý từ trên người tràn ra, trực tiếp đối chọi gay gắt với Diêu Dũng.

– Quá cuồng a.

Khí thế như vậy khiến cho trong lòng vô số người khïếp sợ.

– Ha ha.

Trong lúc mọi người khïếp sợ trong lòng thì Diêu Dũng cười lớn một tiếng giận dữ. Nhiều năm trôi qua như vậy, đây là lần đầu tiên hắn bị một tiểu bối không đặt vào trong mắt.

– Quả nhiên là không biết trời cao đất rộng, cường giả đứng đầu thập đại cường giả trẻ tuổi đã là thiên hạ vô địch sao? Một người so với một người còn cuồng vọng hơn. Cũng tốt. Hôm nay để lão phu tận mắt nhìn xem rốt cuộc các ngươi có bao nhiêu thực lực. Cho dù giết các ngươi Linh Thiên môn và Vân Dương Tông có thể làm gì được ta?

Diêu Dũng ngửa mặt lên trời cười to, cho dùng ai cũng nhận ra sự giận dữ trong tiếng cười lớn đó. Xem ra vị trưởng lão Thiên Vân đảo, cường giả Vũ Vương thất trọng này đã triệt để bị Lục Lâm Thiên chọc giận.

Chương 1534: Con bài chưa lật của Đoan Mộc gia (1)

Lúc này nghe Diêu Dũng nói vậy, đám người Đoan Mộc Y Y, đại trưởng lão Đoan Mộc gia, nhị trưởng lão lập tức cảm thấy trong lòng trùng xuống.

– Thù của Đoan Mộc gia hôm nay nhất định phải báo.

Đoan Mộc Y Y chậm rãi bước lên phía trước, một cỗ hàn ý tràn ra, trong đôi mắt xinh đẹp kia tràn ngập sát ý.

– Báo thù, ngày hôm nay phải báo thù cho gia chủ.

– Báo thù.

Trong Đoan Mộc gia, mấy trăm đệ tử tinh nhuệ tiến lên giữa sân, cả đám tự móc ra binh khí của mình, trong mắt bắn ra sát ý nhìn về phía đám người Thải gia và Thượng Quan Minh Nguyệt.

– Hừ, Đoan Mộc gia hiện tại đã khác xưa, Thải gia chúng ta không sợ các ngươi.

Sự tình đã tới bước như thế này Thải gia cũng không thể tránh khỏi, ánh mắt Thải Mai Lĩnh trầm xuống, tay áo phất lên.

Sưu Sưu.

Lúc này ngoài sân rộng có tiếng xé gió vang lên. Trong đám người trong giây lát có chừng ba nghìn người chạy vào giữa sân rồi đứng lại, tay đều cầm binh khí, cả đám đằng đằng sát khí. Đám người này cũng chính là tinh nhuệ của Thải gia.

– Sớm đã có chuẩn bị sao?

Lục Lâm Thiên nhướng mày, nhìn dáng dấp của đám người Thải gia này dường như đã tùy thời chuẩn bị động thu, nhân số so với Đoan Mộc gia còn nhiều hơn gấp mấy lần.

Nhìn đội hình của Thải gia, trong mắt người Đoan Mộc gia có chút ngưng trọng.

– Khá lắm Thải gia, sợ rằng ngày hôm nay Đoan Mộc gia cho dù thắng hay thua cũng bị các ngươi động thủ đúng không?

Đoan Mộc Y Y nhìn Thải Mai Lĩnh rồi lạnh lùng hỏi.

– Nếu đã biết rõ rồi thì hà tất phải hỏi lại.

Nhìn Đoan Mộc Y Y, Thải Mai Lĩnh cười lạnh nói.

– Đoan Mộc gia ta truyền thừa mấy nghìn năm, ngươi cho rằng một Thải gia quật khởi mấy chục năm có thể so sánh với chúng ta sao? Thải Mai Lĩnh, ngươi quá coi thường Đoan Mộc gia chúng ta rồi. Vậy thì ngươi hãy chống mắt mà nhìn thực lực của Đoan Mộc gia chúng ta đi.

Đoan Mộc Y Y hít sâu một hơi, cánh tay vung lên, hai người đại trưởng lão và nhị trưởng lão lập tức nhìn nhau.

– Bố trí đại quân khôi lỗi.

Đồng thời, hai người đại trưởng lão nhị trưởng lão cũng hiểu ý, hai người lập tức quát lên một tiếng. Thanh âm vừa dứt có hơn chục Vũ Tướng, Linh Tướng nhảy ra, thủ ấn trong tay đột nhiên biến hóa, từng đạo lưu quang tức thì bắn ra.

Ngao.

Rống.

Trên sân rộng lúc này không ngừng có tiếng gầm rống vang lên. Chỉ trong chớp mắt có hơn bốn trăm đầu khôi lỗi xuất hiện trước mặt mọi người. Bốn trăm đầu khôi lỗi này có hơn mười đầu khôi lỗi cấp năm, hơn trăm khôi lỗi cấp bối, những khôi lỗi còn lại thấp nhất cũng là cấp ba. Bốn trăm đầu khôi lỗi này tạo hình khác nhau, đại bộ phận đều là nửa người nửa thú, có khôi lỗi cao chừng mấy thước, có khôi lỗi lại cao bằng nửa người, vô cùng đa dạng.

Trước người Đoan Mộc Y Y cũng xuất hiện sáu cỗ khôi lỗi, tứ khí thế bên trên có thể nhận ra đây đều là khôi lỗi cấp sáu, trong đó còn có hai cỗ khôi lỗi cấp sáu cao giai.

– Thật nhiều khôi lỗi a.

Mấy trăm khôi lỗi của Đoan Mộc gia đứng thẳng, khí thế mạnh mẽ kia khiến cho vô số người chung quanh kinh ngạc. Ánh mắt mấy nghìn đệ tử Thải gia kia cũng biến hóa, giao thủ với khôi lỗi quả thực chính là tự tìm đau khổ a, không thể nghi ngờ chính là chịu chết.

Sắc mặt đám cường giả trong Thải gia và đám người Thượng Quan Minh Nguyệt cũng biến ảo bất định, dường như bọn họ không nghĩ tới Đoan Mộc gia lại còn có chiêu này.

– Đây là con bài chưa lật của Đoan Mộc gia sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, xem ra Đoan Mộc gia cũng đã âm thầm chuẩn bị, cũng không phải là không có phòng bị. Đoan Mộc Y Y cũng không nhu nhược giống như vẻ ngoài của nàng, mà những khôi lỗi này sợ rằng mấy nghìn năm qua là Đoan Mộc gia tộc truyền thừa xuống a.

Rống.

Trong bầu trời, lần thứ hai có một tiếng thú rống vang lên, toàn bộ không trung run rẩy.

Ánh mắt mọi người nhìn về phía xa, lúc này trên phía chân trời xa xôi có một mảnh thân ảnh đông nghịt mà khổng lồ bay tới. Chỉ trong mấy tức ngắn ngủi trong bầu trời có hơn mười đầu yêu thú phi hành bay tới. Trên lưng đám yêu thú phi hành này còn có hơn trăm yêu thú khác.

Rống Rống.

Grao.

Chi.

Trăm thú rít gào, mấy trăm đồ yêu thú nhanh chóng khôi phục bản thể trên sân rộng. Tổng cộng có một trăm năm mươi đầu yêu thú lớn. Tất cả đều là yêu thú tứ giai trong nước, còn có gần ba mươi đầu yêu thú ngũ giai, còn có bốn đầu yêu thú lục giai sơ kỳ.

– Ra mắt chủ nhân.

Đám yêu thú dữ tợn thuần phục trước người Đoan Mộc Y Y, khí thế hung bạo kia trước người Đoan Mộc Y Y lập tức biến mất.

Nhiều yêu thú khổng lồ xuất hiện như vậy, đám người chung quanh sân rộng lập tức thối lui. Đội ngũ yêu thú khổng lồ như vậy đã chiếm một khoảng diện tích lớn, đồng thời khiến cho mọi người chấn động.

– Nha đầu này xem ra cũng ẩn tàng không ít. Không tầm thường a.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, những yêu thú này hắn đều bị Đoan Mộc Y Y hạ Huyết Hồn Ấn. Có những yêu thú và khôi lỗi này, Đoan Mộc gia cũng có con bài chưa lật. Chí ít, một mình Thải gia tuyệt đối không động vào được Đoan Mộc gia. Chỉ là lúc này có Thượng Quan Nguyệt Minh và Diêu Dũng ở đây, những thủ đoạn này dường như vẫn chưa đủ.

– Khống chế yêu thú.

Nhìn thấy đám yêu thú thuần phục Đoan Mộc Y Y, ánh mắt đám người Thượng Quan Nguyệt Minh, Diêu Dũng, Thải Mai Lĩnh, thậm chí là Đạm Đài Tuyết Vi run lên, đối với những đầu yêu thú ngũ giai lục giai này bọn họ cũng không quá để ý. Thứ bọn họ động tâm nhất chính là thủ đoạn khống chế yêu thú kia. Nếu ai có được thủ đoạn này mà nói, chỉ nghĩ thôi cũng cảm thấy sôi trào.

Hai đại gia tộc trên Lưu Tô đảo đối đầu khiến cho những người xem chung quanh liên tục thối lui. Hai đại gia tộc giao thủ, nếu như bọn họ bị liên lụy tới mà nói, cũng không có gì tốt lành, rất dễ bị thương.

– Thải gia, các ngươi mơ ước vị trí của Đoan Mộc gia chúng ta đã lâu lẽ nào thực sự cho rằng Đoan Mộc gia chúng ta không có phòng bị sao? Thải Mai Lĩnh, ngươi đả thương đệ đệ Hồng Chí của ta, ngày hôm nay ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho người.

Đoan Mộc Y Y lạnh lùng nhìn Thải Mai Lĩnh, một cỗ sát ý trong mắt lan tràn ra.

– Hừ, Đoan Mộc gia chỉ có một chút thủ đoạn như vậy quả thực cũng không tồi, thế nhưng cũng quá yếu.

Diêu Dũng kinh ngạc rồi lạnh nhạt nhìn Đoan Mộc Y Y nói. Huyết Hồn ấn trên người Đoan Mộc Y Y mới là thứ khiến cho hắn cảm thấy hứng thú.

– Người Thải gia muội đối phó, giao lão cẩu này cho ta.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Đoan Mộc Y Y rồi nói.

Đoan Mộc Y Y không nói gì, chỉ hơi gật đầu một cái. Trong lòng nàng biết thực lực của Diêu Dũng đáng sợ, trong lòng cũng có chút yên tâm. Có người ngăn cản đám người Diêu Dũng kia, Đoan Mộc gia của nàng đối phó với Thải gia sẽ dễ dàng hơn nhiều.

– Tiểu hỗn đản, ta sẽ khiến ngươi chết rất khó coi.

Diêu Dũng triệt để nổi giận, bị Lục Lâm Thiên liên tiếp gọi là lão cẩu hai lần, bằng vào thực lực cùng địa vị của hắn trong Thiên Vân đảo, đây chính là sự vũ nhục lớn.

Chương 1535: Con bài chưa lật của Đoan Mộc gia (2)

Lục Lâm Thiên không nói gì, đôi mắt thâm thúy đen nhánh nhìn chăm chú vào Diêu Dũng, mơ hồ có hàn ý tràn ra. Tới Lưu Tô đảo va chạm với Thiên Vân đảo cũng không phải là ý muốn ban đầu của Lục Lâm Thiên. Chỉ là hiện tại hắn không còn lựa chọn nào khác. Chuyện của Đoan Mộc gia chính là chuyện của hắn. Cho dù là liều mạng hắn cũng phải bảo hộ cho Đoan Mộc gia, bởi vì đây chính là gia tộc mà sư phụ lưu lại.

Sở dĩ, đừng nói là Diêu Dũng này chỉ nói rõ là thay Thải gia xuất đầu, coi như là đại biểu Thiên Vân đảo đối phó với Đoan Mộc gia mà nói hắn tuyệt đối sẽ liều mạng đối phó với Thiên Vân đảo, che chở cho Đoan Mộc gia.

Mà tuy nói rằng Diêu Dũng này là cường giả Vũ Vương thất trọng thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không sợ hãi. Trong Vũ linh ảo cảnh của Vân Dương Tông hắn có thể xông tới trọng thứ bảy của tầng thứ bảy, bằng vào con bài chưa lật của hắn, đừng nói là không sợ Diêu Dũng này, nếu như chọc giận vào hắn, trước không nói tới việc giết người này, chí ít liều mạng làm hắn bị thương nặng cũng là chuyện Lục Lâm Thiên tuyệt đối có thể làm được.

Lúc này bầu không khí trên sân rộng căng cứng tới cực điểm. Diêu Dũng cũng bị ánh mắt lạnh lùng của Lục Lâm Thiên nhìn vào nụ cười trên mặt dần dần trở nên âm trầm, chân khí bùng ra. Một tia khí tức nóng bỏng lan tràn ra. Không gian chung quanh người hắn vặn vẹo, mở miệng nói:

– Tiểu hỗn đản, ngày hôm nay ngươi sẽ phải trả giá đắt vì những lời nói của mình.

Trong mắt Diêu Dũng bắn ra sát ý, ánh mắt lạnh lẽo đáng sợ nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Trong nháy mắt thân thể nhảy lên sau đó vô cùng quỷ dị biến mất tại chỗ, chỉ để lại gợn sóng vặn vẹo chung quanh vị trí khi trước.

– Các người lui lại, lão cẩu này để ta đối phó.

Lục Lâm Thiên nói với Lục Tâm Đồng, Dương Quá bên người. Nhìn Diêu Dũng biến mất, sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, lão gia hỏa này quả nhiên đã xuất thủ.

Nói xong thân thể Lục Lâm Thiên bắn về phía trước, khi thân thể vừa mới xuất hiện trên không trung, khuôn mặt già nua của Diêu Dũng chậm rãi xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên:

– Tiểu hỗn đản, để xem ngươi có bao nhiêu thực lực.

Diêu Dũng trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, trong miệng vang lên thanh âm lạnh lẽo, tay áo vung lên. Một đạo kình khí nóng bỏng bắn về phía trước, lập tức tới trước người Lục Lâm Thiên. Dưới đạo kình khí cường hãn này, toàn bộ không gian lập tức vặn vẹo, cường giả Vũ Vương thất trọng mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều mang theo dấu vết của năng lượng trong thiên địa.

Ong Ong.

Đồng thời tiếng sấm nổ vang vọng trong không gian, thanh âm du dương trầm thấp mang theo khí tức khiến cho linh hồn rung động.

Cùng lúc đó một đạo lưu quang màu xanh phía sau lưng Lục Lâm Thiên hiện ra. Một cỗ năng lượng ba động vô cùng đáng sợ từ từ dâng trào.

Phanh Phanh.

Dưới kình khí cuồng bạo, không gian ầm ầm run rẩy, hóa thành một cơn lốc quét ngang tất cả giống như một cơn cuồng phong. Khi tất cả biến mất, mọi người kinh ngạc nhìn lên bầu trời, tìm kiếm thân ảnh Lục Lâm Thiên.

Ông Ông.

Tiếng xé gió vang vọng trong tầng trời thấp, lúc mọi người nhìn thấy thân thể hoàn hảo của Lục Lâm Thiên thì thấy phía sau Lục Lâm Thiên có tiếng sấm sét vang vọng cùng với một đôi cánh màu xanh, một cỗ khí tức ba động khiến cho trong lòng mọi người cảm thấy bị áp chế tuyệt đối.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, đôi cánh màu xanh phía sau Lục Lâm Thiên rung động. Trên đôi cánh nổi lên lưu quang màu xanh giống như điện mang lưu chuyển không ngừng, không gian như bị áp lực, đồng thời có một cỗ lực lượng đáng sợ ngưng tụ.

Cỗ năng lượng này khiến cho trong lòng tất cả mọi người có mặt đều run rẩy. Bốn phía đôi cánh màu xanh này gợn sóng trong không gian đều vặn vẹo. Kình khí xuyên thấu không gian khiến cho gợn sóng trong không gian nhanh chóng lan tràn về bốn phía.

– Linh khí phi hành Địa cấp.

Giữa không trung, ánh mắt Diêu Dũng run lên, trên Bình Nham đảo của thành Cự Giang hắn đã nhìn thấy Lục Lâm Thiên thi triển linh khí phi hành Địa cấp này. Nhìn thấy lần nữa trong mắt hắn không khỏi có chút tham lam. Nếu như hắn thu được kiện linh khí phi hành địa cấp thì quả thực không uổng công hắn đi tới đây lần này.

Cảm nhận Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng, Lục Lâm Thiên đưa mắt lạnh lùng nhìn Diêu Dũng, coi như là hắn chỉ dùng Huyễn Ảnh Thanh Vũ này Diêu Dũng đừng mong động vào được hắn. Hiện tại hắn có tu vi Vũ Vương nhị trọng, khi thi triển Huyễn Ảnh Thanh Vũ phối hợp với Phù Quang Lược Ảnh và tốc độ thuộc tính phong, chỉ bằng tốc độ này Diêu Dũng cũng không làm gì được hắn.

– Giết.

Phía dưới, một tiếng quát lạnh lùng vang lên. Đoan Mộc Y Y nhìn Lục Lâm Thiên trong bầu trời bình yên xuất hiện, trong lòng nàng không còn lo lắng gì nữa, sát ý đột nhiên bắn ra.

– Giết, diệt Thải gia.

– Giết.

Rống.

Đoan Mộc Y Y nói xong, tiếp theo mấy trăm đệ tử tinh nhuệ trong Đoan Mộc gia còn có mấy trăm đầu khôi lỗi và hơn trăm đầu yêu thú tứ giai, lục giai lao thẳng về phía mấy nghìn đệ tử Thải gia. Mặt đất rung động, sát ý tràn ngập.

Trong ánh mắt kinh hoảng của đám người Thải gia, mấy trăm khôi lỗi và yêu thú lao thẳng về phía trước. Cỗ khí thế kinh người kia khiến cho vô số người vây xem không khỏi hít sâu một hơi. Đệ nhất gia tộc trên Lưu Tô đảo quả thực không thể kinh thường. Thải gia quật khởi mới chỉ vài chục năm, xem ra vẫn còn chưa đủ.

– Hỗn đản, giết cho ta.

Thải Mai Lĩnh lớn tiếng quát, mắt nhìn đệ tử Thải gia hoảng loạn, tức thì gầm lên một tiếng, sau đó thân thể nhảy về phía trước.

– Thải Mai Lĩnh, ta sẽ không để yên cho ngươi.

Đại trưởng lão Đoan Mộc gia hét lớn một tiếng, chân khí tràn ra mang theo một cỗ sát ý trong nháy mắt đánh về phía Thải Mai Lĩnh. Nhị trưởng lão và tam trưởng lão, còn có mấy cường giả khác trong Đoan Mộc gia cũng lập tức lao về phía cường giả Thải gia.

Phanh Phanh.

Chiến đấu kịch liệt trong nháy mắt bắt đầu. Thanh âm bạo liệt vang vọng trong không trung. Trong nháy mắt có tiếng kêu thảm thiết vang lên. Trên sân rộng lập tức xuất hiện máu tươi.

Tiếng kêu thảm thiết, thanh âm bạo liệt, tiếng khôi lỗi cùng với thú rống, tiếng chém giết hội tụ thành âm thanh quanh quẩn trong không trung.

Đạm Đài Tuyết Vi lùi sang một bên, nhìn về phía trước, đôi mắt xinh đẹp biến ảo không ngừng, không biết trong lòng nàng đang suy nghĩ cái gì.

Sưu.

Trên sân rộng hỗn loạn đột nhiên có một đạo lưu quang trong nháy mắt đánh về phía Đoan Mộc Y Y, tốc độ cực kỳ nhanh chóng mang theo một cỗ uy áp cường hãn đánh tới bên người Đoan Mộc Y Y. Một đạo trảo ấn trực tiếp đánh ra, người xuất thủ không phải là ai khác mà chính là Thượng Quan Nguyệt Minh kia.

Tốc độ của trảo ấn này quá nhanh, không gian chung quanh vặn vẹo, mang theo áp chế giai vị mạnh mẽ khiến cho Đoan Mộc Y Y căn bản không thể phản kháng. Trảo ấn mang theo không gian vặn vẹo trực tiếp bao phủ người Đoan MỘc Y Y, vô hình trung phong tỏa đường lui của nàng.

– Giao cho ta, giao ra Huyết Hồn Ấn, ta sẽ không làm khó dễ ngươi nữa.

Chương 1536: Bị kèm hai bên

Trảo ấn nhanh như thiểm điện đánh xuống, Thượng Quan Nguyệt Minh cười lạnh xuất hiện trước người Đoan Mộc Y Y. Bắt Đoan Mộc Y Y là hắn có thể thu được Huyết Hồn Ấn, về phần tranh đấu giữa Thải gia và Đoan Mộc gia hắn không có hứng thú để ý tới.

Sắc mặt Đoan Mộc Y Y đại biến, Thượng Quan Nguyệt Minh này là Vũ Vương tam trọng, nàng mới là Linh Suất nhị trọng, căn bản không cùng một đẳng cấp, đây chính là sự khác biệt về giai vị.

Ngay khi Đoan Mộc Y Y thầm kinh hãi thì một cỗ hấp lực đột nhiên bạo phát ra, thân thể mềm mại của nàng không tự chủ được rời khỏi không gian vặn vẹo. Một thân ảnh xinh đẹp nhất thời xuất hiện trước mặt nàng mang theo khuôn mặt lạnh lùng, thân thể mềm mại.

– Hừ, muốn chết.

Lục Tâm Đồng xuất hiện trước người Đoan Mộc Y Y, trong cánh tay có một cỗ khói độc ngập trời bạo phát ra rồi nhanh chóng kéo về phía Thượng Quan Minh Nguyệt.

– Độc công?

Sắc mặt Thượng Quan Minh Nguyệt đại biến, hắn đã sớm biết sự kinh khủng của Lục Tâm Đồng cho nên đâu còn dám đυ.ng vào đám khói độc này. Trong lúc sắc mặt đại biến thân thể cấp tốc lùi lại.

Sưu.

Trong nháy mắt hai cánh Lục Lâm Thiên rung lên, thân thể giống như quỷ mị biến mất tại chỗ. Lưu quang màu xanh xẹt qua không trung mang theo một đám tàn ảnh cùng với tiếng sấm nổ ì ùng.

Giữa không trung, Diêu Dũng một mực nhìn vào Lục Lâm Thiên, sắc mặt đại biến hét lớn một tiếng.

– Tiểu hỗn đản, ngươi dám.

Sưu Sưu.

Chỉ trong nháy mắt, thân thể Lục Lâm Thiên giống như thuấn di đột nhiên xuất hiện trên chủ vị, mục tiêu chính là Thượng Quang Thừa Ân và Thải Nhân Phượng kia.

Thượng Quan Thừa Ân và Thải Nhân Phượng đều bị thương nặng trong người, khi nhận ra Lục Lâm Thiên nhắm tới hai người bọn hắn, sắc mặt cả hai lập tức đại biến, hoàn toàn không thể chạy trốn kịp. Sợ rằng bằng vào thực lực hai người lúc toàn thịnh cũng không thể tránh khỏi tay Lục Lâm Thiên.

– Lão cẩu, tốc độ của ngươi vẫn còn quá chậm.

Khi thân ảnh Diêu Dũng xuất hiện trên chủ vị, thân thể Lục Lâm Thiên chỉ để lại một đám tàn ảnh, giữa không trung, thân thể Lục Lâm Thiên mang theo nụ cười nhạt nhạt, hai tay nắm lấy Thượng Quan Thừa Ân và Thải Nhân Phượng.

– Tiểu hỗn đản, ngươi muốn làm gì? Nếu như ngươi dám động vào hai người này Thiên Vân đảo ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên bắt Thượng Quan Thừa Ân và Thải nhân Phượng, sắc mặt Diêu Dũng hoảng hốt, đây chính là đệ tử tinh anh trên Thiên bảng của Thiên Vân đảo hắn a.

– Lục Lâm Thiên, mau thả con ta ra, bằng không ta sẽ không để yên cho ngươi.

Thượng Quan Nguyệt Minh quát to, bắt Đoan Mộc Y Y không xong, không nghĩ tới nhi tử bản thân lại bị người khác bắt lấy.

– Lục Lâm Thiên, mau thả người.

Thải Mai Lĩnh bị đại trưởng lão cùng nhị trưởng lão Đoan Mộc gia vây công, thân đang ở trong hiểm cảnh thế nhưng thấy nhi tử bị bắt cũng lập tức hét lớn một tiếng. Đây chính là hy vọng cùng với tiền đồ của Thải gia a. Trong lòng hắn lúc này vô cùng kinh hãi cùng khủng hoảng.

– Ha ha.

Thấy đám người Diêu Dũng, Thượng Quan Nguyệt Minh, Thải Mai Lĩnh kinh hãi, Lục Lâm Thiên cười ha hả, ánh mắt nhìn vào Thượng Quan Nguyệt Minh rồi nói:

– Thượng Quan Nguyệt Minh, thủ đoạn của ngươi độc ác như vậy ngay cả thân tình cũng không để ý tới, sao cũng sợ hãi như vậy?

– Lục Lâm Thiên, rốt cuộc ngươi muốn làm gì?

Cơ mặt Thượng Quan Nguyệt Minh co quắp lại, mở miệng nói:

– Cha, cứu con, cứu con.

Thượng Quan Thừa Ân hét lớn, lập tức vội vàng dùng ánh mắt cầu khẩn nhìn về phía Đoan Mộc Y Y nói:

– Biểu muội, van muội, muội tha cho ta đi. Chỉ cần muội nói một câu thôi, dù sao ta cũng là biểu ca của muội mà.

Đoan Mộc Y Y ngẩng đầu nhìn Thượng Quan Thừa Ân, miệng nhấp nháy muốn nói gì đó thế nhưng lại lập tức cúi đầu xuống.

Lục Lâm Thiên dùng ánh mắt khinh thường mang theo hàn ý nhìn về phía Thượng Quan Thừa Ân rồi nói với Thượng Quan Nguyệt Minh:

– Thượng Quan Nguyệt Minh, không phải ngươi vừa mới áp chế Y Y sao? Hiện giờ nhi tử ngươi đang ở trong tay ta, ngươi nghĩ ta nên làm gì bây giờ? Giết người thì đền mạng, thiếu nợ thì trả tiền, đây chính là đạo lý bất biến từ thiên cổ tới nay a.

– Lục Lâm Thiên, ngươi dám. Thiên Vân đảo không phải là thứ mà ngươi có thể trêu chọc.

Thượng Quan Nguyệt Minh quát to, thế nhưng rõ ràng trong lòng hắn vẫn lo lắng. Lục Lâm Thiên này hắn đã từng nghe nói qua, nếu có thể uy hiếp được người này thì lúc đầu đã có thể uy hiếp được rồi.

– Ta ghét nhất chính là bị người khác uy hiếp, Thượng Quan Thừa Ân dùng độc giết Đoan Mộc gia chủ, vậy thì cũng chỉ có thể đền mạng mà thôi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, cánh tay trái đột nhiên nắm chặt, một cỗ lực lượng bàng bạc xuất hiện, không gian vặn vẹo.

Phanh.

Không gian vặn vẹo rồi lập tức nứt ra, bằng mắt thường có thể thấy được trong mấy vạn ánh mắt, Thượng Quan Thừa Ân hóa thành một cỗ huyết vụ tiêu tán trong bầu trời.

– Lục Lâm Thiên, ta và ngươi không chết không thôi.

Thượng Quan Nguyệt Minh rít lên một tiếng, thanh âm khàn khàn vang vọng không gian, trong lòng tức giận tới cực điểm, trán nổi gân xanh, nhìn qua có chút kinh khủng.

Thanh âm vừa dứt, Thượng Quan Nguyệt Minh nổi giận cho nên không nhịn được nữa, mặc kệ bản thân có phải là đối thủ của Lục Lâm Thiên hay không, chân khí trong người bạo phát, chân đạp mặt đất, trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang bắn về phía Lục Lâm Thiên. Thanh âm bạo liệt vang lên, một đạo chưởng ấn trong nháy mắt bắn về phía Lục Thiếu Du.

Dưới chưởng ấn, không gian run rẩy, không gian như sắp đổ nát.

Sưu.

Nhất thời ánh mắt Diêu Dũng trầm xuống, âm trầm nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Một đạo chân khí nóng bỏng từ trong cơ thể tuôn ra, cuối cùng hóa thành quang mang đỏ rực bao phủ toàn bộ thân thể. Thân thể lập tức hóa thành một đạo tàn ảnh nhanh như thiểm điện lao tới Lục Lâm Thiên.

– Thượng Quan trưởng lão, cẩn thận con ta.

Thải Mai Lĩnh hét lớn một tiếng, Thượng Quan Nguyệt Minh công kích Lục Lâm Thiên, con hắn còn đang ở trong tay Lục Lâm Thiên a.

– Ha ha, tới tốt.

Lục Lâm Thiên cười to, nhìn đạo chưởng ấn của Thượng Quan Nguyệt Minh đánh xuống, Lục Lâm Thiên không chút tránh né, khi chưởng ấn còn cách người mười thước, ánh mắt Lục Thiếu Du lạnh lẽo, trực tiếp ném Thải Nhân Phượng trong tay về phía chưởng ấn của Thượng Quan Nguyệt Minh. Huyễn Ảnh Thanh Vũ phía sau rung động, thân thể như thiểm điện biến mất tại chỗ.

Phanh.

Dưới chưởng ấn của Thượng Quan Nguyệt Minh, lúc này gần như gang tấc cho nên không kịp thu liễm, huống chi trong lúc nổi giận Thượng Quan nguyệt Minh căn bản không có ý định ngừng tay. Chưởng ấn mang theo lực lượng bàng bạc đánh vào trên người Thải Nhân Phượng. Vốn Thải Nhân Phượng bị Lục Lâm Thiên đả thương còn chưa khôi phục, hơn nữa lại bị Lục Lâm Thiên cấm chế, dưới một chưởng này thân thể Thải Nhân Phượng lập tức hóa thành mảnh nhỏ.

Sưu Sưu.

Kình khí cuồng bạo xuất hiện mang theo một đám huyết vụ bắn xuống phía dưới.

– Nhân Phượng…

Thải Mai Lĩnh nhìn thấy cảnh này lập tức dại ra, miệng hô lớn.

Phanh Phanh.

Lúc này một đạo quyền ấn của đại trưởng lão Đoan Mộc gia cũng đánh vào trên người Thải Mai Lĩnh, ngay sau đó Thải Mai Lĩnh lập tức phun ra một ngụm máu tươi.

Chương 1537: Nhìn phía sau ngươi mà xem (1)

– Ha ha, người Thiên Vân đảo giết người của Thiên Vân đảo, đấu tranh nội bộ sao? Quả thực có chút ý tứ. Có ý tứ, ha ha.

Thân thể Lục Lâm Thiên biến mất tại chỗ, tiếng cười ha hả quanh quẩn trong không gian.

– Tiểu hỗn đản, Thiên Vân đảo nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Ánh mắt Diêu Dũng lạnh lẽo tới cực điểm, thân hình giống như một cái bóng lao về phía Lục Lâm Thiên, thế nhưng không có cách nào bắt kịp được Lục Lâm Thiên.

Dưới Huyễn Ảnh Thanh Vũ, thân hình Lục Lâm Thiên giống như quỷ mị lóe lên bất định, Diêu Dũng tuy rằng là Vũ Vương thất trọng thế nhưng muốn đuổi kịp Lục Lâm Thiên cũng tuyệt không phải là chuyện dễ dàng.

Dưới không trung, ánh mắt Đạm Đài Tuyết Vi biến đổi, trong mắt hiện lên sự phức tạp. Hai đệ tử trên Thiên bảng của Thiên Vân đảo bị đánh chết, lúc này đã không đơn giản là chuyện giữa hai gia tộc trên Lưu Tô đảo nữa, mà nàng cũng không thể nhúng tay vào cuộc chiến.

– Đạm Đài Tuyết Vi, ngươi muốn nhúng tay sao?

Lúc này thân ảnh nho nhỏ của Tiểu Long xuất hiện trước người Đạm Đài Tuyết Vi, hoàn toàn không coi Đạm Đài Tuyết Vi vào trong mắt sau đó quay đầu lại nói với Như Hoa:

– Canh chừng nàng ta, nếu như nàng ta dám động thì giết không tha.

– Vâng, yêu hoàng.

Như Hoa đáp, yêu nguyên bàng bàng trên người tràn ra. Ánh mắt tập trung vào trên người Đạm Đài Tuyết Vi, một khi Đạm Đài Tuyết Vi xuất thủ nàng tuyệt đối sẽ không do dự mà thi triển công kích.

– Yêu hoàng, yêu thú thất giai trung kỳ.

Nhìn Tiểu Long và Như Hoa, sắc mặt Đạm Đài Tuyết Vi cực kỳ ngưng trọng. Nàng muốn xuất thủ thế nhưng lại bất lực. Bên cạnh ngoài Lục Tâm Đồng, Dương Quá ra còn có yêu thú thất giai trung kỳ. Ánh mắt Đạm Đài Tuyết Vi mang theo sự nghi hoặc nhìn về phía Tiểu Long vài lần.

– Nhị đệ, người này giao cho ta đi. Đệ đi đối phó với mấy người kia là được.

Dương Quá nói xong thân ảnh đã xuất hiện trước mặt Thượng Quan Minh Nguyệt, một đạo quyền ấn trực tiếp được đánh ra, thân hình ngăn cản trước người Thượng Quan Nguyệt Minh.

– Tiểu hỗn đản, ta xem ngươi có thể chạy được bao lâu? Ta cho ngươi chạy.

Giữa không trung, Diêu Dũng toàn lực đuổi về phía Lục Lâm Thiên thế nhưng không thể nào đuổi kịp. Ánh mắt Diêu Dũng đột nhiên trở nên lạnh lẽo, thân thể lao xuống phía dưới, mục tiêu chính là Đoan Mộc Hồng Chí phía dưới.

Huyễn Ảnh Thanh Vũ của Lục Lâm Thiên trong nháy mắt dừng lại, quay đầu lạnh lùng nhìn xuống phía dưới, khóe miệng nhếch lên, thủ ấn lặng lẽ biến hóa.

Sưu.

Diêu Dũng lao thẳng về phía Đoan Mộc Hồng Chí, tốc độ giống như thiểm điện.

– Lão già kia, cút ngay cho ta.

Ngay khi Diêu Dũng lao xuống phía dưới, trước người Đoan Mộc

Hồng Chí có một đạo quang mang xuất hiện. Trong nháy mắt thân thể nho nhỏ của Tiểu Long mang theo nụ cười tà dị xuất hiện trước người Đoan Mộc Hồng Hồng Chí. Trên nắm tay nho nhỏ kia có một cỗ lực lượng khổng lồ ngưng tụ, thân thể lao thẳng về phía trước. Bàn chẫn bỗng nhiên bước một bước qua hư không, trong tay đem theo một đạo quang trụ giống như cự mãng đánh về phía trước.

Quyền ấn vừa xuất hiện không gian mơ hồ vặn vẹo, kình khí nóng bỏng tràn ngập trong không gian. Trong lúc mơ hồ còn có thể nhìn thấy hỏa diễm màu vàng đang không ngừng nhảy lên.

Trong nháy mắt trong đôi mắt nhỏ của Tiểu Long vô cùng lạnh lẽo, một đạo quang mang bỗng nhiên bắn ra. Thân thể nho nhỏ của Tiểu Long giống như quỷ mị trong chớp mắt xuất hiện trước mặt Diêu Dũng, tốc độ so với Lục Lâm Thiên thi triển Huyễn Ảnh Thanh Vũ dường như không chậm hơn một chút nào. Hỏa diễm màu vàng quanh quẩn trong nắm tay mang theo tiếng xuy xuy cùng tiếng sấm nổ mạnh, hung hăng bắn về phía Diêu Dũng.

Nhìn quyền ấn đang đánh tới, sắc mặt Diêu Đũng đại biến, trong quyền ấn này không ngờ lại khiến cho hắn có cảm giác được khí tức nguy hiểm, hắn không dám có chút sơ ý nào. Bàn chân đạp mạnh hư không một cái, chân khí thuộc tính hỏa nóng bỏng bắn ra. Trong nháy mắt va chạm với quyền ấn của Tiểu Long, tiếng trầm muộn ầm ầm vang lên. Không gian nơi hai đạo lực lượng va chạm không ngờ bắt đầu nứt nẻ.

Phanh Phanh.

Thanh âm trầm thấp không ngừng vang lên, năng lượng cuồng bạo khuếch tán, không gian kịch liệt rung động. Kình khí cuồng bạo và hỏa diễm màu vàng nóng bỏng khuếch tán trên bầu trời.

Toàn bộ không gian tràn ngập cuồng bạo, giống như một cơn cuồng phong quét qua, khiến cho mặt sân nứt nẻ, đất đá bắn tung lên cao, kình khí phô thiên cái địa bắn ra bốn phía..

Phanh.

Thân thể nho nhỏ của Tiểu Long trong nháy mắt bị đẩy lui mấy chục thước. Sau khi ổn định thân thể, bàn tay nhỏ bé vỗ y phục một cái, bộ dáng vô cùng nhẹ nhàng. Cỗ lực lượng cuồng bạo này chỉ khiến trong lòng nó có chút khó chịu mà thôi, không có việc gì.

Khục Khục.

Thân thể Diêu Dũng dưới kình khí cuồng bạo trực tiếp lảo đảo lui về phía sau hai bước, sắc mặt vô cùng kinh ngạc. Bởi vì thực lực của tiểu đồng này không ngờ lại cường hãn như vậy.

– Linh thú thất giai hay là yêu thú?

Trong nháy mắt sắc mặt Diêu Dũng mang theo vẻ hoài nghi, hắn không ngờ tới bên người Lục Lâm Thiên lại có yêu thú thần bí tới như vậy, lại vô cùng cường hãn, mà từ khí tức hắn không thể phán đoán được đây là linh thú hay yêu thú.

– Đa tạ đại nhân.

Đoan Mộc Y Y lo lắng vội vàng đi tới bên người Đoan Mộc Hồng Chí. Đoan Mộc Hồng Chí nhìn thấy thực lực của Tiểu Long lập tức bội phục, trợn mắt há hốc mồm. Hắn thật không ngờ tiểu đồng vẫn hay nói chuyện với hắn lại có thực lực kinh khủng như vậy.

– Chút lòng thành mà thôi.

Tiểu Long chu miệng, không để ý tới hai người. Lão đại đã sớm nói qua nó phải chú ý việc dưới sân. Trong đôi mắt nhỏ của nó lúc này có chút tiếu ý, mở miệng nói với Diêu Dũng đang kinh ngạc:

– Lão cẩu, mau nhìn phía sau của ngươi.

Nghe Tiểu Long nói, Diêu Dũng dường như cũng cảm giác được cái gì đó, đột nhiên nhìn về phía sau, một cỗ khí tức nguy hiểm từ trong lòng hắn lan tràn ra.

Ngay khi DIêu Dũng nhìn về phía sau, mấy vạn ánh mắt chung quanh sân rộng cũng nhìn lên trên bầu trời. Giờ phút này toàn bộ bầu trời không biết từ khi nào có một cỗ năng lượng thủy hệ nồng đậm hội tụ, mang theo kình khí ngập trời khiến cho cả không trung sôi trào. Giống như đột nhiên có một cơn lốc quét ngang thiên địa khiến toàn bộ không trung rung động làm cho mấy vạn người phía dưới hoảng sợ.

– Trời ạ, đây là vũ kỹ gì?

– Tất nhiên không phải là vũ kỹ bình thường rồi. Đây là vũ kỹ Địa cấp.

Mấy vạn ánh mắt phía dưới vô cùng kinh hãi, ánh mắt mọi người lập tức biến hóa nhìn nhau. Trong lòng đều cảm nhận được một cỗ khí tức nguy hiểm. Cả đời bọn họ còn chưa gặp được một cỗ khí thế nào như vậy.

– Vũ kỹ Địa cấp.

Lúc này ánh mắt Diêu Dũng tràn ngập hoảng sợ. Vũ kỹ Địa cấp, hắn cũng còn chưa có tu luyện thành công vũ kỹ Địa cấp a.

Mà thực lực Lục Lâm Thiên hắn cũng biết, tuy rằng tu vi chỉ có Vũ Vương nhị trọng, thế nhưng khi còn là Vũ Vương nhất trọng đã có thể đánh bại Lăng Thanh Tuyền tu vi Vũ Vương ngũ trọng, vũ giả ngũ hệ của Linh Vũ giới.

Chương 1538: Nhìn phía sau ngươi mà xem (2)

Lăng Thanh Tuyền kia cũng không phải là kẻ yếu, thực lực không giống như Vũ Vương ngũ trọng bình thường. Mà hiện tại Lục Lâm Thiên lại có tu vi Vũ Vương nhị trọng, thực lực chân chính của Lục Lâm Thiên Vũ Vương nhị trọng bình thường còn xa mới đuổi kịp được.

– Lão cẩu, ngươi đuổi sảng khoái không? Hiện tại tới lượt ta.

Lục Lâm Thiên đột nhiên đứng lại, cả không trung hôn ám, năng lượng thuộc tính thủy hóa thành sóng nước cuồn cuộn tràn ngập.

Lục Lâm Thiên nói xong trong nháy mắt kết thủ ấn. Đám sóng nước cuồn cuộn trong không trung kia mang theo sự rung động kinh khủng mơ hồ chồng chất lên nhau. Giống như là vô số cơn sóng chồng chất. Trên không gian, xuất hiện một vòng xoáy lớn, chu vi chung quanh vòng xoáy gợn sóng trong không gian văng tung tóe.

– Trọng Thủy Kết Giới.

Tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra, miệng quát khẽ một tiếng. Một cỗ chân khí khổng lồ giống như thực chất từ trong tay hắn bạo phát ra. Trong không trung lập tức có năng lượng thủy hệ bàng bạc ầm ầm kéo tới, trong nháy mắt bao phủ cả không trung. Vô hình trung phong tỏa không gian, rồi lặng lẽ bao phủ Diêu Dũng vào bên trong.

Khuôn mặt già nua của Diêu Dũng lúc này kinh hãi, rốt cuộc trong lòng hắn cũng cảm nhận được cảm giác nguy hiểm.

Không gian run rẩy, toàn bộ không gian trên sân rộng đột nhiên xuất hiện từng cơn sóng lớn đang dùng tốc độ như hủy diệt hội tụ thành một dòng xoáy kinh khủng. Phương viên mấy ngàn thước chung quanh bị một dòng xoáy khổng lồ bao phủ, giống như một kết giới bằng nước, vây luôn Diêu Dũng ở bên trong.

– Xích Lôi trảo.

Thanh âm của Diêu Dũng vang lên. Sắc mặt già nua đại biến, thủ ấn được kết, chân khí thuộc tính hỏa trong người bạo phát, bàn tay uốn lượn, cuối cùng không ngờ lại có năm đạo trảo ấn bằng hỏa diễm ngưng tụ trên đầu ngón tay. Trảo ấn thành hình, Diêu Dũng gầm lên một tiếng, lực lượng trên trảo ấn tăng vọt. Từng đạo trảo ấn lập tức bắn về phía trước mang theo một cỗ kình khí nóng bỏng. Không khí trong không gian giống như sôi lên. Nơi trảo ấn đi qua, từng đạo tàn ảnh màu đỏ hiện lên trong không trung.

Sưu Sưu.

Trong dòng xoáy cuồn cuộn không ngớt, toàn bộ không gian chung quanh lúc này giống như sắp bị nghiền nát. Trong nháy mắt trảo ấn và dòng xoáy bàng bạc va chạm với nhau. Từng đạo quang mang mạnh mẽ bắn ra bốn phía. Dưới cỗ khí tức ngập trời này, gợn sóng trong không gian trực tiếp bị chấn nát.

Một màn kinh khủng này khiến cho người Đoan Mộc gia và Thải gia đang giao thủ phía dưới không nhịn được mà dừng lại nhìn lên bầu trời. Chúng thú rít gào, vô hình trung đã bị năng lượng áp chế.

Phanh Phanh Phanh.

Năng lượng cuồng bạo, trong mắt Diêu Dũng hiện lên sự hung hãn. Hai tay không ngừng huy vũ, từng đạo trảo ấn nóng bỏng hiện lên trước mặt hầu như là bao phủ toàn bộ không gian quanh người, tiếng xé gió không ngừng vang lên trên sân rộng.

Dưới sự bao phủ của vô số trảo ấn, bốn phía trong lúc vô hình bị áp chế. Diêu Dũng ngày càng phí sức, mỗi một lần trảo ấn cố gắng đánh về phía trước là lại bị sóng nước hung hăng đánh trở lại. Chỉ trong chốc lát không gian ngày càng rung động, dòng xoáy khổng lồ chụp thẳng xuống phía dưới.

Sưu.

Trên khuôn mặt già nua của Diêu Dũng ngày càng ngưng trọng. Thực lực của Lục Lâm Thiên so với trong tưởng tượng của hắn còn mạnh hơn nhiều. Trong dòng xoáy khổng lồ này vô hình trung có một cỗ năng lượng thuộc tính lớn tới cực điểm lao xuống khiến cho hắn cảm thấy chật vật. Một đạo cương tráo phòng ngự lập tức bao phủ chung quanh Diêu Dũng.

Sưu Sưu.

Giữa không trung gió nổi mây phun, sóng nước giống như biển gầm rung động. Cả không gian rốt cuộc cũng tới cực hạn, một tiếng nổ tức thì vang vọng không gian.

Phanh Phanh Phanh.

Tiếng nổ vang từ trong dòng xoáy vang lên liên tục. Dưới ánh mắt kinh hãi của mấy vạn người sóng nước bắn lên cao chừng vài trăm thước. Phiến không gian này trong nháy mắt long trời lở đất, gợn sóng trong không gian trực tiếp bị xé rách thành từng mảnh nhỏ. Sóng nước ngập trời, không gian run rẩy, lực lượng kinh khủng giống như một cơn lốc quét qua sân rộng mang theo sóng nước mạnh mẽ. Trong phương viên mấy ngàn thước chung quanh đột nhiên giống như có mưa rào.

Trong không gian hỗn loạn, hộ thân cương khí của Diêu Dũng ngày càng mờ nhạt, sắc mặt cũng ngày càng trắng bệch.

Khi trước Quỳ Long NHư Hoa cũng bị Trọng Thủy Kết Giới này vây khốn. Bằng vào lực phòng ngự của nó cũng bị làm cho vô cùng thê thảm, máu tươi chảy ròng, thực lực Diêu Dũng này tuy rằng so với Quỳ Long như hoa mạnh hơn. Thế nhưng trên phương diện phòng ngự so với Quỳ Long Như Hoa sợ rằng còn kém hơn nhiều. Cho nên tình huống lúc này của Diêu Dũng không khả quan cho lắm.

Khi không gian khôi phục lại sự tĩnh lặng thì hộ thân cương khí quanh người Diêu Dũng mờ nhạt tới cực điểm, sắc mặt cũng trắng bệch tới cực điểm.

– Lão cẩu, ăn không tiêu rồi sao?

Đúng lúc này trong không gian hỗn loạn lần nữa vang lên tiếng sấm nổ. Thân thể Lục Lâm Thiên trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Diêu Dũng.

– Hừ, ta nói rồi. Thực lực của ngươi còn chưa đủ. Cho dù ngươi thi triển vũ kỹ Địa Cấp cũng không thể làm gì được ta.

Lúc này nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên, Diêu Dũng nở nụ cười nhạt, bàn tay nắm chặt. Một thanh đại đao sắc bén xuất hiện trong tay hắn. Đao mang trên thân đao màu đỏ, một cỗ năng lượng trong thiên địa từ trên đó lan tràn ra, rõ ràng đã đạt tới cấp bậc Vũ Linh khí Hoàng cấp. Thân là trưởng lão Thiên Vân đảo, lại có tu vi Vũ Vương thất trọng, đương nhiên không giống như trưởng lão bình thường. Có một kiện Vũ linh khí Hoàng cấp cũng rất bình thường. Nếu như không có mới là chuyện không bình thường.

– Quả nhiên khó đối phó.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Vũ Vương thất trọng, Vũ Vương thất trọng của Thiên Vân đảo sao lại không có một chút thủ đoạn mà để cho hắn hoàn toàn áp chế cơ chứ. Chân khí trên người bùng ra, quanh thân Lục Lâm Thiên xuất hiện một đạo quang mang, Thanh Linh Khải Giáp hiện lên.

Lưỡi đao đỏ rực dưới chân khí nóng bỏng rót vào bắn ra quang mang khiến cho tim người khác đập nhanh hơn. Tiếp theo, Diêu Dũng bổ ra một đao, cả không gian lập tức rung động. Chân khí nóng bỏng từ trong cơ thể DIêu Dũng bạo phát ra. Cả không gian trực tiếp bị nhuộm thành màu đỏ. Không thể không nói, Diêu Dũng này thân là Vũ Vương thất trọng, thực lực cũng là hàng thật giá thật.

Sưu.

Chân khí đỏ rực giống như một cơn lốc lượn lờ quanh đại đao, Diêu Dũng nhìn Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, bàn chân hung hăng đạp mạnh hư không, thân thể hóa thành một đạo tàn ảnh không rõ đột nhiên bắn về phía trước. Hầu như trong chớp mắt Diêu Dũng đã xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, đại đao trong tay mang theo kình khí nóng bỏng dùng khí thế sấm sét hung hăng bổ vào trên người Lục Thiếu Du.

Đao mang bổ tới, trong mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập hàn ý, khóe miệng khẽ nhếch lên rồi nở nụ cười quỷ dị.

Cạch.

Đao mang đánh vào trên vai Lục Lâm Thiên, tiếng trầm muộn vang lên. Bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được đao mang đánh vào trên vai Lục Lâm Thiên, lân phiến màu vàng trên người Lục Thiếu Du đột nhiên biến mất, đao mang lập tức xuyên qua tầng lân phiến đánh vào trong vai Lục Thiếu Du. Trực tiếp bổ ra một cái khe, máu tươi lập tức bắn ra.

Chương 1539: Lưỡng bại câu thương

Diêu Dũng nở nụ cười, nụ cười vô cùng đắc ý. Lục Lâm Thiên này sao có thể là đối thủ của hắn, dù sao chỉ là Vũ Vương nhị trọng mà thôi. Tới cấp bậc như Vũ Vương, mỗi một trọng đều là một trời một vực. Càng lên cao chênh lệch càng lớn. Một kích toàn lực của Vũ Vương thất trọng như hắn, phối hợp với Vũ Linh khí, Lục Lâm Thiên này làm sao có thể chống lại được.

Thế nhưng Diêu Dũng đã cười quá sớm, khi đao mang bổ vào người Lục Lâm Thiên, nụ cười trên mặt hắn càng ngày càng quỷ dị. Sau đó cánh tay phải Lục Lâm Thiên vươn ra, Liệt Thiên xuất hiện trong tay, Liệt Thiên mang theo năm ngón tay uốn lượn, trảo ấn không ngừng huy động kéo theo một đám tàn ảnh.

– Không xong.

Giờ phút này từ sâu trong linh hồn Diêu Dũng cảm giác được một cỗ khí tức khiến cho tim hắn đập nhanh hơn.

– Tề Thiên Liệt Địa Trảo.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng cười, thân vẫn bay bổng trên không, miệng khẽ quát một tiếng. Khi tiếng quát vừa dứt, Liệt Thiên trong tay đột nhiên tạo thành một vòng cung quỷ dị ầm ầm bắn về phía DIêu Dũng.

Sưu.

Giờ phút này cả không gian giống như phong vân biến sắc. Không gian trong nháy mắt bị nhuộm thành màu đỏ, trảo ấn xẹt qua, một cỗ chân khí bàng bạc bạo phát. Trong không trung, năng lượng thuộc tính hỏa lặng lẽ hội tụ tới, cả không gian to lớn đột nhiên vô cùng nóng bức. Trong đám năng lượng thuộc tính hỏa bàng bạc có một đạo trảo ấn nóng rực bắn ra. Trảo ấn này giống như một ngọn hỏa diễm màu đỏ mang theo khí tức sắc bén xẹt qua không gian. Không gian trực tiếp vặn vẹo tạo thành một đường vòng cung.

Đạo trảo ấn này mang theo xu thế sấm sét trong nháy mắt đánh vào không gian nơi Diêu Dũng đứng.

Cạch Cạch.

Giữa không trung vang lên một tiếng trầm muộn làm toàn bộ không gian run rẩy. Từng đạo kình khí nóng rực khuếch tán. Cỗ kình khí nóng bỏng này mang theo lực lượng xé rách không gian khiến cho không gian trực tiếp nứt nẻ, tan vỡ. Bầu trời trong sân rộng xuất hiện năm cái khe lớn chừng nghìn thước, bên trong mỗi cái khe đều có hỏa diễm nóng bỏng.

Bao gồm cả thân hình Diêu Dũng cũng bị bao phủ trong đó.

Đạo Tề Thiên Liệt Địa trảo này uy lực so với Trọng Thủy Kết Giới còn mạnh hơn không ít. Trong Vũ Linh ảo cảnh của Vân Dương Tông, lúc Lục Lâm Thiên vượt Vũ cảnh vẫn luôn thi triển Tề Thiên Liệt Địa trảo. Tôi luyện trong Vũ cảnh so với bên ngoài còn nhanh hơn gấp mấy lần. Có thể nói, trong năm bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai trên người hắn hiện tại Tề Thiên Liệt Địa trảo tuyệt đối là bộ vũ kỹ Địa cấp Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ mạnh nhất.

Lúc này Lục Lâm Thiên không chỉ có thi triển Tề Thiên Liệt Địa Trảo mà còn phối hợp Vũ Linh khí Hoàng cấp Liệt Thiên thi triển ra, uy lực lại tăng lên một bước. Trong Vũ cảnh Lục Lâm Thiên xông tới trọng thứ bảy tầng sáu là dựa vào Tề Thiên Liệt Địa trảo, có thể xông tới trọng thứ bảy tầng sáu thực lực đã tương đương với Vũ Vương thất trọng bình thường. Huống chi, Trọng Thủy Kết Giới vừa rồi của Lục Thiếu Du đã khiến cho Diêu Dũng phải thi triển một kích mạnh nhất của bản thân. Mức độ tiêu hao chân khí không cần phải nói. Bây giờ Lục Thiếu Du liều mạng thi triển một trảo, trong nháy mắt thi triển Tề Thiên Liệt Địa Trảo, hiệu quả của nó cũng mạnh hơn không ít.

Ầm Ầm.

Giờ phút này không gian giống như đổ nát. Dưới trảo ấn, tiếng nổ vang vọng, không gian chấn động không ngừng.

Khục khục.

Trong không gian nóng bỏng có một ngụm máu tươi phun ra. Dưới mấy cái khe ngập trời trong không gian, kình khí ngập trời thu liễm, cả không gian trong nháy mắt phục hồi lại sự yên tĩnh như cũ.

Mà lúc này trong không trung, trên khuôn mặt già nua của Diêu Dũng trắng bệch, khóe miệng dính máu tươi vừa mới phun ra. Quanh người, trên y phục xuất hiện năm đạo trảo ấn, máu tươi chảy ra, khí tức trên người suy yếu tới mức cực kỳ nghiêm trọng.

– Lưỡng bại câu thương.

Dưới mặt đất, mấy vạn ánh mắt líu lưỡi, Lục Lâm Thiên không ngờ có thể khiến cho Diêu Dũng trưởng lão cùng với hắn lưỡng bại câu thương. Trong đám người phía dưới, Đoan Mộc Y Y kinh hãi, bởi vì lúc này trên vai Lục Lâm Thiên có một vết đao hằn sâu vào trong ra thịt, máu tươi ứa ra, thấp thoáng còn nhìn thấy xương trắng, nhìn qua vô cùng kinh khủng.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn bầu trời, hai hàng lông mi nhíu lại rồi chậm rãi hít sâu một hơi. Lại nhìn Như Hoa bên người, nàng chỉ có thể cười khổ một cái.

– Ha ha, lão cẩu, Vũ Vương thất trọng không có gì đặc sắc cả.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười nhạt. Một cỗ ngạo khí từ trong cơ thể hắn khuếch tán ra bên ngoài. Vũ Vương thất trọng thì làm sao, hiện tại hắn cũng không sợ. Nụ cười vừa dứt, thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất tại chỗ.

– Hàn Băng Đống Kết Sát.

– Liệt Viêm Quyền.

– Ảm Nhiên TIêu Linh chưởng.

– Hàn Băng chưởng.

– Tam Thiên Lưu Vân Thủ.

Khi thân thể Lục Lâm Thiên xuất hiện, vũ đan ngũ sắc trong cơ thể nhanh chóng xoay tròn. Trong nháy mắt này từng tiếng hét lớn từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra, từng đạo vũ kỹ thuộc tính khác nhau từ hai tay Lục Thiếu Du ngưng tụ ra. Đối với vũ kỹ dưới Địa cấp, cho dù là Hàn Băng Đồng Kết Sát Lục Thiếu Du cũng thi triển vô cùng thuận tay. Có Vũ đan ngũ sắc, muốn đồng thời ngưng tụ công kích các loại thuộc tính khác nhau đối với Lục Thiếu Du mà nói, không có một chút ảnh hưởng nào.

Từng đạo công kích được đánh ra nhanh như thiểm điện. Huyễn Ảnh Thanh Vũ phối hợp với tốc độ của Phù Quang Lược Ảnh khiến cho Lục Lâm Thiên lúc này giống như quỷ mị, liên tục từ bốn phương tám hướng vây khốn Diêu Dũng vào bên trong.

Diêu Dũng đã bị thương nặng cho nên lúc này căn bản khó có thể phòng bị, không thể ngăn cản công kích của Lục Lâm Thiên.

– Thủy hệ, Phong hệ, Mộc hệ, Hỏa hệ, đây là uy lực của vũ giả ngũ hệ sao? Vũ kỹ năm hệ được thi triển vô cùng dễ dàng.

Mọi người phía dưới nhìn lên trên không trung. Trong mấy vạn người có một ít người có ánh mắt không tồi, nhìn thấy mọi chuyện liền giật mình kinh hãi.

Lúc này Diêu Dũng cũng bị chấn kinh, dưới tình huống bị thương nặng, thân bị vây khốn hắn không thể chạy trốn. Hắn cũng thật không ngờ, bản thân mình lại bị Lục Lâm Thiên này làm cho bị thương nặng. Mà một đao của hắn dường như cũng không tạo thành thương tổn quá lớn cho Lục Lâm Thiên này. Điều này khiến cho hắn kinh ngạc không ngớt.

Từng đạo công kích của Lục Lâm Thiên làm cho hắn trở tay không kịp, căn bản cũng không có bao nhiêu khí lực chống lại. Tốc độ ngưng tụ công kích của đối phương, còn có tốc độ kinh khủng kia đều quá kinh khủng. Lúc này hắn thậm chí đã có chút hối hận vì đã trêu phải Lục Lâm Thiên này, chỉ là trong lòng hắn có một thứ nhiều hơn đó chính là oán hận.

Toàn bộ không gian trên sân rộng triệt để hỗn loạn. Công kích như vậy khiến cho không gian mấy nghìn thước chung quanh vặn vẹo. Mặt đất phía dưới rung chuyển, đất đá bắn tứ tung. Công kích năm loại thuộc tính khiến cho mọi người chấn động.

Từng đạo công kích trút xuống người Diêu Dũng. Mà Diêu Dũng dưới tình huống bị thương nặng căn bản không có bao nhiêu sức lực chống lại.

Khục khục.

Không có chút phản kháng nào, dưới công kích liên miên cuồng bạo của Lục Lâm Thiên, trên khuôn mặt vốn đã trắng bệch của Diêu Dũng lại có một ngụm máu tươi được phun ra.

Chương 1540: Điên cuồng chà đạp (1)

Trong không gian hỗn loạn, kình khí cường hãn khiến cho thân hình Diêu Dũng rơi xuống mặt đất. Thân thể hung hăng đập vào mặt đất khiến cho chung quanh hắn xuất hiện vô số vết nứt nẻ.

– Đại Địa Nộ Hống.

Trên bầu trời, Huyễn Ảnh Thanh Vũ phía sau Lục Lâm Thiên chấn động, quang mang quanh quẩn trên nắm tay, không gian chung quanh vặn vẹo. Đột nhiên một đạo quyền ấn trực tiếp được đánh xuống dưới mặt đất.

Ầm ầm.

Trong chớp mắt này toàn bộ sân rộng chợt rung động kích liệt. Một cái khe rộng mấy chục thước dùng tốc độ kinh khủng lan tràn về phía DIêu Dũng. Cả sân rộng kịch liệt rung động, cỗ lực lượng đáng sợ kia sau khi tiếp cận Diêu Dũng giống như một cơn hồng thủy trút xuống.

Phanh.

Toàn bộ sân rộng nứt nẻ rồi bạo liệt. Mặt đất phía trên giống như sơn băng địa liệt lún xuống. Lực lượng kinh khủng phóng lên cao. Một cỗ lực lượng mạnh mẽ trực tiếp đánh Diêu Dũng bị thương nặng bắn lên cao, bay tới giữa không trung.

– Liệt Viêm Quyền.

Diêu Dũng bị đánh bay lên không trung. Trong chớp mắt này thân ảnh Lục Lâm Thiên giống như quỷ mị xuất hiện. Nắm tay đánh về phía trước, miệng hét lớn một tiếng. Tiếng quát vừa dứt, quyền ấn trong tay hóa thành một đạo quang mang đỏ rực không rõ mang theo năng lượng đỏ rực bàng bạc giống như thiểm điện bắn về phía trước.

Đạo quyền ấn này dưới ánh mắt của bao người mang theo hỏa diễm nóng bỏng bắn về phía chân trời, cuối cùng hỏa diễm giống như cự thạch ầm ầm đánh vào trên người Diêu Dũng.

Trong chốc lát toàn bộ bầu trời như ngưng đọng, cả không gian rung rẩy, một cỗ quang mang chói mắt từ trên ngực Diêu Dũng bắn ra. Ngay sau đó một tiếng trầm thấp vang vọng trong bầu trời. Thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm vang vọng trên bầu trời.

Phanh Phanh.

Trong bầu trời, một cỗ năng lượng kinh khủng giống như một cơn lốc trong nháy mắt quét ngang không gian.

Phanh Phanh Phanh Phanh.

Thân thể Diêu Dũng giống như diều đứt dây vừa mới từ mặt đất bị đánh bay lên không trung, lúc này lại trực tiếp bị đánh bay từ giữa không trung xuống mặt đất. Trên sân rộng, mặt đất ầm ầm lay động. Thân thể Diêu Dũng nặng nề đập vào mặt đất tạo thành một cái hố sâu hai thước. Toàn bộ sân rộng lúc này là một mảnh hỗn độn, từng cái khe giống như mạng nhện lan tràn ra chung quanh.

Khục khục.

Máu tươi từ trong miệng Diêu Dũng không biết đã phun ra lần thứ mấy, sắc mặt trắng bệch tới cực điểm. Thân thể hư thoát, uể oải. Trên mặt dính đầy máu, thoạt nhìn vô cùng dữ tợn, trong ánh mắt kia có sự kinh hãi, có sợ hãi còn có oán độc.

Trên mặt đất, thân thể Diêu Dũng không ngừng dãy dụa thế nhưng căn bản không thể đứng lên được, uể oải nằm trên đống đá vụn.

Mọi người nhìn thấy cảnh này, mấy vạn ánh mắt lập tức chuyển vào trên người Lục Lâm Thiên. Điều này quá mức chấn động, công kích liên tiếp khiến cho mọi người hoa mắt, nhanh tới cực hạn. Từng đạo công kích kia tuy rằng đại bộ phận người có mặt ở đây không nhìn rõ lắm, thế nhưng mọi người đều nhìn rõ trưởng lão Diêu Dũng của Thiên Vân đảo bị Lục Lâm Thiên chà đạp, chà đạp tới mức không nhận ra.

– Thật mạnh mẽ.

Vô số người âm thầm hít sâu một hơi, đây mới là cường giả.

– Lão cẩu, Vũ Vương thất trọng mà thôi, trước mặt bản công tử ngươi không có tiền vốn để kiêu ngạo.

Lục Lâm Thiên thu Huyễn Ảnh Thanh Dực vào trong cơ thể, Thanh Linh Khải Giáp cũng được thu lại, vết thương trên vai được chân khí bao bọc, thân thể nhảy tới trước người Diêu Dũng.

Phanh Phanh.

Lục Lâm Thiên trực tiếp dẫm lên ngực Diêu Dũng, thân thể già nua kia lần nữa bị đá bay về phía sau mấy thước, Diêu Dũng lại lần nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Diêu Dũng đập vào đống đá vụn, ánh mắt mang theo sự sợ hãi nhìn Lục Lâm Thiên. Linh hồn hắn đã bắt đầu run rẩy, muốn chạy trốn thế nhưng toàn thân không còn một chút lực lượng nào. Muốn Hồn anh bỏ chạy thế nhưng trong lòng lại không cam lòng.

– Lão cẩu, không phải vừa rồi ngươi muốn ta mở mắt sao? Hiện tại rốt cuộc là ai phải mở to mắt ra?

Khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười lạnh lẽo. Một chân lại đạp vào trên ngực Diêu Dũng, một cỗ khí thế bá đạo tràn ngập chung quanh thân thể. Vũ Vương thất trọng hiện tại hắn đã có thể chà đạp.

– Đây mới là cường giả a.

Dưới ánh mắt vạn người, thân thể Lục Lâm Thiên hiện lên trong đầu mọi người vô cùng rõ ràng. Cước đạp Vũ Vương thất trọng, cảnh tượng bá đạo như vậy mấy người có thể làm được.

– Lục chưởng môn, được rồi.

Phía xa, Đạm Đài Tuyết Vi nói một tiếng, ánh mắt mang theo sự phức tạp nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại, khóe miệng nhếch lên nói:

– Tuyết Vi cô nương, Diêu Dũng này thay Thải gia xuất đầu, không có một chút quan hệ nào với Thiên Vân đảo, cô nương cũng đã nghe rõ. Cho dù hiện tại ta giết hắn cũng không có liên quan tới Thiên Vân đảo. Lẽ nào Thiên Vân đảo của cô nương muốn nhúng tay vào sao? Nơi này tuy rằng là địa bàn của Thiên Vân đảo, thế nhưng cô nương cần phải hiểu rõ, thực lực Thiên Vân đảo tuy rằng rất mạnh thế nhưng ta tuyệt đối cũng không sợ hãi. Toàn bộ Phi Linh môn chúng ta không phải ai muốn bắt nạt cũng được.

Thanh âm Lục Lâm Thiên quanh quẩn trên không trung. Ngạo khí ngút trời, Phi Linh môn hiện tại không chỉ có một mình hắn. Phía sau hắn còn có toàn bộ Phi Linh môn, Thiên Vân đảo muốn nhúng tay vào, Phi Linh môn hắn cho dù không địch lại cũng đủ để khiến cho Thiên Vân đảo thương tổn tới gân cốt.

Cơ mặt Đạm Đài Tuyết Vi co quắp nói:

– Lục chưởng môn, Diêu trưởng lão thay Thải gia xuất đầu, việc này Thiên Vân đảo chúng ta tự nhiên sẽ không nhúng tay vào. Chỉ là Diêu trưởng lão dù sao cũng là người Thiên Vân đảo chúng ta, mong Lục chưởng môn cho Thiên Vân đảo chúng ta một chút mặt mũi.

– Tại sao ta phải cấp cho Thiên Vân đảo mặt mũi?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Đạm Đài Tuyết Vi.

Ánh mắt Đạm Đài Tuyết Vi khẽ đổi, nhìn Lục Lâm Thiên thật lâu không nói gì. Một lát sau Đạm Đài Tuyết Vi thở dài nói:

– Lục chưởng môn, ngươi thấy Thiên Vân đảo và Phi Linh môn khai chiến thì kết quả sẽ như thế nào?

– Tuyết Vi cô nương, Thiên Vân đảo của nàng có thể đi vào Cổ Vực hay sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Thiên Vân đảo mạnh, thế nhưng Cổ Vực không phải là Đông Hải, Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang cũng sẽ không để cho Thiên Vân đảo đơn giản tiến vào.

– Lục chưởng môn cũng đã tới Thiên Vân đảo, Thiên Vân đảo chúng ta sao không thể tiến vào Cổ Vực đây?

Đạm Đài Tuyết Vi nói, ý tứ bên trong vô cùng rõ ràng. Thiên Vân đảo không thể rầm rộ tiến vào trong Cổ Vực, thế nhưng hoàn toàn có thể phái mấy cường giả đi vào Cổ Vực.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, ý tứ trong câu nói của Đạm Đài Tuyết Vi đương nhiên hắn hiểu rõ, Lục Lâm Thiên lập tức nói:

– Tuyết Vi cô nương, nàng nghĩ Thiên Vân đảo có thể uy hïếp được ta sao?

– Đây không phải là uy hïếp, ta thấy Lục chưởng môn so với bất kỳ ai còn rõ ràng hơn hết.

Đạm Đài Tuyết Vi nói, người khác có lẽ còn e ngại Thiên Vân đảo, thế nhưng Lục Lâm Thiên lại khác. Người này luôn luôn kiêu ngạo, nếu như bị Thiên Vân đảo uy hïếp, sợ rằng đã sớm bị uy hïếp từ trước rồi.

Chương 1541: Điên cuồng chà đạp (2)

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

– Mặt mũi của Thiên Vân đảo ta tuyệt đối sẽ không cho. Bởi vì ta căn bản không tin Thiên Vân đảo, chỉ là, ta có thể nể mặt Tuyết Vi cô nương. Lão cẩu này ta có thể không giết, thế nhưng Tuyết Vi cô nương phải đáp ứng ta một điều kiện.

– Nói đi.

Ánh mắt Đạm Đài Tuyết Vi có chút ba động, không biết trong lòng suy nghĩ cái gì.

– Chỉ cần Tuyết Vi cô nương đáp ứng ta, cô nương còn ở Thiên Vân đảo một ngày thì Đoan Mộc gia ở Lưu Tô đảo sẽ bình yên vô sự, khi đó ta sẽ thả lão cẩu này.

Lục Lâm Thiên nói. Mặc kệ như thế nào bản thân hắn đã đắc tội với Thiên Vân đảo. Hắn có thể động vào Diêu Dũng, Thượng Quan gia, Thải gia, thế nhưng tuyệt đối không thể động vào Thiên Vân đảo. Đối phó với Diêu Dũng, Thượng Quan gia, Thải gia chỉ là gõ mõ khua chiêng mà thôi. Lục Lâm Thiên làm sao không biết, uy hiếp lớn nhất của Đoan Mộc gia chính là Thiên Vân đảo mà tuyệt đối không phải là Thải gia, Thượng Quan gia.

Tìm tới Đạm Đài Tuyết Vi, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng đã có dự tính từ trước. Bằng vào địa vị của Đạm Đài Tuyết Vi trên Thiên Vân đảo, chỉ cần nàng đáp ứng thì Đoan Mộc gia trên Lưu Tô đảo tuyệt đối bình yên vô sự.

– Lục chưởng môn, nếu như ta không thể đáp ứng thì sao?

Đạm Đài Tuyết Vi khẽ thở dài rồi dùng ánh mắt phức tạp nhìn Lục Lâm Thiên. Ý tứ của Lục Lâm Thiên sao nàng có thể không hiểu. Muốn nàng đáp ứng tương đương với việc Thiên Vân đảo ở trước mặt mọi người hứa hẹn với Lục Lâm Thiên.

– Nếu như nàng không đáp ứng, lão cẩu này nhất định sẽ phải chết. Tiếp đó ta lại phiền Tuyết Vi tiểu thư hộ tống toàn bộ Đoan Mộc gia đi Cổ Vực mà thôi.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng cười, chân hung hăng dẫm lên ngực Diêu Dũng. Khuôn mặt Diêu Dũng đỏ au, gân xanh trên mặt hiện ra, nhìn qua cực kỳ dữ tợn.

Lục Lâm Thiên đã sớm có dự định, lần này Đoan Mộc gia rốt cuộc đã chạm phải cái mông của con hổ Thiên Vân đảo, tuyệt đối nguy hiểm. Dưới tình huống vạn bất đắc dĩ hắn cũng chỉ có thể mang theo người Đoan Mộc gia đi Cổ Vực mà thôi. Dọc đường đi đương nhiên sẽ gặp phải cản trở, phải áp chế Đạm Đài Tuyết Vi thì đám người Lục Lâm Thiên mới có thể bình yên đi tới Cổ Vực, bằng không sẽ bị người của Thiên Vân đảo chặn lại.

Sắc mặt Đạm Đài Tuyết Vi liên tục biến hóa, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự bất đắc dĩ. Nàng biết nàng không còn lựa chọn nào khác. Người như Lục Lâm Thiên, tuyệt đối là người nói được làm được cho nên nàng lập tức nhỏ giọng đáp ứng:

– Được rồi, ta có thể đáp ứng ngươi.

Nói xong, Đạm Đài Tuyết Vi nhìn Lục Lâm Thiên, từ trong ký ức của nàng, cho tới bây giờ còn chưa ai dám lớn tiếng với Thiên VÂn đảo, huống chi đây còn là địa bàn của Thiên Vân đảo.

Ánh mắt Đạm Đài Tuyết Vi cực kỳ phức tạp, đây là ánh mắt vừa yêu vừa hận. Lần này sợ rằng nàng cũng khó mà ăn nói với Thiên Vân đảo. Và Thiên Vân đảo cũng sẽ rung chuyển một phen.

– Vẫn là Tuyết Vi cô nương sảng khoái, vậy người này giao cho nàng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười rồi lập tức xoay người nói với Diêu Dũng:

– Lão cẩu, lần này coi như ngươi mạng lớn. Kế tiếp nếu như ngươi dám trêu chọc ta lần nữa thì tự gánh lấy hậu quả, ha ha…

Tiếng cười bá đạo, cuồng ngạo quanh quẩn trong không trung. Lục Lâm Thiên không để ý tới Diêu Dũng nữa. Mà Diêu Dũng lúc này không thể nhúch nhích nằm trên đống đá vụn, vẻ mặt tuyệt vọng, trong mắt hiện lên sự oán độc. Thế nhưng cũng không có cách nào khác. Vũ Vương thất trọng như hắn lại bị một hậu bối chà đạp trên Lưu Tô đảo, một đời thanh danh đã mất hết, sau này sợ rằng hắn cũng không còn mặt mũi đi ra ngoài nữa

Chương 1542: Đột phá tam trọng

Đột phá tam trọng– Thải Mai Lĩnh, ngươi chết đi.

Đại trưởng lão Đoan Mộc gia, nhị trưởng lão, tam trưởng lão, ba người vây công Thải Mai Lĩnh, ba đạo công kích mạnh mẽ trực tiếp bắn ra.

Phanh.

Phía xa, thân hình Thải Mai Lĩnh bị nghiền nát hóa thành máu tươi rơi xuống mặt đất.

– Gia chủ đã chết, chạy mau.

Đệ tử Thải gia vốn đã bị tàn sát, lúc này nhìn thấy Thải Mai Lĩnh chết, cả đám không còn tâm tư chống đỡ, trực tiếp chạy tán loạn.

– Nhị đệ, người này xử lý thế nào?

Trong tay Dương Quá mang theo Thượng Quan Minh Nguyệt bị cấm chế đi tới bên người Lục Lâm Thiên. Thượng Quan Minh Nguyệt nào có phải là đối thủ của Dương Quá.

– Lục chưởng môn, Thượng Quan trưởng lão cũng là trưởng lão của Thiên Vân đảo ta, mong Lục chưởng môn giao cho ta.

Đạm Đài Tuyết Vi đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Tuyết Vi cô nương, Thượng Quan Nguyệt Minh chính là chủ mưu đối phó với Đoan Mộc gia, nàng nghĩ ta sẽ giao hắn cho nàng sao? Việc này không cần nhiều lời, cho dù Thiên Vân đảo coi ta là địch, người này ta cũng nhất định không giao cho các người.

Lục Lâm Thiên nghiêm túc nói với Đạm Đài Tuyết Vi.

– Tuyết Vi, cứu ta, Tuyết Vi.

Thượng Quan Nguyệt Minh lớn tiếng cầu xin. Hắn biết mình rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên chỉ sợ sẽ lành ít dữ nhiều. Bằng tính cách của Lục Lâm Thiên này, bản thân hắn tuyệt đối không có kết cục tốt lành gì.

Chỉ là Thượng Quan Nguyệt Minh có gọi khàn giọng cũng vô dụng, đại chiến sắp tới lúc kết thúc. Cường giả Thải gia lúc này dưới sự vây công của bốn đầu yêu thú lục giai và hơn mười đầu khôi lỗi cấp sáu đều bị đánh chết, không có bất luận một cường giả Thải gia nào chạy trốn.

Khi tiếp hét thảm quanh quẩn biến mất trong không trung thì đã tới hòang hôn. Mặt trời ngả về phía tây, ánh mặt trời như máu, trên sân rộng là một mảnh hỗn độn. Máu chảy thành sông, khí tức máu tanh nồng nặc bao phủ toàn bộ Lưu Tô đảo.

Mấy vạn ánh mắt bốn phía vô cùng sợ hãi. Thải gia bị diệt, sau này Lưu Tô đảo chính là của Đoan Mộc gia. Thực lực Đoan Mộc gia bày ra hiện tại khiến cho bọn họ không khỏi sợ hãi than. Ai cũng thật không ngờ, Đoan Mộc gia lại ẩn giấu cỗ thực lực kinh khủng như vậy.

Đám đệ tử trong Đoan Mộc gia lúc này cũng chạy tới sân rộng để thu thập tàn cục. Đồng thời Đoan Mộc Y Y cũng hạ lệch, đoàn người Đoan Mộc gia chạy về phía đám người Thải gia, diệt cỏ không diệt tận gốc, sau này tuyệt đối sẽ phiền phức. Buổi tối, toàn bộ Đoan Mộc gia đều đang tiến hành hành động tiễu trừ, ngay cả những thế lực có liên quan tới Thải gia cũng bị tiêu diệt.

Đêm đến, động tĩnh Đoan Mộc gia tạo ra vô cùng lớn. Thế nhưng trong đình viện Đoan Mộc gia lại cực kỳ yên tĩnh. Trong phòng, Lục Lâm Thiên đang khoanh chân ngồi đó. Trên vai có vết thương to bằng ngón tay, kéo dài từ vai tới ngực. Tuy rằng máu đã ngừng chảy ra, thế nhưng vẫn mơ hồ thấy cả xương trắng, nên nhìn cực kỳ kinh khủng.

Thủ ấn được kết, khóe miệng Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười, một đám lưu quang từ trên vết thương lan tràn ra, mang theo một tia điện mang. Dưới tia điện mang này, vết thương kinh khủng kia dùng tốc độ bằng mắt thường cũng có thể thấy được trong nháy mắt khép lại.

Mà lúc này trong phòng, Thượng Quan Minh Nguyệt bị cấm chế nhìn thấy cảnh tượng này vô cùng kinh hãi. Thương thế nghiêm trọng như vậy Lục Lâm Thiên này không ngờ trong nháy mắt có thể khôi phục như lúc ban đầu. Điều này sao có thể, thế nhưng tất cả mọi chuyện lại phát sinh ở dưới mí mắt hắn.

– Yêu nghiệt, đây không phải là người.

Thượng Quan Minh Nguyệt sợ hãi than trong lòng. Đây tuyệt đối là việc người bình thường không thể làm được. Thương thế như vậy không ngờ trong nháy mắt lại khôi phục như vậy.

Phù.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi rồi thở ra một ngụm trọc khí. Trên sân rộng cũng không tiện để hắn khôi phục thương thế, bởi vì không muốn tạo ra động tĩnh quá lớn, bí mật này có thể duy trì càng lâu thì càng tốt.

– Vũ Vương tam trọng, lúc thôn phệ hẳn cũng có thể đột phá tới Vũ Vương tam trọng a.

Nhìn Thượng Quan Minh Nguyệt trong phòng, khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên rồi mỉm cười. Vũ Vương tam trọng cũng không nên lãng phí, trên phương diện chân khí thôn phệ cũng không tồi.

Bị Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào, vẻ mặt Thượng Quan Minh Nguyệt lập tức kinh hãi, thanh âm bị cấm chế cho nên không thể nói ra thành lời. Thế nhưng trong lòng lại có một cỗ cảm giác sợ hãi không hiểu.

– Thượng Quan Nguyệt Minh, ngươi cho rằng có Thiên Vân đảo che chở thì không có ai dám động tới ngươi sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói. Nói xong, ngay khi Thượng Quan Nguyệt Minh cảm thấy sợ hãi thì Lục Lâm Thiên lập tức đánh ra thủ ấn. Trong lòng bàn tay có một cỗ chân khí hóa thành vòng xoáy ầm ầm chụp vào thiên linh cái của Thượng Quan Nguyệt Minh đang kinh hãi.

– Âm Dương Linh Vũ quyết.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, thôi động Âm Dương Linh Vũ Quyết. Một cỗ hấp lực lớn từ trong lòng bàn tay hắn bạo phát ra. Trên mặt Thượng Quang Minh Nguyệt lập tức dữ tợn, chân khí trong người nhanh chóng bị hút ra rồi tiến vào trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên. Ngay cả hồn anh trong đầu cũng bị thôn phệ rồi tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Đối với hồn anh bị thôn phệ này đại hồn anh trong đầu Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng có dị động, một cỗ sát khí quen thuộc tràn ra rồi bắn về phía hồn anh của Thượng Quan Nguyệt Minh rồi ngưng tụ thành một vòng xoáy giống như trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên, lập tức thôn phệ hồn anh vừa tiến vào trong đầu.

Nửa canh giờ sau, Thượng Quan Nguyệt Minh biến thành một cỗ thây khô, dưới linh hỏa trong tay Lục Lâm Thiên lập tức hóa thành tro tàn.

– Luyện hóa.

Cảm nhận năng lượng chân khí vừa mới thôn phệ vào trong cơ thể, Lục Lâm Thiên phỏng đoán sau khi luyện hóa có thể hắn sẽ đột phá tới Vũ Vương tam trọng. Dù sao hiện tại hắn đã là Vũ Vương nhị trọng, lại gần tới hậu kỳ. Sau khi ngưng thần tĩnh khí, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi im, bắt đầu luyện hóa. Năng lượng bằng chân khí được thôn phệ vào trong cơ thể, sau khi bỏ đi tạp chất lập tức chuyển hóa thành chân khí tinh thuần tiến vào trong đan điền của Lục Lâm Thiên.

Trong phòng, một lát sau quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ trong một vòng quang tráo vô hình, tiến vào trong trạng thái luyện hóa. Mà thời gian bắt đầu chậm rãi trôi qua.

Theo thời gian trôi qua, trên Lưu Tô đảo cũng trải qua thời gian hỗn loạn ngắn ngủi. Thải gia và những gia tộc có liên quan đều bị nhổ tận gốc. Trên điểm này Đoan Mộc Y Y không yếu đuối một chút nào, tất cả đều nắm trong tay.

Trên các tửu lầu, khách điếm ở các con đường lớn nhỏ của Lưu Tô đảo đều có tiếng nghị luận về ngày Lục Lâm Thiên và Đạm Đài Tuyết Vi thi đấu. Mà một màn cuối cùng khi Lục Lâm Thiên chà đạp trưởng lão Diêu Dũng của Lưu Tô đảo cùng với khí thế kiêu ngạo kia khiến cho cả đám nước bọt văng tung tóe, càng kể càng hăng say.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong nội viện Đoan Mộc gia lúc này không có một ai dám tiến vào. Cả năm ngày, ngày nào Đoan Mộc Y Y đều tới đây một lần.

Năm ngày qua, Lưu Tô đảo cũng dần dần bình ổn trở lại. Trong phòng, không biết từ khi nào, khí tức quanh người Lục Lâm Thiên bắt đầu kéo lên. Sóng gợn trong không gian cũng bắt đầu ba động, một cỗ quang mang hoàng sắc vô cùng chói mắt xuất hiện.

Một lát sau, quang mang bao phủ quanh thân Lục Lâm Thiên càng ngày càng đậm. Trên da cũng tràn ngập quang mang. Đột nhiên một cỗ năng lượng thiên địa vô hình hội tụ vào trong phòng. Toàn bộ người trong Đoan Mộc đều có thể cảm nhận được sự ba động vô hình này.

Chương 1543: Kinh mạch trọng điệp (1)

Trên bầu trời Đoan Mộc gia, một cỗ năng lượng trong thiên địa cuộn trào mãnh liệt, từng đạo năng lượng vô hình trong thiên địa hội tụ tạo thành một vòng xoáy trên một đình viện rồi tiến vào trong phòng. Đám người đại trưởng lão Đoan Mộc gia, nhị trưởng lão, tam trưởng lão, Đoan Mộc Y Y kinh ngạc nhìn về phía đình viện.

Trong nháy mắt cả không gian run rẩy, khí thế đột phá như vậy khiến cho mọi người kinh ngạc, bởi vì cỗ khí thế này cũng không giống bình thường.

– Hình như có người đang đột phá, hẳn là cấp bậc Vũ Vương.

Chúng cường giả Đoan Mộc gia kinh ngạc nói. Vũ Vương đột phá, lúc này cũng chỉ có mấy cường giả thần bí kia trong Đoan Mộc gia mà thôi.

Trong phòng, khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên càng ngày càng mạnh, dưới năng lượng vô hình trong thiên địa không ngừng cuồn cuộn tiến vào, cơ thể Lục Lâm Thiên lúc này đang không ngừng lột xác nhỏ, gân cốt, lục phủ ngũ tạng, huyết mạch, trong cơ thể đều được cường hóa. Loại cường hóa này dựa trên cơ sở của Bất Diệt Huyền Thể, lần thứ hai lại được tăng cường không ít.

Mãi một lúc lâu sau, khí tức quanh người Lục Lâm Thiên càng ngày càng mạnh, năng lượng vô hình trong thiên địa ba động ngày càng kịch liệt. Cuối cùng quanh thân Lục Lâm Thiên, từng lỗ chân lông đều tham lam thôn phệ năng lượng vô hình trong thiên địa.

Cỗ năng lượng vô hình trong thiên địa kia, chỉ trong thời gian ngắn ngủi lập tức tiêu tán. Mà khi một tia năng lượng vô hình trong thiên địa tiêu tán thì chung quanh lập tức yên tĩnh trở lại.

Sưu Sưu.

Thế nhưng lúc này năng lượng vô hình trong thiên địa vừa mới tiêu tán lại đột nhiên lần nữa hội tụ tới. Thậm chí cảnh tượng so với vừa rồi còn mạnh hơn.

– Lại có người nữa đột phá.

Các trưởng lão Đoan Mộc gia đều cực kỳ kinh ngạc. Cỗ năng lượng bàng bạc trong thiên địa hội tụ khiến bọn họ không khó nhìn ra lại có Vũ Vương thứ hai đột phá.

Phù.

Trong phòng Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, gợn sóng trong không gian trước người lập tức bị đánh văng ra. Đôi mắt nhắm chặt của Lục Thiếu Du bỗng nhiên mở ra. Một cỗ khí thế cường hãn cũng từ trong cơ thể tràn ra. Cỗ khí thế này so với trước đây còn cường hãn hơn gấp mấy lần khiến cho gợn sóng trong không gian rung động rồi lập tức tản đi.

– Vũ Vương tam trọng rồi.

Lục Lâm Thiên vặn lưng, cảm nhận chân khí cường hãn hơn gấp mấy lần khi trước trong đan điền khiến cho hắn không khỏi mỉm cười một cái. Thôn phệ Thượng Quan Nguyệt Minh khiến cho bản thân đột phá tới Vũ Vương tam trọng. Thế nhưng cũng chỉ vừa đủ đột phá mà thôi, không dư một chút nào, thiếu chút nữa còn không đủ cho hắn đột phá tới Vũ Vương tam trọng.

– Mới là Vũ Vương tam trọng, còn chưa đủ a.

Lục Lâm Thiên thì thào nói một tiếng, lúc này thực lực của hắn tuy rằng đã tới Vũ Vương tam trọng, thế nhưng vẫn còn xa mới đủ. Đối thủ hắn gặp phải càng ngày càng mạnh, Vũ Vương tam trọng căn bản vẫn còn không đủ. Gặp Vũ Vương bình thường hắn có thể chống lại, thế nhưng gặp phải cường giả tuyệt đối hoặc là Vũ Tôn thì còn kém xa.

– Ồ?

Lục Lâm Thiên đột nhiên nhíu mày, bởi vì lúc này trong tâm thần Lục Lâm Thiên đột nhiên cảm nhận được một cỗ khí thế bàng bạc phóng lên cao.

– Vũ Vương ngũ trọng, đại ca cũng đột phá rồi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày rồi lập tức mỉm cười, từ khí tức Lục Lâm Thiên có thể nhận ra có người đột phá Vũ Vương ngũ trọng, mà người có điều kiện phù hợp nhất chỉ có đại ca Dương Quá của hắn mà thôi.

Một lát sau, trong phòng của Như Hoa, Lục Lâm Thiên đem Yêu linh đan thất giai trung kỳ cho Như Hoa rồi nói:

– Đây là Yêu linh đan, sau khi ngươi ăn vào có thể tăng cường phân nửa thực lực, có lẽ cự ly đột phá thất giai hậu kỳ cũng không còn quá xa.

– Đa tạ chủ nhân.

Như Hoa cũng không khách khí, khi trước Lục Lâm Thiên luyện chế Yêu linh đan này nàng đã cảm nhận được nếu dùng đan dược này thì tu vi của nàng sẽ tăng lên không ít. Cỗ năng lượng bàng bạc trong đan dược khiến cho nàng run sợ, khỏa đan dược này tuyệt đối có thể tạo thành hiệu quả không nhỏ đối với nàng.

Bình thường yêu thú đạt tới tứ giai ngưng tụ ra yêu đan tốc độ tu luyện sẽ chậm lại không ít. Mà yêu thú muốn đề cao tu vi cũng chỉ có thể dựa vào bản thân mình tu luyện, còn có một chút thiên tài địa bảo phụ trợ. Về phần đan dược đề cao tu vi vô cùng thiếu thốn, thậm chí còn không có. Mà yêu thú thu được thiên tài địa bảo cũng không ít, cũng không phải yêu thú nào cũng có cơ duyên như vậy. Cho nên cơ hội ít càng thêm ít.

Đan dược tăng cường tăng cường tu vi khiến cho Như Hoa mừng rỡ không thôi, vốn nàng chỉ thuần phục Tiểu Long mà thôi, lúc này thái độ đối với Lục Lâm Thiên cũng tốt hơn không ít.

– Ăn vào đan dược rồi luyện hóa đi. Sau này trở lại Phi Linh môn, Yêu linh đan cũng đủ cho ngươi dùng.

Lục Lâm Thiên cầm Yêu linh đan trong tay giao cho Như Hoa, vốn

Lục Lâm Thiên muốn Tiểu Long ăn vào Yêu linh đan, tế nhưng Tiểu Long dường như đang tu luyện bí pháp thiên phú cho nên không có thời gian luyện hóa Yêu linh đan này.

Nghe nói trong Phi Linh môn còn đan dược như vậy khiến cho Như Hoa càng thêm mừng rỡ. Sau khi cung kính hành lễ với Lục Lâm Thiên lập tức chuẩn bị bế quan ăn vào đan dược.

Lục Lâm Thiên rời khỏi phòng Như Hoa, sau đó đi tìm Đoan Mộc Hồng Chí.

– Lục đại ca, thương thế của huynh thế nào rồi, có trở ngại gì không?

Đoan Mộc Hồng Chí nhìn thấy Lục Lâm Thiên xuất hiện, ánh mắt sùng bái tới cực điểm. Mấy ngày trước, hình ảnh Lục Lâm Thiên ngạo khí ngập trời trên sân rộng đã khắc sâu vào trong lòng hắn.

– Ổn rồi, hiện tại ta sẽ giúp đệ chữa thương. Sẽ rất đau, còn có thể nguy hiểm tới tính mạng, đệ có sợ không?

Lục Lâm Thiên nhìn Đoan Mộc Hồng Chí hỏi, đau đớn khi dùng thông kinh tục cốt đan cũng không nhỏ. Một đứa trẻ mười hai tuổi, có thể chịu đựng được hay không quả thực vô cùng khó nói.

– Lục đại ca, đệ không sợ.

Đoan Mộc Hồng Chí kiên định nói, ánh mắt nho nhỏ nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

– Lục đại ca, huynh thực sự là tỷ phu của đệ sao?

– Đệ hỏi chuyện này làm gì?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, vỗ nhẹ đầu tiểu gia hỏa trước mặt một cái.

– Lục đại ca, nếu như đệ không chịu nổi đau đớn mà chết, huynh có thể đáp ứng đệ chiếu cố tỷ tỷ được hay không? Trước đây mỗi ngày tỷ tỷ của đệ đều cười, thế nhưng hai năm nay, từ khi cha qua đời, đệ thành phế nhân, tỷ tỷ đệ đã rất lâu rồi chưa cười. Lần trước đệ thấy tỷ tỷ đã cười trước mặt huynh, cười rất đẹp, cho nên đệ thấy huynh nhất định có thể chiếu cố tỷ tỷ đệ.

Đoan Mộc Hồng Chí nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt trong suốt, không có một chút tạp chất nào.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, mỉm cười nói:

– Yên tâm đi, có ta ở đây, tỷ tỷ đệ sẽ không có việc gì. Toàn bộ Đoan Mộc gia cũng không có việc gì.

– Lục đại ca, huynh đáp ứng đệ rồi sao?

Đoan Mộc Hồng Chí mỉm cười nói.

Chương 1544: Kinh mạch trọng điệp (2)

Lục Lâm Thiên sửng sốt rồi lập tức cười khổ. Hắn không biết trả lời như thế nào cho nên lập tức móc thông kinh tục cốt đan trong nhẫn trữ vật ra, năng lượng kinh người trên đan dược ba động, Lục Lâm Thiên nói:

– Được rồi, ăn đan dược vào đi. Dựa theo sự phân phó của ta, trước tiên chữa chân đệ cho tốt trước đã.

– Được.

Đoan Mộc Hồng Chí nghiêm mặt nói, ánh mắt tràn ngập sự kiên định.

Lục Lâm Thiên đỡ Đoan Mộc Hồng Chi khoanh chân ngồi xuống, thủ ấn trong tay được kết, Đoan Mộc Hồng Chí lập tức ăn thông kinh tục cốt đan vào.

Sưu.

Sau khi Đoan Mộc Hồng Chí ăn vào thông kinh tục cốt đan, thân thể nho nhỏ lập tức run rẩy, toàn thân tràn ngập sương mù màu trắng từ lỗ chân lông tràn ra.

Một màu đỏ đậm từ thân thể Đoan Mộc Hồng Chí khuếch tán. Trong chớp mắt thân thể nho nhỏ đỏ ửng lên, năng lượng bàng bạc trong cơ thể khuếch tán. Hơn nữa mơ hồ bên trong thân thể nho nhỏ cũng truyền ra năng lượng ba động bàng bạc.

– A…

Giờ phút này tiếng kêu thảm thiết từ trong miệng Đoan Mộc Hồng Chí vang lên, chỉ là tiếng kêu thảm thiết này chỉ vang lên được một nửa rồi lập tức bị cắt đứt. Đoan Mộc Hồng Chí cắn răng chịu đựng, trên khuôn mặt nho nhỏ kia tràn ngập vẻ kiên định.

Thấy thế, Lục Lâm Thiên giơ cánh tay lên rồi khoanh chân ngồi xuống phía sau Đoan Mộc Hồng Chí. Từng đạo thủ ấn trong tay được kết, Lục Lâm Thiên mở miệng nói:

– Hồng Chí, bảo vệ tâm thần, ta giúp đệ đả thông kinh mạch.

Nói xong, tay áo Lục Lâm Thiên huy động, một cỗ chân khí từ trong cơ thể bạo phát, trực tiếp tuôn vào lưng Đoan Mộc Hồng Chí. THông kinh tục cốt đan dù sao cũng là đan dược lục phẩm, coi như là không phải đan dược tăng cường chân khí, thế nhưng năng lượng bàng bạc bên trong nếu như không có sự giúp đỡ thì Đoan Mộc Hồng Chí tuyệt đối không thể chống lại được.

Chân khí tiến vào trong cơ thể Đoan Mộc Hồng Chí, thủ ấn Lục Lâm Thiên lần nữa biến hóa, quanh người Đoan Mộc Hồng Chí nhất thời được một vòng quang tráo nhàn nhạt bao phủ. Thế nhưng dưới cỗ năng lượng bàng bạc kia toàn thân Đoan Mộc Hồng Chí run rẩy, trên trán xuất hiện vô số giọt mồ hôi liên tục rơi xuống.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không khỏi cảm thán một câu, Đoan Mộc Hồng Chí còn nhỏ tuổi như vậy mà đã có lực nhẫn nại như vậy, thành tựu ngày sau chắc chắn sẽ không hạn lượng được.

Tâm thần tỏa ra, Lục Lâm Thiên khống chế chân khí trực tiếp bảo vệ lục phủ ngũ tạng và kinh mạch của Đoan Mộc Hồng Chí, đồng thời dẫn năng lượng khơi thông kinh mạch trong cơ thể Đoan Mộc Hồng Chí.

Kinh mạch trên đùi Đoan Mộc Hồng Chí đứt thành từng đoạn, xương cốt vỡ tan. Nếu muốn khôi phục quả thực không dễ, người bình thường căn bản không thể làm được, Lục Lâm Thiên là nghé con mới sinh không sợ cọp, nếu như chuyện này bị các cường giả khác biết được tuyệt đối sẽ kinh ngạc. Chuyện này sợ rằng ngay cả Linh Tôn bình thường cũng không dám đơn giản trọng tổ kinh mạch, kinh mạch đứt thành từng đoạn, muốn khôi phục không hề dễ dàng.

Năng lượng trong đan dược không ngừng chạy loạn trong cơ thể Đoan Mộc Hồng Chí, mặc dù có Lục Lâm Thiên bảo vệ thế nhưng sự đau đớn kịch liệt kia cũng khiến cho khuôn mặt Đoan Mộc

Hồng Chí trắng bệch, cơ thể co quắp, trên mặt từng giọt mồ hôi lớn không ngờ lại mang theo tơ máu chảy xuống. Vậy mà Đoan Mộc Hồng Chí vẫn cắn chặt răng, không phát ra tiếng nào.

Khống chế năng lượng trong thông kinh tục cốt đan đả thông kinh mạch bị phế trên đùi Đoan Mộc Hồng Chí, đây là một quá trình lớn và phức tạp, tới lúc này Lục Lâm Thiên mới biết được chuyện này so với tưởng tượng của hắn trước đó còn khó hơn gấp bội. Linh hồn lực như biển dũng mãnh tiến vào trong cơ thể Đoan Mộc Hồng Chí, cố gắng khống chế tất cả biến hóa, không để xuất hiện chuyện ngày ý muốn nào.

Thời gian chậm rãi trôi qua, quá trình phức tạp này cũng tốn khá nhiều thời gian, bởi vậy tròn một ngày Lục Lâm Thiên mới chậm rãi mở mắt ra. Giờ phút này cơ thể Đoan Mộc Hồng Chí vặn vẹo, vẫn còn đang chịu đựng sự đau đớn trong cơ thể.

– Tốt.

Lục Lâm Thiên tán thưởng, một tiểu hài tử mười hai tuổi có thể chịu được tới mức này quả thực không hề dễ dàng. Mà Lục Lâm Thiên cũng phát hiện ra, dưới cỗ năng lượng bàng bạc kia, thân thể Đoan Mộc Hồng Chi cũng được rèn luyện không ít. Kinh mạch và gân cốt toàn thân đều được rèn luyện, đây cũng là tác dụng của thông kinh tục cốt, cũng coi như là nhân họa đắc phúc. Nếu như có thể khôi phục, cường độ thân thể chí í so với vũ giả đồng cấp cũng mạnh hơn mấy lần.

– Bước đầu tiên khá tốt, bước thứ hai phải trông chờ vào chính mình rồi.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, lúc này Đoan Mộc Hồng Chí còn phải trải qua một bước nữa. Đan điền đã bị ngăn trở, may mà còn chưa bị nghiền nát, có thể coi là vạn hạnh trong bất hạnh. Mà muốn đả thông đan điền, chuyện này cũng không phải là chuyện dễ dàng.

– Tiếp tục.

Lục Lâm Thiên khẽ hít sâu một hơi, lần thứ hai khống chế chân khí tiến hành bước thứ hai.

Đây cũng là một quá trình phức tạp, một ngày trôi qua, thân thể nho nhỏ của Đoan Mộc Hồng Chí bỗng nhiên run rẩy một chút.

Phanh Phanh.

Trong chốt lát, thân thể Đoan Mộc Hồng Chí hung hăng run rẩy, trong ánh mắt kiên nghị kia có tinh quang bắn ra. Mà lúc này, một cỗ chân khí từ trong cơ thể nho nhỏ kia tràn ra.

– Hồng Chí, nhanh, điều tức đi.

Lục Lâm Thiên thu thủ ấn lại, trong nháy mắt nói với Đoan Mộc Hồng Chí.

Lúc này bàn tay nhỏ bé của Đoan Mộc Hồng Chí biến hóa, một đạo thủ ấn được kết, cả thân thể được quang mang bao phủ. Khí tức trên người nhất thời tăng vọt. Hai năm không thể tu luyện, gân cốt và kinh mạch toàn thân lần nữa cảm nhận được sự tồn tại của chân khí.

Phù.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi rồi thở ra một ngụm trọc khí, sắc mặt hơi tái nhợt. Tiêu hao hai ngày nay đối với hắn cũng không nhỏ.

Đoan Mộc Hồng Chí tiến vào trạng thái tu luyện, đan điền lần nữa được đả thông, kinh mạch được trọng tố thế nhưng cũng cần một quá trình, không phải có thể nhanh chóng khôi phục như lúc ban đầu được.

Nhìn thân hình nhỏ bé trước mặt, Lục Lâm Thiên cực kỳ cảm thán, có lẽ hai năm nay, trong lòng thiếu niên này đã chịu đựng áp lực vô cùng lớn, tuổi nhỏ đã gặp phải đả kích như vậy, phụ thân mất đi, bản thân trở thành phế nhân, gặp hai đả kích lớn như vậy có lẽ sau này không có chuyện gì thiếu niên này không thể ứng phó được nữa. Loại tâm trí này lại còn có sự nhẫn nại vô song mà thường nhân không có, thiên phú mạnh mẽ, vũ giả tam hệ, lần này khôi phục nhận được không ít chỗ tốt. Chỉ cần sau này gặp được danh sư, tiền đồ tuyệt đối không thể hạn lượng.

– Phượng hoàng niết bàn, dục hỏa trùng sinh.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Đoan Mộc Hồng Chí trải qua quá trình đau khổ này, coi như là nhân họa đắc phúc, chờ sau khi sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn khôi phục, lại thêm bồi dưỡng bên ngoài, tuyệt đối sẽ không phải là người bình thường.

Khi Lục Lâm Thiên rời khỏi phòng Đoan Mộc Hồng Chí đã phân phó người Đoan Mộc gia không được tiến vào quấy rầy.

Chương 1545: Lấy thân báo đáp

Nhìn sắc trời, lúc này đã là hoàng hôn. Một lát sau bầu trời bắt đầu tối lại, dưới trời cao, màn đêm vô tận bao phủ, vầng trăng cô đơn chậm rãi xuất hiện trên không trung.

Nhìn bầu trời đêm, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi suy nghĩ một phen. Việc Đoan Mộc gia cũng đã giải quyết xong, chờ sau khi sắp xếp một phen hắn cũng nên đi tìm Thánh Linh giáo, sau đó thu Hổ Âm Yêu Tinh mà Nam thúc cần. Lần này không thể ở lại nơi này quá lâu, Nam thúc khôi phục sớm lúc nào thì Phi Linh môn cũng có thể dựa vào sớm lúc ấy. Bằng vào thực lực của nam thúc, sợ rằng sau khi khôi phục tuyệt đối sẽ là tồn tại kinh khủng. Coi như là Tam tông Tứ môn, Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang ngay cả Linh Vũ giới thì Phi Linh môn cũng có lực chống lại. Mà sau khi Nam thúc khôi phục, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn của hắn cũng sẽ có cơ hội khôi phục. Đến lúc đó Phi Linh môn có hai người tọa trấn, ai dám động tới Phi Linh môn phải suy nghĩ tới hậu quả trước tiên.

Một lát sau, trở lại phòng, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, trong đầu Lục Lâm Thiên không ngừng suy nghĩ. Từ Vân Dương Tông tới Lưu Tô đảo đã mấy tháng, Vô Song đi Bắc Cung gia cũng không biết thế nào rồi. Hắn cũng không thể biết được tin tức của nàng, lại càng không biết Bắc Cung gia ở đâu, một chút tin tức phải có thực lực mới có thể biết được, xem ra thực lực của hắn vẫn không đủ.

Nhớ tới Vô Song, nữ tử thanh nhã kia, còn có Cảnh Văn, Hồng Lăng, Tiểu Linh, trong lòng Lục Lâm Thiên cảm thấy vô cùng áy náy. Mấy năm nay hắn và các nàng ở cùng nhau thì ít, cách xa thì nhiều, lạnh nhạt với các nàng. Vì truy cầu con đường trở thành cường giả hắn phải đem nữ nhi tình tường đặt ở một bên, chờ sau này nhất định phải bồi thường cho các nàng.

Nghĩ tới mấy nữ nhân của mình, trong đầu Lục Lâm Thiên lại xuất hiện thêm một thân ảnh xinh đẹp. Đây là một thân ảnh xinh đẹp tới cức hạn, yểu điệu vô song, khuôn mặt tuyệt mỹ mang theo vẻ quyến rũ và yêu mị, phong tình vạn chủng. Xinh đẹp, lạnh lùng, lại tuyệt mỹ, giống như cả thiên địa đều vì nàng mà động lòng.

– Bạch Linh, không biết gần đây nàng đang ở đâu, thế nào rồi.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, mỗi lần nhớ tới đám người Vô Song Lục Lâm Thiên không nhịn được mà nhớ nữ tử có khuôn mặt lạnh lùng kia.

Cười khổ một cái, bản thân Lục Lâm Thiên cũng không biết vì sao lại hay nhớ tới Bạch Linh. Bằng vào thực lực của Bạch Linh có lẽ ở bên ngoài cũng không có chuyện gì. Người có thể đối phó được nàng có lẽ cũng không có mấy người.

– Lục chưởng môn.

Ngoài cửa vang lên thanh âm của Đoan Mộc Y Y.

– Y Y cô nương, vào đi.

Thu hồi tâm tình phức tạp, Lục Lâm Thiên nhíu mày, không biết Đoan Mộc Y Y tới muộn như vậy là có chuyện gì.

Ken két.

Ngoài cửa vang lên một tiếng, thân ảnh Đoan Mộc Y Y xuất hiện trước cửa phòng. Dưới ngọn đèn mờ, làn da trên người trắng như tuyết, khuôn mặt thanh tú, bộ ngực dưới y phục như ẩn như hiện, bên hông còn có đai lưng màu xanh biếc. Bộ ngự hùng vĩ thế nhưng lại không làm mất đi vẻ cao quý ưu nhã.

– Y Y cô nương, cô nương cứ gọi Lục đại ca là được rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vậy Lục đại ca cũng gọi muội là Y Y đi nhé.

Đoan Mộc Y Y cười nói.

– Lục đại ca, thương thế của huynh thế nào rồi?

Đoan Mộc Y Y lại lập tức hỏi. Trong mấy ngày nay nàng chưa từng nhìn thấy thân ảnh của Lục Lâm Thiên.

– Không có việc gì, không có gì đáng ngại nữa.

Lục Lâm Thiên nói.

– Thực sự không có việc gì sao?

Đoan Mộc Y Y có chút nghi hoặc hỏi. Trước đó nàng đã tận mắt nhìn thấy thương thế kinh khủng kia, toàn bộ vai bị xẻ đôi, tại sao có thể khôi phục nhanh như vậy được.

– Thực sự không có chuyện gì.

Lục Lâm Thiên lập tức hỏi:

– Chuyện của Đoan Mộc gia xử lý thế nào rồi? Có gặp phải phiền phức gì không?

– Mọi chuyện đã xử lý gần xong hết, từ trước tới nay muội cũng biết ý đồ của Thải gia và không ít thế lực, chỉ là có Thiên Vân đảo Đoan Mộc gia chúng ta có không ít điều cố kỵ nên mới để Thải gia phát triển tới ngày hôm nay. Lần này nếu như đã động thủ muội tuyệt đối không cho Thải gia một cơ hội nào nữa, cũng không để cho trên Lưu Tô đảo xuất hiện Thải gia thứ hai.

Đoan Mộc Y Y nói, trong ánh mắt quyến rũ kia lúc này mang theo vẻ lạnh lẽo.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, xem ra ma luyện hai năm gần đây khiến cho nữ tử này học được không ít, cũng thành thục không ít. Có lẽ con người luôn cần phải trải qua một ít chuyện thì mới có thể thành thục. Nói ngắn gọn một chút, đây cũng là chuyện tốt. Từ Đoan Mộc Y Y và Đoan Mộc Hồng Chí xem ra sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn sau khi nhìn thấy bọn họ cũng có thể yên tâm.

– Lục đại ca, không biết Thượng Quan Nguyệt Minh kia huynh xử lý ra sao rồi?

Đoan Mộc Y Y hỏi.

– Sao vậy? Muội muốn thả hắn sao?

Lục Lâm Thiên nói.

– Người này là chủ mưu đương nhiên không thể buông tha. Chỉ là dì của muội dường như vẫn còn chưa biết chuyện, biến cố đột nhiên xảy ra khiến cho muội có chút lo lắng.

Đoan Mộc Y Y nói, dì nàng ở giữa Đoan Mộc gia và Thượng Quan gia sợ rằng trong lòng cũng không chịu nổi.

– Thượng Quan Nguyệt Minh ta đã xử trí, muội không cần lo lắng. Nhớ kỹ, có một số việc phải thân bất do kỷ mà làm, không nên nhân từ mà nương tay. Dù sao lúc đối phương ra tay với muội chỉ sợ cũng không nghĩ tới chuyện nhân từ nương tay.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vâng.

Đoan Mộc Y Y nhẹ nhàng gật đầu nói:

– Lục đại ca, Hồng Chí thế nào rồi?

– Đã khôi phục, tuy rằng bỏ lỡ hai năm, thế nhưng gặp họa đắc phúc, thành tựu sau này không thể hạn lượng.

Lục Lâm Thiên nói.

– Muội thay mặt Hồng Chí cảm ơn ân tái tạo của Lục đại ca.

Đoan Mộc Y Y hành lễ.

– Không cần đa lễ, mau đứng lên.

Lục Lâm Thiên vội vã nâng Đoan Mộc Y Y đứng lên, bàn tay đụng chạm, gương mặt Đoan Mộc Y Y lập tức đỏ bừng.

Cố gắng bình ổn tâm tình, Đoan Mộc Y Y lo lắng nói:

– Lục đại ca, muội có chút lo lắng về người của Thiên Vân đảo, lần này mặt mũi của Thiên Vân đảo bị mất, sợ rằng sẽ không đơn giản mà bỏ qua.

– Yên tâm đi, chuyện Đạm Đài Tuyết Vi đã đáp ứng thì chắc chắc sẽ làm được. Thiên Vân đảo sẽ không từ bỏ ý đồ đâu. Chỉ là mục tiêu của bọn họ không phải Đoan Mộc gia mà là ta.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Lục đại ca, vậy thì bây giờ phải làm sao? Thiên Vân đảo không phải là sơn môn bình thường.

Sắc mặt Đoan Mộc Y Y đại biến, ánh mắt mang theo sự lo lắng cùng khẩn trương nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Không cần quá lo lắng về Thiên Vân đảo. Dù sao đi nữa đại môn đại phái ta đắc tội cũng rất nhiều, thêm một Thiên Vân đảo cũng không sao.

Lục Lâm Thiên cười yếu ớt. Lần này hắn đã triệt để đắc tội với Thiên Vân đảo, thêm Thiên Vân đảo quả thực cũng không nhiều thêm bao nhiêu. Có lẽ Thiên Vân đảo sẽ có tâm lý muốn giáo huấn hắn một chút. Thế nhưng nếu muốn thực sự đối phó với hắn mà nói, sợ rằng cũng sẽ không dám đơn giản ra tay, dù sao Thiên Vân đảo cũng cần cố kỵ nhiều thứ.

Chương 1546: Tiểu tổ sư gia (1)

Nhìn bộ dáng không chút lo lắng của Lục Lâm Thiên, ánh mắt Đoan Mộc Y Y càng thêm lo lắng, đối đầu với Thiên Vân đảo, bảo sao nàng không lo lắng cho được.

Nhìn nam tử trước mặt, Đoan Mộc Y Y hành lễ nói:

– Lục đại ca, Y Y thay mặt toàn bộ Đoan Mộc gia cảm ơn Lục đại ca xuất thủ tương trợ.

Nói xong, Đoan Mộc Y Y lại hành lễ.

– Y Y, sao muội lại thế nữa rồi?

Lục Lâm Thiên vô cùng bất đắc dĩ nâng thân thể mềm mại kia lên. Một mùi hương nhàn nhạt truyền vào mũi khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng thoải mái.

Nhìn nam tử áo xanh gần nay trước mặt này, Đoan Mộc Y Y cắn răng mở miệng nói:

– Lục đại ca, đại ân của huynh đối với Đoan Mộc gia Y Y thực sự cảm thấy khó có thể báo dáp. Y Y cảm thấy mình có ba phần tư sắc, tự biết Lục đại ca đã có mấy vị hồng nhan tuyệt mỹ, thân thể hiển hách, Y Y cũng không dám trèo cao. Vì vậy Y Y cho dù làm thìếp cũng không có một câu oán hận, cho dù đêm nay Lục đại ca muốn Y Y, Y Y cũng can tâm tình nguyện.

Đoan Mộc Y Y nói xong, hai gò má đỏ bưng, hai mắt nhắm chặt, trong lòng giống như con nai chạy loạn không ngừng.

Lục Lâm Thiên sửng sốt rồi cười khổ, nhìn nữ tử không nhiễm bụi trần trước mặt, nữ tử này thanh tú cao quý, có vài phần hồn nhiên, vài phần ngây thơ, cũng có khi nghiêm túc, lạnh lùng, dường như Lục Lâm Thiên cũng có chút động tâm.

Lục Lâm Thiên chậm rãi đi về phía Đoan Mộc Y Y, nhìn thân thể linh lung, bộ ngực mê người như ẩn như hiện, còn có đôi mắt nhắm chặt, cái miệng anh đào nhỏ nhắn lúc này giống như một bông hoa đang chờ người ta hái khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi run lên.

Cảm nhận nam tử trước mặt đang đi về phía mình, Đoan Mộc Y Y cảm thấy tim mình đạp nhanh hơn. Trước khi tới đây nàng cũng đã chuẩn bị tốt, ngoại trừ làm như thế này ra, nàng thực sự không biết nên báo ân như thế nào.

Một lát sau, thấy không có động tĩnh gì, Đoan Mộc Y Y mở mắt nhìn về phía trước. Nam tử trong suy nghĩ của nàng đang ở gần ngay trước mắt nàng, trên khóe miệng hiện lên nụ cười nhàn nhạt.

– Y Y, lẽ nào muội cho rằng ta trợ giúp Đoan Mộc gia là vì tư sắc của muội sao?

Lục Lâm Thiên đi tới trước mặt Đoan Mộc Y Y rồi nói. Nhìn bộ dáng chờ phu quân hái này, trong lòng hắn cố nén tà niệm trong lòng, đây quả thực không phải là chuyện dễ dàng. Giờ phút này, Lục Lâm Thiên đột nhiên nghĩ tới một việc, bản thân hắn quả thực chính là quân tử.

– Chẳng lẽ không đúng? Không phải ý của muội như vậy, ý của muội là…

Đoan Mộc Y Y mở hai mắt, nhìn nam tử trước mắt nhất thời không biết nói thế nào. Nam tử áo xanh liều mạng bảo vệ Đoan Mộc gia, thậm chí không tiếc là địch với Thiên Vân đảo, nàng thực sự không nghĩ ra, Đoan Mộc gia và hắn không có quan hệ gì, nàng cũng không biết người này. Toàn bộ Đoan Mộc gia ngoại trừ bản thân nàng ra thì cũng không có thứ gì mà người này coi trọng. Thế nhưng hắn dường như lại không phải là người như vậy, nói chung hiện tại trong lòng nàng rất loạn, thế nhưng lại hy vọng suy nghĩ của nàng là sự thật. Chính bởi vì nghĩ vậy cho nên trong lòng nàng càng thêm rối loạn.

– Y Y, hãy nghe ta nói hết.

Lục Lâm Thiên nhìn Đoan Mộc Y Y rồi nghiêm túc nói:

– Có một số việc hiện tại cũng nên nói cho muội.

– Được.

Đoan Mộc Y Y nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự hiếu kỳ và e thẹn. Nhớ tới hành động của bản thân vừa rồi, cả khuôn mặt nàng lập tức đỏ bừng.

Lục Lâm Thiên thở dài một hơi, từ tin tức tìm hiểu trong mấy ngày nay thì Lục Lâm Thiên có thể khẳng định mười phần đây chính là Đoan Mộc gia mà sư phụ từng nói tới. Lục Thiếu Du nhìn Đoan Mộc Y Y nói:

– Y Y, lần trước ta nghe muội nói muội định đi Cổ Vực và đại lục Linh Vũ tìm kiếm lão tổ Đoan Mộc Khung Thiên của Đoan Mộc gia đúng không?

– Đúng.

Đoan Mộc Y Y gật đầu nói:

– Chỉ là còn chưa đi tới thì đã không còn kịp nữa. Đoan Mộc gia xuất hiện một ít biến cố, vị lão tổ kia nhiều năm đã không xuất hiện, sợ rằng đã sớm không còn ở trên nhân thế, dù sao cũng đã mấy ngàn năm trôi qua rồi.

– Y Y, vị lão tổ Đoan Mộc Khung Thiên kia còn có một cái tên khác gọi là Thánh Thủ Linh Tôn, muội có biết không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Đoan Mộc Y Y lắc đầu, Thánh Thủ Linh Tôn, cho tới bây giờ nàng chưa từng nghe qua danh tự như vậy.

– Lần này ta tới Đông Hải là phụng mệnh sư tôn, cũng chính là lão tổ Đoan Mộc Khung Thiên của Đoan Mộc gia, đến đây tìm kiếm Đoan Mộc gia.

Lục Lâm Thiên nhìn Đoan Mộc Y Y rồi nói.

– Lục đại ca, muội biết muội tự mình đa tình, muội không xứng với huynh. Trên sân rộng huynh chỉ thay Đoan Mộc gia muội xuất đầu cho nên mới nói là hôn phu của muội. Muội sao có thể xứng được với huynh cơ chứ.

Đoan Mộc Y Y khẽ thở dài, vẻ mặt cực kỳ cô đơn. Điều Lục Lâm Thiên nói nàng không tin một chút nào.

– Ài.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ thở dài, thủ ấn lặng lẽ kết, một cỗ năng lượng vô hình ba động, một đạo ấn quyết hiện lên trong tay Lục Lâm Thiên. Đạo ấn quyến này giống rồng mà không phải rồng, giống hổ mà không phải hổ, đó chính là Huyết Hồn ấn.

– Lục đại ca, sao huynh lại có Huyết Hồn ấn.

Trong nháy mắt sắc mặt Đoan Mộc Y Y đột nhiên kinh hãi, điều này sao có thể, nam tử trước mặt làm sao lại có Huyết Hồn ấn của Đoan Mộc gia các nàng cho được.

Lục Lâm Thiên thu Huyết Hồn ấn lại, khẽ cười một tiếng rồi nói:

– Ta nói rồi, sư phụ ta chính là Thánh Thủ Linh Tôn, cũng chính là lão tổ Đoan Mộc Khung Thiên của Đoan Mộc gia, Huyết Hồn ấn này tự nhiên ta cũng biết.

– Lục đại ca, lời huynh nói là thực sao? Huynh thực sự là đệ tử của lão tổ Đoan Mộc Khung Thiên sao?

Sắc mặt Đoan Mộc Y Y đại biến, lắc đầu không dám tin tưởng. Hai mắt chăm chú nhìn vào người Lục Lâm Thiên. Huyết Hồn ấn Lục Lâm Thiên vừa mới thi triển là Huyết Hồn ấn hàng thật giá thật, thậm chí Huyết Hồn ấn này so với Huyết Hồn ấn của nàng dường như còn mạnh hơn không ít. Từ trong tư liệu mà lão tổ lưu lại nàng biết rõ Huyết Hồn ấn này là do lão tổ sáng chế, người ngoài không có khả năng biết rõ.

– Những lời ta nói là sự thực, lẽ nào ta còn nhận nhầm sư phụ sao?

Lục Lâm Thiên nói, phản ứng của Đoan Mộc Y Y Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy kỳ quái. Lão tổ biến mất mấy nghìn năm đột nhiên có tin tức đương nhiên sẽ khiến cho nàng kinh ngạc.

– Nói như vậy lão tổ Đoan Mộc Khung Thiên còn đang ở trên nhân thế sao?

Ánh mắt Đoan Mộc Y Y mang theo sự chờ mong, kinh ngạc cùng khát vọng nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên.

– Cũng có thể coi là như vậy, sư phụ còn đang ở nhân thế, lần này ta tới đây cũng là vì phụng mệnh sư phụ mà tới.

Lục Lâm Thiên nói xong lập tức đem chuyện tình sơ qua nói với Đoan Mộc Y Y một lần.

Chương 1547: Tiểu tổ sư gia (2)

Nghe Lục Lâm Thiên nói, thân thể mềm mại của Đoan Mộc Y Y vì kích động mà run rẩy liên tục. Lão tổ Đoan Mộc Khung Thiên còn đang ở nhân thế, nhiều năm như vậy còn chưa trở về hóa ra là do hồn anh ly thể. Thế nhưng ít ra lão tổ cũng còn ở trên nhân thế. Lão tổ mạnh nhất trong mấy nghìn năm qua của Đoan Mộc gia còn sống, bản thân nàng vẫn luôn muốn tìm kiếm nơi hạ lạc của lão tổ, không nghĩ tới lần này lại thực sự tìm được.

– Y Y, mọi chuyện đại khái là như vậy. Lần trước ở trên thuyền ta nhìn thấy muội thi triển Huyết Hồn ấn cho nên mới nhận ra.

Lục Lâm Thiên nói.

– Khó trách huynh lại đột nhiên bỏ qua mọi người, thì ra là vậy.

Đoan Mộc Y Y lẩm bẩm rồi nói:

– Lục đại ca, huynh là đệ tử của lão tổ Đoan Mộc Khung Thiên, từ đời lão tổ Đoan Mộc Khung Thiên mà tính thì Đoan Mộc gia chúng ta đã truyền thừa một trăm ba mươi tám đời, dựa theo bối phận huynh cũng là tổ sư gia của Đoan Mộc gia chúng ta. Y Y tham kiến tổ sư gia.

– Tổ sư gia? Hay là thôi đi.

Lục Lâm Thiên cười khổ, dựa vào bối phận của sư phụ, bối phận của hắn trong Đoan Mộc gia quả thực vô cùng lớn.

– Dựa theo bối phận thì huynh chính là tổ sư gia.

Đoan Mộc Y Y nói.

– Y Y, cứ gọi Lục đại ca là được rồi, quy củ này không cần để ý tới.

Lục Lâm Thiên nói.

– Được.

Đoan Mộc Y Y nhìn Lục Lâm Thiên rồi cười yếu ớt nói:

– Bằng vào tuổi của Lục đại ca, quả thực gọi Lục đại ca là tổ sư gia thì quá già.

– Đúng vậy, ta cũng không già như vậy.

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Được rồi, Lục đại ca, huynh có thể mang ta đi Phi Linh môn gặp lão tổ hay không?

Đoan Mộc Y Y lập tức hỏi.

Lục Lâm Thiên khẽ lắc đầu nói:

– Điều này sợ rằng không được, chuyện ở Đông Hải của ta còn chưa xong xuôi. Chờ sau khi ta xong việc, nếu như tiện đường thì không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên nói xong, lập tức nói tiếp với Đoan Mộc Y Y:

– Y Y, việc này tạm thời không thể truyền ra bên ngoài. Trước tiên chỉ có thể để cho mấy vị trưởng lão trogn Đoan Mộc gia biết là được. Mặt khác, ngày mai thông báo cho toàn bộ trưởng lão Đoan Mộc gia đi tới từ đường, ta có chuyện cần nói.

– Vâng.

Đoan Mộc Y Y đáp.

Khi Đoan Mộc Y Y rời khỏi phòng Lục Lâm Thiên, lúc này đã là hừng đông. Quay đầu nhìn lại căn phòng phía sau, khuôn mặt Đoan Mộc Y Y lần nữa đỏ bừng, đêm nay bản thân nàng không ngờ lại làm việc như vậy… Nghĩ tới việc này, hai gò má lại càng thêm nóng, thế nhưng nghĩ tới việc lão tổ Đoan Mộc Khung Thiên mà nàng đau khổ tìm kiếm còn sống khiến cho trong lòng nàng không nhịn được mà hưng phấn.

Phù.

Cảm nhận Đoan Mộc Y Y đã rời đi Lục Lâm Thiên mới hít sâu một hơi, khóe miệng nở nụ cười bất đắc dĩ. Một lát sau Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống tiến vào trong trạng thái tu luyện.

Sáng sớm hôm sau, khi sắc trời vừa sáng, không khí trong bầu trời khiến cho mọi người cảm thấy sảng khoái. Toàn bộ Lưu Tô đảo giống như một bức tranh thủy mặc, hải vực rộng lớn, quần đảo xanh ngát, gió biển khẽ thổi vô cùng ôn nhu, phía xa truyền đến tiếng chim thanh thúy khiến cho mọi người có cảm giác tràn ngập sinh cơ và sảng khoái.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên dừng tu luyện rồi đi ra ngoài. Sau khi hít sâu một hơi, Lục Lâm Thiên khoan khoái nhìn về phía xa, cảnh sắc trước mặt hắn lúc này cực kỳ mỹ lệ.

Từ đường của Đoan Mộc gia nằm ở trong nội viện, diện tích cũng không phải là quá lớn, chỉ là niên đại có chút lớn, cả từ đường được quét tước sạch sẽ, cả từ đường tràn ngập khí tức cổ xưa.

Khi Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng còn có Dương Quá, bốn người đi tới từ đường Đoan Mộc gia thì đám người Đoan Mộc Y Y, đại trưởng lão, nhị trưởng lão, tam trưởng lão Đoan Mộc gia đã chờ ở bên ngoài từ đường.

– Trưởng lão Đoan Mộc gia ra mắt tổ sư gia.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, ba vị trưởng lão Đoan Mộc gia do dự một chút rồi lập tức quỳ xuống hành lễ. Chuyện của lão tổ Đoan Mộc Khung Thiên thì Đoan Mộc Y Y đã nói với bọn họ. Từ lúc biết được tin tức ba vị trưởng lão kích động tới mức không ngừng đi qua đi lại. Lão tổ Đoan Mộc Khung Thiên còn tại thế, điều này đại biểu cho thứ gì trong lòng bọn họ đương nhiên vô cùng rõ ràng.

– Chư vị, đứng lên đi.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nói, bối phận của hắn quả thực đủ cao a.

Một lát sau từ đường Đoan Mộc gia mở ra, trong từ đường này, buổi tối ngày đó Lục Lâm Thiên đã âm thầm tới một lần, lúc này mới dám khẳng định bản thân mình không có đi sai.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Đoan Mộc Y Y và ba vị trưởng lão của Đoan Mộc Gia, Lục Lâm Thiên trực tiếp đi vào trong từ đường Đoan Mộc gia. Tay đánh ra vài đạo thủ ấn, mấy đạo lưu quang trong từ đường chợt lóe lên rồi biến mất.

– Trận pháp.

Đoan Mộc Y Y nhíu mày, cực kỳ kinh ngạc. Nàng cũng không biết trong từ đường này còn có trận pháp, đừng nói là bản thân nàng không biết, coi như là lịch đại tộc nhân Đoan Mộc gia cũng không biết.

Ầm Ầm

Mấy đạo lưu quang chợt lóe lên rồi biến mất, toàn bộ từ đường run lên giống như sắp sập. Cũng vào lúc này ở dưới sàn nhà giữa từ đường xuất hiện một cánh cửa đá. Một thông đạo có thể chứa được hai người đi qua xuất hiện trước mắt mọi người.

– Đi theo ta.

Lục Lâm Thiên nói. Mật thất trong từ đường này cũng là do sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn nói cho hắn. Sư phụ nói bên trong có vài thứ lưu lại cho Đoan Mộc gia chính là vì muốn khi Đoan Mộc gia suy tàn còn có thứ dựa vào.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Đoan Mộc Y Y và ba vị trưởng lão Lục Lâm Thiên tiến vào thông đạo. Lúc này ba vị trưởng lão không còn một chút hoài nghi nào về thân phận của Lục Lâm Thiên, ngay cả bọn họ cũng không biết bên trong từ đường không ngờ lại có một mật thất tồn tại.

Đi vào thông đạo, phía dưới có bậc thang thẳng đứng, mọi người tiến vào một căn mật thất, mật thất này rộng chừng ba trăm thước, phía trên có không ít dạ minh châu phát ra ánh sáng nhu hòa.

– Trời.

Mà nhìn thấy mọi vật trong mật thất, đám người Đoan Mộc gia lập tức sợ hãi than rồi vọt về phía trước.

Đám người Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá hơi giật mình, dường như có vẻ vô cùng kinh ngạc. Lúc này trước mặt bọn họ là một trăm đầu khôi lỗi. Từ khí tức tràn ngập trên người có thể thấy đây đều là khôi lỗi ngoài cấp sáu, phía trước còn có mười đầu khôi lỗi cao ba thước, thậm chí còn đã tới cấp bảy.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trước mặt hắn lúc này có sáu đầu khôi lỗi cấp bảy sơ giai, ba đầu trung giai, còn có một đầu cao giai. Một trăm đầu khôi lỗi này tuyệt đối là một cỗ thực lực kinh khủng.

– Tiểu thư, có rất nhiều đan dược và vũ kỹ, còn có linh kỹ nữa.

Tiếng sợ hãi than của Đại trưởng lão vang lên, bên trong mật thất ngoài trăm đầu khôi lỗi ra còn có một lượng lớn đan dược, vũ kỹ, linh kỹ.

Chương 1548: Bảo tàng lưu lại

Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến lên, ánh mắt có chút kinh ngạc. Đồ sư phụ lưu lại cho Đoan Mộc gia cũng không ít. Bên trong có rất nhiều đan dược thất phẩm, lục phẩm, ngũ phẩm. Còn có vũ kỹ, linh kỹ Hoàng cấp sơ giai, trung giai, cao giai các loại thuộc tính. Thậm chí còn có Huyền cấp sơ giai, trung giai, cao giai.

Toàn bộ mật thất không lớn thế nhưng tuyệt đối không nhỏ. Thu hoạch ở bên trong đủ để so sánh với những thế lực nhất lưu. Thậm chí những thế lực nhất lưu như Bách Linh Tông, Song Đao môn, Thiên Quỷ Tông cũng không thể so sánh. Thực lực của riêng một trăm đầu khôi lỗi kia không phải là thứ mà thế lực nhất lưu có thể chống lại.

– Tổ sư gia, sao người lại biết Đoan Mộc gia có bảo tàng như vậy?

Tam trưởng lão toàn thân run rẩy đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi hỏi. Biến cố của Đoan Mộc gia không có một chút quan hệ gì với hắn. Từ trong linh hồn của Thượng Quan Thừa Ân Lục Lâm Thiên biết được toàn bộ Đoan Mộc gia cũng chỉ có tứ trưởng lão kia bán đứng gia tộc.

– Đây đều là thứ sư phụ ta lưu lại cho Đoan Mộc gia, cho Đoan Mộc gia các ngươi sử dụng.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đây đều là đồ do lão tổ Đoan Mộc Khung Thiên lưu lại sao?

– Lão tổ Khung Thiên còn đang ở trên nhân thế đó chính là may mắn của Đoan Mộc gia ta.

Ba trưởng lão kích động nói. Đoan Mộc gia nhận được những thứ này thì quật khởi chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

– Y Y, ta còn một thứ muốn giao cho muội.

Lục Lâm Thiên nhìn Đoan Mộc Y Y đang kinh ngạc nói. Lúc này Đoan Mộc Y Y đang nghiên cứu một đầu khôi lỗi cấp bảy, mười đầu khôi lỗi cấp bảy tương đương với mười cường giả Vũ Vương a.

– Lục đại ca, là thứ gì vậy?

Đoan Mộc Y Y nghe vậy lập tức xoay người lại hỏi.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên lặng lẽ được kết, đồng thời từ trong mi tâm có một đạo lưu quang linh hồn đột nhiên chui vào trong mi tâm Đoan Mộc Y Y.

Toàn bộ mật thất tràn ngập năng lượng. Ba vị trưởng lão Đoan Mộc gia cả kinh, dưới cỗ năng lượng linh hồn này khiến cho bọn họ bị áp chế.

Một chung trà sau, Lục Lâm Thiên mới thu thủ ấn lại, đạo lưu quang bằng linh hồn kia cũng được thu liễm.

Một lát sau hai mắt nhắm chặt của Đoan Mộc Y Y mới mở ra, ánh mắt mang theo sự kinh ngạc không thể tin tưởng nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Lục đại ca, Thiên Linh Lục là?

– Đây là thứ sư phụ sáng tạo ra, coi như là vật của Đoan Mộc gia các người, nên cố gắng nghiên cứu một chút.

Lục Lâm Thiên nói. Thứ hắn vừa mới truyền cho Đoan Mộc Y Y chính là Thiên Linh Lục của sư phụ. Trong Thiên Linh Lục có các loại bí pháp luyện chế binh khí, khôi lỗi, còn có trận pháp. Đây là một cỗ tin tức khổng lồ, Lục Lâm Thiên biết tuy rằng mình nhận được Thiên Linh Lục từ lâu thế nhưng cũng không có nghiên cứu Thiên Linh Lục thấu đáo.

– Đa tạ Lục đại ca.

Trong đầu Đoan Mộc Y Y hiện lên một cỗ tin tức khổng lồ, trong lòng vô cùng mừng rỡ. Từ trong cỗ tin tức khổng lồ kia nàng có cảm giác mình tiến vào một biển tri thức, các loại bí pháp, phương pháp luyện chế khôi lỗi, trận pháp đều vô cùng thâm ảo. Nếu như có thể nghiên cứu thấu đáo, đủ để khiến cho nàng đạt tới một cấp độ mới.

Thiên Vân đảo, một trong tám thế lực lớn trong Đông Hải, là một trong những thế lực mạnh nhất trong Đông Hải, nằm ở trên quần đảo Thiên Đông Phương.

Nơi này có một quần đảo liên miên, ở giữa có không ít những tảng đá lớn chặn giữa dòng chảy.

Trên quần đảo có kiến trúc liên miên, ở giữa một hòn đảo nhỏ có một cái điện lớn đột ngột hiện lên, sừng sững ở trong hải vực. Trong đám hải vực này không có một đầu chim chóc nào, yêu thú không dám tới gần, căn bản không dám tiếp cận.

– Dám đánh chết trưởng lão và đệ tử của Thiên Vân đảo, vũ nhục trưởng lão Thiên Vân đảo, quá mức càn rỡ.

– Lục Lâm Thiên này quá mức càn rỡ, hắn coi Thiên Vân đảo ta không tồn tại sao?

– Thù này không báo, Thiên Vân đảo ta nào còn mặt mũi đặt chân ở trên Đông Hải nữa. Chuyện này nhất định sẽ khiến cho Thiên Vân đảo chúng ta bị chê cười. Ta đề nghị đánh chết Lục Lâm Thiên, diệt Đoan Mộc gia. Vì Thượng Quan trưởng lão, Diêu trưởng lão, còn có hai vị trưởng lão báo thù.

Trong đại điện, tiếng tức giận vang lên không ngừng. Sắc mặt cả đám trưởng lão Thiên Vân đảo vô cùng xấu xí. Chuyện trên Lưu Tô đảo khiến cho Thiên Vân đảo sóng gió ngập trời, chuyện này đối với toàn bộ Thiên Vân đảo mà nói, đó chính là một cái tát vào mặt. Một hậu bối đánh chết hai đệ tử Thiên bảng của Thiên Vân đảo, lại đánh chết một trưởng lão, vũ nhục, chà đạp một trưởng lão khác, cuối cùng nghênh ngang rời đi, chuyện này khiến cho mặt mũi Thiên Vân đảo bị tổn thất vô cùng lớn.

– Đảo chủ, Lục Lâm Thiên này giết đệ tử Thải Nhân Phượng của ta, thù này chúng ta không thể buông tha cho Lục Lâm Thiên. Cho dù bản thân phải chết ta cũng nguyện xả giận cho Thiên Vân đảo.

Trên ghế, một lão giả chừng lục tuần vẻ mặt tức giận mang theo sát khí ngập trời mở miệng nói.

Trong đại điện, trên chủ vị lúc này có một nữ tử mặc cung trang đang ngồi. Nữ tử này thoạt nhìn chỉ chừng ba chục tuổi, mặc một bộ cung trang màu hồng, bộ ngực sung mãn như ẩn như hiện, ánh mắt câu hồn đoạt phách, da thịt trắng như tuyết, mái tóc đen nhánh, đôi môi đỏ tươi. Bên cạnh nữ tử tuyệt mỹ này chính là Đạm Đài Tuyết Vi, nhìn qua hai người giống như tỷ muội, dung nhan nữ tử này tuyệt đối không thua kém Đạm Đài Tuyết Vi, khí chất quyến rũ trên người vô hình trung còn hơn Đạm Đài Tuyết Vi. Mà người này chính là đảo chủ Mộ Dung Lan Lan của Thiên Vân đảo.

Nhắc tới Mộ Dung Lan Lan, toàn bộ đại lục sợ rằng không có ai không biết. Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan, đây chính là tồn tại vô cùng nổi danh. Trong ấn tượng của mọi người ở Đông Hải thì Mộ Dung Lan Lan này thường thường giết người trong lúc vô thức, thực lực bản thân tuyệt đối là cường giả. Toàn bộ thành Ma Vân, người có thể chống lại nàng quả thực cũng không có bao nhiêu.

Lúc này Mộ Dung Lan Lan nhíu mày, nhìn trưởng lão lục tuần kia nói:

– Tiễn trưởng lão, Diêu trưởng lão cũng phải chịu thua trước mặt hắn, ngươi làm sao có thể đối phó được với Lục Lâm Thiên kia chứ?

Thanh âm trong trẻo mang theo ba phần kiều mị khiến cho người khác không dám sinh ra tà niệm.

– Chuyện này…

Lão giả lục tuần nghẹn lời, hắn chính là sư phụ của Thải Nhân Phượng. Đệ tử đắc ý bị Lục Lâm Thiên đánh chết, máu nóng xông lên não nên đã không suy nghĩ kỹ. Diêu trưởng lão là Vũ Vương thất trọng cũng chỉ có thể chịu Lục Lâm Thiên chà đạp, hắn cũng là Vũ Vương thất trọng, chỉ sợ cũng không thể làm gì được Lục Thiếu Du.

– Đảo chủ, vậy thì mời trưởng lão trong đảo xuất thủ. Lục Lâm Thiên này chúng ta nhất định không thể buông tha.

Một lão giả áo lam tức giận đứng dậy nói, linh lực toàn thân tràn ra, cực kỳ cường hãn. Người này cũng đã đạt tới Linh Vương, mà người này chính là sư phụ của Thượng Quan Thừa Ân.

Chương 1549: Nguy cơ tới (1)

– Chỉ bằng việc này mà cũng làm kinh động trưởng lão trong đảo, lẽ nào Thiên Vân đảo chúng ta không còn người nào khác sao?

Mộ Dung Lan Lan nhíu mày, lập tức nhìn chăm chú vào mọi người rồi nói:

– Chư vị trưởng lão, các vị còn muốn nói gì không?

– Đảo chủ, Lục Lâm Thiên này rất khó đối phó, không nói tới phía sau hắn có Linh Thiên môn và Vân Dương Tông, thực lực Phi Linh môn hiện tại cũng không thể khinh thường. Ngoại trừ Băng Mộc Tôn Giả Sát Phá Quân kia ra, có người nói còn có một cường giả Linh Tôn lợi hại khác, chuyện trả thù là lẽ đương nhiên, nếu như không trả thù thì mặt mũi của Thiên Vân đảo chúng ta sẽ để ở đâu? Sau này chuyện này cũng trở thành trò cười của các sơn môn khác. Thế nhưng muốn giết Lục Lâm Thiên mà nói, phải lo nghĩ nhiều một chút, Linh Thiên môn, Vân Dương Tông, còn có Phi Linh môn tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, đến lúc đó Thiên Vân đảo chúng ta có thể chống lại ba sơn môn này vây công hay không mới là vấn đề.

Một đại hán trưởng lão mặc y phục màu trắng lên tiếng.

Nghe đại hán này nói, chúng trưởng lão đang tức giận lập tức như bừng tỉnh, coi như Phi Linh môn bọn họ không đặt vào trong mắt, thế nhưng Vân Dương Tông và Linh Thiên môn, bọn họ cũng không có khả năng không cố kỵ.

– Tuyết Vi, việc này con tự mình chứng kiến, con có gì muốn nói không?

Mộ Dung Lan Lan nhíu mày nhìn Đạm Đài Tuyết vi rồi hỏi.

Đạm Đài Tuyết Vi đứng dậy nói:

– Bẩm sư phụ, chuyến này tới Lưu Tô đảo là bởi vì Huyết Hồn ấn kia mà chúng ta mới tham dự vào, Thượng Quan trưởng lão và Thải gia tự tung tự tác, đây cũng không phải là chủ ý của chúng ta. Giết gia chủ Đoan Mộc gia bằng thuốc độc, đem nam đinh Đoan Mộc gia đánh thành phế nhân, điều này đối với danh tiếng của Thiên Vân đảo chúng ta mà nói, hiện tại có ảnh hưởng vô cùng lớn. Mọi người hiện tại đều đang tưởng rằng cuyện này là do Thiên Vân đảo chúng ta gây ra. Quan hệ giữa Lục Lâm Thiên và Đoan Mộc gia không kém, hắn đã nói rõ vì Đoan Mộc gia mà báo thù, chuyện này không liên quan tới Thiên Vân đảo, cũng không phải là nhằm vào Thiên Vân đảo chúng ta. Nếu như Thiên Vân đảo chúng ta muốn báo thù thì có vẻ không quá rộng lượng.

– Tuyết vi, Lục Lâm Thiên kia hoa ngôn xảo ngữ, coi như là đệ tử Thiên Vân đảo chúng ta có sai vậy thì cũng phải giao cho Thiên Vân đảo chúng ta xử trí. Hắn dám đánh chết trưởng lão và đệ tử, lại vũ nhục trưởng lão Thiên Vân đảo ta, đây chính là sự thực ngay trước mắt. Nếu như không xả giận, mặt mũi của Thiên Vân đảo chúng ta sẽ mất hết.

Tiễn trưởng lão lớn tiếng nói.

– Cho dù là Lục Lâm Thiên kia không thể đánh chết thì cũng phải giáo huấn hắn một lần. Ta thấy phải phế tu vi khiến cho hắn trở thành phế nhân thì mới có thể để cho những người khác biết, Thiên Vân đảo chúng ta không phải ai cũng có thể trêu vào.

Linh Vương tam trọng sư phụ Thượng Quan Thừa Ân lạnh lẽo nói.

– Chư vị, đoạn thời trước ta có nhận được một tin tức, mời tam trưởng lão nói với chư vị trưởng lão khác.

Mộ Dung Lan Lan nhìn các trưởng lão đang tức giận rồi nói.

– Vâng, chưởng môn.

Trên ghế, một lão giả áo xám đứng dậy rồi nói. Người này thoạt nhìn vô cùng già nua, dáng dấp chừng bát tuần, thế nhưng quanh thân trong lúc vô hình tản ra một cỗ khí tức khiến cho người khác không thể khinh thường, bên trong cỗ khí tức kia có một cỗ uy áp mạnh mẽ.

– Chư vị trưởng lão, trước đó không lâu chúng ta nhận được một tin tức. Bắc Cung Nhất của Bắc Cung gia đã dẫn theo hộ pháp đoàn đi tới Vân Dương Tông, tổng cộng có năm Vũ Tôn, hơn mười Vũ Vương.

Nhìn chúng trưởng lão, trong mắt tam trưởng lão già nua kia bắn ra tinh quang.

– Bắc Cung gia tộc xuất hiện sao? Sao đám người này lại xuất thế cơ chứ?

– Bắc Cung gia đã lánh đời trên vạn năm rồi, sao lại đột nhiên xuất hiện vậy?

Nghe bốn chữ Bắc Cung gia tộc, sắc mặt tất cả trưởng lão đại biến, cả đám lập tức nhìn về phía Tam trưởng lão.

Tam trưởng lão nhìn mọi người rồi nói:

– Theo tin tức chúng ta nhận được, lần này Bắc Cung gia tộc đi tới Vân Dương Tông là bởi vì nghênh đón tiểu thư mất tích trên đại lục Linh Vũ của Bắc Cung gia.

– Lẽ nào tiểu thư của Bắc Cung gia tộc ở trong Vân Dương Tông sao?

– Không sai, tiểu thư của Bắc Cung gia tộc chính là Lục Vô Song của Vân Dương Tông, cũng chính là dưỡng nữ của Lục gia, là vị hôn thê của Lục Lâm Thiên.

Tam trưởng lão nói.

– Cái gì? Lục Vô Song của Vân Dương Tông kia không ngờ lại là tiểu thư của Bắc Cung gia tộc.

– Thực không ngờ, Lục Vô Song lại là người của Bắc Cung gia.

Chúng trưởng lão lập tức nhao nhao nghị luận, tiểu thư của Bắc

Cung gia, bọn họ đương nhiên biết điều này đại biểu cho việc gì.

– Bắc Cung gia tộc đã xuất thế, trong ba trăm năm nếu như ai dám động vào Lục gia thì chính là địch nhân của toàn bộ Bắc Cung gia tộc. Chư vị trưởng lão, các người muốn đối phó với Lục Lâm Thiên kia, sợ rằng cũng phải suy nghĩ một chút.

Tam trưởng lão quét mắt nhìn mọi người rồi lạnh nhạt nói.

– Chuyện này.

Không ít trưởng lão vừa rồi còn ồn ào muốn tìm Lục Lâm Thiên báo thù có chút xấu hổ. Bắc Cung gia tộc xuất thế, Lục Vô Song vừa là hôn thê của Lục Lâm Thiên lại là tiểu thư của Bắc Cung gia, Thiên Vân đảo nếu như dám động vào Lục Thiếu Du, chuyện này tuyệt đối cần phải suy nghĩ kỹ.

– Tam trưởng lão, ngươi có ý kiến gì không?

Mộ Dung Lan Lan hỏi Tam trưởng lão, vẻ mặt vô cùng cung kích, đủ để thấy được địa vị của Tam trưởng lão này trong Thiên Vân đảo bất phàm.

– Diêu Dũng tự ý xuất đầu thay Thải gia, tuy rằng ảnh hưởng tới mặt mũi của Thiên Vân đảo, thế nhưng việc này liên quan quá lớn, ảnh hưởng tới Thiên Vân đảo, nên phạt. Chờ sau khi thương thế hắn khôi phục thì phạt hắn diện bích một năm coi như cảnh cáo. Còn Lục Lâm Thiên kia giết đệ tử và trưởng lão Thiên Vân đảo ta, cho dù có người che chở hắn thì Thiên Vân đảo ta cũng không sợ phiền phức, phải ra tay giáo huấn. Bằng không mặt mũi của Thiên Vân đảo chúng ta để ở đâu? Đã lâu rồi ta chưa ra ngoài, lần này sẽ do ta xuất thủ, tiện thể xem xét Lục Lâm Thiên này một chút.

Tam trưởng lão nói.

– Có Tam trưởng lão xuất thủ nhất định có thể giáo huấn được Lục Lâm Thiên kia.

Nghe nói Tam trưởng lão muốn xuất thủ, chúng trưởng lão lập tức vui mừng.

– Vậy thì chuyện này sẽ do Tam trưởng lão do liệu.

Mộ Dung Lan Lan nhíu mày nói tiếp:

– Chuyện này liên quan tới danh dự của Thiên Vân đảo ta, ta sẽ cùng đi với Tam trưởng lão một chuyến.

– Sư phụ, người cũng muốn đi sao?

Đạm Đài Tuyết Vi có chút hơi bất ngờ, sư phụ nàng không ngờ lại đích thân muốn đi.

– Tuyết Vi, con nên tiếp tục bế quan tu luyện nửa bộ Huyễn Linh Chân Kinh đi. Thực lực Lục Lâm Thiên dường như càng lúc càng mạnh, so với lần trước trên Bình Nham đảo tinh tiến không ít. Con cũng không thể kém hắn quá xa.

– Vâng, sư phụ.

Chương 1550: Nguy cơ tới (2)

Đạm Đài Tuyết Vi không nhiều lời nữa. Thực lực của Lục Lâm Thiên nàng đã tận mắt chứng kiến, dường như đã cách nàng càng ngày càng xa. Giờ phút này trong lòng nàng đột nhiên có chút xao động, bản thân nhất định không thể kém nam tử kia quá xa. Bằng không nếu như nàng và hắn càng ngày càng xa, khi đó muốn vượt qua hắn hoặc kéo gần khoảng cách sẽ càng khó.

– Ta đang suy nghĩ tên tiểu tử kiêu ngạo kia sao lại tới đây. Thứ ta ghét nhất chính là hạng người kiêu ngạo, thực lực mạnh mẽ thì làm sao? Quá ngông cuồng kiêu ngạo, không phải là thứ mà bản thân mình thích.

Mộ Dung Lan Lan nhíu mày rồi lẩm bẩm nói:

– Bảo vật trong Huyền Thiên bí cảnh sợ rằng hơn phân nửa đã rơi vào trong tay tiểu tử Lục Lâm Thiên này, bằng không khó mà có thể có được lực phòng ngự mạnh như vậy.

Bất tri bất giác trời đã vào hạ, trong không khí mang theo một chút nóng bức. Trong hải vực phía xa có sương mù nhàn nhạt không ngừng bay lên.

Thời gian giống như cát chảy, mấy ngày lại lặng lẽ trôi qua. Trong mấy ngày này, Đoan Mộc Hồng Chí rốt cuộc hoàn toàn khôi phục, cuối cùng không ngờ lại mượn vào năng lượng trong cơ thể mà đột phá tới Vũ Sư nhất trọng. Mười hai tuổi Vũ Sư nhất trọng, chuyện này khiến cho người của Đoan Mộc gia mừng rỡ không ngớt.

Đoan Mộc Hồng Chí sau khi biết được lão tổ Đoan Mộc Khung Thiên còn sống, mỗi ngày đêu cuốn lấy Lục Lâm Thiên, muốn đi tới Phi Linh môn gặp lão tổ Đoan Mộc Khung Thiên. Trong tâm linh của nó tràn ngập sự chờ mong đối với vị lão tổ của Đoan Mộc gia kia.

Như Hoa dùng yêu linh đan thất phẩm trung giai, tu vi cũng tăng vọt không ít, sau khi luyện hóa xong, tu vi tiếp cận hậu kỳ, thực lực hiện tại cho dù là đối phó với Vũ Vương lục trọng, không nói tới đánh bại, thế nhưng tuyệt đối có thể chống lại.

Trong mấy ngày này, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, còn có Dương Quá ngoại trừ tu luyện ra thì đều theo Đoan Mộc Hồng Chí du ngoạn Lưu Tô đảo, bất luận một món ăn ngon hay cảnh đẹp bọn họ đều không buông tha.

Về phần Lục Lâm Thiên, mấy ngay nay ngoại trừ việc lĩnh ngộ thuộc tính và tu luyện vũ kỹ ra, đại bộ phận thời gian đều giảng giải một số thứ trên Thiên Linh lục cho Đoan Mộc Y Y. Đầu khôi lỗi cấp bảy khi trước Lục Lâm Thiên thu của Đoan Mộc Y Y lú này cũng trả lại cho nàng, đồng thời Lục Thiếu Du cũng đem không ít tâm đắc nghiên cứu trên phương diện khôi lỗi truyền thụ cho Đoan Mộc Y y.

Thiên phú Đoan Mộc Y Y cực kỳ kinh người, bất luận là chuyện gì chỉ cần nghe một lần là hiểu rõ. Thậm chí Lục Lâm Thiên còn phải sợ hãi than, trên phương diện khôi lỗi, trận pháp, còn có luyện chế binh khí Đoan Mộc Y Y cũng có không ít tâm đắc.

Lục Lâm Thiên hỏi ra mới biết được những thứ này đều là Đoan Mộc Y Y trong lúc vô tình tìm được ngọc giản bút ký của lão tổ Đoan Mộc Khung Thiên khi trước. Từ trong tin tức ở ngọc giản lĩnh ngộ ra những thứ này.

Hai người mấy ngày nay đều ở cùng một chỗ, tuy rằng nói là Lục Lâm Thiên giảng giải một ít tâm đắc trên Thiên Linh lục, thế nhưng bầu không khí giữa hai người trong lúc vô hình có chút dị dạng. Chỉ là cảm giác này hai người lâu dần cũng quen.

Vào đêm gió biển khẽ thổi mang theo sự ẩm ướt. Màn đêm bao phủ, trên vòm trời, vầng trăng treo lơ lửng, ánh trăng nhàn nhạt chiếu rọi hải vực, mơ hồ có thể nghe thấy tiếng sóng quanh quẩn trong bầu trời đêm.

Trong phòng, sau khi khoanh chân ngồi xuống Lục Lâm Thiên lập tức móc ra một bình ngọc, đây chính là bình ngọc chứa Tuyết Phách Linh Dịch. Cách một lớp bên ngoài Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm giác được có môt cỗ lực lượng cuồng bạo khuếch tán. Cỗ năng lượng cuồng bạo này khiến cho trái tim Lục Thiếu Du không ngừng nhảy lên, linh hồn trong đầu lúc này giống như bị dẫn dắt, không tự chủ được mà bắt đầu khởi động.

– Còn có hai phần ba, trước tiên luyện hóa.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, chuyện của Đoan Mộc gia đã xử lý xong, kế tiếp hẳn là nên đi tìm Hổ Âm yêu tinh trong Thánh Linh giáo, hắn không thể dừng lại nơi này quá lâu. Thế nhưng trước tiên có lẽ nên dùng Tuyết Phách linh dịch, sau khi dùng hai phần ba còn lại, có lẽ đủ để giúp hắn đột phá từ Linh Vương tam trọng lên Linh Vương tứ trọng. Thực lực mạnh hơn một chút thì khi gặp phải nguy hiểm cũng có thêm một phần cơ hội.

– Ăn vào.

Lục Lâm Thiên lập tức mở nắp bình, năng lượng kinh người trong Tuyết Phách linh dịch từ trong bình ngọc bạo phát. Không có một chút chần chờ nào, Lục Lâm Thiên lập tức đem số Tuyết Phách linh dịch còn lại trong bình nuốt vào miệng.

Tuyết Phách linh dịch tiến vào yết hầu lập tức hóa thành một cỗ năng lượng giống như thủy triều mang theo cảm giác lạnh lẽo mạnh mẽ khuếch tán rồi hóa thành một cỗ năng lượng lớn. Cỗ năng lượng này giống như dã thú, không ngừng xông loạn trong cơ thể. Nơi đám năng lượng này hung hãn đi qua thân thể Lục Lâm Thiên giống như bị đóng băng, mang theo cảm giác lạnh lẽo khiến cho linh hồn cũng không nhịn được mà run rẩy.

Tiếp đó cỗ năng lượng khổng lồ do Tuyết Phách linh dịch biến thành trực tiếp chạy ào ào vào không gian trong đầu. Năng lượng cuồng bạo khiến cho trong đầu Lục Lâm Thiên truyền tới cảm giác đau đớn. Cũng may tất cả những chuyện này Lục Lâm Thiên đã sớm có sự chuẩn bị.

– Luyện hóa.

Mặc cho cỗ năng lượng kinh khủng này chạy loạn trong không gian trong đầu, cố nén đau đớn, Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, chống lại sự trùng kích của cỗ năng lượng khổng lồ kia. Linh lực bàng bạc trong đầu trực tiếp thủ hộ chung quanh hồn anh, bắt đầu vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa cỗ năng lượng kinh khủng. Luyện hóa cỗ năng lượng này Lục Lâm Thiên đã sớm quen thuộc, cho nên chỉ sau một lát lập tức tiến vào trong trạng thái tu luyện. Quanh thân xuất hiện quang tráo vô hình, chậm rãi luyện hóa năng lượng cuồng bạo do Tuyết Phách linh dịch biến thành. Khí tức Lục Thiếu Du đang dùng một tốc độ chậm rãi tăng lên.

Trong hải vực vô biên lúc này có một đầu yêu thú phi hành khổng lồ xẹt qua phía chân trời.

– Thiếu chủ, chúng ta nhận được tin tức Lục Lâm Thiên kia đang ở trên Lưu Tô đảo, lần này tuyệt đối không để cho hắn chạy thoát nữa.

Trên lưng yêu thú phi hành có mấy đạo thân ảnh đang đứng. Phía trước là một thân ảnh xinh đẹp, trên dung nhan tuyệt mỹ mang theo vẻ lạnh lùng cùng một cỗ sát khí, chính là Lăng Thanh Tuyền.

Phía sau Lăng Thanh Tuyền còn có bốn đạo thân ảnh, ngoại trừ Không Linh Vương cùng Hắc Quỷ Thiên Vương kia ra còn có một lão giả và bà lão, hai người này đều chừng lục tuần, lão giả kia không ngừng cười ngây ngô, dường như có chuyện vui vậy.

Bà lão kia vẻ mặt âm trầm, tức giận giống như là có mối thù giết cha với nàng. Tuy rằng khí tức quanh thân hai người đều thu liễm lại, thế nhưng vô hình trong cũng khiến cho người khác cảm nhận được áp lực. Hắc Quỷ Thiên Vương và Không Linh Vương đứng phía sau người này vô cùng cung kính, ngay cả nói lớn cũng không dám.

– Dùng tốc độ nhanh nhất đi Lưu Tô đảo.

Lăng Thanh Tuyền nói, trên khuôn mặt lạnh lùng kia ánh mắt bắn ra sát ý.

Chương 1551: Bắc cung kình thương

Tại một không gian tĩnh lặng khác, nơi này có một cảm giác vô cùng yên tĩnh lại mang theo sự tang thương. Nơi này có tường trắng, ngói xanh, cửa gỗ, đường bằng đá phiến, tượng gỗ, tất cả đều giống như bức tranh, thế nhưng lại có dáng dấp của một kiến trúc trường tồn, mãi mãi đứng trong không gian này.

Tại một đình viện tinh xảo giống như không thể tồn tại trong thế gian lúc này có một thân ảnh xinh đẹp đứng đó, toàn cảnh giống như một bức tranh độc nhất vô nhị, vô cùng sống động.

Trong bức tranh chính là một nữ tử mặc y phục màu tím, dáng vẻ chừng ba mươi tuổi, có một mái tóc đen phía sau. Ngũ quan tuyệt mỹ, làn da trắng nõn, miêu tả vô cùng sinh động, mà nữ tử trong bức tranh này không ngờ lại có chín phần tương tự với Lục Vô Song, đều cao quý và tuyệt mỹ như vậy.

– Mẫu thân.

Thân ảnh xinh đẹp trước bức tranh nghẹn ngào, trong mắt ẩm ướt. Nhìn nữ tử trong tranh, thân ảnh này dường như càng không thể khống chế được tâm tình của mình, bởi vì đây chính là mẫu thân chưa từng gặp mặt của nàng, cũng không thể gặp lại được nữa.

– Vô Song, đừng quá thương tâm nữa. Mẫu thân con ở dưới cửu tuyền nếu biết được con đã trở về thì nhất định sẽ rất vui vẻ.

Ngoài phòng có một thân ảnh cao lớn đi tới, đây là một đại hán trung niên chừng năm mươi tuổi, thân cao một thước chín, thân thể cao ngất, hai mắt tỏa ra khí tức uy nghiêm, hơn nữa thêm sống mũi thẳng kia khiến cho hắn có khí khái hào hùng.

– Cha, sao người lại tới đây?

Thân ảnh xinh đẹp này xoay người lại, chính là Lục Vô Song từ Vân Dương Tông tới Bắc Cung gia. Sau khi tới Bắc Cung gia tộc, Lục Vô Song rốt cuộc gặp mặt được phụ thân mình, biết được mẫu thân đã rời khỏi trần thế, ở ngay trước mặt thân ảnh cao lớn này Lục Vô Song đã không ngừng khóc lóc, không thể khống chế được tâm tình của mình, hai phụ tử ở cùng một chỗ, không ai dám quấy rầy.

– Ta vừa mới đi tìm con, nhìn thấy con không có ở đó cho nên nghĩ con đã tới chỗ mẫu thân con.

Đại hán to lớn mỉm cười, nhìn nữ tử trong bức tranh, nhẹ nhàng nói:

– Văn Hinh, rốt cuộc ta cũng tìm được nữ nhi của chúng ta. Nàng có thấy không? Vô Song rất giống nàng, đều đẹp như nhau, giống như trước đây chúng ta đã nói qua, nếu như con là nam thì sẽ giống ta, là nữ thì sẽ giống nàng.

Đại hán to lớn nhẹ nhàng nói, hai tay vuốt ve bức tranh, trong mắt có chút ẩm ướt. Hai mươi tám năm nay mỗi ngày hắn đều ngắm bức tranh này, ngoại trừ bế quan tu luyện ra, chưa từng có một ngày đêm nào gián đoạn. Nữ nhân mà hắn âu yếm, cũng là nữ nhân duy nhất hắn yêu, tuy rằng không ở trên trần thế, thế nhưng cả khuôn mặt, dung mạo đều đã khắc sâu trong lòng hắn.

– Cha, người cũng đừng thương tâm quá, con nghĩ mẫu thân cũng không muốn người thương tâm lâu như vậy.

Lục Vô Song đi tới trước người đại hán to lớn này rồi nói. Sau khi tới Bắc Cung gia nàng mới biết được sao nàng lại được Lục gia trên đại lục Linh Vũ nuôi dưỡng.

– Ta không thương tâm, ta vô cùng vui vẻ.

Đại hán to lớn mỉm cười, nhìn nữ tử trước mắt trong mắt hiện lên sự yêu thương không gì sánh được, nói:

– Không nghĩ tới trong chớp mắt con đã lớn như vậy rồi. Quả thực giống như mẫu thân con như đúc. Mẫu thân con năm đó cũng xinh đẹp như vậy, quả thực tiện nghi cho tiểu tử Lục Lâm Thiên kia. Tiểu thư của Bắc Cung gia tộc ta không ngờ lại gả cho hắn. Hôm nào con mang hắn tới đây, để ta nhìn xem một chút. Nghe nói tiểu tử kia dường như cũng không tồi, vũ giả ngũ hệ, Linh Vũ song tu, cũng miễn cưỡng hợp cách.

– Cha, người không phản đối con và Lâm Thiên sao?

Lục Vô Song có chút kinh ngạc nói. Mấy ngày nay trong Bắc Cung gia nàng cũng biết được Bắc Cung gia rốt cuộc đáng sợ cỡ nào. Một thế lực lớn tới mức vượt quá tưởng tượng của nàng. Thế nhưng cỗ thế lực kinh khủng như vậy lại không xuất thế, thậm chí ngươi bên ngoài cũng không biết đến bọn họ. Từ trong miệng tộc nhân trong tộc nàng cũng biết được người Bắc Cung gia tuyệt đối không thể gả ra bên ngoài.

– Trưởng lão trong tộc đương nhiên sẽ phản đối, lẽ nào con muốn xa tiểu tử kia sao?

Đại hán to lớn hỏi.

– Cha, đương nhiên là không. Mặc kệ như thế nào con cũng không rời khỏi Lâm Thiên, chúng con đã có hôn ước, bất luận kẻ nào cũng không thể ngăn cản con.

Lục Vô Song nói như đinh đóng cột.

– Ha ha, tính tình của con cực kỳ giống mẫu thân con. Yên tâm đi, cho dù trưởng lão trong tộc có phản đối thì còn có cha con ở đây. Cha có lỗi với con hai mươi tám năm, sau này chỉ cần là chuyện con muốn làm cha nhất định sẽ ủng hộ con. Muốn làm gì cũng được. Trên đời này còn chưa có ai mà cha con không thể trêu vào. Nếu ai dám động vào nữ nhi của ta, Bắc Cung Kình Thương ta tuyệt đối không tha cho hắn.

– Cha, không ai chọc vào con cả. Mấy năm nay con sống vô cùng tốt, cha và mẫu thân con ở Lục gia đối với con so với con đẻ còn tốt hơn. Trên Vân Dương Tông sư phụ cũng che chở cho con.

Lục Vô Song nhìn nam tử to lớn trước mắt rồi nói. Đây là cha của nàng, một người sau này nàng có thể dựa vào vai. Lúc này nàng lần nữa cảm nhận được tình thương của cha, tình thương của cha nuôi và cha ruột có chút khác nhau, loại tình cảm này bên trong có một chút cảm giác giống như huyết mạch tương liên.

– Ta đã điều tra qua, Lục gia đối với con vô cùng tốt, ta cũng đã bồi thường cho Lục gia. Lần sau nếu có cơ hội ta sẽ tự mình nói lời cảm ơn với cha mẹ nuôi con. Cảm ơn bọn họ đã đem nữ nhi của ta nuôi lớn, là bọn họ đã gánh vác trách nhiệm trong hai tám năm qua của ta.

Bắc Cung Kình Thương nói.

– Cha, hai mươi tám năm này, người cũng khổ nhiều rồi. Sau này nữ nhi sẽ ở cùng người.

Lục Vô Song nhìn đại hán trước mắt rồi nhào vào lòng. Từ trong miệng tộc nhân của Bắc Cung gia nàng cũng đã biết phụ thân đối với mẫu thân thâm tình, hai mươi tám năm nay không ngừng tìm kiếm nàng.

– Nha đầu ngốc, cha không khổ, chỉ tiếc mẫu thân con không thể tận mắt nhìn thấy con trưởng thành.

Bắc Cung Kình Thương nói, một cỗ hàn ý bàng bạc lan tràn ra. Cỗ hàn ý này xuất hiện, toàn bộ không gian run rẩy, dường như cả thiên địa cũng phải động dung, hắn lạnh nhạt nói:

– Người sát hại mẹ con khi trước ta nhất định sẽ không bỏ qua. Cho dù có phải đuổi cùng trời cuối đất ta cũng phải băm vằm hắn thành vạn mảnh.

– Cha.

Cảm nhận hàn ý trên người phụ thân, ánh mắt Lục Vô Song run lên, không biết nói gì cho phải. Từ trong miệng phụ thân nàng đã biết được mẫu thân qua đời. Hai mươi tám năm trước phụ mẫu nàng rời khỏi Bắc Cung gia du sơn ngoạn thủy, khi đó nàng vừa mới sinh ra không được bao lâu mà thôi.

Khi tới đại lục Linh Vũ hai người gặp phải một đám cường giả thần bí vây công, trận chiến ấy phụ thân tuy rằng có thể phản kháng, đánh chết vô số cường giả, thế nhưng cuối cùng chỉ có thể liều mạng ngăn cản để mẫu thân nàng rời đi. Mà mẫu thân nàng cũng bị truy sát, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là xuất thủ.

Chương 1552: Linh Vương tứ trọng (1)

Mẫu thân đem nàng đặt ở ven đường, sau đó dẫn đám cường giả truy sát rời đi. Cuối cùng khi phụ thân tìm được mẫu thân thì mẫu thân nàng đã bị thương nặng, sau khi trở lại Bắc Cung gia, bằng vào thực lực của Bắc Cung gia cũng không có cách nào bảo toàn tính mạng cho mẫu thân nàng. Mà nàng thì được dưỡng phụ, dưỡng mẫu đi ngang qua cứu, cuối cùng đem về Lục gia nuôi dưỡng.

– Được rồi, Vô Song, ta đã sắp xếp cho con ngày mai đi tới nơi tiếp nhận truyền thừa của gia tộc. Mộc Hoàng khí của con đã gần như tiếp cận Thiên cấp, chờ sau khi tiếp nhận truyền thừa thì sẽ chính thức được mở ra. Nói không chừng còn có thể tiến lên Thiên cấp. Trong Bắc Cung gia chúng ta đã lâu rồi chưa xuất hiện Mộc Hoàng khí Thiên cấp. Hiện tại có không ít trưởng lão chờ mong.

Bắc Cung Kình Tuhowng nói.

– Cha, Mộc Hoàng khí là cái gì vậy?

Lục Vô Song nghi hoặc hỏi. Tới Bắc Cung gia thứ nàng nghe được nhiều nhất chính là Mộc Hòang khí, thế nhưng tới hiện tại đối với Mộc Hoàng khí này nàng cũng không biết rõ bao nhiêu.

– Nha đầu này, Mộc Hòang khí chính là thiên phú bẩm sinh của tộc nhân Bắc Cung gia chúng ta. Loại thiên phú này là do lão tổ Bắc Cung gia khi trước lưu lại cho tộc nhân chúng ta. Có Mộc Hoàng khí này người bên ngoài dù có thiên phú mạnh tới bao nhiêu chúng ta cũng không để vào trong mắt. Bởi vì bọn họ nhiều nhất chỉ có thiên phú Hậu thiên không tồi mà thôi. Mà chúng thì có thiên phú Tiên thiên.

Bắc Cung Kình Thương nhìn Lục Vô Song rồi nói:

– Chuyện này cũng khó mà nói rõ trong một sớm một chiều với con được. Chờ sau khi con tiếp nhận truyền thừa thì sẽ hiểu sứ mạng của Bắc Cung gia chúng ta. Sau khi mở ra Mộc Hoàng khí sẽ nhận ra sự khác biệt của chúng ta và người bên ngoài. Bọn họ có nỗ lực bao nhiêu cũng không thể có được thiên phú bẩm sinh như chúng ta.

– Vâng.

Lục Vô Song khẽ gật đầu, dường như đã hiểu ra một chút. Cỗ khí tức kỳ dị trên người nàng, có lẽ có liên quan tới Mộc Hoàng Khí.

– Vô Song, con đã về tới Bắc Cung gia thì sau này sẽ là Bắc Cung Vô Song. Tiểu thư của Bắc Cung gia tộc. Nhớ kỹ, toàn bộ thiên hạ, người có thể so sánh với con cũng chỉ có những thanh niên tài tuấn đứng đầu các đại hoàng tộc. Về phần thập đại cường giả do Thiên Địa các tổ chức, tuy rằng có thiên phú không yếu, thế nhưng hơn phân nửa trong bọn họ chỉ có thiên phú tốt hơn một ít người trẻ tuổi trong Bắc Cung gia chúng ta mà thôi. Còn đại bộ phận sợ rằng cũng không thể so sánh được.

Bắc Cung Kình Thương mỉm cười nói.

– Người trẻ tuổi trong Bắc Cung gia thực sự mạnh như vậy sao?

Bắc Cung Vô Song có chút không tin được nói.

– Đó là đương nhiên. Mộc Hoàng khí càng cao, tu vi lại càng mạnh. Mấy người gần đây hay tới tìm con chính là đệ tử trẻ tuổi đỉnh tiêm trong tộc. Đám người Bắc Cung Ngọc, Bắc Cung Hạo Nam tuổi so với con cũng không khác là bao. Thế nhưng thực lực đã sớm đạt tới Vũ Vương cao giai, cách đột phá Vũ Tôn cũng không xa. Con nghĩ mấy cường giả trẻ tuổi trong thập đại cường giả kia có thể so sánh được với bọn chúng không?

Bắc Cung Kình Thương mỉm cười nói.

Bắc Cung Vô Song nhẹ nhàng lắc đầu. Mấy người Bắc Cung Ngọc, Bắc Cung Hạo Nam gần đây nàng gặp thực lực đều đạt tới Vũ Vương thất trọng, bát trọng. Trẻ tuổi mà đã có thực lực này, người bên ngoài căn bản không có ai có thể so sánh kịp. Sợ rằng ngay cả Lâm Thiên của nàng cũng không thể so sánh với bọn họ.

– Vô Song, cố gắng tiếp nhận truyền thừa, Mộc Hoàng khí của con cực cao, cũng đại biểu cho tu vi và thực lực sau này. Chờ sau khi con tiếp nhận truyền thừa thực lực sẽ tăng vọt. Đến lúc đó muốn vượt qua đám người thập đại cường giả kia không khó. Nếu như Mộc Hoàng khí có thể đạt tới Thiên cấp, có lẽ sau khi tiếp nhận truyền thừa tu vi của con đủ để sánh ngang đám người Bắc Cung Ngọc, Bắc Cung Hạo Nam. Mà phương diện tu luyện sau này bọn họ cũng không có cách nào đuổi kịp được con.

Bắc Cung Kình Thương nói.

– Cha, đám người Bắc Cung Hạo Nam, Bắc Cung Ngọc đã là Vũ Vương thất trọng, bát trọng, con mới là Vũ Suất cửu trọng mà thôi.

Bắc Cung Vô Song cười khổ nói.

– Vô Song, coi đã coi nhẹ truyền thừa rồi. Cũng coi nhẹ Mộc Hoàng khí của con. Cho dù là cha con Mộc Hoàng khí cũng chỉ đạt tới Địa cấp cao giai mà thôi, còn chưa đạt tới được Thiên cấp. Mấy người Bắc Cung Ngọc, Bắc Cung Hạo Nam kia, độ khó khi đạt tới Địa cấp cao giai không ít. Mà Mộc Hoàng khí của con có khả năng đạt tới Thiên cấp, sau khi tiếp nhận truyền thừa muốn vượt qua bọn họ tuyệt đối không thành vấn đề. Ngay cả ta lúc này cũng có chút kỳ quái, Mộc Hoàng khí càng ngày càng yếu, thế nhưng Mộc Hoàng khí của con lại mạnh như vậy, quả thực chuyện này khiến ta có chút mơ hồ.

Bắc Cung Vô Song mỉm cười, về phần Mộc Hoàng khí trên người, nàng quả thực không có hiểu biết bao nhiêu. Sau khi nhíu mày một cái, Bắc Cung Vô Song lập tức hỏi:

– Cha, tiếp nhận truyền thừa mất bao lâu?

– Điều này cũng không nhất định, ta nhớ khi trước Bắc Cung Ngọc tiếp nhận truyền thừa mất một năm. Mà bằng vào Mộc Hoàng khí của con, sợ rằng cần thời gian lâu hơn. Thời gian tiếp nhận truyền thừa càng dài, chỗ tốt cũng càng lớn.

Bắc Cung Kình Thương nói.

– Thời gian dài như vậy sao?

Bắc Cung Vô Song nhíu mày, thời gian quả thực là không ngắn.

Lục Lâm Thiên luyện Tuyết Phách Linh Dịch, thời gian lặng lẽ trôi qua. Mà theo cỗ năng lượng trong Tuyết Phách Linh Dịch bị luyện hóa, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được năng lượng do Tuyết Phách linh dịch biến thành khiến cho Hồn anh trong đầu hắn nhận được không ít chỗ tốt. Thế nhưng tên thổ phỉ trong đầu hắn ngược lại cũng nhận được chỗ tốt lớn nhất.

Trong lúc bất tri bất giác, thời gian sáu ngày chớp mắt trôi qua. Không biết từ khi nào khí tức quanh người Lục Lâm Thiên đã bắt đầu kéo lên. Vòng quang tráo quanh người càng ngày càng chói mắt, không gian trong đầu bành trướng tới cực hạn. Một cỗ linh lực từ lỗ chân lông tiết ra ngoài giống như một cơn hồng thủy, tạo thành một vòng xoáy trước người hắn.

Không gian trong nội viện Đoan Mộc gia đột nhiên run lên, năng lượng phô thiên cái địa trong thiên địa đột nhiên hội tụ tới.

Trong chốc lát khí tức trên người Lục Lâm Thiên tiếp tục tăng mạnh. Cỗ khí tức từ trong cơ thể Lục Lâm Thiên tràn ra chậm rãi trở lên mạnh mẽ. Một cỗ linh lực như biển từ trong cơ thể khuếch tán. Trong đầu vang lên một tiếng trầm muộn, một cỗ năng lượng mạnh mẽ lập tức khuếch tán.

Quang tráo quanh thân ngày càng chói mắt, khí tức kéo lên, không gian trong đầu trong nháy mắt mở rộng. Một cỗ lực lượng mạnh mẽ bạo phát, khí tức tiểu hồn anh trong đầu tăng vọt. Kim đao màu vàng kia cũng đẩy nhanh tốc độ hấp thu năng lượng.

Thời gian duy trì cũng không lâu lắm, khi tất cả gần như bình ổn thì khí tức quanh người Lục Lâm Thiên lúc này đã tới Linh Vương tứ trọng.

Trên bầu trời Đoan Mộc gia, khi năng lượng bàng bạc trong thiên địa tiêu tán cũng khiến cho không ít cường giả trong Đoan Mộc gia chú ý.

Chương 1553: Linh Vương tứ trọng (2)

Trong phòng, hai mắt Lục Lâm Thiên nhắm chặt, mãi một lúc lâu sau mới thở ra một ngụm trọc khí, hai mắt mở ra, gợn sóng trong không gian khuếch tán. Khí tức chậm rãi thu liễm lại, thế nhưng vẫn còn chút ba động như ẩn như hiện.

Phù.

Thở ra một ngụm trọc khí, Lục Lâm Thiên lập tức mở hai mắt, trong mắt có tinh quang hiện lên. Cảm nhận linh lực trong đầu lúc này Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười, Linh Vương tứ trọng và Linh Vương tam trọng, tuy rằng chỉ khác nhau một từ, thế nhưng tới cấp bậc này chênh lệch mỗi một trọng đều là một cái rãnh lớn. Sự chênh lệch của Linh Vương tứ trọng và Linh Vương tam trọng, quả thực khiến cho Lục Thiếu Du có chút ngoài ý muốn.

Trên cấp độ Linh Vương này, mỗi một trọng cách nhau càng lúc càng lớn. Từ Linh Vương nhất trọng đến nhị trọng, cách xa chỉ là một cái rãnh. Mà Linh Vương nhị trọng và tam trọng, cái rãnh giữa hai cấp độ còn lớn hơn nữa.

Vì vậy càng lên trên thực lực cách nhau càng lúc càng lớn. Tới cấp bậc như Vũ Vương và Linh Vương, thường thường có người cả đời dừng lại ở Linh Vương nhất trọng và Vũ Vương nhất trọng. Vĩnh viễn không thể đột phá tới Vũ Vương nhị trọng và Linh Vương nhị trọng. Mà số lượng những người này cũng cực lớn.

Tu vi đạt tới Vũ Vương và Linh Vương, khoảng cách giữa cách trọng càng lúc càng lớn. Muốn vượt cấp chống lại càng ngày càng khó. Trong mắt người thường, cho dù là Vũ Vương nhất trọng chống lại Vũ Vương nhị trọng cũng là một chuyện không thể xảy ra.

Lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác sự chênh lệch của Linh Vương tứ trọng và tam trọng khiến cho hắn cực kỳ kinh ngạc. Khoảng cách giữa hai trọng không nhỏ một chút nào. Linh lực và linh hồn lực tăng trưởng gấp bội.

– Đây là cảm giác của Linh Vương tứ trọng sao?

Cảm nhận biến hóa trong cơ thể, linh hồn lực cùng với linh lực bàng bạc trong đầu, Lục Lâm Thiên không khỏi than nhẹ. Lục Lâm Thiên không khỏi suy nghĩ, nếu như hiện tại hắn thi triển bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh thì không biết tới tình trạng nào. Thế nhưng không nên tùy tiện thi triển mới tốt. Nếu như gặp phải đối thủ thực sự, thi triển bí pháp không thể đánh chết đối phương mà nói thì bản thân hắn sẽ phải chết. May mắn là bản thân hắn là Linh Vũ song tu, trên điểm này cũng có chút năng lực tự bảo vệ mình.

– Linh Vương tứ trọng, cũng nên đi tìm Thánh Linh giáo.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, linh lực đột phá, hắn cũng không thể lưu lại Đoan Mộc gia nữa. Nhất định phải mau chóng thu hồi Hổ Âm Yêu Tinh ở Thánh Linh giáo.

Vào đêm, trong một tiểu thính, Lục Lâm Thiên tìm được Đoan Mộc Y Y.

– Lục đại ca, huynh đi Vạn Đảo nhai làm gì? Đó không phải là địa phương bình thường, không ít cường giả cũng không dám đặt chân vào đó.

Trong tiểu thính, Đoan Mộc Y Y nghe nói Lục Lâm Thiên muốn đi Vạn Đảo nhai, trong lòng lập tức hoảng sợ.

– Vạn Đảo nhai này kinh khủng như vậy sao?

Nhìn biểu tình trên mặt Đoan Mộc Y Y, Lục Lâm Thiên có vẻ vô cùng nghi hoặc nói. Vạn Đảo nhai này dường như có hung danh không kém.

– Lục đại ca không biết rồi, Vạn Đảo nhai này là đệ nhị hung địa trong Đông Hải, đồn rằng sự hung hiểm trong Vạn Đảo nhai này không kém mật địa trong thành Ma Vân là bao. Không ít cường giả đi vào cũng sẽ vô duyên vô cớ biến mất ở bên trong. Ngay cả xương cốt cũng không còn. Đồn rằng ở bên trong có không ít trận pháp, vô số yêu thú hung ác. Mà toàn bộ Đông Hải cũng không có mấy người dám đi tới Vạn Đảo nhai.

Đoan Mộc Y Y nói.

– Thật không? Cũng không thành vấn đề, ta vẫn muốn đi xem một chút.

Lục Lâm Thiên nói.

Đoan Mộc Y Y không thể làm gì khác hơn là giới thiệu một chút về Vạn Đảo nhai.

Sáng sớm hôm sau, trong Đoan Mộc gia, Lục Lâm Thiên nói lời từ biệt với Đoan Mộc Y Y, Đoan Mộc Hồng Chí. Có Đạm Đài Tuyết Vi đảm bảo, Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng việc Thiên Vân đảo sẽ tìm Đoan Mộc gia gây phiền toái.

– Lục đại ca, huynh phải nhớ kỹ chuyện đã đồng ý với đệ, chờ sau khi giải quyết xong mọi chuyện huynh phải mang đệ đi Cổ Vực gặp lão tổ Khung Thiên.

Đoan Mộc Hồng Chí nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Yên tâm đi, sau khi xử lý mọi chuyện ta nhất định sẽ trở về. Đệ nhất định phải tu luyện cho tốt, không thể lười.

Lục Lâm Thiên vỗ vai Đoan Mộc Hồng Chí rồi nói.

– Đệ sẽ làm như vậy. Sau này nhất định đệ phả trở thành cường giả như Lục đại ca. Có thể dẫm nát cường giả Vũ Vương, Linh Vương dưới chân.

Ánh mắt Đoan Mộc Hồng Chí hiện lên sự kiên nghị.

– Nhớ kỹ, Vũ Vương không phải là cường giả, con đường cường giả vĩnh viễn là vô tận.

Lục Lâm Thiên nhìn Đoan Mộc Hồng Chí rồi nói.

– Đường cường giả vĩnh viễn vô tận?

Đoan Mộc Hồng Chí cái hiểu cái không nói. Trong mắt tràn ngập sự mông lung, câu này, khi Đoan Mộc Hồng Chí đứng trên độ cao khiến cho người ta phải ước vọng, khi đó có người hỏi hắn tại sao có thể đột phá tới cấp độ như bây giờ, Đoan Mộc Hồng Chí lập tức nói:

– Đường cường giả vĩnh viễn vô tận.

– Lục đại ca, đi đường cẩn thận.

Đoan Mộc Y Y nhìn nam tử áo xanh trước mắt rồi nói. Trong mắt như có ngàn vạn lời nói, thế nhưng trong miệng chỉ thốt được lên câu này.

Rống.

Thiên Sí Tuyết Sư xoay quanh tầng trời thấp, hai cánh mang theo cơn gió lớn, không ngừng quanh quẩn trong không trung.

– Tổ sư gia đi thong thả.

Ba trưởng lão Đoan Mộc gia vẫn không dám vượt quá cấp bậc lễ nghĩa. Mặc kệ Lục Lâm Thiên nói thế nào bọn họ đều không thay đổi xưng hô. Câu nào cũng tổ sư gia khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng bất đắc dĩ.

Khi Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, Dương Quá, Như Hoa nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư biến mất trong không trung, ánh mắt Đoan Mộc Y Y vẫn dõi theo bóng lưng nam tử áo xanh kia.

– Tỷ tỷ, Lục đại ca rốt cuộc là tổ sư gia hay là tỷ phu?

Nhìn thân ảnh màu xanh biến mất trong không gian, Đoan Mộc Hồng Chí nhìn Đoan Mộc Y Y rồi hỏi.

– Tu luyện thật tốt, không để lão tổ thất vọng về đệ.

Đoan Mộc Y Y do dự một lúc lâu, rốt cuộc cũng không trả lời vấn đề này.

Bầu trời một mảnh xanh thẳm, trong suốt không có một chút tạp chất, mấy đám mây trắng phiêu đãng trên không trung. Giữa không trung, Thiên Sí Tuyết Sư nhanh như thiểm điện lướt qua nhanh như sao xẹt.

– Đại ca, hiện tại chúng ta đi đâu?

Lục Tâm Đồng hỏi Lục Lâm Thiên.

– Đi Vạn Đảo nhai.

Lục Lâm Thiên nói. Vạn Đảo nhai chính là nơi mà sư phụ bảo hắn đi. Vạn Đảo nhai cũng là đại bản doanh của Thánh Linh giáo khi trước. Từ trong miệng Đoan Mộc Y Y Lục Lâm Thiên cũng đã biết được phương hướng và tư liệu của Vạn Đảo Nhai. Thế nhưng trong lòng Lục Thiếu Du cũng có chút nghi hoặc. Miêu tả của Đoan Mộc Y Y và sư phụ dường như không giống nhau. Thế nhưng tất cả mọi chuyện phải đợi tới lúc hắn tới đó thì mới có thể biết được.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên lập tức tu luyện vũ kỹ. Hiện tại vũ kỹ thủy hệ Trọng Thủy Kết Giới và vũ kỹ hỏa hệ Tề Thiên Liệt Địa trảo tuy rằng đã có thành tích nhất định, thế nhưng còn có vũ kỹ Địa cấp sơ giai Chân Linh Cấm Không chưởng và vũ kỹ thổ hệ Địa cấp sơ giai Đại Địa Vô Ảnh Cước, vũ kỹ phong hệ Tử Vong Phong Bạo còn chưa có thành quả quá lớn, trong khoảng thời gian này Lục Thiếu Du cũng định tập trung nghiên cứu một phen.

Chương 1554: Nửa đường chặn đánh

Đối với vũ kỹ Địa cấp thổ hệ Đại Địa Vô Ảnh Cước và vũ kỹ Địa cấp phong hệ Tử Vong Phong Bạo Lục Lâm Thiên tự tin có thể mau chóng tu luyện thành công. Dù sao lĩnh ngộ thuộc tính phong và thuộc tính thổ hắn mạnh nhất. Mà chỉ có vũ kỹ Địa cấp mộc hệ Chân Linh Cấm Không Chưởng là khiến cho Lục Lâm Thiên có chút áp lực.

Còn có bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh, Lục Lâm Thiên từng thi triển qua một lần. Sau khi biết sự kinh khủng của bí pháp này khiến cho Lục Lâm Thiên muốn mau chóng luyện bí pháp này tới đại thành. Đến lúc đó hắn lại có chỗ dựa vào. Thế nhưng muốn tu luyện tới đại thành sợ rằng sẽ vô cùng khó khăn, không phải trong thời gian ngắn có thể làm được.

Suy tư một lát, Lục Lâm Thiên lại chìm đắm trong tu luyện vũ kỹ, từng đạo thủ ấn được kết, toàn bộ không trung trước người hắn có một cỗ năng lượng thuộc tính trong thiên địa hội tụ rồi lại tán loạn.

Thời gian chậm rãi trôi qua, khi tu luyện vũ kỹ tiêu hao gần hết thì Lục Lâm Thiên lại chìm đắm trong lĩnh ngộ. Thủ ấn lần nữa biến hóa, thi thoảng có một cỗ lực lượng khiến cho không gian vặn vẹo.

Trên hải vực yên tĩnh, Thiên Sí Tuyết Sư vẫn đang bay với tốc độ chóng mặt. Yêu thú phi hành bình thường căn bản không thể đạt tới độ cao này. Và yêu thú phi hành bình thường tuyệt đối cũng không có tốc độ như Thiên Sí Tuyết Sư cho nên cũng không có ai có thể quấy rầy sự lĩnh ngộ của Lục Thiếu Du.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Tiểu Long và Dương Quá, Lục Tâm Đồng đều đang tu luyện.

Phù.

Không biết qua bao lâu, Lục Lâm Thiên thở một ngụm trọc khí, đình chỉ lĩnh ngộ. Hai mắt mở ra, tinh quang trong mắt chợt lóe.

– Chủ nhân, có yêu thú phi hành đang tới, trên lưng còn có không ít cường giả.

Lúc này hai mắt Như Hoa mở ra, ánh mắt mang theo sự cảnh giác nhìn về phía trước. Hầu như cùng lúc đó, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long đều mở hai mắt, tinh quang trong mắt chợt lóe lên rồi biến mất.

Trong tâm thần của Lục Lâm Thiên lúc này cũng phát hiện có một đầu yêu thú phi hành đang nhanh chóng đuổi theo bọn họ. Từ khí tức có thể nhận ra đám người phía trên không phải là người bình thường. Phía sau mơ hồ có tiếng xé gió vang lên, ngay sau đó một đạo thú ảnh màu đen đột nhiên từ phía xa bắn tới.

Tốc độ của đầu thú ảnh màu đen này cực kỳ kinh khủng, chỉ chợt lóe lên rồi lập tức xuất hiện cách đó mấy nghìn thước. Đây là một đầu yêu thú phi hành khổng lồ lục giai, không biết vì sao lại đuổi theo đám người Lục Lâm Thiên.

Trên lưng yêu thú phi hành này có bốn đạo thân ảnh, ánh mắt bốn đạo thân ảnh này đã sớm tập trung vào trên người Lục Lâm Thiên. Trong đó có hai ánh mắt cách khá xa thế nhưng vẫn khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác lạnh lẽo, âm lệ.

– Nhị đệ, đám người này chắc hẳn không có ý tốt.

Dương Quá nhìn về phía sau, nhanh chóng cảm nhận được một cỗ khí tức không tốt.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, đầu yêu thú khổng lồ trong không trung đã tới gần. Bốn đạo thân ảnh trên lưng đầu yêu thú này cũng xuất hiện rõ ràng trong mắt Lục Lâm Thiên.

– Lục chưởng môn, đã lâu không gặp.

Một thanh âm trong trẻo mang theo ba phần kiều mị vang lên. Người đứng trước mắt ngọc mày ngài, mặc một bộ cung trang màu hồng, tuổi chừng ba mươi, bộ ngực sung mãn như ẩn như hiện.

Coi như là ở xa thế nhưng cũng vô cùng chú ý. Da thịt trắng như tuyết, đôi môi đỏ tươi, một nữ tử vô cùng tuyệt mỹ.

– Ha ha, đã lâu không gặp. Không nghĩ tới ở nơi này cũng có thể gặp được Mộ Dung đảo chủ – Mị Linh Vương.

Lục Lâm Thiên chắp tay mà đứng, vẻ mặt không có chút xao động nào. Thế nhưng trong lòng hắn lúc này đang thầm hô phiền phức. Người vừa mới lên tiếng trong bốn người không phải là ai khác mà chính là Đảo chủ Mộ Linh Vương Mộ Dung Lan Lan.

Ánh mắt đảo qua, bên người Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan lúc này còn có một lão giả bát tuần. Khí tức tuy rằng đã được thu liễm, thế nhưng trong lúc vô hình tỏa ra uy áp khiến cho người ta run sợ. Hai bên còn có hai lão giả ánh mắt lạnh lùng. Từ trong linh hồn của Thượng Quan Thừa Ân Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng nhận ra ba người này.

Ba người này phân biệt là trưởng lão của Thiên Vân đảo, Hỏa Đao Vương Trương Thắng, một cường giả thành danh đã lâu, tu vi Vũ Vương cửu trọng, thực lực không dưới Kình Linh Vương của Thiên Địa các. Hai người còn lại cũng là trưởng lão của Thiên Vân đảo. Người bên trái chính là sư phụ Thải Nhân Phượng, Kiếm Linh Vương tu vi Linh Vương thất trọng.

Người bên phải là sư phụ Thượng Quan Thừa Ân, tu vi Linh Vương tam trọng, tên là Cao Trường Cung.

Bốn người này tới đây Lục Lâm Thiên không cần suy đoán cũng biết mục đích của bốn người này. Hắn thật không ngờ Thiên Vân đảo thực sự lại có động tác. Cũng thật không ngờ Mộ Dung Lan Lan lại tự mình tới, còn có Hỏa Đao Vương Trương Thắng kia, loại thực lực này hắn không thể ứng phó nổi.

– Khanh Khách, Lục chưởng môn, tới Đông Hải, địa bàn của Thiên Vân đảo chúng ta sao Lục chưởng môn lại đi nhanh vậy? Không để ta tận tình làm chủ nhà sao?

Mộ Dung Lan Lan cười khanh khách. Thanh âm như chuông bạc, lại giống thiếu nữ khiến cho người ta nghe vào cảm thấy cực kỳ thoải mái.

Đối với Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan này Lục Lâm Thiên cực kỳ kiêng kỵ. Đảo chủ một trong Tứ các Tứ đảo, Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan, đừng thấy người này vừa mới cười quyến rũ như vậy. Tất cả mọi người đều biết Mộ Dung Lan Lan này giết người trong vô hình, thực lực của bản thân tuyệt đối là cường giả. Lần này tới đây sợ rằng sẽ không khách khí với hắn.

– Đa tạ ý tốt của Mộ Dung đảo chủ, ta còn có chuyện quan trọng cho nên sẽ không quấy rầy nữa. Lần sau nhất định sẽ quấy rầy một phen.

Lục Lâm Thiên nói, tâm thần tỏa ra chung quanh.

– Lục Lâm Thiên, ngươi nói thật hay. Đánh chết đệ tử và trưởng lão của Thiên Vân đảo, lại lăng nhục trưởng lão Thiên Vân đảo ta. Ngày hôm nay ngươi phải trả giá đắt, ngươi cho rằng bản thân ngươi có thể trêu vào Thiên Vân đảo hay sao?

Một thanh âm giận dữ đột nhiên vang lên, người vừa lên tiếng chính là Kiếm Linh Vương Tiễn Quân Lân. Vẻ mặt Tiễn Quân Lâm tức giận, ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, hận không thể khiến cho Lục Lâm Thiên xương cốt không còn.

– Hừ, đây mới là ý đồ chân chính của Thiên Vân đảo sao? Xem ra Thiên Vân đảo chỉ biết ỷ vào thực lực mạnh mẽ ức hiếp kẻ yếu, lần này Lục Lâm Thiên ta quả thực đã được lĩnh giáo.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, không ngờ lại mở miệng nói. Lúc này hắn cũng không cần giả bộ hồ đồ, cho dù giả bộ hồ đồ cũng vô dụng.

– Còn nhỏ tuổi mà đã kiêu ngạo nhưu vậy, không biết sư phụ ngươi dạy ngươi như thế nào.

Bên người Mộ Dung Lan Lan, Hỏa Đao Vương Trương Thắng híp mắt, tinh quang trong mắt bắn ra nhìn thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

– Hừ, bằng vào ngươi còn chưa có tư cách nói tới sư phụ ta. Vũ Vương cửu trọng, tư cách của ngươi còn chưa đủ. Đệ tử như ta tuy rằng còn chưa đạt tới đẳng cấp sư phụ thỏa mãn, thế nhưng chí ít tới hôm nay còn chưa làm cho sư phụ mất mặt.

Chương 1555: Một phân thành hai (1)

Lục Lâm Thiên không chút tránh né, nhìn thẳng vào mắt Trương Thắng. Vũ Vương cửu trọng nho nhỏ, có tư cách gì nói sư phụ của hắn? Mặc kệ là Thánh Thủ Linh Tôn Đoan Mộc Khung Thiên hay là Nam thúc thì Hỏa Đao Vương Trương Thắng này cũng không có tư cách nói. Cho dù là sư phụ Vũ Ngọc Tiền thì Lục Lâm Thiên tuyệt đối cũng không cho phép kẻ nào bất kính.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Hỏa Đao Vương Trương Thắng cười to:

– Ha Ha…

Tiếng cười xuyên thấu gợn sóng trong không gian, quanh quẩn trong bầu trời. Nụ cười vừa dứt, một cỗ hàn ý nhàn nhạt lan tràn, ánh mắt tập trung vào trên người Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Không ngờ lại lớn lối như vậy. Làm người không nên ỷ vào chỗ dựa của mình, phải biết rằng nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên.

– Không sai, trong người có người mạnh hơn, chỉ là Vũ Vương cửu trọng mà thôi, còn chưa có tư cách nói tới gia sư ta. Nếu như gia sư ta ở đây sợ rằng một Vũ Vương cửu trọng nho nhỏ như ngươi cũng chỉ có nướ© đái ra quần.

Lục Lâm Thiên chắp tay mà đứng, không chút khách khí phản kích.

– Tiểu tử kiêu ngạo, không biết trời cao đất rộng. Tam trưởng lão, đảo chủ, trước tiên động thủ giáo huấn hắn một chút thì hắn sẽ thành thật hơn.

Ánh mắt Cao Trường Cung lạnh lẽo nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Khí tức từ trong cơ thể mơ hồ tràn ra, cỗ khí tức này cũng không kém.

– Ca ca, tên Linh Vương tam trọng này giao cho muội, muội sẽ cho hắn biết cái gì mới gọi là không biết trời cao đất rộng.

Lục Tâm Đồng liếc mắt nhìn Cao Trường Cung, trong mắt hiện lên sự khinh thường.

– Khanh Khách.

Mộ Dung Lan Lan nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên rồi cười khanh khách nói:

– Lục chưởng môn, ta có thể gọi ngươi một tiếng Lục đệ đệ được không? Mục đích ta tới đây có lẽ ngươi cũng biết là vì chuyện gì, cũng không phải là Thiên Vân đảo ta ỷ mạnh hïếp yếu. Thiên Vân đảo ta chưa bao giờ ỷ mạnh hïếp yếu, đệ tử, trưởng lão Thiên Vân đảo ta có sai thì sẽ do Thiên Vân đảo chúng ta xử trí. Hiện tại ngươi có hai lựa chọn, thứ nhất, theo ta đi Thiên Vân đảo, công khai xin lỗi Thiên Vân đảo chúng ta. Ta có thể đảm bảo Thiên Vân đảo không làm khó dễ ngươi.

– Nói điều kiện thứ hai đi. Xin lỗi Thiên Vân đảo sao? Không biết Thiên Vân đảo ngươi dựa vào cái gì mà lại dung túng cho kẻ dưới đầu độc gia chủ Đoan mộc gia. Lại không từ thủ đoạn giành vật trong tay Đoan Mộc gia, giờ còn muốn ta xin lỗi. Lẽ nào Thiên Vân đảo không sợ người trên toàn bộ đại lục cười chê hay sao?

Lục Lâm Thiên âm trầm nói. Thiên Vân đảo chỉ đơn giản muốn vớt lại mặt mũi mà thôi, thế nhưng hắn làm sao có thể cấp mặt mũi cho Thiên Vân đảo.

– Thứ hai, ta cũng chỉ có thể mời Lâm Thiên đệ đệ đi Thiên VÂn đảo một chuyến mà thôi.

Nói xong, khuôn mặt Mộ Dung Lan Lan trầm xuống, ánh mắt nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên.

– Nếu như ta không đi thì sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống nhìn chung quanh. Bốn người của Thiên Vân đảo xuất hiện, hắn muốn rời đi sợ rằng không quá dễ dàng. Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan và Hỏa Đao VƯơng

Trương Thắng này sợ rằng hắn khó có thể chống lại được.

Trong khi nói Lục Lâm Thiên đã thông báo cho mọi người rời khỏi lưng Thiên Sí Tuyết Sư, lăng không mà đứng. Một hồi đại chiến là điều khó tránh khỏi. Dùng thực lực của Thiên Sí Tuyết Sư hiện tại không thể bị liên lụy tới. Thủ ấn được kết, Thiên Sí Tuyết Sư lập tức thu nho thân thể rồi bị Lục Thiếu Du thu vào trong Không gian thú nang. Một màn này khiến cho sắc mặt mấy người của Thiên Vân đảo vô cùng kinh ngạc.

– Ngươi không đi? Ngươi nghĩ mình có thể chống lại chúng ta sao?

Hỏa Đao Vương Trương Thắng cười, bàn chân bước một bước. Thân thể giống như quỷ mị xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên không xa. Chân khí thuộc tính hỏa ngập trời bỗng nhiên từ trong cơ thể bạo phát. Cả bầu trời đột nhiên nóng bỏng, gợn sóng trong không gian không ngừng bị đốt cháy vang lên tiếng xèo xèo.

Nhìn thấy thanh thế của Hỏa Đao Vương Trương Thắng, sắc mặt đám người Lục Lâm Thiên khẽ đổi. Đặc biệt là Lục Lâm Thiên, trong lòng hắn lúc này vô cùng rõ ràng, hôm nay sợ rằng bọn họ khó tránh khỏi một hồi ác chiến. Hai người Cao Trường Cung kia dễ đối phó, thế nhưng Hỏa Đao Vương và Mị Linh Vương này tuyệt đối là cường giả.

– Tiểu Long, chú ý bảo vệ mọi người, không cần chú ý tới ta.

Tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, thanh âm vang lên trong dầu Tiểu Long. Phòng ngự của Tiểu Long đủ để bảo vệ mọi người, muốn bảo vệ được mấy người còn lại tuyệt đối không thành vấn đề. Về phần hắn tuy rằng thực lực không thể địch lại hai người kia, thế nhưng muốn bảo vệ bản thân mà nói không phải là không có cơ hội.

– Lão đại, đệ hiểu rồi. Huynh cẩn thận một chút.

Tiểu Long trả lời. Lão đại có Bất Diệt Huyền Thể trên người, còn có nhiều thủ đoạn khác cho nên Tiểu Long cũng không quá lo lắng.

– Tam trưởng lão, Lục Lâm Thiên này giao cho ta đi. Các người bắt mấy người kia đi.

Mộ Dung Lan Lan khẽ nói, nàng không cho Lục Lâm Thiên một chút thời gian nào.

Oanh.

Trong nháy mắt linh lực trong người Mộ Dung Lan Lan bạo phát, trở mặt còn nhanh hơn chớp. Bàn tay khẽ nắm chặt, gợn sóng trong không gian nhanh chóng khuếch tán. Một đạo trảo ấn khổng lồ đột nhiên được ngưng tụ sau đó bắn về phía Lục Lâm Thiên.

– Đồng loạt ra tay.

Nhìn thấy Mộ Dung Lan Lan động thủ, trong mắt ba người Hỏa Đao Vương, Kiếm Linh Vương, còn có Cao Trường Cung hiện lển vẻ âm lệ rồi gầm lên giận dữ một tiếng. Chân khí, linh lực trong cơ thể ba người bạo phát sau đó hóa thành ba đạo chân khí, linh lực khổng lồ giống như thực chất hung hăng đánh về phía Tiểu Long, Dương Quá, Như Hoa.

– Ngao.

Ù Uồm.

Một tiếng long ngâm và rít gào đột nhiên vang lên. Tiểu Long và Quỳ Long Như Hoa trong nháy mắt hóa thành bản thể khổng lồ. Đối mặt với ba người này, Tiểu Long và Quỳ Long Như Hoa không dám có chút sơ ý nào.

Hai người biến hóa ra bản thể, ba đạo thân ảnh đang vọt lên lập tức dừng lại một chút. Nhìn bản thể Tiểu Long, Hỏa Đao Vương kia không nhịn được mà kêu lên một tiếng kinh dị. Dáng dấp bản thể của Tiểu Long hắn chưa từng thấy qua bao giờ. Thế nhưng cỗ uy áp mạnh mẽ bên trên bản thể khiến cho yêu thú phi hành lục giai của bọn hắn phủ phục trên bầu trời.

Phanh Phanh.

Tiểu Long và Quỳ Long Như Hoa không có một chút dừng lại nào, trực tiếp đánh về phía Hỏa Đao Vương cùng Kiếm Linh Vương, bản thể cường hãn trực tiếp đánh văng gợn sóng trong không gian.

Đồng thời Dương Quá cũng có động tác. Ánh mắt tập trung vào trên người Hỏa Đao Vương, trọng kiếm phía sau lưng được rút ra khỏi vỏ. Kiếm quang ngập trời bắn ra mang theo một cỗ khí tức khiến tim đập nhanh. Một đạo kiếm quang được đánh xuống khiến cho không trung trong chốc lát có một cỗ năng lượng thổ hệ hội tụ tới. Toàn bộ không gian run rẩy, từ cỗ khí thế kinh người này có thể nhận ra, vũ kỹ mà Dương Quá thi triển tuyệt đối đã đạt tới vũ kỹ Địa cấp sơ giai.

Lục Tâm Đồng cũng có động tác, khói độc quanh người lập tức lan tràn, không có một chút chần chờ gì, một đạo khói độc màu đen tràn ra, trực tiếp bao phủ không gian to lớn.

Chương 1556: Một phân thành hai (2)

Phanh Phanh Phanh.

Ngao.

Thanh âm bạo liệt vang lên. Bản thể Tiểu Long và Quỳ Long Như Hoa trong nháy mắt va chạm với công kích của Hỏa Đao Vương và Kiếm Linh Vương, hai bản thể khổng lồ lập tức bị đánh văng ra.

Phanh.

Trong chớp mắt không gian chấn động, đạo kiếm quang nhìn như yên bình của Dương Quá trực tiếp đánh xuống. Tiếp theo lập tức đánh tới không trung cách Hỏa Đao Vương không xa. Một kiếm nhìn qua yên bình này cũng khiến cho sắc mặt Hỏa Đao Vương trầm xuống, không dám có chút sơ ý nào, trong tay lập tức xuất hiện một đạo chưởng ấn phá không đánh ra.

Phanh Phanh.

Hai đạo công kích va chạm, kình phong kinh khủng phô thiên cái địa bạo phát, chung quanh hải vực mấy nghìn thước phía dưới có vô số cơn sóng lớn khuếch tán ra chung quanh.

Khục khục.

Khi kình phong kinh khủng tán đi, Dương Quá lập tức lảo đảo rồi lùi lại mấy bước. Kiếm quang của Dương Quá không ngờ trực tiếp bị chưởng ấn đánh tan. Dưới kình khí dư ba, chân khí trên người cuồn cuộn, trong yết hầu cảm thấy khó chịu. Hiển nhiên dưới một kích này hắn chịu không ít thiệt thòi. Thực lực Vũ Vương cửu trọng quá mức mạnh mẽ, coi như là hắn cũng khoogn thể chống lại.

– Ngao, lão bất tử, ta xem ngươi đối phó với Long gia gia ta thế nào.

Bản thể khổng lồ của Tiểu Long lại rít ào lên một tiếng. Tuy rằng bị Hỏa Đao Vương đẩy lùi, thế nhưng lại không có một chút ảnh hưởng nào.

Sưu.

Ngược lại, lúc này Lục Lâm Thiên nhanh chóng bố trí Huyễn Ảnh Thanh Vũ, thi triển toàn lực thoát khỏi công kích của Mộ Dung Lan Lan. Trong ánh mắt nghi hoặc của Mộ Dung Lan Lan lập tức bố trí Thanh Linh Khải Giáp.

– Lâm Thiên đệ đệ, cho dù là có linh khí phi hành Địa cấp đệ đệ cũng không trốn thoát được đâu.

Thanh âm như chuông bạc của Mộ Dung Lan Lan vang lên. Thanh âm vừa dứt, bàn chân nàng đạp mạnh hư không mọt cái, trực tiếp bắn về phía Lục Lâm Thiên. Linh lực trong cơ thể bạo phát, mấy đạo linh lực tạo thành công kích quỷ dị phô thiên cái địa bắn về phía Lục Lâm Thiên.

– Thật không?

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát một tiếng. Huyễn Ảnh Thanh Vũ được thi triển tới cực hạn, phối hợp với Phù Quang Lược Ảnh tạo thành tốc độ giống như thuấn di biến mất tại chỗ. Tiếng sấm ì ùng vang lên, một đạo lưu quang màu xanh trong nháy mắt biến mất không thấy.

Một kích của Mộ Dung Lan Lan lần nữa thất bại, không gian nhanh chóng vặn vẹo. Dư ba năng lượng đáng sợ nhanh chóng khuếch tán ra bốn phía.

Nhìn thân thể Lục Lâm Thiên biến mất, sắc mặt Mộ Dung Lan Lan khẽ biến đổi. Tốc độ của Lục Lâm Thiên này so với trong tưởng tượng của nàng còn nhanh hơn một chút. Không có một chút do dự nào, trong tay Mộ Dung Lan Lan đánh ra một đạo thủ ấn, đồng thời thân thể từ một phân thành hai, hai đạo thân ảnh này trong nháy mắt đồng thời đánh về phía Lục Thiếu Du trong không gian.

– Đây là Linh kỹ hay bí pháp?

Lục Lâm Thiên vừa mới thoát khỏi công kích của Mộ Dung Lan Lan lập tức nghi hoặc. Nhìn hai đạo thân ảnh kéo theo một đám tàn ảnh khiến cho Lục Lâm Thiên ngẩn ra. Trong lòng không ngừng suy đoán trong hai đạo thân ảnh này đạo nào là chân thân của Mộ Dung Lan Lan. Thế nhưng hắn vẫn không thể nhìn ra đâu là chân thân của nàng.

– Lâm Thiên đệ đệ, ta nói rồi, đệ không trốn thoát được đâu.

Lúc này Mộ Dung Lan Lan đột nhiên trong nháy mắt xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Thân thể mềm mại động lòng người mang theo nụ cười quyến rũ cùng với một đạo chưởng ấn đánh về phía Lục Lâm Thiên. Thanh âm bạo liệt đáng sợ liên tục vang lên trong bầu trời.

– Tề Thiên Liệt Địa Trảo.

Trong chớp mắt tay phải Lục Lâm Thiên vươn ra, Liệt Thiên xuất hiện trong tay. Liệt thiên mang theo năm ngón tay uốn lượn, trảo ấn mang theo một đám tàn ảnh tạo thành vòng cung quỷ dị ầm ầm bắn về phía Mộ Dung Lan Lan.

Sưu.

Trảo ấn thành hình, không gian lập tức phong vân biến sắc. Toàn bộ không gian trong nháy mắt bị nhuộm thành màu đỏ. Năng lượng thuộc tính hỏa trong thiên địa lặng lẽ hội tụ. Cả không gian to lớn đột nhiên nóng bỏng không gì sánh được. Trong đám năng lượng thuộc tính hảo có một đạo trảo ấn bắn ra. Trảo ấn này màu đỏ giống như hỏa diễm mang theo khí tức sắc bén.

Trảo ấn bắn ra, không gian chung quanh trực tiếp vặn vẹo tạo thành một vòng cung cực kỳ rõ ràng. Trảo ấn mang theo khí thế sấm sét trong nháy mắt đánh về phía Mộ Dung Lan Lan.

Giữa không trung, chưởng ấn và trảo ấn va chạm tạo thành tiếng trầm muộn. Toàn bộ không gian tức thì run rẩy, từng đạo kình khí nóng bỏng khuếch tán ra.

Phanh Phanh.

Cả hải vực phía dưới giống như đột nhiên nứt vỡ, từng đạo sóng biển hơn mười trượng bắn lên không trung. Trong bầu trời, trảo ấn sắc bén mà nóng bỏng cùng với chưởng ấn khiến cho không gian vặn vẹo hung hăng đánh vào một chỗ. Tiếng nổ mạnh vang lên, cơn sóng phía trên hung hăng đập xuống mặt nước.

Phanh.

Dưới cỗ kình khí ngập trời này, thân thể Lục Lâm Thiên trực tiếp bị đánh bay mấy chục thước. Chân khí trong cơ thể sôi sục không ngớt, lục phủ ngũ tạng cũng có chút chấn động.

– Thật mạnh mẽ.

Lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi sợ hãi than. Thực lực Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan này không ngờ lại cường hãn như vậy, không hổ là cường giả nổi danh cùng nhạc phụ Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường của hắn.

– Lâm Thiên đệ đệ, thực lực của đệ quả thực không kém nha.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đang chấn động thì thanh âm của Mộ Dung Lan Lan lần nữa vang lên, đồng thời thân ảnh cũng trong nháy mắt đánh về phía Lục Lâm Thiên. Cánh tay không ngừng biến hóa, trong ánh mắt bắn ra một đạo quang mang quỷ dị bao trùm thân hình Lục Thiếu Du.

Sưu.

Độtnhiên Lục Lâm Thiên ngây ra như phỗng, cảnh vật trước mặt đại biến, đang chìm đắm trong tiệc rượu, nơi này có vô số nữ tử quyến rũ tuyệt mỹ không mặc y phục.

Cả đám nữ tử này xúm tới múa may chung quanh Lục Lâm Thiên, động tác khiến cho hô hấp Lục Lâm Thiên dồn dập lên.

– Ảo cảnh.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, ảo cảnh này so với ảo cảnh của Đạm Đài Tuyết Vi khi trước trên Bình Nham đảo cực kỳ giống nhau. Chỉ là rõ ràng ảo cảnh này mạnh hơn nhiều, trong lòng hắn biết là giả, thế nhưng cũng không nhịn được mà trầm mê vào, dục hỏa trong lòng bị dẫn dắt.

– Vô Song, Tiểu Long, Hồng Lăng, Cảnh Văn.

Lúc này trong đám nữ tử xinh đẹp, Lục Lâm Thiên đột nhiên nhìn thấy thân ảnh của tứ nữ.

– Bạch Linh.

Một đạo thân ảnh cực kỳ quyến rũ xuất hiện, Lục Lâm Thiên quát nhẹ một tiếng, tâm thần nhanh chóng thất thủ, cảnh tượng trước mặt hóa thành sát khí ầm ầm bạo phát.

– Không xong.

Khi Lục Lâm Thiên phục hồi tinh thần lại, sát khí đã bắt đầu tràn ra, hắn không kịp phản kháng nữa.

Ông.

Cùng lúc đó, một tiếng sấm nổ mạnh vang lên, đồng thời Lục Lâm Thiên nhìn thấy một đạo quang mang cùng với sát khí ngập trời khuếch tán tới trước mặt hắn.

Bên ngoài, trong nháy mắt Lục Lâm Thiên phục hồi tinh thần lại, sát khí ngập trời quanh thân đại hồn anh đang tự động thủ hộ tiểu hồn anh, tất cả ảo cảnh chỉ trong chốc lát lập tức biến mất.

– Ồ?

Mộ Dung Lan Lan kêu lên một tiếng kinh ngạc. Lục Lâm Thiên trong nháy mắt thanh tỉnh khiến cho nàng cực kỳ ngoài ý muốn

Chương 1557: Nguy cơ

– Lâm Thiên đệ đệ, lực phòng ngự của đệ rất mạnh, tốc độ cũng nhanh, thế nhưng dù sao thực lực vẫn còn chưa đủ.

Lúc này bằng vào mắt thường có thể thấy được hai đạo thân ảnh của Mộ Dung Lan Lan trong nháy mắt từ hai hợp thành một, từng đạo thủ ấn phức tạp được đánh ra. Toàn bộ không gian trước người nàng trực tiếp vặn vẹo. Một cỗ lực lượng vô hình nhất thời bao phủ không gian quanh thân Lục Lâm Thiên, không gian vặn vẹo không ngừng, đem Lục Lâm Thiên vây khốn vào bên trong.

– Không gian áp chế thật mạnh mẽ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên kinh hãi, trong chớp mắt này Lục Lâm Thiên lập tức nhìn ra thực lực của Mộ Dung Lan Lan không ngờ đã tới Linh Vương cửu trọng. So với Không Linh Vương đánh lén hắn ở thành Cự Giang còn mạnh hơn nhiều. Dưới loại không gian áp chế này chân khí trong cơ thể hắn đều bị áp chế, bắt đầu có chút đình trệ.

Linh Vương cửu trọng tuyệt đối là cường giả. Khoảng cách tới Linh Tôn cũng chỉ còn một bước xa. Chân khí trong người Lục Lâm Thiên bạo phát, Huyễn Ảnh Thanh Vũ được thôi động tới cực hạn, thế nhưng tốc độ càng ngày càng chậm, căn bản không thể thoát khỏi không gian đang vặn vẹo kia.

Trong lòng Lục Lâm Thiên ngưng trọng tới cực điểm. Mộ Dung Lan Lan này biết hắn có lực phòng ngự mạnh mẽ, tốc độ nhanh, cho nên không định ngạnh kháng với hắn mà chỉ đem hắn vây khốn, không để cho mình phát huy ra tốc độ và lực phòng ngự mạnh mẽ. Ngay cả công kích linh hồn cũng không cho hắn cơ hội. Cho nên tất cả thứ hắn dựa vào dường như đều nằm trong tầm khống chế của đối phương. Không hổ là Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan.

Dưới lực lượng không gian bao phủ, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được mình càng lúc càng vô lực. Ưu thế của hắn căn bản không thể phát huy, xem ra trước đây hắn còn tự cho rằng tốc độ và lực phòng ngự của mình bất phàm, lại thêm không sợ hãi linh hồn công kích ở trước mặt Mị Linh Vương này căn bản không có chỗ dùng.

– Thuộc tính không gian.

Một tiếng quát nhẹ vang lên, Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, không gian quanh thân lập tức có một vòng quang tráo mấy chục thước bao phủ. Vòng quang tráo này nhanh chóng đem áp lực chung quanh Lục Lâm Thiên giảm đi, không gian chung quanh lần nữa lại nằm trong sự khống chế của hắn.

– Thuộc tính không gian.

Trong mắt Mộ Dung Lan Lan lần nữa hiện lên vẻ kinh ngạc. Trong tay tiếp tục đánh ra thủ ấn, trong lúc vô hình không gian chung quanh Lục Lâm Thiên vặn vẹo, không gian ba động cực lớn, trực tiếp ập xuống.

Vòng quang tráo quanh người Lục Lâm Thiên càng ngày càng bị ép lại càng nhỏ.

Phanh Phanh.

Phía xa, từng thanh âm bạo liệt lớn vang lên không dứt bên tai. Tiểu Long và Dương Quá liên thủ công kích Hỏa Đao Vương. Lực phòng ngự mạnh mẽ của Tiểu Long khiến cho trong lòng Hỏa Đao vương khiếp sợ. Còn Dương Quá tuy rằng thực lực trong đám thanh niên đồng lứa đủ để đứng đầu, nhưng mà trước mặt Hỏa Đao Vương hoàn toàn không có sức hoàn thủ. Trên khóe miệng Dương Quá lúc này đã có vết máu, nếu không phải Hỏa Đao Vương không dám hạ sát thủ, sợ rằng hậu quả của Dương Quá sẽ cực kỳ nghiêm trọng.

Quỳ Long Như Hoa chống lại Tuyệt Linh Vương cũng rơi vào hạ phong, trên bản thể to lớn có thêm không ít vết thương.

Còn Cao Trường Cung kia dưới công kích của Lục Tâm Đồng đã rơi vào thế hạ phong từ đầu.

– Thiên Độc Hồn Quyết.

Khói độc vừa đẩy lui Cao Trường Cung, Lục Tâm Đồng khẽ quát một tiếng. Một đạo quang mang như ngọc như ẩn như hiện trong khói độc ngập trời, năng lượng đáng sợ từ bên trong không ngừng tạo ra những cái khe màu đen trong không gian.

Ngao.

Ô.

Trong chốc lát trên không trung, từng đạo thanh âm chấn động nhân tâm từ trong hắc vụ vang lên. Giống như là thú rống, toàn bộ không gian liên tục vặn vẹo. Phía trong có năm đạo thú ảnh, ngô công (rết), chu (nhện), hạt tử (bò cạp), cự mãng, thiềm thừ (cóc). Năm đạo thú ảnh hội tụ lại cùng nhau, trực tiếp tạo thành một đạo thú ảnh dữ tợn. Năng lượng uy áp mạnh mẽ từ bên trong tràn ra, thân thể khổng lồ che giấu trng mây đen giống như là một con rồng khiến cho không gian kịch liệt chấn động. Linh hồn uy áp từ đó tràn ra khiến cho trong đầu người ta không khỏi đau đớn.

Sắc mặt Cao Trường Cung đại biến, cỗ uy áp mạnh mẽ này khiến cho tim hắn đập nhanh hơn vài phần. Tay áo vung lên, một cỗ linh lực bàng bạc hội tụ, trực tiếp chống lại cỗ uy áp này.

Ô.

Một tiếng thú minh từ trong miệng thú ảnh vang lên. Trong nháy mắt thú ảnh màu đen hung hăng va chạm với công kích của Cao Trường Cung.

Ầm ầm.

Hai cỗ lực lượng ầm ầm va chạm vào nhau, thanh âm kinh thiên động địa vang vọng trong thiên địa, tiếp theo, thân thể Cao Trường Cung trực tiếp bị đánh bay.

– Cẩn thận.

Tuyệt Linh Vương đã sớm cảm nhận thấy Cao Trường Cung rơi vào thế bất lợi cho nên sau khi đẩy lùi Quỳ Long Như Hoa lập tức lao thẳng về phía Lục Tâm Đồng.

Nhìn Tuyệt Linh Vương, Linh Vương thất trọng đánh tới Lục Tâm Đồng cắn răng đánh ra thủ ấn. Đột nhiên khí tức quanh người nhanh chóng kéo lên, từ Linh Vương tam trọng dùng tốc độ kinh người trong nháy mắt kéo lên tới Linh Vương tứ trọng đỉnh phong.

– Dĩ Độc Hóa Công.

Một tiếng quát lạnh lùng vang lên từ trong miệng Lục Tâm Đồng, quanh thân trong nháy mắt bị hắc mang kinh khủng bao phủ. Mái tóc sau đầu lúc này cũng bị một cỗ kình khí vô hình thổi về phía sau. Mỗi một sợi tóc đều có hắc mang quanh quẩn mang theo lực lượng xuyên thủng không gian. Y phục bay phấp phới, quanh thân có một cỗ khói độc ngập trời quanh quẩn giống như một ác ma đang lăng không mà đứng khiến cho người khác nhìn vào lập tức cảm thấy da đầu tê dại, linh hồn run rẩy.

Trong khoảnh khắc ánh mắt Luc Tâm Đồng lạnh lẽo, thủ ấn biến hóa, một đạo quang trụ bằng linh lực mang theo kịch độc nhanh chóng đánh về phía Tuyệt Linh Vương.

Tuyệt Linh Vương cảm nhận được kịch độc trong quang trụ. Tuy rằng hắn là Linh Vương thất trọng thế nhưng muốn đỡ cũng không dễ chịu chút nào. Thân hình nhanh chóng lùi lại rồi né khỏi đạo quang trụ ẩn chứa kịch độc này. Độc tính bên trong quá mức cường hãn, cho dù bản thân hắn bị dính vào cũng vô cùng phiền phức cho nên hắn không dám đơn giản đi trêu vào tiểu độc ma này.

Phanh Phanh.

Trong không gian chung quanh Lục Lâm Thiên lúc này quang tráo quanh người hăn càng ngày càng nhỏ dưới sự áp chế của không gian lực. Thanh âm trầm muộn vang lên không dứt bên tai.

Mộ Dung Lan Lan lăng không mà đứng, cung trang màu hồng bay phất phớp, bộ ngực sữa hơi lộ ra, ngay cả ánh mắt lúc này cũng vô cùng quyến rũ.

– Không xong, lần này phiền phức lớn rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lần đầu tiên xuất hiện cảm giác tuyệt vọng, thực lực của Mộ Dung Lan Lan này quá mạnh mẽ.

– Lẽ nào phải thi triển thủ đoạn cuối cùng sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên không ngừng cân nhắc. Nếu muốn chống lại cường giả nổi danh cùng hai vị nhạc phụ Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường như Mộ Dung Lan Lan này hắn chỉ có thể xuất toàn lực. Thi triển ra Tử Lôi Huyền Đỉnh thì may ra mới có cơ hội. Thế nhưng đây cũng là con bài cuối cùng của hắn, một khi bại lộ, hậu quả khó mà tưởng tượng được.

Chương 1558: Hỉ nộ vô thường (1)

– Lâm Thiên đệ đệ, đệ trốn không thoát đâu. Theo ta đi Thiên Vân đảo một chuyến đi.

Mộ Dung Lan Lan mỉm cười, cảm thấy Lục Lâm Thiên đã là nỏ mạnh hết đà, không thể phản kháng cho nên lập tức nói. Thế nhưng trong lòng nàng lúc này cũng phải âm thầm sợ hãi than, thực lực của Lục Lâm Thiên này quả thực không phải là thứ mà đệ tử Đạm Đài Tuyết Vi của nàng có thể chống lại. Nếu như thực lực Lục Thiếu Du mạnh hơn một chút, nàng muốn vây khốn hắn quả thực sẽ vô cùng khó khăn.

– Ồ?

Ngay khi Mộ Dung Lan Lan nói xong sắc mặt lập tức biến đổi, một cỗ năng lượng ba động kinh khủng khiến cho tim nàng đập nhanh hơn đột nhiên từ không gian cách đó không xa truyền ra.

Cảm nhận loại năng lượng ba động cường hãn này, trong mắt Mộ Dung Lan Lan hiện lên vẻ kinh ngạc, lập tức ngẩng đầu nhìn lên không trung. Lúc này trong không trung đột nhiên có một đầu yêu thú phi hành khổng lồ đang bay tới, chỉ một cái lắc mình lập tức hiện lên trong mắt mọi người. Trên lưng đầu yêu thú phi hành này có năm đạo thân ảnh, mà cỗ năng lượng ba động kinh khủng kia là đến từ trên người yêu thú phi hành này.

– Khặc khặc. Quả nhiên vô cùng náo nhiệt. Không nghĩ tới Thiên Vân đảo cũng tới. Thế nhưng ngày hôm nay Lục Lâm Thiên là của chúng ta, người Thiên Vân đảo mau rời đi.

Lúc này trên lưng yêu thú phi hành truyền đến ba động rất nhỏ. Gợn sóng trong không gian lắc lư, đồng thời năm đạo thân ảnh trên lưng yêu thú xuất hiện trong không gian gần Mộ Dung Lan Lan và Lục Lâm Thiên.

Trong năm đạo thân ảnh này, phía trước có một thân ảnh xinh đẹp. Trên dung nhan tuyệt mỹ mang theo vẻ lạnh lùng cùng với một cỗ sát khí. Chỉ là không thể không nói nữ tử này xinh như thiên tiên. Bên người thân ảnh xinh đẹp này còn có một lão giả và một lão bà, tuổi tác chừng lục tuần.

Lão giả kia luôn luôn mỉm cười, giống như là vừa gặp phải chuyện vui, lão bà kia thì vẻ mặt âm trầm, mang theo vẻ tức giận, dường như có người vừa mới giết cha của nàng. Mà khí tứ quanh thân hai người này tuy rằng đều được thu liễm, thế nhưng vô hình trung cũng khiến cho người liếc mắt nhìn hai người cảm nhận được áp lực cực kỳ lớn.

Sau lưng hai người là một người mặc hắc bào, một người mặc áo xám. Ngay cả đầu cũng bị áo choàng màu xám bao phủ, chỉ có đôi mắt giống như soi hiện lên, trong mắt bắn ra hàn mang yếu ớt thế nhưng lại cực kỳ sắc bén.

– Lăng Thanh Tuyền, Không Linh Vương, Hắc Quỷ Thiên Vương.

Năm người này xuất hiện ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức biến đổi, năm người vừa mới xuất hiện này có ba người Lục Lâm Thiên biết vô cùng rõ. Mà ánh mắt của Lục Thiếu Du cuối cùng xuyên qua không gian vặn vẹo nhìn vào trên người lão giả và lão bà kia. Khí tức trên người hai người này cường hãn tới mức kinh khủng.

– Linh Vũ giới?

Trong nháy mắt Mộ Dung Lan Lan cũng nhìn năm người, khi ánh mắt nhìn vào trên người lão giả và lão bà kia, sau khi suy nghĩ một lát, ánh mắt quyến rũ kia lập tức đại biến.

– Lần này phiền phức lớn rồi, Linh Vũ giới lại thêm Thiên Vân đảo, họa vô đơn chí a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hắn thật không ngờ lúc này lại đột nhiên nhảy ra thêm một Linh Vũ giới. Phiền phức lần này của hắn không phải lớn bình thường nữa. Linh Vũ giới so với Thiên Vân đảo còn mạnh hơn rất nhiều.

Giữa không trung, ánh mắt Lăng Thanh Tuyền nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên. Ánh mắt lạnh lùng không có một chút ba động nào.

Hoàn toàn không nhìn vào người khác, thậm chí ngay cả Mộ Dung Lan Lan nàng cũng không liếc mắt nhìn lấy một lần.

– Người của Thiên Vân đảo đi đi, nơi này không còn việc của các ngươi nữa.

Lão bà phía sau Lăng Thanh Tuyền lên tiếng, ánh mắt trầm xuống, thanh âm lạnh lẽo quanh quẩn trong không trung.

Sưu Sưu.

Thủ ấn trong tay Mộ Dung Lan Lan được thu lại, áp lực quanh thân Lục Lâm Thiên lập tức tiêu tán.

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên đem mấy khỏa đan dược nhét vào trong miệng. Kế tiếp sợ rằng phiền phức của hắn còn lớn hơn. Trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, người của Thiên Vân đảo mặc dù đang đối phó với hắn, thế nhưng Lục Thiếu Du có thể cảm giác được Mộ Dung Lan Lan này cũng không hạ sát thủ, đối với hắn còn có cố kỵ. Thế nhưng Linh Vũ giới lại không giống như vậy. Kế tiếp đối với hắn mà nói chính là sinh tử chiến. Thực lực của đám người Linh Vũ giới này, đặc biệt là lão giả cùng với lão bà kia Lục Thiếu Du đã cảm nhận được, hai người này sợ rằng đã tới cấp bậc Vũ Tôn, khí tức không dưới Sát Phá Quân.

Phía xa, mọi người đang chiến đấu kịch liệt cũng lập tức dừng lại. Hỏa Đan Vương Trương Thắng lập tức đi tới bên cạnh người Mộ Dung Lan Lan. Đồng thời cũng nhìn vào lão giả cùng lão bà kia, cảm nhận khí tức như ẩn như hiện trên người hai người khiến cho tim hắn đập nhanh hơn vài phần.

Hai người Tuyệt Linh Vương và Cao Trường Cung cũng chỉ có thể oán hận dừng tay. Cao Trường Cung có không ít thương thế trên người. Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long, Như Hoa đi tới phía sau Lục Lâm Thiên.

Lúc này, nhân mã ba phương tạo thành thế chân vạc đứng trên không trung.

– Hỉ Nộ, Vô Thường. Không ngờ các ngươi cũng gia nhập Linh Vũ giới.

Ánh mắt Mộ Dung Lan Lan nhìn vào lão bà và lão giả, sắc mặt cực kỳ kinh ngạc. Hai người này nàng không khó để nhận ra thân phận. Dù sao toàn bộ đại lục, thực lực và danh tiếng của hai người này không để nhận ra. Phu phụ Hỉ Nộ Vô Thường thành danh chí ít đã hơn trăm năm trước. Gần hai mươi năm trước hai người này đã không lộ diện. Có người suy đoán hai người đã bị cừu gia giết chết, hoặc là bỏ mạng tại hung địa. Thế nhưng thật không ngờ hai ngươi này lại gia nhập Linh Vũ giới. Từ khí tức trên người hai người có thể thấy được, hai người này đều đột phá tới cấp bậc Vũ Tôn.

– Tiểu oa nhi, ngươi chính là đảo chủ hiện tại của Thiên Vân đảo sao? Không ngờ ngươi lại nhận ra hai người chúng ta. Thiên Vân đảo các ngươi tốt nhất nên rời đi. Lục Lâm Thiên này là của Linh Vũ giới chúng ta. Thiên Vân đảo ngươi không nên động vào thì tốt hơn.

Lão giả kia khi nói chuyện không một giây nào là không cười, thân thể béo giống như phật Di Lặc.

– Chuyện Thiên Vân đảo đang xử lý mà Linh Vũ giới các ngươi cũng muốn nhúng tay vào sao? Sợ rằng Linh Vũ giới các ngươi còn chưa có thực lực này.

Ánh mắt Mộ Dung Lan Lan không ngừng biến ảo, nhìn lão giả và lão bà, lại nhìn vào người Lục Lâm Thiên, vẻ mặt bắt đầu ngưng trọng.

– Tiểu Long, có cơ hội lập tức mang mọi người rời đi, không cần để ý tới ta.

Lục Lâm Thiên truyền âm nói với Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Như Hoa.

Đồng thời, thanh âm Mộ Dung Lan Lan vừa dứt, ánh mắt Lăng Thanh Tuyền từ trên người Lục Lâm Thiên thu lại, nhìn Mộ Dung Lan Lan rồi nói:

– Lục Lâm Thiên chính là người mà Linh Vũ giới ta muốn, ai dám nhúng tay giết không tha.

– Hay cho một Linh Vũ giới, các ngươi quả thực coi trời bằng vung. Linh Vũ giới ngươi mấy năm nay hoạt động trong Đông Hải, lẽ nào các ngươi cho rằng Tứ các Tứ đảo chúng ta không biết hay sao? Xem ra lần này không thể tiếp tục để cho các ngươi hoành hành nữa rồi.

Chương 1559: Hỉ nộ vô thường (2)

Ánh mắt Hỏa Đao Vương biến đổi nhìn về phía Lăng Thanh Tuyền rồi nói.

Lăng Thanh Tuyền lạnh nhạt nhìn Hỏa Đao Vương Trương Thắng rồi lập tức quay đầu nói với lão giả, lão bà phía sau:

– Các người còn chưa động thủ sao? Bắt Lục Lâm Thiên, nếu như người của Thiên Vân đảo dám nhúng tay vào thì giết không tha.

– Vâng, thiếu chủ.

Bốn người đáp. Nói xong, bốn đạo thân ảnh lập tức bắn về phía trước.

– Các người đối phó với những người khác, giao Lục Lâm Thiên cho ta là được.

Một tiếng cười vang lên, lão giả không lúc nào ngừng cười nhìn thẳng về phía Lục Lâm Thiên nói.

– Tiểu Long, nhanh bảo vệ mọi người chạy.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vang lên trong đầu Tiểu Long. Mục tiêu chủ yếu của Linh Vũ giới này là chính bản thân hắn, Tiểu Long bảo vệ những người khác rời đi hẳn là không khó. Nếu như hắn cùng rời đi, mấy cường giả của Linh Vũ giới sợ rằng sẽ không để yên cho mọi người rời đi.

– Linh Vũ giới quả thực coi trời bằng vung. Đây là địa bàn của Thiên Vân đảo, không tới phiên Linh Vũ giới làm càn.

Nhìn Hỉ Vô Thường đánh tới, ánh mắt Mộ Dung Lan Lan biến đổi. Hai người Hỉ Nộ Vô Thường này đều là cường giả thành danh đã lâu. Lúc này đều có tu vi Vũ Tôn, trong lòng nàng vô cùng ngưng trọng. Thế nhưng trong ánh mắt quyến rũ kia lập tức bắn ra hàn ý. Thủ ấn nhanh chóng biến hóa, linh lực từ trong bàn tay bạo phát, một quyền được đánh ra. Không gian trước mặt nàng dưới một quyền này trực tiếp vặn vẹo. Chưởng ấn lập tức bắn về phía Hỉ Vô Thường. Giờ phút này Mộ Dung Lan Lan mới chính thức vận dụng toàn lực.

Oanh.

Quyền ấn nhanh như thiểm điện xẹt qua phía chân trời, thế nhưng khi chưởng ấn còn cách Hỉ Vô Thường hơn mười thước. Một đạo lôi đình màu xanh từ trên không trung mạnh mẽ đánh xuống quyền ấn của Mộ Dung Lan Lan. Không gian lập tức như nổ tung, đạo quyền ấn kia lập tức biến mất.

– Ha ha, Linh Vương cửu trọng. Không tồi, chỉ tiếc vẫn còn kém một chút. Nếu như lão quỷ của Thiên Vân đảo đi ra thì còn được, ngươi còn chưa đủ.

Hỉ Vô Thường nhìn Mộ Dung Lan Lan rồi nói.

– Nếu như các thái thượng trưởng lão của Thiên Vân đảo ta có mặt, các ngươi làm sao có dám kiêu ngạo như vậy? Thế nhưng cho dù là như vậy thì Lục Lâm Thiên chính là người mà Thiên Vân đảo chúng ta muốn. Linh Vũ giới các ngươi muốn dẫn hắn đi, sợ rằng cũng khó.

Khí chất quyến rũ trên người Mộ Dung Lan Lan được thu liễm, một cỗ hàn ý khuếch tán. Cả không trung lập tức lạnh lẽo.

Nhìn Mộ Dung Lan Lan, Hỉ Vô Thường nói

– Tiểu oa nhi, nếu như ngươi đã muốn xuất thủ thì lão phu sẽ thu thập ngươi trước tiên.

Thanh âm vừa dứt, thân thể Hỉ Vô Thường này đột nhiên hóa thành một đạo lưu quang bắn về phía Mộ Dung Lan Lan. Tiếp theo một quyền hung hăng đánh về phía Mộ Dung Lan Lan, thanh âm trầm thấp bạo liệt trực tiếp vang vọng trong không gian.

Sưu.

Nhìn công kích của Hỉ Vô Thường, thủ ấn trong tay Mộ Dung Lan Lan đột nhiên được kết, thân hình mềm mại kia từ một phân thành hai, từ hai chia thành bốn. Bốn đạo thân ảnh giống nhau như đúc đồng thời phát động công kích. Bốn đạo chưởng ấn được đánh ra. Lực lượng đáng sợ khiến cho không gian vặn vẹo, gợn sóng bị đánh nát, cuối cùng hung hăng va chạm với quyền ấn kinh khủng kia.

Phanh Phanh.

Tức thì kình khí đáng sợ giống như một cơn lốc khuếch tán trong bầu trời. Bốn đạo thân ảnh của Mộ Dung Lan Lan bị đánh bay. Ba đạo thân ảnh trực tiếp tiêu tán, còn lại một đạo thân ảnh sắc mặt tái nhợt.

– Huyễn Linh Chân Kinh của Thiên Vân đảo quả nhiên không kém, chỉ tiếc tiểu oa nhi ngươi còn chưa tu luyện tới đại thành.

Nhìn Mộ Dung Lan Lan, Hỉ Vô Thường nói.

– Trọng Thủy Kết Giới.

– Tề Thiên Liệt Địa Trảo.

Ngay khi Hỉ Vô Thường nói xong, bên tai lập tức vang lên tiếng xé gió, hai cỗ năng lượng thuộc tính bàng bạc lập tức hội tụ tới.

Ánh mắt Hỉ Vô Thường khẽ đổi, không gian quanh người hắn lúc này phong vân biến sắc, thiên hôn địa ám. Năng lượng thuộc tính thủy nồng đậm mang theo sóng gió ngập trời. Từng cơn sóng phía dưới mơ hồ chồng chất lên nhau, một dòng xoáy lớn xuất hiện trong không gian, không ngừng xoay tròn.

– Vũ Vương tam trọng có thể thi triển ra vũ kỹ Địa cấp sao?

Trong nháy mắt trên khuôn mặt của Hỉ Vô Thường hiện lên vẻ kinh dị. Không gian quanh người hắn lúc này đang không ngừng run rẩy, từng cơn sóng lớn dùng tư thế hủy diệt tạo thành một dòng xoáy kinh khủng xoay xung quanh hắn.

Phá.

Cảm nhận cỗ lực lượng kinh khủng này, Hỉ Vô Thường chỉ khẽ nhướng mày, bàn chân lập tức đạp mạnh hư không. Một đạo lam quang hiện lên, không gian phía sau lập tức vặn vẹo. Cánh tay hắn vung lên, đạo lam quang kia trực tiếp được đánh ra, hung hăng va chạm với dòng xoáy kinh khủng kia.

Sưu Sưu.

Dưới đạo lam quang kia vang lên thanh âm thanh thúy, Trọng Thủy Kết Giới do Lục Lâm Thiên ngưng tụ trong nháy mắt biến mất không còn tung tích, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều mang theo lực lượng kinh khủng, Trọng Thủy Kết Giới trực tiếp bị Hỉ Vô Thường đánh nát.

Sưu.

Đúng lúc này trong tay phải Lục Lâm Thiên, Tề Thiên Liệt Địa Trảo ấm ầm chụp về phía trước. Hai loại vũ kỹ Địa cấp thuộc tính khác nhau lúc này Lục Lâm Thiên có thể đồng thời thi triển, tương đương với hai người liên thủ vây công.

Dưới đạo trảo ấn này toàn bộ không gian chung quanh trong nháy mắt bị nhuộm thành màu đỏ. Một cỗ chân khí bàng bạc đột nhiên bạo phát, trong năng lượng thuộc tính hỏa có một đạo trảo ấn bắn ra. Đạo trảo ấn này toàn thân đỏ rực giống như hỏa diễm mang theo khí tức sắc bén. Không gian chung quanh trực tiếp vặn vẹo. Trảo ấn mang theo xu thế sấm sét trong nháy mắt đánh vào không gian trên đầu Hỉ Vô Thường.

– Ồ?

Trên khuôn mặt của Hỉ Vô Thường hiện lên sự kinh ngạc. Đồng thời thi triển hai loại vũ kỹ thuộc tính bất đồng, chuyện này hầu như không thể làm được, thế nhưng Lục Lâm Thiên trước mắt này lại có thể làm được.

– Không biết lượng sức mình.

Hỉ Vô Thường mỉm cười, cánh tay vung lên. Một đạo quyền ấn được đánh ra, toàn bộ không gian lập tức run rẩy. Quyền ấn xuất hiện, trong hải vực vô biên phía dưới có một cột nước phóng lên cao mang theo lực lượng ngập trời trực tiếp đánh về phía Tề Thiên Liệt Địa Trảo của Lục Lâm Thiên.

Cạch Cạch.

Hai cỗ lực lượng va chạm cùng một cỗ, không gian lung lay giống như sắp đổ. Bằng mắt thường có thể thấy được, trảo ấn khiến cho không gian nóng bỏng kia sau khi đập vào cột nước bàng bạc lập tức biến mất. Trảo ấn xé mở cột nước, cột nước trong nháy mắt lại khôi phục, không gian chỉ hơi run rẩy một chút mà thôi.

Cột nước rơi xuống bên dưới, kình khí ngập trời chugn quanh biến mất. Không gian trong nháy mắt khôi phục lại sự yên tĩnh như cũ.

– Tiểu tử, ngươi còn chưa đủ.

Đồng thời, thân ảnh Hỉ Vô Thường trong nháy mắt xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, một đạo lực lượng bàng bạc trực tiếp đánh vào trong ngực Lục Lâm Thiên.

Phanh Phanh.

Lục Lâm Thiên bị trúng phải một đòn nghiêm trọng, lục phủ ngũ tạng trong cơ thể hầu như bị lệch vị trí. Yết hầu có cảm giác ngòn ngọt, một ngụm máu bị Lục Lâm Thiên mạnh mẽ nuốt vào bên trong.

Chương 1560: Uy áp quần thú

Phanh Phanh Phanh.

Phía xa, lúc này mọi người đều đang giao thủ. Trong thanh âm bạo liệt, lão bà vẻ mặt âm trầm mang theo một đạo quang trụ bằng hỏa diễm trực tiếp đẩy lùi Hỏa Đao Vương.

– Tuyệt Linh Vương, đã lâu không gặp, ngươi vẫn là Linh Vương thất trọng sao? Tốt hơn nên thành thật một chút cho ta.

Ánh mắt Không Linh Vương trầm xuống, thủ ấn trong tay được kết, năng lượng ba động trong không gian đột nhiên ba động cực kỳ quỷ dị. Chỉ trong chớp mắt Tuyệt Linh Vương đã bị không gian của Không Linh Vương phong tỏa.

– Lùi cho ta.

Mái tóc Lục Tâm Đồng bay ngược, khói độc ngập trời khuếch tán. Cánh tay mang theo một đạo quang trụ bằng khói độc đánh về phía Hắc Quỷ Thiên Vương.

Sưu.

Thân ảnh Hắc Quỷ Thiên Vương chật vật tách ra. Đối mặt với Lục Tâm Đồng, Hắc Quỷ Thiên Vương dường như đã đột phá từ Vũ Vương ngũ trọng lên lục trọng, thế nhưng vẫn không dám sơ ý chút nào.

– Đại Địa Kiếm Quyết.

Thân ảnh Dương Quá đột nhiên xuất hiện, lưu quang hiện lên, một đạ kiếm ảnh đột nhiên hiện lên trong không gian mang theo năng lượng trầm trọng của thổ hệ. Kiếm quang mang theo tiếng gió rít gào trực tiếp cắt ngang hư không khiến cho không gian rung dộng. Kình khí tạo thành thanh âm bạo liệt trong không trung. Kiếm quang mang theo một đám tàn ảnh cùng với uy thế kinh khủng giống như một cái lưới lớn bao phủ về phía Hắc Quỷ Thiên

Vương.

Ánh mắt Hắc Quỷ Thiên Vương biến đổi, một kích của Dương Quá hắn cũng không dám sơ ý. Đối mặt với hai người trẻ tuổi như Lục Tâm Đồng và Dương Quá, tuy rằng hắn là Vũ Vương lục trọng thế nhưng hai người trẻ tuổi này cũng không phải là người bình thường. Tốc độ của Hắc Quỷ Thiên Vương đột nhiên biến đổi, giống như là thuấn di trực tiếp thoát khỏi phạm vi công kích.

– Ồ?

Trong chớp mắt Hắc Quỷ Thiên Vương vô cùng kinh ngạc. Chiếc lưới bằng kiếm của Dương Quá mang theo năng lượng hỗn loạn khiến cho hắn khó có thể thoát thân. Sắc mặt Hắc Quỷ Thiên Vương lập tức ngưng trọng, thủ ấn nhanh chóng biến hóa. Năng lượng thuộc tính thủy màu lam cấp tốc ngưng tụ. Một đạo quyền ấn hung hăng đánh về phía lưới kiếm. Kình phong ẩn chứa trong chưởng ấn trực tiếp xé rách không khí. Một cỗ kình khí vô hình đánh văng gợn sóng trong khong gian, cuối cùng mạnh mẽ va chạm với lưới kiếm của Dương Quá.

Phanh Phanh.

Thanh âm trầm muộn vang lên tại nơi quyền ấn và lưới kiếm va chạm. Kình khí mạnh mẽ trên quyền ấn khiến cho lưới kiếm lún vào. Kình khí phô thiên cái địa bạo phát ra khiến cho hai đạo thân ảnh trực tiếp bị đánh bay. Thân hình hai người đều lảo đảo mới có thể ổn định thân thể.

Ngao.

Trên hải vực, Tiểu Long rít gào. Quanh người lập tức có một cỗ khí tức mạnh ẽm lan tràn. Một đám quang mang màu đen lập tức bao phủ thân thể, huyền Vũ Thần Xác nhất thời bao phủ thân thể Tiểu Long, chỉ lộ ra cái đầu lớn và đuôi.

Biến hóa của Tiểu Long lập tức thu hút không ít ánh mắt. Ba người Lăng Thanh Tuyền, Hỉ Nộ Vô Thường cực kỳ kinh hãi. Trên Huyền Vũ Thần Xác của Tiểu Long, bí văn rùa rắn tương giao kia giống như vật còn sống tỏa ra khí tức cường hãn không thể che giấu. Bí văn lưu chuyển lộ ra khí tức yêu dị mà thần bí. Cỗ khí tức này khiến cho không gian run rẩy. Tiếng sấm nổ mạnh vang lên. Trong lúc mơ hồ mọi người đều có thể cảm giác được trên xác rùa này có một cỗ uy áp mạnh mẽ khiến cho linh hồn mọi người run rẩy.

Ngao.

Tiểu Long đeo Huyền Vũ Thần xác, thân thể to lớn cuồn cuộn, tiếng long ngâm lần nữa vang lên mang theo uy áp cường hãn, trực tiếp xuyên qua thủy vực.

Phanh.

Dưới uy áp mạnh mẽ của Tiểu Long, yêu thú phi hành do đám người Lăng Thanh Tuyền, Mộ Dung Lan Lan cưỡi đến ở phía xa phủ phục. Toàn thân run rẩy, không dám nhúc nhích.

Ngay khi tiếng long ngâm của Tiểu Long vừa truyền ra, trong lòng mọi người bắt đầu trùng xuống, một cỗ dự cảm không tốt xuất hiện trong lòng mọi người.

Ngao.

Tiếng ngâm của Tiểu Long xuyên thấu không gian, thanh âm quanh quẩn trong toàn bộ hải vực.

Ngay khi thanh âm vừa dứt, toàn bộ hải vực đột nhiên rung động kịch liệt. Sóng nước trên hải vực cuồn cuộn.

Ầm ầm. Trong hải vực vô biên lúc này sóng biển không ngừng cuồn cuộn, càng ngày càng kịch liệt. Dưới ánh mắt của mọi người, sóng biển bắn lên cao, ngay sau đó từng đầu thú ảnh hiện lên.

– Là đàn yêu thú.

Trong nháy mắt, đám người Hắc Quỷ Thiên Vương, Cao Trường Cung, Hỉ Nộ Vô Thường, Tuyệt Linh Vương, Hỏa Đam Vương sợ hãi than. Trong hải vực lúc này xuất hiện từng đàn yêu thú lớn.

Ầm ầm.

Sóng biển càng dâng lên cao thì trong hải vực rộng lớn lại có vô số yêu thú lớn hiện ra. Từng cỗ khí tức phóng lên cao, trong đó có không ít yêu thú lục giai, thậm chí còn có khí tức yêu thú thất giai ở bên trong.

Rống Rống.

Ô Ô.

Từng tiếng thú rống phóng lên cao. Đám yêu thú rậm rạp này ước chừng ba nghìn đầu, hiện lên chằng chịt trong hải vực.

Thân thể Tiểu Long ở giữa không trung, một cỗ uy áp mạnh mẽ tràn ra. Toàn bộ không trung lúc này dường như đều run rẩy. Thân thể khẽ vặn vẹo, ngũ trảo phía dưới hiện lên. Cả không trung gió nổi mây phun, giống như sắp bị nghiền nát. Trên người Tiểu Long lúc này ẩn chứa một loại uy áp khiến cho chúng thú không thể kháng cự. Loại uy áp này phát ra từ linh hồn, lại giống như từ huyết mạch.

Trong hải vực, mấy nghìn yêu thú dùng ánh mắt cung kính nhìn vào bản thể Tiểu Long. Toàn thân được bao phủ bởi lân phiến màu vàng, hỏa diễm màu vàng không ngừng nhảy lên. Phía dưới có ngũ trảo bắn ra khí tức cường hãn. Dưới long trảo trong lúc mơ hồ có thể nhận ra gợn sóng trong không gian vặn vẹo. Nhìn Tiểu Long, chúng thú phía dưới có cảm giác huyết mạch trong cơ thể sôi trào. Dưới sự sôi trào này khiến cho tất cả yêu thù không thể phản kháng.

– Đây là yêu thú gì?

Lúc này, đám người Không Linh Vương, Hỏa Đao Vương, Mộ Dung Lan Lan, Lăng Thanh Tuyền, Hỉ Nộ Vô Thường cảm thấy khiếp sợ. Dưới cỗ uy áp này, thân là nhân loại bọn họ cũng bị áp chế.

– Bái kiến yêu hoàng.

– Bái kiến yêu hoàng.

– Bái kiến yêu hoàng.

Từng tiếng thú rít gào giống như sấm sét vang vọng trong không gian, cuối cùng truyền đi rất xa. Trong thanh âm vô cùng cung kính, hiện lên sự thuần phục phát ra từ nội tâm.

– Là Yêu hòang, điều này sao có thể? Đây không phải là Bạch Hổ hoàng tộc và Huyền Vũ hoàng tộc a.

Chúng cường giả kinh hãi, nghi hoặc không ngớt. Lúc này bọn họ có thể cảm nhận được rõ ràng khí tức trên người Tiểu Long, thế nhưng bọn họ cũng không biết yêu thú kỳ dị này vì sao lại là yêu hoàng.

Trong hải vực, mấy nghìn yêu thú phủ phục không ngừng rít gào. Loại khí thế này cũng khiến cho hai người Hỉ Nộ Vô Thường kinh ngạc.

Mấy trăm đầu yêu thú phi hành trong nước khổng lồ nhảy lên. Phía trên còn có hơn trăm đầu yêu thú lục giai và thất giai. Thân thể đám yêu thú này to lớn giống như một tòa hải đảo xuất hiện trong mắt mọi người. Mọi người không khỏi nhìn nhau, đều nhìn thấy sự kinh ngạc không gì sánh được trong mắt đối phương.

– Lấy huyết mạch yêu hoàng hiệu lệnh, chúng thú nghe lệnh, giết đám nhân loại kia cho ta.

Thân thể Tiểu Long lơ lửng trên không trung, một cỗ uy áp mạnh mẽ tràn ngập ra. Toàn bộ không trung run rẩy, thân thể vặn vẹo, bầu trời gió nổi mây phun, giống như sắp bị vỡ nát.

Chương 1561: Linh Hoàng khải giáp (1)

Ngao.

Rống. Một đầu yêu thú giống như đại bàng lao thẳng lên.

Sưu Sưu.

Từng tiếng xé gió nhanh chóng truyền đến, trong nháy mắt hơn mười đạo khí tức cường hãn dị thường nhanh như thiểm điện bắn về phía mọi người trên không trung. Vô số yêu thú thất giai dẫn đầu đánh tới.

– Cút ngay.

Nộ Vô Thường lạnh lùng quát lên một tiếng, một cỗ chân khí nóng bỏng bạo phát mang theo ba động vô hình. Hỏa diễm cuồn cuộn trong nháy mắt va chạm với vô số yêu thú.

Phanh Phanh Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt to lớn vang vọng, vô số yêu thú trực tiếp bị đánh văng.

– Tâm Đồng, mọi người mau vào đây, chúng ta đi trước.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong tai Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Như Hoa.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt Như Hoa thu hồi bản thể, Dương Quá, Lục Tâm Đồng chần chờ một lát rồi lập tức tiến vào lớp quy xác lớn của Tiểu Long.

Sưu.

Bản thể khổng lồ của Tiểu Long nhanh chóng bay đi. Có mấy nghìn yêu thú phía dưới ngăn cản khiến cho Tiểu Long tranh thủ được không ít thời gian.

– Hay cho một đầu yêu thú quỷ dị.

Lăng Thanh Tuyền lăng không mà đứng, không có bất kỳ động tác nào. Ánh mắt đều tập trung lên người Lục Lâm Thiên. Nhìn thấy Tiểu Long mang theo Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Như Hoa rời đi, nàng muốn đuổi theo thế nhưng sau khi nhìn Lục Lâm Thiên, do dự một lát rồi lập tức nói với Nộ Vô Thường phía trước:

– Mau đuổi theo yêu thú quỷ dị kia, đừng để cho nó chạy thoát.

– Vâng, thiếu chủ.

Lão bà kia đáp. Một đạo chưởng ấn đánh ra đem một đầu yêu thú lục giai thành thịt vụn sau đó đuổi về phía Tiểu Long rời đi.

– Hay là đi tới hòn đảo kia?

Lục Lâm Thiên nhìn phía trước, đám người Tiểu Long rời đi, hắn cũng không cần cố kỵ gì nữa. Bằng vào phòng ngự và tốc độ của Tiểu Long muốn đả thương được nó cực kỳ khó khăn. Chỉ là bản thân hắn hiện giờ thực sự gặp phải nguy hiểm.

– Tốc chiến tốc thắng, nhanh bắt Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền trầm xuống, lần nữa lạnh lẽo quát lên một tiếng.

– Lục Lâm Thiên, để ta xem lực phòng ngự của ngươi rốt cuộc mạnh như thế nào.

Ánh mắt Hỉ Vô Thường nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Đạo chưởng ấn vừa rồi của hắn không ngờ Lục Lâm Thiên lại có thể chống lại được. Điều này khiến cho hắn vô cùng chấn động. Ánh mắt biến đổi không ngừng. Tuy rằng không biết vì sao tiểu tử trước mặt lại có lực phòng ngự cường hãn hư vậy, thế nhưng trực giác nói cho hắn biết, không có lực phòng ngự nào là vô địch, huống chi tiểu tử này chỉ là Vũ Vương tam trọng mà thôi.

Sưu.

Thân hình Hỉ Vô Thường khẽ động, thân thể xuyên qua một đám yêu thú trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Ông.

Huyễn Ảnh Thanh Vũ của Lục Lâm Thiên được thi triển tới cực hạn, thân thể kéo theo một đám tàn ảnh chạy trốn. Đối mặt với Hỉ Vô Thường có thực lực Vũ Tôn, hắn không thể chống lại. Thực lực của Hỉ Vô Thường này có lẽ chỉ là Vũ Tôn nhất trọng, nhưng mà cách biệt giữa Vũ Vương và Vũ Tôn quá lớn, hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau.

Vì vậy sau khi đám người Tiểu Long rời đi, Lục Lâm Thiên tuyệt đối không có ý tứ đánh một trận, chỉ có thể toàn lực chạy đi mà thôi.

– Hỉ Vô Thường, đừng tưởng rằng Vũ Tôn nhất trọng là có thể kiêu ngạo cướp người mà THiên Vân đảo chúng ta muốn.

Sắc mặt Mộ Dung Lan Lan trầm xuống, nếu như để cho đám người Linh Vũ giới trước mặt nàng làm như vậy, vậy thì mặt mũi của Thiên Vân đảo khi đó so với hành động của Lục Lâm Thiên khi trước chà đạp Diêu Dũng còn lớn hơn nhiều.

Mộ Dung Lan Lan nói xong, thân ảnh xinh đẹp quay lại, linh lực trong cơ thể bạo phát, sau đó hung hăng va chạm với một kích của Hỉ Vô Thường.

Phanh Phanh.

Hai người giao thủ, tiếng nổ vang giống như sấm sét vang vọng trên bầu trời. Kình khí đáng sợ giống như thủy triều lan tràn ra bốn phía, khiến cho không gian chung quanh vặn vẹo kịch liệt.

– Hừ.

Mộ Dung Lan Lan hung hăng đánh ra một kích ngạng kháng với công kích của Hỉ Vô Thường, trong chớp mắt một tiếng rên từ trong miệng nàng vang lên. Thân thể liên tục bị đẩy lùi về phia sau, dường như ăn không ít thiệt thòi.

– Đảo chủ, cẩn thận.

Hỏa Đao Vương Trương Thắng nhìn thấy đảo chủ bị thương, trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh chiến đao màu đỏ. Chiến đao này dài năm xích, bên trên có bí văn lưu chuyển, khí tức bàng bạc không ngừng tràn ra, rõ ràng là Vũ Linh khí Huyền cấp.

Lưỡi đao đỏ rực được chân khí nóng bỏng rót vào bắn ra đao mang khiến tim người khác đập nhanh. Tiếp đó, Trương Thắng nói xong lập tức bổ đại đao trong tay ra. Cả không gian như lún xuống. Chân khí bàng bạc mà nóng bỏng từ trong cơ thể hắn bạo phát, không gian trực tiếp bị nhuộm thành màu đỏ.

Sưu.

Chân khí đỏ rực bạo phát, bàn chân Trương Thắng hung hăng đạp mạnh mặt đất một cái, thân thể hóa thành một đạo thân ảnh không rõ ràng đột nhiên bắn về phía trước. Hầu như trong chớp mắt nhắm về phía Hỉ Vô Thường. Đại đao trong tay rít lên một tiếng, một đạo đao mang chói mắt, nóng bỏng mang theo khí thế sấm sét hung hăng bổ về phía Hỉ Vô Thường.

– Hỏa Đao Vương Trần Thắng, hiện giờ đã không giống khi trước nữa rồi. Vũ Vương cửu trọng và Vũ Tôn chênh lệch quá lớn, lớn tới mức ngươi không có cách nào vượt qua đâu.

Đao mang bổ tới, Hỉ Vô Thường quát lên một tiếng. Tiếng quát này giống như tiếng cười, lại mang theo một chút tức giận. Thanh âm vừa dứt, áp lực quanh người đột nhiên đại thịnh, một đạo quyền ấn khổng lồ vài trăm thước trực tiếp từ trên trời đánh xuống, hung hăng đánh vào đao mang của Hỏa Đao Vương.

Phanh Phanh.

Hai cỗ lực lượng ầm ầm va chạm, dưới kình phong đáng sợ kia, cả không trung lập tức hỗn loạn. Một kích của Vũ Vương cửu trọng và Vũ Tôn nhất trọng khiến cho không gian gần như sắp bị nghiền nát.

Khục khục.

Mà trong không gian hỗn loạn này, Hỏa Đao Vương Trần Thắng kia phun ra một ngụm máu tươi.

– Linh Hoàng Khải Giáp.

Lúc này Mộ Dung Lan Lan trong không trung khẽ kêu một tiếng, thủ ấn lập tức được kết. Trên thân thể mềm mại của Mộ Dung Lan Lan có một cỗ khí tức nóng bỏng nhanh chóng lan tràn ra chung quanh.

Đồng thời quanh thân Mộ Dung Lan Lan cũng có một cỗ khí tức quỷ dị chợt lóe, trên thân thể xuất hiện từng đạo quang mang bảy màu, không ngờ lại hóa thành một đầu phượng hoàng bảy màu trên không trung. Quanh thân được hỏa diễm cuồn cuộn bao phủ, một cỗ khí tức cường hãn không gì sánh được từ trên người đầu phượng hoàng này tràn ra.

Đầu phượng hoàng xinh đẹp này thân thể chỉ dài có năm thước, thế nhưng cái đuôi bảy màu phía sau lại dài hơn chục thước. Toàn thân được bộ lông bảy màu bao phủ, bên ngoài có một tầng hỏa diễm nóng bỏng. Thân thể xoay quanh không trung, quả thực vô cùng rực ỡ.

Một cỗ uy áp mạnh mẽ lan tràn ra khiến cho trong lòng mọi người không khỏi cảm thấy run sợ, linh hồn cũng bị áp chế. Không khó nhìn ra cái đầu của đầu phượng hoàng bảy màu này là khuôn mặt tuyệt mỹ của Mộ Dung Lan Lan. Mà lúc này bản thể của Mộ Dung Lan Lan cũng được lông chim bao phủ, toàn thân đều được lông chim bảy màu bao phủ, giống như bản thân nàng chính là đầu phượng hoàng này vậy.

Chương 1562: Linh Hoàng khải giáp (2)

– Hồn khí Địa cấp.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, trong lòng cực kỳ kinh ngạc. Thứ Mộ Dung Lan Lan vừa thúc dục ra tuyệt đối là Hồn linh khải giáp Địa cấp. Sợ rằng trong Hồn Linh khải giáp Địa cấp cũng có trình tự cực cao. Mà tạo hình của Hồn Linh khải giáp này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ khiếp sợ. Thứ này hoàn toàn giống như một đầu phượng hoàng, vô cùng sống động, lại còn mang theo một cỗ thú uy mạnh mẽ. Lục Thiếu Du suy đoán, người luyện chế Hồn Linh khải giáp này có lẽ có chút liên quan với Phượng Hoàng tộc.

– Hồn khí Địa cấp.

Nhìn Mộ Dung Lan Lan, ánh mắt Hỉ Vô Thường lần đầu có chút ngưng trọng.

– Hỉ Vô Thường, Vũ Tôn nhất trọng nếu muốn lấy người trong tay ta cũng không phải dễ như vậy.

Hai cánh của Mộ Dung Lan Lan khẽ vỗ, toàn thân tràn ngập hỏa diễm. Trên hai tay lúc này nếu như không có đủ thực lực thì không thể nhìn ra hai tay của Mộ Dung Lan Lan lúc này có hai cái cánh của phượng hoàng phía dưới. Cánh tay run lên, hai cánh mang theo hỏa diễm gào thét. Ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Hỉ Vô Thường.

– Quả thực ta đã quên, đảo chủ Thiên Vân đảo đời đời đều truyền xuống một kiện bảo vật, có lẽ chính là Linh Hoàng khải giáp này a.

Khuôn mặt Hỉ Vô Thường khẽ động, dường như cũng không quá xa lạ với Linh Hoàng khải giáp trên người Mộ Dung Lan Lan, giống như là trước đây đã từng nghe qua.

– Nhanh tốc chiến tốc thắng. Không Linh Vương, ngươi đuổi theo những người khác. Hắc Quỷ Thiên Vương, ngươi giúp ta bắt Lục

Lâm Thiên này.

Thanh âm lạnh lẽo của Lăng Thanh Tuyền vang lên. Bạch mang sau lưng đột nhiên bắn ra, một đôi cánh quỷ dị xuất hiện, hai cánh rung động, thân thể mềm mại phong tỏa phía trước Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Không dừng lại một chút nào, thân thể Lăng Thanh Tuyền giống như là một chiếc lông chim, tốc độ đột nhiên tăng mạnh, trên hai cánh trắng kia bắn ra kình khí xuyên thấu không gian. Một cỗ năng lượng thuộc tính phong phô thiên cái địa đem theo kình phong cường hãn trực tiế xé rách không khí. Trong chớp mắt, thân thể trực tiêp xẹt qua không gian đem theo một đạo quyền ấn màu trắng khổng lồ đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Quyền ấn đem theo không gian vặn vẹo, thanh âm bạo liệt cùng với kình khí sắc bén bắn về phía trước. Gợn sóng trong không gian chung quanh trực tiếp bắn tung tóe, giống như vẫn thạch từ trên trời rơi xuống.

– Vũ Vương thất trọng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi. Trong thời gian hơn nửa năm Lăng Thanh Tuyền không ngờ cũng đã đạt tới Vũ Vương thất trọng. Khi trước trên Bình Nham đảo nàng còn bị hắn đánh cho bị thương nặng, không ngờ thực lực lại đột phá nhanh như vậy, bảo sao Lục Lâm Thiên không khiếp sợ.

– Hàn Băng Đổng Kết Sát.

Cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát lên một tiếng, bàn tay hướng về phía xa vỗ một cái, một cỗ khí tức lạnh lẽo đột nhiên bao phủ đạo quyền ấn phía xa.

Sưu Sưu.

Kình khí kinh khủng, lạnh lẽo trong nháy mắt bao phủ đạo quyền ấn bàng bạc kia. Dưới khí tức lạnh lẽo vô hình, đạo quyền ấn kia tức thì dừng lại. Trên mặt quyền ấn lập tức có một lớp băng mỏng bao phủ, khí tức lạnh lẽo trong không gian nhất thời ba động, bao phủ toàn bộ không trung.

Phanh Phanh.

Chỉ trong nháy mắt, lớp băng mỏng trên bề mặt quyền ấn bị nghiền nát. Kình phong lạnh lẽo tiêu tán trong không trung. Gợn sóng trong không gian vang lên thanh âm răng rắc không ngừng. Từng khe nứt giống như mạng nhện cấp tốc lan tràn ra trên không trung rồi biến mất không thấy.

Khục khục.

Một cỗ kình phong vô hình đánh xuống, thân thể Lục Lâm Thiên trực tiếp bị đẩy lùi. Vũ Vương thất trọng, Lăng Thanh Tuyền không phải là Vũ Vương thất trọng bình thường, chính diện chống lại nàng, Lục Lâm Thiên căn bản khó có thể chống đỡ được.

– Khặc khặc. Tiểu tử, chúng ta lại gặp mặt. Lần này cho dù ngươi có chắp cánh cũng khó thoát.

Trong nháy mắt khi thân hình Lục Lâm Thiên lảo đảo lui về phía sau thì thanh âm lạnh nhạt mang theo sự châm chọc của Hắc Quỷ Thiên Vương vang lên. Thân hình Hắc Quỷ Thiên Vương hóa thành một đạo bóng đen nhanh như thiểm điện phóng về phía Lục Lâm Thiên. Chân khí màu lam từ trong người tuôn ra ào ạt, năng lượng thuộc tính thủy hội tụ, trong nháy mắt ngưng kết ra một đạo công kích cường hãn.

Hiện tại Hắc Quỷ Thiên Vương đã là Vũ Vương lục trọng, trình độ nắm giữ không gian trong tay đã lớn hơn không ít. Tốc độ nhanh như thiểm điện trong nháy mắt phóng tới sau lưng Lục Lâm Thiên. Khóe miệng cười lạnh, chân khí lam sắc mang theo kình khí sắc bén hung hăng đánh vào sau lưng Lục Lâm Thiên.

– Vũ Vương lục trọng.

Lục Lâm Thiên vừa mới ngạnh kháng một kích của Lăng Thanh Tuyền, còn chưa có thời gian quay đầu lại. Hắc Quỷ Thiên Vương đã là Vũ Vương lục trọng, thực lực lần nữa tăng cường không ít. Thực lực của Vũ Vương lục trọng tuyệt đối được coi là cường giả.

Suy nghĩ một lát, khóe miệng Lục Lâm Thiên khẽ nhếch lên mang theo hàn ý, một cỗ sát ý nhàn nhạt hiện lên trong mắt hắn.

Phanh.

Thanh âm trầm muộn trong nháy mắt vang lên phía sau Lục Lâm Thiên. Công kích của Hắc Quỷ Thiên Vương đánh vào sau lưng Lục Lâm Thiên, Lân phiến của Thanh Linh Khải Giáp ở phía sau bị phá vỡ, khóe miệng Hắc Quỷ Thiên Vương nở nụ cười lạnh nhạt.

– Hắc Quỷ Thiên Vương, cẩn thận.

Cùng lúc đó, Lăng Thanh Tuyền nhìn thấy sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên, bỗng nhiên hét lớn với Hắc Quỷ Thiên Vương một tiếng.

Công kích của Hắc Quỷ Thiên Vương ầm ầm đánh vào trên người Lục Lâm Thiên. Trong lòng đang vui vẻ đột nhiên nghe Lăng Thanh Tuyền nói vậy mới nhanh chóng thối lui.

– Gia gia, coi như con báo thù cho người. Hắc Quỷ Thiên Vương ngươi kiêu ngạo lâu như vậy, hiện tại đã có thể chết được rồi.

Sau lưng bị công kích, thân hình Lục Lâm Thiên lảo đảo tiến về phía trước. Mà đồng thời, Huyễn Ảnh Thanh Vũ phía sau lưng rung lên. Thân ảnh đang lảo đảo lập tức dừng lại. Lục Lâm Thiên xoay người, trong mắt bắn ra sát ý. Trên khóe miệng xuất hiện nụ cười quỷ di, đồng thời tay phải vươn ra. Liệt Thiên xuất hiện trong tay mang theo ngũ trảo uốn lượn cùng với vô số tàn ảnh.

– Không xong.

Giờ phút này từ sâu trong linh hồn Hắc Quỷ Thiên Vương cũng cảm nhận được môt cỗ khí tức khiến tim hắn đập nhanh.

– Tề Thiên Liệt Địa Trảo.

Một tiếng quát nhẹ vang lên. Khi tiếng quát vừa dứt, Liệt Thiên trong tay Lục Lâm Thiên đột nhiên tạo thành một vòng cung quỷ dị, ầm ầm đánh về phía Hắc Quỷ Thiên Vương.

Sưu.

Năng lượng thuộc tính hỏa trong không trung lặng lẽ hội tụ tới. Toàn bộ không gian to lớn trong nháy mắt trở lên nóng rực. Trong đám năng lượng thuộc tính hỏa bàng bạc có một đạo trảo ấn nóng bỏng bắn ra mang theo xu thế sấm sét trong nháy mắt lao vào không gian Hắc Quỷ Thiên Vương đang đứng.

Sưu Sưu.

Tốc độ quá nhanh, Hắc Quỷ Thiên Vương không kịp tránh ra, chỉ kịp bố trí một đạo cương tráo phòng ngự. Mà đạo cương tráo phòng ngự này thậm chí còn chưa kịp thành hình thì đạo trảo ấn kia đã đánh xuống.

Cạch Cạch.

Giữa không trung vang lên tiếng trầm muộn. Toàn bộ không gian run rẩy, gợn sóng trong không gian nứt nẻ. Trong bầu trời xuất hiện năm cái khe hơn nghìn thước không ngừng lan tràn ra chung quanh. Bên trong những cái khe này đều là hỏa diễm nóng bỏng. Mà lúc này cương tráo màu lam còn chưa được Hắc Quỷ Thiên Vương bố trí hoàn tất lập tức vỡ nát. Trảo ấn nóng bỏng lập tức bao phủ thân thể hắn.

Chương 1563: Đánh chết Hắc Quỷ Thiên Vương

Lúc trước, Lục Lâm Thiên bằng vào tu vi Vũ Vương nhị trọng thi triển Tề Thiên Liệt Địa trảo là có thể liều mạng, lưỡng bại câu thương với trưởng lão Diêu Dũng của Thiên Vân đảo – Vũ Vương thất trọng. Hiện tại tu vi đã là Vũ Vương tam trọng, một kích toàn lực lại thêm bất ngờ, Hắc Quỷ Thiên Vương này tuy rằng có thực lực Vũ Vương lục trọng thế nhưng cũng không thể làm gì khác hơn.

Nếu như đυ.ng phải Vũ Vương tam trọng bình thường, coi như là thi triển vũ kỹ Địa cấp sơ giai, Hắc Quỷ Thiên Vương cũng không cần quá mức lo lắng. Thế nhưng Lục Lâm Thiên không phải là Vũ Vương tam trọng bình thường. Huống chi Tề Thiên Liệt Địa Trảo trong tay Lục Lâm Thiên phối hợp với Liệt Thiên thi triển ra cũng đã định trước kết quả của Hắc Quỷ Thiên Vương.

– Thiếu chủ, cứu…

Sắc mặt Hắc Quỷ Thiên Vương đại biến, muốn cầu cứu Lăng Thanh Tuyền, thế nhưng lời còn chưa dứt, toàn bộ thân thể dưới hỏa diễm của Liệt Thiên lập tức hóa thành một đám huyết vụ rơi xuống phía dưới.

Ầm ầm.

Giờ phút này không gian giống như sắp đổ nát. Dưới trảo ấn, tiếng nổ vang vọng, mang theo thịt nát và huyết vụ, khiến cho không gian chấn động không ngừng.

– Hừ.

Trong chớp mắt, Lăng Thanh Tuyền cũng nhanh như thiểm điện lao tới, ánh mắt lạnh lẽo nhìn Lục Lâm Thiên gïếŧ Hắc Quỷ Thiên Vương. Trên cánh tay trắng nõn có một đạo quyền ấn màu trắng được ngưng tụ. Năng lượng thuộc tính phong bàng bạc nhanh chóng hội tụ. Sau đó bàn tay lập tức đẩy về phía trước. Quyền ấn ầm ầm đánh về phía sau lưng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cũng không kịp tránh né, tốc độ của Lăng Thanh Tuyền nhanh tới mức kinh khủng, cho nên Lục Lâm Thiên không thể làm gì khác hơn là cố gắng chống lại một kích của nàng.

Phanh Phanh.

Không gian quanh người Lục Lâm Thiên giống như đình trệ, sau lưng vang lên tiếng trầm muộn. Dưới lực lượng mạnh mẽ trùng kích, lại thêm công kích của Hỉ Vô Thường trước đó khiến cho Lục Lâm Thiên không nhịn được mà phun ra một ngụm máu tươi.

Khục khục.

Máu tươi phun ra, Lục Lâm Thiên lảo đảo tiến về phía trước. Lăng Thanh Tuyền có tu vi Vũ Vương thất trọng thế nhưng công kích của nàng đủ để so sánh với Vũ Vương bát trọng. Lục Lâm Thiên lại ngạnh kháng một kích của nàng, hậu quả không cần nói cũng biết. Tuy rằng có Bất Diệt Huyền Thể, thế nhưng dưới cỗ lực lượng kia khiến cho huyết khí trong cơ thể hắn sôi sục, máu tươi phun ra. Nhưng mà thân thể cũng không bị thương quá lớn.

– Hừ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, bàn tay lau vết máu nơi khóe miệng, ánh mắt lạnh lẽo tới cực điểm.

– Đồ vô sỉ, ngươi sẽ phải trả giá đắt.

Thân ảnh Lăng Thanh Tuyền hiện lên, lần thứ hai phong tỏa không gian trước người Lục Lâm Thiên, ánh mắt lạnh lẽo.

– Ngươi chỉ có thực lực như vậy thôi sao? Trên đại hội Tam tông Tứ môn ngươi cũng thua, để người khác mang đi. Trên Bình Nham đảo, ngươi cũng như vậy, lại được người khác mang đi. Năm lần bảy lượt muốn đối phó ta thế nhưng đều tay không mà về. Không phải ta chỉ sờ ngươi vài cái sao? Âm hồn không tán, có phải ngươi coi trọng bản công tử rồi không?

Lục Lâm Thiên nhìn Lăng Thanh Tuyền rồi lạnh nhạt nói một tiếng.

– Đồ vô sỉ, một khi ngươi rơi vào trong tay ta, ta sẽ rút gân lột da ngươi.

Lăng Thanh Tuyền tức giận tới nỗi thân thể mềm mại không ngừng run rẩy, ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

– Tiểu oa nhi, tuy rằng ngươi có Linh Hoàng giáp, thế nhưng chênh lệch giữa Vũ Tôn và Linh Vương vô cùng lớn. Ngươi đi đi, có việc làm được, có việc không làm được. Việc này ngươi muốn nhúng tay vào quả thực quá miễn cưỡng.

Lúc này phía xa vang lên thanh âm giống như cười của Hỉ Vô Thường. Trong thanh âm mang theo sự lạnh lẽo khiến cho người ta rùng mình.

Hỉ Vô Thường nói xong, ánh mắt co lại, thủ ấn trong tay được kết, đồng thời trong tay Hỉ Vô Thường có một đạo quang trụ màu lam được ngưng tụ. Một cỗ năng lượng thủy hệ như biển từ trong lòng bàn tay hắn tràn ra. Năng lượng ba động khuếch tán khiến cho không trung nhanh chóng ẩm ướt. Từng giọt mưa đột ngột hiện lên trên bầu trời, không thấy tận cùng.

– Vũ Tôn thi triển vũ kỹ Địa cấp sao?

Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng cảm nhận được cỗ năng lượng thuộc tính như biển ba động. Trong không gian rộng lớn lúc này tràn ngập năng lượng thuộc tính thủy, toàn bộ hải vực phía dưới cuồn cuộn, khí thế kinh khủng này chỉ sợ Vũ Suất, Linh Suất bình thường gặp phải cũng bị đánh cho nát bét.

– Thật mạnh mẽ.

Dưới cỗ khí thế kinh khủng này Lục Lâm Thiên có cảm giác dường như linh hồn mình bị áp chế, khiến cho hắn có cảm giác vô lực. Tu vi Vũ Tôn và Vũ Vương hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau. Cũng chỉ có Vũ Tôn mới có thể tạo cho hắn cảm giác như vậy. Mị

Linh Vương Mộ Dung Lan Lan và Hỏa Đao Vương Trần Thắng một người là Linh Vương cửu trọng, một người là Vũ Vương cửu trọng, trước mặt hai người này chí ít hắn cũng không có cảm giác vô lực.

Giữa không trung, Mộ Dung Lan Lan giống như một đầu phượng hoàng lăng không mà đứng. Ánh mắt chăm chú nhìn quang cầu trong tay Hỉ Vô Thường. Trong mắt hiện lên sự ngưng trọng không gì sánh được, thậm chí còn có chút câu nệ.

– Đi.

Tiếng quát nhẹ của Hỉ Vô Thường vang lên, toàn bộ không gian run rẩy, trong chớp mắt thủy cầu kia cắt ngang không trung bắn về phía Mộ Dung Lan Lan.

Thủy cầu bắn ra nhìn như chậm chạm, thế nhưng trên thực tế lại đang xoay tròn bằng một tốc độ mà mắt thường không thể nhìn thấy. Cỗ năng lượng thuộc tính thủy ngập trời bên trong thủy cầu kia khiến cho Không Linh Vương, Hỏa Đao Vương, còn có Tuyệt Linh Vương, Cao Trường Cung không khỏi hít sâu một hơi.

Cạch.

Thủy cầu xoay tròn, không gian chung quanh lập tức nghiền nát. Bằng mắt thường cũng có thể nhìn thấy từng cái khe hiện lên trong không gian. Năng lượng ẩn chứa bên trong càng lúc càng kinh khủng.

– Linh Hoàng tráo.

Nhìn thủy cầu, Mộ Dung Lan Lan cảm thấy tim mình đập nhanh hơn vài phần. Đồng thời thủ ấn vội vàng biến ảo, linh lực phô thiên cái địa từ trong cơ thể bạo phát ra. Hỏa diễm trên Linh Hoàng Khải Giáp cuồn cuộn, một đạo quang tráo bằng hỏa diễm giống như thực chất được ngưng tụ ra. Đồng thời toàn bộ thân thể phượng hoàng bao phủ quanh người nàng.

– Phá.

Thủy cầu màu lam trong nháy mắt đánh tới trước người Mộ Dung Lan Lan. Năng lượng ba động đáng sợ từ bên trong tràn ra khiến cho không gian rung động kịch liệt, từng cái khe đen kịt xuất hiện trong không gian mang theo khí tức khiến cho tim người khác đập nhanh. Tiếng quát của HỈ Vô Thường vừa dứt, trong ánh mắt kinh hãi của không ít người thủy cầu đột nhiên nổ tung.

Phanh.

Thủy cầu nổ tung ở trước người Mộ Dung Lan Lan, mặt nước trong hải vực mấy nghìn thước chung quanh đột nhiên cuộn trào, giống như có một quả bom nguyên từ vừa nổ dưới mặt nước vậy.

Sóng nước trực tiếp bị đánh nát, tức thì cả hải vực cuồn cuộn. Vô số yêu thú trong nước bị đánh thành huyết vụ. Toàn bộ hải vực giống như biển gầm, từng cơn sóng biển cao vài trăm thước xuất hiện.

Vụ nổ đáng sợ như vậy, sợ rằng ngay cả Vũ Vương nhị trọng bình thường nếu như bị lan tới không chết thì cũng phải bị thương nặng. Mà nếu đổi lại là Vũ Suất và Linh Suất, thì không có tư cách nói tới.

Chương 1564: Con bài chưa lật cuối cùng (1)

Lục Lâm Thiên, Lăng Thanh Tuyền, Không Linh Vương, Hỏa Đao Vương, Tuyệt Linh Vương, Cao Trường Cung lập tức thối lui. Tuy rằng cách nhau khá xa, thế nhưng mọi người cũng không dám để nó lan tới gần.

Phanh Phanh.

Trong không gian hỗn loạn có một đạo quang tráo bằng hỏa diễm sừng sững trên không trung. Công kích cuồng bạo, kinh khủng tới cực điểm như vậy không ngờ chỉ khiến nó ba động không ngừng mà thôi.

Cạch Cạch,.

Quang tráo bằng hỏa diễm này rốt cuộc cũng không thể chịu được cỗ lực lượng mạnh mẽ như vậy, ầm ầm bị nghiền nát.

Phanh Phanh.

Không gian hỗn loạn lập tức dần bình tĩnh lại. Thậm chí có thể nói thời gian bạo động chỉ có ba bốn cái chớp mắt mà thôi. Ngay sau đó, một đạo thân ảnh phượng hoàng đỏ rực bị đánh bay ra.

Khục khục.

Trong miệng Mộ Dung Lan Lan phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trong nháy mắt chuyển thành trắng bệch. Tuy rằng nàng là Linh Vương cửu trọng, thế nhưng cũng chỉ mới đột phá lên Linh Vương cửu trọng không lâu trước đó mà thôi, thậm chí ngay cả khí tức trên người cũng chưa ổn định. Thế nhưng mặc dù là như vậy, nàng gặp phải bất luận một Vũ Vương cửu trọng nào cũng có thể chống lại được, tuyệt đối không thành vấn đề. Thậm chí muốn đánh chết người có tu vi đồng cấp có lẽ cũng không có vấn đề quá lớn. Trong đám người đồng cấp, người có thể khiến cho nàng kiêng kỵ sợ rằng cũng chỉ có đám người Bôn Dật Vương Vân Khiếu

Thiên, Ngọc Linh Vương Lữ Chính Cường mà thôi.

Thế nhưng đối thủ hiện tại của nàng chính là Hỉ Vô Thường có tu vi Vũ Tôn nhất trọng. Nàng vừa mới đột phá Linh Vương cửu trọng không lâu, khí tức bất ổn, hơn nữa khoảng cách giữa Linh Vương và Vũ Tôn quá lớn. Tuy rằng nàng có thứ dựa vào, thế nhưng muốn chân chính chống lại Vũ Tôn sợ rằng khó có thể làm được.

– Đảo chủ.

Sắc mặt ba người Hỏa Đao VƯơng, Tuyệt Linh Vương, Cao Trường Cung đại biến. Bị vô số yêu thú thất giai sơ kỳ do Tiểu Long dẫn tới vây công, huống chi còn có không Linh Vương khiến cho bọn họ không thể thoát thân ra.

– Vũ Tôn nhất trọng cũng chỉ có thể mà thôi.

Dưới sự bao phủ của Linh Hoàng Khải Giáp, Mộ Dung Lan Lan chỉ bị đánh bay mấy chục thước, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt nhìn về phía trước không có một chút biến động nào. Thế nhưng sắc mặt đã có chút biến hóa.

– Linh Hoàng khải giáp của Thiên Vân đảo quả nhiên lợi hại. Thế nhưng ta thấy tiểu oa nhi ngươi cũng không chịu nổi công kích của ta lần nữa. Hôm nay người chúng ta muốn đối phó không phải là Thiên Vân đảo các ngươi, không muốn động thủ với ngươi. Thế nhưng nếu ngươi dám nhúng ta vào chuyện này thì ngươi có thể thử xem ta có dám giết ngươi hay không.

Hỉ Vô Thường vui vẻ nói.

– Tam trưởng lão, chúng ta đi.

Ánh mắt Mộ Dung Lan Lan không ngừng biến hóa, nàng hiểu, nếu như hôm nay Lục Lâm Thiên bị Linh Vũ giới mang đi, mặt mũi của Thiên Vân đảo không lấy lại được. Thế nhưng thực lực hiện tại của nàng không thể địch lại đói phương. Đấy là Nộ Vô Thường kia còn không ở đây, nếu như nàng ta quay trở lại thì Thiên Vân đảo càng thêm phiền toái. Lưu lại cũng không có lời. Cho nên sau khi suy nghĩ một lát, tinh quang trong mắt Mộ Dung Lan Lan hiện lên, nàng lập tức quyết định rời đi. Lúc này chỉ có rời đi mới là lựa chọn tốt nhất. Oán khí lần này sau này nhất định phải tính với Linh Vũ giới.

Mộ Dung Lan Lan rời đi, Hỏa Đao Vương, Kiếm Linh Vương, còn có Cao Trường Cung bị thương không nhẹ, ba người này không có một chút ý kiến gì, lập tức theo Mộ Dung Lan Lan rời đi. Đám yêu thú thất giai lúc này cũng không ngăn cản. Những yêu thú thất giai này bị uy áp của Tiểu Long cho nên mới nghe lệnh. Tiểu Long rời đi đã lâu, hơn nữa vừa rồi nhìn thấy công kích kinh khủng của Hỉ Vô Thường khiến cho yêu thú trong hải vực tử thương tám chín phần, trí tuệ của đám yêu thú này không thua nhân loại, cho nên lập tức tiến vào màn nước biển mất trong Hải Vực. Những nhân loại này không phải là người mà bọn nó có thể đắc tội.

Mộ Dung Lan Lan nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ đổi, hai cánh rung lên, mang theo mấy khí tức suy yếu trong nháy mắt rời đi.

– Lần này thảm rồi,.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan bị ép rời đi, tuy rằng nói Mộ Dung Lan Lan này cũng tới đối phó với hắn. Thế nhưng vừa rồi vô hình trung cũng giúp hắn không ít. Mà hiện tại Mộ Dung Lan Lan đột nhiên rời đi khiến cho phiền phức của hắn lớn tới cực điểm.

– Được rồi, tiểu tử, ngươi thúc thủ chịu trói hay để lão phu động thủ đây?

Hỉ Vô Thường cười hì hì xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Ánh mắt trực tiếp tập trung vào trên người Lục Lâm Thiên. Mặc dù hắn biết Lục Thiếu Du là hạng người bất phàm, ngay cả thiếu chủ cũng ba lần bảy lượt thua trong tay Lục Thiếu Du này. Thế nhưng bằng vào thực lực của hắn, muốn bắt Lục Thiếu Du trước mắt này đương nhiên không có một chút vấn đề nào.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trước có Lăng Thanh Tuyền, sau có Hỉ Vô Thường. Khuôn mặt khẽ đổi, trong lòng ngưng trọng tới cực điểm.

– Lần này phiền lớn.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười khổ. Bị Vũ Tôn nhìn chằm chằm vào, hắn có thể chạy tới chỗ nào? Có lẽ cho dù chạy tới đâu cũng không thoát.

– Tên vô sỉ kia, sau khi bắt ngươi chuyện thứ nhất ta muốn làm chính là đem đầu lưỡi ngươi cắt đi.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền lạnh lẽo nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không nói gì, ánh mắt đảo qua không trung. Không biết đám người Tiểu Long đã rời đi hay chưa. Nộ Vô Thường trong Hỉ Nộ Vô Thường cũng là Vũ Tôn, lực phòng ngự của Tiểu Long có thể hoàn toàn không để ý tới công kích dưới Vũ Tôn. THế nhưng đối mặt với Vũ Tôn chân chính, không biết bằng vào tu vi của Tiểu Long hiện tại có thể rời đi hay không? Dù sao Tiểu Long cũng chỉ có tu vi thất giai sơ kỳ, chỉ mong bọn họ có thể thuận lợi rời đi.

– Làm sao bây giờ?

Trong lòng Lục Lâm Thiên không ngừng suy nghĩ. Nếu rơi vào trong tay đám người Linh Vũ giới thì hắn tuyệt đối sẽ dữ nhiều lành ít. Linh Vũ giới không giống như Thiên Vân đảo, nhất định không thể rơi vào trong tay Linh Vũ giới, thế nhưng cho dù hắn liều mạng dùng toàn lực, chống lại Lăng Thanh Tuyền có lẽ không thành vấn đế. Thế nhưng chống lại Hỉ Vô Thường kia thì rất khó. Lăng Thanh Tuyền này tuyệt đối không buông tha cho hắn. Còn có Hỉ Vô Thường kia nữa, cho nên cho dù hắn liều mạng cũng không có kết quả khả quan bao nhiêu. Mà coi như là bại lội hồn anh và đại hồn anh thì có lẽ kết quả cũng không lớn hơn được bao nhiêu. Vạn nhất tổn thất đại hồn anh mà nói, khi đó có khóc cũng không còn kịp.

– Thúc thủ chịu trói đi.

Một tiếng cười nhàn nhạt từ trong miệng Hỉ Vô Thường đột nhiên vang lên. Hỉ Vô Thường không cho Lục Lâm Thiên bao nhiêu thời gian, một bàn tay to giống như thực chất đem theo sóng biển cuồn cuộn phía dưới lập tức được ngưng tụ thành hình, sau đó nhanh như thiểm điện xẹt qua không gian bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Trảo ấn đánh xuống, không gian vặn vẹo, gợn sóng trong không gian trực tiếp vặn vẹo theo. Trong không gian Lục Lâm Thiên đứng có một cỗ lực lượng mạnh mẽ áp xuống khiến cho Lục Lâm Thiên ngay cả di động thân thể cũng có chút khó khăn.

Chương 1565: Con bài chưa lật cuối cùng (2)

Sưu.

Lục Lâm Thiên vội vã thối lui, chân khí phô thiên cái địa từ trong cơ thể bạo phát ra. Cuối cùng rót vào trên Huyễn Ảnh Thanh Vũ, tiếng sấm nổ mạnh vang lên, thế nhưng không thể thoát thân ra khỏi không gian này.

– Linh khí phi hành Địa cấp, đây chính là bảo vật tốt a.

Hỉ Vô Thường cười hì hì nói. Trong tay đánh ra một đạo trảo ấn hung hăng bắn về phía không gian nơi Lục Lâm Thiên đang đứng.

Phanh Phanh.

Trong không gian vang lên thanh âm trầm thấp, không gian vặn vẹo quanh thân Lục Lâm Thiên trực tiếp nổ tung.

Khục Khục.

Trong không gian vặn vẹo, Lục Lâm Thiên không thể tránh được công kích. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ kia, thân thể giống như bị một đòn nghiêm trọng, cơ thể chấn động, khí huyết cuồn cuộn, miệng lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt cũng lập tức trắng bệch.

– Vũ Tôn nhất trọng, ngươi cho rằng có thể tùy ý bắt nạt bản công tử sao?

Ngay khi Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm máu, sắc mặt hắn lạnh lùng, bàn tay lau vết máu nơi khóe miệng. Bại lộ thì bạo lộ, dù sao so với chuyện hắn rơi vào trong tay Linh Vũ giới còn tốt hơn nhiều.

Nói xong, vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, quanh thân trong nháy mắt có một đạo quang mang màu tím bạo phát. Thủ ấn trong tay được kết, từ trong lòng bàn tay có một đạo lưu quang màu tím xoay tròn trong lòng bàn tay phải.

Đạo lưu quang màu tím này xuất hiện, toàn bộ không trung đột nhiên có một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn. Hầu như là cùng một lúc, trong không trung bỗng nhiên run rẩy.

Lúc này Hỉ Vô Thường đột nhiên cảm thấy lạnh lẽo. Một cỗ cảm giác nguy hiểm cực độ đang nhanh chóng lan tràn ra trong đầu hắn. Ngay cả hai người Lăng Thanh Tuyền, Không Linh Vương phía xa lúc này cũng phải biến sắc. Ánh mắt lập tức nhìn kỹ vào trong lòng bàn tay của Lục Lâm Thiên. Cỗ khí tức nguy hiểm khiến cho hai người cảm thấy lạnh lẽo là đến từ trên cỗ năng lượng ba động của đạo lưu quang màu tím kia.

Lúc này khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười quỷ dị. Tới lúc này hắn cũng chỉ có thể bại lộ con bài chưa lật cuối cùng của bản thân mình. Nụ cười vừa dứt, Lục Lâm Thiên đem đạo lưu quang màu tím trong tay ném về phía trước.

– Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Đạo lưu quang màu tím này xẹt qua không gian, trực tiếp xuyên qua không gian vặn vẹo chung quanh Lục Lâm Thiên rồi xoay quanh trên bầu trời.

Hỉ Vô Thường, Không Linh Vương, Lăng Thanh Tuyền đột nhiên kinh hãi. Trong hải vực lúc này đột nhiên có một đám lôi vân kéo tới. Trong lôi vân không ngừng có tia lửa bắn ra. Một cỗ khí tức khiến cho tim mấy người đập nhanh truyền tới. Ba người lập tức cảm giác được một cỗ lực lượng áp chế.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, thủ ấn liên tục kết xuất. Đạo lưu quang màu tím trong bầu trời trong nháy mắt mở rộng, bành trướng tới mấy trăm thước. Đây là một đại đỉnh ba chân màu tím, bên trên có bí văn lôi điện dày đặc. Quang mang ngập tràn khiến cho thiên địa chung quanh run rẩy.

– Đây là…

Ba người hít sâu một hơi, nhìn lôi vân đột nhiên xuất hiện trong bầu trời, cả không gian lập tức phong vân biến sắc, lôi vân dày đặc, từng tiếng sấm ì ùng vang vọng khiến cho tim mọi người đập nhanh. Toàn bộ bầu trời giống như trong nháy mắt từ bình minh chuyển thành ban đêm vậy.

Lôi vân màu tím hiện ra bao phủ toàn bộ bầu trời hải vực. Sắc trời lúc này đột nhiên ảm đạm, khí tức ngập trời từ trong lôi vân tràn ra khiến cho cả không gian rộng lớn không ngừng run rẩy.

Ong Ong.

Khi thủ ấn của Lục Lâm Thiên lần nữa được kết, đại đỉnh ba chân màu tím lớn vài trăm thước trên bầu trời trong nháy mắt chụp ở giữa không trung. Đại đỉnh xoay tròn, không gian chung quanh vặn vẹo. Phía dưới đại đỉnh xuất hiện một hắc động lớn, chu vi chung quanh có vô số lôi vân màu tím. Dường như lôi vân và đại đỉnh ba chân này đã hòa thành một thể, giống như đem không gian hòa tan tạo thành một thể, tuy hai mà một.

Bằng mắt thường cũng có thể thấy được, lôi vân màu tím kéo tới, trong bầu trời tràn ngập lôi điện màu tím, giống như là có một thác nước lôi điện màu tím ở trong bầu trời.

Toàn bộ hải vực bị một mảnh lôi vân màu tím bao phủ mang theo khí tức khiến tim người khác đập nhanh. Uy áp cường hãn từ bên trong tràn ngập ra khiến cho ba người Lăng Thanh Tuyền, Hỉ Vô Thường, Không Linh Vương nổi da gà.

Trong nháy mắt lôi vân màu tím mang theo lôi điện đánh xuống. Từng đạo lôi điện mang theo khí tức khiến tim đập nhanh bắn xuống. Lôi điện xuyên qua không gian khiến cho tim càng ngày đập càng nhanh. Dưới cỗ uy áp kinh người kinh, trong lòng ba người Hỉ Vô Thường trùng xuống, nếu như để lôi điện màu tím này đánh xuống, trong ba người không có một ai có thể chống lại.

– Vũ linh khí Thiên cấp, đây là thần khí, trên người tiểu tử này không ngờ lại có thần khí.

Hỉ Vô Thường dù sao cũng là người có kiến thúc rộng rãi. Cảm nhận uy áp kinh người này, ngoại trừ thần khí ra sợ rằng không có vật nào có khả năng có nó. Trong lòng hắn hiện tại khiĩếp sợ tới cực điểm. Thần khí a, đây chính là linh khí mạnh nhất trên toàn bộ Đại lục. Trên người tiểu tử này không ngờ lại có thần khí. Trong lòng hắn vô cùng kinh hãi đồng thời trong lòng Hỉ Vô Thường cũng hiện lên sự tham lam. Trước mặt thần khí không ai có thể che giấu được sự tham lam trong lòng mình.

Mà lúc này bầu trời hải vực dưới lôi điện màu tím không ngừng run rẩy. Năng lượng ba động đáng sợ từ trong lôi vân truyền ra khiến cho trong không gian không ngừng vang lên thanh âm trầm thấp.

Dưới khí tức cường hãn này toàn bộ hải vực phía dưới chấn động, giống như là mặt đất địa chấn. Ở chỗ sâu trong hải vực không ngừng có yêu thú rít gào.

Lôi điện lóe lên trên bầu trời, trong nháy mắt hóa thành từng tia sấm sét lao ra khỏi lôi vân. Sấm sét chói mắt từ trên trời giáng xuống, đem hải vực rộng lớn chung quanh bao phủ.

– Không tốt.

GIờ phút này, trong lòng ba người Hỉ Vô Thường, Lăng Thanh Tuyền, Không Linh Vương cảm thấy lạnh lẽo. Dưới lôi vân kinh người này, ngay cả linh hồn bọn họ cũng phải run rẩy.

– Chạy.

Sắc mặt Hỉ Vô Thường đại biến. Đồng thời chân khí quanh người tràn ra, thân thể hóa thành một đạo tàn ảnh nhanh chóng chạy đi. Trong không gian này hắn đã cảm nhận được một cảm giác nguy hiểm tuyệt đối.

Lăng Thanh Tuyền, Không Linh Vương lúc này tuy rằng cách nhau khá xa thế nhưng cũng nhanh chóng chạy trốn, căn bản không dám ở lại gần.

– Còn muốn chạy sao? Chậm rồi.

Phía dưới, sắc mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch tới cực điểm. Khóe miệng chảy ra máu tươi, miệng lạnh lùng quát lên một tiếng, ánh mắt lạnh lẽo tới cực điểm:

– Tử Kim Huyền Lôi.

Chỉ trong nháy mắt lôi điện phô thiên cái địa trong bầu trời đánh xuống. Toàn bộ không gian bạo liệt, thanh âm bạo liệt sắc bén vang lên liên tục. Nơi sấm sét đi qua, không gian ầm ầm sụp đổ. Sấm sét mang theo lực lượng đáng sợ trực tiếp đánh về phía Hỉ Vô Thường. Thanh thế này hoàn toàn có thể đem Vũ Vương trực tiếp đánh thành từng mảnh nhỏ.

– Thủy Năng Toàn Cương Tráo.

Chương 1566: Oai của thần khí

Dưới cỗ khí thế này sắc mặt Hỉ Vô Thường kinh hãi, giống như chó nhà có tang nhanh chóng chạy trốn. Thế nhưng trong không gian tràn ngập lôi điện này giống như có thêm một cỗ lực lượng không gian, trực tiếp ngăn cản hắn thoát thân. Sắc mặt Hỉ Vô Thường đại biến, trong lòng vô cùng sợ hãi. Bàn chân đạp mạnh hư không, một cỗ lam quang hiện lên, không gian phía sau Hỉ Vô Thường lập tức vặn vẹo. Đồng thời một dòng xoáy khổng lồ xuất hiện sau đó lập tức bao phủ trước người.

Ầm ầm.

Trong chốc lát, không gian rung động. Hơn mười đạo sấm sét đồng thời đánh vào Thủy Năng Toàn Cương Tráo của Hỉ Vô Thường.

Cạch Cạch.

Sấm sét đánh xuống, Thủy Năng Toàn Cương Tráo kia trực tiếp nứt nẻ. Thế nhưng Hỉ Vô Thường lập tức tu bổ, cương tráo lần nữa khôi phục.

Khục khục.

Trong Thủy Năng Toàn Cương Tráo, sắc mặt Hỉ Vô Thường đột nhiên trắng bệch tới cực điểm. Miệng phun ra một ngụm máu, khí tức lập tức suy yếu. Hắn mới chỉ ngăn cản được ba tia sấm sét kinh khủng nhất.

Ầm ầm.

Thế nhưng Tử Kim Huyền Lôi kinh khủng này cũng chưa dừng lại, ngay sau đó lôi vân trên bầu trời cuồn cuộn rồi đột nhiên co rụt lại. Lôi điện màu tím quanh quẩn, lần nữa có vô số sấm sét giống như cự mãng từ trong lôi vân màu tím bắn ra. Sấm sét màu tím xé rách không gian mang theo âm hưởng đáng sợ lần thứ hai hung hăng bắn vào trên Thủy Năng Toàn Cương Tráo của Hỉ Vô Thường kia.

Khục Khục.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, Hỉ Vô Thường căn bản không thể chống lại lần nữa. Miệng lại phun ra một ngụm máu lớn, trên Thủy Năng Toàn Cương Tráo kia vang lên tiếng cạch cạch, trực tiếp bị nghiền nát rồi hóa thành năng lượng tiêu tán trong không trung.

Ầm ầm.

Ngay khi Thủy Năng Toàn Cương Tráo của Hỉ Vô Thường vỡ nát thì có một đạo sấm sét to như cánh tay từ phía chân trời mang theo kình phong sắc bén ầm ầm đánh về phía Hỉ Vô Thường.

Ngao.

Trong không gian hôn ám, hỗn loạn này sắc mặt Hỉ Vô Thường trắng bệch tới cực điểm, cuối cùng dùng những tia chân khí cuối cùng, cánh tay kết thủ ấn, đột hiên có một đầu thú ảnh màu lam hiện ra. Uy áp kinh người trên đầu thú ảnh này cực kỳ kinh khủng. Chung quanh thú ảnh trực tiếp xuất hiện những cái khe trong không gian. Một cỗ khí tức khiến cho tim người khác đập nhanh không ngừng từ trong cái khe truyền ra. Một kích này chính là một kích liều mạng cuối cùng của Hỉ Vô Thường.

Thế nhưng dường như tất cả đều là phí công vô ích. Đạo sấm sét màu tím này đánh vào trên đầu thú ảnh kia, lôi điện bắn ra bốn phía. Bằng mắt thường có thể thấy được, đầu thú ảnh màu lam kia trong chớp mắt nổ tung. Trong không gian lập tức xuất hiện một lỗ đen cực lớn.

Ầm ầm.

Tiếp đó đạo sấm sét màu tím này trực tiếp đánh vào trên thân thể Hỉ Vô Thường rồi hóa thành vô số lôi điện nhỏ, tiến vào trong thân thể hắn.

Hỉ Vô Thường này là Vũ Tôn nhất trọng, tuyệt đối là siêu cấp cường giả. Thế nhưng siêu cấp cường giả lúc này con ngươi đang co rút lại. Hắn thật không ngờ ngày hôm nay lại mất mạng trong tay Vũ Vương tam trọng. Khi đạo sấm sét kia đánh xuống hắn cảm giác được thân thể bên ngoài của mình trực tiếp bạo liệt. Máu tươi bắn ra không ngừng, lực lượng tiến vào trong cơ thể, sau đó điên cuồng công kích toàn thân, lục phủ ngũ tạng của hắn.

– Vũ Tôn nhất trọng thì sao? Ngày hôm nay bản công tử cũng có thể tiêu diệt ngươi.

Toàn bộ không gian lúc này đều nằm trong sự khống chế của Lục Lâm Thiên. Trên lôi vân, tiếng sấm ì ùng vang lên không ngớt. Lôi vân màu tím không ngừng bắn ra những đạo điện mang màu tím. Điện mang hội tụ thành sấm sét đánh xuống thân thể Hỉ Vô Thường.

– Mạng ta xong rồi.

Trong chớp mắt này, trong mắt Hỉ Vô Thường hiện lên vẻ kinh hãi. Nhìn đạo sấm sét màu tím từ trên lôi vân đánh xuống, trong lòng hắn tràn ngập sự tuyệt vọng. Hắn thật không ngờ kết cục của mình lại chết trong tay một Vũ Vương tam trọng.

Phía xa, tuy rằng Lăng Thanh Tuyền và Không Linh Vương cách nhau khá xa, lại nhanh chóng thối lui thế nhưng vẫn bị ảnh hưởng. Dưới lôi điện ngập trời, lực lượng dư ba khiến cho thân thể hai người Lăng Thanh Tuyền, Không Linh Vương dường như bị một đòn nghiêm trọng, cả hai lập tức phun ra máu tươi, căn bản không dám tới gần.

Sấm sét đánh xuống, trực tiếp đánh vào trên người Hỉ Vô Thường. Hỉ Vô Thường cảm nhận từng tia lôi điện không ngừng phá hủy thân thể mình. Ngay cả bản thể cường hãn của cường giả Vũ Tôn cũng không thể chống lại được sự phá hủy này. Gân cốt, huyết mạch, kinh mạch trong cơ thể hoàn toàn bị nó phá hủy.

Phanh.

Đan điền của Hỉ Vô Thường lập tức nổ tung, toàn bộ thân thể bị sấm sét đánh thành từng mảnh nhỏ.

Sưu.

Trong nháy mắt khi thân thể Hỉ Vô Thường nổ tung thì có một đạo quang mang màu trắng phóng lên cao, muốn thoát khỏi không gian tràn ngập lôi điện này.

– Thu.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, thủ ấn trong tay lần nữa được kết. Đại đỉnh ba chân trong lôi vân màu tím hóa thành một đạo lưu quang màu tím, không gian chung quanh vặn vẹo.

Đạo lưu quang màu trắng kia lập tức kinh hãi, đồng thời khuôn mặt Hỉ Vô Thường hiện lên. Đây chính là hồn anh của Hỉ Vô Thường muốn thoát đi. Đạo lưu quang màu tím kia chính là Tử Lôi Huyền Đỉnh, tiếp theo Tử Lôi Huyền Đỉnh trực tiếp bao phủ không gian. Đem hồn anh của Hỉ Vô Thường muốn đào tẩu thu vào bên trong. Ngay sau đó Tử Lôi Huyền Đỉnh quay về trong tay Lục Lâm Thiên rồi tiến vào trong đan điều.

Khục khục.

Làm xong chuyện này, Lục Lâm Thiên lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, cảnh vật trước mắt vặn vẹo, khí tức suy yếu cực độ. Thôi động Tử Lôi Huyền Đỉnh khiến cho hắn tiêu hao vô cùng nặng nề, thậm chí còn nặng nhất từ trước tới nay.

Sưu.

Khí tức trên người Lục Lâm Thiên suy yếu, thậm chí còn không thể chống đỡ nổi. Sau khi một tia chân khí cuối cùng tiêu hao hết thì Huyễn Ảnh Thanh Vũ phía sau lưng trực tiếp biến mất. Thanh Linh Khải Giáp không trọn vẹn trên người cũng bị thu lại. Thân thể trực tiếp từ trên không trung rơi xuống hải vực. Trong chớp mắt này linh lực trong người Lục Lâm Thiên bạo phát, thân thể lần nữa lăng không mà đứng.

Lúc này khí tức kinh khủng trong hải vực vừa rồi còn chưa tiêu tán. Mấy đạo sấm sét màu tím đánh xuống hải vực tạo thành mấy cột sóng biển kinh khủng cuồn cuộn.

Lôi vân màu tím đột nhiên biến mất, tới cũng nhanh mà đi cũng nhanh. Cỗ lực lượng kinh khủng kia quét ngang không gian, sau khi lôi vân màu tím tiêu tán, cả không gian vẫn còn run rẩy, một lát sau mới yên tĩnh trở lại.

Trong không gian tràn ngập một cỗ khí tức hủy diệt. Lăng Thanh Tuyền và Không Linh Vương sắc mặt trắng bệch phía xa lúc này còn chưa phục hồi tinh thần lại. Dưới cỗ uy áp kinh khủng vừa rồi khiến cho bọn họ có cảm giác phủ phục trên mặt đất.

– Tử Lôi Huyền Đỉnh. Vừa rồi là Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Ánh mắt không Linh Vương kinh hãi mang theo sự kinh ngạc. Lúc này hắn bỗng nhiên nhớ tới một chuyện, hắn cũng ẩn thân bên trong huyền Thiên bí cảnh, mục tiêu chính là Tử Lôi Huyền Đỉnh trong truyền thuyết. Thế nhưng cuối cùng lại tay không mà về. Lúc này rốt cuộc hắn cũng nhớ tới một chuyện, đồn rằng Lục Lâm Thiên bị nhốt trong Huyền Thiên Bí Cảnh hai năm sợ rằng đã chiếm được Tử Lôi Huyền Đỉnh này.

Chương 1567: Quay lại

– Tử Lôi Huyền Đỉnh?

Lăng Thanh Tuyền nhíu mày, ánh mắt kinh ngạc mang theo sự ngưng trọng đảo qua người Lục Lâm Thiên. Tiếp theo hai cánh bằng chân khí màu trắng kẽ động, thân thể nhanh chóng lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

– Hóa ra đồ vô sỉ nhà ngươi lại chiếm được thần khí Tử Lôi Huyền Đỉnh của Huyền Thiên yêu tôn lúc trẻ. Chỉ tiếc, ngươi không có năng lực thôi động lại một lần nữa.

Lăng Thanh Tuyền yêu kiều quát lên một tiếng, thân thể bắn tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Lần sau nếu như ngươi rơi vào trong tay ta, ta sẽ cho ngươi biết thế nào là vô sỉ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, ngay khi Lăng Thanh Tuyền đánh tới, thân thể nhanh chóng thối lui, không dám dừng lại một chút nào. Tu vi vũ giả của hắn đã tiêu hao tới cực hạn, tuy rằng có tu vi linh giả chống đỡ, thế nhưng tu vi vũ giả đã tiêu hao hầu như không còn. Lại thêm thương thế trên người, đối với tu vi linh lực có ảnh hưởng cực lớn. Lại nói với tu vi Linh Vương tứ trọng, Lục Lâm Thiên tự biết bản thân mình không thể chống lại Lăng Thanh Tuyền.

– Nỏ mạnh hết đà, thiếu đi Linh khí phi hành Địa cấp, ngươi còn có thể chạy thoát khỏi tay ta sao?

Hai cánh sau lưng Lăng Thanh Tuyền rung động, thân thể tạo thành một đạo lưu quang màu trắng trên không trung trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên.

– Phiền phức rồi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, không thể thúc dục Huyễn

Ảnh Thanh Vũ, tốc độ của hắn sẽ chậm đi mấy lần, căn bản không phải là đối thủ của Lăng Thanh Tuyền.

– Khanh Khách. Lâm Thiên đệ đệ, đệ chắc chắn phải đi Thiên Vân đảo của ta rồi.

Lúc này phía xa có một tiếng cười quyến rũ giống như chuông bạc vang lên. Lập tức có một cỗ khí tức nóng bỏng lan tràn ra chung quanh.

– Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan.

Lục Lâm Thiên lập tức ngẩng đầu nhìn về phía trước. Thanh âm này ngoại trừ Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan ra sợ rằng không có một ai khác nữa.

Mà ngay trong lúc đó, một đầu phượng hoàng bảy màu hiện lên trước mắt mọi người. Quanh thân đầu phượng hoàng này được hỏa diễm bao phủ, trong nháy mắt xẹt qua phía chân trời đem theo khí tức cường hãn bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Đầu phượng hoàng bảy màu này giống như vật còn sống, toàn thân đều bị lông chim bảy màu bao phủ. Bên ngoài còn có một tầng hỏa diễm nóng phỏng. Xoay quanh không trung quả thực mỹ lệ tới cực điểm. Trên đầu là khuôn mặt tuyệt mỹ của Mộ Dung Lan Lan.

Sưu Sưu.

Phía sau Mộ Dung Lan Lan có hai tiếng xé gió vang lên. Chính là đám người Hỏa Đao Vương, Kiếm Linh Vương, chỉ là lúc này không thấy Cao Trường Cung kia đâu. Có lẽ sau khi bị thương nặng, không còn thực lực cho nên đã trở về Thiên Vân đảo.

Nhìn thấy ba người Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan quay lại, sắc mặt hai người Lăng Thanh Tuyền, Không Linh Vương đột nhiên đại biến. Có Hỉ Vô Thường ở đây bọn họ đương nhiên không cần sợ hãi Mộ Dung Lan Lan. Thế nhưng Hỉ Vô Thường bị Lục Lâm Thiên dùng Tử Lôi Huyền Đỉnh đánh chết, bọn họ không thể như trước được nữa. Hai người bọn họ còn chưa đủ sức chống lại hai người

Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan và Hỏa Đao Vương Trần Thắng.

– Lâm Thiên đệ đệ, Tử Lôi Huyền Đỉnh quả nhiên ở trên người đệ. Đánh chết Hỉ Vô Thường, uy lực của Tử Lôi Huyền Đỉnh này quả thực vô cùng cường hãn, đệ đệ nên theo ta đi tới Thiên Vân đảo một chuyến.

Mộ Dung Lan Lan mỉm cười, nàng chưa từng đi xa nơi này. Trong lòng cũng sớm suy đoán trên người Lục Lâm Thiên có Tử Lôi Huyền Đỉnh. Bị nhốt trong Huyền Thiên Bí Cảnh hai năm, lại có lực phòng ngự kinh khủng trên Bình Nham đảo khiến cho nàng cực kỳ hoài nghi.

Vì vậy dưới sự uy hiếp của Hỉ Vô Thường, nàng lựa chọn rời đi. Thế nhưng cũng không có rời đi quá xa. Trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi. Đạo lý này nàng hiểu rất rõ. Người như Lục Lâm Thiên tuyệt đối không phải là người dễ đối phó. Cho nên nàng tương kế tựu kế, rời đi rồi quay lại.

Cũng bởi vì như vậy lúc này nàng mới biết được trên người Lục Lâm Thiên thực sự có Tử Lôi Huyền Đỉnh, khi trước nàng cũng có mặt ở Bình Nham đảo. Từ khi nhìn thấy Lục Lâm Thiên, trong lòng nàng luôn hoài nghi, mà hiện tại hoài nghi này rốt cuộc đã có đáp án.

Mộ Dung Lan Lan nói xong ánh mắt tập trung vào trên người Lục Lâm Thiên. Thần khí Tử Lôi Huyền Đỉnh nàng sao có thể bỏ qua được. Cho dù là Phi Linh môn, Vân Dương Tông, Linh Thiên môn hiện tại nàng cũng không còn cố kỵ. Nếu như Thiên Vân đảo có được vật này, coi như trở thành địch nhân của ba sơn môn như Linh Thiên môn và Vân Dương Tông, Phi Linh môn cũng đáng giá.

– Hay cho một nữ nhân có tâm cơ không tồi. Trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi. Không hổ là Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trùng xuống, đồn rằng Mị Linh Vương này không dễ chọc, hiện tại hắn rốt cuộc đã biết được nữ nhân này quả thực cực kỳ khó dây vào.

– Mộ Dung đảo chủ, lẽ nào ngươi muốn đi theo Hỉ Vô Thường

sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, cắn răng nói với Mộ Dung Lan Lan.

– Lâm Thiên đệ đệ. Đệ đã là nỏ mạnh hết đà, có thể dùng thần khí Tử Lôi Huyền Đỉnh giết Hỉ Vô Thường đã là không tồi rồi. Muốn dùng một lần nữa sợ rằng là người nằm mộng.

Mộ Dung Lan Lan mỉm cười, uy hiếp của Lục Lâm Thiên nàng không coi vào đâu.

Nhìn thấy Mộ Dung Lan Lan xuất hiện, ánh mắt Lăng Thanh Tuyền trầm xuống, năm ngón tay uốn lượn. Một đôi bao tay quỷ dị đột nhiên hiện lên trong tay, trên bao tay có móng vuốt sắc bén. Trên mười ngón ta lúc này giống như đều có độc xà chiếm giữ. Thậm chí còn đang không ngừng phun ra nuốt vào. Khí tức tràn ngập cùng với quang mang bên trên khiến cho gợn sóng trong không gian chung quanh rung động. Đây chính là Vũ linh khí Địa cấp Linh Xà Minh Trảo của Lăng Thanh Tuyền.

– Người này là của ta, ai cũng đừng mong mang hắn đi.

Lăng Thanh Tuyền nhìn Mộ Dung Lan Lan, trong miệng lạnh lùng quát lên một tiếng. Y phục trên người tung bay giống như la sát, hai cánh rung động, cao quý mà kiêu ngạo, lạnh lùng mà uy nghiêm. Hai cánh tay vung lên, một cỗ khí tức bàng bạc đáng sợ từ trên trảo ấn lan tràn ra. Trảo ấn run lên, không gian trước mặt nàng lập tức bị xé rách. Một tiếng sưu vang lên, trảo ấn đột ngột bắn về phía trước mang theo lực lượng hủy diệt, cuồng bạo, xé rách không gian bắn về phía Mộ Dung Lan Lan.

Trảo ấn đánh ra, Mộ Dung Lan Lan nhíu mày. Thực lực của Lăng Thanh Tuyền này nàng cũng biết. Vũ giả ngũ hệ, tu vi Vũ Vương thất trọng, thực lực thi triển ra không chỉ đơn giản có vậy.

– Đảo chủ, hai người này giao cho chúng ta. Trước tiên đảo chủ bắt Lục Lâm Thiên này đi.

Dưới trảo ấn, không gian vặn vẹo. Một thanh âm trầm thấp vang lên, thân ảnh Hỏa Đao Vương trong nháy mắt xuất hiện phía trước, trong tay mang theo một thanh trường đao quỷ dị bổ về phía trước. Năng lượng thuộc tính hỏa trong không gian hội tụ, cả không gian lập tức nóng bỏng, thân thể Hỏa Đao Vương ngăn cản trước người Lăng Thanh Tuyền.

Hai cỗ năng lượng va chạm, cả không trung run rẩy, kình khí cường hãn hóa thành một vòng cung khuếch tán.

– Không Linh Vương, đối thủ của ngươi là ta.

Chương 1568: Nguy cơ của Tiểu Long (1)

Hỏa Đao Vương Trần Thắng và Lăng Thanh Tuyền giao thủ, Không Linh Vương đang muốn tương trợ thì bị Kiếm Linh Vương ngăn cản. Hai người lập tức giao thủ với nhau. Vừa ra tay là lập tức thi triển linh hồn công kích, khiến cho cả không trung run rẩy.

Không Linh Vương chính là Linh Vương bát trọng, Kiếm Linh Vương của Thiên Vân đảo chính là Linh Vương thất trọng, thực lực dường như kém hơn không ít. Thế nhưng Không Linh Vương dưới Tử Kim Huyền Lôi của Lục Lâm Thiên đã bị tổn thương. Đối mặt với Kiếm Linh Vương lúc này cũng không chiếm được bao nhiêu tiện nghi.

– Lâm Thiên đệ đệ, chúng ta đi trước một bước đi.

Hai người Hỏa Đao Vương Trần Thắng và Kiếm Linh Vương chặn Lăng Thanh Tuyền và Không Linh Vương, Mộ Dung Lan Lan nhìn Lục Lâm Thiên, khóe miệng mang theo nụ cười quyến rũ mở miệng nói. Hai cánh rung lên, trong không gian vặn vẹo lập tức xuất hiện linh hồn lực bàng bạc và hỏa diễm nóng bỏng đánh xuống. Trực tiếp bao phủ người Lục Lâm Thiên.

Ong Ong.

Quang mang trong mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, chung quy hắn không thể khoanh tay chịu chết, đột nhiên có vô số đao ảnh sắc bén hiện lên rồi quay chung quanh người Lục Lâm Thiên. Khí tức sắc bén bàng bạc lan tràn ra trong không trung. Những đạo đao ảnh này cắc vỡ gợn sóng trong không gian. Khí tức bức người khiến cho không gian run rẩy. Toàn thân thể Lục Thiếu Du được bao phủ trong đao mang. Mấy trăm đạo đao mang quỷ dị xoay tròn. Một cỗ khí tức vô hình trong nháy mắt khuếch tán khiến cho không gian rung động.

– Huyễn Diễn đao trận.

Nhìn thấy đao trận của Lục Lâm Thiên, ánh mắt Mộ Dung Lan Lan trầm xuống, lập tức cười nói:

– Lâm Thiên đệ đệ, nếu như ta đoán không sai, đây chính là Huyễn Diễn đao trận. Chủ nhân đời trước của nó chính là Huyễn Linh Tôn, Huyễn Diễn đao trận vốn là thủ đoạn thành danh của hắn, uy lực cực lớn. Có người nói phối hợp với Thiên Địa âm dương cùng với dị thuật biến ảo vô cùng, thôi động tới mức tận cùng có thể thi triển ra chín nghìn chín trăm chín mươi chín đạo đao mang. Người này là một vị Linh Tôn của Huyền Thiên môn khi trước. Nếu không phải lần trước nhìn thấy ngươi thi triển Huyễn Diên đao trận này trên Bình Nham đảo thì ta còn không dám hoài nghi Tử Lôi Huyền Đỉnh nằm trên người ngươi.

Mộ Dung Lan Lan nói xong rồi lập tức nở nụ cười quyến rũ. Huyễn Linh tôn bảy ngàn năm trước kia với một cường giả của Thiên Vân đảo khi trước có không ít giao tình. Bởi vậy bên trong Thiên Vân đảo có không ít tư liệu về người này. Bởi vì mấy năm nay mọi người đều đang tìm kiếm bảo tàng về Huyền Thiên môn cho nên người của Thiên Vân đảo đối với tư liệu về Huyễn Linh tôn này cũng tìm kiểu kỹ càng, bảo tồn vô cùng tốt. Mộ Dung Lan Lan thì lại khắc cốt ghi tâm. Lần trước trên Bình Nham đảo, nhìn thấy Lục Lâm Thiên thi triển Huyễn Diễn đao trận này nàng đã bắt đầu hoài nghi Tử Lôi Huyền Đỉnh rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên.

Kỳ thực Mộ Dung Lan Lan cũng không biết, Huyễn Diễn đao trận này chính là thứ mà Lục Lâm Thiên chiếm được khi phân bảo ở tầng bên ngoài với người Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang. Ai biết Mị Linh Vương này lại hoài nghi trên người Lục Lâm Thiên có Huyễn Diễn đao trận của Huyễn Linh tôn, từ đó lại suy đoán trên người Lục Thiếu Du có Tử Lôi Huyền Đỉnh, thế nhưng đây cũng là sự thật. Suy đoán của Mộ Dung Lan Lan vô cùng chính xác.

Đối với việc Mộ Dung Lan Lan biết Huyễn Linh tôn Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy ngoài ý muốn. Dù sao chuyện này cũng không có quan hệ quá lớn với hắn. Dưới áp lực không gian quanh người lúc này đã tới cực hạn mà Lục Lâm Thiên có thể chịu đựng, hắn hét lớn một tiếng:

– Huyễn Diễn đao trận, đi.

Thanh âm vừa dứt, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên giương lên. Mấy trăm đạo đao mang quanh người lập tức phóng lên cao, trong nháy mắt hóa thành từng đạo quang trụ bằng đao mang lớn xé rách không gian bắn về phía Mộ Dung Lan Lan.

Đao mang phóng lên cao, như hợp với thiên địa âm dương, từng đạo đao mang huyền ảo bắn về phía trước. Từng đạo gợn sóng trong không gian vặn vẹo không ngừng khuếch tán. Thế nhưng đao mang thủy chung vẫn không thể phá vỡ không gian vặn vẹo chung quanh Mộ Dung Lan Lan.

– Phá.

Khuôn mặt Mộ Dung Lan Lan có chút kinh ngạc, dường như uy lực của Huyễn Diễn đao trận này khiến cho nàng cảm thấy ngoài ý muốn. Ánh mắt quyến rũ trầm xuống, hai cánh trên Linh Hoàng Khải giáp rung lên, một cỗ linh lực bàng bạc bạo phát.

Phanh Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt vang lên, không gian trực tiếp bạo tạc. Huyễn Diễn đao trận lập tức bị kiềm hãm rồi tan vỡ dưới cỗ lực lượng ngập trời. Kình khí trùng kích vào thân thể Lục Lâm Thiên. Cỗ kình khí cuồng bạo giống như thủy triều mạnh mẽ đánh vào trong cơ thể hắn, hầu như là trong nháy mắt lục phủ ngũ tạng của hắn cũng bị trùng kích.

Khục khục.

Trên phương diện Linh giả, hiệu quả của Bất Diệt Huyền Thể đối với Lục Lâm Thiên yếu hơn không ít cho nên lúc này hắn lập tức phun ra một ngụm máu tươi.

Đồng thời một cỗ khí tức nóng bỏng nhanh chóng tiếp cận hắn. Ngay khi Lục Lâm Thiên bị thương nặng, mấy đạo cấm chế trực tiếp được đánh vào trong cơ thể hắn, thân thể Lục Lâm Thiên bị phong bế, không thể nhúc nhích.

– Ta đi trước một bước, Tam trưởng lão, mau lui lại.

Mộ Dung Lan Lan nói xong, hai cánh rung lên, thân ảnh giống như phượng hoàng bắn về phia xa.

– Lưu lại người cho ta.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền biến đổi. Thật vất vả mới bắt được Lục Lâm Thiên, làm sao nàng có thể để cho người khác đoạt mất. Nhìn Hỏa Đao Vương Trần Thắng trước mặt, ánh mắt nàng lập tức lạnh lẽo, chân khí bạo phát. Mái tóc tung bay giống như mang theo lực lượng xuyên thủng không gian, một cỗ khí tức bàng bạc, sắc bén từ trong cơ thể khuếch tán ra.

Tiếp theo, hai tay Lăng Thanh Tuyền giao nhau, từng đạo thủ ấn quỷ dị được kết, năng lượng bàng bạc như biển trong thiên địa lập tức hội tụ tới. Trên Linh Xà Minh Trảo kia có một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn. Một cỗ sương mù từ bên trong tản ra. Cỗ khí tức này khuếch tán khiến cho trong lòng người ta cảm thấy lạnh lẽo, giống như có một vật hung hãn nào đó đang muốn phá không mà ra.

– Minh Xà Thiên Diệt.

Lăng Thanh Tuyền lạnh lùng quát lên một tiếng, quanh thân được một cỗ thanh minh chi khí bao phủ, y phụ tung bay, giống như la sát. Hai đạo trảo ấn từ từ mở ra, năng lượng trong thiên địa trên không trung đột nhiên như bị dẫn dẫn. Tiếp theo, trên bao tay có mười đạo lưu quang sắc bén bắn ra, sau đó hóa thành mười đạo xà ảnh lớn. Mỗi một đạo xà ảnh đều chừng bảy trăm trượng, dáng vẻ dữ tợn. Trên người tràn ngập thanh minh quỷ khí. Toàn bộ hải vực giống như trở thành âm phủ, hàn khí lạnh lẽo tràn ngập. Hơn mười đạo xà ảnh trực tiếp xé rách không gian, trong nháy mắt bắn về phía Hỏa Đao Vương Trần Thắng.

Dưới cỗ uy áp kinh người này ánh mắt Hỏa Đao Vương Trần thắng đại biến. Thực lực của Lăng Thanh Tuyền chỉ là Vũ Vương thất trọng, hắn là Vũ Vương cửu trọng, theo đạo lý mà nói, hắn hoàn toàn không cần sợ hãi Lăng Thanh Tuyền chỉ có tu vi Vũ Vương thất trọng. Thế nhưng vừa rồi động thủ hắn mới biết được dưới công kích của Lăng Thanh Tuyền hắn chỉ chiếm được một chút tiện nghi mà thôi. Mà dưới công kích kinh khủng lúc này ngay cả tim hắn cũng đập nhanh hơn vài phần.

Chương 1569: Nguy cơ của Tiểu Long (2)

– Đến đi, Viêm Đao Quyết.

Nhìn hơn mười đạo xà ảnh kinh khủng trước mắt, Hỏa Đao Vương dù sao cũng là Vũ Vương cửu trọng, thân là Tam trưởng lão của Thiên Vân đảo, hắn cũng không phải là Vũ Vương cửu trọng bình thường. Bàn chân đột nhiên bước tới một bước. Trên đại đao đỏ rực có một đạo đao mang bắn ra. Toàn bộ không gian rung động. Đại đao chém xuống, hơn mười đạo đao mang bạo phát, một cỗ năng lượng kinh khủng đột nhiên bùng lên ở phía chân trời.

Mười đạo đao mang trong nháy mắt va chạm với mười đạo xà ảnh kinh khủng kia.

Sưu Sưu.

Khí tức kinh khủng kia điên cuồng lan tràn trên không trung khiến cho không gian chung quanh rung động. Hải vực phía dưới lần nữa sóng gió ngập trời.

Ầm ầm.

Hai cỗ lực lượng cường hãn va chạm, cả không gian to lớn chung quanh trong nháy mắt giống như bị nghiền nát. Một vòng xoáy kinh khủng xuất hiện nhanh chóng thôn phệ kình khí cường hãn mà hỗn loạn vào bên trong, sau đó lập tức biến mất.

Khục khục.

Trong không gian hỗn loạn, hai đạo thân ảnh lảo đảo từ bên trong đồng thời lùi ra. Thế nhưng Lăng Thanh Tuyền rõ ràng đã rơi vào thế hạ phong.

– Vũ Vương thất trọng dù sao vẫn còn chưa đủ. Ta đi trước một bước.

Trong lúc thân hình lảo đảo thối lui, thân ảnh Hỏa Đao Vương

Trần Thắng trong nháy mắt thả người rời đi, dường như cũng có chút cố kỵ, không dám ở lại lâu.

Phanh.

Phía xa, Kiếm Linh Vương và Không Linh Vương công kích lẫn nhau, thân thể cả hai văng ra, Kiếm Linh Vương cũng mượn cơ hội rời đi.

– Thiên Vân đảo.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền trắng bệch nhìn về phía Hỏa Đao Vương và Kiếm Linh Vương rời đi. Thực lực của nàng có thể tự bảo vệ mình, thế nhưng còn chưa tới mức có thể áp chế Hỏa Đao Vương và Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan.

Trong hải vực rộng lớn, dưới bầu trời xanh thẳm đột nheien có một đạo quang mang đen như mực xẹt qua. Phía sau còn có một đạo quang mang đỏ rực đuổi theo, tốc độ cũng vô cùng nhanh chóng.

Sưu Sưu.

Hai đạo quang mang đều nhanh tới cực hạng, trong nháy mắt xẹt qua phía chân trời rồi biến mất trên không trung.

Ngao.

Trong hải vực rộng lớn, Tiểu Long rít lên một tiếng. Trên mặt hiện lên sự tức giận, Nộ Vô Thường phía sau đuổi theo không bỏ, tốc độ cũng cực nhanh khiến cho Tiểu Long không thể thoát khỏi đối phương.

– Hay cho một yêu thú quỷ dị, ta xem ngươi còn có thể chạy được bao xa.

Giữa không trung, Nộ Vô Thường quát lên, không gian quanh thân trực tiếp vặn vẹo. Thân thể không ngờ lại giống như xuyên thấu không gian, từ phiến không gian này trong nháy mắt xuất hiện ở cách đó vài trăm thước. Chỉ mấy cái lắc mình đã tạo ra khoảng cách như vậy, trình độ nắm giữ không gian như thế chỉ có Vũ Tôn cùng Linh Tôn mới có thể làm được.

– Lão yêu bà nhà ngươi, ngươi đuổi theo không bỏ sao? Long gia gia cũng không sợ ngươi.

Tiểu Long rít gào, vô cùng tức giận, thế nhưng nó cũng không còn cách nào khác. Luận tốc độ, dưới Vũ Tôn sợ rằng không có ai có thể đuổi theo nó. Thế nhưng đối mặt với Vũ Tôn chân chính thì vẫn còn kém một chút. Cũng không biết nó đã chạy được bao lâu, càng chạy càng thấy mệt mỏi.

– Nghiệt súc, để xem ngươi chạy như thế nào.

Trong chớp mắt, Nộ Vô Thường gầm lên một tiếng, một đạo chân khí nóng bỏng phá vỡ không gian ầm ầm đánh xuống.

Sưu.

Nơi đạo chân khí này đi qua, không gian ầm ầm run động, chân khí nóng bỏng mang theo lực lượng đáng sợ đánh vào trên xác rùa của Tiểu Long.

Phanh Phanh.

Dưới đạo công kích này trên xác rùa của Tiểu Long bắn ra tia lửa, bí văn trên xác rùa lập tức lờ mờ. Bản thể khổng lồ của Tiểu Long trong nháy mắt từ trên không trung rơi xuống, thiếu chút nữa đập vào hải vực phía dưới. Đồng thời ánh mắt Tiểu Long lạnh lẽo, thân ảnh ba người Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Như Hoa xuất hiện.

– Các người đi đi, ta ngăn cản lão yêu bà này.

Thân thể Tiểu Long run lên, tiếp tục lăng không rồi nói.

– Không, Tiểu Long, Tâm Đồng, hai người đi trước.

Dương Quá rút kiếm ra khỏi vỏ, thân thể chắn trước không trung.

– Đại ca, để muội ngăn cản, mọi người đi trước đi.

Sắc mặt Lục Tâm Đồng lúc này cực kỳ ngưng trọng. Đối mặt với Vũ Tôn nàng có cảm giác vô lực. Vũ Tôn và Linh Vương, chênh lệch quá lớn.

– Các ngươi đừng nói lời vô ích nữa. Đi mau, lão yêu bà này muốn đối phó với ta cũng không dễ đâu.

Tiểu Long rít gào, thân thể to lớn trực tiếp phóng về phía Nộ Vô Thường. Cái đuôi quét ngang mang theo lực phá không đánh tới.

– Nghiệt súc.

Mắt nhìn cái đuôi khổng lồ của Tiểu Long đánh tới, ánh mắt Nộ Vô Thường đột nhiên co rụt lại, thủ ấn nhanh chóng được két. Không gian run lên, một đạo quyền ấn bằng hỏa diễm được đánh ra. Quyền ấn giống hư một đầu cự mãng bằng hỏa diễm xẹt qua trong không gian mang theo âm hưởng đáng sợ đánh về phía đuôi Tiểu Long.

Phanh Phanh.

Quyền ấn trực tiếp đập vào đuôi Tiểu Long. Thanh âm bạo liệt vang lên. Long lân trên đuôi Tiểu Long tan vỡ không ít.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt thân thể to lớn của Tiểu Long cuồn cuộn, trong cái miệng dữ tợn kia có hỏa diễm màu vàng bắn ra, trực tiếp hướng về phía Nộ Vô Thường. Nhiệt độ kinh khủng khiến cho sắc mặt Nộ Vô Thường trầm xuống, không nghĩ tới yêu thú quỷ dị này lại có thủ đoạn như vậy.

Sưu.

Trong tay Nộ Vô Thường nhanh chóng có một cỗ năng lượng thuộc tính hỏa hội tụ tạo thành một tấm khiên chắn trước người. Thế nhưng cái khiên này dưới hỏa diễm màu vàng của Tiểu Long không ngờ lại trực tiếp bị đốt cháy thành tro bụi.

Ngay sau đó, thân hình Nộ Vô Thường nhanh chóng thối lui, thì mới thoát khỏi sự bao phủ của hỏa diễm màu vàng. Thế nhưng dáng vẻ lúc này vô cùng chật vật. Cái khuôn mặt thoạt nhìn giống như mọi người có thù giết cha với nàng lúc này lại càng thêm khó coi hơn.

– Khục khục.

Thân thể to lớn của Tiểu Long lần nữa bị đánh bay, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi. Khí tức suy yếu hơn phân nửa. Một kích của cường giả Vũ Tôn so với một kích của cường giả Vũ Vương hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau.

– Các người đi mau.

– Đại Địa Kiếm Quyết.

Thân ảnh Dương Quá trong nháy mắt xuất hiện, lưu quang hiện lên, một đạo kiếm ảnh từ trong không gian bắn ra mang theo năng lượng thuộc tính thổ trầm trọng. Kiếm quang mang theo tiếng xé gió sắc bén kéo theo một đám tàn ảnh cùng với uy thế kinh khủng tạo thành một chiếc lưới lớn bao phủ về phía Nộ Vô Thường.

– Xích Kim Độc Chu.

Một tiếng quát vang lên, Lục Tâm Đồng cũng xuất hiện bên người Dương Quá, trong mi tâm Lục Tâm Đồng có một đạo quang mang màu vàng bắn ra.

Chi Chi.

Một thanh âm quái dị khiến cho màng tai đau đớn cùng với linh hồn run rẩy trong nháy mắt vang lên. Xích Kim Độc Chu bắn ra, từng cái chân không ngừng rung động, trong miệng có vô số răng nanh sắc bén, bên trên toát ra khói độc nhè nhẹ. Một cỗ sương mù màu đỏ từ trong cơ thể nó bắn ra, cỗ sương mù này xuyên thấu gợn sóng trong không gian. Thân thể to lớn dữ tợn đột nhiên nhúc nhích, một chiếc lưới lớn màu đỏ xuất hiện. Thú hồn lực bàng bạc bạo phát. Lập tức bắn về phía Nộ Vô Thường.

– Hừ, tất cả lưu lại đi, không ai được đi cả.

Chương 1570: Tỷ tỷ của Dương Quá

Ánh mắt Nộ Vô Thường trầm xuống, nhìn công kích của Dương Quá và Lục Tâm Đồng, ánh mắt không chút biến đổi, hàn ý lan tràn ra chung quanh. Bàn tay nhanh như thiểm điện đánh ra từng đạo thủ ấn kỳ dị, chân khí bàng bạc như biển từ trong cơ thể bạo phát ra. Hầu như trong nháy mắt không gian trước người Nộ Vô Thường vặn vẹo, một bức tường đột nhiên hiện lên không gian trực tiếp ngăn cản kiếm ảnh của Dương Quá và Xích Kim Độc Chu của Lục Tâm Đồng.

Phanh Phanh.

Công kích của hai người Lục Tâm Đồng và Dương Quá hung hăng đánh vào trên bức tường kia, năng lượng ngập trời khiến cho không gian run rẩy. Thanh âm bạo liệt giống như sấm sét quanh quẩn trên không trung. Kình khí đáng sợ giống như một cơn lốc quét ngang. Dưới cỗ kính khí kinh khủng kia, trên bầu trời không ngờ lại xuất hiện từng cái khe nhỏ lan tràn ra chung quanh.

– Thực lực không kém. Chỉ tiếc tu vi các người còn chưa đủ. Bạo cho ta.

Ánh mắt Nộ Vô Thường khẽ đổi, tay áo lần nữa vung lên, chân khí bàng bạc từ trong cơ thể cấp tốc tuôn ra sau đó tiến vào trong bức tường kia. Không gian vặn vẹo đột nhiên bạo phát. Thực lực của Dương Quá và Lục Tâm Đồng không kém, thế nhưng trong mắt Vũ Tôn nhất trọng thì còn xa mới đủ, hoàn toàn không thể chống lại.

Phanh Phanh Phanh.

Không gian như nổ tung, tiếng đinh tai nhức óc không ngừng vang lên. Cả không gian rung động kịch liệt. Cỗ lực lượng cuồng bạo này quá mức cường hãn.

Khục khục.

Không có một chút sức chống cự nào, hai người Dương Quá và Lục

Tâm Đồng kêu lên một tiếng trầm thấp, miệng phun ra máu tươi. Hai người trực tiếp bị đánh bay về phía sau, hung hăng đập xuống dưới hải vực.

– Các ngươi có giãy dụa cũng vô dụng. Trước tiên giải quyết các ngươi cho đỡ vướng tay vướng chân.

Nộ Vô Thường nói xong, thân thể bắn về phía trước. Tốc độ cực kỳ kinh khủng, hầu như là trong nháy mắt lao thẳng về phía Dương Quá và Lục Tâm Đồng đang rơi xuống hải vực. Công kích một lần nữa được ngưng tụ trong tay.

– Tâm Đồng, Dương Quá lão đại.

Tiểu Long hét lớn một tiếng, sắc mặt đại biến thế nhưng cũng không kịp ngăn cản.

Sưu.

Khi thân ảnh Nộ Vô Thường đánh tới Dương Quá và Lục Tâm Đồng thì một đạo quang trụ bằng hỏa diễm đánh xuống. Ngay khi đạo quang trụ bằng hỏa diễm kia sắp đánh tới người Lục Tâm Đồng và Dương Quá thì đột nhiên gợn sóng trong bầu trời rung động, một khe hở không gian trong nháy mắt xuất hiện. Thân ảnh xinh đẹp xuất hiện mang theo một cỗ uy áp mạnh mẽ bỗng nhiên tràn ra.

Cảm nhận cỗ uy áp đột nhiên xuất hiện này khiến cho ánh mắt Tiểu Long đại biến, mà lúc này thân ảnh Nộ Vô Thường kia cũng đột nhiên dừng lại. Trên khuôn mặt xấu xí nhanh chóng chuyển thành kinh hãi.

– Một Vũ Tôn nhất trọng nho nhỏ không ngờ lại dám kiêu ngạo như vậy.

Thân thể mềm mại yểu điệu này xuất hiện, lập tức có một thanh âm nhẹ nhàng vang lên trong bầu trời. Trong thanh âm này mang theo một cỗ uy áp mạnh mẽ, mà cỗ uy áp này khiến cho hải vực rung động, sóng gió bắt đầu nổi lên.

– Đây là?

Ánh mắt Nộ Vô Thường kinh hãi nhìn thân ảnh xinh đẹp vừa mới từ trong sóng gợn bước ra. Trong lòng lúc này vô cùng kinh sợ. Tuy rằng bản thân là Vũ Tôn nhất trọng thế nhưng nàng cũng không thể làm được như thế này. Người có thể làm được bước này, đương nhiên nàng hiểu được tu vi của đối phương kinh khủng ra sao.

Sưu.

Đồng thời thân ảnh xinh đẹp kia hiện lên trước đạo quang trụ nóng bỏng, cánh tay giương lên, trong không gian trực tiếp xuất hiện một cái khe. Đạo quang trụ nóng bỏng kia tiến vào trong cái khe này lập tức biến mất. Ngay cả một chút ba động cũng không có.

– Nể tình ngươi tu luyện tới bước này không dễ, ta chỉ trừng phạt nho nhỏ. Sau này còn dám đối phó với những người này thì ngươi nhất định sẽ chết không toàn thây.

Thanh âm lạnh nhạt vang lên. Trong nháy mắt thân ảnh yểu điệu kia bước một bước, thân thể như quỷ mị xuất hiện trước người Nộ Vô Thường, cánh tay chậm rãi chụp xuống, không gian chung quanh vặn vẹo. Trên khuôn mặt xấu xí của Nộ Vô Thường hiện lên vẻ kinh hãi, thế nhưng lúc này dường như có một cỗ lực lượng ngập trời tập trung vào người nàng, thực lực Vũ Tôn nhất trọng của nàng không thể phản kháng lại thân ảnh xinh đẹp trước mặt này.

Khục khục.

Lực lượng không gian đè xuống, Nộ Vô Thường không có một chút lực hoàng thủ nào trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

Chỉ thấy cánh tay thân ảnh xinh đẹp kia đặt lên trên đỉnh đầu Nộ Vô Thường, không gian vặn vẹo, đột nhiên cánh tay mềm mại kia đem Nộ Vô Thường hung hăng ném về phía hòn đảo nhỏ cách đó không xa.

Sưu.

Ngay trong ánh mắt kinh hãi tới há hốc mồm của Tiểu Long và Như Hoa, thân thể Nộ Vô Thường trực tiếp giống như gà con hung hăng bay về hòn đảo phía xa rồi đập xuống.

Phanh Phanh.

Trên hòn đảo phía xa lập tức vang lên tiếng nổ kinh thiên. Thân thể Nộ Vô Thường hung hăng đập vào hòn đảo nhỏ, lực lượng đáng sợ khiến cho cả hòn đảo trực tiếp rung động rồi lún xuống, sau đó ầm ầm bạo phát.

Tiểu Long và Như Hoa vô cùng kinh hãi, Vũ Tôn nhất trọng không ngờ không có một chút sức hoàn thủ nào. Trực tiếp bị chà đạp, mà lúc này cỗ khí tức trên người vừa mới xuất hiện kia khiến cho Như Hoa có cảm giác tim đập nhanh hơn từ sâu trong linh hồn.

Khi hòn đảo nhỏ nổ tung, một thân ảnh máu me đầy mình chật vật phóng lên cao rồi biến mất trong không trung. Thân ảnh xinh đẹp này lúc này mới xoay người lại.

Lúc bóng hình xinh đẹp uyển chuyển xoay người lại, chỉ thấy, cổ trắng nõn như Ấu Trùng Ngưu Thiên, đôi mắt đẹp long lanh, lông mày như chim Trả, răng trắng như ngọc, eo như eo kiến. Đây là một vẻ đẹp tinh xảo tới cực điểm, khuôn mặt tuyệt mỹ được thiên địa tạo nên, ngọc nhan tao nhã, có chút vũ mị, nhưng lại cao quý vô song, đôi mắt sáng kia như ngôi sao trên trời. Chỉ sợ bất kỳ một nam nhân nào nhìn thấy, cũng sẽ bị câu hồn đoạt phách. Hai con ngươi như nước, tựa hồ có thể nhìn thấu hết tất thảy, mười ngón tay thon dài, làn da trắng nõn nà như tuyết lộ ra màu phấn hồng.

Đặc biệt là bộ y phục màu trắng trên người, toàn thân trắng toát, bên hông còn có một cái đai lưng mềm mại, dáng người linh lung, duyên dáng. Mái tóc đen sau đầu nhẹ nhàng phiêu đãng, mùi hương thơm ngát nhè nhẹ lan tỏa, quả thực giống như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian. Khóe miệng mang theo nụ cười giống như hoa nở vô cùng sáng lạn khiến cho người ta không thể tức giận.

Ánh mắt nữ tử tuyệt mỹ này nhìn Tiểu Long, trong mắt cực kỳ phức tạp, dường như cất giấu một chút tâm sự. Một lát sau, hàm răng ngọc khẽ mở, thanh âm nhẹ nhàng kia lại vang lên, nói:

– Tiểu tử, thân phận của ngươi đã khiến cho Thanh Long Linh hoàng tộc chú ý. Có lẽ rất nhanh sẽ có cường giả đến đây bắt ngươi trở về. Ngươi phải cẩn thận một chút, ngàn vạn lần không thể để bị bắt.

Nữ tử tuyệt mỹ nói xong, thân ảnh lập tức biến mất.

– Tỷ tỷ, rốt cuộc tỷ cũng xuất hiện. Tỷ tỷ…

Lúc này thanh âm khàn khàn của Dương Quá vang lên, ánh mắt nhìn vào thân ảnh màu trắng kia, toàn thân run rẩy.

Giữa không trung, nữ tử tuyệt mỹ nghe Dương Quá nói vậy, thân hình khẽ run rẩy, dừng lại một chút.

Chương 1571: Thân ở trong cấm chế (1)

– Tỷ tỷ, sao tỷ lại bỏ rơi đệ? Sao tỷ lại không để ý tới đệ?

Dương Quá không đuổi theo, con mắt đỏ lên, nước mắt bắt đầu chảy ra.

Thân hình nữ tử tuyệt mỹ dừng lại, thế nhưng cũng không quay đầu lại. Thân thể trắng toát, linh lung trực tiếp biến mất trong gợn sóng.

Không ai thấy được một giọt nước mắt từ trên cao chảy xuống rơi vào trong hải vực vô biên, tạo thành một chút gợn sóng khuếch tán trên mặt nước.

– Tỷ tỷ.

Chỉ có thanh âm khàn khàn của Dương Quá quanh quẩn trong không trung, thanh âm này khiến cho người nghe có chút đau lòng.

Trên không trung tại một nơi khác có một đạo thân ảnh bảy màu xẹt qua không trung. Phía trước có không ít điểm đen xuất hiện, không ít đảo nhỏ hiện lên trước mặt.

Sưu.

Thân ảnh bảy màu dừng lại trên bầu trời rồi lập tức rơi vào trong quần đảo liên miên không ngớt, sau đó biến mất không thấy.

Một lát sau, trong một khe sâu, thân ảnh phượng hoàng bảy màu thu liễm lại, một thân ảnh quyến rũ hiện lên. Người này chính là Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan, chỉ là lúc này sắc mặt Mộ Dung Lan Lan tái nhợt, thương tích do Hỉ Vô Thường gây ra cho nàng cũng không nhẹ.

Bên người Mộ Dung Lan Lan còn có Lục Lâm Thiên bị cấm chế.

Quan sát chung quanh một lát, thủ ấn trong tay Mộ Dung Lan Lan được kết, mấy đạo lưu quang lập tức đánh vào bên ngoài hang. Khi Mộ Dung Lan Lan dẫn theo Lục Lâm Thiên đi vào trong hang thì cửa hang này không ngờ lại biến mất vô cùng quỷ dị.

Tất cả mọi chuyện Lục Lâm Thiên đều nhìn thấy. Điều khiến cho Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn chính là Mộ Dung Lan Lan này dường như cũng nghiên cứu về trận pháp không kém. Trận pháp vừa rồi nàng ta bố trí ngoài cửa động chính là trận pháp che mắt khá phức tạp.

Toàn thân bị cấm chế, trong lòng Lục Lâm Thiên không ngừng suy nghĩ, không ngờ lần này lại bị Thiên Vân đảo và Linh Vũ giới vây công, may mà hắn rơi vào trong tay Thiên Vân đảo, chí ít so với rơi vào trong tay Linh Vũ giới còn tốt hơn một chút.

Lúc này Lục Lâm Thiên có cảm giác mình giống như một con gà con bị Mộ Dung Lan Lan xách trong tay. Trong lòng phiền muộn không thôi. Trên người lại bị cấm chế cho nên không thể nhúc nhích.

Trong hang, thoạt nhìn so với bên ngoài còn khô ráo hơn. Thế nhưng càng đi sâu vào trong thì lại càng ẩm ướt. Trên vách tường còn có không ít hải tảo. Trong hang cũng có bãi cỏ xanh mướt. Bên trên có không ít giọt nước tí tách rơi xuống, tạo thành một khúc nhạc thiên nhiên.

– Lâm Thiên đệ đệ, chúng ta ở đây nghỉ ngơi một hai ngày.

Mộ Dung Lan Lan đem Lục Lâm Thiên ném vào bãi cỏ, vẻ mặt thoải mái hơn một chút. Nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên vẻ quyến rũ nhàn nhạt. Ánh mắt chăm chú đánh giá khuôn mặt cương nghị lại có chút tà dị của nam tử trước mặt, không biết trong lòng nàng đang suy nghĩ cái gì.

Thân thể Lục Lâm Thiên nằm trên mặt đất, ánh mắt vừa vặn nhìn được toàn bộ dáng người hoàn mỹ, linh lung của Mộ Dung Lan Lan. Nữ nhân này dường như vô cùng chú ý tới nhan sắc của bản thân, bảo dưỡng không tồi.

– Sao nào? Mộ Dung đảo chủ sợ người của Linh Vũ giới đuổi theo sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói. Trên người bị cấm chế thế nhưng hắn còn có thể nói chuyện. Mộ Dung Lan Lan cũng không cấm chế thanh âm của hắn.

– Hỉ Vô Thường bị ngươi đánh chết, nhưng vẫn còn có một Nộ Vô Thường. Nếu như Nộ Vô Thường trở lại, ta muốn đi thì dễ, nếu Lâm Thiên đệ đệ rơi vào trong tay Linh Vũ giới thì sợ rằng dữ nhiều lành ít a.

Mộ Dung Lan Lan nhìn Lục Lâm Thiên rồi mỉm cười. Thanh âm trong trẻo mang theo sự quyến rũ.

– Thế nhưng rơi vào trong tay Mộ Dung đảo chủ, ta cũng dữ nhiều lành ít a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, lạnh nhạt nói.

– Chuyện đó cũng không nhất định. Chỉ cần Lâm Thiên đệ đệ giao Tử Lôi Huyền Đỉnh cho ta, Vũ Linh khí cùng với Huyễn Diễn đao trận của đệ đệ lại thêm Vũ linh khí phi hành Địa cấp ta có thể không lấy. Cũng không động tới một sợi tóc trên người Lâm Thiên đệ đệ. Đệ đệ thử tính xem, ta khổ cực cứu đệ đệ tử trong tay đám người Linh Vũ giới kia coi như cũng nên nhận một chút thù lao chứ?

Nhìn Lục Lâm Thiên, Mộ Dung Lan Lan lập tức nói.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trùng xuống, bí mật của Tử Lôi Huyền Đỉnh rốt cuộc cũng bại lộ. Đây là thần khí, xem ra Mộ Dung Lan Lan này hiện tại đã quyết lấy được Tử Lôi Huyền Đỉnh rồi.

– Hóa ra Mộ Dung đảo chủ muốn Tử Lôi Huyền Đỉnh. Chỉ là đây chính là tính mạng của ta, ta vô cùng luyến tiếc a.

Lục Lâm Thiên không phủ nhận, Tử Lôi Huyền Đỉnh đã bị bại lộ, cho dù phủ nhận cũng vô dụng.

– Thật không? Lâm Thiên đệ đệ hẳn là người thông minh, ta cũng không muốn làm khó Lâm Thiên đệ đệ. Chỉ là nếu như Thiếu Du đệ đệ cứ cố chấp, đến lúc đó tỷ tỷ làm ra một số chuyện thì Thiếu Du đệ đệ không nên phiền lòng nha.

Mộ Dung Lan Lan mỉm cười nói. Trong lời nói mang theo ý tứ uy hiếp.

Loại uy hiếp như này đương nhiên Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được. Vật quan trọng như Tử Lôi Huyền Đỉnh sợ rằng Mộ Dung Lan Lan tuyệt đối sẽ không bỏ qua. Thế nhưng muốn hắn bỏ Tử Lôi Huyền Đỉnh là chuyện không có khả năng.

– Mộ Dung đảo chủ, thần khí đương nhiên có lực hấp dẫn vô cùng lớn, nhưng đảo chủ cần phải hiểu rõ. Thiên Vân đảo có thực lực đối mặt với tất cả mọi người trên đại lục hay không?

Lục Lâm Thiên nói, trong lời nói cũng mang theo sự uy hiếp.

– Lâm Thiên đệ đệ, ý ngươi nói là Linh Thiên môn cùng Vân Dương Tông sao? Ta cũng có thể nói cho đệ đệ biết, nếu như Tử Lôi Huyền Đỉnh nằm trong tay Thiên Vân đảo, sợ rằng Vân Dương Tông và Linh Thiên môn cũng không dám tới Đông Hải. Chuyện này liên quan tới rất nhiều. Mọi chuyện đệ đệ nghĩ quá đơn giản rồi. Về phần cường giả Linh Tôn trong lời đồn của Phi Linh môn, Thiên Vân đảo ta cũng không lo lắng, cho nên đệ đệ không cần lo lắng cho Thiên Vân đảo chúng ta.

Mộ Dung Lan Lan khẽ cười.

– Xem ra Mộ Dung đảo chủ đã sớm tính toán mọi chuyện.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài nói.

– Tính ra vẫn kém Lâm Thiên đệ đệ. Toàn bộ thế lực nhất lưu trên đại lục tụ tập mà bảo vật lớn nhất trong Huyền Thiên bí cảnh lại vô thanh vô tức trở thành vật trong túi của Lâm Thiên đệ đệ.

Mộ Dung Lan Lan mỉm cười, lập tức nói:

– Hiện tại ta cũng không ép. Dù sao thời gian tới Thiên Vân đảo cũng còn dài, ta hi vọng Lâm Thiên đệ đệ sẽ hiểu rõ tình thế. Dù sao ta không thích người khác không tình nguyện.

Nói xong, ánh mắt Mộ Dung Lan Lan khẽ đảo rồi khoanh chân ngồi xuống trước người Lục Lâm Thiên không xa. Bản thân nàng cũng không để ý tới Lục Lâm Thiên, thủ ấn được kết, chậm rãi điều tức.

Mộ Dung Lan Lan điều tức, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, trong lòng trầm trọng tới cực điểm. Hiện tại Mộ Dung Lan Lan không ép hắn xuất ra Tử Lôi Huyền Đỉnh là vì có thương thế trong người. Cho dù có thu được Tử Lôi Huyền Đỉnh, muốn dung hợp cũng cần thời gian vô cùng dài.

Chương 1572: Thân ở trong cấm chế (2)

Nơi này lại không phải là nơi an toàn cho nên mới không dám ép hắn xuất ra Tử Lôi Huyền Đỉnh. Có thể trong mắt của nàng hắn đã là con vịt đun sôi. Đặt ở trên người hắn càng thêm an toàn. Nói cách khác, sợ rằng lúc này chuyện thứ nhất Mộ Dung Lan Lan muốn làm chính là thu Tử Lôi Huyền Đỉnh của hắn.

Muốn dung hợp Tử Lôi Huyền Đỉnh tuyệt đối khó khăn. Chỉ có người mang Bất Diệt Huyền Thể mới có thể nắm trong tay Tử Lôi Huyền đỉnh. Có lẽ người khác còn chưa biết, nếu như có thể đơn giản dung hợp như vậy thì hắn chỉ có thể chết mà thôi. Chỉ là coi như là như vậy, Lục Lâm Thiên cũng không dám đem Tử Lôi huyền Đỉnh giao cho người khác dung hợp.

– Tới Thiên Vân đảo sợ rằng sẽ lành ít dữ nhiều.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm trong lòng. Ngay từ đầu hắn bị Mộ Dung Lan Lan này “mời” tới Thiên Vân đảo, có thể chỉ bị lăng nhục một phen, khi đó còn có một đường sinh cơ. Hiện tại hắn đã bại lộ Tử Lôi Huyền Đỉnh, sợ rằng sau này sẽ lành ít dữ nhiều. Mộ Dung Lan Lan này nói không động tới hắn, nhưng hắn tuyệt đối không tin lời của nàng. Trừ phi là đầu hắn bị vô nước. Sau khi chiếm được Tử Lôi Huyền Đỉnh sao lại không động gì tới hắn cơ chứ?

Nằm trên mặt đất, Lục Lâm Thiên nhìn vào Mộ Dung Lan Lan đang khoanh chân ngồi cách đó không xa. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng có thể nhìn thấy đường cong linh lung trên thân thể nàng. Nữ nhân này có thể ngồi lên chức vị đảo chủ của Thiên Vân đảo quả nhiên không phải đơn giản. Lần này ngay cả Linh Vũ giới cũng bị nàng đùa bỡn trong tay.

Nhìn đường cong linh lung, bộ ngực cao ngất, da thịt trắng như tuyết cùng với mái tóc đen nhánh kia Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, nữ nhân này thoạt nhìn quả đúng là nữ tử tuyệt mỹ. Dung nhan tuyệt đối không dưới Lữ Tiểu Linh, Vân Hồng Lăng, Đạm Đài Tuyết Vi. Cho dù là Tử Yên và Lục Vô Song cũng không kém chút nào. Quan trọng hơn là, khí chất quyến rũ, thành thục trên người nàng, đám người Lữ Tiểu Linh, Vân Hồng Lăng không thể so sánh được. Đây là một loại khí chất tích lũy theo năm tháng, giống như là rượu ngon vậy, ủ càng lâu càng thơm ngon.

– Lẽ nào đây là ngự tỷ sao?

Lục Lâm Thiên không tự chủ được mà nghĩ tới hai từ này. Loại nữ tử này kiếp trước dường như được gọi là ngự tỷ. Tuyệt đối là ngự tỷ, loại ngự tỷ này đủ để khiến cho bất luận nam nhân nào động tâm. Bằng vào thân phận đảo chủ Thiên Vân đảo sợ rằng không có bao nhiêu người dám có tà niệm với nàng. Hình như cũng có chút đồn đại phía sau Mị Linh Vương này cũng có một nam tử.

– Dù là vịt sắp bị đun sôi cũng có thể bay được.

Nhìn Mộ Dung Lan Lan đang điều tức, Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng. Mộ Dung Lan Lan này hiện tại đang hoàn toàn cho rằng hắn chính là vịt sắp bị đun sôi chết, thế nhưng lại không biết rằng con vịt này có thể phi ra khỏi nồi nước.

Trong cơ thể Lục Lâm Thiên lúc này tuy rằng hoàn toàn bị cấm chế, nhưng hắn cũng đã sớm âm thầm vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa cấm chế. Sau khi luyện hóa còn có thể chuyển thành linh lực của bản thân hắn. Mà chuyện này nếu đổi lại là Lăng Thanh Tuyền thì nàng ta nhất định sẽ đề phòng. Bởi vì nàng ta từng ăn thiệt thòi trong tay hắn. Nhưng Mộ Dung Lan Lan lại không như vậy, nàng không biết chuyện này. Ai có thể nghĩ tới Âm Dương Linh Vũ quyết trên người Lục Lâm Thiên lại quỷ dị như vậy.

Âm thầm luyện hóa cấm chế, Lục Lâm Thiên biết Mộ Dung Lan Lan đang cố gắng khôi phục thương thế với tốc độ nhanh nhât. Đồng thời còn phải đề phòng đám người Lăng Thanh Tuyền của Linh Vũ giới đuổi theo. Mà hắn lúc này cũng như vậy, hắn phải nhanh chóng giải cấm chế, ngoài đối mặt với Mộ Dung Lan Lan ra còn phải đề phòng Linh Vũ giới.

Lần này Linh Vũ giới vì đối phó với hắn mà xuất ra hai Vũ Tôn. Hai Vũ Tôn vẫn thất bại lại còn tổn thất một Vũ Tôn và Hắc Quỷ Thiên Vương. Lục Lâm Thiên có thể tượng tượng ra, sợ rằng lần này Linh Vũ giới kia sẽ tức giận không nhẹ. Đánh chết Hắc Quỷ Thiên Vương cũng coi như báo thù cho gia gia Lục Vũ của hắn.

Dựa vào Tử Lôi Huyền đỉnh đánh chết Hỉ Vô Thường Vũ Tôn nhất trọng cũng khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy ngoài ý muốn. Uy lực của Tử Lôi Huyền đỉnh này quả thực vô cùng kinh khủng. Không hổ danh xưng thần khí. Thảo nào năm đó Huyền Thiên yêu tôn bằng vào bất diệt huyền thể và Tử Lôi Huyền đỉnh thu được cái tên yêu tôn, Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang phải liên thủ diệt Huyền Thiên môn.

Đánh chết Hỉ Vô Thường khiến cho Lục Lâm Thiên mừng thầm, đồng thời trong lòng càng thêm lo lắng. Lần này Linh Vũ giới đối phó với hắn thất bại, sợ rằng lần sau sẽ lại xuất ra thực lực càng thêm khủng bố. Dường như hành tung của bản thân hắn vẫn nằm trong khống chế của Linh Vũ giới này.

– Tốt nhất vẫn nên thoát đi trước thì hơn.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, hắn phải mau chóng giải bỏ cấm chế trên người. Bằng không một khi tới Thiên Vân đảo thì hắn sẽ gặp nguy hiểm.

Dưới sự vận chuyển của Âm Dương Linh Vũ quyết, cấm chế của Mộ Dung Lan Lan bố trí trên người Lục Lâm Thiên đang chậm rãi yếu bớt. Lục Lâm Thiên biết thứ hắn cần hiện tại chính là thời gian. Một khi thời gian đủ thì hắn có thể cởi bỏ cấm chế. Thế nhưng tất cả mọi chuyện phải hoàn thành trước khi Mộ Dung Lan Lan tỉnh lại, nếu như bị phát hiện thì hắn sẽ thảm.

Thời gian chậm rãi trôi qua, quanh thân Mộ Dung Lan Lan được bao phủ bởi một đạo quang tráo vô hình. Bị Hỉ Vô Thường đánh trọng thương, thương thế của nàng không nhẹ. Lúc này còn có Nộ Vô Thường gần đó, vì vậy Mộ Dung Lan Lan không dám sơ ý, nhất định phải mau chóng đem thực lực của mình khôi phục tới trạng thái đỉnh phong.

Trong hải vực, sắc trời tối dần. Màn đêm bao phủ không gian, ánh trăng nhàn nhạt chiếu rọi xuống mặt nước, lúc này có ba đạo thân ảnh nhanh chóng xẹt qua không trung.

– Lục Lâm Thiên, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Dưới màn đêm, khóe miệng Nộ Vô Thường mang theo vết máu nói. Trên người cũng toàn là vết máu khô, sau khi biết được Hỉ Vô Thường bị Lục Lâm Thiên đánh chết, hàn ý trong người nàng lập tức lan tràn ra.

– Nộ trưởng lão, rốt cuộc là ai đả thương ngươi tới mức như vậy.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền trầm xuống rồi hỏi.

– Bẩm thiếu chủ, ta cũng không biết. Thực lực người nọ vô cùng đáng sợ, ta hoàn toàn không phải là đối thủ. Nghe khẩu khí dường như chính là người bảo hộ của đám người Dương quá.

Nộ Vô Thường nhớ tới nữ tử áo trắng tuyệt mỹ kia mà trong lòng không khỏi sợ hãi. Thực lực của nữ tử nọ quá mức kinh khủng. Nàng có cảm giác nếu như nữ tử tuyệt mỹ kia muốn đánh chết mình, sợ rằng bản thân nàng sẽ giống như một con kiến, không có một chút sức lực phản kháng nào.

Ánh mắt lăng Thanh Tuyền không ngừng biến đổi, trong lòng suy đoán nữ tử đánh Nộ Vô Thường là ai, Lăng Thanh Tuyền lập tức lại nói:

– Trước tiên không nói tới chuyện này. Mộ Dung Lan Lan có thương thế trong người, lại mang theo Lục Lâm Thiên cho nên tuyệt đối sẽ không đi về Thiên Vân đảo mà trốn ở một nơi gần đó. Tìm cho ta, tuyệt đối không thể buông tha cho Lục Lâm Thiên kia.

Chương 1573: Đùa giỡn thục nữ

Thời gian chậm rãi trôi qua, một đêm yên bình trôi qua. Tia sáng đầu tiên xuất hiện mang theo một cơn gió mát mẻ thổi qua không trung.

Trong hang, tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe rồi lập tức biến mất không thấy. Cấm chế trên người hắn lúc này rốt cuộc cũng được cởi bỏ. Mà Lục Lâm Thiên cũng không dám để lộ ra khí tức của mình.

Tất cả giống như không có một chút biến hóa nào, Lục Lâm Thiên biết bản thân mình chỉ có thể chờ. Chờ tới lúc thích hợp nhất giáng cho Mộ Dung Lan Lan một đòn nghiêm trọng thì hắn mới có thể chạy thoát. Mà hiện tại tuyệt đối không nên ra tay, huống chi vì cởi bỏ cấm chế cho nên chân khí trong người hắn tiêu hao hầu như không còn, cũng cần khôi phục.

– Nhẫn nại…

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, thứ hiện tại hắn cần làm nhất chính là nhẫn nại.

Thời gian giống như cát chảy, đảo mắt đã trôi qua hai ngày. Trong thời gian hai ngày này Lục Lâm Thiên vẫn nằm yên trên mặt đất. Lực nhẫn nại của hắn quả thực không có mấy ai có thể làm được. Khi trước vì chờ một đầu yêu thú tam giai sơ kỳ trong sơn mạch Vụ Đô mà Lục Lâm Thiên có thể chờ được ba ngày ba đêm cho nên mới tôi luyện cho Lục Thiếu Du tính nhẫn nại rồi.

Phù.

Một trận ba động đột nhiên xuất hiện. Một ngụm trọc khí từ trong miệng Mộ Dung Lan Lan được phun ra, gợn sóng trong không gian trước người khuếch tán. Một cỗ khí thế nhanh chóng được thu liễm, quang mang vô hình trên người được thu vào trong cơ thể, trong hai mắt có tinh quang chợt lóe, mang theo ánh mắt mê hoặc.

– Lâm Thiên đệ đệ, đệ suy nghĩ thế nào rồi?

Tinh quang trong mắt Mộ Dung Lan Lan thu liễm rồi lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Sắc mặt tái nhợt trải qua hai ngày điều tức đã hồng nhuận hơn không ít. Thoạt nhìn càng thêm mê người.

– Mộ Dung đảo chủ dường như khôi phục không rồi. Hiện tại có lẽ là lúc ta nên giao ra Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Lục Lâm Thiên nói. Nhìn Mộ Dung Lan Lan này, không biết tại sao trong lòng Lục Lâm Thiên lại có cảm giác sự quyến rũ của Mộ Dung Lan Lan là từ trong xương cốt, khiến cho hắn không khỏi liếc mắt thêm vài lần.

– Hiện tại không vội, Lâm Thiên đệ đệ còn có thời gian suy nghĩ. Sau khi tới Thiên Vân đảo rồi cho ta một câu trả lời thuyết phục cũng không muộn.

Mộ Dung Lan Lan nhìn Lục Lâm Thiên rồi mỉm cười, nụ cười mê hoặc giống như tự nhiên.

Trong lòng Lục Lâm Thiên đương nhiên biết hiện tại Mộ Dung Lan Lan còn chưa dám nghĩ tới việc luyện hóa thần khí. Một khi luyện hóa thần khí sẽ tạo thành ba động dẫn tới sự chú ý của Linh Vũ giới. Ánh mắt Lục Lâm Thiên thu liễm lại, hắn cũng không dám nhìn thẳng vào Mộ Dung Lan Lan. Ánh mắt của nữ nhân này giống y như Đạm Đài Tuyết Vi, chỉ cần liếc một lần sẽ không tự chủ được mà bị hãm sâu vào. Mà Mộ Dung Lan Lan này so với Đạm Đài Tuyết Vi mạnh hơn không ít. Vô thanh vô tức thi triển mị công, thế nhưng dường như đây cũng không phải là mị công.

Lục Lâm Thiên cũng không biết, bởi vì Huyễn Linh Chân Kinh mà Mộ Dung Lan Lan tu luyện cho nên nàng mới như vậy. Huyễn Linh Chân Kinh chính là tuyệt học của Thiên Vân đảo, tu luyện tới đại thành thì ngay cả bản thân cũng có thể trở thành một ảo cảnh, quả thực vô cùng huyền ảo, khiến cho không ít người cực kỳ kiêng ky.

– Mộ Dung đảo chủ hiện tại còn muốn chay sao? Sợ rằng Lăng

Thanh Tuyền của Linh Vũ giới, còn có Nộ Vô Thường đang ở gần đây. Vẫn nên ở trong này vài ngày thì tốt hơn.

Lục Lâm Thiên nói.

– Hóa ra Lâm Thiên đệ đệ sợ rơi vào trong tay đám người Linh Vũ giới, đệ đệ giết Hỉ Vô Thường và Hắc Quỷ Thiên Vương, có người nói trước đó đệ đệ và Linh Vũ giới còn có không ít ân oán. Ta đoán có lẽ nếu như Lâm Thiên đệ đệ rơi vào trong tay Linh Vũ giới thì nhất định sẽ rất thảm.

Mộ Dung Lan Lan vừa cười vừa nói, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, không biết là đang đánh giá thứ gì.

– Vậy Mộ Dung đảo chủ phải cẩn thận một chút, ngàn vạn lần đừng để ta rơi vào trong tay Linh Vũ giới. Ta tình nguyện chết ở trong tay nữ nhân xinh đẹp như Mộ Dung đảo chủ chứ không muốn bị Linh Vũ giới dằn vặt.

Lục Lâm Thiên nói.

– Hóa ra Lâm Thiên đệ đệ lại có miệng lưỡi trơn tru như vậy. Rốt cuộc ta cũng hiểu vì sao đám người Vân Hồng Lăng, Lục Vô Song, Lữ Tiểu Linh lại thích đệ đệ như vậy. Ta thấy các nàng không hiểu thế sự cho nên mới bị đệ đệ thừa cơ dùng miệng lưỡi lừa gạt.

Mộ Dung Lan Lan cười nói. Thế nhưng nụ cười lúc này lại càng thêm quyến rũ động lòng người. Tuy rằng miệng nói Lục Lâm Thiên miệng lưỡi trơn tru thế nhưng trong lòng đối với câu Lục Lâm Thiên tán thưởng mình là nữ nhân xinh đẹp cực kỳ hưởng thụ. Không có một nữ nhân nào không thích nghe lời ca ngợi như vậy.

– Lừa muội muội ngươi a. Bản công tử từ trước tới nay chưa từng lừa gạt nữ nhân nào. Đều là bọn họ ngã xuống vì mị lực của bản công tử.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, ngoài miệng đương nhiên cũng không dám mắng nàng, hắn mỉm cười nói:

– Lời ta nói là sự thực, nói thật, ta còn chưa thấy nữ nhân nào có thể so sánh với Mộ Dung đảo chủ. Chỉ cần liếc mắt một cái cũng khiến cho tim đập nhanh hơn.

Những lời này của Lục Lâm Thiên là lời nói thật. Dung mạo của Mộ Dung Lan Lan lại thêm khí chất thành thục quyến rũ quả thực không có mấy người có thể so sánh được với nàng.

Mộ Dung Lan Lan nhìn Lục Lâm Thiên, trong lòng nàng cũng vô cùng kỳ quái, nếu như bình thường có người dám nói lời khinh bạc như thế này với nàng thì nàng tuyệt đối sẽ đánh hắn chết. Thế nhưng lời khinh bạc từ trong miệng nam tử áo xanh trước mắt này lại khiến trong lòng nàng vô cùng vui vẻ.

– Lâm Thiên đệ đệ, vậy không biết là ta đẹp hay là Lục Vô Song, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh của đệ đệ đẹp hơn đây?

Mộ Dung Lan Lan nói xong lập tức sửng sốt. Nàng không rõ vì sao mình lại mở miệng hỏi nam tử áo xanh trước mặt câu này. Rõ ràng lời nàng muốn nói không phải là những lời này, thế nhưng vừa mở miệng lại không quản được lời nói của mình.

– Chuyện này…

Lục Lâm Thiên sửng sốt, hắn cũng có chút ngoài ý muốn vì Mộ Dung Lan Lan hỏi vấn đề này. Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

– Đứng ở góc độ của hôn phu mà nói, hôn thê của ta đương nhiên là đẹp nhất. Thế nhưng đứng ở góc độ của một nam nhân bình thường mà nói. Dung mạo của các nàng và Mộ Dung đảo chủ mỗi người một vẻ. Thế nhưng khí chất quyến rũ của Mộ Dung đảo chủ chính là thứ mà các nàng không thể so sánh.

– Lâm Thiên đệ đệ quả nhiên lời nào cũng có thể nói được. Ta đã già rồi không ngờ còn có thể tâng bốc như vậy.

Mộ Dung Lan Lan mỉm cười, rõ ràng lời Lục Lâm Thiên nói khiến cho nàng cực kỳ vui vẻ. Chưa từng có ai nói lời khinh bạc như vậy đối với nàng, thế nên điều này cũng khiến cho nàng rất là hưởng thụ.

– Có câu già mà không già. Câu này cực kỳ thích hợp với Mộ Dung đảo chủ.

Lời vừa ra khỏi miệng khiến cho Lục Lâm Thiên lập tức sửng sốt. Lời này không biết kiếp trước là ai nói, lời nói này quả thực có chút kɧıêʋ кɧí©ɧ

Chương 1574: Trực tiếp thôn phệ (1)

– Không ngờ lại nói ngọt như vậy.

Những lời này của Lục Lâm Thiên không ngờ Mộ Dung Lan Lan lại không tức giận, nàng mở miệng cười quyến rũ nói:

– Ta thấy ánh mắt của Lăng Thanh Tuyền Linh Vũ giới kia nhìn Lâm Thiên đệ đệ chính là vừa yêu vừa hận đan xen a. Ta thấy Lâm Thiên đệ đệ sao không thu Lăng Thanh Tuyền kia vào tay đi a.

Lục Lâm Thiên ngẩn ra. Mộ Dung Lan Lan này quả nhiên không phải là bình thường, đồn rằng nàng ta chỉ cần nói cũng có người chết, xem ra lời này không giả. Ngay cả Lăng Thanh Tuyền hận hắn ra sao nàng ta cũng chú ý, tâm trí không phải là bình thường, xem ra hắn không thể hở ra cho nữ tử này biết việc mình đã cởi bỏ cấm chế.

– Mộ Dung đảo chủ nói đùa, ta hảo tâm cứu nàng ta. Nàng ta lại hận không thể lột da ta, rút gân ta. Đó chính là một nữ nhân như rắn rết, ta không muốn có chút dây dưa gì với nàng ta. Ta tình nguyện dây dưa với Mộ Dung đảo chủ chứ không muốn có quan hệ với Lăng Thanh Tuyền kia.

Lục Lâm Thiên nói xong, vẻ mặt lập tức sửng sốt, dường như những lời này đã chính thức là đùa giỡn trần trụi.

Mộ Dung Lan Lan nghe Lục Lâm Thiên nói vậy cũng lập tức hơi bất ngờ, trong mắt hiện lên thần sắc khó có thể phát hiện ra.

Nhìn thấy Mộ Dung Lan Lan không nổi bão, Lục Lâm Thiên thở dài một hơi. Nữ tử này không phải là người bình thường, hắn nên mau chóng thoát thân thì hơn, ánh mắt khẽ đổi, Lục Lâm Thiên nói:

– Mộ Dung đảo chủ, ta nằm như vậy đã ba ngày rồi. Ta có thể đổi tư thế một chút được không? Cứ như vậy có chút khó chịu.

– Chúng ta đi thôi, có lẽ người Linh Vũ giới đã đi xa. Chúng ta đổi đường trở về, có lẽ cũng không gặp phải bọn họ.

Mộ Dung Lan Lan khẽ nói, bước chân tiến lên rồi nói. Phải mau chóng trở lại Thiên Vân đảo, đối với nàng mới an toàn một chút.

Ngay khi Mộ Dung Lan Lan mỉm cười tiếp cận Lục Lâm Thiên, một mùi hương nhàn nhạt truyền đến, trong mắt Lục Lâm Thiên lúc này cũng có tinh quang bắn ra.

– Hư Linh Huyễn Ấn.

Trong chớp mắt thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên lặng lẽ được kết. Trong mắt bắn ra một đạo quang mang quỷ dị bao phủ hai mắt Mộ Dung Lan Lan.

– Hóa Linh Thú Ấn.

Cùng lúc đó thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến hóa, linh lực trong cơ thể cùng với linh hồn lực cường hãn giống như cơn hồng thủy trút xuống. Một đạo quang mang chói mắt xuất hiện. Năng lượng ba động đáng sợ khiến cho không gian không ngừng vang lên tiếng trầm muộn. Một hư ảnh cự hổ cấp tốc hiện lên, toàn bộ không gian kịch liệt run rẩy, quang mang đại thịnh. Bên ngoài đầu cự hổ có một cỗ khí tức khiến cho linh hồn run rẩy nhanh chóng lan tràn ra chung quanh. Uy áp cường hãn từ bên trong cỗ khí tức kia không ngừng tràn ra.

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên thi triển linh kỹ Huyền cấp cao giai mà không thi triển vũ kỹ Địa cấp sơ giai là bởi vì tốc độ. Tuy rằng là bất ngờ ra tay thế nhưng trước mặt Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan Lục Lâm Thiên biết bản thân mình tuyệt đối không có thời gian ngưng tụ vũ kỹ Địa cấp, ngay cả thi triển bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh cũng không có thời gian. Hắn chỉ có thời gian ngắn ngủi mà thôi. Một khi Mộ Dung Lan Lan còn chưa phục hồi tinh thần lại phải đánh cho nàng bị thương nặng, bằng không hắn tuyệt đối không có cơ hội rời khỏi đây.

Rống.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên bỗng nhiên được đẩy đi, miệng cự hổ mở ra, một tiếng rít gào từ trong miệng đầu cự hổ vang lên mang theo khí thế bàng bạc đánh về phía Mộ Dung Lan Lan.

– Hóa ra ngươi đã cởi bỏ cấm chế.

Sắc mặt Mộ Dung Lan Lan trong chớp mắt chuyển thành kinh hãi, tuyệt đối kinh hãi. Nàng thật không ngờ cấm chế trên người Lục Lâm Thiên lại mất đi hiệu lực.

Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên đã tính sai một bước. Thi triển Hư Linh Huyễn Ấn đối phó với Mộ Dung Lan Lan là một sai lầm. Tạo nghệ trên phương diện ảo cảnh của Mộ Dung Lan Lan không cùng một đẳng cấp với Lục Lâm Thiên hiện tại. Hư Linh Huyễn Ấn này chỉ khiến Mộ Dung Lan Lan ngẩng ra trong nháy mắt rồi lập tức khôi phục lại tinh thần. Thế nhưng lúc này trong lòng bàn tay cũng có một đạo chưởng ấn giống như một đầu cự hổ ầm ầm phóng tới.

Trong nháy mắt này Mộ Dung Lan Lan muốn thối lui cũng không kịp, thế nhưng trong ánh mắt quyến rũ kia lại không có chút lo lắng nào, tinh quang trong mắt chợt lóe. Hai tay khẽ động, từng đạo tàn ảnh hiện lên, thủ ấn trong tay được kết. Cả phiến không gian dường như đình trệ, một cỗ khí tức ngập trời từ trong cơ thể Mộ Dung Lan Lan tràn ra.

– Đoạn Linh chưởng.

Mộ Dung Lan Lan yêu kiều quát lên, cánh tay vung lên, trong lòng bàn tay mơ hồ có thứ gì đó vô cùng đáng sợ. Mái tóc đen nhánh phía sau tung bay, bàn tay bỗng nhiên vỗ một cái, một đạo chưởng ấn trực tiếp đánh về phía đầu cự hổ kia.

Hai cỗ linh lực hung hăng va chạm với nhau, khí tức ngập trời tràn ngập trung quanh khiến cho mặt đất bằng phẳng phía dưới tạo thành hình vòng cung.

Sưu Sưu.

Dưới chưởng ấn của Mộ Dung Lan Lan, Hóa Thú Linh ấn của Lục

Lâm Thiên chỉ chống lại được một lát rồi chưởng ấn trực tiếp trở lại lòng bàn tay của hắn. Hai đạo chưởng ấn bởi vì gần trong gang tấc cho nên trong nháy mắt đã va chạm. Trên thực tế Lục Lâm Thiên và Mộ Dung Lan Lan ngưng tụ chưởng ấn cho tới lúc giao phong cũng chỉ trong nháy mắt mà thôi. Cho nên chưởng ấn của hai người còn chưa rời khỏi tay được bao nhiêu.

Lúc này Hóa Linh Thú ấn của Lục Lâm Thiên bị đánh bay trở lại, cánh tay của Mộ Dung Lan Lan lập tức đánh vào trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên, hai đạo chưởng ấn lập tức đan xen vào nhau.

Khục khục.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này Lục Lâm Thiên bị phản chấn, huyết khí trong cơ thể cuồn cuộn, miệng đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi. Mặc dù có Bất Diệt Huyền Thể thế nhưng công kích mạnh mẽ của Linh Vương cửu trọng như Mộ Dung Lan Lan, Lục Lâm Thiên cũng không thể hoàn toàn coi như không có chuyện gì.

– Hừ.

Trong yết hầu của Mộ Dung Lan Lan cũng vang lên tiếng trầm muộn, thương thế trên người trải qua mấy ngày điều vốn không đáng ngại, thế nhưng trên người vẫn còn một chút thương thế. Dưới sự đánh lén của Lục Lâm Thiên, công kích của nàng còn chưa phải là mạnh nhất, thậm chí linh lực trong lúc hoảng sợ còn có chút tán loạn. Dưới một kích này linh lực trong cơ thể nàng lập tức hỗn loạn, yết hầu cảm thấy ngòn ngọt bị nàng lập tức áp chế. Không thể nghi ngờ, dưới một kích đánh lén bất ngờ của Lục Lâm Thiên đã khiến cho nàng bị ảnh hưởng.

– Phải đột phá vòng vây, bằng không tới Thiên Vân đảo thì mình sẽ lành ít dữ nhiều.

Giờ phút này trong lòng Lục Lâm Thiên cảm thấy khá nặng nề, Mộ Dung Lan Lan dù sao cũng là Linh Vương cửu trọng. Là Linh Vương cửu trọng mà ngay cả Hỉ Vô Thường cũng có lực chống lại. Bản thân hắn đánh lén tuy rằng có thể tạo thành một ít ảnh hưởng cho nàng, thế nhưng hắn cũng bị thương rất lớn.

Lúc này một cỗ lực lượng phản chấn truyền đến lòng bàn tay Mộ Dung Lan Lan khiến cho hắn có cảm giác đau đớn.

– Tuyệt đối không thể tới Thiên Vân đảo, liều mạng.

Chương 1575: Trực tiếp thôn phệ (2)

Lục Lâm Thiên thét lớn trong lòng, từ trong lòng bàn tay Mộ Dung Lan Lan có một cỗ linh lực mạnh mẽ trùng kích tới. Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lùng, không còn chút cố kỵ nào nữa.

– Âm Dương Linh Vũ Quyết, thôn phệ.

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết, một cỗ lực lượng thôn phệ trong nháy mắt ngưng tụ trong cơ thể, ầm ầm thôn phệ linh lực trong công kích của Mộ Dung Lan Lan.

– Chuyện gì đang xảy ra?

Sắc mặt Mộ Dung Lan Lan đại biến, đột nhiên nàng có cảm giác công kích của mình giống như chìm xuống đáy biển. Tiếp theo từ trong lòng bàn tay của Lục Lâm Thiên có một cỗ hấp lực mạnh mẽ trực tiếp đem linh lực trong cơ thể nàng thông qua cánh tay hút về phía Lục Lâm Thiên.

Chuyện này quá mức kỳ dị, đây rốt cuộc là công pháp gì, Mộ Dung Lan Lan muốn thoát đi, thế nhưng nàng cũng phát hiện ra mình căn bản không thể chạy trốn. Bản thân nàng giống như bị dán vào đó, không thể thoát thân, linh lực cuồn cuộn trong cơ thể đang bị đối phương không ngừng hút đi.

Lúc này Lục Lâm Thiên không ngừng thôn phệ linh lực cuồn cuộn trong cơ thể Mộ Dung Lan Lan thì làm sao Mộ Dung Lan Lan có thể thoát ra. Mặc kệ ra sao thì hôm nay hắn cũng chỉ có thể liều mạng mà thôi. Dù sao ngày hôm nay nếu như không liều mạng, một khi tới Thiên Vân đảo, mạng có còn là của hắn hay không cũng không nhất đinh.

Sắc mặt Mộ Dun Lan Lan vô cùng ngưng trọng, loại hiện tượng này nàng chưa từng gặp qua bao giờ cho nên khuôn mặt lúc này vô cùng bối rối.

– Hừ, hay cho thủ đoạn quỷ dị, để xem ngươi có thể hấp thu bao nhiêu.

Sắc mặt Mộ Dung Lan Lan trầm xuống, cắn răng rồi quát lên một tiếng. Trong lúc kinh hãi này trong đầu nàng lập tức suy nghĩ tới một việc, thủ đoạn quỷ dị này tuy rằng có thể hấp thu linh lực của nàng, thế nhưng cũng không thể hấp thu quá nhiều.

Mộ Dung Lan Lan không thể thoát thân cho nên linh lực toàn thân bạo phát, ầm ầm trút vào trong tay Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đem Âm Dương Linh Vũ Quyết vận chuyển tới cực hạn, linh lực ngập trời bạo phát khiến cho Âm Dương Linh Vũ Quyết hơi đình trệ. Cỗ linh lực này quá mức cuồng bạo, thế nhưng tới lúc này Lục Lâm Thiên đã không còn sự lựa chọn nào khác cho nên chỉ có thể liều mạng.

Dưới cỗ linh lực cuồng bạo này trùng kích, Lục Lâm Thiên càng lúc càng cảm thấy khó chịu.

– Không xong.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ không tốt. Linh lực bàng bạc như biển của Mộ Dung Lan Lan hắn không thể chịu được bao lâu nữa. Trong mắt Lục Lâm Thiên lúc này bắn ra một đạo tinh quang.

Đồng thời, sắc mặt Mộ Dung Lan Lan kinh hai tới cực điểm. Bởi vì nàng cảm giác được năng lượng ba động mạnh mẽ phía sau lưng. Sau lưng nàng có một cỗ sát khí như thực chất lan tràn ra khiến cho nhiệt độ chung quanh lúc này cấp tốc giảm xuống. Thế nhưng hiện tại nàng cũng không thể quay đầu lại.

Lúc này một Lục Lâm Thiên khác xuất hiện sau lưng Mộ Dung Lan Lan. Hai người giống như như đúc. Chỉ là quanh thân người phía sau mang theo màu tím vô thanh vô tức xuất hiện. Đây chính là đại hồn anh của Lục Lâm Thiên. Thực lực của đại hồn anh lúc đối phó với Hỉ Vô Thường không có tác dụng quá lớn, thế nhưng đối phó với Mộ Dung Lan Lan thì lại khác.

– Tề Thiên Liệt Địa Trảo.

Phía sau lưng Mộ Dung Lan Lan vang lên một tiếng quát lạnh lẽo. Liệt Thiên xuất hiện trong tay phải đại hồn anh của Lục Lâm Thiên, một đạo Tề Thiên Liệt Địa Trảo ầm ầm đánh về phía trước mang theo một cỗ chân khí bàng bạc, nóng bỏng bạo phát. Trong hang lập tức có vô số năng lượng thuộc tính hỏa hội tụ. Không gian chung quanh vặn vẹo, tạo thành một đường vòng cung. Trảo ấn dùng tốc độ như sấm sét trong nháy mắt đánh về phía sau lưng Mộ Dung Lan Lan.

– Linh Hoàng Khải Giáp.

Mộ Dung Lan Lan căn bản còn chưa biết phía sau lưng nàng là ai, thế nhưng sắc mặt cũng đại biến. Dường như nàng đã sớm đoán ra được thứ gì đó, miệng phun ra một ngụm máu, khí tức quanh thân đại thịnh. Đồng thời quanh người được bao phủ bởi Linh Hoàng khải giáp. Thân thể trực tiếp được từng tầng lông chim bảy màu rậm rạp bao phủ. Trên hai cánh tay có hai cái cánh xuất hiện, đánh văng Lục Lâm Thiên về phía trước.

Cạch Cạch.

Trong nháy mắt trảo ấn đánh xuống. Mộ Dung Lan Lan trực tiếp bị Tề Thiên Liệt Địa Trảo đánh trúng. Tia lửa bắn tung tóe, lông chim bảy màu mạnh mẽ bị xé rách lộ ra cái lưng trắng nõn, bên trên cái lưng còn có năm vết máu nhàn nhạt.

Khục khục.

Thân hình Mộ Dung Lan Lan cấp tốc lảo đảo tiến về phía trước, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

– Đệ nhất chuyển, đệ nhị chuyển Cửu Chuyển Thiên Linh.

Bản thể Lục Lâm Thiên dường như đã sớm có sự chuẩn bị, bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh lập tức được thi triển, khí tức mạnh mẽ tăng lên, bỗng nhiên tăng lên tới Linh Vương lục trọng.

– Linh Ba Thiên Hồn lãng.

Trong chớp mắt này ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Linh hồn lực phô thiên cái địa từ trong cơ thể bạo phát, toàn bộ gợn sóng trong không gian mang theo lực lượng cuồng bạo khuếch tán.

Cỗ lực lượng cuồng bạo khuếch tán ra bốn phương tán hướng. Linh hồn lực bàng bạc tràn ra khiến cho áp lực trong không gian lập tức tăng lên. Đây chính là công kích linh hồn. Trong gợn sóng trong không gian mang theo công kích linh hồn cường hãn, hỗn loạn. Không gian chung quanh cái hang lúc này trực tiếp vặn vẹo. Lúc này Lục Lâm Thiên có tu vi Linh Vương lục trọng, uy lực khi thi triển Linh Ba Thiên Hồn Lãng tuyệt đối không giống như khi trước.

Mộ Dung Lan Lan bị thương nặng từ trước, lúc này lại bị gợn sóng đem theo linh hồn lực bàng bạc bao phủ, sắc mặt Mộ Dung Lan Lan lập tức kinh hãi. Từ bên trong gợn sóng này có một cỗ linh hồn lực âm thầm đánh về phía nàng.

– Tam Thiên Lưu Vân Thủ.

– Hàn Băng Đổng Kết Sát.

Đồng thời trên đại hồn anh lần nữa có hai đạo công kích đánh ra. Năng lượng thuộc tính cuồng bạo gần như trong nháy mắt hung hăng trút về phía Mộ Dung Lan Lan.

Phanh Phanh.

Toàn bộ cái hang ầm ầm rung động. Công kích mạnh mẽ đánh vào trên cơ thể Mộ Dung Lan Lan, bằng không cái hang này đã sớm sập rồi.

Khục khục.

Dưới công kích mạnh mẽ như vậy, linh hồn công kích phối hợp với chân khí, một cỗ lực lượng mạnh mẽ đánh xuống khiến cho Mộ Dung Lan Lan liên tiếp lùi lại, ngày càng chật vật. Bỗng dưng lại có một cỗ lực lượng trút xuống, Linh Hoàng Khải Giáp bảy màu quanh thân bắt đầu lờ mờ, nàng đột nhiên lại phun ra một ngụm máu tươi.

Phanh.

Hồn Linh khải giáp không thể chống đỡ được nữa, thân thể Mộ Dung Lan Lna ngã xuống mặt đất. Trong nháy mắt này nàng mới nhìn rõ người vừa đánh lén phía sau lưng nàng chính là một Lục Lâm Thiên thứ hai. Trong lòng nàng hiện tại vô cùng khïếp sợ.

Khí tức Lục Lâm Thiên trong đột nhiên suy yếu, dưới linh lực trùng kích bản thân hắn đã bị thương. Lại cố gắng thi triển bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh cho nên hậu quả không cần nói cũng biết được. Bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh này sau khi thi triển sẽ suy yếu, vì làm Mộ Dung Lan Lan bị thương nặng Lục Lâm Thiên cũng không còn biện pháp nào khác, chỉ có thể toàn lực thi triển đại hồn anh phối hợp với tiểu hồn anh mà thôi.

Chương 1576: Rơi vào ảo cảnh

Khục khục.

Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm máu, trong cơ thể bị thương không nhẹ. Hơn nữa linh lực thôn phệ của Mộ Dung Lan lúc này hắn còn chưa luyện hóa, linh lực của nàng không ngừng trùng kích trong cơ thể, hắn cũng không dễ chịu một chút nào.

– Sao có khả năng?

Sắc mặt Mộ Dung Lan Lan trắng bệch nhìn hai Lục Lâm Thiên, vẻ mặt vô cùng khïếp sợ, đây rõ ràng không phải là huyễn ảnh, điều này khiến cho nàng vô cùng kinh ngạc.

Khục khục.

Trong lúc kinh ngạc Mộ Dung Lan Lan lần nữa phun ra một ngụm máu tươi. Công kích như mưa rào của Lục Lâm Thiên khiến cho máu tươi nhiễm đỏ y phục trên người nàng. Một loạt công kích bất ngờ của Đại hồn anh khiến cho Mộ Dung Lan Lan không ngờ tới.

– Mộ Dung đảo chủ, sợ rằng ta không thể theo đảo chủ tới Thiên Vân dảo rồi.

Ngay trong ánh mắt kinh ngạc của Mộ Dung Lan Lan, đại hồn anh trực tiếp nhập vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Advertisement

– Ngươi có phân thân? Không ngờ ngươi lại có phân thân. Điều đó không có khả năng, ngươi chỉ có tu vi Vũ Vương, Linh Vương, sao lại có phân thân? Chẳng lẽ là vì Linh Vũ song tu?

Vẻ mặt Mộ Dung Lan Lan khïếp sợ, ánh mắt kinh ngạc thấp giọng lẩm bẩm nói. Nghe Lục Lâm Thiên, nàng giơ tay lau vết máu nơi khóe miệng, nụ cười khổ mang theo sự quyến rũ xuất hiện, nói:

– Không nghĩ tới thủ đoạn trên người Lâm Thiên đệ đệ lại nhiều như vậy, ta đã tính sai rồi. Ngươi đi đi.

– Sợ rằng ta không thể đơn giản cứ thế mà đi.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt nhìn vào trên người Mộ Dung Lan Lan, một cỗ hàn mang từ trong mắt bắn ra, sát khí xuất hiện.

– Lâm Thiên đệ đệ muốn giết ta sao?

Nhìn Lục Lâm Thiên, nhìn thấy sát khí trong mắt Lục Lâm Thiên, sắc mặt Mộ Dung Lan Lan trầm xuống rồi nói.

– Nếu như ta tới Thiên Vân đảo sợ rằng cũng lành ít dữ nhiều. Ngươi có thể giết ta, tại sao ta không thể giết ngươi?

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói. Dưới tình huống bình thường đương nhiên Lục Lâm Thiên sẽ không đi đánh chết Mộ Dung Lan Lan, một khi đánh chết Mộ Dung Lan Lan thì Phi Linh môn và Thiên Vân đảo sẽ không chết không thôi. THế nhưng hiện tại, bí mật của hắn đều bại lộ trước mặt Mộ Dung Lan Lan, giờ phút này hắn đã không thể cố kỵ như trước được nữa.

– Giết ta, Thiên Vân đảo và Phi Linh môn sẽ không chết không thôi. Phi Linh môn ngươi sẽ máu chảy thành sông, ngươi nên suy nghĩ cho kỹ.

Mộ Dung Lan Lan nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Vậy cũng phải nhìn xem rốt cuộc Thiên Vân đảo có thực lực kia không.

Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến lên, sát ý tràn ra. Nếu như hôm nay không giết Mộ Dung Lan Lan này, sợ rằng phiền phức sau này còn lớn hơn nữa.

– Ngươi không thể giết được ta.

Mộ Dung Lan Lan nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói. Dường như bản thân nàng đang chờ Lục Lâm Thiên tới gần, trong mắt có một cỗ tinh quang chợt lóe.

– Ta căn bản không muốn giết ngươi. Thế nhưng ta chưa bao giờ cho phép có một người nào đó uy hiếp ta.

Lục Lâm Thiên thở dài. Một đạo chưởng ấn ngưng tụ trong tay, ánh mắt có chút do dự rồi lập tức đánh chưởng ấn về phía Mộ Dung Lan Lan. Có một số việc, mặc dù tàn khốc, thế nhưng hắn vẫn phải làm như vậy.

– Huyễn Linh Chân Kinh, Linh Huyễn chi cảnh.

Đúng lúc này một đạo tinh quang trong mắt Mộ Dung Lan Lan bắn ra, thân thể bỗng nhiên đứng thẳng lên, một ánh mắt quỷ dị nhìn thẳng vào hai mắt Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Chưởng ấn Lục Lâm Thiên trực tiếp vỗ vào trong ngực Mộ Dung Lan Lan, đồng thời thân thể Lục Lâm Thiên cũng run lên. Đột nhiên xuất hiện ở trong một ảo cảnh.

– Không tốt.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức trùng xuống, ảo cảnh mà Mộ Dung Lan Lan thi triển không giống bình thường một chút nào.

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên ngây ra. Hắn đột nhiên trở về Lục gia khi trước, khi đó hắn đang bị Triệu Tuệ cùng mấy quản gia thủ hạ của nàng khi dễ.

Cảnh tượng trước mắt lập tức biến đổi, mẫu thân đang bị người khác bắt nạt ngay trước mắt hắn khiến cho trong lòng hắn nổi lên ba động.

– Là ảo cảnh, đây là ảo cảnh.

Lúc này có một tiếng sấm nổ vang lên, đồng thời một cỗ sát khí ngập trời từ trong đầu Lục Lâm Thiên tràn ra. Đây chính là sát khí đến từ đại hồn anh. Ảo cảnh trước mắt Lục Lâm Thiên lập tức ảm đảm. Thế nhưng trong mắt Mộ Dung Lan Lan, ánh mắt quỷ dị kia lần nữa bắn ra. Sắc mặt nàng ngày càng trắng bệch, khóe miệng lần nữa chảy ra một dòng máu tươi.

Lục Lâm Thiên vừa mới thoát khỏi ảo cảnh lập tức xuất hiện ở trong một không gian ưu nhã. Từng tiếng cười vui vẻ truyền tới, Lục Lâm Thiên nhìn lại thì thấy mấy nữ tử yểu điệu.

– Lâm Thiên, sao chàng đã trở lại rồi?

Mấy thân ảnh yểu điệu này quay đầu lại, chính là đám người Lục Vô Song, Lữ Tiểu Linh, Vân Hồng Lăng, ngay cả Độc Cô Cảnh Văn cũng ở trong đó, tứ nữ lập tức đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Ảo cảnh, đây là ảo cảnh, để xem ngươi có thể làm gì được ta.

Trên đại hồn anh lập tức có sát khí ngập trời tràn ra. Lục Lâm Thiên thủ hộ tâm thần, mà ảo cảnh này cũng cực kỳ lợi hại, vô hình vô thức ăn mòn linh hồn của Lục Lâm Thiên, Lục Thiếu Du thậm chí còn có thể cảm nhận được rõ ràng, chỉ cần mình sơ ý một cái sẽ bị hãm sâu vào trong ảo cảnh.

– Đi.

Trong sát na một ngụm máu tươi từ trong miệng Mộ Dung Lan Lan đột nhiên phun vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên. Một cỗ linh hồn lực bàng bạc trong nháy mắt chạy vào trong đầu Lục Lâm Thiên. Cỗ linh hồn lực bàng bạc này cực kỳ mạnh mẽ, mang theo khí thế sấm sét chạy ào ào vào trong đầu Lục Thiếu Du. Giờ phút này hai người hoàn toàn đang đặt cược tính mạng của mình.

Sưu Sưu.

Trong đầu Lục Lâm Thiên, quang mang trên kim đao màu vàng đại thịnh, đồng thời kim đao di chuyển, linh hồn lực bàng bạc của Mộ Dung Lan Lan lập tức tan thành từng mảnh nhỏ dưới kim đao.

Sưu.

Trong chớp mắt này ánh mắt Lục Lâm Thiên triệt để dại ra, linh hồn công kích của Mộ Dung Lan Lan tuy rằng không tạo thành tác dụng quá lớn. Thế nhưng chỉ bằng cỗ ba động này cũng khiến cho linh hồn Lục Lâm Thiên run lên, lại rơi vào trong ảo cảnh.

Trong ảo cảnh, Lục Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lữ Tiểu Linh xúm lại, cả đám đều đang múa trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Lâm Thiên.

Khuôn mặt tuyệt mỹ tới cực hạn xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Khuôn mặt trắng nõn như ngọc, cái miệng nhỏ nhắn đỏ hồng, đặc biệt là đôi mắt sáng ngời khiến cho người khác nhìn vào lập tức bị câu hồn đoạt phách, dung nhan tuyệt mỹ giống như tiên tử không nhiễm bụi trần, đây chính là Độc Cô Cảnh Văn.

– Cảnh Văn.

Lục Lâm Thiên ngẩn ra rồi lập tức đem nữ tử trước mặt ôm vào lòng. Nữ tử này là người mà hắn luôn nhớ nhung, cách biệt mấy năm, lần này rốt cuộc cũng xuất hiện trước mặt hắn.

– Lâm Thiên, ngươi muốn làm cái gì?

Thế nhưng lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên lại ngẩn ra, nữ tử trong lòng lại biến thành một thân ảnh xinh đẹp tới cực hạn. Mà đạo thân ảnh này khí chất vô song, trên khuôn mặt tuyệt mỹ mang theo một chút quyến rũ, phong tình vạn chủng.

Chương 1577: Một ảo cảnh (1)

Nữ tử này quyến rũ, xinh đẹp, lạnh lẽo lại vô cùng tuyệt mỹ giống như khiến cho ngay cả thiên địa cũng phải động lòng. Khuôn mặt lạnh lùng, uy nghiêm, khí chất quyến rũ hoàn toàn hội tụ ở trên người nàng.

– Bạch Linh.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trùng xuống, nữ tử trong lòng lại tiếp tục biến hóa, Vô Song xuất hiện.

– Buông tay.

Bên ngoài, Mộ Dung Lan Lan khẽ quát một tiếng, tay Lục Lâm Thiên lúc này đang ôm chặt thân thể của nàng, nàng vừa mới giãy dụa, miệng đột nhiên lại phun ra một ngụm máu tươi.

Máu tươi phun ra, ánh mắt Mộ Dung Lan Lan run lên, toàn thân không còn chút sức lực nào. Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên đã hoàn toàn lâm vào trong ảo cảnh.

– Vô Song.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử thanh nhã, cao quý trong lòng rồi lập tức cúi đầu hôn xuống.

– Lục Lâm Thiên, không được.

Mộ Dung Lan Lan yếu ớt la lên, thế nhưng cũng không ngăn cản được. Lục Lâm Thiên đã sớm lâm vào ảo cảnh, mà nàng liên tiếp bị thương, linh hồn lực vừa rồi lại bị thương nặng cho nên không thể phản kháng.

Lúc này trong đầu Lục Lâm Thiên nặng trịch, đôi môi hướng về phía đôi môi mang theo vết máu của Mộ Dung Lan Lan hôn xuống. Cảm nhận cảm xúc mềm mại, ấm áp, dường như có chút giống bình thường.

Lục Lâm Thiên hôn thật sâu, tham lam mυ”ŧ nước bọt trong miệng nàng, chăm chú ôm thân thể mềm mại trong lòng, hai người lập tức ngã xuống mặt cỏ.

Mộ Dung Lan Lan không còn chút lực giãy dụa, cả thân thể từ đầu tới chân không ngừng run rẩy, thế nhưng tất cả đều là phí công. Lúc này Lục Lâm Thiên đã vô cùng hưng phấn, ý thức trở nên mở hồ, chỉ biết hôn đôi môi mềm mại của nữ tử trong lòng. Không ngừng mυ”ŧ nước bọt cùng với hương thơm của nàng, tất cả mọi chuyện đều bị hắn ném ra sau đầu.

Mộ Dung Lan Lan thôi dãy dụa, trong mắt hiện lên sự bất lực, nàng biết hiện tại Lục Lâm Thiên đã lâm vào trong ảo cảnh, nàng đã không thể phản kháng.

Mà trong lúc bất tri bất giác Mộ Dung Lan Lan có cảm giác thân thể mình nóng lên, nàng lại tiếp tục giãy dụa muốn thoát khỏi vòng tay của Lục Lâm Thiên, thế nhưng càng giãy dụa Lục Lâm Thiên càng hưng phấn.

Rốt cuộc Mộ Dung Lan Lan cũng cảm nhận được cái gì, thân thể mềm mại của nàng được đặt lên trên thân thể của Lục Lâm Thiên, cả thân thể nàng run lên, hai gò má giống như tuyết trắng đỏ ửng, không ngừng thở hổn hển.

Sưu.

Dưới động tác thô lỗ của Lục Lâm Thiên, cung trang của Mộ Dung Lan Lan trong nháy mắt bị xé rách. Thân thể linh lung, trắng nõn như ngọc xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên.

Y phục bị xé rách, chỉ còn lại tiết khố màu hồng, xuân quang bắn ra bốn phía. Cảnh sắc mê người, dung nhan tuyệt mỹ, bộ ngực cao vυ”t, da thịt trắng nõn, mỗi một tấc thân thể đều tản ra khí tức mê người của nữ nhân thành thục. Tức thì hoa mai nở trong hang, cảnh xuân kiều diễm bùng cháy.

Nhìn thấy thân thể linh lung trước mắt, mắt Lục Lâm Thiên đỏ lên, hai tay đem y phục trên người cở bỏ, Lục Lâm Thiên chỉ cảm thấy một cỗ nhiệt lưu từ trong đan điền tỏa ra toàn thân.

Khi thân thể Lục Lâm Thiên đè lên người Mộ Dung Lan Lan, thân thể nàng lập tức run rẩy, giống như trên người nàng có một chiếc lò đang tỏa ra nhiệt độ nóng bỏng.

Lục Lâm Thiên nằm lên trên thân thể mềm mại không còn chút sức lực giãy dụa, thân thể không ngừng ma sát. Độc long phía dưới đã sớm có phản ứng, độc long ngẩng cao đầu, thi thoảng lại chạm vào nơi thần bí giữa hai chân Mộ Dung Lan Lan, dường như muốn tiến vào nơi vu sơn một phen.

Dưới loại kɧıêʋ кɧí©ɧ này Mộ Dung Lan Lan bị Lục Lâm Thiên làm cho toàn thân khô nóng, gần như không thể giữ được bản thân mình. Chính bản thân nàng ta cũng không hiểu vì sao mình lại có cảm giác này.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào nữ tử dưới thân rồi cúi đầu hôn đôi môi anh đào của nàng. Bàn tay to không chút khách khí khẽ vuốt thân thể rồi đi từ trên xuống dướt, liên tục ma sát qua lại. Năm ngón tay khẽ dùng một chút lực, nhẹ nhàng xoa nắn khiến cho Mộ Dung Lan Lan không ngừng uốn éo. Cái mông vểnh kia lập tức di động giống như đáp lại sự kɧıêʋ кɧí©ɧ của Lục Lâm Thiên. Hai mắt bắt đầu trở nên mê ly. Trong lúc bất tri bất giác không ngờ nàng đã không giãy dụa, ngược lại còn nhiệt liệt đáp lại Lục Thiếu Du.

Rốt cuộc đầu lưỡi của Lục Lâm Thiên cũng mở được hàm răng của Mộ Dung Lan Lan tiến vào kɧıêʋ кɧí©ɧ cái lưỡi của nàng, hai cái lưỡi dây dưa cùng một chỗ.

Mộ Dung Lan Lan đáp lại, bản thân vô cùng khẩn trương. Đường đường là đảo chủ Thiên Vân đảo, lúc này không ngờ lại giống như một con thỏ nhỏ, thân thể không ngừng co rút, trong mắt hiện lên sự kinh khủng, chờ mong, lại có khát vọng, cuối cùng là buông thả tất cả.

Bốn con mắt nhìn nhau, Mộ Dung Lan Lan bị Lục Lâm Thiên đặt ở dưới thân, cảm nhận khí tức nam nhân ở trên người Lục Lâm Thiên khiến cho toàn thân nàng có cảm giác thoải mái không nói nên lời. Tuy rằng nàng là người đứng đầu Thiên Vân đảo, thế nhưng đây cũng là nam nhân duy nhất chạm vào thân thể của nàng.

Mộ Dung Lan Lan lúc này cũng không thể giữ mình được nữa. Ánh mắt nhìn nam tử trước mắt mê ly.

Lúc này thể trạng độc long của Lục Lâm Thiên tăng vọt, lửa nóng tràn ngập, cái lưng đột nhiên cong lại, độc long lập tức chui vào nơi vu sơn của Mộ Dung Lan Lan.

– A.

Một tiếng thét kinh hãi vang lên, hạ thân đau đớn, Mộ Dung Lan Lan siết chặt Lục Lâm Thiên, độc long của Lục Lâm Thiên đột nhiên xông vào khiến cho ngọc môn của nàng bị xé rách. Loại đau đớn này khiến cho nàng vừa bất ngờ lại giật mình, toàn thân đột nhiên cứng đờ.

Thế nhưng cảm giác đau đớn này nàng cũng dần dần thích ứng, cuối cùng trên khuôn mặt của Mộ Dung Lan Lan hiện lên vẻ quyến rũ, yêu mị vốn có khi trước.

– A a a.

Cũng không biết qua bao lâu, thanh âm vui sướng của Mộ Dung Lan Lan vang lên. Toàn thân nằm ở trong lòng Lục Lâm Thiên, tiếng thở dốc không ngừng vang lên. Bộ ngực phập phồng, bị Lục Lâm Thiên không ngừng trùng kích, thể xác và tinh thần của nàng hoàn toàn bị thất thủ, thân thể vô lực. Linh hồn vốn khi trước đã bị thương nặng, dưới sự trùng kích không ngừng của Lục Thiếu Du, rốt cuộc cũng có chút thoải mái.

Lục Lâm Thiên thân bị hãm sâu vào trong ảo cảnh, linh hồn lực cũng tổn thương không nhẹ. Hơn nữa vết thương cũ còn chưa lành, nay lại thêm mới cho nên lập tức hôn mê.

Hai thân hình ôm chặt lấy nhau cùng hôn mê trong cái hang bị phong bế. Không ai có thể nhìn thấy một màn xuân sắc vô biên như vậy.

Trong bầu trời hải vực vô biên, giữa không trung có một đạo thú ảnh xẹt qua. Bốn người Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, Dương Quá, Như Hoa ngồi trên lưng Phi Thiên Ngô Công xẹt qua phía chân trời.

Dương Quá ngơ ngác nhìn về phía trước, toàn thân đờ ra không nói gì. Dáng vẻ này lại giống như lần đầu tiên đám người Lục Tâm Đồng gặp hắn.

Lục Tâm Đồng ngồi ở bên cạnh Dương Quá thế nhưng cũng không thể giúp được cái gì.

– Cũng không biết ca ca thế nào rồi. Mấy ngày nay chúng ta còn chưa tìm được ca ca.

Lục Tâm Đồng nhìn Dương Quá rồi lập tức nhướng mày, ánh mắt có chút lo lắng nói.

Chương 1578: Một ảo cảnh (2)

– Chúng ta đi tìm nhị đệ trước.

Dương Quá phục hồi tinh thần, ánh mắt từ xa thu lại.

– Nếu như không có bất ngờ xảy ra thì lão đại có thể tự bảo vệ mình. Thế nhưng chỉ sợ có chuyện ngoài ý muốn xảy ra mà thôi. Dù sao thực lực của Vũ Tôn quá mức mạnh mẽ.

Tiểu Long lúc này cũng có chút lo lắng. Một kích của Vũ Tôn nó đã tự mình kiểm nghiệm qua, thực sự quá mạnh mẽ.

– Ca ca sẽ không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn đó chứ?

Ánh mắt Lục Tâm Đồng lóe lên bất định, ngày càng lo lắng.

– Tạm thời còn chưa có vấn đề gì, có lẽ lão đại muốn thoát thân cũng không phải là vấn đề quá lớn.

Tiểu Long nói.

Trong hang, cũng không biết qua bao lâu, một tiếng rên vang lên, hai cỗ thân thể ôm chặt lấy nhau kia rốt cuộc cũng nhúc nhích một chút.

Advertisement

Mộ Dung Lan Lan tỉnh lại, hai mắt mở ra, đập vào mắt nàng chính là khuôn mặt kiên nghị, anh tuấn kia.

– Tại sao có thể như vậy, tại sao có thể như vậy.

Mộ Dung Lan Lan lẩm bẩm nói. Toàn thân vô lực không thể nhúch nhích, trong đầu nàng lúc này cũng hỗn loạn tới cực điểm. Nàng thật không ngờ kết quả cuối cùng lại như thế này, không ngờ nàng lại phát sinh chuyện này với hắn.

Một lúc lâu sau, một lưu tinh quang trong tay Mộ Dung Lan Lan lóe lên, thân thể Lục Lâm Thiên lập tức bị ném đi. Thân thể trắng nõn của Mộ Dung Lan Lan đứng dậy. Nhìn cảnh vật trước mắt, còn có vết đỏ tươi dưới thân mình, trong đôi mắt quyến rũ kia xuất hiện hai giọt nước mắt.

Sưu Sưu.

Nhìn nam tử bên cạnh, linh lực trong người Mộ Dung Lan Lan chợt lóe, một đạo chưởng ấn được ngưng tụ. Nam nhân này đoạt lấy thân thể thuần khiết của nàng, nhất định không thể buông tha cho hắn.

Ngay khi chưởng ấn sắp hạ xuống, chưởng ấn trong tay Mộ Dung Lan Lan ngừng lại, ánh mắt lóe lên bất định, miệng lẩm bẩm nói:

– Hắn lâm vào ảo cảnh, nếu không phải ta thi triển ảo cảnh thì hắn cũng sẽ không như vậy. Muốn trách thì phải trách chính mình.

– Thế nhưng cũng không thể tha cho hắn như vậy, thân thể thuần khiết này hắn làm sao có tư cách đoạt lấy?

– Hắn cũng không biết rõ mọi chuyện, vì sao, vì sao ta lại không cảm thấy chán ghét hắn.

Mộ Dung Lan Lan không ngừng suy nghĩ. Nàng nhớ rõ lúc đó bản thân nàng còn kịch liệt đáng ứng, không ngờ bản thân lại không có bài xích, miệng còn không ngừng lớn tiếng rên rỉ. Nghĩ vậy, hai gò má Mộ Dung Lan Lan lập tức đỏ ửng.

– Nhất đinh phải giết hắn.

– Chuyện này không thể trách hắn, mình cũng có trách nhiệm.

– Vì sao ta lại không hạ thủ được? Lẽ nào ta đã…

Mộ Dung Lan Lan không ngừng đấu tranh tư tưởng. Trong đầu có hai thanh âm không ngừng qua lại khiến cho Mộ Dung Lan Lan có chút tan vỡ.

Ưm.

Lúc này trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên tiếng rên rỉ, dường như sắp tỉnh.

Nhìn Lục Lâm Thiên dưới mặt đất, ánh mắt Mộ Dung Lan Lan run rẩy, chưởng ấn trong tay lần thứ hai chụp xuống, thế nhưng vẫn không thể hạ thủ được.

– Tự tạo nghiệt a. Lần này quả thực ta không nên tới đây.

Sau khi thì thào nói một tiếng, Mộ Dung Lan Lan thu hồi chưởng ấn, thân thể mềm mại đứng dậy, thân hình linh lung như ngọc kia lúc này cũng không có ai thấy. Mộ Dung Lan Lan lập tức lấy ra một bộ cung trang màu hồng trong nhẫn trữ vật mặc lên người, nhìn nam tử áo xam dưới đất, miệng lẩm bẩm nói:

– Từ nay về sau chuyện này coi như chưa từng xảy ra. Lần này chỉ là một giấc mộng, chỉ là ảo cảnh, ta cũng chưa từng tới đây.

Nói xong, thân thể uể oải, suy yếu của Mộ Dung Lan Lan nhanh chóng rời đi.

Trong hang, Lục Lâm Thiên vẫn tiếp tục hôn mê. Dưới tình huống liên tiếp bị thương nặng khiến cho Lục Lâm Thiên không thể chống lại được.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong Phi Linh môn yên bình đột nhiên mặt đất run chuyển. Rung động đột nhiên xảy ra tạo thành động tĩnh không nhỏ. Tất cả đệ tử Phi Linh môn đang tu luyện đều vội vàng đứng dậy đi tới sân rộng, cả đám cũng không biết là chuyện gì đang xảy ra.

Ngay khi chúng đệ tử nghi hoặc thì mặt đất lại rung chuyển. Mà lần này không ít người lập tức phát hiện ra nơi phát ra ba động, vô số ánh mắt nhất thời nhìn về phía sau núi.

Lúc này, trong đình viện ở hậu sơn của Phi Linh môn cũng có vô số thân ảnh bắn ra, cuối cùng lơ lửng trong không trung. Cả đám đều dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn về một ngọn núi cách đó không xa. Đây chính là đám người Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thanh Hỏa lão quỷ.

Đám người Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn chăm chú về phía sau núi, trong lúc mơ hồ bọn họ cảm nhận được một cỗ khí tức kinh khủng đang không ngừng kéo lên.

– Đây dường như là Băng Mộc Tôn Giả đang đột phá.

Đông Vô Mệnh nhìn vào phía sau núi rồi vui vẻ nói.

– Động tĩnh lớn nhưu vậy ngoại trừ Băng Mộc Tôn Giả ra sợ rằng không còn có ai khác.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Trên ngọn núi phía sau hậu hơn, lúc này có một cỗ năng lượng trong thiên địa như biển đang không ngừng hội tụ tới, sau đó năng lượng trong thiên địa như thủy triều rót xuống ngọn núi. Một cỗ khí tức mạnh mẽ đang không ngừng kéo lên.

Khí thế kinh khủng này cũng không duy trì bao lâu. Trên ngọn núi có một cỗ năng lượng mạnh mẽ bỗng nhiên giống như núi lửa phun trào, từ trên ngọn núi bạo phát. Năng lượng phô thiên cái địa tuôn ra khiến cả không gian phong vân biến sắc.

– Là Vũ Tôn, Vũ Tôn đang đột phá.

Cảm nhận trình độ cường hãn của cỗ khí thế này, không ít Linh Vương, Vũ Vương trong Phi Linh môn cũng trợn mắt, ngây người. Một lát sau cả đám mới hít sâu một hơi, thanh âm mang theo sự run rẩy lẩm bẩm nói.

– Khí tức thật là kinh khủng. Đây là cường giả trong Phi Linh môn ta sao?

– Cỗ khí tức này hẳn là cấp bậc Vũ Tôn.

– Người đang đột phá có lẽ là sư huynh Băng Mộc Tôn Giả Sát Phá

Quana của chưởng môn.

– Ta biết, ta còn từng gặp lão nhân gia. Đó là siêu cấp cường giả Vũ Tôn a.

– Phi Linh môn ta có siêu cấp cường giả Vũ Tôn, hiện tại ngoại trừ Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang ra, cũng không có một môn phái nào dám chống lại chúng ta nữa.

Vô số đệ tử Phi Linh môn phía dưới chấn động. Cuối cùng trong vô số ánh mắt khiếp sợ, cỗ khí thế kinh khủng kia chỉ giằng co một lát rồi lập tức biến mất không thấy.

Dưới mật thất của Phi Linh môn, hai đạo thân ảnh già nua, một hư một lưng đứng lên, ánh mắt hai người nhíu lại, trong mắt hiện lên sự vui vẻ.

– Sát Phá Quân này sau khi khôi phục không ngờ lại có thể đột phá nhanh như vậy. Quả thực không tồi.

Thân ảnh già nua, hư ảo kia mỉm cười nói.

Trong mật thất, Nam thúc mỉm cười gật đầu rồi thở dài nói:

– Sư phụ Sát Phá Quân chính là lão hữu có giao tình sinh tử với ta. Hắn để lại cho tiểu tử này không ít thứ tốt, muốn đột phá đương nhiên không quá chậm. Chỉ tiếc ta còn chưa thể khôi phục cho nên không thể tiến vào trong đó điều tra. Cũng không biết lão bằng hữu của ta còn sống hay đã chết.

– Chính là nơi mà lần trước ngươi từng nói với ta sao? Năm đó ta cũng đi vào đó, thế nhưng nơi đó bị mấy Hoàng tộc lánh đời chiếm cứ. Tán tu bình thường đi vào vô cùng nguy hiểm, cũng không dám đi vào quá sâu.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

Chương 1579: Bị cưỡng bức

– Nơi đó chính là nơi mà mấy đại hoàng tộc thủ hộ. Mấy đại hoàng tộc lánh đời là bởi vì địa phương đó, cho nên sẽ không đơn giản cho người ngoài tiến vào bên trong. Người có tư cách tiến vào trong đó cũng không có mấy người. Trình độ nguy hiểm cũng vô cùng lớn.

Nam thúc nói.

– Địa phương đó quả thực vô cùng quỷ dị. Theo ta được biết, địa phương đó mỗi một lần mở ra đều khiến cho vô số lão gia hỏa ngã xuống. Nhiều năm trôi qua như vậy dường như cũng không có ai tìm được thứ gì tốt.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

– Chính là bởi vì không tìm được thứ tốt cho nên mới khiến cho bọn họ điên cuồng. Những lão gia hỏa kia đều là người không để ý tới thế sự, một lòng muốn tìm vật trong đồn đại kia.

Nam thúc nói.

– Như vậy cũng tốt, nếu như những lão gia hỏa này không có việc gì để làm thì đại lục này sợ rằng đã sớm long trời lở đất rồi.

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Mặc kệ ra sao, ta đều hi vọng có thể một lần nữa tiến vào trong đó. Nhìn xem lão bằng hữu của ta rốt cuộc còn sống hay đã chết.

Nam thúc nói.

– Yên tâm đi, chờ sau khi tiểu tử Lâm Thiên kia thu được Hổ Âm Yêu Tinh thì thương thế của ngươi muốn khỏi hẳn cũng không khó.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

– Hổ Âm Yêu Tinh, Long Dương Linh Quả, một âm một dương, theo lý thuyết mà nói quả thực có cơ hội. Chỉ là không biết chuyến đi Đông Hải của tiểu tử này có nguy hiểm hay không? Trên đại lục Linh Vũ ít nhiều cũng được Vân Dương Tông che chở, trên Cổ Vực lại có Linh Thiên môn chế trụ, thế nhưng trên Đông Hải, tiểu tử này tới đó có lẽ không thể lăn lộn được như trước.

Nam thúc nói.

– Yên tâm đi, Thánh Linh giáo của ta vẫn còn, cho dù tiểu tử kia có náo tận trời ở Đông Hải, nếu muốn bảo vệ bản thân mình thì có lẽ không thành vấn đề.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

– Thế nhưng sợ rằng mấy nghìn năm qua, cảnh còn người mất. Cho dù Thánh Linh giáo còn, sợ rằng cũng không có ai phục nó. Chuyến đi này sợ rằng nguy cơ trùng trùng.

– Cũng đúng, tất cả phải nhìn vào bản thân nó. Thế nhưng vận khí của tiểu tử này không tồi, có lẽ sẽ không gặp phải vấn đề quá lớn.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

Trên một ngọn núi phía sau Phi Linh môn lúc này có một thân ảnh màu lam khoanh chân ngồi xuống. Mãi một lúc sau thân ảnh này mới vặn thắt lưng, trên người vang lên tiếng xương cốt răng rắc. Hai tay bỗng nhiên vươn ra, chậm rãi nắm chặt một cái. Trước hai tay, gợn sóng trong không gian trực tiếp vặn vẹo. Gợn sóng trong không gian giống như chiếc lá mỏng bị Sát Phá Quân nắm vào trong tay. Đột nhiên gợn sóng trong không gian hóa thành băng, thanh âm nghiền nát vang lên, cuối cùng biến mất trong không trung.

– Rốt cuộc cũng đột phá.

Cảm nhận cảm giác thoải mái tràn ngập cơ thể, một ngụm trọc khí mang theo khí tức lạnh lẽo từ trong miệng Sát Phá Quân bắn ra.

Trên khuôn mặt lạnh lùng kia hiện lên sự vui vẻ.

Thời gian trôi qua, trong hang, khi Lục Lâm Thiên tỉnh lại thì thấy toàn thân vô lực. Đầu nặng nề, toàn thân uể oải. Mặc kệ là chân khí hay linh lực đều tiêu hao tới cực hạn.

– Ồ?

Chuyện đầu tiên khi Lục Lâm Thiên tỉnh lại chính là nhìn thân thể của mình. Vì sao mà bản thân hôn mê Lục Lâm Thiên cũng không rõ. Hắn chỉ nhớ dường như mình tiến vào trong ảo cảnh của Mộ Dung Lan Lan. Chuyện sau đó hắn đều quên hết, hoàn toàn không nhớ nổi một chút gì.

Mà lúc này trong mắt Lục Lâm Thiên lại có chút nghi hoặc, bởi vì hắn không thấy Mộ Dung Lan Lan đâu. Mà khi Lục Lâm Thiên nhìn xuống phía dưới thì sắc mặt lập tức đại biến, không ngờ trên người hắn lại không có một mảnh vải che thân nào.

– Ta bị cưỡng bức sao?

Nhìn thấy toàn thân không có chút mảnh vải nào, phán đoán thứ nhất của Lục Lâm Thiên chính là hắn bị người ta cưỡng bức. Thế nhưng sau khi suy nghĩ một lát Lục Lâm Thiên lại cảm thấy Mộ Dung Lan Lan kia dường như cũng không phải là người biến thái. Trong lúc nghi hoặc, Lục Thiếu Du nhanh chóng mặc y phục vào.

– Mộ Dung Lan Lan đâu?

Lục Lâm Thiên xem xét chúng quanh, Mộ Dung Lan Lan này vì sao lại không thấy đâu? Cho dù Mộ Dung Lan Lan đi, lẽ nào ngay cả thần khí Tử Lôi Huyền Đỉnh của hắn mà nàng cũng không muốn?

– Đã trở lại rồi sao?

Suy tư một lát, ánh mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên nhìn về cửa hang. Trong tâm thần của hắn lúc này có người đang tiến vào trong hang. Phản ứng đầu tiên của hắn chính là đoán Mộ Dung Lan Lan đã trở lại.

– Hóa ra quả thực còn chưa đi xa. Lục Lâm Thiên, ngươi trốn không thoát đâu.

Lúc này ba đạo thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên không xa. Người vừa mới lên tiếng chính là một nữ tử tuyệt mỹ, trên khuôn mặt tinh xảo không trang điểm kia mang theo sự lạnh lùng. Khuôn mặt này xinh đẹp không thể diễn tả bằng lời, phong tư trác tuyệt giống như là tiên tử. Mái tóc có chút mất trật tự, cái eo nhỏ làm tăng lên vẻ không nhiễm bụi trần của nàng. Trên khuôn mặt tuyệt mỹ là ngũ quan xinh xắn, nhìn qua nhu nhược mà ưu nhã. Thế nhưng trong đôi mắt lúc này lại là một mảnh hàn ý khiến cho người khác nhìn vào không khỏi cảm thấy lạnh lẽo. Mà người này không phải là ai khác mà chính là Lăng Thanh Tuyền mà Lục Lâm Thiên sợ gặp nhất. Lúc này bên người Lăng Thanh Tuyền còn có Nộ Vô Thường và Không Linh Vương.

– Nhân phẩm của ta kém như vậy sao?

Nhìn thấy ba người, phản ứng đầu tiên của Lục Lâm Thiên chính là tự hỏi một câu như vậy. Mộ Dung Lan Lan vừa mới biến mất không thấy thì lập tức gặp phải Lăng Thanh Tuyền này. Chẳng lẽ phần mộ tổ tiên Lục gia bị người ta đυ.ng vào hay sao, không ngờ mình lại không may như vậy.

– Nộ trưởng lão, nhanh bắn hắn, cẩn thận bị hắn thi triển Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Lăng Thanh Tuyền lập tức yêu kiều quát lên một tiếng.

– Tiểu tử, lão thân không để yên cho ngươi.

Nộ Vô Thường nghe Lăng Thanh Tuyền phân phó lập tức lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Hỉ Vô Thường bị Lục Lâm Thiên gϊếŧ chết, nàng sao có thể bỏ qua cho Lục Thiếu Du được.

Trong lòng Lục Lâm Thiên ngưng trọng tới cực điểm. Lăng Thanh Tuyền lo lắng hắn thi triển Tử Lôi Huyền Đỉnh, thế nhưng hắn biết, chân khí linh lực trong người hắn hiện tại tiêu hao hầu như không còn, căn bản chưa khôi phục được một chút nào. Muốn thôi động Tử Lôi Huyền Đỉnh hoàn toàn là chuyện không có khả năng.

Huống chi Lục Lâm Thiên còn không có thời gian thôi động.

Mấy ngày trước Nộ Vô Thường ăn thiệt thòi trong tay nữ tử thần bí, trong lòng hiện tại vẫn còn sợ hãi. Bởi vì trước đó nàng ta không toàn lực xuất thủ đối với đám người Tiểu Long cho nên lúc này xuất thủ với Lục Lâm Thiên nàng không lưu thủ một chút nào. Trong mắt bắn ra hàn ý bàng bạc. Một đạo trảo ấn phá không mang theo tiếng sấm ì ùng hiện lên trong không gian.

Sưu.

Trảo ấn kéo theo một đám tàn ảnh, không gian đột nhiên đình trệ, trong nháy mắt đạo trảo ấn này mang theo xu thế sấm sét, phá không bay về phía Lục Lâm Thiên.

– Chạy.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng chạy trốn. Thế nhưng trong cái hang nhỏ này hắn có còn có thể chạy tới chỗ nào?

Chương 1580: Bị dằn vặt thảm hại (1)

Huống chi trình độ nắm không gian trong tay của Nộ Vô Thường này ngay cả lúc hắn toàn thịnh cũng không thể thoát khỏi, huống chi lúc này Lục Lâm Thiên lại tiêu hao quá nhiều, dưới trạng thái này làm sao có thể chạy trốn khỏi công kích của nàng ta.

Sưu Sưu.

Tất cả chỉ trong nháy mắt, trảo ấn đánh xuống, Lục Lâm Thiên trực tiếp bị bao phủ vào bên trong. Thân thể đình trệ, căn bản không thể nhúc nhích. Trình độ nắm không gian trong tay của cường giả Vũ Tôn quả thực quá mạnh mẽ.

– Tiểu tử, lần này ngươi trốn không thoát đâu.

Thân ảnh Nộ Vô Thường chợt lóe lên, tiếp đó nhanh chóng đánh mấy đạo cấm chế vào người Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên lập tức bị cấm chế.

– Lần này xong rồi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, rơi vào trong tay nữ nhân Lăng Thanh Tuyền này, kết cục của hắn không cần nghĩ cũng biết. Sợ rằng không bị ngũ mã phanh thây thì cũng phải chết không toàn thây.

– Nộ hộ pháp, tên vô sỉ này có thủ đoạn cởi bỏ cấm chế, để cho ta tới.

Lăng Thanh Tuyền Lạng lùng đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên. Trong tay xuất hiện một khỏa đan dược tỏa mùi hương thơm ngát. Nàng không để ý tới Lục Lâm Thiên mà trực tiếp mở miệng Lục Thiếu Du, đem khỏa đan dược kia nhét vào trong miệng hắn.

Phanh.

Ngay sau đó, Lăng Thanh Tuyền không chút do dự hung hăng đập một quyền vào ngực Lục Lâm Thiên. Khỏa đan dược trong yết hầu Lục Lâm Thiên lập tức trôi xuống bên dưới. Một cỗ dược dịch kỳ dị khuếch tán, tiến vào trong tứ chi, đan điền của Lục Thiếu Du.

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên có cảm giác toàn thân bị dược dịch bao phủ, một cảm giác tê dại xuất hiện, ngay cả xương cốt toàn thân dường như cũng nhũn đi.

GIờ phút này Lục Lâm Thiên có cảm giác vô lực, toàn thân mềm nhũn giống như một cục bông. Giống như thân thể của hắn không tồn tại.

– Tên vô sỉ, vì đối phó với ngươi, ta cố ý lấy Nhuyễn Cốt đan trong Linh Vũ giới, sau khi dùng toàn thân tê dại, kinh mạch, xương cốt mềm đi. Cho dù là Vũ Tôn cao giai ăn vào không có giải dược cũng đừng mong khôi phục. Ta xem lần này ngươi còn có thể cởi bỏ cấm chế được không.

Lăng Thanh Tuyền nhìn Lục Lâm Thiên rồi hung hăng đá một cước. Thân hình Lục Lâm Thiên lập tức bay về phía sau mấy thước, va vào tường đá trong hang.

– Tiện tỳ, nếu như lần này ta thoát khỏi đây, tuyệt đối ta sẽ không cho ngươi một chút cơ hội nào.

Lục Lâm Thiên hung hăng đập vào mặt đất, trong lòng thầm mắng một tiếng. Thế nhưng đồng thời hắn cũng mắng bản thân mình, lần trước sao lại không đem nữ nhân này đánh chết thì lần này cũng sẽ không rơi vào trên tay nữ nhân này.

– Thiếu chủ, để cho ta gïếŧ tiểu tử này. Ta muốn báo thù.

Nộ Vô Thường giận dữ nhìn Lục Lâm Thiên, sát ý ngập trời tràn ra.

– Nộ trưởng lão, người này là người mà Giới chủ muốn, còn có chút công dụng.

Lăng Thanh Tuyền nói với Nộ Vô Thường xong, lập tức nói với Không Linh Vương:

– Không Linh Vương, mang theo tên này, chúng ta đi.

Lăng Thanh Tuyền nói.

Một lát sau, dưới đảo nhỏ có một đầu yêu thú phi hành lục giai khổng lồ bay lên trời rồi lập tức biến mất trên không trung. Trên lưng yêu thú phi hành, thân thể Lục Lâm Thiên mềm nhũn bị Không Linh Vương ném lên trên.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên vô cùng xấu xí, lúc này bị người khác cấm chế, lại thêm Nhuyễn Cốt đan kia, toàn thân hắn hiện tại không còn một chút sức lực nào. Sau khi âm thầm vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết thì Lục Lâm Thiên tuyệt vọng phát hiện ra, hắn lại không thể thôi động Âm Dương Linh Vũ quyết, kinh mạch toàn thân mềm nhũn, đan điền bị cấm chế.

– Xong đời rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy lạnh lẽo, Lăng Thanh Tuyền này vì đối phó với hắn đã chuẩn bị vô cùng tốt. Sao có thể cho hắn cơ hội được chứ.

– Tên vô sỉ kia, ngươi cứ chậm rãi chờ xem. Chờ sau khi trở về ta sẽ thu thập ngươi thật tốt.

Lăng Thanh Tuyền nhìn Lục Lâm Thiên, hàn ý trên khuôn mặt lạnh lùng kia ngày càng đậm.

– Đi đêm lắm có ngày gặp ma.

Lục Lâm Thiên vô cùng bất đắc dĩ. Bản thân hắn luôn cho rằng mình có năng lực tự bảo vệ, thế nhưng hiện tại vẫn rơi vào trong tay Lăng Thanh Tuyền này.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Lục Lâm Thiên âm thầm vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết không dưới một ngàn lần, thế nhưng đều thất bại. Dưới tác dụng của Nhuyễn Cốt đan kia, hắn không có một chút biện pháp nào, Lục Lâm Thiên cuối cùng cũng chỉ có thể tuyệt vọng. Lần này dường như kết cục của hắn đã định.

Thế nhưng thấy Nộ Vô Thường ở đây, Lục Lâm Thiên không khỏi thở dài một hơi. Chí ít điều này cũng đại biểu cho việc đám người Lục Tâm Đồng và Tiểu Long bình yên chạy đi. Bằng không Nộ Vô Thường cũng không xuất hiện ở đây.

Bảy ngày sau, trong hải vực rộng lớn đột nhiên xuất hiện vô số quần đảo liên miên. Yêu thú phi hành lập tức đáp xuống một hải đảo trong đó.

Ầm ầm.

Trên một tòa hải đảo, tiếng ầm ầm không ngừng vang vọng. Mặt nước ở giữa những hải đảo đột nhiên cuồn cuộn, một cái thông đạo trong nước hiện ra.

Lục Lâm Thiên bị Không Linh Vương nắm trong tay, lập tức tiến vào trong thông đạo. Lúc này tới gần Lục Lâm Thiên mới phát hiện ra, đây chính là một bãi đá dài, mọi người tiến vào trong thông đạo, sóng nước hai bên rẽ ra. Phía trước mặt mọi người có vô số hòn đảo xuất hiện, thoạt nhìn có chút huyền ảo. Thế nhưng Lục Thiếu Du chỉ suy nghĩ một lát rồi lập tức cảm thấy bình thường. Bởi vì nơi này chỉ bố trí một cái trận pháp thuộc tính thủy, ẩn tàng không gian bên trong mà thôi.

– Bái kiến thiếu chủ.

– Ra mắt Nộ trưởng lão, Không hộ pháp.

Khi màn nước phía sau khôi phục, trong hòn đảo nhỏ phía trước có hơn mười đạo thân ảnh xuất hiện, cả đám đều mặc trường bào màu đen, khí tức không kém chút nào.

– Vũ Tướng, Linh Tướng.

Lục Lâm Thiên cảm nhận khí tức lập tức nhận ra tu vi của đám người này đều là Vũ Tướng, Linh Tướng. Còn có mấy Vũ Suất và Linh Suất. Trong lòng hắn không khỏi suy đoán, có lẽ đây là một phân đà của Linh Vũ giới, thảo nào không có một ai biết được nơi hạ lạc của Linh Vũ giới, hóa ra mỗi một phân đà của Linh Vũ giới đều được bố trí một trận pháp che mắt, người bình thường muốn phát hiện ra sợ rằng rất khó.

Trên đảo nhỏ có không ít kiến trúc liên miên, dọc đường đi có những thân ảnh xuất hiện liên tục. Tất cả đều mặc y phục màu đen. Trong đó Lục Lâm Thiên còn gặp được hai Vũ Vương cấp thấp và một Linh Vương cấp thấp. Trong một phân đà của Linh Vũ giới không ngờ lại có thực lực cường hãn như vậy.

Một lúc sau Lục Lâm Thiên bị ném vào trong một mật thất, hàn ý trong mắt Lăng Thanh Tuyền lần nữa tăng thêm không ít.

– Nộ trưởng lão, Không hộ pháp, các ngươi lui trước đi.

Lăng Thanh Tuyền quay đầu nói với Không Linh Vương và Nộ Vô Thường.

– Thiếu chủ, chúng ta không trực tiếp đem người này về trong giới sao?

Nộ Vô Thường do dự một chút rồi nói.

– Ta đã thông tri cho người trong giới, sẽ có người tới đây dẫn hắn đi.

Lăng Thanh Tuyền nói.

– Vâng.

Nộ Vô Thường không nói gì, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên đang nằm trên mặt đất rồi lập tức cùng Không Linh Vương rời khỏi mật thất.

Chương 1581: Bị dằn vặn thảm hại (2)

Mật thất lần nữa yên tĩnh lại. Lục Lâm Thiên bị ném vào trên mặt đất, ánh mắt nhìn vào người Lăng Thanh Tuyền, một cỗ cảm giác không tốt lập tức lan tràn trong lòng hắn.

– Tên vô sỉ, sao ngươi không kiêu ngạo nữa đi?

Lăng Thanh Tuyền nhìn Lục Lâm Thiên, hàn ý trong mắt tới cực hạn.

– Có bản lĩnh thì quang minh chính đại đấu một phen. Ngoại trừ nửa đường đánh lén ra thì ngươi còn có bản lĩnh nào khác không? Quang minh chính đại đấu ngươi không phải là đối thủ của ta.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng.

– Ngươi cho rằng ngươi nói những lời này sẽ có tác dụng sao? Chí ít hiện tại ngươi đã ở trên tay ta mà không phải là ta ở trên tay ngươi.

Lăng Thanh TUyền lạnh nhạt nói, khóe miệng mang theo nụ cười lạnh lẽo. Nụ cười này giống như một bông tuyết liên, tuy rằng lạnh lẽo thế nhưng cực kỳ động lòng người.

– Nếu như ngươi ở trong tay ta, ta tuyệt đối sẽ bán ngươi vào trong kỹ viện. Loại nữ nhân lấy oán trả ơn như ngươi cũng chỉ có thể để cho ngàn vạn người cưỡi. Có lẽ, bằng vào tư sắc của ngươi, sinh ý có lẽ cũng không tồi.

Lục Lâm Thiên mắng to. Dù sao đi nữa nữ nhân này cũng không bỏ qua cho hắn, hắn có mắng thêm vài câu cũng không sao, coi như xả giận.

– Ta nói rồi, lần sau gặp ngươi ta nhất định sẽ giết ngươi. Chỉ là hiện tại ngươi có chút tác dụng trong giới cho nên ta mới cho ngươi sống lâu thêm vài ngày. Ngươi lăng nhục ta, ngày hôm nay ta nhất định sẽ trả lại gấp bội.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền trầm xuống, ánh mắt mang theo sự oán hận nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên. Nhớ tới trong Cổ Vực, bản thân bị tên vô sỉ này lăng nhục, trong mắt có chút bất lực và ủy khuất. Thế nhưng sự bất lực và ủy khuất này nhanh chóng biến mất, thay vào đó là hận ý và ánh mắt kiên nghị.

Hận ý chợt lóe, một thanh trường kiêm xuất hiện trong tay Lăng Thanh Tuyền. Kiếm quang hiện lên, từng đạo kiếm quang đánh vào trên người Lục Lâm Thiên.

– A.

Lục Lâm Thiên lập tức kêu lên thảm thiết. Dưới kiếm quang này toàn thân Lục Lâm Thiên, trên dưới đều bị cắt hơn mười vết. Cảm giác vô lực, trên người bị cấm chế cho nên Bất Diệt Huyền Thể căn bản không phát huy được tác dụng. Thân thể bị từng đạo kiếm quang cắt vào da thịt.

Lăng Thanh Tuyền khống chế lực đạo vô cùng tinh diệu, từng vết kiếm chỉ cắt vỡ da thịt Lục Lâm Thiên, không làm tổn thương tới gân cốt. Thế nhưng loại đau đớn này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên kêu thảm thiết liên tục.

– Đau đớn không? Đây mới chỉ là bắt đầu mà thôi.

Nghe Lục Lâm Thiên kêu thảm thiết, Lăng Thanh Tuyền cười nhạt, trường kiếm vung lên, mũi kiếm trực tiếp rơi vào trên gương mặt Lục Lâm Thiên. Mũi kiếm lạnh lẽo trượt trên mặt Lục Thiếu Du, Lăng Thanh Tuyền lạnh nhạt nói:

– Đồ vô sỉ nhà ngươi, thứ ta ghét nhất chính là khuôn mặt này của ngươi.

Sưu.

Thanh âm của Lăng Thanh Tuyền vừa dứt, mũi kiếm run lên, trên khuôn mặt Lục Lâm Thiên lập tức có cảm giác bỏng rát. Trên mặt xuất hiện một vết kiếm dài, máu tươi chảy ròng ròng.

– Nữ nhân đê tiện, chờ sau khi ngươi rơi vào trong tay bản công tử, ta sẽ khiến cho ngươi chết không được, sống không xong.

Lục Lâm Thiên mắng to nói.

– Ta cho ngươi mắng.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền trầm xuống, một vết kiếm lần nữa hiện lên trên khuôn mặt Lục Lâm Thiên.

– Nữ nhân đê tiện nhà ngươi…

Lục Lâm Thiên còn chưa nói xong, lại một đạo kiếm quang đánh xuống thân thể hắn.

– Ta chỉ xoa bóp ngươi…

– A…

– Ta sẽ để ngươi cho ngàn vạn người cưỡi…

– Ngươi là đứa con rơi của người tuyết.

– Ngươi là hậu duệ của dân Châu Phi với Góa Phụ Đen (Black Window), đồ tiện tỳ mất cân đối âm dương.

– Ngươi còn biết làm gì ngoài đánh không? Nữ nhân độc ác như ngươi quả thực chính là một con độc xà trong lốt người mà. Ngươi chính là một tạp chủng.

– Suốt đời này sẽ chẳng có ai ngó ngàng tới ngươi đâu.

– A…

– Ngươi @TruyenHD#%$…

…

Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên. Từng thanh âm mắng mỏ cũng từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra. Tổ tông Lăng Thanh

Tuyền đã bị Lục Lâm Thiên đào tới mười tám đời.

Lục Lâm Thiên mắng nửa canh giờ, không có một câu cầu xin nào khiến cho Lăng Thanh Tuyền tức giận tới mức nghiên răng nghiến lợi. Kiếm quang run lên, Lục Lâm Thiên thương tích đầy mình, máu tươi đầm đìa thế nhưng vẫn còn không ngừng mắng. Thậm chí càng mắng càng hưng phấn, thanh âm càng lúc càng lớn.

– Ngươi mà nói nữa ta sẽ giết ngươi.

Tròn nửa canh giờ lăng Thanh Tuyền cũng có chút mệt mỏi. Nhìn toàn thân Lục Lâm Thiên dường như đã không có chỗ nào là không có vết kiếm, nghe tiếng mắng độc địa của Lục Lâm Thiên nàng tức giận tới nỗi trắng mắt, trên khuôn mặt vốn đã lạnh lẽo kia lúc này càng lên lạnh lẽo.

– Có bản lĩnh thì ngươi cứ chém thêm mấy kiếm. Dù sao đi nữa ngươi cũng đã gắn với chữ tiện, ngày hôm nay nếu như bản công tử không chết thì ngày khác nhất định sẽ bán ngươi vào trong kỹ viện. Không, bản công tử phải đem ngươi cho mấy đầu hắc tinh tinh mới được.

Lục Lâm Thiên cười lớn, trên mặt tràn ngập máu tươi, vô cùng đáng sợ. Có lẽ hiện tại ngay cả La Lan thị cũng không nhận ra được hắn nữa. La Lan thị nếu thấy dáng vẻ đầm đìa máu tươi của Lục Lâm Thiên lúc này phỏng chừng sẽ bị đau lòng tới chết.

– Đồ vô sỉ, ngươi nghĩ rằng ta không dám giết ngươi sao?

Lăng Thanh Tuyền giận dữ nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt bốc hỏa.

– Có bản lĩnh thì cứ giết ta. Bằng không lần sau nếu như ngươi rơi vào trong tay ta thì sẽ không có kết cục tốt đâu.

Lục Lâm Thiên cả giận nói.

Lăng Thanh Tuyền lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên, tức giận càng lúc càng lớn. Thế nhưng nàng đột nhiên lại cười nhạt, cơn tức giận trong mắt biến mất, nói:

– Hừ, ngươi muốn được chết sớm, giải thoát sớm sao? Ta sẽ không mắc mưu của ngươi. Để ngươi chết bây giờ là quá tiện nghi cho ngươi. Bản tiểu thư còn chưa hả hận, ngươi cứ chậm rãi mắng đi. Ngày mai ta lại tới thu thập ngươi. Ngươi muốn chết sao? Nằm mơ đi.

Nói xong Lăng Thanh Tuyền cũng không để ý tới Lục Lâm Thiên mà nghênh ngang rời đi. Phía sau nàng không ngừng vang lên tiếng chửi bới của Lục Lâm Thiên.

Ngoài mật thất, Lăng Thanh Tuyền đóng cửa đá, ánh mắt nhìn về phía sau.

– Các ngươi trông chừng người trong mật thất. Nếu như để hắn chạy thoát thì các ngươi biết hậu quả rồi đấy.

Lăng Thanh Tuyền nói với hai đại hán Vũ Tướng mặc hắc bào bên ngoài cửa đá.

– Vâng, thiếu chủ.

Hai người cung kính đáp, không dám ngẩng đầu lên.

Lăng Thanh Tuyền liếc nhìn mật thất một cái nữa rồi mới chậm rãi rời đi.

Trong mật thất, có lẽ đoán được Lăng Thanh Tuyền đã đi xa, lúc này Lục Lâm Thiên mới ngừng mắng. Ánh mắt trầm xuống. Cảm nhận sự đau đớn toàn thân lúc này hắn không khỏi mỉm cười.

Lục Lâm Thiên cũng không phải là kẻ biến thái, không phải muốn Lăng Thanh Tuyền đánh thêm vào trên người hắn mấy kiếm. Mà là khi kiếm đầu tiên của Lăng Thanh Tuyền đánh xuống Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được, trong sự đau đớn này, kinh mạch chung quanh vết thương lập tức có phản ứng, không tê dại như trước nữa.

Chương 1582: Địa các chặn giết

Chính vì phản ứng này khiến cho Lục Lâm Thiên mừng như điên. Chỉ cần thân thể có một tia tri giác thì hắn sẽ có cơ hội khôi phục cho nên mới cố ý chọc giận Lăng Thanh Tuyền. Mình đầy thương tích thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng cảm nhận được tri giác của mình. Mặc dù vì tri giác hắn đã trả một cái giá khá lớn.

Lúc này thừa dịp cảm giác đau đớn vẫn còn, Lục Lâm Thiên lần nữa vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết, trong lúc đau đớn này Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng có thể miễn cưỡng vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết.

– Thành công rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên mừng thầm. Trong cơn đau đớn hắn rốt cuộc đã nhìn thấy một tia cơ hội. Âm Dương Linh Vũ quyết vận chuyển, sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức đại biến. Trên người khôi phục tri giác, có thể miễn cưỡng vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, thế nhưng đan điền lúc này đã bị Nhuyễn Cốt đan làm mềm nhũn. Căn bản không thể chứa đựng chân khí. Nói cách khác, hắn chỉ khôi phục được một chút tri giác mà thôi, không thể chứa đựng chân khí. Đổi một câu nói khác, tuy rằng hiện tại hắn khôi phục tri giác, thế nhưng vẫn không thể nhúc nhích. Thiên Linh Nhuyễn Cốt Đan này quả nhiên lợi hại.

Lục Lâm Thiên đâu biết rằng Thiên Linh Nhuyễn Cốt Đan này Lăng Thanh Tuyền phí không ít công phu làm ra để đối phó hắn. Cường giả Vũ Tôn cấp thấp ăn vào Thiên Linh Nhuyễn Cốt Đan này đừng mong nhúc nhích. Cũng không biết là ai buồn chán nghiên cứu tạo ra loại đan dược này, không có một chút tác dụng nào. Tác dụng duy nhất chính là làm cho người ăn vào toàn thân vô lực, trở thành phế nhân mà thôi.

– Hóa ra là mừng hụt sao?

Lục Lâm Thiên vô cùng bất đắc dĩ.

Tại một cánh rừng xanh ngát, thi thoảng có một tiếng thú rống vang lên. Vô số phi điểu và dã thú kinh hãi từ trong rừng chạy loạn khiến cho bầu không khí trong cánh rừng có chút trầm trọng.

– Bọn họ có lẽ sắp tới rồi đúng không?

Trong cánh rừng có ba thân ảnh đang ẩn dấu. Ba người này đều đeo mặt nạ, trên vai có cấp hiệu, không thể nghi ngờ ba người này chính là người trong cùng một tổ chức.

– Căn cứ vào tin tức của Thiên Địa các, bọn họ có lẽ sẽ đi qua nơi này trong vòng hai ngày nay.

Một người trong ba người nói.

– Không biết là ai ủy thác Thiên Địa các giết ba người này. Lần này không phải là chuyện nhỏ. Có người nói ba người này thực lực không cao. Thế nhưng ba người này lại có địa vị cực cao trong Phi Linh môn, trong tay ba người này nắm một chuỗi cửa hàng Phi Linh môn. Nếu như ba người đồng thời chết đi, Phi Linh môn sợ rằng sẽ không để yên.

Người thứ ba trong ba người nói. Ba người này tuy rằng đều mang mặt nạ, thế nhưng từ khí tức có thể nhận ra, ba người này không ngờ đều có tu vi Vũ Suất lục trọng.

– Chúng ta chỉ tiếp nhận nhiệm vụ mà thôi. Nhiệm vụ Hoàng cấp lục phẩm, thù lao cũng không ít. Sợ rằng thù lao của nhiệm vụ Huyền cấp nhất phẩm cũng không hơn được bao nhiêu.

Người thứ nhất mang mặt nạ nói. Nhiệm vụ lần này đủ để cho nhiều người động tâm. Nhiệm vụ Hoàng cấp lục phẩm thế nhưng lại có thù lao cực kỳ mê người. Đồng thời còn cần ba trưởng lão Hoàng cấp lục phẩm của Địa các đi hoàn thành.

Mà sau khi tiếp nhận nhiệm vụ này bọn họ mới biết được, nhiệm vụ lần này không ngờ lại đánh ba trưởng lão của Phi Linh môn thanh danh hiển hách, mới quật khởi gần đây.

– Kỳ thực trong ba người này chỉ có Lục Tiểu Bạch kia có thực lực không kém mà thôi. Hai người khác không cần chú ý tới. Người ủy thác quả thực làm lớn chuyện a.

Tên còn lại nói.

– Rốt cuộc cũng tới. Đánh chết hai người kia trước, cuối cùng mới đánh chết Lục Tiểu Bạch. Nhất định phải tốc chiến tốc thắng, nếu như bị Phi Linh môn phát hiện ra, sợ rằng bọn họ sẽ tra cứu việc này. Một khi tra ra thì chúng ta sẽ thảm.

Một người trong ba người nhìn về phía trước. Lúc này phía trước xuất hiện ba động.

Phía xa có một đạo thú ảnh màu đen cấp tốc bay tới. Đây là một đầu yêu thú phi hành ngũ giai. Trên lưng yêu thú phi hành có bốn đạo thân ảnh. Trong bốn người có hai đạo thân ảnh xinh đẹp. Đạo thân ảnh phía trước thướt tha, thân mặc cung trang, trước ngực có một rãnh sâu, khuôn mặt thanh tú.

Nữ nhân còn lại chừng hai ba, hai mươi tư tuổi. Trên người mặc một bộ cung trang màu xanh, bên trên có hoa văn nhàn nhạt. Thắt lưng được một cái đai ngọc khiến cho dáng người càng thêm yểu điệu. Mái tóc đen nhánh buộc ở phía sau, trên trán tóc mai tán loạn. Ánh mắt sáng sủa lại mang theo sự nhanh nhẹn. Có thể nói hai người này một người mang theo sự cuồng dã, một người cao quý, đều là nữ tử không giống bình thường. Mà hai nữ nhân này quả thực không phải là người thường. Người thứ nhất chính là Hoàng Đan, người thứ hai chính là tiểu thư Lưu gia Lưu Uyển.

Trong bốn người còn có một nam nhân hèn mọn, một mập mạp. Trong mắt hai ngươi bắn ra tinh quang. Nam nhân mập mạp kia ánh mắt hầu như không nhìn thấy, hai mắt giống như luôn luôn híp lại, toàn thân tròn vo, nếu đá người này một cước tuyệt đối có thể lăn đi xa.

Chỉ là hai người này tuy rằng nhìn qua hèn mọn thế nhưng khiến cho người nhìn không cảm thấy phản cảm, càng nhìn càng thuận mắt. Đặc biệt là người trong Phi Linh môn, nhìn thấy hai người này cực kỳ nhiệt tình. Bởi vì hai người này nắm trong tay tài phú của toàn bộ Phi Linh môn. Đệ tử các đường muốn nhận được phúc lợi cũng cần hai người đồng ý. Đương nhiên, những năm gần đây phúc lợi Phi Linh môn càng ngày càng tốt cho nên khiến cho những sơn môn khác ước ao, đố kỵ không ngớt. Bởi vậy địa vị hai người này trong Phi Linh môn lại càng cao.

Đương nhiên, hai nam nhân thoạt nhìn hèn mọn này ngoại trừ Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ ra thì không còn có ai khác.

– Lục Tiểu Bạch, ngươi được lắm. Hai người các ngươi ở trước mặt ta chàng chàng thiếp thiếp. Lần sau ta sẽ không đi cùng các ngươi nữa.

Trên lưng yêu thú phi hành ngũ giai, Lưu Nhất Thủ ước ao nhìn bóng lưng Lục Tiểu Bạch và Lưu Uyển. Ánh mắt dường như bốc hỏa. Dọc đường đi hai người này không kiêng nể gì mà chàng chàng thiếp thiếp. Còn để cho hắn sống không đây.

– Lưu đường chủ, ta thấy ngươi cũng nên tìm một người đi.

Hoàng Đan mỉm cười nói với Lưu Nhất thủ.

– Hoàng Đan tiểu thư, ta cũng muốn tìm a. Thế nhưng không tìm thấy ai đẹp như Lưu Uyển đệ muội. Khi trước tiểu tử giảo hoạt Lục Tiểu Bạch này gạt ta đi thành Dao Hải rồi mang theo Lưu Uyển đệ muội nói chuyện yêu đương. Có trời biết, khi ta nhìn thấy Lưu Uyển đệ muội trong lòng cũng đọng tâm a. Là do ta hạ thủ chậm.

Lưu Nhất Thủ không ngừng hối hận, giống như là khóc không ra nước mắt.

– Rắm thối. Khi trước ta có công sự cho nên mới mang theo Uyển nhi và nhạc phụ của ta đi Thương Sơn phân đà tìm công tử. Là ngươi đố kỵ.

Lục Tiểu Bạch hung hăng hôn một cái lên khuôn mặt như ngọc của Lưu Uyển. Cảnh tượng này nhìn vô cùng giống như củ cải trắng dành cho heo ăn trong truyền thuyết. Quả thực có chút khó coi.

– Tiểu Bạch, còn có người ở đây mà.

Bị Lục Tiểu Bạch hôn một cái, Lưu Uyển lập tức trừng mắt nhìn Lục Tiểu Bạch rồi e thẹn cúi đầu.

– Cái gì ta cũng không thấy nha.

Hoàng Đan mỉm cười, trong lòng không tự chủ được mà nhớ tới thân ảnh màu xanh kia.

Chương 1583: Lưu Nhất Thủ phát uy (1)

– Đệ muội, muội còn muội muội nào khác không? Biểu muội có không? Giới thiệu cho ta một người được không?

– Muội quả thực có một biểu muội, năm nay mới mười tám..

Lưu Uyển mỉm cười nói.

Lưu Uyển còn chưa dứt lời, hai mắt Lưu Nhất Thủ tỏa sáng, nói:

– Mười tám sao? Không còn nhỏ nữa, quả thực vô cùng vừa vặn.

– Lưu Nhất Thủ, ngươi đừng có mong. Nếu như ngươi dám có ý đó thì ta sẽ trở về nói cho Toa Toa biết. Đừng tưởng rằng chuyện của ngươi và Toa Toa ta không biết. Nếu như ngươi dám thay lòng đổi dạ, ta thấy dùng tính cách của Toa Toa mà nói, sẽ lập tức cắt cái đó của ngươi.

Lục Tiểu Bạch đắc ý nói. Biểu muội của lão bà làm sao có thể đưa cho tiểu tử Lưu Nhất Thủ này a. Tục ngữ nói biểu muội là của tỷ phu, tuyệt đối không thể tiện nghi cho tiểu tử này.

– Lục Tiểu Bạch, ngươi ăn no rồi không biết nghĩ tới cảm giác của người đói a. Nha đầu Toa Toa kia không phải ngươi không biết. Ta đánh không lại nàng, chạm cũng không cho chạm. Không biết là kẻ nào nói cho nàng biết nam nhân đều không có ai tốt, nếu chưa thành hôn thì không thể xxxx với nàng. Ta chỉ cần định chạm vào nàng là nàng lập tức mang Bạch cung phụng ra uy hïếp ta. Ta nào dám a.

Lưu Nhất Thủ đau khổ nói.

– Lưu đường chủ, Toa Toa là một cô nương tốt. Đường chủ cần phải tốt với nàng một chút, bằng không ngay cả chưởng môn cũng không tha cho ngươi.

Hoàng Đan mỉm cười nói.

– Cẩn thận, có biến.

Lúc này Lục Tiểu Bạch đột nhiên nhíu mày nhìn về phía trước. Yêu thú phi hành cũng bỗng nhiên dừng lại, thân thể xoay quanh không trung.

– Ha ha, phản ứng quả thực khong tồi. Chỉ tiếc các ngươi trốn không thoát đâu.

Ngay lúc này trong rừng cây đột nhiên có ba đạo thân ảnh phóng lên bầu trời tạo thành thế tam giác đem bốn người vây lại. Nhìn thấy trên lưng yêu thú phi hành là bốn người chứ không phải là ba người khiến cho ba người vô cùng kinh ngạc. Thế nhưng nhìn thấy thực lực của Lưu Uyển, ba người này cũng không để ý nhiều nữa.

– Hóa ra là người Địa các, có gì chỉ giáo?

Lục Tiểu Bạch nhìn vào cấp hiệu trên vai ba người, vẻ mặt trầm xuống rồi nói. Lưu Nhất Thủ lúc này cũng thu hồi vẻ cười cợt của mình, vẻ mặt lập tức ngưng trọng. Hai nàng Lưu Uyển và Hoàng Đan cũng dùng ánh mắt cảnh giác nhìn vào trên người ba người.

– Không ngờ lại biết chúng ta là người của Địa các. Vậy ta cũng không ngại nói cho các ngươi, chúng ta chỉ tiếp nhận nhiệm vụ mà tới. Người muốn giết các ngươi không phải là chúng ta, chuyện này không liên quan tới chúng ta.

Người bên trái nói.

– Tiểu Bạch, ba tên này có thực lực gì? Hình như có chút bất phàm.

Lưu Nhất Thủ đi tới bên người Lục Tiểu Bạch rồi hỏi. Hắn có cảm giác thực lực ba người bất phàm, dùng thực lực của hắn không phải là đối thủ.

– Ba Vũ Suất lục trọng.

Lục Tiểu Bạch cảm nhận khí tức trên người ba người rồi lập tức nói với Lưu Nhất Thủ.

– Cái gì, ba tên này mới chỉ là Vũ Suất lục trọng mà đã nghĩ muốn giết chúng ta sao?

Nghe Lục Tiểu Bạch nói, Lưu Nhất Thủ vỗ ngực thở dài một hơi, nhìn chăm chú vào ba người kia rồi nói:

– Ba người các ngươi hù chết Lưu gia gia rồi. Còn tưởng các ngươi là Vũ Vương, ai ngờ lại là Vũ Suất lục trọng.

Ba trưởng lão Địa các nghe Lưu Nhất Thủ nói vậy lập tức nhìn nhau, có vẻ vô cùng nghi hoặc. Tên mập mạp Vũ Sư nhất trọng này không ngờ lại không đặt bọn họ vào trong mắt.

– Lưu Nhất Thủ, ta một người, ngươi hai người, tốc chiến tốc thắng.

Ánh mắt Lục Tiểu Bạch trầm xuống, mở miệng nói.

– Không thành vấn đề.

Lưu Nhất Thủ nói xong, trong mắt có một cỗ tinh quang bắn ra. Lúc làm chính sự hắn vô cùng nghiêm túc. Mấy năm nay trong Phi Linh môn Lưu Nhất Thủ đã sớm được rèn giũa, không phải là một tên côn đồ trên trấn Thiên Tinh khi trước. Lúc này hắn đã là một trong những người đứng đầu Phi Linh môn, cỗ khí thế không giận mà uy trên người hắn cũng khiến cho người khác không dám khinh thường.

– Động thủ.

Cùng lúc đó, ba trưởng lão Địa các nhìn nhau đồng thời đánh về phía Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan.

– Tới tốt.

Ánh mắt Lục Tiểu Bạch trầm xuống, chân khí thuộc tính hỏa nóng bỏng từ trong cơ thể bạo phát ra. Một tiếng quát lạnh lẽo vang lên, thân thể giống như một đạo thiểm điện trực tiếp bắn về một người trước mặt. Một cỗ chân khí hfng hồn từ trong cơ thể tràn ra. Toàn bộ không gian run lên. Mà khí tức trên người Lục Tiểu Bạch lúc này không ngờ cũng đã đạt tới Vũ Suất lục trọng.

Sưu Sưu.

Lúc này hai trưởng lão Vũ Suất lục trọng còn lại của Địa các cũng lao thẳng về phía Lưu Nhất Thủ và Hoàng Đan.

Ánh mắt Lưu Nhất Thủ trầm xuống, trong con mắt nhỏ kia đột nhiên có tinh quang bắn ra. Thủ ấn trong tay được kết, khóe miệng hiện lên nụ cười nhạt. Ba đạo lưu quang từ trong nhẫn trữ vật của hắn bắn ra.

Ba đạo lưu quang này vừa xuất hiện. Ba cỗ khí tức sát phạt nồng nặc lan tràn ra chung quanh. Ba cỗ khôi lỗi màu đen xuất hiện trước mặt ba người Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan, Lưu uyển. Ba cỗ khôi lỗi này đều cao hai thước, trên thân thể khôi lỗi có lưu quang lóe lên. Từ khí tức có thể nhận ra, ba cỗ khôi lỗi này đều là khôi lỗi cấp sáu cao giai.

Ba cỗ khôi lỗi này chính là thủ đoạn bảo mệnh khi trước Lục Lâm Thiên giao cho Lưu Nhất Thủ. Ba cỗ khôi lỗi khi trước Lục Lâm Thiên đoạt từ trong tay thanh niên của Thần Kim các kia tuy rằng còn chưa đạt tới cấp sáu đỉnh giai, thế nhưng mỗi một đầu khôi lỗi một khi động thủ, đối phó với Vũ Suất bát trọng tuyệt đối không thành vấn đề. Coi như là chống lại Vũ Suất cửu trọng bình thường cũng có thể làm được. Bởi vì có ba cỗ khôi lỗi này trên người cho nên Lưu Nhất Thủ mới hoàn toàn không đặt ba người này vào trong mắt. Ngay từ đầu Lưu Nhất Thủ còn tưởng rằng ba người này là Vũ Vương, không ngờ chỉ là Vũ Suất lục trọng. Vũ Suất lục trọng Lưu Nhất Thủ đương nhiên không cần sợ hãi.

Ba cỗ khôi lỗi vừa mới xuất hiện khí tức sát phạt tràn ra. Ba cỗ khôi lỗi này chính là nhân khôi cực kỳ khó dây vào.

– Ồ?

Nhìn thấy ba cỗ khôi lỗi đột nhiên xuất hiện, hai trưởng lão Địa các đang lao về phía Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan lập tức ngẩn ra.

Cảm nhận khí tức trên người ba cỗ khôi lỗi, ánh mắt hai người lập tức đại biến:

– Không tốt, ba cỗ khôi lỗi cấp sáu cao giai.

Lúc này hai người đã bắt đầu hối hận khi tiếp nhận nhiệm vụ rồi. Ai có thể nghĩ tới trên người một Vũ Sư nhất trọng lại sở hữu ba cỗ khôi lỗi cấp sáu cao giai. Không chỉ một mà là ba, quả thực là hãm hại người khác mà.

– Con mẹ nó, các ngươi cho rằng bản đường chủ dễ bắt nạt sao? Giết hai người này cho ta.

Thủ ấn trong tay Lưu Nhất Thủ được kết, lập tức mở miệng nói với ba cỗ khôi lỗi.

– Vâng, chủ nhân.

Ba cỗ khôi lỗi đáp xong lập tức ầm ầm đánh về phía hai trưởng lão Địa các. Trong đó có một cỗ khôi lỗi đánh về phía người bên trái. Hai cỗ khôi lỗi còn lại đồng thời đánh về phía người còn lại bên phải.

Chương 1584: Lưu Nhất Thủ phát uy (2)

Hai cỗ khôi lỗi đánh tới khiến cho sắc mặt trưởng lão Địa các bên phải đại biến. Thân hình nhanh chóng thối lui, đồng thời chân khí trên người bạo phát. Một chưởng hung hãn lập tức được đánh về phía một đầu khôi lỗi trước người.

Đối với một chưởng này, đầu khôi lỗi kia căn bản không thèm để ý. Quang mang trên người đại thịnh, tiếp theo, đầu khôi lỗi này cũng trực tiếp đánh ra một chưởng về phía trưởng lão Địa các kia.

Phanh.

Chưởng ấn hung hãn của trưởng lão Địa các kia vừa mới đánh ra lập tức va chạm với chưởng ấn của khôi lỗi. Một tiếng nổ vang vọng, thân thể người này trực tiếp bị đẩy lùi mấy chục thước. Mà đầu khôi lỗi kia lại không có việc gì.

Phanh.

Chỉ trong nháy mắt một đầu khôi lỗi thân thể như quỷ dị xuất hiện, không chút khách khí đem một đạo quyền ấn nện vào trên người trưởng lão Địa các này.

Khục khục.

Không có một chút ngăn cản nào, hộ thân cương khí do người này bố trí lập tức vỡ nát, miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Sưu Sưu.

Đồng thời một cỗ kình phong mạnh mẽ bắn tới. Đầu khôi lỗi kia cũng không dừng lại mà tiếp tục phóng tới người này. Năng lượng cường hãn như một cơn lũ từ trong cơ thể đầu khôi lỗi này bộc phát ra. Một đạo trảo ấn trực tiếp được bổ vào trên người Vũ Suất lục trọng kia.

Cạch Cạch.

Dưới trảo ấn, không gian khẽ run rẩy, con ngươi người này co rút, toàn thân trực tiếp hóa thành huyết vụ rơi xuống cánh rừng phía dưới.

Sau khi đánh chết Vũ Suất lục trọng này, hai cỗ khôi lỗi kia lập tức lao thẳng về phía trước. Ba cỗ khôi lỗi lập tức vây công trưởng lão Thiên Địa các còn lại.

Ba cỗ khôi lỗi từ ba phía đánh tới, không gian bị kình phong làm cho rung động. Tiếng xé gió vang lên không ngừng. Ba cỗ khôi lỗi cấp sáu cao giai trực tiếp phong tỏa không gian. Năng lượng bạo phát, ba đạo quyền ấn lập tức được đánh ra.

Thanh âm chói tai vang vọng trong không trung. Toàn bộ không gian liên tục run rẩy.

– Không xong.

Ánh mắt người này biến đổi, sắc mặt khó coi tới cực điểm. Ba cỗ khôi lỗi cấp sáu cao giai tương đương với ba Vũ Suất bát trọng, thậm chí là Vũ Suất cửu trọng vây công hắn. Hắn chỉ là Vũ Suất lục trọng làm sao có thể là đối thủ. Trong lúc miệng thầm hô một tiếng không xong thì cũng chỉ có thể bố trí một đạo hộ thân cương khí.

Oanh.

Quyền ấn của ba cỗ khôi lỗi phân biệt từ ba hướng tạo thành thế tam giác đánh vào trên cương khí của Vũ Suất lục trọng kia. Thanh âm trầm thấp đột nhiên vang lên. Kình khí cường hãn từ ba điểm tiếp xúc bắn ra. Không gian chung quanh xuất hiện vô số cái khe giống như mạng nhện không ngừng lan tràn ra chung quanh.

Khục khục.

Hộ thân cương khí bị nghiền nát. Người này lập tức phun ra một ngụm máu tươi. Dưới công kích mạnh mẽ như vậy lập tức mất đi sinh cơ.

Ba cỗ khôi lỗi đánh chết hai người, ánh mắt Hoàng Đan không khỏi có chút sợ hãi, mang theo sự kinh ngạc nhìn vào Lưu Nhất Thủ. Chưởng môn quả nhiên cực kỳ coi trọng Lưu Nhất thủ, không ngờ lại đem ba cỗ khôi lỗi cấp sáu cao giai giao cho Lưu Nhất Thủ này.

– Tiểu Bạch, ngươi có muốn hỗ trợ hay không?

Sau khi đánh chết hai Vũ Suất lục trọng, Lưu Nhất Thủ đắc ý nhìn vào khuôn mặt đang khó coi tới cực độ của trưởng lão Địa các đang đối phó với Lục Tiểu Bạch.

– Không cần. Một Vũ Suất lục trọng mà thôi, không thành vấn đề.

Lục Tiểu Bạch lăng không mà đứng. Trường bào tung bay, cũng coi như là khí thế bất phàm. Tuy rằng hắn không phải là đệ tử của Nam thúc, thế nhưng quả thực đã trải qua sự dạy dỗ của Nam thúc. Tuy rằng không có những con bài chưa lật mạnh mẽ như Lục Lâm Thiên, thế nhưng cũng vẫn có không ít con bài chưa lật.

– Con mẹ nó, mới chỉ là Vũ Suất lục trọng mà đã muốn đối phó với chúng ta. Các ngươi quả thực quá tự đại, cho dù cả ba người các ngươi cùng nhau tới thì hôm nay cũng không chiếm được chỗ tốt nào.

Lục Tiểu Bạch lạnh nhạt nói. Thanh âm vừa dứt, ánh mắt lạnh lẽo, trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh trường côn màu đỏ. Trên trường côn tràn ngập hỏa diễm. Đây chính một kiện Vũ linh khí Huyền cấp đỉnh phong gần với Địa cấp mà Lục Lâm Thiên đưa cho hắn khi trước.

Cầm trường côn màu đỏ trong tay, quanh thân Lục Lâm Thiên trong lúc vô hình có vô số chân khí thuộc tính hỏa từ lỗ chân lông tràn ra. Hỏa diễm lập tức tràn ngập thân thể, khí thế quanh thân Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng tăng vọt.

– Kình Thiên Viêm Hỏa côn.

Lục Tiểu Bạch hét lớn một tiếng, bàn chân khẽ bước một bước. Vô số hỏa diễm từ dưới chân bạo phát ra. Trong nháy mắt tràn ngập không gian to lớn. Một cỗ năng lượng thuộc tính hỏa bàng bạc kéo tới. Bên trong hỏa diễm, Lục Tiểu Bạch giống như hỏa thần, thanh thế vô cùng kinh khủng khiến cho đám người Hoàng Đan, Lưu Nhất Thủ, Lưu Uyển líu lưỡi. Có thể câu động năng lượng trong thiên địa, dây rõ ràng là vũ kỹ Huyền cấp trung giai.

Đồng thời trường côn trong tay Lục Tiểu Bạch được đánh ra đem theo một đám tàn ảnh lớn. Hỏa diễm nóng bỏng đại thịnh, cuối cùng trực tiếp bao phủ không gian. Côn ảnh ngập trời khiến cho không gian vặn vẹo. Nhiệt độ trong không gian đột nhiên tăng cao, giống như hơi nước trong không khí giờ phút này đều bị đun sôi.

Cảm nhận sự biến hóa trong không gian, Vũ Suất lục trọng của Thiên địa các cả kinh. Thực lực của Lục Tiểu Bạch này không ngờ lại kinh khủng tới như vậy. Người này lập tức lùi về phía sau, hắn tự biết bằng vào thực lực của bản thân mình còn chưa thể chống lại được Lục Tiểu Bạch. Lục Tiểu Bạch này chỉ có tu vi Vũ Suất lục trọng thế nhưng khi giao thủ hắn mới biết được. Thực lực bản thân của Lục Tiểu Bạch so với hắn còn mạnh hơn nhiều. Lại thêm Vũ linh khí và vũ kỹ Huyền cấp trung giai khiến cho hắn biết mình không phải là đối thủ.

Nhưng mà Vũ Suất lục trọng này hối hận cũng đã muộn. Côn ảnh ngập trời đánh xuống phong tỏa không gian chung quanh người hắn. Khí tức nóng bỏng từ bên trên tràn ngập ra khiến cho tên trưởng lão này cảm thấy lạnh lẽo.

Phanh Phanh.

Toàn bộ không gian giống như vỡ nát, kình khí nóng bỏng mang theo thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm vang vọng trong không trung. Khi tất cả trở lại bình thường thì Vũ Suất lục trọng kia đã hóa thành mảnh nhỏ biến mất trong không trung.

– Thật mạnh.

Lưu Nhất Thủ cảm thán. Thực lực của Lục Tiểu Bạch so với khôi lỗi bên người hắn còn mạnh hơn.

– Chúng ta nhanh trở lại Phi Linh môn, việc này sợ rằng không bình thường. Không ngờ lại có người dám xuất thủ với chúng ta. Phía sau sợ rằng còn có ý đồ khác. Phải mau chóng tìm chư vị cung phụng để thương nghị.

Lục Tiểu Bạch thu hồi Vũ Linh khí rồi đáp xuống lưng yêu thú phi hành. Lần chặn giết này đối với hắn mà nói, không tạo thành một chút ảnh hưởng nào. Thế nhưng điều khiến cho hắn chân chính lo lắng chính là người phía sau, chuyện này sợ rằng không đơn giản.

– Không biết là ai đang âm thầm đối phó Phi Linh môn ta.

Hoàng Đan khẽ nói.

Trong mật thất tối đen có không ít dạ minh châu phát ra ánh sáng nhu hòa. Vết máu trên thân Lục Lâm Thiên đã bắt đầu khô lại, thậm chí thoạt nhìn còn có cảm giác huyết nhục mơ hồ. Cảm giác ngứa ngáy, đau đớn khi vết máu đóng vảy khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ khó chịu. Toàn thân tràn ngập cái cảm giác kia làmn cho trong lòng Lục Thiếu Du lại hận Lăng Thanh Tuyền thêm một phần. Nữ nhân này quả thực vô cùng độc ác.

Chương 1585: Tìm thuốc giải

Ầm ầm.

Mật thất hơi lay động, cửa đá mở ra. Ánh sáng chiếu vào trong mật thân. Một thân ảnh mềm mại chậm rãi đi tới. Khi cánh cửa đóng lại, ánh mắt lạnh lẽo của Lăng Thanh Tuyền lần nữa rơi vào trên người Lục Lâm Thiên.

– Tư vị không dễ chịu đúng không? Sao không mắng tiếp đi?

Lăng Thanh Tuyền nhìn Lục Lâm Thiên toàn thân là vết máu, khóe miệng nở nụ cười nhạt nói.

– Lẽ nào ngươi bị mắng tới nghiện rồi sao?

Lục Lâm Thiên nhìn nữ nhân như rắn rết trước mắt, ánh mắt tràn ngập hàn ý. Nếu như ánh mắt có thể giết chết người mà nói, lúc này Lăng Thanh Tuyền sợ rằng đã chết hơn chục lần rồi.

Nhìn ánh mắt Lục Lâm Thiên, Lăng Thanh Tuyền không giận mà cười, dường như cực kỳ đắc ý, nàng ta nói:

– Sao nào? Ngươi rất hận ta đúng không? Ngươi có tư cách gì mà hận ta? Ngươi lăng nhục ta, đối với ta như vậy, nếu có hận thì phải là ta hận ngươi. Tên đê tiện, vô sỉ, hạ lưu như ngươi hoàn toàn không có tư cách hận ta.

– Khi trước ta không nên cứu ngươi. Để cho yêu thú ăn ngươi thì tốt hơn. Lấy oán trả ơn, tâm địa như rắn rết, ta cảm thấy hối tiếc vì sao khi trước lại cứu ngươi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

– Ngươi…

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền lạnh lùng, hung hăng đạp một cước vào trên tiểu phúc Lục Lâm Thiên.

– Đồ đê tiện, có bản lĩnh thì cắt một ngàn kiếm trên người ta đi? Để xem ngươi còn có thủ đoạn gì khác không. Nếu như ngươi rơi vào trong tay ta, ta nhất định sẽ khiến cho ngươi sống không bằng chết.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

– Ngươi yên tâm, ta tự có thủ đoạn đối phó với ngươi. Nhất định sẽ khiến ngươi muốn chết không được, muốn sống không xong. Khi đó mới giải mối hận trong lòng ta.

Trường kiếm lần nữa xuất hiện trong tay Lăng Thanh Tuyền, nàng lạnh lùng nói:

– Khi trước chính là hai tay ngươi động vào thân thể của ta. Trước tiên ta sẽ chém hai tay ngươi xuống.

Lăng Thanh Tuyền nói xong đem trường kiếm gác lên vai phải Lục Lâm Thiên, thanh âm mang theo sự châm chọc nói:

– Ngươi tiếp tục mắng đi, để xem ta có dám đoạt hai tay của ngươi hay không.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt có mấy đạo kình phong phá không bắn tới. Một đạo thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện phía sau Lăng Thanh Tuyền, mấy đạo cấm chế được đánh xuống. Lăng Thanh Tuyền cảm nhận được bất thường phía sau, khi sắc mặt đại biến thì cũng đã chậm. Toàn thân nàng lập tức bị cấm chế.

– Ngươi chém đi, vì sao lại không chém? Tiện tỳ nhà ngươi.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vang lên từ sau lưng Lăng Thanh Tuyền, cùng lúc đó thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng xuất hiện trước mắt nàng.

Nhìn thấy hai Lục Lâm Thiên giống nhau như đúc, toàn thân Lăng Thanh Tuyền tuy rằng không thể nhúc nhích, thế nhưng ánh mắt vô cùng kinh hãi. Lúc này Lăng Thanh Tuyền đang khiếp sợ tới cực điểm, quả thực không thể tin nổi, cho rằng bản thân mình hoa mắt.

Đương nhiên đây chỉ là Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên mà thôi. Toàn thân Lục Lâm Thiên mềm oạt, tuy rằng khôi phục tri giác nhưng lại căn bản không thể khôi phục thực lực. Thế nhưng điều này cũng không làm ảnh hưởng tới việc Lục Thiếu Du cởi bỏ cấm chế. Âm Dương Linh Vũ Quyết vận chuyển một ngày là có thể cởi bỏ cấm chế. Nếu như đổi lại là người khác, cho dù cởi ra cấm chế cũng vô dụng. Một khi dùng Thiên Linh Nguyễn Cốt Đan mà nói thì đừng mong nhúc nhích.

Nhưng Lục Lâm Thiên lại không giống như vậy. Ngay khi Lục Lâm Thiên tuyệt vọng, Lục Thiếu Du lập tức nghĩ tới đại hồn anh trong cơ thể. Bản thân hắn không thể khôi phục, thế nhưng chỉ cần cởi bỏ cầm chế thì đại hồn anh có thể tự do hoạt động, cũng tương đương với việc hắn khôi phục. Thậm chí dùng sát khí và tàn hồn trăm vạn năm bên trong đại hồn anh mà nói, một khi bất ngờ đánh lén tuyệt đối là lựa chọn không tồi.

Vì vậy Lục Lâm Thiên không ngừng vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết, chậm rãi cởi bỏ cấm chế. Trước khi Lăng Thanh Tuyền tới hắn đã cởi bỏ được cấm chế. Đại hồn anh thoát ra ngoài ẩn nấp bên trong mật thất. Mà Lăng Thanh Tuyền nhìn thấy Lục Lâm Thiên, trong lòng không còn bình tĩnh cho nên không thể cảm giác được trong mật thất còn có Lục Thiếu Du thứ hai.

– Nói đi, giải dược Thiên Linh Nhuyễn Cốt Đan ở đâu

Chuyện thứ nhất Lục Lâm Thiên muốn làm chính là tìm giải dược của Thiên Linh Nhuyễn Cốt Đan. Hắn không có thời gian dùng lại ở đây, dù sao đây cũng là địa bàn của Linh Vũ giới.

– Không có. Giải dược của Thiên Linh Nhuyễn Cốt đan căn bản không có ở trên người ta.

Lăng Thanh Tuyền kinh hãi nhìn Lục Lâm Thiên trước mắt, ánh mắt bình tĩnh trở lại, hàm răng khẽ mở nói.

– Không nói sao? Yên tâm đi, ta có rất nhiều thủ đoạn đối phó với ngươi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Hừ, ngươi cứ chậm rãi đối phó là được. Nơi này là phân đà của Linh Vũ giới ta. Dù gì ngươi cũng không thoát được. Tốt hơn ngươi nên thả ta đi, chí ít ta cũng có thể để cho ngươi dễ chịu một chút. Bớt dằn vặn ngươi một chút.

Lăng Thanh Tuyền nói.

– Thật không? Vậy thì ta cũng không khách khí, trước tiên ta sẽ cởi y phục trên người ngươi, sau đó cũng vẽ vào trên người ngươi mấy trăm kiếm.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào Lăng Thanh Tuyền, nghiêm túc nói.

– Vô sỉ, ngươi dám?

Lăng Thanh Tuyền oán hận nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Ngươi nghĩ ta có dám hay không?

Lục Lâm Thiên cười lạnh một tiếng.

Roẹt xoẹt.

Lục Lâm Thiên nói xong, trực tiếp đem y phục trên người nàng xé rách tới bên hông. Một mảnh da thịt trắng nõn xuất hiện. Bộ ngực trắng như tuyết, cao vót mà cứng rắn khiến cho kẻ khác thèm nhỏ dãi xuất hiện. Nhưng bộ ngực kia lúc này vẫn được một kiện áo lót màu tím bao phủ. Một cái bụng trắng nõn, trơn nhẵn được cái quần bên dưới bao phủ.

Thế nhưng chỉ cần nửa người bên trên cũng đủ để khiến cho bất luận kẻ nào không thể giữ mình. Hoa mai trong mật thất lập tức nở rộ, cảnh xuân kiều diễm.

– A…

Lăng Thanh Tuyền hét lớn một tiếng, toàn thân không thể nhúc nhích cho nên không thể ngăn cản chuyện đang xảy ra.

Sau khi lột nửa trên người của Lăng Thanh Tuyền, Lục Lâm Thiên cũng không có tâm tư thưởng thức, ánh mắt nhìn vào khuôn mặt Lăng Thanh Tuyền rồi nói:

– Nói, giải dược ở đâu?

– Trong nhẫn trữ vật của ta. Tên vô sỉ nhà ngươi, ngươi muốn làm cái gì?

Lăng Thanh Tuyền phải thỏa hiệp. Nàng biết Lục Lâm Thiên này chuyện gì cũng làm ra được. Nàng cũng thật không ngờ, cho dù cẩn thận đề phòng thế nhưng nàng vẫn mắc mưu của Lục Lâm Thiên này.

Lục Lâm Thiên không chút khách khí gỡ chiếc nhẫn trữ vật trong tay Lăng Thanh Tuyền. Tâm thần được ót vào, bên trong chiếc nhẫn trữ vật này không ngờ lại không có một đạo cấm chế nào, chỉ có linh hồn ấn ký của Lăng Thanh Tuyền mà thôi.

Thủ ấn được kết, trong tay Lục Lâm Thiên lập tức ngưng tụ một cỗ linh hỏa. Dưới sự thiêu đốt của Linh hỏa, Lục Lâm Thiên mất nửa canh giờ mới có thể đốt cháy linh hồn ấn ký trên chiếc nhẫn trữ vật này.

Tâm thần rót vào, bên trong chiếc nhẫn trữ vật này có không ít vật phẩm. Ngoại trừ có không ít đan dược ra còn có vài bộ vũ kỹ Huyền cấp cao giai, thế nhưng cũng không có vũ kỹ Địa cấp.

Chương 1586: Trả thù (1)

Lục Lâm Thiên cũng không có tâm tình tìm những thứ này. Một lát sau trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện ba bình ngọc. Lục Thiếu Du lập tức mở ba chiếc bình ngọc này ra. Trong bình ngọc thứ nhất có hai khỏa đan dược, chính là Thiên Linh Nhuyễn Cốt Đan, trong bình ngọc thứ hai chính là Thanh Linh đan thất phẩm cao giai, bình ngọc thứ ba Lục Thiếu Du nhìn một chút rồi lập tức nhìn Lăng Thanh Tuyền hỏi:

– Đây chính là giải dược đúng không? Tốt hơn ngươi nên suy nghĩ cho kỹ trước khi trả lời, nếu như ngươi dám lừa gạt ta, vậy thì ta sẽ đem y phục trên người ngươi xé hết sau đó chậm rãi dằn vặt.

– Đó là giải dược.

Lăng Thanh Tuyền lạnh nhạt nói. Thế nhưng trong lòng cũng cực kỳ kiêng kỵ. Lục Lâm Thiên này không có chuyện gì là không làm được. Đây chính là một ác ma, nàng sao lại rơi vào trong tay hắn cơ chứ.

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn Lăng Thanh Tuyền, từ khí tức trên đan dược hắn cũng có thể nhận ra đây chính là giải dược của Thiên Linh Nhuyễn Cốt Đan. Đại hồn anh lập tức đem đan dược nhét vào trong miệng bản thể.

Đan dược vào miệng lập tức hóa thành một cỗ dược dịch tiến vào trong bụng rồi trong nháy mắt khuếch tán ra khắp cơ thể. Dưới cỗ dược dịch này tứ chi, đan điền của Lục Lâm Thiên bắt đầu khôi phục tri giác.

– Đúng là giải dược.

Lục Lâm Thiên lập tức khống chế chân khí vận chuyển, khôi phục toàn thân rồi luyện hóa năng lượng bên trên cấm chế do Nộ Vô Thường đánh vào người hắn. Lúc này bên trong cơ thể Lục Lâm Thiên có một cỗ chân khí không kém, cỗ chân khí này lập tức tiến vào trong đan điền của hắn.

Một lát sau Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, tay đem vô số đan dược nhét vào trong miệng, bắt đầu điều tức.

Về phần đại hồn anh thì luôn ở bên chờ đợi. Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền vẫn nhìn vào trên người hai Lục Lâm Thiên, trong mắt vô cùng kinh ngạc.

Sưu.

Trong lúc Lục Lâm Thiên điều tức, vết kiếm chằng chịt trên người dưới cỗ kim quang màu tím kia đang bắt đầu khôi phục với tốc độ nhanh chóng. Ngay cả vết kiếm trên mặt cũng vậy, một chút sẹo cũng không để lại. Có Bất Diệt Huyền Thể, một chút thương thế ấy căn bản không có vấn đề với hắn, mà hết thảy những chuyện này đều bị Lăng Thanh Tuyền nhìn thấy khiến cho nàng vô cùng kinh ngạc không nói nên lời.

Lục Lâm Thiên điều tức chừng hai canh giờ mới triệt để khôi phục tự do hành động như trước. Cảm giác mệt mỏi do Thiên Linh Nhuyễn Cốt Đan mang tới trong cơ thể cũng bị tiêu trừ.

Sưu Sưu.

Một ngụm trọc khí từ trong miệng Lục Lâm Thiên được thở ra. Sau khi ăn vào vô số đan dược lại luyện hóa cấm chế của Nộ Vô Thường, Lục Lâm Thiên cũng đã khôi phục được một ít, sắc mặt đã bắt đầu hồng nhuận hơn.

Sưu.

Trong nháy mắt này đại hồn anh cũng tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên.

Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, nhíu mày rồi mới đứng dậy. Một cỗ hàn ý đột nhiên bắn ra, tập trung vào người Lăng Thanh Tuyền.

– Ngươi muốn thế nào.

Lăng Thanh Tuyền nhìn Lục Lâm Thiên, trong lòng có chút kiêng kỵ. Nàng hiểu rõ, tên vô sỉ này chính là một ác ma, chuyện gì cũng có thể làm được.

– Sao nào? Ngươi sợ ta sao?

Lục Lâm Thiên lạnh lùng cười.

– Ngươi mau thả ta ra, ngươi trốn không thoát đâu.

Lăng Thanh Tuyền oán độc nhìn Lục Lâm Thiên, trong lòng tuy rằng kiêng kỵ thế nhưng ngoài miệng vẫn không chịu thua kém chút nào.

– Cấm chế trên người ngươi có lẽ cũng được cởi bỏ gần hết rồi đúng không?

Lục Lâm Thiên lạnh lùng cười. Nữ nhân này cũng có thủ đoạn cởi bỏ cấm chế. Từng có lần nữ nhân này đã dựa vào thủ đoạn kia mà đào tẩu. Nói xong, Lục Lâm Thiên lần nữa đánh xuống vài đạo cấm chế.

– Ngươi, vô sỉ.

Lăng Thanh Tuyền tức giận mắng to. Thậm chí là có chút ủy khuất. Đích thực vừa rồi nàng đang không ngừng cởi bỏ cấm chế, trong lòng còn có chút mừng thầm rằng sắp bắt được Lục Lâm Thiên lần nữa. Thế nhưng không ngờ Lục Lâm Thiên lại hiểu rõ nàng tới như vậy.

– Vô sỉ? Ta không thiếu răng a. Ngươi nói xem ta nên dằn vặt ngươi thế nào đây.

Lục Lâm Thiên tức giận nói, khuôn mặt âm trầm, ánh mắt lạnh lẽo đảo qua bộ ng.ực sung mãn của Lăng Thanh Tuyền. Thế nhưng khi nhìn vào Lục Lâm Thiên cũng không có một chút tà niệm nào. Bởi vì trong lòng Lục Thiếu Du lúc này chỉ có hận ý cùng tức giận, muốn dằn vặt nữ nhân này cho tốt.

– Không được, không được…

Nhìn thấy ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào ngực mình, Lăng Thanh Tuyền còn tưởng Lục Lâm Thiên muốn cho nên lập tức biến sắc.

– Hóa ra ngươi cũng biết sợ a.

Lục Lâm Thiên nhíu mày rồi lập tức nở nụ cười nhạt. Bàn tay không chút khách khí vu.ốt ve bộ ng.ực Lăng Thanh Tuyền qua một lớp vải.

– Ngươi, hỗn đản, vô sỉ, mau thả ta ra.

Giờ phút này Lăng Thanh Tuyền hầu như là muốn khóc lớn một tiếng. Thế nhưng bên trong mật thất này thanh âm không thể truyền ra bên ngoài.

– Ngươi nói không được là không được sao?

Hai tay Lục Lâm Thiên đột nhiên dùng sức, năm ngón tay không ngừng xoa nắn trên đỉnh núi. Bộ ng.ực mềm mại của Lăng Thanh Tuyền dưới đôi tay của Lục Lâm Thiên không ngừng biến dạng.

– Vô sỉ, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Lăng Thanh Tuyền lạnh nhạt nói. Thế nhưng sự kiêng kỵ trong mắt đối với Lục Lâm Thiên càng lúc càng lớn.

– Vậy thì ta sẽ tiếp tục vô sỉ cho ngươi xem.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, hai tay hung hăng xoa bóp hai đỉnh núi. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng dùng không ít sức lực, tuy rằng không dùng tới chân khí, thế nhưng cũng gần như dùng hết sức. Trên hai ngọn núi kia đã bắt đầu xuất hiện dấu tay đỏ ửng.

– Lục Lâm Thiên, rốt cuộc ngươi muốn làm gì? Tên vô sỉ, hạ lưu, bại hoại này.

Lăng Thanh Tuyền cắn răng nén đau đớn hét lên một tiếng. Trong mắt mơ hồ đã có nước mắt, thanh âm dường như có chút khẩn cầu.

Đối với sự khẩn cầu của Lăng Thanh Tuyền Lục Lâm Thiên không chút để ý. Nếu như hắn không báo thù một chút thì phải xin lỗi chính bản thân mình rồi. Bàn tay lần nữa gia tăng lực đạo hung hăng xoa bóp bộ ng.ực mềm mại kia rồi mới buông tay.

– Lục Lâm Thiên, ta nên sớm gϊếŧ ngươi mới phải. Tên ác ma, vô sỉ nhà ngươi.

Lăng Thanh Tuyền vừa hận vừa giận mở miệng nói, trong thanh âm có chút ủy khuất.

– Hừ, vậy thì ta sẽ tiếp tục vô sỉ cho ngươi xem.

Nhìn Lăng Thanh Tuyền tức giận như vậy, trong lòng Lục Lâm Thiên đột nhiên có chút sảng khoái. Bàn tay bỗng nhiên đem chiếc quần trên người nàng xé rách, kể cả cái áo ⌊óŧ trên người. Lập tức một thân thể trắ.ng nõn xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên.

Lúc này toàn bộ cái bụng bằng phẳng, trắng nõn như ngọc hiện lên trước mắt Lục Lâm Thiên. Trên đôi ngọc thỏ ngạo nghễ của nàng hiện lên năm ngón tay đỏ hồng, có vẻ vô cùng mê người.

Mà lúc này tầm nhìn không bị ngăn cản, toàn bộ thân hình hoàn mỹ, động lòng người của Lăng Thanh Tuyền hiện lên trong mắt Lục Lâm Thiên, đây quả thực là một vưu vật hoàn mỹ không chút tỳ vết. Vốn trong mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập sự tức giận lúc này đột nhiên có chút khác lạ.

Lăng Thanh Tuyền nhìn mắt Lục Lâm Thiên, trong lòng cũng có cảm giác bất hảo.

Lục Lâm Thiên nhìn thân hình hoàn mỹ trước mắt, trong lòng lại cảm thấy có chút tà ý, trong đầu hiện lên thân ảnh của Lăng Thanh Tuyền.

Chương 1587: Trả thù (2)

Lăng Thanh Tuyền nhìn ánh mắt tà dị của Lục Lâm Thiên mà cảm thấy sợ hãi, thế nhưng thân thể lại không có một chút sức lực nào. Khẽ cắn răng một cái, Lăng Thanh Tuyền biến sắc, vẻ mặt kinh khủng nói:

– Đồ vô sỉ, rốt cuộc ngươi muốn làm cái gì? Ngươi đừng tới đây, dừng lại cho ta.

– Hắc hắc.

Lục Lâm Thiên không nói gì, trong đầu nhớ tới nữ nhân như rắn rết này không ngừng đối phó với mình. Trong mắt mang theo tà khí, vẻ tức giận trong mắt hoàn toàn biến mất, thân thể nhào tới phía trước đem Lăng Thanh Tuyền xô xuống mặt đất. Thân thể trắng nõn như ngọc kia ngã xuống mặt đất, thân thể Lục Lâm Thiên lập tức đè lên trên.

Lăng Thanh Tuyền lúc này giống như si ngốc, ngay cả thanh âm cũng không thể phát ra. Ác ma này nằm đè lên thân thể thuần khiết của nàng khiến cho toàn thân nàng có cảm giác tê dại. Nàng chỉ cảm thấy khí lực toàn thân của mình đang nhanh chóng biến mất.

Nàng không biết vì sao mình lại có cảm giác này, bởi vì nàng chưa từng trải qua chuyện như thế này.

Lục Lâm Thiên không có một chút thương hương tiếc ngọc nào, chỉ có tức giận cùng trả thù. Dưới loại trạng thái này Lục Lâm Thiên không chút thương tiếc đem đôi ngọc thỏ trước ngực Lăng Thanh Tuyền nắm vào tay, không ngừng xoa bóp thành muôn hình vạn trạng.

Đột nhiên bị công kích khiến cho Lăng Thanh Tuyền ngẩn ngơ. Tên ác ma này không ngờ lại không kiêng nể gì cả, nhìn vẻ mặt kiêu ngạo cùng với khoái cảm trả thù trên mặt hắn khiến cho trong lòng nàng giống như có một lưỡi đao sắc bén đâm ngang qua tim

vậy.

Cảm thấy Lăng Thanh Tuyền có phản ứng, trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy sảng khoái, cực kỳ hưởng thụ, giống như là hắn chiếm được thượng phong, tay lại giă tăng thêm lực đạo, không chút lưu tình nào.

Đồng thời bàn tay còn lại cũng không ngừng di chuyển, từ phía trên đi xuống va chạm vào cấm địa của Lăng Thanh Tuyền.

Không một chút do dự, eo hắn tiến lên, giống như một thanh lợi kiếm đâm thẳng vào một cánh cửa, rồi đẩy mạnh. Như muốn mở toang cánh cửa chưa bao giờ được mở kia ra. Mặc dù hai cánh cửa cố gắng chống cự để bảo vệ. Thế nhưng dưới sự cưỡng đoạt bạo lực của Lục Lâm Thiên, đạo phòng tuyến bảo vệ cuối cùng cũng bị đột phá.

– A.

Một tia máu chảy ra, trong giây lát một tiếng kêu đau đớn từ trong miệng Lăng Thanh Tuyền vang lên.

Lục Lâm Thiên không có một chút thương hoa tiếc ngọc nào. Nghe thấy tiếng kêu thảm thiết này trong lòng hắn lại càng thêm vui vẻ cho nên tiết tấu càng lúc càng nhanh.

Nhanh hơn nữa… Không ngừng trùng kích, mãnh liệt như mưa rền.

Lăng Thanh Tuyền nằm trên phiếc đá, thân thể không ngừng lay động theo sự trùng kích của Lục Lâm Thiên. Đau đớn thấu tâm can cùng với sự trùng kích không ngừng của Lục Lâm Thiên giống như hắn đang trả từng vết kiếm của nàng khiến cho trong hốc mắt của nàng xuất hiện nước mắt.

Tất cả mọi chuyện phát sinh trong mật thật không có một ai biết được, cũng không có ai dám tiến tới.

Sau nửa canh giờ, Lục Lâm Thiên phát tiết hoàn tất, dường như mới từ trong trạng thái nổi giận khôi phục lại một chút ý trí. Nhìn khuôn mặt Lăng Thanh Tuyền tái nhợt phía dưới trong lòng hắn không khỏi sừng sốt, làm sao hắn có thể làm như vậy với nữ nhân này cơ chứ?

Lăng Thanh Tuyền lúc này không có một chút thanh âm nào, đợt trùng kích vừa rồi khiến cho toàn thân nàng tê dại, đôi mắt xinh đẹp đờ dẫn, giống như là mất hồn vậy.

Lục Lâm Thiên vội vàng đứng dậy, vẻ mặt có chút bối rối. Tất cả những chuyện này đều là ngoài ý muốn của Lục Lâm Thiên. Nhìn vết máu đỏ thẫm dưới thân Lăng Thanh Tuyền, Lục Thiếu Du có cảm giác dường như sự tức giận của mình đã được phát tiết hơn phân nửa.

Mặc trường bào vào, Lục Lâm Thiên nhìn Lăng Thanh Tuyền, ánh mắt thất thần, khóe mắt ngấn lệ không nói nên lời. Trong lòng Lục Lâm Thiên đột nhiên có chút bất an, giống như là trẻ con làm sai chuyện gì đó. Thậm chí Lục Thiếu Du còn cảm thấy mình đã hơi quá đáng.

– Lục Lâm Thiên ngươi giết ta đi.

Lăng Thanh Tuyền đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên cực kỳ phức tạp.

– Ta sẽ không giết nàng. Ta không chỉ không giết nàng mà còn hi vọng nàng sống cho tốt sau đó tới tìm ta báo thù. Ta lăng nhục nàng, lẽ nào nàng không muốn báo thù sao?

Lục Lâm Thiên nói xong lập tức cúi xuống móc ra một bộ y phục cùng với nội y sạch sẽ trong nhẫn trữ vật của Lăng Thanh Tuyền mặc vào cho nàng.

Nhìn thân thể Lăng Thanh Tuyền cùng với dấu tay đỏ ửng, Lục Lâm Thiên càng cảm thấy bất an, không ngờ hắn lại ra tay mạnh như vậy.

Lăng Thanh Tuyền không nói thêm gì, bị Lục Lâm Thiên ôm vào trong ngực, lần đầu tiên bị một nam tử mặc y phục, động tác vô cùng mới lạ, rất ôn nhu, so với sự điên cuồng vừa rồi giống như là hai người hoàn toàn khác nhau vậy.

– Lục Lâm Thiên, nếu ngươi không giết ta thì ngươi sẽ hối hận.

Lăng Thanh Tuyền nằm ở trong lòng Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn chằm chằm vào khuôn mặt Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Giết nàng? Quá tiện nghi cho nàng rồi. Ta hi vọng nàng tiếp tục hận ta, để cho nàng nhớ tới việc bị ta lăng nhục. Càng hận ta thấu xương càng tốt. Ta muốn tự bản thân nàng dằn vặt nàng.

Lục Lâm Thiên nói. Hai tay luống cuống kia rốt cuộc cũng đem áo lót mặc vào cho Lăng Thanh Tuyền. Về phần lời nói của mình Lục Lâm Thiên cũng có chút mờ mịt. Không ngờ hắn lại muốn thả nàng, để cho mỗi ngày nàng dằn vặt bản thân thân mình. Hay là bởi vì trong lòng hắn đột nhiên có chút bất an không hạ thủ được.

Lăng Thanh Tuyền không nói gì, giờ phút này chính bản thân nàng cũng không biết cảm giác của mình là gì. Trong đầu của nàng hiện tại vô cùng rối loạn, có thể là đang bị người khác ôm ấp. Thế nhưng lúc này người dang ôm ấp nàng chính là hắn.

Lăng Thanh Tuyền khóc, nước mắt không tự chủ được mà rơi xuống. Nàng muốn nhịn, thế nhưng ở trong lòng hắn, được hắn ôm ấp, càng muốn nhịn thì lại càng không thể nhịn được.

Lục Lâm Thiên tốn không ít công phu rốt cuộc cũng mặc được quần cho Lăng Thanh Tuyền. Sau khi do dự một chút Lục Lâm Thiên lập tức đem nhẫn trữ vật trả lại cho nàng, chỉ thu hai khỏa Thiên Linh Nhuyễn Cốt đan vào trong nhẫn trữ vật mà thôi.

– Đây là thứ của nàng, trả lại cho nàng.

Lục Lâm Thiên móc ra một chiếc nhẫn trữ vật khác đặt vào trong tay Lăng Thanh Tuyền. Đây chính là chiếc nhẫn trữ vật mà Lục Lâm Thiên đoạt trong tay Lăng Thanh Tuyền khi trước ở trong sơn mạch Vụ Đô. Bên trong cũng không có gì cả, thứ đặc biệt nhất chỉ là một khối ngọc bội mà thôi.

– Ngươi chưa ném nó đi?

Lăng Thanh Tuyền nhìn thấy Lục Lâm Thiên lấy ra nhẫn trữ vật, ánh mắt thất thần kia lập tức có phản ứng.

– Những thứ bên trong đều còn.

Lục Lâm Thiên cũng không biết vì sao bản thân hắn lại đem chiếc nhẫn trữ vật này trả cho Lăng Thanh Tuyền. Có thể là bởi vì hắn vừa mới làm sai một chuyện cho nên muốn chuộc luỗi.

Lăng Thanh Tuyền nhìn Lục Lâm Thiên không nói gì, trong chiếc nhẫn kia có một vật đối với nàng vô cùng quan trọng. Nàng thật không ngờ Lục Lâm Thiên lại có thể giữ nó bên người.

Chương 1588: Nhập thần khí

Lục Lâm Thiên không để ý tới Lăng Thanh TUyền nữa, giống như sau khi trả hai chiếc nhẫn cho nàng thì sự bất an trong lòng hắn cũng biến mất. Thế nhưng trong lòng còn bất an hay không, chỉ có Lục Lâm Thiên tự biết.

– Phải mau rời đi mới được.

Lục Lâm Thiên nhíu mày sau đó lại đánh ra vài đạo cấm chế lên người Lăng Thanh Tuyền, đem thanh âm của nàng cấm chế, sau đó mang theo lăng Thanh Tuyền mở mật thất.

– Ra mắt thiếu chủ.

Cửa mở ra, hai Vũ Tướng bên ngoài nhìn thấy Lăng Thanh Tuyền đi ra lập tức cúi đầu hành lễ, thậm chí còn không dám nhìn thẳng.

Sưu Sưu.

Hai tiếng xé gió đồng thời vang lên, hai Vũ Tướng này thậm chí còn chưa kịp phản ứng đã bị Hỏa Ảnh chỉ của Lục Lâm Thiên đánh chết.

– Trước tiên mượn nàng đi ra ngoài một chút.

Lục Lâm Thiên nhìn Lăng Thanh Tuyền rồi nói. Lúc đến hắn đã ghi nhớ lộ tuyến vào đầu cho nên sau khi nhìn chung quanh lập tức bước về phía trước.

Sưu.

Một tiếng xé gió vang lên, một Vũ Suất tứ trọng lần nữa bị bất ngờ đánh chết. Một đường đánh chết mấy người, rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng đi tới góc của hải đảo. Dọc đường đi có Lăng Thanh Tuyền ở phía trước cho nên cũng không gặp phải phiền phức gì.

Sưu.

Nhưng vào lúc này đột nhiên có một tiếng cảnh báo sắc bén vang lên. Cũng không rõ đây là thanh âm gì, thế nhưng nghe thấy thanh âm này, ánh mắt Lăng Thanh Tuyền chợt lóe, mà trong lòng Lục Lâm Thiên cũng trầm xuống. Xem ra việc hắn trốn thoát đã bị người khác biết được.

Lục Lâm Thiên nhìn phía trước, nơi này có trận pháp, ngay cả bản thân hắn cũng không chắc chắn mình có thể phá trận được hay không. Coi như có thể phá trận thì tuyệt đối cũng không phải trong một thời gian ngắn có thể làm được. Lục Lâm Thiên cũng không dám nắm Lăng Thanh Tuyền trong tay. Ny tử này vẫn còn tác dụng với hắn. Nơi này có Nộ Vô Thường tọa trấn, cho nên hắn không có cách nào mang theo Lăng Thanh Tuyền ra ngoài. Dưới không gian lực của cường giả Vũ Tôn, hắn không thể làm được gì cả.

– Chạy.

Lục Lâm Thiên không có chút do dự nào, ánh mắt trầm xuống, nhìn Lăng Thanh Tuyền rồi nói:

– Ta đi trước một bước. Kế hoạch của nàng lần này lại thất bại rồi, không biết lần tới nàng có thể bắt được ta hay không. Nói cho Linh Vũ giới hộ ta một tiếng, ta sẽ không để yên cho Linh vũ giới.

Nói xong, một đạo trảo ấn đánh vào mi tâm Lăng Thanh Tuyền, Lăng Thanh Tuyền đang nhìn Lục Lâm Thiên thì đột nhiên thấy trước mắt tối sầm, trong nháy mắt mất đi tri giác.

Sưu.

Quang mang quanh thân Lục Lâm Thiên chợt lóe, trong nháy mắt nhảy vào hải vực rồi biến mất không thấy. Hiện tại hắn chỉ có thể chạy từ hải vực. Trong hải đảo này bố trí trận pháp thuộc tính thủy, ẩn tàng không gian này, hắn cũng không thể từ bên trên ra ngoài cho nên chỉ có thể nhảy xuống nước mà chạy.

Sưu Sưu.

Ngay khi Lục Lâm Thiên chui vào trong mặt nước, mấy đạo thân ảnh trong nháy mắt phá không lao tới. Hai người phía trước chính là Nộ Vô Thường và Không Linh Vương, phía sau còn có ba Vũ Vương và một Linh Vương.

– Thiếu chủ.

Trong nháy mắt Nộ Vô Thường đi tới bên người Lăng Thanh Tuyền, sắc mặt đại biến. Nếu như vị thiếu chủ này xảy ra chuyện gì thì tất cả mọi người ở đây sợ rằng sẽ phải táng thân theo.

– Nộ trưởng lão. Lục Lâm Thiên đã nhảy vào trong hải vực, làm sao bây giờ?

Không Linh Vương nhìn hải vực phía trước rồi nói.

– Các ngươi mau chóng đuổi theo, không thể tiểu tử Lục Lâm Thiên kia chạy thoát.

Nộ Vô Thường lớn tiếng nói, đồng thời kiểm tra người Lăng Thanh Tuyền, mấy đạo trảo ấn trong tay lập tức đánh xuống.

– Vâng.

Không Linh Vương do dự một chút rồi nói. Hắn cũng biết thực lực của Lục Lâm Thiên, một mình hắn đuổi theo sợ rằng căn bản không có bao nhiêu phần thắng. Nhưng nghĩ tới việc lúc này Lục Lâm Thiên còn chưa khôi phục thực lực, Không Linh Vương lập tức mang theo ba Vũ Vương và một Linh Vương phía sau tiến vào trong hải vực.

Sưu.

Mấy đạo trảo ấn trong tay Nộ Vô Thường đánh xuống, lúc này Lăng Thanh Tuyền mới tỉnh lại, đôi mắt xinh đẹp mở ra. Cấm chế trên người cũng bị Nộ Vô Thường giải, thế nhưng sau khi tỉnh lại thì Lăng Thanh Tuyền lại thất thần.

– Thiếu chủ, có chuyện gì xảy ra vậy? Sao người lại bị Lục Lâm Thiên bắt?

Nhìn thấy Lăng Thanh Tuyền tỉnh lại rồi đờ ra ở đó, Nộ Vô Thường có chút nghi hoặc hỏi.

– Mau đuổi theo, không thể để cho hắn chạy thoát.

Lăng Thanh Tuyền sửng sốt rồi lập tức nói.

Trong đáy biển, ngay khi đám người Không Linh Vương điên cuồng đuổi theo, Lục Lâm Thiên cũng không ngừng nghỉ chạy trốn. Hắn còn chưa khôi phục làm sao có thể thoát khỏi sự truy bắt của cường giả Vũ Tôn đây? Nếu như hắn có thể khôi phục tới trạng thái toàn thịnh mà nói, một Nộ Vô Thường kia hắn cũng không cần e ngại.

Trong đáy biển, ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua chung quanh rồi lập tức tiến sâu xuống vài trăm thước. Một mảnh san hô, đá ngầm cùng với hải tảo giống như mái tóc ma nữ hiện lên trước mắt Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Lục Lâm Thiên tiến vào một cái động bên trong dải đá ngầm, thủ ấn trong tay được kết. Từ trong lòng bàn tay có một đại đỉnh xuất hiện, chính là Tử Lôi Huyền Đỉnh.

– Cứ chậm rãi mà đuổi theo ta.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên xuất hiện nụ cười quỷ dị. Thân thể trong nháy mắt tiến vào bên trong Tử Lôi Huyền đỉnh. Đồng thời lưu quang trên Tử Lôi Huyền Đỉnh chợt lóe, trực tiếp thu nhỏ lại rồi rơi xuống một cái khe bên dưới. Toàn bộ khí tức biến mất, sợ rằng không có ai có thể dò xét được cỗ khí tức này.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lúc này đang ở trong một không gian mông lung. Thân thể đang lăng không mà đứng. Tuy rằng hiện tại hắn không thể thôi đông Tử Lôi Huyền Đỉnh công kích, thế nhưng muốn trốn vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh mà nói thì không thành vấn đề. Khi trước ở trong Huyền Thiên Bí cảnh, Tử Lôi Huyền Đỉnh ở ngay trước mặt mọi người thế nhưng cũng không có ai có thể nhận ra. Cho nên đám người Nộ Vô Thường, Không Linh Vương tuyệt đối sẽ không cảm nhận được khí tức của Tử Lôi Huyền đỉnh, hắn ở bên trong Tử Lôi Huyền Đỉnh là an toàn nhất.

– Linh Vũ giới, chờ sau khi ta khôi phục nhất định sẽ đem phân đà của các ngươi diệt sát.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lẽo. Đoạn thời gian gần đây hắn liên tục bị truy sát giống như chó nhà có tang. Thực lực, tất cả đều là do thực lực hắn quá yếu cho nên mới cửu tử nhất sinh đào thoát như vậy. Nếu như hắn có đủ thực lực thì có lẽ cũng không như vậy.

Sưu.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết. Trong không gian mông lung lập tức có một đạo lưu quang màu trắng phóng tới.

Đạo lưu quang màu trắng này tới gần, một hồn anh nhỏ bằng nắm tay hiện lên trước mặt Lục Lâm Thiên. Đây chính là hồn anh của Hỉ Vô Thường bị Lục Lâm Thiên thu vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

– Lục Lâm Thiên, ngươi thả ta ra, ta nguyện ý theo ngươi.

Hồn anh của Hỉ Vô Thường vừa mới xuất hiện lập tức đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên cầu xin tha thứ. Hồn anh không bị diệt, thế nhưng tiền đồ tu luyện sau này hoàn toàn bị hủy, chỉ là, chí ít hắn cũng còn sống, chỉ cần đoạt xá bình an thì hắn có thể sống thêm một nghìn năm cũng không thành vấn đề. Cho nên hắn không muốn chết.

Chương 1589: Thôn phệ hồn anh (1)

– Nếu như ngươi sớm đầu hàng thì ta sẽ coi ngươi là thượng khách. Thế nhưng hiện tại ngươi chỉ là một hồn anh, coi như sau khi đoạt xá thành công thì cũng không thể tiến thêm được nữa. Trên con đường tu luyện coi như là kẻ thất bại. Bên người ta không cần kẻ thất bại. Hồn anh của ngươi vừa vặn có thể làm một hòn đá kê chân giúp ta tiến nhanh hơn trên con đường trở thành cường giả.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Hỉ Vô Thường rồi nói.

– Tiểu tử, ngươi chớ khinh người quá đáng.

Hỉ Vô Thường trong nháy mắt bắn về phía Lục Lâm Thiên. Hắn vẫn luôn chờ đợi cô hội này, nếu như có thể đoạt xá được Lục Lâm Thiên thì hắn có thể tránh thoát được một kiếp. Tuy rằng sau này tu luyện không thể tiến thêm, thế nhưng số bảo vật trên người Lục Thiếu Du, còn có Tử Lôi Huyển Đỉnh cũng khiến cho hắn vô cùng thỏa mãn.

– Không biết tự lượng sức.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng. Trong Tử Lôi Huyền đỉnh, hắn muốn đối phó với hồn anh của Hỉ Vô Thường này quá mức dễ dàng. Cho dù là hồn anh của Hỉ Vô Thường tiến vào trong đầu hắn đoạt xá thì cũng chỉ có kết cục hôi yên phi diệt, bị kim đao màu vàng thôn phệ mà thôi.

Chỉ là hiện tại Lục Lâm Thiên lại có chủ ý khác. Nếu như để hồn anh của Hỉ Vô Thường tiến vào trong đầu thì đại bộ phận chỗ tốt sẽ bị kim đao màu vàng thôn phệ. Lúc này từ trong mi tâm Lục Lâm Thiên có một đạo lưu quang màu tím lao ra. Đại hồn anh trong nháy mắt hiện thân. Một cỗ sát khí ngập trời tràn ra. Cánh tay vừa nhấc, một cỗ hấp lực từ trong tay tràn ra, trực tiếp thôn phệ hồn anh của Hỉ Vô Thường.

Bản thể của Đại hồn anh chính là do sát khí và trăm vạn tàn hồn ngưng tụ lại. Trải qua thôn phệ lẫn nhau hơn mấy nghìn năm mà thành, để đạt tới được cấp độ kinh khủng như hiện tại, bản thân nó cũng có bản năng thôn phệ linh hồn lực.

Trong ánh mắt kinh hãi của hồn anh Hỉ Vô Thường, một cỗ sát khí ngập trời cùng với linh hồn lực bàng bạc trong nháy mắt khiến hắn bị thôn phệ vào trong tay đại hồn anh của Lục Lâm Thiên.

Thân thể đại hồn anh trong nháy mắt thôn phệ Hỉ Vô Thường lập tức run lên. Hồn anh của Vũ Tôn nhất trọng tuyệt đối cường hãn. Nếu như là chân khí của Vũ Tôn nhất trọng thì bản thể Lục Lâm Thiên tuyệt đối không dám thôn phệ. Bởi vì có khác nào đi tìm cái chết đâu. Thế nhưng hồn anh của Vũ Tôn nhất trọng lại không giống như vậy. Bản thể của đại hồn anh chính là do trăm vạn tàn hồn và sát khí ngưng tụ, bên trong sợ rằng còn có tàn hồn của Vũ Tôn, Linh Tôn Huyền Thiên môn ở bên trong. Tuy rằng trải qua mấy nghìn năm phai nhạt không ít. Thế nhưng cỗ sát khí trên người đại hồn anh vẫn vô cùng rõ ràng. Muốn thôn phệ hồn anh của Hỉ Vô Thường này tuyệt đối không thành vấn đề. Thực lực mà hồn anh của Hỉ Vô Thường phát ra còn kém xa bản thể của hắn.

– Luyện hóa.

Đại hồn anh về tới trong đầu Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên lập tức bắt đầu luyện hóa.

Lục Lâm Thiên phỏng đoán, sau khi đại hồn anh luyện hóa hồn anh của Hỉ Vô Thường sợ rằng thực lực sẽ tăng không ít. Đến lúc đó hắn cũng coi như có thứ dựa vào. Nói không chừng thực lực của đại hồn anh còn có thể mạnh hơn bản thể của Lục Lâm Thiên.

– Hay là trước tiên khôi phục thực lực.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thân ảnh chợt lóe rồi xuất hiện trong một thạch thất. Thạch thất này chính là thạch thất ở bên trong chiếc tháp lớn ở Huyền Thiên bí cảnh. Đây chính là thạch thất mà Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang và Phi Linh môn phân bảo. Thạch thất đổ nát khi trước lúc này đã sớm khôi phục.

Khoanh chân ngồi xuống, Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, hắn cũng nên mau chóng khôi phục. Đoạn thời gain gần đây hắn liên tiếp bị thương, vẫn còn chưa kịp khôi phục.

– Luyện hóa linh lực.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, khi trước ngạnh kháng với Mộ Dung Lan Lan, mạnh mẽ thôn phệ linh lực của nàng. Tuy rằng số linh lực này không nhiều lắm, thế nhưng cũng không ít. Chí ít số linh lực không chừng có thể giúp tu vi của hắn từ Linh Vương tứ trọng sơ kỳ tăng lên trung kỳ.

Nhớ tới Mộ Dung Lan Lan, cho tới bây giờ Lục Lâm Thiên vẫn vô cùng nghi hoặc. Mộ Dung Lan Lan sao lại đột nhiên rời đi, sau khi hắn rơi vào trong ảo cảnh rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Một lát sau, quanh thân Lục Lâm Thiên được một vòng quang tráo bao phủ, bắt đầu luyện hóa cỗ linh lực mà Lục Lâm Thiên thôn phệ từ trên người Mộ Dung Lan Lan.

Trong hải vực vô biên, trên lưng Phi Thiên Ngô Công, bốn người Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Như Hoa không ngừng tìm kiếm chung quanh, thế nhưng cũng không tìm thấy khí tức của Lục Lâm Thiên. Tiểu Long cũng không thể cảm nhận được khí tức trên người Lục Lâm Thiên.

– Ta có chút lo lắng cho nhị đệ. Đã lâu như vậy chúng ta còn chưa tìm thấy tung tích của đệ ấy, liệu có phải đệ ấy đã rơi vào trong tay Linh Vũ giới rồi hay không?

Dương Quá có chút lo lắng nói.

– Nộ Vô Thường kia là Vũ Tôn, ca ca sợ rằng khó có thể đối phó được.

Lục Tâm Đồng cũng cực kỳ lo lắng.

– Ta tin lão đại sẽ có lực bảo vệ mình.

Ánh mắt Tiểu Long khẽ đảo, lập tức nói:

– Nói không chừng lão đại cũng đang tìm chúng ta.

– Ca ca nói muốn đi Vạn Đảo nhai, nếu như không tìm được chúng ta sợ rằng huynh ấy cũng sẽ đi Vạn Đảo nhai.

Lục Tâm Đồng nói.

– Vậy thì chúng ta đi Vạn Đảo nhai tìm lão đại.

Tiểu Long nói.

Cổ Vực. Trong đại điện Phi Linh môn, chúng trưởng lão, cung phụng, đường chủ đều có mặt. Nghe nói ba người Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan dọc đường đi bị tập kích, sắc mặt cả đám lập tức đại biến.

– Con bà nó, khong ngờ có người dám mời Thiên Địa các xuất thủ với Phi Linh môn chúng ta.

Râu Thiên Độc Yêu Long run lên, thở phì phò nói. Hắn không biết người phía sau là ai cho nên chỉ có thể tức giận không thôi.

– Nếu ta biết là ai làm thì nhất định phải khiến cho hắn trả giá đắt.

Thanh Hỏa lão quỷ lớn tiếng nói, thanh âm âm trầm, một cỗ hàn ý tràn ra.

– Ta xem ai dám đối phó với Phi Linh môn. Hiện nay kẻ muốn đối phó với Phi Linh môn ta nhất cũng chỉ có Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang và Hắc Sát giáo mà thôi.

Lộc Sơn lão nhân nói.

– Lộc Sơn cung phụng nói có lý, ngoại trừ ba sơn môn này ra, sợ rằng người bình thường cũng không có đủ tài lực mời Thiên Địa các ra tay.

Lưu Tinh Hà nói.

– Phó chưởng môn, người nghĩ việc này chúng ta nên xử trí ra sao?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hỏi Khấu Phi Yến.

– Thiên Địa các xuất thủ đối phó với Phi Linh môn ta. Nhiệm vụ bình thường bọn họ cũng không nhận. Thiên Địa các có thể tồn tại lâu tới như vậy là bởi vì bọn họ sẽ không nhận nhiệm vụ nhằm vào thế lực nhất lưu. Mà người có thể khiến cho Thiên Địa các tiếp nhận nhiệm vụ này sợ rằng không phải là người bình thường. Cho nên lúc này người muốn đối phó với chúng ta chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay mà thôi. Gần đây trên biên cảnh của Phi Linh môn ta, đám người Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang không ngừng giao phong với chúng ta, có thắng có bại.

Chương 1590: Thôn phệ hồn anh (2)

– Thế nhưng dưới sự giúp sức của yêu thú trong Yêu đường và độc đan của Đông cung phụng, thiệt hại của đám người Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo không nhỏ. Cho nên người đáng nghi nhất chính là ba sơn môn này. Thế nhưng đây chỉ là suy đoán của chúng ta, cũng không thể khẳng định được chắn chắn, dù sao chỉ là suy đoán.

Khấu Phi Yến suy tư một lát rồi nói với mọi người.

– Mặc kệ là ai, lần này nếu như chúng ta không có động tác thì chỉ sợ sẽ bị người khác chê cười.

Thiểm Điện Báo Ngô Dũng nói.

– Bạch cung phụng, Đông cung phụng, hai người có ý kiến gì không?

Khấu Phi Yến hỏi hai người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

– Người muốn đối phó với Phi Linh môn đương nhiên không phải là người bình thường. Tới hiện tại chúng ta cũng không biết là kẻ nào làm ra. Thế nhưng chúng ta không động thủ, sợ rằng đối phương sẽ lại được một tấc tiến thêm một bước.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh rồi nói:

– Ngươi lại có chủ ý gì sao?

– Lần này có người đối phó với Phi Linh môn ta, mục đích sợ rằng chỉ có một. Đó chính là muốn Phi Linh môn nổi giận, sau đó âm thầm loại bỏ nhân tài trong Phi Linh môn. Dù sao đi nữa lần này bọn họ cũng không thành công. Ta thấy chúng ta không nên xuất thủ, bởi vì cho dù có xuất thủ thì chúng ta cũng không có mục tiêu. Trước khi chưởng môn rời đi đã dặn chúng ta phải nhịn một chút.

Ta thấy chúng ta nhịn một chút là được. Tin tức ba người Lục đường chủ bị tập kích chúng ta cũng không truyền ra bên ngoài. Nhìn thấy Phi Linh môn chúng ta không có động tĩnh, sợ rằng người đứng phía sau sẽ lộ diện, tới lúc đó chúng ta mới ra tay cũng không muộn.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nhíu mày, ánh mắt mang theo hàn ý nói tiếp:

– Từ hôm nay trở đi, chung quanh địa bàn của Phi Linh môn, một khi ra tay thì không cần khách khí với đám người Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo. Coi như là cho bọn hắn một chút cảnh cáo, Phi Linh môn ta tuyệt đối không dễ trêu vào.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên bên trong Tử Lôi Huyền Đỉnh được quang mang bao phủ, trong lúc luyện hóa linh lực, tứ chi, lục phủ ngũ tạng, kinh mạch lần nữa nhận được chỗ tốt. Thương thế vốn không quá nặng đã hoàn toàn khôi phục.

Phù.

Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, hai mắt mở ra, trong mắt có tinh quang hiện lên. Cảm nhận linh lực trong cơ thể lúc này, dường như so với trong tưởng tượng khi trước của hắn còn kém hơn không ít. Tu vi hiện tại còn kém một bước mới có thể đạt tới Linh Vương tứ trọng trung kỳ.

Tâm thần tỏa ra, lúc này đại hồn anh cũng chỉ mới luyện hóa được một tia linh lực trong hồn anh của Hỉ Vô Thường mà thôi. Thời gian có lẽ cũng không ngắn, không phải trong một khoảng thời gian nhất định là có thể luyện hóa hết được. Dù sao đi nữa đại hồn anh cũng không cản trở hành động của hắn cho nên Lục Lâm Thiên không để ý quá nhiều.

– Tu vi chân khí còn chưa khôi phục a.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, sau khi luyện hóa linh lực của Mộ Dung Lan Lan trên người, linh lực của Lục Lâm Thiên đã khôi phục. Thế nhưng tu vi chân khí còn chưa khôi phục tới trạng thái đỉnh phong. Thủ ấn được kết, trong Tử Lôi Huyền Đỉnh này Lục

Thiếu Du có thể yên tâm dưỡng thương. Chờ sau khi khôi phục cũng không cần lo lắng tới Nộ Vô Thường kia, kế tiếp hắn cũng nên trút giận.

– Cứ chậm rãi tìm bản công tử đi, chờ sau khi bản công tử khôi phục thực lực, bút sổ sách lần này bản công tử sẽ tính toán thật tốt.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói trong lòng.

Trong một dãy núi liên miên, sâu trong đó có một ngọn núi khổng lồ cao vυ"t tới tận tầng mây. Cây cối chung quanh núi non sum xuê, vách núi dựng đứng, thế nhưng ở đây chỉ có một ngọn núi đơn độc này đứng đó, có vẻ vô cùng kỳ quái.

Cả ngọn núi mây mù lượn lờ, điều kỳ lạ nhất chính là bên trên ngọn núi này cắm rất nhiều thanh kiếm sắc bén, từ chân núi tới đỉnh núi, trong khe đá có vô số thanh kiếm chằng chịt. Kiếm quang bắn ra bốn phía, khí tức sắc bén tràn ngập không trung cho nên chung quanh không có một cành cây ngọn cỏ nào, vạn vật không sinh trưởng, cũng chỉ có ngọn núi này cô độc đứng đó.

Trong một không gian u ám, không gian này vô cùng lớn, trong không gian có thanh âm giống như quỷ khóc quanh quẩn. Nơi này tràn ngập một loại ma khí, người tâm cảnh yếu sợ rằng không dám tiến vào trong này.

Bên trong không gian này có một nữ tử đang đứng. Nữ tử này mặc một bộ y phục rộng thùng thình, trên y phục có một đóa hoa do tơ kết thành, nhìn qua vô cùng thanh nhã. Dáng người cao gầy, mang theo khí tức ạnh lùng, đây chính là vũ giả tứ hệ – Nguyên Nhược Lan.

Nguyên Nhược Lan đứng bất động, tiếng kêu quỷ dị kia không ngừng vang lên chung quanh nàng. Mỗi một đạo thanh âm giống như một mũi nhọn đánh vào trong lòng nàng.

– Tất cả tránh cho ta, không ai có thể ngăn cản được ta.

Tinh quang trong mắt Nguyên Nhược Lan bỗng nhiên bắn ra, giờ phút này ánh mắt nàng đỏ rực. Hai mắt mở ra, thanh âm giống như quỷ kêu chung quanh lập tức ít đi không ít.

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan nhìn về phía trước, các mười bước trước mặt nàng lúc này có một huyết trì đỏ tươi. Huyết trì này có hình kiếm, lớn vài trăm thước, giống như là một thanh cự kiếm nằm ở trong không gian này. Một cỗ khí tức ngập trời tràn ra, chu vi chung quanh có hắc vụ lượn lờ, một cỗ khí tức khiến tim đập nhanh tràn ra.

– Nhược Lan, con có thể đi tới đây đã là không dễ dàng rồi. Bỏ đi, bằng vào thiên phú của con, muốn trở thành cường giả đỉnh cấp cũng không khó. Tội gì phải lấy thân nhập ma, quá mạo hiểm.

Trong không gian đột nhiên có một thanh âm già nua vang lên.

– Ai cũng không thể thay đổi ý chí của ta.

Nguyên Nhược Lan kiên định nói, bàn chân chậm rãi đi về phía trước. Từng bước của nàng giống như là nghìn cân, vô cùng khó khăn đi về phía trước.

– Thấy tư, trần sa, vô minh, phá cho ta.

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan trầm xuống, nói xong đột nhiên bước ra một bước về phía rước.

– Diệt sạch ba loại phiền não.

Sắc, thụ, nghĩ, đi, thức, điên điên đảo đảo, thị thị phi phi, phá cho ta.

Nguyên Nhược Lan yêu kiều quát lên một tiếng sau đó lại bước thêm một bước. Từng bước tiếp cận huyết trì trước mặt. Mỗi một bước của Nguyên Nhược Lan đều khiến cho không gian hơi run rẩy.

Khi Nguyên Nhược Lan đi hết mấy bước này thì mồ hôi trên người nhễ nhại, sắc mặt tái nhợt.

– Nhược Lan, không nghĩ tới con có nghị lực lớn như vậy. Thế nhưng mấy nghìn năm qua, trong Thiên Kiếm môn chúng ta có một số đệ tử cũng đi tới được Ma Kiếm trì, muốn tu luyện thành Ma kiếm đều là người có thiên tư trác tuyệt, thế nhưng chưa từng có ai luyện thành Ma kiếm, con nhất định phải hiểu rõ.

Thanh âm già nua lần nữa vang lên.

– Bài trừ nghiệp chướng, lấy thân thành ma, vì gọi ra ma kiếm, đệ tử sẽ không thay đổi.

Nguyên Nhược Lan nhíu mày, hàm răng khẽ mở rồi nói. Thanh âm vừa dứt, trong nháy mắt thả người nhảy xuống Huyết trì.

Chương 1591: Loại bỏ nghiệp chướng

Ầm ầm.

Toàn bộ không gian run lên, trong không gian tức thì có thanh âm giống như vạn kiếm tề minh hội tụ tạo thành thanh âm đinh tai nhức óc quanh quẩn trong không gian.

– Lấy thân nhập ma, khi trước chỉ có kiếm tổ mới có thể làm được. Nếu như con thực sự có thể làm được thì đủ để trở thành đỉnh cấp cường giả.

Thanh âm già nua quanh quẩn trong không gian rồi lập tức biến mất không thấy.

Trong hải vực rộng lớn lúc này có mây đạo thân ảnh lăng không mà đứng. Phía xa còn có hơn chục thân ảnh mặc hắc bào. Người phía trước ánh mắt lạnh lùng mang theo sự thất thần cùng với trống rỗng nhìn về phía trước.

– Thiếu chủ, chúng ta đã tìm vài ngày cũng không có tìm được. Chúng ta phải làm gì bây giờ? Lục Lâm Thiên kia có phải đã rời đi rồi không?

Một Vũ Vương nhất trọng mặc hắc bào mang theo một chút bất an, thấp thỏm nói với Lăng Thanh Tuyền.

Lăng Thanh Tuyền nhíu mày, lẽ nào tên vô sỉ kia đã chạy thoát rồi sao? Hắn cướp đi thân thể thuần khiết của nàng, rõ ràng nàng phải hận hắn thấu xương, phải băm vằm hắn thành vạn mảnh, rồi sau đó nàng sẽ rời khỏi nhân thế. Thế nhưng cho tới bây giờ, sao trong lòng nàng lại có chút sợ hãi khi gặp lại hắn.

– Thiếu chủ, trận pháp không có một chút ba động nào. Lục Lâm Thiên không có khả năng chạy thoát, nhất định hắn đã trốn ở một nơi nào đó.

Không Linh Vương nhíu mày nói. Coi như Lục Lâm Thiên xuyên qua màn nước mà chạy trốn thì cũng sẽ khiến cho trận pháp ba động. Không có khả năng vô thanh vô tức chạy trốn.

– Nộ trưởng lão, ngươi nghĩ sao?

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền trầm xuống, quay đầu hỏi Nộ Vô Thường.

– Lục Lâm Thiên kia nhất định có thủ đoạn ẩn nấp gì đó. Hắn còn chưa khôi phục sợ rằng cũng không dám chạy xa. Thế nhưng chúng ta cũng không thể tìm thấy người này.

Sắc mặt Nộ Vô Thường cực kỳ khó coi, tìm mấy ngày còn không thể tìm thấy được Lục Lâm Thiên cho nên nàng lập tức suy đoán Lục Lâm Thiên ẩn nấp ở gần đây. Thế nhưng tìm qua tìm lại mấy lần nàng cũng không có một chút thu hoạch nào.

– Tiếp tục tìm cho ta, tỉ mỉ lục soát xem sao.

Lăng Thanh Tuyền trầm giọng nói.

– Vâng, thiếu chủ.

Mọi người đáp. Kể cả mười người phía xa, trong nháy mắt đều đem chân khí, linh lực bao phủ thân thể, lập tức tiến vào trong hải vực tiếp tục tìm kiếm.

– Lục Lâm Thiên, ta nhất định sẽ giết ngươi.

Lăng Thanh Tuyền lạnh nhạt nói. Trong tay nắm lấy một chiếc nhẫn trữ vật. Đây chính là chiếc nhẫn trữ vật mà khi trước Lục Lâm Thiên đoạt từ trong tay nàng ở trong sơn mạch Vụ Đô.

Phù.

Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, quang mang nhàn nhạt quanh người theo lỗi chân lông lập tức tiến vào trong cơ thể.

Khi Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, tinh quang trong mắt bắn ra, khóe miệng khẽ nhếch lên rồi mỉm cười mang theo một chút hàn ý.

Trong tâm thần của hắn lúc này có không ít người đang tới gần Tử Lôi Huyền Đỉnh.

– Nên tính sổ đám người này rồi.

Lục Lâm Thiên thì thào lạnh nhạt nói. Thân ảnh chợt lóe lên rồi biến mất tại chỗ.

– Lục Lâm Thiên này không biết đang ở chỗ nào, chúng ta tìm vài ngày rồi thế nhưng còn chưa tìm được.

– Không tìm được mới tốt. Nếu như hắn chạy thoát là hay nhất. Ta nghe Không Linh Vương hộ pháp trong lúc sơ ý nói, Hỉ trưởng lão bị chính Lục Lâm Thiên này giết chết, bằng vào thực lực của chúng ta nếu như tìm được Lục Lâm Thiên kia, không phải là tự đi tim chết sao?

– Lục Lâm Thiên kia lợi hại như vậy sao? Hỉ trưởng lão chính là Vũ Tôn a. Lục Lâm Thiên nhiều nhất chỉ là Vũ Vương mà thôi.

Cạnh dải đá ngầm có hai Vũ Tướng, một Linh Suất tam trọng nói chuyện. Quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang tráo, không ngừng thấp giọng nghị luận, thân thể chậm rãi đi về phía trước không ngừng tím kiếm.

Bỗng nhiên có một đạo thân ảnh vô thanh vô tức xuất hiện phía sau ba người.

– Là ai?

Ba người dường như cảm nhận được thứ gì đó lập tức quay đầu lại, sắc mặt đại biến.

– Các ngươi không nên nói sau lưng người khác như vậy. Nếu như còn có một lần nữa thì các ngươi tự biết hậu quả rồi đó. Tỉ mỉ tìm kiếm cho ta, không được bỏ qua một hang cùng ngõ hẻm nào.

Người vừa xuất hiện phía sau ba người chính là Không Linh Vương, nhìn ba người, Không Linh Vương lạnh lùng nói một tiếng rồi lập tức bắn về phía trước.

Ba người nhìn nhau rồi lập tức hít sâu một hơi. Trong giới, một khi phát hiện ra đàm luận chuyện của trưởng lão hộ pháp thì lập tức sẽ bị trưởng lão, hộ pháp đánh chết.

– Đi chết đi.

Ngay khi ba người vừa mới thở dài một hơi thì một thanh âm lạnh lẽo vang lên. Thế nhưng ba người còn chưa kịp quay đầu lại thì có một vòng xoáy lớn đã vay quanh ba người, dưới áp lực của vòng xoáy này, không gian chung quanh lập tức vặn vẹo.

Cạch Cạch.

Ba thanh âm nghiền nát rất nhỏ vang lên. Vòng xoáy trực tiếp nghiền nát. Một Linh Suất, hai Vũ Tướng trong nháy mắt bị đánh chết.

– Lục Lâm Thiên, để xem ngươi còn trốn ở chỗ nào.

Một tiếng quát lạnh lẽo truyền tới, một đạo lưu quang nhanh như thiểm điện từ trong nước biển bán về phía Lục Lâm Thiên. Nhìn đạo thân ảnh đang nhanh chóng phóng tới, Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

– Không Linh Vương, ngươi nghĩ ta cần phải chạy sao?

– Thanh Linh Khải Giáp, Huyễn Ảnh Thanh Vũ.

Lục Lâm Thiên nói xong, lập tức bố trí Thanh Linh Khải Giáp. Quang mang trên người chợt lóe, Huyễn Ảnh Thanh Vũ phía sau lập tức khẽ vỗ, sóng nước bị đánh về hai bên. Thi triển Huyễn Ảnh Thanh Vũ này ở dưới nước, không ngờ lại không có một chút ảnh hưởng nào.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười quỷ dị, Huyễn Ảnh Thanh Vũ run lên, thân thể không lùi mà tiến, trực tiếp nhảy lên trên không trung. Thủ ấn trong tay được kết, ở dưới nước thi triển Trọng Thủy Kết giới quả thực chính là như hổ thêm cánh.

– Trọng Thủy Kết Giới.

Ngay khi Không Linh Vương đánh tới, tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra. Một tiếng quát khẽ vang lên, một cỗ chân khí như biển từ trong tay Lục Lâm Thiên bạo phát. Từ bên trong nước biển lập tức có năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc ầm ầm kéo tới.

Trong chốc lát, cả hải vực run rẩy. Một dòng xoáy lớn đột nhiên xuất hiện trong hải vực, đang dùng một tốc độ kinh khủng nhanh chóng bành trướng.

Không Linh Vương vừa mới đánh tới thì bị dòng xoáy kinh khủng này bao phủ vào bên trong. Sắc mặt lập tức đại biến, dường như lúc này hắn mới nhớ tới Lục Lâm Thiên vô cùng khó đối phó, ngay cả Hỉ Vô Thường cũng bị Lục Lâm Thiên này giết chết.

– Chạy.

Nghĩ tới việc Lục Lâm Thiên giết chết Hỉ Vô Thường, trên người còn có thần khí Tử Lôi Huyền đỉnh, lực phòng ngự cực kỳ kinh khủng, khí thế trên người Không Linh Vương lập tức giảm sút. Khí thế bị đè nén, Không Linh Vương lập tức lựa chọn chạy trốn, dù sao hắn chỉ là Linh Vương mà thôi, giao Lục Lâm Thiên này cho Nộ Vô Thường đối phó thì tốt hơn.

Thế nhưng thân bị hãm sâu trong Trọng Thủy Kết Giới này, Không Linh Vương muốn lùi cũng không phải là một chuyện dễ dàng. Linh lực bạo phát, Không Linh Vương đang muốn nhanh chóng thoát thân.

Trong hải vực yên tĩnh đột nhiên gió nổi mây phun, sóng nước giống như biển gầm, thậm chí còn có chút hỗn loạn. Giống như là có một đầu mãnh thú ngập trời ở dưới đáy biển đang muốn phóng lên.

Chương 1592: Hồn anh tự bạo (1)

Phanh.

Đột nhiên từ bên trong hải vực có một tiếng nổ vang lên, trong phương viên hai nghìn thước chung quanh sóng nước dâng trào tới vài trăm thước. Cả không gian trong khoảnh khắc run rẩy giống như long trời lở đất. Sóng nước ngập trời, không gian run rẩy, thanh âm vang vọng chín tầng trời. Lực lượng kinh khủng giống như một cơn lốc quét ngang qua hải vực này mang theo sóng nước. Cả phương viên mấy nghìn thước chung quanh đột nhiên giống như có mưa rào, vô số nước từ trên trời trút xuống.

Trong hải vực có một dòng xoáy khổng lồ không ngừng xoay tròn rồi phóng lên cao giống như một đầu cự long ngẩng đầu phóng lên trời, gợn sóng trong không gian trực tiếp bị xé rách.

Trong nháy mắt không gian rốt cuộc đã tới cực hạn, một tiếng nổ vang tức thì vang vọng.

Phanh Phanh Phanh.

Tiếng nổ vang từ trong dòng xoáy truyền ra, lực lượng kinh khủng giống nhưm ột cơn lốc quét ngang hải vực mang theo một đám sóng nước dâng trào.

Sưu.

Một đạo thân ảnh nhanh chóng từ trong không gian hỗn loạn phóng ra, đây chính là Không Linh Vương đang vội vàng thoát thân khỏi dòng xoáy.

Advertisement

Thoạt nhìn Không Linh Vương lúc này có chút chật vật. Sau khi thoát ra khỏi Trọng Thủy Kết Giới lập tức chạy trốn.

Mà lúc này phía sau Không Linh Vương có một tiếng sấm ì ùng vang vọng. Một đạo thân ảnh tràn ngập lân phiến màu vàng mang theo một đạo trảo ấn đánh tới.

– Tề Thiên Liệt Địa Trảo.

Trong chớp mắt hai cánh sau lưng Lục Lâm Thiên khẽ động, tay phải đột nhiên vươn ra. Liệt Thiên xuất hiện trong tay sau đó tạo thành một vòng cung quỷ dị ầm ầm đánh về phía Không Linh Vương.

Sưu.

Trảo ấn thành hình, không gian giống như phong vân biến sắc, toàn bộ không gian đột nhiên bị nhuộm một màu đỏ tươi, nóng bỏng không gì sánh được. Năng lượng thuộc tính hỏa bàng bạc bên trong trảo ấn tràn ra. Trảo ấn dùng xu thế sấm sét trong nháy mắt trực tiếp đánh về phía Không Linh Vương.

– Chết tiệt.

Không Linh Vương thầm mắng một tiếng. Tốc độ của Lục Lâm Thiên so với hắn còn nhanh hơn. Dưới vũ kỹ Địa cấp kia tu vi của hắn tuy rằng cao hơn Lục Lâm Thiên, thế nhưng hắn lại không dám sơ ý một chút nào. Thủ ấn trong tay được kết, linh lực bạo phát ra, một đạo chưởng ấn ngập trời xuất hiện.

Tiếp theo, trảo ấn và chưởng ấn ầm ầm va chạm, toàn bộ không gian run rẩy. Một thanh âm bạo liệt vang vọng.

Phanh Phanh.

Trong bầu trời, trảo ấn sắc bén và nóng bỏng hung hăng va chạm cùng một chỗ. Tiếng nổ trầm thấp vang vọng trong không gian. Sóng nước phía dưới bắn tung tóe.

Kình khí kinh khủng mà nóng bỏng nhanh chóng khuếch tán. Hải vực rộng lớn phía dưới đột nhiên như bị chẻ đôi, từng đạo sóng nước cao hơn mười trượng xuất hiện.

Phanh.

Dưới cỗ lực lượng trùng kích mạnh mẽ này, thân thể Lục Lâm Thiên trực tiếp bị đánh bay về phía sau hơn mười thước. Chân khí trong cơ thể cuồn cuộn, lục phủ ngũ tạng hơi chấn động.

Khục khục.

Lúc này thân thể Không Linh Vương cũng bị đánh bay. Ánh mắt cực kỳ phẫn nộ, Lục Lâm Thiên này không ngờ có thể trực tiếp chống lại hắn. Tiểu tử này toàn thân là bảo vật, nếu như số bảo vật này là của hắn thì thực lực hắn sẽ tăng lên một mảng lớn.

Phía xa, Lăng Thanh Tuyền lăng không mà đứng, ánh mắt nhìn về phía hải vực đột nhiên có động tĩnh. Nhìn đạo thân ảnh quen thuộc ở phía xa, trong lòng nàng lúc này đột nhiên có một cảm giác không nói nên lời.

Sưu Sưu.

Trong chớp mắt từ bốn phía chung quanh hải vực có hơn mười đạo thân ảnh phóng lên cao. Hơn mười người mặc hắc bào của Linh Vũ giới xuất hiện, ánh mắt lạng lùng nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên.

– Lục Lâm Thiên, ngươi chạy không thoát đâu.

Một tiếng quát lạnh lẽo vang lên. Phía xa có một đạo thân ảnh nhanh chóng bắn tới. Gợn sóng trong không gian không ngừng chấn động khuếch tán tới chung quanh Lục Lâm Thiên.

– Nộ Vô Thường.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống. Đây chính là Vũ Tôn nhất trọng a. Không Linh Vương phía dưới hắn chỉ kiêng kỵ một chút mà thôi, thế nhưng người này mới chính là kẻ hắn phải đề phòng nhất. Nếu như dưới tình huống bình thường mà nói, hắn tuyệt đối không phải là đối thủ của Nộ Vô Thường này.

– Hừ, qua đây cho ta.

Không có một chút chậm trễ nào, một đạo trảo ấn nhanh chóng hội tụ trong tay Nộ Vô Thường, không gian quanh thân Lục Lâm Thiên trực tiếp vặn vẹo.

– Còn muốn vây khốn ta sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng, quanh thân đột nhiên có một đám quang mang màu tím bao phủ. Thủ ấn trong tay đã sớm kết xuất, từ trong lòng bàn tay có một đạo quang mang màu tím đột nhiên xoay tròn.

Phù.

Lưu quang màu tím xuất hiện, toàn bộ không trung đột nhiên có một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn. Hầu như cùng một lúc không gian đột nhiên run rẩy. Một cỗ cảm giác cực độ nguy hiểm bắt đầu lan tràn ra trong không trung.

Tiếp theo, một đạo lưu quang màu tím kia ầm ầm xẹt qua không gian, trực tiếp xuyên qua không gian vặn vẹo do Nộ Vô Thường tạo ra rồi xoay quanh trên không trung. Trong giây lát, không gian bên trên hải vực đột nhiên có một đám lôi vân màu tím. Bên trong lôi vân màu tím có điện mang lưu chuyển. Một cỗ khí tức khiến cho tim đập nhanh hơn vài phần tràn ra. Lúc này, mọi người chung quanh đều cảm giác được tim mình đập nhanh hơn vài phần.

– Tử Lôi Huyền Đỉnh, không xong rồi.

Không Linh Vương cảm nhận được cỗ khí tức này lập tức chạy trối chết. Khuôn mặt Lăng Thanh Tuyền phía xa, lúc này cũng đại biến.

– Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, thủ ấn liên tục kết xuất. Chân khí trên người giống như hồng thủy trút xuống. Lưu quang màu tím trên trời trong nháy mắt mở rộng rồi bành trướng tới vài trăm thước. Bên trên có bí văn lan tràn, quang mang đại thịnh khiến cho thiên địa run rẩy. Đối phó với cường giả Vũ Tôn, Lục Lâm Thiên tự biết mình không có lực chống lại, cho nên chỉ có thể dùng Tử Lôi Huyền Đỉnh mà thôi.

– Là Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Khuôn mặt vốn đã xấu xí của Nộ Vô Thường lúc này lại càng thêm khó coi, Hỉ Vô Thường bị chính Tử Lôi Huyền Đỉnh này đánh chết, lúc này tuy rằng hận thấu xương với Lục Lâm Thiên thế nhưng cũng chỉ có thể quay đầu chạy trốn mà thôi, đâu còn dám chống lại.

– Còn muốn chạy sao? Chậm rồi.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, Tử Lôi Huyền Đỉnh trong nháy mắt chụp xuống phía dưới. Đại đỉnh xoay tròn, không gian chung quanh vặn vẹo, miệng đỉnh giống như một hắc động, lôi vân màu tím chung quanh cuồn cuộn không ngớt.

Sưu Sưu,.

Một mảnh lôi vân mênh mông từ phía chân trời kéo tới. Cả không gian chung quanh đột nhiên phong vân biên sắc. Lôi vân dày đặc, từng đạo sấm sét khiến cho tim mọi người đập nhanh hơn hiện lên trong không trung. Toàn bộ bầu trời giống như đột nhên từ bình minh chuyển thành đêm tối vậy.

Lôi vân bao phủ toàn bộ hải vực, sắc trời giống như đột nhiên ảm đạm, khí tức ngập trời từ bên trong lôi vân tràn ra khiến cho cả không gian trên hải vực hỗn loạn.

Sưu Sưu.

Mà lúc này từng tia lôi điện màu tím không ngừng lóe lên trên bầu trời. Năng lượng ba động đáng sợ từ bên trên tràn ra. Không gian chung quanh đột nhiên vang lên tiếng ken két.

– Không tốt.

Giờ phút này hơn chục Vũ Tướng, Vũ Suất còn có mấy Vũ Vương và Linh Vương của Linh Vũ giới đều cảm nhận được một cỗ hàn ý từ trong tận trong đáy lòng. Cỗ uy áp từ trên trong lôi vân trước mặt khiến cho linh hồn bọn họ run rẩy.

Chương 1593: Hồn anh tự bạo (2)

Ầm ầm.

Tất cả mọi chuyện chỉ xảy ra trong nháy mắt. Lôi vân màu tím cuồn cuộn, trong nháy mắt từng đạo sấm sét từ trong lôi vân bắn ra. Quang mang bắn ra bốn phía, vô số đạo sấm sét từ trên trời giáng xuống đem phương viên hải vực chung quanh bao phủ chằng chịt.

– Chạy mau, nhanh.

Mọi người nhanh chóng chạy trốn. Thế nhưng tất cả đều đã chậm.

Ầm ầm.

Dưới sự bao phủ của sấm sét màu tím, thanh âm sắc bén vang vọng trong không gian. Nơi sấm sét đi qua, không gian ầm ầm rung động, mang theo lực lượng đáng sợ trực tiếp chụp xuống.

Phanh Phanh.

Trong nháy mắt, mấy Vũ Suất, Vũ Tướng đứng đầu bị đánh nát thành tro bụi. Căn bản không có một chút lực kháng cự nào.

Phanh.

Ngay sau đó mấy Linh Suất, Vũ Suất còn lại cũng bị chém thành từng mảnh nhỏ.

Ba Vũ Vương và một Linh Vương dưới vô số sấm sét đánh xuống, máu tươi trong nháy mắt phun ra.

– Hỏa Diễm thuẫn.

Tuy rằng Nộ Vô Thường đã sớm thối lui, thế nhưng trong không gian có một cỗ năng lượng vô hình khiến cho nàng cực kỳ khó thoát thân. Trong lúc kinh hãi rốt cuộc nàng đã biết được Hỉ Vô Thường chết như thế nào. Dưới Tử Lôi Huyền Đỉnh này, không gian hoàn toàn ngưng đọng, căn bản khó có thể thoát thân. Một cỗ khí tức nóng bỏng từ trong người Nộ Vô Thường tràn ngập ra, không gian quanh người trong nháy mắt có một cỗ hỏa diễm nóng bỏng bao phủ. Một đạo cương tráo bằng hỏa diễm nóng bỏng lập tức bao phủ chung quanh người nàng.

Ầm ầm.

Mà lúc này hơn mười đạo sấm sét đã đánh vào trên cương tráo bằng hỏa diễm của Nộ Vô Thường.

Khục Khục.

Sấm sét đánh xuống, cỗ uy thế này khiến cho cương tráo của Nộ Vô Thường nứt nẻ, khuôn mặt Nộ Vô Thường lập tức trắng bệch, miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Không gian run chuyển, bằng mắt thường cũng có thể thấy được. Trên không gian lúc này xuất hiện một bức tường. Đây chính là trận pháp bố trí bên ngoài đảo. Từng đạo sấm sét đánh xuống, gợn sóng trong không gian trực tiếp bị bổ ra. Trận pháp này cũng nhanh chóng bị Tử Lôi Huyền Đỉnh nhanh chóng bài trừ. Cả hải vực cuồn cuộn, sóng gió ngập trời. Trận pháp trên đảo nhỏ bị đánh nát, cả hải đảo lập tức xuất hiện bên ngoài hải vực.

Sưu Sưu.

Sấm sét chằng chịt đánh xuống hải vực. Sóng biển ngập trời hung hăng đập về phía trước.

Ầm ầm.

Lôi vân trên bầu trời cuồn cuộn rồi đột nhiên co rút lại. Lần nữa lại có từng đạo sấm sét được đánh ra. Từng đạo sấm sét giống như một đầu cự mãng màu tím từ trong tầng mây bắn xuống, không gian như bị xé rách mang theo thanh âm đáng sợ hung hăng bổ vào trên cương tráo của Nộ Vô Thường.

Khục khục.

Nộ Vô Thường lần nữa không thể chống đỡ. Uy lực của Tử Lôi Huyền đỉnh này khiến cho nàng vô cùng kinh hãi. Thảo nào Hỉ Vô Thường lại không thể chạy trốn, lúc này tự thân trải nghiệm, nàng cũng không có cách nào có thể chạy thoát.

– Tiểu tử, cho dù ta chết thì cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi. Tới lúc này, ánh mắt Nộ Vô Thường mang theo sự lạnh lẽo nói. Không có một chút do dự nào, từng đạo thủ ấn quỷ dị được kết. Khí thế quanh người không ngờ lại lần nữa tăng lên. Cỗ khí tức này so với thời kỳ toàn thịnh của nàng không ngờ còn mạnh hơn không ít. Gần như đã tiếp cận Vũ Tôn nhị trọng.

– Hồn anh tự bạo?

Lục Lâm Thiên ngẩn ra, Nộ Vô Thường này quả nhiên độc ác, không ngờ lại lựa chọn hồn anh tự bạo, dùng sinh mệnh trả một cái giá đắt khiến cho uy lực tăng lên nhiều. Có lẽ uy lực hồn anh tự bạo của Nộ Vô Thường có thể miễn cưỡng chống lại Vũ Tôn nhị trọng a.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng có chút ngưng trọng, hắn thôi động Tử Lôi Huyền Đỉnh có thể đối phó với Nộ Vô Thường thế nhưng không biết có thể đối phó với hồn anh tự bạo của nàng ta hay không. Thủ ấn trong tay biến hóa, chân khí bàng bạc quanh thân bạo phát, trong Tử Lôi Huyền Đỉnh có một đạo sấm sét nhỏ bằng nắm tay giống như cự long đánh xuống. Sấm sét mang theo quang mang ầm ầm bắn về phía Nộ Vô Thường.

– Tiểu tử, ta liều mạng với ngươi.

Sắc mặt Nộ Vô Thường trắng bệch tới cực điểm, cuối cùng sau khi hít sâu một hơi, thủ ấn trong tay bỗng nhiên được kết. Khí thế tăng lên tới cực hạn. Toàn bộ thân thể bắt đầu bành trướng, thậm chí là không trung xung quanh thân thể nàng cũng bắt xuất hiện những cái khe không gian, khí tức khiến tim mọi ngươi đập nhanh hơn.

– Hồn anh tự bạo.

Nộ Vô Thường hét lên một tiếng thê lương, thân thể bành trướng lập tức bắn về phía đạo sấm sét màu tím lớn trên bầu trời kia.

Đồng thời đạo sấm sét màu tím lớn kia cũng trực tiếp đánh vào trên người Nộ Vô Thường.

Thân thể bành trướng của Nộ Vô Thường trong nháy mắt nổ tung.

Hai cỗ lực lượng va chạm với nhau, lưu quang màu tím tràn ra bốn phía. Trong không gian xuất hiện một hắc động vô cùng lớn.

Phanh Phanh.

Không gian như nứt ra, quang mang chói mắt tràn ngập. Lực lượng ngập trời khuếch tán, toàn bộ không gian trực tiếp nổ tung. Từng cái khe trong không gian xuất hiện rồi lan tràn trên bầu trời. Đây không phải là cái khe của gợn sóng trong không gian mà là cái khe trong không gian. Một cỗ quang mang đen kịt từ bên trong cái khe tràn ra khiến cho tim mọi người đập nhanh hơn.

Phanh.

Dư ba kình khí trút xuống xuyên qua Thanh Linh Khải Giáp trực tiếp đánh xuống người Lục Lâm Thiên. Thân thể Lục Lâm Thiên giống bị một đòn nghiêm trọng, lục phủ ngũ tạng trong cơ thể lệch vị trí, khí huyết cuồn cuộn, khóe miệng xuất hiện vết máu.

Thu.

Đồng thời thủ ấn Lục Lâm Thiên lần nữa biến hóa. Tử Lôi Huyền Đỉnh trực tiếp đem ba Vũ Vương và một Linh Vương bị thương nặng thu vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh. Ba Vũ Vương và một Linh Vương này là do Lục Lâm Thiên cố ý lưu lại, bằng không bốn người này đã sớm bị đánh thành tro tàn. Uy lực một kích của Tử Kim Huyền Lôi đủ để khiến cho bất luận một Vũ Vương, Linh Vương nào cũng hóa thành tro tàn.

Tử Lôi Huyền Đỉnh thu bốn người vào sau đó lập tức bị Lục Lâm

Thiên thu vào trong đan điền. Trận pháp bị pháp, Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng Lục Lâm Thiên thu lại. Thôi động Tử Lôi Huyền Đỉnh một lần thì tiêu hao hầu rất nhiều. Nộ Vô Thường thi triển hồn anh tự bạo khiến cho hắn lần nữa bị thương nặng. Thực lực của Nộ Vô Thường khi thi triển hồn anh tự bạo tăng lên phân nửa, có lẽ có thể so sánh với Vũ Tôn nhị trọng. Cho nên cũng khiến cho Lục Thiếu Du trả một cái giá đắt.

Chân khí tiêu hao hết, linh lực trên người Lục Lâm Thiên bạo phát, thân thể nhanh như thiểm điện phá không mà chạy. Còn có một Không Linh Vương và Lăng Thanh Tuyền ở đây, hắn không thể rơi vào trong tay bọn họ lần nữa. Vừa rồi khi Tử Lôi Huyền Đỉnh đánh chết Nộ Vô Thường, Lục Lâm Thiên dường như cũng nhận ra Không Linh Vương đã sớm chạy thoát. Lăng Thanh Tuyền vốn ở phía xa, hai người này tuy rằng ở xa thế nhưng cũng đã bị thương một chút.

Còn hai người này còn ở đây, Lục Lâm Thiên không dám có chút sơ ý nào. Hiện tại hắn không thể địch lại hai người này, căn bản không thể thôi động Tử Lôi Huyền Đỉnh một lần nữa.

Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên trong nháy mắt rời đi, trong mấy chớp mắt đã xuất hiện ở phía xa.

Chương 1594: Siêu cấp cường giả

– Tiểu tử, vận khí của ngươi không tồi nha. Không ngờ lại chiếm được Tử Lôi Huyền Đỉnh của Huyền Thiên yêu tôn. Chỉ tiếc thực lực ngươi quá yếu, chỉ bằng vào ngươi cũng dám làm loạn ở trong phân đà Linh Vũ giới của ta, nếu như chuyện này truyền ra ngoài thì chúng ta nào còn mặt mũi nào nữa.

Lúc này trong không trung đột nhiên có một đạo thanh âm trầm thấp không có một chút cảm tình nào chậm rãi vang lên trong bầu trời. Đồng thời, tại không gian trước người Lục Lâm Thiên đột nhiên gợn sóng vặn vẹo, một thân ảnh nhanh chóng xuất hiện.

Người này xuất hiện, khí tức trong thiên địa đột nhiên khác thường. Trong lúc mơ hồ khiến cho linh hồn của mọi người run rẩy.

Biến hóa kỳ dị như vậy đương nhiên cũng khiến cho Lục Lâm Thiên chú ý, trong lòng thầm hô một tiếng không ổn. Người này có thể trực tiếp khiến cho năng lượng trong thiên địa biến hóa. Mà cỗ khí tức đặc biệt kia khiến cho ngay cả linh hồn Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được mà run lên.

– Linh Tôn, Linh Tôn thực lực cực cao.

Cảm nhận cỗ khí tức kinh khủng này Lục Lâm Thiên lập tức suy đoán ra thực lực người này. Đây tuyệt đối là một Linh Tôn cao trọng, thế nhưng cụ thể tu vi của người này ra sao Lục Lâm Thiên cũng không thể đoán ra được.

Lục Lâm Thiên vô cùng khó khăn ngẩng đầu nhìn thân ảnh trước mặt. Giống như trong không gian có một cỗ áp lực khiến cho ngay cả đầu hắn cũng không thể nhấc lên, linh lực trong người đột nhiên đình trệ không thể vận chuyển.

Khi Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn thân ảnh cách hắn trăm thước thì lập tức nhíu mày. Người này khoảng chừng bốn chục tuổi, toàn thân tỏa ra khí tức kinh khủng khiến cho người khác nhìn hắn cũng có thể cảm nhận được một cỗ khí tức vô cùng nguy hiểm. Người này một thân hắc bào, dưới mái tóc là một chiếc áo choàng màu đen. Trong hai mắt giống như có một biển năng lượng vô tận khiến cho người khác nhìn vào không khỏi thất thần.

– Bái kiến phó giới chủ.

Hai đạo thân ảnh phá không mà tới. Không Linh Vương nhìn thấy nam tử trung niên tóc dài này toàn thân lập tức run rẩy, phủ phục trên không trung rồi hành lễ.

– Không Linh Vương, lần này ngươi lập được đại công, trở về sẽ có trọng thưởng. Đứng lên đi.

Nam tử trung niên kia thậm chí còn không liếc mắt nhìn Không Linh Vương, ánh mắt vẫn luôn chăm chú nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên bị nam tử trung niên này nhìn khiến cho hắn có cảm giác toàn thân bị nhìn thấu. Mà lúc này hắn hoàn toàn không thể nhúc nhích, thực lực của nam tử trung niên tóc dài này quá mạnh mẽ. Trực tiếp phong tỏa toàn bộ không gian, bản thân hắn ngay cả muốn di chuyển cũng không thể làm được.

– Phó giới chủ sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, thân phận của người này không ngờ lại lớn như vậy.

– Sư huynh, sao người lại tự mình tới đây?

Lăng Thanh Tuyền đi tới bên người nam tử trung niên này rồi khẽ hành lễ.

– Thanh Tuyền, sau khi nhận được tin tức của muội ta lập tức tới đây. Cường giả trong giới gần đây đều bận rộn, không thể xuất thủ. May mà ta tới kịp, bằng không tên tiểu tử này đã chạy thoát rồi.

Nam tử trung niên mỉm cười nhìn Lăng Thanh Tuyền rồi nói.

– May là sư huynh chạy tới, bằng không sợ rằng Thanh Tuyền sẽ lại thất bại lần nữa.

Lăng Thanh Tuyền khẽ nói, ánh mắt dường như vô ý nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên. Chỉ có bản thân nàng ta mới biết được trong lòng mình đang suy nghĩ gì. Trong lòng nàng lúc này không ngờ lại có chút đáng tiếc. Tiếc vì sao Lục Lâm Thiên lại không sớm chạy trốn một chút. Vị sư huynh này tới chỉ sợ lúc này đã không có ai có thể cứu được Lục Thiếu Du. Người có thể cứu được người trước mặt vị sư huynh này của nàng quả thực không có mấy người.

– Thanh Tuyền, thực lực của muội quá thấp. Lần này trở nên nên cố gắng tu luyện.

Nam tử trung niên nhìn Lăng Thanh Tuyền rồi nói.

– Vâng, sư huynh.

Lăng Thanh Tuyền cúi đầu nói.

– Ngươi chính là Lục Lâm Thiên sao?

Nam tử trung niên nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Ta đã nghe nói qua ngươi. Không nghĩ tới lão gia hỏa kia lại tìm được thân thể âm dương, Linh Vũ song tu, vũ giả toàn hệ là người mà ai cũng ao ước thu vào làm môn hạ a.

Nghe người này nói, trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức kinh hãi. Từ trong lời nói của người này dường như đang nói tới ai đó. Suy nghĩ một lát, Lục Lâm Thiên lập tức suy đoán, lẽ nào người này đang nói tới Nam thúc.

Nhìn thấy phản ứng của Lục Lâm Thiên, nam tử trung niên áo lam này dường như có thể biết được Lục Lâm Thiên đang suy nghĩ cái gì cho nên hắn lập tức nói:

– Ngươi không nhận ra ta cũng là bình thường, có lẽ lão gia hỏa kia không nói tới ta cho ngươi biết. Nếu như có cơ hội, sau này tự nhiên ngươi sẽ biết về ta. Thảo nào lão gia hỏa kia biến mất lâu như vậy, hỏa ra là biết Lục gia các ngươi có Vô Tự Thiên Thư, lại còn thu ngươi làm đệ tử, tính toán thật tốt a. Chỉ tiếc, cuối cùng mọi thứ đều là của Linh Vũ giới chúng ta.

– Ngươi rốt cuộc là ai?

Lục Lâm Thiên hỏi. Dưới cỗ lực lượng áp chế vô hình kia, ngay cả nói Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy khó khăn.

– Ta là ai ngươi tạm thời không cần biết. Nói, thương thế của lão gia hỏa kia khôi phục như thế nào rồi? Hẳn là không thể khôi phục đúng không?

Nhìn Lục Lâm Thiên, nam tử trung niên áo lam mở miệng hỏi.

– Ta không biết người ngươi đang nói tới là ai.

Lục Lâm Thiên trả lời, mỗi một lần mở miệng nói Lục Lâm Thiên đều phải dùng vô số khí lực. Mà lúc này trong lòng Lục Thiếu Du không ngừng nghĩ tới các biện pháp khác nhau. Thế nhưng không có một biện pháp nào có thể giúp hắn chạy trốn. Bởi vì lúc này hắn không thể nhúc nhích, ngay cả linh lực cũng ở trong trạng thái đình trệ.

– Ngươi không nói, xem ra lão gia hỏa kia khôi phục cũng không được tốt lắm. Để hắn sống thêm vài ngày nữa, hôm khác đối phó sau cũng được. Hiện giờ ngươi đi theo ta.

Nam tử trung niên nói, cánh tay vung lên, một cỗ năng lượng vô hình lập tức lan tràn kéo Lục Lâm Thiên về phía trước. Lúc này Lục Lâm Thiên giống như là một con kiến hôi hoàn toàn không có lực chống lại.

– Ồ?

Đột nhiên ánh mắt nam tử trung niên mang theo sự kinh ngạc nhìn lên bầu trời, trong mắt có chút nghi hoặc.

– Người này ta muốn dẫn đi.

Lúc này trong bầu trời có một thanh âm nhẹ nhàng vang lên. Gợn sóng bên người Lục Lâm Thiên đột nhiên vặn vẹo, một thân ảnh xinh đẹp bước ra khỏi khe khong gian. Khi thân ảnh xinh đẹp này xuất hiện thì một cỗ uy áp mạnh mẽ bỗng nhiên phủ xuống. Cỗ uy áp này khiến cho hải vực rung động, sóng gió bắt đầu nổi lên.

Dưới cỗ uy áp này Lục Lâm Thiên lần nữa cảm thấy linh hồn mình run rẩy. Mà lúc này thân ảnh xinh đẹp kia cũng đã xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên.

Thân ảnh xinh đẹp này xuất hiện, bàn tay khẽ phất một cái, một cỗ năng lượng vô hình tức thì khuếch tán. Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được áp lực ngập trời chung quanh thân thể mình trong nháy mắt biến mất không còn tung tích.

– Lại thêm một siêu cấp cường giả.

Chương 1595: Cường giả chiến đấu (1)

Lục Lâm Thiên nhìn thân ảnh xinh đẹp vừa mới từ trong gợn sóng bước ra. Trong lòng vô cùng kinh hãi. Người có thể làm được bước này tuyệt đối có tu vi kinh khủng. Mà nhìn thân ảnh xinh đẹp này, Lục Lâm Thiên lập tức có chút ngạc nhiên.

Lục Lâm Thiên không phải là chưa từng gặp nữ nhân đẹp. Thế nhưng nữ nhân này dường như so với tất cả nữ nhân Lục Lâm Thiên đã từng gặp còn đẹp hơn mọt chút. Đây là một thân ảnh yểu điệu tới cực hạn, y phục trắng như tuyết, mái tóc đen sau đầu khẽ phiêu động giống như là tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian. Khuôn mặt kia tinh xảo tới cực điểm, lại tuyệt mỹ giống như khiến cho ngay cả thiên địa cũng động lòng. Trên khuôn mặt tao nhã kia hiện lên sự quyến rũ nhàn nhạt, thế nhưng lại cao quý vô song. Đôi mắt như nước dường như có thể nhìn thấu tất cả. Khóe miệng mang theo nụ cười giống như hoa nở khiến cho người khác cảm thấy thoải mái.

Trong chớp mắt này hầu như Lục Lâm Thiên đã nhận định người này là Bạch Linh, thế nhưng đây không phải là Bạch Linh. Y phục trên người cũng trắng như tuyết giống nàng, đều là nữ tử tuyệt mỹ, thế nhưng khí chất của Bạch Linh là lạnh lùng, yêu mị, phong tình vạn chủng, quyến rũ động lòng người, lạnh lùng uy nghiêm hội tụ trên người của nàng.

Mà nữ tử cao quý này cũng mang theo vẻ quyến rũ giống như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian. Đẹp đến nỗi khiến cho người ta nhìn vào có cảm giác mờ ảo. Có thể nói hai người đều đẹp tới mức không phân cao thấp. Thế nhưng khí chất lại hoàn toàn khác biệt.

– Ngươi là ai?

Nhìn nữ tử đột nhiên xuất hiện này, nam tử trung niên kia dường như cảm nhận được cái gì đó, ánh mắt trở nên cực kỳ ngưng trọng.

Hai người Lăng Thanh Tuyền, Không Linh Vương nhìn nữ tử tuyệt mỹ này, dường như chỉ cần liếc mắt cũng khiến cho hai người có một loại xao động muốn phủ phục xuống.

– Ta là ai không quan trọng, quan trọng là người này ta sẽ mang đi.

Nữ tử tuyệt mỹ nhìn nam tử trung niên nói.

– Ta mặc kệ ngươi là ai, người này ngươi không dẫn đi được.

Nam tử trung niên nói. Nói xong, trường bào màu lan rung lên, không gian trực tiếp xuất hiện một cái khe, một bàn tay to đột nhiên xuyên qua không gian trong nháy mắt chụp về phía Lục Lâm Thiên. Mà trong chớp mắt này toàn bộ không gian run lên, năng lượng thiên địa trong khắp bầu trời hội tụ tới. Cả bầu trời phong vân biến sắc, hải vực phía dưới cuồn cuộn, uy áp mạnh mẽ lan tràn ra xung quanh.

– Thật mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than. Đây chính là cường giả Linh Tôn xuất thủ sao? Mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều kéo theo năng lượng trong thiên địa. Mỗi một đạo công kích đều có thể xé rách không gian. Quả thực là đáng sợ, bản thân hắn so với bọn họ, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

Cho tới nay, Lục Lâm Thiên đều cho rằng thực lực của mình không tồi, đặc biệt là gần đây đánh chết hai Vũ Tôn nhất trọng. Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên mới ý thức được, giết Vũ Tôn nhất trọng là bởi vì hắn có Tử Lôi Huyền Đỉnh mà thôi, còn thực lực của bản thân hắn vẫn còn kém xa.

– Người đang ở trong tay ta. Ta muốn dẫn đi ngươi còn chưa ngăn được.

Trong bầu trời, thân ảnh xinh đẹp kia không ngừng vung tay, trực tiếp đánh ra thủ ấn về phía nam tử trung niên. Không gian tức thì vặn vẹo, hai đạo thủ ấn nhanh chóng va chạm với nhau.

Hai đạo năng lượng va chạm thế nhưng lại không xuất hiện thanh âm bạo liệt như trong tưởng tượng của mọi người. Trong nháy mắt khi hai đạo năng lượng kinh khủng va chạm một đoàn quang mang chói mắt từ nơi hai cỗ năng lượng bắn ra. Trong không gian đột nhiên có một hố đen xuất hiện. Cỗ năng lượng ngập trời kia trong nháy mắt bị hút vào bên trong hố đen, toàn bộ không gian run lên giống như thông báo cho mọi người hai vị cường giả kinh khủng kia vừa mới giao thủ một kích.

Khục khục.

Đồng thời, nam tử trung niên và nữ tử tuyệt mỹ kia đồng thời lảo đảo lùi về phía sau. Trong nháy mắt khi nữ tử tuyệt mỹ kia lảo đảo lui về phía sau thì tay cũng nắm lấy vai Lục Lâm Thiên, không gian bị xé mở. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng có thể nhìn ra, dường như vừa rồi giao thủ một kích với nam tử trung niên kia, nữ tử tuyệt mỹ này đã rơi vào thế hạ phong một chút.

– Lưu lại người cho ta.

Mắt thấy nữ tử tuyệt mỹ mang theo Lục Lâm Thiên, nam tử trung niên lập tức hét lớn một tiếng. Trong mắt có một cỗ tinh quang lạnh lẽo bắn ra. Ánh mắt đột nhiên trở nên sắc bén, bàn tay nắm chặt, ba động ngập trời từ bên trong lòng bàn tay hắn khuếch tán ra. Cùng với cỗ ba động này khuếch tán, thiên địa nhanh chóng run rẩy. Một cỗ năng lượng vô hình trong thiên điịa đột nheien ngưng tụ. Từ phía xa nhìn lại, toàn bộ gợn sóng trong không gian đột nhiên cuồn cuộn giống như sóng biển khiến cho người khác nhìn vào cảm thấy lạnh lẽo.

– Linh lực ba động thật mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy cảnh này, trong lòng vô cùng khiïếp sợ. Đây mới là cường giả. Mạnh tới mức không thể tưởng tượng nổi. Linh lực bàng bạc ba động như vậy khiến cho toàn bộ thiên địa run rẩy, năng lượng vô tận, vô cùng hội tụ lại một cỗ, cỗ uy lực khủng bố này đáng sợ tới nhường nào.

Khi linh lực ba động khắp bầu trời bạo phát rồi từ bốn phương tám hướng hội tụ tới. Lục Lâm Thiên có cảm giác mình hít thở không thông, thân thể đột nhiên bị một cỗ áp lực đè nặng giống như muốn nghiền nát hắn vậy.

Nữ tử tuyệt mỹ nhíu mày, cánh tay vung lên, một đạo quang mang vô hình từ trong người tràn ra sau đó đem Lục Lâm Thiên bao phủ vào bên trong. Áp lực chung quanh người Lục Lâm Thiên lần nữa biến mất.

Y phục trên người nữ tử tuyệt mỹ tung bay, thân thể lơ lửng trên bầu trời, ánh mắt bình thản nhìn linh lực tràn ngập không trung trước mặt. Cỗ linh lực ba động kinh khủng kia một khi lan tới phạm vi mấy chục thước quanh người nàng lập tức tự động bị nghiền nát rồi biến mất trong không trung.

Nhìn cảnh tượng này, mặc kệ là Lục Lâm Thiên hay Lăng Thanh Tuyền, Không Linh Vương đều vô cùng kinh hãi trong lòng. Hai vị siêu cấp cường giả xuất thủ quả thực quá kinh khủng. Nếu như bảo ba người nhúng tay vào trận chiến giữa bọn họ, sợ rằng bọn họ cũng không có dũng khí làm vậy.

– Ngưng tụ.

Giờ phút này sắc mặt nam tử trung niên kia cũng cực kỳ ngưng trọng. Thủ ấn biến ảo, trong miệng vang lên một tiếng quát chói tai, thanh âm vừa dứt, linh lực ba động tràn ngập thiên địa kia lập tức run rẩy, không ngừng ba động, rít gào giống như biển gầm. Tiếng cạch cạch không ngừng vang lên, trong chớp mắt một đầu cự mãng màu trắng lớn nghìn thước xuất hiện trong không gian.

Thân thể đầu cự mãng màu trắng cuồn cuộn giống như vật còn sống, cỗ năng lượng ngập trời từ trên thân thể tràn ra trực tiếp khiến cho không gian chung quanh xuất hiện từng cái khe, uy áp kinh người khiến cho Lục Lâm Thiên chỉ nhìn thôi mà cũng cảm thấy tim đập nhanh hơn vài phần.

Cự mãng thành hình, sắc mặt nam tử trung niên trầm xuống, một cỗ linh lực bàng bạc rót vào bên trong cự mãng. Uy áp trên người đầu cự mãng kia nhanh chóng lan tràn ra. Trong giây lát, cỗ năng lượng ẩn chứa bên trong càng lúc càng kinh khủng.

Chương 1596: Cường giả chiến đấu (2)

– Quá mạnh mẽ, giống như là mang theo lực lượng dời núi lấp biển vậy.

Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút run rẩy, âm thầm lo lắng. Nữ tử tuyệt mỹ bên người hắn không biết có thể chống lại nam tử này hay không. Công kích kinh khủng như vậy một khi bạo phát, Lục Lâm Thiên thậm chí còn hoài nghi, phiến hải đảo và hải vực này không biết có còn hay không, hay là bị san bằng.

– Để ta nhìn xem ngươi rốt cuộc là thần thánh phương nào.

Ánh mắt nam tử trung niên trầm xuống, dường như vì ngưng tụ công kích kinh khủng này hắn cũng tiêu hao không ít. Hai tay nhanh như thiểm điện lần nữa đánh ra một đạo thủ ấn sau đó mạnh mẽ đẩy về phía trước. Đầu cự mãng màu trắng giữa không trung bỗng nhiên ngẩng đầu rống lên một tiếng, không gian run rẩy, cự mãng mang theo uy áp ngập trời nhanh như thiểm điện bắn về phía nữ tử tuyệt mỹ và Lục Lâm Thiên.

Cự mãng màu trắng cuồn cuộn, năng lượng đáng sợ từ bên trong tràn ra, nơi nó đi qua, không gian hỗn loạn, gợn sóng văng tung tóe. Từng cái khe không gian đen kịt, khổng lồ xuất hiện. Đầu cự mãng màu trắng này giống như là vẫn thạch mang theo quang mang màu trắng kinh khủng từ trên trời đập xuống.

Thôi động cự mãng màu trắng công kích, trong mắt nam tử trung niên cũng có chút tiếu ý.

– Công kích đáng sợ như vậy không biết nữ tử này có thể ngăn lại không?

Giờ khắc này trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng lo lắng không gì sánh được. Dưới cỗ năng lượng kinh khủng này, hắn có cảm giác vô cùng nhỏ bé.

Lúc này thanh âm bình thản của nữ tử tuyệt mỹ kia cũng vang vọng trong không gian. Phía xa, nữ tử tuyệt mỹ dùng ánh mắt bình thản nhìn về phía đầu cự mãng màu trắng đang cuồn cuộn phóng tới, tay phải vươn ra, đột nhiên không gian run rẩy, một cỗ năng lượng phô thiên cái địa bạo phát ra.

– Linh nguyên, là linh thú.

Trong chớp mắt sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến. Đây chính là linh nguyên, nữ tử này có thân thể là linh thú, mà khí tức trên người nữ tử kia lúc này Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được có chút quen thuộc.

Ngao.

Một tiếng long ngâm đột nhiên vang vọng trên trời. Bằng mắt thường có thể thấy được, linh nguyên từ trong cơ thể nữ tử này bạo phát ra sau đó hóa thành một đầu thanh long ngũ trảo. Trên người thanh long, long uy lan tràn, phía dưới ngũ trảo có lôi vân, lân phiến trên người tỏa ra quang mang rực rỡ, giống như vật còn sống.

– Cái này…

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, cự long màu xanh này dường như có chút tương tự với bản thể của Tiểu Long, chỉ là lại có chút khác biệt. Lúc này khí tức trên người nữ tử tuyệt mỹ phóng ra cực kỳ tương đồng với Tiểu Long.

Thanh long rít gào, không gian vặn vẹo, mà đầu cự mãng màu trắng kia đột nhiên giống như vật còn sống, trong mắt hiện lên sự e ngại.

Phá.

Dưới thanh âm nhàn nhạt của nữ tử tuyệt mỹ, cự long màu xanh và cự mãng màu trắng va chạm cùng một chỗ. Một giồng một rắn trong nháy mắt nổ tung.

Một rồng một rắn trực tiếp va chạm cùng một chỗ, năng lượng kinh khủng giống như một cơn lốc khuếch tán. Đảo nhỏ liên miên phía dưới trong năng lượng kinh khủng kia đột nhiên nứt nẻ rồi bắt đầu chìm xuống giống như là sập vậy.

Trong hải vực, sóng biển ngập trời. Sóng biển cuồn cuộn trực tiếp dâng tới một độ cao vô cùng kin khủng. Đồng thời khi cơn lốc năng lượng kia khuếch tán tới một trình độ nhất định thì đột nhiên ngừng lại, đột nhiên biến mất trong thiên địa.

– Hừ.

Đồng thời cùng lúc đó, nam tử trung niên kia bị lan tới, thân hình khẽ run lên, trong yết hầu vang lên một tiếng rên, khóe miệng tràn ra máu. Thậm chí ngay cả khí tức cũng có chút hỗn loạn. Hiển nhiên dưới cơn lốc năng lượng kinh khủng này, hắn đã bị thương tổn không nhỏ.

Khục khục.

Nữ tử tuyệt mỹ này cũng lảo đảo thối lui, chỉ có Lục Lâm Thiên phát hiện ra, trong lúc nữ tử tuyệt mỹ này thối lui, mỗi một bước lùi lại đều khiến cho hư không rạn nứt. Liên tiếp năm bước thân thể mềm mại kia mới đứng vững lại được. Rõ ràng vừa rồi nữ tử tuyệt mỹ này đã chiếm thế thượng phong.

– Hừ, thì ra là vậy.

Ánh mắt nam tử trung niên trầm xuống, dường như đã biết thân phận của nữ tử tuyệt mỹ, hắn nói:

– Các ngươi và ngũ đại hoàng tộc đã có ước định, việc của nhân loại các ngươi không thể nhúng tay vào. Lẽ nào tộc nhân các ngươi định phá ước định sao?

– Việc nhân loại ta lười nhúng tay. Chỉ là người này có chút quan hệ với ta, đương nhiên ta muốn dẫn đi.

Nữ tử tuyệt mỹ nói xong, phất tay về phía trước một cái, gợn sóng trong không gian đột nhiên xuất hiện một cái khe, đồng thời, bàn tay nắm lấy vai Lục Lâm Thiên, trong nháy mắt biến mất trong không gian gợn sóng.

– Chờ đó cho ta…

Nhìn nữ tử tuyệt mỹ và Lục Lâm Thiên rời đi, trong ánh mắt nam tử trung niên hiện lên sự âm hàn. Hai tay nắm chặt, không gian chung quanh lập tức lạnh lẽo. Thế nhưng hắn cũng không định đuổi theo. Hắn biết rõ, hắn đuổi theo cũng không thể làm được gì, dù sao hắn không có cách nào đoạt lại Lục Lâm Thiên từ tay nữ tử kia.

– Sư huynh, người này chẳng lẽ là?

Lăng Thanh Tuyền đi tới bên người nam tử trung niên rồi hỏi. Ánh mắt nhìn phương hướng nữ tử tuyệt mỹ và Lục Lâm Thiên rời đi, trong mắt có chút mờ mịt, không ngờ trong lòng nàng lúc này lại có cảm giác dễ chịu, dường như vui vẻ vì Lục Lâm Thiên đã chạy trốn. Chính bản thân nàng ta cũng không hiểu, vì sao trong lòng mình lại có cảm giác này. Thế nhưng sau khi suy nghĩ, nàng cảm thấy mình chỉ nghĩ lung tung mà thôi, kế tiếp nên bắt tên vô sỉ kia thế nào, trong lòng nàng hiện tại chỉ có hận ý mà thôi.

– Không sai, chính là bộ tộc kia. Huyết mạch chính thống.

Nam tử trung niên nói.

– Phó giới chủ, Lục Lâm Thiên đã bị cứu đi. Chúng ta nên làm gì bây giờ?

Không Linh Vương do dự một chút rồi nói. Vốn đã bắt được Lục Lâm Thiên, sau khi trở về hắn được trọng thưởng. Nói không chừng thực lực lại trực tiếp đột phá mấy trọng. Thế nhưng vì nữ tử tuyệt mỹ kia xuất hiện cho nên tất cả đã tan thành mây khói.

– Người nọ bảo vệ được Lục Lâm Thiên một lúc chứ không bảo vệ được cả đời. Trên người Lục Lâm Thiên có Tử Lôi Huyền Đỉnh và Vô Tự Thiên Thư. Phân phó xuống dưới, toàn lực vây bắt Lục Thiếu Du, ta sẽ phái một ít cường giả trong giới ra, không thể để cho hắn rời khỏi Đông Hải.

Nam tử trung niên lạnh nhạt nói.

– Vâng.

Không Linh Vương cung kính đáp.

Sưu.

Khi Lục Lâm Thiên lần thứ hai xuất hiện trong không gian thì đã tới bầu trời ở một chỗ hải vực khác. Trên hải vực yên tĩnh không ngừng có gió biển thổi qua. Trên hải vực phía xa dường như có không ít đảo nhỏ.

– Đa tạ tiền bối xuất thủ cứu giúp.

Lục Lâm Thiên vội vã hành lễ, được người này cứu, Lục Lâm Thiên vô cùng cảm kích, đồng thời cũng có chút đề phòng. Hắn và nữ tử thần bí này khong quen biết nhau, người này cứu hắn lẽ nào cũng là vì Vô Tự Thiên Thư và Tử Lôi Huyền Đỉnh trên người hắn.

– Hiện tại ngươi đã an toàn rồi, thế nhưng lần sau chú ý không nên để người Linh Vũ giới bắt được. Linh Vũ giới không phải là thế lực mà ngươi có thể động vào. Cho dù là ta cũng không thể chống lại toàn bộ Linh Vũ giới.

Chương 1597: Ngũ đại hoàng tộc

Nữ tử tuyệt mỹ nhìn Lục Lâm Thiên, dường như có thể nhìn thấu suy nghĩ trong đầu Lục Lâm Thiên, nàng nói:

– Ngươi không cần đề phòng ta, nếu như người khác trong tộc tới đây, một khi nghe thấy Vô Tự Thiên Thư trên người người có lẽ sẽ xuất thủ với ngươi. Mà Tử Lôi Huyền Đỉnh tuy rằng là thần khí của Huyền Thiên yêu tôn, thế nhưng đối với ta lại vô dụng. Thế nhưng đối với người khác cũng là chí bảo khó cầu, chuyện đoạt của ngươi cũng không nhất định.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, nữ tử tuyệt mỹ này dường như không có ác ý với hắn. Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

– Không biết vì sao tiền bối lại cứu ta? Lẽ nào ta và tiền bối có quen biết sao?

– – Chúng ta không biết nhau, nguyên do cứu ngươi sau này ngươi sẽ biết. Đồng bạn của ngươi có lẽ hiện tại đã đi Vạn Đảo nhai, ngươi đi tìm bọn họ đi. Vạn Đảo nhai dường như không đơn giải, các ngươi tốt nhất nên chú ý một chút.

Nữ tử tuyệt mỹ lạnh nhạt nói tiếp:

– Ở đây tuyệt đối an toàn, về sau chính ngươi phải cẩn thận.

Nói xong, nữ tử tuyệt mỹ lập tức biến mất để lại Lục Lâm Thiên với vẻ mặt kinh ngạc. Nữ tử tuyệt mỹ này quả thực có chút quái dị, không biết, cũng không có quan hệ họ hàng, sao lại ra tay cứu hắn. Lẽ nào đây là do nhân phẩm của hắn tốt sao?

Sưu.

Suy nghĩ một lát, Lục Lâm Thiên tìm kiếm phương hướng rồi lập tức rời đi. Nữ tử tuyệt mỹ kia nói đây là nơi an toàn, Tiểu Long và Tâm Đồng đi Vạn Đảo nhai, tương đương với việc bọn họ không xảy ra chuyện gì. Nữ tử tuyệt mỹ kia biết hành tung của đám người Tiểu Long khiến cho Lục Lâm Thiên lần nữa kinh ngạc.

Sau một lát, trên một hải đảo, Lục Lâm Thiên tìm tòi một chút rồi lần nữa tiến vào trong hải vực.

Trong hải vực, bên trong một cái động ở dải đá ngầm, toàn thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một vòng quang mang tiến vào bên trong. Lúc này chân khí của hắn tiêu hao gần như cạn kiệt, không thích hợp di chuyển. Cũng còn phải đề phòng đám người Linh Vũ giới cho nên sau khi suy nghĩ một lát, Lục Lâm Thiên cảm thấy mình nên khôi phục thực lực trước thì tốt hơn.

Thủ ấn được kết, Tử Lôi Huyền Đỉnh xoay tròn trong lòng bàn tay, Lục Lâm Thiên lập tức tiến vào bên trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, quang mang chợt lóe, đột nhiên có bốn đạo thân ảnh xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Ba Vũ Vương, một Linh Vương của Linh Vũ giới. Cả đám lúc này dùng ánh mắt kinh ngạc, kinh hãi nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, ba Vũ Vương này có Vũ Vương nhất trọng, hai Vũ Vương tứ trọng. Còn có một Linh Vương tam trọng, Lục Lâm Thiên cố ý không đánh chết bốn người này là bởi vì muốn thôn phệ bọn họ. Muốn tìm Vũ Vương, Linh Vương thôn phệ mà nói không phải là chuyện dễ dàng. Bốn người này vừa vặn làm đá kê chân cho hắn thôn phệ, giết thì quá đáng tiếc.

Bốn người dường như cảm nhận hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên, trong lòng bất tri bất giác không ngờ lại sợ hãi, muốn chạy trốn.

– Qua đây đi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt quát một tiếng. Trong Tử Lôi Huyền Đỉnh bốn người này sao có thể thoát khỏi tay Lục Lâm Thiên. Thân thể bốn người lập tức không thể nhúc nhích, thân ảnh Lục Thiếu Du cũng nhanh chóng hiện lên trước mặt Vũ Vương nhất trọng kia. Ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía người này.

Một Vũ Vương nhất trọng, hai Vũ Vương tứ trọng. Trong đó có một người dường như là Vũ Vương tứ trọng đỉnh phong. Còn có một Linh Vương tam trọng. Lục Lâm Thiên phỏng đoán, bốn người này có lẽ cũng là tán tu tiếng tăm lừng lẫy. Bốn người này không ngờ lại gia nhập Linh Vũ giới, hình như đây cũng là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên thôn phệ người của Linh Vũ giới.

Bị ánh mắt Lục Lâm Thiên tập trung vào người, vẻ mặt bốn người kinh hãi, trong lòng có cảm giác sợ hãi khó hiểu.

– Không biết có thể đột phá tới Vũ Vương tứ trọng hay không.

Lục Lâm Thiên thầm nói, hiện tại hắn đã là Vũ Vương tam trọng, nếu muốn đột phá tới Vũ Vương tứ trọng, cỗ năng lượng cần cực kỳ kinh người. Có ba Vũ Vương này ở đây, thế nhưng chân khí của Vũ Vương nhất trọng đối với hắn mà nói không đề thăng được bao nhiêu thực lực. Hai Vũ Vương tứ trọng trong đó có một Vũ Vương tứ trọng đỉnh phòng, không biết có thể chống đỡ cho hắn đột phá lên Vũ Vương tứ trọng hay không. Đan điền của hắn cực kỳ khổng lồ, mà khi luyện hóa chân khí người khác còn phải loại bỏ tạp chất, chỗ tốt hắn nhận được chỉ có một phần mười, muốn thôn phệ ba người này đột phá tới Vũ Vương tứ trọng mà nói, dường như có chút khó khăn.

Nói xong, Lục Lâm Thiên lập tức có động tác. Trong ánh mắt kinh hãi của Vũ Vương nhất trọng kia, trong tay Lục Lâm Thiên có một đạo thủ ấn được ngưng tụ. Từ trong lòng bàn tay có một cỗ chân khí hóa thành một dòng xoáy, một cỗ hấp lực lớn từ lòng bàn tay Lục Thiếu Du xuất hiện, trong nháy mắt bàn tay chụp lên thiên linh cái của Vũ Vương nhất trọng kia.

– Âm Dương Linh Vũ Quyết.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, thôi động Âm Dương Linh Vũ Quyết. Một cỗ hấp lực lớn từ trong lòng bàn tay hắn bạo phát. Khuôn mặt Vũ Vương nhất trọng kia lập tức dữ tợn, chân khí nhanh chóng bị thôn phệ. Chân khí bàng bạc từ trong người kéo tới tay Lục Lâm Thiên, ngay cả hồn anh trong đầu hắn cũng bị kéo ra. Lập tức tiến vào trong đầu Lục Thiếu Du.

Chỉ là lúc này đại hồn anh đang luyện hóa hồn anh của Hỉ Vô Thường, mà hồn anh Lục Lâm Thiên thôn phệ tới cũng không làm cho đại hồn anh chú ý, tiểu hồn anh chớp mắt xoay tròn, tự động luyện hóa. Chỉ là đại bộ phận chỗ tốt đối với linh hồn đều bị kim đao màu vàng trực tiếp cướp đoạt.

Khoảng chừng nửa canh giờ sau, Vũ Vương nhất trọng này đã trở thành một cỗ thây khô. Dưới linh hỏa trong tay Lục Lâm Thiên lập tức hóa thành tro tàn. Sau đó trong ánh mắt kinh ngạc của ba người còn lại, Lục Lâm Thiên lại đánh ra một đạo trảo ấn chụp lên người Vũ Vương tứ trọng kia.

Tiếp tục thôn phệ, trải qua nửa canh giờ nữa, hai Vũ Vương tứ trọng liên tiếp bị Lục Lâm Thiên thôn phệ thành thây khô. Linh Vương tam trọng còn lại lúc này kinh hãi tới cực hạn nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Nhìn tất cả mọi chuyện xảy ra, trong lòng hắn khiếp sợ và kinh hãi tới vô cùng. Bởi vì hắn phát hiện ra, Lục Thiếu Du đang thôn phệ chân khí người khác biến thành của mình. Mà công pháp này dường như có không ít chỗ tương tự với công pháp mà người trong giới ai cũng tha thiết mơ ước. Công pháp này tựa hồ còn mạnh hơn không ít.

Mà lúc này sắc mặt Lục Lâm Thiên đã đỏ lên. Thôn phệ chân khí ba người khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác no đủ, nếu không có Bất Diệt Huyền Thể thì hắn có lẽ đã bị bạo thể mà chết rồi.

Lục Lâm Thiên cũng hoàn toàn không để ý tới cảm giác no đủ khi thôn phệ chân khí. Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện tại tràn ngập sự khiếp sợ, bởi vì khi thôn phệ chân khí của ba Vũ Vương này đồng thời Lục Thiếu Du cũng thi triển sưu linh thuật. Từ trong đầu ba người Lục Thiếu Du biết được một ít chuyện của Linh Vũ giới, ba người này tuy rằng đều là Vũ Vương, thế nhưng địa vị trong giới cũng không cao, cũng tuyệt đối không thấp. Chuyện của Linh Vũ giới bọn họ cũng không biết quá nhiều.

Chương 1598: Mộ Dung truyền vị (1)

Chỉ là trong đó có một chuyện khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc. Ba người này vốn quả thực chính là tán tu nổi danh, gia nhập Linh Vũ giới hơn chục năm. Ba người này gia nhập Linh Vũ giới cũng là bởi vì trong Linh Vũ giới có một bộ công pháp. Công pháp này có thể trực tiếp thôn phệ linh lực và chân khí của người khác để đột phá. Thế nhưng ba người này cho tới hiện tại còn chưa thu được bộ công pháp kia. Thế nhưng dưới sự trợ giúp của Linh Vũ giới, thực lực của ba người này mấy năm nay tăng lên nhanh chóng. Hơn chục năm trước ba người chỉ là Vũ Suất bát trọng mà thôi. Hiện tại đã là Vũ Vương tứ trọng, cũng có thể nói là hài lòng.

– Linh Vũ giới có công pháp thôn phệ chân khí và linh lực sao?

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, công pháp này giống như Âm Dương Linh Vũ Quyết của hắn. Lẽ nào công pháp này có liên quan tới Âm Dương Linh Vũ Quyết? Đáng tiếc ba người này chưa từng tu luyện qua, bằng không hắn có thể điều tra một chút.

– Trước tiên luyện hóa một chút.

Suy tư một lát, Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới ánh mắt kinh ngạc của Linh Vương tam trọng kia mà lắc mình đi tới một gian thạch thất. Sau khi ngưng thần tĩnh khí, Lục Lâm Thiên lập tức khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu luyện hóa số chân khí thôn phệ vào trong cơ thể. Sau khi bỏ đi tạp chất, số chân khí kia lập tức hóa thành chân khí của Lục Thiếu Du tiến vào trong đan điền.

Cỗ chân khí bàng bạc được thôn phệ tới này cũng không ít khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười. Một lát sau, quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một vòng quang mang nhàn nhạt, lập tức tiến vào trong trạng thái luyện hóa. Thời gian bắt đầu chậm rãi trôi qua.

Đông Hải lớn bao nhiêu đối với mọi người mà nói cũng không có một khái niệm rõ ràng. Mọi người chỉ biết là Đông Hải vô cùng rộng lớn giống như vô cùng vô tận. Lớn tới mức không gì sánh được. Rộng tới mức chưa từng có ai đi tới tận cùng. Bởi vì dọc đường nguy hiểm trọng trọng, không phải có dũng khí là có thể đi tới tận cùng được.

Trong Hải Vực cũng có không ít lục địa và đảo nhỏ. Cũng có một ít đất liền rộng lớn, coi như là cưỡi yêu thú phi hành, sợ rằng mấy ngày cũng không đi hết được.

Trên một ngọn núi, một thân ảnh xinh đẹp nhìn về hải vực phía trước, y phục màu đỏ trên người tung bay, trong lòng dường như đang có tâm sự. Trên khuôn mặt xinh đẹp kia hiện lên sự ngưng trọng.

– Ai.

Thân ảnh xinh đẹp kia khẽ thở dài, trong ánh mắt hiện lên sự ngưng trọng và bất đắc dĩ.

– Sư phụ, con tới rồi.

Một thân ảnh màu cam xuất hiện, dung nhan tuyệt mỹ, xinh đẹp trẻ trung, quyến rũ, chính là Đạm Đài Tuyết Vi.

Thân ảnh xinh đẹp kia quay đầu lại, bộ y phục màu đỏ trên người bao phủ thân thể linh lung, quyến rũ. Người này chính là Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan. Nhìn Đạm Đài Tuyết Vi, Mộ Dugn Lan Lan nói:

– Tuyết Vi, hôm nay gọi con tới đây là muốn cho con chuẩn bị một chút, bắt đầu tiếp nhận chức vị đảo chủ của Thiên Vân đảo.

– Sư phụ, chuyện này không thể, thực lực của con còn thấp. Không thể đảm nhiệm chức vị đảo chủ Thiên Vân đảo.

Đạm Đài Tuyết Vi sửng sốt, chuyện này khiến cho nàng vô cùng nghi hoặc.

– Vi sư đã quyết định rồi, có lẽ các thái thượng trưởng lão cũng không phản đối. Khi trước sư phụ tiếp nhận chức vị đảo chủ Thiên Vân đảo thì còn chưa có thực lực như con hiện tại. Con chuẩn bị tiếp nhận chức vị đảo chủ đi. Cũng không cần để ý quá mức tới chuyện này. Nhớ kỹ, chức vị đảo chủ Thiên Vân đảo đối với con mà nói chỉ là tôi luyện, tu luyện mới là thứ quan trọng nhất.

Mộ Dung Lan Lan nói.

– Đệ tử hiểu.

Đạm Đài Tuyết Vi thấy sư phụ đã quyết định cho nên lập tức gật đầu, ánh mắt khẽ đổi, mở miệng hỏi:

– Sư phụ, người muốn bế quan sao?

– Đúng, vi sư định bế quan một đoạn thời gian.

Mộ Dung Lan Lan nói.

Trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, quang mang quanh thân Lục Lâm Thiên thu lại, đồng thời, miệng thở ra một ngụm trọc khí.

Phù.

Trọc khí được thở ra, hai mắt Lục Lâm Thiên mở, khí tức trên người đúng như lo lắng của Lục Lâm Thiên chỉ đạt Vũ Vương tam trọng đỉnh phong, còn kém một chút mới có thể đột phá. Ba Vũ Vương, hai Vũ Vương tứ trọng, sau khi bỏ đi tạp chất, số năng lượng chân khí không đủ để cho Lục Thiếu Du đột phá tới Vũ Vương tứ trọng. Mà chuyện này chủ yếu cũng là do đan điền của Lục Thiếu Du so với người có tu vi đồng cấp mạnh hơn nhiều.

– Còn kém một bước a.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, còn kém một bước là hắn có thể đột phá tới Vũ Vương tứ trọng. Vũ Vương tứ trọng và Vũ Vương tam trọng, hơn kém nhau chỉ một trọng thế nhưng thực lực lại hoàn toàn không giống như vậy.

– Trước tiên đột phá thì hơn.

Lục Lâm Thiên quyết định, thực lực của mình vẫn thiếu. Đột phá một trọng mà nói thì tỷ lệ bảo trụ tính mạng của hắn và đào thoát lại lớn hơn một chút.

– Chân nguyên đan.

Trong tay Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện một viên đan dược màu tím. Chân nguyên đan, đây chính là đan dược lục phẩm trung giai hậu kỳ đỉnh phong. Giá trị không thua đan dược thất phẩm hậu giai bình thường. Nếu như ném viên đan dược này ra bên ngoài trao đổi mà nói, Vũ Vương bình thường sợ rằng sẽ không có ai không muốn dùng đan dược thất phẩm hậu giai để đổi lấy nó.

Thân là linh giả, Lục Lâm Thiên từng nghiên cứu ngọc giản về đan dược mà Nam thúc giao cho hắn. Lai lịch của Chân Nguyên đan này Lục Lâm Thiên vô cùng rõ ràng. Chí ít loại đan dược này hiện tại hắn còn chưa thể luyện chế được. Huống chi đan dược như Chân Nguyên đan này tuy rằng là lục phẩm trung giai, thế nhưng tài liệu luyện chế cực kỳ kinh khủng. Trong đó có ba loại tài liệu chủ yếu chính là Thiên Niên Bạch Thuật, Thủ Ô ngàn năm, còn có Ngũ Diệp Linh Chi ngàn năm. Ba loại tài liệu này vô cùng kinh khủng, chính là tài liệu chủ yếu để luyện chế ra một viên yêu linh đan thất giai trung kỳ thổ hệ.

Chân Nguyên Đan này không có tác dụng gì nhiều, công hiệu chủ yếu chính là đề thăng chân khí. Thứ Lục Lâm Thiên thích nhất cũng chính là loại đan dược đề thăng chân khí này. Loại đan dược như vậy cực kỳ hiếm thấy, cho dù là lục phẩm cũng vô cùng hiếm gặp. Đan dược thất phẩm thì vô cùng ít ỏi.

Nhưng mà Chân Nguyên Đan này cũng có một yêu cầu, đó là chỉ có vũ giả thổ hệ mới có thể sử dụng. Đương nhiên yêu cầu này đối với Lục Lâm Thiên hoàn toàn không có chút khó khăn nào. Bởi vì bản thân Lục Lâm Thiên cũng chính là vũ giả thổ hệ.

Người dùng Chân Nguyên Đan này có người nói có thể trực tiếp đề thăng một trọng chân khí, Vũ Vương cấp thấp thì hiệu quả càng lớn. Đan dược thất phẩm trung giai đỉnh phong bình thường sợ rằng Vũ Vương nhất, nhị trọng bình thường cũng không dám ăn vào. Bởi vì một khi ăn vào sẽ có khả năng bạo thể mà chết.

Mà Chân Nguyên đan này chính là đan dược mà Lục Lâm Thiên thu được ở trong Tử Lôi Huyền Đỉnh khi còn ở Huyền Thiên bí canh. Khi trước thu được một khỏa Chân Nguyên Đan này Lục Lâm Thiên trực tiếp thu vào trong chiếc nhẫn trữ vật ẩn giấu. Cũng tìm thời gian thích hợp để sử dụng.

Chương 1599: Mộ Dung truyền vị (2)

Biết rõ năng lượng bên trong Chân Nguyên đan cho nên thời điểm còn là Vũ Vương nhị trọng Lục Lâm Thiên vẫn cố gắng nhẫn nại, tuy rằng có Bất Diệt Huyền Thể thế nhưng hắn cũng không dám mạo hiểm. Giờ phút này hắn đã là Vũ Vương tam trọng đỉnh, khoảng cách tới Vũ Vương tứ trọng cũng chỉ kém một bước. Hơn nữa gần đây lại cần đề thăng thực lực cho nên Lục Lâm Thiên không do dự nữa. Chân Nguyên Đan này hắn muốn sử dụng, cứ để nó bên người coi như cũng không có công dụng gì khác. Một khi dùng đan dược này đủ để cho hắn đột phá, thậm chí...

Khóe miệng Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong lòng có chút chờ mong. Sau đó lập tức đem khỏa đan dược màu tím tràn ngập năng lượng bàng bạc này vào trong miệng.

Đan dược tiến vào miệng, một cỗ năng lượng bàng bạc khếch tán. Sức mặt Lục Lâm Thiên lập tức đỏ ửng. Thủ ấn trong tay được kết, bắt đầu luyện hóa cỗ năng lượng bàng bạc trong Chân Nguyên đan, quanh thân lập tức được một đám quang mang bao phủ.

Cứ như vậy khí tức trên người Lục Lâm Thiên lần nữa được kéo lên, chậm rãi luyện hóa. Quang mang trên người ngày càng đậm. Sử dụng Chân Nguyên Đan này Lục Lâm Thiên bắt đầu có chút kinh ngạc. Năng lượng bàng bạc trên Chân Nguyên đan này so với trong tưởng tượng của hắn còn bàng bạc hơn không ít. Chân Nguyên đan này quả thực là đồ tốt.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên không ngừng kéo lên. Gợn sóng trong không gian chung quanh khong biết từ khi nào đột nhiên ba động. Quang mang chung quanh Lục Lâm Thiên đại thịnh.

Chỉ một lát sau, quang mang màu vàng quanh người Lục Lâm Thiên ngày càng đậm. Mà lúc này trên da hắn cũng có quang mang nhàn nhạt tràn ra, có vẻ vô cùng huyền ảo.

Đột nhiên một cỗ năng lượng vô hình trong thiên địa đột nhiên hội tụ tới. Lúc này cũng không có ai thấy được, trên bầu trời hải vực vô biên đột nhiên có năng lượng trong thiên địa bị dẫn dắt chui vào trong hải vực tạo thành một dòng xoáy lớn phía dưới.

Ba động như vậy khiến cho vô số yêu thú trong nước cảm nhận được. Những yêu thú thực lực thấp đều bị áp chế tới mức không thể nhúc nhích. Những yêu thú có thực lưc cao đều bắt đầu tìm kiếm khắp nơi. Loại ba động mạnh mẽ này có lẽ là bảo vật xuất thế cũng không nhất định.

Trong bầu trời hải vực có một cỗ năng lượng trong thiên địa cuộn trào mãnh liệt. Từng đạo năng lượng vô hình trong thiên địa cấp tốc ngưng tụ. Trên hải vực trực tiếp hình thành một dòng xoáy, đương nhiên, tất cả chuyện này cũng không có người nào phát hiện ra.

Trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên càng ngày càng mạnh. Dưới năng lượng thiên địa cuồn cuộn rót vào trong cơ thể, toàn bộ cơ thể bắt đầu tiến hành lột xác và cường hóa nho nhỏ. Loại cường hóa này dựa trên cơ sở Bất Diệt Huyền Thể, cơ thể lần nữa được tăng cường.

Vô số lỗ chân lông đều đang tham lam thôn phệ năng lượng trong thiên địa vào cơ thể. Quá trình này chỉ diễn ra trong thời gian ngắn ngủi rồi tiêu tán. Mà lúc này Lục Lâm Thiên đã là Vũ Vương tứ trọng. Dưới sự trùng kích của Chân Nguyên đan, rốt cuộc Lục Lâm Thiên đã đột phá tới Vũ Vương tứ trọng.

Tuy rằng đã đột phá Vũ Vương tứ trọng thế nhưng còn chưa kết thúc. Năng lượng của Chân Nguyên đan trong cơ thể Lục Lâm Thiên còn chưa luyện hóa hết. Cỗ năng lượng bên trong Chân Nguyên đan cực kỳ bàng bạc, Bạch Thuật ngàn năm, Thủ Ô ngàn năm còn có Ngũ Diệp Linh Chi ngàn năm lại thêm một viên yêu đan thổ hệ thất giai trung kỳ đỉnh mới luyện chế ra khỏa đan dược này. Cỗ năng lượng bàng bạc kia khiến cho Lục Lâm Thiên không ngừng luyện hóa. Lục Thiếu Du phỏng đoán, cỗ năng lượng bàng bạc này sợ rằng có thể so với số chân khí bên trong cơ thể của cường giả Vũ Vương lục trọng.

– Luyện hóa.

Lục Lâm Thiên đột phá tới Vũ Vương tứ trọng, nếu như là cường giả Vũ Vương khác sợ rằng sẽ kích động không ngớt. Thế nhưng Lục Lâm Thiên lại không có một chút kích động nào. Hắn đã gặp rất nhiều siêu cấp cường giả, cho nên Lục Thiếu Du biết thực lực của mình còn xa mới đủ.

Bầu trời hải vực lại yên ả trở lại, Lục Lâm Thiên tiếp tục luyện hóa. Thế nhưng xung quanh hải vực có không ít yêu thú bị kinh động, bắt đầu phóng tới phiến hải vực này không ngừng tìm kiếm chung quanh.

Trong Đông Hải rộng lớn vô biên, tại một nơi cách đó khá xa, bốn người Tiểu Long, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Như Hoa một đường phi hành rốt cuộc cũng thấy đất liền, một mảnh đất liền vô cùng lớn.

– Đây là nơi nào?

Trên lưng Phi Thiên Ngô Công, Lục Tâm Đồng nhìn xuống phía dưới. Phía xa có những ngọn núi liên miên, ở giữa có không ít kiến trúc mênh mông không thấy điểm cuối. Trên ngọn có vô số cây cối tỏa ra sinh cơ nồng đậm. Ở trong hải vực có thể thấy được một mảnh lớn đất liền này quả thực khiến cho mọi người kinh ngạc.

– Cũng không biết còn bao lâu mới tới Vạn Đảo nhai. Chúng ta cũng chưa tới đó bao giờ, không bằng xuống bên dưới hỏi một chút đi.

Tiểu Long chớp mắt rồi nói. Phương hướng cụ thể của Vạn Đảo nhai mọi người cũng không biết. Ngay cả Quỳ Long Như Hoa cũng không biết. Mọi người hiện tại chỉ đi theo phương hướng đại khái mà thôi.

Từ phía xa nhìn thấy mảnh đất liền lớn, Phi Thiên Ngô Công cũng thu hồi thân hình to lớn, bốn người lập tức lăng không đáp xuống một địa phương không người rồi mới đi về phía trước.

Sát biên giới đất liền còn có một hải cảng lớn. Chu vi chung quanh có vô số con thuyền lớn không ngừng qua lại, dường như cực kỳ phồn hoa.

Mọi người chậm rãi đi về phía trước. Sau khi đi qua một con đường đá lớn, một cửa thành cao hơn mười thước hiện lên trước mặt mọi người. Đồng thời trước cửa hàng còn có mấy trăm người mặc khôi giáp đứng gác.

Những người này luôn nhìn chằm chằm về phía trước, khí tức cường hãn trên người tràn ra. Tu vi đám người này đều là Vũ Sư không ngờ lại đi trông cửa thành, có thể thấy được nơi này cũng không đơn giản chút nào.

Bốn người cũng không để ý. Mặc kệ đây là thế lực gì, bốn người cũng không cần lo lắng. Còn chưa có thế lực nào mà bốn người sợ hãi, huống chi bốn người không phải tới đây đánh nhau mà chỉ muốn hỏi đường mà thôi.

Bốn người đi vào cửa thành, trong tiếng thấp giọng nghị luận của mọi người bốn người mới biết được. Đây chính là địa bàn của Nhật Sát các, Nhật Sát các chính là một trong Tứ các Tứ đảo, thế lực cũng không nhỏ.

Trên đường vô cùng náo nhiệt, dòng người đông đúc, tuy rằng đang tìm kiếm lão đại, thế nhưng hai tiểu tham ăn như Lục Tâm Đồng và Tiểu Long cũng không quên dừng lại thưởng thức món ngon. Mấy ngày này bọn họ chưa từng chạm đất một lần nào, lúc nào cũng ở trong trạng thái khẩn trương, lo lắng. Lúc này có thể ăn một bữa cơm ngon đối với hai người mà nói, cũng giảm bớt đi sự lo lắng một chút.

Sau khi tìm thấy một tửu điểm phồn hoa náo nhiệt nhất, mọi người lập tức tiến vào. Ở trong nơi náo nhiệt như vậy mọi người cũng nghe được một chút tin tức.

Tiểu nhị tiến lên, ánh mắt liếc qua Lục Tâm Đồng vài lần, lập tức cảm nhận được một cảm giác lạnh lẽo, giống như ngay cả linh hồn cũng phải run rẩy vậy.

Chương 1600: Chân linh thánh quả

Tiểu Long và Lục Tâm Đồng gọi không ít điểm tâm. Tâm thần tràn ra không ngừng nghe ngóng chuyện mà mọi người đang nghị luận. Mấy tin tức này đối với bốn người mà nói cũng không có bao nhiêu công dụng.

– Nghe nói Linh trì của Thiên Đảo sắp mở ra, lúc này đã có không ít người đi tới Thiên đảo.

– Mỗi khi Chân Linh thánh quả trên Thiên đảo thành thục thì Linh trì sẽ được mở ra. Có thể tiến vào trong đó thu được một khỏa Chân Linh Thánh quả thì có thể khiến cho thực lực đề thăng không ít.

– Ngươi đừng mơ. Bằng vào thực lực của chúng ta chỉ ở ngoài còn đường. Muốn tiến vào trong Thiên đảo là chuyện không có khả năng. Trong Nhật Sát các này mỗi một lần Chân Linh thánh quả thành thục đều bị đệ tử Nhật Sát các giành lấy.

– Ai nói vậy? Ba mươi năm trước có đệ tử Thanh Sa bang nhận được một khỏa. Mười năm trước cũng có một người nhận được một khỏa.

– Chỉ có một khỏa mà thôi. Những khỏa còn lại đều bị đệ tử Nhật Sát Các thu lấy.

– Sợ cái gì, chúng ta cũng đi thử vận khí một phen. Dù sao đi nữa nơi này cũng không cách quá xa. Nói không chừng chúng ta còn nhận được một khỏa. Đến lúc đó thực lực sẽ tăng lên một mảng lớn.

Tiểu Long và Lục Tâm Đồng nghe vậy lập tức nhìn nhau rồi mỉm cười.

– Tâm Đồng, Tiểu Long, lẽ nào hai người…

Dương Quá nhìn biểu tình trên mạt hai người lập tức nói:

– Chúng ta còn phải tìm nhị đệ a.

– Dương Quá đại ca, chúng ta đi xem Chân Linh thánh quả này là vật gì một chút mà thôi. Đến lúc đó nếu như đáng giá để chúng ta xuất thủ thì cho dù chậm vài ngày đi Vạn Đảo nhai cũng không sao.

Tiểu Long chớp mắt rồi cười hắc hắc. Đối với bảo vật mà nói, nó không bao giờ hết hứng thú.

– Được rồi, nếu như đáng giá để xuất thủ thì chúng ta mới ra tay.

Dương Quá nói. Bảo vật có thể tăng cường thực lực hắn cũng cảm thấy hứng thú.

– Yêu hoàng, chân linh thánh quả này ta có biết một chút.

Quỳ Long Như Hoa nhíu mày, nghe nói tới Chân Linh Thánh Quả nàng lập tức nhớ tới dường như mình đã nghe yêu vương trong khu vực khác nhắc qua việc này.

– Ồ, ngươi nói cho ta nghe một chút.

Tiểu Long lập tức hứng thú hỏi Như Hoa.

– Ta đã từng nghe yêu vương khu vực khác nhắc qua về cái tên này. Chân Linh thánh quả quả thực vô cùng bất phàm. Có người nói nếu như yêu thú thất giai dùng nó có thể đề thăng không ít tu vi. Vì vậy mỗi một lần Linh trì của Thiên đảo mở ra sẽ có không ít yêu thú tham gia cướp giật Chân Linh thánh quả.

Như Hoa suy nghĩ một lát rồi nói. Từ miệng Như Hoa, ba người Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá rốt cuộc cũng hiểu một chút về lai lịch của Chân Linh thánh quả. Chân Linh thánh quả này mười năm mới kết quả một lần, mỗi lần chỉ có chín khỏa. Dùng một viên, Linh Vương, Vũ Vương và yêu thú thất giai đều nhận được không ít chỗ tốt.

– Bảo vật này hẳn là không tồi, chúng ta đi nhìn xem một chút. Nói không chừng sau khi lão đại nhận được tin tức cũng sẽ đi tới đó.

Tiểu Long nghe xong lập tức nói với Lục Tâm Đồng và Dương Quá.

Nghe Tiểu Long nói, Lục Tâm Đồng và Dương Quá cũng không phản đối. Chân Linh thánh quả thành thục, Lục Tâm Đồng và Dương Quá cũng muốn đi xem một chút. Hơn nữa, nói không chừng Lục Lâm Thiên sẽ thực sự đi tới đây. Bằng vào sự hiểu biết của bọn họ về Lục Lâm Thiên mà nói. Chỉ cần nghe được tin tức, có chỗ tốt bực này Lục Thiếu Du nhất định sẽ phóng tới.

Sau khi bốn người ăn xong, lúc tính tiền thưởng cho tiểu nhị không ít. Lại lập tức hỏi thăm đường đi tới Thiên đảo. Hóa ra Thiên đảo cách nơi này không xa, nó ở ngay chỗ sâu trong đại lục này. Ra khỏi thành, nếu như thuê yêu thú phi hành chỉ mất nửa tháng mà thôi.

Đương nhiên nơi cho thuê yêu thú phi hành chỉ là yêu thú phi hành nhị giai mà thôi. Ở nơi này chỗ nào cũng có chỗ cho thuê yêu thú phi hành. Mà dùng tốc độ của Phi Thiên Ngô Công mà nói, sợ rằng chỉ mất một ngày một đêm đã tới.

Bốn người ra khỏi thành rồi lại tiếp tục cưỡi Phi Thiên Ngô Công đi theo hướng về Thiên đảo mà tiểu nhị đã chỉ. Có bảo vật xuất hiện khiến cho trong lòng đám người Tiểu Long có chút chờ mong.

Trong Tử Lôi Huyền Đỉnh cực kỳ yên tĩnh, không có một ai tới quấy rồi. Trong thế giới yên tĩnh này, thời gian trôi qua giống như cát chảy, lặng lẽ không một tiếng động. Trong Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng không có biến hóa ngày đêm giống như bên ngoài. Đặc biệt là trong lúc Lục Lâm Thiên tu luyện, thời gian ở nơi này dường như không đáng nhắc tới. Chỉ trong chớp mắt đã trôi qua mấy ngày.

Lục Lâm Thiên hoàn toàn chìm đắm trong việc luyện hóa. Cỗ năng lượng bàng bạc bên trong đan dược đủ để khiến cho Lục Lâm Thiên không ngừng luyện hóa. Dưới trạng thái này, khí tức quanh thân Lục Thiếu Du đang không ngừng lớn mạnh và kéo lên.

Không gian chung quanh nơi Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi đã bắt đâu ba động. Một cỗ năng lượng thổ hệ từ quanh người Lục Lâm Thiên tuôn ra sau đó giống như một sợi tơ lượn lờ quanh người Lục Thiếu Du, cuối cùng theo hô hấp của Lục Thiếu Du mà tiến vào trong cơ thể, không ngừng tuần hoàn. Quang mang quanh người Lục Thiếu Du càng ngày càng đậm.

Ngày càng nhiều năng lượng thổ hệ tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, quang mang quanh thân Lục Lâm Thiên ngày càng chói mắt.

Lúc này Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng đột phá lần hai. Năng lượng còn lại của Chân Nguyên đan đủ để giúp hắn từ Vũ Vương tứ trọng đột phá tới Vũ Vương ngũ trọng.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không biết bởi vì hắn lần nữa đột phá khiến cho cả hải vực rung động. Năng lượng thiên địa bàng bạc khiến cho cả hải vực cuồn cuộn.

Dưới cỗ năng lượng trong thiên địa không ngừng rót vào, cơ thể Lục Lâm Thiên nhanh chóng phát sinh biến hóa. Mỗi một lần đột phá đan điền đều mở rộng. Đan điền mở rộng, số chân khí có thể chứa bên trong cũng tăng trưởng gấp bội. Mà cùng lúc đó, kinh mạch, cơ thể, lục phủ ngũ tạng trong cơ thể Lục Lâm Thiên đều được cường hóa.

Lục Lâm Thiên đột phá, ba động chung quanh ngày càng kịch liệt. Toàn bộ không gian tràn ngập năng lượng bàng bạc trong thiên địa. Mà thân thể Lục Lâm Thiên giống như một vòng xoáy tham lam thô phệ năng lượng chung quanh thu vào trong thân thể của mình.

Mà khi tất cả bình tĩnh trở lại, một tia năng lượng cuối cùng trong thiên địa tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên thì một cỗ khí thế mạnh mẽ từ trong cơ thể hắn tràn ra rồi lập tức bị thu vào trong cơ thể. Không gian lần nữa yên tĩnh trở lại.

Phù.

Mãi một lúc lâu sau, một ngụm trọc khí từ trong miệng Lục Lâm

Thiên được thở ra. Gợn sóng trong không gian trước người hắn bị đánh văng ra. Hai mắt nhắm chặt của Lục Lâm Thiên bỗng nhiên mở ra, một cỗ khí thế cường hãn từ trong cơ thể phô thiên cái địa bạo phát. Khí thế so với trước đây còn mạnh mẽ hơn gấp mấy lần, gợn sóng trong không gian rung động không ngừng.

– Vũ Vương ngũ trọng rồi.

Cảm nhận không gian được mở rộng trong đan điền và chân khí mạnh mẽ hơn gấp mấy lần, Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười. Từ Vũ Vương tam trọng đột phá tới Vũ Vương ngũ trọng khiến cho Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng thực lực của hắn so với lúc còn là Vũ Vương tam trọng đã mạnh hơn không chỉ mấy lần.

Chương 1601: Linh trì Thiên đảo (1)

Sưu.

Hai tay nắm lại, không gian chung quanh nắm tay trực tiếp vặn vẹo. Lúc này Lục Lâm Thiên có lòng tin tuyệt đối, tuy rằng đối phó với Vũ Tôn, Linh Tôn nhất trọng không được. Thế nhưng nếu như gặp phải Linh Vương bát trọng như Không Linh Vương mà nói, hắn hoàn toàn không cần cố kỵ.

Thả lỏng hai tay, khóe miệng Lục Lâm Thiên mang theo chút tiếu ý sau đó tâm thần đảo qua đan điền của bản thân. Sau khi liên tiếp độ phá, đan điền của hắn lần thứ hai được mở rộng. Đan điền hắn vốn đã lớn lúc này càng thêm khổng lồ. Nhìn đan điền khổng lồ của bản thân, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, chỉ bằng vào đan điền mà nói, sợ rằng Vũ Vương thất trọng cũng chỉ được như thế mà thôi.

Đan điền có thể so sánh với Vũ Vương thất trọng, cảm nhận chân khí bàng bạc trong đan điền, hiện giờ Lục Lâm Thiên chắc chắn chỉ bằng thực lực của bản thân, muốn giết Vũ Vương ngũ trọng tuyệt đối dễ dàng. Dùng thực lực bản thể muốn giết Vũ Vương lục trọng có được hay không Lục Lâm Thiên cũng không biết. Thế nhưng muốn làm Vũ Vương lục trọng bị thương nặng sợ rằng cũng không phải vấn đề quá lớn. Dù sao đánh chết và làm bị thương nặng là hai chuyện hoàn toàn khác xa

nhau.

Mà chống lại Vũ Vương thất trọng, chỉ bằng vào thực lực của bản thể, lúc này Lục Lâm Thiên tuyệt đối không có một chút cố kỵ nào. Về phần có thể chống lại tới đâu Lục Lâm Thiên cũng không dám chắc. Dù sao hắn còn chưa thử qua. Thế nhưng nếu như thi triển một ít thủ đoạn mà nói, hiện tại Lục Thiếu Du ở trước mặt Vũ Vương bát trọng tuyệt đối có thể chính diện chống lại. Cho dù là Vũ Vương cửu trọng thì tuyệt đối cũng không thể làm gì được hắn. Mỗi một lần đột phá, Bất Diệt Huyền Thể của hắn sẽ càng trở nên mạnh mẽ. Bởi vì Bất Diệt Huyền Thể hoàn toàn dựa vào thực lực của hắn mà đề cao.

– Còn chưa đủ, phải tiếp tục tăng cường. Đường cường giả mình còn chưa đi được bao xa.

Sau khi vui vẻ Lục Lâm Thiên lập tức tự dội cho mình một gáo nước lạnh, so với nữ tử tuyệt mỹ kia, còn có Phó giới chủ của Linh Vũ giới, thực lực của hắn hoàn toàn chỉ là trẻ con.

Sau khi nhìn qua đan điền, Lục Lâm Thiên lại xem xét trong đầu mình. Hồn anh của ba Vũ Vương đều bị luyện hóa trở thành linh lực bàng bạc. Đại bộ phận linh lực bàng bạc đều bị kim đao màu vàng thôn phệ, số còn lại tuy rằng không nhiều lắm, thế nhưng cũng là năng lượng linh hồn khiến cho tiểu hồn anh cũng nhận được không ít chỗ tốt. Linh hồn lực mạnh hơn, chỉ cần liều mạng thì dùng tu vi Linh Vương tứ trọng hiện tại, Lục Lâm Thiên cũng không sợ Linh Vương lục trọng. Sau khi luyện hóa không ít thiên tài địa bảo, lại không ít hồn anh, lại thêm việc không sợ công kích linh hồn. Thế nhưng Lục Thiếu Du rất ít khi dùng linh hồn công kích, bởi vì hắn không dám tùy ý thi triển loại thủ đoạn này.

Lúc này đại hồn anh còn đang tiếp tục luyện hóa hồn anh của Hỉ Vô Thường, khí tức đang chậm rãi tăng lên. Cỗ linh hồn lực bàng bạc kia kết hợp với sát khí khiến cho đại hồn anh cực kỳ đáng sợ.

Tất cả đều khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn, lúc này tu vi chân khí và linh lực của hắn đều được đề thăng không ít.

Sưu.

Thân hình Lục Lâm Thiên lần nữa xuất hiện tại một chỗ khác trong không gian. Xuất hiện ngay trước người Linh Vương tam trọng kia. Linh Vương tam trọng này đột nhiên kinh ngạc sau đó miệng kêu lên một tiếng thảm thiết, sau nửa canh giờ đã hóa thành một cỗ thây khô.

– Ồ?

Lúc này Lục Lâm Thiên đột nhiên ồ lên một tiếng. Ở bên ngoài Tử Lôi Huyền Đỉnh không ngờ có không ít yêu thú trong nước. Những yêu thú này chỉ có một ít yêu thú lục giai và ngũ giai mà thôi, Lục Lâm Thiên cũng không để ý.

Thôn phệ Linh Vương tam trọng này xong Lục Lâm Thiên cũng không định luyện hóa. Dù sao trên đường đi tới Vạn Đảo nhai hắn luyện hóa cũng không muộn, lúc này cũng nên đi tìm đám người Tiểu Long và Tâm Đồng.

Trong hải vực có không ít yêu thú đang tìm kiếm thứ gì đó. Ba động mạnh mẽ khiến khiến chúng nó cho rằng trong hải vực xuất hiện bảo vật.

Trong giây lát có một đạo lưu quang màu tím từ bên trong một dải đá ngầm lao ra. Một cỗ uy áp kinh người bỗng nhiên phủ xuống dọa cho những yêu thú có thực lực thấp phủ phục. Những yêu thú thực lực cao còn lại lập tức chạy trốn.

Trong hải vực yên bình đột nhiên có ba động rất nhỏ xuất hiện, một đạo thân ảnh nhảy lên khỏi mặt nước, đồng thời ở bên hông có một đạo lưu quang màu trắng phóng lên cao.

Rống.

Thân ảnh Thiên Sí Tuyết Sư lập tức hiện lên trên không trung. Một tiếng rít gào trầm thấp vang vọng. Ở trong thú nang quá lâu khiến cho Thiên Sí Tuyết Sư có chút nghẹn khuất.

– Tuyết Sư, đi Vạn Đảo nhai.

Lục Lâm Thiên ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư rồi nói.

– Vâng, chủ nhân.

Hai cánh rung động đem theo cơn gió mạnh mẽ, Thiên Sí Tuyết Sư lập tức hóa thành một đạo lưu quang trong nháy mắt bắn về phía xa.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên

luyện hóa cỗ linh lực được thôn phệ vào trong cơ thể. Linh lực của

Linh Vương tam trọng không tính là khổng lồ, thế nhưng cũng không ít. Thủ ấn được kết, Lục Thiếu Du bắt đầu luyện hóa.

Trải qua nhiều ngày như vậy, Lục Lâm Thiên phỏng đoán có lẽ người Linh Vũ giới không còn ở gần đây tìm kiếm hắn nữa. Coi như tạm thời không có nguy hiểm. Chỉ là nếu như gặp phải Phó giới chủ kia, vậy thì cũng coi như nhân phẩm của hắn có vấn đề.

Linh Trì Thiên đảo trong khu vực Đông Hải tuyệt đối là một nơi có danh tiếng vang dội. Mà ở trong phạm vi của Nhật Sát các, sợ rằng không có ai không biết tới Thiên đảo linh trì này.

Thiên đảo linh trì, mười năm mở ra một lần. Mỗi mười năm trong linh trì có một loại chân linh thánh quả thành thục. Mỗi một lần chỉ có chín quả. Đồn rằng Vũ Vương cùng Linh Vương sau khi dùng đều có thể tăng cường tu vi. Coi như là yêu thú thất giai dùng cũng có hiệu quả không ít.

Bởi vậy mỗi một lần linh trì mở ra trong Đông Hải có vô số yêu thú chen chúc tụ tập tới. Đối với Thiên đảo linh trì này, Nhật Sát các vốn muốn phong tỏa, chỉ cho đệ tử trong môn tiến vào mà thôi. Thế nhưng sự mê hoặc của Chân Linh thánh quả cũng không nhỏ. Hơn nữa, ngàn năm trước người phát hiện ra cũng không phải là người của Nhật Sát các, Nhật Sát các chỉ lừa gạt tới tay mà thôi. Khi đó thực lực của Nhật Sát các còn chưa khổng lồ như hiện tại khiến cho vô số người tức giận. Cho nên mỗi một lần Thiên đảo linh trì mở ra, Chân Linh thánh quả thành thục thì Nhật Sát các sẽ mở rộng Thiên đảo linh trì để cho tất cả mọi người có thể đi vào. Thế nhưng chỉ có tổng cộng chín người, chín người đến trước mới có thể nhận được Chân Linh thánh quả.

Thực lực của Nhật Sát các càng ngày càng lớn mạnh, cường giả trong môn như mây. Những năm gần đây mỗi một lần Thiên đảo linh trì mở ra, Chân Linh thánh quả trên cơ bản đều trở thành vật trong túi của đệ tử Nhật Sát các. Có cực ít người ngoài thu được Chân Linh thánh quả.

Chương 1602: Linh trì Thiên đảo (2)

Thứ hai là bởi vì chuyện này đã trở thành quy củ, mỗi một lần Chân Linh thánh quả thành thục, Nhật Sát các sẽ mở Thiên đảo linh trì ra, đồng thời Nhật Sát các cũng rèn luyện đệ tử mới. Cho nên mỗi một lần Thiên đảo linh trì mở ra, đều là việc trọng đại trong phạm vi thế lực của Nhật Sát các.

Đương nhiên người ngoài muốn đi vào Thiên đảo linh trì cũng có quy củ nhất định. Thứ nhất, thực lực tuyệt đối không thể vượt quá Vũ Vương ngũ trọng và Linh Vương ngũ trọng. Thứ hai, sau khi tiến vào Thiên đảo linh trì không được động thủ tranh đoạt, bằng không cường giả Nhật sát các sẽ ra tay giết chết.

Bằng thế lực của Nhật Sát các hiện tại đương nhiên không có ai dám làm trái. Dù sao đi nữa sau khi tiến vào linh trì mọi người cũng không tranh đoạt với nhau. Chỉ có chín người đầu tiên mới thu được Chân Linh thánh quả, một người luyện hóa một khỏa là được rồi. Ai cũng biết, dùng một khỏa Chân Linh thánh quả thứ hai hoàn toàn không có một chỗ tốt nào, tu vi còn có thể bị tụt lùi. Truyền rằng mấy ngàn năm trước đã có người của Nhật Sát các thử qua, kết quả là phải hối hận không ngớt.

Khi đám người Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Như Hoa đi tới Thiên đảo linh trì này thì cực kỳ kinh ngạc.

Dọc đường đi bốn người cũng hỏi thăm qua một chút tin tức, Thiên đảo linh trì này kỳ thực chỉ là một hòn đảo mà thôi. Thế nhưng độ lớn của nó lại khiến cho đám người Tiểu Long phải sợ hãi than. Đồng thời tạo hình của nó cực kỳ đặc biệt, tục truyền, ở giữa hòn dảo nhỏ này có một hòn đảo khổng lồ khác, giống như là một ngọn núi chọc trời cho nên mọi người mới gọi là Thiên đảo. Mà linh trì kia nằm ở ngay trên Thiên đảo.

Đám người Tiểu Long sợ hãi than là bởi vì mảnh đảo nhỏ phía trước mặt bọn họ hoàn toàn bị sương mù dày đặc bao phủ. Một mảnh lục địa vô biên đột nhiên xuất hiện một đám hải vực lớn. Hải vực này giống như là một hải vực được cắt ra từ trong Đông

Hải. Bốn phía có núi vây quanh, mà ở giữa hải vực này chính là Thiên đảo.

Trong hải vực này sóng nước cuồn cuộn. Trên sóng nước mang theo không ít sương mù, khi nhìn về phía trước. Bằng vào thực lực của mấy người cũng chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy đại khái cảnh tượng phía trước một chút, còn đâu không nhìn rõ được cảnh vật bên trong.

– Nhiệt độ ở đây dường như không giống bình thường.

Phi Thiên Ngô Công thu hồi thân thể cao lớn, bốn người đáp xuống chân núi, rơi vào bờ cát trên biển. Chung quanh bốn người hiện tại có không ít người. Thậm chí gần đó còn có không ít khí tức ba động, có không ít người ở phụ cận.

– Đại ca, đây là nước nóng.

Lúc này Lục Tâm Đồng mới kinh ngạc phát hiện ra, nước biển này không ngờ lại là nước sôi. Làn sương màu trắng bên trên ngay từ đầu Lục Tâm Đồng còn tưởng rằng là sương mù, thế nhưng khi chạm vào Lục Tâm Đồng mới phát hiện ra, nước biển này vô cùng nóng, cỗ sương mù màu trắng kia là hơi nước. Nước biển này tuy rằng còn chưa tới mức sôi trào. Thế nhưng nhiệt độ sợ rằng người thường chạm vào sẽ bị phỏng tay, nơi này không ngừng có nhiệt độ từ trong nước tỏa ra.

– Ồ, địa phương thật đặc biệt.

Dương Quá khom lưng sờ tay vào nước, trong lòng cũng cực kỳ kinh ngạc.

– Vị tiểu thư này có lẽ không biết, mỗi mười năm khi Chân Linh thánh quả thành thục thì nước trong hải vực này sẽ nóng lên. Sợ rằng tới hai ngày sau, nước biển chung quanh sẽ trực tiếp sôi trào. Có người nói chuyện này có liên quan tới Chân Linh thánh quả. Thế nhưng tình huống cụ thể không có một ai biết được.

Trước người năm người có một thanh niên mặc y phục màu trắng lên tiếng, phong độ bất phàm, tuổi chừng hai mươi, trong lúc mơ hồ tỏa ra khí tức âm nhu. Thực lực tuy rằng đã thu liễm thế nhưng không dấu được đám người Dương Quá và Lục Tâm Đồng. Tu vi Linh Suất cửu trọng tuyệt đối được coi là bất phàm.

Mà phía sau thanh niên này còn có hai lão giả và hai nam tử trung niên. Khí tức bốn người cường hãn, không giống như người bình tường. Tâm thần Lục Tâm Đồng tỏa ra, thực lực bốn người này cũng không thấp. Đều đạt tới cấp bậc Vũ Vương, hai lão giả kia một người là Vũ Vương tứ trọng, một người là Vũ Vương ngũ trọng. Hai trung niên kia một người là Vũ Vương nhất trọng, một là Vũ Vương nhị trọng.

Bên người người này không ngờ lại có bốn Vũ Vương, sợ rằng lai lịch cũng bất phàm. Lục Tâm Đồng cũng phải chú ý một chút.

– Chúng ta đi thôi.

Lục Tâm Đồng không để ý tới người này mà nói với Tiểu Long và Dương Quá.

– Tiểu thư, không biết chúng ta có thể làm quen một chút được không? Ta gọi là Dương Tử Tùng, không biết tiểu thư tên gọi là gì?

Thanh niên mặc y phục màu trắng mỉm cười, báo ra tên tuổi bản thân, dường như có vẻ vô cùng đắc ý. Điều này cũng phải, bởi vì thanh niên này chính là thiếu chủ của Thiên Hạp đảo, Thiên Hạp đảo coi như ở trong địa bàn Nhật Sát các cũng có thanh danh hiển hách.

Chỉ tiếc bốn người Lục Tâm Đồng cũng không để ý tới người này, ánh mắt Lục Tâm Đồng trầm xuống, nói:

– Ngươi tránh ra cho ta, bằng không ngươi sẽ phải hối hận.

– Không ngờ tiểu thư lại dữ dằn như vậy.

Dương Tử Tùng luôn luôn kiêu ngạo, tự phụ, nhìn thấy Lục Tâm Đồng nói vậy tuy rằng có chút tức giận, thế nhưng thoạt nhìn càng cảm thấy có chút ý vị. Dung nhan tuyệt mỹ, khí chất cao quý như vậy hắn chưa từng gặp qua một ai như nữ tử này cho nên thân hình hắn không lùi mà còn đi tới trước người Lục Tâm Đồng.

Nhìn thấy người này không lùi mà còn đứng chắn trước người mình, Lục Tâm Đồng lập tức nhíu mày, thủ ấn trong tay đột nhiên được kết. Thân ảnh xinh đẹp bỗng nhiên nhảy lên, cánh tay mang theo thanh âm trầm thấp hung hăng đánh về phía Dương Tử Tùng kia.

Lục Tâm Đồng đột nhiên xuất thủ khiên cho sắc mặt mấy Vũ Vương sau lưng Dương Tử Tùng đại biến. Mà Dương Tử Tùng lúc này đã không có thời gian do dự, cảm nhận khí tức Lục Tâm Đồng phóng ra, cỗ lực lượng kinh khủng kia khiến cho hắn không dám ngạnh kháng. Thân hình vội vàng lui về phía sau một bước. Cánh tay không ngừng biến ảo, linh lực bạo phát, một đạo chưởng ấn phá không lập tức bắn ra.

Thế nhưng đạo chưởng ấn kia của Dương Tử Tùng không ngờ lại bất phàm, ngay khi chưởng ấn sắp va chạm với chưởng ấn của Lục Tâm Đồng thì cánh tay hắn run lên, thân thể hơi nghiêng một cái. Chưởng ấn xẹt qua nắm tay của Lục Tâm Đồng, trực tiếp đánh về phía Lục Tâm Đồng, không ngờ lại khiến cho kình khí trên tay Lục Tâm Đồng giảm đi không ít.

Lục Tâm Đồng mỉm cười, cánh tay đột nhiên biến đổi, lần nữa nắm chặt. Nắm tay giương lên cao rồi đột nhiên gợn sóng trong không gian quanh đôi tay rung động, lập tức bắn về phía Dương Tử Tùng.

Nhìn Lục Tâm Đồng có phản ứng nhanh như vậy, Dương Tử Tùng cũng không phải là bị thịt, tu vi Linh Suất cửu trọng cũng không phải là kẻ yếu. Cảm giác của linh hồn cũng cực kỳ cường hãn. Sợ rằng so với người có tu vi đồng cấp còn mạnh hơn một chút. Quả thực cũng có chút tiền vốn để tự phụ. Thân thể trong nháy mắt thối lui, chưởng ấn quay về, đánh về phía Lục Tâm Đồng. Rõ ràng phản ứng và tốc độ của Lục Tâm Đồng khiến cho hắn giật mình.

Chương 1603: Tâm Đồng âm thầm ra tay

Phanh Phanh.

Một chưởng một quyền va chạm với nhau rồi trực tiếp nổ tung. Thanh âm chói tai vang lên. Trên bờ cát, thân thể Dương Tử Hùng bị đẩy lùi về phia sau ba bước mới ngưng lại. Thế nhưng lúc này bộ y phục màu trắng sạch sẽ kia đã bị dính không ít đất cát, có vẻ chật vật vô cùng.

Lục Tâm Đồng cũng bị đẩy lùi ba bốn bước, dường như có chút bình thủ với Dương Tử Hùng. Chỉ là ba người Tiểu Long, Dương Quá, Như Hoa biết rõ, Lục Tâm Đồng vừa rồi ngay cả một phần mười khí lực cũng không xuất ra. Không biết nha đầu này cố ý làm vậy là có ý gì.

– Hừ, chỉ có thể thôi sao?

Lục Tâm Đồng ổn định thân thể rồi mỉm cười nghênh ngang đi về phía ba người Tiểu Long, Dương Quá, Như Hoa.

– Thiếu đảo chủ, những người này có chút bất phàm. Chúng ta tốt hơn không nên trêu vào thì hơn. Nói không chừng thế lực phía sau bọn họ cũng không nhỏ.

Lão giả Vũ Vương ngũ trọng sau lưng Dương Tử Hùng nhìn vào bóng lưng mấy người, ánh mắt có vẻ vô cùng nghi hoặc và kinh ngạc nói. Thực lực mấy người này không ngờ ngay cả hắn cũng không nhìn thấu được một ai. Thiếu nữ vừa mới xuất thủ kia, tuổi tác không lớn, thế nhưng không ngờ thực lực lại bất phàm như vậy. Thiếu nữ này hẳn còn ẩn tàng thực lực, người có thể bồi dưỡng ra đệ tử như vậy, sợ rằng cũng chỉ có thế lực như Tứ các Tứ đảo. Còn có nữ tử khuôn mặt không quá xinh đẹp kia hẳn là yêu thú, nhìn qua không giống như vũ giả và linh giả.

Ánh mắt Dương Tử Hùng một mực nhìn vào bóng lưng đám người Lục Tâm Đồng, ánh mắt biến ảo bất định, nữ tử tuyệt mỹ như vậy hắn không muốn buông tha.

– Thiếu chủ, Thiên đảo sắp mở ra. Chúng ta nên chuẩn bị đoạt Chân Linh thánh quả, chung quy không thể để cho Nhật Sát các lấy đi toàn bộ.

Lão giả Vũ Vương tứ trọng kia nói.

– Tâm Đồng, dường như chúng ta đã tới sớm. Dường như còn chục ngày nữa Thiên đảo mới có thể mở ra.

Dương Quá đem tâm thần tỏa ra chung quanh. Lúc này ở chung quanh bọn họ tụ tập không ít người. Đều là người đang chờ đợi tiến vào Thiên đảo. Thế nhưng lúc này dường như vẫn còn quá sớm.

– Vậy chờ một chút là được. Đã tới rồi thì không thể tay không mà về.

Lục Tâm Đồng nói xong lập tức nói với Tiểu Long:

– Tiểu Long, ngươi có cảm thấy ca ca ở gần đây hay không?

– Không, lão đại hẳn không có ở chỗ này. Chúng ta chờ một chút đi, nói không chừng lão đại đang trên đường tới đây.

Tiểu Long nói. Nếu như lão đại ở gần đây thì nó sẽ lập tức cảm ứng được. THế nhưng hiện tại dường như lão đại cũng không có ở bên ngoài Thiên đảo.

– Được rồi, Tâm Đồng, dường như vừa rồi ngươi lại chơi ám chiêu đúng không?

Tiểu Long chớp mắt rồi hỏi Lục Tâm Đồng.

– Để cho hắn nếm chút vị đắng là được rồi, không lấy mạng hắn là ta đã quá khách khí rồi.

Lục Tâm Đồng đắc ý cười, nàng sao có thể đơn giản bỏ qua người nọ. Đây không phải là phong cách thường ngày của nàng.

– Tam muội, ra bên ngoài cố gắng không nên gây sự. Nên độ lượng một chút thì tốt hơn, việc tìm nhị đệ quan trọng hơn, không nên gây chuyện là tốt nhất.

Dương Quá nói với Luc Tâm Đồng.

– Muội biết rồi đại ca.

Lục Tâm Đồng bất đắc dĩ nói. Vị đại ca này so với ca ca, tính cách hoàn toàn khác nhau.

– Chúng ta tìm một chỗ đặt chân đi.

Dương Quá nói xong, bốn người lập tức tìm kiếm chung quanh một hồi. Cuối cùng bốn người cũng tìm được một ngọn núi, chiếm cứ một vị trí không tồi. Thế nhưng cách đó hơn trăm thước cũng có không ít người đều đang chờ đợi Thiên đảo mở ra.

Trong bầu trời xanh thẳm, một đạo lưu quang màu trắng trong nháy mắt xẹt qua trên không trung. Tốc độ và độ cao không giống như yêu thú phi hành bình thường.

Phù.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí. Dọc đường đi, linh lực thôn phệ từ người Linh Vương tam trọng kia đều bị Lục Thiếu Du luyện hóa. Trước đó tu vi linh lực của hắn còn chưa đến Linh Vương tứ trọng trung kỳ. Sau khi luyện hóa xong cỗ linh lực trong người, tu vi đã tới Linh Vương tứ trọng trung kỳ.

Trong đầu, hồn anh của Linh Vương tam trọng kia cũng bị luyện hóa, linh hồn lực lại một lần nữa nhận được không ít chỗ tốt. Chỉ là đại bộ phận chỗ tốt đều bị kim đao màu vàng thôn phệ.

Lục Lâm Thiên phấn khởi, cảm nhận linh lực tràn đầy và linh hồn lực không kém, tâm thần hắn ngưng tụ, bắt đầu bao phủ về phía kim đao màu vàng. Hắn muốn thử xem lần này có thể làm kim đao màu vàng di động hay không.

Tử Lôi Huyền Đỉnh chính là thần khí, hắn chỉ có tu vi Vũ Vương tam trọng mà cũng có thể miễn cưỡng thôi động. Đương nhiên, đây còn xa mới là uy lực mạnh nhất của Tử Lôi Huyền Đỉnh, thế nhưng chí ít Lục Lâm Thiên đã thôi động được nó. Vì vậy Lục Lâm Thiên rất muốn biết, hiện tại tu vi đã là Linh Vương tứ trọng, hắn có thể di chuyển được kim đao màu vàng này hay không.

Linh lực bao trùm lên kim đao, thế nhưng kết quả lập tức khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ bất đắc dĩ. Bởi vì kim đao màu vàng gần tiểu hồn anh hoàn toàn giống như một ngọn núi lớn, mặc kệ hắn làm thế nào đều không thể khiến cho lay động nửa phần.

– Đây rốt cuộc là vật gì?

Lục Lâm Thiên không khỏi kinh ngạc, kim đao màu vàng này rốt cuộc là vật gì, vì sao hiện tại tu vi của hắn là Linh Vương tứ trọng lại không thể di chuyển nửa phần. Hiện tại ngay cả Tử Lôi Huyền Đỉnh hắn cũng có thể thôi động được.

– Chẳng lẽ là bởi vì chưa luyện hóa?

Sau khi nghi hoặc một lát, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể suy đoán như vậy. Hắn có thể thôi động Tử Lôi Huyền Đỉnh là bởi vì Tử Lôi Huyền Đỉnh đã nhận hắn làm chủ, mà kim đao màu vàng này rõ ràng còn chưa nhận hắn làm chủ. Ngay cả nó là vật ra sao Lục Lâm Thiên cũng không biết được.

– Quên đi.

Cuối cùng Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể buông tha. Dù sao đi nữa kim đao màu vàng kia chỉ cần thủ hộ linh hồn của hắn là được, khi đó hắn cũng không cần lo lắng tới linh hồn của mình. Mọi chuyện cứ để đó tính sau.

Vốn hành trình từ Lưu Tô đảo tới Vạn Đảo nhai cũng không cần thời gian quá dài, thế nhưng bị Lăng Thanh Tuyền mang về phân đà Linh Vũ giới cho nên phương hướng hoàn toàn bị mất. Hiện tại Lục Lâm Thiên cũng chỉ biết được phương hướng đại khái mà thôi. Về phần lúc nào mới có thể tới được Vạn Đảo nhai Lục Lâm Thiên cũng không biết.

Điều chỉnh tâm tình một phen, Lục Lâm Thiên tiếp tục tu luyện vũ kỹ. Năm bộ vũ kỹ Địa cấp, vũ kỹ Địa cấp thủy hệ Trọng Thủy Kết Giới, hỏa hệ Tề Thiên Liệt Địa Trảo đều được Lục Lâm Thiên tu luyện tới tiểu thành. Thế nhưng vũ kỹ Địa cấp sơ giai phong hệ Tử Vong Phong Bạo, thổ hệ Địa Đại Vô Ảnh Cước, còn có mộc hệ Chân Linh Cấm Không Chưởng Lục Thiếu Du còn chưa từng thi triển qua.

Thủ ấn được kết, Lục Lâm Thiên lập tức tu luyện, từng đạo thủ ấn không ngừng biến hóa. Không gian phía trước lập tức ba động.

– Ồ?

Trong lúc tu luyện ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức có chút kinh ngạc. Có lẽ là bởi vì hắn từ Vũ Vương tam trọng đột phá lên Vũ Vương ngũ trọng cho nên tu luyện vũ kỹ Địa cấp sơ giai nhanh hơn không ít. Những bình chướng khi tu luyện vũ kỹ lúc trước đều bị giải quyết dễ dàng.

Chương 1604: Có người đánh lén

Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên vui mừng không ngớt. Bằng tốc độ tu luyện hiện tại, sợ rằng ba loại vũ kỹ Địa cấp sơ giai này rất nhanh sẽ có một chút thành tựu.

Trong lúc tu luyện, Lục Lâm Thiên cũng chậm rãi phát hiện ra. Theo tu vi đề cao, sự khống chế của hắn đối với năng lượng thuộc tính càng cao, cũng vì như vậy cho nên trong lúc tu luyện vũ kỹ Địa cấp càng thêm thuận lợi.

– Tu vi và lĩnh ngộ hỗ trợ lẫn nhau, một thứ cũng không thể thiếu.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, tu vi bản thân và lĩnh ngộ xem ra có hỗ trợ lẫn nhau. Nếu như lĩnh ngộ chưa đủ thì không có cách nào đột phá. Tu vi không thể đột phá thì lĩnh ngộ sẽ gặp phải không ít hạn chế.

Nói chung tu vi và lĩnh ngộ hỗ trợ lẫn nhau, đối với lĩnh ngộ, hiện tại Lục Lâm Thiên chỉ biết, lĩnh ngộ càng mạnh thì tu luyện vũ kỹ càng dễ. Trong lúc đột phá cũng không có bao nhiêu cản trở. Về phần những thứ khác Lục Lâm Thiên cũng không nghe ai giảng giải qua. Thế nhưng trong lúc mơ hồ Lục Thiếu Du có thể tự cảm giác được, sau khi lĩnh ngộ tới tận cùng, tuyệt đối có tác dụng lớn.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên tiếp tục tu luyện vũ kỹ. Đối với việc tu luyện vũ kỹ, Lục Thiếu Du cực kỳ chú ý, không dám qua loa, một khi chưa tới mức hắn thỏa mãn thì sẽ không tùy tiện thi triển. Bằng không sẽ tạo cho người khác cơ hội. Trong lúc giao thủ, bất luận một sai lầm nào cũng sẽ tạo thành một hậu quả nghiêm trọng. Nếu như thực lực hai người không kém nhau bao nhiêu thì người sai lầm kia sẽ trả giá bằng tính mạng của mình.

Lục Lâm Thiên chìm đắm trong tu luyện vũ kỹ, thời gian lần nữa trôi qua.

…

Trong một ngọn núi lúc này có hơn chục đạo thân ảnh cực kỳ bối rối, ánh mắt mọi người đều đang nhìn về phía một thanh niên mặc y phục màu trắng. Mà thanh niên mặc y phục màu trắng kia toàn thân màu đen, vô cùng tương phản với y phục trên người.

– Là nữ nhân kia hạ độc, nhanh tìm cho ta mấy người kia.

Trong mắt thanh niên kia hiện lên sự kinh hãi. Hắn thân là Linh Suất cửu trọng, vốn tưởng rằng mình có thể giải độc, thế nhưng không ngờ độc tính hoàn toàn vượt quá tưởng tượng của hắn. Căn bản không thể giải được. Độc tính giống như là tay với chân, căn bản không thể bị bài trừ ra ngoài cơ thể, càng động vào càng nghiêm trọng.

– Vâng.

Mọi người lập tức phân tán tìm kiếm. Thiếu đảo chủ mà xảy ra chuyện gì thì bọn họ gặp phiền phức lớn.

Ngoài Thiên đảo, hơi nước trong hải vực càng ngày càng đậm. Hơi nước bốc lên khong trung hóa thành sương mù đậm đặc. Nước trong biển cuồn cuộn, mà ở trong nước nhiệt độ đang không ngừng tăng lên, mặt nước như sôi trào.

Trong sóng nước sôi trào mang theo một mùi hương nhàn nhạt khiến cho trong lòng mọi người cực kỳ thoải mái.

Trên ngọn núi, lúc này đám người Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá đều đang khoanh chân ngồi, cùng chờ Thiên đảo mở ra. Chung quanh lúc này có không ít người nói chuyện, đám người Tiểu Long cũng thu được không ít tin tức hữu dụng.

– Tâm Đồng, Tiểu Long, lúc tiến vào Thiên đảo phải cẩn thận một chút, đến lúc đó không nên phân tán.

Dương Quá nói với hai người. Từ trong miệng mọi người chung quanh hắn biết được lúc Thiên đảo mở ra không bình thường. Khắp nơi đều là sương mù quỷ dị, cho dù là Vũ Vương cũng khó mà nhìn thấy phía trước cách đó trăm thước. Bên trong còn có không ít nguy hiểm từ trong thiên nhiên, còn có không ít yêu thú, lại phải đề phòng nhân loại đánh lén cướp đoạt. Loại chuyện này mấy lần trước không lần nào là không xảy ra. Mỗi một lần Thiên đảo mở ra, người bất phàm ngã xuống bên trong cũng không ít, đây cũng coi như một nơi tôi luyện tốt.

– Chúng ta cẩn thận một chút là được.

Lục Tâm Đồng cũng không dám sơ ý. Con mắt híp lại nhìn về trung tâm Thiên đảo nơi sương mù dày đặc bao phủ. Phương hướng đó chính là nơi tọa lạc của linh trì, lúc này từ bên trong nàng có thể cảm giác được không gian hơi vặn vẹo. Hiển nhiên có một cỗ năng lượng bàng bạc đang nhanh chóng lan tràn.

– Tất cả phải cẩn thận một chút, không thể xảy ra chuyện gì, cho dù không thu được Chân Linh thánh quả cũng không sao. Chỉ cần người còn là tốt rồi.

Dương Quá nói.

– Nếu như lão đại ở đây thì Chân Linh thánh quả này sợ rằng sẽ là vật trong túi của chúng ta.

Ánh mắt Tiểu Long chợt lóe, nó chưa từng rời khỏi lão đại lâu như vậy.

– Không biết ca ca hiện tại thế nào rồi? Có lẽ đã thoát khỏi nguy hiểm. Ta nhất định phải mau chóng đề cao thực lực, sau này không cần e ngại Thiên Vân đảo, Linh Vũ giới nữa.

Lục Tâm Đồng khẽ mở miệng, trong mắt bắn ra hàn ý.

– Tâm Đồng, thực lực của muội đã rất kinh khủng rồi.

Dương Quá nói:

– Nhị đệ có Linh khí phi hành Địa cấp, hẳn sẽ chạy thoát được. Nhất định sẽ không có việc gì.

– Yêu hoàng, chung quanh cũng có không ít cường giả.

Ánh mắt Như Hoa đảo qua chung quanh, trong tâm thần của nàng lập tức cảm nhận được một đám khí tức mịt mờ. Trong lòng nàng lập tức kinh dị. Bên trong đám khí tức mịt mờ kia dường như còn có không ít Vũ Vương, Linh Vương cấp thấp, dường như còn có khí tức yêu thú thất giai.

– Vũ Vương, Linh Vương không ít. Còn có yêu thú thất giai, Vũ Suất, Linh Suất thì càng nhiều.

Dương Quá nhíu mày, không nghĩ tới lực hấp dẫn của Chân Linh thánh quả này lại lớn như vậy. Không ngờ lại hấp dẫn được nhiều cường giả như vậy. Xem ra lần tranh đoạt Chân Linh thánh quả này sẽ xảy ra không ít huyết chiến. Trong lòng hắn lập tức có chút lo lắng. HIện tại thân là lão đại, đương nhiên hắn phải có trách nhiệm chiếu cố Tâm Đồng và Tiểu Long, mặc dù hắn biết, thực lực của mình còn không bằng Tâm Đồng, về phần Tiểu Long thì càng không cần phải nói. Lực phòng ngự của Tiểu Long, đã tới một trình độ vô cùng đáng sợ.

– Chỉ mấy Vũ Vương, Linh Vương cấp thấp mà thôi, thực lực có lẽ không thể tiến thêm được nữa mới tới đây hy vọng thu được Chân Linh thánh quả để đột phá.

Lục Tâm Đồng nhíu mày, trong tâm thần của nàng cảm nhận được chu vi có không ít người tới. Thế nhưng nàng cũng không để trong lòng, lập tức nói:

– Thế nhưng phải chú ý người của Nhật Sát các một chút, dù sao ở đây cũng là địa bàn của bọn họ. Thực lực của Nhật Sát các cũng không yếu, hẳn là có thể so sánh với Linh Thiên môn, Vân Dương Tông.

– Mặc kệ là ai, một khi dám ngăn cản ta thu được Chân Linh thánh quả thì ta sẽ không để yên cho kẻ đó.

Ánh mắt Tiểu Long không ngừng biến ảo, chu miệng nói.

– Tiểu Long, không thể gây sự. Chí ít, người của Thiên Sát các chúng ta không nên động vào thì tốt hơn.

Lục Tâm Đồng nói, nha đầu này tuy rằng không sợ trời không sợ đất, thế nhưng lúc này cũng phải cố kỵ. Gần đây bị Thiên Vân đảo và Linh Vũ giới đuổi bắt, nếu như lại chọc thêm một quái vật lớn như Nhật Sát giáo thì hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng. Mà đây lại là địa bàn của Nhật Sát giáo, cho nên càng không thể động thủ trên đầu thái tuế.

Chương 1605: Phiền phức tới cửa (1)

Lục Tâm Đồng lo lắng tuyệt đối có cơ sở, Nhật Sát giáo có thể trở thành một trong tứ các tứ đảo đủ để nói rõ thực lực của Nhật Sát giáo này. Hơn nữa nơi này lại là địa bàn của bọn họ, có câu nói cường long không áp được địa đầu xà. Thực lực của bọn họ cũng không mạnh lắm, ở chỗ này sợ rằng ngay cả Linh Thiên môn, Vân Dương Tông tới cũng phải nể mặt Nhật Sát giáo ba phần. Trừ phi là não ngập nước, bằng không cũng không có ai muốn đắc tội với bọn họ. Tới địa bàn của người khác thì phải cúi đầu, đây là đạo lý bình thường.

– Ta biết, ta sẽ không đi chọc vào người khác.

Tiểu Long ngẩng đầu rồi nói, trong lòng lại không cho là vậy. Bằng vào tính cách của Tiểu Long, sợ rằng sẽ không sợ một ai cả.

Mọi người lập tức yên tĩnh chờ đợi, bắt đầu điều tức. Có Như Hoa hộ pháp cho nên mọi người vô cùng yên tâm. Thời gian trôi qua, người vì Thiên đảo mà tới càng ngày càng nhiều, thực lực cao thấp đều có. Việc trọng đại bực này, chỉ cần người biết đến tin tức thì lập tức sẽ tới giúp vui.

Nhân số ngày càng nhiều, tiếng nghị luận của mọi người hội tụ tạo thành thanh âm ồn ào vang trời.

Thời gian chậm rãi trôi qua, tất cả mọi người đều điều tức, không quấy rối người khác. Cũng không có ai muốn đi quấy rối người khác. Những người muốn đi tới gần đều bị Như Hoa trừng mắt rồi lập tức thối lui. Vì vậy cho nên phía dưới ngọn núi này lập tức đông nghịt người. Chỉ có không gian trăm thước bên cạnh bốn người là không có ai tiến vào mà thôi.

Mà có kết quả như vậy không biết là do khí tức của Như Hoa dọa hay là dung nhan của nàng khiến cho không ai dám tới gần.

Thời gian mấy ngày rất nhanh đã trôi qua. Thời gian càng lúc càng tới gần. Phía xa, không gian chung quanh Thiên đảo bị sương mù dày đặc bao phủ bắt đầu vặn vẹo. Càng lúc càng mơ hồ. Mà lúc này, nước biển phía dưới bắt đầu cuồn cuộn. Mặt nước trong mấy ngày gần đây không ngờ lại dâng cao lên ba mươi thước.

Cảnh này khiến cho không ít người xao động. Dưới sự mê hoặc của Chân Linh thánh quả khiến cho mắt vô số người đỏ rực. Ai mà không muốn thu được một khỏa Chân Linh thánh quả để tăng cường thực lực cơ chứ? Trực tiếp tăng cường thực lực, loại mê hoặc như vậy đối với mỗi một tu luyện giả mà nói, đều khó có thể chống lại.

Một ngày nữa lại trôi qua, ba người Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá tu luyện mấy ngày, hoàn toàn quên mục đích mình tới đây là vì cái gì.

Màn đêm bao phủ trời cao. Ánh trăng nhàn nhạt, gió biển gào thét mang theo sự nóng bỏng. Ánh trăng lạnh lẽo từ trên trời chiếu xuống, soi sáng một mảnh núi non.

Như Hoa vẫn ngồi đó, tâm thần tỏa ra chung quanh. Động tĩnh chung quanh không thể thoát khỏi tâm thần của nàng.

Sưu.

Một tiếng xé gió đột nhiên vang lên trong bầu trời đêm. Thanh âm này tuy rằng rất nhỏ thế nhưng không thoát khỏi sự cảm ứng của Như Hoa. Hai mắt nàng lập tức mở ra, trong mắt nàng xuất hiện một đạo thân ảnh đang đánh tới.

– Muốn chết.

Tính tình Như Hoa vốn nóng nảy, người này lại đánh lén khiến cho nàng giận dữ. Bàn tay khẽ vỗ một cái, thân thể giống như lưu quang bắn về phía trước, đánh về phía thân ảnh đang đánh tới kia. Trong tay mang theo một đạo chưởng ấn nhanh chóng bành trướng rồi đánh xuống.

– Cẩn thận.

Trong nháy mắt lưu quang quanh thân ba người Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, Dương Quá chợt lóe, trực tiếp đánh lên, dùng ánh mắt cảnh giác nhìn về phía chung quanh.

– Là yêu thú thất giai trung kỳ.

Cảm nhận khí thế trên người Như Hoa, ánh mắt thân ảnh đang đánh lén tới kia lập tức đại biến. Một đạo quyền ấn nhanh chóng được ngưng tụ. Một quyền hung hăng đánh ra, va chạm với một quyền của Như Hoa.

Phanh Phanh.

Hai cỗ lực lượng va chạm, kình phong kinh khủng khuếch tán. Thân hình Như Hoa khẽ run lên, không có ảnh hưởng quá lớn. Thế nhưng người đánh lén kia, thân hình giống như diều đứt dây trực tiếp bắn vào một cây đại thụ. Đại thụ nứt gãy, người này lại hung hăng đập xuống núi, toàn bộ ngọn núi run rẩy.

– Hừ.

Vừ rơi xuống đất, trong yết hầu người đó vang lên tiếng rên nhẹ, sắc mặt tái nhợt. Trong mắt hiện lên sự kinh ngạc. Hắn thật khong ngờ yêu thú này lại là yêu thú thất giai trung kỳ. Vốn ban đầu hắn nghĩ rằng bằng vào tu vi Vũ Vương ngũ trọng của mình một khi đánh lén đủ để chế phục mấy người này trong nháy mắt. Ai ngờ bên người những người này lại có yêu thú thất giai trung kỳ.

– Tứ trưởng lão.

Mấy đạo thân ảnh phía sau lập tức đi tới bên người Vũ Vương ngũ trong bị thương kia. Đây chính là mấy Vũ Vương và thanh niên áo trắng mà đám người Lục Tâm Đồng gặp ở bãi cát khi trước. Phía sau còn có hơn chục người đang chạy tới.

– Hừ, hóa ra là các ngươi.

Ba người Lục Tâm Đồng tiến lên, nhìn đám người đột nhiên xuất hiện, ánh mắt lập tức trầm xuống. Một cỗ hàn ý trên người nàng tràn ra. Tuy rằng nàng không định gây sự, thế nhưng có người đánh lén, coi như là người Nhật Sát các thì cũng không thể cứ như vậy mà buông tha cho đám người này. Huống chi đây cũng không phải là người của Nhật Sát các.

– Là người Thiên Hạp đảo tới.

– Đó không phải là thiếu chủ Dương Tử Tùng của Thiên Hạp đảo sao? Còn có bốn vị trưởng lão tứ trưởng lão, ngũ trưởng lão của Thiên Hạp đảo a.

– Bốn vị trưởng lão cùng thiếu chủ tới đây, xem ra bọn họ cũng vì Chân Linh thánh quả mà tới.

– Lần này náo nhiệt rồi. Thực lực của Thiên Hạp đảo chỉ dưới Nhật Sát các mà thôi, những người này không ngờ lại dám động vào Thiên Hạp đảo, lá gan quả thực quá lớn.

Động tĩnh lớn vừa rồi đương nhiên đã làm kinh động đám người chung quanh, lập tức có vô số người vây quanh. Tuy rằng dưới bóng đêm thế nhưng những người này cũng mau chóng nhận ra thân phận đám người vừa mới xuất hiện. Từ trong ngữ khí của mọi người chung quanh có thể đoán ra được, Thiên Hạp đảo này trong Đông Hải cũng có danh khí không nhỏ.

– Chư vị, chúng ta là người của Thiên Hạp đảo. Vị này chính là thiếu chủ của Thiên Hạp đảo chúng ta.

Trong tiếng nghị luận của mọi người, Dương Tử Tùng nhìn đám người Lục Tâm Đồng và Dương Quá sau đó ánh mắt chuyển sang người Lục Tâm Đồng nói:

– Tiểu thư, mau giao giải dược ra đây. Thiên Hạp đảo ta có thể bỏ qua chuyện này, bằng không các ngươi hẳn cũng đã biết hậu quả rồi đấy.

Vốn đám người Thiên Hạp đảo đằng đằng sát khí mà tới, thế nhưng sau khi nhìn thấy thực lực của Như Hoa lập tức khách khí hơn rất nhiều. Những người này không phải dễ chọc như vậy.

– Con mẹ nó, Thiên Hạp đảo ngươi là thứ gì? Không ngờ lại dám uy hiếp chúng ta.

Tiểu Long đã sớm không nhịn được nữa, miệng nhổ một ngụm nước bọt xuống đất. Có người dám xuất thủ đánh lén nó, khiến cho nó vô cùng tức giận.

Lục Tâm Đồng nhìn vào đám người đằng đằng sát khí trước mặt, ánh mắt lạnh lẽo nói:

– Đã biết là ta hạ độc rồi sao? Xem ra cũng không quá ngốc. Vốn nếu như các ngươi cầu ta, thì có lẽ ta cũng sẽ cho các ngươi giải dược. Thế nhưng hiện tại không ngờ lại đánh lén chúng ta. Muốn giải dược sao? Chờ kiếp sau đi.

Chương 1606: Phiền phức tới cửa (2)

– Tiểu oa nhi, tốt hơn ngươi đừng có chọc vào Thiên Hạp đảo chúng ta. Lập tức giao ra giải dược, bằng không các ngươi sẽ phải hối hận.

Vũ Vương tứ trọng kia nhướng mày nói, trong lòng hắn lúc này cũng vô cùng lo lắng. Thực lực mấy người này đều bất phàm, đặc biệt là đầu yêu thú thất giai trung kỳ kia có thể dùng một chiêu đả thương tứ trưởng lão, những người này quả thực khó dây vào. Thế nhưng Thiếu đảo chủ bị hạ độc, không thể trì hoãn được nữa. Lần này hắn cũng chỉ cố gắng kiên trì, hi vọng dựa vào mặt mũi của Thiên Hạp đảo để những người này giao ra giải dược. Dù sao mặt mũi của Thiên Hạp đảo ngay cả Nhật Sát các cũng phải cấp ba phần mặt mũi.

Chỉ là tên Vũ Vương tứ trọng này cũng không biết những người trước mặt hắn, nếu như trêu vào, sợ rằng ngay cả mặt mũi của Nhật Sát các đám người này cũng không cho, sao lại phải cấp mặt mũi cho Thiên Hạp các bọn hắn cơ chứ.

– Nực cười, hôm nay ta không giao giải dược ra thì các ngươi định làm gì ta?

Lục Tâm Đồng cũng không phải là hạng người dễ lương thượng. Ý tứ uy hiếp trong lời nói của lão giả kia nàng cũng nghe ra được cho nên không thỏa hiệp.

– Nhanh giao ra giải dược, bằng không Thiên Hạp đảo ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho các ngươi.

Thanh niên mặc y phục màu trắng kia lúc này vẻ mặt đen kịt, toàn thân đã bắt đầu phù lên, cho dù hắn là Linh Suất cửu trọng cũng không thể chống lại độc của Lục Tâm Đồng.

– Thiên Hạp đảo là cái rắm gì? Người khác sợ thế nhưng Long gia gia của ngươi còn chưa đặt vào trong mắt.

Tiểu Long vô cùng lưu manh nói, quả thực nó cũng không đặt Thiên Hạp đảo vào trong mắt.

– Các ngươi đi đi, độc này không lấy mạng của ngươi, chỉ phù vài ngày, làm dung mạo biến dạng một chút mà thôi. Sau này tốt nhất đừng trêu vào chúng ta.

Dương Quá cũng không muốn gây sự, so với Tiểu Long và Lục TÂm Đồng thì hắn trầm ổn hơn không ít. Quan trọng là Dương Quá luôn không thích động thủ đả thương người khác.

– Cái này…

Nghe Dương Quá nói, sắc mặt Vũ Vương tứ trọng và Vũ Vương ngũ trọng kia khẽ biến hóa. Không ngờ độc này lại không ảnh hưởng tới tính mạng của thiếu chủ. Chỉ hủy một chút dung mạo mà thôi, coi như là cấp một chút giáo huấn cho vị thiếu chủ thường ngày ngang ngược kiêu ngạo của bọn họ cũng tốt. Những người trước mắt này cũng không dễ chọc, tốt nhất không nên động thủ thì tốt hơn. Một khi động thủ sợ rằng bọn họ cũng không chiếm được tiện nghi.

– Cái gì? Hủy dung?

Nghe Dương Quá nói vậy, Dương Tử Tùng giận dữ. Hắn làm sao có thể chịu hủy dung được cơ chứ, nhìn bộ dáng hiện tại, sợ rằng sau này bất luận một nữ nhân nào nhìn thấy hắn cũng phải hoảng sợ.

– Nữ nhân kia, mau giao ra giải dược.

Nghe nói tới hủy dung, Dương Tử Tùng lập tức kích động, ánh mắt lạnh lẽo, một đạo trảo ấn trực tiếp khiến cho gợn sóng trong không gian vặn vẹo, ầm ầm chộp tới Lục Tâm Đồng. Thân thể phù lên kia không ngờ lại có tốc độ cực nhanh, giống như kịch độc của Lục Tâm Đồng đã kí©ɧ ŧɧí©ɧ thực lực của hắn vậy.

Sưu.

Đối mặt với trảo ấn của Dương Tử Tùng, Tiểu Long, Như Hoa, Dương Quá cũng không có ý tứ ngăn cản. Sắc mặt Lục Tâm Đồng không chút biến đổi, thân ảnh chợt lóe đem theo một đạo tàn ảnh tránh khỏi công kích của Dương Tử Tùng.

Mà dùng tốc độ hiện tại của Lục Tâm Đồng, Dương Tử Tùng này đương nhiên khó có thể đuổi theo được. Mắt nhìn Lục Tâm Đồng thoát khỏi phạm vi công kích, Dương Tử Tùng dường như ngày càng giận dữ. Thân hình lần nữa lao về phía Lục Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng vừa ra tay khiến cho sắc mặt mấy Vũ Vương kia đại biến. Lúc này Lục Tâm Đồng ra tay đem theo lực lượng không gian khiến cho sắc mặt bọn họ đại biến, bởi vì đây là biểu tượng của Linh Vương.

– Thiếu đảo chủ.

Nhìn ra thực lực đại khái của Lục Tâm Đồng, Vũ Vương ngũ trọng kia lập tức lao thẳng về phía trước.

– Nếu dám đi về phía trước một bước thì ngươi nhất định sẽ chết.

Thân ảnh Như Hoa lạnh lùng chắn trước người lão giả Vũ Vương ngũ trọng kia. Trong lời nói không có chút khách khí nào. Vũ Vương ngũ trọng nếu như trở lại một tháng trước mà nói đương nhiên nàng sẽ cố kỵ. Thế nhưng sau khi dùng Yêu linh đan thực lực của nàng đã tiến bộ rất nhanh. Muốn đối phó với Vũ Vương lục trọng cũng không thành vấn đề. Lần trước đối phó với Kiếm Linh Vương của Thiên Vân đảo là Vũ Vương thất trọng nàng cũng không rơi vào thế hạ phong bao nhiêu.

Như Hoa chặn đường, tứ trưởng lão Vũ Vương ngũ trọng này lập tức không dám tiến lên. Hắn biết mình tiến lên cũng vô dụng, yêu thú thất giai trung kỳ này hắn không thể chống lại được.

– Giao ra giải dược.

Thân ảnh Dương Tử Tùng nhanh như thiểm điện phóng tới Lục Tâm Đồng. Thế nhưng mỗi khi gần đuổi kịp Lục Tâm Đồng thì thân thể của nàng lại dùng một góc độ không thể tưởng tượng được mà tác h ra, giống như là mèo vờn chuột vậy.

– Ồ, thực lực của nữ tử xinh đẹp kia thật mạnh, dường như Dương Tử Tùng không phải là đối thủ của nàng ta.

– Không gian lực, Linh Vương?

Một ít người có thực lực bất phàm đứng xem phía xa lúc này cũng nhìn ra một chút. Thực lực của Lục Tâm Đồng so với Dương Tử Tùng kia mạnh hơn không ít.

– Hừ, đây là tự ngươi muốn chết.

Bị Dương Tử Tùng đuổi theo không bỏ, một cỗ hàn ý từ trong lòng Lục Tâm Đồng

tràn ra. Vốn nàng không muốn gây sự, thế nhưng lúc này trong lòng tràn ngập tức giận. Thủ ấn đột nhiên được kết. Không gian quanh thân run rẩy, một cỗ khói độc màu đen từ trong cơ thể tuôn ra.

Khi Dương Tử Tùng đánh về phía Lục Tâm Đồng, cảm nhận không gian vặn vẹo, sắc mặt hắn đại biến, khí thế của đối phương lúc này hoàn toàn khiến cho hắn run rẩy, thanh âm kinh ngạc từ trong miệng hắn vang lên:

– Linh Vương.

– Thiếu đảo chủ, cẩn thận.

Sát ý trong mắt Lục Tâm Đồng rất rõ ràng, tất cả mọi người trong Thiên Hạp đảo đều có thể tưởng tượng được, lúc này cả đám không còn bình tĩnh được nữa, lập tức đánh về phia Lục Tâm Đồng.

– Hừ, muốn dùng nhiều người bắt nạt một người sao?

Tiểu Long mơ miệng nói. Nó đã sớm muộn động thủ, nếu không phải bởi vì Dương Quá đã nói qua không thể tùy tiện gây sự thì lúc này sợ rằng nó đã động thủ từ lâu rồi. Nắm tay nho nhỏ nắm chặt, một đạo quyền ấn khiến cho không gian vặn vẹo mang theo thanh âm sắc bén đánh về phía Vũ Vương tứ trọng kia.

– Các ngươi động thủ trước, vậy thì ta cũng không khách khí nữa.

Dương Quá không muốn động thủ, thế nhưng nhìn thấy có người công kích tam muội khiến cho hắn lập tức nổi giận nhìn về phía Vũ Vương nhất trọng và Vũ Vương nhị trọng còn lại. Ánh mắt Dương Quá lạnh lẽo, quanh thân có một cỗ khí tức vô hình bạo phát, toàn bộ không gian tràn ngập một cỗ quang mang nhàn nhạt.

Phanh Phanh.

Trong nháy mắt ngắn ngủi này, Vũ Vương nhất trọng và Vũ Vương nhị trọng kia lập tức bị không gian lực phong tỏa. Thân thể đình trệ, di chuyển một bước cực kỳ khó khăn giống như phải dùng hết sức bình sinh. Ngay sau đó, Dương Quá đạp mặt đất một cái, quang mang dưới chân chợt lóe, thân ảnh phóng lên cao, hai tay mang theo hai đạo quyền ấn hung hăng đánh vào trên người hai Vũ Vương kia.

Chương 1607: Huyết Lục thăng cấp

Khục khục.

Đáng thương cho hai Vũ Vương này, thân hình trực tiếp bị đánh bay về phía xa, rồi đập vào vách núi, miệng phun ra máu tươi.

Thân thể nho nhỏ của Tiểu Long cách đó không xa cũng đánh về phía Vũ Vương tứ trọng. Bàn chân đạp mạnh mặt đất một cái, thân hình giống như mũi tên rời cung, quang mang quanh thân chợt lóe, trên nắm tay mang theo lực lượng khiến cho không gian vặn vẹo, thân thể hóa thành một đạo quang mang không rõ trong nháy mắt đánh tới trước mặt Vũ Vương tứ trọng.

– Không xong, là yêu thú, hay linh thú?

Khí tức của Tiểu Long tràn ra, Vũ Vương tứ trọng kia lập tức nhận ra Tiểu Long không phải là vũ giả, cũng không phải là linh giả. Sắc mặt đại biến, bàn tay nhanh chóng nắm lại, một cỗ chân khí nóng bỏng nhanh chóng ngưng tụ, không có một chút do dự nào trực tiếp hung hăng đánh về phía Tiểu Long. Kình phong ẩn chứa trong nắm tay khiến cho không khí bị xé rách. Một cỗ kình khí vô hình trực tiếp tạo thành một vết nứt trong không gian. Vô số tảng đá lớn dưới kình khí vô hình trực tiếp bị chấn thành từng mảnh nhỏ. Thuộc tính hỏa tràn ngập, toàn bộ không gian đột nhiên nóng bỏng.

Cảm nhận thực lực của Vũ Vương tứ trọng bên trogn quyền ấn kia, sắc mặt Tiểu Long không chút biến đổi, thân thể nho nhỏ đột nhiên bay lên. Trên nắm tay mang theo quang mang màu vàng, cuối cùng ngạnh kháng với ngũ trưởng lão của Thiên Hạp đảo kia.

Phanh Phanh.

Tiếng trầm thấp từ chỗ hai cỗ lực lượng va chạm vang lên. Kình khí vô hình phô thiên cái địa bạo phát. Thân thể Vũ Vương tứ trọng trực tiếp bị đánh bay, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi. Trong chốt lát này trong đầu hắn vô cùng kinh hãi. Thực lực của yêu thú trong dáng vẻ thiếu niên này không ngờ lại kinh khủng như vậy. Những người này rốt cuộc có địa vị gì? Xem ra lần này thiếu đảo chủ của bọn hắn đã chọc phải khối xương cứng rồi.

– Đi xuống cho ta.

Lục Tâm Đồng giữa không trung lúc này cũng đem một đạo quang trụ màu đen đánh vào trên người Dương Tử Tùng.

Phanh.

Thanh âm trầm thấp vang lên, thân thể Dương Tử Tùng Vũ Suất cửu trọng nặng nề đập vào mặt đất. Trong miệng phun ra một ngụm máu đen, ngay sau đó Như Hoa cũng đem Vũ Vương ngũ trọng kia đánh bay.

– Những người này có địa vị gì? Không ngờ lại mạnh mẽ như vậy.

Nhìn thấy người của Thiên Hạp đảo trong chớp mắt bị chà đạp, ánh mắt mọi người hoảng hốt. Trong đó có mấy cường giả Vũ Vương a. Coi như ở trong toàn bộ Đông Hải này, mấy người kia tuyệt đối là cường giả có danh tiếng. Thế nhưng lúc này bọn họ lại bị mấy người trẻ tuổi kia đánh bại vô cùng dễ dàng khiến cho bọn họ trợn mắt líu lưỡi.

– Ngươi muốn chết?

Tiểu Long một chiêu đánh bay Vũ Vương tứ trọng xong lập tức lao về phía trước.

– Tiểu Long, quên đi.

Thanh âm của Lục Tâm Đồng vang lên, gọi lại Tiểu Long.

– Tâm Đồng, không giết bọn họ sao?

Tiểu Long chu miệng nói, dường như còn chưa hết giận.

– Quên đi, tha cho cái mạng nhỏ của bọn họ.

Lục Tâm Đồng nói, tuy rằng nàng cũng muốn giết hết những người này. Thế nhưng nhớ tới những phiền toái gần đây gặp phải, ca ca còn chưa tìm được khiến cho nàng quyết định, cố gắng không gây ra phiền phức gì quá lớn.

Nói xong, Lục Tâm Đồng nhìn mấy Vũ Vương bị thương nặng nói:

– Đem thiếu đảo chủ của các ngươi mang về đi. Hôm nay ta tha cho các ngươi một mạng, đem linh lực trên người hắn tán đi thì độc tố tự giải. Nếu như muốn bảo trụ tu vi thì trong nửa tháng nhất định sẽ chết. Đây coi như là nghiêm trị đối với việc xuất thủ với chúng ta. Các ngươi tự mình giải quyết đi.

Nói xong bốn người Lục Tâm Đồng nhìn nhau rồi thả người rời khỏi. Còn lại mười mấy đệ tử Thiên Hạp đảo bối rối nâng mấy trưởng lão bị trọng thương. Về phần Dương Tử Tùng đã bất tỉnh nhân sự.

Người vây xem chung quanh ngày càng nhiều, nhìn thấy chính chủ rời đi cũng bắt đầu giải tán. Dù sao hiện tại trong khu vực quanh đây cũng có vô số người một lời không hợp là ra tay, không ít người cũng vì vậy mà chết. Tuy rằng vừa rồi người động thủ là Vũ Vương và yêu thú thất giai khiến cho mọi người kinh ngạc. Thế nhưng kinh ngạc qua đi mọi người lập tức đàm luận tới chuyện Chân Linh thánh quả. Dù sao thứ hấp dẫn lớn nhất hiện tại chính là Chân Linh thánh quả.

– Tâm Đồng, sao lại không giết mấy người kia?

Một lát sau, bốn người lần nữa tìm một nơi yên tĩnh để đặt chân, Tiểu Long vẫn còn đang suy nghĩ vì sao lại không giải quyết mấy người kia.

– Có lẽ thực lực của Thiên Hạp đảo cũng không kém, dù sao nơi này cũng là Đông Hải, phiền phức của chúng ta đã quá nhiều, tốt hơn nên nhẫn nhịn một chút. Sau khi thu được Chân Linh thánh quả rồi lập tức đi tìm ca ca quan trọng hơn.

Lục Tâm Đồng nói.

– Được rồi, coi như bọn chúng mạng lớn.

Tiểu Long chu miệng cũng không nói gì thêm nữa.

Một đêm rốt cuộc cũng trôi qua, sắc trời vừa sáng. Sương mù trên hải vực càng ngày càng đập, sợ rằng còn đậm đặc hơn một chút. Thiên đảo phía trước lúc này đã không nhìn thấy được nữa. Cỗ sương mù đậm đặc này còn vượt quá sự tưởng tượng của mọi người.

– Còn ba ngày nữa Thiên Đảo sẽ mở a.

– Ba ngày cuối cùng. Ta đã cảm nhận được dược hương của Chân Linh thánh quả rồi.

Bốn phía có không ít tiếng trầm thấp vang lên. Bốn người Lục Tâm Đồng nhìn phía trước, còn ba ngày nữa mới có thể tiến vào Thiên đảo.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên đang nhắm mắt tu luyện bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh, hai mắt đột nhiên mở ra. Trong mắt hiện lên sự mừng rỡ, bởi vì trong đan điền hắn lúc này đột nhiên có một cỗ ba động thật lớn, thậm chí chu vi chung quanh mơ hồ còn có năng lượng thiên địa đang hội tụ ở bên ngoài đan điền hắn. Giống như cảnh tượng khi hắn đột phá vậy.

Mà loại ba động này khiến cho Lục Lâm Thiên vui mừng không thôi, bởi vì điều này đại biểu cho một việc khiến cho Lục Lâm Thiên hưng phấn nhất.

– Huyết Lục lần nữa tấn chức.

Lục Lâm Thiên hưng phấn, tâm niệm khẽ động, một đạo huyết sắc quang mang xuất hiện trong tay. Huyết quang thu liễm, một cỗ khí tức cường hãn khuếch tán.

Ngao.

Khi huyết quang thu liễm, một tiếng đao minh giống như long ngâm vang vọng trong không trung. Trong bầu trời đột nhiên có một cỗ năng lượng trong thiên địa hội tụ trong không trung tại thành một dòng xoáy lớn.

Sưu Sưu.

Năng lượng trong thiên địa tụ tập tới kia dường như bị tiếng đao minh giống như long ngâm của Tiểu Long dẫn dắt lập tức ầm ầm tiến vào trong Huyết Lục.

Năng lượng thiên địa bàng bạc ngưng tụ tạo thành một đạo quang trụ bắn vào trên Huyết Lục. Được năng lượng bàng bạc rót vào, Huyết Lục run lên, một tiếng đao minh giống như long ngâm lần nữa vang lên.

Ngao.

Tiếng đao minh giống như long ngâm quanh quẩn trong không trung. Năng lượng thiên địa bàng bạc trong quang trụ khiến cho toàn thân Lục Lâm Thiên run lên. Huyết Lục nằm trong tay Lục Lâm Thiên khiến cho năng lượng bàng bạc trong thiên địa rót vào Huyết Lục cũng lập tức tiến vào trong cơ thể hắn. Năng lượng thiên địa bàng bạc mà kinh khủng lập tức hung hăng chạy vào trong cơ thể hắn, trực tiếp đấu đá lung tung.

Chương 1608: Biến dị đột phá (1)

– Không xong.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức cả kinh, không ngờ Huyết Lục tấn chức lại có thể đưa tới năng lượng thiên địa khổng lồ như vậy. Hắn cũng không ngờ năng lượng trong thiên địa lại chui vào trong cơ thể hắn. Nếu như hiện tại hắn không có Bất Diệt Huyền Thể mà nói, sợ rằng trong nháy mắt vừa rồi đã bạo thể mà chết rồi.

Năng lượng thiên địa bàng bạc không ngừng rót vào, Lục Lâm Thiên lập tức nghĩ tới việc buông Huyết Lục ra. Thế nhưng hắn thật không ngờ Huyêt Lục lại như dính vào trên tay hắn, căn bản không thể bỏ ra. Trong bầu trời, cỗ năng lượng bàng bạc trong thiên địa kia trong nháy mắt từ trên Huyết Lục tiến vào trong cơ thể hắn. Lục Lâm Thiên cảm thấy toàn bộ thân thể mình đang bành trướng.

– Âm Dương Linh Vũ Quyết, luyện hóa.

Loại tình huống này Lục Lâm Thiên chưa từng trải qua, cho nên vừa rồi mới sửng sốt. Thế nhưng lúc này hắn lập tức có phản ứng. Đây chính là năng lượng trong thiên địa, mỗi một lần hắn đột phá đều khiến cho năng lượng trong thiên địa kéo tới. Mà năng lượng thiên địa chỉ nói tới chung chung mà thôi. Chính xác mà nói, năng lượng thiên địa được chia thành nhiều loại.

Theo Lâm Thiên lĩnh ngộ, mỗi một lần hắn đột phá đều dẫn dắt tới năng lượng trong thiên địa. Mà đó chính là năng lượng thuộc tính trong thiên địa. Hắn đột phá, trên cơ bản đều dẫn tới năng lượng thuộc tính thổ trong thiên địa. Bởi vì chủ thuộc tính của hắn là thổ hệ. Vũ giả các hệ khi đột phá tấn chức, năng lượng trong thiên địa mà họ câu động tới đều là các năng lượng thuộc tính trong thiên địa. Đây chỉ là một loại trong năng lượng thiên địa mà thôi.

Mà khi linh lực đột phá tấn chức, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, cỗ năng lượng trong thiên địa kéo tới này lại không giống như của vũ giả. Đây cũng không phải là năng lượng thuộc tính trong thiên địa. Cỗ năng lượng này so với năng lượng khi linh thú đột phá dẫn tới cực kỳ tương đồng. Thế nhưng cụ thể ra sao Lục Lâm Thiên cũng không thể nói rõ.

Còn có một loại khác đó chính là loại năng lượng trong thiên địa đang tiến vào trong cơ thể hắn. Đây là một loại năng lượng trong thiên địa bàng bạc nhất. Hắn có thể cảm nhận được sự tồn tại của nó. Thế nhưng nếu tỉ mỉ tìm kiếm lại không thể tìm ra, có vẻ vô cùng huyền ảo.

Mà trong lòng Lục Lâm Thiên, đem loại năng lượng thứ ba này gọi là năng lượng nguyên thủy trong thiên địa. Bởi vì Lục Lâm Thiên có thể cảm giac được loại năng lượng trong thiên địa này bao hàm nhiều loại năng lượng thuộc tính chủ yếu trong thiên địa. Đồng thời còn bao hàm năng lượng trong thiên địa khi linh lực đột phá dẫn dắt tới.

Nếu là năng lượng trong thiên địa thì hắn có thể luyện hóa. Thì lúc này Lục Lâm Thiên hoàn toàn không chút khách khí, toàn lực vận chuyển Âm Dương Linh vũ Quyết trực tiếp thôn phệ và luyện hóa. Đương nhiên hắn cũng không có cách nào khác. Nếu năng lượng trong thiên địa cứ tiếp tục rót vào trong cơ thể hắn như thế này thì hắn sẽ bạo thể mà chết. Cho nên hắn cũng chỉ có thể thi triển Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa nó mà thôi.

Thôn phệ năng lượng thuộc tính để đột phá Lục Lâm Thiên đã sớm thử qua. Chỉ là thôn phệ loại năng lượng nguyên thủy này đột phá thì đây là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên thử qua. Vũ giả, linh giả khi tu luyện đều đem loại năng lượng này luyện hóa chuyển thành chân khí và linh lực của bản thân mình. Nếu như chân khí, linh lực tiêu tán thì cũng sẽ hóa thành các loại năng lượng thuộc tính biến mất ở trong thiên địa.

Mượn vũ giả mà nói, vũ giả các hệ chỉ có thể hấp thu năng lượng gần giống thuộc tính mà tu luyện, càng hấp thu được nhiều năng lượng trong thiên địa thì càng chứng tỏ thiên phú của người đó tốt. Loại vũ giả này thường thường đạt được độ cộng minh cực cao với năng lượng trong thiên địa cho nên mới hấp thu được nhiều năng lượng thuộc tính. Tốc độ tu luyện lại càng nhanh hơn. Mà vũ giả thiên phú bình thường, thuộc tính bình thường thì lực cộng hưởng với năng lượng trong thiên địa sẽ yếu hơn, tốc độ tu luyện chậm hơn.

Mà cũng chính thứ này tạo ra sự khác biệt của tu luyện giả. Nếu như thiên phú thuộc tính của bản thân cực yếu, thậm chí còn không thể cộng hưởng với năng lượng trong thiên địa vậy thì có nghĩa là bản thân không thể trở thành vũ giả, cũng chính là một người thường.

Lục Lâm Thiên không khỏi vui mừng khi cảm nhận cỗ năng lượng trong thiên địa này. Loại năng lượng thiên địa so với năng lượng thuộc tính đơn độc bình thường còn tinh thuần hơn một chút. Hắn chỉ cần vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết một vòng là có thể đem nó chuyển thành chân khí tinh thuần tiến vào trong đan điền.

Trong bầu trời, năng lượng thiên địa cuồn cuộn không ngừng xuyên qua Huyết Lục tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, sau khi bị Âm Dương Linh Vũ Quyết trực tiếp luyện hóa lập tức trở thành chân khí và linh lực tinh thuần. Trong cỗ năng lượng thiên địa tinh thuần này, hầu như không có một chút tạp chất nào. Chỉ cần luyện hóa một chút là có thể chuyển hóa thành chân khí và linh lực tinh thuần. So với năng lượng do Lục Lâm Thiên thôn phệ linh lực, chân khí người khác còn nhanh hơn nhiều. Bởi vì cỗ năng lượng này không cần bỏ đi tạp chất, năng lượng nguyên thủy trong thiên địa trên cơ bản không có tạp chất.

Sưu.

Lúc này năng lượng bàng bạc trong thiên địa xuyên qua Huyết Lục tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Theo Lục Lâm Thiên thôn phệ, trên Huyết Lục lập tức có một cỗ quang mang quỷ dị lóe lên, thân đao trong tay Lục Thiếu Du bắt đầu run rẩy.

– Đây là năng lượng nguyên thủy trong thiên địa sao? Rốt cuộc có chuyện gì?

Trong nháy mắt khi Lục Lâm Thiên luyện hóa, chân khí tinh thuần sau khi tiến vào trong đan điền thì đột nhiên một tiếng kêu thảm thiết từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên.

– A.

Tiếng kêu thảm thiết này vang lên, đồng thời Lục Lâm Thiên cũng ngây ra. Năng lượng trong thiên địa sau khi bị luyện hóa ngoại trừ có thể chuyển thành chân khí ra thì có thể chuyển thành linh lực tiến vào trong đầu hắn. Thế nhưng chỉ có vậy thì cũng chỉ khiến cho Lục Lâm Thiên hưng phấn và kinh ngạc mà thôi. Bởi vì chuyện này vốn đã nằm trong dự đoán của Lục Thiếu Du từ trước. Trong cỗ năng lượng nguyên thủy kia vốn có năng lượng thuộc tính cùng với linh lực, cho nên mới có thể đồng thời chuyển hóa thành linh lực và chân khí.

Mà khiến cho Lục Lâm Thiên kêu lên thảm thiết chính là sau khi luyện hóa năng lượng trong thiên địa, chân khí và linh lực tiến vào đan điền và trong đầu thì lại có thêm một cỗ lực lượng quỷ dị, trực tiếp xé mở không gian trong đầu và đan điền.

Cỗ lực lượng quỷ dị này không quá cuồng bạo, thế nhưng giống như chuyên môn nhằm vào đan điền và không gian trong đầu, khiến cho Lục Lâm Thiên căn bản không thể ngăn cản. Chỉ trong nháy mắt cỗ lực lượng này trực tiếp đem đan điền và không gian trong đầu Lục Lâm Thiên phong tỏa lại.

Loại đau đớn, bành trương này giống như là sắp bạo thể, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cắn răng kiên trì, không biết là đang xảy ra chuyện gì.

Dưới thân Lục Lâm Thiên, Thiên Sí Tuyết Sư đã sớm ở phía xa nhìn chủ nhân. Cỗ năng lượng trong thiên địa bàng bạc kia khiến cho tim nó đập nhanh, không dám tới gần.

Chương 1609: Biến dị đột phá (2)

Biến dị đột phá (2)Trong bầu trời xanh thẳm có một đạo lưu quang trực tiếp lăng không phi hành mà đi, tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đã xuất hiện ở phía trước, dường như đang vội đi tới nơi nào đó.

Bỗng nhiên một tiếng gầm gừ xuyên thấu không gian truyền tới, thanh âm rất nhỏ thế nhưng vẫn rơi vào trong tai người này. Thân ảnh người này lập tức dừng lại giữa không trung. Đây là một lão giả tuổi chừng lục tuần, thân hình gầy gò, vóc dáng không cao, toàn thân giống như là da bọc dương, trên người có một búi tóc dài. Bao phủ thân thể là một bộ trường sam rộng thùng thình, hai ống tay áo so với bình thường còn rộng hơn, có vẻ cực kỳ khác lạ. Thế nhưng ánh mắt lão giả này cực kỳ sắc bén, chỉ cần liếc nhìn một cái cũng sẽ khiến cho tim người ta đập nhanh hơn vài phần.

– Hình như có bảo vật.

Ánh mắt lão giả này không ngừng biến ảo, sau khi tìm kiếm phương hướng lập tức thả người rời đi.

Trong không trung yên ả có một đầu yêu thú phi hành nhanh chóng bay về phía trước. Trên lưng đầu yêu thú phi hành này có gần ba trăm người đang đứng.

Mà trên lưng đầu yêu thú phi hành lục giai có một đạo thân ảnh cao ngất đứng đó, người này ước chừng năm mươi tuổi, ngũ quan đoan chính, một cỗ khí tức bức nhân tràn ra, trên người mặc một bộ trường bào. Trường bào theo gió rung động, khí chất giống như một đầu ác điểu, trong đôi mắt sáng ngời kia bắn ra tinh quang, giống như lợi kiếm.

Mà phía sau người này còn có không ít người có khí tức bất phàm. Còn có không ít thanh niên, khí tức cả đám cũng không kém chút nào.

– Dừng.

Đột nhiên người mặc trường bào kia vung tay lên, ánh mắt nhìn về phía bên trái rồi nói.

– Các chủ, ba động thật mạnh mẽ, dường như là bảo vật xuất thế.

Mấy cường giả phía sau người này cũng lập tức nhìn về phía bên trái. Thực lực mấy người này không ngờ đều đạt tới Vũ Vương, Linh Vương.

– Ở gần đây dường như không có bảo vật gì mà.

Một lão giả áo lam khẽ nói, đây chính là một trong mấy cường giả Vũ Vương, Linh Vương.

– Hình như cách đây không xa, đi xem là biết.

Một đại hán mặc y phục màu xanh nói.

Nghe nói có bảo vật xuất thế, không ít người trên lưng mấy đầu yêu thú lớn phía sau lập tức xao động. Không nghĩ tới lần này xuất hành, còn chưa tới Thiên đảo đã gặp phải bảo vật xuất thế.

– Đi, chúng ta đi xem một chút.

Người mặc trường bào nói xong, vô số yêu thú phi hành khổng lồ nhanh chóng đi về phía bên trái.

Sưu Sưu.

Trong bầu trời nơi Lục Lâm Thiên đứng, cỗ năng lượng bàng bạc trong thiên địa kia không ngừng rót vào trên Huyết Lục. Tiếng đao minh giống như long ngâm vang lên không dứt bên tai. Đồng thời, khí tức Lục Lâm Thiên trực tiếp kéo lên.

Sưu.

Tất cả không kéo dài quá lâu, năng lượng thiên địa trong bầu trời đột nhiên ngưng tụ thành một khối quang cầu nhỏ bằng nắm tay trẻ con, dưới cỗ năng lượng vô hình kinh, không gian chung quanh vặn vẹo, không ngừng ba động.

Ầm ầm.

Quang cầu bằng năng lượng này trực tiếp phá không rơi vào trên Huyết Lục. Quang cầu năng lượng khổng lồ này va vào Huyết Lục, sau đó vô cùng quỷ dị dung nhập vào bên trong Huyết Lục.

Sưu Sưu.

Trên Huyết Lục có một đạo lưu quang quỷ dị không ngừng rung động. Trong cơ thể Lục Lâm Thiên lần thứ hai có một cỗ năng lượng khổng lồ hóa thành chân khí và linh lực, giống như là nước xối vào đầu. Chân khí và linh lực tuôn ra trực tiếp ầm ầm chạy vào trong đan điền và không gian trong đầu của Lục Lâm Thiên.

Trong nháy mắt này Lục Lâm Thiên lại kêu lên một tiếng thảm thiết. Đan điền và không gian trong đầu hắn trực tiếp bị xé rách rồi bắt đầu mở rộng.

Mà lúc này năng lượng trong thiên địa bàng bạc trên bầu trời trực tiếp tiêu tán, tất cả khôi phục lại sự yên bình như trước. Huyết Lục bị Lục Lâm Thiên nắm trong tay, giống như là hợp thành một thể, quang mang quỷ dị trên Huyết Lục cũng trực tiếp tiêu tán.

Mà Huyết Lục trong tay Lục Lâm Thiên lúc này toàn thân tràn ngập quang mang huyết sắc. Bên ngoài quang mang trong lúc vô hình xảy ra một chút biến hóa. Thân đao càng thêm ngưng thực. Cỗ huyết sắc quang mang kia dường như cũng nội liễm không ít, huyết quang quỷ dị như ẩn như hiện. Một cỗ sát khí từ bên trong tràn ngập ra chung quanh.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên lẳng lặng huyền phù trên không trung, quanh thân thậm chí còn không có bao nhiêu khí tức. Phía xa, Thiên Sí Tuyết Sư nhìn về phía chủ nhân, trong mắt có chút nghi hoặc. Thế nhưng nó cũng không dám đi quấy rầy, bởi vì nó có thể mơ hồ cảm giác được, lúc này trên người chủ nhân dường như có một cỗ khí tức không ngừng bành trướng.

Trong cơ thể Lục Lâm Thiên, khi một tia năng lượng bàng bạc trong thiên địa cuối cùng rót vào khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng đau đớn, đồng thời cỗ năng lượng này cũng lần nữa hóa thành một cỗ chân khí và linh lực bàng bạc.

Mà vốn tu vi linh giả của Lục Lâm Thiên gần tới Linh Vương tứ trọng hậu kỳ, khi cỗ năng lượng bàng bạc kia hóa thành linh lực không ngờ lại khiến cho tu vi Lục Lâm Thiên tới sát biên giới đột phá.

– Áp súc cho ta.

Cố nén đau đớn, linh lực bạo phát, Lục Lâm Thiên thầm quát lên một tiếng, đồng thời linh lực toàn thân đè nén, trực tiếp đánh về phía không gian vừa mới mở rộng trong đầu,.

Phanh.

Trong sát na, từ không gian trong đầu Lục Lâm Thiên truyền đến một tiếng trầm muộn. Khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên trong nháy mắt kéo lên. Năng lượng bàng bạc trong thiên địa vừa mới biến mất lập tức hội tụ. Năng lượng bàng bạc giống như thủy triều trực tiếp chạy ào ào vào trong cơ thể Lục Thiếu Du. Mà cỗ năng lượng trong thiên địa lúc này so với cỗ năng lượng trong thiên địa khi trước lại có chút không giống.

Lần thứ hai đột phá, thân thể Lục Lâm Thiên cần một đoạn thời gian củng cố. Mà cỗ năng lượng thiên địa kéo tới kia ầm ầm thông qua lỗ chân lông của Lục Lâm Thiên tiến vào trong cơ thể.

Khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên lần nữa kéo lên giống như là nước sông dâng trào. Một đường thế như trẻ tre, khí tức cuồng bạo phóng lên cao, nhanh chóng đột phá Vũ Vương ngũ trọng.

Phù.

Cảnh tượng kia cũng không kéo dài bao lâu, năng lượng trong thiên địa chỉ duy trì được trong thời gian ngắn ngủi rồi lại biến mất. Khi một tia năng lượng trong thiên địa cuối cùng bị Lục Lâm Thiên thu vào trong cơ thể, không trung lại lần nữa yên tĩnh, chỉ có từng đợt ba động mang theo tiếng xé gió không ngừng vang lên trên không trung.

Lục Lâm Thiên không có một chút động tác nào, hai mắt nhắm nghiền. Trong đầu lúc này vô cùng nghi hoặc, bởi vì hiện tại có nhiều chuyện khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc.

Chuyện đầu tiên khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc chính là tu vi chân khí của hắn không ngờ lại không có đột phá. Thế nhưng đan điền lại được mở rộng phân nửa, không chỉ có vậy, ngay cả kinh mạch toàn thân cũng được mở rộng phân nửa.

Đan điền lần nửa được mở rộng phân nửa, nói cách khác, vốn đan điền Lục Lâm Thiên so với người có tu vi đồng cấp đã mạnh hơn rất nhiều, đan điền của Vũ Vương ngũ trọng có thể so sánh với Vũ Vương thất trọng, thế nhưng hiện tại, đan điền của Lục Lâm Thiên lại mở rộng phân nửa khiến cho Lục Thiếu Du vô cùng kinh ngạc. Bởi vì mỗi một lần đột phá, đan điền lại mở rộng, thực lực lại tăng lên một mảng lớn, cũng có thể nói là một quy trình.

Chương 1610: Mạnh mẽ đoạt Huyết Lục

Hiện tại rõ ràng tu vi vũ giả không đột phá, thế nhưng đan điền lại được mở rộng phân nửa. Đương nhiên sẽ khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc. Huống chi, đồng thời kinh mạch của hắn cũng được mở rộng phân nửa.

Đan điền được mở rộng, đây là chuyện tốt, chứng minh hắn có thể dung nạp một số lượng chân khí vô cùng kinh khủng. Đồng thời kinh mạch lần nữa được mở rộng phân nửa, có thể nói đây là điều mà bất kỳ một vũ giả nào cũng tha thiết mơ ước. Đan điền mở rộng, số chân khí chứa đựng bên trong sẽ càng nhiều, chứng minh thực lực sẽ càng mạnh.

Mà kinh mạch được mở rộng, số chân khí vận chuyển trong kinh mạch lại càng nhiều. Khi thi triển công kích và vũ kỹ sẽ càng mạnh. Cùng một loại vũ kỹ, vũ giả có kinh mạch rộng hơn thì uy lực tự nhiên sẽ mạnh hơn. Mà loại người biến thái như Lục Lâm Thiên, vốn kinh mạch đã cực kỳ kinh khủng, uy lực lớn hơn rất nhiều. Lúc này kinh mạch lần nữa được mở rổng quả thực chính là như hổ thêm cánh.

Lúc này Lục Lâm Thiên có chút mừng thầm, đồng thời cũng có chút bất đắc dĩ. Đan điền lần nữa được mở rộng. Vốn hắn mới đột phá Vũ Vương ngũ trọng, thế nhưng sau khi đem số năng lượng trong thiên địa chuyển hóa thành chân khí tinh thuần thì vẫn chỉ giống như mới đột phá Vũ Vương ngũ trọng khi trước. Nguyên nhân rất đơn giản, đan điền của hắn lần nữa mở rộng, số năng lượng cần để đột phá ngày càng nhiều, cũng đại biểu cho một việc, sau này hắn muốn đột phá sẽ càng thêm khó khăn.

Chỉ là Lục Lâm Thiên cũng biết, tuy rằng độ khó khi đột phá lớn hơn rất nhiều, thế nhưng thực lực cũng sẽ mạnh hơn rất nhiều. Ví dụ như khi trước thực lực của hắn chỉ là Vũ Vương ngũ trọng thế nhưng muốn chống lại Vũ Vương thất trọng tuyệt đối không thành vấn đề. Mà hiện tại đan điền và kinh mạch lần nữa được mở rộng, sợ rằng, chỉ bằng vào thực lực đơn thuần của hắn muốn chống lại Vũ Vương thất trọng đỉnh phong cũng không có vấn đề. Trong đan điền của hắn hiện tại, chân khí bàng bạc mênh mông như biển.

Còn có không gian trong đầu, Lục Lâm Thiên rõ ràng có thể cảm giác được không gian trong đầu hắn cũng lớn hơn không ít. Cỗ năng lượng trong thiên địa quỷ dị trong linh lực kia mang theo một cỗ lực lượng quỷ dị mà hỗn loạn, trực tiếp xé rách không gian trong đầu hắn. Thế nhưng so với cỗ năng lượng quỷ dị hỗn loạn trong đan điền thì cỗ năng lượng này dường như yếu hơn một ít. Cho nên không gian trong đầu tuy rằng mở rộng phân nửa thế nhưng vẫn kém hơn đan điền. Bởi vì khi trước không gian trong đầu hắn đã yếu hơn không ít so với đan điền.

Về phần thôn phệ năng lượng nguyên thủy trong thiên địa trực tiếp đột phá từ Linh Vương tứ trọng trung kỳ lên Linh Vương ngũ trọng, Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy kỳ quái. Cỗ linh lực kia cực kỳ khổng lồ và tinh thuần. Nếu nói kỳ quái thì cũng chỉ có thể nói hắn làm sao có thể thôn phệ cỗ năng lượng thiên địa nguyên thủy kia mà thôi.

Thứ Lục Lâm Thiên kinh ngạc nhất chính là Huyết Lục, hắn có thể hấp thu năng lượng nguyên thủy trong thiên địa dường như có liên quan tới Huyết Lục.

– Huyết Lục.

Lục Lâm Thiên nhìn Huyết Lục trong tay, thân đao cực kỳ linh động, cả vật thể tràn ngập quang mang huyết sắc. Mà lúc này quang mang trên Huyết Lục trong lúc vô hình dường như có không ít biến hóa. Thân đao càng thêm ngưng thực, cỗ quang mang huyết sắc kia nội liễm không ít, huyết sắc quang mang quỷ dị như ẩn như hiện. Trong cỗ khí tức kinh người kia có sát khí nhàn nhạt lan tràn ra chung quang, chỉ sợ Vũ Suất và Linh Suất bình thường nhìn vào nó trong lòng cũng cảm thấy lạnh lẽo.

– Tại sao có thể như vậy?

Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc. Huyết Lục của hắn rõ ràng đã tấn chức tới Vũ Linh khí Địa cấp. Từ khí tức có thể nhận ra, tuy rằng vừa mới tấn chức lên Địa cấp, thế nhưng khí tức của nó còn mạnh hơn Vũ linh khí Địa cấp bình thường. Mà Vũ linh khí và Hồn khí sau khu tấn chức lên Địa cấp sẽ mở ra không gian của mình, giống như là Tử Lôi Huyền Đỉnh vậy, tới cấp bậc thần khí, không gian bên trong cực kỳ khổng lồ.

Sưu.

Phía xa, một đạo thân ảnh phá không lao tới, một lão giả vóc người gầy gò tuổi chừng lục tuần. Chỉ liếc mắt là có thể nhìn ra tuổi của người này không chỉ có như vậy. Toàn thân gầy gò, cả người da bọc xương, trên đỉnh đầu có búi tóc dài, trường sam trên người rộng thùng thình, hai ống tay áo vô cùng lớn, thoạt nhìn có chút quỷ dị. Thế nhưng ánh mắt lão giả này cực kỳ sắc bén, sợ rằng chỉ cần nhìn vào cũng khiến cho tim đập nhanh hơn.

– Vũ Linh khí Địa cấp, hóa ra là có Vũ Linh khí Huyền cấp đột phá, lần này phát tài rồi.

Ánh mắt sắc bén của lão giả nhìn vào Huyết Lục trong tay Lục Lâm Thiên, nhìn quang mang tràn ngập trên Huyết Lục, trong mắt lão giả lập tức hiện lên sự tham lam, nóng bỏng. Vũ Linh khí địa cấp, coi như là cường giả Vũ Tôn mà nói, tuyệt đối là bảo vật.

– Chẳng lẽ là…

Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút kích động. Huyết Lục đối với người khác mà nói có lẽ chỉ là một kiện Vũ Linh khí mà thôi. Nhiều nhất cũng chỉ là một kiện Vũ Linh khí bất phàm, thế nhưng đối với hắn mà nói, đây chính là Vũ Linh khí bản mạng của hắn, cũng có thể nói, hắn và Huyết Lục tương liên với nhau giống như là cùng một thể vậy. Huyết Lục đột phá kéo theo năng lượng thiên địa xuyên qua Huyết Lục tiến vào trong cơ thể hắn. Để cho hắn vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ năng lượng thiên địa. Mà bên trong năng lượng thiên địa kia đan điền và không gian trong đầu Lục Lâm Thiên đều được một cỗ lực lượng kỳ dị mở rộng.

Lục Lâm Thiên càng nghĩ càng kinh ngạc, dường như cỗ năng lượng có thể mở rộng không gian trong Huyết Lục trong lúc vô ý đã bị Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ. Mà cỗ lực lượng này đã mở rộng đan điền và không gian trong đầu hắn. Cho nên mới khiến cho Huyết Lục tấn chức nhưng không mở ra không gian vốn có của nó.

Tất cả biến hóa này quả thực khó có thể tưởng tượng được. Mà chuyện này Lục Lâm Thiên lập tức quy cho Âm Dương linh Vũ Quyết. Hắn và Huyết Lục tương liên với nhau, hơn nữa Âm Dương Linh Vũ Quyết lại đang thôn phệ cho nên mới có loại biến hóa như hiện tại.

– Hình như có chút lai lịch.

Ánh mắt lão giả không ngừng biến ảo nhìn về phía Lục Lâm Thiên, sau đó lại nhìn về phía Thiên Sí Tuyết Sư cách đó khá xa. Trong lòng hắn hiểu rõ, người có được tọa kỵ như Thiên Sí Tuyết Sư, sợ rằng không phải là nhân vật bình thường. Đồng thời khí tức trên người thanh niên này không ngờ lại là Vũ Vương ngũ trọng, tuổi tác cũng không lớn.

Không thể không nói trong lòng lão giả này đã sinh ra tà niệm, muốn cướp đoạt, thế nhưng còn chưa bị dụ͙© vọиɠ che mắt. Tâm tư cực kỳ kín đáo, chu vi chung quanh đều lọt vào trong mắt hắn. Vừa nhìn đã biết đây không phải là lần đầu tiên hắn làm chuyện như thế này. Muốn hạ thủ thì trước tiên phải quan sát chu vi cẩn thận rồi mới ra tay.

– Hình như không phải là người Tứ các Tứ đảo, hạ thủ.

Chương 1611: Vũ Vương cửu trọng (1)

Ánh mắt biến ảo, lão giả này lập tức quyết định. Đệ tử Tứ các Tứ đảo hắn đã gặp qua. Người này dường như không phải là người của Tứ các Tứ đảo vậy thì không cần phải cố kỵ gì nữa. Thân ảnh người này lóe lên rồi lập tức lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Quanh thân có một cỗ khí tức nóng bỏng lan tràn ra. Thân thể giống như thiểm điện, không gian quanh người vặn vẹo.

Thiên Sí Tuyết Sư ở phía xa ngẩng đầu, không có một chút động tác nào. Bởi vì trong đầu nó đã được chủ nhân truyền âm, bảo nó thối lui một chút.

Lục Lâm Thiên vẫn đang cúi đầu không ngừng suy nghĩ vì sao Huyết Lục đột phá Địa giai lại không mở ra không gian của mình. Nắm Huyết Lục trong tay, Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được sau khi đột phá Huyết Lục càng thêm tương liên với hắn. Có một cỗ khí tức quanh quẩn trên người hắn, tác động tới chân khí trong người. Nắm Huyết Lục, hắn có cảm giác lúc này Huyết Lục giống như là cánh tay của mình, có cảm giác huyết mạch tương liên, giống như đã dung nhập vào trong từng tế bào của hắn, giống như từ nhỏ đã ở cùng hắn một chỗ vậy.

Trong lúc suy tư, một cỗ linh hồn lực cường hãn trên người Lục Lâm Thiên không ngừng lan tràn ra, không gian chung quanh đều nằm trong sự giám sát của hắn. Bất luận một động tĩnh nhỏ nhoi nào cũng không thể thoát khỏi tâm thần của hắn. Sau khi đột phá tới Linh Vương ngũ trọng, vốn linh hồn lực khi trước đã cường hãn sẵn cho nên linh hồn lực của Lục Lâm Thiên lúc này lại mạnh mẽ thêm không ít. Lão giả kia vừa mới xuất hiện Lục Thiếu Du lập tức phát hiện ra.

– Tiểu tử, giao ra Vũ Linh khí, bản vương sẽ tha cho ngươi một mạng.

Lão giả gầy gò hét lớn một tiếng, đột nhiên xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Thân hình gầy gò lúc này mang theo lực lượng vô cùng kinh khủng, dường như hoàn toàn không có chút liên quan tới thân hình gầy gò kia. Một đạo trảo ấn nhanh chóng đánh về phía Lục Lâm Thiên. Dưới trảo ấn, toàn bộ không gian nhanh chóng vặn vẹo, nóng bỏng mang theo một cỗ năng lượng thuộc tính hỏa và lực lượng không gian.

– Vậy phải nhìn xem ngươi có bổn sự này hay không đã.

Nghe lão giả nói vậy, Lục Lâm Thiên bỗng nhiên ngẩng đầu, khóe miệng hiện lên nụ cười tà dị. Huyết Lục vừa mới đột phá, hắn cũng cần tìm một đối thủ để thí nghiệm uy lực của nó một chút.

Ngao.

Trong sát na, Lục Lâm Thiên đem chân khí rót vào trong Huyết Lục, trên chuôi đao, đầu rồng kia giống như đột nhiên sống lại, một tiếng đao minh giống như long ngâm từ trong đầu rồng vang lên, một cỗ sát khí trực tiếp bao phủ không gian.

Sưu.

Chân khí rót vào trong Huyết Lục, lúc này Lục Lâm Thiên không thi triển bất kỳ đao pháp, vũ kỹ nào, Huyết Lục trong tay lập tức chém ra. Một đạo đao mang huyết sắc xé rách không gian mang theo tiếng xé gió giống như rồng ngâm, hổ gầm. Từ trước người Lục Lâm Thiên, gợn sóng trong không gian giống như đột nhiên co rút lại rồi tách ra hai bên. Sau đó đao mang lập tức bổ thẳng về phía lão giả gầy gò trên bầu trời.

Bổ ra một đao, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được bên trong thân đao có một cỗ lực lượng kinh khủng đang lưu chuyển. Huyết Lục đột phá, uy lực mạnh mẽ hơn khi trước gấp mấy lần.

– Vũ Vương ngũ trọng mà thôi, sao lại mạnh mẽ như vậy.

Một đao này của Lục Lâm Thiên khiến cho sắc mặt lão giả gầy gò đại biến. Khuôn mặt không ngừng biến hóa, chân khí bạo phát. Chân khí thuộc tính hỏa nóng bỏng lượn lờ quanh thân, không gian trong nháy mắt bị nhuộm thành màu đỏ. Một đạo trảo ấn vẽ ra một đường cung huyền ảo xuất hiện. Trảo ấn mang theo nhiệt độ nóng bỏng xoay tròn, hầu như là tào thành một bàn tay bằng hỏa diễm nhanh chóng bao phủ đạo đao mang của Lục Lâm Thiên đang bắn tới.

Cạch Cạch.

Bàn tay bằng hỏa diễm vô hình nhanh chóng va chạm với đao mang, một cỗ quang mang chói mắt bắn ra. Toàn bộ không gian nơi hai cỗ lực lượng va chạm trực tiếp nứt nẻ, từng cái khe xuất hiện nhanh chóng lan tràn giống như mạng nhện. Một cỗ khí tức cuồng bạo kinh khủng bắt đầu tràn ngập. Cỗ khí tức này khiến cho tim người khác không khỏi đập nhanh hơn vài phần.

– Thực lực thật mạnh mẽ.

Trong kình khí kinh khủng kia, thân ảnh gầy gò của lão giả chỉ hơi run lên, thế nhưng sắc mặt hắn lại vô cùng kinh ngạc. Đây còn là Vũ Vương ngũ trọng sao? Sợ rằng tiểu tử này đã có thực lực chống lại Vũ Vương bát trọng đỉnh phong bình thường. Con mẹ nó, quả thực quá kỳ quái. Điều này sao có thể? Lẽ nào Vũ Linh khí Địa cấp có uy lực như vậy sao? Thế nhưng chuyện này cũng không có khả năng. Vũ Linh khí vừa mới đột phá lên Địa cấp, không có khả năng đề thăng ba trọng thực lực, từ Vũ Vương ngũ trọng lên bát trọng đỉnh phong. Càng lên cao muốn đề thăng tu vi sẽ càng khó.

Lão giả gầy gò lúc này cũng không biết được, Lục Lâm Thiên trước mặt hắn tuy rằng chỉ có tu vi Vũ Vương ngũ trọng thế nhưng thực lực đủ để chống lại Vũ Vương thất trọng đỉnh phong. Mà Huyết Lục vừa mới tấn chức, tuy rằng không thi triển vũ kỹ, thế nhưng uy lực của một đao này lại tương đương với Vũ Vương bát trọng gần đỉnh phong.

– Đao tốt.

Trong kình khí khủng, thân thể Lục Lâm Thiên trực tiếp lảo đảo lui về phía sau mấy bước. Huyết Lục lần nữa đột phá, uy lực không ngờ lại đề thăng mấy lần như vậy, hoàn toàn vượt quá sự tưởng tượng của Lục Lâm Thiên. Thực lực của hắn đột phá từ Vũ Vương tam trọng tớ Vũ Vương ngũ trọng, đan điền lần nữa được mở rộng, hơn nữa lại thêm Huyết Lục đột phá, cho nên lúc này tuy rằng hắn chỉ đánh ra một đao đơn thuần thế nhưng Lục Thiếu Du có tự tin tuyệt đối, Vũ Vương bát trọng bình thường tiếp được một đao này của hắn cũng không có nhiều lắm.

– Vũ Vương cửu trọng.

Trong nháy mắt này Lục Lâm Thiên cũng nhận ra tu vi của lão giả muốn cướp Huyết Lục trong tay hắn. Người này cũng không phải là Vũ Tôn, thế nhưng có thể đơn giản tiếp được một đao của hắn thì cũng chỉ có thể là Vũ Vương cửu trọng mới có thể làm được. Xem ra sự mê hoặc của Vũ Linh khí Địa cấp quá lớn, Vũ Vương cửu trọng cũng sẽ hạ thủ với hắn. May mà gần đây hắn liên tiếp đột phá, bằng không gặp phải người này sẽ phiền phức lớn. Dù sao hắn không thể mỗi lần giao thủ đều phải thi triển Tử Lôi Huyền Đỉnh.

– Vũ Vương cửu trọng, hắc hắc.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, khóe miệng mang theo nụ cười quỷ dị. Nếu như trước khi đột phá, gặp phải Vũ Vương cửu trọng xuất thủ cướp giật thì hắn quả thực sẽ cực kỳ đau đầu. Thậm chí còn có thể thi triển Huyễn Ảnh Thanh Vũ mà chạy, thế nhưng hiện tại đã không giống với khi trước.

Ngay trong ánh mắt kinh ngạc của lão giả gầy gò, Lục Lâm Thiên lần nữa có động tác. Trên Huyết Lục vang lên một tiếng long ngâm, dưới tiếng long ngâm này trong hải vực mơ hồ có tiếng thú rít gào vang lên. Ánh mắt lão giả này đại biến, thanh huyết đao kinh khủng này quả thực bất phàm, tuyệt đối là bảo vật. Đồng thời trong lòng hắn lại càng thêm kiên định, quyết tâm cướp đoạt Huyết Lục.

Chương 1612: Vũ Vương cửu trọng (2)

Trong sát na, tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe. Một cỗ khí tức sắc bén trực tiếp đánh văng gợn sóng trong không gian, chân khí mênh mông như biển trong cơ thể từ trong kinh mạch bạo phát sau đó rót vào trong Huyết Lục. Huyết Lục huy động, trong bầu trời đột nhiên có một cỗ khí tức bàng bạc bao phủ thiên địa. Cỗ khí tức này vô cùng hùng hậu không gì sánh được, khiến cho người ta có cảm giác trầm trọng không thể lay động, một cỗ năng lượng thổ hệ cường hãn tức thì lan tràn ra chung quanh.

Huyết Lục giống như là một cái động không đáy, trong nháy mắt thôn phệ năng lượng thổ hệ bàng bạc trong bầu trời.

– Không xong, tiểu tử này rốt cuộc là ai?

Trong lòng lão giả gầy gò lập tức hoảng hốt, vừa rồi hắn chỉ kinh ngạc mà thôi. Thế nhưng lúc này trực tiếp chuyển thành kinh hãi, cỗ uy thế kinh người kia không phải là thứ mà một Vũ Vương ngũ trọng có thể có. Loại thực lực này tuyệt đối không yếu hơn Vũ Vương cửu trọng.

Khuôn mặt lão giả gầy gò ngưng trọng, từng đạo khí tức nóng bỏng tỏng không gian lượn lờ quanh thân thể, cuối cùng tạo thành một chiếc kén, đem toàn thân hắn bao phủ.

Chân khí nóng bỏng bạo phát, hai tay lão giả gầy gò liên tục biến hóa, mười ngón tay tạo thành hai đạo trảo ấn bắn ra, câu thông năng lượng thuộc tính hỏa hội tụ tới. Trảo ấn mang theo năng lượng thuộc tính hỏa nón bỏng tạo thành hai vòng cung trong không trung. Đầu ngón tay sắc bén giống như có thể xuyên thấu không gian tạo thành một vòng cung kinh người trong không trung. Có thể đoán ra được bên trong hai đạo trảo ấn này ẩn chứa kình khí kinh khủng ra sao.

– Liệt Không Cửu Kích.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, trên Huyết Lục, đao mang bỗng nhiên bạo phát. Đao mang sắc bén không gì sánh được mang theo thanh âm chói tai nhanh như thiểm điện cắt ngang qua không gian. Đao mang vừa xuất hiện, toàn bộ không gian trực tiếp run rẩy, bằng mắt thường có thể thấy được, đao mang huyết sắc lập tức bổ ra chín đao. Chín đạo đao mang hơn nghìn thước trong nháy mắt phá không mà ra mang theo xu thế phá không, sau đó chín đạo đang mang dung nhập vào một chỗ, bắn ra đao mang huyết sắc khiến tim đập nhanh hơn vài phần. Nơi đao mang đi qua, gợn sóng trong không gian trực tiếp nát bấy.

Lúc này Lục Lâm Thiên thi triển Liệt Không Cửu Kích, uy lực so với khi trước đã hoàn toàn khác. Huyết Lục lần hai đột phá, Địa cấp và Huyền cấp hoàn toàn là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau. Loại uy thế này so với khi trước còn cường hãn hơn gấp mấy lần, uy thế kinh người kia khiến cho người ta nhìn vào tim lập tức đập nhanh hơn.

Trong năng lượng thuộc tính hỏa ngập trời kia đột nhiên có vô số trảo ấn tràn ngập hỏa diễm bắng ra. Lão giả gầy gõ khẽ dậm chân một cái, chân khí đỏ rực từ trong lòng bàn chân dũng mãnh phun ra.

– Thiên Thủ Minh Hỏa Trảo.

Tiếng quát của lão giả vừa dứt, từng đạo trảo ấn nóng bỏng trong bầu trời lập tức run rẩy rồi hội tụ sau đó chộp về phía đao mang của Lục Lâm Thiên phía trước. Vô số trảo ấn giống như xé rách không gian, năng lượng thuộc tính hỏa tạo thành một đường vong cung, cuối cùng trảo ấn trọng điệp mang theo hỏa diễm ngập trời giống như lưu tinh từ trên trời giáng xuống. Công kích kinh khủng như vậy khiến cho cả không gian run rẩy giống như sắp sụp đổ, vỡ nát.

Sưu.

Huyết sắc đao mang dùng xu thế như trẻ tre lập tức va chạm với trảo ấn của lão giả gầy gò kia. Toàn bộ không gian bỗng nhiên run rẩy.

Sưu.

Đao mang bổ vào trảo ấn, hai cỗ lực lượng lập tức bắn ra quang mang chói mắt rồi giằng co với nhau. Trảo ấn chụp lên đao mang, đao mang bổ vào trảo ấn, hai cỗ công kích giằng co, quang mang lóe lên không ngừng, thế nhưng cả hai đều không thể tiến thêm nửa bước.

Cạch cạch.

Hai cỗ năng lượng bàng bạc va chạm khiến cho gợn sóng trong không gian trực tiếp vang lên thanh âm bạo liệt rồi vỡ nát. Toàn bộ không gian vặn vẹo, dưới hai cỗ năng lượng kinh người, trong không gian bắt đầu xuất hiện một cái khe đen kịt.

Sưu.

Lúc này từ bên trong cái khe đen kịt kia bỗng nhiên có một cỗ hấp lực xuất hiện, hai cỗ năng lượng trực tiếp bị hút vào bên trong sau đó cả cái khe đen kịt kia đột nhiên nổ vang.

Phanh Phanh.

Một cỗ kình khí vô hình từ trong cái khe đen kịt kia phô thiên cái địa bạo phát ra. Khí tức ngập trời trong nháy mắt tràn ngập không trung. Khí tức cuồng bạo quét ngang tất cả, không gian rung chuyển.

Khục khục.

Trên không, thân thể Lục Lâm Thiên trực tiếp bị đẩy lùi hơn mười bước, khí huyết trong người hỗn loạn, quanh thân có quang mang màu tím như ẩn như hiện, cơ thể lập tức bình ổn trở lại. Lúc này Lục Lâm Thiên chỉ bị một chút thương thế nhỏ mà thôi, nếu như hắn thi triển Thanh Linh Khải Giáp thì có lẽ hoàn toàn không có một chút thương thế nào.

Khục khục.

Thân thể lão giả gầy gò trực tiếp bị đẩy lùi hơn mười bước, không ngờ lại không chiếm được một chút tiện nghi nào. Trong yết hầu lão giả gầy gò này vang lên một tiếng trầm muộn, một ngụm máu tươi sắp được phun ra bị lão giả này mạnh mẽ áp chế. Hai tay không ngừng run rẩy, một đao vừa rồi trực tiếp khiến cho bàn tay hắn đau nhức.

Lão giả gầy gò nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt lúc này không dám khinh thường nữa. Thậm chí trong mắt còn hiện lên sự kinh hãi. Hắn không ngờ tới, một Vũ Vương ngũ trọng không ngờ có thể đánh ra công kích kinh khủng như vậy. Lẽ nào người này ẩn tàng tu vi và dung mạo, bản thân người này cũng là lão quỷ thành danh hay sao?

– Ha ha, quả thực vô cùng đặc sắc. Đã lâu không nhìn qua quyết đấu đặc sắc như vậy, quả thực khiến cho ta vô cùng kích động a.

Phía xa, lúc này có mấy đạo thân ảnh giống như lưu quang xuất hiện trên không trung. Tổng cộng có năm người, người đứng đầu thân hình cao ngất, ước chừng năm mươi tuổi, ngũ quan đoan chính, khí tức bức nhân, trên người mặc một bộ trường bào, khí chất giống như một đầu ác điểu, trong đôi mắt hiện lên tinh quang giống như lợi kiếm. Mà bốn người phía sau người này đều là hạng người có khí tức bất phàm, tu vi đều đạt tới Vũ Vương và Linh Vương.

Nhìn thấy năm người này xuất hiện, sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức có chút biến hóa. Người này Lục Lâm Thiên chưa từng qua lại, thế nhưng hắn cũng không xa lạ một chút nào. Bởi vì lúc còn ở trong thành Cự Giang hắn đã gặp mặt người này. Người này không phải là ai khác mà chính là các chủ Lạc Kiến Hồng của Nhật Sát các, một trong Tứ các Tứ đảo, người đời gọi hắn là Phiên Hải Vương.

– Hóa ra là Phiên Hải Vương Lạc các chủ.

Lão giả gầy gò nhìn về phía Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng rồi nói, ánh mắt biến ảo bất định.

– Thiên Thủ Quỷ Vương, xem ra vận khí của ngươi quả thực quá kém, chọc người nào không chọc, hết lần này tới lần khác lại chọc vào Lục chưởng môn, lần này ngươi không chiếm được chút tiện nghi nào rồi.

Lạc Kiến Hồng cười sang sảng, ánh mắt nhìn về phía lão giả gầy gò nói:

– Các ngươi quả thực chính là lũ lụt tới miếu Long vương a, người một nhà lại đυ.ng phải người một nhà.

– Phiên Hải Vương, ý ngươi là gì?

Chương 1613: Thiên thủ Quỷ Vương (1)

Lão giả gầy gò nghi hoặc nhìn Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng. Có thể khiến cho Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng nói như vậy quả thực trong Đông Hải này cũng không có bao người. Đủ để thấy được người thanh niên trước mặt hắn quả thực không phải là người thường.

Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng mỉm cười, ánh mắt quay về phía Lục Lâm Thiên mỉm cười lại nói với Thiên Thủ Quỷ Vương:

– Thiên Thủ Quỷ Vương, ngươi còn chưa biết Lục chưởng môn là ai sao? Hắn chính là người đứng đầu trong thập đại cường giả trẻ tuổi, là chưởng môn của Phi Linh môn, sư đệ của Băng Mộc Tôn Giả Sát Phá Quân, con rể của Linh Thiên môn và Vân Dương Tông. Ngươi thử nói xem có phải là người một nhà hay không? Chọc phải Lục chưởng môn, cũng may các ngươi là người một nhà, bằng không thì lần này ngươi gặp phiền phức lớn rồi.

– Tiểu tử, hóa ra ngươi chính là Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn sao?

Nghe Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng nói, lão giả gầy gò lập tức kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi thở dài nói:

– Coi như bản vương nhìn lầm, coi như tha cho ngươi. Bản vương đi trước một bước, Phiên Hải Vương, ta cáo từ.

Lão giả gầy gò nói quả thực vô cùng oai phong, rõ ràng là hắn muốn cướp Vũ linh khí của người khác, không người cuối cùng lại giống như đại nhân đại lượng không chấp kẻ dưới vậy.

Nói xong, Thiên Thủ Quỷ Vương này lập tức bắn về phía xa. Trong lòng hắn hiểu rõ, cho dù là Phiên Hải Vương không tới thì hắn cũng sẽ đi. Thanh niên trước mắt này hắn không có cách nào đối phó được. Cho nên sau khi biết thân phận người này hắn càng không muốn ở lại.

– Không ngờ lại là Lạc các chủ, ra mắt Lạc các chủ.

Nhìn thấy lão giả gầy gò Thiên Thủ Quỷ Vương rời đi, Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc, nghe khẩu khí của Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng này dường như hắn và Thiên Thủ Quỷ Vương kia lại có chút quan hệ. Thế nhưng hắn cũng không nhận ra người này thì làm gì có thể có quan hệ được cơ chứ.

Sưu Sưu.

Lúc này phía sau lưng Lạc Kiến Hồng có vô số đầu yêu thú khổng lồ bay tới. Từng đạo ánh mắt lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Là Lục Lâm Thiên.

– Người nào là Lục Lâm Thiên? Lẽ nào…

– Còn có mấy người là Lục Lâm Thiên nữa? Chính là người lấy một địch chín, chưởng môn Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn, cường giả đứng đầu trong thập đại cường giả.

– Kia là Lục Lâm Thiên sao?

Trên lưng yêu thú phi hành có mấy đệ tử Nhật Sát các khi trước cũng từng đi tới thành Cự Giang. Nhìn thấy thân ảnh màu xanh kia lập tức kinh ngạc.

– Mấy ngày trước ta nghe nói Lục chưởng môn đã tới Đông Hải, lại còn làm ra không ít động tĩnh trong địa bàn Thiên Vân đảo, không ngờ Lục chưởng môn nhanh như vậy đã đi tới địa bàn Nhật Sát các chúng ta.

Lạc Kiến Hồng mỉm cười nhìn Lục Lâm Thiên nói. Khuôn mặt tuy rằng mỉm cười, thế nhưng trong lòng Lạc Kiến Hồng lúc này cực kỳ khiếp sợ. Vừa rồi Lục Lâm Thiên và Thiên Thủ Quỷ Vương giao thủ hắn đều nhìn thấy. Thực lực của Lục Thiếu Du lúc này không ngờ có thể chống lại Thiên Thủ Quỷ Vương kia. Coi như là hắn đụng phải Thiên Thủ Quỷ Vương đã thành danh ba trăm năm kia, nếu như không dùng toàn thực thì tuyệt đối không thể làm gì được đối phương. Lục Thiếu Du này không ngờ có thể trực tiếp chống lại Thiên Thủ Quỷ Vương, thực lực như vậy so với khi trước ở trong thành Cự Giang còn mạnh hơn không ít.

Nghe Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng nói vậy ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, trong lòng ba động. Ý tứ của Lạc Kiến Hồng này lẽ nào nhanh như vậy hắn đã biết trong tay mình có Tử Lôi Huyền Đỉnh? Lẽ nào cũng muốn cướp giật? Thế nhưng chuyện hắn có Tử Lôi Huyền Đỉnh hiện nay chỉ còn có Mộ Dung Lan Lan, Kiếm Linh Vương, Cao Trường Cung, Hỏa Đao Vương còn có người của Linh Vũ giới biết mà thôi. Loại tin tức như thế này sợ rằng những người này cũng không truyền ra bên ngoài, để tránh những người khác tranh đoạt Tử Lôi Huyền Đỉnh với bọn họ.

– Vừa vặn đi ngang qua mà thôi, không biết nơi này là địa bàn của Nhật Sát các. Nếu sớm biết thì ta đã tới bái phỏng Lạc các chủ rồi.

Lục Lâm Thiên khách khí nói. Mặc kệ Lạc Kiến Hồng này có ý tứ gì thì Lục Lâm Thiên cũng phải chờ hắn biểu hiện ý tứ của mình thì mới biết được.

– Vậy thì tốt quá. Nơi này cách Nhật Sát các cũng không xa. Nếu như Lục chưởng môn tới Nhật Sát các thì ta sẽ tận tình địa chủ. Dù sao ta và Băng Mộc Tôn Giả Sát Phá Quân cũng có chút giao tình. Lục chưởng môn ở trong Nhật Sát các mà không được khoản đãi thì lần sau gặp Băng Mộc Tôn Giả ta sẽ không biết ăn nói thế nào, cũng khiến cho Nhật Sát các thất lễ.

Lạc Kiến Hồng mỉm cười nói, ánh mắt khẽ biến đổi.

Nghe Lạc Kiến Hồng nói vậy, mấy Vũ Vương, Linh Vương phía sau cùng chúng đệ tử Nhật Sát các cực kỳ nghi hoặc. Ý tứ của các chủ không ngờ lại muốn mời Lục Lâm Thiên đi này Nhật Sát các.

– Lạc các chủ khách khí rồi, ta…

Lục Lâm Thiên cũng thật không ngờ Phiên Hải Vương này lại mời hắn đi Nhật Sát các thật. Nhật Sát các này hắn cũng không muốn đi, thế nhưng Lục Lâm Thiên còn chưa nói xong, Lạc Kiến Hồng đã ngắt lời Lục Thiếu Du, nói:

– Lục chưởng môn khinh thường Nhật Sát các ta hay là khinh thường Lạc Kiến Hồng ta? Dù muốn hay không thì Lục chưởng môn cũng nên tới Nhật Sát các một chút để ta tận tình địa chủ. Thuận tiện ta cũng nghe nói Lục chưởng môn tinh thông thuật luyện đan, vừa lúc ta cũng có một số việc muốn mời Lục chưởng môn hỗ trợ. Cho nên mong Lục chưởng môn không nên chối từ.

– Chuyện này.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, Phiên Hải Vương đã nói ra những lời này quả thực Lục Lâm Thiên không biết trả lời ra sao. Mơ hồ hắn có cảm giác việc Lạc Kiến Hồng mời hắn tới Nhật Sát các không chỉ đơn giản có vậy. Vạn nhất tới Nhật Sát các gặp phải nguy hiểm thì hắn sẽ gặp phiền phức lớn. Dù sao đây cũng là sào huyệt của người ta, cường giả trong môn không ít.

Nhìn thấy sắc mặt Lục Lâm Thiên, Lạc Kiến Hồng nhíu mày nói:

– Lục chưởng môn, yên tâm đi, Lạc Kiến Hồng ta tuy rằng không tính là người tốt, thế nhưng chuyện âm thầm đả thương người khác ta không bao giờ làm. Tuy rằng trên người Lục chưởng môn có Linh khí Địa cấp, cũng chính là thanh huyết đao này. Thế nhưng Lạc Kiến Hồng ta còn chưa từng làm ra chuyện như thế này bao giờ. Nếu như Lục chưởng môn sợ tới Nhật Sát các của ta thì quên đi, coi như Lạc Kiến Hồng ta nhìn nhầm người.

Nói xong, Phiên Hải Vương nhìn về phía Lục Lâm Thiên, thân thể lơ lửng trên không trung chắp tay mà đứng. Khí thế giống như một đầu ác điểu kia mang theo vài phần anh khí, thoạt nhìn cũng có cảm giác không giận mà uy.

– Thịnh tình của Lạc các chủ ta từ chối thì quả thực là bất kính, vậy thì ta sẽ quấy rầy Nhật Sát các một phen vậy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, Huyết Lục trong tay được thu vào cơ thể rồi lập tức gọi Thiên Sí Tuyết Sư. Đứng trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Thiếu Du nhìn thẳng về phía Lạc Kiến Hồng, trên người có một cỗ ngạo khí lan tràn ra. Cho dù đi Nhật Sát các thì có làm sao? Nhật Sát các này có lẽ cũng không dám quang minh chính đại xuất thủ với hắn.

Chương 1614: Thiên thủ Quỷ Vương (2)

Người này mỗi một lời nói đều vô cùng lợi hại, nếu như hắn không đi mà nói, thứ nhất sẽ đắc tội với Nhật Sát các, thứ hai là người khác lại nói hắn nhát gan. Mà Lục Lâm Thiên biết rõ lão gia hỏa này sợ rằng có mục đích riêng cho nên Lục Lâm Thiên cũng muốn xem ý tứ của Lạc Kiến Hồng một chút.

– Ha ha, quả nhiên ta không nhìn nhầm người.

Lạc Kiến Hồng cười ha hả nói:

– Đi Nhật Sát các chúng ta, bằng vào Thiên Sí Tuyết Sư của Lục chưởng môn có lẽ chỉ mất một ngày một đêm là đủ. Ta cũng tiện thử cảm giác ngồi trên tọa kỵ của Lục chưởng môn một chút.

– Mời Lạc các chủ.

Lục Lâm Thiên hơi thi lễ.

– Lan trưởng lão, Cục trưởng lão, lần này ta không đi cùng các ngươi. Các ngươi đi sau đi.

Lạc Kiến Hồng nhíu mày nói với bốn vị trưởng lão phía sau. Nói xong thân ảnh lóe lên, dưới chân có một đạo lam quang xuất hiện, thân thể lập tức nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

Rống.

Thiên Sí Tuyết Sư thấp giọng rít lên một tiếng rồi vỗ cánh bay đi. Tiếng rít gào trầm thấp khiến cho vô số yêu thú phi hành của Nhật Sát các toàn thân run rẩy, vô hình trung đã bị áp chế.

– Không nghĩ tới các chủ lại coi trọng Lục Lâm Thiên này như vậy.

– Tuổi của Lục Lâm Thiên này có lẽ cũng không lớn, thế nhưng trên người lại có chút cảm giác thành thục.

Nhìn Lục Lâm Thiên với các chủ rời đi, trên lưng yêu thú phi hành của Nhật Sát các có không ít nữ đệ tử dùng ánh mắt si mê nhìn vào bóng lưng Lục Lâm Thiên khiến cho vô số nam đệ tử ganh tỵ ước ao không ngớt. Thế nhưng bọn họ cũng chỉ có thể ước ao mà thôi. Cường giả đứng đầu thập đại cường giả trẻ tuổi đã chứng minh tất cả, bọn họ muốn đuổi cũng không đuổi được.

– Cục trưởng lão, vì sao Các chủ lại đột nhiên trở về? Linh trì trên Thiên đảo sắp mở ra, mỗi một lần mở ra thì các chủ Nhật Sát các chúng ta đều có mặt a.

Nhìn thấy các chủ và Lục Lâm Thiên rời đi, một lão giả mặc hoàng bào lập tức hỏi lão giả đứng đầu.

– Tần trưởng lão, Các chủ cũng không còn cách nào khác a. Chỉ có thể nói là Các chủ dụng tâm lương khổ mà thôi.

Lão giả mặc áo lam phía trước cười khổ nói, sau đó lập tức phất tay. Vô số yêu thú phi hành khổng lồ đi về hướng ngược lại với Thiên Sí Tuyết Sư, nhanh chóng bay về phía trước.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên âm thầm nhíu mày, từ thân pháp của Lạc Kiến Hồng vừa rồi Lục Thiếu Du lập tức nhớ tới một người. Khi trước ngoài thành Cự Giang, người đeo mặt nạ cầm một chiếc chìa khóa của Huyền Thiên bí cảnh dường như cũng có thân pháp như vậy. Mà thân ảnh người nọ và Lạc Kiến Hồng này không có chút khác biệt nào.

Lục Lâm Thiên phỏng đoán, sợ rằng khi trước người đeo mặt nạ kia chính là Lạc Kiến Hồng này. Đương nhiên đây chỉ là suy đoán của hắn mà thôi. Sợ rằng hai vị nhạc phụ của hắn cũng biết người nọ là ai. Thế nhưng có một số chuyện không tiện nói, để tờ giấy thì còn tốt, một khi chọc rách thì chỉ có xấu hổ. Chuyện này đối với tất cả mọi người đều không có lợi, thế sự thường thường đều bất đắc dĩ và kỳ diệu như vậy.

– Lục chưởng môn, ta mạo muội hỏi một câu, Nhật Sát các ta nhận được tin tức, lệnh muội Lục Tâm Đồng và Dương Quá đều đã tới Đông Hải, không biết lúc này bọn họ đang ở đâu?

Lạc Kiến Hồng dường như đối với Lục Tâm Đồng và Dương Quá cực kỳ hứng thú.

– Bọn họ có chút chuyện cho nên hiện tại không có ở đây.

Lục Lâm Thiên mở miệng nói.

– Thật không?

Ánh mắt Lạc Kiến Hồng khẽ đổi, thậm chí trong mắt còn hiện lên sự lo lắng mà không ai có thể phát hiện ra, hắn nói:

– Lần này mời Lục chưởng môn tới là bởi vì ta có chuyện muốn mời lục chưởng môn hỗ trợ.

– Lạc các chủ cứ nói đùa. Chuyện mà ngay cả Nhật Sát các cũng không làm được thì tiểu tử ta cũng không dám nghĩ tới.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, trong lòng vẫn không ngừng suy nghĩ rốt cuộc Lạc Kiến Hồng này muốn làm gì. Muốn hắn hỗ trợ, chuyện mà ngay cả Nhật Sát các cũng không làm được thì hắn càng không có biện pháp nào.

– Không dám dấu Lục chưởng môn, mấy năm nay vì chữa trị thể chất tiên thiên của tiểu nữ cho nên ta đã tìm vô số linh giả có thực lực cao ở Đông Hải, ngay cả linh giả trong Tứ các Tứ đảo cũng mời qua. Thế nhưng không có một biện pháp nào hữu hiệu. Ngay cả cường giả linh giả trong Nhật Sát các của chúng ta cũng thúc thủ vô sách. Chỉ có thể bảo trụ tính mạng của tiểu nữ mà thôi. Ta nghe nói trong Phi Linh môn của Lục chưởng môn cũng có một cường giả Linh Tôn thần bí, Lục chưởng môn cũng đã là Linh Vương, sợ rằng cũng nhận được không ít chân truyền của cường giả kia. Nói không chừng còn có thể chữa tốt cho tiểu nữ.

Lạc Kiến Hồng nói.

– Sợ rằng khiến cho Lạc các chủ thất vọng rồi, tiểu tử ta tài học thô thiển, loại chuyện như thế này cũng không có nắm chắc.

Lục Lâm Thiên lập tức nói.

– Trị không hết cũng không sao, cường giả linh giả mấy năm nay cũng phải thúc thủ vô sách. Ta chỉ có một nữ nhi là nó cho nên không muốn bỏ qua bất kỳ một cơ hội nào. Lục chưởng môn cứ tới đó xem một chút là được, không có cách nào cũng không sao. Dù sao ta cũng chỉ muốn tận tình địa chủ với Lục chưởng môn mà thôi. Nếu như có thể chữa tốt thì ta tuyệt đối sẽ hậu tạ Lục chưởng môn.

Lạc Kiến Hồng nói vậy Lục Lâm Thiên cũng không tiện nói thêm gì nữa. Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, dọc đường Lạc Kiến Hồng vô cùng nhiệt tình trò truyện khiến cho Lục Thiếu Du đối với Lạc Kiến Hồng có thêm hiểu biết. Người này cũng không phải là người âm hiểm gian trá, thế nhưng cũng tuyệt đối không phải là người hiền lành gì. Ngẫm lại, người có thể ngồi lên vị trí các chủ Nhật Sát các sợ rằng cũng không thể là người bình thường được. Chỉ là tính cách người này vô cùng thẳng thắn khiến cho hảo cảm của Lục Thiếu Du đối với hắn tăng lên không ít.

Một đường trò chuyện, Lạc Kiến Hồng cũng phải nhìn Lục Lâm Thiên với ánh mắt khác. Hắn lòng vòng muốn hỏi tình hình của Phi Linh môn thế nhưng Lục Lâm Thiên lại trả lời vô cùng cẩn thận. Mà cuối cùng hai người lại phấn khởi trò chuyện về nhân sinh cho tới vũ kỹ, cuối cùng là vũ đạo.

Từ đầu hai người đều cẩn thận trò chuyện, thế nhưng tới cuối cùng hai người đều vô cùng sảng khoái trò chuyện, giống như là hận gặp nhau quá muộn, thi thoảng có vài tiếng cười lớn truyền ra, hào khí ngập trời.

Trong lúc bất tri bất giác, hai người không ngờ lại đi tới Nhật Sát các.

Phía xa, lúc này trước mặt hai người xuất hiện một dải núi non lớn. Thiên Sí Tuyết Sư hiện tại cũng đang bay qua một lục địa bằng phẳng.

Phía xa là núi non nguy nga, tầng tầng lớp lớp. Hiện tại mới vào giữa hè, trong núi non là một mảnh xanh biếc, bên trong có vô số kiến trúc chằng chịt.

– Người phương nào xông loạn vào Nhật Sát các chúng ta?

Thiên Sí Tuyết Sư vừa mới tới gần lập tức có vô số yêu thú phi hành bay lên trời, trên lưng có không ít đệ tử Nhật Sát các, lập tức chắn trước mặt Thiên Sí Tuyết Sư.

Chương 1615: Trên Nhật Sát các

– Làm càn, không được vô lễ với khách quý.

Lạc Kiến Hồng tiến lên nói.

– Là Các chủ trở về.

Nhìn thấy Lạc Kiến Hồng, đệ tử Nhật Sát các lập tức hành lễ.

Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua. Vừa rồi có mấy đạo khí tức mịt mờ trong Nhật Sát các đảo qua. Xem ra bên trong Nhật Sát các cũng không thiếu siêu cấp cường giả.

Ánh mắt khẽ biến đổi, Lục Lâm Thiên lập tức theo Lạc Kiến Hồng đi vào trong Nhật Sát các, đương nhiên hắn muốn quan sát vô số kiến trúc to lớn kia. Lúc này có không ít khí tức cường hãn đảo qua khiến cho Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc. Thân là một trong Tứ các Tứ đảo, Nhật Sát các này quả thực có chút bất phàm.

Thời gian trôi qua, trên biển ở chung quanh Thiên đảo sương mù đã bắt đầu bao phủ toàn bộ bầu trời hải vực. Ngay cả cường giả Vũ Vương, Linh Vương cũng chỉ có thể nhìn thấy rõ cảnh tượng trước mặt vài chục thước.

– Mau nhìn, người của Nhật Sát các tới.

Hoàng hôn, trong bầu trời đột nhiên có vô số yêu thú phi hành khổng lồ bay tới mang theo một cỗ khí thế kinh người khiến cho mọi người không khỏi nhìn lên. Đây chính là người của Nhật Sát các.

– Người của Nhật Sát các đến rồi, ngày mai Thiên đảo sẽ mở ra.

– Rốt cuộc Linh trì trong Thiên đảo cũng sắp mở ra.

Trong núi non truyền ra từng tiếng nghị luận, tất cả đều vô cùng chờ mong Linh trì trong Thiên đảo mở ra.

– Ngày mai Thiên đảo sẽ mở ra, nhớ kỹ, không được phân tán.

Lục Tâm Đồng chu miệng, nhíu mày, trong mắt hiện lên sự ngưng trọng nói:

– Nơi này có không ít trận pháp thiên nhiên, rất dễ lạc đường. Sợ rằng trên người của người Nhật Sát các có địa đồ, nếu như để người Nhật Sát các đi vào trước thì chúng ta sẽ không thể thu được Chân Linh thánh quả.

Nghe Lục Tâm Đồng nói vậy, ánh mắt đám người Tiểu Long, Dương Quá biến đổi. Từ trong tin tức mấy ngày nay mọi người nghe ngóng được mà nói, bên trong Thiên đảo còn có không ít nguy hiểm. Trong đó nếu như gặp phải một ít trận pháp thiên nhiên thì sẽ phiền phức lớn. Không ít người thậm chí còn suy đoán, người của Nhật Sát các có địa đồ, cho nên mỗi lần người thu được Chân Linh thánh quả nhiều nhất là người của Nhật Sát các. Quả thực bọn họ chiếm được không ít tiện nghi.

– Sợ cái gì, còn có ta ở đây.

Tiểu Long nhíu mày, cực kỳ tự tin nói.

– Dù sao đi nữa chúng ta cũng phải đi ra. Trên đường đi tất cả mọi chuyện phải cẩn thận một chút.

Dương Quá nhìn mọi người rồi nói.

Mà dưới sự chờ mong của mọi người, một đêm lặng lẽ trôi qua.

Hôm sau, khi tia sáng đầu tiên từ phía chân trời xuất hiện. Một đám ánh sáng chiếu xuống hải vực cắt ngang sương mù dày đặc chung quanh mang theo một tia quang mang nhàn nhạt.

Mà lúc này hầu như trong nháy mắt có không ít ba động kinh người phát ra. Không ít người bắt đầu đứng dậy.

Đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá cảm nhận mấy cỗ khí tức này không khỏi lắc đầu. Không nghĩ tới Chân Linh thánh quả này lại hấp dẫn nhiều cường giả như vậy. Lần này người tới đây quả thực không ít, sợ rằng tới lúc đó không tránh khỏi tranh chấp.

Sưu Sưu.

Không ít thân ảnh lúc này bắt đầu đứng lên trên ngọn núi, chiếm vị trí có lợi nhất, gần Thiên đảo nhất, tránh cho người khác nhanh chân tới trước.

Bốn người Dương Quá, Lục Tâm Đồng, cũng rời khỏi nơi đặt chân vừa rồi đi tới một chỗ cao hơn. Nơi này vừa vặn có thể nhìn về phái trước. Hải vực mênh mông phía trước lúc này đã bị sương mù dày đặc hoàn toàn bao phủ.

Ở bốn phía có vô số bóng người xuất hiện. Từng đạo ánh mắt nóng bỏng nhìn chăm chú về phía Thiên Đảo. Sợ rằng một khi Thiên đảo mở ra sẽ có vô số người ào ào tiến vào, ai cũng không muốn bị kẻ khác bỏ lại phía sau.

Lục Tâm Đồng đưa mắt đảo qua chung quanh, ánh mắt thoáng dừng lại một số vị trí, trong mắt hiện lên sự ngưng trọng. Chỉ cần khẽ đảo qua một chút nàng lập tức phát hiện ra một vài Vũ Vương và Linh Vương, thực lực đạt tới ngũ trọng cũng có một người Vũ Vương.

– Xem ra lần này sẽ khó tránh khỏi tranh chấp.

Lục Tâm Đồng khẽ nói, nơi này nhiều người như vậy, nếu muốn thu được Chân Linh thánh quả mà nói, sợ rằng cuối cùng sẽ phải tranh chấp kịch liệt.

Lúc này trên bầu trời đột nhiên xảy ra ba động rất nhỏ, vô số ánh mắt lập tức nhìn về phía trước. Không gian tràn ngập sương mù bắt đầu ba động từng đợi. Trong sự chờ đợi của mọi người, rốt cuộc Thiên Đảo cũng mở ra.

Sưu Sưu.

Sương mù cuồn cuộn, hải vực phía dưới cuộn trào mãnh liệt tạo thành âm hưởng đinh tai nhức óc. Sóng biển ba động ngày càng kịch liệt, một cỗ khí thế kinh người bắt đầu lan tràn ra.

Lúc này, trong vô số ánh mắt kia hiện lên sự nóng bỏng, thậm chí ngay cả hô hấp cũng trở nên dồn dập, cả đám đem chân khí, linh lực trong người vận chuyển, định mau chóng tiến vào trong đó.

Sưu.

Sương mù tiếp tục cuồn cuộn, bốn người Lục Tâm Đồng, Như Hoa, Tiểu Long, Dương Quá cũng cảm nhận được một cỗ năng lượng ba động cực kỳ kinh khủng. Cỗ năng lượng bàng bạc kinh khủng này giống như đang lan tràn ra chung quanh.

Sưu Sưu.

Không bao lâu sau, trong sương mù nồng nặc kia, kể cả hải vực cuồn cuộn phía dưới, không gian đột nhiên vặn vẹo. Trong không gian vặn vẹo lất tức có một thông đạo hình tròn lớn xuất hiện. Sóng biển hai bên rẽ sang hai phía lộ ra một cái thông đạo từ núi non bên này đi tới Thiên đảo trước mặt.

Sưu Sưu.

Thông đạo xuất hiện, cũng không biết từ nơi nào có trên trăm đệ tử Nhật Sát các dẫn đầu chạy vào trong thông đạo.

– Tiến lên, Thiên đảo mở ra rồi.

Trong chốc lát, vô số bóng người chung quanh núi non mang theo ánh mắt nóng bỏng, chân khí, linh lực trên người bạo phát bắn về phía thông đạo, từng đạo khí tức kinh người không ngừng tản ra.

– Mọi người nghe đây, yêu thú, linh thú thất giai hậu kỳ, tu luyện giả tu vi ngoài Vũ Vương ngũ trọng tiến vào giết không tha. Ở bên trong đánh chết đệ tử Nhật Sát các giết không tha. Mỗi người chỉ có thể thu một khỏa Chân Linh thánh quả, nếu dám cướp giật nhiều Chân Linh thánh quả hơn cũng giết không tha.

Đồng thời lúc này trong bầu trời vang lên một tiếng quát.

– Thật đúng là bá đạo, khong ngờ lại trực tiếp không cho người khác đánh chết người của Nhật Sát các.

Tiểu Long dùng vẻ mặt khinh thường nói.

– Chuyện này cũng không có biện pháp. Ai bảo thực lực của Nhật Sát các mạnh đây.

Lục Tâm Đồng nói.

Nói xong, bốn người cũng nhanh chóng tiến vào trong thông đạo quỷ dị kia. Theo dòng người tiến vào bên trong. Bốn người đi cùng một chỗ, không dám cách xa nhau.

Khi bốn người đi vào thông đạo thì mới phát hiện ra bọn họ đang ở trong một ngọn núi. Ngọn núi này được sương mù che trời bao phủ, tầm nhìn hạn chế, chỉ có thể nhìn thấy cảnh vật cách đó năm mươi thước mà thôi. Bóng người chung quanh hơi dừng lại một chút rồi lập tức phóng về phía trước.

– Chúng ta cẩn thận một chút. Nơi Linh trì tọa lạc có lẽ là ở phía trước. Chúng ta chỉ cần không đi sai hướng có lẽ không có vấn đề gì xảy ra.

Lục Tâm Đồng nói.

– Sương mù này có chút quỷ dị, cũng quá dày đặc, nếu như đi lệch phương hướng sợ rằng ngay cả chúng ta cũng không biết được bản thân mình đã đi sai hướng.

Trong mắt Dương Quá hiện lên chút lo lắng.

Chương 1616: Đoạn mạch tuyệt thể (1)

– Có ta đây thì sợ cái gì? Cho dù đám sương mù này có chút quỷ dị thì ta cũng không sợ.

Tiểu Long mỉm cười, nói xong từ trong con mắt thứ ba trên mi tâm tràn ra quang mang quỷ dị. Một cỗ quỷ dị tức quỷ dị lập tức lan tràn ra, Tiểu Long quay đầu lại nói với Lục Tâm Đồng và Dương Quá:

– Đi theo ta, đám sương mù này căn bản không ngăn được ta.

Nhìn thấy mi tâm của Tiểu Long biến hóa, hai người Dương Quá và Lục Tâm Đồng hơi sửng sốt một chút rồi lập tức mỉm cười, đi theo sau lưng Tiểu Long.

Trên Nhật Sát các, trong một đình viện tinh xảo, bên ngoài căn phòng này chính là một vườn hoa. Bên trong vườn chứa đủ loại hoa mỹ lệ. Gió khẽ thổi qua, cả đình viện tràn ngập hương hoa nhàn nhạt khiến cho người ta có cảm yên bình. Cũng không biết vườn hoa này là do ai trồng, trong vườn cực kỳ sạch sẽ, khiến cho người ta có cảm giác yêu thích không muốn buông tay.

Lúc này ở bên trong đình viện có không ít người ngồi đó, từ tu vi có thể nhìn thấy bên trong có một vài Vũ Suất, Linh Suất cấp cao, còn có hai Vũ Vương và Linh Vương.

Khi Lục Lâm Thiên theo Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng tiến vào đình viện này thì ánh mắt của chục người này lập tức tập trung lên người Lục Lâm Thiên, cả đám không ngừng đánh giá.

– Chư vị trưởng lão, ta giới thiệu với mọi người một chút. Vị này chính là Lục chưởng môn của Phi Linh môn.

Nhìn chúng trưởng lão, Lạc Kiến Hồng vừa mới đi vào đình viện lập tức nói với mọi người.

– Ra mắt Lục chưởng môn.

Chúng trưởng lão Nhật Sát các không biết là nể mặt Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng hay là thực sự cấp mặt mũi cho Lục Lâm Thiên mà đều đứng dậy chắp tay hành lễ. Thế nhưng mọi người cũng biết thực lực của Lục Lâm Thiên này không kém, thân phận lại cao hơn bọn họ. Thực lực của Lục Thiếu Du này đối với những trưởng lão này mà nói, coi như là mấy trưởng lão Vũ Vương kia cũng không mạnh hơn Lục Thiếu Du. Người có thực lực mạnh nhất chỉ là Vũ Vương tứ trọng mà thôi.

– Không dám, chư vị trưởng lão có lễ.

Lục Lâm Thiên cũng vội vã hoàn lễ, chỉ là vẻ mặt của mọ người Lục Lâm Thiên cũng đã nhìn thấy trong mắt. Mặc kệ thái độ của đám trưởng lão Nhật Sát các này đối với hắn ra sao, dù sao đi nữa hắn cũng không thèm để ý.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên hoàn lễ, sắc mặt những trưởng lão này dường như thư thái hơn một chút.

– Lục chưởng môn, mời ngồi.

Lạc Kiến Hồng mời Lục Lâm Thiên ngồi trên chủ vị, trường bào run lên rồi lập tức ngồi xuống cạnh đó.

Lục Lâm Thiên cũng không khách khí ngồi xuống bên cạnh Lạc Kiến Hồng.

– Hạ Lan, gọi Dĩnh Nhi ra đây.

Sau khi ngồi vào chỗ của mình, Lạc Kiến Hồng lập tức nói với một nha hoàn thanh tú bên cạnh.

– Vâng, các chủ.

Nha hoàn thanh tú lập tức đáp rồi lùi xuống.

– Lục chưởng môn là Linh Vũ song tu, quả thực khiến cho ta mở mắt. Có lẽ Lục chưởng môn sẽ có biện pháp chữa cho thể chất trời sinh của Dĩnh nhi nhà ta.

Một Linh Vương tam trọng nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói. Ý tứ bên trong lời nói không biết là khen hay là mượn cơ hội đả kích nhân vật trẻ tuổi phong vân này. Mọi người đều biết, thể chất của tiểu thư là trời sinh, vốn không thể chữa trị. Sau khi sinh ra không lâu, các thái thượng trưởng lão đều đã xuất thủ qua, phí không ít khí lực mới đưa tiểu thư từ quỷ môn quan đoạt lại một cái mạng. Thế nhưng bởi vì có liên quan đến thể chất cho nên tiểu thư không thể tu luyện, mấy năm nay tiểu thư đều dựa vào đan dược mà sống sốt. Ngay cả mấy thái thượng trưởng lão cũng bất lực. Dù sao bên trong thái thượng trưởng lão cũng không thiếu siêu cấp cường giả linh giả, cả đám đều có thực lực bất phàm. Thế nhưng trên phương diện cứu người chữa thương mà nói, cũng không thể nói thực lực càng mạnh thì càng lợi hại.

Mấy năm nay Nhật Sát các cũng đã mời tới không ít cường giả linh đạo, thế nhưng vẫn không có cách nào. Thể chất của tiểu thư là trời sinh, căn bản không có biện pháp trị liệu.

– Các chủ cũng đã nói có không ít cường giả cũng bó tay, bản thân ta không dám bêu xấu. Chỉ là Lạc các chủ đã mở miệng ta cũng chỉ mặt dày tới xem một phen mà thôi, cũng chỉ có thể cố hết sức.

Ý tứ trong lời đám trưởng lão này Lục Lâm Thiên chỉ cần đưa mắt nhìn qua là hiểu, trong lòng hắn cũng vô cùng bất đắc dĩ. Chuyện cứu người chữa thương quả thực không phải là sở trường của hắn.

– Lục chưởng môn khách khí, tận lực là được rồi. Dù sao đây cũng là trời sinh a.

Lạc Kiến Hồng nói rồi thở dài. Hắn thân là người đứng đầu Nhật Sát các thế nhưng đối với thể chất trời sinh của nữ nhi lại hoàn toàn không có cách nào. Mỗi khi nghĩ tới chuyện này, trong lòng hắn cũng chỉ có thể than thở.

– Ra mắt phụ thân, ra mắt chư vị trưởng lão.

Lúc này ngoài cửa vang lên một thanh âm thanh thúy, dễ nghe. Lục Lâm Thiên dưa mắt nhìn lại, ở bên ngoài của hiện tại, nha hoàn thanh tú vừa mới rời đi kia lúc này đang nâng một nữ tử áo xanh đi tới. Nữ tử này cao gầy, bộ y phục màu xanh trên người bao phủ thân thể động lòng người, duyên dáng của nàng.

Khi Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về nữ tử này, ánh mắt lập tức đình trệ. Nữ tử này dáng vẻ hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, ngũ quan tinh xảo, tuy rằng không coi là mỹ nữ khiến cho thiên địa thất sắc, chỉ là cũng tuyệt đối được coi là đại mỹ nhân. Bộ dáng này cực kỳ tương tự với Nhan Kỳ, có vẻ thanh thuần, chỉ là sắc mặt của nữ tử này tái nhợt vô cùng đáng sợ, toàn thân giống như không có chút máu nào, bộ dáng bệnh tật, thế nhưng ánh mắt lại vô cùng trong suốt.

– Dĩnh nhi, mau tới ra mắt Lục chưởng môn.

Nhìn thấy nữ nhi xuất hiện, trong ánh mắt kiên nghị của Lạc Kiến Hồng hiện lên sự đau lòng. Nữ nhi chịu dằn vặt hai mươi mấy năm qua, người làm cha như hắn lại khong giúp được gì. Nghĩ tới nửa cuộc đời anh hùng của mình lại không có cách nào giúp được nữ nhi, chăm sóc tốt cho nó, thậm chí ngay cả khiến cho nữ nhi có một cuộc sống như người bình thường cũng không được. Nghĩ vậy, trong lòng hắn lại thầm cảm thán một phen.

– Vị này hẳn là người đứng đầu thập đại cường giả trẻ tuổi, Lục Lâm Thiên Lục chưởng môn đúng không? Tiểu nữ Lạc Dĩnh có lễ, ra mắt Lục chưởng môn.

Nữ tử thanh tú này nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên cười nhợt nhạt, dường như đã nghe qua tên tuổi Lục Lâm Thiên.

– Lạc cô nương có lễ.

Lục Lâm Thiên hoàn lễ, ánh mắt vẫn luôn tỉ mỉ đánh giá trên người Lạc Dĩnh này, sắc mặt bắt đầu có chút biến hóa.

– Lục chưởng môn, làm phiền ngươi nhìn xem Dĩnh nhi có cơ hội khôi phục hay không.

Lạc Kiến Hồng nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói. Nói thật, hắn đối với Lục Lâm Thiên quả thực không ôm bao nhiêu hi vọng. Bao nhiêu cường giả Linh Tôn đến đây xem qua nữ nhi của hắn cũng phải thúc thủ vô sách. Lục Thiếu Du chỉ là Linh Vương mà thôi, cũng chỉ là một thanh niên còn trẻ tuổi, làm sao hắn có thể ôm nhiều hy vọng được cơ chứ. Hắn chỉ muốn giữ chân Lục Thiếu Du mà thôi.

Chương 1617: Đoạn mạch tuyệt thể (2)

Chỉ là lúc này nhìn thấy khuôn mặt tái nhợt của nữ nhi, trong lòng tuy rằng biết Lục Lâm Thiên không có khả năng chữa được, thế nhưng trong lòng vẫn không khỏi chờ mong.

– Lạc cô nương, nhanh đưa tay cho ta xem.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, nói với Lạc đĩnh trước mặt.

Lạc Đĩnh hơi do dự một chút, dường như là cố kỵ nam nữ thụ thụ bất thân. Một lát sau, cánh tay mềm mại mang theo vẻ tái nhợt kia lập tức vươn tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn vào trên tay Lạc Dĩnh sau đó cánh tay phải của hắn nâng cánh tay mềm mại của nàng. Mấy đạo trảo ấn trên cánh tay trái mang theo một chút ba động, sắc mặt ngày càng ngưng trọng.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên cực kỳ chăm chú như vậy, Lạc Kiến Hồng và chúng trưởng lão vốn không ôm bất cứ hi vọng nào với Lục Lâm Thiên, lúc này cũng không tự chủ được mà khẩn trương.

Từng đạo trảo ấn trong tay Lục Lâm Thiên rơi vào bàn tay Lạc Dĩnh, sau khi điểm mấy đạo trảo ấn vào trong cánh tay nàng rồi mới buông cánh tay nàng ra.

Lạc Dĩnh thu tay lại, khuôn mặt đỏ ửng rồi lập tức thu liễm lại.

– Lục chưởng môn, thế nào rồi? Có cơ hội hay không?

Thấy Lục Lâm Thiên kiểm tra nhanh như vậy, sự chờ mong của Lạc Kiến Hồng vừa rồi lại phai nhạt đi không ít.

– Lạc các chủ, ngươi quá để mắt tới ta rồi, hay là ngươi muốn nhìn ta mất mặt a? Ba đại tuyệt thể Tiên thiên, Đoạn Linh Tuyệt Thể, Đoạn Mạch Tuyệt Thể, Đoạn Cốt Tuyệt Thể. Thể chất của Lạc cô nương chính là Đoạn Mạch Tuyệt Thể trong ba đại tuyệt thể tiên thiên. Kinh mạch toàn thân đứt gãy, khí huyết không thể lưu thông. Còn sống được tới hôm nay đã là một kỳ tích rồi, đừng mong tu luyện. Có lẽ có một siêu cấp cường giả nào đó bố trí một ít thủ đoạn mới khiến cho Lạc cô nương mới có thể bình yên vô sự sống tới bây giờ. Thế nhưng theo ta phỏng đoán, coi như là có siêu cấp cường giả bố trí thủ đoạn ngập trời thì Lạc cô nương cũng khó sống qua ba mươi tuổi. Mà hai mươi mấy năm nay Lạc cô nương trên cơ bản đều dùng đan dược kéo dài mạng sống. Đan dược để lại trong cơ thể Lạc cô nương một cỗ năng lượng kinh khủng, vốn thân thể Lạc cô nương đã yếu đuối, cho nên Lạc các chủ có lẽ đã đem chân khí rót vào trong cơ thể Lạc cô nương để trấn áp. Chuyện này sợ rằng đã xảy ra được hai mươi mấy năm đúng không?

Lục Lâm Thiên nói tới đây, sắc mặt Lạc Kiến Hồng tức thì đại biến. Chúng trưởng lão cũng cực kỳ kinh ngạc, ai cũng thật không ngờ, Lục Lâm Thiên lại có thể nhìn ra chuyện này. Chuyện này không phải là người bình thường có thể nhìn ra được, vì vậy Lạc Kiến Hồng cũng không nói cho Lục Thiếu Du là nữ nhi mình xảy ra chuyện gì.

Lục Lâm Thiên nhìn qua mọi người rồi lập tức nhíu mày nói:

– Năng lượng đan dược tích lũy hai mươi mấy năm trong ngươi Lạc cô nương và chân khí của Lạc các chủ đưa vào mỗi một lần phát tác đều khiến cho Lạc cô nương sống không bằng chết. Bị hai cỗ năng lượng dằn vặt, đồng thời càng lúc càng lợi hại, nếu như ta nhìn không sai, lần phát tác trước của nó là mười ngày trước. Mà Lạc các chủ khi đó lại đưa vào một cỗ chân khí trấn áp, thế nên lần phát tác sau của Lạc cô nương có lẽ một lát sau sẽ phát tác. Đoạn Mạch Tuyệt Thể tiên thiên, Lạc các chủ quá để ý tới ta rồi, sợ rằng trên đời này không có mấy người có thể chữa tốt.

Lục Lâm Thiên nói xong, ánh mắt mọi người mang theo sự kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong lòng kinh hãi không gì sánh được, thậm chí còn trợn mắt líu lưỡi. Bởi vì Lục Thiếu Du nói quá chuẩn, giống như là đã tận mắt chứng kiến vậy. Cả ngày phát tác cũng không sai một chút nào cho nên mới khiến cho mọi người kinh ngạc như vậy.

Lúc này Lạc Kiến Hồng cũng càng thêm kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Có thể nhìn rõ triệu chứng trên người nữ nhi hắn đã chứng minh được Lục Lâm Thiên trước mắt này tuyệt đối bất phàm.

– A.

Trong lúc mọi người kinh ngạc tới há hốc mồm thì trên mặt Lạc Dĩnh đột nhiên xuất hiện mồ hôi lạnh. Trong nháy mắt miệng kêu lên một tiếng thảm thiết, toàn thân co quắp lại, trên khuôn mặt tái nhợt kia trong nháy mắt đỏ rực.

– Tiểu thư.

Nha hoàn bên người bị dọa tới hoảng hốt.

– Dĩnh nhi.

Ánh mắt Lạc Kiến Hồng đại biến, bàn tay nhanh như thiểm điện đỡ Lạc Dĩnh. Đây chính là dấu hiệu của hai cỗ năng lượng đấu đá, thủ ấn được kết, một cỗ chân khí từ trong người Lạc Kiến Hồng lập tức rót vào trong cơ thể Lạc Dĩnh. Mỗi một lần phát tác hắn đều làm như vậy, chỉ có như vậy mới có thể giảm bớt được sự thống khổ của nữ nhi hắn.

– Lạc các chủ, không được.

Lục Lâm Thiên lập tức kéo Lạc Kiến Hồng lại rồi nói:

– Nếu như Lạc các chủ lại đưa chân khí vào trấn áp nữa, chỉ sợ nếu như không có kỳ tích xảy ra, Lạc cô nương sẽ chỉ sống thêm được nửa năm nữa mà thôi.

– A..

Lạc Dĩnh nằm trong lòng Lạc Kiến Hồng không ngừng co quắp, tiếng kêu thảm thiết vang lên liên tục.

– Lục chưởng môn, nhưng…

Nhìn nữ nhi kêu thảm thiết, trong lòng Lạc Kiến Hồng giống như bị dao cắt, hắn làm sao có thể để cho nữ nhi mình chịu dằn vặt như vậy.

– Nếu như Lạc các chủ tin tưởng lời của ta nói, vậy thì để cho ta tới thử xem một chút.

Lục Lâm Thiên nhìn Lạc Dĩnh liên tục co quắp, kêu thảm thiết, trong lòng không khỏi cảm thán. Nữ tử này bị dằn vặt hai mươi mấy năm như vậy, nếu như là người bình thường, quả thực không biết sẽ chống lại ra sao.

Lúc này không biết tại sao Lạc Kiến Hồng lại tin tưởng Lục Lâm Thiên, lập tức đem Lạc Dĩnh trong lòng giao cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng tiếp nhận Lạc Dĩnh, nhất thời nói:

– Ta cần một căn phòng.

– Lục chưởng môn, nơi này cũng có một gian phòng, đi theo ta.

Không đợi Lạc Kiến Hồng nói, nha hoàn thanh tú kia lập tức dẫn Lục Lâm Thiên đi vào trong một căn phòng.

– Đoạn Mạch Tuyệt Thể tiên thiên a.

Trong phòng, nghe tiếng kêu thảm thiết thống khổ, nhìn toàn thân không ngừng co quắp của Lạc Dĩnh, Lục Lâm Thiên khẽ thở dài. Sau khi đuổi nha hoàn kia ra ngoài, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên lập tức được kết, một đạo cấm chế bao phủ gian phòng, đề phòng người khác dò xét. Thủ ấn lần nữa biến hóa, trong chưởng ấn có một vòng xoáy hiện lên rồi lập tức hóa thành lực thôn phệ, chưởng ấn cũng lập tức dán trên người Lạc Dĩnh, Âm Dương Linh Vũ Quyết lập tức vận chuyển.

Điều Lục Lâm Thiên muốn làm lúc này chính là đem hai cỗ năng lượng chân khí và đan dược trong người Lạc Dĩnh thôn phệ ra. Hai cỗ năng lượng này không ngừng đấu đá trong cơ thể, đây mới là nguyên nhân khiến cho Lạc Dĩnh sống không bằng chết. Để kéo dài sinh mệnh của Lạc Dĩnh, sợ rằng ngay từ lúc ba tuổi cho tới bây giờ Lạc Dĩnh này đều dùng đan dược. Năng lượng trong đan dược tích lũy từ lúc ba tuổi cho tới bây giờ trình độ đáng sợ không cần phải nói. Hơn nữa lại thêm chân khí Lạc Kiến Hồng đưa vào, cường độ của hai cỗ năng lượng này ngay cả Vũ Vương cũng khó mà chống được.

Thế nhưng Lạc Dĩnh này rõ ràng chỉ là người thường, không ngờ lại có thể kiên trì tới ngày này. Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc.

Chương 1618: Nhấc tay mà thôi

Sợ rằng bởi vì có siêu cấp cường giả trong Nhật Sát các thi triển thủ đoạn cho nên Lạc Dĩnh mới sống sót. Cũng may Lạc Dĩnh sinh ra trong thế lực như Nhật Sát các, nếu như sinh ra trong gia đình bình thường và các sơn môn nhỏ khác, sợ rằng vừa sinh ra đã mất mạng.

Ba đại tuyệt thể tiên thiên, bài danh thứ nhất chính là Đoạn Linh Tuyệt Thể tiên thiên, nói thông tục một chút thì chính là ngu ngốc trời sinh, Đoạn Mạch tuyệt thể tiên thiên mà nói thì chính là kinh mạch trên người không được đầy đủ, thậm chí còn không có kinh mạch tương liên, đừng nói là tu luyện, căn bản còn không có mạng sống. Còn có Đoạn Cốt tuyệt thể, nói thông tục một chút thì là người không xương, loại tuyệt thể này hình thành từ bé, căn bản không thể trị liệu. Mà ba loại thể chất này, càng được mọi người tôn xưng gọi là ba đại tuyệt thể, theo ghi chép, còn chưa có ai trị liệu được thành công.

Tuyệt thể tiên thiên căn bản không thể trị liệu. Lục Lâm Thiên cũng biết điểm này, coi như là kiếp trước, khoa học kỹ thuật cực kỳ phát triển, cái gì cũng có thể phát minh ra, khoa học gia có thể lai tạo nhân giống các loài động vật, thế nhưng không thể chân chính tạo ra sinh mệnh giống như loài người. Điều này đủ để chứng minh, vật có sinh mệnh đều là vật kỳ diệu nhất.

Vì vậy, nếu như là tuyệt thể hậu thiên, bằng vào thực lực của Nhật Sát các sợ rằng đã sớm trị liệu được rồi. Thế nhưng tuyệt thể tiên thiên, ngay cả siêu cấp cường giả linh đạo cũng phải bó tay, có thể bảo trì tính mạng đã là kỳ tích rồi.

Trong đình viện, tất cả mọi người lúc này không dám nói gì, cả đám đều đang cùng chờ đợi, có thể là vì Lục Lâm Thiên nhìn ra Đoạn Mạch tuyệt thể của Lạc Dĩnh khiến cho mọi người chấn động. Trong lúc chờ đợi không ngờ lại không có ai hoài nghi Lục Lâm Thiên. Lục Thiếu Du trực tiếp suy đoán ra thời gian phát tác của Lạc Dĩnh khiến cho bọn họ vô cùng chấn động.

Lạc Kiến Hồng đi qua đi lại, có vẻ vô cùng sốt ruột. Có thể khiến cho đường đường là Phiên Hải Vương sốt ruột như vậy sợ rằng cũng chỉ có nữ nhi của hắn mà thôi.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, trực tiếp thôn phệ hai cỗ năng lượng trong người Lạc Dĩnh. Hai cỗ năng lượng này đã tích lũy tới mức độ cường bạo. Lục Lâm Thiên trực tiếp đem hai cỗ năng lượng cuồng bạo này thôn phệ vào trong cơ thể. Làm hai cỗ năng lượng này yếu bớt đi là biện pháp cơ bản giải quyết chuyện này. Nếu như tiếp tục đưa chân khí vào trấn áp. Chỉ trấn áp được một lúc, thế nhưng chỉ sợ sẽ đưa tới hậu quả càng thêm nghiêm trọng.

Đem hai cỗ năng lượng làm cho nó yếu bớt đi, nói thì đơn giản, thế nhưng không ai có biện pháp làm được. Huống chi Lạc Dĩnh lại là người thường thì càng thêm khó.

Chỉ là Lục Lâm Thiên có Âm Dương Linh Vũ quyết quỷ dị này có thể trực tiếp thôn phệ chân khí cùng năng lượng của người khác. Cũng bởi vì có Âm Dương Linh Vũ Quyết cho nên Lục Lâm Thiên mới dám mở miệng thử giúp Lạc Dĩnh này một chút. Bằng không Lục Thiếu Du cũng chỉ có thể mở mắt nhìn bất lực mà thôi.

– Ồ, không thể tưởng tượng được.

Trong lúc thôn phệ, Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc phát hiện ra. Dùng thân thể người thường có thể chứa đựng hai cỗ năng lượng bàng bạc như vậy tuyệt đối là kỳ tích. Lục Lâm Thiên vẫn cực kỳ hiếu kỳ ở điểm này, trong lúc thôn phệ, Lục Thiếu Du cũng đồng thời kinh ngạc phát hiện ra một chỗ kỳ lạ.

Chỗ kỳ lạ này là bởi vì thân thể của Lạc Dĩnh rất kỳ quái. Lục Lâm Thiên vốn hoài nghi kinh mạch trong cơ thể nàng bị đứt hết, chân khí căn bản không thể tồn tại, thế nhưng hai cỗ chân khí, năng lượng này vẫn tồn tại được trong cơ thể nhỏ bé này.

Mà hiện tại rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng phát hiện ra, hai cỗ lực lượng kinh khủng này không ngờ đều ở bên trong thân thể Lạc Dinh, gân cốt, lục phủ ngũ tạng, ở trong mỗi một tế bào của nàng. Trong thân thể có năng lượng bàng bạc như vậy, thân thể con người vốn chỉ có thể hấp thu năng lượng bên ngoài tự nhiên mà thôi. Mà thân thể Lạc Dĩnh cũng như vậy, hai cỗ năng lượng bàng bạc trong cơ thể nàng giống như trong hơn hai mươi năm qua Lạc Dĩnh này không một giây một khắc nào không ngâm mình trong một hồ nước bằng năng lượng. Lục Lâm Thiên kinh ngạc phát hiện ra, Lạc Dĩnh tuy rằng là người thường, chưa từng tu luyện qua thế nhưng thân thể lại cường hãn không gì sánh được. Tế bào toàn thân đều bị năng lượng bao phủ, nếu như tu luyện mà nói, thực lực quả thực chính là một đường bay lên, không có một chút trở ngại nào.

Lúc này năng lượng trong cơ thể Lạc Dĩnh đang dần dần tiêu tán. Loại cảm giác đau đớn kịch liệt này lập tức biến mất không thấy. Năng lượng gần tiêu tán, thậm chí là thân thể xuất hiện cảm giác vui sướng. Nhiều năm như vậy trôi qua, thân thể của nàng vẫn luôn trầm trọng, chưa bao giờ nàng có cảm giác thoải mái nhẹ nhàng như vậy.

Phù.

Một chung trà sau, Lục Lâm Thiên thu hồi tay trên lưng Lạc Dĩnh, miệng thở ra một ngụm trọc khí.

– Lạc cô nương, có tốt hơn chút nào không?

Khí tức Lục Lâm Thiên thu liễm lại, vừa rồi không ngờ hắn đã thôn phệ không ít năng lượng trong cơ thể Lạc Dĩnh. Nếu như luyện hóa cỗ năng lượng này Lục Lâm Thiên có cảm giác, sợ rằng có thể nhận được không ít chỗ tốt. Đây coi như là thù lao ngoài ý muốn của hắn.

– Đã khá hơn nhiều rồi, đa tạ Lục chưởng môn.

Cảm nhận cơ thể thoải mái, Lạc Dĩnh quay đầu nhìn Lục Lâm Thiên, trên khuôn mặt vốn tái nhợt kia lúc này không ngờ lại có một tia hồng nhuận. Khí sắc thoạt nhìn so với khi trước không chỉ hơn một chút, toàn thân thoạt nhìn cũng kiều diễm hơn rất nhiều.

– Chỉ là một cái nhấc tay mà thôi, Lạc cô nương không có việc gì là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vừa rồi đã thất thố trước mặt Lục chưởng môn, mong Lục chưởng môn thứ lỗi.

Lạc Dĩnh hạ thấp người thi lễ rồi nói. Ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên lúc này vô cùng hiếu kỳ. Lục Lâm Thiên này quả nhiên bất phàm y như trong lời đệ tử trong các truyền lại.

Lâm Thiên mỉm cười sau đó lập tức thu hồi cấm chế mở cửa đi ra ngoài. Nha hoàn thanh tú kia khẩn trương chạy vào trong phòng, mà Lạc Kiến Hồng cũng đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên, vẻ mặt lo lắng hỏi:

– Lục chưởng môn, Dĩnh nhi thế nào rồi?

– Lạc các chủ không cần quá lo lắng, hiện tại đã không còn việc gì đáng ngại rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Cha, con không sao rồi. Đa tạ Lục chưởng môn xuất thủ cứu giúp, người nhất định phải cảm tạ Lục chưởng môn đó.

Lạc Dĩnh lập tức đi tới cửa rồi nói với Lạc Kiến Hồng.

Mọi người ở đây dù sao cũng không có ai là người bình thường, chỉ cần nhìn biến hóa trên người Lạc Dĩnh là cũng có thể đoán ra được một hai. Sắc mặt cả đám bắt đầu kinh ngạc. Bởi vì khí sắc trên người Lạc Dĩnh so với khi trước còn tốt hơn rất nhiều. Cả đám lập tức nhìn nhau, trong lòng thầm nghĩ, Lục Lâm Thiên này quả nhiên có chút thủ đoạn.

Lạc Kiến Hồng nhìn khí sắc của nữ nhi rồi lập tức nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt xuất hiện sự cảm kích, nói:

– Đa tạ Lục chưởng môn.

Chương 1619: Địa cấp trung giai (1)

– Lạc các chủ khách khí rồi, ta cũng chỉ tạm thời ổn định một chút tình huống trong cơ thể Lạc cô nương mà thôi. Có lẽ trong vòng ba tháng sẽ không có lần phát tác thứ hai nữa. Thế nhưng sau ba tháng quả thực rất khó nói.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lục chưởng môn, ngươi nhất định phải nghĩ biện pháp gì đó.

Nhìn thấy biểu hiện vừa rồi của Lục Lâm Thiên, Lạc Kiến Hồng hiện tại đã cực kỳ tin tưởng Lục Lâm Thiên. Trong mắt hiện lên sự khẩn cầu, có thể khiến cho hắn làm như vậy sợ rằng cũng chỉ có nữ nhi của hắn mà thôi.

– Lạc các chủ, nếu muốn ta giảm bớt thống khổ cho Lạc cô nương thì được, thế nhưng muốn Lạc cô nương sống lâu thêm mấy năm, sợ rằng không khó. Còn nếu như ngươi muốn ta chữa khỏi cho Lạc cô nương mà nói, quả thực là bất lực.

Lục Lâm Thiên cũng không từ chối, nhìn thấy ánh mắt Lạc Kiến Hồng lúc này, coi như là người hiểu rõ một chút về tính cách của Lạc Kiến Hồng cũng có thể nói, Lạc Kiến Hồng này tuyệt đối là một người cha tốt.

– Nếu như có thể kéo dài tính mạng của Dĩnh nhi vài chục năm đối với ta mà nói đã là đại ân rồi. Lục chưởng môn đã có thể kéo dài vài năm, có thể khiến cho Dĩnh nhi của ta giảm bớt thống khổ, thì sao không thể kéo dài thêm được một chút cơ chứ? Đến lúc đó ta nhất định sẽ cảm tạ Lục chuởng môn. Thế nhưng thứ cho ta mạo muội hỏi một câu, lẽ nào Lục chưởng môn không có cách nào khiến cho Dĩnh nhi khôi phục hoàn toàn sao? Mong Lục chưởng môn nói thật cho ta biết.

Lạc Kiến Hồng cực kỳ chân thành nhìn Lục Lâm Thiên nói. Ánh mắt kia hoàn toàn là ánh mắt lấy thân phận của một người cha hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nhìn Lạc Kiến Hồng, hơi do dự một lát rồi nói:

– Biện pháp thì quả thực có một, nhưng mà ta cũng có năm thành, hơn nữa thời gian cần quá dài, ta còn một số việc muốn làm cho nên…

– Lục chưởng môn, ngươi thực sự có biện pháp sao?

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Lạc Kiến Hồng run rẩy. Bởi vì nhiều năm trôi qua như vậy đây là lần đầu tiên có người nói có biện pháp.

– Biện pháp chỉ có một, thế nhưng cơ hội cũng không lớn. Năm thành cơ hội, chỉ có phân nửa mà thôi.

Lục Lâm Thiên do dự một lát rồi nói. Hắn quả thực có một biện pháp, tuy rằng có chút nắm chắc, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không dám quá chắc chắn.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, trong lòng Lạc Kiến Hồng lập tức run lên, chưa từng ai có biện pháp với chuyện này. Ngay cả Linh Tôn cũng phải bó tay. Ngay cả vị siêu cấp cường giả kia trong các của bọn hắn cũng không có cách nào. Mà hiện tại có người nói có biện pháp, lại còn có năm thành cơ hội, đây đã là cực cao rồi, hắn sao có thể bỏ qua được cơ chứ.

– Lục chưởng môn, Lạc Kiến Hồng ta cả đời chưa từng cầu một ai. Hôm nay ta cầu xin Lục chưởng môn xuất thủ một lần, đương nhiên chỉ cần Lục chưởng môn xuất thủ thì ta hậu tạ Lục chưởng môn bảo vật Khởi Tử Hồi Xuân Đan của Nhật Sát các. Mấy nghìn năm qua trong Nhật Sác các chúng ta cũng chỉ luyện chế ra tám khỏa mà thôi. Tác dụng của Khởi Tử Hồi Xuân Đan này có lẽ Lục chưởng môn còn chưa biết. Người có tu vi dưới Vũ Tôn và Linh Tôn ngũ trọng, dưới tình huống tiêu hao cạn kiệt sau khi ăn vào Khởi Tử Hồi Xuân Đan này, mặc kệ là tiêu hao tới đâu, chỉ còn một hơi thở trong nháy mắt có thể khôi phục trạng thái đỉnh phong.

Lạc Kiến Hồng nói.

– Khởi Tử Hồi Xuân Đan, trong nháy mắt khôi phục đỉnh phong sao?

Lục Lâm Thiên lập tức sửng sốt. Trên ngọc giản của Nam thúc cấp cho hắn cũng không có ghi qua loại đan dược này. Dưới Vũ Tôn ngũ trọng có thể trong nháy mắt khôi phục trạng thái đỉnh phong, đây quả thực là có thêm một cái mạng. Nếu như hắn biết có loại đan dược này sợ rằng bản thân đã sớm tìm cách luyện chế rồi.

– Nếu như Lục chưởng môn có thể chữa khỏi cho Dĩnh nhi, ta sẽ trọng tạ Lục chưởng môn hai khỏa Khởi Tử Hồi Xuân Đan.

Lạc Kiến Hồng nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Mặt khác, ta thấy huyết đao trong tay Lục chưởng môn không phải là phàm vật. Sợ rằng còn chưa có một bộ vũ kỹ đao phá tốt. Trong Nhật Sát các chúng ta cũng có một bộ vũ kỹ đao pháp tên là Hoàn Vũ Thất Toàn trảm, uy lực bá đạo vô cùng. Mấy nghìn năm qua, người có thể tu luyện thành đao pháp này vô cùng ít ỏi.

Nói xong, Lạc Kiến Hồng nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Mà Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm này là vũ kỹ Địa cấp trung giai. Cũng là bí mật bất truyền của Nhật Sát các chúng ta. Nếu như Lục chưởng môn có thể chữa tốt cho Dĩnh nhi, Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm này ta cũng có thể giao cho Lục chưởng môn.

– Đao pháp Địa cấp trung giai, hai khỏa Khởi Tử Hồi Xuân Đan.

Lúc này Lục Lâm Thiên tuyệt đối đã bị mê hoặc. Vũ kỹ đạt tới Địa giai thì giá trị không cần nói tới. Những đại môn đại phái này, ngay cả vũ kỹ Huyền cấp sơ giai trở lên cũng không bao giờ truyền ra bên ngoài. Vũ kỹ trên Địa cấp thì càng khống chế nghiêm ngặt. Coi như là đệ tử thân truyền cũng không có tư cách tu luyện. Mà vũ kỹ Địa cấp trung giai thì càng không phải nói.

Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm, vũ kỹ Địa cấp trung giai, uy lực của nó Lục Lâm Thiên căn bản không cần tưởng tượng, cũng không biết uy lực của nó mạnh bao nhiêu. Thế nhưng nếu tính giá trị mà nói, sợ rằng toàn bộ thế lực nhất lưu cũng không thể so sánh được.

Hai khỏa Khởi Tử Hồi Xuân Đan, bằng hai cái mạng của mình. Trong nháy mắt khôi phục tới trạng thái đỉnh phong, nếu như gặp phải vây công và cường giả trước mặt quả thực sẽ có thêm chỗ dựa vào. Còn có Hoàn Vũ Thất Toàn trảm này cho nên lúc này Lục Lâm Thiên vô cùng động tâm.

Nghe Lạc Kiếm Hồng nói, sắc mặt mười trưởng lão kia lập tức biến đổi. Vũ kỹ Địa cấp trung giai Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm, đây chính là vật bất truyền trong các, tuyệt đối không thể truyền ra bên ngoài, thế nhưng loại tình huống như hiện tại bọn họ cũng không biết làm thế nào cho tốt.

– Lạc các chủ, ta sẽ cố gắng. Thế nhưng trước khi ra tay, ta có chuyện cần nói riêng với Lạc các chủ và Lạc cô nương.

Lục Lâm Thiên không có cách nào thoát khỏi mê hoặc. Chỗ tốt Lạc Kiến Hồng đưa ra đối với hắn có lực mê hoặc cực kỳ lớn. Mà vừa vặn hắn cũng có một biện pháp cho nên thử một lần cũng không sao. Có thể nhận được bảo vật như vậy, cũng coi như là thu hoạch ngoài ý muốn.

Chỉ là tới bây giờ Lục Lâm Thiên còn không biết, điều kiện Lạc Kiến Hồng vừa đưa ra kỳ thực cũng không phải giới hạn cao nhất trong lòng Lạc Kiến Hồng. Nữ nhi ở trong lòng hắn chính là vô giá, cho dù Lục Lâm Thiên dùng công phu sư tử ngoạm chỉ sợ hắn cũng sẽ nghĩ biện pháp đáp ứng. Vì nữ nhi của mình chuyện gì hắn cũng đáp ứng.

Một lát sau, trong một căn phòng yên tĩnh, lúc này chỉ có Lục Lâm Thiên, Lạc Kiến Hồng, còn có Lạc Dĩnh thanh tú kia. Ba người ngồi vào chỗ của mình, Lục Lâm Thiên lập tức mở miệng:

– Lạc các chủ, giúp Lạc cô nương khôi phục ta chỉ có thể nói trước, ta chỉ có năm thành nắm chắc. Đồng thời bởi vì kinh mạch toàn thân Lạc cô nương không đầy đủ cho nên lúc trị liệu cần phải…

Chương 1620: Địa cấp trung giai (2)

Nói tới đây, khuôn mặt Lục Lâm Thiên đỏ lên, ánh mắt liếc về phía Lạc Dĩnh, trong lòng vô cùng bất đắc dĩ.

– Cần phải cởi hết y phục sao?

Lạc Kiến Hồng nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói. Bằng vào kiến thức và nhãn lực của hắn chỉ cần nghĩ một chút là có thể suy đoán ra ý tứ của Lục Lâm Thiên. Kinh mạch toàn thân không được đầy đủ, muốn khôi phục đương nhiên phải cởi bỏ hết y phục.

– Không sai. Lạc các chủ có lẽ cũng hiểu được.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, hắn phải đả thông kinh mạch toàn thân cho Lạc Dĩnh, đương nhiên phải chạm toàn thân của nàng, bằng không sao có thể hạ thủ được.

– Chuyện này, sao có thể, ta…

Lạc Kiến Hồng có thể hiểu được thế nhưng Lạc Dĩnh lại e thẹn, khuôn mặt ửng đỏ, xích lõa trước mặt một nam nhân xa lạ, đây tuyệt đối là một chuyện vô cùng thẹn thùng.

– Dĩnh nhi, có câu nói có bệnh phải nhờ y sư, có lẽ con cũng hiểu.

Lạc Kiến Hồng nhìn nữ nhi. Sự thuần khiết của nữ nhân đương nhiên cực kỳ quan tọng. Thế nhưng chuyện này lại không giống như bình thương, chỉ cần nữ nhi có thể khôi phục thì hắn cũng không còn lựa chọn nào khác. Hắn biết, nếu muốn trị liệu thì nhất định phải như vậy. Khong có lựa chọn nào.

Lục Lâm Thiên nhìn Lạc Dĩnh rồi nói:

– Đương nhiên, vì sự thuần khiết của Lạc cô nương, ta có thể che mắt.

– Dĩnh nhi, vì cha, con nhất định phải cố gắng.

Lạc Kiến Hồng nhìn Lạc Dĩnh nói.

– Được rồi.

Nhìn phụ thân, Lạc Dĩnh chậm rãi gật đầu.

Trong núi non tràn ngập sương mù, trong này có một mùi máu tanh từ từ phát tán ra. Nơi này sát khí ngập tràn, dưới sự bao phủ của sương mù dày đặt, hơn nữa lại thêm sát khí từ bốn phía, quả thực là một nơi tôi luyện vô cùng tốt.

Trong rừng rậm, một bóng đen phủ phục ẩn nấp bên trong vô cùng bí ẩn, khí tức toàn thân thu liễm, không tiết ra ngoài một chút nào. Tâm thần tỏa ra, chờ đợi con mồi tới cửa.

Liên tục ba mươi năm qua, mỗi lần Linh trì trên Thiên đảo mở ra hắn đều tới. Lần đầu tiên hắn cũng dự đoán được Chân Linh thánh quả kia, thế nhung kết quả lại không phải như vậy. Chân Linh thánh quả đều bị đệ tử Nhật Sát các lấy được. Người ngoài làm sao có thể đơn giản thu bảo vật. Vì vậy dọc đường đi dựa vào thủ đoạn ẩn nấp của bản thân, hắn tiến hành đánh lén không ít người, thu hoạch vô cùng tốt lên tới một con số khá lớn.

Mà mười năm trước, thứ hắn đoạt được càng thêm kinh khủng. Lần này hắn lại tới, nửa ngày trước, tại một nơi khác hắn đã đánh chết một Linh Suất tứ trọng, thu hoạch không tệ.

Hắn không bao giờ ở cùng một chỗ đợi con mồi, vì vậy sau khi đánh chết Linh Suất tứ trọng kia lập tức tới đây. Trong tâm thần của hắn lúc này xuất hiện bốn đạo thân ảnh.

Hắn lập tức nhíu mày, bởi vì bốn người này hắn không cảm nhận được khí tức. Hắn đang do dự có nên xuất thủ hay không, có nên mạo hiểm hay không. Nhìn y phục trên người bốn người này cũng không giống như người bình thường. Nếu có thể đánh chết có lẽ thu hoạch không tồi. Từ tuổi tác của bốn người này có thể thấy được. Một thanh niên, một thiếu nữ, một tiểu thiếu niên có lẽ thực lực cũng không cao. Người duy nhất hắn để ý là nữ nhân xấu xí kia, nàng ta hẳn là uy hïếp lớn nhất với hắn.

Mà lúc này bốn người Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Như Hoa đã đi tới. Dọc đường đi bốn người gặp không ít nguy hiểm, thế nhưng bằng vào thực lực và thủ đoạn của bốn người mà nói, nguy hiểm trong này đối với bọn họ không tạo thành một chút uy hiếp nào.

Sưu.

Bốn người cẩn thận đi về phía trước. Ở bên trong, bằng vào thực lực của bốn người cũng không dám sơ ý. Đúng lúc này có một tiếng nổ vang vọng, một bóng đen không rõ lập tức lao thẳng về phía Như Hoa.

– Muốn chết.

Như Hoa cười nhạt, bàn tay nắm chặt, nắm tay to lớn đánh về phía trước. Yêu nguyên trên bàn tay nhanh chóng ngưng tụ. Cuối cùng nắm tay hung hăng đánh về phía bóng đen kia. Nắm tay ẩn chứa kình phong trực tiếp xé rách không khí, một cỗ kình khí vô hình trực tiếp đem sương mù dày đặc chung quanh đánh cho tan nát.

– Yêu thú thất giai.

Cảm nhận cỗ khí tức này, sắc mặt hắc y nhân đánh lén lập tức đại biến. Hắn thật không ngờ, đây mới chỉ là lần xuất thủ thứ hai của hắn lại đυ.ng phải yêu thú thất giai. Không gian chung quanh hắn lúc này trực tiếp vặn vẹo. Ngay cả trốn cũng không được.

Phanh Phanh.

Một tiếng trầm muộn vang lên trong tầng trời thấp. Kình khí mạnh mẽ trên nắm tay Như Hoa trực tiếp mang theo xu thế sấm sét đánh vào trên người bóng đen kia, kình khí vô hình phô thiên cái địa bạo phát ra.

Khục khục.

Bóng đen này lập tức phun ra một ngụm máu tươi, thân thể đập xuống mặt đất trở thành một thi thể. Có thể người này ngay cả trước khi chết cũng không biết được, vốn vận khí của hắn cũng không tệ lắm, vốn người hắn tưởng rằng có thực lực mạnh nhất trong đám người lại là người có thực lực yếu nhất, thế nhưng Như Hoa yếu nhất trong bốn người cũng không phải là người hắn có thể chống lại.

– Vũ Suất lục trọng mà thôi, không ngờ lại dám đánh lén.

Sau khi lấy mấy chiếc nhẫn trữ vật trên người hắc y nhân Vũ Suất lục trọng, Như Hoa lập tức khinh thường nói.

Bên trong Nhật Sát các, Lạc Kiến Hồng đích thân hộ pháp, bên trong một gian phòng tràn ngập hương hoa, nhìn phong cách bố trí hẳn là phòng của Lạc Dĩnh.

Lục Lâm Thiên đánh giá gian phòng, cũng giúp Lạc Dĩnh trầm tĩnh hơn một chút, nói:

– Lục chưởng môn, những chậu hoa này thế nào, những năm gần đây ta không thể tu luyện, rảnh rỗi chỉ có thể trồng hoa làm niềm vui.

– Thật xấu hổ, ta chỉ cảm thấy hoa rất đẹp, mà tên hoa thì ta không biết.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói.

– Lục chưởng môn còn trẻ tuổi đã trở thành người đứng đầu mười đại cường giả, phỏng chừng luôn tập trung tu luyện, sao có thời gian hiểu biết những chuyện này.

Lạc Dĩnh nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nói:

– Lạc cô nương, chúng ta bắt đầu đi, chỉ mong có thể thành công!

– Hi vọng thôi, vất vả Lục chưởng môn!

Lạc Dĩnh nói, vẻ mặt chợt đỏ ửng, nàng tự nhiên hiểu được kế tiếp mình phải làm gì.

Lục Lâm Thiên nhìn Lạc Dĩnh, dung mạo của nàng không tính là tuyệt mỹ, nhưng vẫn rất đẹp, khí chất thanh tú, thân hình vô cùng hấp dẫn.

– Nói thật, ta thật sự rất bội phục Lạc cô nương, có thể dùng thân thể người thường chống đỡ tới bây giờ, dù là người có tu vi Vũ Suất cũng chưa chắc có thể làm được, thậm chí là Vũ Vương cũng không phải ai có thể làm.

Lục Lâm Thiên nói.

– Nếu không phải bởi vì cha, ta sợ ta đã sớm bỏ cuộc, mỗi lần nhìn thấy cha lo lắng, ta lại đau lòng, hai mươi mấy năm nay cha đặt hết tâm tư trên người của ta, nếu ta không chịu đựng nổi buông tay, cha nhất định sẽ thật thương tâm, ta không muốn làm cho cha tuyệt vọng, cho nên ta phải sống sót, chỉ vì cha ta.

Trong ánh mắt dịu dàng của Lạc Dĩnh hiện lên vẻ kiên nghị mà người thường không thể có được.

Lục Lâm Thiên cực kỳ cảm thán, một nữ tử yếu đuối từ ba tuổi chống đỡ được tới bây giờ, thật sự là kỳ tích, mà kỳ tích kia tới từ thân tình.

Chương 1621: Xuân sắc kiều diễm

Lúc này Lục Lâm Thiên lại có chút hiểu được tâm tình Lạc Kiến Hồng, mặc kệ hắn là ai, hắn là một người cha tốt, nếu là người cha tốt, không cần biết hắn là người thế nào cũng có thể kết giao.

Cho dù Nhật Sát các không cho Lục Lâm Thiên ưu đãi, Lục Lâm Thiên cũng sẽ giúp đỡ giảm bớt thống khổ cho Lạc Dĩnh, tận lực kéo dài tính mạng của nàng, theo hắn quan sát, năng lượng trong cơ thể Lạc Dĩnh đã vô cùng khủng bố, nếu hắn cắn nuốt, hắn cũng có thể đạt được không ít ưu đãi.

Những năm gần đây Lục Lâm Thiên đã cảm nhận được, mình luôn dựa vào Linh Thiên môn cùng Vân Dương Tông cũng không tốt, hiện tại người muốn đối phó mình thật không ít, mình gây thù hằn không thiếu, điều này cực kỳ bất lợi với Phi Linh môn, sau này nếu có những sơn môn có thể kết giao, vẫn tận lực kết minh mới tốt, dù sao có người bạn vẫn tốt hơn là thêm kẻ thù.

– Lạc cô nương, thời gian trị liệu có chút lâu dài, chỉ sợ phải dùng vài ngày, thậm chí càng lâu hơn, sẽ có thống khổ!

Lục Lâm Thiên nói.

– Không sao, đã hai mươi mấy năm rồi, thống khổ gì chưa trải qua, đã thành thói quen.

Lạc Dĩnh mỉm cười nói.

– Vậy thì bắt đầu đi, mời Lạc cô nương cởi bỏ quần áo, nằm thẳng trên giường!

Lục Lâm Thiên nói xong lấy ra dây lụa màu đen che mắt của mình.

Mặc dù thấy Lục Lâm Thiên đã che mắt lại, nhưng khuôn mặt Lạc Dĩnh vẫn đỏ bừng, lần đầu tiên cởi quần áo trước mặt nam nhân, nhịp tim nàng không ngừng gia tốc.

Lạc Dĩnh cởi xong quần áo, thân thể mềm mại khẩn trương run rẩy lên, nằm xuống giường khẽ nói:

– Lục chưởng môn, ta chuẩn bị xong rồi!

Lục Lâm Thiên thầm hít sâu vài hơi làm cho mình trầm tĩnh trở lại, thủ ấn kết xuất, chậm rãi vươn tay phải, trên lòng bàn tay hiện lên lốc xoáy chân khí, chân khí ẩn hiện trên đầu ngón tay, mang theo tử kim sắc, nhìn qua chẳng khác gì điện mang.

– Lạc cô nương, xin thứ cho tại hạ có chút vô lễ, sẽ có chút đau đớn, nhưng cố gắng nhẫn nhịn một chút là tốt rồi.

Điện mang đột nhiên rơi xuống huyệt khí hải của Lạc Dĩnh, nếu Lục Lâm Thiên không phải đang che mắt, hẳn đã bị thất thần.

Điện mang xâm nhập vào cơ thể Lạc Dĩnh, làn da của nàng chợt hiện lên lưu quang tử kim sắc, lưu quang di chuyển, một tiếng kêu rên từ trong miệng Lạc Dĩnh truyền ra, chân mày nàng cau chặt lại, tựa hồ cực kỳ đau đớn.

Ngay sau đó đầu ngón tay Lục Lâm Thiên không ngừng di động, điện mang lưu chuyển không ngừng xâm nhập vào cơ thể Lạc Dĩnh, sắc mặt Lục Lâm Thiên ngày càng ngưng trọng, giờ khắc này hắn không dám có chút khinh thường.

Tiên Thiên Đoạn Mạch Tuyệt Thể, gân mạch đứt từng khúc, vốn không cách nào chữa trị, nhưng Lục Lâm Thiên có biện pháp của mình, Tử Lôi Huyền Đỉnh mạnh mẽ vô cùng, không chỉ có Tử Kim Huyền Lôi dùng công kích, có chút thủ đoạn làm người ta không sao tưởng tượng được, theo tin tức truyền lại, bởi vì dùng Tử Kim Huyền Lôi rèn Bất Diệt Huyền Thể, nhưng trước đó phải đánh vỡ thân thể thành đoàn thịt nát nhưng vẫn sống lại, so sánh với Tiên Thiên Đoạn Mạch Tuyệt Thể càng thêm khủng bố.

Hiện tại Lục Lâm Thiên cần nhờ Tử Kim Huyền Lôi phụ trợ, tiếp nối đoạn mạch toàn thân của Lạc Dĩnh, người khác làm không được nhưng hắn có thể, bởi vì có được Tử Kim Huyền Lôi tương trợ.

Nhưng đây là một công trình cực lớn, không thể hoàn thành trong thời gian ngắn, Lục Lâm Thiên biết mình phải khống chế Tử Kim Huyền Lôi tới mức tinh vi nhất, nếu không sẽ thiêu cháy thân thể mềm mại trước mắt thành tro tàn, mà nếu làm quá nhẹ nhàng chỉ sợ sẽ không đạt hiệu quả.

Hai tay Lục Lâm Thiên không ngừng hạ xuống, Lạc Dĩnh cảm giác trong cơ thể mình có một cỗ năng lượng nóng cháy, muốn thiêu đốt nàng thành tro bụi, nhưng nhiệt độ kia chỉ dừng lại ở mức độ làm nàng đau đớn, chỉ điểm tới là dừng, không làm cho nàng bị tổn thương chút nào.

Xuy!

Khi hai tay Lục Lâm Thiên rơi lên hai ngọn núi, Lạc Dĩnh vừa cảm thấy đau đớn vừa tê dại, làm nàng không nhịn được thốt lên tiếng rên rỉ, khuôn mặt càng đỏ ửng, nhìn như mộng như ảo, chạm tới lòng người.

Hai cỗ lực lượng đang yên lặng trong cơ thể Lạc Dĩnh bị động tác của Lục Lâm Thiên làm bạo động, cảm giác được biến hóa, vẻ mặt hắn càng thêm ngưng trọng, tốc độ ngón tay di động càng lúc càng nhanh, điện mang bao phủ trên người Lạc Dĩnh.

Điện mang lưu chuyển, không ngừng phát ra tiếng vang, trong cơ thể Lạc Dĩnh hiện lên màu đỏ đậm, lực lượng cuồng bạo bắt đầu khởi động, hung hăng va chạm trong thân thể nàng.

– A…

Lạc Dĩnh đau đớn hô lên thành tiếng, nàng không còn cách nào nhẫn nhịn được nữa.

– Cắn nuốt!

Tay trái Lục Lâm Thiên hiện lên lốc xoáy chân khí, lập tức đặt lên bụng Lạc Dĩnh, vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, trực tiếp cắn nuốt hai cỗ lực lượng cuồng bạo trong cơ thể nàng, bởi vì Lạc Dĩnh đã dùng đan dược từ lúc ba tuổi, cấp bậc đan dược ngày càng cao, mãi tới hai năm vừa qua đã lên tới đan dược thất phẩm, cỗ năng lượng kia lớn thế nào liền có thể nghĩ.

Chương 1622: Trưởng lão Vũ các

Mà mỗi lần năng lượng đan dược bùng nổ, Lạc Kiến Hồng lại truyền chân khí trấn áp, ngày dài tháng rộng suốt hai mươi mấy năm, chân khí của Lạc Kiến Hồng cũng đã vô cùng khủng bố, nhưng hai cỗ năng lượng chỉ có thể bảo trì cân bằng, điều này giúp Lạc Dĩnh còn có thể bình yên vô sự, bằng không nàng đã nổ tung mà chết.

Lúc này hai cỗ lực lượng cuồng bạo đều bị Lục Lâm Thiên cắn nuốt, theo hắn phỏng chừng, hai cỗ lực lượng không kém gì Vũ Vương lục trọng, thậm chí đã tới gần thất trọng, Lạc Dĩnh có thể sống tới bây giờ tuyệt đối là kỳ tích.

Hiện tại Lục Lâm Thiên vừa dùng tay phải khống chế Tử Kim Huyền Lôi, tay trái cắn nuốt năng lượng trong cơ thể Lạc Dĩnh, mặc dù đan điền khí hải của hắn khổng lồ, nhưng đã có chút chống đỡ hết nổi, thật sự tiêu hao không tầm thường.

Bên ngoài đình viện, Lạc Kiến Hồng luôn lo lắng, thậm chí có không ít trưởng lão cũng đang chờ đợi, đều muốn biết Lục Lâm Thiên thật sự có bản lĩnh chữa trị Tiên Thiên Đoạn Mạch Tuyệt Thể hay không, đã có không biết bao nhiêu Linh Tôn trong Nhật Sát các cũng không có biện pháp, chẳng lẽ Lục Lâm Thiên có thể làm được?

– Các chủ, nếu Lục Lâm Thiên thật sự trị hết Tiên Thiên Đoạn Mạch Tuyệt Thể của Dĩnh nhi, chẳng lẽ chúng ta thật sự phải giao Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm cho hắn sao? Đây chính là một trong những vũ kỹ trấn các a, mặc dù là địa cấp trung giai, nhưng trước kia lão tổ có nhắn lại, nếu có thể phát huy được uy lực tới mức tận cùng, phối hợp cùng đao tốt, tuyệt đối so sánh được với vũ kỹ địa cấp cao giai!

Một trưởng lão nói.

– Chư vị trưởng lão, các ngươi cảm thấy được tính mạng của Dĩnh nhi cùng Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm, bên nào càng quý giá hơn?

Lạc Kiến Hồng hỏi.

Mọi người không trả lời, trong lòng đều hiểu rõ ràng, những năm gần đây các chủ vì nữ nhi trả giá hết thảy, mà chính Nhật Sát các cũng đã tận lực.

– Các chủ, đương nhiên là sinh mạng của Dĩnh nhi trân quý hơn, chúng ta đều nhìn thấy nàng trưởng thành, nếu Lục Lâm Thiên thật sự có thể chữa khỏi cho Dĩnh nhi, xem như chúng ta đã thiếu hắn ân tình lớn, dù hắn có sư tử ngoạm, chúng ta cũng không còn cách nào, mà lần này Lục Lâm Thiên không nói gì đã đáp ứng ra tay tương trợ, chỉ sợ hắn đang muốn lấy lòng Nhật Sát các chúng ta, chỉ là Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm lại không thể truyền ra ngoài, thật sự phiền toái!

Một trưởng lão Vũ Vương tứ trọng nói.

Lạc Kiến Hồng nhìn mọi người, khẽ mỉm cười nói:

– Mặc kệ Lục Lâm Thiên có thể chữa khỏi cho Dĩnh nhi hay không, ít nhất ta đã thiếu nhân tình của hắn, nghe nói hắn cũng không phải kẻ hiền lành, có thể dùng một lần sư tử ngoạm đổi lấy kết giao cùng Nhật Sát các chúng ta, đủ thấy thành ý, mà tiểu tử kia tuyệt đối không đơn giản. Khó trách Vân Tiếu Thiên cùng Lữ Chính Cường đều muốn giao nữ nhi cho hắn, kẻ này không hổ là nhân trung chi long, vô luận là tâm trí hay là thiên phú đều hiếm thấy, nếu Dĩnh nhi nguyện ý, ta cũng muốn đem nữ nhi phó thác cho hắn!

– Không nghĩ tới các chủ có đánh giá cao như vậy đối với Lục Lâm Thiên!

Các trưởng lão có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng không kinh ngạc.

– Về chuyện Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm, mặc dù đã có tổ huấn, nhưng trong các cũng có quy tắc, người ngoài nếu muốn học vũ kỹ bất truyền trong các, chỉ cần đánh bại hai vị trưởng lão Vũ các, lại có các chủ đồng ý thì có thể ngoại lệ, cho nên tới lúc đó có thể lấy đi Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm hay không, phải xem ở chính hắn, nếu lấy không được chúng ta sẽ cho hắn vật khác bồi thường, xem như ta thiếu hắn thêm một nhân tình, nếu có thể lấy được, vậy cũng không làm trái tổ huấn!

Lạc Kiến Hồng nói.

– Các chủ, hai vị trưởng lão Vũ các đều là Vũ Vương cửu trọng, nghe nói đã sắp tới đỉnh, chỉ sợ qua thêm chút thời gian sẽ đột phá, nếu Lục Lâm Thiên muốn thắng, đây chẳng khác gì người si nói mộng!

– Hai trưởng lão một lòng si mê Vũ học, năm mươi năm trước thực lực tương tự như ta, bây giờ đã hơn kém lớn như vậy, ai!

Vũ Vương tứ trọng không khỏi thở dài.

– Chỉ sợ Lục Lâm Thiên không thể mang đi Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm, nhưng chúng ta cũng không bạc đãi hắn là được rồi!

Một hoàng sam trưởng lão nói.

Lạc Kiến Hồng cười không nói, thực lực hai vị trưởng lão Vũ các đích thật là cường đại, cho dù là hắn muốn chiến thắng, trừ phi vận dụng lá bài tẩy, nếu không thì không cách nào, nhưng Lục Lâm Thiên có thể phân thắng bại với Thiên Thủ Quỷ Vương, loại thực lực như vậy thậm chí chính hắn cũng nhìn không thấu, có lẽ…

Nói tới Thiên Hạp đảo, chỉ sợ cả Đông Hải đều biết có danh khí, danh khí không lớn như Tứ Các Tứ Đảo, nhưng tuyệt đối vượt qua thế lực nhất lưu, cường giả vô số, dù là Tứ Các Tứ Đảo cũng phải cấp vài phần mặt mũi.

Thiên Hạp đảo, quần đảo vây quanh, vô số khe sâu, phong cảnh cực kỳ tú lệ, bên trong một gian phòng trong kiến trúc cung điện khổng lồ, có vài thân ảnh đang căng thẳng nhìn lên trên giường.

Bên cạnh giường, một lão giả hơn năm mươi tuổi dáng người không cao lớn, nhưng cực kỳ tráng kiện, mái tóc thưa thớt gần như để trọc, vẻ mặt âm hàn, nhìn qua thấy lạnh cả người.

Xuy!

Lão giả thu lại bàn tay đặt trên người nam tử áo trắng trên giường, ánh mắt càng thêm âm trầm.

– Cha, con đã trở thành phế nhân, cha nhất định phải báo thù cho con, báo thù cho con!

Nam tử áo trắng uể oải oán hận nói.

– Tử Tùng, cha đã sớm nói làm người cần thu liễm, bằng không sẽ thiệt thòi lớn, hiện tại quả nhiên có chút người trêu chọc không nổi!

Hắc bào lão giả bất đắc dĩ thở dài, nhưng ánh mắt càng thêm tàn nhẫn.

– Cha, bọn hắn quá độc ác, phế tu vi của con, đây rõ ràng làm con khó chịu hơn là chết, cha, cha nhất định phải báo thù cho con, bắt nữ nhân kia, con muốn báo thù!

Dương Tử Tùng rít gào lên.

– Tứ trưởng lão, ngũ trưởng lão, bốn người kia rốt cục là ai!

Hắc bào lão giả hỏi.

– Đảo chủ, bốn người kia chính là một đầu yêu thú lục giai, một yêu thú thất giai sơ kỳ, một Vũ Vương ngũ trọng cùng Linh Vương tam trọng, không biết có lai lịch gì, nhưng hẳn không phải người Đông Hải!

Tứ trưởng lão nói.

– Đi tới Thiên đảo hẳn là vì Chân Linh thánh quả, hiện giờ hẳn là còn ở đó, ta mặc kệ bọn hắn là ai, dám phế con ta, nhất định phải chết!

Ánh mắt hắc bào lão giả trầm xuống, sát ý bắn ra, nói:

– Truyền mệnh lệnh của ta, toàn bộ cường giả theo ta đi Thiên Hạp đảo, ta muốn đánh chết mấy người kia trước mặt công chúng, cho mọi người biết kết cục đắc tội Thiên Hạp đảo chúng ta!

…

Trong sương mù dày đặc, bốn thân ảnh cấp tốc đi lên đỉnh núi, bỗng nhiên dừng bước.

– Tiểu Long, chuyện gì vậy?

Lục Tâm Đồng hỏi, vừa rồi mới xông ra khỏi thiên nhiên trận pháp, thiếu chút nữa gặp phiền toái lớn, lúc này trong lòng nàng còn sợ hãi.

– Tâm Đồng, phía trước hình như có đệ tử Nhật Sát các!

Tiểu Long nhìn về hướng núi rừng phía trước, nói.

– Như vậy con đường của chúng ta là chính xác!

Dương Quá nói.

– Con đường của chúng ta vốn là chính xác, ta một mực nhìn theo phương hướng của Thiên Trì!

Tiểu Long đắc ý nói.

Chương 1623: Chín thánh quả

– Vậy còn không đi mau, đừng để người của Nhật Sát các nhanh chân tới trước!

Lục Tâm Đồng nói.

– Không phải, ta đang nghĩ chúng ta có bốn người, mà Chân Linh thánh quả chỉ có chín quả, chúng ta phải lưu cho lão đại một quả đi, còn có đại trùng tử, ta cũng muốn lưu cho hắn một quả.

Đôi mắt Tiểu Long xoay chuyển, còn chưa tới mục đích đã bắt đầu tính toán.

– Ta cũng muốn lưu cho sư phụ cùng Oánh tỷ hai quả.

Lục Tâm Đồng nhận chân nói.

– Vậy là tám quả, còn lại một, đúng rồi, cấp cho Tuyết Sư, mỗi lần đều để nó phi hành, có lợi cũng không thể quên nó!

Tiểu Long nhận thân nói, vạch ngón tay chậm rãi tính toán.

– Cái gì, các ngươi tính toán lấy hết toàn bộ Chân Linh thánh quả sao?

Dương Quá kinh ngạc nói, Nhật Sát các có nói qua, mỗi người chỉ được lấy một Chân Linh thánh quả.

Tiểu Long liếc mắt nhìn Dương Quá, nói:

– Có gì kỳ quái, nếu có lão đại ở đây tuyệt đối sẽ làm như thế, ban đầu khi ở Vân Dương Tông, chúng ta còn lấy hết toàn bộ Vũ Linh thánh quả mà!

– Nhật Sát các sẽ tìm chúng ta phiền toái!

Dương Quá lo lắng nói.

– Nếu chúng ta là người đầu tiên tiến vào Linh trì, vậy sẽ không có ai biết là chúng ta làm!

Tiểu Long tựa hồ đã sớm có kế hoạch.

– Tiểu Long, chẳng lẽ ngươi có biện pháp nào hay sao?

Lục Tâm Đồng hỏi.

– Phía trước chính là Linh trì, chỉ cần chúng ta sớm tới nơi đó, lấy xong Chân Linh thánh quả liền rời đi, ai lại biết?

Tiểu Long chu miệng cười hắc hắc nói, người khác nhìn không thấy, nhưng con mắt thứ ba của hắn nhìn thấy, Thiên đảo khổng lồ cách đó không xa, hắn đã cảm giác được năng lượng dao động thật lớn.

– Yêu Hoàng, sau lưng chúng ta cũng có người đang đi tới!

– Hừ, cho bọn hắn không thể lên được Thiên đảo!

Lục Tâm Đồng cười quỷ dị, đột nhiên trong tay đánh ra hắc quang, lập tức hóa thành độc khí bao phủ đầy trời, chỉ nháy mắt không gian tản ra mùi vị gay mũi khó ngửi, vừa nhìn cũng biết là kịch độc.

– Chúng ta đi nhanh lên, con đường này bị ta bố trí độc khí, một ngày sau sẽ tự động tán đi, đã đủ cho chúng ta hành động!

Lục Tâm Đồng giảo hoạt nói.

– Hắc hắc, xuất phát!

Tiểu Long cười, lập tức chạy đi, Dương Quá bất đắc dĩ theo sau.

Vài giờ sau, thân ảnh bốn người xuất hiện trên hòn đảo khổng lồ như ngọn núi, sương mù ngập trời, mang theo huỳnh quang nhàn nhạt, năng lượng kinh người không ngừng lan tràn.

– Có ba đệ tử Nhật Sát các ở phía trước, còn chưa phát hiện chúng ta!

Như Hoa nói, trong mơ hồ có ba thân ảnh đang cấp tốc đi lên đảo.

– Một Vũ Suất cửu trọng, một Linh Suất cửu trọng, còn có một Vũ Vương nhất trọng!

Lục Tâm Đồng nhíu mày, tốc độ của ba người kia không ngờ còn muốn nhanh hơn nhóm người của nàng, như vậy hẳn là có bản đồ.

– Như Hoa, ngươi đi ngăn lại ba người kia, đừng cho bọn hắn lên Thiên trì!

Tiểu Long tà khí nói, chỉ một mình Như Hoa ngăn cản ba người cũng đã đủ.

– Dạ!

Như Hoa đáp, tức khắc lao đi.

– Như Hoa, ngăn cản họ là được, không nên hạ thủ nặng tay!

Lục Tâm Đồng lập tức dặn dò, cũng không nên giết người của Nhật Sát các, sẽ có phiền phức.

– Chúng ta làm sao bây giờ?

Dương Quá nhìn hai người không biết nên nói gì, có lẽ gần đây đi cùng họ, tính cách thật thà phúc hậu vô hình trung bị ảnh hưởng, trong lòng không nghĩ tới lại chấp nhận hành động của Tiểu Long cùng Lục Tâm Đồng, tựa hồ cực kỳ hứng thú với Chân Linh thánh quả.

– Chúng ta lên Thiên trì, lấy xong Chân Linh thánh quả liền rời đi!

Lục Tâm Đồng nói xong liền phóng đi.

– Các ngươi lưu lại đi!

Trong đường núi gập ghềnh, ba thân ảnh đang cấp tốc đi nhanh tới, nhưng đúng ngay lúc này một thân ảnh xuất hiện, thân ảnh vung tay, chưởng ấn tràn ngập hơi nước bay ra, đem ba người phong tỏa trước mặt.

– Yêu thú thất giai!

Ba người dừng lại, chính là ba đệ tử tinh anh của Nhật Sát các, có yêu thú xuất hiện, ba người cùng ngưng tụ công kích nghênh đón.

Phanh phanh!

Tiếng nổ trầm thấp vang lên, thân hình ba người lập tức bị chấn khai, với thực lực của họ làm sao là đối thủ, liền bị đánh bay.

– Năng lượng thật nồng đậm, chính là chỗ này!

Sau một lát trên đỉnh đảo, ba thân ảnh đã như quỷ mị rơi xuống.

Mọi người vừa rơi xuống đất, lập tức nhìn xung quanh, phía trước xuất hiện một hồ nước lớn thật sâu, khoảng chừng năm trăm thước, năng lượng nồng đậm tán phát, nước hồ nhũ bạch phiếm xuất thanh quang, lại sôi trào lên như nước sôi, năng lượng bạch sắc nhè nhẹ lan tràn như sương khói, từ trên cao nhìn xuống chỉ thấy khuếch tán che phủ cả không gian.

Khi mọi người còn đang cảm giác năng lượng dao động trong hồ sâu, sắc mặt chợt biến đổi, bởi vì trong hồ có một gốc đại thụ che trời thật lớn, phỏng chừng ba người cũng ôm không hết.

– Chân Linh thánh quả!

Ba người lẩm bẩm, đại thụ sinh trưởng trong hồ sâu, cành lá tươi tốt, trong cành lá còn có chín quang điểm màu đỏ, lớn cỡ nắm tay, dù còn cách thật xa nhưng ba người vẫn cảm giác được năng lượng khổng lồ, làm nhịp tim người ta không tự chủ được đập nhanh.

– Đúng là bảo vật, ăn vào hẳn được không ít ưu đãi!

Tiểu Long liếm môi, trong ánh mắt lộ tia tham lam, cảm giác năng lượng lan tràn, biết rõ sử dụng sẽ có hiệu quả không sai.

– Cẩn thận, có cổ quái!

Sắc mặt Dương Quá cảnh giác nhìn quanh bốn phía, tựa hồ cảm nhận được điều gì.

Sưu sưu…

Đúng lúc này từ trong hồ sâu đột nhiên toát ra dây leo màu xanh cỡ cánh tay, dây leo phá không mà đến, mang theo tiếng xé gió bén nhọn đột nhiên bắn vọt về hướng ba người.

– Phá!

Sắc mặt Lục Tâm Đồng trầm xuống, thủ ấn biến hóa, tay áo run lên, trong lòng bàn tay dâng lên Linh hỏa, nhất thời cả không trung bị Linh hỏa nóng rực đảo qua, dây leo cũng hóa thành tro tàn.

– Thật mạnh!

Lục Tâm Đồng biến sắc, thực lực dây leo thật không yếu, chỉ sợ Vũ Suất Linh Suất cửu trọng cũng khó thể đối kháng.

Hưu hưu!

Vào lúc này bên trong hồ sâu sôi trào không ngớt, sóng nước khuấy động, nháy mắt toát ra vô số dây leo lớn nhỏ phá không bắn tới, giống như vô cùng vô tận bao trùm không gian áp xuống.

– Phá!

Trong lòng bàn tay Lục Tâm Đồng dâng lên đoàn Linh hỏa, vô số dây leo hóa thành tro tàn, nhưng càng nhiều dây leo bắn tới, từ trên trời giáng xuống như vô cùng vô tân, đem ba người bao phủ bên trong.

Hưu hưu…

Dương Quá rút kiếm, kiếm quang vẽ ra quang quyển, vô số dây leo bị tước đoạn, nhưng vẫn tiếp tục sinh trưởng, mặc dù dây leo muốn thương tổn ba người thật khó khăn, nhưng ba người cũng không thể tiến thêm một bước.

– Hai ngươi cẩn thận, ta đi hái Chân Linh thánh quả!

Tiểu Long nói.

– Tiểu Long, dùng hộp ngọc cất giữ, tránh để tan mất năng lượng!

Lục Tâm Đồng vội vàng lấy ra chín hộp ngọc đưa cho Tiểu Long.

– Hừ, chỉ vài cọng cỏ, xem ngươi làm sao ngăn cản ta!

Thu hồi hộp ngọc, Tiểu Long trầm thấp quát, quanh thân tản ra hào quang quỷ dị, thân hình tràn ngập kim sắc hỏa diễm nóng cháy, còn mạnh hơn Linh hỏa của Lục Tâm Đồng, khiến không gian nhiễm thành màu xích hồng.

Xuy xuy!

Chương 1624: Thành công hái xuống

Dây leo còn chưa tới gần liền bị khô héo, ngay sau đó hóa thành tro tàn, thân hình Tiểu Long giống như hỏa nhân lao đi, không gian dao động chung quanh bị thiêu đốt thành vặn vẹo.

Hoàng mang chợt lóe, thân hình Tiểu Long bay thẳng tới gốc đại thụ bên trong hồ sâu.

– Tiểu Long cẩn thận một chút!

Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá tập trung ứng phó dây leo rậm rạp, ánh mắt lại nhìn qua Tiểu Long, không biết sẽ còn gặp phải nguy hiểm gì hay không.

Sưu sưu!

Ngay khi Tiểu Long lướt qua hồ sâu, từ dưới đáy hồ có vô số dây leo thẳng tắp phóng lên cao, đập thẳng về hướng hắn, tựa như vô số mũi tên nhọn phá không bay lên.

Tiểu Long hoàn toàn không để ý tới, bởi vì dây leo vừa tới gần kim sắc hỏa diễm đã lập tức bị thiêu thành tro tàn.

Ngay lúc Tiểu Long tới gần đại thụ, đột nhiên đại thụ giống như có Linh trí, vô số nhánh cây đong đưa nhưng móng vuốt quỷ thủ, bắn tới ngăn cản trước người hắn, như muốn bao vây hắn bên trong.

– Phá!

Tiểu Long nhíu mày, thấp giọng quát, trong miệng đột nhiên phun ra một đoàn kim sắc hỏa diễm, lập tức thiêu hủy dây leo vọt tới trước người, mà những dây leo khác giống như có Linh trí vội vàng tránh né, không nghĩ tới nó lại biết kiêng kỵ hỏa diễm của hắn.

– Thu!

Ngay trong nháy mắt Tiểu Long không chút chậm trễ, thân ảnh chỉ lưu lại từng đạo tàn ảnh, chín hộp ngọc mở ra, chín Chân Linh thánh quả trực tiếp bị thu vào trong chín hộp ngọc.

Oanh long long!

Ngay khi Chân Linh thánh quả cuối cùng bị Tiểu Long thu vào trong hộp ngọc, cả hồ sâu đột nhiên ầm vang chấn động, trên đại thụ che trời bắn ra một đạo quang mang cực lớn, phá vỡ mây mù.

– Di!

Giờ khắc này ở trên một ngọn núi bên ngoài Hải Trung Hải, sắc mặt vài thân ảnh cực kỳ kinh ngạc.

– Vì sao năm nay thời gian lấy Chân Linh thánh quả sớm như vậy a, nhớ rõ mười năm trước người đạt được Chân Linh thánh quả cuối cùng đều sau mười lăm, mà năm nay mới ngày thứ bảy, mà mười năm trước người đầu tiên lấy được Chân Linh thánh quả tựa hồ mãi tới ngày thứ tám mới tới Thiên Trì…

– Đúng là quá sớm, có lẽ nhóm đệ tử đi vào năm nay thực lực không kém đi!

– Không phải đã xuất hiện chuyện gì ngoài ý muốn chứ!

– Có lẽ là không đâu, ta thật không tin ở trong địa bàn Nhật Sát các còn có người dám không tuân theo quy củ!

Giờ phút này trên một ngọn núi thật bình thường, một thân ảnh nhỏ gầy nhìn chằm chằm về hướng quang mang phóng lên cao, mỉm cười lẩm bẩm:

– Một trăm năm mươi năm trước ta từng dùng qua Chân Linh thánh quả, không ai biết nó cũng không phải bảo vật tốt nhất trong Thiên Trì, mà bảo vật tốt nhất nằm trong Thiên đảo, không biết ta chuẩn bị mười năm có lấy được hay không!

Dứt lời, thân ảnh lão giả nhỏ gầy lập tức biến mất trên núi, mà người này chính là Thiên Thủ quỷ Vương.

Trên đỉnh, sau một lát quang mang đã biến mất, vào lúc này dây leo công kích Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá đều co rút trở về, nháy mắt bò trở lại bên trong hồ sâu.

– Nhiệm vụ hoàn thành!

Tiểu Long nhảy trở lại bên cạnh Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng, thu hồi Chân Linh thánh quả, lộ ra nụ cười hài lòng.

– Chúng ta đi nhanh đi, đừng để người phát hiện!

Dương Quá lo lắng nói, lúc này trong lòng có chút mừng thầm, cảm giác như vừa làm tặc.

Oanh long long!

Ngay lúc ba người định rời đi, chợt nhìn thấy đại thụ trong hồ sâu trực tiếp trầm xuống, không bao lâu sau đã tiến vào sâu trong hồ.

– Khi Chân Linh thánh quả cuối cùng bị hái xuống, Thiên đảo sẽ tự động đóng cửa, chúng ta đi thôi!

Lục Tâm Đồng nói.

– Đi thôi, ra ngoài trước, sau đó đi tìm lão đại!

Tiểu Long nói, đây chính là thành quả thu hoạch được, tới lúc đó có thể khoe khoang với lão đại một phen, nghĩ tới biểu tình kinh ngạc của lão đại, Tiểu Long không nhịn được cười đắc ý.

Bảy ngày thời gian nháy mắt trôi qua, bên trong phòng, sắc mặt Lục Lâm Thiên cực kỳ tái nhợt, bảy ngày đêm hắn không ngừng đánh thông kinh mạch toàn thân cho Lạc Dĩnh, đương nhiên thân thể nàng cũng bị hắn sờ so.ạng vuố.t ve không còn gì là bí mật.

Lục Lâm Thiên nhân cơ hội nuốt không ít đan dược khôi phục, mấy ngày nay hắn đã dùng thật nhiều đan dược, tiêu hao còn lớn hơn trong sự tưởng tượng của hắn.

Xuy xuy!

Lại một đạo trảo ấn điện mang rơi lên bộ ngực cao ngất của Lạc Dĩnh, tử kim sắc điện mang lại tràn vào.

Hô hô!

Khi điện mang truyền vào cơ thể nàng, một cỗ năng lượng dao động kinh người lập tức tràn ngập, làm cả gian phòng đều chấn động.

– Thành công!

Chỉ nháy mắt trên mặt Lục Lâm Thiên lộ vẻ vui mừng, suốt bảy ngày gặp không ít trắc trở, nhiều lần tưởng thất bại trong gang tấc, đều do hắn mạnh mẽ liều mạng chống cự, dấu hiệu lúc này chứng tỏ đã thành công.

Lại một đạo điện mang điểm lên bụng dưới đan điền của Lạc Dĩnh, nhất thời bộc phát thanh âm lưu xuyến vang lên bên tai không dứt.

– Ti ti!

Năng lượng trong thân thể Lạc Dĩnh nhanh chóng khuếch tán, chỉ nháy mắt đã nhanh chóng thăng lên, chân khí lan tràn, thân thể truyền ra năng lượng dao động nồng đậm vô cùng.

– Không nghĩ tới còn có chuyện tốt thế này!

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

– Lạc cô nương, ngươi có thể tự điều tức hay không?

– Mặc dù ta không thể tu luyện, nhưng bình thường cũng xem qua không ít công pháp tu luyện trong Nhật Sát các.

Lạc Dĩnh nói, thanh âm có chút run rẩy, trong cơ thể có năng lượng bắt đầu khởi động, khiến nàng cực kỳ đau đớn, chỉ có thể nhẫn nhịn, nhưng lần này nàng cảm thấy mình khác hẳn, vừa rồi nàng có cảm giác như thân thể mình được gầy dựng lại, vô cùng kỳ diệu, giống như có luồng điện từ thiên Linh huyệt luôn chảy xuống huyện dũng tuyền, thoải mái nói không nên lời.

– Ta giúp ngươi, khoanh chân ngồi dậy, vận chuyển khẩu quyết, đem năng lượng truyền vào đan điền, mở đan điền khí hải!

Lục Lâm Thiên nói, Lạc Dĩnh nhanh chóng khoanh chân ngồi trên giường, mà Lục Lâm Thiên ngồi phía sau, thủ ấn kết xuất, đôi tay lướt qua quỹ tích huyền ảo, rơi lên lưng của Lạc Dĩnh.

Bên ngoài thân thể Lục Lâm Thiên hiện lên thổ hoàng sắc quang mang, toàn thân Lạc Dĩnh nổi lên dòng khí quanh quẩn, đó chính là năng lượng nồng đậm bắt đầu tràn ngập.

– Đừng loạn, từ từ sẽ tới!

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đã là hai canh giờ sau.

Oanh!

Thân thể Lạc Dĩnh run rẩy, trong mắt dần dần có hào quang ngưng tụ, đúng ngay lúc này một cỗ năng lượng kinh khủng từ trong thân thể thăng lên, thân hình Lạc Dĩnh càng run rẩy dữ dội.

– Lạc cô nương, vững chắc, dựa theo khẩu quyết công pháp vận chuyển tu luyện!

Lục Lâm Thiên thu hồi hai tay mỉm cười nói.

Hô hô!

Chân khí từ người Lạc Dĩnh thăng lên, Vũ đồ nhất trọng, nhị trọng… Vũ sĩ tam trọng…

Lục Lâm Thiên đứng dậy, trong lòng có chút kinh ngạc.

– Vũ sư ngũ trọng… Lục trọng… Thất trọng… Cửu trọng…

Lúc này tốc độ đột phá của Lạc Dĩnh thăng lên như đang ngồi tên lửa, thật sự khó tin.

– Lạc cô nương, mau ngưng tụ Vũ đan, đột phá Vũ phách!

Lục Lâm Thiên ở một bên chỉ đạo, năng lượng trong cơ thể Lạc Dĩnh cùng chân khí mà Lạc Kiến Hồng lưu lại quá mức khổng lồ, dù bị Lục Lâm Thiên cắn nuốt một phần nhưng vẫn đủ chống đỡ cho nàng đột phá.

Chương 1625: Thanh âm già nua

Hô!

Đột phá Vũ phách, ngưng tụ Vũ đan, điều này đối với bất kỳ Vũ giả nào mà nói đều là một cửa ải, nhưng đối với Lạc Dĩnh mà nói lại không thấy rõ.

Sau Vũ sư cửu trọng, chỉ một lát từ ngoài đình viện có ba cỗ năng lượng thuộc tính hội tụ, chính là thủy, phong, thổ, ba cỗ năng lượng bị Lạc Dĩnh hấp thu vào trong cơ thể, chân khí lại đột nhiên tiêu thăng.

– Đây là…

Bên ngoài đình viện, Lạc Kiến Hồng cảm giác được biến hóa, ánh mắt cực kỳ kinh ngạc, năng lượng dao động không ngừng làm cho hắn ngoài ý muốn, không biết là chuyện gì xảy ra.

– Các chủ, hình như có người ngưng tụ Vũ đan, phong, thủy, thổ hệ, là tam hệ Vũ giả!

Trưởng lão Vũ Vương tứ trọng kinh ngạc hô.

– Là ai vậy, tam hệ Vũ giả, trời ạ, chẳng lẽ Nhật Sát các sẽ xuất hiện một Vũ giả tam hệ hay sao!

– Trong đình viện chỉ có Lục Lâm Thiên cùng Dĩnh nhi, là ai chứ!

– Chẳng lẽ…

Lạc Kiến Hồng tựa hồ nghĩ tới điều gì, nhưng tựa hồ là không thể nào.

– Lạc cô nương, đủ rồi, mau dừng lại!

Lạc Dĩnh vừa ngưng tụ xong Vũ đan, Lục Lâm Thiên quát lớn, nếu liên tục đột phá sẽ làm căn cơ không ổn, mà năng lượng trong người Lạc Dĩnh đủ cho nàng đột phá tới Vũ Suất chỉ trong vài tháng thời gian.

– Vũ giả tam hệ!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, thiên phú của Lạc Dĩnh cũng không kém hơn Vân Hồng Lăng bao nhiêu, mặc dù cất bước quá muộn nhưng có được thể chất cường hãn, hơn nữa với tốc độ tu luyện của Vũ giả tam hệ, lại được Nhật Sát các bồi dưỡng, chỉ sợ thành tựu ngày sau có thể nghĩ.

Hô!

Lạc Dĩnh thở ra một hơi trọc khí, trúc trắc thu lại thủ ấn, vừa mở mắt, trong mắt chợt hiện tinh quang.

Cảm giác biến hóa trong cơ thể mình, Lạc Dĩnh hiểu được đã phát sinh chuyện gì, từ nay về sau nàng đã trở thành người bình thường, không cần sống thống khổ như ngày trước, có thể tự do đi khắp nơi, mà phụ thân cũng không cần tiếp tục lo lắng.

Nghĩ tới đây, Lạc Dĩnh cảm kích nhìn thanh niên trước mắt, không nghĩ tới người này vẫn quân tử như vậy, tới bây giờ vẫn còn giữ nguyên dải lụa che mắt.

Lạc Dĩnh vội vàng đứng dậy cầm lấy bộ quần áo mặc nhanh vào, khuôn mặt càng thêm đỏ ửng.

– Lục chưởng môn, ta đã chuẩn bị xong, ngài có thể lấy dải lụa xuống!

Lạc Dĩnh mặc xong quần áo, sửa soạn chút thân thể, nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên kéo dải lụa xuống, khẽ chớp mắt, nhìn thiếu nữ yêu kiều trước mặt, thần sắc của nàng đã khác hẳn lúc trước, khuôn mặt đỏ ửng, làn da bóng loáng như ngọc, trong ánh mắt còn lóe lên vẻ thông thấu sáng rọi.

– Chúc mừng Lạc cô nương trở thành Vũ giả tam hệ, tiền đồ vô lượng!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, hết thảy thành công, lúc này hắn xem như thở ra một hơi nhẹ nhõm.

– Tiểu nữ tử đa tạ ân cứu mạng của Lục chưởng môn, ân như tái tạo!

Lạc Dĩnh quỳ xuống, trong mắt tràn ngập cảm kích.

– Lạc cô nương, không dám!

Lạc Dĩnh còn chưa kịp quỳ xuống đã bị Lục Lâm Thiên nhanh chóng nâng đỡ, hương thơm lan vào mũi hắn, sắc mặt Lạc Dĩnh lại đỏ lên, cả người chợt dâng lên cảm giác khác thường.

Dát chi!

Cửa phòng đột nhiên bật mở, một thân ảnh xinh đẹp chạy ra bổ nhào vào trong lòng Lạc Kiến Hồng.

– Cha, con khỏe rồi, bệnh của con đã chữa trị tốt lắm!

Nữ tử nhào vào trong lòng Lạc Kiến Hồng, đôi mắt ướt át, sau này phụ thân rốt cục không cần lo lắng cho mình.

– Dĩnh nhi, cho cha nhìn xem!

Lạc Kiến Hồng kích động, để nữ nhi đứng bên cạnh, thủ ấn đánh ra, nhất thời rơi lên người nàng.

– Tốt lắm, rốt cục trị hết Tiên Thiên Đoạn Mạch Tuyệt Thể, còn có thể tu luyện, Vũ giả tam hệ, mọi chuyện đều tốt!

Sau khi kiểm tra, sắc mặt Lạc Kiến Hồng mừng rỡ, kích động run rẩy lên, suốt hai mươi mấy năm hắn tìm khắp các cường giả Linh đạo, nhưng không ai chữa khỏi được nữ nhi của hắn, hắn đã tuyệt vọng, nhưng lần này hắn chỉ là vô tình lại giúp nữ nhi chữa khỏi bệnh, hắn thật sự không nghĩ tới sẽ có kết quả này.

– Dĩnh nhi, mau cho ta xem!

Mấy trưởng lão cũng vô cùng hưng phấn, dù họ luôn chờ mong nhưng một khi sự thật đã xảy ra họ vẫn không dám tin, có lẽ họ đã từng thất vọng qua nhiều lần, bởi vì cả cường giả Linh Tôn cũng không có biện pháp chữa trị.

– Thật sự tốt lắm, còn là Vũ giả tam hệ!

– Lại thành công ngưng tụ Vũ đan đột phá tới Vũ phách, thật tốt quá!

Nhóm trưởng lão hưng phấn kích động kiểm tra, cực kỳ kinh ngạc lẫn khïếp sợ.

Lúc này Lạc Kiến Hồng đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên, nhìn vẻ mặt tái nhợt cùng suy yếu của hắn, không nói một lời nào, chỉ cúi người thi lễ, trong mắt tràn ngập cảm kích.

– Lạc các chủ, ta cần một mật thất bế quan vài ngày!

Lục Lâm Thiên đáp lễ, hắn hiểu được ý tứ của Lạc Kiến Hồng.

Chương 1626: Lại đột phá

– Dùng mật thất tu luyện của ta đi, tuyệt đối sẽ không có người tới quấy rầy ngươi!

Lạc Kiến Hồng nói, đưa Lục Lâm Thiên vào một mật thất, giao cho hắn không ít đan dược thất phẩm dùng khôi phục mới rời đi.

Khoanh chân ngồi xuống, Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, sau một lát quanh thân bảo phủ trong một vầng hoàng mang sáng ngời.

Tin tức đại tiểu thư đã được chữa trị nhanh chóng truyền ra, đương nhiên đệ tử bình thường cũng không biết việc này, chỉ có các trưởng lão hộ pháp cùng đệ tử thân truyền mới hay biết.

Trên một ngọn núi lớn, có một sơn động cực kỳ cổ xưa, lộ ra chân khí tang thương.

– Lục Lâm Thiên thật sự chữa trị hết bệnh cho Dĩnh nhi sao?

Một thanh âm già nua truyền ra, là một giọng nữ, mà Lạc Kiến Hồng đang cung kính đứng bên ngoài động.

– Không sai, Dĩnh nhi đã khỏe lại, còn là Vũ giả tam hệ, bao nhiêu thống khổ tra tấn mấy năm nay làm thể chất của Dĩnh nhi thay đổi thật lớn, phỏng chừng qua thêm vài tháng sẽ đột phá hơn Vũ Suất, sau này muốn trở thành cường giả cũng không có vấn đề.

Lạc Kiến Hồng nói.

– Lục Lâm Thiên thật không đơn giản, ngươi có tính toán gì không? Ta hoài nghi bảo vật trong Huyền Thiên bí cảnh đã rơi vào tay Lục Lâm Thiên, nếu chiếm được kiện thần khí kia, trong chuyện đó có lẽ Nhật Sát các sẽ có cơ hội lớn hơn nhiều.

Một lát sau thanh âm nữ nhân kia lại truyền tới.

– Trong Các đã nhận được tin tức, dưỡng nữ của Lục gia lão đại, vị hôn thê của Lục Lâm Thiên tên Lục Vô Song, chính là đại tiểu thư của Bắc Cung gia tộc, đã được đón trở về Bắc Cung gia tộc, đại hộ pháp Bắc Cung gia tộc đã nói, sẽ bảo hộ Lục gia ba trăm năm, ai động Lục gia sẽ là kẻ địch của Bắc Cung gia, cho dù Lục Lâm Thiên thật sự chiếm được thần khí, nếu chúng ta muốn đối phó Lục Lâm Thiên, chỉ có thể trả hết đại giới đánh chết hắn, còn không thể để người ngoài biết được, bằng không hậu hoạn vô cùng, Nhật Sát các sẽ tràn đầy nguy cơ, mà dạo gần đây Lục Lâm Thiên gây ra không ít phiền toái, nghe nói đã không hợp với Thiên Vân đảo, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ Tông, Lan Lăng sơn trang, nếu chúng ta muốn giúp hắn cũng phải dốc hết toàn lực, rất có thể bị liên lụy bên trong. Nhưng nếu thành công, Nhật Sát các không phải không có hi vọng, hơn nữa Lục Lâm Thiên có ân với ta, cho nên ta lựa chọn điều thứ hai!

Lạc Kiến Hồng nói.

Trong sơn động yên tĩnh chốc lát mới nói:

– Muốn đối phó Lục Lâm Thiên, bây giờ là cơ hội tốt nhất, nhưng ngươi nói cũng đúng, lần này cần Nhật Sát các đánh cuộc một lần, Lục Lâm Thiên có thể chữa khỏi Dĩnh nhi, chẳng những có ân với ngươi, còn có ân với lão bà tử, ngươi luôn có chủ ý của mình, vậy dựa theo ý tứ của ngươi làm đi, Lục Lâm Thiên đích xác bất phàm, có lẽ lần này Nhật Sát các có thể đổ thắng, đã muốn giúp hắn thì phải toàn lực giúp đỡ, cũng xem như lưu lại sinh cơ cho Nhật Sát các ngày sau.

…

Vài ngày trôi qua, năng lượng bắt đầu tràn vào mật thất, hình thành lốc xoáy năng lượng quanh thân Lục Lâm Thiên, sau đó rót vào trong thân thể hắn.

Không gian chung quanh Lục Lâm Thiên dao động mãnh liệt, từng luồng năng lượng thiên địa hội tụ, lượn lờ bên ngoài thân thể, cuối cùng xâm nhập vào bên trong, nhìn qua cực kỳ huyền ảo.

Trong cơ thể Lục Lâm Thiên cấp tốc phát sinh biến hóa, đan điền khí hải trương lên, dần dần dao động ngày càng kịch liệt, tới cuối cùng trong mật thất tràn ngập năng lượng nồng đậm, mà thân hình Lục Lâm Thiên giống như lốc xoáy cắn nuốt, tham lam cắn nuốt toàn bộ năng lượng tràn vào trong cơ thể.

Khi năng lượng chung quanh mật thất dần dần trở nên yếu bớt, lốc xoáy năng lượng dần hư ảo, trong mật thất trở nên yên tĩnh, mà khí thế của Lục Lâm Thiên đều thu liễm không hề tán phát ra ngoài.

Nửa canh giờ sau, Lục Lâm Thiên thở ra một hơi trọc khí mới đánh vỡ yên tĩnh xung quanh.

Hô!

Lục Lâm Thiên mở mắt, tinh mang bắn ra, sau đó thu liễm, khôi phục lại bình thường như trước, nhưng nếu là người quen sẽ không khó phát hiện chân khí của hắn mạnh mẽ hơn ngày trước, bởi vì đã tăng lên tới Vũ Vương lục trọng.

– Không biết gặp lại Thiên Thủ quỷ Vương sẽ như thế nào?

Lục Lâm Thiên siết chặt nắm tay, cảm thụ chân khí hùng hồn muốn bùng nổ, người có tu vi đồng cấp nếu bị hắn công kích chỉ sợ không có năng lực chạy trốn.

– Lần này đi Nhật Sát các, thu hoạch không nhỏ a!

Lục Lâm Thiên cười nói, hắn còn không biết ban đầu Lạc Kiến Hồng để hắn lưu lại Nhật Sát các cũng không tốt lành gì, ngược lại là sợ hắn đạt được ưu đãi. Nhưng chuyến đi này đối với hắn cũng không tệ, thu hoạch không ít.

Lục Lâm Thiên chuẩn bị đi ra ngoài, còn có hai viên Khởi Tử Hồi Xuân đan cùng Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm đang chờ đợi hắn đâu, đó đều là bảo vật hiếm thấy.

– Chúc mừng Lục chưởng môn tiếp tục đột phá!

Khi Lục Lâm Thiên đi ra khỏi mật thất, thân ảnh Lạc Kiến Hồng liền xuất hiện, sau lưng còn có không ít trưởng lão đi theo.

– Đột nhiên có lĩnh ngộ, đã đột phá!

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Đây là nhờ thiên phú của Lục chưởng môn, nghe đồn thiên phú của Lục chưởng môn kinh người, hôm nay vừa gặp thật sự danh bất hư truyền!

Một thanh âm dịu dàng vang lên.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn qua, chính là Lạc Dĩnh, chỉ trong vài ngày ngắn ngủi nàng lại đột phá tới Vũ phách tứ trọng.

– Lại để Lạc cô nương chê cười!

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử thanh tú động lòng người, nghĩ tới thân hình uyển chuyển của nàng, trong lòng dâng lên cảm giác khác thường.

– Lục chưởng môn, đây là hai viên Khởi Tử Hồi Xuân đan, tập hợp nhiều tài liệu mấy ngàn năm của Nhật Sát các mới luyện chế ra tám viên, tu vi dưới Linh Tôn cùng Vũ Tôn ngũ trọng sử dụng, dù chỉ còn một hơi cũng có thể nháy mắt khôi phục trạng thái đỉnh cao!

Lạc Kiến Hồng nói xong, đưa một bình ngọc cho Lục Lâm Thiên.

– Đa tạ Lạc các chủ!

Lục Lâm Thiên cũng không khách khí, cũng không cần kiểm tra, trực tiếp thu vào trong giới chỉ.

– Lục chưởng môn, hiện tại chúng ta tới Vũ các lấy Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm đi, nhưng cho dù ta đồng ý cũng không hữu dụng, tới lúc đó còn cần Lục chưởng môn dùng chính bổn sự của mình đi lấy mới được.

Lạc Kiến Hồng nói.

– Phải dùng bổn sự của mình đi lấy sao?

Lục Lâm Thiên sửng sốt, không hiểu ý của Lạc Kiến Hồng.

Nhìn thấy biểu tình nghi hoặc của Lục Lâm Thiên, Lạc Kiến Hồng có vẻ áy náy, nói:

– Lục chưởng môn, sự tình là thế này, uy lực của Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm cực kỳ bá đạo, mấy ngàn năm qua trong Nhật Sát các rất ít người luyện thành, là bí mật bất truyền của Nhật Sát các, mặc dù ta đáp ứng giao cho ngươi, nhưng phải dựa theo quy củ bổn các, nếu không phải đệ tử bổn các muốn tu luyện ngoại trừ được các chủ đồng ý, còn phải đánh bại hai vị trưởng lão canh giữ Vũ các, cho nên…

– Ý tứ của Lạc các chủ, ta cần đánh bại hai vị trưởng lão Vũ các mới có thể lấy đi nó!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong lòng cũng rõ ràng những đại môn đại phái có vũ kỹ huyền cấp sơ giai cũng đã không thể truyền ra ngoài, lên tới vũ kỹ địa cấp càng thêm nghiêm khắc, dù là đệ tử thân truyền bình thường cũng không có tư cách tu luyện, mà vũ kỹ địa cấp trung giai càng khó khăn hơn nhiều.

Chương 1627: Khiêu chiến nhị Vương

– Phải, thật có lỗi, nếu Lục chưởng môn không thể thắng được hai vị trưởng lão Vũ các, ta nhất định sẽ bồi thường Lục chưởng môn, mong Lục chưởng môn thông cảm, ta cũng không thể phá vỡ quy củ Nhật Sát các.

Lạc Kiến Hồng nói.

Hô!

Lục Lâm Thiên thở sâu, Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm là vũ kỹ bất truyền của Nhật Sát các, cấp độ địa cấp trung giai, dù là Lạc Kiến Hồng muốn bồi thường cũng không thể có được vũ kỹ địa cấp trung giai, mà nỗi khó xử của hắn, Lục Lâm Thiên cũng biết, quy củ của Nhật Sát các như thế, cho dù hắn là các chủ cũng không thể phá hủy được.

Lục Lâm Thiên cũng biết có vấn đề, chỉ sợ Lạc Kiến Hồng cố ý làm như thế, cùng lúc hi vọng mình có thể chữa trị bệnh của Lạc Dĩnh, mà mặt khác đoán chừng là Nhật Sát các cũng không muốn buông bỏ vũ kỹ bất truyền đưa cho người ngoài, dù sao cũng là vũ kỹ địa cấp trung giai, đổi lại là mình cũng luyến tiếc, cho nên tình nguyện cho mình ưu đãi khác làm bồi thường.

– Lạc các chủ, không biết thực lực hai vị trưởng lão Vũ các ra sao?

Lục Lâm Thiên thở sâu, nhìn Lạc Kiến Hồng hỏi.

– Hai vị trưởng lão Vũ các đều có tu vi Vũ Vương cửu trọng!

Lạc Kiến Hồng như đã sớm biết lựa chọn của Lục Lâm Thiên, đặc biệt nói thêm một câu:

– Hai vị trưởng lão đều sắp đạt tới trình tự Vũ Vương cửu trọng đỉnh!

– Kháo, hai vị Vũ Vương cửu trọng đỉnh!

Lục Lâm Thiên sửng sốt, hai người đều là Vũ Vương cửu trọng đỉnh, dù gặp phải Vũ Tôn Linh Tôn nhất trọng cũng có lực đối kháng, đây rõ ràng Nhật Sát các muốn mình biết khó mà lui!

Hai Vũ Vương cửu trọng đỉnh, loại thực lực này khủng bố thế nào đã không cần hoài nghi, chỉ còn một bước đã lên tới Vũ Tôn, Lục Lâm Thiên cau mày, chỉ sợ còn không phải Vũ Vương cửu trọng đỉnh bình thường, nhiều ít phải có lá bài tẩy, tuyệt đối khó đối phó.

– Lạc các chủ, vậy hãy để cho ta lĩnh giáo hai vị trưởng lão một lần, xem như cùng cường giả Nhật Sát các học tập!

Lục Lâm Thiên nói, muốn hắn buông tha là không thể nào, hắn cảm giác thực lực hiện tại của mình cũng có chỗ dựa vào, khi hắn còn ở Vũ Vương ngũ trọng đã không e ngại Thiên Thủ quỷ Vương, hiện tại tăng lên lục trọng, thực lực càng tăng cường, huống chi hắn có Bất Diệt Huyền Thể, ít nhất có chỗ dựa, vậy còn gì đáng bận tâm, cũng có thể nhân cơ hội thử xem thực lực bây giờ của mình, hai Vũ Vương cửu trọng tuyệt đối đủ cho mình thí nghiệm.

– A!

Nghe được lời nói của Lục Lâm Thiên, không ít trưởng lão trợn mắt cứng lưỡi, không nghĩ tới tiểu tử này thật sự không biết trời cao đất dày, lại muốn đi khiêu chiến hai vị trưởng lão Vũ các!

– Hoàng trưởng lão, thông tri toàn bộ đệ tử thân truyền cùng đệ tử lâu năm đi Vũ các, để cho họ đi xem thực lực Lục chưởng môn, thế nào là người đứng đầu mười đại cường giả trẻ tuổi, cũng miễn cho bọn hắn ếch ngồi đáy giếng!

Lạc Kiến Hồng nói.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, lập tức khẽ cười, chẳng lẽ Lục Kiến Hồng cũng thích náo nhiệt, không phải chỉ muốn nhìn thấy mình bị người chà đạp đi, nhưng cũng không thể nào, mình là Vũ Vương lục trọng, đối mặt hai Vũ Vương cửu trọng chẳng lẽ không có lực đánh một trận, nghĩ tới đây trong lòng hắn đột nhiên hưng phấn, huyết mạch sôi trào, trong lòng đột nhiên vô cùng chờ mong.

– Dạ!

Một vị trưởng lão lĩnh mệnh rời đi.

– Lục chưởng môn, thỉnh đi theo ta!

Ánh mắt Lạc Kiến Hồng phức tạp, tựa hồ đang suy đoán ý nghĩ của Lục Lâm Thiên, nhìn thấy thần sắc hắn không hề lo lắng, ngược lại còn có chút chờ mong cùng nóng cháy, chẳng lẽ hắn tự tin như thế sao, mình còn phải kiêng kỵ hai vị trưởng lão Vũ các, không nghĩ tới tiểu tử này không sợ hãi chút nào.

Lạc Dĩnh nhìn thanh niên trước mắt, cực kỳ tò mò, mỗi lần nhìn thấy hắn trong lòng nàng luôn đập loạn vô cùng.

Dọc đường đi Lục Lâm Thiên phát hiện trong Nhật Sát các bố trí không ít trận pháp, cũng không đơn giản như vẻ bề ngoài.

– Lục chưởng môn, hai vị trưởng lão Vũ các có một người tu luyện thổ hệ cùng thủy hệ, một người tu luyện phong hệ cùng hỏa hệ, đều là Vũ giả song hệ, chủ hệ của Tiêu trưởng lão là thổ hệ, có lực công kích cực kỳ khủng bố, mà chủ hệ của Liêu trưởng lão là phong hệ, tốc độ nhanh vô cùng, tới lúc đó ngươi nên cẩn thận ứng đối!

Lạc Kiến Hồng giới thiệu.

– Cái gì, còn là hai vị Vũ Vương cửu trọng đỉnh song hệ Vũ giả!

Lục Lâm Thiên hoàn toàn không biết nên nói gì.

– Có gì đáng kinh ngạc chứ, Lục chưởng môn còn là Vũ giả ngũ hệ mà, ngoài ra còn là Linh Vũ song tu nữa thôi!

Lạc Kiến Hồng cười nói.

– Trong Nhật Sát các, cường giả như mây a!

Lục Lâm Thiên cười khổ nói, mình có thể đối kháng được sao, chỉ làm hết sức mà thôi.

– Phi Linh môn cũng có nhân tài đông đúc, Lục chưởng môn là người đứng đầu mười đại cường giả, lệnh muội Lục Tâm Đồng đứng thứ ba, nếu đợi thêm một thời gian, tu vi thật khó hạn lượng!

Lạc Kiến Hồng nói, chợt tò mò:

– Lục chưởng môn, nghe nói lúc trước Dương Quá luôn đi cùng Lục chưởng môn, không biết hai vị có quan hệ gì?

– Dương Quá chính là đại ca của tiểu tử!

Lục Lâm Thiên nói, đoán chừng có không ít sơn môn đánh chủ ý với đại ca Dương Quá đi.

– Cái gì…

Không ít trưởng lão đều nhìn Lục Lâm Thiên, kinh ngạc dừng bước, chỉ sợ không ai ngờ Dương Quá là đại ca của hắn, chẳng lẽ cả ba huynh muội đều bài danh trong mười đại cường giả trẻ tuổi hay sao, thật quá kinh khủng.

– Ba huynh muội của Lục chưởng môn thật sự là…

Lạc Kiến Hồng kinh ngạc nói không ra lời.

– Lạc các chủ chê cười!

Lục Lâm Thiên nói.

– Nếu Lục chưởng môn nể tình Lạc mỗ, sau này đừng gọi các chủ, xưng hô Lạc lão ca là tốt rồi, ta cũng chiếm chút tiện nghi, sau này gọi ngươi là Lục lão đệ đi!

Lạc Kiến Hồng cười nói, ánh mắt nhận thân nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, lập tức ha ha cười nói:

– Ha ha, Lạc lão ca, vậy chẳng khác gì là tiểu tử lợi dụng!

Lục Lâm Thiên cũng biết Lạc Kiến Hồng cùng một thế hệ với hai vị nhạc phụ, xem như mình chiếm tiện nghi, quan trọng nhất là Lục Lâm Thiên lý giải được ý tứ của Lạc Kiến Hồng, Nhật Sát các đang lấy lòng với mình, ý nghĩa hoàn toàn khác hẳn.

– Ha ha, mặc kệ là ai lợi dụng cũng không trọng yếu, không thiệt thòi lớn là được.

Lạc Kiến Hồng cũng cười nói.

Vũ các cũng là một trong những cấm địa của Nhật Sát các, chỉ có đệ tử thân truyền mới có thể đi vào, nhưng cũng không phải tùy tiện thì có thể vào được.

Vũ các là một lầu các khổng lồ, cao khoảng bốn mươi trượng, diện tích hơn ngàn thước vuông, sừng sững trên một hòn đảo lớn, xa xa nhìn lại thật giống như chiếm cứ cả hòn đảo.

Lúc này đã là đầu mùa đông, lá úa điêu Linh, lá rụng rơi lên mặt biển mang theo vẻ đẹp hoang sơ tịch mịch.

Khi Lục Lâm Thiên đi tới nơi này, phảng chừng Vũ các cũng giống như Vũ Linh huyễn cảnh hoặc là Vạn Vũ các của Vân Dương Tông.

Mọi người đi qua cầu treo qua Vũ các, trước Vũ các là một quảng trường lớn, khắp bốn phía cùng trên cầu treo tụ tập không ít đệ tử Nhật Sát các, theo quần áo cùng tu vi đều là đệ tử thân truyền cùng đệ tử lâu năm trong các.

Chương 1628: Chiến ý mênh mông

– Bái kiến các chủ, bái kiến chư vị trưởng lão!

Mọi người hành lễ, nhưng ánh mắt đều nhìn Lục Lâm Thiên cùng Lạc Dĩnh.

Mọi người nhỏ giọng nghị luận, rơi vào trong tai Lục Lâm Thiên mà hắn vẫn thản nhiên, trong khi Lạc Kiến Hồng khẽ thở dài, những đệ tử trong các đúng là ếch ngồi đáy giếng quá lâu, luôn quá tự cao, chỉ sợ tiền đồ ngày sau liền có thể nghĩ.

Lục Lâm Thiên chợt nhíu mày, vài đạo chân khí cẩn thận rình tới, nhưng vẫn bị hắn phát hiện, có lẽ là cường giả trong Nhật Sát các.

– Bái kiến chưởng môn!

Hai thân ảnh xuất hiện, tuy bước chân chậm rãi nhưng vừa dứt lời thì thân ảnh đã tới trước mặt mọi người.

– Khả năng chưởng khống không gian lực thật mạnh!

Lục Lâm Thiên nhủ thầm.

Người đứng bên trái quần áo thoạt nhìn giống như đã mặc vài chục năm, thậm chí trước ngực cùng tay áo còn có mụn vá, thân hình cao lớn, khoảng hơn năm mươi tuổi, nhưng hẳn là không chỉ bao nhiêu đó tuổi, người bên phải tuổi tác xấp xỉ, mặc áo dài màu xám trắng, bên trên thêu hoa văn, thân hình gầy gò, nhưng nhìn khuôn mặt cũng biết lúc tuổi trẻ tuyệt đối là người anh tuấn bất phàm.

Chân khí của hai người làm Lục Lâm Thiên phải than thở, không người nào kém hơn Thiên Thủ quỷ Vương.

– Dĩnh nhi, mau tới đây cho ta xem đã khỏe hẳn hay chưa!

Hoàng bào lão giả bên trái nhìn Lạc Dĩnh, ánh mắt cực kỳ kinh ngạc.

– Tiêu trưởng lão, con đã tốt hơn!

Lạc Dĩnh mỉm cười bước tới nói.

Lão giả nhíu mày, cầm tay Lạc Dĩnh truyền vào chân khí, vô cùng kinh ngạc:

– Thật sự tốt rồi!

– Vậy phải đa tạ Lục chưởng môn ra tay, nhờ vậy con mới khỏe trở lại.

Lạc Dĩnh nhìn qua Lục Lâm Thiên nói.

– Ngươi chính là chưởng môn Phi Linh môn nổi danh gần đây, người đứng đầu mười đại cường giả tên Lục Lâm Thiên sao?

Lão giả lập tức nhìn Lục Lâm Thiên, bắt đầu quan sát đánh giá.

– Tiểu tử Lục Lâm Thiên, ra mắt hai vị trưởng lão!

Lục Lâm Thiên khẽ cười, ôm quyền thi lễ.

– Lục chưởng môn khách khí!

Lão giả gầy gò nói, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên, cảm giác thần thái của hắn, trong lòng có chút tán thưởng, thái độ tiểu tử này đúng mực, thong dong bình tĩnh, chỉ bằng hai điểm này thanh niên trong Nhật Sát các thật không sánh bằng.

– Nghe nói ngươi muốn tới lấy Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm?

Hoàng bào lão giả nói:

– Mặc dù các chủ đã đáp ứng ngươi, nhưng dựa theo quy củ Nhật Sát các, không truyền vũ kỹ cho người ngoài, muốn lấy thì phải đánh bại hai vị trưởng lão Vũ các mới được, ta nhìn thấy thực lực ngươi mặc dù không kém, nhưng muốn đối kháng hai lão gia hỏa chúng ta chỉ sợ còn có chút khó khăn, bằng không ta đưa ra một chủ ý ngươi thấy thế nào?

Lão giả xoay chuyển ánh mắt, tựa hồ đánh chủ ý gì đó.

– Mời Tiêu trưởng lão cứ nói!

Lục Lâm Thiên khẽ cười, vị trưởng lão này thật không tệ lắm.

– Người ngoài muốn tu luyện Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm rất khó, chi bằng theo ta xem, ngươi trở thành người của Nhật Sát các, nếu ngươi gia nhập chẳng phải là có thể lấy được vũ kỹ sao?

Tiêu trưởng lão nhận chân nói.

Vừa nghe câu nói của hắn, các trưởng lão đều cực kỳ bội phục, nếu Lục Lâm Thiên gia nhập Nhật Sát các, còn mang theo cả Phi Linh môn, chẳng phải làm thực lực Nhật Sát các gia tăng rất nhiều. Thậm chí Lạc Kiến Hồng cũng phải bội phục, việc này ngay cả hắn cũng không dám nghĩ, nhưng Tiêu trưởng lão lại nói thẳng ra, nếu Lục Lâm Thiên gia nhập, như vậy cũng không còn là người của Vân Dương Tông.

– Ha ha, đa tạ Tiêu trưởng lão ưu ái!

Lục Lâm Thiên sửng sốt, chợt cười khổ, vị này đúng là cường đạo, muốn yêu cầu mình gia nhập Nhật Sát các, mình còn muốn kéo hắn gia nhập Phi Linh môn đây.

– Tiểu tử, ngươi không muốn?

Tiêu trưởng lão liếc mắt, đột nhiên đôi mắt xoay chuyển, nói:

– Hay là như vậy, ngươi thấy Dĩnh nhi thế nào, ngươi đã trị tốt cho Dĩnh nhi, ta để các chủ gả Dĩnh nhi cho ngươi, nếu ngươi trở thành con rể Nhật Sát các, vũ kỹ Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm xem như đồ cưới, mặt khác lão đầu tử sẽ tặng ngươi thêm vài bộ vũ kỹ địa cấp sơ giai, được chứ?

Tiêu trưởng lão hưng phấn nhìn Lục Lâm Thiên với vẻ cực kỳ chờ mong đáp án.

– Tiêu trưởng lão, ngài nói gì đó, con…

Lạc Dĩnh thẹn thùng núp sau lưng Lạc Kiến Hồng, nhưng ánh mắt lại trộm nhìn Lục Lâm Thiên, mà các trưởng lão cùng Lạc Kiến Hồng đổ mồ hôi lạnh, vị Tiêu trưởng lão này đúng là một nhân tài.

– Dĩnh nhi, nữ nhi trưởng thành phải xuất giá, tiểu tử này cũng không tệ lắm, so sánh với những tiểu tử khác trong các đều mạnh hơn, con tin ta đi!

Tiêu trưởng lão tự nhận ý nghĩ của mình không sai, cười hắc hắc vô cùng đắc ý.

Lục Lâm Thiên cười khổ, vị Tiêu trưởng lão này thật sự cường hãn, thậm chí dùng cả mỹ nhân kế.

– Tiêu trưởng lão, Lục lão đệ đã có hôn ước, chính là nữ nhi của Vân Tiếu Thiên tên Vân Hồng Lăng của Vân Dương Tông, còn có…

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên cười khổ, Lạc Kiến Hồng lập tức giải vây, chẳng biết tại sao trong lòng có chút thất vọng, nếu Lục Lâm Thiên lập tức đáp ứng, hắn sẽ không chút do dự liền đồng ý.

– Cái gì, bị Vân Dương Tông nhanh chân tới trước sao, Vân Dương Tông, rất tặc!

Lạc Kiến Hồng còn chưa dứt lời, Tiêu trưởng lão đã kích động mắng to.

– Đừng làm cho đám hậu bối chê cười!

Liêu trưởng lão nhìn thấy phản ứng của Lục Lâm Thiên, tiến lên nói:

– Lục chưởng môn, Tiêu trưởng lão thích nói đùa, thỉnh đừng trách móc.

Mặc dù trong lòng Liêu trưởng lão cũng hi vọng Lục Lâm Thiên trở thành con rể Nhật Sát các, nhưng nếu Lục Lâm Thiên không lập tức đáp ứng sẽ hạ thấp thân phận của Lạc Dĩnh, đại tiểu thư Nhật Sát các làm sao có thể cầu khẩn người khác cưới mình.

– A a…

Lục Lâm Thiên chỉ có thể bồi cười một tiếng.

– Lục chưởng môn trị hết bệnh cho Dĩnh nhi, là người có ân với Nhật Sát các, mặc dù vũ kỹ địa cấp trung giai trân quý, nhưng vẫn không bằng tính mạng của Dĩnh nhi, nếu các chủ đã đồng ý, lẽ ra giao cho Lục chưởng môn cũng không có gì, nhưng bởi vì Nhật Sát các có tổ huấn, trừ phi Lục chưởng môn đánh bại hai lão gia hỏa chúng ta, cho nên hôm nay Lục chưởng môn nhất định cần động thủ đánh bại hai chúng ta mới được.

Liêu trưởng lão nói.

– Mời hai vị trưởng lão chỉ giáo!

Lục Lâm Thiên nói:

– Nếu tiểu tử không thể đánh bại hai vị trưởng lão, cũng chứng minh tiểu tử vô duyên với vũ kỹ Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm!

Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến lên, chắp tay nói.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không có chút do dự, hai vị trưởng lão cũng sững sờ, Liêu trưởng lão cười nói:

– Ha ha, xem ra Lục chưởng môn rất có lòng tin đối với chính mình, vậy thì bắt đầu đi, hai lão gia hỏa chúng ta đã lâu cũng không đối chiến rồi!

– Tiểu tử, không biết vì sao ta lại có chút thích ngươi, yên tâm đi, ta sẽ nhường cho ngươi!

Tiêu trưởng lão cười nói.

– Lục lão đệ, ngươi phải tự mình cẩn thận!

Lạc Kiến Hồng nói, phất tay lui sang một bên.

Giữa sân chỉ còn lại Lục Lâm Thiên cùng hai vị trưởng lão, chân khí bắt đầu căng thẳng lên.

Hô!

Quanh thân Lục Lâm Thiên tràn ra hoàng mang, khởi động Thanh Linh khải giáp, chân khí hùng hồn tràn ra như thủy triều, không gian dao động vặn vẹo, một cỗ khí thế ngập trời lan tràn, chiến ý mênh mông.

Chương 1629: Giao phong tốc độ

Cảm giác được chân khí quanh thân Lục Lâm Thiên, ánh mắt mọi người kinh ngạc.

– Còn nhỏ tuổi đã là Vũ Vương lục trọng, quả nhiên không hổ là người đứng đầu mười đại cao thủ trẻ tuổi, làm đám lão gia hỏa chúng ta cũng cảm thấy xấu hổ a!

Liêu trưởng lão nói, gió xoáy xoay chuyển quanh thân, cuồng phong gào thét thổi tung tro bụi khắp xung quanh.

– Phong hệ thật mạnh!

Tuy thân hình Lục Lâm Thiên không dao động, nhưng trong mắt bắn ra tinh quang.

– Ha ha, quả nhiên bất phàm!

Ánh mắt Tiêu trưởng lão sáng lên, không gian quanh thân vặn vẹo.

– Thật mạnh!

Khí thế ba người phóng thích, mọi người không khỏi cảm thấy bị áp chế, làm các đệ tử Nhật Sát các run lên.

– Hai vị trưởng lão, ta sẽ không khách khí!

Lục Lâm Thiên quát to.

Dứt lời, một luồng khí xoáy đột khởi, thân ảnh Lục Lâm Thiên lướt ra.

– Phù Quang Lược Ảnh của Vân Dương Tông!

Sắc mặt Liêu trưởng lão ngưng tụ, mang theo vẻ kinh ngạc.

– Tốc độ thật nhanh!

Chưởng ấn vừa thu lại, Lục Lâm Thiên xuất hiện sau lưng vị trí khi nãy của Liêu trưởng lão, khuôn mặt cực kỳ kinh ngạc, tốc độ cùng không gian lực của vị Liêu trưởng lão này đã lên tới trình độ khủng bố.

Một kích đánh hụt, chân của Lục Lâm Thiên điểm vào hư không, thân ảnh như hóa thành gió xoáy đánh về phía Liêu trưởng lão.

Ánh mắt Liêu trưởng lão híp lại, bàn chân giẫm hư không, một cỗ cuồng phong khởi động, lại biến mất ngay tại chỗ.

– So tốc độ sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, chân khí dâng lên, thúc giục tới cực hạn, gió xoáy lưu chuyển, tốc độ đột nhiên tăng lên, hưu một tiếng thân ảnh hóa thành thanh quang truy theo Liêu trưởng lão.

– Di!

Liêu trưởng lão kinh ngạc, căn bản không kịp dừng lại, thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ, tựa hồ cũng có hứng thú so sánh tốc độ với Lục Lâm Thiên.

Tiêu trưởng lão còn chưa có động tác, chỉ nhìn chằm chằm không trung, ánh mắt liên tục biến hóa.

Tốc độ của hai người ngày càng kịch liệt, càng lúc càng nhanh, càng lúc càng khủng bố, tới cuối cùng ngoài vài cường giả không còn ai thấy rõ thân hình của hai người, chỉ nhìn thấy một trắng một vàng không ngừng xuyên toa, tốc độ đã tới mức không tưởng tượng nổi.

– Tốc độ của Lục Lâm Thiên cực nhanh!

Các trưởng lão không nhịn được than thở.

– Không hổ là người đứng đầu mười cường giả trẻ tuổi, trong giới thanh niên không còn ai là đối thủ!

– Có thể đem Phù Quang Lược Ảnh của Vân Dương Tông thi triển tới mức này, chỉ sợ không bao nhiêu người.

Lạc Kiến Hồng gật gật đầu.

– Ha ha, tốc độ thật nhanh, thật làm người ta phải than thở, nhưng để cho ta xem thực lực của ngươi đi tới được bước nào rồi?

Liêu trưởng lão đột nhiên dừng lại, hắn nổi danh về tốc độ, nhưng Lục Lâm Thiên không kém hắn bao nhiêu, làm cho hắn vô cùng ngạc nhiên, nếu không phải hắn chiếm ít tiện nghi trong không gian lực, cũng đã bị Lục Lâm Thiên đuổi theo.

Sắc mặt Liêu trưởng lão ngưng tụ, chân khí bạo tuôn, không gian dao động tản ra, thủ ấn vừa động lập tức đánh ra ngoài, chung quanh chưởng ấn vang lên tiếng xé gió, kéo dài qua không trung trực tiếp phong tỏa không gian trước người Lục Lâm Thiên.

– Tê Thiên Liệt Địa Trảo!

Chưởng ấn vỡ áp tràn tới, trong tay phải Lục Lâm Thiên cầm Liệt Thiên, không gian nháy mắt biến thành đỏ đậm, trảo ấn bắn ra, trảo ấn giống như xích hồng sắc hỏa diễm mang theo khí thế sắc bén ầm ầm va chạm vào chưởng ấn.

– Vũ kỹ địa cấp!

Ánh mắt Liêu trưởng lão cùng Tiêu trưởng lão đồng thời híp lại.

Ca ca!

Chỉ nháy mắt trảo ấn đã va chạm chưởng ấn, giằng co trong nháy mắt lập tức bắn ra quang mang mạnh mẽ, đồng thời trảo ấn mang theo hỏa diễm tàn sát bừa bãi, không nghĩ tới lại đánh vỡ chưởng ấn.

– Trọng Thủy kết giới!

Chưởng ấn đã vỡ, thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh như quỷ mị lao ra, Trọng Thủy kết giới ầm ầm trùm xuống. Phong vân chung quanh biến sắc, giống như thiên hôn địa ám, thủy hệ nhấc lên sóng nước cuồn cuộn cách đó không xa, mơ hồ giao tiếp đan xen, không gian chung quanh Liêu trưởng lão xuất hiện một lốc xoáy sóng nước cực lớn, lốc xoáy xoay tròn, gần như muốn nổ tung thành từng khúc.

– Lại là vũ kỹ địa cấp!

Khuôn mặt Liêu trưởng lão lập tức ngưng trọng, không gian không ngừng run rẩy, sóng lớn đập thẳng vào mặt, hội tụ thành lốc xoáy khủng bố quay chung quanh Liêu trưởng lão, năng lượng khủng bố làm cho hắn cảm thấy vô cùng kiêng kỵ.

– Phá!

Cảm giác được cỗ lực lượng kinh khủng, sắc mặt Liêu trưởng lão trầm xuống, chân giẫm hư không, chân khí nóng cháy xuất hiện, không gian biến thành đỏ rực, trường bào run lên, giữa không trung hiện ra một hỏa cầu oanh kích tới, hung hăng va chạm vào lốc xoáy khổng lồ bên trên.

Phanh phanh!

Hai cỗ năng lượng va chạm nổ tung, không gian dao động hóa thành mảnh nhỏ tan biến trong vô hình, lực công kích khủng bố làm những đệ tử vây xem xa xa trợn mắt cứng lưỡi.

Kình khí tiêu tán, thân ảnh hai người xuất hiện đối diện nhau trên không trung, sắc mặt Lục Lâm Thiên lộ ra nụ cười thản nhiên, mà khi nãy chỉ mới thử nghiệm thực lực mà thôi, hắn còn chưa hoàn toàn phát huy ra ưu thế của mình.

Liêu trưởng lão nhìn Thanh Linh khải giáp của Lục Lâm Thiên, ánh mắt run lên, hỏi:

– Lục chưởng môn danh bất hư truyền, kế tiếp ta muốn dùng toàn lực!

– Mời Liêu trưởng lão, kế tiếp ta sẽ vận dụng toàn lực, có chỗ nào đắc tội mời Liêu trưởng lão bao hàm!

Lục Lâm Thiên cười nhẹ nói.

– Tiêu lão đầu, ngươi còn muốn xem náo nhiệt sao, hôm nay chúng ta đừng nên bị lật thuyền mới tốt!

Liêu trưởng lão lập tức nói.

– Hai lão gia hỏa khi dễ một tiểu tử, đây là chuyện không hiền hậu, nhưng không còn cách nào a, thực lực tiểu tử này quá mạnh mẽ, mà vũ kỹ lại không thể truyền ra ngoài!

Sắc mặt Tiêu trưởng lão ngưng tụ, vừa nói chuyện thì thân ảnh đã lăng không bay lên, không biết nói cho Lục Lâm Thiên nghe hay nói với mọi người.

– Đây là…

Toàn bộ đệ tử đưa mắt nhìn nhau, không nghĩ tới hai vị trưởng lão đã quyết định đồng thời xuất thủ, chỉ mới hai chiêu a!

Ánh mắt Lạc Kiến Hồng luôn nhìn chằm chằm giữa không trung, ánh mắt không chút gợn sóng, lại không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

– Hai vị trưởng lão cứ ra tay, tiểu tử sẽ tận lực tiếp hai vị nhiều hơn vài chiêu!

Lục Lâm Thiên khẽ cười, nhưng trong lòng không dám khinh thường, hai người vây công hoàn toàn khác hẳn.

– Ta sẽ không khách khí!

Tiêu trưởng lão quát một tiếng, nháy mắt lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, một đạo quyền ấn oanh ra, không gian run rẩy, thổ hệ năng lượng hội tụ, mang theo uy lực ngập trời đánh tới.

Ngay khi quyền ấn đi tới trước người Lục Lâm Thiên chừng ba mươi thước, nhất thời có nháy mắt ngừng lại, quanh thân Lục Lâm

Thiên tràn ra hoàng mang, quyền ấn lập tức bị ngăn cản.

– Thuộc tính không gian!

Ánh mắt Tiêu trưởng lão trừng lớn, sắc mặt đại biến.

Quyền ấn cũng không biến mất, nhưng tốc độ chậm hơn không ít, vẫn cấp tốc oanh kích về hướng Lục Lâm Thiên.

– Hai vị trưởng lão, kế tiếp ta sẽ không khách khí, mời hai vị đừng trách móc!

Lục Lâm Thiên chợt quát, song chưởng nắm chặt, chân khí tràn ra, bàn tay truyền ra tiếng vang răng rắc, chân khí mang theo kình phong sắc bén thổi quét.

Ông ông!

Sau lưng Lục Lâm Thiên hiện lên một đạo thanh sắc quang dực, mang theo tiếng nổ mạnh như sấm sét vang vọng khuếch tán, một cỗ uy áp thật lớn lập tức lan tràn.

Chương 1630: Chấn kinh nhị Vương

Ngay khi một quyền của Tiêu trưởng lão trực tiếp phá vỡ hoàng mang không gian đi tới trước người Lục Lâm Thiên, thân ảnh của hắn đột nhiên bị phân chia thành bốn năm mảnh.

Ông ông!

Tiếng sấm nổ mạnh, thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện ngoài mấy trăm thước, chỉ còn lưu lại tàn ảnh bị đánh vỡ mà thôi.

– Vũ Linh khí phi hành, còn là địa cấp!

Nhìn thấy Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực sau người Lục Lâm Thiên, sắc mặt người của Nhật Sát các đều biến đổi.

– Ha ha, đến đây đi!

Dứt lời, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực rung lên, chân khí cấp tốc ngưng tụ, một đạo quyền ấn trực tiếp oanh thẳng tới Tiêu trưởng lão, lúc này tốc độ của Lục Lâm Thiên đã lên tới mức vô cùng khủng bố.

– Thật nhanh!

Cảm giác được tốc độ của Lục Lâm Thiên, ánh mắt Liêu trưởng lão run lên, chân khí cấp tốc bạo tuôn, năng lượng phong hệ tụ tập, tay phải ngưng tụ quyền ấn, nhưng ngay khi Lục Lâm Thiên vừa lao về hướng Liêu trưởng lão, thì đột nhiên lại trở tay oanh thẳng về hướng Tiêu trưởng lão một quyền.

– Tới đi, cho ta xem thực lực chân chính của ngươi!

Tiêu trưởng lão không hề lùi lại, hoàng mang ngưng tụ, năng lượng thổ hệ bao phủ, một đạo chưởng ấn vỗ thẳng vào quyền ấn của Lục Lâm Thiên.

Một quyền một chưởng chạm nhau, một cỗ kình phong kinh khủng bắn ra, từng đạo không gian dao động nhanh chóng lan tràn, kình khí cường hãn thổi quét, cả không gian đều run lên.

– Các đệ tử lui ra phía sau quan sát, không được tới gần!

Lạc Kiến Hồng nhìn thấy ba người giao phong kịch liệt, ánh mắt chợt lóe, nếu đệ tử bình thường bị lan vào bên trong, sẽ bị xé thành mảnh nhỏ, thân hình liền bay lên trời cao, thủ ấn kết xuất, một đạo lam sắc quang mạc ngăn cản ngay bên ngoài quảng trường.

– Hừ!

Vừa va chạm một chưởng, Lục Lâm Thiên hừ lên một tiếng đau đớn, thân ảnh bị đẩy lui, công kích của Tiêu trưởng lão đúng là cực kỳ khủng bố, lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác lực công kích của Tiêu trưởng lão chỉ sợ còn mạnh hơn cả Thiên Thủ quỷ Vương.

Ông!

Liêu trưởng lão tập kích từ sau lưng, hai người phối hợp cực kỳ ăn ý, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực lướt qua, thân ảnh Lục Lâm Thiên trực tiếp thoát khỏi vòng vây.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên nháy mắt thoát khỏi công kích của mình, Liêu trưởng lão chấn kinh, cùng một thời gian không gian trước mắt vặn vẹo, trong tay hóa quyền thành trảo, trảo ấn hung hăng vỗ về hướng Lục Lâm Thiên.

Dưới chân Lục Lâm Thiên chợt lóe ngân mang, thân hình nhanh chóng thối lui né tránh.

– Xemn ngươi trốn đi đâu!

Trong nháy mắt Tiêu trưởng lão giống như tính xong phương vị thối lui của hắn, thân ảnh xuất hiện, chân khí lan tràn, một đạo quyền ấn hiện ra, từng tầng tầng quyền ấn lao tới, chỉ nháy mắt đã có vô số quyền ấn tụ tập.

– Chấn Không Thiên Cương quyền!

Quyền ấn vỡ áp tràn tới trước.

Sưu!

Cùng một thời gian Liêu trưởng lão phát động công kích, hai người trực tiếp phong tỏa Lục Lâm Thiên bên trong, phối hợp vô cùng ăn khớp.

– Ha ha, tới tốt lắm!

Lục Lâm Thiên cười vang, chân khí cuồn cuộn, ngũ sắc Vũ đan xoay tròn, chân khí tràn ra.

– Liệt Viêm quyền!

– Tam Thiên Lưu Vân Thủ!

– Ảm Nhiên Tiêu Linh chưởng!

– Hàn Băng chưởng!

– Phong Quyển Tàn Vân!

– Thiên Thủ Liệt Cương Ấn!

Thủ ấn ngưng tụ, vẽ ra từng đạo tàn ảnh, từng đạo chưởng ấn hùng hồn không ngừng bay ra, kình khí khủng bố bao trùm thổi quét, thân ảnh Lục Lâm Thiên ẩn hiện như quỷ mị, đủ loại công kích trực tiếp đánh ra, mặc dù còn chưa tới cấp độ địa cấp nhưng đã sớm luyện tới lô hỏa thuần thanh, không hề có chút khó khăn.

– Đây là thiên phú của Vũ giả ngũ hệ sao!

Công kích của Lục Lâm Thiên rơi trong mắt mọi người khiến họ than thở sợ hãi, quả thật là đáng sợ, vô hình trung nhìn qua chẳng khác gì có hai Lục Lâm Thiên đồng thời xuất thủ.

Tiêu trưởng lão cùng Liêu trưởng lão đều kinh ngạc, hai người thật sự không nghĩ ra công kích của Lục Lâm Thiên khủng bố như thế, quan trọng nhất là công kích của Vũ Vương lục trọng lại cường hãn chẳng khác gì cửu trọng.

Làm hai người càng thêm khiếp sợ chính là Lục Lâm Thiên hoàn toàn không sợ hãi kình khí thổi quét trong không gian, thân hình giống như kim cương bất hoại, mà họ lại e ngại kình phong, thoạt nhìn hai người liên thủ lại giống như rơi xuống hạ phong.

Oanh oanh oanh!

Năng lượng công kích của ba người hung hăng va chạm giữa không trung, tiếng nổ vang liên tục không ngừng, năng lượng dao động mạnh mẽ gào thét tràn ngập khuếch tán, đem cả không gian chấn động run rẩy, trong bất tri bất giác cuộc chiến kịch liệt giữa ba người đã đi lên tới bầu trời hải vực, cũng không muốn hủy diệt Vũ các.

Người của Nhật Sát các ngẩng nhìn lên bầu trời, trong mắt các đệ tử trẻ tuổi đều hưng phấn.

Oanh!

Lục Lâm Thiên va chạm một chiêu với Liêu trưởng lão, thân ảnh bị đẩy lui trên không trung, đặng đặng bật lui hai bước, nháy mắt ổn định thân hình.

Thân ảnh vừa ổn định, Tiêu trưởng lão từ sau lưng bay tới, khóe môi lộ nụ cười, hai tay đánh ra, thất thải quang mang lóe sáng, sau đó liền xuất hiện một đầu chim phượng hoàng năng lượng. Trên tay trái lại xuất hiện hắc quang, cũng xuất hiện một đầu thú thể năng lượng như quy xà, quy xà giao nhau, mang theo cỗ uy áp thật lớn, năng lượng chân khí bàng bạc lặng yên lan tràn.

– Chu Tước Huyền Vũ quyết!

Một tiếng quát vang lên, thủ ấn biến hóa, hai thú thể năng lượng tràn ngập thú uy cường hãn va chạm cùng nhau, phát ra cường quang càng thêm chói mắt, cả không gian nhất thời run lên, thậm chí hư không đều vặn vẹo, một cỗ chân khí quỷ dị liền lan tràn khuếch tán.

Hai đạo ấn quyết dung hợp, chân khí tràn ra không ngớt.

Bàn tay Lục Lâm Thiên đẩy tới, Chu Tước Huyền Vũ quyết nặng nề đánh thẳng vào Tiêu trưởng lão.

– Đây là vũ kỹ gì!

Tiêu trưởng lão sửng sốt, trong tay cấp tốc hiện ra năng lượng quang mang bay tới.

Trong phút chốc hai cỗ công kích trực tiếp va chạm lẫn nhau, nhưng lại không vang chút thanh âm, quang mang cùng thú ảnh giống như đang giằng co quyết đấu, gắt gao chống cự, không gian chung quanh cơ hồ không hề có chút dao động nào.

– Bạo!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, đánh ra ấn quyết kỳ dị, bàn tay nắm chặt vung ra.

Phanh phanh!

Đột nhiên thú ảnh nổ tung, từng luồng lực lượng khủng bố cường hãn mang theo tiếng nổ tung như sấm sét vang vọng, chấn động lỗ tai mọi người vang lên ông ông không ngừng, trong đầu óc đều có cảm giác như bị đập vào.

Phanh phanh!

Hai thân ảnh đồng thời bị đánh bay.

Đặng đặng!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên thối lui, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực run lên, lập tức ổn định thân hình, huyết khí sôi trào cuồn cuộn, vượt xa phạm vi mà hắn có thể đối kháng.

Giữa không trung, hai vị trưởng lão sánh vai đứng thẳng, liếc mắt nhìn nhau, trong lòng không còn dám xem thường Lục Lâm Thiên, nếu họ không liên thủ, chỉ sợ đã sớm thất bại, chủ yếu là vì tốc độ của Lục Lâm Thiên quá nhanh, lại sử dụng đủ loại công kích, điều này làm cho họ nhất thời không thể thích ứng.

– Lục Lâm Thiên thật quá mạnh mẽ!

Toàn bộ các trưởng lão không ngừng than thở, mà đệ tử Nhật Sát các lúc này đã hiểu được dụng ý các chủ gọi họ tới quan sát cuộc chiến hôm nay.

Hai vị trưởng lão lại bước ra, thân ảnh lao về phía Lục Lâm Thiên nhanh như chớp, cả không gian như lung lay sắp đổ.

Chương 1631: Địa cấp liên phát

– Địa Sát Không Cương quyền!

Liêu trưởng lão từ bên trái đánh tới, thủ ấn kết xuất, quyền ấn chợt ngưng tụ, mang theo quang mang khổng lồ bắn ra ngoài, cuối cùng lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, nếu hắn tránh né cũng không khó khăn, nhưng muốn đánh bại hai người này thì khác, hai vị trưởng lão phối hợp cực kỳ ăn ý, nếu muốn đánh bại không phải chuyện dễ dàng, chỉ cần đánh bại trước một người sẽ dễ dàng hơn nhiều.

– Tới tốt lắm!

Lục Lâm Thiên híp mắt, bàn tay siết chặt, một cỗ quang mang quỷ dị từ trong cơ thể tràn ra, trong khoảnh khắc cả không gian chợt run lên, một mảnh cuồng phong gào thét, năng lượng phong hệ tràn ngập đầy trời, uy áp khuếch tán làm cả không gian đều chấn động kịch liệt.

– Tử Vong Phong Bạo!

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, chưởng ấn đánh ra, một thanh âm gào thét ô ô truyền tới, đột nhiên cuồng phong gầm rú, một cỗ khí lưu cuồng bạo xoay tròn dựng lên như long quyển phong, lốc xoáy nhấc lên sóng biển dâng lên hơn trăm thước bao trùm cả không gian.

– Phanh phanh!

Trong gió lốc quyền ấn biến mất, sắc mặt Liêu trưởng lão cực kỳ kinh hãi, thân ảnh thối lui, lực công kích của Lục Lâm Thiên đã có thể hoàn toàn đối chiến cùng hắn.

– Thử xem Di Sơn Trấn Hải quyền của ta!

Trong nháy mắt Tiêu trưởng lão đã lao tới phía sau Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên cấp tốc xoay người, phát hiện không gian đột nhiên vặn vẹo kịch liệt, một quyền của Tiêu trưởng lão oanh thẳng tới, quyền ấn sáng ngời, không gian sụp đổ lộ ra khe nứt tối đen.

– Di Sơn Trấn Hải quyền, Tiêu trưởng lão cũng đã thi triển vũ kỹ địa cấp!

– Đây chính là vũ kỹ thành danh của Tiêu trưởng lão, Lục Lâm Thiên có thể đối kháng sao?

Các trưởng lão cùng hộ pháp Nhật Sát các sửng sốt, thì thào nói.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên có chút ngưng trọng, hắn có thể cảm giác được đó là vũ kỹ địa cấp sơ giai, là vũ kỹ vô cùng lợi hại, lần này xem ra Tiêu trưởng lão đã vận dụng toàn lực.

– Hô!

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, nhìn hai vị trưởng lão phỏng chừng có không ít tuyệt chiêu, nếu không nhanh chóng chiến thắng, thật sự sẽ vô cùng phiền toái.

Hai tay Lục Lâm Thiên kết ấn, tàn ảnh tung bay, chân khí như hồng thủy không ngừng dâng lên.

– Chân Linh Cấm Không chưởng!

Trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên hiện ra quang mang như ẩn như hiện, năng lượng mộc hệ hội tụ giữa không trung, không gian nứt toác, quang ấn xuyên phá trường không hung hăng va chạm cùng quyền ấn.

Oanh!

Quang ấn cùng quyền ấn ầm ầm va chạm vào nhau, tiếng động kinh thiên nhất thời vang vọng khắp vùng trời, năng lượng dao động thổi quét, không gian nứt vỡ sâu thẳm, nhìn qua như cự thú có thể cắn nuốt vạn vật, làm lòng người rét lạnh sợ hãi.

– Di!

Sắc mặt Tiêu trưởng lão đại biến, quang ấn hiện ra dao động khủng bố, nháy mắt thổi quét lên người hắn, hắn cảm thấy chân khí như đọng lại, cho dù giãy dụa thế nào cũng không cách nào vận chuyển.

– Vũ kỹ mộc hệ thật quỷ dị!

Tiêu trưởng lão toàn lực thối lui, vũ kỹ vô cùng khủng bố, đây chính là trí mạng, mà thân ảnh Lục Lâm Thiên đã đi tới trước người hắn.

– Đại Địa Vô Ảnh cước!

Hai chân Lục Lâm Thiên liên tục đá ra, tàn ảnh bạo lướt, chỉ nháy mắt cước ảnh nở rộ đầy trời, trực tiếp bao vây Tiêu trưởng lão, mỗi quang ảnh đều xé rách không gian dao động, năng lượng chấn vỡ không gian hung hăng oanh lên không gian chung quanh Tiêu trưởng lão.

Oanh oanh oanh!

Tốc độ quá nhanh, vô số cước ảnh đã rơi lên quanh thân Tiêu trưởng lão, thanh âm nổ bạo vang rền, chỉ nháy mắt kình phong lập tức thổi quét.

Oanh!

– Lục Lâm Thiên có được bao nhiêu vũ kỹ địa cấp, không nghĩ tới hắn có thể liên tục thi triển vũ kỹ địa cấp!

– Vũ kỹ mộc hệ vừa rồi tựa hồ có chút ảo diệu, Tiêu trưởng lão đã bị vây khốn!

– Đều là vũ kỹ địa cấp a!

Các trưởng lão thầm gật đầu, Lục Lâm Thiên thật sự quá mức khủng bố.

Đặng đặng!

Không gian hỗn loạn khôi phục, thân ảnh Tiêu trưởng lão bị chấn khai hơn mười bước mới đứng vững lại, sắc mặt tái nhợt kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên.

Vào lúc này Liêu trưởng lão lại đánh tới, khóe môi Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười quỷ dị, thân ảnh nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, hiện tại hắn đối kháng hai Vũ Vương cửu trọng cũng không quá khó khăn, nếu lên tới Vũ Tôn hẳn là khó gặp địch thủ.

Xuy!

Thân ảnh Liêu trưởng lão đánh tới, Lục Lâm Thiên đã biến mất, khuôn mặt hắn biến sắc cấp tốc đuổi theo, Lục Lâm Thiên thi triển Vũ Linh khí phi hành địa cấp, ngay cả hắn cũng đuổi không kịp.

Ông!

Mà giờ khắc này Lục Lâm Thiên đã đi tới bên cạnh Tiêu trưởng lão.

Oanh!

Tiêu trưởng lão vừa nếm thiệt thòi, nhìn thấy Lục Lâm Thiên lại đánh tới, lập tức vung tay, một cỗ chân khí thổ hệ tràn ngập, cùng lúc đó một đạo quyền ấn trực tiếp oanh thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Chương 1632: Ngược Tiêu trưởng lão

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng tụ, cười quỷ dị, thân ảnh không lùi mà tiến tới, trong giây lát quyền ấn kia đã rơi lên người Lục Lâm Thiên.

– Ngươi cũng nếm ta một quyền!

Thanh Linh khải giáp lõm vào, nhưng chưa phá nát, ngay tiếp theo sau chân khí của Lục Lâm Thiên giống như biển khơi mênh mông, bao trùm tràn ra, mãnh liệt rít gào.

– Oanh!

Chân khí ngưng tụ, hội tụ thành quyền ấn nhanh như chớp oanh kích về hướng Tiêu trưởng lão.

Xuy!

Sắc mặt Tiêu trưởng lão đại biến, không ngờ Lục Lâm Thiên cứng rắn tiếp nhận một quyền của hắn, lại muốn phản kích, bởi vì tốc độ quá nhanh nên hắn không kịp tránh né, chỉ có thể bố trí hộ thân cương quyển.

Oanh long long!

Một quyền nện lên hộ thân cương quyển, cương quyển lung lay sắp đổ, lõm xuống thật sâu, khe nứt lan tràn nhưng vẫn chưa phá nát.

Đặng đặng!

Tiêu trưởng lão lại bị đẩy lui, sắc mặt càng thêm tái nhợt.

Xuy!

Ông!

Liêu trưởng lão đã lao tới sau lưng Lục Lâm Thiên, cùng một thời gian thân ảnh Lục Lâm Thiên lại biến mất thêm lần nữa.

– Nếm ta thêm một quyền!

Lục Lâm Thiên lại lao tới trước người Tiêu trưởng lão, một quyền hung hăng nện xuống, ưu thế tốc độ làm Tiêu trưởng lão không thể tránh né.

Tiêu trưởng lão lại đánh ra một quyền, Lục Lâm Thiên vẫn tiếp tục đón nhận nhưng quyền của hắn lại hung hăng đập lên người Tiêu trưởng lão, hai người giao thủ, không gian vặn vẹo phá nát, chính là công kích lưỡng bại câu thương.

Đương nhiên Lục Lâm Thiên không ngu ngốc, mình có Bất Diệt Huyền Thể, đây chính là ưu thế, nhìn xem Tiêu trưởng lão rốt cục tiếp nhận được mấy quyền của mình.

Khi Liêu trưởng lão lại truy tới, vẫn tiếp tục kém một bước.

– Lại đến!

Lục Lâm Thiên gắt gao tập trung Tiêu trưởng lão, hoàn toàn không cố kỵ công kích của hắn, trực tiếp chấn vỡ không gian oanh thẳng lên người hắn.

Oanh!

– Lại đến!

– Phanh phanh!

– Lại thêm một quyền!

Không gian dao động không ngừng phá nát, người của Nhật Sát các sợ ngây người, loại công kích này thật sự quá dũng mãnh, đánh cho Tiêu trưởng lão chật vật không chịu nổi.

– Nếm thêm một quyền!

Quyền thứ sáu đập lên hộ thân cương quyển của Tiêu trưởng lão, lực lượng cường hãn phun ra, nhanh như chớp va chạm lên cương quyển kia.

Oanh!

Cương quyển ầm ầm phá nát, thân hình Tiêu trưởng lão lập tức bị đánh bay ra ngoài.

Xuy!

Cùng một thời gian thân ảnh Liêu trưởng lão phá không bay ra, một đạo quyền ấn ầm ầm rơi lên người Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, cắn răng không chút cố kỵ.

– Tê Thiên Liệt Địa trảo!

Chân hắn giẫm mạnh hư không, Liệt Thiên xuất hiện, trảo ấn bắn ra, cuối cùng hung hăng rơi lên người Tiêu trưởng lão.

Phanh!

Cùng một thời gian một quyền của Liêu trưởng lão rơi xuống sau lưng hắn, thân hình hắn lảo đảo bay ra phía trước, Thanh Linh khải giáp nứt nẻ, cổ họng Lục Lâm Thiên ngọt lịm, khí huyết sôi trào, ngũ tạng lục phủ chấn động nhưng vẫn có thể chống đỡ.

Hưu hưu!

Trảo ấn xé nát không gian cuốn về phương xa.

Phốc!

Tiêu trưởng lão phun ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch cực điểm, trường bào cũ nát phá vỡ, trên người đã lưu vết máu.

– Liệt Viêm quyền!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lại xuất hiện, mượn dùng lực xung kích một quyền của Liêu trưởng lão, quyền ấn tràn ngập hỏa diễm hóa thành quang ảnh đỏ đậm mơ hồ bay ra.

Quyền ấn nháy mắt đón gió liền trướng, ẩn chứa năng lượng cuồng bạo đáng sợ, mang theo hỏa diễm khủng bố xuyên qua bầu trời ầm ầm đánh lên người Tiêu trưởng lão đã bị thương nặng còn chưa kịp lấy lại tinh thần.

Sắc mặt Tiêu trưởng lão kinh hãi muốn thối lui, nhưng quyền ấn đã đánh lên người của hắn, cả không trung bị kiềm hãm, không gian run rẩy, một tiếng sấm sét nổ vang vọng cả chân trời.

Phanh phanh!

Phốc!

Tiêu trưởng lão rơi thẳng xuống hải vực bên dưới, kí©ɧ ŧɧí©ɧ sóng nước văng lên thật cao, trong miệng lại phun ra ngụm máu tươi.

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, mọi người trợn mắt cứng lưỡi, không nghĩ tới Tiêu trưởng lão bị chà đạp tới như vậy, thật sự làm người ta kinh hãi.

Trong mắt Lạc Kiến Hồng hiện vẻ kinh ngạc, lập tức lắc đầu cười khổ.

Xuy!

Liêu trưởng lão không tiếp tục công kích Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn chằm chằm hắn, ngoại trừ kinh ngạc chỉ còn bất đắc dĩ.

Phanh!

Sóng biển bốc lên, một thân ảnh phóng lên cao.

– Lục Lâm Thiên, ta và ngươi có cừu oán phải hay không, sao ngươi chỉ đánh ta, vì cái gì không công kích lão gia hỏa kia!

Tiếng quát truyền tới, thân ảnh Tiêu trưởng lão xuất hiện giữa không trung, cả người ướt sũng, môi dính máu, hoàng bào cũ nát rách tả tơi, sắc mặt trắng bệch, mái tóc hỗn độn, hoàn toàn bị đánh bại.

– Tiêu trưởng lão!

Toàn bộ đệ tử Nhật Sát các đều kêu lên sợ hãi.

Hô!

Ánh mắt họ nhìn Lục Lâm Thiên, hít sâu một hơi rét lạnh.

– Tiêu trưởng lão, ta chỉ là bất đắc dĩ, tốc độ Liêu trưởng lão quá nhanh, muốn công kích hắn khó hơn nhiều, nếu có thể lựa chọn ta tình nguyện công kích Liêu trưởng lão, lực phòng ngự cùng lực công kích của ngươi mạnh hơn hắn, ta càng thêm khó đối phó.

Lục Lâm Thiên khó xử cười nói.

Chương 1633: Tâm Đồng gặp nạn

– Lão gia hỏa, chúng ta thua, nếu tiếp tục động thủ chỉ càng thêm mất mặt!

Liêu trưởng lão cười khổ, ánh mắt cực kỳ bất đắc dĩ, một chiêu vừa rồi Lục Lâm Thiên đã lưu tình, nếu hắn thi triển vũ kỹ địa cấp cùng tốc độ nghịch thiên kia, phỏng chừng Tiêu trưởng lão không đứng lên được nữa, hiện tại Tiêu trưởng lão đã không còn lực tái chiến, mà bản thân Liêu trưởng lão cũng không đủ khả năng một mình đối chiến với Lục Lâm Thiên.

– Không đánh nữa, không có ý nghĩa, chỉ công kích một mình ta, có ý tứ sao, đây không phải khi dễ người!

Tiêu trưởng lão trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, thân ảnh lướt qua không gian rơi xuống quảng trường, nhìn đệ tử Nhật Sát các, nói:

– Các ngươi thật vô dụng, nhìn xem thực lực của người ta, nhìn lại chính các ngươi, sau này chăm chỉ tu luyện cho ta!

– Dạ, Tiêu trưởng lão!

Mấy ngàn đệ tử cúi đầu đáp.

– Các chủ, chúng ta thua, giao Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm cho Lục chưởng môn đi.

Thân ảnh Liêu trưởng lão cũng rơi xuống quảng trường, ánh mắt vô cùng bất đắc dĩ nói.

– Lục chưởng môn, hậu sinh khả úy, không hổ là đệ nhất cường giả trẻ tuổi, dù là những lão gia hỏa như chúng ta cũng tự nhận không địch lại, lần sau có cơ hội nhất định phải luận bàn một phen.

Liêu trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt cũng không còn xem hắn như hậu bối, mà là một đối thủ, một cường giả thật sự.

– Đa tạ hai vị trưởng lão thành toàn!

Lục Lâm Thiên thu liễm Thanh Linh khải giáp cùng Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, sắc mặt tái nhợt chắp tay thi lễ, trong lòng rất rõ ràng, vừa rồi hai vị trưởng lão cũng không dùng sát chiêu, mặc dù dùng toàn lực nhưng không có sát khí, nếu thật sự chém giết, mình muốn đối phó càng thêm khó khăn, đương nhiên chính mình cũng lưu tình không hạ độc thủ.

– Lục chưởng môn khách khí!

Liêu trưởng lão gật đầu, từng hành động lời nói của Lục Lâm Thiên luôn đúng mực, làm cho hắn cực kỳ thưởng thức, chỉ tiếc trong Nhật Sát các không có thanh niên đồng lứa, bằng không lo gì ngày sau không áp đảo qua bảy sơn môn trong Tứ Các Tứ Đảo.

– Hắn đâu có khách khí, đau chết mất, thiếu chút nữa muốn mạng già của ta, tiểu tử ngươi giỏi lắm!

Tiêu trưởng lão vẫn trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt chợt xoay chuyển, nói:

– Tiểu tử, Dĩnh nhi thật sự không tệ, ngươi suy nghĩ một chút, nếu ngươi trở thành con rể Nhật Sát các, ta ủng hộ ngươi làm các chủ đời kế tiếp của Nhật Sát các thế nào?

Tiêu trưởng lão vừa dứt lời, người của Nhật Sát các lại tuôn mồ hôi lạnh, mà Lạc Dĩnh thẹn thùng rúc vào sau lưng Lạc Kiến Hồng.

Lục Lâm Thiên chỉ có thể bồi cười, nếu mình đáp ứng chỉ sợ Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh sẽ bổ sống mình.

– Chưởng môn!

Một đệ tử đi từ cầu treo đi tới, thấp giọng nói gì đó với Lạc Kiến Hồng, nghe xong sắc mặt hắn liên tục biến hóa.

– Chẳng lẽ Nhật Sát các phát sinh chuyện gì sao?

Lục Lâm Thiên cực kỳ nghi hoặc tự nhủ.

Lạc Kiến Hồng cho đệ tử lui ra, thở sâu một hơi, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Lục lão đệ, vừa rồi nghe được tin tức có quan hệ với ngươi.

– Nga, sự tình gì?

Lục Lâm Thiên kinh nghi, sắc mặt trầm xuống, chẳng lẽ Phi Linh môn xảy ra chuyện gì?

– Chúng ta đi về rồi nói!

Lạc Kiến Hồng nói.

Nửa canh giờ sau bên trong một đình viện, Lạc Kiến Hồng nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Lục lão đệ, có hai chuyện quan hệ với ngươi, lệnh muội Lục Tâm Đồng, lệnh huynh Dương Quá, còn có Linh thú Tiểu Long luôn đi theo ngươi, ngoài ra còn có một yêu thú Quỳ Long mấy ngày trước đó đoạt hết toàn bộ Chân Linh thánh quả trong Thiên đảo Linh Trì, không lưu lại quả nào cho đệ tử Nhật Sát các chúng ta.

– A…

Lục Lâm Thiên kinh ngạc kêu lên, không phải vì Chân Linh thánh quả mà vì hành tung của Tiểu Long cùng Lục Tâm Đồng, liền hỏi:

– Lạc lão ca, muội muội cùng đại ca của ta đang ở nơi nào?

Lạc Kiến Hồng nhìn hắn, nói:

– Bốn người bọn họ không để ý quy củ của Nhật Sát các, lấy đi chín Chân Linh thánh quả, bị trưởng lão Nhật Sát các phát hiện truy theo, sau đó trốn vào Hỏa đảo, mà bốn người họ bị người của Thiên Hạp đảo đuổi giết, đại chiến hồi lâu, theo ta nhận được tin tức, lệnh muội cùng lệnh huynh đều bị thương, nhưng trước mắt vẫn bị vây trong Hỏa đảo, Thiên Hạp đảo đã phao tin không tiếc hết thảy đại giới phải đánh chết bốn người bọn họ.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngày càng âm trầm, Thiên Hạp đảo dám đối phó Tâm Đồng, liền hỏi:

– Lạc lão ca, Thiên Hạp đảo có lai lịch gì?

– Thiên Hạp đảo vốn là một thế lực nhất lưu, đảo chủ Âm Hồn Vương Dương Liễu Phong có thực lực Linh Vương cửu trọng, trong môn phái có không ít cường giả, có Linh Vương cùng Vũ Vương cao giai, nghe nói là vì nhóm người lệnh muội phế bỏ tu vi của con trai hắn, vì vậy hắn mới mang theo cường giả Thiên Hạp đảo vây công bọn họ, tình huống hiện tại tựa hồ không tốt lắm.

Lạc Kiến Hồng nói.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, ánh mắt trầm xuống, lập tức ngẩng đầu nói:

– Lạc lão ca, ta có việc, xin cáo từ trước.

– Ngươi muốn đi Hỏa đảo phải không, ngươi có biết Hỏa đảo ở nơi nào sao?

Lạc Kiến Hồng hỏi.

– Ở nơi nào?

Lục Lâm Thiên thật sự không biết, hiện tại hắn không muốn chậm trễ giây phút nào.

– Ở phía sau Thiên đảo, cho dù ngươi khó thể dùng được tốc độ nhanh nhất đuổi tới, mà nhóm người của lệnh muội dù đã bị thương, hiện tại lại bị cường giả Thiên Hạp đảo vây quanh, trong đó còn có cường giả Nhật Sát các có bố trí bên ngoài, nhưng địa hình Hỏa đảo phức tạp, họ trốn vào bên trong trốn một lát phỏng chừng sẽ không vấn đề.

Lạc Kiến Hồng nói.

– Lạc lão ca, ta không thể chậm trễ được nữa, ta đi Hỏa đảo trước.

Lục Lâm Thiên nói.

– Như vậy đi, người của Nhật Sát các cũng đang ở đó, ta cần đi xem, ta đi với ngươi.

Lạc Kiến Hồng nói.

Lục Lâm Thiên gật nhẹ đầu, trong lòng cực kỳ ngưng trọng, nhóm người Tâm Đồng bị Thiên Hạp đảo vây công, còn có không ít Linh Vương Vũ Vương cao giai, tuyệt đối cực kỳ nguy hiểm, chỉ mong đừng xảy ra chuyện gì mới tốt, nhưng chỉ cần không có Vũ Tôn cùng Linh Tôn, có Tiểu Long đi cùng họ vẫn còn năng lực tự bảo vệ mình.

Sau một lát, trong ánh mắt nhìn chăm chú của Lạc Dĩnh, vài đầu yêu thú phi hành khổng lồ phóng lên cao, bay thẳng về phía chân trời.

Mấy ngày này bên ngoài Thiên đảo cực kỳ náo nhiệt, xuất hiện không ít chuyện, vốn là nghe đồn đãi có người không để ý mệnh lệnh của Nhật Sát các, trực tiếp lấy đi chín Chân Linh thánh quả, sau đó đại chiến một trận, trận chiến cực kỳ náo nhiệt, tổng cộng có hai yêu thú, còn có một nam tử anh tuấn cùng một thiếu nữ tuyệt sắc, họ đại chiến với cường giả Nhật Sát các thật lâu, cuối cùng đầu yêu thú thần bí lại triệu hoán mấy ngàn đầu yêu thú trong phạm vi hải vực nơi đó trợ chiến, thừa cơ trốn vào trong Hỏa đảo.

Ai biết vận khí bốn người không tốt, lại bị đảo chủ Thiên Hạp đảo Âm Hồn Vương đuổi giết, Âm Hồn Vương mang theo cường giả Thiên Hạp đảo vây công, trận chiến phong vân biến sắc kinh thiên động địa, không ít người vây xem bị liên lụy mà chết, cuối cùng đôi nam nữ cùng Quỳ Long yêu thú bị thương, được yêu thú quỷ dị bảo vệ đào thoát ẩn thân bên trong Hỏa đảo.

Chương 1634: Trên Hỏa đảo

Sau khi tin tức này được truyền ra, không ít người nghe đồn nguyên nhân là vì con trai của Âm Hồn Vương bị bốn người kia phế bỏ tu vi, khiến cho hắn nổi giận mang theo cường giả Thiên Hạp đảo truy sát bốn người họ.

Không ít cường giả nghe tin liền chạy tới, có rất nhiều người nghe nói trên người bốn người kia có Chân Linh thánh quả, muốn đυ.c nước béo cò, có rất nhiều người bởi vì lời tuyên bố của Âm Hồn Vương, chỉ cần tìm được nơi ẩn thân của bốn người sẽ được trọng thưởng.

Còn có người nghe nói yêu thú thần bí kia được Tôn xưng là Yêu Hoàng, chỉ cần bắt được hắn sẽ phát tài.

Sau đó lại có tin tức truyền ra, nguyên lai đôi nam nữ kia bài danh thứ ba cùng thứ tư trong mười đại cường giả trẻ tuổi tên Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá, điều này làm không ít người vốn muốn đυ.c nước béo cò phải bỏ qua ý niệm trong đầu mình.

Hỏa đảo, đó là một hòn đảo còn lớn hơn Thiên đảo, nằm ngay sau lưng Thiên đảo, là một địa phương thật kỳ lạ.

Địa thế Hỏa đảo gập ghềnh, hang động rộng rãi, trên đảo không có ngọn cỏ, mặt đất nóng cháy, nghe đồn nơi này là núi lửa, không biết khi nào sẽ phun trào, cho nên người thường không dám tới gần, vạn nhất núi lửa phun ra dù là Vũ Vương cũng dễ dàng bị thiêu thành tro tàn.

Bình thường Hỏa đảo thật vắng vẻ, nhưng gần đây khác hẳn, khắp nơi đều là người, làm nơi này trở nên vô cùng náo nhiệt.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, dọc theo đường đi Lục Lâm Thiên đã nghe Lạc Kiến Hồng thuật lại đại khái nguyên nhân Thiên Hạp đảo vây công nhóm người Lục Tâm Đồng, trong lòng hắn không ngừng sản sinh sát ý.

Mà Lạc Kiến Hồng cũng không giấu diếm Lục Lâm Thiên, đem nguyên nhân vì sao phải để Lục Lâm Thiên đi Nhật Sát các, bởi vì lúc trước Thiên đảo Linh Trì cách Lục Lâm Thiên không xa, nếu hắn đi qua sẽ nghe được tin tức về Chân Linh thánh quả, vì vậy Lạc Kiến Hồng mới kéo hắn đi Nhật Sát các.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ, có lẽ Lạc Kiến Hồng cũng thật không ngờ Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá đã sớm tới Thiên đảo, vì vậy hắn mới lôi kéo mình đi Nhật Sát các, nhưng không nghĩ tới sự tình lại biến thành như thế.

– Lục lão đệ, không cần quá lo lắng, địa thế của Hỏa đảo phức tạp, nhóm người lệnh muội ẩn thân ở đó muốn tìm được họ không phải là chuyện dễ dàng.

Lạc Kiến Hồng nói.

– Chỉ mong đi!

Lục Lâm Thiên nói.

– Nói đi thì nói lại, lá gan của bọn họ thật không nhỏ, lại không lưu lại một Chân Linh thánh quả nào cho Nhật Sát các.

Lạc Kiến Hồng cười nói, nhưng trong lòng thật bất đắc dĩ.

– Việc này…

Lục Lâm Thiên xấu hổ cười nói:

– Nha đầu kia không hiểu chuyện, Lạc lão ca yên tâm, chờ ta tìm được bọn họ, nhất định để họ giao ra.

– Năng lượng của Chân Linh thánh quả cực kỳ khổng lồ, nhưng lại rất ôn hòa, chính là một trong những bảo vật của Nhật Sát các, dưới cấp độ Vũ Vương bát trọng trực tiếp sử dụng sẽ đột phá, mà Vũ Suất Linh Suất cũng vậy, mà lần đầu tiên đạt được bao nhiêu phải xem bản thân tiêu hao bao nhiêu, cũng xem mình luyện hóa được bao nhiêu, năng lượng còn lại lưu trong người sau này chậm rãi hấp thu luyện hóa, vật này là trọng bảo của Nhật Sát các, nhưng dùng lần hai lần ba đương nhiên có thể sẽ lãng phí không ít, lần này bọn họ thật sự hạ thủ không lưu tình!

Lạc Kiến Hồng bất đắc dĩ cười nói.

Lục Lâm Thiên xoay chuyển ánh mắt, bảo vật như vậy thật sự là quý hiếm, nghe ý tứ của Lạc Kiến Hồng nói Chân Linh thánh quả là trọng bảo, rõ ràng là muốn thu trở về. Trên thực tế tuy Chân Linh thánh quả là đồ tốt, nhưng so sánh với trọng bảo tự nhiên là còn chưa tới mức.

– Bảo vật kia thật sự không kém, chờ ta gặp được họ, nhất định để họ bồi tội với Lạc lão ca, đều là tiểu hài tử, Lạc lão ca nể tình của ta đừng tính toán với họ.

Lục Lâm Thiên cười nói, vẻ mặt như có chút ngượng ngùng.

Lạc Kiến Hồng cười cười không nói gì, trong lòng cân nhắc lời nói của Lục Lâm Thiên, lập tức ngẩng đầu nói:

– Lục lão đệ, chúng ta đã tới, phía trước chính là Thiên đảo, sau lưng là Hỏa đảo.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy trước mắt là một hòn đảo diện tích thật lớn, tạo hình cực kỳ đặc biệt, bốn phía bị nước bao quanh, trung ương còn có một ngọn núi khổng lồ xuyên thẳng bầu trời.

Không gian phía trước sương mù dày đặc, trên ngọn núi có thể nhìn thấy không ít thân ảnh, trên núi hỗn độn, như từng có đại chiến cách đó không lâu.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên âm trầm, những dấu vết kia hẳn là trận chiến của nhóm người Lục Tâm Đồng, không biết hiện tại họ thế nào.

– Bái kiến các chủ, bái kiến chư vị trưởng lão!

Khi hơn trăm người của Nhật Sát các rơi xuống bên ngoài Hải Trung Hải, không ít đệ tử lập tức nghênh đón, chính là Lan trưởng lão cùng Cục trưởng lão.

Các trưởng lão nhìn thấy Lục Thiếu Di đi bên cạnh Lạc Kiến Hồng, đều thấy nghi hoặc, nhưng không nhiều lời, ngược lại gật đầu như chào hỏi.

– Lan trưởng lão, Cục trưởng lão, tình huống thế nào?

Lạc Kiến Hồng hỏi.

– Các chủ…

Lan trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên, tựa hồ có chút không tiện nói ra.

– Lục chưởng môn là bằng hữu Nhật Sát các, cứ nói đừng ngại.

Lạc Kiến Hồng nói.

Ánh mắt Lan trưởng lão có chút híp lại, nói:

– Các chủ, Thiên Hạp đảo Âm Hồn Vương suất lĩnh cường giả đang tìm kiếm nhóm người Lục Tâm Đồng, nhưng tới bây giờ còn chưa có tin tức.

– Hô!

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi nhẹ nhõm, ít nhất mọi người còn chưa có chuyện gì.

– Lục lão đệ, chúng ta đi Hỏa đảo trước đi.

Lạc Kiến Hồng nói.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, ánh mắt ngày càng lạnh, bất kể là thế lực nào, lần này phải cho bọn hắn chút giáo huấn mới được.

Sưu sưu!

Không tiếp tục dùng yêu thú phi hành, thân ảnh mọi người chợt lóe bay đi.

– Là các chủ Nhật Sát các Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng đã tới!

– Không nghĩ tới lại kinh động Phiên Hải Vương, chỉ sợ lần này nhóm người Lục Tâm Đồng đã đắc tội Nhật Sát các đi, Phiên Hải Vương cũng tự mình đi tới.

– Ta nghe nói Lục Tâm Đồng cũng có bối cảnh, chính là muội muội của chưởng môn Phi Linh môn Lục Lâm Thiên tại Cổ Vực, mà Phi Linh môn như mặt trời ban trưa, Nhật Sát các nhiều ít cũng cho chút mặt mũi chứ.

– Buồn cười, từ trước tới nay Cổ Vực cùng Đông Hải không có lui tới, Nhật Sát các dựa vào cái gì cấp mặt mũi cho họ, nơi này không phải Cổ Vực, là Đông Hải!

Trong tiếng nghị luận của mọi người, một canh giờ sau Lục Lâm Thiên cùng Lạc Kiến Hồng đã đi tới trên một ngọn núi cao ngất.

Lục Lâm Thiên nhìn qua, trước mặt là một hòn đảo cực kỳ khổng lồ, liên miên như không thấy cuối, khí tức nóng bỏng tràn ngập, bề ngoài là một mảnh đỏ đậm, có nhiều chỗ xám trắng, trên đảo vô cùng gập ghềnh, quái thạch san sát, có vẻ cực kỳ tiêu điều.

Cẩn thận quan sát bên trên đảo tràn ngập khe nứt đỏ đậm, không ít động dung nham như đang mở rộng răng nanh dữ tợn, bên trong sâu hun hút không thấy đáy.

Theo Lục Lâm Thiên phỏng chừng, đây là một hòn đảo núi lửa, cũng không biết còn sống hay chết, nếu núi lửa hoạt động, thật sự là chuyện kinh khủng, nếu hỏa đảo bùng nổ chỉ sợ phạm vi vạn lý đều bị ảnh hưởng.

Chương 1635: Gặp vòng vây

Lục Lâm Thiên nhìn bóng người rậm rạp xa xa đang kết bè kết đội tìm kiếm trong Hỏa đảo, có lẽ là muốn đu.c nước béo cò, nhìn thấy những thân ảnh kia, ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nổi lên hàn ý.

– Lục lão đệ, đó là Hỏa đảo, nhóm người lệnh muội phỏng chừng đang ở trung ương, khu vực chung quanh hẳn đã bị người tìm kiếm.

Lạc Kiến Hồng nhìn phía trước nói.

Lan trưởng lão nói:

– Các chủ, bên ngoài Hỏa đảo đều đã bị cường giả Thiên Hạp đảo bao vây, đang hình thành vòng vây lục soát vào trong, lần này cường giả của Thiên Hạp đảo đều ra hết, Âm Hồn Vương Dương Liễu Phong tự mình ra trận, tổng cộng có chín Vũ Vương, bảy Linh Vương, đại trưởng lão Cự Sơn Vương, hắn cũng đã đột phá tới Vũ Vương cửu trọng, nhị trưởng lão Hốt Linh Vương đã tới Linh Vương bát trọng, hẳn là muốn đối phó nhóm người Lục Tâm Đồng lập uy Đông Hải.

– Chín Vũ Vương, bảy Linh Vương sao!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, sát khí lan tràn, lạnh lùng nói:

– Nếu bọn họ thiếu sợi lông tơ, ta sẽ cho cả Thiên Hạp đảo thi cốt vô tồn!

Nghe được lời nói của hắn, các cường giả Nhật Sát các đưa mắt nhìn nhau.

– Lạc lão ca, ta đi tìm người, đi trước một bước!

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nói, với thực lực của Thiên Hạp đảo, nhóm người Tiểu Long không có biện pháp làm được gì, chỉ có thể tự bảo vệ lấy mình.

– Không thành vấn đề, chúng ta phân tán tìm kiếm, nếu tìm được sẽ bảo hộ an nguy của họ.

Lạc Kiến Hồng nói.

– Đa tạ Lạc lão ca!

Dứt lời, thân hình Lục Lâm Thiên chợt động, trực tiếp bay về phía trước, vài lần lắc mình đã dừng bên ngoài Hỏa đảo.

– Các chủ, nhóm người Lục Tâm Đồng cướp đi chín Chân Linh thánh quả, chúng ta…

Nhìn theo bóng lưng Lục Lâm Thiên, Lan trưởng lão đang định nói chuyện…

– Lan trưởng lão, truyền lệnh xuống, người của Nhật Sát các đi vào Hỏa đảo tìm kiếm nhóm người Lục Tâm Đồng!

Lạc Kiến Hồng cắt đứt lời của hắn.

– Các chủ, chúng ta đã thương nghị với Âm Hồn Vương, Nhật Sát các không nhúng tay, hết thảy giao cho Thiên Hạp đảo, tới lúc đó sẽ đem chín Chân Linh thánh quả trả lại cho chúng ta, cho nên ta mới cho họ tiến vào Hỏa đảo.

Cục trưởng lão nói.

– Từ giờ trở đi, Phi Linh môn là bằng hữu Nhật Sát các, các ngươi hiểu được chưa, toàn lực tìm kiếm nhóm người Lục Tâm Đồng, nếu cần thiết có thể giao thủ với Thiên Hạp đảo!

Lạc Kiến Hồng nói.

Bên ngoài lối vào Hỏa đảo lúc này hội tụ không ít thân ảnh, đều đang do dự có nên tiến vào bên trong hay không, chung quanh còn có không ít người kết bè kết đội đang tìm kiếm gì đó.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện tại lối vào, bên ngoài Hỏa đảo có không ít Vũ giả mặc áo ngắn, hơn mười người, đều có tu vi Vũ phách, cũng có không ít Vũ tướng đang cẩn thận kiểm tra người đi qua, chỉ cho phép đi vào mà không cho phép đi ra.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, những người này hẳn là đệ tử Thiên Hạp đảo, hắn chậm rãi đi tới, không ít ánh mắt rơi lên người hắn, cảm giác chân khí của hắn, một tiếng quát chợt vang lên:

– Đứng lại cho ta, là ai, đi vào Hỏa đảo làm gì?

– Có chuyện gì sao?

Lục Lâm Thiên dừng bước, nhìn nhóm đệ tử chặn đường, thản nhiên hỏi.

– Đang hỏi ngươi đâu, muốn làm gì, thành thật một chút cho ta, hiện tại không ai được tùy tiện tiến vào Hỏa đảo!

Gần năm mươi đệ tử Thiên Hạp đảo vây tới, mang theo vẻ hung hăng nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, người chung quanh cảm thấy tình huống không đúng, lập tức thối lui.

– Các ngươi là người của Thiên Hạp đảo?

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên không chút dao động, thản nhiên hỏi.

– Không sai, chúng ta chính là người của Thiên Hạp đảo, hiện tại muốn vào Hỏa đảo phải nhận kiểm tra!

Một Vũ tướng lục trọng nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên nói.

– Vốn lười đối phó với những con kiến như các ngươi, là chính ngươi muốn tìm chết!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, một cỗ lãnh ý lan tràn, vốn không muốn đối phó những người này, nhưng nhớ tới Thiên Hạp đảo muốn đối phó Lục Tâm Đồng bọn họ, mà những người này còn muốn tới trêu chọc chính mình, vừa dứt lời thân ảnh hắn đã quỷ mị xuất hiện trước người Vũ tướng cửu trọng, trảo ấn lập tức chộp lên cổ người kia.

– Răng rắc!

Một tiếng vang thanh thúy, Vũ tướng cửu trọng nháy mắt mất mạng, chuyện chỉ xảy ra trong nháy mắt, thế cho nên toàn bộ đệ tử Thiên Hạp đảo khi nhìn thấy cảnh này còn chưa kịp lấy lại tinh thần.

– Người của Thiên Hạp đảo phỏng chừng cũng không có thứ gì tốt, vậy đòi chút lợi tức trước đã!

Vừa dứt lời, trước người Lục Lâm Thiên hiện lên lốc nước xoáy quay cuồng đánh ra, không gian run rẩy, cuối cùng trong tiếng rít xé gió đinh tai nhức óc, không gian dao động chung quanh đều vặn vẹo, thổi quét tứ tán.

Phanh phanh!

Lốc xoáy lập tức vỡ tung, thanh âm đinh tai nhức óc, kình khí khủng bố thổi quét, nháy mắt đột ngột dừng lại, phạm vi vài trăm thước lại giống như vừa nổi lên mưa to.

Mà lúc này hơn mười đệ tử Thiên Hạp đảo đã hóa thành mảnh nhỏ biến mất không còn bóng dáng.

Chuyện này chỉ xảy ra trong nháy mắt, khi mọi người kinh hãi trừng mắt nhìn qua, thanh niên áo xanh cũng đã biến mất.

– Hô, thực lực thật mạnh!

Không ít thanh âm hít sâu một hơi vang lên, tiếng nghị luận kinh ngạc truyền tới:

– Người này có cừu oán với Thiên Hạp đảo sao?

– Toàn bộ cường giả Thiên Hạp đảo đều ở bên trong, chẳng lẽ hắn muốn chết hay sao?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện sau tảng đá lớn cách đó ngàn thước, đưa mắt nhìn xung quanh, nơi nơi một mảnh nóng cháy, không ít động dung nham sâu không thấy đáy, lan tràn khí tức làm người ta có cảm giác đầu óc choáng váng, muốn tìm vài người đang ẩn núp thật sự không dễ dàng.

– Tuyết Sư, ngươi đi mặt trên tìm, ta tìm chung quanh đây!

Lục Lâm Thiên thông tri Thiên Sí Tuyết Sư.

– Dạ, chủ nhân!

Thiên Sí Tuyết Sư trầm thấp đáp, hai cánh run lên, thân ảnh khổng lồ bay nhanh rời đi.

– Ở đâu đây?

Lục Lâm Thiên trầm tĩnh trở lại, cẩn thận tìm kiếm, hắn có liên hệ với Tiểu Long, ở khoảng cách nhất định là có thể cảm giác được.

– Không ở khu vực này sao?

Sau một lát Lục Lâm Thiên nhướng mày, không cảm giác được chân khí của Tiểu Long, hẳn là không ở gần đây, thân hình hắn chợt động hóa thành thanh ảnh đi về phía trước.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lướt nhanh trên Hỏa đảo khổng lồ, hắn cũng không cần cẩn thận quan sát, chỉ cần đi tới khoảng cách nhất định là có thể cảm giác được khí tức của Tiểu Long.

Hai canh giờ sau Lục Lâm Thiên đã đi thật xa, dọc theo đường đi gặp được không ít người kết bè kết đội không ngừng thấp giọng nghị luận, hi vọng tìm được bốn người Lục Tâm Đồng sẽ lấy được không ít ưu đãi.

– Di!

Trước một khe sâu, nơi nơi đều là đá lớn màu đỏ, chung quanh có không ít động dung nham thật lớn, thân ảnh Lục Lâm Thiên rơi xuống nơi đây, chung quanh còn lưu lại không ít tay chân bị chém đứt Vương vãi.

– Độc khí!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, chung quanh khe sâu tràn ngập độc khí, vì vậy những người tới tìm kiếm đều bị trúng độc mà chết, nhân số chừng năm người, có ba người bị kịch độc mà chết, theo dấu vết giao thủ mà xem tựa hồ chưa tới hai canh giờ, có lẽ còn sớm hơn.

Chương 1636: Thiên linh hồn châm

– Tâm Đồng!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, ngoài Lục Tâm Đồng hẳn không còn ai khác, tựa hồ hai canh giờ trước nơi này có một cuộc đại chiến, trong lòng Lục Lâm Thiên nhất thời khẩn trương, thân ảnh chợt lóe biến mất ngay tại chỗ.

Bên trong một mảnh rừng đá, từ giữa không trung nhìn xuống tựa như một mảnh bờ cát mở mang, hạt cát lớn hơn bình thường không ít.

Trên tảng đá lớn, bốn thân ảnh cực kỳ chật vật đang đứng, chính là Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, Dương Quá cùng Quỳ Long Như Hoa.

Lúc trước bốn người chiếm được Chân Linh thánh quả, lại không biết Nhật Sát các dùng biện pháp gì lại biết họ là người lấy thánh quả, nhiều trưởng lão Nhật Sát các đều biết họ, muốn họ giao trả thánh quả sẽ bỏ qua, Dương Quá đương nhiên không ý kiến, nhưng Lục Tâm Đồng cùng Tiểu Long đương nhiên không đồng ý.

Cuối cùng xảy ra cuộc đại chiến, trưởng lão Nhật Sát các không ngăn cản được bốn người, đã để họ chạy trốn tới Hỏa đảo.

Ai biết vừa đi vào Hỏa đảo đã bị cường giả Thiên Hạp đảo vây công, mười mấy Vũ Vương Linh Vương công kích, dựa vào độc công cùng Huyền Vũ Thần Xác mới cướp đường bỏ chạy, trốn tránh bên trong Hỏa đảo.

Bốn người bị đuổi giết, không bao lâu lại bị vây quanh, chật vật giao thủ, rốt cục đã bị người bao vây ở nơi này.

Lúc này ở trước mặt bọn họ có mười mấy thân ảnh, chân khí cường hãn, đều là Linh Vương Vũ Vương, phía sau còn có năm sáu mươi người tu vi Vũ Suất Linh Suất, hơn trăm Vũ tướng Linh tướng, đội hình vô cùng khủng bố.

– Lục Tâm Đồng, Dương Quá, xem các ngươi còn chạy đi đâu!

Lão giả hơn năm mươi tuổi đứng phía trước cực kỳ tráng kiện, tóc thưa thớt như trọc đầu, ánh mắt âm hàn, trường bào màu đen, ánh mắt đằng đằng sát khí nhìn bốn người trước mặt.

– Lão cẩu, ngươi muốn đối phó chúng ta, dọc theo đường đi chỉ sợ đã hao binh tổn tướng không ít đi, một ngày nào đó ta sẽ san bằng Thiên Hạp đảo của ngươi!

Lục Tâm Đồng cười lạnh nói.

– Kiệt kiệt…

Hắc bào lão giả âm trắc trắc cười.

Người này chính là đảo chủ Thiên Hạp đảo Dương Liễu Phong, còn gọi là Âm Hồn Vương, là nhân vật nổi danh Đông Hải, mà thế lực chỉ kém hơn Tứ Các Tứ Đảo mà thôi.

Ánh mắt âm trầm nhìn bốn người Lục Tâm Đồng, Dương Liễu Phong lạnh lùng nói:

– Hiện tại các ngươi đã không còn đường trốn, ta sẽ cho các ngươi biết giá đắt khi dám trêu chọc Thiên Hạp đảo!

Dứt lời, một cỗ Linh lực kinh người tràn ra, hắn đã biết trong bốn người chỉ có Linh thú thần dị khó đối phó mà thôi, ngoài ra cũng không tới nỗi không thể đánh bại.

– Tâm Đồng, mọi người cẩn thận!

Sắc mặt Dương Quá cực kỳ ngưng trọng, khuôn mặt hiện sát ý.

– Ta đối phó Linh thú kia, các ngươi tốc chiến tốc thắng, đừng cho bọn hắn chạy trốn lần nữa!

Dương Liễu Phong quát to, thân ảnh như quỷ mị lao thẳng tới chỗ Tiểu Long.

Sưu sưu…

Vài thân ảnh từ sau lưng Âm Hồn Vương lao tới, tựa hồ đã sớm có kế hoạch, một Vũ Vương cửu trọng nháy mắt đánh về phía Lục Tâm Đồng, một Linh Vương bát trọng đánh tới Dương Quá, còn có một Vũ Vương thất trọng lao về hướng Quỳ Long Như Hoa.

– Chạy mau!

Tiểu Long hét lớn một tiếng, đối mặt nhiều cường giả như vậy họ chỉ có thể chạy trốn, không dám cứng rắn đối kháng.

– Còn muốn đi sao, hôm nay các ngươi chạy đằng trời!

Âm Hồn Vương quát to một tiếng, chớp mắt đã đi tới trước mặt Tiểu Long, cùng một thời gian cường giả Thiên Hạp đảo đã bắt đầu phong tỏa đường lui của Lục Tâm Đồng bọn họ.

– Ngao…

– Hống…

Thanh âm quanh quẩn, trong khoảnh khắc Tiểu Long cùng Như Hoa đồng thời khôi phục bản thể khổng lồ, kình phong thổi quét, thân thể cuồn cuộn, quấy nhiễu không gian gần như phá nát.

– Tâm Đồng, Dương Quá lão đại, nhanh qua đây!

Tiểu Long hiển lộ bản thể, uy áp kinh người, long ngâm xuyên thấu không gian, một cỗ chân khí cường hãn quỷ dị lan tràn, Huyền Vũ Thần Xác giống như sống lại, khí tức làm cả không gian run lên, trong mơ hồ còn có tiếng sấm nổ mạnh truyền ra, chấn động lòng người, làm cả thiên địa đều run lên.

Lúc này thân hình khổng lồ của Như Hoa xoay quanh trên không trung, mang theo cỗ uy áp lan tràn, giữa không trung giống như có cỗ áp lực vỡ áp xuống.

– Hừ, nghiệt súc, ngươi cũng chỉ có lực phòng ngự mạnh mà thôi, ta xem ngươi làm sao bảo vệ bọn hắn!

Âm Hồn Vương quát to, lực phòng ngự của đầu Linh thú khủng bố này đã sớm làm hắn kinh ngạc, cho nên khi tìm người vây công hắn cũng sớm có kế hoạch, chỉ cần vây khốn đầu Linh thú thần dị này, Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá sẽ không thể trốn thoát, mà mình bắt được đầu Linh thú kia, tuyệt đối là thu hoạch lớn.

Hưu hưu!

Chỉ nháy mắt không gian trước mắt Âm Hồn Vương vặn vẹo, Linh lực bao trùm hóa thành quầng sáng thật lớn ngăn cản ngay trước người Tiểu Long.

– Hỗn đản, có cơ hội Long gia gia nhất định không bỏ qua cho ngươi!

Tiểu Long nổi giận gầm lên một tiếng, ngũ trảo sinh vân, vặn vẹo không gian dao động, thân thể khổng lồ hung hăng va chạm tới trước nhưng cũng không biện pháp đánh vỡ quầng sáng thật lớn kia.

Phanh phanh!

Quỳ Long Như Hoa giao thủ cùng Vũ Vương thất trọng, lực lượng kinh người va chạm, thanh âm nổ tung thật lớn, ngay lập tức người của Thiên Hạp đảo đồng thời lao tới, ba người vây công một mình Như Hoa.

– Hống…

Nhất thời Như Hoa cực kỳ nguy hiểm, dù có cường thịnh bao nhiêu cũng khó thể đối kháng cả ba Vũ Vương, thực lực của nàng còn chưa tới thất giai trung kỳ đỉnh, thật sự còn kém một chút.

Một Linh Vương bát trọng quát to một tiếng, thủ ấn kết xuất, Linh lực bạo tuôn, Linh lực hóa thành mấy trăm đầu cự mãng trống rỗng xuất hiện, mỗi đầu lớn cỡ một cánh tay.

Xuy xuy xuy!

Cự mãng xuất hiện, Linh Vương bát trọng vung tay áo, cự mãng chợt run rẩy, hưu một tiếng hướng Dương Quá bao trùm tới, trực tiếp phong tỏa cả không gian xung quanh hắn.

– Đại Địa Kiếm Quyết!

Dương Quá quát một tiếng, lưu quang hiện lên, trọng kiếm huy động, mang theo năng lượng thổ hệ dày đặc bổ ra, kiếm quang rít lên chói tai kéo theo một mảnh tàn ảnh bao phủ về hướng những cự mãng Linh lực kia.

Ca ca…

Ánh mắt Linh Vương bát trọng run lên, lộ tia cười lạnh, thủ ấn kết xuất, nháy mắt giống như thuấn di phá vỡ hư không, đột nhiên đi tới trước người Dương Quá, Linh lực bạo tuôn, ngưng tụ thành quyền ấn chấn khai không gian dao động, hung hăng đánh thẳng vào người Dương Quá.

Dương Quá ngẩng đầu, vừa rồi bị cự mãng đánh lui mấy bước còn đang lảo đảo, nhìn thấy một quyền đánh tới, tay trái siết chặt, vô số quyền ấn bạo lướt bay ra, chân khí cuồn cuộn lan tràn, năng lượng thổ hệ bao phủ khắp cả không gian.

– Di!

Linh Vương bát trọng kêu lên một tiếng kinh ngạc, nhất thời cảm giác năng lượng thuộc tính áp xuống, lực lĩnh ngộ của Dương Quá đã đạt tới tự thành một không gian, mặc dù phạm vi không lớn nhưng lại có thể ảnh hưởng được tới hắn.

– Hừ, ngươi còn chưa đủ!

Linh Vương bát trọng lạnh lùng quát, Linh lực tuôn ra nhanh như chớp, trực tiếp phá tan không gian thổ hệ, một quyền phá không nện xuống.

– Hừ!

Dương Quá hừ lạnh một tiếng, giẫm mạnh dưới đất, một đạo quyền ấn thổ hệ bay ra, nhất thời không gian chớp lên, kình khí bức người phóng lên cao, kình phong mãnh liệt xé rách không khí làm màng tai đau đớn, cả không gian đều chao đảo lên.

Chương 1637: Giao cho ta đi!

Ngay tiếp theo hai đạo quyền ấn hung hăng va chạm lẫn nhau, tiếng nổ vang như sấm sét lan tràn cả vùng trời.

Phanh phanh!

Tảng đá dưới chân Dương Quá nháy mắt hóa thành tro tàn, năng lượng kinh khủng thổi quét, mặt đất nứt nẻ mang theo vô số loạn thạch kích tán hơn ngàn thước xa xa.

Dương Quá nhất thời trúng đòn nghiêm trọng, thân hình lảo đảo bật lui hơn mười bước, ngã bệch dưới đất, thân thể đã bị thương.

– Lục Tâm Đồng, độc công của ngươi không kém, đáng tiếc còn chưa đủ!

Cùng một thời gian, quanh người Cự Sơn Vương hiện lên một đạo cương quyển, che chắn độc khí của Lục Tâm Đồng không hề có chút sứt mẻ.

– Dĩ độc hóa công!

Ánh mắt Lục Tâm Đồng, khẽ cắn răng, thủ ấn biến hóa nhanh như chớp, đột nhiên chân khí cấp tốc kéo lên, tiên thiên độc thể phóng thích, độc khí lan tràn ngập trời, toàn thân tràn ngập hắc mang, nhìn qua chẳng khác gì ác ma lăng không đứng thẳng.

Nháy mắt chân khí của nàng từ Linh Vương tam trọng đỉnh đã tăng lên tới Linh Vương ngũ trọng.

– Bí pháp!

Cự Sơn Vương chợt kêu lên.

– Thiên Linh Hồn Châm!

Năm ngón tay hóa trảo, trong độc khí đầy trời, một đạo bạch quang bay ra, mang theo uy áp kinh người phát ra tiếng vang ông ông, lập tức phân thành hai, thành bốn, chỉ nháy mắt đã mang theo thanh âm rít gió chói tai, hóa thành châm mang giống như mưa to bao phủ về hướng Cự Sơn Vương, uy thế khủng bố tới cực điểm.

– Mặc kệ ngươi có thủ đoạn gì, vẫn chưa đủ, cấp độ là khoảng cách mà ngươi không thể vượt qua!

Trong tay Cự Sơn Vương hiện lên quầng sáng, bao phủ quanh người.

Hưu hưu…

Châm mang xen lẫn Linh hồn công kích va chạm quầng sáng, hoàn toàn không thể tiến tới nửa phần.

– Phá!

Cự Sơn Vương quát một tiếng, không gian chung quanh vặn vẹo, chưởng khống không gian lực vượt xa Lục Tâm Đồng, đột phá châm mang bao phủ, nháy mắt lao thẳng về hướng Lục Tâm Đồng, một đạo trảo ấn vỗ ra, lạnh lùng nói:

– Lần này ngươi chạy đằng trời!

Sắc mặt Lục Tâm Đồng đại biến, không gian đều bị đối phương phong tỏa, thậm chí nàng không thể vận chuyển được Linh lực, giờ khắc này nàng đột nhiên cảm thấy mình hoàn toàn không còn biện pháp.

– Ngươi dám động muội muội của ta, ta sẽ làm cho cả Thiên Hạp đảo thi cốt vô tồn!

Nhưng ngay lúc này trên không trung đột nhiên vang lên một thanh âm lạnh lẽo, âm thanh lạnh như băng, làm người ta nghe được trong lòng chợt rùng mình.

– Ca ca!

– Lão đại!

– Nhị đệ!

Vừa nghe thanh âm, mọi người liền nhìn lên bầu trời.

Ông!

Giữa không trung, một đạo trảo ấn ầm ầm giáng xuống, trảo ấn giống như ngọn lửa đỏ tươi mang theo khí thế sắc bén, không gian vặn vẹo áp thành vòng cung cực kỳ rõ ràng, tích tắc đã ngăn cản trước trảo ấn của Cự Sơn Vương.

– Di!

Hết thảy chỉ diễn ra trong nháy mắt, sắc mặt Cự Sơn Vương đại biến, hai đạo trảo ấn va chạm lẫn nhau, vang lên tiếng vỡ tan răng rắc.

Không gian lập tức sụp đổ, trảo ấn nóng cháy xé rách trảo ấn của Cự Sơn Vương, không gian run rẩy vỡ thành lốc xoáy, kình khí nóng rực nháy mắt bị cắn nuốt, sau đó lập tức khôi phục, kình khí thổi quét đầy trời.

Đặng đặng…

Thân ảnh Cự Sơn Vương bị đẩy lui hơn mười bước, sắc mặt đại biến, nói:

– Ngươi là ai, ngăn cản việc của Thiên Hạp đảo, Thiên Hạp đảo tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Chỉ nháy mắt Âm Hồn Vương cùng cường giả Thiên Hạp đảo đều nhìn thấy người mới xuất hiện, đều nhìn chằm chằm lên không.

Thanh quang thu liễm, lộ ra một thân ảnh cao ngất, trên khuôn mặt cương nghị của thanh niên thanh y lộ ra nụ cười lạnh, ánh mắt tràn ngập hàn ý, thu liễm Vũ Linh khí sắc bén trong tay.

Ánh mắt thanh niên nhìn chằm chằm vào nhóm người Lục Tâm Đồng, mang theo vẻ áy náy nói:

– Thật xin lỗi, ta đã tới chậm!

– Lão đại, ngươi rốt cục đã tới!

Tiểu Long hóa thành hoàng ảnh lao tới nhanh như chớp, bộ dáng có vẻ chật vật.

– Tiểu Long, đệ không sao chứ?

Lục Lâm Thiên liền hỏi.

– Không có việc gì, chỉ là Tâm Đồng cùng Dương Quá đại ca đã bị thương, người của Thiên Hạp đảo còn chưa làm gì được đệ, nhưng đệ cũng không làm gì được bọn hắn, thật xin lỗi lão đại, đệ không bảo vệ được Tâm Đồng cùng Dương Quá đại ca.

Tiểu Long nói.

– Đệ đã tận lực, kế tiếp giao cho lão đại đi!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, thân ảnh chợt lóe, căn bản xem thường người của Thiên Hạp đảo, đi tới trước người Lục Tâm Đồng.

– Nha đầu, đại ca, không sao chứ!

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi nhẹ nhõm, mọi người không có việc gì, như vậy là tốt rồi.

– Ca ca!

Lục Tâm Đồng nhìn hắn, như nhi đồng bị ủy khuất, nhất thời nhào vào trong lòng Lục Lâm Thiên, ở trước mặt ca ca, nàng luôn giống như một tiểu cô nương nhỏ bé.

– Được rồi, không có việc gì, những ai dám khi dễ muội, ca ca sẽ không buông tha!

Lục Lâm Thiên ôm tiểu nha đầu nói, đi ra ngoài lâu như vậy, đây là lần đầu tiên a đầu gặp phải nguy cơ như vậy, có lẽ trải qua lần này nàng xem như chân chính nhận được tôi luyện.

– Dạ!

Lục Tâm Đồng ngẩng đầu, lập tức lộ ra nụ cười tuyệt mỹ đáp.

– Đệ đã tới thì tốt rồi, giao cho đệ, lần này ta sẽ không ngăn cản đệ giết người!

Khóe môi Dương Quá mang theo vết máu nói.

– Giao cho đệ đi!

Lục Lâm Thiên vỗ tay Dương Quá, nhìn dáng vẻ đại ca đã học được nên làm sao lăn lộn bên ngoài, chỉ có vũ lực mới là điều tốt nhất để bảo hộ người thân của mình.

Lục Lâm Thiên lấy đan dược đưa qua, sau đó nhìn qua người của Thiên Hạp đảo.

– Ngươi là ai?

Ánh mắt Cự Sơn Vương âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên, thanh âm lạnh như băng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua những người vây tới, trong đó có chín Vũ Vương, bảy Linh Vương, hơn mười Vũ Suất Linh Suất, hơn trăm Vũ tướng Linh tướng, chỉ sợ đây là toàn bộ thực lực hạch tâm của Thiên Hạp đảo, thật sự không kém, ngoài ra còn có Linh Vương cửu trọng, Vũ Vương cửu trọng, Linh Vương bát trọng, Vũ Vương thất trọng, đều là Vũ Vương Linh Vương cao giai.

– Âm Hồn Vương, Cự Sơn Vương, Hốt Linh Vương!

– Chẳng lẽ ngươi là Lục Lâm Thiên?

Âm Hồn Vương lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên, cảm giác thực lực của hắn, ánh mắt run lên.

– Nếu nhận thức ta, vậy tự phế tu vi rồi cút đi!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói.

– Ha ha, tiểu tử càn rỡ, chỉ bằng ngươi sao, cường giả trong mười cao thủ trẻ tuổi mà thôi, ở trước mặt ta ngươi không có tư cách, nếu ngươi đã tới thì cùng nhau nhận lấy cái chết, nhớ kỹ đây là Đông Hải, không phải Cổ Vực!

Ánh mắt Âm Hồn Vương lạnh lùng cười ha ha, nhắc tới tự phế tu vi khiến cho hắn nhớ tới con của mình, ánh mắt liền hiện lên sát ý thao thiên.

– Một khi đã như vậy, thì các ngươi đều đi chết đi!

Lục Lâm Thiên quát.

– Vũ Vương lục trọng mà thôi, còn dám càn rỡ trước mặt Thiên Hạp đảo, không biết trời cao đất dày, người Cổ Vực chẳng lẽ đều liều lĩnh bừa bãi như vậy sao?

Âm Hồn Vương giận quá thành cười, tiếng cười tràn ngập sát ý, nói:

– Bổn Vương không cần biết ngươi có lai lịch gì, cũng không quản Phi Linh môn gì đó, hôm nay các ngươi đều phải chết, Hỏa đảo chính là mộ địa của các ngươi, trong Đông Hải còn chưa tới lượt mấy oa nhi còn hôi sữa như các ngươi hung hăng càn quấy!

Lời của hắn vừa rơi xuống, toàn bộ người trong Thiên Hạp đảo ánh mắt đằng đằng sát khí nhìn Lục Lâm Thiên.

Chương 1638: Điên cuồng trả thù (1)

– Thiên Hạp đảo khá lắm, chẳng lẽ trên Hỏa đảo chỉ là địa phương cho các ngươi hung hăng càn quấy sao!

Ở phía chân trời xa xa đột nhiên vang lên tiếng quát hùng hồn, hơn trăm thân ảnh gấp rút bay tới, chỉ sau vài lần lắc mình mười mấy đạo lưu quang dẫn đầu rơi xuống, chính là các chủ Nhật Sát các Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng, còn có Lan trưởng lão, Cục trưởng lão cùng những cường giả khác.

Sưu sưu!

Lại có tiếng xé gió vang lên, đệ tử Nhật Sát các chỉnh tề rơi xuống sau lưng Lạc Kiến Hồng, xa xa còn có nhiều người vây xem đang quan sát.

Nhìn thấy cường giả của Nhật Sát các, nhóm người Lục Tâm Đồng có chút e ngại, có thể nói là có tật giật mình, huống chi họ đã từng giao thủ qua một lần.

Âm Hồn Vương nghe ngữ khí của Lạc Kiến Hồng tựa hồ không tốt, liền nói:

– Nguyên lai là Lạc các chủ đích thân tới, nhóm người Lục Lâm Thiên giao cho Thiên Hạp đảo chúng ta đối phó là được rồi, nhất định sẽ trả lại đủ số Chân Linh thánh quả cho các vị.

– Việc của Chân Linh thánh quả không cần Âm Hồn Vương lo lắng, Nhật Sát các sẽ tự mình xử lý.

Lạc Kiến Hồng nhíu mày nói.

Trong lòng Âm Hồn Vương trầm xuống, bình thường Lạc Kiến Hồng luôn xưng hô hắn là Dương đảo chủ, lúc này lại trực tiếp gọi mình là Âm Hồn Vương, thái độ cực kỳ khó hiểu.

Ánh mắt Lạc Kiến Hồng lướt qua đoàn người Thiên Hạp đảo, dừng lại trên người Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá, nói:

– Các ngươi còn nhận ra ta chứ!

Lục Tâm Đồng nhìn ca ca, thấy ca ca đang mỉm cười, liền nói:

– Nhật Sát các Lạc các chủ, từng gặp qua trên Bình Nham đảo, tự nhiên là nhận ra!

– Tiểu a đầu, không lưu lại một Chân Linh thánh quả nào cho Nhật Sát các chúng ta, lá gan thật không nhỏ a!

Lạc Kiến Hồng mỉm cười, đánh giá Lục Tâm Đồng, thầm than thực lực của nàng, không nghĩ tới chỉ trong thời gian ngắn tiến bộ không ít, còn có Dương Quá cũng đột phá, ba huynh muội Lục gia đúng là nhân tài kiệt xuất, đợi thêm một thời gian danh chấn đại lục, huống chi hiện tại cũng đã nổi danh.

– Việc này… Lạc các chủ, việc này…

Ánh mắt Lục Tâm Đồng xoay chuyển, đang định nói chuyện, Lạc Kiến Hồng chợt mỉm cười, nói:

– Tốt lắm, chuyện của Chân Linh thánh quả hãy nói sau, ngươi không cần gọi Lạc các chủ làm gì, làm ta nghe mới lạ, ca ca ngươi gọi ta là Lạc lão ca, vậy ngươi cũng gọi Lạc lão ca là được rồi.

– Lạc lão ca…

Lục Tâm Đồng có chút nghi hoặc, mà Tiểu Long cùng Dương Quá vô cùng kinh ngạc, còn tưởng Nhật Sát các là tới làm phiền, trong lòng họ đang vô cùng lo lắng, lúc này nghe khẩu khí của Lạc Kiến Hồng, tựa hồ không có ý định gây khó dễ.

– Nha đầu, Dương Quá lão đệ, nói cho ta biết là ai khó xử các ngươi, ở trong Đông Hải có ai dám khó xử các ngươi, làm ta mất mặt trước ca ca ngươi, bất kể là ai ta nhất định thay ngươi giáo huấn hắn!

Lạc Kiến Hồng nói, ánh mắt lại lướt qua đoàn người Âm Hồn

Vương.

Nghe được lời nói của Lạc Kiến Hồng, nhóm người Lục Tâm Đồng càng thêm nghi hoặc, không nghĩ tới Nhật Sát các chẳng những không làm phiền ngược lại còn tới hỗ trợ, rốt cục đã xảy ra chuyện gì.

– Lạc lão ca, đa tạ ý tốt, việc này giao cho ta là tốt rồi, chỉ là cần mượn nơi này của Lạc lão ca dùng một chút!

Lục Lâm Thiên nói, Hỏa đảo là địa bàn của Nhật Sát các, dù sao cũng nên báo trước một tiếng.

Lạc Kiến Hồng nhìn Lục Lâm Thiên gật nhẹ đầu, lập tức quay lại hướng đệ tử Nhật Sát các nói:

– Người của Nhật Sát các nghe lệnh, phong tỏa Hỏa đảo, không cho một người nào của Thiên Hạp đảo rời đi!

– Ta đã nói qua với Lan trưởng lão, giao nhóm người Lục Tâm Đồng cho Thiên Hạp đảo đối phó, ngươi làm vậy là ý gì?

Sắc mặt Âm Hồn Vương đại biến, nghe cuộc nói chuyện giữa Lạc Kiến Hồng cùng Lục Tâm Đồng, không nghĩ tới quan hệ giữa bọn họ lại sâu sắc như thế.

– Ta có ý tứ gì ngươi còn chưa rõ ràng sao, Lục chưởng môn là bằng hữu Nhật Sát các, ngươi động người của Lục chưởng môn, chính là động tới Nhật Sát các, đây là do ngươi tự tìm đường chết!

Lạc Kiến Hồng lạnh nhạt nói, vì sinh cơ ngày sau, thì phải toàn lực giúp đỡ Lục Lâm Thiên, mặc dù thực lực Thiên Hạp đảo không kém, nhưng không tới nỗi không thể đối phó.

– Phiên Hải Vương, ngươi muốn Thiên Hạp đảo cùng Nhật Sát các khai chiến sao, cho dù Thiên Hạp đảo không địch lại, ngươi hẳn cũng biết chúng ta có thể làm cho ngươi tổn thương gân cốt!

Ánh mắt Âm Hồn Vương âm trầm nói.

– Âm Hồn Vương, ngươi đây là muốn uy hiếp ta sao?

Lạc Kiến Hồng giống như liệp ưng ác điểu nhìn chằm chằm Âm Hồn Vương, nói:

– Nhật Sát các nếu muốn tiêu diệt Thiên Hạp đảo, chỉ cần nhấc tay liền diệt, ngươi cho rằng mấy năm nay cho phép Thiên Hạp đảo lớn mạnh, là bởi vì Nhật Sát các e ngại các ngươi phải không, nói cho ngươi biết, chỉ là ta lười động tới c ác ngươi mà thôi!

Sắc mặt Âm Hồn Vương cùng cường giả Thiên Hạp đảo tối sầm, không ai nghĩ tới Nhật Sát các lại giúp đỡ nhóm người Lục Lâm Thiên.

– Hừ, Phiên Hải Vương, nhìn xem ngươi có thể làm gì được ta!

Âm Hồn Vương trầm giọng nói, tuy Nhật Sát các là khủng bố, nhưng đi theo bên cạnh Lạc Kiến Hồng cũng không bao nhiêu người, nếu thật phải động thủ hắn cũng không sợ.

– Âm Hồn Vương, ngươi có bản lĩnh đi ra khỏi Hỏa đảo rồi nói sau!

Lạc Kiến Hồng cười lạnh, hắn biết thực lực của Lục Lâm Thiên, không khó cảm giác Lục Lâm Thiên đã động sát cơ, Âm Hồn Vương còn muốn rời khỏi Hỏa đảo, chỉ sợ là không khả năng.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên vẫn không phản ứng, nhưng trong lòng thầm chấn động, mình thật sự không nhìn lầm người.

Thở mạnh một hơi, Lục Lâm Thiên nhìn Lục Tâm Đồng, nói:

– Tâm Đồng, nói cho ta biết là ai đánh muội bị thương?

– Ca ca, là hắn, còn có Vũ Vương thất trọng kia!

Lục Tâm Đồng chỉ qua Cự Sơn Vương cùng Vũ Vương thất trọng, lần trước là do người này vây công đánh nàng bị thương.

– Nhìn xem ca ca báo thù cho muội, hôm nay đừng ai hòng chạy thoát!

Lục Lâm Thiên nói.

– Lão đại, còn có lão gia hỏa kia, huynh cũng phải giáo huấn hắn cho đệ!

Tiểu Long thở phì phì nói.

– Không thành vấn đề!

Lục Lâm Thiên cười nói.

Sắc mặt Âm Hồn Vương không ngừng run lên, càng ngày càng âm lãnh, có Nhật Sát các như hổ rình mồi, nhưng trước mắt chỉ cần đối phó nhóm người Lục Lâm Thiên là có thể rời đi, hắn liền quay đầu nhìn mọi người nói:

– Chư vị trưởng lão, tốc chiến tốc thắng!

Dứt lời, cường giả Thiên Hạp đảo lập tức tập trung Lục Lâm Thiên, Âm Hồn Vương bước lên một bước, lạnh lùng nói:

– Tiểu tử, khó trách kiêu ngạo như vậy, nguyên lai có Nhật Sát các làm hậu trường!

Dứt lời, chân hắn giẫm mạnh dưới đất, tảng đá lớn hóa thành tro bụi, tay phải vung lên, Linh lực tràn ra, chỉ chớp mắt liền ngưng tụ thành trảo ấn thật lớn, phát ra tiếng xé gió điếc tai.

– Tiểu tử, cho dù hôm nay có Nhật Sát các làm chỗ dựa cho ngươi, ta cũng phải báo thù cho con ta!

Trảo ấn ngưng tụ, trong mắt Âm Hồn Vương hiện lên vẻ lạnh lẽo, chỉ nghe hưu một tiếng, trảo ấn mang theo sát ý vỗ về hướng Lục Lâm Thiên.

Chương 1639: Điên cuồng trả thù (2)

Xuy xuy!

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, thân ảnh Lục Lâm Thiên bị trảo ấn bao phủ, lập tức bị xé thành mảnh nhỏ.

– Tàn ảnh!

Sắc mặt Âm Hồn Vương đại biến, tốc độ của Lục Lâm Thiên không ngờ nhanh tới nông nỗi này.

Ông ông!

Ở xa vài trăm thước, một tiếng sấm vang lên, thân ảnh Lục Lâm Thiên đi lên giữa không trung, cùng một thời gian hoàng mang chợt lóe, trên người hắn bao phủ Thanh Linh khải giáp, sau lưng hiện ra Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, uy áp lập tức lan tràn.

– Vũ Linh khí phi hành, cấp độ địa cấp!

Nhìn thấy Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, sắc mặt người của Nhật Sát các cùng Thiên Hạp đảo đột biến.

– Hôm nay người của Thiên Hạp đảo, một tên cũng trốn không thoát!

Dứt lời, thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất giữa không trung.

– Cẩn thận!

Âm Hồn Vương hét lớn một tiếng, thân ảnh cấp tốc lao về hướng Lục Lâm Thiên.

– Người thứ nhất!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên như quỷ mị đi tới bên cạnh một Vũ Vương nhất trọng của Thiên Hạp đảo, hoàng mang chợt lóe, người kia nháy mắt không thể nhúc nhích.

Chân khí cuồn cuộn cấp tốc ngưng tụ, cánh tay hắn quỷ dị run lên, bám theo cỗ kình khí dị thường cường hãn, quyền ấn đánh thẳng về hướng Vũ Vương nhất trọng kia.

Ánh mắt Vũ Vương nhất trọng kinh hoảng, nhưng không cách nào phản kháng, chỉ trơ mắt nhìn một quyền kia đánh tới, từ sâu trong Linh hồn cảm giác rét lạnh khắp toàn thân.

Phanh!

Một quyền nện xuống, cả không gian nổ tung, sụp đổ thành từng khúc, Vũ Vương nhất trọng lập tức hóa thành mảnh nhỏ, hồn anh cũng không thể đào thoát.

– Ba ngươi cùng đi đi!

Lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên đã đi tới bên cạnh ba người khác, một là Linh Vương nhị trọng, một Vũ Vương tam trọng, một Vũ Vương nhất trọng, không gian thổ hệ bao phủ, ba người định chạy trốn nhưng lại không thể nhúc nhích, bởi vì chung quanh giống như có trọng lực ngàn cân áp xuống.

Chưởng ấn phóng lên cao, nhanh như chớp vỗ lên thân ba người.

Ba tiếng nổ tung trầm thấp vang lên, kình khí cuồng bạo khuếch tán.

Phanh phanh!

Cả ba cường giả hoàn toàn không có khả năng tự bảo vệ mình, hóa thành mảnh nhỏ biến mất, thi cốt vô tồn, hồn anh phá nát.

– Tiểu tử, ta phải đem ngươi bầm thây vạn đoạn!

Âm Hồn Vương rít gào lao tới, Cự Sơn Vương, Hốt Linh Vương đồng thời vây quanh, chỉ nháy mắt đã có bốn cường giả bị đánh chết, ba người tức giận ngập trời, khuôn mặt vô cùng dữ tợn.

– Ha ha, các ngươi không chịu được rồi sao, chỉ mới bắt đầu mà thôi!

Lời vừa dứt, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã biến mất.

Một Linh Vương tam trọng kinh hãi nhìn quanh bốn phía, nhìn thấy không gian bên cạnh đột nhiên dao động, không chút do dự từ trong mi tâm bắn ra một đoàn quang mang, trực tiếp thi triển Linh hồn công kích.

– Người thứ năm!

Thanh âm lạnh thấu xương truyền tới, thanh ảnh bay ra, Liệt Thiên xuất hiện trong tay, lập tức đi tới bên người Linh Vương tam trọng kia.

Hưu!

Liệt Thiên chém ra, không gian nứt vỡ, một trảo rơi xuống nháy mắt mang theo tiếng xé gió rơi lên thân thể người kia.

Ca ca!

Trong chớp mắt, thân hình Linh Vương tam trọng hóa thành mảnh nhỏ, máu tươi phun tràn, một đạo bạch quang phóng lên cao, trực tiếp xuyên vào ấn đường Lục Lâm Thiên.

– Ta chết cũng không bỏ qua ngươi!

Bạch quang thu liễm, chính là hồn anh của Linh Vương tam trọng, dữ tợn lao thẳng vào ấn đường Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hoàn toàn không để ý tới, ngay lúc hồn anh lao vào trong ấn đường của hắn, một đạo kim mang chợt lóe, hồn anh liền biến thành mảnh nhỏ, cũng như Linh hồn công kích vừa rồi, trở thành đối tượng bị kim sắc tiểu đao cắn nuốt.

– Lục Lâm Thiên, bắt được ngươi, ta sẽ cho ngươi sống không bằng chết!

Âm Hồn Vương dữ tợn rít gào, ánh mắt đỏ đậm, quát lớn:

– Mọi người nhanh chóng lui lại, mau lui lại!

– Âm Hồn Vương, có bản lĩnh đuổi được ta rồi nói sau!

Lục Lâm Thiên trả lời, thanh âm vừa rơi xuống thân ảnh đã biến mất.

Tốc độ của Lục Lâm Thiên thậm chí là Liêu trưởng lão còn không đuổi kịp, ba người Âm Hồn Vương làm sao có thể đuổi theo.

Vào lúc này thậm chí cả tam trưởng lão tu vi Vũ Vương thất trọng cũng gia nhập đối phó Lục Lâm Thiên, bốn người hình thành xu thế bao vây nhưng vẫn không đuổi kịp hắn.

Sưu sưu!

Lục Lâm Thiên giết chết hai Linh Vương, ba Vũ Vương, còn có hai Linh Vương cùng hai Vũ Vương đang đuổi bắt hắn, vào lúc này còn có bảy Linh Vương Vũ Vương sắc mặt đại biến, năm trưởng lão hoàn toàn không có chút phản ứng đã bị đánh chết, vì thế cả bảy người sợ hãi thối lui.

– Ha ha… Ai cũng trốn không thoát!

Tiếng cười lạnh quanh quẩn giữa không trung, một đạo trảo ấn xé mở không gian dao động, nháy mắt rơi lên người một Linh Vương nhị trọng.

Hưu hưu!

Trảo ấn rơi xuống, mang theo kình phong băng sương làm sắc mặt Linh Vương nhị trọng đại biến, thân hình vừa động vội vàng thối lui, nhưng tốc độ của trảo ấn vượt ngoài dự đoán mọi người, thân ảnh của hắn bị không gian lực bao vây không cách nào tránh thoát.

Phanh phanh!

Trong tích tắc thân hình hắn đã bị xé thành mảnh nhỏ.

Hưu hưu!

Ngay tiếp theo trảo ấn lại rơi xuống cách xa hơn ngàn thước, hai Vũ Vương nhất trọng bị nhốt bên trong, lập tức biến thành một mảnh huyết vụ rơi xuống đất.

– Tên thứ chín!

Lục Lâm Thiên trống rỗng xuất hiện trước người một Vũ Vương tam trọng, khóe môi hiện lên độ cong băng sương.

– Mau, ta bắt được hắn!

Vũ Vương thất trọng hét lớn một tiếng, nháy mắt đã ngăn ở trước người Vũ Vương tam trọng, quát:

– Lục Lâm Thiên, nhìn ngươi còn chạy đi đâu!

Dứt lời, chân khí trong cơ thể hắn bộc phát, chưởng ấn mang theo năng lượng thủy hệ bàng bạc lan tràn, không gian ẩm ướt giống như nổi lên mưa phùn.

– Vũ Vương thất trọng cũng muốn ngăn cản ta sao, chết đi!

Lục Lâm Thiên quát lớn, tốc độ không chút giảm sút, tay trái ngưng tụ trảo ấn, vẽ ra một đạo tàn ảnh, một đạo chưởng ấn hùng hồn bay ra, kình khí khủng bố thổi quét, va chạm thẳng vào chưởng ấn của Vũ Vương thất trọng, cùng một thời gian Liệt Thiên đã rơi lên Vũ Vương tam trọng phía sau.

Oanh oanh!

Chỉ nháy mắt giữa không trung nổ mạnh liên tục không ngừng, năng lượng mạnh mẽ dao động như hồng thủy gào thét, đem cả không gian chấn động run rẩy, thân ảnh Vũ Vương tam trọng lập tức hóa thành huyết vụ rơi xuống đất.

Phốc!

Thân hình Vũ Vương thất trọng đột nhiên bay ngược ra ngoài, huyết vụ tung bay, lập tức đập xuống trên một tảng đá lớn hơn trăm thước, đá lớn nhất thời vỡ thành bốn năm mảnh.

– Hỗn đản, ta sẽ cho ngươi chết không toàn thây!

Âm Hồn Vương toàn lực đuổi tới, Linh lực bạo tuôn, hóa thành quầng sáng trực tiếp bao phủ Lục Lâm Thiên, cả không gian đều trở nên vặn vẹo.

– Âm Hồn Vương, còn chưa tới lượt ngươi đâu!

Thanh âm Lục Lâm Thiên vừa rơi xuống, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực run lên.

Xuy!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đánh thẳng vào quầng sáng, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực tràn ra một cỗ hào quang quỷ dị, mang theo tiếng sấm nổ mạnh trực tiếp cắt vỡ quầng sáng, thân ảnh Lục Lâm Thiên hóa thành tàn ảnh biến mất.

Hưu hưu!

Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực lại hiện lên, kình phong thổi quét, cơ hồ chỉ trong nháy mắt Lục Lâm Thiên đã đi tới bên người một Vũ Vương nhị trọng.

Chương 1640: Tàn sát mười hai Vương

Vũ Vương nhị trọng mặc một bộ khải giáp quỷ dị, giống như một tầng thịt giáp thật dày, cảm giác được động tĩnh sau lưng đột nhiên quay đầu nhìn lại.

Hưu!

Nhưng đúng ngay lúc này nơi phần eo hắn truyền tới đau đớn, thanh quang nháy mắt xuyên thấu qua eo, lướt ra khỏi bụng mang theo dịch thể phá nát, khi đồng tử hắn co rút lại lần cuối, hắn nhìn thấy thân hình mình bị Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực trực tiếp cắt vỡ.

– Người thứ mười một!

Thanh âm thản nhiên vang lên, thân ảnh Lục Lâm Thiên lại xuất hiện bên cạnh ngũ trưởng lão.

– Ta liều mạng với ngươi!

Ngũ trưởng lão tu vi Vũ Vương tứ trọng, tuyệt đối không phải kẻ yếu, cảm giác được dao động sau lưng lập tức xoay người lao về hướng Lục Lâm Thiên nhanh như chớp, chân khí bao trùm tràn ra, năng lượng hỏa hệ hội tụ nháy mắt hóa thành dải lụa hỏa diễm vỡ áp tràn tới chỗ Lục Lâm Thiên.

– Ngươi lấy cái gì liều mạng với ta!

Không gian thổ hệ bao phủ, khi hỏa diễm tiến vào không gian, nhất thời tiêu tán hầu như không còn, một đạo trảo ấn cũng rơi lên người của hắn.

Phanh phanh!

Không gian chia thành bốn năm mảnh, kình khí ngập trời, thân hình Vũ Vương tứ trọng hóa thành huyết vụ, hồn anh cũng không chạy thoát.

Ông ông!

Khi ba người Âm Hồn Vương vây tới, Lục Lâm Thiên lại biến mất, ba người chỉ có thể chạy theo sau.

– Người thứ mười hai!

Lại một Linh Vương nhị trọng bị Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực cắt vỡ, hồn anh bay về hướng ấn đường Lục Lâm Thiên, nhưng lại bị kim sắc tiểu đao cắn nuốt.

Trong tích tắc Lục Lâm Thiên đã đi tới trước người Vũ Vương ngũ trọng, khóe môi hiện tia cười lạnh làm trong lòng vị tứ trưởng lão run rẩy lên.

– Ta liều mạng với ngươi!

Tứ trưởng lão không thể trốn tránh, cắn răng lấy ra kim sắc trường thương, mang theo thương mang phá không đâm thẳng vào ngực Lục Lâm Thiên.

– Phá!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, tay phải vung ra hình thành không gian lốc xoáy, lập tức áp xuống trên thương mang đang đâm tới.

Xuy xuy!

Thương mang đánh lên lốc xoáy, biến thành từng khúc nứt vụn sau đó biến mất, thương mang dài mấy chục thước đều biến mất trong lốc xoáy của Lục Lâm Thiên.

Sắc mặt tứ trưởng lão hoảng hốt, muốn rút lại trường thương nhưng đột nhiên phát hiện trường thương bị hấp xả kéo mạnh, căn bản không cách nào lay chuyển.

– Vũ Linh khí hoàng cấp nằm trong tay ngươi chỉ là lãng phí!

Trảo ấn thu lại, trường thương run rẩy lập tức rời khỏi tay tứ trưởng lão bay vào trong trữ vật giới chỉ của hắn.

– Cẩn thận!

Cự Sơn Vương quát lớn, thân ảnh nháy mắt truy thẳng tới.

Xuy!

Cùng một thời gian Lục Lâm Thiên đã đi tới bên người tứ trưởng lão, mà tứ trưởng lão nháy mắt bị hắn bắt trong tay.

– Tiến lên thêm một bước, hắn sẽ chết thật khó xem!

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, trong tay bắt lấy tứ trưởng lão.

– Hỗn đản, ngươi mau thả người!

Ba thân ảnh nháy mắt đã đi tới, đứng theo xu thế tam giác vây quanh Lục Lâm Thiên, nhìn thấy trong tay hắn có con tin cũng không dám tiến thêm một bước, sắc mặt vô cùng dữ tợn nhưng cũng không có biện pháp nào khác.

– Ha ha, vì sao ta phải thả người, vừa rồi các ngươi không phải thật hung hăng càn quấy sao, các ngươi sợ sao, người của Thiên Hạp đảo đều là phế vật không chịu nổi một kích!

Lục Lâm Thiên cười gằn quát.

– Hô!

Xa xa có không ít người vây xem, nhìn thấy một màn vừa rồi đều xôn xao.

Vào lúc này người của Nhật Sát các vô cùng kinh ngạc nói không nên lời, tổng cộng mười hai Linh Vương Vũ Vương không nghĩ tới lại bị người đồ sát chỉ nháy mắt, thực lực Lục Lâm Thiên lại khủng bố tới mức này.

Vẻ mặt Lạc Kiến Hồng không chút biến hóa, nhìn chằm chằm chiến trường, trong mắt chớp động quang mang, không biết trong lòng đang suy nghĩ chuyện gì.

Vào lúc này Vũ Suất Linh Suất Thiên Hạp đảo đều kinh hãi tới cực hạn, nhìn thấy các trưởng lão bị Lục Lâm Thiên đánh chết, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên giống như nhìn sát thần, nhìn thấy ác mộng của Thiên Hạp đảo.

– Lão đại, thực lực lại tiến bộ a!

Bốn người Tiểu Long đứng xa xa nhìn chằm chằm không trung, ánh mắt Tiểu Long xoay chuyển lộ ra ý cười.

– Lục Lâm Thiên, ngươi mau thả người, bằng không ngươi rơi vào trong tay bổn Vương, bổn Vương nhất định khiến ngươi sống không bằng chết, Thiên Hạp đảo cùng ngươi không chết không ngừng!

Âm Hồn Vương nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt đỏ đậm, khuôn mặt dữ tợn, giận dữ tới cực hạn.

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, tay phải bắt giữ tứ trưởng lão, toàn thân bao phủ trong Thanh Linh khải giáp, khóe môi hiện nụ cười thản nhiên.

– Thiên Hạp đảo của ngươi còn được mấy người mà dám nói cùng ta không chết không ngừng, Thiên Hạp đảo của ngươi còn chưa đủ tư cách!

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, sát khí lan tràn, nhiệt độ không gian như hạ thấp xuống.

– Lục Lâm Thiên, có bản lĩnh thả người, chúng ta tự mình một trận chiến!

Âm Hồn Vương nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt tràn ngập tức giận.

Chương 1641: Châm chọc lục Vương

– Muốn người sao, vậy thì cho ngươi!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nắm tứ trưởng lão xem như khối thịt hung hăng vung về hướng Âm Hồn Vương.

– Tứ trưởng lão!

Âm Hồn Vương lao thẳng tới, vung ra trảo ấn muốn nắm lấy tứ trưởng lão.

– Bạo!

Xa xa, Lục Lâm Thiên quát lạnh một tiếng, năm ngón tay siết chặt, thân hình tứ trưởng lão đột nhiên nổ tung, bởi vì Lục Lâm Thiên lưu lại một đạo lực lượng thao thiên trong cơ thể hắn, vì vậy thân hình tứ trưởng lão chợt bành trướng, nháy mắt nổ mạnh hóa thành đoàn huyết vụ kích tán, huyết vụ bao phủ không gian ập về hướng Âm Hồn Vương.

– Hỗn đản!

Âm Hồn Vương không kịp trở tay, thân hình bật lui, trên người bị lây dính máu tươi, giận dữ run rẩy toàn thân, nếu như ánh mắt có thể giết người, phỏng chừng Lục Lâm Thiên có chết trăm lần vẫn chưa đủ.

– Giết hắn cho ta, toàn lực đánh chết hắn!

Âm Hồn Vương cuồng nộ hét lớn, thân ảnh chợt lóe, Linh lực trào ra lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Oanh long!

Cùng một thời gian, Cự Sơn Vương cùng Hốt Linh Vương đều vây công Lục Lâm Thiên, thân hình Cự Sơn Vương hóa thành lưu quang bay tới, hung hăng oanh ra một quyền, âm bạo trầm thấp vang lên, mà thanh thế của Hốt Linh Vương cũng làm người sợ hãi, một chưởng đánh ra, lực đạo đáng sợ làm không gian đều bị đánh rách tả tơi, một giây sau cũng bùng nổ ập về hướng Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, bàn tay siết chặt lại, quang mang quỷ dị lan tràn, trong khoảnh khắc cả không gian đều run lên.

– Tử Vong Phong Bạo!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, cuồng phong gào thét, năng lượng phong hệ hội tụ, uy áp tràn ngập làm cả không gian chấn động kịch liệt, khí lưu cuồng bạo xoay tròn dựng lên, giống như long quyển phong bốc lên cao, vô số đất đá bị cuốn theo, thăng lên cao tới vài trăm thước.

Một cỗ cuồng phong khổng lồ gào thét, năng lượng khủng bố tràn ngập hóa thành long quyển phong bạo, phong vân biến sắc, lốc xoáy bao phủ chung quanh Lục Lâm Thiên, ầm ầm va chạm cùng công kích của ba người.

Oanh oanh oanh!

Ba tiếng nổ bạo đột nhiên vang lên, công kích của ba người rơi lên long quyển phong bạo, ngay tiếp theo bốn đạo năng lượng khủng bố tiếp xúc, bộc phát ra hào quang chói mắt, cuồng phong lan tràn ầm ầm tán loạn.

Phanh phanh!

– Thật mạnh, Lục Lâm Thiên có thể đối kháng Âm Hồn Vương, Cự Sơn Vương cùng Hốt Linh Vương liên thủ sao?

– Linh Vương cửu trọng, Vũ Vương cửu trọng, Linh Vương bát trọng, chỉ sợ Lục Lâm Thiên khó thể đối kháng, trừ phi hắn là Vũ Tôn thì còn được!

– Lục Lâm Thiên hẳn muốn nhờ tốc độ tiêu diệt từng người một, hiện tại lại bị khốn trụ, là đại phiền toái!

Gió lốc kình khí đáng sợ thổi quét, bốn thân ảnh đều bị đánh bay, sắc mặt Lục Lâm Thiên thoáng trắng nhợt, đối kháng một kích của ba người thật sự làm cho hắn không thể khinh thường.

– Trời ạ, hình như Lục Lâm Thiên không có việc gì, ba Linh Vương Vũ Vương cao giai công kích mà cũng bình yên vô sự!

Thanh âm than thở sợ hãi bật thốt lên.

– Tên thứ mười bốn, là ngươi rồi!

Kình khí khủng bố còn chưa tiêu tán, lưu quang sau lưng Lục Lâm Thiên chợt nổ mạnh, lao thẳng về hướng Hốt Linh Vương còn đang lảo đảo thối lui.

– Phệ Linh kiếm!

Hốt Linh Vương đã biết Lục Lâm Thiên lợi hại, không chút do dự lấy ra trường kiếm, lưu quang bốn phía, chân khí cực kỳ cường hãn, chính là một thanh hồn khí hoàng cấp.

– Hưu hưu!

Thủ ấn biến hóa, trường kiếm quấy hư không, chia thành chín đạo kiếm quang bay ra, lại cất giấu Linh hồn công kích, chín đạo kiếm quang xé rách không gian nháy mắt lao về hướng Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thu liễm Liệt Thiên, một đoàn huyết quang mang theo thanh âm long ngâm vang vọng khắp cả không gian.

– Ngao…

Huyết Lục xuất hiện, đao mang đột nhiên bùng nổ, huyết sắc đao mang vang lên thanh âm xé gió chói tai như tia chớp cắt qua không gian, đồng thời bổ ra chín đao, chín đạo đao mang dài hơn ngàn thước nháy mắt phá không bay ra, chém vỡ cả không gian dao động phía trước.

Hưu hưu!

Chín đạo huyết sắc đao mang như chẻ tre va chạm cùng chín đạo kiếm quang, những người vây xem xa xa đột nhiên ngừng thở.

Xuy xuy!

Không chút âm thanh động tĩnh, đao mang cùng kiếm quang chạm vào nhau, không ngừng ăn mòn lẫn nhau, tiếp theo đao mang bùng nổ, không gian dao động run lên, trực tiếp đem kiếm quang đánh nát, phát ra chín đạo cường quang, thậm chí chung quanh cường quang còn hiện lên cả khe nứt không gian.

Ca ca!

Chín đạo cường quang xoay chuyển hội tụ, va chạm vào Phệ Linh kiếm, bỗng nhiên Phệ Linh kiếm nứt vụn thành từng khúc, hóa thành mảnh nhỏ dập nát giữa không trung.

– Là Vũ Linh khí địa cấp!

Cường giả Nhật Sát các kinh hô.

Phốc!

Cùng một thời gian Phệ Linh kiếm phá nát, trong miệng Hốt Linh Vương phun ra máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

Ông!

Lục Lâm Thiên không để ý tới Cự Sơn Vương cùng Âm Hồn Vương đang lao tới, vẫn bay về hướng Hốt Linh Vương.

Chương 1642: Vô cùng hung hăng càn quấy

– Ta liều mạng với ngươi!

Hốt Linh Vương lộ vẻ sợ hãi, cắn răng kết xuất thủ ấn, trong mi tâm hiện ra một đạo bạch quang, Linh hồn lực bao trùm khắp không gian, một đạo công kích kiếm hình xuất hiện, phá không đánh thẳng về hướng ấn đường của Lục Lâm Thiên.

Mà lúc này Hốt Linh Vương còn chưa biết nếu Lục Lâm Thiên không lưu thủ, bị một chiêu Liệt Không Cửu Kích làm sao còn lưu được mạng sống.

– Linh hồn công kích sao!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Linh hồn công kích của Linh Vương bát trọng dù là Vũ Vương cửu trọng cũng phải kiêng kỵ, mình nhất định phải lưu ý.

Xuy!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên cũng không tránh né hay ngăn cản, Linh hồn công kích của mình xuyên vào ấn đường của Lục Lâm Thiên, Hốt Linh Vương nở nụ cười lạnh, chẳng lẽ còn có người không sợ Linh hồn công kích hay sao, Lục Lâm Thiên thật quá càn rỡ, căn bản không biết sự đáng sợ Linh hồn công kích của Linh Vương bát trọng.

Nhưng chỉ nháy mắt nụ cười trên mặt hắn biến mất, bởi vì thân ảnh Lục Lâm Thiên đã đi tới trước người hắn, thậm chí không hề có chút ảnh hưởng nào.

– Linh Vương bát trọng, ngươi còn xa xa chưa đủ!

Thanh âm Lục Lâm Thiên rơi xuống, lập tức đánh ra cấm chế.

Xuy!

Hốt Linh Vương toàn lực thối lui, Linh lực bao trùm, nhưng trong nháy mắt hoàng mang không gian tràn tới, Linh lực trong cơ thể hắn nhất thời như ngừng lại, thân ảnh khó thể di chuyển.

Hưu…

Cấm chế rơi xuống, trong ánh mắt hoảng sợ của Hốt Linh Vương, thân ảnh kinh khủng kia đã đi tới bên cạnh hắn.

– Các ngươi lại chậm một bước rồi!

Lục Lâm Thiên bắt lấy Hốt Linh Vương nhìn qua Âm Hồn Vương cùng Cự Sơn Vương vừa lao tới, lăng không đứng thẳng, vẻ mặt lộ ý cười hài hước.

– Lục Lâm Thiên, ta thề, nếu không đem ngươi bầm thây vạn đoạn thề không làm người!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lại bắt được Hốt Linh Vương, Âm Hồn Vương nổi giận, ánh mắt đỏ đậm xen lẫn sát khí ngập trời, luôn bị đối phương châm chọc như thế, nhưng tốc độ của mình lại không bằng người, hắn cũng không còn cách nào, cơn giận của hắn đã bùng nổ.

– Hôm nay ngươi vốn không thể làm người!

Khóe môi Lục Lâm Thiên hiện nụ cười lạnh, hài hước nói:

– Việc này còn chưa chấm dứt, nhìn ngươi giống như không chơi nổi, ngươi luôn mồm nói muốn đem ta bầm thây vạn đoạn, làm cho ta muốn sống không được muốn chết không thể, nhưng thậm chí ngay cả góc áo của ta ngươi cũng không đυ.ng tới, có vẻ khó khăn thật không ít a!

Âm Hồn Vương cùng Cự Sơn Vương liếc mắt nhìn nhau, lập tức đánh ra lực công kích cuồng bạo hướng về Lục Lâm Thiên, cũng không để ý tới Hốt Linh Vương còn nằm trong tay hắn.

– Ha ha, thật đúng là lòng dạ độc ác a, ngay cả người mình cũng không để ý!

Lục Lâm Thiên cười lớn một tiếng, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực vũ động, thân ảnh lưu lại đường cong quỷ dị hiểm hiểm tránh thoát hai đạo công kích.

Phanh phanh!

Âm bạo nổ tung quanh quẩn bốn phía, kình khí khủng bố tựa như long quyển phong thổi quét, công kích rơi vào khoảng không.

– Lục Lâm Thiên, có bản lĩnh thì đừng trốn, đơn đả độc đấu với ta, chỉ biết trốn tránh, còn tính là bổn sự gì!

Trên không trung, Cự Sơn Vương nổi giận, nhưng không cách nào đuổi kịp tốc độ của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đột nhiên ném Hốt Linh Vương xuống dưới:

– Tâm Đồng, giao cho muội!

Phanh!

Vừa dứt lời, thân hình Hốt Linh Vương đã nện xuống trước mặt nhóm người Tiểu Long, Lục Tâm Đồng lập tức bắt hắn vào trong tay.

– Ngươi muốn đơn đả độc đấu?

Lục Lâm Thiên nhìn Cự Sơn Vương, ánh mắt híp lại, sát ý tràn ra.

– Có bản lĩnh ngươi đừng trốn, chỉ sợ ngươi không dám đối chiến, chẳng khác gì rùa đen rúc đầu!

Cự Sơn Vương lạnh lùng nói, tựa hồ cho rằng cách khích tướng này thật hữu dụng.

– Được, ta cho ngươi cơ hội!

Lục Lâm Thiên thản nhiên cười.

– Ngoại trừ chạy trốn, ta muốn xem ngươi còn bao nhiêu thực lực chân chính!

Cự Sơn Vương cùng Âm Hồn Vương liếc mắt nhìn nhau, bước tới một bước, chân khí bạo tuôn, năng lượng thổ hệ thổi quét, lúc này nhìn Cự Sơn Vương rõ ràng muốn dùng toàn lực.

– Thổ Cương Khải!

Cự Sơn Vương quát một tiếng, quanh thân hiện lên hoàng mang khải giáp, lốc xoáy khí lưu vô hình phủ xuống, theo chân khí nhìn xem tựa hồ đã tới vũ kỹ phòng ngự thổ hệ huyền cấp cao giai.

Thân hình Cự Sơn Vương đột nhiên quỷ dị lao về hướng Lục Lâm Thiên, quát:

– Thiên Sơn Đoạn Dương chưởng!

Một đạo chưởng ấn bay ra, chân khí như hồng thủy chạy chồm áp không tràn xuống, cả không gian đều biến sắc.

Ca sát!

Chưởng ấn đánh ra, khe không gian lan tràn, hóa thành hoàng sắc hồng mang áp tới, một kích toàn lực của Vũ Vương cửu trọng thật sự khủng bố.

– Ngươi đã muốn biết thực lực chân chính của ta, vậy trước khi ngươi chết, ta thành toàn ngươi!

Lục Lâm Thiên tiến lên một bước, chân khí tràn vào bên trong Huyết Lục.

Không biết vì sao trong lòng Cự Sơn Vương xuất hiện cảm giác bất an, Linh hồn run lên, lập tức ngăn chặn tạp niệm trong lòng, chưởng ấn hung hăng bạo phát, nhanh như chớp bay tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Liệt Không Cửu Kích!

Chưởng ấn bay tới, Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, đao mang đột nhiên bùng nổ, huyết sắc đao mang mang theo âm bạo xuyên qua không gian, đao mang vừa ra cả không gian liền run rẩy.

Huyết sắc đao mang bổ ra chín đao, nháy mắt hợp lại cùng một chỗ, phát ra chân khí khiến nhịp tim gia tốc, những nơi đao mang đi qua, không gian dao động trực tiếp nứt vụn.

Hưu!

Huyết sắc đao mang va chạm cùng chưởng ấn, cả không gian đột nhiên run lên, giống như hai viên vẫn thạch hung hăng oanh thẳng vào nhau, huyết sắc đao mang lập tức bổ lên trên chưởng ấn.

Xuy!

Hào quang chói mắt lan tràn, không gian dao động gãy vỡ, năng lượng kinh người xé rách cả không gian muốn vỡ nát.

Hưu hưu!

Chỉ nháy mắt đao mang đột nhiên phát ra, bổ vỡ chưởng ấn, bổ ra khe không gian, nhanh như chớp rơi lên mi tâm Cự Sơn Vương.

– Làm sao có thể, Vũ Vương lục trọng sao có thể mạnh như thế…

Lời của Cự Sơn Vương còn chưa dứt, thân ảnh chia thành hai nửa, mang theo máu tươi rơi xuống.

– Hỗn đản, đi chết đi!

Âm Hồn Vương giận dữ quát to, một đạo Linh lực dải lụa từ sau lưng Lục Lâm Thiên đánh tới.

Xuy xuy!

Nháy mắt khi thân ảnh Cự Sơn Vương bị bổ thành hai nửa, hồn anh nhảy ra bỏ chạy.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Huyết Lục lại bổ ra nhanh như chớp, đao mang liền rơi lên hồn anh của Cự Sơn Vương.

– A…

Hồn anh kêu lên một tiếng thảm thiết, lập tức chia thành bốn năm mảnh, hóa thành Linh hồn mảnh nhỏ tiêu tán giữa không trung.

Phanh!

Một tiếng trầm đυ.c vang lên, Linh lực dải lụa đập lên sau lưng Lục Lâm Thiên.

Ngay khi mọi người hít sâu một hơi lo lắng, nhưng cảnh tượng trước mắt lại không giống như suy nghĩ của bọn họ, chỉ thấy Lục Lâm Thiên không chút ảnh hưởng, Thanh Linh khải giáp chỉ bị lõm vào mà thôi, còn chưa tới nông nỗi bị phá nát.

– Hiện tại chỉ còn lại một mình ngươi!

Lục Lâm Thiên đột nhiên quay đầu lại, nhìn Âm Hồn Vương, ngay cả công kích của Tiêu trưởng lão mà hắn cũng có thể đón nhận, lực công kích của Âm Hồn Vương còn không bằng Tiêu trưởng lão, tự nhiên không có vấn đề gì lớn.

Âm Hồn Vương khiϊếp sợ, không nghĩ tới công kích của mình không tổn thương được Lục Lâm Thiên, lực phòng ngự thật sự quá kinh khủng.

Chương 1643: Trấn Linh diệt hồn

– Hỗn đản, Thiên Hạp đảo tuyệt không buông tha ngươi!

Âm Hồn Vương rít gào, vô cùng phẫn nộ.

– Thiên Hạp đảo của ngươi còn thừa lại mấy người, làm sao không buông tha ta!

Khóe môi Lục Lâm Thiên nhếch lên, một cỗ sát khí vô hình khuếch tán, các cường giả Nhật Sát ca xa xa đều động dung, sát khí quá mức nồng đậm, không gian chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, thậm chí không khí đều cô đọng lại.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm Âm Hồn Vương, đại hồn anh cảm giác được sát khí, không ngừng rục rịch, sát khí vô hình lại như khí lãng lan tràn khắp chung quanh Lục Lâm Thiên.

– Sát khí thật khủng khïếp!

Sắc mặt Lạc Kiến Hồng thoáng run rẩy, sát khí kia làm cho hắn có cảm giác quen thuộc, nhịp tim của hắn cũng run lên, Âm Hồn Vương đột nhiên có cảm giác bất an, quay đầu lại nhìn chỉ thấy toàn bộ cường giả Thiên Hạp đảo chỉ còn lại một mình hắn, trong lòng chợt phẫn nộ xóa tan cảm giác sợ hãi.

– Những người có mặt tại đây nghe cho rõ, nếu ai dám có ý xấu với Phi Linh môn, Thiên Hạp đảo chính là kết cục!

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn xa xa, trong những người vây xem có người tới là vì tìm kiếm nhóm người Lục Tâm Đồng lấy trọng thưởng, tuyệt đối phải làm bọn hắn kinh sợ.

– Âm Hồn Vương, hiện tại ngươi có thể đơn đả độc đấu với ta một trận!

Dứt lời, chân khí như biển khơi mênh mông lan tràn khắp cả thiên địa.

– Oanh!

Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực run lên, chân khí thổi quét thiên địa ngưng tụ, oanh một tiếng trầm đυ.c, chân khí hội tụ thành quyền ấn tràn ngập, nháy mắt lướt về hướng Âm Hồn Vương.

Trong mắt Âm Hồn Vương hiện lên sát ý, thủ ấn quỷ dị kết xuất, lực lượng Linh hồn mênh mông bao trùm, uy áp khủng bố quanh quẩn, lực lượng Linh hồn của Linh Vương cửu trọng tuyệt đối cực kỳ khủng bố.

– Tiểu tử, ngươi cho rằng dựa vào lực phòng ngự mạnh là có thể đối phó ta sao, kiệt kiệt, ngươi nằm mơ, để cho ngươi chết dưới Trấn Linh Diệt Hồn tháp của ta đi!

Âm Hồn Vương âm trắc trắc cười lạnh, tay áo vung lên, chân khí quỷ dị trào ra, từ trong mi tâm của hắn đột nhiên bắn ra hắc quang, hắc quang thu liễm, lập tức hiện ra một đại tháp màu đen cực lớn, chân khí làm Linh hồn người rung động lan tràn.

– Phanh!

Một quyền của Lục Lâm Thiên đánh lên trên hắc tháp.

Ông!

Hắc tháp xoay tròn bị đẩy lui mấy chục thước, lại tiêu trừ quyền ấn của Lục Lâm Thiên, phát ra tiếng ông ông thật quỷ dị.

– Hồn khí địa cấp!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, dù là Linh Tôn cửu trọng chỉ sợ cũng muốn có được, Lục Lâm Thiên thật không ngờ trên người Âm Hồn Vương còn có hồn khí địa cấp, tuyệt đối là hiếm có.

– Hồn khí địa cấp!

Các cường giả Nhật Sát các sắc mặt đại biến, đây tuyệt đối là trọng bảo, căn bản không thể dùng giá trị cân nhắc, Nhật Sát các cũng không ngờ trên người Âm Hồn Vương còn có vật này, nếu sớm biết chỉ sợ Thiên Hạp đảo đã sớm bị tấn công, một kiện hồn khí địa cấp đủ làm Nhật Sát các âm thầm cướp đoạt.

– Kiệt kiệt, ngươi có Vũ Linh khí địa cấp giỏi lắm sao, ta cũng có hồn khí địa cấp!

Âm Hồn Vương liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên cùng những người xung quanh, khẽ cười lạnh, hắn chưa từng thi triển hồn khí địa cấp công khai, đây là lá bài tẩy cuối cùng của hắn, mấy năm nay gặp không ít cường giả đều bị hắn dùng vật này đánh chết.

– Lục Lâm Thiên, ta xem ngươi còn bản lĩnh gì đối phó ta, có thể chết dưới Trấn Linh Diệt Hồn tháp của ta là tiện nghi cho ngươi, ta muốn thu ngươi vào Trấn Linh Diệt Hồn tháp, chậm rãi luyện hóa hồn anh của ngươi, cho ngươi muốn sống không được muốn chết không thể!

Âm Hồn Vương cười lạnh, thủ ấn kết xuất, hắc tháp xoay tròn thật nhanh, đột nhiên trướng lên tới vài trăm thước, tựa như ngọn núi lớn phóng thích ra hắc vụ ngập trời.

– Chi chi…

Nhất thời cả không gian biến thành tối đen, mang theo thanh âm rít gào chói tai, giống như đâm thẳng vào trong Linh hồn, thực lực thấp đã sớm tuôn mồ hôi lạnh, sắc mặt tái nhợt.

Hắc mang bao trùm thiên địa, tiếng rít quỷ dị đầy trời, thủ đoạn làm không ít cường giả hoảng sợ, lực lượng hồn khí địa cấp thật kinh khủng, chỉ sợ còn không phải hồn khí địa cấp bình thường.

Hắc vụ lượn lờ, Âm Hồn Vương giống như đã ẩn thân, quỷ dị mất tung tích, chân khí âm hàn khuếch tán, đột nhiên có vài quang đoàn đen nhánh lướt ra, giống như thuấn di lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

– Lục Lâm Thiên, chết đi!

Thanh âm tiếng cười lạnh truyền tới, cùng một thời gian trước mặt

Lục Lâm Thiên hiện lên sáu hắc quang, nhìn kỹ lại chính là sáu hồn anh màu đen, hồn anh tựa hồ bị người luyện chế qua, giương nanh múa vuốt như lệ quỷ, có chút tương tự như Phệ Hồn Ác Anh của Đông Vô Mệnh.

Chân khí của sáu hồn anh rất mạnh, đã tới Vũ Vương bát trọng, cửu trọng, ý nghĩa Âm Hồn Vương đã giết không ít Vũ Vương luyện chế ra chúng nó.

Sáu hồn anh mang theo chân khí thô bạo nháy mắt lao thẳng vào ấn đường của Lục Lâm Thiên.

– Thật mạnh!

Trong lòng mọi người đều khẩn trương nhìn Lục Lâm Thiên, chỉ có Tiểu Long vẫn luôn tin tưởng vào lão đại.

– Linh hồn công kích sao!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hoàn toàn không để ý tới, nhưng ánh mắt lại nhìn Trấn Linh Diệt Hồn tháp tràn ngập hứng thú.

Hưu hưu!

Sáu hồn anh dữ tợn nháy mắt xâm nhập vào ấn đường Lục Lâm Thiên, lao thẳng về phía não hải.

– Chết đi, ngươi nhất định phải chết!

Âm Hồn Vương lộ ra thân ảnh, cười lạnh rít lên.

Hưu!

Ngay nháy mắt, một đạo kim quang lao tới, kim sắc đao mang vừa xuất hiện lập tức làm sáu hồn anh cảm giác sợ hãi, vừa định bỏ chạy nhưng đã chậm.

Kim mang bao phủ, không gian như cô đọng lại, hồn anh căn bản không thể nhúc nhích, nháy mắt liền hóa thành khí lưu bị kim sắc tiểu đao cắn nuốt, trong lúc này tiểu hồn anh cũng nhận được không ít ưu đãi.

– Di…

Âm Hồn Vương tựa hồ cảm nhận được điều gì, sắc mặt lập tức đại biến.

– Đây là công kích của ngươi sao, hình như không có gì đặc biệt a!

Lục Lâm Thiên cười lạnh nói.

– Lục Lâm Thiên, ngươi đừng hung hăng càn quấy, ngươi nhất định phải chết!

Ánh mắt Âm Hồn Vương trầm xuống, sắc mặt có chút ngưng trọng, liên tục đánh ra thủ ấn, hắc vụ nồng đậm lập tức tuôn tràn.

Oanh long long!

Một tiếng vang cực lớn lan ra, chấn động Linh hồn người, hắc tháp lập tức xoay tròn từ trên trời giáng xuống giống như vẫn thạch, trực tiếp bao phủ Lục Lâm Thiên.

Ông!

Hắc tháp áp xuống, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, cũng không tùy tiện đối kháng, đó chính là hồn khí địa cấp, nói không chừng còn có điều gì đó quỷ dị.

– Ngươi trốn không thoát đâu, thu cho ta!

Âm Hồn Vương cười lạnh, hắc tháp áp xuống, bên dưới đáy tháp lộ ra lỗ hổng thật lớn, không gian dao động vặn vẹo hình thành lốc xoáy bỗng nhiên trào ra hấp lực khủng bố bao trùm Lục Lâm Thiên.

– Lục lão đệ cẩn thận!

Lạc Kiến Hồng hét lớn một tiếng, thân ảnh lao tới.

Chỉ nháy mắt Lục Lâm Thiên rõ ràng cảm giác được Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực bị kiềm chế, tốc độ ngừng lại, một giây sau hắc tháp đã dùng tốc độ khủng khiếp bao trùm hắn, lập tức hấp xả hắn vào bên trong, mà lốc xoáy cũng đồng thời biến mất.

– Kiệt kiệt, ta đã nói rồi, ngươi nhất định phải chết!

Chương 1644: Phản khống Linh khí

Thu Lục Lâm Thiên vào trong Trấn Linh Diệt Hồn tháp, Âm Hồn Vương cười lạnh nhìn toàn trường.

– Âm Hồn Vương, ngươi mau thả người!

Phiên Hải Vương nháy mắt đi tới trước mặt Âm Hồn Vương, quát to.

– Phiên Hải Vương, ngươi đang uy hiếp ta sao, Thiên Hạp đảo đã biến thành như vậy, ta còn e ngại ngươi cái gì, chẳng qua cá chết lưới rách, ta cũng làm cho Nhật Sát các trả giá thảm trọng!

Âm Hồn Vương cười lạnh nói, có hồn khí địa cấp trong tay, dù không địch lại hắn cũng có đủ lực đào thoát.

– Âm Hồn Vương, ngươi nên nghĩ kỹ hậu quả!

Lạc Kiến Hồng lạnh lùng nói.

– Phiên Hải Vương, hậu quả thả Lục Lâm Thiên càng nặng hơn đi, ta muốn giết tiểu tử đó, không ai cứu được hắn!

Âm Hồn Vương cười lạnh, người bị thu vào trong hắc tháp không ai còn sống đi ra, nhất định sẽ ăn mòn toàn bộ chân khí Linh lực, lúc đó Lục Lâm Thiên chỉ còn lại hồn anh, đồng thời còn làm uy lực hắc tháp càng thêm mạnh mẽ.

Nghĩ tới sau khi Lục Lâm Thiên bị luyện hóa, trên người tiểu tử kia không ít bảo vật, như vậy mình cũng có đại thu hoạch, Thiên Hạp đảo trở thành danh nghĩa cũng không sao cả, mình hoàn toàn có thể xây dựng lại Thiên Hạp đảo.

Lúc này Lục Lâm Thiên đang ở trong một không gian tối tăm, tràn ngập chân khí âm hàn như địa ngục, mà chân khí kia có thể tiêu hao chân khí của chính bản thân hắn, làm người ta có cảm giác vô lực, thậm chí Linh hồn cũng uể oải.

– Không gian trong Linh khí!

– Muốn vây khốn ta sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, nhìn không gian hôn ám quỷ dị, khóe môi nhếch lên, nhẹ giọng lẩm bẩm:

– Âm Hồn Vương, Linh khí địa cấp này thật sự không tệ!

Dứt lời, một cỗ tử kim sắc hào quang chợt lóe, ngay tiếp theo Tử Lôi Huyền Đỉnh liền xuất hiện, tử kim sắc điện mang thổi quét, khí tức chung quanh trở nên quỷ dị, nhất thời cỗ chân khí hôn ám kia cũng không dám tới gần.

– Đây là khác biệt giữa địa cấp cùng thiên cấp!

Nhìn Tử Lôi Huyền Đỉnh trong tay mình, Lục Lâm Thiên mỉm cười, thân hình lập tức khôi phục nhìn không gian hôn ám chung quanh, thân ảnh hắn chợt lóe, nháy mắt bay đi.

– Di!

Ở bên ngoài, mỗi phản ứng trong hắc tháp đều không thoát khỏi tâm thần của Âm Hồn Vương, hết thảy những gì phát sinh trong tháp đều làm cho hắn kinh ngạc.

Sau một lát thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong một không gian tối tăm, không gian chẳng khác gì vực sâu, hắc mang bao phủ, vô biên vô hạn, trong hắc mang đầy trời lại có một đoàn bạch quang ở bên trong, đó chính là hồn khí, bất kỳ Linh khí gì cũng cần bố trí Linh hồn ấn ký mới có thể sử dụng, chỉ cần phá hủy Linh hồn ấn ký, Linh khí sẽ biến thành vật vô chủ.

– Lục Lâm Thiên, tại sao ngươi không sợ âm hồn khí!

Trong không gian truyền ra thanh âm của Âm Hồn Vương.

Lục Lâm Thiên có thể cảm thấy được ánh mắt Âm Hồn Vương đang nhìn chằm chằm vào Tử Lôi Huyền Đỉnh của mình, mà ánh mắt Lục Lâm Thiên lại đang quan sát đoàn bạch quang phía trên.

– Lục Lâm Thiên, ngươi muốn làm gì!

Âm Hồn Vương có cảm giác bất an, thanh âm truyền ra trong Trấn Linh Diệt Hồn tháp đồng thời làm bên ngoài cũng nghe được tiếng quát của hắn.

Nghe được tiếng quát của Âm Hồn Vương, không ít cường giả cau mày, chẳng lẽ bên trong hắc tháp kia lại xảy ra biến cố?

Ô ô…

Vào lúc này bên trong không gian tối đen, lực lượng Linh hồn tràn tới, nháy mắt tràn ngập cả không gian, âm hồn khí tức ngập trời như quỷ khóc thần hào phóng về phía Lục Lâm Thiên, giống như muốn đem hắn xé nát.

– Hừ!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, quát một tiếng, trên Tử Lôi Huyền Đỉnh tản ra điện mang bao phủ toàn thân hắn, âm hồn khí gào thét lao tới nhưng không cách nào tiến tới gần.

– Phá!

Cùng một thời gian Lục Lâm Thiên thấp giọng quát, trên Tử Lôi Huyền Đỉnh hiện ra tử kim điện mang nháy mắt bắn ra, dễ dàng phá vỡ âm hồn khí, lập tức rơi lên bạch quang kia.

Tử kim điện mang đánh trúng bạch quang, trong phút chốc trên bạch quang lưu chuyển điện mang, nháy mắt vỡ thành bốn năm mảnh, âm hồn khí lập tức biến mất không còn bóng dáng.

– Không xong!

Ở bên ngoài sắc mặt Âm Hồn Vương đại biến, hắn đã mất đi liên hệ với Trấn Linh Diệt Hồn tháp, Linh hồn ấn ký bị người xóa bỏ, khuôn mặt trắng bệch phun ra ngụm máu tươi.

Hô hô!

Trấn Linh Diệt Hồn tháp lập tức thu nhỏ lại, khi chỉ còn cỡ lòng bàn tay, một đạo thanh quang lao ra, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện giữa không trung, trong tay cầm lấy Trấn Linh Diệt Hồn tháp.

– Xảy ra chuyện gì?

Một màn này làm toàn bộ cường giả Nhật Sát các vắng lặng, không nghĩ tới hồn khí địa cấp của Âm Hồn Vương đã bị Lục Lâm Thiên cướp đi, thật làm người chấn kinh, dù là người có thực lực cường hãn như Vũ Tôn cao giai cũng chưa chắc làm được, trừ phi đánh chết Âm Hồn Vương, nhưng lúc này hắc tháp kia thật sự đã bị Lục Lâm Thiên cướp đoạt.

Chương 1645: Lật tay tiêu diệt

Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá thở ra một hơi nhẹ nhõm, Tiểu Long vẫn thản nhiên, trên người lão đại có Tử Lôi Huyền Đỉnh, tự nhiên không cần e ngại hồn khí địa cấp kia.

– Di!

Ánh mắt Lạc Kiến Hồng cũng thay đổi, hắn hoàn toàn không ngờ Lục Lâm Thiên còn có thủ đoạn như thế.

Nhìn hắc tháp trong tay, Lục Lâm Thiên cười nhạt nói:

– Âm Hồn Vương, ngươi thật hào phóng, hồn khí địa cấp này để ta thu lấy nhé!

Khóe môi chảy máu, nhìn Lục Lâm Thiên cầm hồn khí của mình trong tay, Âm Hồn Vương dại ra, nháy mắt phẫn nộ.

– Lục Lâm Thiên, mau trả hồn khí cho ta, nó là của ta!

Âm Hồn Vương nghiến răng quát.

– Vậy sao, nhưng bây giờ nó là của ta!

Lục Lâm Thiên thản nhiên thu hồi hắc tháp vào trong trữ vật giới chỉ.

– Hỗn đản, ta liều mạng với ngươi!

Âm Hồn Vương bùng nổ, thủ ấn kết xuất, Linh hồn lực từ trong mi tâm phóng thích, Linh hồn lực khủng bố tràn ngập cả không gian, nhất thời thành hình bên ngoài thân thể, Linh hồn phong bạo giống như sóng to gió lớn điên cuồng thổi quét.

Linh hồn lực khủng bố ầm ầm khuếch tán, thậm chí các cường giả Nhật Sát các đều hoảng sợ thối lui ra sau, gặp phải Linh hồn phong bạo làm Linh hồn của họ cũng cảm thấy đau đớn.

Lạc Kiến Hồng cũng vội vàng thối lui, gặp phải Linh hồn công kích khủng bố như thế chính hắn cũng kiêng kỵ, huống chi là Âm Hồn Vương đang dốc hết sức liều mạng.

Hô hô!

Linh hồn phong bạo không ngừng lan tràn, không gian bị xé nát, Âm Hồn Vương đã hoàn toàn dốc hết toàn lực đồng quy vu tận, mọi người đều không nhịn được hít sâu một hơi.

– Linh hồn công kích thật mạnh… Ca ca… Có thể ngăn cản được sao?

Ba người Lục Tâm Đồng, Dương Quá cùng Như Hoa ngây người nhìn lên trên không.

– Lục Lâm Thiên còn có thể đối kháng sao?

Đệ tử Nhật Sát các căng thẳng thần kinh nhủ thầm.

Linh hồn phong bạo va chạm lên người Lục Lâm Thiên, nhưng hắn lại không chút sứt mẻ, tùy ý cho Linh hồn phong bạo va chạm lên người mình, giống như không hề có chút phản ứng.

Nhưng không có ai biết vào lúc này kim sắc tiểu đao đang tham lam cắn nuốt hấp thu năng lượng trong Linh hồn phong bạo kia truyền tới.

Một giây sau, Lục Lâm Thiên chợt vươn vai, dáng vẻ uể oải làm mọi người toát mồ hôi lạnh, gặp phải Linh hồn công kích khủng bố nhưng hắn vẫn thản nhiên như thế, nếu không tận mắt nhìn thấy thật sự không có ai tin tưởng.

– Được rồi, ngươi đi chết đi!

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sát ý băng sương, nói:

– Âm Hồn Vương, chơi đủ rồi, không giết ngươi chỉ là vì trêu chọc ngươi mà thôi, kỳ thật muốn giết ngươi cũng chỉ là chuyện trở bàn tay!

Nói xong trên mặt Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười lạnh hài hước, thân ảnh hắn run lên, đột nhiên vươn tay phải chộp vào hư không phía trước.

Oanh long!

Đột nhiên trong tay Lục Lâm Thiên chợt lóe tử kim sắc quang mang, ngay lập tức một đạo lôi đình lớn như cự mãng tràn xuống, xu thế khiến người run như cầy sấy.

– Không xong!

Giờ khắc này Âm Hồn Vương cảm giác được lãnh ý lan tràn tận đáy lòng, năng lượng kinh người khiến Linh hồn hắn đều run rẩy.

Xuy!

Đúng ngay lúc này lôi vân quay cuồng trên không trung, Linh hồn phong bạo bị xé nát, một tiếng nổ tung, lôi đình ầm ầm rơi xuống, không gian vặn vẹo, lập tức đánh thẳng vào người Âm Hồn Vương.

Âm Hồn Vương ngẩng đầu, tử kim sắc lôi đình giáng xuống khiến đồng tử hắn co rút lại, cảm giác nhịp tim của mình ngừng đập, mà lôi đình nhanh như chớp đã tới gần ánh mắt hắn.

Phanh!

Trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, tử kim lôi điện oanh kích thẳng lên người Âm Hồn Vương, không gian bị đánh ra một khe nứt lớn, cùng lúc giáng xuống mặt đất khiến mặt đất nứt nẻ, lộ ra khe hở dài chừng ngàn thước, cả Hỏa đảo đều chao đảo kịch liệt.

Dùng mắt thường có thể thấy được thân hình Âm Hồn Vương nháy mắt hóa thành mảnh nhỏ, thậm chí hồn anh cũng không cơ hội chạy trốn.

Không gian phá nát, năng lượng phong bạo khủng bố thổi quét, sau đó đột nhiên ngừng lại, lặng yên biến mất.

Oanh long long!

Bên trong động sâu dưới lòng đất, nhất thời vang lên ầm ầm, tử kim điện mang tràn ngập lướt qua, vách đá nứt nẻ lộ ra thanh âm răng rắc, từng khối nham thạch thậm chí bị xốc ngược lên.

Hòn đá đỏ đậm nóng cháy, dung nham lưu chuyển như sắp phun trào.

– Không tốt, núi lửa sắp phun, còn chưa tìm được bảo vật!

Trong nham động, sắc mặt một thân ảnh nhỏ gầy đại biến, người này chính là Thiên Thủ quỷ Vương.

Bên trong nham động, một cỗ chân khí kinh người lan tràn, khí tức làm người kinh hãi, dựa vào cảm giác có thể suy đoán đó tuyệt đối không phải bảo vật bình thường.

Nhìn vào trong hang động, Thiên Thủ quỷ Vương không nhẫn nhịn được hấp dẫn, thân ảnh chợt lóe cấp tốc lao vào bên trong.

– Trời ạ…

Mọi người nuốt nước bọt, ai cũng nhìn thấy rõ Linh Vương cửu trọng lại bị một kích oanh thành mảnh nhỏ, mà bản thân Lục Lâm Thiên không hề có chút ảnh hưởng.

Toàn bộ trưởng lão Nhật Sát các đột nhiên hiểu được vì sao các chủ tình nguyện khai chiến với Thiên Hạp đảo mà cũng đứng về phía Lục Lâm Thiên, nguyên lai chỉ một mình Lục Lâm Thiên đã đủ tiêu diệt Thiên Hạp đảo.

– Thực lực thật mạnh!

Người của Nhật Sát các kinh hãi, lật tay liền tiêu diệt Âm Hồn Vương, thực lực như vậy những người ở đây có ai là đối thủ, chẳng lẽ hắn đã đạt tới Vũ Tôn, nhưng khí tức trên người hắn chỉ mới tới Vũ Vương lục trọng mà thôi!

– Chẳng lẽ là thật, lôi đình tử kim sắc, chỉ sợ là thần khí kia đi!

Ánh mắt Lạc Kiến Hồng chợt lóe, nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, lập tức cười khổ, mấy ngày trước Lục Lâm Thiên đối chiến cùng hai vị trưởng lão Vũ các, nhìn dáng vẻ có lẽ chỉ là thử nghiệm thực lực mà thôi, nếu Lục Lâm Thiên toàn lực ra tay, hai vị trưởng lão sẽ thảm.

– Phi Linh môn nhất phi trùng thiên a!

Khẽ thở dài, Lạc Kiến Hồng lẩm bẩm, lấy thực lực cùng thiên phú hiện tại của Lục Lâm Thiên, còn có mối quan hệ khổng lồ kia, Phi Linh môn quật khởi sẽ khó thể ngăn cản, như vậy lựa chọn của hắn sẽ không sai.

– Còn muốn trốn sao!

Đúng ngay lúc này Lục Lâm Thiên chợt quát một tiếng, thân ảnh nháy mắt lao xuống dưới, ngay tiếp theo liền đánh ra vài đạo cấm chế rơi lên người Vũ Vương thất trọng vốn đã bị thương trước đó.

Lưu trữ người này cũng có tác dụng, vì vậy Lục Lâm Thiên không giết hắn, khi thấy hắn chạy trốn lập tức chế trụ, người kia nhìn thấy cả Âm Hồn Vương, Hốt Linh Vương cùng Cự Sơn Vương đồng thời bị giết chết, trong lòng vô cùng hoảng sợ.

– Người của Thiên Hạp đảo nghe đây, người tự phế tu vi có thể không chết, người nào không theo giết không tha!

Lục Lâm Thiên nhìn ra xa xa, nói.

Hơn trăm người đưa mắt nhìn nhau, hủy bỏ tu vi chẳng khác gì là chết, nhưng nếu không phế tu vi hẳn phải chết không nghi ngờ, đảo chủ bị giết, họ căn bản không có sức phản kháng.

– Lời của ta chẳng lẽ không ai nghe được sao, trong mười lần thở gấp người nào còn chưa tự phế tu vi, giết không tha!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói, không thể cho những người này cơ hội tiếp tục làm việc ác, bọn hắn đi theo Âm Hồn Vương, chỉ sợ cũng không ai là người tốt.

Chương 1646: Thu hồi thánh quả

Xuy xuy!

Lục Lâm Thiên nhìn phía trước, trong hơn trăm người chỉ có hai mươi mấy người tự phế tu vi rời đi, còn những người khác đang đưa mắt nhìn nhau.

Tâm thần hắn khẽ đông, trong trữ vật giới chỉ bay ra hai đạo lưu quang, hai cỗ khôi lỗi xuất hiện, chính là Khôi Tứ cùng Khôi Ngũ.

– Khôi lỗi thất cấp, trên người Lục Lâm Thiên thật không ít bảo vật a…

Lục Lâm Thiên thản nhiên phất tay:

– Giết, một tên cũng không để lại!

– Ngao!

– Dạ, chủ nhân!

Khôi Tứ rít gào, Khôi Ngũ Tôn kính đáp, hai cỗ yêu khôi thất cấp đồng thời bay ra, nháy mắt thi triển sát chiêu, từng tiếng kêu thảm thê lương không ngừng vang vọng trên Hỏa đảo.

– Trốn, mọi người chạy mau!

Tuy Khôi Tứ cùng Khôi Ngũ không ngừng chém giết, nhưng vẫn có người thừa cơ bỏ chạy.

– Hống!

Lại có tiếng rít gào vang lên, Thiên Sí Tuyết Sư đã bay lên không, thân hình xoay chuyển, một đạo gió xoáy khổng lồ phun ra.

– Ô ô!

– Hống!

Phi Thiên Ngô Công còn có Quỳ Long Như Hoa đồng thời gia nhập trận chiến, ba đầu yêu thú khổng lồ mang theo khí thế kinh người khiến người chung quanh kinh hãi đảm chiến.

Lạc Kiến Hồng phất tay ý bảo, các trưởng lão Nhật Sát các hiểu ý lập tức dẫn theo chúng đệ tử lao đi.

Oanh oanh oanh!

Trong tiếng nổ vang, chỉ một lát sau toàn bộ đệ tử Thiên Hạp đảo đều bị đánh chết.

Hỏa đảo biến thành một mảnh hỗn độn, máu tươi sái đầy mặt đất, nháy mắt liền bốc hơi chỉ còn lưu lại dấu vết cạn khô.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, không biết vì sao nhiệt độ trên Hỏa đảo ngày càng cao, càng lúc càng nóng cháy.

– Lục lão đệ, chúc mừng, lại chiếm được một kiện hồn khí địa cấp!

Lạc Kiến Hồng đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên cười nói.

– Có gì đáng mừng chứ, thiếu chút nữa đã khó giữ được tính mạng, làm cho Lạc lão ca chê cười!

Lục Lâm Thiên cười khổ, tâm tư vừa chuyển, không biết người này có đỏ mắt hay không, bởi vì hồn khí địa cấp còn có thể hấp dẫn được cả Vũ Tôn Linh Tôn.

Có lẽ nhìn ra ý nghĩ của Lục Lâm Thiên, Lạc Kiến Hồng cười nói:

– Xem ra hôm nay Lục lão đệ thu hoạch thật không ít đâu.

– Thiên Hạp đảo đã trở thành danh nghĩa, hết thảy thuộc về Thiên Hạp đảo chính Lạc lão ca hẳn cũng không khách khí đi.

Lục Lâm Thiên bồi cười một tiếng, ý tứ đã thật rõ ràng.

Lạc Kiến Hồng cười khổ, tuy địa bàn Thiên Hạp đảo không nhỏ, nhưng cũng không sánh bằng một kiện hồn khí địa cấp mà.

– Mọi người không sao chứ?

Lạc Kiến Hồng nhìn qua Lục Tâm Đồng hỏi.

– Tiểu Long, Tâm Đồng, nhanh đem Chân Linh thánh quả trả lại cho Lạc các chủ, trở về ta sẽ thu thập các ngươi!

Lục Lâm Thiên xoay chuyển ánh mắt nói.

– Lục lão đệ, Tiểu Long cùng Tâm Đồng còn nhỏ tuổi nên mới lấy đi toàn bộ Chân Linh thánh quả, chỉ sợ họ không biết mỗi người chỉ có thể dùng một quả mà thôi, dùng nhiều hoàn toàn không tác dụng, ngược lại còn giảm bớt tu vi, cho nên giao phần còn dư lại cho ta là được rồi.

Lạc Kiến Hồng mỉm cười nói.

– Lạc các chủ, ngươi nói đều là thật sự, dùng nhiều sẽ giảm bớt tu vi?

Tiểu Long nhìn chăm chú vào Lạc Kiến Hồng hỏi.

– Không sai, đây chính là chỗ thần dị của Chân Linh thánh quả.

Lạc Kiến Hồng trả lời.

– Lão đại, không xong, đệ gặp phiền toái lớn!

Tiểu Long nhất thời nhảy dựng, vẻ mặt vô cùng sốt ruột.

– Tiểu Long, đệ làm sao vậy?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

– Khi người của Thiên Hạp đảo truy sát chúng ta, ta sợ Chân Linh thánh quả bị bọn hắn đoạt đi, cho nên ta một hơi ăn hết chín quả, khó trách thực lực của ta ngày càng yếu, nguyên lai đều bị Chân Linh thánh quả làm hại!

Tiểu Long sốt ruột nói, ánh mắt liền nhìn qua Lạc Kiến Hồng hỏi:

– Lạc các chủ, sao ngươi không nói sớm cho ta biết a, làm sao bây giờ, có cách nào bổ cứu hay không?

– Việc này… Thật sự không có cách nào!

Lạc Kiến Hồng sửng sốt.

Toàn bộ đệ tử trẻ tuổi của Nhật Sát các nghe được lời của Tiểu Long, trong mắt tràn đầy vẻ ghen tỵ lẫn oán hận, còn có vẻ bất đắc dĩ, chín Chân Linh thánh quả, họ không lấy được quả nào, lần này có không ít đệ tử trẻ tuổi hi vọng lấy được thánh quả gia tăng thực lực, ai biết lại bị đầu yêu thú hay Linh thú kia nuốt hết.

– Tiểu Long, đệ thật sự ăn hết chín Chân Linh thánh quả sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên cả kinh, sắc mặt đại biến, kỳ thật suýt chút nữa hắn cũng cho rằng là sự thật, nhưng lập tức nghĩ tới với lực phòng ngự của Tiểu Long, sao lại sợ hãi bị người cướp Chân Linh thánh quả, chỉ sợ là trong lòng hắn có quỷ.

– Lão đại, đệ thảm rồi, thực lực của đệ càng ngày càng yếu!

Tiểu Long buồn rười rượi, nhìn Lạc Kiến Hồng nói:

– Lạc các chủ, thật sự là có lỗi, ta không trả được Chân Linh thánh quả cho ngươi.

– Lạc lão ca, thật sự có lỗi, Chân Linh thánh quả bị Tiểu Long ăn hết, hôm nào ta nhất định trả lại bằng vật khác tương đương.

Lục Lâm Thiên chỉ có thể áy náy nói.

– Việc này…

Lạc Kiến Hồng chợt cười nói:

– Mặc dù Chân Linh thánh quả trân quý, nhưng đã không có thì thôi đi.

Lạc Kiến Hồng nói xong cũng có chút đau lòng, tuy Chân Linh thánh quả trân quý nhưng cũng không tới nỗi xem là trọng bảo, nhưng chỉ là đối với Nhật Sát các mà thôi, đối với người bình thường, tuyệt đối là bảo vật, bằng không sẽ không hấp dẫn nhiều người vào Thiên đảo như vậy.

Huống chi mười năm Chân Linh thánh quả lại chín một lần, mỗi lần đều giúp Nhật Sát các bồi dưỡng được không ít cường giả, năng lượng thánh quả cực kỳ ôn hòa, cường giả Vũ Suất sử dụng cũng không có vấn đề, hiện tại đại bộ phận trưởng lão Nhật Sát các từng dùng qua Chân Linh thánh quả.

Lần này không lấy được quả nào, Lạc Kiến Hồng cũng cảm thấy bất đắc dĩ.

– Tiểu Long, Tâm Đồng, còn không nhanh tạ ơn Lạc các chủ!

Lục Lâm Thiên giả vờ tức giận quát.

– Đa tạ Lạc các chủ, sớm biết quan hệ giữa các chủ cùng lão đại tốt như vậy, ta sẽ không làm như thế.

Tiểu Long khổ sở nói:

– Hiện tại ta gặp phiền toái lớn!

– Lạc lão ca, ta còn một ít chuyện muốn làm, đi trước một bước.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vậy ta sẽ không lưu Lục lão đệ, hôm nào đi qua phải tới Nhật Sát các ngồi một chút, ở trong Đông Hải có việc gì cần giúp đỡ thì cứ mở miệng.

Lạc Kiến Hồng nói.

– Tới lúc đó cần giúp đỡ, tiểu tử nhất định không khách khí!

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Hống!

Thiên Sí Tuyết Si rít gào một tiếng, hóa thành bản thể mấy chục thước xoay quanh không trung.

– Lạc lão ca, cáo từ!

Lục Lâm Thiên mang theo nhóm người Lục Tâm Đồng đồng thời bắt lấy Vũ Vương thất trọng nhảy lên Thiên Sí Tuyết Sư, lập tức rời đi.

Nhìn thấy Thiên Sí Tuyết Sư đi xa, ánh mắt Lạc Kiến Hồng suy nghĩ sâu xa.

Những người còn đánh chủ ý với Chân Linh thánh quả, lúc này hàn ý ứa ra, gặp phải Lục Lâm Thiên tuyệt đối là một chuyện kinh khủng, bọn họ không dám trêu chọc tới hắn.

– Thực lực Lục Lâm Thiên thật sự quá mạnh mẽ, chỉ sợ dưới Vũ Tôn đã là vô địch thủ.

Một trưởng lão đứng sau lưng Lạc Kiến Hồng nói.

– Không chỉ vậy, dù là gặp Vũ Tôn cũng có thể đối kháng đi, đánh chết Âm Hồn Vương như lấy đồ trong túi, Vũ Tôn nhất trọng chỉ sợ cũng không giết người được thoải mái như thế.

Chương 1647: Tiểu thổ địa chủ

– Lục Lâm Thiên thật sự biến thái, hắn là Vũ Vương lục trọng thật sao, có phải hắn có thủ đoạn che giấu khí tức mê hoặc người khác, thực lực như vậy làm sao là Vũ Vương lục trọng.

Trưởng lão Nhật Sát các thấp giọng nghị luận, thực lực Lục Lâm Thiên làm mọi người than thở sợ hãi, thật sự là quá kinh khủng.

– Các chủ, thực lực của Lục Lâm Thiên so với lúc còn ở Bình Nham đảo mạnh hơn nhiều lắm.

Lan trưởng lão nói, lúc ở Bình Nham đảo bà cũng có mặt, qua không bao lâu Lục Lâm Thiên đã mạnh tới tình trạng này, mặc dù thực lực Lăng Thanh Tuyền bất phàm, nhưng Lục Lâm Thiên phải liều mạng mới có thể thắng được Vũ Vương ngũ trọng như Lăng Thanh Tuyền.

– Tốc độ tu luyện của hắn thật quá kinh khủng!

Cục trưởng lão than thở.

– Trên người hắn có trọng bảo a!

Lạc Kiến Hồng mỉm cười nói.

– Các chủ, các đệ tử không lấy được Chân Linh thánh quả nào, ta xem đầu yêu thú kia cũng không nói thật!

Một trưởng lão nói.

– Lỗ trưởng lão, hiện tại Phi Linh môn kết giao với Nhật Sát các chúng ta, chuyện Chân Linh thánh quả không cần tiếp tục nhắc tới, không chiếm được thánh quả là do các đệ tử vô dụng, dặn họ trở về tận tâm tu luyện đi.

Lạc Kiến Hồng nói.

– Dạ!

Lỗ trưởng lão cũng không nói thêm gì nữa, nhìn thấy thực lực nhóm người Lục Tâm Đồng, lại nghĩ tới thực lực đệ tử Nhật Sát các, trong lòng chênh lệch thật lớn.

– Chân Linh thánh quả!

Lạc Kiến Hồng khẽ lắc đầu cười khổ, quay đầu nói:

– Chư vị trưởng lão, chúng ta trở về đi!

– Oanh long long!

Ngay khi lời của Lạc Kiến Hồng vừa rơi xuống, Hỏa đảo đột nhiên truyền ra thanh âm chấn động, trên Hỏa đảo lập tức tràn ra khí tức nóng bỏng.

– Đây là…

Mọi người cả kinh, ánh mắt nhìn quanh bốn phía.

…

Trên hải vực mênh mang, Lục Lâm Thiên thở ra một hơi nhẹ nhõm.

– Nhị đệ, thực lực của ngươi tiến bộ nhiều lắm!

Dương Quá vô cùng kinh ngạc, khi hắn giao thủ với Lục Lâm Thiên trên Bình Nham đảo, thực lực của tiểu tử này còn chưa mạnh hơn hắn bao nhiêu.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức hỏi:

– Đại ca, lúc trước các ngươi làm sao thoát hiểm, sao lại đi tới Thiên đảo cùng Hỏa đảo?

– Việc này nói ra dài dòng…

Nghe ba người Tiểu Long thuật lại, Lục Lâm Thiên đã biết chuyện gì xảy ra trong khoảng thời gian này, nghe được bốn người nhờ có Tiểu Long Nữ giúp đỡ mới thoát hiểm, Lục Tâm Đồng lại nói dung mạo tuyệt mỹ như thiên tiên của Tiểu Long Nữ, Lục Lâm Thiên chợt nhớ tới nữ tử tuyệt mỹ đã cứu mình từ tay phó giới chủ Linh Vũ giới, lúc này mới phát hiện đều là một người, không nghĩ tới tỷ tỷ của Dương Quá là cường giả, tựa hồ còn là một Linh thú.

– Tiểu Long, chín Chân Linh thánh quả đâu?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Hắc hắc, lão đại, đệ đã biết không thể gạt được ngươi.

Tiểu Long cười hắc hắc:

– Chúng ta cực khổ lắm mới lấy được thánh quả, không trả lại cho Nhật Sát các đâu.

Dứt lời, ánh mắt hắn xoay chuyển, nói:

– Lão đại, quan hệ giữa huynh cùng Nhật Sát các không tệ, đệ không trả cho bọn họ, có phải có chút không tốt không?

– Tại sao phải trả, kẻ ngốc mới trả đi!

Lục Lâm Thiên trừng mắt, khóe môi lộ nụ cười tà khí.

– Hắc hắc, đương nhiên rồi, đệ không ngu ngốc, không trả!

Tiểu Long đắc ý cười nói:

– Lão đại, đệ lưu cho huynh một quả, còn lại cấp cho Tuyết Sư một quả!

– Đa tạ Tiểu Long!

Thiên Sí Tuyết Sư cao hứng rít gào.

– Không cần cảm tạ, người một nhà, khách khí cái gì!

Bộ dáng Tiểu Long giống như tiểu thổ địa chủ, Lục Lâm Thiên không khỏi trừng mắt nhìn hắn.

– Lão đại, ngươi có muốn ăn Chân Linh thánh quả bây giờ hay không?

Tiểu Long hỏi.

– Các ngươi ăn đi, nhanh chóng khôi phục thương thế, tốt nhất là nhanh chóng đột phá.

Lục Lâm Thiên nói xong, trong tay hiện lên hắc mang, Trấn Linh Diệt Hồn tháp hiện ra, nói:

– Tâm Đồng, cho muội vật này!

– Ca ca, huynh lưu lại để dùng đi, muội có Thiên Linh Hồn Châm với Tử Kim Độc Chu rồi!

Lục Tâm Đồng nói.

– Trấn Linh Diệt Hồn tháp này không tệ lắm, ta không cần dùng, cho muội xem như có thêm thủ đoạn, có thể bảo hộ mình tốt hơn.

Lục Lâm Thiên đã có kim sắc tiểu đao cùng Tử Lôi Huyền Đỉnh, cho nên cũng không cần dùng tới Trấn Linh Diệt Hồn tháp.

– Tạ ca ca!

Lục Tâm Đồng cũng không tiếp tục chối từ, vui sướng thu hồi hắc tháp, đây chính là hồn khí địa cấp, nàng đương nhiên rất thích.

– Lão đại, cho huynh, chúng đệ đều lấy rồi, huynh một quả, Tuyết Sư một quả, đại trùng tử một quả, còn có Oánh tỷ với lão độc vật, chỉ còn thiếu phần của Phi Thiên Ngô Công.

Tiểu Long nói xong lấy ra năm hộp ngọc.

– Không sao, ta có Yêu Linh đan là đủ rồi!

Phi Thiên Ngô Công nói.

– Các ngươi ăn Chân Linh thánh quả tu luyện đi, phỏng chừng sắp tới Vạn Đảo nhai rồi.

Lục Lâm Thiên cầm hộp ngọc nói.

Chương 1648: Mộ Dung chi biến

Tiểu Long, Dương Quá, Lục Tâm Đồng cùng Như Hoa đều lấy ra hộp ngọc, năng lượng cực kỳ khổng lồ, vừa mở nắp đã làm nhịp tim gia tốc.

– Đây là Chân Linh thánh quả sao, đúng là bảo vật, ăn vào hẳn đạt được không ít ưu đãi đi.

Lục Lâm Thiên nhất thời có chút kinh ngạc, bốn người ăn thánh quả, khoanh chân tu luyện.

Sau khi bốn người đã rơi vào trạng thái tu luyện, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua Hốt Linh Vương cùng Vũ Vương thất trọng, hắn đặc biệt lưu hai người lại dùng để cắn nuốt gia tăng thực lực.

Cứ thế sau nửa canh giờ, vị Vũ Vương thất trọng kia đã biến thành một khối thây khô, thân hình hóa thành tro tàn rơi xuống không trung.

Cắn nuốt một Vũ Vương thất trọng đối với Lục Lâm Thiên không thành vấn đề, chân khí đủ cho hắn dung nạp hoàn toàn.

Bên trong một hải vực, nơi này có quần đảo liên miên, giữa không trung mỗi khi thủy triều rút xuống, sẽ xuất hiện ráng đỏ như lửa cháy, làm người ta nhìn thấy cũng giật mình.

Trên quần đảo, kiến trúc liên miên, trên một hòn đảo lớn nhất nằm trung tâm, một tòa cung điện to lớn sừng sững bên trong hải vực, nơi này không có chim chóc bay qua, yêu thú không dám tới gần.

Bên trong một thạch thất, Mộ Dung Lan Lan đang quỳ dưới đất, tựa hồ đang khẩn cầu gì đó.

Thật lâu sau trong thạch thất vang lên một giọng nữ già nua:

– Lan Lan, ngươi thật làm cho ta thất vọng, thân là đảo chủ Thiên Vân đảo, ngươi nên biết mình đại biểu cho điều gì, truyền ra ngoài mặt mũi Thiên Vân đảo làm sao tồn tại?

– Sư phụ, đều là lỗi của đệ tử!

Mộ Dung Lan Lan dập đầu nói.

– Nói cho ta biết, là ai?

Thanh âm già nua hỏi.

– Đệ tử không muốn nhắc lại, sư phụ không cần hỏi nữa, hết thảy đều là lỗi của đệ tử!

– Ngươi…

Thanh âm già nua bất đắc dĩ, lại nói:

– Bất kể như thế nào ngươi lập tức xử lý thai nhi trong bụng ngươi, việc này không thể truyền ra ngoài, ngươi nên biết quy củ của Thiên Vân đảo, đảo chủ không thể lập gia đình, đây là quy củ do tổ sư truyền xuống, người vi phạm, ngươi biết rõ hậu quả!

– Sư phụ, đây là cốt nhục của đệ tử, nó vô tội, cầu sư phụ thành toàn!

Mộ Dung Lan Lan khẩn cầu.

– Ngươi có biết mình đang làm gì hay không, ngươi là đệ tử đắc ý nhất của ta, ta đem chức đảo chủ truyền cho ngươi, nhưng ngươi làm ra việc như thế, thậm chí cha của đứa con trong bụng cũng không biết làm sao mà tới, ngươi làm vậy sao không cảm thấy có lỗi với ta, có lỗi với sự bồi dưỡng của Thiên Vân đảo!

Thanh âm già nua mang theo vẻ tức giận cùng bất đắc dĩ, lộ ra ngữ khí chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

– Cầu sư phụ thành toàn, đứa trẻ trong bụng là vô tội, sư phụ muốn trách phạt, đệ tử không một câu oán hận, chỉ cầu bảo vệ hài tử vô tội này, cầu sư phụ thương đệ tử, tha cho đứa nhỏ này đi!

Mộ Dung Lan Lan khẩn cầu.

– Ai…

Thật lâu sau trong thạch thất truyền ra tiếng thở dài.

Trong Đông Hải, cả Hỏa đảo ngày càng nóng rực, giữa không trung giống như có minh hỏa thiêu đốt, làm cho người ta có cảm giác như không gian đều biến thành vặn vẹo.

Trên hải vực mở mang, nước biển cuồn cuộn, sóng biển sôi trào, toàn bộ yêu thú trong nước đều vội vàng bỏ chạy, sinh vật bình thường trong biển đều bị phỏng mà chết, phạm vi vài vạn dặm hải vực đều biến thành biển chết, vô số thi thể sinh vật trong biển nổi lên, nước biển ngày càng nóng rực, cuối cùng sôi trào lên dữ dội.

Oanh long long!

Trong Hỏa đảo truyền ra tiếng nổ vang, tựa hồ núi lửa sắp phun trào, Thiên đảo cũng bị liên lụy, mặt đất nứt nẻ, khe nứt bắt đầu lan tràn như mạng nhện.

Trong khe nứt bắt đầu lan tràn năng lượng thiên địa bàng bạc khuếch tán.

– Không bình thường a!

Xa giữa không trung, Lạc Kiến Hồng nhìn chằm chằm xuống Hỏa đảo, sắc mặt không ngừng biến hóa.

Thời gian chậm rãi trôi qua, giữa không trung bình tĩnh vạn lý không mây, một đầu yêu thú màu trắng khổng lồ lướt qua, nhanh như chớp biến mất.

Hô!

Lục Lâm Thiên mở mắt, lúc này chân khí luyện hóa chỉ đạt được gần một nửa.

– Đan điền khí hải thật quá khổng lồ rồi!

Lục Lâm Thiên cười khổ nhủ thầm.

Hô!

Quanh thân Lục Tâm Đồng bắt đầu lan tràn hắc mang, không gian không ngừng dao động.

– Cần đột phá!

Trong lòng Lục Lâm Thiên vui vẻ, nha đầu này rốt cục lại đột phá, Chân Linh thánh quả thật sự không kém.

– Tuyết Sư, tìm nơi gần nhất đặt chân!

Lục Lâm Thiên thông tri Thiên Sí Tuyết Sư.

Sau một lát, trên một hòn đảo chừng ngàn thước, mọi người nhảy xuống, Lục Tâm Đồng lập tức tìm kiếm địa phương bằng phẳng chuẩn bị đột phá.

Ba người Dương Quá cũng tìm địa phương tiếp tục luyện hóa thánh quả.

– Tuyết Sư, ngươi cũng ăn Chân Linh thánh quả luyện hóa đi!

Lục Lâm Thiên lấy thánh quả đưa cho Thiên Sí Tuyết Sư.

– Chủ nhân, ta còn cần tiếp tục phi hành, sau này luyện hóa cũng không muộn!

Thiên Sí Tuyết Sư nói.

– Không sao, nơi này cách Vạn Đảo nhai không xa, còn có Phi Thiên Ngô Công ở đây.

Lục Lâm Thiên nói.

Nghe vậy Thiên Sí Tuyết Sư liền ăn thánh quả, lập tức đi sang một bên luyện hóa.

Lúc này Linh hồn Lục Lâm Thiên đủ sức bao phủ toàn bộ phạm vi hải đảo cùng hải vực, hết thảy không có gì dị thường, lúc này mới đưa mắt nhìn Hốt Linh Vương.

– Tới lượt ngươi!

Ước chừng một canh giờ sau Hốt Linh Vương đã biến thành một khối thây khô, Linh hỏa toát ra, lập tức hóa thành tro tàn.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên đã bị Linh lực khổng lồ của Hốt Linh Vương trướng lên làm khuôn mặt đỏ bừng, Linh Vương tứ trọng cắn nuốt bát trọng, bởi vì Lục Lâm Thiên có Bất Diệt Huyền Thể mới dám điên cuồng như thế, nếu không đã sớm nổ tan xác mà chết.

– Luyện hóa!

Dặn dò Phi Thiên Ngô Công hộ pháp, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu luyện hóa năng lượng.

Sau một lát, quanh thân hắn tràn ngập bạch quang vô hình.

Một ngày sau, quanh thân Lục Tâm Đồng hình thành một không gian hắc mang, tựa hồ còn có độc khí quanh quẩn, chân khí đang dần dần kéo lên.

Chân khí ngày càng mạnh, sau một lát không gian dao động sản sinh dao động kịch liệt, chân khí thăng lên như chẻ tre, uy áp dần dần khuếch tán.

Phanh!

Một tiếng nổ trầm đυ.c truyền tới, đồng thời hắc mang cuồn cuộn sôi trào, nháy mắt bao phủ cả không gian.

Đồng thời thiên địa năng lượng hội tụ vào trong thân thể Lục Tâm Đồng.

Chân khí cường hãn tới mức khủng bố, khiến Dương Quá, Lục

Lâm Thiên, Như Hoa, Thiên Sí Tuyết Sư đều mở mắt, chỉ có Tiểu Long rơi vào cảnh giới không minh, không bị ngoại giới ảnh hưởng nên không hay biết.

Hắc mang dần dần co rút lại, một thân ảnh nhỏ xinh liền xuất hiện.

Hô!

Lục Tâm Đồng thở ra một hơi trọc khí, mở to mắt, tinh mang lóe ra, một lúc sau mới thu liễm trở lại.

– Cảm giác thế nào?

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi, lúc này Lục Tâm Đồng đạt tới Linh Vương tứ trọng, thực lực tiến bộ không ít, dù gặp phải Không Linh Vương cũng có sức liều mạng.

– Năng lượng Chân Linh thánh quả thật không nhỏ, cảm giác còn chưa luyện hóa xong!

Lục Tâm Đồng nói.

– Tiếp tục luyện hóa đi, Tiểu Long tựa hồ cũng sắp đột phá, chờ Tiểu Long đột phá xong, chúng ta tiếp tục đi.

Lục Lâm Thiên nói.

Chương 1649: Ba người cùng đột phá

Hai ngày trôi qua, hoàng mang bao phủ Tiểu Long càng lúc càng nồng đậm, đích thật đã sắp tới lúc cần đột phá.

Trong bảy ngày này, đại hồn anh của Lục Lâm Thiên đã luyện hóa xong hồn anh của Hỉ Vô Thường, tinh mang bắn ra, sát khí thao thiên run lên, thực lực tựa hồ tiến bộ không ít, Linh hồn lực còn mạnh hơn tiểu hồn anh thật không ít.

– Hô!

Đồng thời chân khí quanh thân Lục Lâm Thiên đã bắt đầu tăng lên, bạch sắc quang quyển biến thành chói mắt, không gian trong óc bành trướng, Linh lực tiết ra ngoài, nhìn qua như hồng thủy vỡ đê, nhất thời hình thành quang quyển lốc xoáy, hiện tại hắn cũng đã sắp đột phá.

Không gian đột nhiên run lên, thiên địa năng lượng trống rỗng hội tụ, cùng một thời gian chân khí Lục Lâm Thiên trực tiếp kéo lên, dần dần gia tăng.

– Ta rốt cục biết tốc độ tu luyện của nhị đệ vì sao nhanh như vậy, đây quả thật là yêu nghiệt a!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đột phá, Dương Quá đổ mồ hôi lạnh.

– Tốc độ tu luyện của ca ca luôn như thế!

Lục Tâm Đồng cũng không ngoài ý muốn, nàng đã sớm quen thuộc.

– Tâm Đồng, công pháp của nhị đệ lại có thể cắn nuốt chân khí cùng Linh lực của người khác, đây chẳng lẽ là công pháp tà môn sao, tu luyện loại công pháp này có tai hại hay không?

Sắc mặt Dương Quá đột nhiên ngưng tụ, trước kia hắn cũng không biết chuyện này, nhưng khi nhìn thấy Lục Lâm Thiên cắn nuốt Vũ

Vương thất trọng, mới hiểu rõ vì sao tốc độ tu luyện của Lục Lâm Thiên nhanh chóng như thế, cắn nuốt Linh lực cùng chân khí của người khác, tự nhiên là phải nhanh.

– Có lẽ không có tai hại gì, nếu không ca ca cũng sẽ không tu luyện.

Lục Tâm Đồng trả lời, đột nhiên nói:

– Đại ca, ca ca tu luyện công pháp này tạm thời vẫn chưa thể nói cho người khác biết.

– Ta biết, loại công pháp khủng bố như vậy bị người biết được sẽ gây ra phiền toái lớn.

Dương Quá nói.

– Hô!

Chân khí Lục Lâm Thiên liên tục kéo lên, vài giờ sau vẫn chưa giảm bớt, kéo dài suốt một ngày sau…

Hống!

Như Hoa đột nhiên rít gào, giữa không trung gió giục mây vần, lực lượng bàng bạc hội tụ trên không làm trong lòng mọi người run lên.

Hô!

Như Hoa hóa thành bản thể khổng lồ, bay lên giữa không trung, năng lượng liên tục tràn vào trong cơ thể, không gian phát ra dao động, thân thể Như Hoa không ngừng vặn vẹo, quấy loạn không gian như muốn phá nát.

Hô!

Thân hình Như Hoa giống như lốc xoáy cực lớn hấp thu thiên địa năng lượng, đồng thời thân hình trướng lớn hơn không ít, chân khí làm lòng người run rẩy dần dần lan tràn.

– Ngao…

– Ô ô…

Phạm vi hải vực gần bên truyền ra tiếng gầm gừ của yêu thú, từng tiếng gầm không ngừng phụ họa theo sau.

Khi thân hình Như Hoa lại tăng trưởng thêm mấy chục thước, nháy mắt thiên địa năng lượng lập tức biến mất, mà lúc này chân khí của Như Hoa đã tới thất giai hậu kỳ, chân khí bàng bạc không ngừng phóng lên cao.

– Như Hoa, chúc mừng ngươi đột phá!

Khi Như Hoa thu hồi bản thể bay xuống đất, Lục Tâm Đồng cười nói.

– Cần phải đa tạ chủ nhân cùng Yêu Hoàng, bằng không ta cũng không thể đột phá nhanh như vậy!

Như Hoa cảm kích nói.

– Hô!

Như Hoa vừa dứt lời, thiên địa năng lượng đang truyền vào cơ thể Lục Lâm Thiên đột nhiên lắng xuống, chân khí của hắn đã tăng lên tới Linh Vương lục trọng đỉnh.

– Đã tới cấp độ Linh Vương lục trọng đỉnh rồi!

Dương Quá kinh ngạc nói.

– Thực lực chủ nhân quả thật chẳng khác gì bay lên, thật quá nhanh!

Ánh mắt Như Hoa sợ hãi than thở, mấy tháng trước thực lực chủ nhân chỉ là Vũ Vương nhị trọng cùng Linh Vương tam trọng mà thôi, lúc này đã là Linh Vương lục trọng đỉnh cùng Vũ Vương lục trọng.

Hô!

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi trọc khí, chậm rãi thu liễm chân khí.

Khi hắn vừa mở mắt, đôi mắt sáng ngời lóe hào quang, giờ phút này hắn cảm giác được Linh lực cuồn cuộn trong não hải, khẽ mỉm cười hài lòng.

– Lại không đột phá được tới thất trọng!

Sau thoáng cao hứng hắn chợt nhíu mày tự nhủ.

Sau thoáng kinh ngạc, Lục Lâm Thiên cũng không tiếp tục để ý, lúc này hắn cảm giác thực lực chênh lệch so với mấy ngày trước, trong lòng cảm thấy kinh ngạc, Linh lực cùng Linh hồn đã tăng trưởng tới gấp bội lần.

– Linh Vương lục trọng đỉnh!

Cảm giác được cơ thể biến hóa, Lục Lâm Thiên phảng phất như lực lượng của mình nhiều tới mức dùng mãi không hết.

– Phải nhanh chóng đột phá Linh Vương thất trọng!

Lục Lâm Thiên nhủ thầm, đây cũng là một cửa ải, hắn đã đi tới điểm cuối cửa ải, chỉ cần vượt qua thêm một bước là được rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên rối rắm, không biết có nên dùng Chân Linh thánh quả hay không, nếu dùng thánh quả chỉ sợ có thể lập tức đột phá, sau khi đột phá tới Linh Vương thất trọng, thi triển Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, còn có Huyễn Diễn đao trận, chỉ sợ gặp phải Linh giả cửu trọng hắn cũng có thể trực tiếp đối kháng.

Chương 1650: Tu luyện

– Nhịn một chút đi!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong lòng hắn trầm xuống, gần đây tốc độ đột phá của hắn cực nhanh, mơ hồ cảm giác được không vững chắc, tuy có chút khó phát hiện nhưng hắn vẫn có thể cảm giác, việc này sẽ bất lợi trong việc tu luyện ngày sau, nhất định phải kiên cố tu vi mới tiếp tục đề thăng thực lực tốt hơn.

– Ca ca, huynh không sao chứ?

Lục Tâm Đồng hỏi.

– Không sao.

Lục Lâm Thiên mỉm cười ngẩng đầu nhìn qua Tiểu Long, mỗi lần Tiểu Long đột phá đều dùng thời gian dài nhất, hiện tại chỉ có thể chờ đợi, sau đó mới tiếp tục đi Vạn Đảo nhai.

– Như Hoa, chúc mừng ngươi!

Lục Lâm Thiên nhìn Như Hoa cười nói.

– Đa tạ chủ nhân!

Như Hoa cung kính đáp.

– Sau khi trở về dùng một ít Yêu Linh đan, với huyết mạch của ngươi muốn lên bát giai không khó lắm, nếu có đủ Yêu Linh đan chỉ sợ dùng ba năm thời gian là có thể lên tới bát giai.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đa tạ chủ nhân bồi dưỡng!

Như Hoa cảm kích nói, cấp độ bát giai chính là mục tiêu mà toàn bộ yêu thú muốn đạt tới, là Vương giả tuyệt đối trong yêu thú.

Yêu thú khác với nhân loại, tuổi thọ của yêu thú thật dài, đây cũng là thiên phú, so sánh giữa yêu thú bát giai cùng Linh Tôn Vũ Tôn, yêu thú bát giai sống lâu hơn, thậm chí là nhiều hơn gấp đôi.

Nhân loại cực kỳ kiêng kỵ yêu thú có huyết mạch cao, đó là bởi vì tuổi thọ, trong yêu thú có cường giả, theo lời đồn đãi trong tộc đàn yêu thú có huyết mạch cực cao, số lượng yêu thú bát giai nhiều tới khủng bố, thế cho nên trong nhân loại không có người nào dám đi trêu chọc.

Mà thế lực yêu thú cũng rất kỳ quái, mặc dù không thích nhân loại, nhưng cũng không hạ độc thủ, tựa hồ có điều gì đó khiến họ băn khoăn.

– Đại ca, Tâm Đồng, các ngươi tiếp tục tu luyện đi, chúng ta chờ Tiểu Long đột phá xong mới tiếp tục đi Vạn Đảo nhai.

Lục Lâm Thiên nói.

– Hi vọng có thể nhanh chóng tăng lên Vũ Tôn!

Lục Lâm Thiên nhìn hải vực mênh mông vô bờ, hiện tại tuy mình không sợ hãi Vũ Vương, nhưng vẫn chưa đủ, nhất định phải nhanh chóng thăng lên Vũ Tôn, nhớ tới thực lực phó giới chủ Linh Vũ giới, chỉ sợ Vũ Tôn đê giai cũng không phải đối thủ, mình ở trước mặt của hắn hoàn toàn không có lực đối kháng, chỉ nói lực chưởng khống không gian kinh khủng là có thể hoàn toàn phong tỏa chính mình.

– Thực lực, tiếp tục tăng cường thực lực!

Trong mắt Lục Lâm Thiên lóe sáng tinh mang nhìn chằm chằm phía trước.

– Không biết Vô Song thế nào, còn có Cảnh Văn, Hồng Lăng, Tiểu Linh…

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong đầu lại hiện ra hình dáng tuyệt mỹ của Bạch Linh.

Sau một lát Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, trong đầu nhớ lại vũ kỹ mình thường tu luyện, bắt đầu lĩnh ngộ.

– Vũ kỹ Lục gia Long Ảnh Tí hình như là địa cấp trung giai đi?

Lục Lâm Thiên sực nhớ, cho tới nay hắn vẫn chưa tu luyện Long Ảnh Tí, vốn cho rằng thực lực của mình còn chưa đủ khả năng tu luyện, nhưng hiện tại hắn là có thể.

Nghĩ tới Long Ảnh Tí, trong đầu Lục Lâm Thiên liền hiện lên tin tức, một cỗ tin tức khổng lồ nhất thời xuất hiện trong đầu hắn, Long Ảnh Tí là một bộ vũ kỹ đặc thù, bất kỳ Vũ giả thuộc tính nào cũng có thể tu luyện, nhưng điều kiện làm người cảm thấy khủng bố.

Đầu tiên muốn tu luyện Long Ảnh Tí, phải có máu huyết yêu thú Long tộc thất giai làm thuốc dẫn, tu vi yêu thú càng cao, huyết mạch càng nồng thì uy lực càng lớn.

Linh thú Long tộc, có Thanh Long bộ tộc của Long Hoàng, về phần yêu thú Long tộc đều thuộc loại tạp long, tỷ như Thiên Độc Yêu Long, mà Quỳ Long Như Hoa lại không tính là tạp long, vốn chỉ là một chủng loại tự nhiên, cũng thuộc về Long tộc nhưng huyết mạch kém xa Thanh Long bộ tộc, mà trong Long tộc, Thanh Long bộ tộc thuộc về chính thống nhất.

Điều kiện đầu tiên tu luyện Long Ảnh Tí đã khiến người ta không biết phải làm sao, bởi vì máu huyết tinh luyện của yêu thú Long tộc chẳng khác gì phải giết một yêu thú Long tộc thất giai, điều này đối với người bình thường mà nói chẳng khác gì đi tìm chết.

Chuyện đánh chết yêu thú Long tộc thất giai đối với Lục Lâm Thiên mà nói cũng không đáng lo lắng, nếu là trước kia thì hắn không dám, nhưng bây giờ phỏng chừng không vấn đề gì lớn, chỉ cần tìm được, hơn nữa thực lực cùng huyết mạch phải mạnh mẽ, như vậy là có thể tu luyện Long Ảnh Tí.

– Yêu thú Long tộc a!

Lục Lâm Thiên than thở, thật sự không dễ tìm.

– Trước tiên tu luyện Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm đi!

Trong tay Lục Lâm Thiên hiện ra ngọc giản, vật này đủ làm mọi người tranh đoạt đầu rơi máu chảy.

Lục Lâm Thiên nhỏ một giọt máu lên ngọc giản, tâm thần quan sát, nhất thời ngọc giản tản ra quang mang chói mắt xâm nhập vào mi tâm của hắn, lập tức hóa thành tin tức xâm nhập đầu óc hắn.

Chương 1651: Toàn thể đột phá

– Hảo đao pháp, hảo vũ kỹ!

Sau một lát Lục Lâm Thiên mới mở mắt, nhủ thầm.

– Thật quỷ dị!

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, lần đầu tiên hắn gặp được vũ kỹ còn phải tuyển chọn cấp độ Vũ Linh khí, mà điều kiện thứ hai có nói rõ, nếu muốn tu luyện Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm, cần phải đạt tới cấp độ Vũ Tôn, chỉ khi nào đạt tới Vũ Tôn phong hệ mới đạt được lĩnh ngộ phong hệ, thi triển ra vũ kỹ địa cấp trung giai có yêu cầu lĩnh ngộ thuộc tính vô cùng khủng bố.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, khó trách Nhật Sát các luyến tiếc, bởi vì vũ kỹ này thật sự khủng bố, nhìn dáng vẻ Nhật Sát các đồng ý giao ra là vì muốn lấy lòng hắn, nhưng thái độ của họ làm cho hắn có chút nghi hoặc, chỉ sợ nguyên nhân phía sau không đơn giản như vậy.

Còn có Vân Dương Tông cùng Linh Thiên môn, ngay ban đầu đã ủng hộ Phi Linh môn quật khởi trong Cổ Vực, nguyên nhân vì sao làm cho hắn thật sự không hiểu, luôn có cảm giác bên trong có liên hệ.

Hô hô!

Một ngày trôi qua, thân hình Tiểu Long cũng đã hóa thành bản thể khổng lồ xoay quanh giữa không trung, năng lượng hung hãn dâng lên, thiên địa năng lượng cấp tốc ngưng tụ, hình thành lốc xoáy trên người Tiểu Long, cuối cùng đều bị hắn hấp thu vào trong thân thể, chân khí Tiểu Long nháy mắt kéo lên, không gian dao động vặn vẹo, chân khí khủng bố làm người run sợ.

Khí tức càng ngày càng mạnh, yêu thú trong phạm vi hải vực xung quanh không dám tới gần, bắt đầu vội vã di chuyển.

Mọi người đều mở mắt nhìn thoáng qua, sau đó lại tiếp tục tu luyện, cũng biết Tiểu Long còn chưa tới thời gian đột phá cuối cùng.

– Ngao!

Một đêm trôi qua, đột nhiên một tiếng long ngâm vang vọng thiên địa, khí thế bàng bạc phóng lên cao, thiên địa năng lượng cấp tốc ngưng tụ, giống như hình thành lốc xoáy, cuối cùng bị hấp thu vào thân thể hắn, chân khí nháy mắt kéo lên, không gian hoàn toàn vặn vẹo.

– Rốt cục cần đột phá!

Bạch mang thu liễm, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn chăm chú vào thiên địa năng lượng đang tràn tới, chân khí khủng bố làm lòng người run rẩy.

– Di, cũng sắp đột phá sao!

Lục Lâm Thiên nhìn qua Dương Quá, lúc này chân khí của hắn cũng đang nhanh chóng kéo lên.

Còn có Lục Tâm Đồng mặc dù đã đột phá Linh Vương tứ trọng, nhưng chân khí cũng bắt đầu gia tăng.

Ngay cả Thiên Sí Tuyết Sư ở xa xa cũng đang xoay quanh, thiên địa năng lượng không ngừng xâm nhập vào người hắn.

– Tố thể, Tuyết Sư sắp đột phá thất giai!

Trong lòng Lục Lâm Thiên vui vẻ, Chân Linh thánh quả đúng là bảo vật, không nghĩ tới cường hãn như vậy, mọi người đều đột phá, như vậy nếu hắn sử dụng phỏng chừng cũng đề thăng, nhưng hiện tại còn chưa dùng được, phải chờ tu vi ổn định trở lại.

– Ngao!

Một lát sau khi thiên địa năng lượng thu liễm, hoàng mang chợt lóe, Tiểu Long hóa thành hình người, bộ dáng chừng mười ba tuổi, đã là tiểu thiếu niên chân chính.

Tiểu Long lăng không đứng thẳng, đôi mắt nhắm nghiền, phảng phất như đang trầm tư gì đó.

– Mẹ, con nhất định quay về tìm mẹ!

Tiểu Long chợt hét lớn một tiếng, trong con mắt thứ ba lóe sáng quang mang.

– Tiểu Long, làm sao vậy?

Lục Lâm Thiên đi tới bên cạnh Tiểu Long, cảm giác được tâm tình của hắn cực kỳ nặng nề.

– Lão đại, mẹ lưu lại Linh hồn ấn ký trong đầu đệ, nói khi đệ đột phá tới thất giai, sẽ khiến trong tộc chú ý, có lẽ trong tộc đã phái ra cường giả tới truy sát đệ!

Trong mắt Tiểu Long ướt át nói.

– Yên tâm, có lão đại ở đây, không ai động được tới đệ!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, cho dù là Thanh Long bộ tộc thì thế nào, người của mình, tuyệt đối không cho phép kẻ nào thương tổn, con đường cường giả, phải bảo vệ toàn bộ người thân của chính mình.

– Lão đại, đệ không sợ có người truy sát đệ, đệ nhớ mẹ đệ, đệ có thể cảm giác được hiện tại mẹ rất thống khổ!

Tiểu Long chảy nước mắt, làm người ta cảm thấy cực kỳ đau lòng.

Lục Lâm Thiên vỗ vai hắn, nói:

– Chờ chuyện của Nam thúc kết thúc, lão đại đi theo đệ tới Linh Hoàng nhai, hoặc là đi Tổ Yêu lâm!

– Ân!

Tiểu Long khẽ gật đầu đáp.

– Hô!

Lúc này chân khí quanh thân Dương Quá kéo lên, hoàng mang sáng ngời, đột nhiên thiên địa năng lượng hội tụ, hình thành cả lốc xoáy, cuối cùng tràn vào trong cơ thể hắn.

– Hô!

Sau khi hết thảy trở nên yên lặng, Dương Quá thở ra một hơi trọc khí, đột nhiên mở mắt, khí thế cường hãn lan tràn, chấn động cả không gian dao động khuếch tán.

– Đại ca, chúc mừng đột phá!

Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long đi tới.

– Vũ Vương lục trọng!

Dương Quá cảm nhận được chân khí mạnh mẽ, mỉm cười đứng dậy nói:

– Chân Linh thánh quả đúng là bảo vật, sau khi đột phá Vũ Vương lục trọng tựa hồ vẫn còn năng lượng tồn tại.

– Sao ta không có, ta mới đột phá thất giai trung kỳ, năng lượng thánh quả đã tiêu hao hầu như không còn!

Tiểu Long nghi hoặc nói.

Lục Lâm Thiên cũng có chút kỳ quái, Như Hoa đột phá tới hậu kỳ mà vẫn còn có năng lượng lưu lại trong cơ thể đâu!

– Trời ạ, nha đầu kia cũng quá biến thái!

Dương Quá kinh ngạc hô to.

Lục Lâm Thiên nhìn qua, không gian chung quanh Lục Tâm Đồng không ngừng xoay chuyển, hắc bạch quang mang xen lẫn nhau, chân khí cường hãn đang không ngừng tăng lên.

Hô!

Phanh!

Chỉ một lát sau trong não hải Lục Tâm Đồng vang lên một tiếng trầm đυ.c, khí tức lập tức tăng lên tới Linh Vương ngũ trọng, sau một lát chân khí mới vững vàng trở lại, hắc mang mang theo chân khí quỷ dị nháy mắt thu liễm, cuối cùng thân hình Lục Tâm Đồng chậm rãi xuất hiện.

Hô!

– Tâm Đồng, ngươi đột phá thật quá nhanh!

Tiểu Long vội vàng lao tới trước người Lục Tâm Đồng hô lên.

– Tốc độ thật nhanh!

Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ kinh ngạc.

– Ngươi không phải cũng đột phá sao, ngươi mới là khủng bố, hẳn là Vũ Tôn bình thường cũng không làm gì được ngươi đi?

Lục Tâm Đồng hỏi.

– Hiện tại nếu gặp phải Vũ Tôn nhất trọng, hẳn là vấn đề không lớn, tuyệt đối không thể làm gì ta!

Tiểu Long cân nhắc nói.

– Tâm Đồng, luyện hóa xong năng lượng của Chân Linh thánh quả rồi sao?

Lục Lâm Thiên đi tới hỏi.

– Vẫn còn một chút, thánh quả đúng là bảo vật.

Lục Tâm Đồng nói.

– Khoan hãy tiếp tục luyện hóa, củng cố tu vi, đột phá quá nhanh sẽ có tổn hại sau này.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ca, muội đã biết, trong Độc Kinh có nhắc nhở, bằng không muội có thể đột phá Linh Tôn, nhưng về sau muốn tiến thêm vô cùng khó khăn.

Lục Tâm Đồng nói.

– Được, chú ý là tốt rồi!

Lục Lâm Thiên nói.

– Lão đại, Tuyết Sư đang tố thể, phỏng chừng thêm vài ngày mới đột phá!

Tiểu Long nhìn qua Thiên Sí Tuyết Sư, nói.

– Mấy ngày nay mọi người củng cố tu vi chờ Tuyết Sư, sau đó chúng ta lại đi!

Lục Lâm Thiên nói.

Sưu sưu…

Trong hải vực yên tĩnh, một đầu yêu thú phi hành khổng lồ gấp rút lao về hướng Hỏa đảo, trên lưng yêu thú có không ít thân ảnh.

– Không Linh Vương, chẳng lẽ Lục Lâm Thiên thật sự đánh chết Hỉ Nộ vô thường sao?

– Âm trưởng lão, trên người Lục Lâm Thiên có thần khí Tử Lôi Huyền Đỉnh, còn có Vũ Linh khí phi hành địa cấp, thật sự không dễ trêu chọc.

Không Linh Vương trầm giọng nói.

Chương 1652: Bên trong Phi Linh môn

– Không nghĩ tới Tử Lôi Huyền Đỉnh đã rơi vào trong tay hắn, vài ngàn năm trước Huyền Thiên Yêu Tôn dựa vào thần khí này tung hoành toàn bộ đại lục đâu.

Lão giả âm hàn nói.

– Đáng tiếc lần trước phó giới chủ tự mình ra tay cũng không bắt được Lục Lâm Thiên.

Không Linh Vương thở dài nói.

– Hắn cũng không đắc ý được bao lâu nữa đâu!

Lão giả âm trầm nói.

– Âm trưởng lão, giới chủ cho chúng ta đi Thiên đảo, chẳng lẽ Thiên đảo có bảo vật xuất thế gì hay sao?

Không Linh Vương hỏi.

– Trong giới truyền tới tin tức, lần này dưới Thiên đảo có cự bảo xuất thế, tuyệt đối không thể bỏ qua, nếu bỏ lỡ chúng ta chờ lĩnh xử phạt đi, việc của Lục Lâm Thiên chỉ có thể tạm thời gác sang một bên, dù sao hắn cũng chạy không thoát, trong giới đang chuẩn bị đại sự, bằng không Lục Lâm Thiên sao có thể sống tới bây giờ.

Âm trưởng lão nói.

Bên ngoài Thiên đảo người người tấp nập, hàng vạn hàng ngàn ánh mắt đều hội tụ lên Thiên đảo.

Cả Thiên đảo rậm rạp khe nứt như mạng nhện, năng lượng thật lớn lan tràn, điều này làm lòng người không ngừng run lên.

– Mau, tập hợp mời vạn đệ tử trong các tới bảo hộ Thiên đảo!

Trên một ngọn núi, ánh mắt Lạc Kiến Hồng cực kỳ nghiêm trọng, chỉ sợ trong Thiên đảo xảy ra chuyện không đơn giản, sẽ biến thành nơi thị phi.

Thiên đảo biến hóa, tin tức này bắt đầu truyền khắp cả Đông Hải, càng ngày càng nhiều người tụ tập tới.

– Thật sự khó tu luyện a!

Bổ ra vài đạo đao mang, sắc mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch, lộ ra nụ cười khổ, vũ kỹ này thật khó tu luyện, vượt xa sự tưởng tượng của hắn.

– Hống!

Đúng ngay lúc này, Thiên Sí Tuyết Sư truyền ra thanh âm rít gào thật lớn, mở to đôi mắt, chân khí thăng lên, toàn thân tản ra hung sát khí.

Uy áp lan tràn, tuy không bằng Tiểu Long nhưng không kém hơn Như Hoa.

Hô hô…

– Chân khí thật mạnh!

Dương Quá thở dài, huyết mạch Thiên Sí Tuyết Sư cực cao, thực lực cường hãn, đặc biệt tốc độ chính là Vương giả trong yêu thú phong hệ, cực kỳ khủng bố.

– Hống hống…

Thật lâu sau chân khí mới bình ổn trở lại, bạch mang chợt lóe, Thiên Sí Tuyết Sư hóa thành một hình người cao ngất uy vũ.

Đó là một nam tử cực kỳ anh tuấn, khoảng hai mươi bốn hai mươi lăm, mái tóc dài màu bạc buông xõa trên vai, đôi mắt sáng ngời lạnh lùng, mũi cao, mặc một bộ cẩm bào trắng tinh, cả người tản ra chân khí Vương giả khiến người không thể dời mắt.

Nam tử như vậy nếu để nữ nhân nhìn thấy tuyệt đối sẽ kinh hô, vẻ an tuấn lại không tiêu sái như Lăng Phong, lại không khí khái anh hùng như Lam Thập Tam.

– Tuyết Sư bái kiến chủ nhân!

Nam tử lăng không đứng thẳng, lắc người đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên, phủ phục hành lễ.

– Đứng lên đi!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Tuyết Sư, ngươi cũng đột phá, không sai, thoạt nhìn phong nhã.

Tiểu Long nhảy dựng lên vỗ vai Tuyết Sư, mỉm cười nói.

– Vậy phải cần đa tạ ngươi cho ta Chân Linh thánh quả, đa tạ!

Tuyết Sư nói.

– Người một nhà, đã nói không cần khách khí!

Tiểu Long hào phóng nói.

– Thời gian đã tới, chúng ta nên đi!

Lục Lâm Thiên nói, mọi người đã chậm trễ không ít thời gian, nên xuất phát đi Vạn Đảo nhai.

– Hống!

Trong tiếng rít gào của Thiên Sí Tuyết Sư, mọi người lập tức rời đi.

Hô hô!

Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay lên, chấn khai không gian dao động nhanh như chớp, tốc độ nhanh như thiểm điện chợt lóe rồi mất.

Đầu mùa đông, bên trong Sơn mạch Phi Linh, lá rụng điêu linh, có vẻ tiêu điều, nhưng lúc này trong núi lại có hơn hai vạn thân ảnh đang tu luyện, từ chân khí mà xem thấp nhất cũng tới Vũ sư, mà đầu lĩnh mỗi tổ đều có tu vi Vũ phách.

Mỗi tổ lại hợp thành một tổ lớn, đầu lĩnh đều là tu vi Vũ tướng.

Giữa không trung có mười mấy thân ảnh đang thảo luận gì đó, đứng phía trước là Hoàng Phủ Kỳ Tùng cùng Lý Trì Chính, những người còn lại đều là Vũ Suất trở lên.

– Hoàng Phủ đường chủ, Lý phó đường chủ!

Xa xa, một thân ảnh xinh đẹp đi tới, vài lần lắc mình đã đứng trước mặt mọi người.

– Diệp phó đường chủ!

Mười mấy Vũ Suất cung kính hành lễ.

– Diệp phó đường chủ, sao ngươi lại tới đây!

Hoàng Phủ Kỳ Tùng mỉm cười hỏi.

– Phó chưởng môn muốn ta tới mời hai vị trở về một chuyến, có chuyện quan trọng thương lượng.

Vẻ mặt Diệp Mỹ ngưng trọng nói.

– Chẳng lẽ bên ngoài xảy ra đại sự gì sao?

Lý Trì Chính nghiêm túc hỏi.

– Đã xảy ra chút sự tình, vừa đi vừa nói đi.

Diệp Mỹ nói.

– Được, chúng ta đi!

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói, quay đầu dặn dò:

– Tất cả đều chăm chỉ tu luyện đi, sẽ có thời gian cho các ngươi ra sức!

Ba người lập tức rời đi, mười mấy Vũ Suất nhìn chằm chằm thân ảnh của Diệp Mỹ, trên mặt tràn ngập vẻ ái mộ.

– Diệp phó đường chủ ngày càng mê người a, nếu được nàng hảo cảm, sẽ giảm bớt vài chục năm phấn đấu, có thể nói là cả người lẫn của đều thu, thân phận Diệp phó đường chủ không thấp!

– Ngươi đừng nằm mơ nữa, ta nghe nói Diệp phó đường chủ là một trong những người được chưởng môn tín nhiệm nhất, còn là đệ tử ký danh của Bạch cung phụng, Diệp gia tỷ muội chưởng quản cả Ám đường Phi Linh môn, địa vị như vậy người thường không đạt được.

– Không biết Diệp phó đường chủ có phải cùng chưởng môn… Ta nghe nói lúc trước Diệp phó đường chủ cùng chưởng môn đi Sơn mạch Vụ Hải mấy tháng thời gian, bọn họ…

– Còn dám nói chuyện thị phi về chưởng môn, ngươi có mấy cái đầu!

Một Vũ Suất lớn tuổi trầm giọng nói, người vừa lên tiếng liền thè đầu lưỡi, không dám tiếp tục nói huyên thuyên.

Giữa không trung, Hoàng Phủ Kỳ Tùng cùng Lý Trì Chính chạy thẳng về Phi Linh môn, dọc đường nghe được Diệp Mỹ kể lại, đã biết một ít chuyện xảy ra gần đây, biên cảnh của Phi Linh môn đã bị Hóa Vũ Tông, Hắc Sát giáo, Lan Lan sơn trang không ngừng chèn ép, gần đây thậm chí còn ám sát một thành chủ của Phi Linh môn, tuy rằng mặt ngoài không biết là do ai gây ra, nhưng thật dễ dàng đoán được ngoại trừ Hóa Vũ Tông, Hắc Sát giáo cùng Lan Lăng sơn trang, chỉ sợ không còn ai khác dám làm việc này.

Bên trong đại điện, khi ba người Diệp Mỹ chạy tới, các đường chủ cùng trưởng lão đã sớm có mặt, cũng hiểu nguyên nhân vì sao.

– Phó chưởng môn, ngươi nghĩ việc này chúng ta nên làm thế nào, không thể tiếp tục khoan dung, ba đại sơn môn kia càng ngày càng nghĩ Phi Linh môn chúng ta dễ khi dễ!

Hoàng Phủ Kỳ Tùng vừa vào đại điện liền nói.

– Hoàng Phủ đường chủ, việc này liên lụy quá lớn, hãy nghe ý kiến của mọi người đi.

Khấu Phi Yến quay đầu lại nói:

– Chư vị cung phụng, các ngươi có đề nghị gì?

– Không thể nhẫn nhịn nữa, ám sát thành chủ của Phi Linh môn chúng ta, chúng ta giết hai người của bọn hắn!

Lộc Sơn lão nhân nói.

– Hai tên không đủ, trực tiếp khai chiến, cho dù không địch lại, cũng làm bọn hắn tổn thương gân cốt!

Thanh Hỏa lão quỷ âm dương quái khí nói.

– Thanh Hỏa cung phụng, chưởng môn đem Phi Linh môn giao cho chúng ta, cũng không phải để chúng ta đẩy bổn môn tới bước đường đó, trước khi chưởng môn quay về, chúng ta không thể làm vậy!

Khấu Phi Yến nói.

– Nhưng chúng ta cũng không thể để người cưỡi mãi trên đầu, phải có phản kích mới được, bằng không thật quá uất ức!

Lưu Nhất Thủ nói.

AD: Nếu muốn tăng chương hãy tặng coin, like chương, bình luận để ad có động lực ạ.

Chương 1653: Trên Vạn Đảo nhai

– Gần đây Phi Linh môn liên tục phát sinh sự tình, vốn là Lục đường chủ, Lưu phó đường chủ, Hoàng trưởng lão bị tập kích, hiện tại có một vị thành chủ bị giết, trong chuyện này chỉ sợ không đơn giản, ta cảm giác có người cố ý bức chúng ta ra tay!

Bạch Oánh nhìn qua Đông Vô Mệnh nói.

Đông Vô Mệnh nhíu mày, nhìn Diệp Phi hỏi:

– Gần đây Ám đường có nhận được tin tức gì về ba đại sơn môn hay không?

– Không có tin tức gì đặc biệt, hết thảy cực kỳ bình thường!

Diệp Phi nói.

Sắc mặt Đông Vô Mệnh trầm xuống, thoáng do dự, nói:

– Án binh bất động, bây giờ còn không phải lúc, chưởng môn rời khỏi bổn môn thời gian không ngắn, phỏng chừng không bao lâu nữa sẽ trở về, tới lúc đó báo thù cũng chưa muộn!

– Thật sự quá uất ức, để cho ta đi giết vài người, làm cho bọn hắn biết thực lực của chúng ta!

Thiên Độc Yêu Long tức giận nói.

– Độc Long huynh, nhịn một chút đi, hết thảy chờ chưởng môn về nói sau!

Đông Vô Mệnh nói.

– Đông cung phụng, còn phải nhẫn sao, đám người kia ngày càng quá mức!

– Vậy còn biện pháp nào, ai bảo thực lực Phi Linh môn còn chưa bằng bọn hắn đâu, thực lực không bằng thì chỉ có thể nhẫn, chỉ sợ lúc này bọn hắn đang hi vọng chúng ta hết nhẫn nhịn nổi, các ngươi tức giận thì tận tâm tu luyện đi, chờ chưởng môn trở về sẽ tới lúc các ngươi ra sức!

Đông Vô Mệnh nói.

Nghe lời của Đông Vô Mệnh, Hoàng Phủ Kỳ Tùng không nói gì nữa, nhưng trong lòng vô cùng uất ức, hắn cũng rõ ràng nếu thật sự động thủ, thực lực bổn môn tuyệt đối còn chưa đủ, huống chi ba đại sơn môn kia như hổ rình mồi, Phi Linh môn muốn một mình đối kháng tuyệt đối không thắng lợi, mặc dù có Linh Thiên môn kiềm chế, nhưng cũng không thể đối phó ba đại sơn môn liên thủ.

– Mặc dù bây giờ chúng ta chưa thể gây chiến với bọn hắn, nhưng cũng không thể nuốt khẩu ác khí này, Hoàng Phủ đường chủ, hiện tại trong Vũ đường có bao nhiêu người có thể tùy thời điều động?

Khấu Phi Yến hỏi.

– Ở mặt ngoài có hai vạn, trên thực tế có ba vạn!

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói:

– Người của Vũ đường đều là tinh anh, tuyệt đối làm tốt, gặp phải ba đại sơn môn, cam đoan không nếm thiệt thòi!

– Tốt lắm, Vũ đường phái ra hai vạn người, làm cho sơn môn bọn hắn cũng không chịu nổi!

Khấu Phi Yến nhìn Đông Vô Mệnh, nói:

– Đông cung phụng, biện pháp luyện chế độc đan của ngươi có thể giao cho Linh đường hay không, nếu Linh đường có thể đại quy mô luyện chế, ta tin tưởng nhất định làm cho bọn hắn nếm khổ sở!

Khấu Phi Yến nói.

– Ta lại quên mất chuyện này, một mình ta luyện chế luôn có hạn, giao cho Linh đường luyện chế đủ làm bọn hắn biết khổ sở!

Đông Vô Mệnh nói:

– Mặc dù dược liệu không quý, nhưng lại không dễ tìm!

– Đông cung phụng yên tâm, chuyện dược liệu giao cho ta là được!

Lục Tiểu Bạch nói.

– Vậy thì không còn vấn đề, chờ sau khi luyện ra nhiều độc đan, đệ tử Vũ đường có thể xuất phát!

Khấu Phi Yến nói.

Trên hải vực mở mang, Lục Lâm Thiên ngồi trên Thiên Sí Tuyết Sư, thủ ấn không ngừng biến hóa, Huyết Lục lướt qua, mang theo đao mang sáng ngời, đao mang phảng phất như có thể cắt vỡ không gian.

Lục Lâm Thiên từng nghe Đoan Mộc Y Y nói qua, nghe nói Vạn Đảo nhai là một lục địa trong biển, diện tích rộng lớn, không kém hơn Tứ Các Tứ Đảo bao nhiêu, lục địa còn có vô số hòn đảo nối liền nhau, từ thật lâu trước kia đã được người xưng là Vạn Đảo nhai.

Vạn Đảo nhai rốt cục lớn bao nhiêu, phỏng chừng người bình thường không thể biết được, bởi vì người thường không dám đi vào, nghe nói bên trong nguy hiểm trùng điệp, bởi vì vậy mặc dù diện tích thật lớn, trong Tứ Các Tứ Đảo, Thần Kim các, Nguyệt Long các, Viêm đảo, Khôn Dương đảo đều nằm cạnh Vạn đảo nhai, nhưng không dám đi vào bên trong, hai các hai đảo cũng không phải chưa từng đánh chủ ý với Vạn Đảo nhai, nhưng nghe nói ở thật lâu trước kia từng nếm thiệt thòi không nhỏ, mãi tới nay dù tiến vào nơi đó cũng chưa từng chiếm được tiện nghi.

Bởi vậy hai các hai đảo chỉ đem Vạn Đảo nhai biến thành địa phương tôi luyện cho đệ tử, nhưng không ai dám đi vào sâu bên trong, thậm chí cường giả trong hai các hai đảo cũng không dám dễ dàng đi vào.

Bởi vì thời gian lâu dài, trên Vạn Đảo nhai yêu thú Linh thú đông đảo, Linh dược khắp nơi, mặc dù nguy hiểm nhưng vẫn hấp dẫn không ít dong binh đoàn đi mạo hiểm, nghe nói vận khí không tốt sẽ mất mạng, nhưng vận khí tốt đi vào một lần đủ ăn chơi ba năm, hấp dẫn lớn như thế dù biết rõ có nguy hiểm nhưng vẫn có dong binh đoàn tiến vào, điều này không có gì lạ.

Đương nhiên, mặc dù có dong binh đoàn mạo hiểm, nhưng tuyệt đối không có người dám vào sâu bên trong, đó chính là cấm địa tử vong, chưa từng có người nào đi vào còn có thể bước ra ngoài.

Hô!

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi trọc khí, dừng việc tu luyện, sau một đêm tia nắng ban mai chiếu xuống, quần đảo trước mắt như ẩn như hiện.

Lúc này trước mắt Lục Lâm Thiên xuất hiện điểm đen thật lớn, khi Thiên Sí Tuyết Sư tới gần, mới có thể nhìn thấy rõ ràng đó là một lục địa nhìn không thấy cuối.

Lục địa vô biên vô hạn, giống như kéo dài qua cả Đông Hải, xa xa như có ngọn núi sừng sững, cây cối xum xuê, vách núi hiểm trở, tựa hồ còn có sông ngòi chảy qua, rộng lớn mênh mông.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nhìn địa hình, liền nói:

– Chúng ta đã tới, đây chính là Vạn Đảo nhai!

Hô hô!

Nghe vậy mọi người dừng tu luyện, nhìn lục địa mở mang trước mắt, Lục Tâm Đồng nói:

– Ca ca, đó là Vạn Đảo nhai sao?

– Có lẽ không sai!

Lục Lâm Thiên nhìn lục địa ngày càng tới gần, lục địa lại như dựng thẳng dọc theo mặt biển, liên miên uốn lượn dài tới khôn cùng.

Lục Lâm Thiên đánh giá, nơi này có địa hình giống như loại đá vôi, bên trên tầng nham thạch có đồ án cùng những lỗ nhỏ quái lạ, mây mù lượn lờ trên mặt biển, thoạt nhìn uốn lượn khúc chiết, như một dải lụa kéo dài qua biển, theo sóng biển dao động chậm rãi di chuyển về phía trước.

Oanh oanh!

Còn chưa tiến lên lục địa, Lục Lâm Thiên chợt nghe được phía trước truyền tới thanh âm nổ bạo, tựa hồ có người đang giao thủ, dựa theo lực công kích mà xem, hẳn không mạnh mẽ.

Thiên Sí Tuyết Sư hạ cánh, hóa thành hình người, có vẻ cực kỳ uy vũ, toàn thân tản ra khí tức Vương giả.

Nơi này là một ngọn núi màu đen cao vυ”t trong mây, có lẽ bởi vì là sáng sớm, ánh sáng còn mờ ảo, lúc này đã tới mùa đông, nhiệt độ vẫn không thay đổi, cây cối che phủ khắp núi đồi, hình thành một bức tranh sơn thủy như tiên cảnh.

Thanh âm tiếng nổ liên tục truyền tới, mọi người nhìn nhau, liền bay nhanh về phía trước.

Phanh phanh!

Ngao!

Lúc này ở trước một sơn cốc, có sáu thanh niên nam nữ đang giao thủ với hơn mười đầu yêu thú, những người này chừng hai mươi hai hai mươi mốt tuổi, thực lực Vũ sư, theo vũ kỹ cùng Linh kỹ mà xem, hẳn là đệ tử chung một sơn môn, trên mặt đất đã có năm thi thể.

Thân hình mười đầu yêu thú cực kỳ khổng lồ, lớn vài chục thước, toàn thân quanh quẩn thổ hoàng sắc lưu quang, chỉ là Đại Địa Khiếu Lang thông thường, cấp độ tam giai, hơn mười đầu yêu thú vây công nên sáu thanh niên nam nữ vết thương chồng chất, ngày càng cố hết sức.

Chương 1654: Thánh Linh thánh Vũ

– Chư vị, chúng tôi là đệ tử Nguyệt Long các, gặp phải Đại Địa Khiếu Lang, mời chư vị tương trợ một tay, vô cùng cảm kích!

Nhìn thấy nhóm người Lục Lâm Thiên xuất hiện xa xa, nữ tử đầu lĩnh tu vi Vũ sư tứ trọng, khuôn mặt tinh xảo mang theo vết máu, vội vàng khẩn cầu bọn họ.

– Nguyệt Long các?

Lục Lâm Thiên hỏi:

– Nơi này có phải Vạn Đảo nhai?

– Không sai, đây là Vạn Đảo nhai, mời chư vị ra tay tương trợ!

Nữ tử thấy Lục Lâm Thiên không có ý xuất thủ, sắc mặt ngưng trọng, thân hình vội vàng tránh né một trảo của Đại Địa Khiếu Lang.

– Là Vạn Đảo nhai!

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Thiên Sí Tuyết Sư ý bảo.

– Còn không đi cho ta!

Tuyết Sư hiểu ý, tiến lên chợt quát, một cỗ khí tức vô hình lập tức lan tràn.

Ngao ngao!

Ánh mắt hơn mười đầu Đại Địa Khiếu Lang nhìn qua Thiên Sí Tuyết Sư, nhất thời biến thành dịu ngoan vô cùng, thân hình run rẩy phủ phục, rồi nhanh chóng cúp đuôi chạy đi.

– A…

Nhìn thấy một màn này, sáu nam nữ líu lưỡi kêu lên.

Sưu sưu!

Khi sáu người phục hồi lại tinh thần, nhóm người khi nãy đã biến mất.

– Chúng ta gặp được cường giả!

Nữ tử đầu lĩnh kêu lên, nhìn thi thể sư huynh đệ đồng môn, trong lòng sợ hãi, lại cảm thấy thương tâm lẫn bất đắt dĩ, tới Vạn Đảo nhai lịch lãm, có thể tăng cường thực lực cũng sẽ gặp nguy hiểm thật lớn.

– Sư tỷ, ngươi nói nhóm người kia là cường giả sao?

Một thanh niên hỏi.

– Thực lực của họ hẳn còn mạnh hơn các hộ pháp!

Nữ tử đầu lĩnh nói.

Trời đã sáng hẳn, trong dãy núi vài thân ảnh chợt lóe, lập tức xuất hiện trên một sườn núi, chính là nhóm người Lục Lâm Thiên.

– Lão đại, cuối cùng chúng ta đã tới, đi trước tìm Thánh Linh giáo rồi nói sau!

Tiểu Long nói.

– Chúng ta quan sát trước một chút!

Lục Lâm Thiên nói, tuy hiện tại hắn là giáo chủ Thánh Linh giáo trên danh nghĩa, nhưng sư phụ biến mất mấy ngàn năm, hiện tại Thánh Linh giáo có bộ dáng thế nào cũng không biết, không cần mạo hiểm tốt hơn.

– Lão đại, hình như có người muốn đánh lén chúng ta.

Ánh mắt Tiểu Long xoay chuyển, nói:

– Vài Vũ phách cùng mười mấy Vũ sư!

– Chúng ta đi thôi, nếu bọn hắn thật muốn tìm chết, thì giết cũng chưa muộn!

Lục Lâm Thiên nói.

Mười mấy Vũ sư cùng Vũ phách mai phục trong bụi cỏ, ở trên Vạn Đảo nhai làm loại chuyện này là vì thu được điều kiện sinh tồn trong thế giới bên ngoài.

Nhìn nhóm người đang chậm rãi đi tới, mười mấy người ngừng thở, hiển nhiên thường làm loại chuyện như thế, che giấu rất tốt, người có tu vi cùng cấp chỉ sợ khó thể phát hiện.

– Giết!

Mười mấy người đồng thời nhảy ra, thi triển sát chiêu, không cấp cho đối phương cơ hội lưu lại mạng sống.

Hưu hưu!

Trong giây lát sắc mặt bọn hắn đại biến, cảm giác không gian cô đọng lại, chân khí ngừng lưu chuyển, nhất thời cảm giác không xong.

Oanh oanh oanh!

Không gian chung quanh vặn vẹo, thanh âm nổ tung trầm thấp truyền tới, dưới áp lực vô hình, hơn mười người cùng phun ra máu tươi.

Phốc!

Thân hình bọn hắn rơi xuống đất, sắc mặt trắng bệch uể oải cực độ, chỉ nháy mắt hơn mười người đã biến thành phế nhân, chỉ lưu lại tính mạng.

Ngay tiếp theo một bàn tay đặt lên thiên Linh cái của Vũ phách mạnh nhất, Linh hồn không gian truyền tới cảm giác tê dại, chỉ nháy mắt người này phục hồi lại tinh thần, mà nhóm người bị họ đánh lén đã biến mất.

– Lão đại, tại sao lại không giết bọn hắn?

Xa xa, Tiểu Long chợt hỏi.

– Bỏ đi, lưu cho bọn hắn một mạng, có thể còn sống rời khỏi Vạn Đảo nhai hay không phải xem chính bọn hắn.

Lục Lâm Thiên trả lời.

Một lát sau Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay lên, từ trong đầu óc của nhóm người kia, Lục Lâm Thiên đã biết một ít chuyện về Vạn Đảo nhai, Vạn Đảo nhai mênh mang khôn cùng, ở không ít địa phương bên ngoài còn có không ít đại trấn cùng thành nhỏ phồn hoa, bên trong có đầy đủ mọi thứ, thậm chí là nơi vận chuyển Linh dược bán sỉ của cả Đông Hải, mỗi ngày có không ít dược liệu được vận chuyển ra ngoài.

Bên trong Vạn Đảo nhai có không ít thế lực, Linh dược trên đảo tạo nên lợi nhuận thật lớn, bởi vậy làm không ít cường giả thèm muốn, theo chỉnh thể mà nói tình huống hiện tại trên đảo thậm chí có chút giống Cự Giang thành, cực hỗn loạn phức tạp.

Dựa theo lời của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, Vạn Đảo nhai cực kỳ phồn hoa, đều là địa bàn của Thánh Linh giáo, nhưng hiện tại bên ngoài không còn chút dấu vết của Thánh Linh giáo, Lục Lâm Thiên thi triển Sưu Linh thuật, vốn định tìm kiếm tin tức Thánh Linh giáo, nhưng không nghĩ tới trong đầu người kia hoàn toàn không có chút bóng dáng của Thánh Linh giáo, điều này làm trong lòng hắn cảm thấy vô cùng ngưng trọng.

Sư phụ lưu lại Thánh Linh giáo, trong lòng Lục Lâm Thiên cực kỳ để ý, dù sao là đồ vật của sư phụ, huống chi hiện tại hắn còn là giáo chủ, đương nhiên cũng là của hắn.

Trong lòng tuy lo lắng, nhưng hắn cũng dự tính vào sâu trong đảo tìm hiểu tình huống, cũng không biết có phải đã xảy ra biến cố gì hay không.

– Nửa yêu đan tứ giai hỏa hệ sơ giai, còn có thi thể yêu thú tứ giai!

– Vừa mới hái được Linh thảo tam tinh, ba trăm kim tệ, tám lá Nguyệt Linh thảo, một ngàn kim tệ.

– Binh khí tốt nhất, do luyện khí sư Linh tướng luyện chế, bốn ngàn tám trăm kim tệ.

Trong dòng người nhốn nháo trên đường cái, vang lên thanh âm thét to rao hàng, bên trong một tửu quán, nhóm người Lục Lâm Thiên đang ngồi, Tuyết Sư phi hành một ngày gặp được một thành nhỏ cực kỳ phồn hoa, mọi người vào thành dạo qua một vòng, sau đó đi vào tửu quán ngồi một lát.

Gọi một ít thức ăn, ánh mắt Lục Lâm Thiên vô ý rơi lên bốn thân ảnh ở một bên, đây là ba nam một nữ, nữ nhân khoảng hai mươi lăm hai mươi sáu, khuôn mặt xinh đẹp, mặc cung trang hoa văn màu xanh, bên hồng buộc thắt lưng xanh biếc, dáng người cực kỳ hấp dẫn.

Hai nam nhân chừng ba mươi tuổi, ánh mắt ngưng trọng, chân khí ẩn giấu thật tốt, nhưng không tránh khỏi ánh mắt của Lục Lâm Thiên, người lớn tuổi hơn tu vi Linh phách lục trọng, người trẻ hơn một hai tuổi tu vi Linh phách ngũ trọng.

Người cuối cùng là một lão giả, khoảng sáu mươi tuổi, theo khí tức mà xem tu vi Linh tướng thất trọng, ánh mắt cũng cực kỳ nghiêm túc.

Bốn người gọi không ít thức ăn, vừa ăn vừa cảm giác bất an không yên.

– Nghe nói có người ở nơi cấm kỵ giết chết yêu thú lục giai, lần này phát tài!

– Yêu đan yêu thú lục giai, giá trị thật cao a, phỏng chừng không phải người bình thường giết được!

– Đúng vậy, ta nghe nói là do Thiên Phong dong binh đoàn ra tay!

– Khó trách, ta nghe nói Thiên Phong dong binh đoàn là dong binh đoàn lớn nhất trên Vạn Nhai đảo, bên trong có nhiều Vũ Suất cùng Linh Suất, không nghĩ tới bọn hắn đã đi nơi cấm kỵ!

– Ta còn nghe nói lần này Thiên Phong dong binh đoàn tổn thất thảm trọng mới giết được một đầu yêu thú lục giai!

Trong tửu quán có không ít người đang bàn luận chuyện này, rơi vào trong tai ba nam một nữ khiến sắc mặt họ hơi đổi, đều mang theo tia tức giận.

– Cha, những dong binh đoàn này quá ghê tởm, nếu là lúc trước nhất định phải giáo huấn bọn hắn!

Nữ tử giận dữ nói.

Chương 1655: Hỗn vào trong giáo (1)

– Thực lực Thiên Phong dong binh đoàn không tệ, hiện tại bản thân chúng ta còn khó bảo toàn, nếu là năm đó… Ai!

Lão giả thở dài, thần sắc bất đắc dĩ.

– Hồ lão nhân, không nghĩ tới các ngươi còn có tâm tư ngồi ở đây, là muốn chúng ta động thủ hay chính các ngươi theo ta trở về một chuyến!

Nhưng đúng ngay lúc này có mười thân ảnh từ bên ngoài tiến vào, ánh mắt đảo qua tửu quán, đằng đằng sát khí đi tới trước mặt bốn người, người kia chừng năm mươi tuổi, tu vi Linh Suất, phía sau có bốn Vũ tướng, năm Vũ phách, vừa nhìn thấy mười người này, ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt biến hóa.

Không khí căng thẳng trong tửu quán cũng không tạo ra dao động quá lớn, tựa hồ người nơi này đã sớm thói quen cảnh tượng hỗn loạn như thế.

– Giang Dịch Thiên, ngươi muốn thế nào, ngươi đừng quên nếu ngươi đụng tới ta, Thánh Linh bộ sẽ không bỏ qua ngươi!

Sắc mặt bốn người kia đại biến bật dậy.

– Thánh Linh bộ thì thế nào, những năm gần đây vô dụng nhất chính là Thánh Linh bộ các ngươi, huống chi các ngươi còn có thể trở về sao!

Lão giả cầm đầu âm lệ cười lạnh, không hề che giấu sát ý.

– Các ngươi thật quá đáng!

Nữ tử hô một tiếng, nhưng lại không có bao nhiêu tự tin.

– Không lớn không nhỏ, nơi này làm gì có chỗ cho ngươi nói chuyện!

Ánh mắt lão giả trầm xuống, bàn tay khẽ vung, trảo ấn trực tiếp chộp thẳng vào nữ tử.

– Các ngươi đi nhanh lên!

Sắc mặt lão giả sáu mươi tuổi đại biến, Linh lực tràn ra, trong tay dâng lên Linh hỏa phá không ngăn cản lão giả kia.

– Hồ lão nhân, ngươi muốn chết!

Lão giả kia hừ lạnh một tiếng, trảo ấn đột nhiên biến đổi, chân khí thủy hệ phun ra, một đạo thủy trụ nháy mắt bao trùm Linh hỏa của lão nhân kia.

Phanh phanh!

Hai cỗ năng lượng va chạm, cái bàn bị chấn dập nát, những người bị lan tới đều bị lực trùng kích đánh bay.

Phốc!

Lão nhân phun máu tươi, thân ảnh bay ra hơn mười thước hung hăng nện xuống đất, mặt đất nứt nẻ, máu tươi nhiễm ướt áo.

Mà lúc này vị trí lão nhân rơi xuống vừa lúc ở bên cạnh Lục Lâm Thiên, ánh mắt hắn lạnh lẽo lướt qua.

– Cha!

– Sư phụ!

Hai thanh niên cùng nữ tử lao tới đỡ lão nhân đứng dậy.

– Không biết tự lượng sức mình, hỏi các ngươi lần cuối cùng, ngoan ngoãn đi theo ta, hay là chết!

Lão giả cười lạnh nhìn bốn người, hoàn toàn không xem họ vào trong mắt.

– Giang Dịch Thiên, Thánh Vũ bộ các ngươi thật quá đáng, ta nhất định sẽ đem âm mưu của các ngươi báo với trưởng lão!

Hồ lão nhân cả giận nói.

– Hừ, không thức thời vụ, vậy đừng trách ta không để ý tình nghĩa trong giáo, xử lý ngươi ngay tại chỗ!

Giang Dịch Thiên biến hóa thủ ấn, thân ảnh chợt lóe như quỷ mị, một đạo chưởng ấn nháy mắt bay về hướng Hồ lão nhân.

Chưởng ấn bay tới, ánh mắt Hồ lão nhân tuyệt vọng, thực lực của hắn còn chưa đủ đối kháng Vũ Suất.

– Dừng tay!

Đúng ngay lúc này một thân ảnh chợt lóe, quanh thân bốn người đột nhiên hiện lên một đạo hoàng mang, chưởng ấn vỗ lên hoàng mang lập tức biến mất vô ảnh vô tung, sắc mặt Giang Dịch Thiên đại biến, với tu vi Vũ Suất nhị trọng của hắn, tự nhiên biết mình gặp được cường giả.

– Là ai lớn mật như thế, xin khuyên các hạ đừng nên trêu chọc thị phi tốt hơn!

Giang Dịch Thiên liếc mắt nhìn quanh trong tửu quán.

– Điều thứ mười tám trong giáo quy, đồng môn tự giết lẫn nhau, phế bỏ tu vi, ngươi phải bị tội gì?

Một thanh âm lạnh lùng lại truyền tới.

Ánh mắt Giang Dịch Thiên rơi lên người Lục Lâm Thiên, đồng thời cũng đảo qua những người ngồi bên cạnh hắn, bốn người Hồ lão nhân đang rơi vào trong tuyệt vọng, ánh mắt cũng nghi hoặc nhìn qua, trong lòng Hồ lão nhân cảm thấy ngoài ý muốn, hắn không nhận ra những người này, nhưng nghe khẩu khí lại giống như người trong giáo, biết rõ giáo quy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn lướt qua đoàn người, quần áo của họ có đồ án hoa văn phức tạp, lại giống như đồ án trên Thánh Linh sắc lệnh như đúc.

Vì vậy hắn liền đoán ra những người này là đệ tử Thánh Linh giáo, nhìn thấy đồng môn chém giết lẫn nhau, trong lòng hắn dâng lên hàn ý, nhìn dáng vẻ Thánh Linh giáo thật sự xuất hiện không ít vấn đề.

– Ngươi là ai, chẳng lẽ ngươi cũng là người trong giáo, không biết là huynh đệ thuộc bộ nào?

Nghe khẩu khí của Lục Lâm Thiên, Giang Dịch Thiên lướt mắt nhìn hắn, có chút nghi hoặc, vừa rồi người ra tay chẳng lẽ là thanh niên này sao, với tuổi tác của hắn sao lại có thực lực mạnh như vậy, chẳng lẽ mình cảm giác sai lầm.

– Giáo quy thứ mười tám, đồng môn chém giết lẫn nhau, từ chức hộ pháp trở lên đều có quyền chấp pháp, ngươi chém giết đồng môn, tội đáng phế tu vi, còn có lời gì muốn nói?

Lục Lâm Thiên thản nhiên hỏi.

– Tiểu tử, ngươi rốt cục là ai, đừng ở đây giả thần giả quỷ!

Ánh mắt Giang Dịch Thiên trầm xuống, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

– Nên phạt!

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, thân ảnh đã xuất hiện bên cạnh Giang Dịch Thiên.

– Ngươi…

Sắc mặt Giang Dịch Thiên kinh hãi, lời vừa ra khỏi miệng lập tức bị áp chế, một chưởng ấn đặt lên thiên Linh cái của hắn, nhất thời Linh hồn tê dại, còn có chút đau đớn.

– Giang hộ pháp!

Chín người còn lại sắc mặt đại biến, nháy mắt lao tới.

– Cút ngay!

Một tiếng gầm truyền ra, Tuyết Sư giận quát một tiếng, thân ảnh lướt tới nhanh như tàn ảnh.

Oanh oanh!

Chín thanh âm trầm đυ.c vang lên, không gian liên tục nổ tung, thân hình chín người kia trực tiếp văng lên vách tường, nhất thời xuyên thành lỗ thủng.

– Dựa theo giáo quy hẳn phải phế tu vi của ngươi, món nợ này nhớ kỹ trước, mang theo người của ngươi mau cút!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, buông Giang Dịch Thiên, thuận tay ném ra, trực tiếp ném ra ngoài lỗ thủng vách tường.

Phanh!

Mặt đất run lên, Giang Dịch Thiên bị nện xuống đất, tựa hồ bị thương không nhẹ, sắc mặt đại biến, nhìn vào tửu quán cực kỳ sợ hãi, nói:

– Đi nhanh lên!

Mười người chật vật rời đi, không dám lưu lại thêm giây phút nào.

Bên trong tửu quán một mảnh hỗn độn, mọi người hít sâu một hơi, ánh mắt rơi lên người Lục Lâm Thiên, mới biết được thực lực nhóm người này khủng bố tới như thế.

– Đa tạ đại nhân xuất thủ tương trợ, vô cùng cảm kích!

Bốn người Hồ lão nhân phục hồi lại tinh thần, ánh mắt Hồ lão nhân lộ vẻ kinh ngạc, cung kính nói:

– Không biết đại nhân có phải là người trong giáo hay không?

– Đại nhân thì không dám, xin hỏi các hạ có phải là Hồ Nhất Đao Hồ hộ pháp?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Không sai, ngài là…

Sắc mặt Hồ Nhất Đao có chút nghi hoặc, người này tựa hồ nhận thức hắn.

– Nguyên lai là Hồ sư huynh, đệ tử Lục Du Thiếu gặp qua Hồ sư huynh.

Khóe môi Lục Lâm Thiên nhếch lên, mỉm cười nói:

– Nhưng nơi này không phải chỗ nói chuyện, chúng ta rời khỏi nơi này trước đi.

– Cũng tốt!

Hồ lão nhân nhìn xung quanh, gật đầu nói.

Lục Lâm Thiên đặt một tấm ngọc tinh lên bàn, kim tệ bên trong đủ bồi thường hư hao trong quán, sau đó mới mang theo mọi người rời đi.

Những người xung quanh đưa mắt nhìn nhau, sau đó khôi phục lại bình thường, hiển nhiên loại chuyện này cũng không phải lần đầu tiên nhìn thấy.

Mọi người rời khỏi thành nhỏ đi vào dãy núi ngoại thành, dọc theo đường đi, bốn người Hồ Nhất Đao đều nghi hoặc đánh giá nhóm người Lục Lâm Thiên.

Chương 1656: Hỗn vào trong giáo (2)

– Ngươi là…

Nửa canh giờ sau, trong sơn mạch ngoài thành, Hồ Nhất Đao nghi hoặc hỏi thăm.

– Hồ sư huynh, ta quên giới thiệu, đệ tử Lục Du Thiếu, gia sư Thiết Chưởng Cổ Trì Phi, thường xuyên nghe gia sư nói Hồ sư huynh là đệ tử giỏi nhất của sư thúc, không nghĩ tới hôm nay gặp được.

Lục Lâm Thiên lướt nhìn quanh, lập tức trả lời.

– Nga, nguyên lai là đệ tử môn hạ của sư bá.

Ánh mắt Hồ Nhất Đao chợt lóe, mang theo cảm khái nói:

– Ta mới nghe nói sư bá gặp được chuyện ngoài ý muốn qua đời, vốn định tới thăm viếng, nhưng sự tình quá nhiều nên chưa đi được.

– Mối thù của sư phụ lão nhân gia, sư huynh đệ chúng ta nhất định sẽ báo!

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, ánh mắt bi thống, nhưng trong lòng đã sớm có định liệu, hắn đã thi triển Sưu Linh thuật với Giang Dịch Thiên, biết không ít tin tức hữu dụng về Thánh Linh giáo, hiện tại trong giáo còn chưa giải tán, mà phân thành bốn năm mảnh, thực lực không bằng lúc trước, mà Hồ Nhất Đao chính là một hộ pháp trong Thánh Linh bộ, sư phụ là một trưởng lão, chỉ tiếc đã sớm qua đời, địa vị của Hồ Nhất Đao chỉ bình thường, mà sư phụ của hắn còn có một sư huynh, là trưởng lão Thánh Linh bộ, mấy tháng trước cũng đã qua đời.

Sau khi biết chuyện này, trong lòng hắn đã có chủ ý, dự định hỗn vào nội bộ Thánh Linh giáo trước rồi nói sau, tình huống hiện tại trong giáo cực kỳ nghiêm trọng.

– Không biết sư đệ là vị đệ tử danh nghĩa nào của sư bá, có vị trí gì trong Thánh Thú bộ, vì sao lại xuất hiện ở đây?

Hồ Nhất Đao hỏi, mặc dù hắn đã có chút tin tưởng, nhưng vẫn còn hoài nghi, vì vậy câu hỏi cũng mang theo ý thăm dò.

– Ta chỉ là đệ tử quan môn của sư phụ, luôn đi theo bên cạnh sư phụ, chỉ lo tu luyện, ít ra ngoài tôi luyện, vì vậy cũng không có vị trí gì trong Thánh Thú bộ, không thể so sánh với những vị sư huynh khác đều có chức hộ pháp, ta chỉ là đệ tử bình thường mà thôi, bằng không dựa theo giáo quy hôm nay ta đã trừng phạt Giang Dịch Thiên!

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, nói:

– Sư phụ qua đời, gần đây ta thật thương tâm, cho nên muốn đi ngoài một chút, dọc theo đường đi nhìn thấy trong giáo tan nát như vậy, giáo chúng lại tự giết lẫn nhau, cảm thấy vô cùng bất đắc dĩ.

– Sư đệ nói rất đúng, nhớ ngày đó cả Vạn Đảo nhai đều là địa bàn của Thánh Linh giáo, mà bây giờ chỉ có thể co rút trong mảnh đất cấm kỵ, còn gặp các thế lực như Nguyệt Long các, Viêm đảo chèn ép xâm phạm, thật sự càng nghĩ càng giận!

Hồ Nhất Đao thở dài.

– Chỉ tiếc thực lực của ta không đủ, không thể làm gì cho bổn giáo.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ta xem thực lực của sư đệ đã rất mạnh, thậm chí cả Giang Dịch Thiên cũng không phải đối thủ, trong Thánh Thú bộ có nhân tài như sư đệ, nhất định sẽ phát dương quang đại.

Hồ Nhất Đao cũng đã không còn hoài nghi, dù sao chuyện trong Thánh Linh giáo người ngoài cũng không hiểu rõ như vậy.

– Còn chưa đủ đâu, ta từng nghe sư phụ nói qua, lúc trước trong giáo cường giả vô số, hiện tại xuống dốc không phanh, xem như hoàn toàn thất bại, nếu Thánh Linh giáo khôi phục được như ngày trước thì quá tốt, cho dù là Tứ Các Tứ Đảo cũng không dám làm gì Thánh Linh giáo.

Lục Lâm Thiên ra vẻ cảm khái nói.

– Ta cũng nghe nói, lúc trước trong giáo cường giả vô số, nhưng từ khi giáo chủ mất tích chưa từng xuất hiện, phỏng chừng hiện tại dù thực lực có mạnh hơn nữa cũng đã tới đại nạn, mà trong giáo có không ít cường giả rơi xuống, không người kế tục, các bộ tranh đoạt vị trí giáo chủ đã hơn ngàn năm, gần đây ngày càng thêm nghiêm trọng, chỉ có Thánh Linh bộ luôn bảo trì trung lập, mà thực lực Thánh Linh bộ lại yếu nhất, không phát ra được tác dụng gì, nhìn thấy Thánh Linh giáo sắp thất bại hoàn toàn, lại vô năng vi lực.

Hồ Nhất Đao nói.

– Trong Thánh Thú bộ có người không để ý giáo quy, cũng muốn tranh đoạt vị trí giáo chủ, ta không muốn tiếp tục lưu lại trong bộ, không nghĩ tới đi ra ngoài gặp được Hồ sư huynh.

Lục Lâm Thiên nói.

– Nguyên lai sư đệ vì việc này mới ra ngoài, chỉ tiếc chúng ta vị trí thấp thực lực không đủ, không phát ra được tác dụng gì, không biết tiếp theo Lục sư đệ có tính toán gì không?

Hồ Nhất Đao đã hoàn toàn tin tưởng Lục Lâm Thiên.

– Ta cũng không biết, ta định đi dạo khắp nơi một phen, ta đã thề không quay về Thánh Thú bộ, xem như không nhà để về, kế tiếp đi đâu cũng như nhau, từ nhỏ đã được sư phụ nhận nuôi, muốn rời đi nhưng trong lòng lại có chút không muốn.

Lục Lâm Thiên nói.

– Cảm tình của Lục sư đệ đối với bổn giáo sâu đậm, nếu không muốn rời khỏi, vậy theo ta tới Thánh Linh bộ ở lại một thời gian đi, chúng ta luôn không tranh sự đời, thích hợp với sư đệ.

Hồ Nhất Đao nói.

– Việc này…

Lục Lâm Thiên thoáng do dự, lập tức nói:

– Ta cũng đang định đi xem Thánh Linh bộ, Thánh Linh nhai chính là thánh địa của Thánh Linh giáo, đang định đi triều bái một lần.

– Như thế rất tốt, tới Thánh Linh bộ ta mới có thể tận tình tạ ân sư đệ cứu mạng!

Hồ Nhất Đao nói.

– Các ngươi còn không ra mắt sư thúc!

Hồ Nhất Đao quay đầu nhìn hai đệ tử cùng nữ nhi nói.

– Ra mắt sư thúc!

Ba người hành lễ, dọc theo đường đi họ đều âm thầm đánh giá nhóm người Lục Lâm Thiên, dáng vẻ có chút khẩn trương, nhìn thấy tuổi tác tiểu sư thúc tựa hồ còn không bằng mình, nhưng thực lực lại cực kỳ khủng bố.

– Không cần đa lễ!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, thuận tay lấy ra ba viên đan dược tứ phẩm cao giai, nói:

– Đây là quà gặp mặt, ba vị sư điệt nhận lấy đi!

Ba người vui mừng, cầm đan dược liên tục cảm ơn, ba người đều là Linh giả, tự nhiên nhìn ra được đan dược này tác dụng thật lớn với Linh hồn lực, nhìn thấy tiểu sư thúc ra tay cực kỳ hào phóng, ba người ngoài kính sợ còn hảo cảm hơn nhiều.

– Hồ sư huynh, thương thế của ngươi không nhẹ, dùng đan dược này sẽ khỏe nhanh hơn nhiều!

Lục Lâm Thiên lấy ra ba viên đan dược khác, một viên chữa thương ngũ phẩm cao giai, còn có hai viên Thanh Linh đan ngũ phẩm cao giai, có trợ giúp Linh hồn lực thật lớn.

Hồ Nhất Đao lặng người, nói:

– Sư đệ, lễ này quá nặng!

– Sư huynh, người trong nhà khách khí làm gì, đây là quà gặp mặt của tiểu sư đệ lần đầu gặp sư huynh.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vậy ta không khách khí!

Hồ Nhất Đao tiếp nhận đan dược, mặc dù hắn là Linh tướng thất trọng, nhưng cũng chưa thể luyện chế được đan dược ngũ phẩm cao giai, ba viên đan dược này giá trị cực cao, nhìn thấy sư đệ ra tay hào phóng, trong lòng khó tránh khỏi có chút ngoài ý muốn, đương nhiên càng thêm hảo cảm.

Mọi người lập tức rời đi, dọc theo đường đi Lục Lâm Thiên mới biết được hiện tại Thánh Linh giáo chia năm xẻ bảy, tổng cộng có bốn bộ, là Thánh Linh bộ, Thánh Vũ bộ, Thánh Thú bộ còn có Thánh Pháp bộ.

Hiện tại ngoại trừ Thánh Linh bộ, ba bộ khác đã xâu xé nhau hơn ngàn năm, gần đây càng lúc càng ác liệt, đại chiến tiểu chiến không ngừng, tử vong vô số, thế cho nên hiện tại thực lực xuống dốc không phanh.

Chương 1657: Ngoại địch đột kích

Khi Lục Lâm Thiên hỏi trong giáo còn những cường giả nào, Hồ Nhất Đao cũng lắc đầu không biết, địa vị của hắn không cao, thực lực lại bình thường, có thể trở thành hộ pháp là nhờ mặt mũi của vị sư phụ đã chết, mà sư phụ chỉ có một mình hắn là đệ tử, khi còn sống là trưởng lão Thánh Linh bộ, nhờ vậy các trưởng lão trong bộ niệm tình cho hắn làm hộ pháp, an ổn ở trong Thánh Linh bộ, sống cũng tự tại, nhưng xử lý việc trong bộ lại không có phần hắn, có việc cũng không ai thông tri hắn, dần dần hắn cũng không nhận được tin tức gì trong bộ.

Hồ Nhất Đao còn giải thích, lần này hắn đi Thánh Vũ bộ thăm một vị lão hữu, vô tình đánh vỡ cuộc thương nghị của Thánh Vũ bộ với Thánh Thú bộ muốn liên thủ đối phó Thánh Pháp bộ, kết quả bị người đuổi giết. Một đường chạy tới tòa thành nhỏ kia, định nghỉ ngơi một chút, không nghĩ tới lại bị Giang Dịch Thiên đuổi kịp.

Ngoại trừ nội loạn, Thánh Linh giáo còn gặp ngoại loạn, Vạn Đảo nhai gần kề cùng Nguyệt Long các, Thần Kim các, Viêm đảo, Khôn Dương đảo, bị bốn môn phái này chèn ép, Thánh Linh giáo chia năm xẻ bảy, không cách nào chống đỡ, nhưng bởi vì cường giả Thánh Linh giáo ngày trước đã lưu lại một tay, ở địa phương trung tâm trên Vạn Đảo nhai tràn ngập nguy hiểm, vì vậy người của hai các hai đảo không cách nào dốc lực chiếm cứ.

– Lục sư đệ, đã tới rồi!

Một ngày sau đi tới một dãy núi mênh mông, Hồ Nhất Đao thở ra một hơi nhẹ nhõm quay đầu nói.

Lục Lâm Thiên nhìn phía trước, trong núi non chập chùng, một mảnh xanh biếc tươi tốt, nhưng có chút không tầm thường.

– Đây là lối vào Thánh Linh giáo, lúc trước được cường giả bổn giáo lợi dụng địa hình chung quanh bố trí không ít trận pháp cùng cơ quan thiên nhiên, người dám đi vào khó thể còn sống đi ra, cũng bị người ngoài gọi là nơi cấm kỵ, trên Vạn Đảo nhai có vài nơi được gọi là nơi cấm kỵ, nhưng không biết bốn nơi này là lối vào bốn bộ của Thánh Linh giáo chúng ta.

Hồ Nhất Đao nói.

Đi vào dãy núi, Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn quanh, thật sự có không ít vị trí nguy hiểm, nơi nơi được bố trí cực kỳ xảo diệu, có trận pháp, cơ quan, khôi lỗi thậm chí là độc vật.

Bên trong nơi cấm kỵ có nhiều yêu thú cao giai, trên mặt đất ngẫu nhiên còn lưu hài cốt của nhân loại, người tử vong trong này thật không ít.

Một canh giờ sau Hồ Nhất Đao dừng bước trước một khe sâu.

– Thất Tinh Bắc Đẩu trận!

Nhìn lối vào khe sâu, Lục Lâm Thiên nhíu mày, khe sâu thoạt nhìn bình thường, trên thực tế cực kỳ bí ẩn, bên trong còn có một động thiên khác, nếu không biết nội tình mà đi vào, chỉ sợ dù là Vũ Vương cũng có thể rơi xuống.

Lục Lâm Thiên nghe sư phụ nói qua, lối vào Thánh Linh giáo có đại trận do hắn tự tay bố trí, tên là Thất Tinh Bắc Đẩu trận, uy lực không kém Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận, dù là cường giả Vũ Tôn mạnh mẽ ra tay cũng khó thể phá trận.

Hồ Nhất Đao nói:

– Lục sư đệ, đi vào chính là địa phương của Thánh Linh bộ, tới nơi này sẽ không còn ai đuổi theo xông loạn, nhiều năm nay không ít cường giả Viêm đảo, Nguyệt Long các, Khôn Dương đảo, Thần Kim các đều tử vong bên trong, bọn hắn làm sao có khả năng phá vỡ hộ giáo đại trận của bổn giáo!

Trong lúc nói chuyện, Hồ Nhất Đao có chút tự hào.

– Uy lực của Thất Tinh Bắc Đẩu đại trận không kém hơn hộ sơn đại trận của Tứ Các Tứ Đảo, tự nhiên không dễ phá vỡ!

Lục Lâm Thiên nói, nhưng trong lòng cảm thấy thật khó chịu, hiện tại không ngờ Thánh Linh giáo phải mở hộ sơn đại trận mới có thể sinh tồn, khó trách người thường không nghe nói về Thánh Linh giáo, chỉ sợ người hiểu biết chỉ còn có cường giả trong các thế lực lớn mà thôi.

– Cha, vì sao còn không có người mở ra lối vào, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì sao?

Nữ tử đột nhiên lên tiếng.

Nghe Hồ Nhất Đao giới thiệu, nữ tử tên Hồ Đình Đình, là nữ nhi của hắn, hai thanh niên là đệ tử của hắn tên Cam Linh Long, một người là Cam Linh Hổ, đều là Hồ Nhất Đao nhận nuôi nhiều năm trước, từ nhỏ đều mang theo bên người, tình cảm sư đồ rất tốt. Dọc đường Lục Lâm Thiên phát hiện cả hai huynh đệ đều ái mộ Hồ Đình Đình, phỏng chừng chính bản thân Hồ Đình Đình cũng không biết mình nên lựa chọn ai.

– Di, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì sao?

Hồ Nhất Đao cũng nghi hoặc, thường ngày vừa tới lối vào sẽ có người mở cửa, nhưng hôm nay lại không có động tĩnh gì.

Xuy!

Nhưng đúng ngay lúc này trong khe sâu đột nhiên truyền ra dao động, không gian dao động nổi lên, cuối cùng hiện ra một cánh cửa cao vài thước, một cỗ khí tức cực kỳ thần dị lan tràn khuếch tán.

Sưu sưu!

Đồng thời từ bên trong cánh cửa dao động có trên trăm thân ảnh nhảy ra, chân khí lan tràn, không gian dao động chợt khôi phục, hết thảy lập tức biến mất không còn nhìn thấy.

– Hồ Nhất Đao, ngươi trở về đúng lúc, mau theo chúng ta đi Thiên Nhai than!

Người đi đầu chừng sáu mươi tuổi, trán rộng mặt lớn, chân khí cực kỳ cường hãn, đã tới Linh Vương nhị trọng, hơn trăm người phía sau cũng có hơn hai mươi Linh Suất cùng Vũ Suất, mặt khác đều là Linh tướng Vũ tướng, khí thế tuyệt đối mạnh mẽ.

– Lư trưởng lão, đã xảy ra chuyện gì?

Hồ Nhất Đao vội vàng hỏi.

– Vài ngày trước Thiên Phong dong binh đoàn đánh chết yêu thú lục giai của Thánh Linh bộ chúng ta, bây giờ còn liên hợp với Ám Minh Tông tấn công Thiên Nhai than, đã có không ít đệ tử Thánh Linh bộ đã thương vong, ta vừa nhận được tin tức, ta muốn đám Vương bát đản kia tuyệt đối có tới mà không có về, nghĩ Thánh Linh giáo chúng ta dễ khi dễ sao!

Lão giả phẫn nộ nói, ánh mắt rơi lên nhóm người Lục Lâm Thiên, hỏi:

– Hồ Nhất Đao, bọn họ là?

– Hồi Lư trưởng lão, đây là sư đệ Lục Du Thiếu, chính là đệ tử sư bá Thiết Chưởng Cổ Trì Phi bên Thánh Thú bộ.

Hồ Nhất Đao trả lời.

– Mặc kệ ngươi thuộc bộ nào, hiện tại kẻ thù bên ngoài tấn công, các ngươi đều đi theo ta, không thể để cho người ngoài khi nhục Thánh Linh giáo!

Lư trưởng lão nhìn thoáng qua nhóm người Lục Lâm Thiên, thả người bay đi.

– Lục sư đệ, chúng ta đi thôi, Thiên Phong dong binh đoàn cùng Ám Minh Tông thật quá đáng, lần này phải giáo huấn bọn hắn mới được!

Hồ Nhất Đao nói.

Hồ Nhất Đao dứt lời lập tức cấp tốc theo sau.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, ngày đó ở bên trong tửu quán hắn nghe nhắc tới Thiên Phong dong binh đoàn, hình như là dong binh đoàn lớn nhất Vạn Đảo nhai, bọn hắn từng giết chết một đầu yêu thú lục giai ở nơi cấm kỵ.

Từ trong trí nhớ lục soát được khi trước, Lục Lâm Thiên cũng có chút tin tức về Ám Minh Tông, Ám Minh Tông là thế lực lớn nhất Vạn Đảo nhai, nắm giữ không ít địa bàn cùng dược liệu, cường giả không ít.

Mọi người cấp tốc đi nhanh trong núi, sau một lát đột nhiên có tiếng xé gió vang lên, một đạo lưu quang bay tới, tiếp theo sau lại có ba đạo lưu quang truy đuổi theo sau.

Bốn đạo lưu quang nháy mắt đã tới, lập tức hiển lộ ra thân ảnh.

Thân ảnh đầu tiên cấp tốc bỏ chạy, theo chân khí mà xem hẳn có tu vi Linh phách, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng, thậm chí có vẻ sợ hãi, trong giây lát nhìn thấy trên trăm thân ảnh phía trước, sắc mặt mừng rỡ lớn tiếng hô:

– Lư trưởng lão cứu mạng!

Chương 1658: Ám Minh tam quỷ

Thân ảnh Lư trưởng lão nhảy lên, cấp tốc đi tới trước người đệ tử đang bỏ chạy trối chết kia.

Xuy xuy!

Nhìn thấy trên trăm thân ảnh đang chạy tới, sắc mặt ba người truy phía sau đại biến, nháy mắt quay đầu chạy trốn.

– Còn muốn đi, các ngươi nằm mơ!

Ánh mắt Lư trưởng lão trầm xuống, thân ảnh nhảy lên phong tỏa đường lui của ba người.

Ba người không chút do dự, thủ ấn kết xuất, chân khí bạo tuôn, đột nhiên ngưng tụ thành công kích, một Vũ tướng cùng hai Vũ phách bát trọng, ba đạo công kích đồng thời oanh về hướng Lư trưởng lão, ba đạo công kích mang theo kình khí cực kỳ sắc bén, lướt qua không gian lưu lại cả dấu vết trong hư không.

– Muốn chết!

Lư trưởng lão giận dữ, vung tay lên, Linh lực hóa thành dải lụa xuyên qua không gian đi tới trước ba người.

Phanh!

Năng lượng tiếp xúc, ba đạo công kích nháy mắt va chạm vài dải lụa, bốn thanh âm trầm đυ.c nổ tung.

Phốc!

Không gian dao động chấn vỡ, kình khí ngập trời thổi quét, thân hình ba người trực tiếp phun máu tươi bay ngược ra xa, lập tức bị đánh chết.

– Sao lại thế này, đã xảy ra chuyện gì?

Lư trưởng lão liền hỏi:

– Những người khác đâu?

– Lư trưởng lão, chúng ta rút lui, Tôn hộ pháp mang theo chúng ta đi đối phó Thiên Phong dong binh đoàn cùng Ám Minh Tông, ai biết bọn hắn sớm có chuẩn bị, cường giả không ít, vây quanh chúng ta tại Thiên Nhai than, không thể chạy trốn, ta nhờ có sư huynh đệ yểm hộ đang muốn chạy về bộ cầu cứu!

Đệ tử vội vàng nói.

– Đối phương tổng cộng bao nhiêu người?

Lư trưởng lão tức giận hỏi.

– Phỏng chừng hai ngàn người, bọn hắn đồng loạt tấn công, chúng ta chỉ có năm trăm người, các sư huynh đệ sắp không chịu nổi rồi!

Đệ tử sốt ruột đáp.

– Mau, dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới Thiên Nhai than, đồ khốn, ta nhất định bổ sống bọn hắn!

Lư trưởng lão rít gào, thân ảnh dẫn đầu lao đi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, xem ra Thánh Linh bộ gặp phải phiền toái, hiện tại mình là giáo chủ Thánh Linh giáo, có người đối phó bổn giáo, trong lòng hắn lập tức hiện sát ý, nháy mắt chạy theo, tốc độ nhanh hơn không ít làm không ít Vũ Suất Linh Suất cực kỳ kinh ngạc.

Bên ngoài một mảnh núi non trùng điệp, xuyên qua một khe sâu thật lớn chính là một bờ cát vô tận, ở xa xa đã có thể nghe được tiếng chém giết kịch liệt truyền tới.

Khi Lục Lâm Thiên chạy tới bờ cát, rơi vào tầm mắt là chiến trường kịch liệt, trên mặt đất không ít thi thể, theo quần áo liền biết có ba bốn trăm đệ tử Thánh Linh giáo đang bị hai cỗ thế lực bao vây, hai cỗ thế lực lên tới hai ngàn người, tựa hồ đã sớm có chuẩn bị, giữa không trung còn có không ít yêu thú đang chém giết.

Đệ tử Thánh Linh giáo đã tụ tập cùng nhau, mặc dù bị hai ngàn người vây công, nhân số nhiều hơn sáu bảy lần, nhưng muốn đánh chết mấy trăm người bọn họ chỉ sợ cần trả giá không ít.

– Thiên Phong dong binh đoàn, Ám Minh Tông!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hai cỗ thế lực kia thật sự không yếu.

– Đồ khốn, nghĩ Thánh Linh giáo dễ khi dễ sao, dừng tay cho ta!

Lư trưởng lão vừa xuất hiện, dùng thủ đoạn lôi đình đánh chết mấy người, hét lớn một tiếng, thanh âm khiến những người có mặt đều nghe được rõ ràng.

– Lư trưởng lão đã tới, chúng ta được cứu rồi!

Người của Thánh Linh bộ vừa nhìn thấy Lư trưởng lão xuất hiện, nhất thời phấn khởi tinh thần.

Hai cỗ thế lực khác vừa nhìn thấy có cường giả xuất hiện, không khỏi giảm chậm thế công.

Sưu sưu…

Lúc này những cường giả khác của Thánh Linh bộ đều đuổi tới, bốn người Hồ Nhất Đao nhìn thấy Lục Lâm Thiên đã tới phía trước, lập tức đi tới bên cạnh hắn.

– Kiệt kiệt, ta suy đoán không sai, Thánh Linh giáo thật sự có cường giả!

Nhưng vào lúc này có năm thân ảnh nhảy lên không.

Năm người lăng không đứng thẳng, không gian dao động run lên, ba lão giả cùng một trung niên đại hán, còn có một trung niên phụ nhân vẫn còn phong vận.

Ba lão giả chừng bảy mươi tuổi, cực kỳ già nua, nhưng chân khí vô cùng sắc bén, rõ ràng có tu vi Vũ Vương. Trung niên chừng bốn mươi tuổi, cơ thể mạnh mẽ thô lỗ, mà phụ nhân dáng người lả lướt, bộ ngực buột chặt có vẻ cực kỳ mê người.

– Lục sư đệ, là Ám Minh tam quỷ, còn có Thiên Phong song Vương!

Sắc mặt Hồ Nhất Đao đại biến.

– Ám Minh tam quỷ, Thiên Phong song Vương!

Lục Lâm Thiên đã sớm có hiểu biết về thân phận năm người này, nghe nói Ám Minh tam quỷ là tán tu, hai trăm năm trước sáng lập Ám Minh Tông, hiện tại đã trở thành thực lực cực mạnh trên Vạn Nhai đảo, mà Thiên Phong song Vương là phu thê, cũng đã ở Vạn Nhai đảo thật lâu, nắm giữ Thiên Phong dong binh đoàn lớn nhất Vạn Nhai đảo.

Lục Lâm Thiên nhìn năm người, thực lực Ám Minh tam quỷ đã là Vũ Vương lục trọng cùng hai ngũ trọng, mà Thiên Phong song Vương là Vũ Vương tam trọng.

– Các đệ tử mau lui về, mau!

Nhìn thấy năm người kia, sắc mặt Lư trưởng lão đại biến, lập tức quát lớn, hắn đã nhìn ra thực lực năm người này vượt trên hắn, khuôn mặt nháy mắt liền ngưng trọng, như vậy Ám Minh Tông cùng Thiên Phong dong binh đoàn đã có chuẩn bị nên mới đại quy mô xâm phạm.

– Muốn chạy sao, chậm!

Ám Minh tam quỷ cười lạnh, hắn đã sớm chuẩn bị cạm bẫy chờ người của Thánh Linh giáo, làm sao cho họ rời đi, ở lại trên Vạn Nhai đảo mấy trăm năm, bọn hắn cũng biết Thánh Linh giáo, đều biết tận sâu trong Vạn Nhai đảo còn có một thế lực lánh đời, cỗ thế lực này không nhỏ, hơn nữa còn có không ít bảo vật, nhưng bên ngoài có hộ sơn đại trận, bọn hắn thử qua nhiều lần cũng không cách nào đi vào, mỗi lần đều hiểm hiểm thoát thân, không dám xâm nhập sâu hơn, vì vậy liên hợp với Thiên Phong dong binh đoàn dẫn rắn ra khỏi hang, cố ý dẫn dụ người của Thánh Linh giáo đi ra ngoài.

– Mau, đánh chết người của Thánh Linh giáo, không buông tha một ai!

Một người trong Ám Minh tam quỷ âm lệ nói, hai ngàn người của hai thế lực lập tức điên cuồng vây công đệ tử Thánh Linh giáo.

– Gïếŧ, liều mạng với bọn hắn!

Lư trưởng lão nhìn thấy đệ tử bị đánh chết, phẫn nộ quát.

– Liều mạng với bọn hắn!

Hơn trăm người đi cùng Lư trưởng lão nhìn thấy đồng môn bị đánh chết, lửa giận ngút trời lao thẳng tới.

– Hồ Nhất Đao, ngươi mau trở về thông tri các trưởng lão khác tới cứu viện, nhanh đi!

Lư trưởng lão quát một tiếng.

– Kiệt kiệt, tự quản ngươi trước đi!

Lão đại Ám Minh tam quỷ nháy mắt lao thẳng tới chỗ Lư trưởng lão, tay phải vung cao, năm ngón tay gấp khúc, đột nhiên siết chặt.

Hô!

Không gian chung quanh đột nhiên ngưng lại, một đạo trảo ấn áp xuống.

– Ta liều mạng với ngươi!

Lư trưởng lão hét lớn một tiếng, ánh mắt lạnh băng nhìn chằm

chằm trảo ấn, thủ ấn kết xuất, từ trong ấn đường bắn ra hào quang chói mắt, Linh hồn lực lan tràn, hóa thành một đầu ác điểu màu trắng thật lớn, hung hăng lao về hướng trảo ấn kia.

Hai đạo công kích va chạm vào nhau.

Oanh long long!

Lực va chạm khủng bố, trong khoảnh khắc bộc phát ra tiếng nổ kinh thiên động địa, cả không gian đều run rẩy lên.

– Linh hồn công kích, nhưng thực lực của ngươi quá thấp!

Tiếng cười âm lệ truyền ra, Linh hồn ác điểu nháy mắt hóa thành mảnh nhỏ, trong tích tắc một đạo chưởng ấn đã rơi lên người Lư trưởng lão.

Chương 1659: Ngũ Vương một kích

Phanh phanh!

Sắc mặt Lư trưởng lão trắng bệch nện xuống mặt đất, khe nứt lan tràn rậm rạp như mạng nhện, kéo dài thật xa.

Phốc!

Lư trưởng lão phun máu tươi, tu vi kém quá nhiều, một chiêu đã trọng thương.

– Mang ta vào trong trận, ta sẽ tha cho ngươi một mạng thế nào!

Lão giả lăng không đứng thẳng, ánh mắt mang theo hàn ý, thản nhiên hỏi.

– Nằm mơ, Thánh Linh giáo tuyệt đối sẽ không bỏ qua các ngươi!

Lư trưởng lão lau vết máu trên miệng, giãy dụa đứng lên.

– Ta thật muốn biết Thánh Linh giáo gì đó của các ngươi rốt cục có thực lực gì!

Đại hán trung niên cười lạnh nói.

– Bắt được người này, không sợ hắn không nói!

Phụ nhân nhìn Lư trưởng lão lạnh lùng nói, không đem hắn để vào trong mắt.

– Hồ Nhất Đao, ngươi còn thất thần làm gì, mau trở về thông tri các trưởng lão khác tới cứu viện!

Lư trưởng lão quát lớn.

Hồ Nhất Đao nhìn thấy Lư trưởng lão chỉ đánh một chiêu đã bị trọng thương, còn đang sửng sốt, nghe tiếng quát liền phục hồi lại tinh thần, thân ảnh nhảy lên lui ra sau, muốn rời đi.

– Còn muốn chạy, đi chết đi!

Phụ nhân nhíu mày, thân ảnh lướt qua trời cao với tốc độ cực nhanh, hỏa hệ khí tức tràn ra, chưởng ấn vặn vẹo không gian hung hăng va chạm về hướng Hồ Nhất Đao.

Thân hình Hồ Nhất Đao thối lui thật nhanh, nhưng thân thể giống như bị áp chế, không thể nhúc nhích, căn bản vô năng vô lực.

– Cha!

– Sư phụ!

Ba người Hồ Đình Đình theo bản năng ngẩng đầu khẩn cầu Lục sư thúc đang đứng bên cạnh, lúc này mới phát hiện không còn nhìn thấy bóng dáng của hắn.

– Chỉ là một Vũ Vương tam trọng nhỏ nhỏ cũng dám càn rỡ với Thánh Linh giáo, khi dễ Thánh Linh giáo không người hay sao?

Ngay khi chưởng ấn sắp rơi trên lưng Hồ Nhất Đao, một thanh âm lạnh lùng truyền ra, một đạo chưởng ấn phá không va chạm vào chưởng ấn nóng cháy của phụ nhân kia.

Phanh phanh!

Hai đạo chưởng ấn va chạm, bộc phát ra quang mang chói mắt, năng lượng dao động sắc bén khuếch tán, cuối cùng nặng nề oanh kích lên thân thể phụ nhân.

– Hừ!

Sắc mặt phụ nhân tái nhợt, phát ra tiếng kêu rên, phun ra ngụm máu tươi.

– Phốc!

Thân hình bà ta lập tức bị đánh bay, nặng nề rơi xuống xa xa.

Biến hóa đột ngột làm sắc mặt mọi người đại biến, ngay tiếp theo một đạo thanh ảnh hiện ra sau lưng Hồ Nhất Đao, chính là Lục Lâm Thiên.

– Lục sư đệ!

Trong lòng Hồ Nhất Đao còn sợ hãi, khi áp lực sau lưng tiêu trừ, hắn mới biết Lục sư đệ lại cứu mình thêm lần nữa, nhìn thấy phụ nhân bị đánh bay, mới biết được thực lực Lục Lâm Thiên thật đáng sợ, nguyên bản thấy sư đệ dễ dàng đánh trọng thương Giang Dịch Thiên, đã đủ làm hắn than thở, nhưng bây giờ chỉ một chiêu đánh trọng thương Vũ Vương tam trọng, điều này làm Hồ Nhất Đao rùng mình.

– Linh Vương!

Xa xa, ánh mắt Lư trưởng lão cũng kinh ngạc, kinh nghi nhìn Lục Lâm Thiên, vừa rồi khi Lục Lâm Thiên ra tay, hắn biết vị đệ tử Thánh Thú bộ kia tu vi đã là Linh Vương, nhưng hắn không nhìn thấu trình tự cao thấp.

– Hồ sư huynh, không cần đi mời các trưởng lão khác, chỉ vài con kiến, giao cho ta đối phó là được rồi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lạnh lùng nhìn Ám Minh tam quỷ cùng Thiên Phong song Vương.

– Ngươi là người phương nào?

Lão đại Ám Minh tam quỷ nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, lạnh lùng hỏi.

– Người Thánh Linh giáo!

Lục Lâm Thiên nói:

– Các ngươi tự mình xử lý, hay là muốn ta ra tay?

– Kiệt kiệt!

Nghe vậy Ám Minh tam quỷ cười lạnh, lão giả đầu lĩnh trầm xuống:

– Có chút thực lực, nhưng ngươi quá cuồng vọng, lão phu tung hoành thiên hạ gần ba trăm năm, còn chưa thấy qua tiểu tử cuồng như ngươi, đừng tưởng rằng có chút thực lực thì không biết trời cao đất dày!

– Loại thực lực khó xem như các ngươi mà cũng xứng nói tung hoành ba trăm năm, thật sự là buồn cười, nếu ở trước mặt các ngươi còn chưa đủ cuồng vọng, vậy quá tôn trọng các ngươi!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói.

– Hừ! Tiểu tử cuồng vọng, cùng ra tay đánh chết, miễn phát sinh biến cố!

Lão đại Ám Minh tam quỷ lao tới.

– Hừ, dám đả thương nương tử của ta, tiểu tử nạp mạng đi!

Ánh mắt đại hán trung niên trầm xuống, nhảy tới bên cạnh tam quỷ, sát khí bộc phát.

Tiếp theo sau Ám Minh tam quỷ đều lui ra sau một bước, hình thành một trận pháp huyền diệu cùng đánh, ba người tựa hồ đã quen liên thủ, trong cơ thể bộc phát ra chân khí thanh, lam, hoàng sáng ngời chói mắt.

Ngay tiếp theo uy lực chân khí trên thân ba người trướng lớn, làm cả Thiên Phong song Vương cực kỳ kinh ngạc.

– Tiểu tử, để cho người biết thế nào là trời cao đất dày!

Ám Minh tam quỷ cười lạnh một tiếng, sát khí lan tràn xen lẫn u minh khí làm người run rẩy.

Ba người vừa dứt lời, trận pháp hợp kích đã hoàn thành, trong tay bắn ra Linh lực dải lụa vây quanh Lục Lâm Thiên ở trung ương, ba đạo công kích phá không bay tới.

Ám Minh tam quỷ phát động công kích, sắc mặt Thiên Phong song Vương trầm xuống, khí thế khủng bố này bọn họ đương nhiên biết rõ không sánh bằng, huống chi phụ nhân đã bị trọng thương, nhưng cũng không cam lòng rớt lại phía sau, lần nay hai bên hợp tác chính là dựa theo việc ra sức nhiều ít, vì vậy phải xuất ra khí lực để chứng minh.

Hai phu thê liếc nhìn nhau, đều lấy ra một đao một kiếm, thân ảnh đại hán xuyên qua trường không, đại đao run lên, đao mang sắc bén vung tới trước.

Sắc mặt phụ nhân không thay đổi, trường kiếm chém ra, khí tức nóng cháy lan tràn, trực tiếp bao phủ về hướng Lục Lâm Thiên.

– Cẩn thận!

Sắc mặt Lư trưởng lão đại biến, dù đã bị thương nặng nhưng vẫn cắn răng muốn ra tay.

– Vị trưởng lão này, có ca ca ta ở đây, ngươi đừng lo lắng, miễn thương tổn tới ngươi.

Thanh âm Lục Tâm Đồng rơi vào trong tai Lư trưởng lão, ánh mắt thản nhiên nhìn lên không, chỉ có vài Vũ Vương như vậy, thậm chí còn kém hơn Âm Hồn Vương bọn hắn rất nhiều, căn bản không phải đối thủ của ca ca, vì vậy nàng tuyệt đối không hề lo lắng.

Lục Lâm Thiên cười lạnh nhìn năm người đang lao tới, dám can đảm xâm phạm Thánh Linh giáo, tuyệt đối không thể buông tha, vì thế sát ý trong người hắn hoàn toàn phóng thích.

Khi công kích của năm người chỉ còn cách Lục Lâm Thiên chưa đầy mười thước, trong miệng hắn đột nhiên phun ra:

– Huyễn Diễn đao trận!

Lời vừa dứt, quanh than chợt hiện lên thanh mang chói mắt.

Ông ông!

Đột nhiên chung quanh Lục Lâm Thiên hiện lên vô số đao ảnh, chân khí bàng bạc sắc bén lan tràn, đao ảnh cắt vỡ không gian dao động, chân khí bức người khiến cả không gian đều run lên.

Tổng cộng là ba ngàn ba trăm ba mươi ba đao mang, mỗi đao mang đều có lực lượng phá không, đao mang xoay tròn, không gian dao động bị trộn thành mảnh nhỏ, Huyễn Diễn đao trận phối hợp cùng Thiên Địa Âm Dương Hòa Hợp thuật, biến ảo vô cùng, thúc giục tới đỉnh cao nhất có thể lên tới chín ngàn chín trăm chín mươi chín đao mang, uy lực hiện tại đã tăng lên gấp mười lần so với lúc trước.

Lúc này không gian chung quanh Lục Lâm Thiên đều vặn vẹo, toàn thân bao phủ trong đao mang xoay tròn, chân khí vô hình lan tràn khuếch tán, trong mắt năm người nhìn về hướng Lục Lâm Thiên đều cực kỳ kinh ngạc.

Chương 1660: Đánh chết ngũ Vương

– Đây là cái gì?

Không ít đệ tử Thánh Linh bộ kinh ngạc kêu lên.

– Một bộ đao trận!

Sắc mặt Lư trưởng lão kinh hãi, với ánh mắt của hắn tự nhiên biết rõ đao trận là Linh khí địa cấp, cực kỳ cường hãn.

– Dám can đảm phạm Thánh Linh giáo, vậy đều đi chết đi!

Lục Lâm Thiên vung tay, mấy ngàn đao mang phóng lên cao, nháy mắt bắn nhanh bay ra, hóa thành đao mang quang mang thật lớn phá không bao vây năm người bên trong, trực tiếp đem Linh lực dải lụa cùng kiếm quang đao mang hoàn toàn trộn vỡ.

Trong thoáng chốc, chân khí Linh Vương lục trọng đỉnh lan tràn, Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng nhìn chằm chằm phía trước.

– Không xong, Linh Vương lục trọng đỉnh, đao trận này quỷ dị!

Sắc mặt Ám Minh tam quỷ đại biến, cùng thúc giục công kích, Thiên Phong song Vương càng không ngừng thúc giục đao mang kiếm quyết, nhưng không cách nào ngăn cản vô số đao mang huyền ảo kia.

Oanh long long!

Năm Vũ Vương toàn lực ra tay, thanh âm nổ tung chấn vỡ không gian giống như sấm sét không ngừng quanh quẩn trên không trung.

Ca ca!

Lực công kích của năm người trở nên vô dụng, nháy mắt hóa thành mảnh nhỏ, đao trận càng co rút lại, uy áp kinh người lan tràn, làm những người có mặt không khỏi than thở sợ hãi.

Hưu hưu!

Đao mang quang mang bắt đầu cứng rắn cắt vỡ khe không gian.

– Trốn, chạy mau!

Ám Minh tam quỷ hét lớn, sắc mặt đại biến, đao trận khủng bố làm bọn hắn kinh hoảng, cấp tốc thối lui.

– Còn muốn đi sao, đi chết đi!

Xa giữa không trung, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Linh lực bạo tuôn truyền vào trong đao trận, nhất thời đao trận càng thêm cuồng bạo, mấy ngàn đao mang xé rách thiên địa, dùng xu thế chẻ tre nháy mắt vây khốn cả năm người khiến bọn hắn không cách nào thoát thân.

Năm người kinh hoảng, từ sâu trong Linh hồn dâng lên hàn ý, bọn hắn không hề nghĩ tới thực lực thanh niên kia khủng bố như vậy, trong Thánh Linh giáo lại có cường giả như thế, thân hình không ngừng thối lui, bố trí hộ thân cương quyển nhưng cũng khó thể ngăn cản đao trận huyền ảo liên miên không dứt kia.

Hưu hưu!

Mấy ngàn đao mang quang mang dâng lên, khí thế sắc bén ngập trời, đao mang cuồn cuộn phá hủy hộ thân cương quyển, lập tức bao vây lấy thân thể của năm người, tiếp theo liền xoắn thành mảnh nhỏ, một mảnh máu tươi tuôn tràn xuống.

Xuy xuy!

Thân hình năm người hóa thành huyết vụ nát vụn, chỉ có ba đạo bạch quang bắn vọt ra ngoài.

– Hồn anh còn muốn bỏ chạy, thực lực các ngươi còn chưa đủ!

Trong đao trận, thân ảnh Lục Lâm Thiên bay ra, nháy mắt ngăn cản trước ba hồn anh đang chạy trốn.

Hưu hưu!

Ba đạo trảo ấn đánh ra nhanh như chớp, đem hồn anh Ám Minh tam quỷ chộp trong trảo ấn.

Bên trong trảo ấn tản ra hấp lực thật lớn, đem ba hồn anh trực tiếp cắn nuốt, tiếp theo liền bị đại hồn anh hấp thu.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên thu lại thủ ấn, vài ngàn đao mang bay vòng hóa thành một thanh sắc trường đao, trường đao liền tiến nhập cơ thể khiến những người có mặt đều trợn mắt há hốc mồm.

– Cường giả Linh Vương cao giai!

Thanh âm khàn khàn không dám tin kinh hô.

– Thật mạnh…

Nhóm người Hồ Nhất Đao ngây người, Ám Minh tam quỷ cùng Thiên Phong song Vương nháy mắt bị đánh chết, thậm chí hồn anh còn chưa kịp bỏ chạy, thực lực như thế làm họ khiếp sợ không nói nên lời.

Ánh mắt Lư trưởng lão dại ra, hắn rõ ràng thực lực năm người kia đáng sợ cỡ nào, nhưng một màn trước mắt thật sự làm hắn rung động, không nghĩ tới chỉ một chiêu năm người kia đã bị đánh chết, loại thực lực này dù là trong Thánh Linh bộ cũng chỉ có những trưởng lão lánh đời mới có thể so sánh.

– Lão Tông chủ đã chết, chạy mau!

– Đoàn trưởng bị đánh chết!

Giữa không trung, không ít Vũ Suất Linh Suất sắc mặt đại biến, bắt đầu bỏ chạy, trái lại đệ tử Thánh Linh bộ quá đỗi vui mừng, lực công kích nhất thời biến thành sắc bén.

– Tuyết Sư, Như Hoa, Phi Thiên Ngô Công, không buông tha cho một tên Vũ Suất Linh Suất nào!

Lời của Lục Lâm Thiên vừa rơi xuống, thủ ấn kết xuất, năm cỗ khôi lỗi lăng không đứng thẳng, nháy mắt đánh thẳng về hướng những cao thủ đang bỏ chạy tứ tán.

– Ô ô!

– Khôi lỗi thất cấp!

Lư trưởng lão cảm giác được khí tức của Khôi Tứ cùng Khôi Ngũ, vô cùng kinh ngạc, nhưng khi ngẩng đầu nhìn thấy Phi Thiên Ngô Công hóa thành bản thể khổng lồ, độc khí bao phủ, dưới ngàn móng vuốt còn bao trùm độc khí khủng bố, nháy mắt đã đánh tới những Vũ Suất đang chạy trốn.

– Đi chết đi!

Thân ảnh Thiên Sí Tuyết Sư bay lên không, một đạo quyền ấn tung ra, một Vũ Suất bát trọng lập tức bị đánh bay. Thân ảnh Như Hoa xuyên toa, những nơi nàng đi qua chính là đồ sát, không ai sống sót.

Lư trưởng lão mang tới không ít cường giả, được người của Lục Lâm Thiên hỗ trợ, hết thảy tình thế bắt đầu nghịch chuyển.

Nửa canh giờ sau hết thảy đều kết thúc, hơn hai ngàn người của Ám Minh Tông cùng Thiên Phong dong bình đoàn ít nhất lưu lại tám trăm thi thể tại Thiên Nhai than, mà người có tu vi ngoài Linh tướng Vũ tướng không ai đào thoát, những người chạy thoát thực lực thấp không có gì đáng lo ngại.

Khi hết thảy đều bình tĩnh trở lại, mấy trăm người của Thánh Linh giáo đều nhìn lên Lục Lâm Thiên, trong mắt tràn ngập vẻ kính sợ.

– Không biết vị huynh đệ kia là vị tiền bối nào trong Thánh Thú bộ?

Lư trưởng lão điều tức thương thế, nhìn thấy Lục Lâm Thiên rơi xuống đất, liền đi tới hỏi.

– Không dám, ra mắt Lư trưởng lão, đệ tử Lục Du Thiếu, chính là đệ tử trưởng lão Cổ Trì Phi thuộc Thánh Thú bộ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ngươi là đệ tử của Cổ trưởng lão?

Lư trưởng lão ngẩn ra, hắn nhận thức Cổ Trì Phi, nghe nói vài tháng trước đã chết, mà thực lực vị kia cũng không mạnh hơn hắn bao nhiêu, vì sao đệ tử lại mạnh tới như thế.

– Không sai, đệ tử đúng là đệ tử của Cổ trưởng lão.

Lục Lâm Thiên trả lời.

Ánh mắt Lư trưởng lão kinh ngạc nhìn qua Hồ Nhất Đao dò hỏi.

– Lư trưởng lão, Lục sư đệ đúng là đệ tử của sư bá.

Hồ Nhất Đao trả lời, hắn thật sự tin tưởng không chút nghi ngờ.

– Thứ cho ta mạo muội, thực lực của Cổ trưởng lão còn chưa tới mức này đi, Lục huynh đệ thật sự là đệ tử của hắn sao, không biết đã đảm nhiệm chức vụ gì trong Thánh Thú bộ?

Lư trưởng lão hoài nghi hỏi, không phải hắn không tin, nhưng hắn thật sự là không dám tin.

– Đệ tử ở trong Thánh Thú bộ không nhậm chức, thực lực mạnh hơn gia sư là vì đệ tử hữu duyên chiếm được truyền thừa của một vị tiền bối trong Thánh Thú bộ.

Lục Lâm Thiên cẩn thận đáp, Thánh Linh giáo có bốn bộ, mỗi bộ đều hành sự theo ý mình, chỉ sợ sẽ không ai rõ ràng tình huống của bộ khác, cho nên Lục Lâm Thiên không lo lắng lời nói dối bị vạch trần, huống chi hắn là giáo chủ Thánh Linh giáo, bất đắc dĩ muốn chui vào trong sơn môn của mình đã đủ uất ức, nếu bị vạch trần cũng không sao, chẳng qua biểu lộ thân phận là được.

– Thì ra là thế, khó trách thực lực tiểu huynh đệ mạnh như vậy, nguyên lai chiếm được truyền thừa của cường giả Thánh Linh bộ.

Lư trưởng lão cảm khái, thậm chí có chút hâm mộ, cũng không còn hoài nghi, có Hồ Nhất Đao làm chứng, hắn đã tin hơn phân nửa, bởi vì sư phụ Hồ Nhất Đao chính là sư huynh đệ với trưởng lão Cổ Trì Phi, việc này hắn cũng biết rõ ràng.

Chương 1661: Tiến vào bên trong

– Không nghĩ tới Thánh Linh giáo lại tới nông nỗi này, chỉ là Ám Minh Tông cùng Thiên Phong dong binh đoàn nho nhỏ cũng không đem chúng ta để vào trong mắt.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói.

– Lần này cần đa tạ tiểu huynh đệ hỗ trợ, mới giúp Thánh Linh bộ không bị tổn thất thảm trọng, đánh chết được Ám Minh tam quỷ cùng Thiên Phong song Vương, xem như báo thù cho những đệ tử đã chết!

Lư trưởng lão nói, đã biết thực lực của Lục Lâm Thiên, hắn cũng không dám xem thanh niên này như một hậu bối.

– Lư trưởng lão khách khí, đều là đồng môn, nếu không phải Thánh Linh giáo chia năm xẻ bảy, tự giết lẫn nhau, chỉ một Ám Minh Tông cùng Thiên Phong dong binh đoàn nho nhỏ làm sao dám xâm phạm bổn giáo.

Lục Lâm Thiên nói.

– Nói rất đúng, nếu không phải cường giả Thánh Linh bộ không để ý tới việc bên ngoài, cũng không tới lượt đám người kia luôn hung hăng càn quấy!

Lư trưởng lão nói.

– Lư trưởng lão, đã thu thập xong, đệ tử Thánh Linh bộ tổn thất một trăm tám mươi bảy người, trọng thương một trăm hai mươi người, nhưng thương vong của Thiên Phong dong binh đoàn cùng Ám Linh Tông hơn vô số lần.

Một người tu vi Vũ Suất đi tới báo cáo.

– Mang theo thi thể đệ tử trở về chôn cất đàng hoàng, thi thể của hai thế lực kia thì lưu ở đây đi, để người khác nhìn xem kết cục dám xâm phạm Thánh Linh giáo chúng ta!

Lư trưởng lão nói.

Các đệ tử thu thập một phen, sau đó quay về, dọc theo đường đi toàn bộ đệ tử Thánh Linh bộ đều nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, trong mắt tràn ngập vẻ Tôn kính cùng sợ hãi, bắt đầu hỏi thăm vị cường giả này là ai.

Trở lại lối vào khe sâu, khi cửa không gian dao động mở ra, Lư trưởng lão khách khí mời Lục Lâm Thiên cùng đi vào.

Đi vào trong cửa không gian, một cỗ khí tức thần dị vỡ áp tràn tới, chỉ vài bước đã đi tới một bầu trời khác.

– Thất Tinh Bắc Đẩu trận!

Lục Lâm Thiên nhìn phía trước, nơi này là một không gian mở mang, không khác gì bên ngoài, cũng chỉ có thủ đoạn thông thiên của sư phụ mới có thể bố trí được đại trận khổng lồ như thế.

Bên trong không gian núi non trùng điệp, vô số kiến trúc, núi đồi sông ngòi phảng phất như được ngăn cách khỏi thế giới bên ngoài, khó trách tuyệt đại bộ phận người tới Vạn Nhai đảo đều không nghe nói về Thánh Linh giáo.

– Lá gan thật lớn, tự tiện xuất trận gây chuyện sinh sự, Lữ Vượng Đạt, ngươi thân là trưởng lão, phải bị tội gì?

Mọi người vừa đi vào, giữa không trung xuất hiện hai mươi thân ảnh, ánh mắt đang nhìn chăm chú về hướng đoàn người.

– Ra mắt chư vị trưởng lão!

Các đệ tử ngẩn ra, lập tức hành lễ, mà sắc mặt Lữ trưởng lão cũng ngây dại, nhìn thấy một lão giả đứng phía trước, ánh mắt có chút không dám nhìn thẳng.

– Linh Vương!

Lục Lâm Thiên thoáng sửng sốt, trong lòng kinh hãi, hai mươi mốt người đều là Linh Vương, theo chân khí mà xem ít nhất có bảy người Linh Vương ngũ trọng, ba người Linh Vương thất trọng.

Chỉ nói nhóm Linh Vương trước mắt đã đủ sức thiêu hủy Thiên Phong dong binh đoàn cùng Ám Minh Tông thành tro tàn, nhưng tại sao nhiều cường giả như vậy lại không chịu ra tay?

Sau lưng hai mươi mốt cường giả tụ tập không ít đệ tử Thánh Linh giáo, nhân số không ít, cũng phải tới vài ngàn, thực lực không kém.

– Tam trưởng lão, Ám Minh Tông cùng Thiên Phong dong binh đoàn nho nhỏ đều khi dễ tới cửa, ta thật sự không nhịn được!

Lữ trưởng lão nói, vẻ mặt cũng thu liễm không ít.

– Lữ Vượng Đạt, ngươi thân là trưởng lão, có biết bởi vì ngươi không nhẫn nhịn được làm hơn trăm đệ tử phải chết, nguyên bản đều có thể tránh qua, nhưng vì ngươi nóng nảy nhất thời lại tạo không ít phiền toái cho Thánh Linh giáo.

Lão giả trầm xuống, nói:

– Từ giờ trở đi, triệt chức trưởng lão của ngươi, trở thành đệ tử bình thường, ngươi phải lao động ba năm, sau này lập công chuộc tội!

– Tam trưởng lão, ta không phục, trong Thánh Linh giáo cường giả vô số, cũng phải chịu đựng tiểu phái khi nhục kɧıêʋ κɧí©ɧ, ta không cảm thấy mình có sai!

Lư trưởng lão nhìn thẳng lão giả nói.

Lão giả thở dài, nói:

– Lữ Vượng Đạt, ngươi còn không biết hối cải sao, ngươi có nhớ ngày ngươi trở thành trưởng lão từng thề như thế nào?

– Thân là trưởng lão bổn giáo, cần vĩnh viễn trung tâm, lấy việc bảo vệ an nguy đệ tử trong giáo làm nhiệm vụ của mình!

Lữ trưởng lão nói.

– Vậy ngươi đã làm được chưa, hơn trăm đệ tử vì ngươi xúc động mà chết, ngươi thân là trưởng lão nên làm như thế nào?

Lão giả căm tức hỏi.

– Nhưng bổn giáo cũng không thể để mặc người lăng nhục!

Lữ trưởng lão yếu ớt nói.

– Ngươi cho rằng đánh chết người của Ám Minh Tông cùng Thiên Phong dong binh đoàn là có thể giải quyết được vấn đề sao, ngươi không biết mình đã đưa tới tai họa ngầm cho bổn giáo, hiện tại ngươi có hai con đường lựa chọn, một là trục xuất Thánh Linh giáo, hai là tình nguyện bị phạt, ngươi lựa chọn đi!

Lão giả lạnh lùng nói.

Sắc mặt Lữ trưởng lão sầm xuống, cúi đầu cắn răng:

– Ta cam nguyện bị phạt!

– Vậy thì chuyên tâm sám hối, ngẫm lại mình đã sai ở nơi nào!

Lão giả nhìn qua đoàn người, nói:

– Toàn bộ những người tham dự việc này, chức hộ pháp đều đi xuống chỗ đệ tử mới nhận xử phạt lao động nửa năm, đệ tử bình thường nhận ba tháng lao động, người bị thương đi về dưỡng thương, đem đệ tử đã chết mai táng!

– Dạ, đệ tử lĩnh phạt!

Mọi người cung kính đáp, lập tức rời đi.

– Hồ Nhất Đao, tại sao ngươi còn không đi?

Lão giả nhìn qua nhóm người Hồ Nhất Đao hỏi.

– Tam trưởng lão, đệ tử có chuyện quan trọng thưa bẩm!

Hồ Nhất Đao nói.

Ánh mắt lão giả híp lại, nói:

– Đã có chuyện quan trọng thì vào đại điện nói!

Dứt lời hắn nhìn qua Lục Lâm Thiên:

– Ngươi là người Thánh Thú bộ?

– Không sai!

Lục Lâm Thiên luôn nhìn chăm chú vào lão giả, không nghĩ tới thực lực của lão giả kia đã lên tới Linh Vương bát trọng đỉnh, thật sự không kém.

– Tam trưởng lão, Lục sư đệ chính là đệ tử của Cổ trưởng lão Thánh Thú bộ, vừa rồi còn giúp chúng ta đánh chết Ám Minh tam quỷ cùng Thiên Phong song Vương.

Hồ Nhất Đao vội vàng nói.

Ánh mắt tam trưởng lão không chút biến hóa, thản nhiên nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

– Nếu là người Thánh Thú bộ, vậy cũng là người một nhà, ở lại Thánh Linh bộ nghỉ ngơi vài ngày đi, Đình Đình, ngươi mang theo vài vị này đi nghỉ ngơi đi!

– Lục sư thúc, mời đi theo ta!

Hồ Đình Đình nói.

– Đa tạ tam trưởng lão!

Lục Lâm Thiên nói, lập tức đi theo Hồ Đình Đình, ánh mắt cũng không chút dao động.

Xuyên qua vài con đường đá, trong rừng cây trước mắt xuất hiện từng dãy đình viện, Hồ Đình Đình dẫn người đi tới nơi này, đi vào một tòa đình viện, nói:

– Lục sư thúc, các ngươi ở lại đây nghỉ ngơi, ta ở cách đây không xa, có gì cần tùy thời có thể phân phó!

Nói xong nàng mới rời đi.

– Lão đại, trong này tựa hồ có vài cường giả, vừa rồi một mực rình chúng ta!

Tiểu Long kết xuất thủ ấn, bố trí một đạo cấm chế.

– Đúng là có vài cường giả, vẫn còn rất mạnh.

Lục Lâm Thiên nói, sau khi đi vào nơi này hắn mơ hồ cảm giác có vài đạo khí tức đảo qua trên người mình, có lẽ là cường giả Thánh Linh bộ.

Chương 1662: Bị người vạch trần

– Nhị đệ, nơi này cực kỳ quỷ dị!

Dương Quá nhíu mày nói.

– Chúng ta chú ý một chút là được rồi!

Lục Lâm Thiên nói, nhìn dáng vẻ trong Thánh Linh giáo nước thật sâu đậm, cho dù hắn nói mình là Thánh Linh giáo chủ phỏng chừng cũng sẽ gặp phiền phức, ai biết có người nào chịu thừa nhận sự hiện hữu của mình hay không.

Thương nghị một lúc, Lục Lâm Thiên mang theo tâm tính tới đâu hay tới đó, lại đi dạo bên trong đình viện, phong cảnh nơi này cũng thật xinh đẹp.

Nơi nơi đều có đệ tử Thánh Linh bộ, tựa hồ tin tức hắn đánh chết Ám Minh tam quỷ cùng Thiên Phong song Vương được truyền ra, mọi người đều đang thấp giọng nghị luận, không ít đệ tử xưng hô sư thúc, tỏ vẻ cực kỳ ủng hộ, những đệ tử còn nhỏ tuổi, vì vậy rất căm tức Thiên Phong dong binh đoàn cùng Ám Minh Tông, nhưng do các trưởng lão luôn ngăn cản cho nên họ cũng không biện pháp, lần này có người ra tay đánh chết toàn bộ cường giả hai thế lực kia, bọn họ đương nhiên vô cùng ủng hộ.

Mọi người đi dạo chung quanh, cũng có nhiều chỗ không được vào, bởi vì có đệ tử canh gác.

Vào đêm, ánh trăng bao phủ trời cao, nơi nơi một mảnh hôn ám.

– Hô!

Vào giờ tý, Lục Lâm Thiên thở ra một hơi trọc khí, trong mắt lóe sáng tinh mang.

– Lão đại, ngươi muốn đi ra ngoài sao?

Tiểu Long mở mắt nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

– Chúng ta đi thôi, đi tìm một nơi!

Lục Lâm Thiên nói.

Dưới ánh trăng, hai thân ảnh nhảy ra khỏi đình viện, biến mất nhanh như chớp.

Nửa canh giờ sau, bên dưới một ngọn núi thật lớn, dưới bóng đêm tối tăm, ngọn núi cao vυ"t trong mấy lộ ra khí thế hùng hậu nguy nga.

Hai thân ảnh một lớn một nhỏ xuất hiện, nhìn chăm chú lên núi.

– Lão đại, chúng ta tới đây làm gì?

Thanh âm Tiểu Long truyền ra trong đầu Lục Lâm Thiên.

– Nơi này hẳn là trọng địa Thánh Linh bộ, chúng ta đi nhìn xem mấy năm nay Thánh Linh giáo có bao nhiêu biến hóa!

Lục Lâm Thiên nói, thân ảnh hai người nháy mắt nhảy lên sườn núi.

Ngay khi thân ảnh hai người biến mất, ở địa phương cách đó không xa hiện ra một thân ảnh cao lớn, uyển như quỷ mị, mà Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long không hề phát hiện bất kỳ dấu vết, loại thực lực kia thật sự cường hãn tới mức khủng bố.

– Linh Hoàng khí, Yêu Hoàng khí, chẳng lẽ là do Thanh Long hoàng tộc cùng Huyền Vũ hoàng tộc sinh ra sao?

Thân ảnh thì thào lẩm bẩm, lại biến mất ngay tại chỗ.

Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long một đường không bị ngăn trở, xuất hiện trước một sơn động lớn.

– Thánh Linh trọng địa, không được tùy tiện đi vào!

Bên ngoài sơn động có một bia đá thật lớn, bên trên điêu khắc chữ lớn như rồng bay phượng múa, tấm bia đá hẳn còn lưu ý niệm, mặt trên có dấu vết bị mài mòn, chữ viết cũng có vẻ loang lổ.

– Tiểu Long, chúng ta cẩn thận một chút!

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào sơn động, ánh mắt híp lại lập tức đi vào bên trong.

Bên trong sơn động, trên vách đá bốn phía vang lên tiếng nhỏ nước tí tách không ngừng.

– Lão đại, trong này lại có sương mù dày đặc như vậy!

Trong sơn động sương mù bao phủ, đưa tay không thấy được năm ngón, Tiểu Long than thở:

– Linh nguyên của ta biến mất, giống như bị đình trệ vậy!

– Là do chúng ta xông vào trong trận!

Lục Lâm Thiên nhướng mày nhìn quanh bốn phía, nhất thời cười khổ, đi vào trong trận này, thực lực đã bị khắc chế.

– Trong này còn bố trí trận pháp sao?

Tiểu Long kinh ngạc hỏi:

– Như vậy chẳng lẽ chúng ta bị người phát hiện?

– Không chỉ bị người phát hiện, còn bị người vây khốn!

Lục Lâm Thiên cau mày cười khổ nói.

– Các ngươi là ai, sớm biết các ngươi lẫn vào Thánh Linh bộ có ý xấu, nhưng không nghĩ tới nhanh như vậy đã lộ ra chân tướng!

Một thanh âm thản nhiên truyền tới.

Lục Lâm Thiên nghe được là thanh âm của tam trưởng lão, ánh mắt quét nhìn bốn phía, nói:

– Tam trưởng lão, đệ tử là đệ tử Thánh Thú bộ, bởi vì nhất thời tò mò cho nên mới đi lên, thỉnh tam trưởng lão thứ lỗi!

– Đệ tử Thánh Thú bộ, Hồ Nhất Đao cùng Lư trưởng lão tin tưởng ngươi, ngươi cảm thấy ta sẽ tin ngươi sao, nếu ngươi không nói vậy cứ bị nhốt trong Tam Thập Lục Tinh Mê Huyễn đại trận này đi, khi nào ngươi muốn nói thì cho ta biết là được!

Thanh âm tam trưởng lão truyền tới.

– Tam Thập Lục Tinh Mê Huyễn đại trận!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, nói:

– Nếu tam trưởng lão không chịu thả ta đi ra, ta chỉ có thể tự mình đi ra thôi!

Dứt lời, Lục Lâm Thiên lôi kéo Tiểu Long dùng những bước chân thật huyền ảo đi tới, những nơi đi qua sương mù đều biến mất không còn nhìn thấy.

Tam Thập Lục Tinh Mê Huyễn đại trận, đây là đại trận tuyệt đối, nếu không biết trận này dù là Vũ Tôn cũng đừng mong đi ra, thực lực hoàn toàn bị khắc chế, cho dù hiểu về trận này cũng khó thể xông qua, đại trận thay đổi thất thường, càng hiểu biết càng khó thể vượt qua.

Nhưng Lục Lâm Thiên thì khác, tuy không phải hắn bố trí đại trận, nhưng là do sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn sáng lập, trong Thiên Tinh Lục đều ghi chép thật rõ ràng.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lách trái tránh phải, nhất thời tạo ra không ít tiếng hô kinh nghi, không bao lâu khi hắn nhảy ra khỏi sương mù dày đặc, trước mắt liền xuất hiện một thạch thất thật lớn.

Đó là một địa phương làm cho người ta cực kỳ khiếp sợ, thạch thất giống như do nhân công tạo ra, diện tích khổng lồ, bốn vách đá khắc lên không ít bí văn, lúc này trong thạch thất xuất hiện không ít thân ảnh, chính là tam trưởng lão, hai mươi Linh Vương đều xuất hiện, bên cạnh tam trưởng lão còn có Hồ Nhất Đao.

Hồ Nhất Đao nhìn Lục Lâm Thiên, hai mắt trừng lớn, lúc này hắn thật sự hoài nghi thân phận của Lục Lâm Thiên.

– Sao ngươi có thể đi ra khỏi Tam Thập Lục Tinh Mê Huyễn đại trận!

Một trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi, những trưởng lão khác cũng ngạc nhiên vô cùng.

– Rất khó sao, tựa hồ thật dễ dàng thôi!

Lục Lâm Thiên vuốt vuốt mũi cười nói, nhưng trong lòng cực kỳ bất đắc dĩ, xem ra lời nói dối của mình đã bị vạch trần.

– Nguyên lai là có chuẩn bị mà tới, rốt cục ngươi là người nào, tự tiện xông vào trọng địa Thánh Linh giáo có mục đích gì?

Tam trưởng lão nhíu mày, vẻ mặt ngưng trọng nhìn Lục Lâm Thiên.

– Tam trưởng lão, ta thật sự là người của Thánh Linh giáo, nơi này là bổn giáo, vì sao ta không thể đi vào!

Lục Lâm Thiên cười khổ nói.

– Trong Thánh Thú bộ không có nhân vật như ngươi, vốn ta còn định phái người đi Thánh Thú bộ điều tra lai lịch của ngươi, hiện tại xem ra không cần điều tra, ngươi tuyệt đối không phải đệ tử Cổ trưởng lão, càng không phải là người Thánh Linh giáo, với thực lực của ngươi, nói đi, ngươi là người Nguyệt Long các hay Thần Kim các, hoặc là Viêm đảo hoặc Khôn Dương đảo?

Một Linh Vương đứng cạnh tam trưởng lão hỏi.

– Ta thật sự là người Thánh Linh giáo!

Lục Lâm Thiên nói.

– Không cần biết ngươi là ai, xem ra hai các hai đảo kia vẫn chưa tà tâm bất tử, những năm gần đây người chui vào Thánh Linh giáo cũng không chỉ có ngươi, không cần ngươi nói, bắt được ngươi ta tự nhiên có biện pháp biết ngươi là ai!

Tam trưởng lão nói xong nghiêng người nói:

– Người này thực lực không kém, Bạch trưởng lão Hồng trưởng lão, các ngươi bắt hắn!

Chương 1663: Thực lực bốn bộ (2)

Đại trưởng lão đứng dậy đáp, thoáng hành lễ:

– Giáo chủ, thực lực ba bộ khác mạnh hơn chúng ta một nửa, trong ba bộ, bên Thánh Vũ bộ tuyệt đại bộ phận là Vũ giả, nhân số nhiều nhất. Mà trong Thánh Pháp bộ Linh giả cùng Vũ giả cũng tương đương, lấy thủ đoạn bày trận, luyện chế khôi lỗi, binh khí, Linh khí làm chủ, tuy thủ đoạn thật nhiều nhưng thực lực yếu hơn hai bộ khác một ít, nhưng tổng hợp thực lực lại mạnh hơn. Thánh Thú bộ lấy khống thú làm chủ yếu, Linh giả nhiều hơn Vũ giả, có yêu thú Linh thú tương trợ nên thực lực cực kỳ cường hãn. Theo phỏng chừng Thánh Vũ bộ có ba vạn đệ tử, Thánh Pháp bộ cùng Thánh Thú bộ hẳn là một vạn sáu bảy ngàn người đi.

– Bốn bộ kết hợp, thực lực Thánh Linh giáo tuyệt đối vượt qua thế lực nhất lưu.

Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thán nhủ thầm.

– Thật đáng tiếc!

Lục Lâm Thiên lắc đầu, bốn bộ chia năm xẻ bảy, nếu còn tiếp tục như thế, sớm muộn cũng bị người tiêu diệt từng bộ phận.

– Phải rồi giáo chủ, có một việc ta không biết nên làm sao quyết đoán, nếu hiện tại giáo chủ cùng thiên Tôn đều ở đây, có cả hộ giáo Tôn lão, vậy mời giáo chủ cùng thiên Tôn quyết định đi.

Đại trưởng lão nói.

– Mời đại trưởng lão cứ nói!

Lục Lâm Thiên nói.

Ánh mắt đại trưởng lão nhìn ra ngoài đại điện, rơi lên Hồ Nhất Đao, nói:

– Hồ Nhất Đao, đem những gì ngươi nghe được từ Thánh Vũ bộ cùng Thánh Thú bộ lặp lại cho giáo chủ nghe đi.

Hồ Nhất Đao nghe vậy, nhìn thanh niên mà hôm qua mình còn xưng hô là Lục sư đệ, hôm nay đã trở thành giáo chủ, cũng không biết khẩn trương hay kích động, lảo đảo tiến lên hai bước, hành lễ nói:

– Giáo chủ, lần này đệ tử đi ra ngoài, trong lúc vô ý gặp được đồng môn Thánh Vũ bộ cùng Thánh Thú bộ đang nói chuyện, lại nghe được bọn họ tựa hồ muốn liên thủ, ít ngày nữa sẽ cùng nhau vây công Thánh Pháp bộ, sau đó giáo chủ cũng biết ta bị người đuổi bắt!

– Hừ, Thánh Vũ bộ, Thánh Thú bộ, càng lúc càng lớn mật, đồng môn giết nhau, thật không ra thể thống gì!

Ánh mắt Thánh Linh thiên Tôn chợt lóe hàn mang, vỗ mạnh lên bàn, cái bàn lan tràn khe nứt lập tức hóa thành bột phấn rơi tán loạn dưới đất.

– Ba bộ kia luôn muốn mạnh mẽ mở ra bảo tàng bổn giáo, đoạt vị trí giáo chủ tranh bá đại lục, vì muốn đạt mục đích đã tranh đấu mấy ngàn năm, không nghĩ tới lại đấu tới loại tình trạng này, quả nhiên là làm cho kẻ thù thống khoái a!

Ánh mắt Viên Tự Thành lạnh lùng, trong mắt đầy tức giận.

– Bọn hắn đã sớm không để ý tới giáo quy!

Quân Bất Phàm siết chặt nắm tay, cực kỳ bất đắc dĩ.

– Giáo chủ, nếu ngài đã trở lại, vậy mời ngài quyết định đi, mặc dù Thánh Linh bộ không nhúng ta vào việc ba bộ khác, nhưng việc này thật không tầm thường.

Tập Hạo Nhiên nói.

– Hồ Nhất Đao, ngươi có biết bọn hắn sẽ ra tay lúc nào hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Đệ tử không biết, chỉ nghe nói hôm nay xuống tay!

Hồ Nhất Đao trả lời.

– Đại trưởng lão, từ nơi đây đi Thánh Pháp bộ cần bao lâu?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Mỗi bộ đều tự có địa bàn, không xa nhau lắm, nếu tu vi Vũ Tôn đi qua chỉ cần dùng một ngày thời gian, Vũ Vương chỉ sợ phải dùng ba bốn ngày thời gian.

Tập Hạo Nhiên trả lời, chợt nhíu mày hỏi:

– Ý của giáo chủ chẳng lẽ muốn đi cứu viện Thánh Pháp bộ sao?

– Không sai, Thánh Linh giáo do sư phụ lưu lại, nói thế nào ta cũng không thể trơ mắt nhìn bổn giáo bị tiêu diệt!

Lục Lâm Thiên nói.

– Không sai, giáo chủ có Thánh Linh sắc lệnh, chẳng lẽ bọn hắn còn dám ngang nhiên kháng lệnh bất tuân hay sao?

Quân Bất Phàm nói.

– Chỉ sợ bọn hắn đã không tuân thủ giáo quy suốt mấy ngàn năm, mấy ngàn năm qua đều tự làm theo ý mình, chưa bao giờ nghĩ tới giáo chủ, hiện tại giáo chủ trở về, bọn hắn còn nghe lệnh hay không thật khó mà nói, vàng đỏ nhọ lòng son, giáo chủ có Thánh Linh sắc lệnh chỉ sợ càng khơi dậy lửa giận của bọn họ.

Tập Hạo Nhiên có chút lo lắng nói.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, muốn nắm giữ Thánh Linh giáo tuyệt đối không dễ dàng, Thánh Linh bộ là địa phương duy nhất không thay đổi, mà ba bộ kia chỉ sợ sớm cảnh còn người mất, ba đại thiên Tôn thay phiên nhậm chức, thậm chí cả lão giáo chủ cũng không tiếp thu, nếu một khi có giáo chủ xuất hiện, muốn đông đảo Linh Tôn Vũ Tôn thần phục, nói dễ hơn làm.

Nhưng cho dù khó khăn, hắn cũng không thể trơ mắt nhìn thấy Thánh Linh giáo chia năm xẻ bảy, trong lòng hắn thật ngưng trọng, như vậy lần này hắn chỉ có thể liều lĩnh một lần, đáng mừng chính là hắn còn có Thánh Linh bộ đi theo, nhưng thực lực Thánh Linh bộ yếu nhược hơn ba bộ kia thật không ít.

– Đại trưởng lão, phân phó đi xuống, giờ tỵ ngày mai toàn bộ người có tu vi Linh Suất Vũ Suất đi Thánh Pháp bộ cứu viện!

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nói, đồng thời trả lại lệnh bài của đại trưởng lão.

– Dạ, giáo chủ!

Đại trưởng lão đáp.

Lục Lâm Thiên lại đi kiểm tra thạch thất, xem thử mấy ngàn năm qua nơi này có từng bị mạnh mẽ mở ra hay không, hiện tại xem ra vẫn còn bảo tồn hoàn hảo, phỏng chừng nếu không có Thánh Linh bộ luôn ngăn cản, đã sớm bị người phá hủy, cũng không ai biết sư phụ đã sớm bố trí thủ đoạn, nếu có người mạnh mẽ phá cửa, mật thất sẽ tự động thiêu hủy hoàn toàn.

Rời khỏi đại điện, Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long quay về đình viện của mình, lúc này trời còn chưa sáng, phỏng chừng còn hai canh nữa mới tới giờ tỵ.

– Ca ca, hai người đi ra ngoài không có sao chứ, tại sao lâu như thế?

Hai người vừa quay về đình viện, bốn người Lục Tâm Đồng lo lắng đi tới hỏi.

– Không có việc gì!

Lục Lâm Thiên kể lại đại khái chuyện đã xảy ra cho mọi người nghe qua, bốn người cực kỳ kinh ngạc.

– Không nghĩ tới Thánh Linh bộ còn có tới ba cường giả Linh Tôn!

Dương Quá kinh ngạc nói.

– Ca ca, ba Linh Tôn có thực lực thế nào?

Lục Tâm Đồng tò mò hỏi.

– Không biết!

Lục Lâm Thiên lắc đầu:

– Hộ giáo Tôn lão hẳn là Linh Tôn nhị trọng hay tam trọng đi, mà Thánh Linh thiên Tôn rất cao.

– Đều là siêu cấp cường giả rồi!

Lục Tâm Đồng kinh ngạc nói.

– Nhị đệ, Thánh Linh giáo tựa hồ có chút phiền phức a, ngươi có nắm chắc không?

Dương Quá cân nhắc một lúc hỏi.

– Chuyện gì cũng có cách giải quyết.

Lục Lâm Thiên cười bất đắc dĩ, hắn thật sự không chút nắm chắc, mặc dù hắn là giáo chủ Thánh Linh giáo, nhưng lại không có thực lực tuyệt đối chẳng khác gì là bài trí, căn bản không thể đại biểu điều gì, lần này hắn cần đối mặt đều là Vũ Tôn Linh Tôn, chỉ có thể đi bước nào hay bước đó.

Sau một lát mọi người tán đi, còn hai canh giờ mới tới giờ tý, sau khi thi triển Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, hiện tại trong người Lục Lâm Thiên giống như hư thoát, cần phải khôi phục.

Sắc trời sáng dần.

Bên trong dãy núi nguy nga, dưới ánh mặt trời chiếu xuống phủ lên một tầng ánh vàng như hoàng kim, có vẻ vô cùng xinh đẹp, gió xuân thổi tan mây mù, sóng nước nhộn nhạo lăn tăn, mỹ luân mỹ hoán.

Bên trong Thánh Linh bộ vẫn luôn luôn tường hòa, lúc này đã truyền ra tin tức kinh người, nhất thời làm mọi người như nổ tung.

Chương 1664: Chuẩn bị cứu viện

– Nghe nói giáo chủ đã trở lại!

– Thánh Linh giáo chúng ta làm gì có giáo chủ, đã mấy ngàn năm không có giáo chủ!

– Ta nghe Hàn trưởng lão cùng La trưởng lão nói, giáo chủ là đệ tử của lão giáo chủ, dựa theo vai vế còn là sư công của hai hộ giáo Tôn lão đâu, tối hôm qua toàn bộ trưởng lão đều gặp giáo chủ trong đại điện.

– Giáo chủ rốt cục là ai vậy?

– Hôm nay sẽ biết, trưởng lão cho chúng ta đi bái kiến giáo chủ!

Không ít đệ tử nghe tin liền tụ tập tới, xôn xao nghị luận không ngừng.

Hô!

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi trọc khí, Linh lực khôi phục rất nhanh, qua hai canh giờ điều tức vẫn chỉ khôi phục gần một nửa mà thôi.

Cảm giác Linh lực trong cơ thể, Lục Lâm Thiên nhíu mày, kế tiếp hắn phải đối mặt không ít chuyện, phải nhanh chóng gia tăng thực lực mới tốt, nếu dùng Chân Linh thánh quả đủ làm cho hắn đột phá tới Linh Vương thất trọng, nhưng nếu vội vàng sử dụng thật quá lãng phí, nhưng biện pháp có thể lập tức đề thăng dù dùng cách cắn nuốt cũng không kịp.

– Cũng nên tu luyện thứ này!

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, lấy ra một khối ngọc giản, đây là do hắn tìm được bên trong tàng bảo của Triệu Vô Cực tại Vân Dương Tông, là Linh kỹ địa cấp sơ giai, vốn chưa có thời gian tu luyện, xem như vừa lúc.

Lục Lâm Thiên nhỏ một giọt máu tươi, trên ngọc giản tràn ra huỳnh quang, tâm thần hắn bắt đầu quan sát.

Xuy xuy!

Một đạo bạch mang bắn ra, chui vào trong ấn đường của hắn, thiên địa năng lượng không ngừng tràn vào, tin tức khổng lồ tràn vào đầu óc Lục Lâm Thiên.

Chỉ một thoáng sau hết thảy biến mất, khi hắn mở mắt lập tức hiện lên vẻ kinh ngạc.

– Thiên Linh Diệt Hồn chỉ, vũ kỹ địa cấp sơ giai, đặc biệt công kích Linh hồn, tu luyện tới uy lực cực hạn chỉ một chỉ có thể giết chết hồn anh đối thủ!

Khuôn mặt hắn lộ vẻ vui mừng.

– Dọc đường tiếp tục tu luyện đi!

Lục Lâm Thiên đứng dậy, đã nên khởi hành, hắn phải đem hết toàn lực bảo vệ Thánh Linh giáo, dù không vì Hổ Âm yêu tinh cũng phải vì sư phụ.

Khi Lục Lâm Thiên đi ra khỏi phòng, nhóm người Lục Tâm Đồng đang đợi trong đại sảnh.

Ở bên ngoài đình viện tụ tập không ít người, thân ảnh chớp động, ước chừng phải lên năm sáu ngàn người, đang cung kính đứng ở bên ngoài.

Đứng phía trước có hơn mười Linh Vương đang cung kính cúi đầu chờ đợi, vì vậy dù các đệ tử thật tò mò nhưng không ai dám gây động tĩnh gì quá lớn.

Dát chi…

Khi Lục Lâm Thiên đẩy cửa bước ra, trước mắt liền xuất hiện mấy ngàn thân ảnh.

– Bái kiến giáo chủ!

Nhìn thấy thanh ảnh đi ra đình viện, nhóm người đại trưởng lão lập tức hành lễ.

– Bái kiến giáo chủ!

Các đệ tử Thánh Linh bộ cũng không dám ngẩng đầu, vội vàng hành lễ.

– Chư vị trưởng lão miễn lễ, mọi người cũng miễn lễ đi!

Lục Lâm Thiên nói, nơi này hẳn là đại bộ phận thực lực Thánh Linh bộ, nhân số không nhiều nhưng cường giả cũng không ít.

Có một ít đệ tử gan lớn ngẩng đầu nhìn lên, thấy giáo chủ chính là thanh niên mới tới hôm qua, sắc mặt liền biến đổi, không ít đệ tử ngày hôm qua cũng nhìn thấy thanh niên kia, thậm chí từng kề vai chiến đấu cùng nhau.

– Giáo chủ thật trẻ tuổi, đây thật sự là giáo chủ Thánh Linh giáo sao, thực lực có phải không đủ hay không!

Những ai không nhận thức thanh niên kia, trong lòng có chút kinh ngạc nói.

– Hắn là giáo chủ!

Lần này bởi vì tất cả cường giả đều xuất phát đi Thánh Thú bộ, Lữ trưởng lão cũng đã được thông tri, nhìn thấy thanh niên hôm qua, biến hóa thật sự làm hắn vô cùng giật mình, mặt khác còn có Hồ Đình Đình, Cam Linh Long cùng Cam Linh Hổ, dù đêm qua họ có nghe nói, nhưng lúc này tận mắt nhìn thấy cũng vô cùng kinh ngạc.

Hô hô…

Giữa không trung vang lên tiếng xé gió, năm đầu yêu thú phi hành khổng lồ bay qua, yêu thú đi đầu toàn thân tràn ngập hào quang nóng cháy, không gian chung quanh nhiễm lên đỏ đậm, hai cánh giống như lợi khí, hình dáng lại như yến, lông chim xích hồng sắc bao phủ, mỗi khi vỗ cánh lại kéo theo thiên địa năng lượng tràn đầy.

– Xích Viêm Yêu Yến thất giai sơ kỳ!

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, tốc độ cùng lực công kích của Xích Viêm Yêu Yến đều cực nhanh, thân là yêu thú hỏa hệ, không biết là tọa kỵ của ai, lúc này trên lưng chỉ có Thánh Linh thiên Tôn cùng hai vị hộ giáo Tôn lão, đoán chừng là của một trong ba người.

Sau lưng Xích Viêm Yêu Yến còn có bốn đầu Lam Vũ Yêu Thứu lục giai trung kỳ, bộ dáng dữ tợn, là một loại yêu thú cực kỳ hung hãn, không biết Thánh Linh bộ làm sao thu phục.

– Bái kiến Thánh Linh thiên Tôn, bái kiến hai vị hộ giáo Tôn lão!

Các trưởng lão hành lễ, các đệ tử bình thường cũng chưa từng gặp họ, nhưng có nghe nói qua, lúc này không dám chậm trễ vội vàng hành lễ, lại trộm đánh giá ba vị siêu cấp cường giả trong lời đồn đãi.

– Tập lão, lần này Thánh Linh bộ dốc toàn bộ lực lượng rồi!

Lục Lâm Thiên nói.

– Chỉ sợ dốc toàn bộ lực lượng cũng không đủ, thực lực của bọn họ vô cùng mạnh mẽ!

Thánh Linh thiên Tôn thở dài nói.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, ánh mắt lướt qua mọi người, thầm cảm khái, nếu đội hình như vậy đặt lên Cổ Vực hoặc Đại lục Linh Vũ, tuyệt đối là gió thổi cỏ rạp, đã vượt qua thế lực nhất lưu, ngoại trừ Tam Tông Tứ Môn cùng Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, hẳn không ai có thể đối kháng, nhưng đây chỉ là thực lực yếu nhất trong Thánh Linh giáo mà thôi.

– Giáo chủ, chúng ta đi thôi!

Thánh Linh thiên Tôn nói.

– Tập lão, ta dùng tọa kỵ của mình thói quen hơn!

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, quanh thân Thiên Sí Tuyết Sư chợt lóe bạch mang, nháy mắt hóa thành bản thể khổng lồ.

– Hống!

Một tiếng gầm gừ trầm thấp truyền ra, một cỗ khí tức Vương giả lan tràn, Xích Viêm Yêu Yến cùng Lam Vũ Yêu Thứu đều run lên.

– Thiên Sí Tuyết Sư thất giai!

Không ít người hiểu biết đều kinh ngạc, yêu thú như vậy lại là tọa kỵ, thật sự hiếm thấy.

Khi toàn bộ trưởng lão đều đi lên một đầu Lam Vũ Yêu Thứu, một trăm năm mươi sáu mươi Linh Suất Vũ Suất lập tức đi lên ba đầu Lam Vũ Yêu Thứu còn lại, sáu đầu yêu thú khổng lồ vỗ cánh bay lên, hóa thành lưu quang nháy mắt biến mất giữa không trung, chỉ còn lưu lại những đệ tử bình thường đứng ngẩn người.

Sau khi sáu đầu yêu thú khổng lồ rời đi, giữa không trung dao động đột nhiên hiện ra một thân ảnh, ánh mắt nhìn chăm chú vào viễn không, lập tức liền biến mất, lại không có đệ tử nào nhìn thấy.

Lần này đi cứu viện Thánh Pháp bộ chỉ có những cường giả mới biết được tin tức, đệ tử thực lực không đủ thì không biết chuyện gì xảy ra, nhưng nhìn thấy động tĩnh cũng biết lần này sẽ xảy ra đại sự.

Giữa không trung, sáu đầu yêu thú khổng lồ bay nhanh, Thiên Sí Tuyết Sư đi trước nhất, đây là ngạo khí, thân là một trong những yêu thú Vương giả, hắn tuyệt đối không cam tâm rơi vào phía sau những yêu thú khác.

Các Linh Suất Vũ Suất đều nhìn chăm chú vào Thiên Sí Tuyết Sư, giáo chủ đột nhiên xuất hiện, tựa hồ làm bọn họ còn chưa thói quen lẫn kinh ngạc.

Chương 1665: Trúng kế

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện Thiên Linh Diệt Hồn chỉ, từng đạo thủ ấn kết xuất, động tới thiên địa năng lượng, mặc dù vậy hắn tu luyện cũng không dễ dàng, đương nhiên hắn tin tưởng có thể tu luyện thành công, bởi vì khó khăn cũng không quá lớn.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên tu luyện, ánh mắt Tập Hạo Nhiên, Quân Bất Phàm cùng Viên Tự Thành đều chợt lóe vẻ kinh nghi, lại nhìn sang Lục Tâm Đồng bọn họ, không khỏi nhíu mày.

Hô!

Sáu đầu yêu thú phi hành cực nhanh, chưa kịp nhìn đã biến mất giữa không trung, mà Lục Lâm Thiên đắm chìm trong việc tu luyện nên cảm giác thời gian trôi qua càng nhanh hơn.

Nháy mắt một ngày đi qua, một mảnh núi non rộng lớn xuất hiện, từ trên nhìn xuống giống như một đầu cự long phủ phục, có vẻ cực kỳ tráng lệ to lớn.

Đệ tử Thánh Linh giáo cũng không xa lạ với vùng núi này, bởi vì trong này còn có không ít yêu thú lẫn Linh thú.

Nhưng vào hôm nay nơi này có chút cổ quái, bình thường nếu có yêu thú phi hành bay qua sẽ có không ít chim chóc bị kinh động tứ tán, hôm nay lại hoàn toàn yên tĩnh.

Thậm chí yêu thú cùng Linh thú cũng không thấy bóng dáng, làm không trung có vẻ cực kỳ áp lực lẫn bất thường.

Hưu hưu!

Bên trong sơn mạch yên tĩnh đột nhiên vang lên tiếng xé gió, sáu đạo lưu quang nháy mắt bay tới, cuối cùng xuất hiện trên không trung vùng núi kia.

– Di, tựa hồ không bình thường a!

Ánh mắt Tập Hạo Nhiên trầm xuống, gọi Xích Viêm Yêu Yến dừng lại, ánh mắt nghi hoặc nhìn quanh bốn phía.

Vào lúc này Lục Lâm Thiên cũng gọi Thiên Sí Tuyết Sư ngừng lại.

– Hình như không đúng!

Sắc mặt Quân Bất Phàm trầm xuống.

– Quá mức an tĩnh, thật không bình thường!

Viên Tự Thành lên tiếng.

– Chúng ta hẳn gặp phải mai phục!

Lục Lâm Thiên đột nhiên ngẩng đầu nhìn phía trước, nơi đó mơ hồ xuất hiện một đoàn sương mù dày đặc, bên trong truyền ra chân khí dao động.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, sương mù nháy mắt khuếch tán, cùng lúc đó vài đạo quang mang chói mắt phóng lên cao, hư không run lên, một đạo quang mạc dày đặc màu xám xuất hiện trên bầu trời, vừa lúc tập trung bao phủ sáu đầu yêu thú khổng lồ.

– Là đại trận trấn bộ Thánh Pháp bộ, Cửu Tinh Khốn Long trận!

Nhìn quang mạc khổng lồ, cùng với từng đạo quang mang xa xa, Tập Hạo Nhiên kinh hãi kêu lên, nhìn sắc mặt đại trận kia hẳn là cực kỳ cường hãn.

– Không tốt, chúng ta bị nhốt, mau phá trận!

Sắc mặt Tập Hạo Nhiên đại biến, hét lớn.

Xuy xuy!

Ngay lập tức Viên Tự Thành cùng Quân Bất Phàm đánh ra năng lượng quang trụ lao thẳng về hướng quang mạc trên bầu trời.

Oanh oanh oanh!

Ba đạo năng lượng quang trụ nháy mắt đánh lên quang mạc, không gian vô tận như bị bóp méo, phảng phất như gấp khúc cùng nhau, một cỗ chân khí cuộn sóng khuếch tán, không gian dao động liên tục nổ tung, không gian nứt vụn lộ ra khe không gian không ngừng lan tràn.

– Ha ha, đại trận trấn bộ của Thánh Pháp bộ, Thánh Linh bộ các ngươi làm sao phá vỡ!

Một thanh âm băng sương vang lên, năng lượng tràn ra, cả không gian run lên, trên quang mạc nhất thời phủ kín bí văn huyền ảo, lại thêm chín đạo quang mang bắn tới, cuối cùng nhanh như chớp hội tụ trên bầu trời.

Chín đạo quang mang hội tụ ầm ầm va chạm lẫn nhau, cả không gian giống như bị sơn băng địa liệt, chân khí cường hãn lan tràn khiến yêu thú Linh thú hốt hoảng bỏ chạy.

Phanh phanh!

Chín đạo quang mang va chạm phát ra quang mang chói mắt chiếu xuống, tốc độ nhanh tới kinh người, cả không gian đều bị quang mạc bao phủ, giống như gia cố cho màn trời, khe không gian bị ba người Tập Hạo Nhiên xé mở lập tức bị lấp kín lại.

Ba người ngẩng đầu nhìn chằm chằm thiên không, sắc mặt ngưng trọng, Linh lực tràn ra ngày càng nồng đậm.

– Phá!

Tập Hạo Nhiên hét lớn một tiếng, tựa hồ nhất định muốn phá vỡ quang mạc, thân ảnh nhảy lên trời cao, hai người Viên Tự Thành cùng Quân Bất Phàm theo sát phía sau, ba người trực tiếp xuyên qua không gian dao động, ba đạo quang mang bay ra bức xé một mảnh khe không gian, lộ ra hắc quang đáng sợ, nháy mắt hung hăng va chạm vào quang mạc khổng lồ kia.

Phanh phanh phanh!

Từng luồng sóng xung kích hủy diệt hung hăng va chạm vào quang mạc, không gian đột nhiên bành trướng, kình khí ngập trời, không ngừng run rẩy lên, bên dưới giống như sơn băng địa diệt, từng ngọn núi không ngừng nổ tung, giống như ngày tận thế tiến đến.

Quang mạc không ngừng nổi lên gợn sóng, thậm chí còn trở nên vặn vẹo.

– Cửu Tinh Khốn Long, thiên la địa Vũng, vây cho ta!

Thanh âm quát lạnh truyền tới, đồng thời một đạo bạch quang phóng lên cao, xuất hiện một lệnh bài giống Thánh Linh sắc lệnh như đúc, nháy mắt liền trấn áp giữa đại trận, một cỗ năng lượng cuồng bạo tràn tới, động tới thiên địa năng lượng áp lên quang mạc bên dưới.

– Các đệ tử ra tay, mạnh mẽ phá trận!

Tập Hạo Nhiên quát lớn.

– Sưu sưu…

Nhất thời toàn bộ cường giả Thánh Linh bộ đồng thời nhảy ra, chân khí lẫn Linh lực lan tràn, liên tục đánh vào quang mạc bên trên, lực công kích khủng bố ngưng tụ, uy lực ngày càng khủng bố.

Oanh long long!

Oanh oanh oanh!

Ba siêu cấp cường giả lại tiếp tục ngưng tụ công kích đánh tới.

Oanh oanh oanh!

Mặc kệ bọn họ công kích như thế nào, rốt cục cũng không thể lay động quang mạc, mà mọi người tựa hồ hao tổn không ít, sắc mặt có chút trắng bệch.

Khi mọi người ngừng công kích, sắc mặt đã cực kỳ ngưng trọng, giữa không trung hoàn toàn khôi phục yên tĩnh, tựa hồ chưa từng có chuyện gì phát sinh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn quanh, nhìn thấy Cửu Tinh Khốn Long trận, trong mắt hiện hàn ý.

– Tập lão, chúng ta trúng kế!

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm phía trước, khóe môi hiện lãnh ý, rõ ràng mọi người đã trúng kế, Thánh Vũ bộ cùng Thánh Thú bộ không phải muốn đối phó Thánh Pháp bộ, mà là ba bộ muốn liên thủ đối phó Thánh Linh bộ.

– Thánh Vũ bộ cùng Thánh Thú bộ không phải muốn đối phó Thánh Pháp bộ, mà là muốn liên thủ đối với Thánh Linh bộ, lừa Hồ Nhất Đao mắc mưu, nhân cơ hội dẫn dụ chúng ta đi viện binh Thánh Pháp bộ, vây khốn chúng ta trong trận, ta thật không ngờ điểm này, cũng thật không ngờ bốn bộ Thánh Linh giáo lại tới nông nỗi hôm nay, thật đáng buồn, thật đáng tiếc a!

Tập Hạo Nhiên thở dài nói.

– Ha ha, Tập Hạo Nhiên, không nghĩ tới lão gia hỏa ngươi còn chưa chết!

Một tiếng cười lạnh truyền tới, quanh quẩn trong tai mọi người, ai cũng nghe được đó là một giọng nữ già nua.

– Tiết Linh Phượng, Thánh Linh bộ niệm tình đồng môn, đi cứu viện Thánh Pháp bộ của ngươi, nhưng thật không ngờ các ngươi lại mai phục tính kế đồng môn, xem ra các ngươi đã bị lợi dục huân tâm mất đi lý trí, hoàn toàn không để ý tới giáo quy!

Tập Hạo Nhiên lạnh lùng quát.

– Tập Hạo Nhiên, nói thật, ngươi nghe được Thánh Pháp bộ gặp nạn lại tới tương trợ, ta thật cảm kích, nhưng ta không ngu ngốc, Thánh Linh bộ các ngươi làm việc thật cao minh, chỉ hi vọng nhìn thấy ba bộ chúng ta đều tổn thương, Thánh Linh bộ của ngươi ngư ông đắc lợi, nghe nói chúng ta bị vây công, ngươi chỉ lo lắng thực lực ba bộ không cân bằng, sẽ không đạt mục đích làm cho chúng ta đều tổn thương nên mới tới tương trợ đi!

Chương 1666: Thực lực Thánh Linh

Giọng nữ già nua ngừng một lát lại nói.

– Lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, ở trong lòng những kẻ luôn mang quỷ kế như các ngươi, bất cứ chuyện gì cũng biến thành âm mưu, trong mắt của các ngươi chưa từng có tình đồng môn!

Tập Hạo Nhiên thở dài nói.

– Tình đồng môn, buồn cười, Tập Hạo Nhiên, nếu ngươi có tình đồng môn, vì sao Thánh Linh bộ cứ tử thủ mật thất không cho chúng ta mạnh mẽ mở ra, chẳng lẽ ngươi không biết tài nguyên tu luyện trong mật thất cần thiết thế nào, Thánh Linh giáo rơi tới nông nỗi hôm nay, chẳng phải ngươi còn muốn độc chiếm tài nguyên trong mật thất sao, muốn ngấp nghé vị trí giáo chủ!

Một giọng nam già nua cười lạnh nói.

– Tập Hạo Nhiên, đừng trách chúng ta không nói tình đồng môn, hỏi ngươi một lần cuối cùng, nếu không đồng ý cùng chúng ta mở ra mật thất, thì đừng trách chúng ta lòng dạ độc ác!

Lại một tiếng quát lạnh truyền tới.

– Nguyễn Thượng Hành, Tàng Thiên Báo, các ngươi mới là kẻ ngấp nghé vị trí giáo chủ, một lòng muốn lôi kéo Thánh Linh giáo tranh bá đại lục, đã sớm quên mất giáo quy, các ngươi đừng quên giáo quy có nói rõ, các ngươi không có Thánh Linh sắc lệnh, căn bản không có tư cách ngồi lên vị trí giáo chủ, về chuyện tài nguyên tu luyện, nhất định phải chờ giáo chủ mở ra!

Tập Hạo Nhiên nói.

– Mấy ngàn năm, giáo chủ đã sớm chết rồi đi, cho dù không chết phỏng chừng cũng đã sớm tới đại nạn, làm sao còn giáo chủ trở về, chẳng lẽ không có giáo chủ thì Thánh Linh giáo luôn uất ức như vậy sao!

Lại một tiếng quát trả lời.

– Tiết Linh Phượng, Tàng Thiên Báo, Nguyễn Thượng Hành, ba ngươi liên thủ mà tới, chỉ sợ đã nghĩ sẽ đối phó Thánh Linh bộ đi, chỉ tiếc các ngươi đánh lộn bàn tính, giáo chủ đã trở lại, đang ở bên cạnh ta, Tiết Linh Phượng, ngươi dám phạm thượng, còn không mở ra Cửu Tinh Khốn Long trận!

Tập Hạo Nhiên lớn tiếng quát.

– Ha ha…

Lời của hắn vừa dứt liền vang lên vài tiếng cười lạnh.

– Tập Hạo Nhiên, mệt cho ngươi nghĩ ra chuyện ma quỷ như vậy, giáo chủ đã trở lại, còn đi bên cạnh ngươi, thật không ngờ a, vậy hãy để cho giáo chủ mở ra Cửu Tinh Khốn Long trận đi, chúng ta cũng có thể bái kiến giáo chủ, ha ha!

Tiếng cười lạnh truyền tới không chút tin tưởng.

– Các ngươi…

– Cửu Tinh Khốn Long trận, đại trận trấn bộ của Thánh Pháp bộ, vậy hãy để cho ta tới thử xem đi!

Tập Hạo Nhiên tức giận định mắng, Lục Lâm Thiên chợt lên tiếng nói, liền đi tới trước người Tập Hạo Nhiên nhìn chằm chằm vào quang mạc trước mắt, lạnh lùng nói:

– Cửu Tinh Khốn Long trận, mở ra cho ta!

Dứt lời, một khối lệnh bài màu trắng xuất hiện trong tay hắn, chính là Thánh Linh sắc lệnh, Linh lực truyền vào, Thánh Linh sắc lệnh lan tràn lưu quang chói mắt.

Hô!

Giữa không trung, lệnh bài trấn thủ Cửu Tinh Khốn Long trận vô hình trung bị hấp xả, bắt đầu run rẩy lên.

– Di…

Bên ngoài trận truyền vào thanh âm kinh nghi, tựa hồ kinh ngạc vì sự biến hóa.

Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, mỗi lệnh bài của bốn bộ đều có tác dụng khác nhau, nhưng đều bị khống chế bởi Thánh Linh sắc lệnh.

– Thu cho ta!

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, thủ ấn cuối cùng kết xuất, ngón trỏ cùng ngón cái kết xuất thủ ấn huyền ảo, Linh lực truyền vào, Thánh Linh sắc lệnh bắn ra quang mang chói mắt, một cỗ khí tức bàng bạc lập tức lan tràn.

Oanh long long!

Quang mang phóng lên cao, tốc độ nhanh như chớp phá vỡ quang mạc giữa không trung, cả quang mạc nhất thời ầm ầm rung động.

Xuy!

Đúng lúc này một màn quỷ dị xuất hiện, khi quầng sáng xuất hiện, lệnh bài màu trắng trấn giữa trung ương nháy mắt ảm đạm thất sắc, bắt đầu run lên, hào quang lập tức biến mất, bay thẳng tới trước Thánh Linh sắc lệnh phủ phục xuống.

– Tại sao lại như vậy, Cửu Tinh Khốn Long trận bắt đầu thu lại!

– Là ai phá trận!

Bên ngoài liên tục vang lên tiếng quát.

– Cửu Tinh Khốn Long trận là đại trận do giáo chủ đời thứ nhất luyện chế, trận nhãn chính là Thánh Pháp lệnh, nhưng trận nhãn chân chính là Thánh Linh sắc lệnh, Thánh Pháp bộ bố trí Cửu Tinh Khốn Long trận đối phó đồng môn, vậy hôm nay thu lại đi, về những tội danh khác sau này tiếp tục tính!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng kết xuất thủ ấn, trong Thánh Linh sắc lệnh bắn ra quang mang, lập tức giải khai quang mạc trên cao.

Oanh long long!

Quang mạc sương mù dày đặc nháy mắt ầm ầm phá nát, quang mang xông lên tận trời, lực lượng bàng bạc xé mở không gian, một cỗ khí tức quỷ dị lập tức lan tràn.

Hưu hưu!

Chân trời xa xa nháy mắt có hơn mười đạo hào quang dựng lên, giống như cách cục cửu cung, từ xung quanh phá không bay ra, chín đạo quang mang chia làm chín tổ, tổng cộng là tám mươi mốt hào quang, nháy mắt hướng quang mang của Thánh Linh sắc lệnh hội tụ tới.

– Thu!

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, trong tay đánh ra một đạo quang mang, Thánh Linh sắc lên dựng lên, mấy đạo lưu quang nháy mắt thu vào trong Thánh Linh sắc lệnh, kể cả tám mươi mốt trận giác Cửu Tinh Khốn Long trận.

Hô…

Sương mù dày đặc chớp mắt tán loạn, không gian chớp động, rất nhanh liền biến mất, nhất thời khí tức trong thiên địa hạ xuống, một chân khí cường hãn tràn ngập lan tràn.

– Ngươi là người phương nào, sao có thể phá được Cửu Tinh Khốn Long trận của Thánh Pháp bộ chúng ta?

Ở bên dưới xuất hiện vô số thân ảnh, trong mười người đứng phía trước có một lão giả sáu mươi tuổi, chân khí Linh Vương cửu trọng đỉnh đang kinh hãi nhìn Lục Lâm Thiên đứng trên không trung.

Ở bên dưới sơn mạch xuất hiện hơn vạn người, chân khí cực kỳ cường hãn, đang nhìn chằm chằm lên hơn trăm người Thánh Linh bộ.

Người đứng trước nhất là hai nam một nữ già nua, nhìn qua khoảng bảy mươi tuổi, hoặc như trăm tuổi, nhưng tuổi tác chân thật chỉ sợ đã sớm vượt xa con số này.

Chân khí ba người không chút dao động, phảng phất như dung thành một thể với không gian, lão phụ nhân đứng ở giữa mái tóc lại đen nhánh, nhưng sắc mặt có chút già nua, đang nhìn chằm chằm trên không.

Người bên trái thân hình không quá cao lớn, nhưng cực kỳ rắn chắc, khuôn mặt đầy nếp nhăn, nhìn qua như chín mươi tuổi nhưng thân hình lại như thanh niên, có vẻ cực kỳ kỳ lạ.

Người cuối cùng cực kỳ già nua, lại có cỗ chân khí như muốn bùng nổ, không gian chung quanh hắn nóng cháy đáng sợ, hỏa hệ năng lượng không ngừng tụ tập.

Lục Lâm Thiên nhìn ba người, một Vũ Tôn hai Linh Tôn, thực lực hẳn không hơn kém Tập Hạo Nhiên bao nhiêu. Mà sau lưng bọn hắn còn có bốn năm thân ảnh, cũng đã tới Linh Tôn Vũ Tôn.

– Sau lưng ba người, bốn thân ảnh kia đều là Linh Tôn, đứng sau lưng lão giả kỳ lạ kia hẳn là hai Linh Tôn hai Vũ Tôn. Mà sau lưng lão giả tu luyện năng lượng hỏa hệ có năm thân ảnh, theo chân khí mà xem đều tới Vũ Tôn!

Theo Lục Lâm Thiên tính toán, sau lưng ba người kia có tới mười ba Vũ Tôn Linh Tôn, hơn nữa thực lực ba người kia chỉ sợ là mạnh nhất, chỉ tính Vũ Tôn Linh Tôn đã có tới mười sáu, một trăm hai mươi ba Vũ Vương Linh Vương, về phần Vũ Suất Linh Suất thì càng nhiều hơn không ít.

– Trời ạ, đây là thực lực Thánh Linh giáo sao!

Chương 1667: Thử xem thực lực

Lục Lâm Thiên chấn kinh, trong lòng vô cùng rung động, trên đại lục có thế lực nào có thể nghĩ tới trên Vạn Đảo nhai lại ẩn giấu một cỗ thế lực kinh khủng như vậy, loại thực lực này đủ thổi quét hết thảy.

– Giáo chủ, người đứng giữa là Thánh Pháp thiên Tôn Tiết Linh Phượng, bên trái là Thánh Thú thiên Tôn Tàng Thiên Báo, bên phải là Thánh Vũ thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành, Tiết Linh Phương là tu vi Linh Tôn tứ trọng, mà Tàng Thiên Báo cũng vậy, thực lực Nguyễn Thượng Hành hẳn tới ngũ trọng, ta chỉ có thể đối phó Nguyễn Thượng Hành, mà thêm hai người kia thì bất lực.

Tập Hạo Nhiên đột nhiên truyền âm.

Sưu sưu…

Vào lúc này toàn bộ ánh mắt mọi người đều tập trung vào Lục Lâm Thiên, vừa nhìn thấy Thánh Linh sắc lệnh, sắc mặt ba thiên Tôn run rẩy biến đổi.

– Ngươi là ai?

Lão giả sáu mươi đứng sau lưng Tiết Linh Phượng lại hỏi, nhưng ánh mắt luôn nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên.

– Hoàng Tử Vinh, ngươi càn rỡ, nhìn thấy giáo chủ sao không hành lễ!

Đại trưởng lão Thánh Linh bộ tiến lên quát một tiếng.

– Giáo chủ…

Nghe được lời này những người đứng bên dưới đều run lên, xưng hô này đối với họ hoàn toàn có ý nghĩa khác hẳn.

– Giáo chủ, giáo chủ gì chứ, Thánh Linh giáo làm gì có giáo chủ!

Ba thiên Tôn đưa mắt nhìn nhau, Nguyễn Thượng Hành sải bước tới quát.

– Nguyễn Thượng Hành, Thánh Linh sắc lệnh ở đây, ngươi còn không biết nữa sao, chẳng lẽ ngươi muốn phản giáo?

Tập Hạo Nhiên đi tới bên người Lục Lâm Thiên, mơ hồ bảo hộ hắn.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, ánh mắt đảo qua, nói:

– Thánh Linh sắc lệnh ở đây, các đệ tử Thánh Vũ bộ, Thánh Thú bộ, Thánh Pháp bộ nghe lệnh!

Thanh âm xen lẫn Linh lực quanh quẩn giữa không trung, các đệ tử tam bộ nhất thời xôn xao, nhìn lên thanh niên phía trên, lại đưa mắt nhìn nhau, cuối cùng đều rơi lên người ba thiên Tôn.

Trong mắt Lục Lâm Thiên lộ lãnh ý, xem ra cố ý không nhận ra giáo chủ, lại cố tình không nhận ra Thánh Linh sắc lệnh nữa.

– Tiểu tử, ngươi nói ngươi là giáo chủ, có gì chứng minh?

Thân hình Tiết Linh Phượng tiến lên, một cỗ uy áp giai vị vô hình trực tiếp bao phủ Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được một cỗ cự lực vô hình ngập trời bao vây chính mình, Linh hồn khí tức trực tiếp tràn vào trong đầu hắn.

Trong nháy mắt Linh hồn công kích tràn vào não hải, đây là chỗ khủng bố của Linh giả.

Xuy xuy!

Kim sắc tiểu đao chợt động, nháy mắt nhảy tới Linh hồn không gian, kim mang tràn ra cắn nuốt Linh hồn lực xâm nhập, thậm chí khiến cho nó phát ra thanh âm như vui sướng.

– Tiết Linh Phượng, ngươi muốn làm gì, càn rỡ!

Đúng lúc này Tập Hạo Nhiên hét lớn một tiếng, quang mang khởi động đem Linh hồn lực kia ngăn cách bên ngoài.

Xuy xuy!

Linh hồn lực nháy mắt biến mất, kim sắc tiểu đao có chút không muốn như giận dỗi, quay trở lại sau lưng tiểu hồn anh.

– Dám xưng là giáo chủ, ta phải thử xem có phải hay không!

Tiết Linh Phượng nhìn Lục Lâm Thiên, giấu diếm vẻ kinh ngạc, Linh hồn lực bà ta muốn xâm nhập não hải tiểu tử kia tìm kiếm tin tức, ai biết nháy mắt lại biến mất vô ảnh vô tung.

– Thánh Pháp thiên Tôn, vậy ngươi thử ra được điều gì sao?

Trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra lãnh ý, nhìn thẳng lão ẩu kia, người này dám động thủ với mình, thật sự không đem Thánh Linh sắc lệnh cùng giáo chủ vào trong mắt.

Bị ánh mắt của Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm, trong lòng Tiết Linh Phượng dâng lên lãnh ý, nháy mắt liền khôi phục bình thường, nhưng biến hóa thành làm trong lòng bà ta thầm biến đổi, người có thể ảnh hưởng bà ta chỉ sợ không mấy người, vì sao thanh niên kia lại có thể làm được, thật sự không bình thường.

– Giáo chủ, thật là buồn cười, cầm Thánh Linh sắc lệnh thì nói là giáo chủ sao, ngươi có bằng chứng gì?

Tiết Linh Phượng lạnh lùng hỏi.

– Thánh Linh sắc lệnh đã đại biểu hết thảy, Thánh Pháp thiên Tôn, ngươi muốn phản giáo sao?

Lục Lâm Thiên lạnh như băng.

– Buồn cười, không biết Thánh Linh bộ các ngươi lấy được Thánh Linh sắc lệnh ở đâu, các ngươi nói là giáo chủ thì là giáo chủ sao, tiểu tử, nói mau, ngươi làm sao lấy được Thánh Linh sắc lệnh?

Nguyễn Thượng Hành quát.

– Thánh Linh sắc lệnh là do gia sư Thánh Thủ Linh Tôn truyền lại, Thánh Vũ thiên Tôn, có dị nghị sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Ánh mắt Thánh Vũ thiên Tôn chợt lóe, hắn chưa từng gặp qua Thánh Thủ Linh Tôn, nhưng đã nghe qua danh hào, là giáo chủ đời thứ nhất Thánh Linh giáo, thủ đoạn thông thiên.

– Vậy hiện tại lão giáo chủ đang ở đâu?

Trong mắt Nguyễn Thượng Hành lóe lên, tựa hồ có chút băn khoăn, mà hai người Tiết Linh Phượng cùng Tàng Thiên Báo nghe được bốn chữ Thánh Thủ Linh Tôn cũng có chút băn khoăn, ánh mắt đều nhìn Lục Lâm Thiên.

– Gia sư đang ở tha phương, không có phương tiện đi xa, các ngươi muốn gặp sẽ có cơ hội.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ha ha…

Nguyễn Thượng Hành trầm xuống, cười lạnh nói:

– Ngươi nghĩ rằng ta tin lời của ngươi sao, giáo chủ đời thứ nhất mất tích mấy ngàn năm, chỉ sợ đã sớm đại nạn, tiểu oa nhi ngươi mới bao nhiêu, còn dám giả mạo đệ tử lão giáo chủ, không biết ngươi nhặt được Thánh Linh sắc lệnh ở đâu, cấu kết với Thánh Linh bộ muốn ngấp nghé chức giáo chủ!

Nói tới đây ánh mắt hắn thoáng dịu đi, lập tức nói:

– Tiểu oa nhi, đem Thánh Linh sắc lệnh giao cho ta, ta tha cho ngươi một mạng, nếu không ta muốn lấy mạng nhỏ của ngươi còn dễ hơn giết chết con kiến!

– Nguyễn Thượng Hành, ngay cả Thánh Linh sắc lệnh ngươi cũng không tuân, ngươi rõ ràng muốn phản giáo!

Tập Hạo Nhiên quát lớn.

Lục Lâm Thiên trầm xuống, rõ ràng là Nguyễn Thượng Hành không tâm phục khẩu phục, muốn đánh chủ ý với Thánh Linh sắc lệnh, chỉ sợ là vì mật thất cùng vị trí giáo chủ, lợi dục huân tâm, muốn hắn thần phục mình chỉ sợ là không thể nào.

– Tập Hạo Nhiên, tội danh phản giáo quá lớn, ta còn không gánh nổi, ta chưa từng làm ra chuyện gì phản giáo, phản giáo chính là ngươi, không ngờ lại muốn ủng hộ một tiểu oa nhi làm giáo chủ, sau đó nắm giữ Thánh Linh giáo trong tay, ngươi chỉ nằm mộng, thế nhưng Thánh Linh sắc lệnh xuất hiện, hôm nay có thể đem mọi chuyện giải quyết, ai có sắc lệnh chính là giáo chủ, nhưng tuyệt đối không phải tiểu oa nhi kia, có sắc lệnh là có thể mở ra mật thất rồi chứ!

Nguyễn Thượng Hành nói.

– Cho dù ta giao ra Thánh Linh sắc lệnh, ta nên giao cho ai, các ngươi có ai muốn làm giáo chủ, nếu ai muốn cứ nói một tiếng, ta sẽ đem Thánh Linh sắc lệnh giao cho hắn!

Lục Lâm Thiên nói:

– Hay là các ngươi còn chưa nghĩ kỹ, rốt cục là ai làm giáo chủ hay sao?

Nguyễn Thượng Hành, Tiết Linh Phượng, Tàng Thiên Báo sắc mặt biến đổi, Thánh Linh sắc lệnh rơi vào trong tay người khác, bọn hắn đương nhiên không muốn, lần này ba bộ liên thủ chỉ muốn vây công Thánh Linh bộ, muốn mở ra mật thất, miễn Thánh Linh bộ làm vướng chân vướng tay.

– Muốn châm ngòi ly gián sao?

Ánh mắt Nguyễn Thượng Hành trầm xuống:

– Tiểu tử, ngươi không cần quan tâm, chúng ta đã sớm thương nghị trước, vị trí giáo chủ sẽ lựa chọn trong ba bộ, người thắng trở thành giáo chủ, ngươi muốn châm ngòi ly gián cũng không dễ dàng như vậy!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, không nghĩ tới đám người này đã sớm có tính toán.

Chương 1668: Động thủ kinh sợ

– Thánh Vũ thiên Tôn, Thánh Pháp thiên Tôn, Thánh Thú thiên Tôn, điều thứ tư giáo quy Thánh Linh giáo là gì, các ngươi còn nhớ rõ?

Lục Lâm Thiên trầm giọng hỏi.

Ánh mắt ba thiên Tôn run lên, bọn hắn đương nhiên là biết, thấy Thánh Linh sắc lệnh như thấy giáo chủ.

– Điều thứ tư giáo quy, thấy Thánh Linh sắc lệnh như thấy giáo chủ, các ngươi đây là muốn phản giáo sao?

Lục Lâm Thiên cầm Thánh Linh sắc lệnh lướt qua đệ tử ba bộ hỏi.

Các đệ tử ở bên dưới xôn xao, bọn họ đương nhiên biết điều thứ tư giáo quy, thân là đệ tử họ tuyệt đối trung tâm, đều là con cháu của người bổn giáo đời thứ nhất, họ sinh trong bổn giáo, cho nên không hề nghĩ phản bội, Thánh Linh giáo là giáo, cũng là gia, thậm chí giáo quy chẳng khác gì là gia quy.

Lúc này ánh mắt của một số người đã dao động.

– Điều thứ tư giáo quy, thấy Thánh Linh sắc lệnh, như thấy giáo chủ, điều này đúng vậy, chỉ tiếc không biết ngươi lấy được sắc lệnh ở đâu, cho nên điều này không ý nghĩa, giao ra Thánh Linh sắc lệnh, nếu không thì chết!

Nhìn thấy các đệ tử dao động, ánh mắt Thánh Vũ thiên Tôn trầm xuống, khí tức bắt đầu dao động.

– Nguyễn Thượng Hành, ngươi thật lớn mật, đừng tưởng rằng không ai làm gì được ngươi, lão giáo chủ trở về, nhất định không bỏ qua cho ngươi, ngươi cần phải hiểu rõ!

Tập Hạo Nhiên quát.

– Đừng lấy lão giáo chủ áp ta, mấy ngàn năm nếu lão giáo chủ thật sự còn sống, sao không trở lại, sao lại nhìn thấy Thánh Linh giáo rơi vào cảnh ngộ này, lời này của ngươi đi hò hét hài tử ba tuổi thì còn được!

Nguyễn Thượng Hành lạnh lùng nói.

– Ngươi muốn làm thế nào mới tin?

Lục Lâm Thiên nhíu mày hỏi.

Ánh mắt Nguyễn Thượng Hành run lên, nhìn qua Lục Lâm Thiên, hỏi hắn tin hay không cũng không phải nguyên nhân chủ yếu, nguyên nhân thật sự chỉ có hắn mới hiểu rõ ràng.

Ánh mắt nhóm người Tiết Linh Phượng đều biến hóa.

Bên cạnh Thánh Pháp thiên Tôn có một thân ảnh tiến ra, nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

– Hừ, ngươi đã nói Thánh Linh sắc lệnh là do lão giáo chủ truyền lại, ngươi lại là đệ tử của lão giáo chủ, nói vậy thực lực tuyệt đối không tầm thường, vậy hãy chứng minh đi!

Thân ảnh kia tiến lên một bước, nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Ánh mắt ba thiên Tôn chợt lóe, cũng không ngăn cản, ngược lại chờ mong.

– Là Linh Vương cửu trọng đỉnh!

Lục Lâm Thiên nhìn người kia, chính là đại trưởng lão Thánh Pháp bộ Hoàng Tử Vinh, lúc trước dùng Thánh Pháp lệnh thúc giục Cửu Tinh Khốn Long trận cũng là hắn, kỳ thật tu vi không kém hơn đại trưởng lão Thánh Linh bộ bao nhiêu.

– Đây là ý của các ngươi sao?

Lục Lâm Thiên thản nhiên nhìn thoáng qua ba thiên Tôn.

– Tiểu oa nhi, nếu ngươi nói ngươi là đệ tử của lão giáo chủ, tự nhiên là không tầm thường, cho chúng ta nhìn xem thực lực của ngươi đi, nhớ kỹ, chết đừng trách, không có thực lực thì đừng đi ra, cho ngươi một cơ hội cuối cùng, thừa nhận ngươi giả mạo là được, ta tha cho ngươi một mạng!

Ánh mắt Nguyễn Thượng Hành xoay chuyển, nếu không phải đang ở trước mặt nhiều người, hắn cần gì băn khoăn nhiều như vậy, trực tiếp động thủ là được, nhưng hắn không muốn để người mượn cớ, cũng không thể làm, mà bây giờ có người ra mặt, đối với bọn hắn đều có lợi.

– Đệ tử lão giáo chủ nếu là kẻ tầm thường, dĩ nhiên là giả mạo!

Thánh Thú thiên Tôn nói.

– Chết thì đừng trách sao, vậy thử xem đi!

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, đã tới lúc này chỉ có thể làm người kinh sợ, kinh sợ tuyệt đối mới có thể khiến cho những kẻ nóng đầu kia phục hồi lại tinh thần.

– Giáo chủ…

Ánh mắt Tập Hạo Nhiên thay đổi, thực lực của Hoàng Tử Vinh thật sự không kém.

– Tập lão yên tâm đi!

Lục Lâm Thiên nói, dưới Linh Tôn hắn cũng chưa từng e ngại người nào.

Nhìn thấy ánh mắt tự tin của Lục Lâm Thiên, Tập Hạo Nhiên cũng không nói thêm lời gì, hắn biết thực lực của giáo chủ, muốn đối phó Hoàng Tử Vinh hẳn là không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên lăng không tiến lên một bước, Linh lực lan tràn, ngân mang chợt lóe, thân ảnh nhảy lên vài trăm thước, ánh mắt nhìn chằm chằm Hoàng Tử Vinh, lạnh lùng nói:

– Thân là đại trưởng lão Thánh Pháp bộ, ngươi động thủ với ta, cần phải hiểu rõ, động thủ với giáo chủ, tương đương phản giáo, kẻ phản giáo, giết không tha!

Dứt lời, trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra hàn mang, chân khí Linh Vương lục trọng đỉnh phóng thích, không gian run lên.

– Linh Vương lục trọng, tiếp cận đỉnh phong!

Toàn bộ Linh Tôn Vũ Tôn đều kinh ngạc, người này tuổi tác không lớn, không ngờ có thực lực như thế, thiên phú thật khủng bố, tu vi như vậy tuyệt đối xứng làm đệ tử lão giáo chủ.

– Linh Vương lục trọng!

Ánh mắt Hoàng Tử Vinh cũng lộ vẻ kinh ngạc, tựa hồ thật không ngờ, hắn nghiêng người nhìn thoáng qua Tiết Linh Phượng, bạch mang chợt lóe, thân ảnh nhảy lên xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Tiểu tử, giao Thánh Linh sắc lệnh cho ta, ta có thể tha cho ngươi một mạng, nếu ngươi muốn nhờ vào lực lượng Linh Vương lục trọng đỉnh động thủ với ta, không khỏi làm người cười rớt răng hàm, chẳng khác gì người ngốc nói mê!

Hoàng Tử Vinh cười lạnh nói, ba bộ đã thương nghị giải quyết xong Thánh Linh bộ, sau đó tuyển trưởng lão làm giáo chủ, luận thực lực hắn cảm giác cơ hội của mình là lớn nhất, nếu có thêm Thánh Linh sắc lệnh càng thêm danh chính ngôn thuận.

– Vậy sao?

Trên mặt Lục Lâm Thiên lộ ý cười:

– Ta cũng cho ngươi một cơ hội, ngươi là đại trưởng lão Thánh Pháp bộ cần phải hiểu rõ, động thủ với giáo chủ, kẻ dưới phạm thượng, tương đương phản giáo, kẻ phản giáo, giết không tha!

Trong lòng Hoàng Tử Vinh không khỏi giật mình, đáy lòng dâng lên lãnh ý, một người lời nói đầy sát ý nhưng vẫn mỉm cười, người như thế cực kỳ đáng sợ, mà tu vi mình cao hơn hắn lại cảm giác sợ hãi, chính mình cũng cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng tên đã lên dây không phát không được, ánh mắt hắn trầm xuống, nói:

– Tiểu oa nhi trâng tráo, chờ ngươi trở thành giáo chủ rồi nói sau, hiện tại không ai thừa nhận ngươi là giáo chủ!

Dứt lời Linh lực phóng thích, đem bất an trong lòng xóa bỏ, chân khí lan tràn, không gian không ngừng chao đảo lắc lư.

– Hô!

Lục Lâm Thiên thở sâu một hơi, hôm nay nếu không kinh sợ những người này, thật sự khó thể trấn áp tình huống.

– Kẻ dưới phạm thượng, kẻ phản giáo, giết không tha!

Khóe môi Lục Lâm Thiên hiện lên độ cong băng sương, thanh âm quanh quẩn thiên không, tiếng nói vừa dứt sát khí mênh mông tràn ngập thiên địa, thiên địa năng lượng dao động kịch liệt.

– Sát khí thật mạnh!

Mọi người kinh hô.

Sắc mặt Hoàng Tử Vinh ngưng trọng, trong lòng lại dâng lên cảm giác bất an, ánh mắt trầm xuống, Linh lực xua đuổi cảm giác không yên tĩnh, Linh hồn khí tức tràn ra.

– Để cho ta nhìn ngươi rốt cục có bao nhiêu thực lực!

Dứt lời thân ảnh Hoàng Tử Vinh phá vỡ không gian dao động, chân khí dao động khủng bố phóng lên cao, tay áo huy động, nhất thời thiên địa năng lượng tràn ngập hội tụ.

– Ngươi nếu muốn thử, ta thành toàn ngươi!

– Hừ, Linh Vương lục trọng dám can đảm cho rằng mình siêu phàm, không biết trời cao đất dày!

Trong tay hắn biến hóa một dải lụa trắng thật lớn bắn thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, không hề lưu thủ, uy thế vô cùng kinh người.

Chương 1669: Chấp nhiếp (1)

Xuy!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất ngay tại chỗ.

– Tốc độ của ngươi còn chưa đủ!

Hoàng Tử Vinh quát lạnh, thân ảnh vặn vẹo không gian dao động xuất hiện ngay trước người Lục Lâm Thiên.

– Không chịu nổi một kích!

Những người bên ngoài không nghĩ tới thanh niên kia lại thua nhanh chóng như thế, thế nhưng không chịu nổi một kích…

– Ha ha, thật sự là không chịu nổi một kích!

Hoàng Tử Vinh cười ha ha, trảo ấn xuyên thấu không gian ầm ầm đánh về hướng Lục Lâm Thiên.

– Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, đệ nhất chuyển, đệ nhị chuyển, đệ tam chuyển, đệ tứ chuyển!

Thủ ấn kết xuất, thiên địa năng lượng hội tụ, chân khí trong người Lục Lâm Thiên đột nhiên kéo lên.

– Linh lực bí pháp!

Toàn bộ đệ tử Thánh Linh giáo đều kinh hãi, thanh niên kia không ngờ từ Linh Vương lục trọng tăng lên tới Linh Vương cửu trọng đỉnh, điều này thật sự làm người sợ hãi.

– Phá cho ta!

Trong mắt Lục Lâm Thiên lướt qua hàn ý, nhìn thấy trảo ấn vỡ áp ập tới, quang mang mạnh mẽ dâng lên, năng lượng đáng sợ bạo tuôn, một đạo thú ảnh cự hổ khổng lồ nháy mắt xuất hiện.

– Hống!

Cự hổ rít gào một tiếng, khí thế vỡ áp thiên địa, năng lượng uy áp cường hãn tràn ngập, nháy mắt va chạm cùng trảo ấn.

Xuy xuy!

Hai cỗ năng lượng đυ.ng vào nhau, không gian run rẩy, sau đó yên lặng bất động.

Ca ca!

Trên thực tế hai cỗ năng lượng dây dưa cắn nuốt kịch liệt, quang mang chói mắt tóe phát, một giây sau khe không gian nhanh chóng vỡ ra, hư vô nổ tung.

– Công kích thật đáng sợ!

– Phanh!

Va chạm khủng bố như vẫn thạch đυ.ng vào nhau, trong khoảnh khắc bộc phát thanh âm nổ tung kinh thiên động địa, khe không gian nứt vỡ lan tràn.

Sưu…

Hư ảnh cự hổ đánh vỡ trảo ấn, lập tức hóa thành một cỗ kình khí kinh khủng ầm ầm đánh vào trên người Hoàng Tử Vinh đang kinh hãi vì thực lực Lục Lâm Thiên đột nhiên tăng vọt. Thân hình người này trực tiếp bị đẩy lùi trên không trung.

– Đại trưởng lão Thánh Pháp bộ, cũng chỉ có thế mà thôi.

Kình khí ngập trời đồng thời trút xuống người Lục Lâm Thiên, thế nhưng trong kình khí ngập trời này thân hình Lục Lâm Thiên hoàn toàn không có chút cố kỵ nào nhảy ra. Rồi hắn giống như một mũi tên rời cung lao thẳng về phía Hoàng Tử Vinh.

Hắc Tử Vinh đang lảo đảo lùi lại trên không trung tức thì đại biến.

Bởi vì tất cả nằm ngoài dự liệu của hắn, thực lực của thanh niên áo xanh trước mặt không Lại mạnh mẽ như vậy. Thân mang bí pháp linh lực từ Linh Vương lục trọng tăng lên tới cửu trọng đỉnh phong, hắn không còn tương xứng nữa.

Mắt thấy Lục Lâm Thiên lao thẳng tới, trong lúc Hoàng Tử Vinh bị đẩy lui, thân hình hắn mạnh mẽ ổn định lại, linh lực trong tay bạo phát hóa thành một đạo chưởng ấn dẫn dắt năng lượng thiên địa hùng hồn tràn ngập không trung. Lúc này Hoàng Tử Vinh đã không dám có chút sơ ý nào, một đạo chưởng ấn không chút khách khí đánh về phía Lục Lâm Thiên.

– Đến đây đi.

Trong chớp mắt, trên khuôn mặt Lục Lâm Thiên tràn ngập hàn ý, khẽ nở nụ cười nhạt, không có một chút trốn tránh nào, tùy ý để chưởng ấn mạnh mẽ của Hoàng Tử Vinh đánh vào trên vai mình.

Phanh.

Một chưởng đánh ra, năng lượng cường hãn tức thì khuếch tán. Cả không gian trở nên vặn vẹo kịch liệt. Một cỗ lực lượng mạnh mẽ đánh vào trong thân thể Lục Lâm Thiên, trong cơ thể hắn tức thì vang lên một tiếng trầm muộn. Đồng thời hàn ý trên khóe miệng Lục Lâm Thiên ngày càng đậm, trong hàn ý mang theo sát ý lạnh lẽo.

– Hư Linh Huyễn Ấn.

Đồng thời Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng, trong mắt có một đạo quang mang quỷ dị lan tràn ra, bắn thẳng vào hai mắt Hoàng Tử Vinh, rồi bao phủ lấy người hắn.

– Không xong.

Sắc mặt Hoàng Tử Vinh đại biến, cũng đã không kịp thoát thân nữa.

Trong nháy mắt, ánh mắt Hoàng Tử Vinh tức thì ngây dại ra, công kích gần trong gang tấc này vượt quá dự liệu của hắn khiến hắn không thể tránh thoát. Nếu như Lục Lâm Thiên dùng tu vi Linh Vương lục trọng đỉnh phong thi triển Hư Linh Huyễn Ấn có tạo thành ảnh hưởng đối với đại trưởng lão Thánh Pháp bộ này hay không cũng khó nói. Có lẽ cũng không có bao nhiêu công dụng, thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên dùng bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh, tu vi không kém Hoàng Tử Vinh là bao, lúc này thi triển Hư Linh Huyễn Ấn đã không giống khi trước, lại còn thi triển gần trong gang tấc, Hoàng Tử Vinh lập tức bị ảnh hưởng ngay.

Mà ngay vừa lúc Hoàng Tử Vinh ngây ra, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hai tay khẽ động đem theo từng đạo tàn ảnh, thủ ấn nhanh chóng kết xuất, toàn bộ không gian đột nhiên ngưng động. Một cỗ linh lực ngập trời từ trong cơ thể tràn ra, đồng thời dẫn động năng lượng bàng bạc trong thiên địa kéo tới.

Trong chớp mắt này sắc mặt mọi người đều biến đổi, nhìn biến hóa trong bầu trời, trong lòng bọn họ không ngờ lại mơ hồ có cảm giác không tốt. Sau khi một đạo thủ ấn cuối cùng của Lục Lâm Thiên được kết, khắp không gian lúc này như triệt để ngưng đọng. Một cỗ năng lượng bàng bạc cùng với năng lượng thiên địa bên người Lục Lâm Thiên bắt đầu giống như cơn lốc khuếch tán.

Sưu…

Ngay lúc đó đại trưởng lão Thánh Pháp bộ cũng phục hồi tinh thần lại, ánh mắt cực kỳ kinh hãi thối lui, một cỗ cảm giác bất an tràn ngập trong lòng hắn.

– Chậm rồi, thân là đại trưởng lão Thánh Pháp bộ lại phạm thượng, giết không tha.

Sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra, thân thể huyền phù trên không trung, ánh mắt lạnh lẽo nhìn Hoàng Tử Vinh trước mắt, cánh tay khẽ phất một cái.

Sưu.

Không gian hoàn toàn vặn vẹo, toàn bộ không gian bị áp súc giống như đọng lại, gợn sóng trong không gian tức thì vỡ nát trong ánh mắt kinh hãi của mọi người.

– Lực lượng thật đáng sợ.

– Không ngờ lại là Linh kỹ Địa cấp.

Nhìn cảnh này, sắc mặt tất cả mọi người đại biến, năng lượng này không ngờ lại kinh khủng như vậy.

– Không tốt.

Ánh mắt Thánh Pháp Thiên Tôn đại biến, cảm giác được có chút không tốt, thân ảnh lập tức lao thẳng về phía trước.

– Tiết Linh Phượng, ngươi muốn làm cái gì? Lùi lại cho ta.

Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên bắn tới, không có một chút do dự nào liền đánh ra một chưởng, linh lực bạo phát hóa thành linh hỏa ngập trời tràn ngập không gian, hung hăng bao phủ về phía Tiết Linh Phượng.

– Chết tiệt.

Ánh mắt Tiết Linh Phượng trầm xuống, mái tóc đen dài tung bay, tay phải hóa thành chưởng, không dám sơ ý, linh lực bạo phát đánh ra một chưởng, trong nháy mắt va chạm với một chưởng của Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên.

Phanh.

Song chưởng tiếp xúc, năng lượng cường hãn nóng bỏng đem theo kình khí mạnh mẽ khuếch tán, không gian liên tục vặn vẹo. Một chưởng của hai người khiến cho hai ngọn núi phía dưới trực tiếp bị san bằng. Mỗi cái giơ tay nhấc chân đều mang theo lực lượng kinh khủng tới mức sơn băng địa liệt.

Đồng thời thân ảnh Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng bị đẩy lùi, mà Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên chỉ lay động một chút, rõ ràng thực lực hơn hẳn một bậc.

Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Pháp Thiên Tôn giao thủ chỉ trong nháy mắt, cùng lúc đó Hoàng Tử Vi từ trong Hư Linh Huyễn Ấn hồi phục tinh thần lại. Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sát ý, bàn chân bước lên một bước, không gian tức thì ba động. Tiếp đó thân ảnh Lục Lâm Thiên giống như quỷ mị xuất hiện trước mặt Hoàng Tử Vinh, miệng quát:

– Thiên Linh Diệt Hồn chỉ.

Chương 1670: Chấp nhiếp (2)

Một đạo chỉ ấn phá không từ trong năng lượng thiên địa trên không trung đánh xuống. Đạo chỉ ấn này mang theo khí tức kinh khủng, cực đoan khiến cho người khác liếc mắt nhìn vào linh hồn run rẩy, hãi hùng.

Sưu Sưu.

Chỉ ấn hạ xuống, nơi nó đi qua, không gian trực tiếp nứt nẻ tạo thành một cái khe trong không gian. Đạo chỉ ấn này nhanh chóng đánh vào trong mi tâm Hoàng Tử Vinh, linh hồn công kích đáng sợ không hề giữ lại mà bạo phát.

Sưu.

Trong tiếng vang trầm muộn, thân thể Hoàng Tử Vinh đột nhiên cứng ngắc. Dưới đạo trảo ấn này, quang mang quanh thân tức thì biến mất. Trong mi tâm không có một chút vết thương nào. Bởi vì linh hồn lực trong đạo chỉ ấn này đang dùng một tốc độ kinh khủng phá hủy hồn anh trong đầu hắn. Hồn anh ngay cả cơ hội chạy ra cũng không có.

– Đây là kết cục của kẻ phạm thượng.

Lục Lâm Thiên cầm thi thể không có linh hồn của Hoàng Tử Vinh nhìn mọi người ở phía dưới.

– Linh Vương cửu trọng đỉnh phong mà chỉ một chiêu đã bị đánh chết?

Phía dưới, ánh mắt mọi người tràn ngập vẻ chấn động. Thánh Thú Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn kinh ngạc. Vừa rồi bọn hắn nếu như xuất thủ mà nói, muốn cứu Hoàng Tử Vinh kia đương nhiên không thành vấn đề. Thế nhưng hai người lại không hề động thủ. Đại trưởng lão Thánh Pháp bộ bị đánh chết, đối với bọn họ cũng không phải là chuyện xấu.

Chỉ là thực lực của thanh niên áo xanh lúc này khiến cho bọn họ kinh ngạc. Trong tình huống mặt đối mặt lại đánh chết một Linh Vương cửu trọng đỉnh phong, đối với người bình thường mà nói thì người này có thực lực vô cùng cường hãn. Thế nhưng trong mắt bọn họ thì lại không giống như vậy. Bằng vào nhãn lực của bọn họ hiện tại, cái nhìn thấu triệt hơn người bình thường rất nhiều.

Thanh niên áo xanh này đánh chết Hoàng Tử Vinh, ngoại trừ bí pháp Linh lực kinh khủng kia ra còn bởi vì người này không ngờ lại không sợ hãi linh hồn công kích. Đồng thời phòng ngự cũng vô cùng cường hãn. Nếu không thì cũng không trực tiếp chống lại một chưởng của Hoàng Tử Vinh mà không bị Hoàng Tử Vinh đánh chết. Không sợ linh hồn công kích, lực phòng ngự thâm bất khả trắc, đây mới là thứ kinh khủng nhất của thanh niên này chứ không phải là thực lực của thanh niên áo xanh khi đánh chết Hoàng Tử Vinh.

Nhìn kết cục của Hoàng Tử Vinh, đại trưởng lão Thánh Linh bộ và không ít trưởng lão không khỏi nhìn nhau. Buổi tối ngày hôm trước trong thạch thất hóa ra giáo chủ không hề dùng toàn lực. Bằng không chỉ bằng vào thực lực này có thể giết bọn họ dễ như trở bàn tay. Thực lực giáo chủ không ngờ đã cường hãn tới trình độ này.

– Đại trưởng lão bị giết rồi.

– Linh Vương cửu trọng đỉnh phong bị đánh chết.

Trong lúc người của Thánh Linh bộ sợ hãi, tất cả đệ tử Thánh Linh giáo lần nữa náo loạn.

– Hỗn đản, ngươi dám giết đại trưởng lão Thánh Pháp bộ chúng ta, ngươi sẽ phải trả giá đắt.

Thánh Pháp Linh Tôn Tiết Linh Phượng nhìn Lục Lâm Thiên sau lại nhìn thi thể đại trưởng lão, hàn ý trong mắt bắn ra.

– Hừ, Thánh Pháp Thiên Tôn, ngươi cũng muốn phạm thượng sao? Tuy rằng nói Thiên Tôn vị ngang với giáo chủ, thế nhưng ngươi cũng đừng quên, giáo chủ có quyền hủy bỏ Thiên Tôn vị của ngươi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn thẳng vào Thánh Pháp Thiên Tôn, cùng lúc đó hắn liền thu thi thể Hoàng Tử Vinh vào trong nhẫn trữ vật. Sắc mặt hắn lúc này cũng mơ hồ tái nhợt. Thôi động Thiên Linh Diệt Hồn chỉ mới tu luyện, linh kỹ Địa cấp sơ giai, tiêu hao vô cùng kinh người. Huống chi tiêu hao này lại dựa vào bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh đề thăng thực lực, hơn nữa lại ngạnh kháng một chưởng của Hoàng Tử Vinh, tuy rằng có Bất Diệt Huyền Thể, thế nhưng Lục Lâm Thiên lúc này cũng có chút ăn không tiêu.

– Hừ, đừng tự cho rằng mình là giáo chủ. Có phải là giáo chủ hay không bằng vào ngươi làm sao có thể định đoạt? Ta thân là Thánh Pháp Thiên Tôn, hôm nay vô luận như thế nào cũng phải khiến ngươi trả giá đắt.

Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng lạnh lùng quát lên một tiếng, quay đầu quát:

– Bốn vị Tôn lão hộ giáo Thánh Pháp bộ nghe lệnh, đánh chết người này báo thù cho đại trưởng lão.

Sưu Sưu.

Lúc này trong Thánh Pháp bộ có bốn đạo thân ảnh trong nháy mắt nhảy ra. Chính là hai Vũ Tôn và hai Linh Tôn của Thánh Pháp bộ. Bốn người xuất hiện, không gian tức thì biến sắc.

– Thánh Pháp bộ, các ngươi dám?

Tập Hạo Nhiên lạnh giọng quát, thân ảnh lần thứ hai tiến lên, hai đạo thân ảnh phía sau, Viên Tự Thành, Quân Bất Phàm trong nháy mắt bắn ra, ba người chắn trước người Lục Lâm Thiên, khí tức bàng bạc tràn ra khiến cho không gian run lên.

Thánh Thú Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn, hai người này nhìn thấy Thánh Pháp bộ xuất thủ, sắc mặt biến đổi, thân hình lùi lại một chút. Ba bộ vốn không hợp, cho nên có cơ hội nhìn xem người khác lưỡng bại câu thương, bọn họ tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hai Vũ Tôn, hai Linh Tôn, bốn Tôn lão hộ giáo, từ khí tức Lục Lâm Thiên có thể đoán ra, người bên trái kia có thực lực kém hơn Viên Tự Thành một chút, khí tức không kém Hỉ Vô Thường khi trước là bao, hẳn chỉ là Vũ Tôn nhất trọng. Lão giả lục tuần bên người, thân mặc hoàng sam khí tức không kém Viên Tự Thành bao nhiêu, phỏng chừng là Vũ Tôn nhị trọng. Mà hai Linh Tôn còn lại, một người hẳn là Linh Tôn nhị trọng, ánh mắt thâm thúy khiến cho tim người khác đập nhanh, tròng mắt giống nhưu hắc động, khí tức không bằng Thánh Pháp Thiên Tôn thế nhưng lại hơn xa Viên Tự THành, hẳn là Linh Tôn tam trọng.

– Một Vũ Tôn nhất trọng, một Vũ Tôn nhị trọng, một Linh Tôn nhị trọng, còn có một Linh Tôn tam trọng.

Nhìn bốn Tôn lão hộ giáo của Thánh Pháp bộ, thực lực như vậy tuyệt đối khiến cho người ta chấn động, Lục Lâm Thiên ngẩn ra, mấy người này xuất hiện, trong không gian vô hình trung có năng lượng kéo tới, uy áp cường hãn tràn ra khiến cho hắn có chút khó chịu.

Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng nhìn thấy Thánh Thú Thiên Tôn và Thánh Vũ Thiên Tôn không có phản ứng, trong lòng thầm cười nhạt. Tính toán của hai người kia đương nhiên nàng có thể hiểu được. Nhưng vì lúc này nàng có quyết định của mình. Thánh Thú bộ và Thánh Pháp bộ lựa chọn tọa sơn xem hổ đấu, Thánh Pháp bộ nàng lựa chọn là không vào hang cọp sao bắt được cọp con. Nhân cơ hội đánh chết thanh niên áo xanh này, nhận được Thánh Linh sắc lệnh thì nàng sẽ có ưu thế tuyệt đối.

– Động thủ, Tập Hạo Nhiên này để ta tới đối phó, các ngươi đối phó với những người khác, tiểu tử kia đánh chết trưởng lão của chúng ta, nhất định không thể buông tha.

Ánh mắt Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng run lên, linh lực ngập trời cùng với linh hồn lực kinh khủng trong nháy mắt tràn ra.

Linh giả và vũ giả, có thể nói là ai cũng có sở trường riêng của mình. Thế nhưng sau khi tới trình tự nhất định, đặc biệt là tới Linh

Suất, ưu thế của linh giả bắt đầu hiển hiện ra rõ ràng.

Dưới Linh Suất, linh giả không thể phi hành, cho dù có mạnh mẽ hơn nữa cũng không mạnh được bao nhiêu. Khi giao thủ với vũ giả, bản thể có không ít chênh lệch, một khi bị vũ giả áp sát sẽ cực kỳ phiền toái.

Chương 1671: Tôn giả đại chiến

Nhưng mà sau khi tới Linh Suất, linh hồn lực càng lúc càng khổng lồ, linh hồn lực tràn ra công kích đối thủ, đây là điều vô cùng dễ dàng. Đặc biệt sau khi đạt tới Linh Vương, loại ưu thế này càng thêm rõ ràng. Linh hồn lực phối hợp với linh lực, trong đồng cấp so với vũ giả chiếm chút thượng phong. Đương nhiên chỉ nói đại bộ phận mà thôi, cũng không phải là tuyệt đối.

Mà tới thực lực kinh khủng như Thánh Pháp Thiên Tôn – Linh Tôn tứ trọng như vậy, ưu thế của linh giả càng thêm mạnh. Linh hồn lực kinh khủng tràn ra khiến cho người khác phải tùy thời đề phòng và kiêng kỵ. Về phần vũ giả nếu muốn thi triển công kích gần linh giả sẽ càng lúc càng khó khăn.

– Thánh Linh sắc lệnh ở đây, ai dám làn càn?

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát lên một tiếng, giơ Thánh Linh sắc lệnh trong tay.

Nhìn Thánh Linh sắc lệnh, bốn Tôn lão hộ giáo của Thánh Pháp bộ dừng lại, trong mắt hiện lên sự do dự.

– Động thủ, tiểu tử này không phải là giáo chủ. Các ngươi tiến lên lấy Thánh Linh sắc lệnh.

Tiết Linh Phượng đảo qua Thánh Linh sắc lệnh, nói xong thủ ấn lập tức kết xuất, một đạo lưu quang đột nhiên xuất hiện, một cỗ khí tức bàng bạc tức thì tràn ra.

Lưu quang thu liễm, đây là một đầu khôi lỗi thân cao năm thước, thân hình giống như cự hùng, trên thân thể rắn chắn tràn ngập lưu quang quanh quẩn, dẫn dắt năng lượng thiên địa hội tụ. Tinh quang trong mắt khôi lỗi này bắn ra, một cỗ sát khí lạnh lẽo tràn ra. Năng lượng trong thiên địa giờ phút này ba động kịch liệt.

– Khôi lỗi cấp tám sơ giai.

Lục Lâm Thiên nhìn đầu khôi lỗi trước mắt, trong lòng cực kỳ khiếp sợ. Trên người Thánh Pháp Thiên Tôn này không ngờ lại có khôi lỗi bát giai, một đầu khôi lỗi bát giai như vậy tương đương với một Vũ Tôn. Khôi lỗi như thế này sợ rằng không có mấy sơn môn có thể lấy ra được. Càng là khôi lỗi cấp cao, càng khó có thể luyện chế ra.

– Tập Hạo Nhiên, ngươi nghĩ rằng ta không ngăn cản được ngươi sao?

Tiết Linh Phượng đem khôi lỗi trên người phóng ra, trong nháy mắt đầu khôi lỗi cấp tám có thân thể to lớn kia phóng về phía Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên.

– Hừ.

Tập Hạo Nhiên lạnh lùng hừ lên một tiếng, một đạo quang trụ bằng linh lực phóng lên cao, trong nháy mắt lao thẳng về phía Tiết Linh Phượng.

– Động thủ.

Tiết Linh Phượng xuất thủ, mấy tiếng quát nhẹ từ trong miệng bốn Tôn lão hộ giáo của Thánh Pháp bộ vang lên. Thân hình như thiểm điện nhảy về phía trước, chân khí và linh lực đáng sợ phô thiên cái địa xông về phía chân trời. Thanh thế mênh mông như vậy khiến cho những đệ tử thực lực thấp bên dưới không khỏi run lên. Mấy Vũ Tôn, Linh Tôn xuất thủ, cảnh tượng như vậy trong bọn họ còn không có mấy người có thể nhìn thấy.

– Ngươi dám?

Hai người Viên Tự Thành, Quân Bất Phàm hét lớn một tiếng, thân hình lao thẳng về phía trước, mang theo quang trụ bằng linh lực kinh khủng giống như vẫn thạch đánh tới.

– Viên Tự Thành, để ta xem thực lực của ngươi đã tới bước nào rồi.

– Quân Bất Phàm, ngươi là của ta.

Hai tiếng quát lạnh vang lên, Linh Tôn tam trọng và Linh Tôn nhị trọng của Thánh Pháp bộ phân biệt đánh tới Viên Tự Thành và Quân Bất Phàm, ngăn cản hai người này lại trên không trung.

– Từ Tiền Chí, tránh ra cho ta.

Khuôn mặt Viên Tự Thành âm trầm như nước, bị Linh Tôn nhị trọng trước mặt ngăn cản, ba động kinh khủng từ trong cơ thể hắn tràn ra. Tức thì cả bầu trời giống như phong vân biến sắc, mỗi cái giơ tay nhấc chân đều mang theo năng lượng thiên địa bàng bạc, khí tức bắt đầu tràn ra, thiên địa biến sắc.

– Có bản lĩnh thì ngươi cứ xông qua.

Linh Tôn nhị trọng gọi là Tiền Tử Chí nghe tiếng quát của Viên Tự Thành, sắc mặt đột nhiên trầm xuống, từng đạo bạch quang từ trong cơ thể tuôn ra, nhanh chóng dẫn dắt năng lượng bàng bạc hội tụ trong bầu trời. Cánh tay vung lên, cuối cùng hóa thành chín đạo linh lực tinh luyện.

Chín đạo linh lực tinh luyện mang theo tiếng xé gió cùng với không gian run rẩy ầm ầm chắn ở trước mặt Viên Tự Thành, gợn sóng trong không gian chung quanh trực tiếp bị xé rách.

– Lùi về cho ta.

Ngay khi Từ Tiền Chí xuất thủ, Viên Tự Thành cũng quát lên một tiếng, tức thì linh lực ngập trời tuôn ra, giống như cả phiến thiên địa giống như sắp vỡ nát. Hắn lăng không phất tay một cái, trước người nhanh chóng có một đạo quang mang cực lớn ngưng tụ, trong nháy mắt ngăn cản chín đạo linh lực tinh luyện kia.

– Quân Bất Phàm, thực lực của ngươi ở trước mặt ta còn chưa đủ.

Cùng lúc đó, Linh Tôn tam trọng kia quát lên một tiếng lạnh lẽo, lưu quang trong tay lưu động, trực tiếp ngưng tụ thành một đạo quang trụ khổng lồ không gì sánh được, sau đó bắn về phía Quân Bất Phàm phía trước.

Phanh Phanh Phanh.

Giữa không trung, mấy đại siêu cấp cường giả đánh ra công kích trong nháy mắt bạo phát, dưới công kích kinh khủng như vậy, kình khí ngập trời khuếch tán, trực tiếp khiến cho không ít ngọn núi phía dưới bị san bằng. Giữa không trung, gợn sóng trực tiếp bị chấn nát bấy.

Hít.

Uy thế như vậy khiến cho vô số người phía dưới hít sâu một hơi, ngay cả mấy người Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Thiên Sí Tuyết Sư cũng không ngoại lệ, ánh mắt tràn ngập vẻ kinh hãi.

Phía xa, Thánh Thú Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn hững hờ nhìn công kích phô thiên cái địa trước mặt, trên khuôn mặt không có một chút ba động nào.

Ầm ầm.

Tập Hạo Nhiên nhìn thấy công kích của Tiết Linh Phượng đánh tới tức thì đáp trả. Thiên địa kịch liệt rung động, nơi hai người giao thủ, chỗ lực lượng đánh vào không gian trực tiếp nứt nẻ tạo thành một cái khe lớn.

Rống.

Thực lực của Tiết Linh Phượng dù sao cũng kém hơn, thân hình vừa mới bị đẩy lùi thì đầu khôi lỗi cấp tám sơ giai kinh khủng kia trong nháy mắt đánh ra một đạo quyền ấn, năng lượng thiên địa bàng bạc lập tức hội tụ.

Phanh.

Viên Tự Thành cũng đánh ra một chưởng nghênh tiếp, tiếng nổ kinh thiên vang lên, khôi lỗi to lớn trực tiếp bị đánh bay. Viên Tự Thành cũng lảo đảo lui về phía sau một bước. Bởi vậy có thể thấy được đầu khôi lỗi cấp tám sơ giai này cũng không phải bình thường. Sợ rằng đã tới sơ giai hậu kỳ.

Sưu Sưu.

Trước người Lục Lâm Thiên có hai đạo thân ảnh hạ xuống, chính là Vũ Tôn nhất trọng và Vũ Tôn nhị trọng còn lại. Khi thân ảnh hai người hạ xuống, trong đầu Lục Lâm Thiên vang lên thanh âm của Tiểu Long:

– Lão đại, có cần đệ hỗ trợ hay không?

– Trước tiên không cần, lão đại của đệ còn có thể trụ được.

Lục Lâm Thiên trả lời, ánh mắt đồng thời nhìn về phía hai người. Vũ Tôn nhất trọng hắn còn có thể chống lại, nhưng Vũ Tôn nhị trọng lại vô cùng phiền phức, Vũ Tôn nhị trọng tuy rằng chỉ hơn Vũ Tôn nhất trọng một trọng, thế nhưng chênh lệch lại gấp mấy gần. Giống như là Thánh Pháp Thiên Tôn vậy, Linh Tôn tứ trọng, tự biết kém Tập Hạo Nhiên ngũ trọng, cho nên vừa mới ra tay lập tức móc ra khôi lỗi cấp tám. Tới cấp bậc như Linh Tôn, Vũ Tôn, cách nhau một trọng đều vô cùng kinh người.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, đánh chết một Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong xem ra còn chưa đủ để khiến cho mấy lão gia hỏa này kinh sợ, chẳng lẽ còn phải tiếp tục làm kinh sợ sao?

Chương 1672: Đối kháng Vũ Tôn (1)

– Tiểu tử, thi triển bí pháp linh lực chắc hẳn hiện tại đã bắt đầu xuất hiện di chứng rồi đúng không? Muốn ta động thủ hay là thúc thủ chịu trói?

Lão giả Vũ Tôn nhất trọng nhìn sắc mặt tái nhợt của Lục Lâm Thiên gằn giọng nói từng câu. Thanh niên áo xanh này vừa mới từ Linh Vương lục trọng thi triển bí pháp tăng lên Linh Vương cửu trọng đỉnh phong. Bí pháp linh lực không thể duy trì được liên tục, hoặc ít hoặc nhiều cũng có chút tác dụng phụ.

– Thúc thủ chịu trói? Sợ rằng thực lực của ngươi còn chưa đủ.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua, Vũ Tôn nhất trọng, hắn đã sớm không cần cố kỵ. Người mà hắn cố kỵ chỉ là Vũ Tôn nhị trọng kia mà thôi.

– Ha ha…

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Vũ Tôn nhất trọng này bước lên phía trước một bước, nụ cười nhạt quanh quẩn trong không gian. Sống lâu như vậy đây là lần đầu tiên có người dám coi thường hắn như thế. Hắn lạnh nhạt nói:

– Tiểu tử, ngươi quá cuồng vọng.

Nhìn lão giả Vũ Tôn nhất trọng này, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, thân thể khẽ động rồi tiến lên phía trước nói:

– Nếu như ngươi muốn động thủ thì trước tiên phải nghĩ cho kỹ, người phạm thượng giết không tha.

Nói xong, hàn ý quanh thân Lục Lâm Thiên bắn ra, không gian chung quanh lạnh lẽo. Lập tức có một cỗ sát khí vô hình tràn ra ngoài bao phủ toàn bộ không trung khiến cho không trung vô hình run lên.

Cảm nhận khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên, ánh mắt hai Vũ Tôn này run lên, lão giả Vũ Tôn nhị trọng nhíu mày nói:

– Đừng tưởng rằng có chút bản lĩnh, đánh chết Linh Vương cửu trọng đã có thể đối phó được chúng ta.

– Ta khuyên các ngươi không nên động thủ thì tốt hơn, bằng không chính các ngươi sẽ hối hận.

Lục Lâm Thiên nói xong, hàn ý trong mắt càng đậm, xem ra hắn phải hung hăng làm cho đám người này kinh sợ mới được.

– Tiểu tử cuồng vọng.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Vũ Tôn nhất trọng kia cười nhạt một tiếng, tay áo vung lên, chân khí thuộc tính thủy nồng đậm xuất hiện mang theo năng lượng thiên địa đnág sợ tràn ngập, một tiếng cười lạnh từ trong miệng người này vang lên:

– Tiểu tử, để ta nhìn xem rốt cuộc ngươi còn có thể cuồng vọng được nữa không.

– Giáo chủ, cẩn thận.

Tập Hạo Nhiên, Viên Tự THành, Quân Bất Phàm biến sắc, miệng quát lớn một tiếng, thế nhưng bị đối thủ ngăn cản cho nên không thể thoát thân.

Ầm ầm.

Ba người công kích mãnh liêt, thế nhưng bị đối thủ cuốn lấy, muốn thoát thân cứu viện căn bản không phải là chuyện dễ dàng.

Phía xa, trên một đỉnh núi có một đạo thân ảnh chắp tay mà đứng, không có bất luận kẻ nào có thể cảm giác được khí tức của hắn. Người này mặc một bộ hắc bào, ánh mắt như sao lúc này đang nhìn về phía chân trời, vẻ mặt bình thản.

Sưu…

Lúc này, Vũ Tôn nhất trọng kia đột nhiên nhảy tới, tiếp đó thân hình giống như thuấn di đột ngột xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Chân khí thuộc tính thủy nồng đậm bạo phát rồi hóa thành trảo ấn, hung hăng đánh xuống trực tiếp bao phủ Lục Lâm Thiên.

Cường giả Vũ Tôn nắm trong tay không gian lực đã tới trình độ vô cùng kinh khủng. Dưới một trảo này không gian vặn vẹo kịch liệt như một cái bánh, trảo ấn nhanh chóng phóng tới trước người Lục Lâm Thiên.

– Cứu giáo chủ.

Đại trưởng lão Thánh Linh bộ hét lớn một tiếng, ánh mắt run lên, thân ảnh muốn phóng tới.

– Ta còn chưa đi ra, ngươi gấp cái gì, việc này cũng không tới phiên ngươi. Ngươi đi tới cũng vô dụng, chỉ bằng vào hai người này còn không làm gì được lão đại ta, các ngươi không nên đi tới gây thêm phiền phức.

Cùng lúc đó thân ảnh Tiểu Long chợt lóe, cánh tay bé nhỏ giương lên, trực tiếp chặn đại trưởng lão Thánh Linh bộ lại. Tiểu Long hiểu rõ, lão đại không cho nó xuất thủ thì lão đại tuyệt đối có nắm chắc. Bằng vào tính cách không bao giờ làm chuyện quá mạo hiểm, huống chi lão đại lại có thần khí Tử Lôi Huyền Đỉnh, người có thể động tới lão đại quả thực không nhiều.

Tiểu Long ngăn cản khiến cho đại trưởng lão và đông đảo trưởng lão tức thì biến sắc. Ánh mắt mang theo sự khẩn trương nhìn về phía trước.

Trong nháy mắt này trảo ấn của Vũ Tôn nhất trọng kia đã đánh tới vị trí cách Lục Lâm Thiên không được mười thước, lực lượng bàng bạc khiến cho sắc mặt Lục Lâm Thiên đỏ lên.

Sưu Sưu.

Trong sát na Lục Lâm Thiên nhìn về phía trảo ấn không có một chút do dự nào, linh lực trên người thu liễm, quanh thân có một cỗ quang mang bao phủ. Thanh Linh Khải Giáp được bố trí, bàn chân bước lên phía trước. Chân khí hùng hồn giống như thủy triều từ trong cơ thể bạo phát, một cỗ khí thế ngập trời lan tràn.

Linh lực thu liễm, sắt mặt tái nhợt của Lục Lâm Thiên trong nháy mắt hồng nhuận. Lúc này Lục Lâm Thiên hầu như có một loại cảm giác nôn nóng phát ra lực lượng, giống như hỏa sơn tùy thời phun trào. Thực lực Vũ Vương lục trọng của hắn dựa vào chân khí mênh mông cuồn cuộn trong cơ thể, trực tiếp chống lại Vũ Vương bát trọng đỉnh phong hoàn toàn không thành vấn đề. Nếu dùng toàn lực muốn giết Vũ Vương cửu trọng cũng có thể làm được. Về phần đánh chết Âm Hồn Vương kia đó là bởi vì Âm Hồn Vương có Hồn khí Địa cấp Trấn Linh Diệt Hồn tháp, thực lực tiếp cận Linh Tôn vô hạn, hoặc là có thể nói tương đương với Linh Tôn nhất trọng. Vì vậy hắn mới dùng lực lượng của Tử Kim Huyền Lôi, nếu không, muốn đánh chết người này cũng khó.

– Ồ?

Linh lực trên người Lục Lâm Thiên thu liễm, phía xa xa, thân ảnh đen kịt kia tức thì nghi hoặc kêu lên một tiếng, trong ánh mắt không chút gợn sóng xuất hiện sự kinh ngạc.

– Chân khí.

Trong chớp mắt này, Vũ Tôn nhất trọng đang đánh tới là người đầu tiên cảm giác được biến hóa trên người Lục Lâm Thiên. Linh lực thu liễm trở thành chân khí, điều này khiến cho hắn kinh ngạc tới nỗi công kích đình trệ một lát, hoàn toàn kinh hoàng.

– So trảo ấn một chút.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, tinh quang trong mắt bắn ra, trong tay phải, Liệt Thiên vô cùng hoàn mỹ xuất hiện, một tiếng hét lớn vang lên:

– Tề Thiên Liệt Địa trảo.

Trảo ấn trên bầu trời đánh xuống, Liệt Thiên trong tay phải Lục Lâm Thiên vung lên, chân khí mênh mông như đại dương trong cơ thể tràn vào kinh mạch dày rộng, dẫn dắt năng lượng thuộc tính hỏa bàng bạc hội tụ trên không trung. Cả không trung trong nháy mắt bị nhuộm một màu đỏ.

Tiếp đó, một đạo trảo ấn bắn ra. Trảo ấn này có màu đỏ giống như hỏa diễm mang theo khí tức sắc bén, dùng xu thế như sấm sét ầm ầm đánh về phía trảo ấn của Vũ Tôn nhất trọng.

Cạch cạch.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, hai đạo công kích bằng trảo ấn va chạm bắn ra quang mang chói mắt. Đồng thời hỏa diễm bắn ra bốn phía. Không ngờ trực tiếp phá nát không gian, kình khí cuồng bạo, mạnh mẽ tức thì tràn ngập không trung.

Khục khục.

Kình khí bàng bạc khuếch tán, thân thể Lục Lâm Thiên trong nháy mắt bị đẩy lùi hơn mười bước, kình khí mạnh mẽ đánh vào giống như một cỗ lực lượng mạnh mẽ đánh vào trên Thanh Linh Khải Giáp. Lực lượng này lập tức tác dụng vào trên bất diệt huyền thể, một đạo lưu qang màu vàng không người nào có thể thấy được lưu chuyển tức thì đánh nát cỗ lực lượng mạnh mẽ bên ngoài. Cuối cùng tác dụng mà cỗ lực lượng ngập trời kia tạo thành cho Lục Lâm Thiên cũng chỉ khiến cho khí huyết trong cơ thể hắn cuồn cuộn mà thôi, lập tức bị ngăn chặn.

Chương 1673: Đối kháng Vũ Tôn (2)

Khục.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này Vũ Tôn nhất trọng kia lảo đảo lui về phía sau một bước, ánh mắt nhìn về phía trước tràn ngập kinh hãi, không thể hồi phục tinh thần lại.

– Khí tức Vũ Vương lục trọng.

– Không phải Linh Vương sao? Sao đột nhiên lại trở thành Vũ Vương?

– Linh Vũ song tu, ta biết rồi, đây chính là Linh Vũ song tu trong truyền thuyết.

– Người này chính là Linh Vũ song tu trong truyền thuyết. Trời, không ngờ truyền thuyết lại có thật, thực sự có Linh Vũ song tu.

Mọi người kinh hoàng, khiếp sợ cứng cả họng. Hơn vạn người ngây dại, từng ánh mắt kinh hãi mang theo tiếng hít sâu nhìn về phía không trung, nơi thân ảnh nam tử màu xanh được một kiện khải giáp màu vàng bao phủ.

Tất cả Linh Tôn, Vũ Tôn đều kinh hãi, các trưởng lão Thánh Linh bộ càng giật mình, trợn mắt. Mà cảnh này khiến cho đám người Thánh Thú Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn đang xem náo nhiệt và Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Pháp Thiên Tôn còn có Viên Tự Thành, Quân Bất Phàm và chúng cường giả kinh ngạc tới cực điểm.

Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, ánh mắt nhìn Vũ Tôn nhất trọng tràn ngập sát ý. Hai tay bỗng nhiên nắm chặt, chân khí trong cơ thể giờ phút này không hề giữ lại mà bạo phát. Toàn bộ các đốt ngón tay dưới chân khí bạo phát vang lên thanh âm cạch cạch, chân khí như biển mang theo kình phong sắc bén tràn ra.

Đối mặt với hai Vũ Tôn, Lục Lâm Thiên biết, hôm nay nếu như hắn muốn làm kinh sợ đệ tử tam bộ thì phải biểu lộ ra thực lực khiến cho bọn họ cố kỵ và kinh sợ. Muốn thu phục Thánh Linh giáo thì hắn phải giết hai Vũ Tôn trước mắt để giết gà dọa khỉ. Bằng không đột nhiên xuất hiện một giáo chủ, mấy lão gia hỏa này làm sao có thể thuần phục. Làm theo ý mình đã lâu, sao lại có thể can tâm bi người khác quản chế cơ chứ.

Ông Ông.

Đồng thời phía sau Thanh Linh Khải Giáp của Lục Lâm Thiên có một tiếng sấm vang vọng. Một đôi cánh màu xanh mở rộng mang theo tiếng sấm vang vọng thiên địa khuếch tán một cỗ uy áp cũng theo đó mà lan tràn ra chung quanh.

– Vũ linh khí phi hành, Vũ linh khí phi hành Địa cấp.

Nhìn đôi cánh màu xanh tràn ngập năng lượng kinh người và tiếng sấm nổ vang vọng phía sau lưng Lục Lâm Thiên, cường giả trong Thánh Linh giáo cũng là người biết hàng, sắc mặt cả đám đột nhiên biến đổi.

– Cho dù là Vũ Tôn nhất trọng, một khi phạm thượng cũng là tội chết.

Nói xong, Huyễn Ảnh Thanh Vũ phía sau Lục Lâm Thiên rung lên, trong nháy mắt lao thẳng về phía Vũ Tôn nhất trọng. Tốc độ lúc này của Lục Lâm Thiên, lại thêm thuộc tính phong phối hợp với Phù Quang Lược Ảnh, ba cái chồng chất lên nhau, tốc độ đã tới trình độ tuyệt đối kinh khủng.

– Thật nhanh.

Cảm nhận tốc độ của Lục Lâm Thiên, ánh mắt Vũ Tôn nhất trọng này run run. Thanh niên này rõ ràng chỉ có tu vi Vũ Vương lục trọng, không biết vì sao lại khiến cho trong lòng hắn cực kỳ bất an.

– Linh Vũ song tu, cũng chỉ là Vũ Vương lục trọng mà thôi. Lẽ nào nháo tận trời được nữa sao?

Vũ Tôn nhất trọng này cắn răng hừ lạnh một tiếng, chân khí thủy hệ quanh người cấp tốc bạo phát, phất tay một cái, năng lượng thuộc tính thủy lập tức tụ tập rồi lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc cùng với chân khí hội tụ tạo thành một đạo quyền ấn thật lớn phá không đánh về phía Lục Lâm Thiên. Dưới quyền ấn, không gian bị xé rách tạo ra một cai khe. Uy thế tràn ngập thiên địa khiến cho đệ tử phía dưới thực lực thấp một chút tức thì sắc mặt đỏ lên sau đó trắng bệch.

Phía xa, Vũ Tôn nhị trọng đứng ở một bên lược trận nhìn thấy Vũ Tôn nhất trọng đánh tới, sắc mặt co quắp thế nhưng cũng không có tiến lên. Thân là cường giả Vũ Tôn nhị trọng, xuất thủ với một Vũ Vương đã là mất mặt lắm rồi. Hắn sao có thể cùng với một Vũ Tôn khác vây công một Vũ Vương đây? Cho dù Vũ Vương này không tầm thường, thế nhưng sợ rằng bất luận một Vũ Tôn nào cũng không làm ra chuyện mất mặt như vậy. Huống chi Vũ Tôn nhất trọng sẽ bại trong tay một Vũ Vương lục trọng sao?

– Hừ. Vũ Tôn nhất trọng, ngày hôm nay bản công tử nhất định sẽ chà đạp ngươi.

Nhìn thấy Vũ Tôn nhất trọng này đánh tới, Lục Lâm Thiên nhíu mày, chân khí bàng bạc mênh mông như biển trong đan điền khổng lồ cuồn cuộn, vũ đan ngũ sắc trong đan điền xoay tròn. Chân khí không ngừng thông qua kinh mạch trút ra bên ngoài.

– Chân Linh Cấm Không Chưởng.

Tiếng quát vừa dứt, Lục Lâm Thiên tức thì đánh ra một chưởng, trong lòng bàn tay có một đạo quang mang như ẩn như hiện, năng lượng thuộc tính mộc nồng đậm đột nhiên hội tụ giữa không trung. Năng lượng đáng sợ khiến cho không gian không ngừng xuất hiện từng cái khe, trong nháy mắt hung hăng va chạm với quyền ấn của Vũ Tôn nhất trọng kia.

Oanh.

Dưới hơn vạn ánh mắt nhìn chăm chú, chưởng ấn và quyền ấn va chạm, âm thanh kinh khủng giống như tiếng sấm đột nhiên vang vọng trong thiên địa. Hai đạo công kích bùng nổ, năng lượng kinh khủng rung động giống như sóng gợn trong lan tỏa ra xung quanh. Ở nơi hai đạo công kích va chạm không gian đột nhiên xuất hiện một hắc động thật lớn.

Đồng thời, thân ảnh Lục Lâm Thiên bị đánh bay đi. Ngay khi thân hình Lục Lâm Thiên bị đẩy lùi, kim quang trên da lần nữa hiện lên, trong ánh mắt hiện lên sự quỷ dị.

– Vũ giả song hệ? Ồ?

Kình khí khuếch tán, Vũ Tôn nhất trọng kia lần nữa kinh ngạc. Thanh niên áo xanh này từ đầu đã thi triển thuộc tính hỏa, mà lúc này lại là thuộc tính mộc khiến cho hắn kinh hãi. Sắc mặt người này đột nhiên đại biến, ba động kinh khủng bên trong khiến cho hắn có cảm giác chân khí mình đình trệ, tuy rằng không phải quá nghiêm trọng, thế nhưng cũng có không ít ảnh hưởng.

– Hay cho vũ kỹ mộc hệ quỷ dị.

Cường giả giao thủ, bất luận một chút sai lầm nào đều là trí mạng. Thân là Vũ Tôn hắn càng hiểu rõ đạo lý này, vì vậy trong nháy mắt này sắc mặt hắn mới đại biến.

Sưu sưu.

Lục Lâm Thiên đã sớm biết được tác dụng quỷ dị của Chân Linh Cấm Không Chưởng, thân ảnh mang theo Huyễn Ảnh Thanh Dực kèm theo tiếng sấm nổ trong nháy mắt phóng tới, khóe miệng nở nụ cười quỷ dị, ánh mắt lạnh lẽo.

– Tử Vong Phong Bạo, Trọng Thủy Kết Giới.

Tay trái Lục Lâm Thiên đột nhiên đánh ra một đạo chưởng ấn, trong lòng bàn tay có một tiếng rít truyền ra. Giữa không trung cuồng phong gào thét, một cỗ khí lưu cuồng bạo xoay tròn, giống như là một cơn lốc vậy.

Dòng xoáy này quét qua núi non phía dưới, năng lượng kinh khủng tràn ngập, toàn bộ không gian bị bao phủ. Dòng xoáy lớn này nhanh chóng bành trướng, hung hăng bao phủ Vũ Tôn nhất trọng

kia.

Đồng thời trong tay phải Lục Lâm Thiên dùng tốc độ như quỷ mị đánh ra một đạo thủ ấn, không gian quanh thân tức thì phong vân biến sắc giống như thiên hôn địa ám, chân khí thuộc tính thủy nồng đậm hóa thành sóng nước mơ hồ chồng chất lên nhau. Tiếp đó trong không gian xuất hiện một dòng xoáy nước lớn, chung quanh dòng xoáy, gợn sóng văng tung tóe.

Hai đạo công kích Tử Vong Phong Bạo và Trọng Thủy Kết Giới, một chính là dòng xoáy bằng gió, một là dòng xoáy bằng nước. Hai cỗ công kích hội tụ lại với nhau, hai cỗ lực lượng chồng chất, uy năng lập tức tăng lên mạnh mẽ.

Chương 1674: Chà đạp Vũ Tôn

Hai dòng xoáy kinh khủng hợp lại thành một, không gian liên tục run rẩy, một dòng xoáy lấy tốc độ gần như hủy diệt quét tới, bao phủ Vũ Tôn nhất trọng vào bên trong. Năng lượng kinh khủng này khiến cho Vũ Tôn nhất trọng vô cùng kiêng kỵ. Hai đạo công kích đồng thời được thi triển, uy lực sợ rằng kém hơn vũ kỹ Địa cấp trung giai, thế nhưng tuyệt đối có thể tương đương với vũ kỹ Địa cấp sơ giai đỉnh.

Hai cỗ lực lượng đều do một mình Lục Lâm Thiên thi triển ra cho nên cực kỳ dễ dàng dung hợp với nhau. Nếu như đổi lại là hai người thi triển thì sợ rằng sẽ không dễ dàng dung hợp như vậy. Đây cũng được coi là trùng hợp cùng ngoài ý muốn, khiến cho bản thân Lục Lâm Thiên cũng không ngờ. Xem ra sau này hắn phải nghiên cứu phương diện này một chút.

– Không ngờ lại làm vũ giả tam hệ.

Sắc mặt Vũ Tôn nhất trọng lần nữa kinh hãi. Lúc này hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên ngày càng đậm, hai đạo vũ kỹ Địa cấp sơ giai tiếp tục được đánh ra.

– Tề Thiên Liệt Địa Trảo.

– Đại Địa Vô Ảnh Cước.

Tiếng quát vừa dứt, trong tay phải Lục Lâm Thiên, Liệt Thiên lần nữa xuất hiện, một đạo trảo ấn bắn ra, trảo ấn này giống như hỏa diễm dùng tốc độ như thiểm điện trực tiếp tạo thành những cái khe trong không gian hung hăng đánh về phía trước.

Ngay sau đó thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên có chút quái dị, Huyễn Ảnh Thanh Vũ phía sau khẽ nghiêng. Thân hình nghiêng về phía sau, một cỗ năng lượng thuộc tính thổ tức thì hội tụ trên cao. Bỗng nhiên hai chân hắn liên tiếp đá ra vô số cước ấn mang theo từng đạo tàn ảnh thoáng chốc bắn về phía trước.

Cước ấn ngập trời giống như một đóa hoa cúc nở rộ mang theo vô số đạo quang mang đánh xuống. Mỗi một đạo cước ấn đều có lực lượng xé rách không gian hội tụ thành một cơn lốc, năng lượng kinh khủng dưới vạn án mắt chăm chú nhìn vào hung hăng đánh tới không gian quanh thân Vũ Tôn nhất trọng.

Chỉ trong nháy mắt Lục Lâm Thiên thi triển ra năm đạo công kích vũ kỹ Địa cấp sơ giai, khiến cho tất cả mọi người trợn mắt líu lưỡi kinh ngạc mãi không thôi.

Vũ Tôn nhất trọng kia vốn từ đầu đã bị Chân Linh Cấm Không Chưởng làm ảnh hưởng, tuy rằng chỉ trong nháy mắt thế nhưng lập tức bị Tử Vong Phong Bạo và Trọng Thủy Kết Giới của Lục Lâm Thiên từ hai hợp thành một bao phủ. Lục Lâm Thiên toàn lực thi triển vũ kỹ Địa cấp, uy lực tuy rằng còn chưa biến thái tới mức tiếp cận Vũ Tôn, nhưng tuyệt đối có thể đạt tới Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong. Tử Vong Phong Bạo và Trọng Thủy Kết Giới hai hợp lại thành một, uy lực càng thêm mạnh mẽ, người bị vây khốn ở trong đó tức thì không thể thoát thân.

Và ngay sau đó, Lục Lâm Thiên lại tiếp tục thi triển Tề Thiên Liệt Địa trảo phối hợp với Huyết Lục, uy lực đủ để chống lại Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong, hơn nữa còn có Đại Địa Vô Ảnh Cước, nếu tính toán, đó chính là năm đạo công kích vũ kỹ Địa cấp vây công Vũ Tôn nhất trọng.

Vũ kỹ Địa cấp một khi thi triển đù để bù đắp lại khoảng cách mà Lục Lâm Thiên còn thiếu trong chốc lát. Tương đương với năm Lục Lâm Thiên đồng thời xuất thủ vây công. Công kích bằng năm Vũ Vương cửu trọng liên thủ, trong đó còn có hai đạo công kích tuyệt đối có thể so sánh với Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong.

Công kích như vậy cho dù là Vũ Tôn nhất trọng cũng phải hoảng sợ. Tới lúc này Vũ Tôn nhất trọng này mới biết được người trước mặt hắn không phải là vũ giả song hệ, cũng không phải là vũ giả tam hệ mà là vũ giả toàn hệ, Linh Vũ song tu và vũ giả toàn hệ, còn có thể đánh ra được vũ kỹ Địa cấp. Tu vi chỉ có Vũ Vương lục trọng thế nhưng công kích tuyệt không dưới Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong, thậm chí là còn tiếp cận Vũ Tôn.

Vũ Tôn nhất trọng này vô cùng phiền muộn, kinh hoảng và thất thần, thế nhưng dưới từng đạo công kích biến thái này hắn chỉ có thể nhanh chóng bố trí một vòng cương khí hộ thân. Quanh thân thậm chí còn xuất hiện một kiện khải giáp bằng chân khí, chỉ là dường như cấp bậc cũng không quá cao.

Ầm ầm.

Mấy đạo công kích vũ kỹ Địa cấp tràn ngập, bằng mắt thường cũng có thể thấy được không gian nhanh như thiểm điện bành trướng. Ngay sau đó không gian trực tiếp nổ tung, kình khí đáng sợ trong nháy mắt phô thiên cái địa khuếch tán.

Oanh.

Kình phong gào thét, phương viên mấy nghìn thước hỗn loạn, từng gợn sóng lan ra rồi nổ tung, toàn bộ không gian chấn động mạnh mẽ.

Cạch Cạch.

Cương khí hộ thân của Vũ Tôn nhất trọng xuất hiện những vết nứt nẻ, sắc mặt hắn trắng bệch. Kình phong hung hăng đánh vào trên khải giáp hộ thân bằng chân khí của hắn. Làm cho khải giáp nứt nẻ, không chống đỡ được bao lâu lập tức bị nghiền nát.

Ngao.

Một tiếng đao minh giống như long ngâm truyền ra, Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, tay cầm Huyết Lục, bước chân bước ra khỏi không gian tràn ngập kình khí hỗn loạn, gợn sóng trong không gian giống như mặt nước ba động dưới chân Lục Lâm Thiên. Chân khí mênh mông như biển từ trong kinh mạch tuôn trào, rót vào trong Huyết Lục.

Khi Huyết Lục tung bay, đột nhiên có một cỗ năng lượng thuộc tính thổi bàng bạc bao phủ thiên địa, ngay khi Vũ Tôn nhất trọng kia ngẩng đầu nhìn lên, cảm nhận khí tức trên Huyết Lục trong tay lúc này, không biết vì sao trong lòng hắn xuất hiện cảm giác bất an, linh hồn run lên.

– Liệt Không Cửu Kích.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước, thân thể lơ lửng trên không trung, trong lòng thầm hét lớn một tiếng. Huyết Lục nhanh như thiểm điện bổ ra chín đao, chín đạo đao mang hơn nghìn thước trong nháy mắt phá không lao tới, đao mang dùng xu thế chồng chất lại cùng một chỗ, bắn ra quang mang huyết sắc khiến cho tim người khác đập nhanh.

Sưu.

Ngay khi Vũ Tôn nhất trọng bị đẩy lui, huyết sắc đao mang kinh khủng dùng xu thế như chẻ tre lập tức bổ xuống. Nơi đao mang đi qua, không gian xung quanh trực tiếp nát bấy.

Sưu.

Dưới công kích kinh khủng như vậy gã Vũ Tôn nhất trọng không có cách nào né tránh cho nên không thể làm gì khác hơn là phải ngạnh kháng. Một đạo chưởng ấn từ trong tay hắn bắn ra. Chân khí bàng bạc giống như vạn thú hung mãnh dẫn dắt năng lượng thuộc tính thủy hội tụ, toàn bộ không gian trở nên ẩm ướt.

Sưu Sưu…

Chưởng ấn đánh ra, dưới một chưởng này từng cái khe trong không gian lan tràn, dường như toàn bộ không gian đều nứt vỡ. Công kích như vậy đã tới trình độ vô cùng kinh khủng. Nhưng mà công kích của Vũ Tôn nhất trọng này được ngưng tụ trong lúc vội vàng cho nên còn chưa hoàn toàn ngưng tụ thành công. Đao mang trên bầu trời đánh xuống, hung hăng đánh vào chưởng ấn còn chưa thành hình.

Sưu…

Dưới đao mang, nơi tiếp xúc với chưởng ấn bắn ra quang mang chói mắt, gợn sóng trong không gian trực tiếp vang lên tiếng cạch cạch rồi vỡ nát. Rồi đột nhiên, cả không gian vặn vẹo, chưởng ấn ầm ầm bị nghiền nát. Đao mang dùng tốc độ kinh người bổ ra một cái khe đen kịt trong không gian. Tiếp đó lao thẳng vào trong bàn tay Vũ Tôn nhất trọng kia. Khi thấy đao mang đánh vào bàn tay, ánh mắt Vũ Tôn nhất trọng kia lập tức kinh hoàng.

Sưu Sưu.

Chỉ trong nháy mắt, đao mang đột nhiên bạo phát, dùng xu thế mạnh mẽ bùng nổ. Khải giáp trên người Vũ Tôn nhất trọng rốt cuộc cũng bị nghiền nát triệt để. Tiếp đó, máu tươi phun ra, bàn tay và cổ tay của Vũ Tôn nhất trọng này bị chém đứt đôi.

Chương 1675: Đánh chết Vũ Tôn

– A…

Vẻ mặt Vũ Tôn nhất trọng không thể tưởng tưởng nổi hét thảm một tiếng. Lúc này bàn tay hắn đã bị chặt đứt mang theo máu tươi nhỏ xuống ngọn núi bên dưới.

– Sao có khả năng? Vũ Vương lục trọng sao lại mạnh như vậy?

Vũ Tôn nhị trọng kia vừa mới phục hồi tinh thần lại thì đã không còn kịp cứu viện, một loạt bất ngờ xảy ra chỉ trong nháy mắt khiến cho hắn khiếp sợ không thể phục hồi tinh thần lại.

Phía xa cùng với bên dưới không trung, mọi người vẫn còn chìm đắm trong khiếp sợ, nghe thấy tiếng kêu thảm thiết vang vọng bầu trời của Vũ Tôn nhất trọng kia lúc này mới phục hồi tinh thần.

Hít…

Mọi người không khỏi run lên, gian nan nuốt xuống một ngụm nước bọt rồi hít sâu một hơi. Vũ Vương lục trọng không ngờ lại đánh cho Vũ Tôn nhất trọng bị thương nặng, đây lẽ nào là chỗ kinh khủng của Linh Vũ song tu, vũ giả ngũ hệ sao? Vũ kỹ Địa cấp tùy ý đánh ra, chà đạp Vũ Tôn, đây là điều mà Vũ Vương lục trọng có thể làm được sao?

– Vũ giả ngũ hệ, Linh Vũ song tu.

Phía xa, Thánh Thú Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn kinh hãi, ngay cả Thánh Pháp Thiên Tôn và Thánh Linh Thiên Tôn còn có Viên Tự Thành và Quân Bất Phàm đang giao thủ kinh ngạc, công kích vì vậy mà đình trệ một chút.

Vũ giả ngũ hệ, Linh Vũ song tu, loại người chỉ tồn tại trong truyền thuyết này, lực trùng kính đối với bọn họ quá lớn.

– Tiểu tử, đả thương ta sao? Để mạng lại.

Mọi người hít sâu một hơi, đồng thời vô cùng chấn động. Chỉ có lão giả Vũ Tôn nhất trọng bị Lục Lâm Thiên chặt tay, sắc mặt vì đau đớn mà trở nên dữ tợn, chân khí vận chuyển, máu tươi lập tức ngừng chảy. Trong lúc nổi giận, tay trái bỗng nhiên nhấc lên, chân khí thủy hệ phô thiên cái địa bạo phát, chân khí giống như một lốc mang theo linh hồn ba động điên cuồng đánh về phía trước.

Sưu.

Năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc bị dẫn dắt trên không trung hội tụ, không gian chung quanh nứt vỡ. Lúc này Vũ Tôn nhất trọng kia đã thực sự nổi giận, toàn lực đánh ra một kích. Mọi người không khỏi vì Lục Lâm Thiên trên bầu trời mà hít sâu một hơi. Có lẽ Lục Lâm Thiên phải dùng toàn lực mới đánh cho Vũ Tôn nhất trọng bị thương nặng, ở đây đều là cường giả bất phàm. Lục Thiếu Du đả thương Vũ Tôn nhất trọng là bởi vì có Vũ linh khí, linh khí phi hành, còn do Vũ Tôn nhất trọng sơ ý. Thế nhưng cũng chỉ khiến cho Vũ Tôn nhất trọng kia bị thương nặng mà thôi.

Bây giờ Vũ Tôn nhất trọng kia đã nổi giận dùng toàn lực, Lục Lâm Thiên có thể ứng phó được không? Chỉ sợ không thể chống lại được.

Chân khí thủy hệ nồng nặc hội tụ, không gian run rẩy từng đợt, cuối cùng đột nhiên hình thành một quang cầu nhanh chóng xoay tròn, năng lượng ba động đáng sợ từ bên trong tràn ra. Gợn sóng chung quanh văng tung tóe, tiếng xé gió đinh tai nhức óc dùng tốc độ kinh khủng nặng nề đánh về phía Lục Lâm Thiên.

– Còn có thể chống đỡ được không?

Nhìn lên bầu trời, đệ tử Thánh Linh giáo lúc này vô cùng khẩn trương, không ngờ lại lo lắng cho Lục Lâm Thiên.

– Kích động như vậy làm gì, đây mới chỉ là dạo đầu mà thôi, cũng không phải là thực sự muốn giết ngươi. Hiện tại ta mới thực sự giết ngươi.

Ngay khi công kích kinh khủng kia đánh tới, Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, sắc mặt đột nhiên biến đổi, trong mắt tràn ra sát ý nồng nặc:

– Ta nói rồi, cho dù ngươi là Vũ Tôn, phạm thượng cũng giết không tha.

Tiếng quát vừa dứt, trong ánh mắt sợ hãi của mọi người, đôi cánh màu xanh phía sau Lục Lâm Thiên run lên, đột nhiên cánh tay phải vung lên, bàn tay chụp về phía trước.

Ầm ầm.

Trong tay Lục Lâm Thiên có một đoàn quang mang màu tím. Sau đó hóa thành một đạo sấm sét lớn như cự mãng, trong nháy mắt cả không trung tràn ngập lôi vân. Một tiếng nổ vang vọng, đạo sấm sét to như cánh tay giống như một con rồng từ trên trời đánh xuống. Nơi sấm sét đi qua, không gian vặn vẹo, sau đó nó lập tức đánh vào trên quang cầu của Vũ Tôn nhất trọng. Quang mang lóe lên, điện mang lan tràn trên quang cầu to lớn. Quang cầu kia trong lập tức tan nát.

Sưu Sưu.

Sấm sét lần nữa đánh xuống, Vũ Tướng nhất trọng kia ngẩng đầu nhìn, con ngươi co rút lại, khi thấy đạo sấm sét màu tím kia hắn có cảm giác tim mình ngừng đập. Đạo sấm sét này đang nhanh chóng đánh vào trên đầu hắn.

– Không tốt.

Cảm nhận năng lượng bên trong đạo sấm sét màu tím, cả đám Vũ Tôn, Linh Tôn tức thì thầm hô một tiếng không tốt, cỗ năng lượng này khiến cho tim bọn họ đập nhanh hơn vài phần.

Phanh.

Dưới ánh mắt kinh hãi của vạn chúng phía dưới, đạo sấm sét màu tím như quang trụ đánh thẳng vào trên đầu Vũ Tôn nhất trọng. Không trung trực tiếp xuất hiện hắc động. Bên trong tràn ra quang mang khiến tim người đập nhanh hơn. Phương viên chung quanh tức thì nát bấy. Bằng mắt thường có thể thấy được, thân hình Vũ Tôn nhất trọng ngay khi sấm sét máu tím kia đánh xuống trong nháy mắt hóa thành một bãi thịt nát. Từ trên không trung rơi xuống mặt đất. Cơn gió thổi qua, lập tức tan thành vô số mảnh nhỏ, ngay cả hồn anh cũng không có cơ hội chạy ra.

Không gian bị nghiền nát, năng lượng kinh khủng giống như một cơn lốc khuếch tán. Mà khi cơn lốc này khuếch tán tới một trình độ nhất định thì đột nhiên ngừng lại, lặng lẽ tiêu tán trong không trung như chưa từng xuất hiện. Không trung vừa mới hỗn loạn lập tức yên lặng trở lại như lúc ban đầu.

Hít.

Vô số ánh mắt kinh hãi, tiếng hít sâu xuất hiện. Đây còn là Vũ Vương lục trọng sao? Một chiêu đánh chết một Vũ Tôn nhất trọng. Thực lực như vậy quá kinh khủng. Ngay từ đầu thanh niên áo xanh này chỉ thử đao mà thôi. Đây mới là lực lượng chân chính của hắn. Lực lượng chân chính có thể đánh chết một Vũ Tôn nhất trọng.

– Người phạm thượng ngày hôm nay sẽ bị xử phạt.

Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua phía dưới, cuối cùng ánh mắt mang theo sự lạnh lẽo nhìn về phía Vũ Tôn nhị trọng phía trước.

Vũ Tôn nhị trọng này nhìn Lục Lâm Thiên, không ngờ vô hình trung lại cảm giác được một cỗ khí tức bất an, tim đập nhanh hơn.

– Còn có ngươi nữa, dám phạm thượng, hôm nay dù là ai cũng không bảo vệ được ngươi.

Nhìn Vũ Tôn nhị trọng, Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói. Quanh thân trong nháy mắt có một đám quang mang màu tím bạo phát. Thủ ấn trong tay được kết, từ trong lòng bàn tay có một đạo lưu quang màu tím xuất hiện rồi xoay tròn trong lòng bàn tay.

Hắn hiểu, nếu muốn hoàn toàn làm những lão gia hỏa này kinh sợ thì đánh chết một Vũ Tôn nhất trọng còn chưa đủ. Bởi vì nơi này còn có Vũ Tôn tam trọng, Linh Tôn tứ trọng, và Vũ Tôn ngũ trọng. Thực lực những người này so với Vũ Tôn nhất trọng mạnh hơn nhiều lắm.

Vì vậy nhất định phải dùng thực lực tuyệt đối làm kinh sợ mới có thể trấn trụ được mọi người. Vừa rồi hắn đã tiêu hao quá nhiều, vạn nhất lại tiêu hao một lần nữa, đến lúc đó muốn làm đám người này kinh sợ thì sợ rằng chỉ có tâm mà không có lực. Hơn nữa, ra tay lúc này hiệu quả lớn nhất.

…

Lưu quang màu tím lại xuất hiện, toàn bộ không trung bị một cỗ khí tức quỷ dị bao bọc. Hầu như là cùng lúc khi không trung đột nhiên run rẩy, một cỗ cảm giác nguy hiểm cực đồ bắt đầu lan tràn trên không trung. Mà khí tức này, mục tiêu chủ yếu của nó chính là Vũ Tôn nhị trọng kia.

Chương 1676: Bắt giữ nhị tôn (1)

Tất cả các cường giả giống như bị thu hút, lập tức nhìn vào lưu quang màu tím trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên. Vũ Tôn nhị trọng bị khí tức khóa chặt kia càng thêm kinh hãi, từ sâu trong linh hồn cảm thấy run sợ.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết, lưu quang màu tím trong lòng bàn tay ầm ầm xẹt qua không gian phóng lên cao rồi xoay tròn. Trong chớp mắt đột nhiên có tầng tầng lớp lớp lôi vân kéo tới. Trong lôi vân không ngừng có điện mang lưu chuyển. Một cỗ khí tức khiến tim đập nhanh lại truyền đến. Lúc này, mọi người trong phương viên chung quanh đều cảm giác được tim mình đang đập nhanh hơn.

– Ồ? Tử Lôi Huyền Đỉnh của lão gia hỏa Huyền Thiên Yêu Tôn sao lại ở trên người tiểu tử này?

Phía xa xa, thân ảnh đen kịt kia nhìn chăm chú vào không gian, sắc mặt không ngừng biến hóa.

– Đây là?

– Không xong, đây là Vũ linh khí Thiên cấp.

– Là thần khí, chạy mau.

Lúc này Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng là người thứ nhất nhận ra đây là thần khí, sắc mặt hoảng sợ tới cực hạn.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên liên tục được kết, chân khí bàng bạc mênh mông như biển từ trong người giống như hồng thủy trút vào bên trong Tử Lôi Huyền đỉnh. Lưu quang màu tím trên bầu trời nhanh chóng bành trướng tới vài trăm thước. Bí văn không ngừng lan tràn khiến cho thiên địa run rẩy. Nếu muốn làm cho người khác kinh sợ, Lục Lâm Thiên biết, bản thân hắn cũng chỉ có thể thi triển Tử Lôi Huyền đỉnh một lần nữa.

– Bất luận kẻ nào không tuân giáo quy đều phải trả giá đắt.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, Tử Lôi Huyền Đỉnh trong nháy mắt chụp xuống hư không. Đại đỉnh xoay tròn, không gian vặn vẹo, miệng đỉnh giống như hắc động, lôi vân màu tím chung quanh cuồn cuộn không ngớt. Từng đạo sấm sét mang theo khí tức khiến cho người ta ngạt thở tràn ra. Toàn bộ bầu trời lúc này giống như là đêm tối trước bình minh vậy.

– Không tốt.

– Chạy, nhanh tách ra.

Giờ phút này mọi người ở phía dưới đều cảm thấy trong lòng lạnh lẽo. Dưới lôi uy kinh người này linh hồn bọn họ đều run rẩy, Vũ Tôn nhị trọng kia cũng nhanh chóng quay đầu chạy trốn.

Ầm ầm.

Tất cả chỉ xảy ra trong nháy mắt, lôi vân màu tím cuồn cuộn, trong giây lát có từng đạo sấm sét lao ra khỏi lôi vân. Vô số đạo sấm sét từ trên trời giáng xuống. Năng lượng ba động đáng sợ từ bên trong tràn ra khiến cho gợn sóng trong không gian văng tung tóe.

Sưu Sưu.

Vũ Tôn nhị trọng này muốn chạy trốn thế nhưng đã muộn. Dưới vô số đạo sấm sét đánh xuống, cả không gian tràn ngập thanh âm bạo liệt, sắc bén. Nơi sấm sét đi qua không gian ầm ầm văng tung tóe mang theo lực lượng đáng sợ trực tiếp bao vây Vũ Tôn nhị trọng này.

– Thổ cương thuẫn.

Vũ Tôn nhị trọng kia thối lui, thế nhưng lại có một cỗ năng lượng vô hình tràn ngập không gian khiến cho hắn vô cùng khó có thể thoát thân được. Không gian hoàn toàn bị đọng lại, căn bản khó có thể thoát ra được. Một cỗ quang mang bàng bạc hiện lên, năng lượng hệ thổ từ trong không gian lôi điện tràn ra rồi lập tức bao phủ quanh thân thể.

Cỗ năng lượng hệ thổ này tràn ra, năng lượng bàng bạc không ngờ lại có thể ngăn cách với không gian lôi điện. Thực lực của Vũ Tôn nhị trọng tuyệt đối cường hãn.

Ầm ầm.

Lôi vân màu tím cuồn cuộn, lôi điện màu tím ầm ầm đánh vỡ không gian phóng xuống. Hơn mười đạo sấm sét đồng thời rơi vào trên cương thuẫn thổ hệ của Vũ Tôn nhị trọng này. Nhưng không ngờ ba đạo sấm sét đầu tiên lại bị thổ cương thuẫn của Vũ Vương nhị trọng này ngăn cản. Thế nhưng dưới những đạo sấm sét còn lại, thổ cương thuẫn dần dần ảm đạm, vẫn cố gắng chống lại.

– Chạy mau, nhanh.

– Nhanh xuất thủ ngăn hắn lại, nhanh.

Dưới lôi uy kinh người này, tất cả đệ tử Thánh Linh giáo hoảng hốt. Thánh Pháp Thiên Tôn, Thánh Thú Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn không có thời gian nhúng tay vào. Chỉ có thể vội vàng nhanh chóng đánh ra một vòng quang tráo, bao phủ không gian phía dưới, đem các đệ tử bảo vệ bên trong.

Ầm ầm.

Dư ba lôi điện ầm ầm đánh xuống khiến cho không gian như cuộn sóng. Lôi điện từ một phân thành ba, hung hăng khuếch tán ra chung quanh. Khí thế hủy thiên diệt địa như vậy ngoại trừ Tứ Đại Thiên Tôn ra, những Vũ Tôn, Linh Tôn khác cũng chỉ có thể tự bảo vệ bản thân mình mà thôi.

Sưu Sưu.

Trong lôi vân cuồn cuộn trên bầu trời lần nữa có từng đạo sấm sét màu tím đánh ra. Mỗi một đạo sấm sét như quang trụ từ trong lôi vân lao ra. Không gian chung quanh bị xé rách. Sấm sét mang theo âm hưởng khiến tim đập nhanh hung hăng bổ vào trên thổ cương thuẫn của Vũ Tôn nhị trọng kia.

Ầm ầm.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, cương thuẫn của Vũ Tôn nhị trọng lần nữa bị lực lượng mạnh mẽ đánh vào. Lôi điện màu tím trong nháy mắt lan tràn trên cương thuẫn. Cương thuẫn nứt nẻ, trên bề mặt xuất hiện vô số cái khe.

Sắc mặt Vũ Tôn nhị trọng kia đại biến, thủ ấn biến hóa, chân khí phô thiên cái địa trong cơ thể cuồn cuộn không dứt tuôn vào cương tráo, dẫn dắt năng lượng thuộc tính thổ mênh mông trong thiên địa. Cương thuẫn vừa mới nứt nẻ từ từ khôi phục, lại lần nữa chặn được công kích của sấm sét.

Nhìn thấy tất cả chuyện này sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng. Hắn thôi động Tử Lôi Huyền Đỉnh đã sớm có uy lực đánh chết Vũ Tôn nhất trọng. Khi trước đánh chết Hỉ Vô Thường kia thực lực của hắn còn chưa tới Vũ Vương lục trọng như bây giờ.

Thế nhưng hiện tại, dùng tu vi Vũ Vương lục trọng thôi động Tử Lôi Huyền Đỉnh đối phó với Vũ Tôn nhị trọng này. Đối phương chỉ là Vũ Tôn nhị trọng lại có thể liên tiếp chống lại. Bởi vậy có thể thấy được tới cấp bậc Vũ Tôn, mỗi một trọng đều mạnh hơn rất nhiều. Vũ Tôn nhất trọng so với Vũ Tôn nhị trọng mà nói, thực lực thua kém cực lớn.

– Phá.

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm quát một tiếng, thủ ấn biến hóa, chân khí bàng bạc mênh mông như đại dương trong cơ thể không ngừng cuồn cuồn từ trong kinh mạch tràn ra. Trong Tử Lôi Huyền Đỉnh có một đạo sấm sét lớn như cánh tay trẻ con giống như một con rồng đang giận dữ rít gào. Đạo sấm sét này mang theo thanh âm trầm thấp ầm ầm đánh về phía Vũ Tôn nhị trọng này.

Nơi đạo sấm sét to như cánh tay trẻ con này đi qua, không gian xung quanh liên tục xuất hiện cái khe nứt to tướng đáng sợ vô cùng. Trong ánh mắt kinh ngạc cùng với co rút của Vũ Tôn nhị trọng, đạo sấm sét này trực tiếp đánh vào thổ cương thuẫn của hắn.

Lôi điện màu tím lập tức tràn ra. Trong không gian đột nhiên xuất hiện một hắc động vô cùng lớn.

Phanh Phanh.

Lúc này cương thuẫn đã không thể chống đỡ được nữa. Cương thuẫn xuất hiện những vết nứt nẻ, rồi trong nháy mắt vỡ nát bắn ra quang mang sáng chói. Lực lượng ngập trời khuếch tán, toàn bộ không gian nổ tung. Từng cái khe liên hiện ra trong không gian rồi lan khắp cả bầu trời. Bên trong từng cái khe không gian giống như thực chất kia tràn ra quang mang đen kịt vô cùng đáng sợ.

Khục khục.

Cương thuẫn nổ tung, một đạo sấm sét bàng bạc màu tím trút xuống trên người Vũ Tôn nhị trọng. Vũ Tôn nhị trọng này lập tức phun ra một ngụm máu, sắc mặt trắng bệch tới cực điểm.

Chương 1677: Bắt giữ nhị tôn (2)

– Thu.

Đồng thời thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến hóa, Tử Lôi Huyền Đỉnh phủ xuống, trực tiếp thu Vũ Tôn nhị trọng kia vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Trong không gian của Tử Lôi Huyền Đỉnh, Vũ Tôn nhị trọng kia đang dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn chung quanh. Thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện trước người hắn.

– Không ngờ ngươi lại có thần khí.

Vũ Tôn nhị trọng suy yếu, dường như đã bị thương vô cùng nặng.

– Ngươi biết thì đã chậm rồi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lẽo, tâm thần khẽ động, không gian quanh thân Vũ Tôn nhị trọng tức thì ngưng đọng lại. Trong Tử Lôi Huyền Đỉnh Lục Lâm Thiên có thể nắm giữ tất cả, trong nháy mắt đem cấm chế đánh vào trên người Vũ Tôn nhị trọng này.

Trong bầu trời, khi tất cả gần như khôi phục lại như cũ. Trong lúc mọi người suy đoán thân ảnh mang khải giáp và Tôn lão hộ giáo đi đâu thì thân ảnh Lục Lâm Thiên lại đột nhiên xuất hiện. Tử Lôi Huyền Đỉnh được thu hồi trong lòng bàn tay hắn. Đồng thời trong tay mang theo hai Tôn giả nhị trọng.

Hít.

Mọi người hít sâu một hơi, vô số đệ tử Thánh Linh giáo thầm nuốt một ngụm nước bọt, không thể tin được điều đang xảy ra trước mắt mình. Ánh mắt kinh hãi nhìn đôi cánh màu xanh trên lưng một nam tử mặc khải giáp màu vàng. Đánh chết Vũ Tôn nhất trọng, bắt giữ Vũ Tôn nhị trọng. Trực tiếp đánh chết đại trưởng lão, hai Tôn lão hộ giáo một chết một bị bắt. Thực lực như vậy quả thực còn là Vũ Vương lục trọng sao? Lẽ nào Linh Vũ song tu trong truyền thuyết lại kinh khủng như vậy.

Hít.

Thánh Pháp Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Thú Thiên Tôn, Thánh Linh Thiên Tôn thu hồi quang tráo, cùng với tất cả Linh Tôn, Vũ Tôn còn lại dùng ánh mắt kinh ngạc, khiếp sợ nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Cho dù là Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên, còn có Viên Tự Thành, Quân bất Phàm cũng không phải là ngoại lệ. Thực lực của giáo chủ hoàn tòan khiến cho bọn họ kinh hãi. Buổi tối ngày hôm trước bọn họ cũng thật không ngờ giáo chủ lại là Linh Vũ song tu, vũ giả ngũ hệ, lại còn có nhiều thủ đoạn kinh khủng như vậy.

– Đây là kết cục của kẻ dám phạm thượng. Dám không để mắt tới giáo quy, to gan không tuân theo Thánh Linh sắc lệnh. Còn có ai dám không tuân theo môn quy? Bước ra cho ta.

Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, ánh mắt quét qua mọi người. Ánh mắt lạnh lùng tràn ngập vẻ uy nghiêm. Loại uy nghiêm này chính là khí tức của người đứng trên. Đây là cỗ khí tức mà Lục Lâm Thiên đã tích lũy từ khi lắm quyền ở Phi Linh môn. Người không có địa vị cực cao tuyệt đối không thể có được loại khí tức này.

– Tiết Linh Phượng, Nguyễn Thượng Hành, Tàng Thiên Báo, thực lực của giáo chủ các ngươi cũng đã thấy, chẳng lẽ các ngươi còn muốn hoài nghi sao? Lẽ nào các ngươi thực sự muốn làm phản? Đừng quên di ngôn của đệ nhị Đại Thiên Tôn. Thân là Thiên Tôn, ai dám làm phản tự nhiên sẽ có người tới trừng phạt các ngươi.

Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên tiến lên nhìn Tam Đại Thiên Tôn nói.

Tam Đại Thiên Tôn nhìn nhau. Người thanh niên tự xưng là giáo chủ này, thực lực tuyệt đối kinh khủng. Lại còn có di ngôn của Đệ nhị Đại Thiên Tôn, khi bọn họ tiếp nhận chức vụ Thiên Tôn đời thứ ba đã nghe cảnh cáo qua. Ai dám làm phản thì sẽ tự có người trừng phạt. Thiên Tôn đời thứ hai đã cố ý nói cho bọn họ biết, đây tuyệt đối không chỉ hù dọa suông. Vì vậy mấy nghìn năm qua, bọn họ cho dù mơ ước chức vị giáo chủ thế nhưng cũng không dám phản giáo. Chính là bởi vì lời cảnh cáo của Đại Thiên Tôn đời thứ hai cho nên khiến cho trong lòng bọn họ ít nhiều cũng có chút cố kỵ.

Chỉ là, theo thời gian trôi qua, loại cố kỵ này càng lúc càng mờ nhạt. Lúc này Thánh Linh Thiên Tôn lần nữa đề cập tới khiến cho trong lòng ba người run lên.

– Thánh Pháp bộ, Thánh Thú bộ, Thánh Vũ bộ, đệ tử tam bộ còn không thuần phục sao?

Quân Bất Phàm tiến lên, thanh âm mang theo linh lực quanh quẩn ở phía dưới khiến cho màng tai mọi người đau đớn.

Trong đoàn người có hơn vạn người gây rối thế nhưng không một người nào của tam bộ dám phản giáo. Lúc này giáo chủ xuất hiện, chứng kiến thực lực kinh khủng của giáo chủ, trong lòng mọi người đã bị kinh sợ. Các đệ tử nhìn nhau. Lúc này chỉ cần có một người thần phục thì sẽ kéo theo những người còn lại thuần phục.

– Tôn lão hộ giáo tam bộ, các người cần phải hiểu rõ, các ngươi thực sự muốn phản giáo sao?

Quân Bất Phàm nhìn về phía các Tôn lão hộ giáo còn lại.

Đám Tôn lão hộ giáo của tam bộ nhìn nhau rồi lại nhìn về phía Tam đại Thiên Tôn, không hề nghi ngờ, bọn họ đã bị Lục Lâm Thiên làm cho kinh sợ.

Ánh mắt Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng, Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành trầm xuống rồi khẽ thở dài, dường như đang muốn nói gì đó thì Thánh Thú Thiên Tôn tiến lên, quát lên một tiếng:

– Hừ, cho dù ngươi có thực lực bất phàm thì cũng khó có thể chứng minh ngươi là đệ tử của lão giáo chủ. Càng khó có thể chứng minh là lão giáo chủ truyền ngôi cho ngươi. Việc này còn cần điều tra. Chờ sau khi chúng ta điều tra rõ ràng. Nếu như là sự thực đương nhiên chúng ta sẽ thừa nhận ngươi là giáo chủ. Hiện tại còn chưa phải lúc.

Thánh Thú Thiên Tôn lên tiếp, đám người gây rối trực tiếp ngẩng đầu nhìn về phía Thánh Thú Thiên Tôn Tàng Thiên Báo. Vũ Tắc Thiên, Thánh Linh Thiên Tôn vốn định thuần phục, ánh mắt biến đổi cũng thu lời nói của mình lại.

– Thánh Thú Thiên Tôn, ý của ngươi là?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước, một cỗ hàn ý bắn ra.

– Trước tiên giao ra Thánh Linh sắc lệnh, chờ sau khi chúng ta điều tra rõ ràng tự nhiên sẽ thừa nhận ngươi là giáo chủ.

Thánh Thú Thiên Tôn Tàng Thiên Báo nhìn thẳng về phía Lục Lâm Thiên, bốn mắt nhìn nhau, đối chọi gay gắt, một cỗ khí tức quỷ dị tức thì tràn ra.

– Ta lấy thân phận giáo chủ Thánh Linh giáo tuyên bố phế bỏ chức vị Thiên tôn Thánh Thú bộ của Tàng Thiên Báo. Từ giờ trở đi Tàng Thiên Báo không còn là Thiên Tôn của Thánh Thú bộ nữa.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, thanh âm quanh quẩn trong không trung.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy các đệ tử biến sắc, ngay cả Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Pháp Thiên Tôn, Thánh Vũ THiên Tôn cũng không ngoại lệ. Ba người biến sắc, phế bỏ chức vị Thánh Thú Thiên Tôn của Tàng Thiên Báo, đây tuyệt đối không phải là chuyện nhỏ.

Bốn Tôn lão hộ giáo của Thánh Thú bộ mang theo ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên, sau đó lại lập tức nhìn về phía Tàng Thiên Báo.

– Tiểu tử, ngươi biết ngươi đang nói gì không?

Tàng Thiên Báo nhìn Lục Lâm Thiên, khóe mắt run rẩy, trầm giọng hỏi.

– Từ giờ trở đi ngươi sẽ không còn là Thiên Tôn của Thánh Thú bộ nữa, ngươi không nghe rõ sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, ánh mắt đối chọi gay gắt không có chút khoan nhượng.

– Ha ha ha…

Nghe Lục Lâm Thiên nói, Tàng Thiên Báo không giận mà cười lớn. Trong nụ cười tràn ngập sự lạnh lẽo, hắn nói:

– Tiểu tử, ai đã thừa nhận ngươi là giáo chủ. Đệ tử Thánh Thú bộ nghe lệnh, bắt tên cuồng đồ này.

– Tàng Thiên Báo đã không phải là Thiên Tôn của Thánh Thú bộ, ai dám phạm thượng giết không tha.

Tiếng quát Lục Lâm Thiên vang lên, sát khí ngập trời bao phủ không trung.

Chương 1678: Hiệu lệnh vạn thú

Hai ngư1ời nói xong, mấy nghìn đệ tử Thánh Thú bộ phía dưới nhìn về phía Lục Lâm Thiên và Tàng Thiên Báo do dự không quyết. Tàng Thiên Báo chính là Thiên Tôn Thánh Thú bộ đã lâu, uy quyền vẫn còn. Mà vị giáo chủ mới tới này tuy rằng các đệ tử còn chưa gặp mặt. Thế nhưng trong lòng mỗi người đều có chút phán đoán, thêm nữa vừa rồi lại bị Lục Lâm Thiên làm cho kinh sợ. Bản thân hắn lại có Thánh Linh sắc lệnh cho nên đã tin Lục Thiếu Du hơn phân nửa.

Vì vậy đệ tử Thánh Thú bộ lúc này không biết nên nghe lời ai, cả đám nhìn nhau do dự không quyết.

– Bốn người các ngươi, nhanh bắt tiểu tử kia cho ta.

Nhìn thấy đệ tử Thánh Thú bộ phía dưới không có phản ứng, ánh mắt Tàng Thiên Báo trầm xuống nhìn về phía bốn Tôn lão hộ giáo.

Bốn Linh Tôn nhìn nhau, lúc này cũng không biết lựa chọn như thế nào.

– Bốn người các ngươi cần phải hiểu rõ, tội phạm thượng không thể tha. Tàng Thiên Báo đã không phải là Thiên Tôn của Thánh Thú bộ, lẽ nào các ngươi muốn phản giáo sao?

Ánh mắt Tập Hạo Nhiên đảo qua đám người, nhìn kỹ về phía bốn Linh Tôn kia.

Ánh mắt bốn Linh Tôn biến ảo, dường như đã có quyết định. Trong bốn người, một Linh Tôn tam trọng run rẩy ngẩng đầu lên nói:

– Việc này bốn người bọn ta không nhúng tay vào, đến lúc đó tình nguyện bị phạt.

Người này nói xong bốn người gật đầu, thân ảnh lui về phía sau hơn nghìn thước. Ở giữa hai sự lựa chọn bốn người lựa chọn không nhúng tay vào chuyện này. Bốn Tôn lão hộ giáo lựa chọn như vậy bởi vì bọn họ thực sự không còn cách nào, đây cũng là cách duy nhất và bất đắc dĩ nhất.

– Hừ.

Nhìn bốn Tôn lão hộ giáo lúc này không ngờ lại không giúp bên nào, khuôn mặt Tàng Thiên Báo tức thì có chút xấu xí. Hiển nhiên hắn đã bị không ít đả kích.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, bốn Tôn giáo hộ giáo lựa chọn lui lại phía sau, sợ rằng trong lòng hơn phân nửa đã không dám hoài nghi thân phận giáo chủ của hắn. Bởi vì Tàng Thiên Báo này ngồi ở chức vị Thiên Tôn đã rất lâu rồi, bọn họ cũng không dám phản kháng, trong lòng cũng còn có chút hoài nghi với hắn cho nên mới lựa chọn không giúp bên nào. Xem ra người duy nhất muốn đối phó với hắn hiện tại chính là Tàng Thiên Báo. Không biết Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành và Thánh Linh Thiên Tôn Tiết Linh Phượng sẽ lựa chọn ra sao. Nếu như hai người này động thủ thì quả thực rất nghiêm trọng.

Lục Lâm Thiên suy đoán, mấy Tôn lão hộ giáo của Thánh Thú bộ lui về phía sau hẳn sẽ khiến cho Nguyễn Thượng Hành và Tiết Linh Phượng cân nhắc.

– Hai vị Thiên Tôn, các người lựa chọn thế nào? Chúng ta đâu có ít, vây khốn Thánh Linh bộ lấy Thánh Linh lệnh rồi mở ra mật thất. Hiện tại có Thánh Linh sắc lệnh, càng có thể mở ra mật thất.

Tàng Thiên Báo quay đầu lại, ánh mắt nhìn về phía hai người Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành và Thánh Linh Thiên Tôn Tiết Linh Phượng.

Nguyễn Thượng Hành chắp tay đứng trên không, ánh mắt nhìn về phía Tiết Linh Phượng. Đầu khôi lỗi cấp tám mang theo uy thế kinh khủng bên người Tiết Linh Phượng kia, mái tóc trên khuôn mặt già nua có chút rối loạn. Dường như trong lúc giao thủ với Tập Hạo Nhiên, dù có thêm khôi lỗi cấp tám sơ giai nhưng vẫn khiến cho nàng nếm chút vị đắng.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, lại nhìn dám người phía dưới. Ánh mắt Nguyễn Thượng Hành run lên nói:

– Tàng Thiên Báo, trước tiên ngươi cứ thử xem giáo chủ này là thực hay giả. Việc này chưa biết thật giả, Thánh Vũ bộ ta không nhúng tay vào.

– Thánh Pháp Bộ ta cũng không nhúng tay vào.

Ánh mắt Tiết Linh Phượng không chút biến hóa, cũng quyết định không nhúng tay vào chuyện này. Đám người phía dưới đã có chút rối loạn, hơn nữa lựa chọn của bốn Tôn lão hộ giáo Thánh Thú bộ khiến cho Tiết Linh Phượng và Nguyễn Thượng Hành phải thận trọng hơn trong lựa chọn của mình.

Nghe hai người lựa chọn như vậy trong lòng Lục Lâm Thiên âm thầm thở ra một hơi. Chỉ còn lại một mình Tàng Thiên Báo thì dễ đối phó hơn. Chỉ một mình Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên cũng đủ để đối phó rồi.

– Lẽ nào…

Lúc này Lục Lâm Thiên lập tức có chút cảnh giác. Dựa theo lời sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn nói, thực lực Thánh Thú bộ dường như không chỉ có thế, lẽ nào…

– Tốt! Tốt! Cả đám đều muốn làm ngư ông đắc lợi sao?

Tàng Thiên Báo nhìn Nguyễn Thượng Hành, Tiết Linh Phượng, ánh mắt run lên, hàn ý càng đậm.

– Tàng Thiên Báo, ngươi cũng thấy rồi đó. Hiện tại chỉ còn một mình ngươi, hà tất phải làm như vậy. Ta tin nếu như ngươi nhận sai với giáo chủ, giáo chủ sẽ tha cho ngươi.

Tập Hạo Nhiên nhìn về phía Tàng Thiên Báo rồi nói.

– Ha ha ha ha…

Tàng Thiên Báo cười ha ha nói:

– Nhận sai với giáo chủ sao? Ta còn chưa thừa nhận hắn là giáo chủ. Ngươi cho rằng ngày hôm nay các ngươi có thể làm gì được ta sao? Các ngươi đã quá coi thường ta rồi.

Nói xong ánh mắt sắc bén của Tàng Thiên Báo đảo qua chung quanh, thủ ấn trong tay được kết. Đột nhiên một khối lệnh bài xuất hiện trong tay hắn. Lệnh bài này so với bách thú lệnh của Bách Thú cốc cũng không kém là bao, hầu như giống với Thánh Linh sắc lệnh, chỉ là khí tức bên trên kém hơn một chút.

– Thánh Thú lệnh.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, Thánh Thú lệnh của Thánh Thú bộ vẫn còn đang ở trên người Tàng Thiên Báo này.

– Thánh Thú lệnh, hiệu lệnh vạn thú.

Tàng Thiên Báo cầm Thánh Thú lệnh trong tay, linh lực rót vào bên trong. Trong Thánh Thú lệnh tức thì có huyết quang tràn ra.

Ngao…

Một tiếng thú minh giống như rồng ngâm, hổ gầm từ trong Thánh Thú Lệnh mơ hồ truyền ra. Đột nhiên một đạo huyết hồn ấn giống rồng mà không phải là rồng, giống hổ mà không phải là hổ mang theo tiếng thú minh ầm ầm phóng lên cao, đánh văng gợn sóng trong không gian.

– So với Bách Thú lệnh còn mạnh hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên thở dài, Thánh Thú lệnh này so với Bách Thú lệnh mà nói mạnh hơn không ít. Đạo huyết hồn ấn này phóng lên cao giống như chòm sao Thương Long trên trời khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống.

Nhìn bầu trời, ánh mắt hơn vạn người phía dưới sửng sốt. Tiếp theo đột nhiên có tiếng xé gió từ phía hậu sơn vang lên. Đồng thời bầu trời và mặt đất tức thì lắc lư.

Dưới mấy những ngọn núi cao vót trong mây, tầm nhìn bị cản trở. Thế nhưng điều này cũng không duy trì được bao lâu. Trong không trung từ bốn phương tám hướng trong nháy mắt có vô số yêu thú lăng không mà tới. Có khi là yêu thú lục giai, ngũ giai, còn có yêu thú phi hành đang vỗ cánh bay tới. Yêu thú đông nghịt kéo tới giống như một đám mây bảy màu tràn tới. Trong đám ngày còn có linh thú.

Đám yêu thú phi hành, linh thú xuất hiện, núi non chung quanh rung động. Mặt đất lay động, một khắc sau từ sau những ngọn núi bốn phía có ngàn vạn yêu thú, linh thú chạy ra.

Chi Chi.

Rống Rống.

Ô Ô.

Từng đầu yêu thú, linh thú khổng lồ rít gào. Thanh âʍ ɦội tụ ljai một chỗ giống như sấm sét vang vọng chấn nhïếp nhân tâm. Yêu thú, linh thú ngũ giai, tứ giai, còn có tam giai, thậm chí ngay cả yêu thú, linh thú nhị giai và nhất giai đều có. Ngàn vạn yêu thú, linh thú khổng lồ xuất hiện. Cảnh tượng đồ sộ bực này quả thực hiếm thấy. Trên những ngọn núi phía dưới, yêu thú, linh thú khổng lồ đông nghịt giống như con kiến bao phủ đỉnh núi, và vẫn còn đang ùn ùn chạy lên.

Chương 1679: Bổn hoàng ở đây (1)

Nhìn thấy cảnh này tất cả đệ tử Thánh Linh giáo đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía không trung. Nhìn tất cả chuyện này, tất cả đệ tử ngây dại.

– Tứ Dực Linh Yến.

– Đại Địa Khiếu Lang.

– Liệt Hỏa Yêu Hùng.

– Phong Linh Yêu Hổ.

…

Vạn thú xuất hiện, loại uy thế này không thể diễn tả bằng lời.

Ánh mắt Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Pháp Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn lúc này đã bắt đầu có chút biến hóa.

Trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, chỉ trong chốc lát trong bầu trời đã có hơn một nghìn yêu thú phi hành bay tới, vô cùng trật tự đứng phía sau Tàng Thiên Báo. Hơn một nghìn đầu yêu thú, linh thú đông nghịt trên bầu trời giống như một đám mây đen che phủ thiên địa. Làm cho bầu trời xung quanh tối lại.

Trên vạn yêu thú, linh thú bao phủ núi non bốn phía. Trong không gian chung quanh chỉ thấy toàn là đại quân yêu thú bao phủ khắp mặt đất, cực kỳ đồ sộ.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt biến ảo. Nhìn gần một nghìn năm trăm đầu yêu thú, linh thú trên bầu trời. Sợ rằng có hơn một nghìn đầu là yêu thú phi hành các giai. Mà gần năm trăm còn lại đều là yêu thú, linh thú đạt tới lục giai. Trong đó còn có thất giai, thất giai hậu kỳ đỉnh phong chí ít có năm đầu.

– Đây là thực lực của Thánh Thú bộ sao?

Tâm cảnh của Lục Lâm Thiên vững chắc thế nhưng lúc này cũng không khỏi kinh hãi. Thực lực của Thánh Thú bộ tuyệt đối kinh khủng. Ánh mắt hắn khẽ đảo qua. Lúc này bên trong đám yêu thú, linh thú này không có yêu thú bát giai tồn tại. Yêu thú, linh thú càng lên cao đột phá càng khó. Huống chi không phải mỗi một đầu yêu thú, linh thú đều có thể đột phá tới bát giái. Giống như thiên phú của vũ giả, linh giả là có hạn. Trong yêu thú cũng có huyết mạch cao thấp.

– Ha ha, muốn đối phó với ta các ngươi còn chưa đủ. Tiểu tử, chỉ bằng ngươi mà có tư cách ngồi lên chức vị giáo chủ sao?

Nhìn đại quân yêu thú của mình, Tàng Thiên Báo cười lớn. Thực lực của Thánh Thú bộ luôn là bộ mạnh nhất trong bốn bộ.

– Một đám yêu thú, linh thú tạo giao huyết mạch thấp thì tính cái rắm gì.

Nhìn đám yêu thú, linh thú đông nghịt này. Trong lúc mọi người kinh hãi chỉ có Tiểu Long lạnh nhạt liếc nhìn bốn phía, hoàn toàn không đặt đám yêu thú này vào trong mắt.

Thiên Sí Tuyết Sư, Như Hoa cũng chỉ nhìn một cái rồi lập tức không đặt vào trong lòng. Trong yêu thú và linh thú, huyết mạch mới là tồn tại cao quý nhất. Huyết mạch quyết định tu vi, thực lực, đẳng cấp tương lai.

Cảm nhận huyết mạch của đám yêu thú, linh thú này, huyết mạch của Thiên Sí Tuyết Sư và Như Hoa tuy rằng không bằng Tiểu Long, thế nhưng Thiên Sí Tuyết Sư chính là vương giả trong đám yêu thú phi hành. Trên người Như Hoa lại có huyết mạch của Long tộc cho nên lúc này hai người không đặt đám yêu thú, linh thú này vào trong mắt.

– Tàng Thiên Báo, ngươi muốn làm gì?

Nhìn đám yêu thú kinh khủng chung quanh, ánh mắt Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên trầm xuống. Đây chính là con bài chưa lật của Thánh Thú bộ, nếu như hợp lại, mặc kệ kết quả sau này ra sao. Đối với Thánh Linh giáo mà nói, hậu quả đều vô cùng nghiêm trọng.

– Ha ha, ta muốn làm gì sao? Ta chỉ muốn thử xem thực lực của giáo chủ mà thôi.

Ánh mắt Tàng Thiên Báo trầm xuống, ánh mắt lạnh lẽo nhìn lên trên người Lục Lâm Thiên nói:

– Tiểu tử, mau giao ra Thánh Linh sắc lệnh, chờ sau khi ta tra rõ thật hư sẽ cho ngươi một công đạo.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn hắn, lời nói thật là dễ nghe a. Sợ rằng mục đích của Tàng Thiên Báo này chính là Thánh Linh sắc lệnh, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống nói:

– Lẽ nào chỉ dựa vào đám yêu thú, linh thú này của ngươi sao? Sợ rằng còn chưa đủ.

– Hừ, rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt.

Tàng Thiên Báo lạnh lùng quát lên một tiếng, nói:

– Chúng thú nghe lệnh, người không phục giết không tha.

Ô Ô..

Grao…

Hơn một nghìn yêu thú, linh thú trên bầu trời rống lên. Khí thế kinh người tràn ra. Gần trăm đầu yêu thú, linh thú đứng gần Tàng Thiên Báo càng thêm kinh khủng. Bởi vì đám yêu thú, linh thú này đều đạt tới thất giai. Trong mắt cả đám tỏa ra hung quang, miệng rít gào dữ tợn. Quanh thân tràn ngập lân phiến. Gợn sóng chung quanh đôi cánh rung động. Còn có yêu thú cự mãng xoay quanh trong không trung, thân thể cuồn cuộn giống như cự long khiến cho không gian run rẩy, khí thế kinh người.

Sưu Sưu.

Khí thế hung hãn của chúng thú bạo phát, phía Thánh Linh bộ, trong lòng chúng đệ tử trầm xuống, nếu như hợp lại hậu quả khó mà nói được.

Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên, Viên Tự Thành, Quân Bất Phàm nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Không ngờ trong lúc vô hình đã coi Lục Lâm Thiên là giáo chủ. Đây là ánh mắt hỏi ý, liên tiếp nhìn thấy thực lực của giáo chủ. Ngay từ đầu tuy rằng bọn họ thần phục, thế nhưng nghiêm túc mà nói, bọn họ chỉ thuần phục với Thánh Linh sắc lệnh, thần phục với giáo quy mà thôi.

Mà lúc này liên tiếp nhìn thấy thực lực của giáo chủ, từ sâu trong nội tâm mấy người đã bắt đầu tiếp nhận, thuần phục vị giáo chủ này. Tuy rằng đều là hai chữ thuần phục, thế nhưng hai chữ thuần phục hiện tại lại có ý nghĩa hoàn toàn khác.

Lục Lâm Thiên cảm nhận ánh mắt của ba người, khóe miệng mang theo nụ cười giống như bản thân đã sớm dự liệu chuyện này từ trước.

– So yêu thú, linh thú sao?

Lục Lâm Thiên nhìn đám yêu thú, linh thú đang hung hăng rít gào, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo, sau đó quay đầu nhìn về phía Tiểu Long nói:

– Tiểu Long, đám yêu thú, linh thú này giao cho đệ.

– Hắc hắc, chuyện nhỏ.

Tiểu Long vỗ vỗ bàn tay nhỏ bé, khóe miệng nở nụ cười hắc hắc nói:

– Rốt cuộc cũng tới phiên đệ xuất hiện.

Thân thể Tiểu Long nhảy lên, lập tức đứng ở bên người lão đại, quay đầu nói với Thiên Sí Tuyết Sư và Như Hoa:

– Cùng nhau lên đi, lột da đám nghiệt súc này.

– Vâng.

Ánh mắt Như Hoa run lên, thân thể tức thì nhảy lên phía trước, quang mang quanh thân chợt lóe. Trong miệng phát ra một tiếng gầm lớn giống như trâu rống. Thanh âm quanh quẩn trời cao.

– Ù Uồm.

Tiếng rít gào này vang vọng thiên địa, thân hình Như Hoa bỗng nhiên hóa thành một đạo quang trụ phóng lên cao. Toàn bộ không gian lắc lư, đồng thời một đầu quái vật lớn xuất hiện trên bầu trời.

Bản thể của Như Hoa vô cùng khổng lồ, hai mắt đỏ rực, giống như hai cái động màu đỏ. Gợn sóng trong không gian quanh thân không ngừng đi tới đi lui.

Nhìn đầu quái vật lớn đang xoay quanh không trung, trong lòng mọi người không khỏi cảm thấy lạnh lẽo. Từ thân hình khổng lồ này tràn ra một cỗ uy áp bàng bạc khổng lồ, khiến cho toàn bộ không trung lúc này run rẩy.

Bản thể của Như Hoa chính là Quỳ Long, Quỳ Long chính là một loại yêu thú gần với rồng nhất. Tuy rằng không phải rồng chân chính thế nhưng cũng được coi là một bàng chi. Nếu như tới cửu giai thì còn có thể trở thành rồng chân chính. Mà huyết mạch của Quỳ Long không cần phải nói nhiều.

Rống.

Đồng thời Thiên Sí Tuyết Sư rít lên một tiếng, cả người giống như bị tuyết trắng bao phủ, lông mao kéo dài tới vai và ngực.

Chương 1680: Bổn hoàng ở đây (2)

Cái miệng lớn giống như bồn máu rít gào một tiếng thật dài, hàn quang trên răng nanh không ngừng lóe lên, dáng vẻ vô cùng dữ tợn. Đôi cánh trắng toát giống như trong suốt đánh văng gợn sóng trong không gian, làm lộ ra khí tức của một vương giả trong bầu trời. Đây tuyệt đối là tồn tại vương giả trong vạn thú. Nếu tính huyết mạch thì so với Quỳ Long Như Hoa còn cao hơn, trừ phi Quỳ Long Như Hoa đạt tới cửu giai.

Khí tức của hai đầu yêu thú có huyết mạch cao này thả ra tức thì tràn ngập không trung. Dưới cỗ uy áp mạnh mẽ này vạn thú phía dưới bị ảnh hưởng tức thì xao động bất an. Những yêu thú có huyết mạch và tu vi không đủ trực tiếp run rẩy.

Ù Uồm.

Rống.

Quỳ Long Như Hoa, Thiên Sí Tuyết Sư không ngừng tản ra uy áp. Cỗ uy áp trên người nhị thú khiến cho mọi người phía dưới kinh ngạc.

Tiếp theo, hầu như là đồng thời Tiểu Long hóa thành một đạo quang mang trong nháy mắt phóng lên cao. Thân ảnh rơi vào giữa Thiên Sí Tuyết Sư và Quỳ Long Như Hoa. Quang mang trên người nó lóe lên, trong nháy mắt hóa thành bản thể. Một cỗ uy áp tuyệt đối tràn ngập không trung.

Ngũ trảo giống như thạch trụ, lân phiến trên người tràn ngập hỏa diễm màu vàng. Gợn sóng trong không gian quanh thân trực tiếp đọng lại. Trên lưng có một lớp quy xác bao phủ, bí văn quanh quẩn. Uy thế trên người mạnh tới cực hạn.

Trong nháy mắt nhìn thấy thân thể to lớn của Tiểu Long, uy năng trên người khiến cho không gian mơ hồ vặn vẹo. Cảm nhận uy thế kinh người chân động nhân tâm kia, bên trong dường như có một cỗ khí tức khiến cho linh hồn rung động.

– Trời a.

Hơn vạn người phía dưới trợn mắt líu lưỡi, kinh hãi run rẩy.

– Uy áp thật mạnh mẽ.

Trong chớp mắt, sắc mặt đám người Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Pháp Thiên Tôn, Tàng Thiên Báo, Viên Tự Thành, Quân Bất Phàm cũng kinh hãi không kém. Cả đám dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn chằm chằm vào bản thể của Tiểu Long. Đối với khí tức trên người Tiểu Long ngay cả bọn họ cũng cảm nhận được một cỗ khí tức áp chế.

– Long trảo, Huyền vũ thần xác, lẽ nào…

Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên TÔn, Thánh Pháp Thiên Tôn, Tàng Thiên Bảo, Viên Tự Thành, Quân Bất Phàm cùng chúng cường giả Vũ Tôn, Linh Tôn đều là đám người thành tinh, đối với một ít chuyện cũng đã từng nghe nói qua. Lúc này nhìn thấy bản thể của Tiểu Long đồng thời cảm nhận khí tức trên người nó, hơn phân nửa đã biết thân phận của Tiểu Long.

– Yêu Hoàng khí.

– Linh Hoàng khí.

– Tại sao có thể như vậy? Thanh Long Linh hoàng tộc, Huyền Vũ Yêu Hoàng tộc.

Thánh Thú Thiên Tôn càng thêm hiểu rõ đối với linh thú, yêu thú cho nên lúc này càng thêm kinh ngạc.

Mà vạn thú phía dưới lúc này mặc kệ là yêu thú hay linh thú bỗng nhiên cảm nhận được khí tức trên người Tiểu Long, cả đám lập tức kinh hãi.

Ngao.

Hóa thành bản thể, con mắt thứ ba của Tiểu Long bỗng nhiên mở ra. Nó rít lên một tiếng rồi ngẩng đầu, tiếng rít gào này giống như long ngâm, thanh âm hóa thành tiếng gầm lan tràn ra chung quanh.

Tiếng long ngâm này vô cùng trầm thấp, thế nhưng chỉ trong chốc lát này, linh hồn của tất cả cường giả chung quanh đều run rẩy kịch liệt.

Lúc này trên người Tiểu Long ẩn chứa một loại uy áp không thể kháng cự. Loại uy áp này phát ra từ linh hồn, lại phát ra từ huyết mạch, khiến cho sâu trong linh hồn của bọn họ không thể phản kháng và chống đỡ.

Trên không trung và mặt đất, máu trong cơ thể vạn thú giờ phút này bắt đầu sôi trào. Mặc kệ là yêu thú, linh thú có đẳng cấp ra sao. Ngay cả yêu thú, linh thú thất giai hậu kỳ đỉnh phong cũng không thể chống lại. Dưới cảm giác máu huyết trong cơ thể sôi trào này, tất cả yêu thú, linh thú bắt đầu run rẩy, vạn thú lập tức phủ phục trên mặt đất.

– Bái kiến linh hoàng.

– Bái kiến yêu hoàng.

Từng tiếng rít gào giống như sấm sét vang vọng trong không gian cuối cùng truyền đi rất xa. Khắp không gian tức thì vang lên vô số tiếng rít gào.

– Bái kiến yêu hoàng.

– Bái kiến linh hoàng.

Toàn bộ không gian tràn ngập tiếng yêu thú, linh thú rít gào. Trong thanh âm hiện lên vẻ cung kính, thuần phục phát ra từ trong nội tâm. Trong các ngọn núi, tất cả yêu thú phủ phục trên mặt đất. Dưới cỗ uy áp vô hình trong thiên địa khiến cho toàn bộ yêu thú run rẩy.

Tất cả cường giả trong Thánh Linh giáo nhìn thấy cảnh này sắc mặt lập tức biến đổi, sợ hãi than.

– Yêu thú quỷ dị này sợ rằng có địa vị vô cùng lớn.

Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên âm thầm kinh ngạc. Hắn vẫn luôn chú ý tới đầu yêu thú quỷ dị bên người giáo chủ, thế nhưng không ngờ nó lại có địa vị cao như vậy.

Ánh mắt Thánh Pháp Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn lúc này không ngừng biến đổi. Địa vị của yêu thú này đương nhiên không thể gạt được bọn họ. Dù sao bọn họ cũng đã từng nghe nói qua mấy đại hoàng tộc kinh khủng kia.

Ngao.

Thân hình Tiểu Long ở giữa Thiên Sí Tuyết Sư và Tiểu Long, uy áp từ trong cơ thể tràn ra liên tục. Toàn bộ không trung lúc này dường như đều run rẩy. Trong lúc thân hình cuồn cuộn, trên không trung lập tức gió nổi mây phun, dường như sắp vỡ nát.

– Một đám nghiệt súc tạp giao, bổn hoàng ở đây còn không tới phiên các ngươi dương oai.

Tiểu Long rít gào quát lên một tiếng, dưới thanh âm kia vạn thú run rẩy, thần phục không dám nhúc nhích.

– Còn không cút cho ta. Nếu như khong cút thì bổn hoàng sẽ lột da, hủy xương cốt các ngươi.

Cái miệng dữ tợn của Tiểu Long mở ra, ánh mắt mang theo sự lạnh lẽo cùng với kiêu ngạo vô hạn nói.

Grao Grao.

Rống Rống.

Vạn thú rít gào chạy đi, không dám dừng lại.

– Thánh Thú lệnh, chúng thú nghe lệnh.

Ánh mắt Tàng Thiên Báo kinh hãi, Thánh Thú lệnh trong tay lần nữa đánh ra, một đạo huyết hồn ấn trong Thánh Thú lệnh bắn ra…

Ngao

Dưới tiếng thú minh giống như rồng ngâm hổ gầm này một cỗ uy áp ngập trời từ bên trong Huyết Hồn ấn tràn ra. Thánh thú lệnh khiến cho vạn thú vô hình trung bị hai cỗ khí tức áp chế.

– Ngươi đã không phải Thiên Tôn của Thánh Thú bộ, Thánh Thú lệnh cũng nên thu hồi rồi.

Cùng lúc đó Huyễn Ảnh Thanh Vũ rung động, thân ảnh Lục Lâm Thiên phóng lên cao, trên Thánh Linh sắc lệnh có một đạo quang trụ bàng bạc bắn ra.

Sưu.

Tiếp theo, Huyết Hồn Ấn trên không trung mang theo tiếng thú minh giống như rồng ngâm hổ gầm ầm ầm đánh vào đạo quang trụ bàng bạc của Thánh Linh sắc lệnh. Huyết Hồn ấn lập tức hóa thành một đoàn huyết sắc quang mang rồi biến mất không thấy. Đồng thời quang mang trên Thánh Thú lệnh trong tay Tàng Thiên Báo lờ mờ sau đó tự động thoát ra khỏi tay Tàng Thiên Báo. Trong nháy mắt phủ phục dưới Thánh Linh sắc lệnh.

– Tiểu tử, đưa Thánh Thú lệnh cho ta.

Tàng Thiên Báo hét lớn một tiếng tức thì lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

– Tàng Thiên Báo, ngươi không thay đổi được gì đâu. Ngươi tỉnh lại đi.

Cùng lúc đó, Tập Hạo Nhiên vừa dứt lời, thân ảnh lao tới, cánh tay vung lên, tức thì trong thiên địa có một cỗ năng lượng cường hãn kinh người hội tụ. TIếp theo một đạo quang trụ màu trắng vô hình đột nhiên xuất hiện, dùng xu thế phá không trong nháy mắt hung hăng đánh về phía Tàng Thiên Báo.

Chương 1681: Biến cố kinh người

– Tập Hạo Nhiên, ta không để yên cho ngươi.

Tàng Thiên Báo cả giận nói một tiếng, trong tay ngưng tụ một đạo linh lực bàng bạc tinh luyện nhanh chóng đánh ra.

Phanh

Hai cỗ lực lượng va chạm, không gian liên tiếp xuất hiện những cái khe, thân hình Tàng Thiên Báo cũng lập tức bị đẩy lùi. Trên phương diện thực lực, bản thân hắn còn không bằng Tập Hạo Nhiên.

Grao.

Rống.

Mất đi sự áp chế của Thánh Thú lệnh, tất cả yêu thú, linh thú tới nhanh mà đi cũng nhanh. Trong nháy mắt cả đám rời đi, một mảnh yêu thú, linh thú đông ngịt mang theo động tĩnh kinh người, đất trời rung chuyển lập tức biến mất không thấy.

Nhìn đám yêu thú tới cũng nhanh đi cũng nhanh này hơn vạn người phía dưới kinh hãi không nói lên được lời nào. Chuyện ngày hôm nay bọn họ chứng kiến, chuyện sau so với chuyện trước còn kinh hãi hơn.

– Lão đại, một đám nghiệt súc tạp giao mà thôi. Đệ đuổi hết đi rồi.

Tiểu Long thu hồi bản thể, vỗ nhẹ hoàng bào trên người một chút. Bàn tay nhỏ bé vén sợi tóc che trước mặt, dường như đối với nó chuyện này vô cùng nhỏ nhặt, trong mắt tràn ngập sự đắc ý cùng kiêu ngạo. Thiên Sí Tuyết Sư và Quỳ Long Như Hoa cũng thu hồi bản thể, thân ảnh rơi xuống phía sau Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Tiểu Long, tiểu gia hỏa này càng lúc càng có một loại khí chất hoàng giả.

Ánh mắt của hơn vạn người lần nữa nhìn về phía Tiểu Long, ánh mắt lúc này đa không giống khi trước. Nhớ tới uy áp ngập trời trên người Tiểu Long, trong lòng mọi người còn đang sợ hãi. Về phần thân phận của Tiểu Long càng khiến cho chúng cường giả khïếp sợ. Phía sau đầu yêu thú kinh khủng này chính là chủng tộc khổng lồ, quả thực quá mức chấn động.

Giữa không trung, Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành, Thánh Linh Thiên Tôn Tiết Linh Phượng nhìn nhau, trong mắt lóe lên bất định, không biết trong lòng hai người suy nghĩ cái gì. Thế nhưng có một điều không thể phủ nhận đó là trong lòng hai người hiện tại vô cùng khïếp sợ.

– Tàng Thiên Báo, ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng. Thuần phục, ta còn có thể tha cho ngươi. Bằng không sẽ dựa theo hình phạt phản giáo mà trừng phạt. Trục xuất ngươi ra khỏi THánh Linh giáo, gïết không tha.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, lần nữa nhìn vào trên người Tàng Thiên báo.

Tàng Thiên Báo nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt biến ảo, thật lâu không rời, ánh mắt này cực kỳ phức tạp. Một lát sau hắn cười lớn:

– Ha ha ha ha…

Tiếng cười đột nhiên ngừng lại, Tàng Thiên Báo lạnh lùng cười nói:

– Gïết không tha? Nực cười. Ta muốn đi ai có thể ngăn cản ta? Hơn nữa các ngươi cho rằng ta đã thua sao? Tiểu tử, đừng cho là ta không biết ngươi là ai. Tiểu tử, từ khi ngươi lộ ra Linh vũ song tu, ta đã biết ngươi là ai rồi. Linh Vũ song tu, Vũ giả ngũ hệ, bên người còn có một đầu yêu thú tạp long. Vừa rồi lại thi triển thần khí, thần khí này có lẽ chính là Tử Lôi Huyền Đỉnh trong Huyền Thiên Bí cảnh. Nếu như ta đoán không sai ngươi chính là chưởng môn Phi Linh môn – Lục Lâm Thiên, người gần đây bên ngoài hay nói tới nhất. Ngươi đã là chưởng môn Phi Linh môn thì có tư cách gì làm giáo chủ Thánh Linh giáo.

Lời Tàng Thiên Báo nói khiến cho không ít người lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Người Thánh Linh giáo dù sao cũng chưa biết thân phận chính thức của vị giáo chủ này.

– Trong giáo quy Thánh Linh giáo còn chưa có quy định làm chưởng môn sơn môn khác thì không được làm giáo chủ.

Đối với việc Tàng Thiên Báo nhận ra thân phận của mình, Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy kỳ quái. Dù sao thân phận của hắn cũng không phải rất bí mật, rất nhiều người đều biết. THế nhưng Thánh Linh giáo này mấy nghìn năm vẫn không đi ra bên ngoài, thế nhưng Tàng Thiên Báo lại biết được, điều này quả thực ngoài ý muốn.

– Bớt dùng miệng lưỡi đi, nói chung ngày hôm nay ngươi muốn ngồi lên chức vị giáo chủ, sợ rằng vô cùng khó khăn.

Tàng Thiên Báo lạnh lùng cười.

– Sợ rằng bằng thực lực của ngươi còn chưa đủ.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

– Một mình ta đương nhiên là không đủ. Chỉ là sẽ có người thu thập ngươi. Hơn nữa nghe nói, gần đây có rất nhiều người đang tìm ngươi.

Tàng Thiên Báo mỉm cười, ánh mắt nhìn về phía đoàn người phía dưới rồi nói:

– Ám Ma Pháp Tôn, xem ra lần này chúng ta phải lập đại công rồi.

Tàng Thiên Báo nói xong, không ít người nhìn theo ánh mắt Tàng Thiên Báo xuống phía dưới. Lúc này trong đệ tử Thánh Thú bộ có một đạo thân ảnh trong nháy mắt phóng lên cao.

Lục Lâm Thiên nhìn đạo thân ảnh kia tức thì trầm xuống. Tàng Thiên Báo này không ngờ lại còn có thủ đoạn khác, lại cấu kết với người bên ngoài.

– Khặc khặc. Không ngờ tới sau khi ta thu tin tức không được bao lâu lại gặp được chuyện này, xem ra vận khí của ta không tồi.

Đạo thân ảnh này từ phía dưới nhảy dựng lên rồi đáp xuống bên người Tàng Thiên Báo. Thanh âm vừa dứt người này xuất hiện rõ ràng trong mắt mọi người.

Đây là một lão giả thấp bé thoạt nhìn chừng năm mươi tuổi, trên người mặc một bộ trường bào màu nâu, thân thể có chút mập mạp, thoạt nhìn càng thêm thấp bé. Đại khái chỉ cao một thước sáu, dáp vẻ bình thường, là loại người đặt vào trong đám người liếc mắt không thể tìm ra.

– Ồ?

Mà người này xuất hiện khiến cho không ít đệ tử trong Thánh Linh giáo kinh ngạc. Bởi vì người này đã ở trong THánh Linh giáo nhiều năm, đặc biệt là đệ tử Thánh Thú bộ hầu như vô cùng quen thuộc với người này. Người này chính là một trong những chấp sự của Thánh Thú bộ, tu vi Linh Tướng, mà khí tức trên người lúc này lại thâm bất khả trắc, ngay cả giọng nói cũng không giống khi trước. Trong giọng nói lão giả này hiện tại mang theo sự lạnh lẽo chứ không giống như bình thường ở trong Thánh Thú bộ.

– Linh Tôn, người này cũng là Linh Tôn.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn tới, khí tức của lão giả này thu liễm lại, thế nhưng người này xuất hiện vô hình trung khiến cho không trung hội tụ năng lượng thiên địa. Người có thực lực mạnh một chút có thể nhìn thấy không gian quanh thân hắn hoàn toàn bị một vòng quang tráo trong suốt vô hình bao phủ, sát biên giới không gian có một cái khe không gian nhỏ bằng sợi tóc.

– Giáo chủ, người này sợ rằng đã đạt tới Linh Tôn lục trọng.

Lúc này thanh âm của Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên truyền vào trong tai Lục Lâm Thiên, thanh âm mang theo một tia kinh hãi.

Sắc mặt đám người Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Pháp Thiên Tôn cùng đông đảo cường giả của THánh Linh giáo không ngừng biến hóa.

Dương Quá, Lục Tâm Đồng vẫn luôn đứng ở một bên, bên bọn họ vẫn luôn yên bình, hai người nhìn về phía lão giả năm mươi tuổi trên bầu trời, trên người lão giả này vô hình trung tỏa ra một cỗ khí tức khiến cho bọn họ ngưng trọng.

– Ngươi là người Linh Vũ giới sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi âm thầm kinh hãi, trên mặt không có biểu hiện gì. Loại thủ đoạn có thể cài người này vào sợ rằng Nguyệt Long các cùng Tứ các Tứ đảo đều có, thế nhưng có thể phái ra người có thực lực như vậy, hẳn chỉ có Linh Vũ giới kia mới có thể làm được như thế này.

– Khặc khặc. Coi như ngươi thông minh. Có người nói Phó giới chủ tự mình xuất thủ thế nhưng lại có người cứu ngươi đi. Hôm nay không ai cứu được ngươi nữa rồi.

Chương 1682: Họa địa vi lao (1)

Lão giả kia nhìn Lục Lâm Thiên, cười lạnh một tiếng nói:

– Ta giới thiệu bản thân một chút, bản nhân chính là một trong chín Pháp Tôn của Linh vũ giới. Mấy trăm năm trước có người gọi ta là Ám Ma Thiên Vương. Hiện tại các ngươi có thể gọi ta là Ám Ma Pháp Tôn.

– Đúng là người của Linh Vũ giới, không ngờ đã âm thầm xâm nhập vào trong Thánh Linh giáo.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, cực kỳ ngưng trọng. Lại thêm một lão quái không biết sống bao lâu.

– Linh Vũ giới.

Ánh mắt Thánh Linh Thiên Tôn biến đổi, tức thì nhìn về phía Tàng Thiên Báo nói:

– Tàng Thiên Báo, ngươi cấu kết với thế lực bên ngoài chính là phản giáo.

– Tập Hạo Nhiên, đừng nói khó nghe như vậy. Ta chỉ liên thủ với Linh Vũ giới mà thôi, cái gì mà cấu kết? Ngươi đừng có chụp tội danh lên đầu ta.

Tàng Thiên Báo cười lạnh một tiếng.

– Tàng Thiên Báo, ngươi cấu kết với người ngoài, thảo nào lại muốn ba bộ liên thủ đối phó với Thánh Linh bộ, sợ rằng sau khi đối phó với Thánh Linh bộ xong ngươi sẽ lại động tay động chân vào Thánh Vũ bộ và Thánh Pháp bộ a.

Ánh mắt Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng trầm xuống, nhìn cường giả Linh Vũ giới đột nhiên xuất hiện, trong lòng lập tức suy nghĩ ra vài thứ.

– Mặc kệ là liên thủ hay cấu kết, Tàng Thiên Báo, ngươi muốn phản giáo thì đừng mong rời khỏi đây.

Nguyễn Thượng Hành âm trầm nói.

– Nguyễn Thượng Hành, Tiết Linh Phượng, các ngươi phải hiểu rõ. Đối phó với Thánh Linh bộ các ngươi cũng có phần. Không bằng các ngươi cứ bàng quan đứng nhìn, về phần chức vị giáo chủ, sau đó ta nhường cho các ngươi cũng không sao.

Tàng Thiên Báo nhìn chăm chú vào Tiết Linh Phượng và Nguyễn Thượng Hành rồi nói.

– Đối phó với Thánh Linh bộ cũng là việc trong giáo chúng ta. Nếu như có người ngoài xen vào thì việc lại không giống như trước. Tàng Thiên Báo, ngươi cấu kết với người ngoài đem người ngoài vào trong giáo, rốt cuộc ngươi có mục đích gì?

Tiết Linh Phượng lạnh nhạt nói.

– Hừ, một đám cổ hủ, không có thành tựu lớn.

Ám Ma Pháp Tôn lạnh lùng quát lên một tiếng sau đó lập tức nhìn về phía Tàng Thiên Báo nói:

– Trước tiên đối phó với tiểu tửu này. Ngươi toàn lực bắt tiểu tử kia, đừng giết hắn. Trên người hắn còn không ít thứ mà Linh Vũ giới ta muốn. Thần khí như Tử Lôi Huyền Đỉnh này ta nhất định sẽ cầu giáo chủ ban cho ngươi.

– Yên tâm, ta sẽ để lại cho hắn một mạng.

Tàng Thiên Báo lạnh lùng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, khí tức bắt đầu tràn ra.

Chỉ trong nháy mắt thân ảnh Tàng Thiên Báo lập lòe mang theo ánh mắt lạnh lẽo bắn về phía Lục Lâm Thiên.

– Giáo chủ, cẩn thận.

Ánh mắt Tập Hạo Nhiên lóe sáng, thân ảnh lao thẳng về phía trước ngăn cản.

– Khặc khặc. Linh Tôn ngũ trọng, đối thủ của ngươi là ta.

Ám Ma Pháp Tôn nói xong, thân ảnh đã xuất hiện trước người Tập Hạo Nhiên. Bàn tay khẽ động, một đạo quang mang vô thanh vô tức xuất hiện trong không gian, tức thì bao phủ quanh thân Tập Hạo Nhiên.

– Làm càn, Thánh Linh giáo không phải là nơi mà ai cũng có thể tới giương oai.

Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyên Thượng Hành, Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng nhìn nhau lập tức phóng về phía Ám Ma Thiên Tôn.

– Không ngờ trải qua mấy nghìn năm các ngươi vẫn đồng lòng, đoàn kết như vậy.

Mắt thấy hai người đánh tới, ánh mắt Ám Ma Pháp Tôn trầm xuống. Thêm hai người Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyên Thượng Hành, Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng, cho dù hắn là Linh Tôn lục trọng tuyệt đối cũng không dám sơ ý. Một người Linh Tôn ngũ trọng, một Vũ Tôn ngũ trọng, còn có một Linh Tôn tứ trọng. Nếu như thực sự hợp lại sợ rằng hắn cũng không chiếm được chỗ tốt nào. Thế nhưng hiện tại hắn không phải liều mạng, hắn chỉ muốn ngăn cản ba người này để Tàng Thiên Báo bắt Lục Lâm Thiên kia mà thôi. Ẩn núp ở Thánh Linh giáo vài thập niên là muốn nắm trong tay Thánh Linh giáo này, thế nhưng hiện tại tất cả kế hoạch đều tan thành mây khói. Nhưng mà nếu như có thể bắt được Lục Lâm Thiên này so với nắm trong tay Thánh Linh giáo còn quan trọng hơn. Đoạn thời gian trước hắn thu được tin tức từ trong giới. Lục Thiếu Du chính là người mà Linh Vũ giới cần bắt nhất.

– Ám Ma Phân Thân.

Ám Ma Pháp Tôn quát lên một tiếng, thủ ấn trong tay được kết, quanh thân có một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn ra. Tiếp theo, một màn kinh người xuất hiện. Quang mang bao phủ toàn thân Ám Ma Pháp Tôn, trong nháy mắt phân ra hai đạo thân ảnh, hai đạo thân ảnh này giống nhau như đúc trực tiếp đánh về phía Nguyễn Thượng Hành và Tiết Linh Phượng.

Phanh Phanh Phanh.

Công kích giống như lưu tinh đánh về phía trước. Thanh âm bạo liệt lập tức quanh quẩn trong không trung.

– Đừng có giễu võ dương oai ở trong Thánh Linh giáo ta.

Đồng thời trong Thánh Linh giáo, vô số Vũ Tôn, Linh Tôn nhảy rta. ĐỐi mặt với ngoại địch, phân tranh giữa các bộ tự động được gác lại để đối phó với ngoại địch.

Lúc này Tàng Thiên Báo cũng đã tới trước người Lục Lâm Thiên, khóe miệng mang theo nụ cười lạnh lẽo.

– Giáo chủ, cẩn thận.

– Viên Tự Thành, Quân Bất Phàm hét lớn một tiếng đồng thời nhảy ra ngăn cản.

– Hai người các ngươi cũng đòi tiến lên sao?

Tàng Thiên Báo dường như đã sớm có chuẩn bị, hai tay đánh ra hai đạo quang trụ bằng linh lực bàng bạc mang theo âm hưởng xé gió từ trong lòng bàn tay bạo phát, cuối cùng ầm ầm phá vỡ không gian. Lao về phía Viên Tự Thành và Quân Bất Phàm, đồng thời thân ảnh cũng xông thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

– Lão đại, cẩn thận.

Tiểu Long khẽ quát một tiếng, lúc này nó cũng cảm nhận được nguy cơ, bởi vì nó biết một khi lão đại dùng Tử Lôi Huyền Đỉnh thì sẽ không còn bao nhiêu thực lực để xuất thủ lần nữa.

Trong mắt Lục Lâm Thiên cực kỳ ngưng trọng, Tàng Thiên Báo chính là cường giả Linh Tôn tứ trọng, cho dù hắn ở thời kỳ toàn thịnh cũng không làm gì được người này. Đừng nói hiện tại hắn đã là nỏ mạnh hết đà.

– Tiểu tử, qua đây đi. Để xem ngươi còn lực để thôi động thần khí nữa hay khong. Thần khí rơi vào trong tay ngươi quả thực chính là lãng phí mà.

Nói xong, một đạo trảo ấn trong tay Tàng Thiên Báo nhanh chóng được đánh ra. Gợn sóng trong không gian vặn vẹo. Trảo ấn dùng tốc độ như sấm sét trong nháy mắt bắn tới trước người Lục Lâm Thiên.

– Thực sự phải thi triển thủ đoạn cuối cùng sao?

Nhìn trảo ấn đang đánh tới, Lục Lâm Thiên cũng nhìn thấy không ít Linh Tôn và Vũ Tôn của các bộ đang lao tới, thế nhưng lúc này đã không còn kịp. Trong lúc nguy cấp Lục Lâm Thiên đang định dùng thủ đoạn cuối cùng để chạy trốn.

– Khặc khặc, Thánh Linh sắc lệnh, Tử Lôi Huyền đỉnh đều là của ta rồi.

Ánh mắt Tàng Thiên Báo lạnh lẽo, trảo ấn mang theo không gian vặn vẹo, hắn không tin Vũ Vương lục trọng trước mắt này có thể chạy trốn được.

– Ài.

Lúc này giữa không trung truyền đến một tiếng thở dài. Tiếng thở dài này không lớn, lại yếu ớt vang vọng trên không trung, giống như là thanh âm từ trên chín tầng trời, lại như vang lên ngay bên tai mọi người

Ngay khi tiếng thở dài này còn chưa dứt, trước người Tàng Thiên Báo đang cười lạnh đột nhiên xuất hiện ba động. Không gian vặn vẹo, một thân ảnh đen kịt trong nháy mắt từ trong sóng gợn trong không gian nhảy ra.

Chương 1683: Họa địa vi lao (2)

Sưu Sưu.

Cùng lúc đó đạo trảo ấn đang đánh về phía Lục Lâm Thiên cũng bị thân ảnh màu đen này ngăn cản. Trảo ấn trực tiếp đánh xuống, không gian chung quanh như bị nảy lên.

– Giáo quy của Thánh Linh giáo, người phản giáo chết. Từ trước tới nay ta đều mặc kệ tất cả mọi chuyện, chí ít các ngươi còn chưa phản giáo. Thế nhưng hiện tại ngươi ngày càng càn rỡ. Ngươi thực sự cho rằng không ai có thể làm gì được ngươi sao?

Thân ảnh màu đen kia nói xong, thủ ấn quỷ dị trong tay được kết, quanh thân lập tức được một vòng quang tráo bao phủ.

Sưu.

Đạo trảo ấn này rơi vào trên quang tráo, quang tráo chỉ khẽ rung động một chút. Trảo ấn giống như là một viên đá nhỏ rơi xuống sông, chỉ tạo thành một chút ba động nhỏ rồi lập tức biến mất không thấy, giống như là đột nhiên tiêu thất trong hư không vậy.

Tiếp theo hai tay thân ảnh màu đen kia chém ra tạo thành một vòng tròn trong không trung. Cỗ năng lượng thiên địa bàng bạc hội tụ. Có thể thấy được nơi ngón tay xẹt qua, gợn sóng trong không gian trực tiếp bị đao mang sắc bén chém làm đôi, khe nứt trong không gian xuất hiện.

– Họa Địa Vi Lao.

Người này nói nhỏ một tiếng, hai tay trong nháy mắt tạo một vòng tròn trước người. Mà ngay khi vòng tròn này được vẽ ra, sắc mặt Tàng Thiên Báo đại biến, không gian quanh thân hắn, chí ít phải tới trăm thước tức thì ngưng đọng. Không gian trăm thước chung quanh hoàn toàn bị phong tỏa.

Phanh Phanh Phanh.

Tàng Thiên Báo ầm ầm đánh ra từng đạo công kích, muốn phá vỡ không gian chung quanh. Thế nhưng từng đạo công kích liên tục đánh xuống trên bình cảnh không gian kia, lại không thể phá vỡ không gian trăm thước này. Không gian trăm thước kia lúc này giống như hoàn toàn ngưng đọng, giống như là một nhà tù kiên cố.

– Linh thú, linh thú bát giai.

Nhìn thân ảnh đột nhiên xuất hiện phía xa, Lục Lâm Thiên nhíu mày kinh ngạc. Suy tư một lát lập tức vui mừng.

Phanh Phanh Phanh Phanh.

Mấy cường giả đang giao thủ trên không trung lập tức dừng lại, tuy rằng bọn họ đều đang giao thủ thế nhưng tâm thần vẫn tỏa ra chung quanh, chuyện xảy ra trong nháy mắt vừa rồi bọn họ cũng nhìn thấy rõ. Sắc mặt cả đám mang theo sự kinh ngạc nhìn về phía thân ảnh đen kịt kia.

Hơn mươi Tôn lão hộ giáo tam bộ trong nháy mắt nhìn thấy cường giả xuất hiện, thân thể ổn định lại, ánh mắt mang theo sự kinh hãi. Người này xuất hiện không ngờ có thể trực tiếp vây khốn Tàng Thiên Báo, thực lực như thế tuyệt đối là kinh khủng. Mà từ khí tức khi xuất thủ của người này mọi người có thể đoán được bản thể của người này chính là một đầu linh thú, một đầu linh thú bát giai.

Sưu Sưu.

Phía xa, Ám Ma Pháp Tôn dừng tay, hai đạo phân thân quỷ dị cũng được thu vào trong cơ thể. Ánh mắt mang theo sự kinh hãi nhìn về phía thân ảnh đen kịt kia. Hắn ở trong Thánh Linh giáo hơn mười năm, đại bộ phận mọi chuyện của Thánh Linh giáo đều bị hắn điều tra rõ ràng. Thế nhưng hắn không ngờ tới bên trong Thánh Linh giáo này lại có linh thú bát giai. Đầu linh thú bát giai này dường như không giống như linh thú bát giai bình thường.

– Các hạ là người phương nào?

Ám Ma Pháp Tôn lúc này đã cảm thấy cố kỵ, tình huống hiện tại đã hoàn toàn vượt quá dự liệu của hắn. Trong Thánh Linh giáo vì sao lại còn có một đầu linh thú kinh khủng như vậy.

– Ta là ai đối với ngươi không quan trọng. Ta lại biết ngươi là ai, người Linh vũ giới phái tới. Ta nhớ ba mươi bảy năm trước ngươi mới tới Thánh Linh giáo đầu tiên. Mỗi lần ngươi điều tra mọi thứ ở cấm địa ta đều đi theo phía sau ngươi. Chỉ tiếc ngươi cũng không biết. Sau này ta mới biết được ngươi muốn giật giây các bộ trong Thánh Linh giáo để cho tam bộ đại chiến cho ngươi thừa cơ nắm lấy Thánh Linh giáo. Ta cũng không hiện thân ngăn cản. Ta cũng muốn biết Thánh Linh giáo rốt cuộc có thể phân ra được không. Đám vô liêm sỉ này có thể làm ra hành động phản giáo hay không. Có biết đường quay đầu lại hay không.

Nói xong, ánh mắt thân ảnh đen kịt này nhìn Thánh Vũ Thiên Tôn, THánh Pháp Thiên Tôn cùng với chúng Tôn lão hộ giáo nói:

– May mà tới cuối cùng đám vô liêm sỉ còn biết hợp nhất đối phó với người ngoài, chỉ có một người phản giáo.

Nghe thân ảnh đen kịt này nói, ánh mắt Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Pháp Thiên Tôn đại biến. Từng đời Thiên Tôn một khi truyền ngôi đều đã tự mình dặn dò đời sau, ngàn vạn lần không thể phản giáo, bằng không tự sẽ có người thu thập bọn họ. Từ trước cho tới nay bọn họ đã quên mất, cho dù có nhớ cũng không quá coi trọng. Lúc này nhìn thấy thân ảnh đen kịt này bọn họ mới bừng tỉnh. Sợ rằng người mà mỗi đời Thiên Tôn đều nhắc qua chính là người này. Mấy nghìn năm, linh thú bát giai ở trong Thánh Linh giáo thế nhưng lại không có một ai trong bọn họ biết được. Điều này quả thực khó mà tưởng tượng nổi.

– Không nghĩ tới trong Thánh Linh giáo lại còn linh thú bực này, coi như ta không may.

Sắc mặt Ám Ma Pháp Tôn trầm xuống, ánh mắt nhìn chung quanh rồi nói. Hắn hiểu rõ có đầu linh thú bát giai kinh khủng này xuất hiện đại thế của hắn đã mất. Toàn bộ kế hoạch đã tan vỡ.

– Vận khí ngươi không tốt, có thể nói là cực kém. Bởi vì ngươi không còn giá trị nào với ta nữa. Ta cũng đã biết những kẻ dám phản giáo, ngươi có thể chết đi được rồi.

Thân ảnh đen kịt kia mở miệng nói.

– Hừ, ta muốn đi sợ rằng bằng vào ngươi còn chưa ngăn được.

Ám Ma Pháp Tôn nhíu mày, ánh mắt nhìn về chung quanh.

– Ám Ma Pháp Tôn, cứu ta. Ngươi không thể đi một mình như thế được.

Trong không gian bị phong tỏa Tàng Thiên Báo lớn tiếng nói. Đồng thời cũng điên cuồng công kích không gian bị phong tỏa, nhưng không thể phá vỡ được không gian quỷ dị này.

– Ngươi có thể nhìn xem, ta biết bản lĩnh linh hồn phân thân của ngươi. Thế nhưng chỉ bằng vào vậy còn chưa đủ.

Thân ảnh đen kịt kia lạnh nhạt nói.

Sưu Sưu.

Ngay khi thân ảnh đen kịt này vừa mới dứt lời, thủ ấn trong tay Ám Ma Pháp Tôn vung lên, quang mang quỷ dị quanh thân lại xuất hiện. Thân hình lập tức chia ra làm ba. Ba đạo thân ảnh trong nháy mắt phóng về ba hướng khác nhau.

– Ta nói rồi, ngươi chạy không thoát đâu.

Thân ảnh đen kịt lạnh nhạt nói, cánh tay giương lên, hai tay vẽ một vòng tròn quỷ dị trong không trung. Đột nhiên, Ám Ma Pháp Tôn bên trái biến sắc đẩy nhanh tốc độ. Thế nhưng lúc này đã không còn kịp nữa. Tiếp đó toàn bộ không gian chung quanh hắn bị phong tỏa. Giống y như không gian mà Tàng Thiên Báo bị nhốt.

Sưu Sưu.

Ngay khi thân ảnh Ám Ma Pháp Tôn bị nhốt vào trong không gian. Hai Ám Ma Pháp Tôn đang nhanh chóng chạy kia đột nhiên tiêu tán trong không trung, vô cùng quỷ dị.

– Thật mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên chỉ có thể nhìn thấy được bóng lưng của người này. Y phục trên người đen kịt như mực, thân ảnh cao ngất, thoạt nhìn cực kỳ phóng khoáng. Mà thực lực của người này quá kinh khủng. Phong tỏa không gian, Lục Lâm Thiên mơ hồ nhìn ra được một chút. Cường giả này dường như trực tiếp nắm không gian trong tay, dùng lực lượng thiên địa phong tỏa không gian. Nói thì dễ thế nhưng muốn làm được điều này vô cùng khó khăn. Cũng đủ để chứng minh thực lực của người này cực mạnh.

Chương 1684: Lật tay diệt ma

– Làm sao ngươi có thể biết được thực thân của ta.

Sắc mặt Ám Ma Pháp Tôn kinh hãi, bí pháp Ám Ma phân thân của hắn đối phương làm sao có thể liếc mắt nhìn ra dược. Sao có khả năng a. Trong lúc kinh hoảng Ám Ma Pháp Tôn không ngừng toàn lực công kích không gian bị phong tỏa, muốn đột phá vòng vây.

– Trước mặt thực lực tuyệt đối tất cả thủ đoạn đều không có bao nhiêu công dụng. Chết đi.

Thân ảnh đen kịt như mực nói xong, cánh tay giơ lên khẽ bóp một cái. Không gian bị phong tỏa phía xa lập tức co rút lại. Không gian phong tỏa giống như một quả cầu bị dùng sức bóp, không gian bắt đầu vặn vẹo, nứt nẻ.

Ầm ầm.

Ám Ma Pháp Tôn toàn lực đột phá, giống như kiến bò trên chảo nóng, từng đạo linh lực ầm ầm đánh ra chung quanh. Thế nhưng lại không có một chút tác dụng nào. Lúc này con ngươi hắn co rút lại, trong mắt hiện lên vẻ tuyệt vọng, tim đập nhanh hơn:

– Sao có thể, Thánh Linh giáo làm sao còn có cường giả loại này…

Phanh Phanh.

Ngay trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả cường giả, không gian chung quanh Ám Ma Pháp Tôn đột nhiên nổ tung, thanh âm bạo liệt giống như sấm rền, kình phong cuồng bạo khuếch tán. Trong không gian trực tiếp xuất hiện một hắc động. Kình khí ngập trời cùng với năng lượng trong thiên địa hóa thành một vòng cung rồi lập tức tản ra trong không trung tới một khoảng cách nhất định rồi biến mất không thấy.

– Thực lực thật mạnh mẽ.

Tam đại Thiên Tôn, chúng Tôn lão hộ giáo, còn có Tàng Thiên Báo đang ở trong không gian bị phong tỏa đều kinh hãi, trợn mắt líu lưỡi. Ám Ma Pháp Tôn kia có thực lực Linh Tôn lục trọng a. Không ngờ người này chỉ giơ tay nhấc chân là có thể đánh chết. Hồn anh cũng không thể chạy thoát. Loại thực lực này làm sao không khiến cho mọi người khiếp sợ.

Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành, Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng kinh hãi. Cảnh cáo của Thiên Tôn đời trước quả nhiên không phải chuyện đùa. Trong Thánh Linh giáo vẫn có người âm thầm quan sát bọn hắn. May mà cuối cùng bọn hắn không phản giáo, bằng không tu vi mấy nghìn năm sợ rằng sẽ bị hủy ngày hôm nay, khó mà thoát chết.

Ám Ma Pháp Tôn bị đánh chết, kình khí ngập trời biến mất. Cả không trung tĩnh lặng, ngay cả Tàng Thiên Báo lúc này cũng dừng giãy dụa. Linh Tôn lục trọng cũng bị đánh chết, ngay cả hồn anh không thể thoát ra thì hắn không cần phải phí sức làm gì. Lúc này trong lòng hắn lại nhớ tới lời cảnh cáo của Thiên Tôn đời trước. Hóa ra cảnh cáo này là sự thực, thực sự sẽ có người tới thu thập bọn họ.

Trong không gian tĩnh lặng tất cả bình tĩnh trở lại, thân ảnh đen kịt kia lúc này mới xoay người lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, lúc này hắn mới nhìn rõ người này. Người này mặc một bộ trường sam màu đen, thân ảnh cao ngất, lại mang theo vẻ phóng khoáng. Khí tức trên người không có bao nhiêu ba động. Thân thể lơ lửng trên không trung phảng phất như hòa hợp thành một thể với không gian.

Khí tức như vậy vô hình trung khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác bị áp chế. Dung mạo người này tuổi chừng bốn mươi, ngũ quan đoan chính, giống như điêu khắc khiến cho người ta có cảm giác sắc bén. Đồng thời lại mang theo cảm giác mềm mại. Bộ dáng này nếu như tuổi trẻ hơn một chút tuyệt đối là một công tử tuấn lãng bất phàm. Đặc biệt là cặp mắt kia giống như ngọc, nhìn lâu sẽ khiến người ta không tự chủ được mà bị hãm sâu vào bên trong.

Nhìn người này, ánh mắt Lục Lâm Thiên mang theo sự cung kính, từ giữa không trung lập tức hành lễ:

– Đệ tử Lục Lâm Thiên ra mắt Hắc Vũ thúc.

Lục Lâm Thiên hành lễ, chúng đệ tử Thánh Linh giáo cùng chúng cường giả không khỏi nghi hoặc. Lẽ nào Lục Lâm Thiên biết cường giả thần bí này sao.

– Đứng lên đi, ngươi biết sự tồn tại của ta. Xem ra hơn phân nửa là thật. Thế nhưng ta cũng cần ngươi chứng minh thân phận của ngươi một chút.

Nhìn Lục Lâm Thiên, người này nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, thủ ấn kết xuất. Tay đánh ra một đạo lưu quang. Một cỗ linh hồn lực tức thì bạo phát. Cả không trung run lên, đạo linh hồn lực này hóa thành thân ảnh hư ảo. Thân ảnh này tuy rằng hư ảo thế nhưng có thể nhìn thấy rõ dung mạo. Thân thể già nua, trên người vô hình trung tản ra khí chất quân lâm thiên hạ, đây chính là Thánh Thủ Linh Tôn Đoan Mộc Khung Thiên.

Ngay khi đạo thân ảnh này hiện ra, thân ảnh đen kịt như mực kia kích động, hai mắt đột nhiên có chút ướt át, phủ phục trên mặt đất nói:

– Hắc Vũ bái kiến chủ nhân.

– Là lão giáo chủ.

– Đây là tàn hồn của lão giáo chủ.

Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên, Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng THành, THánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng cùng chúng cường giả nhìn thấy thân ảnh này tức thì run rẩy. Tuy rằng bọn họ còn chưa gặp mặt lão giáo chủ. Thế nhưng trong Thánh Linh giáo có bức họa vẽ lão giáo chủ.

– Bái kiến lão giáo chủ.

– Bái kiến lão giáo chủ.

Tam đại Thiên Tôn ở trên không trung hành lễ, chúng Tôn lão hộ giáo cũng lập tức phủ phục. Phía dưới, trên vạn đệ tử thấy vậy cũng phủ phục hành lễ. Lão giáo chủ đời thứ nhất của Thánh Linh giáo, cho dù không có ai gặp mặt, thế nhưng sự uy nghiêm của lão giáo chủ đều đời đời truyền xuống trong Thánh Linh giáo. Giáo chủ đời thứ nhất tương đương với lão tổ của một gia tộc. Loại uy nghiêm này khiến cho mọi người triệt để thần phục.

– Hắc Vũ, ngươi có thể nhìn thấy một đạo tàn hồn của ta đã chứng minh ngươi còn sống. Ta cũng yên tâm rồi. Nó là đệ tử thân truyền của ta. Thực lực của nó còn chưa đủ, ngươi giúp ta dạy dỗ nó chưa tốt. Tới khi mọi chuyện của nó xong xuôi thì ngươi theo nó tới tìm ta.

Nói xong, thân ảnh hư ảo này lập tức biến mất trong thiên địa.

– Chủ nhân…

Nam tử trung niên này ngẩng đầu nhìn đạo tàn hồn, kích động tới mức mãi một lúc lâu còn chưa phục hồi tinh thần lại. Lúc này trong lòng Tam đại Thiên Tôn cuộn sóng. Đặc biệt là Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Pháp Thiên Tôn. Hai người chưa từng nghĩ tới giáo chủ đời thứ nhất còn đang tại thế.

– Hắc Vũ ra mắt thiếu chủ.

Nam tử trung niên thu hồi ánh mắt, lập tức đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên rồi cung kính hành lễ. Đệ tử thân truyền của chủ nhân chính là thiếu chủ của hắn.

– Hắc Vũ thúc, người đừng dọa ta. Tiểu tử ta không thể chịu được chuyện này đâu. Sư phụ đã từng nói qua với ta, nếu như ta bất kính với Hắc Vũ thúc thì sẽ lột da ta.

Lục Lâm Thiên vội vã vọt tới trước mặt nam tử trung niên này, cung kính nâng hắn dậy. Đối với thân phận của người này, ngay khi người này xuất thủ Lục Lâm Thiên đã suy đoán ra. Trước khi đi tới Thánh Linh giáo sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn của hắn đã nói qua, khi trước rời khỏi Thánh Linh giáo, tọa kỵ Hắc Vũ của người đang chuẩn bị đột phá cho nên không thể đi theo. Mà người cũng nhắc nhở Hắc Vũ trông chừng Thánh Linh giáo.

Lần này tới đây Thánh Thủ Linh Tôn từng nói qua, có thể Thiên Tôn đời đầu đã tới đạn hạn. Mấy nghìn năm rồi, Thánh Linh giáo ít nhiều sẽ có biến cố. Muốn hoàn toàn tiếp thu Thánh Linh giáo tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng.

Chương 1685: Một giết một thả (1)

Mà Hắc Vũ thân là Linh thú, thọ mệnh so với nhân loại còn lớn hơn nhiều. Chỉ cần không có bất ngờ gì xảy ra hẳn còn ở trong Thánh Linh giáo. Thực lực sợ rằng cũng đột phá tới một cấp độ cực cao. Đến lúc đó có Hắc Vũ tương trợ, muốn nắm Thánh Linh giáo trong tay cũng không thành vấn đề.

Nhìn Hắc Vũ, cảm nhận khí tức khi Hắc Vũ xuất thủ Lục Lâm Thiên cũng suy đoán ra được thân phận của đối phương. Mấy nghìn năm rồi, tọa kỵ của sư phụ vẫn đang âm thầm trông coi Thánh Linh giáo.

Tọa kỵ của sư phụ lại là cường giả bát giai, có thể trực tiếp đánh chết Ám Ma Pháp Tôn kia, Lục Lâm Thiên suy đoán Hắc Vũ đã đột phá tới bát giai hậu kỳ. Cường giả như vậy Lục Lâm Thiên cũng không dám vô lễ. Tọa kỵ của sư phụ tính ra chính là người cùng thế hệ với sư phụ..

Nhìn thấy thái độ của Lục Lâm Thiên như vậy, trong mắt Hắc Vũ hiện lên sự thỏa mãn, cung kính nói:

– Người là đệ tử thân truyền duy nhất của chủ nhân, đương nhiên sẽ là thiếu chủ của ta.

Nói xong, ánh mắt Hắc Vũ đảo qua không trung nói với chúng cường giả Thánh Linh giáo:

– Đám vô liêm sỉ các ngươi còn chưa phục sao? Mấy nghìn năm tranh chấp nội bộ, nếu không phải Thánh Linh giáo là tâm huyết của chủ nhân và Tứ đại Thiên Tôn thì ta đã sớm thu thập đám vô liêm sỉ các ngươi rồi. Mấy năm nay các ngươi thực sự cho rằng Địa Viêm đảo, Thần Kim các, Khôn Dương đảo, Nguyệt Long các không ai mơ ước tới Thánh Linh giáo sao? Nếu không có ta âm thầm làm cho bọn hắn kinh sợ các ngươi cũng không sống tốt lành như hiện tại. Đám vô liêm sỉ các ngươi còn không mau bái kiến giáo chủ.

Mấy đại Thiên Tôn cùng với đám người Tôn lão hộ giáo bị Hắc Vũ nói cho một trận khuôn mặt lúc trắng lúc xanh, cũng không ai dám phản bác. Đối phương nói không sai, mấy nghìn năm nay Thánh Linh giáo luôn tranh đấu nội bộ, bây giờ còn có thế lực bên ngoài mơ ước Thánh Linh giáo, thiếu chút nữa Thánh Linh giáo trở thành vật trong tay của kẻ khác.

– Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành đời thứ ba tham kiến giáo chủ.

Thánh Pháp Thiên Tôn đời thứ ba Tiết Linh Phượng bái kiến giáo chủ.

Hai đại Thiên Tôn nhìn nhau lập tức hành lễ. Đám Tôn lão hộ giáo phía sau cũng lập tức hành lễ.

– Bái kiến giáo chủ.

Hơn vạn đệ tử phía dưới đương nhiên sẽ không có ai không thuần phục. Thanh âm thuần phục quanh quẩn trong không trung.

Chỉ có Tàng Thiên Báo đang ở trong không gian bị phong tỏa kia uể oải, trong mắt hiện lên sự tuyệt vọng.

– Thiếu chủ, Tàng Thiên Báo phản giáo chúng ta nên xử trí như thế nào?

Ánh mắt Hắc Vũ quét nhìn không trung, thân thể cao lớn run lên, một đạo hàn mang rơi vào trong không gian phong tỏa.

– Cái này…

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn chăm chú vào không gian bị phong tỏa. Một cường giả Linh Tôn tứ trọng a. Nếu như đánh chết thì sẽ làm tổn hại tới thực lực của Thánh Linh giáo. Muốn bồi dưỡng một Linh Tôn tứ trọng quả thực vô cùng khó.

– Giáo chủ tha mạng, ta biết sai rồi. Ta không nên bị ma quỷ che mắt, giáo chủ tha mạng.

Trong không gian bị phong tỏa, Tàng Thiên Báo quỳ gối giữa không trung cầu xin thự tha thứ. Tu vi Linh Tôn tứ trọng, ngoài tài nguyên tu luyện của Thánh Linh giáo hỗ trợ ra hắn hoàn toàn dựa vào sự tu luyện cực khổ của mình, trải qua mấy nghìn năm mới tới được bước này. Con đường này tuyệt đối không bằng phẳng, cho nên hắn không muốn chết, tuyệt đối không muốn chết.

Trong không trung, mọi người cũng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, không biết Lục Lâm Thiên sẽ xử lý Tàng Thiên Báo thế nào. Một cường giả Linh Tôn tứ trọng, lẽ nào giáo chủ đành lòng đánh chết sao.

– Một lần không trung ngàn lần không tin, bất luận chuyện gì ta cũng có thể tha cho ngươi. Duy chỉ có tội phản giáo là không thể tha thứ.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, bản tính của đại bộ phận nhân loại là vậy. Có một lần thì sẽ có lần thứ hai. Tàng Thiên Báo cấu kết với Linh Vũ giới cho nên tuyệt đối không thể giữ lại. Tuy rằng đánh chết một Linh Tôn tứ trọng đối với Thánh Linh giáo mà nói là tổn thất cực lớn. Thế nhưng vì lâu dài, người này không thể giữ lại, đây cũng là cảnh cáo đối với những kẻ phản giáo.

Nói xong, Lục Lâm Thiên nhìn về phía Hắc Vũ nói:

– Hắc Vũ thúc, dựa theo môn quy xử lý người này đi. Niệm tình đồng môn cho hắn toàn thây.

Hắc Vũ nhìn Lục Lâm Thiên hơi gật đầu một cái, năm ngón tay hướng về phía xa bóp chặt một cái, không gian tức thì vặn vẹo.

Phanh Phanh.

Tiếp theo, trong không gian vang lên thanh âm trầm thấp bạo liệt, gợn sóng bốn phía trong không gian phong tỏa nổ tung. Lực lượng cuồng bạo phóng lên cao.

Khục khục.

Tàng Thiên Báo phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ vô hình kia không gian trong đầu hắn trực tiếp bị phá hủy, hồn anh đang muốn chạy trốn thì ngay lập tức hóa thành từng mảnh nhỏ.

– Thu.

Ngay khi thân thể Tàng Thiên Báo rơi xuống, Lục Lâm Thiên liền thu thi thể hắn vào trong nhẫn trữ vật. Thân thể Linh Tôn tứ trọng có thể nói là bảo vật.

Ánh mắt mọi người biến đổi, nhìn thấy Tàng Thiên Báo bị đánh chết, trong lòng mọi người không khỏi lạnh lẽo. Linh Tôn tứ trọng a, không ngờ nói đánh chết là đánh chết. Đây chính là lời cảnh cáo với bọn họ.

– Chư vị nghe rõ rồi chứ. Thánh Linh giáo tuyệt đối không cho phép phản giáo. Người phản giáo tuyệt không thể tha thứ.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên quanh quẩn trong không trung.

– Đệ tử ghi nhớ.

Hơn vạn đệ tử ©υиɠ kính trả lời. Lời cảnh cáo như vậy đã in sâu vào trong lòng mọi ngươi.

– Còn có ngươi, ngươi biết tội chưa?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn sang Vũ Tôn nhị trọng đang bị hắn cấm chế, thanh âm lạnh lùng vang lên.

– Đệ tử biết tội, giáo chủ tha mạng.

Trong mắt Vũ Tôn nhị trọng này tràn ngập sự kinh hoảng, sợ hãi. Thánh Thú Thiên Tôn Tàng Thiên Báo cũng bị đánh chết, hắn đã nghĩ tới kết cục của mình. Lúc này trong lòng hắn vô cùng hối hận, bản thân hắn không nên hoài nghi giáo chủ, không nên phạm thượng.

Ánh mắt Thánh Pháp Thiên Tôn khẽ đổi, Vũ Tôn nhị trọng này dù sao cũng là người của Thánh Pháp bộ, lúc này hắn muốn nói gì đó thế nhưng lại không dám nói ra.

– Thánh Pháp Thiên Tôn, ngươi nghĩ ta nên xử trí người này như thế nào?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng rồi lạnh nhạt nói.

– Giáo chủ, La hộ giáo chỉ nghe mệnh lệnh của ta cho nên mới phạm thượng như vậy, ta cũng có tội.

Tiết Linh Phượng tiến lên cúi đầu hành lễ với Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Giáo chủ, ngay từ đầu ta cũng không dám khẳng định thân phận của giáo chủ, cho nên mới phạm thượng. Tội phạm thượng không thể tha thứ, mong giáo chủ cho ta cơ hội lập công chuộc tội.

– Xin giáo chủ cho chúng ta chuộc tội.

Chúng cường giả nhìn nhau lập tức tiến lên cầu tình, thứ nhất là vì đồng môn cầu tình. Thứ hai cũng là vì bản thân mình, chuyện phạm thượng bọn họ đều có phần a.

– Vô tâm nên mới phạm thượng sao? Lẽ nào các ngươi đã quên, thấy Thánh Linh sắc lệnh như thấy giáo chủ, lẽ nào cái này các ngươi đã quên rồi?

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói một tiếng.

Nói xong, mọi người không dám nói nữa.

Chương 1686: Một giết một thả (2)

– Còn ai muốn nói gì không?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn mọi người trong không trung.

Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên nhìn ánh mắt Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ đổi, lập tức tiến lên một bước nhìn Vũ Tôn nhị trọng kia rồi nói:

– La Vạn Võ, ngươi có thật lòng biết tội hay không?

– Thánh Linh Thiên Tôn, đệ tử đã biết tội, lần sau không dám tái phạm.

Vũ Tôn nhị trọng kia nhìn thấy Thánh Linh Thiên Tôn dường như đang cầu tình vì mình cho nên lập tức cảm kích, vội vã trả lời.

– Giáo chủ, La Vạn Võ đã thật lòng biết tội, không bằng tạm tha cho hắn. Trừng phạt nặng một chút là được rồi.

Thánh Linh Thiên Tôn cầu tình nói.

– Nếu như Thánh Linh Thiên Tôn đã mở miệng, vậy thì hôm nay ta sẽ tạm tha cho ngươi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống nói:

– Tội chết có thể miễn, thế nhưng tội sống khó tha, bởi vì phạm thượng cho nên phạt…

Lục Lâm Thiên suy nghĩ một chút rồi nói:

– Vậy thì xử phạt năm trượng, không được vận công chống lại. Do Thánh Pháp Thiên Tôn tự mình chấp hành, ngươi có phục không?

Lục Lâm Thiên nói xong, ánh mắt nhìn về phía Vũ Tôn nhị trọng.

– Phục, đệ tử tâm phục khẩu phục.

Vũ Tôn nhị trọng sửng sốt, còn tưởng rằng mình sẽ bị trừng phạt nặng một chút, thế nhưng không ngờ lại chỉ đánh năm trượng. Xem ra giáo chủ cũng chỉ phạt qua loa mà thôi cho nên hắn lập tức đáp.

Chúng cường giả chung quanh thất kinh, vốn tưởng rằng vị La hộ giáo này phạm thượng, bằng vào sát khí trên người giáo chủ sợ rằng sẽ lành ít dữ nhiều, thế nhưng không ngờ lại là như thế này.

Hắc Vũ ở bên cạnh khẽ mỉm cười. Trong mắt Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên lộ ra tinh quang, vị giáo chủ này tuy rằng tuổi còn trẻ thế nhưng thủ đoạn cao minh tới cực điểm. Một giết một thả, đạo lý bên trong xử lý vô cùng nhuần nhuyễn a.

Lục Lâm Thiên giải cấm chế trên người Vũ Tôn nhị trọng. Vũ Tôn nhị trọng này lập tức cảm kích hành lễ, cảm kích với Thánh Linh Thiên Tôn không ngớt.

…

Hai ngày sau, trong Thánh Linh bộ. Từ sáng sớm vạn vật như sống lại dưới ánh nắng đầu tiên trong ngày. Lục Lâm Thiên cũng thở ra một ngụm trọc khí từ trong đan điền.

Trọc khí thở ra, hai mắt nhắm chặt mở ra. Trong đôi mắt thâm thúy hiện lên tinh quang rồi biến mất không thấy. Cảm nhận chân khí và linh lực hồi phục tới bảy tám phần trong cơ thể, khóe miệng Lục Lâm Thiên hiện lên chút tiếu ý.

– Rốt cuộc cũng thu phục được Thánh Linh giáo.

Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút mừng rõ, Thánh Linh giáo mà sư phụ lưu lại có thực lực tuyệt đối kinh khủng. Hơn trăm Vũ Vương cùng Linh Vương, hơn mười đầu yêu thú, linh thú thất giai. Trong Tứ bộ ngoại từ một Tôn lão hộ giáo Vũ Tôn nhất trọng kia còn có mười hai Tôn lão hộ giáo khác. Đây đều là Vũ Tôn cùng Linh Tôn. Mặt khác thực lực của Tam Đại Thiên Tôn đều đạt tới một trình độ kinh khủng. Quan trọng nhất chính là còn có Hắc Vũ tồn tại, loại thực lực này càng thêm kinh khủng.

Lục Lâm Thiên nhớ tới lời nói của sư phụ. Nếu như Thánh Linh giáo còn tồn tại, thu phục được Thánh Linh giáo, bằng vào thực lực của Thánh Linh giáo, coi như là hắn đi ngang Đông Hải cũng không có bao nhiêu vấn đề. Thực lực như vậy tuyệt đối không chỉ là nói mạnh miệng. Bằng vào thực lực hiện tại của Thánh Linh giáo, bất luận một thế lực nào trong Tứ các Tứ đảo cũng không dám trêu vào Thánh Linh giáo.

– Linh Vũ giới.

Lục Lâm Thiên thì thào một tiếng. Có thực lực của Thánh Linh giáo trong tay, sau này hắn chống lại Linh Vũ giới cũng không có cảm giác thực lực thiếu thốn nữa.

Một lát sau Lục Lâm Thiên và Lục Tâm Đồng, Tiểu Long Dương Quá đi về phía hậu sơn.

– Hắc Vũ thúc, ta tới rồi.

Trong một cái động khẩu bị cấm chế, bên trong bày biện vô cùng đơn giản. Lúc này Lục Lâm Thiên đi vào bên trong nhìn Hắc Vũ rồi nói. Nhìn Hắc Vũ khiến cho Lục Lâm Thiên vô hình trung cảm nhận được sự áp chế, đây là thực lực của cường giả, vô thanh vô tức tạo thành áp chế.

– Thiếu chủ, chủ nhân hiện tại đang ở nơi nào? Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra.

Trong hang, ánh mắt Hắc Vũ mang theo vẻ khẩn trương hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đem chuyện của sư phụ THánh Thủ Linh Tôn nói qua với Hắc Vũ một lần. Tọa kỵ của sư phụ đương nhiên hắn có thể tuyệt đối tin tưởng cho nên mọi chuyện về sư phụ THánh Thủ Linh Tôn hắn không cần phải giấu diếm.

– Chủ nhân thiên phú tuyệt đại, không ngờ lại không thể vượt qua bước cuối cùng kia.

Nghe xong Lục Lâm Thiên, Hắc Vũ khẽ thở dài nói.

– Sư phụ vẫn có cơ hội khôi phục. Ngày sau đột phá cũng không phải là không có cơ hội.

Lục Lâm Thiên nói, đột phá Linh Đế, muốn đột phá tới cấp bậc này tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng. Có thể tu luyện tới Vũ Vương, Linh Vương thì đều là người có thiên tư bất phàm, nhân trung chi long. Mà tới Vũ Tôn, Linh Tôn thì chính là lông phượng sừng lân. Về phần đột phá Vũ Đế, Linh Đế thì đâu chỉ là thiên phú tuyệt đại có thể miêu tả hết được.

Nghĩ vậy Lục Lâm Thiên không khỏi lo lắng, sau này nếu như hắn tu luyện tới bước đó liệu có thể đột phá được hay không. Lục Lâm Thiên cười khổ, hiện tại hắn còn chưa tới Vũ Tôn cùng Linh Tôn mà đã nghĩ muốn đột phá Vũ Đế, Linh Đế quả thực còn hơi sớm.

– Chủ nhân có thể khôi phục thì tốt nhân. Khi trước chủ nhân mãi không về ta đã đi khắp nơi tìm kiếm. Thế nhưng tìm toàn bộ đại lục cũng không tìm thấy được chủ nhân. Trong linh hồn ta vẫn còn liên hệ với chủ nhân cho nên cũng biết chủ nhân không ngã xuống. Những năm này ta đều ở trong Thánh Linh giáo chờ chủ nhân trở về. Thế nhưng thật không ngờ chủ nhân đã trở thành thân thể hồn anh. Ở trong Ngọc Linh sàng, khó trách ta không thể tìm được. Càng không nghĩ tới chủ nhân có duyên phận nhận được một đệ tử như ngươi. Linh Vũ song tu, vũ giả ngũ hệ, thiên phú kinh người, quả thực không tồi. Có tư cách trở thành đệ tử của chủ nhân.

Hắc Vũ nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười không nói gì, khóe miệng nhếch lên do dự một lát rồi hỏi:

– Hắc Vũ thúc, ta thấy thúc thi triển Họa Địa Vi Lao vô cùng cường hãn, không biết có phải là năng lực thiên phú của Hắc Vũ thúc hay không?

Lục Lâm Thiên từ khi nhìn thấy Hắc Vũ thi triển Họa Địa Vi Lao luôn hiếu kỳ, không những nắm không gian trong tay còn câu dẫn năng lượng trong thiên địa phong tỏa không gian. Có chút tương tự với không gian thuộc tính mà hắn thi triển. Thế nhưng lại có chút không giống. Nếu như bản thân hắn có thể tham ngộ một phen mà nói, không chừng còn có thể nhận được không ít chỗ tốt.

Hắc Vũ nhìn Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Họa Địa Vi Lao này chính là một loại công kích ta sáng tạo ra trong mấy ngàn năm nhàn rỗi. Uy lực không nhỏ, có không ít tác dụng. Đương nhiên chuyện này cũng có chút quan hệ với năng lực thiên phú của ta. Ngươi muốn học nó sợ rằng có chút khó khăn.

Nghe Hắc Vũ nói vậy Lục Lâm Thiên có chút thất vọng.

Chương 1687: Thu hoạch không ít

– Ngươi cũng đừng thất vọng, Họa Địa Vi Lao này ngươi không học được bởi vì có liên quan tới thiên phú ủa ta. Thế nhưng ta có thể đem một chút tâm đắc nói cho ngươi. Về phần ngươi có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu thì phải nhìn vào thiên phú của ngươi rồi.

Hắc Vũ nói:- Họa Địa Vi Lao của ta dùng thiên phú không gian lực của bản thân ta lại thêm năng lượng trong thiên địa phong tỏa không gian. Khác với không gian thuộc tính của người khác ở chỗ ta đem năng lượng thiên địa dung hợp vào bên trong. Cho nên người bị nhốt ở bên trong Họa Địa Vi Lao của ta vô luận phản kháng thế nào đều giống như phản kháng lại thiên địa. Đều không thể thoát ra. Coi như là Ám Ma Pháp Tôn kia nếu như ta không dùng Họa Địa Vi Lao này muốn giết hắn cũng không dễ.

– Không gian lực, dung hợp năng lượng thiên địa.

Lục Lâm Thiên nhíu mày lẩm bẩm nói.

– Không sai, không gian lực, phong tỏa không gian. Thế nhưng uy lực cũng có mạnh có yếu, điều quan trọng nhất là ở chỗ thực lực cùng với lĩnh ngộ của bản thân. Theo quan sát của ta, sự lĩnh ngộ của ngươi đối với năng lượng thuộc tính cũng không tồi, Vũ Vương lục trọng đã có thể thi triển vô số vũ kỹ Địa cấp đủ để chứng minh trên phương diện lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính không kém. Ngươi có thể nghĩ một chút biện pháp trên năng lượng thuộc tính một phen, suy nghĩ nhiều một chút, có lẽ sẽ có biện pháp.

Hắc Vũ cười nói.

Lục Lâm Thiên giật mình, thực lực của hắn hiện tại không ngờ Hắc Vũ chỉ cần liếc mắt đã nhìn rõ. Vốn bản thân hắn cho rằng không gian thuộc tính thổ của mình đã rất không tồi, uy lực bất phàm rồi. Thế nhưng nhìn thấy Họa Địa Vi Lao của Hắc Vũ thì Lục Lâm Thiên mới nghĩ tới, nếu có thể đem không gian thuộc tính thổ của hắn lĩnh ngộ tới giai đoạn như Họa Địa Vi Lao của Hắc Vũ, sau này không gian thuộc tính này sẽ có không ít tác dụng với hắn.

– Nhớ kỹ, dựa vào bản thân lĩnh ngộ mới là vương đạo, được người khác dạy, ngươi không thể lĩnh ngộ tới áo nghĩa chân chính. Cuối cùng chỉ biết bắt chước người khác mà thôi. Coi như có chút thành tựu thì cũng khó có được thành tựu lớn.

Hắc Vũ nói xong nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Nếu như ta đoán không sai, trên phương diện tu luyện chủ nhân không dạy dỗ qua ngươi cái gì, cũng không dạy ngươi cái gì.

– Hắc Vũ thúc, sao thúc biết được?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi. Sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn quả thực đã đem Thiên Linh Lục giao cho hắn, sau đó hoàn toàn buông tay mặc kệ. Căn bản không dạy dỗ qua cái gì, đây quả thực chính là buông thả a. Lại nói, hiện tại Lục Lâm Thiên cũng có cảm giác Nam thúc cũng như vậy. Sau khi Nam thúc dạy dỗ hắn bước vào trên con đường tu luyện lập tức mặc kệ, không quan tâm tới hắn, cũng buông thả như vậy.

– Một sư phụ tốt không phải lúc nào cũng kè kè dạy dỗ đệ tử của mình. Trừ phi ngươi chỉ là một kẻ bình thường, tài trí bình thường thì mới cần giáo dục. Chỉ có dựa vào bản thân lĩnh ngộ và rèn luyện thì mới có thể bước càng xa trên con đường cường giả. Giống như là vẽ một bức tranh vậy. Ngươi nhìn bức tranh khác rồi vẽ lại, cho dù vẽ giống như đúc thế nhưng vĩnh viễn chỉ có vẻ ngoài mà không có thần hồn. Mà chỉ có bản thân ngươi tự mình lĩnh ngộ ra, tạo ra một bức tranh của riêng bản thân ngươi thì mới có thể coi là trò giỏi hơn thầy, có thể tiến xa được hơn nữa. Ngươi có hiểu không?

Hắc Vũ nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Đạ tạ Hắc Vũ thúc chỉ điểm.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, mỗi một câu một chữ lọt vào trong tai đều cực kỳ chấn động. Hắn lập tức đứng dậy thi lễ với Hắc Vũ.

Nói chuyện một phen khiến cho hắn thu được không ít chỗ tốt. Rốt cuộc lúc này hắn cũng biết sư phụ và Nam thúc khổ tâm vì hắn ra sao.

– Trẻ nhỏ dễ dạy. Chủ nhân đã thu một đệ tử tốt.

Hắc Vũ mỉm cười, trường sam trên người run lên nói:

– Chủ nhân có lẽ cũng không đưa cho ngươi một bộ vũ kỹ, linh kỹ gì đúng không?

– Bẩm Hắc Vũ thúc, trên người sư phụ quả thực cũng không có cái gì.

Lục Lâm Thiên vô cùng bất đắc dĩ, từ đầu tới bây giờ sư phụ chỉ có hắn một bộ linh kỹ Huyền cấp sơ giai, sư phụ không ngờ lại nghèo như vậy. Lúc sinh tiền là một cường giả Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong, có lẽ cũng được coi là đỉnh phong trong đỉnh phong a.

– Sao có khả năng? Ngươi bị lừa rồi.

Hắc Vũ mỉm cười nói:

– Trên người chủ nhân không có vũ kỹ, linh kỹ Thiên cấp. Thế nhưng cũng có không ít vũ kỹ, linh kỹ Địa cấp. Có lẽ chủ nhân cố ý không đưa cho ngươi mà thôi. Khi trước chủ nhân cũng tự mình sáng tạo ra không ít linh kỹ, vũ kỹ.

– Cái gì.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, hắn đi khắp nơi tìm linh kỹ, vũ kỹ, không ngờ sư phụ lại giấu hàng như vậy.

– Chủ nhân cũng vì nghĩ tốt cho ngươi. Ngươi tu luyện vũ kỹ đẳng cấp cao tới đâu thì cũng là vũ kỹ của người khác. Tu luyện tới mức tận cùng thì cũng không bằng người sáng tạo ra vũ kỹ. Vì vậy vũ kỹ, linh kỹ hoàn toàn có thể tự mình sáng tạo ra. Cố gắng lĩnh ngộ, suy nghĩ, đây mới là mục đích mà chủ nhân không đưa vũ kỹ, linh kỹ cho ngươi. Sợ rằng ngươi sẽ quên lĩnh ngộ.

Hắc Vũ nói.

– Sáng tạo vũ kỹ, linh kỹ?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên khẽ biến đổi, chuyện này quả thực hắn chưa từng nghĩ qua. Sáng tạo vũ kỹ, linh kỹ, hiện tại hắn muốn phục chế linh kỹ, vũ kỹ vô cùng dễ dàng. Thế nhưng sáng tạo quả thực còn chưa nghĩ tới.

– Vũ kỹ, linh kỹ đều là của kẻ khác sáng tạo ra. Vũ kỹ linh kỹ bản thân tự sáng tạo mới là thứ thích hợp nhất với mình. Sáng tạo vũ kỹ cũng khiến cho ngươi lĩnh ngộ thiên địa lực tới trình độ nhất định nào đó.

Hắc Vũ lại nói.

– Đệ tử thụ giáo.

Lục Lâm Thiên nói, ngày hôm nay hắn thu hoạch tương đối lớn.

– Nhẫn trữ vật của Ám Ma Pháp Tôn giao cho ngươi, ta đã xem xét qua, bên trong có một bộ Linh kỹ không tồi. Bằng tu vi hiện tại của ngươi, không cần vội vã sáng tạo linh kỹ, vũ kỹ. Trước tiên tu luyện một chút vũ kỹ, linh kỹ uy lực kha khá chút thì thích hợp hơn.

Hắc Vũ mỉm cười, đưa một chiếc nhẫn trữ vật cho Lục Lâm Thiên.

– Đa tạ Hắc Vũ thúc.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận nhẫn trữ vật của Ám Ma Pháp Tôn do Hắc Vũ đánh chết. Trong nhẫn trữ vật của Linh Tôn lục trọng thế nào cũng có một ít thứ tốt a.

– Nhanh chóng xử lý chuyện ở đây, sau đó mang ta đi gặp chủ nhân.

Hắc Vũ nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, chuyện của Thánh Linh giáo kỳ thực cũng không nhiều lắm. Công việc trọng chấn Thánh Linh giáo có chút rườm rà mà thôi, có lẽ cần không ít thời gian.

Sau khi rời khỏi động đã là buổi chiều. Trong đại điện cổ xưa của Thánh Linh bộ, Lục Lâm Thiên ngồi ngay ngắn trên chủ vị, Tam đại Thiên Tôn ngồi hai bên, chỉ là ở vị trí Thiên Tôn Thánh Thú đã trống.

– Bái kiến giáo chủ.

Mọi người cung kính hành lễ, người có tư cách tiến vào đại điện này đều là người có tu vi đạt tới trưởng lão. Tổng cộng có một trăm hai mươi chín người. Cả đám đều là Linh Vương, Vũ Vương, còn có tổng cộng mười bốn Tôn lão hộ giáo của Tứ bộ và Tam đại Thiên Tôn.

Chương 1688: Mở ra mật thất (1)

Mọi người nhìn thanh niên áo xanh trên chủ vị, lúc này không có bất luận kẻ nào dám khinh thị. Vị giáo chủ này tuy rằng còn trẻ tuổi thế nhưng thực lực đã vô cùng kinh khủng. Linh Vũ song tu, Vũ giả ngũ hệ. Đánh chết một Vũ Tôn nhất trọng dễ dàng, Vũ Tôn nhị trọng cũng bị bắt giữ. Thực lực như vậy không ai dám khinh thị, tuyệt đối đã làm cho bọn họ kinh sợ. Mới ngày hôm trước vị giáo chủ này còn mới sát khí ngập trời, tới hiện tại nghĩ lại không ít trưởng lão cảm thấy tim mình đập nhanh hơn vài phần. Vị giáo chủ này tuy rằng không phải là người bất cận nhân tình thế nhưng tuyệt đối không phải là người nhân từ nương tay. Thánh Thú Thiên Tôn phản giáo nói đánh chết lập tức đánh chết.

Bốn người Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long, Như Hoa nhìn thấy thực lực của Thánh Linh giáo trong lòng chấn động. Ai có thể nghĩ tới trong Vạn Đảo nhai lại cất giấu một thế lực kinh khủng như vậy.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mang theo nụ cười thỏa mãn. Thánh Linh giáo có thực lực như vậy đã vượt quá dự đoán của hắn. Có cỗ thế lực này sau này hắn cũng có một con bài chưa lật khổng lồ. Giống như hai vị nhạc phụ của hắn, người đại lục tuy rằng đều cố kỵ thực lực của hai người. Thế nhưng thứ chân chính khiến cho mọi người sợ hãi chính là thực lực kinh khủng phía sau Vân Dương Tông và Linh Thiên môn.

– Hạ Hầu hộ giáo.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Linh Tôn tam trọng trong đám Tôn lão hộ giáo tứ bộ.

– Đệ tử có mặt.

Hạ Hầu Khải tiến lên, sắc mặt có chút nghi hoặc. Người này ước chừng lục tuần, vóc người lực lưỡng, tu vi Linh Tôn tam trọng tuyệt đối là siêu cấp cường giả.

– Chức vị Thiên Tôn Thánh Thú bộ trống sẽ do ngươi đảm nhiệm. Hi vọng ngươi đừng để cho ta thất vọng.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Linh Tôn tam trọng này rồi nói.

– Đa tạ giáo chủ.

Hạ Hầu Khải sửng sốt một lát lập tức vui mừng, vội vã hành lễ.

Không ít người trong đại điện hít sâu một hơn. Từ Tôn lão hộ giáo tăng lên Thiên Tôn, quả thực không giống như khi trước nữa.

Một lát sau đại điện mới yên tĩnh lại. Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn mọi người một vòng rồi nói:

– Tình huống của Thánh Linhh giáo ta đã biết một chút. Mấy nghìn năm qua phát triển đình trệ, nội loạn không ngừng. Thế nhưng từ hôm nay trở đi tất cả sẽ tốt trở lại.

Lục Lâm Thiên nói xong, ánh mắt đảo qua mọi người lại nói:

– Tất cả những trưởng lão có mặt hiện tại đi theo ta mở mật thất.

– Mở mật thất?

– Mở ra mật thất sao?

Con mắt mọi người đỏ lên, toàn thân kích động tới mức run rẩy. Tất cả mọi người đều biết, những năm gần đây số người trong Thánh Linh giáo tăng lên, tài nguyên tu luyện không ít, hơn nữa lại có đám người Nguyệt Long các giở trò cho nên muốn kiếm tài nguyên tu luyện càng lúc càng khó khăn.

Cũng vì như vậy cho nên Tứ bộ mới nội loạn, và cũng bởi vì vậy nên mọi người muốn mạnh mẽ mở ra mật thất. Tất cả mọi người từng nghe nói qua, trong mật thất của Thánh Linh giáo có không ít tài nguyên tu luyện.

Mọi người kích động, Tứ đại Thiên Tôn, đám người Tôn lão hộ giáo cũng không tránh khỏi kích động. Một lát sau, dưới một ngọn núi cao vυ”t trong mây trong Thánh Linh bộ, nơi này lúc đầu Lục Lâm Thiên đã tới một lần. Chỉ là lúc đó là buổi tối cho nên cũng không quan sát được kỹ. Lúc này tỉ mỉ quan sát, ngọn núi khổng lồ trong mây này giống như chòm sao Thương Long trên trời, tràn ra một cỗ khí thế nguy nga hùng hậu.

Mọi người kích động đi tới cấm địa trong sườn núi. Đi qua ba mươi sáu đại trận huyễn ảo, trước mắt mọi người xuất hiện một gian thạch thất lớn. Thạch thất này giống như được người khác đào ra. Diện tích vô cùng lớn, thạch bích bốn phía bắn ra quang mang bức nhân, bên trên khắc không ít bí văn.

Nhìn thạch thất này, Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên gật đầu lúc này mới tiến lên, thủ ấn trong tay được kết. Một đạo lưu quang đảo qua thạch thất, thạch bích lớn phía trước tức thì nứt nẻ.

Cạch Cạch.

Dưới âm hưởng này, trên thạch bích có một cỗ khí tức khiến cho người khác áp lực truyền ra. Bí văn quanh quẩn, trên thạch bích hiện lên năm cái lỗ nhỏ. Năm lỗ nhỏ này tương liên với nhau, có bí văn quanh quẩn.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết, trong tay xuất hiện ba khối lệnh bài, nhìn năm lỗ nhỏ trên thạch bích, Lục Lâm Thiên đem Thánh Linh sắc lệnh đặt ở giữa, sau đó lại đem Thánh Thú lệnh đạt được từ tay Tàng Thiên Báo và Thánh Pháp lệnh của đại trưởng lão Thánh Pháp bộ đặt hai bên.

Đại trưởng lão Thánh Linh bộ tiến lên, thân hình mang theo sự khẩn trương đem Thánh Linh lệnh trong tay đặt vào trong vòng tròn trên thạch bích. Cuối cùng đại trưởng lão của Thánh Vũ bộ tiến lên, người này dáng vẻ chừng lục tuần, hai mắt như sao, khí tức đã đạt tới Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong.

Đại trưởng lão Thánh Vũ bộ đem Thánh Vũ lệnh trong tay đặt vào lỗ nhỏ. Thạch bích tức thì ầm ầm lay động. Từ trên năm khối lệnh bài tràn ra quang mang chói mắt.

Ầm ầm.

Thạch thất lay động, trong ánh mắt kinh ngạc và chờ mong của mọi người, trên thạch bích tức thì có vô số cái khe lan tràn ra chung quanh. Tiếng nổ ầm ầm vang lên.

Một cánh cửa đá xuất hiện trong ánh mắt mọi người. Nhìn vào bên trong cả đám đều khiếp sợ mãi không phục hồi tinh thần lại. Mọi người trợn mắt líu lưỡi, một lúc lâu sau mới phục hồi tinh thần lại, cả đám nuốt nước bọt, thì thào nói:

– Tài nguyên tu luyện, quá nhiều tài nguyên tu luyện.

– Đan dược, quá nhiều đan dược.

– Trời ạ, đây là vũ kỹ, còn có linh kỹ. Không ngờ lại nhiều như vậy. Phát tài rồi.

– Vũ linh khí, còn có hồn khí.

Từng tiếng chấn động truyền tới. Tất cả các trưởng lão lúc này đã không nhịn được mà tiến lên.

Lúc này khóe miệng Lục Lâm Thiên không nhịn được mà nhếch lên, nhìn thạch thất trước mặt. Thạch thất trước mặt hắn hiện giờ có diện tích chừng ngàn thước. Bên trong có vô số linh kỹ, vũ kỹ, dược liệu, đan dược, tài liệu luyện khí chồng chất như núi.

Nói chung, tất cả những thứ mà vũ giả, linh giả cần dùng tới nơi này đều có. Từ đê giai tới cao giai, số lượng đa dạng, giống như một ngọn núi nhỏ đặt ở trong thạch thất.

Lục Lâm Thiên nhớ lại sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn từng nói qua, tài nguyên trong Thánh Linh giáo so với bên trong Huyền Thiên bí cảnh còn nhiều hơn. Chỉ là không có thần khí mà thôi.

Lúc này Lục Lâm Thiên nhìn tất cả trước mắt cũng không khỏi hoảng sợ. Nơi này so với mọi thứ bên trong Huyền Thiên Bí cảnh tuyệt đối phải hơn phân nửa. Hơn nữa có không ít vật giá trị cực cao. Chỉ tính riêng vũ kỹ mà nói, từng ngọc giản linh kỹ, vũ kỹ giống như một ngọn núi nhỏ chồng chất. Trong đó có không ít vũ kỹ, linh kỹ, huyền cấp sơ kỳ và hậu kỳ.

Còn có đan dược, tài liệu luyện khí, linh dược, dược liệu đều chồng chất như ngọn núi nhỏ. Lấy tâm cảnh của Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói, khi nhìn thấy cảnh này trong lòng không khỏi kích động. Không nghĩ tới sư phụ hắn lại để lại nhiều thứ tốt như vậy. Không biết người cướp đoạt từ đâu.

– Thật nhiều tài nguyên. Thánh Linh giáo ta có thể lần nữa chấn hưng rồi.

Chương 1689: Mở ra mật thất (2)

– Linh dược cao giai. Linh dược luyện chế đan dược bát phẩm.

– Tài liệu luyện chế khôi lỗi bát giai.

Tứ đại Thiên Tôn, chúng Tôn lão hộ giáo nhìn thấy một đống tài nguyên tu luyện khổng lồ trước mặt không còn bình tĩnh được nữa. Cả đám kích động không ngớt.

Lục Tâm Đồng, Dương Quá đi tới mật thất cũng không khỏi khïếp sợ. Đống tài nguyên tu luyện kia khiến cho bọn họ trợn mắt lè lưỡi.

Thế nhưng Tiểu Long lúc này lại đang không ngừng nhìn đông nhìn tây, thứ để nó coi trọng lúc này cũng không có mấy thứ.

– Lão đại, đây mới là thứ tốt.

Không biết từ khi nào Tiểu Long đã xuyên thủ trung tâm thạch thất, nơi này rõ ràng còn có bảo vật khác.

– Sư phụ cướp đoạt những thứ này từ đâu tới a.

Lục Lâm Thiên đi tới trước mặt đống bảo vật tức thì im lặng. Bởi vì trước mặt hắn không phải là bảo vật bình thường. Liếc mắt nhìn lại có trên trăm Vũ linh khí và Hồn khí. Chỉ là tất cả đều là Hoàng cấp và Huyền cấp. Địa cấp cũng không nhìn thấy linh khí nào đạt được tới đẳng cấp này.

– Vũ kỹ Địa cấp.

– Linh kỹ Địa cấp.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn vào đống ngọc giản, nơi này có chừng hơn ba mươi khỏa. Từ khí tức bên trên Lục Lâm Thiên có thể nhận ra tất cả đều đã đạt tới Địa cấp. Sau khi kiểm kê từng cái Lục Thiếu Du lập tức mừng như điên. Tổng cộng có mười tám bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai, mười bốn bộ linh kỹ Địa cấp sơ giai. Chỉ tiếc là, vũ kỹ, linh kỹ Địa cấp trung giai trong chờ mong của Lục Thiếu Du lại không thấy xuất hiện. Thế nhưng giá trị của hơn ba mươi bộ vũ kỹ, linh kỹ Địa cấp sơ giai này tuyệt đối đã đủ khổng lồ.

KHi Lục Lâm Thiên thu thập xong tất cả, ánh mắt lập tức nhìn vào một hộp gấm màu trắng trong một đống hộp gấm. Sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn từng nói qua, Hổ Âm Yêu Tinh nằm ở bên trong một hộp gấm màu trắng.

– Là cái này sao?

Lục Lâm Thiên cầm lấy hộp gấm màu trắng, không có bao nhiêu do dự trực tiếp mở ra. Ngay khi hộp gấm hé mở, một cỗ năng lượng bàng bạc lập tức tràn ra.

Rống.

Đồng thời từ bên trong hộp gấm mơ hồ có tiếng hổ gầm truyền ra làm kinh động tất cả mọi người trong thạch thất. Vô số ánh mắt hiếu kỳ nhìn về phía Lục Lâm Thiên, không biết giáo chủ lại đang tìm được thứ tốt gì.

Lúc này hộp gấm màu trắng đã được mở ra, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn trong hộp gấm. Bên trong có một tinh thạch màu trắng trong suốt, giống hình một con hổ, bên trên tràn ngập năng lượng bàng bạc.

– Hổ Âm Yêu Tinh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên vui vẻ, đây chính là Hổ Âm Yêu tinh, đồn rằng Hổ Âm Yêu Tinh chính là bảo vật chỉ có bộ tộc Bạch Hổ mới có. Đây chính là bảo vật ở trong mộ địa vạn thước dưới đất của Bạch Hổ bộ tộc phối hợp với Địa Tâm Linh khí mới có thể tạo ra. Giá trị tuyệt đối không thể đong đếm.

– Rốt cuộc cũng xong. Nam thúc có cơ hội khôi phục rồi.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười rồi thu thập Hổ Âm Yêu Tinh vào trong nhẫn trữ vật của mình. Sau đó hắn lại lập tức kiểm tra đống hộp ngọc còn lại. Trong hộp ngọc có không ít thiên tài địa bảo khó gặp. Lục Lâm Thiên há hốc mồm, cũng không quên thu lấy vài thứ.

– Bốn vị Thiên Tôn, các vị hộ giáo, những thứ này giao cho các ngươi.

Sau khi thu hồi mấy bảo vật Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía bốn Thiên Tôn.

– Giáo chủ, tất cả đều giao cho chúng ta sao?

Bốn vị Thiên Tôn và Tôn lão hộ giáo có chút nghi hoặc hỏi lại.

– Lẽ nào các ngươi không phải là người Thánh Linh giáo sao? Những thứ này đều là tài nguyên tu luyện của Thánh Linh giáo lưu lại. Đương nhiên là của mọi người, những thứ này giao các ngươi, dựa theo tu vi của các đệ tử trong giáo mà phân phát cho bọn họ. Ta đi trước một bước.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn không có thời gian phân bảo với mọi người. Có bốn vị Thiên Tôn cùng Tôn lão hộ giáo ở đây, những thứ này cũng không đi đâu được.

Nói xong Lục Lâm Thiên lập tức rời khỏi mật thất. Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long, Như Hoa, Thiên Sí Tuyết Sư đi theo sau, chỉ trong chốc lát không nhìn thấy bóng dáng.

Chúng cường giả nhìn nhau, trong lòng có chút cảm thán. Xem ra vị giáo chủ này rất tín nhiệm bọn hắn, cũng không vì chuyện ngày hôm trước mà trong lòng bất mãn. Có thể đem một đống lớn tài nguyên tu luyện như vậy giao cho bọn họ xử lý là minh chứng tốt nhất.

– Ca ca, bảo vật trong Thánh Linh giáo này quả thực rất nhiều a.

Dưới chân núi, mọi người một đường đi về, Lục Tâm Đồng không nhịn được mà sợ hãi than nói với Lục Lâm Thiên.

– Thực lực của Thánh Linh giáo cũng rất kinh khủng.

Dương Quá nói.

– Tâm Đồng, đại ca, bên trong có bảo vật mà hai người coi trọng không?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói với hai người.

– Không có, chỉ cần Thiên Độc kinh cũng cho muội tu luyện rồi.

Lục Tâm Đồng nói.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, lập tức hỏi Dương Quá.

– Đại ca, huynh thì sao?

– Ta cũng không. Vũ kỹ ta tu luyện cũng đã đủ rồi. Cũng không thiếu thứ gì.

Lục Lâm Thiên cười khổ một chút. Hai người này cũng không cần hắn lo a. Lục Lâm Thiên lại quay đầu nói với Tiểu Long:

– Tiểu Long, hộ pháp cho lão đại, ta cần bế quan một đoạn thời gian.

Trên một ngọn núi khổng lồ, Lục Lâm Thiên tiến vào trong một mật thất. Từ trong miệng Hắc Vũ Lục Lâm Thiên biết được đây chính là nơi mà sư phụ từng bế quan khi trước. Cũng là nơi bế quan tuyệt hảo cho hắn lần này.

Trong mật thất, tất cả vô cùng đơn giản, sau khi nói với Tiểu Long và Thiên Sí Tuyết Sư vài câu Lục Lâm Thiên lập tức đóng cánh cửa đá lại chuẩn bị bế quan. Mà lần bế quan này Lục Thiếu Du cũng đã có dự định từ trước. Chuyện trong Thánh Linh giáo hắn cũng đã xử lý gần xong. Một ít chuyện rườm rà thì đã có Tứ đại Thiên Tôn và chúng Tôn lão hộ giáo đi xử lý. Lúc này hắn đã thu được Hổ Âm Yêu Tinh, cũng nên mau trở về Phi Linh môn nghĩ biện pháp giúp Nam thúc khôi phục.

Nhưng mà trước khi trở về Lục Lâm Thiên muốn đề thăng thực lực của mình một chút. Tuy rằng lần này trở về có Hắc Vũ bên cạnh, độ an toàn sẽ đảm bảo hơn rất nhiều. Thế nhưng thực lực của hắn tăng cường cũng rất quan trọng. Dù sao đi nữa cũng phải chờ sau khi xử lý xong mọi chuyện trong Thánh Linh giáo mới có thể rời đi được.

– Có lẽ có thể đột phá không ít.

Trong tay Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện một hộp ngọc. Bên trong chính là Chân Linh thánh quả mà Lục Tâm Đồng và Tiểu Long thu được từ Thiên đảo. Sau khi ăn vào Chân Linh thánh quả, Lục Lâm Thiên đoán có lẽ thực lực của hắn lần nữa có thể đột phá. Chỉ là Chân Linh thánh quả này đối với người khác có thể giúp bọn họ đột phá không ít. Thế nhưng đối với Lục Thiếu Du mà nói có thể đột phá tới trình tự gì Lục Thiếu Du thực sự không biết.

Thứ này đối với người khác chỉ có thể hóa thành chân khí hoặc là linh lực để đột phá tới một tầng thứ khác. Thế nhưng sau khi hắn ăn vào Chân linh thánh quả sẽ hóa thành hai cỗ lực lượng là chân khí và linh lực. Đồng thời đan điền và không gian trong đầu hắn đều cực kỳ khổng lồ. Đặc biệt là đan điền càng thêm khổng lồ không gì sánh được.

Chương 1690: Động tĩnh ở Đông Hải

Vì vậy sau khi dùng Chân Linh thánh quả này có thể đột phá tới đâu bản thân Lục Lâm Thiên cũng không thể đoán ra. Chỉ là năng lượng của Chân Linh thánh quả này, có Âm Dương Linh Vũ Quyết, hắn có thể tối ưu hóa số năng lượng bên trong để bản thân sử dụng.

– Ăn vào.

Chân linh thánh quả trong tay Lục Lâm Thiên trong suốt không ngừng tỏa ra mùi hương thơm ngát mang theo năng lượng bàng bạc khuếch tán. Toàn bộ mật thất lúc này tràn ngập dưới năng lượng bàng bạc này. Chân Linh thánh quả tuy rằng có thể tích rất nhỏ, thế nhưng năng lượng ẩn chứa bên trong cực kỳ bàng bạc. Sau khi loại bỏ tạp niệm, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống há mồm nuốt vào Chân Linh thánh quả.

Cùng với cảm giác mát mẻ, Chân Linh thánh quả sau khi bị Lục Lâm Thiên nuốt vào trong bụng hầu như ngay lập tức hóa thành một cỗ năng lượng ấm áp khuếch tán trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Cỗ năng lượng này bàng bạc không gì sánh được, Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc phát hiện ra cỗ năng lượng này không cuồng bạo trùng kích thân thể của hắn mà cực kỳ ôn hòa di chuyển trong cơ thể. Kinh ngạc một lát Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy kỳ quái. Lạc Kiến Hồng từng nói qua, năng lượng bên trong Chân Linh thánh quả cực kỳ bàng bạc, thế nhưng lại rất ôn hòa, bằng không Vũ Suất cùng Linh Suất cũng không dám dùng nó.

Cỗ năng lượng cực kỳ bàng bạc này đang ôn hóa hóa thành từng tia năng lượng khuếch tán ra chung quanh cơ thể Lục Lâm Thiên, khiến cho toàn bộ cơ thể hắn có một loại cảm giác thoải mái không nói nên lời. Năng lượng lập tức đi vào trong kinh mạch.

– Luyện hóa…

Theo cỗ năng lượng này tiến vào trong kinh mạch, Lục Lâm Thiên lập tức vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, từng tia năng lượng trong kinh mạch lập tức bị luyện hóa sau đó hóa thành chân khí và linh lực tiến vào trong đan điền và không gian trong đầu Lục Lâm Thiên.

Tuy rằng năng lượng của Chân Linh thánh quả cực kỳ ôn hòa, thế nhưng cỗ năng lượng này thực sự quá lớn, năng lượng bàng bạc tràn ngập kinh mạch khiến cho kinh mạch bành trướng làm thân thể Lục Lâm Thiên mơ hồ có cảm giác đau đớn.

– Năng lượng thật mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, đồng thời càng thêm mừng rỡ luyện hóa số năng lượng này. Cỗ năng lượng bàng bạc này tuyệt đối có thể khiến cho tu vi vũ giả và linh giả của hắn tăng lên một tầm cao mới.

Theo luyện hóa, một lát sau năng lượng bàng bạc do Chân Linh thánh quả biến thành dùng tốc độ Lục Lâm Thiên cực kỳ thỏa mãn phân biệt hóa thành chân khí và linh lực chạy ào ào vào trong đan điền và không gian trong đầu hắn.

Năng lượng bàng bạc như vậy trải qua Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa khiến cho Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận rõ ràng. Cỗ năng lượng này sau khi luyện hóa hóa thành không ít chân khí và linh lực. Đám chân khí, linh lực này không ngừng cuồn cuộn tiến vào trong đan điền và không gian trong đầu của hắn.

Năng lượng sau khi luyện hóa thành chân khí tinh thuần tiến vào trong đan điền to lớn của Lục Lâm Thiên. Trong đan điền bắt đầu có chút ba động, vũ đan ngũ sắc trong đan điền chậm rãi xoay tròn. Quang mang ngũ sắc nhàn nhạt quanh quẩn. Huyết Lục đang lơ lửng trên vũ đan cũng chậm rãi xoay tròn, hấp thu năng lượng từ trong vũ đan chuyển ra.

Về phần Huyễn Ảnh Thanh Vũ và Tử Lôi Huyền Đỉnh đều đang được chân khí tẩm bổ, chúng nó cũng không phải là bản mạng linh khí của Lục Lâm Thiên, cho nên không thể tiếp tục hấp thu chân khí mà tấn chức.

Chân khí tinh thuần rót vào không ngừng, vũ đan ngũ sắc đang dùng tốc độ mà mắt thường không thể thấy được mà tăng cường. Độ sáng bóng bên ngoài càng thêm rực rỡ. Tiểu hồn anh trong đầu lúc này đang không ngừng hấp thu linh lực tiến vào trong đầu. Xương cốt, kinh mạch, lục phủ ngũ tạng, thậm chí cả cơ thể đều được cỗ năng lượng này rèn giũa.

Cảm nhận năng lượng bàng bạc do Chân Linh thánh quả biến thành, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, sợ rằng hắn phải cần thời gian không ngắn mới có thể luyện hóa được. Về phần chỗ tốt sau khi hoàn toàn luyện hóa hết năng lượng của Chân Linh thánh quả ra sao, cuối cùng hắn đột phá tới tình trạng gì thì hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không biết. Đồng thời trong lòng cũng cực kỳ chờ mong.

Cứ như vậy Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái tu luyện vong ngã, quanh thân có một cỗ năng lượng nhàn nhạt khuếch tán. Năng lượng nhàn nhạt tràn ngập, ngay cả trong không gian cũng xuất hiện gợn sóng nhìn qua khiến cho người ta có cảm giác hư ảo. Không chế năng lượng do Chân Linh thánh quả biến thành trong cơ thể mà luyện hóa. Sau khi luyện hóa thành chân khí và linh lực tinh thuần tiến vào trong đan điền và không gian trong đầu. Đan điền và không gian trong đầu Lục Lâm Thiên lúc này giống như một cái động không đáy, đang không ngừng hấp thu số chân khí và linh lực mà Lục Thiếu Du luyện hóa.

Hai mắt nhắm chặt, quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một vòng quang mang nhàn nhạt. Mà ở trong vòng quang mang nhàn nhạt này còn có một vòng quang tráo màu trắng như ẩn như hiện. Mơ hồ có năng lượng khuếch tán ra, sau đó lại bị Lục Lâm Thiên hút vào trong cơ thể tạo thành một vòng tuần hoàn, cực kỳ huyền ảo.

Lúc này nếu như có cường giả ở đây nhất định sẽ cực kỳ kinh ngạc. Khí tức trên người Lục Lâm Thiên không ngờ trong bắt đầu đang chậm rãi kéo lên. Mặc kệ là chân khí hay linh lực đều chậm rãi được tăng cường. Tốc độ tăng lên có thể không nhìn thấy rõ, thế nhưng trên thực tế cũng rất kinh người. Tới cấp độ như Vũ Vương lục trọng và Linh Vương lục trọng, khí tức có thể kéo lên với tốc độ bằng mắt thường như vậy tuyệt đối kinh khủng, khiến cho người khác trợn mắt líu lưỡi.

Mà kỳ thực, từ trước tới nay bởi vì có Âm Dương Linh Vũ quyết thôn phệ, cho nên dùng Chân Linh thánh quả, chỗ tốt mà Lục Lâm Thiên nhận được so với những người khác còn nhiều hơn. Đây cũng là tác dụng biến thái của Âm Dương Linh Vũ quyết. Mà mặt khác, thể chất kinh khủng của Lục Lâm Thiên cũng có liên quan rất lớn. Chính vì thể chất kinh khủng của Lục Thiếu Du và kinh mạch dày rộng, số chân khí có thể vận chuyển qua kinh mạch so với người khác cũng được hơn rất nhiều. Đồng thời số chân khí có thể chảy vào trong đan điền cũng cực kỳ khổng lồ.

Cùng với Lục Lâm Thiên luyện hóa, trong mật thất, quang mang quanh thân Lục Lâm Thiên ngày càng chói mắt. Cỗ khí tức từ trong cơ thể tràn ra từ từ tăng cường. Một cỗ khí tức như biển không ngừng từ trong cơ thể khuếch tán ra. Dường như không cần bao lâu nữa là có thể đột phá.

Cứ như vậy thời gian trôi qua cực kỳ nhanh chóng. Mà lúc này trong Thánh Linh giáo đã có một bộ mặt khác. Toàn bộ đệ tử đều được gọi tới cỗ chấp sự hoặc hộ pháp nhận chỗ tốt. Dựa theo tu vi của bản thân, cả đám đều nhận được không ít thì nhiều. Đan dược, vũ kỹ, linh dược, binh khí, tất cả đều có. Khuôn mặt các đệ tử tươi cười như hoa, mừng rỡ không thôi.

Tới trưởng lão hộ pháp, chỗ tốt đám người này nhận còn nhiều hơn. Nếu như không có linh khí thì trực tiếp được phân phát linh khí. Trên một trăm trưởng lão, chỉ có một số ít không có linh khí.

Chương 1691: Thu hoạch không ít

– Ngươi cũng đừng thất vọng, Họa Địa Vi Lao này ngươi không học được bởi vì có liên quan tới thiên phú ủa ta. Thế nhưng ta có thể đem một chút tâm đắc nói cho ngươi. Về phần ngươi có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu thì phải nhìn vào thiên phú của ngươi rồi.

Hắc Vũ nói:- Họa Địa Vi Lao của ta dùng thiên phú không gian lực của bản thân ta lại thêm năng lượng trong thiên địa phong tỏa không gian. Khác với không gian thuộc tính của người khác ở chỗ ta đem năng lượng thiên địa dung hợp vào bên trong. Cho nên người bị nhốt ở bên trong Họa Địa Vi Lao của ta vô luận phản kháng thế nào đều giống như phản kháng lại thiên địa. Đều không thể thoát ra. Coi như là Ám Ma Pháp Tôn kia nếu như ta không dùng Họa Địa Vi Lao này muốn giết hắn cũng không dễ.

– Không gian lực, dung hợp năng lượng thiên địa.

Lục Lâm Thiên nhíu mày lẩm bẩm nói.

– Không sai, không gian lực, phong tỏa không gian. Thế nhưng uy lực cũng có mạnh có yếu, điều quan trọng nhất là ở chỗ thực lực cùng với lĩnh ngộ của bản thân. Theo quan sát của ta, sự lĩnh ngộ của ngươi đối với năng lượng thuộc tính cũng không tồi, Vũ Vương lục trọng đã có thể thi triển vô số vũ kỹ Địa cấp đủ để chứng minh trên phương diện lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính không kém. Ngươi có thể nghĩ một chút biện pháp trên năng lượng thuộc tính một phen, suy nghĩ nhiều một chút, có lẽ sẽ có biện pháp.

Hắc Vũ cười nói.

Lục Lâm Thiên giật mình, thực lực của hắn hiện tại không ngờ Hắc Vũ chỉ cần liếc mắt đã nhìn rõ. Vốn bản thân hắn cho rằng không gian thuộc tính thổ của mình đã rất không tồi, uy lực bất phàm rồi. Thế nhưng nhìn thấy Họa Địa Vi Lao của Hắc Vũ thì Lục Lâm Thiên mới nghĩ tới, nếu có thể đem không gian thuộc tính thổ của hắn lĩnh ngộ tới giai đoạn như Họa Địa Vi Lao của Hắc Vũ, sau này không gian thuộc tính này sẽ có không ít tác dụng với hắn.

– Nhớ kỹ, dựa vào bản thân lĩnh ngộ mới là vương đạo, được người khác dạy, ngươi không thể lĩnh ngộ tới áo nghĩa chân chính. Cuối cùng chỉ biết bắt chước người khác mà thôi. Coi như có chút thành tựu thì cũng khó có được thành tựu lớn.

Hắc Vũ nói xong nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Nếu như ta đoán không sai, trên phương diện tu luyện chủ nhân không dạy dỗ qua ngươi cái gì, cũng không dạy ngươi cái gì.

– Hắc Vũ thúc, sao thúc biết được?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi. Sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn quả thực đã đem Thiên Linh Lục giao cho hắn, sau đó hoàn toàn buông tay mặc kệ. Căn bản không dạy dỗ qua cái gì, đây quả thực chính là buông thả a. Lại nói, hiện tại Lục Lâm Thiên cũng có cảm giác Nam thúc cũng như vậy. Sau khi Nam thúc dạy dỗ hắn bước vào trên con đường tu luyện lập tức mặc kệ, không quan tâm tới hắn, cũng buông thả như vậy.

– Một sư phụ tốt không phải lúc nào cũng kè kè dạy dỗ đệ tử của mình. Trừ phi ngươi chỉ là một kẻ bình thường, tài trí bình thường thì mới cần giáo dục. Chỉ có dựa vào bản thân lĩnh ngộ và rèn luyện thì mới có thể bước càng xa trên con đường cường giả. Giống như là vẽ một bức tranh vậy. Ngươi nhìn bức tranh khác rồi vẽ lại, cho dù vẽ giống như đúc thế nhưng vĩnh viễn chỉ có vẻ ngoài mà không có thần hồn. Mà chỉ có bản thân ngươi tự mình lĩnh ngộ ra, tạo ra một bức tranh của riêng bản thân ngươi thì mới có thể coi là trò giỏi hơn thầy, có thể tiến xa được hơn nữa. Ngươi có hiểu không?

Hắc Vũ nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Đạ tạ Hắc Vũ thúc chỉ điểm.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, mỗi một câu một chữ lọt vào trong tai đều cực kỳ chấn động. Hắn lập tức đứng dậy thi lễ với Hắc Vũ.

Nói chuyện một phen khiến cho hắn thu được không ít chỗ tốt. Rốt cuộc lúc này hắn cũng biết sư phụ và Nam thúc khổ tâm vì hắn ra sao.

– Trẻ nhỏ dễ dạy. Chủ nhân đã thu một đệ tử tốt.

Hắc Vũ mỉm cười, trường sam trên người run lên nói:

– Chủ nhân có lẽ cũng không đưa cho ngươi một bộ vũ kỹ, linh kỹ gì đúng không?

– Bẩm Hắc Vũ thúc, trên người sư phụ quả thực cũng không có cái gì.

Lục Lâm Thiên vô cùng bất đắc dĩ, từ đầu tới bây giờ sư phụ chỉ có hắn một bộ linh kỹ Huyền cấp sơ giai, sư phụ không ngờ lại nghèo như vậy. Lúc sinh tiền là một cường giả Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong, có lẽ cũng được coi là đỉnh phong trong đỉnh phong a.

– Sao có khả năng? Ngươi bị lừa rồi.

Hắc Vũ mỉm cười nói:

– Trên người chủ nhân không có vũ kỹ, linh kỹ Thiên cấp. Thế nhưng cũng có không ít vũ kỹ, linh kỹ Địa cấp. Có lẽ chủ nhân cố ý không đưa cho ngươi mà thôi. Khi trước chủ nhân cũng tự mình sáng tạo ra không ít linh kỹ, vũ kỹ.

– Cái gì.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, hắn đi khắp nơi tìm linh kỹ, vũ kỹ, không ngờ sư phụ lại giấu hàng như vậy.

– Chủ nhân cũng vì nghĩ tốt cho ngươi. Ngươi tu luyện vũ kỹ đẳng cấp cao tới đâu thì cũng là vũ kỹ của người khác. Tu luyện tới mức tận cùng thì cũng không bằng người sáng tạo ra vũ kỹ. Vì vậy vũ kỹ, linh kỹ hoàn toàn có thể tự mình sáng tạo ra. Cố gắng lĩnh ngộ, suy nghĩ, đây mới là mục đích mà chủ nhân không đưa vũ kỹ, linh kỹ cho ngươi. Sợ rằng ngươi sẽ quên lĩnh ngộ.

Hắc Vũ nói.

– Sáng tạo vũ kỹ, linh kỹ?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên khẽ biến đổi, chuyện này quả thực hắn chưa từng nghĩ qua. Sáng tạo vũ kỹ, linh kỹ, hiện tại hắn muốn phục chế linh kỹ, vũ kỹ vô cùng dễ dàng. Thế nhưng sáng tạo quả thực còn chưa nghĩ tới.

– Vũ kỹ, linh kỹ đều là của kẻ khác sáng tạo ra. Vũ kỹ linh kỹ bản thân tự sáng tạo mới là thứ thích hợp nhất với mình. Sáng tạo vũ kỹ cũng khiến cho ngươi lĩnh ngộ thiên địa lực tới trình độ nhất định nào đó.

Hắc Vũ lại nói.

– Đệ tử thụ giáo.

Lục Lâm Thiên nói, ngày hôm nay hắn thu hoạch tương đối lớn.

– Nhẫn trữ vật của Ám Ma Pháp Tôn giao cho ngươi, ta đã xem xét qua, bên trong có một bộ Linh kỹ không tồi. Bằng tu vi hiện tại của ngươi, không cần vội vã sáng tạo linh kỹ, vũ kỹ. Trước tiên tu luyện một chút vũ kỹ, linh kỹ uy lực kha khá chút thì thích hợp hơn.

Hắc Vũ mỉm cười, đưa một chiếc nhẫn trữ vật cho Lục Lâm Thiên.

– Đa tạ Hắc Vũ thúc.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận nhẫn trữ vật của Ám Ma Pháp Tôn do Hắc Vũ đánh chết. Trong nhẫn trữ vật của Linh Tôn lục trọng thế nào cũng có một ít thứ tốt a.

– Nhanh chóng xử lý chuyện ở đây, sau đó mang ta đi gặp chủ nhân.

Hắc Vũ nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, chuyện của Thánh Linh giáo kỳ thực cũng không nhiều lắm. Công việc trọng chấn Thánh Linh giáo có chút rườm rà mà thôi, có lẽ cần không ít thời gian.

Sau khi rời khỏi động đã là buổi chiều. Trong đại điện cổ xưa của Thánh Linh bộ, Lục Lâm Thiên ngồi ngay ngắn trên chủ vị, Tam đại Thiên Tôn ngồi hai bên, chỉ là ở vị trí Thiên Tôn Thánh Thú đã trống.

– Bái kiến giáo chủ.

Mọi người cung kính hành lễ, người có tư cách tiến vào đại điện này đều là người có tu vi đạt tới trưởng lão. Tổng cộng có một trăm hai mươi chín người. Cả đám đều là Linh Vương, Vũ Vương, còn có tổng cộng mười bốn Tôn lão hộ giáo của Tứ bộ và Tam đại Thiên Tôn.

Chương 1692: Mở ra mật thất (1)

Mọi người nhìn thanh niên áo xanh trên chủ vị, lúc này không có bất luận kẻ nào dám khinh thị. Vị giáo chủ này tuy rằng còn trẻ tuổi thế nhưng thực lực đã vô cùng kinh khủng. Linh Vũ song tu, Vũ giả ngũ hệ. Đánh chết một Vũ Tôn nhất trọng dễ dàng, Vũ Tôn nhị trọng cũng bị bắt giữ. Thực lực như vậy không ai dám khinh thị, tuyệt đối đã làm cho bọn họ kinh sợ. Mới ngày hôm trước vị giáo chủ này còn mới sát khí ngập trời, tới hiện tại nghĩ lại không ít trưởng lão cảm thấy tim mình đập nhanh hơn vài phần. Vị giáo chủ này tuy rằng không phải là người bất cận nhân tình thế nhưng tuyệt đối không phải là người nhân từ nương tay. Thánh Thú Thiên Tôn phản giáo nói đánh chết lập tức đánh chết.

Bốn người Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long, Như Hoa nhìn thấy thực lực của Thánh Linh giáo trong lòng chấn động. Ai có thể nghĩ tới trong Vạn Đảo nhai lại cất giấu một thế lực kinh khủng như vậy.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mang theo nụ cười thỏa mãn. Thánh Linh giáo có thực lực như vậy đã vượt quá dự đoán của hắn. Có cỗ thế lực này sau này hắn cũng có một con bài chưa lật khổng lồ. Giống như hai vị nhạc phụ của hắn, người đại lục tuy rằng đều cố kỵ thực lực của hai người. Thế nhưng thứ chân chính khiến cho mọi người sợ hãi chính là thực lực kinh khủng phía sau Vân Dương Tông và Linh Thiên môn.

– Hạ Hầu hộ giáo.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Linh Tôn tam trọng trong đám Tôn lão hộ giáo tứ bộ.

– Đệ tử có mặt.

Hạ Hầu Khải tiến lên, sắc mặt có chút nghi hoặc. Người này ước chừng lục tuần, vóc người lực lưỡng, tu vi Linh Tôn tam trọng tuyệt đối là siêu cấp cường giả.

– Chức vị Thiên Tôn Thánh Thú bộ trống sẽ do ngươi đảm nhiệm. Hi vọng ngươi đừng để cho ta thất vọng.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Linh Tôn tam trọng này rồi nói.

– Đa tạ giáo chủ.

Hạ Hầu Khải sửng sốt một lát lập tức vui mừng, vội vã hành lễ.

Không ít người trong đại điện hít sâu một hơn. Từ Tôn lão hộ giáo tăng lên Thiên Tôn, quả thực không giống như khi trước nữa.

Một lát sau đại điện mới yên tĩnh lại. Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn mọi người một vòng rồi nói:

– Tình huống của Thánh Linhh giáo ta đã biết một chút. Mấy nghìn năm qua phát triển đình trệ, nội loạn không ngừng. Thế nhưng từ hôm nay trở đi tất cả sẽ tốt trở lại.

Lục Lâm Thiên nói xong, ánh mắt đảo qua mọi người lại nói:

– Tất cả những trưởng lão có mặt hiện tại đi theo ta mở mật thất.

– Mở mật thất?

– Mở ra mật thất sao?

Con mắt mọi người đỏ lên, toàn thân kích động tới mức run rẩy. Tất cả mọi người đều biết, những năm gần đây số người trong Thánh Linh giáo tăng lên, tài nguyên tu luyện không ít, hơn nữa lại có đám người Nguyệt Long các giở trò cho nên muốn kiếm tài nguyên tu luyện càng lúc càng khó khăn.

Cũng vì như vậy cho nên Tứ bộ mới nội loạn, và cũng bởi vì vậy nên mọi người muốn mạnh mẽ mở ra mật thất. Tất cả mọi người từng nghe nói qua, trong mật thất của Thánh Linh giáo có không ít tài nguyên tu luyện.

Mọi người kích động, Tứ đại Thiên Tôn, đám người Tôn lão hộ giáo cũng không tránh khỏi kích động. Một lát sau, dưới một ngọn núi cao vυ”t trong mây trong Thánh Linh bộ, nơi này lúc đầu Lục Lâm Thiên đã tới một lần. Chỉ là lúc đó là buổi tối cho nên cũng không quan sát được kỹ. Lúc này tỉ mỉ quan sát, ngọn núi khổng lồ trong mây này giống như chòm sao Thương Long trên trời, tràn ra một cỗ khí thế nguy nga hùng hậu.

Mọi người kích động đi tới cấm địa trong sườn núi. Đi qua ba mươi sáu đại trận huyễn ảo, trước mắt mọi người xuất hiện một gian thạch thất lớn. Thạch thất này giống như được người khác đào ra. Diện tích vô cùng lớn, thạch bích bốn phía bắn ra quang mang bức nhân, bên trên khắc không ít bí văn.

Nhìn thạch thất này, Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên gật đầu lúc này mới tiến lên, thủ ấn trong tay được kết. Một đạo lưu quang đảo qua thạch thất, thạch bích lớn phía trước tức thì nứt nẻ.

Cạch Cạch.

Dưới âm hưởng này, trên thạch bích có một cỗ khí tức khiến cho người khác áp lực truyền ra. Bí văn quanh quẩn, trên thạch bích hiện lên năm cái lỗ nhỏ. Năm lỗ nhỏ này tương liên với nhau, có bí văn quanh quẩn.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết, trong tay xuất hiện ba khối lệnh bài, nhìn năm lỗ nhỏ trên thạch bích, Lục Lâm Thiên đem Thánh Linh sắc lệnh đặt ở giữa, sau đó lại đem Thánh Thú lệnh đạt được từ tay Tàng Thiên Báo và Thánh Pháp lệnh của đại trưởng lão Thánh Pháp bộ đặt hai bên.

Đại trưởng lão Thánh Linh bộ tiến lên, thân hình mang theo sự khẩn trương đem Thánh Linh lệnh trong tay đặt vào trong vòng tròn trên thạch bích. Cuối cùng đại trưởng lão của Thánh Vũ bộ tiến lên, người này dáng vẻ chừng lục tuần, hai mắt như sao, khí tức đã đạt tới Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong.

Đại trưởng lão Thánh Vũ bộ đem Thánh Vũ lệnh trong tay đặt vào lỗ nhỏ. Thạch bích tức thì ầm ầm lay động. Từ trên năm khối lệnh bài tràn ra quang mang chói mắt.

Ầm ầm.

Thạch thất lay động, trong ánh mắt kinh ngạc và chờ mong của mọi người, trên thạch bích tức thì có vô số cái khe lan tràn ra chung quanh. Tiếng nổ ầm ầm vang lên.

Một cánh cửa đá xuất hiện trong ánh mắt mọi người. Nhìn vào bên trong cả đám đều khiếp sợ mãi không phục hồi tinh thần lại. Mọi người trợn mắt líu lưỡi, một lúc lâu sau mới phục hồi tinh thần lại, cả đám nuốt nước bọt, thì thào nói:

– Tài nguyên tu luyện, quá nhiều tài nguyên tu luyện.

– Đan dược, quá nhiều đan dược.

– Trời ạ, đây là vũ kỹ, còn có linh kỹ. Không ngờ lại nhiều như vậy. Phát tài rồi.

– Vũ linh khí, còn có hồn khí.

Từng tiếng chấn động truyền tới. Tất cả các trưởng lão lúc này đã không nhịn được mà tiến lên.

Lúc này khóe miệng Lục Lâm Thiên không nhịn được mà nhếch lên, nhìn thạch thất trước mặt. Thạch thất trước mặt hắn hiện giờ có diện tích chừng ngàn thước. Bên trong có vô số linh kỹ, vũ kỹ, dược liệu, đan dược, tài liệu luyện khí chồng chất như núi.

Nói chung, tất cả những thứ mà vũ giả, linh giả cần dùng tới nơi này đều có. Từ đê giai tới cao giai, số lượng đa dạng, giống như một ngọn núi nhỏ đặt ở trong thạch thất.

Lục Lâm Thiên nhớ lại sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn từng nói qua, tài nguyên trong Thánh Linh giáo so với bên trong Huyền Thiên bí cảnh còn nhiều hơn. Chỉ là không có thần khí mà thôi.

Lúc này Lục Lâm Thiên nhìn tất cả trước mắt cũng không khỏi hoảng sợ. Nơi này so với mọi thứ bên trong Huyền Thiên Bí cảnh tuyệt đối phải hơn phân nửa. Hơn nữa có không ít vật giá trị cực cao. Chỉ tính riêng vũ kỹ mà nói, từng ngọc giản linh kỹ, vũ kỹ giống như một ngọn núi nhỏ chồng chất. Trong đó có không ít vũ kỹ, linh kỹ, huyền cấp sơ kỳ và hậu kỳ.

Còn có đan dược, tài liệu luyện khí, linh dược, dược liệu đều chồng chất như ngọn núi nhỏ. Lấy tâm cảnh của Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói, khi nhìn thấy cảnh này trong lòng không khỏi kích động. Không nghĩ tới sư phụ hắn lại để lại nhiều thứ tốt như vậy. Không biết người cướp đoạt từ đâu.

– Thật nhiều tài nguyên. Thánh Linh giáo ta có thể lần nữa chấn hưng rồi.

Chương 1693: Mở ra mật thất (2)

– Linh dược cao giai. Linh dược luyện chế đan dược bát phẩm.

– Tài liệu luyện chế khôi lỗi bát giai.

Tứ đại Thiên Tôn, chúng Tôn lão hộ giáo nhìn thấy một đống tài nguyên tu luyện khổng lồ trước mặt không còn bình tĩnh được nữa. Cả đám kích động không ngớt.

Lục Tâm Đồng, Dương Quá đi tới mật thất cũng không khỏi khïếp sợ. Đống tài nguyên tu luyện kia khiến cho bọn họ trợn mắt lè lưỡi.

Thế nhưng Tiểu Long lúc này lại đang không ngừng nhìn đông nhìn tây, thứ để nó coi trọng lúc này cũng không có mấy thứ.

– Lão đại, đây mới là thứ tốt.

Không biết từ khi nào Tiểu Long đã xuyên thủ trung tâm thạch thất, nơi này rõ ràng còn có bảo vật khác.

– Sư phụ cướp đoạt những thứ này từ đâu tới a.

Lục Lâm Thiên đi tới trước mặt đống bảo vật tức thì im lặng. Bởi vì trước mặt hắn không phải là bảo vật bình thường. Liếc mắt nhìn lại có trên trăm Vũ linh khí và Hồn khí. Chỉ là tất cả đều là Hoàng cấp và Huyền cấp. Địa cấp cũng không nhìn thấy linh khí nào đạt được tới đẳng cấp này.

– Vũ kỹ Địa cấp.

– Linh kỹ Địa cấp.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn vào đống ngọc giản, nơi này có chừng hơn ba mươi khỏa. Từ khí tức bên trên Lục Lâm Thiên có thể nhận ra tất cả đều đã đạt tới Địa cấp. Sau khi kiểm kê từng cái Lục Thiếu Du lập tức mừng như điên. Tổng cộng có mười tám bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai, mười bốn bộ linh kỹ Địa cấp sơ giai. Chỉ tiếc là, vũ kỹ, linh kỹ Địa cấp trung giai trong chờ mong của Lục Thiếu Du lại không thấy xuất hiện. Thế nhưng giá trị của hơn ba mươi bộ vũ kỹ, linh kỹ Địa cấp sơ giai này tuyệt đối đã đủ khổng lồ.

KHi Lục Lâm Thiên thu thập xong tất cả, ánh mắt lập tức nhìn vào một hộp gấm màu trắng trong một đống hộp gấm. Sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn từng nói qua, Hổ Âm Yêu Tinh nằm ở bên trong một hộp gấm màu trắng.

– Là cái này sao?

Lục Lâm Thiên cầm lấy hộp gấm màu trắng, không có bao nhiêu do dự trực tiếp mở ra. Ngay khi hộp gấm hé mở, một cỗ năng lượng bàng bạc lập tức tràn ra.

Rống.

Đồng thời từ bên trong hộp gấm mơ hồ có tiếng hổ gầm truyền ra làm kinh động tất cả mọi người trong thạch thất. Vô số ánh mắt hiếu kỳ nhìn về phía Lục Lâm Thiên, không biết giáo chủ lại đang tìm được thứ tốt gì.

Lúc này hộp gấm màu trắng đã được mở ra, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn trong hộp gấm. Bên trong có một tinh thạch màu trắng trong suốt, giống hình một con hổ, bên trên tràn ngập năng lượng bàng bạc.

– Hổ Âm Yêu Tinh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên vui vẻ, đây chính là Hổ Âm Yêu tinh, đồn rằng Hổ Âm Yêu Tinh chính là bảo vật chỉ có bộ tộc Bạch Hổ mới có. Đây chính là bảo vật ở trong mộ địa vạn thước dưới đất của Bạch Hổ bộ tộc phối hợp với Địa Tâm Linh khí mới có thể tạo ra. Giá trị tuyệt đối không thể đong đếm.

– Rốt cuộc cũng xong. Nam thúc có cơ hội khôi phục rồi.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười rồi thu thập Hổ Âm Yêu Tinh vào trong nhẫn trữ vật của mình. Sau đó hắn lại lập tức kiểm tra đống hộp ngọc còn lại. Trong hộp ngọc có không ít thiên tài địa bảo khó gặp. Lục Lâm Thiên há hốc mồm, cũng không quên thu lấy vài thứ.

– Bốn vị Thiên Tôn, các vị hộ giáo, những thứ này giao cho các ngươi.

Sau khi thu hồi mấy bảo vật Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía bốn Thiên Tôn.

– Giáo chủ, tất cả đều giao cho chúng ta sao?

Bốn vị Thiên Tôn và Tôn lão hộ giáo có chút nghi hoặc hỏi lại.

– Lẽ nào các ngươi không phải là người Thánh Linh giáo sao? Những thứ này đều là tài nguyên tu luyện của Thánh Linh giáo lưu lại. Đương nhiên là của mọi người, những thứ này giao các ngươi, dựa theo tu vi của các đệ tử trong giáo mà phân phát cho bọn họ. Ta đi trước một bước.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn không có thời gian phân bảo với mọi người. Có bốn vị Thiên Tôn cùng Tôn lão hộ giáo ở đây, những thứ này cũng không đi đâu được.

Nói xong Lục Lâm Thiên lập tức rời khỏi mật thất. Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long, Như Hoa, Thiên Sí Tuyết Sư đi theo sau, chỉ trong chốc lát không nhìn thấy bóng dáng.

Chúng cường giả nhìn nhau, trong lòng có chút cảm thán. Xem ra vị giáo chủ này rất tín nhiệm bọn hắn, cũng không vì chuyện ngày hôm trước mà trong lòng bất mãn. Có thể đem một đống lớn tài nguyên tu luyện như vậy giao cho bọn họ xử lý là minh chứng tốt nhất.

– Ca ca, bảo vật trong Thánh Linh giáo này quả thực rất nhiều a.

Dưới chân núi, mọi người một đường đi về, Lục Tâm Đồng không nhịn được mà sợ hãi than nói với Lục Lâm Thiên.

– Thực lực của Thánh Linh giáo cũng rất kinh khủng.

Dương Quá nói.

– Tâm Đồng, đại ca, bên trong có bảo vật mà hai người coi trọng không?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói với hai người.

– Không có, chỉ cần Thiên Độc kinh cũng cho muội tu luyện rồi.

Lục Tâm Đồng nói.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, lập tức hỏi Dương Quá.

– Đại ca, huynh thì sao?

– Ta cũng không. Vũ kỹ ta tu luyện cũng đã đủ rồi. Cũng không thiếu thứ gì.

Lục Lâm Thiên cười khổ một chút. Hai người này cũng không cần hắn lo a. Lục Lâm Thiên lại quay đầu nói với Tiểu Long:

– Tiểu Long, hộ pháp cho lão đại, ta cần bế quan một đoạn thời gian.

Trên một ngọn núi khổng lồ, Lục Lâm Thiên tiến vào trong một mật thất. Từ trong miệng Hắc Vũ Lục Lâm Thiên biết được đây chính là nơi mà sư phụ từng bế quan khi trước. Cũng là nơi bế quan tuyệt hảo cho hắn lần này.

Trong mật thất, tất cả vô cùng đơn giản, sau khi nói với Tiểu Long và Thiên Sí Tuyết Sư vài câu Lục Lâm Thiên lập tức đóng cánh cửa đá lại chuẩn bị bế quan. Mà lần bế quan này Lục Thiếu Du cũng đã có dự định từ trước. Chuyện trong Thánh Linh giáo hắn cũng đã xử lý gần xong. Một ít chuyện rườm rà thì đã có Tứ đại Thiên Tôn và chúng Tôn lão hộ giáo đi xử lý. Lúc này hắn đã thu được Hổ Âm Yêu Tinh, cũng nên mau trở về Phi Linh môn nghĩ biện pháp giúp Nam thúc khôi phục.

Nhưng mà trước khi trở về Lục Lâm Thiên muốn đề thăng thực lực của mình một chút. Tuy rằng lần này trở về có Hắc Vũ bên cạnh, độ an toàn sẽ đảm bảo hơn rất nhiều. Thế nhưng thực lực của hắn tăng cường cũng rất quan trọng. Dù sao đi nữa cũng phải chờ sau khi xử lý xong mọi chuyện trong Thánh Linh giáo mới có thể rời đi được.

– Có lẽ có thể đột phá không ít.

Trong tay Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện một hộp ngọc. Bên trong chính là Chân Linh thánh quả mà Lục Tâm Đồng và Tiểu Long thu được từ Thiên đảo. Sau khi ăn vào Chân Linh thánh quả, Lục Lâm Thiên đoán có lẽ thực lực của hắn lần nữa có thể đột phá. Chỉ là Chân Linh thánh quả này đối với người khác có thể giúp bọn họ đột phá không ít. Thế nhưng đối với Lục Thiếu Du mà nói có thể đột phá tới trình tự gì Lục Thiếu Du thực sự không biết.

Thứ này đối với người khác chỉ có thể hóa thành chân khí hoặc là linh lực để đột phá tới một tầng thứ khác. Thế nhưng sau khi hắn ăn vào Chân linh thánh quả sẽ hóa thành hai cỗ lực lượng là chân khí và linh lực. Đồng thời đan điền và không gian trong đầu hắn đều cực kỳ khổng lồ. Đặc biệt là đan điền càng thêm khổng lồ không gì sánh được.

Chương 1694: Động tĩnh ở Đông Hải

Vì vậy sau khi dùng Chân Linh thánh quả này có thể đột phá tới đâu bản thân Lục Lâm Thiên cũng không thể đoán ra. Chỉ là năng lượng của Chân Linh thánh quả này, có Âm Dương Linh Vũ Quyết, hắn có thể tối ưu hóa số năng lượng bên trong để bản thân sử dụng.

– Ăn vào.

Chân linh thánh quả trong tay Lục Lâm Thiên trong suốt không ngừng tỏa ra mùi hương thơm ngát mang theo năng lượng bàng bạc khuếch tán. Toàn bộ mật thất lúc này tràn ngập dưới năng lượng bàng bạc này. Chân Linh thánh quả tuy rằng có thể tích rất nhỏ, thế nhưng năng lượng ẩn chứa bên trong cực kỳ bàng bạc. Sau khi loại bỏ tạp niệm, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống há mồm nuốt vào Chân Linh thánh quả.

Cùng với cảm giác mát mẻ, Chân Linh thánh quả sau khi bị Lục Lâm Thiên nuốt vào trong bụng hầu như ngay lập tức hóa thành một cỗ năng lượng ấm áp khuếch tán trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Cỗ năng lượng này bàng bạc không gì sánh được, Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc phát hiện ra cỗ năng lượng này không cuồng bạo trùng kích thân thể của hắn mà cực kỳ ôn hòa di chuyển trong cơ thể. Kinh ngạc một lát Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy kỳ quái. Lạc Kiến Hồng từng nói qua, năng lượng bên trong Chân Linh thánh quả cực kỳ bàng bạc, thế nhưng lại rất ôn hòa, bằng không Vũ Suất cùng Linh Suất cũng không dám dùng nó.

Cỗ năng lượng cực kỳ bàng bạc này đang ôn hóa hóa thành từng tia năng lượng khuếch tán ra chung quanh cơ thể Lục Lâm Thiên, khiến cho toàn bộ cơ thể hắn có một loại cảm giác thoải mái không nói nên lời. Năng lượng lập tức đi vào trong kinh mạch.

– Luyện hóa…

Theo cỗ năng lượng này tiến vào trong kinh mạch, Lục Lâm Thiên lập tức vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, từng tia năng lượng trong kinh mạch lập tức bị luyện hóa sau đó hóa thành chân khí và linh lực tiến vào trong đan điền và không gian trong đầu Lục Lâm Thiên.

Tuy rằng năng lượng của Chân Linh thánh quả cực kỳ ôn hòa, thế nhưng cỗ năng lượng này thực sự quá lớn, năng lượng bàng bạc tràn ngập kinh mạch khiến cho kinh mạch bàng trướng làm thân thể Lục Lâm Thiên mơ hồ có cảm giác đau đớn.

– Năng lượng thật mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, đồng thời càng thêm mừng rỡ luyện hóa số năng lượng này. Cỗ năng lượng bàng bạc này tuyệt đối có thể khiến cho tu vi vũ giả và linh giả của hắn tăng lên một tầm cao mới.

Theo luyện hóa, một lát sau năng lượng bàng bạc do Chân Linh thánh quả biến thành dùng tốc độ Lục Lâm Thiên cực kỳ thỏa mãn phân biệt hóa thành chân khí và linh lực chạy ào ào vào trong đan điền và không gian trong đầu hắn.

Năng lượng bàng bạc như vậy trải qua Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa khiến cho Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận rõ ràng. Cỗ năng lượng này sau khi luyện hóa hóa thành không ít chân khí và linh lực. Đám chân khí, linh lực này không ngừng cuồn cuộn tiến vào trong đan điền và không gian trong đầu của hắn.

Năng lượng sau khi luyện hóa thành chân khí tinh thuần tiến vào trong đan điền to lớn của Lục Lâm Thiên. Trong đan điền bắt đầu có chút ba động, vũ đan ngũ sắc trong đan điền chậm rãi xoay tròn. Quang mang ngũ sắc nhàn nhạt quanh quẩn. Huyết Lục đang lơ lửng trên vũ đan cũng chậm rãi xoay tròn, hấp thu năng lượng từ trong vũ đan chuyển ra.

Về phần Huyễn Ảnh Thanh Vũ và Tử Lôi Huyền Đỉnh đều đang được chân khí tẩm bổ, chúng nó cũng không phải là bản mạng linh khí của Lục Lâm Thiên, cho nên không thể tiếp tục hấp thu chân khí mà tấn chức.

Chân khí tinh thuần rót vào không ngừng, vũ đan ngũ sắc đang dùng tốc độ mà mắt thường không thể thấy được mà tăng cường. Độ sáng bóng bên ngoài càng thêm rực rỡ. Tiểu hồn anh trong đầu lúc này đang không ngừng hấp thu linh lực tiến vào trong đầu. Xương cốt, kinh mạch, lục phủ ngũ tạng, thậm chí cả cơ thể đều được cỗ năng lượng này rèn giũa.

Cảm nhận năng lượng bàng bạc do Chân Linh thánh quả biến thành, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, sợ rằng hắn phải cần thời gian không ngắn mới có thể luyện hóa được. Về phần chỗ tốt sau khi hoàn toàn luyện hóa hết năng lượng của Chân Linh thánh quả ra sao, cuối cùng hắn đột phá tới tình trạng gì thì hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không biết. Đồng thời trong lòng cũng cực kỳ chờ mong.

Cứ như vậy Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái tu luyện vong ngã, quanh thân có một cỗ năng lượng nhàn nhạt khuếch tán. Năng lượng nhàn nhạt tràn ngập, ngay cả trong không gian cũng xuất hiện gợn sóng nhìn qua khiến cho người ta có cảm giác hư ảo. Không chế năng lượng do Chân Linh thánh quả biến thành trong cơ thể mà luyện hóa. Sau khi luyện hóa thành chân khí và linh lực tinh thuần tiến vào trong đan điền và không gian trong đầu. Đan điền và không gian trong đầu Lục Lâm Thiên lúc này giống như một cái động không đáy, đang không ngừng hấp thu số chân khí và linh lực mà Lục Thiếu Du luyện hóa.

Hai mắt nhắm chặt, quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một vòng quang mang nhàn nhạt. Mà ở trong vòng quang mang nhàn nhạt này còn có một vòng quang tráo màu trắng như ẩn như hiện. Mơ hồ có năng lượng khuếch tán ra, sau đó lại bị Lục Lâm Thiên hút vào trong cơ thể tạo thành một vòng tuần hoàn, cực kỳ huyền ảo.

Lúc này nếu như có cường giả ở đây nhất định sẽ cực kỳ kinh ngạc. Khí tức trên người Lục Lâm Thiên không ngờ trong bắt đầu đang chậm rãi kéo lên. Mặc kệ là chân khí hay linh lực đều chậm rãi được tăng cường. Tốc độ tăng lên có thể không nhìn thấy rõ, thế nhưng trên thực tế cũng rất kinh người. Tới cấp độ như Vũ Vương lục trọng và Linh Vương lục trọng, khí tức có thể kéo lên với tốc độ bằng mắt thường như vậy tuyệt đối kinh khủng, khiến cho người khác trợn mắt líu lưỡi.

Mà kỳ thực, từ trước tới nay bởi vì có Âm Dương Linh Vũ quyết thôn phệ, cho nên dùng Chân Linh thánh quả, chỗ tốt mà Lục Lâm Thiên nhận được so với những người khác còn nhiều hơn. Đây cũng là tác dụng biến thái của Âm Dương Linh Vũ quyết. Mà mặt khác, thể chất kinh khủng của Lục Lâm Thiên cũng có liên quan rất lớn. Chính vì thể chất kinh khủng của Lục Thiếu Du và kinh mạch dày rộng, số chân khí có thể vận chuyển qua kinh mạch so với người khác cũng được hơn rất nhiều. Đồng thời số chân khí có thể chảy vào trong đan điền cũng cực kỳ khổng lồ.

Cùng với Lục Lâm Thiên luyện hóa, trong mật thất, quang mang quanh thân Lục Lâm Thiên ngày càng chói mắt. Cỗ khí tức từ trong cơ thể tràn ra từ từ tăng cường. Một cỗ khí tức như biển không ngừng từ trong cơ thể khuếch tán ra. Dường như không cần bao lâu nữa là có thể đột phá.

Cứ như vậy thời gian trôi qua cực kỳ nhanh chóng. Mà lúc này trong Thánh Linh giáo đã có một bộ mặt khác. Toàn bộ đệ tử đều được gọi tới cỗ chấp sự hoặc hộ pháp nhận chỗ tốt. Dựa theo tu vi của bản thân, cả đám đều nhận được không ít thì nhiều. Đan dược, vũ kỹ, linh dược, binh khí, tất cả đều có. Khuôn mặt các đệ tử tươi cười như hoa, mừng rỡ không thôi.

Tới trưởng lão hộ pháp, chỗ tốt đám người này nhận còn nhiều hơn. Nếu như không có linh khí thì trực tiếp được phân phát linh khí. Trên một trăm trưởng lão, chỉ có một số ít không có linh khí.

Chương 1695: Vô Song tiếp nhận truyền thừa (1)

Thánh Pháp Thiên Tôn của Thánh Pháp bộ từng nói, các trưởng lão không có linh khí trong thời gian nhanh nhất sẽ được luyện chế một món linh khí theo yêu cầu. Bởi vì hiện tại Thánh Pháp bộ nhận được không ít tài liệu luyện chế linh khí.

Trong Thánh Thú bộ, hơn vạn yêu thú cũng nhận được không ít yêu linh đan. Phương pháp luyện chế yêu linh đan cũng không biết vì nguyên nhân gì mà không lưu lại. Vì vậy rất nhiều yêu thú đều dựa vào bản thân mà tu luyện, tốc độ tu luyện đương nhiên sẽ chậm đi.

Thoáng cái đã tới mùa đông, khí trời bắt đầu lạnh lẽo. Tại một ngọn núi, nơi này bớt đi vẻ xanh ngắt nhiều thêm vẻ nguy nga, hùng vĩ.

Trời chạng vạng tối, mây khói mang theo màu vàng của ánh nắng mặt trời chiếu rọi, những ngọn núi xung quanh dường như trở nên đẹp đẽ hơn. Ở một đình viện yên tĩnh trên một ngọn núi nọ, tuy rằng bây giờ đang là mùa đông, nhưng ở đây lại được trồng rất nhiều cây hoa, thậm chí còn có không ít những bông hoa đang nở rộ nữa.

Lúc này trong một đình viện có một nữ tử mặc cẩm bào ưu nhã đang đứng đó, thân ảnh thướt tha đủ để khiến cho người ta mơ màng. Bên cạnh nữ tử này là một thanh niên mặc áo bào màu lam, khuôn mặt tuấn lãng bất phàm, khóe miệng mang theo tiếu ý đủ để khiến cho vô số nữ nhân trong thiên hạ si mê. Mà hai người này chính là Thánh Nữ Tử Yên và Thánh Tử Lam Thập Tam của Thiên Địa các.

– Trên Thiên Đảo ở Đông Hải xuất hiện động tĩnh lớn như vậy, rốt cuộc ở bên trong có cái gì.

Lam Thập Tam nghi hoặc nói. Quan mang trên hỏa ngọc giản tin tức trên tay hắn dần dần biến mất.

– Căn cứ vào tin tức trong Các, rất có thể là trọng bảo. Cũng có thể là lục địa thượng cổ. Cũng rất có thể là di tích viễn cổ. Nói chung bất luận cái gì cũng vậy, đều là thứ bất phàm.

Tử Yên ưu nhã ngồi xuống, trong con ngươi đen nhánh hiện ra ánh mắt như nước. Khuôn mặt xinh đẹp, ngũ quan tinh xảo như ngọc lộ ra vẻ quyến rũ nhè nhẹ.

– Quả thực đúng là bất phàm, ý tứ trong Các là gì?

Lam Thập Tam hỏi.

– Ý tứ trong Các là hy vọng chúng ta tới đó xem xét mộ phen, sẽ có trưởng lão Địa cấp đi theo chúng ta.

Tử Yên khẽ nói. Nhất cử nhất động đều giống như câu hồn đoạt phách, cực kỳ quyến rũ ưu nhã.

– Động tĩnh lớn như vậy, mặc kệ là trọng bảo hay là di tích viễn cổ, lục địa thượng cổ, chỉ sợ sắp xảy ra một hồi long tranh hổ đấu a.

Lam Thập Tam nói.

– Vì vậy ý tứ trong Các chính là hi vọng chúng ta đi tới học hỏi một chút. Các chuyện kia ngày càng gần, đến lúc đó nhất định sẽ xảy ra một hồi long tranh hổ đấu. Tất cả cường giả tham dự đều là siêu cấp cường giả. Tất cả cường giả lánh đời có lẽ đang vì chuyện đó mà chuẩn bị, cho nên chúng ta đi tới học hỏi một phen cũng tốt.

Tử Yên nói.

– Cũng được.

Lam Thập Tam nhíu mày, lập tức nói:

– Không biết lần này Lục Lâm Thiên có đi tới hay không. Sợ rằng Phi Linh môn còn chưa biết tin a. Coi như là biết, từ Phi Linh môn chạy tới Thiên đảo trên Đông Hải cũng không còn kịp nữa.

– Đương nhiên không còn kịp. Cho dù là Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang cùng Tam tông Tứ môn sợ rằng sau khi nhận được tin tức cũng không tới kịp.

Tử Yên cười yếu ớt nói:

– Nhưng mà trong các đã sớm nhận được tin tức, Lục Lâm Thiên đã sớm tới Đông Hải, còn làm ra không ít động tĩnh ở trong Đông Hải này.

– Không ngờ hắn đã tới Đông Hải. Cũng tốt, ta cũng muốn biết trong khoảng thời gian này ta liên tục bế quan tu luyện có thể đuổi kịp được hắn không.

Trong mắt Lam Thập Tam hiện lên chiến ý nói:

– Không biết Lục Lâm Thiên hiện tại đã đột phá tới Vũ Vương mấy trọng, ta thực sự chờ mong trận chiến thứ hai với hắn.

– Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Tử Yên biến ảo, trong đầu không khỏi nhớ tới thanh niên áo xanh trên người luôn mang theo nụ cười tà khí, lại có chút kiêu ngạo kia. Không hiểu sao bình thường nàng hay nhớ tới hắn, muốn quên cũng không thể quên được. Chẳng lẽ là vì hắn là nam nhân duy nhất trong bao nhiêu năm qua mạnh hơn nàng.

Dưới những áng mây đỏ ngập trời, trên một sân rộng liên miên, Đạm Đài Tuyết Vi đứng đó, vóc người linh lung lồi lõm, ánh mắt giống như minh châu, đôi mắt xinh đẹp khẽ đảo toát ra một loại cảm giác không nói nên lời.

Mà Đạm Đài Tuyết Vi hiện tại lại có thêm một cỗ khí chất cao quý. Ngày hôm nay đối với nàng mà nói cũng không phải là ngày bình thường mà là ngày nàng ngồi lên chức vị đảo chủ Thiên Vân đảo.

Trên Thiên Vân đảo, thế lực bốn phương tới đây chúc mừng rất đông. Cảnh tượng náo nhiệt phi phàm diễn ra trên toàn bộ Thiên

Vân đảo.

– Chúc mừng Đạm Đài đảo chủ.

– Chúc mừng, Thiên Vân đảo dưới sự dẫn dắt của Đạm Đài đảo chủ tuyệt đối sẽ mạnh mẽ lên một tầm cao mới.

– Sau này mong Đạm Đài đảo chủ chiếu cố chúng ta nhiều hơn.

– Đạm Đài đảo chủ tuổi còn trẻ mà đã là đảo chủ Thiên Vân đảo, chúc mừng, chúc mừng a.

Trên Thiên Vân đảo, những thế lực đứng đầu đều vây quay Đạm Đài Tuyết Vi nói lời chúc mừng. Đạm Đài Tuyết Vi chậm rãi đi tới, khuôn mặt mang theo vẻ tươi cười. Nhất cử nhất động, một nụ cười khiến cho những thanh niên đệ tử của các thế lực lớn đi theo tới giống như mất hồn.

Gật đầu đáp lễ một cái, Đạm Đài Tuyết Vi đi vào trong điện. Lúc này trong điện đã có rất nhiều trưởng lão đang đợi.

– Đảo chủ, chúng ta thu được tin tức. Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các cùng các sơn môn khác đều đã có động tĩnh. Đám người này đang chạy tới Thiên đảo.

Một trưởng lão đi tới, mà người này chính là Cao Trường Cung.

– Thông báoi cho thái thượng trưởng lão, chúng ta cũng chuẩn bị xuất phát.

Đạm Đài Tuyết Vi khẽ nói:

– Trên Thiên đảo sợ rằng cũng có thứ bất phàm. Vô luận thế nào chúng ta cũng không thể để cho Nhật Sát các độc chiếm một mình được.

***

Tại một không gian khác trong thiên địa có một ngọn tháp lớn đứng sừng sững giống như cột chống trời. Ngọn tháp này khổng lồ không gì sánh được, cao vót trong mây khiến cho người ta có cảm giá nguy nga, đồ sộ, lại có một cỗ khí tức cổ xưa.

Ngoài ngọn tháp lớn này có năm ngọn núi xanh tươi. Trên núi có vô số cây cối, thác nước từ bên trên chảy xuống, chung quanh có mây mù lượng lờ giống như tiên cảnh.

Lúc này trước ngọn tháp lớn này có mấy đạo thân ảnh đang đứng. Người đứng trước khí thế phi phàm, thân hình to lớn tỏa ra khí phách quân lâm thiên hạ tràn ra. Đây chính là người đứng đầu Bắc Cung gia tộc, Bắc Cung Kình Thương.

Lúc này bên người Bắc Cung Kình Thương còn có mấy lão giả, không có ai không phải là cường giả, khí tức bất phàm. Cả đám lẳng lặng đứng đò, dường như đã hòa thành một thể với không gian.

– Tộc trưởng, tiểu thư đã đi vào ba tháng rồi. Không biết cần bao lâu thì truyền thừa mới hoàn tất.

Bắc Cung Nhất nhìn về ngọn tháp phía trước rồi nói.

– Ba tháng, thời gian vẫn còn rất sớm.

Bắc Cung Kình Thương nói.

– Bằng thiên phú của tiểu thư lúc tiếp thu truyền thừa không biết có thể ổn định ở Mộc hoàng khí Thiên cấp hay không. Nếu như có thể ổn định ở Thiên cấp thì chính là may mắn của Bắc Cung gia tộc chúng ta.

Chương 1696: Ô Song tiếp nhận truyền thừa (2)

Một lão giả dường như là trưởng lão lên tiếng.

– Hi vọng là thế.

Bắc Cung Kình Thương nói.

– Tộc trưởng, có người nói trong Độc Cô gia cũng xuất hiện một nha đầu bất phàm, thiên phú không tệ.

Bắc Cung Nhất nói.

– Người ngươi nói tới có phải là nữ nhi Độc Cô Cảnh Văn của lão gia hỏa Độc Cô kia không?

Bắc Cung Kình Thương khẽ nhíu mày nói.

– Không sai. Có người nói lúc ở trên Vân Dương Tông quan hệ của tiểu thư và Độc Cô Cảnh Văn này cũng không tệ lắm.

Bắc Cung Nhất nói.

– Không chỉ có Độc Cô gia, mấy đại gia tộc khác đều có hậu nhân bất phàm xuất hiện.

Bắc Cung Kình Thương ngẩng đầu nhìn vào ngọn tháp lớn đứng sừng sừng trong mây nói:

– Chuyện đó sắp đến, phong vân lại sắp xảy ra. Đến lúc đó trong thiên địa tự nhiên sẽ có hạng người yêu nghiệt xuất hiện.

***

Thời gian giống như cát chảy trôi qua. Lục Lâm Thiên bế quan, đảo mắt cũng đã trôi qua ba ngày.

Phù.

Ngoài mật thất, trên ngọn núi khổng lồ truyền ra năng lượng ba động. Giờ phút này, Hắc Vũ đang khoanh chân ngồi ở phía xa mở mắt, lẩm bẩm nói:

– Không ngờ lại đột phá nhanh như vậy, tuổi còn nhỏ mà đã có thực lực cường hãn, chủ nhân quả thực đã thu được một đệ tử tốt.

Trong mật thất, quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một vòng quang mang trong suốt. Từ cơ thể đang tràn ra một cỗ linh lực đậm đặc. Làm cho toàn bộ mật thất tràn ngập dưới năng lượng linh lực bàng bạc.

Quang mang trên người Lục Lâm Thiên ngày càng chói mắt. Linh lực từ trong lỗ chân lông tràn ra. Sau khi hít thở một cái lại chui vào trong cơ thể, có vẻ vô cùng huyền ảo. Mà khí tức trên người lúc này đang nhanh chóng kéo lên.

Thời gian duy trì cảnh tượng này cũng không dài, sau khi một tiếng trầm muộn vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên. Khí tức quanh thân hắn tức thì phá tan bình cảnh tăng lên một độ cao mới. Trong không gian mật thất bắt đầu có năng lượng thiên địa vô hình cấp tốc ngưng tụ, giống như hình thành một vòng xoáy quanh thân Lục Lâm Thiên. Cuối cùng theo lỗ chân lông trên người hắn mà tiến vào trong thân thể.

Loại năng lượng này tiến vào trong cơ thể, chỉ trong nháy mắt từ từ tiêu tán. Lúc này khí tức trên người Lục Lâm Thiên trong nháy mắt đạt tới Linh Vương thất trọng.

Mà khi năng lượng trong thiên địa tiêu tán thì quang mang chói mắt quanh thân Lục Lâm Thiên cũng tiêu tán. Mượn việc linh lực đột phá, tốc độ luyện hóa của Âm Dương Linh Vũ quyết trong cơ thể Lục Lâm Thiên lại tăng lên. Năng lượng trong Chân Linh thánh quả sau khi được chuyển thánh chân khí tinh thuần giống như hồng thủy trút vào trong đan điền của Lục Thiếu Du.

Lúc này vũ đan ngũ sắc trong đan điền Lục Lâm Thiên cấp tốc xoay tròn, chân khí tinh thuần bàng bạc không ngừng bị đan điền hấp thu.

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được rõ ràng, cơ thể hắn lần nữa được rèn rũa. Luyện hóa tròn một ngày.

Cùng với chân khí rót vào trong đan điền, Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được đan điền của mình có chút đau đớn. Không biết từ khi nào trong mật thất lần nữa có năng lượng trong thiên địa kéo tới sau đó tạo thành một vòng xoáy bằng năng lượng chung quanh Lục Lâm Thiên. Cuối cùng tiến vào thân thể hắn.

Phanh.

Khi trong đan điền Lục Lâm Thiên vang lên một tiếng trầm muộn, không gian chung quanh tức thì ba động mãnh liệt. Một cỗ năng lượng bàng bạc trong thiên địa hội tụ, sau đó giống như từng sợi tóc lượn lờ bên ngoài thân thể Lục Lâm Thiên, cuối cùng theo hô hấp mà tiến vào trong cơ thể hắn. Cực kỳ huyền ảo.

Dưới năng lượng thiên địa cuồn cuộn không ngừng tiến vào trong cơ thể, ba động trong mật thất này càng kịch liệt. Toàn bộ mật thất một lúc sau tràn ngập năng lượng bàng bạc. Mà thân thể Lục Lâm Thiên thì giống như một vòng xoáy đang tham lam thôn phệ tất cả năng lượng chung quanh vào trong cơ thể.

Ngoài mật thất, trong không gian có một cỗ khí tức bàng bạc dị thường chậm rãi tràn ngập ra, khiến cho không ít cường giả trong Thánh Linh giáo đều cảm giác được sự biến hóa.

– Tu vi linh giả và vũ giả đồng thời đột phá. Linh Vũ song tu quả nhiên có thiên phú bất phàm.

Trong hang động của mình, Hắc Vũ thì thào nói rồi lập tức chìm vào tu luyện. Thời gian năng lượng trong thiên địa tiến vào cơ thể cũng không dài. Một lát sau năng lượng thiên địa chung quanh Lục Lâm Thiên đã yếu bớt, mà vòng xoáy chung quanh Lục Lâm Thiên cũng từ từ trở nên hư ảo. Khi một đám năng lượng thiên địa cuối cùng tiến vào trong cơ thể Lục Thiếu Du. Trong mật thất liền trở nên yên ắng. Từ trong cơ thể Lục Thiếu Du tràn ra một cỗ khí thế mạnh mẽ sau đó lập tức thu vào trong cơ thể, không có chút khí tức nào tiết ra ngoài. Ngay sau đó Lục Thiếu Du lần nữa tiến vào trong trạng thái tu luyện, không có ý tứ đình chỉ việc tu luyện.

Thời gian tiếp tục trôi qua, giống như cát chảy lần nữa trôi qua năm ngày. Trong mật thất, Lục Lâm Thiên thu thủ ấn lại, miệng phun ra một ngụm trọc khí. Đồng thời hai mắt nhắm chặt mở ra. Trong mắt tràn ngập tinh quang, một cỗ khí thế từ trong cơ thể bạo phát.

Phù.

Cỗ khí thế bàng bạc từ trong cơ thể bạo phát ra chỉ trong chớp mắt bị Lục Lâm Thiên thu vào trong cơ thể. Cảm nhận chân khí và linh lực tràn đầy trong cơ thể mang tới cảm giác sảng khoái, khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi nhếch lên mang theo nụ cười thỏa mãn. Trong nụ cười mang theo một tia tà khí.

– Chỉ tiếc không thể đột phá tới Vũ Vương và Linh Vương bát trọng, vẫn còn kém một chút a.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Lúc này chân khí trong cơ thể hắn đã đạt tới Vũ Vương thất trọng hậu kỳ, tiếp cận tới đỉnh phong. Mà tu vi linh lực lại đã đạt tới Linh Vương thất trọng đỉnh phong. Sợ rằng không cần bao nhiêu lâu nữa là có thể đột phá. Chỉ tiếc là số năng lượng trong Chân Linh thánh quả lúc này đã bị Lục Lâm Thiên luyện hóa hoàn toàn, không thể giúp hắn đột phá thêm nữa.

Có thể giúp tu vi vũ giả và linh giả đột phá lên Vũ Vương thất trọng và Linh Vương thất trọng Lục Lâm Thiên đã không còn gì để nói nữa rồi. Dù sao hiện tại không gian trong đầu và đan điền của hắn cực kỳ khổng lồ. Chân Linh thánh quả có thể đạt được tới bước này tuyệt đối đã là thiên tài địa bảo bất phàm rồi.

Mà Chân Linh thánh quả có thể giúp hắn đột phá như vậy, Lục Lâm Thiên cũng biết chuyện này có liên quan tới Âm Dương Linh Vũ Quyết. Có Âm Dương Linh Vũ Quyết, hắn sẽ không lãng phí bất kỳ một tia năng lượng nào của Chân Linh thánh quả. Nếu như đổi lại là người khác cũng không thể có hiệu quả như vậy.

Cảm nhận mọi thứ trong cơ thể, Lục Lâm Thiên phát hiện ra linh hồn lực trong đầu tăng cường không ít. Linh lực, chân khí đều đạt tới một cấp bậc mới.

Sưu Sưu.

Tâm thần Lục Lâm Thiên rót vào trong nhẫn trữ vật. Trong nhẫn trữ vật Lục Lâm Thiên lập tức chú ý tới hai thứ. Một là thi thể Tàng Thiên báo, tu vi Linh Tôn tứ trọng. Thi thể cường giả như vậy, Lục Thiếu Du phỏng đoán, nếu như luyện chế thành khôi lỗi cũng có thể miễn cưỡng tạo ra khôi lôi cấp tám. Nhưng mà khôi lỗi cao giai như vậy bằng vào tu vi của hắn hiện tại mà muốn luyện chế hơn phân nửa sẽ thất bại. Đồng thời cũng mất khá nhiều thời gian. Việc này có thể tạm thời gác lại một đoạn thời gian. Chờ sau khi thực lực hắn đột phá lần nữa rồi mới luyện chế cũng không muộn.

Chương 1697: Bí pháp phân thân

Sau khi quyết định như vậy, Lục Lâm Thiên liền móc ra nhẫn trữ vật của Ám Ma Pháp Tôn mà Hắc Vũ giao cho hắn.

Nhẫn trữ vật của Linh Tôn lục trọng, bảo vật bên trong hẳn cũng không phải là ít. Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ chờ mong. Đặc biệt là Hắc Vũ cũng từng nói qua, trong nhẫn trữ vật này có một bộ linh kỹ không kém.

Tâm thần rót vào, cấm chế bên trong có lẽ đã bị Hắc Vũ luyện hóa cho nên không có bất luận một sự ngăn cản nào. Lục Lâm Thiên có thể đơn giản xem xét, diện tích bên trong nhẫn trữ vật cũng không nhỏ.

– Quả nhiên thu hoạch cũng không ít a.

Tâm thần nhìn thấy tất cả mọi thứ trong nhẫn trữ vật, Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười. Thu hoạch bên trong nhẫn trữ vật không ít, đan dược, linh kỹ, vũ kỹ đều có vô số, cấp bậc còn không thấp.

– Đây là linh kỹ Địa cấp sao?

Tâm thần Lục Lâm Thiên dò xét một khối ngọc giản. Ngọc giản này giống như là linh kỹ, lại có chút không giống. Lục Lâm Thiên nhướng mày lấy nó ra. Ngay lập tức trong tay Lục Thiếu Du xuất hiện một khối ngọc giản. Khí tức khối ngọc giản này không kém linh kỹ Địa cấp. Thế nhưng lại có chút không giống. Lục Thiếu Du có cảm giác, khí tức này dường như giống bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh của hắn.

– Chẳng lẽ không phải là linh kỹ mà là bí pháp?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, lập tức trích vào trên ngọc giản một giọt máu. Tâm thần dò xét, quả thực không thể mở được. Lục Lâm Thiên lập tức đưa vào trong ngọc giản một đám linh lực.

Linh lực tiến vào trong ngọc giản, trên ngọc giản tức thì vang lên một tiếng cạch rất nhỏ. Linh lực bàng bạc của Lục Lâm Thiên tiến vào, một đạo quang mang chói mắt từ trong ngọc giản tức thì bắn vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên.

Mà lúc này trong đầu Lục Lâm Thiên, đoàn quang mang màu trắng kia tiến vào lập tức hóa thành một cỗ tin tức khổng lồ khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác đầu mình như nứt ra. Một lát sau mới khôi phục lại bình thường.

Một lát sau, sau khi đem cỗ tin tức này ghi tạc trong đầu, Lục Lâm Thiên mới chậm rãi mở mắt ra trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc.

– Bí pháp Ám Ma Phân thân.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, đây quả thực không phải là linh kỹ mà là một loại bí pháp. Có lẽ Hắc Vũ cũng không nhìn kỹ nên cho rằng ngọc giản này là một loại linh kỹ. Cấp bậc của bí pháp này sợ rằng cũng không kém bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh bao nhiêu. Nếu xem xét kỹ, bí pháp này có không ít chỗ kỳ lạ.

Khi trước Ám Ma Pháp Tôn xuất thủ, thân ảnh chia ra làm ba khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ khiếp sợ, lúc đó Lục Lâm Thiên đã cảm thấy kỳ quái. Bởi vì đồn rằng chỉ có Vũ Đế, Linh Đế mới có thể có thân ngoại hóa thân. Ám Ma Pháp Tôn còn chưa đạt tới cấp bậc này mà đã có thể làm được như vậy. Hóa ra là do Ám Ma Pháp Tôn thi triển bí pháp Ám Ma Phân Thân này.

Từ trên tin tức tu luyện Lục Lâm Thiên biết được, một khi tu luyện thành công bí pháp Ám Ma Phân Thân này có thể đem thân ảnh chia ra làm ba. Đồng thời đem chân thân giấu vào bên trong. Điều quỷ dị nhất chính là, ba đạo phân thân này đều có thực lực giống nhau như đúc, không khác bản thể chút nào.

Nếu như thi triển bí pháp Ám Ma Phân Thân này đối địch, phân thân xuất hiện, thực lực giống nhau như đúc, ba đạo công kích liên thủ tương đương với ba người vây công. Uy lực không những tăng lên gấp bội mà còn khiến cho đối phương luống cuống tay chân, khó lòng phòng bị. Đồng thời cũng có thể che mắt đối phương để chân thân chạy thoát.

– Bí pháp này cũng không tệ. Ám Ma Pháp Tôn này coi như đã tặng một bảo vật cho ta.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, vốn hắn đang cảm thấy đáng tiếc Ám Ma Pháp Tôn kia tan tành thành từng mảnh nhỏ. Bằng không thi thể của Linh Tôn lục trọng tuyệt đối là bất phàm. Còn có hồn anh của người này đối với đại hồn anh của hắn cũng có không ít chỗ tốt. Coi như đem cho kim đao màu vàng thôn phệ cũng không tệ.

Nhưng bây giờ nhìn thấy bí pháp cường hãn bậc này, Lục Lâm Thiên cảm thấy không còn đáng tiếc nữa. Tốt xấu gì hắn cũng chiếm được một ít chỗ tốt, không cần thiết phải nhớ thương thi thể của Ám Ma Pháp Tôn.

Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên thật không ngờ, Ám Ma Pháp Tôn vô cùng oan uổng. Hắn âm thầm nằm vùng trong Thánh Linh giáo vài thập niên, đang âm thầm sắp xếp tất cả, hắn đang nghĩ mình sắp thành công. Thế nhưng không ngờ tất cả những việc hắn làm đều nằm trong sự quan sát của người khác. Hắn lại giống như một thằng hề diễu võ giương oai. Điều này còn chưa tính, không ngờ bí pháp hắn tu luyện thời gian không ngắn thế nhưng không gạt được Hắc Vũ, một chiêu bị Hắc Vũ đánh chết, hồn anh cũng không thoát. Hắn quả thực vô cùng oan uổng. Đâu như Lục Lâm Thiên, không lấy được chỗ tốt từ trên người kẻ khác liền lập tức than vãn. Nếu như Ám Ma Pháp Tôn biết mình chết cũng bị Lục Thiếu Du nhớ thương thi thể của mình nhất định sẽ nhảy dựng lên.

Không ngừng nghiên cứu tin tức tu luyện bí pháp Ám Ma Phân Thân trong đầu. Bí pháp này dựa vào việc tu luyện linh hồn lực là chính, dựa vào bí pháp đem linh hồn lực ngưng tụ thành hình dáng giống như bản thể như đúc. Trong nháy mắt tuyệt đối có thể khiến cho đối thủ khó nhìn ra thật hư. Coi như là nhìn ra thực hư cũng không sao, bởi vì thực lực của bản thể và phân thân giống nhau như đúc.

Mà sau khi tỉ mỉ nghiên cứu, từ trên bí pháp Ám Ma Phân Thân này Lục Lâm Thiên còn phát hiện ra một chuyện ngoài ý muốn. Linh hồn lực quyết định số lượng phân thân của bí pháp này. Linh hồn lực càng mạnh thì càng có thể làm ra được nhiều phân thân. Uy lực tự nhiên cũng lớn hơn một chút. Dựa theo tình huống bình thường mà nói, dưới trạng thái linh hồn bình thường thì chỉ có được một phân thân. Nếu như linh hồn lực mạnh hơn người có tu vi đồng cấp gấp hai lần thì sẽ tạo ra được hai phân thân. Mạnh hơn gấp ba là có thể có ba phân thân. Mà mạnh hơn gấp bốn trên lý luận là có thể có được bốn phân thân.

Chuyện này đối với Lục Lâm Thiên mà nói là một tin tức tốt, linh hồn lực của hắn không có vấn đề, thế nhưng không biết hắn có thể tạo ra được mấy đạo phân thân. Ám Ma Pháp Tôn kia có thể tạo ra được hai phân thân chứng minh linh hồn lực của hắn cũng không tồi. Gấp đôi Linh Tôn lục trọng bình thường tuyệt đối đã là bất phàm. Chỉ tiếc là hắn lại rơi vào trong tay Hắc Vũ, lại thêm tuyệt kỹ Họa Địa Vi Lao, quả thực chết quá oan uổng.

Lục Lâm Thiên lập tức khẽ nhíu mày, Ám Ma Phân Thân này cũng không phải là không có khuyết điểm và di chứng. Thứ nhất, Ám Ma Phân Thân này lợi dụng linh hồn lực mà ngưng tụ ra phân thân. Nếu như một đạo phân thân trong đó bị hao tổn, đối với linh hồn lực mà nói tuyệt đối là thương tổn không thể tránh khỏi. Linh hồn lực bị thương tổn, hậu quả không cần nói cũng biết. Cho nên tùy tiện thi triển Ám Ma Phân Thân này, một khi linh hồn lực bị thương thì hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

Chương 1698: Đánh phủ đầu (1)

Mà mặt khác, mỗi một đạo phân thân tuy rằng có thực lực giống như bản thể, thế nhưng di chứng cũng không ít. Ví dụ như một người có hai đạo phân thân, linh lực vốn có thể thi triển ba lần linh kỹ Địa cấp, thế nhưng hai đạo phân thân và bản thể đồng thời công kích một lần thì chỉ có thể tiêu hao hầu như không còn.

Biết những di chứng này, Lục Lâm Thiên cũng phải bận tâm một chút. Muốn thi triển bí pháp Ám Ma Phân Thân này phải chú ý một chút. Thứ này giống như bí pháp Cửu Chuyển thiên Linh. Bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh mỗi một lần thi triển đều tiêu hao rất nhiều. Nhưng vì bản thân hắn là linh vũ song tu, có thể giảm thiểu được vấn đề này xuống mức thấp nhất. So với những linh giả khác thì mạnh hơn nhiều.

– Lão đại, có người của Thánh Linh giáo tới tìm huynh.

Lúc này trong đầu Lục Lâm Thiên vang lên thanh âm của Tiểu Long.

Trên ngọn núi, đại trưởng lão Thánh Linh bộ mang theo vẻ mặt sốt ruột đang đứng ngoài mật thất.

– Ra mắt giáo chủ.

Một thanh niên áo xanh từ trong mật thất đi ra, đại trưởng lão lập tức hành lễ.

– Đại trưởng lão, xảy ra chuyện gì?

Lục Lâm Thiên khẽ cau mày, đại trưởng lão tự mình tới, có lẽ đã xảy ra chuyện không nhỏ.

– Địa Viêm đảo, Khôn Dương đảo, Thần Kim các, Nguyệt Long các.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, trong mắt hiện lên hàn ý

nói:

– Tới bao nhiêu người?

– Từ tin tức mà đệ tử trong giáo tra được thì bốn sơn môn này mỗi sơn môn mang theo một vạn người. Tổng cộng có bốn vạn người. Còn có đám người Phong Dong binh đoàn và Thầm Minh tông mà giáo chủ cùng Lô trưởng lão đánh chết mấy ngày trước. Có lẽ cũng bị giựt dây mà tới. Nếu tính đám người này ước chừng cũng có hai vạn. Tổng cộng có sáu vạn người đang đi về phía Thánh Linh giáo chúng ta.

Đại trưởng lão nói.

– Quả thực không ít a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, đội ngũ sáu vạn người tuyệt đối không nhỏ.

– Giáo chủ, ta đã thông tri đệ tử tam bộ khác. Trưởng lão và Tôn lão hộ giáo tam bộ cùng với Thiên Tôn đều đã tới Thánh Linh bộ.

Đại trưởng lão nói.

– Thiếu chủ, Địa Viêm đảo, Khôn Dương đảo, Thần Kim các, Nguyệt Long các lần này dẫn cường giả tới không nhiều. Trong mỗi sơn môn chỉ có hai người có tu vi cấp Tôn, người có tu vi Linh Vương, Vũ Vương cũng không mạnh cho lắm, chỉ có năm sáu mươi người. Cách mỗi hai trăm năm, Nhị Các Nhị Đảo này đều phái người tới thử ta một chút xem ta chết chưa. Có lẽ hiện tại đám người này đều mang theo mục đích như vậy. Mấy ngày hôm trước có cường giả Tôn cấp của Thần Kim các tới thử qua, ta không để ý tới. Nếu như là trước đây ta đã trực tiếp làm cho hắn kinh sợ rời đi. Có lẽ bọn họ lại muốn thử xem ta chết chưa. Đội hình này không giống như tới công kích.

Lúc này Hắc Vũ truyền âm tới tai Lục Lâm Thiên.

– Đi thôi, chúng ta đi trước rồi nói.

Lục Lâm Thiên suy tư một chút rồi ngẩng đầu nói với đại trưởng lão. Lập tức cùng với Tiểu Long và Thiên Sí Tuyết Sư đi tới đại điện của Thánh Linh bộ.

Dọc đường đi Lục Lâm Thiên biết được đám người Nhị Các Nhị Đảo kia luôn mơ ước tới Vạn đảo nhai. Khi trước Thiên Tôn đời thứ nhất và thứ hai đều đã đại chiến với người của Nhị Các Nhị Đảo này.

– Nhị Các Nhị Đảo này lại tới nữa rồi, khinh người quá đáng, nghĩ Thánh Linh giáo ta dễ bắt nạt sao?

– Không phải chỉ có mấy vạn người thôi sao? Đánh cho bọn chúng chạy trối chết, con mẹ nó.

– Chư vị trưởng lão, chờ giáo chủ tới rồi mới quyết định đi.

Lục Lâm Thiên và đại trưởng lão đi tới cửa điện đã nghe thấy không ít trưởng lão đang lớn tiếng oán giận. Trong đó có thanh âm của Lô trưởng lão kia.

– Ra mắt giáo chủ.

Chúng trưởng lão, Tôn lão hộ giáo, Tứ đại Thiên Tôn nhìn thấy Lục Lâm Thiên lập tức hành lễ.

– Chư vị trưởng lão miễn lễ.

Lục Lâm Thiên nói xong, y phục tung bay ngồi ở trên chủ vị. Ánh mắt đảo qua mọi người rồi nói:

– Chuyện tình Nhị Các Nhị Đảo luôn mơ ước tới Vạn Đảo nhai ta đã nghe trưởng lão nói qua. Chư vị thấy thế nào không ngại cứ nói ra.

– Giáo chủ, Nhị Các Nhị Đảo kia khinh người quá đáng. Tuyệt đối không thể tha cho đám người này.

Lô Vượng Đạt nói, tuy rằng tuổi của hắn lớn nhất thế nhưng cho dù sống hai trăm năm, ba trăm năm hay thậm chí mấy trăm năm tính tình vẫn như vậy.

– Giáo chủ, Nhị Các Nhị Đảo này luôn mơ ước tới Vạn Đảo nhai của chúng ta. Lần này ít nhiều cũng phải cho bọn hắn một chút giáo huấn.

Một vị trưởng lão Linh Vương bát trọng trong Thánh Thú bộ nói.

Không ít trưởng lão oán hận, cục nghẹn này đã mấy nghìn năm. Bởi vì bốn bộ nội loạn cho nên Thánh Linh giáo vẫn luôn tử thủ bên trong. Hiện tại bốn bộ trở về, mọi người không muốn nhịn nữa.

– Bốn vị Thiên Tôn, các người có ý kiến gì không?

Lục Lâm Thiên quay sang hỏi bốn vị Thiên Tôn hai bên.

– Giáo chủ, Thiên Tôn đời thứ nhất, thứ hai đều đã đại chiến qua với nhị đảo nhị các. Thiên Tôn đời thứ ba như chúng ta không thể thua bọn họ. Nhị Các Nhị Đảo khinh người quá đáng, lần này chúng ta tuyệt đối không thể buông tha cho bọn chúng.

Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành nói.

– Từ trước tới nay bốn bộ của Thánh Linh giáo ta phân tán cho nên mới để cho Nhị Các Nhị Đảo được đà lấn tới. Lần này phải cho bọn chúng nhìn xem thực lực của Thánh Linh giáo chúng ta một chút.

Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng nói.

– Giáo chủ, Thánh Thú bộ ta tuyệt đối có thể khiến cho Nhị Các Nhị Đảo tổn thương nghiêm trọng.

Thiên Tôn Thánh Thú bộ mới lên là Hạ Hầu Khải nói.

Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên vẫn không nói gì, mọi người nói xong hắn mới nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Có lẽ giáo chủ đã có quyết định, ta đợi nghe giáo chủ ra lệnh.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn mọi người nói:

– Mấy nghìn năm nay, Thánh Linh giáo phân làm mấy phần mới khiến cho đám người Nhị Các Nhị Đảo được đà lấn tới. Bằng không Thánh Linh giáo ta làm sao có thể sợ hãi Nhị Các Nhị Đảo.

– Ta rất xấu hổ.

Lục Lâm Thiên nói xong, mọi người trong đại điện nhìn nhau, có một ít trưởng lão lắc đầu không ngớt, bốn bộ phân tán. Bọn họ thân là trưởng lão đương nhiên cũng khó thoát khỏi liên quan.

Bốn vị Thiên Tôn lúc này cũng cực kỳ xấu hổ, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn mọi người rồi lại nói:

– Sự tình đã qua, chư vị cũng không cần quá tự trách. Lần này Thánh Linh giáo ta kiên quyết phải cho mọi người biết, Thánh Linh giáo ta tuyệt đối không phải là thứ mà ai muốn mơ ước cũng được. Bất kể là ai, cho dù là không địch lại tứ các tứ đảo này chúng ta cũng phải khiến cho bọn chúng tử thương động tới gân cốt. Huống chi chúng ta thực sự không địch lại được bọn chúng sao?

– Sao lại không thể địch lại? Cường giả Thánh Linh giáo ta như mây, đủ để đối chiến với bọn họ.

– Nhị Các Nhị Đảo thì tính là cái gì? Chúng ta cũng có đệ tử tứ bộ.

Chúng trưởng lão tức thì sôi trào. Thực lực của Nhị Các Nhị Đảo tuy rằng mạnh, thế nhưng lẽ nào bọn họ yếu sao? Thực lực của Thánh Linh giáo tuyệt đối không kém.

– Đại trưởng lão Thánh Pháp bộ nghe lệnh.

Chương 1699: Đánh phủ đầu (2)

Lục Lâm Thiên đột nhiên nghiêm túc hẳn lên. Đại trưởng lão Thánh Pháp bộ vốn đã bị đánh chết. Đại trưởng lão vừa mới tấn chức chính là nhị trưởng lão trước đó. Cũng chính là một lão giả tuổi chừng lục tuần tu vi Linh Vương cửu trọng.

Nghe giáo chủ lên tiếng, người này tức thì đi ra nói:

– Thánh Pháp Bộ Lâm Thanh Bách nghe lệnh.

– Thánh Pháp bộ đi trước bố trí Cửu Tinh Khốn Long Trận, chuẩn bị khôi lỗi.

Lục Lâm Thiên nói xong, ánh mắt lần nữa đảo qua mọi người.

– Đại trưởng lão Thánh Thú bộ nghe lệnh, xuất lĩnh vạn thú mai phục trong trận.

– Đại trưởng lão Thánh Vũ bộ nghe lệnh, triệu tập đệ tử Thánh Vũ bộ, tụ tập ở bên ngoài chờ mệnh lệnh.

– Đại trưởng lão Thánh Linh bộ nghe lệnh, thông báo các đệ tử tụ tập với Thánh Linh bộ. Tứ bộ phối hợp. Lần này nhất định phải khiến cho đám người dám phạm Thánh Linh giáo chúng ta chết ở trên Vạn Đảo nhai.

Lục Lâm Thiên nói xong, một cỗ hàn ý gập trời tràn ra. Phi Linh môn khi trước chính là một tiểu thế lực cũng dám trực tiếp đối đầu với Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang, còn có Hóa Vũ tông. Lúc này nhìn thấy thực lực của Thánh Linh giáo hắn hà tất phải cố kỵ gì nữa. Người xâm phạm Thánh Linh giáo so với xâm phạm Phi Linh môn không có gì khác biệt. Cũng chỉ có đánh phủ đầu đám người này mới khiến cho bọn chúng nhớ đời.

– Giết, giết không để lại một manh giáp.

Trong đại điện, chúng trưởng lão sôi trào đứng lên. Nhiều năm như vậy, Thánh Linh giáo ẩn thân trong trận vẫn bị Nhị Các Nhị Đảo âm thầm dò xét. Lần này rốt cuộc có thể thở ra ngụm uất khí này rồi.

Hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên chớp động. Từ trong lời Hắc Vũ mà xem xét, thực lực của Nhị Các Nhị Đảo tới đây lần này cũng không được tốt lắm. Chỉ có tám cường giả Tôn cấp, từ trong khẩu khí của Hắc Vũ mà thấy, có lẽ đẳng cấp của tám cường giả Tôn cấp này cũng không cao. Muốn thắng đám người này có lẽ cũng không khó. Đánh chết cường giả Tôn cấp tuyệt đối tạo thành thương tổn đối với đối phương.

Đánh chết cường giả Tôn cấp, trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức nghĩ tới, sợ rằng chuyện này sẽ làm cho đối phương triệt để tức giận. Đến lúc đó rất có khả năng Nhị Các Nhị Đảo sẽ điên cuồng trả thù Thánh Linh giáo.

Thế nhưng so sánh hai chuyện này với nhau Lục Lâm Thiên tình nguyện lựa chọn việc làm cho đối phương bị tổn thương nặng. Nhị Các Nhị Đảo kia rất mạnh, nếu như hoàn toàn liên thủ trả thù, Thánh Linh giáo tuyệt đối không phải là đối thủ. Nhưng mà Thánh Linh giáo cũng có thể khiến cho bọn họ phải trả một cái giá đắt. Điểm này có lẽ Nhị Các Nhị Đảo cũng biết. Lại nói trong Đông Hải có tám thế lực lớn. Nếu như Nhị Các Nhị Đảo triệt để điên cuồng công kích Thánh Linh giáo thì sân nhà sẽ trống. Đến lúc đó Nhị Các Nhị Đảo còn lại nhất định sẽ thừa cơ đối phó với Nhị Các Nhị Đảo. Tứ các Tứ đảo không hòa thuận như bề ngoài.

Vì vậy Lục Lâm Thiên quyết định cho dù đả thương nặng Nhị Các Nhị Đảo này thì tỉ lệ Nhị Các Nhị Đảo điên cuồng trả thù cũng không lớn. Hơn nữa, Thánh Linh giáo có hộ sơn đại trận, không phải là trận pháp có thể đơn giản công pháp. Phải trả một cái giá lớn như vậy Nhị Các Nhị Đảo kia tuyệt đối không gượng dậy nổi.

Trên Vạn đảo nhai, chung quanh có vô số hòn đảo liên miên. Lúc này trời đã vào đông, lá cây khô vàng, một mảnh tiêu điều. Chỉ có Vạn đảo nhai này bởi vì vị trí đặc thù mà vẫn xanh ngắt một màu, có vẻ cực kỳ quỷ dị.

Lục địa trên Vạn đảo nhai cực kỳ khổng lồ. Mà mấy ngày gần đây trên Vạn Đảo nhai cực kỳ náo nhiệt, không biết có một tin tức từ đâu truyền ra. Trong vài ngày ngắn ngủi hầu như tất cả mọi người đều biết một tin tức kinh người. Địa Viêm đảo, Khôn Dương đảo, Nguyệt Long các, Thần Kim các liên thủ với Ám Minh tôn và Thiên Phong Dong Binh đoàn chuẩn bị đối phó với một thế lực thần bí tồn tại đã lâu trên Vạn đảo nhai.

Đối với thế lực thần bí này rất nhiều người không biết tới sự tồn tại của nó. Mấy ngày nay bọn họ mới biết được, nơi cấm kỵ trên Vạn Đảo nhai không ngờ lại là địa bàn của thế lực thần bi kia. Thảo nào lại nguy hiểm như vậy. Người đi vào trên cơ bản đều một đi không trở lại. Mà lúc này Nhị Các Nhị Đảo liên thủ bao vây khiến cho không ít người âm thầm suy đoán. Cỗ thế lực thần bí kia rốt cuộc có địa vị gì. Không ngờ lại làm kinh động tới mấy quái vật lớn như Địa Viêm đảo, Nguyệt Long các, Thần Kim các, Khôn Dương đảo.

– Nghe nói lần trước Thiên Phong song vương và Ám Minh tam quỷ đều bị Thánh Linh giáo kia đánh chết.

– Có thể đánh chết Thiên Phong song vương và Ám Minh tam quỷ, thực lực của Thánh Linh giáo kia quả thực bất phàm. Không ngờ trên Vạn Đảo nhai còn ẩn dấu một cỗ thế lực thần bí như vậy mà không ai biết tới nó.

– Cũng không phải là không có ai biết, chỉ có chúng ta không biết mà thôi.

– Lần này Nhị Các Nhị Đảo liên thủ bao vây, có lẽ cho dù thực lực Thánh Linh giáo không yếu thì cũng sẽ chết chắc.

Trên Vạn Đảo nhai, đám người ngoài cuộc hiện tại vô cùng húng thú nghị luận việc này. Mặc kệ ai thắng ai thua, đối với đại bộ phận mọi người mà nói, chỉ là đề tài nói ở tửu lâu mà thôi. Đối với một ít tiểu gia tộc, thế lực nhỏ, thương nhân thì lại có quan hệ lớn hơn.

Trong quần sơn xanh ngắt, lúc này trên không trung có mấy trăm đầu yêu thú phi hành dựng cánh lên rồi thong thả bay đi. Mà ở phía dưới có mấy vạn thân ảnh đang gấp rút đi về phía trước. Mục tiêu chính là nơi cấm kỵ trong Vạn Đảo nhai.

Đoàn người quy mô đi tới như thế khiến cho vô số yêu thú, linh thú cùng với dã thú kinh hoảng mà chạy. Trong rừng cây xanh biếc có một con chim nhanh chóng vỗ cánh bay đi.

– Tất cả mọi người chú ý, phía trước chính là cấm địa. Có người nói nơi cửa tiến vào Thánh Linh giáo ở chung quanh đó. Lần này chúng ta cùng nhau liên thủ công kích vào trong đó, có lẽ cũng không có vấn đề quá lớn.

Trong tầng trời thấp, trên lưng yêu thú phi hành lục giai hệ phong, có một thân ảnh mặc trường bào chắp tay mà đứng mở miệng nói. Người này có hai hàng lông mày như kiếm, ánh mắt như sao, khí thế bất phàm. Trong không trung, thậm chí là chung quanh người này không ngờ lại có khí tức thiên địa như có như không. Không cần nghi ngờ, thực lực của người này chắc chắn đã tới Vũ Tôn hoặc Linh Tôn.

– Triệu trưởng lão, hà tất phải để ý như vậy. Một Thánh Linh giáo chỉ biết co đầu rụt cổ mà thôi, cần gì phải sợ. Nếu như có thực lực ta thấy bao nhiêu năm qua bọn chúng cũng không co đầu rút cổ ở trong đại trận rồi.

Trên lưng một đầu yêu thú phi hành trên không trung có một thân ảnh mập mạp đứng đó. Dáng vẻ chừng năm mươi tuổi, trên mặt mang theo sự khinh thường nói.

– Hoàng bàn tử, ngươi đừng quên, mấy nghìn năm trước chúng ta từng đại chiến một trận với bọn họ mà cũng không thể làm gì được Thánh Linh giáo kia. Thần Kim các các ngươi còn tổn thất không ít. Trận pháp kia của Thánh Linh giáo, khôi lỗi, còn có yêu thú đều cực kỳ kinh khủng.

Chương 1700: Kình Thiên sơn mạch

Trên lưng một đầu chim ưng màu trắng, một lão giả lục tuần mặc một bộ y phục màu nâu mở miệng nói. Khí tức trên người lão giả này cũng cực kỳ bất phàm. Nhất cử nhất động đều khiến cho sóng gợn trong không gian quanh người rung động.

– Thánh Linh giáo này quả thực vô cùng quỷ dị. Tinh thông khôi lỗi, trận pháp, còn có khống thú thuật. Nếu như rơi vào trong tay chúng ta. Thế lực Đông Hải chúng ta so với đại lục Linh Vũ còn mạnh hơn nhiều.

Một lão bà lục tuần nói. Khí tức trên người già nua giống như là vừa mới từ trong quan tài chui ra vậy khiến cho người ta có cảm giác âm trầm.

– Mau chóng giải quyết Thánh Linh giáo này đi. Ta quả thực muốn nhìn xem trong Thánh Linh giáo này rốt cuộc có bí mật gì. Giải quyết xong việc này ta còn muốn đi tới Thiên đảo nhìn xem một chút. Không biết lần này có thể khai quật được bảo vật gì trên Thiên đảo. Nói không chừng sơn môn ba người các ngươi cũng đã sớm biết chuyện này.

Một lão giả cười nói.

– Chuyện lớn như vậy Nguyệt Long các của ngươi đã biết chúng ta đương nhiên sẽ biết. Ta có nghe nói Nguyệt Long các cũng có không ít người chạy tới Thiên đảo, ngươi còn đi làm cái gì?

– Nực cười, ba sơn môn các ngươi lẽ nào không phái người đi sao? Sợ rằng cường giả cũng không ít.

Lão giả này mỉm cười nói tiếp:

– Có người nói động tĩnh trên Thiên đảo hiện tại cũng không ít. Có lẽ bên trong tuyệt đối có trọng bảo. Nói không chừng lại là di tích viễn cổ hoặc là lục địa thượng cổ.

– Ha ha, vậy thì sau khi giải quyết xong Thánh Linh giáo thì chúng ta cùng nhau đi được không? Chung quy không thể để cho Nhật Sát các độc chiếm. Nói không chừng lần này cũng có không ít lão gia hỏa đi vào giúp vui. Đến lúc đó chúng ta cũng không thể thiếu mặt được. Chuyện kia sắp tới, chúng ta cũng nên bồi dưỡng chút cảm tình. Một khi chuyện kia tới cũng có thêm một minh hữu.

Lão giả tóc dài lục tuần nói.

Sưu Sưu.

Yêu thú phi hành cấp tốc bay đi. Mấy vạn người nhanh chóng đi về phía cấm địa trên Vạn đảo nhai. Nhị Các Nhị Đảo liên thủ, đối với đệ tử bình thường mà nói, Thánh Linh giáo kia tuyệt đối là cái tên xa lạ. Nếu đã xa lạ thì đệ tử Nhị Các Nhị Đảo sẽ không đặt vào trong mắt. Trong mắt đệ tử Nhị Các Nhị Đảo hiện tại chỉ có tám sơn môn lớn ở Đông Hải mới có thể đánh đồng được với bọn họ. Những thực lực khác còn chưa đủ để bọn họ đặt vào trong mắt.

Mà lúc này sâu trong Vạn Đảo nhai, tại một hạp cốc lớn truyền ra thanh âm rung động, gợn sóng trong không gian chớp động. Từng đạo thân ảnh giống như thiên quân vạn mã lao ra.

– Con mẹ nó, mai phục tại Kình Thiên sơn mạch cho ta.

– Hạ Hầu Khải. Ngươi mang yêu thú đại quân, còn ta bố trí Cửu Tinh Khốn Long trận cùng với đại quân khôi lỗi của Thánh Pháp Bộ ta, lần này nhất định phải đánh cho đám người Nhị Các Nhị Đảo không còn manh giáp.

– Không thành vấn đề. Thánh Thú bộ ta cũng đủ để cho bọn hắn không chịu được rồi.

– Hạ Hầu Khải, Lâm Thanh Bách, hai người các ngươi để lại một phần cho Thánh Vũ bộ ta, đừng có giết sạch. Thánh Vũ bộ ta cũng không phải ngồi không.

– Còn có Thánh Linh bộ của ta. Lần này nhất định ta phải cho đám người Nhị Các Nhị Đảo kia không còn manh giáp nào.

Đại trưởng lão bốn bộ hội tụ, ngàn vạn cường giả Thánh Linh giáo phía sau từ trong gợn sóng không gian chen chúc đi ra rồi biến mất trong không trung.

Sơn mạch Kình Thiên, đây chính là một sơn mạch rộng lớn cách cửa vào của Thánh Linh giáo mười vạn dặm. Từng dãy núi trọng điệp cho nên tất cả các cường giả Thánh Linh giáo đều biết tới nó. Nơi này chính là địa phương mà Đại Thiên Tôn đời thứ hai suất lĩnh cường giả tứ bộ giao thủ với Nhị Các Nhị Đảo. Chỉ vì khi trước tứ bộ bất hòa, hoàn toàn không phối hợp với nhau, hơn nữa khi trước Nhị Các Nhị Đảo cũng phái không ít cường giả tới đây cho nên tứ bộ bị tiêu diệt từng bộ phận, tử thương thảm trọng.

Tới thời khắc cuối cùng Thiên Tôn đời thứ hai mới tỉnh ngộ, bắt đầu liên thủ phá vòng vây. Cuối cùng hộ tống đệ tử còn lại lui về Thánh Linh giáo rồi mở ra hộ sơn đại trận. Thế nhưng trận chiến kia cũng khiến cho Nhị Các Nhị Đảo thương vong thảm trọng.

Sưu Sưu.

Trong không trung không ngừng vang lên tiếng xé gió. Mấy vạn thân ảnh cùng thú ảnh lập tức xuất hiện trên sơn mạch Kình Thiên. Đại trưởng lão Thánh Pháp bộ Lâm Thanh Bách phất tay, chúng cường giả Thánh Pháp bộ tiến lên. Từng đạo thủ ấn được kết, Thánh Pháp lệnh xuất hiện, quang mang chói mắt từ trên Thánh Pháp lệnh bắn ra.

Sưu Sưu.

Chín đạo lưu quang chói mắt xuất hiện, trong đó có tám đạo phân tám ra tám phía trong thiên địa, một đạo còn lại bắn thẳng tận trời sau đó lập tức hóa thành chín đạo quang mang, từ chín đạo quang mang hóa thành tám mươi mốt đạo quang mang, trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Sưu Sưu.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư khổng lồ, khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong bầu trời, Lục Thiếu Du không khỏi nhíu mày, toàn bộ không gian tràn ngập sát khí nhàn nhạt. Đại hồn anh trong đầu cảm nhận được cỗ sát khí này bắt đầu mừng rỡ.

– Giáo chủ, khi trước Thiên Tôn đời thứ hai suất lĩnh đệ tử Thánh Linh giáo đại chiến với Nhị Các Nhị Đảo trong sơn mạch Kình Thiên này. Trận chiến ấy đệ tử trong giáo tử thương gần ba vạn. Tình cảnh khi ấy cực kỳ thảm thiết.

Nghĩ đến khi trước, trong mắt Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên bắn ra hàn ý khiến cho nhiệt độ trong không trung giảm xuống.

– Có cừu thì báo cừu, có oán thì báo oán. Lần này phải để cho bọn hắn trả giá đắt.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, cảm nhận sát khí trong sơn mạch, Lục Lâm Thiên cũng có thể suy đoán ra trình độ thảm thiết của trận chiến khi trước ra sao.

– Yêu thú của Thánh Thú bộ báo lại, người của Nhị Các Nhị Đảo còn cần một ngày đêm nữa mới tới được đây.

Thánh Thú Thiên Tôn nói, toàn bộ Vạn Đảo nhai đều nằm trong sự quản chế của yêu thú phi hành Thánh Thú bộ, tất cả đều nằm trong tầm kiểm soát.

– Chúng ta cứ chờ một chút là được.

Lục Lâm Thiên nói.

Một lát sau, trên một ngọn núi cao chót vót, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống một tảng đá trơn nhẵn. Nhìn sơn mạch Kình Thiên, ánh mắt hắn tràn ngập hàn ý. Lần này Thánh Linh giáo phải đánh cho Nhị Các Nhị Đảo một kích thật mạnh mẽ.

– Lĩnh ngộ.

Hít sâu một hơi, nhìn Dương Quá và Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, Như Hoa, Thiên Sí Tuyết Sư bên cạnh. Tâm thần Lục Lâm Thiên thu lại, trong đầu bắt đầu lĩnh ngộ. Mà lần này thứ Lục Thiếu Du lĩnh ngộ không phải năng lượng thuộc tính mà là muốn thử lĩnh ngộ không gian như lời Hắc Vũ nói.

Họa Địa Vi Lao kinh khủng do Hắc Vũ thi triển khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng hứng thú. Không gian thuộc tính của hắn hiện tại tuy rằng có uy lực không thấp, thế nhưng uy lực kia cũng không mạnh mẽ cho lắm, không thực sự nằm trong tay mình. Nếu như có thể đạt được hiệu quả như Họa Địa Vi Lao của Hắc Vũ, sau này tuyệt đối là sự trợ giúp lớn cho hắn.

– Không gian lực, thuộc tính không gian.

Chương 1701: Vây khốn trong trận (1)

Trong đầu Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Hắc Vũ đã từng nói qua, Họa Địa Vi Lao chính là một loại thiên phú cùng với lĩnh ngộ không gian lực hợp lại mà thành. Điều này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên có không ít linh cảm, suy nghĩ kỹ về phương diện này một phen.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Tứ đại Thiên Tôn, chúng trưởng lão, Tôn lão hộ giáo, đông đảo cường giả Thánh Linh giáo lúc này đều ẩn nấp trong sơn mạch này. Chờ đợi người của Nhị Các Nhị Đảo tới.

Máu trong cơ thể tất cả đệ tử Thánh Linh giáo sôi trào. Đã bao nhiêu năm qua, lúc này Thánh Linh giáo rốt cuộc cũng chủ động xuất kích. Ẩn tàng mấy nghìn năm, lần này cũng nên mượn cơ hội này mà xuất thế. Không cần tiếp tục ẩn giấu trên Vạn Đảo nhai nữa.

Màn đêm bao phủ, ánh trăng nhàn nhạt chiếu rọi. Thời gian trôi đi,

Ánh trăng theo hướng tây mờ dần, ánh nắng ban mai thấp thoáng, phía đông bắc mặt biển đã xuất hiện ánh sáng mặt trời, chiếu thẳng tới sơn mạch Kình Thiên. Sương mù mờ nhạt đang dần tan biến, trong không khí ướt át buổi sớm vẫn đượm mùi thơm ngát.

Sưu Sưu.

Giữa không trung, tiếng xé gió vang lên không ngừng, trong nháy mắt vang vọng trên bầu trời sơn mạch.

– Không bao lâu nữa là có thể tới rồi.

Trên lưng yêu thú phi hành, lão giả tóc dài nói.

– Lần này nhất định phải phá được Thánh Linh giáo.

Một lão giả có khuôn mặt hồng nhuận nói.

– Tới rồi.

Trên ngọn núi, hai mắt nhắm chặt của Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên mở ra. Trong mắt có một cỗ hàn ý, Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành, Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng, Thánh Thú Thiên Tôn Hạ Hầu Khải cũng mở mắt ra.

Ánh mắt chúng cường giả nhìn về phía Lục Lâm Thiên đang khoanh chân ngồi. Nhìn nam tử áo xanh trước mặt, không có một cường giả nào khinh thị vị giáo chủ trẻ tuổi này.

Phù.

Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, lúc này hắn mới mở hai mắt ra. Liếc mắt nhìn về phía trước rồi lẩm bẩm nói:

– Rốt cuộc cũng tới rồi sao?

– Lão đại, người tới còn không ít a.

Đôi mắt nhỏ của Tiểu Long mở ra, ánh mắt nhìn về phía trước.

– Bày binh bố trận.

Lục Lâm Thiên nhíu mày lạnh nhạt nói.

Trong núi non rộng lớn đột nhiên có một đám yêu thú phi hành bay tới, mấy vạn thân ảnh phía dưới bắt đầu có động tác.

– Ồ? Vì sao ta cảm thấy hôm nay có chút là lạ.

Trên lưng đầu yêu thú phi hành ở giữa, người mặc trường bào màu đen đứng chắp tay, ánh mắt đột nhiên biến đổi, khí tức như có như không trên người tức thì trở nên sắc bén.

– Có chút không thích hợp, cẩn thận.

Lão giả có khuôn mặt hồng nhuận chừng năm mươi tuổi kia tức thì trầm xuống, sau đó có chút khinh thường nói:

– Chẳng lẽ chúng ta lại sợ Thánh Linh giáo mai phục sao?

– Hoàng bàn tử, cẩn thận một chút thì tốt hơn.

Trên lưng một đầu phi hành yêu thú giống như chim ưng màu trắng, lão giả tóc dài nói, ánh mắt trở nên ngưng trọng.

– Quả thực có mai phục, tất cả cẩn thận một chút.

Lão bà lục tuần nói. Khí tức quanh thân lúc này càng khiến cho người ta có cảm giác âm lãnh, ánh mắt nhìn về phía trước. Phía trước mơ hồ có một đoàn sương mù dày đặt xuất hiện. Trong đám sương mù dày đặc này không ngừng truyền đến khí tức ba động.

– Cẩn thận, có mai phục.

Chúng cường giả tức thì nhìn về phía trước. Lúc này trong sương mù dày đặc truyền đến từng đợt khí tức ba động. Khí tức ba động ngày càng đậm, trong nháy mắt trở nên cực kỳ mạnh mẽ.

Hầu như trong lúc mọi người vừa dứt lời, trong sương mù dày đặc phía trước đột nhiên khuếch tán. Chín đạo quang trụ chói mắt từ bốn phía phóng lên cao.

Toàn bộ không trung run lên. Một đám sương mù không thấy điểm cuối xuất hiện trên bầu trời. Sương mù dày đặc bàng bạc trực tiếp che trời. Đem mấy vạn thân ảnh bao phủ vào bên trong.

– Không tốt, là trận pháp của Thánh Linh giáo. Chúng ta bị nhốt vào bên trong, mau, nhanh chóng phá trận.

Sắc mặt lão giả áo đen phía trước tức thì biến đổi. Nói xong người này lập tức nhảy ra, chân khí bạo phát. Một đạo chân khí trực tiếp bắn về phía chân trời.

– Nhanh, đại trận này bất phàm, toàn lực phá trận.

Lão giả có khuôn mặt hồng nhuận kia lúc này cũng không dám sơ ý. Trong tay đem theo một đạo quang trụ bằng chân khí bắn thẳng lên trời.

Chỉ trong nháy mắt, mấy đạo khí tức cường hãn, chân khí và linh lực bàng bạc bắt đầu bạo phát. Không gian run rẩy, trực tiếp bắn về phía mấy đạo quang trụ trong sương mù.

Phanh Phanh Phanh.

Từng đạo quang trụ trong nháy mắt đánh vào trên quang mang. Không gian vô tận tức thì vặn vẹo, giống như đang uốn lượn.

Phanh Phanh…

Hơn mười Vũ Vương, Linh Vương thấy thế lập tức phóng lên cao. Công kích cuồng bạo trực tiếp đánh vào trên quang trụ trong sương mù. Một cỗ khí tức vô hình cuồn cuộn trong nháy mắt khuếch tán mang theo không gian run động. Dưới sự rung động này, gợn sóng trong không gian liên tiếp nổ tung. Trong phạm vi rung động, không gian nứt nẻ. Từng cái khe đen kịt trong không gian lan tràn ra chung quanh.

– Hừ, đại trận trấn bộ của một trong tứ bộ Thánh Linh giáo há là thứ mà các ngươi có thể phá vỡ? Dám động tới Thánh Linh giáo chúng ta, ngày hôm nay các ngươi nhất định sẽ không còn mạng mà về.

Phía xa, thanh âm lạnh lẽo của đại trưởng lão Thánh Pháp bộ Lâm Thanh Bách vang lên.

Sưu sưu.

Nói xong, trong không trung có một cỗ năng lượng như biển tuôn ra, sương mù mơ hồ nứt nẻ, trong nháy mắt xuất hiện từng đạo bí văn huyền ảo. Chín đạo quang trụ chói mắt bỗng nhiên từ phía chân trời bắn ra, cuối cùng hội tụ trên cao. Chín đạo quang trụ chói mắt hội tụ. Toàn bộ không gian như sơn băng địa liệt. Một đạo quang mang chói mắt bắn ra, trong nháy mắt khuếch tán ra toàn bộ không gian, đem vòng quang mạc gia cố lại.

Cái khe trong không gian vừa mới bị chúng cường giả tạo ra lập tức lần nữa khôi phục lại như lúc ban đầu.

Nhìn thấy cảnh này, những người bị nhốt trong trận lập tức trở lên ngưng trọng. Đệ tử phía dưới nhìn thấy cảnh này vẻ mặt kinh hãi, bối rối không ngớt. Thiên Phong Dong Binh đoàn và Ám Minh tông bị giật giây tới càng thêm kinh hoàng.

– Nếu đã tới thì các ngươi cũng nên nếm thử Cửu Tinh Khốn Long trận đi.

Thanh âm của Lâm Thanh Bách lần nữa vnag lên. Ngay lúc đó trong quang mạc run rẩy giống như trời long đất lở.

Ầm ầm.

Giữa không trung lúc này có từng đạo năng lượng chói mắt giống như lôi điện xé rách không gian mang theo uy thế kinh người đánh xuống.

Từng đạo năng lượng này cường hãn không gì sánh được. Tổng cộng có tám mươi mốt đạo năng lượng. Mà những năng lượng này vừa mới hình thành từ trong trận giác của đại trận, trực tiếp phá không đánh xuống.

– Tất cả đệ tử cẩn thận.

Có cường giả hét lớn một tiếng, thân ảnh đi qua gợn sóng trong không gian trong tay mang theo một đạo chân khí bàng bạc tức thì nghênh đón năm đạo năng lượng đang đánh tới.

Ngay sau đó từng đạo thân ảnh cườn giả trực tiếp nhảy lên trên cao, đem từng đạo năng lượng kia ngăn cản lại.

Ầm ầm.

Tuy rằng đại bộ phận những đạo năng lượng này đều bị ngăn cản. Thế nhưng còn có không ít vẫn bắn về phía trước, xé rách không gian hung hăng đánh vào đám người đông nghịt phía dưới và đám yêu thú phía trên không trung.

Chương 1702: Vây khốn trong trận (2)

– Ngăn cản, nhanh.,

Trên yêu thú phi hành, cả đám Vũ Suất, Linh Suất cùng liên thủ bố trí cương tráo phòng ngự. Phía dưới, những người thực lực yếu không khỏi hoảng hốt lo sợ. Đây không phải là trận pháp bình thường. Cho dù trận pháp này yếu hơn Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận thế nhưng tuyệt đối không kém quá nhiều. Cường giả Vũ Tôn cũng đừng mong có thể đơn giản phá vỡ nó.

Phanh Phanh Phanh.

Một cỗ năng lượng như hủy diệt hung hăng đánh xuống. Trong không trung có không ít Linh Suất, Vũ Suất trên lưng yêu thú phi hành liên thủ bố trí cấm chế. Thế nhưng đối mặt với công kích mang tính hủy diệt như vậy, trong nháy mắt cả đám bị đánh thành từng mảnh nhỏ.

Ầm ầm.

Không gian bỗng nhiên bành trướng rồi nổ tung, kình khí ngập trời tràn ra khiến cả không gian không ngừng run rẩy giống như sơn băng địa liệt. Từng đạo năng lượng đánh vào trên mặt đất khiến cho một ngọn núi dưới mặt đất trực tiếp nổ tung. Âm hưởng nặng nề giống như ngày diệt vong tới vang vọng. Một đám lớn người phía dưới trực tiếp bị đánh thành thịt vụn.

Khục khục.

Giữa không trung, không ít Vũ Vương, Linh Vương đơn độc có thực lực hơi thấp một chút trực tiếp phun máu. Dưới đạo năng lượng này, bọn họ không thể chống lại.

– Đáng chết.

Lão giả có khuôn mặt hồng nhuận, trong sơn môn hắn có không ít đệ tử vừa rồi bị đánh chết.

– Phá cho ta.

Lão giả có khuôn mặt hồng nhuận này quát lớn một tiếng. Thủ ấn trong tay được kết, đột nhiên một thanh trường đao lớn xuất hiện trong tay hắn. Từ khí tức có thể thấy được thanh trường đao này là Vũ linh khí Huyền cấp. Một đao được đánh xuống, trực tiếp xé rách không trung tạo thành một cái khe trong không gian. Lực lượng bàng bạc trực tiếp bổ vào vòng quang mạc.

Sưu Sưu.

Trên quang mang xuất hiện một cái khe dài thế nhưng ngay lập tức khôi phục lại như lúc ban đầu.

Ầm ầm.

Trong bầu trời, lần nữa có từng đạo năng lượng đánh xuống mang theo lực lượng hủy diệt. Uy thế kinh người khiến cho những người có thực lực thấp trực tiếp ngây ra. Căn bản không có ý định phản kháng.

Phanh Phanh.

Sắc mặt cả đám cường giả tức thì xấu xí, vội vàng xuất thủ. Từng đạo năng lượng thiên địa bàng bạc hội tụ trong không trung rồi trực tiếp bao phủ không trung, đem đệ tử sơn môn mình bảo vệ vào bên trong.

– Đáng chết.

Trong Nhị Các Nhị Đảo, thủ ấn trong tay các cường giả không ngừng được kết, câu dẫn năng lượng trong thiên địa kéo tới. Trực tiếp ngăn cản mấy đạo năng lượng kia lại.

Phanh Phanh.

Vô số đạo năng lượng kia đánh xuống, hơn phân nửa không thể tạo thành rung động, không gian trở nên vặn vẹo.

Phía xa, trong bầu trời có hơn một trăm thân ảnh mang theo khí tức cường hãn lăng không mà đứng. Người đứng trước chính là Lục Lâm Thiên. Nhìn không gian mông lung che trời tước mặt, Lục Lâm Thiên khẽ cười nhạt một tiếng.

– Giáo chủ, lực phòng ngự của Cửu Tinh Khốn Long trận này vô cùng cường hãn thế nhưng lực công kích hơi kém một chút. Trong Nhị Các Nhị Đảo này có sáu Vũ Tôn tới. Trong đó có hai Linh Tôn, người thực lực mạnh nhất là Vũ Tôn tứ trọng. Bảy người còn lại đều có thực lực giống nhau. Nếu dựa vào Cửu Tinh Khốn Long Trận muốn vây khốn bọn họ cũng không khó. Thế nhưng muốn đánh chết thì có chút khó khăn.

Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng nói.

– Đại quân yêu thú của Thánh Thú bộ xuất kích. Đại quân khôi lỗi của Thánh Pháp bộ cũng gia nhập đi, giết không tha.

Trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra hàn ý, làm nhị các nhị đạo tổn thương nặng thì mới có thể làm cho mọi người kinh sợ. Sáu Vũ Tôn, hai Linh Tôn, thực lực như vậy sợ rằng trước khi tới đây Nhị Các Nhị Đảo cũng không định khách khí với Thánh Linh giáo.

– Vâng.

Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng kết xuất thủ ấn, một đạo quang trụ bắn về phía trước.

Trong Cửu Tinh Khốn Long trận, tiếng nổ ầm ầm vang lên không dứt bên tai. Từng đạo năng lượng bàng bạc được đnáh ra thế nhưng không thể nào phá được trận pháp. Sắc mặt tám cường giả Tôn cấp lúc này xấu xí tới cực điểm.

– Muốn mạnh mẽ phá trận sợ rằng rất khó. Nhanh nghĩ biện pháp khác phá trận, bằng không sợ rằng chúng ta khó có thể đi ra được.

Một Linh Tôn nhất trọng tuổi chừng thất tuần mang theo sắc mặt ngưng trọng lớn tiếng nói. Dò xét trận pháp này một lát hắn lập tức cảm thấy trận pháp này không giống bình thường, hắn hoàn toàn không tìm được một chút manh mối nào.

– Nếu như ta đoán không sai, đây hình như là Cửu Tinh Khốn Long trận, uy lực cực kỳ cường hãn.

Một Linh Tôn tam trọng kinh ngạc nói.

– Thánh Linh giáo chó chết này, đám người này không dám cùng chúng ta quang minh chính đại đánh một trận.

Lão giả có khuôn mặt hồng nhuận nói.

– Quang minh chính đại đánh một trận sao? Sợ rằng bằng vào thực lực của các ngươi còn chưa đủ. Có bản lĩnh thì cứ phá trận đi.

Giữa không trung, tiếng quát lạnh lẽo của Lâm Thanh Bách truyền ra.

– Thử xem đại quân yêu thú của Thánh Thú bộ chúng ta đi.

Một tiếng quát lạnh vang lên.:

– Thánh Thú lệnh, hiệu lệnh vạn thú.

Tiếng quát vừa dứt, trong bầu trời lập tức có huyết quang lan tràn. Một tiếng thú minh giống như rồng ngâm hổ gầm mơ hồ truyền ra.

Ngao.

Một cỗ uy áp ngập trời không ngừng khuếch tán. Tiếng thú minh giống như rồng ngâm hổ gầm tức thì phóng lên cao, đánh văng gợn sóng trong không gian hóa thành tiếng gầm khuếch tán.

– Cẩn thận, đồn rằng đây chính là thủ đoạn khống chế yêu thú của Thánh Linh giáo.

Linh Tôn tam trọng lớn tiếng nói.

Chúng cường giả bị nhốt trong không trung tức thì nhìn chăm chú vào bầu trời. Ngay lúc đó đột nhiên có tiếng xé gió từ phía sau vang lên. Đồng thời giữa không trung và mặt đất nhẹ nhàng lắc lư.

Trong sương mù dày đặc bao phủ không gian không ai có thể nhìn thấy rõ ràng. Từ phía xa, bốn phương tám hướng trong nháy mắt có vô số yêu thú, linh thú chạy tới. Còn có không ít yêu thú phi hành, linh thú phi hành kéo tới. Một mảnh yêu thú, linh thú đông nghịt.

Chi Chi.

Rống Rống.

Ô ô.

Núi non phía dưới rung động, mặt đất rung chuyển, từng tiếng yêu thú, linh thú rít gào vang lên. Thanh âm hội tụ lại một chỗ giống như sấm sét vang vọng chấn động nhân tâm. Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người có mặt, từ núi non phía sau có ngàn vạn yêu thú, linh thú khổng lồ chạy tới. Cảnh tượng đồ sộ như vậy quả thực hiếm thấy. Trên núi non, yêu thú giống như vô số con kiến đông nghịt bao phủ đỉnh núi.

Nhìn thấy cảnh này, tất cả đệ tử Nhị Các Nhị Đảo, tàn quân của Thiên Phong Dong Binh đoàn và Ám Minh tông không khỏi kinh ngạc nhìn về đám yêu thú, linh thú bốn phía. Cả đám người ngây ra.

Trên vạn yêu thú, linh thú bao phủ khắp núi non. Thú ảnh đông nghịt tràn ngập núi non. Đại quân yêu thú bao phủ dại địa, cực kỳ đồ sộ. Loại uy thế này quả thực khó có thể diễn tả bằng lời.

– Yêu thú thất giai.

– Yêu thú lục giai.

– Linh thú thất giai hậu kỳ đỉnh phong.

Tất cả Vũ Suất, Linh Suất, Vũ Vương, Linh Vương trục tiếp kinh hãi. Tám cường giả Tôn cấp lúc này đại biến. Ngàn vạn yêu thú, linh thú này trong đó có gần trăm đầu yêu thú thất giai.

– Đệ tử Thần Kim các, nhanh gọi ra khôi lỗi hộ thân.

Chương 1703: Đại quân khôi lỗi

Đối mặt với ngàn vạn yêu thú, linh thú, đệ tử Thần Kim các lập tức đánh ra thủ ấn, trên vạn đệ tử Thần Kim các, trong đó có hai ngàn người, mặc kệ là vũ giả hay linh giả, mỗi một người đều có khôi lỗi trong người. Người yếu thì móc ra một cỗ khôi lỗi, người thực lực cao hơn thì móc ra mấy đầu khôi lỗi đem bản thân bảo vệ vào bên trong.

Mà đẳng cấp của những khôi lỗi này cũng không đồng đều với nhau. Cấp ba, cấp bốn, cấp năm thì ít hơn một chút. Cấp sáu càng thêm ít. Về phần cấp bảy chỉ có mấy Vũ Vương, Linh Vương móc ra hai cỗ.

– Thần Kim các có khôi lỗi Thánh Linh giáo chúng ta không có sao? Thử xem đại quân khôi lỗi của Thánh Pháp bộ chúng ta. Chúng ta sẽ cho các ngươi biết, khôi lỗi của Thần Kim các các ngươi trước mặt khôi lỗi của Thánh Pháp bộ chúng ta chỉ là trò cười mà thôi.

Một tiếng quát lạnh vang lên, từng đạo lưu quang tức thì phóng lên cao, từng tiếng gầm gừ truyền ra.

Grao…

Lưu quang bạo phát, từng tiếng rít gào vang lên. Từng đầu khôi lỗi trong nháy mắt xuất hiện trước mặt mọi người.

Chừng vạn đầu khôi lỗi trong nháy mắt xuất hiện trước mặt mọi người. Có khôi lỗi hình thú, có khôi lỗi nham thạch, nhân loại, khôi lỗi luyện chế từ người sống. Không ngờ còn có khôi lỗi dùng xương cốt yêu thú luyện chế thành. Đủ loại khôi lỗi, khôi lỗi nào cũng có.

Trên vạn đầu khôi lỗi xuất hiện, khí tức bàng bạc tràn ngập ra khiến cho trong lòng sinh ra sự lạnh lẽo. Liếc mắt nhìn lại, khôi lỗi cấp bảy có gần tám mươi đầu. Khôi lỗi cấp sáu gần tám trăm đầu. Số khôi lỗi còn lại đều là cấp năm, cấp bốn. So sánh với đại quân khôi lỗi của Thánh Linh giáo, khôi lỗi của Thần Kim các quả thực chỉ là trò hề.

– Khôi lỗi cấp bảy cao giai.

– Khôi lỗi cấp bảy trung giai.

– Khôi lỗi cấp sáu cao giai.

Đệ tử Thần Kim các kinh hoàng, thứ Thần Kim các bọn họ kiêu ngạo nhất chính là khôi lỗi. Thế nhưng hiện tại so sánh với Thánh Linh giáo mà nói quả thực chính là đệ tử gặp sư phụ. Khôi lỗi của Thánh Linh giáo trên vạn đầu. Yêu thú, linh thú trên vạn đầu. Chỉ bằng hai cỗ thực lực này, hôm nay cũng đủ dọn dẹp bọn họ rồi.

Nhìn trên vạn đầu yêu thú, linh thú và khôi lỗi khiến cho tim tất cả mọi người đập nhanh hơn. Mỗi người đều cao hứng bừng bừng mà tới, thế nhưng không ai nghĩ tới, Thánh Linh giáo này lại kinh khủng như vậy.

– Vì sao lại có nhiều khôi lỗi như vậy?

Trong bầu trời, lão giả có khuôn mặt hồng nhuận đang ngăn cản mấy đạo quang mang công kích tức thì biến sắc. Nhiều khôi lỗi như vậy quả thực là hiếm thấy. Trên phương diện nào đó mà nói, khôi lỗi so với yêu thú còn kinh khủng hơn nhiều.

Giữa không trung, tâm thầm Lục Lâm Thiên dò xét tất cả rồi phất tay nói:

– Chư vị trưởng lão, chúng ta xuống phía dưới được rồi.

Nói xong, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã biến mất tại chỗ. Thân ảnh mọi người chợt lóe, mang theo sự kích động tiến vào trong trận.

– Chư vị, hôm nay sợ rằng chúng ta gặp phiền phức rồi. Nhanh tập trung vào khu vực Đông Nam mà mạnh mẽ phá trận. Bằng không chỉ có thể khoanh tay chịu chết mà thôi.

Một Linh Tôn tam trọng nhìn chằm chằm về bốn phía, dường như bởi vì cảm thấy phía Đông Nam có chút ba động cho nên lập tức nói với mọi người.

– Muốn phá trận sao? Dùng thực lực các ngươi sợ rằng còn chưa đủ. Nếu đã tới Thánh Linh giáo ta thì tội gì phải đi.

Trong không gian ba động kia trong nháy mắt có một đạo thân ảnh nhảy ra. Sau mấy cái lắc mình người này lập tức xuất hiện rõ ràng trong bầu trời. Năng lượng bàng bạc trên bầu trời cũng biến mất không thấy.

Người vừa xuất hiện chính là một thanh niên áo xanh, trên khuôn mặt cương nghị mang theo tà khí như có như không. Trong đôi mắt có một cỗ khí tức lạnh lẽo lan tràn ra khiến cho người khác không dám nhìn thẳng. Trong ánh mắt này mang theo sát khí không hề che dấu.

Sưu Sưu…

Thanh niên áo xanh này xuất hiện, tức thì phía sau lập tức có gần hai trăm đạo thân ảnh trong nháy mắt phóng tới. Mười mấy cường giả Vũ Tôn, hơn một trăm cường giả Vũ Vương, Linh Vương. Mọi người xuất hiện, vô hình trung khiến cho không gian run lên, sắc trời trở nên âm trầm một chút.

Dưới cỗ khí tức này, cường giả Nhị Các Nhị Đảo nhìn thấy đám người đột nhiên xuất hiện, đặc biệt là mười mấy cường giả Tôn cấp kia tức thì biến sắc, khuôn mặt xấu xí tới cực độ. Hơn chục đạo khí tức Tôn cấp kia vô hình trung khiến cho bọn họ bị áp chế. Đặc biệt là có mấy đạo khí tức hoàn toàn mạnh mẽ hơn tất cả bọn họ.

– Vũ Tôn.

– Linh Tôn.

– Không ngờ lại có nhiều Vũ Tôn và Linh Tôn như vậy.

Kinh ngạc, tám cường giả Tôn cấp của Nhị Các Nhị Đảo ngoại trừ kinh ngạc ra chính là khiếp sợ. Thực lực của Thánh Linh giáo đã khiến cho bọn hắn khiếp sợ.

– Lục Lâm Thiên, người này chính là chưởng môn Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn trong cổ vực.

Trong đám người Nhị Các Nhị Đảo lúc này có từng tiếng kinh hô truyền ra. Không ít trưởng lão và đệ tử lập tức nhận ra Lục Lâm Thiên. Khi trước trên Bình Nham đảo, bọn họ đều đã nhìn thấy qua Lục Lâm Thiên.

– Lục Lâm Thiên, hắn là Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn.

Giữa không trung, trong đệ tử Thần Kim các có một thanh niên dùng ánh mắt kinh hãi nhìn về phía Lục Lâm Thiên trên không trung. Người này chính là thanh niên mà bị Lục Lâm Thiên cướp ba đầu khôi lỗi trên Bình Nham đảo. Người thanh niên này đương nhiên sẽ không quên được Lục Thiếu Du.

– Lục Lâm Thiên…

Từng đạo ánh mắt của các cường giả lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt mang theo sự nghi hoặc cùng đánh giá. Dường như bọn họ đều biết không ít.

Trong lòng các cường giả có chút kinh ngạc, không ngừng suy đoán nhân vật phong vân trong Cổ Vực này vì sao lại ở trên Vạn Đảo nhai, còn tới trong Thánh Linh giáo.

– Hóa ra là Lục chưởng môn, tất cả chỉ là hiểu lầm mà thôi.

Trong đoàn người có một đạo thân ảnh lóe lên. Một Vũ Vương ngũ trọng nhảy lên không trung đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên rồi ôm quyền hành lễ cười nói:

– Ta chính là trưởng lão Nguyệt Long các. Lần này chúng ta tới đây là vì muốn thương nghị một chuyện với Thánh Linh giáo. Không ngờ Lục chưởng môn cũng ở chỗ này.

Lão giả này đã đem chuyện vây công Thánh Linh giáo đổi thành thương nghị, biến hóa quả thực rất nhanh.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua người này, dường như có chút ấn tượng. Khi trước trên Bình Nham đảo dường như trong đám người Nguyệt Long các có người này.

– Ngươi là trưởng lão Nguyệt Long các sao?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào người này rồi lãnh đạm hỏi.

– Không sai…

– Cẩn thận…

Ngay khi Vũ Vương ngũ trọng kia âm thầm vui vẻ vì Lục Lâm Thiên còn nhận ra hắn thì bỗng nhiên cảm thấy phía trước người mình chợt lóe. Một đạo trảo ấn nóng bỏng mang theo khí tức bàng bạc không gì sánh được đánh xuống.

Trong nháy mắt Vũ Vương ngũ trọng này đang muốn thối lui thì phát hiện ra không trung chung quanh bản thân đã bị phong tỏa. Hắn hoàn toàn không thể nhúc nhích. Trong sát na, một đạo chưởng ấn vô cùng nóng bỏng mang theo lực lượng bàng bạc xé rách không gian đánh xuống.

Chương 1704: Kinh sợ

– Tiểu tử, ngươi dám.

Một tiếng quát lớn âm trầm vang lên. Một lão phụ nhân mang theo không gian run rẩy nhanh như thiểm điện đánh về phía Lục Lâm Thiên. Tốc độ so với Lục Lâm Thiên còn nhanh hơn nhiều. Chỉ là phía sau Lục Thiếu Du cũng vang lên một tiếng quát lạnh lẽo:

– Lùi về cho ta.

Trong bầu trời nơi Lục Lâm Thiên đứng, lão phụ nhân kia vừa mới đánh tới, trong tay đem theo chân khí bạo phát. Chân khí như biển trong cơ thể dẫn dắt năng lượng vô hình trong thiên địa, một đạo quang trụ tức thì được bắn ra.

Đồng thời, Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng cũng phi thân lên, linh lực tràn ra. Một đạo công kích mang theo uy thế cực kỳ kinh khủng lập tức ngưng tụ.

Phanh.

Hai đạo công kích tức thì ầm ầm va chạm với nhau mang khí tức hủy diệt hung hăng khuếch tán trên không trung. Hai đạo thân ảnh trong năng lượng cuồng bạo đều bị đẩy lui.

Thân thể Thánh Pháp Thiên Tôn hơi run lên, đánh lùi lão phụ nhân kia thế nhưng trong nháy mắt yết hầu của nàng vang lên một tiếng trầm muộn.

Phanh.

Thân ảnh lão phụ nhân này bị đẩy lùi, gợn sóng không gian quanh thân trực tiếp bị đánh nát. Sắc mặt đột nhiên tái nhượt, hiển nhiên một chiêu này này đã bị thiệt không ít.

– Trưởng lão Nguyệt Long các thì sao? Dám động tới Thánh Linh giáo của ta, mặc kệ là ai cũng giết không tha.

Tiếng quát của Lục Lâm Thiên vang lên, trảo ấn nóng bỏng trong tay xé rách không gian tạo thành một cái khe. Năm đạo hỏa diễm nóng bỏng giống như thực chất hung hăng đánh vào trên người Vũ Vương ngũ trọng.

Cạch Cạch.

Trong khí thế cuồng bạo ngập trời kia, hộ thân cương khí do Vũ Vương ngũ trọng bố trí trong nháy mắt bị bóp nát giống như đậu hũ. Trảo ấn chụp xuống, thân thể người này lập tức hóa thành huyết vụ tiêu tán trong không trung.

Sưu.

Tất cả mọi chuyện chỉ xảy ra trong nháy mắt, kình khí vừa biến mất. Liệt Thiên xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên, hàn quang khiến cho tim đập nhanh tràn ra. Hắn lăng không mà đứng, ánh mắt lạnh lẽo mà âm trầm nhìn chung quanh.

Nhìn cảnh này, đệ tử Nhị Các Nhị Đảo chấn động cùng kinh ngạc. Vũ Vương ngũ trọng, dưới một chiêu không hề có năng lực phản kháng đã bị đánh chết. Mà người này không ngờ lại không đặt Nguyệt Long các vào trong lòng.

Mà cảnh này lọt vào trong mắt tất cả đệ tử Thánh Linh giáo thì lại không giống nữa. Máu tươi trong cơ thể mọi người sôi trào. Giáo chủ chỉ dùng một chiêu giải quyết trưởng lão Vũ Vương ngũ trọng của Nguyệt Long các thì bọn họ cần phải sợ gì nữa.

Ánh mắt Tứ đại Thiên Tôn, chúng Tôn lão hộ giáo, trưởng lão khẽ đổi. Vị giáo chủ này hạ thủ quả thực còn độc ác hơn bọn họ. Hoàn toàn không có ý định lưu tình. Không nói không rằng lập tức trực tiếp đánh chết đối thủ, không chút rườm rà. Đối mặt với Nhị Các Nhị Đảo, cũng không có một chút e ngại nào. Gan dạ, khí độ như vậy không phải là thứ mà người bình thường có thể có.

– Ngươi chính là Lục Lâm Thiên?

Phía sau lão phụ nhân bị đẩy lùi có một Linh Tôn tam trọng đi lên phía trước. Ánh mắt mang theo hàn ý tuyệt đối nhìn về phía Lục Lâm Thiên, không gian trung quanh rung động. Thế nhưng ánh mắt khi nhìn đông đảo cường giả phía sau Lục Lâm Thiên tràn ngập vẻ cố kỵ, cũng không dám kiêu ngạo quá.

– Nếu đã biết thì hà tất phải hỏi, không phải là vô ích sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, cảm nhận khí tức người này hẳn là Linh Tôn tam trọng, tu vi không kém Hạ Hầu Khải. Thế nhưng so với Tập Hạo Nhiên, Nguyễn Thượng Hành mà nói lại kém xa. Hai đại Thiên Tôn này đều là Tôn cấp ngũ trọng, ngay cả Tiết Linh Phương cũng là Linh Tôn tứ trọng.

Bị Lục Lâm Thiên quát, sắc mặt Linh Tôn tam trọng này biến đổi. Tu vi Linh Tôn tam trọng trong Nguyệt Long các cũng là Thái thượng trưởng lão, ngay cả Các chủ gặp hắn cũng phải cung kính. Thế nhưng lúc này không ngờ lại bị Lục Lâm Thiên quát tháo như vậy. Sắc mặt lão giả này ngày càng âm hàn, nhìn Lục Thiếu Du nói:

– Hảo tiểu tử, đánh chết trưởng lão Nguyệt Long các ta, ngươi cần phải hiểu rõ hậu quả. Nguyệt Long các không phải là thứ mà ngươi có thể trêu chọc.

– Lão già kia, lão già rồi nên hồ đồ sao? Ngươi nhìn tình huống hiện tại xem? Là ai không thể trêu vào ai? Ngươi không biết đỏ mặt nhưng ta lại thấy đỏ mặt thay ngươi.

Thân thể nho nhỏ của Tiểu Long tiến lên, nhìn Linh Tôn tam trọng kia rồi hừ lạnh nói.

– Ngươi…

Linh Tôn tam trọng trừng mắt nhìn Tiểu Long. Thế nhưng sau đó hắn lại phát hiện ra quả thực lời của tiểu đồng đúng là như vậy. Đối phương tổng cộng có mười sáu cường giả Tôn cấp, thực lực lại áp đảo hoàn toàn cường giả Tôn cấp bên bọn hắn. Số lượng lại nhiều hơn. Trong Cửu Tinh Khốn Long trần này bọn hắn hoàn toàn không thể trêu vào đối phương.

– Các ngươi muốn thế nào?

Một lão giả mặc trường bào màu đen nói, ánh mắt chăm chú nhìn về phía Lục Lâm Thiên, đồng thời cũng mang theo sự cảnh giác nhìn về phía chúng cường giả Tôn cấp của Thánh Linh giáo. Thực lực người này là mạnh nhất trong các cường giả của Nhị Các Nhị Đảo, thực lực đạt tới Vũ Tôn tứ trọng.

– Chúng ta muốn thế nào sao? Vậy thì phải hỏi các ngươi tới Thánh Linh giáo làm gì?

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói một tiếng, sát ý bắt đầu tràn ra. Nhị Các Nhị Đảo mang theo tám cường giả Tôn cấp đến đây, mục đích không cần phải nói cũng biết. Cho dù có thả tám người này, sợ rằng tám người này ngày sau sẽ trở thành đại địch của Thánh Linh giáo, thậm chí là địch của hắn.

– Lục Lâm Thiên, lẽ nào chuyện này có liên quan tới ngươi sao?

Lão giả mắc hắc bào Vũ Vương tứ trọng nói, sắc mặt trầm xuống.

– Ta là giáo chủ Thánh Linh giáo, ngươi nói xem việc này có liên quan tới ta hay không?

Lục Lâm Thiên cười lạnh một tiếng rồi nói.

– Cái gì? Ngươi chính là giáo chủ Thánh Linh giáo sao?

Đối với thân phận của Lục Lâm Thiên mọi người đều biết, thế nhưng lúc này nghe Lục Lâm Thiên nói vậy tất cả đều kinh ngạc nhìn về phía Lục Thiếu Du. Giáo chủ của thế lực thần bí, cường hãn này không ngờ lại là Lục Thiếu Du. Hắn không phải là chưởng môn của Phi Linh môn sao?

– Ngươi không phải chưởng môn của Phi Linh môn sao?

Một Vũ Vương kinh ngạc lên tiếng.

– Lẽ nào chưởng môn Phi Linh môn không thể trở thành giáo chủ Thánh Linh giáo sao?

Lục Lâm Thiên nói xong, vẻ mặt đột ngột biến đổi, ánh mắt mang theo hàn ý nhìn về phía trước. Cánh tay giương lên, phất tay lạnh nhạt nói:

– Giết không tha, một người cũng không để lại.

Cánh tay hạ xuống thì thanh âm cũng dứt.

– Giết…

Thanh âm lạnh lùng mang theo sát khí quanh quẩn trong không gian. Trong mắt tất cả trưởng lão tràn ngập sát khí, năng lượng trong thiên địa giờ phút này ba động kịch liệt.

– Vạn Thú nghe lệnh, giết.

– Vạn Khôi nghe lệnh, giết không tha.

Grao…

Một tiếng hét lạnh lùng truyền ra. Vạn thú cuồn cuộn lao thẳng về phía trước. Từng đầu yêu thú, linh thú rống lên một tiếng giận dữ, dương nanh múa vuốt trực tiếp phóng về phía trước. Yêu nguyên, linh nguyên kinh khủng trên người tràn ngập không gian.

Đại quân vạn cỗ khôi lỗi trực tiếp hung hăng đánh về phía trước.

– Nhanh, bố trí đội hình phòng ngự.

Chương 1705: Tàn sát Vương cấp (1)

Cùng lúc đó mấy tiếng quát chói tai tận trời vang lên. Bất luận là Địa Viên đảo, Nguyệt Long các, Khôn Dương đảo hay là Thần Kim các hầu như cùng lúc các cường giả trong sơn môn đều nhanh chóng triển khai đội hình phòng ngự. Từng đạo quang trụ bằng chân khí đáng sợ và linh lực phô thiên cái địa tràn ra.

Sưu Sưu.

Thanh thế mênh mông cuồn cuộn này khiến cho không gian biến sắc. Toàn bộ không gian to lớn như vậy mơ hồ sắp vỡ nát. Đội hình phòng ngự nhanh chóng được kiến tạo. Đệ tử Nhị Các Nhị Đảo lập tức được bảo hộ.

Chỉ có tàn quân Phong Dong binh đoàn và Ám Minh tông hoàn toàn trở thành con kiến hôi. Chỉ có một số ít Vũ Vương và Linh Vương đê giai trong đại chiến bậc này hoàn toàn không phát huy được một chút tác dụng nào.

– Lục Lâm Thiên, Thánh Linh giáo của ngươi hôm nay dám động vào Nhị Các Nhị Đảo thì ngày khác Nhị Các Nhị Đảo chúng ta nhất định sẽ san bằng Vạn Đảo nhai.

Vũ Tôn tứ trọng kia dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi lớn tiếng quát.

Lục Lâm Thiên nghe vậy cũng không nhịn được mà cười nhạt. Thủ ấn lặng lẽ kết xuất, Thanh Linh Khải Giáp xuất hiện trên người. Tiếp theo lưu quang màu xanh sau lưng chợt lóe, một tiếng sấm nổ vang lên. Huyễn Ảnh Thanh Vũ được thi triển.

– Vũ linh khí phi hành Địa cấp.

Nhìn Huyễn Ảnh Thanh Vũ phía sau Lục Lâm Thiên, không ít cường giả Tôn cấp kinh ngạc. Vũ linh khí phi hành, tuyệt đối là bảo vật khó có được. Huống chi lại còn là Địa cấp.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, nhìn Vũ Tôn tứ trọng vừa mới uy hiếp lạnh nhạt nói:

– Nhị Các Nhị Đảo ngươi liên thủ san bằng Vạn Đảo nhai sao? Ta quả thực vô cùng hiếu kỳ, nếu như các ngươi có năng lực như vậy vì sao mấy nghìn năm qua vẫn không thể thành công? Còn phải hao binh tổn tướng. Mà hôm nay các ngươi còn rơi vào tình cảnh như hiện tại?

– Lục Lâm Thiên, ngươi đừng có kiêu ngạo. Thực lực của Nhị Các Nhị Đảo chúng ta không phải là thứ mà ngươi có thể trêu vào.

Bên người Vũ Tôn tứ trọng có một lão giả khuôn mặt hồng nhuận âm trầm trầm nói. Không gian quanh thân ba động kinh khủng, tức thì có một cỗ khí tức kinh khủng tràn ngập không trung.

– Trêu vào thì thế nào? Ân oán mấy nghìn năm Thánh Linh giáo ta Nhị Các Nhị Đảo các ngươi cũng không thể trêu vào. Mặc kệ là ai trêu vào thì cũng phải trả một cái g ía lớn. Nếu như không sợ phải trả một cái giá đắt thì cứ việc đến đây.

Chân khí Lục Lâm Thiên bạo phát, Tứ đại Thiên Tôn phía sau cùng với mấy cường giả Tôn lão hộ giáo đều bay lên, khí tức trên người tràn ra, thiên địa biến sắc.

– Tám người này một người cũng không để lại.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại thấp giọng nói với Tứ đại Thiên Tôn.

– Tuân lệnh giáo chủ.

Tứ đại Thiên Tôn bay lên, chúng Tôn lão hộ giáo phía sau nghiêm túc đáp lời. Từng đạo quang mang từ trong cơ thể bọn họ bạo phát sau đó ngưng tụ thành không gian năng lượng cuồn cuộn. Trong không gian năng lượng vô hình tràn ngập, phong vân biến sắc mang theo tiếng sấm nổ mạnh khiến cả phong vân run rẩy.

– Giết.

Khí tức mọi người tràn ra, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều dẫn theo lực lượng thiên địa bàng bạc. Sau đó lập tức mang theo công kích kinh khủng hung hăng đánh về phía những cường giả ở trước mặt. Dưới cỗ khí thế kinh khủng này, không gian chung quanh trực tiếp nứt nẻ. Từng cái khe nhỏ lan tràn ra chung quanh.

– Nguyễn Thượng Hành, người này chúng ta cùng nhau đối phó, toàn lực đánh chết hắn.

Linh lực quanh thân Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên bạo phát, lưu quang quanh thân ba động, thủ ấn nhanh chóng được kết. Trong nháy mắt có một đạo quang trụ bằng linh lực khổng lồ không gì sánh được từ trong cánh tay bắn ra. Khí tức kinh khủng ba động, phô thiên cái địa bao phủ về phía Vũ Tôn tứ trọng

– Tốt, Vũ Tôn tứ trọng mà thôi. Chúng ta liên thủ đủ để đánh chết người này.

Thủ ấn trong tay Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyên Thượng Hành được kết, năng lượng thiên địa giống như mây đen hội tụ. Năng lượng thiên địa bàng bạc khiến cho không gian lung lay sắp đổ. Một đạo chưởng ấn cực lớn nhanh như thiểm điện lao ra, hung hăng đánh về phía lão giả Vũ Tôn tứ trọng kia.

Phanh Phanh Phanh.

Cùng lúc đó, đông đảo cường giả trong nháy mắt va chạm với nhau. Năng lượng kinh khủng không ngừng khuếch tán ra chung quanh, khiến cho vô số đỉnh núi phía dưới bị nghiền nát giống như sơn băng địa liệt, đại chiến hết sức căng thẳng.

Đối mặt với Vũ Tôn ngũ trọng và một Linh Tôn ngũ trọng công kích vây công, sắc mặt Vũ Tôn tứ trọng này vô cùng xấu xí. Hắn thật không ngờ thực lực của Thánh Linh giáo đã tới bực này. Mấy nghìn năm qua Nhị Các Nhị Đảo phỏng đoán cường giả trong Thánh Linh giáo đã không còn bao nhiêu. Thế nhưng thật không ngờ Thánh Linh giáo này vẫn còn thực lực khủng bố như vậy. Lần này vì sự tình Thiên đảo cho nên không ít cường giả đi tới đó. Hắn lại muốn đến Thánh Linh giáo này một phen rồi mới đi tới Thiên đảo tiếp. Thế nhưng không ngờ mọi chuyện lại tới mức này.

Vũ Tôn tứ trọng này nhìn thấy công kích phô thiên cái địa của hai Tôn cấp ngũ trọng sắc mặt tức thì ngưng trọng. Áo bào vung lên, năng lượng khắp bầu trời ngưng tụ, trong nháy mắt đánh ra một quyền phá không nhanh chóng ngăn cản công kích của Tập Hạo Nhiên và Nguyên Thượng Hành. Có Cửu Tinh Khốn Long Trận này hắn có muốn trốn cũng không được.

Sưu Sưu…

Hai đạo quyền ấn trong nháy mắt hóa thành tàn ảnh ngập trời, năng lượng bàng bạc trong thiên địa gào thét, vô số tàn ảnh trên không trung lao ra. Trong không gian liên tục vang lên tiếng xé gió. Quyền ấn giống như tạo thành thiên la địa võng trên bầu trời mang theo lực lượng kinh khủng nhanh chóng va chạm với công kích của Tập Hạo Nhiên và Nguyễn Thượng Hành.

Ầm Ầm.

Công kích của ba siêu cấp cường giả Tôn cấp tức thì va chạm với nhau. Không gian thiên địa giờ phút này kịch liệt run rẩy. Kình khí kinh khủng trực tiếp xé rách không gian tạo ra từng cái khe đen kịt trong không gian rồi nhanh chóng khép lại.

Khục khục.

Kình khí đáng sợ trên bầu trời giống như một cơn lốc quét ngang rồi tiêu tán. Thân hình Vũ Tôn tứ trọng trong nháy mắt bị đẩy lùi, đối mặt với Tập Hạo Nhiên và Nguyễn Thượng Hành hắn tuyệt đối khó có thể chống lại.

Phanh Phanh.

Hơn chục cường giả Tôn cấp còn lại của Thánh Linh giáo lập tức phân biệt vây công bảy cường giả Tôn cấp khác của Nhị Các Nhị Đảo. Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng thôi động khôi lỗi cấp tám sơ giai phối hợp vây công đánh về phía một Linh Tôn tam trọng.

Lúc này Hạ Hầu Khải cũng mang theo một Linh Tôn nhị trọng trong Thánh Thú bộ vây công một Linh Tôn nhị trọng.

Công kích mang theo năng lượng phô thiên cái địa xuất hiện. Cường giả Tôn cấp mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều dẫn tới năng lượng thiên địa. Thực lực đáng sợ của cường giả Tôn cấp lúc này cũng hiện ra.

Nhìn đám cường giả Tôn cấp trong nháy mắt đại chiến, Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thán. Đại chiến như vậy hắn không có tư cách gia nhập. Tuy rằng hắn có thể đánh chết một Vũ Tôn nhất trọng, thế nhưng với điều kiện là phải thi triển Tử Lôi Huyền Đỉnh. Không có Tử Lôi Huyền Đỉnh tương trợ, hắn không thể làm được. Huống chi đây là hỗn chiến, hắn không thể gia nhập vào vòng chiến kinh khủng như thế được.

Chương 1706: Tàn sát Vương cấp (2)

– A…

Grao.

Tiếng kêu thảm thiết, tiếng thú minh, tiếng chém giết, thanh âm bạo liệt từ phía dưới tức thì đan xen với nhau. Dưới sự chém giết của yêu thú Thánh Linh giáo, khôi lỗi còn có hơn trăm cường giả Vương cấp, đệ tử Nhị Các Nhị Đảo lúc này cũng chỉ có thể chờ tán sát. Số cường giả Vương cấp của bọn họ tới đây cũng chỉ có bốn năm chục người mà thôi. Thế nhưng Thánh Linh giáo lại có khôi lỗi cấp bảy, yêu thú thất giai, hơn ba trăm cường giả Vương cấp, số lượng nhiều hơn gấp mấy lần a.

Thực lực đối lập như vậy hoàn toàn không thể chống đỡ, tuyệt đối là tàn sát nghiêng về một phía. Chỉ trong nháy mắt máu chảy thành sông.

Trong chém giết kịch liệt đột nhiên trong Cửu Tinh Khốn Long trận có một lỗ hổng.

– Đệ tử Thánh Vũ bộ nghe lệnh, giết cho ta.

– Đệ tử Thánh Linh bộ nghe lệnh, toàn lực xuất thủ, một người cũng không để lại.

Trên vạn đệ tử có thực lực mạnh của Thánh Vũ bộ, Thánh Linh bộ mai phục ở ngoài lập tức ào ào chạy vào trong trận, ầm ầm gia nhập vào trong trận chiến.

Phanh Phanh Phanh Phanh.

Giữa không trung, lực lượng cuồng bạo khuếch tán, thanh âm trầm thấp bạo liệt vang lên không dứt bên tai.

– Thu đám hồn anh này cũng không tồi.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi có hai cường giả Vương cấp bị đánh chết phải dùng hồn anh chạy trốn. Nhìn thấy cảnh này, trong đôi mắt xinh đẹp của Lục Tâm Đồng lộ ra tinh quang, trong nháy mắt kết thủ ấn, từng đạo hắc mang từ trong mi tâm nàng tràn ra.

Từng đạo khí tức quỷ dị nhất thời từ trong cơ thể nàng tuôn ra. Đây là một cỗ linh hồn lực bàng bạc mang theo một cỗ hắc mang nhàn nhạt, dẫn theo năng lượng vô hình trong thiên địa. Đạo lưu quang màu đen này thu liễm lại, một chiếc tháp lớn màu đen hiện ra, một cỗ khí tức khiến cho linh hồn rung động lan tràn ra. Đây chính là hồn khí Địa cấp Trấn Linh Diệt Hồn tháp.

– Hồn khí Địa cấp.

Cảm nhận khí tức từ trên đại tháp màu đen mà Lục Tâm Đồng thi triển ra, uy thế kinh người khiến cho linh hồn rung động, cùng với năng lượng thiên địa bị dẫn dắt đến đủ để chứng minh cái tháp màu đen này không ngờ đã đạt tới Địa cấp. Không ít cường giả Thánh Linh giáo không nhịn được mà ghé mắt nhìn.

– Thu…

Lục Tâm Đồng thôi động Trấn Linh Diệt Hồn tháp hóa thành một đạo lưu quang màu đen trực tiếp thôn phệ một hồn anh đang nhanh nhẹn tránh né công kích. Trong nháy mắt đem hồn anh này thu vào bên trong.

Phanh Phanh.

Máu chảy thành sông, khắp nơi đều là tay chân bị cụt, sát khí và mùi máu tanh tràn ngập. Lục Lâm Thiên nhướng mày, đại hồn anh trong đầu hắn lúc này cảm nhận được sát khí chung quanh đã bắt đầu hưng phấn, hận không thể đi ra thôn phệ cỗ sát khí này. Đám sát khí này dường như có không ít chỗ tốt với đại hồn anh, mỗi lần cảm nhận được sát khí đại hồn anh dường như đều muốn thôn phệ.

Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, mạnh mẽ ngăn chặn đại hồn anh lại. Lục Lâm Thiên nhíu mày, dưới sự vây công của cường giả Thánh Linh giáo, mấy Vũ Vương cao trọng của Nhị Các Nhị Đảo đang liều mạng phản kháng cho nên mấy trưởng lão Vũ Vương trong giáo khó có thể đánh chết trong lúc nhất thời.

– Người này để ta tới đối phó, ít nhiều cũng phải bắt sống một ít.

Lục Lâm Thiên nói xong, Huyễn Ảnh Thanh Vũ phía sau rung lên, thân thể đột nhiên bắn về phía trước, nhanh như thiểm điện xuất hiện bên cạnh một Vũ Vương cửu trọng.

– Chết đi.

Ngao…

Một tiếng đao minh giống như long ngâm truyền ra rồi vang vọng trên phía chân trời khiến cho trong lòng vạn thú run lên. Đao mang dẫn theo năng lượng thuộc tính thổ bàng bạc đánh xuống chín đao liên tiếp. Chín đạo đao mang trong nháy mắt xác nhập lại với nhau, quang mang chói mắt bắn ra. Trực tiếp bổ vào trên cương tráo phòng ngự của Vũ Vương cửu trọng kia.

Phanh Phanh.

Trong ánh mắt kinh ngạc của đám người Thánh Linh giáo, hộ thân cương khí của Vũ Vương cửu trọng này trực tiếp bị nghiền nát, rồi lập tức hóa thành từng mảnh nhỏ.

– Ta liều mạng với ngươi.

Một đạo lưu quang màu trắng lao ra, hồn anh của Vũ Vương cửu trọng này bắn ra trực tiếp nhằm về phía đầu Lục Lâm Thiên.

– Tới tốt.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, hoàn toàn không có ý tứ ngăn cản, tùy ý để cho hồn anh của Vũ Vương cửu trọng này chui vào trong mi tâm mình.

– A…

Chỉ trong giây lát, trong đầu Lục Lâm Thiên vang lên tiếng kêu thảm thiết của hồn anh Vũ Vương cửu trọng này. Một đạo đao mang màu vàng trong nháy mắt đánh xuống đem hồn anh này chém thành từng mảnh nhỏ.

Vũ Vương cửu trọng này không biết được nếu không phải Lục Lâm Thiên cố ý ra tay nhẹ một chút thì ngay cả hồn anh của hắn đừng mong chạy trốn. Cố ý lưu lại hồn anh của hắn chính là để hắn liều mạng dãy dụa, trở thành đối tượng bị kim đao màu vàng thôn phệ. Lục Lâm Thiên không biết kim đao màu vàng thôn phệ linh hồn lực và hồn anh có tác dụng gì, thế nhưng hắn có thể khẳng định kim đao màu vàng hấp thu một bộ phận lớn như vậy, thế nhưng ít nhiều tiểu hồn anh và đại hồn anh của hắn cũng hấp thu được không ít chỗ tốt.

– Ngươi cũng đi chết đi.

Đánh chết một Vũ Vương cửu trọng, sau khi thu nhẫn trữ vật của người này vào tay, Lục Lâm Thiên cũng không dừng lại, Huyễn Ảnh Thanh Vũ phía sau khẽ vỗ, tốc độ tăng lên tới mức kinh khủng, tiếp theo Lục Lâm Thiên đã nhẹ nhàng đánh xuống một đao. Đem thân thể và hồn anh của một cường giả Vũ Vương ngũ trọng đỉnh phong chém thành mảnh nhỏ.

Ông.

Thân ảnh lần nữa chợt lóe, thân thể Lục Lâm Thiên lại xuất hiện trước mặt một cường giả Vương cấp. Mỗi lần Lục Lâm Thiên xuất thủ, trong Nhị Các Nhị Đảo sẽ có một vị cường giả Vương cấp trực tiếp bị tàn sát. Một đao đánh chết, tuyệt đối không dây dưa tới đao thứ hai.

Tàn sát như vậy khiến cho đám cường giả Vương cấp một khi cảm nhận được khí tức của Lục Lâm Thiên liền lập tức thối lui. Thế nhưng bản thân đang bị cường giả Thánh Linh giáo vây công, bản thân tràn ngập nguy cơ thì làm sao có thể chạy thoát.

– Đáng chết, Thần Kim các chúng ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho Thánh Linh giáo các ngươi.

– Địa Viêm đảo chúng ta nhất định sẽ san bằng Thánh Linh giáo các ngươi.

Trong bầu trời sắc mặt cả đám cường giả Tôn cấp Nhị Các Nhị Đảo dữ tợn, thanh âm giận dữ lớn tiếng nói. Trưởng lão, hộ pháp trong môn đang bị tàn sát khiến cho bọn họ vô cùng đau lòng.

– Sợ rằng ngày hôm nay ngươi không được nhìn thấy Thánh Linh giáo ta bị san bằng rồi. Bởi vì hôm nay bản Tôn nhất định sẽ khiến cho bọn ngươi xương cốt không còn.

Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng hét lớn một tiếng, phối hợp với đầu khôi lỗi cấp tám đánh cho Linh Tôn tam trọng kia liên tiếp lùi lại.

– Giết.

Cường giả Thánh Linh giáo toàn lực xuất thủ, tiếng chém giết vang vọng tận trời hội tụ lại một chỗ giống như là cửu u địa ngục.

– Trời, trời long đất lở sao?

– Trời long đất lở a. Có cường giả xuất thủ sao?

Phía xa trong không trung, nhị các nhị đảo có hành động quy mô lớn như vậy hấp dẫn không ít người trên Vạn Đảo nhai nhìn vào. Đủ mọi loại người với tâm tư khác nhau dò xét. Mà hiện tại, đám người phía xa nhìn thấy một màn trên không trung, trong không gian mông lung che trời kia không ngừng vang lên tiếng sấm, phong vân biến sắc, giống như long trời lở đất như tận thế chấn động nhân tâm khiến cho người ta không nói nên lời.

Chương 1707: Vũ Tôn ngã xuống (1)

– Giết.

Thôi động Huyễn Ảnh Thanh Vũ, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuyên qua đoàn người, chuyên tìm người có tu vi Vương cấp xuất thủ. Đây hoàn toàn là một cơn ác mộng của Vương cấp, chỉ trong chốc lát cho năm Vương cấp bị Lục Lâm Thiên giết chết.

Lục Lâm Thiên hiện tại đang nghĩ, đánh chết nhiều Vương cấp một chút, tuy rằng thực lực của Thánh Linh giáo hoàn toàn hơn hẳn nhị các nhị đảo này, thế nhưng trong lúc hỗn chiến, một khi các cường giả này toàn lực xuất thủ thì sẽ tạo thành không ít thương tổn với Thánh Linh giáo của hắn. Hắn nên đánh chết nhiều hơn một chút, cũng có thể đem tổn hao của Thánh Linh giáo giảm xuống mức thấp nhất.

– Thánh Linh giáo đáng chết, vậy thì đồng quy vu tận đi.

Phía xa, một Vũ Vương thất trọng trong nhị các nhị đảo trên mình đầy vết thương, thân bị vây khốn trong trận, muốn chạy đi cũng không có cơ hội. Trong nháy mắt người này đánh ra từng đạo thủ ấn quỷ dị, khí tức quanh người không ngờ lại đột nhiên kéo lên. Khí tức tăng lên mạnh mẽ, khí tức này so với thời kỳ toàn thịnh không ngờ còn mạnh hơn không ít.

– Hồn anh tự bạo.

Mấy cường giả Vương cấp của Thánh Linh giáo liên thủ vây công chung quanh tức thì cả kinh, nhanh chóng thối lui. Bọn họ không ngờ Vũ Vương thất trọng này lại độc ác với bản thân như vậy, không ngờ lại lựa chọn hồn anh tự bạo. Lấy sinh mệnh trả giá khiến cho uy lực tăng lên nhiều, người bị lan tới gần tuyệt đối phiền phức.

– Hừ, ta chết cũng phải kéo theo vài người đệm lưng.

Vũ Vương thất trọng này giống như điên rồi. Dù sao đi nữa hắn cũng phải chết, kéo theo mấy người đệm lưng coi như cũng không tồi. Thủ ấn bỗng nhiên được kết, khí thế tức thì kéo lên tới cực hạn. Toàn bộ thân thể bành trướng, thậm chí không trung chung quanh thân thể hắn xuất hiện từng cái khe không gian khiến cho tim đập nhanh.

– Hồn anh tự bạo.

Vũ Vương thất trọng này kêu lên một tiếng thê lương, thân thể bành trướng tức thì nhằm về phía chúng Vũ Vương Thánh Linh giáo mà phóng tới.

– Muốn kéo theo người đệm lưng sao? Ngươi còn chưa đủ.

Lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên trong nháy mắt xuất hiện, quang mang quanh thân lan tràn ra chung quanh. Quang mang chợt lóe rồi lập tức bao phủ không gian chừng trăm thước.

Phanh Phanh.

Thân thể bành trướng của Vũ Vương thất trọng này nổ tung, chân khí bàng bạc phô thiên cái địa khuếch tán sau đó biến mất không còn tung tích trong không gian. Không gian bị quang mang bao phủ không ngờ chỉ hơi rung động một chút, kình khí kinh khủng không bị tiết ra ngoài một chút nào, đều bị không gian quang mang bao phủ.

Phanh Phanh Phanh.

Mà lúc này phía xa lại có không ít cường giả nhị các nhị đảo biết mình chạy trốn không có hi vọng bắt đầu liều mạng, cả đám điên cuồng ôm đối thủ thi triển hồn anh tự bạo.

Phanh Phanh.

Hồn anh tự bạo, không gian run lên, trong không gian liên tục xuất hiện hắc động. Không gian nứt nẻ bắn ra quang mang chói mắt. Lực lượng ngập trời khuếch tán. Toàn bộ không gian như nổ tung, từng cái khe trong không gian trực tiếp lan tràn trên bầu trời. Đây không phải là cái khe trong sóng gợn mà là cái khe trong không gian. Một cỗ quang mang đen kịt khiến cho tim người khác đập nhanh từ trong cái khe không gian tran ra.

Trong nhị các nhị đảo, liên tiếp có mấy cường giả Vương cấp tự bạo, đem một đầu yêu thú thất giai, một cường giả Vương cấp của Thánh Linh giáo làm kẻ đệm lưng. Vị cường giả Vương cấp kia chỉ có thể dùng hồn anh chạy trốn, nhanh chóng lùi lại một bên rồi rời khỏi trận pháp. Mà mấy cường giả Vũ Vương khác của Thánh Linh giáo cũng bị thương nặng.

– Hỗn đản.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lẽo, đám người của nhị các nhị đảo này quả thực đủ ác, vô hình trung sát khí nồng đậm trên người hắn lan tràn ra, bao phủ trên thân thể.

– Chết đi.

Huyết Lục trong tay xẹt qua, một Vũ Vương lục trọng trực tiếp bị Lục Lâm Thiên giết chết.

– Giết.

Một Linh Vương tam trọng đang muốn liều mạng thi triển linh hồn công kích thì thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt xuất hiện, người này tức thì trở thành hai đoạn, hoàn toàn không có lực chống lại.

Lục Lâm Thiên lúc này hoàn toàn không để ý tới công kích, kình khí hay linh hồn công kích, còn có tốc độ kinh khủng, hoàn toàn trở thành một sát thần, nơi hắn đi qua đều có cường giả ngã xuống.

– Thu.

Lục Tâm Đồng kết thủ ấn, khói độc bao phủ khắp bầu trời, thôi động Trấn Linh Diệt Hồn Tháp thu thập hồn anh của đám cường giả. Thỉnh thoảng nàng cũng lợi dụng Trấn Linh Diệt Hồn Tháp đánh chết không ít cường giả nhị các nhị đảo.

Nhìn thấy Lục Tâm Đồng xuất thủ, chúng cường giả Thánh Linh giáo kinh hãi không ngớt, muội muội của giáo chủ tuy rằng tuổi tác còn nhỏ thế nhưng thực lực không ngờ lại cường hãn như vậy. Toàn thân là độc công, không có mấy người dám trêu chọc.

Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Như Hoa, Dương Quá cũng gia nhập vào trong vòng chiến, đều tìm kiếm một ít Vũ Suất Linh Suất mà xuất thủ. Một khi ra tay lập tức đánh chết. Chỉ có Dương Quá xuất thủ là đánh cho đối phương bị thương nặng, không đành lòng giết đối phương mà thôi.

– Đi tìm chết đi.

Phía xa, Viên Tự Thành cùng với Quân Bất Phàm sau khi liên thủ đẩy lui một Vũ Tôn nhất trọng hung hăng đánh một đạo linh lực bàng bạc vào trên thân thể của Vũ Tôn nhất trọng này.

Khục khục.

Thân thể Vũ Tôn nhất trọng này bị đánh bay, liên tiếp bị thương khiến cho sắc mặt hắn lúc này trắng bệch, trong miệng lập tức phun ra một ngụm máu.

– Thánh Linh giáo, bản tôn có chết thì các ngươi cũng không giống khá giá đâu.

Ánh mắt Vũ Tôn nhất trọng này lạnh lẽo, thủ ấn quỷ dị trong tay được kết, khí tức đột nhiên bắt đầu kéo lên.

– Ngươi cũng muốn thi triển hồn anh tự bao sao? Sợ rằng bằng vào ngươi còn chưa được.

Viên Tự Thành, Quân Bất Phàm nhìn nhau, thủ ấn trong tay hai người đồng thời được kết, liên thủ dẫn dắt năng lượng thiên địa kéo tới, linh lực bạo phát, tức thì bố trí một đạo quang tráo vô hình thật lớn.

Phanh Phanh.

Thân thể đang bành trướng của Vũ Tôn nhất trọng này tức thì nổ tung, chân khí bàng bạc phô thiên cái địa đột nhiên tràn ra thế nhưng không ngờ lại bị hai người Viên Tự Thành, Quân Bất Phàm liên thủ ngăn lại trong quang tráo. Kình khí kinh khủng không ngừng trùng kích vào quang tráo khiến cho không gian bên trong nổ tung thành từng mảnh nhỏ, một lát sau mới khôi phục lại như lúc ban đầu.

Khục khục.

Viên Tự Thành, Quân Bất Phàm đều lùi lại vài bước, quang tráo đồng thời nứt nẻ, thế nhưng cũng ngăn cản được hồn anh tự bạo của Vũ Tôn nhất trọng này.

– A..

Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên bên tai. Lần này nhân mã nhị các nhị đảo cùng với tàn quân của Thiên Phong dong binh đoàn cùng với Ám Minh tôn gần tới năm vạn người.

Mà đệ tử Thánh Linh giáo chỉ có trên bốn vạn người, còn có yêu thú, khôi lỗi, nhân số không ít hơn chút nào. Nhưng mà những người thực lực thấp hoàn toàn không đi vào, tránh cho bị đả thương. Đệ tử Thánh Linh giáo chân chính tham dự vào bên trong cũng chỉ có hơn hai vạn mà thôi. Hơn nữa lại thêm vạn thú và vạn khôi cũng đủ tàn sát đám người kia. Còn có Cửu Tinh Khốn Long trận trợ giúp khiến cho tâm thần đám người nhị các nhị đảo này không yên không có chiến ý, đánh chết càng thêm dễ dàng.

Chương 1708: Vũ Tôn ngã xuống (2)

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi thi thể khắp nơi, hơn năm vạn người đã chỉ còn lại hơn một vạn.

Trong hoảng hốt lo sợ mọi người muốn chạy trốn thế nhưng không thể chạy trốn, trong lúc kinh hãi chỉ có thể chờ bị đánh chết. Trong bầu trời, rất nhiều cường giả Thánh Linh giáo vây quanh một người, bởi vì người của nhị các nhị đảo thỉnh thoảng lại có kẻ thi triển hồn anh tự bạo cho nên cường giả Thánh Linh giáo toàn lực liên thủ công kích.

Phanh Phanh Phanh.

Trong công kích kinh người, cường giả nhị các nhị đảo càng ngày càng ít, số cường giả còn lại lúc này chỉ còn mười mấy người. Chỉ là số cường giả Vương cấp mà Lục Lâm Thiên giết chết cũng không ít hơn chục người.

Phanh.

Giữa không trung lần nữa vang lên thanh âm bạo liệt kinh người. Trong không gian đổ nát, một Vũ Tôn nhất trọng của nhị các nhị đảo bị ba Tôn lão hộ giáo của Thánh Linh giáo liên thủ đánh chết trong không gian đổ nát.

– Tứ đại sơn môn chúng ta nhất định sẽ không bỏ qua cho các ngươi.

Vũ Tôn tứ trọng bị Tập Hạo Nhiên và Nguyễn Thượng Hành liên thủ vây công lúc này toàn thân tràn ngập vết thương, chật vật không ngớt, hai mắt đỏ ngầu, đầy vẻ oán hận nhìn về phía Nguyễn Thượng Hành và Tập Hạo Nhiên, thanh âm lạnh lùng oán độc truyền ra.

– Tứ đại sơn môn ở trước mặt Thánh Linh giáo cũng không hơn được bao nhiêu. Thánh Linh giáo ta cũng không sợ. Chết đi.

Nghe vậy trên khuôn mặt Tập Hạo Nhiên bắn ra hàn ý, nói xong, trong tay xuất hiện một đạo linh lực bàng bạc giống như lưu tinh trực tiếp đánh về phía Vũ Tôn tứ trọng. Trong không gian, thanh âm trầm muộn liên tiếp vang lên.

Phanh Phanh.

Công kích của Nguyễn Thượng Hành cũng được ngưng tụ ầm ầm đánh đi. Một đạo chân khí bàng bạc trực tiếp hóa thành một đầu mãng xà lớn đánh về phía Vũ Tôn tứ trọng.

– Phá.

Sắc mặt Vũ Tôn tứ trọng vô cùng xấu xí. Công kích của hai người cường hãn không gì sánh được. Mỗi một lần chống lại sẽ khiến hắn cực kỳ bất lợi. Thế nhưng hắn cũng không có biện pháp nào, bởi vì căn bản không thể tránh né cho nên lần nữa phải nghênh đón hai đạo công kích này.

Phanh Phanh.

Trong kình khí cuồng bạo, thân hình Vũ Tôn tứ trọng này đột nhiên bị đánh bay, khóe miệng xuất hiện vết máu. Giờ phút này từng đạo thủ ấn quỷ dị trong tay hắn không ngừng đánh ra, dường như muốn thi triển con bài chưa lật nào đó.

– Chậm rồi, chết đi.

Lúc này thanh âm của Tập Hạo Nhiên vang lên, sát ý trong mắt bắn ra. Một cỗ linh hồn ba động khó có thể phát hiện ra trực tiếp bắn về phía trước. Không gian trong nháy mắt tan vỡ. Toàn bộ không gian được linh hồn ba động cuồng bạo bao phủ.

Cường độ linh hồn lực của Linh Tôn ngũ trọng không cần phải nói. Đối phó với một Vũ Tôn tứ trọng, tuy rằng Vũ Tôn tứ trọng tuyệt đối đã là cường hãn, là cường giả đứng trên đỉnh kim tự tháp trên đại lục. Thế nhưng đó cũng chỉ là lời nói tương đối mà thôi. Dù sao trong mạnh có người mạnh hơn, thực lực Tập Hạo Nhiên tuyệt đối ở trên hắn.

Dưới công kích linh hồn kinh khủng như vậy, không gian trực tiếp vỡ nát. Toàn bộ không gian giống như trở nên ảm đạm không có ánh sáng. Linh hồn công kích của Linh Tôn ngũ trọng coi như là Vũ Tôn lục trọng hay là Vũ Tôn thất trọng đều không dám khinh thường. Luận linh hồn lực, Vũ Tôn tứ trọng này so với Tập Hạo Nhiên đương nhiên sẽ yếu hơn.

Dưới cơn lốc bằng linh hồn kinh khủng này sắc mặt lão giả Vũ Tôn tứ trọng hoảng hốt, lập tức bố trí một kiện khải giáp quỷ dị, thế nhưng công kích linh hồn lực lập tức xuyên qua khải giáp rồi xâm nhập vào trong đầu hắn. Công kích mà hắn đang ngưng tụ trong nháy mắt đình trệ, dưới cơn lốc bằng linh hồn kinh khủng này, bằng vào tu vi Vũ Tôn tứ trọng của hắn căn bản khó có thể chống lại.

– Chết đi.

Ánh mắt Tập Hạo Nhiên lạnh lẽo, trong linh hồn ngập trời có một đạo hư ảnh cự thú dữ tợn hung hăng đánh vào trong mi tâm Vũ Tôn tứ trọng kia.

Hư ảnh cự thú dữ tợn bằng linh hồn lực đánh vào mi tâm khiến cho Vũ Tôn tứ trọng này triệt để dại ra.

– Chết đi.

Cùng lúc đó Nguyễn Thượng Hành cũng lạnh lùng quát lên một tiếng, một đạo quyền ấn bàng bạc trong tay đập vào ngực người này.

Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm vang lên. Không gian dưới đạo quyền ấn này trực tiếp xuất hiện cái khe không gian. Quyền ấn đánh vào ngực Vũ Tôn tứ trọng, một cỗ lực lượng mạnh mẽ trút xuống…

Khục…

Ngay sau đó Vũ Tôn tứ trọng này phun ra một ngụm máu tươi mang theo nội tạng bị nghiền nát. Dưới hai đạo công kích như vậy hắn không thể chống đỡ được. Hồn anh cũng không thể chạy trốn. Công kích của Nguyễn Thượng Hành cùng với linh hồn công kích của Tập Hạo Nhiên nếu là Vũ Tôn tứ trọng muốn đánh chết được hắn vô cùng khó khăn. Thế nhưng người đánh chết hắn lúc này lại là hai cường giả Tôn cấp ngũ trọng.

– Nguyễn Thượng Hành, thi thể gia hỏa này đối với ta có chút hữu dụng, đừng hủy nó.

Tiết Linh Phượng đang cùng một khôi lỗi cấp tám vây công một Linh Tôn tam trọng biết được hai người Nguyễn Thượng Hành đánh chết được Vũ Tôn tứ trọng kia tức thì lớn tiếp nói. Thi thể một Vũ Tôn tứ trọng nếu như để cho nàng luyện chế thành khôi lỗi mà nói tuyệt đối có thể tạo ra một đầu khôi lỗi cấp tám.

– Yên tâm, ta sẽ giữ lại cho ngươi. Nhưng mà hôm nào đó ngươi phải luyện chế một kiện linh khí bản mạng cho ta.

Nguyễn Thượng Hành lớn tiếng nói.

– Không thành vấn đề.

Tiết Linh Phượng trả lời.

– Linh Tôn tam trọng, chết đi.

Tập Hạo Nhiên nói xong, thân ảnh đạp xuống trước mặt Linh Tôn tam trọng bị Tiết Linh Phượng và khôi lỗi cấp tám vây công. Công kích bàng bạc phá không đánh ra, không có chút đình trệ nào.

– Ngươi trốn không thoát đâu.

Nguyễn Thượng Hành không cam lòng tụt lại phía sau, chân khí bàng bạc bạo phát, dẫn động năng lượng thuộc tính phô thiên cái địa kéo tới. Trong nháy mắt bao vây Linh Tôn tam trọng này lại.

Ầm ầm.

Một đạo trảo ấn của khôi lỗi cấp tám trực tiếp đánh vào trên người người này, trong nháy mắt đánh bay thân thể hắn.

Phanh Phanh Phanh.

Hầu như là cùng lúc, công kích của Tập Hạo Nhiên và Nguyên Thượng Hành đánh tới. Trong nháy mắt này, lực lượng cuồng bạo xé rách không gian, vốn Linh Tôn tam trọng này đã bị thương nặng, dưới công kích của hai cường giả Tôn cấp ngũ trọng trực tiếp bị đánh chết.

– Nguyễn Thượng Hành, Tập Hạo Nhiên, hai ngươi thiếu ta một Linh Tôn tam trọng. Ta đang muốn luyện chế một đầu khôi lỗi từ người sống đây, nếu như muốn giết hắn thì ta đã sớm giết rồi.

Sắc mặt Tiết Linh Phượng đại biến, tức thì trừng mắt nhìn về phía Tập Hạo Nhiên và Nguyễn THượng Hành cả giận nói.

– Làm sao ta biết được, sao ngươi không nói sớm.

Tập Hạo Nhiên có chút khó xử cười, trên khuôn mặt xuất hiện nụ cười hiếm thấy.

Phanh Phanh Phanh.

Không gian nổ tung, cường giả Thánh Thú bộ vây công lần nữa đánh chết một Linh Tôn nhất trọng.

Chém giết kịch liệt đã gần tới hồi kết. Lục Lâm Thiên cũng thu hồi Huyễn Ảnh Thanh Vũ và Thanh Linh Khải Giáp. Cường giả trong Nhị Các Nhị Đảo đã chết gần hết, đại cục đã định.

Chương 1709: Tàn hồn trong trận

Trong bầu trời, lão giả có khuôn mặt hồng nhuận kia cuối cùng cũng lựa chọn hồn anh tự bạo thế nhưng lại bị Tập Hạo Nhiên và Nguyễn Thượng Hành ngăn cản. Còn có một Vũ Tôn nhị trọng và hai Vũ Tôn nhất trọng dưới sự hỗ trợ của Tập Hạo Nhiên và Nguyễn Thượng Hành đều bị bắt sống giao cho Thánh Pháp bộ.

Chúng cường giả Vương cấp của Nhị Các Nhị Đảo lúc này ngã xuống gần hết, chỉ có một số ít đang uể oải nằm trong tay cường giả của Thánh Linh giáo.

Đám người có tu vi Vũ Suất, Linh Suất cũng bị đệ tử Thánh LInh giáo bắt được số ít, còn lại đều đánh chết.

Trong sơn mạch rộng lớn, mấy vạn thi thể tràn ngập khắp nơi nơi, sát khí ngập trời, mùi máu tanh nồng nặc tới cực hạn khiến cho người khác không khỏi bị ảnh hưởng. Mà hết thảy chuyện này thời gian xảy ra cũng không dài, chỉ trong một khắc mà thôi.

Thực lực của Thánh Linh giáo hoàn toàn áp đảo hơn Nhị Các Nhị Đảo. Cho dù có không ít cường giả Vương cấp và Tôn cấp thi triển hồn anh tự bạo, thế nhưng cũng không kéo theo được bao nhiêu người đệm lưng, chỉ làm bị thương cường giả Thánh Linh các. Mà có vô số cường giả Nhị Các Nhị Đảo ngay cả cơ hội thi triển hồn anh tự bạo cũng không có, đều bị công kích như sấm sét đánh chết.

Trong Thánh Linh giáo, nhân số ngã xuống cũng không ít, người bị thương càng nhiều. Còn có không ít yêu thú, linh thú cũng bị đánh chết và bị thương. Không ít khôi lỗi bị phá hủy. Chỉ là so với việc hoàn toàn tiêu diệt của Nhị Các Nhị Đảo, thì hoàn toàn có thể quên đi.

Ba siêu cấp cường giả Tôn cấp, bảy tám cường giả Vương cấp, còn có hơn hai chục cường giả Suất cấp bị bắt giữ nhìn thấy thi thể khắp nơi vô cùng kinh hãi, trong mắt còn mang theo oán hận. Kết cục này tuyệt đối không giống như trong tưởng tượng của bọn

hắn.

Mấy vạn đệ tử bị đánh chết, đông đảo cường giả ngã xuống. Thực lực Thanh Linh giáo không ngờ lại kinh khủng như vậy. Những cường giả bị bắt giữ vô cùng chấn động và tuyệt vọng. Lần này tới Vạn Đảo nhai đối với Nhị Các Nhị Đảo tuyệt đối là một lần đả kích kinh khủng. Số người ngã xuống đối thực lực Nhị Các Nhị Đảo tuyệt đối là tổn thất nghiêm trọng, trong khoảng thời gian ngắn khó có thể khôi phục lại.

Dưới sự an bài của trưởng lão, hộ pháp Thánh Linh giáo, đệ tử Thánh Linh giáo hưng phấn thu thập tàn cục. Mấy nghìn năm rồi, Thánh Linh giáo đối mặt với Nhị Các Nhị Đảo rốt cuộc tiêu diệt cường giả mà Nhị Các Nhị Đảo phái tới. Rốt cuộc cũng đánh một đòn phủ đầu với Nhị Các Nhị Đảo. Sợ rằng Nhị Các Nhị Đảo còn chưa tổn thất như vậy bao giờ.

Đệ tử tứ bộ phối hợp đại chiến khiến cho đệ tử tứ bộ cũng thân thiết hơn rất nhiều. Mấy nghìn năm phân liệt rốt cuộc cũng dung hợp cùng nhau. Thế mới biết được tứ bộ liên hợp quan trọng như thế nào. Nếu như từ trước tới nay tứ bộ liên hợp với nhau, Nhị Các Nhị Đảo sợ rằng cũng không dám mơ ước tới Thánh Linh giáo.

– Thu.

Lục Tâm Đồng thu hồi Trấn Linh Diệt Hồn tháp hóa thành một đạo quang mang màu đen tiến vào trong mi tâm nàng. Lần này nàng thu được hồn anh của bảy Vương cấp. Mà vô số người lựa chọn hồn anh tự bạo thế nhưng lại bị cường giả Thánh Linh giáo trực tiếp đánh chết, cũng không có cơ hội tự bạo.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn toàn trường, trong Thánh Linh giáo có hai Tôn lão hộ giáo bị thương không nhẹ, có mấy người bị thương nhẹ, cũng không có ai ngã xuống. Trong đám cường giả Vương cấp có một Vũ Vương đê giai bất hạnh ngã xuống, hai người dùng hồn anh chạy thoát, bị thương nặng có mấy người, nhẹ cũng có một ít. Chiến tích như vậy so với tình huống của Nhị Các Nhị Đảo tuyệt đối đủ để kiêu ngạo.

Khóe miệng nhếch lên, Lục Lâm Thiên nở nụ cười nhàn nhạt. Lần này rốt cuộc cũng cho Nhị Các Nhị Đảo một lần giáo huấn.

– Giáo chủ, tất cả đã thu thập xong. Lần này quả thực hả giận a. Để xem sau này Nhị Các Nhị Đảo còn dám kiêu ngạo nữa hay không.

Lô Vượng Đạt trưởng lão đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên rồi nói, vẻ mặt hưng phấn không ngớt. Toàn thân lúc này còn mang theo không ít vết máu.

– Lô trưởng lão lần này giết địch không ít, xử phạt đối với ngươi mấy ngày trước coi như xóa bỏ.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại nói với tam trưởng lão Thánh Linh bộ:

– Tam trưởng lão, ngươi thấy thế nào?

– Tất cả đều tuân theo mệnh lệnh giáo chủ.

Tam trưởng lão tức thì trả lời, ý tứ của giáo chủ đương nhiên hắn sẽ tuân theo.

– Đa tạ giáo chủ.

Lô Vượng Đạt tức thì cảm kích hành lễ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, vị Lô trưởng lão này đúng là tuyệt đối trung thành và tận tâm với Thánh Linh giáo.

– Giáo chủ, người tới của Nhị Các Nhị Đảo lần này đã giải quyết xong. Phía xa có không ít người đang tiến tới xem xét, có cần xử lý hay không?

Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên tiến lên dò hỏi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, do dự một chút rồi nói:

– Không cần để ý tới bọn họ. Từ hôm nay trở đi Thánh Linh giáo không cần che che dấu dấu nữa.

– Vâng.

Thánh Linh Thiên Tôn khẽ gật đầu nói:

– Giáo chủ, tất cả đã thu thập gần xong, chúng ta về trước thôi.

– Tập lão, Cửu Tinh Khốn Long trận này trước tiên không nên thu, các đệ tử toàn bộ rời đi. Ta còn có chút chuyện. Thông báo xuống dưới, bất luận là một đệ tử nào cũng không được tiến vào nơi này, bằng không sẽ xử trí theo giáo quy.

Lục Lâm Thiên nói.

Tập Hạo Nhiên nghi hoặc nhìn thoáng qua Lục Lâm Thiên. Chúng đệ tử Thánh Linh giáo mang theo sát khí rời đi. Cả đám còn đang vô cùng kích động. Dưới sự dẫn dắt của giáo chủ chống lại Nhị Các Nhị Đảo. Lúc này trong lòng chúng đệ tử Thánh Linh giáo với vị giáo chủ đột nhiên xuất hiện này hoàn toàn phục tùng.

Chúng đệ tử Thánh Linh giáo rời đi, chỉ có Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Như Hoa, Thiên Sí Tuyết Sư còn có Tiểu Long ở bên người Lục Thiếu Du.

– Mọi người cũng đi ra ngoài đi, ta ở lại một chút rồi đi ra.

Cảm nhận sát khí phóng lên cao trong sơn mạch, bên trong mơ hồ còn có tàn hồn, Lục Lâm Thiên quay đầu lại nói với đám người Tiểu Long, Lục Tâm Đồng.

– Được.

Mọi người gật đầu lập tức theo đệ tử Thánh Linh giáo rời đi.

Khi trong không gian chỉ còn một mình Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, ánh mắt đột nhiên đỏ rực, sát khí do mấy vạn người ngã xuống ngưng tụ ở giữa không gian không tiêu tán, mấy vạn tàn hồn tụ tập. Đông đảo cường giả Vương cấp, Suất cấp và mấy cường giả Tôn cấp ngã xuống khiến cho vô hình trung trong không gian có tàn hồn tồn tại. Chỉ là người bình thường rất khó cảm giác được sự tồn tại của tàn hồn. Mà đặc biệt có cường giả Tôn cấp và Vương cấp thi triển hồn anh tự bạo. Đám tàn hồn lưu lại này càng trở nên cuồng bạo và hung ác.

Sưu.

Trong mi tâm Lục Lâm Thiên có một đạo lưu quang bắn ra rồi huyền phù trên không trung. Đây chính là đại hồn anh của Lục Lâm Thiên.

Giờ phút này hai mắt trên đại hồn anh mở ra, đôi mắt đen thâm thúy. Một cỗ khí tức mạnh mẽ từ trong cơ thể tràn ra.

Chương 1710: Thôn phệ sát khí

Bản thể Lục Lâm Thiên nhíu mày, linh hồn lực bàng bạc trên đại hồn anh vốn đã mạnh hơn tiểu hồn anh. Sau đó lại thôn phệ hồn anh của mấy Vương cấp còn có hồn anh của một Tôn cấp, linh hồn lực càng ngày càng mạnh. Về phần hiện tại mạnh tới mức nào, cho dù Lục Lâm Thiên tương liên với đại hồn anh cũng không biết được thực lực của đại hồn anh đã tới bước nào. Hắn chỉ có thể cảm giác được đại hồn anh thôn phệ hồn anh của mấy Vương cấp và một Tôn cấp thì linh hồn lực ngày càng mạnh mẽ.

Bản thân đại hồn anh chính là do trăm vạn tàn hồn và sát khí bàng bạc ngưng tụ. Sát khí trên người nó lúc này vô hình trung đã bị dẫn dắt, sát khí ngập trời bạo phát, cả không gian run lên.

Sưu Sưu.

Quanh thân đại hồn anh, sát khí ngập trời bạo phát trong nháy mắt tràn ngập không trung. Sát khí ngập trời bạo phát khiến cho không gian gió nổi mây phun, sát khí giống như một cơn lốc cuồng bạo.

Đồng thời, trong Cửu Tinh Khốn Long trận, những sát khí và tàn hồn vừa mới sinh ra cảm nhận được sát khí ngập trời trên người đại hồn anh lập tức run rẩy. Thế nhưng đám sát khí và tàn hồn vừa mới sinh ra này còn chưa có một bản năng nào, chỉ có thể run rẩy mà không biết làm gì.

Sưu Sưu.

Ánh mắt đại hồn anh đỏ rực, trong nháy mắt lấy quanh thân làm trung tâm, một cỗ hấp lực ngập trời lan tràn ra chung quanh đem số tàn hồn, sát khí vừa mới sinh ra trực tiếp thôn phệ vào trong cơ thể.

Dưới sát khí ngập trời, cát bay đá chạy, đất trời rung chuyển. Sát khí ngập trời tràn ngập, toàn bộ Cửu Tinh Khốn Long trận hôn ám, sát khí mơ hồ tiết ra ngoài khiến cho mọi người ở phía xa ngoài trận vô hình trung cũng cảm thấy tim đập nhanh.

– Chuyện gì xảy ra, tại sao có thể như vậy?

Bên ngoài Cửu Tinh Khốn Long trận, chúng cường giả Thánh Linh giáo nhìn Cửu Tinh Khốn Long trận mông lung, đột nhiên nhìn thấy bầu trời gió nổi mây phun, dường như có sát khí bàng bạc phóng lên cao cùng với sát khí mơ hồ tiết ra ngoài khiến cho cường giả Tôn cấp không khỏi nhíu mày.

Thế nhưng mọi người cũng không có dò xét, mệnh lệnh của giáo chủ hiện tại không ai dám không tuân theo. Trận chiến lúc này, từ Thiên Tôn, Tôn lão hộ giáo cho tới hộ pháp và trưởng lão, đệ tử đối với giáo chủ đều tâm phục khẩu phục. Trong lòng chúng cường giả kỳ thực cũng hiểu rõ. Bằng vào thiên phú của giáo chủ, tuổi còn nhỏ mà đã tu luyện tới tình trạng này, trên người mang thần khí, lại là thân truyền đệ tử của lão giáo chủ, lại còn là vũ giả ngũ hệ cùng với Linh Vũ song tu trong truyền thuyết, tiền đồ vô lượng. Sau này Thánh Linh giáo của bọn họ nhất định cũng một bước lên trời.

Điều quan trọng nhất đối với tu luyện chính là cái gì? Chính là tài nguyên tu luyện, đệ tử Thánh Linh giáo rất rõ ràng, đệ tử trong Thánh Linh giáo vì sao lại tu luyện chậm, tuy rằng có không ít thủ đoạn thế nhưng tài nguyên tu luyện có hạn, lại không thể đoạt tài nguyên tu luyện trên quy mô lớn cho nên bọn họ tu luyện mới chậm như vậy. Người tới tu vi Vương cấp, ít cũng đã tu luyện hai ba trăm năm. Cường giả Vũ Vương cao trọng, đặc biệt là mấy người đại trưởng lão, nhị trưởng lão đều đã tu luyện trong Thánh Linh giáo hơn một nghìn năm.

Nếu như có tài nguyên tu luyện sung túc bọn họ sao lại dừng ở cấp độ đó lâu như vậy. Tốc độ tu luyện đừng nói là nhanh hơn năm sáu lần, nhanh hơn gấp hai gấp ba tuyệt đối không có vấn đề.

Trong Thánh Linh giáo cũng không phải là không có tài nguyên tu luyện, thế nhưng những thứ này chỉ có thể duy trì ở trên một mức độ nhất định nào đó. Nếu muốn tu luyện nhanh, ngoại trừ thiên phú ra, tài nguyên tu luyện vẫn cực kỳ quan trọng. Nếu như không đủ tài nguyên tu luyện, cho dù là có thiên phú đỉnh cấp thì cũng sẽ trở thành kẻ bình thường. Chỉ có người có thiên phú đỉnh cấp cùng với tài nguyên tu luyện dồi dào thì mới có thể trở thành thiên tài.

Thánh Linh giáo chia năm xẻ bảy là bởi vì muốn đọat được tài nguyên tu luyện lớn nhất. Mấy người Thiên Tôn muốn tranh đoạt với đại lục, cũng không phải muốn làm cho tên tuổi mình lan xa. Tới loại tu vi như bọn họ, tâm cảnh đã sớm không còn tranh cường háo thắng nữa. Một chút tâm ảnh ấy tuyệt đối là có, bằng không làm sao có thể tu luyện tới bước này.

Bọn họ muốn tranh đoạt với đại lục chỉ đơn giản là muốn thu được càng nhiều tài nguyên tu luyện. Cũng chỉ có đủ tài nguyên tu luyện thì bọn họ mới có thể tiếp tục đột phá. Bởi vì có một số thứ không phải dựa vào tu luyện đơn thuần mà có thể đột phá được.

Mà chỉ có thực lực tuyệt đối mới thu được càng nhiều tài nguyên tu luyện. Người bình thường vì vinh hoa phú quý mà tranh đấu. Thứ truy cầu cũng chỉ là bốn chữ vinh hoa phú quý này mà thôi. Mà tu luyện giả đại bộ phận đều truy cầu tài nguyên tu luyện và cường giả đỉnh phong. Mà đường truy cầu đỉnh phong tuyệt đối không thể rời được tài nguyên tu luyện.

Lúc này trong lòng chúng cường giả Thánh Linh giáo âm thầm chờ mong, mấy nghìn năm không có giáo chú, Thánh Linh giáo càng lúc càng suy tàn. Lần này giáo chủ tới đây đã lập tức mở mật thất, thu hoạch tài nguyên phong phú.

Mà thành tựu hiện tại của giáo chủ tuyệt đối khó có thể tưởng tượng nổi. Lấy thành tựu của vị giáo chủ trẻ tuổi này chúng cường giả không chút lo lắng nào. Thiên phú, tâm trí, phí khách, thái độ làm người của giáo chủ không có chỗ nào mà không vượt quá dự liệu của bọn họ. Huống chi còn có lão giáo chủ ở phía sau âm thầm ủng hộ, thành tựu không cần phải nói. Toàn bộ Thánh Linh giáo phía sau vị giáo chủ này, có thể tưởng tượng ra viễn cảnh sau này.

Tất cả cường giả Thánh Linh giáo chờ mong, có giáo chủ thì Thánh Linh giáo sẽ không giống như trước đây nữa. Đường đường là Thán h Linh giáo lại bị co đầu ở trong trận, bị Nhị Các Nhị Đảo nhòm ngó. Sau này bọn họ có thể quang minh chính đại xuất hiện trên đại lục. Lần nữa trở thành thế lực nhất lưu trên đại lục. Thu hoạch được tài nguyên tu luyện lớn nhất. Khi đó Thánh Linh giáo mới có thể phát triển không ngừng. Không lâu sau đó nhất định sẽ trở thành tồn tại giống như Tứ các Tứ đảo, có nội tình thâm căn cố đế.

Sưu Sưu.

Trong lúc chúng cường giả suy tư, sát khí ngập trời trong Cửu Tinh Khốn Long trận càng ngày càng đậm. Mơ hồ muốn phá Cửu Tinh Khốn Long trận mà ra. Trên quang mạc không ngờ bắt đầu xuất hiện từng cái khe nhỏ.

Chúng cường giả kinh hãi, nơi này rốt cuộc xuất hiện vật gì? Hiện tại bên trong chỉ có giáo chủ, biến hóa lớn như vậy thế nhưng chúng cường giả cũng không dám dò xét cho nên không thể làm gì khác hơn là ở một bên chờ đợi.

Mà kỳ thực thời gian cũng không lâu, trong Cửu Tinh Khốn Long trận, đại hồn anh lăng không mà đứng, quanh thân tràn ngập sát khí, toàn bộ sát khí và tàn hồn trong không gian Cửu Tinh Khốn Long trận đều bị đại hồn anh thôn phệ vào trong cơ thể.

Khi một tia tàn hồn cuối cùng bị đại hồn anh hút vào trong cơ thể, trên khuôn mặt đại hồn anh xuất hiện nụ cười thỏa mãn, nụ cười này giống như bản thể Lục Lâm Thiên như đúc.

– Hình như mạnh hơn không ít a.

Chương 1711: Động tĩnh ở Thiên đảo (1)

Lục Lâm Thiên ở phía xa nhìn vào tất cả biến hóa, chỗ quỷ dị trên người đại hồn anh lúc này cũng không thiếu, trực tiếp thôn phệ sát khí và hồn anh, lúc này lại thôn phệ sát khí và tàn hồn dường như được tăng cường không ít. Khí tức rõ ràng so với khi trước đã không giống nhau, thân thể ngày càng trở nên ngưng thực hơn một chút.

– Không biết thực lực của đại hồn anh thế nào rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tâm thần khẽ động.

Sưu.

Đại hồn anh hóa thành một đạo lưu quang trở lại trong đầu rồi lập tức khoanh chân ngồi xuống giống như là tu luyện vậy.

Trong sơn mạch rộng lớn vừa rồi tràn ngập sát khí và mùi máu tanh lúc này hoàn toàn biến mất không thấy. Thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng biến mất tại chỗ.

Trong lúc mọi người đang kinh ngạc vì sát khí ngập trời biến mất thì thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện trước không trung:

– Giáo chủ.

Mọi người hành lễ, trong lòng không khỏi suy đoán vị giáo chủ này vừa mới làm cái gì. Động tĩnh kinh khủng vừa rồi sợ rằng cũng do vị giáo chủ này tạo ra.

– Chư vị Thiên Tôn, thu hồi Cửu Tinh Khốn Long trận, chúng ta trở về.

Lục Lâm Thiên nói.

Đại trưởng lão Thánh Pháp bộ nghe vậy tự động thôi động Thánh Pháp lệnh thu hồi Cửu Tinh Khốn Long trận. Sau khi Cửu Tinh

Khốn Long trận bị thu hồi, nhìn sơn mạch rộng lớn lúc này không còn một chút sát khí nào khiến cho bốn Thiên Tôn và Tôn lão hộ giá nhíu mày có vẻ cực kỳ nghi hoặc.

Chúng cường giả không ngừng suy đoán chuyện này có liên quan tới giáo chủ hay sao. Thế nhưng mọi người cũng không dám hỏi nhiều, chúng đệ tử Thánh Linh giáo nhanh chóng cưỡi yêu thú phi hành mà quay về, nhanh như thiểm điện biến mất tại chỗ.

Phía xa, nhìn đệ tử Thánh Linh giáo rời đi, nửa canh giờ sau mới có ngươi lớn mật đi vào trong sơn mạch.

Khi mọi người đi vào trong sơn mạch, nhìn thi thể tràn ngập mặt đất, máu tươi đầm đìa trong lòng không khỏi hít sâu một hơi. Đây là mấy vạn thi thể a. Mấy vạn người không ngờ chưa được bao lâu đã bị đánh chết.

– Trời ạ, Nguyệt Long các, Khôn Dương đảo, Thần Kim các, nếu tính phải có mấy vạn đệ tử, không ngờ toàn bộ bị đánh chết.

– Thời thế thay đổi rồi, Vạn đảo nhai sắp đổi rồi.

– Đám người vừa mới rời đi là Thánh Linh giáo sao?

– Có người nói trong đội hình Nhị Các Nhị Đảo lần này có siêu cấp cường giả Tôn cấp trong truyền thuyết, mà có những chục người. Bên dưới còn có không ít Vương cấp, không ngờ nhanh như vậy đã bị đánh chết rồi.

– Thánh Linh giáo này rốt cuộc có địa vị gì, thực lực không ngờ lại cường hãn như vậy. Ngay cả Nhị Các Nhị Đảo cũng dám đánh chết.

– Nhị Các Nhị Đảo sợ rằng sẽ không bỏ qua chuyện này.

– Thời thế thay đổi rồi, Vạn Đảo nhai sắp thay đổi rồi. Nhanh đi tra xem Thánh Linh giáo này rồi cuộc có địa vị gì.

– Sau này ngàn vạn lần không được trêu vào Thánh Linh giáo. Đây nhất định là một thế lực lánh đời lớn.

…

Trong hải vực rộng lớn, bên ngoài Thiên đảo và Hỏa đảo, bởi vì khí tức mà Thiên đảo cùng Hỏa đảo phóng ra cho nên khiến cho ngày càng nhiều người kéo tới. Thanh âm nghi luận hội tụ vang vọng tận trời. Vô số người đều đang chờ đợi, đồng thời trong lòng cũng mong chờ.

Trong Nhật Sát các triệu tập hơn ba mươi vạn người trấn thủ ngoại vi Thiên Đảo và Hỏa đảo. Thế nhưng bên ngoài vẫn có vô số người hội tụ tới. Lạc Kiến Hồng cũng biết sợ rằng không thể ngăn cản, vạn nhất có trọng bảo xuất thế hoặc là di tích viễn cổ mở ra, lục địa thượng cổ xuất hiện, đến lúc đó hắn sẽ không khống chế được toàn cục. Nếu như Nhật Sát các ra tay ngăn cản sẽ trở thành địch nhân của toàn bộ Đông Hải, cũng không thể ngăn cản được mọi người tiến vào.

Chạng vạng, mặt trời ngả về phía tây, ánh chiều tà bao phủ mặt đất. Trên Hỏa đảo lúc này thỉnh thoảng vang lên tiếng nổ lớn, đồng thời bộc phát từng thanh âm kinh thiên. Khí tức nóng bỏng lan tràn không ngừng. Trong phương viên ngàn thước chung quanh, khí tức nóng bỏng khiến cho hơi nước bốc lên tạo thành một lớp sương mù nhàn nhạt. Người thường nếu như tới gần sợ rằng đã bị hấp chín.

Trên một đỉnh núi khổng lồ, từng bóng người xuất hiện ở trên đỉnh núi. Trong đó có một người đứng trước chính là các chủ Nhật Sát các, Lạc Kiến Hồng.

Lạc Kiến Hồng đứng lên trên đỉnh núi, ánh mắt nhìn đám người phía xa không khỏi lắc đầu. Hắn không nghĩ tới động tĩnh trên Thiên đảo và Hỏa đảo lại mang tới lực hấp dẫn kinh khủng như vậy.

– Người tới ngày càng nhiều. Còn có không ít khí tức cường giả. Sợ rằng không ít lão quái ẩn cư lúc này cũng đi tới đây.

Một thân ảnh màu vàng bên người Lạc Kiến Hồng nói. Người này một thân mặc hoàng bào, thoạt nhìn đã mặc vài chục năm, trên đó có không ít miếng vá, trong đó có một miếng dường như mới vá gần đây, thoạt nhìn vô cùng hài hước.

Mà bên người người này còn có một lão giả toàn thân mặc trường sam màu trắng, thân hình gầy gò, khí tức hai người này đều cực kỳ cường hãn. Đây chính là hai vị trưởng lão Vũ các của Nhật Sát các. Động tĩnh của Thiên đảo lần này khiến cho bọn họ bị kinh động.

– Đúng vậy, lần này sợ rằng sẽ vô cùng náo nhiệt.

Lạc Kiến Hồng nói, bằng vào linh hồn hơn người dò xét, Lạc Kiến Hồng đã sớm nhận ra ở trên những ngọn núi chung quanh có không ít khí tức mịt mờ đã tận lực thu liễm lại. Không ít cường giả ẩn cư cũng chạy tới.

Cảm nhận trình độ mạnh mẽ của những cỗ khí tức này, cho dù là Lạc Kiến Hồng cũng không thở dài một hơi. Dưới sự có mặt của đông đảo cường giả, Nhật Sát các muốn bảo vệ nơi này là chuyện không có khả năng. Tuyệt đối phải trả một cái giá lớn. Mà sợ rằng còn có vô số cường giả còn chưa chạy tới. Hoặc là nói có một ít cường giả đã tới, dùng tu vi của hắn cũng không thể nhìn ra được. Lấy thân phận của hắn và tin tức của Nhật Sát các, đương nhiên hắn hiểu rõ trên đại lục có bao nhiêu cường giả kinh khủng. Những cường giả này bình thường không hiện thân thế nhưng không có nghĩa là họ không tồn tại. Đối với việc bên ngoài họ mặc kệ, bởi vì đối với đám cường giả kia mà nói, việc tu luyện đột phá so với bất kỳ việc nào còn quan trọng hơn.

Giống như là đám cường giả khủng bố trong Nhật Sát các vậy, cả đám đều chỉ cảm thấy hứng thú với tu luyện, chỉ cần không có nguy cơ diệt các thì tốt nhất không nên đi quấy rầy bọn họ. Mục tiêu bọn họ chỉ có một, đó là đột phá đại nạn, đột phá trình độ càng cao hơn.

Nhìn không trung, Lạc Kiến Hồng không khó tưởng tượng ra, nếu như trên Thiên đảo thực sự có bảo vật, đến lúc đó sẽ xảy ra huyết chiến kinh thiên. Sợ rằng Nhật Sát các của hắn cũng không thể nào bảo vệ được.

Phanh.

Trên Hỏa đảo lần nữa truyền ra thanh âm bạo liệt kinh người. Trong không gian đột nhiên xảy ra ba động rất nhỏ. Vô số ánh mắt lập tức nhìn về phía Hỏa đảo. Trong không gian bắt đầu xuất hiện từng đợt ba động.

Chỉ là loại ba động này trong nháy mắt lập tức biến mất không thấy. Tần suất ba động trong khoảng thời gian gần đây bắt đầu tăng lên, mỗi một lần ba động đều kéo theo động tĩnh càng lớn.

Chương 1712: Động tĩnh ở Thiên đảo (2)

Cạch Cạch.

Động tĩnh trong Hỏa đảo khiến cho Thiên đảo cạnh đó bắt đầu lay động. Mặt đất xuất hiện những vết nứt nẻ, khí tức bàng bạc khuếch tán, không gian vặn vẹo kịch liệt. Mà dưới cỗ khí tức bàng bạc kia, ba động trong phiến không gian này càng lúc càng kịch liệt…

– Khí tức thật mạnh mẽ. Nhất định là có bảo vật rồi.

Cảm nhận khí tức này, ánh mắt vô số người trong các ngọn núi phía xa trở nên đỏ rực. Thậm chí ngay cả hô hấp cũng dồn dập hơn rất nhiều. Dưới cỗ khí tức này, rất có thể chính là bảo vật.

Phanh Phanh.

Trong thời gian ngắn dưới Hỏa đảo lại có tiếng nổ vang lên, khí tức nóng bỏng phóng lên cao mang theo hỏa diễm tràn ra. Lạc Kiến Hồng híp mắt nhìn không gian càng lúc càng vặn vẹo. Hắn cảm nhận được một cỗ năng lượng cực kỳ kinh khủng ba động. Loại ba động này vô cùng kinh người. Giống như núi lửa dưới mặt đất này đang điên cuồng dâng trào.

– Chẳng lẽ hỏa đảo này sắp phun trào sao?

Lạc Kiến Hồng nhướng mày, nếu như núi lửa phun trào, tới lúc đó sẽ vô cùng kinh khủng.

Trong Thánh Linh giáo, chúng cường giả ngồi trong đại điện. Người có thể tiến vào trong đại điện lúc này chỉ có trưởng lão trở nên mới có tư cách.

– Giáo chủ, đám người Nhị Các Nhị Đảo bị bắt chúng ta nên xử lý như thế nào?

Trong đại điện, đại trưởng lão Thánh Linh bộ tiến lên nói. Trên khuôn mặt già nua có chút tiếu ý. Lần nay đánh phủ đầu nhị các Nhị Các Nhị Đảo như vậy có thể nói là khiến cho mọi người vô cùng sảng khoái, nàng cũng không ngoại lệ.

– Lưu lại mấy Vũ Vương, Linh Vương giao cho ta. Còn lại bốn vị Thiên Tôn và Tôn lão xử lý đi.

Lục Lâm Thiên ngồi trên chủ vị, trên người vô hình trung có một cỗ khí tức thượng vị giả khiến cho đám cường giả tu luyện trăm năm, thậm chí là mấy trăm năm, hơn một nghìn năm cảm giác được sự uy nghiêm.

Mà dưới loại uy áp này trong lòng chúng cường giả càng thêm chờ mong. Vị giáo chủ tuổi còn trẻ này ngày sau nhất định có thể đưa Thánh Linh giáo lên một tầm cao mới.

– Giáo chủ, lần này tuy rằng chúng ta đánh phủ đầu Nhị Các Nhị Đảo, thế nhưng Nhị Các Nhị Đảo kia sợ rằng không từ bỏ ý đồ. Tiếp theo chúng ta nên làm gì bây giờ?

Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên hỏi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

– Nhị Các Nhị Đảo đương nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ, từ trước tới nay chưa từng từ bỏ ý đồ qua. Chúng ta không cần phải lo lắng quá. Từ hôm nay trở đi mở hộ sơn đại trận.

Nói xong chúng cường giả trong Thánh Linh giáo tức thì kích động, nghẹn khuất nhiều năm như vậy rốt cuộc sau này cũng không cần trốn trong hộ sơn đại trận nữa.

– Đại trưởng lão Thánh vũ bộ, đại trưởng lão Thánh Thú bộ nghe lệnh.

Lục Lâm Thiên vừa mới nói xong, hai lão giả lập tức đứng lên.

– Các ngươi suất lĩnh đệ tử các bộ bằng tốc độ nhanh nhất nắm Vạn Đảo nhai trong tay. Cố gắng không đả thương người vô tội. Thế nhưng nếu như có kẻ dám ngăn cản và không phục tùng liền giết không tha.

Lục Lâm Thiên híp mắt nói. Vạn Đảo nhai vốn là địa bàn của Thánh Linh giáo, hiện tại cũng nên thu lại.

– Tuân lệnh giáo chủ.

Hai vị trưởng lão tức thì kích động đáp.

– Sau này Vạn đảo nhai chính là địa bàn của Thánh Linh giáo ta. Truyền ra tin tức, đệ tử Địa Viêm đảo, Khôn Dương đảo, Thần Kim các, Nguyệt Long các chưa được sự đồng ý của Thánh Linh giáo chúng ta đã xông vào khu vực cấm cho nên giết không tha. Đồng thời phái ra đệ tử phân biệt giám thị động tĩnh của Nhị Các Nhị Đảo.

Lục Lâm Thiên nói.

– Vâng.

Chúng trưởng lão đáp, cả đám vô cùng hưng phấn. Thánh Linh giáo rốt cuộc cũng có động tác. Các trưởng lão Thánh Linh giáo vốn hy vọng lấy lại được Vạn Đảo nhai. Lần này rốt cuộc Thánh Linh giáo lại một lần nữa nắm Vạn Đảo nhai trong tay.

Nhìn vẻ mặt chúng trưởng lão, Lục Lâm Thiên hơi nhíu mày. Nhị Các Nhị Đảo từ trước tới nay đều nhìn chằm chằm vào Thánh Linh giáo, chưa từng hết hy vọng. Mặc kệ ra làm sao sợ rằng đám người này chưa chết tâm. Lần này đánh phủ đầu một kích như vậy có lẽ đám người này càng không thể bỏ qua. Chỉ là tổn thất của Nhị Các Nhị Đảo lần này có lẽ cực kỳ thảm trọng. Mỗi sơn môn tổn thất hai siêu cấp cường giả Tôn cấp, còn mười mấy Vương cấp, trên vạn đệ tử. Dường như bên trong còn có không ít thân truyền đệ tử. Tổn thất như vậy coi như Nhị Các Nhị Đảo có nội tình vạn năm thì trong thời gian ngắn cũng khó có thể bồi dưỡng được ra. Đặc biệt là siêu cấp cường giả như Tôn cấp, đều là trấn sơn chi bảo trong từng sơn môn lớn. Một người ngã xuống đều giống như tổn thương gân cốt. Lần này mỗi sơn môn tổng cộng mất đi hai người, trình đột tổn thương không cần phải nói. Vì vậy tiếp đó coi như Nhị Các Nhị Đảo sẽ đối phó với Thánh Linh giáo, thế nhưng cũng không dám đơn giản động thủ.

Huống chi hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không cần quá lo lắng, Thánh Linh giáo còn có hộ sơn đại trận. Nếu như bốn đại sơn môn kia có năng lực phá trận sợ rằng đã sớm phá từ lâu. Vạn nhất tới thời điểm cuối cùng thì Thánh Linh giáo cũng có đường lùi.

Trong đại điện, mọi người lần nữa thương nghị một chút sự tình rồi mới rời đi. Trong đình viện, chúng cường giả Nhị Các Nhị Đảo bị cấm chế, nhìn thấy Lục Lâm Thiên cùng với Tứ đại Thiên Tôn, chúng trưởng lão của Thánh Linh giáo tới, sắc mặt cả đám cực kỳ khó coi, trong mắt tràn ngập sự giận dữ.

– Thánh Linh giáo, Nhị Các Nhị Đảo chúng ta nhất định sẽ không bỏ qua cho các ngươi.

Một Vũ Tôn căm giận nói với mọi người, trong mắt tràn ngập vẻ tuyệt vọng.

– Nhị Các Nhị Đảo thì làm sao? Đừng có huênh hoang trước mặt ta. Lúc này ngươi còn dám uy hiếp ta, quả thực ta phải bội phục dũng khí của ngươi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt liếc nhìn Vũ Tôn kia rồi nói. Thực lực của Nhị Các Nhị Đảo rất mạnh, thế nhưng Thánh Linh giáo cũng không phải ăn chay.

Nói xong, Lục Lâm Thiên quay đầu lại nói với Tứ đại Thiên Tôn:

– Bốn vị, mau chóng xử lý mấy kẻ này đi. Đừng để cho bọn chúng chạy thoát.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng suy đoán, mấy người này sợ rằng hơn phân nửa sẽ bị Thánh Pháp bộ luyện chế thành hoạt nhân khôi lỗi.

– Giáo chủ yên tâm đi, ta sẽ lập tức xử lý bọn họ, để cho bọn họ biết sự lợi hại của Thánh Linh giáo chúng ta.

Tiết Linh Phượng mỉm cười nói, ánh mắt mắt nhìn ba cường giả

Tôn cấp, trên người nàng lại chuẩn bị có thêm mấy đầu khôi lỗi cấp tám. Khôi lỗi cấp tám tương đương với cường giả Tôn cấp a.

Mà sau đó Lục Lâm Thiên lập tức đi tới nơi Thánh Pháp bộ giam giữ tù nhân chọn một Linh Vương bát trọng, một Vũ Vương thất trọng, hai Vũ Vương lục trọng, dùng bốn cường giả Vương cấp này định thôn phệ để đột phá.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên chọn bốn người này, chúng cường giả Thánh Linh giáo cũng cho rằng giáo chủ lựa chọn bốn người này để luyện chế khôi lỗi.

Lục Lâm Thiên nói vài câu với Lục Tâm Đồng, Dương Quá xong lập tức đi vào trong mật thất trên ngọn núi. Vốn Lục Lâm Thiên định trở về Cổ Vực sớm một chút, thế nhưng nhìn trận đại chiến này có nhiều tù binh Vương cấp như vậy, Lục Thiếu Du đương nhiên không nhịn được muốn thôn phệ luyện hóa một phen.

Chương 1713: Xuất phát đi Thiên đảo

Hiện tại hắn đã tới Vũ Vương thất trọng và Linh Vương thất trọng. Đều đạt tới thất trọng hậu kỳ, đặc biệt là tu vi linh giả đã tới thất trọng đỉnh phong, cũng không khó đột phá lên Linh Vương bát trọng. Sau khi đột phá tới bát trọng thực lực sẽ lần nữa tăng lên rất nhiều. Lục Lâm Thiên phỏng đoán, có lẽ bốn cường giả Vương cấp này cũng đủ để cho hắn đột phá lần nữa.

Thời gian đột phá có lẽ cũng mất vài ngày, huống chi sau khi đánh phủ đầu Nhị Các Nhị Đảo Lục Lâm Thiên cũng muốn biết Nhị Các Nhị Đảo sẽ có động tĩnh gì, khi đó hắn mới yên tâm đi về Cổ Vực.

Trong mật thất, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn bốn tù binh Vương cấp. Một người là Linh Vương bát trọng, một Vũ Vương thất trọng, dường như còn đạt tới thất trọng đỉnh phong. Còn có Vũ Vương lục trọng. Thực lực bốn cường giả Vương cấp này đều không kém. Trong Phi Linh môn còn không có được mấy cường giả Vương cấp như vậy. Cũng chỉ có Hổ Viêm Thiên Vương mới có thực lực đó. Không biết trong khoảng thời gian này tu vi của Hổ Viêm Thiên Vương có thể đột phá lần nữa hay không.

Cảm nhận thực lực Thánh Linh giáo, trong lòng Lục Lâm Thiên nghĩ tới, nếu như có một ngày thực lực Phi Linh môn của hắn cũng tới một bước này, Phi Linh môn và Thánh Linh giáo liên thủ, cho dù động với bất kỳ một quái vật lớn nào cũng không e ngại. Thế nhưng hiện tại, thực lực của Phi Linh môn tuy rằng không tệ, thế nhưng so với Thánh Linh giáo mà nói còn kém xa nhiều lắm. So với những thế lực siêu cấp kia thì càng thêm kém.

Trong lòng Lục Lâm Thiên suy nghĩ, truyền thừa mấy nghìn năm của Thánh Linh giáo, tuy rằng thiếu tài nguyên tu luyện, thế nhưng cường giả trong giáo vẫn nhiều như vậy. Tứ các Tứ đảo, Tam tông Tứ môn còn có Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang đều là những quái vật lớn, có nội tình vạn năm. Cường giả trong môn rốt cuộc có bao nhiêu Lục Lâm Thiên cũng không biết. Thế nhưng hắn cũng có thể suy đoán ra một ít. Thánh Linh giáo có nhiều cường giả như vậy, sợ rằng những quái vật lớn có nội tình trên vạn năm này số lượng cường giả không kém hơn, tuyệt đối kinh khủng. Chỉ là bình thường số cường giả này không có lộ diện mà thôi.

Tu vi càng cao, Lục Lâm Thiên đột nhiên có cảm giác, chuyện tình mình biết được ngày càng nhiều, thế nhưng đồng thời cũng cảm thấy thực lực mình càng thiếu. So với khi trước ở trên trấn Thanh Vân, nếu như một Vũ Suất ở trên trấn Thanh Vân tuyệt đối là tồn tại cao cao tại thượng. Mà hiện tại cường giả Suất cấp ở trước mặt hắn còn xa mới đủ. Đối thủ mà hắn phải đối mặt trong lúc bất tri bất giác đã đổi thành siêu cấp cường giả Tôn cấp.

– Thực lực còn chưa đủ, phải tiếp tục tăng cường thực lực.

Lục Lâm Thiên thầm nói một tiếng, hắn phải mau chóng đột phá tới Tôn cấp. Lần trước bị Phó giới chủ Linh Vũ giới bắt, tình huống như vậy nhất định không được xảy ra một lần nữa. Lần tới hắn sẽ không có vận khí tốt như vậy, không có ai xuất thủ cứu giúp như lần trước.

Bốn cường giả Vương cấp của Nhị Các Nhị Đảo ở trong mật thất dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Trong lúc vô hình bốn người này đều có cảm giác sợ hãi và bất an, dường như có dự cảm chuyện tình không tốt sắp xảy ra.

Hít.

Nhìn bốn người này, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, hắn cố ý dặn dò cường giả Thánh Linh giáo bắt giữ một ít cường giả là vì muốn thôn phệ cho bản thân sử dụng. Muốn tìm Vũ Vương cùng Linh Vương thôn phệ không phải là chuyện dễ dàng. Bốn người này vừa vặn là đá kê chân cho hắn, giết thì quá đáng tiếc. Không ngờ tự dưng Nhị Các Nhị Đảo lại đưa người tới cửa. Hắn vừa vặn đánh một đòn phủ đầu lại có thể tìm một ít cường giả thôn phệ đột phá.

Bốn người dường như cảm nhận được ánh mắt Lục Lâm Thiên cho nên trong lòng ngày càng bất an.

– Bắt đầu đi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, lập tức đi tới trước mặt Linh Vương bát trọng, ánh mắt nhìn về phía người này mang theo chút tiếu ý nhàn nhạt.

Linh Vương bát trọng này bị ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào trong lòng lập tức có một loại cảm giác sợ hãi khó hiểu. Ánh mắt của Lục Lâm Thiên trước mắt khiến cho linh hồn hắn run lên.

– Hẳn cũng đủ đột phá lên Linh Vương bát trọng a.

Lục Lâm Thiên thầm nói, hiện tại hắn đã là Linh Vương thất trọng đỉnh phong. Thôn phệ một Linh Vương bát trọng hẳn có thể đột phá được.

Lục Lâm Thiên suy tư, động tác cũng không ngừng lại. Ngay khi Linh Vương bát trọng kia cảm nhận được một loại cảm giác khó hiểu thì thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên lập tức được kết. Từ trong lòng bàn tay đột nhiên tuôn ra một vòng xoáy, một cỗ hấp lực thôn phệ từ trong lòng bàn tay xuất hiện. Trong nháy mắt bàn tay chụp vào trên thiên linh cái của Linh Vương bát trọng này.

– Âm Dương Linh Vũ quyết.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết, một cỗ lực lượng thôn phệ lớn từ trong lòng bàn tay bạo phát. Linh Vương bát trọng này tức thì dữ tợn, linh lực trong người nhanh chóng bị thôn phệ ra. Thông qua lòng bàn tay mà tiến vào người Lục Lâm Thiên. Mà đồng thời Lục Thiếu Du cũng không quên thi triển Sưu Linh thuật, biết được một chút chuyện của Nhị Các Nhị Đảo.

Hơn nửa canh giờ sau, ngay cả hồn anh trong đầu Linh Vương bát trọng này cũng bị Lục Lâm Thiên thôn phệ vào trong đầu. Trong lúc hồn anh bị Âm Dương Linh Vũ quyết chuyển hóa thì đại hồn anh tức thì nhảy ra thôn phệ. Hồn anh này không phải chủ động công kích tới cho nên kim đao màu vàng cũng không có động tác nào, để cho đại hồn anh chiếm tiện nghi.

Một lát sau thân thể Linh Vương bát trọng triệt để hóa thành một cỗ thây khô, rồi hóa thàn tro tàn dưới linh hỏa từ trong bàn tay Lục Lâm Thiên. Mà lúc này Lục Lâm Thiên không khỏi nhíu mày, khi thi triển sưu linh thuật Lục Thiếu Du cũng biết được không ít tin tức. Người này chính là một trưởng lão của Địa Viêm đảo, thân mang chức vị quan trọng.

Từ trong linh hồn ký ức của người này Lục Lâm Thiên biết được, lần này Nhị Các Nhị Đảo tới đối phó Thánh Linh giáo chính là Nhị Các Nhị Đảo vẫn luôn nhớ nhung tới thủ đoạn nắm trong tay yêu thú, linh thú của Thánh Linh giáo. Còn có phương pháp luyện chế khôi lỗi, bố trí trận pháp cùng một số thủ đoạn khác. Thực lực Địa Viêm đảo cũng cực kỳ cường hãn, từ trong linh hồn ký ức của người này Lục Lâm Thiên biết được. Người có tu vi Tôn cấp trên Địa Viêm đảo dường như cũng không thiếu, về phần cụ thể người này cũng không biết. Dù sao có một số việc dùng địa vị của hắn trên Địa Viêm đảo cũng không thể nào biết được.

Mà từ trong linh hồn ký ức của người này Lục Lâm Thiên biết được một tin tức khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ hứng thú. Lần này thực lực Nhị Các Nhị Đảo định phái tới còn mạnh hơn nhiều, thế nhưng bởi vì trong Thiên đảo của Nhật Sát các xuất hiện tin tức bảo vật xuất hiện cho nên mới chia cường giả ra chạy tới Thiên đảo.

Thiên đảo xuất hiện bảo vật, tin tức này đương nhiên khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy cực kỳ hứng thú. Bảo vật xuất thế hắn không nên bỏ lỡ, nói không chừng còn nhận được cơ duyên nào đó.

Chương 1714: Chuẩn bị tấn chức (1)

Khẽ cau mày, Lục Lâm Thiên suy nghĩ một lát, trong ánh mắt kinh ngạc của ba người, chưởng ấn của Lục Lâm Thiên lần nữa chụp vào Vũ Vương thất trong đỉnh phong, đồng thời cũng thi triển sưu linh thuật.

Cứ liên tiếp thôn phệ liên tiếp như vậy tròn hai canh giờ, ba Vũ Vương liên tiếp bị Lục Lâm Thiên thôn phệ thành thây khô. Hồn anh trong đầu cũng bị đại hồn anh trực tiếp thôn phệ. Đại hồn anh trực tiếp thôn phệ hồn anh bốn người, không ngờ lại vô cùng dễ dàng, không thấy có chút khó khăn nào.

Mà lúc này, chân khí Lục Lâm Thiên thôn phệ từ ba người còn chưa đạt tới tình trạng bão hòa. Một Vũ Vương bát trọng đỉnh phong, hai Vũ Vương lục trọng. Ba cường giả Vương cấp dường như đã không thể thỏa mãn cho Lục Lâm Thiên thôn phệ nữa.

Mà từ trong linh hồn ký ức của ba người, sau khi thi triển Sưu Linh thuật Lục Lâm Thiên cũng biết được trên Thiên đảo quả thực có khí tức bảo vật xuất thế. Mấy ngày trước trong Nhị Các Nhị Đảo đã phái ra cường giả đi về phía Thiên đảo, trong đó còn có cường giả Tôn cấp.

Hiện tại Lục Lâm Thiên vô cùng xoắn xuýt, Thiên đảo có bảo vật xuất thế, hắn không nên bỏ qua. Nói không chừng còn có thể nhận được cơ duyên. Xem ra số chân khí và linh lực này chỉ có thể luyện hóa trên đường đi mà thôi. Nếu như đã biết tin tức như vậy, vậy thì không thể bỏ qua cơ hội này. Nhị Các Nhị Đảo hiện tại đã quan tâm tới tin tức bảo vật xuất thế cho nên có lẽ sẽ không đối phó với Thánh Linh giáo trong chốc lát

– Tiểu Long, ta muốn tìm giáo chủ. Ngươi nhanh thông tri một chút.

Trên ngọn núi có một thân ảnh vội vã chạy tới, người này chính là Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên. Lúc này vẻ mặt Tập hạo Nhiên vô cùng sốt ruột.

– Không được, lão đại đang bế quan, ai cũng không thể quấy rầy.

Tiểu Long lắc đầu nói, lão đại đang bế quan, cũng không thể để bất luận kẻ nào quấy rầy.

– Tiểu Long, ta có việc gấp nếu như chẫm trễ sẽ không kịp. Việc này liên quan tới tin tức bảo vật xuất thế.

Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên nói.

– Có bảo vật xuất thế sao?

Trong đôi mắt nhỏ của Tiểu Long bắn ra tinh quang, đây là chuyện không giống bình thường a.

– Tập lão, có phải tin tức từ Thiên đảo không?

Mà ngay khi Tiểu Long suy nghĩ, cửa đá của mật thất mở ra, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện bên cạnh Tập Hạo Nhiên.

– Giáo chủ, ta vừa thi triển sưu linh thuật với mấy Vũ Tôn kia phát hiện ra chuyện lớn. Trên Thiên Đảo dường như có trọng bảo xuất hiện, người xem chúng ta có nên tới đó khong?

Tập Hạo Nhiên có chút kinh ngạc, hắn không ngờ giáo chủ cũng biết tin tức về Thiên đảo.

– Tập lão phân phó xuống dưới. Thánh Pháp bộ, Thánh Thú bộ trấn thủ Thánh Linh giáo, giải quyết tất cả thế lực trên Vạn Đảo nhai. Cường giả Thánh Linh bộ, Thánh Vũ bộ theo ta đi Thiên đảo.

Lục Lâm Thiên nheo mắt nói với Tập Hạo Nhiên.

– Ý của giáo chủ là?

Tập Hạo Nhiên nói.

– Thánh Linh giáo đã xuất thế, Thiên đảo có bảo vật xuất thế, Thánh Linh giáo chúng ta dù thế nào cũng phải đi tới giúp vui một chút.

– Ta hiểu rồi.

Tập Hạo Nhiên nói, đôi mắt trên khuôn mặt tràn đầy nếp nhăn hiện lên tinh mang.

– Lão đại, lần trước chúng ta vừa từ Thiên đảo tới đây, làm gì có bảo vật gì xuất thế.

Tập Hạo Nhiên rời đi, Tiểu Long nghi hoặc hỏi.

– Ta cũng không biết, có lẽ là bảo vật không tồi. Cũng có thể là di tích viễn cổ cũng không nhất định.

Lục Lâm Thiên nói, Thiên đảo có thể sản sinh ra bảo vật như Chân Linh thánh quả, nói không chừng bên dưới quả thực có trọng bảo.

– Khó trách lần trước vừa nhìn thấy nó đệ lập tức cảm thấy phía dưới Thiên đảo có chút thần bí.

Tiểu Long nói.

Một lát sau, trong hang động, Lục Lâm Thiên ngồi trước mặt Hắc Vũ nói với Hắc Vũ dự định đi Thiên đảo.

– Thiên đảo có bảo vật xuất thế, có thể kinh động tới Địa Viêm đảo, Nguyệt Long các cùng các thế lực lớn phái ra cường giả, sợ rằng bất phàm. Chúng ta đương nhiên không thể bỏ qua. Ngươi là giáo chủ, tất cả sẽ do ngươi quyết định.

Hắc Vũ nói.

– Ta hiểu rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lập tức nói với Hắc Vũ dự định trở về Cổ Vực của mình.

Hắc Vũ thấy sắp về Cổ Vực trong lòng lập tức kích động run rẩy, rốt cuộc hắn có thể lần nữa nhìn thấy chủ nhân, hắn hận không thể lập tức đi tới Cổ Vực ngay bây giờ.

Hai canh giờ sau, ngoài Thánh Linh giáo có hơn chục đạo thân ảnh đứng trên tầng trời thấp. Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên, Viên Tự Thành, Quân Bất Phàm còn có Nguyễn Thượng Hành cùng với một Vũ Tôn tam trọng của Thánh Vũ bộ và một Tôn lão Vũ Tôn nhất trọng.

Lần này đi Thiên đảo, mục tiêu của Lục Lâm Thiên chính là đoạt bảo. Ba cường giả Linh Tôn, ba cường giả Vũ Tôn, đặc biệt là có hai cường giả Tôn cấp ngũ trọng như Nguyễn Thượng Hành và Tập Hạo Nhiên, thực lực bậc này tuyệt đối cường hãn. Mặt khác còn có đại trưởng lão Thánh Linh bộ mang theo tổng cộng hai mươi mốt Vũ Vương, Linh Vương cao trọng của Thánh Linh bộ và Thánh Vũ bộ.

Nhìn thực lực như vậy khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi nhếch lên nở nụ cười. Lần đi Thiên đảo đoạt bảo này rốt cuộc hắn cũng có được một cỗ thế lực mạnh mẽ đi theo.

– Thiên đảo có trọng bảo xuất thế thì cũng không thể để cho rơi vào trong tay người khác. Thánh Linh giáo ta nhất định phải chiếm được nó.

Nguyễn Thượng Hành mỉm cười, có vẻ cực kỳ phấn chấn.

– Tập lão, Nguyễn lão, hai người mang theo giáo chúng đi trước một bước. Không cần đứng cùng chúng ta hành sự.

Trong tầng trời thấp Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn chúng cường giả rồi nói. Trong lòng hắn đã có sắp xếp từ trước. Hiện tại có lẽ còn chưa có ai biết quan hệ của hắn và Thánh Linh giáo, không đến thời gian nhất định hắn cũng không nên bại lộ thì hơn. Nói không chừng tới thời điểm mấu chốt còn có tác dụng lớn. Lần này tới Thiên đảo, chúng cường giả tụ tập, tránh không được việc long tranh hổ đấu, hắn có một cỗ thế lực âm thầm ẩn dấu bên người cũng coi như yên tâm, hiệu quả thu được cũng tốt hơn nhiều.

– Giáo chủ, một mình người đi sợ rằng sẽ có nguy hiểm, hay là cùng nhau đi thôi.

Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành nói, trong lòng hắn lúc này cũng triệt để công nhận vị giáo chủ trẻ tuổi này.

– Yên tâm đi, ta tự có sắp xếp, có Hắc Vũ thúc bên người sao lại có nguy hiểm gì cơ chứ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, bên người hắn còn có Hắc Vũ đi theo, nói giỡn sao, có Hắc Vũ bên cạnh, có mấy người có thể làm gì được hắn.

– Vâng.

Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành còn có Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên cùng chúng cường giả nhìn nam tử trung niên bên người Lục Lâm Thiên tức thì không nói gì. Thực lực của Hắc Vũ bọn họ đều chấn động nhìn qua, ngay cả Linh Tôn lục trọng Ám Ma Pháp Tôn cũng chỉ dùng một chiêu đánh chết, quả thực khó có ai động vào được người giáo chủ.

– Cũng tiễn giáo chủ.

Một lát sau, hai cánh Thiên Sí Tuyết Sư dựng lên, Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long, Như Hoa còn có Hắc Vũ trong nháy mắt hóa thành một đạo lưu quang biến mất giữa không trung.

Chương 1715: Chuẩn bị tấn chức (2)

Sưu Sưu.

Thiên Sí Tuyết Sư rời đi, trong Thánh Linh giáo, một đầu yêu thú phi hành thất giai của Thánh Thú bộ giương cánh lên, cường giả Thánh Linh giáo nhảy lên, trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Sưu Sưu.

Thiên Sí Tuyết Sư không ngừng vỗ cánh, tốc độ nhanh tới cực hạn, giống như xuyên qua thủng không gian đánh văng không khí chung quanh ra.

Ánh mắt Hắc Vũ như sao, khó có thể che dấu sự kích động trong lòng. Không cần bao lâu nữa là hắn có thể lần nữa gặp lại chủ nhân. Mấy nghìn năm không gặp, trong lòng kích động đồng thời còn có chút khẩn trương.

– Hắc Vũ thúc, chờ sau khi việc ở Thiên đảo kết thúc chúng ta cũng có thể trở về gặp sư phụ.

Lục Lâm Thiên nói, sau khi trở về Phi Linh môn, Hổ Âm Yêu tinh đã thu được, kế tiếp là chờ Nam thúc trị thương.

– Đúng vậy, mấy nghìn năm rồi.

Hắc Vũ khẽ nói.

– Không nghĩ tới lão gia hỏa kia còn có tọa kỵ lợi hại như ngươi.

Tiểu Long chu miệng nhìn Hắc Vũ rồi nói. Nó có thể cảm giác được Hắc Vũ không bị ảnh hưởng bởi khí tức trên người nó cho nên nó vô cùng hiếu kỳ.

– Tiểu gia hỏa nhà ngươi, ngươi mang thiên phú của Thanh Long và Huyền Vũ tộc. Quả thực vô cùng kỳ lạ, thế nhưng ngươi phải chú ý một chút. Sự xuất hiện của ngươi, Thanh Long và Huyền Vũ tộc tuyệt đối không cho phép.

Hắc Vũ nhìn về phía Tiểu Long, trường bào khẽ tung bay, chậm rãi khoanh chân ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

– Ta không sợ bọn họ, một ngày nào đó ta sẽ đi tìm mẫu thân của ta.

Tinh quang trong mắt Tiểu Long lóe lên, nghĩ tới mẫu thân, hai bàn tay nho nhỏ của nó nắm chặt lại.

– Có chí khí, nhưng mà muốn làm được điều này vô cùng khó khăn. Bằng vào thực lực của ngươi hiện tại có thể ngang dọc bên ngoài, thế nhưng một khi đi vào Linh Hoàng nhai hoặc là Tổ Yêu lâm thì còn kém xa. Cho nên cố gắng tu luyện cho tốt, mau chóng đem thực lực đề thăng, đến lúc đó cũng không sợ người khác tìm tới ngươi gây phiền toái nữa.

Hắc Vũ nhìn Tiểu Long rồi nói.

– Ta nhất định sẽ cố gắng tu luyện.

Tiểu Long cắn răng nói.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên khoanh chân tiến vào trong trạng thái tu luyện. Chân khí và linh lực được thôn phệ vào trong cơ thể còn đang chờ hắn luyện hóa. Ngưng thần tĩnh khí, Lục Lâm Thiên lập tức luyện hóa linh lực. Số năng lượng linh lực được thôn phệ vào trong cơ thể sau khi bỏ đi tạp chất lập tức hóa thành linh lực tinh thuần bàng bạc tiến vào không gian trong đầu hắn.

Cỗ linh lực bàng bạc được hắn thôn phệ vào trong cơ thể cũng không ít. Linh lực của Linh Vương bát trọng, tu vi hiện tại của hắn là Linh Vương thất trọng đỉnh phong a. Lục Lâm Thiên mỉm cười, sợ rằng ít ngày nữa cấp bậc linh giả của hắn sẽ lần nữa đột phá.

Cũng không bao lâu, quanh thân Lục Lâm Thiên lập tức được một vòng quang tráo nhàn nhạt vô hình bao phủ rồi tiến vào trong trạng thái tu luyện. Thời gian không ngừng trôi qua, khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên cũng mơ hồ kéo lên.

Chỉ trong thời gian ngắn, quang tráo bao phủ quanh thân Lục Lâm Thiên ngày càng đậm đặc. Mà lúc này ngay cả trên làn da trên người hắn cũng toát ra bạch quang nhàn nhạt, có vẻ cực kỳ huyền ảo.

Chuyện này khiến cho Hắc Vũ bên cạnh cực kỳ nghi hoặc.

Thiên Sí Tuyết Sư toàn lực phi hành, chỉ trong thời gian hai ngày ngắn ngủi đã xuyên qua lục đại kéo dài vô hạn của Vạn Đảo nhai. Lục địa kéo dài trên Đông Hải, cây cối sum xuê, vách núi dựng dững dần dần ở lại phía sau đám người Lục Lâm Thiên.

Trên dãy núi thuộc về một hải đảo cực lớn, hải đảo này so với mực nước biển thì rất là cao, bình thường khu vực này có mấy mù lượn lờ, tràn vào uốn lượn bao phủ khắp cả trong ngoài hải đảo, làm cho cả hải đảo được nhìn từ xa trông không được rõ ràng.

Trên không có không ít thân ảnh xuất hiện, từng cỗ khí tức cường hãn thu liễm, thế nhưng khí tức vô hình trung khiến cho đám yêu thú trong nước phía dưới không dám tới gần.

Trên đảo có một nữ tử tuyệt mỹ đang nhìn chăm chú về phía trước. Nhìn cỗ khí tức nóng bỏng ngập trời đang khuếch tán, nhuộm đỏ cả bầu trời phía trước, trong mắt nữ tử này hiện lên sự ngưng trọng.

– Đảo chủ, theo tin tức mà đệ tử trong đảo tìm hiểu. Người vì Thiên đảo mà tới lần này cũng không ít.

Bên người nữ tử tuyệt mỹ, Kiếm Linh Vương mở miệng nói. Mà nữ tử tuyệt mỹ này chính là đảo chủ Thiên Vân đảo – Đạm Đài Tuyết Vi.

– Lần này không biết là bảo vật gì xuất thế, cũng không biết ở dưới Thiên đảo này cất giấu cái gì, tất cả phải cẩn thận một chút.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn về phía trước, khí tức mê hoặc giống như tự nhiên mà có, nàng quay đầu lại hỏi:

– Người các sơn môn khác đã tới chưa?

– Hẳn là không, Thiên Vân đảo chúng ta là người tới sớm nhất.

Cao Trường Cung nói.

– Hiện tại Nhật Sát các có động tĩnh gì?

Đạm Đài Tuyết Vi hỏi, trong khoảng thời gian này trên người nàng vô hình trung có một cỗ vị đạo thành thục cùng với khí tức thượng vị giả khiến cho người khác không dám khinh thường.

– Nhật Sát các phái ra không ít người ngăn ở bên ngoài, thế nhưng người tới rất nhiều, có lẽ cuối cùng Nhật Sát các cũng không ngăn được.

Tuyệt Linh Vương lên tiếng.

– Trọng bảo xuất thế, tất cả mọi người đều mơ ước. Nhật Sát các đương nhiên không thể ngăn cản, thực lực của Nhật Sát các cho dù mạnh hơn cũng không thể chống lại toàn bộ Đông Hải, chúng ta cứ hành sự theo hoàn cảnh.

Đạm Đài Tuyết Vi nói.

Trong hải vực rộng lớn vô biến, trên không trung yên tĩnh có một đạo lưu quang màu trắng trong nháy mắt xẹt qua phía chân trời.

Đột nhiên có một cỗ năng lượng vô hình trong thiên địa hội tụ trong không gian, trong nháy mắt đuổi theo đạo lưu quang màu trắng kia.

Sưu.

Cùng lúc đó trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư có một đạo thân ảnh phóng lên cao, trong nháy mắt dừng lại trên cao, Thiên Sí Tuyết Sư cũng đột nhiên dừng lại.

– Ồ, lại đột phá, tốc độ sao lại có thể nhanh như vậy?

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Hắc Vũ mở mắt nhìn lên Lục Lâm Thiên đang lăng không trên không trung.

Trên bầu trời hải vực này, hai mắt Lục Lâm Thiên nhắm chặt lăng không mà đứng, bỗng nhiên có năng lượng thiên địa bị dẫn dắt tạo thành một vòng xoáy năng lượng lớn.

Vòng xoáy bằng năng lượng lớn xuất hiện trong bầu trời, năng lượng thiên địa trên bầu trời hải vực đột nhiên cuộn trào mãnh liệt, từng đạo năng lượng thiên địa vô hình cấp tốc ngưng tụ rồi hội tụ ở trong vòng xoáy.

Sưu Sưu.

Hầu như cùng lúc đó quanh thân Lục Lâm Thiên hấp thu năng lượng thiên địa bàng bạc, vô số lỗ chân lông đều tham lam thôn phệ năng lượng vào bên trong cơ thể. Khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên càng ngày càng mạnh, dưới sự tiến vào cuồn cuộn không ngừng của năng lượng thiên địa, trong cơ thể đang không ngừng lột xác và cường hóa nho nhỏ, loại cường hóa này dựa trên cơ sở của Bất Diệt Huyền Thể, lần nữa được tăng cường.

Phanh…

Một lát sau, trong cơ thể Lục Lâm Thiên vang lên một tiếng trầm muộn, linh lực quanh thân bạo phát, khí tức trong nháy mắt phá tan bình cảnh tăng lên. Năng lượng bàng bạc trong không trung càng thêm cuồn cuộn dũng mãnh tiến vào trong cơ thể.

Chương 1716: Linh Vương bát trọng (1)

– Linh Vương bát trọng, tốc độ này quả thực chính là bay a.

Hắc Vũ không khỏi kinh ngạc đứng trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư đang xoay quanh bầu trời. Sắc mặt hắn hiện tại vô cùng kinh ngạc, ngay không lâu trước đó hắn mới cảm giác được vị thiếu chủ này từ Linh Vương và Vũ Vương lục trọng đột phá Linh Vương, Vũ Vương thất trọng. Lúc này mới là bao lâu a. Tính ra còn chưa tới hai mươi ngày, loại tốc độ đột phá như vậy quá kinh khủng, thảo nào tuổi còn trẻ đã có tu vi kinh khủng như vậy.

Dưới sự tiến vào của năng lượng, chỉ trong nháy mắt cỗ năng lượng này từ từ tiêu tán. Lúc này Lục Lâm Thiên đã đạt tới Linh Vương bát trọng.

Sưu Sưu.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên đang lăng không đứng trên không trung mới thở ra một ngụm trọc khí, hai mắt đồng thời mở ra, tinh quang trong mắt lập lòe.

Cảm nhận biến hóa trong cơ thể, Lục Lâm Thiên khẽ vặn người, xương cốt toàn thân vang lên thanh âm thanh thúy, cả thân thể tràn ngập một cảm giác thoải mái, sảng khoái.

Trong giây lát, Lục Lâm Thiên nắm tay, chu vi chung quanh nắm tay, không gian hơi vặn vẹo. Một cỗ linh hồn lực vô hình lan tràn ra. Cỗ linh hồn lực này so với mấy ngày trước đây quả nhiên không chỉ mạnh hơn vài lần.

– Đây là thực lực của Linh Vương bát trọng sao? Quả nhiên rất mạnh.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, cảm nhận tất cả biến hóa trong cơ thể, Linh Vương bát trọng so với Linh Vương thất trọng đỉnh phong tuy rằng chỉ cách một đường, thế nhưng lại hoàn toàn là hai đẳng cấp khác nhau. Đột phá một bước này, thực lực tăng lên không chỉ gấp đôi.

Luyện hóa linh lực của Linh Vương bát trọng kia đúng như trong dự đoán của Lục Lâm Thiên, đủ để đột phá tới Linh Vương bát trọng. Số linh lực chưa luyện hóa còn lại lúc này cũng không có bao nhiêu nữa.

Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe, lập tức rơi vào trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, khí tức Linh Vương bát trọng khiến cho Dương Quá, Như Hoa kinh ngạc.

– Nhị đệ, tốc độ tu luyện của đệ quả thực chính là bay a.

Dương Quá không khỏi chậc lưỡi. Khi trước trên Bình Nham đảo hắn đã là Vũ Vương tứ trọng, nhị đệ này chỉ là Vũ Vương nhất trọng và Linh Vương nhất trọng mà thôi. Mà hiện tại hắn đã là Vũ Vương lục trọng, Lục Lâm Thiên đã tới Linh Vương bát trọng, Vũ Vương thất trọng. Tốc độ tu luyện như vậy quả thực khiến cho hắn không khỏi sợ hãi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn có Âm Dương Linh Vũ quyết, tốc độ tu luyện đương nhiên phải nhanh hơn. Có tốc độ như vậy cũng đủ để làm cho hắn thỏa mãn rồi.

– Tốc độ tu luyện của lão đại đương nhiên phải nhanh rồi.

Tiểu Long chớp mắt cười nói, lão đại lần nữa đột phá, nó cũng cực kỳ vui vẻ.

Vẻ mặt Hắc Vũ kinh ngạc thế nhưng cũng không nói gì. Nhưng ánh mắt nghi hoặc kia vẫn nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên.

Thiên Sí Tuyết Sư xuất phát, mọi người lần nữa đi về phía Thiên đảo. Ngay sau đó Lục Lâm Thiên cũng bắt đầu luyện hóa cỗ chân khí trong cơ thể. Lục Thiếu Du đoán, chân khí của ba Vũ Vương trong cơ thể hắn cũng đủ để giúp hắn đột phá lên Vũ Vương bát trọng. Tu vi vũ giả lần nữa đột phá, thực lực tuyệt đối sẽ tăng lên một đẳng cấp mới.

Thiên Sí Tuyết Sư tiếp tục phi hành, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi. Sau khi ngưng thần tĩnh khí Lục Thiếu Du bắt đầu từng bước luyện hóa số chân khí trong cơ thể do thôn phệ mà có. Sau khi bỏ đi tạp chất lập tức hóa thành chân khí tinh thuần tiến vào trong đan điền hắn.

Chỉ trong chốc lát quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một vòng quang mang nhàn nhạt, tiến vào trong trạng thái luyện hóa. Thời gian không biết trôi qua bao lâu, lúc này quang mang quanh thân Lục Lâm Thiên ngày càng chói mắt.

Trong Phi Linh môn, lúc này đã vào đông, sắc trời có chút mông lung. Sáng sớm mùa đông cũng không có chim chóc bay qua. Trong không gian có sương mù quanh quẩn, cùng với những cơn gió lạnh buốt thổi qua.

Cây cối chung quanh Phi Linh môn trụi lủi, dường như không chịu nổi những cơn gió tập kích mà chập chờn trong những cơn gió. Mà lúc này trong hậu sơn có hai thân ảnh xuất hiện.

Hai người một nam một nữ, nữ nhân trên người mặc một bộ y phục khiến cho người ta sôi trào, tuổi tác chừng hai mươi ba, hai mươi tư. Khí tức trên người đã đạt tới Vũ Tướng cửu trọng, khoảng cách tới Vũ Suất cũng chỉ có một bước. Bộ cung trang màu hồng bó sát người, bộ ngực cao vót. Đặc biệt là cái váy cực ngắn, chỉ vừa vặn bao phủ bộ mông tròn lẳn, đôi chân dài màu trắng hiện ra khiến cho người ta không khỏi liên tưởng tới cảnh xuân ở bên trong cái váy kia.

Toàn bộ Phi Linh môn, tuy rằng có khá nhiều mỹ nữ, thế nhưng người có cách ăn mặc khiến cho người ta sôi trào này chỉ có Bạch Toa Toa, không còn có người nào khác.

Bên người Bạch Toa Toa lúc này có một nam tử cực kỳ mập mạp, nhìn qua vô cùng hèn mọn. Thế nhưng trên người vô hình trung cũng có một cỗ khí thế. Đây chính là Phó đường chủ Linh Đường Lưu Nhất Thủ. Nhìn hình thể của Lưu Nhất Thủ, dường như so với ngày trước đã gầy hơn không ít.

– Lưu Nhất Thủ, ngươi không nên đi theo ta nữa. Ta thực sự không thích ngươi.

Bạch Toa Toa nhìn Lưu Nhất Thủ, trong mắt hiện lên sự áy náy. Thời gian thấm thoát trôi qua, lúc này nàng không còn là tiểu nha đầu đơn thuần trong Phi Linh môn nữa. Mà lúc này đã là một thiếu nữ trổ mã, duyên dáng yêu kiều, mang theo chút quyến rũ.

– Toa Toa, rốt cuộc ta có gì không tốt? Ngươi nói ta béo, nửa năm qua ta đã giảm hơn mười cân, ngươi nói ta tu vi quá kém, ta đã liều mạng tu luyện. Ta còn chỗ nào mà ngươi không hài lòng? Ta sẽ tiếp tục sửa còn không được sao?

Lưu Nhất Thủ cầu khẩn nói.

– Ngươi không có gì là không tốt. Chỉ là ta thực sự không thích ngươi.

Bạch Toa Toa nhìn dáng dấp của Lưu Nhất Thủ có chút sốt ruột nói.

– Ngươi không thích ta tại sao lần trước không nói rõ với ta? Lần trước ta nói thích ngươi, ngươi cũng nói thích ta.

Lưu Nhất Thủ sửng sốt nói.

– Ta thực sự không biết thích là cái ý tứ này. Thích mà ta nói chỉ là bằng hữu, huynh muội mà thôi, là chính bản thân ngươi hiểu lầm.

Khuôn mặt Bạch Toa Toa có chút nóng nảy, nếu không phải Nhan Kỳ và Tân Hiểu Kỳ nói cho nàng, thì nàng không ngờ Lưu Nhất Thủ lại thích nàng theo kiểu kia.

– Thế nhưng ta vẫn thích ngươi. Ngươi nói xem, phải làm sao thì ngươi mới thích ta? Ta nhất định sẽ sửa.

Lưu Nhất Thủ thề thốt nói. Đối với Bạch Toa Toa, trong lòng hắn thực sự động tâm. Vì nữ tử trước mắt, bao nhiêu nữ tử trong môn ném ánh mắt câu hồn cho hắn hắn đều không để ý.

– Ngươi không nên như vậy, ngươi không có gì không tốt.

Bạch Toa Toa nhìn Lưu Nhất Thủ, càng lúc càng nóng nảy, thiếu chút nữa muốn khóc nói.

– Vậy ngươi nói xem, ngươi thích cái gì ta sửa còn không được sao?

Lưu Nhất Thủ nhìn dáng vẻ nóng nảy của Bạch Toa Toa không khỏi có chút yêu thương vội vàng nói:

– Được rồi, Toa Toa, nếu ngươi đã như vậy ta không thích ngươi là được. Chỉ cần ngươi vui vẻ là được rồi.

Nói xong, trong mắt Lưu Nhất Thủ hiện lên chút mất mát, nói nhỏ:

– Kỳ thực ta cũng biết ta không xứng với ngươi, ta lớn lên không đẹp trai, lại béo như vạy.

Chương 1717: Linh Vương bát trọng (2)

– Lưu Nhất Thủ, ngươi không nên nói như vậy, ngươi thực sự rất tốt. Ta vẫn luôn coi ngươi như là ca ca. Là thân ca ca. Sau này ngươi chính là ca ca của ta. Ta biết các nàng Tiểu Lan, Giai Giai đều thích ngươi, ngươi có thể chọn một người.

Nhìn dáng vẻ của Lưu Nhất Thủ, trong lòng đơn thuần của Bạch Toa Toa có chút không đành lòng.

– Cái gì, Tiểu Lan? Nàng so với ta còn béo hơn.

Lưu Nhất Thủ lập tức nói rồi nhíu mày lớn tiếng:

– Được rồi, ngươi không thích ta ta cũng không ép. Ngươi chỉ cần sống tốt là được rồi. Nhưng sau này ai dám bắt nạt ngươi ta nhất định sẽ không buông tha hắn.

…

Ngay khi Lưu Nhất Thủ vừa nói xong, trong hậu sơn Phi Linh môn đột nhiên giống như gió nổi mây phun, hai người lập tức kinh ngạc nhìn về phía sau.

Trên hậu sơn, trong một mật thất đột nhiên có một cỗ khí tức mạnh mẽ lan tràn mang theo một cỗ hắc mang bàng bạc.

Phù.

Ngay khi khí tức tăng lên cũng dẫn dắt theo một đám năng lượng trong thiên địa, năng lượng thiên địa từ bốn phương tám hướng tiến vào trong mật thất. Cùng với khí tức tăng lên khiến cho toàn bộ hậu sơn Phi Linh môn gió nổi mây phun.

Cảnh tượng này cũng không kéo dài bao lâu, thì có một đạo khí tức cường hãn bắt đầu tràn ra. Linh hồn ba động bàng bạc thật lâu sau mới thu liễm lại.

Ầm ầm.

Cửa mật thất mở ra, một thân ảnh mặc hắc bào mang theo ánh mắt lạnh lùng, khí tức trên người như ẩn như hiện vô hình trung khiến cho người khác không dám tới gần. Mà người này chính là Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh.

– Chúc mừng. Lại đột phá một trọng đến Linh Vương ngũ trọng.

Ngoài mật thất có một nữ tử tuyệt mỹ tản ra khí tức quyến rũ thành thục, quốc sắc thiên hương đã sớm chờ từ trước. Đôi mắt xinh đẹp, tuổi tác thoạt nhìn chỉ có hai mươi mấy tuổi, chính là Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

– Sao ngươi lại tới đây? Chẳng lẽ xảy ra chuyện gì sao?

Ánh mắt Đông Vô Mệnh nhìn về phía nữ tử tuyệt mỹ, trong mắt có chút phức tạp rồi lập tức hỏi. Gần đây chuyện cần xử lý không ít. Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cố ý chờ hắn ở chỗ này sợ rằng Phi Linh môn đã xảy ra chuyện gì đó.

– Ám đường truyền tới tin tức, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo mấy ngày trước đều phái ra trưởng lão đi tới Lan Lăng sơn trang.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Ý của ngươi là ba sơn môn này sẽ có động tác?

Đông Vô Mệnh nhướng mày nói, trong mắt hiện lên hàn ý nhàn nhạt.

– Sợ rằng sẽ có một chút động tác. Trên biên cảnh người mà ba môn phái này phái ra cũng càng nhiều. Chúng ta vẫn phái người tiếp viện thế nhưng không chịu nổi ba môn phái này giáp công.

– Linh Thiên môn có động tác gì không?

Sau khi cúi đầu trầm tư một lát, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói.

– Ba sơn môn Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo cũng còn phái người dường như vô ý phong tỏa tin tức của Linh Thiên môn, sọ rằng Linh Thiên môn đã rơi vào trong sắp xếp của ba sơn môn này.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông chẳng nhẽ định làm ra động tĩnh gì lớn sao?

Sắc mặt Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh có chút ngưng trọng, thấp giọng nói:

– Tiểu tử kia hiện tại đang ở Đông Hải, tình huống hiện tại của Phi Linh môn sợ rằng phải dựa vào mấy lão gia hỏa như chúng ta. Thế nhưng hiện tại đã bắt đầu khó mà chống đỡ được.

– Tất cả cũng chỉ có thể chờ Lâm Thiên trở về. Trước khi hắn trở về thứ chúng ta có thể làm chỉ là bảo tồn thực lực. Nếu như liều mạng đối với chúng ta mà nói càng thêm bất lợi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

– Cũng chỉ có thể như vậy.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói.

Trong hải vực xanh thẳm, trên bầu trời vạn dặm không có một đám mây. Trong hải vực chung quanh có không ít yêu thú trong nước nhô đầu ra. Đột nhiên cả hải vực gió nổi mây phun. Từng đầu yêu thú cảm nhận được cỗ khí tức khiến tim đập nhanh lập tức chui đầu chạy trốn vào trong hải vực.

Giữa không trung, thân ảnh Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, khí tức quanh người đột nhiên kéo lên. Quang mang quanh thân ngày càng chói mắt, đan điền bắt đầu bành trướng, có cảm giác no đủ.

Trạng thái này cũng không kéo dài bao lâu, trong đan điền Lục Lâm Thiên vang lên một tiếng trầm muộn.

Phanh.

Tiếng trầm muộn vang lên, đồng thời trong đan điền có một cỗ lực lượng mạnh mẽ khuếch tán. Khí tức kéo lên, toàn bộ chân trời run rẩy.

Lúc này quanh thân Lục Lâm Thiên có một cỗ khí tức bàng bạc tiết ra ngoài, từ trong lỗ chân lông bạo phát ra giống như là hồng thủy lập tức tạo thành một vòng xoáy chung quanh người dẫn dắt năng lượng trong thiên địa kéo tới.

Sưu sưu.

Trong bầu trời, năng lượng thiên địa bị Lục Lâm Thiên hút vào trong cơ thể, lập tức năng lượng bàng bạc trong thiên địa ngập trời kéo đến giống như Lục Lâm Thiên rút dây động rừng. Cuối cùng năng lượng thiên địa bị dòng xoáy bàng bạc quanh thân Lục Thiếu Du đưa vào trong cơ thể. Năng lượng thiên địa bàng bạc tiến vào cơ thể, khí tức lần nữa điên cuồng kéo lên.

Phanh.

Khí tức đột phá bình cảnh, năng lượng bàng bạc trong thiên địa trực tiếp bao vây chung quanh Lục Lâm Thiên. Uy áp kinh khủng tràn ra chung quanh khiến cho hải vực phía dưới cuồn cuộn giống như biểm gầm. Khí thế như vậy vô cùng kinh khủng.

Trong lòng Hắc Vũ, Dương Quá cùng mọi người không khỏi than thở. Năng lượng bàng bạc trong bầu trời giằng co chừng mười chung trà sau lập tức tiêu tán. Mà năng lượng thiên địa tán đi, cỗ uy áp ngập trời kia cũng từ từ phai nhạt.

– Khí tức thật mạnh, Vũ Vương bát trọng sao lại mạnh như vậy.

Lúc này Hắc Vũ không khỏi khìếp sợ.

Năng lượng thiên địa biến mất không còn tung tích, thân ảnh màu xanh trên bầu trời ngày càng rõ ràng, rốt cuộc cũng xuất hiện trước ánh mắt kinh ngạc của mấy người.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, đồng thời thở ra một ngụm trọc khí. Gợn sóng trong không gian run lên, lười biếng duỗi thân thể một cái, cảm nhận cảm giác thoải mái không nói nên lời tràn ngập toàn thân.

– Đây là lực lượng của Vũ Vương bát trọng sao? Rốt cuộc cũng đạt tới Vũ Vương bát trọng.

Hai tay Lục Lâm Thiên run lên, bàn tay khẽ nắm, cảm nhận chân khí bàng bạc như biển rộng trong đan điền, Lục Lâm Thiên không khỏi có chút kích động. Đan điền của hắn lần nữa được mở rộng, chân khí giống như đại dương mênh mông lần nữa nhiều hơn gấp bội. Loại lực lượng này khiến cho Lục Thiếu Du vô cùng mê hoặc. Vũ Vương bát trọng, sợ rằng vô số người dùng cả đời cũng khó mà đạt được. Mà hiện tại hắn đã đạt tới Vũ Vương bát trọng.

Nhíu mày, Lục Lâm Thiên duỗi tay, bàn tay bỗng nhiên nắm chặt. Không gian trước mặt không ngờ mạnh mẽ vặn vẹo tạo thành một vết sâu. Giống như là một bàn tay nắm vào khí cầu, tùy thời có thể bóp nát nó vậy.

Dưới một trảo này Lục Lâm Thiên có tự tin, cho dù là Vũ Vương cửu trọng bình thường nếu như bị một trảo này đánh vào người chỉ sợ cũng sẽ trở thành một đám thịt nát. Đây là một loại cảm giác lực lượng tuyệt đối.

Cảm nhận mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều khiến cho không gian vặn vẹo, trên khuôn mặt Lục Lâm Thiên chậm rãi hiện lên nụ cười.

Chương 1718: Vũ Vương bát trọng

Nụ cười này mang theo một tia tà khí, khi trước trên trấn Thanh Vân, Vũ Vương bát trọng không nói, cho dù là Vũ Vương nhất trọng, trong mắt của hắn năm đó chính là cường giả xa không với tới. Mà hiện tại hắn đã đặt chân tới Vũ Vương bát trọng.

– Chính diện chống lại Vũ Tôn nhất trọng có lẽ không có vấn đề quá lớn.

Lục Lâm Thiên thì thào nói. Hiện tại nếu như đυ.ng phải Hỉ Vô Thường ngày trước tuy không dám nói rằng không cần thi triển Tử Lôi Huyền Đỉnh có thể đánh chết người này. Thế nhưng bằng vào thực lực của hắn hiện tại, Vũ Tôn nhất trọng như vậy cũng không làm gì được hắn nữa.

Vũ Vương và Vũ Tôn, hai đẳng cấp chênh lệch quá lớn. Chênh lệch không phải về công kích mà là bản chất. Đối với chuyện này Lục Lâm Thiên mơi hồ có chút hiểu rõ. Đan điền của hắn khổng lồ, linh hồn lực không kém, công kích cường hãn không dưới Vũ Tôn nhất trọng. Thế nhưng thực lực thi triển ra cũng không có uy lực như Vũ Tôn nhất trọng. Ngoài nguyên nhân là tu vi chưa đạt tới ra, tới tu vi Vũ Tôn còn nắm trong tay lực không gian, năng lượng thuộc tính đã ở một trình độ khác. Đây là biến hóa về chất.

Mà tu vi Vũ Vương sao có thể so sánh được. Bởi vì giữa hai cấp bậc hoàn toàn không giống nhau.

Lúc hắn còn là Vũ Vương lục trọng có thể trực tiếp chống lại Vũ Vương cửu trọng. Đối với cường giả Vũ Tôn có thể dùng Tử Lôi Huyền đỉnh. Mà khi là Vũ Vương thất trọng cũng vậy. Mặc dù thực lực của hắn tăng cường không ít, càng có thực lực chống lại Vũ Vương cửu trọng. Thế nhưng trực tiếp chống lại Vũ Tôn nhất trọng, nếu như không dùng Tử Lôi Huyền Đỉnh sợ rằng cũng khó.

Mà lúc này tới Vũ Vương bát trọng, Lục Lâm Thiên lại càng không nắm chắc. Bởi vì đây là khác biệt về chất. Mặc dù thực lực của hắn tăng cường lên nhiều, thế nhưng cấp bậc Vũ Vương và Vũ Tôn cách biệt nhau một cái hào rộng. Nếu muốn vượt cấp chống lại, chỉ bằng thực lực của Vũ Vương lục trọng và Vũ Vương thất trọng sợ rằng còn chưa đủ. Mà lúc này tuy rằng lần nữa đột phá tới Vũ Vương bát trọng, muốn đánh chết Vũ Tôn nhất trọng tuyệt đối không thể làm được. Thứ có thể làm được là chống lại mà thôi.

Vũ Vương nếu muốn vượt cấp đánh chết Vũ Tôn thì phải có thực lực mạnh hơn Vũ Tôn. Thực lực phải đủ san lấp cái hào rộng giữa Vũ Vương và Vũ Tôn thì mới có cơ hội.

Đối với điều này Lục Lâm Thiên cũng muốn thử qua. Nếu như một ngày nào đó hắn đột phá Vũ Tôn, tiến vào cấp bậc Vũ Tôn thì sẽ xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Hiện tại hắn đã là Vũ Vương bát trọng đã có tự tin chống lại Vũ Tôn nhất trọng. Nếu như đạt tới Vũ Tôn, đứng cùng một đẳng cấp, Vũ Tôn nhất trọng bình thường sợ rằng hắn có thể đánh chết mà không cần tốn bao nhiêu sức lực.

Suy nghĩ tới điều này, trong đôi mắt đen láy của Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý nhàn nhạt. Thực lực của hắn vẫn phải tiếp tục tăng cường, chỉ có thực lực tuyệt đối mới có thể khiến cho những kẻ muốn đối phó với hắn khiếp sợ.

– Chúc mừng ca ca lại đột phá.

Trong lúc Lục Lâm Thiên suy tư, mấy tiếng xé gió vang lên. Mấy đạo thân ảnh lập tức xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên.

– Hẳn là muội cũng sắp đột phá a.

Cảm nhận khí tức Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Hẳn là còn ít ngày nữa, thế nhưng rất nhanh thôi.

Lục Tâm Đồng mỉm cười hiện ra hai cái lúm đồng tiền. Tiên Thiên độc thể vốn tu luyện rất nhanh, hơn nữa lại có năng lượng Chân Linh thánh quả trong cơ thể khiến cho thời gian đột phá gần hơn.

Một lát sau mọi người lần nữa cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư mà đi, tính toán thời gian có lẽ cũng sắp tới Thiên đỏa.

– Thiếu chủ, tốc độ đột phá của người thật nhanh. Quả thực chính là bay a.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, trên khuôn mặt tuấn tú của Hắc Vũ hiện lên vẻ kinh ngạc. Tốc độ đột phá của Lục Lâm Thiên khiến cho hắn triệt để chấn động. Mấy nghìn năm qua hắn chưa từng thấy ai có tốc độ tu luyện nhanh như vậy.

– Đáng tiếc thực lực còn chưa đủ.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, Vũ Vương bát trọng, Linh Vương bát trọng. Tu vi bực này có thể trong mắt bình thường đã đủ rồi. Thế nhưng trong mắt hắn còn xa mới đủ.

– Từ từ sẽ tới, tu luyện quá nhanh cũng không phải là một chuyện tốt. Đệ tử đại môn đại phái dù có tốc độ tu luyện nhanh tới đâu cũng không dám đột phá nhanh quá, muốn có tu vi càng cao sau này thì căn cơ phải càng vững chắc.

Hắc Vũ nói.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, mặc kệ là Nam thúc hay sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, hiện tại lại thêm Hắc Vũ cũng đều nói với hắn, căn cơ là thứ tuyệt đối quan trọng nhất.

Nhớ tới Nam thúc cùng với sư phụ, trong lòng Lục Lâm Thiên tràn ngập cảm giác vừa là thầy trò, vừa là phụ tử. Hai người đều có ân với hắn. Bản lĩnh của hắn toàn bộ đều do Nam thúc và sư phụ dạy dỗ. Nam thúc dạy hắn tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết, từ một thiếu gia phế tài cho tới ngày hôm nay. Bằng không hiện tại còn không biết hắn sẽ thành dạng gì. Nói không chừng đã chết một lần nữa rồi.

Mà sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn dạy cho hắn các loại thủ đoạn, âm thầm bảo hộ hắn mấy lần. Nếu không có sư phụ, hắn cũng không sống được tới bây giờ. Có thể nói tất cả những thứ ngày hôm nay hắn có, không nói tới mười phần, thế nhưng có hơn chín phần đều là do Nam thúc và sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn ban cho.

– Thiếu chủ, lần này đi Thiên đảo, tất cả phải cẩn thận, không thể sơ ý. Tuy rằng ta có thể giúp đỡ một hai. Thế nhưng theo ta được biết, trong tứ các tứ đảo, cường giả đông đảo. Lần này Thiên đảo có động tĩnh lớn như vậy, sợ rằng sẽ có không ít cường giả xuất sơn. Nếu như lão chủ nhân còn ở thời kỳ toàn thịnh đương nhiên không cần e ngại bất kỳ một sơn môn nào. Thực lực của ta mấy năm nay tuy rằng có thể âm thầm thủ hộ Thánh Linh giáo thế nhưng cũng là do nhị các nhị đảo không dốc hết sức. Không muốn trả một cái giá lớn mà thôi. Có một ít người vẫn phải cần cố kỵ. Nếu như lần này những người mà ta phải cố kỵ cũng tới, vậy thì sẽ cực kỳ náo nhiệt.

Hắc Vũ nói với Lục Lâm Thiên, đệ tử của chủ nhân, đương nhiên hắn phải có trách nhiệm bảo hộ.

– Hắc Vũ thúc, ta hiểu rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, lần này đương nhiên sẽ không tránh khỏi một hồi long tranh hổ đấu. Tự nhiên hắn không thể sơ ý, tuy rằng hắn không còn là kẻ có thực lực yếu đuối giống như khi trước trong sơn mạch Vụ Đô. Thế nhưng vẫn không thể sơ ý, trên thế giới này còn có không ít cường giả tồn tại.

– Khi trước, ta cùng với chủ nhân trải qua sinh tử, đi qua không ít di tích và bí địa. Mỗi một lần đều chiến đấu đẫm máu, đều có thể nhận được không ít chỗ tốt.

Nhìn về phía trước, Hắc Vũ có chút cảm thán nói.

– Hắc Vũ thúc không cần quá lo lắng, sư phụ nhất định sẽ có biện pháp khôi phục.

Lục Lâm Thiên nói, quan hệ của sư phụ và Hắc Vũ không đơn giản, sợ rằng đã sớm vượt qua quan hệ giữa yêu thú tọa kỵ và chủ nhân. Quan hệ của hai người trải qua bao nhiêu trận chiến sinh tử mà thành, vô cùng vững chắc không gì sánh được.

Chương 1719: Suy đoán bảo vật

– Thật ra ta cũng không quá lo lắng, chủ nhân đã nói có biện pháp thì tự nhiên sẽ có biện pháp. Ta chỉ cảm thán một chút, khi trước ta và chủ nhân ra ngoài tranh đoạt bảo vật còn chưa từng thất bại qua lần nào.

Trên khuôn mặt tuấn tú của Hắc Vũ hiện lên nụ cười.

– Ta và lão đại đi ra ngoài đoạt bảo vật còn chưa có lần nào tay không mà về, cũng chưa bao giờ lưu lại thứ gì cho người khác.

Tiểu Long đắc ý nói.

– Tiểu tử kia, tu luyện cho tốt đi. Lấy thiên phú của ngươi nhất định có thể làm rung động Tứ đại hoàng tộc.

Hắc Vũ mỉm cười nói.

– Đương nhiên, ta đã rất nỗ lực rồi.

Tiểu Long nghiêm túc nói, gần đây quả thực nó tu luyện không chút lười biếng nào. Không lúc nào là không ngừng tu luyện.

– Hắc Vũ thúc, người đoán xem ở dưới Thiên đảo có bảo vật gì xuất thế?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước rồi nói với Hắc Vũ.

– Căn cứ vào tin tức mà ngươi nhận được, động tĩnh của Thiên đảo đã làm kinh động Nguyệt Long các cùng các sơn môn khác phái ra cường giả. Bảo vật phía dưới có lẽ tuyệt đối không phải bình thường. Thế nhưng không phải là trọng bảo mà là di tích viễn cổ hoặc là lục địa thượng cổ.

Hắc Vũ nói.

– Trọng bảo, di tích viễn cổ, lục địa thượng cổ?

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói.

– Trọng bảo đương nhiên không phải là bảo vật bình thường. Ngay cả việc xuất hiện thần khí cũng là chuyện có khả năng. Có người từng nhận được thần khí ở một ít nơi quỷ dị. Tử Lôi Huyền Đỉnh của ngươi hiện tại cũng nằm trong số đó. Năm đó ta cũng từng gặp qua Huyền Thiên Yêu Tôn, hắn cũng có quan hệ không tồi với chủ nhân. Huyền Thiên Yêu Tôn còn mời chủ nhân xuất thủ luyện chế một hộ sơn đại trận. Hình như là Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận. Thù lao chính là Linh Ngọc sàng. Có người nói Tử Lôi Huyền Đỉnh và Linh Ngọc sàng đều bị Huyền Thiên Yêu Tôn thu được từ trong nơi quỷ dị nào đó. Ngoại trừ Huyền Thiên Yêu Tôn ra cũng có người khác nhận được thần khí. Thế nhưng là ai, thần khí dạng gì thì cũng không có ai biết được.

Hắc Vũ nói.

– Còn có thần khí sao? Những thần khí này là từ đâu tới? Muốn luyện chế thần khí không phải là một chuyện dễ dàng. Trước đây Nam thúc cũng từng nói qua, nếu như thúc ấy ở thời kỳ toàn thịnh muốn luyện chế một kiện thần khí cũng khó mà làm được.

– Thần khí đến từ đâu không có ai biết được. Trên thế gian này có rất nhiều bí mật, rất nhiều người dùng cả đời tìm kiếm cũng không có đáp áp.

Hắc Vũ nói.

– Hắc Vũ thúc, di tích viễn cổ là lục địa thượng cổ là sao?

Lục Lâm Thiên từng nghe Độc Cô Cảnh Văn nhắc tới qua. Mật địa của Vân Dương Tông chính là một khối lục địa thượng cổ. Xem ra trên thế giới này đích thực có không ít bí mật. Trong mật địa có đại trận thượng cổ, kim đao màu vàng thần bí trong đầu của hắn cũng chiếm được từ trong mật địa.

– Di tích viễn cổ có thể là đến từ viễn cổ, qua vô số năm tháng đương nhiên sẽ lưu lại vô số di tích. Hoặc là phủ đệ của một cường giả viễn cổ lưu lại. Cố ý phong ấn trong không gian, đợi một ngày nào đó trải qua vô số tuế nguyệt mới xuất thế. Hoặc là cường giả viễn cổ đại chiến, trực tiếp phong ấn không gian một phương. Sau đó lại khiến cho không gian xung đột cho nên rơi vào trong một không igan nào đó, hình thành tuyệt địa hoặc là mật địa. Hoặc là lần nữa xuất thế. Lại nói loại cường giả này đã đạt tới cấp độ vô cùng đáng sợ khiến cho vô số người mộng tưởng. Có lẽ là Linh Đế, Vũ Đế. Bởi vậy mỗi thứ mà bọn họ lưu lại đủ để khiến cho mọi người điên cuồng.

Hắc Vũ nhìn Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, trong mắt hiện lên sự nóng bỏng. Vũ Đế, Linh Đế, loại cấp bậc này chính là tồn tại đỉnh phong trong thiên địa. Chí ít cho tới hiện tại hắn còn chưa từng nghe nói qua hiện tại có Vũ Đế và Linh Đế tồn tại. Hiện tại hắn muốn đột phá Linh Tôn và Vũ Tôn còn cực kỳ khó khăn. Thế nên có thể tưởng tượng ra sự kinh khủng khi đột phá cấp bậc kia. Sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn có thiên tư trác tuyệt thế nhưng lại dừng lại ở bước đột phá Linh Đế. Mà những thứ mà cường giả Linh Đế, Vũ Đế lưu lại đối với người ở thế giới hiện tại mà nói, không thể nghi ngờ là lực hấp dẫn cực lớn khó có thể chống cực.

– Về phần lục địa thượng cổ thì càng thêm huyền ảo. Ta đã từng nghe nói qua có người nhận được tin tức lục địa thượng cổ. Có người nói trên mỗi một khối lục địa thượng cổ đều có vô số bảo vật. Thế nhưng ta còn chưa nhìn thấy lục địa thượng cổ bao giờ.

Hắc Vũ nói xong, ánh mắt trở nên nghiêm túc nói:

– Mặc kệ là di tích viễn cổ hay là lục địa thượng cổ, hoặc là trọng bảo. Mỗi một lần ba loại này xuất thế đều dẫn tới một trận gió tanh mưa máu. Thần khí hoặc là trọng bảo giống như thần khí thậm chí còn lớn hơn. Những thứ mà cường giả Linh Đế, Vũ Đế lưu lại cùng với lục địa thượng cổ đều có mê hoặc cực lớn, đủ để cho mọi người điên cuồng. Chỉ cần ngươi hiện tại công bố trong tay có Tử Lôi Huyền Đỉnh thì ta đảm bảo sẽ có vô số cường giả vây công ngươi.

Lục Lâm Thiên lặng lẽ gật đầu, tu vi càng cao đối với người thường sẽ khinh thường xuất thủ. Chỉ là nếu như trước mặt bọn họ có bảo vật khiến cho bọn họ điên cuồng mà nói, cướp đoạt chính là bản tính, bọn họ sẽ không do dự. Nếu như hắn trực tiếp công bố trong tay mình có Tử Lôi Huyền Đỉnh, sợ rằng sẽ lập tức bị vây công. Trừ phi hắn có thực lực tuyệt đối khiến cho người ta kinh sợ.

– Bảo vật trên Thiên Đảo lần này sợ rằng đối thủ cạnh tranh lớn nhất là Tứ các Tứ đảo. Những cường giả tán tu lánh đời chính là đối thủ thứ hai. Nếu như là di tích viễn cổ hoặc là lục địa thượng cổ xuất thế thì còn dẫn tới không ít nguy hiểm. Vì vậy lần này ngàn vạn lần không thể sơ ý.

Hắc Vũ nói.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu lần nữa. Tứ các Tứ đảo, lần này nhất định sẽ phải đối mặt. Trong tám thế lực lớn này hiện tại hắn đã đắc tội với bốn. Còn thêm một Thiên Vân đảo nữa là năm thế lực lớn. Trong lòng Lục Lâm Thiên suy đoán, trong Đông Hải xảy ra chuyện lớn như vậy có lẽ Linh Vũ giới cũng nhúng một chân vào. Nếu tính toán thì chuyến đi tới Thiên đảo lần này hắn đã đắc tội với sáu thế lực lớn, quả thực có chút không ổn.

Còn có Nhật Sát các, quan hệ của hắn và Nhật Sát các không tồi. Thế nhưng đây là địa bàn của Nhật Sát các, dựa theo đạo lý mà nói, bảo vật xuất thế này tự nhiên là của Nhật Sát các. Nhưng màg bảo xuất thế, người có duyên sẽ đạt được. Đây là quy củ bất thành văn. Những người không liên quan đi tới, muốn tranh đoạt thì trừ phi là có thế lực tuyệt đối ở phía sau lưng.

Hắn không biết lần này mình tham dự cướp đoạt có thể phá hủy quan hệ giữa hắn và Nhật Sát các hay không. Hiện tại Lục Lâm Thiên không thể đoán trước được. Nói chung nghĩ tới mọi chuyện Lục Lâm Thiên vô cùng phiền muộn. Người còn chưa tới Thiên đảo đã đối mặt với mấy thế lực lớn, cừu gia nơi nào cũng có.

Chương 1720: Chạy tới Thiên đảo (1)

Thấy Lục Lâm Thiên nhíu mày, Hắc Vũ mỉm cười nói:

– Cũng không cần quá lo lắng, thực lực của Thánh Linh giáo đi tới đây cũng không phải là không có thực lực tranh đoạt. Thực lực của ta tuy rằng không cường hãn như chủ nhân khi trước. Thế nhưng người bình thường cũng không cần quá sợ hãi.

– Đến lúc đó cẩn thận một chút là được. An toàn quan trọng hơn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Điều đó là đương nhiên, tới Thiên đảo, nếu ta bảo đi thì nhất định phải đi. Nếu như gặp phải tình huống nguy hiểm thì lập tức lui lại. Người phải nhớ kỹ, bảo mệnh trước thì sau này mới có thể tranh đoạt bảo vật. Ngàn vạn lần đừng nôn nóng liều mạng cướp đoạt bảo vật. Vạn nhất mạng không còn, thu được bảo vật cũng không thể dùng được.

Hắc Vũ nói.

– Chuyện này ngươi cứ yên tâm, lão đại ta là ai, gặp nguy hiểm chạy rất nhanh a.

Tiểu Long cười hắc hắc nói.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức trừng mắt nhìn Tiểu Long.

– Thiếu chủ, tốc độ tu luyện của người chính là ưu thế nhất của người. Ta đi theo chủ nhân mấy nghìn năm cũng học được một vài thứ từ chỗ chủ nhân. Nếu như người nguyện ý nghe thì ta có thể lảm nhảm nói vài câu.

Hắc Vũ nói.

– Xin Hắc Vũ thúc chỉ giáo.

Lục Lâm Thiên cầu còn không được cho nên vội vã hành lễ.

– Ta thấy lực công kích của người cực kỳ cường hãn giống như Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong. Nhưng thực lực còn chưa thể chính diện chống lại Vũ Tôn nhất trọng, người biết nguyên nhân của nó không?

Hắc Vũ nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Lĩnh ngộ còn thiếu sao?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nói.

– Không đơn giản như vậy.

Hắc Vũ mỉm cười nói.

– Người đã quá để ý tới việc lĩnh ngộ. Lĩnh ngộ của người rất mạnh, cho dù là so với Vũ Tôn nhất trọng cũng không kém bao nhiêu, thậm chí còn hơn. Lĩnh ngộ rất quan trọng, chỉ là còn có một nguyên nhân khác. Đó chính là nắm trong tay không gian.

– Nắm trong tay không gian sao?

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, dường như đã hiểu được cái gì đó.

– Không sai, Họa Địa Vi Lao của ta cũng là một loại nắm trong tay không gian. Ta đã từng thấy ngươi thi triển không gian thuộc tính thổ, kỳ thực cũng được coi là một loại nắm trong tay không gian. Trong không gian ngươi nắm giữ, ngươi chính là chúa tể. Cấp bậc Vũ Tôn, ngoại trừ thực lực mạnh hơn Vũ Vương nhiều ra, quan trọng là một khi bước vào Vũ Tôn, nắm trong tay không gian lực sẽ mạnh tới một trình tự khác. Một khi thi triển lực không gian thì Vũ Vương không thể chống lại. Đây chính khác biệt lớn nhất, không thể vượt qua.

Hắc Vũ nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nếu như hắn thi triển không gian thuộc tính thì dưới ảnh hưởng của không gian, người có tu vi Vũ Suất, Linh Suất cũng không thể vượt qua, đây cũng cùng một đạo lý như vậy.

– Ngoại trừ lĩnh ngộ thuộc tính ra, ngươi còn có thể nếm thử nắm giữ dung hợp không gian lực. Không gian thuộc tính thổ của người đã có thành tích nhất định. Nếu có thể đề cao hơn một tầng nữa, ta tin rằng đến lúc đó muốn chính diện đối mặt với Vũ Tôn cũng không phải là vấn đề quá lớn.

Hắc Vũ lại nói:

– Tuy rằng ta không thể giúp ngươi lĩnh ngộ. Thế nhưng ta có thể chậm rãi thi triển Họa Địa Vi Lao cho ngươi xem. Hi vọng ngươi có thể lĩnh ngộ được thứ gì đó.

Hắc Vũ nói xong, tay phải chậm rãi vươn ra khỏi ống tay áo. Chung quanh bàn tay trắng nõn, không gian ba động liên tục, sóng gợn trong không gian giống như trên mặt nước lắc lư không ngừng.

– Thiếu chủ, người xem là được rồi.

Hắc Vũ nói xong, đồng thời cánh tay chậm rãi vẽ một vòng tròn trên không trung. Lúc này Lục Lâm Thiên hết sức chăm chú nhìn vào. Ngay cả Tiểu Long, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Như Hoa cũng tỉ mỉ nhìn. Đối với bọn họ mà nói, đây là cơ hội khó có được.

Lục Lâm Thiên tỉ mỉ cảm giác, trong lúc Hắc Vũ vẽ ra một vòng tròn, trong không gian liền có một hình cung giống như đang phân tách không gian ra vậy, đồng thời còn có một cỗ năng lượng thiên địa bàng bạc kéo tới. Năng lượng thiên địa này ngưng đọng tới trình độ vô cùng đáng sợ. Vòng tròn không gian này đem không gian ban đầu chia ra làm hai. Hai bên cực kỳ cân đối, không có một chút năng lượng nào tràn ra. Dường như nếu không cân bằng chính xác như vậy sẽ thất bại.

Sưu.

Vòng tròn không gian thành hình, chu vi chung quanh lập tức vặn vẹo, tất cả cực kỳ huyền ảo.

– Thiếu chủ, nhìn cho kỹ. Có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu thì phải nhìn vào bản thân ngươi rồi.

Hắc Vũ nói xong, không gian vòng tròn kia lập tức tán loạn trên không trung hóa thành năng lượng tiêu tán trong thiên địa.

– Dường như ta đã hiểu một chút, đây chính là công kích thiên phú của ngươi hợp với không gian lực mà thành. Người ngoài rất khó tu luyện thành thứ này.

Tiểu Long ngẩng đầu nói. Nó chỉ cần liếc mắt là có thể nhận ra sự huyền bí bên trong, điều này khiến cho Hắc Vũ có chút kinh ngạc, dường như không ngờ Tiểu Long nhanh như vậy đã có thể nhậ nra.

– Hình như ta cũng hiểu một chút.

Dương Quá nói, thủ ấn trong tay lập tức biến hóa, một cỗ năng lượng thuộc tính phong lan tràn ra chung quanh, lập tức bắt đầu lĩnh ngộ.

– Không gian phong tỏa thật mạnh, quá lợi hại.

Lục Tâm Đồng sau khi phục hồi tinh thần lại lập tức kinh ngạc nói, dường như cũng nhận ra được thứ gì đó.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên đã sớm nhắm chặt hai mắt, trong tay thỉnh thoảng nhẹ nhàng rung động. Mỗi một lần rung động đều lưu lại trên không trung một vết tích nhàn nhạt.

Nhìn thấy động tác của Lục Lâm Thiên, Hắc Vũ nhíu mày, lập tức nở nụ cười, lẩm bẩm nói:

– Trẻ nhỏ dễ dạy.

Thời gian vẫn tiếp tục trôi qua, thân ảnh Thiên Sí Tuyết Sư trên không trung giống như một đạo lưu quang vội vã biến mất ở phía chân trời.

Bốn phía Thiên đảo càng lúc càng náo nhiệt. Đoàn người nhộn nhịp chiếm giữ một loại đỉnh núi gần đó. Âm thanh nhộn nhịp ầm ầm hội tụ khuếch tán ra chung quanh.

Phía xa, trên một ngọn núi lúc này đột nhiên có hơn mười đạo thân ảnh dắt tay nhau mà tới. Một cỗ uy áp mạnh mẽ tức thì bao phủ không trung. Trong không gian vang lên âm hưởng rất nhỏ, hơn mười đạo thân ảnh này lập tức đáp xuống ngọn núi.

Trước mấy người này có Lam Thập Tam, Tử yên, còn có mấy lão giả bất phàm. Khí tức trên người như có như không khiến cho người ta cực kỳ áp lực.

Mọi người đáp xuống ngọn núi sau đó nhìn về phía chân trời xa xa. Cả bầu trời phía xa được nhuộm thành một màu đỏ. Khí tức bàng bạc lan tràn khiến cho mọi người cực kỳ kinh ngạc. Lúc này còn chưa có mở ra mà đã cường hãn như vậy. Dưới Thiên Đảo phía trước rốt cuộc cất giấu bí mật gì.

– Thánh Nữ, Thánh Tử, phía trước chính là Thiên đảo. Chúng ta còn không tới muộn, bảo vật kia còn chưa xuất thế.

Một lão giả tóc ngắn tuổi chừng lục tuần bên cạnh Lam Thập Tam và Tử Yên nói. Người này tuy rằng tuổi tác không nhỏ, thế nhưng làn da trên người cực kỳ hồng hào, ánh mắt sắc bén khiến cho người khác nhìn vào linh hồn không khỏi run lên. Vô hình trung có một cỗ khí tức cường đại bao phủ trên người. Đây chính là Kình Linh Vương, Thủ tịch trưởng lão Huyền cấp của Thiên Địa các. Cường giả Linh Vương cửu trọng, lúc này khí tức so với khi trước lại có tinh tiến.

Chương 1721: Chạy tới Thiên đảo (2)

– Người Tứ các Tức đảo có tới không?

Tử Yên nói, đôi mắt giống như ngọc thạch hiện lên sự quyến rũ nhè nhẹ. Vô hình trung so với khi trước lại có thêm khí tức thành thục.

– Đều đã tới rồi, tất cả đều ở chung quanh thế nhưng cũng không hiện thân. Chúng ta còn tra được, người Linh Vũ giới cũng đã sớm tới đây. Mặt khác đảo chủ Thiên Vân đảo Mộ Dung Lan Lan thoái vị, Đạm Đài Tuyết Vi tiếp nhận chức vị đảo chủ Thiên Vân đảo.

Kình Linh Vương nói.

– Đạm Đài Tuyết Vi tiếp nhận chức vị đảo chủ sao?

Lam Thập Tam nhíu mày, trên khuôn mặt tuấn lãng dường như đang suy tư vấn đề nào đó.

– Mộ Dung Lan Lan thoái vị thế nhưng lại không tuyên bố ra bên ngoài, sợ rằng bên trong có ẩn tình mà người khác không biết được.

Tử Yên khẽ bước, y phục màu tím trên người khẽ rung động, mái tóc xõa xuống giống như một thác nước từ trên khe núi chảy xuống trong đêm u tĩnh. Đôi mắt xinh đẹp chợt lóe, khẽ nói.

– Chuyện này cũng không biết được, chúng ta đang điều tra thế nhưng cũng không có kết quả.

– Có tin tức của Lục Lâm Thiên hay không?

Lam Thập Tam hỏi, so với Thiên Vân đảo thì hắn đối với Lục Lâm Thiên còn cảm thấy hứng thú hơn. Đến Đông Hải, nghe nói Lục Lâm Thiên ở trong Đông Hải khiến cho hắn vô cùng chờ mong.

– Gần đây vô cùng kỳ quái, hoàn toàn không có tin tức của Lục

Lâm Thiên. Nhưng mà động tĩnh của Thiên Đảo lớn như vậy, có lẽ một khi Lục Lâm Thiên kia biết được nhất định sẽ tới.

Kình Linh Vương nói.

Ầm ầm.

Phía xa vang lên một tiếng trầm muộn kinh người, trong không gian đột nhiên xảy ra ba động rất nhỏ, toàn bộ không gian run lên.

Cạch Cạch.

Mặt nước cuồn cuộn, mang theo hơi nước nóng bỏng. Thậm chí có đôi khi còn giống như là một đạo năng lượng bàng bạc từ dưới đáy biển phóng lên cao tạo thành từng cái khe trong nước. Cái khe càng lúc càng lớn,. Không gian vặn vẹo kịch liệt. Mà dưới loại khí tức này khuếch tán, ba động trong không gian càng lúc càng kịch liệt.

– Khí tức thật mạnh mẽ. Không biết là bảo vật gì.

Cảm nhận cỗ khí tức này, Lam Thập Tam, Tử Yên cùng với mấy người phía sau khẽ biến sắc.

Phanh Phanh.

Chỉ trong thời gian ngắn, một tiếng nổ vang ở phía xa vang lên, khí tức nóng bỏng phóng lên cao.

Giờ phút này trong núi non phía xa có từng đạo khí tức mịt mờ bắt đầu ba động. Nhìn không gian càng lúc càng vặn vẹo, cảm nhận một cỗ năng lượng ba động kinh khủng, giống như núi lửa dưới mặt đất đang điên cuồng trào dâng. Khiến cho không ít khí tức mịt mờ thu liễm kia bắt đầu có chút xao động.

Phanh.

Trên không trung, mọi người đang tu luyện trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư đột nhiên mở hai mắt ra. Trước không trung truyền ra thanh âm bạo liệt, không gian đột nhiên xuất hiện từng đợt ba động.

– Khí tức thật mạnh mẽ.

Quang mang trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra, ánh mắt nhìn chăm chú vào phía xa. Toàn bộ không gian lúc này tràn ngập khí ức nóng bỏng bàng bạc. Mà dưới cỗ khí tức bàng bạc này khuếch tán, không gian ba động ngày càng kịch liệt.

– Lão đại, phía trước chính là Thiên đảo.

Tiểu Long nhìn chăm chú về phía trước. Đối với Thiên đảo nó đương nhiên vô cùng quen thuộc. Khi trước thời gian nó ở trên Thiên đảo này cũng khong ít.

– Vật chuẩn bị xuất thế ở nơi này không đơn giản.

Hắc Vũ nhìn phía trước, trong mắt hiện lên sự kinh ngạc.

– Chúng ta đi trước đi.

Cảm nhận khí tức nóng bỏng chung quanh, Lục Lâm Thiên nhíu mày, Thiên Sí Tuyết Sư thu hồi bản thể, mọi người lập tức nhảy xuống phía dưới.

Một lát sau, trong một ngọn núi bên ngoài Thiên đảo, Lục Lâm Thiên nhìn ngọn núi giống như chọc trời trước mắt. Mà lúc này ngọn núi đã hoàn toàn bị sương mù nóng bỏng bao phủ, bên trong không ngừng tràn ra khí tức nóng bỏng.

Hải vực chung quanh bắt đầu dậy sóng. Trên mặt nước không ngừng có hơi nước nóng bỏng bốc lên. Nhìn Thiên đảo khổng lồ phía trước, dùng thực lực của mọi người cũng chỉ có thể nhìn thấy hình dáng mơ hồ mà thôi. Không thể nhìn rõ được cảnh vật bên trong.

Mà lúc này bên ngoài có không ít đệ tử Nhật Sát các đang nghiêm chỉnh xếp hàng ở bên ngoài, ngăn không cho người khác tới gần.

– Người tới đây quả thực không ít a.

Tâm thần Lục Lâm Thiên dò xét về bốn phía, không khó nhận ra ở trên núi non chung quanh có không ít khí tức mịt mờ cố gắng thu liễm. Dường như có không ít cường giả ẩn cư cũng chạy tới đây.

Ầm ầm.

Lục Lâm Thiên nghe tiếng nhìn về phía trước, trong thời gian ngắn, dưới hỏa đảo vang lên một tiếng nổ kinh thiên, khí tức nóng bỏng phóng lên cao cùng với hỏa diễm tràn ra.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nhìn không gian càng lúc càng vặn vẹo trước mặt, vô hình trung hắn cảm nhận được một cỗ năng lượng ba động ngày càng kinh khủng, loại ba động này vô cùng gấp gáp.

– Chẳng lẽ núi lửa này sắp phun trào sao?

Lục Lâm Thiên nhướng mày có chút lo lắng. Nếu như núi lửa phun trào sợ rằng sẽ vô cùng kinh khủng.

– Ca ca, bảo vật còn chưa xuất thế, xem ra chúng ta phải chờ một đoạn thời gian nữa.

Lục Tâm Đồng nói.

– Trước tiên tìm một chỗ nghỉ ngơi, có lẽ sẽ rất nhanh thôi.

Lục Lâm Thiên thu hồi tâm thần, lập tức nhìn bốn phía rồi đi về phía một ngọn núi.

Trong đoàn người náo nhiệt cũng không có mấy người chú ý tới đám người Lục Lâm Thiên. Chỉ là Lục Tâm Đồng ít nhiều cũng đưa tới không ít ánh mắt.

Trên một đỉnh núi có tầm nhìn không tồi, có thể đồng thời nhìn thấy động tĩnh của Thiên đảo và Hỏa đảo phía xa, mọi người xuất hiện trên đỉnh núi.

Bởi vì vị trí không tồi cho nên nhân số bên trên cũng đông đảo.

Một ít người thực lực mạnh cũng có, bên trong có không ít Vũ Suất cùng Linh Suất. Nhìn thấy đám người Lục Lâm Thiên lên đỉnh núi, mọi người lập tức dùng ánh mắt cảnh giác nhìn về phía đám người Lục Lâm Thiên.

– Không thấy nơi này có người sao? Còn không mau cút xa một chút cho ta.

Lúc này cách đám người Lục Lâm Thiên không xa có một nam tử trung niên dáng vẻ tục tằn nhìn đám người Lục Lâm Thiên quát lên. Bên người này còn có chục người, thực lực không kém. Mấy Vũ Tướng, Linh Tướng, còn có Vũ Suất, Linh Suất, không biết là đến từ thế lực nào hay là tán tu. Từ khí từ của đám người này có thể thấy được mấy người này không phải là hạng người lương thiện gì. Mà lúc này đám người Lục Thiếu Du vừa vặn đứng ở trước người bọn họ, cản trở tầm mắt của bọn họ.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại liếc mắt nhìn mọi người nói:

– Đây là địa bàn của các ngươi sao?

– Tiểu tử không biết thứ tự trước sau sao? Lập tức cút ngay cho đại gia.

Người này nhìn đám người Lục Lâm Thiên, đều có tuổi tác không lớn, khí tức cũng không mạnh, có lẽ thực lực cũng không được tốt lắm cho nên càng thêm không kiêng nể gì mà kiêu ngạo quát lên. Trong Đông Hải này hắn cũng coi như là người có chút danh tiếng, người bình thường hắn cũng không sợ. Mấy thanh niên nam nữ này đương nhiên hắn không đặt vào trong mắt.

– Dám đứng ở trước mặt chủ nhân ta kiêu ngạo, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Thiên Sí Tuyết Sư đã sớm không nhịn nổi, ánh mắt trầm xuống, thân thể dùng xu thế sấm sét giống như là thuấn di trực tiếp đánh một quyền vào bụng người này. Khí tức ngập trời tràn ra, toàn bộ không gian trực tiếp vặn vẹo.

Chương 1722: Tuyết Sư chấn nhiếp

– Ngươi…

Đại hán tục tằn này đang muốn há mồm nói gì đó, thế nhưng một quyền của Thiên Sí Tuyết Sư đã hung hăng đập vào trên người hắn. Một cỗ lực lượng mạnh mẽ trút xuống khiến cho đan điền của hắn trực tiếp bị phá hủy. Lúc này hắn mới biết được đối phương có thực lực đáng sợ, chỉ tiếc hối hận cũng không còn kịp nữa rồi.

Phanh.

Thanh âm trầm thấp truyền ra. Thân thể người này giống như một viên đá từng trên đỉnh núi bay xuống, trực tiếp cắt ngang không gian rơi vào trong hải vực phía xa.

– A…

Trên đỉnh núi lập tức vang lên tiếng sợ hãi than. Đồng bạn bên người hán tử trung niên này từ đầu đang định nổi giận trong nháy mắt cảm nhận được khí tức trên người Thiên Sí Tuyết Sư tức thì hít sâu một hơi, thân thể lùi lại.

– Cút cho ta. Ai dám tiến lên một bước giết không tha.

Ánh mắt Như Hoa quét bốn phía, hàn ý lạnh lẽo tràn ra khiến cho đám người chung quanh sửng sốt rồi lui về phía sau. Chỉ bằng thực lực của người vừa mới ra tay cũng đủ để khiến cho bọn họ chấn động.

Trên ngọn núi to lớn lúc này cũng chỉ còn đám người Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên khẽ cười khổ một cái, yên tĩnh một chút cũng tốt.

– Hóa ra đúng là Lục chưởng môn, Tâm Đồng tiểu thư và Dương Quá tiên sinh a. Ta còn tưởng rằng mình nhìn lầm a.

Lúc này có hơn chục đạo thân ảnh lắc mình xuất hiện, khí tức vô hình cũng chứng minh những người này có thực lực không yếu.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại, đám người tới tổng cộng có mười một người. Người phía trước mặt một bộ trường bào, thân hình gầy có chút nho nhã. Tuổi ước chừng hơn bốn mươi, khuôn mặt mỉm cười. Khí tức chín người phía sau cực kỳ cường hãn. Có bảy khí tức đều là Vũ Vương và Linh Vương. Còn có hai người Linh Suất Vũ Suất cửu trọng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cuối cùng nhìn vào một lão bà tuổi chừng lục tuần bên cạnh người này. Khí tức trên người lão bà thu liễm, người bình thường khó có thể phát hiện ra. Thế nhưng Lục Lâm Thiên không khó phát hiện ra tu vi người này đã đạt tới Vũ Tôn nhất trọng.

Khi Lục Lâm Thiên nhìn vào nam tử trung niên nho nhã thì lập tức nhận ra người này, đồng thời trong lòng hắn có chút nghi hoặc. Hắn và người này dường như không có giao tình gì. Mà người này chính là bang chủ Tiêu Dao bang.

Lục Lâm Thiên vừa thấy đám người tới lập tức nghĩ tới, khi trước trên Bình Nham đảo, Thiên Địa các tổ chức thi đấu chọn ra thập đại cường giả, ngoại trừ Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, Tam tông Tứ môn, Tứ các Tứ đảo còn có phi Linh môn ra, cũng còn một vài thế lực khác. Những thế lực này đối với mọi người mà nói đều là thế lực xa lạ.

Ngay cả Song Đao môn, Bách Linh tông cùng những sơn môn khác cũng không có tư cách để Thiên Địa các mời. Thế nhưng mấy sơn môn này đều được ngồi bên trên, bởi vậy có thể thấy được thế lực của mấy sơn môn này tuyệt đối bất phàm. Thi đấu thập đại cường giả sau khi kết thúc Lục Lâm Thiên cũng từng hỏi qua Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh về lai lịch của những sơn môn này. Những sơn môn này đều là một ít sơn môn rất là kỳ khiêm tốn, thế nhưng thực lực lại cực kỳ cường hãn. Đồn rằng, thực lực của những sơn môn này chỉ dưới Tam tông Tứ môn, Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang mà thôi.

– Nếu như ta đoán không sai, vị này nhất định là Quân bang chủ.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên không chút biến đổi, mỉm cười nói. Tuy rằng nam tử nho nhã này thu liễm khí tức cực kỳ tốt, thế nhưng hẳn cũng chỉ là Vũ Vương bát trọng. Thực lực như vậy tuyệt đối không kém. Người này Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cũng đã từng nhắc tới qua. Quân Lâm Hàn, bang chủ Tiêu Dao bang.

– Ha ha, ta còn cho rằng Lục chưởng môn không nhận ra ta. Khi trước trên Bình Nham đảo nhìn thấy tư thế oai hùng của Lục chưởng môn, không ngờ hôm nay ta còn có thể gặp lại Lục chưởng môn a.

Nam tử trung niên tiến lên rồi chắp tay hoàn lễ, khuôn mặt mỉm cười giống như gặp lão bằng hữu đã lâu không thấy khiến cho người khác cảm thấy cực kỳ thân cận, nhịn không được mà có hảo cảm với người này. Lão bà bên người Quân Lâm Hàn lúc này cũng nhìn về phía Hắc Vũ sau đó lại nhìn vào Tiểu Long, trong mắt hiện lên sự nghi hoặc. Dường như khí tức của hai người Tiểu Long nàng không nhìn thấu vậy.

– Để Quân bang chủ cười chê rồi, khi đó ở trên Bình Nham đảo ta không có cơ hội chào hỏi, quả thực vô cùng có lỗi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, tôi luyện mấy năm nay khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng khéo léo đưa đẩy. Có thể làm được tới bước này có thể nói Lục Thiếu Du chịu ảnh hưởng cực lớn từ Vân Khiếu Thiên và Lữ Chính Cường.

– Không phải bây giờ có thời gian sao? Không ngờ Lục chưởng môn cũng tới Thiên đảo, nếu như Lục chưởng môn không chê, chúng ta vừa vặn có thể làm bạn a.

Quân Lâm Hàn mỉm cười nhín Lục Lâm Thiên, trong nụ cười mang theo chút thâm ý.

Lục Lâm Thiên đương nhiên hiểu rõ ý tứ trong lời nói của Quân Lâm Hàn này. Trên Thiên đảo có bảo vật xuất thế, đến lúc đó khó tránh khỏi phân tranh. Bất luận là phương thế lực nào sợ rằng cũng không thể một mình chống lại. Nhiều minh hữu so với có thêm địch nhân thì tốt hơn nhiều. Kết minh đoạt bảo đều là lựa chọn đầu tiên của mọi người. Trừ phi thực lực của thế lực này đã cao tới mức khinh thường liên thủ với người khác.

– Đương nhiên là chuyện tốt, chúng ta làm bạn cũng tiện hơn một chút.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lén lút đảo qua thực lực Tiêu Dao bang tới đây rồi mỉm cười nói. Tiêu Dao bang này xuất động Vũ Tôn, cũng đủ thấy được thực lực trong bang không kém.

– Ha ha, vậy thì cứ quyết định như vậy đi.

Quân Lâm Hàn cười nói.

Hai người nói chuyện, người của Tiêu Dao Bang đều nhìn vào mấy người Dương Quá và Lục Tâm Đồng. Thế nhưng mặc kệ là Dương Quá hay Lục Tâm Đồng, trên người đều có thủ đoạn thu liễm khí tức, ngay cả Lục Lâm Thiên nếu không phải hai người thả ra khí tức thì cũng khó có thể dò xét ra. Vì vậy những người này muốn nhìn ra thực lực của hai người Lục Tâm Đồng và Dương Quá vô cùng khó khăn. Cho dù đám người Tiêu Dao bang đều là hạng người có thực lực bất phàm cũng không làm được.

Về phần hai người Hắc Vũ và Tiểu Long, đám người trong Tiêu Dao bang càng không thể nhìn ra. Hai người duy nhất đám người này có thể nhìn ra đó là Như Hoa và Thiên Sí Tuyết Sư.

Trên đỉnh núi, mọi người nhìn về phía trước, Lục Lâm Thiên và Quân Lâm Hàn trò chuyện với nhau vô cùng vui vẻ. Từ trong miệng Quân Lâm Hàn Lục Lâm Thiên biết được một chuyện. Vũ Tôn nhất trọng của Tiêu Dao bang không nói gì, ánh mắt vẫn chăm chú nhìn vào Thiên đảo và Hỏa đảo.

Ầm ầm.

Thanh âm trầm thấp bạo liệt vang lên. Động tĩnh trong Hỏa đảo càng ngày càng dồn dập, khí tức trong không trung vô hình trung càng ngày càng nóng. Khí tức nóng bỏng tràn ra không ngừng khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng lo lắng. Núi lửa này không biết có phun trào hay không. Ngọn núi lửa khổng lồ như vậy mà phun trào thì hậu quả tuyệt đối kinh người.

Chương 1723: Hỏa sơn bạo phát

Một đêm yên tĩnh trôi qua, thỉnh thoảng trong không trung phía trước vang lên thanh âm trầm thấp. Số lượng người trên núi non chung quanh vẫn đang không ngừng tăng lên. Mà đỉnh núi nơi đám người Lục Lâm Thiên lại không có ai tiến lên. Dưới sự chờ mong của mọi người, thời gian một đêm lặng lẽ trôi qua.

Sáng sớm, khi phía chân trời xuất hiện ánh sáng đầu tiên. Những ngọn núi chung quanh vừa mới yên tĩnh được một lát lập tức xôn xao. Tiếng ồn ào hội tụ vang dần ra chung quanh. Vô số người đều đang chờ đợi, cùng đợi bảo vật ở Thiên đảo xuất thế.

Lúc này không khí trong không gian đột nhiên xuất hiện ba động rất nhỏ. Ánh mắt không ít cường giả lập tức nhìn về phía Hỏa đảo. Nơi đó không biết từ khi nào bắt đầu xuất hiện từng đợt ba động. Khí tức nóng bỏng ngày càng đậm, rồi bất ngờ tăng lên.

Sưu Sưu.

Không gian trên Thiên đảo bắt đầu rung động. Đồng thời mặt đất trên Thiên đảo rộng lớn đột nhiên xuất hiện những vết nứt, khí tức bàng bạc lan tràn ra. Không gian vặn vẹo kịch liệt, phát ra âm hưởng giống như cơn lốc. Âm hưởng khuếch tán, không gian đang ba động ngày càng kịch liệt.

Ầm ầm.

Khí tức bàng bạc phóng lên cao, đánh văng toàn bộ sương mù dày đặc trên Thiên đảo. Thiên đảo rộng lớn xuất hiện trước mắt mọi người. Cái khe trên mặt đất càng lúc càng lớn, dường như có bảo vật gì đó muốn chui từ trên mặt đất lên vậy.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt, trong những ngọn núi chung quanh liền có ba động xuất hiện. Từng đạo thân ảnh tức thì đứng lên, vô số ánh mắt lặng lẽ chuyển thành màu đỏ, thậm chí ngay cả hô hấp cũng trở nên dồn dập, dường như bảo vật này sắp chui từ dưới đất lên.

Lục Lâm Thiên híp mắt nhìn vào năng lượng bàng bạc từ trên Thiên đảo phóng lên cao, sắc mặt lập tức đại biến nhìn về phía Hỏa đảo. Không gian trên Hỏa đảo lúc này càng lúc càng vặn vẹo, năng lượng ba động ngày càng dồn dập, khiến cho hắn có cảm giác đang điên cuồng trào dâng. Chỉ là lúc này ánh mắt mọi người đều nhìn chăm chú vào trên Thiên đảo, không có bao nhiêu người chú ý tới Hỏa đảo.

Cạch Cạch.

Trên Thiên đảo, mặt đất liên tiếp nứt nẻ, cái khe trên mặt đất đã sâu mấy thước, năng lượng bàng bạc tràn ra. Không gian trực tiếp vặn vẹo. Gợn sóng trong không gian thậm chí còn bạo liệt tạo thành từng mảnh nhỏ trong không gian.

– Có bảo vật xuất thế, mau tới đó.

Trong nháy mắt, cái khe trên mặt đất lần nữa nứt ra. Đối với năng lượng bàng bạc tràn ra, trong mắt vô số bóng người trên núi non bốn phía tức thì trở nên tham lam, bắn về phía Thiên đảo.

– Ai dám đi vào giết không tha.

Ngoài Thiên đảo có hơn mười vạn đệ tử Nhật Sát các hét lớn, cả đám giương cung bạt kiếm, thả ra sát khí sắc bén, ngăn cản đám người chen chúc chạy về phía Thiên đảo.

– Trọng bảo xuất thế, người nào có duyên thì là của người đó, Nhật Sát các các ngươi dựa vào cái gì mà độc chiếm?

– Vào, ta cũng không tin Nhật Sát các có thể ngăn cản chúng ta.

– Chúng ta có nhiều người như vậy hà tất phải sợ Nhật Sát các.

Mọi người đã sớm mất đi lý trí, nhiều người như vậy sao lại e ngại Nhật Sát các cản trở cho nên cả đám lần nữa tiến lên.

– Đệ tử Nhật sát các, lập tức lui ra.

Đồng thời trong lúc đó trên không trung vang lên thanh âm lớn. Lục Lâm Thiên nghe thấy thanh âm này lập tức nhướng mày, chủ nhân của thanh âm này chính là Lạc Kiến Hồng.

– Chúng ta mau lui lại, nhanh.

Cùng lúc đó ánh mắt Hắc Vũ đột nhiên biến đổi, quát lớn.

Như phản xạ có điều kiện, quang mang trên chân đám người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Như Hoa, Dương Quá chợt lóe, thân thể nhanh như thiểm điện lùi về phía sau.

Ngay khi đám người Lục Lâm Thiên thối lui, sắc mặt của Vũ Tôn nhất trọng Tiêu Dao bang kia cũng lập tức biến đổi, lớn tiếng nói:

– Mau lui lại.

Nghe lão giả này nói vậy, người của Tiêu Doa bang lập tức có hành động, không chút do dự nào lui về phia sau.

Trong đám người chen chúc trong các ngọn núi lúc này cũng có vô số thân ảnh trong giây lát lùi về phía sau. Hiển nhiên bọn họ cũng phát hiện ra thứ gì đó.

Mà ngay sau khi đám người Lục Lâm Thiên thối lui, trong sát na, có hơn mười vạn người nhằm về phía Thiên đảo mà đi. Mà cùng lúc đó, trên phía chân trời bỗng nhiên vang lên một tiếng nổ giống như sấm sét vang vọng trên chín tầng trời.

Ầm ầm.

Tiếng nổ vang truyền ra, tiếp theo Hỏa đảo khổng lồ vô biên đột nhiên tĩnh lặng. Trên một ngọn núi cao vót trong mây trên Hỏa đảo vang lên một tiếng nổ vang, một cỗ hỏa diễm nóng bỏng giống như dòng nước mà ngay cả cường giả Vũ Tôn cũng phải hết hồn giống như một cơn lốc bắn ra bốn phía.

Hỏa diễm nóng bỏng giống như dòng nước, mức độ đậm đặc vô cùng khủng bố, không thể diễn tả bằng lời. Khắp bầu trời lập tức được bao phủ bởi một đám hỏa diễm kinh khủng. Khí tức nóng bỏng bao phủ trên cao giống như pháo hoa trên bầu trời. Sức nóng trực tiếp đem gợn sóng trong không gian đốt cháy, khiến cho không gian vặn vẹo liên tục.

Ầm ầm.

Ngọn núi khổng lồ kia phun trào, toàn bộ Hỏa đảo rộng lớn rung động. Tiếng nổ vang khiến cho người giật mình vang lên liên tục. Từng ngọn núi phun mạnh, hỏa diễm phóng lên cao.

Hỏa đảo khổng lồ tới mức ngay cả Thiên Sí Tuyết Sư cũng phải phi hành mấy ngày mới có thể đi qua. Mà bây giờ liên tiếp phun trào như vậy, mức độ khủng bố hoàn toàn có thể tưởng tượng ra. Trên bầu trời lúc này toàn bộ đều là khói bụi dày đặc.

Vô số người vừa mới nhằm về phía Thiên đảo, Hỏa đảo lao tới gặp phải cảnh núi lửa phun trào, dung nham kinh khủng hóa thành một cơn lốc mang theo năng lượng nóng bỏng hủy diệt khiến cho đám người vừa rồi chạy nhanh nhất lập tức làm cái bia hứng chịu.

Hầu như trong chớp mắt, một đám lớn người bị dung nham thôn phệ. Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang lên trong hải vực. Thậm chí còn có người ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng không thể phát ra được đã lập tức bị dung nham thiêu đốt hóa thành tro tàn. Dung nham núi lửa phun trào hoàn toàn bao phủ toàn bộ hải vực, đem toàn bộ Thiên đảo bao phủ vào bên trong.

Động tĩnh kinh khủng khiến cho đám người phía sau rốt cuộc cũng phát hiện được tình huống có chút không đúng.

– Hỏa đảo bạo phát, chạy mau.

– Chạy mau. Hỏa đảo phun trào rồi.

– Cứu mạng, Cứu ta…

– A…

Tiếng cầu cứu vang lên không ngừng, cùng với tiếng kêu thảm thiết hội tụ lại với nhau. Tất cả những người phía sau chật vật quay đầu chạy trốn. Tức thì đoàn người lập tức hỗn loạn, kẻ phóng lên trước đυ.ng kẻ vừa mới quay đầu lại, tốc độ lập tức giảm đi. Mà dung nham nóng bỏng trên bầu trời lại đang bàng trướng với một tốc độ vô cùng nhanh chóng.

– A…

Những người chạy chậm một chút liền bị dung nham nóng bỏng bao phủ, chỉ trong nháy mắt đã bị tan chảy. Trong dung nham nóng bỏng này cho dù là cường giả Suất cấp, một khi bị nó bao phủ thì trong nháy mắt sẽ hóa thành tro bụi. Người có thể trốn, mười người chỉ có hai người, thậm chí toàn thân còn trọng thương, bị bỏng cả người, có người tứ chi trực tiếp bị hòa tan, vô cùng thê thảm.

Chương 1724: Oan gia ngõ hẹp (1)

Phanh Phanh Phanh.

Cả Hỏa đảo liếc nhìn không thấy tận cùng chìm trong dung nham, không những vậy dung nham nóng bỏng còn phóng lên cao bao phủ toàn bộ hải vực. Thứ có thể nhìn thấy trong hải vực rộng lớn lúc này chỉ có thể là dung nham nóng bỏng. Cảnh tượng chấn động bực này khiến cho bất luận kẻ nào cũng không thể nói ra lời nào.

Dung nham nóng bỏng bắn lên trời rồi rơi xuống vô số ngọn núi phía dưới, cây cối héo rũ, phá hủy tất cả sinh cơ. Yêu thú, dã thú trong nháy mắt bị vùi lấp. Dung nham rơi xuống hải vực, nước biển tức thì cuồn cuộn, sôi trào. Vô số sinh vật trong biển không có cách nào chạy trốn khỏi cơn ác mộng này.

Phía xa, không ít khí tức mịt mờ lúc này cũng đang nhanh chóng thối lui.

Phanh Phanh.

Trong không trung, thanh âm bạo liệt kinh người truyền ra, đám người Lục Lâm Thiên toàn lực thối lui, chỉ trong nháy mắt chạy ra cách đó ngàn dặm. Lúc này cỗ khí tức nóng bỏng kia mới phai nhạt một chút. Cảm nhận khí tức đáng sợ không thể tạo thành thương tổn với bản thân thì mọi người mới dừng lại, thở dài một hơi.

Khi mọi người nhìn về phía trước, dung nham ngập trời nóng bỏng trút xuống, một đám lớn người nhanh chóng thối lui. Tốc độ chậm một chút thì lập tức bị tầng tầng lớp lớp dung nham bao phủ. Vô số thân ảnh lăn lộn trong dung nham, tiếng kêu thảm thiết vang lên không ngừng. Đặc biệt những người không thể phi hành như Vũ Tướng cùng Vũ Phách, Linh Tướng, Linh Phách cho dù nhanh chân chạy cũng không thể nào thoát khỏi dung nham đáng sợ kia. Dung nham trực tiếp bao phủ thân thể bọn họ, tiếng kêu thảm lập tức vang lên rồi tắt lịm, thân thể bị hòa tan trong dòng dung nham nóng bỏng.

Hỏa Sơn phun trào kéo theo hơn hai mươi vạn người. Hơn hai mươi vạn người này thậm chí đến khi chết còn không hiểu rõ. Mê hoặc của trọng bảo khiến cho bọn họ mất đi tính mạng, thế nhưng cho dù chết cũng còn chưa biết mặt mũi trọng bảo ra sao.

– Hỏa sơn thật là khủng khiếp, không ngờ lại có uy lực như vậy.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than, dung nham này dường như cũng không phải dung nham trong núi lửa kiếp trước. Nhiệt độ cao như vậy quả thực quá kinh khủng. Tu luyện giả có tu vi Suất cấp một khi bị bao phủ tuyệt đối khó có thể chạy trốn, sợ rằng ngay cả cường giả Vương cấp ở bên trong cũng vô cùng phiền phức.

– Hỏa sơn phun trào thật là khủng khiếp a.

Nhìn dung nham trút xuống phía dưới, khắp bầu trời bị nhuộm thành mọt màu đỏ, hai mươi vạn người trực tiếp bị hòa tan thành tro. Trên mặt đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long hiện lên vẻ kinh hãi. Cảnh tượng kinh khủng như vậy đây là lần đầu tiên mọi người nhìn thấy.

– Hỏa sơn này phun trào thật đáng sợ.

Quân Lâm Hàn cùng đám người Tiêu Dao bang lúc này cũng lùi lại bên đám người Lục Lâm Thiên rồi kinh ngạc nói.

– Chạy… Chạy mau…

Từng tiếng gấp gáp mang theo sự kinh hãi từ trên không trung vang lên. Trên không trung và mặt đất có vô số người thối lui. Trên mặt mỗi người đều mang theo vẻ kinh hãi, và hoảng loạn. Dưới dung nham ngập trời này rốt cuộc lý trí mà bọn họ vừa mới đánh mất đã khôi phục lại một chút. Cả đám vội vàng chạy trối chết.

Ầm ầm.

Phía xa, trên Hỏa đảo khổng lồ không gì sánh được kia dung nham không ngừng phóng lên cao, vẫn còn đang tiếp tục phun trào. Nhìn bộ dáng này chỉ sợ không phải trong thời gian ngắn có thể dừng lại. Nhưng mà nhìn thấy cảnh tượng dung nham che trời, độ hung hãn hủy thiên diệt địa này đã yếu đi một chút.

– Hơn hai mươi vạn người trong nháy mắt bị thiêu chết. Lực mê hoặc của trọng bảo thực sự có thể khiến cho người ta mất đi lý trí, điên cuồng a.

Trên một ngọn núi, Tử Yên nhíu mày, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự bất đắc dĩ.

– Cũng đáng đời, muốn đoạt bảo mà cũng không nhìn xem thực lực của mình có đủ không.

Lam Thập Tam nói.

– Ai cũng muốn thử vận khí, cho rằng vận khí của mình không tồi. Đây là bệnh chung của nhân loại.

Kình Linh Vương nói.

Sưu Sưu.

Khí tức nóng bỏng tràn ngập không gian, xung quanh tầm mắt đều là dung nham nóng bỏng. Vạn vật hóa thành tro tàn, trên đỉnh núi liên miên lúc này đã trở thành thiên hạ của dung nham nóng bỏng. Ngay cả hải vực to lớn phía dưới lúc này cũng đã bị dung nham nóng bỏng chiếm giữ.

Nhìn cảnh này, những người thoát được trong lòng không khỏi cảm thấy lạnh lẽo, rốt cuộc cũng nhặt được về một mạng, Hỏa sơn này phun trào quá kinh khủng.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn phía trước, lúc này trước mắt hán hoàn toàn bị che lại, chỉ có thể nhìn thấy màu đỏ ở bên trong. Trong không gian mông lung trước mặt có một cỗ năng lượng bàng bạc không ngừng lan tràn, chấn động nhân tâm.

– Năng lượng thật mạnh mẽ. Lẽ nào có bảo vật xuất thế sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, cảm nhận phía trước dường như cũng không còn nguy hiểm gì nữa, dung nham nóng bỏng kia dường như cũng không có hiện tượng phun trào, không thể tạo thành thương tổn gì với bản thân cho nên chân khí quanh thân hắn tràn ra nói:

– Quân bang chủ, chúng ta đi trước nhìn xem một chút.

Nói xong, thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe, lập tức hóa thành một đạo lưu qunag màu xanh bắn về phía không gian mông lung trước mặt. Hắc Vũ cũng không ngăn cản Lục Lâm Thiên. Sau khi cảm nhận năng lượng bàng bạc phía trước cũng lập tức theo sau Lục Thiếu Du.

– Lục chưởng môn, chúng ta cùng nhau đi xem xét một chút.

Quân Lâm Hàn vừa dứt lời lập tức phất tay ý bảo mọi người đi theo sau. Trước mặt bảo vật, có ai lại cam lòng làm kẻ tới sau chứ.

Ngay lúc đó, đông đảo cường giả thuận lợi thoát khỏi dung nham giống như hủy thiên diệt địa từ Hỏa sơn cũng cảm nhận được năng lượng bàng bạc phía trước. Thân hình cả đám nhoáng lên, hóa thành từng đạo tàn ảnh bắn về phía Hỏa sơn.

Hơn mươn mười vạn người thối lui ở phía xa lúc này không thể đi tới. Dung nham hỏa diễm khuếch tán ra phạm vi hơn ngàn dặm. Trong lúc nhất thời dung nham thay thế hải vực, mặt đất tạo thành một hải dương dung nham, những người không thể phi hành trên không trung căn bản không thể tiến thêm một bước. Nếu như đặt chân vào dung nham thì lập tức chân sẽ hóa thành tro tàn. Dung nham này cũng không biết bao giờ mới có thể tắt được.

Không ít Vũ Tướng, Linh Tướng thử không ít biện pháp đi tới, thế nhưng đi được mấy bước lập tức lùi về phía sau, nhiệt độ của dung nham này càng đi vào bên trong càng đáng sợ. Những người không thể phi hành chỉ có thể sốt ruột, trong ngàn dặm đều là dung nham, bọn họ không thể vượt qua được.

Lúc này cũng có không ít vũ giả phong hệ và người có yêu thú phi hành thi triển vũ kỹ phi hành và cưỡi yêu thú mang theo sự đắc ý, kích động và ước ao của mọi người đi về phía Hỏa sơn.

– A…

Nhưng mà những người này cũng không đắc ý bao lâu. Ngay khi tiến vào không gian mông lung trong Hỏa sơn, dưới khí tức nỏng rực kinh người kia yêu thú phi hành liền hiện lên vẻ uể oải, cả đám từ trên không trung rơi xuống phía dưới. Trong Hỏa sơn này, cỗ khí tức nóng bỏng kinh người kia giống như có thể đốt cháy chân khí, chân khí đình trệ khiến cho đám người thi triển vũ kỹ phi hành lập tức rơi từ trên không trung rơi xuống dung nham. Tiếng kêu thảm thiết vang lên liên tục, thân thể bị hoàn tan trong dung nham nóng bỏng.

Chương 1725: Oan gia ngõ hẹp (2)

– Chạy, chạy mau.

Đám người cưỡi yêu thú phi hành cùng với vũ giả phong hệ tức thì kinh hoàng thối lui, đâu còn dám tiến lên nửa bước.

Hỏa sơn phun trào, diện tích bụi mù bao phủ cực lớn, che kín cả bầu trời, bên trong có một cỗ khí tức nóng bỏng không gì sánh được. Sợ rằng ngay cả tu luyện giả Suất cấp đi vào trong này cũng cảm thấy khó chịu.

Ngay khi đám người Lục Lâm Thiên tiến vào trong Hỏa Sơn, trước mặt mọi người mơ hồ xuất hiện một cái đảo khổng lồ, nguy nga. Hình dáng hiển nhiện trước mắt mọi người, thế nhưng cũng chỉ có thể nhìn thấy hình dáng đại khái, mơ mơ hồ hồ mà thôi. Không nhìn thấy rõ bên trong lắm.

Trong Hỏa sơn, khí tức nóng bỏng kia dường như đều có thể tạo thành không ít ảnh hưởng với chân khí và linh lực. Đương nhiên loại ảnh hưởng thế này đối với Lục Lâm Thiên hiện giờ mà nói, hoàn toàn vô hiệu. Khi Lục Lâm Thiên đi qua đám bụi nóng bỏng này ánh mắt tức thì biến đổi.

Phía trước lúc này cả bầu trời, núi non và hải vực đều tràn ngập dung nham nóng bỏng. Phương viên chí ít hơn ngàn dặm chung quanh đều là dung nham bao phủ. Những ngọn núi thẳng tắp trọc trời giống như là cây cột chống trời đều không tránh thoát số phận bị dung nham nhuộm đỏ.

Mà lúc này trên toàn bộ Thiên đảo, khí tức bàng bạc kia ngày càng chấn động nhân tâm. Trực tiếp tạo thành một vòng quang tráo khổng lồ trên bầu trời. Cũng bởi vì vậy Thiên đảo mới không bị dung nham bao phủ. Mà có thể ngăn cản dung nham ở khoảng cách gần như vậy, trình độ cường hãn không cần phải nói.

Chu vi Thiên đảo vốn là hải vực thế nhưng lúc này thay vào đó lại là dung nham cuồn cuộn. Trên mặt dung nham xuất hiện hỏa diễm nóng bỏng. Phía xa, trên Hỏa đảo rộng lớn kia vốn cực kỳ gồ ghề, những hòn đá lạ lùng san sát thế nhưng lúc này đều bị dung nham bao phủ. Chung quanh còn có không ít miệng núi lửa đang phun trào ra dung nham nóng bỏng. Nhưng năng lượng hiện tại đã yếu bớt, không thể phun ra tới vị trí xa như lúc ban đầu.

Dưới nhiệt độ nóng bỏng, không khí như bị bốc hơi, từ ngoài nhìn vào chỉ thấy một màu đỏ rực. Toàn bộ bầu trời mơ hồ được bao phủ bởi một tầng không khí màu đỏ nhàn nhạt. Nhiệt độ nơi này so với chung quanh còn cao hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên luôn cảnh giác nhìn về phía trước. Từ Hỏa sơn phun trào cho tới hiện tại, sợ rằng nơi này không phải là địa phương tốt lành gì. Nếu không cẩn thận một chút sợ rằng cái mạng nhỏ sẽ để lại ở đây cũng là chuyện không phải là không có khả năng. Hắn nhất định phải cẩn thận một chút mới được.

Sưu Sưu.

Hầu như là cùng lúc, khi Lục Lâm Thiên xuất hiện ở bên ngoài những đám mây lửa mang theo bụi mù thì phía xa cũng xuất hiện vô số thân ảnh, cả đám đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía trước. Khắp bầu trời tràn ngập dung nham thế nhưng Thiên đảo lại không bị ảnh hưởng một chút nào.

Từng đạo thân ảnh dừng lại bên ngoài Thiên đảo, cảm nhận năng lượng bàng bạc tiết ra ngoài khiến cho sắc mặt tất cả mọi người âm thầm biến hóa.

Một lát sau đông đảo cường giả không ngừng đi qua từng đám mây lửa, thế nhưng cũng không có ai muốn là người đầu tiên đặt chân lên Thiên đảo. Cảm nhận năng lượng bàng bạc chung quanh khiến cho không ai dám tiến lên phía trước.

Điều này cũng khó trách, người có thể xuất hiện ở chỗ này hiện tại đều được liệt vào hàng cường giả, đều có bối cảnh. Không phải người của các sơn môn lớn thì là cường giả tán tu, đương nhiên không có ai dại dột, can tâm tình nguyện làm kẻ đi đầu mở đường cho người khác.

Nhân số ngày càng nhiều, tới cuối cùng có trên vạn người. Rất nhiều Vũ Suất, Linh Suất, Vũ Vương, Linh Vương trong đó. Mà còn có không ít khí tức mịt mờ, không khó đoán ra bên trong còn có cường giả Tôn cấp.

Tâm thầm Lục Lâm Thiên tỏa ra, những người này không vội đương nhiên hắn cũng không phải vội. Năng lượng bàng bạc như vậy, nếu như thực sự có bảo vật xuất thế mà nói, không có nguy hiểm gì xảy ra mới là chuyện lạ.

Mà khi tâm thần Lục Lâm Thiên tỏa ra chung quanh đột nhiên cảm thấy có mấy ánh mắt lạnh lẽo nhìn tới. Lục Lâm Thiên nhíu mày, quay về phía mấy ánh mắt lạnh lẽo kia. Ánh mắt Lục Thiếu Du lập tức biến đổi, trong mấy đạo thân ảnh này có một người Lục Thiếu Du biết, người này không phải là ai khác mà chính là Không Linh Vương của Linh Vũ giới.

– Oan gia ngõ hẹp a.

Trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra hàn mang, đối với Linh Vũ giới, hận ý trong lòng Lục Lâm Thiên không cần phải nói. Lập tức Lục Thiếu Du đảo mắt nhìn qua mấy người còn lại. Trước mặt Không Linh Vương có một người tuổi chừng ngũ tuần, cả người da bọc xương, khí tức trên người như có như không. Hai mắt giống như đến từ cửu u địa ngục khiến cho người khác nhìn vào không khỏi cảm thấy hết hồn.

– Vũ Tôn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, tu vi người này nhất định đã đạt tới Vũ Tôn, không những thế còn không phải là Vũ Tôn bình thường. Lục Lâm Thiên phỏng đoán, khí tức của người này sợ rằng so với Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành cũng không kém bao nhiêu.

Bên người người này còn có hai người, đều là lão giả nhìn qua chừng ngũ tuần. Khí tức như có như không. Thế nhưng khí tức mơ hồ tiết ra kia khiến cho Lục Lâm Thiên nhướng mày. Chỉ sợ hai người này cũng là Vũ Tôn. Về phần những người còn lại Lục Lâm Thiên không khó nhận ra đều là Vương cấp. Có một người khí tức dường như so với Không Linh Vương còn mạnh hơn không ít.

– Ba Vũ Tôn, sáu Vương cấp.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, thực lực của Linh Vũ giới này quả thực vô cùng cường hãn, cũng không biết phía sau có bao nhiêu thực lực. Mà lần này hắn cũng không nhìn thấy Lăng Thanh Tuyền kia.

Nhớ tới Lăng Thanh Tuyền kia, tức giận trong lòng Lục Lâm Thiên đã phai nhạt đi không ít, dường như sau khi điên cuồng phát tiết ở trong mật thất, cơn tức giận của hắn cũng được phát tiết không ít. Thế nhưng đây chỉ là hận ý đối với cá nhân Lăng Thanh Tuyền mà thôi. Đối với Linh Vũ giới mà nói vẫn còn không tiêu tán, còn mạnh mẽ hơn rất nhiều.

– Không Linh Vương, đó chính là Lục Lâm Thiên sao?

Trong bầu trời, lão giả có ánh mắt âm hàn bên cạnh Không Linh Vương nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi hỏi Không Linh Vương.

– Không sai, hắn chính là Lục Lâm Thiên, tiểu đồng bên người chính là một đầu yêu thú kinh khủng. Có thể hiệu lệnh vạn thú, hai bên chính là Lục Tâm Đồng và Dương Quá, hắc y nhân kia thì ta chưa từng gặp mặt qua.

Không Linh Vương nhìn đám người Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn thân ảnh màu đen kia cực kỳ nghi hoặc, bởi vì mặc kệ hắn dò xét ra sao, căn bản không nhìn ra khí tức của người này.

– Vũ Linh khí Thiên cấp, còn có linh khí Địa cấp, bảo vật trong giới cần có khả năng cũng nằm trong tay hắn. Lần này không thể để cho hắn chạy thoát nữa.

Không Linh Vương nói.

– Đó là đương nhiên, sau khi chúng ta giải quyết việc Thiên đảo xong thì giải quyết hắn cũng không muộn. Lần này nhất định sẽ bắt được hắn, ta không tin mỗi lần đều có người cứu hắn.

Lão giả âm hàn lạnh nhạt nói, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, thần khí Tử Lôi Huyền Đỉnh khiến cho trong lòng hắn sôi trào.

Chương 1726: Tề tụ, đối đầu

– Lão đại, người Linh Vũ giới.

Lúc này, Tiểu Long, Dương Quá, Như Hoa đều phát hiện ra đám người Không Linh Vương của Linh Vũ giới, trong mắt cả đám hiện lên hàn ý.

– Có cơ hội thì giết mấy người này.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống nếu như lần này có cơ hội, có cừu báo cừu, có oán báo oán. Thế nhưng hiện tại còn chưa phải lúc, ánh mắt không có chút ý tốt nào của đám người Linh Vũ giới đương nhiên Lục Lâm Thiên có thể cảm ứng được. Ba Vũ Tôn, sáu Vương cấp, chỉ tiếc hắn không giống khi trước nữa. Còn có Hắc Vũ bên người, đến lúc đó ai đối phó ai còn chưa nói trước được.

Ngay khi Lục Lâm Thiên rời mắt khỏi lão giả có ánh mắt âm hàn của Linh Vũ giới, sắc mặt đột nhiên biến đổi. Phía xa trong đám cường giả đông đảo đang lăng không đứng đó Lục Lâm Thiên phát hiện ra không ít khuôn mặt quen thuộc, mà có thể nói những khuôn mặt quen thuộc này ít nhiều có quan hệ với hắn.

– Các chủ Nguyệt Long các, Thu Thủy Vương Bối Hải Linh. Các chủ Thần Kim các Địa Cương Vương Thần Bộ Tiêu, đảo chủ Địa Viêm đảo Thần Hỏa Vương Địch Viêm, đảo chủ Khôn Dương đảo Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên.

Người của bốn sơn môn này đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên, khi nhìn Lục Lâm Thiên còn khẽ mỉm cười, dường như đám người này còn chưa biết chuyện trên Vạn Đảo nhai, càng không biết giáo chủ Thánh Linh giáo chính là Lục Thiếu Du.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn qua, ánh mắt nhìn về phía Thu Thủy Vương Bối Hải Linh. Trên người Bối Hải Linh này mặc một bộ y phục màu đỏ, bao phủ đường cong linh lung, khuôn mặt xinh đẹp, cảm nhận khí tức người này Lục Lâm Thiên lập tức nhíu mày. Hiện tại hắn mới nhớ tới một chuyện. Nữ nhân này dường như có chút giống như nữ nhân có một chiếc chìa khóa của Huyền Thiên bí cảnh khi trước. Ba người có chìa khóa khi trước, ngoại trừ hắn ra thì một người có lẽ là Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng, còn có một nữ nhân sợ rằng chính là Thu Thủy Vương này.

– Ồ, Thiên Vân đảo, Đạm Đài Tuyết vi.

Lục Lâm Thiên nheo mắt, từ phía xa hắn lần nữa nhìn thấy không ít thân ảnh. Trước mấy người này chính là một nữ tử tuyệt mỹ. Đây chính là Đạm Đài Tuyết Vi, phía sau còn có Hỏa Đao Vương, Kiếm Linh Vương, Cao Trường Cung, mặt khác còn có một nam một nữ khác, khí tức như ẩn như hiện người khác khó có thể phát hiện ra. Không thể nghi ngờ hai người này cũng là cường giả Tôn cấp. Mặt khác còn có không ít cường giả Vương cấp. Nhưng có chút ngạc nhiên là nhìn toàn trường Lục Lâm Thiên cũng không có nhìn thấy Mộ Dung Lan Lan, điều này quả thực có chút kỳ quái.

Lúc này đám người của Thiên Vân đảo cũng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt của đám người Hỏa Đao Vương, Kiếm Linh Vương, Cao Trường Cung nhìn Lục Lâm Thiên không có ý tốt chút nào.

Lập tức Hỏa Đao Vương cúi đầu nói với hai lão giả một nam một nữ kia cái gì đó. Ánh mắt hai người kia lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Đạm Đài Tuyết Vi thì đứng ở phía xa gật đầu với ba người Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá một cái, coi như là chào hỏi.

– Linh Vũ giới, Thiên Vân đảo, Nguyệt Long các, Thần Kim các, Địa Viêm đảo, Khôn Dương đảo.

Lục Lâm Thiên đưa mắt quét nhìn mấy phương thế lực, trong lòng im lặng, chỉ trong chốc lát xuất hiện người của sáu thế lực mà hắn đối địch. Sáu thế lực lớn này chỉ có đám người Linh Vũ giới là dùng ánh mắt căm thù nhìn hắn. Thiên Vân đảo còn có Nguyệt Long các, Thần Kim các, Địa Viêm đảo, Khôn Dương đảo, bốn thế lực lớn này một khi biết được chuyện tình Vạn Đảo nhai sợ rằng sẽ trực tiếp động thủ với hắn.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên đảo qua mấy thế lực khổng lồ, trong lòng không nhịn được mà khẽ thở dài. Lần này quả thực đi vào hang hùm a. Không ngờ tất cả những người này đều tới.

– Còn có đảo chủ Kiền Hiên đảo Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tông, các chủ Tinh Nguyệt các Hắc Linh Vương Ô Chấn Vũ.

Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua lần nữa, lúc này gặp được hai cỗ thế lực lớn mới tới. Tám thế lực lớn trong Đông Hải rốt cuộc đã tới đông đủ.

Ánh mắt đánh giá chung quanh, trên cơ bản mọi người đều đang nhìn những người khác, từng đạo ánh mắt quét chung quanh. Cũng có không ít ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Không ít người nhìn thấy Lục Lâm Thiên tức thì sắc mặt có chút biến hóa.

– Hừ, không ngờ tiểu tử này vẫn còn ở Đông Hải. Lần này không thể để cho hắn chạy thoát.

Kiếm Linh Vương của Thiên Vân đảo nhìn Lục Lâm Thiên, hàn ý trong mắt hiện lên. Lục Lâm Thiên giết đệ tử của hắn, trong lòng hắn không thể buông xuống được cục hận này.

– Lúc này bảo vật quan trọng hơn, việc này cứ tạm gác lại sang một bên.

Hỏa Đao Vương nói. Kỳ thực trong lòng hắn rất rõ ràng, thực lực của bọn họ không thể làm gì được Lục Lâm Thiên. Bất quá hiện tại có hai vị Thái thượng trưởng lão ở bên cho nên mới có nắm chắc.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn Lục Lâm Thiên phía xa, trong lòng không biết đang suy nghĩ cái gì.

– Ca ca, người đối đầu với chúng ta tới đây cũng không ít.

Lục Tâm Đồng nhìn bốn phía rồi nhẹ nhàng nói với Lục Lâm Thiên.

– Không sao.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, dù sao đi nữa đã có nhiều thế lực đối địch có mặt như vậy hắn có trốn tránh cũng không được. Hiện tại hắn cũng không còn giống như khi trước nữa. Tới lúc cuối cùng làm những sơn môn này kinh sợ cũng tốt. Hiện tại hắn cũng không phải quả hồng mềm.

Từ trong đội hình của nhân mã các phương, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, bất luận một sơn môn nào đó có lẽ hiện tại hắn đều có thể chống lại. Chỉ là vạn nhất đám người kia liên thủ lại thì quả thực có chút phiền phức. Không biêt nhiều như vậy Hắc Vũ có thể chống đỡ được không.

Nghĩ vậy Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn chung quanh, không biết Thánh Linh Thiên Tôn và Thánh Vũ Thiên Tôn cùng chúng cường giả Thánh Linh giáo tới chưa.

– Đám vô liêm sỉ này đều tới rồi.

Lúc này trong tai Lục Lâm Thiên vang lên thanh âm của Hắc Vũ.

Lục Lâm Thiên theo ánh mắt Hắc Vũ nhìn lại, trong không trung phía sau đám người Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên, Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành cùng chúng trưởng lão Vương cấp và hai Tôn lão hộ giáo đang đứng cách xa nhau giống như là hai thế lực khác biệt. Dường như không muốn cho người khác quá chú ý.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về, Tập Hạo Nhiên, Nguyễn Thượng Hành tức thì gật đầu. Lục Lâm Thiên quay đầu khẽ mỉm cười. Có Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn đến, lần này coi như Linh Vũ giới không may. Đợi đến khi hợp nhất, nhất định phải cho Linh Vũ giới một chút giáo huấn.

– Lục chưởng môn, xem ra lần này cường giả tới cũng không ít.

Cách Lục Lâm Thiên không xa, Quân Lâm Hàn khẽ nói, ánh mắt quét về bốn phía một phen.

– Những thế lực lớn ở Đông Hải trên cơ bản đều đã tới.

– Tiêu Dao Vương, không ngờ ngươi cũng tới.

Một thanh âm vang lên, lập tức có hơn chục đạo thân ảnh lắc mình nhảy ra. Trong nháy mắt xuất hiện bên người Quân Lâm Hàn, người dẫn đầu là một nam tử trung niên, phong độ vô cùng, vóc người cao ngất, trên người mặc một bộ hoa phục, thoạt nhìn vô cùng văn nhã, cao quý.

Chương 1727: Kết minh (1)

– Ha ha, Thiên Ưng công tử, lão gia hỏa ngươi cũng tới sao? Không ngây ngốc ở Thiên Ưng lâu của ngươi mà chạy tới đây làm gì?

Quân Lâm Hàn nhíu mày lập tức mỉm cười, dường như hai người quen biết nhau vậy.

– Nếu ngươi đến thì sao ta không thể đến chứ? Nhìn dáng vẻ này nhất định sẽ có trọng bảo xuất thế. Ta càng phải tới a.

Nam tử bốn mươi này nhíu mày, ánh mắt không tự chủ mà nhìn về phía đám người Lục Lâm Thiên.

– Không ngờ đường đường là Lục chưởng môn cũng tới đây. Từ Cổ Vực tới đây cũng không gần a. Lẽ nào Chưởng môn đã sớm không còn ở Cổ Vực?

Nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt nam tử trung niên này cực kỳ nghi hoặc.

– Lục chưởng môn, ta giới thiệu với ngươi một chút…

Tiêu Dao Vương Quân Lâm Hàn tức thì nói.

– Quân bang chủ, Thiên Ưng công tử của Thiên Ưng lâu ta đã từng được nghe nói qua.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nhìn chăm chú vào nam tử trung niên trước mặt rồi nói. Người này Lục Lâm Thiên đương nhiên là còn nhớ. Khi trước trên Địa Nham đảo người này cũng xuất hiện qua. Sau khi Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh giới thiệu thì hắn mới biết được người này là lâu chủ Thiên Ưng lâu – Hàn Tử Khiêm, người đời gọi là Thiên Ưng công tử. Thiên Ưng lâu cũng là một sơn môn cực kỳ khiêm tốn, kỳ thực thực lực cũng thâm bất khả trắc. Chỉ dưới mấy quái vật lớn như Tam tông Tứ môn, Tứ các Tứ đảo mà thôi.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên cũng nhìn vào trên người Thiên Ưng công tử này. Thiên Ưng công tử Hàn Tử Khiêm này nhìn qua như bốn mươi tuổi, thế nhưng tuổi tác hẳn không chỉ có bốn mươi, có lẽ là do bảo dưỡng cực tốt. Khí tức trên người thu liễm, không tràn ra một chút nào, sợ rằng đã tới Linh Vương cửu trọng. Phía sau còn có đông đảo cường giả Vương cấp, còn có một lão phụ nhân dáng vẻ già nua, ánh mắt như sao.

– Cường giả Linh Tôn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, lại thêm một cường giả Linh Tôn, từ khí tức có thể thấy được tu vi người này không kém Viên Tự Thành là bao. Cho dù kém cũng không nhiều. Nếu như hắn suy đoán không sai thì lão phụ nhân này hẳn là Linh Tôn nhị trọng.

Nhìn thấy người Thiên Ưng lâu, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi sợ hãi than, trước đây hắn quả thực không chú ý tới khắp nơi đều có cường giả tồn tại.

– Ha ha, không ngờ tới ngay cả tên thật của ta mà Lục chưởng môn cũng biết. Tên của ta không vang dội như hai vị nhạc phụ Ngọc Linh Vương và Bôn Dật Vương của Lục chưởng môn a.

Thiên Ưng công tử mỉm cười nói.

– Thiên Ưng công tử ngươi đương nhiên không thể so sánh với Ngọc Linh Vương và Bôn Dật Vương. Người biết tới Thiên Ưng lâu của ngươi cũng không có bao nhiêu.

Một đạo thanh âm trầm thấp truyền đến, dường như không chút khách khí với Thiên Ưng công tử.

Lục Lâm Thiên nhíu mày nhìn về phía phát ra thanh âm. Lúc này phía trước có hơn chục thân ảnh đáp xuống. Một cỗ khí tức vô hình lan tràn. Người dẫn đầu là một thanh niên, trên người mặc một bộ trường bào màu trắng giống như tuyết, tuổi chừng hai bảy hai mươi tám, ngũ quan tinh xảo giống như điêu khắc. Khuôn mặt trắng nõn, hai mắt giống như hồ nước sâu. Trong tay cầm một cái quạt màu trắng. Nam tử tuấn lãng như vậy quả thực không thấy nhiều lắm.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy người này không khỏi nhớ tới Phi Ưng Lăng Phong và Lam Thập Tam. Lăng Phong phong độ, Lam Thập Tam thì tiêu sái tuấn lãng, Tuyết Sư thì uy vũ cao ngất. Người này tuy rằng tuấn lãng, thế nhưng Lục Lâm Thiên nhìn một chút lập tức có cảm giác trên người thanh niên này có một cỗ khí tức âm nhu.

– Âm Dương Vương, ngươi cũng bò được tới đây sao?

Thiên Ưng công tử quay đầu lại, nhìn thấy người mới xuất hiện cũng không tức giận mà mỉm cười nói.

– Thánh Linh cốc ở ngay gần đây, sợ rằng Âm Dương Vương đã sớm tới rồi a.

Tiêu Dao Vương Quân Lâm Hàn tiến lên một bước rồi cười nói.

– Tiêu Dao Vương cũng tới rồi sao? Lần này thực sự náo nhiệt a.

Nam tử mặc áo bào trắng mỉm cười nói, ba người dường như đều quen biết nhau.

– Hai lão gia hỏa các ngươi còn chưa chết sao?

Lão phụ nhân Linh Tôn trong Thiên Ưng lâu nhìn vào lão giả trong Tiêu Dao bang và lão giả phía sau thanh niên mặc áo bào trắng, lạnh nhạt nói.

– Ta phi, ngươi chưa chết ta chết làm sao được? Ta còn chưa sống đủ đây.

Lão giả già nua phía sau thanh niên mặc áo bào trắng lên tiếng. Lời nói không có chút văn nhã nào, đã vậy còn phun ra một ngụm nước bọt rồi nhìn lão phụ nhân của Thiên Ưng lâu nói.

– Vậy ngươi cẩn thận một chút, không ít lão gia hỏa đều tới, cẩn thận lại ngã xuống a.

Lão phụ nhân của Thiên Ưng lâu lạnh nhạt nhìn lão giả này rồi

nói.

– Ồ, vị này là ai?

Thanh niên tuấn mỹ kia đảo qua người của Thiên Ưng lâu, Tiêu Dao bang rồi nhìn về phía đám người Lục Lâm Thiên. Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đứng ở bên người Thiên Ưng công tử và Quân Lâm Hàn cho nên có chút nghi hoặc hỏi. Nhìn cỗ khí tức thượng vị giả bất phàm trên người Lục Thiếu Du khiến cho ánh mắt thanh niên tuấn mỹ này khẽ giật mình. Bằng vào ánh mắt nhìn người của hắn đương nhiên không khó nhận ra người trước mặt này có chút bất phàm.

– Đến đây, ta giới thiệu cho ngươi một chút, vị này chính là chưởng môn Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn, ngoài ra còn có muội muội Lục Tâm Đồng và huynh trưởng Dương Quá.

Nhìn thấy người này nhìn đám người Lục Lâm Thiên, Quân Lâm Hàn lập tức giới thiệu. Sau khi biết quan hệ của Dương Quá và Lục Lâm Thiên khiến cho hắn kinh ngạc không ngớt. Chuyện Lục Thiếu Du và Lục Tâm Đồng là huynh muội hắn đã sớm biết, thế nhưng không ngờ Dương Quá này cũng vậy. Trong lòng hắn lúc này không khỏi cảm thán, Lục gia này quả thực quá nghịch thiên. Ba huynh muội đều là một trong thập đại cường giả, quá kinh khủng.

– Ha ha, hóa ra ngươi chính là Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn gần đây danh tiếng đại thịnh sao? Cường giả đứng đầu thập đại cường giả, Linh Vũ song tu, vũ giả ngũ hệ, lại là một tiểu suất ca a, quả thực khiến cho ta ngoài ý muốn. Còn có Lục Tâm Đồng bài danh thứ ba, Dương Quá bài danh thứ năm cũng có mặt, đều là nhân tài kiệt xuất trong đám người trẻ tuổi.

Nghe Quân Lâm Hàn giới thiệu, thanh niên tuấn mỹ kia tức thì ngẩn ra rồi lập tức cười nói. Tiếng cường này không ngờ lại giống như chuông bạc, thanh thúy động lòng người.

– Nữ nhân, nữ giả trang nam?

Lục Lâm Thiên dưa mắt nhìn kỹ, thanh niên tuấn mỹ này từ đầu luôn khiến cho hắn có cảm giác âm nhu, hóa ra là nữ giả trang nam.

– Lục chưởng môn, ta giới thiệu với ngươi một chút, vị này chính là cốc chủ Thánh Linh giáo, Âm Dương Vương Dạ Vị Ương.

Tiêu Dao Vương Quân Lâm Hàn nhìn thấy Lục Lâm Thiên nghi hoặc lập tức giới thiệu với Lục Lâm Thiên.

– Thánh Linh cốc.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, quả thực hắn chưa từng nghe nói qua sự tồn tại của thế lực này, có lẽ cũng là một sơn môn cực khiêm tốn a.

– Thiếu chủ, Thánh Linh cốc chính là một thế lực không kém trong Đông Hải, vẫn luôn khiêm tốn, cường giả trong môn cũng không ít, ta nhớ trong Thánh Linh cốc còn có một cường giả khi trước có giao tình không tệ với chủ nhân.

Hắc Vũ truyền âm nói với Lục Lâm Thiên

Chương 1728: Kết minh (2)

– Hóa ra là Dạ cốc chủ, ta có lễ.

Nghe Hắc Vũ nói trong Thánh Linh cốc có cường giả có giao tình với sư phụ, Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thấy thân cận vài phần. Nhìn người này sợ rằng không chỉ hai bảy hai mươi tám, chắc hẳn bảo dưỡng không tồi cho nên mới như vậy. Mà khí tức người này cũng không kém, Lục Lâm Thiên nhướng mày, sợ rằng đã tới Vũ Vương cửu trọng.

– Lục chưởng môn khách khí rồi, lần trước Thiên Địa các mời Thánh Linh cốc chúng ta tham dự thi đấu Thập đại cường giả, ta cho rằng không có gì hay, thế nhưng không ngờ sau này lại nghe nói Lục chưởng môn một mình đấu chín cường giả cùng lứa. Linh Vũ song tu, vũ giả ngũ hệ khiến cho người ta khiïếp sợ a. Sớm biết như vậy ta đã đi góp mặt rồi.

Dạ Vị Ương mỉm cười, cái quạt trong tay thu lại, khẽ đáp lễ.

– Dạ cốc chủ quá khen rồi.

Lục Lâm Thiên nói, chung quy hắn vẫn có cảm giác vị Dạ cốc chủ này có chút quái dị.

– Tiêu Dao Vương, chúng ta không ngờ lại gặp nhau, vậy thì cứ quy củ cũ đi. Bằng không làm sao chúng ta có thể tranh với Tứ các Tứ đảo.

Thiên Ưng công tử Hàn Tử Khiêm nói.

– Ta thì không có vấn đề, dù sao đi nữa đây cũng không phải lần đầu chúng ta hợp tác.

Dạ Vị Ương quay đầu lại nói.

– Âm Dương Vương, Thiên Ưng công tử, Lục chưởng môn đã ở cùng Tiêu Dao bang chúng ta, thêm Lục chưởng môn nữa chắc hẳn không có vấn đề gì chứ?

Tiêu Dao Vương Quân Lâm Hàn nói.

Nghe thấy Tiêu Dao Vương Quân Lâm Hàn nói vậy, Thiên Ưng công tử và Âm Dương Vương lập tức nhìn về phía đám người Lục Lâm Thiên. Cường giả Vũ Tôn, Linh Tôn trong sơn môn cũng đảo qua đám người Lục Lâm Thiên, cuối cùng nhìn về phía Hắc Vũ, mấy cường giả này khẽ giật mình.

– Thiên Ưng lâu ta đồng ý, nghe nói Phi Linh môn của Lục chưởng môn cũng bất phàm a.

Thiên Ưng công tử lập tức nhẹ giọng nói.

– Hoan nghênh Lục chưởng môn gia nhập.

Dạ Vị Ương mỉm cười, tuy rằng là nữ giả trang nam thế nhưng cũng tuyệt không xấu xí. Sợ rằng một khi khôi phục thân phận nữ nhân tuyệt đối là một mỹ nữ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Thiên Ưng lâu và THánh Linh cốc do dự chắc hẳn là vì suy nghĩ xem thực lực của hắn có tư cách gia nhập hay không. Liên thủ với ba sơn môn này Lục Lâm Thiên cũng không phản đối. Thực lực của ba sơn môn này tuyệt đối không kém. Trong đông đảo cường giả và các thế lực như vậy, liên minh với người khác là lựa chọn tốt nhất.

– Ha ha, Lục Lâm Thiên, tiểu tử ngươi quả thực ở chỗ này a.

Ngay khi Lục Lâm Thiên suy nghĩ thì có một tiếng cười sang sảng truyền tới. Lục Lâm Thiên sửng sốt lập tức nhìn về phía phát ra âm thanh. Chỉ thấy trước mặt có hơn chục thân ảnh thả người nhảy tới, vô hình trung có một cỗ uy áp mạnh mẽ tràn ra không trung khiến cho trong không trung vang lên âm hưởng rất nhỏ. Mà hơn chục người này cũng xuất hiện rõ ràng trước mặt mọi người.

Trước mấy người chính là Lam Thập Tam, bên cạnh còn có Tử Yên, trong đó còn có một lão giả bất phàm, trong khí tức bình thản kia vô hình trung khiến cho người ta cực kỳ áp lực.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào, người vừa nói chính là một thanh niên mặc áo bào màu lam, tuấn lãng bất phàm, trên mặt mang theo tiếu ý đủ để bất luận nữ nhân nào động tâm, mà người này không phải Lam Thập Tam thì còn có thể là ai.

Bên người Lam Thập Tam còn có một nữ tử tuyệt mỹ, trong đôi mắt như bảo thạch giống như hồ nước kia bắn ra vẻ quyến rũ nhè nhẹ. Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn lại, vô hình trung trên người nàng đã nhiều thêm khí chất thành thục.

– Lam Thập Tam, Tử Yên cô nương, các ngươi không phải cũng tới sao?

Nhìn thấy hai người Lục Lâm Thiên tức thì mỉm cười rồi nhìn về phía Kình Linh Vương khẽ gật đầu. Mà ánh mắt hắn cũng lập tức nhìn về phía ba lão giả phía sau. Lập tức Lục Lâm Thiên ngẩn ra.

– Hai Vũ Tôn, một Linh Tôn.

Lục Lâm Thiên không khó cảm giác ra thực lực của ba người. Cường giả Tôn cấp ba người, phía sau còn có không ít cường giả Vương cấp. Thực lực Thiên Địa các phái tới đây quả thực cực kỳ cường hãn.

– Lục chưởng môn, ngươi tới thật sớm a.

Tử Yên mỉm cười, ánh mắt nhìn vao thân ảnh màu xanh quen thuộc kia. Nhìn nam tử trên mặt luôn mang theo chút tà khí này, trong lòng nàng có một cỗ cảm giác khác thường xuất hiện. Trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự vui vẻ. Cỗ cảm giác khác thường này khiến cho ngay cả bản thân nàng cũng vô cùng kỳ quái, vì sao bản thân nàng lại có cảm giác như vậy đối với hắn.

– Hóa ra là Thánh Tử Thánh Nữ Thiên Địa các, còn có Kình Linh Vương.

Nhìn thấy người Thiên Địa các tới, Tiêu Dao Vương, Thiên Ưng công tử lập tức tiến lên bắt chuyện. Mà Dạ Vị Ương lúc này đang dùng ánh mắt cực kỳ kinh ngạc nhìn về phía Tử Yên:

– Mỗi một vị Thánh Nữ Thiên Địa các đều tuyệt mỹ không gì sánh được. Đẹp a, thực sự là đẹp.

– Âm Dương Vương, hai mươi năm không gặp thế nhưng ngươi càng ngày càng trẻ a.

Nhìn Âm Dương Vương, Kình Linh Vương nói.

– Nữ nhân khó mà giữ được tuổi xuân của mình, đương nhiên sẽ già đi. Ta mất không ít công phu mới lấy được một viên trú nhan đan từ Tứ Tuyệt Yêu Cơ a. Lão gia hỏa nhà ngươi đã già đi không ít.

Nhìn Kình Linh Vương, Dạ Vị Ương khẽ nói.

– Hỏa Vân tôn giả, Phục Yêu Tôn giả, Diệu Linh Tôn giả, đã lâu không gặp.

Trong Thiên Ưng lâu, lão phụ nhân kia nhìn ba cường giả Tôn cấp của Thiên Địa các lập tức thi lễ.

– Không ngờ Quy Ngọc Tôn giả cũng tới. Trên trăm năm rồi đúng không. Sợ rằng thực lực của Quy Ngọc Tôn giả lại có đột phá a.

Trong Thiên Địa các, cường giả Tôn cấp ở giữa lên tiếng.

– Cho dù vậy cũng vẫn kém các ngươi, thực lực các ngươi sợ rằng cũng tinh tiến không ít.

Lão phụ nhân của Thiên Ưng lâu được gọi là Quy Ngọc Tôn giả tức mỉm cười nói.

– Lục Lâm Thiên, ta còn tưởng rằng ngươi còn không quan tâm tới việc trọng đại bực này a. Sau khi chấm dứt việc này chúng ta lại đánh một trận nữa.

Trong khi mọi người nói chuyện với nhau, Lam Thập Tam chỉ có hứng thú với một mình Lục Lâm Thiên.

– Lam Thập Tam, hay là ngươi cùng ta đánh một trận? Ta cũng đang chờ cùng ngươi đánh một trận đây.

Dương Quá tiến lên một bước nói. Nhìn thấy Lam Thập Tam, chiến ý trong mắt nổi lên. Khi trước trên Bình Nham đảo hai người đại chiến mấy trăm hiệp, cuối cùng ngang sức ngang tài. Nói thật tuy rằng khi trước hai người đều buông tay đánh một trận, thế nhưng trong lòng ít nhiều cũng có chút cố kỵ. Vạn nhất tiêu hao hầu hết chân khí, hậu quả vô cùng nghiêm trọng cho nên hai người cũng không thực sự thoải mái, đây cũng là tiếc nuối trong lòng hai người.

– Cũng được, dù sao hai ngươi đều là người mà ta muốn đánh một trận.

Lam Thập Tam nói, trong đám người trẻ tuổi khi trước hắn không đặt vào trong mắt. Thế nhưng từ sau khi trở về từ Bình Nham đảo, hắn đã không suy nghĩ như vậy nữa. Ba người trước mắt này đều là đối thủ của hắn.

– Lam Thập Tam, ta thấy chúng ta cũng nên đánh một trận a.

Lục Tâm Đồng mỉm cười nhìn về phía Lam Thập Tam nói.

Chương 1729: Cửa vào mở ra

– Quên đi, độc công của ngươi ta không muốn dây vào.

Lam Thập Tam nhíu mày rồi mỉm cười nói. Độc công của Lục Tâm Đồng khiến cho hắn cực kỳ cố kỵ.

Lục Lâm Thiên và Lam Thập Tam, Tử Yên, quan hệ của mấy người này đều không tồi. Bởi vậy Thiên Ưng lâu, Tiêu Dao bang, Thánh Linh cốc nhìn thấy chuyện này ánh mắt có chút biến hóa. Thực lực của Thiên Địa các rất thần bí, Thánh Tử Thánh Nữ có địa vị cực kỳ cao trong Thiên Địa các, không biết vì sao Lục Lâm Thiên lại có quan hệ tốt với Thánh Tử Thánh Nữ của Thiên Địa các như vậy.

– Lục chưởng môn, xem ra thực lực của chưởng môn tinh tiến không ít a.

Tử Yên vẫn luôn nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên, cảm nhận khí tức trên người hắn. Tuy rằng nàng không biết Lục Lâm Thiên hiện tại đã tới bước nào, thế nhưng nàng có thể đoán ra, thực lực hiện tại của Lục Thiếu Du so với khi trước đã mạnh hơn rất nhiều. Loại tốc độ tu luyện này quả thực vô cùng nhanh chóng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đối với câu hỏi của Tử Yên cũng không trực tiếp trả lời mà khẽ cười cười. Lại nói:

– Tử Yên cô nương, lần này Thiên Địa các chắc hẳn cũng vì động tĩnh trên Thiên đảo mà tới đúng không?

– Không sai, động tĩnh lớn như vậy ta cũng muốn tới kiến thức một phen.

Tử Yên liếc mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, sau đó lại nhìn về Linh Vũ giới và Đạm Đài Tuyết Vi cùng người Thiên Vân đảo phía xa lập tức nói:

– Ta nghe nói Lục chưởng môn ở trong Đông Hải này tạo ra không ít động tĩnh, Lục chưởng môn có tốt không?

– Chuyện này, bây giờ vẫn còn tính là tốt. Không biết kế tiếp có còn tốt được nữa không.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn biết Tử Yên đang ám chỉ chuyện gì. Sợ rằng chuyện hắn đắc tội với Thiên Vân đảo và chiến đấu kịch liệt với Linh Vũ giới trong Đông Hải cũng không tránh được ánh mắt của Thiên Địa các, về phần chuyện Thánh Linh giáo, Lục Lâm Thiên không đoán được ra Thiên Địa các có biết được hay không.

– Đến lúc đó nếu như có gì cần hỗ trợ Lục chưởng môn cứ mở miệng. Nếu như Thiên Địa các chúng ta có thể giúp đỡ thì nhất định sẽ không từ chối.

Tử Yên nhìn Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, thanh âm dường như cố ý truyền ra ngoài khiến cho không ít người có tâm nghe được, ánh mắt lập tức biến hóa.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhẹ nhàng gật đầu. Trong lòng hắn cũng cực kỳ nghi hoặc. Tử Yên này nói đương nhiên là đại biểu cho Thiên Địa các, Thiên Địa các biêt rõ hắn đắc tội với người cũng không ít, không ngờ lại tình nguyện mạo hiểm giúp đỡ hắn, điều này có chút kỳ quái.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ không ra, hắn và Thiên Địa các dường như quan hệ cũng chưa tới bước này, Thiên Địa các sao lại tốt với hắn như vậy, rốt cuộc là vì sao?

Nghĩ tới nghĩ lui, Lục Lâm Thiên chỉ có thể nghĩ tới, Thiên Địa các hẳn đã sớm biết được thân phận của Lục Vô Song, chẳng lẽ là nể mặt gia tộc sau lưng Lục Vô Song cho nên mới bảo hộ hắn như vậy? Sợ rằng cũng chỉ có lý do này mới coi như hợp lý.

Trong lòng suy đoán, vẻ mặt Lục Lâm Thiên không chút biến đổi. Ánh mắt lần nữa nhìn về không trung. Lúc này nhân số trên không trung dường như lại tăng lên một ít. Có không ít khí tức mịt mờ đảo qua. Trong đoàn người dường như còn có không ít cường giả tán tu ẩn dấu bên trong.

– Lục lão đệ, đệ đã đến rồi sao không tới tìm ta? Coi chừng ca ca ta giận a.

Một đạo thanh âm vang lên, lập tức có không ít khí tức cường hãn phóng tới.

Nghe thấy thanh âm này, Lục Lâm Thiên lập tức biết được là ai, nhất thời cười khổ nói:

– Lạc lão ca, hôm qua ta cũng mới tới đây, biết lão ca bận cho nên không tới quấy rầy.

– Thật không? Ta thấy lão đệ ngươi có điều cố kỵ cho nên mới không tới tìm ta. Kỳ thực cũng không sao, có trọng bảo xuất thế, có rất nhiều người tới, ngươi cũng không cần quan tâm nhiều đến thế.

Nói xong, không ít thân ảnh đáp xuống trước người Lục Lâm Thiên. Người dẫn đầu thân hình cao ngất, dáng dấp chừng ngũ tuần, ngũ quan đoan chính tỏa ra uy áp ức bức nhân, trên người mặc một bộ trường bào, khí chất trên người giống như một đầu ác điểu. Trong đôi mắt kia hiện lên tinh mang giống như lợi kiếm. Người mới tới này không phải là ai khác mà chính là các chủ Nhật Sát các – Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng, một trong Tứ các Tứ đảo ở Đông Hải.

Lúc này phía sau Lạc Kiến Hồng cũng có không ít khí tức bất phàm, đều là người đã tới Vũ Vương cùng Linh Vương. Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua, đại bộ phận đều là người hắn đã từng gặp mặt. Tiêu trưởng lão cùng Liêu trưởng lão của Vũ các cũng ở trong đó.

– Vũ Tôn, Linh Tôn.

Cuối cùng ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn kỹ vào hai lão giả phía sau Liêu trưởng lão và Tiêu trưởng lão, từ khí tức có thể nhận ra hai người này đều là cường giả Tôn cấp.

– Hỏa Vân Tôn giả, Phục Yêu Tôn giả, Diệu Linh Tôn giả, Quy Ngọc Tôn giả, Ngân Đao Tôn Giả, Hàn Băng Tôn giả, không ngờ các ngươi đều tới đây.

Lão giả có tu vi Vũ Tôn phía sau Tiêu trưởng lão nhìn chúng cường giả Tôn cấp phía sau Thiên Địa các, Thiên Ưng lâu, Tiêu Dao bang, Thánh Linh cốc rồi nói, trong mắt hiện lên tinh mang.

– Thiên Kiếm Tôn giả, Vạn Linh Tôn giả, hai người các người cũng không chết sao?

Trong Thiên Địa các, Hỏa Vân Tôn giả trầm giọng nói.

– Không phải các ngươi cũng đi ra sao? Chuyện kia đã gần đến mà các ngươi còn bỏ lỡ việc tu luyện được. Quả thực khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn.

Trong Nhật Sát các, cường giả Tôn cấp bên trái mở miệng nói, toàn thân tỏa ra khí tức vô hình như có như không. Nếu như nhìn kỹ có thể thấy được gợn sóng không gian quanh thân người này mơ hồ ba động.

– Quá nhiều cường giả Tôn cấp, lần này thực sự náo nhiệt rồi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua, cường giả Tôn cấp bình thường khó gặp, thậm chí là không thấy được hôm nay lại tụ tập đông đủ. Lục Lâm Thiên nhìn về phía Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng nói:

– Lạc lão ca, ta đang muốn tìm lão ca đây.

Lục Lâm Thiên có chút ngại ngùng, dường như bởi vì bị Lạc Kiến Hồng nhìn thấu suy nghĩ trong đầu. Quả thực đúng là cố kỵ quan hệ với Nhật Sát các cho nên hắn mới không đi tìm Lạc Kiến Hồng.

– Đệ quá khách khí với ta rồi, vị này chính là?

Lạc Kiến Hồng nhìn qua Lục Tâm Đồng và Dương Quá, Tiểu Long rồi khẽ gật đầu, cũng không lên mặt. Ánh mắt hắn lập tức nhìn vào Hắc Vũ, sắc mặt nhất thời biến hóa.

– Ta chỉ là tùy tùng của thiếu chủ mà thôi.

Cảm nhận ánh mắt của Lạc Kiến Hồng, Hắc Vũ lạnh nhạt nói.

– Lạc lão ca, Hắc Vũ thúc nói giỡn mà thôi, vị này chính là sư thúc Hắc Vũ của ta.

Lục Lâm Thiên vội vã nói.

Nghe Lục Lâm Thiên và Hắc Vũ nói vậy, sắc mặt mọi người chung quanh âm thầm biến hóa, lúc thì sư thúc lúc thì thiếu chủ, quan hệ của hai người này tuyệt đối không bình thường. Ánh mắt đông đảo cường giả nhìn về phía Hắc Vũ, thế nhưng không ai có thể nhìn ra khí tức của Hắc Vũ khiến cho cả đám cường giả Tôn cấp vô hình trung cảm giác được áp lực, không dám coi thường Hắc Vũ.

Oanh.

Đúng lúc này Thiên đảo được một vòng quang tráo bao phủ đột nhiên khẽ run rẩy. Quang tráo đột nhiên vang lên tiếng ầm ầm rồi lập tức nứt nẻ.

Chương 1730: Sơn mạch cổ xưa (1)

Cạch cạch…

Giống như là có năng lượng ngập trời phóng lên cao, quang tráo nứt nẻ mang theo từng đợt thanh âm bạo liệt. Mọi người lập tức kinh ngạc nhìn thấy quang tráo bằng năng lượng đột nhiên nứt nẻ hóa thành từng mảnh nhỏ trong không trung mang theo một cỗ khí tức ngập trời khuếch tán ra chung quanh.

Năng lượng bàng bạc khuếch tán giống như một cơn lốc che trời khiến cho mọi người phải vận công chống đỡ. Đồng thời, năng lượng ngập trời tán loạn, những cái khe lớn trên Thiên Đảo lúc này bắt đầu nứt nẻ.

Ầm ầm…

Trên ngọn núi cao vυ"i trên mây trên Thiên đảo đột nhiên sơn băng địa liệt, một tiếng nổ vang lên, một động khẩu lớn xuất hiện trước mặt mọi người.

– Có thông đạo, thông đạo mở ra rồi.

Nhìn thấy cảnh này con mắt không ít người tức thì đỏ lên, một ít cường giả nôn nóng đã đu tới gần một chút. Thế nhưng nhớ tới kết cục của Hỏa sơn bạo phát kia không có ai dám đi vào gần quá.

– Thiếu chủ, có thông đạo không gian. Nơi này sợ rằng là phủ đệ của cường giả viễn cổ hoặc là bí địa.

Thanh âm của Hắc Vũ vang lên trong tai Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong động khẩu này không biết có cái gì. Nếu như là phủ đệ của cường giả viễn cổ cố ý phong ấn dưới Hỏa đảo thì quả thực vô cùng đáng sợ.

– Nhanh, mau vào đi.

Nhìn thấy không có nguy hiểm gì, không ít người lá gan lớn lập tức thi triển thân pháp, nhanh chóng phóng về phía trước. Vượt qua đại dương dung nham kia lập tức xuất hiện bên ngoài thông đạo trên không. Do dự một chút, mấy người này lập tức tiến vào trong thông đạo trong không gian.

Nhìn thấy có người tiến vào đầu tiên, những người còn lại cũng không nhịn được nữa. Biển người bên ngoài tức thì cuồng nhiện, từng đạo thân ảnh cấp tốc phóng về phía thông đạo mà đi. Nhìn dáng vẻ kia giống như là sợ trọng bảo bị người khác nhanh chân tới trước. Ngay cả Lục Lâm Thiên lúc này cũng vậy, trong lòng sôi trào, nếu như có bảo vật cũng không thể để cho kẻ khác nhanh chân tới trước.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên vẫn cố gắng nhịn xuống, tôi luyện càng nhiều khiến cho tính cách của Lục Lâm Thiên so với thường nhân còn bình tĩnh hơn không ít. Nếu như thực sự là bí địa hoặc là phủ đệ của cường giả viễn cổ mà nói sợ rằng sẽ có nguy hiểm. Bất luận là một cường giả nào ngã xuống khi đại nạn tới cũng không đơn giản đem bảo vật của mình giao cho người khác dễ dàng như vậy.

Nhưng vào lúc này giống như Lục Lâm Thiên lo lắng, trong thông đạo không gian này quả thực có nguy hiểm. Ngay khi có không ít người tiến vào bên trong, trong thông đạo không gian lập tức xuất hiện một cơn cuồng phong. Không gian lực bàng bạc khiến cho mọi người không thể tiến lên một bước.

Mà dưới ánh mắt của mọi người, trong thông đạo lập tức có vô số phong nhận bạo phát ra. Phong nhận không gian này đột nhiên tràn ra cắt vỡ không gian xung quanh. Phàm là người bị phong nhận trong không gian cắt vào hầu như ngay cả tiếng kêu thảm thiết còn không kịp phát ra đã lập tức hóa thành huyết vụ. Đám Vũ Suất, Linh Suất hoàn toàn không có bao nhiêu lực chống cự. Trong không gian này có lực ràng buộc cực lớn, Vũ Suất Linh Suất ở bên trong tốc độ chịu ảnh hưởng không ít cho nên căn bản không thể chạy trốn.

Biến cố bất thình lình xảy ra, hầu như trong nháy mắt lập tức có thêm hơn mười Vũ Suất, Linh Suất hóa thành huyết vụ. Từng tiếng kêu thảm thiết truyền ra, khiến cho vô số người phía sau lập tức dừng lại.

– Có không gian lực ràng buộc, dường như muốn ngăn cản chúng ta.

Trong lúc mọi người binh tĩnh lại, có không ít người của các thế lực và các cường giả tiến vào trong thông đạo. Những cường giả này rốt cuộc cũng có động tác. Phong nhận trong không gian này tuy rằng cực kỳ lợi hại, thế nhưng đối với bọn họ mà nói, còn không tạo thành uy hiếp trí mạng.

Trong nháy mắt trong thông đạo lập tức có vô số chân khí và linh lực bàng bạc bạo phát rồi quanh quẩn hóa thành từng đạo quang tráo và quang mang, mọi người lập tức tiến vào bên trong. Phong nhận trong không gian bắn ra, thế nhưng lại bị chân khí và linh lực bàng bạc chống lại, hoàn toàn ngăn cản phong nhận.

– Lục lão đệ, không gian lực bực này dường như cũng không thể làm khó được đệ. Chúng ta đi vào thôi, chư vị cũng nên đi thôi. Đừng để cho bảo vật bị kẻ khác nhanh chân tới trước.

Lạc Kiến Hồng nhìn Lục Lâm Thiên và mọi người nói. Nhìn thông đạo phía trước, cảm nhận không gian lực mạnh mẽ bên trong, cánh tay hắn vung lên, chân khí bàng bạc tuôn ra đem quanh thân bao phủ. Cường giả Nhật Sát các cũng bố trí thủ đoạn hộ thân.

– Lục chưởng môn. Chúng ta cũng vào đi thôi.

Tiêu Dao Vương Quân Lâm Hàn nhìn phía trước lập tức bố trí thủ đoạn hộ thân. Cường giả Vũ Tôn trong bang cũng lập tức bạo phát chân khí, tiếng xé gió như sấm vang vọng, lập tức đem mấy Vũ Suất, Linh Suất còn lại trong bang bao phủ vào bên trong.

Cường giả Thiên Ưng lâu, Thánh Linh cốc cũng như vậy, cả đám xuất thủ bảo vệ mấy người có tu vi Suất cấp, bắt đầu tiến vào trong thông đạo.

– Lục chưởng môn, mời.

Tử Yên vẫn ở bên người Lục Lâm Thiên không xa nhẹ nhàng nói. Quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang tráo vô hình, khí tức bàng bạc thả ra. Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngẩn ra, tu vi Tử yên dường như so với khi trước đã mạnh hơn không ít.

– Tử Yên cô nương, mời.

Lục Lâm Thiên nói, chân khí quanh người tuôn ra, lại quay đầu nói với mọi người phía sau:

– Tất cả cẩn thận một chút.

– Còn chưa đủ làm tổn thương tới đệ.

Tiểu Long không đặt vào trong mắt, quang mang nhàn nhạt quanh thân chợt lóe, không chút kiêng nể mà nói.

Lục Lâm Thiên cười cười, bằng vào lực phòng ngự của Tiểu Long đương nhiên không có vấn đề gì. Hắn lập tức phóng về phía trước, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Như Hoa, Thiên Sí Tuyết Sư cũng tự bố trí thủ đoạn hộ thân, mà Hắc Vũ hoàn toàn không để ý tới, trường bào run lên, chắp tay mà đứng, chậm rãi đi về phía trước. Giống như không gian lực trong thông đạo hoàn toàn không thể tạo thành bất kỳ ảnh hưởng nào với Hắc Vũ vậy.

– Người này thật đáng sợ.

Trong Thiên Địa các, Hỏa Vân Tôn giả nhìn Hắc Vũ, trong mắt hiện lên sự kinh ngạc. Hai vị cường giả Tôn cấp bên cạnh nhìn nhau, trong mắt rõ ràng vì Hắc Vũ mà biến sắc.

Lúc này Lục Lâm Thiên bố trị hộ thân cương khí đi vào trong thông đạo. Lập tức hắn cảm giác được có một cỗ lực lượng không gian mạnh mẽ bao phủ về phía hắn. Dưới không gian lực này, hắn có cảm giác giống như thái sơn áp đỉnh, người có tu vi thấp sợ rằng không thể tiến về phía trước. Đi về phía trước mỗi một bước đều càng thêm khó khăn. Bốn phía không ngừng có phong nhận cuồn cuộn không dứt mang theo lực lượng cắt vỡ không gian bắn ra. Tuyệt đối không thể khinh thường. Vũ Suất, Linh Suất bình thường sợ rằng nếu như không có thủ đoạn nào đó đều khó mà có thể chống lại được. Đối với người có tu vi Vũ Vương và Linh Vương, có lẽ cũng không thể tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng.

Mà lúc này đối với Lục Lâm Thiên mà nói quả thực không có một chút khó khăn nào. Đối với không gian lực này Lục Lâm Thiên cũng vô cùng hiếu kỳ. Dưới không gian lực ràng buộc lại có phong nhận công kích dường như mang theo một loại thuộc tính phong, mà trong không gian lực còn có một cỗ năng lượng thuộc tính thổ mới khiến cho không gian có cảm giác trầm trọng như vậy.

Chương 1731: Sơn mạch cổ xưa (2)

– Thuộc tính thổ, thuộc tính phong.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, không gian lực này dường như dung hợp hai loại thuộc tính, có lẽ bản thân hắn cũng có thể đem những thuộc tính mà hắn lĩnh ngộ dung nhập vào trong không gian. Dung nhập các loại thuộc tính khác vào trong không gian. Nghĩ vậy, linh cảm trong đầu Lục Lâm Thiên xuất hiện, vẻ mặt không ngừng biến ảo.

Càng đi về phía trước không gian lực càng mạnh, phong nhận công kích ngày càng lợi hại. Vừa rồi những Vũ Suất Linh Suất có thể kiên trì được một ít trong nháy mắt lập tức tiêu hao vô cùng nhiều, căn bản không thể tiếp tục chống đỡ được.

– A…

Mấy tiếng kêu thảm thiết vang lên, mấy người Vũ Suất Linh Suất không may mắn tiêu hao hầu hết chân khí và linh khí lại không đành lòng rời đi kia sau khi đi được một lát lập tức hóa thành huyết vụ trong không gian.

Nghe mây tiếng kêu thảm thiết kia Lục Lâm Thiên ngoảnh lại, không khỏi đổ mồ hôi lạnh. Hiện tại cũng không phải lúc lĩnh ngộ, thông đại này dài như vậy, khiến cho những người thực lực thấp không may. Hỏa sơn bạo phát đã chặn lại một nhóm lớn người, trong thông đạo này hiện tại lại khiến cho những người thiếu thực lực lui bước. Lục Lâm Thiên có chút hoài nghi mục đích của nơi này dường như là sàng lọc gì đó, trực tiếp khiến cho đám người có thực lực thấp ở lại bên ngoài.

– Lão đại, phía trước là người Linh Vũ giới, chúng ta có cần thu thập mấy người này không?

Lúc này, Tiểu Long nhìn mấy người Linh Vũ giới đang chạy như bay trước mắt nói.

– Ca ca, có cơ hội thì thu thập mấy người này sau.

Lục Tâm Đồng mở miệng, quanh thân được khói độc bao phủ khiến cho đám người chung quanh không dám tới gần.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, phía trước chính là người Linh Vũ giới, ánh mắt hắn đột nhiên chuyển thành lạnh lẽo sau đó lại nhìn về phía Tiểu Long và Lục Tâm Đồng. Nếu có cơ hội đương nhiên không thể bỏ qua. Chỉ là hiện tại cũng còn chưa phải là lúc. Chỉ là nếu như động thủ, đám người bọn hắn tuyệt đối có thể khiến cho người của Linh Vũ giới phải lưu lại.

– Thông đạo này xa như vậy sao?

Quanh thân Lam Thập Tam được một vòng quang tráo bao phủ, lâu như vậy mà còn chưa đi ra được thông đạo này khiến cho hắn cực kỳ nghi hoặc.

– Thông đạo này giống như là đi xuống dưới đất. Hình như chúng ta đang đi xuống dưới.

Thân ảnh Lạc Kiến Hồng dừng lại, nhìn chăm chú về phía trước rồi nói. Lạc Kiến Hồng dừng lại khiến cho Lục Lâm Thiên cũng phải dừng lại.

– Nhìn thấy cửa ra rồi, đây là cửa ra.

Lúc này phía trước vang lên từng tiếng kinh hỉ. Lạc Kiến Hồng và Lục Lâm Thiên nhìn nhau lập tức đẩy nhanh tốc độ đi về phía trước.

Trong nháy mắt phía trước thông đạo xuất hiện một quang điểm. Mơ hồ có thể nhìn thấy một không gian rộng lớn. Bên trong không gian này đã có không ít bóng người.

Khi đám người Lục Lâm Thiên và Lạc Kiến Hồng nhảy ra khỏi thong đạo. Không gian lực trong nháy mắt biến mất không thấy. Mà lúc này nhìn về phía trước, khóe mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trong lòng có chút khiếp sợ lẩm bẩm nói:

– Đây rốt cuộc là nơi nào.

Lục Lâm Thiên lơ lửng trên không trung, phía dưới ánh mắt hắn lúc này chính là một mảnh núi non, rừng rậm nguyên thủy. Trong sơn mạch này có vô số cây cối khổng lồ sừng sững, bao phủ toàn bộ không gian, toàn bộ giữa không trung có chút mơ hồ mang theo nhiệt độ nóng bỏng. Sâu trong sơn mạch thỉnh thoảng truyền ra tiếng thú minh khiến cho lòng người run lên.

Trong toàn bộ sơn mạch đang lan tràn một cỗ khí tức cổ xưa, dường như không gian này đã có vạn năm không ai bước vào.

– Không phải là di tích viễn cổ, cũng không phải là bí địa, hẳn đây là một lãnh địa của cường giả viễn cổ.

Hắc Vũ nhìn phía trước rồi truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

– Lãnh địa của cường giả viễn cổ?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, không gian này thật lớn, cũng không biết là cường giả cấp bậc nào mới có thể đem không gian lớn này phong ấn lại. Sợ rằng nếu không phải Hỏa sơn phun trào thì phong ấn này cũng không mở ra được.

– Đây là địa phương gì?

– Nơi này chí ít đã hơn vạn năm không có ai tới. Tuyệt đối là địa bàn của cường giả viễn cổ.

– Địa bàn của cường giả viễn cổ? Vậy thì nhất định có không ít trọng bảo và bảo vật.

Trên không gian có vô số bóng người từ trong thông đạo lao ra không trung, tiếp thấp giọng nghị luận cùng sợ hãi than hội tu, ánh mắt cả đám vô cùng kinh hãi:

– Nơi này quả thực vô cùng đáng sợ a.

Lục Tâm Đồng nhìn xuống phía dưới, mỗi một cây đại thụ che trời phía dưới dường như đều đang che phủ bầu trời, có cây thậm chí còn to đến hơn cây số, quả thực vô cùng chấn động. Nhân loại trước mặt nó còn có cảm giác nhỏ bé. Không gian xa xưa này không biết đã tồn tại bao nhiêu năm, thế nhưng vạn năm là ít nhất.

Sưu Sưu…

Giữa không trung, mọi người nhìn nhau, đề phòng đối phương. Mấy đạo thân ảnh sưu sưu bắn ra, khẩn trương đi vào trong sơn mạch mà vạn năm không có ai đi vào.

– Lão đại, mọi người đều đi tìm bảo vật rồi. Chúng ta cũng nhanh đi thôi.

Nhìn thấy từng đạo thân ảnh kích động tiến vào trong sơn mạch, Tiểu Long cũng có chút gấp gáp.

– Chúng ta không vội, chậm một chút cũng không sao.

Lục Lâm Thiên khẽ lắc đầu, ở bên trong này mọi người đều có thể đoán được có bảo vật. Coi như là thu được bảo vật, sợ rằng nếu như không có thực lực tuyệt đối cũng không bảo vệ được. Cuối cùng lại phải nhường cho người có thực lực tuyệt đối. Đương nhiên, nếu như có người vô thanh vô tức chiếm được bảo vật mà không ai biết thì lại không giống vậy.

– Đảo chủ, chúng ta cũng đi thôi.

Phía xa, Hỏa Đao Vương Trần Thắng nhìn Đạm Đài Tuyết Vi nói.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn thân ảnh áo xanh phía xa lập tức nói:

– Chúng ta đi thôi.

Nói xong, chúng cường giả Thiên Vân đảo cũng kích động đi vào bên trong sơn mạch.

Sưu Sưu.

Trong mắt Lục Lâm Thiên, Địa Viêm đảo, Khôn Dương đảo, Thần

Kim các, Nguyệt Long các cùng các sơn môn khác trực tiếp kích động đi vào trong sơn mạch. Đám người còn lại phía sau cũng nối đuôi nhau đi vào, dường như sợ bị người khác nhanh chân tới trước.

Lạc Kiến Hồng, Thiên Ưng công tử, Tiêu Dao vương, Âm Dương vương vốn cũng muốn tiến vào sơn mạch thế nhưng nhìn thấy Lục Lâm Thiên không có bất luận một hành động nào lập tức nhịn xuống mà không tiến vào. Lam Thập Tam của Thiên Địa các cũng sớn muốn tiến vào thế nhưng lại bị Tử Yên lặng lẽ kéo lại.

– Lục lão đệ, đệ thật là bình thản a.

Lạc Kiến Hồng quay đầu lại nói với Lục Lâm Thiên.

– Có người muốn làm tiên phong, chúng ta để cho chúng tiến vào trước là được. Cho dù là có lợi không phải ai cũng có thể nhận được.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Ha ha, nói cũng có lý.

Lạc Kiến Hồng mỉm cười, trong lòng không ngừng suy nghĩ.

– Phía trước có không ít người cũng có thực lực bất phàm.

Trong Thiên Địa các, Hỏa Vân Tôn giả nhìn không ít thân ảnh phía trước rồi nói.

– Không ngờ Linh Vũ giới cũng tới, lão quỷ Huyền Minh Tôn giả kia cũng tới. Còn có Nam Thiên nhị Tôn, thực lực Linh Vũ giới này thực là thâm bất khả trắc.

Chương 1732: Huyền Minh Tôn giả

Nhìn người Linh Vũ giới phía xa, Vạn Linh Tôn giả của Nhật Sát các nhíu mày nói.

– Còn có không ít lão gia hỏa che giấu ở bên trong. Lần này vô cùng náo nhiệt.

Quy Ngọc Tôn giả của Thiên Ưng lâu nói xong ánh mắt nhìn về phía hai cỗ thế lực ở xa, ánh mắt nghi hoặc nói:

– Không biết những cường giả này tới từ thế lực nào, dường như ta chưa gặp bao giờ.

Lục Lâm Thiên theo ánh mắt Quy Ngọc Tôn giả nhìn về phía trước. Trước mặt Lục Lâm Thiên chính là đám người Thánh Linh Thiên Tôn và Thánh Vũ Thiên Tôn đang phân tán.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, có Thánh Linh Thiên Tôn và Thánh Vũ Thiên Tô ở gần, cũng coi như là ám chiêu. Trong lúc đoạt bảo, nói không chừng còn có thể phát huy tác dụng thật lớn.

– Thời gian cũng không kém bao nhiêu, hiện tại chúng ta phân tán ra hay là đi cùng nhau?

Một lát sau, Lạc Kiến Hồng nhìn mọi người phía trước rồi nói. Ánh mắt đảo qua mọi người, hiện tại có không ít thế lực kết minh ở cùng một chỗ. Tiêu Dao bang, Thiên Ưng lâu, Thánh Linh cốc, Thiên Địa các, Nhật Sát các, số người cũng không ít, ở cùng một chỗ cũng bất tiện.

– Chuyện này chúng ta tự mình hành động a. Có chuyện gì thì nói sau. Mọi người giúp đỡ nhau một chút là được.

Quy Ngọc Tôn giả của Thiên Ưng lâu nói.

– Diện tích nơi này ta thấy cũng cực lớn, cách xa nhau hành động cũng được.

Phục Yêu Tôn giả của Thiên Địa các nói.

– Lục lão đệ, vậy lão đệ nghĩ sao?

Lạc Kiến hồng nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Mọi người phân tán cũng tốt.

Lục Lâm Thiên cũng không có ý kiến, đơn độc hành động có đôi khi tiện hơn một chút. Bằng vào thực lực bên người hắn cũng không cần ở cùng một chỗ với mấy thế lựcc này.

– Lục chưởng môn, chúng ta đi trước một bước. Ngươi phải cẩn thận một chút.

Tử Yên nói xong lập tức gật đầu với Lạc Kiến Hồng và mọi người chung quanh rồi cùng chúng cường giả Thiên Địa các thả người đi vào trong sơn mạch rộng lớn vô biên.

– Lục chưởng môn, Thánh Nữ dường như có quan hệ với ngươi không cạn a. Thánh Nữ Thiên Địa các đều xinh đẹp vô song, thiên phú vạn người có một, quả thực vô cùng hợp với ngươi.

Âm Dương Vương Dạ Vị Ương nói xong lập tức thi lễ với mọi người rồi rời đi khiến cho Lục Lâm Thiên phải cười khổ một tiếng.

Thiên Ưng công tử, Tiêu Dao Vương Quân Lâm Hàn cáo từ rồi tiến vào trong sơn mạch.

– Lục lão đệ, ta cũng đi trước một bước, lão đệ phải cẩn thận một chút.

Lạc Kiến Hồng nói.

– Lạc lão ca, mời.

Lục Lâm Thiên dưa mắt nhìn Lạc Kiến Hồng cùng chúng cường giả rời đi, lúc này mới nhìn chăm chú vào sơn mạch rộng lớn. Trong sơn mạch rộng lớn này mơ hồ có một cỗ năng lượng bàng bạc, Lục Lâm Thiên nói:

– Chúng ta đi thôi, cẩn thận một chút.

Nói xong thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe, quang mang dưới chân chớp động rồi dẫn đầu lao về phía sơn mạch cổ xưa kia.

Đám người Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Thiên Sí Tuyết Sư lập tức đuổi theo, trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Sưu..

Tiến vào trong sơn mạch, vốn ban đầu có tia sáng trong không gian mông lung thì lúc này càng thêm lờ mờ. Trong núi non tràn ngập một mùi vị cây cỏ thối rữa.

Tất cả mọi người đều cảnh giác, ai cũng không biết nơi này có nguy hiểm gì không. Trong phiến rừng rậm có những cây đại thú giống như những ngọn núi cao vót này mọi người phi hành trên bầu trời cho nên không có ảnh hưởng quá lớn.

Rống.

Một lát sau, phía trước bỗng dưng có một tiếng thú rống lớn truyền đến. Lục Lâm Thiên ngẩn ra, nhanh chóng chạy tới pía trước. Lúc này phía trước có một đầu yêu thú lục giai khổng lồ đang bị mọi người vây công đánh chết. Yêu đan cũng bị lấy đi, một viên yêu đan lục giai dường như cũng khiến cho không ít Vũ Suất và Linh Suất tranh đoạt.

Đối với những Vũ Suất, Linh Suất này Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới. Thân thể thoáng dừng lại một chút lại lập tức rời đi.

– Hắc Vũ thúc, nơi này thực sự là địa bàn của cường giả viễn cổ sao?

Tốc độ mọi người cực nhanh, một lát sau đã xuất hiện cách đó mười dặm. Ven đường đều là rừng rậm, núi non vô bờ, cũng không phát hiện ra điều gì đặc biệt.

– Hẳn là vậy, nhưng mà là bên trong có lưu lại bảo vật hay không thì cũng không chắc chắn. Chí ít nơi này tràn ngập năng lượng thiên địa, có lẽ cho dù không có trọng bảo thì cũng phải có linh quả trong thiên địa. Nếu như có thể tìm được phủ đệ của cường giả viễn cổ thì một chút bảo vật hẳn là có.

Hắc Vũ nói.

– Vậy thì chậm rãi tìm xem.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, chậm rãi tìm tòi.

Mọi người tiếp tục phi hành, dọc đường đi cũng gặp không ít thân ảnh. Lục Lâm Thiên cũng không để ý đến. Chỉ cần đám người này không gây phiền phức cho hắn là được rồi. Hắn cũng lười tìm những Vũ Suất, Linh Suất này gây phiên phức. Chuyện không có lợi hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không muốn lãng phí thời gian.

Thời gian trôi qua, dọc đường đi không xảy ra nguy hiểm nào, thỉnh thoảng nhìn thấy không ít yêu thú và nhân loại đang chiến đấu kịch liệt. Còn có người tìm thấy không ít linh dược trong sơn mạch khiến cho vô số tranh đoạt nổ ra. Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới, bởi vì cũng không phải là bảo vật hoặc linh dược hiếm thấy cho nên cũng không muốn làm lỡ thời gian.

Khoảng chừng bốn canh giờ sau, yêu thú trong sơn mạch mà Lục Lâm Thiên gặp càng lúc càng nhiều, nhiều tới mức khiến cho Lục Lâm Thiên phải kinh ngạc. Nơi này dường như tùy tiện một đầu yêu thú cũng đều đạt tới ngũ giai, lục giai, những yêu thú này vừa thấy nhân loại trực tiếp công kích khiến cho không ít người dừng lại, có người ngã xuống.

Rống rống…

Từng tiếng thú rống truyền ra, vang vọng trong không gian, nơi nơi đều có dấu vết của yêu thú.

– Yêu thú nơi này quả thực quá nhiều.

Lục Lâm Thiên níu mày, phía trước có không ít yêu thú đang chặn đường đám người bọn hắn. Một đầu yêu thú lục giai và một đám yêu thú ngũ giia. Từng đầu đều đang rít gào dữ tợn, khí tức hung ác lan tràn ra.

– Cút ngay.

Như Hoa quát lớn một tiếng, thả ra khí tức của Quỳ Long, đám yêu thú này vội vã thối lui.

– Nơi này có một ít yêu thú cấp bậc cực cao, phải cẩn thận một chút.

Hắc Vũ nhìn phía trước rồi nói.

– Hắc Vũ thúc, nơi này có yêu thú này đẳng cấp cao như người không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Một đầu hai đầu thì không sợ, thế nhưng nếu như ngươi gặp phải trên vạn đầu thì tuyệt đối kinh khủng. Ta đã từng cùng chủ nhân đi vào trong một di tích vẫn cổ. Từng nhìn thấy hai Vũ Tôn bị một đàn yêu thú vây công tới chết. Yêu thú và linh thú trong những không gian bị phong bế này so với bên ngoài còn hung ác hơn, trí tuệ cũng thấp hơn. Cho nên một khi bị một đàn yêu thú cuốn lấy, tuyệt đối là ác mộng.

Hắc Vũ nói.

– Chỉ mong không gặp phải những đàn yêu thú như vậy.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy tê dại, hai Vũ Tôn bị vây công tới chết, quả thực vô cùng kinh khủng.

– Tiếp tục đi thôi.

Nhìn bốn phía, quang mang trên bàn chân chợt lóe, Lục Lâm Thiên lần nữa đi về phía trước. Phía sau, mấy đạo thân ảnh cũng nhanh như thiểm điện đuổi kịp.

Chương 1733: Gặp người quen (1)

Sâu trong sơn mạch, khí tức cổ xưa ngày càng đậm khiến cho người ta có cảm giác nguy hiểm tồn tại. Thân ảnh đám người Lục Lâm Thiên cũng chậm lại một chút, như vậy coi như gặp phải nguy hiểm nào đó cũng có thời gian phản ứng.

Sưu Sưu.

Tại một chỗ trong sơn mạch đột nhiên vang lên từng tiếng xé gió sắc bén. Từng đạo quang ảnh màu xanh mang theo mùi tanh nồng nặc nhanh như thiểm điện bắn về phía đám người Lục Lâm Thiên.

– Cẩn thận.

Quang ảnh màu xanh đột nhiên xuất hiện khiến cho Lục Lâm Thiên nhíu mày, mà thân ảnh Tiểu Long nhảy ra. Cánh tay nho nhỏ vung lên, hỏa diễm màu vàng kinh khủng từ trong miệng phun ra đánh vào trên mấy đạo quang ảnh màu xanh. Mấy đạo quang ảnh màu xanh kia dãy dụa một chút rồi lập tức hóa thành tro tàn.

– Hình như là Hưởng Vĩ Yêu Xà ngũ giai, vô cùng độc, nếu như bị nó cắn, ngay cả Vũ Vương và Linh Vương cũng phải khổ sở.

Lục Tâm Đồng nói.

– Khắp nơi đều có nguy hiểm a.

Lục Lâm Thiên nói xong càng thêm cẩn thận. Tuy rằng thực lực mọi người bên cạnh hắn đều không kém. Thế nhưng cũng vẫn phải chú ý, nguy hiểm ở nơi này cũng không ít.

Sưu Sưu.

Ngay khi Lục Lâm Thiên nói xong trong nháy mắt có mấy tiếng xé gió vang lên, mấy đạo thân ảnh lập tức phóng tới. Ánh mắt đều nhìn kỹ vào đám người Lục Lâm Thiên, dường như vừa rồi Tiểu

Long xuất thủ đã đưa tới những người này.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt liếc mắt qua rồi lập tức nhíu mày. Người tới không ngờ lại là người của Nguyệt Long các. Người dẫn đầu chính là Thu Thủy Vương Bối Hải Linh, trên người mặc một bộ y phục màu hồng bao quanh thân thể mềm mại, đẫy đà. Dung nhan quyến rũ, phía sau còn có hai cường giả Tôn cấp.

– Hóa ra là Lục chưởng môn.

Bối Hải Linh nhìn thấy Lục Lâm Thiên lập tức nở nụ cười nhàn nhạt, cực mỳ mê hoặc.

– Không ngờ là Bối các chủ a.

Lục Lâm Thiên ngoài miệng nói, trong lòng thầm nghĩ, nếu như ngươi biết được chuyện Nguyệt Long các sợ rằng sẽ cười không nổi a.

– Lục chưởng môn, phía trước dường như càng ngày càng nguy hiểm, chúng ta đi cùng nhau có được không?

Bối Hải Linh nhìn Lục Lâm Thiên, nàng có cảm giác vẻ mặt của hắn có chút không thích hợp, thế nhưng cụ thể cũng không thể nào nói rõ được.

– Quên đi, ta quen đi một mình hơn.

Lục Lâm Thiên cũng không khách khí, nếu như hiện tại không phải lúc nói không chừng hắn sẽ trực tiếp xuất thủ với Nguyệt Long các này. Dù sao thù hắn với nhị các nhị đảo đã không có khả năng hóa giải. Tục ngữ nói tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ tao ương, trước tiên giải quyết cường giả của đối phương, sau này cũng bớt đi một ít nguy hiểm.

– Đi.

Nói xong, Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới người của Nguyệt Long các mà lập tức vung tay lên, ngón chân điểm nhẹ không trung, thân thể bắn về phía xa. Mà đám người Tiểu Long, Lục Tâm

Đồng cũng nhanh chóng đuổi theo.

Sắc mặt Bối Hải Linh cùng với chúng cường giả trong Nguyệt Long các không ngừng biến hóa. Bối Hải Linh cau mày, nàng không ngờ cái mặt nóng của mình lại áp vài cái mông lạnh, vẻ mặt có chút khó coi.

– Các chủ, Lục Lâm Thiên này ỷ vào Vân Dương Tông và Linh Thiên môn cho nên không biết trời cao đất rộng.

Một trưởng lão trong Nguyệt Long các trầm giọng nói.

– Vũ Vương nho nhỏ, cho dù là Linh Vũ song tu, vũ giả ngũ hệ, một khi không đột phá tới Tôn cấp cũng không cần quá chú ý.

Một cường giả Tôn cấp nói.

Sưu Sưu.

Đám người Lục Lâm Thiên tiếp tục đi về phía trước, dọc đường đi Tiểu Long thả ra khí tức khiến cho yêu thú trong sơn mạch không dám tới gần, cũng bớt đi không ít phiền phức.

Ngao.

Một canh giờ sau, trong một núi sâu trong nháy mắt truyền đến một tiếng thú rống lớn. Một đầu yêu thú giống như đại bàng từ trong rừng cây bắn ra.

Phanh.

Trong nháy mắt có một đạo chưởng ấn từ trong rừng cây bắn tới, sau đó hung hăng đánh vào trên đầu yêu thú này. Đầu yêu thú lớn này đập vào trên một cây đại thụ che trời. Cây đại thụ bị chấn động dữ dội, thân cây nứt nẻ, thế nhưng không ngờ lại không bị gãy.

Phanh Phanh Phanh.

Yêu thú khổng lồ đập vào mặt đất, tiếng kêu thảm thiết còn chưa kịp truyền ra thì đột nhiên ngừng lại. Thân hình khổng lồ khiến cho mặt đất rung chuyển đã mất đi sinh cơ.

Đồng thời, thân ảnh mấy người Lục Lâm Thiên từ trong sơn mạch xuất hiện. Đầu yêu thú lục giai hậu kỳ này vừa mới ra tay đánh lén hắn, bằng không Lục Lâm Thiên cũng không ra tay đánh chết nó. Hắn lập tức không chút khách khí thu yêu đan vào trong tay.

– Lão đại, đã một ngày một đêm rồi, dường như còn chưa gặp phải bảo vật gì a.

– Là ánh mắt đệ cao quá.

Lục Lâm Thiên nói, dọc đường đi hắn đã thu được không ít linh dược. Không ít đều là tài liệu luyện chế đan dược cao phẩm, cực kỳ khó gặp. Thế nhưng ở bên trong sơn mạch này không ngờ lại dễ dàng nhìn thấy như vậy. Nếu như là ở bên ngoài, số linh dược mà mấy ngày nay mọi người thu được tuyệt đối là một bút xa xỉ.

Phanh Phanh.

Phía xa trong không trung truyền đến thanh âm bạo liệt. Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn về phía xa, động tĩnh này cũng không nhỏ.

– Có không ít người đang động thủ, thực lực cũng không thấp.

Hắc Vũ mở miệng nói.

– Thực lực cũng không thấp sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong lòng định mặc kệ.

– Hẳn là người của Khôn Dương đảo.

Tâm thần Hắc Vũ tỏa ra lập tức nói:

– Ở cách đây cũng không xa.

– Người Khôn Dương đỏa.

Lục Lâm Thiên nheo mắt, vậy thì không giống trước nữa. Khôn Dương đảo động vào Thánh Linh giáo, cũng không biết bọn họ đang động thủ với ai. Nếu như có cơ hội hắn cũng không ngại chiếm chút tiện nghi.

– Chúng ta đi xem một chút.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi nói, nếu là sơn môn bình thường hắn sẽ mặc kệ. Thế nhưng nếu là Khôn Dương đảo thì hắn có thể nhìn qua một chút. Nếu có cơ hội đánh chết mấy cường giả này, coi như là làm hao tổn thực lực của Khôn Dương đảo.

– Ca ca, huynh định…?

Lục Tâm Đồng do dự một chút rồi nói.

– Nếu như có cơ hội đánh chết mấy người này cũng được.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong nụ cười nhàn nhạt có sát ý lạnh lẽo. Dù sao hắn và Khôn Dương đảo cũng khó tránh khỏi việc đại chiến một hồi. Có thể làm đối phương tổn thất mấy cường giả thì đối với hắn cũng là chuyện có lợi. Hiện tại có Hắc Vũ bên người, thực lực hoàn toàn áp đảo Khôn Dương đảo, lúc này nếu như không động thủ, sau này sẽ không còn cơ hội tốt như vậy nữa.

Trong sơn mạch tràn ngập khí tức cổ xưa. Một đạo thân ảnh nhanh như thiểm điện phóng qua, mơ hồ có vẻ vô cùng chật vật. Đạo thân ảnh này có dáng vẻ gầy gò, tuổi tác chừng lục tuần, toàn thân khiến cho người ta có cảm giác da bọc xương. Trên đỉnh đầu có búi tóc dài, trường sam trên người rộng thùng thình, ống tay áo lại rấtg lớn, có vẻ cực kỳ không hợp. Nhưng mà ánh mắt lão giả này cực kỳ sắc bén, thế nhưng trong mắt lúc này tràn ngập vẻ kinh hãi.

Nếu như Lục Lâm Thiên có mặt ở đây đương nhiên có thể nhận ra, người này chính là Thiên Thủ Quỷ Vương.

– Hỗn đản…

Chương 1734: Gặp người quen (2)

Thiên Thủ Quỷ Vương thầm mắng một tiếng, thật vật vả thi triển toàn bộ thủ đoạn hắn mới chạy thoát được đầu yêu thú kinh khủng kia. Không ngờ lại gặp phải đám người Khôn Dương đảo. Mà vận khí của hắn cũng kém cực điểm, không ngờ chỉ vừa mới móc bảo vật nhìn thoáng qua, cũng không biết Khôn Dương đảo này bằng cách nào mà biết được trong tay hắn có bảo vật.

Thiên Thủ Quỷ Vương còn chưa biết được bên ngoài, trong khoảng thời gian này hắn đều ở trong rừng rậm viễn cổ. Ở bên trong này hắn cũng thu được không ít thiên tài địa bảo, cũng coi như thu hoạch kinh người. Quan trọng là ba ngày trước trong lúc vô ý hắn thu được thiên tài địa bảo cực kỳ hiếm thấy. Thế nhưng lại bị một đầu yêu thú bát giai đuổi ba ngày ba đêm, may mà hắn có một chút thủ đoạn ẩn nấp, chạy trối chết, bằng không sợ rằng đã mất mạng. Yêu thú bát giai, hắn chỉ là Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong, không phải là đối thủ.

– Thiên Thủ Quỷ Vương, giao ra Diễn Linh thánh quả, ngươi nghĩ ngươi có thể thoát được sao?

Lúc này một đạo thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Thiên Thủ Quỷ Vương, không gian lực xuất hiện, cả không gian to lớn bị phong tỏa, con đường phía trước đã không thể chạy trốn.

Sưu..

Thiên Thủ Quỷ Vương không phải là người bình thường, mấy trăm năm tu luyện, hắn cũng đã trải qua không ít sinh tử, mỗi một lần đều có thể thoát được ra cho nên lúc này hắn không có chút do dự nào, thân ảnh chợt lóe, trực tiếp lùi về phía sau.

– Thiên Thủ Quỷ Vương, ngươi trốn không thoát đâu.

Một tiếng quát vang lên, đồng thời một cỗ kình phong sắc bén từ phía sau Thiên Thủ Quỷ Vương bắn tới. Một đạo chưởng ấn trực tiếp đánh ra, toàn bộ không gian run lên. Trước chưởng ấn không gian vặn vẹo.

– Dương Tề Thuyên, không ngờ Khôn Dương đảo các ngươi lại vô liêm sỉ như vậy.

Chân khí trong thân thể gầy gò của Thiên Thủ Quỷ Vương bạo phát, không gian run rẩy. Một đạo trảo ấn khiến cho không gian vặn vẹo trực tiếp nghênh tiếp chưởng ấn. Dưới trảo ấn, không gian vặn vẹo, nóng bỏng mang theo một cỗ năng lượng thuộc tính hỏa.

– Bảo vật nơi này ai cũng có thể lấy được, ngươi không có thực lực, không xứng thu được nó.

Người nói chính là Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên, trong tay xuất hiện một đạo chưởng ấn, năng lượng thuộc tính thổ bàng bạc hội tụ, trực tiếp đánh ra.

– Có bản lĩnh thì đơn đả độc đấu.

Sắc mặt Thiên Thủ Quỷ Vương trầm xuống, thuộc tính hỏa nóng bỏng quanh thân lượn lờ, một cỗ hỏa diễm tức thì xuất hiện. Không gian trong nháy mắt bị nhuộm thành màu đỏ. Trảo ấn tạo thành một đường vòng cung huyền ảo tức thì xoay tròn, hầu như là tạo thành một bàn tay to bằng hỏa diễm, trong nháy mắt va chạm với chưởng ấn.

Phanh Phanh.

Chưởng ấn và bàn tay to bằng hỏa diễm va chạm, bắn ra quang mang chói mắt. Toàn bộ không gian trong nháy mắt từ nơi động chạm nứt nẻ, từng cái khe không gian giống như mạng nhện lan tràn ra chung quanh. Một cỗ khí tức kinh khủng xuất hiện khiến cho tim người khác đập nhanh.

– Khục khục.

Trong nháy mắt thân hình Thiên Thủ Quỷ Vương và Thiên Dương VƯơng đồng thời thối lui, hai người dường như không phân thắng bại, kẻ tám lạng người nửa cân không ai chiếm được tiện nghi. Mà cùng lúc đó hơn chục cường giả của Khôn Dương đảo đã bao vây Thiên Thủ Quỷ Vương lại, đặc biệt là hai cường giả Tôn cấp, tiện tay là có thể xuất thủ đánh chết Thiên Thủ Quỷ Vương.

– Hừ, Khôn Dương đảo, coi như các ngươi độc.

Nhìn thấy vậy, sắc mặt Thiên Thủ Quỷ Vương cực kỳ khó coi, vốn mấy ngày hôm trước hắn vì chạy trốn khỏi sự truy đuổi của đầu yêu thú bát giai kia đã tiêu hao quá nhiều, trên người còn có thương thế không nhẹ. Lúc này đối mặt với Khôn Dương đảo hắn biết bản thân mình tuyệt đối không phải là đối thủ.

– Giao ra Diễn Linh thánh quả, đó là thứ không phải ngươi có thể thu.

Trong Khôn Dương đảo, một Vũ Tôn đang ngăn cản trước mặt Thiên Thủ Quỷ Vương lên tiếng, người này cũng không đặt Thiên Thủ Quỷ Vương ở trong mắt.

Thiên Thủ Quỷ Vương do dự, loại bảo vật như Diễn Linh thánh quả này bên ngoài hầu như không có khả năng có. Hắn đột phá Vũ Vương cửu trọng đã hơn mười năm rồi, vẫn không thể đột phá tới một bước cuối cùng. Không phải là do chân khí thiếu mà là lĩnh ngộ thiếu.

Bản thân vẫn không thể đột phá, Diễn Linh thánh quả này vừa vặn có trợ giúp thật lớn với hắn. Nếu như hắn ăn vào, sợ rằng có thêm bảy thành đột phá Vũ Tôn. Tuy rằng nhìn qua chỉ có một tầng, thế nhưng lại cách biệt như trời và đất.

Lần này muốn hắn giao ra Diễn Linh thánh quả mà hắn vất vả mới lấy được từ trong tay yêu thú bát giai kia, hắn làm sao có thể bỏ được, thế nhưng không giao ra, sợ rằng ngày hôm nay hắn sẽ phải chết.

– Thiên Thủ Quỷ Vương, thành thật giao ra cho ta.

Thiên Dương Vương Dương Tề Tuyên đảo qua Thiên Thủ Quỷ Vương rồi nói. Thực lực của Thiên Thủ Quỷ Vương khiến cho hắn cực kỳ khiếp sợ. Thực lực của lão gia hỏa này sợ rằng không dưới hắn. Nếu như hắn một mình gặp phải người này, nếu như không thi triển con bài chưa lật mà nói, tuyệt đối không thể làm gì được hắn.

– Hừ, bản Quỷ Vương sẽ nhớ kỹ chuyện này.

Ánh mắt Thiên Thủ Quỷ Vương trầm xuống, lúc này hắn không còn lựa chọn nào khác. Hai cường giả Tôn cấp, đông đảo trưởng lão Khôn Dương đảo còn đó, hắn muốn chạy trốn đã không còn cơ hội cho nên lập tức móc ra Diễn Linh thánh quả.

– Sợ rằng cho dù ngươi giao bảo vật ra thì cũng phải chết. Ta đoán Khôn Dương đảo cướp bảo vật của ngươi, sợ ngươi ghi hận Khôn Dương đảo trong lòng cho nên sẽ lập tức giết ngươi trừ hậu hoạn.

Lúc này một thanh âm lạnh nhạt vang lên. Trong rừng cây phía xa có mấy đạo thân ảnh chợt lóe, lập tức xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

– Lục Lâm Thiên.

Nhìn mấy người này, người của Khôn Dương đảo đương nhiên nhận ra được. Người thanh niên áo xanh trước mặt chính là Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn.

– Lục chưởng môn, ngươi có ý gì?

Ánh mắt Thiên Dương Vương trầm xuống, nhìn thấy đám người Lục Lâm Thiên xuất hiện, sắc mặt hắn lập tức khó coi. Nghe được Lục Lâm Thiên nói vậy trong lòng lập tức trầm xuống.

– Ta chỉ nói thật mà thôi. Thiên Thủ Quỷ Vương giao ra bảo vật. Khôn Dương đảo các ngươi chẳng lẽ không diệt trừ hậu hoạn sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, không để ý tới ánh mắt của Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên. Ngược lại ánh mắt lại nhìn về phía Thiên Thủ Quỷ Tôn. Lạc Kiến Hồn đã từng nói qua, dường như Thiên Thủ Quỷ Tôn này có chút quan hệ với hắn. Thế nhưng có quan hệ như thế nào Lục Lâm Thiên cũng không biết.

– Lục Lâm Thiên, ngươi có biết ngươi đang nói cái gì không? Cho dù Vân Khiếu Thiên và Lữ Chính Cường cũng không dám nói chuyện với ta như vậy.

Thiên Dương Vương nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt của Lục Lâm Thiên dường như hoàn toàn không để hắn vào trong mắt.

– Khanh khách, ta còn tưởng là ai đang giận dữ, hóa ra là Dương đảo chủ a.

Một thanh âm quyến rũ động lòng người truyền đến. Lập tức có không ít thân ảnh mang theo tiếng xé gió mà đến. Chính là người của Nguyệt Long các, thanh âm của Thu Thủy Vương Bối Hải Linh vừa dứt, thân ảnh đã đáp xuống trước mặt mọi người, vừa vặn rơi vào giữa đám người Lục Lâm Thiên và Khôn Dương đảo.

Chương 1735: Hóa ra là người một nhà

Ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, do dự một chút Bối Hải Linh đi về phía Khôn Dương đảo, điều này vô hình trung đã nói rõ, nàng đứng ở bên Khôn Dương đảo.

Lục Lâm Thiên đưa mắt lạnh nhạt nhìn về phía nhân mã song phương, nếu như không có Hắc Vũ ở đây thì hắn sẽ phải bận tâm một chút, thế nhưng có Hắc Vũ, Không Dương đảo và Nguyệt Long các này hắn hoàn toàn không cần cố kỵ.

Thiên Thủ Quỷ Vương sau khi nhìn thấy Lục Lâm Thiên vẻ mặt vui mừng, thế nhưng sau khi nhìn thấy đám người Nguyệt Long các xuất hiện sắc mặt lập tức xấu xí.

– Chuyện gì xảy ra, vì sao đều tới hết rồi?

Thiên Thủ Quỷ Vương vô cùng nghi hoặc. Vì sao lại có nhiều người tới đây như vậy. Không gian dưới Thiên đảo hắn vất vả lắm mới tìm được, vốn tưởng chỉ có một mình vào, thế nhưng không ngờ chỉ trong chốc lát lại xuất hiện nhiều người như vậy.

– Bối các chủ, hai vị trưởng lão.

Nhìn thấy đám người Bối Hải Linh đi về phía mình, Thiên Dương Vương đương nhiên hiểu ý của nàng, xem ra có ý tương trợ Khôn Dương đảo.

– Lục chưởng môn, vì sao ngươi cũng ở chỗ này.

Trên không trung có hơn chục thân ảnh xuất hiện. Nói xong lập tức đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, người tới chính là Dạ Vị Ương. Trong không gian này mọi người cũng không cách nhau khá xa, một khi có động tĩnh lớn sẽ hấp dẫn những người khác tới.

– Ta cũng vừa mới đi ngang qua cho nên tới xem náo nhiệt.

Lục Lâm Thiên nói, thân ảnh chợt lóe xuất hiện, đám người Dạ Vị Ương đã xuất hiện bên cạnh hắn.

– Có náo nhiệt sao? Ta cũng nhìn xem một chút.

Dạ Vị Ương đảo qua người có mặt, ánh mắt khẽ đổi, dường như đã biết được đại khái chuyện xảy ra ở nơi này.

– Người Thánh Linh cốc cũng tới, sợ rằng có chút náo nhiệt, Thánh Linh cốc còn chưa nhúng tay vào được.

Dương Tề Thuyền nhìn Dạ Vị Ương nói. Ngoài Thiên đảo hắn đã thấy Lục Lâm Thiên và Thánh Linh cốc ở cùng một chỗ, lúc này nhìn thấy Dạ Vị Ương xuất hiện đương nhiên có thể đoán ra được mấy người này đã liên thủ.

– Khôn Dương đảo mà ta sợ a. Ta không phải là người dễ dọa như vậy.

Dạ Vị Ương lập tức nói, ánh mắt nhìn thẳng về phía đối phương, sắc mặt khẽ đổi, thế nhưng cũng không có ý tứ e ngại Khôn Dương đảo.

– Hừ, vậy thì cứ thử xem.

Ánh mắt Thiên Dương Vương trầm xuống.

– Hiện tại ta muốn nhìn xem thực lực của Thiên Dương Vương ngươi rốt cuộc đã tới tình trạng gì rồi.

Chiết phiết trong tay Dạ Vị Ương thu lại, một cỗ chân khí tràn ra.

– Thật to gan, Thánh Linh cốc các ngươi ngày càng càn rỡ.

Trong Khôn Dương đảo, Vũ Tôn đang chắn trước người Thiên Thủ Quỷ Vương trầm giọng nói, ánh mắt nhàn nhạt nhìn về phía Âm Dương Vương.

– Không Nhận Tôn giả, chuyện Thánh Linh cốc chúng ta còn chưa tới phiên Khôn Dương đảo các ngươi đánh giá.

Trong Thánh Linh cốc, cường giả Tôn cấp gọi là Hàn Ngọc Tôn giả lập tức trầm giọng nói.

– Vậy thì thử xem, ngay hôm nay Thiên Thủ Quỷ Vương nằm trong tay Khôn Dương đảo ta, ai có bản lĩnh thì cứ tới lấy.

Lão giả gọi là Khôn Nhận Tôn giả nhàn nhạt nhìn Hàn Ngọc Tôn giả của Thánh Linh cốc và đám người Lục Lâm Thiên.

Nhìn Khôn Dương đảo và Thánh Linh cốc tranh chấp, Thu Thủy Vương Bối Hải Linh vẫn không nói gì, chuyện này không có quan hệ với nàng, nếu như động thủ nói không chừng trong lòng nàng lại càng vui vẻ.

– Thiên Thủ Quỷ Vương, chúng ta thương lượng một việc được không

Khóe miệng Lục Lâm Thiên vẫn luôn nụ cười nhàn nhạt, ánh mắt khẽ đổi nhìn về phía Thiên Thủ Quỷ Vương bị Khôn Dương đảo vây khốn.

– Tiểu tử, ngươi nói xem.

Thiên Thủ Quỷ Vương bị bao vây, lúc này đã là thịt cá nằm trên thớt thế nhưng trên mặt vẫn mang theo ngạo khí, cũng không bối rối chút nào.

– Đem Diễn Linh thánh quả trong tay ngươi cho ta, ta sẽ để ngươi còn sống rời đi.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mang theo tiếu ý nhàn nhạt.

– Tiểu tử, ngươi bớt mạnh miệng đi. Thực lực của ngươi không kém, thế nhưng ngày hôm nay còn chưa đủ. Dù sao đi nữa ta cũng phải chết, Diễn Linh thánh quả này cho ngươi cũng không sao. Thế nhưng ta không muốn hại ngươi. Nếu ngươi muốn thì tới đây.

Thiên Thủ Quỷ Vương nhíu mày nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói. Rõ ràng hắn không tin thực lực của Lục Lâm Thiên. Khôn Dương đảo, Nguyệt Long các đều có mặt ở đây. Hôm nay rốt cuộc hắn cũng phải chết. Nhiều năm bình an vô sự như vậy, hôm nay coi như là lật thuyền trong mương.

Tiến vào trong Thiên đỏa, Thiên Thủ Quỷ Vương đã nghĩ qua, nếu như có nguy hiểm thì cũng phải chịu mà thôi. Hắn đã ở Vũ Vương cửu trọng lâu rồi mà không đột phá tới Vũ Tôn cho nên mới muốn mạo hiểm. Nếu như có thể tìm được cơ duyên gì đó, nói không chừng có thể đột phá một bước này.

Thế nhưng không ngờ cơ duyên tìm được rồi, không chết trong miệng yêu thú bát giai lại rơi vào trong tay Khôn Dương đảo, coi như là hắn không may.

– Thiên Thủ Quỷ Vương, điều này ngươi không cần lo. Ngươi chỉ cần đáp ứng đưa Diễn Linh thánh quả cho ta là được rồi, ta nói được là làm được. Tự nhiên sẽ để cho ngươi bình yên rời đi.

Lục Lâm Thiên vẫn mỉm cười nói.

– Tiểu tử này sao lại không nghe ta khuyên a. Bản Quỷ Vương không muốn liên lụy tới ngươi. Khôn Dương đảo và Nguyệt Long các không phải là thế lực mà ngươi có thể trêu vào. Mạng nhỏ quan trọng hơn, ngươi cũng đừng tham Diễn Linh thánh quả, mau đi đi.

Thiên Thủ Quỷ Vương nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt trầm xuống lại nói tiếp:

– Được rồi, làm phiền tiểu tử ngươi một việc, nói cho tên nghịch đồ của ta biết, bản Quỷ Vương đã tha thứ cho hắn, cũng nhận hắn làm đồ đệ.

Lục Lâm Thiên lập tức sửng sốt rồi nói:

– Thiên Thủ Quỷ Vương, đệ tử của ngươi là ai? Ta cũng không biết a. Hơn nữa những chuyện này ta cũng chưa bao giờ làm.

– Tiểu tử ngươi quả thực có chút ý tứ, so với Quỷ Vương ta còn hơn.

Thiên Thủ Quỷ Vương lập tức nói:

– Ta nói nghịch đồ kia gia nhập Phi Linh môn, cũng có chút danh tiếng gọi là Thanh Hỏa lão quỷ.

– Cái gì.

Lục Lâm Thiên lập tức sửng sốt, hầu như là trợn mắt líu lưỡi. Thảo nào khi trước Lạc Kiến Hồng còn nói Thiên Thủ Quỷ Vương và hắn là người một nhà. Chuyện này hắn không nghĩ ra, có lẽ Lạc Kiến Hồng đã sớm biết Thanh Hỏa lão quỷ chính là đệ tử của Thiên Thủ Quỷ Vương.

– Hóa ra ngươi là sư phụ của Thanh Hỏa cung phụng?

Lục Tâm Đồng cũng giật mình, lão giả gầy gò này không ngờ lại là sư phụ của Thanh Hỏa lão quỷ.

– Khục khục.

Lục Lâm Thiên phiền muộn ho khan một tiếng, ánh mắt nhìn Thiên Thủ Quỷ Vương hòa hãn hơn một chút. Thanh Hỏa lão quỷ chính là một trong những cung phụng khai sơn. Thiên Thủ Quỷ Vương chính là sư phụ của Thanh Hỏa lão quỷ, vậy thì thế nào hắn cũng phải cứu người này. Nhìn Thiên Thủ Quỷ Vương, Lục Lâm Thiên nói:

– Ta nói Quỷ Vương tiền bối, sao ngươi không nói sớm ngươi là sư phụ của Thanh Hỏa cung phụng? Đều là người một nhà, ngươi làm vậy là quá khách khí.

– Tiểu tử, ngươi đừng ở đó lôi kéo tình cảm. Tốt nhất đi thật xa đi, ngươi cũng không cứu được ta đâu. Nếu như sau này có cơ hội bảo nghịch đồ của ta giết nhiều người Khôn Dương đảo một chút là được rồi.

Chương 1736: Hỗ trợ (1)

Thiên Thủ Quỷ Vương nói xong, tay ném ra một đạo lưu quang lớn tiếng nói:

– Diễn Linh thiên quả, các ngươi chậm rãi đoạt đi.

– Diễn Linh thiên quả.

Nghe bốn chữ này không ít người nhíu mày, Nguyệt Long các, Thánh Linh cốc, không ít cường giả trong hai sơn môn này lao ra. Người của Khôn Dương đảo thật không ngờ Thiên Thủ Quỷ Vương lại dùng chiêu này, trong nháy mắt cả đám phóng tới đạo lưu quang kia.

Sưu.

Hầu như là cùng lúc thân ảnh Thiên Thủ Quỷ Vương giống như thiểm điện trong nháy mắt chạy trốn. Khi chưa tới đường cùng hắn không thể từ bỏ.

– Thiên Thủ Quỷ Vương, tâm tư này của ngươi quá dễ đoán.

Một tiếng trầm thấp vang lên. Đồng thời thân hình Thiên Thủ Quỷ Vương vừa động thì không gian chung quanh lập tức bị phong tỏa. Dưới không gian lực của cường giả Vũ Tôn áp chế, thân ảnh Thiên Thủ Quỷ Vương đứng khựng lại, sắc mặt đại biến.

– Thứ này là của ta.

Đồng thời, trong bầu trời vang lên tiếng hét lớn, mấy cường giả đồng thời tranh đoạt vật mà Thiên Thủ Quỷ Vương tung lên.

Phanh Phanh Phanh…

Không gian nứt ra, mấy cường giả Tôn cấp xuất thủ khiến cho trời rung đất chuyển. Sơn mạch chung quanh có vô số đại thụ che trời giống như ngọn núi cao vυ”t bị phá hủy thành tro tàn.

– Là giả, đây là một viên đan dược ngũ phẩm mà thôi.

Trong lúc hỗn loạn tranh đoạt chúng cường giả mới phát hiện ra, thứ Thiên Thủ Quỷ Vương Tung lên chỉ là một khỏa đan dược bình thường mà thôi, mọi người không ngờ đều bị người này đùa giỡn.

– Hỗn đản.

Mấy cường giả Tôn cấp không khỏi thầm mắng một tiếng rồi lập tức trở về trong đội hình của mình. Lúc này Không Nhận Tôn giả cũng đã bắt được Thiên Thủ Quỷ n. Cường giả Tôn cấp còn lại của Khôn Dương đỏa vừa mới tranh đoạt không khỏi mắng to một tiếng. Đường đường là Vũ Tôn, không ngờ lại bị Thiên Thủ Quỷ Vương này đùa giỡn trong tay.

– Thiên Thủ Quỷ Vương, đây là do ngươi tự mình muốn chết.

Vẻ mặt Không Nhận Tôn giả trầm xuống, giết người này thì có thể thu được Diễn Linh thánh quả.

– Thiên Thủ Quỷ Vương có liên quan với Phi Linh môn ta. Cũng chính là người của Phi Linh môn ta, ai dám động tới người của Phi Linh môn ta thì phải trả một cái giá đắt.

Tiếng quát lạnh lẽo của Lục Lâm Thiên truyền tới, thân hình chậm rãi tiến lên nhìn về phía Thiên Thủ Quỷ Vương đang bị Không Nhận Tôn giả cấm chế.

– Tiểu tử, ngươi nên biết rằng ngươi đang nói chuyện với ai. Đừng tưởng rằng có chút danh khí trong đám người trẻ tuổi mà đã diễu võ dương oai, đồ không biết trời cao đất rộng. Nếu như ta muốn đánh chết ngươi, so với đánh chết một con kiến cũng không kém bao nhiêu.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Không Nhận Tôn giả lạnh nhạt nói một tiếng, trong mắt hiện lên vẻ khinh thường.

– Vậy ngươi cứ thử giết Thiên Thủ Quỷ Vương cho ta xem. Ta bảo đảm ngày hôm nay sẽ khiến cho người của Khôn Dương đảo không có một ai rời khỏi đây được. Nếu như ngươi không tin thì cứ thử xem.

Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến lên, trực tiếp đi về phía đám người Khôn Dương đảo, hoàn toàn không có chút sợ hãi nào.

– Tiểu tử kiêu ngạo.

Một trưởng lão trong Khôn Dương đảo nhận được ánh mắt của Thiên Dương Vương, nhìn thấy Lục Lâm Thiên tiến tới liền lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Trong tay nhanh chóng đánh ra một đạo chưởng ấn dùng xu thế sấm sét công kích về phía Lục Thiếu Du.

Dạ Vị Ương của Thánh Linh Cốc nhíu mày, nhìn thấy Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long hoàn toàn không để ý, trong lúc nghi hoặc ánh mắt lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Sưu…

Trưởng lão Khôn Dương đảo dường như cũng biết Lục Lâm Thiên bất phàm, xuất thủ hoàn toàn không lưu tình, chưởng ấn đem theo không gian vặn vẹo lấy xu thế sét đánh không kịp bưng tai bắn tới trước người Lục Lâm Thiên. Lực lượng mạnh mẽ khiến cho không gian chung quanh lõm xuống.

Phanh Phanh.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, một chưởng cường hãn của trưởng lão Khôn Dương đảo mang theo lực lượng mạnh mẽ trực tiếp đánh vào trên người Lục Lâm Thiên, hoàn toàn không để cho Lục Lâm Thiên có phản ứng. Trong sát na này trên miệng vị trưởng lão kia nở nụ cười nhạt, kỳ thực Lục Thiếu Du này cũng chỉ có thế mà thôi.

– Vũ Vương bát trọng mà đã nghĩ tới đối phó với ta, ngươi còn quá yếu.

Trong nháy mắt khi đạo chưởng ấn của đối phương đánh vào ngực, hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra. Thủ ấn được kết, một đạo cấm chế hạ xuống, đồng thời hóa chưởng thành trảo chụp vào trên vai Vũ Vương bát trọng này, sau đó nhanh chóng lui lại.

– Không tốt, cẩn thận.

Hầu như cùng lúc đó một cường giả Tôn cấp bên người Không Nhận TÔn giả định xuất thủ, mà lúc này thanh âm của Lục Lâm Thiên vang lên:

– Nếu như ngươi dám động thì hắn lập tức sẽ chết.

Nói xong thân ảnh Lục Lâm Thiên đã lùi lại cách đó mấy chục thước, không gian lực của cường giả Vũ Tôn khiến cho Lục Lâm Thiên phải cố kỵ, bàn tay nắm lấy vai của Vũ Vương bát trọng Khôn Dương đảo, hàn ý trong mắt tràn ra. Một kích của Vũ Vương bát trọng Lục Thiếu Du hoàn toàn không để vào trong mắt. Dựa vào Bất Diệt Huyền Thể hắn có thể dễ dàng chống lại. Cho dù không có Bất Diệt Huyền Thể công kích của người có tu vi đồng cấp đối với hắn không là gì, hắn không đặt vào trong mắt.

Cảnh tượng vừa rồi xảy ra vô cùng nhanh, khiến mọi người kinh ngạc không thôi, Âm Dương Vương Dạ Vị Ương của Thánh Linh cốc cùng với đám người Hàn Ngọc Tôn giả chấn động nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Trong lòng chấn động không nói thành lời. Trong Nguyệt Long các, số người kinh sợ cũng không phải là ít. Mọi người không biết là đang kinh sợ vì lực phòng ngực của Lục Lâm Thiên hay là khiếp sợ Lục Thiếu Du trong nháy mắt đã cấm chế một Vũ Vương bát trọng.

– Tiểu tử, ngươi muốn chết.

Trước người Lục Lâm Thiên, ánh mắt Vũ Tôn nhất trọng mang theo vẻ sắc bén nhìn về phía hắn. Trên khuôn mặt già nua tràn ngập hàn ý khiến cho chung quanh cảm thấy lạnh lẽo. Trước mặt bọn họ, không ngờ trưởng lão trong môn lại bị người khác bắt mất, mặt mũi tổn thất cũng không nhỏ.

– Ta có muốn chết hay không cũng không cần ngươi lo. Nếu như ngươi không thả Thiên Thủ Quỷ Vương ngay cho ta thì hắn lập tức sẽ chết.

Lục Lâm Thiên nhìn Vũ Vương bát trọng đang cấm chế trong tay rồi mỉm cười nói. Lúc này đối mặt với Vũ Tôn hắn không có chút e ngại. Người này chỉ là Vũ Tôn nhất trọng mà thôi, cho nên hắn cũng không để vào mắt. Cho dù là chính diện chống lại hắn tuyệt không e ngại. Không Nhận Tôn giả bắt Thiên Thủ Quỷ Vương chỉ là Vũ Tôn tam trọng mà thôi. Có Hắc Vũ ở đây hắn không cần cố kỵ gì. Chỉ vì hiện tại có nhiều người, thực lực của Hắc Vũ chính là một con bài chưa lật lớn của hắn, cố gắng không nên bại lộ. Bằng không sẽ khiến cho mọi người đề phòng. Trong tình huống đoạt bảo mà như vậy sẽ cực kỳ bất lợi. Lục Lâm Thiên thậm chí còn sớm truyền âm cho Hắc Vũ không tới lúc vạn bất đắc dĩ không nên bại lộ thực lực.

– Tiểu tử, ngươi dám trả giá với ta? Ngươi có biết hậu quả sẽ như thế nào khoong?

Vũ Tôn của Khôn Dương đảo kia gần như rít lên nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Ngươi uy hïếp ta cái rắm. Nếu như ta sợ Khôn Dương đảo các ngươi thì đã không làm như vậy. Thả hay không tùy vào đám người Khôn Dương đảo các ngươi, ta có rất nhiều thời gian.

Chương 1737: Hỗ trợ (22)

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, ánh mắt nhìn về phía đám người Khôn Dương đảo mang theo tiếu ý.

Trêu tức, tuyệt đối là châm chọc, người của Khôn Dương đảo tức thì giận dữ. Những lời này của Lục Lâm Thiên cộng thêm vẻ mặt của hắn hiện tại tuyệt đối là châm chọc.

Sắc mặt đám người Nguyệt Long các, Thánh Linh cốc đêu có biến hóa, thầm nghĩ Lục Lâm Thiên này thật đúng là không biết trời cao đất rộng, không ngờ lại không đặt cường giả Vũ Tôn vào trong mắt. Đây quả thực chính là tự mình muốn chết.

– Lục Lâm Thiên, ta thực sự bội phục dũng khí của ngươi. Ngươi phải biết rằng đây là Đông Hải, không phải Cổ Vực và đại lục Linh Vũ, Linh Thiên môn và Vân Dương Tông cũng không bảo vệ được ngươi.

Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Khôn Dương đảo các ngươi ngoại trừ nói lời vô ích ra còn có thể làm gì khác không? Nếu muốn ta thả người thì trước tiên nên thả Thiên Thủ Quỷ Vương ra, bằng không các ngươi cứ giết Thiên Thủ Quỷ Vương, ta cứ giết người này. Tự các ngươi lựa chọn đi.

Lục Lâm Thiên cầm Vũ Vương bát trọng trong tay cao giọng nói khiến cho toàn bộ cường giả Khôn Dương đảo bốc hỏa.

– Cái gì đó, ngươi gọi là Không Nhận Tôn giả sao? Ngươi cũng đừng mơ âm thầm hạ thủ, nếu muốn âm thầm hạ thủ thì phải xem ta hay ngươi nhanh hơn? Ta bảo đảm người của Khôn Dương đảo các ngươi sẽ chết trước.

Lục Lâm Thiên đột nhiên nhìn về phía Không Nhận Tôn giả trên bầu trời, quanh thân có một cố năng lượng thiên địa vô hình kéo tới. Dường như muốn khiến cho không gian chung quanh vặn vẹo.

Không gian thuộc tính thổ của Lục Lâm Thiên tràn ra, chân khí trong tay trút xuống, đột nhiên tiến vào trong cơ thể Vũ Vương bát trọng kia.

– A…

Vũ Vương bát trọng bị cấm chế này tức thì kêu thảm một tiếng, ngũ quan đau đớn vặn vẹo.

– Tiểu tử, cùng nhau thả ngươi.

Không Nhận Tôn giả nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt mang theo một cỗ hàn ý, hắn không ngờ linh hồn lực của Lục Lâm Thiên mạnh như vậy, hắn vừa mới động thủ đã bị đối phương biết được.

– Ngươi thả trước, ta không tin được ngươi, dám âm thầm hạ thủ với ta, ai biết ngươi có thể giở trò gì không.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống rồi nói.

– Hừ, sao ta có thể biết được ngươi có giở trò hay khong?

Thiên Dương Vương lạnh nhạt nói.

– Lẽ nào ngươi thấy hai Tôn cấp của Khôn Dương đảo các ngươi ăn phân mà lớn lên, còn sợ ta không thả người sao?

Lục Lâm Thiên dùng giọng hài hước nhìn Thiên Dương Vương nói.

– Ngươi…

Bị Lục Lâm Thiên nói vậy, sắc mặt Thiên Dương Vương càng thêm khó coi.

Xa xa, chúng cường giả Thánh Linh cốc nhìn Lục Lâm Thiên vô cùng chấn động, cả đám đều vô cùng bội phục dũng khí của Lục Lâm Thiên. Trước mặt Vũ Tôn không chút khoan nhượng, đối chọi gay gắt, thậm chí còn châm chọc. Trong đám người trẻ tuổi sợ rằng còn chưa có người thứ hai dám nói như vậy với cường giả Tôn cấp của Khôn Dương đảo. Loại dũng khí này khiến cho mọi người không bội phục không được.

– Tiểu tử, nhanh thả người.

Ánh mắt Không Nhận Tôn giả khẽ đổi, hận ý trong lòng đối với Lục Lâm Thiên lúc này sợ rằng không cần nói cũng biết. Hai cường giả Tôn cấp bị tiểu tử này dắt mũi, quả thực vô cùng nhục nhã. Nói xong Không Nhận Tôn giả hung hăng ném Thiên Thủ Quỷ Vương trong tay về phía Lục Lâm Thiên, mượn cơ hội phát tiết lửa giận trong lòng.

Sưu.

Thiên Thủ Quỷ Vương lảo đảo một cái, Vũ Tôn tam trọng hắn hoàn toàn không có lực chống lại, thân hình sau khi lăn một vòng trên không trung mới lảo đảo đứng lại, sắc mặt tái nhợt đi tới phía sau Lục Lâm Thiên.

– Thiên Thủ Quỷ Vương tiền bối, không sao chứ?

Lục Lâm Thiên hỏi Thiên Thủ Quỷ Vương.

– Không có gì đáng ngại, người này không thể tha, nếu thả ngày hôm nay chúng ta không ai có thể rời khỏi đây. Người của Khôn Dương đảo này là không phải là thứ tốt.

Thiên Thủ Quỷ Vương nói với Lục Lâm Thiên. Nhìn tư thế của Khôn Dương đảo sợ rằng một khi thả người này Khôn Dương đảo sẽ trực tiếp động thủ.

– Thiên Thủ Quỷ Vương tiền bối, chúng ta không thả người có chút không tốt, có phải là không biết giữ chữ tín hay không?

Lục Lâm Thiên quay đầu lại, hai mắt nhìn Thiên Thủ Quỷ Vương, thế nhưng trong lòng thầm nghĩ, xem ra Thiên Thủ Quỷ Vương này cũng không phải là người lương thiện.

– Tiểu tử ngươi não vô nước sao? Nếu như mạng không còn, thì còn nói gì tới chữ tín nữa.

Thiên Thủ Quỷ Vương dùng giọng chỉ tiếc rèn sắt thành thép nói với Lục Lâm Thiên. Trong lòng thầm nghĩ tiểu tử đầu óc như vậy, không biết thế nào lại làm được chưởng môn Phi Linh môn.

– Vậy được rồi, không thả người ngày nữa.

Lục Lâm Thiên đáp, đột nhiên cánh tay dùng sức, không trung vặn vẹo, không gian như nổ tung.

Phanh…

Vũ Vương bát trọng của Khôn Dương đảo cùng với thanh âm trầm thấp trong nháy mắt hóa thành huyết vụ tiêu tán trên không trung.

– TIểu tử, ta đâu có nói ngươi gïếŧ hắn?

Thiên Thủ Quỷ Vương tức thì biến sắc, hắn chỉ muốn bắt một người thoát thân mà thôi, không ngờ tiểu tử này lại gïếŧ con tin.

Mắt thấy Lục Lâm Thiên trực tiếp đánh chết Vũ Vương bát trọng của Khôn Dương đảo, sắc mặt đám người Nguyệt Long các đại biến, người Thánh Linh cốc càng thêm kinh ngạc, Lục Lâm Thiên này quả thực đang cố ý kɧıêυ кɧí©ɧ đám người Khôn Dương đảo.

– Thiên Thủ Quỷ Vương tiền bối, không phải ngươi bảo ta gïếŧ hắn sao?

Lục Lâm Thiên nói.

Thiên Thủ Quỷ Vương hết lời để nói, trong lòng thầm nghĩ một tiếng không tốt, miệng nói:

– Tiểu tử, chạy mau.

– Đáng chết, ngày hôm nay ai cũng đừng mong chạy thoát.

Không Nhận Tôn giả nổi giận, Thiên Dương Vương cũng nổi giận. Mọi người trong Khôn Dương đảo nỗi bão, cả đám sát khí đằng đằng nhìn Lục Lâm Thiên. Từng đạo chân khí, linh lực phóng lên cao, khí thế bàng bạc khiến cho toàn bộ không gian run lên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngày càng lạnh lẽo, đánh chết Vũ Vương bát trọng đã sớm nằm trong kế hoạch của hắn, sao hắn có thể thả người cho được. Nếu thực sự động thủ hắn cũng không sợ.

Sưu Sưu.

Phía xa, tiếng xé gió vang lên, từng đạo thân ảnh phá không mà tới, nhân số cũng không ít. Mọi người không khỏi ngẩng đầu lên, ba cỗ thế lực nhanh chóng chạy tới, trong nháy mắt xuất hiện ở trên bầu trời.

– Thiên Địa các, Nhật Sát các, Thiên Vân đảo, Địa Viêm đảo, Thần Kim các.

Mọi người nhìn về phía trước, sắc mặt tức thì biến đổi, đám người tới chính là người của Thiên Địa các, Nhật Sát các, Địa Viêm đảo, Thần Kim các. Mọi người xuất hiện, cảm thấy không khí phía trước có chút không đúng, lại nhìn Lục Lâm Thiên và đám người Khôn Dương đảo đang đối đầu lập tức đoán được chuyện đang xảy ra.

Thần Hỏa Vương Địch Viêm của Địa Viêm đảo, Địa Cương Vương Thần Bộ Tiêu của Thần Kim các đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Nhìn thấy đám người Thu Thủy Vương Bối Hải Linh ở bên người Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên lập tức đi về phía Khôn Dương đảo. Dường như bốn sơn môn này đã sớm kết minh với nhau.

Sưu Sưu.

Lần nữa có tiếng xé gió vang vọng, Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tông của Kiền Hiên đảo, Hắc Linh Vương Ô Chấn Vũ của Tinh Ngục các cũng xuất hiện trên bầu trời. Cường giả trong hai sơn môn nhìn thấy một màn phía dưới lập tức nhíu mày rồi đi tới bên cạnh đám người Thiên Vân đảo. Cúi đầu nói với cường giả Thiên Vân đảo cái gì đó.

Chương 1738: Nghênh ngang rời đi

– Lục lão đệ, xem ra lão đệ đang gặp phiền phức a.

Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng xuất hiện trên không trung, không có một chút do dự nào, thân ảnh chợt lóe đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

– Một chút phiền toái nho nhỏ, không có gì đáng ngại.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, ánh mắt quét qua mọi người. Hắn không ngờ thoáng cái đã đưa tới nhiều người xuất hiện như vậy. Nhìn đội hình này, Thiên Vân đảo và Tinh Ngục các, Kiền Hiên đảo. Ba sơn môn này dường như liên thủ với nhau. Khôn Dương đảo, Địa Viêm đảo, Thần Kim các, Nguyệt Long các. Bốn sơn môn này cũng liên thủ với nhau. Mà hắn cùng Nhật Sát các, Thánh Linh cốc, Tiêu Dao bang, Thiên Ưng lâu liên thủ. Chỉ là hiện tại Thiên Ưng lâu và Tiêu Dao bang còn chưa có xuất hiện. Thiên Địa các dường như đứng ở một bên, tạo thành thế chân vạc.

– Lục chưởng môn, có chuyện gì cần Thiên Địa các chúng ta hỗ trợ thì không cần khách khí. Cứ mở miệng là được.

Trong khi nói chuyện, cường giả Thiên Địa các đã tới bên người Lục Lâm Thiên, Tử Yên khẽ nói.

Một mùi hương đặc thù nhàn nhạt xông vào mũi giống như hương cỏ, đối với mùi hương trên người Tử Yên Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ, hắn lập tức quay đầu lại nói:

– Nếu như có phiền toái nhất định ta sẽ làm phiền Thiên Địa các.

Nhìn thấy Thiên Địa các, Nhật Sát các đứng chung một chỗ với Lục Lâm Thiên. Sắc mặt đám người Khôn Dương đảo, Thần Kim các, Nguyệt Long có chút biến hóa, đặc biệt là người Thiên Địa các khiến cho bọn họ có chút cố kỵ.

– Lẽ nào Thiên Địa các và Nhật Sát các muốn nhúng tay vào chuyện của Khôn Dương đảo và Phi Linh môn sao?

Ánh mắt Không Nhận Tôn giả trầm xuống, nhìn cường giả Nhật Sát các và Thiên Địa các không khỏi run rẩy. Nếu như hai sơn môn này quyết tâm nhúng tay vào, Khôn Dương đảo của hắn ngày hôm nay sợ rằng không thể làm gì được Lục Lâm Thiên.

– Phi Linh môn của Lục lão đệ có ân với Nhật Sát các chúng ta. Ai dám động vào Lục lão đệ, Nhật Sát các ta tuyệt đối không khách khí.

Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng đứng chắp tay, thái độ cực kỳ kiên quyết.

– Thiên Địa các ta và Lục chưởng môn có chút giao tình, nếu như ai động tới Lục chưởng môn, Thiên Địa các ta tuyệt đối không khoanh tay đứng nhìn.

Tử yên nhìn đông đảo cường giả trong trận doanh Khôn Dương đảo lại nói:

– Tiến vào Thiên đảo, tất cả mọi người đều vì tầm bảo mà tới, nếu như có ân oán gì thì đợi ra ngoài rồi giải quyết. Được không?

– Lục Lâm Thiên giết trưởng lão Khôn Dương đảo ta, nhất định hắn phải trả giá.

Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyền cả giận nói.

– Thực lực của mình không đủ bị người khác giết cũng là đáng đời.

Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng nói.

– Lạc Kiến Hồng, ngươi đừng quên ngươi là thế lực ở trong Đông Hải, chẳng lẽ ngươi muốn đứng cùng một chỗ với Cổ Vực và đại lục Linh Vũ sao?

Dương Tề Thuyên nhìn Lạc Kiến Hồng, vẻ mặt vô cùng xấu xí.

– Ta làm gì là chuyện của ta, không cần ngươi quản. Nói chung ngày hôm nay ta ủng hộ Lục lão đệ, muốn động thủ thì cứ việc. Nhật Sát các ta phụng bồi.

Ánh mắt Lạc Kiến Hồng khẽ đổi, hai mắt sắc bén như ác điểu. Đối với Khôn Dương đảo này Nhật Sát các đương nhiên không cần sợ hãi.

– Tốt… Ha Ha…

Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên giận quá hóa cười, lạnh nhạt nói:

– Nhật Sát các, ta nhớ kỹ các ngươi. Ngày sau đừng trách Khôn Dương đảo chúng ta không khách khí.

– Có chiêu gì thì cứ xuất ra, Nhật Sát các ta sẽ tiếp hết.

Phiên Hải Vương lạc Kiến Hồng nói.

Cường giả Thần Kim các, Địa Viêm đảo, Nguyệt Long các nhìn nhau. Bọn họ hiểu rõ, tuy rằng bốn sơn môn bọn họ liên thủ, thế nhưng bên người Lục Lâm Thiên cũng có Nhật Sát các và Thánh Linh cốc, thực lực Thánh Linh cốc tuy rằng yếu nhất, thế nhưng cũng có một Tôn cấp, huống chi còn có Thiên Địa các ở đây. Nếu như thực sự động thủ, sợ rằng sẽ lưỡng bại câu thương. Việc này không quan trọng bằng đoạt bảo, vì Khôn Dương đảo, xuất thủ cũng không đáng.

Sắc mặt Không Nhận Tôn giả của Khôn Dương đảo ngưng trọng, thái độ kiên quyết của Nhật Sát các như vậy, nếu như hiện tại hắn động thủ sợ rằng không chiếm được chút tiện nghi nào. Mà đám người Nguyệt Long các, Thần Kim các, Địa Viêm đảo tuyệt đối sẽ không xuất lực. Tới khi đó người có hại nhất là bọn hắn. Ngày hôm nay đã không thể làm gì được Lục Lâm Thiên này.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mang theo chút tiếu ý nhàn nhạt. Ngay từ đầu hắn đã không lo lắng việc đám người Khôn Dương đảo này xuất thủ. Hiện tại có nhiều người như vậy, người của Khôn Dương đảo càng khó động thủ với hắn. Thực lực của

Hắc Vũ nhất định phải để tới thời khắc cuối cùng mới có thể bại lộ được.

– Không Nhận Tôn giả, các ngươi còn không động thủ sao? Nếu như không động thủ thì ta đi trước? Tầm bảo quan trọng hơn, bản thiếu gia không có thời gian chơi cùng các ngươi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía Không Nhận Tôn giả, trong mắt mang theo hàn ý nhàn nhạt, châm chọc nói.

– Lục Lâm Thiên, núi xanh còn đó, đây là Đông Hải, ngày hôm nay có người bảo vệ ngươi, chẳng lẽ sau này mỗi lần đều có người bảo vệ ngươi sao?

Ánh mắt Không Nhận Tôn giả trầm xuống, hàn ý ngập trời tràn ra. Trong lòng hắn cũng rõ ràng, đối phó với Lục Lâm Thiên này hiện tại bọn hắn không chiếm được chút tiện nghi nào. Thứ hai, việc tầm bảo quan trọng hơn, liều mạng lưỡi bại câu thương sẽ khiến cho kẻ khác chiếm tiện nghi.

– Lạc lão ca, Tử Yên cô nương, Dạ cốc chủ, chúng ta đi thôi. Tầm bảo quan trọng hơn, cũng không thể để cho kẻ khác nhanh chân tới trước được.

Lục Lâm Thiên không để ý tới Không Nhận Tôn giả mà quay đầu lại nói với Lạc Kiến Hồng, Tử Yên, Dạ Vị Ương.

– Chúng ta đi thôi.

Lạc Kiến Hồng nhìn chung quanh, trong lòng đương nhiên không hy vọng nhanh như vậy đã phải va chạm với đám người Khôn Dương đảo này. Sợ rằng lúc này ai đều có ý này, hắn lập tức thả người nhảy lên, trong nháy mắt đi về phía trước.

– Hỗn đản.

Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên cùng chúng cường giả Khôn Dương đảo nắm chặt hai tay, vô cùng giận dữ, thế nhưng lúc này cũng chỉ có thể nhịn xuống.

– Chúng ta cũng đi thôi.

Phía xa, Đạm Đài Tuyết Vi khẽ nói với chúng cường giả bên cạnh. Nhìn thân ảnh nghênh ngang rời đi kia, đôi mắt xinh đẹp biến ảo, không biết trong lòng đang nghĩ gì.

Một lát sau, trong sơn mạch rộng lớn, đám người Lục Lâm Thiên lúc này mới dừng lại.

– Ha Ha, Lục lão đệ, người của Khôn Dương đảo tới lần này cũng không ít. Lão đệ phải cẩn thận.

Lạc Kiến Hồng cười lớn rồi nói với Lục Lâm Thiên.

– Đa tạ Lạc lão ca, đạ tạ Tử Yên cô nương, Dạ cốc chủ cùng với chư vị tiền bối.

Lục Lâm Thiên nói rồi ôm quyền thi lễ với chúng cường giả. Những người này có thể đứng ở bên người hắn, lần này hắn đã thiếu bọn họ một phần ân tình.

– Tiểu tử, đủ gan dạ, sáng suốt, Không Nhận Tôn giả kia không dễ chọc. Ngay cả ta cũng phải cố kỵ vài phần. Ngươi quả thực đủ độc. Lần này sợ rằng Khôn Dương đảo đã bị ngươi chọc giận triệt để. Tự mình giải quyết chuyện này cho tốt đi.

Trong Nhật Sát các, Vạn Linh Tôn giả nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

Chương 1739: Tôn sứ hộ môn (1)

– Tiểu tử sẽ chú ý.

Lục Lâm Thiên cười nói, nếu như là trước đây hắn nhìn thấy còn trốn không kịp. Chỉ là hiện tại hắn cũng không cần cố kỵ như vậy nữa.

– Được rồi, chúng ta đi thôi. Tầm bảo quan trọng hơn.

Phục Yêu Tôn giả của Thiên Địa các nói, mọi người lập tức cáo từ, phân biệt rời đi.

– Lục chưởng môn. Ta cũng đi trước một bước.

Âm Dương Vương Dạ Vị Ương nói xong mang theo người của Thánh Linh cốc rời đi.

Nhìn Âm Dương Vương Dạ Vị Ương, Lục Lâm Thiên luôn cảm thấy có chút kỳ quái, cảm giác là lạ, thế như lạ ở chỗ nào hắn cũng không nhìn ra được.

– Bọn họ đi thật nhanh a.

Dương Quá nói, từ đầu tới giờ hắn vẫn không nói lời nào.

– Yêu thú nơi này càng càng càng có cấp bậc cao. Có lẽ khoảng cách gần nơi trung tâm cũng không xa. Nếu như có bảo vật thì chắc hẳn bảo vật sẽ ở đó. Vì vậy bọn họ cũng không muốn làm lỡ thời gian tầm bảo.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Tiểu tử, đa tạ ân cứu mạng của ngươi.

Thiên Thủ Quỷ Vương nói với Lục Lâm Thiên, vẻ khẩn trương trên khuôn mặt kia biến mất, rốt cuộc lúc này hắn đã thoát chết một lần nữa.

– Tiền bối khách khí rồi, người là sư phụ của Thanh Hỏa cung phụng, nếu như ta đã gặp thì đương nhiên phải xuất thủ tương trợ một chút.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ngươi đã cứu ta, dựa theo ước định khỏa Diễn Linh thánh quả này là của ngươi, cầm đi.

Thiên Thủ Quỷ Vương do dự một chút, tay móc ra một hộp ngọc. Hộp ngọc mở ra, một vật nhỏ như nắm tay trẻ con xuất hiện trong hộp ngọc. Vật này rất tròn, không màu không vị, không có một chút năng lượng ba động nào, giống như một khỏa tinh cầu trong suốt. Thế nhưng nhìn kỹ lại giống như nhìn thấy một hải dương rộng lớn khiến cho trong lòng không tự chủ được mà khẽ run lên.

– Diễn Linh thiên quả.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn linh quả không màu không vị, thậm chí còn không có một chút năng lượng ba động nào. Trong đầu hắn không tự chủ nhớ tới tư liệu của Diễn Linh thánh quả. Đây là một loại thiên tài địa bảo cực kỳ hiếm thấy, có người nói điều kiện sinh trưởng của Diễn Linh thánh quả này cực kỳ hà khắc. Phải là nơi có linh khí tràn ngập, chí ít trong ba vạn năm không có ai đi ngang qua thì mới có cơ hội xuất hiện Diễn Linh thánh quả. Mà Diễn Linh thánh quả này từ khi kết quả tới thành thục cần ít nhất năm nghìn năm.

Về phần tác dụng của Diễn Linh thánh quả, đối với chân khí và linh lực không có tác dụng quá lớn. Thế nhưng đủ để khiến cho vô số Vũ Vương điên cuồng. Đồn rằng sau khi ăn vào Diễn Linh thánh quả có thể tăng cường lực lĩnh ngộ. Quan trọng nhất chính là đề cao tâm cảnh của tu luyện giả. Đem cơ hội đột phá Vũ Tôn, Linh Tôn của tu luyện giả đề cao lên bảy thành. Đây mới là điều khiến cho vô số người điên cuồng vì Diễn Linh thánh quả.

Một đường tu luyện, chân khí linh lực là thứ dễ tu luyện nhất, chỉ cần thời gian và nỗ lực là có thể thu được. Thế nhưng quan trọng nhất vẫn là lĩnh ngộ. Lĩnh ngộ so với tu luyện chân khí và linh lực khó khăn hơn không ít. Bao nhiêu người không thể tiến lên trên con đường lĩnh ngộ thì lập tức tu vi cũng phải dừng lại.

Mà trên phương diện lĩnh ngộ, trong đó còn có một loại lĩnh ngộ mà người bình thường không chú ý tới. Lĩnh ngộ trên tâm cảnh tầm quan trọng không thấp hơn lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính. Thậm chí có thể nói, tâm cảnh mới là cơ sở lĩnh ngộ. Chỉ tiếc phương pháp tu luyện đề cao tâm cảnh đã ít lại vô cùng ít. Không ít cường giả dừng lại tại cái rãnh lớn này, bọn họ phải mai danh ẩn tích hoặc hành tẩu bên ngoài thử lĩnh ngộ tâm cảnh. Đây là biện pháp thông thường mà cũng là biện pháp hữu hiệu nhất.

Linh quả đề cao tâm cảnh như Diễn Linh thánh quả này đối với người có tu vi bình thường tạm thời không có tác dụng quá rõ ràng. Chỉ là đối với cường giả mà nói, đặc biệt là cường giả Vương cấp có tác dụng vô cùng lớn. Sau khi dùng sau, hầu như sẽ trở thành một cường giả chuẩn Tôn cấp. Đồn rằng, Diễn Linh thánh quả này coi như là cường giả Tôn cấp dùng cũng có không ít tác dụng. Đột phá Đế cấp trong truyền thuyết cũng có tác dụng không nhỏ.

– Đây chính là thứ tốt a.

Tiểu Long dường như cũng nhận ra Diễn Linh thánh quả, trong đôi mắt nhỏ hiện lên vẻ tham lam, đầu lưỡi không tự chủ được mà liếм liếм.

Lục Lâm Thiên nhìn Diễn Linh thánh quả trong tay Thiên Thủ Quỷ Vương, nói không động tâm là chuyện không có khả năng. Loại vật chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu này ai nhìn thấy cũng đều động tâm. Thảo nào Khôn Dương đảo lại ra tay cướp đoạt. Nếu như hắn nhìn thấy tuyệt đối cũng sẽ ra tay cướp đoạt.

Nhìn Diễn Linh thánh quả trong tay Thiên Thủ Quỷ Vương, Lục Lâm Thiên không khách khí thu vào trong tay. Trong mắt Thiên Thủ Quỷ Vương hiện lên sự không nỡ thế nhưng cũng phải cắn răng buông tay giao cho Lục Lâm Thiên. Diễn Linh thánh quả a, bảo vật như vật hắn mất sức chín trâu hai hổ mới thu được, sao có thể bỏ dễ dàng như vậy. Chỉ là so với tính mạng của mình, hắn lựa chọn tính mạng. Thế nhưng Diễn Linh thánh quả này trong lòng của hắn, so với tính mạng của hắn cũng không nhẹ hơn bao nhiêu.

Đem hộp ngọc thu vào trong tay, Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

– Thiên Thủ Quỷ Vương tiền bối, loại bảo vật như Diễn Linh thánh quả này nói không động tâm là giả. Có lẽ người cũng luyến tiếc, không bằng chúng ta làm chút giao dịch.

– Ngươi nói xem.

Thiên Thủ Quỷ Vương nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt mang theo sự không nỡ nhìn vào hộp ngọc trong tay Lục Lâm Thiên.

– Người là sư phụ của Thanh Hỏa cung phụng, kỳ thực chúng ta cũng coi như người một nhà, nếu như Thiên Thủ Quỷ Vương nguyện ý gia nhập Phi LInh môn, ta cũng không nhiều lời. Diễn Linh thánh quả này chính là lễ gặp mặt Phi Linh môn cấp cho tiền bối. Nếu như tiền bối không muốn gia nhập Phi Linh môn, ở trong này nếu như gặp phiền toái gì đó, nể mặt Thanh Hỏa cung phụng, ta tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn. Chỉ là khi đó Diễn Linh thánh quả này tiểu tử cũng không khách khí.

Lục Lâm Thiên nhìn Thiên Thủ Quỷ Vương nói.

– Tiểu tử, rất trực tiếp, ta thích. Chỉ tiếc là ta không muốn gia nhập Phi LInh môn. Ngươi lại cầm Diễn Linh thánh quả mê hoặc ta, ngươi khiến ta vô cùng khó xử a.

Ánh mắt Thiên Thủ Quỷ Vương đảo liên tục, hắn không muốn gia nhập một sơn môn bởi vì không muốn bị hạn chế tự do. Nếu như hắn muốn gia nhập một sơn môn nào đó, chỉ sợ ngay cả Tam tông Tứ môn, Tứ các Tứ đảo, Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang cũng phải giang hai tay đón chào.

– Tiền bối, nếu như tiền bối gia nhập Phi Linh môn, ta tuyệt đối sẽ hoan nghênh. Mặt khác ta còn nói một câu, khi trước Thanh Hỏa cung phụng gia nhập Phi Linh môn cũng chính là bị ép. Tình huống so với tiền bối hiện tại không khác là mấy. Nhưng mà sau khi Thanh Hỏa cung phụng gia nhập Phi Linh môn cho tới nay chưa từng phải hối hận qua. Tiền bối cứ suy nghĩ cho kỹ. Nếu như tiền bối gia nhập, ta tin bằng vào Diễn Linh thánh quả này Quỷ Vương tiền bối nhất định có thể đột phá tới Vũ Tôn. Đến lúc đó Quỷ Vương tiền bối sẽ là Tôn Sứ hộ môn đầu tiên của Phi Linh môn ta. Địa vị chỉ dưới chưởng môn.

Chương 1740: Tôn sứ hộ môn (2)

Lục Lâm Thiên nói xong, ánh mắt nhìn về phía Thiên Thủ Quỷ Vương. Phi Linh môn phát triển, Lục Lâm Thiên đã sớm có dự định mời chào một ít người có thực lực mạnh mẽ gia nhập Phi Linh mon. Bằng không chờ sau khi thực lực Phi Linh môn từng bước đề cao, sao có thể so sánh với đám quái vật lớn có nội tình trên vạn năm kia. Phi Linh môn mới phát triển mấy năm ngắn ngủi mà thôi. Nếu như Phi Linh môn muốn so sánh với mấy quái vật lớn kia thì cũng chỉ có thể mời chào cường giả có thể tin tưởng được. Mà mục tiêu hiện tại cũng chi có cường giả Tôn cấp, không có cường giả Tôn cấp, thủy chung không thể chân chính so sánh với mấy quái vật lớn như Tam tông Tứ môn, Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, Tứ các Tứ đảo.

Trong Phi Linh môn tuy rằng có Băng Mộc Tôn giả, thế nhưng còn chưa đủ. Sau khi nhìn thấy thực lực của Thánh Linh giáo, Lục Lâm Thiên không khỏi thầm than trong lòng. Thực lực của Phi Linh môn và Thánh Linh giáo hoàn toàn là một trên trời một dưới đất. Chí ít hắn phải đem Phi Linh môn phát triển tới trình độ như Thánh Linh giáo hiện tại mới được. Lúc này mới có tư cách chính diện đối kháng với các thế lực lớn.

Trước mắt Thiên Thủ Quỷ Vương, sư phụ của Thanh Hỏa lão quỷ, Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong, một khi dùng Diễn Linh thánh quả tuyệt đối có cơ hội đột phá Tôn cấp. Đây cũng chính là mục tiêu của Lục Lâm Thiên, cũng là người có thể yên tâm. Diễn Linh thánh quả này dùng ở trên người nhà là tốt nhất. Bằng không Lục Lâm Thiên cũng không bỏ được Diễn Linh thánh quả.

Thiên Thủ Quỷ Vương do dự, điều kiện của Lục Lâm Thiên cực kỳ mê hoặc, hắn cũng không thể bỏ được. Diễn Linh thánh quả, Tôn Sứ hộ môn đầu tiên của Phi Linh môn, địa vị chỉ dưới chưởng môn, quả thực không thấp chút nào. Đối với lời Lục Lâm Thiên nói hắn cũng không nghi ngờ, bởi vì đệ tử của hắn đang ở Phi Linh môn, còn là cung phụng.

– Quỷ Vương ta gia nhập Phi Linh môn.

Ánh mắt run lên, Thiên Thủ Quỷ Vương nói.

– Hoan nghênh Quỷ Vương gia nhập Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười, đem Diễn Linh thánh quả giao cho Thiên Thủ Quỷ Vương. Nếu như Thiên Thủ Quỷ Vương có thể đột phá với Vũ Tôn, đối với Phi Linh môn mà nói, nhiều thêm một Vũ Tôn tuyệt đối quan trọng.

– Ra mắt chưởng môn.

Thiên Thủ Quỷ Vương tiếp nhận Diễn Linh thánh quả, lập tức hành lễ.

– Quỷ Vương, ăn vào đan dược này đi, thương thế trên người ngươi cũng không nhẹ.

Lục Lâm Thiên ngâng Thiên Thủ Quỷ Vương lên, đem một khỏa đan dược thất phẩm cao giai chữa thương đưa cho hắn.

– Đa tạ chưởng môn.

Thiên Thủ Quỷ Vương tiếp nhận đan được rồi lập tức nhét vào trong miệng, ánh mắt khẽ đổi. Trong lòng hắn có chút kinh ngạc, Lục Lâm Thiên này xuất thủ cực kỳ bạo. Đan dược thất phẩm cao giai lại không nháy mắt một chút nào, lẽ nào Phi Linh môn giàu tới mức này rồi sao.

– Quỷ Vương, Diễn Linh thánh quả của ngươi lấy từ đâu vậy?

Lục Lâm Thiên lập tức hỏi.

– Ở ngay phía trước, có lẽ còn ba ngày lộ trình.

Thiên Thủ Quỷ Vương chỉ về phía sau Lục Lâm Thiên, sắc mặt kinh ngạc nói:

– Chưởng môn, không phải người muốn tới đó đấy chứ? Ta cũng không muốn quay trở lại đó đâu. Nơi đó có một yêu vương đang tìm ta. Ta thật vất vả mới chạy thoát khỏi nó.

– Yêu vương, yêu vương gì?

Lục Lâm Thiên hiếu kỳ hỏi. Loại thiên tài địa bảo như vậy bình thường đều có yêu thú thủ hộ. Có thể khiến cho Thiên Thủ Quỷ Vương kiêng kỵ như vậy sợ rằng không phải là yêu thú bình thường.

– Đây chính là một đầu yêu thú bát giai sơ kỳ, về phần là gì ta cũng không nhận ra. Có lẽ là yêu thú long tộc. Thực lực quá kinh khủng, thiếu chút nữa ta đã chết ở trong tay nó.

Thiên Thủ Quỷ Vương hiện tại nghĩ lại trong lòng còn cảm thấy sợ hãi. Yêu thú long tộc kia quả thực rất đáng sợ.

– Quỷ Vương, ngươi xác định chính là yêu thú long tộc chứ?

Nghe vậy Lục Lâm Thiên lập tức hứng thú hỏi.

– Hẳn là vậy.

Thiên Thủ Quỷ Vương gật đầu đáp.

– Bát giai sơ kỳ, so với thất giai còn cao hơn.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Nghe thấy yêu thú long tộc hắn lập tức cảm thấy hứng thú. Long Ảnh tí của Lục gia hắn lúc này cũng nên tu luyện rồi. Chỉ vì hắn vẫn chưa tìm được long huyết, nếu như đây là yêu thú long tộc mà nói vậy thì vừa vặn. Bát giai so với thất giai còn cao hơn. Từ trên tin tức tu luyện Long Ảnh tí có nói, long huyết càng cao, uy lực của Long Ảnh tí càng lớn, thế nhưng thống khổ cũng càng lớn.

– Lão đại, huynh đang nghĩ gì vậy?

Tiểu Long thấy lão đại đờ ra lập tức nói.

– Chúng ta đi xem yêu long kia một chút.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu lên mỉm cười nói. Thật vất vả hắn mới nghe thấy có tin tức yêu thú long tộc, đương nhiên không thể buông tha được.

Lục Lâm Thiên vẫn luôn nhớ tới điều kiện tu luyện Long Ảnh tí chính là long huyết. Phải là long huyết của một con rồng hoàn chỉnh mới được. Ở bên ngoài hiện tại muốn tìm yêu thú long tộc quả thực không hề dễ dàng. Lúc này gặp phải đương nhiên hắn không thể bỏ qua, hắn cũng nên tu luyện Long Ảnh tí rồi.

– Cái gì? Đây là yêu thú bát giai sơ kỳ a. Thực lực rất kinh khủng, còn có một đàn yêu thú, đi vào đó tương đương tìm chết a.

Thiên Thủ Quỷ Vương tức thì biến sắc, nơi đó hắn cũng không muốn đi vào lần thứ hai nữa. Thực lực của hắn đi vào nơi đó không thể nghi ngờ chính là muốn chết.

– Không phải bát giai sơ kỳ sao? Có cái gì phải sợ?

Tiểu Long liếc mắt nhìn Thiên Thủ Quỷ Vương nói, trong mắt tràn ngập vẻ khinh thường.

– Quỷ Vương yên tâm đi, nếu chỉ là bát giai sơ kỳ, không có vấn đề quá lớn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, cấp bậc bát giai sơ kỳ, có Hắc Vũ ở đây cũng không khó đối phó. Hắn đang cần long huyết để tu luyện Long Ảnh tí, dù thế nào cũng phải đi tới đó xem một chút. Nếu như là yêu thú long tộc thực sự thì tốt. Coi như không phải là yêu thú long tộc, nếu như có thể thu phục thì tuyệt đối không tồi.

– Thiếu chủ, yêu thú bát giai sơ kỳ long tộc không dễ trêu. Quan trọng là không biết đàn thú kia lớn bao nhiêu. Vạn nhất là đàn thú khổng lồ thì vô cùng phiền phức.

Hắc Vũ nói.

– Hắc Vũ thúc, nếu như là yêu thú long tộc bát giai sơ kỳ thì đối với ta có công dụng không nhỏ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Có công dụng sao? Vậy thì đi tới đó xem một chút. Có Tiểu Long ở đây có lẽ gặp thú đàn thì nguy hiểm cũng không lớn.

Hắc Vũ nghe nói yêu thú long tộc bát giai đối với Lục Lâm Thiên có chút hữu dụng lập tức gật đầu nói.

– Đương nhiên, có ta ở đây, yêu thú bình thường không có gì phải sợ.

Tiểu Long vỗ ngực, có vẻ vô cùng đắc ý.

– Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên gật đầu với Hắc Vũ, lập tức trừng mắt nhìn Tiểu Long. Sau đó lại nói với Thiên Thủ Quỷ Vương:

– Quỷ Vương, dẫn đường đi.

– Thế nhưng đó là yêu thú bát giai a.

Thiên Thủ Quỷ Vương nói, Lục Lâm Thiên này không biết yêu thú bát giai đại biểu cho cái gì sao? Cường giả Vũ Tôn Khôn Dương đảo hắn có thể không đặt trong mắt, thế nhưng không ngờ cũng không đặt đầu yêu thú bát giai này vào trong mắt. Huống chi đầu bát giai này còn có một đàn yêu thú phía dưới, đó chính là long đàm hổ huyệt a.

Chương 1741: Viễn cổ chi địa

Nhìn thấy đám người Lục Lâm Thiên hoàn toàn không để ý, bộ dáng giống như nắm chắc, Thiên Thủ Quỷ Vương vô cùng bất đắc dĩ. Dù sao đi nữa cũng đã gia nhập Phi Linh môn cho nên cũng chỉ có thể bất đắc dĩ dẫn đường mà thôi.

– Chưởng môn, người xác định đi trêu vào đầu yêu thú bát giai kia?

Giữa không trung, Thiên Thủ Quỷ Vương nhìn Hắc Vũ, trong lòng vô cùng nghi hoặc, người mặc bộ hắc bào này khiến cho hắn có áp lực cực lớn. Thế nhưng hắn lại không thể nhìn ra thực lực của Hắc Vũ. Cuối cùng hắn hỏi Lục Lâm Thiên, trong lòng đã có chút hối hận khi nói cho Lục Lâm Thiên chuyện yêu vương bát giai này.

– Không phải là trêu chọc, chúng ta chỉ đi xem một chút là được.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Được rồi chưởng môn, các người vào bằng cách nào?

Thiên Thủ Quỷ Vương cực kỳ nghi hoặc hỏi Lục Lâm Thiên, lẽ nào mọi người đều biết phía dưới Thiên đảo có thông đạo sao?

– Hỏa đảo phun trào khiến cho phong ấn mở ra, thông đạo xuất hiện. Lẽ nào không phải ngươi cũng tiến vào cùng với chúng ta sao?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

– Cái gì, Hỏa đảo phun trào?

Thiên Thủ Quỷ Vương cực kỳ kinh hãi, suy nghĩ một lát rồi nói:

– Ta đã vào từ trước, ước chừng một tháng, cũng có thể là hai tháng.

– Ngươi đã vào từ trước?

Tới phen Lục Lâm Thiên kinh ngạc.

Thiên Thủ Quỷ Vương do dự một chút rồi đem mọi chuyện đại khái kể lại cho Lục Lâm Thiên. Hóa ra hơn một trăm năm trước hắn thu được một kiện đồ cổ vô danh, hắn nghiên cứu trên trăm năm cũng không biết được lai lịch của nó. Thế nhưng hắn có thể mơ hồ đoán được, cái đồ cổ này tuyệt đối cất dấu một bí mật lớn, không phải là phàm vật. Đồ cổ này nhìn như do gỗ tạo thành, thế nhưng dường như đã có mấy vạn năm, bởi vậy hắn vẫn luôn nghiên cứu. Mãi cho tới mấy năm trước hắn mới phát hiện ra, địa phương trên đồ cổ chính là Thiên đảo và Hỏa đảo. Hắn lại nghiên cứu tiếp mấy năm rốt cuộc mới phát hiện ra dưới Thiên đảo mỗi một lần Chân Linh thánh quả xuất hiện đều có một cái động khẩu xuất hiện. Lần trước Chân Linh thánh quả thành thục, lúc thông đạo mở ra hắn cũng nhân cơ hội len lén đi vào trong thông đạo. Chuyện sau đó hắn cũng không biết tí nào.

– Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, trong không gian này không ngờ lại ký hiệu trên đồ cổ, thảo nào Thiên Thủ Quỷ Vương có thể tiến vào bên trong từ trước.

– Chưởng môn, trên đồ cổ này dường như còn có không ít bí mật. Chỉ tiếc là sau khi ta tiến vào vẫn không nghiên cứu ra được. Người nhìn xem có thể nhìn ra được thứ gì không?

Thiên Thủ Quỷ Vương nói xong, lập tức đưa một món đồ cổ màu vàng lớn bằng hai bàn tay cho Lục Lâm Thiên, đồ cổ này hắn đã nghiên cứu trên trăm năm, thế nhưng không nghiên cứu ra cái gì.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận món đồ, trong lòng hắn lúc này vô cùng hiếu kỳ và chờ mong. Đồ cổ này có thể giúp tìm được nơi tiến vào không gian này, đương nhiên sẽ có liên quan tới không gian này. Nói không chừng còn có thể thu được thứ gì đó.

Cầm đồ cổ trên tay, Lục Lâm Thiên đánh giá, chất liệu của món đồ này giống như gỗ, cực kỳ hiếm thấy, hắn cũng không đoán ra được là vật liệu gì. Trên thân món đồ này có không ít đồ án, cực kỳ phức tạp. Nếu như nhìn kỹ có thể nhìn thấy dáng dấp của Hỏa đảo và Thiên đảo. Trừ cái đó ra Lục Lâm Thiên cũng không phát hiện ra bất cứ thứ gì.

– Ta đã thử qua, đồ cổ này không có tác dụng gì với chân khí và linh lực. Linh hồn lực cũng không thể tiến vào. Bình thường nước “ửa bất xâm, cho dù là ta dùng toàn lực cũng không thể xé rách được nó.

Thiên Thủ Quỷ Vương nhìn thấy Lục Lâm Thiên đang kiểm tra lập tức nói.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên cố sức xé, đồ cổ này quả thực khó có thể xé được. Lực lượng của hắn hiện tại cho dù là Vũ Vương cửu trọng cũng có thể xé thành mảnh nhỏ. Thế nhưng không thể xé được địa đồ này chứng minh nó vô cùng bất phàm.

– Thiếu chủ, đưa cho ta xem.

Hắc Vũ chợt lóe, trong nháy mắt đi tới bên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn vào địa đồ, vẻ mặt cực kỳ nghi hoặc.

– Hắc Vũ thúc, người nhìn xem.

Lục Lâm Thiên cầm địa đồ trong tay giao cho Hắc Vũ, nhìn vẻ mặt Hắc Vũ dường như đã phát hiện ra điều gì đó.

Thiên Thủ Quỷ Vương vẫn vô cùng tò mò về thân phận của Hắc Vũ. Người này gọi Lục Lâm Thiên là thiếu chủ, thế nhưng Lục Lâm Thiên lại vô cùng tôn kính với người này khiến cho hắn vô cùng nghi hoặc. Quan trọng chính là, Hắc Vũ khiến cho hắn có cảm giác vô cùng áp lực, chỉ cần liếc mắt nhìn kỹ một chút linh hồn cũng sẽ rung động.

– Cấm chế thật mạnh mẽ, đây là vật tới từ viễn cổ.

Lật địa đồ trong tay, một lát sau Hắc Vũ mở miệng, sắc mặt đại biến.

– Vật từ viễn cổ sao?

Lục Lâm Thiên và Thiên Thủ Quỷ Vương, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long lập tức nhìn về phía Hắc Vũ.

Lục Lâm Thiên lập tức hỏi:

– Hắc Vũ thúc, có thể mở được hay không?

– Cấm chế của nó quá mạnh, vật từ viễn cổ há có thể mở dễ dàng như vậy, ta cũng không thể mở ra được.

Hắc Vũ nói xong, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Long nói:

– Bất quá Tiểu Long có lẽ có cơ hội, chỉ cần cực khổ một chút là được.

– Hắc hắc, vì sao ngươi biết ta có thể mở được?

Tiểu Long cười hắc hắc nói với Hắc Vũ.

– Đây là thiên phú của ngươi, người khác không biết thế nhưng ta lại biết.

Hắc Vũ mỉm cười, đem địa đồ tron tay giao cho Tiểu Long nói:

– Tiểu tử kia, ngươi thử xem có thể giải được không.

– Đương nhiên không…

Tiểu Long tiếp nhận địa đồ tức thì biến sắc nói:

– Cấm chế này quá mạnh, không có mười ngày nửa tháng căn bản ta không thể mở ra được.

– Tiểu Long, khổ cực cho đệ rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn Tiểu Long nói. Hắn cũng không biết Tiểu Long có thiên phú mở ra cấm chế loại này.

– Không thành vấn đề, đệ cũng không tin không thể giải được nó.

Thủ ấn trong tay Tiểu Long được kết, trong tay lập tức xuất hiện một đoàn hỏa diễm màu vàng. Không gian chung quanh hỏa diễm màu vàng này liên tiếp vặn vẹo. Địa đồ dưới sự bao phủ của hỏa diễm màu vàng cũng không có bao nhiêu biến hóa.

Đối với hỏa diễm màu vàng này của Tiểu Long Lục Lâm Thiên đương nhiên biết sự lợi hại của nó, thế nhưng không ngờ địa đồ này lại không có phản ứng chút nào. Thực sự giống như là nước nửa bất xâm vậy.

– Hỏa diễm thật mạnh, yêu thú hay là linh thú?

Cảm nhận hỏa diễm màu vàng trên tay Tiểu Long, Thiên Thủ Quỷ Vương nhíu mày. Đoàn hỏa diễm màu vàng này khiến cho hắn hết hồn, linh hồn cảm thấy khó chịu. Vẻ mặt hắn lập tức nghi hoặc, người bên người Lục Lâm Thiên quả thực ai cũng bất phàm.

Sưu Sưu.

Mọi người tiếp tục đi về phía trước, trong rừng cây rậm rạp, từng đạo thân ảnh trong nháy mắt phóng qua.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đảo mắt đã trôi qua ba ngày. Trong ba ngày này, dọc đường đi đám người Lục Lâm Thiên gặp không ít yêu thú. Thế nhưng cảm nhận khí tức mọi người phóng ra không một đầu yêu thú nào dám tới gần cho nên đám người Lục Lâm Thiên cũng không dừng lại một chút nào.

Chương 1742: Yêu thú viễn cổ (1)

– Chưởng môn, chính là chỗ đó, ngay ở phía trước.

Ba ngày sau, trong không gian mông lung, mọi người nhảy ra khỏi rừng cây rậm rạp, cao vυ”t trong mây. Thiên Thủ Quỷ Vương nhìn phía trước rồi nói.

Mọi người nhìn theo, phía trước xuất hiện một ngọn núi khổng lồ, giống như một đầu cự long đang ngẩng đầu chiếm giữ mặt đất, cao vυ”t trong mây, diện tích cực kỳ khổng lồ.

– Hình như có năng lượng vô cùng đậm đặc.

Lục Lâm Thiên cảm nhận bốn phía, trong không gian lúc này không ngừng có năng lượng tràn ra, bao phủ phương viên chung quanh khiến cho người ta cực kỳ thoải mái. Trong cỗ năng lượng này còn kèm theo một cỗ khí tức hung ác, bạo ngược.

– Không tốt, có đàn yêu thú tới.

Cảm nhận cỗ khí tức hung ác, bạo ngược này Lục Lâm Thiên lập tức nhíu mày, không trung phía trước đột nhiên rung lên, mặt đất cũng rung chuyển. Lục Lâm Thiên vừa mới nói xong, trên ngọn núi phía xa có một đàn yêu thú đông nghịt nhanh chóng phóng tới.

– Xong đời rồi, là đàn yêu thú của yêu vương kia. Có lẽ chúng ta đã sớm bị bọn chúng phát hiện ra.

Sắc mặt Thiên Thủ Quỷ Vương tức thì xấu xí.

Rống rống.

Ô ô…

Từng tiếng thú minh gầm gừ vang lên, một đám yêu thú lớn đông nghịt trong nháy mắt xuất hiện phía trước. Trên mặt đất, từng yêu thí rít gào, mặt đất rung chuyển. Cả sơn mạch rộng lớn trong nháy mắt xuất hiện một cảnh kinh người này khiến cho sắc mặt Thiên Thủ Quỷ Vương ngày càng khó coi.

– Thật nhiều yêu thú, quá nhiều a.

Lục Tâm Đồng nhìn về phía trước, sắc mặt khẽ đổi.

– Yêu thú thất giai hậu kỳ đỉnh phong, yêu thú thất giai, yêu thú lục giai.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, một đám lớn yêu thú giữa không trung và dưới mặt đất sợ rằng không dưới vạn đầu. Mấy đầu yêu thú dữ tợn đằng trước, từ khí tức có thể nhận ra có ba đầu yêu thú thất giai hậu kỳ đỉnh phong, yêu thú thất giai không kém trăm đầu, yêu thú lục giai càng nhiều.

Đàn yêu thú quy mô như vậy khiến cho không gian run run giống như sắp bị nghiền nát, uy áp mạnh mẽ tỏa ra. Dưới cỗ uy áp này sợ rằng cường giả Vũ Vương bình thường đối mặt với đàn yêu thú như vậy cũng không còn sức chống cự.

– Từ đâu tới nhiều yêu thú như vậy.

Lục Lâm Thiên thởi dài, loại đàn yêu thú này so với đàn yêu thú của Thánh Linh giáo mà nói hoàn toàn không kém, tuyệt đối kinh khủng.

– Nhân loại đáng chết, trộm Diễn Linh thánh quả của ta mà không ngờ còn dám trở lại, lần này ngươi chết chắc rồi.

Trong lúc mọi người đang cực kỳ khìếp sợ thì trong ngọn núi phía trước có một tiếng hét lớn trầm thấp vang lên. Ngay sau đó cả bầu trời ngọn núi khổng lồ tức thì run rẩy. Một tiếng xé gió ầm ầm vang vọng, một đạo qunag mang màu vàng chói mắt từ trên ngọn núi trong không gian mông lung mang theo lực lượng kinh khủng nhanh như thiểm điện từ trong núi bắn ra.

Ngao.

Tiếng gầm gừ lớn truyền đến, thanh âm giống như chuông khiến cho vạn thú run sợ. Ngay cả Thiên Sí Tuyết Sư và Quỳ Long NHư Hoa cũng run lên, ánh mắt nhìn về phía trước. Tiểu Long đang dùng hỏa diễm màu vàng trong tay thiêu đốt địa đồ lúc này cũng chỉ mới khiến cho địa đồ thay đổi màu sắc mà thôi. Thế nhưng nghe thấy tiếng gầm gừ này, vẻ mặt nó trầm xuống, tức thì nhìn về phía trước.

– Tiếng rồng ngâm, đây là yêu thú long tộc.

Không thấy chân thân, thế nhưng chỉ cần nghe tiếng Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được đây chính là yêu thú long tộc.

Ngao.

Một tiếng gầm gừ lần nữa vang lên, một quái vật lớn trên tám trăm thước xoay quanh không trung. Nhìn đầu quái vật lớn đang xoay quanh trên không trung này tất cả mọi người đều có cảm giác nhỏ bé. Cảm nhận khí tức này khiến cho mọi người lập tức cả kinh.

Đầu quái vật lớn này cả vật thể vàng óng, từ xa nhìn lại, gợn sóng trong không gian quanh thân vặn vẹo liên tục. Lân phiến trên người vàng óng tản ra khí tức bàng bạc. Đầu quái vật lớn này dáng dấp dữ tợn, uy mãnh, trên đầu có một đôi sừng, đôi sừng tráng kiện, có vài phần tương tự với Thiên Độc Yêu Long. Nhưng so với Thiên Độc Yêu Long thì ở dưới có năm trảo, năm trảo xé rách gợn sóng trong không gian, kim quang nhè nhẹ lưu chuyển trên năm trảo.

– Xong đời rồi, lần này phiền phức lớn rồi.

Sắc mặt Thiên Thủ Quỷ Vương khó coi tới cực điểm, hắn biết rõ đầu yêu thú kinh khủng này khó dây tới nhường nào.

– Yêu thú thật cường hãn.

Lục Tâm Đồng, Dương Quá cực kỳ giật mình.

– Không ngờ lại là yêu thú này. Thật không ngờ nó còn tồn tại trên thế gian này.

Nhìn đầu quái vật lớn này Lục Lâm Thiên lập tức nhớ tới một loại yêu thú đến từ viễn cổ trên Thiên Linh lục, có người nói hiện tại đã không gặp được. Yêu thú này giống như đúc Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ ghi chép trên Thiên Linh lục, tuyệt đối là yêu thú long tộc. Thế nhưng cũng chỉ là một loại yêu thú long tộc mà thôi, chưa là yêu thú long tộc có huyết mạch chính thống. Thế nhưng so với Quỳ Long Như Hoa lại cao hơn không. Huyết mạch so với Thiên Độc Yêu Long cũng mạnh hơn, chỉ kém huyết mạch Thanh Long của Tiểu Long mà thôi.

– Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ, còn có nó sao?

Hắc Vũ không nhịn được mà kinh ngạc, loại yêu thú này đã sớm tuyệt tích từ lâu rồi.

– Nhân loại, không ngờ lại còn dẫn theo người giúp đỡ. Thế nhưng mặc kệ ngày hôm nay ngươi dẫn theo bao nhiêu người tới thì cũng phải chết. Lần này các ngươi không thể chạy trốn được nữa đâu.

Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ khổng lồ mang theo kim quang rực rỡ xoay quanh trên không trung nhìn về phía Thiên Thủ Quỷ Vương, thân thể khổng lồ tỏa ra uy áp bàng bạc khiến cho Thiên Thủ Quỷ Vương lúc này không nhịn được mà run rẩy.

Lục Lâm Thiên và Hắc Vũ liếc mắt nhìn nhau, trong mắt đều có chấn động. Thân thể Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ này chiếm giữ không trung, thân thể cuồn cuộn, có một cỗ uy áp cực kỳ nồng đậm lan tràn ra. Toàn bộ không trung lúc này như run lên.

– Chưởng môn, hiện giờ chúng ta phải làm gì bây giờ? Ta đã sớm nói đừng tới tìm đầu yêu vương này, hiện tại thì phiền phức lớn rồi.

Thiên Thủ Quỷ Vương bất dắc dĩ nhìn Lục Lâm Thiên phía sau. Đầu yêu thú kinh khủng này hận hắn thấu xương a. Nếu như rơi vào trong tay nó, hắn tuyệt đối không thể sống tốt lành.

– Không sao, long huyết của đầu Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ này đối với ta có tác dụng, không biết hiệu quả như thế nào.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự vui vẻ, Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ này vô luận là huyết mạch và cấp bậc đều là yêu thú long tộc điều kiện tốt nhất. Trong long tộc mạnh nhất chính là Thanh Long linh tộc, đây cũng là Linh Hoàng bộ tộc, chỉ tiếc là linh thú, đối với hắn cũng vô dụng. Long Ảnh tí cần máu huyết yêu thú long tộc chứ không phải là linh thú.

Yêu thú long tộc số lượng không nhiều. Long tộc dùng Thanh Long Linh thú làm chủ, vô số năm phát triển, yêu thú đã sớm hạn chế, yêu thú càng ngày càng ít, hơn nữa đi tìm yêu thú long tộc không thể nghi ngờ chính là đi tìm chết. Toàn bộ Long tộc sau khi biết cũng sẽ không bỏ qua cho hắn. Vì vậy Lục Lâm Thiên mới muốn tìm yêu thú long tộc ở bên ngoài, chỉ tiếc là yêu thú long tộc cũng không dễ tìm, yêu thú long tộc chính tông đã ít càng thêm ít.

Chương 1743: Yêu thú viễn cổ (2)

Mà Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ trước mặt tuyệt đối hợp cách. Là yêu thú long tộc có huyết mạch cực cao khiến cho Lục Lâm Thiên hầu như không muốn đánh chết mà có xung động thu phục. Nếu như có thể thu phục được, so với việc hắn tu luyện Long Ảnh tí còn có lợi hơn nhiều.

– Hoàng Kim Yêu Long, ta cho ngươi hai lựa chọn. Một là thuần phục với ta, hai chính là chết. Tự ngươi lựa chọn đi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ trên bầu trời rồi nói.

– Nhân loại nhỏ bé, ngươi muốn chết.

Ngao.

Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ rít gào lên một tiếng, dường như sấm sét vang vọng trong bầu trời sơn mạch, cuối cùng truyền đi rất ra. Khắp sơn mạch chung quanh có vô số tiếng rít gào vang lên. Vạn thú rít gào, vẻ mặt dữ tợn, khí tức hung bạo lan tràn ra chung quanh.

– Xem ra ngươi đã có lực chọn.

Lục Lâm Thiên cũng không tiếc nuối nữa. Giết đầu Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ này hắn có chút không muốn, nếu thu phục được nó thì chính là một trợ lực lớn sau này. Tiếc là Hoàng Kim Yêu Long này không nguyện ý vậy thì hắn cũng không cần tốn nước bọt mà lựa chọn tu luyện Long Ảnh tí. Một khi tu luyện Long Ảnh tí thành công sẽ có uy lực di sơn hải đảo. Huyết mạch và tu vi yêu thú long tộc cung cấp càng cao, uy lực lại càng mạnh. Đầu Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ này đã sớm vượt quá tu vi và huyết mạch yêu cầu, lúc này Lục Lâm Thiên cũng vô cùng chờ mong.

– Nhân loại đáng chết, giết bọn họ cho ta.

Hoàng Kim Yêu Long rít lên một tiếng.

Ô Ô…

Rống rống…

Đông đảo yêu thú rống lên, khí thế kinh người bắt đầu tràn ra. Giữa không ttrung, một đầu yêu thú dữ tợn, thân thể cuồn cuộn khiến cho không gian run rẩy mang theo uy áp kinh người trong nháy mắt lao thẳng xuống dưới.

– Thành thật một chút to ta, lui xuống.

Lúc này Tiểu Long hét lớn, hầu như là vừa nói xong Tiểu Long hóa thành một đạo quang mang, trong nháy mắt phóng lên cao, quang mang chợt lóe, trong nháy mắt hóa thành bản thể khổng lồ mang theo uy thế tuyệt đối xuất hiện trên bầu trời.

Ngao.

Tiếng long ngâm xuyên thấu không gian, ngũ trảo bên dưới giống như thạch trụ, bên trên thân thể tràn ngập lân phiến cùng với hỏa diễm màu vàng. Gợn sóng trong không gian trực tiếp đọng lại. Trên lưng có một quy xác bao phủ, bí văn quanh quẩn, mơ hồ tràn ra uy năng khiến cho không gian vặn vẹo. Cỗ uy thế kinh người này chấn động nhân tâm, càng có thêm một cỗ khí tức khiến cho linh hồn vạn thú rung động.

– Uy áp thật mạnh mẽ.

Trong nháy mắt này sắc mặt Thiên Thủ Quỷ Vương tức thì kinh hãi, ánh mắt kinh ngạc nhìn vào bản thể khổng lồ của Tiểu Long. Đối với khí tức trên người Tiểu Long lúc này khiến cho hắn trực tiếp run lên. Cỗ khí tức này rõ ràng so với yêu vương long tộc trên bầu trời còn mạnh hơn nhiều.

Vạn thú chung quanh lúc này bỗng nhiên cảm nhận được khí tức của Tiểu Long, trong nháy mắt kinh hãi.

Ngao.

Trên lưng Tiểu Long, bí văn trên Huyền Vũ thần xác quanh quẩn. Bí văn quy xà tương giao giống như vật còn sống lưu động, khí tức mạnh mẽ lan tràn. Một tiếng rít gào vang vọng, tiếng rít gào này giống như long ngâm, thanh âm hóa thành thực chất lan tràn ra chung quanh. Tiếng long ngâm này cực kỳ trầm thấp, thế nhưng lại khiến cho linh hồn vạn thú chung quanh run rẩy, ẩn chứa một loại uy áp khiến cho yêu thú, linh thú không thể chống cự. Loại uy áp này phát ra từ linh hồn cùng với huyết mạch khiến cho vạn thú không thể phản kháng và chống đối.

Trên mặt đất và không trung, máu tươi trong cơ thể vạn thú sôi trào. Mặc kệ là yêu thú có cấp bậc cao như thất giai hậu kỳ đỉnh phong cũng không thể chống lại. Cả đám yêu thú bắt đầu run rẩy, vạn thú phủ phục.

– Bái kiến yêu hoàng.

– Bái kiến yêu hoàng.

…

Từng tiếng rít gào giống như sấm sét vang vọng trong không gian cuối cùng truyền đi rất xa. Khắp không gian tức thì truyền đến vô số tiếng rít gào thuần phục.

Toàn bộ không gian tràn ngập tiếng yêu thú rít gào, sự cung kính trong thanh âm phát ra từ nội tâm. Trong sơn mạch, tất cả các yêu thú phủ phục trên mặt đất. Uy áp huyết mạch vô hình trung khiến cho tất cả yêu thú run rẩy.

– Yêu hoàng…

Thiên Thủ Quỷ Vương nhìn thấy cảnh này triệt để chấn động.

– Yêu hoàng, sao lại là Yêu Hoàng tộc?

Ánh mắt Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ đại biến, cỗ uy áp huyết mạch này khiến cho hắn hoàn toàn bị áp chế, loại áp chế này tới từ chỗ sâu trong linh hồn và huyết mạch khiến cho hắn không thể phản kháng. Bất quá dựa vào thực lực tuyệt đối hắn còn có thể chống lại được.

Ngao.

– Nhanh cút ngay cho ta.

Bản thể Tiểu Long uốn lượn, cái miệng dữ tợn mở ra, ánh mắt nhìn về bốn phía vô cùng kiêu ngạo. Quanh thân có một cỗ uy áp đậm đặc tràn ra. Toàn bộ không trung lúc này run rẩy, mỗi một lần thân thể uốn lượn, bầu trời lập tức gió nổi mây phun, dường như sắp bị vỡ nát.

Rống Rống.

Ô ô…

Đông đảo yêu thú nhìn nhau, uy áp từ sâu trong huyết mạch và linh hồn khiến cho chúng nó căn bản không thể phản kháng, vạn thú run rẩy phủ phục, không dám nhúc nhích. Tức thì một đầu yêu thú nhìn về phía Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ.

– Có bổn hoàng ở đây, nếu không cút bổn hoàng lột da, rút xương các ngươi.

Tiểu Long nhìn thấy đám yêu thú này còn không đi lập tức rít lên một tiếng.

Yêu thú cực kỳ trung thành, một khi phục tùng một yêu vương tuyệt đối không phản kháng, thế nhưng mệnh lệnh của yêu hoàng lúc này lại thêm áp chế từ huyết mạch và linh hồn khiến cho chúng nó không thể tiếp tục thuần phục Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ được nữa.

Grao…

Rống rống.

Chúng thú rít gào rồi rời đi, không dám dừng lại một chút nào khiến cho trong mắt Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ khổng lồ trên không trung hoảng hốt.

– Hừ, để cho ta tới xem thực lực nghiệt súc nhà ngươi.

Cùng lúc Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, bàn chân bước lên hai bước, quang mang chói mắt từ trong cơ thể bạo phát. Trong nháy mắt bố trí Thanh Linh Khải Giáp, đồng thời trong tay ngưng tụ một đạo quyền ấn, mỗi một cái giơ tay nhấc chân lúc này đều dẫn theo năng lượng thuộc tính bàng bạc trong thiên địa. Một quyền đánh ra, không gian vặn vẹo, một tiếng xé gió vang lên, quyền ấn trực tiếp đập về phía Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ.

– Nhân loại nhỏ bé, ngươi sao có thể là đối thủ của ta?

Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ dữ tợn rít lên một tiếng, cái đuôi lớn phía sau trong nháy mắt vung ra, hung hăng quét về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không tránh, quyền ấn hung hăng va chạm với cái đuôi lớn màu vàng kia.

Phanh Phanh.

Một quyền một đuôi tiếp xúc, kình phong đáng sợ tức thì bạo phát. Gợn sóng trong không gian chung quanh trực tiếp vỡ nát. Gợn sóng trong không gian dưới hai cỗ lực lượng va chạm giống như bọt nước bắn tứ tung, không gian liên tục vặn vẹo.

Lần va chạm này khiến cho thân hình Lục Lâm Thiên bị đánh bay. Trên cái đuôi kia có lực lượng ngập trời làm cho Lục Lâm Thiên có cảm giác như mình không thể chống đỡ lại chút nào đã bị đánh bay.

Phanh.

Lục Lâm Thiên trực tiếp từ trên không trung rơi xuống mặt đất. Mặt đất nứt nẻ lộ ra một cái khe, bụi bặm bốc lên, sắc mặt Thiên Thủ Quỷ Vương đại biến.

Chương 1744: Hắc Vũ xuất thủ

Ngao.

Giữa không trung Tiểu Long thấy lão đại chịu thiệt lập tức rít lên một tiếng, cái đuôi trên thân thể to lớn trực tiếp quét tới Hoàng Kim Yêu Long viển cổ.

– Ngươi có huyết mạch Yêu Hoàng, thế nhưng thực lực dường như còn chưa đủ.

Hoàn Kim Yêu Long giận dữ quát lên một tiếng, thân thể to lớn thế nhưng lại vô cùng nhanh nhẹn trực tiếp quét cái đuôi đón lấy.

Phanh.

Tiếng va chạm kinh thiên, hai đạo quang mang giống như vẫn thạch mang theo tiếng sấm trực tiếp va chạm trên không trung. Trong động tĩnh kinh thiên, thân thể to lớn của Tiểu Long trực tiếp bị đánh xuống mặt đất. Nơi thân thể to lớn rơi xuống, vô số ngọn núi nhỏ phía dưới trực tiếp bị san bằng, bụi bặm bắn ra bốn phía.

– Đúng là mạnh mẽ.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của Lục Lâm Thiên và Thiên Thủ Quỷ Vương, Tiểu Long từ đống đá vụn nhảy lên, ánh mắt nhìn Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ trên không trung, trong mắt tràn ngập sự chấn động. Có lẽ Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ này đã đột phá bát giai thời gian không lâu. Thế nhưng lại có huyết mạch cùng với lực phòng ngự kinh khủng. Vũ Tôn nhị trọng bình thường sợ rằng cũng không dám động vào đầu yêu thú kinh khủng này. Bởi vì đầu yêu thú này ngoài lực phòng ngự ra, công kích không thua Vũ Tôn nhị trọng, thậm chí còn cao hơn.

– Lão đại, đầu tạp long này thật là lợi hại.

Bản thể khổng lồ của Tiểu Long xuất hiện, Huyền Vũ thần xác trên lưng quanh quẩn, một kích của Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ này dường như không làm gì được nó.

– Ồ?

Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ trên bầu trời nhìn thấy nhân loại bị nó đánh bay không có chút tổn hao gì, trong đôi mắt hung ác bạo ngược kia hiện lên vẻ nghi hoặc.

– Các ngươi đi đi, nể mặt Yêu Hoàng, ta có thể để cho các ngươi đi.

Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ ngạc nhiên một lát, nhìn Lục Lâm Thiên và Tiểu Long nói.

– Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ bát giai sơ kỳ mà thôi, quả thực cũng không kém.

Thân ảnh Hắc Vũ khẽ động, chậm rãi tiến lên phía trước, không gian quanh thân rung động.

Cảm nhận khí tức trên người Hắc Vũ, Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ đột nhiên cảm giác được một cỗ khí tức khiến cho tim nó đập nhanh hơn. Một cỗ dự cảm không tốt cũng xuất hiện trong lòng nó.

Sưu.

Hắc Vũ nhìn như chậm rãi tiến lên, thế nhưng không gian dưới chân hắn giống như rút nhỏ. Không biết vì sao trong nháy mắt đã xuất hiện trước người Hoàng Kim Yêu Long, không có một chút đình trệ nào, cánh tay mang theo một đạo quyền ấn đập về phía trước. Dưới một quyền này, bầu trời tức thì phong vân biến sắc, năng lượng thiên địa bàng bạc trực tiếp hội tụ.

Ngao…

– Ngươi là linh thú?

Đối mặt với công kích của Hắc Vũ, Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ kinh ngạc, đồng thời cái miệng rộng dữ tợn mở ra. Một đạo quang trụ cắt ngang không gian trong nháy mắt đánh vào trên quyền ấn Hắc Vũ. Long uy bàng bạc tuyệt đối không thể khinh thường. Khí thế kinh người tràn ra. Lục Lâm Thiên phỏng đoná, nếu như không liều mạng, sợ rằng tuyệt đối không thể nào tiếp được.

– Thực lực của ngươi còn chưa đủ.

Ngay khi đạo quang trụ trong miệng Hoàng Kim yêu long bắn ra, trên quyền ấn Hắc Vũ tràn ra một cỗ quang mang màu trắng. Gợn sóng chung quanh quang mang trực tiếp nứt nẻ. Quyền ấn hung hăng đánh ra, năng lượng đáng sợ thành hình. Không gian như lõm xuống, cuối cùng hóa thành một cơn lốc kình khí, trực tiếp đánh tan đạo quang trụ này. Cuối cùng quyền ấn hung hăng đánh vào trên cái miệng dữ tợn của Hoàng Kim Yêu Long.

Phanh.

Dưới một quyền này thân hình Hoàng Kim Yêu Long trực tiếp đập xuống mặt đất, một ngọn núi phía dưới trực tiếp bị chấn nát bấy.

Ngao.

Một quyền hung hăng của Hắc Vũ trực tiếp khiến cho vô số cái răng trong miệng Hoàng Kim Yêu Long rơi rụng, môi nứt nẻ, máu tươi đầm đìa, tiếng kêu thảm thiết vang lên.

– Thật mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, đây là lần đầu tiên hắn chính thức nhìn thấy Hắc Vũ xuất thủ, lực phòng ngự của Hoàng Kim Yêu Long thế nào trong lòng Lục Lâm Thiên biết rõ. Thế nhưng dưới một quyền này của Hắc Vũ, Hoàng Kim Yêu Long không ngờ lại bị thương nhanh như vậy. Loại thực lực này tuyệt đối đáng sợ. Đồng thời Lục Thiếu Du cũng biết Hắc Vũ cũng không toàn lực ra tay. Ám Ma Pháp Tôn Linh Tôn lục trọng của Linh Vũ giới kia cũng bị một chiêu của Hắc Vũ mà mất mạng. Đầu Hoàng Kim Yêu long này tuy rằng lợi hại, thế nhưng so với Ám Ma Pháp Tôn mà nói, dường như vẫn còn chưa đủ.

Hít.

Thiên Thủ Quỷ Vương rốt cuộc cũng biết được thực lực của Hắc Vũ, một quyền đánh bay Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ, loại thực lực này không cần phải nói cũng biết. Thảo nào Lục Lâm Thiên không coi Khôn Dương đảo vào trong mắt, hóa ra là có cường giả mạnh mẽ bên cạnh.

Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ lúc này vẫn đang dùng ánh mắt sợ hãi nhìn về phía Hắc Vũ, linh thú bát giai hậu kỳ, nó không phải là đối thủ. Thân thể to lớn uốn lượn lập tức bỏ chạy về phía sau, tốc độ cực nhanh giống như thuấn di.

– Còn muốn chạy sao?

Thân ảnh Hắc Vũ trong nháy mắt đuổi theo, lập tức biến mất tại chỗ.

– Đuổi.

Lục Lâm Thiên nói với đám người Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương quá xong thân ảnh hóa thành lưu quang trong nháy mắt đuổi theo.

Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ nhanh chóng chạy trốn, dường như ánh mắt nhìn về phía động phủ, thế nhưng cho dù tốc độ có nhanh hơn nữa cũng không nhanh bằng Hắc Vũ. Chỉ trong chốc lát tay phải Hắc Vũ giương lên, năng lượng thiên địa hội tụ trong không gian, đột nhiên có một đạo trảo ấn vô hình phá không trực tiếp bắn ra. Trảo ấn dùng uy thế kinh người hung hăng đánh vào trên cái đuôi của Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ, bàn tay khổng lồ cầm cái đuôi hung hăng quật.

Phanh.

Dưới lực lượng mạnh mẽ này thân hình Hoàng Kim Yêu Long trên bầu trời bị đập xuống dưới. Thân hình nặng nệ đập vào mặt đất, vang lên tiếng động ầm ỹ.

Ngao.

Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ kêu thảm một tiếng, lân phiến màu vàng trên cái đuôi đã nứt nẻ, máu tươi đầm đìa chảy ra.

Sưu…

Con mắt của Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ đỏ lên, không để ý tới thương thế trên cái đuôi, thân thể to lớn liều mạng phóng về động phủ cách đó không xa. Dường như muốn chạy trốn vào trong động phủ cũng không muốn chạy sang nơi khác.

– Lực phòng ngự rất mạnh.

Phòng ngự của Hoàng KIm Yêu Long viễn cổ này mạnh tới nỗi khiến cho Hắc Vũ cũng phải chấn động, mạnh không giống bình thường.

Nói xong, quanh thân Hắc Vũ có một cỗ linh nguyên mạnh mẽ từ trong cơ thể bạo phát rồi lập tức hội tụ. Một đạo quang trụ lớn trong nháy mắt dùng xu thế như sấm sét đánh vào trên lưng Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ.

Grao.

Lực lượng kinh khủng đột nhiên đánh vào khiến cho một mảng lớn lân phiến trên lưng Hoàng Kim Yêu Long bị đánh bay. Thân hình to lớn của Hoàng Kim Yêu Long lần nữa đập vào mặt đất. Vô số tảng đá chung quanh phàm là những chỗ nào bị nó đập vào đều thành đá vụn. Mà lúc này Hoàng Kim Yêu Long cũng đã tới động phủ khổng lồ của mình, nó lập tức lao thẳng vào bên trong động.

Sưu Sưu.

Đám người Lục Lâm Thiên liền đi tới trước sơn động khổng lồ, sơn động này ở ngay trên một sườn núi khổng lồ, cái động khẩu lớn này cao chừng mười trượng, to lớn tới mức kinh người.

Chương 1745: Hai đầu ấu long

– Chưởng môn, đây là động phủ của Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ. Diễn Linh thiên quả kia ta lấy từ bên trong này.

Thiên Thủ Quỷ Vương nói.

– Chúng ta mau vào, đầu Hoàng Kim Yêu Lông viễn cổ này chỉ muốn nhanh chóng chui vào trong động phủ sợ rằng không bình thường, chúng ta mau giải quyết, đừng để nó thu hút những cường giả khác tới, bằng không sẽ phiền phức.

Hắc Vũ nói, thân ảnh hóa thành một đạo lưu quang màu đen dẫn đầu tiến vào động phủ.

– Chúng ta đuổi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày lập tức theo đuôi. Dọc sơn động, bốn phía đều là thạch bích trơn bóng, mọi người đi vào trong sơn động, mơ hồ có thể cảm giác được một cỗ năng lượng ba động lớn.

– Chưởng môn, đây là nơi mà ta thu được Diễn Linh thánh quả.

Thiên Thủ Quỷ Vương nhìn phía trước rồi nói.

– Chính là nơi này sao?

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức nhìn về phía trước. Phía trước là một cái dây màu trắng, cái dây mây này lớn như chân của một người trưởng thành, chung quanh có không ít lá cây màu trắng, trên dây mây có năng lượng bàng bạc lan tràn ra chung quanh.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn, dây mây này giống như là từ dưới nền đất mọc ra, không biết rễ nó ở nơi nào.

– Khi trước ta len len tới nơi này, vừa mới lấy được một khỏa Diễn Linh thánh quả thì lập tức bị mấy đầu yêu thú phát hiện ra.

Thiên Thủ Quỷ Vương nói, nhớ tới mấy ngày trước bị yêu thú đuổi, trong lòng hắn còn có chút sợ hãi.

Ngao.

Một tiếng gầm gừ từ trong động truyền đến. Lục Lâm Thiên nhíu mày, kích động đi vào bên trong động.

Bằng vào tốc độ của mọi người cũng không mất bao lâu đi ra khỏi động. Sau khi bước ra khỏi động, một cái sơn động khổng lồ vượt quá tưởng tượng của Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt hắn. Mà Lục Lâm Thiên nhìn cảnh tượng trước mặt lập tức hóa đá.

Chỉ thấy bên người Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ vừa mới bị thương nhanh chóng chạy trốn vào động phủ còn có một đầu Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ khổng lồ thân thể gần giống như đúc. Mà đầu Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ này cực kỳ yếu ớt, khí tức không phải quá mạnh mẽ, thế nhưng không thể phủ nhận, đầu Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ này cũng đã đạt tới bát giai.

Lúc này hai đầu Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ ở cùng một chỗ, ánh mắt hung ác nhìn về phía đám người Lục Lâm Thiên, Hắc Vũ, khí tức hung hãn tràn ra, trong ánh mắt dữ tợn tràn ngập hàn ý.

– Hai đầu Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ bát giai.

Tất cả mọi người giật mình, hóa ra bên trong sơn động này lại có hai đầu Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ, hai đầu Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ bát giai a.

Hắc Vũ và Lục Lâm Thiên nhìn nhau, dường như hai người cũng thật không ngờ.

Chi chi.

Hai tiếng chi chi vang lên, ngay phía sau hai đầu Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ này có hai đầu yêu thú giống như rắn nhỏ bằng cánh tay trẻ con trườn ra. Hai đầu yêu thú này gióng như Hoàng Kim Yêu Long, thế nhưng bên dưới còn chưa có ngũ trảo.

Ngao.

Hai đầu yếu thú nhỏ như rắn này xuất hiện, tức thì hai đầu Hoàng Kim Yêu Long kia vội vàng kêu lên một tiếng sau đó đem hai đầu yêu thú nhỏ kia về phía sau, dùng thân thể to lớn bảo hộ.

– Hai đầu ấu long Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, có chút kinh ngạc. Hai đầu ấu long này rõ ràng chỉ là nhất giai mà thôi, nói cách khác chưa được sinh ra bao lâu. Hai đầu Hoàng Kim Yêu Long trưởng thành này nhất định có một đầu là nữ. Cũng bởi vì vừa mới sinh sản cho nên cực kỳ suy yếu như vậy. Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ kia liều mạng chạy vào động phủ, có lẽ cũng bởi vì đầu Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ mẹ này và hai đầu ấu long.

Lúc này không chỉ có Lục Lâm Thiên, Hắc Vũ, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long, sắc mặt cả đám biến hóa, nhìn nhau.

– Nhân loại, rốt cuộc các ngươi muốn gì?

Nhìn đám người Lục Lâm Thiên, Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ bị thương hung hăng nói. Tuy rằng khí tức trên người suy yếu thế nhưng vẫn đem đầu Hoàng Kim Yêu Long mẹ và hai đầu ấu long nhỏ bảo hộ phía sau.

Chi Chi.

Hai đầu ấu long lại đi ra, ánh mắt mang theo sự cảnh giác nhìn về phía đám người Lục Lâm Thiên. Dường như cảm giác được nguy hiểm thế nhưng chúng nó không chút sợ hãi, ngược lại còn không ngừng phun ra nuốt vào cái lưỡi nhỏ, kêu lên uy hiếp đám người Lục Lâm Thiên. Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ bị thương kia lần nữa phải ném hai tiểu tử này về phía sau.

– Ta cần long huyết, cho nên phải giết ngươi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ngươi giết ta, ta có thể không phản kháng. Ngươi phải đáp ứng ta, thả mẹ con các nàng.

Hoàng Kim Yêu Long bị thương nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt lại nhìn về phía Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ mẹ kia.

– Không, nhân loại, ngươi giết ta đi, thả bọn họ.

Đầu Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ cái thu ánh mắt hung ác lại, thay vào đó là ánh mắt khẩn cần nhìn về phía Lục Lâm Thiên và Hắc Vũ, nàng cũng nhìn ra được hai người này là đầu lĩnh.

Chi Chi.

Hai đầu ấu long lần nữa chạy ra, dường như nghe được Lục Lâm Thiên nói cho nên hung ăng lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, cái lưỡi không ngừng phun ra nuốt vào. Tuy rằng chúng nó là yêu thú nhất giai, thế nhưng uy mãnh vô cùng, khí chất trời sinh so với yêu thú khác mạnh hơn nhiều.

– Mau trở lại cho ta.

Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ bị thương kia biến sắc, trong miệng xuất hiện một cỗ hấp lực, đem hai đầu ấu long nhỏ này trực tiếp hút lại, sau đó đặt ở dưới cái đuôi khổng lồ để hai tiểu tử này không thể giãy ra.

Chi chi.

Hai đầu ấu long không thể giãy ra, liên tục phun ra nuốt vào cái lưỡi nhỏ kêu lên.

– Nhân loại, giết ta, thả bọn họ. Thế nào, ta có thể đi với các ngươi.

Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ bị thương lần nữa nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Nếu như ngươi chỉ cần giết một người thì cứ giết ta, đừng làm thương tổn bọn họ.

Đầu mẫu Hoàng Kim Yêu Long kia cũng dùng ánh mắt khẩn cần nhìn Lục Lâm Thiên, thân thể to lớn giãy dụa, nhìn hai đầu ấu long, trong mắt tràn ngập vẻ lo lắng. Trong lòng nàng hiểu rõ, nếu như là nhân loại bình thường nhìn thấy hai đứa con của nàng, nhất định sẽ trăm phương ngàn kế thu làm tọa kỵ. Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ nhất giai, vô số người muốn thu làm tọa kỵ.

Chi chi.

Hai đầu ấu long nhìn mẫu thân, dường như có thể hiểu được mẫu thân chúng nó đang nói gì. Trong hai đôi mắt nhỏ có chút ướŧ át, thân hình liên tục giãy dụa, không biết lấy sức lực từ đâu thoát ra khỏi đuôi phụ thân, nhảy lên người mẫu thân rồi leo lên trên cái đầu khổng lồ của mẫu thân.

Grao.

Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ mẹ rít lên một tiếng trầm thấp vô cùng thân thiết, hai mắt cũng ươn ướt. Vô cùng thân thiết liếʍ láp hai đầu ấu long này.

Không ai thấy lúc này hai mắt Tiểu Long đã ươn ướt. Nhìn cảnh này, nước mắt không tự chủ mà tràn ra. Không chỉ có Tiểu Long, Lục Tâm Đồng và Dương Quá cũng vậy. Đặc biệt là Lục Tâm Đồng, hầu như là sắp rơi nước mắt.

– Nhân loại, ngươi thả bọn họ, ta không phản kháng. Đồng thời còn tặng cho ngươi một ít bảo vật, chỉ cần ngươi thả bọn họ là được.

Chương 1746: Điều kiện thu phục (1)

Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ bị thương nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên. Ánh mắt vốn hung hãn bạo ngược lúc này chuyển thành ôn nhu nhìn vợ con, lập tức cầu khẩn nói với Lục Lâm Thiên.

– Ngươi xem phía sau ngươi, những Diễn Linh thánh quả này ngươi đều có thể cầm lấy.

Hoàng Kim Yêu Long nhìn đám người Lục Lâm Thiên rồi nói.

Mọi người nghe vậy lập tức nhìn kỹ, trong nháy mắt sắc mặt lần nữa giống như hóa đá.

– Trời ạ.

– Sao lại như vậy, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

– Rốt cuộc đây là nơi nào, lẽ nào Diễn Linh thánh quả chính là cải củ sao?

Mọi người hít sâu một hơi. Thiên Thủ Quỷ Vương cũng trợn mắt líu lưỡi. Nhìn thạch bích trước mặt, lúc này trên thạch bích có một cái dây mây màu trắng đường kính chừng một thước xoay quanh, dây mây này giống như dây thường xuân đem thạch bích bao phủ. Mà ở trên dây mây này có vô số vật nhỏ như nắm tay trẻ con, không màu không vị, không có một chút năng lượng ba động nào. Thế cho nên sau khi tiến vào sơn động khổng lồ này mọi người đều chú ý lên người hai đầu Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ khổng lồ này, cũng khong chú ý tới sự tồn tại của vật này.

– Diễn Linh thánh quả, không ngờ lại có nhiều Diễn Linh thánh quả như vậy.

Khuôn mặt Lục Lâm Thiên như hóa đá, không rõ là kinh hoàng hay kinh ngạc. Nói chung trong lòng hắn hiện tại chấn động không gì sánh được. Con số Diễn Linh thánh quả trên thạch bích này không ít hơn trăm khỏa, cứ dựa theo một trăm khỏa mà tính toán. Một khỏa Diễn Linh thánh quả đủ để coi là báu vật vô giá, khiến cho vô số Vũ Vương và Linh Vương điên cuồng. Một trăm khỏa là cái khái niệm gì a.

Nhìn đám Diễn Linh thánh quả này, dây mây màu trắng dường như giống như đúc dây mây bên ngoài sơn động. Thế nhưng lại nhỏ hơn một chút. Lục Lâm Thiên phỏng đoán, Thiên Thủ Quỷ Vương có lẽ trong lúc vô ý thu được một khỏa trên nhánh ngoài sơn động mà thôi. Đây mới là thân cây.

Trong lúc kinh ngạc, chấn động, Lục Lâm Thiên đem những ghi chép trên Thiên Linh lục về Diễn Linh thánh quả này một lần. Điều kiện sinh trưởng hà khắc như vậy không ngờ một lần kết lại có nhiều đến thế, quả thực khó mà tưởng tượng được.

– Thực sự là giống như củ cải a.

Thiên Thủ Quỷ Vương vô cùng phiền muộn, hắn liều mạng sống, cửu tử nhất sinh, mất sức chín trâu hai hổ mới thu được một khỏa Diễn Linh thánh quả, cuối cùng còn phải đáp ứng gia nhập Phi Linh môn. Thế nhưng hiện tại trước mặt hắn chính là trên trăm khỏa Diễn Linh thánh quả đưa tới tận cửa khiến cho hắn không khỏi cảm khái.

– Thật nhiều Diễn Linh thánh quả, quá kinh khủng a.

Lục Tâm Đồng sợ hãi than nói.

– Nhiều Diễn Linh thánh quả như vậy, đại biểu cho việc nếu như muội mang theo nhiều Diễn Linh thánh quả trên người, lập tức sẽ bị vô số cường giả liều lĩnh vây công.

Lục Lâm Thiên nói với Lục Tâm Đồng, nhiều Diễn Linh Thánh Quả như vậy sợ rằng người của Tứ các Tứ đảo nhất định sẽ liều lĩnh vây công xuất thủ. Bởi vì không còn giống như một khỏa nữa, mà lúc này có trên trăm khỏa. Thiên Thủ Quỷ Vương chỉ có một khỏa đã bị Vũ Tôn của Khôn Dương đảo truy đuổi suýt mất mạng rồi.

Nhiều Diễn Linh thánh quả như vậy, ngay cả Hắc Vũ cũng chấn động, đây không phải là con số ít. Chỉ cần thu hoạch được số Diễn Linh thánh quả này thôi, thì chuyến đi này cũng coi như thắng lợi trở về rồi.

– Nhân loại, đám Diễn Linh Thiên Quả này tất cả cho ngươi, ta mong ngươi không được tùy tiện động thủ, tha vợ con ta ra.

Giọng nói của Hoàng Kim yêu long đang bị thương lần nữa vang lên.

Phù.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi rồi quay đầu nói với Hoàng Kim Yêu Long đang bị thương:

– Ta có thể đáp ứng ngươi không làm thương tổn các nàng.

– Tốt, không làm thương tổn họ là được rồi.

Hoàng Kim Yêu Long bị thương thở dài một hơ. Trong thế giới yêu thú, chỉ cần là chuyện đã đáp ứng thì sẽ không đổi ý. Hiển nhiên Hoàng Kim yêu Long cũng cực kỳ tin tưởng lời nói của Lục Lâm Thiên.

Tê Tê.

Hai đầu ấu long nhỏ trong nháy mắt nhảy lên trên người phụ thân, ánh mắt hung hăng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, cãi lưỡi nhỏ không ngừng phun ra nuốt vào, dường như đang ngăn cản Lục Lâm Thiên đối phó với phụ thân nó vậy.

– Trở lại.

Hoàng Kim Yêu Long bị thương quát lớn với hai đầu ấu long nhỏ. Hai đầu ấu long nhỏ bám chặt lấy cổ phụ thân, dù thế nào cũng không chịu xuống. Bộ dáng này quả thực bất kỳ ai nhìn cũng phải cảm thấy chua xót.

– Nhị đệ, đệ tu luyện vũ kỹ gì mà phải giết nó? Nếu như có thể thì tha cho nó đi.

Dương Quá do dự một chút rồi nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Lão đại, thả bọn họ đi.

Trong lòng Tiểu Long có chút không đành lòng, lần đầu tiên cầu tình với lão đại.

– Ca ca, thả hắn đi đi. Hai tiểu tử kia vừa mới sinh ra không lâu, không thể để cho bọn chúng mất đi phụ thân.

Lục Tâm Đồng cũng cầu khẩn Lục Lâm Thiên, hai mắt nhìn chăm chú vào trên người hai đầu ấu long Hoàng Kim Yêu Long.

Hai đầu Hoàng Kim Yêu Long lớn nghe thây đối phương cầu tình cho mình liền nhìn nhau, có vẻ vô cùng kỳ quái. Thế nhưng bọn chúng cũng dùng ánh mắt cảm kích nhìn Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long.

Trong đôi mắt nhỏ của hai đầu ấu long Hoàng Kim Yêu Long kia cũng tràn ngập vẻ nghi hoặc. Rõ ràng bọn nó cảm nhận được thiện ý của Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, tuy rằng mới là yêu thú nhất giai, thế nhưng bản thân có huyết mạch cao quý, trí tuệ không giống như yêu thú nhất giai bình thường.

Sưu Sưu.

Hai đầu ấu long nhỏ này lần nữa nhảy xuống mặt đất, cái đầu lắc lư đi về phía ba người Tiểu Long, Dương Quá, Lục Tâm Đồng. Cái đầu vẫn liên tục lắc lư, ánh mắt hiện lên vẻ cầu khẩn. Không giống như ánh mắt hung hãn khi nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt này vô cùng trong suốt, ngoan ngoãn.

Ngao Ngao.

Trong yết hầu hai đầu Hoàng Kim Yêu Long nhỏ phát ra thanh âm trầm thấp, dường như đang muốn nói gì đó, thế nhưng bởi vì là yêu thú nhất giai cho nên không ai hiểu gì.

Ngao.

Tiểu Long cũng lập tức rống lên một tiếng trầm thấp, dường như đang muốn nói gì đó.

Sưu Sưu.

Nhìn thấy Tiểu Long không ngờ có thể nghe hiểu lời chúng nó nói, lại cảm nhận khí tức đồng loại trên người Tiểu Long, hai đầu ấu long nhỏ lập tức cảm thấy thân cận với Tiều Long. Hai đầu ấu long lập tức nhảy tới bên người Tiều Long, không ngừng phát ra thanh âm.

Tiểu Long cũng lập tức đáp lại, dường như đang trao đổi cái gì đó.

– Được rồi, ta sẽ cầu lão đại không giết phụ mẫu hai ngươi.

Tiểu Long ngồi xổm xuống mặt đất nói với hai đầu ấu long. Sau đó nó lấp tức đứng lên, trong mắt hiện lên sự cầu khẩn nói với Lục Lâm Thiên:

– Lão đại, không giết hai đầu Hoàng Kim Yêu Long kia được không? Hai tiểu tử này quá khả ái, thiếu đi phụ mẫu cũng không tốt.

Lục Lâm Thiên vỗ vai Tiểu Long, hắn biết Tiểu Long đang nhớ tới thân thế của mình, mà hiện tại trong lòng hắn cũng cảm động. Cảnh tượng này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thán, yêu thú là động vật có tình nghĩa nhất. Trong nhân loại không thiếu những đôi phu thê khi đại nạn đến lập tức tránh xa. Thế nhưng đầu Hoàng Kim Yêu Long này lại vì con cái, thê tử của mình mà tình nguyện chết đi. Tình cảm như vậy trong nhân loại tuyệt đối ít có.

Chương 1747: Điều kiện thu phục (2)

– Thiếu chủ, đánh chết Hoàng Kim Yêu Long này để làm gì?

Hắc Vũ do dự một chút rồi nói. Dường như hắn cũng bị một màn này làm cho cảm động. Tuy rằng hắn là linh thú, cũng không phải là yêu thú, thế nhưng yêu thú hay linh thú đều là thú, dù sao đều không phải là nhân loại cho nên khó tránh khỏi đồng cảm.

– Ta cần tu luyện một bộ vũ kỹ, cần máu tươi của một con rồng hoàn chỉnh, dùng máu tươi làm vật dẫn.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài nói.

Hắc Vũ nhíu mày, hơi do dự một lát rồi nói.

– Thiếu chủ, có biện pháp khác hay không? Có thể lưu lại tính mạng của đầu Hoàng Kim Yêu Long này hay không? Dù sao huyết mạch của Hoàng Kim Yêu Long cực cao, lại là yêu thú từ viễn cổ, giết cũng đáng tiếc, lại tội hai đầu ấu long kia.

– Biện pháp không phải cũng không có.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, sau khi do dự một lát rồi nhìn hai đầu Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ nói:

– Ta cần máu tươi của một con rồng để tu luyện vũ kỹ. Cho nên phải giết vài đầu, nể tình các ngươi trọng tình, hiện tại các ngươi có thể không chết. Thế nhưng ta có hai điều kiện, nếu như các ngươi đáp ứng thì có thể không chết. Nếu như không đáp ứng mà nói, vậy thì cũng đừng trách ta không khách khí.

– Nhân loại, ngươi nói xem.

Đầu Hoàng Kim Yêu Long mẹ kia lập tức hỏi Lục Lâm Thiên. Có thể không chết là tốt nhất. Nếu như trượng phu chết, trong lòng nàng sao có thể bỏ được. Nếu như là nàng chết, nàng cũng vô cùng luyến tiếc hai đứa nhỏ vừa mới sinh ra không lâu. Trượng phu bị đánh cho bị thương nặng, thực lực hiện tại đã không thể chống lại đám người này. Cũng không thể chạy trốn, huống chi còn có hai đứa nhỏ.

Đầu Hoàng Kim Yêu Long bị thương kia cũng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, có thể không chết là tốt nhất, cho nên nó đang chờ đợi điều kiện mà Lục Lâm Thiên đưa ra.

– Điều kiện thứ nhất, khi thương thế của hai người các ngươi khỏi hẳn phải rút một phần ba máu trong cơ thể ra cho ta. Còn có một chén nhỏ cốt tủy, đồng thời ta còn cần một đạo linh hồn lực của các ngươi. Như vậy đối với các ngươi mà nói cũng không có ảnh hưởng quá lớn đúng không? Mà ta cũng có thể tu luyện vũ kỹ của ta.

Lục Lâm Thiên nhìn hai đầu Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ nói. Tu luyện Long Ảnh tí, chỉ cần yêu thú long tộc thất giai là được. Mà hai đầu Hoàng Kim Yêu Long này đều đạt tới bát giai, một phần ba máu trong cơ thể, còn có cốt tủy, linh hồn lực, nói không cừng còn có thể làm được. Dù sao bọn nó cũng là yêu thú bát giai, so với thất giai mạnh hơn không ít.

– Chuyện này không thành vấn đề.

Thân là yêu thú long tộc, huyết mạch của Hoàng Kim Yêu Long cực kỳ cao, máu trên người lại càng không thể tùy tiện giao cho người khác. Hai đầu Hoàng Kim Yêu Long do dự một chút rồi lập tức gật đầu đáp. Điều kiện này chờ sau khi thương thế khỏi hẳn, một phần ba máu đối với bọn nó mà nói cũng không tạo thành ảnh hưởng quá lớn. Một chén nhỏ cốt tủy tuy rằng phiền phức, thế nhưng cũng có thể làm được. Về phần long huyết cao quý thì bọn nó đã không còn cố kỵ nữa. Huống chi bên người nhân loại này còn có yêu hoàng, huyết mạch so với bọn nó còn cao hơn.

– Thứ hai, các ngươi phải thuần phục ta. Đương nhiên, các ngươi cứ yên tâm, ta biết huyết mạch của yêu thú long tộc các ngươi cao quý, các ngươi thuần phục ta, ta cũng không làm trái nguyện vọng của các ngươi, các ngươi cũng rất tự do. Bất luận một chuyện gì sau khi các ngươi đồng ý thì ta mới phái các ngươi đi làm. Các ngươi phải hiểu rõ, ta chỉ có thể nhượng bộ được tới nước này mà

thôi.

Lục Lâm Thiên nói xong, ánh mắt nhìn vào hai đầu Hoàng Kim Yêu Long. Nếu không muốn đánh chết hai đầu Hoàng Kim Yêu Long này thì Lục Lâm Thiên cũng không muốn buông tha cơ hội thu phục chúng nó. Hoàng Kim Yêu Long bát giai, coi như là có Hắc Vũ tương trợ, cho dù có Huyết Hồn ấn nữa cũng không có khả năng làm được. Đồng thời có yêu thú long tộc huyết mạch cao như Hoàng Kim Yêu Long mà nói, nếu gặp yêu thú long tộc khác có thể trực tiếp thu phục. Yêu thú không giống như nhân loại hay lật lọng. Một khi yêu thú đáp ứng chuyện gì thì tuyệt đối sẽ làm được. Đặc biệt là yêu thú huyết mạch càng cao, một khi thuần phục thì sẽ càng thêm trung thành.

– Chuyện này…

Thuần phục nhân loại, hai đầu yêu thú này nhìn nhau do dự. Huyết mạch càng cao lại càng không muốn thuần phục nhân loại, huống chi là yêu thú long tộc như bọn nó. Chỉ là lúc này bọn nó đã không còn lựa chọn nào khác.

– Hoàng Kim Yêu Long, các ngươi không còn lựa chọn nào khác. Lão đại ta đã nhượng bộ rồi, các ngươi còn do dự cái gì nữa? Thuần phục lão đại ta cũng không ủy khuất các ngươi. Yêu thú bình thường lão đại ta còn chướng mắt, nếu như lão đại ta nguyện ý hoàn toàn có thể mạnh mẽ khiến cho các ngươi thuần phục.

Tiểu Long nhíu mày nhìn hai đầu Hoàng Kim Yêu Long nói.

– Hai đầu Hoàng Kim Yêu Long các ngươi đã không còn lựa chọn nào khác, sinh cơ đã cho các ngươi, lúc này phải xem lựa chọn của các ngươi rồi.

Hắc Vũ nhìn hai đầu Hoàng Kim Yêu Long lên tiếng.

Ngao ngao.

Hai đầu ấu long không ngừng phun ra nuốt vào, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi lại nhìn phụ mẫu.

Hai Đầu Hoàng Kim Yêu Long kia nhìn hai đầu ấu long rồi nhìn nhau, kim quang toàn thân chợt lóe, thân thể to lớn trong nháy mắt hóa thành hai đạo thân ảnh nhân loại.

Hai đạo thân ảnh này một nam một nữ, nam thân thể cao ngất, vẻ mặt cương nghị, thoạt nhìn hơn bốn mươi tuổi. Trên người mặc một bộ hoàng bào, khí thế bễ nghễ thiên hạ. Đôi mắt kia chỉ cần liếc nhìn vào cũng cảm giác được sự cao quý, uy nghiêm.

Nữ thoạt nhìn ba bốn chục tuổi, mặc y phục màu vàng, thân hình yểu điệu, ngũ quan xinh xắn lại mang theo khí chất cao quý. Loại cao quý này tới từ huyết mạch khiến cho người khác không thể bằng được. Mà khí tức của hai người lúc này vô hình trung cũng tạo thành một cỗ uy áp vô hình.

– Bàn Hủy ra mắt chủ nhân.

– Bàn Vân ra mắt chủ nhân.

Hai đầu Hoàng Kim Yêu Long hóa thành hình người lập tức hành lễ với Lục Lâm Thiên. Giờ phút này, hai người biết mình đã không còn lựa chọn nào khác, vì hai đầu ấu long, bọn họ cũng chỉ có thể làm như vậy.

– Bàn Hủy huynh, Bàn Vân tẩu tử, các người gọi sai rồi. Ta chỉ muốn cho các người gia nhập Phi Linh môn của ta mà thôi.

Nhìn hai đầu Hoàng Kim Yêu Long Bàn Vân Bàn Hủy muốn hành lễ, chân khí trên người Lục Lâm Thiên tràn ra, ngăn cản hai người rồi cười nói.

– Ngươi không phải bảo chúng ta thuần phục ngươi hay sao?

Hai đầu Hoàng Kim Yêu Long Bàn Hủy và Bàn Vân hỏi, sắc mặt vô cùng nghi hoặc.

– Ta muốn hai vị thần phục là thần phục chưởng môn Phi Linh môn ta mà thôi. Cũng là muốn hai vị gia nhập Phi Linh môn, về phần những cái khác thì quên đi, hai vị gia nhập Phi Linh môn là được rồi.

Lục Lâm Thiên cười nói.

Hai người Bàn Hủy, Bàn Vân nhìn một chút, vẻ mặt hiện lên vẻ cảm kích nói:

– Ngươi chỉ muốn chúng ta gia nhập Phi Linh môn thôi sao?

Chương 1748: Phục dụng linh quả (1)

– Không sai, hai vị gia nhập Phi Linh môn, đảm nhiệm chức vị tôn sứ hộ sơn, dưới chưởng môn, ngoài môn quy ra thì không bị bất cứ một hạn chế nào.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

Hai người nghe vậy lại càng cảm kích hơn. Thân là huyết mạch long tộc cao quý, để bọn họ thuần phục nhân loại làm tọa kỵ, tuy rằng là bị áp bách, bất đắc dĩ phải làm như vậy thế nhưng trong lòng bọn họ cực kỳ không muốn. Nghe thấy Lục Lâm Thiên nói chỉ muốn bọn họ gia nhập Phi Linh môn gì đó, đồng thời còn có địa vị cực cao, trong lòng bọn họ cực kỳ cảm kích. Nhân loại này quả thực không nhân cơ hội mà áp bức bọn họ. Hai người lần nữa hành lễ nói:

– Bàn Hủy, Bàn Vân ra mắt chưởng môn.

– Bàn Hủy huynh, Bàn Vân tẩu tử, đứng lên đi. Sau này hai vị chính là tôn sứ hộ sơn của Phi Linh môn, ta tin rằng hai vị sau này sẽ không phải hối hận.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, hai đầu Hoàng Kim Yêu Long bát giai tương đương với hai cường giả Vũ Tôn tam trọng. Thực lực như vậy, khiến cho thực lực của Phi Linh môn lần nữa tăng lên không ít.

– Chưởng môn, chúng ta gia nhập Phi Linh môn, thế nhưng nơi này dường như cũng không đi ra ngoài được. Được rồi, mọi người làm sao có thể vào được dây?

Trong mắt Bàn Hủy hiện lên sự kinh ngạc, nhanh chóng hỏi Lục Lâm Thiên. Nơi này chưa từng có nhân loại nào tiến vào, không gian cũng bị phong tỏa.

Lục Lâm Thiên nói với Bàn Hủy chuyện bên ngoài. Lúc này Bàn Hủy với Bàn Vân mới bừng tỉnh. Trong lòng bọn họ kỳ thực cũng có chút chờ mong. Bị nhốt trong không gian này đã lâu, trong lòng cũng có khát vọng muốn đi ra nhìn thế giới bên ngoài.

Ngao Ngao.

Hai đầu ấu long hiếu kỳ nhìn mọi người. Đối với Lục Lâm Thiên hai tên tiểu tử này vẫn cho rằng hắn là ác nhân, cái lưỡi nhỏ không ngừng phun ra nuốt vào, ánh mắt mang theo vẻ cảnh giác. Thế nhưng ở trước mặt Lục Tâm Đồng, Dương Quá và Tiểu Long lại vô cùng ngoan ngoãn.

Lục Lâm Thiên cười khổ, hai đầu tiểu tử này coi hắn là ác nhân. Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong tay lập tức xuất hiện hai khỏa đan dược. Đây chính là hai khỏa Yêu Linh đan nhị phẩm. Yêu linh đan phẩm giai cao hơn trên người Lục Thiếu Du cũng không có. Yêu linh đan lục phẩm đã bị Thiên Sí Tuyết Sư cùng Phi Thiên Ngô Công dùng hết. Trên người hiện tại chỉ còn mấy khỏa yêu linh đan cấp thấp.

– Cho hai tiểu tử ngươi một chút đan dược. Đây là thứ tốt.

Lục Lâm Thiên cầm yêu linh đan nói với hai đầu ấu long. Dường như muốn hàn gắn một chút, bởi vì trong mắt hai tiểu tử này đã coi hắn như kẻ thù.

Ngao Ngao.

Khí tức trên Yêu linh đan đối với hai đầu ấu long này dường như có lực hấp dẫn vô cùng lớn. Cảm nhận được khí tức của Yêu linh đan, hai tiểu tử này lập tức hưng phấn, bởi vì chúng nó đã cảm giác được đan dược này đối với chúng nó có tác dụng vô cùng lớn. Thế nhưng ánh mắt vẫn nhìn về phía Lục Lâm Thiên mang theo sự cảnh giác, không dám tiến lên.

– Hai tiểu tử kia, ăn đi, không ai làm tổn thương các ngươi nữa đâu.

Lục Tâm Đồng nhìn thấy hai đầu ấu long không dám tiến lên, lập tức nói với hai đầu ấu long.

Ngao Ngao.

Hai đầu ấu long lắc lư cái đầu nhìn Lục Lâm Thiên, thân hình nhanh chóng đi tới bên người Lục Lâm Thiên, sau đó há mồm đem yêu linh đan trong tay nuốt vào miệng. Sau đó lập tức lùi lại, sau khi nuốt Yêu linh đan, cả hai lại dùng ánh mắt cảnh giác nhìn Lục Thiếu Du, thế nhưng sự cảnh giác trong mắt lúc này đã yếu đi không ít.

– Hai tiểu tử này thật là khả ái.

Lục Tâm Đồng nhìn hai đầu ấu long, trong lòng cực kỳ yêu thích, nàng cúi xuống vuốt ve đầu của chúng sau đó lại ngẩng đầu nói với Bàn Hủy, Bàn Vân:

– Bàn Hủy ca, Bàn Vân tẩu tử, hai tiểu tử này có tên hay chưa?

– Còn chưa. Bọn nó là huynh muội, mới sinh ra không lâu cho nên còn chưa kịp đặt tên.

Bàn Vân mỉm cười, ánh mắt hiền từ nhìn vào hai đầu ấu long.

– Vậy muội có thể đặt tên cho bọn chúng được không?

Lục Tâm Đồng nhất thời có hứng thú hỏi.

– Đương nhiên không thành vấn đề, chúng ta cũng không biết gọi chúng nó là gì mới tốt đây.

Bàn Vân nói.

Lục Tâm Đồng cúi đầu trầm tư một lát rồi lập tức nói:

– Ca ca thì gọi là Bảo nhi, muội muội thì gọi là Bối nhi đi.

Ngao Ngao.

Hai đầu ấu long không ngừng lúc lắc cái đầu, dường như vô cùng vui vẻ.

– Bảo nhi, Bối nhi, tên hay.

Bàn Vân mỉm cười, cực kỳ thỏa mãn.

– Bàn Hủy huynh, Bàn Vân tẩu tử, Diễn Linh thánh quả này rễ nó ở đâu?

Lục Lâm Thiên nhíu mày rồi nhìn về phía Diễn Linh thánh quả trên thạch bích. Đám rễ tráng kiện kia không biết là tới từ đâu. Lục Lâm Thiên suy đoán, bất luận một loại linh quả nào trong thiên địa đều được linh khí trong thiên địa uẩn dưỡng. Vũ linh thánh quả của Vân Dương Tông cũng là như vậy. Thánh quả trong Vụ tinh hải khi trước cũng là do linh khí đậm đặc tạo nên. Nếu như hắn tìm được ngọn nguồn thì có lẽ sẽ có bất ngờ lớn.

– Chúng ta cũng không biết, cũng chưa từng đi tìm qua.

Bàn Hủy lắc đầu nói, chuyện này quả thực bọn họ cũng chưa từng tìm hiểu qua.

– Lão đại, huynh xem Diễn Linh thánh quả kìa.

Tiểu Long nhìn về phía Diễn Linh thánh quả rồi nói. Mọi người lập tức nhìn về phía trước. Chỉ thấy cái dây màu trắng dưới Diễn Linh thánh quả lúc này đang chậm rãi co rút lại, dường như sắp héo rũ.

– Chưởng môn, Diễn Linh thánh quả này không thể gần nhân loại, nếu không nó sẽ héo rũ.

Bàn Hủy nói.

– Mau đem Diễn Linh thánh quả hái xuống rồi dùng hộp ngọc bảo tồn.

Lục Lâm Thiên nói xong, cấp tốc thả người nhảy lên. Tay móc ra hộp ngọc đem đám Diễn Linh thánh quả dầy dặc kia thu vào trong hộp ngọc.

Lúc này mọi người đều tự nhảy lên, Diễn Linh thánh quả chính là bảo vật. Cả đám đều nhanh chóng thu Diễn Linh thánh quả vào hộp ngọc.

Sưu.

Khi một khỏa Diễn Linh thánh quả cuối cùng bị Tiểu Long thu hồi, cái dây màu trắng lớn kia đã héo rũ nhỏ bằng ngón tay, dính vào thạch bích giống như mạng nhện. Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người cái dây kia lập tức biến mất không thấy. Ngay cả một chút tro tàn cũng không để lại, hoàn toàn hóa thành năng lượng.

– Hay cho Diễn Linh thánh quả thần dị.

Mọi người cảm thán, thiên địa to lớn như vậy, chuyện kỳ dị nào cũng có. Diễn Linh thánh quả này một khi có nhân loại tới gần sẽ chủ động héo rũ. Quả thực vô cùng khó hiểu.

– Một trăm hai mươi tám khỏa.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên đem số Diễn Linh thánh quả kiểm kê một lần. Tổng cộng có một trăm hai mươi tám khỏa, số lượng này trực tiếp khiến cho Lục Lâm Thiên chấn động.

– Quá nhiều a.

– Phát tài rồi.

Dương Quá cũng không nhịn được mà than nhẹ một tiếng. Một khỏa Diễn Linh thánh quả đủ để khiến cho Vũ Tôn, Linh Tôn động thủ tranh đoạt. Mà hiện tại trong tay bọn họ lại có một trăm hai mươi tám khỏa.

Hắc Vũ lúc này cũng kinh ngạc rồi lập tức mỉm cười. Quả thực đây không phải là một số lượng nhỏ. Một trăm hai mươi tám khỏa Diễn Linh thánh quả, đủ để bồi dưỡng ra hơn một trăm cường giả.

Chương 1749: Phục dụng linh quả (2)

– Chưởng môn, số Diễn Linh thánh quả này ăn sớm khi nào thì càng tốt khi đó. Thế nhưng nếu dùng khỏa thứ hai thì sẽ không có hiệu quả gì nữa. Ta và Bàn Vân sau khi dùng hơn mười khỏa, hình như tới khỏa thứ ba đã hoàn toàn không có hiệu quả gì.

Bàn Hủy nói với Lục Lâm Thiên.

– Cái gì?

Lục Lâm Thiên không nói gì, mỗi người dùng hơn mười khỏa Diễn Linh thánh quả, chính là xấp xỉ ba mươi khỏa a. Trên đời này chỉ sợ cũng chỉ có Bàn Hủy và Bàn Vân này mới không coi Diễn Linh thánh quả ra gì mà thôi.

Thiên Thủy Quỷ Vương vô cùng buồn bực, thảo nào khi trước Bàn Hủy này không đuổi theo. Hóa ra hắn đã sớm không buồn ăn vào nữa. Mà vì một khỏa Diễn Linh thánh quả này mình còn liều mạng, quả thực người so với người quá khác nhau a.

– Hiểu rỗi.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, bất luận một loại linh quả nào trong thiên địa đều như vậy. Càng ăn vào sớm bao nhiêu thì càng có hiệu quả lớn bấy nhiêu, hắn nói:

– Bàn Hủy huynh, các người mau chóng khôi phục thương thế đi. Trong tay ta có một chút đan dược chữa thương, có lẽ có tác dụng với hai người.

Lục Lâm Thiên nói xong, trong tay xuất hiện sáu khỏa đan dược chữa thương thất phẩm cao giai. Quả thực ra tay cũng không nhỏ. Bàn Hủy bị thương, Bàn Vân vì sinh cho nên tiêu hao mà suy yếu. Đám người bọn hắn cũng nên phục dụng Diễn Linh thánh quả này, có lẽ cũng sẽ chậm trễ không ít.

– Đa tạ chưởng môn.

Bàn Hủy và Bàn Vân tiếp nhận đan dược, sắc mặt khẽ đổi. Trong lòng càng cảm thấy nhân loại trước mặt không tồi. Chí ít đối với bọn họ cũng cực kỳ tôn kính, tuy rằng bọn họ thuần phục thế nhưng nhân loại này cũng không có ý tứ sai bảo.

– Tất cả mọi người phục dụng Diễn Linh thánh quả đi. Đối với tu vi sau này có không ít chỗ tốt.

Lục Lâm Thiên nói với mọi người sau đó lại nhìn về phía Hắc Vũ nói:

– Hắc Vũ thúc, thúc cũng ăn vào một khỏa đi.

– Diễn Linh thánh quả đối với yêu thú, linh thú bát giai mà nói có tác dụng không ít, ta cũng không khách khí nữa.

Hắc Vũ nói, bảo vật như vậy đối với hắn mà nói cũng có không ít chỗ tốt.

Hắc Vũ lập tức bố trí một đạo cấm chế ngoài động, mọi người khoanh chân ngồi xuống phục dụng Diễn Linh thánh quả. Ngay cả Phi Thiên Ngô Công cũng không ngoại lệ. Lục Lâm Thiên cũng lập tức khoanh chân ngồi xuống, tay móc ra một khỏa Diễn Linh thánh quả.

Diễn Linh thánh quả này lớn bằng nắm tay trẻ con, không màu không vị, thậm chí không có một chút năng lượng ba động nào, giống như là một khối cầu bằng thủy tinh trong suốt. Thế nhưng nếu nhìn kỹ lại cảm thấy trước mặt giống như có một hải dương vô tận khiến cho trong lòng mọi người không tự chủ được mà run lên.

– Ồ?

Cầm Diễn LInh thánh quả trong tay, nhìn bạch quang nhàn nhạt chậm rãi lưu chuyển bên trong, giống như là có một dòng suối đang hội tụ. Bạch quang nhu hòa giống như có sinh mệnh. Một cỗ dược hương nhàn nhạt lập tức từ bên trong truyền ra.

– Hay cho một linh quả kỳ dị.

Lục Lâm Thiên lập tức phục dụng Diễn Linh thánh quả trong tay. Diễn Linh thánh quả này chui vào trong yết hầu thì Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy mát mẻ. Từ yết hầu của Lục Thiếu Du, dược dịch chảy vào trong cơ thể, cảm giác mát mẻ này giống như có thể gột rửa tâm linh của hắn. Biến hóa này khiến cho Lục Thiếu Du trong lúc vô hình không ngờ lại có thể cảm giác được đủ loại tư vị, ngọt bùi đắng cay.

Diễn Linh thánh quả hóa thành linh dịch tiến vào trong cơ thể rồi khuếch tán ra chung quanh, cỗ linh dịch này cũng tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên. Thần thức trong đầu Lục Lâm Thiên bắt đầu mê man, thậm chí còn có chút giống như buồn ngủ, càng lúc càng thấy mơ hồ.

Sưu.

Cùng lúc đó quanh thân Lục Lâm Thiên trong nháy mắt bị một đoàn quang mang màu trắng vây quanh, dưới cỗ quang mang màu trắng này, sắc mặt Lục Lâm Thiên cực kỳ khó hiểu, khi thì hiện lên vẻ khổ sở, khi thì có tiếu ý, khi nhìn hư huyễn.

Lúc này Lục Lâm Thiên có cảm giác mình đã trở về lúc trước, ngày còn cơ khổ khi bé. Sau đó lại ngoài ý muốn đi tới thế giới này, gặp mẫu thân. Nhớ tới Lục Lâm Thiên ở thế giới này không ngừng bị lăng nhục, một đường đi tới, gặp Nam thúc, bớt đi vẻ ngây ngô của thiếu niên, bắt đầu có tâm của một cường giả. Gặp Vô Song, Cảnh Văn, Tiểu Linh, Hồng Lăng, bắt đầu sa vào nữ nhi tình trường, thậm chí tới lúc cuối cùng Lục Thiếu Du còn có thể cảm giác được mình già đi, tóc hắn trắng xóa.

Ngay khi Lục Lâm Thiên cảm giác đại nạn mình sắp tới, hắn lại biến thành một hài nhi, từ nhỏ tới thanh niên, tiếp tục sống một cuộc sống mới. Mà lúc này dường như trong người hắn có người, biến hóa như vậy, khi thời gian đại nạn của hắn tới, hắn lại hóa thành một hài nhi, lần thứ hai trải qua một cuộc sống mới.

Trong thời gian ngắn ngủi này Lục Lâm Thiên tổng cộng trải qua chín đời người, nếm thử chín thân phận khác nhau. Trong chín thân phận này, hắn có lúc thành người thường, có lúc là vương công, quý tộc, thất bại, cũng có lúc trở thành người thành danh, có thân phận nhu nhược, cũng có thân phận đói khổ, lạnh lẽo, thế nhưng cũng có thân phận có thể tương trợ sinh linh, cũng có thân phận giết người như ma.

Giống như mấy trăm năm, cũng giống như mười mấy canh giờ, lại giống như chỉ trong vài chung trà. Trải qua chín kiếp người, từng Lục Lâm Thiên khác nhau hiện lên trong đầu Lục Lâm Thiên. Lục Thiếu Du có cảm giác giống như mình là một người ngoài cuộc, đang nhìn thấy cuộc sống của khác. Thế nhưng đây lại giống như hắn, là một Lục Thiếu Du khác.

Cảnh tượng qua đi, trải qua nhân sinh chín kiếp, trong đó có lúc sướng khổ cơ hàn, thăng trầm, đủ loại tư vi khiến cho đầu Lục Lâm Thiên đổ mồ hôi lạnh, trong lòng vô cùng khiếp sợ.

Ngay trong lúc Lục Lâm Thiên hỗn loạn, đột nhiên Lục Lâm Thiên loáng thoáng cảm giác được hắn xuất hiện ở trong một không gian xa lạ. Không gian này vô cùng rộng lớn không gì sánh được, cũng không biết đây là nơi nào.

Mà trước mắt hắn xuất hiện một hình ảnh máu tanh vô cùng kinh khủng. Trong một dãy núi vô biên có một bóng lưng tay cầm một thanh kim đao màu vàng, dưới chân là thi thể chất như núi. Những thi thể này dường như có cả người, còn có cả yêu thú.

Trong cảnh tượng này bầu trời phong vân biến sắc, quỷ khóc thần sầu, máu tanh ngập tràn, sát khí ngập trời, máu chảy thành sông.

Cỗ khí tức này khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác mình nhỏ bé như con kiến, cảnh tượng máu tanh trước mặt khiến cho tim hắn đập nhanh hơn vài phần. Ngay khi Lục Lâm Thiên nhìn thấy rõ khuôn mặt tay cầm kim đao màu vàng kia thì một đạo kim quang đột nhiên lan tràn ra, trong đầu hắn lập tức cảm thấy đau đớn rồi tỉnh lại.

Ông Ông.

Trong đầu, kim đao màu vàng không ngừng tràn ra kim quang phát ra thanh âm ông ông rồi lập tức yên tĩnh lại. Dường như vừa rồi kim đao màu vàng này cũng bị một chút ảnh hưởng.

Quang mang quanh người Lục Lâm Thiên biến mất không thấy, miệng thở ra một ngụm trọc khí từ trong cơ thể, trong đầu còn có chút trì độn. Tất cả mọi chuyện xảy ra trong đầu hắn vừa rồi giống như là một giấc mộng lại giống thực.

Chương 1750: Âm thanh lớn

Cảnh tượng rõ ràng hiện lên trước mặt hắn, trải qua chín lần luôn hồi. Một lát sau, Lục Lâm Thiên đang ngồi đó dần dần mở hai mắt ra, ánh mắt mờ mịt nhìn về bốn phía. Trong mắt vô cùng trong suốt không gì sánh được. Trong thời gian ngắn ngủi này dường như hắn đã trải qua một lần lột xác.

– Ta rốt cuộc là ai? Ai vừa là ta? Đó không phải là ta. Ta chính là ta, ta chính là Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên duy nhất.

Bỗng nhiên Lục Lâm Thiên cười ha hả một tiếng, trong ánh mắt mờ mịt kia lúc này hiện lên sự vui vẻ. Giống như trải qua nhân sinh chín kiếp khiến cho khuôn mặt hắn trở nên cương nghị, khóe miệng mang theo tiếu ý ngập tràn.

Giờ phút này, đột nhiên Lục Lâm Thiên hiểu ra, trong lòng hắn dường như có một chút khác lạ gì đó. Thế nhưng nhất thời cũng không nói rõ ra thành lời. Nhưng mà Lục Lâm Thiên có thể khẳng định, vừa rồi bản thân hắn chiếm được không ít chỗ tốt. Tâm cảnh của hắn đã vững chắc hơn khi trước gấp mấy lần, giống như là núi lớn biển rộng, ngay cả tu vi thực lực vô hình trung cũng đã ngưng thực hơn rất nhiều.

– Mệnh ta không do trời quản, ta là Lục Lâm Thiên, là Lục Lâm Thiên chân thực, có huyết nhục rõ ràng.

Lục Lâm Thiên lần nữa cười ha hả, trên mặt hiện lên tiếu ý, dường như đã hiểu ra cái gì đó. Thế nhưng dường như cũng không quá hiểu rõ. Cũng chỉ có Lục Lâm Thiên biết, Diễn Linh thánh quả này đã khiến cho hắn nhận được không ít chỗ tốt.

– Ồ?

Sau khi bình tĩnh lại, Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh. Bốn phía hắn lúc này đám người Hắc Vũ, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long đều đang khoanh chân ngồi xuống, giống như là trở thành một bức tượng, đang tiến vào trong trạng thái huyền ảo nào đó.

Hai người Bàn Vân và Bàn Hủy vẫn đang điều tức. Bảo Nhi và Bối Nhi sau khi ăn yêu linh đan dường như đang tu luyện, quanh thân tràn ngập quang mang.

Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc, vì sao mọi người đều phục dụng Diễn Linh thánh quả một lúc thế nhưng hắn lại tỉnh trước. Mọi người dường như vẫn đang ở trong một trạng thái huyền ảo nào đó. Khẽ lắc đầu, Lục Lâm Thiên lập tức hiếu kỳ đi tới trước mặt thạch bích nơi dây của Diễn Linh thánh quả héo rũ.

Diễn Linh thánh quả này tới từ đâu khiên cho Lục Lâm Thiên cực kỳ hiếu kỳ. Sau khi quan sát bốn phía, Lục Lâm Thiên lập tức tiến vào trong một thạch động gần đó. Thạch động này vốn là nơi cái dây Diễn Linh thánh quả kéo dài ra. Lúc này dây trắng héo rũ, cái thạch động này mới hiện lên trước mặt Lục Thiếu Du.

– Vào xem,.

Tất cả mọi người đều đang luyện hóa Diễn Linh thánh quả, Bàn Hủy và Bàn Vân đang chữa thương, Lục Lâm Thiên do dự, bên trong nói không chừng ngay cả Bàn Hủy cũng không biết, Lục Lâm Thiên lập tức tiến vào bên trong.

Bên trong thạch động càng ngày càng nhỏ, dường như đi sâu vào trong núi, bên trong thạc động vô cùng gồ ghề. Một lát sau, ánh mắt Lục Lâm Thiên ngẩn ra, ở phía trước dường như có động tĩnh, còn có một cỗ năng lượng nhàn nhạt không ngừng tràn ra.

– Năng lượng ba động.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức vui vẻ, tốc độ lập tức được đẩy nhanh hơn. Mà một lát sau, trong thạch động có chút ẩm ướt, trên thạch động còn có những giọt nước nhàn nhạt, ngay cả trên mặt đất cũng có không ít nước. Bởi vì trong thạch động gồ ghề cho nên những giọt nước này đang bắt đầu chậm rãi khô đi. Mà bên trong nước Lục Lâm Thiên nhìn thấy một cái dây màu trắng.

– Năng lượng thiên địa thật nồng đậm.

Lục Lâm Thiên thử đem tay chạm vào nước. Nước ở trước tay hắn lập tức hóa thành năng lượng chui vào trong cơ thể hắn. Nước ở trong thạch động này không ngờ hoàn toàn đều là năng lượng thiên địa ngưng tụ. Bên trong cỗ năng lượng này sau khi tiến vào cơ thể lập tức hóa thành một cỗ năng lượng mát mẻ, hoàn toàn không giống như năng lượng bình thường.

– Tìm được rồi.

Đối với năng lượng này, Lục Lâm Thiên cũng không suy nghĩ bao nhiêu. Diễn Linh thánh quả chính là từ nơi này diễn sinh ra. Nơi này nhất định có một nơi là cuội nguồn của năng lượng. Sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức vui vẻ, nơi này tuyệt đối có một nơi phát ra năng lượng lớn. Bất luận một thiên tài địa bảo nào đều được năng lượng thiên địa khổng lồ chống đỡ.

Lục Lâm Thiên đẩy nhanh tốc độ đi dọc theo sơn động. Khi đi tới tận cùng Lục Lâm Thiên lập tức gặp được một cảnh tượng kinh người, ngoài cái thạch động này là một hình tròn khổng lồ, bốn phía có vô số lỗ nhỏ, từng giọt nước từ phía trên tí tách rơi xuống tạo thành một hồ nước bằng năng lượng. Hồ nước này sợ rằng phải chừng trên nghìn thước, một cỗ khí tức mênh mông ngập trời từ trên đó lan tràn ra.

Tích tích.

Trong không gian vắng vẻ không ngừng vang lên tiếng tí tách. Giống như ngàn vạn năm qua ở đây chưa từng có người nào đặt chân tới.

Trong hồ nước bằng năng lượng khổng lồ kia có một cái dây màu trắng khổng lồ kéo dài chung quanh. Cả vật thể tràn ngập lưu qunag màu trắng, đường kính mấy chục thước. Trên những cái dây màu trắng này tràn ngập khí tức cổ xưa. Bên trên còn có không ít lá màu trắng to chừng mấy chục thước, khí tức mạnh mẽ từ bên trên lá tràn ra. Bên trong hồ nước bằng năng lượng có một cỗ năng lượng vô cùng đậm đặc từ bên trong tràn ra khiến cho toàn bộ không gian tràn ngập năng lượng. Nếu cảm giác kỹ thì có thể thấy cỗ năng lượng đậm đặc này cũng không khiến cho trong lòng xảy ra ba động, ngược lại còn khiến cho trong lòng người ta cảm thấy mát mẻ, sảng khoái.

Sưu.

Dưới cái hồ bằng năng lượng không ngừng có sóng cuồn cuộn, một cỗ năng lượng kỳ dị khuếch tán. Cỗ năng lượng này tràn ngập không gian khiến cho cả không gian tràn ngập một cỗ năng lượng khiến cho trong lòng người ta cảm thấy thoải mái.

– Cỗ năng lượng này có chút quái dị.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, cỗ năng lượng này không giống như năng lượng trong thiên địa bình thường, thế nhưng lại cực kỳ giống với năng lượng trong Diễn Linh thánh quả.

Suy nghĩ tới đó, Lục Lâm Thiên vỗ gáy mình một cái rồi lắc lắc cái đầu. Ánh mắt lần nữa nhìn vào trong hồ nước bằng năng lượng kia. Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được cỗ năng lượng này đối với hắn có không ít chỗ tốt.

Lục Lâm Thiên đứng ở bên cạnh hồ nước suy tư một lát rồi cắn răng quyết định. Bàn chân khẽ điểm mặt đất một cái, quang mang trên người chợt lóe lên, thân hình trực tiếp nhảy xuống hồ nước bằng năng lượng.

Phanh.

Lục Lâm Thiên vốn còn tưởng rằng cái hồ nước bằng năng lượng này sâu, thế nhưng sau khi nhảy xuống hắn mới biết được, độ sâu của hồ nước bằng năng lượng này cũng chỉ tới ngực hắn mà thôi. Non nửa thân thể lộ lên trên mặt nước, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ buồn bực.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên nhảy vào trong hồ nước bằng năng lượng, hồ nước vốn yên tĩnh lập tức ba động. Vô số sóng gợn không ngừng xuất hiện, năng lượng mát mẻ trực tiếp dũng mãnh tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Trong lúc mơ hồ còn có thanh âm kỳ dị vang lên, tất cả vô cùng quỷ dị.

– Cảm giác thật kỳ diệu.

Cỗ năng lượng này tiến vào trong cơ thể, Lục Lâm Thiên lập tức nhướng mày rồi khoanh chân ngồi xuống. Mực nước trong hồ vừa vặn tới cổ hắn, tiếp theo, Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ năng lượng trong thiên địa.

Chương 1751: Mở cấm chế

Sưu.

Dưới sự thôn phệ của Âm Dương Linh Vũ Quyết, cỗ năng lượng mát mẻ trong hồ nước lập tức tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Những năng lượng này giống như bị dẫn dắt, giống như vô số sợi tóc phô thiên cái địa dũng mãnh tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Cỗ năng lượng này tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, ngay khi Lục Lâm Thiên cho rằng mình có thể chuyển hóa thành chân khí và linh lực thì đột nhiên phát hiện ra một chuyện ngoài ý muốn. Cỗ năng lượng này trực tiếp khuếch tán ra chung quanh cơ thể Lục Thiếu Du, chui vào tứ chi, gân cốt, lục phủ ngũ tạng, kinh mạch. Cỗ năng lượng này vô cùng êm dịu, hoàn toàn dung nhập vào bên trong thân thể.

Lục Lâm Thiên cũng không cảm giác được rõ ràng chỗ tốt mình nhận được là gì. Chỉ là cảm giác mát mẻ sảng khoái kia không ngừng tràn ra, cuối cùng giống như chui vào trong xương cốt hắn vậy.

Lúc này không ngừng có nhiều năng lượng hơn nữa trực tiếp tiến vào trong không gian trong đầu Lục Lâm Thiên, trực tiếp bị tiểu hồn anh hấp thu. Tâm thần Lục Lâm Thiên run lên, cảm giác thoải mái không nói nên lời dâng lên.

Loại năng lượng mát mẻ này cuồn cuộn không dứt tiến vào trong cơ thể, số năng lượng tiến vào trong cơ thể ngày càng nhiều Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm giác được rõ ràng, những năng lượng này tiến vào trong da, cơ thể, tứ chi bách hải của hắn. Mỗi một lần năng lượng chui vào thân thể giống như được gột rửa một lần, tạp chất bằng mắt thường khó có thể nhìn thấy được từ trong người tràn ra. Bên ngoài thân thể cũng đang tiến hành chậm rãi lột xác, da trên người ngày càng trong suốt.

– Bài trừ tạp chất trong cơ thể, tăng cường tâm cảnh.

Nhận thấy biến hóa của thân thể và tiểu hồn anh trong lòng Lục Lâm Thiên không nhịn được mà vui mừng. Hóa ra cỗ năng lượng thiên địa này không thể tăng cường chân khí và linh lực. Thế nhưng lại có thể gột gửa tạp chất trong cơ thể, tăng cường tâm cảnh, đây quả thực là kỳ ngộ không thể cầu. Cỗ năng lượng này không ngờ lại có tác dụng kinh khủng như vậy.

Tác dụng như vậy Lục Lâm Thiên cũng không khó mà nhận ra được. Tăng cường tâm cảnh, đây chính là điều vô số cường giả tha thiết mơ ước. Cũng là tác dụng lớn nhất của Diễn Linh thánh quả, mà lúc này hắn đang không ngừng hấp thu năng lượng trong hồ nước này hiệu quả không cần nói cũng biết. Đồng thời cỗ năng lượng này còn có thể gột rửa tạp chất trong cơ thể hắn. Lục Lâm Thiên vẫn cho rằng thân thể mình không có tạp chất, cho dù có cũng không nhiều. Mà dưới sự dung nhập của năng lượng kia khiến cho trong cơ thể Lục Thiếu Du có một loại cảm giác không nói nên lời.

Lục Lâm Thiên cảm giác thân thể mình dưới sự rèn dũa của Tử Lôi Huyền Đỉnh đã thành một thanh sắt thép, thân thể đã được rèn dũa tới một trình độ kinh khủng. Thế nhưng cỗ năng lượng này hiện tại giống như đang mài dũa hắn, khiến cho thân thể hắn sáng bóng hơn.

Từng cỗ năng lượng tiến vào trong đầu, tiểu hồn anh bắt đầu hấp thu, trong đầu vô cùng yên tĩnh. Trong hồ nước bằng năng lượng này càng có nhiều năng lượng tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên cũng cắt bỏ tạp niệm, ngưng thần tĩnh khí rồi tiến vào trong trạng thái tu luyện. Loại chỗ tốt này tuy rằng không có tác dụng khiến hắn trực tiếp độ phá. Thế nhưng đối với việc tu luyện sau này mà nói, chỗ tốt tuyệt đối kinh người.

Cứ như vậy Lục Lâm Thiên khoanh chân, nhắm chặt mắt, tĩnh lặng hấp thu cỗ năng lượng quỷ dị kia. Thế nhưng hắn cũng không chú ý tới, hồ nước bằng năng lượng này đang dần dần thu nhỏ lại. Mà trong lúc Lục Lâm Thiên tu luyện, thời gian bốn ngày trong chớp mắt trôi qua.

Mà tại một nơi khác, lúc này không ai chú ý tới chung quanh Lục

Tâm Đồng bắt đầu có quang mang trắng đen tràn ra. Cỗ quang mang trắng đen mang theo độc khí quanh quẩn không gian, tràn ngập một cỗ khí tức khiến tim đập nhanh. Một cỗ khí tức cường hãn đang không ngừng kéo lên. Lục Tâm Đồng phục dụng Diễn Linh thánh quả không biết đã thu được chỗ tốt gì mà lại bắt đầu đột phá.

Cùng lúc đó bên trong thạch động có một cỗ năng lượng thiên địa vô hình hội tụ. Khí tức kéo lên càng lúc càng mạnh, gợn sóng trong không gian ba động ngày càng kịch liệt. Sau đó cỗ khí tức tăng lên giống như trẻ che, một cỗ khí tức khiến cho linh hồn cảm thấy áp lực nhanh chóng khuếch tán.

Loại khí tức này ba động lập tức kinh động Bàn Hủy, Bàn Vân đang chữa thương, còn có Như Hoa, Tuyết Sư cũng bị giật mình tỉnh giấc. Thủ ấn thu lại, ánh mắt cả đám lập tức nhìn về phía Lục Tâm Đồng.

– Độc công của nha đầu này quả thật quá quỷ dị.

Hắc Vũ nhìn chăm chú về phía Lục Tâm Đồng, nhìn quang mang màu vàng không ngừng lóe lên trong mi tâm của Lục Tâm Đồng, vẻ mặt hắn có chút kinh ngạc. Trong chớp mắt, Hắc Vũ lại nhìn về phía Dương Quá, kinh ngạc nói:

– Thiên tư như vậy, quả thực giống như lông phượng sừng lân, mấy người này đều có thiên phú kinh người.

Phù.

Năng lượng bàng bạc trong thiên địa quay chung quanh Lục Tâm Đồng rồi rót vào trong cơ thể. Một cỗ khí tức cường hãn từ trong thân thể Lục Tâm Đồng phóng lên cao. Chỉ trong chốc lát, trong đầu Lục Tâm Đồng vang lên một tiếng trầm muộn.

Phanh.

Trong cơ thể Lục Tâm Đồng, một cỗ khí tức dùng thế như chẻ tre trong nháy mắt trùng kích tới Linh Vương lục trọng. Hắc mang đậm đặc mang theo một cỗ khí tức quỷ dị trong nháy mắt thu liễm, thân hình Lục Tâm Đồng chậm rãi xuất hiện trong mắt mọi người.

Phù.

Cùng lúc đó, khí tức trên người Dương Quá cách Lục Tâm Đồng không xa cũng đột ngột kéo lên. Một cỗ quang mang màu vàng bộc phát ra ánh sáng chói mắt, từng đạo năng lượng vô hình trong thiên địa cấp tốc ngưng tụ, cuối cùng hình thành một vòng xoáy trên không gian. Năng lương vô hình trong thiên địa không ngừng cuồn cuộn tiến vào trong cơ thể, khí tức quanh thân Dương Quá càng ngày càng mạnh, dường như vô số lỗ chân lông đều đang tham lam thôn phệ số năng lượng trong cơ thể.

Cỗ năng lượng thiên địa vô hình này chỉ trong thời gian ngắn ngủi rồi từ từ tiêu tán. Mà khi một tia năng lượng vô hình trong thiên địa tiêu tán ở trong thạch động thì chung quanh tất cả lại trở lại bình thường.

Phù.

Một lát sau, Dương Quá thở ra một ngụm trọc khí từ trong cơ thể, hai mắt nhắm chặt bỗng nhiên mở ra. Một cỗ khí thế cường hãn từ trong cơ thể bạo phát. Khí thế này so với trước đây không thể nghi ngờ còn cường hãn hơn gấp mấy lần, gợn sóng trong không gian rung động, lắc lư không ngừng.

Phù.

Đồng thời hai mắt nhắm chặt của Lục Tâm Đồng cũng mở ra, trong mắt có một cỗ tinh quang bắn ra khiến cho người khác không dám nhìn thẳng. Quang mang không ngừng tràn ra trên mi tâm của Lục Tâm Đồng dần dần mờ đi rồi thu liễm, ngay sau đó một ngụm trọc khí từ trong miệng Lục Tâm Đồng được thở ra.

– Tâm Đồng, muội đột phá quá nhanh a, đã là Linh Vương lục trọng rồi.

Dương Quá nhìn Lục Tâm Đồng, ánh mắt kinh ngạc lại mang theo sự vui vẻ.

– Huynh cũng đột phá tới Vũ Vương thất trọng rồi sao?

Lục Tâm Đồng nói, bản thân nàng là Tiên thiên độc thể, hơn nữa trong cơ thể lại có năng lượng của Chân Linh thánh quả, lần này sau khi ăn vào Diễn Linh thánh quả, tâm cảnh lại được đề cao một bước, cho nên mượn cơ hội này nàng lại đột phá lần nữa.

Chương 1752: Chỗ tốt của năng lượng (1)

– Thế nhưng vẫn còn kém hơn muội a.

Dương Quá nói, hắn đột phá hoàn toàn là bởi vì trong cơ thể của hắn còn sót năng lượng của Chân Linh thánh quả cùng năng lượng viễn cổ, sợ rằng kế tiếp Lục Tâm Đồng sẽ vượt qua hắn.

Sưu.

– Ta giải được rồi, ta đã giải được cấm chế này rồi.

Lúc này thanh âm của Tiểu Long vang lên. Vui vẻ nhảy nhót, nó đã sớm tỉnh lại sau đó bắt đầu luyện hóa đồ cổ trong tay, không nghĩ tới lại giải được cấm chế kia.

– Tiểu tử, nhanh đưa cho ta xem.

Hắc Vũ nhíu mày, ánh mắt nhìn Tiểu Long có chút ngoài ý muốn. Vốn tưởng rằng Tiểu Long cần mười ngày nửa tháng mới giải được cấm chế này coi như đã không tồi rồi, thế nhưng hắn thật không ngờ chỉ trong thời gian mấy ngày cấm chế trên đồ cổ này đã bị Tiểu Long giải được.

Tiểu Long cầm đồ cổ trong tay giao cho Hắc Vũ, trên đồ cổ lúc này tràn ngập lưu quang, một cỗ khí tức cổ xưa bắt đầu lan tràn ra. Trên bề mặt còn có mấy quang điểm liên tục lóe lên.

– Bàn Hủy, các ngươi ở bên trong này lâu như vậy, nơi này là nơi nào các ngươi có biết không?

Hắc Vũ nhìn đồ cổ trong tay thế nhưng nhìn mãi lại không nhìn ra được gì, cho nên lập tức đưa đồ cổ cho Bàn Hủy.

Bàn Hủy tiếp nhận đồ cổ, khẽ nhíu mày, ánh mắt nhìn kỹ vào đồ cổ trong tay sau đó nhìn Bàn Vân rồi mở miệng nói:

– Đây là địa phương ở trong cấm địa, ở đây không có yêu thú và linh thú nào dám vào. Những yêu thú và linh thú khác vào đây, mặc kệ thực lực mạnh như thế nào, cho tới bây giờ còn chưa bao giờ đi ra được.

– Nói như vậy, ngươi biết nơi này là nơi nào?

Hắc Vũ hỏi.

– Biết, nơi này bất luận là ở địa phương nào ta đều biết, cũng đều đi qua, chỉ là có một nơi ngay cả ta cũng chưa bao giờ dám đi vào.

Bàn Hủy nói.

– Ngươi chỉ cần biết là được.

Hắc Vũ nói.

– Ồ, ca ca đâu rồi?

Thanh âm của Lục Tâm Đồng truyền đến, lúc này nàng không nhìn thấy thân ảnh của ca ca cho nên lập tức mở miệng hỏi.

– Ta biết, lão đại ở bên trong.

Trong tâm thần cảm ứng của Tiểu Long hiện lên vị trí của Lục Lâm Thiên, sau đó nó nhanh chóng tìm được một thông đạo trên thạch bích, khí tức của đang Lục Lâm Thiên ở bên trong đó.

Một lát sau, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, trong không gian khổng lồ kia, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện khắp nơi trong ánh mắt mọi người.

Mọi người nhìn thấy Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ nghi hoặc, lúc này Lục Lâm Thiên đang khoanh chân ngồi trong một cái ao trên mặt đất, quanh thân tràn ngập bạch quang, khí tức cực kỳ yên tĩnh.

Mà trong khí tức yên tĩnh này, khí tức của Lục Lâm Thiên lúc này khiến cho mọi người nhíu mày. Cỗ khí tức này so với trước đây rõ ràng có chút không giống, thế nhưng cụ thể mọi người cũng không rõ là không giống ở chỗ nào.

– Tâm cảnh thật mạnh.

Hắc Vũ nhìn Lục Lâm Thiên, một lát sau mới thu ánh mắt lại. Trong mắt hiện lên sự kinh ngạc. Cảm nhận khí tức của Lục Lâm Thiên lúc này, càng cố gắng dò xét thì lại càng không cảm nhận được gì. Khí tức trên người Lục Thiếu Du thâm bất khả trắc, khí tức giống như gợn sóng, trong yên bình lại có thêm một cỗ khí tức không thể lay động.

– Vì sao lão đại lại chạy tới đây tu luyện.

Tiểu Long nghi hoặc hỏi.

Sưu Sưu.

Trong sự nghi hoặc của mọi người, trong miệng Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, hai mắt nhắm chặt đột nhiên mở ra, hai mắt giống như hai ngôi sao, cỗ khí tức như biển rộng kia chợt léo lên rồi biến mất không còn một chút dấu vết nào.

– Vũ Vương bát trọng sao lại có khí tức như biển rộng như vậy?

Ánh mắt Bàn Hủy có vẻ kỳ quái.

– Ồ?

Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, nhìn thấy mọi người có mặt đông đủ, lại nhìn thấy hồ nước bằng năng lượng chung quanh biến mất không thấy, trên đỉnh thạch bích, vốn không ngừng có năng lượng nhỏ giọt xuống lúc này cũng biến mất, hoàn toàn khô cong, ngay cả cái dây màu trắng kia cũng biến mất khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ nghi hoặc.

– Chuyện gì đã xảy ra thế?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên không ngừng biến ảo dường như không hiểu chuyện gì đã xảy ra. Cảm giác toàn thân có một cỗ cảm giác thoải mái không nên lời. Lúc này Lục Lâm Thiên có cảm giác bản thân mình thân cận với vạn vật trong thế giới này hơn không ít. Mà tu vi của hắn lần nữa ngưng thực, coi như là thực lực lùi lại, thế nhưng toàn thân lại lộ ra khí tức trầm ổn, khí tức vững như bàn thạch, có cảm giác không thể lay động.

– Nhị đệ, sao đệ lại ở bên trong này,.

Dương Quá nghi hoặc hỏi Lục Lâm Thiên.

– Không có gì, trong lúc vô ý đệ nhìn thấy cái động khẩu này cho nên đi tới. Sau đó đột nhiên có chút lĩnh ngộ cho nên tu luyện.

Lục Lâm Thiên nói. Linh trì này vì sao lại đột nhiên biến mất khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng khó hiểu. Diễn Linh thiên quả này một khi có nhân loại tới gần sẽ tự động héo rũ, sợ rằng bởi vì hắn tiến vào trong linh trì cho nên mới khiến cho linh trì khô đi. Lúc này Lục Thiếu Du cũng chỉ có thể phỏng đoán như vậy.

– Đại ca, Tâm Đồng, hai người lại đột phá sao?

Nhìn Lục Tâm Đồng và Dương Quá, sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức hiện lên sự vui mừng. Cảm nhận khí tức trên người Dương Quá và Luc Tâm Đồng, khí tức hai người một lần nữa được tăng cường không ít, hẳn là đã lại đột phá.

– Đúng vậy, ta và Tâm Đồng đều có đột phá.

Dương Quá nói, trên khuôn mặt tuấn tú kia hiện lên tiếu ý nhàn nhạt. Tu vi Vũ Vương thất trọng, thực lực quả thực lần nữa mạnh hơn không ít.

Lục Lâm Thiên cười, hai người đột phá, tu vi của Dương Quá là Vũ Vương thất trọng, ngay cả Vũ Vương bát trọng bình thường hẳn là cũng có thể chính diện chống lại. Cho dù có phải đối mặt với Vũ Vương cửu trọng, bảo mệnh cũng không thành vấn đề. Về phần tiểu độc ma Lục Tâm Đồng này, hiện tại chỉ có tu vi Vũ Vương lục trọng, thế nhưng thực lực mạnh bao nhiêu ngay cả bản thân Lục Lâm Thiên hiện tại cũng không dám suy đoán. Có Xích Kim Độc Chu, Trấn Linh Diệt Hồn Tháp, còn có Thiên Linh hồn châm, lại bằng vào độc công của tiểu nha đầu, thực lực quả thực khó mà đo lường được.

– Lão đại, cấm chế trên đồ cổ kia đệ đã mở được rồi.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên.

– Nhanh đưa cho ta xem.

Lục Lâm Thiên lập tức hứng thú, đồ cổ kia dường như có liên quan tới không gian này, sợ rằng bên trong có không ít bí mật. Trong không gian này có loại bảo vật như Diễn Linh thánh quả sợ rằng nếu bên trong không gian này có bảo vật khác, thì bảo vật kia tuyệt đối không phải tầm thường.

– Thiếu chủ, trên mặt dường như là một địa đồ.

Hắc Vũ cầm đồ cổ trong tay giao cho Lục Lâm Thiên.

– Địa đồ sao?

Lục Lâm Thiên tiếp nhận đồ cổ, cấm chế trên đồ cổ đã được mở ra cho nên không có bộ dáng không có năng lượng ba động như khi trước. Trên đồ cổ hiện tại có lưu quang nhàn nhạt quanh quẩn, địa đồ bên trên giống nhưu là một mê cung, có mấy đạo quang điểm léo lên, dường như là mấy chỗ nào đó.

– Chưởng môn, nơi này ta biết, đó là một cấm địa. Bên trong vô cùng nguy hiểm không gì sánh được.

Chương 1753: Chỗ tốt của năng lượng (2)

Bàn Hủy bên người Lục Lâm Thiên lập tức nói.

– Bàn Hủy huynh biết nơi này sao? Thật tốt quá.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, địa phương trên đồ cổ kia không ngờ lại nằm trong không gian này, quả thực quá đơn giản.

– Chưởng môn, người cần phải suy nghĩ cho kỹ, địa phương kia quả thực vô cùng nguy hiểm. Cho dù là ta cũng không dám đi vào. Cũng không dám bước vào bên trong. Vô số năm qua, những yêu thú, linh thú tiến vào bên trong cho tới bây giờ chưa từng có một đầu nào đi ra.

Bàn Hủy lần nữa nói với Lục Lâm Thiên.

– Bàn Hủy huynh yên tâm đi, nếu có nguy hiểm thì chúng ta lùi ra cũng không muộn.

Lục Lâm Thiên nói, dùng tính cách của Lục Lâm Thiên mà nói, sao lại không tới nhìn một chút cơ chứ. Càng nguy hiểm thì bên trong càng có bảo vật tồn tại.

– Được rồi, thế nhưng nơi này có hơi xa một chút. Bằng vào tốc độ của ta sợ rằng cũng phải mất bảy ngày. Nếu như đổi lại là người không biết đường đi mà nói, ngay cả nửa tháng cũng chưa chắc đã tới được.

Bàn Hủy nói.

– Thiên Thủ Quỷ Vương đâu?

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, cho dù xa hắn cũng muốn đi. Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua mọi người, tất có mọi người đều có mặt, duy chỉ có Thiên Thủ Quỷ Vương là không thấy đâu.

Trong sơn động lớn, khi ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào trong một góc thì Thiên Thủ Quỷ Vương đang ngồi xếp bằng ở đó. Lúc này quanh thân Thiên Thủ Quỷ Vương tràn ngập quang mang màu đỏ, khí tức quanh người mơ hồ ba động. Hai mắt nhắm chặt, thân thể không có chút rung động nào giống như là một bức tượng. Nhưng cho dù là ai cũng có thể cảm giác được, trong cơ thể Thiên Thủ Quỷ Vương lúc này có một cỗ năng lượng cực kỳ cường đại dao động. Cỗ năng lượng này giống như núi lửa đang tìm kiếm cơ hội phun trào.

– Thiên Thủ Quỷ Vương sắp đột phá Vũ Tôn.

Hắc Vũ nhìn Thiên Thủ Quỷ Vương, hai hàng lông mày nhíu lại. Đột phá Vũ Tôn và Vũ Vương, hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau.

– Không ngờ lại muốn đột phá.

Lục Lâm Thiên cũng thật không ngờ, sau khi phục dụng Diễn Linh thánh quả thì Thiên Thủ Quỷ Vương lại chuẩn bị đột phá nhanh như vậy.

– Trong lúc đột phá không thể bị quấy rầy, chúng ta muốn đi cấm địa sợ rằng phải đợi vài ngày nữa.

Bàn Hủy nhìn Thiên Thủ Quỷ Vương rồi lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

– Hắc Vũ thúc, Quỷ Vương đột phá mất bao lâu?

Lục Lâm Thiên nhíu mày hỏi Hắc Vũ.

– Từ khí tức mà đoán có lẽ sẽ rất nhanh thôi.

Hắc Vũ cảm nhận khí tức trên người Thiên Thủ Quỷ Vương rồi lập tức nói.

– Quỷ Vương đột phá quan trọng hơn, chúng ta chờ mấy ngày cũng được, cũng nên hộ pháp cho Quỷ Vương một chút.

Lục Lâm Thiên nói. Thiên Thủ Quỷ Vương đột phá chính là đại sự.

Địa phương kia Bàn Hủy biết, cho nên cũng không cần quá gấp, đến lúc đó đi thẳng tới nơi là được. Quỷ Vương đột phá Vũ Tôn, chuyện này không thể qua loa được.

Mọi người đương nhiên sẽ không phản đối. Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về phía Thiên Thủ Quỷ Vương, lúc này vô hình trung đã có khí tức thiên địa hội tụ tới, sau đó lập tức chui vào trong cơ thể Thiên Thủ Quỷ Vương. Khí tức trên người Thiên Thủ Quỷ Vương đang bắt đầu kéo lên, sợ rằng không cần bao lâu nữa sẽ đột phá. Mà bây giờ mọi người cần phải đợi.

– Động tĩnh đột phá Vũ Tôn không nhỏ, người thực lực kém tới lúc đó phải cẩn thận một chút.

Hắc Vũ nhìn mọi người rồi nói, sau đó lập tức phất tay bố trí trong thông đạo một đạo cấm chế. Tức thì bên ngoài động có một cỗ năng lượng thiên địa vô hình lan tràn tới, trong nháy mắt kéo lại xung quanh người Thiên Thủ Quỷ Vương.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, đột phá Vũ Tôn, động tĩnh tự nhiên không nhỏ. Toàn bộ đại lục, Vũ Suất, Linh Suất tuyệt đối đã là cường giả, bước chân vào con đường cường giả chân chính. Mà Vũ Vương, Linh Vương thì càng không cần phải nói. Lại nói, tới Tôn cấp, toàn bộ những siêu cấp cường giả trên đại lục đều đang bế quan tu luyện, thế nhưng cũng tuyệt không có nhiều. Tôn cấp đã là cường giả đứng trên tầng cao nhất của kim tự tháp. Một người muốn đột phá Tôn cấp thì không biết có bao nhiêu khó khăn.

Một lát sau mọi người khoanh chân ngồi tu luyện, cùng đợi Thiên Thủ Quỷ Vương đột phá. Lục Lâm Thiên cũng khoanh chân ngồi xuống dưới đất, bắt đầu lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính phong.

Vừa mới tiến vào trạng thái lĩnh ngộ, trong nháy mắt quanh thân Lục Lâm Thiên được một vòng quang mang vô hình bao phủ. Một cỗ năng lượng thuộc tính phong kéo tới. Sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức biến đổi, lúc này trên phương diện lĩnh ngộ không ngờ hắn chỉ cần trong nháy mắt là có thể tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ. Trên phương diện lĩnh ngộ rõ ràng có tiến bộ vô cùng lớn. Bản thân hắn giống như tùy thời có thể dung nhập vào trong năng lượng thuộc tính. Cực kỳ thân cận với năng lượng thuộc tính phong.

Lục Lâm Thiên có cảm giác, vốn khi trước hắn lĩnh ngộ là phải truy đuổi năng lượng thuộc tính để lĩnh ngộ. Mà hiện tại năng lượng thuộc tính lại tự động kéo tới hắn và đối với hắn cực kỳ thân thiết. Cho nên trên phương diện lĩnh ngộ hắn thu được không ít chỗ tốt. Đồng thời độ khó khi lĩnh ngộ cũng nhỏ đi rất nhiều. Vốn khi trước có không ít khó khăn trên phương diện lĩnh ngộ, lúc này lại trở nên thông thoáng, rộng mở.

– Tại sao lại có thể như vậy? Chẳng lẽ là do tác dụng của loại năng lượng kia.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc đồng thời cũng lập tức nghĩ tới tác dụng của năng lượng quỷ dị kia. Chỉ một mình tác dụng của Diễn Linh thánh quả sợ rằng không lớn như vậy. Nếu như thực sự là tác dụng của đám năng lượng quỷ dị trong thánh trì kia thì quả thực quá kinh khủng. Năng lượng quỷ dị kia có tác dụng tăng lên tâm cảnh cùng với việc lĩnh ngộ, quả thực là bảo vật khó cầu.

Sau khi kinh ngạc một phen Lục Lâm Thiên tiếp tục tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ. Bằng vào ưu thế linh giả của hắn trên phương diện lĩnh ngộ vốn đã mạnh hơn vũ giả bình thường. Linh hồn lực phát huy tác dụng cực lớn. Có linh hồn lực cường đại, trên phương diễn linh ngộ chiếm được không ít ưu thế. Mà lúc này ưu thế kia của Lục Lâm Thiên lần nữa mạnh hơn gấp mấy lần. Lục Thiếu Du cũng không biết là chuyện gì xảy ra mà hắn và năng lượng trong thiên địa vô cùng thân thiết, phương diện lĩnh ngộ tự nhiên sẽ thuận buồm xuôi gió.

Loại lĩnh ngộ này khiến cho Lục Lâm Thiên có một cảm giác không thể diễn tả bằng lời, nhanh chóng tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ. Theo sự lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên nghĩ dường như càng lúc mình càng hiểu rõ, thế nhưng cũng lại càng mơ hồ.

Cứ như vậy Lục Lâm Thiên lần nữa tiến vào trong một loại trạng thái kỳ diệu. Trong tay đánh ra từng đạo thủ ấn, từng đạo thủ ấn kia nhìn như chậm rãi, không mang theo bất luận ba động gì, thế nhưng trong đó lại khiến cho người ta có cảm giác kỳ dị. Có đôi khi trong nháy mắt sẽ tiến vào trạng thái đặc thù, trên mặt Lục Lâm Thiên đột nhiên hiện lên nụ cười ngây ngốc.

Dưới loại cảm giác này, khí thế quanh thân Lục Lâm Thiên lập tức không giống như khi trước. Rõ ràng là khoanh chân ngồi đó, thế nhưng cỗ khí thế quanh người kia lại khiến cho người ta có cảm giác vững như bàn thạch.

Chương 1754: Thiên thủ quỷ tôn

Bàn Hủy bên người Lục Lâm Thiên lập tức nói.

– Bàn Hủy huynh biết nơi này sao? Thật tốt quá.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, địa phương trên đồ cổ kia không ngờ lại nằm trong không gian này, quả thực quá đơn giản.

– Chưởng môn, người cần phải suy nghĩ cho kỹ, địa phương kia quả thực vô cùng nguy hiểm. Cho dù là ta cũng không dám đi vào. Cũng không dám bước vào bên trong. Vô số năm qua, những yêu thú, linh thú tiến vào bên trong cho tới bây giờ chưa từng có một đầu nào đi ra.

Bàn Hủy lần nữa nói với Lục Lâm Thiên.

– Bàn Hủy huynh yên tâm đi, nếu có nguy hiểm thì chúng ta lùi ra cũng không muộn.

Lục Lâm Thiên nói, dùng tính cách của Lục Lâm Thiên mà nói, sao lại không tới nhìn một chút cơ chứ. Càng nguy hiểm thì bên trong càng có bảo vật tồn tại.

– Được rồi, thế nhưng nơi này có hơi xa một chút. Bằng vào tốc độ của ta sợ rằng cũng phải mất bảy ngày. Nếu như đổi lại là người không biết đường đi mà nói, ngay cả nửa tháng cũng chưa chắc đã tới được.

Bàn Hủy nói.

– Thiên Thủ Quỷ Vương đâu?

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, cho dù xa hắn cũng muốn đi. Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua mọi người, tất có mọi người đều có mặt, duy chỉ có Thiên Thủ Quỷ Vương là không thấy đâu.

Trong sơn động lớn, khi ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào trong một góc thì Thiên Thủ Quỷ Vương đang ngồi xếp bằng ở đó. Lúc này quanh thân Thiên Thủ Quỷ Vương tràn ngập quang mang màu đỏ, khí tức quanh người mơ hồ ba động. Hai mắt nhắm chặt, thân thể không có chút rung động nào giống như là một bức tượng. Nhưng cho dù là ai cũng có thể cảm giác được, trong cơ thể Thiên Thủ Quỷ Vương lúc này có một cỗ năng lượng cực kỳ cường đại dao động. Cỗ năng lượng này giống như núi lửa đang tìm kiếm cơ hội phun trào.

– Thiên Thủ Quỷ Vương sắp đột phá Vũ Tôn.

Hắc Vũ nhìn Thiên Thủ Quỷ Vương, hai hàng lông mày nhíu lại. Đột phá Vũ Tôn và Vũ Vương, hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau.

– Không ngờ lại muốn đột phá.

Lục Lâm Thiên cũng thật không ngờ, sau khi phục dụng Diễn Linh thánh quả thì Thiên Thủ Quỷ Vương lại chuẩn bị đột phá nhanh như vậy.

– Trong lúc đột phá không thể bị quấy rầy, chúng ta muốn đi cấm địa sợ rằng phải đợi vài ngày nữa.

Bàn Hủy nhìn Thiên Thủ Quỷ Vương rồi lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

– Hắc Vũ thúc, Quỷ Vương đột phá mất bao lâu?

Lục Lâm Thiên nhíu mày hỏi Hắc Vũ.

– Từ khí tức mà đoán có lẽ sẽ rất nhanh thôi.

Hắc Vũ cảm nhận khí tức trên người Thiên Thủ Quỷ Vương rồi lập tức nói.

– Quỷ Vương đột phá quan trọng hơn, chúng ta chờ mấy ngày cũng được, cũng nên hộ pháp cho Quỷ Vương một chút.

Lục Lâm Thiên nói. Thiên Thủ Quỷ Vương đột phá chính là đại sự.

Địa phương kia Bàn Hủy biết, cho nên cũng không cần quá gấp, đến lúc đó đi thẳng tới nơi là được. Quỷ Vương đột phá Vũ Tôn, chuyện này không thể qua loa được.

Mọi người đương nhiên sẽ không phản đối. Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về phía Thiên Thủ Quỷ Vương, lúc này vô hình trung đã có khí tức thiên địa hội tụ tới, sau đó lập tức chui vào trong cơ thể Thiên Thủ Quỷ Vương. Khí tức trên người Thiên Thủ Quỷ Vương đang bắt đầu kéo lên, sợ rằng không cần bao lâu nữa sẽ đột phá. Mà bây giờ mọi người cần phải đợi.

– Động tĩnh đột phá Vũ Tôn không nhỏ, người thực lực kém tới lúc đó phải cẩn thận một chút.

Hắc Vũ nhìn mọi người rồi nói, sau đó lập tức phất tay bố trí trong thông đạo một đạo cấm chế. Tức thì bên ngoài động có một cỗ năng lượng thiên địa vô hình lan tràn tới, trong nháy mắt kéo lại xung quanh người Thiên Thủ Quỷ Vương.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, đột phá Vũ Tôn, động tĩnh tự nhiên không nhỏ. Toàn bộ đại lục, Vũ Suất, Linh Suất tuyệt đối đã là cường giả, bước chân vào con đường cường giả chân chính. Mà Vũ Vương, Linh Vương thì càng không cần phải nói. Lại nói, tới Tôn cấp, toàn bộ những siêu cấp cường giả trên đại lục đều đang bế quan tu luyện, thế nhưng cũng tuyệt không có nhiều. Tôn cấp đã là cường giả đứng trên tầng cao nhất của kim tự tháp. Một người muốn đột phá Tôn cấp thì không biết có bao nhiêu khó khăn.

Một lát sau mọi người khoanh chân ngồi tu luyện, cùng đợi Thiên Thủ Quỷ Vương đột phá. Lục Lâm Thiên cũng khoanh chân ngồi xuống dưới đất, bắt đầu lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính phong.

Vừa mới tiến vào trạng thái lĩnh ngộ, trong nháy mắt quanh thân Lục Lâm Thiên được một vòng quang mang vô hình bao phủ. Một cỗ năng lượng thuộc tính phong kéo tới. Sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức biến đổi, lúc này trên phương diện lĩnh ngộ không ngờ hắn chỉ cần trong nháy mắt là có thể tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ. Trên phương diện lĩnh ngộ rõ ràng có tiến bộ vô cùng lớn. Bản thân hắn giống như tùy thời có thể dung nhập vào trong năng lượng thuộc tính. Cực kỳ thân cận với năng lượng thuộc tính phong.

Lục Lâm Thiên có cảm giác, vốn khi trước hắn lĩnh ngộ là phải truy đuổi năng lượng thuộc tính để lĩnh ngộ. Mà hiện tại năng lượng thuộc tính lại tự động kéo tới hắn và đối với hắn cực kỳ thân thiết. Cho nên trên phương diện lĩnh ngộ hắn thu được không ít chỗ tốt. Đồng thời độ khó khi lĩnh ngộ cũng nhỏ đi rất nhiều. Vốn khi trước có không ít khó khăn trên phương diện lĩnh ngộ, lúc này lại trở nên thông thoáng, rộng mở.

– Tại sao lại có thể như vậy? Chẳng lẽ là do tác dụng của loại năng lượng kia.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc đồng thời cũng lập tức nghĩ tới tác dụng của năng lượng quỷ dị kia. Chỉ một mình tác dụng của Diễn Linh thánh quả sợ rằng không lớn như vậy. Nếu như thực sự là tác dụng của đám năng lượng quỷ dị trong thánh trì kia thì quả thực quá kinh khủng. Năng lượng quỷ dị kia có tác dụng tăng lên tâm cảnh cùng với việc lĩnh ngộ, quả thực là bảo vật khó cầu.

Sau khi kinh ngạc một phen Lục Lâm Thiên tiếp tục tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ. Bằng vào ưu thế linh giả của hắn trên phương diện lĩnh ngộ vốn đã mạnh hơn vũ giả bình thường. Linh hồn lực phát huy tác dụng cực lớn. Có linh hồn lực cường đại, trên phương diễn linh ngộ chiếm được không ít ưu thế. Mà lúc này ưu thế kia của Lục Lâm Thiên lần nữa mạnh hơn gấp mấy lần. Lục Thiếu Du cũng không biết là chuyện gì xảy ra mà hắn và năng lượng trong thiên địa vô cùng thân thiết, phương diện lĩnh ngộ tự nhiên sẽ thuận buồm xuôi gió.

Loại lĩnh ngộ này khiến cho Lục Lâm Thiên có một cảm giác không thể diễn tả bằng lời, nhanh chóng tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ. Theo sự lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên nghĩ dường như càng lúc mình càng hiểu rõ, thế nhưng cũng lại càng mơ hồ.

Cứ như vậy Lục Lâm Thiên lần nữa tiến vào trong một loại trạng thái kỳ diệu. Trong tay đánh ra từng đạo thủ ấn, từng đạo thủ ấn kia nhìn như chậm rãi, không mang theo bất luận ba động gì, thế nhưng trong đó lại khiến cho người ta có cảm giác kỳ dị. Có đôi khi trong nháy mắt sẽ tiến vào trạng thái đặc thù, trên mặt Lục Lâm Thiên đột nhiên hiện lên nụ cười ngây ngốc.

Dưới loại cảm giác này, khí thế quanh thân Lục Lâm Thiên lập tức không giống như khi trước. Rõ ràng là khoanh chân ngồi đó, thế nhưng cỗ khí thế quanh người kia lại khiến cho người ta có cảm giác vững như bàn thạch.

Chương 1755: Lại phát tài (1)

Ngao Ngao.

Bảo Nhi và Bối Nhi trốn vào trong lòng phụ thân, nhìn cỗ uy thế kia biến mất lúc này mới dám ngẩng đầu nhìn về phía trước. Trong đôi mắt nhỏ kia tràn ngập vẻ kinh ngạc và chấn động.

Sau khi tất cả khôi phục, thân ảnh Thiên Thủ Quỷ Vương càng lúc càng rõ ràng trong mắt mọi người. Sau đó xuất hiện rõ ràng trong ánh mắt chăm chú của mọi người.

Thiên Thủ Quỷ Vương khoanh chân ngồi xuống, khí tức toàn thân vô hình trung mang theo một cỗ áp lực vô cùng lớn. Trong lúc mơ hồ, gợn sóng trong không gian quanh thân không ngừng rung động. Nếu không nhìn kỹ còn không thể nhìn ra được.

– Vũ Vương và Vũ Tôn cách biệt quả thực một trời a.

Cảm nhận khí tức hiện tại trên người Thiên Thủ Quỷ Vương và khí tức khi còn là Vũ Vương, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thán. Không biết sau khi hắn đột phá Vũ Tôn sẽ đạt tới tình trạng gì. Có lẽ hiện tại nghĩ tới vẫn còn quá sớm. Chỉ là hy vọng cũng không quá lâu.

Phù.

Chỉ trong chốc lát, hai con mắt nhắm chặt của Thiên Thủ Quỷ Vương mở ra, tinh quang trong mắt chợt lóe. Cảm nhận cảm giác sảng khoái tràn ngập trong cơ thể lúc này, Thiên Thủ Quỷ Vương lập tức thở ra một ngụm trọc khí mang theo khí tức nóng bỏng. Gợn sóng trong không gian phía trước lập tức khuếch tán về bốn phía.

– Đây là cấp bậc Vũ Tôn sao?

Thiên Thủ Quỷ Vương nhìn đôi tay mình, cảm nhận chân khí như biển trong đan điền, khóe miệng khẽ mỉm cười. Rốt cuộc đã đột phá tới Vũ Tôn, hắn luôn mơ ước cấp bậc này, cấp bậc Vũ Tôn, chờ đợi vài thập niên rốt cuộc cũng đột phá. Loại thực lực này so với thực lực của hắn khi trước hoàn toàn không cùng một đẳng cấp. Rốt cuộc hắn cũng được coi là một trong những siêu cấp cường giả của đại lục.

– Chúc mừng Quỷ Vương, không, hiện tại có lẽ nên nói là chúc mừng Quỷ Tôn đột phá.

Lục Lâm Thiên vuốt sống mũi, Thiên Thủ Quỷ Vương đột phá lên Vũ Tôn, cũng chân chính được coi là tôn sứ hộ môn. Hơn nữa lại thêm Bàn Hủy và Bàn Vân, hiện tại Phi Linh môn đã có ba vị tôn sứ hộ môn Tôn cấp, mặt khác còn có Băng Mộc Tôn giả ở đó, thực lực đề thăng không ít.

– Đa tạ chưởng môn.

Thiên Thủ Quỷ Tôn hành lễ với Lục Lâm Thiên. Nếu không phải khi trước chưởng môn cứu giúp thì mạng của hắn đã không còn, cũng không đột phá tới Vũ Tôn như hiện tại.

– Quỷ Tôn không nên khách khí, chúng ta nhanh chóng xuất phát thôi. Hiện tại chúng ta cần đến một nơi, Quỷ Tôn đột phá thì chúng ta cũng nắm chắc thêm một phần.

Lục Lâm Thiên nói, đã chậm trễ mấy ngày cho nên phải lập tức xuât phát.

– Chưởng môn, chúng ta đi đâu vậy?

Thiên Thủ Quỷ Tôn hỏi.

– Một địa phương vô cùng tốt, nói không chừng còn có bảo vật.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên, mỉm cười nói.

– Bàn Hủy huynh, yêu thú dưới trướng của huynh có thể điều động được không?

Lục Lâm Thiên cười rồi lập tức quay đầu lại hỏi Bàn Hủy. Bàn Hủy gia nhập Phi Linh môn, đám yêu thú kinh khủng phía dưới Lục Lâm Thiên sao có thể bỏ qua được. Cho dù là Bàn Hủy không gia nhập Phi Linh môn, vốn Lục Thiếu Du khi nhìn thấy đám yêu thú kia cũng đã có chủ ý. Yêu đường của Phi Linh môn nếu như có thêm những yêu thú kinh khủng trong không gian này thì mới thực sự được gọi là đại quân yêu thú. Coi như là so với đám thánh thú của Thánh Linh giáo tuyệt đối cũng không kém bao nhiêu.

– Đương nhiên có thể điều động.

Bàn Hủy trả lời, chúng thú thủ hạ của hắn tuy rằng đều bị yêu hoàng khí trên người Tiểu Long áp chế, thế nhưng vẫn thuần phục với hắn.

– Vậy là tốt rồi.

Trên khuôn mặt Lục Lâm Thiên lần nữa hiện lên sự vui vẻ.

– Được rồi, chưởng môn, mấy nghìn năm nay ở trong không gian này ta cất dấu không ít linh dược, người có muốn mang đi theo hay không?

Bàn Hủy lập tức hỏi Lục Lâm Thiên.

– Linh dược cất dấu mấy nghìn năm sao? Đương nhiên phải thu rồi.

Lục Lâm Thiên không có một chút do dự nào, nói giỡn sao, linh dược đương nhiên hắn phải muốn rồi.

– Chưởng môn, số linh dược này cũng không có bao nhiêu. Trước đây vốn nhiều một chút, thế nhưng Bàn Vân sinh nở, để tăng cường thể chất cho hài nhi cho nên mỗi ngày phải ăn không ít. Có đôi khi ta cũng ăn một chút. Tuy rằng không nhận được chỗ tốt nào, thế nhưng mùi vị cũng không tồi.

Bàn Hủy nói xong, lập tức đi tới một thạch bích, đem một phiến đá bí mật mở ra rồi đi vào bên trong.

Khi mọi người đi vào bên trong, cả đám lập tức ngây ra rồi nuốt nước bọt đồng thời hít sâu một hơi.

– Trời ạ, ta hoa mắt rồi sao?

Thiên Thủ Quỷ Tôn sửng sốt, gian nan nuốt một ngụm nước bọt, hai tay dụi mắt dường như còn tưởng rằng mình đang hoa mắt.

– Ta kháo, phát tài rồi, đại phát tài a.

Lục Lâm Thiên ngẩn ngơ một lúc, miệng không nhịn được mà hét to một tiếng. Hắn hận không thể hung hăng hôn Bàn Hủy một cái. Bởi vì bên trong cánh cửa đá này là một thạch thất rộng chừng hai trăm thước, bên trong thạch thất rộng hai trăm thước này có vô số thiên tài địa bảo cùng với linh dược cao giai, mỗi một thứ đều là vật vô giá.

– Ngưng Huyết Chi vạn năm, Cửu Diệp Huyết Linh Chi vạn năm, Bạch Ô LInh căn vạn năm,…

Trong miệng Lục Tâm Đồng thì thào nhắc tới vài cái tên, khuôn mặt xinh đẹp đại biến, thân hình giống như hóa đá ở bên trong không gian chừng hai trăm thước này.

– Chưởng môn, vốn còn có nhiều hơn một chút. Thế nhưng sau khi bị ta và Bàn Vân dùng hơn phân nửa, những thứ này đối với đám yêu thú chúng ta dường như cũng không có tác dụng quá lớn. Trừ linh quả trong thiên địa ra thì tác dụng lớn hơn không ít.

Bàn Hủy nói.

– Được rồi, được rồi. Nếu nhiều hơn nữa, Tam tông Tứ môn, Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang cùng Tức các Tứ đảo sẽ tới cướp đoạt.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên tỏa sáng nhìn vào đống bảo vật. Số lượng trong không gian tuy rằng không ít, thế nhưng cũng không phải rất nhiều. Nơi này mỗi một loại tài liệu đều là tài liệu luyện chế đan dược cao phẩm. Kém cỏi nhất cũng đủ coi như vô giá. Đều là tài liệu luyện chế đan dược thất phẩm trung giai. Rất nhiều linh dược và thiên tài địa bảo ở bên ngoài rất khó tìm được. Đột nhiên xuất hiện một đống như vậy tuy rằng không lớn như ở trong Huyền Thiên bí cảnh, thế nhưng luận giá trị mà nói, sợ rằng ngay cả linh dược bên trong Huyền Thiên bí cảnh và bí cảnh của Thánh Linh giáo giá trị còn chưa bằng một phần tư đống linh dược này.

– Bàn Hủy, tất cả những thứ này là ngươi thu thập hay sao?

Tiểu Long hỏi Bàn Hủy.

– Đều ở bên ngoài thu vào. Kém quá ta cũng không có hứng thú. Linh dược cấp cao bên ngoài đều bị ta thu vào gần hết.

Bàn Hủy nói.

– Hắc hắc, con mẹ nó, sau này xem ai dám so giàu có với ta?

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc vô cùng đắc ý. Lần này quả thực phát tài. Hắn nghe nói yêu thú long tộc đều có một thói quen đó là thu thập bảo vật, mặc kệ là vật gì chỉ cần là bảo vật thì bọn chúng đều thu vào, xem ra không sai một chút nào.

Một lát sau, trên ngọn núi lớn kia, Thiên Sí Tuyết Sư hóa thành bản thể khổng lồ mang theo mấy đạo thân ảnh trên lưng rồi lập tức biến mất không thấy.

Chương 1756: Lại phát tài (2)

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, hai người Bàn Hủy, Bàn Vân nhìn sơn động khổng lồ phía dưới, ánh mắt cực kỳ lưu luyến. Khi trước bọn hắn phát hiện ra Diễn Linh thánh quả ở bên trong này đã đem động phủ rời tới đây. Nếu tính toán ra sợ rằng đã có mấy ngàn năm. Hiện tại phải rời đi đương nhiên có chút không nỡ.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mang theo một chút tiếu ý. Tâm thần hắn lúc này vẫn đang dò xét bên trong nhẫn trữ vật, cười ngốc nghếch tới mức nước bọt cũng chảy ra.

– Lão đại, huynh đã cười nửa canh giờ rồi. Còn chưa đủ sao?

Tiểu Long trừng mắt nhìn lão đại, dường như đã không nhịn được nữa.

– Ta cười cũng không được sao?

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Tiểu Long. Trong nhẫn trữ vật là một khoản tài phú cực kỳ khổng lồ a. Nếu như chuyện này bị Tứ các Tứ đảo, còn có tất cả các cường giả bên ngoài biết được trên tay hắn có nhiều thiên tài địa bảo như vậy, lại có hơn trăm khỏa Diễn Linh thánh quả mà nói, Lục Lâm Thiên cũng không dám tưởng tượng ra khi đó sẽ thế nào. Sợ rằng tất cả các cường giả sẽ xuất thủ với hắn a.

Ngao Ngao.

Bảo Nhi và Bối Nhi phân biệt ở trong lòng Tiểu Long và Lục tâm Đồng. Hai đầu ấu long này hiện tại có quan hệ vô cùng tốt với Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long. Bảo Nhi nhìn thấy Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Tiểu Long lập tức rống lên một tiếng với Lục Lâm Thiên. Dường như tiểu gia hỏa này vẫn không thích Lục Thiếu Du vậy.

– Tiểu tử kia, ta còn yêu linh đan, ngươi có muốn ăn hay không?

Nhìn thấy Bảo Nhi trừng mắt nhìn mình, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, trong tay lập tức xuất hiện hai khỏa yêu linh đan.

Sưu Sưu.

Hai đạo quang mang chợt lóe, Bảo Nhi, Bối Nhi trong nháy mắt nhảy ra đem yêu linh đan trong tay Lục Lâm Thiên ngậm vào trong miệng rồi lập tức lùi lại. Chúng nó đã dùng qua một khỏa yêu linh đan, mỹ vị kia đối với chúng nó mà nói có tác dụng vô cùng lớn cho nên sẽ không bỏ qua.

Ngao Ngao.

Hai tiểu tử này cướp yêu linh đan trong tay Lục Lâm Thiên xong còn quay đầu về phía Lục Lâm Thiên rống lên một tiếng, ánh mắt có chút đắc ý. Dường như đang thị uy Lục Thiếu Du vậy. Khiến cho Hắc Vũ nhìn vào cảnh này cũng không khỏi mỉm cười, quả thực hắn đã bị hai tiểu tử này chọc cười.

Lục Lâm Thiên cũng cười, dường như nhớ tới khi Tiểu Long còn bé, khi đó Tiểu Long cũng như vậy.

– Cần mấy ngày mới có thể chạy tới cấm địa đó, mọi người cứ tu luyện đi.

Lục Lâm Thiên nói, căn cứ theo lời Bàn Hủy nói, dùng tốc độ của hắn cần bảy ngày mới có thể đi tới cấm địa, mà trong thời gian mấy ngày này, hắn cũng có thể lĩnh ngộ thuộc tính phong.

Thiên Sí Tuyết Sư không ngừng xuyên qua những dãy núi liên miên. Hai cánh trên thân thể to lớn rung động, không gian chung quanh mang theo gợn sóng nhè nhẹ vặn vẹo. Không khí rít gào kéo theo thanh âm trầm thấp vang vọng không ngừng, phía dưới thi thoảng xuất hiện một mảnh rừng rậm.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư. Không khí rít gào hai bên tai thế nhưng không tạo thành một chút ảnh hưởng nào với Lục Thiếu Du. Y phục trên người hơi rung động, hai mắt nhắm chặt, tâm thần đều chìm đắm trong việc lĩnh ngộ thuộc tính phong. Quanh thân có một cỗ quang mang vô hình tràn ngập. Mà hiện tại tốc độ lĩnh ngộ thuộc tính khiến cho Lục Thiếu Du vô cùng kinh ngạc. Tốc độ hiện tại so với trước đây nhanh hơn vô số lần, tiến bộ cũng vô cùng kinh người. Cứ như vậy trong lúc lĩnh ngộ Lục Thiếu Du tiến vào một loại trạng thái huyền diệu, trong lúc lĩnh ngộ thời gian lần nữa lại trôi qua.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, mọi người đều nhắm mắt điều tức, bằng vào thực lực lúc này của mọi người cũng không sợ có kẻ nào nửa đường xuất thủ. Nếu có kẻ nào đó đui mù động tới, sợ rằng sẽ ngay lập tức bỏ mạng.

Trong một dãy núi tràn ngập khí tức già cỗi, lúc này có mấy đạo thân ảnh nhanh như thiểm điện phi qua không trung. Trong lúc mơ hồ nhận ra mấy đạo thân ảnh này có chút chật vật, tốc độ cực kỳ nhanh giống như đang đào thoát vậy.

– Cốc chủ, người Ngũ độc môn và Phi Hạc môn vẫn tập trung vào chúng ta. Chúng ta phải làm sao bây giờ?

Giữa không trung, mấy đạo thân ảnh này xẹt qua.

– Ngũ Độc môn, Phi Hạc môn đáng chết, đám người này quả thực quá to gan.

Trong đám người đang chạy chật vật có một thanh niên khí tức âm nhu, trên người mặc một bộ trường bào màu trắng gióng như tuyết, tuổi chừng hai bảy hai mươi tám, ngũ quan tinh xảo giống như điêu khắc. Khuôn mặt trắng nõn trơn tuột, hai mắt thâm thúy, trong tay cầm một cái quạt trắng, thân ảnh nhanh chóng phi hành trên không trung. Đây chính là Âm Dương Vương Dạ Vị Ương của Thánh Linh cốc, phía sau hắn là chúng trưởng lão của Thánh Linh cốc.

– Không còn kịp rồi, bọn họ đã đuổi kịp. Mọi người chú ý, có thể phân tán rời khỏi thì càng tốt.

Sắc mặt Hàn Ngọc Tôn giả bên người Âm Dương Vương Dạ Vị Ương trầm xuống nói với mọi người trong Thánh Linh cốc, vẻ mặt vô cùng ngưng trọng.

– Khặc khặc, Hàn Ngọc tôn giả, ngươi còn có thể chạy trốn được nữa sao? Ngươi trốn không thoát đâu.

Sưu Sưu.

Lời còn chưa dứt, phía sau Hàn Ngọc Tôn giả và đám người Âm Dương Vương đột nhiên vang lên một tiếng xé gió, lập tức có ba mươi đạo thân ảnh nhanh chóng đạp không mà tới, cuối cùng xuất hiện trên không trung đám ngươi Âm Dương vương và Hàn Ngọc tôn giả.

– Hàn Ngọc tôn giả, bản tôn đã từng nói qua, các ngươi trốn không thoát đâu.

Ba mươi đạo thân ảnh kia chậm rãi xuất hiện, đầu lĩnh của đám người này có hai người. Bên trái là một vị lão giả chừng năm mươi tuổi, làn da tái nhợt, ánh mắt sắc bén, trên người mặc một bộ cẩm bào, ánh mắt lạnh lùng nhìn vào trên người Hàn Ngọc tôn giả.

Mà bên người người này còn có một lão bà, tuổi tác hơn lục tuần, khuôn mặt già nua, thế nhưng ánh mắt kia lại khiến cho người khác không dám khinh thường.

Mà khí tức trên hai người đầu lĩnh này đều đã tới Tôn cấp, mà phía sau hai người này có chúng cường giả Vương cấp, và còn có mấy Suất cấp cao trọng, từ đội hình có thể thấy được dường như là hai cô thế lực khác nhau.

Trong hai cỗ thế lực này có thêm hai đầu lĩnh, một nam tử trung niên tuổi chừng bốn mươi, mặc một bộ hoa phục, sắc mặt âm trầm, một phụ nhân bốn mươi, thân hình đẫy đà, trên người mặc một bộ váy, trên váy còn có rất nhiều đồ án rắn rết, các loại độc vật, trông vô cùng sống động.

– Đoạt Mệch độc tôn, Bạch Hạc tôn giả, Ngũ độc môn, Phi Hạc môn các ngươi thật to gan.

Hàn Ngọc tôn giả nhìn lão bà khuôn mặt già nua và lão giả mặc cẩm bào, làn da tái nhợt kia trong mắt hiện lên hàn ý và vẻ ngưng

trọng.

– Hàn Ngọc tôn giả, đây là các ngươi tự mình đưa tới cửa, thù năm đó hiện tại chúng ta sẽ trả thù.

Ánh mắt lão bà kia lạnh lùng, hiện lên sát ý.

– Thánh Linh cốc sẽ không bỏ qua Ngũ Độc môn và Phi Hạc môn các ngươi. Sau khi ra ngoài Thánh Linh cốc ta nhất định sẽ hủy diệt Ngũ Độc môn và Phi Hạc môn các ngươi.

Chương 1757: Cứu trợ thánh linh

Âm Dương Vương Dạ Vị Ương nắm chặt cái quạt trong tay, hàn ý trong mắt bắn ra. Hắn cũng biết, thực lực của đối phương hiện tại gấp đôi Thánh Linh cốc, đâu phải là đối thủ của Ngũ Độc môn và Phi Hạc môn, thực lực bên người hắn hiện tại căn bản không thể chống lại.

– Âm Dương Vương, ta há phải sợ tên bán nam bán nữ như ngươi sao? Dù sao hôm nay toàn bộ các ngươi đều chết, những lão gia hỏa trong Thánh Linh cốc sợ rằng cũng sẽ không biết thủ phạm là chúng ta. Huống chi sau này Ngũ Độc môn và Phi Hạc môn chúng ta sẽ chậm rãi nhổ tận gốc Thánh Linh cốc.

Nam tử chừng bốn mươi tuổi phía sau lão giả mặc cẩm bào sắc mặt tái nhợt lên tiếng, vẻ mặt âm trầm nhìn về phía Âm Dương Vương Dạ Vị Ương.

– Hừ, Âm Hạc Vương, chỉ bằng Phi Hạc môn và Ngũ Độc môn ngươi còn chưa có thực lực này.

Âm Dương Vương Dạ Vị Ương lạnh lùng quát lên một tiếng.

– Có thực lực này hay không thì ngươi không cần phải biết. Nghe nói lúc Âm Dương Vương ngươi lúc khôi phục nữ thân sẽ cực kỳ mê người, nếu như thu vào trong trướng tuyệt đối không tồi nha.

Nam tử trung niên kia âm trầm cười nói.

– Hừ, Âm Hạc Vương, ngươi có thực lực này sao? Thánh Linh cốc ta nhất định sẽ san bằng Phi Hạc môn các ngươi.

Âm Dương Vương Dạ Vị Ương lạnh lùng, hàn ý trong mắt bắn ra.

– Âm Hạc Vương, nhanh ra tay đi. Nơi này có không ít người, nếu để chậm sẽ sinh biến.

Phụ nhân bốn mươi thân hình đẫy đà kia lên tiếng, đồ án rắn rết các loại độc vật trên váy vô cùng sống động, thanh âm mang theo vẻ âm trầm lập tức nói với hai vị tôn giả trước người:

– Hai vị trưởng lão, Hàn Ngọc tôn giả kia làm phiền hai vị, những người còn lại chúng ta sẽ giải quyết.

– Được, động thủ đi, một người cũng không để lại.

Lão giả mặc cẩm bào là da tái nhợt âm trầm nói, sát ý trong mắt bắn ra, trong nháy mắt tập trung trên người Hàn Ngọc tôn giả.

Nghe vậy, trong mắt lão bà kia cũng hiện lên sát ý, cánh tay vung lên rồi lạnh nhạt nói:

– Động thủ, một người cũng không để lại, bằng không hậu hoạn vô cùng.

– Vâng.

Nghe lão bà này nói, cường giả trong Ngũ Độc môn lập tức lên tiếng, thân hình chớp động trực tiếp vây quanh đám người Thánh Linh cốc. Một cỗ chân khí, linh lực bàng bạc trong cơ thể bạo pahst ra, không ngờ lại còn mang theo một cỗ khói độc nồng nặc.

– Vị Ương, ngươi đi trước đi, lập tức rời đi. Sau khi trở về báo cho cường giả trong cốc báo thù cho ta.

Hàn Ngọc tôn giả nhìn Dạ Vị Ương nhẹ giọng nói.

– Hàn Ngọc trưởng lão, người đi trước đi.

Âm Dương Vương Dạ Vị Ương cắn môi, cái quạt trắng trong tay rung lên, chân khí quanh người bạo phát.

– Ngày hôm nay các ngươi đừng mong rời khỏi đây.

Ngay khi Âm Dương Vương Dạ Vị Ương nói xong, Âm Hạc Vương kia lạnh lùng quát lên một tiếng. Cường giả trong Phi Hạc môn đã chờ từ lâu cũng lập tức bạo phát chân khí, linh lực, toàn bộ không trung run rẩy, từng đạo thân ảnh nhanh như thiểm điện bắn về phía người của Thánh Linh cốc. Uy thế, kình phong cường hãn đột nhiên khuếch tán.

– Một người cũng không để lại, giết.

Cường giả Ngũ Độc môn cũng nhanh chóng phóng lên, kình khí kinh khủng xé rách gợn sóng trong không gian.

Phanh Phanh.

Đối mặt với cường giả Phi Hạc môn và Ngũ Độc môn vây công, sắc mặt đám trưởng lão Thánh Linh cốc ngưng trọng, chân khí, linh lực trong cơ thể thôi động tới cực hạn, tức thì va chạm với nhau. Từng thanh âm bạo liệt kinh người vang vọng trên không trung. Chỉ là dưới sự vây công của Ngũ Độc môn và Phi Hạc môn, hầu như trong nháy mắt người của Thánh Linh cốc bị rơi xuống thế hạ phong.

Phanh.

Quạt trong tay Âm DƯơng Vương thu lại, chân khí trong tay bạo phát, trên quạt có một đạo lưu quang lưu động, chân khí như biển bạo phát ra, trực tiếp đem một cường giả Vũ Vương ngũ trọng của Phi Hạc môn đánh cho phun máu. Ngay sau đó lại có hai cường giả Vũ Vương đánh tới khiến cho nàng phải chống đỡ. Quạt mở ra, một đạo quang nhận hình cung cắt vỡ không khí bắn về phía trước.

– Hàn Ngọc tôn giả, lần này ngươi trốn không thoát đâu.

Trong bầu trời, chân khí trong tay lão giả có làn da tái nhợt dâng lên, mỗi cái giơ tay nhấc chân đều mang theo năng lượng thiên địa hội tụ. Kình phong gào thét tràn ngập không gian vây khốn Hàn Ngọc tôn giả vào bên trong, căn bản không thể thoát ra.

– Hàn Ngọc, hôm nay chính là tử kỳ của ngươi.

Ánh mắt lão bà kia trầm xuống, linh lực ngập trời bạo phát mang theo độc khí ngập trời, trong tay đột nhiên bắn ra một con rắn nhỏ màu đen, sau đó có ngàn vạn con rắn nhỏ màu đen khác bắn về phía Hàn Ngọc tôn giả.

Phá.

Sắc mặt Hàn Ngọc tôn giả đại biến, chân khí trong tay bạo phát, không gian trước người lập tức co rút lại rồi hóa thành băng. Vô số con rắn nhỏ kia bị đóng băng rồi lập tức bị nghiền nát hóa thành từng mảnh nhỏ tiêu tán.

Phanh.

Mà lúc này phía sau lưng Hàn Ngọc tôn giả đột nhiên vang lên một tiếng kỳ dị. Một thân ảnh mặc cẩm bào đột nhiên xuất hiện phía sau hắn đem theo một đạo chưởng ấn hung hăng đánh vào trên cương tráo phòng ngự của Hàn Ngọc tôn giả. Một quyền đập xuống, không gian trực tiếp xuất hiện một cái khe nứt, thân ảnh Hàn Ngọc tôn giả bị đánh bay thẳng về phía trước, miệng phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt lập tức tái nhợt.

– Hàn Ngọc tôn giả, ngày hôm nay ngươi trốn không thoát đâu.

Đoạt Mệnh Độc Tôn quát lên một tiếng, độc khí ngập trời bạo phát, linh lực ngập trời tràn ra bao phủ không gian. Ngũ Độc môn và Phi Hạc môn đã sớm vạch ra kế hoạch đánh chết người của Thánh Linh cốc, cho nên bọn hắn làm sao có thể để cho người của Thánh Linh cốc đào tẩu được.

Phanh Phanh.

Đoạt Mệnh Độc Tôn, Bạch Hạc tôn giả lần nữa liên thủ xuất kích. Lực không gian phong tỏa không trung đem Hàn Ngọc tôn giả vây khốn vào bên trong. Hàn Ngọc tôn giả muốn đối phó với một người đương nhiên không thành vấn đề, thế nhưng lúc này phải đối mặt với hai người thì là vấn đề lớn. Huống chi hai người này một người là Linh Tôn và Vũ Tôn phối hợp, hơn nữa lại thêm độc khí quỷ dị cho nên hắn bị thương liên tục.

– Âm Dương Vương, ăn một chưởng của ta.

Phía dưới, tiếng quát lạnh lẽo của Âm Hạc Vương vang lên bên tai

Âm Dương Vương. Sắc mặt Âm Dương Vương đại biến đột nhiên quay lại công kích. Cái quạt màu trắng cắt vỡ không gian, hai đạo thân ảnh quỷ dị bắn ra phía sau, công kích của Âm Dương Vương ngăn cản người bên trái.

Phanh Phanh.

Hai đạo công kích va chạm, toàn bộ không trung run lên, dưới khói độc ngập trời, chiết phiến trong tay Âm Dương Vương bị nhuộm thành màu đen, Âm Dương Vương cả kinh vội vã thối lui.

Mà ngay khi Âm Dương Vương thối lui, một đạo chưởng ấn mạnh mẽ không chút khách khí từ bên phải đánh vào bả vai nàng, một cỗ lực lượng mạnh mẽ lập tức trút xuống.

Khục khục.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này Âm Dương Vương lập tức phun ra một ngụm máu tươi. Thân thể liên tiếp bị đẩy lùi về phía sau, cuối cùng nặng nề va vào một cây đại thụ che trời, trong yết hầu vang lên một tiếng rêи ɾỉ.

– Âm Dương Vương, ngươi không thể chống lại ta và Ngũ Độc la sát đâu.

Chương 1758: Hai rồng hiển uy (1)

Trường bào Âm Hạc Vương tung bay, khóe miệng nở nụ cười nhạt. Ngay khi thân hình Âm Dương Vương bị đẩy lùi lập tức lao thẳng tới Âm Dương Vương, trong tay hóa chưởng thành trảo, cực kỳ tàn nhẫn giống như một đầu ác điểu vồ mồi, chụp thẳng về phía Âm DƯơng Vương Dạ Vị Vương.

Nhìn thấy Âm Hạc Vương đánh tới, Âm Dương Vương Dạ Vị Ương vừa mới ổn định thân thể, ngay cả vết máu ở khóe miệng còn chưa kịp lau, cắn răng một cái. Lúc này nàng chỉ có thể liều mạng, thực lực Vũ Vương cửu trọng của nàng còn chưa tới đỉnh phong. Mà Âm Hạc Vương và Ngũ Độc La Sát này đã sớm là cường giả thành danh đã lâu, thực lực đều là Vũ Vương cửu trọng, Linh Vương cửu trọng gần tới đỉnh phong. Nếu như nàng chống lại một người đương nhiên còn có lực bảo vệ bản thân, thế nhưng chống lại hai người, quả thực vô cùng khó khăn.

Âm Hạc Vương đánh tới, một đạo trảo ấn hạ xuống, không gian trực tiếp vặn vẹo, lực lượng không gian đè xuống. Âm Dương Vương Dạ Vị Ương lập tức cảm giác được có một cỗ lực lượng mạnh mẽ đè xuống. Ánh mắt nàng trầm xuống, lập tức thôi động chân khí trong cơ thể.

– Hai người vây công một người thì có bản lĩnh gì?

Ngay khi Âm Dương Vương vừa muốn liều mạng thì trên bầu trời phía sau nàng vang lên một tiếng xé gió mạnh mẽ. Một đạo lưu quang màu xanh giống như lưu tinh bắn xuống.

Trong nháy mắt lưu quang màu xanh kia đáp xuống trước người Âm Dương Vương Dạ Vị Ương, thuộc tính hỏa hội tụ trong tay, sau đó cánh tay mang theo năm đạo trảo ấn nóng bỏng xé rách không gian đánh về phía trước. Nhanh như thiểm điện đánh vào trên trảo ấn của Âm Hạc Vương kia.

Sưu Sưu.

Hai đạo trảo ấn va chạm, không gian trực tiếp bị xé rách. Dưới kinh khí kinh khủng này một thanh âm trầm muộn vang lên, thân thể Âm Hạc Vương kia trực tiếp lảo đảo lùi lại, huyết khí trong cơ thể cuộn trào, sắc mặt tái nhợt.

Cùng lúc đó, ánh mắt Âm Hạc Vương trở nên kinh ngạc. Đám người đang chiến đấu kịch liệt chung quanh sau khi cảm giác được động tĩnh vừa rồi cũng dừng lại. Trong nháy mắt trong không trung đột nhiên có mấy đạo thân ảnh xuất hiện.

– Dạ cốc chủ, ngươi không sao chứ?

Sau khi đẩy lùi một đạo trảo ấn của Âm Hạc Vương, lưu quang màu xanh thu liễm lại, lúc này mới xoay người nhìn Âm Dương Vương phía sau.

Âm Dương Vương sau khi nhìn rõ người vừa tới, trong dáng vẻ chật vật đột nhiên hiện lên sự vui mừng nói:

– Ta không sao, Lục chưởng môn, sao ngươi lại tới đây?

Người tới chính là Lục Lâm Thiên và Hắc Vũ cùng với Bàn Hủy và chúng cường giả. Mọi người một đường chạy tới lúc này đã là ngày thứ năm. Trên không trung Hắc Vũ cảm nhận được phía dưới có động tĩnh, Hắc Vũ lập tức nhìn thấy đám người Thánh Linh cốc. Theo lời Hắc Vũ nói, Cường giả Thánh Linh cốc khi trước có giao tình không tệ với Thánh Thủ Linh tôn cho nên Lục Lâm Thiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn. Huống chi hiện tại Phi Linh môn và Thánh Linh cốc lại là minh hữu tạm thời.

– Ta vừa mới đi ngang qua nơi này, Dạ cốc chủ không có vấn đề gì là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

Lúc này đám người phía trước cũng đánh giá Lục Lâm Thiên, sắc mặt Âm Hạc Vương ngày càng âm trầm, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên phía trước cùng với đám người Bàn Hủy, Bàn Vân, HẮc Vũ, THiên Thủ Quỷ Tôn nói:

– Các hạ là ai? Ngũ Độc môn và Phi Hạc môn làm việc, ta khuyên các hạ không nên xen vào việc của người khác.

Âm Hạc Vương vừa mở miệng, chân khí hùng hậu trong cơ thể cũng lặng lẽ vận chuyển. Thanh niên áo xanh này vừa nhìn đã biết là không phải người thường, hắn phải cẩn thận, tuy rằng tu vi nhìn như chỉ là Vũ Vương bát trọng thế nhưng chỉ một đạo công kích kia cũng khiến cho hắn bị thương.

– Ngũ Độc môn và Phi Hạc môn sao?

Lục Lâm Thiên nhìn chúng cường giả trước mặt, trong mắt hiện lên hàn ý, cúi đầu nói với Dạ Vị Ương:

– Dạ cốc chủ, Ngũ Độc môn và Phi Hạc môn có cừu oán với Thánh Linh cốc các ngươi sao?

– Là kẻ thù truyền kiếp, mấy trăm năm trước hai sơn môn này muốn động vào Thánh Linh cốc chúng ta, thế nhưng lại bị cường giả Thánh Linh cốc đánh cho bị thương nặng. Không nghĩ tới hai sơn môn này vẫn đê tiện vô sỉ như vậy, lần này không ngờ lại liên thủ vây công chúng ta.

Âm Dương Vương Dạ Vị Ương nói với Lục Lâm Thiên xong, tay móc ra một cái khăn lụa màu trắng đem vết máu ở khóe miệng lau sạch sẽ.

– Không ngờ là như vậy, vậy thì giải quyết bọn họ đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, ánh mắt đảo qua trên người chúng cường giả Ngũ Độc môn và Phi Hạc môn, hoàn toàn không đặt ở trong mắt.

– Lục chưởng môn, thực lực của bọn họ không kém còn có hai cường giả Vũ Tôn.

Dạ Vị Ương nhìn Lục Lâm Thiên, đối phương có hai cường giả Vũ Tôn, vô cùng khó đối phó.

– Vũ Tôn nhất trọng và Linh Tôn nhất trọng mà thôi, không cần quá để ý.

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn Đoạt Mệnh Độc Tôn và Bạch Hạc Tôn giả phía xa. Vũ Tôn nhất trọng và Linh Tôn nhất trọng, Lục Lâm Thiên hiện tại không đặt vào trong mắt.

– Tiểu tử càn rỡ, nếu muốn đi tìm chết thì chúng ta cũng không ngại giết thêm vài người.

Trên khuôn mặt già nua của Đoạt Mệnh Độc Tôn hiện lên vẻ nghi hoặc. Ánh mắt luôn đảo qua đám người Lục Lâm Thiên, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Bàn Hủy, Bàn Vân và Hắc Vũ. Thế nhưng nàng chỉ có thể nhìn ra thực lực của Thiên Thủ Quỷ Tôn.

– Bàn Hủy huynh, Bàn Vân tẩu, hai người kia giao cho hai người các ngươi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói.

– Vâng, chưởng môn.

Hai người Bàn Vân, Bàn Hủy lập tức lắc mình nhảy ra. Khí thế kinh người lan tràn, vô hình trung khiến cho không gian run rẩy. Hai người trước đó có thương tích, khí tức suy yếu thế nhưng lúc này đã khôi phục toàn bộ. Thực lực của hai người đủ để ngạnh kháng với Vũ Tôn tam trọng cũng không chịu thiệt thòi. Lúc này đối phó với Vũ Tôn nhất trọng và Linh Tôn nhất trọng đương nhiên không thành vấn đề.

– Chưởng môn, hai người này giao cho ta đi. Ta muốn thử thực lực một chút.

Thiên Thủ Quỷ Tôn cười âm lãnh rồi lập tức bước ra. Ánh mắt nhìn thẳng vào Âm Hạc Vương và Ngũ Độc La Sát, hai người này một là Vũ Vương cửu trọng, một là Linh Vương cứu trọng gần đỉnh phong, sau khi đột phá Vũ Tôn hắn đang muốn thử xem thực lực hiện tại của mình.

– Thiên Thủ Quỷ Vương, không ngờ lại là ngươi?

Ánh mắt Ngũ Độc la sát trầm xuống, dường như cũng nhận ra Thiên Thủ Quỷ Tôn.

– Ngũ Độc La Sát, lão bà ngươi còn chưa chết sao? Lúc còn trẻ câu dẫn không biết bao nhiêu thanh niên tài tuấn a. Hiện tại ta đã không là Thiên Thủ Quỷ Vương nữa mà chính là Thiên Thủ Quỷ Tôn.

Thiên Thủ Quỷ Tôn cười lạnh lẽo, khí tức quanh thân bắt đầu tràn ra, khí tức hùng hậu bạo phát.

– Ngươi đột phá Vũ Tôn rồi?

Ánh mắt Ngũ Độc La Sát cả kinh, cảm nhận khí tức trên người Thiên Thủ Quỷ Tôn lúc này trong lòng nàng vô cùng kinh hãi.

– Trả lời đúng có thưởng, ta sẽ để ngươi chết thoải mái một chút.

Thiên Thủ Quỷ Vương cười lạnh nói.

– Quỷ Tôn tiền bối, người này cũng tu luyện độc công, để cho ta tới thử xem một chút. Ta cũng đang muốn thử xem thực lực của mình.

Chương 1759: Hai rồng hiển uy (2)

Lục Tâm Đồng nhìn Ngũ Độc La Sát, cảm nhận khói độc trên người Ngũ Độc La Sát lúc này khiến cho nàng vô cùng hứng thú.

– Động thủ đi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày phất tay nói.

– Vũ Tôn nhất trọng nho nhỏ, chịu chết đi.

Bàn Hủy mang theo khí thế bễ nghệ thiên hạ hét lớn một tiếng. Thân thể to lớn trực tiếp đánh về phía trước. Yêu nguyên kinh khủng trên người dâng trào. Thân thể giống như một viên đạn hung hăng đánh về phía Bạch Hạc Tôn giả.

– Yêu thú bát giai, là yêu thú bát giai.

Yêu nguyên trên người Bàn Hủy bạo phát khiến cho sắc mặt đám người Bạch Hạc tôn giả, Đoạt Mệnh độc tôn lập tức nhận ra thân phận của Bàn Hủy, sắc mặt lập tức đại biến. Vũ Tôn nhất trọng và Linh Tôn nhất trọng như bọn họ mặc kệ là đυ.ng phải yêu thú bát giai gì thì tuyệt đối không thể chống lại được. Từ khí thế có thể nhận ra, hai yêu thú này không giống như yêu thú bát giai bình thường.

– Linh Tôn nhất trọng, ngươi cũng chịu chết đi.

Đồng thời quanh thân thể Bàn Vân cũng có một cỗ yêu nguyên bạo phát, câu dẫn năng lượng trong thiên địa. Cả không gian to lớn lập tức vặn vẹo, một đạo quyền ấn xuất hiện nhanh chóng đánh về phía Đoạt Mệnh Độc Tôn Linh Tôn nhất trọng kia.

– Mau lùi lại, mọi người mau lùi lại.

Đoạt Mệnh Độc Tôn hét lớn một tiếng, trong lúc hoảng sợ lập tức thối lui. Thủ ấn trong tay được kết, tiếng quát vừa dứt, linh lực và độc khí trong cơ thể lập tức bạo phát ra, sau đó ngưng tụ thành một đầu cự mãng màu đen. Đầu cự mãng này giống như thực chất mang theo thanh thế cực kỳ mạnh mẽ cùng với một cỗ kình phong kinh khủng và linh hồn công kích hung hăng đánh về phía Bàn Vân.

Phanh Phanh.

Nhìn công kích của Đoạt Mệnh Độc Tôn, Bàn Vân chậm rãi ngẩng đầu, đôi mắt lạnh lẽo, long uy lan tràn ra khiến cho cự mãng màu đen có chút câu nệ. Trên nắm tay nàng nhanh chóng có yêu nguyên bàng bạc ngưng tụ, một đạo quyền ấn giống như hoàng kim mang theo xu thế phá không đánh về phía trước. Gợn sóng trong không gian chung quanh nắm tay văng tung tóe, từng cái khe không gian đen kịt hiện ra, uy thế chấn động nhân tâm.

Phanh Phanh.

Đạo quyền ấn này nhanh chóng va chạm với cự mãng màu đen. Lực lượng đáng sợ giống như hồng thủy nhanh chóng tràn ra. Yêu nguyên bạo phát, không gian rung chuyển giống như sắp nghiền nát. Chỉ nghe đầu cự mãng màu đen kia rít lên vài tiếng rồi lập tức bị đánh nát. Kình phong tàn dư kinh khủng còn lại trực tiếp xuyên qua không gian hóa thành gợn sóng dùng xu thế nghiền nát nặng nề đánh vào trên thân thể Đoạt Mệnh Độc Tôn.

Khục khục.

Cảm nhận lực lượng đáng sợ trước mặt, Đoạt Mệnh Độc Tôn nhanh chóng lùi lại, thế nhưng công kích của Bàn Vân quả thực quá mức đáng sợ, kình phong kinh khủng hóa thành một cơn lốc trực tiếp quét tới, thanh âm trầm thấp vang vọng rồi lập tức đánh vào trên thân thể nàng.

Phanh Phanh.

Khục khục.

Dưới công kích kinh khủng này, Đoạt Mệnh Độc Tôn trực tiếp bị đánh bay về phái sau, máu tươi trong miệng phun ra. Thân thể đột nhiên từ không trung rơi xuống một đỉnh núi phía dưới. Đỉnh núi đột nhiên bị san bằng. Kình khí tàn dư kinh khủng trong sát na đem cả ngọn núi khổng lồ san bằn, từng cái khe chằng chịt lan tràn trên mặt đất.

– Đi xuống cho ta.

Hầu như cùng lúc đó trong tay Bàn Hủy cũng đem theo một đạo quyền ấn giống như một viên đạn trực tiếp phá hủy quyền ấn của Bạch Hạc tôn giả, sau khi phá hủy quyền ấn lập tức ầm ầm đánh vào trên người Bạch Hạc tôn giả.

Phanh.

Thanh âm trầm thấp vang vọng trong không gian to lớn. Gợn sóng trong không gian ở dưới thanh âm trầm thấp trực tiếp hóa thành mảnh nhỏ. Kình khí giống như một cơn lốc hung hăng va chạm với thân thể của Bạch Hạc tôn giả.

Khục khục.

Bạch Hạc Tôn giả lập tức phun ra một ngụm máu tươi, thân thể nặng nề đập vào trên mặt đất. Mặt đất tức thì nứt nẻ.

– Thực lực thật mạnh mẽ.

Nhìn thấy Đoạt Mệnh tôn giả và Bạch Hạc tôn giả trong vòng một chiêu bị một nam một nữ kia đánh trọng thương, đám người Thánh Linh cốc phía dưới, còn có Ngũ Độc môn, Phi Hạc môn kinh hãi. Bạch Hạc tôn giả và Đoạt Mệnh tôn giả đều là cường giả Vũ Tôn, đây đã được coi là siêu cấp cường giả, thế nhưng bọn họ không ngờ hai người này ngay cả một chiêu của một nam một nữ kia cũng không chống lại được.

Âm Dương Vương Dạ Vị Ương, Hàn Ngọc Tôn giả kinh hãi. Đây chính là yêu thú bát giai, bên người Lục Lâm Thiên còn mang theo yêu thú bát giai. Thế nhưng khi vừa tiến vào bọn họ cũng không thấy hai yêu thú này. Thảo nào khi trước Lục Lâm Thiên đối mặt với vô số cường giả cũng không để ý, hóa ra là có con bài chưa lật bực này, hoàn toàn có thể chống lại với một đám đông a.

Âm Dương Vương Dạ Vị Ương và Hàn Ngọc tôn giả đương nhiên không biết Bàn Hủy và Bàn Vân gần đây mới đi theo bên người Lục Lâm Thiên. Mà kỳ thực hai người không phải là con bài mạnh mẽ nhất bên người Lục Lâm Thiên. Bởi vì người mạnh nhất bên người Lục Thiếu Du hiện tại chính là Hắc Vũ. Hắc Vũ mới là người kinh khủng nhất. Nhưng mà Lục Thiếu Du cũng không hy vọng thực lực của Hắc Vũ hiện ra ngoài ánh sáng nhanh như vậy, đây chính la con bài chưa lật hiện tại của hắn.

– Đệ tử Thánh Linh cốc nghe lệnh, giết cho ta. Đánh chết người của Ngũ Độc môn và Phi Hạc môn.

Trong lúc kinh ngạc đồng thời Âm Dương Vương Dạ Vị Ương lập tức ra lệnh. Hàn ý trong mắt tràn ra, thân thể chợt lóe lên rồi đánh thẳng về phía người của Ngũ Độc môn và Phi Hạc môn. Cơ hội phản công như vậy đương nhiên nàng sẽ không buông tha. Điều này cũng chứng minh tuy rằng Âm Dương Vương Dạ Vị Ương tuy rằng là nữ nhân thế nhưng chuyện này cũng không bao giờ nương tay.

Giết.

Có cường giả Phi Linh môn tương trợ, một chiêu có thể đánh bại cường giả Vũ Tôn của Ngũ Độc môn và Phi Hạc môn khiến cho cường giả Thánh Linh cốc lập tức từ trong tuyệt vọng bộc phát ra khí thế kinh người. Cảm đám từ trong tuyệt cảnh phản kích lại, khí thế đột nhiên bạo phát. Chân khí và linh lực ngập trời tức thì phóng lên cao, trong nháy mắt đánh về phía người của Ngũ Độc môn và Phi Hạc môn.

Giết.

Có cơ hội phản kích, Hàn Ngọc Tôn giả sau khi liếc mắt nhìn hai người Bàn Hủy và bàn Vân lập tức lao tới cường giả Vương cấp của của Phi Hạc môn và Ngũ Độc môn, có yêu thú bát giai trợ trận, Đoạt Mệnh Độc Tôn và Bạch Hạc tôn giả hắn không cần xuất thủ.

Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt trong nháy mắt truyền tới, dùng tu vi của Hàn

Ngọc tôn giả đối phó với người có tu vi Vương cấp quả thực chính là tàn sát, trong khoảnh khắc có vô số Vương cấp bị đánh chết.

– Âm Hạc Vương, ngươi là của ta. Ta đã sớm nhớ thương ngươi từ lâu rồi. Năm đó nếu như ta nhớ không nhầm thì chính ngươi là kẻ đánh lén bản tôn. Hiện tại chịu chết đi.

Thân ảnh Thiên Thủ Quỷ Tôn chợt lóe lên, khí tức nóng bỏng bao phủ không trung rồi tập trung trên người Thiên Thủ Quỷ Tôn. Hắn nhớ rõ ba mươi năm trước chính Âm Hạc Vương này còn liên thủ với người khác đánh lén hắn, thù này đương nhiên hắn phải báo.

Chương 1760: Thực lực của Tâm Đồng

Trên bầu trời, Lục Lâm Thiên chắp tay mà đứng, cũng không có ý tứ xuất thủ. Hắc Vũ lạnh nhạt nhìn về phía trước, ánh mắt nhìn vào trên người Bàn Vân và Bàn Hủy, hai tiểu tử Bối Nhi và Bảo Nhi dường như đối với một màn chiến đấu kịch liệt trước mắt cảm thấy vô cùng hứng thú, cả hai ở trên đầu Tiểu Long không ngừng chăm chú nhìn về phía trước.

– Để ta xem thử độc công của ngươi thế nào.

Cùng lúc đó thân ảnh xinh đẹp của Lục Tâm Đồng biến ảo, thân hình mềm mại xuất hiện trước mặt Ngũ Độc La Sát, độc công của Ngũ Độc môn khiến cho Lục Tâm Đồng có chút hiếu kỳ. Khí tức quanh thân bắt đầu chậm rãi run rẩy, y phục khẽ bay giống như một tiên tử. Trước khi độc khí khuếch tán thì nàng quả thực chính là một tiên tử hạ phàm, thế nhưng không ai nghĩ tới nàng lại là một tiểu độc ma.

– Linh Vương lục trọng, thực lực của ngươi còn chưa đủ.

Cảm nhận thực lực của Lục Tâm Đồng, trong mắt Ngũ Độc La Sát hiện lên hàn ý, dường như muốn tốc chiến tốc thắng vậy. Nàng đã cảm giác được nguy cơ, y phục trên người tung bay, quanh thân được bao phủ bởi một vòng khói độc. Đột nhiên cánh tay đánh ra từng đạo thủ ấn quỷ dị, quang mang trên năm đoàn độc vật đột nhiên chợt lóe, vô cùng qury dị hóa thành năm đạo hư ảnh, khói độc ngập trời mang theo công kích linh hồn trong nháy mắt bạo phát đánh về phái Lục Tâm Đồng. Khắp bầu trời đều là khói độc, một cỗ mùi vị gay mũi khiến cho người khác hít vào lập tức cảm thấy khó chịu.

Thực lực như vậy, đủ để tương đương với Linh Vương cửu trọng đỉnh phong. Hơn nữa lại thêm độc công khiến cho Ngũ Độc La Sát này cực kỳ khó dây vào. Sợ rằng ngay cả Vũ Tôn nhất trọng bình thường tuyệt đối không dám sơ ý với nàng. Ngay cả Âm Dương Vương Dạ Vị Ương khi gặp phải Ngũ Độc La Sát này cũng bị áp chế.

– Độc công sao?

Lúc này Lục Tâm Đồng mỉm cười, nhìn khói độc ngập trời kéo tới, cánh tay nhẹ nhàng vung lên về phía trước rồi há mồm hút một cái, trong cái miệng nhỏ nhắn kia lập tức xuất hiện một vòng xoáy, hấp lực ngập trời từ bên trong tràn ra, ngay khi khói độc ngập trời kia kéo tới thì lập tức bị Lục Tâm Đồng hút vào trong miệng. Năm độc vật kinh khủng kia cũng bị Lục Tâm Đồng nhẹ nhàng hút vào trong bụng, không tốn bao nhiêu sức lực.

Phù.

Khi hư ảnh độc vật cuối cùng bị Lục Tâm Đồng hút vào bụng thì trong miệng lục Tâm Đồng lập tức thở ra một ngụm trọc khí mang theo khói độc màu đen. Khói độc ngập trời trong không gian biến mất. Một màn này khiến cho mọi người không khỏi hít sâu một ơi, ngay cả Lục Lâm Thiên và Hắc Vũ cũng phải kinh ngạc.

– Tiểu ny tử này ngày càng mạnh a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, không nghĩ tới tiểu ny tử này hiện tại lại cường hãn tới trình độ này.

Ngũ Độc La Sát cũng chấn kinh, khĩếp sợ tới cực điểm, không thể tin vào mắt mình. Đây quả thực là điều không thể tưởng tượng nổi, thiếu nữ trước mặt không ngờ lại có thể đem khói độc của nàng nuốt vào trong bụng mà không có chuyện gì xảy ra, điều này sao có thể?

– Chỉ bằng một chút độc ấy của ngươi đã được coi là độc sao? Còn chưa đủ, hiện tại tới phiên ta.

Lục Tâm Đồng mỉm cười, khuôn mặt xinh đẹp đột nhiên lạnh lẽo, ánh mắt lạnh lùng, thủ ấn nhanh chóng kết xuất, khí tức quanh người đột nhiên kéo lên.

– Dĩ độc hóa công.

Lục Tâm Đồng yêu kiều quát lên một tiếng, tiên thiên độc thể thả ra, quanh thân có một cỗ khói độc ngập trời quanh quẩn khiến cho cả không trung bị nhuộm thành màu đen. Mái tóc sau đầu tung bay, y phục trên người bay phấp phới giống như một ác ma lăng không đứng đó.

– Độc công thật mạnh mẽ.

Ánh mắt Ngũ Độc La Sát đại biến, lúc này nàng mới phát hiện ra đối phương không ngờ cũng tu luyện độc công. Độc công này so với của nàng thì mạnh hơn không biết bao nhiêu lần. Vẻ mặt Ngũ Độc La Sát trầm xuống, đột nhiên nói:

– Lẽ nào ngươi chính là Lục Tâm Đồng? Lục Tâm Đồng xếp thứ ba trong thập đại cường giả trẻ tuổi?

Cái tên Lục Tâm Đồng này nàng cũng nghe nói qua, khi thi đấu trên Bình Nham đảo mọi người không ngừng bàn tán về người này. Thân là người đứng đầu Ngũ Độc môn nàng cũng nghe nói, sau khi nghe thấy bên trong thập đại cường giả có một người thi triển độc công đương nhiên nàng phải chú ý hơn một chút, cho nên lập tức đoán ra Lục Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng không đáp lại, trong nháy mắt khí tức trên người nhanh chóng từ Linh Vương lục trọng đột phá tới Linh Vương thất trọng. Khí tức lần nữa tăng lên một chút, đạt tới Linh Vương thất trọng trung kỳ mới dừng lại.

– Thiên Linh hồn châm.

Đồng thời khói độc quanh người Lục Tâm Đồng lan tràn, trong khói độc ngập trời có một đạo lưu quang màu trắng bắn ra mang theo một cỗ uy áp kinh người. Lưu quang màu trắng chợt lóe, trong khói độc ngập trời bỗng nhiên phát ra tiếng ong ong, mang theo tiếng xé gió vang vọng không trung.

Chỉ thấy đạo lưu quang màu trắng này lập tức hóa thánh một mảnh châm mang trong bầu trời, giống như là mưa xối xả, vô số châm mang màu trắng bao phủ về phía Ngũ Độc La Sát khiến cho linh hồn nàng cảm thấy đau đớn. Bên trong châm mang này là công kích linh hồn trực tiếp, mỗi một đạo châm mang dường như đều có lực lượng xuyên thủng không gian. Châm mang hội tụ cùng một chỗ tạo ra uy thế kinh khủng tới cực điểm.

– Hồn khí Huyền cấp.

Ánh mắt Ngũ Độc La Sát trầm xuống, Lục Tâm Đồng trước mặt nàng không hổ là cường giả xếp thứ ba trong thập đại cường giả, độc công quỷ dị kia so với độc công của nàng còn mạnh hơn, lại có hồn khí trong người. Ánh mắt nàng trầm xuống, dù sao trên phương diện thực lực thì Linh Vương cửu trọng hậu kỳ mạnh hơn không ít cho nên nàng cũng không sợ. Thủ ấn trong tay đột nhiên biến đổi, tổng mi tâm đột nhiên có một đạo lưu quang chói mắt bắn ra.

Lưu quang thu liễm, một thanh trường kiếm màu trắng mang theo khí thế kinh người bàng bạc tràn ra. Bên trên tràn ngập linh hồn lực, tuyệt đối là linh khí Huyền cấp. Trường kiếm hóa thành ngàn vạn kiếm quang trong nháy mắt bao phủ không gian trước người Ngũ Độc La Sát.

Sưu Sưu.

Công kích linh hồn lực bàng bạc đủ để xuyên thấu không gian bắn vào trong không gian tràn ngập kiếm quang, quang mang chói mắt bắn ra, không thể tiến thêm nửa bước.

– Ngươi vẫn còn kém một chút.

Ngũ Độc La Sát quát lớn một tiếng, không gian kiếm quang đột nhiên vặn vẹo, sau đó không gian kiếm quang vỡ nát, từng đạo châm mang bị phá hủy.

– Thật không?

Lục Tâm Đồng cười lạnh một tiếng, thân ảnh xinh đẹp giống như ác ma trong nháy mắt xuất hiện trước người Ngũ Độc La Sát không xa.

Chi Chi.

Một đạo thủ ấn quỷ dị được kết, khói độc ngập trời tuôn ra, quanh thân Lục Tâm Đồng đột nhiên bị một cỗ khí tức cực kỳ quỷ dị bao phủ. Cỗ khí tức này khiến cho tim đập nhanh. Đồng thời Lục Tâm Đồng cũng ngẩng đầu lên, trong mi tâm có một đạo quang mang màu vàng bắn ra.

Tiếp theo trong không trung đột nhiên xuất hiện một con nhện màu vàng khổng lồ, lông mao toàn thân chậm rãi phiêu đãng trong gió, miệng không ngừng phát ra thanh âm sắc bén, răng nanh bén nhọn, bên trên thân thể toát ra độc khí nhè nhẹ. Xích Kim Độc Chu xuất hiện, toàn bộ không gian chu vi chung quanh nó đột nhiên ba động. Thân thể to lớn lúc này đã đạt tới một ngàn thước.

Chương 1761: Thánh Linh lão tổ (1)

Chúng cường giả phía xa nhìn thấy một màn chấn động trên bầu trời lập tức hít sâu một hơi.

– Thú hồn bát giai.

Hắc Vũ nhíu mày, khí tức của Xích Kim Độc Chu này cũng khiến cho ánh mắt hắn có chút ba động.

– Thú hồn, là thú hồn bát giai.

Lúc này sắc mặt Ngũ Độc La Sát đột nhiên đại biến, khí tức lan tràn ra khến cho trong lòng nàng đột nhiên cảm thấy lạnh lẽo.

– Chết đi.

Một thanh âm lạnh lùng từ trong miệng Lục Tâm Đồng quanh quẩn trong không gian. Lục Tâm Đồng đứng giữa trong không trung, khói độc quanh quẩn chung quanh cơ thể. Tiếp theo đầu Xích Kim Độc Chu kia kêu lên vài tiếp chi chi quái dị rồi lập tức nhằm về phía Ngũ Độc La Sát mà phóng tới. Lục Tâm Đồng dùng thực lực Linh Vương thất trọng trung kỳ thôi động Xích Kim Độc Chu so với khi trước hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

– Độc Hồn kiếm.

Trong lúc kinh hãi, linh lực trong người Ngũ Độc La Sát bạo phát, toàn bộ không gian như nát bấy, hồn khí hình kiếm hóa thành kiếm quang ngập trời ngăn cản Xích Kim Độc Chu.

Chi Chi.

Chỉ trong nháy mắt, trong ánh mắt kinh hãi của không ít người, trên người Xích Kim Độc Chu đột nhiên có một cỗ sương mù màu đỏ tràn ra, thân thể khổng lồ dữ tợn kia trong nháy mắt bắn ra thú hồn lực kinh khủng. Sau đó trực tiếp đánh xuống kiếm quang ngập trời trước mặt.

Cạch cạch.

Trên kiếm quang ngập trời kia, không gian run rẩy, một thanh âm bạo liệt giống như sấm sét lập tức vang vọng ở phía chân trời.

Phanh.

Xích Kim Độc Chu đánh xuống, kiếm quang ngập trời trong nháy mắt nghiền nát, linh hồn lực bàng bạc khuếch tán. Cùng lúc đó, Xích Kim Độc Chu khổng lồ trực tiếp bắn về phía Ngũ Độc La Sát, không gian vặn vẹo bao phủ chung quanh thân thể nàng.

– Chưởng môn, cẩn thận.

Phia xa, Đoạt Mệnh Độc Tôn lớn tiếng nói.

– Trước tiên nên tự lo cho bản thân mình thì hơn.

Cùng lúc đó, thân ảnh Bàn Van mang theo khí thế sấm sét cùng với một đạo trảo ấn trực tiếp đánh xuống. Dưới trảo ấn, không gian đổ nát, trảo ấn nặng nề đánh vào trên người Đoạt Mệnh Độc Tôn.

– Muốn chạy trốn sao? Ngươi chạy không thoát đâu.

Bàn Hủy hét lớn, nhìn thấy Bạch Hạc tôn giả muốn chạy trốn, không gian lập tức bị Bàn Hủy phong tỏa. Một quyền đánh vào sau lưng Bạch hạc tôn giả. Dưới một quyền này cả không gian giống như sắp sụp đổ. Một quyền trực tiếp đập vào lưng Bạch Hạc tôn giả tạo thành một lỗ thủng trên lưng hắn.

– Lục Tâm Đồng, ta sẽ nhớ kỹ chuyện này.

Dưới Xích Kim Độc Chu, thanh âm thê lương của Ngũ Độc La Sát truyền đến, một đạo lưu quang màu trắng phóng lên cao rồi lập tức chạy trốn.

– Ngươi nghĩ ta sẽ để cho ngươi chạy trốn sao?

Ngay khi Ngũ Độc La Sát dùng hồn anh chạy ra thì không ngờ Lục

Tâm Đồng dường như đã sớm tính tới chuyện nàng dùng hồn anh bỏ chạy, thân hình đã sớm đứng chờ ở nơi này.

Tiếp đó trong tay Lục Tâm Đồng xuất hiện một cái tháp lớn màu đen. Một cỗ linh hồn lực mang theo năng lượng thiên địa tràn ra, khí tức này khiến cho linh hồn hơi rung động.

– Thu.

Lục Tâm Đồng khẽ quát một tiếng, Trấn Linh Diệt Hồn tháp trong tay tức thì hóa thành khổng lồ rồi bao phủ toàn bộ không gian. Uy thế kinh người kia khiến cho những người phía dưới cảm thấy kinh hãi.

– Hồn khí Địa cấp.

Mọi người sợ hãi than, cái tháp màu đen này không ngờ là hồn khí Địa cấp, tất các cường giả lúc này cũng không nhịn được mà nhìn lên.

Lục Tâm Đồng thôi động Trấn Linh Diệt Hồn tháp hóa thành một đạo lưu quang màu đen giống như là tương khắc trong nháy mắt đem hồn anh đang kinh hãi của Ngũ Độc La Sát thu vào bên trong.

Sưu Sưu.

Giờ phút này dưới công kích của Bàn Hủy, Bàn Vân cách đó không xa Đoạt Mệnh Độc Tôn và Bạch Hạc Tôn giả bị quyền ấn của hai người phá hủy. Hồn anh nhanh chóng chạy trốn.

Bọn họ cũng thật không ngờ, đối phó với Thánh Linh cốc là chuyện vô cùng dễ dàng thế nhưng nửa đường lại chạy ra hai đầu yêu thú bát giai kinh khủng, dưới trạng thái nhân loại cũng khiến cho bọn họ không thể phản kháng được.

– Bàn Hủy đại ca, Bàn Vân tẩu tử, hồn anh hai người này giao cho ta là được rồi.

Ngay khi hồn anh hai người chạy trốn Lục Tâm Đồng cũng đã nhìn thấy. Những hồn anh này đối với Trấn Linh Diệt Hồn Tháp có không ít tác dụng. Một khi thu hồn anh Tôn cấp, uy lực khi đó sẽ lại tăng lên, đương nhiên nàng sẽ không bỏ qua cơ hội khó cầu này. Nếu như hai người này dưới trạng thái toàn thịnh thì nàng cũng không dám đi đối phó. Thế nhưng một khi đã ở trạng thái hồn anh, thực lực đã sớm giảm đi. Lại thêm Trấn Linh Diệt Hồn Tháp chuyên môn khắc chế hồn anh cho nên lúc này nàng không sợ hãi.

Nói xong, thủ ấn trong tay Lục Tâm Đồng được kết, Trấn Linh Diệt Hồn Tháp khổng lồ hóa thành lưu quang nhanh như thiểm điện đuổi về phía hồn anh của hai người Đoạt Mệnh Độc Tôn và Bạch Hạc tôn giả đang đào tẩu.

Bên trong Trấn Linh Diệt Hồn Tháp vang lên thanh âm kỳ dị khiến cho người khác nghe thấy mà sởn tóc gáy. Dưới thanh âm này vô hình trung khiến cho hồn anh không có sức phản kháng. Hồn anh của Đoạt Mệnh Độc Tôn và Bạch Hạc Tôn giả lập tức bị áp chế. Tiếp theo không gian đột nhiên tối sầm lại, một đám quái vật lớn đột nhiên xuất hiện, cho dù hồn anh của hai người xuất ra đủ loại thủ đoạn, toàn lực liều mạng dãy dụa thế nhưng cũng không có kết quả.

– Âm Hạc Vương, chơi với ngươi đủ rồi. Hiện tại ta sẽ cho ngươi nếm thực lực của bản tôn.

Phía xa, Thiên Thủ Quỷ Tôn đang trà đạp Âm Hạc Vương kia. Tâm thần luôn tỏa ra chung quanh, nhìn thấy Lục Tâm Đồng đã thu thập xong Ngũ Độc La Sát, ánh mắt hắn lập tức trầm xuống, một đạo khí tức nóng bỏng từ trên người hắn tràn ra. Cuối cùng tạo thành một cái kén nhộng lớn đem toàn thân bao phủ. Dưới cỗ khí tức bàng bạc kia toàn bộ không gian vặn vẹo đều bị phong tỏa.

Âm Hạc Vương lúc này toàn thân toàn là vết thương, chân khí trên người bạo phát. Trong tay xuất hiện một binh khí hình thù kỳ quái, giống như là trường thương, lại giống như trường đao, bên trên có lưỡi sắc bén. Dường như cũng là Vũ linh khí Huyền cấp, quang mang bắn ra, gợn sóng trong không gian trực tiếp vỡ nát, thế nhưng cũng không thể xé rách được không gian vặn vẹo kia.

– Âm Hạc Vương, ngươi muốn chạy sao? Nằm mơ đi.

Chân khí nóng bỏng quanh người Thiên Thủ Quỷ Tôn bạo phát, mười ngón tay uốn lượn tạo thành hai đạo trảo ấn bắn ra, câu động năng lượng thuộc tính hỏa hội tụ tới. Trảo ấn mang theo khí tức nóng bỏng tạo thành một đường vòng cung nóng bỏng trong không gian. Trảo ấn sắc bén trực tiếp xuyên thấu qua sự trở ngại của không khí tạo thành một đường vòng cung chấn động nhân tâm, vô số chưởng ấn bằng hỏa diễm từ bên trong trảo ấn bắn ra, miệng hắn hét lớn một tiếng:

– Thiên Thủ Minh Hỏa Trảo.

Thanh âm vừa dứt, từng đạo trảo ấn hư ảo bằng năng lượng thoáng run rẩy, rồi đột nhiên xé rách không gian mang theo hỏa diễm ngập trời giống như lưu tinh từ trên trời giáng xuống. Công kích kinh khủng như vậy khiến cho cả không gian run rẩy giống như sắp bị nghiền nát.

Chương 1762: Thánh Linh lão tổ (2)

Trảo ấn dùng xu thế kinh khủng như chẻ tre đánh vào trên người Âm Hạc Vương. Trảo ấn đánh xuống Vũ linh khí Huyền cấp kia trực tiếp khiến cho Vũ linh khí vỡ nát. Tiếp đó trảo ấn hung hăng đánh vào trên người Âm Hạc Vương, toàn bộ không gian bỗng nhiên run rẩy. Trên thân thể Âm Hạc Vương, hộ thân cương khí trực tiếp bị xé rách, gợn sóng trong không gian chung quanh Âm Hạc Vương đột nhiên vang lên vài tiếng cạch cạch rồi vỡ nát. Cả không gian vặn vẹo, năng lượng kinh người khiến cho không gian xuất hiện một cái khe đen kịt.

Phanh Phanh.

Lúc này trong trảo ấn của Thiên Thủ Quỷ Tôn, cỗ khí tức nóng bỏng ngập trời trong nháy mắt cũng triệt để bạo phát. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, dùng mắt thường cũng có thể thấy được bên trong không gian sắp nghiền nát kia thân thể Âm Hạc Vương hóa thành từng mảnh nhỏ rơi xuống phía dưới.

Huyết vụ rơi xuống, Âm Hạc Vương thậm chí còn chưa kịp dùng hồn anh chạy trốn thì hồn anh đã theo thân thể hóa thành mảnh nhỏ biến mất trong không gian.

– Đây là thực lực của Tôn cấp sao?

Thiên Thủ Quỷ Vương nở nụ cười thỏa mãn, thực lực như vậy so với trước khi đột phá mạnh hơn không ít.

Phía xa, Lục Lâm Thiên vẫn chắp tay mà đứng, ánh măt lạnh lùng nhìn toàn trường. Thực lực của Thiên Thủ Quỷ Tôn quả thực không kém tuy rằng vừa mới đột phá Vũ Tôn không lâu, thế nhưng trong đám Vũ Tôn nhất trọng cũng coi như không kém. Mà thực lực của Bàn Hủy và Bàn Vân thì càng không cần phải nói. Nếu như bọn họ khôi phục bản thể, Vũ Tôn tam trọng cũng có thể chống lại. Phi Linh môn hiện tại có ba người này thực lực đề thăng không ít.

Phanh Phanh.

Phía xa, từng thanh âm bạo liệt kinh người quanh quẩn trong không igan. Tất cả người của Phi Hạc môn và Ngũ Độc môn vô cùng kinh hãi. Ai cũng không ngờ được, vốn bọn họ đối phó với Thánh Linh cốc là việc trong tầm tay, thế nhưng lại đột nhiên xuất hiện mấy cường giả thần bí này. Chỉ trong vòng mấy chiêu đã đánh chết cường giả đứng đầu của Ngũ Độc môn và Phi Hạc môn.

– Chết đi.

Ánh mắt Âm Dương Vương Dạ Vị Ương lạnh lùng, cái quạt trắng trong tay tung bay, tạo thành một đường cung trong không gian trực tiếp cắt vỡ thân thể một Linh Vương tứ trọng. Hồn anh của người này vừa mới thóat ra lập tức bị một cái tháp màu đen khổng lồ hút vào bên trong.

Sưu Sưu.

Ba người Bàn Hủy, Bàn Vân, Thiên Thủ Quỷ Tôn về tới sau người Lục Lâm Thiên. Chiến đấu phía trước cũng đã gần kết thúc, người của Phi Hạc môn và Ngũ Độc môn ngoại trừ một số ít người đào tẩu thành công ra. Tổng cộng ba mươi mốt cường giả hiện tại đã đánh chết hai mươi mốt người, không có ai không được coi là cường giả. Mà lần này Ngũ Độc môn và Phi Hạc môn coi như trộm gà không được mà còn mất nắm gạo.

– Lục chưởng môn, lần này thực sự đa tạ.

Âm Dương Vương Dạ Vị Ương đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên ánh mắt hiện lên vẻ cảm kích. Đồng thời cũng vô cùng chấn động đối với thực lực của hai người Bàn Hủy Bàn Vân.

– Không đáng nhắc tới, chúng ta vừa vặn đi ngang qua, giúp đỡ là chuyện nên làm.

Lục Lâm Thiên nói.

– Lục chưởng môn, lão phu lần nữa phải cảm tạ chưởng môn.

Thánh Linh cốc nhất định sẽ đem ân tình lần này ghi nhớ trong lòng.

Hàn Ngọc Tôn giả đi tới trước người Lục Lâm Thiên rồi nói lời cảm tạ.

– Trưởng lão khách khí rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Không biết vị lão tổ của Thánh Linh cốc các ngươi còn tại thế hay không?

Lúc này ánh mắt Hắc Vũ nhìn vào Hàn Ngọc Tôn giả và Âm Dương VƯơng Dạ Vị Ương hỏi.

Sắc mặt hai người Hàn Ngọc Tôn giả và Âm Dương Vương có chút biến hóa, sau khi liếc mắt nhìn nhau, Âm Dương Vương Dạ Vị Ương lên tiếng hỏi:

– Không biết tiền bối muốn hỏi vị lão tổ nào của Thánh Linh cốc chúng ta?

– Thánh Linh lão tổ.

Hắc Vũ nói.

Nghe Hắc Vũ nói vậy, Âm Dương Vương Dạ Vị Ương, Hàn Ngọc Tôn giả lập tức biến sắc nói:

– Không biết tiền bối là ai?

– Quên đi, nếu như Thánh Linh lão tổ còn tại thế thì sau khi các ngươi trở về nói với hắn một tiếng, ta là Hắc Vũ là được.

Hắc Vũ nói xong không hề nói một câu nào nữa. Sắc mặt Hàn Ngọc Tôn giả và Dạ Vị Ương không ngừng biến hóa.

– Khanh Khách, lần này thu được không ít hồn anh, uy lực của Trấn Linh Diệt Hồn Tháp sẽ lại được tăng cường không ít.

Tiếng cười của Lục Tâm Đồng truyền tới, Trấn Linh Diệt Hồn Tháp đã về tới trong mi tâm nàng. Thân ảnh xinh đẹp chợt lóe lập tức xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên. Vừa rồi nàng thu được không ít hồn anh, đặc biệt là có hai hồn anh của Tôn cấp, sau khi luyện hóa sẽ khiến cho uy lực của Trấn Linh Diệt Hồn Tháp tăng lên không nhỏ cho nên tâm tình của nàng lúc này vô cùng tốt.

Nhìn Lục Tâm Đồng, sắc mặt đám người Dạ Vị Ương, Hàn Ngọc Tôn giả cùng chúng trưởng lão Thánh Linh cốc gần đó biến ảo bất định. Vừa rồi bọn họ đều đã chứng kiện thực lực khủng bố giống nhưu ác ma của Lục Tâm Đồng. Chỉ là Linh Vương lục trọng không ngờ lại trực tiếp đánh chết Linh Vương cửu trọng, thực lực như vậy đủ để khiến cho bọn họ kinh hãi. Ngay cả Thiên Thủ Quỷ Tôn, Bàn Hủy, Bàn Vân cũng nhìn vào trên người Lục Tâm Đồng, ánh mắt cực kỳ chấn động, bọn họ chưa từng nghĩ tới thực lực của Lục Tâm Đồng lại mạnh như vậy.

– Dạ cốc chủ, sao các ngươi lại gặp phải chuyện này vậy?

Lục Lâm Thiên hỏi Dạ Vị Ương.

– Chuyện này nói tới thì dài. Chúng ta ở bên trong này vừa vặn tìm được một ít linh dược không tồi. Không ngờ lại gặp phải Phi Hạc môn và Ngũ Độc môn. Hai sơn môn này mấy trăm năm trước đã muốn động vào Thánh Linh cốc húng ta. Cuối cùng bị cường giả Thánh Linh cốc ta đánh trọng thương, trong lòng đám người này vẫn ghi hận, không ngờ lần này lại liên thủ ra tay với Thánh Linh cốc chúng ta.

Dạ Vị Ương oán hận nói.

– Lần này không có việc gì là tốt rồi. Sau này tìm Ngũ Độc môn và Phi Hạc môn tính sổ cũng không muộn.

Lục Lâm Thiên lập tức nói:

– Việc này đã xong, Dạ cốc chủ, chúng ta đi trước một bước, các người phải cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên nói xong lập tức dẫn mọi người rời đi. Lúc này hắn phải đi cấm địa tầm bảo, đương nhiên sẽ không muốn mang theo đám người Thánh Linh cốc này.

Nhìn thân ảnh đám người Lục Lâm Thiên biến mất ở phía xa, hai người Dạ Vị Ương, Hàn Ngọc Tôn giả cùng chúng cường giả Thánh Linh cốc mới thu hồi ánh mắt, Dạ Vị Ương khẽ nói:

– Hàn Ngọc trưởng lão, thực lực Phi Linh môn này không ngờ lại mạnh mẽ như vậy.

– Phi Linh môn hiện tại ở trong Cổ Vực có danh tiếng khá lớn. Nhưng mà ta có cảm giác, Hắc Vũ vừa rồi kia mới là người kinh khủng nhất. Người này dường như có quen với Thánh Linh lão tổ, vậy hẳn phải là cường giả đồng lứa với lão tổ, không ngờ người này vẫn còn sống, thực lực không cần nói cũng biết kinh khủng như thế nào a.

Hàn Ngọc tôn giả nói.

– Ta có cảm giác Lục Lâm Thiên này dường như cũng thâm bất khả trắc.

Dạ Vị Ương nói.

– Mặc kệ như thế nào thì lần này Thánh Linh cốc chúng ta đã thiếu Phi Linh môn một nhân tìn.

Hàn Ngọc Tôn giả nói.

Chương 1763: Chạy tới cấm địa

Giữa không trung, trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống.

– Bàn Hủy huynh, còn cách cấm địa kia xa không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Hẳn là còn một ngày lộ trình nữa.

Bàn Hủy nhìn về phía trước rồi nói.

– Gần đây có người, cấm địa kia liệu có bị người khác phát hiện không?

Lục Lâm Thiên có chút lo lắng, người Thánh Linh cốc xuất hiện ở gần đây, sợ rằng gần đây cũng có người khác.

– Rất có thể, cấm địa kia cực kỳ khổng lồ. Cũng vô cùng thu hút sự chú ý, nếu như phát hiện ra thì cũng là chuyện bình thường.

Bàn Hủy nói:

– Chỉ là nếu như người phát hiện cấm địa kia dám đi vào thì chỉ có một con đường chết mà thoi.

– Tuyết Sư, dùng tốc độ nhanh nhất đi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày lập tức nói với Thiên Sí Tuyết Sư.

– Vâng, chủ nhân.

Thiên Sí Tuyết Sư đáp, hai cánh rung động, gợn sóng trong không gian chung quanh đôi cánh vặn vẹo. Không khí rít gào mang theo thanh âm trầm thấp.

Không khí hai bên tai rít gào, y phục trên người Lục Lâm Thiên khẽ tung bay. Một lát sau quanh thân được một vòng quang tráo vô hình bao phủ. Đôi mắt nhắm chặt, tâm thần chìm đắm trong lĩnh ngộ thuộc tính phong. Quanh thân tràn ngập khí tức thuộc tính phong.

Trong không gian, có một cỗ năng lượng thuộc tính phong quay chung quanh Lục Lâm Thiên. Hiện tại tốc độ lĩnh ngộ của Lục Lâm Thiên tuy rằng không dám nói là tiến triển cực nhanh. Thế nhưng chỉ trong nháy mắt Lục Thiếu Du lập tức tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ.

Hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không dám bỏ lơ một chút thời gian nào. Chờ sau khi lĩnh ngộ thuộc tính phong tới một trình độ nhất định thì Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm kia hắn cũng có thể tu luyện được rồi.

Còn một hai ngày nữa mới tới cấm địa, Lục Lâm Thiên chìm đắm trong lĩnh ngộ lại không biết được trong lúc lĩnh ngộ thời gian trôi qua cực kỳ nhanh chóng.

Dọc đường đi, có Bàn Hủy và Bàn Vân ở đây không có một yêu thú nào gây phiền phức. Cho dù có chút yêu thú lớn mật sau khi cảm nhận khí tức của Thiên Sí Tuyết Sư thì lập tức không dám tới trêu chọc.

Trong núi non phía dưới bắt đầu xuất hiện không ít thân ảnh. Nhìn thấy Thiên Sí Tuyết Sư trên bầu tời cũng không có ai dám chặn lại. Ở bên trong này tất cả mọi người đều vì tầm bảo mà tới cho nên sẽ không chủ động đi gây chuyện, người chủ động sợ rằng không có bao nhiêu.

Cứ như vậy một đường phi hành, tới ngày thứ hai Lục Lâm Thiên từ trong lĩnh ngộ tỉnh lại, một ngụm trọc khí từ trong miệng Lục Lâm Thiên được thở ra. Khóe miệng khẽ nhếch lên mang theo nụ cười, dường như đối với việc lĩnh ngộ của mình Lục Thiếu Du cực kỳ thỏa mãn.

– Chưởng môn phía trước không xa chính là cấm địa.

Thanh âm của Bàn Hủy truyền đến.

Lục Lâm Thiên nghe vậy ngẩn đầu nhìn về phía trước, chỉ thấy lúc này trong không gian phía xa một mảnh mông lung. Sương mù che trời, cả không gian phía trước mông lung, có một ngọn núi khổng lồ xuất hiện trước mặt mọi người, thế nhưng cũng không phải quá rõ ràng.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, phía trước là cấm địa như trong lời Bàn Hủy nói sao? Khí tức kia khiến cho trong lòng hắn chấn động, giống như phảng phất có một cỗ nguy hiểm kinh người tồn tại ở bên trong. Thảo nào Bàn Hủy nói tất cả yêu thú và linh thú căn bản không dám tiến vào cấm địa này.

– Chưởng môn, cấm địa này cực kỳ khổng lồ. Phía trước có một điểm dừng chân, cũng có một cái động khẩu tiến vào. Ta đã từng thử tiến vào ở những nơi khác thế nhưng không có một nơi đặt chân nào. Trên toàn bộ cấm địa có một cấm chế vô cùng lợi hại, nếu không tiến vào từ nơi nhập khẩu thì căn bản không thể tiến vào được.

Bàn Hủy nói.

– Vậy thì chúng ta đi vào từ nơi đó.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nơi này còn có cấm địa, quả thực là không đơn giản.

– Chúng ta đã chậm một bước, phía trước đã không có ít người ở đó.

Hắc Vũ đứng dậy, chắp tay mà đứng. Ánh mắt chăm chú nhìn về phía trước, trong tâm thần của hắn ở bên trong dãy núi phía trước có không ít khí tức tồn tại.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên có chút bất đắc dĩ, hắn đã làm lỡ không ít thời gian. Cho dù có Bàn Hủy dẫn đường đi tới cũng vẫn tới chậm một chút.

Không gian mông lung kia càng lúc càng gần, khí tức thê lương cũng càng lúc càng đậm. Trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên thậm chí còn có thể cảm giác được một cỗ sát khí tiết ra ngoài, khiến cho tim đập nhanh hơn.

Để Thiên Sí Tuyết Sư thu hồi bản thể, mọi người sau khi tới gần lập tức đi theo Bàn Hủy đi tới lối vào. Đám người Lục Lâm Thiên ở trên không trung trực tiếp đi tới trước cấm địa.

Ngẩng đầu nhìn phía trước, Lục Lâm Thiên chỉ thấy trước mặt là một mảnh không gian mông lung vô bờ. Trong không gian này dường như có một ngọn núi vô cùng lớn, khí tức thê lương không ngừng tràn ra, chứng minh cấm địa này sợ rằng đã tồn tại chí ít mấy vạn năm.

Từ không trung hạ xuống, một cái sân rộng lớn xuất hiện trong ánh mắt của mọi người. Cái sân này vô cùng lớn, trên mặt đất là đá phiến màu xanh, trong khe có không ít cỏ dại, mơ hồ còn có hài cốt yêu thú và linh thú càng khiến cho khí tức của cấm địa này thêm vài phần thê lương.

Mà khi thân ảnh còn chưa đáp xuống sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức biến hóa. Trên sân rộng lúc này không ngờ có rất nhiều thân ảnh, liếc mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên lập tức nhìn thấy không ít kẻ đối đầu với hắn. Những người này không ngờ cũng tới cấm địa. Cũng không biết vì sao đám người này lại tìm được nơi này. Chắc cũng vì nơi này cũng không quá khó tìm, chỉ cần tới gần sợ rằng ai cũng có thể cảm nhận được khí tức thê lương bàng bạc trong không gian.

– Tất cả cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên đáp xuống đất rồi nhẹ giọng nói với mọi người. Tuy rằng hiện tại hắn không sợ một kẻ nào, thế nhưng mọi chuyện vẫn phải chú ý một chút thì tốt hơn.

– Được.

Lục Lâm Thiên nói xong đám người Dương Quá, Lục Tâm Đồng lập tức gật đầu đáp nhẹ một tiếng, cả đám đề phòng chung quanh.

Nhân số trên sân rộng hiện tại sợ rằng ít nhất cũng hơn một nghìn người. Dựa theo nhân số ban đầu tiến vào đây trong tính toán của Lục Lâm Thiên là gần vạn người. Lúc này có hơn nghìn người tới đây quả thực cũng không ít. Xem ra tốc độ cũng những người này cũng không chậm.

Nhìn thấy đám người Lục Lâm Thiên tiến tới, vô số ánh mắt trên sân rộng lập tức nhìn lại rồi rời đi. Dù sao chuyện có người tới cũng không phải là chuyện gì quá kinh ngạc. Huống chi lúc này mọi người đều đang nhìn vào động khẩu kia. Ngay cả Lục Lâm Thiên cũng không ngoại lệ, sau khi đáp xuống sân rộng lập tức nhìn kỹ vào trong động khẩu.

Động khẩu này lớn không gì sánh được, hai bên cao vót, trong không gian mông lung có vẻ cực kỳ hùng vĩ, nguy nga, còn có một cỗ khí tức chấn động nhân tâm từ đó truyền ra. Mà thứ khiến cho Lục Lâm Thiên khiĩếp sợ chính là bên trong động khẩu kia có một cỗ khí tức thê lương, mang theo sát khí kinh người. Từ động khẩu nhìn vào bằng mắt thường cũng có thể thấy được có vô số hài cốt yêu thú, linh thú, sát khí lan tràn, đại hồn anh trong đầu cũng có xung động muốn nhảy ra.

Chương 1764: Kiêu ngạo vô cùng (1)

– Cấm địa này thật kỳ dị. Không biết bên trong có nguy hiểm gì nữa?

Lục Lâm Thiên nhìn động khẩu lớn rồi thầm nói. Bên trong động khẩu vô cùng rộng lớn, hai bên mơ hồ xuất hiện đường viền lớn, từ xa nhìn lại trong không gian mông lung này dường như có một đầu mãnh thú viễn cổ tồn tại khiến cho người ta sởn tóc gá. Từ đám hài cốt yêu thú, linh thú trong thông đạo cũng có thể hiểu được nơi này cũng không phải nơi tốt lành gì. Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, nếu không cẩn thận một chút, sợ rằng ngay cả cái mạng nhỏ của mình cũng phải bồi táng ở trong này, mặc kệ ra sao hắn vẫn phải đi vào, cẩn thận một chút là được.

Càng nhìn kỹ về phía trước, Lục Lâm Thiên càng cảm thấy ở bên trong cấm địa này có một cỗ khí tức đáng sợ tồn tại. Cỗ khí tức này thậm chí còn không tồn tại ở trong thế giới này khiến cho hắn có cảm giác bản thân mình nhỏ bé. Thậm chí ở dưới cỗ khí tức này Lục Lâm Thiên lần đầu tiên có cảm giác hoảng hốt.

– Địa phương thật đáng sợ, nơi này rốt cuộc có cái gì?

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, trong ánh mắt thất thần kia hiện lên vẻ chấn động, một lát sau mới hồi phục tinh thần lại.

Trên sân rộng lúc này còn có không ít người lục tục tiến tới. Nhìn vào động khẩu lớn trước mắt cả đám lập tức thất thần. Dường như mọi người cũng cảm giác được khí tức bên trong. Có thể tới đây không có ai là người bình thường, có người thậm chí dường như còn đã tới đây trức đó. Thế nhưng cũng chưa có ai dám tiến vào trong động khẩu lớn kia. Không có ai dại đột cam nguyện làm người đầu tiên tiến vào trong động khẩu. Nếu như không có nguy hiểm thì mọi người đã sớm đi vào trong thám hiểm, thế nhưng hiện tại ở trên sân rộng có nhiều người như vậy cũng không ai muốn làm kẻ mở đường cho người khác.

Lục Lâm Thiên vốn rất nóng ruột, thế nhưng hiện tại có nhiều người như vậy đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng không gấp gáp. Từ khí tức có thể thấy được nơi này không có nguy hiểm mới là lạ. Ai đi vào trước đồng nghĩa với việc là người thứ nhất đối mặt với nguy hiểm không biết trước. Mà coi như có bảo vật thì người đầu tiên đi vào tuyệt đối không phải là người đầu tiên nhận được.

Ngay trong lúc Lục Lâm Thiên suy nghĩ, đột nhiên cảm nhận được vô số ánh mắt lạnh lẽo phóng tới. Lục Lâm Thiên nhíu mày, ngẩng đầu lên rồi lập tức nhìn về một đám người. Đám người này không phải là ai khác mà là người của Khôn Dương đảo.

Mà lúc này ngoại trừ người của Khôn Dương Đảo ra còn có Nguyệt Long các, Địa Viêm đảo, Thần Kim các đều có mặt, không ngờ đám người này đều có mặt đông đủ.

– Vận khí quả thực có chút kém.

Ánh mắt đảo qua đám người, Lục Lâm Thiên lập tức gặp được một thân ảnh quen thuộc. Đó chính là Huyền Minh tôn giả, Nam Thiên Nhị tôn của Linh Vũ giới, còn có đám người Không Linh Vương.

– Thu Thủy Vương Bối Hải Linh, Địa Cương Vương Thần Bộ Tiêu, Thần Hảo VƯơng Dương Tề Thuyên, Không Linh Vương, Huyền Minh Tôn giả, Nam Thiên Nhị tôn…

Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua, những người này đều là kẻ đối đầu với hắn. Nhất định phải chú ý một chút mới được. Những người này một khi liên hợp lại thì thực lực tuyệt đối cường hãn.

– Cũng tới rồi sao?

Trong đoàn người Lục Lâm Thiên lập tức gặp được người hắn muốn gặp nhất. Đám Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Võ Thiên Tôn, còn có Viên Tự Thành, Quân Bất Phàm lúc này cũng đang đứng ở một góc.

– Lục chưởng môn, các ngươi rốt cuộc cũng tới rồi.

Một thanh âm truyền tới. Lập tức có hơn mười mười đi về phía đám người Lục Lâm Thiên. Người trước làm một nam tử tuổi chừng bốn mươi, phong độ, vóc người cao ngất, thân mặc một bộ hoa phục thoạt nhìn cực kỳ cao úy, đây chính là Thiên Ưng công tử của Thiên Ưng lâu – Hàn Tử Khiêm.

– Hàn lâu chủ, Quân bang chủ còn chưa tới sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong đám người hắn cũng không nhìn thấy người của Tiêu Diêu bang cùng với Quân Lâm Hàn. Về phần người Thánh Linh cốc thì đang ở phía sau hắn, đương nhiên còn chưa thể tới nơi được.

– Còn chưa nhìn thấy đám người Tiêu Diêu Vương, ta chỉ mới thấy ngươi tới mà thôi. Nơi này sợ rằng có chút bất phàm, bên trong có một cỗ khí tức cực kỳ nguy hiểm, hiện tại dường như không có ai dám đi vào.

Thiên Ưng công tử nói.

– Vậy thì chúng ta ở đây chờ một chút xem.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt khẽ đảo qua đám người lần nữa, sắc mặt có chút biến hóa. Trong đám người hắn lại lần nữa gặp được không ít thân ảnh quen thuộc. Một thân ảnh màu cam linh lung, khí chất quyến rũ mê hoặc xuất hiện trong mắt hắn.

– Thiên Vân đảo cũng tới.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, Đạm Đài Tuyết Vi và Thiên Vân đảo đã có mặt. Hỏa Đao Vương và đám người Kiếm Linh Vương đang nhìn vào trong động khẩu lớn kia. Hai bên còn có cường giả của Tinh Ngục các và Kiền Hiên đảo.

– Lão đại, dường như nơi này không đơn giản.

Tiểu Long vẫn luôn nhìn chăm chú vào trong động khẩu lúc này mới mở miệng nói. Bên trong động khẩu có một cỗ khí tức khiến cho nó cảm thấy chấn động.

– Cẩn thận một chút, tất cả phải chú ý.

Lục Lâm Thiên nói xong ánh mắt lại nhìn về phía động khẩu trước mặt. Tâm thần tỏa ra nhìn vào trên bề mặt đồ cổ trong nhẫn trữ vật. Ánh mắt tỉ mỉ tìm lộ tuyến trên đồ cổ, hắn phát hiện ra động khẩu này quả thực có đánh dấu bên trên địa đồ, chỉ là nhìn địa đồ này dường như cũng là nơi tiến vào.

– Chúng ta đi xem một chút.

Nhíu mày, Lục Lâm Thiên xác định đồ cổ này có quan hệ nào đó với động khẩu cho nên hắn lập tức chậm rãi đi về phía trước, muốn đi vào quan sát động khẩu một phen.

– Tiểu tử, dừng lại, người bên cạnh chúng ta không phải ai ngươi cũng động vào được.

Lúc này khi Lục Lâm Thiên vừa mới tiến lên mấy bước thì đột nhiên có một tiếng quát lạnh lẽo truyền đến, một ánh mắt lạnh lùng mang theo hàn ý dán vào trên người Lục Lâm Thiên.

Bỗng nhiên nghe thấy tiếng quát lạnh lẽo cùng với ánh mắt tràn ngập hàn ý này, bước chân Lục Lâm Thiên lập tức dừng lại rồi quay đầu nhìn về phía thanh âm phát ra. Nhìn về phía trước, khóe miệng Lục Lâm Thiên lập tức nhếch lên mang theo hàn ý.

– Thiên Dương Vương Tề Thuyên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ trầm xuống, người vừa lên tiếng không phải là ai khác mà chính là đảo chủ Khôn Dương đảo, Thiên Dương Vương Tề Thuyên.

Tiếng quát lạnh lẽo của Thiên Dương Vương Tề Thuyên lập tức đưa tới không ít ánh mắt kinh ngạc trên sân rộng. Ai cũng có thể nghe ra bên trong thanh âm này tràn ngập hàn ý. Khi ánh mắt đám người Không Linh Vương của Linh Vũ giới nhìn về phía Lục Lâm Thiên thì lập tức nở nụ cười nhạt. Trong mắt có chút hả hê, chờ xem kịch vui.

Đám người Đạm Đài Tuyết Vi, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các mang theo ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên và Lục Lâm Thiên. Mâu thuẫn của hai người này bọn họ cũng biết tới.

Về phần những người khác, ánh mắt phân biệt rơi vào trên người Lục Lâm Thiên và Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên, trong mắt đại đa số tràn ngập vẻ nghi hoặc, còn một chút người không nhận ra Lục Lâm Thiên, những người còn lại thì dùng ánh mắt khinh thường nhìn.

Chương 1765: Kiêu ngạo vô cùng (2)

Lục Lâm Thiên không ngờ lại muốn cùng đứng với đám người Thiên Dương Vương, đương nhiên Lục Lâm Thiên không đủ tư cách, bởi vì bọn họ đều tự động đứng ở phía sau. Phía trước đều là chỗ của cường giả.

– Chúng ta tới chậm nhất, tiểu tử Lục Lâm Thiên này dường như lại có chút phức rồi.

Ngoài đoàn người, ở phía xa trong không trung lúc này có hơn chục đạo thân ảnh hạ xuống. Nhìn thấy một màn phía dưới, một đạo thân ảnh hạ xuống không tạo thành một chút ba động nào, dưới bộ trường bào bao phủ, khuôn mặt tuấn lãng kia đủ để khiến cho tất cả nữ nhân bị mê hoặc.

– Khôn Dương Đảo sao?

Thân ảnh xinh đẹp của Tử Yên đáp xuống bên cạnh Lam Thập Tam, đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía giữa sân rồi nhẹ giọng nói.

– Chúng ta tới đó nhìn xem một chút, tiện thể xem thực lực của Lục Lâm Thiên tới bước nào rồi.

Mấy đạo thân ảnh phía sau cũng nhẹ nhàng đáp xuống, người vừa lên tiếng chính là Phục Yêu Tôn giả.

– Thực lực của Lục Lâm Thiên này không biết đã tới một bước kia hay chưa? Còn có hắc y nhân bên cạnh hắn cũng thâm bất khả trắc. Chúng ta không cần phải gấp, cứ nhìn xem một chút, không biết Lục Lâm Thiên này sẽ xử lý phiền phức này thế nào. Có dám động thủ hay không.,

Hỏa Vân Tôn giả mang theo ánh mắt hiếu kỳ nhìn về phía giữa sân.

– Ta cũng muốn biết thực lực của hắn rốt cuộc đã tới tình trạng gì rồi.

Hai tay Lam Thập Tam nắm chặt, cực kỳ chờ mong nhìn Lục Lâm Thiên, Tử Yên không nói thêm gì nữa, thế nhưng trong ánh mắt xinh đẹp kia đã xuất hiện ba động.

Vốn đại bộ phận mọi người đều nhìn vào động khẩu, thế nhưng tiếng quát của Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên vang lên cho nên lúc này có vô số ánh mắt nhìn về phía hai người.

– Thiên Dương Vương, ngươi có ý gì? Cái sân này là của Khôn Dương đảo các ngươi sao?

Nhìn Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên, vẻ mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống.

– Hừ, ta ở chỗ này thì nơi này chính là của Khôn Dương đảo ta. Một tiểu tử chỉ biết dựa vào sự bảo hộ của người khác nếu như không phục thì bản vương sẽ cho ngươi cơ hội ra tay. Nếu như không dám thì cút ra xa một chút cho bản vương. Ở Cổ Vực có Linh Thiên môn bảo vệ ngươi, trên đại lục Linh Vũ có Vân Dương Tông bảo vệ ngươi, thế nhưng ở Đông Hải này ngươi chẳng là cái gì cả. Đứng đầu trong thập đại cường giả trẻ tuổi còn chưa có tư cách làm càn trước mặt ta.

Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên, thanh âm quanh quẩn trên toàn bộ sân rộng. Mượn cơ hội này hắn muốn chế ngự Lục Lâm Thiên này một chút.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, hàn ý trong lòng ngày càng đậm, Dương Tề Thuyên này dường như đang muốn làm hắn mất mặt.

Trong đám người, trong mắt đám người Thánh Linh Thiên Tôn và Thánh Võ Thiên Tôn cùng đám người Thánh Linh giáo phía xa có chút nóng giận thế nhưng trong nháy mắt lại bị Lục Lâm Thiên áp chế xuống.

– Chưởng môn…

Bàn Hủy đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên rồi nói. Đối với chưởng môn hắn vẫn luôn mang theo sự cảm kích. Nói thật hắn vốn không thích nhân loại, ngay từ đầu cũng không thích vị chưởng môn này. Thế nhưng lúc bị ép thần phục vị chưởng môn này vẫn cực kỳ tôn kính, lễ độ với hắn. Ở chung càng lâu thì hắn càng hiểu con người chưởng môn, cho nên lúc này thấy chưởng môn bị người ta làm nhục thì lập tức tiến lên, hàn ý trong mắt tràn ngập.

– Bàn Hủy huynh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua rồi nhẹ nhàng phất tay ý bảo Bàn Hủy lui xuống. Sau khi hít sâu một hơi, Lục Lâm Thiên nhìn về phía Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên, khóe miệng mang theo một chút tiếu ý nói:

– Dương Tề Thuyên, một khi giao thủ tử thương là chuyện khó tránh khỏi. Nếu như ngươi không sợ chết thì cứ tiến lên thử xem.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên cực lớn mang theo vẻ kiêu ngạo quanh quẩn trong khong trung, đủ để khiến cho tất cả mọi người nghe thấy rõ ràng. Thanh âm kiêu ngạo kia vang lên khiến cho vô số người nhíu mày.

– Khẩu khí của tiểu tử này quả thực quá lớn.

Trong đám người lập tức không ngừng có tiếng nghị luận vang lên. Mọi người nhìn về phía Lục Lâm Thiên có kinh ngạc, có kinh thường, còn có hiếu kỳ.

– Ha ha.

Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên không giận mà cười, tiếng cười vang vọng trên sân, vẻ mặt trầm xuống nói:

– Tiểu tử, khẩu khí thật lớn, những lời này phải là ta nói với ngươi mới đúng.

– Nếu như ta chết thì là do thực lực của ta chưa đủ, không thể trách được người khác, cho dù chết cũng không có gì oán hận. Thế nhưng không biết ngươi có dám động thủ hay không? Vạn nhất ngươi mà chết đi thì ta cũng không chịu trách nhiệm nha.

Lục Lâm Thiên kiêu ngạo nói, trong thanh âm hiện lên sự kiêu ngạo và bá đạo.

– Ngươi chết đương nhiên không trách được ngươi khác. Tất cả mọi người ở đây có thể làm chứng, một khi ngươi chết Vân Dương Tông và Linh Thiên môn cũng không thể nói gì với ta.

Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên chậm rãi tiến lên, mỗi một bước của hắn đều khiến cho đá ở dưới đất nứt nẻ rồi lập tức hóa thành bột phấn, dường như Dương Tề Thuyên lúc này đang phát tiết sự tức giận trong lòng.

– Vậy thì nếu như ngươi chết Khôn Dương đảo cũng không thể trách ta được. Chính ngươi tự mình tìm chết thì ta cũng vui vẻ thành toàn cho ngươi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày rồi lập tức nhìn về phía đám người Khôn Dương đảo nói:

– Các ngươi muốn cùng tiến lên hay là từng người lên một?

Kiêu ngạo, quá kiêu ngạo, hoàn toàn không đặt Khôn Dương đảo vào trong mắt. Trên sân rộng, ánh mắt mọi người nhìn Lục Lâm Thiên lúc này vô cùng phức tạp, Lục Lâm Thiên này điên rồi sao?

– Hừ, tiểu tử không biết sống chết.

Trong Khôn Dương đảo, chúng cường giả hừ lạnh một tiếng rồi nói.

– Tiểu tử, không thể không nói, ngươi là người càn rỡ nhất mà ta từng gặp. Xem ra, thêm người bên cạnh ta tiến lên thì ngươi sẽ càng chết nhanh hơn. Ta thành toàn cho ngươi, chỉ một mình ta là đủ rồi.

Dương Tề Thuyên lạnh nhạt nói, hàn ý trong mắt ngày càng đậm.

– Đã như vậy coi như Khôn Dương đảo ngươi cũng không quá ngu, chết một mình ngươi cũng coi như không tệ.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mang theo nụ cười nhàn nhạt sau đó khẽ phất tay một cái. Tiểu Long, Lục Tâm Đồng sau lưng hắn lập tức lùi xuống. Nếu như động thủ thì người có hại tuyệt đối là Khôn Dương đảo, chỉ tiếc người của Khôn Dương đảo còn chưa biết mà thôi.

– Ha ha.

Tâm cảnh của Thiên Dương Vương dù tốt như thế nào thì lúc này cũng không nhịn được mà tức giận. Lục Lâm Thiên này hoàn toàn không đặt hắn vào trong mắt. Vốn hắn định làm nhục Lục Lâm Thiên này một phen, Nhật Sát các và Thiên Địa các không có mặt ở đây, không có ai là chỗ dựa cho tiểu tử Lục Thiếu Du này, không ngờ tiểu tử này so với trước đây còn kiêu ngạo hơn. Trong nụ cười mang theo sự tức giận ngập trời. Đường đường là đảo chủ Khôn Dương đảo, dậm chân một cái là rung trời lở đất thế nhưng lúc này lại bị Lục Thiếu Du hoàn toàn không đặt vào trong mắt, không ngờ lại bị tiểu tử này làm nhục lại. Sự tức giận trong lòng hắn rốt cuộc không nhịn được nữa, hắn mở miệng cười lạnh một tiếng nói:

– Đây là tự ngươi muốn chết, vậy thì đừng có trách ta ra tay độc ác.

Chương 1766: Mọi người chấn động

Nói xong, Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên đã giận dữ động thủ, trên khuôn mặt mang theo hàn ý, hai mắt cũng vô cùng lạnh lẽo. Chân khí quanh người bạo phát, bàn chân mang theo một cỗ quang mang chợt lóe thân thể bắn về phía trước. Cánh tay mạnh mẽ vung lên, một đạo quang mang giống như thiểm điện xé rách không gian mang theo thanh âm sắc bén hung hăng bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Vừa ra tay đã là sát chiêu đủ để chứng minh trong lòng Thiên Dương Vương này đã có sát khí. Giờ phút này đám người trên sân rộng không khỏi vì Lục Lâm Thiên mà đổ mồ hôi lạnh. Đương nhiên cũng có không ít người hi vọng Lục Lâm Thiên tốt nhất là bị đánh chết, tỷ như Kiếm Linh Vương của Thiên Vân đảo hiện tại đang nghĩ như vậy.

Đạm Đài Tuyết Vi, Tử Yên, Lam Thập Tam, Thiên Ưng công tử đều nhìn kỹ vào hai người.

Chỉ có Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Thiên Sí Tuyết Sư giống như đang chờ xem kịch, trên khóe miệng hiện lên tiếu ý nhàn nhạt. Hoàn toàn không có chút lo lắng nào. Sắc mặt Thiên Thủ Quỷ Tôn thì lại có chút khẩn trương nhìn về phía trước. Thực lực của Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên đương nhiên cực kỳ cường hãn, khí thế lúc này rõ ràng đã là Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong. Bằng vào thân phận của Thiên Dương Vương, thực lực của người này cũng không giống như Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong bình thường.

Đối mặt với công kích của Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên, trong mắt Lục Lâm Thiên lúc này hiện lên tiếu ý nhàn nhat, cùng với hàn ý ngập tràn. Quang mang dưới chân chớp động, Phù Quang Lược Ảnh được thi triển, thân thể nhanh chóng thối lui.

Ông ông.

Đồng thời quang mang quanh người chợt lóe, Thanh Linh Khải

Giáp lập tức xuất hiện. Đồng thời còn có thanh âm vang vọng, phía sau Thanh Linh Khải Giáp có một đôi cánh mở rộng mang theo thanh âm trầm thấp vang vọng không gian. Một cỗ uy áp mạnh mẽ từ trên đôi cánh này truyền ra.

Ngay khi công kích của Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên bắn tới trước người Lục Lâm Thiên thì đột nhiên Lục Lâm Thiên thoát khỏi không gian, tiếng sấm nổ vang vọng không trung, thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện cách đó ba trăm trượng.

– Vũ Linh khí phi hnafh, Vũ linh khí phi hành Địa cấp.

Nhìn đôi cánh tràn ngập năng lượng kinh người phía sau Lục Lâm Thiên, không ít người sắc mặt đại biến.

– Huyễn Ảnh Thanh Vũ, không ngờ nó lại ở bên trong này, trời cũng giúp ta rồi.

Trong đám người, lúc này cũng không có ai chú ý tới có một đạo thân ảnh trong góc nhìn Huyễn Ảnh Thanh Vũ phía sau lưng Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự tham lam cùng với kích động, toàn thân không ngừng run rẩy.

Mà khi Lục Lâm Thiên thối lui thì Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên vô cùng kinh ngạc, hắn không ngờ tốc độ của Lục Lâm Thiên lại nhanh như vậy. Trong nháy mắt Lục Thiếu Du thoát khỏi công kích của hắn khiến cho hắn không biết chui đầu vào đâu. Vốn hắn định dùng một chiêu giáo huấn tiểu tử không biết trời cao đất rộng này, thế nhưng không ngờ công kích của hắn lại thất bại, hắn làm sao có thể chịu nổi được.

– Thiên Dương Diệt Hồn chưởng.

Một tiếng quát từ trong miệng Thiên Dương Vương truyền ra. Chân khí trong cơ thể bạo phát dẫn dắt năng lượng bàng bạc trong thiên địa, trong nháy mắt hội tụ tạo thành một đạo chưởng ấn khổng lồ trên không trung. Trên chưởng ấn có một cỗ uy áp linh hồn vô cùng đáng sợ tràn ra.

Chưởng ấn xuât hiện, giống như mặt trời màu đỏ mọc lên từ phía đông, vô cùng chói mắt, soi sáng sân rộng. Người thực lực thấp lúc này không dám nhìn thẳng vào chưởng ấn. Thanh thế kinh khủng của nó khiến cho không ít cường giả biến sắc.

– Vũ kỹ Địa cấp sơ giai Thiên Dương Diệt Hồn chưởng, tuyệt chiêu của Khôn Dương đảo a. Xem ra Thiên Dương Vương này đã có sát khí, Lục Lâm Thiên này thảm rồi.

– Bản thân Lục Lâm Thiên này cũng muốn chết a, trêu vào ai không trêu lại trêu vào Thiên Dương Vương, tuy rằng có chút bản lĩnh thế nhưng thiếu sự bảo hộ của Linh Thiên môn và Vân Dương Tông, ở trước mặt Thiên Dương Vương hắn không là cái gì cả. Dù sao tuổi còn quá trẻ, cánh chim chưa cứng.

– Ài, đáng tiếc. Thiên phú vô cùng kinh khủng, thế nhưng lại quá kiêu ngạo, lần này chết chắc rồi.

Đồng thời chung quanh sân rộng lúc này không ngừng có tiếng nghị luận vang lên.

Đối mặt với chưởng ấn nhu mặt trời đỏ rực khổng lồ kia, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, hàn ý trong mắt ngày càng đậm. Thiên Dương Vương đã động sát tâm, sao hắn lại không động sát tâm cơ chứ. Ai chết ai sống còn không nhất định. Dưới Vũ Tôn hắn đã không phải e ngại bất kỳ kẻ nào.

– Lục Lâm Thiên chịu chết đi. Trước mặt bản vương ngươi không là cái gì cả. Tất cả đều do tự bản thân ngươi muốn chết.

Thiên Dương Vương lạnh lùng quát lên một tiếng, thanh âm vang vọng khắp sân rộng. Chưởng ấn khổng lồ giống như một mặt trời đỏ rực bao phủ không gian đánh xuống phía dưới. Quang mang chung quanh giống như một vầng thài dương đột nhiên bạo phát. Một ít cường giả ở gần đó lúc này cũng hoảng sợ thối lui, tránh cho bị lan tới.

Mà giờ phút này Lục Lâm Thiên muốn lùi cũng không còn kịp rồi. Đại bộ phận người lúc này cũng không khỏi thay Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi.

Lúc này Lục Lâm Thiên mỉm cười, cũng không định lùi lại. Nhìn chưởng ấn khổng lồ giống như mặt trời trên không trung hắn chậm rãi lắc đầu, cùng lúc đó trong hai tròng mắt đen kịt hiện lên sát ý.

Bằng mắt thường có thể thấy được, chưởng ấn khổng lồ kinh khủng này trong nháy mắt mang theo lực lượng bàng bạc hung hăng đánh vào không gian chung quanh Lục Lâm Thiên.

Mọi người nhìn thấy một màn kinh ngạc, Lục Lâm Thiên không ngờ lại không có hành động ngăn cản nào, cũng không né tránh, giống như là một kẻ ngây ngốc đang đứng đó vậy.

Oanh.

Chưởng ấn đánh xuống, không gian chung quanh chưởng ấn trực tiếp bị nghiền nát hiện ra một cái khe không gian đen kịt. Toàn bộ không trung và sân rộng phía dưới hung hăng run rẩy một lát. Một cỗ kình khí ba động kinh khủng hóa thành một cơn lốt trong nháy mắt khuếch tán. Không ít cường giả chung quanh trực tiếp bị đẩy lùi, có vẻ vô cùng chật vật.

Lúc này không ai có thời gian đi nghiên cứu công kích của chưởng ấn này kinh khủng tới bao nhiêu, mọi người chỉ muốn biết rốt cuộc Lục Lâm Thiên còn sống hay đã chết.

– Tiểu tửu cuồng vọng kia chắc hẳn đã chết rồi.

Tất cả cường giả nhìn thấy cảnh này đều cảm thán không thôi. Đối mặt với một kích của Thiên Dương Vương không ngờ tiểu tử kia vẫn dám đứng đó. Không biết có thực là muốn chết hay không mà không né tránh, quả thực không khác tự sát là bao.

– Hừ, tự mình gây nghiệt thì không thể sống.

Trong Thiên Vân đảo, Kiếm Linh Vương có chút vui vẻ, tiểu tử này không ngờ lại dám đứng tại chỗ, hẳn là chết chắc rồi.

Đồng thời Đạm Đài Tuyết Vi, Tử Yên, Lam Thập Tam cũng nhìn vào trong không gian hỗn loạn kia, trong mắt hiện lên sự khẩn trương cùng nghi hoặc.

– Khẩn trương cái gì, một chút công kích đó có thể đánh chết được lão đại mới là lạ.

Ngay khi Thiên Thủ Quỷ Tôn nhìn thấy cảnh này lập tức hoảng hốt, Tiểu Long lập tức trừng mắt nhìn Thiên Thủ Quỷ Tôn, hoàn toàn không thèm để ý, bởi vì nó rất hiểu thực lực của lão đại ra sao.

Ngao Ngao.

Hai tiểu tử Bảo Nhi và Bối nhi nhìn thấy Lục Lâm Thiên bị công kích kinh khủng bao phủ, trong đôi mắt nhỏ có chút khẩn trương.

Chương 1767: Cường đoạt giới chỉ (1)

– Tiểu tử này quả thực là muốn chết, không ngờ lại đứng tại chỗ.

Trong chớp mắt Thiên Dương Vương cũng cười, tiểu tử này không ngờ lại dám đứng tại chỗ. Hắn không biết Thiên Dương Diệt Hồn Chưởng của mình kinh khủng ra sao. Cho dù là Vũ Tôn nhất trọng gặp phải công kích này cũng không dám sơ ý.

Phanh Phanh.

Ngay khi Thiên Dương Vương âm thầm cười nhạt thì không gian như nổ tung, gợn sóng trong không gian không ngừng lan tràn. Một đạo thân ảnh màu xanh mang theo tiếng sấm ì ùng đột nhiên dùng một tốc độ kinh khủng bắn ra. Cuối cùng trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, thân ảnh như quỷ mị này xuất hiện ở trên bầu trời, mà người này tự nhiên chính là Lục Lâm Thiên.

– Sao có khả năng?

Cùng lúc đó, bao gồm cả Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên, còn có đông đảo cường giả Tôn cấp có mặt đều kinh ngạc. Công kích mang tính hủy diệt như vậy không ngờ Lục Lâm Thiên đứng tại chỗ lại không tổn hao một chút nào. Rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra.

– Dương Tề Thuyên, trước mặt bản công tử ngươi chỉ giống như một con côn trùng, bản công tử muốn giết ngươi vô cùng dễ dàng.

Lục Lâm Thiên xuất hiện, một thanh âm lạnh lẽo đột nhiên từ trong miệng hắn vang vọng ở phía chân trời.

Tiếp theo, trong ánh mắt sợ hãi của mọi người, Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng Lục Lâm Thiên run lên, thân hình trong nháy mắt nhảy ra, trong tay phải có một cỗ lưu quang màu tím hiện ra, một cỗ khí tức hủy diệt, mạnh mẽ từ trong cơ thể phô thiên cái địa bạo phát ra. Trong lúc mơ hồ có tiếng sấm sét vang vọng trong thiên địa.

Ầm ầm.

Tay phải Lục Lâm Thiên giơ lên cao rồi chụp xuống Thiên Dương Vương, tiếng sấm sét mơ hồ không ngừng vang vọng. Trong tay hắn có một đạo sấm sét giống như một đầu cự mãng tuôn ra, cỗ khí thế mạnh mẽ kia khiến cho vô số người run rẩy.

– Không tốt.

Giờ phút này Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên lập tức cảm nhận được cảm giác lạnh lẽo từ trong đáy lòng đang không ngừng lan tràn ra. Dưới cỗ năng lượng kinh người này, linh hồn của hắn đang run rẩy, đồng thời, vô số ánh mắt trên sân rộng cũng tức thì kinh ngạc.

Sưu.

Sấm sét màu tím xuất hiện, trong nháy mắt trên bầu trời có lôi vân kéo tới. Một đạo sấm sét lớn bằng cánh tay giận dữ đánh xuống. Nơi sấm sét đi qua, không gian tức thì vặn vẹo.

Ầm ầm.

Thanh âm ì ùng quanh quẩn trên không trung. Đạo sấm sét khiến cho tim đập nhanh này lập tức phá không đánh vào trên đỉnh đầu Thiên Dương Vương. Giờ phút này, Thiên Dương Vương ngẩng đầu, nhìn đạo sấm sét màu tím kia, con ngươi bắt đầu co rút lại. Hắn có cảm giác trái tim đang đập nhanh của mình đột nhiên dừng lại, đạo sấm sét kia nhanh như thiểm điện đánh lên đỉnh đầu của hắn.

– Đảo chủ, cẩn thận.

Trong Khôn Dương đảo, sắc mặt Không Nhận tôn giả cùng với một cường giả Tôn cấp khác lập tức đại biến. Dưới đạo sấm sét kinh khủng kia ngay cả bọn họ cũng cảm thấy kinh hãi.

Sưu Sưu.

Hai đạo thân ảnh đồng thời lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, sắc mặt mag theo sự hoảng hốt.

– Đang đơn đả độc đấu, cút ngay cho ta.

Bàn Hủy thấy vậy, một cỗ khí thế bàng bạc trên người bạo phát, thân ảnh mang theo một cỗ uy thế đáng sợ hung hăng bắn về phía Không Nhận Tôn giả. Thanh thế như vậy khiến cho sắc mặt không ít cường giả hơi đổi. Mà đồng thời, trong tay Bàn Hủy lúc này mang theo một đạo yêu nguyên tinh luyện khiến cho không gian vặn vẹo đánh về phía Không Nhận Tôn giả.

Bàn Vân nhảy ra thế nhưng lại bị Thiên Thủ Quỷ Tôn nhanh chân tới trước, miệng Thiên Thủ Quỷ Tôn hét lớn một tiếng:

– Khôn Dương đảo thì tính là cái gì, khi trước truy sát bản tôn đã nghiền không? Hiện tại đến phiên bản tôn báo thù.

Tiếng quát vừa dứt, Thiên Thủ Quỷ Tôn đã đi tới trước mặt Vũ Tôn nhất trọng còn lại của Khôn Dương đảo. Tuy rằng hắn biết mình không thể đánh chết được Vũ Tôn nhất trọng kia, thế nhưng loại chuyện xuất thủ ngăn cản này cũng giúp hắn phát tiết một chút oán khí trong lòng.

Mà lúc này, trong khi hai Vũ Tôn của Khôn Dương đảo xuất thủ bị Bàn Hủy và Thiên Thủ Quỷ Tôn ngăn cản thì dưới ánh mắt kinh hãi của mọi người đạo sấm sét màu tìm kia trong nháy mắt đánh vào trên người Thiên Dương Vương. Thiên Dương Vương trong lúc hoảng sợ bố trí một khải giáp hộ thân, trên khải giáp tràn ngập năng lượng thổ hệ, uy thế kinh người.

Thế nhưng dưới đạo sấm sét này, không gian xuất hiện một cái khe màu đen, bên trong cái khe tràn ra quang mang khiến cho tim mọi người đập nhanh. Đồng thời lực lượng mạnh mẽ trên đạo sấm sét kia trực tiếp đem khải giáp quanh người Thiên Dương Vương đánh thành từng mảnh nhỏ. Bằng mắt thường cũng có thể thấy được, thân thể Thiên Dương Vương ngay khi sấm sét đánh xuống trong nháy mắt hóa thành từng mảnh nhỏ. Ngay cả hồn anh cũng không có cơ hội chạy thoát.

Sấm sét dư thừa đánh vào mặt đất khiến cho mặt đất nứt nẻ, một cái hố sâu chừng nghìn trượng xuất hiện trên sân rộng. Toàn bộ sân rộng ở bên trong đạo công kích cường hãn này lay động kịch liệt.

Không gian nghiền nát, năng lượng kinh khủng tạo thành một cơn lốc khuếch tán ra cuhng quanh. Khi cơn lốc này khuếch tán tới trình độ nhất định thì đột nhiên dừng lại rồi lặng lẽ biến mất. Chung quan lại lâm vào tĩnh lặng.

Ầm ầm.

Giờ phút này Bàn Hủy và Thiên Thủ Quỷ Tôn cũng giao thủ với hai cường giả Tôn cấp của Khôn Dương đảo. Thanh âm bạo liệt kinh người truyền ra, kình khí kinh khủng giống như một cơn lốc khuếch tán, bốn đạo thân ảnh đều tự đẩy lùi, dường như không ai chiếm được tiện nghi.

– Ha ha, Khôn Dương đảo, hiện tại các ngươi có thể làm gì được ta? Sau này ta sẽ tìm Khôn Dương đảo các ngươi để tính sổ.

Thiên Thủ Quỷ Tôn cười ha hả một tiếng. Hơn mười ngày trước hắn còn không thể chống lại được Vũ Tôn nhất trọng này, chỉ có thể chịu ngược đãi. Thế nhưng này hôm nay đã có thể đánh ngang tay với người này trong lòng hắn hiện tại vô cùng hả giận. Không ít người nhìn thấy Thiên Thủ Quỷ Tôn đột phá Vũ Tôn nhanh như vậy trong lòng không khỏi kinh hãi.

Nhưng mà chuyện lúc này khiến cho mọi người kinh ngạc nhất chính là Lục Lâm Thiên dùng một chiêu đánh chết Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên.

Hít.

Chung quanh sân, vô số người nhìn vào cảnh tượng trước mặt không khỏi hung hăng nuốt một ngụm nước bọt rồi hít sâu một hơi. Tất cả mọi người đều nhìn thấy rõ, Lục Lâm Thiên có thể dùng một chiêu đánh chết Thiên Dương Vương Vũ Vương cửu trọng. Thiên Dương Vương không phải là Vũ Vương cửu trọng bình thường. Đồng thời dưới một kích toàn lực của Thiên Dương

Vương Vũ Vương cửu trọng Lục Lâm Thiên lại không có chút sứt mẻ nào. Ngược lại còn bị Lục Thiếu Du ra tay dùng một kích đánh tan thành từng mảnh nhỏ.

– Trời ạ, Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên đã chết.

– Đảo chủ Khôn Dương đảo đã chết.

– Một chiêu bị Lục Lâm Thiên đánh chết…

Toàn bộ không gian bởi vì cảnh này mà khiến cho mọi người như ngây ngốc, ánh mắt nhìn vào thân ảnh áo xanh đã thu hồi Thanh Linh Khải Giáp và hai cánh kia, trong mắt tràn ngập sự khïếp sợ.

Trong nháy mắt này rốt cuộc mọi người đã hiểu rõ. Lục Lâm Thiên kiêu ngạo, vô cùng kiêu ngạo cũng không phải là không biêt trời cao đất rộng mà là có thực lực tuyệt đối để kiêu ngạo. Dùng một chiêu đánh chết Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên, thực lực này quả thực có đủ tiền vốn để kiêu ngạo.

Chương 1768: Cường đoạt giới chỉ (2)

– Thật mạnh mẽ, lẽ nào là Vũ Tôn sao? Ngàn vạn lần không thể trêu vào người này.

Trong lòng mọi người vô cùng khïếp sợ, một chiêu đánh chết Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên khiến cho mọi người suy đoán Lục Lâm Thiên có phải đã đột phá tới cấp bậc Vũ Tôn rồi hay không. Người này dùng một chiêu đã đánh chết Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên mà còn có vẻ nhẹ nhàng như vậy. Xem ra người này tuyệt đối không thể tùy tiện trêu chọc. Huống chi từ tình huống vừa rồi có thể thấy, bên người Lục Lâm Thiên còn có yêu thú bát giai và Vũ Tôn.

– Lục Lâm Thiên này quả thực quá mạnh mẽ.

Đám người Thiên Địa các kinh hãi, thực lực của Lục Lâm Thiên hoàn toàn vượt quá dự liệu của bọn họ. Lục Lâm Thiên xuất thủ trực tiếp đánh chết Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên khiến cho mọi người vô cùng bất ngờ.

Đám người Thiên Vân đảo khoanh tay đứng nhìn cùng với Địa Viêm đảo, Nguyệt Long các cùng cường giả trong các thế lực triệt để chấn động.

– Không ngờ lại mạnh tới mức này, ta còn cần phải thử nữa sao…

Trong đám người toàn thân Lam Thập Tam run lên rồi lập tức cười khổ lắc đầu. Giờ phút này hắn giống như dã bị đả kích. Mà trong ánh mắt xinh đẹp của Tử Yên cũng hiện lên sự kinh hãi, không dưới Lam Thập Tam chút nào.

– Đây nhất định là lực lượng của Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Trong đám người Linh Vũ giới, ánh mắt Huyền Minh Tôn giả ngày càng lạnh lẽo, trong sự lạnh lẽo kia mang theo sự tham lam.

– Đảo chủ bị đánh chết rồi.

– Lục Lâm Thiên giết chết đảo chủ.

Lúc này các trưởng lão Thiên Vân đảo mới khôi phục tinh thần lại, đảo chủ không ngờ cứ như vậy bị đánh chết, một chiêu đã bị đánh chết.

– Lục Lâm Thiên, Khôn Dương đảo ta từng hôm nay trở đi không chết không thôi với ngươi.

Không Nhận Ton giả lăng không mà đứng, trong mắt không rõ là oán hận, hàn ý, bi thống hay là giận dữ. Ngũ quan vặn vẹo, ánh mắt mang theo hàn ý ngập trời nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Khôn Dương đảo là cái rắm gì? Đừng ở trước mặt chưởng môn ta mà kêu gào, nếu không phục thì cứ động thủ. Ta đảo bảo sẽ không cho một người nào của Khôn Dương đảo các ngươi rời khỏi đây.

Một tiếng hét lớn vang lên đồng thời có hai đạo thân ảnh nhảy tới bên người Lục Lâm Thiên. Hai đạo thân ảnh này một nam một nữ, nam thân hình cao ngất, vẻ mặt cương nghị, trên người mặc một bộ hoàng bào, lộ ra một cỗ khí thế bễ nghễ thiên hạ. Đôi mắt kia chỉ liếc nhìn cũng cảm nhận được cảm giác cao quý uy nghiêm. Nữ mặc một bộ y phục màu vàng, thân hình thướt tha, ngũ quan xinh xắn lại mang theo sự cao quý bẩm sinh. Loại cao quý này tới từ huyết mạch khiến cho mọi người tự nhiên không bằng. Mà khí tức của hai người này vô hình trung tạo thành một cỗ uy áp nặng nề.

– Là yêu thú bát giai, hai yêu thú bát giai.

Bàn Hủy và Bàn Vân xuất hiện, một trái một phải đứng trước người Lục Lâm Thiên. Dưới cỗ uy thế kinh người kia lập tức có không ít cường giả cơ mặt co quắp, bởi vì vừa rồi bọn họ cũng nhìn thấy Bàn Hủy xuất thủ.

– Không Nhận Tôn giả, đừng kêu gào ở trước mặt bản công tử. Tất cả mọi người ở đây có thể làm chứng, Dương Tề Thuyên tự mình muốn chết không liên quan tới bản công tử. Nếu như không phục thì tùy thời có thể tới tìm ta. Bản công tử và hơn mười vạn đệ tử Phi Linh môn tùy thời đón tiếp. Nếu như ngươi muốn động thủ ngay bây giờ thì cứ tự nhiên. Ta đảm bảo Khôn Dương đảo các ngươi một người cũng không chạy thoát. Còn không động thủ thì lập tức câm miệng cho bản công tử.

Y phục trên người Lục Lâm Thiên tung bay, thân thể lăng không chắp tay mà đứng. Ánh mắt nhàn nhạt nhìn về phía đám người trên sân rộng. Đặc biệt là đám người Nguyệt Long các, Địa Viêm đảo, Thần Kim các còn có Linh Vũ giới.

Kiêu ngạo, tuyệt đối kiêu ngạo cùng bá đạo, quát tháo cường giả Vũ Tôn, lại là cường giả Vũ Tôn của Khôn Dương đảo, trên đời này sợ rằng không có mấy người dám làm như thế.

Thanh âm kiêu ngạo truyền ra, lúc này cả sân rộng vô cùng yên tĩnh, cũng chỉ có thanh âm bá đạo kiêu ngạo kia quanh quẩn trong không gian. Không ai dám hoài nghi Lục Lâm Thiên, bởi vì lúc này thanh niên áo xanh trên bầu trời kia hoàn toàn có thực lực để kiêu ngạo, bá đạo như vậy.

Không Nhận Tôn giả còn có Vũ Tôn nhất trọng của khôn Dương đảo cùng mười mấy trưởng lão Vương cấp đều nhìn nhau. Thế nhưng nhìn vào thực lực của nhóm người Lục Lâm Thiên, hai đầu yêu thú bát giai, hơn nữa lại thêm Thiên Thủ Quỷ Tôn, lại còn thực lực bản thân của Lục Lâm Thiên, nếu như động thủ thì tuyệt đối Khôn Dương đảo sẽ thua.

– Tiểu tử, đem giới chỉ của đảo chủ Khôn Dương đảo chúng ta giao ra đây.

Không Nhận Tôn giả giận dữ nhìn Lục Lâm Thiên, hàn ý ngập trời lúc này cũng phải nghẹn lại. Vừa rồi xuất thủ, Nguyệt Long các, Địa Viêm đảo cùng Thần Kim các không có một người nào xuất thủ cứu giúp đủ để chứng minh chuyện này ba sơn môn kia tuyệt đối sẽ không ra tay tương trợ, chỉ đang chờ đợi chế giễu Khôn Dương đảo mà thôi. Bốn sơn môn liên thủ chỉ trên phương diện lợi ích chung mà thôi. Những lúc khác không động thủ với nhau đã là không tồi rồi.

– Nhẫn trữ vật sao? Ta giết người chung quy phải có chút thù lao cho nên cái nhẫn trữ vật này ta sẽ không khách khí.

Lục Lâm Thiên cầm nhẫn trữ vật của Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên trong tay rồi lạnh nhạt nói với Không Nhận Tôn giả. Dưới ánh mắt của Không Nhận Tôn giả Lục Lâm Thiên đem chiếc nhẫn trữ vật trong tay trực tiếp thu vào trong nhẫn trữ vật của mình. Đây là nhẫn trữ vật của Thiên Dương Vương, đảo chủ Khôn Dương đảo, trong nhẫn trữ vật sợ rằng có không ít thứ tốt, nói giỡn sao? Lục Thiếu Du sao có thể trả lại cơ chứ. Việc đó không giống như phong cách thường ngày của Lục Thiếu Du.

– Lục Lâm Thiên, ngươi sẽ chờ Khôn Dương đảo chúng ta trả thù đi. Ngươi không chịu nổi sự trả thù của chúng ta đâu.

Không Nhận Tôn giả tức giận nói.

– Thiên Dương Vương bị đánh chết, là chuyện mà ai cũng không ngờ tới. Thế nhưng đây cũng là chuyện của đôi bên. Ngay từ đầu cũng đã nói qua, một khi có tử thương thì là do bản thân mình, ta thấy việc này cũng không ngoại lệ. Không Nhận Tôn giả cũng không nên quá để ý. Song phương một khi động thủ, có tử thương là chuyện khó tránh khỏi. Huống chi người xuất thủ trước là Thiên Dương Vương a.

Một thanh âm lạnh nhạt vang lên trên sân rộng, đám người Hỏa Vân tôn giả chậm rãi xuất hiện.

– Thiên Địa các luôn không nhúng tay vào bất kỳ một chuyện nào, lẽ nào lần này Thiên Địa các lại muốn giúp Lục Lâm Thiên sao?

Không Nhận Tôn giả đã biết Lục Lâm Thiên hiện tại không dễ chọc cho nên tức giận lây sang Thiên Địa các, cũng coi như tìm chút mặt mũi mà xuống thang.

– Thiên Địa các ta luôn ở giữa không giúp một ai, chỉ đứng ở lập trường người xem để nói mà thôi. Huống chi trong chuyện này Thiên Địa các ta và Lục chưởng môn có giao tình không tồi, giúp đỡ nhau cũng là hợp tình hợp lý. Nếu như Không Nhận Tôn giả cảm thấy Thiên Địa các chúng ta không vừa mắt thì có thể trực tiếp xuất thủ. Thiên Địa các ta sẽ đón tiếp.

Chương 1769: Tiến vào hạp cốc

Tử Yên lạnh nhạt nói, ánh mắt nhìn thẳng về phía đám người Khôn Dương đảo. Trên dung nhan tuyệt mỹ kia lúc này mơ hồ hiện lên vẻ lạnh lùng uy nghiêm. Cho dù đứng ở trước mặt Không Nhận Tôn giả nhưng nàng không có chút sợ hãi, né tránh nào.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại, người của Thiên Địa các tới cũng đã sớm bị Lục Lâm Thiên phát hiện ra. Lục Thiếu Du nhìn người của Thiên Địa các rồi gật đầu, cũng coi như chào hỏi một phen.

– Hay cho một Thiên Địa các.

Không Nhận Tôn giả nhìn mọi người, tuy rằng trong lòng tức giận ngập trời thế nhưng lý trí lại cho hắn biết, hiện tại hắn đã không thể làm gì được Lục Lâm Thiên trước mặt. Huống chi lại thêm đám người Thiên Địa các, nếu như động thủ thì người của Khôn Dương đảo sẽ tử thương vô số. Mặt mũi ngày hôm nay đã mất, đảo chủ Khôn Dương đảo bị người khác dùng một chiêu đánh chết, mặt mũi của toàn bộ Khôn Dương đảo không còn một chút nào.

– Xảy ra chuyện gì vậy? Không ngờ lại vô cùng náo nhiệt a.

Trên sân rộng có mấy đạo thân ảnh giống như lưu quang xuất hiện trên không trung. Phía trước chính là Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng, trên người tỏa ra một cỗ khí tức bức nhân, thân hình giống như một đầu ác điểu đáp xuống sân rộng. Trong đôi mắt kia bắn ra tinh quang giống như lợi kiếm liếc nhìn đám người trong sân rộng. Cuối cùng ánh mắt nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên. Bên người Lạc Kiến Hồng còn có hai vị cường giả Tôn cấp là Vạn Linh Tôn giả và Thiên Kiếm Tôn giả.

– Hừ.

Nhìn thấy Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng xuất hiện, Không Nhận Tôn giả lập tức hừ lạnh một tiếng. Hắn biết, quan hệ của Lục Lâm Thiên và Nhật Sát các này không tồi, nếu như động thủ sợ rằng Nhật Sát các tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

– Lạc lão ca, cũng không có gì, chỉ đánh chết một Dương Tề Thuyên mà thôi. Khôn Dương đảo đang định không bỏ qua chuyện này a.

– Dương Tề Thuyên chết? Là ai giết?

Lạc Kiến Hồng ngẩn người, từ phía xa nghe thấy động tĩnh kinh người này thế nhưng hắn thật không ngờ, Dương Tề Thuyên lại bị đánh chết.

– Dương Tề Thuyên kia tự mình muốn chết cho nên tiểu đệ cũng chỉ đành xuất thủ đánh chết người này.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt cười nói. Thân thể từ bên trên không trung nhảy xuống sân rộng.

– Lục lão đệ, ngươi đánh chết Dương Tề Thuyên sao?

Lạc Kiến Hồng trợn mắt, thực lực của Dương Tề Thuyên hắn cũng biết, sợ rằng một khi chân chính động thủ thì ngay cả Vũ Tôn nhất trọng muốn đánh chết cũng không dễ. Thế nhưng Lục Lâm Thiên lại có thể đánh chết người này khiến cho Lạc Kiến Hồng vô cùng chấn động. Quan trọng hơn là, tiểu tử Lục Lâm Thiên này sợ rằng lần này đã chọc phải tổ kiến, đánh chết Dương Tề Thuyên, Khôn Dương đảo vì mặt mũi sợ rằng sẽ không chết không ngớt với Lục Thiếu Du.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Thiên Kiếm Tôn giả, Vạn Linh Tôn giả cũng trợn mắt nhìn vào Lục Lâm Thiên. Ánh mắt đã không giống với khi trước. Sau đó ánh mắt lại nhìn vào hai người Bàn Hủy, Bàn Vân, khí tức trên người hai người này trong lúc vô hình khiến cho bọn họ có chút kiêng kỵ.

– Yêu thú bát giai sơ kỳ.

Khí tức Bàn Vân, Bàn Hủy lộ ra ngoài, đám người Thiên Kiếm Tôn giả chỉ trong nháy mắt đã nhận ra thực lực cùng thân phận của hai người. Hai đầu yêu thú bát giai sơ kỳ, thực lực không cần phải nói cũng biết. Cỗ khí tức trên người hai đầu yêu thú này cũng không giống như yêu thú vừa mới đột phá.

Người của Thiên Địa các và Nhật Sát các lục tục đi tới. Đám người vây xem chung quanh sân rộng lúc này cũng biết Khôn Dương đảo ngày hôm nay sợ rằng không thể lấy lại mặt mũi. Đảo chủ bị người ta dùng một chiêu đánh chết, mặt mũi này sợ rằng muốn tìm lại cũng khó.

Không Nhận Tôn giả lui xuống, ánh mắt như bốc hỏa nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Thế nhưng rõ ràng lúc này hắn đã bất lực, cơn tức giận trong người hóa thành hận ý, thế nhưng hắn cũng chỉ có thể nhịn xuống.

Thấy vẻ mặt Không Nhận Tôn giả, Lạc Kiến Hồng cũng biết lời của Lục Lâm Thiên là sự thực. Trong lòng không khỏi cảm thán rồi cười khổ một tiếng.

– Huyễn Ảnh Thanh Vũ nhất định phải đoạt lấy. Đến lúc đó hạ thủ cũng không muộn.

Trong góc, một đạo thân ảnh lẩm bẩm nói. Khí tức của người này thu liễm cho nên ở bên trong đám người cũng không có ai chú ý tới hắn.

Sau khi hàn huyên vài câu với người của Thiên Địa các và Nhật Sát các, Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến tới trước mặt hạp cốc lớn phía trước. Trong hạp cốc khổng lồ này không gian ngày càng mông lung. Không gian mông lung này cũng không giống như là bị sương mù bao phủ, mà là không gian mông lung trước khi giông tố đến. Một cỗ khí tức bàng bạc, thê lương mang theo sát khí từ trong đó tràn ra khiến cho từ sâu trong linh hồn chúng cường giả không khỏi lạnh lẽo, giống như ở bên trong có một đầu mãnh thú viễn cổ tồn tại vậy.

– Đây rốt cuộc là nơi nào, sợ rằng nơi này không bình thường chút nào.

Lạc Kiến Hồng ngẩng đầu nhìn vào hạp cốc cực lớn trước mặt, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc.

Đám người Tử Yên, Lam Thập Tam lúc này cũng không khỏi nhìn vào hạp cốc cực lớn kia, ánh mắt không ngừng lóe lên bất định.

– Đây hình như là nơi tiến vào duy nhất.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, từ trên lộ tuyến của địa đồ mà suy đoán, hạp cốc này có lẽ là nơi tiến vào duy nhất.

– Có nên đi vào hay không…

Lục Lâm Thiên không ngừng phân vân, có lẽ hiện tại những người thông minh có mặt ở đây tuyệt đối sẽ không tùy ý xông loạn. Thế nhưng nơi này chỉ có một lối đi vào, chắn chắn phải đi qua qua hạp cốc này.

– Cứ chờ một chút vậy.

Lục Lâm Thiên âm thầm suy nghĩ. Từ khí tức bên trong hạp cốc mà đồ cổ, Lục Lâm Thiên dám chắc nơi này tuyệt đối không đơn giản, nói không chừng còn không ít thứ tốt.

Mọi người đều cùng đợi, phong ba đánh chết Thiên Dương Vương khiến cho mọi người triệt để nhớ kỹ cái tên Lục Lâm Thiên. Cũng làm mọi người nhớ kỹ thực lực của Lục Lâm Thiên, cũng không còn ai cho rằng Lục Thiếu Du là người dựa vào sự bảo vệ của Vân Dương Tông và Linh Thiên môn mới có thể lăn lộn được cho tới bây giờ. Thực lực như vậy, đủ để chứng minh tất cả. Phong ba lắng xuống, dù sao lúc này tất cả mọi người đều đang chú ý tới hạp cốc thần bí này. Không ít người đều đang tính toán, cũng không có ai dám là kẻ đi vào trước tiên.

Đám người Lục Lâm Thiên, Tử Yên, Lạc Kiến Hồng, Thiên Ưng công tử cũng chỉ có thể yên tĩnh chờ đợi. Những người này ở cũng một chỗ cũng không có kẻ nào đui mù dám tiến tơi trêu chọc. Ngược lại, những người ở giữa đội hình này sẽ tự động tách ra, rất sợ trêu vào Lục Lâm Thiên.

Ngày thứ hai, Quân Lâm Hàn của Tiêu Dao Bang và Ngân Đao Tôn giả trong bang cũng đi tới sân rộng. Trong Tiêu Dao bang có mấy người y phục chật vật, dường như dọc đường đi cũng không quá thuận lợi. Mấy canh giờ sau, Âm Dương Vương Dạ Vị Ương cùng đám người Hàn Ngọc Tôn giả của Thánh Linh cốc lần nữa chạy tới, phía sau còn có không ít người. Vốn nhân số trên sân rộng lúc đám người Lục Lâm Thiên đi tới chỉ có gần ngàn người, lúc này đã tăng lên hơn ba nghìn, gần bốn nghìn người. Theo thời gian trôi qua, người tới càng lúc càng nhiều.

Chương 1770: Thú cốt khôi lỗi (1)

Nhân số càng lúc càng nhiều, tiếng nghị luận trên sân rộng càng lúc càng lớn, bắt đầu có chút náo nhiệt. Từng đạo ánh mắt nhìn chăm chú vào trong hạp cốc, tất cả đều chờ mong có một người nào đó xung phong đi đầu. Dường như lúc này mọi người đang thi lực nhẫn nại vậy.

Một lúc sau, có một ít người không nhịn được nữa mà bắt đầu đứng lên.

Sưu Sưu.

Lúc này phía trước rốt cuộc có bóng người đứng lên, mọi người ngẩng đầu nhìn về phía trước. Không biết là người của sơn môn nào lúc này đã không nhịn được mà đi vào bên trong, mà những người này đi vào, lập tức có không ít người đi theo. Mọi người đều như thế. Bọn họ sợ đi đầu sẽ để cho kẻ khác chiếm tiện nghi, thế nhưng nhìn thấy người khác đi vào thì lại sợ người khác chiếm được chỗ tốt.

Lục Lâm Thiên vẫn luôn nhắm mắt dưỡng thần, cảm nhận động tĩnh phía trước, sau khi vặn lưng một cái Lục Lâm Thiên chậm rãi đứng lên. Khóe miệng nhếch lên mang theo nụ cười, rốt cuộc đã có người không nhịn được nữa.

– Lục chưởng môn, ngươi cũng chuẩn bị tiến vào sao?

Tử Yên mở miệng nói. Dung nhan tuyệt mỹ, quyến rũ động lòng người, sợ rằng đủ để khiến cho bất luận kẻ nào nhìn vào cũng khó mà dời mắt được.

Ánh mắt đảo qua người Tử Yên, Lục Lâm Thiên nở nụ cười nhợt nhạt. Tử Yên này quả thực là nữ tử tuyệt mỹ. Người có thể so sánh với nàng ở đây cũng chỉ có Đạm Đài Tuyết Vi mà thôi. Về phần Lục Tâm Đồng, tiểu ny tử này tuy rằng có dung nhan không kém hai người còn lại. Thế nhưng trên người lại có vẻ ngây ngô, không cùng một loại khí chất.

– Chúng ta cũng đi vào thôi, vạn nhất bảo vật bên trong bị người ta nhanh chân đến trước thì thảm rồi.

Lục Lâm Thiên cười nói với đám người Lục Tâm Đồng, Tiểu Long phía sau rồi chậm rãi đi về phía trước.

– Không sai, không thể để cho kẻ khác nhanh chân tới trước được.

Lạc Kiến Hồng cười ha hả cũng đứng dậy đi theo.

Chúng cường giả Thiên Địa các, Thiên Ưng lâu, Tiêu Dao bang, Thánh Linh cốc cùng hau đi. Trước mặt mọi người lúc này đã có không ít người tiến vào hạp cốc.

Bên trong hạp cốc là một mảnh mông lung, Lục Lâm Thiên vừa tiến vào trong hạp cốc lập tức cảm nhận được một cỗ uy áp khiến cho tim hắn đập nhanh hơn.

– Uy áp thật mạnh mẽ.

Trên mặt Lục Lâm Thiên trong nháy mắt có chút ngưng trọng, trong lòng không ngừng suy đoán, sợ rằng cho dù gặp phải cường giả Vũ Tôn bình thường cũng không có loại uy áp đáng sợ như thế này. Dưới cỗ uy áp này, Lục Lâm Thiên có cảm giác giống như thời gian hắn còn ở Vân Dương Tông. Khi đó hắn chỉ có thực lực Vũ Sư, lần đầu tiên nhìn thấy Vân Khiếu Thiên và chúng cường giả cũng có loại cảm giác như hiện tại. Loại uy áp này trực tiếp khiến cho linh hồn hắn run rẩy.

– Lão đại, nơi này quá kinh khủng, linh hồn của đệ trực tiếp bị áp chế.

Tiểu Long quay đầu về phía Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Cỗ uy áp này quá mạnh mẽ, đệ nhìn không được bao xa.

– Linh hồn uy áp, tất cả mọi người cẩn thận một chút.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức đại biến, Tiểu Long nhắc nhở thì hắn mới biết được, ở trong tâm thần của hắn lúc này bị uy áp ảnh hưởng. Thậm chí trong vòng một trăm trượng chung quanh khó có thể cảm nhận được. Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc không ngớt, nơi này quả thực quá kỳ quái.

Chúng cường giả phía sau Lục Lâm Thiên lúc này cũng cẩn thận tiến tới. Bọn họ cũng cảm giác được linh hồn mình bị uy áp cho nên không dám tiến lên quá nhanh, cả đám tỉ mỉ quan sát cảnh vật cuhng quanh. Dưới khí tức nguy hiểm như vậy, bọn họ làm sao có thể sơ ý được.

– Nơi này quá kỳ lạ, ngay cả lực phi hành cũng bị ảnh hưởng, trọng lực bên dưới mặt đất càng lúc càng lớn.

Sắc mặt Tử Yên ngưng trọng, hai hàng lông mi nhíu lại. Quang mang dưới chân chợt lóe, thế nhưng tốc độ của nàng lúc này đã bị ảnh hưởng không ít.

– Giống như không gian thuộc tính thổ.

Lục Lâm Thiên nghe vậy cũng lập tức cảm nhận biến hóa chung quanh hạp cốc. Trong hạp cốc này mỗi một bước đi so với bình thường nặng hơn không ít. Giống như là ở dưới mặt đất có hấp lực mạnh hơn bên ngoài mấy trăm lần, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên nghĩ tới không gian thuộc tính thổ. Không gian thuộc tính thổ của hắn cũng như vậy. Lúc này linh quang trong đầu Lục Thiếu Du chợt hiện, dường như trong nháy mắt xuất hiện không ít linh cảm.

Trong hạp cốc, mọi người chậm rãi đi vào. Ai cũng không dám sơ ý, một khi sơ ý chỉ có chết mà thôi. Toàn bộ hạp cốc càng đi sâu vào bên trong càng mông lung.

– Mọi người cẩn thận, đi sát vào nhau.

Lục Lâm Thiên truyền âm nói với mọi người.

– Được.

Mọi người cùng đáp.

– Thiếu chủ, nơi này sợ rằng không bình thường. Người cũng phải cẩn thận một chút.

Hắc Vũ truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

– Ta biết rồi Hắc Vũ thúc.

Lục Lâm Thiên đáp rồi cẩn thận đi về phía trước.

Một lát sau, mọi người chậm rãi tiến về phía trước, cũng không có nguy hiểm nào xảy ra trong dự đoán của mọi người. Thế nhưng lúc này mọi người đã dừng lại, trong mắt hiện lên sự nghi hoặc. Bởi vì cách đó không xa xuất hiện không ít hạp cốc nhỏ.

– Lão đại, chúng ta nên đi bên nào?

Tiểu Long nhìn bốn phía, trong lúc nhất thời cũng không biết chọn nơi nào.

– Phiền phức tới rồi a.

Lam Thập Tam dừng lại, sắc mặt không ngừng biến đổi.

– Lục lão đệ, chúng ta đi vào từ phía nào đây?

Lạc Kiến Hồng suy nghĩ một chút rồi lập tức nhìn Lục Lâm Thiên hỏi. Nhất thời hắn cũng không biết đi như thế nào.

– Nơi này quá quỷ dị.

Lục Lâm Thiên cũng phát sầu, bốn phía mông lung, tầm nhìn của hắn chỉ có mấy chục thước mà thôi. Tâm thần tỏa ra cũng chỉ dò xét được không đủ trăm mét.

Lục Lâm Thiên đánh giá, trong đầu hồi tưởng tới lộ tuyến trên địa đồ. Thế nhưng hồi tưởng hồi lâu thế nhưng lại không tìm thấy gì, dường như địa đồ không đánh dấu nơi này.

Cúi đầu suy nghĩ một chút, Lục Lâm Thiên nói:

– Chư vị, chúng ta tản ra thôi. Cơ hội cũng lớn hơn một chút. Mọi người xem thế nào? Hoặc là chúng ta cùng nhau đi, có thể nguy hiểm sẽ nhỏ đi một chút.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ta thấy nên tản ra thì hơn, cơ hội cũng lớn hơn một chút. Có câu nói không vào hang cọp thì làm sao bắt được cọp con.

Lạc Kiến Hồng là người thứ nhất đồng ý biện pháp này.

– Cũng tốt, phân ra vậy.

Lam Thập Tam nói.

Lập tức mọi người tán thành biện pháp này, sau đó cả đám phân tán ra.

Lục Lâm Thiên lựa chọn một con đường bên trái rồi cẩn thận bước vào. Phía sau có đám người Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Võ Thiên Tôn đi sau phía xa. Không ai nói lời nào, dường như không muốn làm bại lộ quan hệ của hai người.

– Chúng ta cũng đi bên này.

Trước chỗ phân nhánh, Đạm Đài Tuyết Vi sau khi quan sát một phen lập tức lựa chọn hạp cốc bên trái. Nhìn thân ảnh màu xanh cao ngất phía xa trong lòng nàng đột nhiên có chút khác lạ, ngay cả bản thân nàng cũng không biết vì sao mình lại đi tới bên trái.

– Lão đại, hình như phía trước là người của Linh Vũ giới.

Đám người Lục Lâm Thiên tiến vào trong hạp cốc bên trái được một lúc thì Tiểu Long truyền âm nói.

Chương 1771: Thú cốt khôi lỗi (2)

Đám người Lục Lâm Thiên và Tiểu Long lập tức dừng lại. Lúc này trước mặt mọi người, trong không gian mông lung phía trước có chín đạo thân ảnh. Chính là người Linh Vũ giới. Chín người Linh Vũ giới dường như cũng cảm nhận được đám người Lục Lâm Thiên. Nhân mã song phương nhìn nhau, người Linh Vũ giới hừ lạnh một tiếng rồi lại tiếp tục đi về phía trước.

– Cẩn thận người của Linh Vũ giới một chút.

Lục Lâm Thiên truyền âm nói với mọi người. Đối với Linh Vũ giới này đương nhiên Lục Lâm Thiên lúc nào cũng phải đề phòng.

– Chưởng môn, người xem.

Thanh âm Bàn Hủy vang lên. Hai bên của hạp cốc lúc này xuất hiện không ít hài cốt yêu thú, linh thú. Có hài cốt cực kỳ khổng lồ, toàn thân tỏa ra quang mang.

– Những yêu thú này chết như thế nào.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hài cốt của những yêu thú, linh thú này thoạt nhìn đã tới lục giai hậu kỳ, còn có thất giai. Thế nhưng không ngờ lại bị đánh chết ở bên trong. Sợ rằng nơi này có nguy hiểm. Hơn nữa số hài cốt yêu thú, linh thú cũng không ít, thảo nào nơi này ngay cả yêu thú và linh thú không dám tiến vào.

Cạch Cạch.

Lúc này một tiếng cạch cạch truyền đến. Trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, vô số hài cốt yêu thú, linh thú rung động, trong nháy mắt đứng lên.

– Cẩn thận, thú cốt khôi lỗi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cả kinh, quanh thân lập tức xuất hiện Thanh Linh Khải Giáp.

Đồng thời, đám người Linh Vũ giới trước mặt đã giao thủ với thú cốt khôi lỗi. Vô số cỗ khôi lỗi trong nháy mắt lao thẳng tới.

– Phá.

Một trong Nam Thiên Nhị Tôn quát lên một tiếng, trong tay đột nhiên ngưng tụ công kích. Một đạo chưởng ấn bay thẳng về một cỗ thú cốt khôi lỗi trước mặt. Quanh chưởng ấn tràn ngập năng lượng thiên địa, cỗ khí thế này cực kỳ kinh người.

Phanh Phanh.

Chưởng ấn đánh xuống, thú cốt khôi lỗi kia lập tức phân liệt, hóa thành một đống xương cốt.

– Lùi lại cho ta.

Vô số thú cốt khôi lỗi đánh tới, Tiểu Long quát lớn một tiếng. Khí tức quanh người tràn ra. Vô số thú cốt khôi lỗi kia giống như vật còn sống, cảm nhận khí tức trên người Tiểu Long không ngờ lại có chút sợ hãi, chậm rãi lùi lại mấy bước. Vô số thú cốt khôi lỗi liên tục tránh khỏi đám người Lục Lâm Thiên rồi công kích đám người phía sau Lục Lâm Thiên.

– Thú cốt khôi lỗi, cẩn thận.

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn về phía sau. Lúc này phía sau vang lên không ít tiếng quát kinh hãi, từng đạo công kích bắt đầu bắn ra.

Phanh Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt vang lên, càng ngày càng có nhiều thú cốt khôi lỗi xuất hiện. Toàn bộ hạp cốc vang lên tràn ngập thanh âm trầm thấp vang vọng.

– Lão đại, đám thú cốt khôi lỗi này không dám xuất thủ với chúng ta. Đi thôi.

Tiểu Long đắc ý nói.

– Được.

Lục Lâm Thiên đáp, trong thú cốt khôi lỗi ít nhiều cũng có tàn hồn yêu thú và tàn hồn linh thú. Trên người Tiểu Long có khí tức yêu hoàng cùng linh hoàng, đối với đám thú cốt khôi lỗi này mà nói, tuyệt đối có tác dụng khắc chế mạnh mẽ.

Mọi người lần lượt tụ lại một chỗ, trực tiếp đi qua hạp cốc. Chung quanh có không ít người nhìn thấy đám khôi lỗi không dám công kích đám người Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy kỳ quái. Thế nhưng bọn họ cũng không kỳ quái được bao lâu, cả đám đều nhanh chóng phải ứng phó với ngày càng nhiều thú cốt khôi lỗi. Ánh mắt nhìn đám người Lục Lâm Thiên mang theo sự ước ao, đố kị.

Khoảng chừng nửa canh giờ sau, thanh âm giao thủ trầm thấp phía sau ngày càng nhỏ. Đám người Lục Lâm Thiên cũng đi qua khu vực thú cốt khôi lỗi. Phía trước dần dần trống trải, thế nhưng áp lực vô hình trong không gian này càng lúc càng lớn.

– Chúng ta đi ra rồi sao?

Tiểu Long nói.

Ngay khi thanh âm của Tiểu Long vừa dứt, đột nhiên có một tiếng xé gió vang lên.

Sưu.

Một đạo hỏa ảnh nóng bỏng từ phía trước đột nhiên phụt ra, tốc độ cực nhanh lưu lại một huyễn ảnh màu đỏ trên không trung. Gợn sóng trong không gian khuếch tán, giống như là xuyên thủng không gian vậy. Khi huyễn ảnh này tới gần, mọi người mới phát hiện ra đây là một đầu hỏa mãng chừng một thước mang theo năng lượng thuộc tính hỏa kinh người.

Tốc độ quá nhanh, khi đầu hỏa mãng này tới gần, mọi người muốn trốn cũng không còn kịp.

– Cẩn thận.

Lục Lâm Thiên đánh ra một đạo trảo ấn, thủ ấn trong tay được kết, trảo ấn mang theo không gian vặn vẹo bao phủ hỏa mãng.

Sưu.

Lúc này đầu hỏa mãng kia đột nhiên vặn vẹo vô cùng quỷ dị, sau đó trực tiếp từ trong không gian vặn vẹo nơi trảo ấn bao phủ chui ra. Lập tức há miệng cắn về phía Tiểu Long bên người Lục Lâm Thiên. Trong nháy mắt cắn vào trên cổ Tiểu Long.

Cạch.

Một tiếng vang thanh thúy truyền ra. Hỏa mãng này cắn thành công thế nhưng lại phát hiện ra bản thân căn bản không thể cắn xuyên qua da Tiểu Long, cái đầu nhấc lên, trong nháy mắt hóa thành hỏa diễm nóng bỏng chui vào trong cổ Tiểu Long.

– Phá.

Một tiếng quát khẽ vang lên, Hắc Vũ đã xuất thủ. Một đạo trảo ấn đánh vào trên hỏa mang, không gian trực tiếp bị phong tỏa.

Phanh.

Hỏa mãng bị trảo ấn chụp lấy, thanh âm trầm thấp vang lên, đầu hỏa mãng này lập tức tán loạn trong trảo ấn rồi biến mất không còn tung tích.

– Đầu hỏa mãng này chính là do năng lượng thuộc tính hỏa ngưng tụ, mọi người cẩn thận một chút.

Vẻ mặt Hắc Vũ ngưng trọng nói với mọi người.

– Thật là khủng khiĩếp, may mà lực phòng ngự của ta mạnh.

Tiểu Long càng hoảng sợ, nhíu mày nói:

– Nhân lúc ta không chú ý đánh lén, nếu lại xảy ra lần nữa thì ta sẽ diệt nó.

– Được rồi, chúng ta tiếp tục đi thôi, cẩn thận một chút.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo bất định, đầu hỏa mãng quỷ dị kia không ngờ lại có thể thoát khỏi trảo ấn của hắn. Đủ để thấy thực lực của đầu hỏa mãng này ra sao. Mà Lục Lâm Thiên cũng bất ngờ về lực phòng ngự của Tiểu Long, không ngờ bị đầu hỏa mãng kia cắn một ngụm thế nhưng hỏa mãng không thể phá vỡ lớp da của nó.

Mọi người lần nữa cẩn thận đi về phía trước. Chung quanh hạp cốc vô cùng haong vắng, cảnh tượng trước mặt ngày càng mông lung.

– Lão đại, cẩn thận.

Thanh âm Tiểu Long vang lên. Lúc này giữa không trung đột nhiên xuất hiện mấy đầu hỏa mãng trực tiếp xuyên thủng không gian bắn xuống phía dưới, tốc độ cực kỳ nhanh.

Sưu.

Mục tiêu của một đầu hỏa mãng trong số đó chính là Lục Lâm Thiên. Tiểu Long vừa mới mở miệng, tốc độ của hỏa mãng quá nhanh, chỉ là Lục Lâm Thiên luôn luôn cảnh giác, sau khi phát hiện đầu hỏa mãng kia đánh tới, quang mang dưới chân chợt lóe, không chút do dự nào nhảy sang một bên.

Sưu.

Một kích của hỏa mãng không trúng, lập tức xoay người lần nữa đánh tới. Tốc độ so với Lục Lâm Thiên còn nhanh hơn.

– Phá.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lùng, Liệt Thiên xuất hiện trong tay. Cùng lúc đó Liệt Thiên xé rách gợn sóng trong không gian, một đạo trảo ấn khiến cho không gian vặn vẹo trực tiếp bao vây đầu hỏa mãng kia, đầu hỏa mãng này trực tiếp hóa thành từng mảnh nhỏ.

Sưu.

Cùng lúc đó, mấy đầu hỏa mãng nóng bỏng cũng bị đám người Bàn Hủy, Bàn Vân Thiên Thủ Quỷ Tôn và Hắc Vũ trực tiếp phá hủy. Ngoại trừ Hắc Vũ triệt để hủy diệt hỏa mãng ra, đám hỏa mãng bị Bàn Vân, Bàn Hủy, Thiên Thủ Quỷ Tôn hủy diệt trong nháy mắt ngưng tụ lại lần nữa đánh tới.

Chương 1772: Long mãng viễn cổ (2)

Trước mặt mọi người đột nhiên xuất hiện một ngọn núi, ngọn núi này cũng không quá mức khổng lồ thế nhưng lại cao vót không nhìn thấy đỉnh ở bên trong không gian mông lung này. Dưới ngọn núi hiện tại có hơn chục đầu yêu thú đang đi qua đi lại, từ khí tức có thể nhận thấy, đám yêu thú này thấp nhất cũng là yêu thú lục giai hậu kỳ đỉnh phong. Hơn phân nửa đều là yêu thú thất giai.

Lúc này trong không gian mông lung vốn mơ hồ dường như đã trở trở nên rõ ràng hơn không ít. Tầm nhìn đã tăng lên, ánh mắt có thể nhìn về phía xa.

Đám yêu thú, linh thú này không ngừng đi qua đi lại, hai mắt đỏ rực vô cùng dữ tợn. Trong đôi mắt tràn ngập sự điên cuồng, thế nhưng đám yêu thú cùng linh thú này cũng còn chưa tới mứ chỉ biết chém giết.

Sưu Sưu.

Lúc này đột nhiên có mấy đạo thân ảnh phía sau lao tới.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt mười đầu yêu thú, linh thú lập tức nhìn về phía trước. Đồng thời đám người Lục Lâm Thiên cũng nhìn về phía hơn chục đầu yêu thú, linh thú này, cả đám nhìn vào nhau.

– Ta kháo, phiền phức rồi.

Lục Lâm Thiên thầm mắng một tiếng. Đột nhiên đụng phải hơn chục đầu yêu thú, linh thú. Thân hình mọi người nhanh như thiểm điện từ trên mặt đất lùi lại, sắc mặt biến đổi.

– Đi mau, gặp càng nhiều yêu thú, linh thú thì càng thảm.

Hỏa Vân Tôn giả nói, có nhiều yêu thú, linh thú như vậy ở chỗ này, nếu như để đám yêu thú, linh thú này bao vây thì càng thêm phiền phức.

Rống.

Một đầu yêu thú giống như sói điên cuồng chạy tới, trong miệng phun ra hỏa cầu. Hỏa cầu xẹt qua không gian, công kích về phía đám người Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Một đầu yêu thú giống như thằn lằn nhanh chóng nhảy lên. Tuy rằng thể hình to lớn thế nhưng lại có tốc độ cực kỳ nhanh. Thân hình to lớn bắn về phía trước, gợn sóng trong không gian từ trên người tràn ra mang theo uy thế kinh người.

Trong nháy mắt hơn chục đầu yêu thú, linh thú còn lại bắt đầu công kích, hoàn toàn là công kích mạnh mẽ không muốn sống.

– Nhanh, dùng tốc độ nhanh nhất xuất thủ giải quyết. Đừng thu hút đám yêu thú linh thú khác kéo tới.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, ánh mắt trầm xuống, Huyết Lục lần nữa xuất hiện trong tay.

Ngao.

Tiếng đao minh giống như long ngâm vang lên. Đao mang bổ ra không gian dùng xu thế như sấm sét đánh về phía đầu yêu thú trước mặt. Đầu yêu thú giống như thằn lằn dưới đao mang của Lục Lâm Thiên lập tức bị chém thành hai nửa.

– Phá cho ta.

Bàn Hủy quát lên một tiếng, một đạo quyền ấn nhanh chóng đánh ra. Đầu yêu thú giống như sói kia lập tức hóa thành mảnh nhỏ. Bảo Nhi và Bối Nhi nhìn thấy cảnh này cực kỳ hưng phấn.

Tuy rằng thực lực của hơn mười đầu yêu thú linh thú này không tồi. Thế nhưng lúc này gặp phải đám người Lục Lâm Thiên, cũng chỉ có thể chịu chết mà thôi. Bởi vì trong đám người Lục Lâm

Thiên có không ít cường giả Tôn cấp.

Phanh Phanh.

Chưởng ấn trong tay Phục Yêu Tôn giả chụp xuống đem yêu thú trước mặt đánh thành từng mảnh nhỏ. Đồng thời dưới trảo ấn của Thiên Thủ Quỷ Tôn, yêu thú cũng bị nát bấy.

Về phần trước người Hắc Vũ, chỉ cần là yêu thú hoặc linh thú tới gần Hắc Vũ sẽ lập tức hóa thành mảnh nhỏ, căn bản không thê tới gần Hắc Vũ.

Phanh Phanh Phanh Phanh.

Chỉ trong ba cái chớp mắt ngắn ngủi, hơn chục đầu yêu thú và linh thú này đều bị đánh chết.

Grao Grao.

Rống Rống.

Ngay khi một đầu yêu thú cuối cùng bị đánh chết, phía xa có từng đạo thú minh truyền tới.

– Có rất nhiều yêu thú cùng linh thú, nhanh rời đi.

– Nơi này sao lại có nhiều yêu thú linh thú như vậy cơ chứ.

Mọi người nhanh chóng rời đi, không dám dừng lại một khắc nào. Thân ảnh nhan như thiểm điện biến mất tại chỗ. Tuy rằng tốc độ cực kỳ nhanh chóng thế nhưng lại khiến cho mọi người tiêu hao vô cùng lớn. Làm bất cứ một chuyện gì trong không gian này đều phải tiêu hao rất nhiều.

– Ồ, tầm nhìn ở đây trống trải hơn một chút.

Một lát sau mọi người xuất hiện trên một đỉnh núi, đám yêu thú phía sau dường như đã dừng lại không đuổi theo nữa.

– Mau nhìn, kia là cái gì?

Lúc này thanh âm của Dương Quá vang lên.

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, lúc này ở phía trước đột nhiên xảy ra ba động rất nhỏ. Ánh mắt mọi người lập tức nhìn về phía trước, trong không gian phía trước đang ba động từng đợt.

Ầm ầm.

Không gian vặn vẹo này trực tiếp khiến cho tim mọi người đập nhanh hơn, nếu như nhìn kỹ không khó phát hiện ra không gian kia đang vặn vẹo kịch liệt phát ra thanh âm giống như nước chảy, dưới loại âm hưởng này khuếch tán, không gian ba động ngày càng kịch liệt.

– Là năng lượng lôi điện.

– Là lôi điện lực, trời, nơi này rốt cuộc là nơi quỷ quái gì vậy.

Mọi người nhìn không gian ba động phía xa, ánh mát cả đám vô cùng kinh ngạc không ngớt. Trong mắt lặng lẽ có một tia đỏ rực, thậm chí ngay cả hô hấp cũng trở nên dồn dập hơn rất nhiều. Bởi vì không gian phía trước mặt mọi người hiện tại là một đám lôi điện che trời, điện mang màu trắng liên miên không dứt, điện mang không ngừng xé rách không gian.

Ầm ầm.

Trong âm hưởng kỳ dị của điện mang, Lục Lâm Thiên híp mắt lại. Từ trong không gian càng lúc càng vặn vẹo kia, từ đáy lòng Lục Lâm Thiên cảm nhận được một cỗ năng lượng ba động cực kỳ kinh khủng. Loại ba động này khiến cho hắn có cảm giác kinh hoàng.

– Mau nhìn, trong không gian lôi điện hình như là có vật hay kiến trúc gì đó.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Tử Yên, trong không gian phía xa như ẩn như hiện một vật gì đó.

Không gian lôi điện vô cùng rộng lớn, liếc mắt nhìn không thấy điểm cuối, cực kỳ chấn động lòng người. Lúc này mọi người nhìn chăm chú về phía trước thì mới phát hiện ra, trong không gian tràn ngập điện mang che trời kia mơ hồ có một hình dáng của một ngọn núi nguy nga, giống như là một kiến trúc khổng lồ không gì sánh được.

Kiến trúc này khổng lồ tới mức đáng sợ, xuyên qua không gian lôi điện, thậm chí ở trong không trung còn mơ hồ khuếch tán ra một cỗ khí tức hoang vu mãi mãi trường tồn, lại giống như một đầu mãnh thú viễn cổ đang phủ phục. Lôi điện không ngừng lóe lên, nếu nhìn lâu một chút thì sẽ khiến cho trong lòng tê dại, linh hồn run rẩy.

Nhìn không gian lôi điện rộng lớn vô biên, còn có kiến trúc khổng lồ tràn ngập khí tức hoang vu khiến cho tim đập nhanh kia khiến cho mọi người không khỏi nhìn nhau. Trong lòng có chút lạnh lẽo. Một đường trải qua bao nhiêu nguy hiểm đi tới đây, sợ rằng bên trong nơi kinh khủng này tuyệt đối có bảo vật. Nơi này khiến cho tim đám người Hỏa Vân Tôn giả, Diệu Linh Tôn giả đập nhanh hơn.

– Lẽ nào đây là đích tới?

Lục Lâm Thiên nhướng mày, nhìn hình dáng kiến trúc trong không gian tràn ngập lôi điện kia khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên sinh ra cảm giác nhỏ bé, sợ rằng nơi này chính là đích tới cuối cùng.

Trong đầu hồi tưởng tới địa đồ trên đồ cổ, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn chung quanh. Còn phải trải qua một nơi nguy hiểm nữa, trên địa đồ cũng có đánh dấu không gian lôi điện trước mặt. Trong địa đồ tổng cộng có bốn nơi tiến vào.

Chương 1773: Không gian lôi điện

Cửa tiến vào thứ tư chính là nơi mà đám người Thiên Vân đảo tiến vào, chính là nơi gần nhất tính từ hạp cốc tiến vào, cũng chính là cửa thứ hai. Mà không gian lôi điện trước mặt đám người Lục Lâm Thiên hiện tại chính là cửa thứ ba.

– Khí tức thật mạnh, phía trước sợ rằng không bình thường chút nào. Nếu muốn đi vào chỉ sợ không hề dễ dàng.

Lục Lâm Thiên cảm thán nói. Muốn đi vào trong không gian lôi điện kia, tuy rằng còn cách khá xa thế nhưng Lục Lâm Thiên không khó cảm giác ra được cỗ uy áp kinh khủng bên trong nó.

Lúc này đám người Tử Yên, Lam Thập Tam, Hỏa Vân Tôn giả cùng chúng cường giả Thiên Địa các, còn có đám người Thiên Thủ Quỷ Vương, Bàn Hủy đều vì không gian tràn ngập lôi điện trước mặt mà thất thần. Một lát sau cả đám mới phục hồi tinh thần lại, hai mắt nhìn nhau, trong mắt hiện lên sự chấn động.

– Không gian lôi điện lớn như vậy, khí thế mạnh mẽ này rốt cuộc là ai lưu lại a.

Trong Thiên Địa các, Kình Linh Vương không khỏi cảm thán nói.

– Thiếu chủ, quá nguy hiểm, thế nhưng cũng phát tài a.

Thanh Âm Hắc Vũ mang theo sự run rẩy truyền vào trong tai Lục Lâm Thiên:

– Đây chính là không gian của cường giả viễn cổ lưu lại cho tới hiện tại, có lẽ thực lực của cường giả viễn cổ kia tuyệt đối không tầm thường. Hẳn là đã tới Vũ Đế hoặc Linh Đế trong đồn đãi. Loại cường giả cấp bậc này nói không chừng sẽ lưu lại thần khí hoặc là vũ kỹ Thiên cấp. Thế nhưng xem ra nguy hiểm ở nơi này sẽ không giống như khi trước nữa.

– Cường giả viễn cổ, có khả năng đã đạt tới cấp bậc Linh Đế, Vũ

Đế sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên cả kinh, loại cấp bậc này quả thực chỉ có tuyệt thế cường giả trong truyền thuyết mới có a.

Grao Grao.

Rống Rống.

Ô Ô.

Ngay lúc đó trong không trung tức thì có vô số tiếng thú minh vang vọng. Tiếp theo, ngay không gian trước mặt mọi người có vô số yêu thú chạy ra. Trong nháy mắt xuất hiện trước mặt đám người Lục Lâm Thiên.

– Yêu thú, linh thú.

– Nhiều như vậy sao?

Mọi người tuyệt đối vô cùng kinh ngạc, quả thực không thể tưởng tượng được. Đám yêu thú trước mặt hiện tại mọi người không thua ba bốn trăm đầu, đong nghịt, bao phủ toàn bộ không gian. Trong đó phía trước chính là mấy đầu yêu thú, linh thú thất giai. Thực lực thấp nhất cũng là lục giai.

Tất cả yêu thú đều có hai mắt đỏ rực, đều bị không gian quỷ dị này khống chế trở thành một khôi lỗi sống, hoàn toàn mất đi lý trí.

Cạch Cạch.

Phía sau lưng đám yêu thú, linh thú trong nháy mắt truyền đến không ít tiếng cạch cạch rung động. Trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, đột nhiên phía sau đám yêu thú, linh thú kia xuất hiện một đám thú cốt khôi lỗi lớn. Ước chừng một nghìn cỗ, mỗi một cỗ đều đạt tới cấp bảy, còn có cả cấp bảy cao giai, không biết chúng nó được tạo nên như thế nào.

– Phiền phức rồi, chúng ta đã bị bao vây.

Sắc mặt Hỏa Vân Tôn giả đại biến.

Rống.

Yêu thú, linh thú và khôi lỗi xuất hiện, hầu như không có một chút do dự nào đều chạy về phía đám người Lục Lâm Thiên. Từng đầu yêu thú, linh thú đều mang theo con mắt đỏ rực, dường như linh hồn đều bị không gian quỷ dị này nắm giữ, loại khí tức hung ác bạo ngược trên người bị kí©ɧ ŧɧí©ɧ toàn bộ, cả đám vô cùng hung ác bạo ngược.

– Chạy, nếu như bị một đám yêu thú, linh thú không sợ chết kia vây quanh thì chúng ta nhất định sẽ chết.

Hỏa Vân Tôn giả quát lớn.

– Trốn không thoát đâu. Đám yêu thú, linh thú không sợ chết này nhiều lắm.

Diệu Linh Tôn giả quát to.

Phanh Phanh Phanh.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, mấy nghìn yêu thú, linh thú và thú cốt khôi lỗi đã bao vây đám người Lục Lâm Thiên. Đám yêu thú, linh thú vòng đầu tiên đã chuẩn bị công kích. Mọi người phải lập tức xuất thủ ngăn chặn, từng thanh âm bạo liệt vang lên. Hơn mười đầu yêu thú khổng lồ hóa thành huyết vụ.

Rống.

Dù có hơn mười đầu yêu thú khổng lồ bị đánh chết thế nhưng cũng không làm cho đám yêu thú, linh thú phía sau bị doạ sợ. Ngược lại cỗ khí tức máu tanh này còn kí©ɧ ŧɧí©ɧ bản tích hung ác, bạo ngược của chúng nó. Thậm chí thi thể của đám yêu thú, linh thú bị đánh chết này còn trở thành mỹ thực của đám yêu thú phía sau.

Vòng yêu thú, linh thú thứ hai ầm ầm công kích tới, từng đầu yêu thú, linh thú giống như không muốn sống lao thẳng về phía đám người Lục Lâm Thiên.

– Cút ngay cho bổn hoàng.

Một đầu yêu thú phi hành khổng lồ đánh xuống, mục tiêu chính là Tiểu Long. Tiểu Long lập tức gầm lên một tiếng.

Ngao.

Tiếng rít gào hóa thành tiếng gầm lan tràn ra chung quanh. Tiếng long ngâm này mang theo một cỗ khí tức cường hãn cùng với bạo ngược khuếch tán. Thanh âm trầm thấp nặng nề, thế nhưng lại vô cùng sắc bén, phảng phất như có thể phá vỡ không gian vậy.

Dưới tiếng long ngâm này của Tiểu Long khiến cho cả đám yêu thú phi hành rậm rạp trên bầu trời đang phóng xuống lập tức run rẩy, trong hai mắt đỏ rực kia bắt đầu có chút mơ hồ, không dám tiếp tục công kích nữa. Không chỉ có như vậy, ánh mắt đàn linh thú, yêu thú lớn kia có chút ngây dại.

Cỗ khí tức đậm đặc lan tràn, trong khí tức này ẩn chứa một loại uy áp không thể kháng cự, loại uy áp này phát ra từ sâu trong linh hồn, lại giống như từ trong huyết mạch khiến cho đám yêu thú này tuy rằng bị khống chế thế nhưng vẫn như củ cảm thấy sợ hãi với Tiểu Long, trực tiếp bị uy áp, chỉ là bởi vì mất đi sự khống chế với linh hồn, linh hồn bị không gian quỷ dị kia nắm giữ cho nên mới không thể phản kháng.

Vì vậy lúc này đám yêu thú và linh thú kinh đều dại ra, lực lượng quỷ dị trong đầu khiến cho bọn nó điên cuồng, thế nhưng khí tức của Tiểu Long lại khiến cho bọn nó không dám tới gần, linh hồn run rẩy.

Sưu Sưu.

Lúc này cỗ khí tức quỷ dị trong không gian một lần nữa lại được tăng cường. Đám yêu thú cùng linh thú này lại một lần nữa dùng đôi mắt đỏ rực dữ tợn nhìn về phía mọi người.

Ngao.

Một tiếng long ngâm lần nữa vang vọng trong không gian, tiếng long ngâm này cũng không tính là quá to, cực kỳ trầm thấp, thế nhưng trong một chốc này tất cả những yêu thú và linh thú chung quanh đều cảm thấy linh hồn run rẩy kịch liệt. Bên trong thanh âm này mang theo một loại uy áp khiến cho chúng nó không thể chống cự. Loại uy áp này tới từ linh hồn, huyết mạch trong cơ thể tất cả yêu thú và linh thú có mặt trong nháy mắt mơ hồ có cảm giác sôi trào. Dưới loại cảm giác sôi trào này, tất cả yêu thú, linh thú hầu như không nhịn được mà muốn phủ phục xuống.

Nhìn vào Tiểu Long, tất cả cường giả của Thiên Địa các lúc này không khỏi hoảng sợ.

Tất cả những yêu thú và linh thú lại một lần nữa lui về phía sau, rồi đứng ở bên ngoài, đem mọi người vây khốn vào bên trong không dám tới gần. Miệng không ngừng rít lên từng tiếng dữ tợn mà không rời đi. Toàn bộ không gian hiện tại đều là linh thú và yêu thú, đám thú cốt khôi lỗi phía xa vẫn đang liên tiếp tới gần.

– Làm sao bây giờ? Chúng ta không còn đường lùi nữa. Phía trước cũng không có nơi nào đặt chân.

Chương 1774: Giết chóc chấn nhiếp (1)

Diệu Linh Tôn giả khẩn trương nói, không gian lôi điện trước mặt hiện tại đều bị đám yêu thú, linh thú không sợ chết bao phủ. Phía sau còn có thú cốt khôi lỗi. Ngay cả muốn bay cũng khó, nếu như không có Tiểu Long làm kinh sợ đám yêu thú, linh thú không sợ chết này thì hiện tại mọi người đã gặp phiền phức lớn rồi.

– Mau nghĩ biện pháp vượt qua. Phía trước sợ rằng không đơn giản, nói không chừng còn có thu hoạch.

Tử Yên nhíu mày, nhìn chăm chú vào không gian lôi điện trước mặt rồi nói.

– Lục Lâm Thiên, ngươi luôn có những chủ ý quỷ quái trong đầu, ngươi thử biện pháp xem.

Lam Thập Tam nhìn đám đông yêu thú trước mặt rồi quay đầu lại hỏi Lục Lâm Thiên.

– Hiện tại ta cũng không có cách nào, hay là mọi người cùng nhau nghĩ biện pháp đi. Chí ít đám yêu thú, linh thú không muốn sống này hiện tại không dám công kích chúng ta.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói, có đám yêu thú, linh thú không muốn sống này ngăn cản, sợ rằng không đánh chết bọn nó thì khó mà có thể qua được. Lục Lâm Thiên đồng thời còn lo lắng, coi như là chạy vào trong không gian tràn ngập lôi điện kia, có lẽ tới lúc đó muốn đi vào cũng không phải là chuyện dễ dàng. Lúc đó phía trước không vào được, phía sau lại có truy binh, đó mới chính là phiền phức. Chỉ mong Tiểu Long có thể chấp nhiếp đám yêu thú, linh thú này. Một khi để cho không gian quỷ dị kia có thể khống chế lại được đám yêu thú, linh thú kia thì chuyện tình sẽ càng thêm phiền phức.

Rống Rống.

Nhưng vào lúc đó, khi Lục Lâm Thiên vừa mới nói xong, xa xa tức thì truyền đến mấy tiếng gầm gừ lớn.

Sưu Sưu.

Đồng thời phía trước vang lên chín tiếng xé gió, chín đạo thân ảnh nhanh chóng lao tới. Dường như đang cố gắng thoát khỏi sự truy kích của yêu thú và linh thú phía sau.

Chín đạo thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện, nhìn thấy không gian tràn ngập yêu thú và linh thú trước mặt, cả đám trợn mắt líu lưỡi.

– Người Linh Vũ giới.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mang theo chút hàn ý. Đám người vừa mới xuất hiện không ngờ lại là người của Linh Vũ giới.

– Âm trưởng lão, mau nhìn phía trước, kia là cái gì.

Không Linh Vương nhìn vào đám yêu thú, linh thú đông nghịt phía sau, lại nhìn vào không gian lôi điện ngập trời, dưới cỗ uy áp mạnh mẽ kia khiến cho hắn vô cùng sợ hãi.

Rống Rống.

Phía sau chín người trong nháy mắt xuất hiện hơn mười đầu yêu thú, linh thú thất giai và lục giai. Hai mắt đỏ ngầu đuổi theo phía sau đám người Linh Vũ giới.

– Lão đại, dường như đám người Linh Vũ giới này cũng gặp phiền phức nha.

Tiểu Long nhìn phía trước, khóe miệng mang theo nụ cười giống như xem kịch vui vậy.

Rống Rống.

Quả nhiên, đám yêu thú, linh thú không sợ chết đang vây quanh đám người Lục Lâm Thiên, nhưng bởi vì khí tức trên người Tiểu

Long mà e ngại trong nháy mắt chuyển mục tiêu, miệng không ngừng rít gào chạy về phía đám người Linh Vũ giới khiến cho mặt đất run rẩy.

– Không xong.

Người Linh Vũ giới thầm nghĩ một tiếng không ổn, thế nhưng lúc này cũng đã không còn kịp nữa. Đám yêu thú phía sau đánh tới, cái miệng rộng mở ra, răng nanh bắn ra hàn mang sắc bén cùng với khí thế kinh người trực tiếp đánh xuống.

Phanh Phanh Phanh Phanh.

Chín người LInh Vũ giới lập tức xuất thủ ngăn cản. Chung quy mà nói, những yêu thú này cũng không nhất định có thể uy hïếp tới bọn họ. Thế nhưng nếu cứ như vậy, tiêu hao sẽ vô cùng lớn, một khi tiêu hao gần hết thì lúc đó sẽ vô cùng phiền phức.

Sưu Sưu.

Trong bầu trời lần nữa có hơn chục đạo thân ảnh hạ xuống. Dường như cũng bị đám yêu thú, linh thú phía sau truy đuổi. Hơn mười người hạ xuống, trong nháy mắt nhìn thấy động tĩnh phía trước, cả đám trợn mắt líu lưỡi.

– Mau tránh.

Hơn mười người trợn mắt, muốn thoát đi, thế nhưng cũng đã không còn kịp nữa. Trong nháy mắt cả đám bị yêu thú, cùng linh thú đông nghịt vây quanh. Mà hơn mười người này chính là đám người Không Nhận Tôn giả của Khôn Dương đảo.

Sưu Sưu.

Ngay sau đó có bốn năm mươi đạo thân ảnh đồng thời hạ xuống mang theo uy thế kinh người. Chính là đám người Thu Thủy Vương Bối Hải Linh, Địa Cương Vương Thần Bộ Tiêu, Thần Hỏa Vương Địch Viêm cùng Nguyệt Long các, Thần Kim các và cường giả của Địa Viêm đảo.

Mấy chục cường giả này vừa hạ xuống thì lập tức có phản ứng, tất cả đều bị đám yêu thú, linh thú bao vây, bị cả đám điên cuồng công kích.

Sưu Sưu.

Lại có không ít thân ảnh nhảy ra, đều là cường giả của các thế lực nhỏ, còn có cường giả tán tu đang ở trên không trung cũng bị công kích. Cả đám không thể chạy trốn. Những người này xuất hiện, có rất nhiều người bộ dáng vô cùng chật vật, thậm chí còn bị thương, dường như trên đường đi cũng vô cùng hung hiểm.

Theo công kích, mùi máu tanh tiết ra ngoài khiến cho vô số yêu thú, linh thú càng trở nên hung hăng bạo ngược lao thẳng về phía trước, hoàn toàn không sợ chết.

– Không xong, sao lại có nhiều yêu thú cùng linh thú như vậy.

– Đây rốt cuộc là nơi nào.

– Nhiều yêu thú, linh thú như vậy, cho dù có yếu cũng khiến cho chúng ta mệt chết a.

Chúng cường giả bị vây công tức thì biến sắc. Những yêu thú, linh thú này có một ít đầu có thực lực không dưới bọn họ. Đám yêu thú, linh thú này cũng ngã xuống không ít, thế nhưng cũng có không ít vũ giả, linh giả bị một đám yêu thú, linh thú điên cuồng vây công cho tới chết.

Sưu Sưu.

Động tĩnh lớn bên này hấp dẫn không ít người trong nháy mắt lao tới. Thế nhưng đám người vừa mới lao tới kia vừa mới xuất hiện thì lập tức hối hận. Thế nhưng cho dù bọn họ hối hận cũng đã muộn, bởi vì ngay lập tức đã có yêu thú vây công bọn họ.

– Ồ, Âm Dương Vương, Tiêu Dao Vương, Thiên Ưng công tử.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong đoàn người, đám người Thiên Ưng công tử, Âm Dương Vương, Tiêu Dao Vương đều đang bị yêu thú, linh thú vây công. Cả đám đang liên tục chém giết.

– Dạ cốc chủ, Quân bang chủ, Hàn lâu chủ, qua bên này đi.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi truyền âm vào trong tai ba người.

Phanh Phanh Phanh.

Ba người đang chiến đấu kịch liệt nghe thấy Lục Lâm Thiên truyền âm trong nháy mắt ngẩng đầu. Nhìn thấy đám người Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng như vô sự đứng ở phía xa, ba người lập tức nở nụ cười. Sau đó phân phó đệ tử trong môn chậm rãi đi tới gần khu vực đám người Lục Thiếu Du.

Phanh Phanh.

Ba người Hàn Ngọc Tôn giả, Quy Ngọc Tôn giả, Ngân Đao Tôn giả dẫn đầu đi trước mở đường và đoạn hậu, bảo vệ một ít người thực lực yếu kém. Sau khi mất không ít khí lực rốt cuộc cả đám người cũng đi gần tới khu vực Lục Lâm Thiên. Tức thì vô số yêu thú, linh thú rít lên dữ tợn, cảm nhận khí tức trên người Tiểu Long khiến cho chúng nó không dám tới gần.

– Chư vị không sao chứ?

Lục Lâm Thiên nhìn về phía ba sơn môn Tiêu Dao bang, Thánh Linh cốc còn có Thiên Ưng lâu. Dường như nhân số của ba sơn môn này so với ban đầu đã giảm bớt một chút, có một vài cường giả Vương cấp và Suất cấp không thấy tung tích. Có lẽ đã ngã xuống dọc đường. Đám người còn lại đại bộ phận hiện tại đều có thương thế, có người có người bị thương nặng.

Chương 1775: Giết chóc chấn nhiếp (2)

– Cửu tử nhất sinh a. Nơi này quả thực quá kinh khủng, Lục chưởng môn, đa tạ.

Tiêu Dao Vương Quân Lâm Hàn nói, hắn cũng biết đám yêu thú kia hiện tại không dám tiến tới là do công lao của Tiểu Long. Cũng dựa vào sự bảo họ của Lục Lâm Thiên bằng không đám người bọn họ bị yêu thú cùng đám linh thú kia vây công, kết quả không cần nói cũng biết. Cho dù không chết cũng phải bị lột da.

– Lục chưởng môn, đa tạ.

Âm Dương Vương và Thiên Ưng công tử đều cảm kích hành lễ. Lúc này mà Phi Linh môn vẫn có thể giúp đỡ bọn họ quả thực vô cùng hiếm thấy.

– Chư vị khách khí rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Sao lại có nhiều yêu thú, linh thú còn có khôi lỗi như vậy?

– Phiền toái lớn rồi.

Trước không trung lần nữa xuất hiện không ít thân ảnh, từng đạo thân ảnh xuất hiện lập tức kinh ngạc. Đám người vừa tới chính là Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng cùng các cường giả Nhật Sát các, phía xa còn có Đạm Đài Tuyết Vi, Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tông, Hắc Linh Linh Vương Ô Chấn Vũ của Kiền Hiên đảo và các cường giả của Tinh Ngục các. Phía xa hơn nữa là đám người Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn cùng chúng cường giả Thánh Linh giáo.

Mọi người vừa mới xuất hiện trong nháy mắt đã bị yêu thú, linh thú ngập trời công kích. Vô số yêu thú, linh thú lục giai cùng thất giai phía dưới nhanh chóng phóng lên cao, trực tiếp hung hăng công kích đám người vừa mới xuất hiện.

Phanh Phanh.

– Ta còn tưởng rằng có lợi ích, sao lại có nhiều yêu thú, linh thú như vậy cơ chứ?

Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng dùng một chưởng đánh chết một đầu yêu thú, trong mắt tràn ngập vẻ khiếp sợ. Lúc này trong tai hắn vang lên thanh âm của Lục Lâm Thiên:

– Lạc lão ca, mau tới bên này.

– Ồ?

Lạc Kiến Hồng ngẩng đầu nhìn xuống phía dưới, nhìn thấy không gian chung quanh đám người Lục Lâm Thiên không ngờ lại không bị yêu thú công kích, ánh mắt hắn nghi hoặc một lát rồi lập tức mỉm cười.

– Tất cả đi theo ta.

Lạc Kiến Hồng hét lớn một tiếng, trong tay đánh ra từng đạo công kích mang theo lực lượng bàng bạc. Trong lòng hắn lúc này cũng kêu khổ không ngớt, hiện tại mỗi một lần thi triển công kích sẽ tiêu hao chân khí gấp ba bốn lần so với bên ngoài. Dưới loại tiêu hao này, quả thực rất dễ khiến cho người ta tiêu hao hầu như không còn.

– Lục lão đệ, lão đệ thật thoải mái nha. Ta đếm chiếm chút tiện nghi vậy.

Một lát sau, Lạc Kiến Hồng cùng chúng cường giả Nhật Sát các một đường chém giết đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên. Dọc đường đi trong Nhật Sát các còn mấy cường giả Vương cấp bị thương.

Sưu Sưu.

Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Linh Thiên Tôn cùng chúng cường giả Thánh Linh giáo cũng đi theo sau mà tới, sau đó trực tiếp rơi vào phía sau đám người Lục Lâm Thiên. Nhìn thấy hai cỗ khí tức xa lạ, từ khí tức cũng có thể nhận ra là cường giả khiến cho đám người Lạc Kiến Hồng, Thiên Địa các, Thiên Ưng lâu, Thánh Linh cốc, Tiêu Dao bang lập tức nhìn vào.

Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Linh Thiên Tôn, Quân Bất Phàm, Viên Tự Thành đều ở phía sau đám người Lục Lâm Thiên. Cả đám không nói gì chỉ lẳng lặng đứng ở một chỗ.

– Mau nhìn, sao lại không có yêu thú vây công bọn họ?

Lúc này đám người bị yêu thú, linh thú vây công có người nhìn thấy đám người Lục Lâm Thiên, Lam Thập Tam, Tử Yên, Lạc Kiến Hồng, Âm Dương Vương, Thiên Ưng công tử không ngờ lại nhàn nhã, không có bất luận một yêu thú nào vây công, sắc mặt cả đám tức thì đại biến.

– Nhanh đi tới gần bọn họ, những yêu thú, linh thú này không dám tới gần khu vực bọn họ.

Có người quát lớn một tiếng. Phát hiện ra bí mật này khiến cho vô số người chú ý, bị đám yêu thú, linh thú này vây công bọn họ chỉ có thể chạy trốn mà thôi.

Phanh Phanh Phanh.

Mọi người điên cuồng công kích mạnh mẽ, đánh chết không ít yêu thú và linh thú, trực tiếp đi tới khu vực đám người Lục Lâm Thiên đang đứng. Cả đám muốn chiếm chút tiện nghi.

– Ca ca, làm sao bây giờ?

Lục Tâm Đồng nhíu mày, vốn không có yêu thú và linh thú vây công bọn họ. Đại bộ phận đều vây công đám người kia. Nếu như đám người kia đi tới g ần thì sẽ lập tức hấp dẫn đám yêu thú điên cuồng kia còn có thú cốt khôi lỗi. Mùi máu tanh tràn ngập khiến cho đám yêu thú, linh thú này triệt để hung ác, sợ rằng ngay cả Tiểu Long cũng không thể làm cho bọn chúng kinh sợ được nữa.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, đám người kia không ngờ lại nghĩ đẹp như vậy, cũng muốn tới đυ.c nước béo cò.

– Mọi người nghe rõ cho ta. Nếu ai dám tới gần, chết không tha.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên quanh quẩn trong không trung khiến cho đám người đang lao tới lập tức sửng sốt.

– Lao tới, dù sao tất cả mọi người đều đang gặp phiền toái. Dựa vào cái gì mà để cho bọn hắn nhàn nhã như vậy? Để cho đám người này làm ngư ông đắc lợi sao?

Một thanh âm lạnh lùng vang lên. Chính là Huyền Minh Tôn giả của Linh Vũ giới vừa mới lên tiếng.

– Đúng vậy, dựa vào cái gì mà để cho bọn họ làm ngư ông đắc lợi? Chúng ta chạy tới đó.

Đám người vừa mới dừng lại tức thì bị kích động. Lúc này mọi người đang ở trong hiểm cảnh, dựa vào cái gì mà để cho người khác nhàn nhã như vậy. Tất cả mọi người lập tức cảm thấy bất bình trong lòng, trong nháy mắt lần nữa lao tới.

– Tiến tới.

Mọi người ở dưới sự bao vây của linh thú, yêu thú còn có thú cốt khôi lỗi lao thẳng về phía đám người Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy mọi người bị kích động, đám người Huyền Minh Tôn giả không khỏi mỉm cười. Đám người Không Nhận Tôn giả phía xa cũng cười nhạt một tiếng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, nhân số vô cùng nhiều, sợ rằng đám yêu thú này sẽ không khống chế được nữa. Đến lúc đó ngay cả Tiểu Long cũng không thể làm chúng nó kinh sợ.

Một tiếng đao minh giống như long ngâm từ trên thân đao vang lên. Thanh âm xuyên thấu không gian bao phủ chung quanh khiến cho vô số yêu thú chung quanh toàn thân run rẩy. Tiếng long ngâm này giống như tiếng rít gào của Tiểu Long, uy áp mạnh mẽ tới cực hạn. Dưới tiếng đao minh này không ít yêu thú, linh thú toàn thân run rẩy, bị uy áp làm cho sững lại.

– Người tới gần giết không tha.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên nhảy ra, tay cầm Huyết Lục. Huyết sắc quang mang trên Huyết Lục lóe lên, mơ hồ có sát khí tràn ngập. Đao mang bắn ra. Đao mang mang theo huyết sắc quang mang khiến cho năng lượng trong thiên địa nhộn nhạo, khí tức trên người Lục Lâm Thiên cũng đột nhiên trở nên sắc bén ngập trời.

– Chết đi.

Một tiếng quát khẽ vang lên. Huyết Lục trong tay Lục Lâm Thiên chém ra, một đạo đao mang hơn một nghìn thước bắn ra.

– Chết đi, ai dám tới gần giết không tha.

– Chết cho ta.

Sưu Sưu.

Từng tiếng quát của Lục Lâm Thiên vang lên, đao mang phá không chém tới. Từng đạo đao mang huyết sắc tạo thành một đường vòng cung, sóng gợn chung quanh giống như bị chém đôi, nhanh chóng khuếch tán sang hai bên. Đao mang mang theo tiếng sẽ gió, khi thế bàng bạc giống như vạn mã, trong nháy mắt Lục Lâm Thiên bổ ra ba đao.

Phanh Phanh Phanh.

Đao mang mang theo kình khí phô thiên cái địa bắn tới.

Chương 1776: Giết chóc chấn nhiếp (3)

Huyết sắc đao mang mang theo thanh âm bạo liệt sắc bén không gì sánh được trong nháy mắt cắt ngang không gian, nơi đao mang đi qua, không gian trực tiếp bị cắt nát hơn nghìn thước. Trong không gian, dưới ba đao của Lục Lâm Thiên, đám cường giả Vương cấp dẫn đầu còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra đã bị chém làm đôi. Vô số yêu thú, linh thú cũng bị chém thành hai đoạn.

Phanh Phanh.

Phía dưới mặt đất, nơi đao mang đi qua mặt đất trực tiếp nứt nẻ tạo thành một cái khe sâu lan tràn ra xa. Toàn bộ phía dưới đỉnh núi đổ nát, từng tảng đá lớn bỗng nhiên nứt vỡ. Ba đao vô cùng kinh khủng, khí thế ngập trời khiến cho trong lòng mọi người phát lạnh.

– Ai còn dám đi lên thử cho ta xem?

Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng. Cầm Huyết Lục trong tay, sát khí ngập trời từ trong Huyết Lục tràn ra giống như là uy áp của Huyết Lục khiến cho vô số yêu thú, linh thú lúc này không dám tới gần.

Đám người chung quanh đang cấp tốc chạy tới trong nháy mắt nhìn thấy cảnh này lập tức khôi phục lý trí. Lục Lâm Thiên trước mắt bọn họ tuyệt đối là tồn tại đáng sợ hơn vô số yêu thú, linh thú chung quanh bọn họ. Người này hạ thủ tuyệt không lưu tình, thực lực cũng kinh khủng không gì sánh được. Sợ rằng dưới Tôn cấp, không có ai là đối thủ của hắn. Dưới sự vây công của yêu thú còn có thể chống đỡ một phen, thế nhưng một khi tới gần người này thì tuyệt đối chết chắc.

Tức thì đám người đang vọt tới lập tức dừng lại, không dám tiến lên.

– Mọi người tiến lên, một khi chúng ta tiêu hao hết thì sẽ để cho kẻ khác làm ngư ông đắc lợi, đến lúc đó hậu quả vô cùng nghiêm

trọng.

Trong đám người Linh Vũ giới, thanh âm của Huyền Minh Tôn giả lần nữa vang lên, cổ động mọi người tiếp tục tiến lên, ánh mắt tràn ngập sự lạnh lẽo.

Khóe mắt Lục Lâm Thiên liếc về phía đám người Linh Vũ giới. Xem ra mấy người này nếu như có cơ hội hắn tuyệt đối không thể buông tha.

Mọi người nhìn nhau, bị yêu thú, linh thú cùng khôi lỗi vây công thế nhưng lại không thể tiến lên, nhìn Lục Lâm Thiên trước mặt, da đầu mọi người không khỏi tê dại.

Trong đoàn người, đám người Không Nhận Tôn giả cùng cường giả Tứ các Tứ đảo nhìn về phía Lục Lâm Thiên, nhìn thấy đám người Nhật Sát các bình yên vô sự trốn ở trong khu vực kia, cả đám không khỏi ước ao, đố kỵ.

Người của bốn sơn môn Thần Kim các, Nguyệt Long các, Địa Viêm đảo, Khôn Dương đảo nhìn nhau rồi lập tức đi về phía Lục Lâm Thiên. Càng tới gần trong khu vực kia, dường như càng thêm an toàn một chút, công kích gặp phải cũng ít đi một chút.

– Lục chưởng môn, có thể để cho chúng ta đi vào được không?

Trong đoàn người, một lão giả mặc hắc bào nhảy ra. Thực lực Vũ Vương bát trọng, dường như là người đứng đầu của một sơn môn không tồi nào đó. Thế nhưng sắc mặt lại tái nhợt, thân ảnh chật vật nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, dùng ánh mắt ước ao nhìn đám người nhàn nhã ở trong khu vực trước mặt.

– Sao ta phải cho các ngươi tiến vào nơi này? Ngươi hãy cho ta một lý do hợp lý đi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, lạnh nhạt nói.

Lão giả kia bị sát khí ngập trời của Lục Lâm Thiên bao phủ, trong lòng không khỏi có chút hoảng hốt, hắn cắn răng một cái rồi nói:

– Lục chưởng môn, ngươi quả thực không có lòng từ bi a. Các ngươi có thể bình yên vô sự, thế nhưng lại không để ý tới sinh tử của người khác, chỉ lo bản thân mình, ngươi không cảm thấy như vậy là rất quá phận sao?

– Không sai, quả thực hơi quá đáng, dựa vào cái gì mà chỉ lo cho bản thân mình không để ý tới sinh tử của người khác.

– Quá đáng.

– Chúng ta cũng muốn tới đó.

Lão giả này vừa mới dứt lời, tức thì nhận được không ít người ủng hộ, cả đám tức thì quở trách Lục Lâm Thiên.

Lạc Kiến Hồng, Tử Yên, Lam Thập Tam, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Thiên Ưng công tử, Âm Dương Vương, Tiêu Dao Vương đều nhíu mày nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Cả đám không nói lời nào, trong lòng không ngừng suy đoán xem Lục Lâm Thiên sẽ xử lý như thế nào.

– Đám vương bát đản này cả đám ích kỷ thế nhưng một khi gặp chuyện lại không cho người khác ích kỷ, không để cho bọn hắn tiến đến thì lại nói giống như đạo lý nằm ở trong tay bọn hắn vậy. Nếu đổi lại là bảo vật thì sợ rằng cả đám đã sớm tàn sát lẫn nhau rồi.

Thiên Thủ Quỷ Tôn cả giận nói.

– Nhân loại đều là như vậy, dường như không có ai là ngoại lệ, cả đám đều tham lam, ích kỷ, vì lợi ích mà liều lĩnh, đây là bệnh chung của nhân loại.

Bàn Hủy không để ý tới mọi người, lạnh nhạt nói.

Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, nhìn hắc y nhân trước mặt, nghe thanh âm phụ họa chung quanh. Một lát sau Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi rồi nói:

– Các ngươi câm miệng lại, nghe rõ cho ta. Ta cho các ngươi vào là thương tình các ngươi, không cho các ngươi vào thì ta cũng không thiếu nợ các ngươi một chút nào. Về phần ích kỷ, trong các ngươi có ai biết nghĩ tới người khác, có ai không vì bảo vật mà tới. Mà hiện tại bản công tử nói giết không tha thì ta sẽ giết không tha. Ai dám tới gần tự mình tìm chết, bản công tử cũng không ngại. Trước khi nói bản công tử thiếu các ngươi thì các ngươi phải suy nghĩ xem bản thân mình có tư cách không.

Ngao.

Lời còn chưa dứt, Huyết Lục xuất thủ, ngay trong ánh mắt của không ít người, đao mang trong tay Lục Lâm Thiên mang theo thanh âm giống như long ngâm trong nháy mắt bổ vào Vũ Vương bát trọng. Sắc mặt Vũ Vương bát trọng kia trong nháy mắt trở nên kinh hãi nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, quanh thân lập tức xuất hiện hộ thân cương khí.

Cạch…

Đao mang đánh xuống giống như vẫn thạch đập vào hộ thân cương khí, trong nháy mắt khi tiếp xúc cả không trung đột nhiên khẽ run rẩy, cả không gian như đình trệ. Hộ thân cương khí của Vũ Vương bát trọng kia bắn ra quang mang chói mắt. Một cỗ kình phong kinh khủng sắc bén vô cùng nhanh chóng bạo phát.

Phanh Phanh.

Chỉ trong nháy mắt, Vũ Vương bát trọng và hộ thân cương khí quanh người hóa thành huyết vụ rơi xuống không trung.

– Kháo, coi lời ta nói là không khí hay sao? Nếu như các ngươi không nghe vậy thì chết đi.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát lên một tiếng, Huyết Lục trong tay liên tục chém ra.

Sưu Sưu.

Mỗi một đao đánh ra đều đem một cường giả Vương cấp gần đó trực tiếp cắt thành hai đoạn, chỉ trong nháy mắt Lục Lâm Thiên lần nữa đánh chết bốn cường giả Vương cấp. Sát khí ngập trời tràn ngập không gian, giống như là sát thần lăng không mà đứng khiến cho trong linh hồn mọi người cảm thấy lạnh lẽo. Huyết Lục mang theo sát khí ngập trời và tiếng đao minh giống như long ngâm khiến cho yêu thú và linh thú lập tức lùi lại.

– Chạy, chạy mau…

– Mau lui lại.

Đám người vừa mới phụ họa lập tức sợ hãi, vội vã cấp tốc chạy trốn. Lúc này bọn họ mới biết được Lục Lâm Thiên trước mắt này so với trong tưởng tượng của bọn hắn còn khó đối phó hơn. Ai cũng thật không ngờ Lục Lâm Thiên lại trực tiếp đại khai sát giới, không coi chúng cường giả vào trong mắt.

– Hừ, ai dám tới gần trong vòng một trăm mét giết không tha.

Chương 1777: Tuyết Vi ra tay (1)

Nhìn mọi người lui lại về phía sau, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Huyết Lục nắm trong tay, sát khí lưu chuyển không ngừng sau đó mới trở lại về vị trí ban đầu.

Nhìn Lục Lâm Thiên, đám người vừa mới lui về phía sau không khỏi hít sâu một hơi. Thân ảnh áo xanh kia mang theo sát khí ngập trời kia khiến cho không ai dám trêu vào.

Tất cả cường giả của Thiên Địa các, Nhật Sát các, Thiên Ưng lâu, Tiêu Dao bang, Thánh Linh cốc đều hít sâu một hơi. Nhìn Lục Lâm Thiên tỏa ra sát khí ngập trời trong lòng bọn họ ngổn ngang cảm xúc. Sợ rằng ai chọc vào tiểu sát tinh này thì cũng không thể sống được khá giả. Ngoài việc tu vi bản thân cường hãn không gì sánh được, trên người lại có thủ đoạn nhiều không kể xiết, người như thế này quả thực quá kinh khủng.

Trong Thánh Linh giáo, Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Linh Thiên Tôn cùng chúng cường giả trong sơn môn không khỏi có chút kinh ngạc. Vốn bọn họ tưởng rằng giáo chủ lúc ở trong Thánh Linh giáo chỉ vì muốn làm kinh sợ mọi người mà mới đánh chết mấy cường giả. Hiện tại bọn họ mới biết được trong Thánh Linh giáo vị giáo chủ trước mắt này đã thu liễm rất nhiều. Vốn bản thân giáo chủ cũng không phải là người lương thiện gì, nhìn thấy giáo chủ có khí thế như vậy khiến cho trong lòng mọi người sôi trào lên.

Grao Grao…

Rống Rống.

Yêu thú cùng linh thú cuồn cuộn khoong dứt tiếp tục công kích về phía mọi người, thi thoảng có cường giả Vương cấp, Suất cấp ngã xuống. Thậm chí còn có cường giả Vương cấp bị ép dùng hồn anh tự bạo, cảnh tượng giết chóc kinh khủng tràn ngập trong không gian.

Cường giả Nhật Sát các, Thiên Địa các, Thánh Linh cốc, Tiêu Dao bang, Thiên Ưng lâu nhìn chăm chú vào cảnh tượng trước mặt, lúc này bọn họ mới biết được đám người bọn họ may mắn ra sao. Ngay cả mấy cường giả Tôn cấp cũng dùng ánh mắt cảm kích nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Lúc này Lục Lâm Thiên có thể bảo vệ bọn họ tuyệt đối rất hiếm thấy.

– Triệu trưởng lão, ẩn thận.

Phanh Phanh.

Nói xong, trong Địa Viêm đảo có một trưởng lão bị xé tan thành từng mảnh nhỏ dưới móng vuốt của yêu thú.

Phanh Phanh.

Thanh âm trầm thấp bạo liệt vang lên, trong không ít đại môn đại phái lúc này đã có người ngã xuống. Dưới công kích cuồn cuộn không ngừng của yêu thú và linh thú, dưới mặt đất tràn ngập thi thể, máu chảy thành sông, sát khí ngập trời khiến cho những yêu thú còn lại càng thêm hung ác, bạo ngược. Cứ lớp trước ngã xuống thì lớp sau lại tiến lên công kích, thế nên chúng cường giả có thực lực thấp hiện tại đã bắt đầu cảm thấy khó khăn khi chống đỡ.

– Đảo chủ, Cao trưởng lão đã bị thương nặng, mấy trưởng lão khác cũng đều có thương thế trong người, chúng ta ngày càng tiêu hao nghiêm trọng, làm sao bây giờ?

Trong chiến đấu kịch liệt, Hỏa Đao Vương nói với Đạm Đài Tuyết Vi.

Đạm Đài Tuyết Vi quay đầu lại, cả người mồ hôi nhễ nhại, lúc này Cao Trường Cung đã bị thương nặng, không ít các trưởng lão trên người cũng bị thương, trên đường đi tới nơi này, Thiên Vân đảo đã tổn thất mất vị trưởng lão Suất cấp.

Đạm Đài TUyết Vi cau mày, lúc này nàng là đảo chủ Thiên Vân đảo. Nhưng sau khi phụ trách Thiên Vân đảo nàng mới cảm giác được, trách nhiệm của đảo chủ Thiên Vân đảo không ít, trước đây có sư phụ đứng trước nàng cũng không cảm thấy có chuyện gì. Thế nhưng lúc này nàng mới chân chính cảm nhận được, làm người đứng đầu một đảo tuyệt đối không phải là một chuyện dễ dàng.

Đôi mắt xinh đẹp nhìn phía trước, trong mắt Đạm Đài Tuyết Vi xuất hiện một thân ảnh màu xanh, nhìn cường giả đang dùng tiêu hao để chống đỡ chung quanh, nàng thấp giọng nói:

– Mọi người đi theo ta.

Nói xong, Đạm Đài Tuyết Vi nhíu mày, bộ y phục màu cam trên người dưới kình khí ngập trời khẽ tung bay, tay áo vung lên, một cỗ linh lực bàng bạc bạo phát. Linh lực tràn ra, một đạo quyến ấn mang theo kình phong sắc bén đánh về phía một đầu yêu thú phía trước.

Phanh Phanh.

Trong không gian trực tiếp vang lên thanh âm trầm thấp, bạo liệt. Một cỗ kình phong giống như một cơn lốc khuếch tán, trong không trung mơ hồ vang lên tiếng xé gió. Dưới một quyền này, thân ảnh yểu điệu kia dựa thế nhảy về phía trước vài trăm thước, trực tiếp đánh về phía trước.

Chúng cường giả Thiên Vân đảo phía sau, hai cường giả Tôn cấp dẫn đầu lao thẳng về phía trước. Những yêu thú này thật ra không thể ngăn cản được cường giả Tôn cấp, thế nhưng cường giả Tôn cấp phải bảo vệ những người còn lại cho nên không thể trở tay kịp. Lúc này đảo chủ đi trước, bọn họ đương nhiên phải đi theo, không thể để đảo chủ gặp chuyện không may.

– Lục chưởng môn.

Ngoài phạm vi nơi đám người Lục Lâm Thiên đứng chừng trăm thước, thân ảnh Đạm Đài Tuyết Vi lăng không mà đứng, quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang tráo.

– Đạm Đài Tuyết Vi?

Đạm Đài Tuyết Vi đi tới, Lục Lâm Thiên đương nhiên đã sớm chú ý tới, hắn nhíu mày, thân hình tiến lên nói:

– Tuyết Vi cô nương có gì chỉ giáo?

– Lục chưởng môn, không biết chưởng môn có thể để cho người Thiên Vân đảo chúng ta tiến vào nghỉ ngơi một chút được không?

Nhìn nam tử áo xanh trước mặt, Đạm Đài Tuyết Vi trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, nàng cũng biết việc sư phụ mình cùng với Hỏa Đao Vương, Kiếm Linh Vương vây công Lục Lâm Thiên, cho nên dọc đường đi nàng thậm chí còn không dám chào hỏi. Sợ rằng lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên vẫn còn định kiến với Thiên Vân đảo.

Sưu Sưu.

Chúng cường giả dưới sự bảo hộ của hai cường giả Tôn cấp nhanh chóng đi tới phía sau Đạm Đài Tuyết Vi. Vô số yêu thú lập tức đánh tới thế nhưng đều bị cường giả Thiên Vân đảo ngăn trở. Nhìn thấy đảo chủ lúc này không ngờ lại muốn trao đổi với Lục Lâm Thiên, người của Thiên Vân đảo cũng biết đảo chủ đời trước đã ra tay đối phó với Lục Lâm Thiên này, Lục Thiếu Du và Thiên Vân đảo đã có chút ân oán, dùng tính cách của Lục Thiếu Du này sợ rằng hiện tại không bỏ đá xuống giếng đã là không tồi rồi.

– Không được, ta nghĩ ân oán của ta và Thiên Vân đảo có lẽ Tuyết Vi cô nương cũng biết. Nếu là cô nương cô nương sẽ làm thế nào?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Đạm Đài Tuyết Vi, Thiên Vân đảo xuất thủ đối phó với hắn, oán khí trong lòng hắn cho tới hiện tại còn chưa tiêu tan, Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

– Nếu như một mình Tuyết Vi cô nương tiến đến đương nhiên ta sẽ không có chút ý kiến nào, về phần những kẻ khác thì quên đi.

Nghe thấy Lục Lâm Thiên trực tiếp cự tuyệt, chúng cường giả Thiên Vân đảo không khỏi thất vọng. Ai bảo đảo chủ trước đây của bọn họ từng xuất thủ đối phó Lục Lâm Thiên, lần này phiền phức lớn rồi.

Ánh mắt Đạm Đài Tuyết Vi khẽ đổi, ngẩng đầu nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Lục chưởng môn, ân oán của Lục chưởng môn và Thiên Vân đảo ta cũng biết một chút, ta có thể làm chủ, ân oán của Thiên Vân đảo và Lục chưởng môn từ nay về sau sẽ xóa bỏ, chưởng môn thấy thế nào?

– Cô nương làm chủ? Sợ rằng Tuyết Vi cô nương không thể làm chủ a.

– Ta lấy thân phận đảo chủ Thiên Vân đảo làm chủ, Lục chưởng môn có lẽ có thể tin tưởng được ta.

Đạm Đài Tuyết Vi nói.

– Đảo chủ Thiên Vân đảo?

Chương 1778: Tuyết Vi ra tay (2)

Lục Lâm Thiên sửng sốt, thảo nào hắn không nhìn thấy Mộ Dung Lan Lan kia, hóa ra là Đạm Đài Tuyết Vi đã trở thành đảo chủ, không biết vì sao Mộ Dung Lan Lan lại thoát vị nhanh như vậy.

– Chúc mừng Tuyết Vi cô nương.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức nói:

– Thế nhưng sợ rằng Tuyết Vi cô nương sai rồi, ân oán của ta và Thiên Vân đảo không phải do Thiên Vân đảo định đoạt. Thiên Vân đảo động thủ với ta, bây giờ không ngờ lại còn có thể mở miệng nói xóa bỏ được. Cho dù là muốn nói thế, thì cũng chỉ có ta mới có tư cách nói câu này. Là ta không muốn xóa bỏ chứ không phải là Thiên Vân đảo.

Lục Lâm Thiên nói xong, ánh mắt mang theo hàn ý nhàn nhạt nhìn về phía trước.

– Lục Lâm Thiên, ngươi đừng không biết xấu hổ.

Kiếm Linh Vương tiến lên một bước nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Kiếm Linh Vương, ngươi có tin ngay bây giờ ta sẽ giết ngươi hay không? Sợ rằng lúc đó sẽ không ai bảo hộ được ngươi đâu. Chỉ cần ngươi dám nói một câu không tin, ta sẽ cho ngươi biết chữ chết viết như thế nào. Đừng đem Thiên Vân đảo ra làm ta sợ, nếu như ta sợ Thiên Vân đảo thì cũng sẽ không đánh chết Dương Tề Thuyên, ngươi hãy tự mình suy nghĩ một chút, đánh chết ngươi dễ hay là Dương Tề Thuyên kia dễ đi.

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn Kiếm Linh Vương, trong mắt hiện lên sự khinh thường.

– Ngươi…

Khuôn mặt Kiếm Linh Vương đỏ lên, thực sự không dám nói tiếp nữa. Lục Lâm Thiên giết chết Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên hắn đã tận mắt nhìn thấy. Lục Lâm Thiên này ngay cả Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên cũng dám đánh chết, muốn giết hắn thì tuyệt đối sẽ không chớp mắt. Lục Thiếu Du chắc chắn có thực lực đó. Lục Thiếu Du đã không e ngại Thiên Vân đảo thì bản thân hắn cũng không là cái gì. Giờ phút này Kiếm Linh Vương cũng không dám khiêu chiến giới hạn trong lòng Lục Thiếu Du. Bằng vào tính cách của Lục Thiếu Du, sợ rằng tuyệt đối sẽ xuất thủ với hắn.

– Tiễn trưởng lão, lùi xuống.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn Kiếm Linh Vương, trong mắt hiện lên sự cảnh cáo. Tuy rằng nàng mới ngồi lên chức vị đảo chủ Thiên Vân đảo chưa lâu, thế nhưng trên người hiện tại cũng có một cỗ khí tức thượng vị giả.

– Lục chưởng môn, sự việc lần trước ta vô cùng xin lỗi Lục chưởng môn. Mong Lục chưởng môn nể mặt ta xóa bỏ việc này có được không? Không phải là ngay cả mặt mũi của ta Lục chưởng môn cũng không cấp cho đó chứ?

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt tràn ngập sự bất đắc dĩ.

Nhìn ánh mắt quyến rũ của Đạm Đài Tuyết Vi, sợ rằng lúc này không có một nam nhân nào có thể cự tuyệt. Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng run lên, sau khi suy nghĩ một lát rồi nói:

– Đương nhiên ta sẽ nể mặt Tuyết Vi cô nương, các ngươi vào đi. Thế nhưng chuyện của ta và Thiên Vân đảo không phải nói xóa bỏ là xóa bỏ, chuyện này sau đó nói tiếp.

– Đa tạ Lục chưởng môn.

Đạm Đài Tuyết Vi ngẩn ra rồi nói lời cảm tạ Lục Lâm Thiên, ánh mắt nàng nhìn về phía sau, chúng cường giả Thiên Vân đảo nhanh chóng thoát khỏi công kích của yêu thú, tiến vào trong phạm vi an toàn.

Sắc mặt Kiếm Linh Vương vô cùng xấu xí, không dám nói lời nào. Đứng ở giữa đám trưởng lão rồi tiến vào phạm vi an toàn.

– Hóa ra Mộ Dung đảo chủ đã thoái vị, Tuyết Vi cô nương trở thành đảo chủ quả thực đáng để chúc mừng a.

Phiên Hải Vương Lạc Kiếm Hồng tiến lên chúc mừng một câu. Sau đó Thiên Ưng công tử, Âm Dương Vương, Tiêu Dao Vương cũng tiến lên nói vài lời khách sáo.

– Tuyết Vi tư chất còn thấp, mong Lạc các chủ sau này giúp đỡ nhiều hơn.

Đạm Đài Tuyết Vi đáp lễ.

Lúc này Lục Lâm Thiên lại nhìn về phía trước. Trong lúc hỗn chiến, nhân số sợ rằng có hai ba nghìn người. Nếu không phải vừa rồi hắn xuất thủ làm cho kinh sợ, sợ rằng sẽ có không ít người chen chúc chạy qua đây.

– Lục chưởng môn, Tinh Ngục các chúng ta tới bái phỏng. Lục chưởng môn có thể để cho Tinh Ngục các chúng ta đi vào trong đó nghỉ ngơi một lát được không? Chúng ta vô cùng cảm kích.

Trước không trung lúc này có mấy chục thân ảnh vọt tới, chính là Hắc Linh Vương Ô Chấn Vũ cùng chúng cường giả Tinh Ngục các.

– Lục chưởng môn, Kiền Hiên đảo chúng ta tới bái phỏng. Mong Lục chưởng môn có thể để cho Kiền Hiên đảo chúng ta vào phía trong nghỉ ngơi một lát, chúng ta nhất định sẽ cảm tạ.

Một thanh âm hùng hậu vang lên, Kim Chùy Vương Kỷ Diệu Tông mang theo đám người Kiền Hiên đảo vọt tới phía trước. Phía sau còn có không ít yêu thú, linh thú đang truy đuổi.

– Hắc Linh Vương, Kim Sí Vương.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn dường như cũng không có bao nhiêu giao tình với đám người Kiền Hiên đảo và TInh Ngục các, thế nhưng cũng không có ân oán. Lúc này hai sơn môn này tới cầu tình, nếu như cự tuyệt sợ rằng sẽ vô duyên vô cớ mà đắc tội với hai sơn môn. Hắn đã gây không ít thù hằn, nếu như đắc tội với hai sơn môn này nữa thì tuyệt đối không phải là chuyện tốt. Nếu như để cho bọn họ tiến đến thì cũng coi như bán cho bọn họ một phần nhân tình, sau này ít nhiều cũng có chỗ hữu dụng.

– Mời hai vị.

Lục Lâm Thiên do dự một lát rồi mỉm cười nói.

Hắc Linh Vương và Kim Sí Vương dường như không ngờ Lục Lâm Thiên lại nói vậy, hai người có chút ngoài ý muốn. Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tông nói:

– Lục chưởng môn, những lời nói nhảm ta không nói nữa, Kỷ mỗ nhớ kỹ phần ân tình này của Lục chưởng môn.

Nói xong, Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tông mang theo cường giả trong môn tiến vào trong khu vực an toàn. Đông đảo cường giả trong môn lúc này quay về phía Lục Lâm Thiên thi lễ, vẻ cảm kích trong mắt không thể nào nói hết được.

– Lục chưởng môn, Ô mỗ cảm tạ.

Ô Chấn Vũ ôm quyền thi lễ, trong nháy mắt mang theo chúng cường giả trong môn đi vào trong khu vực an toàn.

– Hai vị không cần khách khí.

Lục Lâm Thiên nói.

Rống Rống.

Ô Ô.

Từng tiếng gầm dữ tợn vang lên. Số người tiến vào trong phạm vi càng nhiều khiến cho vô số yêu thú, linh thú chung quanh chú ý. Cả đám nhanh chóng lao thẳng tới, những người ở bên ngoài có thể tùy thời bị công kích.

– Lão đại, người quá nhiều, ta sợ áp chế không được đám yêu thú không sợ chết này.

Thanh âm oán giận của Tiểu Long truyền tới.

– Mọi người tiến gần lại nhau hơn một chút.

Lục Lâm Thiên nói, lúc này nhân số đã tăng lên khá nhiều. Hơn nữa mùi máu tươi trong không gian quá nồng khiến cho đám yêu thú, linh thú này càng lúc càng bạo ngược. Khí tức của Tiểu Long ngày càng khó có thể ngăn cản bọn chúng.

Mọi người nghe vậy lập tức tiến sát lại nhau. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng vừa vặn đứng ở bên người Tử Yên và Đạm Đài Tuyết Vi, hai cỗ thân thể mềm mại dán lên người, hai mùi hương khác nhau truyền tới khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên xao động.

Nhưng mà lúc này Lục Lâm Thiên cũng không có tâm tư thưởng thức. Trước không trung hiện tại lại có mười đạo thân ảnh lao tới, chính là Thu Thủy Vương Bối Hải Linh, Địa Cương Vương Thần Bộ Tiêu, Thần Hỏa Vương Địch Viêm cùng chúng cường giả Nguyệt Long các, Địa Viêm đảo, Thần Kim các.

Chương 1779: Linh Mãng tái hiện

– Lục chưởng môn, có thể để cho chúng ta tiến vào nghỉ ngơi một lát được không?

Thu Thủy Vương Bối Hải Linh nói, ba sơn môn này nhìn thấy đám người Kim Sí Vương, Hắc Linh Vương đi vào trong khu vực này lập tức ước ao. Lúc Lục Lâm Thiên xuất thủ đối phó với Khôn Dương đảo bọn họ cũng không xuất thủ. Tuy rằng từ đầu mọi người đứng cùng nhau, thế nhưng dù sao cũng không có thù oán với Phi Linh môn. Cho nên hiện tại đương nhiên muốn tới hưởng chỗ tốt một chút.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong lòng có chút lạnh lẽo. Đối với ba sơn môn này đương nhiên hắn sẽ không khách khí. Ba sơn môn này còn chưa biết chuyện Vạn đảo nhai, thế nhưng một khi biết thì sẽ là tử địch. Mà vì Thánh Linh giáo hắn tuyệt đối không thể bỏ qua những sơn môn này.

– Chư vị, nhân số hiện tại đã quá nhiều, các ngươi tự mình cầu phúc đi. Tình huống của Khôn Dương đảo dường như không được tốt lắm. Chư vị cũng nên đi tới giúp đỡ Khôn Dương đảo đi.

Lục Lâm Thiên trực tiếp cự tuyệt, hắn sao có thể chiếu cố ba sơn môn này. Nếu như có cơ chuyện, chuyện như bỏ đá xuống giếng Lục Lâm Thiên cũng không ngại bỏ thêm vài hòn.

Hừ.

Bị Lục Lâm Thiên cự tuyệt, sắc mặt cường giả Thần Kim các, Nguyệt Long các, Địa Viêm đảo lập tức trở lên khó coi. Bọn họ không ngờ Lục Lâm Thiên này lại nể mặt Tinh Ngục các và Kiền Hiên đảo thế nhưng lại không nể mặt bọn họ.

Nhìn thấy ba sơn môn bị làm nhục, cường giả Tinh Ngục các, Kiền Hiên đảo âm thầm đắc ý. Ngay cả người của Thiên Vân đảo cũng không ngoại lệ. Nhìn thấy người khác mất mặt, đặc biệt là những sơn môn âm thầm cạnh tranh nhau bao nhiêu năm nay thì là một chuyện vô cùng hài lòng.

– Hừ, Lục Lâm Thiên, Thần Kim các ta sẽ nhớ kỹ chuyện này.

Phanh Phanh.

Cùng lúc đó có một đám lớn yêu thú, linh thú vây công tới. Mọi người lại phải tiếp tục xuất thủ ngăn cản. Những yêu thú, linh thú còn thú cốt khôi lỗi này đã bắt đầu khiến cho mọi người có chút e ngại.

– A…

Phía xa truyền đến tiếng kêu thảm thiết, không ngừng có người ngã xuống. Người ngã xuống thấp nhất cũng là Suất cấp, cường giả Vương cấp ngã xuống cũng không ít. Khắp nơi là thi thể, mùi máu tanh tràn ngập phía chân trời.

Lục Lâm Thiên nhìn vào cảnh này, khóe miệng nhếch lên mang theo hàn ý. Phía xa, trong Khôn Dương đảo dường như có hai trưởng lão Vương cấp bị thương nặng, Không Nhận Tôn giả đang bảo vệ mọi người, thế nhưng cũng vô cùng chật vật. Trong Linh Vũ giới, có Huyền Minh Tôn giả bảo hộ, chung quy vẫn tốt hơn so với nhân mã của các thế lực khác.

Còn những tán tu và người của các thế lực khác hiện tại vô cùng thảm. Quả thực muốn chạy cũng không thể chạy thoát. Một khi bị đám yêu thú, linh thú còn có thú cốt khôi lỗi bao vây thì không chết không ngớt. Gần ba nghìn người có lẽ hiện tại số người ngã xuống đã hơn mấy trăm, người thương nhẹ, thương nặng vô số.

Mà số yêu thú, linh thú bị đánh chết cũng có không ít. Đếm sơ qua cũng phải hơn một nghìn đầu. Trong đó có hơn phân nửa là do cường giả Tôn cấp đánh chết. Mà những yêu thú, linh thú bị thương dường như không có một chút ảnh hưởng nào, chỉ cần không chết thì sẽ lập tức điên cuồng công kích.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn chung quanh, chờ sau khi đám người này lưỡng bại câu thương tới một trình độ nhất định, đến lúc đó hắn cũng có thể thuận lợi đi tới cửa thứ ba.

Ngao.

Lúc này bỗng nhiên có mấy tiếng gầm gừ xuyên thấu không gian truyền tới. Thanh âm vừa dứt, trong bầu trời đột nhiên xuất hiện một đầu yêu thú khổng lồ. Thanh âm giống như rồng ngâm, toàn thân tràn ngập lân phiến màu trắng. Cái miệng dữ tợn mở ra, thân thể khổng lồ lơ lửng phía chân trời. Thân thể di chuyển mang theo từng cơn cuồng phong, uy áp kinh người tràn ra khiến cho gợn sóng trong không gian nhộn nhạo.

– Long Linh mãng viễn cổ.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn không ngờ lúc này Long Linh mãng viễn cổ này lại xuất hiện. Thực lực của đầu Long Linh mãng viễn cổ này không dưới Bàn Hủy, lại là Linh Vương ở thế giới bên ngoài.

Ngao.

Đầu Long Linh mãng viễn cổ này vừa mới xuất hiện trong nháy mắt rống lên một tiếng. Thanh âm chói tai quanh quẩn trong không gian, bằng vào mắt thường có thể thấy được, thanh âm xuyên thấu không gian mang theo tầng tầng lớp lớp gợn sóng trong không gian.

– Tất cả cẩn thận một chút, đây là linh hồn công kích của Long Linh mãng viễn cổ.

Hắc Vũ biến sắc, hắc bào trên người tung bay. Một đạo quang tráo vô hình bao phủ mấy người Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Như Hoa, Thiên Sí Tuyết Sư. Bàn Hủy và Bàn Vân cũng đã nhanh chóng bố trí quang tróa bảo hộ hai tiểu tử Bảo Nhi, Bối Nhi vào bên trong.

Lục Lâm Thiên cũng đã cảm giác được không bình thường, nghe Hắc Vũ nói vậy lập tức đề phòng. Thế nhưng lúc này từng tiếng kêu thảm thiết vang lên không ngừng trong không trung.

– A…

Không ít cường giả Vương cấp, thậm chí là Tôn cấp nghe thấy thanh âm sắc bén này ngay từ đầu còn tưởng rằng là tiếng thú minh bình thường. Thế nhưng không ngờ khi thanh âm này lọt vào tai lại hóa thành linh hồn công kích kinh người, tức thì không gian trong đầu bị linh hồn công kích của Long Linh mãng viễn cổ. Linh thú bát giai, thực lực của đạo công kích này không cần phải nóim những người thực lực thấp, ngay cả cường giả Vương cấp trong nháy mắt phun ra một ngụm máu, ánh mắt dại ra.

Ô Ô…

Trong nháy mắt này, yêu thú chung quanh giống như không bị tổn hao chút nào, lập tức lao thẳng về phía trước. Trong sát na, một đám lớn cường giả Vương cấp ngay cả hồn anh cũng không thể chạy trốn, biến thành từng mảnh nhỏ dưới móng vuốt của yêu thú và linh thú. Mà ngay cả một ít Tôn cấp có thực lực thấp cũng bị ảnh hưởng không ít.

– Trời ạ, là Long Linh mãng viễn cổ, nơi này không ngờ lại có linh thú kinh khủng như vậy.

– Mọi người cẩn thận, là Long Linh mãng viễn cổ, linh thú này có công kích linh hồn vô cùng kinh khủng.

Một đám lớn cường giả trúng chiêu, một cường giả Tôn cấp quát lớn, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc. Đầu Long Linh mãng viễn cổ trước mặt mọi người hiện tại không phải là yêu thú bình thường a.

– Long Linh mãng viễn cổ, không ngờ lại còn có vật này.

Tử Yên, Đạm Đài Tuyết Vi nhìn đầu quái vật rồng không ra rồng trước mặt, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự kinh ngạc.

Ngao.

Long Linh mãng viễn cổ không lồ rít lên một tiếng, thân hình khổng lồ mang theo tốc độ cực nhanh trong nháy mắt lao thẳng về phía một trưởng lão Vương cấp của Khôn Dương đảo. Cái miệng dữ tợn trên thân thể khổng lồ kia mở ra. Dưới răng nanh sắc bén, trong không gian lập tức xuất hiện một cái khe màu đen.

– Cẩn thận.

Không Nhận Tôn giả hét lớn với trưởng lão kia một tiếng rồi lao thẳng về phía Long Linh mãng viễn cổ:

– Nghiệt súc, lui lại cho ta.

Long Linh mãng viễn cổ cảm nhận Không Nhận Tôn giả đánh tới, một tiếng rống vang vọng, cái đuôi màu trắng to lớn sau lưng nhanh như thiểm điện quật về phía trước. Chỉ trong nháy mắt đã xuất hiện trước người Không Nhận Tôn giả, trước cái đuôi mang theo thanh âm bạo liệt trầm thấp, trực tiếp đánh văng gợn sóng trong không gian, hung hăng đánh về phía Không Nhận Tôn giả.

Chương 1780: Tứ Tôn liên thủ (1)

Sắc mặt Không Nhận Tôn giả đại biến, dường như không ngờ tới tốc độ của đầu Long Linh mãng viễn cổ này lại nhanh như vậy. Một đạo chưởng ấn phá không trong nháy mắt được đánh ra.

Rống.

Trước cái miệng lớn dữ tợn của Long Linh mãng, trưởng lão Khôn Dương đảo kia ngay cả thời gian né tránh cũng không có, trong nháy mắt bị Long Linh mãng nuốt trọn. Răng nanh sắc bén trực tiếp đem cường giả Vũ Vương này cắn thành hai đoạn.

Phanh Phanh Phanh.

Đồng thời, chưởng ấn của Không Nhận Tôn giả và cái đuôi của Long Linh mãng va chạm. Ngay sau đó một thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm vang vọng trong bầu trời. Thanh âm bạo liệt khuếch tán ra bốn phía.

Phanh Phanh.

Trong bầu trời, chưởng ấn và cái đuôi màu trắng trong nháy mắt bắn ra, một cỗ năng lượng kinh khủng giống như một cơn lốc trong nháy mắt khuếch tán ra bốn phía, bao phủ không gian mấy nghìn thước.

Khục khục.

Không Nhận Tôn giả trực tiếp lảo đảo lùi về phía sau. Mà lúc này cái đuôi to lớn của đầu Long Linh mãng viễn cổ kia bị đánh văng ra, một đám lớn lân phiến bị đánh vỡ. Thân hình to lớn cũng bị đẩy lùi theo cái đuôi. Thế nhưng dường như đầu Long Linh mãng này không bị đau đớn, thân hình to lớn trực tiếp đánh về phía người của Nguyệt Long các, cái đuôi khổng lồ hung hăng quét xuống.

– Cẩn thận.

Trong Nguyệt Long các, một cường giả Linh Tôn hét lớn một tiếng, bàn tay mang theo một cỗ linh lực tinh luyện cùng với tiếng xé gió chói tai bắn về phía trước.

Cảm nhận đạo linh lực tinh luyện kia, cái đuôi của Long Linh mãng quẫy mạnh, trực tiếp chống lại đạo linh lực tinh luyện. Đầu đuôi khổng lồ hung hăng quét ngang, chỉ trong sát na đem hai cường giả Vương cấp không kịp đào tẩu đánh bay. Hai người này hung hăng đập vào mặt đất phía xa, sau đó bị vô số yêu thú, linh thú vây công đánh tới.

Ngao.

Đầu Long Linh mãng viễn cổ này dường như còn chưa hài lòng, miệng rít gào một tiếng, ánh mắt nhìn về phía cường giả Linh Tôn của Nguyệt Long các vừa công kích nó. Trong miệng đánh ra một đạo công kích linh hồn bằng âm ba. Công kích linh hồn bàng bạc bạo phát, khiến cho chung quanh rung động giống như long trời lở đất. Gợn sóng trong không gian nứt nẻ.

Khục khục.

Dưới cỗ công kích bằng linh hồn này, không ít trưởng lão Vương cấp của Nguyệt Long các trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi. Phía xa cũng có không ít người bị ảnh hưởng. Ba động của công kích linh hồn hầu như bao phủ toàn bộ phía chân trời, dưới công kích linh hồn cuồng bạo, cho dù là cường giả Tôn cấp tuyệt đối cũng phải ẩn núp.

Phanh Phanh Phanh.

Chúng cường giả Vương cấp bị dư ba của linh hồn công kích tức thì ngây dại trong chốc lát. Trong chốc lát ngắn ngủi này có vô số yêu thú, linh thú đánh tới. Chỉ trong chớp mắt có không ít cường giả Vương cấp vì vậy mà ngã xuống. Những người tránh thoát được một kiếp thì lập tức hít sâu một hơi, mồ hôi lạnh không ngừng ứa ra.

– Hay cho linh hồn công kích bằng âm ba quỷ dị này.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, công kích linh hồn quỷ dị này truyền từ tai vào, khó mà đề phòng, cũng không thể ngăn cản, giống như là một chiếc trâm, cực kỳ cuồng bạo. So với linh hồn công kích của Thị Huyết Linh Phong còn mạnh hơn nhiều, không hổ là linh thú viễn cổ.

– Đầu Long Linh mãng viễn cổ này vô cùng lợi hại, trước tiên mọi người cùng nhau liên thủ đánh chết đầu Long Linh mãng viễn cổ này. Bằng không tất cả mọi người sẽ gặp phiền phức.

Trong Nguyệt Long các có một cường giả Linh Tôn lớn tiếng nói, thanh âm khếch tán trong không gian.

– Tốt, cùng nhau liên thủ đánh chết đầu nghiệt súc này.

Không Nhân Tôn giả của Khôn Dương đảo chịu thiệt thòi trong tay Long Linh mãng là người đáp lại đầu tiên. Thực lực của một mình hắn không thể đánh chết được đầu Long Linh mãng viễn cổ có thực lực khủng bố này.

– Mọi người cùng nhau đánh chết đầu nghiệt súc này cũng tốt, đồng loạt ra tay, mau chóng giải quyết nó.

Trong Thần Kim các cũng có cường giả Tôn cấp lên tiếng. Cường giả Tôn cấp của Địa Viêm đảo cũng đáp lại, ai cũng biết, nếu như đầu Long Linh mãng viễn cổ này còn tồn tại thì tổn thất của mọi người sẽ càng thêm nghiêm trọng.

– Công kích.

Trong nháy mắt bốn cường giả Tôn cấp ra tay. Chân khí, linh lực trong cơ thể bạo phát, hầu như không có chút đình trệ nào, thân thể lóe lên, tực tiếp bắn về phía đầu Long Linh mãng viễn cổ kia. Dưới cỗ khí thế kinh người của bốn cường giả Tôn cấp, toàn bộ không trung run rẩy.

– Đầu Long Linh mãng viễn cổ này không xong rồi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong Khôn Dương đảo, Nguyệt Long các, Địa Viêm đảo, Thần Kim các đều phái ra một cường giả Tôn cấp, ba Vũ Tôn một Linh Tôn, bốn người đều là cường giả không kém, tu vi đạt tới tam trọng, nếu như thực sự động thủ, chỉ sợ ngay cả một người đầu Long Linh mãng viễn cổ này cũng khó đối phó được, sợ rằng tối đa cũng chỉ lưỡng bại câu thương mà thôi. Lúc này bốn cường giả Tôn cấp tam trọng liên thủ, đầu Long Linh mãng viễn cổ này chết chắc rồi.

Ngao

Nhìn thấy bốn người đánh tới, thân thể Long Linh mãng viễn cổ run lên, hai mắt đỏ rực, miệng rống lên một tiếng giận dữ mang theo quang mang màu trắng chói mắt phóng lên cao rồi quay lại đánh về phía bốn người.

– Nghiệt súc, muốn chết.

Không Nhận Tôn giả hét lớn một tiếng, chân bước ra một bước, toàn bộ không trung giống như rung chuyển. Gợn sóng trong không trung dưới chân khuếch tán, nhộn nhạo. Thực lực Vũ Tôn tam trọng của hắn tuyệt đối là siêu cấp cường giả, thân thể trong nháy mắt nhanh như thiểm điện bắn về phía Long Linh mãng viễn cổ. Trong tay mang theo một đạo phong nhận cùng với thanh âm bạo liệt không ngừng vang vọng hung hăng đánh về phía Long Linh mãng viễn cổ.

Sưu Sưu.

Đồng thời, trong tay ba cường giả Tôn cấp khác ngưng tụ ra một đạo công kích bàng bạc kinh khủng nhanh chóng đánh về phía trước.

Bốn đạo chân khí, linh lực bàng bạc bạo phát, liên t iếp đánh vào trên người Long Linh mãng viễn cổ. Tức thì trên vô số lân phiến trên người đầu Long Linh mãng viễn cổ này phát ra âm hưởng giống như kim loại, thân thể khổng lồ của nó hung hăng bị đánh bay đi. Dưới sự liên thủ vây công của bốn cường giả Tôn cấp, nó cho dù mạnh mẽ tới đâu cũng không phải là đối thủ.

Ngao.

Long Linh mãng viễn cổ rít lên một tiếng, bốn cường giả Tôn cấp này khiến cho nó bị đau đớn không ít. Thân thể nặng nề đập xuống mặt đất, trực tiếp đập cho vô số yêu thú lục giai và một yêu thú thất giai phía dưới thành đống thịt nát.

– Nghiệt súc, ngày hôm nay bản tôn phải lấy mạng của ngươi.

Thân ảnh Không Nhận Tôn giả đánh xuống, thủ ấn trong tay được kết, một cỗ linh lực vô hình ba động rồi tạo thành một vòng tròn khuếch tán. Một đạo chưởng ấn trong nháy mắt đánh vào trên cái đầu khổng lồ của Long Linh mãng viễn cổ.

Phanh Phanh.

Dưới công kích cường hãn này, tốc độ của Long Linh mãng cũng vô cùng nhanh chóng, từ trong mi tâm của nó trong nháy mắt có một đạo quang tụ màu trắng phóng lên cao. Đạo quang trụ màu trắng này lập tức hóa thành một dáng dấp giống như bản thể của nó như đúc. Chỉ là thân thể có chút hư ảo, đầu Long Linh mãng hư ảo này kéo tới phía chân trời, một cỗ linh hồn lực bàng bạc vô cùng kinh khủng từ trong cơ thể hư ảo kia không ngừng tràn ra khiến cho vô số người ở phía dưới trực tiếp cảm thấy đau đớn trong đầu, ánh mắt dại ra.

Chương 1781: Tứ Tôn liên thủ (2)

– Công kích thiên phú của Long Linh mãng viễn cổ, thân ngoại hồn thân.

Tử Yên nhìn thân ảnh hư ảo của Long Linh mãng, sắc mặt vô cùng kinh ngạc. Có thể có thiên phú công kích cũng chỉ có tứ đại hoàng tộc, còn có yêu thú, linh thú viễn cổ, cả đám đều có huyết mạch vô cùng mạnh mẽ.

Ngao.

Thiên phú công kích của Long Linh mãng viễn cổ vừa ra, trong nháy mắt đã đánh tới chưởng ấn của Không Nhận Tôn giả. Công kích xuyên qua chưởng ấn hóa thành một cơn lốc bằng linh hồn lực bao phủ Không Nhận Tôn giả vào bên trong.

Phanh.

Chưởng ấn còn lại vẫn đánh vào trên đầu Long Mãng viễn cổ. Long Mãng viễn cổ bị một đòn nghiêm trọng, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, hai tròng mắt ngốc trệ, ánh mắt đỏ rực kia không ngờ đã bắt đầu có chút bình thường, dường như dưới đạo chưởng ấn này khiến cho nó thoát khỏi sự ảnh hưởng của năng lượng quỷ dị kia, đánh cho nó thanh tỉnh trở lại.

Khục khục.

Không Nhận Tôn giả bị cơn lốc bằng linh hồn bao phủ dùng toàn lực thoát khỏi công kích, sắc mặt trắng bệch, miệng phun ra một ngụm máu tươi. Dưới đạo công kích bằng linh hồn bàng bạc này, hắn đã bị thương nặng, linh hồn cũng bị thương nặng, hậu quả vô cùng nghiêm trọng, trong lòng vô cùng hối hận.

Nhìn thấy Không Nhận Tôn giả bị Long Linh mãng viễn cổ đánh cho phun máu tươi, ba Tôn giả khác đều âm thầm cảm thấy sảng khoái. Không Nhận Tôn giả này không ngờ lại không biết Long Linh mãng có công kích thiên phú vô cùng kinh khủng, mà Không

Nhận Tôn giả này không bị trực tiếp đánh chết đã là rất không tồi rồi.

– Trong đầu Không Nhận Tôn giả này sợ rằng có linh khí thủ hộ linh hồn.

Hắc Vũ truyền âm vào trong tai Lục Lâm Thiên nói:

– Công kích thiên phú của Long Linh mãng viễn cổ nếu như không có bất ngờ thì xảy ra thì Không Nhận Tôn giả này không chết mới là lạ. Thế nhưng hiện tại người này chỉ bị thương nặng, có lẽ trong đầu có linh khí thủ hộ linh hồn.

– Thiên phú của Long Linh mãng rất mạnh, thực lực cũng kinh khủng.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, Long Linh mãng viễn cổ này không dưới Bàn Hủy và bàn vân.

– Chết đi.

Đồng thời, ba cường giả Tôn cấp của Địa Viêm đảo, Nguyệt Long các, Thần Kim các tức thì lao thẳng về phía Long Linh mãng viễn cổ. Ba người đều mang theo công kích kinh khủng trực tiếp đánh xuống phía dưới.

Long Linh mãng thi triển công kích thiên phú đã tiêu hao không ít, đồng thời còn bị Không Nhận Tôn giả công kích, trên người lại bị thương, ánh mắt hiện tại đã khôi phục lại bình thường. Nhìn thấy ba cường giả Tôn cấp đánh tới, nó lập tức chạy trốn.

Phanh Phanh Phanh.

Ba cường giả Tôn cấp đã sớm phong tỏa không gian, tốc độ của Long Linh mãng bị ảnh hưởng vô cùng lớn, trực tiếp bị trúng công kích. Ba đạo công kích mạnh mẽ tức thì rơi vào trên thân thể to lớn của nó.

Ngao.

Dưới ba cỗ lực lượng mạnh mẽ, Long Linh mãng viễn cổ ngửa mặt lên trời kêu lên một tiếng thảm thiết, tiếng kêu thảm thiết vừa dứt, thân thể to lớn cũng từ trên bầu trời rơi xuống. Lân phiến trên người rơi xuống, máu tươi bắn ra giống như đột nhiên có một cơn mưa máu vậy. Mà dưới công kích nghiêm trọng bực này, thân thể nặng nề đập vào mặt đất, tức thì mặt đất rung chuyển.

Thân hình Long Linh mãng ầm ầm đập xuống mặt đất, cả mặt đất dường như đều kịch liệt run rẩy, giống như là địa chấn vậy. Từng cái khe to như cánh tay không ngừng lan tràn ra chung quanh. Vô số yêu thú, linh thú và thú cốt khôi lỗi bị đập nát bét, vô duyên vô cơ bị ảnh hưởng.

Khục Khục.

Trong miệng Long Linh mãng viễn cổ lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, khí tức suy yếu. Công kích nghiêm trọng như vậy nó không chết là bởi vì tuy rằng thân là linh thú, thế nhưng lực phòng ngự của bản thể nó cũng cực kỳ cường hãn.

– Bàn Hủy huynh, Bàn Vân tẩu, theo ta đi một chút rồi trở lại.

Lục Lâm Thiên truyền âm nói với hai người Bàn Hủy, Bàn Vân rồi lập tức thả người nhảy về phía trước.

Bàn Hủy, Bàn Vân đem Bảo Nhi, Bối Nhi giao cho Lục Tâm Đồng rồi đuổi theo đuôi Lục Lâm Thiên.

– Lực phòng ngự của đầu nghiệt súc này quả thực không tồi, chết đi.

Cường giả Tôn cấp tam trọng của Địa Viêm đảo lần nữa lao thẳng về phía Long Linh mãng viễn cổ đang suy yếu nằm trên mặt đất. Một đạo chân khí tinh luyện đột nhiên bắn về phía trước.

Thân hình to lớn suy yếu trên mặt đất của Long Linh mãng không ngừng dãy dụa, miệng liên tục phát ra những tiếng rống thống khổ. Máu tươi như dòng suối nhỏ từ trong lân phiến tràn ra. Nó thậm chí còn không biết là chuyện gì đã xảy ra, bị nhiều cường giả Tôn cấp như vậy vây công, nó chỉ nhớ rõ sau khi mình tới cấm địa này thì bị năng lượng quỷ dị kia khống chế, tất cả những chuyện khác nó hoàn toàn không nhớ rõ nữa.

– Nhân loại đáng chết, Bản vương nhất định phải băm vằm các ngươi thành vạn đoạn.

Mắt nhìn thấy Vũ Tôn kia một lần nữa đánh tới, Long Linh mãng viễn cổ ngửa mặt lên trời rống lên một tiếng giận dữ, trong thanh âm tràm ngập sát ý và giận dữ. Nó cũng không biết vì sao nơi này lại đột nhiên có nhiều cường giả nhân loại như vậy xuất hiện.

Tuy rằng đầu Long Linh mãng viễn cổ này nổi giận, thế nhưng vốn bản thân đã cực kỳ suy yếu cho nên cũng không có bao nhiêu sức phản kháng.

– Long Linh, ta cứu ngươi một lần.

Ngay khi đạo chân khí tinh luyện của Vũ Tôn kia đánh tới, một thanh âm nhẹ nhàng trong nháy mắt truyền tới. Lời còn chưa dứt, một thân ảnh xinh đẹp xuất hiện trước thân thể to lớn của Long Linh mãng, so với thân hình của Long Linh mãng, thân ảnh xinh đẹp này quả thực giống như một con kiến đứng trước con voi. Bất quá, khí thế trên người thân ảnh xinh đẹp này không dưới Long Linh mãng viễn cổ chút nào.

Thân ảnh xinh đẹp xuất hiện, gợn sóng quanh thân trong nháy mắt vặn vẹo. Yêu nguyên bàng bạc hội tụ sau đó hóa thành một đạo quyền ấn cực lớn. Năng lượng kinh khủng ấn chứa trong quyền ấn trực tiếp khiến cho không gian chung quanh ba động.

Sưu Sưu.

Cánh tay vung lên, quyền ấn trong nháy mắt mang theo thanh âm xé gió giống như thiểm điện bắn về phía đạo chân khí tinh luyện ở phía chân trời.

Phanh Phanh.

Hai cỗ lực lượng va chạm, thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm vang vọng không trung. Thân hình Vũ Tôn tam trọng của Địa Viêm đảo lảo đảo lui lại, mà thân ảnh xinh đẹp kia cũng bị đẩy lui. Mỗi một bước đều khiến cho mặt đất nứt nẻ, liên tiếp lùi lại mấy bước mới đứng vững được.

– Bàn Vân, sao lại là ngươi?

Long Linh mãng viễn cổ đang nổi giận nhìn thấy thân ảnh xinh đẹp kia tức kinh ngạc nói:

– Bàn Hủy, sao các ngươi lại tới đây?

– Long Linh, ngươi tỉnh rồi sao?

Bàn Hủy và Lục Lâm Thiên trong nháy mắt đáp xuống trước mặt Long Linh mãng.

– Điều này phải đa tạ một chưởng của nhân loại nọ mới khiến ta tỉnh lại.

Ánh mắt Long Linh mãng viễn cổ đảo qua trên người Lục Lâm Thiên, rõ ràng đây là nhân loại, thế nhưng hắn lại cảm thấy kỳ quái, vì sao hai người Bàn Hủy, Bàn Vân lại ở cùng một chỗ với nhân loại này.

– Long Linh, ngươi tỉnh là tốt rồi, chúng ta là người đứng đầu ở đây, cũng không thể để cho nhân loại kiêu ngạo.

Bàn Vân quay đầu nhìn Long Linh mãng viễn cổ rồi nói.

Chương 1782: Đẩy lùi tứ tôn (1)

– Bàn Hủy, Bàn Vân, sau khi trở về ta sẽ không tìm các người gây phiền toái nữa. Diễn Linh thánh quả kia ta cũng không đoạt với hai ngươi nữa.

Nhìn Bàn Vân và Bàn Hủy, trong mắt Long Linh mãng viễn cổ hiện lên vẻ cảm kích, nói:

– Các ngươi cẩn thận, thực lực những nhân loại này rất mạnh.

– Long Linh cô nương, những người này không đủ để gây sợ hãi, nếu chúng ta muốn cứu ngươi thì nhất định có thể làm được.

Lâm Thiên đưa mắt nhìn Long Linh mãng viễn cổ, tay móc ra một khỏa đan dược chữa thương thất giai cao phẩm vứt cho Long LInh mãng rồi nói:

– Trước tiên ăn vào đan dược chữa thương đi, ở đây giao cho chúng ta là được rồi.

– Ngươi không phải là người cùng một bọn với đám người kia sao?

Long Linh mãng viễn cổ do dự một chút, cảm nhận khí tức trên đan dược kia, nó lập tức há mồm nuốt vào trong miệng. Ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc, sau đó lại nhìn vào trên người hai người Bàn Hủy và Bàn Vân.

– Người này là chưởng môn của chúng ta, sau này lại nói tiếp, trước tiên ngươi cứ chữa thương đi.

– Lục Lâm Thiên, ngươi muốn làm cái gì? Lẽ nào ngay cả việc này ngươi cũng muốn nhúng tay sao?

Cùng lúc đó, bốn cường giả Tôn cấp tam trọng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt biến đổi. Phía xa có không ít người đang chiến đấu kịch liệt với yêu thú và linh thú cũng nhìn về bên này.

– Không phải ta muốn nhúng tay, mà Long Linh cô nương có không ít quan hệ với Bàn Vân tẩu và Bàn Hủy huynh của ta, các ngươi đối phó với nàng, bút sổ sách này sau này ta sẽ chậm rãi tính với các ngươi.

Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua bốn cường giả Tôn cấp, trong bốn siêu cấp cường giả này Không Nhận Tôn giả đã bị thương nặng, linh hồn cũng bị tổn thương, uy hïếp không lớn. Ba người còn lại kia, Bàn Vân và Bàn Hủy dưới tình huống bình thường sợ rằng cũng không ngăn cản được. Thế nhưng lúc này tất cả mọi người đều muốn bảo lưu thực lực, sợ rằng cũng đủ để chống lại.

– Lục Lâm Thiên, ngươi đừng quá phận, đến lúc đó đừng trách ta lấy lớn ức hïếp nhỏ.

Trong Nguyệt Long các có một lão bà trầm giọng nói. Thực lực Linh Tôn tam trọng, linh lực trong cơ thể không hề giữ lại mà bạo phát, câu dẫn năng lượng bàng bạc trong thiên địa, uy áp tràn ngập không trung.

Đánh chết một đầu linh thú bát giai, đây là chỗ tốt khó gặp. Linh thú bát giai a, toàn thân đều là bảo vật. Huống chi đây lại là Long Linh mãng viễn cổ, nếu không phải tự biết bản thân mình không thể thu phục được Long Linh mãng viễn cổ thì bốn người này sợ rằng đã liều lĩnh thu phục đầu Long Linh mãng viễn cổ này rồi. Hiện tại thật vất vả mới đánh cho đầu Long Linh mãng này suy yếu tới tình trạng như vậy, nửa đường lại xuất hiện một Lục Lâm Thiên, nếu không phải biết bên người Lục Lâm Thiên có hai đầu yêu thú bát giai thì bọn họ đã sớm xuất thủ đánh chết. Vừa rồi Lục Thiếu Du không cho bọn họ mặt mũi, đặc biệt là Khôn Dương đảo thì không cần phải nói, chỉ có thể dùng từ thù sâu như biển để hình dung.

– Muốn uy hïếp chưởng môn ta sao? Nếu như các ngươi không phục thì cứ việc động thủ. Để xem chúng ta có sợ các ngươi hay không?

Bàn Hủy hét lớn một tiếng, một cỗ long uy kinh người từ trong thân thể tuôn ra, khí thế giống như bễ nghễ thiên hạ. Đối mặt với ba cường giả Tôn cấp hiện tại Bàn Hủy không hề e ngại, có Hắc Vũ ở phía sau đủ để đối phó với mấy cường giả Tôn cấp này. Thực lực của Hắc Vũ bọn họ cũng biết, có thể đơn giản đánh chết mấy cường giả Tôn cấp này.

Nghe Bàn Hủy nói vậy, ánh mắt bốn cường giả Tôn cấp trầm xuống.

– Không Nhận Tôn giả, Phong Linh Tôn giả, Chân Cương Tôn giả, Xích Vũ Tôn giả, nếu nhưng Long Linh mãng viễn cổ và Lục chưởng môn có liên quan, nếu như các người động thủ thì Kiền Hiên đảo chúng ta sẽ vô giúp vui một chút.

Phía xa, thanh âm của Kim Sí Vương vang lên, đủ để khiến cho toàn bộ mọi người nghe rõ.

– Mấy vị Tôn giả, nếu như dám động tới Lục chưởng môn thì Thiên Vân đảo chúng ta sẽ tuyệt đối không đứng nhìn.

Đạm Đài Tuyết Vi nhíu mày, thanh âm ôn nhu quyến rũ truyền ra, cũng mang theo một cỗ khí thế không thể khinh thường.

– Ha ha, Nhật Sát các ta và Lục lão đệ có quan hệ như thế nào cũng không cần phải nói nữa. Ai dám động thủ, Nhật Sát các ta là người thứ nhất không để yên cho hắn.

Thanh âm của Phiên Hải Vương Lạc Liến Hồng truyền tới.

– Tinh Ngục các ta nhận ân huệ của Lục chưởng môn đương nhiên cũng sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Thanh âm của Hắc Linh Vương truyền ra.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, Nhật Sát các đứng chung một chiến tuyến là chuyện Lục Lâm Thiên đã dự liệu từ trước. Thế nhưng thật không ngờ, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các, còn có Thiên Vân đảo lại nói như vậy, quả thực vô cùng bất ngờ.

Trong đoàn người phía xa, sắc mặt đám người Linh Vũ giới khẽ đổi, đặc biệt là Huyền Minh Tôn giả, sắc mặt ngày càng khó coi.

Hắn không ngờ Lục Lâm Thiên lại có quan hệ với Kiền Hiên đảo, Thiên Vân đảo và Tinh Ngục các. Nếu như bọn hắn muốn đối phó, tới lúc đó độ khó không nhỏ.

Thấy bốn sơn môn Nhật Sát các, Kiền Hiên đảo tỏ rõ thái độ, ánh mắt bốn cường giả Tôn cấp trầm xuống, cũng không có cách nào. Thực lực một mình Lục Lâm Thiên bọn họ sẽ động thủ không chút do dự. Nhưng lại có thêm hai đầu yêu thú bát giai kia sợ rằng không dưới Long Linh mãng viễn cổ, nếu như thực sự động thủ tuyệt đối là lưỡng bại câu thương.

– Chư vị nếu không có việc gì thì lui ra đi thôi. Nơi này nếu như động thủ thì tiêu hao so với bên ngoài nhiều hơn mấy lần. Vạn nhất tiêu hao quá nhiều, các ngươi nhất định sẽ chết, cho nên ngàn vạn lần đừng trêu chọc ta. Còn nữa, đám người trong sơn môn các ngươi, hình như lại vừa chết thêm mấy người, nếu như chết sạch toàn bộ thì không tốt chút nào nha.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn bốn Tôn giả trên bầu trời.

– Lục Lâm Thiên, ta sẽ nhớ kỹ chuyện này.

Ánh mắt lão bà của Nguyệt Long các vô cùng lạnh lẽo. Đường đường là Tôn giả không ngờ Lục Lâm Thiên lại không đặt vào trong mắt, tức giận không cần phải nói. Nàng quay đầu nhìn lại, lúc này dưới vô số yêu thú vây công, trong môn có không ít cường giả Vương cấp bị thương nặng thêm, sắc mặt lập tức khó coi tới cực điểm.

– Phong Linh Tôn giả, ta sẽ đợi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trong nháy mắt trầm xuống, hàn ý lạnh thấu xương tràn ra. Hiện tại không phải là nơi thích hợp xuống tay với những người này, dọc đường đi còn có không ít nguy hiểm, chung quy vẫn phải lưu lại một ít người chết thay mới được. Đợi đến cuối cùng, ai không buông tha ai cũng không nhất định.

Phanh Phanh.

Trong thanh âm bạo liệt, trong mấy sơn môn lại bắt đầu có người ngã xuống.

– Hỗn đản, nghiệt súc chết tiệt.

Mấy cường giả Tôn cấp lúc này cũng không thể trì hoãn được nữa, cả đám đều dùng ánh mắt oán hận nhìn Lục Lâm Thiên. Thân hình trong nháy mắt lao thẳng xuống phía, dưới như phát tiết sự oán hận của mình với Lục Lâm Thiên vào đám yêu thú, linh thú phía dưới.

Chương 1783: Đẩy lùi tứ tôn (2)

Phanh Phanh Phanh.

Mấy cường giả Tôn cấp nổi giận xuất thủ, lúc này dùng toàn bộ thực lực, dẫn động năng lượng bàng bạc trong thiên địa. Lực lượng cuồng bạo trong nháy mắt khuếch tán ra toàn bộ không gian. Bốn người xuất thủ trực tiếp khiến cho hơn mười đầu yêu thú, linh thú thất giai và thú cốt khôi lỗi bị đánh thành tro tàn.

– Giết, giết sạch đám này.

Những cường giả thế lực nhỏ và tán tu còn lại lúc này cũng nổi giận. Bọn họ vốn bị những yêu thú và linh thú này áp chế, cũng không dám xuất thủ quá mức khiến cho tiêu hao quá nhiều. Dưới khí tức máu tanh này bọn họ giết gần như đỏ cả mắt, bắt đầu xuất thủ toàn lực, từng đầu yêu thú linh thú trong nháy mắt bị đánh chét.

– Bàn Hủy, Bàn Vân, đa tạ.

Quang mang quanh thân Long Linh mãng viễn cổ khổng lồ chợt lóe rồi hóa thành thân thể hình người, thân thể linh lung, toàn thân mặc một bộ y phục màu trắng bao phủ thân thể cực kỳ mê người. Dung nhan có thể so với nữ tử tuyệt mỹ trong nhân loại, khí chất có thêm một loại yêu mị mà nhân loại không có được, chỉ là trên khuôn mặt xinh đẹp kia lúc này tái nhợt, khí tức cực kỳ suy yếu.

– Kỳ thực cũng không cần cảm tạ chúng ta, bởi vì chưởng môn mới là người cứu ngươi.

Bàn Vân nói với Long Linh mãng.

Ánh mắt Long Linh mãng đảo qua trên người Lục Lâm Thiên, lập tức nói:

– Nhân loại, đa tạ ngươi.

– Long Linh cô nương khách khí rồi, bất quá thương thế của cô nương hiện tại không nhẹ, có lẽ rất dễ lại bị khí tức quỷ dị trong không gian này không chế, không bằng trước tiên đi theo bên người chúng ta, được không?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn Long Linh nói. Thương thế hiện tại của Long Linh sợ rằng cực kỳ nghiêm trọng.

– Ngươi là nhân loại sao phải giúp ta? Giết ta chỗ tốt đối với ngươi sợ rằng còn lớn hơn nữa a.

Long Linh nhíu mày, ánh mắt mang theo sự cảnh giác và hồ nghi nhìn Lục Lâm Thiên.

– Giúp ngươi, thứ nhất là bởi vì ta nhìn mấy người kia không vừa mắt. Thứ hai ta muốn Long LInh cô nương gia nhập Phi Linh môn của ta.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Đương nhiên, gia nhập Phi Linh môn hay không phải xem ý tứ của Long Linh cô nương. Ta cũng biết Long Linh cô nương tuyệt đối sẽ không đơn giản gia nhập Phi Linh môn. Chuyện này cũng không sao cả, có thể quen biết Long LInh cô nương cũng là một chuyện không tồi. Ngày hôm nay giúp Long Linh cô nương, nói không chừng một ngày nào đó ta lại có chuyện nhờ Long Linh cô nương hỗ trợ.

– Nhân loại, ngươi quả thực vô cùng thẳng thắn, thế nhưng đúng là ta không muốn gia nhập Phi Linh môn gì đó của ngươi, đối với nhân loại ta không có một chút hứng thú nào.

Sắc mặt Long Linh biến hóa một hồi rồi nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Ta nói rồi, không sao cả. Long Linh cô nương hiện tại có thương tích trong người, trước tiên cứ yên tâm đi theo bên người ta một đoạn thời gian, cũng an toàn hơn một chút.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Cũng tốt.

Long Linh do dự một chút, dường như không còn lựa chọn nào khác. Cỗ năng lượng quỷ dị trong không gian này khiến cho người khác trong lúc vô hình bị khống chế. Bản thân nàng đã bị thương nặng, nếu như những cường giả nhân loại khác gặp nàng, tuyệt đối sẽ ra tay lấy mạng.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mang theo một chút tiếu ý. Khi mọi người trở lại, nhìn thấy Lục Lâm Thiên mang theo Long Linh bên người khiến cho không ít cường giả âm thầm biến sắc.

– Ồ, Linh Hoàng khí.

Ánh mắt Long Linh nhìn vào trên người Tiểu Long, cỗ khí tức này khiến cho nàng ngẩn ra, sắc mặt đại biến. Dưới cỗ khí tức này khiến cho nàng có cảm giác không nhịn được mà phủ phục xuống mặt đất.

– Tiểu tử này bên người sao lại có nhiều cường giả như vậy? Huyễn Ảnh Thanh Vũ nhất định không thể bỏ qua được.

Trong đoàn người một đạo thân ảnh dễ dàng đánh chết hai đầu linh thú khổng lồ đang vây công mình, ánh mắt lén lút nhìn vào người thanh niên áo xanh phía xa.

Phanh Phanh.

Trong nháy mắt lại có hai yêu thú bị đánh chết. Những yêu thú, linh thú này tuy rằng đều có thực lực rất mạnh, cũng không sợ chết. Thế nhưng trước mặt cường giả Tôn cấp, không có tác dụng quá lớn, cũng rất khó đánh chết một cường giả Tôn cấp.

Trong toàn bộ không gian tràn ngập máu tươi, sát khí ngập trời. Trên mặt đất, thi thể yêu thú, linh thú la liệt, chồng chất giống như ngọn núi nhỏ khiến cho người khác nhìn vào không khỏi giật mình.

Trong đám thi thể như ngọn núi nhỏ có thêm không ít thi thể của cường giả vũ giả, linh giả Suất cấp, Vương cấp.

Mấy nghìn yêu thú và linh thú, thú cốt khôi lỗi lúc này đã bị đánh chết, phá hủy bốn năm phần. Mấy nghìn nhân loại một đường đi tới nơi này ngã xuống cũng không ít, ước chừng một phần ba, người bị thương nặng, thương nhẹ vô số, tiêu hao thì càng không cần phải nói tới.

Khí tức Tiểu Long bao phủ khu vực an toàn, đám người Nhật Sát các, Kiền Hiên đảo, Thiên Vân đảo nhìn người khác đánh chết yêu thú, bản thân mình lại bình yên vô sự, trong lòng thầm hô may mắn không ngớt. May mà bọn họ không có mâu thuẫn với Lục Lâm Thiên, bằng không tình cảnh của bọn họ hiện tại cũng không khác đám người kia là mấy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên vẫn nhìn kỹ đám người Nguyệt Long các và Linh Vũ giới, ánh mắt cũng đồng thời liếc nhìn không ít cường giả tán tu, thực lực có lẽ đã tới Tôn cấp. Tán tu Tôn cấp, hầu như bình thường khó có thể gặp được. Không ngờ lần này lại xuất hiện nhiều người như vậy, có mấy người thực lực dường như vô cùng mạnh mẽ.

Nhìn thi thể yêu thú ngập tràn trên mặt đất, Lục Lâm Thiên lặng lẽ chờ đợi. Bên trong này cũng có không ít yêu thú thất giai, một viên yên đan thất giai giá trị vô cùng xa xỉ, còn có tài liệu chủ chốt của Yêu linh đan. Yêu thú, linh thú thất giai, chỉ lấy một chút da lông hoặc móng vuốt trên người cũng đều là tài liệu không tồi, giá trị xa xỉ.

Mọi người tình nguyện đánh chết yêu thú, linh thú không sợ chết chứ không muốn động vào thú cốt khôi lỗi. Nhân số yêu thú, linh thú không ngừng giảm xuống. Vốn có ba bốn trăm đầu, hiện tại số còn lại không đủ ba trăm, lần nữa cũng có không ít vũ giả, linh giả ngã xuống.

Ông.

Một đạo trảo ấn mang theo tiếng rít gào từ trong tay Lục Lâm Thiên đánh ra, Liệt Thiên xuất hiện trong tay.

– Chư vị, tới lúc chúng ta xuất thủ rồi.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mang theo nụ cười ta, nói xong, thân thể biến mất tại chỗ. Trảo ấn trực tiếp chộp vào bụng một đầu yêu thú thất giai, một viên yêu đan thất giai hậu kỳ được thu vào trong túi, thân ảnh chợt lóe, nhanh chóng đem mấy chiếc nhẫn trữ vật trên tay thi thể nhân loại hai bên thu vào trong tay.

– Lão đại, đệ tới.

Thân thể Tiểu Long trong nháy mắt theo đuôi lão đại, bàn tay nhỏ bé đánh ra một đạo trảo ấn chói mắt, một viên yêu đan thất giai nhanh chóng xuất hiện trong tay.

Ba người Lục Tâm Đồng, Thiên Sí Tuyết Sư, Như Hoa đối với chuyện này đương nhiên không lạ lẫm gì, trong nháy mắt đã có hành động. Thiên Thủ Quỷ Tôn thấy vậy tức thì hiểu rõ, sau khi cười lớn một tiếng cũng gia nhập.

Chương 1784: Cướp đoạt chỗ tốt

Sưu Sưu.

Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Linh Thiên TÔn, Viên Tự Thành, Quân Bất Phàm hiểu ý mang theo đám người Thánh Linh giáo bắt đầu thu thập chỗ tốt.

Người của Thiên Vân đảo, Nhật Sát các, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các hiển nhiên cũng không ngốc, nhìn thấy đám người Lục Lâm Thiên xuất thủ, cả đám đều nhanh chóng thu thập chỗ tốt. Lúc này số yêu thú còn lại chỉ còn không tới hai trăm đầu, tuyệt đối không đủ để khiến cho mọi người sợ hãi.

– Hỗn đản.

Đám người suy yếu, toàn thân bị thương ở phía xa nhìn thấy đám người Nhật Sát các, Thiên Vân đảo vừa mới trốn ở một bên lúc này lại thu thập chỗ tốt, so với ai còn tích cực hơn, cả đám mắng to trong lòng, thế nhưng miệng lại không dám nói thành lời.

– Nhanh thu yêu đan và tài liệu, nhanh.

Tất cả mọi người đang liều mạng đánh chết yêu thú và linh thú, làm sao có thời gian thu thập chỗ tốt. Lúc này nhìn thấy động tác của đám người Lục Lâm Thiên, cả đám cuống cuồng lên.

– Đám hỗn đản này.

Đám người Khôn Dương đảo, Địa Viêm đảo thấp giọng mắng, vừa rồi những người này thoải mái, trốn ra xa như vậy khiến cho mọi người mệt chết. Cường giả Vương cấp trong môn ngã xuống hai ba người, bị thương nặng vài người, tiêu hao cũng vô cùng kinh người cho nên đang ăn vào đan dược khôi phục. Nếu như cường giả bốn sơn môn kia gia nhập vòng chiến thì bọn họ cũng không cật lực như vậy. Lúc này đám hỗn đản kia lại nhanh chân hơn bất kỳ ai, không ngừng thu thập chỗ tốt.

Mắng thì mắng, thế nhưng cường giả trong đám sơn môn Khôn Dương đảo, Địa Viêm đảo cũng lập tức thu thập chỗ tốt. Loại chỗ tốt như vậy, chung quy không thể để cho người khác độc chiếm.

Đám người Lục Lâm Thiên thu thập chỗ tốt, cảnh tượng trở nên hỗn loạn, trong lúc hỗn loạn, đám yêu thú, linh thú còn sót lại cũng bị đánh chết. Chỉ là, trong phương viên trăm thước chung quanh Lục Lâm Thiên, cũng không có ai dám tới gần đoạt chỗ tốt với Lục Thiếu Du, dường như đều vô cùng kiêng kỵ với hắn.

Trong lúc thu hoạch chỗ tốt, vì chỗ tốt đương nhiên cũng khiến cho không ít người phân tranh, cho nên lập tức giao thủ cùng nhau.

Thi thể yêu thú, linh thú chồng chất như núi cũng không có bao lâu lại bị lật tung một lần. Có yêu thú, những tài liệu tốt trên người nhanh chóng bị chúng cường giả thu thập hết.

Trên khuôn mặt Lục Lâm Thiên mang theo tiếu ý, không ngừng thu thập yêu đan vào nhẫn trữ vật, đây cũng coi như là một khoản sổ sách không tồi.

– Âm trưởng lão, Lục Lâm Thiên kia hiện tại dường như có quan hệ không tồi, có Thiên Vân đảo, Nhật Sát các, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các bên người, chúng ta muốn ra tay với hắn chỉ sợ không dễ dàng.

Trong góc, Không Linh Vương nói với Huyền Minh Tôn giả. Người Linh Vũ giới tới đây cũng không nhiều. Sáu người có tu vi Vương cấp, đều là Vương cấp cao trọng dưới sự bảo hộ của Huyền Minh Tôn giả và Nam Thiên Nhị tôn, quả thực cũng không quá vấn đề quá lớn cho nên không có ai ngã xuống.

– Chỉ bằng vào những người này cũng không cần sợ.,

Huyền Minh Tôn giả lạnh nhạt nói. Nói xong, ánh mắt Huyền Minh Tôn giả nhìn vào không gian tràn ngập lôi điện phía trước nói:

– Đi theo ta, tất cả cẩn thận một chút.

Sưu..

Nói xong, thân hình Huyền Minh Tôn giả chợt lóe, trong nháy mắt biến mất tại chỗ. Tiếp theo thân thể đã xuất hiện phía xa, lao thẳng tới không gian lôi điện.

– Đi.

Đông đảo cường giả thấy vậy đều nhanh chóng phóng theo. Một đường nguy hiểm tới đây, bảo vật sợ rằng đã ngay trước mặt. Trong không gian tràn ngập lôi điện chấn động nhâm tâm kia tuyệt đối là mục tiêu ở trong không gian này.

Đám người Lục Lâm Thiên, Hắc Vũ, Thánh Linh Thiên Tôn nhìn nhau rồi cũng thả người nhảy lên, cấp tốc chạy tới không gian lôi điện.

Sưu Sưu.

Đám người bị thương, tiêu hao rất nhiều cũng không cam lòng mà theo sau. Cả đám dừng lại trước không gian lôi điện chừng vài trăm thước. Tới gần, không gian lôi điện này càng có vẻ khổng lồ. Liếc mắt nhìn lại, cả không gian che trời, bao phủ toàn bộ phía chân trời. Lôi điện tràn ngập khí tức khiến tim đập nhanh giống như từ trên chín tầng trời đánh xuống. Dưới cỗ khí thế kinh người này, người thực lực thấp một chút chỉ cần tới gần thì mặt đỏ bừng bừng, vô hình trung bị uy áp.

Ầm ầm.

Điện mang đánh xuống, không gian vặn vẹo, tạo thành âm hưởng vang vọng trong không trung. Âm hưởng khuếch tán khiến cho ba động trong không trung càng thêm kịch liệt. Uy áp kinh người trực tiếp khiến cho tim mọi người đập nhanh, cả đám đều vô cùng kinh ngạc. Con ngươi lặng lẽ có chút đỏ lên, thậm chí ngay cả hô hấp cũng dồn dập hơn rất nhiều.

Ầm ầm.

Trong không gian lôi điện kỳ dị kia, lôi điện màu trắng liên miên không dứt tràn ra, điện mang xé rách không gian, từ trong đáy lòng mọi người cảm nhận được một cỗ năng lượng kinh khủng ba động. Loại ba động này khiến cho mọi người vô cùng khủng hoảng.

Nhìn không gian tràn ngập lôi điện khổng lồ trước mặt, trong lòng mọi người đều cảm thấy tim đập nhanh hơn. Thảo nào lại cần một không gian phong ấn che dấu. Không gian lôi điện quy mô như vậy, cho dù đặt ở nơi nào cũng vô cùng kinh người.

– Rốt cuộc nơi này cất giữ vật như thế nào.

Tử Yên nhíu mày, nhìn vào không gian tràn ngập lôi điện trước mặt thì thào nói. Trong không gian mơ hồ xuất hiện hư ảnh của một ngọn núi lớn, lại giống như một khối kiến trúc khổng lồ không gì sánh được. Kiến trúc này khổng lồ tới mức đáng sợ, bên trên kiến trúc không ngừng có khí tức cô xưa truyền ra, giống như là một đầu siêu cấp mãnh thú viễn cổ nằm đó. Lôi điện không ngừng lóe lên, nếu như nhìn kỹ sẽ khiến cho trong lòng cảm thấy tê dại, linh hồn run rẩy, giống như khí tức của kiến trúc khổng lồ trong không gian lôi điện kia so với không gian lôi điện này còn khiến cho mọi người kinh hãi hơn.

Mà cỗ khí tức này khiến cho linh hồn mọi người kinh hãi, tim đập nhanh hơn vài phần. Mọi người nhìn nhau, trong lòng không khỏi có cùng một suy nghĩ, bên trong nơi kinh khủng này tuyệt đối có bảo vật.

– Đây là phủ đệ của cường giả viễn cổ.

Vạn Linh Tôn giả nhìn phía trước, ánh mắt chấn động.

– Nơi này chúng ta đi vào như thế nào đây.

Lam Thập Tam nói.

– Nhị đệ, phía trước hình như có nơi tiến vào.

Dương Quá nhìn phía trước, trong đó có một chỗ dường như lôi điện yếu hơn một chút. Bên trong có thể mơ hồ nhìn thấy một lối tiến vào.

– Uy lực của đám lôi điện này sợ rằng không nhỏ, muốn đi vào cũng không dễ dàng.

Hàn Ngọc Tôn giả nói.

Sưu Sưu.

Trong đoàn người có người đã bắt đầu không nhịn được. Lập tức có vài đạo thân ảnh bắt đầu phóng về phía trước. Từ dáng vẻ dường như đều là người của cùng một thế lực, cả đám đều có tu vi Vương cấp.

Sưu.

Một người có tu vi Vương cấp, Vũ Vương lục trọng nhanh chóng bố trí hộ thân cương khí rồi thận trọng đi về phía trước.

Một bước, hai bước, ba bước, mỗi một bước người này đều vô cùng cẩn thận.

Sưu Sưu.

Khi người này tới vị trí cách không gian tràn ngập lôi điện một trăm thước. Trong bầu trời đột nhiên có một đạo sấm sét đánh xuống. Đạo sấm sset này to bằng cánh tay dùng một tốc độ bằng mắt thường hầu như khó có thể nhìn thấy được ầm ầm đánh xuống.

Chương 1785: Trong không gian (1)

Khi Vũ Vương lục trọng kia cảm nhận được đạo sấm sét này muốn chạy trốn cũng đã muộn rồi.

Ầm ầm.

Một tiếng nổ vang lên, đạo sấm sét này rơi vào trên hộ thân cương khí rồi nổ tung, trên hộ thân cương khí tràn ngập lôi điện sau đó phân thành bố năm mảnh. Không gian trực tiếp xuất hiện một lỗ đen. Thân thể Vũ Vương lục trọng kia lập tức bị nổ thành nát bấy.

– Thật mạnh.

Mắt nhìn Vũ Vương lục trọng trực tiếp bị đánh chết, mọi người không khỏi hít sâu một hơi.

Sưu Sưu.

Mấy cường giả còn lại đang chạy tới nhìn thấy cảnh Vũ Vương lục trọng trong nháy mắt bị đánh chết tức thì bị dọa lập tức thối lui.

Sưu Sưu

Cùng lúc đó, trong bầu trời có mấy đạo điện mang phá không đánh ra, trong nháy mắt từ trên cao đánh xuống. Điện mang phá không mà ra mang theo lôi điện quanh quẩn giống như là mãng xà đánh vào trên người mấy cường giả đang nhanh chóng lui lại này.

Không gian như nổ tung, mấy cường giả trong nháy mắt hóa thành tro cốt, hồn anh bị hủy diệt.

– Quả nhiên không dễ dàng như vậy.

Phiên Hải Vương nhíu mày, ánh mắt không ngừng biến ảo.

– Dường như còn chưa tới cấp bậc như Tử Kim Huyền Lôi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lôi điện lực này dường như còn chưa đạt tới đẳng cấp của Tử Kim Huyền Lôi. Tuy rằng đánh chết mấy Vũ Vương kia, thế nhưng có lẽ mọi người cũng nhìn ra, lôi điện lực này tuy rằng cường hãn, thế nhưng cũng còn chưa tới mức không thể ngăn cản nổi.

– Không tốt.

Lúc này, Tiểu Long nhìn vào không trung, dường như nó đã cảm nhận được thứ gì đó, ánh mắt lập tức quay sang Lục Lâm Thiên nói:

– Lão đại, dường như đệ cảm nhận được có thứ gì đó.

– Thật không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, dự cảm của Tiểu Long không bao giờ sai.

Sưu Sưu.

Hầu như cùng lúc đó, trong bầu trời có một cỗ khí tức quỷ dị bạo phát. Không gian chugn quanh vặn vẹo. Bằng mắt thường có thể thấy được, bầu trời đột nhiên hôn ám, trong bầu trời tràn ngập lôi điện chằng chịt, giống như là có một thác nước màu trắng bằng lôi điện hiện lên giữa không trung. Năng lượng đáng sợ ba động từ bên trong truyền ra, gợn sóng trong không gian quanh người bắn tứ tung.

– Không xong, lôi điện này dường như đang di chuyển.

– Sợ rằng mấy tên hỗn đản vừa rồi đã động phải cấm chế nào đó.

Trong nháy mắt mọi người biến sắc, chỉ trong chốc lát toàn bộ bầu trời bị một đám lôi vân màu trắng cùng với khí tức khiến cho tim mọi người đập nhanh bao phủ. Uy áp cường hãn từ bên trong không ngừng tràn ra khiến cho trong lòng mọi người cảm thấy lạnh lẽo.

– Chạy.

Một ít người tự biết thực lực mình không đủ, tiêu hao cũng rất nhiều, đồng thời trên người còn có thương thế bất đồng, sắc mặt đám ngươi này lập tức đại biến. Chân khí, linh lực như biển trong người tràn ra, thân thể hóa thành từng đạo tàn ảnh chạy trốn. Bởi vì trong không gian lôi điện này bọn họ đã cảm giác được sự nguy hiểm tuyệt đối.

Chỉ tiếc là dường như đã chậm, bầu trời trắng xóa kia và không gian lôi điện trong nháy mắt tương liên, dường như hòa thành một thể, vô số lôi điện đánh xuống.

Sưu Sưu.

Chỉ trong nháy mắt trên bầu trời có một đám lôi điện phô thiên cái địa đánh xuống. Toàn bộ không gian tràn ngập thanh âm bạo liệt, âm hưởng trầm thấp vang lên liên tục. Nơi lôi điện đi qua, không gian ầm ầm rung động. Lôi điện mang theo lực lượng đáng sợ đánh xuống, thanh thế lúc này đáng sợ tới cực điểm.

– Nhanh phòng ngự.

Trong các sơn môn lớn, cường giả Tôn cấp nhanh chóng bố trí thủ đoạn phòng ngự. Những người có tu vi thấp tức thì trốn vào trong vòng phòng ngự mà cường giả Tôn cấp bố trí.

Toàn bộ không gian tức thì hỗn loạn, mọi người đều bố trí thủ đoạn phòng ngự của bản thân.

– Nhanh đi đến vòng phòng ngự của ta.

Hắc Vũ truyền âm nói với đám người Lục Lâm Thiên. Cảm nhận uy áp mạnh mẽ trong lôi điện, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Thiên Sí Tuyết Sư, Như Hoa trong nháy mắt đi tới trong vòng phòng ngự của Hắc Vũ.

– Linh Thú bát giai.

Lúc này Long Linh mới cảm nhận được khí tức trên người Hắc Vũ, đôi mắt xinh đẹp mang theo vẻ nghi hoặc nhìn chăm chú vào Hắc Vũ.

– Ngươi cũng qua đây đi, ngươi bị thương nặng trong người, còn chưa chống đỡ được lôi điện lực này.

Nhìn Long Linh, Hắc Vũ truyền âm nói.

Long Linh do dự một chút rồi tiến vào trong vòng phòng ngự của Hắc Vũ. Thế nhưng ánh mắt vẫn không nhịn được mà nghi hoặc nhìn vào Hắc Vũ.

Phanh Phanh Phanh Phanh.

Lôi điện lực tràn ngập không trung giống như pháo hoa đánh xuống, cả không gian bạo liệt.

– A…

Từng tiếng kêu thảm thiết truyền ra. Dưới đạo lôi điện thứ nhất, trong nháy mắt có không ít Vũ Vương bị đánh chết, hồn anh không thể chạy ra.

Khục khục.

Vũ Vương cao trọng miệng phun máu, căn bản không thể chống lại dưới lôi điện lực này.

Chỉ có người trong đại môn đại phái, có cường giả Tôn cấp bảo hộ thì không có vấn đề gì quá lớn. Chỉ là cường giả Tôn cấp lúc này tiêu hao cũng vô cùng lớn, còn có không ít cường giả tán tu cũng có thể chống lại. Có một ít tán tu tụm năm tụm ba lại với nhau, miễng cưỡng có thể chống lại lần công kích đầu tiên của lôi điện lực.

Chỉ là những người thực lực thấp, vận khí không tốt ngã xuống vô cùng nhiều.

– Ồ?

Lúc này không ít người dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía trước. Lúc này có hai đạo thân ảnh đang đứng giữa không trung, hoàn toàn không bố trí phòng ngự. Lôi điện bổ vào thân thể người này dường như không có một chút tác dụng nào.

– Hai người này quả thực quá biến thái.

Mọi người không khỏi hít sâu một hơi.

– Lão đại, quả thực có chút tê dại, thế nhưng hình như hoàn toàn không có việc gì, huynh thì sao?

Giữa không trung, Tiểu Long hỏi Lục Lâm Thiên, quanh thân tràn ngập lôi điện, thế nhưng lại không có một chút tổn hao nào.

– Ta cũng không có việc gì.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lôi điện này bổ vào trên người hắn không tạo thành một chút ảnh hưởng nào quá lớn. Điện mang tiến vào trong cơ thể, tuy rằng lực lượng mạnh mẽ thế nhưng không thể phá hư thân thể của hắn.

Thân hình của Lục Lâm Thiên đã sớm được Tử Kim Huyền Lôi rèn luyện, lôi điện này còn chưa đạt tới cấp bậc như Tử Kim Huyền Lôi, cho nên thân thể của hắn dường như có lực kháng cự với lôi điện. Vốn Lục Lâm Thiên còn có chút lo lắng, thế nhưng sau khi thử qua hắn mới biết được, công kích của lôi điện đối với hắn mà nói, hoàn toàn không có chút công hiệu nào.

Sưu Sưu.

Lần thứ hai lại có lôi điện đánh xuống vào người hai người, vẫn không có một chút ảnh hưởng nào. Đặc biệt là Lục Lâm Thiên, lôi điện đánh xuống thì lập tức tiến vào trong cơ thể rồi biến mất không thấy, thậm chí còn bị cơ thể hắn hấp thu, đối với thân thể còn một chút tác dụng.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía Tiểu Long, lúc này Tiểu Long cũng như vậy, hoàn toàn không có việc gì. Lôi điện sau khi quanh quẩn trên người nó một chút rồi lập tức biến mất không còn tung tích.

Nhíu mày, Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy kỳ quái cho lắm, bởi vì lực phòng ngự của Tiểu Long vốn đã mạnh lại thêm Huyền Vũ Thần xác, bản thân lại trải qua Tử Lôi Huyền Đỉnh dung hợp cho nên trên người cũng chiếm được không ít chỗ tốt. Lúc này có thể miễn dịch với lôi điện này cũng là chuyện bình thường.

Chương 1786: Trong không gian (2)

– A…

Hai người Lục Lâm Thiên hoàn toàn miễn dịch với lôi điện, thế nhưng những người khác cũng không có vận khí tốt như vậy. Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên, không ít người trực tiếp bị hôi yên phi diệt.

Sưu Sưu.

Lần nữa lại có từng đạo lôi điện giống như pháo hoa từ trong không gian lôi điện mạnh mẽ đánh xuống. Lôi điện xé rách không gian mang theo tiếng xé gió vô cùng đáng sợ hung hăng bổ vào trong không gian.

Khục khục.

Dưới cỗ lực lượng kinh khủng này, không gian tức thì như nổ tung, không ít cường giả phun ra một ngụm máu tươi. Coi như là cường giả Tôn cấp lúc này cũng không khá hơn là bao, sắc mặt tái nhợt.

– Lão đại, chúng ta vào trước xem.

Tiểu Long nhìn về nơi tiến vào phía trước rồi nói.

– Đi.

Lục Lâm Thiên cúi đầu đáp một tiếng, thân thể trong nháy mắt trực tiếp nahry về phía trước. Tuy rằng hắn không e ngại lôi điện lực này, thế nhưng cũng phải cẩn thận một chút. Không ai biết được nơi này còn nguy hiểm gì khác nữa không. Dựa theo địa đồ trên đồ cổ, kiến trúc này chính là cửa thứ ba để tiến vào, đây là nơi không thể không đi qua.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, hai người trực tiếp xuất hiện trong không gian lôi điện. Nhìn thấy hai người tới gần vị trí kia, những người khác lập tức sốt ruột.

– Nhanh, mau theo sau.

Ánh mắt Huyền Minh Tôn giả trầm xuống, bố trí hộ thân cương khí quanh thân bảo hộ cường giả trong giới vào trong. Lôi điện lực dường như không thể phá vỡ được hộ thân cương khí của người này. Huyền Minh Tôn giả nhanh chóng phóng về phía trước.

Người Linh Vũ giới đuổi theo, tất cả các cường giả nhíu mày, sau đó lập tức theo đuôi.

Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn dựa vào thực lực của bản thân bảo hộ chúng trưởng lão Thánh Linh giáo vào bên trong. Lấy thực lực của bọn họ, muốn bảo vệ cường giả Thánh Linh giáo đương nhiên không thành vấn đề. Nhìn thấy giáo chủ dẫn đầu đi vào trong không gian lôi điện, hai người tức thì đuổi theo.

– Chúng ta đi.

Hắc Vũ vung tay, trên người vô hình trung tản ra sự phóng khoáng, phiêu dật, thế nhưng trong sự phóng khoáng này lại có chút bá đạo. Trong nháy mắt thân thể cũng phóng về phía trước. Dưới hộ thân cương khí của hắn, từng đạo lôi điện đánh xuống lập tức hóa thành hư vô, căn bản không có một chút tác dụng nào với hộ thân cương khí của hắn.

Không ít cường giả trong Nhật Sát các, Thiên Vân đảo, Tinh Ngục các đều dùng ánh mắt cực kỳ nghi hoặc nhìn về phía Hắc Vũ. Bọn họ có thể cảm nhận được Hắc Vũ chính là linh thú bát giai, thế nhưng cấp bậc thế nào lại không thể dò xét được.

– Lão đại, đây là nơi tiến vào.

Thân ảnh Tiểu Long xuất hiện trước không gian lôi điện rộng lớn, lúc này nhìn cánh cửa đá lớn xuất hiện trong không gian lôi điện phía trước, Tiểu Long nhíu mày. Bởi vì trong cửa đá này vô cùng sâu, giống như liếc mắt không nhìn thấy tận cùng.

– Vào xem.

Quay đầu nhìn đám người phía sau đang phóng tới, ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo không ngừng, do dự một chút rồi lập tức chạy vào trong không gian lôi điện.

Sưu Sưu.

Lôi điện sát biên giới không gian tràn ngập lôi điện càng thêm chằng chịt, vô số lôi điện ầm ầm đánh vào trên người Lục Lâm Thiên. Toàn thân Lục Lâm Thiên run lên, cỗ lực lượng này rõ ràng so với lôi điện lực bên ngoài còn lớn hơn rất nhiều.

Phanh.

– Sao lại mạnh như vậy?

Một thanh âm trầm thấp vang lên, thân hình Tiểu Long phóng vào trong không gian, nhưng lại bị đẩy văng ra bên ngoài cách đó mấy thước.

– Tiểu Long không có việc gì chứ?

Lục Lâm Thiên tức thì hỏi.

– Đệ không có việc gì, chỉ là có chút tê dại mà thôi, cảm giác không được tốt cho lắm.

Tiểu Long trong nháy mắt đứng lên, nơi vừa bị đánh trúng trên người không ngừng truyền tới cảm giác tê dại khiến cho nó vô cùng khó chịu.

– Không có việc gì là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên thở dài rồi nhìn về phía trước. Đây chính là một cánh cửa đá cao chót vót. Cánh cửa đá này hình vòm, cao chừng năm mươi trượng, trình độ khổng lồ khiến cho người khác phải líu lưỡi. Hoàn toàn là do đá tạo thành, bên trên không ngừng có khí tức thê lương, cổ xưa lan tràn ra.

Cỗ khí tức này khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác cánh cửa đá này chính là miệng của một đầu mãnh thú viễn cổ, khiến cho hắn không dám tiến vào.

– Lão đại, nơi này không đơn giản chút nào.

Con mắt nhỏ của Tiểu Long không ngừng chuyển động, khí tức ở nơi này khiến nó kiêng kỵ.

– Cẩn thận một chút, ngàn vạn lần không thể sơ ý.

Lục Lâm Thiên nói.

Sưu…

Đột nhiên trong không gian lôi điện truyền ra ba động.

Phanh Phanh Phanh.

Dưới mấy đạo lôi điện công kích có mấy đạo thân ảnh tiến tới. Lục Lâm Thiên quay đầu lại nhìn lập tức nhíu mày. Đám người vừa mới tiến vào chính là chín người Huyền Minh Tôn giả của Linh Vũ giới.

Lúc này Huyền Minh Tôn giả cũng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, bốn mắt nhìn nhau, trong mắt tràn ra hàn ý. Tuy rằng hiện tại hắn rất muốn ra tay với Lục Lâm Thiên, thế nhưng rõ ràng thực lực bên người Lục Thiếu Du cũng không kém, quan hệ với những nhóm khác không tồi. Nếu như ra tay tuy rằng hắn không sợ hãi, thế nhưng cũng cực kỳ phiền phức, hơn nữa điều quan trọng hiện tại chính là đoạt bảo vật.

Huyền Minh Tôn giả nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên này hắn nhất định sẽ đối phó. Thế nhưng trước lúc đoạt bảo, bây giờ hắn nên giữ lại thực lực thì tốt hơn. Một đường tới đây, ở trong không gian quỷ dị này vì đánh chết không ít yêu thú, linh thú không muốn sống kia đã khiến hắn tiêu hao rất nhiều. Điều này đối với hắn mà nói vô cùng bất lợi.

Lục Lâm Thiên cũng không sợ hãi chút nào, ánh mắt tràn ngập hàn ý nhìn thẳng vào mặt Huyền Minh Tôn giả. Hiện tại Huyền Minh

Tôn giả và Nam Thiên Nhị Tôn này hắn đã hoàn toàn không đặt vào trong mắt. Bằng vào đội hình bên người hắn bây giờ muốn giết chín người này đảm bảo ngay cả hồn anh cũng không thể chạy thoát được. Thế nhưng hiện tại cũng không phải là lúc, đoạt bảo quan trọng hơn tất cả.

Huyền Minh Tôn giả trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi lạnh lùng cười. Sau đó ánh mắt cũng nhìn vào cánh cửa đá tỏa ra khí tức cổ xưa, thế lương kia. Cỗ khí tức này khiến cho trong lòng hắn cảm thấy bất an.

Sưu Sưu.

Chỉ trong chốc lát, trước không gian lôi điện lần nữa xuất hiện ba động. Đám người theo đuôi tới chính là Hắc Vũ, Bàn Hủy, Bàn Vân, ngay sau đó là đám người Nhật Sát các, Kiền Hiên đảo, Thiên Vân đảo. Mọi người dưới sự bảo hộ của cường giả Tôn cấp trong môn mới có thể bình yên tiến vào trong không gian này.

Sưu Sưu.

Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn cùng với đám người Khôn Dương đảo, Nguyệt Long các cũng liên tục đi tới. Người của Thiên Ưng lâu, Thánh Linh cốc, Tiêu Dao bang dưới sự che chở cật lực của Hàn Ngọc Tôn giả, Ngân Đao Tôn giả, Quy Ngọc Tôn giả cũng miễn cưỡng tiến vào được nơi này.

Phanh Phanh.

Ngoài không gian lôi điện truyền tới thanh âm bạo liệt, không ít người chật vật tới ngoài không gian lôi điện lại bị điện mang đánh thành tro tàn. Thế nhưng cũng có không ít người không biết là của thế lực nào và một ít cường giả tán tu cũng tiến vào được bên trong.

Chương 1787: Gian trá vô sỉ

Có không ít cường giả tuy rằng thực lực không tới Tôn cấp, thế nhưng sau khi thi triển linh khí Huyền cấp và Hoàng cấp không ngờ lại có thể thoát khỏi nguy hiểm tiến vào trong không gian này.

Chỉ trong chốc lát nhân số bên trong đã đạt tới mấy trăm người, người có thể tiến vào được trong không gian này đều là cường giả. Lúc này có thể tiến vào không gian lôi điện này tuyệt đối đều là cường giả nổi danh bên ngoài. Cho dù là người được cường giả Tôn cấp bảo hộ đi vào, ở bên ngoài cũng tuyệt đối không yếu.

Đám cường giả một khi tiến vào lập tức nhìn vào trong cánh cửa đá. Cỗ khí tức cổ xưa, thê lương từ trong cánh cửa đá chậm rãi tràn ra khiến cho sắc mặt mọi ngươi có chút biến hóa.

Nhìn thấy mọi người tới, ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, thân thể khẽ động, trực tiếp đi về phía mọi người.

Mà nhìn thấy hành động này của Lục Lâm Thiên, khóe miệng đám người Khôn Dương đảo, Linh Vũ giới, Nguyệt Long các cùng tán tu không khỏi co quắp. Trong lòng thầm mắng một tiếng tiểu tử gian trá. Lục Lâm Thiên này rõ ràng không muốn là người thứ nhất đi vào trong cánh cửa đá, hắn muốn kẻ khác xung phong làm kẻ đi vào đầu tiên a.

Lúc này còn có mấy người tiến tới, có thể vào tới đây đều là cường giả cả. Chỉ là nhìn cánh cửa đá phía trước, cũng không có ai dám đi lên. Mọi người nhìn nhau, không ai muốn xung phong đi đầu.

Đối với sự chờ mong của mọi người Lục Lâm Thiên không thèm để ý tới. Ngón tay sờ mũi, khóe miệng khẽ mỉm cười. Hiện tại trong đám người có mặt ở đây cũng chỉ có hắn và người của hắn là tiêu hao ít nhất. Còn có con bài chưa lật như Hắc Vũ, chí ít từ mặt ngoài có thể nói thực lực của đám người hắn là mạnh nhất. Cho dù thực lực của hai người Thánh Linh Thiên Tôn và Thánh Vũ Thiên Tôn ở bên trong này cũng tuyệt đối là tồn tại số một số hai, có lẽ cũng chỉ có Huyền Minh Tôn giả kia mới có thể so sánh được.

Nhìn đám người trước mặt Lục Lâm Thiên không ngừng suy nghĩ, đến lúc đó nếu như động thủ thì hắn sẽ có mấy thành nắm chắc? Những người này có lẽ hiện tại cũng đang âm thầm bảo lưu thực lực, thực lực chân chính còn chưa hiển lộ ra. Cũng chỉ có thể đợi tới lúc cuối cùng mấy người này mới thi triển ra. Người của những đại môn đại phái này ai mà không có con bài chưa lật thì mới là lạ. Có lẽ cả đám đều đang cố gắng chờ tới lúc đoạt bảo a.

– Thiếu chủ, khí tức nơi này càng ngày càng mạnh. Ta thấy sẽ có nguy hiểm cực lớn, nếu như là phủ đệ của Linh Đế, Vũ Đế viễn cổ, sợ rằng sẽ có chỗ tốt lưu lại, cũng có nguy hiểm. Cường giả cấp bậc như thế, bảo vật lưu lại muốn lấy được phải xem duyên phận. Thứ hai cũng không phải là thứ mà kẻ tài trí bình thường có thể nhận được. Cho nên tất cả phải cẩn thận, không thể cậy mạnh.

Thanh âm của Hắc Vũ truyền tới trong tay Lục Lâm Thiên.

– Người tâm trí bình thường sẽ phóng qua trước, Lục Lâm Thiên trước kia chỉ là người bình thường, thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên tuyệt đối không phải là kẻ có tâm trí bình thường như trước nữa.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, thứ mà cường giả viễn cổ lưu lại đương nhiên sẽ không nguyện ý để cho kẻ có tâm trí bình thường sử dụng. Cho dù là đồ của hắn hiện tại cũng không nguyện ý đem cho những kẻ có tâm trí bình thường sử dụng.

Ngoài không gian lôi điện, thi thoảng sẽ có một ít cường giả phóng tới. Cũng có người trực tiếp bị đánh chết, người vào hiển nhiên đều phát hiện biến hóa bên trong, cả đám đều dừng lại, không ai dám đi vào trước.

– Hừ, Thần Kim các chúng ta không vô sỉ giống như kẻ nào đó.

Thanh âm của Địa Cương Vương Thần Bộ Tiêu, ánh mắt dường như hữu ý vô tình nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Rõ ràng ý tứ của hắn chính là ám chỉ việc Lục Lâm Thiên vừa rồi lùi lại.

Nghe Địa Cương Vương nói vậy, Lục Lâm Thiên đương nhiên hiểu rõ Thần Bộ Tiêu này đang nói mình. Thế nhưng chỉ bằng vào những lời này Lục Lâm Thiên cũng không ngại, kẻ ngu si mới là kẻ đi đầu mạo hiểm a. Lục Thiếu Du nhíu mày, lạnh nhạt nói:

– Xem ra Địa Cương Vương muốn là người thứ nhất tiến vào a. Vậy thì ta phải cầu chúc cho Địa Cương Vương tìm được bảo vật rồi.

– Hừ không cần phải khích bác ta, ngươi chỉ có một chút thủ đọan như vậy thôi sao?

Địa Cương Vương liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, thủ ấn trong tay được kết. Một đạo lưu quang từ trong nhẫn trữ vật của hắn xuất hiện, đây chính là một đầu khôi lỗi hệ kim, từ khí tức có thể nhận ra, đây mới chỉ là khôi lỗi cấp bốn mà thôi.

– Đi.

Thủ ấn trong tay Thần Bộ Tiêu vung lên, cỗ khôi lỗi màu đen cấp bốn trước mặt lập tức đi vào trong cánh cửa đá.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên, Thần Bộ Tiêu này móc ra khôi lỗi cấp bốn, sợ rằng cũng có tiếng khôi lỗi cao cấp a.

Khôi lỗi của Thần Bộ Tiêu đi tới phía trước, ánh mắt mọi người lập tức nhìn vào đầu khôi lỗi này. Cả đám đều ngẩng đầu nhìn chăm chú về phía trước.

Sưu.

Đầu khôi lỗi này tiến vào trong cánh cửa đá, vẫn không ngừng tiến tới, mãi cho tới khi biến mất không còn thấy thân ảnh của nó ở bên trong. Mà lúc này vẫn không có một chút động tĩnh nào xảy ra.

Nhìn thấy đầu khôi lỗi kia không có vấn đề gì, trong lòng mọi người khẽ thở dài một hơi, vẻ mặt biến đổi.

– Không có nguy hiểm, mau đi vào.

Mọi người dũng mãnh đi vào trong cánh cửa đá, tốc độ nhanh tới cực hạn.

– Hỗn đản.

Thần Bộ Tiêu thấp giọng mắng một câu, lúc trước không có ai đi vào, mọi người đều không có hành động. Thế nhưng nhìn thấy không có nguy hiểm cả đám lập tức chen chúc vào, Thần Bộ Tiêu thầm mắng một tiếng cũng vội vã tiến vào trong cánh cửa đá.

– Chúng ta đi.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại nói với mọi người bên cạnh, bàn chân đạp mạnh mặt đất, quang mang chợt lóe, thân thể hóa thành một đạo quang mang màu xanh, nhanh như thiểm điện lao vào trong cánh cửa đá. Tốc độ của Tiểu Long cũng không dưới Lục Lâm Thiên, ngay sau đó đám người Lục Tâm Đồng, Bàn Hủy, Bàn Vân, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Thiên Sí Tuyết Sư cũng nhanh chóng đi theo.

– Quả thực đúng là tiểu tử giảo hoạt.

Vừa nhìn thấy không có nguy hiểm Lục Lâm Thiên lập tức có hành động, trong động không ít người của Thiên Vân đảo, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các không khỏi cười khổ một cái. Lục Lâm Thiên này quả nhiên đúng là dối trá. Cả đám cũng không chần chờ chút nào liền nhảy lên, đem tốc độ đề thăng tới cực hạn, dũng mãnh chen chúc đi vào trong cửa đá.

Tốc độ Lục Lâm Thiên cực kỳ nhanh chóng, đồng thời trong lòng cũng cảnh giác nguy hiểm không biết tên có thể xảy ra chung quanh. Một đường đi tới vượt qua bao nhiêu người, hầu như trong chớp mắt đã vọt ra khỏi cánh cửa đá. Không gian trước mắt sáng ngời, ánh mắt Lục Lâm Thiên kinh ngạc nhìn cảnh tượng trước mặt.

Xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên hiện tại chính là một cái sân rộng. Cái sân này rộng vượt quá sự tưởng tượng của mọi người. Mà lúc này phía sau sân rộng có một khối đá lớn. So với nó cảnh cửa đá kia lại có vẻ nhỏ bé. Phía dưới khối đá này có chín cửa đá nhỏ, nói là nhỏ thế nhưng cũng cực kỳ khổng lồ, không biết là kéo tới đâu.

Chương 1788: Bôn lôi thiên hổ (1)

Sưu Sưu.

Cùng lúc đó, mọi người phái sau cũng đã đi tới cửa đá, nhìn sân rộng trước mặt, cả đám cực kỳ chấn động.

– Lão đại, đó là cái gì thế?

Tiểu Long nhìn vào trên sân rộng, lúc này phía trước mặt của hai người có một gò núi lớn giống như một ngọn núi nhỏ. Vừa vặn đứng ở phía trước chín cánh cửa đá kia. Ngọn núi nhỏ này xanh ngắt một màu, chỉ là lúc này Tiểu Long cũng cảm nhận một cỗ khí tức kinh người từ trên gò núi này.

– Ồ?

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức nhìn lại, thế nhưng hắn cũng chỉ cảm giác được một cỗ khí tức như ẩn như hiện, những cái khác cũng không cảm nhận được gì.

– Trong cánh cửa đá phía trước nhất định có bảo vật, mau đi xem một chút.

Trong đoàn người có thanh âm vội vã mang theo hưng phấn truyền ra. Trong cánh cửa đá vừa rồi không có nguy hiểm khiến cho mọi người mất đi cảnh giác, lập tức có từng đạo thân ảnh mang theo sự do dự nhằm về phía chín cánh cửa đá kia.

Sưu Sưu.

Từng đạo thân ảnh giống như thiểm điện bắn về phía trước, giống như là sợ bảo vật bị người khác nhanh chân tới trước chiếm được.

Cạch Cạch.

Ngay khi mọi người chen chúc phóng tới, trên sân rộng kia đột nhiên vang lên thanh âm cạch cạch quái dị, giống như là tiếng xương cốt vậy.

Cạch Cạch.

Tiếng cạch cạch lần nữa vang lên, dưới thanh âm quỷ dị này, những cường giả đang phóng về phía trước tức thì biến sắc, lập tức lui về phía sau rồi nhìn chung quanh, không dám phóng tới nữa.

– Mau nhìn, nhìn ngọn núi kia.

– Đó không phải là núi, mà là yêu thú.

Trong tiếng kinh ngạc của mọi người, ngọn núi nhỏ trên sân rộng đang rung lên liên tục khiến cho toàn bộ không gian chung quanh run lên.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, ngọn núi nhỏ bắt đầu run rẩy, một hình thể yêu thú xuất hiện rõ ràng trong mắt mọi người. Cái đầu lớn ngẩng lên, tứ chi duỗi ra, cuối cùng thân thể to lớn ầm ầm đứng lên, một cỗ khí tức cổ xưa, thê lương hungf hậu tràn ra. Yêu thú này đã thức tỉnh.

Rống.

Một tiếng hổ gầm lớn vang lên, thanh âm quanh quẩn ở phía chân trời, dưới tiếng hổ gầm này khiến cho lỗ tai mọi người rung động, người thực lực thấp sắc mặt trực tiếp trắng bệch.

Sưu Sưu.

Trên bầu trời, tiếng hổ gầm vang vọng, lôi điện ngập trời trong nháy mắt giống như bị dẫn dắt, bắt đầu điên cuồng chuyển động, đột nhiên hội tụ trên bầu trời sân rộng.

Sưu Sưu.

Lôi điện ngập trời hội tụ trên bầu trời sân rộng, dưới uy thế kinh người này, không gian giống như bị sụp đổ. Điện mang ở trên bầu trời sân rộng chồng chất lên nhau tạo thành một cái hắc động. Chỉ cần liếc mắt nhìn hắc động này cũng khiến cho cường giả Vũ Tôn cảm thấy tim đập nhanh hơn.

– Đây rốt cuộc là yêu vật gì, dường như điện mang này càng lúc càng kinh khủng.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào cảnh tượng trước mặt, miệng lẩm bẩm nói.

Rống.

Lần nữa lại có tiếng rít gào vang lên, đồng thời đầu yêu thú khổng lồ dữ tợn kia ngẩng đầu nhìn về phía lôi điện bàng bạc ngập trời, cái miệng lớn mở ra, dường như trong miệng có một cỗ hấp lực bạo phát.

Sưu Sưu.

Điện mang kinh khủng ngập trời lập tức hóa thành một cơn lốc mang theo khí thế kinh người ầm ầm tiến vào trong miệng đầu cự thú dữ tợn kia.

Oanh Oanh.

Trong điện mang bàng bạc, từng đạo điện mang hội tụ thành sấm sét bàng bạc, giống như một đầu cự mãng, vô số điện mang không ngừng từ trên không trung khuếch tán sau đó ầm ầm đánh vào trong cơ thể đầu yêu thú dư tợn kia. Trong miệng đầu cự thú dữ tợn này cũng đột nhiên phát ra một cỗ hấp lực kỳ dị, không ngờ lại đem vô số đạo sấm sét kia hít vào trong thân thể.

Sưu sưu.

Sấm sét tiến vào trong cơ thể, bên ngoài thân thể đầu cự thú dữ tợn này tức thì có một mảnh lân phiến màu xanh giống như lưỡi dao sắc bén dựng lên. Rồi một vòng quang mang xuất hiện bao phủ thân hình đầu yêu thú này. Trên quang mang không ngừng có lôi điện lóe lên. Thanh âm kỳ dị không ngừng vang vọng trong không gian, có vẻ vô cùng quỷ dị.

– Tại sao lại có thể như vậy?

Lục Lâm Thiên dưa mắt nhìn đầu cự thú dữ tợn toàn thân được điện mang bao phủ. Hắn có thể cảm giác được, lực lượng lôi điện cuồng bạo này sau khi tàn sát bừa bãi, điên cuồng trong cơ thể đầu cự thú dữ tợn này thì từ từ dung nhập vào trong cơ thể nó. Năng lượng cuồng bạo không ngừng tiến vào trong cơ thể, xương cốt nó. Đầu cự thú dữ tợn kia vốn dường như không có sự sống, lúc này không ngờ lại bắt đầu khôi phục sinh cơ, một cỗ khí tức lặng lẽ tràn ra.

Sưu Sưu.

Đột nhiên, lôi điện kinh người trong bầu trời bắn xuống. Từng đạo lôi điện lớn giống như cự long vờn quanh cơn lốc bằng điện mang rồi ầm ầm nện vào trong người đầu cự thú dữ tợn kia.

Ầm ầm.

Trên sân rộng, thanh âm trầm thấp không ngừng vang lên, từng đạo sấm sét màu trắng giống như một đầu cự mãng không ngừng dũng mãnh đánh về phía đầu cự thú dữ tợn. Điện mang kinh khủng sau khi tiến vào trong cơ thể đầu cự thú dữ tợn lập tức biến mất không thấy. Điện mang ngập trời hiện tại giống như bị một cỗ hấp lực không thể chống cự đang dùng một tốc độ kinh người không ngừng tiến vào trong thân hình khổng lồ của đầu cự thú dữ tợn kia.

Sưu Sưu.

Điện mang tiến vào trong cơ thể đầu cự thú dữ tợn, mặt ngoài thân thể đầu cự thú dữ tợn này không ngừng tràn ra quang mang màu trắng, lân phiến màu trắng giống như lưỡi đao không ngừng quanh quẩn tràn ra khí tức khiến cho tim đập nhanh.

Thời gian khi cự thú thức tỉnh cho tới khi điện mang biến mất trên thân thể đầu cự thú dữ tợn chỉ có hơn mười tức mà thôi. Không ngờ lại không có một ai lên tiếng, tất cả đều bị cảnh tượng trước mắt làm cho kinh sợ.

Khi đầu cự thú dữ tợn kia hấp thu một tia điện mang cuối cùng, toàn bộ không gian lôi điện rộng lớn đột nhiên biến mất không thấy, điện mang kinh khủng toàn bộ đều biến mất, tất cả đều đã bị đầu cự thú dữ tợn kia thôn phệ.

– Trời ạ, đây là yêu thú gì?

Điện mang ngập trời kia khiến cho ngay cả cường giả Vũ Tôn cũng phải thận trọng, thế nhưng không ngờ không gian điện mang này lại trực tiếp bị cự thú dữ tợn kia thôn phệ, điều này khiến cho mọi người không khỏi sợ hãi than.

Độ nhiên, hai mắt vẫn luôn nhắm chặt của cự thú kia trong nháy mắt mở ra, hai mắt giống như đèn l*иg. Trong mắt cũng có lôi quang nhàn nhạt lóe ra. Cái miệng khé mở, không ngờ lại có thanh âm trầm thấp giống như tiếng sấm vang vọng. Uy áp kinh người lamn tràn khiến cho mọi người, bao gồm cả cường giả Tôn cấp hết hồn.

Đầu cự thú dữ tợn này kỳ thực thân hình còn chưa lớn bằng Thiên Sí Tuyết Sư, cũng chỉ có hai trăm thước mà thôi. Thế nhưng đối với nhân loại mà nói, tuyệt đối được coi là khổng lồ. Mà đầu cự thú dữ tợn này cả thân thể chỉ một màu xanh, toàn thân, thậm chí là tứ chi đều được lân phiến màu xanh giống như đao mang bao phủ. Mà trên lân phiến màu xanh này còn có bí văn lưu chuyển, bí văn rậm rạp. Dưới miệng đầu yêu thú này có chòm râu dài, trong cái miệng lớn giống như bồn máu có răng nanh không ngừng bắn ra hàn mang.

Chương 1789: Bôn lôi thiên hổ (2)

Móng vuốt sắc bén, cái đuôi dài tràn ngập lân phiến phía sau cũng giống như được đao mang bao phủ. Tổng thế mà nói, đây chính là một đầu cự hổ màu xanh mang theo bí văn màu trắng khiến cho người khác nhìn vào cảm thấy hung hãn dị thường, quanh thân có một cỗ khí thế khiến cho người khác không dám nhìn thẳng.

Rống Rống.

Ánh mắt đầu cự hổ dữ tợn này nhìn về phía mọi người trước mắt, bốn chân to lớn thong thả bước đi, chỉ cần nhìn vào mọi người cũng khiến cho mọi người không dám đối chiến.

– Thiếu chủ, là Bôn Lôi Thiên Hổ yêu thú viễn cổ bát giai hậu kỳ, tuyệt đối là vương giả trong đám yêu thú viễn cổ, huyết mạch ngay cả Long Linh mãng và Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ cũng phải kém một bậc.

Thanh âm Hắc Vũ truyền tới, trong thanh âm mang theo một tia kinh ngạc.

– Bôi Lôi Thiên Hổ viễn cổ sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, trên Thiên Linh lục cũng có ghi chép về loại yêu thú này. Bôn Lôi THiên Hổ a. Yêu thú này tuyệt đối là vương giả trong yêu thú viễn cổ. Có người nói lúc viễn cổ, đầu yêu thú này có thể trực tiếp chống lại hai đại yêu thú Bạch Hổ, Huyền Vũ của hoàng tộc. Nếu không phải bởi vì trong hoàng tộc của Bạch Hổ và Huyền Vũ có một chút thủ đoạn thì không thể chiến thắng nổi Bôn Lôi Thiên Hổ này.

Trong ghi chép, Bôi Lôi Thiên Hổ có tứ chi to lớn, tốc độ vô cùng nhanh, đặc biệt, mỗi một lần chi trước đánh ra lực lượng đủ để khiến cho cho vô số yêu thú không thể chống lại. Lợi trảo trên chân đủ để xé rách yêu thú đồng cấp thành mảnh nhỏ. Lực lượng mạnh mẽ cùng với tốc độ kinh khủng, mỗi một lần xuất thủ sẽ đều vờn quanh như hiện tại, bộ dáng này đủ để khiến cho những người thiếu can đan toàn thân nhũn ra, hồn phi phách tán. Đồng thời, Bôn Lôi Thiên Hổ này còn có hai loại thủ đoạn công kích thiên phú cực kỳ cường hãn. Thứ nhất chính là lôi điện lực, trong công kích mang theo lội điện, đồng thời đối thủ cũng không dám tới gần nó. Một khi tới gần thân thể thì sẽ trực tiếp bị lôi điện kinh người kia công kích, vô cùng đáng sợ.

Mà loại thiên phú thứ hai của bôn Lôi Thiên Hổ này chính là phòng ngự, đồn rằng lực phòng ngự của Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ này so với Huyền Vũ hoàng tộc cũng chỉ kém chút xíu, có thể trực tiếp so sánh với Huyền Vũ hoàng tộc về lực phòng ngự ở thời viễn cổ cũng chỉ có Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ này mà thôi.

Yêu thú viễn cổ cường hãn như vậy đã sớm tuyệt chủng, không ngờ nơi này lại còn có khiến cho Lục Lâm Thiên sợ hãi than.

– Bôi Lôi Thiên Hổ viễn cổ, đây là Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ.

Nhìn đầu yêu thú dữ tợn kinh khủng trước mặt, cảm nhận cỗ khí tức khiến cho người ta bất an kia, Tử Yên bỗng nhiên sợ hãi, bởi vì nàng nhận ra đầu yêu thú kinh khủng này chính là Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ.

– Là Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ. Đầu yêu thú viễn cổ này đã sớm tuyệt chủng, không ngờ trong không gian này lại còn một đầu.

Nghe Tử Yên nói vậy, từng tiếng sợ hãi than vang lên. Người ở đây cũng không phải là người bình thường, đối với Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ cũng đã nghe nói qua. Yêu thú như vậy tuyệt đối vô cùng kinh khủng.

– Khí tức trên người nó quá kinh khủng, là bát giai hậu kỳ sao?

– Đây là khí tức của bát giai hậu kỳ, không xong rồi.

– Là Bôn Lôi Thiên Hổ bát giai hậu kỳ.

Tất cả mọi người kinh hãi như hóa đá, yêu thú bát giai đại biểu cho thứ gì tất cả mọi người đều rõ ràng. Bằng vào huyết mạch của Bôn Lôi Thiên Hổ này, cho dù là vừa mới đột phá lên bát giai hậu kỳ cũng đủ để chống lại Vũ Tôn, Linh Tôn thất trọng, thậm chí là Linh Tôn, Vũ Tôn bát trọng.

Rống.

Một tiếng rống mang theo khí tức kinh khủng từ trong miệng Bôn Lôi Thiên Hổ vang lên. Toàn thân run rẩy, từ trong cơ thể vang lên âm hưởng lách cách thanh thúy, một loại lực lượng vô tận từ bên trong cơ thể Bôn Lôi Thiên Hổ tràn ra.

– Thiếu chủ, đây là thú hồn, không phải là vật còn sống, thực lực sẽ giảm đi. Đầu thú hồn này dựa vào lôi điện lực tuy rằng không thể phát ra thực lực đỉnh phong, thế nhưng thực lực hiện tại cũng không thấp. Sợ rằng cũng tương đương với yêu thú bát giai trung kì hoặc là bát giai trung kỳ đỉnh phong, tuyệt đối khó đối phó.

Thanh âm của Hắc Vũ lần nữa vang lên trong tay Lục Lâm Thiên, vẻ mặt vô cùng ngưng trọng. Ngay cả hắn cũng khó mà chống lại, Bôn Lôi Thiên Hổ bát giai trung kỳ đỉnh, thực lực so với hắn hiện tại còn cao hơn.

– Là thú hồn sao?

Thú hồn bát giai trung kỳ đỉnh, Lục Lâm Thiên nhíu mày, thảo nào vừa rồi hắn lại có chút cảm giác kỳ quá như vậy. Hóa ra nó là thú hồn, nhưng không hiểu sao đầu thú hồn này lại còn có thân thể. Cỗ thân thể này vốn vừa rồi không hề có sinh cơ, vừa mới khôi phục sinh cơ a, điều này quả thực quá kỳ quái.

– Hắc Vũ thúc, ngươi có thể đối phó với đầu thú hồn này không?

Lục Lâm Thiên truyền âm hỏi.

– Nếu như đầu Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ này ở thời kỳ toàn thịnh, ta đương nhiên không đối phó được nó. Thế nhưng hiện tại vấn đề không quá lớn.

Hắc Vũ truyền âm nói.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mang theo nụ cười tà dị.

Hắc Vũ thúc có thể đối phó với đầu yêu thú Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ kinh khủng này là tốt rồi. Hắn nhíu mày, nói:

– Hắc Vũ thúc, hiện tại ngươi không nên xuất thủ, chờ sau khi ta mở miệng thì ra tay cũng không muộn. Hiện tại hãy hỗ trợ bảo vệ những người khác.

Lục Lâm Thiên cũng không để cho những người khác chiếm tiện nghi. Có Bôn Lôi Thiên Hổ Viễn cổ này chặn đường, tốt nhất là giết vài người, đến lúc đó chính là thời điểm thích hợp mà hắn động thủ.

– Ta biết rồi, yên tâm đi.

Hắc Vũ truyền âm nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lần nữa nhìn vào trên người Bôn Lôi Thiên Hổ, lân phiến trên người Bôn Lôi Thiên Hổ này giống như có một tầng tinh thạch màu trắng khắc vào, không ngừng lóe ra quang mang kỳ dị. Một cỗ khí tức vô cùng nguy hiểm chậm rãi khuếch tán, khiến cho người khác không dám khinh thường.

– Lực phòng ngự cường hãn, công kích nhanh như thiểm điện, quả thực quá hoàn mỹ.

Nhìn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ khổng lồ trước mặt, Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, đầu Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ này chính là vương giả của yêu thú viễn cổ a.

– Tất cả những ai tiến vào mộ địa của chủ nhân đều phải chết.

Một tiếng quát lạnh lẽo từ trong miệng Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ truyền ra, bốn chân đạp mạnh, mặt đất trên sân rộng run lên, uy áp trên người càng ngày càng đập. Đôi mắt giống như đèn l*иg nhìn chằm chằm vào phía trước, lôi điện màu trắng trên lân phiến không ngừng tràn ra khiến cho mọi người kinh hãi.

Rống.

Một tiếng hổ gầm vang lên, Bôn Lôi Thiên Hổ khổng lồ trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người lao thẳng về phía trước. Khí thế kinh người tràn ra. Lúc này coi như đám người có tu vi không kém cũng cảm thấy hô hấp có chút khó khăn, ánh mắt tràn ngập sự chấn động và khó có thể tin được.

– Chạy mau. Nhanh.

Chương 1790: Thú hồn bát giai

Tiếng kinh hô vang lên, nhưng mà tốc độ của đầu Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ này cũng nhanh tới cực hạn. Bàn chân trước xé rách không gian chụp xuống đem hai Vũ Vương cao trọng bao phủ. Mấy tiếng xé gió vang lên, thân hình hai Vũ Vương cao trọng trong nháy mắt hóa thành từng mảnh nhỏ, không có một chút sức hoàn thủ nào.

Rống.

Sau khi xé nát hai Vũ Vương cao trọng, tiếp đó bàn chân Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ lần nữa xé rách thân hình của một Linh Vương cao trọng thành từng mảnh nhỏ.

– Lùi, mau lùi lại.

Mọi người nhìn vào đầu Bôn Lôi Thiên Hổ trước mặt, không có một ai dám chống lại đầu cự hổ kinh khủng này.

– Hóa ra chỉ là thú hồn, cũng không phải là vật còn sống, thế nhưng lại cư chú trong thân thể.

Trong Nguyệt Long các lúc này vang lên thanh âm của Phong Linh Tôn giả.

– Đầu Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ này chỉ là thú hồn đã bị phong ấn mấy vạn năm, dựa vào lôi điện lực trong cơ thể mà thôi động. Thực lực giảm một mảng lớn, cũng không phải là không thể đối phó được.

Diệu Linh Tôn giả của Thiên Địa các nói, thân ảnh cấp tốc thối lui. Lúc này cường giả Tôn cấp không ai dám đơn độc chống lại đầu yêu thú kinh khủng này.

Rống.

Tiếng hổ gầm chấn động nhân tâm lại lần nữa vang lên. Lại có hai cường giả Vương cấp không kịp thoát đi, trong nháy mắt bị xé rách thành từng mảnh nhỏ.

– Người tới nơi này đều là vì đoạt bảo, trong phủ đệ của cường giả viễn cổ có lẽ sẽ có bảo vật bất phàm. Ai muốn đi vào thì phải qua một cửa cuối cùng của Bôn Lôi Thiên Hổ này. Đầu yêu thú này tuy rằng lợi hại thế nhưng cũng chỉ là thú hồn, tuy rằng không có ai có thể một mình chống lại nó. Thế nhưng tất cả cường giả Tôn cấp ở đây liên thủ cũng không nhất định không thể địch lại đầu Bôn Lôn Thiên Hổ viễn cổ này. Nếu muốn đoạt bảo vật thì không còn cách nào khác. Tất cả các cường giả Tôn cấp phải liên thủ, bằng không thì ai cũng đừng mong tiến vào bên trong.

Thanh âm của Huyền Minh Tôn gia truyền ra.

– Tất cả các Tôn giả liên thủ mới có thể chống lại đầu Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ này. Nguyệt Long các ta đồng ý.

Thanh âm của Phong Linh Tôn giả truyền ra.

– Địa Viêm đảo của ta cũng đồng ý.

– Thần Kim các cũng đồng ý.

Trong nháy mắt, các thế lực lớn cũng không suy nghĩ nhiều, toàn bộ đều ủng hộ. Cả đám cường giả Tôn cấp lập tức nhảy ra.

– Nhật Sát các ta đồng ý.

– Thiên Vân đảo ta cũng đồng ý.

– Thiên Địa các ta cũng đồng ý.

Đám người Vạn Linh Tôn giả của Nhật Sát các, còn có Thiên Vân đảo, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các đều nhảy ra. Đối mặt với Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ kinh khủng kia, cũng chỉ có liên thủ mới có thể chống lại được nó.

– Đừng ai mong rằng có thể đu.c nước béo cò, thực lực tới Tôn cấp thì phải đi lên liên thủ, nếu không thì lập tức rời khỏi nơi này.

Bằng không đừng trách chúng ta liên thủ đánh chết.

Huyền Minh Tôn giả nhìn toàn trường, cường giả Tôn cấp các sơn môn lớn đều đã nhảy ra. Thế nhưng cũng có không ít người có tu vi Tôn cấp trong các thế lực nhất lưu và Tôn cấp tán tu còn đang do dự. Tôn cấp bình thường, đối mặt với đầu Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ này tuyệt đối không dám tùy tiện đi lên đài.

Trong các sơn môn lớn không ai không tin Huyền Minh Tôn giả, cũng không có ai nghe theo hiệu lệnh của Huyền Minh Tôn giả. Bởi vì lời nói của Huyền Minh Tôn giả hiện tại vô cùng có lý. Cường giả của các sơn môn lớn cũng không nói gì, huống chi ở trong số cường giả Tôn cấp có mặt trong không gian này thì thực lực của Huyền Minh Tôn giả có thể xếp vào top đầu.

Nghe Huyền Minh Tôn giả nói vậy, những Tôn giả đang do dự nhíu mày, cũng chỉ có thể nhảy ra phía trước. Bảo vật ngày càng gần, đây rất có thể là cửa ải cuối cùng, ai cũng không muốn rời đi.

Sưu Sưu.

Đám cường giả tán tu còn có cường giả trong các thế lực nhất lưu như Ngân Đảo Tôn giả của Tiêu Dao bang, Quy Ngọc Tôn giả của Thiên Ưng lâu, Hàn Ngọc Tôn giả của Thánh Linh cốc cũng nhảy ra.

Nhân số mọi người tiến vào trong này cũng không ít, số lượng cường giả Tôn cấp nhảy ra hiện tại đã không kém bốn mươi người. Bốn mươi cường giả TÔn cấp khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên r un lên. Đám cường giả Tôn cấp này bình thường đều là thế ngoại cao nhân, căn bản khó có thể gặp mặt. Thế nhưng lúc này không ngờ lại xuất hiện nhiều như vậy. Nếu như đổi lại là trước kia Lục Lâm Thiên không dám tưởng tượng ra.

– Phi Linh môn lẽ nào muốn rời đi sao? Còn có các ngươi.

Huyền Minh Tôn giả phía xa nhìn về phía Lục Lâm Thiên, sau đó lại nhìn về đám người Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn.

Lục Lâm Thiên âm thầm ra hiệu cho Thánh Linh Thiên Tôn và Thánh Vũ Thiên Tôn.

– Ta rời đi hay không ở đây còn chưa có ai có thể quản đến ta. Cũng không tới phiên ngươi khoa tay múa chân. Nhưng liên thủ đối phó với Bôn Lôi Thiên Hổ ta cũng không có ý kiến. Thánh Linh Thiên Tôn thả người nhảy ra, lạnh lùng nhìn về phía Huyền Minh Tôn giả nói. Hắn há có thể để cho kẻ khác khoa tay múa chân trước mặt mình. Hai người Viên Tự Thành, Quân Bất Phàm cũng lập tức theo sau.

– Ha Ha, bản tôn cũng ghét nhất có người khoa tay múa chân trước mặt bản tôn. Ngươi còn chưa đủ tư cách, thế nhưng đối phó với Bôn Lôi Thiên Hổ này ta cũng không phản đối.

Thánh Vũ Thiên Tôn thả người nhảy lên, bản thân cũng mang theo hai Tôn lão hộ giáo nhảy ra.

Thực lực sáu người này khiến cho mọi người không khỏi chú ý. Không ai biết lai lịch của những cường giả thần bí này, cũng không có ai nhận ra bọn họ.

Rống.

Trên sân rộng, Bôn Lôi Thiên Hổ rít gào, bởi vì mọi người hiện tại đều lùi lại sát biên giới sân rộng, cho nên Bôn Lôi Thiên Hổ cũng không có ý tứ truy sát. Ánh mắt mang theo vẻ hung hãn nhìn vào mấy chục cường giả Tôn cấp đang lơ lửng trên bầu trời. Cảm thấy khí tức trên những người này dường như cũng không dễ chọc, nó không ngừng đi qua đi lại, ánh mắt nhìn chằm chằm vào bầu trời.

Nhìn hai người Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn, Huyền Minh Tôn giả muốn nói gì đó thế nhưng lại không nói thêm gì. Khí tức hai người không dưới hắn, tuyệt đối không dễ chọc. Hắn cũng không biết những người này là nhân mã phương nào.

– Lục Lâm Thiên, nếu như Phi Linh môn các ngươi không lên thì phải lập tức rời đi. Lần này đừng mong đυ.c nước béo cò nữa.

Huyền Minh Tôn giả lần nữa chỉ mũi giáo về phía Lục Lâm Thiên.

– Hừ, còn muốn đυ.c nước béo cò sao? Lần này ta tuyệt đối không cho phép, sợ rằng tất cả mọi người đều không cho phép.

Không Nhận Tôn giả mở miệng nói, ánh mắt mang theo sự trào phúng cùng miệt thị nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Loại chuyện này đương nhiên hắn sẽ không để Phi Linh môn vào trong mắt.

– Sốt ruột cái rắm a. Bản công tử cũng chưa nói không tham gia.

Lục Lâm Thiên liếc nhìn Không Nhận Tôn giả và Huyền Minh Tôn giả, ánh mắt nhìn Bàn Hủy, Bàn Vân cùng Thiên Thủ Quỷ Tôn bên người rồi nói:

– Bàn Hủy huynh, Bàn Vân tẩu, Quỷ Tôn tiền bối, người của Linh Vũ giới và Khôn Dương đảo hơi yếu, ba người đi giúp bọn họ một chút đi.

Chương 1791: Chúng Tôn liên thủ (1)

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, không ít người âm thầm cười lớn. Lục Lâm Thiên này quả thực càng lúc càng cuồng, thế nhưng mọi người cũng nghe ra, Lục Thiếu Du này cố ý nhằm vào Khôn Dương đảo và Linh Vũ giới. Nếu như là trước đây, nghe lời nói cuồng vọng của Lục Thiếu Du như vậy, mọi người chỉ sợ sẽ khinh thường. Thế nhưng hiện tại lại không có ai làm như vậy, bởi vì thực lực của Lục Thiếu Du khi trước đã chứng minh tất cả. Người thanh niên này, kiêu ngạo bá đạo vô cùng thế nhưng tuyệt đối có đủ thực lực.

– Vâng, chưởng môn.

Ba người Bàn Hủy, Bàn Vân, Thiên Thủ Quỷ Tôn đáp, sau đó lập tức thả người nhảy lên.

– Lục Lâm Thiên, Phi Linh môn ngươi còn có một Tôn cấp đúng không? Chúng ta đều đã xuất thủ hết, các ngươi lại muốn đu.c nước béo cò sao?

Huyền Minh Tôn giả nhìn về phía Hắc Vũ, cấp bậc rõ ràng của bát giai linh thú Hắc Vũ này không có ai nhìn ra được, thế nhưng thân phận linh thú của Hắc Vũ thì chúng cường giả đều có thể nhìn ra.

– Nực cười, Hắc Vũ thúc của ta không phải là người của Phi Linh môn. Ta cũng muốn thúc ấy gia nhập Phi Linh môn a. Thúc ấy đối với bảo vật dạng gì cũng không cảm thấy hứng thú, ngươi không cần phải lo lắng. Phi Linh môn ta đã xuất ra ba Tôn cấp, ngươi còn nhiều lời cái rắm a.

Lục Lâm Thiên nhìn Huyền Minh Tôn giả rồi nói, nếu như Hắc Vũ xuất thủ đương nhiên sẽ đánh chết đầu Bôn Lôi Thiên Hổ kia được, thế nhưng lúc này không thể để cho thực lực của Hắc Vũ bại lộ.

– Chuyện này ai dám cam đoan hắn không có hứng thú với bảo vật? Nếu như lúc đó chúng ta tiêu hao gần hết, rồi có người nhân cơ hội xuất thủ thì phiền toái lớn rồi.

Phong Linh Tôn giả của Nguyệt Long các nhìn Lục Lâm Thiên và Hắc Vũ rồi nói.

– Không sai, ai dám cam đoan.

Xích Vũ Tôn giả của Địa Viêm đảo cùng Chân Cương Tôn giả của Thần Kim các cũng phụ họa.

– Đã nói không có hứng thú là không có hứng thú. Nếu không các ngươi lùi đi, một mình Phi Linh môn ta lên cũng được.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, muốn đám người kia buông tha cơ hội tầm bảo sợ rằng là chuyện không có khả năng. Muốn Hắc Vũ lên đài cũng chỉ hy vọng tiêu hao thực lực bên người hắn nhiều hơn một chút mà thôi. Hắc Vũ đương nhiên không thể ra mặt.

Mọi người nhìn nhau. Lục Lâm Thiên này sợ rằng nói được sẽ làm được. Nếu như thực sự không liên thủ, tới lúc đó sẽ càng có thêm cơ hội đυ.c nước béo cò. Về phần muốn cản Lục Lâm Thiên này sợ rằng không có khả năng. Chí ít chúng cường giả như Thiên Địa các, Nhật Sát các cùng các sơn môn khác cũng không đồng ý chuyện này.

– Lục Lâm Thiên, tuy rằng ngươi còn chưa tới Tôn cấp, thế nhưng thực lực của ngươi đã đến Tôn cấp. Hơn nữa lại không sợ lôi điện lực, cũng có thể giúp được chúng ta không ít. Vậy thì bản thân ngươi lên đi. Ngươi không sợ lôi điện lực cũng giúp được chúng ta, nếu như không đi lên thì chứng tỏ ngươi muốn nhìn thấy chúng ta tiêu hao gần hết, sau đó đυ.c nước béo cò.

Không Nhận Tôn giả nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói. Đám người này làm sao có thể đơn giản buông tha cho Lục Lâm Thiên được chứ.

– Không sai, ngươi không sợ lôi điện lực, hẳn có thể giúp đỡ được không ít. Nếu như ngươi cự tuyệt thì cũng không cần phải liên thủ nữa.

Huyền Minh Tôn giả trầm giọng nói.

Tức thì có không ít ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên không sợ lôi điện lực mọi người đều đã tận mắt nhìn thấy. Lục Thiếu Du này còn chưa tới Tôn cấp, thế nhưng có thể đơn giản đánh chết Thiên Dương Vương, cỗ thực lực này tuyệt đối có thể so sánh được với Tôn cấp nhất trọng. Nếu như thêm một Lục Thiếu Du, mọi người cũng dễ thở hơn một chút, có lẽ có thêm không ít tác dụng.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, Không Nhận Tôn giả và Huyền Minh Tôn giả kia rõ ràng muốn kéo hắn xuống nước, tâm tư muốn âm thầm đối phó với hắn vô cùng rõ ràng. Thế nhưng nếu như hiện tại hắn không đi lên, sợ rằng đám người này sẽ không từ bỏ ý đồ. Hơn nữa có thể còn kɧıêʋ кɧí©ɧ những người khác, để cho bọn họ đề phòng hắn.

– Lục chưởng môn. Đầu Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ này không đơn giản. Cấp bậc bát giai hậu kỳ, sợ rằng còn tới đỉnh phong. Tuy rằng hiện tại chỉ có thi triển ra thực lực tương đương với bát giai trung kỳ đỉnh phong, thế nhưng cũng đã vô cùng cường hãn. Ngươi không nên đi mạo hiểm thì tốt hơn.

Tử Yên do dự một chút rồi nói, đôi mắt xinh đẹp nhìn chăm chú vào trên người Lục Lâm Thiên.

– Lục chưởng môn, Tử Yên tiểu thư nói không sai, ngươi không nên cậy mạnh.

Đạm Đài Tuyết Vi do dự một chút, đôi mắt xinh đẹp mang theo vẻ thân thiết nhìn lên trên người Lục Lâm Thiên.

Hai nữ tử tuyệt sắc quan tâm tới Lục Lâm Thiên, có thể coi là liếc mắt đưa tình, hơn nữa bằng vào thân phận của hai nàng khiến cho không ít người không khỏi suy nghĩ một phen. Lục Lâm Thiên này rốt cuộc có bản lĩnh gì mà Vân Hồng Lăng của Vân Dương Tông, Lữ Tiểu Linh của Linh Thiên môn, ngay cả hai nữ nhân trước mặt này cũng quan tâm tới hắn như vậy. Những người tuổi còn trẻ một chút đều không khỏi ước ao đố kỵ.

– Đa tạ Tử Yên cô nương và Tuyết Vi cô nương quan tâm. Ta cũng đang muốn kiến thức thực lực của đầu Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ kia một phen. Sẽ không có chuyện gì xảy ra đâu.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười nói.

– Ca ca, lão già kia hơi quá đáng, chúng ta không cần để ý tới hắn là được rồi.

Lục Tâm Đồng nhìn người của Linh Vũ giới và Khôn Dương đảo rồi quát lên một tiếng.

– Yên tâm đi, không có việc gì đâu.

Lục Lâm Thiên nói xong, thân ảnh lập tức nhảy tới bên người Bàn Hủy, Bàn Vân, Thiên Thủ Quỷ Tôn.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lên đài, ánh mắt Không Nhận Tôn giả và cường giả trong môn tràn ngập hàn ý. Huyền Minh Tôn giả thì không nói câu gì.

– Lục chưởng môn, cẩn thận một chút.

Diệu Linh Tôn giả nói với Lục Lâm Thiên.

– Được.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu rồi lập tức phát hiện ra. Cường giả Nhật Sát các, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các, Thiên Vân đảo đều đang lặng lẽ tới sát hắn. Còn có Ngân Đao Tôn giả, Quy Ngọc Tôn giả, Hàn Ngọc Tôn giả cũng đi tới chung quanh hắn, không thể nghi ngờ ý tứ của bọn họ chính là muốn hỗ trợ bảo vệ Lục Lâm Thiên.

– Nhân phẩm của ta xem ra cũng không tồi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lén lút ném cho chúng cường giả ánh mắt cảm kích. Hắn đã bảo vệ bọn họ không ít, bọn họ lúc này lại báo đáp. Nhìn thấy chúng cường giả Thiên Vân đảo lặng lẽ tiến tới bảo vệ mình, hận ý trong lòng Lục Lâm Thiên đối với Thiên Vân đảo giảm bớt không ít.

Rống Rống.

Trên sân rộng, Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ nhìn chằm chằm vào chúng cường giả Tôn cấp trên không trung. Quang mang lôi điện trên lân phiến không ngừng lóe lên. Trong lúc mơ hồ có một loại lực lượng hủy diệt lặng lẽ khuếch tán. Không gian chu vi thân thể có một loại cảm giác cực đoan.

– Chư vị, đầu Bôn Lôi Thiên Hổ này dường như chỉ công kích người tiến vào trên sân rộng. Hiện tại chúng ta cùng nhau công kích, mọi người không nên lưu thủ, nếu lưu thủ chỉ sợ không chỉ hại người mà còn hại mình. Chúng ta phải dùng toàn lực mới có thể đánh chết được đầu thú hồn này.

Huyền Minh Tôn giả nói lần nữa.

Chương 1792: Chúng Tôn liên thủ (2)

– Động thủ đi.

Trường bào trên người Thánh Vũ Thiên Tôn rung lên, khí thế đại tăng. Xung quanh có không ít người cảm nhận được khí thế của Thánh Vũ Thiên Tông không khỏi có chút khiếp sợ.

Mọi người nghe vậy lập tức nhíu mày. Chân khí, linh lực trên người bạo phát, bắt đầu lăng không chậm rãi đi về phía trước. Mấy chục ánh mắt liền tập trung vào trên người Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ.

Đông đảo cường giả sát biên giới sân rộng càng ngày càng nhiều. Bởi vì đầu Bôn Lôi Thiên Hổ này hấp thu không gian điện mang kia cho nên có không ít cường giả khi trước không thể tiến vào tới đây lúc này cũng thuận lợi tiến vào trong cửa đá. Mọi người nhìn thấy mấy chục cường giả Tôn cấp trên không trung đang vây công một đầu Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ, ánh mắt nhìn về phía trước không dám nháy lấy một cái. Bởi vì cảnh tượng như vậy tuyệt đối là cảnh tượng mà suốt đời bọn họ khó có thể gặp được.

Rống.

Bôn Lôi Thiên Hổ rít lên một tiếng, nhìn chằm chằm lên không trung. Mắt thấy mấy chục cường giả Tôn cấp đánh tới, lân phiến quanh người tràn ngập quang mang, một đạo trảo ấn từ trên chi trước của nó bắn ra, miệng nói:

– Dám tiến vào mộ địa của chủ nhân thì chết hết đi.

Thanh âm mạnh mẽ từ trong miệng Bôn Lôi Thiên Hổ vang lên. Một đạo trảo ấn xé rách không gian mang theo uy thế kinh người bắn lên không trung khiến cho sắc mặt đám người Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn, Huyền Minh Tôn giả biến đổi.

– Nhanh, đồng loạt ra tay.

Ánh mắt Huyền Minh Tôn giả khẽ đổi, chân khí, linh lực phô thiên cái địa từ trong cơ thể bạo phát dẫn dắt năng lượng bàng bạc trong thiên địa kéo tới. Trong nháy mắt một đạo chưởng ấn mang theo thanh âm trầm thấp trực tiếp va chạm với trảo ấn của Bôn Lôi Thiên Hổ. Thế nhưng sau khi hai đạo công kích va chạm, chưởng ấn liền tán loạn. Dưới trảo ấn, một cái khe đen kịt trong không gian xuất hiện. Trảo ấn hung hăng đánh về năm người phía trước. Gợn sóng trong không gian nứt nẻ, rồi tràn ra hai bên.

Nhìn thấy uy thế một trảo của Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ, năm cường giả phía trước, bao gồm cả Huyền Minh Tôn giả, Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Linh Thiên Tôn, Phong Linh Tôn giả, Phục Yêu Tôn giả không dám có chút chậm trễ nào. Chân khí, linh lực trong cơ thể khởi động, từng đạo vũ kỹ, linh kỹ uy lực mạnh mẽ nhanh chóng được ngưng tụ ra, trong nháy mắt ngăn cản đạo trảo ấn kia.

Phanh Phanh.

Dưới thanh âm bạo liệt kinh người, không gian đột nhiên nổ tung. Thân hình năm người liền bị đẩy lùi. Năm người liên thủ không ngờ ngay cả thú hồn của Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ cũng không chống lại được.

Rống.

Một chiêu chiếm lợi thế, thân hình to lớn của Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ nhảy lên, móng vuốt sắc bén chém về phía trước. Một đạo trảo ấn được đánh ra, trảo ấn nhanh như thiểm điện, cùng với lực lượng xé rách không giang và uy áp kinh người đánh về phía chúng tôn giả trên không trung.

– Cẩn thận.

– Thanh Linh Khải Giáp, Huyễn Ảnh Thanh Vũ.

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên lập tức thi triển Thanh Linh Khải giáp và Huyễn Ảnh Thanh Vũ. Thân hình mang theo một đạo chân khí tinh luyện trong tay phóng lên cao.

Dưới đạo trảo ấn nhanh như thiểm điện này, sắc mặt mọi người đại biến, tức thì có hơn mười đạo chân khí, linh lực, yêu nguyên ngập trời tràn ra sau đó nhanh chóng đánh về phía trảo ấn đang xé rách không gian kia.

Phanh Phanh Phanh.

Năng lượng kinh người bạo tạc trên bầu trời. Tia lửa bắn ra bốn phía, giống như pháo hoa nổ. Thế nhưng dưới sự xinh đẹp, huyễn lệ này lại ẩn chứa lực lượng mang tính hủy diệt, không gian run rẩy gần như vỡ nát.

– Trời.

Lực lượng như vậy khiến cho người đang ở sát biên giới quan sát không khỏi hít sâu một hơi. Đây mới là cường giả chân chính, không ngờ lại cường hãn tới trình độ như vậy, kinh khủng như vậy. Mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều mang theo lực lượng xé rách không gian.

Khục khục.

Giữa không trung, kình khí ngập trời khuếch tán. Những thân ảnh vừa mới ứng chiến đều đang liên tục thối lui, y phục trên người xộc xệch, nhìn qua có chút chật vật. Nhìn bộ dáng hiện tại, hiển nhiên hơn mười người liên thủ không thể chiếm được chỗ tốt dưới trảo ấn của Bôn Lôi Thiên Hổ. Kết quả này tuyệt đối khiến cho mọi người líu lưỡi.

– Quá mạnh.

Lục Lâm Thiên vẫn trốn ở phía sau, khi nãy hắn cũng đánh ra một chiêu, dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ ẩn chứa trong trảo ấn, thân hình hắn không có chút sức lực phản kháng nào trực tiếp bị đẩy lùi về phía sau, huyết khí trong cơ thể cuồn cuộn. Nếu không phải có bất diệt huyền thể, hắn căn bản không thể chống lại được.

– Chư vị, nếu như không dùng toàn lực, sợ rằng sẽ không có cơ hội giết chết đầu Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ này. Thực lực của nó ta nghĩ tất cả mọi người đều đã biết.

Huyền Minh Tôn giả quát lên một tiếng, sợ rằng vừa rồi mọi người không có ai dùng toàn lực, dưới loại tình huống này, quả thực không có ai muốn dùng toàn lực cả.

Nghe Huyền Minh Tôn giả nói vậy, mọi người không khỏi nhíu mày. Dưới trảo ấn của Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ, mười mấy tôn giả không ngờ lại không chiếm được chút tiện nghi nào.

– Chỉ có thể phá hủy thú hồn của đầu Bôn Lôi Thiên Hổ này mà thôi.

Sắc mặt mọi người không biết đổi, trong lòng đột nhiên hiện lên ý nghĩ này. Sắc mặt chậm rãi chuyển thành ngưng trọng. Bốn chục đạo thân ảnh lơ lửng trên không trung trước mặt Bôn Lôi Thiên Hổ. Khí tức như biển rộng nhanh chóng kéo lên, uy áp kinh người bao phủ không trung. Gợn sóng trong không trung trực tiếp cuồn cuộn, trong không trung xuất hiện một cái khe đen kịt.

Rống.

Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ lần nữa rống lên một tiếng, quang mang trên người lưu chuyển, uy áp kinh khủng phủ xuống. Trong đôi mắt giống như chuông đồng kia không ngừng vang lên tiếng sấm, giống như toàn bộ không gian đều nằm trong đôi mắt lớn kia. Cái miệng dữ tợn mở ra, một đạo quang trụ bằng lôi điện lao về phía trước.

Sưu Sưu.

Đạo quang trụ bằng lôi điện này trong nháy mắt phân liệt hóa thành vô số đạo lôi điện nhỏ, mỗi một đạo giống như một con cự mãng màu trắng, xé rách không gian bắn về phía mọi người.

– Quá mạnh mẽ a.

Nhìn đám lôi điện bắn tới, mọi người không khỏi sợ hãi than. Tất cả đều cảm giác được bên trong có một cỗ khí tức cực đoan vô cùng đáng sợ, cũng không có ai do dự, trong nháy mắt lập tức xuất thủ. Chân khí, linh lực, yêu nguyên bạo phát, công kích kinh người nhanh chóng va chạm với lôi điện của Bôn Lôi Thiên Hổ.

Phanh Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt liên tiếp vang lên, dưới lôi điện kinh khủng này không ít cường giả TÔn cấp nhất trọng thực lực thấp trực tiếp từ trên không trung bị đánh bay xuống dưới. Trong không gian trực tiếp xuất hiện một cái hố đen.

Ầm ầm…

Dưới uy thế kinh người này một đạo lôi điện trong nháy mắt xé rách không gian lập tức phóng tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Tử Vong Phong Bạo.

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên đánh ra một đạo chưởng ấn, thanh âm rít gào từ trong lòng bàn tay hắn truyền ra. Cả không trung phong vân biến sắc, một vòng xoáy đột nhiên xuất hiện, không ngừng xoay tròn giống như là một cơn lốc đột nhiên bao phủ không trung.

Phanh Phanh.

Lôi điện đánh xuống, lập tức va chạm với Tử Vong Bạo của Lục Lâm Thiên, vô số điện mang chói mắt từ trên bề mặt cơn lốc bắn ra bốn phía.

Chương 1793: Thú hồn biến hóa (1)

Phanh Phanh.

Trên không gian liên tục vang lên thanh âm trầm thấp. Cơn lốc trong không trung trực tiếp tán loạn. Mà đạo điện mang kia cũng không bị ảnh hưởng bao nhiêu, trực tiếp bổ vào trên người Lục Lâm Thiên.

Ken kén.

Trên Thanh Linh Khải Giáp quanh người Lục Lâm Thiên tức thì quanh quẩn điện mang, thanh âm ken két không ngừng vang lên. Điện mang xuyên qua Thanh Linh Khải Giáp tiến vào cơ thể, cảm giác tê dại truyền khắp toàn thân Lục Lâm Thiên. Lôi điện lực này so với lôi điện lực bên ngoài không biết mạnh hơn bao nhiêu lần. Dường như sau khi Bôn Lôi Thiên Hổ thôn phệ lôi điện lực này thì đã đã dung hợp lại, khiến cho uy lực của nó tăng lên nhiều.

Phanh Phanh.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, thân hình Lục Lâm Thiên trực tiếp từ trên cao bị đánh xuống, trong nháy mắt đập vào mặt đất, trên mặt đất lập tức xuất hiện một cái hố to.

Phanh Phanh.

Cùng lúc đó, không chỉ có một mình Lục Lâm Thiên bị đánh bay xuống phía dưới mà còn có năm đạo thân ảnh đồng thời rơi xuống mặt đất, khiến cho mặt đất nứt nẻ như mạng nhện.

Trong sáu người này, người có thể lập tức đứng lên cũng chỉ có hai người, một người phun ra máu tươi, sắc mặt trắng bệch, một người đương nhiên là Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên sờ ngực, lôi điện lực kinh khủng kia công kích khiến cho thân thể hắn tê dại. Lôi điện lực tiến vào trong cơ thể khắn dường như còn khiến cho thân thể hắn thu được một ít chỗ tốt. Tuy rằng lôi điện lực khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ khó chịu, thế nhưng lại không tạo thành một chút thương tổn nào với Lục Thiếu Du cả.

Sưu Sưu.

Cái miệng của Bôn Lôi Thiên Hổ mở ra, một đạo quang trụ bằng lôi điện lực từ trong miệng mang theo tốc độ nhanh như ánh sáng phụt ra. Chỉ trong nháy mắt lập tức bao phủ chúng Tôn giả vừa mới miễng cưỡng liên thủ chống lại đạo quang trụ thứ nhất của nó.

Công kích lôi điện kinh khủng như vậy khiến cho con ngươi mọi người không khỏi co rút lại. Loại tốc độ này căn bản không thể chạy trốn. Sắc mặt cả đám đại biến, không giữ lại một chút nào mà xuất ra tất cả thủ đoạn của mình. Chân khí, linh lực bàng bạc trong cơ thể nhanh chóng ngưng tụ ra một vòng quang tráo. Đồng thời từng đạo công kích kinh khủng huyễn lệ giống như pháo hoa vô cùng hoa mỹ đem theo uy lực khủng bố ầm ầm nghênh tiếp đạo quang trụ kia.

Phanh Phanh.

Mạnh mẽ nghạnh kháng khiến cho thân hình không ít người bay ngược về phía sau, tất cả đều đồng thời bị đánh bay. Người thực lực thấp một chút trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, công kích lôi điện này quả thực không dễ tiếp như trong tưởng tượng của mọi người.

– Lại tới.

Thân hình Lục Lâm Thiên vừa mới nhảy lên không trung thì lại có một đạo lôi điện lần nữa đánh tới.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên lần nữa bị đánh xuống mặt đất, hấp thu lôi điện lực lần nữa xuất hiện. Lôi điện hiện lên trên cơ thể hắn giống như có vô số đầu mãng xà nhỏ không ngừng quanh quẩn trên Thanh Linh Khải Giáp, tiếp theo lập tức biến mất không thấy. Mà Lục

Lâm Thiên lại bình yên vô sự không có chuyện gì xảy ra.

Khi Lục Lâm Thiên lần nữa lăng không xuất hiện trên không trung, mọi người vô cùng kinh ngạc. Lôi điện lực kinh khủng kia đã đánh chết mấy cường giả Tôn cấp, cũng làm bị thương không ít cường giả Tôn cấp. Thế nhưng đối với Lục Lâm Thiên này dường như lại không có hiệu quả, việc này quả thực không bình thường một chút nào.

– Nghiệt súc này quá kinh khủng và lợi hại.

Một cường giả Tôn cấp ngưng trọng nói.

– Đúng là rất kinh khủng. Thế nhưng mọi người có phát hiện ra không? Lôi điện lực của đầu nghiệt súc này dường như đang giảm đi, uy lực dường như cũng yếu bớt đi một chút.

Phong Linh Tôn giả nói.

– Thú hồn mà thôi, dựa vào lôi điện lực mà thôi động thân thể, lôi điện yếu bớt, thực lực của đầu nghiệt súc này đương nhiên sẽ giảm bớt.

Diệu Linh Tôn giả nói.

– Cùng nhau toàn lực công kích, tiêu hao thực lực của nó là có thể đối phó với được nó.

Cả đám Tôn giả tức thì thấy được hy vọng, trong nháy mắt lại ngưng tụ công kích cường hãn. Từng đạo chân khí, linh lực mang theo khí thế ngập trời nhanh chóng đánh về phía Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ kia.

Phanh Phanh Phanh Phanh.

Rống.

Thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm vang vọng, tiếng gầm gừ vang lên. Trên bầu trời, không gian vỡ nát kia vừa mới khôi phục lại một lần nữa bị nghiền nát. Kình khí kinh khủng khuếch tán khiến cho cả sân rộng chấn động. Mặt đất nứt nẻ, đá vụn bay tứ phía.

Công kích như vậy khiến cho chúng cường giả đứng ở sát biên giới cũng chỉ có thể hít sâu một hơi.

Ầm ầm.

Trong lúc hỗn chiến, trên người Lục Lâm Thiên lại một lần nữa bị một đạo lôi điện lực đánh vào, thân hình một lần nữa bị đánh xuống.

– Công kích thẳng vào thú hồn.

– Đầu nghiệt súc này tuy rằng là thú hồn, thế nhưng lại ở bên trong bản thể, lực phòng ngự quá mạnh mẽ, không thể trực tiếp công kích tới thú hồn, rất khó đối phó.

Từng tiếng hét lớn truyền ra.

Rống.

Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ rít lên một tiếng, từng đạo trảo ấn nhanh chóng được đánh ra. Mỗi một đạo trảo ấn đều mang theo lực lượng có thể xé rách không gian, bất luận một ai cũng không dám đơn độc tiến lên.

Sưu Sưu.

Trong đoàn người, trước người Thiên Thủ Quỷ Tôn đột nhiên có một đạo lôi điện lực đánh tới, trong mắt Thiên Thủ Quỷ Tôn lập tức xuất hiện vẻ kinh hãi.

Sưu.

Trong sát na, thân ảnh Lục Lâm Thiên trong nháy mắt chắn trước người Thiên Thủ Quỷ Tôn, trực tiếp ngăn cản đạo lôi điện lực này. Thân hình lần nữa bị đẩy lùi, lúc này cũng không bị đánh rơi xuống mặt đất.

– Chưởng môn, người không sao chứ?

Thân ảnh Thiên Thủ Quỷ Tôn xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên vẻ cảm kích. Nếu như để đạo lôi điện lực vừa rồi đánh vào trên người hắn, hắn không chết thì cũng phải bị thương nặng.

– Ta không sao, ngươi phải cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên nói, công kích lôi điện lực này đối vơi hắn mà nói không có một chút ảnh hưởng nào, chỉ có chút đau đớn mà thôi.

– Ăn một chưởng của ta.

Trong không gian hỗn loạn đột nhiên vang lên thanh âm của Huyền Minh Tôn giả. Thân hình Huyền Minh Tôn giả nhoáng lên, xuất hiện ngay trước người Bôn Lôi Thiên Hổ, chân khí như biển trong cơ thể xuất động. Bàn tay nắm chặt, một đạo chưởng ấn mang theo tư thế mạnh mẽ hung hăng đánh vào đầu Bôn Lôi Thiên Hổ.

Đồng thời mấy cường giả còn lại cũng ầm ầm phóng tới, cả đám đều nhanh chóng đánh ra một đạo lực lượng bàng bạc.

Phanh Phanh.

Từng đạo lực lượng kinh khủng cùng lúc đánh xuống, mỗi một đạo lực lượng đủ để xé rách không gian tức thì đập vào trên người Bôn Lôi Thiên Hổ, thanh âm bạo liệt kinh người lập tức vang vọng.

Rống Rống

Bôn Lôi Thiên Hổ rít gào, đồng thời tốc độ lại đột nhiên nhanh không gì sánh được. Một đạo trảo ấn đảo qua không trung mang theo lực lượng xé rách không gian hung hăng đánh vào trên hộ thân cương khí của mấy cường giả Tôn cấp.

Phanh Phanh.

Thân hình Bôn Lôi Thiên Hổ lảo đảo lùi lại phía sau vài bước, mà đồng thời, hộ thân cương khí của mấy Tôn giả kia bị vỡ nát. Tuy rằng bản thân chạy nhanh, thế nhưng cũng vẫn bị ảnh hưởng vô cùng lớn, sắc mặt mấy Tôn giả liền trở lên trắng bệch.

Chương 1794: Thú hồn biến hóa (2)

Sưu…

Lúc này thân hình to lớn của Bôn Lôi Thiên Hổ bỗng dưng quay lại, ánh mắt chăm chú nhìn vào một tán tu Vũ Tôn nhất trọng cách đó không xa, lợi trảo không chút do dự chém xuống. Tức thì mấy cái khe trong không gian xuất hiện sau đó lan tràn ra phía trước.

Vũ Tôn nhất trọng kia tuổi chừng lục tuần, thấy vậy lập tức hoảng hốt rồi nhanh chóng chạy trốn. Ngay cả dũng khí chống lại cũng không có.

Thế nhưng tốc độ đào tẩu của hắn cũng không nhanh bằng Bôn Lôi Thiên Hổ cái khe trong không gian lan tràn, trong nháy mắt lan tới trên người hắn. Cả thân hình dưới cái khe trong không gian hóa thành từng mảnh nhỏ. Một siêu cấp cường giả Vũ Tôn nhất trọng không ngờ cứ như vậy lại bị đánh chết, vô cùng đơn giản.

Phanh Phanh Phanh.

Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn, Bàn Hủy, Bàn Vân, Phục Yêu Tôn giả, Hỏa Vân tôn giả nhân cơ hội đánh tới. Trong nháy mắt mấy đạo công kích đánh vào trên người Bôn Lôi Thiên Hổ, lực lượng mạnh mẽ đánh xuống tức thì đẩy lùi Bôn Lôi Thiên Hổ.

– Không tốt.

Lục Lâm Thiên giật mình biến sắc. Đầu Bôn Lôi THiên Hổ này vừa vặn đang lùi về phía hắn, mà đồng thời nó cũng đem theo một đạo trảo ấn đánh thẳng về phía mình. Công kích lôi điện lực hắn không sợ. Thế nhưng dưới công kích trảo ấn này hắn không thể nào chịu nổi, loại lực lượng này bản thân hắn còn chưa thể chịu được.

Ông.

Một tiếng sấm nổ vang lên, Huyễn Ảnh Thanh Vũ rung động, Lục

Lâm Thiên không có một chút chần chờ nào lập tức thối lui. Trong lúc thối lui, đạo trảo ấn trước mặt hắn cũng đồng thời đánh xuống. Một cỗ lực lượng hùng hậu khiến cho không gian vặn vẹo bao phủ thân thể, khiến cho tốc độ của hắn giảm đi.

– Tiểu tử, ngươi chết chắc rồi.

Một thanh âm vang lên trong tai Lục Lâm Thiên, ngay khi thân hình Lục Lâm Thiên giãy dụa ra khỏi không gian vặn vẹo, Không Nhận Tôn giả truyền âm vào trong tai Lục Thiếu Du. Lục Thiếu Du lập tức cảm nhận được có một cỗ lực lượng vô hình phong tỏa không gian chung quanh hắn, lúc này hắn đã không còn đường lùi. Không Nhận Tôn giả kia không ngờ lại âm thầm đối phó với hắn.

– Nghiệt súc, muốn chết.

Cách Lục Lâm Thiên không xa, Không Nhận Tôn giả âm thầm cười nhạt một tiếng. Một đạo chưởng ấn đánh ra giả bộ công kích Bôn Lôi Thiên Hổ. Trên thực tế lại đang âm thầm phong tỏa không gian, đem không gian chung quanh Lục Lâm Thiên phong kín, để cho hắn không có đường lùi lại.

– Phiền phức rồi.

Trong sát na, sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, đột nhiên cắn răng một cái, ngay khi trảo ấn đen kịt xé rách không gian kia bắn tới, chân khí trên người hắn bạo phát, cái đầu khẽ nghiêng đi tránh được ông kích. Đạo trảo ấn kia dưới vô số ánh mắt kinh hãi của mọi người lập tức đánh vào trên vai Lục Lâm Thiên. Cùng lúc đó ở trong mi tâm Lục Thiếu Du có một đạo quang trụ màu trắng đánh về phía Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ.

Cách Cách.

Trảo ấn chụp xuống, đập nát bả vai Lục Lâm Thiên. Thanh âm cạch cạch nghiền nát vang lên. Bằng mắt thường có thể thấy được, nơi trảo ấn đi qua, cái khe đen kịt trong không gian kéo dài. Ở vai trái Lục Lâm Thiên, lân phiến trên Thanh Linh Khải Giáp vỡ nát, quang mang màu tím trên vai quanh quẩn, sau khi giằng co được một lát liền bị vỡ vụn. Cả bờ vai trái bị đánh nát, máu tươi bắn ra tung tóe, sắc mặt Lục Thiếu Du cũng trắng bệch, đồng thời một đạo linh hồn lực của Lục Thiếu Du cũng trực tiếp đánh vào trong mi tâm Bôn Lôi Thiên Hổ rồi biến mất không thấy.

Linh hồn lực đánh vào trong đầu Bôn Lôi Thiên Hổ thì Lục Lâm Thiên phát hiện ra một việc, linh hồn lực của hắn hoàn toàn không có một chút trở ngại nào, trực tiếp đi vào không gian linh hồn của Bôn Lôi Thiên Hổ.

Vì sao có thể dễ dàng đi vào như vậy, một đường thuận lợi khiến cho ngay cả bản thân Lục Lâm Thiên cũng không dám tin tưởng. Điều này quá không bình thường, quả thực không bình thường tới cực điểm. Thú hồn do cường giả viễn cổ lưu lại, lại là thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ bát giai đỉnh phong, không ngờ lại không có một chút cấm chế nào.

Thú hồn, chính là hồn anh của yêu thú, linh thú trực tiếp luyện chế ra. Hồn anh của yêu thú, linh thú, vũ giả, linh giả một khi trở thành hồn anh đơn độc tồn tại sẽ dần dần yếu bớt. Vũ giả, linh giả có thể đoạt xá thì yêu thú, linh thú cũng có thể đoạt xá. Nhưng mà nếu như là cùng một chủng tộc thì thực lực phải phù hợp mới được. Mà hồn anh của yêu thú, linh thú nếu không muốn bị giảm đi thực lực thì cũng chỉ có thể luyện chế thành thú hồn.

Thú hồn linh thú, yêu thú giống như một ít thủ đoạn của linh giả dùng hồn anh luyện chế thành. Lục Lâm Thiên đã sớm xem qua Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh thi triển Phệ Hồn Ác Anh, trên phương diện nào đó quả thực không khác biệt với thú hồn là bao.

Thế nhưng thú hồn lại giống như khôi lỗi, một khi luyện chế sẽ sẽ bị chủ nhân bố trí cấm chế và linh hồn ấn ký, tránh để người khác khống chế. Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc, lẽ nào vị cường giả viễn cổ này ngay cả thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ bát giai hậu kỳ đỉnh phong cũng không đặt vào trong mắt.

– Thử nhìn xem có thể khống chế được hay không.

Lục Lâm Thiên tức thì thầm nghĩ. Linh hồn lực của hắn tiến đến cũng chỉ là muốn thử xem vận khí của mình mà thôi. Nếu như hắn có thể khống chế được thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ bát giai hậu kỳ đỉnh phong mà nói thì quả thực là phát tài lớn. Sau này hắn cũng có thể giống như Tâm Đồng, có thú hồn trong người, thú hồn bát giai đỉnh phong, tuyệt đối là bảo vật.

Trong đầu nghĩ vậy, linh hồn lực Lục Lâm Thiên lập tức dũng mãnh tiến vào trong đầu Bôn Lôi Thiên Hổ, trong nháy mắt dung nhập vào bên trong. Mãi cho đến khi bố trí xong linh hồn lực của mình, cũng không gặp phải một chút cản trở nào. Quá trình thuận lợi như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên không dám tin tưởng. Mỗi một lần hắn nhận được bảo vật đều phải trải qua cửu tử nhất sinh mới thu được. Mà lần này lại quá thuận lợi, quả thực hắn không dám tưởng tượng ra.

Chỉ đơn giản như vậy là có thể thành công, Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, sợ rằng bản thân mình còn phải cảm tạ Không Nhận Tôn giả một phen, nếu không phải hắn âm thầm ra tay với mình thì mình cũng không đánh cuộc một phen như vậy. Không nghĩ tới vận khí của hắn lại rắm thí như thế, vị cường giả Vũ Đế viễn cổ kia nếu biết chuyện này có lẽ còn tưởng rằng hắn can đảm a.

Kỳ thực ngay từ đầu hắn đã muốn khống chế đầu yêu thú bát giai hậu kỳ Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ này, thế nhưng vừa nghĩ tới đẳng cấp của nó là bát giai hậu kỳ đỉnh phong, lại là vật của cường giả viễn cổ thì lập tức không dám suy nghĩ nữa. Bởi vì đâu có thể dễ dàng như vậy, nếu như thú hồn bát giai hậu kỳ này phản kháng, đến lúc đó hắn trộm gà không được mà còn mất nắm gạo.

Ai lại ngờ được trong thú hồn này không có một cái cấm chế nào. Vô cùng dễ dàng là có thể khống chế được. Chuyện này có lẽ phải nhìn xem kẻ nào gan dạ nhất, chỉ sợ tất cả cường giả biết được việc này nhất định sẽ tức giận tới chết.

Chương 1795: Thú hồn biến hóa (3)

Bảo vật nhường này không ngờ lại kiếm được dễ dàng như vậy. Thế nhưng hết lần này tới lần khác, bảo vật ở ngay dưới chân bọn họ, bọn họ lại không nhặt được. Sự tức giận này có lẽ đủ để đột phá tới Vũ Đế chi cảnh, nếu như suốt đời không thể đột phá thì cũng chỉ có thể đợi đại hạn tới mà thôi.

Ngay khi Lục Lâm Thiên kinh ngạc và cười trộm thì một thanh âm già nua, khí thế bễ nghễ thiên hạ đột nhiên vang lên:

– Tu vi Linh Vương bát trọng không ngờ lại dám khống chế thú hồn bát giai đỉnh phong, phần đảm lược này quả thực không tồi. Dọc đường tới đây tâm trí không kém, thú hồn này ta tặng cho ngươi. Lúc sinh thời bản đế có một kiện bảo vật, sau đó lại thu được một kiện bảo vật khác, tổng cộng có hai kiện. Hai kiện bảo vật này đều ở trong mộ địa, vị trí cũng nằm trong địa đồ. Nếu như ngươi có duyên thì tiếp tục tìm kiếm đi. Nếu như hai loại bảo vật này thuộc về ngươi, muốn đột phá Đế cấp cũng nắm chắc tám phần, thậm chí còn có thể cao hơn. Nhớ kỹ, vật của bản Đế không truyền cho kẻ nhu nhược, càng không truyền cho kẻ có tâm trí bình thường.

Ngay khi đạo thanh âm già nua giống như từ thái cổ này vừa dứt, Lục Lâm Thiên trong nháy mắt có cảm giác một đạo bạch quang đang nhanh chóng dung nhập với linh hồn lực của hắn sau đó lập tức hình thành mối liên hệ với hắn. Mà đạo bạch quang bàng bạc kia chính là trung tâm linh hồn của đầu Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ kia.

Giờ phút này bên ngoài đang ồ lên, thậm chí có mọi người đang công kích cũng dừng lại một chút, cánh tay trái Lục Lâm Thiên bị bẻ gãy. Dùng thân phận hiện tại của Lục Lâm Thiên mà nói, trong nháy mắt đã nhận được vô số người quan tâm, có kẻ cười thầm, có người kinh hãi.

– Chưởng môn.

– Lục chưởng môn.

Đông đảo cường giả đang đối phó với Bôn Lôi Thiên Hổ trong thời gian ngắn nhất liền đi tới trước người Lục Lâm Thiên. Thiên Thủ Quỷ Tôn, Bàn Hủy, Bàn Vân nhanh chóng xuất hiện, mấy cường giả mấy sơn môn có quan hệ tốt với Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng xúm lại.

– Ta không sao, các ngươi đừng bại lộ thân phận.

Cùng lúc đó Lục Lâm Thiên truyền âm nói với Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn. Cánh tay trái bị đứt đoạn, máu tươi chảy ra, chân khí lưu chuyển, máu tươi lập tức ngừng phun. Sự đau đớn khi cụt tay này cũng khiến cho hắn đổ mồ hôi lạnh.

– A…

Nhìn thấy cánh tay trái Lục Lâm Thiên rơi xuống, sát biên giới sân rộng Đạm Đài Tuyết Vi và Tử Yên tức thì kinh ngạc ồ lên một tiếng, trong đôi mắt xinh đẹp tràn ngập vẻ kinh hãi.

Chi Chi.

Bảo Nhi và Bối Nhi không ngừng phun ra nuốt vào cái lưỡi nhỏ, trong đôi mắt nho nhỏ tràn ngập vẻ kinh ngạc. Đối với Lục Lâm Thiên, hảo cảm của chúng nó đã tăng lên không ít. Nhìn thấy cảnh này, ánh mắt tức thì trở nên hung ác nhìn vào đầu Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ kia. Thế nhưng chỉ cần liếc mắt nhìn Bôn Lôi Thiên Hổ, cũng khiến cho hai tiểu tử này không dám nhìn thẳng.

Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long vốn kinh hãi không gì sánh được lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên bị đứt một cánh tay trái, trong lòng cũng không lo lắng nhiều nữa. Bởi vì bọn họ biết, Lục Lâm Thiên chỉ bị đứt một cánh tay trái quả thực không phải vấn đề quá lớn. Trên Vân Dương Tông mọi người cũng đã tận mắt chứng kiến. Thế nhưng đám người Thánh Linh giáo lúc này lại lo lắng không ngớt.

– Tiểu tử, không ngờ ngươi lại không chết, coi như ngươi mạng lớn. Cứ coi như ta thu chút lợi tức đi.

Không Nhận Tôn giả nhìn về phía Lục Lâm Thiên, vốn tưởng rằng Lục Lâm Thiên phải chết, thế nhưng nhìn thấy Lục Thiếu Du tránh thoát được một kiếp, ánh mắt lập tức tràn ngập hàn ý.

– Lục chưởng môn, ngươi mau lui lại đi. Cụt tay mà thôi, trong các ta có cường giả, có lẽ có thể giúp ngươi khôi phục. Cho dù không thể khiến cho nó hoàn hảo như lúc ban đầu thì cũng không kém bao nhiêu.

Diệu Linh Tôn giả của Thiên Địa các đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

– Chư vị, ta không sao. Yên tâm đi.

Lục Lâm Thiên nói xong, đột nhiên, Bôn Lôi Thiên Hổ trên không trung đột nhiên đánh xuống.

Sưu Sưu.

Bôn Lôi Thiên Hổ giống như một ngọn núi nhỏ đập xuống mặt đất, điện mang quanh quẩn, trên lân phiến màu xanh bắt đầu tràn ra lôi điện chằng chịt.

– Tại sao có thể như vậy, xảy ra chuyện gì?

Chúng cường giả vô cùng kinh ngạc, biến cố xảy ra trước mặt hiện tại khiến cho mọi người không khỏi lui về phía sau vài bước.

– Thú hồn không dung hợp được với thân thể.

Lúc này chỉ có bản thân Lục Lâm Thiên biết, hắn đã nắm trong tay thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ bát giai. Cũng không biết là vị Vũ Đế kia bố trí thủ đoạn gì mà khiến cho thú hồn và thân thể không thể dung hợp.

– Thân thể hình như sắp bị hủy diệt.

Lôi điện quanh quẩn, sắc mặt Lục Lâm Thiên tức thì đại biến. Thi thể yêu thú bát giai đỉnh phong không ngờ lại có hiện tượng sắp bị hủy diệt. Đây là bảo vật a, thi thể yêu thú bát giai, giá trị không cần phải nói. Nếu như bỏ đi thì quả thực vô cùng lãng phí. Thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên biết, mình đã không còn cách nào khác. Thông qua thú hồn của Bôn Lôi Thiên Hổ mà hắn biết được, sinh cơ trong cơ thể thú hồn đang dần dần biết mất, đồng thời có một cỗ lực lượng mạnh mẽ khiến cho thú hồn phải tránh xa, dường như cường giả Vũ Đế viễn cổ kia đã bố trí thủ đoạn nào đó.

Sưu…

Cùng lúc đó mọi người cũng nhìn được Lục Lâm Thiên gắn cánh tay bị đứt vào vai, thân hình trong nháy mắt phóng về phía Bôn Loi Thiên Hổ viễn cổ.

Sưu Sưu.

Lôi điện càng ngày càng mạng, quang mang chói mắt bành trướng, giống như sắp nổ tung vậy.

– Tiểu tử này muốn làm cái gì?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên trực tiếp phóng về phía Bôn Lôi Thiên Hổ, mọi người lập tức kinh hãi. Đây quả thực chính là tìm chết a, Bôn Lôi Thiên Hổ giống như sắp nổ tung, đủ để khiến cho bất luận một Tôn giả nào cũng bị hủy diệt.

Phanh Phanh.

Trong lúc mọi người nghi hoặc Lục Lâm Thiên đã tiếp cận tới đầu Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ kia. Cùng lúc đó thân hình to lớn của Bôn Lôi Thiên Hổ nổ tung. Điện mang tràn ngập, toàn bộ không trung như bị kiềm hãm, cả không trung lập tức run rẩy, một cỗ quang mang chói mắt bắn ra.

Ngay sau đó, một thanh âm bạo liệt từ trên bầu trời nổ vang, âm thanh giống như tiếng sấm vang vọng trên phía chân trời.

Phanh.

Trên bầu trời, Bôn Lôi Thiên Hổ trong nổ tan thành từng mảnh vụn. Một cỗ điện mang kinh khủng giống như một cơn lốc trong nhanh chóng khuếch tán. Năng lượng giống như một hình cung bao phủ không gian trên sân rộng.

Kình khí vô biên, hỗn loạn tàn sát bừa bãi. Sân rộng phía dưới lúc này giống như sơn băng địa liệt, đá vụn bắn tứ tung. Sóng gợn trong bầu trời trực tiếp nát bấy. Một ít cường giả gần đó trực tiếp thối lui, dưới cỗ kình khí kinh khủng đang tàn sát bừa bãi kia, không ít người ở phía xa bị giật mình kinh hãi.

Thân hình Lục Lâm Thiên xuất hiện trong đám lôi điện cuồng bạo, thủ ấn kết xuất. Trong lôi điện trong đột nhiên ngưng tụ ra một đầu Bôn Lôi Thiên Hổ cao chừng hai thước, uy áp hùng hậu tràn ra, ánh mắt vô cùng hiền lành nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Chương 1796: Thu thú hồn

Chung quanh Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ, điện mang không ngừng lóe lên. Nhưng lúc này điện mang chung nó lúc này trở nên cực kỳ ngoan ngoãn, không làm tổn hại tới Lục Lâm Thiên một chút nào.

Lúc thân hình khổng lồ của Bôn Lôi Thiên Hổ nổ tung, máu tươi bắn ra tứ phía. Bao phủ khắp người Lục Lâm Thiên, chỉ trong chớp mắt ngắn ngủi, một đám lớn máu tươi bị Lục Lâm Thiên thu vào trong mấy bình ngọc lớn.

Trong không gian tràn ngập điện mang, toàn bộ sân rộng được từng đạo lôi điện to như cánh tay bao phủ. Không gian bị nghiền nát, gợn sóng trong không gian không ngừng lan tràn về phía xa.

Một màn hỗn loạn này khiến cho tầm nhìn của mọi người lên không trung có chút không rõ. Năng lượng điện mang như thực chất không ngừng lưu chuyển, ba động điên cuồng. Không gian to lớn dưới điện mang đầy rẫy lúc này trở nên vặn vẹo. Bôn Lôi Thiên Hổ bạo tạc, uy lực đã tới cấp độ vô cùng đáng sợ.

Không gian hỗn loạn thế này, cho dù là cường giả Tôn cấp cũng không thể nhìn thấy rõ bên trong. Mà khi kình khí tiêu tán, một thân ảnh xuất hiện trong bầu trời, lúc này không ít ánh mắt tức thì ngây dại.

Trên bầu trời, một đạo thân ảnh toàn thân được bao phủ bởi một tầng áo giáp bằng lân phiến, bên trên có quang mang không ngừng quanh quẩn, có vẻ vô cùng quỷ dị. Đây chính là Lục Lâm Thiên không tổn hao một chút nào.

Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, khóe miệng nhếch lên mang theo nụ cười vui vẻ. Trong mi tâm có một đồ án hình hổ màu trắng, đồ án này nhìn vô cùng sống động, có vẻ cực kỳ quỷ dị và hung hãn. Ngay sau đó đồ án này thu liễm, ẩn giấu ở trong mi tâm. Nếu như không nhìn cẩn thận mà nói, căn bản khó có thể nhìn ra, bởi vì đồ án này cũng không có một chút dao động khí tức nào.

Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ bát giai hậu kỳ đỉnh phong, bảo vật như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên tuyệt đối thỏa mãn. Thu hoạch dọc đường đi cũng không ít. Lúc này Lục Lâm Thiên vô cùng chờ mong, không biết sau khi hắn thi triển Bôn Lôi Thiên Hổ này uy lực sẽ đạt tới bước nào.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không có việc gì, năng lượng hủy thiên diệt địa kia cũng không đưa hắn vào chỗ chết, tất cả các cường giả Tôn cấp đều cảm thấy kinh ngạc không thôi.

– Đáng tiếc, đây là thú hồn bát giai hậu kỳ a.

– Đúng vậy, nếu như nhận được đầu thú hồn này, quả thực chính là trọng bảo nha.

Không ít người thấp giọng than thở. Sợ rằng thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ bát giai hậu kỳ đỉnh này cũng đã bị hủy. Trong năng lượng bạo tạc vừa rồi khiến cho không gian cũng bị phá hủy. Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ kia quả thực vô cùng cường hãn, không ngờ lại có thể đánh chết mấy cường giả Tôn cấp, người bị thương nặng, nhẹ không ít. Tất cả mọi người còn chưa kịp hoàn hồn trở lại.

– Mau nhìn, cánh tay của Lục Lâm Thiên kia không ngờ lại không bị làm sao.

Cũng không biết là ai nói câu này, ánh mắt mọi người lập tức nhìn về phía canh tay trái của Lục Lâm Thiên. Chỉ thấy lúc này cánh tay của hắn đã lành lặn, đâu giống như bộ dáng bị đứt tay vừa rồi. Cánh tay bị đứt, trước mặt cường giả Linh Tôn muốn nối lại cũng không phải là chuyện gì khó, muốn khôi phục cũng không phải là chuyện quá khó khăn. Nhưng mà coi như có cường giả Linh Tôn hỗ trợ, ít nhiều cũng có chút ảnh hưởng.

Nhưng giờ mọi người nhìn kỹ về phía tay trái lành lặn của Lục Lâm Thiên, vừa rồi không ít người nhìn thấy Lục Lâm Thiên trực tiếp đem cánh tay trái gắn lại, điều này quả thực quá mức chấn động. Tiểu tử này chẳng lẽ là yêu nghiệt, hoặc là có một loại bí pháp kinh khủng nào đó.

– Sao có khả năng? Chuyện này không có khả năng.

Trong đám người, lúc này người kinh ngạc nhất chính là Không Nhận Tôn giả. Vốn hắn vẫn đang còn chế giễu Lục Lâm Thiên, thế nhưng lập tức chuyển thành trợn mắt há hốc mồm. Vốn trong lòng hắn bởi vì Lục Lâm Thiên bị cụt tay mà âm thầm cảm thấy sảng khoái, hiện tại lúc này có sảng khoái cũng không sảng khoái được.

Sưu…

Lục Lâm Thiên đi về tới bên cạnh đám người Thiên Thủ Quỷ Tôn, Bàn Hủy, Bàn Vân.

– Chưởng môn, người không có việc gì sao?

Thiên Thủ Quỷ Tôn nhìn chăm chú vào cánh tay lành lặn của Lục Lâm Thiên, cái miệng kinh ngạc hiện tại có thể nhét vừa quả trứng gà.

– Không có việc gì, một chút tổn thương nhỏ mà thôi.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói, cánh tay trái khẽ lắc, có Bất Diệt Huyền Thể, những thương thế kiểu như vậy cũng không phải vấn đề quá lớn với hắn.

– Không Nhận Tôn giả, ngươi quả thực cũng vô sỉ a. Âm thầm phong tỏa không gian khiến ta không thể chạy thoát, bút sổ sách này ngươi muốn ta tính sao với ngươi đây?

Lục Lâm Thiên xoay người lại, ánh mắt trầm xuống, một cỗ hàn ý lạnh lẽo bao phủ trên người Không Nhận Tôn giả.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, chúng cường giả chung quanh liền nhìn về phía Không Nhận Tôn giả, có một ít người kỳ thực lúc trước cũng đã hoài nghi. Không gian ba động giấu được người bình thường chứ không giấu được bọn họ.

– Tiểu tử, ngươi đừng ngậm máu phun người, thực lực của mình không đủ, không nên đổ bừa cho ta.

Không Nhận Tôn giả sửng sốt, ánh mắt không ngừng lóe lên bất định, căm tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên, dường như đuối lý vậy. Thế nhưng bên trong sự giận dữ này cũng hiện lên sự lo lắng.

– Ngươi khẩn trương cái gì, yên tân đi, bản công tử hiện tại lười tìm ngươi tính sổ. Nhưng mà ngươi cũng trốn không thoát đâu.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt liếc nhìn Không Nhận Tôn giả, người này xuất thủ với hắn đương nhiên hắn không thể buông tha. Nhưng bây giờ Lục Lâm Thiên cũng không có dự định động thủ, từ âm thanh của cường giả viễn cổ lưu lại sâu trong thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ bát giai hậu kỳ đỉnh phong kia, Lục Thiếu Du biết được nơi này có hai kiện bảo vật. Ngay cả thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ bát giai đỉnh phong trong mắt cường giả viễn cổ này cũng không là gì. Thứ có thể được cường giả viễn cổ kia gọi là bảo vật, vậy có thể thấy được nó quan trọng ra sao.

Cho nên hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không định động thủ với Không Nhận Tôn giả. Điều quan trọng chính là tầm bảo, đối phó với Không Nhận Tôn giả này hắn muốn đối phó bao giờ cũng được.

– Hừ.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Không Nhận Tôn giả hừ lạnh một tiếng. Đường đường là Vũ Tôn tam trọng không ngờ lại bị một Vũ Vương uy hïếp. Thế nhưng hết lần này tới lần khác, đối với tên Vũ Vương này tuy rằng bản thân có tu vi Vũ Tôn tam trọng hắn lại không biết nên làm gì, không ngờ trong lòng lại có chút e ngại.

– Bôn Lôi Thiên Hổ vì sao lại đột nhiên nổ tung? Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Ân oán của Lục Lâm Thiên và Khôn Dương đảo tất cả mọi người đều biết cho nên cũng không có ai hiếu kỳ. Đám người ở đây tuyệt đối được coi là cáo già, đương nhiên cũng biết lý do mà hai người Lục Lâm Thiên không động thủ. Lúc này mọi người lập tức nhìn về phía trước.

– Bôn Lôi Thiên Hổ đã bị diệt, có thể đi vào tầm bảo được rồi.

Bên ngoài, mọi người nhìn thấy Bôn Lôi Thiên Hổ bị hủy, chân khí, linh lực trên người bạo phát, trong nháy mắt lao thẳng về phía trước.

Chương 1797: Không gian kết giới (1)

– Ca ca, huynh không sao chứ?

Một thân ảnh xinh đẹp rơi xuống bên người Lục Lâm Thiên rồi thân thiết hỏi.

– Không có việc gì, một chút tổn thương nho nhỏ không có gì đáng ngại.

– Nhị đệ, cẩn thận một chút, không thể sơ ý.

Dương Quá cũng đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

Đạm Đài Tuyết Vi, Tử Yên theo đoàn người đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên. Nhìn cánh tay hoàn hảo của Lục Lâm Thiên, trong mắt vô cùng nghi hoặc.

– Không sao, trường bào của ta bị chặt đứt mà thôi.

Lục Lâm Thiên thu hồi Thanh Linh Khải Giáp và Huyễn Ảnh Thanh Vũ, cánh tay khẽ vung lên, trường bào trên cánh tay trái rơi xuống. Một cánh tay hoàn mỹ màu đồng hiện lên trước mặt hai người.

Khúc khích.

Nhìn thấy bộ dáng này của Lục Lâm Thiên, hai nàng tức thì khẽ cười.

– Lục Lâm Thiên, để ta xem một chút, tay ngươi quả thực không có việc gì đó chứ?

Lam Thập Tam tỉ mỉ quan sát cánh tay Lục Lâm Thiên, ánh mắt vô cùng hồn nghi và chấn động.

– Thánh Nữ, Thánh Tử, chúng ta vào thôi.

Diệu Linh Tôn giả đi tới trước mặt Tử Yên và Lam Thập Tam, nhìn cảnh tượng trước mặt rồi nói. Lúc này phía trước đã có không ít người chen chúc đi vào trong chín cánh cửa đá.

– Lục chưởng môn, chúng ta đi trước một bước.

Tử Yên khẽ nói. Mọi người đã bắt đầu tiến vào, Thiên Địa các đương nhiên không thể làm người tới sau được.

Đạm Đài Tuyết Vi, Tiêu Dao Vương, Thiên Ưng công tử, Âm Dương Vương, Phiên Hải Vương, Kim Sí Vương, Hắc Linh Vương cùng nói một tiếng rồi nhanh chóng đi vào trong chín cánh cửa đá.

– Thiếu chủ, Bất Diệt Huyền Thể của người dường như so với Huyền Thiên Yêu Tôn năm đó còn mạnh hơn không ít.

Hắc Vũ truyền âm nói với Lục Lâm Thiên. Cảnh tượng vừa rồi Hắc Vũ cũng nhìn thấy.

Lúc này Long Linh nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt mang theo vẻ ngạc nhiên.

– Năm đó Huyền Thiên Yêu Tôn cũng không hoàn toàn nắm được Tử Lôi Huyền Đỉnh, còn kém một chút.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chưởng môn, chúng ta cũng tiến vào chứ?

Bàn Hủy đi tới bên người Lục Lâm Thiên, nhìn mọi người trên cơ bản đã tiến vào trong chín cánh cửa đá khiến cho hắn có chút sốt ruột.

– Chưởng môn, chúng ta tiến vào cánh cửa đá nào?

Thiên Thủ Quỷ Tôn hỏi.

– Cửa thứ nhất.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, trên đồ cổ đã ghi lại, nơi tiến vào thứ tư chính là cánh cửa đá thứ nhất.

– Đi…

Nói xong, sau khi phân phó mọi người cẩn thận một chút, chân khí dưới chân Lục Lâm Thiên chợt lóe, lập tức thả người nhảy vào trong cánh cửa đá thứ nhất. Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn cùng chúng cường giả Thánh Linh giáo vẫn đang âm thầm theo đuôi ở phía sau.

Trong cửa đá diện tích cũng không nhỏ. Phía trước có không ít thân ảnh xuất hiện ở bên trong. Cả đám đang nhanh chóng phóng về phía trước. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không muốn làm kẻ đi sau, thân hình nhanh chóng phóng đi. Hầu như trong chớp mắt đã tiến sâu vào trong cửa đá. Cánh cửa đá này cũng không dài.

– Ồ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngạc nhiên nhìn vào cảnh tượng trước mắt. Đám người Tiểu Long, Bàn Hủy, Bàn Vân, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Long Linh theo sau mà tới. Thứ xuất hiện trước mặt đám người Lục Lâm Thiên hiện tại chính là một cái điện rộng lớn kinh người, diện tích lớn tới mức không gì sánh được. Cái điện này rốt cuộc lớn tới bao nhiêu mọi người cũng không biết được. Thế nhưng mọi người không khó phỏng đoán ra, phạm vi rộng lớn trước mặt mọi người hiện tại chỉ là một góc của nó mà thôi.

Ánh mắt mọi người nhìn qua chung quanh, phát hiện ra bốn phía đại điện lúc này có không ít hành lang. Cũng không biết những hành lang này kéo dài tới đâu. Hai bên có không ít cửa phòng, và lúc này đã có không ít cường giả tán tu cùng một ít thế lực bắt đầu đi trên những hành lang này, cả đám đều chọn một căn phòng mà tiến vào.

Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía, cường giả viễn cổ kia có nói bên trong này có hai kiện bảo vật, cũng không biết hắn giấu ở nơi nào. Cũng không biết là vật ra sao, nếu muốn tìm quả thực không hề dễ dàng một chút nào.

– Chúng ta phân tán tìm xem, nhìn xem có thể thu hoạch được cái gì hay không.

Lục Lâm Thiên nói với mọi người.

– Ta và Tiểu Long một đội, Bàn Hủy huynh và Bàn Vân tẩu tử, Long Linh cô nương, Quỷ Tôn tiền bối một tổ, Hắc Vũ thúc, Tâm Đồng, đại ca, Thiên Sí Tuyết Sư, Như Hoa một tổ. Nhìn xem có thu hoạch được thứ gì không.

– Thiếu chủ, người cẩn thận một chút.

– Tất cả mọi người cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên nói xong lập tức cùng với Tiểu Long thả người biến mất tại chỗ. Nơi này dường như có không ít hành lang và căn phòng. Tản ra thì cơ hội cũng lớn hơn một chút. Chia làm ba tổ, dùng thực lực của mọi người mà nói, có thể cũng có thể chống lại một ít nguy hiểm nhất định.

Trong một hành lang, hai người Tiểu Long và Lục Lâm Thiên cấp tốc di chuyển, ven đường còn có thể thấy được một ít cường giả khác tới đây tầm bảo. Chỉ là những cường giả này một khi nhìn thấy Lục Lâm Thiên thì lập tức không dám tiến tới quấy rầy.

– Là vũ kỹ, là vũ kỹ Địa cấp.

– Trời ơi, là linh kỹ Địa cấp.

– Linh khí Hoàng cấp a.

– Là đan dược bát phẩm, phát tài rồi.

Trong phòng thỉnh thoảng có không ít người lao ra. Dọc đường đi trong các căn phòng đều bị lục soát một lần, cũng không thiếu thanh âm mang theo sự kích động truyền ra. Có một ít cường giả vận khí không tồi tìm được ở bên trong phòng một ít vũ kỹ, linh kỹ, còn có linh khí và đan dược. Thậm chí còn tới địa cấp, đẳng cấp cũng không thấp, dường như ở nơi này tùy tiện mỗi một thứ đem ra bên ngoài đều là bảo vật vậy.

Lục Lâm Thiên và Tiểu Long cũng tiến vào trong một căn phòng tìm tòi, thế nhưng vẫn chưa tìm được thứ nào hữu dụng. Hai người thầm nghĩ, những thứ chính thức được coi là bảo vật dường như cũng không nên đặt ở nơi này. Dọc đường đi hai người cũng tìm được hai bộ vũ kỹ Địa cấp đặt ở trên mặt bàn. Từ trên hai bộ vũ kỹ này Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được năng lượng ba động, thế nhưng hai bộ vũ kỹ Địa cấp sơ giai không ngờ lại dùng để kê bàn.

– Không có nói tới thì làm sao có thể tìm ra được đây?

Lục Lâm Thiên thầm nói trong lòng, sau đó lại đem địa đồ trên đồ cổ xem lại một lần. Lục Lâm Thiên đã sớm ghi tạc trong đầu cho nên lộ tuyến cũng không sai. Thế nhưng lúc này hắn vẫn nghiên cứu một chút. Lộ tuyến trên đồ cổ lần nữa hiện lên trong đầu Lục Thiếu Du.

– Ồ, hình như có chút khác lạ. Nơi này dường như có một tiểu điện khác.

CHỉ trong chốc lát, Lục Lâm Thiên thì thào nói, trong đồ cổ hắn tìm được một tiểu điện.

– Lão đại, hiện tại chúng ta đi nơi nào?

Tiểu Long hỏi.

– Đi theo ta.

Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía rồi thân thể lập tức lao về phía trước.

Sưu.

Tại một chỗ khác lúc này có một đạo thân ảnh hạ xuống, người này khí tức cực kỳ cường hãn, trên người mặc một bộ trường bào màu xám, gợn sóng quanh thân chấn động, rõ ràng là cường giả Tôn cấp. Thế nhưng thoạt nhìn tuổi còn trẻ, chỉ chừng năm mươi tuổi mà thôi.

Thân ảnh áo xám này do dự một chút rồi đẩy cửa tiến vào trong phòng. Trong tiểu điện cực kỳ đơn giản, trên bàn có không ít vũ kỹ và linh kỹ.

Chương 1798: Không gian kết giới (2)

– Vũ kỹ Địa cấp sơ giai, linh kỹ Địa cấp sơ giai, quả thực không tồi. Thế nhưng nơi này có lẽ còn không tới mức nghèo như vậy. Cường giả viễn cổ, hẳn còn có trọng bảo.

Lão giả áo xám thu hồi đống vũ kỹ rồi lập tức suy tư. Vũ kỹ, linh khí Địa cấp tuy rằng không tồi, thế nhưng những thứ cường giả viễn cổ lưu lại tuyệt đối không đơn giản.

– Nhất định có trọng bảo, tiếp tục tìm.

Ánh mắt lão giả trầm xuống, tiếp tục tìm trong tiểu điện một phen, thế nhưng cũng không có thu hoạch.

Sưu Sưu.

Hai đạo thân ảnh trong nháy mắt tiến vào trong tiểu điện, ánh mắt lập tức nhìn về phía thân ảnh áo xam kia. Nhìn thấy trong tiểu điện không có gì, hai đạo thân ảnh trong nháy mắt định rời đi.

– Dường như các ngươi cũng có chút thu hoạch, rơi vào tay bản Tôn rồi thì đừng đi nữa.

Nhìn hai người, một Vũ Vương bát trọng, một Vũ Vương lục trọng, lão giả áo xám lạnh lùng nhìn hai người. Tay phải giơ lên, toàn bộ không gian tức thì vặn vẹo.

– Là Vũ Tôn, chạy.

Hai người này đã sớm biết lão giả áo xám này là Vũ Tôn, nhìn thấy người này không ngờ lại xuất thủ với mình, hai người lập tức chạy trốn.

– Còn muốn chạy sao? Chậm rồi.

Lão giả áo xám lạnh lùng nói. Nói xong, thân thể đã tới bên người hai cường giả Vương cấp, không gian vặn vẹo, hai tay giương lên, hai đạo trảo ấn trực tiếp đánh vào trên thân thể hai người kia.

Phanh Phanh.

Trảo ấn đánh xuống, không gian trực tiếp nổ tung. Hai người có tu vi Vương cấp kia ngay cả hồn anh tự bạo cũng không thể thi triển, thậm chí còn không có cơ hội xuất thủ thì đã trở thành từng mảnh nhỏ, máu tươi chảy xuống. Hai chiếc nhẫn trữ vật cũng bị lão giả áo xám này thu lấy.

– Ồ?

Lúc này, trong kình khí dư ba, lão giả áo xám lập tức nhìn về cái bàn nơi vừa thu linh kỹ cùng vũ kỹ. Cái bàn này dường như đã bị rung động, bắt đầu có gợn sóng trong không gian rung động.

– Là kết giới.

Sắc mặt lão giả áo xám đại biến rồi lập tức vui mừng. Sau khi do dự một chút lập tức kích động nhảy vào trong gợn sóng. Thân hình giống như nhảy vào trong mặt nước, trong nháy mắt lập tức biến mất. Trên bàn, gợn sóng còn đang không ngừng luân chuyển.

Ngay khi thân ảnh lão giả áo xám này vừa mới kích động tiến vào trong không gian gợn sóng, hai đạo thân ảnh một lớn một nhỏ trong nháy mắt đáp xuống ngoài cửa rồi lập tức tiến vào trong tiểu điện.

– Vừa rồi có người giao thủ, cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên nhìn máu tươi trên mặt đất tức thì đề phòng. Nơi này dường như chính là tiểu điện trên đồ cổ, vừa rồi rõ ràng đã có người đi vào.

– Lão đại, mau tới nhìn xem, cái bàn này vô cùng quỷ dị.

Tiểu Long chớp mắt, thân thể đi tới bên cạnh chiếc bàn trong tiểu điện. Chỉ thấy bên trên chiếc bàn kia lúc này không ngừng có gợn sóng rung động.

– Đây là…

Lục Lâm Thiên nghe vậy thân thể lập tức xuất hiện bên cạnh bàn. Nhìn gợn sóng trong không gian trên bàn, sắc mặt hắn lập tức biến đổi nói:

– Đây là kết giới không gian, mau đi vào.

Nói xong, thân ảnh Lục Lâm Thiên mang theo sự kích động nhảy vào trong gợn sóng trên bàn. Vừa rồi có người giao thủ, sợ rằng người còn lại đã tiến vào trong không gian kết giới này. Bảo vật do cường giả viễn cổ kia lưu lại có khả năng ở ngay bên trong kết giới này, hắn cũng không thể để cho kẻ khác nhanh chân tới trước được.

– Lão đại, chờ đệ một chút.

Tiểu Long khẽ quát một tiếng, lập tức thả người nhảy xuống.

Trong không gian kết giới được không gian lực bao phủ, chỉ trong chớp mắt một không gian mông lung xuất hiện. Hai người tức thì xuất hiện trong không gian mông lung. Không gian này vô cùng rộng lớn. Ở phía trước không gian có một tòa cung điện chín tầng giống như một ngọn tháp, khổng lồ như một ngọn núi lớn sừng sững đứng trong không gian. Một cỗ khí tức thê lương, cổ xưa không ngừng lan tràn trong không gian.

Toàn bộ không gian không có mặt đất, khắp nơi đều là hư không rộng lớn, cũng chỉ có cái tháp chín tầng kia đứng sừng sững, vô cùng quỷ dị.

– Khí tức này vô cùng quen thuộc.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, sau khi tiến vào trong không gian này Lục Lâm Thiên đã cảm giác được có một cỗ khí tức quen thuộc, giống như có chút liên hệ với hắn. Thế nhưng lại lập tức không cảm thấy được gì nữa. Đồng thời cùng lúc đó Lục Thiếu Du cũng cảm thấy có một ánh mắt xa lạ đang nhìn về phía mình.

– Ồ, quả nhiên có người tới trước.

Lục Lâm Thiên nhìn về thân ảnh áo xám phía trước. Người này mặc một bộ trường bào màu xám, khí thế bất phàm. Người này Lục Lâm Thiên cũng nhận ra, chính là cường giả Tôn cấp khi liên thủ đối phó với Bôn Lôi Thiên Hổ, thực lực thậm chí còn không thấp.

Lão giả áo xám nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt không ngừng biến đổi, không ngờ lại không nhìn thấy hai đầu yêu thú bát giai khiến hắn kiêng kỵ, còn các lão gia hỏa của các sơn môn lớn. Khóe miệng hắn lập tức xuất hiện tiếu ý. Hắn đang không biết đối phó với tiểu tử này như thế nào, bên người tiểu tử này có không ít cường giả, một mình hắn tuyệt đối khó có thể chống lại. Thế nhưng Huyễn Ảnh Thanh Vũ trên người tiểu tử này hắn tuyệt đối phải lấy được.

– Lão đại, ánh mắt lão gia hỏa kia nhìn về phía chúng ta dường như không có ý tốt.

Ánh mắt Tiểu Long chợt lóe, truyền âm nói với Lục Lâm Thiên rồi cảnh giác nhìn lão giả áo xám phía trước, dường như cảm nhận được điều gì đó.

– Cẩn thận một chút.

Nhìn ánh mắt không có ý tốt của lão giả áo xám phía trước, trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống. Thực lực của lão giả này cũng không thấp, thực lực so với Quân Bất Phàm, Viên Tự Thành rõ ràng còn mạnh hơn. Từ lúc đối phó với thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ mà xem ra, thực lực của người này so với Không Nhận Tôn giả, Phục Yêu Tôn giả còn mạnh hơn một chút. Lục Lâm Thiên phỏng đoán, sợ rằng người này đã đạt tới Vũ Tôn tam trọng, về phần Vũ Tôn tứ trọng hẳn là còn chưa đạt được.

– Lão thiên quả thực đối với ta không tồi, đang rầu rĩ vì không biết ra tay với tiểu tử này ra sao, hiện tại tiểu tử này lại tự mình dâng tới cửa, quả thực không uổng công lần này tới đây.

Lão giả nhìn cái tháp lớn chín tầng phía sau, ánh mắt lạnh lùng nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên. Huyễn Ảnh Thanh Vũ trên người Lục Lâm Thiên này hắn nhất định phải thu lấy.

– Ngươi muốn giết người đoạt bảo, hay là có thù oán với ta?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, đối phương đã biểu lộ ra như vậy, xem ra hắn khó tránh khỏi việc liều mạng một lần. Lục Lâm Thiên cũng không có nhiều lời, ở trong không gian này cũng chỉ có hai nguyên nhân là giết người đoạt bảo và thù oán mới như vậy. Hắn và người này dường như cũng không có quen biết, xem ra hơn phân nửa là muốn giết người đoạt bảo. Không biết đối phương coi trọng thứ gì trên người hắn.

Nếu như dưới tình huống bình thường, Lục Lâm Thiên một khi cảm thấy không thích hợp sẽ lập tức chạy thoát. Thế nhưng hôm nay lại không giống, trong không gian này sợ rằng có bảo vật do cường giả viễn cổ lưu lại, Lục Lâm Thiên cũng không muốn bỏ qua.

Chương 1799: Chiến đấu với Tôn giả

– Tiểu tử, ngươi quả thực vô cùng thông minh. Bằng không đem một kiện linh khí trên người ngươi giao cho ta, ta sẽ để cho ngươi chết dễ dàng một chút.

Lão giả áo xám mỉm cười nói:

– Ta có thể thấy tiểu tử ngươi có chút bất phàm, thế nhưng đứng ở trước mặt ta sợ rằng còn chưa đủ.

– Lão già kia, ngươi đừng không biết xấu hổ, có lẽ sống lâu cho nên da mặt mới dày như vậy a. Đừng tưởng rằng bản thân là Tôn cấp là có thể thắng được chúng ta.

Tiểu Long lạnh lùng nhìn lão giả áo xám rồi nói.

– Hừ, đầu nghiệt súc nhà ngươi dường như huyết mạch cũng không thấp, có thể làm đàn yêu thú kinh sợ, chỉ mới là thất giai thôi đúng không? Muốn chết.

Nghe Tiểu Long nói, ánh mắt lão giả áo xám trầm xuống, một tiếng quát lạnh lẽo vang lên. Thân thể hóa thành một đạo quang ảnh màu xám, nhanh như thiểm điện bắn về phía Tiểu Long, từ trong lòng bàn tay có một đạo chân khí nhanh chóng phun ra rồi hóa thành một đạo trảo ấn, trong nháy mắt bắn ra.

– Hừ, đừng tưởng rằng bản thân là Tôn cấp thì muốn làm gì ta cũng được.

Ánh mắt Tiểu Long cả kinh, dưới thanh thể của lão giả áo xám này nó cũng không dám sơ ý. Bởi vì nghạnh kháng nó tuyệt đối không phải là đối thủ của người này, cũng không có cái thực lực kia.

Ngao.

Một tiếng long ngâm từ trong miệng Tiểu Long vang lên, một cỗ khí tức quỷ dị, cường hãn nhanh chóng lan tràn ra, ngay sau đó có một cỗ quang mang màu đen ngập tràn, toàn thân lập tức bị Huyền Vũ thần xác bao phủ, chỉ có cái đầu và cái đuôi lớn ở bên ngoài. Trên Huyền Vũ thân xác, đồ án quy xà tương giao giống như vật còn sống tràn ngập ra khí tức cường hãn không thể che giấu.

Phanh.

Trảo ấn của lão giả áo xám lập tức đánh vào trên Huyền Vũ Thần xác của Tiểu Long. Khi trảo ấn đánh xuống, không gian bị xé rách, thế nhưng trảo ấn cũng không thể phá vỡ Huyền Vũ Thần xác cứng rắn này.

Bí văn trên Huyền Vũ Thần xác lưu chuyển lộ ra khí tức thần bí mà yêu dị. Một trảo đánh xuống khiến cho không gian run lên, mang theo tiếng sấm nổ ì ùng chấn động nhân tâm. Cả thiên địa run rẩy, tức thì đạo trảo ấn mang theo lực lực phá không kia bị ngăn cản ở bên ngoài.

Phanh Phanh Phanh.

Chỉ là cỗ lực lượng kinh khủng này cũng trực tiếp đánh bay bản thể khổng lồ của Tiểu Long. Không gian chung quanh hầu như trong nháy mắt xuất hiện một cái khe trong không gian.

– Đây là yêu thú gì.

Dáng vẻ cùng khí tức của Tiểu Long khiến cho sắc mặt lão giả áo xám đại biến, đặc biệt là cỗ uy áp mạnh mẽ trên quy xác thần bí kia khiến cho linh hồn hắn trong lúc mơ hồ cũng phải run rẩy.

– Thanh Linh Khải Giáp, Huyễn Ảnh Thanh Vũ.

Cùng lúc đó quanh thân Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện Thanh Linh Khải Giáp và Huyễn Ảnh Thanh Vũ, sắc mặt vô cùng ngưng trọng. Thực lực của lão giả áo xám trước mặt truyệt đối là người mạnh nhất mà hắn gặp phải.

– Tiểu tử, chết đi.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên thi triển Huyễn Ảnh Thanh vũ, trong mắt lão giả áo xám kia càng hiện lên vẻ tham lam. Huyễn Ảnh Thanh Vũ này hắn nhất định phải thu được, tiếng quát vừa dứt, lão giả áo xám đem theo lực lượng không gian, tốc độ nhanh như thiểm điện trong nháy mắt đánh về phía Lục Lâm Thiên. Khóe miệng nở nụ cười lạnh, trong tay mang theo một đạo chân khí tinh luyện cùng với kình khí sắc bén hung hăng đánh về phía Lục Thiếu Du.

– Thật mạnh mẽ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên tức thì trầm xuống, không trung quanh người hắn hiện tại vô hình trung đã bị phong tỏa. Hắn muốn di chuyển một bước cũng vô cùng khó khăn, không gian lực này quá mạnh mẽ.

– Tiểu tử, Vũ Vương sao có thể đấu lại Vũ Tôn? Ở trước mặt ta ngươi chỉ là con kiến hôi mà thôi.

Lão giả áo xám cười nhạt, chân khí tinh luyện mang theo xu thế phá không nhanh như thiểm điện đánh tới mặt Lục Lâm Thiên.

– Hừ, có phải là con kiến hôi hay không thì phải thử qua mới biết được.

Thân hình Lục Lâm Thiên run lên, trong sát na đã sớm có sự chuẩn bị, cánh tay phải rung lên, trong tay mang theo một đạo lôi điện màu tím. Trên không trung đột nhiên có vô số đạo lôi điện màu tím giống như cự mãng tuôn ra. Một cỗ khí thế mạnh mẽ khiến cho linh hồn mọi người không khỏi run rẩy.

– Ồ?

Dưới cỗ năng lượng kinh người này, lão giả áo xám có chút kinh ngạc. Lúc ở trên sân rộng bên ngoài hắn đã thấy Lục Lâm Thiên dùng đạo lôi điện màu tím này đánh chết Thiên Dương Vương của Khôn Dương đảo.

Ầm ầm.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, đạo lôi điện màu tím trong tay Lục Lâm Thiên giống như một đầu cự long ầm ầm đánh về phía trước.

Nơi đạo sấm sét này đi qua, không gian tức thì vặn vẹo. Tiếng trầm muộn quanh quẩn trên không trung sau đó đạo lôi điện này trực tiếp va chạm với đạo chân khí tinh luyện của lão giả áo xám kia.

Phanh Phanh.

Hai cỗ lực lượng va chạm không gian trực tiếp xuất hiện một cái hắc động, bên trong tràn ngập quang mang màu đen khiến cho tim người khác đập nhanh. Không gian bị nghiền nát, năng lượng kinh khủng giống như một cơn lốc khuếch tán. Mà khi cơn lốc khuếch tán tới một trình đột nhất định thì đột nhiên ngừng lại rồi lặng lẽ tiêu tán trong không trung.

Phanh.

Đồng thời thân hình Lục Lâm Thiên giống như diều đứt dây bị đánh bay ra bên ngoài trăm thước mới có thể đứng vững được. Sắc mặt trắng bệch, trên khóe miệng có máu tươi chảy ra.

– Lão đại, huynh thế nào rồi?

Bản thể khổng lồ của Tiểu Long đi tới bên người Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt dữ tợn lúc này tràn ngập vẻ nghiêm trọng.

– Có chút phiền phức.

Lục Lâm Thiên truyền âm nói, lão giả áo xám này quả thực quá mạnh mẽ, ngay cả Tử Kim Huyền Lôi cũng không làm gì được hắn. Vũ Tôn nhất trọng bình thường Tử Kim Huyền Lôi tuyệt đối có thể tạo thành vết thương trí mạng. Thế nhưng đối phó với Vũ Tôn tam trọng, thậm chí còn có thể đạt tới Vũ Tôn tam trọng đỉnh phong, hắn quả thực đã bất lực. Một chiêu đã bị trọng thương, nếu không có Bất Diệt Huyền Thể, chỉ bằng một chiêu vừa rồi hắn đã mất mạng.

– Chỉ có tu vi Vũ Vương bát trọng đã có thực lực đủ để so sánh với Vũ Tôn nhất trọng đỉnh phong. Lực phòng ngự cũng vô cùng cường hãn tới mức không thể tưởng tượng nổi. Xem ra trên người tiểu tử ngươi cũng có không ít bí mật. Hôm nay vừa vặn sẽ trở thành đồ trong túi của ta.

Lão giả áo xám nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên vẻ tham lam. Lực phòng ngự và công kích của Lục Lâm Thiên mạnh như vậy chắc chắn trên người có không ít bí mất. Nếu như hắn có thể đoạt được, thực lực của hắn đến lúc đó sẽ tăng lên nhiều. Sau này cũng không cần bận tâm tới những người luôn đối đầu với hắn khi trước nữa. Chờ sau khi thu được Huyễn Ảnh Thanh Vũ hắn cũng không cần mai danh ẩn tích, cũng nên đi báo thù được rồi. Nếu không phải vì mấy người kia thì hắn cũng không lưu lạc tới mức này, thực lực của hắn làm sao có thể giảm xuống như hiện tại.

Sưu…

Nói xong, cánh tay lão giả áo xám giương lên, một đạo trảo ấn trong tay khiến cho không gian xa xa vặn vẹo, khóe miệng mang theo nụ cười quỷ dị, đồng thời tay phải đột nhiên vươn ra, ngón tay mang theo một đám tàn ảnh lập tức bao phủ về phía Lục Lâm Thiên.

Chương 1800: Hồn anh thú hồn (1)

– Tiểu Long, chạy mau.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng cảm nhận được một cỗ khí tức khiến tim hắn đập nhanh. Đạo trảo ấn này dường như nắm toàn bộ không gian trong tay, thực lực Vũ Tôn tam trọng đỉnh phong tuyệt đối ngưng trọng tới cực điểm. Huyễn Ảnh Thanh Vũ run lên, trong nháy mắt đánh ra.

– Ngươi trốn không thoát đâu.

Lão giả áo xám cười lạnh một tiếng, trảo ấn đột nhiên tạo thành một độ cong quái dị ầm ầm lao về phía Lục Lâm Thiên.

Sưu…

Trong không trung, năng lượng thuộc tính phong ngập trời lặng lẽ hội tụ. Trong nháy mắt toàn bộ không gian to lớn giống như cuồng phong gào thét. Lục Lâm Thiên cảm thấy toàn thân bị bao vây, tốc độ của Huyễn Ảnh Thanh Vũ giảm đi. Dưới không gian thuộc tính, chính mình chỉ có thể miễn cưỡng giãy dụa, cả người giống như bị quản chế.

– Lão đại, cẩn thận.

Tiểu Long và Lục Lâm Thiên đã sớm tâm linh tương thông, cảm thấy lão đại gặp nguy hiểm, thân thể to lớn uốn lượn, năm móng vuốt mang theo không gian vặn vẹo, trong miệng phun ra một đạo hỏa diễm màu vàng bạc bạc, trực tiếp ngăn cản đạo trảo ấn kia.

Sưu Sưu.

Trảo ấn bị hỏa diễm màu vàng ngăn cản, trong nháy mắt ngưng lại một chút, thanh âm trầm thấp vang lên, khói đặc nồng nặc lan tràn ra chung quanh, không ngờ trảo ấn lại bị đốt cháy.

– Đây là hỏa diễm gì? Đầu yêu thú này quả thực quá kỳ quái.

Sắc mặt lão giả áo xám trầm xuống, miệng hét lớn một tiếng nói:

– Nghiệt súc nhà ngươi quả thực có chút bất phàm, thế nhưng thực lực lại quá thấp.

Tiếng quát vừa dứt, cánh tay lão giả áo xám đánh xuống, trảo ấn xé rách không gian trực tiếp đánh tan hỏa diễm màu vàng bàng bạc của Lục Lâm Thiên. Tiếp theo, thân ảnh của lão giả này đã xuất hiện trên không trung trên thân thể to lớn của Tiểu Long.

Lão giả áo xám này dường như đã biết quy xác của Tiểu Long rất mạnh, trong năng lượng thuộc tính phong bàng bạc đột nhiên có một đạo chưởng ấn bắn ra mang theo xu thế sấm sét trong nháy mắt đập vào đầu Tiểu Long.

Sưu Sưu.

Tốc độ quá nhanh, Tiểu Long không thể tránh thoát. Trong lúc sắc mặt đại biến lập tức chui đầu vào trong quy xác, toàn thân được bao phủ kín không có một kẽ hở nào.

– Hừ.

Lão giả áo xám hừ lạnh một tiếng, chưởng ấn nhanh chóng đập vào trên Huyền Vũ Thần xác của Tiểu Long.

Cạch Cạch.

Trên Huyền Vũ thần xác bộc phát ra thanh âm trầm muộn, toàn bộ không gian tức thì run rẩy. Chưởng ấn bàng bạc đánh vào trên Huyền Vũ thần xác, từng đạo kình khí nhanh chóng khuếch tán, thế nhưng đều bị lưu quang trên Huyền Vũ thần xác ngăn cản. Không giống như trong tưởng tượng của lão giả áo xám có thể đánh nát Huyền Vũ thần xác.

– Tiểu Long.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập hàn ý, Tiểu Long thay hắn cản một kích, có lẽ dưới một chưởng này, Tiểu Long tuy rằng có

Huyền Vũ thần xác cửu giai cũng không dễ chịu một chút nào.

– Tiểu tử, tới phiên ngươi.

Lão giả áo xám không để ý tới Tiểu Long, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong khi nói chuyện có một cỗ lực lượng vô hình tràn ra khiến cho không gian to lớn vặn vẹo.

– Không gian thuộc tính phong.

Lục Lâm Thiên âm thầm ngưng trọng, trong không gian này hiện tại hắn muốn di chuyển một bước cũng vô cùng khó khăn, trong không gian thuộc tính phong này dường như có một cỗ lực lượng ngàn cân đặt vào trên người hắn, từ bốn phương tám hướng trói buộc hắn lại.

– Chết đi.

Ánh mắt lão giả áo xám trầm xuống, miệng cười lạnh một tiếng rồi đánh ra một đạo trảo ấn. Dưới đạo trảo ấn này không gian giống như trực tiếp đổ nát.

– Ngươi nghĩ rằng ta dễ chọc như vậy sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lẽo, thủ ấn trong tay kết xuất, quanh thân đột nhiên được một cỗ khí tức quỷ dị bao phủ, trong mi tâm, đồ án hình bạch hổ lóe lên quang mang, một đạo quang mang chói mắt lập tức bắn ra.

Rống.

Một tiếng hổ gầm lớn vang lên, thanh âm quanh quẩn ở phía chân trời. Dưới tiếng hổ gầm này, cỗ quang mang chói mắt kia trong nháy mắt hóa thành hư ảnh một đầu cự thú dữ tợn.

Đầu cự thú dữ tợn khổng lồ này cả người màu xanh, toàn thân được lân phiến màu xanh giống như đao mang bao phủ, trên người còn có hoa văn màu trắng. Trong cái miệng lớn như bồn máu kia có hai chiếc răng nanh sắc bén. Đôi mắt dữ tợn giống như hai cái đèn l*иg không ngừng tràn ra lôi quang mang trắng. Cái miệng khẽ mở ra thoạt nhìn vô cùng hung mãnh, uy áp kinh người từ trên thân thể lan tràn ra chung quanh. Quanh thân có một cỗ uy thế mạnh mẽ khiến cho người khác không dám nhìn thẳng.

Sưu…

Đầu cự thú dữ tợn này xuất hiện. Lân phiến quanh thân lập tức dựng lên, ánh mắt nhìn chằm chằm về phía trước, một đạo trảo ấn từ trên chân trước bắn ra. Đạo trảo ấn này trong nháy mắt xé rách không gian, ngăn cản đạo trảo ấn của lão giả áo xám kia.

Hai đạo trảo ấn va chạm giống như là hai đạo lưu tinh va chạm. Không gian chung quanh bị xé rách thành từng mảnh nhỏ, kình phong kinh người khuếch tán. Hai đạo trảo ấn đồng thời biến mất trong không trung, thân hình đầu cự thú dữ tợn kia lập tức bị đẩy lùi vài bước.

– Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ sao?

Thân thể lão giả áo xám chấn động dùng ánh mắt kinh hãi nhìn về phía đầu cự thú dữ tợn trước mặt. Đây chính là đầu thú hồn bát giai hậu kỳ đỉnh phong Bôn Lôi Thiên Hổ, trong lúc ánh mắt khiếp sợ, lão giả áo xám mở miệng nói:

– Khó trách khi đó ngươi lại vọt tới, hóa ra ngươi đã chiếm được đầu thú hồn này. Vận khí của tiểu tử ngươi quá nghịch thiên, không ngờ lại dấu được mọi người.

Lục Lâm Thiên không trả lời lão giả áo xám. Thôi động Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ này hắn cũng không thể thi triển ra thực lực mạnh nhất của nó. Thậm chí còn không thể ngang bằng với lão giả áo xám này. Thực lực của người này quá mạnh mẽ, nếu như đổi lại là Vũ Tôn nhị trọng thì hắn cũng không quá sợ hãi. Thế nhưng đây lại là Vũ Tôn tam trọng, lại là Vũ Tôn tam trọng đỉnh phong. Tới cấp bậc Tôn cấp, mỗi một trọng đều cách nhau vô cùng lớn, đây không phải là thứ mà Vũ Tôn nhị trọng có thể so sánh.

– Lão đại, huynh thu phục được Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ sao?

Thân thể Tiểu Long lần nữa tới bên người Lục Lâm Thiên, trong cái miệng dữ tợn to lớn kia có vết máu nhàn nhạt. Một đạo chưởng ấn của lão giả áo xám khi trước đã khiến cho Tiểu Long bị thương một chút, tuy rằng không nặng thế nhưng cũng đã bị ăn thiệt thòi.

– Đúng vậy, đệ thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên truyền âm hỏi, cảm nhận khí tức của Tiểu Long lúc này hắn cũng biết được tình huống đại khái của nó. Bằng vào lực phòng ngự của Tiểu Long hiện tại không ngờ cũng vẫn bị thương.

– Một chút phiền toái nhỏ mà thôi, không có việc gì quá lớn.

Tiểu Long nói:

– Lão gia hỏa này quá lợi hại, cực kỳ khó đối phó, làm sao bây giờ?

– Đệ bảo vệ bản thân mình là được rồi, loại chuyện liều mạng như thế này chính là sở trường của lão đại đệ.

Lục Lâm Thiên nói, cánh tay lau vết máu nơi khóe miệng. Hiện tại hắn cũng chỉ có thể liều mạng, trong không gian này cho dù chạy được cũng không biết chạy đi đâu. Huống chi cho dù muốn chạy còn không chạy thoát được. Chỉ có thể liều mạng mà thôi.

Chương 1801: Hồn anh thú hồn (2)

– Lão đại, vậy huynh cẩn thận một chút.

– Ngươi cho rằng Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ có thể đối phó được ta sao? Nếu như tu vi của ngươi là Tôn cấp thì ta muốn làm gì ngươi sẽ rất khó, thế nhưng chỉ tiếc tu vi của ngươi còn chưa đủ. Bảo vật này ta cũng thu.

Nhìn Bôn Lôi Thiên Hồ viễn cổ khổng lồ trước mặt, trong mắt lão giả áo xám lần nữa hiện lên vẻ tham lam. Thu Huyễn Ảnh Thanh Vũ còn có Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ này, tu vi của hắn tuy rằng không được tăng cường, thế nhưng trên phương diện thực lực sợ rằng đủ để tương đương với trước đây, thậm chí còn mạnh hơn một chút. Tu vi hiện tại của hắn một khi thôi động thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ bát giai đỉnh phong, lại thêm Huyễn Ảnh Thanh Vũ, uy lực không cần phải nói. Trên người tiểu tử kia còn có một thanh huyết đao Vũ Linh khí, ngẫm lại những thứ này, trong lòng lão giả áo xám không khỏi có chút kích động.

– Tiểu tử, ngày hôm nay ngươi không còn đường chạy thoát nữa rồi.

Càng nghĩ càng kích động, ánh mắt lão giả áo xám trở nên lạnh lẽo, chân khí phô thiên cái địa từ trong cơ thể bạo phát, trong nháy mắt đánh ra một đạo chưởng ấn.

Rống.

Tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ nhảy ra, lần nữa lại đánh ra một đạo trảo ấn. Trong trảo ấn, lợi trảo sắc bén xé rách không gian tạo thành những cái khe. Gợn sóng trong không gian ba động trực tiếp khuếch tán tới trước mặt lão giả áo xám.

– Phá cho ta.

Lão giả áo xám quát lên một tiếng, chưởng ấn trực tiếp va chạm với trảo ấn của Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ. Nơi hai cỗ lực lượng tiếp xúc, chưởng ấn trực tiếp tán loạn, thanh âm bạo liệt kinh người vang vọng.

Phanh Phanh Phanh.

Dưới thanh âm bạo liệt kinh người này không gian trực tiếp nổ tung, thân hình to lớn của Bôn Lôi Thiên Hổ bị đẩy lùi, trở nên hư ảo một chút.

Rống.

Khi thân hình Bôn Lôi Thiên Hổ bị đẩy lui mấy bước mới ổn định lại được, đồng thời cũng nổi giận gầm lên một tiếng. Thân thể to lớn nhảy lên bầu trời, hai móng vuốt chém về phía trước một trảo. Cả không trung lập tức bạo tạc. Một đạo trảo ấn vô cùng lớn dùng tốc độ như thiểm điện mang theo uy áp kinh người xuất hiện trước người lão giả áo xám.

– Hừ.

Lão giả áo xám lần nữa hừ lạnh một tiếng. Uy lực của thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ bát giai này tuy rằng rất mạnh, Lục Lâm Thiên thi triển nó đã có thực lực tương đương với Vũ Tôn tam trọng bình thường. Nếu như để hắn thi triển, uy lực không cần phải nói. Nghĩ vậy, trong lòng lão giả áo xám càng thêm thèm muốn thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ.

Thanh âm vừa dứt, lão giả áo xám lập tức đem một đạo chân khí tinh luyện phóng lên cao, lập tức đánh về phía trảo ấn xé rách không gian kia.

Phanh Phanh.

Năng lượng kinh người bạo tạc trên bầu trời, không gian rung động. Công kích của một người một thú lúc này vô cùng kinh khủng, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều có thể xé rách không gian.

Sưu Sưu.

Lực lượng bàng bạc khuếch tán, thân thể Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ lần nữa bị đẩy lùi, khí tức lần nữa suy yếu đi một chút.

– Không thể chống lại, người này quá mạnh mẽ.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên vô cùng ngưng trọng, người này hẳn là tán tu, không nghĩ tới trong tán tu lại có cường giả như vậy. Thực lực của hắn dù sao hiện tại cũng quá thấp, thi triển thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ có thể đạt tới bước này đã không dễ dàng rồi.

– Tiểu tử, để xem ngươi ngăn cản thế nào. Giải quyết ngươi xong thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ sẽ là của ta.

Chỉ trong nháy mắt đẩy lùi thú hồn, lão giả áo xám như thuấn di đi tới trước người Lục Lâm Thiên. Đồng thời một đạo quyền ấn trực tiếp đánh ra. Không gian trước nắm tay vặn vẹo, một cái khe đen kịt hiện lên trong không trung.

– Chỉ có liều mạng mà thôi.

Lục Lâm Thiên cắn răng thầm nghĩ, thủ ấn lặng lẽ được kết. Trong mi tâm có một đạo quang mang màu tím nhạt bắn ra. Quang mang màu tím thu liễm, một thân ảnh khác lập tức xuất hiện, chính là đại hồn anh.

Giờ phút này hai mắt đại hồn anh mở ra, ánh mắt vô cùng thâm thúy, cỗ sát khí ngập trời tràn ra, trong nháy mắt đánh ra một đạo quyền ấn nghênh tiếp công kích của lão giả áo xám.

Hai đạo quyền ấn trong nháy mắt va chạm, trong không gian có một cỗ sát khí ngập trời giống như cuộn sóng nhanh chóng ba động khiến cho trong lòng mọi người cảm thấy lạnh lẽo. Loại sát khí này quá mức kinh khủng.

Phanh Phanh.

Hai đạo quyền ấn va chạm giống như vẫn thạch mang theo lực lượng kinh khủng, tia lửa bắn ra bốn phía, một cỗ kình khí kinh khủng lan tràn, toàn bộ không gian bắt đầu run rẩy.

Một cỗ năng lượng giống như thực chất điên cuồng nhộn nhạo. Không gian dưới cỗ năng lượng đáng sợ này trở nên vặn vẹo, nứt vỡ. Từng tiếng bạo tạc giống nhưu sấm sét vang lên trong không gian.

Khục khục.

Dưới một quyền này, đại hồn anh tức thì bị đẩy lùi, dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ kia thân hình đại hồn anh bị nghiền nát hóa thành sát khí ngập trời. Toàn bộ không gian tràn ngập sát khí.

Sưu.

Chỉ là ngay sau đó cỗ sát khí ngập trời này lại thu liễm lại, lần nữa lại ngưng tụ khôi phục hình dạng như lúc ban đầu.

– Phân thân, không có khả năng. Chỉ có cường giả Đế cấp mới có phân thân.

Lão giả áo xám nhìn vào trên người đại hồn anh, cỗ sát khí ngập trời kia khiến cho trong lòng hắn không khỏi lạnh lẽo, vô hình trung có chút e ngại. Trên người thân ảnh này vì sao lại có sát khí kinh khủng như vậy.

– Linh hồn thể, đây là linh hồn thể.

Lão giả áo xám nhìn chăm chú vào đại hồn anh, sắc mặt khong ngừng biến đổi. Thực lực của thân ảnh vừa rồi tuyệt đối không thua Linh Tôn nhất trọng, linh hồn lực bàng bạc không ngừng tràn ra chứng minh thân ảnh kia chính là do linh hồn thể ngưng tụ.

– Thực lực của đại hồn anh còn trên bản thể a.

Tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, đại hồn anh lập tức xuất hiện trước người. Cảm nhận một kích vừa rồi của đại hồn anh, thực lực so với bản thể còn mạnh hơn. Đại hồn anh đã thôn phệ vô số hồn anh của cường giả, trong đó còn có hồn anh của tôn cấp. Thực lực lúc này đủ để chống lại Linh Tôn nhất trọng, chỉ tiếc là cũng vẫn chưa đủ để đối phó với lão giả áo xám này.

– Tiểu tử, không ngờ ngươi còn có thủ đoạn như vậy.

Lão giả áo xám nhìn Lục Lâm Thiên, tuy rằng không biết vì sao trên người Lục Lâm Thiên lại có một linh hồn thể giống như phân thân. Thế nhưng trong chuyện này sợ rằng không đơn giản. Nhìn thấy thủ đoạn bất phàm như vậy càng thôi thúc hắn giết Lục Thiếu Du. Sau khi giết Lục Thiếu Du, thì tất cả những thứ này sẽ khiến cho thực lực của hắn lần nữa được tăng cường.

– Ta còn có nhiều hơn nữa.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một, thủ ấn trong tay đại hồn anh lập tức được kết.

– Bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh, chuyển thứ nhất, chuyển thứ hai, chuyển thứ ba, chuyển thứ tư.

Trên đại hồn anh, sát khí tràn ra, tinh quang trong mắt lóe sáng. Thủ ấn cực kỳ phức tạp lập tức được kết. Không trung run rẩy, một đạo quang tráo vô hình màu trắng lan tràn ra quanh thân đại hồn anh. Năng lượng bàng bạc trong thiên địa kéo tới. Khí tức mới lạ trên đại hồn anh đột nhiên kéo lên.

Chương 1802: Toàn bộ thực lực

Vũ kỹ và linh kỹ đại hồn anh đều có thể thi triển. Bản thân nó vốn là do sát khí và tàn hồn ngưng tụ, trải qua Tử Kim Huyền Lôi ngưng tụ cho nên cũng không có cấp bậc nhất định, cũng không thể đơn độc tu luyện, chỉ có thể thôn phệ hồn anh và sát khí tăng cường tu vi.

Từ trước cho tới nay đại hồn anh đều không ngừng thôn phệ sát khí và hồn anh đột phá, tu vi thậm chí so với bản thể Lục Lâm Thiên còn mạnh hơn. Lúc này thi triển bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh, khí tức lập tức tăng vọng. Dưới sự bao phủ của năng lượng vô hình trong thiên địa, khí thế tuyệt đối không tầm thường.

Trong thời gian ngắn ngủi, vốn khí tức trên người đại hồn anh chỉ có thể so sánh được với Linh Tôn nhất trọng hiện tại đã nâng lên Linh Tôn nhị trọng, thế nhưng khí tức vẫn cực kỳ bất ổn. Trên cấp bậc Linh Vương, thi triển bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh có thể đề thăng một trọng. Thế nhưng tới Linh Tôn, bốn chuyển mới có thể miễn cưỡng đề thăng một trọng. Lục Lâm Thiên không biết chuyện này là bởi vì đại hồn anh không phải là thực thể hay là bởi vì đẳng cấp khác biệt giữa Tôn cấp và Vương cấp.

– Bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh, chuyển thứ năm.

Lục Lâm Thiên cũng không có thời gian tìm hiểu nguyên nhân, khí tức Linh Tôn nhị trọng hiện tại của đại hồn anh còn chưa ổn định, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy hài lòng, tâm thần khẽ động. Trong tay đại hồn anh lần nữa đánh ra từng đạo thủ ấn phức tạp. Trong không gian lại có một cỗ năng lượng thiên địa bàng bạc vô hình kéo tới. Một đạo quang tráo chói mắt trong nháy mắt bao phủ quanh thân đại hồn anh, khí tức trên người lần nữa kéo lên. Liên tiếp thi triển năm chuyển, khí tức sau khi ổn định lại nhị trọng rồi lập tức kéo lên một chút, cảm giác vô lực xuất hiện, khí tức không thể kéo lên được nữa.

Lúc này quanh thân đại hồn anh trong lúc vô hình xuất hiện từng cái khe trong không gian, sát khí bao phủ, khí tức cường hãn này khiến cho tim bản thể Lục Lâm Thiên không khỏi đập nhanh hơn vài phần. Đây là Tôn cấp, không phải là đẳng cấp mà hiện tại hắn có thể so sánh.

– Cũng chỉ có thể thi triển đến chuyển thứ năm mà thôi.

Trên khóe miệng đại hồn anh và bản thể đều mang theo nụ cười lạnh lẽo, lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác khí tức trên người đại hồn anh tuy rằng so ra vẫn kém đám người Quân Bất Phàm và Viên Tự Thành là Linh Tôn nhị trọng đỉnh phong. Thế nhưng so với khí tức của Linh Tôn nhị trọng bình thường sợ rằng còn cao hơn một chút.

– Linh hồn thể này vì sao lại quỷ dị như vậy?

Nhìn tất cả chuyện này cơ mặt lão giả áo xám co quắp run rẩy, linh hồn thể này quá mức quỷ dị, có sát khí ngập trời bao phủ, khí tức khiến cho tim đập nhanh từ trên thân thể tràn ra, dường như linh hồn lực có thể tăng vọt vậy, có vẻ cực kỳ quỷ dị.

– Tiểu tử, hôm nay mặc kệ như thế nào thì ngươi cũng phải chết.

Ánh mắt lão giả áo xám tràn ngập vẻ lạnh lẽo, lúc này hắn đã không muốn kéo dài thời gian nữa. Tránh cho người khác lại xông tới, nói không chừng hai đầu yêu thú bát giai bên người tiểu tử này đang ở bên ngoài. Vạn nhất hai đầu yêu thú bát giai bên người tiểu tử này chạy vào, khi đó muốn giết tiểu tử này đã là chuyện không thể.

Nói xong, trong tay lão giả áo xám lần nữa đánh ra một đạo quang mang, năng lượng đáng sợ khiến cho không gian không ngừng rung động, tiếng trầm muộn vang vọng phía chân trời. Trong nháy mắt một đạo chưởng ấn khổng lồ lặng lẽ hiện lên.

– Hừ.

Đại hồn anh quát lên một tiếng lạnh lẽo, hai mắt đột nhiên đỏ rực, thủ ấn không ngừng biến hóa, tâm thần trong nháy mắt liên hệ với thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ.

Rống.

Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ rít gào một tiếng, lân phiến màu xanh quanh thân dựng lên, một cỗ khí tức hung hãn mạnh mẽ khuếch tán. Cỗ khí tức quỷ dị này lần nữa được kéo lên, giống như đột nhiên được dùng một liều thuốc kí©ɧ ŧɧí©ɧ, điện mang trong cơ thể giữ lại chút nào mà bạo phát. Thân thể khổng lồ dữ tợn nhúc nhích, thú hồn lực hùng hậu bạo phát khiến cho linh hồn người ta cảm thấy đau đớn.

Lúc này Lục Lâm Thiên trực tiếp để đại hồn anh thôi động thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ. Dùng thực lực của đại hồn anh hiện tại thôi động thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ mà nói, uy lực so với tu vi Linh Vương bát trọng của hắn đương nhiên phải mạnh hơn nhiều.

– Sao lại mạnh như vậy?

Chưởng ấn của lão giả áo xám ngưng tụ, lúc này hắn cũng cảm giác được khí tức của thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ tăng vọt. Trong lòng cảm thấy lạnh lẽo, cỗ khí tức này đã bắt đầu khiến cho hắn kiêng kỵ.

Sưu.

Lão giả áo xám cũng chỉ kinh ngạc một lát, chưởng ấn trong tay mang theo năng lượng bàng bạc lập tức bắn về phía trước. Ngay sau đó đem không gian chung quanh bao phủ vào bên trong chưởng ấn.

Rống.

Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ rống lên một tiếng, khí thế đại tăng. Nhìn chằm chằm về phía trước, một đạo trảo ấn xé rách không gian mang theo khí thế kinh người được đánh ra. Hai cỗ lực lượng va chạm, dưới trảo ấn của thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ, chưởng ấn của lão giả áo xám trực tiếp tán loạn.

Sưu.

Một trảo xé rách chưởng ấn, đạo trảo ấn này còn chưa tiêu tán, lợi trảo mang theo năm cái khe trong không gian hung hăng chộp về phía lão giả áo xám. Gợn sóng trong không gian lan tràn sang hai bên.

Nhìn thấy uy thế mạnh mẽ của một trảo kia, sắc mặt lão giả áo xám đại biến, không dám có chút chậm trễ nào, chân khí trong cơ thể bắt đầu lưu chuyển. Một đạo quyền ấn mang theo uy lực kinh người đột nhiên ngưng tụ, trong nháy mắt đánh ra ngăn cản đạo trảo ấn kia.

Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt kinh người vang lên, không gian nổ tung. Thân hình lão giả áo xám lập tức bị đẩy lui, không ngờ lại không thể chống lại được một đạo trảo ấn tàn dư của thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ.

Phía xa, Lục Lâm Thiên và đại hồn anh nở nụ cười nhạt giống nhau như đúc, giống như một đôi huynh đệ sinh đôi, vốn Linh Vương bát trọng thi triển thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ có thể tương đương với Vũ Tôn tam trọng, mà lúc này đại hồn anh thôi động thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ, thực lực đã sớm vượt lên trên thực lực của lão giả áo xám kia.

– Lão đại, phải giết lão gia hỏa kia chúng ta mới hả giận.

Tiểu Long nhìn thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ chiếm thế thượng phong, tức thì mỉm cười nói.

Bản thể Lục Lâm Thiên và đại hồn anh liếc nhìn nhau, trong tay hai người đều lặng lẽ kết thủ ấn, quanh thân đại hồn anh có một cỗ năng lượng linh hồn quỷ dị ngưng tụ, sát khí ngập trời cũng lặng lẽ ngưng tụ.

Rống.

Cùng lúc đó, thân thể to lớn của Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ bỗng nhiên nhảy lên trên trời, trảo ấn to lớn lần nữa phá không đánh xuống. Trảo ấn khổng lồ xé rách không gian mang theo uy áp kinh người lóe lên, lập tức xuất hiện trên đầu lão giả áo xám.

– Tiểu tử này có chút quỷ dị.

Cảm nhận uy năng của thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ tăng lên, trên khuôn mặt lão giả áo xám hiện lên vẻ ngưng trọng.

Chương 1803: Toàn bộ thực lực (1)

Một cỗ chân khí phô thiên cái địa như một cơn lốc trong nháy mắt lấy thân thể làm trung tâm bỗng nhiên bạo phát. Mà cỗ chân khí giống như cơn lốc kia có một cỗ năng lượng uy áp tràn ra khiến cho phong vân biến sắc, trực tiếp xé rách gợn sóng trong không gian. Cảnh tượng đồ sộ như vậy không ngờ lại do một thân chân khí trên người lão giả áo xám tạo ra. Trình độ hùng hậu của chân khí bên trong cơ thể khiến cho Lục Lâm Thiên ở phía xa đang đánh thủ ấn cũng không khỏi biến sắc, thực lực Vũ Tôn tam trọng quả thực vô cùng kinh khủng.

Sưu.

Chỉ trong nháy mắt, một đạo chân khí tinh luyện bỗng nhiên từ trong cơn lốc bắn ra mang theo năng lượng thuộc tính phong mạnh mẽ. Quang mang chói mắt trực tiếp xuyên thấu không gian hung hăng chống lại một trảo của thú hồn Bạo Lôi Thiên Hổ viễn cổ.

Chân khí tinh luyện va chạm với trảo ấn, lực đạo mạnh mẽ ẩn chứa bên trong khiến cho thân thể thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ run lên. Thế nhưng lão giả áo xám kia càng không dễ chịu một chút nào, trảo ấn của thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ lần nữa đánh xuống, thú hồn lực hùng hậu bạo phát, chân khí tinh luyện tức thì bị đánh tan.

Cạch Cạch.

Hai cỗ lực lượng đáng sợ va chạm, không gian rung động, một cái khe đen kịt trong không gian xuất hiện. Trảo ấn của thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ lần nữa đánh xuống.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt này lão giả áo xám nhanh chóng bố trí một lớp khải giáp bằng chân khí, đem toàn thân bao phủ vào bên trong. Trong ánh mắt hoảng hốt thân hình trực tiếp lui lại.

Cạch Cạch.

Đạo trảo ấn kia của thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ đánh xuống, trảo ấn xé rách không gian nặng nề đánh vào trên khải giáp, thanh âm thanh thúy vang lên.

Cạch Cạch.

Lực lượng mạnh mẽ ẩn chứa trong trảo ấn khiến cho chung quanh lão giả áo xám xuất hiện vô số cái khe. Đạo lợi trảo xẹt qua trực tiếp xé rách khải giáp.

Khục khục.

Thân hình lão giả áo xám trực tiếp bị đẩy lùi, khải giáp bằng chân khí bị xé rách từ vai tới bụng. Vết máu nhàn nhạt hiện lên, y phục màu tro trên người bị xé rách. Uy lực của một trảo này vô cùng mạnh mẽ, thế nhưng lão giả áo xám này vẫn có thể chống lại được, mặc dù bộ dáng cũng không khá hơn gì.

– Người này có chút không bình thường a.

Bản thể Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn luôn có cảm giác lão giả áo xám này không quá bình thường. Lão giả này dường như một cỗ áp lực đứng trước mặt Lục Lâm Thiên. Người bình thường mà nói, đối mặt với đối thủ sẽ có loại cảm giác có tâm mà không có lực, lão giả này cũng khiến cho Lục Thiếu Du có cảm giác có tâm mà không có lực. Dường như lão giả này luôn áp chế thực lực, nếu như chỉ có thực lực Vũ Tôn tam trọng đỉnh mà nói, vừa rồi dưới một trảo uy thế ngập trời của Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ đã đủ để khiến cho người này bị thương nặng. Thế nhưng từ tình huống hiện tại xem ra thương thế của người này cũng không quá nặng, chỉ bị thương ngoài da một chút mà thôi.

Không suy nghĩ nhiều, ánh mắt mang theo sự lạnh lùng, Huyễn Ảnh Thanh Vũ dựng lên.

Ông.

Khi thân hình lão giả áo xám bị đẩy lùi, đột nhiên một tiếng sấm nổ mạnh vang lên, ánh mắt hắn lập tức nhìn về phía trước, Lục Lâm Thiên trong nháy mắt đã đánh tới.

– Muốn giết người đoạt bảo sao? Ngươi tìm sai đối tượng rồi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng, thân ảnh xuất hiện trong bầu trời, quang mang màu tím quanh thân bạo phát. Thủ ấn trong tay được kết, từ trong lòng bàn tay có một đạo lưu quang màu tím không ngừng xoay tròn trong lòng bàn tay.

Sưu.

Đạo lưu quang màu tím này xuất hiện, toàn bộ không trung lập tức tràn ra một cỗ khí tức quỷ dị sau đó xoay tròn ở trên cao. Trong một cái chớp mắt ngắn ngủi chỉ thấy trong không gian đột nhiên có một mảnh lôi vân màu tìm kéo tới. Trong lôi vân không ngừng có lôi điện màu tím lóe lên. Hầu như cùng lúc đó cả không trung bắt đầu run lên, một cỗ cảm giác nguy hiểm cực độ bắt đầu từ trên không trung tràn ra.

– Đây là…

Lão giả áo xám cảm nhận được cỗ khí tức này, sắc mặt đại biến, dường như đã nhớ tới cái gì đó, hô lên thất thanh:

– Đây là thần khí? Không ngờ là thần khí, trên người tiểu tử này không ngờ lại có thần khí a.

Sưu.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên giương lên, Tử Lôi Huyền Đỉnh trong tay trong nháy mắt chụp xuống không trung. Đại đỉnh xoay tròn, không gian chung quanh vặn vẹo, miệng đỉnh giống như hắc động, chung quanh không ngừng có lôi vân màu đen cuồn cuộn. Bầu trời đột nhiên phong vân biến sắc, lôi vân dày đặc, từng đạo sấm sét mang theo khí tức tim đập nhanh cùng với năng lượng ba động đáng sợ từ bên trong tràn ngập ra. Lôi điện ngập tràn, không ngừng lóe lên.

– Tử Kim Huyền Lôi, chẳng lẽ là Tử Lôi Huyền Đỉnh của Huyền

Thiên Yêu Tôn thời còn trẻ?

Lão giả áo xám kinh hãi, lúc này hắn đã cảm giác có một cỗ hàn ý lạnh lẽo đang lan tràn ở trong lòng, trước mặt cỗ lôi uy kinh người này linh hồn của hắn phảng phất như cũng phải run rẩy.

– Tử Kim Huyền Lôi, đi.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, cuối cùng kết một đạo thủ ấn.

Ầm ầm.

Tất cả chỉ diễn ra trong nháy mắt, trong lúc lôi vân màu tím cuộn cuộn từng đạo sấm sét lao ra khỏi lôi vân. Kim quang màu tím chói mắt bắn ra bốn phía, vô số đạo sấm sét từ trên trời giáng xuống đem cả không gian bao phủ. Dưới cơn mưa sấm sét màu tím phô thiên cái địa, cả không gian vang lên thanh âm bạo liệt sắc bén. Nơi sấm sét đi qua, không gian ầm ầm rung động, mang theo lực lượng đáng sợ trực tiếp đánh xuống.

Sưu.

Ánh mắt lão giả tràn ngập vẻ kinh hãi, năng lượng thuộc tính phong mạnh mẽ hội tụ, không gian quanh thân trong nháy mắt bị một cỗ năng lượng thuộc tính phong bao phủ. Một cơn lốc khổng lồ tức thì bao phủ trước người hắn, bảo vệ thân thể vào bên trong.

Ầm ầm.

Hơn mười đạo sấm sét đồng thời rơi vào trên cơn lốc. Sấm sét đánh xuống, lôi điện tràn ngập cơn lốc khổng lồ, thế nhưng cũng không thể đánh nát được nó. Lúc này Lục Lâm Thiên có tu vi Vũ Vương bát trọng thôi động Tử Lôi Huyền Đỉnh, nhiều nhất chỉ có thể đánh chết Vũ Tôn nhị trọng, chống lại Vũ Tôn tam trọng mà thôi. Đối phó với lão giả áo xám này còn chưa đủ.

– Bí pháp Ám Ma Phân Thân.

Đồng thời đại hồn anh hét lớn một tiếng, một đạo thủ ấn quỷ dị được kết, quang mang quỷ dị trên người lóe lên, thân ảnh lập tức chia thành ba, trên người đại hồn anh phân ra hai đạo phân thân linh hồn.

Lúc này Lục Lâm Thiên tu luyện bí pháp Ám Ma Phân Thân của Ám Ma Pháp Tôn kia cũng đã có chút thành tựu. Bí pháp Ám Ma Phân Thân này linh hồn lực làm cơ sở, đại hồn anh vốn là do sát khí và tàn hồn ngưng tụ, đương nhiên không thành vấn đề. Càng lên cao càng thi triển dễ dàng, có thể đơn giản ngưng tụ ra hai đạo linh hồn phân thân.

Hai đạo linh hồn phân thân giống như đúc đại hồn anh, đều mang theo sát khí đậm đặc. Hơn nữa đại hồn anh và ba đạo thân ảnh không có một chút đình trệ nào, cả ba đạo thân ảnh mang theo sát khí trong nháy mắt đánh về phía cơn lốc thuộc tính phong của lão giả áo xám kia.

Chương 1804: Toàn bộ thực lực (2)

– Lại là linh hồn phân thân.

Trong cơn lốc thuộc tính phong, lão giả áo xám lần nữa khïếp sợ. Khí tức của hai đạo phân thân vừa rồi so với đạo phân thân thứ nhất giống nhau như đúc. Đây rốt cuộc là thủ đoạn gì? Mấy nghìn năm qua, tiểu tử trước mắt hắn hiện tại tuyệt đối là người quỷ dị và kinh khủng nhất. Thủ đoạn quỷ dị, kinh khủng tới ùn ùn.

Ong Ong.

Ba đạo thân ảnh xuất hiện, quanh thân đạo phân thân bên trái liên tiếp xuất hiện vô số đao ảnh cực kỳ huyền ảo quay chung quanh bốn phía. Khí tức sắc bén bàng bạc lan tràn ra. Những đao ảnh này cắt vỡ gợn sóng không gian, khí tức mạnh mẽ tràn ra khiến cho toàn bộ không gian run lên. Toàn thân lập tức bị bao phủ trong đao mang màu vàng. Mấy nghìn đạo đao mang huyền ảo xoay tròn, một cỗ khí tức vô hình trong nháy mắt khuếch tán mang theo một mảnh không gian rung động.

Đao mang xoay tròn, nếu tỉ mỉ đếm một chút thì số đao mang này sợ rằng đã tới năm nghìn đạo. Thực lực của phân thân này cũng giống như đại hồn anh, khi thi triển Huyễn Diễn đao trận uy lực tăng lên nhiều. Trong Thánh Linh giáo, Lục Lâm Thiên thi triển Huyễn Diễn đao trận này chỉ có ba nghìn ba trăm ba mươi ba đạo, lúc này phân thân này thi triển đã đạt tới hơn năm nghìn đạo, uy lực đề thăng lên một tầm cao mới.

– Huyễn Diễn đao trận, đi.

Phân thân hét lớn một tiếng, hơn năm nghìn đạo đao mang tức thì phóng lên cao, trong nháy mắt bắn ra. Đao mang phóng lên cao, ngầm có ý vị tương thông với âm dương, thiên địa. Từng đạo đao mang đánh ra khiến cho gợn sóng trong không gian nứt vỡ hóa thành từng đạo quang trụ bằng đao mang, trong nháy mắt định xé rách không gian chung quanh lão giả áo xám. Chỉ tiếc là mấy nghìn đạo đao mang này vẫn như cũ không thể phá vỡ không gian phòng ngự thuộc tính phong của lão giả áo xám này, uy lực vẫn còn kém một chút.

– Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ.

Đạo phân thân thứ hai của đại hồn anh lập tức xuất thủ, một cỗ linh lực hùng hậu bạc bạo phát. Bước chân lên một bước, không gian tức thì ba động. Tiếp đó một đạo chỉ ấn phá không lao ra. Đây chính là một đạo chỉ ấn tràn ngập khí tức cực đoan, kinh khủng. Nếu nhìn vào nó sẽ khiến cho linh hồn run rẩy, hoảng sợ.

Sưu Sưu.

Nơi chỉ ấn đi qua, không gian nứt nẻ tạo thành một cái khe đen kịt. Đạo chỉ ấn này cũng lập tức đánh vào trên cơn lốc phòng ngự thuộc tính phong của lão giả áo xám.

Linh kỹ Địa cấp sơ giai, phân thân của đại hồn anh thi triển ra lúc này, uy lực tuyệt đối đạt tới trình độ đáng sợ, miễn cưỡng có thể đối phó với Vũ Tôn tam trọng. Linh hồn công kích đáng sợ không hề giữ lại mà bạo phát.

Đạo chỉ ấn này đánh ra, cơn lốc phòng ngự thuộc tính phong kia run rẩy, có chút dấu hiệu như lung lay sắp đổ.

Ngao.

Một tiếng đao minh giống như long ngâm vang vọng, trong tay đại hồn anh có kim quang lưu chuyển, tay nắm Huyết Lục. Đại hồn anh không có đan điền, không có không gian trong đầu, bản thân do sát khí và tàn hồn ngưng tụ. Bởi vì tàn hồn trong người là hỗn hợn tàn hồn của vũ giả và linh giả cho nên linh kỹ hay vũ kỹ nó đều có thể thi triển được. Lại tâm linh tương thông cùng bản thể Lục Lâm Thiên, hai người phối hợp, hỗ trợ vô cùng hoàn mỹ.

– Liệt Không Cửu Kích.

Đại hồn anh hét lớn một tiếng, Huyết Lục bạo phát. Đao mang huyết sắc phô thiên cái địa, sắc bén không gì sánh được mang theo thanh âm chói tai khiến cho toàn bộ không gian trực tiếp run lên.

Đao mang huyết sắc trong nháy mắt bổ ra chín đao. Chín đạo đao mang hơn nghìn thước mang theo xu thế phá không xác nhập lại cùng một chỗ, một đạo đao mang tỏa ra khí tức khiến tim đập nhanh được ngưng tụ. Nơi đao mang đi qua, gợn sóng trong không gian liên tục vỡ nát.

Lúc này uy lực khi thi triển Liệt Không Cửu Kích của đại hồn anh đã khác xa khi trước. Huyết Lục lại vừa tấn cấp lên Vũ Linh khí huyền cấp, uy thế thi triển ra lúc này so với khi trước mạnh mẽ hơn gấp mấy lần. Uy thế kinh người này sợ rằng Vũ Tôn nhị trọng bình thường nhìn thấy tim cũng phải đập nhanh hơn vài phần, thực lực đủ sức chống lại Vũ Tôn tam trọng.

Sưu.

Đao mang huyết sắc dùng xu thế như chẻ tre bổ vào trong cơn lốc bằng năng lượng thuộc tính. Dưới xu thế này, toàn bộ không gian bỗng nhiên run lên. Cơn lốc phòng ngự thuộc tính phong do lão giả áo xám bố trí tức thì xuất hiện những cái khe nhỏ.

Ầm ầm.

Hai con mắt bản thể Lục Lâm Thiên mang theo hàn ý, thủ ấn lần nữa đẩy đi. Lôi vân trong bầu trời cuồn cuộn, không gian mạnh mẽ co rút lại. Từng đạo sấm sét giống như một đầu cự mãng từ trong lôi vân màu tím bắn ra. Sấm sét mang theo âm hưởng đáng sợ lần nữa hung hăng bổ vào trên cơn lốc phòng ngự thuộc tính phong của lão giả áo xám. Sấm sét đánh xuống, trong cơn lốc tràn ngập lôi điện màu tím.

Giờ phút này, trong không trung đồng thời có bốn Lục Lâm Thiên cùng lăng không mà đứng, đem lão giả áo xám vây vào giữa. Bốn Lục Lâm Thiên, bản thể Lục Lâm Thiên thôi động Tử Lôi Huyền Đỉnh, đại hồn anh nắm trong tay Huyết Lục thi triển Liệt Không Cửu Kích, hai đạo phân thân thi triển Thiên Linh Diệt Hồn chỉ và Huyễn Diễn đao trận. Bốn đạo công kích cường hãn đều đã đạt tới Tôn cấp. Đại hồn anh thi triển Liệt Không Cửu Kích, Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ và Huyễn Diễn đao trận, lực công kích đã đạt tới Vũ Tôn tam trọng.

Dưới bốn đạo công kích này, phong vân biến sắc, không gian bị xé rách. Một cỗ năng lượng hủy diệt nhanh chóng lan tràn ra chung quanh.

– Tiểu tử này không phải là người, là yêu nghiệt sao? Vũ Vương, Linh Vương bát trọng không ngờ lại kinh khủng như vậy.

Trong cơn lốc thuộc tính phong, lão giả áo xám chấn động. Mấy đạo công kích này đồng thời đánh xuống, linh vũ phối hợp, uy năng thậm chí còn tăng lên nhiều. Trong công kích ẩn chứa đồng thời linh hồn và lực lượng khiến cho hắn khó lòng phòng bị, cho nên sắp không thể chống đỡ được nữa.

Bản thể khổng lồ của Tiểu Long gần đó đang uốn lượn, trong không gian vặn vẹo, con mắt thứ ba trên cái đầu dữ tợn hé mở. Một đạo quang trụ thật lớn bắn ra mang theo linh hồn uy áp mạnh mẽ. Quang trụ đánh vỡ không gian hung hăng đánh vào trên cơn lốc phòng ngự của lão giả áo xám.

Lão giả áo xám vốn đã gần như không thể chống lại bốn đạo công kích kinh khủng của Lục Lâm Thiên, lúc này Tiểu Long lại công kích khiến cho hắn trở tay không kịp, áp lực lại lần nữa tăng lên.

Rống…

Tiểu Long công kích tới, Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ lần nữa gầm lên một tiếng, thân hình to lớn nhảy lên không trung như vồ mồi. Uy áp tỏa từ trên thân hình to lớn ấy mạnh mẽ, kinh khủng tới cực hạn.

Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ trực tiếp đem không gian đánh vỡ, quanh thân tràn ngập điện mang lưu chuyển, uy áp kinh khủng phủ xuống, ngay cả trong mắt cũng tràn ngập điện mang, giống như toàn bộ không gian lúc này đều ở trong đôi mắt lớn của nó. Cái miệng dữ tợn trong nháy mắt mở lớn, một đạo quang trụ bằng lôi điện từ bên trong lao ra.

Chương 1805: Vũ Dực tấn thần (1)

Sưu Sưu.

Đạo quang trụ bằng lôi điện này lao tới, ầm ầm đánh vào trên cơn lốc phòng ngự thuộc tính phong của lão giả áo xám. Sau đó nhanh chóng hóa thành điện mang quanh quẩn trên cơn lốc thuộc tính phong. Mỗi đạo điện mang giống như một đầu cự mãng không ngừng lan tràn.

Sáu đạo công kích, mỗi một đạo đều cường hãn không gì sánh được. Bốn đạo công kích kinh khủng của Lục Lâm Thiên, lại thêm công kích của Tiểu Long và thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ, cơn lốc phòng ngự thuộc tính phong của lão giả áo xám bắn ra quang mang chói mắt, giằng co không ngớt.

Cạch Cạch.

Gợn sóng chung quanh cơn lốc trực tiếp vang lên thanh âm vỡ nát. Đột nhiên cả không gian vặn vẹo, dưới cỗ năng lượng kinh người này, không gian bắt đầu xuất hiện một cái khe đen kịt.

Sưu Sưu.

Lúc này trong không gian đen kịt kia bỗng nhiên có một cỗ hấp lực thôn phệ vạt vật phát ra. Đột nhiên trong cái khe không gian đen kịt kia có tiếng nổ vang vọng ra.

Phanh Phanh.

Một cỗ kình khí vô hình từ trong cái khe phô thiên cái địa bạo phát. Khí tức ngập trời trong nháy mắt triệt để tràn ra. Khí tức cuồng bạo khuếch tán, không gian rung chuyển. Cỗ lực lượng này bá đạo vô cùng, cơn lốc thuộc tính phong của lão giả áo xám bắt đầu nổ tung, giống như kíp nổ của dây pháo vừa mới được châm, thanh âm bạo liệt kinh người vang lên không dứt bên tai. Lục Lâm Thiên thậm chí còn có thể nhìn thấy được dưới cỗ lực lượng kinh khủng này thân thể của lão giả áo xám kia trực tiếp hóa thành từng mảnh nhỏ tiêu tán trong thiên địa.

Phanh Phanh.

Sáu đạo công kích kinh khủng đồng thời đánh vào một chỗ khiến cho phiến không gian này nổ tung, tạo ra một cái hắc động đen kịt trong không gian. Lực lượng kinh khủng ngập trời trong nháy mắt bị hắc động trên không trung thôn phệ vào sau đó biến mất trong không gian.

Khi tất cả yên tĩnh trở lại thì thân ảnh lão giả áo xám phía trước đã không còn tung tích.

Khục khục.

Bản thể Lục Lâm Thiên đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch như tờ giấy. Sáu đạo công kích, mỗi một đạo đều tiêu hao vô cùng lớn. Linh vũ đồng thời thi triển, đại hồn anh cũng thi triển toàn lực. Vì thi triển bí pháp Ám Ma Phân Thân, bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh toàn lực, bản thể Lục Lâm Thiên lúc này tiêu hao gần như cạn kiệt.

Sưu Sưu.

Quang mang trên đại hồn anh chợt lóe lên, hai đạo linh hồn phân thân trong nháy mắt trở lại vị trí cũ. Đại hồn anh và thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ đồng thời hóa thành lưu quang tiến vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên. Huyết Lục, Tử Lôi Huyền Đỉnh, Huyễn Diễn đao trận cũng tiến vào trong cơ thể.

– Lão đại, huynh không sao chứ?

Tiểu Long thu hồi bản thể rồi hóa thành hình người đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên. Thi triển công kích từ con mắt thứ ba khiến cho nó tiêu hao cũng không ít, hơn nữa lại thêm thương thế từ trước cho nên sắc mặt tái nhợt.

– Tiêu hao nhiều quá, có chút phiền phức.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, hắn xuất ra hết thủ đoạn, loại tiêu hao này quá lớn. Đây hầu như là mấy đạo công kích mạnh nhất của hắn hiện tại mới có thể đánh chết được lão giả áo xám kia, lần này hắn đã ở trong tình trạng nguy hiểm.

– Lão gia hỏa kia quá lợi hại, chỉ là cuối cùng cũng đánh chết được người này. Lão đại, thực lực của huynh càng ngày càng lợi hại.

Tiểu Long cười nói.

– Muốn đánh chết bản tôn sao? Khi trước ba Vũ Tôn ngũ trọng và một Vũ Tôn lục trọng cũng còn chưa làm được, chỉ bằng các ngươi sao? Thực sự nực cười.

Ngay khi Tiểu Long vừa mới dứt lời, một đạo thanh âm đột nhiên vang lên từ phía sau Lục Lâm Thiên và Tiểu Long. Đồng thời kèm theo một tiếng sấm nổ ì ùng vang vọng, rồi một cỗ uy áp mạnh mẽ lan tràn.

Lục Lâm Thiên bỗng nhiên quay đầu lại. Phía sau trong gợn sóng có một đạo lưu quang màu xanh bước ra từ trong không gian đang gợn sóng. Lưu quang lóe lên rồi lập tức hóa thành một đôi cánh màu xanh. Hai cánh giống như lưỡi đao, trực tiếp cắt vỡ không gian, đem gợn sóng không gian ngăn cản bên ngoài. Loại khí tức kinh người này khiến cho linh hồn trực tiếp run rẩy.

Ông Ông.

Dưới đạo lưu quang màu xanh kia, Lục Lâm Thiên có cảm giác Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng mình tự động vang lên tiếng sấm ì ùng, dường như đang hô ứng vậy.

– Tiểu Long, cẩn thận.

Lục Lâm Thiên đột nhiên đánh ra một chưởng, đánh Tiểu Long về phía sau. Đôi cánh trên lưng không ngừng vỗ, mặc dù Lục Lâm Thiên giãy dụa, thế nhưng Huyễn Ảnh Thanh Vũ trên lưng không ngờ lại chủ động chạy tới lão giả áo xám. Lục Lâm Thiên mạnh mẽ áp chế mới ngăn chặn được nó, thế nhưng cũng đã không kịp đào tẩu.

Sưu.

Đôi cánh giống như lưỡi đao cắt ngang không trung lao tới. Lục Lâm Thiên đứng tại chỗ, hai chân trực tiếp bị cắt lìa, máu tươi phun ra. Thế nhưng trong không gian này, máu tươi bắn ra cũng không rơi xuống phía dưới, máu tươi và đôi chân bị cắt đứt đều lơ lửng trên không trung.

– A…

Âm thanh mang theo sự đau đớn từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên, đồng thời Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm máu tươi. Dưới tình huống như vậy sắc mặt hắn càng thêm trắng bệch. Chân khí tràn ra khiến cho máu tươi ở dưới chân ngừng chảy. Hai tay trong nháy mắt cuốn lấy đôi chân bị đứt, kim quang màu tím không ngừng lóe lên ở nơi chân bị cắt, đôi chân lần nữa khôi phục vẻ hoàn hảo như ban đầu.

Ông Ông.

Đồng thời, Lục Lâm Thiên nhìn kỹ về phía trước. Trong đôi cánh màu xanh kia có một cỗ năng lượng vô cùng đáng sợ ba động. Dưới cỗ khí tức ba động này Lục Lâm Thiên có cảm giác cỗ khí tức này cực kỳ giống với khí tức trên Huyễn Ảnh Thanh Vũ. Khác nhau ở chỗ là khi đối phương thi triển và hắn thi triển thì khí tức mạnh mẽ hơn nhiều, hoàn toàn là một trời một vực.

– Bất tử chi thân a, đây chính là bản lĩnh của Huyền Thiên Yêu Tôn khi trước. Ngươi chiếm được Tử Lôi Huyền Đỉnh, xem ra cũng có được bản lĩnh của Huyền Thiên Yêu Tôn khi trước. Tử Lôi Huyền Đỉnh, thần khí a.

Một đạo thanh âm vang lên, đôi cánh màu xanh thu lại, trong ánh mắt ngạc nhiên tới há hốc mồm của Lục Lâm Thiên, đôi cánh màu xanh kia mở rộng. Lưu quang không ngừng lóe lên giống như điện mang nhè nhẹ lưu chuyển. Bốn phía đôi cánh màu xanh này gợn sóng vặn vẹo. Đồng thời còn có một cỗ năng lượng vô cùng đáng sợ ngưng tụ, cỗ năng lượng khiến cho trong lòng không khỏi run rẩy.

Hai cánh này hoàn toàn giống như kim loại tạo thành, vô luận là chất liệu, tạo hình hay là độ sáng bóng đều không thể chê vào đâu được. Tràn ngập vẻ linh động, rực rỡ. Bề rộng đôi cánh này chừng hai thước, trên đôi cánh có những cái lông màu xanh sắp xếp theo một vị trí đặc thù nào đó. Mỗi một cái lông màu xanh dường như đều có năng lực xoay tròn, chỉ cần hơi vỗ một cái thì lập tức kình khí sắc bén sẽ xuyên thấu không gian. Gợn sóng trong không gian lan tràn ra bốn phía. Cái lông màu xanh ở cuối cùng còn có một cái móng vuốt sắc bén. Hai cánh mở rộng, kình khí phun ra, đôi cánh này tuyệt đối chính là lợi khí giết người.

– Lão đại, là Huyễn Ảnh Thanh Vũ.

Chương 1806: Vũ Dực tấn thần (2)

Tiểu Long lần nữa đi tới bên người lão đại, nhìn Huyễn Ảnh Thanh Vũ phía xa, ánh mắt nó tràn ngập vẻ kinh hãi. Đôi cánh linh khí này không ngờ lại giống như Huyễn Ảnh Thanh Vũ trên người lão đại như đúc.

– Là Huyễn Ảnh Thanh Vũ. Một nửa khác của Huyễn Ảnh Thanh Vũ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, Huyễn Ảnh Thanh Vũ tổng cộng có hai nửa, chỉ cần dung hợp nửa còn lại là có thể tấn chức lên linh khí Thiên cấp, đây cũng là cấp bậc của thần khí.

Lúc này Lục Lâm Thiên rốt cuộc đã hiểu vì sao người này muốn gïếŧ hắn. Có lẽ sau khi nhìn thấy hắn thi triển Huyễn Ảnh Thanh Vũ a. Từ trước tới nay hắn luôn tìm kiếm Huyễn Ảnh Thanh Vũ, thế nhưng cũng không có một chút tin tức nào. Hắn cũng không biết nơi hạ lạc của Phá Vân Tôn giả kia, thế nhưng không ngờ lại đυ.ng phải đối phương dưới tình huống này.

Sưu.

Trên Huyễn Ảnh Thanh Vũ phía xa đột nhiên có chút ba động. Một đạo quang mang màu trắng mang theo một cỗ linh hồn lực bàng bạc lan tràn. Uy năng của linh hồn lực này khiến cho Lục Lâm Thiên trong lúc vô hình đã bị chèn ép.

Bạch quang thu liễm, một hư ảnh hình người to bằng nắm tay trẻ con hiện lên. Từ khuôn mặt có thể đoán ra đây là một lão giả chừng lục tuần, ánh mắt thâm thúy, mang theo sự âm lệ, dáng dấp không ngờ lại không giống với lão giả áo xám vừa rồi.

– Hồn anh Vũ Tôn ngũ trọng?

Lục Lâm Thiên trợn mắt líu lưỡi. Từ khí tức có thể nhận ra khí tức trên người hồn anh này đã tới Vũ Tôn ngũ trọng, thậm chí còn không dưới Thánh Vũ Thiên Tôn, sợ rằng đã tiếp cận Vũ Tôn ngũ trọng đỉnh phong.

– Khặc khặc. Tiểu tử, ngươi là người như thế nào với Truy Phong Tôn giả?

Hồn anh kia xuất hiện trên Huyễn Ảnh Thanh Vũ lập tức nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

– Lẽ nào ngươi chính là Phá Vân Tôn giả?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, nhìn hồn anh đang tỏa ra uy áp linh hồn kinh người kia hỏi. Truy Phong Tôn giả kia từng nói qua, một nửa khác của Huyễn Ảnh Thanh Vũ nằm trên người Phá Vân Tôn giả. Năm nghìn năm trước Phá Vân Tôn giả này chỉ có thực lực Vũ Tôn nhất trọng. Thế nhưng lão giả áo xám vừa rồi lại là Linh Tôn tam trọng, và hồn anh này rõ ràng không phải là của người nọ. Hơn nữa từ uy áp có thể thấy được đẳng cấp của hồn anh này là Vũ Tôn ngũ trọng. Trong đầu Lục Lâm Thiên không ngừng suy nghĩ, dường như đã nhớ tới chuyện gì đó.

– Không sai, không nghĩ tới tiểu tử ngươi lại biết ta. Lẽ nào ngươi chính là đệ tử của Truy Phong Tôn giả?

Hồn ánh này nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

– Phá Vân Tôn giả, lẽ nào ngươi đã bị giết một lần? Vũ Tôn tam trọng kia chỉ là thân thể mà ngươi đoạt xá mà thôi?

Lục Lâm Thiên đưa mắt kinh ngạc nhìn hồn anh kia rồi hỏi. Trong lúc giao thủ, lão giả áo xám dường như có lực mà tâm không đủ, vẫn gây áp lực cho Lục Lâm Thiên khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng kỳ quái. Lúc này nhìn thấy hồn anh không phải là của lão giả áo xám kia hắn mới nghĩ ra lão giả áo xám chỉ là thân thể bị đoạt xá. Thân thể Tôn cấp tam trọng không thể thừa nhận lực lượng Vũ Tôn ngũ trọng, cho nên mới có cảm giác dư lực mà tâm không đủ. Một khi phát ra năng lượng mà thân thể không thể chịu đựng được thì cỗ thân thể này sẽ nổ tung.

– Không sai, bản tôn ba trăm năm trước bị bốn cừu nhân vây công, ba Vũ Tôn ngũ trọng, một Vũ Tôn lục trọng. Bản tôn dùng thực lực

Vũ Tôn ngũ trọng không e ngại bọn họ, có Huyễn Ảnh Thanh Vũ, muốn rời đi cũng không quá khó khăn. Chỉ tiếc bản tôn bị bọn chúng mai phục cho nên mới bị diệt mất bản thể. Cũng may hồn anh có Huyễn Ảnh Thanh Vũ cho nên mới thuận lợi rời đi. Cuối cùng không thể làm gì khác hơn là đoạt xá một phế vật vừa mới đột phá Vũ Tôn tam trọng.

Trong lúc nói chuyện, trong mắt Phá Vân Tôn giả tràn ngập hàn ý, mấy tên cừu nhân kia hắn nhất định không thể buông tha.

– Hóa ra là như vậy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, lúc này Phá Vân Tôn giả ở trạng thái hồn anh, sợ rằng so với trạng thái có thân thể còn mạnh hơn. Thân thể Vũ Tôn tam trọng không thể thừa nhận thực lực của Vũ Tôn ngũ trọng, cho nên Phá Vân Tôn giả kia vẫn luôn tạo cho hắn cảm giác đó. Hiện tại Phá Vân Tôn giả ở trạng thái hồn anh, thực lực ngược lại sẽ mạnh hơn một chút.

– Tiểu tử, ngươi quả thực khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn. Tử Lôi Huyền Đỉnh của Huyền Thiên Yêu Tôn không ngờ lại nằm trên người ngươi. Thủ đoạn quỷ dị vô số, thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ, tu vi Vũ Vương bát trọng mà lại có thể đánh chết Vũ Tôn tam trọng đỉnh phong mà bản thân không bị làm sao. Quả thực chính là yêu nghiệt.

Phá Vân Tôn giả lạnh nhạt nói:

– Nếu như khi trước ta đoạt xá được Vũ Tôn tứ trọng mà không phải là Vũ Tôn tam trọng thì ngươi không thể làm gì được ta. Ngươi hủy thân thể của ta, quả thực ta phải đa tạ ngươi, bởi vì hiện tại ta đã có ý khác.

– Ngươi muốn đoạt xá ta?

Nghe Phá Vân Tôn giả nói vậy, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống.

– Khặc Khặc, tiểu tử thật thông minh.

Phá Vân Tôn giả cười lạnh nói:

– Không sai, đoạt xá ngươi cũng không tồi. Dung hợp với Huyễn Ảnh Thanh Vũ của ngươi, đến lúc đó Tử Lôi Huyền Đỉnh của ngươi cũng là của ta.

– Ta chỉ là Vũ Vương bát trọng, ngươi đoạt xá ta thì thân thể ta sẽ nổ tung mà chết, ngươi tự suy nghĩ đi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày lạnh lùng nói.

– Tiểu tử, ngươi lừa gạt được ai chứ không lừa gạt được ta đâu. Ta đã từng nghe nói qua về Tử Lôi Huyền Đỉnh một chút. Khi trước đồn rằng Huyền Thiên Yêu Tôn còn có lực phòng ngự cường hãn không gì sánh được, có thể nói là bất tử. Mà ngươi đứt tay đứt chân cũng có thể khôi phục, ta thấy chuyện này có liên quan tới Tử Lôi Huyền Đỉnh. Thân thể của ngươi hiện tại không thua Vũ Tôn, còn có thể nói là khó mà chết được. Sợ rằng chỉ cần không làm tổn thương tới linh hồn thì sẽ không có việc gì. Cho nên ta Đoạt Xá ngươi thân thể của ngươi cũng có thể thừa nhận được. Tuy rằng chỉ là thân thể của Vũ Vương bát trọng. Thế nhưng tới lúc đó bản tôn có hai kiện thần khí, lại thêm thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ bát giai hậu kỳ đỉnh phong. Thú hồn do ta thôi động, uy lực sẽ tăng lên nhiều. Thực lực sợ rằng so với thời kỳ toàn thịnh của bản tôn còn mạnh hơn nhiều. Khặc Khặc, sở dĩ bản tôn phải thực sự cảm tạ ngươi hủy thân thể của bản tôn. Thân thể của ngươi so với thân thể của Vũ Tôn tam trọng kia còn mạnh hơn nhiều.

Phá Vân Tôn giả cười lạnh không ngừng, thân thể tiểu tử trước mắt này không kém so với Tôn giả, hơn nữa toàn thân đều là bảo vật, thế nhưng tất cả thứ này ngay lập tức sẽ là của hắn.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, người này quả thực định đoạt xá hắn. Tất cả những thứ trên người hắn không ngờ người này có thể nhìn thấu, không hổ là cường giả Tôn cấp ngũ trọng. Hiện tại hắn không còn lực để phản kháng, tiêu hao gần như cạn kiệt, tuyệt đối không phải là địch thủ của người này. Coi như là thời kỳ toàn thịnh sợ rằng cũng không thể làm gì được hồn anh của Phá Vân Tôn giả.

Chương 1807: Vũ Dực tấn thần (3)

– Không biết tên thổ phỉ trong linh hồn có thể chống lại được hay không?

Người này muốn đoạt xá mình, nếu như là Tôn giả bình thường Lục Lâm Thiên hoàn toàn không thèm để ý. Thế nhưng người này là cường giả Vũ Tôn ngũ trọng. Tuy rằng Lục Lâm Thiên biết kim đao màu vàng bất phàm, thế nhưng có thể chống lại hồn anh của Vũ Tôn ngũ trọng đoạt xá hay không, Lục Lâm Thiên cũng không có nắm chắc bao nhiêu.

- Lão đại, chúng ta phải làm thế nào bây giờ? Hiện tại có trốn cũng không thoát. Nếu như có Hắc Vũ thúc ở đây thì tốt rồi.

Tiểu Long truyền âm tới, trong mắt hiện lên sự tuyệt vọng.

- Nếu như vậy thì còn nói làm gì? Lục Lâm Thiên cười khổ một chút, nếu như có Hắc Vũ ở đây, chỉ cần giơ tay nhấc chân là có thể đánh chết Phá Vân Tôn giả này. Đáng tiếc Hắc Vũ lại không có mặt ở nơi này.

– Tiểu tử, qua đây. Sau khi đoạt xá ngươi, chiếm được thần khí bản tôn cũng không cần mai danh ẩn tích nữa.

Ánh mắt Phá Vân Tôn giả trầm xuống, hồn anh cười lạnh một tiếng, Huyễn Ảnh Thanh Vũ rung lên, một tiếng sấm ì ùng mang theo linh hồn uy áp bàng bạc lao thẳng về phía trước.

– Tiểu Long, đệ tránh ra trước. Người này chưa chắc đã làm gì được ta.

Lục Lâm Thiên truyền âm nói, ánh mắt hắn trầm xuống, Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng nhanh chóng vỗ chạy đi.

- Khặc khặc, ngươi trốn không thoát đâu. Huyễn Ảnh Thanh Vũ vốn là một thể, cũng là vật có linh tính. Ai thi triển ra có uy năng mạnh hơn thì sẽ thuộc về người đó. Trước tiên ta thu Huyễn Ảnh

Thanh Vũ của ngươi, để xem ngươi chạy thế nào.

Phá Vân Tôn giả nói xong, trên hồn anh có một cỗ năng lượng run rẩy hóa thành quang mang bên trên Huyễn Ảnh Thanh Vũ. Gợn sóng trong không gian truyền đi, năng lượng hùng hậu rung lên khiến cho lòng người run sợ. Một cỗ uy năng mạnh mẽ lan tràn ra. Đôi cánh khẽ vỗ, trên mỗi một cái lông chim đều tràn ra quang mang mạnh mẽ.

Ông Ông.

Phía sau lưng Lục Lâm Thiên, Huyễn Ảnh Thanh Vũ phát ra tiếng sấm ì ùng, giống như bị triệu hoán lôi ngược Lục Lâm Thiên về phía sau.

- Không xong.

Trong lòng Lục Lâm Thiên hoảng hốt, Huyễn Ảnh Thanh Vũ hiện tại lại đang muốn thoát ra khỏi sự khống chế của hắn. Dường như thứ này vốn không phải là của hắn vậy.

- Khặc khặc, uy năng của ai mạnh hơn thì Huyễn Ảnh Thanh Vũ sẽ là của người đó. Tiểu tử, ngươi còn kém một chút.

Phá Vân Tôn giả cười nhạt một tiếng.

Ông Ông.

Lục Lâm Thiên thân bất do kỷ, Huyễn Ảnh Thanh Vũ rốt cuộc thoát ra khỏi sự khống chế hóa thành một đạo lưu quang màu xanh mang theo tiếng sấm ì ùng trong nháy mắt bắn về phía Huyễn Ảnh Thanh Vũ của Phá Vân Tôn giả.

Nhìn thấy cảnh này, Lục Lâm Thiên bất lực, dưới sự triệu hoán của một nửa kia, Huyễn Ảnh Thanh Vũ đã thoát khỏi sự khống chế của hắn.

Sưu.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Lục Lâm Thiên, hai kiện Huyễn Ảnh

Thanh Vũ xoay tròn trong không trung, giống như là vui mừng vì gặp lại sau bao nhiêu năm xa cách. Ngay lập tức hai kiện Huyễn Ảnh Thanh Vũ tràn ra quang mang mạnh mẽ và tiếng sấm nổ, bắt đầu chồng lên nhau. Sưu Sưu. Hai cánh dính lại với nhau, không gian kịch liệt vặn vẹo phát ra âm thanh giống như một cơn lốc. Mà dưới âm hưởng này khuếch tán, toàn bộ không gian ba động ngày càng kịch liệt.

Sưu. Hai cánh chồng chất, uy năng từ từ kéo lên. Hai mắt của hồn anh Phá Vân Tôn giả lặng lẽ đỏ lên. Lục Lâm Thiên nhìn hai đôi cánh chồng chất lên nhau, cảm nhận uy năng trên Huyễn Ảnh Thanh Vũ, hô hấp của Lục Lâm Thiên trở nên dồn dập hơn rất nhiều. Không gian càng lúc càng vặn vẹo, trong không gian tràn ngập thành âm kỳ dị giống như cuồng phong gào thét. Lục Lâm Thiên cảm nhận được một cỗ năng lượng ba động cực kỳ kinh khủng. Loại bă động này vô cùng hùng hậu giống như ở bên trong Huyễn Ảnh Thanh Vũ có một loại năng lượng đang điên cuồng tăng lên.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt, hai đôi cánh rốt cuộc dung nhập hoàn mỹ. Trên Huyễn Ảnh Thanh Vũ, quang mang mạnh mẽ bắn ra, không gian đang vặn vẹo đột nhiên dừng lại. Sau đó thanh âm giống như cuồng phong vang lên. Không gian vặn vẹo kia không ngờ lại giống như thủy tinh, cạch một tiếng lập tức vỡ nát thành vô số mảnh nhỏ không gian.

Trong chốc lát, hai kiện Huyễn Ảnh Thanh Vũ dung hợp thành một kiện, quang mang đại thịnh. Một cỗ năng lượng thiên địa bàng bạc tăng lên, trong không gian đột nhiên có một đám năng lượng vô hình trong thiên địa phô thiên cái địa kéo tới, trong nháy mắt bị Huyễn Ảnh Thanh Vũ hấp thu.

Năng lượng phô thiên cái địa giống như một cơn lốc quét tới, toàn bộ không gian giống như dâng trào, khí tức bàng bạc khiến cho người ta lạnh lẽo.

Lục Lâm Thiên nhìn Huyễn Ảnh Thanh Vũ trước mặt, động tĩnh kinh khủng như vậy khiến cho hắn có cảm giác bản thân nhỏ bé.

Khí tức này so với trước đây đã cách biệt một trời một vực.

Ông. Trên Huyễn Ảnh Thanh Vũ, tiếng sấm nổ vang vọng, thanh âm này du dương trầm thấp mang theo khí tức khiến cho linh hồn rung động. Khi khí tức gần như ổn định, một cỗ năng lượng ba động vô cùng đáng sợ bắt đầu trào dâng. Loại khí tức này khiến cho ngay cả Tiểu Long cũng phải kinh hãi.

Khi khí tức đáng sợ kia dâng trào, một cỗ ba động khiến cho người ta cảm thấy áp lực tràn ra khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên có cảm giác bị áp chế tuyệt đối.

- Thần khí, tấn chức thiên cấp rồi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ chấn động. Trên Huyễn Ảnh Thanh Vũ lúc này tràn ngập quang mang màu xanh giống như điện mang nhè nhẹ lưu chuyển, uy áp tràn ra không gian, đồng thời ngưng tụ ra một cỗ năng lượng khiến cho người khác run sợ. Gợn sóng chung quanh Huyễn Ảnh Thanh Vũ vặn vẹo, thậm chí chung quanh còn xuất hiện một lỗ đen. Khí tức khiến cho tim người khác đập nhanh từ trong gợn sóng không gian không ngừng lan tràn ra bốn phía.

– Hai cánh dung hợp, tấn chức thần khí, khặc khặc.

Hồn anh Phá Vân Tôn giả nhìn thấy chuyện này lập tức liên tục cười lớn. Uy năng trên Huyễn Ảnh Thanh Vũ lúc này khiến cho ngay cả hắn cũng phải chấn động, Huyễn Ảnh Thanh Vũ tấn chức lên thần khí a, tốc độ không cần phải nghĩ cũng biết.

- Tiểu tử, ngươi quả thực là phúc tinh của ta. Huyễn Ảnh Thanh Vũ tấn chức lên thần khí, lại thêm Tử Lôi Huyền Đỉnh và bất tử chi thân của ngươi. Còn có thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ bát giai hậu kỳ đỉnh phong, vận khí của ta quả thực không tồi.

Phá Vân Tôn giả cười lạnh nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Có tốc độ của Huyễn Ảnh Thanh Vũ, Tử Lôi Huyền Đỉnh và thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ bát giai, còn có lực phòng ngự biến thái của tiểu tử này, có thể nói là bất tử thân. Sau khi nhận được những thứ này, có mấy người có thể làm gì được hắn?

Hiện tại tới phiên ngươi.

Phá Vân Tôn giả nói xong, hồn anh kia tức thì lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Chỉ trong thời gian ngắn ngủi phá không trực tiếp bắn tới trước người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên thi triển Phù Quang Lược Ảnh nhanh chóng chạy trốn, thế nhưng vô hình trung trong không gian có một cỗ lực lượng khiến cho hắn không thể phản kháng rằng buộc hắn lại.

Chương 1808: Kim đao hiển uy (1)

– Ngươi đã tiêu hao hết rồi, những thủ đoạn quỷ dị kia có lẽ cũng không thi triển được nữa đúng không? Trước mắt ta ngươi tuyệt đối không trốn thoát được đâu.

Nói xong Phá Vân Tôn giả đã tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Lão đại.

Tiểu Long lớn tiếng hét, đang muốn lao thẳng tới.

– Đầu yêu thú quỷ dị nhà ngươi quả thực không kém, giữ lại làm tọa kỵ của bản tôn cũng không tệ.

Hồn anh Phá Vân Tôn giả phất tay đánh ra một kích, vô hình trung có một cỗ lực lượng bao phủ không gian trực tiếp đánh bay Tiểu Long.

– Tiểu Long, đệ tránh ra, người này không nhất định có thể làm gì được ta.

Cùng lúc đó Lục Lâm Thiên cũng truyền âm nói với Tiểu Long.

– Tiểu tử, thân thể của ngươi vô cùng quỷ dị cho nên có thể thừa nhận được hồn anh của ta. Sau này ta có thể sử dụng được như bình thường. Tất cả mọi thứ của ngươi cũng là của ta.

Trong chớp mắt hồn anh của Phá Vân Tôn giả xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, dưới sự ràng buộc của lực lượng không gian khiến cho Lục Lâm Thiên không thể nhúc nhích.

Sưu.

Phá Vân Tôn giả cười lạnh, hồn anh dữ tợn hóa thành một đạo quang mang bắn vào trong đầu Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không thể nhúc nhích, chỉ có thể trừng mắt nhìn hồn anh PHá Vân Tôn giả tiến vào đầu mình. Lục Lâm Thiên chỉ khẽ cười nhạt một tiếng, thế nhưng trong mắt cũng dấu nổi vẻ ngưng trọng. Năng lượng mạnh mẽ của linh hồn Phá Vân Tôn giả đang bắn thẳng vào trong đầu hắn.

– Mấy tên hỗn đản các ngươi cứ chờ đó cho ta. Không bao lâu nữa ta lại tìm tới các ngươi tính sổ.

Thanh âm của Phá Vân Tôn giả vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên, ngay khi tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên, sắp tiến vào trong không gian linh hồn thì hắn đột nhiên ngẩn ra, một tiếng xé gió quỷ dị vang lên, ánh mắt nhìn về phía trước lập tức đại biến.

Sưu.

Ngay lúc này, phía trước người Phá Vân Tôn giả là một đám kim quang, trong kim quang có một cỗ sát khí ngập trời trực tiếp khiến cho hắn lạnh lẽo. Dưới cỗ khí tức này hắn có cảm giác mình giống như là một con kiến hôi vậy.

Tiếp đó, ngay khi Phá Vân Tôn giả còn đang hoảng sợ thì một đạo đao mang màu vàng bắn tới. Đao mang xuất hiện soi sáng toàn bộ không gian trong đầu mang theo một cỗ sát khí ngập trời.

– Đây là thứ gì? Sát khí thật mạnh mẽ, không gian trong đầu của tiểu tử này thật là cổ quái.

Sắc mặt Phá Vân Tôn giả đại biến, dưới đao mang màu vàng này có một cỗ khí tức khiến cho tim hắn đập nhanh hơn. Trước mặt cỗ khí tức này hắn cũng có cảm giác mình là một con kiến hôi, hồn anh lập tức quyết định chạy trốn.

Chỉ tiếc là Phá Vân Tôn giả đang muốn chạy trốn thì lại phát hiện ra mình không thể động đậy. Dưới cỗ kim quang kia bao phủ, toàn thân hắn cũng bị bao phủ vào bên trong, hoàn toàn không có năng lực phản kháng.

– Tại sao lại có thể như vậy? Rốt cuộc đây là vật gì?

Trong lòng Phá Vân Tôn giả kinh hãi, năng lượng linh hồn phô thiên cái địa từ trong hồn anh bạo phát, thế nhưng dường như tất cả đều phí công.

Sưu.

Tiếp đó có một đạo đao mang màu vàng từ trên trời bổ xuống, trực tiếp bổ vào trên hồn anh của hắn.

Lúc này Phá Vân Tôn giả chỉ có thể trợn mắt nhìn đao mang màu vàng đánh xuống. Linh hồn hắn run rẩy không thôi, hắn thật không ngờ bản thân mình là Vũ Tôn ngũ trọng lại không có sức phản kháng. Hắn có nằm mơ cũng thật không ngờ mình lại có kết cục như vậy. Đoạt xá một Vũ Vương bát trọng bình thường vô cùng dễ dàng, không ngờ trong đầu tiểu tử này lại có một vật thần bí mà kinh khủng như thế này. Vật này ngay cả hắn cũng không thể phản kháng. Mà tiểu tử này còn giả bộ chạy trối chết khiến cho hắn không cảm nhận được điều bất thường gì cho nên mới lập tức chạy vào trong đầu tiểu tử này.

Trong nháy mắt này Phá Vân Tôn giả cảm thấy mình rất oan uổng, quả thực là oan khuất a. Ba Vũ Tôn ngũ trọng, một Vũ Tôn lục trọng cũng không đánh chết được hắn. Ai có thể ngờ tới một Vũ Tôn ngũ trọng đoạt xá một Vũ Vương bát trọng lại đυ.ng phải chuyện này.

Thế nhưng lúc này hối hận đã không còn kịp nữa rồi, có trốn cũng không thoát. Trong sát na, linh hồn thể của Phá Vân Tôn giả trực tiếp bị chém thành hai nửa, sau đó hóa thành vô số mảnh nhỏ. Từng mảnh nhỏ linh hồn trong nháy mắt đã bị một cỗ lực lượng mạnh mẽ thôn phệ. Vô số mảnh nhỏ linh hồn đang dùng tốc độ nhanh chóng tiến về phía kim đao màu vàng.

Tiểu hồn anh trong đầu Lục Lâm Thiên lúc này cũng đang không ngừng xoay tròn, đám mảnh nhỏ linh hồn này cũng bị nó hấp thu một chút. Đại hồn anh cũng không có nhàn rỗi, đám mảnh nhỏ linh hồn này cực kỳ hùng hậu. Chỉ tiếc là số mảnh nhỏ linh hồn mà tiểu hồn anh và đại hồn anh hấp thu còn xa không bằng số lượng mà kim đao màu vàng hấp thu. Chúng chỉ nhận được một phần nhỏ nhoi chỗ tốt mà thôi. Thế nhưng đây là mảnh nhỏ linh hồn của Vũ Tôn ngũ trọng, tiểu hồn anh, đại hồn anh chỉ cần hấp thu một chút, chỗ tốt thu được cũng cực kỳ kinh người.

Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, hai mắt nhắm nghiền, quanh thân tràn ngập quang mang.

Tiểu Long dùng ánh mắt kinh hãi nhìn lão đại, sắc mặt bất an. Nó không biết trong đầu lão đại hiện tại đang xảy ra chuyện gì cho nên chỉ có thể chờ đợi. Nó cũng không dám quấy rối, chỉ là thông qua huyết khế mà nó mơ hồ cảm ứng được lão đại dường như cũng không có nguy hiểm.

Lúc này trong đầu Lục Lâm Thiên không ngừng thôn phệ mảnh nhỏ linh hồn của Phá Vân Tôn giả. Khoảng chừng ba canh giờ sau, đám mảnh nhỏ linh hồn kia mới bị kim đao màu vàng thôn phệ hết. Hồn anh bình thường kim đao màu vàng chỉ thôn phệ một lát là hết, cho nên có thể thấy được cấp độ cường hãn của hồn anh Phá Vân Tôn giả này tới đâu.

Mà lúc này sau khi kim đao màu vàng thôn phệ những mảnh nhỏ của linh hồn thể Phá Vân Tôn giả thì trên bề mặt sáng bóng lần nữa có một chút biến hóa. Vô hình trung sáng bóng hơn một chút. Thế nhưng những thứ khác cũng không có một chút biến hóa nào.

Mãi một lúc lâu sau đôi mắt nhắm chặt của Lục Lâm Thiên mới mở ra. Hai mắt sáng ngời giống như hai ngôi sao. Khí tức quanh người vô hình trung khiến cho người ta có cảm giác rõ ràng đã không giống với khí tức ba giờ trước đó. Thôn phệ hồn anh Phá Vân Tôn giả, tuy rằng chỉ là một tia linh hồn lực của hồn anh thế nhưng tiểu hồn anh và đại hồn anh cũng nhận được không ít chỗ tốt. Linh hồn lực lần nữa được tăng cường. Một tia linh hồn lực Vũ Tôn ngũ trọng đối với Linh Vương bát trọng mà nói cũng đã đủ mạnh mẽ rồi.

Linh hồn lực tăng cường không ít khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ thỏa mãn. Đồng thời lúc này Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc, kim đao màu vàng này rốt cuộc là vật như thế nào, ngay cả hồn anh Vũ Tôn ngũ trọng trước mặt kim đao cũng chỉ là một con kiến hôi, bị chém thành từng mảnh nhỏ, quả thực quá kinh khủng.

Vốn Lục Lâm Thiên còn lo lắng không biết kim đao có thể chống đỡ được hồn anh của Vũ Tôn ngũ trọng hay không, xem ra sự lo lắng của bản thân hắn là dư thừa. Kim đao màu vàng này dường như cũng không coi hồn anh của Vũ Tôn ngũ trọng vào đâu.

Chương 1809: Kim đao hiển uy (2)

– Lão đại, huynh thấy thế nào rồi?

Tiểu Long mấy canh giờ thấp thỏm bất an nhìn thấy lão đại mở mắt lập tức lo lắng hỏi.

– Đối phó được, Phá Vân tôn giả kia đã chết.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mang theo nụ cười vui vẻ. Mặc kệ như thế nào Phá Vân Tôn giả này đã đi đời nhà ma, hắn cũng đã an toàn, đồng thời cũng chiếm được không ít chỗ tốt.

– Lão đại, lão gia hỏa này vô cùng lợi hại, sao huynh có thể đối phó được?

Tiểu Long kinh ngạc hỏi, nó có cảm giác lão đại dường như càng ngày càng lợi hại.

– Một lời khó nói rõ hết, sau đó lại nói tiếp.

Lục Lâm Thiên sờ mũi, ánh mắt lúc này nhìn về phía Huyễn Ảnh Thanh Vũ trên không trung. Huyễn Ảnh Thanh Vũ đã tấn chức lên thần khí, sau này nó cũng là của hắn. Huyễn Ảnh Thanh Vũ Địa cấp đã có tốc độ biến thái. Hiện tại lại tấn chức lên thần khí, Lục Lâm Thiên suy đoán sợ rằng tốc độ của Huyễn Ảnh Thanh Vũ đã tăng lên tới một tầm cao mới.

Nhìn Huyễn Ảnh Thanh Vũ, Lục Lâm Thiên thậm chí còn có thể cảm giác được mối liên hệ với linh hồn. Một nửa Huyễn Ảnh Thanh Vũ của hắn bị đoạt, ấn ký linh hồn của hắn trong đó còn chưa bị tiêu trừ, chỉ bị Phá Vân Tôn giả ngăn chặn mà thôi. Mà Phá Vân Tôn giả vừa chết, linh hồn ấn ký của người này bị tiêu trừ, cho nên Huyễn Ảnh Thanh Vũ này là của hắn, cũng chân chính thuộc về một mình hắn.

Huyễn Ảnh Thanh Vũ xoay quanh không trung đem theo thanh âm ong ong trầm thấp cùng với khí tức khiến cho linh hồn dung động.

Bên trong cỗ khí tức khiến cho linh hồn rung động có một cỗ áp lực mạnh mẽ khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên cảm giác được sự áp chế tuyệt đối.

– Thu.

Tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, Huyễn Ảnh Thanh Vũ lập tức hóa thành một đạo quang mang chói mắt, trong nháy mắt tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Ngay lập tức Lục Lâm Thiên có cảm giác một cỗ năng lượng bàng bạc chui vào trong cơ thể hắn, trong nháy mắt khuếch tán vào trong đan điền của hắn. Đồng thời một cỗ tin tức cũng tràn vào trong đầu Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Trong đan điền, Huyễn Ảnh Thanh Vũ vừa mới tiến vào khiến cho Tử Lôi Huyền Đỉnh có phản ứng. Hai kiện thần khí dường như hô ứng với nhau phát ra thanh âm ong ong. Lục Lâm Thiên nhanh chóng cảm giác được trên Huyễn Ảnh Thanh Vũ có một cỗ năng lượng hùng hậu tuôn ra rồi tiến vào trong đan điền của hắn. Cỗ năng lượng này chính là năng lượng của thần khí.

Năng lượng này bạo phát, Lục Lâm Thiên đột nhiên cảm giác được đan điền mình có cảm giác no đủ. Năng lượng trên Huyễn Ảnh Thanh Vũ dường như chính là năng lượng ba động kinh khủng mà lúc hai phần của nó dung hợp với nhau. Bên trong còn có năng lượng thiên địa trong không gian mà nó hấp thu vào.

Loại năng lượng này từ trên Huyễn Ảnh Thanh Vũ trực tiếp rót vào trong đan điền khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác đan điền của mình bành trướng. Cỗ năng lượng này dường như đã bị Huyễn Ảnh Thanh Vũ thanh tẩy cho nên cực kỳ tinh thuần, cực kỳ hùng hậu. Đan điền trong nháy mắt căng tràn, bành trướng khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy đau đớn.

– Âm Dương Linh Vũ Quyết, luyện hóa.

Không có một biện pháp nào khác, năng lượng mạnh mẽ tinh thuần như vậy Lục Lâm Thiên theo bản năng tức thì khoanh chân lơ lửng trên không trung cấp tốc luyện hóa. Trong nháy mắt quanh thân hắn được một đạo quang mang bao phủ.

Âm Dương Linh Vũ Quyết vận chuyển, năng lượng tinh thuần bị luyện hóa trong đan điền, sau đó cũng hóa thành chân khí tinh thuần trong đan điền.

Năng lượng tinh thuần này có lẽ là vì đã được thần khí thanh tẩy cho nên Âm Dương Linh Vũ Quyết chỉ cần vận chuyển một vòng đã trực tiếp hóa thành chân khí tinh thuần. Loại tốc độ này quả thực chính là hồng thủy trút xuống, tốc độ vô cùng nhanh chóng. Nhưng mà trong lúc luyện hóa năng lượng, trên Huyễn Ảnh Thanh Vũ không ngừng rót vào đan điền khiến cho Lục Lâm Thiên đau đớn không thôi. Người ngoài nhìn vào có thể thấy được lúc này phía bụng Lục Lâm Thiên như có vạn thú hỗn loạn.

– Lão đại lại đột phá sao?

Trong mắt Tiểu Long hiện lên sự nghi hoặc, lão đại đột nhiên tạo ra động tĩnh như vậy khiến cho nó bất ngờ. Thế nhưng bởi vì vẫn đứng cạnh bên người lão đại cho nên cảm nhận được khí tức trên người lão đại tăng nên, nó cũng đoán ra được lão đại có khả năng đang đột phá.

Trong cơ thể tràn ngập năng lượng hùng hậu từ Huyễn Ảnh Thanh Vũ khiến cho đan điền Lục Lâm Thiên khó chịu, nếu không phải có Bất Diệt Huyền Thể thì quả thực Lục Lâm Thiên không thể chịu được cỗ năng lượng hùng hậu này.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên chìm đắm trong việc luyện hóa năng lượng từ Huyễn Ảnh Thanh Vũ. Cỗ năng lượng vô cùng tinh thuần, không ngừng bị Lục Lâm Thiên luyện hóa. Trong sự thấp thỏm của Tiểu Long, hai ngày lặng lẽ trôi qua.

Quên đi đau đớn Lục Lâm Thiên chìm đắm trong việc luyện hóa năng lượng, lúc này hắn cũng không có khái niệm về thời gian, cũng quên bản thân đang ở trong không gian kỳ dị này. Thời gian giống như cát chảy, cứ thế trôi qua.

Tiểu Long vô cùng lo lắng, không biết từ bao giờ khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên bắt đầu ba động, một cỗ quang mang chói mắt trên người Lục Lâm Thiên bắn ra.

– Lão đại sắp chính thức đột phá.

Loại biến hóa này khiến cho Tiểu Long đang nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên cũng biết được lão đại đã bắt đầu đột phá.

Một lát sau, quang mang bao phủ quanh người Lục Lâm Thiên càng ngày càng đậm, trên da cũng toát ra quang mang nhè nhẹ. Đột nhiên trong không gian kỳ dị này có một cỗ năng lượng vô hình trong thiên địa hội tụ trên không trung.

Không biết đám năng lượng trong thiên địa trên không trung này tới từ nơi nào. Cỗ năng lượng thiên địa này vô cùng dũng mãnh, từng đạo năng lượng thiên địa vô hình ngưng tụ rồi tạo thành một vòng xoáy trên đỉnh đầu Lục Lâm Thiên, cuối cùng đều tiến vào trong thân thể Lục Lâm Thiên.

Trong nháy mắt không gian run lên, một đám gợn sóng trong không gian khuếch tán ra chung quanh.

Khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên càng ngày càng mạnh, dưới năng lượng thiên địa vô hình không ngừng rót vào cơ thể, ba động của năng lượng thiên địa vô hình trên không trung ngày càng kịch liệt. Quanh thân Lục Lâm Thiên, vô số lỗ chân lông đều đang tham lam thôn phệ năng lượng trong thiên địa.

Trong đan điền Lục Lâm Thiên, vũ đan ngũ sắc xoay tròn, không ngừng hấp thu năng lượng tinh thuần. Năng lượng bàng bạc trong Huyễn Ảnh Thanh Vũ không ngừng trút xuống cùng với năng lượng thiên địa được hấp thu vào trong cơ thể hóa thành một vòng xoáy cuồn cuộn trong đan điền.

Dưới hai cỗ năng lượng này, chỉ trong chốt lát trong đan điền Lục Lâm Thiên vang lên một tiếng trầm muộn. Khí tức lập tức tăng lên. Lúc này năng lượng vô hình trong thiên địa chung quanh càng thêm cuồng bạo rót vào thân thể Lục Lâm Thiên. Khí tức quanh người hắn trong nháy mắt đột phá bình cảnh đạt tới một độ cao mới.

– Lão đại đột phá Vũ Vương cửu trọng rồi.

Phía xa, Tiểu Long nhíu mày khẽ mỉm cười.

Năng lượng trong thiên địa từ từ tiêu tán, mà khi một tia năng lượng vô hình tán đi thì chung quanh lại trở nên yên tĩnh. Gợn sóng trong không gian bắt đầu ngừng ba động. Tầm nhìn trở nên rõ rệt.

Chương 1810: Uy năng của Huyễn Ảnh Thanh Vũ

Mà lúc này trong đan điền của Lục Lâm Thiên, Huyễn Ảnh Thanh Vũ còn đang không ngừng trút xuống năng lượng khiến cho Lục Lâm Thiên phải nhanh chóng luyện hóa. Thế nhưng cỗ năng lượng bàng bạc kia lúc này đã không còn tạo thành cảm giác đau đớn kịch liệt cho Lục Lâm Thiên nữa. Đột phá Vũ Vương cửu trọng, đan điền lần nữa được mở rộng, số năng lượng có thể thừa nhận càng thêm khổng lồ.

Năng lượng trong Huyễn Ảnh Thanh Vũ này cũng không biết khổng lồ tới mức nào, hơn một canh giờ sau tất cả mới bình tĩnh trở lại. Mà một tia năng lượng của Huyễn Ảnh Thanh Vũ trút xuống đan điền cũng bị Lục Lâm Thiên luyện hóa xong. Khí tức Lục Lâm Thiên lúc này ổn định tại Vũ Vương cửu trọng, khoảng cách tới hậu kỳ cũng gần hơn không ít.

– Ồ?

Nhìn Lục Lâm Thiên, Tiểu Long có chút kinh ngạc, nó đương nhiên có thể cảm giác được khí tức của lão đại lúc này so với khí tức của Vũ Vương cửu trọng bình thường còn hùng hậu hơn rất nhiều. Cỗ khí tức trầm ổn kia không phải là thứ mà Vũ Vương cửu trọng bình thường có thể có được.

Phù.

Một lát sau, quanh thân Lục Lâm Thiên có một cỗ khí tức manh mẽ liên miên tràn ra sau đó thu liễm lại. Thở mạnh ra một ngụm trọc khí từ trong cơ thể, đôi mắt nhắm chặt chậm rãi mở. Trong đôi mắt thâm thúy kia dường như càng thêm sáng sủa hơn một chút, khiến cho người khác nhìn vào lập tức cảm thấy tâm thần bất định.

– Vũ Vương cửu trọng rồi. Rốt cuộc cũng coi như niềm vui ngoài ý muốn.

Cảm nhận chân khí mạnh hơn gấp mấy lần trong cơ thể, khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mang theo nụ cười thỏa mãn. Lần đột phá này hoàn toàn là chuyện ngoài ý muốn của hắn. Thật không ngờ, Huyễn Ảnh Thanh Vũ tấn chức tới thần khí lại có thể đem tới chỗ tốt bực này cho chủ nhân.

Chỉ là Lục Lâm Thiên cũng biết, chỉ bằng vào năng lượng trong Huyễn Ảnh Thanh Vũ sợ rằng hắn khó có thể đột phá được. Trong đó còn có công của không ít hỏa mãng hắn hấp thu trong thông đạo quỷ dị, từ Vũ Vương bát trọng đột phá lên Vũ Vương cửu trọng, đan điền của hắn cực kỳ khổng lồ. Muốn đột phá quả thực tương đương với số năng lượng mà Vũ Tôn nhất trọng cần để đột phá.

Lần đột phá này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm giác được dường như tâm cảnh của hắn không bị ảnh hưởng một chút nào, khí tức rất nhanh đã ổn định. Lục Lâm Thiên suy đoán, điều này có lẽ có liên quan tới việc hắn dùng Diễn Linh Thánh quả, tâm cảnh của hắn hiện tại cực kỳ vững chắc, có thể sau này đột phá liên tiếp mấy trọng cũng không tạo thành ảnh hưởng với tâm cảnh và căn cơ.

Lục Lâm Thiên lần nữa nhắm mắt lại, trong đầu xuất hiện một cỗ tin tức. Cỗ tin tức này chính là cỗ tin tức mày khi Huyễn Ảnh Thanh Vũ tiến vào đan điền mang lại.

Xem xét tin tức, Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười. Lúc này hắn mới biết được Huyễn Ảnh Thanh Vũ đột phá thần cấp không còn giống như Huyễn Ảnh Thanh Vũ Địa cấp khi trước. Tác dụng chân chính của Huyễn Ảnh Thanh Vũ không chỉ có một mình tốc độ, cho dù Vũ Vương thi triển cũng có uy năng cắt vỡ không gian.

Tới cấp bậc Tôn cấp, ngoài thực lực bản thân ra, sự khác biệt lớn nhất với cấp bậc Vương cấp chính là không gian lực. Tới cấp bậc Vương cấp đã có thể nắm không gian lực trong tay, mà tới cấp bậc Tôn cấp đã có thể phá không mà đi, hoặc có thể nói là thuấn di, trực tiếp xé mở không gian mà đi. Tốc độ nhanh tới cực hạn khiến cho người khác không thể nhìn ra tung tích. Điểm này vô luận Vương cấp nào cũng không thể lmaf được.

Mà Huyễn Ảnh Thanh Vũ lại có loại uy năng này, coi như là Vương cấp thôi động cũng có thể làm được. Mà nếu như đổi lại là cường giả Tôn cấp thì càng không cần phải nói, tốc độ tự nhiên sẽ tăng lên một trình độ kinh khủng. Tốc độ của Huyễn Ảnh Thanh Địa cấp đã kinh khủng như vậy rồi, thần khí thì không cần phải nghĩ a.

Mặt khác còn có một chuyện khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ khiếp sợ. Huyễn Ảnh Thanh Vũ này ngoại trừ là thần khí phi hành ra cũng còn có thể làm một thần khí công kích. Huyễn Ảnh Thanh Vũ đột phá thần khí thì thể tích có thể biến hóa tự do. Mỗi một cái lông chim đều là lợi khí giết người. Một khi thôi động Huyển Ảnh Thanh Vũ, vạn vũ tề phát đủ để cắt nát không gian, đem đối thủ trong không gian cắt thành từng mảnh nhỏ.

– Thần khí tốt, phát tài rồi.

Lục Lâm Thiên mừng rỡ không thôi, hắn không ngờ Huyễn Ảnh Thanh Vũ ngoài tốc độ kinh khủng ra còn có thể dùng làm thần khí công kích. Điều này tương đương với việc trên người Lục Lâm Thiên có thêm một kiện thần khí công kích. Lúc này trên người hắn mang hai kiện thần khí, thực lực cũng tăng lên Vũ Vương cửu trọng, thực lực có thể nói là thăng tiến vô cùng nhanh.

– Ồ?

Tâm thần Lục Lâm Thiên nhìn vào trong đan điền thì kinh ngạc phát hiện ra, Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau khi đem năng lượng rót vào trong đan điền thì lúc này cũng đang không ngừng hấp thu năng lượng trong đan điền của hắn.

Suy đoán một lát Lục Lâm Thiên lập tức hiểu rõ, Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau khi đột phá thần khí đã hấp thu không ít năng lượng thiên địa, vốn bản thân cũng còn có năng lượng do Phá Vân Tôn giả lưu lại, sau khi tiến vào trong cơ thể hắn đương nhiên sẽ rót xuống. Mà sau khi bị hắn luyện hóa, giúp hắn gia tăng tu vi lên một trọng thì lúc này lại hấp thu năng lượng trong đan điền của hắn để tẩm bổ.

Tâm thần nhìn vào trong Huyễn Ảnh Thanh Vũ, bên trong Huyễn

Ảnh Thanh Vũ có một không gian vô cùng lớn, trong đó tràn ngập năng lượng thuộc tính phong bàng bạc. Đột nhiên một tiếng sấm nổ mạnh vang lên, tỏa ra cỗ uy năng mạnh mẽ tràn ngập không gian. Lục Lâm Thiên lập tức chú ý tới một góc trong không gian.

Tâm thần Lục Lâm Thiên tỏa ra, bên trong góc có thêm một vài chiếc nhẫn trữ vật. Một lát sau, hai mắt Lục Lâm Thiên lần nữa mở ra, trong tay xuất hiện mấy chiếc nhẫn trữ vật. Tâm thần tiến vào, bên trong này không có bất luận một cấm chế nào. Mấy chiếc nhẫn trữ vật này rõ ràng không phải là của Phá Vân Tôn giả, những thứ bên trong cũng vô cùng phong phú, không ngờ còn có không ít vũ kỹ và linh kỹ Địa cấp sơ giai. Còn có hai kiện Vũ linh khí Hoàng cấp và một kiện hồn khí Huyền cấp, mặt khác cũng không thiếu dược liệu, dường như Phá Vân Tôn giả này đều đoạt được không gian này. Thế nhưng nêu so với số dược liệu ở chỗ Bàn Hủy mà nói quả thực chính là đệ tử gặp sư phụ, một sợ lông trên chín con trâu mà thôi.

– Lão đại, thế nào rồi?

Tiểu Long thấy lão đại cười xong lại nhíu mày tức thì tiến lên nghi hoặc hỏi.

– Không có việc gì, không cẩn thận lại đột phá thôi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, Vũ Vương cửu trọng, đan điền hiện tại của hắn giống như một đạo dương mênh mông. Trong đan điền, chân khí cuồn cuộn, lực lượng mạnh mẽ khiến cho hắn vô cùng thỏa mãn.

Lúc này Lục Lâm Thiên có cảm giác nếu như dựa vào thực lực của bản thể tuyệt đối có thể chống lại Vũ Tôn nhất trọng. Vũ Vương cửu trọng và Vũ Tôn nhất trọng tuy rằng ở giữa có một cái ranh giới lớn, thế nhưng hắn có đan điền khổng lồ chống đỡ, muốn vượt qua ranh giới này cũng không phải là chuyện không có khả năng.

Chương 1811: Tàn hồn viễn cổ (1)

Về phần người có tu vi đồng cấp hiện tại hắn đã hoàn toàn không chút sợ hãi, cho dù là động phải Vũ Vương cửu trọng như Thiên Dương Vương hắn cũng có thể trực tiếp đánh chết.

Mà nếu như thực lực vũ giả xuất ra hết, chống lại Vũ Tôn tam trọng cũng không có vấn đề gì quá lớn. Về phần đại hồn anh cùng với linh vũ song tu, nếu như xuất ra hết thủ đoạn, Lục Lâm Thiên cũng không cần phải suy đoán, thực lực đại hồn anh Lục Lâm Thiên cũng đã thấy, thủ đoạn xuất ra hết, nếu như đánh ra một kích toàn lực thì đánh chết Vũ Tôn tam trọng tuyệt đối không thành vấn đề. Tu vi của hắn tuy rằng còn chưa tới Vũ Tôn, thế nhưng thực lực đã chính thức đặt chân vào hàng ngũ cường giả Tôn cấp.

– Lão đại, chúng ta đi tới ngọn tháp kia nhìn xem, chúng ta ngây ngốc ở đây đã ba ngày rồi. Nhanh đi ra ngoài một chút, có lẽ Tâm Đồng và Hắc Vũ Thúc đều đang tìm chúng ta đó.

Tiểu Long nói.

– Cái gì? Ba ngày rồi sao?

Lục Lâm Thiên sửng sốt, ba ngày trôi qua, có lẽ Tâm Đồng và Hắc Vũ đang tìm hắn.

Nhìn ngọn tháp xuất hiện trong không gian mông lung giống như một ngọn núi lớn đứng sừng sững trong không gina, một cỗ khí tức cổ xưa, thê lương lan tràn ra.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, toàn bộ không gian đều là hư không rộng lớn, cũng chỉ có mỗi ngọn tháp lớn kia sừng sững đứng đó, có vẻ vô cùng quỷ dị.

– Chúng ta đi nhìn xem một chút.

Lục Lâm Thiên nói xong, thân thể trong nháy mắt nhảy lên, một lát sau lập tức xuất hiện trước ngọn tháp này.

Ngọn tháp lớn này giống như chòm sao Thương Long ngẩng đầu nhìn lên trời, sừng sững đứng trong không gian. Phía trước có một cánh cửa lớn. Trong cánh cửa có một cỗ khí tức cổ xưa, trường tồn không ngừng tràn ra. Dường như ngọn tháp này đã đứng ở đây hàng tỉ năm vậy.

Ngọn tháp lớn này cũng không biết được tạo ra từ vật liệu gì, cả tòa tháp mang theo phong cách cổ xưa, không có một chút khí tức ba động nào, thế nhưng vô hình trung khiến cho người ta cảm thấy áp lực.

– Trụ.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào cánh cửa. Trên cánh cửa khắc một chữ Trụ, những thứ khác chỉ là một mảnh quang mang, không có một chút dấu vết nào.

– Tiểu Long, cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại nói với Tiểu Long, sau khi do dự một chút lập tức bước vào trong ngọn tháp.

Bước một bước vào trong ngọn tháp Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy trong lòng xao động, trong ngọn tháp này cũng lập tức có ba động.

– Ồ?

Nhìn vào trong ngọn tháp, Lục Lâm Thiên tức thì kinh ngạc, không gian bên trong ngọn tháp này hoàn toàn vượt quá tưởng tượng của Lục Lâm Thiên. Không gian trong ngọn tháp này trống không, toàn bộ không gian nổi lên ba động hầu như khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác không gian hỗn loạn.

– Lão đại, đây là nơi nào?

Nhìn không gian trước mặt, Tiểu Long vô cùng nghi hoặc.

– Không biết, không gian này cực kỳ quỷ dị.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói, trong không gian này dường như khiến cho hắn có một cảm khó nói thành lời, nói chung có cảm giác cực kỳ quái.

– Lão đại, huynh xem bên ngoài.

Đột nhiên thanh âm kinh ngạc của Tiểu Long vang lên.

– Làm sao vậy?

Lục Lâm Thiên nghe vậy tức thì quay đầu lại, lúc này không gian bên ngoài đã biến mất không thấy, bên ngoài ngọn tháp là một mảnh hư không, không gian nổi lên sóng gợn, dường như đã tới tận cùng không gian vậy.

Sưu.

Đồng thời trong không gian ngọn tháp xuất hiện một trận ba động, một chiếc nhẫn kỳ lạ xuất hiện. Chiếc nhẫn này có phong cách cổ xưa, hoàn toàn chính là một chiếc nhẫn từ chữ trụ thu nhỏ lại.

– Lẽ nào đây là kiện bảo vậy thứ nhất trong này sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, dựa theo tiêu chí trên địa đồ, sau khi tiến vào trong tiểu điện thì hắn lập tức gặp được không gian quỷ dị này. Xem ra trong này nhất định có điều không bình thường. Chiếc nhẫn này hẳn là có chút bất phàm, chỉ là tạo hình có chút kỳ quái.

Do dự một lúc, trong tay Lục Lâm Thiên đem theo một đạo quang mang lan tràn đem chiếc nhẫn trước không trung kéo về trong tay. Không ngờ chiếc nhẫn này không có một chút ý tứ phản kháng nào, lập tức bay vào tay Lục Lâm Thiên.

Chiếc nhẫn này hoàn toàn là do một chữ Trụ tạo ra, chiếc nhẫn kỳ lạ như vậy đây là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên nhìn thấy.

Tâm thần rót vào bên trong, Lục Lâm Thiên ngay lập tức phát hiện ra tâm thần không thể rót vào. Trên chiếc nhẫn này có một loại lực lượng vô hình ngăn cản tâm thần của hắn tiến vào.

– Lẽ nào phải nhận chủ trước sao?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc thầm nói, trên ngón trỏ nhanh chóng có một giọt máu nhỏ xuống chiếc nhẫn chữ trụ.

Sưu..

Trong nháy mắt chiếc nhẫn này đột nhiên run lên, không gian chunh quang trong nháy mắt ngưng động. Tiếp theo lập tức hóa thành một đám quang mang quỷ dị bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong.

Lục Lâm Thiên còn chưa kịp phục hồi tinh thần lại, tốc độ này thực sự quá nhanh, chỉ trong nháy mắt hắn đã cảm thấy hoa mắt, chu vi chung quanh đột nhiên tràn ngập quang mang quỷ dị, chói mắt. Trong quang mang, hai mắt không thể nhìn thẳng.

Trong cỗ quang mang quỷ dị này, dưới tình huống bất ngờ, cỗ quang mang quỷ dị kia trong nháy mắt chui vào ngón tay mà hắn vừa trích ra một giọt máu.

Sưu Sưu.

Đám quang mang quỷ dị bao phủ Lục Lâm Thiên trong nháy mắt tiến vào trong cơ thể hắn.

Đồng thời, Lục Lâm Thiên cảm thấy dường như mình đang ở trong một không gian chói mắt, không gian này chói mắt không gì sánh được khiến cho hắn có cảm giác thời không hỗn loạn.

– Năm mươi ba vạn ba nghìn ba trăm năm rồi rốt cuộc cũng có người tới.

Lúc này Lục Lâm Thiên có cảm giác trong không gian chói mắt trước mặt hắn xuất hiện một thân ảnh hư ảo, đạo thân ảnh ngày cao ngất mang theo một cỗ khí tức ngạo nghễ, hai mắt giống như trăng sáng, vô cùng sáng sủa. Mái tóc không gió mà phất phơ mang theo một cỗ khí tức già nua, người này đang nhẹ nhàng đi tới trước mặt hắn.

Nghe thấy đạo thanh âm này Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy quen thuộc. Đạo thanh âm này chính là thanh âm già nua bên trong đầu thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ.

– Tiểu tử ra mắt tiền bối.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ chuyển lập tức thi lễ với thân ảnh hư ảo trước mặt. Lấy kiến thức hiện tại của Lục Lâm Thiên mà nói đương nhiên là nhận ra được thân ảnh hư ảo trước mặt này là một đạo tàn hồn. Mà đạo tàn hồn này không ngờ có thể tồn tại được hơn năm mươi vạn năm, điều này quả thực không thể tưởng tượng được. Nhìn vào đạo tàn hồn này rõ ràng là không có một chút uy áp nào tồn tại, giống như một ngọn núi khổng lồ không thể lay động đứng trước mặt hắn.

– Tiểu tử coi như đủ lễ phép.

Thân ảnh già nua chắp tay mà đứng, nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, dường như biết rõ trong lòng Lục Lâm Thiên đang nghĩ gì, người này nói:

– Ngươi sai rồi, tia tàn hồn này của ta quá yếu, cũng không thể tồn tại được hơn năm mươi vạn năm. Đó chỉ là thời gian ở ngoại giới mà thôi, ở bên trong này tàn hồn của ta mới trải qua hơn một vạn năm. Nếu như trong vòng hai vạn năm không có ai tiến đến thì tàn hồn của ta sẽ tiêu tán. Ta ở bên trong này hai vạn năm cũng tương đương với bên ngoài một trăm vạn năm. Thế nhưng thật không ngờ hơn vạn năm lại có người vào được.

Chương 1812: Tàn hồn viễn cổ (2)

Lục Lâm Thiên cả kinh, lão giả này dường như có thể nhìn thấu suy nghĩ trong lòng hắn, đồng thời, lời lão giả này nói khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc. Cái gì mà nơi này hai vạn năm thì ở bên ngoài là cả trăm vạn năm.

– Ngươi rất kỳ quái đúng không? Kỳ thực cũng không có gì đáng ngạc nhiên cả, ngươi thu được thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ mà bản Đế lưu lại, không nghĩ tới ngươi lại thực sự tìm kiện bảo vật đầu tiên của bản Đế. Bảo vật này chính là thứ mà ta đoạt được ở một mật địa thần bí lúc sinh tiền. Thứ này không có tên, thế nhưng ta lại gọi hắn là Thiên Trụ giới, đây chính là một vật vô cùng thần bí, cũng là một kiện trọng bảo. Cũng bởi vì chiếm được vật này cho nên ta mới có cơ hội đột phá Đế cấp. Lần thoát khỏi triệu hoán kia ta dựa vào Thiên Trụ giới này mới có thể đem phân thân mang theo thân thể trốn đi. Nhưng mà bản thân đã bị thương nặng, ngay cả phân thân của ta cũng không chạy thoát, chỉ có thể tiêu tán mà thôi.

Nói xong, ánh mắt sáng sủa của lão giả nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên.

– Lần triệu hóa kia không ngờ ngay cả cường giả Đế cấp cũng chỉ có thể trải qua một tầng. Cường giả Đế cấp cũng phải ngã xuống a.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, trong lòng không khỏi kinh hãi. Trên đại lục này không ngờ còn có nơi mà ngay cả cường giả Đế cấp cũng phải ngã xuống, điều này quả thực quá mức tưởng tượng.

Sưu.

Lúc này Lục Lâm Thiên đột nhiên cảm thấy trước người có chút ba động, sau khi ngẩng đầu lên thì thấy đạo thân ảnh hư ảo trước người đã biến mất.

– Không xong.

Ngay lúc đó Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được đạo tàn hồn này đã vô thanh vô tức xuất hiện trước người mình. Một đạo trảo ấn đánh vào trên đầu hắn, hắn hoàn toàn không có sức phản kháng. Trước mặt đạo tàn hồn này hắn hoàn toàn không cảm nhận được một chút uy áp nào, thế nhưng lại không có một chút sức lực phản kháng nào, toàn thân không có một chút khí lực giãy dụa.

– Hai kiện thần khí, ồ? Không ngờ là Linh Vũ song tu, sao có khả năng? Còn nữa? Đây là cái gì?

Lão giả già nua đan âm thầm dò xét đan điền của Lục Lâm Thiên, sau đó dò xét không gian trong đầu hắn. Vừa mới dùng linh hồn lực dò xét lão giả này lập tức cảm giác được có một đạo kim quang bắn tới. Cỗ khí tức này khiến cho ngay cả hắn cũng phải kiêng kỵ, sắc mặt lập tức biến đổi, thân ảnh hư ảo này lập tức trở nên hư ảo hơn một chút, trong nháy mắt buông tay ra.

Ông…

Đồng thời, trong đầu Lục Lâm Thiên, kim đao màu vàng không ngừng phát ra thanh âm ong ong như tiếng sấm. Nó vừa mới lao ra khỏi vị trí thì đột nhiên mất đi mục tiêu cho nên còn có chút lưu luyến không rời, không ngừng tìm kiếm thứ gì đó. Dường như nó đối với cỗ linh hồn lực ngoại lai này cực kỳ cảm thấy hứng thú. Mất đi mục tiêu, kim đao màu vàng dường như còn có chút không cam lòng. Sau khi xoay quanh không gian trong đầu hai vòng mới trở lại bên người tiểu hồn anh, kim quang thu liễm, tất cả khôi phục lại bình thường.

– Tiền bối, người muốn làm cái gì?

Lục Lâm Thiên khôi phục tức thì lui về phía sau mấy bước, trong mắt hiện lên vẻ cảnh giác.

– Không cần phải khẩn trương, một đạo tàn hồn của ta không thể đoạt xá được ngươi. Cho dù được thì cũng sẽ không đoạt xá một Vũ Vương nho nhỏ như ngươi.

Lão giả nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

Nhìn đạo thân ảnh già nua kia, trong lòng Lục Lâm Thiên hơi yên tâm một chút. Dường như lão giả này vừa rồi cũng chỉ dò xét hắn một chút mà thôi. Mặc kệ cường giả viễn cổ này mạnh như thế nào, một đạo tàn hồn cũng không thể Đoạt Xá hắn, nếu như là hồn anh hoặc là linh hồn thể thì hắn mới phải lo lắng.

– Không nghĩ tới ngươi lại là Linh Vũ song tu, trên người mang hai kiện thần khí, lẽ nào hiện tại thần khí không đáng tiền như vậy sao? Một Vũ Vương cũng có được thần khí, lại không phải thần khí bình thường. Vừa rồi còn có một cỗ khí tức, kỳ quái, quả thực quá kỳ quái…

Ánh mắt lão giả già nua có vẻ cực kỳ nghi hoặc, trong mắt lập tức hiện lên tinh quang, nhìn kỹ Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Vừa rồi ta đã dò xét ngươi một phen, căn cơ vững chắc không gì sánh được, tâm cảnh cũng cực kỳ vững chắc, quả thực tuyệt đối hiếm thấy. Có thể một đường đi tới nơi này cũng chứng minh thực lực và thiên phú của ngươi không tệ, cũng coi như có duyên với ta. Kiện bảo vật thứ nhất Thiên Trụ giới này thuộc về ngươi, ngươi có dự đoán được kiện bảo vật thứ hai bản Đế lưu lại ở đâu không?

Lục Lâm Thiên tuy rằng có chút cảnh giác, thế nhưng nghe vậy lập tức không cần suy nghĩ nói:

– Tiểu tử đương nhiên đoán được.

– Thật ra có lẽ ngươi cũng biết được kiện bảo vật lúc sinh tiền của bản tôn chính là Thiên Trụ giới này, sau khi đạt được kiện bảo vật này không được tùy tiện đưa cho người khác. Cho dù các ngươi tiến vào trong đó tuyệt đối cũng không thể nhận được, tất cả đều nằm trong tính toán của bản Đế.

Lục Lâm Thiên há hốc mồm, hắn không ngờ đạo tàn hồn này đã tính toán tất cả như vậy.

– Tiền bối, người cùng ta nói những lời này không phải là có điều kiện muốn bàn với tiểu tử chứ?

– Rất thông minh, không sai, muốn lấy kiện bảo vật thứ hai thì phải bái ta làm thầy, trở thành đệ tử của ta.

Lão giả này mỉm cười nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, vì sao lại thêm một người bắt hắn bái sư nữa vậy. Vị sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn thứ nhất của hắn cũng là như vậy, chẳng lẽ ngay cả vị cường giả viễn cổ này cũng hi vọng hắn có thể khôi phục thân thể cho người này sao?

– Tiền bối, đệ tử đã có vài vị sư phụ.

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi nói:

– Một cường giả sao chỉ có một sư phụ? Cường giả là từ tôi luyện mà đi lên, chỉ có lĩnh ngộ và rèn luyện mới có thể tiến lên từng bước. Điểm này không thành vấn đề.

Lão giả nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Hiện tại ngươi còn vấn đề gì không? Thế nhưng ta phải nhắc nhở ngươi một chút, muốn bái ta làm thầy thì phải thật lòng. Nếu không cho dù nhận được bảo vật thì ngươi cũng sẽ không dễ chịu chút nào. Vì vậy ngươi phải nghĩ cho kỹ.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn lão giả tàn hồn, không có bao nhiêu do dự lập tức dập đầu ba cái nói:

– Đệ tử Lục Lâm Thiên bái kiến sư phụ.

– Ha ha…

Lão giả cười sang sảng một tiếng, tay áo phất lên một cỗ lực lượng vô hình lập tức nâng Lục Lâm Thiên dậy, người này nói:

– Đứng lên đi, con đã là đệ tử của ta thì vi sư cũng đem danh hào của vi sư nói cho con. Khi trước danh tự của vi sư gọi là Chí Thánh Đại Đế hay còn gọi là Linh Đế.

– Linh Đế?

Lục Lâm Thiên nhìn vị lão giả vừa mới trở thành sư phụ mình thầm lẩm bẩm. Linh Đế a, đây chính là Linh đế trong truyền thuyết, tuy rằng chỉ còn lại một đạo tàn hồn, thế nhưng đây là lần đầu tiên hắn tiếp xúc với cường giả tới cấp độ này.

Chương 1813: Đế giả chi nguyên

– Lâm Thiên, Thiên Trụ giới chính là trọng bảo, ngàn vạn lần không thể để rơi vào trong tay kẻ khác. Vi sư khi trước ở trong này tu luyện đã lĩnh ngộ không ít thủ đoạn, sau này con chậm rãi sẽ biết. Mà chuyện này cũng chỉ có bản thân con tự mình lĩnh ngộ mà thôi, kiện bảo vật thứ hai vi sư muốn đưa cho con chính là Đế giả chi nguyên. Nhận được Đế giả chi nguyên này cũng coi như con nhận được truyền thừa của vi sư, sở học suốt đời của vi sư con cũng có thể lĩnh ngộ được. Thế nhưng có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu thì phải nhìn vào thiên phú của con.

Chí Thánh Đại Đế dừng lại một chút rồi tiếp tục nói:

– Mà điều quan trọng nhất chính là ai sở hữu Đế giả chi nguyên là có chín thành cơ hội đột phá lên Đế cấp. Tác dụng của Đế giả chi nguyên sau này con sẽ chậm rãi biết được. Mà Đế giả chi nguyên ở ngay trong thân thể vi sư, vi sư đã sớm bố trí cấm chế, không có ấn ký của vi sư không ai có thể chiếm được Đế giả chi nguyên của ta. Vi sư sẽ lưu lại trong cơ thể con ấn ký, đến lúc đó con tự nhiên sẽ thu được nó. Con tiến vào trong không gian này sợ rằng đã thu hút không ít người tới. Tuy rằng người bình thường không biết tới Đế giả chi nguyên, thế nhưng cũng không phải là ai cũng không biết. Đồng thời thân thể vi sư sợ rằng sẽ có rất nhiều người cảm thấy hứng thú. Thứ con cần làm là bảo vệ thân thể vi sư, chuyện này đối với con có lẽ không khó. Đây coi như là khảo nghiệm cuối cùng của con. Nếu như con thất bại, thi thể vi sư bị kẻ khác đoạt được, toàn bộ không gian sẽ bị hủy hoại trong chốc lát. Mọi người cũng sẽ bị mai táng trong không gian này, bao gồm cả con cũng không thể chạy trốn. Trừ phi đạt tới Đế cấp.

– Sư phụ, người nói thật sao?

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, quả thực quá độc ác, tất cả mọi người đều phải mai táng theo a.

– Đương nhiên là thật, thân thể của bản đế há có thể để cho kẻ khác đυ.ng vào? Đế giả chi nguyên của bản Đế tuyệt đối không thể tùy tiện đưa cho kẻ khác. Khi trước phân thân vi sư mang theo thân thể chạy ra, chủ thể linh hồn cũng bị nhốt, hơn vạn năm qua vi sư có thể cảm giác được chủ thể linh hồn còn tồn tại, thế nhưng lại bị ràng buộc. Thứ con cần làm chính là bảo vệ thân thể vi sư, không để cho nó tổn hại. Chờ sau khi con đột phá Đế cấp thì nghĩ biện pháp cứu chủ thể linh hồn của vi sư ra. Đến lúc đó vi sư có thể khôi phục.

Chí Thánh Đại Đế nghiêm túc nói.

– Sư phụ, người nói là người còn có thể khôi phục sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi.

– Chủ thể linh hồn của vi sư còn đang tồn tại, thân thể cũng còn, đương nhiên có thể khôi phục.

Chí Thánh Đại Đế nói.

– Vậy thì đệ tử đi chỗ nào tìm đây? Đệ tử muốn đột phá Đế cấp sợ rằng cũng không đơn giản, hơn nữa cũng cần thời gian.

Lục Lâm Thiên nói, hiện tại hắn mới chỉ là Vũ Vương mà thôi. Muốn đột phá tới Đế cấp quá xa vời. Huống chi Đế cấp đâu phải cấp độ có thể đơn giản đột phá. Khi trước sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn đột phá chỉ kém một chút cũng đã thất bại.

– Nói nhảm, có Đế giả chi nguyên của vi sư, cho dù thiên phú của con có bình thường muốn đột phá cũng không phải quá khó khăn. Huống chi thiên phú của con cũng không tệ, mà có Thiên Trụ giới này, thời gian càng không thành vấn đề. Không lâu sau con sẽ biết. Về phần đi chỗ nào tìm vi sư, chờ sau khi đột phá Đế cấp thì con sẽ biết. Tới cấp bậc như Đế cấp, cho dù ai cũng không thoát khỏi sự tra xét của con.

Chí Thánh Đại Đế nói.

– Đệ tử đã biết…

Lục Lâm Thiên còn đang muốn nói tiếp thì Chí Thánh Đại Đế ngắt lời Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Lâm Thiên, tàn hồn của vi sư vốn có thể tồn tại được một đoạn thời gian nữa, thế nhưng hiện tại vi sư phải bố trí linh hồn ấn ký trên người con để con đạt được Đế giả chi nguyên, đồng thời đạo ấn ký này tương lai cũng có thể dẫn con tìm được chủ thể linh hồn của vi sư, Thiên Trụ giới sau này chính là của con rồi.

Nói xong, trong tay Chí Thánh Đại Đế mang theo một chiếc nhẫn trữ vật màu xanh xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên rồi nói:

– Nơi này có một chút đồ vật lẫn lộn của cả đời vi sư, thứ tốt đều bị hủy mất rồi, cho nên cũng không còn bao nhiêu bảo vật. Về phần linh kỹ thì có nhiều hơn một chút. Sau nhận được truyền thừa của vi sư, tự nhiên con có thể tu luyện được. Lĩnh ngộ cả đời vi sư cùng với sở học còn đều có thể lĩnh ngộ để sử dụng, bao gồm cả một bộ linh kỹ Thiên cấp, còn có tuyệt chiêu mà vi sư lĩnh ngộ từ trong Thiên trụ giới, có lẽ sẽ giúp con không ít. Trong này chỉ có một số thứ vụn vặn mà thôi. Mặt khác bên cạnh thân thể vi sư có ba mươi kiện linh khí Huyền cấp, đã được bố trí cấm chế, chỉ có người mang theo ấn ký của vi sư mới có thể hóa giải. Những người khác sẽ không thể động vào được nó, con có thể lợi dụng được điều này. Nhớ kỹ, nhất định không thể để cho kẻ khác động tới thân thể vi sư, bằng không toàn bộ không gian tan vỡ, đên lúc đó vi sư có muốn khôi phục cũng chỉ là vô vọng mà thôi.

Sưu.

Nói xong, thân ảnh Chí Thánh Đại Đế trong nháy mắt hóa thành một đạo lưu quang chói mắt tiến vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên rồi để lại một đạo ấn ký nhàn nhạt. Đạo ấn ký này xuất hiện khiến cho ấn ký của thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ cũng phải phủ phục xuống.

Sưu.

Đồng thời, Lục Lâm Thiên cảm giác được một cỗ tin tức xa lạ xuất hiện trong đầu mình, trong đầu lần nữa vang lên một thanh âm.

– Lâm Thiên đệ tử của ta, bốn phía xung quanh của Thiên Trụ giới có khắc chữ ‘vũ’, từ dưới lên trên lại khắc chữ ‘trụ’, chữ ‘trụ’ này đại biểu thời gian chính là thời gian luân chuyển. Trong Thiên Trụ giới có chín tầng, trong tầng thứ nhất tu luyện mười ngày chỉ bằng một ngày một đêm bên ngoài, tầng thứ hai tu luyện hai mươi ngày chỉ bằng một ngày một đêm bên ngoài. Tầng thứ ba tu luyện ba mươi ngày tương đương với một ngày một đêm bên ngoài. Cứ từ đó suy ra, tới tầng thứ chín, tu luyện chín mươi ngày chỉ bằng một ngày một đêm bên ngoài, gấp chín mươi lần thời gian bên ngoài. Từ trước tới nay vi sư cũng chỉ có thể đi tới tầng thứ năm mà thôi. Bây giờ con chỉ có thể tu luyện ở tầng thứ nhất, muốn tiến lên tầng cao hơn thì cần lĩnh ngộ về thời gian. Về phần lĩnh ngộ cụ thể như thế nào, sau khi nhận được truyền thừa của vi sư con sẽ biết. Lai lịch của Thiên Trụ giới vô cùng thần bí vi sư cũng không biết được. Thế nhưng tuyệt đối là trọng bảo. Ngàn vạn lần không thể để cho người khác biết được, bằng không sẽ có phiền phức lớn.

Thanh âm vừa dứt rồi lập tức biến mất không thấy. Lục Lâm Thiên có cảm giác quang mang trước mặt chợt lóe lên, sau đó quang mang bao phủ quanh thân trong nháy mắt biến mất.

– Lão đại, huynh làm sao vậy? Lão đại.

KHi Lục Lâm Thiên phục hồi tinh thần lại thì trong tai vai lên thanh âm của Tiểu Long.

Chương 1814: Chủ nhà (1)

– Lão đại, vì sao vừa rồi đột nhiên huynh lại biến mất làm đệ sợ muốn chết. Ngay cả huyết khế cũng không thể cảm nhận được khí tức của huynh.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên xuất hiện, Tiểu Long thở dài một hơi nói:

– Nơi này quá quỷ dị.

– Tiểu Long, chẳng lẽ vừa rồi ta biến mất sao?

Lục Lâm Thiên hoài nghi nói.

– Huynh vừa mới bị cỗ quang mang quỷ dị kia bao phủ, trong nháy mắt lập tức biến mất không thấy.

Tiểu Long nhíu mày lập tức hỏi:

– Lão đại, huynh chắc chắn không có việc gì chứ?

Lục Lâm Thiên ngẩn ra, xem ra vừa rồi sư phụ Chí Thánh Đại Đế đã phong tỏa không gian, ngay cả Tiểu Long cũng không phát hiện ra được. Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mang theo một chút tiếu ý nói với Tiểu Long:

– Yên tâm đi, lão đại của đệ không có việc gì, một chút cũng không.

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, kỳ thực cũng có chuyện. Bản thân hắn lại tìm được một vị sư phụ tiện nghi. Tuy rằng chiếm được chỗ tốt vô cùng lớn, thế nhưng cũng có phiền phức không nhỏ. Nếu như bị người khác chiếm mất thân thể của Chí Thánh Đại Đế thì tất cả mọi người trong không gian này đều phải chết.

– Không xong.

Vừa nghĩ tới chuyện này Lục Lâm Thiên lập tức đổ mồi hôi lạnh, nếu như vạn nhất bị người khác tìm được thân thể của sư phụ Chí Thánh Đại Đế thì tất cả sẽ xong đời, toàn bộ không gian sẽ tan vỡ, bản thân hắn cũng đi theo.

– Lão đại, chúng ta đi ra được chưa?

Tiểu Long nói:

– Đã trải qua vài ngày rồi, nếu như chúng ta không đi ra ngoài thì đám người Tâm Đồng sẽ sốt ruột.

– Đi, chúng ta đi ra ngoài trước.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía sau rồi thu Thiên Trụ giới vào trong lòng bàn tay. Thiên Trụ giới cũng không ở trên ngón tay mà nằm trên mu bàn tay hắn, nhìn dấu vết nhàn nhạt kia tâm niệm Lục Lâm Thiên chỉ cần khẽ động một cái Thiên Trụ giới lập tức xuất hiện. Rồi một đám quang mang quỷ dị mạnh mẽ xuất hiện.

Sưu…

Quang mang mạnh mẽ khiến cho người khác không dám nhìn thẳng, một trận ba động truyền ra, trong nháy mắt hai người xuất hiện ở trong tiểu điện khi trước.

Lục Lâm Thiên khẽ mở miệng cười, Thiên Trụ giới trên mu bàn tay khẽ lóe lên một chút, rồi lập tức biến mất không thấy.

Cạch cạch..

Hai người xuất hiện, cái bàn đá trong tiểu điện lập tức vỡ nát.

– Ồ, vì sao chúng ta lại đi ra rồi?

Tiểu Long có vẻ cực kỳ nghi hoặc, không gian kia quả thực quá kỳ dị.

– Vừa rồi chính là một không gian đơn độc.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vang lên trong đầu Tiểu Long, đem tất cả mọi chuyện trải qua vừa rồi nói cho Tiểu Long một lần. Đối với Tiểu Long đương nhiên hắn không cần phải giấu diếm gì cả. Trong khi nói chuyện hai người nhanh chóng rời khỏi tiểu điện.

– Lão đại, huynh nói huynh thu được Thiên Trụ giới, sau này chúng ta tu luyện ở trong đó chín mươi ngày chỉ tương đương với bên ngoài một ngày thôi sao?

Trên hành lang, Tiểu Long kinh ngạc, trợn mắt há mồm nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

– Sai rồi, là mười ngày, hiện tại ta chỉ có thể tiến vào tầng thứ nhất. Một ngày một đêm ở bên ngoài chính là mười ngày ở bên trong.

Lục Lâm Thiên nói, sư phụ Chí Thánh Đại Đế từng nói qua, muốn mở tầng trên thì cần phải lĩnh ngộ thời gian. Đây chính là thứ mà hắn chưa từng tiếp xúc qua, cũng là lần đầu tiên nghe thấy cũng phải lĩnh ngộ thời gian. Nói chung, hiện tại Lục Lâm Thiên vô cùng mơ hồ, đối với Thiên Trụ giới cũng mơ hồ. Thế nhưng hắn biết ro hiện tại hắn tu luyện ở trong Thiên Trụ giới mười này thì bên ngoài chỉ mới là một ngày một đêm mà thôi, tuyệt đối kinh khủng.

– Chúng ta ở trong đó mấy ngày, bên ngoài không biết đã trôi qua bao lâu đây.

Ánh mắt Tiểu Long khẽ đảo, tức thì nói.

– Nếu như không sai thì có lẽ là như vậy.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt nhìn bốn phía có chút nghi hoặc:

– Vì sao lại không cảm thấy có ai khác.

– Thời gian đã qua mấy ngày mọi người đương nhiên đã rời đi. Những người này đều đến đây tìm bảo vật chứ không phải đến thăm quan a.

Tiểu Long trừng mắt nhìn lão đại, đột nhiên nó cảm thấy chỉ số thông minh của lão đại có vấn đề. Đôi mắt nhỏ chuyển động, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Lão đại, không phải huynh bị đoạt xá đó chứ?

– Đệ mới bị đoạt xá.

Lục Lâm Thiên đưa hai ngón tay bắn về phía gáy Tiểu Long, quang mang dưới chân chợt lóe, thân ảnh đã biến mất tại chỗ.

– Dường như không giống bị đoạt xá.

Tiểu Long vuốt cái gáy lẩm bẩm nói, sau khi phục hồi tinh thần lại lập tức đuổi theo Lục Lâm Thiên:

– Lão đại, huynh lại đánh đầu đệ.

Lục Lâm Thiên đã sớm chạy được vài trăm thước, nhìn chung quanh, hành lang trong đại điện này cực kỳ phức tạp, hắn cũng không biết thân thể sư phụ Chí Thánh Đại Đế ở nơi nào.

Sưu.

Lúc này trong mi tâm có quang mang chợt lóe, dường như muốn chỉ lối cho Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên lập tức có cảm giác một cỗ khí tức kỳ dị đang dẫn dắt mình, xem ra đây là tác dụng của ấn ký mà sư phụ Chí Thánh Đại Đế để lại.

– Lão đại, sao lại không đi nữa?

Tiểu Long đuổi theo, nhìn thấy lão đại dậm chân tại chỗ, nó lại cho rằng lão đại mình phát hiện ra thứ gì.

– Đi theo ta.

Lục Lâm Thiên nhận rõ phương hướng, ngón chân điểm nhẹ mặt đất, quang mang trên người bắn ra. Thân thể nhanh chóng biến mất tại chỗ, sau đó Tiểu Long cũng cấp tốc đuổi theo. Trên phương diện tốc độ Tiểu Long cũng không kém Lục Lâm Thiên.

Hành lang và thông đạo trong đại điện đan xen với nhau quả thực giống như mê cung, sợ rằng nếu không chú ý sẽ lại vòng tới chỗ cũ. Mà Lục Lâm Thiên dưới sự chỉ dẫn của ấn ký linh hồn, nhanh chóng phóng qua những hành lang phức tạp. Khoảng chừng một chung trà sau, hành lang phía trước dường như rộng hơn rất nhiều. Càng gần Lục Lâm Thiên càng cảm nhận được một ít khí tức quen thuộc, điều này khiến cho tốc độ của Lục Lâm Thiên lại tăng thêm vài phần.

Sưu Sưu.

Khi Lục Lâm Thiên lắc mình nhảy ra thì đã xuất hiện trên một sân rộng lớn. Sân rộng này so với sân rộng và thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ thủ hộ còn lớn hơn. Bốn phía sân rộng là một tòa đại điện lớn, giống như một ngọn núi cao đứng sừng sững trong không gian. Cả tòa đại điện đều là màu đồng, giống như màu của vô số năm tháng, trên đại điện tràn ngập khí tức cổ xưa.

Toàn bộ sân rộng mênh mông vô bờ, trên sân rộng được phủ kín bằng một lớp đá xanh. Khí tức cổ xưa từ trên đá tràn ra mang theo khí tức thương hải tang điền.

Ngay giữa sân rộng Lục Lâm Thiên ngưng thần nhìn kỹ lập tức thấy được một khu vực bị gợn sóng trong không gian bao phủ. Trong khu vực này có ba mươi vật lơ lửng, đang xoay tròn trong không gian bị gợn sóng bao phủ kia.

– Lẽ nào đây là ba mươi kiện linh khí Huyền cấp mà sư phụ nói tới?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn kỹ mấy vật đang xoay tròn trên quang mang, trong lòng tức thì run rẩy. Đây chính là ba mươi kiện linh khí Huyền cấp a. Một kiện linh khí huyền cấp cũng đủ để khiến cho mọi người tranh đoạt, ở đây lại có ba mươi kiện.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào không gian gợn sóng, bên trong mơ hồ có một thân ảnh đang ngồi. Ánh mắt nhìn vào thân ảnh trong không gian, Lục Lâm Thiên có cảm giác mắt mình hoa lên. Gợn sóng trong không gian liên tục lóe lên khiến cho linh hồn hắn đau đớn.

Chương 1815: Chủ nhà (2)

– Uy áp thật mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên thu hồi ánh mắt, uy áp này quả thực quá mạnh mẽ khiến cho người khác nhìn vào lập tức cảm thấy linh hồn đau đớn và áp lực. Lẽ nào đây là thân thể của sư phụ Chí Thánh Đại Đế sao.

– Ca ca, Tiểu Long, hai người rốt cuộc cũng xuất hiện rồi. Muội còn tưởng rằng hai người xảy ra chuyện gì a.

Lúc này mấy đạo thân ảnh đi tới, chính là đám người Hắc Vũ, Bàn Hủy, Bàn Vân, Thiên Thủ Quỷ Tôn. Trong khi nói chuyện Lục Tâm Đồng mang theo vẻ mặt lo lắng đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

– Xảy ra một chút chuyện, thiếu chút nữa ta và lão đại đều bỏ mạng rồi.

Tiểu Long nhíu mày, trong Thiên Trụ giới kia bị Phá Vân Tôn giả chặn giết, quả thực thiếu chút nữa phải bồi cái mạng nhỏ của mình.

– Thiếu chủ, gặp phải chuyện gì vậy?

Thân ảnh Hắc Vũ lập tức đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

– Gặp hồn anh của một Vũ Tôn ngũ trọng công kích, đã giải quyết xong rồi.

Lục Lâm Thiên trả lời.

Sắc mặt Hắc Vũ lập tức biến đổi, hồn anh của Vũ Tôn ngũ trọng a, thực lực không cần phải nói nhiều.

– Không có việc gì nữa rồi, tất cả đều bị lão đại giải quyết. Được rồi, các ngươi có thu hoạch được gì không?

Tiểu Long hỏi Lục Tâm Đồng.

– Quả thực có chút thu hoạch, thế nhưng cũng không quá lớn.

– Chưởng môn, các người có thu hoạch gì không?

Thiên Thủ Quỷ Tôn tiến lên hỏi Lục Lâm Thiên.

– Cũng coi như có thu hoạch.

Lục Lâm Thiên nhíu mày lập tức nhìn về phía Long Linh khẽ gật đầu một cái. Lúc này thương thế trên người Long Linh đã tốt hơn một chút, bộ y phục màu trắng bao phủ thân thể cực kỳ mê người, khí chất càng thêm yêu mị khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi nhớ tới Bạch Linh.

Nhớ tới Bạch Linh, trong đầu Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện khuôn mặt tuyệt mỹ mà lạnh lùng. Cũng không biết hiện tại Bạch Linh thế nào rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu Long Linh khẽ mỉm cười một cái, dường như đối với nhân loại trước mắt này có hảo cảm không nhỏ.

– Lục chưởng môn, sao tới giờ này ngươi mới tới.

Trong lúc Lục Lâm Thiên thất thần có không ít thân ảnh đi tới, chính là đám người Tử Yên, Đạm Đài Tuyết Vi, Âm Dương Vương Dạ Vị Ương, Thiên Ưng côn tử, Tiêu Dao Vương, còn có Kim Sí Vương, Hắc Linh Vương, Phiên Hải Vương cùng người của bọn họ.

Có thể bởi vì dọc đường đi Lục Lâm Thiên luôn chiếu cố cho mấy đại sơn môn này, cho nên thái độ của mấy sơn môn này đối với Lục Lâm Thiên không tồi. Cho dù cả cường giả của Thiên Vân đảo khi nhìn Lục Lâm Thiên cũng phải gật đầu chào hỏi một cái. Đương nhiên ngoại trừ Kiếm Linh Vương ra.

– Vừa rồi ta mới dừng lại một chút, không nghĩ tới chư vị đều đã tới đông đủ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, ánh mắt đảo qua Kiếm Linh Vương của Thiên Vân đảo. Chỉ có ánh mắt của người này luôn đảo qua trên người hắn, mang theo một tia hàn ý.

– Tất cả tới rồi sao?

Đối với Kiếm Linh Vương này, lúc này Lục Lâm Thiên đương nhiên không đặt vào lòng, bằng thực lực hiện tại của hắn Kiếm Linh Vương này không cần quá để ý tới. Lục Lâm Thiên lập tức nhìn về phía trước. Phía trước lúc này đã có không ít người xuất hiện, cả đám đều có khí tức mạnh mẽ. Người có thể tiến vào không gian này đều không phải kẻ yếu, hầu như đều tiến tới nơi này. Mà trong đó, đám người Không Nhận Tôn giả, Thu Hủy Vương, Huyền Minh Tôn giả, Không Linh Vương đều đang ở phía trước. Còn có Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Linh Thiên Tôn, Viên Tự Thành, Quân Bất Phàm đều ở phía xa.

– Có một số việc cũng nên giải quyết.

Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua những thân ảnh này, trên khuôn mặt hiện lên nụ cười lạnh lẽo. Khóe miệng nhếch lên, mang theo hàn ý.

Bóng người phía trước hiện tại đông nghịt, một đám lớn cường giả tán tu lặng lẽ đứng ở bên ngoài. Trong đó có không ít cường giả Tôn cấp, còn có không ít thế lực không kém. Đáng chú ý nhất chính là Thiên Địa các, Khôn Dương đảo, Địa Viêm đảo, Thần Kim các, còn có Nguyệt Long các.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua những người này đương nhiên cũng khiến cho những người này chú ý. Từng ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, những người có thực lực bình thường và tán tu nhìn về phía Lục Lâm Thiên mang theo sự cảnh giác, dường như không có ai muốn chọc tới Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên này một khi động thủ không hề lưu tình một chút nào, ai cũng không sợ, đây chính là người mà mọi người cảm thấy khó dây vào nhất.

Mà trong đó, có không ít ánh mắt cừu hận nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Trong đó mấy cỗ thế lực cực mạnh như Linh Vũ giới, Nguyệt Long các, Thần Kim các, Địa Viêm đảo, Khôn Dương đảo đều dùng ánh mắt cừu hận nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Đối với những ánh mắt cừu hận này, Lục Lâm Thiên đều ghi tạc trong lòng. Đối với chuyện này hắn chỉ cười nhạt một chút. Sau khi giải quyết chuyện của sư phụ Chí Thánh Đại Đế xong, ai đối phó với ai cũng không nhất định.

– Lục lão đệ, đây là trung tâm, nhưng mà nơi này có chút cấm chế. Chúng ta đều thử qua thế nhưng không ai có thể phá giải được.

Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên rồi nói.

Lục Lâm Thiên nghe vậy tức thì nhìn về phía trước, thảo nào những người này lại thành thật đứng ở đó, hóa ra là phía trước bố trí cấm chế.

Lục Lâm Thiên nhìn kỹ về phía trước, bên ngoài sân rộng đang có một đạo quang tráo trong suốt bao phủ, khiến cho không ai có thể đặt chân đi vào.

– Ca ca, vừa rồi có không ít cường giả đã thử qua, thế nhưng đều không thể mở được cấm chế này.

Lục Tâm Đồng nói.

– Thật không?

Lục Lâm Thiên thấp giọng nói, sợ rằng chuyện này sư phụ đã sắp đặt từ trước, người không muốn người khác động vào thân thể của mình, đương nhiên người bình thường sẽ không thể nào tiến vào trong đó được. Những cường giả này tuy rằng thực lực đều rất mạnh, thế nhưng nếu như so với sư phụ Chí Thánh Đại Đế mà nói, rõ ràng kém qua xa.

– Lục lão đệ, đệ thử nói xem trong cấm chế kia là linh kỹ, vũ kỹ Thiên cấp hay là trọng bảo.

Lạc Kiến Hồng nhìn về phía trước rồi nói, lúc này trong không gian gợn sóng kia có ba mươi đoàn quang mang không ngừng xoay tròn.

– Chuyện này cũng không biết được. Chỉ là đệ thấy nó là linh khí.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nếu như hắn đoán không sai thì đây chính là ba mươi kiện linh khí Huyền cấp. Về phần vũ kỹ, linh kỹ Thiên cấp đều lưu lại trong truyền thừa của sư phụ. Bên ngoài căn bản không có khả năng có. Mà trọng bảo sư phụ cũng đã từng nói qua, sau khi cấm chế ở nơi quỷ dị kia phá hủy, không có một trọng bảo nào nữa.

– Thế nhưng hiện tại không biết vì sao mới có thể đi vào cấm chế này đây. Nếu như không thể đi vào thì chúng ta cũng chỉ có thể bó tay đứng nhìn mà thôi.

Tử Yên chậm rãi đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

Hít mùi hương giống như hoa lan trên người Tử Yên, Lục Lâm Thiên lãnh đạm nói:

– Ta thấy có lẽ cũng không khó mở cho lắm.

– Lẽ nào Lục chưởng môn còn có nghiên cứu về cấm chế sao?

Đạm Đài Tuyết Vi thấy Tử Yên tiến lên cũng mỉm cười, nụ cười này vô cùng động lòng người.

– Chuyện này quả thực ta cũng không có nghiên cứu bao nhiêu.

Chương 1816: Cấm chế tiêu tan

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Lẽ nào chư vị không phát hiện ra cấm chế này đã phai nhạt đi từng chút một sao? Có lẽ một lúc nữa nó sẽ tiêu tán.

- Ồ?

- Cấm chế này quả thực đang phai nhạt.

Mọi người nghe vậy lập tức tỉ mỉ nghiên cứu, tầng cấm chế trong suốt kia đang chậm rãi ba động rồi tiêu tán.

- Cấm chế tiêu tán, đến lúc đó đoạt bảo khó tránh khỏi một phen huyết chiến. Muốn nhận được bảo vật phải dựa vào thực lực của bản thân rồi.

Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng nói.

- Lạc lão ca, sợ rằng vận khí cũng vô cùng quan trọng a.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

- Quả thực không sai.

Nghe vậy Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng ngẩn ra, mỉm cười, ánh mắt đảo qua chung quanh sân rộng rồi nói:

- Lục lão đệ, vận khí của đệ hiện tại dường như không kịp lắm, số người nhằm vào đệ cũng không ít a.

- Có thể là do đệ lớn lên giống bánh bao a.

Lục Lâm Thiên khẽ cười một tiếng.

- Lục chưởng môn, lời nói của Lục chưởng môn có ý gì vậy?

Lời của Lục Lâm Thiên nói khiến cho mọi người nghi hoặc, đôi mắt xinh đẹp của Tử Yên chợt lóe, lập tức hỏi Lục Lâm Thiên.

- Nếu như ta lớn lên như bánh bao đương nhiên sẽ bị chó cắn. Không có cách nào ngăn cản chuyện này a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, nhìn qua đám người Không Nhận Tôn giả, Không Linh Vương rồi mỉm cười nói.

Khúc khích.

Lục Lâm Thiên nói khiến cho đám người Tử Yên, Đạm Đài Tuyết Vi sửng sốt rồi không nhịn được mà cười lớn.

- Ha ha...

Mọi người chung quanh nghe vậy lập tức cười ha hả. Ngay cả Long Linh, Thiên Thủ Quỷ Tôn, đám người Bàn Vân và cường giả Tôn cấp trong các sơn môn lớn cũng không nhịn được mà nở nụ cười.

- Không nghĩ tới trong lời nói của Lục chưởng môn lại có thâm ý như vậy, quả thực ta đã mở mắt.

Tử Yên khẽ cười, nụ cười khuynh quốc khuynh thành.

- Ví dụ này cũng coi như thỏa đáng, ta thấy ngươi lớn lên cũng giống như bánh bao a.

Lam Thập Tam vỗ vai Lục Lâm Thiên, nở nụ cười tà dị.

- Lục Lâm Thiên, ngươi bớt càn rỡ đi cho ta. Sớm muộn gì cũng có một ngày ngươi sẽ phải nếm trái đắng.

Khi Lam Thập Tam còn chưa nói xong, phía xa truyền đến thanh âm của Không Nhận Tôn giả. Lời nói của Lục Lâm Thiên không chút che giấu, đám người ở đây đều có lỗi tai hơn người, Lục Lâm Thiên nói đương nhiên mọi người đều có thể nghe rõ. Rõ ràng ý tứ của Lục Lâm Thiên đang mắng đám người Khôn Dương đảo khiến cho vị cường giả Tôn cấp này vô cùng tức giận.

- Nếu như ngươi không phục thì cứ tiến lên.

Bàn Hủy lạnh lùng nói.

Nhìn Bàn Hủy, còn có đám người Bàn Vân bên cạnh, vẻ tức giận trên mặt Không Nhận Tôn giả thu liễm, khóe miệng co quắp một chút. Thực lực của hai đầu yêu thú bát giai này hắn cũng không thể chống lại được.

- Hừ, ra khỏi không gian này Khôn Dương đảo ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi. Ngươi chờ xem.

Không Nhận Tôn giả hừ lạnh nói.

- Không Nhận Tôn giả, ngươi có thể ra khỏi không gian này hay sao? Nói thật, ta còn chưa đặt ngươi vào trong mắt, chỉ là một tên hề mà thôi. Một câu Khôn Dương đảo, hai câu Khôn Dương đảo, lẽ nào toàn bộ đại lục đều là của Khôn Dương đảo các ngươi sao?

Lục Lâm Thiên nói xong, trong không miệng đột nhiên phun ra một ngụm nước bọt, ánh mắt tràn ngập vẻ khinh thường nhìn về phía Không Nhận Tôn giả.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, trên sân rộng lập tức vang lên vô số thanh âm hít sâu một hơi. Từng đạo ánh mắt lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên này quả thực càng lúc càng càn rỡ, ngay cả Không Nhận Tôn giả cũng hoàn toàn không đặt vào trong mắt.

Lời nói của Lục Lâm Thiên cũng khiến cho ánh mắt của các cường giả Nhật Sát các, Thiên Vân đảo, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các không ngừng lóe lên bất định, lẽ nào Lục Lâm Thiên này còn có cái gì làm chỗ dựa sao.

Lục Lâm Thiên nhìn qua mọi người. Hiện tại hắn cũng đắc tội với không ít người, nếu như trước đây đương nhiên hắn phải thu liễm một chút. Thế nhưng lúc này chuyện đã lớn như vậy, hơn nữa lại có Thánh Linh giáo, bản thân lại thu được Hổ Âm Yêu Tinh, một khi Nam thúc khôi phục hắn cũng có được thực lực ẩn dấu nhất định, cũng không phải không thể chống lại mấy thế lực này. Huống chi thù của Thánh Linh giáo hắn phải báo.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Huyền Minh Tôn giả trong Linh Vũ giới không khỏi mỉm cười, hiện tại Lục Lâm Thiên đắc tội với người ta không ít, đến lúc đó hắn xuất thủ cũng dễ hơn một chút. Tốt nhất là chờ đám người này lưỡng bại câu thương, khi đó hắn ra tay mới là tốt nhất.

- Lục Lâm Thiên, ngươi đang khiêu chiến điểm giới hạn của bản tôn.

Không Nhận Tôn giả hét lớn một tiếng phẫn nộ, lúc này hắn muốn nhịn cũng không nhịn được nữa. Thân thể nhoáng lên một cái lập tức hóa thành một đạo tàn ảnh bắn về phía Lục Lâm Thiên. Khí tức uy áp như biển khiến cho không trung run lên.

- Có bản lĩnh thì ngươi cứ đi lên thử xem.

Hai người Bàn Hủy, Bàn Vân thả người nhảy lên, yêu nguyên hùng hậu trên người tràn ra.

Yêu nguyên mạnh mẽ tràn ngập khiến cho thân hình Không Nhận Tôn giả khựng lại trên không trung, từ trong tức giận khôi phục lại một chút lý trí. Có hai yêu thú bát giai này ở đây, nếu như chỉ một mình hắn thì thiệt thòi lớn, với lại hiện tại đoạt bảo quan trọng hơn.

Nghĩ vậy quang mang trên người Không Nhận Tôn giả lóe lên, áp chế sự tức giận cùng với sát ý trong lòng, ánh mắt hung hăng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, lạnh nhạt nói:

- Lục Lâm Thiên, bản tôn thề ngày khác nhất định phải khiến ngươi tan xương nát thịt.

- Phải nhìn xem ngươi có thực lực này không đã.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, Vũ Tôn tam trọng, khi trước đối với hắn mà nói tuyệt đối là tồn tại đáng sợ. Mà hiện tại, dưới tình huống thực lực bình thường hắn đương nhiên không thể chống lại, thế nhưng dưới tình huống dùng toàn lực thì hắn có thể đánh chết được Vũ Tôn tam trọng. Người tan xương nát thịt này nhất định là Không Nhận Tôn giả.

Đồng thời hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không có dự định để Không Nhận Tôn giả rời đi. Thậm chí hôm nay hắn còn muốn khiến cho những người đối đầu với hắn ở lại trong không gian này. Tránh cho sau khi ra khỏi không gian mấy người này lại muốn đối phó với hắn, cho nên hắn chỉ có thể tiên hạ thủ vi cường mà thôi.

- Lục chưởng môn, thế lực của Khôn Dương đảo không kém, Lục chưởng môn phải chú ý một chút.

Tử Yên nhíu mày nói nhỏ với Lục Lâm Thiên.

- Đa tạ Tử Yên cô nương nhắc nhở, ta sẽ chú ý.

Lục Lâm Thiên nói.

- Tử Yên thánh nữ nói không sai, Lục lão đệ, tuy rằng thực lực của đệ không tồi. Nhưng có một số việc đệ còn chưa biết, nói chung tất cả phải chú ý một chút.

Lạc Kiến Hồng nhíu mày nghiêm túc nói với Lục Lâm Thiên.

- Được.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, từ trong ánh mắt nghiêm túc của Lạc Kiến Hồng Lục Lâm Thiên cũng có thể nhìn ra được, Lạc Kiến Hồng đang nhắc nhở chính mình, sợ rằng Khôn Dương đảo này không đơn giản như trong tưởng tượng của hắn.

- Cấm chế sắp biến mất...

- Nhanh chuẩn bị, cấm chế sắp biến mất.

Lúc này chung quanh có từng đạo thanh âm vang lên. Từng đạo ánh mắt tức thì rơi vào trên vòng cấm chế trong suốt, vô hình kia. Mọi người đang bắt đầu chuẩn bị.

Chương 1817: Linh hồn phong bạo (1)

Cạch cạch.

Trong nháy mắt, vòng cấm chế trong suốt, vô hình phía trước giống như một tấm gương bị nghiền nát, tức thì vỡ tan.

Sưu Sưu.

Đồng thời, cấm chế biến mất, một cỗ kình khí bàng bạc khuếch tán khiến cho toàn bộ sân rộng run rẩy kịch liệt giống như địa chấn khiến cho chúng cường giả phải bộ trí hộ thân cương khí. Cỗ khí tức này bàng bạc không gì sánh được, những người thực lực thấp một chút trực tiếp bị đánh bay đi.

Sưu Sưu.

Cấm chế bị tiêu tan, phía trước sân rộng lộ ra, mọi người bắt đầu sôi trào.

- Tiến lên, phía trước có bảo vật.

Chân khí, linh lực bạo phát, sát biên giới sân rộng, không biết là ai nói ra câu này, trong nháy mắt có một đám chân khí, linh lực cường hãn khuếch tán. Từng đạo thân ảnh ở sát biên giới sân rộng giống như thiểm điện phóng về phía trung tâm sân rộng.

- Người cản ta chết.

- Đừng chặn đường.

Phanh Phanh Phanh.

Trong nháy mắt trên không trung có vô số bóng người bắn lên, trong nháy mắt có người giao thủ với nhau. Không ít người thực lực thấp trực tiếp bị đánh cho phụt máu rơi xuống mặt đất. Từng tiếng âm thanh bạo liệt vang lên không ngừng.

- Long tranh hổ đấu a.

Nhìn cảnh này, Lục Lâm Thiên nhíu mày, gặp bảo vật sợ rằng ai cũng không lưu tình với ai. Bản tính của nhân loại vốn là tham lam và ích kỉ, người có thể thu liễm bản tính này liệu có được mấy người đây.

- Chúng ta cũng vào thôi, nếu đã tới mộ địa của cường giả viễn cổ thì không thể tay không mà về được.

Lam Thập Tam nhìn không ít bóng người phun máu từ trên không trung rơi xuống thấp giọng nói.

- Chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, sư phụ Chí Thánh Đại Đế đã sớm nói cho hắn biết có cấm chế, muốn có bảo vật tốt không thể dễ dàng như vậy được.

Mọi người tự động nhảy lên mang theo sự kích động tiến về phía trung tâm sân rộng.

Khi mọi người đi tới trung tâm sân rộng thì nơi này đã sớm có người đứng trước không gian gợn sóng kia. Mọi người nhìn khu vực bị không gian gợn sóng bao phủ, trong khu vực này có ba mươi đạo quang mang không ngừng xoay tròn. Bên trong ba mươi đạo quang mang này hẳn là có vật gì đó.

Trong không gian bị gợn sóng không gian bao phủ mơ hồ có một thân ảnh đang ngồi đó. Mọi người nhìn kỹ vào thân ảnh này, gợn sóng không gian không ngừng lóe lên lập tức khiến cho linh hồn mọi người cảm thấy đau đớn.

- Uy áp thật mạnh mẽ.

Mọi người lập tức thu hồi ánh mắt, cỗ uy áp này quả thực quá mạnh mẽ, chỉ cần liếc mắt nhìn qua cũng khiến cho linh hồn đau đớn và cảm thấy áp lực khiến cho bọn họ không dám nhìn thẳng.

Lúc này tất cả những người chạy tới, ánh mắt đều nhìn vào ba mươi đoàn quang mang đang xoay quanh trong không gian gợn sóng kia. Trong mắt tất cả mang theo sự nóng bỏng. Tuy rằng bọn họ không nhìn thấy rõ bên trong là vật gì, thế nhưng thứ có thể xuất hiện tại nơi này tuyệt đối là bảo vật.

Nhưng mà mọi người nhìn chăm chú vào không gian gợn sóng này cũng không có ai dám là người đầu tiên đi tới. Trong lòng ai cũng có chút cố kỵ, nơi này sợ rằng không dễ tiến vào như vậy. Bất kỳ địa phương nào có bảo vật đều có nguy hiểm. Cường giả viễn cổ tuyệt không đem bảo vật cho người khác dễ dàng như vậy.

Khục.

Trong đoàn người, chúng cường giả vừa mới xuất thủ đại chiến lúc này đều đi tới trước không gian gợn sóng. Huyền Minh Tôn giả nhíu mày ho khan một tiếng rồi nói:

- Bảo vật ngay trước mắt, không ai dám xuất thủ sao?

Nói xong đám người Huyền Minh Tôn giả cùng người Linh Vũ giới chậm rãi tiến lên phía trước.

- Đám người Linh Vũ giới này muốn làm cái gì? Loại chuyện như thế này không phải Linh Vũ giới không bao giờ cam chịu làm kẻ đi đầu mới phải chứ?

Đạm Đài Tuyết Vi nhíu mày, nghi hoặc nói.

- Để ý tới bọn chúng làm gì, tất cả mọi người lui về phía sau một chút.

Lục Lâm Thiên trầm ngâm nói, ngón trỏ sờ cái mũi rồi mỉm cười. Sư phụ đã sớm bố trí cấm chế, muốn nhận được mấy thứ bên trong tuyệt đối là chuyện không có khả năng.

Nói xong, Lục Lâm Thiên lập tức bảo đám người Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, Dương Quá lùi về phía sau.

Mọi người cũng khong biết vì sao Lục Lâm Thiên lại lùi lại, do dự một lát những người đi theo bên cạnh Lục Lâm Thiên đều lùi lại theo ý hắn.

Mà ngay khi đám người Lục Lâm Thiên lui lại, Huyền Minh Tôn giả cùng người Linh Vũ giới đã đi tới gần không gian gợn sóng, nhìn ba mươi đạo quang mang không ngừng xoay tròn trong không gian gợn sóng.

Bên trong ba mươi đạo quang mang xoay tròn, có khả năng là trọng bảo, trong mắt Huyền Minh Tôn giả khó giấu được vẻ nóng bỏng. Cánh tay phải vung lên, một đạo trảo ấn trong tay xuyên qua không gian gợn sóng trực tiếp chộp vào một đạo quang mang bên trong.

Sưu Sưu.

Lúc này quang mang kia không ngờ lại bị Huyền Minh Tôn giả lấy ra.

- Nhanh đoạt bảo vật, không có nguy hiểm.

- Tiên hạ thủ vi cường, đoạt bảo vật.

Hầu như cùng lúc đó, từng tiếng hét lớn vang lên. Nhìn thấy Huyền Minh Tôn giả thu được bảo vật, đám người đang cảnh giác cao độ cũng đã không nhịn được nữa. Chỉ cần chậm trễ trong nháy mắt cũng đã tương đương với việc dâng bảo vật cho người khác. Tức thì từng đạo thân ảnh trực tiếp nhảy tới phía trước.

Sưu...

Cùng lúc đó, ngay khi Huyền Minh Tôn giả muốn thu quang mang vào trong tay thì cả không gian gợn sóng này đột nhiên xuất hiện ba động.

Ba động vô cùng nhỏ thế nhưng cũng khiến cho không ít cường giả cảm nhận được, ánh mắt cả đám lập tức trầm xuống.

Sưu Sưu

Đồng thời từ trong không gian gợn sóng có một cỗ lực lượng bắn

ra.

- Không tốt.

Huyền Minh Tôn giả thầm hô một tiếng không tốt, bảo vật bắt ra còn chưa kịp thu lại, thân hình lập tức có phản ứng, giống như thiểm điện bắn về phía sau, sắc mặt đại biến.

Những người khác của Linh Vũ giới nhìn thấy Huyền Minh Tôn giả rút lui cũng thối lui theo. Thế nhưng trong dòng người chen chúc chạy tới đoạt bảo, nhìn thấy đám người Huyền Minh Tôn giả lùi lại cả đám vô cùng sửng sốt. Lúc này mọi người mới cảm nhận được ba động phía trước, đồng loạt thi triển thân pháp lui lại, chỉ tiếc vẫn chậm một bước.

Sưu...

Từ bên trong không gian gợn sóng có một trận ba động, một cơn lốc lớn đột nhiên xuất hiện.

Cơn lốc phô thiên cái địa trong nháy mắt hóa thành một cơn cuồng phong, lấy không gian gợn sóng làm trung tâm khuếch tán ra tứ phía. Cơn lốc mạnh mẽ này không ngờ lại hoàn toàn do linh hồn lực hùng hậu ngưng tụ, hoàn toàn chính là linh hồn phong bạo.

Cơn lốc bằng linh hồn này nhanh chóng quét tới tám người gần nhất, vô số đạo linh hồn gợn sóng khiến cho không gian cuồng bạo. Toàn bộ không gian to lớn lúc này vặn vẹo liên tục.

Cường giả bị cơn lốc bằng linh hồn mạnh mẽ này bao vậy tức thì kinh hãi. Trong gợn sóng bằng linh hồn mạnh mẽ này có một cỗ linh hồn lực vô cùng khó phát hiện đánh tới. Mọi người hầu như không có một chút sức phản kháng nào, linh hồn lực tức thì phá hủy phòng ngự của mọi người rồi lập tức đánh vào không gian trong đầu.

Phanh Phanh Phanh.

Từng đạo thân ảnh trong nháy mắt từ trên không trung rơi xuống sân rộng. Trong cơn lốc bằng linh hồn dường như có tiếng sấm nổ vang vọng, động tĩnh vô cùng lớn. Tiếng sấm ì ùng quanh quẩn trong không trung.

Chương 1818: Linh hồn phong bạo (2)

- Mau lùi lại, lùi nhanh.

Mọi người hét lớn, linh hồn mạnh mẽ như vậy khiến cho ngay cả cường giả Tôn cấp cũng không thể chống lại, cả đám vội vàng thối lui.

- Hừ.

Huyền Minh Tôn giả nhanh chóng chạy trốn, tuy rằng chật vật thoát khỏi nguy hiểm thế nhưng phạm vi ảnh hưởng của cơn lốc bằng linh hồn này cũng quá rộng lớn khiến cho khí huyết trong cơ thể hắn sôi trào. Quan trọng hơn là linh hồn đã bị ảnh hưởng, thiếu chút nữa khiến cho hắn bị thương nặng. Linh hồn phong bạo này khiến cho hắn không thể kháng cự, trong lòng hắn lúc này không khỏi hít sâu một hơi, vô cùng kinh hãi.

Huyền Minh Tôn giả tránh được một kiếp, thế nhưng đối với không ít cường giả khác trên sân rộng mà nói, quả thực chính là một cơn ác mộng. Cơn lốc bằng linh hồn cường hãn nhanh như thiểm điện bắn tới. Vô số thân ảnh trên không trung đột nhiên dừng lại sau đó lập tức rơi xuống mặt đất. Những người không kịp lùi lại trong nháy mắt bị cuốn tới, không thể chạy trốn.

Biến cố đột nhiên xảy ra như vậy khiến cho mọi người bị trọng bảo mê hoặc tỉnh lại. Trong lòng vô cùng kinh hãi, chân khí, linh lực trong cơ thể không hề bảo lưu mà bạo phát. Vô số thân ảnh chật vật lui về phía sau như chạy trối chết, hận không thể chạy nhanh hơn một chút.

Cơn lốc bằng linh hồn kinh khủng khuếch tán tới một cấp độ nhất định thì lập tức biến mất. Khi tất cả mọi thứ khôi phục lại như lúc ban đầu thì trong đầu mọi người không khỏi cảm thấy lạnh lẽo. Những người vừa mới tránh thoát được một kiếp còn chưa hoàn hồn lại được.

Mà khi mọi người nhìn về phía sau lưng mình thì trên mặt đất đã có thêm không ít thi thể, mỗi một cỗ thi thể trên người không có bất kỳ một vết thương nào. Tất cả đều bị linh hồn công kích trực tiếp phá hủy linh hồn mà ngã xuống.

Nhân số trên sân rộng vốn chỉ có sáu bảy trăm người mà thôi, lúc này thi thể có trên trăm, đều chết ở dưới cơn lốc bằng linh hồn đáng sợ kia. Trong hơn trăm người này ngay cả cường giả Tôn cấp cũng có hai người, hai cường giả Tôn cấp này chính là hai tán tu nhanh chân nhất lao tới cho nên cũng là hai kẻ hoàn toàn không kịp phản ứng.

- Cơn lốc linh hồn thật khủng khïếp.

Những người tránh thoát một kiếp không khỏi hít sâu một hơi. Cường giả Tôn cấp cũng có kết cục như vậy. Cơn lốc bằng linh hồn vừa rồi bọn họ tuyệt đối không thể chống lại.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cực kỳ bình tĩnh, trên trăm cường giả, bên ngoài đều là tồn tại lừng lẫy, thế nhưng trong nháy mắt lại ngã xuống trong này. Không thể không nói sự mê hoặc của bảo vật quá lớn, không ai có thể chống lại.

- Lục chưởng môn, sao ngươi biết nơi này có nguy hiểm.

Sau khi mọi người khôi phục tinh thần, đám người Diệu Linh Tôn giả hỏi Lục Lâm Thiên. Vừa rồi cũng vì Lục Lâm Thiên cho nên bọn họ mới thoải mái lùi lại như vậy.

- Đoán.

Lục Lâm Thiên vuốt mũi, mở miệng cười nói.

- Chết tiệt...

Trong đám người Linh Vũ giới, sắc mặt Huyền Minh Tôn giả vô cùng khó coi, trong giới có hai vường giả Vương cấp lùi lại hơi chậm một chút cho nên bị cơn lốc bằng linh hồn kia đánh chết.

Sưu Sưu.

Cơn lốc linh hồn tiêu tán, lúc này trong không gian gợn sóng truyền đến mấy tiếng ba động. Ba động truyền ra, ba mươi đạo quang mang kia lập tức xuyên qua không gian gợn sóng lơ lửng trên không trung.

Sưu Sưu.

Những quang mang này sau khi xuyên qua không gian gợn sóng lập tức tiêu tán. Trong quang mang lúc này có một cỗ năng lượng ba động bàng bạc vô cùng đáng sợ đang từ từ tràn ra. Đột nhiên có từng đạo lưu quang các màu khác nhau lan tràn. Lưu quang càng lúc càng chói mắt, trong từng đạo lưu quang này đều ẩn chứa năng lượng uy áp hùng hậu.

Sưu.

Cảm nhận cỗ năng lượng bàng bạc đáng sợ đột nhiên xuất hiện, ánh mắt mọi người lập tức chú ý. Hơn mười đạo khí tức mạnh mẽ này lan tràn ra, năng lượng bàng bạc khiến cho mọi người bị áp chế tuyệt đối, ngay cả cường giả Tôn cấp cũng không ngoại lệ.

Cạch Cạch.

Khí tức quỷ dị này lan tràn, gợn sóng ở bốn phía sân rộng lập tức khuếch tán.

- Mau nhìn, linh khí, ba mươi kiện linh khí.

- Khí tức bên trên không tầm thường, đều là linh khí Địa cấp.

- Là Hồn khí địa cấp!

- Vũ Linh Khí địa cấp!

Mọi người kinh hô, ba mươi kiện Linh Khí địa cấp, tuyệt đối làm người ta khiĩếp sợ, trên đại lục tuyệt đối là tồn tại đỉnh cấp, dù sao chưa ai nghe nói qua có ai hiện tại cầm thần khí đi khắp nơi.

- Ba mươi kiện Linh Khí địa cấp, cũng chỉ có cường giả viễn cổ mới lấy ra được a!

Lạc Kiến Hồng nhìn chằm chằm không gian phía trước, ánh mắt cực kỳ cảm khái.

Ánh mắt mọi người đỏ đậm, Linh Khí địa cấp tuyệt đối hấp dẫn thật lớn, nhưng vì e ngại nguy hiểm nên chưa ai dám đi lên tranh đoạt, mọi người chỉ xem chừng lẫn nhau.

- Ba mươi kiện Linh Khí địa cấp!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, đủ loại Linh Khí địa cấp đao thương kiếm kích, không phải số lượng nhỏ, mỗi kiện đều là bảo vật.

- Đi!

Trong đám người, Thần Kim các Địa Cương vương xuất ra một khối khôi lỗi tứ cấp, khôi lỗi lao về phía trước, nháy mắt đem một kiện Vũ Linh Khí kiếm hình địa cấp chộp vào trong tay.

Vũ Linh Khí bị khôi lỗi bắt lấy nhưng không có chút phản ứng, trên mặt Địa Cương vương lộ ra ý cười.

- Không có nguy hiểm!

Cơ hồ đồng thời mọi người đều lao đi, không ai muốn chậm hơn một bước.

- Mau đoạt Linh Khí địa cấp!

Giờ phút này toàn bộ cường giả Tôn cấp của Thiên Địa các, Tinh Ngục các, Nhật Sát các, Càn Hiên đảo, Thiên Vân đảo, Thiên Ưng lâu, Tiêu Diêu bang, Thánh Linh cốc đều nhảy dựng lên, lao thẳng về hướng Vũ Linh Khí địa cấp.

Sưu sưu...

Từng đạo thân ảnh lao nhanh như tia chớp.

- Chưởng môn, ta đi đoạt một kiện trước!

Thiên Thủ Quỷ Tôn không nhịn được nữa, lời còn chưa dứt đã thả người nhảy tới.

- Quỷ Tôn tiền bối chậm đã!

Lục Lâm Thiên kêu gọi.

- Chưởng môn, nếu chậm trễ sẽ không còn!

Thiên Thủ Quỷ Tôn sốt ruột nói.

- Cứ yên tâm, ta cam đoan tới lúc đó tiền bối sẽ có một kiện Vũ Linh Khí địa cấp là được rồi!

Lục Lâm Thiên cười nói, đồng thời truyền âm cho Thánh Linh Thiên Tôn cùng Thánh Vũ Thiên Tôn ở xa xa, dặn hai người đừng động thủ.

- Chư vị, tin tưởng ta, cứ yên tâm đi, những kiện Linh Khí địa cấp kia nên thuộc về ai là của ai, tranh cũng không hữu dụng!

Trong nháy mắt này, Tử Yên, Lam Thập Tam, Đạm Thai Tuyết Vi, Âm Dương vương nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên, với sự hiểu biết của họ, hắn không phải loại người thấy bảo vật mà không tranh, hiện tại vô cùng khác thường, giờ phút này lại có vẻ do dự, dù sao cường giả Tôn cấp trong môn phái cũng đã tranh đoạt, vì vậy họ không quá sốt ruột.

- Vũ Linh Khí địa cấp là của ta!

Trong tranh đoạt hỗn loạn, Địa Cương vương vung tay chộp thẳng vào Vũ Linh Khí kiếm hình trong tay khôi lỗi tứ cấp.

- Hưu hưu...

Cùng một thời gian, Vũ Linh Khí kiếm hình bộc phát ra kiếm quang chói mắt, kiếm quang cắt vỡ không gian đầu tiên đem khôi lỗi tứ cấp thiêu hủy thành tro tàn.

- Sao có thể công kích người, chẳng lẽ là vật có chủ?

Chương 1819: Tranh đoạt Linh Khí

Sắc mặt Địa Cương vương đại biến, nháy mắt tuôn mồ hôi lạnh, trực tiếp thối lui, lực công kích khủng bố kia làm nhịp tim hắn chợt gia tốc.

- Các chủ cẩn thận!

Thân ảnh Chân Cương Tôn Giả nháy mắt đi tới bên người Địa Cương vương, trong tay đánh ra hoàng mang chưởng ấn, động tới thiên địa năng lượng tràn đây, đem kiếm quang bao phủ bên trong.

- Linh Khí này sẽ công kích người, cẩn thận!

Giữa không trung, mọi người vừa tới gần, nháy mắt ba mươi kiện Linh Khí địa cấp nhất thời bộc phát ra uy lực công kích khủng bố.

- A...

Đã có vài cường giả vương cấp xui xẻo vừa tới gần lập tức bị đánh chết.

- Linh Khí địa cấp này thật khủng bố, hình như có linh hồn ấn ký!

Một kiện Linh Khí đại chùy xuất hiện trước mặt Phục Yêu Tôn Giả, một chùy trực tiếp phá không đánh tới.

- Phá!

Phục Yêu Tôn Giả hét lớn một tiếng, thân ảnh bay lên, chân khí cuồn cuộn bộc phát, một đạo quyền ấn đánh xuống.

- Phanh phanh...

Tiếng nổ thật lớn, Phục Yêu Tôn Giả bị chấn lui mấy bước, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, Linh Khí đại chùy cũng bị kiềm hãm giữa không trung.

- Thật mạnh!

Lục Lâm Thiên quan sát hết thảy chuyện này, sư phụ dựa vào một đạo linh hồn ấn ký thúc giục Vũ Linh Khí địa cấp, mà đạo linh hồn ấn ký đã vượt qua hơn vạn năm thời gian, đoán chừng phai nhạt không ít, nhưng uy lực vẫn có thể trực tiếp đối kháng cường giả Tôn cấp, ba mươi kiện Vũ Linh Khí địa cấp kia thật sự khủng bố.

- Những kiện Linh Khí địa cấp này hẳn do cường giả viễn cổ lưu lại linh hồn ấn ký khống chế, ấn ký không mạnh, cho nên không khó đối phó!

Huyền Minh Tôn Giả cười lạnh một tiếng, ánh mắt trừng lên, chân khí âm hàn lan tràn, bàn chân giẫm mạnh dưới đất, mặt đá nháy mắt nứt toác thành mảnh nhỏ, thân hình lao tới như tia chớp, trực tiếp đánh về một kiện Linh Khí đao hình.

Hưu hưu...

Đại đao bổ thẳng xuống, đao mang xé gió trực tiếp bổ ra không gian, mang theo khí thế cuồng bạo hung hăng đánh thẳng về hướng Huyền Minh Tôn Giả.

Nhìn đao mang phá không bay tới, Huyền Minh Tôn Giả hừ lạnh một tiếng, vung tay bắn ra, một đạo trảo ấn nặng nề oanh kích lên đạo đao mang kia.

Phanh phanh!

Thanh âm nổ bạo truyền tới, thân hình Huyền Minh Tôn Giả lảo đảo lui ra sau, đại đao bị đánh bay, vừa lúc rơi lên trên người một Vũ vương bát trọng tán tu.

- Xuy...

Người kia còn nghĩ rằng vận khí của mình đã tới, đưa tay bắt lấy.

- Không biết tự lượng sức mình, đồ vật của ta mà cũng dám cướp!

Huyền Minh Tôn Giả dứt lời, trảo ấn đánh ra, xuyên thủng không gian, tán tu kia còn chưa kịp phản ứng đã bị đánh chết.

- Linh hồn ấn ký phai nhạt, những Linh Khí địa cấp đối phó Tôn Giả tam trọng thì có thể, nhưng không khả năng đối phó tứ trọng, không thể rơi vào trong tay người khác.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm phía trước, trong tiếng nổ trầm thấp, mọi người đều đang tranh đoạt Linh Khí, ánh mắt hắn run lên, lập tức quay đầu nhìn mọi người nói:

- Bàn Hủy huynh, Bàn Vân tẩu đi theo ta, những người khác ở lại, ta lập tức quay về!

Dứt lời, thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên biến mất, Bàn Hủy cùng Bàn Vân lập tức theo sau.

- Phanh phanh...

- Đây là của ta, ai dám cướp, muốn chết!

- Buồn cười, ai được đến thì là của người đó, ngươi còn không có thực lực này!

Trong tiếng nổ vang, một đám cường giả Tôn cấp ra tay tranh đoạt lẫn nhau, còn phải đối phó công kích của ba mươi kiện Linh Khí địa cấp, cả không gian hỗn loạn một mảnh, không gian dao động không ngừng phá nát.

Không ít người tu vi vương cấp cũng nhúng tay bên trong, nhưng chỉ có thể vây bên ngoài mà thôi, một khi đi vào bên trong chỉ có tử vong, nhưng cũng may ba mươi kiện Linh Khí cũng không chỉ nằm ở trung tâm, cơ hồ đang xoay quanh trên quảng trường, nếu có người muốn đoạt lập tức khởi động công kích.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe lên, đã cùng Bàn Hủy Bàn Vân đi tới trung ương, nhìn thấy Vũ Linh Khí hình quạt, có vài Vũ vương vừa lúc nhìn thấy nhưng không dám ra tay tranh đoạt.

- Thu...

Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, hào quang bắn ra ấn đường, nhanh như chớp thu Linh Khí vào trong tay, lập tức rơi vào trong trữ vật giới chỉ.

- Di...

Một màn này làm hai người Bàn Hủy Bàn Vân kinh ngạc, nhiều người như vậy còn chưa thể lấy được Linh Khí, nhưng chưởng môn vừa ra tay đã dễ dàng thu lấy, giống như là đồ vật của mình.

- Thu...

Chỉ nháy mắt thân ảnh Lục Lâm Thiên lại hiện ra cách ba trăm thước, lại thu một kiện Linh Khí vào tay.

- Thu!

- Thu...

Những nơi Lục Lâm Thiên đi qua, căn bản không cần động thủ, từng kiện Linh Khí nháy mắt liền bị thu hồi, cảnh tượng này làm những người vây xem đều chấn động.

- Sao lại thế này!

Xa xa, Tử Yên, Lam Thập Tam, Đạm Thai Tuyết Vi, Âm Dương vương, Lạc Kiến Hồng bọn họ không khỏi rung động cực kỳ, thậm chí cả Thiên Thủ Quỷ Tôn cùng nhóm người Hắc Vũ đều cảm thấy ngoài ý muốn.

- Có gì đâu chứ, đó đều là vật của lão đại thôi!

Tiểu Long thản nhiên nói, hắn cũng biết rõ chuyện của Chí Thánh Đại Đế, đồ vật đều do cường giả viễn cổ Chí Thánh Đại Đế lưu lại, mà lão nhân gia trở thành sư phụ của lão đại, đương nhiên đồ vật thuộc về lão đại.

- Tiểu Long, những Linh Khí kia tại sao là của ca ca?

Lục Tâm Đồng nghi hoặc hỏi.

- Nói sai rồi, là của sư phụ lão đại, chẳng khác gì là của lão đại!

Tiểu Long mỉm cười nói.

Phanh phanh...

Mọi người còn đang nghi hoặc, đột nhiên phía trước truyền tới tiếng nổ bạo.

- Lục Lâm Thiên, đây là của ta, ngươi tránh ra cho ta!

Không Nhận Tôn Giả hét lớn một tiếng, nhìn thấy Lục Lâm Thiên bay tới lập tức đánh ra dải lụa chân khí oanh kích qua.

- Ngươi mới nên tránh ra!

Bàn Hủy hét lớn một tiếng, thân hình hùng vĩ nhảy lên, yêu nguyên hùng hậu trào ra, một đạo hoàng mang quyền ấn ầm ầm nghênh đón.

Phanh phanh!

Hai cỗ năng lượng va chạm, không gian chợt run lên, hai thân ảnh liền tách ra, cũng không ai chiếm được tiện nghi, đều bị đẩy lui.

- Lục Lâm Thiên, đồ vật Khôn Dương đảo vừa ý, ngươi không tư cách đoạt!

Vũ tôn nhất trọng lộ ra sát ý, ánh mắt lóe ra, bàn tay nắm chặt, một thanh trường kiếm xuất hiện, tựa hồ là Vũ Linh Khí huyền cấp, hỏa hệ màu xích hồng trào ra lan tràn.

- Cút ngay cho bản tôn!

Vũ tôn nhất trọng vừa quát, một đạo kiếm quang bổ ra nhanh như chớp, kiếm quang hỏa diễm bạo lướt, mang theo lực lượng xé rách không gian hung hăng chém thẳng tới đỉnh đầu Lục Lâm Thiên.

- Chỉ một Vũ tôn nhất trọng nho nhỏ, nên cút ngay chính là ngươi!

Bàn Vân quát to, thân hình lả lướt chợt hiện, thiểm điện trào ra, ngưng tụ thành trảo ấn chấn vỡ không gian, tựa như long trảo mang theo kình phong sắc bén va chạm cùng kiếm quang hỏa diễm.

Xuy!

Trảo ấn va chạm cùng kiếm quang, thanh âm chói tai kinh thiên động địa, không gian nứt vụn từng khúc, trảo ấn trực tiếp phá hủy kiếm quang sau đó chộp lên trường kiếm, đem trường kiếm áp chế như muốn gãy vỡ, một cỗ kình phong dao động từ trường kiếm lập tức thổi quét tràn ra.

Phanh!

Cùng một thời gian tay trái Bàn Vân đánh ra một chưởng xuyên thấu không gian, rơi lên ngực Vũ tôn nhất trọng kia, trường kiếm rơi xuống, thân hình hắn bay ngược ra ngoài.

Chương 1820: Trêu chọc nhiều người tức giận

Phốc!

Trong miệng người kia phun ra máu tươi, rơi xuống quảng trường, mặt đất nứt nẻ, giãy dụa vài lần cũng không thể đứng dậy, sau đó nằm úp sấp dưới đất không biết còn sống hay đã chết.

- Thu!

Lục Lâm Thiên lại thu một kiện Linh Khí vào giới chỉ, cũng không nhìn tới người của Khôn Dương đảo, cảm giác được dao động phía trước, sắc mặt liền trầm xuống, thân ảnh biến mất.

- Linh Khí địa cấp, của ta!

Huyền Minh Tôn Giả phong tỏa không gian, trói buộc kiện Linh Khí bên trong, lập tức vươn tay chộp tới, sau vài lần công kích linh hồn ấn ký trong Linh Khí đã ngày càng yếu, hắn muốn mạnh mẽ thu vào trong tay.

- Thu!

Ngay khi Huyền Minh Tôn Giả thầm nghĩ Linh Khí đã thuộc về mình, Linh Khí đột nhiên bộc phát ra uy lực kinh người, quang mang chói sáng, mạnh mẽ xé toang không gian vây khốn bay đi.

- Xuy!

Giữa không trung, Linh Khí kia nháy mắt rơi vào trong trữ vật giới chỉ của Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử, ngươi muốn chết!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lấy đi con vịt nấu chín của mình, Huyền Minh Tôn Giả kinh ngạc đồng thời gầm vang, chân khí âm hàn hùng hồn lan tràn bao trùm về hướng Lục Lâm Thiên.

- Chưởng môn cẩn thận!

Bàn Hủy Bàn Vân nháy mắt xuất hiện, yêu nguyên tràn ngập ngưng tụ thành hai quầng sáng thật lớn va chạm tới trước.

Phanh phanh...

Không gian phá vỡ, thân hình hai người nháy mắt bị đẩy lui, Lục Lâm Thiên cũng bị lực trùng kích đẩy lui ra sau.

- Lục chưởng môn, ngươi không sao chứ!

Một cự lực dung hòa ngăn cản sau lưng Lục Lâm Thiên, nhờ vậy hắn mới đứng vững thân hình, đó chính là Hỏa Vân Tôn Giả của Thiên Địa các.

- Đa tạ, Hỏa Vân Tôn Giả tương trợ!

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt lướt qua toàn trường, vừa rồi hắn đã thu lấy mười hai kiện Linh Khí, vẫn còn mười tám kiện bên ngoài.

- Tiểu tử, đưa Linh Khí cho ta!

Huyền Minh Tôn Giả còn chưa từ bỏ ý định, thân ảnh xuất hiện căm tức quát.

- Chưởng môn...

Bàn Hủy cùng Bàn Vân lại đi tới trước người Lục Lâm Thiên, sắc mặt có chút tái nhợt, thực lực của họ còn chưa thể đối kháng Huyền Minh Tôn Giả, nhưng lực phòng ngự của Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ cũng tuyệt đối khủng bố, muốn đối kháng công kích mặc dù chịu khổ sở nhưng cũng không ảnh hưởng gì quá lớn.

- Thu cho ta!

Lục Lâm Thiên thấy hai người không có gì đáng ngại, cũng không để ý tới Huyền Minh Tôn Giả, sư phụ Chí Thánh Đại Đế vốn muốn dùng Linh Khí dẫn dắt những người này tự giết lẫn nhau, nhưng hiện tại linh hồn ấn ký suy yếu, chỉ sợ không đạt được hiệu quả như dự liệu.

Xuy xuy...

Từ trong mi tâm Lục Lâm Thiên tràn ra quang mang nhàn nhạt, bao phủ thiên không, trong nháy mắt mười tám kiện Linh Khí địa cấp đang bị các cường giả tranh đoạt nhất thời bị hấp xả, nháy mắt bay thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

- Sao lại thế này...

Một màn này làm các cường giả vô cùng kinh ngạc.

- Hưu hưu...

Mười tám kiện Linh Khí nháy mắt hóa thành lưu quang, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người liền bị Lục Lâm Thiên thu vào trong trữ vật giới chỉ.

- Lục Lâm Thiên, một mình ngươi lấy đi toàn bộ Linh Khí, làm vậy thật quá mức đi!

Sắc mặt Chân Cương Tôn Giả cực kỳ khó xem.

- Mọi người cùng nhau tiến vào trong không gian này, ưu đãi đều bị một mình ngươi chiếm được, thật không công bình!

Phong Linh Tôn Giả nói.

- Không sai, có lợi sao có thể cho một mình ngươi đoạt được!

Xích Vũ Tôn Giả quát.

- Giao ra bảo vật!

- Giao ra bảo vật!

Có người kháng nghị, còn là người Tứ Các Tứ Đảo, một ít cường giả tán tu cùng các thế lực theo sau thét to, ánh mắt nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Không Nhận Tôn Giả lộ lãnh ý, Lục Lâm Thiên kɧıêʋ κɧí©ɧ nhiều người tức giận, mà Vũ tôn nhất trọng bị Bàn Vân đánh trọng thương, đang được người dìu dắt, bộ dáng nửa chết nửa sống.

Giờ phút này mấy trăm cường giả trên quảng trường cũng chỉ có Thiên Vân đảo, Thiên Địa các, Nhật Sát các, Càn Hiên đảo, Tinh Ngục các, còn có Thánh Linh cốc, Tiêu Diêu bang, Thiên Ưng lâu giữ im lặng, không nói lời nào, những người còn lại đều nhằm về hướng Lục Lâm Thiên, đương nhiên là muốn chia ưu đãi.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, ánh mắt đảo qua đám người, hỏi:

- Các ngươi cảm thấy phải thế nào mới là công bình đây?

- Tiểu tử, giao ra Linh Khí, toàn bộ cường giả chia đều mới công bình, ta khuyên ngươi đừng làm mọi người nổi giận!

Không Nhận Tôn Giả nhìn Lục Lâm Thiên cười lạnh nói.

- Vì sao phải chia đều, đều do tự các ngươi không chiếm được mà thôi, ta lấy được các ngươi lại muốn chia đều, có phải ta không đáp ứng thì các ngươi lại muốn động thủ sao?

Lục Lâm Thiên cười nhạt nhìn đám người, ý cười làm lòng người phát lạnh.

Nghe được lời của hắn, đám người đang ồn ào đột nhiên an tĩnh, ngay sau đó liền bị một tiếng hét lớn đánh vỡ:

- Động thủ thì sao, ngươi đoạt bảo trong tay chúng ta, chúng ta đoạt bảo từ tay ngươi, Linh Vũ giới là người đầu tiên động thủ, có người nào theo cùng hay không, tới lúc đó chia đều bảo vật, như vậy không uổng công tới đây một chuyến, bảo vật cường giả viễn cổ lưu lại, không thể để một mình tiểu tử này chiếm được!

Người nói chuyện chính là Huyền Minh Tôn Giả, ánh mắt hắn mang theo lãnh ý, muốn đối phó tiểu tử kia chỉ bằng một mình hắn cùng người trong Linh Vũ giới tựa hồ chỉ có chút nắm chắc, nếu có thêm một số người tham dự thì càng dễ làm.

- Khôn Dương đảo tự nhiên là đồng ý, nhất định phải chia đều bảo vật!

Không Nhận Tôn Giả nói.

- Lục Lâm Thiên, không giao ra Linh Khí thì đừng trách Nguyệt Long các không khách khí!

- Viêm đảo cũng không chấp nhận có người nuốt riêng bảo vật, người của chúng ta chết trong không gian này nhiều như vậy, chẳng lẽ không thu hoạch được gì sao!

- Lục Lâm Thiên, ngươi đã không có lựa chọn, giao ra Linh Khí đi!

Chân Cương Tôn Giả nói:

- Cho dù ngươi có chút bổn sự, ngươi cũng không chống lại được nhiều người tức giận!

- Bốn đại sơn môn các ngươi muốn cưỡng đoạt thu hoạch của người khác, có phải có chút quá mức hay không?

Phục Yêu Tôn Giả lên tiếng hỏi.

- Thiên Địa các không tham dự phân tranh giữa các thế lực, gần đây đã có chút ngoại lệ, Phục Yêu Tôn Giả, ngươi đừng quên lời hứa hẹn của Thiên Địa các, chẳng lẽ vì tiểu tử này các ngươi muốn đối lập với Tứ Các Tứ Đảo sao, ngươi nên nghĩ kỹ hậu quả một chút!

Phong Linh Tôn Giả híp mắt, ánh mắt lại có chút kiêng kỵ nhưng lập tức khôi phục trở lại.

Trong lòng Phục Yêu Tôn Giả có chút do dự, ánh mắt băn khoăn, lần này những người kia dường như muốn động chính thức, Thiên Địa các nhúng tay vào hậu quả sẽ khác.

- Phong Linh Tôn Giả, ngươi còn chưa thể đại biểu Tứ Các Tứ Đảo, ít nhất ngươi chưa thể đại biểu Nhật Sát các!

Vạn Linh Tôn Giả nói, sau thoáng do dự lại có quyết đoán, tính toán ủng hộ Lục Lâm Thiên.

- Vạn Linh Tôn Giả, ngươi cần phải nghĩ kỹ, nếu hôm nay ngươi bảo vệ tiểu tử này, sợ cũng không làm được, hơn nữa Nhật Sát các đối lập với toàn bộ sơn môn, trừ phi ngươi muốn có đại chiến, nếu không Nhật Sát các của ngươi cũng không thừa nhận được hậu quả!

Không Nhận Tôn Giả uy hïếp.

Vạn Linh Tôn Giả đưa mắt nhìn qua Càn Hiên đảo, Tinh Ngục các cùng Thiên Vân đảo.

Những cường giả kia còn đang do dự, không biết nên làm sao, dù sao đây không phải chuyện nhỏ, hậu quả cực kỳ nghiêm trọng.

Chương 1821: Ân oán cá nhân

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, hắn hiểu được quyết định của họ, đây không phải việc nhỏ, nếu chỉ vì chút ân huệ của mình làm họ phải cầm cả sơn môn làm tiền đặt cược, thật sự khó thể quyết định, chỉ sợ bản thân mình gặp được chuyện như thế cũng không biết phải làm sao.

Xa xa, ánh mắt Đạm Thai Tuyết Vi lóe ra, trong lòng như có quyết đoán.

- Ta cùng Lục chưởng môn có giao tình riêng, việc này Thiên Vân đảo tự nhiên cùng Lục chưởng môn đồng khí liên chi!

Đạm Thai Tuyết Vi tiến lên quyết đoán nói.

Lục Lâm Thiên nhìn nàng, có chút ngoài ý muốn.

- Thánh Linh cốc được Lục chưởng môn chiếu cố không ít, lúc này nếu rời đi thì có chút không hiền hậu!

Âm Dương vương Dạ Vị Ương nói.

- Không sai, Thánh Linh cốc không phải hạng người vong ân bội nghĩa!

Hàn Ngọc Tôn Giả cũng bước ra nói.

- Mặc dù Tiêu Diêu bang không lớn, nhưng nếu có thể giúp thì phải hỗ trợ mới được, ai bảo Tiêu Diêu bang sớm liên thủ với Lục chưởng môn chứ!

Ngân Đao Tôn Giả cũng tiến lên nói.

- Ngân Đao Tôn Giả, Tiêu Diêu bang cũng không sợ phiền phức a!

Hàn Ngọc Tôn Giả cười nói.

- Buồn cười, Tiêu Diêu bang khi nào thì sợ chứ!

Ngân Đao Tôn Giả liếc mắt nói.

- Chẳng lẽ Thiên Ưng lâu sợ sự hay sao, hai người các ngươi chỉ nghĩ mình, ta đương nhiên phải đi giúp vui!

Quy Ngọc Tôn Giả tiến tới, nhìn Lục Lâm Thiên gật nhẹ đầu.

- Càn Hiên đảo nhận được Lục chưởng môn chiếu cố, tự nhiên không có lý do gì lui ra phía sau!

- Không nghĩ tới các ngươi cùng lên một lượt, Tinh Ngục các không lý do gì không theo!

Trong Càn Hiên đảo cùng Tinh Ngục các có một cường giả Tôn cấp đi tới, vừa rồi tựa hồ đã thầm thương nghị với Hắc Linh vương, Kim Sí vương, quyết định đặt cược trên người Lục Lâm Thiên.

- Có vẻ Đông Hải bình tĩnh hơi lâu, Vạn Linh Tôn Giả, các ngươi muốn khơi mào rung chuyển trên Đông Hải sao?

Sắc mặt Không Nhận Tôn Giả đại biến, hắn không nghĩ tới Nhật Sát các, Tinh Ngục các, Thiên Vân đảo, Càn Hiên đảo đều giúp Lục Lâm Thiên, hơn nữa có Tiêu Diêu bang, Thiên Ưng lâu, Thánh Linh cốc, bọn hắn tựa hồ cũng không chiếm được bao nhiêu tiện nghi.

- Các ngươi muốn Đông Hải rung chuyển, chúng ta chỉ có thể phụng bồi!

Thiên Kiếm Tôn Giả cười lạnh nói, thực lực song phương hiện tại không kém bao nhiêu, tự nhiên không có gì đáng băn khoăn.

Các thế lực lớn như Tứ Các Tứ Đảo va chạm, các tán tu cùng thế lực bình thường an tĩnh không ít, tình thế như vậy bọn hắn đã không thể tùy tiện tham dự vào.

Khóe môi Huyền Minh Tôn Giả lộ ra ý cười âm trầm, càng hỗn loạn càng tốt, đây là điều hắn muốn.

Lục Lâm Thiên chỉ mỉm cười chứng kiến một màn này, Nhật Sát các, Thiên Vân đảo thậm chí Càn Hiên đảo, Tinh Ngục các đều đứng về phía hắn, điều này làm cho hắn có chút ngoài ý muốn, âm thầm ghi nhớ trong lòng.

- Đa tạ chư vị, nhưng những sơn môn như Khôn Dương đảo có chút ân oán cá nhân với ta, để một mình ta giải quyết là được rồi, nếu tiểu tử không thể xử lý, chư vị trưởng lão xuất thủ tương trợ, tiểu tử vô cùng cảm kích!

Lục Lâm Thiên ôm quyền thi lễ nói.

- Ngươi muốn một mình đối phó bọn hắn?

Vạn Linh Tôn Giả nhìn Lục Lâm Thiên, cực kỳ nghi hoặc, toàn bộ cường giả đều khiếp sợ, không ai ngờ Lục Lâm Thiên lại có ý nghĩ này.

- Hiện tại việc ta cần giải quyết chính là ân oán cá nhân với Khôn Dương đảo, Nguyệt Long các, Viêm đảo, Thần Kim các, không muốn mượn tay người khác, đa tạ ý tốt của chư vị, tiểu tử tâm lĩnh!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lướt qua đám người Khôn Dương đảo, tới thời điểm này cũng không cần có người làm kẻ chết thay đi mạo hiểm, trong không gian nơi đây đã không còn nguy hiểm gì với hắn, cho nên đã thời gian giải quyết ân oán.

- Mọi người nghe rõ, muốn cùng Khôn Dương đảo đối phó ta thì lưu lại, không muốn thì mời lui ra sau đi, miễn thương tổn tới vô tội!

Thanh âm Lục Lâm Thiên lạnh băng quanh quẩn trên không.

Sưu sưu...

Cảm giác được khí thế của Lục Lâm Thiên, mọi người đưa mắt nhìn nhau, một ít cường giả tiểu thế lực cùng tán tu lập tức rời khỏi, họ đi theo ồn ào thì còn được, tới mức độ này muốn nhúng tay vào cũng không dám, mặc dù Lục Lâm Thiên không để Thiên

Địa các bọn họ nhúng tay, nhưng ai biết họ có đột ngột ra tay hay không, vì vậy rút lui là tốt nhất.

Sau một lát trên quảng trường chỉ còn lại Hai Các Hai Đảo cùng người của Linh Vũ giới, nhân số không ít, đã hơn trăm người, chủ yếu là cường giả vương cấp, tám Tôn cấp, lại có thêm đám người Huyền Minh Tôn Giả của Linh Vũ giới, ước chừng mười một Tôn cấp, bỏ qua Vũ tôn nhất trọng bị Bàn Vân đánh trọng thương cũng còn lại mười người.

Nhìn thấy những người đi theo ồn ào đều lui ra sau, sắc mặt đám người Phong Linh Tôn Giả cực kỳ khó xem, cũng lộ vẻ khinh thường.

Ánh mắt mọi người nhìn Lục Lâm Thiên cực kỳ nghi hoặc, không gian lặng ngắt như tờ, bên cạnh Lục Lâm Thiên ngoại trừ hai yêu thú bát giai còn có Thiên Thủ Quỷ Tôn, dù tính luôn Long Linh Mãng viễn cổ hay hắc y nhân thần bí, chẳng lẽ thật sự có thể đối kháng được với trên trăm cường giả hay sao?

- Người không quan hệ đều đã rời khỏi, cũng đã nên tính toán ân oán!

Lục Lâm Thiên đảo qua đám người trên quảng trường, lãnh ý lan tràn.

- Tiểu tử, chỉ bằng ngươi, cũng không sợ gió lớn đau đầu lưỡi!

Không Nhận Tôn Giả có chút kinh ngạc, nhưng ánh mắt lập tức lộ sát ý.

- Hôm nay nếu các ngươi đã tới đây, vậy đừng rời khỏi!

Lục Lâm Thiên nhìn qua Huyền Minh Tôn Giả, thản nhiên nói:

- Huyền Minh Tôn Giả, trong Linh Vũ giới hình như có một Ám Ma Pháp Tôn đi!

- Tiểu tử, làm sao ngươi biết?

Huyền Minh Tôn Giả đang cười lạnh, vừa nghe sắc mặt đại biến, Ám Ma Pháp Tôn chính là một trong cửu tôn, địa vị còn cao hơn hắn, hơn nữa mấy chục năm trước Ám Ma Pháp Tôn tiến vào một thế lực thần bí, cũng không tiếp tục xuất hiện, người bên ngoài dù nghe danh nhưng tuyệt đối không biết cửu tôn chính là thực lực cực mạnh trong Linh Vũ giới.

- Cửu tôn Linh Vũ giới, sau này chỉ còn tám, ngươi trở về nói cho bọn hắn, Ám Ma Pháp Tôn đã chết, thiếu chút nữa đã quên, hôm nay ngươi cũng không thể rời khỏi nơi đây, chỉ đành đợi lần sau ta nhìn thấy người của Linh Vũ giới tiếp tục chuyển cáo!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói.

- Tiểu tử, đừng ngông cuồng, chẳng lẽ bằng ngươi có thể đối phó Ám Ma Pháp Tôn sao?

Huyền Minh Tôn Giả trầm giọng nói, lập tức biến sắc:

- Tiểu tử, chẳng lẽ... Ngươi là người Thánh Linh giáo?

- Thánh Linh giáo...

Nhắc tới Thánh Linh giáo, sắc mặt cường giả Hai Các Hai Đảo liền biến hóa, đoạn thời gian trước bọn hắn cũng đã phái người đi Vạn Đảo nhai.

- Thánh Linh giáo!

Vạn Linh Tôn Giả, Thiên Kiếm Tôn Giả đều thoáng có biến hóa, ở bên trong Đông Hải ai cũng nghe nói qua về Thánh Linh giáo, nghe lời đồn đó là một thế lực cổ xưa, vì sao Lục Lâm Thiên lại liên lụy vào trong Linh Vũ giới cùng Thánh Linh giáo.

Chương 1822: Linh hồn phong bạo (2)

- Mau lùi lại, lùi nhanh.

Mọi người hét lớn, linh hồn mạnh mẽ như vậy khiến cho ngay cả cường giả Tôn cấp cũng không thể chống lại, cả đám vội vàng thối lui.

- Hừ.

Huyền Minh Tôn giả nhanh chóng chạy trốn, tuy rằng chật vật thoát khỏi nguy hiểm thế nhưng phạm vi ảnh hưởng của cơn lốc bằng linh hồn này cũng quá rộng lớn khiến cho khí huyết trong cơ thể hắn sôi trào. Quan trọng hơn là linh hồn đã bị ảnh hưởng, thiếu chút nữa khiến cho hắn bị thương nặng. Linh hồn phong bạo này khiến cho hắn không thể kháng cự, trong lòng hắn lúc này không khỏi hít sâu một hơi, vô cùng kinh hãi.

Huyền Minh Tôn giả tránh được một kiếp, thế nhưng đối với không ít cường giả khác trên sân rộng mà nói, quả thực chính là một cơn ác mộng. Cơn lốc bằng linh hồn cường hãn nhanh như thiểm điện bắn tới. Vô số thân ảnh trên không trung đột nhiên dừng lại sau đó lập tức rơi xuống mặt đất. Những người không kịp lùi lại trong nháy mắt bị cuốn tới, không thể chạy trốn.

Biến cố đột nhiên xảy ra như vậy khiến cho mọi người bị trọng bảo mê hoặc tỉnh lại. Trong lòng vô cùng kinh hãi, chân khí, linh lực trong cơ thể không hề bảo lưu mà bạo phát. Vô số thân ảnh chật vật lui về phía sau như chạy trối chết, hận không thể chạy nhanh hơn một chút.

Cơn lốc bằng linh hồn kinh khủng khuếch tán tới một cấp độ nhất định thì lập tức biến mất. Khi tất cả mọi thứ khôi phục lại như lúc ban đầu thì trong đầu mọi người không khỏi cảm thấy lạnh lẽo. Những người vừa mới tránh thoát được một kiếp còn chưa hoàn hồn lại được.

Mà khi mọi người nhìn về phía sau lưng mình thì trên mặt đất đã có thêm không ít thi thể, mỗi một cỗ thi thể trên người không có bất kỳ một vết thương nào. Tất cả đều bị linh hồn công kích trực tiếp phá hủy linh hồn mà ngã xuống.

Nhân số trên sân rộng vốn chỉ có sáu bảy trăm người mà thôi, lúc này thi thể có trên trăm, đều chết ở dưới cơn lốc bằng linh hồn đáng sợ kia. Trong hơn trăm người này ngay cả cường giả Tôn cấp cũng có hai người, hai cường giả Tôn cấp này chính là hai tán tu nhanh chân nhất lao tới cho nên cũng là hai kẻ hoàn toàn không kịp phản ứng.

- Cơn lốc linh hồn thật khủng khïếp.

Những người tránh thoát một kiếp không khỏi hít sâu một hơi. Cường giả Tôn cấp cũng có kết cục như vậy. Cơn lốc bằng linh hồn vừa rồi bọn họ tuyệt đối không thể chống lại.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cực kỳ bình tĩnh, trên trăm cường giả, bên ngoài đều là tồn tại lừng lẫy, thế nhưng trong nháy mắt lại ngã xuống trong này. Không thể không nói sự mê hoặc của bảo vật quá lớn, không ai có thể chống lại.

- Lục chưởng môn, sao ngươi biết nơi này có nguy hiểm.

Sau khi mọi người khôi phục tinh thần, đám người Diệu Linh Tôn giả hỏi Lục Lâm Thiên. Vừa rồi cũng vì Lục Lâm Thiên cho nên bọn họ mới thoải mái lùi lại như vậy.

- Đoán.

Lục Lâm Thiên vuốt mũi, mở miệng cười nói.

- Chết tiệt...

Trong đám người Linh Vũ giới, sắc mặt Huyền Minh Tôn giả vô cùng khó coi, trong giới có hai vường giả Vương cấp lùi lại hơi chậm một chút cho nên bị cơn lốc bằng linh hồn kia đánh chết.

Sưu Sưu.

Cơn lốc linh hồn tiêu tán, lúc này trong không gian gợn sóng truyền đến mấy tiếng ba động. Ba động truyền ra, ba mươi đạo quang mang kia lập tức xuyên qua không gian gợn sóng lơ lửng trên không trung.

Sưu Sưu.

Những quang mang này sau khi xuyên qua không gian gợn sóng lập tức tiêu tán. Trong quang mang lúc này có một cỗ năng lượng ba động bàng bạc vô cùng đáng sợ đang từ từ tràn ra. Đột nhiên có từng đạo lưu quang các màu khác nhau lan tràn. Lưu quang càng lúc càng chói mắt, trong từng đạo lưu quang này đều ẩn chứa năng lượng uy áp hùng hậu.

Sưu.

Cảm nhận cỗ năng lượng bàng bạc đáng sợ đột nhiên xuất hiện, ánh mắt mọi người lập tức chú ý. Hơn mười đạo khí tức mạnh mẽ này lan tràn ra, năng lượng bàng bạc khiến cho mọi người bị áp chế tuyệt đối, ngay cả cường giả Tôn cấp cũng không ngoại lệ.

Cạch Cạch.

Khí tức quỷ dị này lan tràn, gợn sóng ở bốn phía sân rộng lập tức khuếch tán.

- Mau nhìn, linh khí, ba mươi kiện linh khí.

- Khí tức bên trên không tầm thường, đều là linh khí Địa cấp.

- Là Hồn khí địa cấp!

- Vũ Linh Khí địa cấp!

Mọi người kinh hô, ba mươi kiện Linh Khí địa cấp, tuyệt đối làm người ta khiếp sợ, trên đại lục tuyệt đối là tồn tại đỉnh cấp, dù sao chưa ai nghe nói qua có ai hiện tại cầm thần khí đi khắp nơi.

- Ba mươi kiện Linh Khí địa cấp, cũng chỉ có cường giả viễn cổ mới lấy ra được a!

Lạc Kiến Hồng nhìn chằm chằm không gian phía trước, ánh mắt cực kỳ cảm khái.

Ánh mắt mọi người đỏ đậm, Linh Khí địa cấp tuyệt đối hấp dẫn thật lớn, nhưng vì e ngại nguy hiểm nên chưa ai dám đi lên tranh đoạt, mọi người chỉ xem chừng lẫn nhau.

- Ba mươi kiện Linh Khí địa cấp!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, đủ loại Linh Khí địa cấp đao thương kiếm kích, không phải số lượng nhỏ, mỗi kiện đều là bảo vật.

- Đi!

Trong đám người, Thần Kim các Địa Cương vương xuất ra một khối khôi lỗi tứ cấp, khôi lỗi lao về phía trước, nháy mắt đem một kiện Vũ Linh Khí kiếm hình địa cấp chộp vào trong tay.

Vũ Linh Khí bị khôi lỗi bắt lấy nhưng không có chút phản ứng, trên mặt Địa Cương vương lộ ra ý cười.

- Không có nguy hiểm!

Cơ hồ đồng thời mọi người đều lao đi, không ai muốn chậm hơn một bước.

- Mau đoạt Linh Khí địa cấp!

Giờ phút này toàn bộ cường giả Tôn cấp của Thiên Địa các, Tinh Ngục các, Nhật Sát các, Càn Hiên đảo, Thiên Vân đảo, Thiên Ưng lâu, Tiêu Diêu bang, Thánh Linh cốc đều nhảy dựng lên, lao thẳng về hướng Vũ Linh Khí địa cấp.

Sưu sưu...

Từng đạo thân ảnh lao nhanh như tia chớp.

- Chưởng môn, ta đi đoạt một kiện trước!

Thiên Thủ Quỷ Tôn không nhịn được nữa, lời còn chưa dứt đã thả người nhảy tới.

- Quỷ Tôn tiền bối chậm đã!

Lục Lâm Thiên kêu gọi.

- Chưởng môn, nếu chậm trễ sẽ không còn!

Thiên Thủ Quỷ Tôn sốt ruột nói.

- Cứ yên tâm, ta cam đoan tới lúc đó tiền bối sẽ có một kiện Vũ Linh Khí địa cấp là được rồi!

Lục Lâm Thiên cười nói, đồng thời truyền âm cho Thánh Linh Thiên Tôn cùng Thánh Vũ Thiên Tôn ở xa xa, dặn hai người đừng động thủ.

- Chư vị, tin tưởng ta, cứ yên tâm đi, những kiện Linh Khí địa cấp kia nên thuộc về ai là của ai, tranh cũng không hữu dụng!

Trong nháy mắt này, Tử Yên, Lam Thập Tam, Đạm Thai Tuyết Vi, Âm Dương vương nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên, với sự hiểu biết của họ, hắn không phải loại người thấy bảo vật mà không tranh, hiện tại vô cùng khác thường, giờ phút này lại có vẻ do dự, dù sao cường giả Tôn cấp trong môn phái cũng đã tranh đoạt, vì vậy họ không quá sốt ruột.

- Vũ Linh Khí địa cấp là của ta!

Trong tranh đoạt hỗn loạn, Địa Cương vương vung tay chộp thẳng vào Vũ Linh Khí kiếm hình trong tay khôi lỗi tứ cấp.

- Hưu hưu...

Cùng một thời gian, Vũ Linh Khí kiếm hình bộc phát ra kiếm quang chói mắt, kiếm quang cắt vỡ không gian đầu tiên đem khôi lỗi tứ cấp thiêu hủy thành tro tàn.

- Sao có thể công kích người, chẳng lẽ là vật có chủ?

Chương 1823: Tranh đoạt Linh Khí

Sắc mặt Địa Cương vương đại biến, nháy mắt tuôn mồ hôi lạnh, trực tiếp thối lui, lực công kích khủng bố kia làm nhịp tim hắn chợt gia tốc.

- Các chủ cẩn thận!

Thân ảnh Chân Cương Tôn Giả nháy mắt đi tới bên người Địa Cương vương, trong tay đánh ra hoàng mang chưởng ấn, động tới thiên địa năng lượng tràn đây, đem kiếm quang bao phủ bên trong.

- Linh Khí này sẽ công kích người, cẩn thận!

Giữa không trung, mọi người vừa tới gần, nháy mắt ba mươi kiện Linh Khí địa cấp nhất thời bộc phát ra uy lực công kích khủng bố.

- A...

Đã có vài cường giả vương cấp xui xẻo vừa tới gần lập tức bị đánh chết.

- Linh Khí địa cấp này thật khủng bố, hình như có linh hồn ấn ký!

Một kiện Linh Khí đại chùy xuất hiện trước mặt Phục Yêu Tôn Giả, một chùy trực tiếp phá không đánh tới.

- Phá!

Phục Yêu Tôn Giả hét lớn một tiếng, thân ảnh bay lên, chân khí cuồn cuộn bộc phát, một đạo quyền ấn đánh xuống.

- Phanh phanh...

Tiếng nổ thật lớn, Phục Yêu Tôn Giả bị chấn lui mấy bước, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, Linh Khí đại chùy cũng bị kiềm hãm giữa không trung.

- Thật mạnh!

Lục Lâm Thiên quan sát hết thảy chuyện này, sư phụ dựa vào một đạo linh hồn ấn ký thúc giục Vũ Linh Khí địa cấp, mà đạo linh hồn ấn ký đã vượt qua hơn vạn năm thời gian, đoán chừng phai nhạt không ít, nhưng uy lực vẫn có thể trực tiếp đối kháng cường giả Tôn cấp, ba mươi kiện Vũ Linh Khí địa cấp kia thật sự khủng bố.

- Những kiện Linh Khí địa cấp này hẳn do cường giả viễn cổ lưu lại linh hồn ấn ký khống chế, ấn ký không mạnh, cho nên không khó đối phó!

Huyền Minh Tôn Giả cười lạnh một tiếng, ánh mắt trừng lên, chân khí âm hàn lan tràn, bàn chân giẫm mạnh dưới đất, mặt đá nháy mắt nứt toác thành mảnh nhỏ, thân hình lao tới như tia chớp, trực tiếp đánh về một kiện Linh Khí đao hình.

Hưu hưu...

Đại đao bổ thẳng xuống, đao mang xé gió trực tiếp bổ ra không gian, mang theo khí thế cuồng bạo hung hăng đánh thẳng về hướng Huyền Minh Tôn Giả.

Nhìn đao mang phá không bay tới, Huyền Minh Tôn Giả hừ lạnh một tiếng, vung tay bắn ra, một đạo trảo ấn nặng nề oanh kích lên đạo đao mang kia.

Phanh phanh!

Thanh âm nổ bạo truyền tới, thân hình Huyền Minh Tôn Giả lảo đảo lui ra sau, đại đao bị đánh bay, vừa lúc rơi lên trên người một Vũ vương bát trọng tán tu.

- Xuy...

Người kia còn nghĩ rằng vận khí của mình đã tới, đưa tay bắt lấy.

- Không biết tự lượng sức mình, đồ vật của ta mà cũng dám cướp!

Huyền Minh Tôn Giả dứt lời, trảo ấn đánh ra, xuyên thủng không gian, tán tu kia còn chưa kịp phản ứng đã bị đánh chết.

- Linh hồn ấn ký phai nhạt, những Linh Khí địa cấp đối phó Tôn Giả tam trọng thì có thể, nhưng không khả năng đối phó tứ trọng, không thể rơi vào trong tay người khác.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm phía trước, trong tiếng nổ trầm thấp, mọi người đều đang tranh đoạt Linh Khí, ánh mắt hắn run lên, lập tức quay đầu nhìn mọi người nói:

- Bàn Hủy huynh, Bàn Vân tẩu đi theo ta, những người khác ở lại, ta lập tức quay về!

Dứt lời, thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên biến mất, Bàn Hủy cùng Bàn Vân lập tức theo sau.

- Phanh phanh...

- Đây là của ta, ai dám cướp, muốn chết!

- Buồn cười, ai được đến thì là của người đó, ngươi còn không có thực lực này!

Trong tiếng nổ vang, một đám cường giả Tôn cấp ra tay tranh đoạt lẫn nhau, còn phải đối phó công kích của ba mươi kiện Linh Khí địa cấp, cả không gian hỗn loạn một mảnh, không gian dao động không ngừng phá nát.

Không ít người tu vi vương cấp cũng nhúng tay bên trong, nhưng chỉ có thể vây bên ngoài mà thôi, một khi đi vào bên trong chỉ có tử vong, nhưng cũng may ba mươi kiện Linh Khí cũng không chỉ nằm ở trung tâm, cơ hồ đang xoay quanh trên quảng trường, nếu có người muốn đoạt lập tức khởi động công kích.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe lên, đã cùng Bàn Hủy Bàn Vân đi tới trung ương, nhìn thấy Vũ Linh Khí hình quạt, có vài Vũ vương vừa lúc nhìn thấy nhưng không dám ra tay tranh đoạt.

- Thu...

Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, hào quang bắn ra ấn đường, nhanh như chớp thu Linh Khí vào trong tay, lập tức rơi vào trong trữ vật giới chỉ.

- Di...

Một màn này làm hai người Bàn Hủy Bàn Vân kinh ngạc, nhiều người như vậy còn chưa thể lấy được Linh Khí, nhưng chưởng môn vừa ra tay đã dễ dàng thu lấy, giống như là đồ vật của mình.

- Thu...

Chỉ nháy mắt thân ảnh Lục Lâm Thiên lại hiện ra cách ba trăm thước, lại thu một kiện Linh Khí vào tay.

- Thu!

- Thu...

Những nơi Lục Lâm Thiên đi qua, căn bản không cần động thủ, từng kiện Linh Khí nháy mắt liền bị thu hồi, cảnh tượng này làm những người vây xem đều chấn động.

- Sao lại thế này!

Xa xa, Tử Yên, Lam Thập Tam, Đạm Thai Tuyết Vi, Âm Dương vương, Lạc Kiến Hồng bọn họ không khỏi rung động cực kỳ, thậm chí cả Thiên Thủ Quỷ Tôn cùng nhóm người Hắc Vũ đều cảm thấy ngoài ý muốn.

- Có gì đâu chứ, đó đều là vật của lão đại thôi!

Tiểu Long thản nhiên nói, hắn cũng biết rõ chuyện của Chí Thánh Đại Đế, đồ vật đều do cường giả viễn cổ Chí Thánh Đại Đế lưu lại, mà lão nhân gia trở thành sư phụ của lão đại, đương nhiên đồ vật thuộc về lão đại.

- Tiểu Long, những Linh Khí kia tại sao là của ca ca?

Lục Tâm Đồng nghi hoặc hỏi.

- Nói sai rồi, là của sư phụ lão đại, chẳng khác gì là của lão đại!

Tiểu Long mỉm cười nói.

Phanh phanh...

Mọi người còn đang nghi hoặc, đột nhiên phía trước truyền tới tiếng nổ bạo.

- Lục Lâm Thiên, đây là của ta, ngươi tránh ra cho ta!

Không Nhận Tôn Giả hét lớn một tiếng, nhìn thấy Lục Lâm Thiên bay tới lập tức đánh ra dải lụa chân khí oanh kích qua.

- Ngươi mới nên tránh ra!

Bàn Hủy hét lớn một tiếng, thân hình hùng vĩ nhảy lên, yêu nguyên hùng hậu trào ra, một đạo hoàng mang quyền ấn ầm ầm nghênh đón.

Phanh phanh!

Hai cỗ năng lượng va chạm, không gian chợt run lên, hai thân ảnh liền tách ra, cũng không ai chiếm được tiện nghi, đều bị đẩy lui.

- Lục Lâm Thiên, đồ vật Khôn Dương đảo vừa ý, ngươi không tư cách đoạt!

Vũ tôn nhất trọng lộ ra sát ý, ánh mắt lóe ra, bàn tay nắm chặt, một thanh trường kiếm xuất hiện, tựa hồ là Vũ Linh Khí huyền cấp, hỏa hệ màu xích hồng trào ra lan tràn.

- Cút ngay cho bản tôn!

Vũ tôn nhất trọng vừa quát, một đạo kiếm quang bổ ra nhanh như chớp, kiếm quang hỏa diễm bạo lướt, mang theo lực lượng xé rách không gian hung hăng chém thẳng tới đỉnh đầu Lục Lâm Thiên.

- Chỉ một Vũ tôn nhất trọng nho nhỏ, nên cút ngay chính là ngươi!

Bàn Vân quát to, thân hình lả lướt chợt hiện, thiểm điện trào ra, ngưng tụ thành trảo ấn chấn vỡ không gian, tựa như long trảo mang theo kình phong sắc bén va chạm cùng kiếm quang hỏa diễm.

Xuy!

Trảo ấn va chạm cùng kiếm quang, thanh âm chói tai kinh thiên động địa, không gian nứt vụn từng khúc, trảo ấn trực tiếp phá hủy kiếm quang sau đó chộp lên trường kiếm, đem trường kiếm áp chế như muốn gãy vỡ, một cỗ kình phong dao động từ trường kiếm lập tức thổi quét tràn ra.

Phanh!

Cùng một thời gian tay trái Bàn Vân đánh ra một chưởng xuyên thấu không gian, rơi lên ngực Vũ tôn nhất trọng kia, trường kiếm rơi xuống, thân hình hắn bay ngược ra ngoài.

Chương 1824: Trêu chọc nhiều người tức giận

Phốc!

Trong miệng người kia phun ra máu tươi, rơi xuống quảng trường, mặt đất nứt nẻ, giãy dụa vài lần cũng không thể đứng dậy, sau đó nằm úp sấp dưới đất không biết còn sống hay đã chết.

- Thu!

Lục Lâm Thiên lại thu một kiện Linh Khí vào giới chỉ, cũng không nhìn tới người của Khôn Dương đảo, cảm giác được dao động phía trước, sắc mặt liền trầm xuống, thân ảnh biến mất.

- Linh Khí địa cấp, của ta!

Huyền Minh Tôn Giả phong tỏa không gian, trói buộc kiện Linh Khí bên trong, lập tức vươn tay chộp tới, sau vài lần công kích linh hồn ấn ký trong Linh Khí đã ngày càng yếu, hắn muốn mạnh mẽ thu vào trong tay.

- Thu!

Ngay khi Huyền Minh Tôn Giả thầm nghĩ Linh Khí đã thuộc về mình, Linh Khí đột nhiên bộc phát ra uy lực kinh người, quang mang chói sáng, mạnh mẽ xé toang không gian vây khốn bay đi.

- Xuy!

Giữa không trung, Linh Khí kia nháy mắt rơi vào trong trữ vật giới chỉ của Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử, ngươi muốn chết!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lấy đi con vịt nấu chín của mình, Huyền Minh Tôn Giả kinh ngạc đồng thời gầm vang, chân khí âm hàn hùng hồn lan tràn bao trùm về hướng Lục Lâm Thiên.

- Chưởng môn cẩn thận!

Bàn Hủy Bàn Vân nháy mắt xuất hiện, yêu nguyên tràn ngập ngưng tụ thành hai quầng sáng thật lớn va chạm tới trước.

Phanh phanh...

Không gian phá vỡ, thân hình hai người nháy mắt bị đẩy lui, Lục Lâm Thiên cũng bị lực trùng kích đẩy lui ra sau.

- Lục chưởng môn, ngươi không sao chứ!

Một cự lực dung hòa ngăn cản sau lưng Lục Lâm Thiên, nhờ vậy hắn mới đứng vững thân hình, đó chính là Hỏa Vân Tôn Giả của Thiên Địa các.

- Đa tạ, Hỏa Vân Tôn Giả tương trợ!

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt lướt qua toàn trường, vừa rồi hắn đã thu lấy mười hai kiện Linh Khí, vẫn còn mười tám kiện bên ngoài.

- Tiểu tử, đưa Linh Khí cho ta!

Huyền Minh Tôn Giả còn chưa từ bỏ ý định, thân ảnh xuất hiện căm tức quát.

- Chưởng môn...

Bàn Hủy cùng Bàn Vân lại đi tới trước người Lục Lâm Thiên, sắc mặt có chút tái nhợt, thực lực của họ còn chưa thể đối kháng Huyền Minh Tôn Giả, nhưng lực phòng ngự của Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ cũng tuyệt đối khủng bố, muốn đối kháng công kích mặc dù chịu khổ sở nhưng cũng không ảnh hưởng gì quá lớn.

- Thu cho ta!

Lục Lâm Thiên thấy hai người không có gì đáng ngại, cũng không để ý tới Huyền Minh Tôn Giả, sư phụ Chí Thánh Đại Đế vốn muốn dùng Linh Khí dẫn dắt những người này tự giết lẫn nhau, nhưng hiện tại linh hồn ấn ký suy yếu, chỉ sợ không đạt được hiệu quả như dự liệu.

Xuy xuy...

Từ trong mi tâm Lục Lâm Thiên tràn ra quang mang nhàn nhạt, bao phủ thiên không, trong nháy mắt mười tám kiện Linh Khí địa cấp đang bị các cường giả tranh đoạt nhất thời bị hấp xả, nháy mắt bay thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

- Sao lại thế này...

Một màn này làm các cường giả vô cùng kinh ngạc.

- Hưu hưu...

Mười tám kiện Linh Khí nháy mắt hóa thành lưu quang, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người liền bị Lục Lâm Thiên thu vào trong trữ vật giới chỉ.

- Lục Lâm Thiên, một mình ngươi lấy đi toàn bộ Linh Khí, làm vậy thật quá mức đi!

Sắc mặt Chân Cương Tôn Giả cực kỳ khó xem.

- Mọi người cùng nhau tiến vào trong không gian này, ưu đãi đều bị một mình ngươi chiếm được, thật không công bình!

Phong Linh Tôn Giả nói.

- Không sai, có lợi sao có thể cho một mình ngươi đoạt được!

Xích Vũ Tôn Giả quát.

- Giao ra bảo vật!

- Giao ra bảo vật!

Có người kháng nghị, còn là người Tứ Các Tứ Đảo, một ít cường giả tán tu cùng các thế lực theo sau thét to, ánh mắt nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Không Nhận Tôn Giả lộ lãnh ý, Lục Lâm Thiên kɧıêʋ кɧí©ɧ nhiều người tức giận, mà Vũ tôn nhất trọng bị Bàn Vân đánh trọng thương, đang được người dìu dắt, bộ dáng nửa chết nửa sống.

Giờ phút này mấy trăm cường giả trên quảng trường cũng chỉ có Thiên Vân đảo, Thiên Địa các, Nhật Sát các, Càn Hiên đảo, Tinh Ngục các, còn có Thánh Linh cốc, Tiêu Diêu bang, Thiên Ưng lâu giữ im lặng, không nói lời nào, những người còn lại đều nhằm về hướng Lục Lâm Thiên, đương nhiên là muốn chia ưu đãi.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, ánh mắt đảo qua đám người, hỏi:

- Các ngươi cảm thấy phải thế nào mới là công bình đây?

- Tiểu tử, giao ra Linh Khí, toàn bộ cường giả chia đều mới công bình, ta khuyên ngươi đừng làm mọi người nổi giận!

Không Nhận Tôn Giả nhìn Lục Lâm Thiên cười lạnh nói.

- Vì sao phải chia đều, đều do tự các ngươi không chiếm được mà thôi, ta lấy được các ngươi lại muốn chia đều, có phải ta không đáp ứng thì các ngươi lại muốn động thủ sao?

Lục Lâm Thiên cười nhạt nhìn đám người, ý cười làm lòng người phát lạnh.

Nghe được lời của hắn, đám người đang ồn ào đột nhiên an tĩnh, ngay sau đó liền bị một tiếng hét lớn đánh vỡ:

- Động thủ thì sao, ngươi đoạt bảo trong tay chúng ta, chúng ta đoạt bảo từ tay ngươi, Linh Vũ giới là người đầu tiên động thủ, có người nào theo cùng hay không, tới lúc đó chia đều bảo vật, như vậy không uổng công tới đây một chuyến, bảo vật cường giả viễn cổ lưu lại, không thể để một mình tiểu tử này chiếm được!

Người nói chuyện chính là Huyền Minh Tôn Giả, ánh mắt hắn mang theo lãnh ý, muốn đối phó tiểu tử kia chỉ bằng một mình hắn cùng người trong Linh Vũ giới tựa hồ chỉ có chút nắm chắc, nếu có thêm một số người tham dự thì càng dễ làm.

- Khôn Dương đảo tự nhiên là đồng ý, nhất định phải chia đều bảo vật!

Không Nhận Tôn Giả nói.

- Lục Lâm Thiên, không giao ra Linh Khí thì đừng trách Nguyệt Long các không khách khí!

- Viêm đảo cũng không chấp nhận có người nuốt riêng bảo vật, người của chúng ta chết trong không gian này nhiều như vậy, chẳng lẽ không thu hoạch được gì sao!

- Lục Lâm Thiên, ngươi đã không có lựa chọn, giao ra Linh Khí đi!

Chân Cương Tôn Giả nói:

- Cho dù ngươi có chút bổn sự, ngươi cũng không chống lại được nhiều người tức giận!

- Bốn đại sơn môn các ngươi muốn cưỡng đoạt thu hoạch của người khác, có phải có chút quá mức hay không?

Phục Yêu Tôn Giả lên tiếng hỏi.

- Thiên Địa các không tham dự phân tranh giữa các thế lực, gần đây đã có chút ngoại lệ, Phục Yêu Tôn Giả, ngươi đừng quên lời hứa hẹn của Thiên Địa các, chẳng lẽ vì tiểu tử này các ngươi muốn đối lập với Tứ Các Tứ Đảo sao, ngươi nên nghĩ kỹ hậu quả một chút!

Phong Linh Tôn Giả híp mắt, ánh mắt lại có chút kiêng kỵ nhưng lập tức khôi phục trở lại.

Trong lòng Phục Yêu Tôn Giả có chút do dự, ánh mắt băn khoăn, lần này những người kia dường như muốn động chính thức, Thiên Địa các nhúng tay vào hậu quả sẽ khác.

- Phong Linh Tôn Giả, ngươi còn chưa thể đại biểu Tứ Các Tứ Đảo, ít nhất ngươi chưa thể đại biểu Nhật Sát các!

Vạn Linh Tôn Giả nói, sau thoáng do dự lại có quyết đoán, tính toán ủng hộ Lục Lâm Thiên.

- Vạn Linh Tôn Giả, ngươi cần phải nghĩ kỹ, nếu hôm nay ngươi bảo vệ tiểu tử này, sợ cũng không làm được, hơn nữa Nhật Sát các đối lập với toàn bộ sơn môn, trừ phi ngươi muốn có đại chiến, nếu không Nhật Sát các của ngươi cũng không thừa nhận được hậu quả!

Không Nhận Tôn Giả uy hïếp.

Vạn Linh Tôn Giả đưa mắt nhìn qua Càn Hiên đảo, Tinh Ngục các cùng Thiên Vân đảo.

Những cường giả kia còn đang do dự, không biết nên làm sao, dù sao đây không phải chuyện nhỏ, hậu quả cực kỳ nghiêm trọng.

Chương 1825: Ân oán cá nhân

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, hắn hiểu được quyết định của họ, đây không phải việc nhỏ, nếu chỉ vì chút ân huệ của mình làm họ phải cầm cả sơn môn làm tiền đặt cược, thật sự khó thể quyết định, chỉ sợ bản thân mình gặp được chuyện như thế cũng không biết phải làm sao.

Xa xa, ánh mắt Đạm Thai Tuyết Vi lóe ra, trong lòng như có quyết đoán.

- Ta cùng Lục chưởng môn có giao tình riêng, việc này Thiên Vân đảo tự nhiên cùng Lục chưởng môn đồng khí liên chi!

Đạm Thai Tuyết Vi tiến lên quyết đoán nói.

Lục Lâm Thiên nhìn nàng, có chút ngoài ý muốn.

- Thánh Linh cốc được Lục chưởng môn chiếu cố không ít, lúc này nếu rời đi thì có chút không hiền hậu!

Âm Dương vương Dạ Vị Ương nói.

- Không sai, Thánh Linh cốc không phải hạng người vong ân bội nghĩa!

Hàn Ngọc Tôn Giả cũng bước ra nói.

- Mặc dù Tiêu Diêu bang không lớn, nhưng nếu có thể giúp thì phải hỗ trợ mới được, ai bảo Tiêu Diêu bang sớm liên thủ với Lục chưởng môn chứ!

Ngân Đao Tôn Giả cũng tiến lên nói.

- Ngân Đao Tôn Giả, Tiêu Diêu bang cũng không sợ phiền phức a!

Hàn Ngọc Tôn Giả cười nói.

- Buồn cười, Tiêu Diêu bang khi nào thì sợ chứ!

Ngân Đao Tôn Giả liếc mắt nói.

- Chẳng lẽ Thiên Ưng lâu sợ sự hay sao, hai người các ngươi chỉ nghĩ mình, ta đương nhiên phải đi giúp vui!

Quy Ngọc Tôn Giả tiến tới, nhìn Lục Lâm Thiên gật nhẹ đầu.

- Càn Hiên đảo nhận được Lục chưởng môn chiếu cố, tự nhiên không có lý do gì lui ra phía sau!

- Không nghĩ tới các ngươi cùng lên một lượt, Tinh Ngục các không lý do gì không theo!

Trong Càn Hiên đảo cùng Tinh Ngục các có một cường giả Tôn cấp đi tới, vừa rồi tựa hồ đã thầm thương nghị với Hắc Linh vương, Kim Sí vương, quyết định đặt cược trên người Lục Lâm Thiên.

- Có vẻ Đông Hải bình tĩnh hơi lâu, Vạn Linh Tôn Giả, các ngươi muốn khơi mào rung chuyển trên Đông Hải sao?

Sắc mặt Không Nhận Tôn Giả đại biến, hắn không nghĩ tới Nhật Sát các, Tinh Ngục các, Thiên Vân đảo, Càn Hiên đảo đều giúp Lục Lâm Thiên, hơn nữa có Tiêu Diêu bang, Thiên Ưng lâu, Thánh Linh cốc, bọn hắn tựa hồ cũng không chiếm được bao nhiêu tiện nghi.

- Các ngươi muốn Đông Hải rung chuyển, chúng ta chỉ có thể phụng bồi!

Thiên Kiếm Tôn Giả cười lạnh nói, thực lực song phương hiện tại không kém bao nhiêu, tự nhiên không có gì đáng băn khoăn.

Các thế lực lớn như Tứ Các Tứ Đảo va chạm, các tán tu cùng thế lực bình thường an tĩnh không ít, tình thế như vậy bọn hắn đã không thể tùy tiện tham dự vào.

Khóe môi Huyền Minh Tôn Giả lộ ra ý cười âm trầm, càng hỗn loạn càng tốt, đây là điều hắn muốn.

Lục Lâm Thiên chỉ mỉm cười chứng kiến một màn này, Nhật Sát các, Thiên Vân đảo thậm chí Càn Hiên đảo, Tinh Ngục các đều đứng về phía hắn, điều này làm cho hắn có chút ngoài ý muốn, âm thầm ghi nhớ trong lòng.

- Đa tạ chư vị, nhưng những sơn môn như Khôn Dương đảo có chút ân oán cá nhân với ta, để một mình ta giải quyết là được rồi, nếu tiểu tử không thể xử lý, chư vị trưởng lão xuất thủ tương trợ, tiểu tử vô cùng cảm kích!

Lục Lâm Thiên ôm quyền thi lễ nói.

- Ngươi muốn một mình đối phó bọn hắn?

Vạn Linh Tôn Giả nhìn Lục Lâm Thiên, cực kỳ nghi hoặc, toàn bộ cường giả đều khiếp sợ, không ai ngờ Lục Lâm Thiên lại có ý nghĩ này.

- Hiện tại việc ta cần giải quyết chính là ân oán cá nhân với Khôn Dương đảo, Nguyệt Long các, Viêm đảo, Thần Kim các, không muốn mượn tay người khác, đa tạ ý tốt của chư vị, tiểu tử tâm lĩnh!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lướt qua đám người Khôn Dương đảo, tới thời điểm này cũng không cần có người làm kẻ chết thay đi mạo hiểm, trong không gian nơi đây đã không còn nguy hiểm gì với hắn, cho nên đã thời gian giải quyết ân oán.

- Mọi người nghe rõ, muốn cùng Khôn Dương đảo đối phó ta thì lưu lại, không muốn thì mời lui ra sau đi, miễn thương tổn tới vô tội!

Thanh âm Lục Lâm Thiên lạnh băng quanh quẩn trên không.

Sưu sưu...

Cảm giác được khí thế của Lục Lâm Thiên, mọi người đưa mắt nhìn nhau, một ít cường giả tiểu thế lực cùng tán tu lập tức rời khỏi, họ đi theo ồn ào thì còn được, tới mức độ này muốn nhúng tay vào cũng không dám, mặc dù Lục Lâm Thiên không để Thiên

Địa các bọn họ nhúng tay, nhưng ai biết họ có đột ngột ra tay hay không, vì vậy rút lui là tốt nhất.

Sau một lát trên quảng trường chỉ còn lại Hai Các Hai Đảo cùng người của Linh Vũ giới, nhân số không ít, đã hơn trăm người, chủ yếu là cường giả vương cấp, tám Tôn cấp, lại có thêm đám người Huyền Minh Tôn Giả của Linh Vũ giới, ước chừng mười một Tôn cấp, bỏ qua Vũ tôn nhất trọng bị Bàn Vân đánh trọng thương cũng còn lại mười người.

Nhìn thấy những người đi theo ồn ào đều lui ra sau, sắc mặt đám người Phong Linh Tôn Giả cực kỳ khó xem, cũng lộ vẻ khinh thường.

Ánh mắt mọi người nhìn Lục Lâm Thiên cực kỳ nghi hoặc, không gian lặng ngắt như tờ, bên cạnh Lục Lâm Thiên ngoại trừ hai yêu thú bát giai còn có Thiên Thủ Quỷ Tôn, dù tính luôn Long Linh Mãng viễn cổ hay hắc y nhân thần bí, chẳng lẽ thật sự có thể đối kháng được với trên trăm cường giả hay sao?

- Người không quan hệ đều đã rời khỏi, cũng đã nên tính toán ân oán!

Lục Lâm Thiên đảo qua đám người trên quảng trường, lãnh ý lan tràn.

- Tiểu tử, chỉ bằng ngươi, cũng không sợ gió lớn đau đầu lưỡi!

Không Nhận Tôn Giả có chút kinh ngạc, nhưng ánh mắt lập tức lộ sát ý.

- Hôm nay nếu các ngươi đã tới đây, vậy đừng rời khỏi!

Lục Lâm Thiên nhìn qua Huyền Minh Tôn Giả, thản nhiên nói:

- Huyền Minh Tôn Giả, trong Linh Vũ giới hình như có một Ám Ma Pháp Tôn đi!

- Tiểu tử, làm sao ngươi biết?

Huyền Minh Tôn Giả đang cười lạnh, vừa nghe sắc mặt đại biến, Ám Ma Pháp Tôn chính là một trong cửu tôn, địa vị còn cao hơn hắn, hơn nữa mấy chục năm trước Ám Ma Pháp Tôn tiến vào một thế lực thần bí, cũng không tiếp tục xuất hiện, người bên ngoài dù nghe danh nhưng tuyệt đối không biết cửu tôn chính là thực lực cực mạnh trong Linh Vũ giới.

- Cửu tôn Linh Vũ giới, sau này chỉ còn tám, ngươi trở về nói cho bọn hắn, Ám Ma Pháp Tôn đã chết, thiếu chút nữa đã quên, hôm nay ngươi cũng không thể rời khỏi nơi đây, chỉ đành đợi lần sau ta nhìn thấy người của Linh Vũ giới tiếp tục chuyển cáo!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói.

- Tiểu tử, đừng ngông cuồng, chẳng lẽ bằng ngươi có thể đối phó Ám Ma Pháp Tôn sao?

Huyền Minh Tôn Giả trầm giọng nói, lập tức biến sắc:

- Tiểu tử, chẳng lẽ... Ngươi là người Thánh Linh giáo?

- Thánh Linh giáo...

Nhắc tới Thánh Linh giáo, sắc mặt cường giả Hai Các Hai Đảo liền biến hóa, đoạn thời gian trước bọn hắn cũng đã phái người đi Vạn Đảo nhai.

- Thánh Linh giáo!

Vạn Linh Tôn Giả, Thiên Kiếm Tôn Giả đều thoáng có biến hóa, ở bên trong Đông Hải ai cũng nghe nói qua về Thánh Linh giáo, nghe lời đồn đó là một thế lực cổ xưa, vì sao Lục Lâm Thiên lại liên lụy vào trong Linh Vũ giới cùng Thánh Linh giáo.

Chương 1826: Bố trí đại trận

Dứt lời, khóe môi Lục Lâm Thiên hiện lên độ cong băng sương, ý cười hài hước lẫn tàn nhẫn.

- Cái gì...

Đừng nói là đám người Khôn Dương các, thêm chí các cường giả Thiên Địa các, Nhật Sát các bọn họ sắc mặt đều đại biến, mà người của Linh Vũ giới cũng chấn kinh.

- Tiểu tử, ngươi nói là thật sao?

Không Nhận Tôn Giả vội hỏi.

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn hắn, cũng không trả lời, hít sâu một hơi.

- Đệ tử Thánh Linh giáo nghe lệnh...

Thanh âm Lục Lâm Thiên quanh quẩn trên quảng trường, vang vọng không gian.

Trong tích tắc, ở bên cạnh quảng trường, từng luồng chân khí linh lực kinh người bộc phát, không gian run lên.

- Thánh Linh giáo hộ giáo tôn lão, bái kiến giáo chủ!

- Bái kiến giáo chủ!

Từng thanh âm tiếng quát lớn quanh quẩn thiên không, ngay tiếp theo hơn hai mươi thân ảnh bay lên đứng trước người Lục Lâm Thiên, hai Vũ tôn, hai linh tôn, hai mươi Vũ vương linh vương cao giai cung kính hành lễ, mà bốn đạo chân khí bên trong vô cùng cường hãn.

- Thánh Linh Thiên Tôn bái kiến giáo chủ!

- Thánh Vũ Thiên Tôn bái kiến giáo chủ!

Hai thân ảnh đạp không mà đến, hai Tôn cấp ngũ trọng, chân khí áp chế những người đang có mặt, chỉ có Huyền Minh Tôn Giả có thể đối kháng cỗ khí tức này, nhưng sắc mặt hắn vô cùng khó xem.

- Các vị miễn lễ!

Lục Lâm Thiên khoanh tay đứng thẳng, hai mươi sáu cường giả Thánh Linh giáo, một linh tôn ngũ trọng, một Vũ tôn ngũ trọng, hai linh tôn nhị trọng đỉnh, còn có một Vũ tôn tam trọng, một Vũ tôn nhất trọng, sáu Tôn cấp, hai mươi vương cấp cao giai, còn có nhóm người Bàn Hủy cùng bản thân hắn, như vậy đủ đối phó Hai Các Hai Đ ảo.

Nhóm người Thánh Linh giáo tiến lên, chân khí bạo phát, mà ánh mắt nhóm người Hai Các Hai Đảo đã hoảng sợ.

- Đây là...

Tử Yên, Đạm Thai Tuyết Vi, Lam Thập Tam, Lạc Kiến Hồng, Kim Sí Vương, kể cả nhóm người Thiên Thủ Quỷ Tôn cũng kinh ngạc không thôi, nguyên lai hai cỗ thế lực kia đều là người Thánh Linh giáo, mà Lục Lâm Thiên lại là giáo chủ, khó trách hai cỗ thế lực kia vẫn luôn đi theo sau.

Nhóm người Khôn Dương đảo kinh ngạc ngây dại nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó lại nhìn qua nhóm người Thánh Linh Thiên Tôn. Bọn hắn thật sự không ngờ Lục Lâm Thiên là giáo chủ Thánh Linh giáo, khó trách hoàn toàn không đem bọn hắn để vào trong mắt.

Các cường giả Nhật Sát các bọn họ đưa mắt nhìn nhau, âm thầm chắt lưỡi, Lục Lâm Thiên quả nhiên khủng bố, nguyên lai hắn còn nắm trong tay thế lực kinh khủng như vậy, nhưng mọi người thật không hiểu vì sao Lục Lâm Thiên đã là môn chủ Phi Linh môn, lại trở thành giáo chủ Thánh Linh giáo.

- Rốt cục là chuyện gì xảy ra, vì sao Lục lão đệ lại trở thành giáo chủ Thánh Linh giáo, thực lực này thật sự khủng bố!

Lạc Kiến Hồng lau mồ hôi lạnh nói.

- Thực lực như thế, khó trách Lục chưởng môn không cần chúng ta nhúng tay!

Kim Sí vương gật đầu nói.

- Lần này Hai Các Hai Đảo gặp xui xẻo!

Ánh mắt Hắc Linh vương chậm rãi đảo qua đám người Khôn Dương đảo, trong lòng rung động đồng thời có chút thầm may mắn.

- Nhưng cho dù cứng rắn giao chiến chỉ sợ cũng có vài phần nguy hiểm đi?

Lạc Kiến Hồng thoáng do dự nói:

- Nếu thật sự liều mạng cũng phải trả giá thật nhiều!

- Hừ, sợ cái gì!

Tiểu Long dứt lời, thân ảnh nho nhỏ đã nhảy lên giữa không trung.

- Hắc Vũ thúc, Bảo nhi cùng Bối nhi giao cho người!

Lục Tâm Đồng giao Bảo nhi Bối nhi cho Hắc Vũ, thân ảnh chợt lóe, thân hình xinh đẹp cũng xuất hiện trên không.

- Tê tê...

Bảo nhi cùng Bối nhi phun ra nuốt vào cái lưỡi nhỏ, nhìn chăm chú phía trước, Hắc Vũ nhẹ vỗ về đầu hai tiểu tử, ánh mắt vô cùng thản nhiên.

Sưu sưu...

Cùng một thời gian, Dương Quá cùng Thiên Thủ Quỷ Tôn đều đi theo sau.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên nhìn qua Thánh Vũ Thiên Tôn cùng Thánh Linh Thiên Tôn.

- Đệ tử Thánh Linh bộ nghe lệnh, đánh chết toàn bộ kẻ địch!

- Đệ tử Thánh Vũ bộ nghe lệnh, giết không tha!

Cùng một thời gian, Thánh Linh Thiên Tôn cùng Thánh Vũ Thiên Tôn đồng thời quát, dứt lời linh lực chân khí phun mạnh ra ngoài, nháy mắt áp chế thiên không, hai mươi bốn thân ảnh lăng không đứng thẳng, khí thế vỡ áp thiên địa.

- Chư vị, cuộc chiến hôm nay đã không thể tránh khỏi, dốc sức một trận đi, những người này nhất định không làm gì được chúng ta!

Ánh mắt Huyền Minh Tôn Giả âm trầm đảo qua, chậm rãi hít sâu một hơi, sắc mặt lãnh đạm ngẩng đầu, trong mắt lộ sát ý.

- Giết...

Các đại sơn môn cũng biết hôm nay không dễ dàng vượt qua, sát khí bạo tuôn, họ đều là người của đại môn phái đương nhiên đều có ngạo khí, cũng không phải kẻ sợ phiền phức.

- Tiểu tử, không nghĩ tới ngươi còn là người Thánh Linh giáo, nếu cỗ thế lực này là chỗ dựa của ngươi, như vậy bản tôn tiếc nuối nói cho ngươi biết, ngươi tuyệt đối không chiếm được tiện nghi gì!

Xích Vũ Tôn Giả đảo mắt nhìn qua, nhân số Hai Các Hai Đảo vẫn nhiều hơn không ít.

Dứt lời, sắc mặt Xích Vũ Tôn Giả đột nhiên lạnh lẽo, hai tay siết chặt, một cỗ khí thế hùng hậu đáng sợ tràn ra.

- Thánh Linh giáo đánh chết đệ tử Nguyệt Long các chúng ta, phải báo thù này!

Phong Linh Tôn Giả dứt lời, Không Nhận Tôn Giả, Chân Cương

Tôn Giả lập tức lao về phía trước.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trở nên ngưng trọng, xem ra lần này lại là một trận đại chiến.

Bởi vì đây là đại thù của Thánh Linh giáo, cho nên Lục Lâm Thiên không cần người khác nhúng tay, hơn nữa Thánh Linh giáo cũng nên làm kinh sợ người trong Đông Hải, đánh chết nhiều cường giả như vậy sẽ có thu hoạch lớn, Lục Lâm Thiên không muốn bị người nhúng tay đoạt lấy, thực lực Thánh Linh giáo đủ thay thế Hai Các Hai Đảo.

- Đệ tử Thánh Linh giáo nghe lệnh, người xâm phạm bổn giáo, bất cứ lúc nào gặp được, giết không tha!

Thanh âm Lục Lâm Thiên lạnh như băng, quanh quẩn trên bầu trời quảng trường, không khí nhất thời căng thẳng, mang theo sát ý tràn ngập.

Lời của hắn vừa dứt, toàn bộ cường giả Thánh Linh giáo lao thẳng về hướng người của Hai Các Hai Đảo cùng Linh Vũ giới.

- Hừ, mối thù của Nguyệt Long các cũng phải trả, các đệ tử, bày trận!

Phong Linh Tôn Giả nghiến răng quát to, sát ý dựng lên ngập trời.

- Bày trận!

Thu Thủy vương Bối Hải dẫn đầu đáp, lập tức vang lên tiếng xé gió, thân ảnh người Nguyệt Long các lướt lên không, khoảng cách giữa họ mơ hồ lộ ra tia huyền ảo.

- Thiên Nguyệt đại trận!

Chân khí linh lực quang thúc liên tiếp lẫn nhau, nháy mắt các cường giả bố trí ra quang đoàn cực lớn, đường kính hơn ngàn thước, tựa như trăng sáng áp xuống, uy áp hùng hậu làm vỡ khe không gian.

- Xích Viêm đại trận!

Cường giả Viêm đảo nhảy lên không trung, năng lượng hội tụ, nháy mắt xích viêm cuồn cuộn, hỏa diễm trận pháp kéo dài hơn ngàn thước xuất hiện, trong mơ hồ tản ra uy áp nóng cháy khủng bố làm mọi người có chút biến sắc.

- Cổ Thú đại trận!

- Địa Khôi đại trận!

Cường giả Khôn Dương đảo, Thần Kim các nhảy lên, khí thế kinh người bộc phát, thủ ấn liên tục biến ảo, linh lực quang thúc tràn ra, cuối cùng hội tụ, cả không gian ầm ầm run rẩy lên, năng lượng hào quang vặn vẹo ngưng tụ giữa không trung.

Hô hô...

Một đầu hư ảnh mãnh thú khổng lồ lớn hơn ngàn thước xuất hiện, mang theo chân khí hung ác bạo ngược, uy thế khủng bố.

Chương 1827: Kim Cương uy

Cường giả Thần Kim các triệu hoán khôi lỗi, hơn mười khôi lỗi tụ tập, quỷ dị dung hợp cùng nhau, uy lực nhất thời gia tăng, cuối cùng hóa thành một đầu khôi lỗi khổng lồ lớn hơn năm trăm thước, nhìn qua giống như thiên thủ quan âm, những cánh tay hóa thành móng vuốt, hoặc quyền ấn chưởng ấn, bộ dáng vô cùng dữ tợn.

Bốn đại trận xuất hiện, không gian vỡ áp như muốn nghiền nát, uy áp kinh người khiến các cường giả xa xa biến sắc.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên cực kỳ ngưng trọng, chỉ sợ đây chính là lá bài tẩy cuối cùng của các sơn môn, dọc theo đường đi gặp nhiều nguy hiểm nhưng không sử dụng, mà nhân số đối phương lên tới hơn trăm người, nhân số Thánh Linh giáo chỉ hơn hai mươi, kém hơn không ít, lúc này bố trí thành trận pháp nên thực lực đối phương tăng nhiều.

- Bố trí Thánh Linh Kim Cương cổ trận!

Thánh Linh Thiên Tôn cùng Thánh Vũ Thiên Tôn nhìn nhau, tựa hồ đã sớm có chuẩn bị.

Ngay tiếp theo, Thánh Linh Thiên Tôn hét lớn một tiếng, hai mươi sáu cường giả Thánh Linh giáo lập tức phân khai.

Một đạo hư ảnh khổng lồ lớn hơn ngàn thước trống rỗng xuất hiện.

Hư ảnh tựa như Kim Cương, như thiên thần hàng lâm, mang theo uy áp khủng bố đối diện cùng bốn đại trận phía trước.

Kim Cương hư ảnh xuất hiện, bốn đại trận không khỏi có chút run lên.

- Hô!

- Trời ạ, thực lực thật là khủng khiếp!

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu quan sát Thánh Linh Kim Cương cổ trận, không nghĩ tới Thánh Linh bộ cùng Thánh Vũ bộ liên thủ còn có thủ đoạn này, đại trận có Thánh Linh Thiên Tôn cùng Thánh Vũ Thiên Tôn nắm giữ, còn mạnh hơn bốn đại trận của Hai Các Hai Đảo không ít.

- Giết!

Bố trí xong Thánh Linh Kim Cương cổ trận, Thánh Linh giáo không chút khách khí gầm lên một tiếng, hư ảnh Kim Cương bước tới một bước, cánh tay như trụ trời dẫn đầu oanh thẳng về hướng mãnh thú hư ảnh, không gian đột nhiên nứt toác.

Oanh oanh oanh...

Không gian nổ tung, Không Nhận Tôn Giả nhíu mày, khống chế mãnh thú khổng lồ đánh ra.

- Hống...

Mãnh thú rít gào, mở miệng lao thẳng về hướng hư ảnh Kim Cương.

Cánh tay hư ảnh Kim Cương run lên, một đạo quyền ấn xuyên thấu không gian lướt ra va chạm vào mãnh thú.

Oanh!

Khí lãng khủng bố khuếch tán, nháy mắt mãnh thú bị một quyền oanh kích thành mảnh nhỏ.

Phốc!

Thân hình các cường giả Khôn Dương đảo bị đánh bay, máu tươi phun như suối.

Oanh long long...

Cơ hồ cùng một lúc Thần Kim các thúc giục đầu khôi lỗi khổng lồ, Viêm đảo thúc giục hỏa diễm, Nguyệt Long các thúc giục quang đoàn giống vầng trăng sáng áp không tràn xuống, nháy mắt vây công hư ảnh Kim Cương.

Không gian phía trước khôi lỗi khổng lồ nứt toác từng khúc, hỏa diễm biến thành biển lửa, không gian dao động bị thiêu hủy không ngừng toác ra khói trắng, lộ ra khe không gian tối đen, mà quang đoàn chói mắt thẩm thấu ra uy áp kỳ dị, chân khí tràn đầy áp lực làm người ngạt thở.

- Kim Cương Nộ, phá cho ta!

Thánh Linh Thiên Tôn hét lớn một tiếng, hàn mang lóe ra, thủ ấn kết xuất.

- Ngao...

Hư ảnh Kim Cương bộc phát ra thanh âm giống như long ngâm, song chưởng chém ra, không gian dao động nổi lên sóng to gió lớn, tay trái một đạo quyền ấn nháy mắt rơi lên đầu khôi lỗi dữ tợn.

Phanh phanh!

Khôi lỗi bị hư ảnh Kim Cương chấn vỡ, đồng thời quyền phải Kim Cương đập lên quang đoàn khổng lồ, quang đoàn nứt nẻ như tấm gương vỡ nát, nhất thời năng lượng hùng hậu khuếch tán trong thiên địa, làm không gian sụp đổ thành từng khúc, có vẻ cực kỳ đồ sộ.

Phốc!

Cường giả Nguyệt Long các, Thần Kim các chỉ nháy mắt bị đẩy lui, phun ra máu tươi.

Hô hô!

Nhưng trong lúc này hỏa diễm thật lớn đã thổi quét tới hư ảnh Kim Cương, nhiệt độ nóng cháy làm không gian biến thành đỏ đậm.

- Phá!

Thánh Linh Thiên Tôn hét lớn một tiếng, thủ ấn biến hóa, hư ảnh Kim Cương sừng sững trong hỏa diễm, đột nhiên nổ tung, năng lượng hùng hậu càn quét biến thành không gian lốc xoáy vô cùng khủng bố.

Phanh phanh!

Không gian vỡ nát, lực khủng bố hàng lâm, kình khí phong bạo hung hăng oanh thẳng lên đoàn hỏa diễm.

Oanh!

Biển lửa nháy mắt chấn vỡ, từng thân ảnh bay ngược ra ngoài, không gian dao động phá nát, trong miệng phun máu tươi, cuối cùng mới chật vật ổn định thân hình.

- Xuy...

Trong tích tắc một thân ảnh phóng lên cao, nháy mắt lao thẳng tới, thân ảnh mang theo chân khí âm hàn lan tràn, thủ ấn xuyên thấu không gian dao động ầm ầm đánh thẳng về hướng Nguyễn Thượng Hành, thủ ấn mang theo không gian lực trực tiếp vặn vẹo cả không gian chung quanh.

- Chuột nhắt đánh lén, cút ngay cho ta!

Thánh Vũ Thiên Tôn hét lớn một tiếng, trong mắt hiện hàn ý, quang mang mạnh mẽ dâng lên, năng lượng đáng sợ bạo tuôn, một đạo quyền ấn khổng lồ nháy mắt đánh tới, uy áp tràn ngập nháy mắt va chạm cùng trảo ấn.

Xuy xuy...

Hai cỗ năng lượng va chạm, không gian run rẩy, giống như hoàn toàn đông cứng lại, sau đó vang lên tiếng nổ kinh thiên.

Phanh phanh!

Quang mang chói mắt lan tràn, một giây sau không gian dao động vỡ tan.

- Công kích thật đáng sợ!

Ánh mắt các cường giả xung quanh đều kinh hãi, hai người đều là Tôn cấp ngũ trọng, thực lực là mạnh nhất ở nơi này.

- Thật mạnh!

Thân ảnh đánh lén bị đẩy lui, trong mắt lộ vẻ kinh ngạc, người này chính là Huyền Minh Tôn Giả, hắn không nghĩ tới thực lực đối phương cường hãn như vậy, rõ ràng đã lên tới Vũ tôn ngũ trọng đỉnh.

- Tập Hạo Nhiên, những người khác giao cho ngươi, người này giao cho ta là được rồi!

Thánh Vũ Thiên Tôn hét lớn một tiếng, vừa dứt lời thân ảnh run lên, đột nhiên lại đánh ra một quyền hướng thẳng Huyền Minh Tôn Giả.

- Hừ!

Sắc mặt Huyền Minh Tôn Giả trầm xuống, trong nháy mắt lại đánh ra chưởng ấn nghênh tiếp.

Phanh phanh!

Hai người lại giao thủ lần thứ hai, một quyền một chưởng va chạm, giống như vẫn thạch đυ.ng vào nhau, khoảnh khắc bộc phát ra thanh âm trầm đυ.c kinh thiên động địa, không gian dao động nứt nẻ như mạng nhện rậm rạp, nhanh chóng lan tràn khắp nơi.

- Đệ tử Thánh Linh giáo nghe lệnh, gϊếŧ!

Thánh Linh Thiên Tôn quát lớn, chân khí bạo tuôn, bốn hộ giáo tôn lão nháy mắt lướt qua chân trời đem người của Hai Các Hai Đảo vây quanh bên trong.

Oanh!

Cường giả Thánh Linh giáo nháy mắt liền động thủ, lực công kích cường hãn bạo tuôn.

- Giết...

Khí thế cường giả Hai Các Hai Đảo đều bùng nổ, lập tức nghênh đón, vừa rồi đối chiến trận pháp họ đã bị thương, mà dọc đường đi tới nơi đây trên người cũng không ít vết thương.

Thân ảnh Tập Hạo Nhiên chợt lóe ngăn chặn trước người Phong Linh Tôn Giả, cảm giác được chân khí của hắn, Phong Linh Tôn Giả hoảng hốt, bởi vì bản thân hắn chỉ đạt tới linh tôn tam trọng mà thôi.

- Tuyết Sư!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nhìn chằm chằm vào chiến trường, tuy Thánh Linh giáo đều là vương cấp cao giai, nhưng nhân số kém hơn không ít, dù là Tôn cấp cũng không bằng đối phương, hắn vừa dứt lời liền truyền âm cho Bàn Hủy cùng Bàn Vân.

- Hống!

Thiên Sí Tuyết Sư gầm lên một tiếng, hóa thành bản thể lớn mấy chục thước.

- Ngao!

Hai tiếng long ngâm truyền ra, Bàn Hủy cùng Bàn Vân lập tức hóa về hai bản thể lớn tám trăm thước xoay quanh không trung, thân hình vàng óng, không gian dao động chung quanh lập tức vặn vẹo, lớp vảy kim hoàng sắc không ngừng trương lại hợp, phóng thích ra chân khí hùng hậu, ngũ trảo xé rách không gian dao động mang theo kim mang quanh quẩn lan tràn.

Chương 1828: Lục Lâm Thiên phẫn nộ

- Trời ạ, không ngờ là Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ!

- Không nghĩ tới lại có hai Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ, lại là yêu thú cường hãn như thế, khó trách chân khí khủng bố như vậy!

- Ngao!

Bàn Hủy cùng Bàn Vân rít gào, thanh âm như sấm sét nổ tung vang vọng, nháy mắt Bàn Hủy trực tiếp lao về hướng Không Nhận Tôn Giả, mà Bàn Hủy ngăn cản trước người Xích Vũ Tôn Giả.

Sắc mặt hai người lập tức vô cùng khó xem.

- Gïếŧ...

Lục Lâm Thiên trầm xuống, khởi động Thanh Linh khải giáp, trong tay xuất hiện huyết quang.

- Ngao...

Một tiếng long ngâm quanh quẩn thiên không, thân ảnh Lục Lâm Thiên nhảy lên Tuyết Sư, nháy mắt biến mất giữa không trung.

- Gïếŧ!

Trong mắt Thiên Thủ Quỷ Tôn hiện lên hung quang, miệng quát một tiếng chói tai, vận chuyển năng lượng hỏa hệ tới cực điểm, hung hăng va chạm tới.

Oanh! Oanh!

Thiên Thủ Quỷ Tôn ngăn đón một Vũ tôn nhất trọng của Viêm đảo, hai cỗ lực lượng kinh khủng va chạm, lập tức nổ tung.

Cả không gian hoàn toàn lâm vào hỗn loạn, từng tiếng nổ vang kinh thiên truyền ra, chấn động lòng người.

- Ông!

Dương Quá vung trọng kiếm, lao thẳng tới trước.

- Hống...

Quỳ Long Như Hoa đã khôi phục bản thể khổng lồ, gia nhập vào đội hình công kích.

- Trấn Linh Diệt Hồn tháp!

Lục Tâm Đồng quát một tiếng, chân khí quỷ dị lan tràn, linh hồn lực mang theo hắc quang động tới thiên địa năng lượng, lập tức thúc giục Trấn Linh Diệt Hồn tháp.

- Xuy!

Linh vương bát trọng của Nguyệt Long các có lẽ cảm thấy Lục Tâm Đồng yếu ớt nhất, đánh chết nàng có lẽ còn lấy được một kiện Linh Khí địa cấp, lập tức lao thẳng tới.

- Muốn chết!

Lục Tâm Đồng khẽ quát một tiếng, thủ ấn kết xuất, hắc tháp xoay tròn cực nhanh, đột nhiên trướng lớn vài trăm thước, nhìn qua giống như ngọn núi lớn phóng thích ra hắc vụ ngập trời.

- Chi chi!

Hắc tháp phóng thích ra hắc vụ đầy trời, xen lẫn thanh âm như quỷ khóc thần hào, rơi vào trong tai những người có mặt giống như trường châm bén nhọn đâm vào trong linh hồn, sắc mặt linh vương bát trọng nhất thời tái nhợt.

Lúc này thân ảnh Lục Tâm Đồng đã biến mất, chân khí âm hàn cực hạn khuếch tán, đột nhiên hơn mười đạo quang đoàn đen nhánh bay ra, giống như thuấn di lao thẳng tới linh vương bát trọng.

Mười mấy hồn anh dữ tợn đen nhánh mang theo chân khí thô bạo nháy mắt đánh tới.

Oanh oanh oanh!

Linh vương bát trọng dốc hết sức lực nhưng chỉ ngăn cản được ba hồn anh màu đen, những hồn anh khủng bố còn lại nháy mắt xuyên vào trong ấn đường của hắn, đi thẳng vào não hải, tiếp theo sau tiếng kêu thảm thiết truyền ra, hồn anh bị cắn nuốt sạch sẽ, sau đó những hồn anh màu đen chui ra khỏi đầu linh vương bát trọng, đem đầu nổ tung.

- Công kích thật quỷ dị!

Không ít người cảm thấy rùng mình, huynh muội Lục Lâm Thiên tuyệt đối không dễ trêu chọc.

Đánh chết linh vương bát trọng, thủ ấn biến đổi, hơn mười hồn anh lại rít lên mang theo khí tức quỷ dị vây công về hướng cường giả vương cấp của đối phương.

- Hống...

Thân hình Tuyết Sư xuất hiện bên trong vòng chiến, hiện ra trước người một Vũ tôn nhất trọng của Thần Kim các.

- Chết đi!

Người kia cười âm trầm, dải lụa chân khí màu lam trực tiếp oanh kích thẳng vào đại trưởng lão Thánh Linh bộ.

- Vũ tôn nhất trọng thì dám hung hăng càn quấy sao!

Một tiếng quát lạnh truyền ra, trước người đại trưởng lão chợt lóe bạch mang, thân ảnh Tuyết Sư xuất hiện, thanh ảnh vươn tay phải đột nhiên chộp về phía trước.

Oanh long!

Trong tay Lục Lâm Thiên chợt lóe quang mang, tử kim sắc quang mang dâng lên, hóa thành lôi đình cự mãng trào ra, như nộ long ầm ầm rơi xuống.

Không gian vặn vẹo, rơi lên dải lụa chân khí màu lam, hào quang chợt sáng, tử kim điện mang lan tràn, dải lụa nhất thời phân thành bốn năm mảnh.

Xuy lạp!

Lôi đình ngừng lại, lại tiếp tục rơi xuống, lần này đánh thẳng vào Vũ tôn nhất trọng kia, khiến đồng tử hắn co rút lại, cảm giác nhịp tim của mình ngừng đập, tử kim lôi đình chính là công kích đã đánh chết Thiên Dương vương.

Oanh long long!

Đúng ngay lúc này tử kim lôi đình oanh kích lên ngực hắn, đánh vỡ không gian chung quanh biến thành hắc động, lộ ra khe không gian tối đen dữ tợn.

Thân hình Vũ tôn nhất trọng lập tức vỡ thành mảnh nhỏ, thậm chí hồn anh cũng không cơ hội chạy thoát.

Hô!

Xa giữa không trung, không ít người hít sâu một hơi, người này còn là Vũ vương sao, chỉ một chiêu đã tiêu diệt Vũ tôn nhất trọng, lật tay liền đánh chết, sao có thể làm được?

- Rốt cục hắn đã tới cấp độ gì rồi?!

Lam Thập Tam nhìn chằm chằm viễn không thì thào kinh hãi.

Giết chết một Vũ tôn nhất trọng, Tuyết Sư không hề ngừng lại, thân ảnh lại xuất hiện ở xa xa.

- Chết đi...

- Ngao...

Đao mang mang theo long ngâm truyền ra, huyết quang rơi xuống, một Vũ vương thất trọng nháy mắt biến thành hai đoạn.

- Chết đi!

Hưu hưu...

Sát khí thao thiên khởi động, thân ảnh Tuyết Sư không ngừng di chuyển, mỗi lần đều có vương cấp bị đánh chết, chỉ sau một thoáng ngắn ngủi đã có bảy vương cấp không chút sức phản kháng đã bị giết chết dưới Huyết Lục, thân đao nhiễm đầy máu tươi khiến huyết quang càng thêm quỷ dị.

- Ngao...

Huyết Lục lướt qua, lại một vương cấp bị giết chết, Lục Lâm Thiên không chút lưu thủ, nếu đã là kẻ thù không đội trời chung, căn bản không cần hóa giải.

- Sát khí nặng nề, tuổi còn trẻ sao có sát khí nặng như vậy?

Diệu Linh Tôn Giả kinh hãi thì thào.

- Sát khí thao thiên nhưng lại không ảnh hưởng căn cơ cùng tâm tình, Lục Lâm Thiên thật sự làm người kỳ quái, chẳng lẽ thật sự do Vân Dương tông bồi dưỡng được sao?

Vạn Linh Tôn Giả nhíu mày, khẽ lắc đầu cảm thán.

- Không nghĩ tới Lục Lâm Thiên còn là giáo chủ Thánh Linh giáo, lại là môn chủ Phi Linh môn, có lẽ không cần dùng bao lâu thời gian thế lực đại lục lại một lần phong vân chìm nổi!

Hỏa Vân Tôn Giả nói.

Các cường giả nhìn nhau, không ai phản đối lời của hắn.

- Ngao...

Huyết quang lại xuất hiện, vương cấp thứ chín lại rơi xuống.

- Phốc!

Xa giữa không trung, một thân ảnh bị đánh bay, miệng phun máu tươi, chân khí uể oải, người này chính là Lư trưởng lão thực lực yếu nhất trong hai mươi vương cấp trưởng lão Thánh Linh giáo, vốn lần này hắn không cần đi theo, nhưng vì hắn tự mình cầu khẩn Lục Lâm Thiên cho nên mới được phép đi cùng.

Một thân ảnh nháy mắt đi tới trước người Lư trưởng lão, thi triển không gian bích chưởng vây khốn hắn, chính là Không Linh vương.

- Chết đi!

Không Linh vương nanh cười một tiếng, bàn tay oanh ra.

- Con mẹ ngươi, lão tử chết cũng không cho ngươi sống dễ chịu!

Khí thế người Lư trưởng lão đột nhiên tăng lớn, so sánh với lúc toàn thịnh còn mạnh hơn không ít.

- Tự bạo hồn anh!

Ánh mắt Không Linh vương trầm xuống, lập tức thối lui.

- Hừ, tự bạo hồn anh ngươi cũng không phải đối thủ của ta, ngươi còn quá yếu!

Không Linh vương vừa thối lui, không gian bích chưởng lập tức bao phủ về hướng Lư trưởng lão.

- Ta liều mạng với ngươi!

Sắc mặt Lư trưởng lão trắng bệch tới cực điểm, dùng một hơi chân khí cuối cùng kết xuất thủ ấn, khí thế tăng lên tới cực hạn, toàn bộ thân hình bành trướng lên, thậm chí khiến không gian xung quanh hiện lên khe không gian dao động.

Chương 1829: Đại khai sát giới

Phanh phanh!

Trong nháy mắt bên trong không gian bích chướng nổ tung, bắn ra quang mang chói mắt, lực lượng ngập trời khuếch tán, cả không gian trực tiếp xốc lên nhưng vẫn không thể phá vỡ không gian bích chướng, càng không thể tổn thương Không Linh vương.

- Lư trưởng lão...

Một tiếng hét lớn quanh quẩn giữa không trung, thân ảnh Tuyết Si bay tới, Lục Lâm Thiên trơ mắt nhìn thấy Lư trưởng lão tự bạo hồn anh cũng không kịp ra tay cứu giúp.

Nhìn thi thể Lư trưởng lão vỡ vụn từng mảnh, Lục Lâm Thiên phảng phất như lần đầu tiên nhìn thấy hắn, lão giả tuổi già nhưng tính tình nóng nảy, giết chết đối thủ không chút lưu tình, là một cường giả linh vương trung thành cùng tận tâm với Thánh Linh giáo.

- Không Linh vương, bổn công tử phải bằm thây ngươi thành vạn đoạn!

Trong mắt Lục Lâm Thiên biến thành một mảnh đỏ đậm, sát khí thao thiên bắn ra, hắn đã hoàn toàn động sát ý.

- Là Lục Lâm Thiên!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lao tới, Không Linh vương giống như chuột gặp mèo, cấp tốc bỏ chạy, hiện tại hắn không dám đối kháng với Lục Lâm Thiên, đó hoàn toàn là muốn chết.

Xuy!

Không Linh vương vừa động thân, nháy mắt phát hiện một đạo hoàng sắc thân ảnh xuất hiện trước người, trong lòng rùng mình.

- Không Linh vương, ta phải đem ngươi bằm thây vạn đoạn!

Thanh âm lạnh băng truyền ra, lời của Lục Lâm Thiên rơi vào trong tai Không Linh vương giống như sấm đánh, linh hồn run lên, nhất thời liền khởi động không gian bích chướng bao phủ lấy chính mình.

- Chút tài mọn, hôm nay không ai hộ được ngươi!

Hưu hưu...

Dứt lời, cả không gian bị hoàng mang bao vây, Không Linh vương không còn đường trốn tránh, Huyết Lục không ngừng vung lên, trực tiếp cắt vỡ không gian bích chướng, từng đạo huyết quang bổ ra, chỉ thoáng chốc vô số đao mang bay tới.

- Ca ca...

Không gian bị cắt vỡ, bích chướng lập tức hóa thành mảnh nhỏ tiêu tán.

- A...

Trong miệng Không Linh vương truyền ra tiếng kêu thảm thiết, chỉ nháy mắt thân thể bị cắt vỡ thành mảnh nhỏ, chỉ còn lưu lại cái đầu vẫn hoàn hảo.

- Xuy!

Hồn anh Không Linh vương cấp tốc bỏ chạy, hóa thành bạch mang nháy mắt đã bay ra xa trăm thước.

- Thu!

Giữa không trung phía trên, Lục Tâm Đồng thúc giục Trấn Linh Diệt Hồn tháp, một đạo hắc quang bao phủ xuống, hồn anh lập tức bị cấm cố thu vào bên trong hắc tháp.

- Ca ca, giao hồn anh người này cho muội là được rồi, muội sẽ cho hắn sống không bằng chết!

Lục Tâm Đồng hạ xuống bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn thấy ánh mắt đỏ đậm của hắn, cũng có chút run sợ.

- Các đệ tử Thánh Linh giáo, Phi Linh môn lui ra sau cho ta!

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, thanh âm băng sương quanh quẩn thiên không, làm toàn bộ cường giả đều vô cùng nghi hoặc.

- Sưu sưu...

Các trưởng lão Thánh Linh giáo nhân cơ hội giãy thoát khỏi đối thủ, bắt đầu thối lui, chỉ sau một lát ngắn ngủi đã có không ít trưởng lão bị trọng thương, tựa hồ bị Thu Thủy vương Bối Hải Linh, Địa Cương vương Thần Bộ Tiêu, Thần Hỏa vương Địch Viêm xuất thủ đánh thương, có thể ngăn cản ba người này cũng chỉ có đại trưởng lão Thánh Vũ bộ, mà đại trưởng lão Thánh Linh bộ còn bị Vũ tôn nhất trọng của Thần Kim các gây thương tích.

Người bị thương nhẹ càng nhiều, nhưng người của Hai Các Hai Đảo càng nghiêm trọng, đã có hơn hai mươi người chết, trong đó có chín người là bị Lục Lâm Thiên hạ sát.

Tập Hạo Nhiên đánh trọng thương Phong Linh Tôn Giả, mà Phong Linh Tôn Giả sử dụng hồn khí huyền cấp vẫn không phải đối thủ của Tập Hạo Nhiên, dốc hết thủ đoạn thúc giục hồn khí huyền cấp cũng chỉ chống đỡ được vài chiêu mà thôi, lúc này đã không còn lực đánh trả.

Tập Hạo Nhiên đang định đánh chết hắn, nhưng nghe lệnh của Lục Lâm Thiên, sau thoáng do dự cũng đành lui về phía sau.

- Ngao...

Bàn Hủy, Bàn Vân, Quỳ Long, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Dương Quá cũng quay về sau lưng Lục Lâm Thiên.

Nháy mắt ngưng chiến làm ánh mắt mọi người nghi hoặc nhìn qua hắn, nhìn thấy quanh thân hắn tràn ngập sát khí thao thiên, trong lòng dâng lên dự cảm không hay.

- Tập lão, trợ Nguyễn lão một tay đi!

Lục Lâm Thiên nói, xa giữa không trung chỉ có Nguyễn Thượng Hành đang giao thủ với Huyền Minh Tôn Giả, hai bên bất phân thắng bại, Lục Lâm Thiên đã truyền âm gọi hắn trở về, cũng chỉ có thể để Tập Hạo Nhiên tới hỗ trợ.

- Dạ!

Tập Hạo Nhiên lập tức lao thẳng về phía trước.

Ở bên dưới, toàn bộ ánh mắt đều nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, sau lưng hắn hai Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ không ngừng xoay quanh, khí thế áp bách thiên địa, mọi người đều đang suy đoán Lục Lâm Thiên đang muốn làm gì, bởi vì sát khí đã tràn ngập khắp cả không gian.

- Linh Vũ giới, Khôn Dương đảo, Thần Kim các, Viêm đảo, Nguyệt Long các, toàn bộ các ngươi không một ai chạy thoát, toàn bộ đi chết đi!

- Sát khí thật khủng khïếp!

Xa xa, toàn bộ cường giả Tôn cấp đều rùng mình, sát khí kia đúng là băng hàn thấu xương.

Hắc Vũ thản nhiên nhìn về phía trước, trong mắt bắt đầu hiện sát ý, nhưng nhìn thấy phản ứng của Lục Lâm Thiên, cũng ổn định thân hình.

- Đều đi chết đi!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lùng, quanh thân đột nhiên tràn ra một mảnh tử kim sắc quang mang, thủ ấn kết xuất, một đạo tử sắc lưu quang xoay quanh trên lòng bàn tay phải, không ít người biết trên thân hắn có Tử Lôi Huyền Đỉnh, đã bại lộ thì cho bại lộ, với thực lực hiện tại của hắn người nào muốn nhúng chàm với Tử Lôi Huyền Đỉnh, phỏng chừng cũng phải ngẫm lại hậu quả.

- Hô!

Tử Lôi Huyền Đỉnh xuất hiện, không trung nhất thời tràn ngập khí tức quỷ dị, không gian bắt đầu run rẩy lên.

Vào lúc này trong lòng mọi người chợt dâng lên cảm giác nguy hiểm cực độ, sắc mặt không khỏi đại biến, ánh mắt nhìn chằm chằm vào lòng bàn tay Lục Lâm Thiên, chân khí nguy hiểm phát tán từ tử sắc lưu quang kia.

Khóe môi Lục Lâm Thiên hiện lên tia cười lạnh, vung tay ném tử sắc lưu quang lên không trung.

- Hưu!

Tử sắc lưu quang ầm ầm lướt qua không gian, xoay quanh trên bầu trời, nháy mắt liền mở rộng hóa thành đại đỉnh ba chân màu tím khổng lồ, lôi quang bí văn lan tràn, hào quang chói mắt làm cả không gian đều run rẩy.

Trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một mảnh lôi vân dày đặc cuồn cuộn, bên trong lôi vân điện quang lưu chuyển, toàn bộ những người có mặt đều cảm giác hoàn toàn bị áp chế.

- Đây là...

Mọi người hít sâu một hơi, nhìn lên không trung phong vân biến sắc, lôi vân dày đặc, uy áp kinh người làm họ sực nhớ tới một chuyện!

- Tử Lôi Huyền Đỉnh, đó chính là Tử Lôi Huyền Đỉnh!

Phiên Hải vương Lạc Kiến Hồng lẩm bẩm.

- Thật sự ở trên người hắn, thần khí Tử Lôi Huyền Đỉnh!

Tử Yên nhíu mày, ánh mắt kinh ngạc.

- Đó là thần khí!

Nhóm người Bàn Hủy cũng vô cùng kinh ngạc rung động, thậm chí ánh mắt Long Linh cũng không ngừng lóe ra.

- Không xong!

Giờ khắc này người của Linh Vũ giới cùng Hai Các Hai Đảo bị lôi điện bao vây đột nhiên run rẩy lên.

- Vũ Linh Khí thiên cấp, đó là thần khí, tiểu tử này có thần khí!

Không Nhận Tôn Giả, Phong Linh Tôn Giả, Xích Vũ Tôn Giả kinh hãi kêu to:

- Mọi người chạy mau, mau!

- Trốn!

Sắc mặt bọn họ đại biến, đồng thời linh lực chân khí tràn ra, thân ảnh hóa thành tàn ảnh cấp tốc bỏ chạy.

Chương 1830: Giết hại Tôn cấp

- Ai cũng không trốn thoát, Tử Kim Huyền Lôi, đều đi chết đi!

Lục Lâm Thiên quát lớn, thủ ấn rơi xuống, lôi quang hóa thành lôi đình nháy mắt tuôn tràn xuống dưới, vô số lôi đình giáng thẳng xuống rậm rạp vây quanh cả quảng trường.

Xuy xuy!

Trong phút chốc, tử sắc lôi đình oanh kích, thanh âm nổ vang không ngừng, những nơi lôi đình đi qua không gian ầm ầm nổ tung, thanh thế kinh thiên động địa.

Oanh long long!

Lôi đình đánh xuống, không gian nổ tung, từng thân ảnh bị phá thành mảnh nhỏ, hồn anh cũng không thể trốn thoát, toàn bộ vương cấp hoàn toàn không có lực đối kháng.

Xuy xuy!

Một trận Tử Kim Huyền Lôi giáng xuống nhưng vẫn chưa ngừng lại, lôi vân quay cuồng, tử sắc điện quang quanh quẩn, lại thêm một loạt lôi đình xé rách không gian, lôi vân tử sắc mang theo tiếng vang hung hăng đánh xuống.

Oanh long long!

Đây là tàn sát, một nhóm tu vi vương cấp bị đánh chết trước tiên, hồn anh cũng không thể chạy thoát.

- Mau liên thủ đối kháng!

Một đám cường giả Tôn cấp quát lớn, bố trí cương quyển phòng ngự, có người lấy ra Linh Khí ngăn cản, sắc mặt đều tái xanh, tâm thần khủng hoảng.

Mọi người muốn liên thủ đối kháng, Lục Lâm Thiên không cho bọn hắn cơ hội này, từng đạo lôi đình lớn như cự mãng ầm ầm giáng xuống, trực tiếp ngăn cách đám đông bên dưới.

Lục Lâm Thiên tu vi Vũ vương bát trọng, thúc giục Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng đã có thể đối kháng Vũ tôn tam trọng, lúc này đã tới tu vi Vũ vương cửu trọng, thúc giục Tử Lôi Huyền Đỉnh càng thêm mạnh mẽ, mặc dù vây khốn một đám người Tôn cấp vương cấp nhưng cũng có thể làm được, huống chi Phong Linh Tôn Giả cùng Không Nhận Tôn Giả đã không còn bao nhiêu lực tái chiến.

- Xuy lạp lạp...

Thu Thủy vương Bối Hải Linh là người đầu tiên bị lôi đình xỏ xuyên qua thân hình, căn bản không cách nào tiếp tục đối kháng, phun ra ngụm máu tươi, Linh Khí phá nát, thân hình hóa thành mảnh nhỏ tán loạn tiêu tán giữa không trung.

Oanh long long!

Lại thêm hai đạo lôi đình lớn như cánh tay ầm ầm giáng xuống Thần Hỏa vương Địch Viêm cùng Địa Cương vương Thần Bộ Tiêu.

Hai vương cấp ra hết thủ đoạn, thực lực có thể đối kháng Vũ tôn nhất trọng, thậm chí còn chưa đem ra hết lá bài tẩy nhất thời đã bị lôi đình xỏ xuyên oanh sát.

- Đồ khốn...

Toàn bộ vương cấp đều bị đánh chết, hơn chục vương cấp không còn ai sống sót, đều hóa thành mảnh nhỏ, còn lại chín Tôn cấp đều nổi giận, nhưng không còn cách nào.

Người ở bên ngoài nhìn thấy cảnh tượng này không khỏi cảm thấy may mắn mình không trêu chọc Lục Lâm Thiên, không ai nghĩ tới thực lực của hắn đã tới trình độ cao như thế.

Oanh long!

Lôi đình lại hạ xuống, Vũ tôn nhất trọng của Khôn Dương đảo vốn đã bị trọng thương, rốt cục không thể đối kháng, trực tiếp bị lôi đình xuyên thấu phòng ngự, thân hình bị đánh nát thành mảnh nhỏ.

Oanh long long!

Phong Linh Tôn Giả vốn đã không còn lực tái chiến, bị một đạo lôi đình giáng xuống, rốt cục không cách nào đối kháng.

Oanh long long!

Lôi vân tử sắc không ngừng giáng xuống tử sắc điện mang, hội tụ thành lôi đình bổ lên thân thể hắn.

- Mạng ta xong rồi!

Trong nháy mắt Phong Linh Tôn Giả lộ vẻ tuyệt vọng, không nghĩ tới mình có tu vi linh tôn tam trọng lại chết trong tay Vũ vương, lôi đình đánh xuống, toàn thân quanh quẩn điện mang, lập tức chia thành bốn năm mảnh.

Oanh long long...

Vài Tôn cấp nhị trọng tam trọng lại xé thành mảnh nhỏ, trong không gian lôi vân cuồn cuộn đã biến thành lò sát sinh, thậm chí cả tu vi Tôn cấp cũng không chạy thoát.

- Lục Lâm Thiên, Khôn Dương đảo nhất định cùng ngươi không chết không ngừng, bản tôn chết cũng không cho ngươi sống dễ chịu!

Sắc mặt Không Nhận Tôn Giả trắng bệch tới cực điểm, cuối cùng dùng ngụm chân khí còn sót lại kết xuất thủ ấn, chân khí đột nhiên tiêu thăng, thân hình bắt đầu bành trướng.

- Tự bạo hồn anh sao!

Đôi mắt Lục Lâm Thiên đỏ đậm, sát ý không hề sút giảm ngược lại càng thêm dày đặc, sát khí cùng lôi điện hô ứng lẫn nhau, làm người ta đều run sợ.

Nhưng lúc này sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng biến thành ngưng trọng, hắn thúc giục Tử Lôi Huyền Đỉnh đối phó nhiều người như thế, tiêu hao vô cùng khủng bố, nếu không phải đã đột phá Vũ vương cửu trọng, đan điền khí hải lớn hơn gấp bao nhiêu lần, chỉ sợ không đủ sức kháng cự.

Lúc này hắn thật không biết mình có thể đối phó Không Nhận Tôn Giả tự bạo hồn anh hay không, hiện tại mình đã tiêu hao tới mức giới hạn cuối cùng.

- Tự bạo hồn anh sao, chỉ vô ích thôi!

Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, chân khí lan tràn, từ bên trong Tử Lôi Huyền Đỉnh bắn ra một đạo tử kim sắc lôi đình như cự long rít gào giáng xuống, ầm ầm đánh thẳng vào Không Nhận Tôn Giả.

- Tiểu tử, ta liều mạng với ngươi!

Sắc mặt Không Nhận Tôn Giả dữ tợn, dùng hết chân khí cuối cùng làm thân thể bành trướng tới cực hạn, thậm chí khiến không gian vỡ ra thành khe không gian tối đen.

- Tự bạo hồn anh!

Không Nhận Tôn Giả hét lớn một tiếng thê lương, thân hình lập tức nổ tung.

Cùng một thời gian, tử sắc lôi đình khổng lồ trực tiếp oanh kích lên thân hình Không Nhận Tôn Giả, trong chớp mắt này thân hình kia cũng đã nổ tung.

Chỉ nháy mắt hai cỗ lực lượng va chạm lẫn nhau, tử sắc thiểm điện lan tràn, trong không gian bị xốc lên một động sâu thật lớn.

Phanh phanh!

Năng lượng va chạm, không gian nổ tung, quang mang chói mắt bắn ra, lực lượng khuếch tán, từng khe không gian lan tràn khắp bên trên lôi vân.

Đặng đặng...

Kình khí khủng bố đánh lên người Lục Lâm Thiên, hắn cũng đã tiêu hao hầu như cạn kiệt, lúc này không còn cách nào đối kháng.

Thân hình Lục Lâm Thiên trúng đòn nghiêm trọng, ngũ tạng lục phủ như lệch vị trí, khí huyết cuồn cuộn nhưng bị hắn mạnh mẽ áp chế xuống.

- Thu!

Cùng một thời gian thủ ấn biến hóa, Tử Lôi Huyền Đỉnh lập tức thu vào trong đan điền khí hải, ánh mắt hắn dữ tợn, chân khí cực độ uể oải, nhưng sát khí vẫn không hề suy giảm chút nào.

Tử Lôi Huyền Đỉnh biến mất, lôi vân cũng tan biến, lực lượng khủng bố thổi quét không gian, cả không gian vẫn còn run rẩy, một lát sau mới yên tĩnh trở lại, nhưng sát khí thao thiên xen lẫn mùi huyết tinh vẫn lan tràn trong không khí chưa tiêu tán.

Hô hô...

Cả không gian tràn ngập cỗ chân khí hủy diệt, những cường giả xa xa đều kinh hãi, hít sâu một hơi khí lạnh, uy áp kinh khủng vừa rồi làm mọi người đều có cảm giác muốn phủ phục xuống đất.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh, vừa rồi là Tử Lôi Huyền Đỉnh!

Ánh mắt các cường giả kinh ngạc, đột nhiên nhớ lại một chuyện, có lời đồn đãi Lục Lâm Thiên từng bị vây khốn trong Huyền Thiên bí cảnh, cuối cùng thần bí xuất hiện, lúc ấy có không ít người hoài nghi Tử Lôi Huyền Đỉnh đã rơi vào tay Lục Lâm Thiên, hiện tại đã được khẳng định.

- Sau này không thể trêu chọc Lục Lâm Thiên!

Không ít người thầm quyết định, Lục Lâm Thiên thật quá kinh khủng, ai trêu chọc chính là ác mộng của người đó.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh!

Trong mắt Huyền Minh Tôn Giả lộ lãnh ý, bị Tập Hạo Nhiên cùng Nguyễn Thượng Hành vây công, mặc dù vô cùng chật vật nhưng còn chưa tới nỗi tuyệt vọng, thậm chí người của Linh Vũ giới chỉ còn lại Nam Thiên nhị tôn cũng không làm hắn để ý.

Chương 1831: Hắc Vũ ra tay

Lúc này chỉ còn lại bốn người sống sót, Thần Kim các Chân Cương Tôn Giả, Viêm đảo Xích Vũ Tôn Giả, cùng Nam Thiên nhị tôn, vừa rồi họ dựa vào trận pháp hợp kích đại tăng uy lực có thể so sánh với Vũ tôn tam trọng, nhờ vậy mới có thể đối kháng tới bây giờ.

Mặc dù sống sót nhưng sắc mặt bốn người trắng bệch, thân bị trọng thương, ánh mắt nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, thậm chí còn chưa lấy lại tinh thần, trong ánh mắt vừa phẫn nộ, rung động hơn nữa còn sợ hãi tuyệt vọng.

Xuy!

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng uể oải, thậm chí đã không thể chống đỡ, thu liễm Thanh Linh khải giáp, nhưng trong nháy mắt linh lực lại tràn ra, thân ảnh lăng không đứng thẳng.

Phanh phanh...

Xa giữa không trung, Huyền Minh Tôn Giả phá vây bay ra, nháy mắt lao tới.

- Kiệt kiệt, Lục Lâm Thiên, không nghĩ tới thực lực của ngươi lại đột phá nhanh như vậy, thật làm cho ta ngoài ý muốn a!

Huyền Minh Tôn Giả nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên cười âm lệ, nghe Không Linh vương truyền tin tức, lúc trước khi Lục Lâm Thiên bị trong giới bắt giữ, thực lực còn chưa tới tình trạng như thế.

- Chỉ còn lại năm người các ngươi!

Lục Lâm Thiên thản nhiên đảo mắt nhìn qua, hắn đủ thực lực đánh chết năm người này.

Sưu sưu...

Nguyễn Thượng Hành cùng Tập Hạo Nhiên đã đuổi theo phía sau, Huyền Minh Tôn Giả vừa phá vây họ lập tức quay về bên cạnh Lục Lâm Thiên.

- Mọi người liên thủ thế nào?

Huyền Minh Tôn Giả nhìn qua Chân Cương Tôn Giả cùng Xích Vũ Tôn Giả hỏi.

- Được, cùng liên thủ phá vây!

Chân Cương cùng Xích Vũ nhìn nhau, lập tức gật đầu, nhảy tới bên cạnh Huyền Minh Tôn Giả, hiện tại bọn hắn đã không còn lựa chọn, nếu hôm nay có thể chạy thoát, ngày sau sẽ có cơ hội báo thù.

- Các ngươi đồng ý liên thủ thì tốt rồi!

Huyền Minh Tôn Giả âm trắc trắc cười, hai tay kết xuất thủ ấn phức tạp quỷ dị, đột nhiên quát lớn.

- Như vậy mới là chân chính liên thủ!

Tiếng quát rơi xuống, một cỗ lực lượng cắn nuốt quỷ dị đột nhiên lan tràn, mà Chân Cương Tôn Giả cùng Xích Vũ Tôn Giả vốn không kịp đề phòng lập tức bị chộp vào dưới chưởng.

Ngay khi hai người vừa kịp phản ứng, nháy mắt liền truyền ra tiếng kêu thảm thiết, tiếng kêu khiến người nghe dựng đứng tóc gáy.

Vừa nhìn thấy cảnh tượng này, sắc mặt toàn trường đều dị thường khó xem, mọi người ngây dại nhìn biến cố trước mắt, có người vẻ mặt mờ mịt, không phải Huyền Minh Tôn Giả muốn liên thủ sao, mà bộ dáng hiện tại lại giống như đang cắn nuốt hai người kia.

- Âm Dương Linh Vũ quyết?

Lục Lâm Thiên chấn kinh, trong lòng trầm xuống, người kia đang thi triển Âm Dương Linh Vũ quyết, nhưng không được đầy đủ, bởi vì hắn chỉ cắn nuốt mà không phải luyện hóa.

- Đây là công pháp quỷ dị gì, hình như đang cắn nuốt chân khí!

Sắc mặt Hỏa Vân Tôn Giả đại biến, bởi vì chân khí Huyền Minh Tôn Giả đang không ngừng tăng lên.

- Không nghĩ tới Linh Vũ giới có loại tà công này!

Vạn Linh Tôn Giả kinh ngạc nói.

Thậm chí Hắc Vũ đứng xa xa nhìn tới, ánh mắt cũng lóe ra.

- Tựa hồ là có thể lập tức sử dụng a!

Cảm giác chân khí của Huyền Minh Tôn Giả, sắc mặt Lục Lâm Thiên biến đổi, Huyền Minh Tôn Giả cắn nuốt hai người, chân khí lập tức tăng lên mà không cần luyện hóa, phỏng chừng là mạnh mẽ cưỡng chế làm như thế, nhưng không biết làm như thế nào. Nhưng làm vậy sẽ có tác dụng phụ thật lớn, chỉ sợ sau này phải trả giá không nhỏ, nếu không Huyền Minh Tôn Giả cũng không đợi tới bây giờ mới thực hiện.

- Tập lão, Nguyễn lão, mau đánh chết hắn!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, không thể cho hắn thuận lợi đề thăng.

Xuy xuy...

Nguyễn Thượng Hành cùng Tập Hạo Nhiên lập tức lao tới, thân ảnh mang theo dao động kịch liệt, đều oanh ra một quyền một chưởng.

- Kiệt kiệt, các ngươi chậm rồi!

Huyền Minh Tôn Giả cười âm lệ, tốc độ cắn nuốt của hắn cực nhanh, chỉ nháy mắt đã ném hai cỗ thây khô mang theo lực lượng phá không va chạm vào một quyền một chưởng kia.

Phanh phanh!

Hai cỗ thây khô nháy mắt tiêu tán.

- Huyền Minh Tôn Giả, ngươi muốn làm gì!

Nhưng đúng ngay lúc này Nam Thiên nhị tôn chợt hét lớn.

- Kiệt kiệt, thực lực của các ngươi căn bản không thể đối kháng, còn không bằng tiện nghi cho ta!

Huyền Minh Tôn Giả dứt lời, thân ảnh đã hiện ra bên cạnh Nam Thiên nhị tôn, hai tay bộc phát ra cỗ hấp lực quỷ dị, đem cả không gian chung quanh đều phong tỏa, đồng thời Nam Thiên nhị tôn đều bị hắn chế trụ, thân thể đứng bất động không cách nào nhúc nhích.

- A...

Nam Thiên nhị tôn kêu rên thê thảm, khuôn mặt hiện lên vẻ thống khổ, vặn vẹo dữ tợn vô cùng.

Một màn này làm mọi người kinh hãi, người kia ngay cả người mình cũng không buông tha.

- Thật là độc ác!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống.

Xuy xuy...

Chỉ nháy mắt Nguyễn Thượng Hành cùng Tập Hạo Nhiên lại đánh tới.

- Kiệt kiệt...

Huyền Minh Tôn Giả âm lệ cười to, kéo Nam Thiên nhị tôn thối lui, Tập Hạo Nhiên cùng Nguyễn Thượng Hành muốn đuổi kịp thật không dễ dàng.

Hắc Vũ vẫn luôn nhìn chằm chằm một màn này, ánh mắt kinh ngạc xen lẫn tò mò, mà đôi mắt Long Linh đã rơi lên người Hắc Vũ.

Đến khi thân ảnh Huyền Minh Tôn Giả dừng lại, thân hình Nam Thiên nhị tôn đã thành thây khô, chân khí hoàn toàn bị cắn nuốt.

- Ha ha!

Huyền Minh Tôn Giả lại ném hai cỗ thây khô về hướng Tập Hạo Nhiên cùng Nguyễn Thượng Hành đang lao tới.

Phanh phanh!

Nguyễn Thượng Hành cùng Tập Hạo Nhiên vung tay đánh hai thây khô thành mảnh nhỏ, lúc này chân khí của Huyền Minh Tôn Giả vẫn không ngừng tăng lên.

Hô!

Chỉ nháy mắt chân khí lan tràn ngập trời, Huyền Minh Tôn Giả trực tiếp thăng lên tới Vũ tôn lục trọng, khí tức đã rất mạnh mẽ nhưng vẫn tiếp tục kéo lên, mãi tới lục trọng trung kỳ mới dừng lại.

Mà giờ khắc này ánh mắt hắn càng dữ tợn, sắc mặt vô cùng tái nhợt.

- Thật quỷ dị!

Cảm giác chân khí Huyền Minh Tôn Giả biến hóa, mọi người đều kinh hãi.

- Kiệt kiệt, tất cả đều chết hết đi, toàn bộ đồ vật ở đây là của ta!

Huyền Minh Tôn Giả âm lệ quát, ánh mắt dữ tợn đảo qua mọi người, hắn đã tăng lên tới Vũ tôn lục trọng trung kỳ, ở nơi này không còn ai làm gì được hắn, toàn bộ đồ vật đều thuộc về một mình hắn.

- Hừ, mạnh mẽ tăng lên tu vi, thực lực của ngươi cũng không cao được bao nhiêu!

Ánh mắt Nguyễn Thượng Hành trầm xuống, một cỗ chân khí hùng hồn xuyên phá thiên không, hướng Huyền Minh Tôn Giả đánh tới.

- Ngươi thử xem sẽ biết!

Nhìn Nguyễn Thượng Hành lao tới, Huyền Minh Tôn Giả cười lạnh một tiếng, chân khí dải lụa đột nhiên bắn ra, đánh thẳng vào mặt Thánh Vũ Thiên Tôn.

Ánh mắt Nguyễn Thượng Hành run lên, trong tay đánh ra đạo quyền ấn, mang theo thiên địa năng lượng hùng hậu hung hăng va chạm vào dải lụa chân khí.

- Phanh phanh...

Hai đạo năng lượng va chạm, không gian chấn khai, cuối cùng đều tiêu tán, dưới cự lực thổi quét Nguyễn Thượng Hành liền bị đẩy lui, nguyên bản thực lực vốn xấp xỉ Huyền Minh Tôn Giả nhưng lúc này đã kém hơn không ít.

Chương 1832: Linh hồn phân thân

Oanh long long!

Hai bên va chạm, thanh âm nổ tung vang lên không ngừng, không gian hóa thành một động sâu cực lớn, sau một lát dây dưa linh hồn công kích của Tập Hạo Nhiên bị đẩy lui, thân hình rơi xuống, thủ ấn lại ngưng tụ, linh lực tràn ra, sắc mặt trở nên tái nhợt cố gắng ổn định thân hình, với thực lực của hắn cũng không thể đối kháng được Huyền Minh Tôn Giả.

- Kiệt kiệt, hiện tại các ngươi đã không còn khả năng đối kháng ta!

Huyền Minh Tôn Giả đắc ý cười nói, lúc này đã không còn ai đủ sức đối kháng với hắn, loại cảm giác như vậy thật sự tuyệt vời.

- Làm sao bây giờ, thi triển bí pháp đi!

...

Nguyễn Thượng Hành bay tới bên cạnh Tập Hạo Nhiên nói.

- Được, thi triển bí pháp!

Tập Hạo Nhiên bị đẩy lui, biết rõ dùng thực lực bình thường không có tác dụng với Huyền Minh Tôn Giả.

Hai người đưa mắt nhìn nhau, định thi triển bí pháp đối kháng.

- Chủ nhân lưu lại bí pháp, sau khi các ngươi liên thủ thi triển, muốn giết người này không khó, nhưng sẽ hao tổn thật lớn, các ngươi đều lui ra đi!

Vào lúc này một hắc ảnh xuất hiện phía trước hai người, quần áo đen như mực, thân ảnh cao ngất nguy nga, thoạt nhìn lại cực kỳ phiêu dật, lại không cảm giác được chân khí dao động, phảng phất như dung hợp thành một thể cùng không gian chung quanh.

- Là hắn...

Toàn bộ ánh mắt đều rơi lên hắc ảnh, nhận ra chính là hắc y nhân luôn đi theo bên cạnh Lục Lâm Thiên.

- Thật mạnh!

Toàn bộ cường giả nhìn thấy Hắc Vũ hiện thân, vừa rồi người kia vốn đứng sau lưng họ, nhưng làm sao lại xuất hiện phía trước thì không ai biết, nếu là đối thủ chỉ sợ họ có chết thế nào cũng không biết được, nhất thời chợt rùng mình sợ hãi.

Vào lúc này sắc mặt các cường giả đều biến hóa.

- Dạ!

Hắc Vũ xuất hiện, Nguyễn Thượng Hành cùng Tập Hạo Nhiên đồng thời hành lễ, lập tức cung kính lui ra, có tọa kỵ của giáo chủ ra tay, muốn gïết chết Huyền Minh Tôn Giả chỉ là chuyện dễ dàng mà thôi.

Khóe môi Lục Lâm Thiên lộ ra ý cười, sự tình xem như đã kết thúc, nguyên bản hắn còn chưa muốn bại lộ thực lực của Hắc Vũ, nhưng hiện tại đành phải làm như thế.

- Ngươi là ai?

Huyền Minh Tôn Giả đã sớm đánh giá Hắc Vũ, cũng cảm giác chân khí người kia bất phàm, lúc này nhìn thấy hai người Nguyễn Thượng Hành vô cùng cung kính, đủ chứng minh thân phận của hắc ảnh kia, trong lòng có chút bất an, chân khí cùng uy áp của người kia làm cho hắn cảm giác bị áp chế.

- Ta là ai, ngươi còn không xứng biết, Linh Vũ giới muốn nhúng chàm Thánh Linh giáo, cho nên ta nhìn thấy một người gïết một người!

Hắc Vũ thản nhiên nói, vỗ nhẹ lên đầu của hai ấu long, lại dùng quang mang bao phủ giao lại cho Bàn Vân đã khôi phục hình

người.

- Tê tê...

Hai ấu long phun đầu lưỡi nhỏ, tựa hồ cảm giác Hắc Vũ sắp ra tay, lập tức ngẩng cao đầu vô cùng hứng thú quan sát.

- Hừ, trâng tráo!

Huyền Minh Tôn Giả đè nén nỗi bất an trong lòng, lạnh lùng quát lớn, thủ ấn hướng thẳng Hắc Vũ, đầu ngón chân điểm nhẹ hư không, trong khoảnh khắc mượn nhờ lực lượng không gian dao động trực tiếp xuất hiện trước người Hắc Vũ, hét lớn:

- Để cho ta nhìn xem ngươi có thực lực trâng tráo hay không!

Hưu hưu...

Thủ ấn động tới thiên địa năng lượng, xuyên thủng không gian, chính là vũ kỹ địa cấp sơ giai, lúc này uy lực càng thêm kinh người, không gian run lên, giống như sao băng từ trên trời giáng xuống, tiếp theo bắn thẳng tới trước người Hắc Vũ.

- Không biết tự lượng sức mình!

Hắc Vũ thở dài, hắc bào run lên, một đạo trảo ấn đánh ra, thủ ấn mang theo thiên địa năng lượng vừa bay tới liền bị một trảo bao vây, không gian giống như bị trảo ấn kéo ra, vặn vẹo vỡ nát, không gian lốc xoáy xuất hiện, thủ ấn nháy mắt tán loạn bên trong.

Giơ tay nhấc chân liền xé mở không gian, hóa giải công kích khủng bố, hình ảnh này làm mọi người kinh ngạc tới cực điểm, ai cũng biết thực lực như thế đại biểu cho điều gì.

- Là linh thú bát giai hậu kỳ!

Huyền Minh Tôn Giả rốt cục suy đoán ra thân phận Hắc Vũ, sắc mặt kinh hãi tới cực điểm, hắc y nhân luôn che giấu khí tức kia không ngờ có thực lực khủng bố tới nông nỗi này.

- Hắc Vũ thúc, lưu người sống!

Lục Lâm Thiên nói, lần trước Hắc Vũ trực tiếp giết chết Ám Ma Pháp Tôn, tổn thất một khối thi thể linh tôn lục trọng, mà thi thể Huyền Minh Tôn Giả cũng là bảo vật, nếu tương lai luyện chế thành khôi lỗi, tuyệt đối phải hơn bát giai, nếu là khôi lỗi sống thì càng tốt hơn.

- Cút xuống đi!

Hắc Vũ cười nhạt, thân ảnh đột nhiên biến mất, trực tiếp xé mở không gian dao động, khi thân ảnh hắn xuất hiện, thậm chí Huyền Minh Tôn Giả còn chưa kịp phản ứng, hơn nữa không dám cứng rắn đối kháng, lập tức bay ngược ra ngoài.

- Ngươi trốn không thoát đâu!

Hắc Vũ lên tiếng, hai tay vẽ ra một vòng tròn, không gian quanh thân Huyền Minh Tôn Giả nhất thời đọng lại, phạm vi trăm thước hoàn toàn bị phong tỏa.

- Không xong!

Sắc mặt Huyền Minh Tôn Giả đại biến, chân khí âm hàn bạo tuôn, từng đạo công kích ầm ầm bay ra, va chạm vào bích chướng chung quanh, nhưng không cách nào phá vỡ không gian phong tỏa, giống như đã trở thành nhà giam kiên cố nhất.

- Đi xuống!

Hắc Vũ thản nhiên nói, tay phải hung hăng chộp về phía trước, không gian nổ tung, kình phong cuồng bạo thổi quét, Huyền Minh Tôn Giả nện xuống đất, nặng nề rơi trên quảng trường.

Oanh long!

Một tiếng vang kịch liệt quanh quẩn, đá vụn bay tun, từng khe nứt lan tràn khắp nơi.

Mọi người trợn mắt há hốc mồm, không nghĩ tới Huyền Minh Tôn

Giả không chịu nổi một kích, thực lực hắc y nhân đã cường hãn tới tình trạng như thế.

Phốc...

Khi kình khí tiêu tán, Huyền Minh Tôn Giả phun máu tươi, chân khí uể oải, nháy mắt tụt xuống chân khí ngũ trọng, thậm chí không còn lực tái chiến, một kích của Hắc Vũ không hề lưu cơ hội cho hắn.

- Phốc!

Huyền Minh Tôn Giả lại phun ngụm máu tươi, sắc mặt biến thành thê lương, ánh mắt vô cùng kinh hãi.

- Hiện tại ngươi cảm thấy thực lực của ta có đủ hay không?

Hắc Vũ rơi xuống, lại đánh ra trảo ấn, không gian lập tức vặn vẹo.

- Kiệt kiệt, ngươi cho rằng ngươi thật sự làm gì được ta sao, Linh Vũ giới nhất định phải lấy được không gian này, các ngươi đừng mơ tưởng!

Trong mắt Huyền Minh lộ vẻ dữ tợn, lấy ra khối ngọc giản nháy mắt liền bóp nát.

Ca ca...

Không gian run lên, chậm rãi phập phồng, một luồng chân khí khiến linh hồn người run rẩy chậm chạp khuếch tán, trong mơ hồ cả thiên địa đều run lên.

Biến hóa kỳ dị làm tất cả cường giả đều chú ý, rốt cục là ai có thể gợi lên thiên địa năng lượng thay đổi, thậm chí là Tôn cấp cũng không làm được bước này.

- Di...

Hắc Vũ cau mày, trảo ấn ầm ầm rơi xuống, khe không gian trực tiếp bị xé mở.

- Phế vật, lại gọi cả ta đi ra!

Một thanh âm trầm đυ.c vang lên, lời còn chưa dứt không gian trước mắt Hắc Vũ chợt dao động, một đạo lam ảnh nháy mắt lao ra ngoài.

Xuy!

Trảo ấn lập tức bị lam ảnh ngăn cản, không gian chung quanh bị xốc lên.

- Mặc dù hắn là phế vật, nhưng còn chưa tới lượt người ngoài giáo huấn!

Lam ảnh kết xuất thủ ấn, quanh thân hiện lên một đạo cương khí chói mắt.

Chương 1833: Bản thể Hắc Vũ

Xuy!

Trảo ấn dừng trên cương khí, cương khí hoảng động kịch liệt, bị xé nứt một khe hở.

- Linh tôn cửu trọng!

Cảm giác được khí tức, sắc mặt Hắc Vũ đại biến, hai tay chém ra, vẽ ra một vòng tròn quỷ dị trên không trung, thiên địa năng lượng hội tụ, không gian như bị cắt vỡ lộ ra dấu vết tối đen.

- Họa Địa Vi Lao!

Hắc Vũ quát một tiếng, hai tay vẽ ra một vòng tròn bên người, bao trùm tới lam ảnh kia, đem cả phạm vi không gian hơn ngàn thước đều phong tỏa.

- Di...

Người kia cảm nhận được không gian lực khủng bố, kinh nghi một tiếng, nhất thời một tay nhấc lên Huyền Minh Tôn Giả, mở ra song chưởng cấp tốc thối lui, trực tiếp lắc mình tiến vào không gian dao động, có vẻ cực kỳ quỷ dị.

- Hừ, nguyên lai là một linh hồn phân thân mà thôi, muốn cứu người trong tay của ta, còn chưa đủ!

Ánh mắt Hắc Vũ lóe hàn mang, thủ ấn biến hóa, một đạo không gian dao động vô hình bao phủ Huyền Minh, dùng một tốc độ khủng khïếp áp vỡ lên người hắn.

- Ta xem ngươi làm khó dễ gì được ta!

Ánh mắt lam ảnh trầm xuống, vừa thối lui đồng thời một đạo cương khí bao phủ Huyền Minh, cả không gian giống như hoàn toàn bị ngăn cách.

- Vậy cho ngươi nhìn xem!

Hắc Vũ quát to, thủ ấn kết xuất, một giọt máu tươi đánh vào trong thủ ấn, uy lực đột nhiên trướng lớn, không gian lốc xoáy xốc lên khe không gian, nháy mắt cắn nuốt dưới chân Huyền Minh, cắn nuốt cả cương khí, nhất thời càn quét tới.

- A..

Trong không gian hắc động khủng bố, Huyền Minh kêu thảm một tiếng, đôi chân hóa thành mảnh nhỏ.

- Đồ khốn!

Lam ảnh giận dữ, tay áo vung lên, năng lượng vô hình như sóng thần va chạm thẳng về hướng Hắc Vũ.

- Phá!

Hắc Vũ quát to, linh nguyên bạo tuôn, đem năng lượng dao động ngăn cản trước người, cả phiến không gian bị hoàn toàn ngăn cách.

Oanh oanh oanh!

Trên bầu trời, hai đạo năng lượng cuồn cuộn va chạm lẫn nhau, tiếng nổ kinh thiên vang vọng tận chân trời, không gian dao động trên quảng trường bị chấn khai, kình khí thổi quét, mọi người vội vã thối lui, không ai dám tới gần, lực trùng kích khủng bố như vậy cho dù là Tôn cấp chỉ sợ không cách nào chống đỡ.

Đặng đặng!

Lực đạo mạnh mẽ đẩy lui Lục Lâm Thiên mấy chục bước, khuôn mặt hiện lên vẻ kinh ngạc.

Đặng đặng!

Thân hình có chút hư ảo của lam ảnh cũng bị đẩy lui, trong tay nắm Huyền Minh chỉ còn lại nửa đùi, Huyền Minh bị Hắc Vũ thúc giục không gian lực trực tiếp cắn nuốt.

Khi hết thảy đều tiêu tán, lam ảnh rõ ràng xuất hiện trước mắt mọi người, phảng phất như có một cỗ áp lực vô hình làm chân khí linh lực toàn trường nháy mắt như bị ngừng lại.

Người kia khoảng chừng hơn bốn mươi tuổi, mặc lam y, mái tóc dài xõa vai, trong mắt như khơi dậy năng lượng cuồn cuộn vô cùng vô tận, làm người ta có cảm giác thất thần, thân ảnh hư ảo như toàn thân tản ra chân khí bức người, làm người ta cảm giác nguy hiểm cực độ.

- Không ngờ là hắn!

Trong nháy mắt trong lòng Lục Lâm Thiên ngưng trọng tới cực điểm, người này chính là phó giới chủ Linh Vũ giới, một cường giả vô cùng khủng bố.

- Phó giới chủ cứu ta, toàn bộ bảo vật đều ở trên người Lục Lâm Thiên, phó giới chủ cứu ta a!

Huyền Minh nhìn phó giới chủ lộ vẻ khẩn cầu, trong mắt tràn ngập sợ hãi, vừa rồi suýt nữa hắn đã chết.

Lam ảnh thản nhiên nhìn xuống xa xa bên dưới, nơi đó có một thân ảnh mơ hồ bị không gian dao động bao phủ, thân thể đế cấp, đó mới thật sự là bảo vật.

- Phế vật, bảo vật chân chính là gì cũng không biết, lưu ngươi có tác dụng gì!

Lam ảnh không hề liếc mắt nhìn Huyền Minh, trong tay đột nhiên dùng sức, không gian vặn vẹo, trong phút chốc đột nhiên phá vỡ, thân hình Huyền Minh hóa thành mảnh nhỏ.

- Phó giới chủ, ngươi buông tha ta đi, ta không có công lao cũng có khổ lao a!

Giờ phút này hồn anh Huyền Minh chạy ra, liền cầu xin nói.

- Thất bại chính là phế vật!

Lam ảnh không chút thương hại, thủ ấn kết xuất, một cỗ hấp lực dâng lên lập tức cuốn lấy hồn anh Huyền Minh, hồn anh lập tức biến mất.

- Hô!

Lam ảnh chợt run lên, tựa hồ cắn nuốt xong hồn anh cảm thấy cực kỳ thoải mái, thân hình hư ảo càng ngưng thật thêm một ít.

- Cắn nuốt hồn anh, tà công thật quỷ dị!

Các cường giả nhìn thấy một màn này, không khỏi cảm thấy líu lưỡi, thực lực người kia lại khủng bố như thế. Từ khi hắn xuất hiện chân khí trong thiên địa lập tức khác hẳn, trong mơ hồ linh hồn đều bị run rẩy, tuyệt đối đã là linh tôn cao giai.

- Hắc Vũ thúc, người này là phó giới chủ Linh Vũ giới, ngươi có nắm chắc hay không?

Lục Lâm Thiên truyền âm hỏi.

- Người này là linh tôn cửu trọng, nếu là bản thể tới đây ta cũng không thể đối kháng, nhưng hiện giờ không biết thi triển thủ đoạn gì, đó chỉ là một linh hồn phân thân, thực lực giảm sút nhiều, phỏng chừng chỉ tới linh tôn bát trọng, như vậy ta cũng có thể đối kháng, các ngươi cẩn thận một chút, đừng cho hắn có cơ hội đánh lén.

Hắc Vũ truyền âm nói, ánh mắt cũng biến thành ngưng trọng.

- Đi mòn giày sắt tìm không thấy, lần này tới không uổng phí công phu, Lục Lâm Thiên, vận khí của ngươi thật quá tốt, không nghĩ tới thực lực của ngươi đột phá nhanh như vậy!

Lam ảnh đảo mắt qua toàn trường lộ vẻ khinh thường, lập tức nhìn Hắc Vũ, cuối cùng dừng lại trên người Lục Lâm Thiên, thanh âm không chút cảm xúc truyền ra.

- Hừ, sớm muộn có một ngày sẽ vượt qua ngươi!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói.

- Ngươi có công pháp, tốc độ tu luyện thật nhanh, nhưng ta sẽ không cho ngươi thêm thời gian, trước giải quyết ngươi nói sau!

Ánh mắt hắn trầm xuống, không trung trước mặt Lục Lâm Thiên đột nhiên vặn vẹo, một thân ảnh xuyên ra, ngưng tụ ngay trước người Lục Lâm Thiên.

- Hừ, tuy rằng không biết ngươi thi triển bí pháp gì có thể ngưng tụ phân thân ở cấp độ linh tôn cửu trọng, nếu là bản thể ngươi tới đây, chỉ sợ ta thật sự không làm gì được ngươi, nhưng hiện tại chỉ là một linh hồn phân thân, còn chưa tới lượt ngươi càn rỡ!

Thân ảnh Hắc Vũ xuất hiện, trong mắt hiện vẻ dao động, linh nguyên lập tức lan tràn.

- Linh thú bát giai hậu kỳ như ngươi, thật có chút quỷ dị!

Ánh mắt lam ảnh trầm xuống, thực lực linh thú bát giai hậu kỳ này hắn vừa thử qua, đích thật không thể khinh thường.

Dứt lời, ánh mắt hắn đột nhiên biến thành sắc bén, bàn tay siết chặt, linh hồn dao động cuồn cuộn tràn ra, dần dần khuếch tán, áp lực tăng lên khắp cả thiên địa, thực lực hơi thấp một chút cũng cảm thấy linh hồn đau đớn.

- Ta nói rồi, không đủ!

Ánh mắt Hắc Vũ trầm xuống, thủ ấn kết xuất, cả không gian lập tức bị ngăn cách, linh hồn lực hùng hậu xuyên thấu nháy mắt phong tỏa phạm vi không gian ngàn thước, bao phủ cả lam ảnh kia.

- Không gian phong tỏa thật quỷ dị, nhưng dựa vào lực công kích như thế còn chưa đủ vây khốn ta, ngươi chỉ mới đột phá bát giai hậu kỳ chưa bao lâu, đáng tiếc còn chưa chân chính củng cố thực lực!

Ánh mắt lam ảnh trầm xuống, thủ ấn kết xuất, năng lượng ngày càng cuồng bạo, không gian bị phong tỏa lập tức co rút lại, nhất thời lại giống như bóng hơi bành trướng, càng lúc càng lớn.

- Vỡ cho bản tôn!

Năm ngón tay hóa thành trảo ấn, trực tiếp rơi lên không gian bích chướng, không gian bắt đầu vặn vẹo, trảo ấn dần dần nứt nẻ.

Chương 1834: Thần bí nhân đến

Oanh long long...

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, không gian phong tỏa đột nhiên nổ tung, thanh âm giống như sấm sét, kình phong cuồng bạo thổi quét, trực tiếp xốc lên thành động sâu, lan tràn một khoảng cách nhất định liền tiêu tán không còn bóng dáng.

Lam ảnh nháy mắt bay ra, nhưng thân ảnh đã hư nhược hơn một ít, rõ ràng vừa rồi phá vỡ không gian phong tỏa của Hắc Vũ cũng không phải chuyện dễ dàng.

Đặng đặng...

Thân hình Hắc Vũ bị đẩy lui, sắc mặt tái nhợt đi.

- Thực lực thật mạnh!

Ánh mắt mọi người kinh hãi, thực lực hai người kia thật khủng bố làm bọn họ khïếp sợ.

- Linh hồn thể của ngươi suy yếu không ít, ta xem ngươi còn có thể duy trì bao lâu!

Ánh mắt Hắc Vũ trầm xuống, thực lực phân thân này còn mạnh hơn trong tưởng tượng của hắn.

- Ta cũng không định chặn gïếŧ ngươi, ta chỉ muốn lấy đi đồ vật của ta là được rồi!

Ánh mắt lam ảnh rơi lên người Lục Lâm Thiên, rõ ràng đang băn khoăn Hắc Vũ, thân ảnh chợt lóe, nháy mắt lao thẳng xuống không gian dao động phong tỏa bên dưới.

- Hắc Vũ thúc, mau ngăn chặn hắn!

Lục Lâm Thiên chợt quát, thân thể sư phụ Chí Thánh Đại Đế không thể bị tổn thương, một khi bị người cướp đoạt cả không gian sẽ tan vỡ, toàn bộ mọi người đừng mong chạy thoát.

- Xuy!

- Sớm biết ngươi muốn đoạt thân thể của đế giả, có ta ở đây ngươi đừng nghĩ!

Hắc Vũ lao tới, lập tức ngăn cản phía trước phó giới chủ.

- Hừ, thật nghĩ bản tôn không làm gì được ngươi hay sao!

Lam ảnh gầm lên, ánh mắt tham lam nhìn không gian dao động phong tỏa phía trước, hắn muốn cướp được thân thể đế giả, đó mới là bảo vật chân chính, sau tiếng quát lập tức oanh ra một đạo chưởng ấn, động tới thiên địa, năng lượng không ngừng hội tụ, linh hồn dao động nổi lên mang theo khí thế kinh người lan tràn, chấn động cả khe không gian xuất hiện, là khe không gian thực chất hóa, lộ ra vẻ tối đen khiến người sợ hãi.

Lực công kích khủng bố làm Hắc Vũ ngưng trọng nhìn trên không, nháy mắt thủ ấn kết xuất, hắc vụ lập tức lan tràn.

Trong mơ hồ cả phiến thiên địa giống như có tiếng vang thật nhỏ truyền ra, tiếng vang giống như phượng minh vọng lên, tuy thật nhỏ nhưng rơi vào trong tai mọi người khiến linh hồn họ đều run rẩy lên.

Phượng minh truyền ra, quanh thân Hắc Vũ bộc phát hắc mang chói mắt, hào quang từ trên cao đổ xuống nháy mắt bao phủ khắp quảng trường.

Oanh!

Hắc mang tuôn tràn, cả mặt đất đột nhiên run rẩy, giữa không trung đột nhiên xuất hiện một đầu yêu thú khổng lồ.

Yêu thú xuất hiện, một cỗ chân khí tang thương như đến từ thời viễn cổ nhất thời tràn ngập, linh hồn mọi người đều run rẩy lên.

Phanh phanh!

Trong nháy mắt khi linh hồn dao động của phó giới chủ động tới thiên địa năng lượng, yêu thú khổng lồ đột nhiên vỗ cánh bay lên.

Thân ảnh khổng lồ trực tiếp biến mất trong không gian, dao động chấn vỡ không gian, khe không gian hiển lộ, cũng đã mất đi dấu vết của thân ảnh khổng lồ kia.

- Mấy ngàn năm vẫn không có cơ hội hóa thành bản thể!

Thanh âm rơi xuống, thân ảnh to lớn nháy mắt xuất hiện, chân khí tang thương lan tràn, dưới năng lượng khủng bố trấn áp, trong lòng mọi người mạnh mẽ trầm xuống.

Thân ảnh to lớn đứng giữa không trung, toàn thân tối đen, một cỗ hắc mang bao trùm trời đất quanh quẩn, đó là một đầu linh thú khổng lồ, tựa như chim đại bàng, toàn thân có quang dực tối đen, đôi mắt sắc bén, thân hình lớn hơn ngàn thước, đôi cánh khổng lồ rung lên, cả thiên không đều chấn động, không gian hư vô sụp đổ từng khúc, lộ ra khe không gian âm trầm, mọi người chỉ có cảm giác không thể kháng cự, loại chân khí mạnh mẽ tới mức làm linh hồn người rét lạnh.

Duy nhất không bị áp chế chính là Tiểu Long.

- Cửu Thiên Côn Bằng, là Cửu Thiên Côn Bằng!

Ánh mắt Tử Yên lóe sáng, lộ vẻ kinh ngạc, linh thú khủng bố như thế vẫn còn tồn tại trên đời này.

- Bắc Minh hữu ngư kỳ vi côn, triển sí cửu thiên vị chi bằng; Dục hỏa trọng sinh nhi hóa phượng, âm dương tương sinh đồ đằng long, đây chính là Cửu Thiên Côn Bằng a!

Vạn Linh Tôn Giả khiëp sợ tới cực điểm.

- Giao long giơ vuốt sơn hà vỡ, côn bằng vỗ cánh phong vân lên, nghe lời đồn Cửu Thiên Côn Bằng cùng Cửu Vĩ Thiên Hồ, hai đầu linh thú cùng yêu thú kia là tồn tại tiếp cận tứ đại thú hoàng tộc nhất, không nghĩ tới Cửu Thiên Côn Bằng còn tồn tại!

Diệu Linh Tôn Giả cũng vô cùng kinh ngạc.

Trong lòng Lục Lâm Thiên kinh ngạc không kém, mặc dù đã nghe sư phụ Thánh Thủ linh tôn nói về bản thể của Hắc Vũ, nhưng lúc này tận mắt nhìn thấy vẫn có chút kinh ngạc. Nghe đồn Cửu Thiên Côn Bằng cùng bản thể Cửu Vĩ Thiên Hồ của Bạch Linh đều tiếp cận tứ đại thú hoàng tộc nhất.

- Cửu Thiên Côn Bằng!

Phó giới chủ nhìn thấy bản thể của Hắc Vũ, ánh mắt cực kỳ kinh ngạc, liền nói:

- Khó trách không gian lực mạnh như thế, nguyên lai là Cửu Thiên Côn Bằng!

- Ta muốn thử xem linh hồn phân thân của ngươi có thể đối kháng được vài lần công kích của ta!

Thanh âm Hắc Vũ giống như hồng chung truyền ra, trong mắt lóe sáng tinh mang, hắc mang lan tràn lao thẳng về hướng phó giới chủ, trận thế này làm người kinh hãi không thôi, tốc độ nhanh tới cực hạn.

Lam ảnh đột nhiên bước ra, không gian dao động nhộn nhạo, trong hai tay hiện lên một cỗ linh hồn phong bạo khổng lồ, một hư ảnh cự long thật lớn bắn ra.

Mọi người lập tức cảm giác không gian vô cùng áp lực, không gian xung quanh linh hồn cự long đều sụp đổ, khe không gian tản ra hắc ám như có thể cắn nuốt linh hồn người khác làm người rùng mình.

- Cô...

Hắc Vũ phát ra thanh âm như tiếng phượng minh vang vọng, đôi cánh khổng lồ rung lên, từ mi tâm bắn ra một đạo kim quang dải lụa, giống như thái sơn áp đỉnh nặng nề rơi lên người linh hồn cự long.

Xuy!

Hai cỗ lực lượng va chạm, cả không gian run lên, linh hồn cự long giống như bị áp chế.

Cô!

Thân hình Hắc Vũ trực tiếp cắt vỡ không gian, khi xuất hiện đã đi tới trước linh hồn cự long, trong nháy mắt không gian chung quanh đã xuất hiện một đạo cương khí tối đen.

- Ngao...

Thân thể linh hồn cự long vặn vẹo, uy lực khủng bố như có thể hủy diệt thiên địa, trực tiếp va chạm vào cương khí, nhưng không cách nào xé rách không gian.

Oanh oanh!

Ngay tiếp theo không gian đột nhiên nổ tung, cả không gian phá nát, linh hồn cự long lập tức biến mất.

Đặng đặng...

Thân ảnh phó giới chủ bật lui ra sau mấy bước, tinh mang phai nhạt không ít, mà thân thể trở nên hư ảo hơn rất nhiều.

- Uy lực thật khủng bố!

Lực công kích làm toàn trường sợ hãi, thật sự là quá kinh khủng.

- Công kích của đầu Cửu Thiên Côn Bằng thật quá mạnh mẽ!

Kình khí cuồng bạo nhanh chóng tiêu tán, linh hồn tàn lực biến mất nhanh như chớp, nhưng mọi người vẫn còn rung động.

- Ta xem ngươi còn thủ đoạn gì nữa, một đạo linh hồn thể còn chưa có tư cách hung hăng càn quấy trước mặt ta!

Hắc Vũ cười lạnh nói.

- Hừ, chính ngươi cũng tiêu hao thật lớn đi!

Ánh mắt phó giới chủ trầm xuống, mang theo vẻ âm lệ, nháy mắt lại đánh về phía Hắc Vũ.

- Cho dù ta chỉ có linh hồn phân thân, ngươi cũng không làm gì được ta!

Chương 1835: Nguyên lai là nàng

Phó giới chủ hừ lạnh một tiếng, thân ảnh bay tới, trong tay oanh ra một quyền, linh hồn lực hùng hậu động tới thiên địa năng lượng, chỉ nghe tiếng nổ tung trầm đυ.c, khe không gian lan tràn, trực tiếp đánh thẳng về hướng Hắc Vũ.

Hắc Vũ cảm nhận được lực lượng khủng bố đang bay tới, ánh mắt sắc bén trầm xuống, linh nguyên hoàn toàn bùng nổ, cánh phải khổng lồ hung hăng rung lên va chạm thẳng vào quyền ấn.

Phanh phanh!

Thân hình phó giới chủ nháy mắt bị đẩy lui, mà cánh phải của Hắc Vũ cũng bị chấn khai, thân hình bay ngược trở ra.

Cùng một thời gian, cách Lục Lâm Thiên chừng trăm thước, lại có một phó giới chủ thứ hai xuất hiện.

- Còn có linh hồn phân thân!

Trong lòng Lục Lâm Thiên nhất thời cảm giác không hay!

- Tiểu tử, bắt được ngươi trước hết thảy liền giải quyết!

Phó giới chủ nháy mắt xuất hiện, trong lòng hắn hiểu rõ có Cửu Thiên Côn Bằng ở đây, hắn không cách nào lấy được bảo vật, hắn thật không biết bên cạnh Lục Lâm Thiên còn có một đầu linh thú khủng bố như thế, cho nên hiện tại hắn chỉ có thể bắt giữ Lục Lâm Thiên trước tiên.

Xuy lạp!

Linh hồn phân thân thứ hai xé mở không gian, nháy mắt đi tới trước người Lục Lâm Thiên, dù tốc độ của Hắc Vũ có nhanh hơn cũng không kịp cứu viện, đây đều nằm trong kế hoạch của phó giới chủ.

- Thiếu chủ cẩn thận!

Sắc mặt Hắc Vũ đại biến, cấp tốc vỗ cánh, lại bị lam ảnh đầu tiên ngăn cản, linh hồn dao động hùng hậu cuốn tới.

- Không xong!

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên không kịp phản ứng, không gian chung quanh đều bị phong tỏa, căn bản không thể đào thoát, trơ mắt nhìn mình một lần nữa rơi vào trong tay người kia.

- Tiểu tử, lần này không ai có thể cứu ngươi!

Phó giới chủ cười lạnh, thân ảnh hư ảo nháy mắt đi tới bên người Lục Lâm Thiên, lực lượng hùng hậu áp không giáng xuống.

Xuy!

Nhưng đúng ngay lúc này, ngay giữa không trung hiện lên khe không gian, một thanh âm băng sương đột nhiên truyền ra.

- Ngươi dám động tới hắn, ta sẽ cho ngươi tan thành mây khói!

Dứt lời, mười mấy thân ảnh trực tiếp xuyên qua khe không gian nhảy ra, một cỗ uy áp cực mạnh đột nhiên buông xuống.

Bị uy áp giáng xuống, công kích của phó giới chủ đột nhiên khựng lại, vẻ mặt tràn ngập kinh hãi, chân khí kia hoàn toàn áp chế hắn.

- Linh lão, giải quyết linh hồn phân thân của người này đi!

Từng thân ảnh xuất hiện, một thanh âm băng sương lại truyền ra, mang theo chân khí vô cùng cao quý.

- Một linh hồn thể cũng dám hung hăng càn quấy như thế, thật sự là chán sống rồi!

Lại một tiếng quát trầm thấp vang vọng quảng trường.

- Đáng chết...

Thân ảnh phó giới chủ vội vàng thối lui, cỗ khí tức kia làm cho hắn cực kỳ kiêng kỵ.

- Muốn dễ dàng rời đi như vậy sao, thực lực ngươi còn chưa đủ!

Tiếng quát trầm thấp vang lên, linh lực lan tràn xen lẫn uy áp thật lớn.

Chỉ nháy mắt linh hồn phân thân giống như bị chế trụ, thân thể run lên, vô luận là tốc độ hay khí thế đều trở nên hư nhược, cường giả giao thủ chỉ giây phút là quyết định sinh tử, ngay tiếp theo sau một đạo chưởng ấn sáng ngời rơi lên người của hắn.

- Phanh!

Một chưởng đánh tới, không gian bị chấn khai, dưới uy áp thật lớn mọi người chỉ nhìn thấy phó giới chủ bị một cỗ quang mang mạnh mẽ đánh trúng, ngay sau đó thân ảnh hắn mờ nhạt hư ảo vô cùng.

Thân thể hư ảo như gặp phải đòn nghiêm trọng bay ngược ra xa, cuối cùng hóa thành hư vô, hoàn toàn tiêu tán giữa không trung.

Đồng thời linh hồn phân thân đang giao thủ cùng Hắc Vũ chợt run lên, tựa hồ bị ảnh hưởng, nháy mắt đã bị thương.

- Cô!

Đồng thời đôi cánh Cửu Thiên Côn Bằng vỗ mạnh, cắt vỡ không gian, chỉ nháy mắt không gian chung quanh lam ảnh liền xuất hiện một đoàn hắc sắc cương khí.

- Đáng chết!

Phó giới chủ tựa hồ cảm nhận được điều gì, cấp tốc thối lui, nhưng không cách nào thoát thân, linh hồn lực ngưng tụ thành công kích khủng bố, mang theo lực đạo đáng sợ va chạm vào cương khí, nhưng không cách nào xé rách không gian.

- Không gian hủy diệt, chết đi!

Hắc Vũ hét lớn một tiếng, hai cánh vỗ mạnh, không gian phong tỏa nhất thời nổ tung, cả không gian phá nát, lộ ra động sâu tối đen thật lớn.

- Đồ khốn, ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi!

Linh hồn phân thân tuyệt vọng quát một tiếng, thân ảnh lập tức biến mất trong không gian.

- Uy lực thật khủng bố!

- Đây chính là công kích thiên phú Không Gian Hủy Diệt của Cửu Thiên Côn Bằng, uy lực thật quá kinh khủng!

Kình khí cuồng bạo nhanh chóng tiêu tán, linh hồn tàn lực biến mất, nhưng các cường giả vẫn còn rung động, thậm chí nhóm cường giả mới xuất hiện đều lộ vẻ kinh ngạc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua nhóm cường giả vừa đến, khi nhìn thấy thân ảnh uyển chuyển đi đầu, thân thể hắn giống như bị điện giật, ánh mắt biến thành ngây dại.

- Nữ tử thật đẹp quá!

Tử Yên cùng Đạm Thai Tuyết Vi đều than thở, nữ tử kia xinh đẹp làm cho mỹ nữ khuynh quốc khuynh thành như hai nàng cũng phải động dung.

- Đẹp, thật đẹp!

Giờ phút này Lam Thập Tam cũng rung động.

- Còn nhìn sao, nếu không biết ta thì ta đi vậy!

Thân ảnh mỹ nữ chợt lóe, nháy mắt rơi xuống trước người Lục Lâm Thiên, mỉm cười nói.

- Hình như huynh gầy hơn một chút, còn đen một ít, có phải không biết chiếu cố tốt chính mình hay không!

Nữ tử kiểm tra một lần, nhẹ giọng nói.

- Ta nhớ muội!

Nhìn thân ảnh tuyệt mỹ trước mắt, Lục Lâm Thiên lộ ý cười, thật lâu sau mới thốt lên ba chữ kia, đồng thời giang tay.

- Huynh nhớ muội lại không tới thăm muội, muội nghĩ huynh quên mất muội thì đúng hơn!

Nữ tử nói xong lại nhào vào trong lòng hắn, trên khuôn mặt lộ nụ cười thỏa mãn.

Khắp quảng trường hoàn toàn yên tĩnh, nhìn hai người đang ôm chặt nhau trên không trung, không ngừng suy đoán thân phận của họ.

Trong đám người, ánh mắt Đạm Thai Tuyết Vi cùng Tử Yên đều lộ ra một tia vắng vẻ.

Nhưng giờ phút này trong mười mấy thân ảnh đi cùng nữ tử có không ít ánh mắt mang theo địch ý nhìn Lục Lâm Thiên.

- Tiểu thư, tộc trưởng phái chúng ta tới đây là có chính sự cần làm, tiểu thư đi làm chính sự trước đi!

Đúng lúc này một hắc bào lão giả đi tới, lão giả khoảng sáu mươi tuổi, ánh mắt lãnh ý đảo qua Lục Lâm Thiên.

- Lâm Thiên, một lát chúng ta tiếp tục tán gẫu, muội thật vất vả mới khẩn cầu cha cho muội đi ra!

Nữ tử khẽ nói một câu, lập tức lui ra khỏi vòng tay Lục Lâm Thiên.

- Ân!

Lục Lâm Thiên buông nàng ra, nhưng vẫn ôm eo nàng, nói:

- Muội đừng nói với ta, muội phải lập tức rời khỏi đi!

- Tiểu tử, ngươi tốt nhất nên buông ra tiểu thư nhà ta, tiểu thư là vạn kim thân thể, làm sao cho phép ngươi khinh nhờn!

Lão giả lạnh lùng quát lớn.

- Cửu trưởng lão, ngươi nói chuyện nên chú ý một chút!

Nữ tử quay đầu lại, thần sắc lộ vẻ lãnh diễm cao ngạo nói.

- Không dám, nhưng ta thân là trưởng lão, không thể không giữ gìn danh dự Độc Cô gia, tiểu tử này làm sao xứng đôi với tiểu thư Độc Cô gia!

Lão giả trầm mặt nói.

- Chuyện của ta còn không cần ngươi quản, cửu trưởng lão, ngươi nên chú ý thân phận của mình!

Ánh mắt Độc Cô Cảnh Văn trầm xuống nói.

- Chuyện của đại tiểu thư chính là chuyện của Độc Cô gia, ta là cửu trưởng lão, tự nhiên phải xen vào, nếu đại tiểu thư có nghi vấn, có thể đi tìm trưởng lão đoàn trách cứ!

Chương 1836: Được quà gặp mặt

Lão giả cúi đầu thi lễ nói.

- Ngươi...

Ánh mắt Độc Cô Cảnh Văn hiện lên vẻ tức giận.

- Chuyện của Độc Cô gia, ngươi có thể quản, nhưng chuyện của bổn công tử, ngươi còn quản không được, cũng không tới lượt ngươi quản!

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói, hắn từng gặp qua lão giả này ở Vân Dương tông, hơn nữa từng bị nhục nhã, những năm nay hắn chưa từng lãng quên, Lục Lâm Thiên quan sát, hắn đã lên tới linh tôn nhị trọng, hẳn chỉ vừa đột phá không lâu.

- Tiểu tử, biết ngươi là linh Vũ song tu, Vũ giả ngũ hệ, thực lực tiến bộ không chậm, còn là người đứng đầu mười đại cường giả trẻ tuổi gì đó, chẳng qua ở trước mặt ta ngươi cái gì cũng không phải, không có tư cách kêu gào thứ gì, có chút thiên phú cao quý cũng không phải phàm phu các ngươi có thể vượt qua!

Cửu trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên lộ vẻ khinh thường.

- Ta cũng có thể nói cho ngươi biết, ở trước mặt ta ngươi cũng không có tư cách kêu gào, chỉ bằng ngươi còn chưa có tư cách này!

Lục Lâm Thiên trầm xuống, hôm nay mình làm sao cho phép lão gia hỏa này tiếp tục vũ nhục mình, chỉ là linh tôn nhị trọng mà thôi, làm sao đủ tư cách!

Nghe được lời nói của hắn, người của Độc Cô gia trầm mặt, có kinh ngạc, có nghi hoặc, hơn phân nửa là khinh thường.

- Ha ha...

Cửu trưởng lão giận quá thành cười.

- Tiểu tử, ngươi là tự mình giải quyết để giảm bớt tra tấn, hay bản tôn tự động thủ đem ngươi bằm thây vạn đoạn!

- Cửu trưởng lão, ngươi rất làm càn!

Ánh mắt Độc Cô Cảnh Văn âm hàn tới cực điểm, rít ra từng chữ:

- Cửu trưởng lão, có cần ta động thủ với ngươi thử xem hay không!

Hắc Vũ đã khôi phục hình người, đi tới sau lưng Lục Lâm Thiên, ánh mắt đảo qua cửu trưởng lão, nhìn thấy Lục Lâm Thiên cũng không phản ứng, nên không lên tiếng.

- Không dám!

Nhìn thấy sắc mặt của Độc Cô Cảnh Văn, cửu trưởng lão cúi đầu hành lễ nói, cũng không dám va chạm với nàng.

- Lâm Thiên là bằng hữu của ta, hôm nay ngươi nhất định phải xin lỗi Lâm Thiên, nếu không ta sẽ động thủ với ngươi!

Độc Cô Cảnh Văn lãnh nhược băng sương, đôi mắt nhìn chằm chằm cửu trưởng lão.

- Xin lỗi tiểu tử này, tiểu thư, ta làm không được, hắn còn không xứng!

Ánh mắt cửu trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên lộ lãnh ý cùng khinh thường.

- Vậy là do ngươi bức ta động thủ!

Ánh mắt Độc Cô Cảnh Văn trầm xuống, lực lượng vô hình lan tràn áp tới cửu trưởng lão, mà những người đứng phía xa thực lực thấp nhất thời linh hồn cảm thấy đau đớn, người của Độc Cô gia càng bị áp chế nhiều hơn nữa.

- Không dám!

Cửu trưởng lão cúi đầu nói, cỗ chân khí vô hình của Độc Cô Cảnh Văn trực tiếp đặt lên người của hắn, làm cho hắn cảm giác mình hoàn toàn bị áp chế.

- Linh tôn tam trọng!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, vừa rồi hắn còn chưa nhìn thấu cấp độ chân khí của Độc Cô Cảnh Văn, lúc này cảm giác được, trong lòng cực kỳ khiếp sợ.

- Nội tình gia tộc ẩn thế xác thực khủng bố, người bình thường căn bản không thể so sánh!

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm, tu vi Độc Cô Cảnh Văn tăng lên nhanh như vậy, tuyệt đối là nhờ nội tình của Độc Cô gia.

Giờ khắc này Lục Lâm Thiên cảm thấy trên người Độc Cô gia đều có một cỗ chân khí uy áp giai vị tồn tại, khí tức cực kỳ cường hãn, tựa hồ trực tiếp áp chế linh hồn, lại có chút tương tự cùng Mộc Hoàng khí của Bắc Cung gia tộc.

- Chẳng lẽ, cũng là một loại hoàng khí?

Trong lòng Lục Lâm Thiên vừa chuyển, có vẻ kiến thức của mình còn chưa đủ rộng rãi.

- Cửu trưởng lão, ngươi làm càn trước mặt tiểu thư, còn không nhanh giải thích!

Một thân ảnh đi tới bên cạnh Độc Cô Cảnh Văn, chính là lão nhân đã ra tay phá hủy linh hồn phân thân của phó giới chủ Linh Vũ giới, tuổi tác tựa hồ còn trẻ hơn cửu trưởng lão, lúc này nhìn qua giống như một lão nhân bình thường, nhưng đôi mắt cực kỳ hữu thần, ánh mắt hữu ý vô ý đảo qua trên người Lục Lâm Thiên, lại không nhìn ra thần sắc biến hóa.

- Linh tôn bát trọng!

Khóe mắt Lục Lâm Thiên lướt qua lão giả, lão giả nói ra một câu này cũng bao hàm thâm ý, chính là muốn cửu trưởng lão giải thích với Độc Cô Cảnh Văn mà không phải mình, ý tứ thế nào cũng có thể biết.

- Linh lão, ta muốn hắn xin lỗi Lâm Thiên!

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Cảnh Văn, thôi đi, cho dù có người muốn nói xin lỗi, ta cũng sẽ không tiếp nhận, ta làm người làm việc, mặc kệ tốt xấu đều sẽ trả lại gấp mười lần!

Khóe môi Lục Lâm Thiên lộ ý cười uể oải, mang theo tia tà khí.

- Lâm Thiên, nhưng mà... Xin lỗi!

Độc Cô Cảnh Văn nói, có chút khó xử, nàng cũng không muốn chứng kiến cảnh này, nàng luôn hiểu trong tộc luôn phản đối Lục Lâm Thiên.

- Chúng ta còn cần khách sáo sao!

Lục Lâm Thiên quan sát nữ tử trước mắt, vài năm nay nàng càng thêm xinh đẹp, vừa nhìn thấy cũng làm nhịp tim hắn đập nhanh không ngừng.

- Không sai, cho dù lão gia hỏa này xin lỗi lão đại, ta cũng không tiếp nhận, trừ phi phục lạy nhận sai thì còn được!

Một thân ảnh nho nhỏ nhảy ra.

- Sưu sưu...

Ánh mắt cường giả Độc Cô gia rơi lên người Tiểu Long, cảm giác khí tức trên người hắn, ánh mắt có vẻ cực kỳ nghi hoặc.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn Tiểu Long, trong lòng hiện lên cảm giác quen thuộc.

Tiểu Long bĩu môi, nói:

- Cảnh Văn tỷ, ngay cả ta mà ngươi cũng không biết sao!

- Ai nói ta không biết ngươi, ta chỉ là không nghĩ tới tiểu gia hỏa ngươi đã lớn như vậy.

Độc Cô Cảnh Văn vuốt đầu Tiểu Long, nói:

- Đã là thất giai hậu kỳ rồi, tu luyện không chậm, có nhớ ta hay không?

- Dĩ nhiên nhớ, ta cũng muốn ôm một cái!

Tiểu Long giang tay nói.

- Hì hì, tiểu tử kia!

Độc Cô Cảnh Văn ôm Tiểu Long cười nói.

- Được rồi, ngươi ôm cái gì!

Lục Lâm Thiên trừng mắt, ý tứ như muốn nói:

- Lão đại ngươi còn chưa ôm đủ đâu, ngươi xem náo nhiệt gì!

- Hừ!

Tiểu Long trừng mắt nhìn hắn.

- Ca ca, đây là Cảnh Văn tỷ sao, cũng xinh đẹp như Bạch Linh tỷ, Vô Song tỷ.

Lục Tâm Đồng đi tới gật đầu cười nói.

- Cảnh Văn, đây là...

Lục Lâm Thiên đang định giới thiệu, ánh mắt Độc Cô Cảnh Văn nhìn qua Lục Tâm Đồng, cười nói:

- Người bài danh thứ ba trong mười đại cường giả trẻ tuổi, linh vương trẻ tuổi nhất, là Lục Tâm Đồng muội muội đi!

Độc Cô Cảnh Văn cười nói.

- Cảnh Văn tỷ!

Lục Tâm Đồng bị thổi phồng, cười ngượng ngùng, nói:

- Nhưng vẫn kém hơn tỷ tỷ, tỷ đã là linh tôn!

- Muội còn nhỏ, căn cơ là quan trọng nhất, ta vội vàng ra cửa nên không mang theo quà gặp mặt, kiện hồn khí phòng ngự địa cấp này tặng cho muội, vật này xem như không tệ lắm, là do cường giả trong tộc ta luyện chế, có chút trợ giúp với linh hồn lực.

Độc Cô Cảnh Văn nói xong, hào quang chợt lóe, một Linh Khí hình cung điện xuất hiện trong lòng bàn tay.

- Di...

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, trong kiện Linh Khí cung điện kia có một cỗ khí tức làm linh hồn người bị áp chế, tựa hồ cực kỳ tương tự với cỗ khí tức quỷ dị trong Độc Cô gia tộc, có tác dụng áp chế linh hồn người khác.

- Đa tạ Cảnh Văn tỷ!

Sau thoáng lặng người, Lục Tâm Đồng nghe theo ý tứ của Lục Lâm Thiên đem Linh Khí thu vào trữ vật giới chỉ, làm không ít người đứng xa xa vô cùng hâm mộ.

Chương 1837: Ngươi làm ta sợ sao?

- Tiểu thư, đây chính là phủ đệ do đế giả viễn cổ lưu lại, chúng ta đi làm chính sự trước đi!

Linh lão lướt mắt nhìn xung quanh không gian, dừng lại nơi quảng trường, chăm chú quan sát không gian bị không gian dao động bao phủ.

- Được! Độc Cô Cảnh Văn khẽ gật đầu.

- Cảnh Văn, các vị tới mục đích là...?

Lục Lâm Thiên có dự cảm không tốt, người của Độc Cô gia tới nơi đây là vì không gian sư phụ Chí Thánh Đại Đế lưu lại, nhưng mục đích chính chỉ sợ là thân thể đế giả của sư phụ.

- Lâm Thiên, trong gia tộc muội vô ý biết được nơi này xuất hiện không gian viễn cổ, suy đoán có lẽ còn có hài cốt đế giả lưu lại, nếu là có phải lấy về.

Độc Cô Cảnh Văn tựa hồ biết tác dụng của hài cốt đế giả, mỉm cười nói.

Vào lúc này người của Độc Cô gia đã đi tới trước không gian dao động bao phủ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, không nghĩ tới ẩn thế gia tộc cũng đánh chủ ý với thân thể đế giả của sư phụ Chí Thánh Đại Đế, từ linh hồn ấn ký mà sư phụ lưu lại trong ấn đường, Lục Lâm Thiên biết bên trong không gian kia chính là thân thể của sư phụ lưu lại.

Người của Độc Cô gia nhìn không gian dao động trước mắt, tựa hồ cảm giác được điều gì nên cũng không dám tùy tiện tới gần, thân thể của đế giả lưu lại, chỉ sợ không dễ dàng bị người đoạt lấy.

- Có chút phiền phức!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua người của Độc Cô gia, tổng cộng là mười lăm người, nhiều tu vi Tôn cấp như vậy, chỉ sợ hắn không cách nào đối kháng.

- Ta đi xem!

Ngay lúc mọi người còn đang do dự đánh giá, cửu trưởng lão chậm rãi đi tới, dự định xem xét một phen.

- Dừng tay!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, thân thể của sư phụ sao có thể cho phép người khác nhúng chàm, mặc dù mình bái sư không lâu, nhưng nếu đã bái sư thì là sư phụ, huống chi sư phụ còn lưu không ít ưu đãi cho mình.

Ánh mắt mọi người không tự chủ được nhìn qua Độc Cô gia, nhưng họ lại không hề xem mọi người vào trong mắt, đột nhiên nghe được tiếng quát của Lục Lâm Thiên, liền nhìn về phía hắn.

- Tiểu tử, ngươi muốn tranh đoạt với Độc Cô gia?

Cửu trưởng lão vốn chướng mắt Lục Lâm Thiên, quay phắt lại, ánh mắt lạnh lẽo nhìn hắn, nếu không có Độc Cô Cảnh Văn, tuyệt đối đã lao tới động thủ.

- Lâm Thiên, huynh cũng muốn lấy vật trong không gian kia sao?

Độc Cô Cảnh Văn hỏi.

- Cảnh Văn, không phải ta muốn lấy vật trong đó, mà là hết thảy đồ vật nơi này đều là của ta!

Lục Lâm Thiên quay đầu nói, ánh mắt đảo qua cửu trưởng lão, nói:

- Đồ vật trong không gian này là của ta, ta còn cần tranh đoạt với các ngươi sao!

- Tiểu tử, vật trong không gian này đều là của ngươi, ngươi cũng không sợ gió lớn đau đầu lưỡi, ngươi có tư cách này sao?

Cửu trưởng lão khinh thường nói.

- Hiện tại ta cảnh cáo các người, nơi này là mộ địa của gia sư, ai dám nhúng chàm, ta tuyệt đối không buông tha!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói, ai cũng nghe ra là nói với Độc Cô gia.

- Mộ địa gia sư...

Nghe được lời nói của Lục Lâm Thiên, toàn trường thoáng lặng lẽ, trong mắt lộ kinh ngạc.

Thậm chí nhóm người Hắc Vũ cũng kinh ngạc, nhớ tới lời của Tiểu Long liền tin tưởng, nhưng vẫn cực kỳ nghi hoặc.

- Ha ha, ngươi cảm thấy được ta tin sao?

Cửu trưởng lão trầm mặc, đột nhiên cười to đầy vẻ châm chọc.

- Ngươi tin hay không, đối với ta mà nói không trọng yếu!

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn hắn, nói.

- Lâm Thiên, huynh nói là thật sao?

Độc Cô Cảnh Văn nhìn Lục Lâm Thiên hỏi, trong mắt lộ vẻ ngưng trọng, nơi đây nếu là mộ địa của sư phụ Lục Lâm Thiên, lần này gia tộc tới đây chỉ sợ phải xung đột với hắn, lần này nàng ra ngoài dự định xử lý xong chuyện tại Đông Hải sẽ tới Cổ Vực một chuyến, nhưng không nghĩ tới gặp được hắn ở đây.

- Cảnh Văn tỷ, nơi này đương nhiên là mộ địa của sư phụ lão đại!

Tiểu Long nói.

- Chỉ sợ là tiểu tử ngươi muốn đoạt bảo vật đi, lời nói không đáng tin như vậy cũng nói được, mặc kệ ngươi nói gì, ta có thể nói cho ngươi biết đồ vật nơi này là của Độc Cô gia tộc, ta xem ai dám đánh chủ ý!

Cửu trưởng lão lạnh nhạt nói, Lục Lâm Thiên luôn xem thường hắn, hắn chỉ hận không thể xé nát Lục Lâm Thiên, nhưng vì có tiểu thư ở đây, hắn đành phải nhẫn nhịn xuống.

Dứt lời, cửu trưởng lão lại bước về phía trước, vừa sắp tiếp cận không gian dao động bao phủ không gian bên trong.

- Thân thể gia sư vốn đã sớm bố trí cấm chế, ai dám đυ.ng vào thì cả không gian nháy mắt liền sụp đổ, ai cũng không thoát chết, ngươi chết không sao cả, ngươi muốn người của Độc Cô gia chôn cùng thì cứ đi thử xem!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói.

Lời của hắn vừa nói ra, sắc mặt mọi người đại biến, không ai biết hắn nói thật hay giả, nhưng nếu là sự thật thì hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

Bước chân cửu trưởng lão không tự chủ liền thu hồi, do dự bất định.

- Tiểu tử, ngươi làm ta sợ sao?

Cửu trưởng lão lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên.

- Không sợ chết thì ngươi đi vào, ta không sao cả, lôi kéo người của Độc Cô gia cùng chết, ta cũng không thiệt thòi!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, đoán chắc cửu trưởng lão không dám đi vào, ai cũng sợ chết, thực lực càng cao càng sợ hãi.

Sắc mặt cửu trưởng lão run rẩy lên, nhưng không nói được lời nào.

- Người của Độc Cô gia nhân cơ hội muốn cướp bảo vật, ta xem nên thu liễm một chút đi, nếu làm phiền hà mọi người, đừng khiến mọi người nổi giận!

Thiên Địa các Hỏa Vân Tôn Giả nói.

- Độc Cô gia tộc làm việc, còn chưa tới lượt Thiên Địa các nhiều lời!

Cửu trưởng lão đảo qua Hỏa Vân Tôn Giả nói, tựa hồ đem cơn tức giận đổ lên người hắn.

- Độc Cô gia thật uy phong, nhưng đừng quên trên đời này còn có Bắc Cung gia tộc, không chỉ có Độc Cô gia, huống chi Độc Cô gia tuy mạnh, nhưng Nhật Sát các cũng không phải quả hồng mềm!

Phong Linh Tôn Giả nói, ẩn thế gia tộc vô cùng cường hãn, nhưng Nhật Sát các cũng không phải kẻ hiền lành.

- Nếu có người khi dễ tới Đông Hải, Tinh Ngục các cũng không đồng ý!

- Thiên Vân đảo cũng sẽ không mặc kệ!

- Càn Hiên đảo cũng là một phần tử của Đông Hải!

Tuy Hai Các Hai Đảo không phải đồng khí liên chi, nhưng nếu đối phó thế lực bên ngoài họ cũng sẽ cùng lên tiếng, bằng không chỉ sợ Đông Hải sẽ bị người xen vào.

Người của Độc Cô gia nhíu mày, ánh mắt Linh lão chợt biến hóa, Hai Các Hai Đảo lại có thêm Thiên Địa các, nội tình của năm thế lực lớn này Độc Cô gia cũng có hiểu biết.

- Chẳng lẽ các ngươi muốn khiêu chiến Độc Cô gia, buồn cười!

Ánh mắt cửu trưởng lão trầm xuống, cười lạnh nói.

- Nếu có người muốn khi dễ tới cửa, vậy phải trả giá thật nhiều!

Vạn Linh Tôn Giả trầm giọng nói.

Khóe môi Lục Lâm Thiên lộ nụ cười lạnh, đây chính là kết quả mà hắn muốn nhìn thấy, ánh mắt trầm xuống đi về hướng không gian dao động bao phủ.

- Tiểu tử, ngươi đứng lại!

Trong mắt cửu trưởng lão lộ lãnh ý lên tiếng ngăn cản, không cho Lục Lâm Thiên tới gần.

- Nếu ngươi không sợ chết, vậy ngươi đi vào là được!

Lục Lâm Thiên khoanh tay trước ngực, đưa mắt nhìn cửu trưởng lão, ánh mắt lộ lãnh ý.

Chương 1838: Hỗn trướng mắng ngươi

- Độc Cô gia tự nhiên sẽ cởi bỏ cấm chế đi vào, ngươi lui ra sau đi!

Cửu trưởng lão trầm giọng nói.

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng cửu trưởng lão, lạnh nhạt nói:

- Nếu ta nhất định muốn vào thì sao?

- Vậy có bản lĩnh đi qua thân thể của ta đi, chỉ sợ ngươi không dám, nếu ngươi xông qua được, hôm nay Độc Cô gia không ngăn cản ngươi, nếu không dám thì cút ngay cho ta, đừng dựa vào tiểu thư bảo vệ ngươi!

Cửu trưởng lão châm chọc nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, khóe môi hiện lên lãnh ý, nhớ tới lời vũ nhục năm xưa ở Vân Dương tông, lúc này lão gia hỏa kia liên tục châm chọc khinh thường, hắn không thể nhịn được nữa, cũng không cần tiếp tục nhẫn nhịn.

- Kiệt kiệt, sớm biết ngươi không dám, vậy cút ngay cho ta, không biết tự lượng sức mình, cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, cũng không tát nướ© ŧıểʋ tự nhìn xem, tuy rằng hiện tại ngươi là linh vương, còn là linh Vũ song tu, nhưng ở trước mặt bản tôn ngươi chỉ là con kiến, không khác ngày trước chút nào!

Cửu trưởng lão nhìn thấy ánh mắt của Lục Lâm Thiên luôn bất định, thầm nghĩ hắn không dám, nếu mình nhân cơ hội đánh chết hắn, tiểu thư cũng không làm gì được chính mình.

- Cửu trưởng lão, ngươi thật sự làm càn...

Độc Cô Cảnh Văn tức giận, lời còn chưa dứt đã bị Lục Lâm Thiên cắt đứt.

- Cảnh Văn, muội không cần quản, giao cho ta là được!

Lục Lâm Thiên nói.

Hắn tiến lên một bước, nói:

- Mở miệng một tiếng Độc Cô gia, nếu dứt bỏ Độc Cô gia ngươi ở trong mắt ta, cái gì cũng không phải, một con kiến mà thôi, có lẽ chỉ là một con kiến lớn một chút, ngươi là muốn một mình động thủ hay là muốn toàn bộ người của Độc Cô gia cùng tiến lên đây?

Dứt lời sát ý bộc phát, khiến cả không gian đều băng lạnh lên, lãnh ý làm cường giả Độc Cô gia không khỏi biến hóa.

- Tiểu tử, đủ hung hăng càn quấy, đối phó con kiến như ngươi, ngươi cảm thấy được cần toàn bộ người của Độc Cô gia sao, hôm nay ta sẽ cho ngươi biết ai mới là con kiến!

Trong lòng cửu trưởng lão sửng sốt, nhưng lời của Lục Lâm Thiên hoàn toàn chọc giận hắn.

- Chư vị ở đây đều nghe được chứ, chỉ một mình hắn ra tay mà thôi, không biết nói chuyện có giữ lời hay không?

Thanh âm Lục Lâm Thiên quanh quẩn khắp quảng trường.

- Chúng ta đều nghe được!

Thanh âm Lạc Kiến Hồng quanh quẩn cả quảng trường, Lục Lâm Thiên đối chiến với Vũ tôn nhị trọng, trong lòng Lạc Kiến Hồng rất rõ ràng, căn bản không có bao nhiêu vấn đề, bởi vì Lục Lâm Thiên đã sớm đánh chết không ít Tôn cấp trước đó.

- Lục Lâm Thiên, đánh chết con mẹ hắn, đừng tưởng rằng Độc Cô gia thì giỏi lắm, Lam Thập Tam này ủng hộ ngươi!

Thanh âm Lam Thập Tam vang vọng.

- Lục chưởng môn, xử lý hắn!

- Chúng ta cũng nghe được, Lục chưởng môn, làm con mẹ hắn!

- Độc Cô gia là cái gì, không nghe nói qua, bất quá Lục chưởng môn, ta ủng hộ ngươi, làm chết hắn!

- Lục chưởng môn, giết chết hắn...

Trong đám người xa xa vang lên tiếng reo hò, có lẽ bởi vì mọi người không quen nhìn dáng vẻ hung hăng càn quấy của cửu trưởng lão, hoặc là vì mọi người đang tranh đoạt bảo vật, đột nhiên có siêu cấp thế lực nhúng tay, vì vậy dẫn tới lòng căm thù của mọi người.

Mọi người hò hét, đại bộ phận đều là tán tu, lời nói thô lỗ, làm sắc mặt cường giả Độc Cô gia nhục nhã, thật không nghĩ tới Lục Lâm Thiên lại có lực kêu gọi như thế.

- Hừ, một đám vô tri không biết sống chết!

Nhìn thấy phản ứng của mọi người, cửu trưởng lão lạnh lùng nói.

- Bình thường những kẻ nói người khác vô tri, thường thường chính bản thân hắn mới là kẻ vô tri!

Lục Lâm Thiên cười lạnh nói, giờ phút này hắn cực kỳ chán ghét lão gia hỏa kia.

- Tiểu tử, ngươi nói ai vô tri!

Lục Lâm Thiên liên tục va chạm làm sắc mặt cửu trưởng lão xanh mét, ánh mắt âm trầm nhìn hắn, trong mắt hiện lên sát ý.

- Hừ!

Tia sát ý không tránh khỏi ánh mắt Lục Lâm Thiên, ngay lập tức hắn nhìn thẳng đối phương, trong đôi mắt thâm thúy cũng tràn đầy sát ý, sát khí càng lúc càng nồng nặc.

- Cửu trưởng lão, ngươi muốn làm cái gì!

Độc Cô Cảnh Văn không nhịn được tức giận quát.

- Tiểu thư, là tiểu tử này muốn khiêu chiến ta, ngươi cũng nhìn thấy!

Cửu trưởng lão không dám lãnh đạm, cúi đầu hành lễ nói.

- Tiểu thư, Lục Lâm Thiên chỉ là luận bàn với cửu trưởng lão, ngươi cứ để họ luận bàn là được, huống chi việc này quan hệ tới đồ vật trong không gian, cửu trưởng lão chỉ là suy nghĩ cho gia tộc, tiểu thư cứ yên tâm đi, cửu trưởng lão tự có chừng mực, sẽ không giết Lục Lâm Thiên.

Linh lão nói, ánh mắt nhìn qua cửu trưởng lão:

- Cửu trưởng lão, ngươi hẳn là có chừng mực đi!

- Tiểu thư yên tâm đi, ta sẽ lưu tính mạng hắn!

Cửu trưởng lão đáp.

- Cảnh Văn tỷ, ngươi không cần lo lắng!

Tiểu Long đi tới trước người Độc Cô Cảnh Văn nói, chỉ là Tôn cấp nhị trọng mà thôi, lão đại muốn đối phó cũng không gặp vấn đề gì khó khăn.

- Tiểu tử, xem thể diện của tiểu thư, ta sẽ lưu ngươi một mạng, nhưng giao thủ khó tránh khỏi tử vong, nếu hiện tại ngươi dập đầu lạy ta ba lạy, đáp ứng không dây dưa tiểu thư nhà ta, ta sẽ tha ngươi thế nào?

Cửu trưởng lão châm chọc nói.

- Ngươi vĩnh viễn không đủ tư cách!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói.

Lục Lâm Thiên lấy ra viên đan dược nuốt vào, cường giả Nhật Sát các nhíu mày, họ nhận ra đó là Khởi Tử Hồi Xuân đan của Nhật Sát các, tu vi dưới Tôn cấp ngũ trọng sử dụng có thể lập tức khôi phục đỉnh phong.

Năng lượng đan dược tiến vào đan điền khí hải, lập tức đập vào trung ương, đột nhiên bành trướng nổ tung.

Phanh!

Khí tức nổ tung, từ trong bụng Lục Lâm Thiên truyền ra thanh âm trầm đυ.c, năng lượng khuếch tán, trực tiếp hóa thành chân khí tinh thuần tràn ngập trong đan điền khí hải, nhất thời Lục Lâm Thiên cảm giác chân khí của mình đã khôi phục lại đỉnh núi.

- Khởi Tử Hồi Xuân đan, thật sự là khủng bố a!

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, thật sự rung động, đây tuyệt đối là bảo vật, nếu hắn có phương thuốc luyện chế đại quy mô, sẽ phát tài lớn, nhưng cũng chỉ là ngẫm lại mà thôi, phương thuốc như vậy Nhật Sát các làm sao truyền ra ngoài.

- Còn nhỏ tuổi đã là Vũ vương cửu trọng!

Chỉ nháy mắt linh lực cùng chân khí của Lục Lâm Thiên thay đổi, sắc mặt người của Độc Cô gia đều biến hóa.

- Hừ, linh Vũ song tu, Vũ giả toàn hệ, ở trước mặt ta ngươi cũng như trước kia, có chút chênh lệch thiên phú ngươi vĩnh viễn không thể bù lại!

Cửu trưởng lão lạnh lùng nói, bước tới một bước, chân khí hùng hậu thổi quét, nháy mắt bao phủ cả quảng trường.

- Ở trước mặt ta, không có bất kỳ chênh lệch nào không thể vượt qua!

Chân khí bộc phát, hai cỗ khí tức va chạm trên không trung, trong không gian phát ra tiếng vang răng rắc, không gian dao động đều bị chấn khai.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, thủ ấn kết xuất, chân khí run lên, một cỗ chân khí cuồng mãnh tràn ra, năng lượng thổ hệ mạnh mẽ hội tụ.

Ca ca...

Cơ hồ cùng một thời gian, mặt đất dưới chân Lục Lâm Thiên chợt nứt nẻ, từng khe nứt thật lớn lập tức vỡ ra.

- Đáng chết!

Cùng một thời gian, cửu trưởng lão tựa hồ cảm nhận được điều gì, nhất thời mắng to một tiếng, thân ảnh phóng lên cao.

Chương 1839: Trong vòng một

Cùng lúc đó ngay chỗ hắn vừa đứng xuất hiện hố sâu cực lớn, cả quảng trường ầm ầm chao đảo giống như động đất, ngay tiếp theo vô số tàn ảnh bay ra, chỉ nháy mắt vô số cước ấn giống như đóa hoa nở rộ, mang theo vô số quang ảnh phóng lên cao, đem không gian chung quanh cửu trưởng lão bao vây bên trong.

Hưu hưu...

Mỗi cước ảnh đều xé rách không gian dao động, xu thế hội tụ như cơn bão thổi quét, năng lượng khủng bố chấn vỡ không gian dao động, hung hăng oanh thẳng vào không gian chung quanh cửu trưởng lão.

Oanh oanh oanh!

Tốc độ quá nhanh, mỗi cước ảnh rơi xuống bám theo thanh âm xé gió nổ bạo, kình phong đáng sợ không ngừng thổi quét.

Oanh!

Không gian phạm vi hơn ngàn thước hỗn loạn, nứt toác từng khúc, cả không gian đều không ngừng chao đảo.

- Di!

Lục Lâm Thiên thi triển vũ kỹ địa cấp, cường giả Độc Cô gia tự nhiên cảm giác được bất phàm, lực công kích cực kỳ quỷ dị, rõ ràng là tu vi Vũ vương cửu trọng hơn nữa mới đột phá chưa bao lâu, nhưng lực công kích làm người ta kinh ngạc, Vũ giả ngũ hệ chẳng lẽ có thể vượt qua ranh giới giữa Vũ vương cùng Tôn cấp hay sao?

Độc Cô Cảnh Văn nhíu mày, lực công kích như thế tuyệt đối không kém hơn Tôn cấp, nàng đột nhiên cảm giác mình đã lo lắng quá nhiều, Lục Lâm Thiên tuyệt đối không phải người không biết suy nghĩ, nếu không nắm chắc làm sao dễ dàng ra tay.

- Đáng chết, phá cho bản tôn!

Trong không gian hỗn loạn, cửu trưởng lão cũng không nghĩ tới vũ kỹ của Lục Lâm Thiên quỷ dị như thế, càng không nghĩ tới lực công kích không kém hơn Vũ tôn nhất trọng.

Oanh oanh oanh...

Cửu trưởng lão kết xuất thủ ấn, từng đạo chưởng ấn bay ra, lực phá hủy cuồng mãnh hủy diệt cả phiến không gian, kình khí thổi quét ngập trời.

Xuy xuy...

Khi cửu trưởng lão xuất hiện, bộ dáng có chút chật vật, thân là linh giả muốn cận chiến thật sự là yếu hạng, lúc này Lục Lâm Thiên công kích như tia chớp, lực công kích không kém gì Vũ tôn nhất trọng, làm cho hắn gần như không thể bình tĩnh đối chiến.

- Đồ khốn, lại dám đánh lén!

Cửu trưởng lão chật vật bay ra, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, ngay từ đầu bị một Vũ vương bức bách khó xem như thế, trong lòng tức giận ngập trời.

- Hỗn trướng mắng ai?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, cả giận nói.

- Hỗn trướng mắng ngươi!

Cửu trưởng lão gầm lên một tiếng, buột miệng nói.

- Không ngờ là hỗn trướng mắng ta, bỏ đi!

Lục Lâm Thiên tà tà cười lạnh, hoàng mang chợt lóe, khởi động Thanh Linh khải giáp.

- Ha ha...

Nghe được lời nói của hai người, mọi người chợt phục hồi lại tinh thần, nhất thời cười vang, không nghĩ tới cửu trưởng lão kia bị Lục Lâm Thiên dụ vào tròng, lại tự mắng bản thân mình.

- Hỗn đản, ta sẽ cho ngươi hối hận!

Cửu trưởng lão phẫn nộ tới cực hạn.

- Hỗn đản mắng ai?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt hỏi.

- Hỗn đản mắng...

Nói tới bên miệng, cửu trưởng lão chợt nín bặt, giận dữ tới cực điểm.

- Ha ha...

Mọi người cười vang, không khỏi thầm than Lục Lâm Thiên thật sự quá giảo hoạt.

- Lục Lâm Thiên thật hung hăng càn quấy, dám trêu chọc người của Độc Cô gia, chỉ sợ vị cửu trưởng lão kia đang giận điên lên!

Lam Thập Tam cười nói.

- Lâm Thiên lão đệ đang cố ý chọc giận vị kia, cuộc chiến của cường giả, bất kỳ một điều gì ảnh hưởng cũng sẽ tạo nên kết cục cuối cùng, không nghĩ tới định lực của người Độc Cô gia không có gì đặc biệt!

Lạc Kiến Hồng nói.

- Cũng chỉ có một người như vậy mà thôi, những người khác của Độc Cô gia thật không tầm thường!

Tử Yên nói, lúc này các cường giả Độc Cô gia nhìn cửu trưởng lão có chút chật vật, nhưng sắc mặt chỉ có chút biến hóa, không có động tĩnh gì, định lực như vậy cũng biết được tâm cảnh của họ.

- Ẩn thế gia tộc đều cực kỳ cường hãn!

Đạm Thai Tuyết Vi nhíu mày, ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên.

- Hô...

- Tiểu tử, trong vòng một chiêu, ta sẽ cho ngươi biết tay!

Lúc này cửu trưởng lão chợt thở sâu, nháy mắt đã khôi phục bình tĩnh, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên, quanh thân tràn ngập hàn ý, trong mắt lóe tinh mang.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, hắn cố ý chọc giận cửu trưởng lão, chỉ muốn người kia bị ảnh hưởng, nhưng không nghĩ tới hắn có thể tỉnh táo lại, liền nói:

- Ta chờ một chiêu của ngươi!

- Tiểu tử, hiện tại ngươi hối hận cũng không còn cơ hội!

Ánh mắt cửu trưởng lão lạnh như băng, thân ảnh run lên, không gian dao động bị ngăn cách tản ra, chân khí vỡ áp không gian làm lòng người run rẩy.

Lục Lâm Thiên có thể cảm ứng được cửu trưởng lão đã khóa chặt mình lại rồi, một khi ra tay, chỉ sợ sẽ là công kích cuồng mãnh như dời non lấp bể.

- Trong vòng một chiêu lại có thể làm gì ta, đừng nói là một chiêu, mười chiêu cũng không được, hôm nay ta sẽ cho ngươi biết dù ngươi là Tôn cấp nhị trọng cũng không có tư cách cậy già lên mặt trước mặt bổn công tử!

- Ngao...

Dứt lời, một thanh âm long ngâm truyền ra, Huyết Lục xuất hiện, sát khí tràn ngập.

- Hảo đao!

Mọi người từng kiến thức qua thanh đao này, không biết đã có bao nhiêu vương cấp bị nó chém giết.

- Hôm nay ta sẽ dùng Huyết Lục động thủ với ngươi, xem như nể mặt Cảnh Văn, nếu không ngươi còn chưa xứng với Huyết Lục!

Lục Lâm Thiên chỉ thẳng vào cửu trưởng lão, thanh âm càn quấy bá đạo, nhất thời năng lượng phong hệ hội tụ, cuồng phong bắt đầu gào thét.

- Vũ vương cửu trọng, không nghĩ tới có thể động tới thiên địa năng lượng tới mức này, thật sự khó tin!

Một ít người hiểu biết tự nhủ.

- Lục Lâm Thiên đang ngưng tụ vũ kỹ cao cấp gì a?

- Chẳng lẽ là cần ngưng tụ... Nhanh như vậy đã tu luyện thành công sao?

Ánh mắt Liêu trưởng lão Nhật Sát các lóe tinh quang, tựa hồ đã nghĩ ra điều gì.

- Tiểu tử, có chút chênh lệnh không phải là ngươi có thể vượt qua!

Cửu trưởng lão không khỏi rung động, lập tức ngăn chặn bất an, chân khí khởi động, một cỗ lực lượng khuếch tán.

Xuy xuy!

Chân khí vô hình lan tràn, những người tu vi thấp đều cảm giác linh hồn đau đớn.

- Uy áp của Độc Cô gia, đây là chỗ dựa của ẩn thế gia tộc!

Vạn Linh Tôn Giả cùng những cường giả khác đều lui ra phía sau, đây là chỗ dựa của ẩn thế gia tộc, thế lực bên ngoài căn bản không thể vượt qua.

Lúc này uy áp cũng làm đại hồn anh trong đầu Lục Lâm Thiên run rẩy lên, sát khí thao thiên bao vây nhưng cũng không thể ngăn cản uy áp, tiểu hồn anh càng thêm uể oải, lại có cảm giác như muốn phủ phục, điều này khiến cho năng lượng phong hệ đều bị ảnh hưởng thật lớn.

Cảm giác được khí tức Lục Lâm Thiên biến hóa, cửu trưởng lão cười lạnh, uy áp vô hình càng bao phủ trên người Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử, ta đã nói rồi, ngươi không biết tự lượng sức mình, đây là chênh lệch!

Cửu trưởng lão cười lạnh, khinh thường nhìn Lục Lâm Thiên.

- Đáng chết, uy áp này làm sao mạnh như vậy!

- Ông!

Nhưng đúng ngay lúc này kim sắc tiểu đao cảm giác được tiểu hồn anh uể oải, thân đao rung lên, kim mang đột nhiên tán phát.

Nhất thời Lục Lâm Thiên cảm giác như gặp được mặt trời chói chang, toàn thân vô cùng ấm áp, hết thảy cảm giác khó chịu đã hoàn toàn biến mất.

- Di!

Giờ phút này Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy kinh ngạc, không nghĩ tới kim sắc tiểu đao lại không hề sợ hãi chân khí uy áp kia, hoàn toàn không bị chút ảnh hưởng.

Chương 1840: Linh dương diệt không

- Đây là chênh lệch mà ngươi nói sao, tựa hồ chẳng có gì ghê gớm cả!

Chân khí Lục Lâm Thiên lại tiêu thăng, đồng thời năng lượng phong hệ tiếp tục hội tụ.

- Sao lại thế này!

Biến hóa làm cửu trưởng lão nghi hoặc, tại sao lại có người giãy thoát khỏi uy áp thiên phú của Độc Cô gia?

- Hừ, ta đã nói chỉ một chiêu đã đủ cho ngươi biến thành con kiến!

Ánh mắt cửu trưởng lão trầm xuống, thủ ấn kết xuất, một cỗ năng lượng quỷ dị lập tức xuất hiện.

Tiếp theo sau linh hồn lực tràn ra, bạch quang ngưng tụ, hình thành một vòng tròn cực lớn, giống như một vầng mặt trời chói mắt làm người không thể nhìn thẳng, linh hồn chân khí gào thét mang theo khí tức khủng bố tới cực hạn.

Linh hồn chân khí lan tràn, người có thực lực thấp đã té ngã dưới đất, đau đớn run rẩy, sắc mặt trở nên dữ tợn.

- Không tốt, lại thi triển Linh Dương Diệt Không!

Ánh mắt Độc Cô Cảnh Văn đại biến, không nghĩ tới cửu trưởng lão thi triển ra linh kỹ khủng bố này, đây chính là linh kỹ trực tiếp công kích linh hồn, dù ở Độc Cô gia cũng không phải người nào đều có thể tu luyện.

- Linh Dương Diệt Không!

Trong mắt cửu trưởng lão bắn ra hàn mang, trong lòng nổi lên sát ý, cho dù không giết được tiểu tử này, nhưng có thể hủy diệt hắn, sau này hắn không còn tư cách kêu gào trước mặt của mình.

Chỉ nháy mắt cương khí thật lớn đã đi tới trước người Lục Lâm Thiên, vặn vẹo cả phiến không gian, trực tiếp vỡ áp xuống, khóe môi Lục Lâm Thiên đột nhiên hiện lên nụ cười tà khí.

Oanh long long!

Cương khí vỡ áp xuống, nháy mắt áp vỡ không gian nứt vụn thành từng khúc, đập thẳng lên người Lục Lâm Thiên, cương khí nhất thời nổ tung, lập tức lộ ra một động sâu không gian thâm thúy.

- Lâm Thiên!

Độc Cô Cảnh Văn nhìn thấy linh hồn công kích giáng xuống, làm trái tim của nàng dâng lên tận cổ họng, Lâm Thiên có thể đối kháng được linh hồn công kích này sao, hắn chỉ mới đạt tới Vũ vương cửu trọng mà thôi!

Đạm Thai Tuyết Vi, Tử Yên cùng nhóm người Hắc Vũ đều siết chặt nắm tay, khẩn trương tới mức vô cùng căng thẳng.

Giờ khắc này bên trong không gian hỗn loạn phá nát, Lục Lâm Thiên đã bị linh hồn công kích bao vây, nhưng hắn không hề có chút lo lắng gì, tùy tiện cho công kích va chạm thẳng tới.

Linh hồn lực nháy mắt xuyên vào trong đầu, kim sắc tiểu đao bộc phát kim mang chói mắt, nháy mắt đã hấp thu toàn bộ công kích, không chút sợ hãi.

Hô hô!

Vào lúc này giống như tìm được nơi phát tiết, linh hồn công kích cuồn cuộn tràn tới, từng đợt từng đợt như sóng lớn hung hăng đánh lên người Lục Lâm Thiên.

Hết thảy công kích đều bị kim sắc tiểu đao cắn nuốt, vì vậy cả không gian càng thêm hỗn loạn.

Oanh oanh oanh!

Linh hồn lực cuồng bạo trút xuống, không gian không ngừng nổ tung, lực lượng khủng bố nhất thời thổi quét.

- Tiểu tử này chết chắc rồi!

Nhìn không gian hỗn loạn, cửu trưởng lão cười lạnh, linh hồn công kích như thế hắn thật sự không chút nương tay, cho dù có mặt tiểu thư hắn cũng không hề quan tâm, hắn muốn đánh chết người, có ai làm gì được hắn.

Cường giả Độc Cô gia vẫn nhìn chăm chú vào không gian hỗn loạn phía trước, không hề có chút phản ứng.

- Hô hô...

Linh hồn lực tạo thành không gian nứt vụn, trên thực tế chuyện chỉ xảy ra trong nháy mắt, khi mọi chuyện sắp sửa kết thúc, mọi người đều nhìn chằm chằm lên không trung, ai cũng biết thực lực Lục Lâm Thiên cao minh, nhưng nhìn thấy linh hồn công kích khủng bố đều vô cùng lo lắng, không biết Lục Lâm Thiên có khả năng đối kháng hay không.

Khi phong ba hoàn toàn bình ổn, trong ánh mắt khẩn trương của mọi người, chỉ giây lát đã biến thành ngây dại.

Trong ánh mắt mấy trăm cường giả, rõ ràng nhìn thấy được thân hình bao phủ hoàng mang vẫn nhẹ nhàng lăng không đứng thẳng, khóe môi hiện nụ cười tà khí làm lòng người rét lạnh.

Chung quanh thân ảnh kia lại tản ra hào quang màu trắng vô hình, huyết đao chậm rãi xuất hiện, năng lượng phong hệ càng thêm phiêu dật, thậm chí không gian xung quanh đều biến thành vặn vẹo.

Chỉ tích tắc thân ảnh chợt động, huyết sắc đao mang vung lên, vẽ ra một vòng tròn cực lớn trên không trung, không gian lập tức biến thành cương khí đường kính vài trăm thước, bên cạnh cương khí hiện ra khe không gian tối đen, vừa lúc bao vây cửu trưởng lão bên trong.

- Một chiêu đã qua, ngươi không còn tư cách kêu gào trước mặt của ta!

Tiếng cười lớn truyền ra, huyết đao lại vung lên, đao mang lưu chuyển, không gian dao động, tốc độ nhìn qua thật thong thả nhưng đã nhanh tới cực hạn, lưu loát lướt qua từng đường cong huyền ảo quỷ dị, tựa như vẽ ra bí văn, nếu có người nhìn thấy rõ sẽ nhìn ra được huyết đao đã đánh ra bảy đao.

Đao mang cuối cùng lướt qua, Huyết Lục trở nên huyền ảo, một tiếng hét to như sấm sét vang lên, hoàn toàn bùng nổ:

- Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm!

Lời vừa dứt, không gian bị cắt vỡ, huyết sắc đao mang bao trùm trời đất mang theo thanh âm nổ bạo bén nhọn chói tai, tràn ngập khắp cả không gian, những nơi huyết sắc quang mang đi qua, cả không gian đột nhiên nổ tung, lúc này cửu trưởng lão mới cảm giác được khủng bố, sắc mặt ngưng trọng tới cực điểm.

Mà giờ phút này mọi người mới biết được thực lực của Lục Lâm Thiên lại khủng bố tới mức này.

- Không nghĩ tới Vũ vương cửu trọng lại có thể luyện thành Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm, cắt vỡ không gian, đã sắp tiếp cận đại thành rồi!

Vạn Linh Tôn Giả cùng Thiên Kiếm Tôn Giả nhìn chằm chằm không gian phía trước, bọn họ nhận ra Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm, lúc này uy lực khi Lục Lâm Thiên thi triển thật sự vô cùng khủng bố, chiêu thức tuyệt đẹp, lực lượng bá đạo sắc bén, phối hợp cùng hảo đao, chính là kết hợp hoàn mỹ, có thể đem vũ kỹ tu luyện tới trình độ này, trong Nhật Sát các cũng không có được bao người.

Đao mang cắt vỡ không gian, dù là cường giả Độc Cô gia cũng trở nên ngưng trọng, vũ kỹ địa cấp trung giai uy lực rất dọa người, chỉ là Vũ vương cửu trọng lại có thực lực biến thái tới như thế.

Hưu hưu...

Trong không gian hỗn loạn, đao mang bao trùm trời đất, mang theo quy luật quỷ dị đặc thù, cắt vỡ khe không gian, khe không gian cấp tốc lan tràn, đao mang đi qua, hết thảy đều hóa thành mảnh nhỏ.

Xuy!

Cửu trưởng lão vô cùng chật vật bố trí một đạo cương khí phòng ngự quanh thân, trong mắt lộ vẻ kinh hãi.

Oanh long long!

Không gian phá hủy, cường quang chói mắt bộc phát, rốt cục không chịu nổi năng lượng khủng bố, đột nhiên nổ vang một tiếng như sấm sét, mang theo kình khí phong bạo khủng bố tới cực hạn, thổi quét khắp cả không gian, gây ra chấn động khắp nơi!

Không gian hình tròn vài trăm thước chỉ nháy mắt đã bị cắt nát, lực phá hoại đáng sợ làm khuôn mặt mọi người đều kinh hãi, họ thật khó thể tưởng tượng công kích đáng sợ như thế, nếu đổi lại là họ thật sự không vài người có thể đối kháng.

Khi kình khí cuồng bạo biến mất, thân ảnh cửu trưởng lão xuất hiện trên không trung, quanh thân hiện lên một vầng hào quang trong suốt, trên người mặc một bộ bạch sắc khải giáp lan tràn chân khí hùng hậu, có thể nhìn ra là hồn khí phòng ngự địa cấp.

Giữa không trung, ánh mắt cửu trưởng lão nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, tràn ngập kinh hãi.

- Không có việc gì sao...

Chương 1841: Chà đạp cửu trưởng lão

Mọi người kinh ngạc, lực công kích khủng bố như thế, chẳng lẽ cửu trưởng lão không có chút ảnh hưởng nào sao, thật không khả năng!

Ngay lúc này giữa không trung truyền ra thanh âm răng rắc, mọi người nhìn lên, đồng loạt nhíu mày.

- Ca ca...

Cương khí chung quanh cửu trưởng lão lộ ra khe nứt, lập tức hỏng mất, ngay sau đó bạch sắc khải giáp đột nhiên ảm đạm, xuất hiện bảy vết nứt thật sâu, nhưng vẫn chưa hoàn toàn phá nát.

- Thật mạnh, hồn khí địa cấp cũng bị phá vỡ!

Nhìn thấy một màn này, mọi người không khỏi rung động.

- Phốc...

Sắc mặt cửu trưởng lão nháy mắt trắng bệch, phun ra một ngụm máu tươi.

Hiện tại chỉ có cửu trưởng lão mới biết rõ trong lòng mình chấn kinh như thế nào, hắn đã bại, chỉ trong một chiêu, giờ phút này hắn không cách nào thừa nhận, không có khả năng, đây chỉ là ảo giác!

Nhưng thương thế trong người nói cho hắn biết, đây là sự thật, lúc này trong cơ thể huyết khí cuồn cuộn, ngũ tạng lục phủ bị chấn động kịch liệt, nếu không phải có được khải giáp phòng ngự, vừa rồi hắn đã bị đánh chết, lực công kích kia thật sự quá mạnh mẽ, mạnh tới mức hắn không thể đối kháng.

Trên mặt Lục Lâm Thiên lộ ý cười làm lòng người rét lạnh, nháy mắt thân ảnh hắn biến mất giữa không trung.

- Không tốt!

Cửu trưởng lão giật mình, vội vàng thi triển không gian lực thoát ra.

- Trốn không thoát đâu, Tôn cấp nắm giữ không gian lực trong tay, vậy trước phá không gian của ta rồi nói sau!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên nháy mắt xuất hiện, hoàng mang bao phủ, năng lượng thổ hệ tràn ngập, vừa lúc đem không gian dao động bị cửu trưởng lão bức xé bao vây bên trong, trong nháy mắt cửu trưởng lão cũng bị ngăn cản.

- Tử Vong Phong Bạo!

- Trọng Thủy Kết Giới!

- Đại Địa Vô Ảnh Cước!

- Tê Thiên Liệt Địa Trảo!

- Chân Linh Cấm Không Chưởng!

- Chu Tước Huyền Vũ quyết!

Đồng thời thủ ấn liên tục ngưng tụ vẽ ra từng đạo tàn ảnh oanh kích thẳng tới trước, kình khí khủng bố bao trùm thổi quét, đủ loại công kích thuộc tính trực tiếp bay ra, phối hợp chân khí vô cùng hùng hồn quả thật chẳng khác gì hạ bút thành văn, đều có được lực lượng đối kháng Vũ tôn nhất trọng, thậm chí là Vũ tôn nhất trọng đỉnh.

- Đây là thiên phú của Vũ giả ngũ hệ sao!

- Oanh!

Kình phong thổi quét, không gian hỗn loạn, không gian dao động nứt toác từng khúc, chấn động run rẩy.

- Lục Lâm Thiên biết được bao nhiêu vũ kỹ địa cấp, không ngờ có thể liên tục thuấn phát!

- Đều là vũ kỹ địa cấp a, uy lực chỉ sợ đủ đánh chết Vũ tôn nhất trọng bình thường!

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, Lục Lâm Thiên thật sự quá mức khủng bố.

- Tiểu tử này lại dùng chiêu đó!

Ánh mắt Tiêu trưởng lão Nhật Sát các đầy vẻ bực tức, lúc trước hắn từng nếm không ít đau khổ kiểu phát chiêu này, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Xuy!

Không gian khôi phục, một thân ảnh bị chấn bay, tựa như cầm điểu bị gãy cánh, nặng nề rơi xuống đất.

Oanh long long...

Chỉ nháy mắt thân ảnh đập xuống đất, lực đạo đáng sợ khiến quảng trường cứng rắn lại bị nện ra một hố sâu, đá vụn văng tung tóe.

- Đại Địa Nộ Hống!

Một thân ảnh lao xuống, một quyền nặng nề đập xuống mặt đất, mặt đất nứt nẻ, từng khe nứt lan tràn, thân ảnh trong hố sâu lại giống như bị lực xung kích nện trúng, nhất thời bị chấn bay lên không.

- Tiểu tử, đủ rồi, dừng tay!

Linh lão nhất thời lao thẳng lên không.

- Độc Cô gia đã nói đơn đả độc đấu, sao vậy, muốn xa luân chiến sao?

Lời của Hắc Vũ vừa vang lên, thân ảnh đã lao ra, lập tức thi triển

Họa Địa Vi Lao, ngăn cản Linh lão ở bên ngoài.

Oanh!

Sắc mặt Linh lão trầm xuống, một chưởng đánh tới, nặng nề dừng trên không gian bích chưởng, cũng không cách nào phá hủy.

- Ha ha, đây là Tôn cấp nhị trọng của Độc Cô gia sao, ta đã sớm nói, ở trước mặt ta ngươi chỉ là một con kiến hơi lớn một chút mà thôi, hôm nay nể mặt Cảnh Văn tha cho ngươi một mạng, ngày sau nhìn thấy ta tốt hơn đi đường vòng đi!

Đồng thời trên không trung truyền ra tiếng cười to, Lục Lâm Thiên đánh ra một đạo quyền ấn, hung hăng nện vào lên người cửu trưởng lão mới bị đánh văng lên trời, một quyền đánh thẳng vào ngực của hắn.

Phanh!

Một quyền nện xuống, khải giáp bị đánh ra một vết sâu, cự lực xuyên qua khải giáp.

Oanh long...

Thân ảnh cửu trưởng lão lại nện xuống quảng trường, lực đạo đáng sợ giống như động đất.

Phốc!

Từ trên bầu trời cửu trưởng lão liên tục phun máu, dù có hồn khí phòng ngự địa cấp hắn cũng không cách nào chịu đựng nổi lực công kích khủng bố như thế.

Kình khí tiêu tán, toàn trường lặng ngắt như tờ, chuyện trước mắt làm cho mọi người rung động thật sâu, đặc biệt là người trong đại thế lực, một mình chà đạp trưởng lão Độc Cô gia, còn có chuyện gì so với chuyện này càng thêm rung động, chỉ sợ trong toàn đại lục cũng chỉ có Lục Lâm Thiên dám làm như thế.

- Xuy...

Giờ phút này sau vài lần công kích Linh lão mới thoát khỏi Họa Địa Vi Lao của Hắc Vũ, nhìn cửu trưởng lão đầy vết máu nằm trong hố sâu, ánh mắt Linh lão lóe ra, cố nén cảm xúc.

- Đệ tử khấu kiến sư phụ!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe, xuất hiện ngay bên ngoài không gian dao động phong tỏa, quỳ xuống đất hành đại lễ, không ai nhìn thấy từ trong mi tâm hắn có một cỗ hào quang chợt lóe rồi biến mất.

Xuy!

Cùng một thời gian bên trong không gian dao động hiện lên một lỗ hổng, thân ảnh Lục Lâm Thiên bị hút vào bên trong, nháy mắt biến mất không còn nhìn thấy.

- Di...

Mọi người nhìn chằm chằm, dùng tâm thần quan sát nhưng không có biện pháp nào.

Sưu sưu...

Cơ hồ cùng một lúc, cường giả Độc Cô gia nháy mắt lao tới.

- Không ai được đi vào, nếu không đừng trách ta không khách khí!

Thân ảnh Hắc Vũ như quỷ quái xuất hiện phía trước, lại đánh ra Họa Địa Vi Lao ngăn cản mọi người.

- Để ta đối phó linh thú này, các ngươi mau vào đi!

Linh lão quát lớn, thủ ấn biến hóa, linh lực ngập trời bạo tuôn, ngưng tụ thành tiêm trùy khổng lồ va chạm vào không gian bích chướng, đây tựa hồ là một kích toàn lực của hắn, không gia bích chướng lập tức bắn ra quang mang chói mắt.

Ca ca!

Một kích toàn lực lập tức phá hủy không gian bích chướng của Hắc Vũ, hơn mười cường giả Độc Cô gia lao thẳng tới không gian dao động phía trước.

- Tránh ra cho ta!

Bàn Hủy cùng Bàn Vân hét lớn, thân ảnh nháy mắt lao tới ngăn cản trước mặt, trong tay đánh ra một quyền hung hăng đập thẳng vào hai cường giả Độc Cô gia, quyền ấn tản ra hoàng mang chói mắt, không gian dao động nứt vụn từng khúc.

- Lui về!

Giờ phút này ngay cả Long Linh cũng nhảy ra triển khai công kích.

- Hừ!

Nhóm cường giả Thánh Linh giáo đồng loạt lao ra thi triển công kích.

- Độc Cô gia thì có thể càn quấy sao!

Các cường giả các thế lực lớn nhìn nhau, lập tức nhảy tới, hơn mười Tôn cấp nháy mắt ngăn cản phía trước.

Oanh oanh!

Trong nháy mắt vô số lực lượng va chạm lẫn nhau, giữa không trung run lên, từng thân ảnh lập tức tách ra.

Mười mấy Tôn cấp của Độc Cô gia, người có thực lực mạnh nhất là Linh lão đã có Hắc Vũ đối kháng, mà linh hồn uy áp tựa hồ gây ảnh hưởng tới hắn, đồng thời những cường giả khác của Độc Cô gia có hai người thực lực Tôn cấp ngũ trọng cùng lục trọng, nhưng lại bị Tập Hạo Nhiên cùng Nguyễn Lượng Hành ra tay ngăn cản.

Chương 1842: Thân thể đế giả

Trong chiến trường hỗn loạn, theo nhân số người của các thế lực lớn liên thủ cũng ưu thế hơn nhiều, Tôn cấp của Thánh Linh giáo cùng Phi Linh môn cộng lại chỉ vượt hơn mười người, mà Tôn cấp của các thế lực lớn lại có tới mấy chục người.

- Ai dám ngăn cản Độc Cô gia, phải nghĩ kỹ hậu quả!

Ánh mắt Linh lão trầm xuống, lần này bị đông đảo cường giả Tôn cấp vây công, người của Độc Cô gia cũng không cách nào đánh tan.

- Hậu quả, chẳng lẽ tên nằm dưới hố sâu kia chính là hậu quả sao, đừng dùng Độc Cô gia dọa nạt người, chẳng lẽ chỉ một Độc Cô gia còn có thể một tay che trời hay sao?

Nguyễn Thượng Hành quát lớn, ánh mắt lướt qua cửu trưởng lão dưới hố, giáo chủ tiến vào không gian dao động kia, nói không chừng sẽ lấy được ưu đãi, không cho phép người tới quấy rầy.

- Độc Cô gia tính cái gì, không nghe nói qua!

Xa giữa không trung không ít người ồn ào kêu lên, không ít tán tu Tôn cấp đều nhắm vào Độc Cô gia, bởi vì họ thật sự căm tức thái độ của nhóm người này.

- Dừng tay!

Một tiếng hô truyền ra, Độc Cô Cảnh Văn hiện thân, nhíu mày nói:

- Mọi người lui ra phía sau, chúng ta không nhúng tay vào việc này!

- Tiểu thư, nhưng mục đích của chúng ta chính là thân thể đế giả, ngươi nên biết trọng bảo như thế chúng ta nhất định phải lấy được!

Ánh mắt Linh lão chớp động, thân thể đế giả có thể là nguyên năng của đế giả, thật trọng yếu với Độc Cô gia, dù với thiên phú của họ muốn đột phá đế cấp cũng vô cùng khó khăn.

- Ta biết, nhưng thân thể đế giả là sư phụ của Lâm Thiên, chẳng lẽ Độc Cô gia muốn cướp đồ vật của người khác sao, mặt mũi chúng ta đặt ở nơi nào!

Độc Cô Cảnh Văn trầm giọng nói, ánh mắt nhìn vào không gian dao động phía trước, nàng làm sao có thể tranh đoạt với Lâm Thiên, huống chi đây là sư phụ của hắn, dù làm trái với gia tộc nàng cũng muốn thử xem một lần.

- Tiểu thư, nhưng mà...

Linh lão còn định nói chuyện, thanh âm Tiểu Long chợt truyền tới.

- Không gian này chính là do sư phụ lão đại lưu lại, các ngươi tranh cái rắm, chỉ có linh hồn ấn ký lưu trên người lão đại mới có thể đi vào bên trong, người ngoài tiến vào cả không gian lập tức sụp đổ, toàn bộ mọi người đều chết, các ngươi chết không sao cả, đừng làm phiền hà người khác!

Ánh mắt Tiểu Long đảo qua Độc Cô gia, bực tức nói.

Đại bộ phận cường giả có mặt đều đã tin tưởng Lục Lâm Thiên là đệ tử của vị cường giả viễn cổ kia, vừa rồi nhìn thấy Lục Lâm Thiên hành đại lễ xong liền tiến vào bên trong, như vây đủ chứng minh hết thảy, mà hàm ý trong chuyện này cũng đủ làm không ít người bắt đầu thầm cân nhắc.

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong một không gian, nơi này là một đại sảnh cung điện không lớn lắm, trên mặt đá phong cách cổ xưa, lúc này có một thân thể đang ngồi khoanh chân.

Thân thể kia vô cùng sống động, mặc dù khoanh chân ngồi nhưng có thể nhìn ra thân hình cao ngất, đôi mắt nhắm lại, vô hình mang theo khí thế kình thiên, mái tóc màu bạc xõa vai, mang theo khí tức tang thương già nua.

Khắp chung quanh tràn ngập không gian dao động, nhìn vào liền có cảm giác như thời không rối loạn.

- Đệ tử bái kiến sư phụ!

Lục Lâm Thiên lại hành lễ, hắn đã gặp qua hư ảnh tàn hồn của sư phụ, vì vậy cũng biết không nhìn lầm người.

Mặc dù hắn vừa bái sư, nhưng thái độ cực kỳ cung kính, sư phụ này chính là cường giả đế cấp, hắn cung kính dập đầu ba cái, ngay lúc định đứng dậy thì trên sàn nhà đột nhiên tản ra quang mang nhàn nhạt, một dòng chữ hiện trên mặt đất.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc quan sát, trên mặt đá viết:

- Lúc này còn có lòng cung kính, đủ thấy là người nhân hiếu, ngươi đã trải qua khảo nghiệm, chính thức trở thành đệ tử thân truyền của bổn đế!

- Sư phụ thật quá gian hoạt đi!

Nhìn thấy dòng chữ, Lục Lâm Thiên chợt sửng sốt, thầm nghĩ còn muốn mình dập đầu ba lần, nếu không thật không biết sẽ xúc động tới cấm chế nào khác.

Xuy!

Ngay lúc này dòng chữ chợt biến đổi.

- Đồ nhi, mang thi thể vi sư đi, trong một canh giờ phải rời khỏi không gian, bên phải quảng trường có thông đạo an toàn, nhớ lấy phải rời đi trong vòng một canh giờ, đi tới chỗ an toàn tuyệt đối hãy tiếp tục nhận lấy Đế Giả Chi Nguyên cùng truyền thừa của vi sư!

Dòng chữ đột nhiên biến mất không còn bóng dáng.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, vị sư phụ này thật gian hoạt, mình tựa hồ luôn bị nắm mũi dẫn đi, nhưng tốc độ hắn cũng không chậm, sau thoáng do dự, tử kim sắc quang mang chợt lóe, hắn trực tiếp đem thân thể sư phụ thu vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, thu vào trữ vật giới chỉ tựa hồ có chút không tôn kính, mà thu vào Tử Lôi Huyền Đỉnh thì tốt hơn, lại an toàn.

Ở bên ngoài mọi người còn đang đối chọi gay gắt, sắc mặt cường giả Độc Cô gia thật khó xem vô cùng.

Xuy!

Không gian dao động nháy mắt hỏng mất, năng lượng tán loạn, mọi người đưa mắt nhìn qua, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện trước mặt bọn họ.

- Thiếu chủ, thế nào?

Hắc Vũ truyền âm.

Lục Lâm Thiên mỉm cười gật đầu, ý bảo hết thảy không có vấn đề.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đi ra, trong không gian đã không còn vật gì khác, mọi người đều hiểu rõ chỉ sợ thân thể đế giả đã nằm trong tay hắn, cường giả Độc Cô gia đều có chút nôn nóng bất định.

- Lục Lâm Thiên, đem thân thể đế giả giao cho chúng ta đi, nếu là sư phụ ngươi, chúng ta tuyệt đối sẽ không khinh nhờn, chỉ kiểm tra là được rồi, như thế nào?

Linh lão nhìn Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt có chút nhu hòa, thời gian nhanh như vậy Lục Lâm Thiên hẳn chưa đạt được Đế Giả Chi Nguyên, có lẽ tiểu tử kia cũng không biết đó là vật gì, chỉ cần lấy được thân thể, âm thầm lấy đi Đế Giả Chi Nguyên, sau đó trả thân thể lại cho hắn là được, tuy thân thể cũng là trọng bảo, nhưng đem ra so sánh vẫn không bằng Đế Giả Chi Nguyên.

Người của Độc Cô gia chẳng lẽ luôn nghĩ người khác là kẻ ngu sao, Lục Lâm Thiên nghĩ thầm, lập tức nhìn Linh lão cười nói:

- Cho dù ta ngu ngốc, không phải, cho dù ta đồng ý, chỉ sợ là không thể, gia sư không lưu thân thể đế giả gì, trong không gian không có gì cả, chỉ sợ không cách nào giao ra được.

Nói đùa sao, chỉ cần mọi người không tận mắt nhìn thấy thì hắn nhất quyết không thừa nhận, dù họ đều biết đồ vật nằm trên người mình, nhưng chỉ cần không thấy thì không đại biểu được điều gì.

Bởi vì hắn hiểu thật rõ ràng, nếu mọi người xác định thân thể đế giả nằm trong tay hắn, người đánh chủ ý tuyệt không ít, thậm chí sẽ không từ bất cứ thủ đoạn nào, nhưng nếu chỉ là suy đoán thì một khi chưa nắm chắc cũng sẽ do dự, tỷ như Vô Tự Thiên Thư, một khi chỉ là suy đoán thì hậu quả sẽ khác hẳn.

Vừa nghe được lời nói của Lục Lâm Thiên, cũng như suy nghĩ của hắn, mọi người liền ồ lên.

Chỉ có một mình Lục Lâm Thiên tiến vào không gian kia, nếu không phải hắn chiếm được thì còn ai vào đây, nhưng không ai ngờ hắn lại nói trắng là không có, trong lòng mọi người thậm chí dao động, chẳng lẽ không gian kia thật sự không có thân thể đế giả hay sao?

Chương 1843: Lâm Thiên phân bảo

- Lục Lâm Thiên, ngươi cảm thấy được ta sẽ tin sao?

Linh lão nhíu mày nhìn Lục Lâm Thiên, rõ ràng là biết hắn đang nói dối.

- Ngươi tin hay không đối với ta cũng không trọng yếu, ta chỉ nói lời thật mà thôi.

Khóe môi Lục Lâm Thiên hiện ý cười thản nhiên, phỏng chừng hắn lại tiếp tục đắc tội thêm một cỗ thế lực, còn là thế lực lớn, nhưng tên đã lên dây không thể không phát, hiện tại hắn chỉ có thể thừa nhận, nhưng nếu không cần thiết cũng không nên ồn ào căng thẳng quá mức.

- Lục Lâm Thiên, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi!

Cửu trưởng lão được người dìu dắt, dữ tợn nhìn Lục Lâm Thiên quát, thần sắc uể oải, thật lâu mới hồi phục tinh thần, đả kích này là lần đầu tiên kể từ khi hắn sinh ra.

- Ngươi cảm thấy ngươi xứng sao, đừng quên, vừa rồi là ta tha cho ngươi!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, ánh mắt cực kỳ sắc bén, trong lòng hắn không phải không muốn giết chết người này, nhưng chỉ sợ làm lớn chuyện, bởi vì người kia là người Độc Cô gia, huống chi còn có Cảnh Văn ở giữa.

- Được rồi, việc này Độc Cô gia sẽ không nhúng tay!

Độc Cô Cảnh Văn trầm giọng nói.

- Tiểu thư, gia chủ phân phó...

- Linh lão, việc này ta sẽ nói với cha ta, bất cứ chuyện gì đều do ta phụ trách!

Độc Cô Cảnh Văn đáp, trong mắt lạnh lùng, nàng tự nhiên hiểu rõ tâm tư của mấy trưởng lão này.

- Dạ, tiểu thư!

Linh lão khẽ đáp, ánh mắt người Độc Cô gia rơi lên người Lục Lâm Thiên, bọn hắn cũng hiểu được hiện tại lực ngưng tụ của tiểu tử này không nhỏ, bọn hắn cũng không thể làm gì, nếu liều mạng cũng chỉ lưỡng bại câu thương.

- Lâm Thiên, huynh không sao chứ?

Độc Cô Cảnh Văn đi tới, vẻ mặt xin lỗi, trưởng lão gia tộc mâu thuẫn với Lục Lâm Thiên, nàng hoàn toàn không muốn nhìn thấy.

- Huynh không sao!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hiểu rõ nỗi khổ tâm của nàng.

- Lục lão đệ, ngươi không có việc gì là tốt rồi!

Nhóm người Lạc Kiến Hồng đều đi tới, cười nói.

- Đúng rồi, Lạc lão ca, ngươi nhận lấy đi!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thủ ấn kết xuất, ba đạo quang mang xuất hiện trong tay, sau đó đưa qua cho Lạc Kiến Hồng.

- Hai kiện Linh Khí địa cấp, đây là...

Lạc Kiến Hồng nhíu mày, đây chính là hai kiện Linh Khí địa cấp, ngoài ra còn có một hộp ngọc, vừa mở ra Lạc Kiến Hồng liền kinh ngạc:

- Diễn Linh thiên quả!

Mọi người kinh ngạc, ba kiện đồ vật này chính là bảo vật, giá trị không tưởng, đủ làm cường giả Tôn cấp tranh đoạt chém giết.

- Kỷ đảo chủ, Ô Các chủ, tâm ý nho nhỏ, mời nhận lấy đi!

Lục Lâm Thiên đánh ra sáu đạo quang mang đưa qua cho Kim Sí vương cùng Hắc Linh vương.

Hai người tiếp nhận, đều là hai kiện Linh Khí địa cấp cùng một Diễn Linh thiên quả, sắc mặt họ lập tức đại biến.

- Lam Thập Tam, ngươi nhận lấy đi!

Lục Lâm Thiên lại tung ra ba vật đưa cho Lam Thập Tam, cũng là hai Linh Khí cùng một thiên quả.

- Quân bang chủ, Hàn lâu chủ, Dạ cốc chủ, một chút tâm ý, chư vị nhận lấy đi!

Hiện tại chỉ có Thiên Vân đảo còn chưa được hắn tặng vật, thậm chí Thiên Ưng lâu cùng Tiêu Diêu bang đều có lễ vật, sắc mặt cường giả Thiên Vân đảo đã có biến hóa.

Dù sao cường giả Thiên Vân đảo cũng biết lúc trước bọn hắn nhằm vào Lục Lâm Thiên, từng ra tay qua, cho dù Lục Lâm Thiên không tặng ưu đãi cho họ thì họ cũng không làm được gì, mà nếu ai cũng có chỉ riêng Thiên Vân đảo không có, xem như mặt mũi mất lớn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua người Thiên Vân đảo, thần sắc của họ đều rơi vào mắt hắn.

- Tuyết Vi cô nương, một chút tâm ý mong đừng ghét bỏ!

Ánh mắt dừng lại trên người Đạm Thai Tuyết Vi, Lục Lâm Thiên mỉm cười đưa qua hai kiện Linh Khí cùng một Diễn Linh thiên quả, Đạm Thai Tuyết Vi luôn nghĩ cách hòa hảo quan hệ giữa hắn cùng Thiên Vân đảo, hắn có thể nhìn ra, huống chi Đoan Mộc gia tộc còn ở lại Lưu Tô đảo, cần có Thiên Vân đảo chiếu cố, Lục Lâm Thiên cũng không muốn làm cương quan hệ.

- Đa tạ Lục chưởng môn, ta sẽ không khách khí!

Đạm Thai Tuyết Vi mỉm cười, cũng không khách sáo, trong lòng thầm thở ra một hơi. Người của Thiên Vân đảo nhìn thấy một màn này đều thầm thoải mái, ít nhất bảo tồn được mặt mũi Thiên Vân đảo, bằng không ai cũng có chỉ riêng họ không có, sẽ khó thể xuống đài.

- Tử Yên cô nương, đây là tặng cho ngươi, tâm ý nho nhỏ xin h ãy nhận cho!

Lục Lâm Thiên đưa một trữ vật giới chỉ cho Tử Yên, bên trong có một Diễn Linh thiên quả, giao riêng cho nàng hắn cũng băn khoăn, nói thế nào Thiên Địa các vẫn luôn lấy lòng hắn, một Diễn Linh thiên quả nói không chừng sẽ phát ra không ít tác dụng, hắn cũng không thể mãi gây thù hằn, luôn phải mượn sức đồng minh mới được, tỷ như lần này có đồng minh thật hữu dụng, ít nhiều đều nhờ họ tương trợ.

Tử Yên thoáng lặng người, lập tức lộ ra ý cười, thu trữ vật giới chỉ trong tay, vừa nhìn vào liền biết là Diễn Linh thiên quả, trong lòng khẩn trương nói không ra lời.

- Vật trọng yếu như thế sao hắn lại giao riêng cho ta!

Đôi mắt Tử Yên thất thần, điều này đại biểu cái gì, chẳng lẽ... Trong nhất thời nội tâm nàng hỗn loạn, có chút bối rối.

- Lạc lão ca, đây là lễ vật cấp cho Lạc cô nương, phiền toái Lạc lão ca đưa cho nàng!

Lục Lâm Thiên lại đưa một trữ vật giới chỉ cho Lạc Kiến Hồng.

Lạc Kiến Hồng tiếp nhận, sau đó sửng sốt, ánh mắt biến đổi, bên trong có một kiện Linh Khí địa cấp cùng ba Diễn Linh thiên quả.

- Lục lão đệ, ta đại biểu Dĩnh nhi đa tạ!

Lạc Kiến Hồng ôm quyền thi lễ, tự nhiên hiểu được mặc dù Lục Lâm Thiên nói tặng lễ vật cho Dĩnh nhi, trên thực tế là giao cho Nhật Sát các, so sánh với những sơn môn khác, Nhật Sát các có thêm một kiện Linh Khí cùng ba Diễn Linh thiên quả, đủ đại biểu Nhật Sát các có trọng lượng nặng nhất trong lòng Lục Lâm Thiên, trong lòng Lạc Kiến Hồng cũng cảm thán, mình thật không nhìn lầm người, Nhật Sát các cũng không nhìn lầm người, hết thảy những gì bọn họ đã làm Lục Lâm Thiên đều ghi nhớ trong lòng, không quên hồi báo.

- Lạc lão ca khách khí!

Lục Lâm Thiên gật đầu cười, ánh mắt hai người tiếp xúc đều hiểu được lời cần nói.

- Tập lão, Nguyễn lão, các ngươi lấy về đi!

Lục Lâm Thiên giao hai trữ vật giới chỉ cho hai người, bên trong có mười lăm Diễn Linh thiên quả, ba kiện Linh Khí địa cấp, tổng cộng là ba mươi Diễn Linh thiên quả cùng sáu kiện Linh Khí địa cấp, có được số thiên quả này, tu vi vương cấp trong Thánh Linh giáo sẽ có thể rất nhanh đột phá.

Tập Hạo Nhiên cùng Nguyễn Thượng Hành cung kính thu hồi trữ vật giới chỉ.

Chương 1844: Rời khỏi

Các cường giả Tôn cấp thế lực lớn đều lộ nụ cười, xem như lần này mọi người không đứng sai đội ngũ, Lục Lâm Thiên có thể đành lòng bỏ nhiều bảo vật như vậy, thật sự là không tệ, nếu đổi lại là họ chỉ sợ luyến tiếc tặng cho người khác, huống chi còn có Diễn Linh thiên quả.

- Trên người tiểu tử này làm sao có nhiều Diễn Linh thiên quả như vậy!

Mọi người xoay chuyển ánh mắt, Diễn Linh thiên quả là thiên tài địa bảo cực kỳ hiếm thấy, điều kiện sinh trưởng cực kỳ hà khắc, ít nhất phải là địa phương Linh Khí tràn đầy chưa từng có bóng người xuất hiện suốt ba vạn năm, mà từ lúc kết quả cho tới lúc chín tới ít nhất phải cần năm ngàn năm thời gian.

Về phần tác dụng thật sự làm người điên cuồng, có thể tăng cường lĩnh ngộ, đề cao tâm cảnh, tăng cơ hội đột phá Tôn cấp tới bảy thành, nghe đồn đãi dù là Tôn cấp sử dụng cũng có hiệu quả lớn lao.

Từ vương cấp đột phá Tôn cấp giống như cá chép vượt long môn, có thể vượt qua chỉ đếm trên đầu ngón tay, có bảy thành cơ hội đã đủ làm vương cấp điên cuồng.

Loại bảo vật như Diễn Linh thiên quả, nói không động tâm là không khả năng, chỉ có thể gặp mà không thể cầu, nhưng Lục Lâm Thiên một lần lại tặng ra nhiều như vậy, thật sự làm người kinh ngạc líu lưỡi, mọi người đều đang suy đoán rốt cục Lục Lâm Thiên đã lấy được cơ duyên gì lại có nhiều Diễn Linh thiên quả như thế, nghiêm khắc mà nói giá trị của thiên quả chỉ sợ không kém hơn Linh Khí địa cấp chút nào.

Lúc này có người vui mừng, có kinh ngạc, càng nhiều chính là thất vọng, những tán tu cùng thế lực nhất lưu khác không có giao tình gì với Lục Lâm Thiên, thậm chí còn vây công hắn, Lục Lâm Thiên còn chưa tới nỗi phá sản như vậy, đồng ý phân bảo cho bọn họ.

- Chư vị!

Thần sắc của các tán tu đều rơi vào trong mắt Lục Lâm Thiên, ánh mắt hắn đảo qua nói:

- Nếu chư vị muốn gia nhập Phi Linh môn, bản nhân thật hoan nghênh, cường giả Tôn cấp gia nhập Phi Linh môn, mỗi người một kiện Linh Khí địa cấp, thân là tôn sứ hộ môn, chỗ tốt sẽ không tưởng được, tu vi vương cấp sẽ có nhiều ưu đãi, Phi Linh môn sẽ cho chư vị cơ hội đột phá Tôn cấp nhiều hơn.

Nói tới đây Lục Lâm Thiên hữu ý vô ý lấy ra một Diễn Linh thiên quả, ý tứ thật rõ ràng, gia nhập Phi Linh môn sẽ có được một thiên quả.

- Nhưng nếu muốn gia nhập thì phải nghĩ thông suốt, nếu nghĩ lừa ưu đãi thì ta có thể nói thẳng, ta tuyệt không buông tha, cho nên nếu gia nhập nhất định phải thật tâm, cứ suy nghĩ kỹ, tùy thời có thể đi Cổ Vực tìm ta, ta lúc nào cũng hoan nghênh.

Có Linh Khí địa cấp làm thưởng, Lục Lâm Thiên không tin sẽ không có tán tu sẽ không động tâm, nếu có thể mời chào cường giả Tôn cấp, thực lực Phi Linh môn sẽ gia tăng không ít. Nghe được lời của hắn, không ít cường giả tán tu động tâm, sự hấp dẫn của Diễn Linh thiên quả cùng Linh Khí địa cấp thật không nhỏ, thậm chí cường giả thế lực nhất lưu cũng cảm thấy nóng mắt, ưu đãi như vậy sơn môn của họ cũng không có được a!

- Tiểu tử này, chưa thấy ai kéo người gia nhập kiểu như vậy!

Cường giả các thế lực lớn nhíu mày bất đắc dĩ, dưới hấp dẫn như thế, cường giả Tôn cấp thì không dám nói, nhưng vương cấp không động tâm mới lạ.

- Oanh long long...

Cả không gian đột nhiên lay động kịch liệt, tựa như động đất, lập tức liền biến mất.

- Làm sao vậy...

Mọi người đánh giá chung quanh, nghi hoặc kêu lên.

- Không xong, thiếu chút nữa quên!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, sư phụ có dặn dò hắn trước đó, yêu cầu trong một canh giờ phải rời khỏi không gian này, nếu không nó sẽ hỏng mất.

- Chư vị, không gian sắp sụp đổ, phỏng chừng trong nửa canh giờ phải rời khỏi, bằng không sẽ bị chôn sống ở đây!

Lục Lâm Thiên lớn tiếng quát.

- Cái gì, nửa canh giờ làm sao ra ngoài, khi tiến vào phải dùng hơn mười ngày thời gian!

- Làm sao bây giờ?

...

- Lâm Thiên, huynh biết làm sao ra ngoài đi?

Độc Cô Cảnh Văn hỏi.

- Ân!

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp, quay đầu nhìn mọi người:

- Mọi người đi theo ta, chúng ta mau rời khỏi đây!

- Đợi một chút!

Lục Lâm Thiên nhìn một ít thi thể vương cấp cùng Tôn cấp còn hoàn chỉnh trên quảng trường, đây chính là tài liệu luyện chế khôi lỗi rất tốt, không thể lãng phí, nếu mình vất vả luyện chế đều là giá trị bất phàm.

Lục Lâm Thiên ra dấu, người của Thánh Linh giáo đồng thời ra tay thu thập những thi thể còn đầy đủ trên mặt đất.

- Chúng ta đi!

Không bao lâu sau Lục Lâm Thiên lao nhanh ra khỏi quảng trường, tìm được một cửa đá, nơi này có bố trí cấm chế.

- Khai!

Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, nháy mắt mở ra cấm chế.

Hô hô...

Trước cửa đá khổng lồ phảng phất như có cỗ năng lượng ngập trời tràn ra, mang theo thanh âm nổ mạnh, mọi người kinh ngạc nhìn thấy ngoài cửa đá lộ ra thông đạo không gian dao động vài thước, mang theo chân khí năng lượng hùng hậu khuếch tán.

- Tâm Đồng, Tiểu Long, Cảnh Văn, chúng ta đi!

Lục Lâm Thiên hô lớn, lập tức dẫn đầu lao vào trong thông đạo.

Không ai dám chậm trễ, tất cả đều nhanh nhẹn tiến vào, bên trong thông đạo tràn ngập chân khí cùng linh lực lan tràn, hóa thành hộ thân cương khí cấp tốc lao nhanh về phía trước.

Sưu sưu...

Không qua bao lâu, Lục Lâm Thiên dẫn đầu nhảy ra khỏi thông đạo kia.

Hắn đưa mắt nhìn quanh bốn phía, nơi này quần sơn trùng điệp, mang theo một mảnh đỏ đậm, khắp nơi đang toát ra nhiệt khí, phỏng chừng tu vi Vũ tướng cũng chưa chắc chống chịu được, bởi vì nơi này vẫn thuộc phạm vi Thiên đảo.

Hắn đưa mắt nhìn ra phía trước, từ nơi này có thể nhìn thấy Thiên đảo cùng Hỏa đảo vẫn còn đứng vững trên hải vực, trên Hỏa đảo tản ra sương khói nóng rực, đem cả vạn lý hải vực che phủ thành một mảnh mông lung mờ ảo.

Sưu sưu...

Mọi người lần lượt nhảy ra, quay đầu lại nhìn thông đạo, rốt cục đã rời khỏi không gian nguy hiểm kia, có thể đi ra còn có thu hoạch, cho dù thu hoạch không nhiều nhưng xem như cực kỳ phong phú, nhiều ít còn chiếm được linh dược cùng vũ kỹ.

- Xem kìa... Có người đã ra rồi!

- Không biết bọn hắn chiếm được bảo vật gì!

Xa giữa không trung vẫn còn nhiều người tụ tập, nhưng không gian đỏ đậm kia làm bọn họ không dám tới gần, nhưng cũng không muốn rời đi.

- Rốt cục đã ra rồi!

Lạc Kiến Hồng thở ra một hơi, nhân số có thể thoát khốn thật không nhiều lắm.

- Chỉ sợ còn không ít người vẫn lưu bên trong đi!

Kim Sí vương nói, hơn ngàn người đi vào không gian, mặc dù mọi người đi vào quảng trường nhưng chỉ sợ còn có không ít người vẫn đang ở lại trong rừng cây lẫn núi non viễn cổ kia, cũng không biết không gian nơi này sắp hủy diệt.

Oanh long long...

Cả thiên địa rung lên, không trung truyền ra tiếng ầm vang thật lớn, ngay sau đó thông đạo bắt đầu sụp đổ, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Thiên đảo cùng Hỏa đảo đồng thời bùng nổ nứt vụn.

Ca ca...

Trên Thiên đảo cùng Hỏa đảo, mặt đất liên tục nứt nẻ, năng lượng phóng thích, vặn vẹo cả không gian, không gian dao động nứt toác thành mảnh nhỏ.

- Chúng ta mau lui lại!

Lục Lâm Thiên đột nhiên quát lớn.

Hắn vừa dứt lời, mọi người kịp phản ứng, hào quang chợt lóe, thân hình thối lui nhanh như chớp.

Chương 1845: Thần Hoàng khí

- Cảnh Văn, đi nhanh lên!

Lục Lâm Thiên cầm tay Độc Cô Cảnh Văn vội vã thối lui.

Ngay trên chân trời truyền ra tiếng nổ vang như sấm sét, chấn động cả thiên không.

Oanh long long...

Từ trên Hỏa đảo, từng luồng dung nham như gió lốc thổi quét khắp nơi, đỉnh núi bị xốc ngược lên, dung nham nóng cháy tới mức khủng bố, trực tiếp đem cả không gian thiêu hủy tới vặn vẹo.

Oanh long long...

Dung nham khủng bố phun trào, bắn vọt lên thật cao cuối chân trời xa xa.

Cả Thiên đảo cũng bắt đầu sụp đổ, núi non bắt đầu run rẩy trầm xuống, sóng biển cuồn cuộn nhấc lên từng cơn sóng lớn như sóng thần, thậm chí nhấc cao hơn mấy trăm thước.

Sơn băng địa liệt, sóng nước dâng tràn, nham tương phun lên thật cao vô cùng khủng bố, một màn cực kỳ rung động làm các cường giả đều chấn kinh hốt hoảng.

Mọi người tận mắt chứng kiến Hỏa đảo cùng Thiên đảo đều biến thành đá vụn cùng nham tương chìm vào trong đáy biển sâu thăm thẳm.

- Ai... Sau này sẽ không còn Chân Linh thánh quả!

Lạc Kiến Hồng nhìn Thiên đảo trầm xuống, ánh mắt cực kỳ đau lòng, đây chính là thứ tốt, cực kỳ trọng yếu trong việc bồi dưỡng đệ tử, sau này xem như đã không còn.

- Không biết địa phương Linh Khí hội tụ kia còn hay không!

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm.

Trong lòng mọi người thở ra một hơi nhẹ nhõm, ít nhất họ thuận lợi còn sống đi ra, những người còn ở lại bên trong phỏng chừng đã hóa thành tro tàn.

Lúc này trong lòng mọi người thật nhiều cảm xúc, lần này ai cũng chiếm được một ít ưu đãi, nhưng họ đều hiểu rõ ràng người thắng lớn nhất chính là Lục Lâm Thiên, nhưng hiện giờ lại không có ai dám đánh chủ ý với hắn.

- Bàn Hủy huynh, đã an bài xong chưa?

Lục Lâm Thiên quay đầu hỏi.

- Hẳn là ở gần bên, ta đi liên hệ xem sao.

Bàn Hủy nói.

- Cũng tốt, tới lúc đó ta hội họp với ngươi.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

- Dạ, chưởng môn!

Bàn Hủy cùng Bàn Vân mang theo Bảo nhi cùng Bối nhi rời đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, không gian hỏng mất, cũng may mình đã sớm có an bài, nếu không sẽ tổn thất lớn.

Vào đêm, ánh trăng treo cao, màn đêm tĩnh lặng.

Nơi này là một trấn nhỏ cách Thiên đảo gần nhất, các thế lực lớn cáo biệt rời đi, mặc dù cường giả Nhật Sát các có lời mời, nhưng phải vài giờ sau Lục Lâm Thiên mới đi tới trấn nhỏ này, ngoài ra còn có người của Thánh Linh giáo cùng Độc Cô gia, Thiên Địa các cũng có mặt.

Sau khi Đạm Thai Tuyết Vi cáo biệt cũng dẫn người Thiên Vân đảo rời khỏi, Lục Lâm Thiên muốn hỏi thăm vì sao Mộ Dung Lan Lan thoái vị nhanh như vậy, nhưng không tiện hỏi nhiều, hắn luôn nghĩ mãi mà không rõ lúc trước mình bị Mộ Dung Lan Lan bắt giữ, nhưng vì sao lúc tỉnh lại không gặp nàng, mà nàng còn thả hắn ra ngoài.

Trên một ngọn núi ngoài trấn, hai thân ảnh đang ngồi trên tảng đá, gió đêm thổi qua, quần áo phơ phất, hai người này chính là Lục Lâm Thiên cùng Độc Cô Cảnh Văn.

- Lâm Thiên...

- Cảnh Văn...

Hai người nhìn nhau, cùng lộ ý cười, Độc Cô Cảnh Văn nói:

- Lâm Thiên, mấy năm nay huynh có khỏe không?

- Dù sao cũng đã trôi qua, tóm lại cũng không tệ lắm.

Lục Lâm Thiên thở mạnh, nhìn mỹ nữ, mỉm cười hỏi:

- Nhưng thường xuyên nhớ muội mà thôi.

- Huynh thật sự thường xuyên nhớ muội sao?

Độc Cô Cảnh Văn nhận chân nhìn hắn chăm chú, tựa hồ câu trả lời đối với nàng cực kỳ trọng yếu.

- Đó là đương nhiên!

Lục Lâm Thiên nhìn nàng, trong mắt có chút mê ly, đột nhiên kéo nàng vào lòng.

Độc Cô Cảnh Văn run lên, không nghĩ tới hắn lại làm như vậy, hai người ôm lấy nhau, nghe được cả nhịp tim của đối phương.

- Lâm Thiên, muội cũng rất nhớ huynh, lần này trưởng lão trong tộc ra ngoài, muội cầu cha muội nên mới được ra một chuyến, nguyên bản muốn đi Cổ Vực tìm huynh, không nghĩ tới huynh ở Đông Hải.

Độc Cô Cảnh Văn dựa vào ngực Lục Lâm Thiên, khẽ nói.

- Độc Cô gia thật sự vì sư phụ huynh mà tới sao, vì sao gia tộc muội lại biết động tĩnh trên Thiên đảo?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Độc Cô gia cũng có mạng lưới tin tức của mình bên ngoài, một ít chuyện đại sự cũng biết, vì vậy lập tức tới đây.

Độc Cô Cảnh Văn nói:

- Lâm Thiên, đế giả trong không gian kia thật là sư phụ của huynh sao?

- Tự nhiên là sư phụ huynh, chuyện này nói ra dài dòng, sau này hãy nói.

Lục Lâm Thiên lại hỏi:

- Cảnh Văn, Độc Cô gia tựa hồ có được linh hồn uy áp rất quỷ dị, rốt cục là cái gì?

Lục Lâm Thiên tò mò hỏi.

- Nói cho huynh biết cũng không sao.

Độc Cô Cảnh Văn ngồi thẳng dậy, có chút thẹn thùng nói:

- Lâm Thiên, mặc dù thực lực hiện tại của huynh rất mạnh, trên toàn đại lục đã là siêu cấp cường giả, nhưng chỉ đối với bên ngoài mà thôi, còn có không ít ẩn thế gia tộc, thế lực cực kỳ khổng lồ, còn mạnh hơn tam tông tứ môn, nếu huynh gặp phải đừng nên trêu chọc, những thế lực kia còn cường hãn hơn trong sự tưởng tượng của huynh.

- Độc Cô gia chính là một trong số đó đi!

Lục Lâm Thiên chỉ nghe Nam thúc nhắc qua một ít về ẩn thế gia tộc mà thôi.

- Không sai, tổng cộng có sáu ẩn thế gia tộc, mỗi gia tộc đều tự có thiên phú đặc hữu, là bẩm sinh, cường độ thiên phú có mạnh yếu, sáu ẩn thế gia tộc tổng cộng có sáu thiên phú bẩm sinh, ảnh hưởng ngũ hệ thuộc tính, còn có ảnh hưởng linh hồn, mà Độc Cô gia tộc chính là có thiên phú ảnh hưởng linh hồn!

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Ảnh hưởng ngũ hệ thuộc tính, có phải là Mộc Hoàng khí, Thủy Hoàng khí, Thổ Hoàng khí, Phong Hoàng khí, Hỏa Hoàng khí?

Lục Lâm Thiên hỏi, Bắc Cung gia tộc của Vô Song cũng có Mộc Hoàng khí.

- Như vậy huynh đã biết một ít, năm loại thuộc tính hoàng khí trực tiếp ảnh hưởng thuộc tính, nếu Vũ giả mộc hệ giao thủ với người có Mộc Hoàng khí, trời sinh đã bị uy áp, Mộc Hoàng khí càng cao, uy áp càng lớn, nếu động thủ có thể đem người tu vi đồng cấp trực tiếp giam cầm, thậm chí phá hủy.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Lợi hại như vậy sao!

Lục Lâm Thiên kinh ngạc.

- Ảnh hưởng linh hồn của Độc Cô gia tộc cũng có thể trực tiếp ảnh hưởng giam cầm linh hồn rồi phá hủy?

Lục Lâm Thiên hỏi, khi giao thủ với cửu trưởng lão hắn đã tự mình thử qua, đích thật là như thế, nếu không có kim sắc tiểu đao hắn căn bản không thể đối kháng.

- Không sai, thiên phú của Độc Cô gia tộc được xưng là Thần Hoàng khí.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Thần Hoàng khí?

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, có thể ảnh hưởng giam cầm linh hồn, thật quá kinh khủng.

- Vũ kỹ công kích chính là công kích vật lý, linh hồn công kích là công kích trên tinh thần.

Độc Cô Cảnh Văn khó hiểu hỏi:

- Đúng rồi, Lâm Thiên, lúc huynh giao thủ với cửu trưởng lão, vì sao không sợ Thần Hoàng khí uy áp, thậm chí cơ hồ không sợ linh hồn lực, chẳng lẽ huynh đã lấy được cơ duyên gì hay sao?

- Việc này huynh cũng không biết!

Lục Lâm Thiên thản nhiên trả lời, không phải hắn không tin được nàng, nhưng hắn còn chưa muốn nói với bất luận kẻ nào, bởi vì trên người hắn có không ít bảo vật bị người ngoài hay biết, bởi vậy khi giao thủ với cửu trưởng lão hắn cũng không sử dụng Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực đã tấn thăng làm thần khí.

Chương 1846: Ta muốn ăn muội

- Vậy sao, là huynh không muốn nói ra, được rồi, muội cũng không hỏi nữa, tóm lại có bảo vật chính huynh nên cẩn thận một chút, đừng bị người hay biết.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Muội vốn mang theo một kiện hồn khí địa cấp cho huynh, hiện tại xem ra Linh Khí địa cấp của huynh thật không ít, muội có một bộ linh kỹ không tệ lắm, tuy rằng chỉ là địa cấp trung giai nhưng có không ít diệu dụng, nhưng đệ tử trong tộc cũng khó thể tu luyện được, nếu huynh có thể tu luyện thành công, tận lực ít thi triển, miễn bị trong tộc phát hiện sẽ có không ít phiền toái.

Độc Cô Cảnh Văn nói xong đưa qua một ngọc giản cho Lục Lâm Thiên.

- Cảm ơn!

Lục Lâm Thiên cũng không khách khí, đồ vật của Độc Cô gia còn là linh kỹ địa cấp trung giai, nhất định là thứ tốt, sư phụ Chí Thánh từng cho hắn linh kỹ đê giai cao giai, nhưng linh kỹ địa cấp trung giai vẫn là vật tốt, huống chi là đồ vật của ẩn thế gia tộc.

- Đúng rồi Cảnh Văn, kiện hồn khí địa cấp muội muốn đưa ta, vậy không cần mang về, nói không chừng thích hợp với ta đấy, mặc dù ta cũng có nhưng muội đã thấy, đều phân chia cho bọn họ.

Lục Lâm Thiên thu hồi ngọc giản cười hắc hắc nói, có ích lợi hắn chưa bao giờ cự tuyệt, huống chi Độc Cô gia gia đại nghiệp đại, phỏng chừng cũng không để ý chút đồ vật này, có tiện nghi không chiếm cũng không phải phong cách của hắn.

- Huynh nha, vẫn giống như trước đây!

Độc Cô Cảnh Văn chỉ vào trán Lục Lâm Thiên, tự nhiên hiểu được tính cách của hắn, trong tay lập tức xuất hiện quang mang, khí tức hùng hậu lan tràn, đó là một tiểu tháp cỡ lòng bàn tay, chân khí cực kỳ cường hãn, còn có chín cánh.

- Đây là hồn khí phòng ngự, cũng giống như kiện Linh Khí của Tâm Đồng muội, đều do một vị cường giả trong tộc luyện chế.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Thứ tốt!

Lục Lâm Thiên cũng không khách khí, lập tức hôn lên trán Độc Cô Cảnh Văn.

- Huynh...

Độc Cô Cảnh Văn thẹn thùng đỏ mặt, mặc dù hai người có tình tố nhưng chưa từng làm ra động tác thân mật như thế.

- Phải rồi Cảnh Văn, ta cũng có vật tặng cho muội!

Lục Lâm Thiên sực nhớ, lập tức lấy ra một hộp ngọc đưa cho nàng.

- Đây là vật gì?

Độc Cô Cảnh Văn cầm lấy tò mò hỏi.

- Đây là Trú Nhan đan, có thể vĩnh bảo dung nhan hiện tại.

Lục Lâm Thiên nói, hắn vốn đặc biệt lưu lại cho nàng.

- Đây là vật của Linh Thiên môn đi, muội nghe nói huynh có hôn ước với Lữ Tiểu Linh tiểu thư của Linh Thiên môn?

Độc Cô Cảnh Văn mở ra hộp ngọc hỏi.

- Việc này... Cảnh Văn, khi đó ta...

Lục Lâm Thiên không nghĩ tới Độc Cô Cảnh Văn cũng biết chuyện này, nhất thời cũng không biết nên làm sao trả lời.

- Được rồi, nhìn huynh khẩn trương kìa, mặc dù trong lòng muội có chút không vui, nhưng đã nghĩ thông, huynh đã có Vô Song tỷ cùng Hồng Lăng, hiện tại thêm một người cũng không sao, nhưng sau này không được nhiều hơn nữa, bằng không muội phỏng chừng Hồng Lăng sẽ không bỏ qua cho huynh!

Độc Cô Cảnh Văn nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt lộ vẻ tức giận, vốn muốn nói mình ghen tuông nhưng lại nói không nên lời.

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi, còn tưởng rằng nàng muốn truy cứu, như vậy làm chuyện chém trước tâu sau đối với nữ nhân luôn hữu hiệu vô cùng.

- Còn nữa, mặc dù Trú Nhan đan là vật kỳ diệu, nhưng đối với muội tác dụng không lớn, linh giả Vũ giả đạt tới Tôn cấp dung nhan sẽ cố định lúc thăng cấp, hiện tại muội đã là linh tôn tam trọng, hình dáng sẽ không thay đổi.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Thì ra là thế!

Lục Lâm Thiên thật sự không biết việc này, vẻ mặt ngượng ngùng nói:

- Vậy hôm nào huynh tặng muội vật khác.

- Huynh đưa muội vật gì muội cũng thích, tuy Trú Nhan đan đối với muội vô dụng, nhưng muội cũng rất thích.

Độc Cô Cảnh Văn mỉm cười, cao hứng thu hộp ngọc vào giới chỉ.

Lục Lâm Thiên cười tà khí, tiến tới bên cạnh nàng, nói:

- Cảnh Văn, muội xem!

- Cái gì...

Độc Cô Cảnh Văn đột nhiên quay đầu lại, lời còn chưa dứt đôi môi đã bị một đôi môi mềm mại bao trùm, trừng mắt nhìn mới biết mình vừa hôn Lục Lâm Thiên, nhất thời kinh hãi, thẹn thùng lui ra sau một bước, nói:

- Huynh gạt muội!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đang nhìn nàng chằm chằm, Độc Cô Cảnh Văn cúi đầu nói:

- Lâm Thiên, sao huynh nhìn muội như vậy...

Trong lòng nàng có chút khẩn trương, lại có chờ mong, nhưng chờ mong điều gì chính nàng cũng không biết.

Nhưng lời của nàng còn chưa dứt, khóe môi Lục Lâm Thiên cười tà khí, mạnh mẽ ôm chầm lấy nàng.

- Lâm Thiên, huynh muốn làm gì!

- Ta muốn ăn muội...

...

Dưới ánh trăng, bên trong đình viện dưới chân núi, một bộ ấm pha trà tinh xảo, vài chén trà xinh xắn, hương trà thơm ngát tản ra, một nữ tử tuyệt mỹ đang nhìn chăm chú về hướng đỉnh núi xa xa.

- Ha ha, ta đã ngửi được hương trà!

Lam Thập Tam đột nhiên xuất hiện.

- Dương Quá huynh đệ, ngươi cũng tới sao!

Tử Yên ngẩng đầu nhìn về phía trước.

- Nguyên lai hương trà là ở đây truyền tới, trà ngon!

Dương Quá xuất hiện giữa không trung, lập tức đi vào lương đình.

- Dương Quá huynh đệ cũng biết trà đạo sao?

Tử Yên mỉm cười hỏi.

- Ta không hiểu trà đạo, nhưng trước kia tỷ tỷ thường pha trà cho ta uống, hương trà này làm ta nhớ tới tỷ tỷ.

Dương Quá nói.

- Dương Quá huynh đệ, vậy ngươi nếm thử trà của ta, có khác biệt gì với tỷ tỷ của ngươi không?

Tử Yên cười nói.

Thần sắc Dương Quá yên tĩnh, cung kính ngồi xuống, bưng chén trà, nói:

- Tỷ tỷ thường nói, trà đạo giống như nhân sinh, có ngọt có đắng, lúc trước ta nửa hiểu nửa không, lời của tỷ tỷ ta luôn luôn không cách nào hiểu rõ.

- Dương Quá huynh đệ nửa hiểu nửa không, như vậy đã giỏi lắm, ta cũng vậy thôi.

Tử Yên có chút kinh ngạc, lại cảm thấy tò mò với thân phận của tỷ tỷ Dương Quá.

- Trà ngon!

Dương Quá hớp một hớp trà, có chút ngoài ý muốn, nói:

- Thật sự là trà ngon, tựa hồ có tác dụng tiêu trừ phiền não, trở về bản tính.

- Không nghĩ tới bộ dáng ngươi thoạt nhìn quê mùa, lại uống ra được hiệu quả này.

Lam Thập Tam ngoài ý muốn nói.

- Lam Thập Tam, trà đạo của Dương Quá huynh đệ mạnh hơn ngươi nhiều.

Tử Yên cười nói:

- Chỉ sợ người thích yên lặng đạm bạc mới có thể hiểu được ý nghĩa của trà, ngươi còn kém lắm!

- Ai, ta không cảm thấy hứng thú đối với trà đạo, ta chỉ hứng thú với tu Vũ!

Lam Thập Tam thở ra một hơi, nói:

- Nhưng ta luôn thích uống trà ngon!

- Cho ngươi uống chỉ làm lãng phí trà!

Tử Yên nói.

- Lam Thập Tam, ngươi nói sai rồi, uống trà kỳ thật chính là tu tâm, tu tâm cũng là tu Vũ, tỷ tỷ thường nói trà Vũ linh đều cùng một đạo, uống trà cũng có không ít ưu đãi.

Dương Quá nói.

- Thật sao?

Lam Thập Tam ngạc nhiên nói.

- Dương Quá huynh đệ, nếu có cơ hội nhất định phải giới thiệu lệnh tỷ tỷ của ngươi cho ta làm quen, người cao minh như thế, ta nhất định phải bái kiến một phen!

Tử Yên nói, trong lòng cực kỳ khiĕp sợ.

- Nhưng mà tỷ tỷ không để ý tới ta, ta cũng tìm không được nàng.

Ánh mắt Dương Quá có chút ướt ướt, lại uống cạn chén trà, nói:

- Chẳng biết tại sao hiện tại ta lại muốn uống rượu, lần trước cùng nhị đệ, Long Tam, Lăng Phong cùng Khuất Đao Tuyệt uống rượu trong Vân Dương tông, cảm giác không tệ lắm, ít nhất làm cho ta không cần tưởng niệm tỷ tỷ.

Chương 1847: Trước kia

- Có đôi khi tưởng niệm một người, thật sự muốn say, ta cũng muốn uống rượu.

Ánh mắt Lam Thập Tam nhìn ra phương xa như hồi ức.

Trên đỉnh núi, ánh trăng chiếu xuống, hiện rõ hai thân ảnh đang dây dưa cùng nhau.

- Khụ...

Nhưng đúng lúc này một tiếng ho khan truyền tới, lại vang lên một thanh âm già nua:

- Tiểu thư, vừa nhận được tin tức của gia chủ, hiện tại chúng ta cần phải về.

Hai người bị quấy rầy, trong lòng Lục Lâm Thiên tức giận, nghe thanh âm cũng biết là Linh lão Độc Cô gia, thật sự không có chuyện gì tốt.

- Linh lão, ta đã biết, sáng mai trở về không được sao!

Độc Cô Cảnh Văn hoảng sợ rời khỏi ngực Lục Lâm Thiên, cực kỳ kích động, thần sắc đỏ ửng càng tăng thêm vài phần mỹ cảm.

- Sáng mai cũng được, ta ở đình viện chờ tiểu thư, tiểu thư về nghỉ ngơi sớm một chút đi!

Thanh âm Linh lão truyền tới, sau đó biến mất không còn bóng dáng.

- Ta kháo!

Lục Lâm Thiên thiếu chút nữa vươn ngón giữa, lão gia hỏa kia rõ ràng muốn quấy rầy bọn họ, đây không phải là cố tình phá hỏng chuyện tốt của người khác sao, Lục Lâm Thiên thầm than mình sơ sẩy, nếu là địch nhân đột nhiên đánh lén, mình sẽ gặp nguy hiểm.

- Cảnh Văn!

Lục Lâm Thiên ôm mỹ nữ vào lòng, lại bị Độc Cô Cảnh Văn ngăn cản, thẹn thùng nói:

- Huynh còn muốn thế nào?

- Còn muốn...

Lục Lâm Thiên cười tà khí, nói:

- Chỉ là muốn ôm muội mà thôi!

- Muội không tin huynh đâu, tay huynh chưa bao giờ chịu thành thật qua!

Độc Cô Cảnh Văn kéo bàn tay của Lục Lâm Thiên đang đặt trên mông mình, vẻ mặt đỏ ửng nói:

- Được rồi, chúng ta trở về đi, nơi này không phương tiện!

- Chẳng lẽ trở về thì phương tiện sao?

Lục Lâm Thiên híp mắt cười hỏi.

- Vài năm không gặp, mồm mép huynh ngày càng láu lỉnh!

Độc Cô Cảnh Văn trừng mắt, lại rỉ tai hắn:

- Muội biết huynh muốn làm gì, nhưng bây giờ còn chưa được, muội còn phải nhận truyền thừa lần cuối cùng trong tộc, trước đó phải giữ được thân xử nữ, bằng không vừa rồi Linh lão cũng không qua đây!

- Huynh thấy hắn có chút già mà không kính!

Lục Lâm Thiên thầm mắng một tiếng, nguyên lai là do nguyên nhân này, như vậy hắn chỉ có thể nhẫn nhịn, thật sự buồn bực.

- Được rồi, chúng ta trở về đi!

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ.

- Như vậy mới ngoan, sau này sẽ có cơ hội!

Độc Cô Cảnh Văn nói xong, thẹn thùng ôm cánh tay hắn, hai người nắm tay đi xuống núi.

- Đúng rồi, Lâm Thiên, huynh đã lấy được bảo vật của Lục gia rồi đi?

Độc Cô Cảnh Văn hỏi.

- Phải!

Lục Lâm Thiên trả lời, Độc Cô Cảnh Văn còn biết rõ về Vô Tự Thiên Thư hơn cả hắn.

- Huynh nhất định phải cất kỹ, có một số việc có lẽ bây giờ huynh còn chưa biết, muội cũng không thời gian nói tỉ mỉ, tóm lại bảo vật kia rất trọng yếu.

Độc Cô Cảnh Văn nghiêm túc nói.

- Chẳng lẽ quan hệ tới bí mật đạp phá hư không cuối cùng?

Lục Lâm Thiên nói.

- Không sai, đây là một trong những bí mật lớn nhất đại lục, được ẩn giấu trong bảo vật, chờ sau khi tu vi của huynh đã tới cấp độ đó, tự nhiên sẽ biết, bây giờ nói cũng không phải lúc, ngược lại tạo thành ảnh hưởng cho huynh, hiện giờ quan trọng nhất là đề cao tu vi, theo muội được biết huynh đắc tội không ít sơn môn, mặc dù có Vân Dương tông cùng Linh Thiên môn hỗ trợ, nhưng dù sao không phải thực lực bản thân, mấu chốt vẫn nên dựa vào chính mình, trên đời này không có đồng minh vĩnh cửu.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Huynh hiểu được!

Lục Lâm Thiên khẽ đáp.

- Lâm Thiên, thế lực bên cạnh huynh tựa hồ cũng không yếu ớt, huynh có tính toán gì không?

Độc Cô Cảnh Văn hỏi.

- Người không ngăn ta, ta không phạm người, người dám phạm ta, dù bao xa cũng giết!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói.

- Muội sớm biết như vậy, huynh tuyệt không phải vật trong ao, hết thảy cẩn thận, mặt khác tam tông tứ môn, bốn đại sơn môn Cổ Vực huynh tận lực đừng va chạm, bọn hắn có nội tình vạn năm, không đơn giản như huynh tưởng tượng.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn đình viện phía trước, nói:

- Chúng ta đã tới, huynh mau về nghỉ ngơi đi!

- Muội không thể lưu thêm vài ngày hãy đi sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên cực kỳ luyến tiếc hỏi.

Độc Cô Cảnh Văn lắc đầu, nói:

- Muội tin tưởng không cần bao lâu chúng ta có thể gặp lại!

- Được rồi!

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nói.

- Tốt lắm, sáng mai gặp lại!

Độc Cô Cảnh Văn cố lấy dũng khí hôn lên môi hắn, liền rời đi.

- Chưa đủ đâu!

Lục Lâm Thiên cười tà khí, lại kéo nàng hôn ngấu nghiến.

- Được rồi, huynh là bại hoại, trước kia đâu phải như thế!

Độc Cô Cảnh Văn giãy ra, trừng mắt hờn dỗi nói.

- Là bởi vì trước kia khá thuần khiết!

Lục Lâm Thiên vuốt mũi cười nói.

- Phốc!

Độc Cô Cảnh Văn bật cười:

- Vậy bây giờ thì sao?

- Hiện giờ là thuần khiết quá mức thôi!

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc nói.

- Muội đi trước, tránh bị huynh thuần khiết quá mức độ!

Độc Cô Cảnh Văn sớm chuẩn bị, ngân mang chợt lóe, thân ảnh đi xa:

- Mau về nghỉ ngơi đi!

Nhìn theo thân ảnh của nàng, Lục Lâm Thiên thật lâu cũng chưa rời đi.

- Các ngươi ẩn núp ở đó làm gì, đừng cho rằng ta không biết!

Thật lâu sau hắn đột nhiên quay đầu nói.

- Ai, Lục Lâm Thiên, tiểu tử ngươi thật làm người ghen ghét, hồng nhan hợp bầy a, hâm mộ, hâm mộ!

Lam Thập Tam cầm chén trà lắc lắc, chậm rãi đi ra.

- Nhị đệ, Cảnh Văn tiểu thư thật sự không tệ, không kém hơn Hồng Lăng cùng Vô Song đệ muội chút nào!

Dương Quá cũng cầm chén trà mỉm cười xuất hiện.

- Tử Yên cô nương pha trà, ta muốn nếm thử!

Lục Lâm Thiên nhíu mày đi vào lương đình, hương trà thơm ngát làm hắn có chút khó nhẫn nhịn.

...

Trở lại đình viên của mình, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, nhớ tới chuyện đã xảy ra đoạn thời gian gần đây, thật lâu vẫn chưa thể tĩnh tâm, hiện tại đã lấy được Hổ Âm yêu tinh, mọi chuyện cần làm đã làm xong, kế tiếp hắn phải nhanh chóng quay về Phi Linh môn.

- Kiểm tra thu hoạch!

Sau một lát hắn lấy ra không ít giới chỉ, sau thoáng do dự lại bố trí cấm chế, có Hắc Vũ ở nơi này, người bình thường không thể tới gần, có thể yên tâm đi vào Thiên Trụ giới.

Tâm thần Lục Lâm Thiên vừa động, Thiên Trụ giới nổi lên, không gian chung quanh chợt nhộn nhạo, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã tiến vào Thiên Trụ giới, biến mất bên trong phòng.

Bên trong Thiên Trụ giới tràn ngập khí tức tang thương trường tồn, bên trong vĩnh cửu như đã tồn tại trăm triệu năm, cũng không biết dùng chất liệu gì chế tạo, phong cách cổ xưa, không có chút chân khí dao động, lại tạo cho người ta cảm giác áp lực.

Mặc dù Lục Lâm Thiên đã nhận chủ Thiên Trụ giới, vẫn cảm giác giống như thời không rối loạn.

- Không gian này thật sự quỷ dị!

Lục Lâm Thiên nhướng mày, cảm giác cực kỳ kỳ quái, dựa theo cách nói của sư phụ Chí Thánh Đại Đế, Thiên Trụ giới tổng cộng có chín tầng, tu luyện trong tầng thứ nhất mười ngày tương đương một ngày bên ngoài, tới tầng thứ chín, tu luyện chín mươi ngày tương đương một ngày bên ngoài, cũng gấp chín mươi lần, đây tuyệt đối là khủng bố, bảo vật như vậy là vật nghịch thiên, nếu bị người hay biết hắn có được bảo vật này, chỉ sợ sẽ đưa tới phiền toái lớn, theo hắn phỏng chừng, so sánh với Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng không hơn kém bao nhiêu.

Chương 1848: Cất chứa kinh người

Nghĩ tới đây dù có hưng phấn nhưng hắn cũng buồn bực, bởi vì Chí Thánh Đại Đế cũng chỉ tu luyện tới tầng thứ năm mà thôi, hắn muốn đi lên tầng thứ chín, tuyệt đối là không dễ dàng.

Một lát sau Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, trước mặt xuất hiện không ít trữ vật giới chỉ, phỏng chừng lên tới mấy trăm cái, hắn kiểm tra giới chỉ của sư phụ lưu lại, bên trong cũng không có cấm chế.

- Sư phụ, ngài rất ngưu, phát tài rồi!

Một khắc sau Lục Lâm Thiên mới kiểm tra xong, cảm thấy kinh hãi, giới chỉ này nhìn thật bình thường, nhưng không gian bên trong lớn hơn ngàn thước.

Lúc này hắn mới biết tạp vật mà Chí Thánh Đại Đế đã nói ở trong mắt hắn cực kỳ rung động, thật nhiều linh dược, đan dược, thậm chí là linh dược chỉ có trong truyền thuyết viễn cổ, còn có Linh Khí hoàng cấp, huyền cấp, phải hơn ngàn kiện!

Lục Lâm Thiên thầm suy đoán, đây là do sư phụ nhàm chán luyện chế hay chiếm đoạt tới tay, hơn ngàn kiện Linh Khí thật sự quá dọa người, bây giờ hắn còn chưa tưởng được sơn môn nào có thể tùy tay liền xuất ra được nhiều Linh Khí như thế.

Ngoài ra có vô số linh kỹ vũ kỹ, phải hơn vạn bộ, hắn thật vất vả mới tìm ra được cấp độ hoàng cấp cao giai, chủ yếu đều là huyền cấp, mà địa cấp cũng không ít hơn hai trăm bộ, địa cấp sơ giai nhiều nhất, mà trung giai cũng chỉ có hai mươi, cao giai có năm bộ, giá trị tuyệt đối kinh người.

- Đây là tạp vật của linh đế sao, thật quá dọa người mà!

Lục Lâm Thiên phục hồi lại tinh thần, Phi Linh mốn vốn xem như có nội tình, với bảo tàng mà sư phụ Thánh Thủ linh tôn lưu lại cũng đủ chống đỡ Thánh Linh giáo phát triển khá lâu, lại thêm bảo tàng trong Huyền Thiên bí cảnh, cộng thêm thu hoạch của hắn từ trước tới nay, bây giờ có thêm phần thu hoạch kinh người này, chỉ sợ Phi Linh môn sẽ phát triển tới mức không tưởng tượng nổi, có thể phát triển đại quy mô.

Khuôn mặt hắn tươi cười tiếp tục tìm kiếm những giới chỉ khác, tuy đều có cấm chế nhưng cũng không làm khó được hắn.

Trong mấy trăm giới chỉ trữ vật đúng là đại thu hoạch, đặc biệt còn có số giới chỉ của cường giả Nguyệt Long các bọn hắn, thu hoạch thật sự kinh người.

Thu hồi giới chỉ, Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, Hỏa Long đỉnh xuất hiện trước mặt, hiện tại hắn muốn luyện chế không gian thú nang, bởi vì lần trước hắn luyện chế một số cũng đã giao cho Đông Vô Mệnh.

Thời gian chậm rãi trôi qua, thủ ấn không ngừng đánh ra, không ngừng luyện chế không gian thú nang, cơ hồ mỗi nửa canh giờ là hoàn thành xong một lần.

- Hẳn là đủ rồi!

Lục Lâm Thiên hài lòng mỉm cười, liên tiếp luyện ra hai mươi không gian thú nang hẳn đủ sử dụng.

Thu hồi không gian thú nang, thoáng chút do dự, mặc dù hao tốn không ít thời gian nhưng bên ngoài còn ba giờ mới tới hừng đông, dù ở trong tầng thứ nhất vẫn còn dư dả.

- Còn thời gian, xem bảo vật!

Trong tay Lục Lâm Thiên hiện ra Linh Khí hình tháp, một đạo bạch sắc lưu quang lan tràn, bạch quang ngày càng chói mắt, một cỗ năng lượng dao động đáng sợ dần dần bộc phát.

- Hồn khí địa cấp thật mạnh!

Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc, năng lượng dao động làm cho hắn cảm giác bị áp chế, phỏng chừng đây là hồn khí địa cấp mà còn là cấp cao.

Lục Lâm Thiên cũng muốn tìm hồn khí địa cấp công kích, hắn có kim sắc tiểu đao, muốn phòng ngự hẳn không có vấn đề, nhưng linh giả công kích chỉ có mỗi Huyễn Diễn đao trận, nếu có được một kiện Linh Khí công kích sau này phối hợp linh hồn phân thân thi triển, uy lực sẽ lớn hơn rất nhiều.

- Nhận chủ!

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, nhìn hồn khí này thật không kém, không biết lại có diệu dụng gì.

Thoáng chuẩn bị, Lục Lâm Thiên tách ra một giọt máu vào trong tiểu tháp trước mắt.

Xuy xuy!

Chỉ nháy mắt bạch quang ngưng lại, tiểu tháp hóa thành một mảnh bạch quang nhìn qua thật giống như ánh sáng của vầng trăng chiếu rọi trong bóng đêm.

Lục Lâm Thiên còn chưa kịp phục hồi lại tinh thần, tốc độ bạch quang thật quá nhanh, nháy mắt đã bao phủ toàn thân hắn.

Hô!

Đồng thời bạch quang mang theo năng lượng hùng hậu đấu đá lung tung, lập tức chui vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên.

Bạch quang thu liễm, tiểu tháp bay vào trong đầu hắn, mang theo năng lượng mạnh mẽ khiến Lục Lâm Thiên cảm giác đầu của mình như muốn nổ tung thành bốn năm mảnh.

Ông ông...

Đúng lúc này, kim sắc tiểu đao đột nhiên xoay tròn bay ra, kim quang sáng ngời ngăn cản ngay trước mặt tiểu tháp.

Vừa rồi tiểu tháp còn đang giằng co đấu đá, đột nhiên nhìn thấy kim sắc tiểu đao, phút chốc liền run rẩy lên, tựa hồ cảm giác được cỗ lực lượng áp chế thật lớn khiến nó không ngừng run rẩy dữ dội.

Ông ông...

Kim sắc tiểu đao nổ mạnh, kim quang lan tràn tựa như đế vương nhìn xuống thần dân, dáng vẻ tràn ngập hung hăng, càn quấy bá đạo.

Chương 1849: Đ�? Chơi phá sản

- Tên thổ phỉ này lại muốn làm gì!

Cảm giác được biến hóa này, Lục Lâm Thiên mơ hồ có chút bất an.

- Hưu...

Chuyện mà hắn lo lắng thật sự xảy ra, kim sắc tiểu đao đột nhiên đánh xuống, tiểu tháp run rẩy lập tức bị chém thành mảnh nhỏ, hồn khí địa cấp thật dễ dàng bị đánh vỡ vụn.

Hô!

Mảnh nhỏ khuếch tán, trên kim sắc tiểu đao tràn ra cỗ hấp lực thật lớn, mảnh nhỏ kim chúc bị phá nát đều bị kim sắc tiểu đao cắn nuốt, bộ dáng đầy vẻ hung hăng càn quấy quay về chỗ tiểu hồn anh.

- Tên thổ phỉ, thật phá sản a!

Hào quang quanh thân Lục Lâm Thiên lập tức tiêu tán, toàn bộ mọi chuyện chỉ xảy ra trong nháy mắt khiến cho hắn líu lưỡi sửng sốt, sau đó vô cùng bất đắc dĩ, một kiện hồn khí địa cấp rất tốt lại bị tên thổ phỉ kia chém một đao vỡ nát, thậm chí còn không thu được một mảnh vỡ. Giá trị kiện hồn khí kia thật không tầm thường, lại bị hủy như vậy, Lục Lâm Thiên dù buồn bực nhưng cũng không có cách nào, hiện tại hắn vẫn chưa lay động được tiểu đao chút nào, cuối cùng chỉ có thể cười khổ, trong lòng chỉ đành mắng tên thổ phỉ kia vài câu.

Thời gian chậm rãi trôi qua, khi sắc trời gần sáng, Lục Lâm Thiên thở ra một hơi trọc khí, ánh mắt thâm thúy chẳng khác gì tinh tú trên bầu trời.

- Nên đi ra ngoài rồi!

Tâm thần vừa động, Lục Lâm Thiên đã quay lại trong phòng, hào quang chợt lóe, Thiên Trụ giới chợt biến mất.

Bên ngoài đình viện có một quảng trường nhỏ, mọi người đều tụ tập nơi đây.

Lục Lâm Thiên nhìn Độc Cô Cảnh Văn, trong mắt tràn ngập quyến luyến.

- Lâm Thiên, muội phải đi rồi!

Độc Cô Cảnh Văn không đành lòng rời đi, nhưng nàng nhất định phải trở về.

- Được, chờ ta có thời gian sẽ đi tìm muội!

Lục Lâm Thiên nói.

- Tuy muội rất muốn huynh đi tìm muội, nhưng lại không hi vọng huynh đi, ít nhất thực lực bây giờ của huynh còn chưa đủ để đi.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Bất kể như thế nào, có một ngày ta sẽ đi Độc Cô gia!

Trong mắt Lục Lâm Thiên lộ vẻ kiên định.

- Có những lời này của huynh là đủ rồi!

Độc Cô Cảnh Văn thản nhiên cười, nhào vào trong lòng Lục Lâm Thiên, khẽ nói:

- Lâm Thiên, không bao lâu nữa sẽ phát sinh một đại sự, với thiên phú của huynh phải nhanh chóng đột phá Tôn cấp, sau đó mới có cơ hội tham dự, muội biết thân thể sư phụ huynh đang ở trên người huynh, trong thân thể đế giả có Đế Giả Chi Nguyên, đó là bảo vật, huynh nhất định phải đạt được.

Dứt lời nàng rời khỏi lòng Lục Lâm Thiên, thu liễm thần sắc, lộ ra khí chất cao quý như trước.

- Tiểu thư, chúng ta phải đi thôi!

Linh lão chậm rãi đi tới, thản nhiên liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức nói, dứt lời giữa không trung vang lên tiếng xé gió, vài đầu yêu thú khổng lồ xuất hiện.

Những yêu thú kia toàn thân trắng tuyết, quanh thân tản ra hàn băng khí, hai mắt đỏ đậm, tứ chi có móng vuốt sắc bén, chính là Hàn Băng Thiên Lang, Lục Lâm Thiên cũng từng gặp qua.

- Cảnh Văn tỷ, sau này đệ sẽ đi thăm tỷ!

Tiểu Long cùng Lục Tâm Đồng tiến lên cáo biệt.

- Được, được, ta chờ các ngươi!

Độc Cô Cảnh Văn nói:

- Huynh phải thành thật một chút đó, Tiểu Long, giúp ta canh chừng lão đại của đệ!

- Cảnh Văn tỷ, đệ sẽ nghe lời, nhưng lão đại thường xuyên khi dễ đệ thôi!

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Tiểu Long, tiểu tử này luôn quải ngược cánh tay ra ngoài, một lát phải thu thập hắn.

- Vậy đệ nói với Hồng Lăng đi!

Độc Cô Cảnh Văn cười nói:

- Lâm Thiên, muội đi đây!

- Được!

- Hi vọng lần sau gặp lại, chúng ta không cần xa rời nhau.

Độc Cô Cảnh Văn hôn lên má Lục Lâm Thiên, thân thể mềm mại vừa động, nhẹ nhàng nhảy lên lưng một đầu Hàn Băng Thiên Lang, tóc mai bay bay, dung nhan khí chất làm người xao xuyến.

Người Độc Cô gia cũng nhảy lên lưng yêu thú, không gian chớp lên, cửu trưởng lão tựa hồ đã khôi phục không ít, nhưng vẫn có vẻ uể oải, lần này thật sự trọng thương không nhẹ.

- Cửu trưởng lão, năm đó trên Vân Dương tông, ngươi nói nếu ngươi muốn giết ta chẳng khác gì giết chết một con kiến, hiện tại lời này ta nguyên vẹn trả lại, phong thủy luân lưu chuyển, đừng khinh thường thiếu niên, chư vị, tạm biệt!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói.

Sắc mặt cửu trưởng lão run rẩy lên, không biết là do thương thế quá nặng hay không lời nào phản bác, luôn nói không nên lời, nhưng ánh mắt âm hàn oán độc tới cực hạn.

- Lục Lâm Thiên, làm người nên thu liễm một chút tốt hơn!

Một cường giả Độc Cô gia nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Được rồi, đi thôi!

Linh lão lướt mắt nhìn Lục Lâm Thiên cùng Hắc Vũ, ánh mắt dừng lại trên người Tử Yên cùng Lam Thập Tam, sau đó phất tay rời đi.

- Hi vọng lần sau gặp mặt ta đã không cần sợ Độc Cô gia!

Thân ảnh đã mơ hồ không còn nhìn thấy, mãi tới khi hoàn toàn biến mất, Lục Lâm Thiên mới quay người lại.

- Thật nhiều yêu thú!

- Hình như đều là yêu thú cao giai, đều là cường giả a!

Không ít người trong trấn nhỏ đều kinh ngạc, không biết từ lúc nào mọi người đã đổ xô ra ngã tư đường.

- Lục chưởng môn, có được hồng nhan như vậy không biết làm cho bao nhiêu người hâm mộ.

Một thân ảnh xinh đẹp đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

- Tử Yên cô nương cũng đừng trêu ghẹo ta!

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Lục chưởng môn, chúng ta cũng phải đi rồi, có vài chuyện cần nói với Lục chưởng môn, phỏng chừng gần đây ngài luôn ở Đông Hải nên chưa biết.

Tử Yên nói.

- Chẳng lẽ chuyện ở Cổ Vực hay đại lục Linh Vũ?

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống.

Tử Yên khẽ gật đầu, một lát sau mọi người đã vào một đình viện yên tĩnh.

- Lục chưởng môn, việc này theo đạo lý mà nói không nên nói ra, Lục chưởng môn cũng biết quy củ của Thiên Địa các, mà bây giờ ta chỉ là dùng thân phận cá nhân nói ra, không quan hệ tới quy củ Thiên Địa các.

Trong phòng chỉ có Lục Lâm Thiên cùng Tử Yên.

- Vậy ta đa tạ Tử Yên cô nương trước!

Lục Lâm Thiên nói.

- Lục chưởng môn, mấy tháng nay Cổ Vực xảy ra không ít đại sự, địa bàn của Phi Linh môn đã bị Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo cùng Hóa Vũ tông chiếm đoạt không ít, song phương giao chiến rất nhiều lần, cả hai bên đều có tổn thương, tuy Phi Linh môn thiệt thòi nhưng nhờ có Đông Vô Mệnh dùng độc vật tương trợ, ngoài ra còn có linh thú yêu thú, cũng không tổn hại quá lớn, mặc dù Linh Thiên môn cũng giúp đỡ nhưng lại bị Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông cùng Hắc Sát giáo cầm chân, không thể xuất quân.

Tử Yên nói.

- Đáng chết!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hỏi:

- Tử Yên cô nương, tình huống tới mức độ nào?

- Khi ta tới Đông Hải, căn cứ tin tức mà Thiên Địa các có được, song phương còn trong khống chế, Phi Linh môn một mực lui nhường, cũng không phản kích đại quy mô.

Tử Yên nói.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, tình huống như vậy hẳn mọi người đang chờ đợi hắn trở về.

- Có vẻ kinh sợ còn chưa đủ a!

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói.

Đôi mắt Tử Yên vừa chuyển, nói:

- Lục chưởng môn, mấy tháng trước Thiên Địa các nhận được một nhiệm vụ, chính là đánh chết Phi Linh môn Kim đường Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ cùng Hoàng Đan trưởng lão.

Chương 1850: Long Linh gia nhập

- Cái gì...

Sát khí đột nhiên bộc phát.

- Lục chưởng môn không cần phải gấp gáp, nhiệm vụ thất bại, ba người kia vẫn không sao.

Cảm giác được sát khí, Tử Yên không khỏi nhíu mày.

- Tử Yên cô nương, không biết là người phương nào gây nên?

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi, hỏi.

- Lục chưởng môn, người chấp hành nhiệm vụ đã chết, là ai gây ra ta không thể nói, nói cũng vô dụng, bởi vì trong các đa số đều dùng tên giả, có người đưa tới nhiệm vụ chưa chắc là người thuê, muốn điều tra tuyệt đối khó khăn, nhưng phỏng chừng Lục chưởng môn đã có suy đoán, kỳ thật nói ra cũng không trọng yếu.

- Hẳn là ba sơn môn kia đi!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, nhưng lại âm thầm lắc đầu, người bình thường sẽ nghĩ như vậy, nhưng trên thực tế ba sơn môn kia nếu muốn đánh chết Lục Tiểu Bạch hẳn là không khó. Không nghĩ tới lại mời trưởng lão Địa các ra tay, chỉ sợ trong chuyện này vẫn còn điều ẩn giấu.

Có người cố ý chọc giận Phi Linh môn, muốn Phi Linh môn khai chiến với ba sơn môn kia, tốt nhất là không chết không ngừng, cuối cùng làm ngư ông thủ lợi. Hoặc là ba sơn môn cố ý chọc giận Phi Linh môn để họ phản kích, như vậy có thể tìm được lý do diệt Phi Linh môn, việc này còn có Linh Thiên môn cùng Vân Dương tông hỗn loạn bên trong, đặc biệt là ba sơn môn kia cần tìm một lý do đường hoàng ra tay, nếu Phi Linh môn động thủ, bọn hắn sẽ có lý do.

- Lục chưởng môn, ngươi có tính toán gì không?

Tử Yên hỏi.

- Việc này ta còn chưa thật rõ ràng, cần phải trở về mới quyết định, đa tạ Tử Yên cô nương đã thông tri.

Lục Lâm Thiên nói, như vậy mình phải gấp trở về Cổ Vực mới được, khoảng cách thật sự không gần, cũng không thể trì hoãn.

- Chỉ là thuận tiện mà thôi, không cần cảm ơn, ta cũng cần trở về, sau này có cơ hội gặp lại.

Tử Yên đứng dậy cáo từ, chậm rãi đi ra cửa phòng, ánh mắt mang theo vẻ phức tạp giống như có chút không muốn.

- Tử Yên cô nương...

Lục Lâm Thiên chợt kêu lên.

Tử Yên quay đầu, có chút chờ mong hỏi:

- Lục chưởng môn, còn có việc sao?

- Tử Yên cô nương, để ta tiễn ngươi, thuận tiện tạm biệt Lam Thập Tam cùng Hỏa Vân Tôn Giả bọn họ.

Lục Lâm Thiên nói.

- Không cần khách khí!

Tử Yên mỉm cười, nhưng trong đôi mắt có chút thất vọng.

Một lát sau bên ngoài đình viện, Lục Lâm Thiên tạm biệt cường giả Thiên Địa các, lúc này thái độ mọi người ngang hàng giao nhau, họ cũng hiểu rõ thực lực Lục Lâm Thiên đã ngang vai ngang vế cùng bọn họ.

Lam Thập Tam cũng không còn ý định tìm Lục Lâm Thiên so chiêu, nhưng tối hôm qua hắn đi cùng Dương Quá mãi tới đêm khuya mới trở về, quần áo rách rưới nhưng hai người đều cực kỳ hưng phấn.

- Lục chưởng môn, cáo từ, sau này còn gặp lại!

Các cường giả Thiên Địa các đều lên yêu thú phi hành rời đi.

- Sau này còn gặp lại!

Lục Lâm Thiên khẽ cau mày nhìn theo, trong mắt hiện lên hàn ý, xem ra mình phải nhanh chóng quay về Cổ Vực.

- Ca ca, huynh làm sao vậy?

Lục Tâm Đồng hỏi.

- Phi Linh môn đã xảy ra chuyện!

Lục Lâm Thiên thuật lại mọi việc cho mọi người nghe qua.

- Lại là ba sơn môn kia!

Ánh mắt Lục Tâm Đồng rét lạnh nói.

- Lão đại, chúng ta phải nhanh chóng trở về thôi!

Tiểu Long nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nhìn qua Long Linh như dò hỏi.

- Long Linh cô nương, không gian kia cũng đã sụp đổ, không bằng ngươi gia nhập Phi Linh môn chúng ta được không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Long Linh có chút do dự, đoạn thời gian này ở chung nàng cũng có hiểu biết với Lục Lâm Thiên, nói:

- Ta chưa từng đi ra ngoài, nhưng theo trong trí nhớ truyền thừa, cũng biết thú loại muốn dung hòa cùng nhân loại thật không dễ

dàng.

- Long Linh cô nương quá lo lắng, ở trong Phi Linh môn có Yêu đường, bên trong có mấy vạn yêu thú linh thú, giữa chúng ta đãi ngộ không có phân biệt, thiên địa vạn vật đều tự có con đường riêng, nhân loại cũng là một dạng của thú loại, nhưng theo tổng thể mà nói nhân loại sinh nở cực nhanh mà thôi, tiến hóa lại nhanh hơn một chút, mà trong thú tộc có không ít chủng tộc còn vượt xa nhân loại, giữa nhân loại, linh thú cùng yêu thú ở chung cùng nhau kỳ thật cũng không có quá nhiều vấn đề.

Lục Lâm Thiên nói.

- Vậy...

Long Long vẫn còn có chút lo lắng, ánh mắt không tự chủ nhìn qua Hắc Vũ.

- Long Linh tiểu thư, bây giờ ngươi cũng không có nơi nào để đi, trước gia nhập Phi Linh môn xem sao, nếu không thích thì rời đi cũng không muộn.

Hắc Vũ nói.

- Vậy được rồi, ta sẽ gia nhập Phi Linh môn thử xem sao.

Long Linh gật đầu nói.

- Hoan nghênh Long Linh cô nương gia nhập, sau này Phi Linh môn lại có vị hộ môn tôn sứ thứ tư.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

- Nhị đệ, ngươi gọi Bàn Hủy huynh đi đâu vậy?

Dương Quá hỏi thăm.

- Hiện tại chúng ta đi qua tìm Bàn Hủy huynh, chuẩn bị trở về Cổ Vực.

Lục Lâm Thiên nói, quay đầu dặn dò nhóm người Tập Hạo Nhiên, chỉ sợ Hai Các Hai Đảo còn lại sẽ không chịu bỏ qua, hiện tại chính Thánh Linh giáo cũng rất phiền toái, phải cẩn thận nhiều hơn mới được.

- Giáo chủ, chúng tôi cáo từ trước, giáo chủ cẩn thận!

Nhóm người Tập Hạo Nhiên xin cáo từ.

Cường giả Thánh Linh giáo đồng thời lên lưng yêu thú phi hành rời đi.

- Chúng ta cũng đi thôi, đi hội họp với Bàn Hủy huynh!

Lục Lâm Thiên nói.

- Hống...

Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay lên, hóa thành bản thể khổng lồ xoay quanh, mọi người nhảy lên, nhất thời thân ảnh biến mất phía xa xa.

- Phát tài, lần này thật phát tài!

Bên trong đình viện, một lão nhân chừng năm mươi tuổi đang đếm một đống kim tệ cùng đan dược tam phẩm nhị phẩm, không nghĩ tới những cường giả kia thuê đình viện lại hào phóng như vậy, sau này đủ giúp cho hắn trở thành người giàu nhất trong trấn nhỏ.

- Cha, cần tài vật có ích lợi gì, sớm biết họ đều là cường giả, con nên bái sư mới đúng!

Một thiếu niên nhìn chằm chằm vào thân ảnh tuyết trắng khổng lồ biến mất, vẻ mặt khiếp sợ nói.

Giữa không trung xa xa, Tử Yên nhìn ra viễn không, ánh mắt mơ hồ nghĩ ngợi.

- Tử Yên, ngươi cảm thấy Lục Lâm Thiên như thế nào?

Diệu Linh Tôn Giả đi tới hỏi.

- Người kia, mỗi lần đều ngoài dự đoán mọi người, thực lực quá kinh khủng, thái độ thủ đoạn làm người ngày càng tỉ mỉ, lần này tuy đánh chết đám người Thu Thủy vương, lại mượn sức những sơn môn như Nhật Sát các, thực lực Phi Linh môn ngày càng mạnh, còn có Thánh Linh giáo, phỏng chừng nhờ có Diễn Linh thiên quả cùng Linh Khí địa cấp hấp dẫn, sẽ có không ít tán tu nguyện ý gia nhập bọn họ, tới lúc đó thực lực càng thêm cường hãn.

Tử Yên nói.

- Lục Lâm Thiên đúng là ngoài dự đoán mọi người, không ngờ vị cường giả viễn cổ lại là sư phụ hắn, thật ngoài ý liệu, còn có thân thể đế giả, Lục Lâm Thiên dù không thừa nhận nhưng tuyệt đối đang nằm trong tay hắn!

Hỏa Vân Tôn Giả nói.

- Lục Lâm Thiên giấu diếm, chỉ sợ cũng biết sự tồn tại của Đế Giả Chi Nguyên.

Tử Yên nói.

- Đế Giả Chi Nguyên, ai đạt được đã có bảy thành cơ hội đột phá đế cấp, có bảo vật này nếu bị hắn lấy được, theo thiên phú của hắn, thành tựu thế nào cũng có thể nghĩ, như vậy chúng ta cần phải tính toán lại quan hệ giữa Thiên Địa các cùng Phi Linh môn mới được.

Hỏa Vân Tôn Giả nói.

Chương 1851: Rời khỏi Đông Hải

- Mặc dù Lục Lâm Thiên giảo hoạt gian trá, nhưng cũng có thể kết giao, ai tốt với hắn, hắn đều nhớ kỹ, lần này muốn vuốt giận với các thế lực lại lấy cả Diễn Linh thiên quả cùng Linh Khí địa cấp đưa ra, xem như không tệ rồi!

Phục Yêu Tôn Giả nói.

- Theo ta xem không bao lâu nữa đại lục sẽ thay đổi bất ngờ!

Tử Yên nhíu mày, lo lắng nói.

- Tử Yên, sau khi Lục Lâm Thiên biết tình huống của Cổ Vực, có tính toán gì không?

Hỏa Vân Tôn Giả hỏi.

- Không có nói thẳng, nhưng lộ sát khí, với tính cách của hắn, dám đánh chết Thu Thủy vương, Thần Hỏa vương bọn hắn, cũng không e ngại ba sơn môn kia đâu!

Tử Yên nói.

- Ba sơn môn kia vốn tưởng rằng có thể chèn ép Phi Linh môn, dẫn dụ Linh Thiên môn, như vậy là có thể đánh tan Linh Thiên môn cùng Phi Linh môn, chủ yếu là muốn chèn ép Linh Thiên môn. Bởi vì thực lực của Phi Linh môn còn chưa tới nỗi khiến cho ba sơn môn kia liên thủ bao vây tiễu trừ.

Diệu Linh Tôn Giả cười nói:

- Nhưng ba sơn môn kia phỏng chừng còn chưa biết rõ thực lực bây giờ của Phi Linh môn đã tới mức khủng bố, mà Phi Linh môn vẫn luôn nhường nhịn, bọn hắn băn khoăn trong Phi Linh môn có cường giả ẩn cư, lần này chỉ sợ ba sơn môn kia sẽ phiền toái, hơn nữa có thực lực Thánh Linh giáo, nếu Lục Lâm Thiên độc ác một chút, liên thủ Nhật Sát các, Vân Dương tông, Linh Thiên môn là có thể gắt gao ngăn chặn ba sơn môn kia, bọn hắn sẽ trộm gà không được còn mất nắm gạo!

- Mấy lão gia hỏa của ba sơn môn kia phỏng chừng đang vội vàng ứng phó đại sự kia, không tới lúc sơn môn sống còn cũng không dễ dàng rời núi, nhưng những lão gia hỏa của Vân Dương tông cùng Linh Thiên môn cũng vậy, như vậy sẽ tạo cơ hội cho Lục Lâm Thiên, nhưng muốn làm ba sơn môn kia bị tổn thương trí mạng là không thể nào, Lục Lâm Thiên còn chưa có thế lực như thế.

Phục Yêu Tôn Giả nói.

- Vậy phải xem Lục Lâm Thiên độc ác bao nhiêu, nếu hắn ngoan độc, ba sơn môn kia chỉ sợ cũng bị lột da, già sợ tráng, mềm sợ cứng rắn, cứng sợ ngang, ngang sợ liều mạng, tóm lại có trò hay để nhìn!

Diệu Linh Tôn Giả nói.

- Chỉ sợ chính Lục Lâm Thiên cũng không được yên thân, hắn giết đám người Thu Thủy vương, không biết những lão gia hỏa của Nguyệt Long các, Viêm đảo có liều lĩnh rời núi hay không, nếu thật là như thế hắn sẽ gặp phiền toái!

Hỏa Vân Tôn Giả nói.

- Đừng quên, Lục gia còn có Bắc Cung gia tộc bảo hộ, Lục Vô Song là đại tiểu thư, Lục Lâm Thiên cũng không phải không có cứu viện. Quan hệ giữa Độc Cô Cảnh Văn cùng Lục Lâm Thiên chỉ sợ không đơn giản, tuy trưởng lão Độc Cô gia phản đối, nhưng cuối cùng sẽ thế nào cũng thật khó suy đoán, đám người Nguyệt Long các muốn ra tay, cũng phải băn khoăn.

Phục Yêu Tôn Giả nói.

- Rối loạn, tóm lại sau khi tin tức truyền ra, hết thảy đều sẽ rối loạn.

Diệu Linh Tôn Giả có chút vui sướng khi thấy người gặp họa, nói:

- Trên đại lục bình tĩnh quá lâu, không nghĩ tới lại bị tiểu tử Lục Lâm Thiên quấy đυ.c!

- Lần này đám người Nguyệt Long các bị thương nặng, người đi Vạn Đảo nhai đều bị đánh chết, ta phỏng chừng Nhật Sát các, Thiên Vân đảo, Tinh Ngục các, Càn Hiên đảo thật vất vả mới có được cơ hội như vậy, nhất định sẽ không bỏ qua. Mà đám người Nguyệt Long các bị thương nặng, chỉ sợ trong một đoạn thời gian muốn đi tìm Lục Lâm Thiên phiền phức cũng thật khó khăn. Trừ phi là những lão gia hỏa kia tự mình ra tay, nhưng chuyện đại sự kia sắp tới, nếu bọn hắn tự động thủ chỉ sợ sẽ làm ảnh hưởng tới chuyện đó, cho nên cơ hội xuất thủ thật không lớn.

Tử Yên nói.

- Đại lục cần phong vân biến sắc, Thiên Địa các không đếm xỉa tới hay nhúng tay vào cũng phải cân nhắc một phen mới được, Lục Lâm Thiên, không biết sau lưng tiểu tử kia rốt cục có người nào, ta luôn cảm giác sau lưng hắn vẫn luôn có người một mực phụ tá.

Diệu Linh Tôn Giả nói.

- Ai...

Các cường giả Thiên Địa các khẽ thở dài, sắc mặt ngưng trọng, chỉ sợ sau khi trở về trên đại lục sẽ gió giục mây vần.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên nhắm mắt điều tức, vài giờ sau Tuyết Sư mới xuất hiện trong một mảnh núi non liên miên khôn cùng.

- Hô!

Thở ra một hơi trọc khí, Lục Lâm Thiên mở mắt, cảm giác chân khí sau đó phân phó Tuyết Sư bay vào tận sâu trong dãy núi.

- Chưởng môn!

Sau một lát từ trong dãy núi có hai thân ảnh bay ra, chính là Bàn

Hủy cùng Bàn Vân.

- Tê tê...

Bảo nhi cùng Bối nhi thật thân thiết đi tới bên người Tiểu Long cùng Lục Tâm Đồng.

- Bàn Hủy huynh, vẫn ổn chứ?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Đã tới đông đủ, chỉ tiếc cấp độ đê giai vẫn chưa thể thông qua được không gian thông đạo.

Bàn Vân nói.

Không bao lâu sau, Lục Lâm Thiên hạ xuống dãy núi, nhìn thấy phía trước là một mảnh thú ảnh đông nghìn nghịt, khóe môi lộ nụ cười, sau khi rời khỏi nham động hắn đã phân phó Bàn Hủy cùng Bàn Vân giúp đàn thú đi ra khỏi thông đạo không gian dao động, cũng may là như thế, nếu không thông đạo vỡ tan sẽ tổn thất lớn.

Hống hống...

Ô ô...

Từng tiếng thú minh gầm gừ truyền ra, nhìn thấy Tiểu Long, đàn yêu thú có chút xao động.

- Bái kiến Yêu Hoàng!

Đàn yêu thú cảm giác được chân khí của Tiểu Long, trong lòng sợ hãi, lập tức phủ phục hành lễ.

- Bái kiến chưởng môn!

Một trăm mười ba thân ảnh xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên chắp tay hành lễ.

- Không cần đa lễ!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, một trăm mười ba yêu thú thất giai, trong đó có ba thất giai hậu kỳ đỉnh, hơn hai mươi thất giai hậu kỳ, nhiều yêu thú thất giai như vậy còn mạnh hơn cả Thánh Thú bộ của Thánh Linh giáo.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lướt qua đàn thú, hơn ngàn yêu thú lục giai, hơn bốn ngàn ngũ giai, còn là trung kỳ trở đi, thậm chí không có ngũ giai sơ kỳ, bởi vì thực lực thấp không thể đi qua thông đạo không gian dao động, Lục Lâm Thiên cũng đành bất đắc dĩ.

- Không gian sụp đổ, đáng tiếc linh thú bên trong không chạy thoát!

Ánh mắt Long Linh lộ vẻ bi thương, trong không gian nàng là linh vương, mấy trăm năm bị khí tức quỷ dị khống chế, không biết đàn linh thú như thế nào.

- Việc này cũng không còn cách nào, không cần quá thương cảm, ít nhất ngươi đã khôi phục lại thần trí!

Bàn Vân nói.

- Không nghĩ tới trước kia chúng ta đấu mấy ngàn năm, cho tới bây giờ đều gia nhập Phi Linh môn, chỉ sợ chưa từng nghĩ tới.

Long Long mỉm cười nói.

- Phải a, đấu mấy ngàn năm, sau này cũng không cần đấu tiếp!

Bàn Vân cười đáp.

- Chưởng môn, chúng ta xuất phát đi Cổ Vực sao, đàn thú của Bàn Hủy chỉ sợ là đi quá chậm, động tĩnh thật quá lớn.

Thiên Thủ Quỷ Tôn nhìn thấy đàn thú, không nhịn được cảm thán, có đàn yêu thú này thực lực Phi Linh môn càng thêm khủng bố.

- Không sao, ta có biện pháp!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, yêu thú ngoài tứ giai đã có thể thu nhỏ thân hình, số lượng không gian thú nang cũng đã đủ sử dụng.

Một canh giờ sau, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Lục Tâm Đồng cùng Lục Lâm Thiên lần lượt thu mấy ngàn yêu thú vào trong không gian thú nang.

Chương 1852: Ma Vân mật địa

- Thủ đoạn của chưởng môn thật sự làm cho ta cảm thấy ngoài tưởng tượng a.

Thiên Thủ Quỷ Tôn kinh ngạc nói.

- Ca ca, hiện tại chúng ta đi về sao?

Lục Tâm Đồng hỏi.

- Ân, cần phải trở về, nhưng mà...

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn lướt qua mọi người, nói:

- Đường trở về không gần, ta an bài mọi người đi một nơi tu luyện, nhưng việc này mọi người nhất định phải giữ bí mật!

- Ca ca, đi địa phương nào tu luyện, chúng ta không phải cần đi về sao?

Lục Tâm Đồng nghi hoặc hỏi.

- Yên tâm, các ngươi tu luyện vẫn có thể quay về Cổ Vực!

Lục Lâm Thiên nói.

- Lão đại, chẳng lẽ ngươi muốn cho chúng ta đi vào trong đó tu luyện?

Chỉ có Tiểu Long mới biết bí mật của Thiên Trụ giới.

- Phải!

Lục Lâm Thiên gật đầu.

- Hắc hắc, vậy tốt lắm!

Tiểu Long cười hắc hắc, nhìn mọi người nói:

- Các ngươi thật có vận khí thôi!

Sau một lát, bên trong tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, sắc mặt mọi người kinh ngạc, chân khí nơi này làm cho họ đoán được không phải vật phàm.

- Ở trong này tu luyện mười canh giờ tương đương một canh giờ bên ngoài, tu luyện mười tháng bên ngoài chỉ khoảng một tháng, là gấp mười lần a!

Tiểu Long đắc ý nói.

- Cái gì?

Mọi người nghe vậy không khỏi kinh ngạc, Hắc Vũ nhìn Lục Lâm Thiên, khó trách thiếu chủ đột phá nhanh như vậy, nguyên lai có bảo vật này trong tay.

- Mọi người ở lại đây yên tâm tu luyện đi!

Lục Lâm Thiên nói.

- Được!

Mọi người cực kỳ hưng phấn gật đầu đáp.

- Không nghĩ tới chưởng môn còn có bảo vật này!

Thiên Thủ Quỷ Tôn kích động xoa tay, đây tuyệt đối là trọng bảo!

- Hắc Vũ thúc, ngươi cũng ở lại đây tu luyện đi!

Lục Lâm Thiên nói.

- Thiếu chủ, tạm thời chưa cần thiết, ngươi cần người bảo hộ.

Hắc Vũ nói.

- Cũng được!

Lục Lâm Thiên gật đầu, trên đường trở về hắn thật sự cần Hắc Vũ bảo vệ an toàn, vạn nhất gặp phải siêu cấp cường giả đánh lén nếu hắn không có lực đánh trả thì thảm!

- Hai tiểu tử kia, các ngươi cũng chăm chỉ tu luyện đi!

Lục Lâm Thiên lấy ra hai viên Yêu Linh đan đưa cho Bảo nhi cùng Bối nhi.

- Tê tê...

Hiện tại hai tiểu tử đã thật thân thiết với Lục Lâm Thiên, nuốt xong Yêu Linh đan còn chưa rời khỏi mà liếм lên mặt hắn.

- Hắc Vũ thúc, chúng ta đi thôi!

Tâm thần vừa động, thân ảnh của hắn đã đi ra ngoài, thu lại Thiên Trụ giới.

- Tuyết Sư, chúng ta về trước đi!

Hống!

Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay lên, nhanh chóng rời đi.

- Hi vọng Đông lão cùng Oánh tỷ còn có thể chống đỡ được vài tháng!

Lục Lâm Thiên thì thào, rồi bắt đầu trìm vào lĩnh ngộ.

Thiên Sí Tuyết Sư lướt qua tầng mây, kéo theo tiếng xé gió trầm thấp, tốc độ làm người cảm thấy kinh ngạc.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi, quanh thân hiện lên đoàn cương khí trong suốt.

Sau khi dùng Diễn Linh thiên quả, lấy được năng lượng trong nham động, tốc độ lĩnh ngộ của Lục Lâm Thiên càng tăng nhanh hơn trước rất nhiều.

Bên trong một dãy núi mở mang, núi non trùng điệp, con sông uốn lượn xoay quanh, xuyên qua dãy sơn mạch này chính là hải vực rộng lớn, thỉnh thoảng lại có một thân ảnh cầm điều cô độc bay qua.

Không gian xuất hiện trên Thiên đảo, núi lửa bùng nổ khiến hơn mười vạn người vẫn lạc, tin tức truyền bá trong thời gian cực ngắn, mà cường giả Hai Các Hai Đảo Nguyệt Long các, Viêm đảo, Thần Kim các, Khôn Dương đảo tính cả đảo chủ các chủ đều là cường giả Tôn cấp đã bị Lục Lâm Thiên đánh chết, bắt đầu bạo tạc chẳng khác gì bom nguyên tử nổ mạnh.

Một truyền mười, mười truyền trăm, khó tránh khỏi thêm mắm dặm muối, Lục Lâm Thiên đã bị truyền vô cùng kỳ diệu. Khắp các trà lâu tửu quán đều đàm luận về Lục Lâm Thiên.

- Thực lực của Lục Lâm Thiên chỉ giơ tay nhấc chân liền đánh chết Thiên Dương vương Dương Tề Thuyên, chỉ một chiêu đã đánh hắn thành tro tàn...

...

Trên đại lục Linh Vũ, bên trong một quần sơn liên miên, một ngọn núi khổng lồ cao vʊ"t trong mây, cây cối xum xuê, vô số thanh kiếm rậm rạp cắm đầy trong khe đá, kiếm quang tán phát bốn phía, kiếm khí sắc bén vỡ áp khắp xung quanh.

Bên trong một không gian tối tăm, một mảnh quỷ khóc thần hào quanh quẩn, nơi nơi tràn ngập ma khí, người có tâm tình kém cỏi đi vào chỉ sợ sẽ lập tức tẩu hỏa nhập ma.

Tận sâu trong không gian có một hồ sâu hình kiếm, nước hồ đỏ tươi như máu, huyết đàm lớn chừng vài trăm thước, giống như một thanh cự kiếm nằm bên trong không gian, chân khí ngập trời, hắc vụ lượn lờ tràn ngập.

Lúc này bên trong huyết đàm có một nữ nhân khoanh chân ngồi, toàn thân ngâm bên trong huyết đàm chỉ lộ đầu, khuôn mặt tuyệt mỹ lãnh diễm, khí chất quỷ dị, nàng chính là Nguyên Nhược Lan.

Nguyên Nhược Lan ngồi bất động, tiếng thét quỷ thanh quỷ khí kêu rên không ngừng, mỗi thanh âm giống như đâm thẳng vào lòng, nhưng không hề ảnh hưởng tới nàng, nước hồ cuồn cuộn như nước sôi, năng lượng quỷ dị ngập tràn.

Trên khuôn mặt Nguyên Nhược Lan như có tia huyết dịch không ngừng lưu xuyến, làm người ta nhìn thấy cực kỳ đáng sợ.

Bên ngoài không gian, Kim Kiếm vương Cổ Kiếm Phong xuất hiện trong một cổ động.

- Đã gần một năm rồi đi, Nhược Lan còn chưa đi ra, chư vị trưởng lão, Nhược Lan không việc gì chứ?

Cổ Kiếm Phong nhìn chăm chú vào cửa động phong bế hỏi.

- Kỳ tích, tuyệt đối là kỳ tích, cho dù là ta cũng chỉ có thể ở lại trong Ma Kiếm trì nghỉ ngơi nửa năm thời gian, mà Nhược Lan ở gần một năm, nói không chừng lần này thật sự có thể triệu hoán Ma Kiếm, tới lúc đó nhận được Kiếm Tổ truyền thừa, có thể thành công chính là đại vận của Thiên Kiếm môn chúng ta!

Một thanh âm già nua truyền ra.

- Chư vị trưởng lão, vậy có nguy hiểm gì hay không?

Cổ Kiếm Phong sốt ruột hỏi.

- Tự nhiên sẽ gặp nguy hiểm, lúc trước Kiếm Tổ có lưu lại lời nói, muốn triệu hoán Ma Kiếm cần ba điều kiện, chính là đại nghị lực, đại hằng tâm, đại thiên phú. Nếu không chẳng những không triệu hoán được Ma Kiếm, trái lại còn bị hại, không đủ điều kiện thì không thể tu luyện Ma Kiếm. Thiên phú của Nhược Lan không có vấn đề, chỉ là ta không biết Nhược Lan làm sao có được đại hằng tâm cùng đại nghị lực như vậy, thật sự làm chúng ta cảm thấy ngoài ý muốn.

Thanh âm già nua lại truyền tới, lập tức nói tiếp:

- Ngươi về trước đi, chúng ta sẽ chiếu cố Nhược Lan, nếu Nhược Lan thành công sẽ trợ giúp chuyện kia rất lớn!

- Đạ, Kiếm Phong cáo lui!

Cổ Kiếm Phong cúi đầu hành lễ nói.

- Phải rồi Kiếm Phong, ngươi cũng nên nhanh chóng đột phá Tôn cấp đi, chuyện đó đã sắp tới, đột phá Tôn cấp rất trọng yếu, thiên phú của ngươi rất tốt, cũng sẽ có hi vọng!

Lại một thanh âm già lão khác truyền ra.

- Kiếm Phong hiểu được!

Cổ Kiếm Phong cáo lui rời đi.

Oanh long long...

Ngay lúc Cổ Kiếm Phong rời khỏi Kiếm sơn, cả không gian đột nhiên run lên, trên tòa Kiếm sơn khổng lồ nhất thời giống như có thanh âm vạn kiếm tề minh ông ông vang rền, hội tụ thành kiếm minh đinh tai nhức óc quanh quẩn khắp cả không gian.

- Nhược Lan, ngươi cần phải cố gắng, dĩ thân nhập ma, lúc trước cũng chỉ có Kiếm Tổ mới có thể làm được, nếu ngươi làm được, đủ nhảy lên thành cường giả đỉnh cấp!

Cổ Kiếm Phong quay đầu lẩm bẩm nói, liền rời đi.

Chương 1853: Là nơi nguy hiểm

- Hống!

Trên hải vực, một đạo bạch sắc lưu quang lướt qua chân trời, Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh lướt trên trời cao, mang theo dòng khí đảo qua vang lên tiếng gào thét quanh quẩn giữa không trung.

- Thiếu chủ, chúng ta sắp ra khỏi Đông Hải!

Thanh âm Hắc Vũ truyền vào trong tai Lục Lâm Thiên.

- Hô!

Bạch quang thu liễm, năng lượng phong hệ nồng đậm nháy mắt tán loạn trên không, sau một lát Lục Lâm Thiên thở ra một hơi trọc khí mở mắt.

- Sắp rồi sao!

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú về phía trước, ở mảnh hải vực xa xa xuất hiện một dãy kiến trúc thật lớn, mây mù quanh quẩn, như ẩn như hiện, sương mù dày đặc còn không ngừng nổi lên ba động, không nghĩ tới đã đi qua thành Ma Vân.

- Đã nửa tháng!

Hắc Vũ nói, trong lòng thật chờ mong nhanh chóng đi tới Phi Linh môn gặp lại chủ nhân, mấy ngàn năm không gặp, lúc này nghĩ tới tâm tình càng thêm kích động.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm về phía trước, đó là một mảnh kiến trúc nhìn không thấy cuối, sừng sững ngay tại hải vực, mây mù quanh quẩn, xa xa nhìn lại chỉ thấy được tường thành bên ngoài, cao chừng trăm trượng, giống như đột ngột mọc lên từ đáy biển, vô cùng vững chắc.

Từ xa xa nhìn Thành Ma Vân sừng sững giữa hải vực vô biên vô hạn, tòa thành lộ ra cỗ khí tức dày nặng, Lục Lâm Thiên đột nhiên nghĩ tới một việc, lúc trước Đoan Mộc Y Y từng nói qua với hắn, trong Đông Hải, Vạn Đảo nhai chỉ là vùng đất hung hiểm thứ hai, mà thứ nhất chính là một mật địa bên trong Thành Ma Vân.

Nghe đồn có không ít cường giả đi vào, vô duyên vô cớ đã biến mất bên trong, nghĩ vậy Lục Lâm Thiên nhíu mày hỏi Hắc Vũ:

- Hắc Vũ thúc, bên trong Thành Ma Vân có mật địa, ngươi có biết không?

- Biết một chút, lúc trước ta cùng chủ nhân có đi vào, nhưng khi đó thực lực còn thấp, chúng ta bị người của Tứ Các Tứ Đảo phát hiện, cho nên đành phải chạy trốn!

Hắc Vũ nói:

- Thiếu chủ, chẳng lẽ ngươi muốn đi vào xem sao?

- Vậy phải xem Hắc Vũ thúc có hứng thú hay không!

Lục Lâm Thiên cười nói, dù sao là tiện đường, mặc dù sốt ruột quay về Cổ Vực, nhưng mật địa Thành Ma Vân ở ngay trước mặt, hắn thật sự có hứng thú, nói không chừng còn có thể lấy được một ít ưu đãi.

- Nói không chừng sẽ gặp nguy hiểm, mật địa Thành Ma Vân do người Tứ Các Tứ Đảo luân phiên trông coi quản lý, nếu có thể tìm được ưu đãi chỉ sợ bọn họ đã chiếm qua, hết thảy chỉ có thể xem vận khí, lúc trước khi thực lực chủ nhân còn chưa đạt tới đỉnh cho nên không thể vào được, hiện tại thiếu chủ có hứng thú, ta đương nhiên phụng bồi!

Hắc Vũ nói.

- Tuyết Sư, chúng ta vào thành đi!

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào tòa thành phía trước, không biết bên trong sẽ có cái gì, mình chỉ nhìn xem một chút là được rồi, tránh bị chậm trễ quay về Cổ Vực.

Tuyết Sư hóa thành hình người, ba người bay về hướng Thành Ma Vân. Thành Ma Vân là tòa thành đầu tiên khi tiến vào Đông Hải, diện tích khổng lồ, cùng liên đón với Tứ Các Tứ Đảo.

Nghe Đoan Mộc Y Y nói qua, Thành Ma Vân cũng không phụ thuộc thế lực nào, phân biệt do Tứ Các Tứ Đảo quản lý, năm năm thay đổi một lần, lúc này nhìn Thành Ma Vân, Lục Lâm Thiên mơ hồ cảm giác được bên trong sẽ có không ít bí mật.

Địa thế Thành Ma Vân cực kỳ đặc thù, tựa như hình quạt, mà Tứ Các Tứ Đảo quanh chung quanh ba mặt của Thành Ma Vân, đều tự có lối vào, phân tán liên tiếp với Thành Ma Vân.

Ba người đi tới ngoài thành, cửa thành thật lớn, đủ làm cho thuyền lớn thoải mái đi qua, mà lúc này phạm vi hải vực nơi đây là một mảnh cảnh tượng thật bận rộn.

Ba người lập tức vào thành, diện tích tòa thành thật lớn, kiến trúc hùng vĩ, đều dùng đá ngầm cứng rắn xây dựng, có vẻ vô cùng vững chắc, cũng có đặc sắc cực kỳ, trên đại lục tuyệt đối không có loại kiến trúc tảng lớn thế này, kiến trúc liên miên không thấy cuối, chung quanh cực kỳ xôn xao ồn ào, vô cùng náo nhiệt, nhân số thật sự không ít.

Xuyên qua con đường, ba người đi tới bên ngoài chủ thành, nơi này là một mảnh hải đảo liên miên thật lớn, ba người thả người nháy mắt biến mất trong hải đảo.

- Thiếu chủ, phía trước đã tới gần mật địa, nơi nơi đều có người canh gác, phỏng chừng là trông coi mật địa, hẳn là vài Vũ vương linh vương, còn có một linh tôn nhị trọng, nhưng nếu bị phát hiện chỉ sợ sẽ đưa tới phiền toái.

Trên một hải đảo, Hắc Vu nhìn xa xa nói.

- Vậy buổi tối xuất phát, vài linh vương Vũ vương hẳn còn chưa phát giác được chúng ta.

Lục Lâm Thiên nói.

Màn đêm buông xuống.

Hai thân ảnh bay ra hải đảo, chính là Lục Lâm Thiên cùng Hắc Vũ, tu vi Tuyết Sư khá thấp nên Lục Lâm Thiên đã thu hắn vào trong Thiên Trụ giới.

Hai thân ảnh lướt qua đêm đen, sương mù bao phủ hết thảy, tiếng sóng biển ầm ì, không ai phát hiện sự tồn tại của bọn họ.

- Thiếu chủ, đây là lối vào, nghe đồn có không ít cường giả Tứ Các Tứ Đảo đã đi vào nhưng không ai đi ra, cực kỳ nguy hiểm!

Hắc Vũ truyền âm.

Lục Lâm Thiên quan sát lối vào mật địa, lối vào thật khổng lồ, lúc này chung quanh đều có mây mù bao phủ, lộ ra khí tức quỷ dị, tầm mắt khó thể quan sát hoàn cảnh xung quanh.

- Mật địa có cái gì?

Cảm giác được khí tức quỷ dị kia, trong lòng Lục Lâm Thiên thoáng do dự, truyền âm:

- Hắc Vũ thúc, chúng ta vào đi thôi!

Hai người đi tới, một lát sau Hắc Vũ truyền âm:

- Thiếu chủ, phía trước có cấm chế của linh tôn, tới gần sẽ bị người phát hiện.

- Có cấm chế, thật có chút phiền phức.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói, có lẽ có biện pháp phá vỡ cấm chế của linh tôn nhị trọng, nhưng muốn không bị phát hiện thì thật khó khăn.

- Không có chuyện gì, chuyện nhỏ mà thôi!

Hắc Vũ vừa dứt lời, thủ ấn lướt qua, nhất thời làm nổi lên một tầng không gian dao động khắp xung quanh.

Xuy!

- Chúng ta đi!

Hắc Vũ dứt lời, lôi kéo Lục Lâm Thiên đi vào không gian dao động, khi xuất hiện đã ở ngoài trăm thước, đã vượt qua đạo cấm chế vừa rồi.

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc quay đầu nhìn lại.

- Thiếu chủ, hết thảy cẩn thận một chút.

Hắc Vũ truyền âm:

- Lúc trước chủ nhân có nói qua, trong này có trận pháp thượng cổ.

- Trận pháp thượng cổ!

Lục Lâm Thiên nhíu mày.

- Trước vào xem!

Lục Lâm Thiên nói, đã tới đây cũng không thể dễ dàng đi ra ngoài.

Xung quanh đều có tảng đá lớn, cỏ dại um tùm, tựa hồ đã thật lâu không ai đi qua, ở bên trên có rãnh sâu thật lớn, tựa hồ là dấu vết đối chiến lưu lại.

Thật cẩn thận đi vào bên trong, sương mù càng lúc càng dày đặc. Ngẫu nhiên còn có tiếng thú minh truyền tới, nơi này thật sự có không ít yêu thú cùng dã thú tồn tại.

- Ba ba...

Thân ảnh hai người xuyên qua, kinh động yêu thú bay lên, một ít yêu thú cũng phát động công kích.

Đối với hai người mà nói công kích kia cũng không có bao nhiêu uy hïếp, cuối cùng hai người phóng xuất khí tức khiến toàn bộ sinh vật cảm giác hai người lợi hại, đều vội vàng chạy trốn.

Hai canh giờ sau hai người đi tới trước một khe núi lớn, thân ảnh chợt lóe liền đi vào trong khe sâu.

Chương 1854: Không gian thượng cổ

- Thiếu chủ, hình như không thích hợp!

Sắc mặt Hắc Vũ đột nhiên biến đổi, dừng chân nhìn chung quanh, kinh hãi nói:

- Không xong, chúng ta đã xông vào đại trận thượng cổ!

- Không phải xui xẻo như vậy đi, thật sự đã xông vào!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thật sự là đại trận thượng cổ, chẳng lẽ nơi này là lục địa thượng cổ hay sao!

Thần sắc Lục Lâm Thiên ngưng trọng đánh giá bốn phía, xung quanh khe sâu tràn ngập đại thụ che trời cùng tảng đá hỗn độn, trên không sương mù dày đặc, càng lúc càng thêm nồng đậm.

Lục Lâm Thiên cảm giác khí tức xung quanh, nói:

- Hắc Vũ thúc, nhìn xem chúng ta có thể lui ra ngoài hay không?

- Không đường thối lui, mặt sau đều là hư không!

Hắc Vũ đáp.

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn lại, sắc mặt đại biến, lục địa dưới chân đang biến mất, nháy mắt hai người đứng giữa hư không, không còn đường thối lui. Không gian chung quanh một mảnh tĩnh mịch, không có tiếng gió, hết thảy như yên lặng bất động, tình huống này làm trong lòng Lục Lâm Thiên run lên.

- Đây là trận pháp thượng cổ gì...

Lục Lâm Thiên cau mày.

- Cẩn thận...

Hắc Vũ vừa dứt lời, dưới chân hai người nháy mắt xuất hiện không gian lốc xoáy thật lớn, lốc xoáy tối đen, tựa như không gian hắc động, hấp lực tràn ra, chung quanh hắc động lộ ra khe không gian tối đen.

Hấp lực khủng bố cắn nuốt không gian dao động, ngay cả thực lực hai người cũng bị cắn nuốt đi vào.

- Thanh Linh khải giáp!

Lục Lâm Thiên khởi động khải giáp, sắc mặt ngưng trọng, hấp lực khổng lồ kia khiến thân thể hắn giống như bị lưỡi đao bổ qua, khó trách cường giả tiến vào mà không thể đi ra, hấp lực khủng bố như vậy chỉ sợ Vũ tôn nhất trọng nhị trọng đều không thể đào thoát, đồng thời hấp lực hôm nay còn khủng khiếp hơn cả ngày trước.

- Hắc Vũ thúc, có biện pháp nào đi ra ngoài hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Không có, nơi này thật quỷ dị!

Vừa dứt lời, quanh thân Hắc Vũ bao phủ quang mang, bao trùm cả Lục Lâm Thiên, nhờ vậy chỉ có thể ổn định thân hình.

Hô hô!

Lốc xoáy dao động gào thét xoay tròn, hấp lực ngày càng khủng bố, khe không gian không ngừng lan tràn trước mắt hai người, trực tiếp bao phủ cả vầng cương khí.

- Thiếu chủ, lực lượng này quá kinh khủng, ta cũng khó đối kháng!

Thần sắc Hắc Vũ ngưng trọng.

Ca ca!

Chỉ nháy mắt cương khí bắt đầu nứt nẻ.

- Di, bên trái hình như có chút không đúng!

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào bên trái lốc xoáy, bên trong có một cỗ khí tức quen thuộc.

- Hắc Vũ thúc, có biện pháp nào phá vỡ không gian bên trái hay không?

Lục Lâm Thiên vội vàng hỏi, hắn muốn đánh cuộc một lần xem sao.

- Để ta khôi phục bản thể thử xem, ngươi cẩn thận một chút!

Hắc Vũ dứt lời, hoàng mang chợt lóe, hóa thành bản thể khổng lồ.

- Cô...

Một mảnh hắc quang tối đen lan tràn, một tiếng phượng minh chợt vang vọng, khí tức thê lương phảng phất như tồn tại từ thời viễn cổ nhất thời tràn ngập không gian.

Đồng thời hai cánh Hắc Vũ xoay tròn bay lên, cắt vỡ không gian, chỉ nháy mắt không gian chung quanh lốc xoáy đột nhiên xuất hiện một vầng cương khí tối đen.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức rơi lên lưng Hắc Vũ.

- Không Gian Hủy Diệt, phá!

Trong miệng Hắc Vũ hét lớn một tiếng, hai cánh vỗ mạnh, không gian giam cầm nổ tung, lộ ra một động sâu thật lớn.

Phanh phanh!

Không gian bên trái lập tức phá nát, đồng thời bản thể Hắc Vũ lập tức lao vào, chỉ có thể đánh cuộc một lần xem có thể thoát thân hay không.

Hưu hưu...

Bản thể Hắc Vũ nháy mắt xuất hiện bên ngoài không gian lốc xoáy vỡ nát, mà không gian cũng lập tức khôi phục lại hoàn hảo như cũ.

- Đã ra rồi, thật sự đi ra rồi!

Lục Lâm Thiên nhảy xuống, trước mắt chính là không gian khe sâu thật lớn, bốn phía núi non trùng điệp, tựa như rừng rậm nguyên thủy thời viễn cổ, lộ ra cỗ khí tức tang thương.

- Nơi này lại có di tích thượng cổ sao?

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm khe sâu, trước mắt là một mảnh vết tích kiến trúc còn lưu lại, vô cùng mở mang, sau khi kiểm tra hẳn đều tồn tại rất nhiều năm tháng, theo tài liệu mà xem ít nhất phải lên tới mấy vạn năm.

- Đây là địa phương gì?

Hắc Vũ đánh giá bốn phía, nhìn chung quanh, thần sắc cực kỳ ngưng trọng.

- Bất kể thế nào, cuối cùng đã thoát khỏi hắc động kia rồi!

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm.

- Nơi này không biết là di tích thượng cổ hay viễn cổ, hình như rất lâu không có ai đi qua.

Hắc Vũ nói.

- Không thể xác định, nhưng nơi này hẳn tồn tại đã lâu rồi!

Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh, khắp nơi đều là vách tường đổ nát hoang tàn.

- Phía trước hình như có chân khí dao động!

Ánh mắt Hắc Vũ rơi lên một kiến trúc cung điện phía trước, nơi đó chỉ còn tường đổ tang thương, gạch đá chồng chất như núi.

- Chúng ta đi nhìn xem!

Thân ảnh hai người lập tức bay lên, lập tức xuất hiện bên ngoài vách tường, cung điện cực kỳ khổng lồ, không gian xa xa một mảnh xanh ngắt, nhưng không trung lại u tối, núi non bao bọc khắp bốn phía.

Một lát sau hai người đã đi vào bên trong cung điện bắt đầu tìm kiếm, hi vọng có điều phát hiện, bên trong cung điện thật tang thương, nhưng lại không thấy có gì đáng chú ý.

- Thiếu chủ, nơi này có chân khí dao động, hình như là năng lượng!

Hắc Vũ đứng trước một bức tường đổ, nhìn không gian dao động trước mặt, nơi này đang không ngừng nhộn nhạo.

- Hình như là lực lượng còn sót lại khi cường giả giao thủ, không bị tiêu tán trong thiên địa, vậy chứng minh không gian này hoàn toàn bị phong ấn kín kẽ, không hề tương liên với bên ngoài.

Lục Lâm Thiên cau mày nói, như vậy hẳn nhờ không gian thiên phú của Hắc Vũ cho nên họ mới vào được nơi này, cũng không biết người của Tứ Các Tứ Đảo có biết nơi này tồn tại hay không.

- Xuy...

Lục Lâm Thiên kết xuất Âm Dương Linh Vũ quyết, trong tay hiện lên một cỗ lực cắn nuốt, trong ánh mắt kinh ngạc của Hắc Vũ, hắn đem đoàn năng lượng trước mặt hút vào trong tay.

Đoàn năng lượng lập tức hóa thành chân khí cùng linh lực, nhưng chỉ như muối bỏ biển, với tu vi hiện tại của hắn mà nói, năng lượng thật quá ít.

Lục Lâm Thiên lại nhìn chăm chú khắp bốn phía, chung quanh xuất hiện không ít năng lượng dao động, cũng không mạnh lắm, chỉ sợ đã tồn tại trên vạn năm, vẫn chưa tan hết, chỉ sợ phải do cường giả khủng bố đứng đầu mới có thể làm được điều này.

Lục Lâm Thiên cũng không tiếp tục cắn nuốt năng lượng, mà tiếp tục tìm kiếm thật lâu, nhưng không tìm được gì khác, cũng không tìm được lối ra.

Một canh giờ sau hai người xuất hiện ngoài quảng trường đổ nát, sắc mặt ngưng trọng.

- Hắc Vũ thúc, chúng ta đi nhìn xung quanh trước, tìm xem có lối ra hay không!

Lục Lâm Thiên nói.

- Được!

Hắc Vũ gật đầu.

Hai người lập tức đi quanh tìm kiếm, nơi nơi đều là rừng rậm nguyên thủy viễn cổ, diện tích thật lớn.

- Ở đây có không ít yêu thú cùng linh thú, tu vi cấp bậc không quá cao.

Dọc theo đường đi, hai người phát hiện không ít yêu thú linh thú, số lượng không nhiều, tu vi không cao, điều này làm Lục Lâm Thiên cực kỳ kỳ quái, không gian này tồn tại đã lâu, hẳn phải có yêu thú tu vi khá cao mới đúng, dưới tình huống bình thường cho dù không có huyết mạch cao nhưng nếu vượt qua trên vạn năm thời gian, hẳn đã lên tới cấp độ thất giai, thế nhưng nơi này nhiều nhất chỉ là ngũ giai mà thôi.

Chương 1855: Thiên Quả trùng động

- Thiếu chủ, ngươi có phát hiện hay không, nơi này không có năng lượng tồn tại, căn bản không thể tu luyện.

Hắc Vũ đột nhiên nói.

Lục Lâm Thiên vốn không để ý, nghe vậy liền cảm giác, nơi này thật sự không có thiên địa năng lượng, căn bản không cách nào tu luyện.

- Có vài phần tương tự như mật địa của Vân Dương tông!

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm, nhưng mỗi lần Vũ Linh thánh quả chín tới, mật địa Vân Dương tông tràn ngập năng lượng, tốc độ tu luyện tăng nhanh hơn nhiều lần.

- Chẳng lẽ nơi đây cũng là một lục địa thượng cổ riêng biệt?

Lục Lâm Thiên suy đoán, theo lời Độc Cô Cảnh Văn, mật địa Vân Dương tông cũng vậy, chẳng lẽ nơi này cũng thế sao?

- Di, chân khí quen thuộc kia lại tới nữa!

Vào lúc này Lục Lâm Thiên lại cảm giác được cỗ chân khí quen thuộc khi nãy đã hiện qua một lần.

- Hắc Vũ thúc, đi theo ta!

Hắn lập tức đi về phía trước, dọc theo đường đi trong khu rừng rậm cũng có không ít nguy hiểm, có chút thực vật cũng có lực công kích, Lục Lâm Thiên tận mắt nhìn thấy yêu thú phi hành tam giai bị một gốc cổ thụ che trời tung ra vô số dây mây đánh chết, sau đó cắn nuốt máu tươi.

Vài giờ sau cả hai đã đi xa vô cùng, mà cỗ chân khí quen thuộc kia ngày càng thêm rõ ràng.

Cuối cùng Lục Lâm Thiên lăng không dừng lại trước một sơn cốc.

- Thiếu chủ, trong này có một cỗ khí tức cực kỳ đặc biệt!

Hắc Vũ nhìn thấy sơn cốc phía trước, bốn phía có không ít đá lớn, mà trên bầu trời sương mù quang quẩn dày đặc.

- Hắc Vũ thúc, nơi này giống như là một cấm chế!

Lục Lâm Thiên đánh giá một lúc mới lên tiếng.

- Trong này cũng có cấm chế sao?

Hắc Vũ thật sự không cảm giác được có dao động gì nơi đây.

- Hắc Vũ thúc, ngươi xem dưới mặt đất!

Lục Lâm Thiên cười nói.

Hắc Vũ nghe vậy nhìn kỹ xuống dưới, thấy nơi cửa sơn cốc chồng chất không ít hài cốt yêu thú.

- Nhiều yêu thú chết ở chỗ này, chỉ sợ bên trong sơn cốc không tầm thường!

Lục Lâm Thiên nói, trong những hài cốt kia có một ít hài cốt khổng lồ, mà trong không gian này không có yêu thú linh thú cao giai, Lục Lâm Thiên hoài nghi chỉ sợ yêu thú bị khí tức năng lượng nơi này hấp dẫn tới, sau đó bị cấm chế đánh chết, khó trách khi xung quanh nơi này không có yêu thú linh thú tới gần, phỏng chừng nơi này chính là cấm địa.

- Chúng ta vào xem, gặp nguy hiểm nói không chừng cũng có lợi!

Hắc Vũ nói.

- Vậy vào xem!

Lục Lâm Thiên đáp, tìm mãi không thấy lối ra, nói không chừng bên trong sơn cốc sẽ có, mà chân khí quen thuộc cũng từ trong sơn cốc thẩm thấu đi ra.

Cả hai dè dặt đi tới, một đường cẩn thận đề phòng, mà ngay khi hai người vừa đi vào sơn cốc, lập tức bị một cỗ năng lượng thật lớn đập vào, năng lượng nháy mắt giống như lũ quét đánh vỡ không gian dao động trút xuống.

Xuy!

Lục Lâm Thiên khởi động khải giáp, Hắc Vũ bố trí cương khí, năng lượng thật lớn trút xuống, theo Lục Lâm Thiên quan sát cho dù là cường giả Tôn cấp nhất trọng bị đánh trúng cũng cửu tử nhất sinh.

- Thiếu chủ, cẩn thận một chút!

Hắc Vũ nói.

- Còn có thể đối kháng được, chúng ta đi vào nhìn xem!

Mặc dù cấm chế rất mạnh, nhưng có hai tầng phòng hộ của Thanh Linh khải giáp cùng Bất Diệt Huyền Thể, hoàn toàn không có vấn đề.

- Trước kia cấm chế này hẳn mạnh hơn nhiều, chỉ sợ do thời gian quá dài uy lực đã suy giảm.

Hắc Vũ nói.

- Không biết bên trong cất giấu cái gì!

Lục Lâm Thiên cực kỳ tò mò, cấm chế trải qua muôn đời, có lẽ còn lâu hơn, nhưng vẫn còn uy lực mạnh như thế, như vậy uy lực thuở ban đầu sẽ vô cùng khủng bố.

Hai người chậm rãi đi tới, cấm chế thật rộng, qua chừng nửa khắc Lục Lâm Thiên mới gian nan đi xuyên qua, mà Hắc Vũ có vẻ thoải mái hơn không ít.

- Chân khí thật nồng đậm!

Đi ra cấm chế, Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy năng lượng nồng đậm, phảng phất như tu luyện tại đây tốc độ sẽ nhanh hơn không ít.

Nơi này cũng là một mảnh núi non, nhưng toàn là những ngọn núi cao ngất, diện tích tựa hồ không nhỏ, năng lượng tràn ngập, không gian hoàn toàn yên tĩnh.

- Thiếu chủ nhìn xem!

Hắc Vũ kinh ngạc kêu lên.

Lục Lâm Thiên nhìn theo, phía trước là một mảnh vách núi thẳng đứng, trên vách núi có một dây mây màu trắng, trên dây mây có một linh quả màu trắng treo lơ lửng, mà Lục Lâm Thiên cũng quen thuộc với quả cây kia, đó chính là Diễn Linh thiên quả.

- Diễn Linh thiên quả!

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào linh quả không tản ra chút năng lượng dao động nào, điều kiện sinh trưởng của Diễn Linh thiên quả cực kỳ hà khắc, ít nhất phải là một nơi Linh Khí tràn đầy mà suốt ba vạn năm chưa từng có ai đi qua, địa phương như vậy mới có thể xuất hiện Diễn Linh thiên quả. Mà từ khi kết quả tới lúc chín ít nhất cần năm ngàn năm thời gian, nói cách khác địa phương này có hơn ba vạn năm ngàn năm không bóng người, đồng thời người của Tứ Các Tứ Đảo vẫn chưa phát hiện nơi đây, bằng không cũng không nhìn thấy Diễn Linh thiên quả.

Lục Lâm Thiên hưng phấn đi tới, mà cây mây kia mọc từ trong một hang động nằm trên vách núi.

- Thu!

Lục Lâm Thiên không khách khí thu Diễn Linh thiên quả vào trong một hộp ngọc, lại đi thẳng vào hang động.

Bên trong hang động, bốn phía là vách đá thật dày, vách đá bóng loáng vô cùng, càng đi vào trong Lục Lâm Thiên càng cảm giác được năng lượng quen thuộc không ngừng lan tràn ra ngoài.

Một khắc sau, hang động trở nên rộng lớn, xấp xỉ hang động mà Bàn Hủy ở lại khi đó.

- Là nơi này sao?

Lục Lâm Thiên vẫn luôn đi theo cây mây vào bên trong, đi tới nơi này cây mây cũng lớn hơn không ít, nhìn qua như dây thường xuân leo trên vách đá, chung quanh sinh trưởng lá cây hình cung màu trắng rậm rạp, bên trên có năng lượng hùng hậu lan tràn.

Một màn trước mắt làm Lục Lâm Thiên nhíu mày, trên cây mây cũng có không ít Diễn Linh thiên quả, ước chừng là hơn mười quả.

- Nguyên lai khí tức tới từ đây!

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, hắn luôn cảm giác có chân khí quen thuộc, thì ra tới từ Diễn Linh thiên quả.

Xuy...

Ngay khi hai người tới gần, cây mây bắt đầu khô héo, bởi vì Diễn Linh thiên quả không thể tiếp xúc nhân khí, một khi gặp phải sẽ lập tức úa vàng.

- Thu!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe, nháy mắt thu thiên quả vào trong hộp ngọc.

Vào lúc này Hắc Vũ đi tới trên thạch đài, thạch đài diện tích không nhỏ, bên trên phủ kín một tầng tro bụi.

Hắc Vũ thổi tan tro bụi, nhìn xuống thạch đài giống như một tấm bản đồ.

Sắc mặt Hắc Vũ nhất thời có chút biến hóa, sau thoáng do dự nhẹ nhàng điểm xuống một chỗ, ngay nháy mắt ngón tay điểm xuống, chuyện quỷ dị liền phát sinh, không gian dao động bên người Hắc Vũ chợt dao động, ngay sau đó thân hình biến mất ngay tại chỗ không chút tiếng động, mà Lục Lâm Thiên đang thu thập Diễn Linh thiên quả nên không hề phát hiện.

Chương 1856: Xích viêm kim nghê

Lần trước hắn đi theo hệ rễ của Diễn Linh thiên quả mới phát hiện liên tiếp cùng một hồ năng lượng, hồ năng lượng thật sự tốt hơn thiên quả không ít.

- Hắc Vũ thúc!

Lục Lâm Thiên đang định tìm kiếm hồ năng lượng, đột nhiên phát hiện Hắc Vũ biến mất, vừa rồi mình chỉ lo thu thập thiên quả cho nên không hề phát giác.

- Không xong!

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, dùng toàn bộ tinh thần đề phòng, trong hang động lớn cũng không có sinh vật nào khác, chỉ có một thạch đài thật lớn nằm ở giữa mà thôi.

- Hắc Vũ thúc!

Thanh âm Lục Lâm Thiên quanh quẩn trong hang, nhưng không nghe tiếng đáp lại, với thực lực của Hắc Vũ lại đột nhiên biến mất, vì vậy làm Lục Lâm Thiên kinh hãi.

Lục Lâm Thiên chậm rãi đi tới chỗ thạch đài, cả hang động chỉ có vật này quỷ dị mà thôi.

- Đây là vật gì?

Lục Lâm Thiên nhìn thạch đài có vẻ ngoài ý muốn, trên thạch đài phủ kín tro bụi, nhưng vừa rồi rõ ràng có dấu vết bị người thổi tan!

- Bản đồ sao?

Nhìn dấu vết gập ghềnh trên thạch đài, với kinh nghiêm của Lục Lâm Thiên, thạch đài miêu tả một bản đồ lập thể, hình dáng dấu vết bên ngoài làm cho bản đồ có vẻ thật sống động.

Lục Lâm Thiên giật mình nhìn kỹ lại, phát hiện là bản đồ đại lục, có hai lục địa thật lớn cùng một hải vực, trong hải vực vẫn còn không ít lục địa khác.

Theo địa hình mà xem, Lục Lâm Thiên dễ dàng phát hiện Cổ Vực, Đại lục Linh Vũ cùng Đông Hải, ba địa phương này hắn đều đi qua, đặc biệt tương đối quen thuộc với Đông Hải cùng Cổ Vực.

- Ai lại làm ra bản đồ đại lục này đâu?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, càng thêm cẩn thận kiểm tra bản đồ, hắn phát hiện có một điểm nhỏ màu đỏ nằm tại vị trí trung ương của Cổ Vực cùng Đại lục Linh Vũ.

- Chẳng lẽ Sơn mạch Vụ Đô?

Lục Lâm Thiên cảm giác quen thuộc, tự nhủ.

- Hắc Vũ thúc đã ấn vào đây!

Lục Lâm Thiên nhướng mày, trên điểm đỏ có dấu vết ngón tay ấn vào, giống như có người vừa tiếp xúc nó.

- Chẳng lẽ Hắc Vũ thúc đã biến mất ở chỗ này?

Trên bản đồ có không ít tro bụi, mà dấu vết ngón tay kia càng thêm rõ ràng, hắn chỉ có thể nghĩ tới nguyên nhân này.

- Thử xem sao!

Lục Lâm Thiên do dự, cẩn thận đặt ngón tay lên điểm đỏ ấn nhẹ, trong nháy mắt không gian dao động lập tức dao động.

Lục Lâm Thiên còn chưa kịp lấy lại tinh thần, thân hình biến mất ngay tại chỗ, trước mắt chợt lóe đã đi tới một cửa động không gian dao động đường kính hai thước, không gian khí lưu đang chậm rãi xoay tròn, không gian lực tràn ngập khắp nơi.

- Trùng động, nơi này lại là trùng động?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, không gian trùng động một mảnh tối đen, tựa như hắc động, tràn ngập hấp lực, chỉ có thể nhìn thấy một tầng bạch quang, một cỗ năng lượng khuếch tán mang theo tiếng thét quỷ dị chấn động lòng người.

- Chẳng lẽ Hắc Vũ thúc đi vào trong này?

Hắn cũng không do dự, thật cẩn thận đi vào bên trong trùng động, trong nháy mắt một mảnh không gian khí lưu nồng đậm tràn vào mặt, trước mắt đột nhiên tối sầm, thân thể có cảm giác bị mất trọng lượng, nhưng chỉ một lát liền tiêu tán.

Khi tầm mắt lại sáng ngời, Lục Lâm Thiên cảm giác chung quanh đều là không gian khí lưu cuồn cuộn, thông đạo giống như không thấy cuối, xung quanh chỉ là một mảnh hắc ám bát ngát khôn cùng, không hề có chút âm thanh, hoàn toàn yên tĩnh.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng đi về phía trước, chỉ cảm giác thân thể mình lướt qua không gian nhanh như chớp, tốc độ nhanh tới cực hạn.

Trong không gian trùng động không có hấp lực, chỉ thi triển một chút chân khí tốc độ sẽ cực nhanh, nếu dùng sức quá lớn ngược lại sẽ bị không gian lực bài xích.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe, sau một lát nhìn thấy phía trước có một thân ảnh tối đen, lúc này hắn mới thở ra một hơi nhẹ nhõm.

- Thiếu chủ, đây là không gian trùng động, cũng không biết đi thông chỗ nào!

Thân ảnh phía trước chính là Hắc Vũ, hắn còn đang do dự không biết có nên thối lui về sau tìm người hay không, chợt cảm giác sau lưng có dao động, cũng thở ra một hơi.

- Hắc Vũ thúc, làm sao bây giờ?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Ta cũng không biết, lui về cũng phải tìm lối ra!

Hắc Vũ đáp.

- Không bằng chúng ta đi xem không gian trùng động rốt cục đi thông phương nào trước đã!

Lục Lâm Thiên nói.

- Trong này tựa hồ cũng không có gì nguy hiểm, đi xem cũng được.

Hắc Vũ gật đầu.

Hai người nhìn nhau, thân ảnh chợt lóe biến mất.

Xuy xuy!

Không gian dao động chấn động, hai thanh âm vang lên, Lục Lâm Thiên cùng Hắc Vũ đã phá không bay ra, trực tiếp nhảy ra khỏi không gian trùng động thoát ra ngoài.

- Đã ra rồi sao!

Không gian dao động chợt lóe, giống như hình thành không gian bích chướng, mà không gian trùng động nháy mắt đã biến mất không còn nhìn thấy.

Nhưng làm Lục Lâm Thiên ngoài ý muốn chính là không gian trùng động tựa hồ có cỗ lực lượng quỷ dị đang hấp thu thiên địa Linh Khí rót vào bên trong trùng động kia.

Lục Lâm Thiên đưa mắt quan sát xung quanh, nơi này cũng là một hang động lớn, ở giữa cũng có một thạch đài.

Hai người đi tới bên cạnh thạch đài, thạch đài có một tầng tro bụi thật dày, Lục Lâm Thiên phất tay thổi tung tro bụi, trên thạch đài cũng có một bộ bản đồ, trên vị trí của Đông Hải Thành Ma Vân lại có thêm một điểm đỏ.

- Nơi này hình như không có ai đi qua!

Hắc Vũ đánh giá chung quanh nói.

- Chúng ta tìm xem có lối ra hay không!

Lục Lâm Thiên nói, hai người đi ra khỏi hang động, tiến vào thông đạo, thông đạo uốn lượn, cả hai đi thêm một khắc mới tới cuối.

- Có cấm chế!

Hắc Vũ nói, bên ngoài thông đạo cũng có cấm chế, hai người nhìn nhau, lập tức lao ra, cấm chế rất mạnh, không kém cấm chế đầu bên kia trùng động bao nhiêu, dù Vũ tôn nhất trọng cùng nhị trọng muốn mạnh mẽ phá vỡ cũng bị đánh thành mảnh nhỏ.

Hai người mạnh mẽ xuyên qua cấm chế, khi xuất hiện đã ở trong một mảnh núi non thật lớn.

Vùng núi này mở mang, rừng rậm che phủ, liên miên không thấy cuối.

Nơi nơi tràn ngập Linh Khí, tựa hồ còn có không ít linh dược cùng linh quả, tận sâu trong ngẫu nhiên truyền ra tiếng thú minh, quanh quẩn khắp cả không gian mênh mông.

Hai người nhìn nhau, bay thẳng tới trước tìm kiếm.

- Thiếu chủ, không gian này tựa hồ cũng bị phong ấn, không ít yêu thú cùng linh thú cao giai.

Hắc Vũ nói, trong rừng rậm có yêu thú linh thú lục giai, mà tận sâu trong tựa hồ còn có thất giai.

- Cũng không ít linh dược linh quả!

Tuy không phải thiên tài địa bảo cực kỳ trân quý, nhưng đối với Vũ sư, Vũ phách thậm chí là Vũ tướng đều có tác dụng cực lớn.

- Ngao!

Xa giữa không trung một tiếng thú minh gầm gừ truyền tới, thanh âm xuyên thấu không gian, quanh quẩn trong tai cũng cảm giác được uy áp thật lớn.

- Thiếu chủ, có yêu thú tấn công chúng ta, còn là bát giai sơ kỳ!

Hắc Vũ dừng giữa không trung, nhìn chằm chằm vào mảnh núi non trùng điệp phía trước, thoáng nhíu mày.

- Lại có yêu thú bát giai!

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, nơi này thật không đơn giản!

Tận sâu trong dãy núi phía trước, ngọn núi cao vυ"t trong mây, sương mù dày đặc, Lục Lâm Thiên mơ hồ cảm giác được bên trong Linh Khí tràn đầy, giống như Linh Khí đều tụ tập về phía trước, thậm chí linh lực nơi không gian trùng động cũng bị hấp thu tới, vì vậy Linh Khí bên không gian trùng động cực kỳ thiếu hụt, cấp độ yêu thú linh thú cực thấp.

Chương 1857: Kích chiến Kim Nghê

Ngay khi Lục Lâm Thiên còn đang suy tư, một thú ảnh khổng lồ xuất hiện.

- Yêu thú kia đã tới!

Hắc Vũ nói.

Hắn vừa dứt lời, một thanh âm rít gào truyền đến...

- Ngao!

Chỉ nháy mắt cả không gian đột nhiên chấn động kịch liệt, một cỗ khí lưu uyển như cuồng phong cuốn tới, không gian dao động không ngừng nhộn nhạo.

Tốc độ thú ảnh cực nhanh, chỉ một lần lắc mình đã đi tới trước mặt hai người, đó là một đầu yêu thú khổng lồ lớn chừng tám trăm thước, toàn thân bao phủ lớp vảy hỏa hồng sắc, đầu giống lang phi lang, lại giống sư phi sư, đôi mắt như lửa đỏ, trong mắt lộ hung quang, tứ chi có móng vuốt gấp khúc, toàn thân lộ ra khí tức nóng bỏng.

- Đây là...

Thần sắc Lục Lâm Thiên biến hóa.

- Không ngờ là Xích Viêm Kim Nghê thú!

Lục Lâm Thiên có chút khiếp sợ, đây là chủng loại yêu thú viễn cổ, trong Thiên Linh Lục có ghi chép nhưng hiện tại đã không nhìn thấy. Xích Viêm Kim Nghê huyết mạch cực cao, thuộc hỏa hệ, luận huyết mạch có lẽ kém hơn Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ, nhưng không kém bao nhiêu, mà nhìn khí tức của đầu yêu thú này có tu vi bát giai sơ kỳ, chân khí ổn định, hẳn đã lên tới trung kỳ.

- Không ngờ là Xích Viêm Kim Nghê thú!

Ánh mắt Hắc Vũ cũng có chút ngoài ý muốn.

Giờ phút này trong ánh mắt Xích Viêm Kim Nghê cũng mang theo nghi hoặc, trong hai thân hình nho nhỏ kia lại mang theo uy áp làm cho chính hắn cũng không dám khinh thường.

- Các ngươi là nhân loại?

Sau một lát đánh giá, Xích Viêm Kim Nghê quát, thanh âm hóa thành âm ba như gợn sóng khuếch tán.

- Chẳng lẽ ngươi chưa từng gặp qua nhân loại?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Nơi này làm sao có nhân loại, các ngươi làm sao vào được?

Đôi mắt Xích Viêm Kim Nghê nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, ánh mắt dữ tợn tràn ngập vẻ hung sát khí, làm người ta cảm thấy rùng mình.

- Nhân loại, mau trả lời ta!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không trả lời, Xích Viêm Kim Nghê có chút tức giận.

- Ngươi là yêu vương nơi đây sao?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu hỏi.

- Không sai, bổn vương chính là yêu vương, hàng vạn hàng ngàn yêu thú trong này đều nghe bổn vương hiệu lệnh!

Xích Viêm Kim Nghê nói.

- Trong này có lối ra hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Nhân loại đáng chết, câu hỏi của bổn vương ngươi còn chưa trả lời, lại muốn bổn vương đáp cho ngươi, mau trả lời đi, bằng không bổn vương xé ngươi thành mảnh nhỏ!

Xích Viêm Kim Nghê giận dữ hét.

- Chúng ta vô ý đi vào!

Lục Lâm Thiên nói, lại hỏi:

- Hiện tại ngươi có thể trả lời ta!

- Bổn vương dựa vào cái gì phải trả lời ngươi, nhân loại nhỏ bé!

Xích Viêm Kim Nghê lộ bộ dáng khinh thường nói.

- Cho ngươi một lần cơ hội, thần phục ta ngươi sẽ nếm ít khổ sở hơn, bằng không ngươi sẽ thật phiền toái!

Lục Lâm Thiên nói.

- Nhân loại vô tri, ngươi làm ta tức giận!

Dứt lời, Xích Viêm Kim Nghê ngẩng đầu rít gào, uy thế khuếch tán áp chế thẳng về hướng Hắc Vũ cùng Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Hắc Vũ híp lại, nhưng hắn cũng không để ý, chỉ là bát giai sơ kỳ mà thôi, cường thịnh bao nhiêu cũng không phải đối thủ của hắn.

- Hắc Vũ thúc, để cho ta tới đi!

Ngay khi Hắc Vũ định xuất thủ, Lục Lâm Thiên bước tới, khởi động Thanh Linh khải giáp.

- Được!

Hắc Vũ gật đầu, mặc dù thiếu chủ chỉ có tu vi Vũ vương cửu trọng, nhưng thực lực sớm tới Tôn cấp, muốn đối phó Xích Viêm Kim Nghê cũng không có vấn đề lớn, điểm này hắn tuyệt đối yên tâm.

- Hừ, nguyên lai là Vũ vương cửu trọng!

Xích Viêm Kim Nghê huyết mạch cực cao, cảm giác được khí tức của Lục Lâm Thiên cũng không để vào trong mắt, thân thể khổng lồ càng nóng rực, giống như có liệt hỏa thiêu đốt, cả không gian xung quanh như muốn bốc cháy.

- Hô!

Từ trong miệng Xích Viêm Kim Nghê bắn ra một đoàn hỏa diễm thật lớn, hỏa diễm lướt qua cả không gian như tan chảy, nháy mắt vỡ áp về hướng Lục Lâm Thiên.

- Nghiệt súc!

Lục Lâm Thiên quát lớn một tiếng, một chưởng vung lên, động tới năng lượng phong hệ hùng hậu, đột nhiên tạo thành long quyển phong bạo trực tiếp thổi quét, nháy mắt thổi tan đoàn hỏa diễm, lực cuồng bạo ma xát khiến không gian vẩy ra cường quang xé gió.

- Ngao!

Xích Viêm Kim Nghê một kích không thành, rít gào một tiếng, thân hình lao ra, chỉ nghe tiếng gió rít, hóa thành hào quang đỏ đậm bắn tới nhanh như tia chớp, tốc độ thật khủng bố, chi trước vung lên vỗ thẳng xuống dưới.

Móng vuốt khổng lồ mang theo lực lượng cường hãn hung hăng áp không đánh xuống, một trảo mạnh mẽ xé rách cả không gian.

- Tê Thiên Liệt Địa Trảo!

Liệt Thiên xuất hiện, không gian biến thành một mảnh đỏ đậm, chân khí đột nhiên bạo tuôn, một đạo trảo ấn nổ bắn ra, giống như hỏa diễm xích hồng sắc mang theo khí thế sắc bén ầm ầm đánh lên móng vuốt của Xích Viêm Kim Nghê.

Ca ca!

Chỉ nháy mắt hai đạo công kích va chạm, lập tức bắn ra quang mang chói mắt, trực tiếp đem trảo ấn của Xích Viêm Kim Nghê đánh vỡ.

- Trọng Thủy Kết Giới!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lao ra nhanh như quỷ mị, thủ ấn kết xuất, Trọng Thủy kết giới ầm ầm rơi xuống, cả không gian phong vân biến sắc, giống như thiên hôn địa ám, năng lượng thủy hệ nồng đậm hội tụ, hóa thành sóng gợn mơ hồ giao hội trùng điệp lên nhau.

Không gian quanh thân Xích Viêm Kim Nghê nhất thời xuất hiện một đạo lốc xoáy cực lớn, lốc xoáy xoay tròn gần như nổ tung thành từng khúc.

- Ngao...

Vẻ mặt Xích Viêm Kim Nghê cực kỳ kinh ngạc, thân hình khổng lồ toát ra hỏa diễm, chi trước đồng thời vung lên, hai đạo trảo ấn cùng lúc đánh tới, trực tiếp đem kết giới hoàn toàn bức xé.

Thực lực hiện tại của Lục Lâm Thiên thi triển Trọng Thủy kết giới tuyệt đối đủ đối kháng Vũ tôn nhất trọng, mà Xích Viêm Kim Nghê bức xé kết giới, chỉ sợ tu vi đã có thể đối kháng Vũ tôn nhị trọng, Lục Lâm Thiên cảm giác thực lực của hắn không kém hơn Bàn Hủy cùng Bàn Vân bao nhiêu.

- Đại Địa Vô Ảnh Cước!

Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng, hai chân liên tục đá ra, vô số cước ảnh hội tụ như bão quét hung hăng oanh lên không gian chung quanh Xích Viêm Kim Nghê.

Oanh oanh oanh!

Vô số cước ảnh rơi thẳng lên không gian, mỗi cước ảnh rơi xuống đều bám theo thanh âm xé gió thật lớn, nháy mắt kình phong bao trùm thổi quét.

Oanh!

Kình phong thổi quét, không gian hơn ngàn thước liền hỗn loạn, không gian dao động nứt toác, không ngừng chấn rung chao đảo, đồng thời thân thể cao lớn của Xích Viêm Kim Nghê bị oanh kích rơi thẳng xuống đất.

Phanh!

Vài gốc đại thụ che trời bị vỡ áp thành mảnh nhỏ, mặt đất lay động, không ngừng rạn vỡ, khí tức nóng bỏng nháy mắt đem thực vật xung quanh thiêu cháy thành tro tàn.

- Nhân loại đáng chết, ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi!

Xích Viêm Kim Nghê bị đánh rơi, cũng không bị thương nặng, thân thể chạy chồm lao tới lần nữa.

- Ngao...

Xích Viêm Kim Nghê gào lên một tiếng, móng vuốt lại vỗ ra.

Xuy...

Thân hình Lục Lâm Thiên biến mất tại chỗ, tránh thoát một trảo kia, tiếp theo đánh thẳng về hướng sau lưng của hắn.

Xích Viêm Kim Nghê vội vàng quay đầu lại, trên thân nhất thời lan tràn đoàn hỏa diễm ngập trời, trực tiếp đem không gian nhuộm thành một mảnh đỏ đậm.

Xuy!

Hưu!

Cùng một thời gian Xích Viêm Kim Nghê phun ra một đoàn hỏa cầu ẩn chứa năng lượng cuồng bạo đáng sợ, cả không gian đều trở nên vặn vẹo u tối.

Chương 1858: Thu phục Xích Viêm

Hỏa cầu bắn vọt qua chân trời, như vẫn thạch ầm ầm va chạm vào không gian thuộc tính của Lục Lâm Thiên.

Hỏa cầu va chạm, cả không trung như đọng lại, không gian chao đảo, ngay sau đó một thanh âm nổ tung như sấm sét trực tiếp vang lên...

Phanh!

Hỏa cầu cùng chưởng ấn nháy mắt bộc phát, năng lượng phong bạo hỏa hệ thổi quét khắp xung quanh, giống như sơn băng địa liệt, đỉnh núi bị san thành bình địa, mặt đất nứt nẻ, đá vụn kích tán, chân khí nóng chảy giống như biển lửa bao phủ khắp không gian.

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên lại xuất hiện, có chút mặt xám mày tro, thân ảnh bị lảo đảo đẩy lui.

- Nghiệt súc lợi hại!

Khuôn mặt Lục Lâm Thiên lộ vẻ cười khổ, muốn đánh giết Xích Viêm Kim Nghê thì đủ khả năng, nhưng hắn chỉ muốn bố trí Huyết Hồn Ấn với đầu yêu thú kia, nếu đánh chết thì quá đáng tiếc.

- Thiếu chủ, thực lực của hắn không kém, ngươi có thể giết hắn lại khó có thể bố trí Huyết Hồn Ấn, nếu để nghiệt súc đưa tới đàn thú thì càng thêm phiền toái!

Hắc Vũ truyền âm nói.

- Hắc Vũ thúc, ngươi giúp ta áp chế hắn!

Lục Lâm Thiên cười khổ nói.

- Thiếu chủ, sợ ngươi làm được không, Xích Viêm Kim Nghê là bát giai sơ kỳ, mặc dù mới đột phá không lâu nhưng muốn bố trí

Huyết Hồn Ấn vô cùng khó khăn!

Hắc Vũ có chút lo lắng nói.

- Hẳn không có vấn đề!

Lục Lâm Thiên tin tưởng linh hồn lực của chính mình, nhưng không hoàn toàn nắm chắc.

- Nhân loại đáng chết, ngươi không đem bổn vương để trong mắt sao?

Xích Viêm Kim Nghê giận dữ, tứ chi run lên, mang theo uy thế kinh người đánh thẳng về hướng Hắc Vũ cùng Lục Lâm Thiên.

- Thành thật một chút đi!

Nhìn thấy Xích Viêm Kim Nghê đánh tới, Hắc Vũ quát lớn, thủ ấn kết xuất, chân khí run lên, trực tiếp cắt vỡ khe không gian hình tròn giữa không trung, nháy mắt vây kín Xích Viêm Kim Nghê bên trong.

- Ngươi là linh thú bát giai hậu kỳ!

Cảm giác được chân khí của Hắc Vũ, ánh mắt Xích Viêm Kim Nghê nhất thời hoảng hốt kêu lên.

Oanh oanh oanh!

Trảo ấn của Xích Viêm Kim Nghê mang theo cự lực đánh thẳng vào không gian bích chướng, nhưng không làm ảnh hưởng được chút nào.

- Thu!

Ánh mắt Hắc Vũ híp lại, thu lại thủ ấn, không gian nhất thời vặn vẹo thu nhỏ, cuối cùng đem Xích Viêm Kim Nghê trói buộc bên trong không gian khiến cho nó không thể nhúc nhích, chỉ có thể không ngừng rít gào.

Xuy!

Hắc Vũ lại kết xuất thủ ấn, một đạo quang mang từ trong mi tâm bắn vào ấn đường Xích Viêm Kim Nghê, quang mang làm người ta cảm giác được thật đáng sợ cùng cuồng bạo, khí tức như xuyên thấu linh hồn người khác, làm linh hồn run lên.

- Ngao...

Khi tia sáng tiến vào ấn đường, thân thể Xích Viêm Kim Nghê run lên, nhất thời bị áp chế uể oải, hai mắt biến thành vô thần.

- Đây mới là thực lực a!

Trong lòng Lục Lâm Thiên cảm thán.

- Thiếu chủ, linh hồn Xích Viêm Kim Nghê bị ta áp chế, ngươi có thể bố trí Huyết Hồn Ấn!

Hắc Vũ nói.

- Huyết Hồn Ấn!

Lục Lâm Thiên nghe vậy nhất thời thúc giục Huyết Hồn Ấn trong não hải. Huyết Hồn Ấn nhanh chóng hóa thành năng lượng lao vào trong kinh mạch, sau đó ngưng tụ trên lòng bàn tay phải.

- Ngao...

Một tiếng thú minh mơ hồ truyền ra, trên lòng bàn tay phải của Lục Lâm Thiên mơ hồ hiện lên một thú ảnh toàn thân màu đỏ, có vẻ cực kỳ huyền ảo, Huyết Hồn Ấn bạo lướt, uy áp ngập trời khuếch tán.

Cảm giác được cỗ uy áp thật lớn, thân hình Xích Viêm Kim Nghê run rẩy lên, vô hình trung hoàn toàn bị áp chế.

- Đi!

Lục Lâm Thiên thấp giọng quát, Huyết Hồn Ấn hung hăng nện vào ấn đường Xích Viêm Kim Nghê, hóa thành huyết quang biến mất.

Đồng thời Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, thủ ấn không ngừng biến hóa, từng đạo hào quang thần dị rơi lên ấn đường của Xích Viêm Kim Nghê.

Lục Lâm Thiên có thể rõ ràng cảm giác được Huyết Hồn Ấn của mình đang gặp phải chống cự thật lớn, thú hồn anh của Xích Viêm Kim Nghê đang ngăn cản Huyết Hồn Ấn.

Lục Lâm Thiên không dám khinh thường, mặc dù Hắc Vũ đã áp chế đầu yêu thú kia, nhưng nó lại đạt tới cấp độ bát giai, muốn khống chế tuyệt đối không dễ dàng.

- Ngao...

Lúc này thú hồn anh giãy dụa kịch liệt, hai cỗ năng lượng tranh đoạt giao chiến, mặc dù từ bên ngoài không nhìn thấy, nhưng có thể cảm giác được.

- Thật là cố chấp a!

Trong lòng Lục Lâm Thiên ngưng trọng, linh hồn Xích Viêm Kim Nghê cực kỳ cường hãn, muốn khống chế thật không dễ dàng, nhưng cũng không phải không còn biện pháp.

- Khống Thú thuật, áp chế!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, thủ ấn phức tạp đánh ra, hào quang chói mắt xuyên vào ấn đường yêu thú.

- Đi!

Bên trong đầu Xích Viêm Kim Nghê, Huyết Hồn Ấn hóa thành huyết quang mang theo uy áp ngập trời vỡ áp khuếch tán.

- Ngao...

Bên trong não hải Xích Viêm Kim Nghê vang lên thú minh quanh quẩn, uy áp ngập trời tràn ngập.

Chỉ nháy mắt huyết quang bao trùm thú hồn anh, sát nhập vào bên trong ấn đường thú hồn anh.

Khi ánh mắt Xích Viêm Kim Nghê khôi phục lại thần thái, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên biến thành dịu ngoan, Hắc Vũ đồng thời buông lỏng áp chế.

- Chủ nhân!

Xích Viêm Kim Nghê cung kính hành lễ.

- Hóa thành hình người đi!

Lục Lâm Thiên nói.

Xuy!

Quanh thân Xích Viêm Kim Nghê chợt lóe hào quang đỏ đậm, thân thể hóa thành hình người, thân hình nguy nga không kém Bàn Hủy bao nhiêu, trên người mặc hồng bào lộ ra phong thái phiêu dật, khuôn mặt tuấn lãng, khoảng chừng bốn mươi tuổi, làn da ẩn hiện vẻ xích hồng sắc.

- Sau này gọi ngươi Xích Viêm đi!

Lục Lâm Thiên nói.

- Dạ, chủ nhân!

Sau khi bị bố trí Huyết Hồn Ấn, thái độ cung kính cùng phục tùng đều tới từ chính linh hồn.

- Xích Viêm, nơi này có lối ra hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Hồi chủ nhân, nơi này không có lối ra!

Xích Viêm đáp.

Nghe vậy sắc mặt Lục Lâm Thiên cùng Hắc Vũ đều ngưng trọng, Lục Lâm Thiên lập tức gặng hỏi Xích Viêm về tình huống trong không gian này.

Xích Viêm đã hơn bảy ngàn tuổi, từ nhỏ sinh trưởng trong không gian nơi đây, mặc dù nơi này Linh Khí tràn đầy, không thiếu linh dược linh quả, nhưng không phải toàn bộ đều hữu dụng cho linh thú, bởi vì càng tu luyện về sau tốc độ càng chậm chạp.

Diện tích không gian thật lớn, có hơn vạn yêu thú linh thú, hơn mười cấp độ thất giai, mà bát giai chỉ có mỗi mình Xích Viêm mà thôi.

Mà trong không gian yêu thú nhiều hơn linh thú, nguyên nhân bởi vì như vậy vốn trong không gian cũng có một linh vương, nhưng khi tranh đoạt động phủ đã bị Xích Viêm đánh chết, bởi vậy linh thú bị đả kích lớn, vì thế không gian biến thành thiên hạ của yêu thú, toàn bộ linh thú đều bị đuổi ra bên ngoài.

Nghe Xích Viêm tự thuật, Lục Lâm Thiên cảm thấy hứng thú với hai nơi, một là địa phương mà Xích Viêm gọi là cấm địa, hai là động phủ, lúc trước bởi vì tranh đoạt động phủ mà Xích Viêm đã giết chết linh vương trong không gian.

Theo lời của Xích Viêm, trong động phủ tràn đầy Linh Khí, tốc độ tu luyện nhanh hơn không ít, có lẽ hơn gấp hai, bình thường chung quanh động phủ không cho phép yêu thú tới gần.

Lục Lâm Thiên tò mò gọi Xích Viêm dẫn đường đi qua.

Ba người lao nhanh, sau một lát đã đi qua hơn mười ngọn núi, xuất hiện bên trong một sơn cốc.

Chương 1859: Nguyên lai là vậy

Sơn cốc thật kỳ lạ, bốn phía núi vòng quanh, trùng trùng điệp điệp, một ngọn núi khổng lồ đột nhiên nhô lên cao, hùng hậu to lớn, khí thế bất phàm.

Khắp sơn cốc một mảnh xanh biếc, bị rừng rậm hoàn toàn bao trùm.

- Chân khí năng lượng thật nồng đậm!

Lục Lâm Thiên cảm giác được thiên địa năng lượng tràn đầy, nhiều tới gấp hai gấp ba.

Hắn thầm vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, phát hiện ở lại nơi này tu luyện ít nhất là giảm được thời gian tới gấp hai lần.

- Chủ nhân, nơi này là động phủ của ta, thiên địa năng lượng bên trong càng thêm nồng đậm!

Xích Viêm nói.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên ngẩng đầu quan sát, bên trái sơn cốc là một ngọn núi lớn, dưới chân núi có một thạch động khổng lồ.

- Hình như có chút quỷ dị!

Lục Lâm Thiên nhướng mày, Linh Khí nơi này thật nồng đậm, tựa hồ không bình thường, phảng phất như năng lượng trong không gian đều hội tụ xung quanh sơn cốc này mà không tiêu tan, cho nên mới nhiều như vậy.

Nhìn chăm chú vào vài ngọn núi lớn xung quanh, vẻ mặt Lục Lâm Thiên nghi hoặc, chỉ cảm thấy quỷ dị nhưng không nhìn ra được gì.

Cả ba người cất bước đi vào trong động.

Bên trong động cực kỳ bóng loáng, càng vào sâu năng lượng càng thêm dày đặc.

Không qua bao lâu, thân ảnh ba người đã tới trung ương, nơi này càng thêm khổng lồ.

- Năng lượng nơi này nhiều hơn bên ngoài rất nhiều!

Hắc Vũ kinh ngạc nói.

- Nơi này thật sự quỷ dị!

Lục Lâm Thiên cảm thán, hắn cẩn thận tìm kiếm nhưng không nhìn ra có điểm nào đặc biệt.

- Chủ nhân, trong này tựa hồ cũng không có gì kỳ lạ, ta đã tìm mấy ngàn năm nhưng không tìm thấy.

Xích Viêm nói.

Sau nửa canh giờ, Lục Lâm Thiên vẫn chưa từ bỏ ý định, cũng đành bỏ qua, bởi vì không thể đem nơi này san thành bình địa.

- Xích Viêm, đưa chúng ta đi tới cấm địa nhìn một chút!

Cuối cùng Lục Lâm Thiên chỉ có thể gọi Xích Viêm dẫn đường đi cấm địa, ở không gian tràn ngập thiên địa năng lượng này vốn không có người đi qua, Lục Lâm Thiên đặc biệt tìm kiếm nhưng không thấy tung tích của Diễn Linh thiên quả, không khỏi có chút thất vọng.

- Chủ nhân, mời theo ta!

Xích Viêm nói.

Ba người rời khỏi sơn cốc đi cấm địa, theo lời nói của Xích Viêm, cấm địa nằm trong khe sâu, mà khe sâu cực kỳ quỷ dị, toàn bộ linh thú yêu thú tới gần đều phải chết, tu vi cao tới đâu cũng không ngoại lệ, vì vậy về sau không còn yêu thú linh thú đi qua.

Lục Lâm Thiên cùng Hắc Vũ nhìn nhau, chẳng lẽ nơi đó lại có cấm chế, bởi vì ở trùng động cũng có cấm chế, ngay cả Tôn Giả bình thường cũng không thể đối kháng, yêu thú cùng linh thú đương nhiên cũng như thế.

Suốt ba canh giờ sau ba người mới đi tới chỗ khe sâu.

Bên ngoài khe sâu, Lục Lâm Thiên liền cảm giác được có sát khí, hài cốt linh thú yêu thú chồng chất, có lẽ niên đại rất lâu, mà hài cốt đều không hoàn chỉnh, trên hài cốt tràn ngập khí tức quỷ dị.

Lục Lâm Thiên nhíu mày nhìn vào khe sâu, đúng như suy đoán, nơi này có một cấm chế vô hình, tựa hồ không kém gì cấm chế ở nơi trùng động.

- Hắc Vũ thúc, chúng ta đi!

Lục Lâm Thiên cùng Hắc Vũ nhìn nhau, có lẽ nơi này là cửa vào, bởi vì ngoài cấm chế cũng không còn gì khác, tuyệt đối là lối ra.

- Chủ nhân, cấm địa này thật cường hãn, các ngươi cần xông vào sao?

Xích Viêm lo lắng hỏi.

- Xích Viêm, ngươi chưa từng đi qua nơi này sao?

Lục Lâm Thiên hỏi lại.

Xích Viêm lắc đầu, nói:

- Hai ngàn năm trước ta cố gắng xông vào một lần, nếu không thối lui nhanh chỉ sợ đã chết, mặc dù giữ được một mạng nhưng bị trọng thương, sau này không dám đi nữa.

- Lúc trước hẳn ngươi chưa đột phá cấp độ bát giai đi?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Phải, lúc trước là cấp độ thất giai hậu kỳ!

Xích Viêm trả lời.

- Yên tâm đi, không có vấn đề gì lớn!

Lục Lâm Thiên hiểu ra, liền nói.

Ba người dè dặt đi tới, cẩn thận đề phòng, vừa bước vào sơn cốc liền bị một cỗ năng lượng thật lớn đập vào, uyển như lũ quét, nháy mắt đánh vỡ không gian dao động trút xuống.

Xích Viêm kinh hoảng, lập tức bố trí cương khí nóng cháy.

Xuy!

Hắc Vũ cũng bố trí một đạo cương khí, năng lượng không kém cấm chế trong trùng động bao nhiêu, Tôn Giả nhất trọng cùng nhị trọng đều không thể đối kháng.

- Chủ nhân, hình như ta có thể đối kháng!

Xích Viêm cực kỳ ngoài ý muốn:

- Nhưng uy lực cấm địa lần này yếu hơn ngày trước không ít!

- Cẩn thận một chút!

Lục Lâm Thiên nói, hai ngàn năm trôi qua, có lẽ cấm chế lúc trước mạnh mẽ hơn nhiều, thời gian dời đổi uy lực đương nhiên yếu ớt không ít.

Ba người chậm rãi đi tới, cấm chế thật dài, ước chừng qua nửa khắc ba người mới gian nan đi xuyên qua, Hắc Vũ lại có vẻ thoải mái hơn rất nhiều.

Vừa bước qua khỏi cấm chế, tầm mắt Lục Lâm Thiên tối sầm lại, ngẩng đầu nhìn lên là một mảnh vách đá cao vυ"t trong mây, vị trí của ba người nằm bên dưới khe ở ngọn núi, chung quanh có một ít hài cốt yêu thú dã thú loại nhỏ, chiều cao khe hở ngàn trượng, chỉ có thể nhìn thấy không trung là một đường nhỏ màu trắng.

- Đây là... Chúng ta đã ra rồi!

Khóe môi Lục Lâm Thiên nhếch lên, cảm giác chân khí xung quanh không còn là không gian phong bế mà là thế giới bên ngoài.

- Sưu!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lướt lên trời cao, bị nhốt bên trong lâu như vậy, chính hắn cũng bối rối, nếu không tìm được lối ra không kịp chạy về Cổ Vực sẽ phiền toái.

Vì vậy Lục Lâm Thiên chỉ muốn nhìn xem có phải đã đi ra bên ngoài rồi hay không, mà khe núi hẹp hòi chỉ vừa đủ cho một người thông qua, vài lần di chuyển rốt cục hắn đã đi lên đỉnh núi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn quanh bốn phía, nơi này là một mảnh núi non khôn cùng, ngọn núi cao vυ"t trong mây, sương trắng lượn lờ, cổ thụ che trời rậm rạp, bên trong dãy núi có không ít thanh âm yêu thú rít gào quanh quẩn.

Sưu sưu...

Hắc Vũ cùng Xích Viêm đồng thời bay lên, lúc này ba người đang đứng trên một ngọn núi cao vυ"t trong mây, hai ngọn núi liền kề sát nhau, ở giữa là khe hở mà ba người vừa bay lên.

- Đây là...

Giờ phút này Lục Lâm Thiên cảm thấy kinh ngạc lẫn kích động.

- Thiếu chủ, đây là bên ngoài!

Hắc Vũ đưa mắt nhìn xung quanh, thở ra một hơi nhẹ nhõm, bị vây ở không gian bên dưới, nếu không có lối ra hắn thật không biết phải làm sao.

- Đi ra, ta thật sự thoát ra rồi!

Xích Viêm nhìn bầu trời, ánh mắt cực kỳ kinh ngạc.

- Chúng ta đi ra rồi, thật sự là khó tin!

Lục Lâm Thiên kinh ngạc lẫn kích động, vô cùng vui sướng, nơi này hắn cũng không chút xa lạ, đây chính là Sơn mạch Vụ Đô, hắn sẽ không nhận sai, thậm chí còn nằm sâu trong Sơn mạch Vụ Đô, là nơi mà những yêu thú như Cửu Đầu Yêu Giao cùng Thạch Viên yêu vương hội tụ, cũng là chỗ nguy hiểm nhất của Sơn mạch Vụ Đô.

- Thiếu chủ, ngươi nhận ra nơi này?

Hắc Vũ nghi hoặc hỏi.

- Hắc Vũ thúc, nơi này là Sơn mạch Vụ Đô, nằm giữa Cổ Vực cùng Đại lục Linh Vũ, chúng ta đã tới Sơn mạch Vụ Đô!

Lục Lâm Thiên vui mừng nói, nhớ tới ấn ký bản đồ trên thạch đài trong không gian, còn có vị trí trùng động, trong lòng hắn kỳ thật đã có dự cảm, ấn ký bản đồ dừng lại trong Sơn mạch Vụ Đô, hắn cảm nhận được trùng động là thông đạo liên kết giữa Sơn mạch Vụ Đô cùng Thành Ma Vân, lần này xem ra ý nghĩ của hắn hoàn toàn xác thực.

Chương 1860: Bên trong Phi Linh môn

- Đây đã là Sơn mạch Vụ Đô rồi sao?

Ánh mắt Hắc Vũ híp lại, nhìn quanh bốn phía, hắn từng đi Sơn mạch Vụ Đô tìm kiếm chủ nhân, lúc này cẩn thận đánh giá mới xác định đúng là nơi này.

- Không gian trùng động kia chính là thông đạo giữa Sơn mạch Vụ Đô cùng Thành Ma Vân!

Hắc Vũ kinh ngạc nói.

- Ta nghĩ chính là như thế, trong mật địa Thành Ma Vân có không gian trùng động, lối tiếp Sơn mạch Vụ Đô cùng Thành Ma Vân, chỉ sợ chính Tứ Các Tứ Đảo cũng không biết!

Lục Lâm Thiên nói, khoảng cách giữa Sơn mạch Vụ Đô cùng Thành Ma Vân, dù là yêu thú phi hành lục giai cũng phải bay gần nửa năm, mà có dược không gian trùng động cơ hồ chỉ cần dùng nửa canh giờ, hơn nữa xuyên qua hai bên không gian cộng lại còn chưa đầy một ngày.

- Thiếu chủ, có vài yêu thú tới đây!

Hắc Vũ nói.

- Không ngại, đây đều là yêu vương Sơn mạch Vụ Đô!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Huyết Hồn Ấn sớm có liên hệ, người tới chính là Thạch Viên yêu vương cùng Độc Giác Yêu Ngưu.

- Chủ nhân...

Chỉ lát sau một thân ảnh cùng một đầu yêu thú đi tới, nháy mắt đi tới trước người Lục Lâm Thiên cung kính hành lễ, Thạch Viên yêu vương đã tới cấp độ thất giai sơ kỳ, đã hóa thân thành hình người, lông tơ hơi dài, nhìn qua giống như người vượn, mà Độc Giác Yêu

Ngưu đạt tới lục giai hậu kỳ.

- Đứng lên đi!

Lục Lâm Thiên nói.

- Chủ nhân, ngài đã về rồi, ngài trở về đúng lúc, gần đây chúng ta gặp phải phiền toái, ta cũng vừa trở về không lâu!

Thạch Viên lộ vẻ ngượng nghịu nói.

- Thạch Viên, từ từ nói!

Trong lòng Lục Lâm Thiên đã biết Thạch Viên muốn nói chuyện gì.

Theo lời thuật lại của Thạch Viên, sắc mặt Lục Lâm Thiên ngày càng khó xem, nguyên lai Thạch Viên luôn trú đóng tại biên cảnh Phi Linh môn, mang theo yêu thú đối kháng ba đại sơn môn, nhưng gần đây ngày càng bất lực, không ngừng thối lui, cho nên Thạch Viên gấp gáp trở về báo tin, Đông Vô Mệnh, Bạch Oánh cùng Khấu Phi Yến, Thiên Độc Yêu Long đã phái Thạch Viên trở lại Sơn mạch Vụ Đô dẫn theo toàn bộ yêu thú dời đi biên cảnh.

- Chủ nhân, ta cũng chỉ biết bấy nhiêu, chuyện khác còn phải hỏi các vị đường chủ cùng phó chưởng môn với chư vị cung phụng mới biết được.

Thạch Viên nói.

- Ta đã biết, theo ta về Phi Linh môn đi!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thân hình lao nhanh.

- Chủ nhân, nơi này còn vài trăm đầu yêu thú, có cần mang đi hay không?

Thạch Viên hỏi.

- Không cần, ngươi theo ta trở về là được rồi!

Lục Lâm Thiên nói, kề bên này chỉ có vài trăm yêu thú đê giai, chỉ tới nhị giai tam giai, có đi cũng chỉ vô dụng, có vẻ Phi Linh môn gặp phải chuyện phiền toái lớn, bằng không Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh cũng không tới nỗi kéo cả yêu thú đê giai vào chiến trường.

- Yêu Ngưu, ngươi tiếp tục trấn thủ ở đây, không cho bất luận nhân loại nào tới gần nơi này, đệ tử Phi Linh môn cũng không được!

Lục Lâm Thiên phân phó, bên dưới này có không gian trùng động, Sơn mạch Vụ Đô sẽ có tác dụng khác hẳn.

- Dạ, chủ nhân!

Độc Giác Yêu Ngưu đáp.

- Di!

Lục Lâm Thiên híp mắt, nhìn lên lưng bàn tay, Thiên Trụ giới đột nhiên nổi lên sóng gió.

Tâm thần Lục Lâm Thiên nhìn vào, Lục Tâm Đồng đã bắt đầu đột phá, phỏng chừng còn cần dùng thêm chút thời gian, tính ra nhóm người Lục Tâm Đồng cũng đã bế quan gần một năm.

- Đều đi ra đi!

Đi tới Cổ Vực, còn cách Phi Linh môn không bao xa, nhìn xung quanh không có người ngoài, Lục Lâm Thiên triệu hoán Thiên Trụ giới, lập tức di chuyển mọi người đi ra, chỉ lưu Lục Tâm Đồng ở bên trong tiếp tục đột phá.

- Chưởng môn!

Thiên Thủ Quỷ Tôn, Bàn Hủy, Bàn Vân, Long Linh bọn họ nhìn thấy Lục Lâm Thiên liền hành lễ.

Nhìn thấy nhóm người Bàn Hủy đột nhiên xuất hiện, Xích Viêm cùng Thạch Viên trợn tròn mắt, họ đều cảm giác được chân khí của nhóm người này mạnh mẽ, mà Độc Giác Yêu Ngưu lại bị uy áp muốn phủ phục.

- Lão đại, sao chúng ta lại ở Sơn mạch Vụ Đô, nơi này không phải hang ổ của Thạch Viên sao?

Tiểu Long nhìn thấy Thạch Viên cùng Độc Giác Yêu Ngư, kinh ngạc hỏi, hắn biết thời gian trong Thiên Trụ giới, cũng không đi tới Sơn mạch Vụ Đô nhanh như vậy đi?

- Nói ra thì dài dòng, quay về từ từ nói!

Lục Lâm Thiên cảm giác khí tức trên người Tiểu Long, tựa hồ sắp đột phá bát giai, nhất thời có chút mong đợi, nói:

- Tiểu Long, đệ sắp đột phá rồi hả?

- Hẳn không bao lâu nữa đâu!

Tiểu Long cười nói, nhìn qua Xích Viêm:

- Di, yêu thú bát giai sơ kỳ, cũng không tệ lắm!

Nhóm người Bàn Hủy cũng nhìn Xích Viêm với vẻ tò mò.

- Hai tiểu tử kia cũng đã tam giai, tiến bộ rất nhanh!

Lục Lâm Thiên nhìn Bảo nhi cùng Bối nhi, thể tích hai tiểu tử lớn không ít, đã đạt tới tam giai.

- Tê tê...

Bảo nhi cùng Bối nhi nghe được lời khen ngợi của Lục Lâm Thiên, liên tục nháy mắt cười, ý tứ thật rõ ràng, đã lâu không dùng Yêu Linh đan, hai tiểu tử kia rất muốn sử dụng.

- Ta đã hết Yêu Linh đan, đợi trở về tùy tiện cho các ngươi ăn bao nhiêu cũng được.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nói.

Nghe Lục Lâm Thiên trả lời, hai tiểu tử cũng đành gật gật đầu.

- Hống...

Một lát sau, Thiên Sí Tuyết Sư rít gào một tiếng, hóa thành bản thể bay lên, mọi người cùng nhảy lên lưng hắn, Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh nhanh như chớp biến mất giữa không trung.

Dọc theo đường đi nghe Thạch Viên thuật lại, hiện tại địa bàn mà Phi Linh môn chiếm được từ Thiên Quỷ Tông, Thiên Tinh tông, Ma Tâm cốc cũng đã bị ba đại sơn môn chiếm đoạt gần phân nửa.

Cũng may Phi Linh môn vẫn cực lực ẩn nhẫn, chỉ dùng một ít yêu thú thất giai chống cự, nhưng nửa tháng trước đã bị Lan Lan sơn trang đánh chết một yêu thú thất giai trung kỳ là Cự Đầu Yêu Giao.

Thiên Độc Yêu Long nổi giận muốn báo thù, lại bị Đông Vô Mệnh mạnh mẽ ngăn cản, đồng thời mọi người không còn cách nào đành vận dụng lực lượng tới tiền tuyến, bởi vì thực lực còn chưa thể chống lại ba thế lực to lớn kia.

Nghe tới đây Lục Lâm Thiên càng sốt ruột, tình huống còn nghiêm trọng hơn lời của Tử Yên đã nói, nếu hắn chậm trễ thêm vài tháng chỉ sợ Phi Linh môn sẽ bị hủy diệt.

Vào lúc này sắc mặt Hắc Vũ có chút kích động, suốt mấy ngàn năm rốt cục có thể gặp lại được chủ nhân.

Thần sắc Thiên Thủ Quỷ Tôn cũng biến hóa, đệ tử của hắn đang ở trong Phi Linh môn, nhưng việc mâu thuẫn mấy chục năm trước làm cho hắn không thể tiêu tan, tuy rằng những năm gần đây cũng đã buông xuống.

Chuyện của Phi Linh môn đã khác hẳn ngày trước, hiện tại không chỉ có Cổ Vực mà toàn bộ đại lục đều nghe danh.

Bên ngoài Phi Linh môn, đại khí xa hoa, khí thế như danh môn đại phái, mặc dù bị ba đại sơn môn vây công cũng không hề suy giảm chút nào.

Chẳng qua ngoài cửa sơn môn, lúc trước dòng người nườm nượp xin gia nhập, nhưng hiện tại vô cùng thưa thớt, ai cũng biết ba đại sơn môn liên thủ vây công Phi Linh môn, vì vậy muốn gia nhập cũng cần phải nghĩ kỹ.

Bên trong đại điện không khí ngưng trọng, đường chủ các đường, các cung phụng, trưởng lão cùng hộ pháp, tổng cộng tụ tập hơn hai trăm người.

Chương 1861: Về tới Phi Linh môn

- Phó chưởng môn, chư vị cung phụng, chư vị đường chủ, chư vị trưởng lão, vừa nhận được tin tức hai yêu thú thất giai trung kỳ của Yêu đường bị cường giả ba sơn môn kia vây công đánh chết, mặt khác đệ tử ngoại đường cùng Vũ đường cũng chết không ít, đây đã là chuyện hai mươi ngày trước.

Diệp Mỹ lộ vẻ ngưng trọng nói.

- Đồ khốn, ta liều mạng với bọn hắn!

Thiên Độc Yêu Long rít gào quát.

- Độc Long huynh, xin bớt giận, chờ Đông cung phụng cùng Bạch cung phụng an bài đi!

Một hồng y nữ tử ở bên cạnh Thiên Độc Yêu Long chợt lên tiếng, dáng người nàng cực kỳ lả lướt, mái tóc đỏ như máu tươi, nhìn qua vô cùng yêu mỵ, chính là Thị Huyết Linh Phong Mẫu Hoàng Phong Huyết Mị.

- Làm sao nguôi giận, ta nhất định làm cho bọn hắn trả giá gấp mười lần!

Thiên Độc Yêu Long giận dữ nói.

- Ta cảm thấy trước hết hãy nghe sự an bài của Đông cung phụng cùng Bạch cung phụng đi, đây là chủ nhân dặn dò!

Hắc Hùng lên tiếng.

- Khởi bẩm phó chưởng môn, chư vị cung phụng cùng đường chủ!

Một đệ tử Vũ sư vội vàng chạy vào, sắc mặt khẩn trương hô.

- Chuyện gì, không phải đã phân phó rồi sao, không được quấy rầy!

Ánh mắt Khấu Phi Yến trầm xuống nói.

- Phó chưởng môn, là nhóm người Triệu trưởng lão mang theo không ít hộ pháp ở ngoài điện yêu cầu gặp phó chưởng môn, chúng tôi không ngăn cản được!

Đệ tử không dám nhìn thẳng Khấu Phi Yến, kích động nói.

- Ta đã biết, ngươi lui ra đi!

Sắc mặt Khấu Phi Yến tối sầm.

Sau khi đệ tử kia cáo lui, Khấu Phi Yến nhìn qua Bạch Oánh, nói:

- Bạch cung phụng, ngươi nghĩ nên xử lý đám người Triệu Huy Hổ như thế nào?

- Ta nghĩ, trực tiếp giết đi, đã ở thời điểm này rồi mà đám hỗn đản kia còn châm ngòi thổi gió!

Hổ Viêm thiên vương cả giận nói.

- Lúc bình thường có giết cũng không ngại, nhưng đây là thời điểm phi thường, nếu đánh chết chỉ sợ làm dao động lòng người, tới lúc đó chúng ta càng thêm họa vô đơn chí!

Bạch Oánh nói.

Mọi người cau chặt mày, nhóm người Triệu Huy Hổ là tán tu mới gia nhập thời gian gần đây, thực lực Triệu Huy Hổ tới Vũ vương tứ trọng, còn mạnh hơn vài cung phụng.

Bởi vì Phi Linh môn đang cần dùng người, cho nên giảm nhẹ điều kiện gia nhập, lại không nghĩ tới sau khi Triệu Huy Hổ gia nhập luôn hung hăng càn quấy, cường giả Phi Linh môn bình thường luôn nhẫn nhịn hắn, ai biết người kia ngày càng quá mức, không nghĩ tới còn xúi giục một ít cường giả mới gia nhập tụ tập lại cùng nhau, có đôi khi trưởng lão khác cũng không quản được bọn hắn, vì thế bọn hắn càng thêm ngang ngược hoành hành.

Nếu ở lúc bình thường Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh bọn họ làm sao lưu mạng đám người kia, đã sớm đánh chết từ lâu.

Nhưng tình huống hiện tại thì khác, bởi vì tình huống Phi Linh môn nguy cấp, sơn môn khuếch trương quá nhanh, đại đa số đều từ sơn môn khác nửa đường gia nhập, hơn một nửa mới gia nhập, bây giờ ba mặt thụ địch, lòng người hoang mang, hơn nữa thực lực đám người kia không thấp, địa vị không kém, nếu giết chết chỉ sợ sẽ gây khủng hoảng trong hàng ngũ đệ tử, tới lúc đó càng thêm họa vô đơn chí.

- Chúng tôi muốn gặp phó chưởng môn!

Trong đại điện không ngừng có tiếng khắc khẩu truyền vào, Đông Vô Mệnh nhướng mày nói:

- Chúng ta ra ngoài nhìn xem đi!

Trên quảng trường rộng lớn bên ngoài, lúc này có vài trăm người đang ồn ào, mấy trăm đệ tử Phi Linh môn cũng không ngăn cản được bọn hắn, còn bị đả thương, khóe môi có chút vết máu.

Trong mấy trăm người đang ồn ào, đứng phía trước là một trung niên đại hán mặc áo vàng, thân hình cao gầy, theo chân khí mà xem đã tới Vũ vương tứ trọng, bên cạnh có một người chừng năm mươi tuổi mặc áo trắng tu vi vương cấp, là linh vương nhị trọng.

Hai người này chính là Triệu Huy Hổ cùng Chu Minh Hải, đều là lão nhân thành danh trong Cổ Vực từ lâu.

Sau lưng hai người đều có không ít tu vi soái cấp cùng tướng cấp, cả đám người cực kỳ kích động.

- Chư vị trưởng lão hộ pháp, phó chưởng môn cùng chư vị cung phụng đang thương nghị chuyện quan trọng, chư vị chờ thêm một lát đi!

Đệ tử Phi Linh môn canh giác bên ngoài đại điện ngăn cản lại, họ đều biết dù cùng là trưởng lão hộ pháp nhưng có thể vào đại điện thương nghị công việc mới có quyền lực thật sự.

- Chúng ta muốn gặp phó chưởng môn, các ngươi dám ngăn cản, đừng trách ta không khách khí!

Triệu Huy Hổ phất tay, vài đệ tử lập tức bị đánh bay.

- Xuy!

Một đệ tử vừa bị chấn bay vào cửa đại điện, một thân ảnh lắc mình bay ra, trong tay tỏa ra một cỗ lực lượng dịu dàng đỡ lấy đệ tử kia.

- Đông cung phụng!

Các đệ tử quay đầu hành lễ, người vừa tới chính là Đông Vô Mệnh.

- Làm sao vậy, náo nhiệt như thế!

Trong đại điện đoàn người nối đuôi nhau đi ra, đi đầu là Khấu Phi Yến, Hổ Viêm thiên vương, Thiên Độc Yêu Long bọn họ.

Nhìn thấy đoàn người đi ra, các đệ tử thở ra một hơi, mà ánh mắt nhóm người Triệu Huy Hải chợt lóe lên.

- Phó chưởng môn, ngươi tới vừa lúc, hôm nay ngươi phải cấp công đạo cho bổn vương!

Triệu Huy Hổ nói.

- Chẳng lẽ Triệu trưởng lão gia nhập Phi Linh môn có chỗ nào không hài lòng hay sao, vậy mời nói đi!

Thần sắc Khấu Phi Yến thản nhiên hỏi.

Triệu Huy Hổ quét mắt nhìn qua Thanh Hỏa lão quỷ cùng Lộc Sơn lão nhân bọn họ, nói:

- Với thực lực bổn vương, đủ trở thành cung phụng Phi Linh môn, vậy còn chưa tính, trở thành trưởng lão cũng bị nặng bên này nhẹ bên kia, tài nguyên tu luyện kém hơn những trưởng lão khác, mỗi lần Phi Linh môn có chuyện quan trọng cần thương nghị, bổn vương là trưởng lão cũng không thể đi vào, hôm nay phải cho ta một lời công đạo!

Ánh mắt nhóm người Đông Vô Mệnh trầm xuống, người gia nhập Phi Linh môn bất kể là ai, nếu chưa từng lập công cho bổn môn sẽ không đạt được thừa nhận thật sự của bổn môn, đương nhiên không thể tiến vào đại điện, mặc dù Phi Linh môn có hộ pháp, có chấp sự, trưởng lão, cung phụng, nhưng ở trong mắt các đệ tử cũ không quá xem trọng những hư vị kia, có thể tiến vào đại điện mới chứng minh hết thảy.

Mà nhóm người Triệu Huy Hổ không thể tiến vào đại điện cũng là chuyện bình thường, mà tài nguyên tu luyện cũng chỉ có trưởng lão cùng hộ pháp hạch tâm chân chính mới có được tư nguyên.

- Không sai, hôm nay phải cho chúng ta công đạo, bằng không chỉ có thể rời khỏi Phi Linh môn, hiện tại Phi Linh môn bị ba đại sơn môn vây công, chúng ta bất chấp nguy hiểm gia nhập, mà Phi Linh môn còn nặng bên này nhẹ bên kia, bài ngoại những người mới gia nhập như chúng ta, làm chúng ta thật thất vọng đau khổ, không cấp công đạo chúng ta rời khỏi Phi Linh môn!

Chu Minh Hải vung tay hô.

- Cho chúng ta công đạo, nếu không rời khỏi Phi Linh môn!

- Phi Linh môn rất bất công, rời khỏi Phi Linh môn!

Mấy trăm người đều ồn ào, đều là một ít người mới gia nhập Phi Linh môn.

Sắc mặt nhóm người Khấu Phi Yến thật khó xem, mấy trăm người này có rời khỏi cũng không có vấn đề gì lớn, nhưng vào hiện tại sẽ làm lòng người bất ổn, chỉ sợ sẽ có một ít đệ tử mới gia nhập đều noi theo, cục diện an ổn mà họ đang cố gắng duy trì sẽ hoàn toàn không thể khống chế.

Chương 1862: Gặp lại trong mật thất (1)

Giờ phút này nghe những lời hò hét ồn ào, Triệu Huy Hổ cùng Chu Minh Hải lộ vẻ cười lạnh.

- Các ngươi xác định phải rời khỏi Phi Linh môn sao?

Sau một lát Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh liếc nhìn nhau, ánh mắt Đông Vô Mệnh dừng lại trên người Triệu Huy Hổ cùng Chu Minh Hải.

- Đông cung phụng, hôm nay Phi Linh môn không cho chúng ta công đạo, ta nghĩ chúng ta đều rời khỏi Phi Linh môn!

Nhìn thấy ánh mắt Đông Vô Mệnh, nghĩ tới hung danh của hắn, Triệu Huy Hổ cũng sụp mắt, nhưng nghĩ tới thời gian thành danh của mình càng lâu hơn, vì vậy cũng thu hồi băn khoăn.

- Vậy sao...

Ánh mắt Đông Vô Mệnh đảo qua mấy trăm người, nếu để bọn hắn rời đi sẽ ảnh hưởng thanh danh bổn môn, nếu vậy chỉ có thể đánh chết không lưu hậu hoạn, nhưng đây là hạ sách, đánh chết nhiều người như vậy sẽ làm Phi Linh môn rung chuyển, thế cục bây giờ đã khó ổn, thật sự làm cho hắn cực kỳ khó xử.

- Cho chúng ta công đạo, nếu không rời khỏi Phi Linh môn...

- Rời đi Phi Linh môn...

Chu Minh Hải lại ồn ào, mà đệ tử tụ tập ngày càng nhiều.

Ánh mắt Đông Vô Mệnh càng lúc càng lạnh, tựa hồ cảm nhận được chân khí của hắn, nhóm người Bạch Oánh cũng bắt đầu khởi động chân khí.

Ngay lúc này Huyết Mị cùng Hắc Hùng đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên không trung, nói:

- Chư vị, chủ nhân đã trở lại!

Nghe được lời nói của Huyết Mị, mọi người lập tức nhìn lên bầu trời, chân khí nháy mắt lắng xuống.

- Hống...

Đúng ngay lúc này xa giữa không trung, một tiếng thú rống vang lên, thanh âm quanh quẩn không gian mang theo cỗ uy áp thật lớn.

Vừa nghe thanh âm thú rống, toàn bộ đệ tử hạch tâm Phi Linh môn đều sôi trào, thanh âm quen thuộc kia chính là Thiên Sí Tuyết Sư, chưởng môn đã trở lại!

Xuy...

Một đạo bạch quang xuyên qua trường không xuất hiện, thân hình Thiên Sí Tuyết Sư đã bay tới trên không trung Phi Linh môn, khí lưu hóa thành cuồng phong thổi quét vỡ áp mọi người trên quảng trường, những đệ tử có thực lực thấp lảo đảo không đứng vững.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư có vài thân ảnh, mà lúc này Lục Tâm Đồng cũng đã xuất quan, nàng đã đột phá tới linh vương thất trọng.

- Huyết Mị, Hắc Hùng bái kiến chủ nhân!

Thân hình lả lướt của Huyết Mị bay ra, quỳ xuống hành lễ, mà Hắc Hùng cũng cung kính quỳ trên mặt đất.

- Bái kiến chưởng môn...

- Bái kiến công tử!

Mọi người lập tức cung kính hành lễ.

Hô!

Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh nhìn lên thân ảnh trên không, trong lòng thở ra, áp lực sút giảm, rốt cục có thể đặt gánh nặng trên vai xuống dưới.

Thanh Hỏa lão quỷ hành lễ, ánh mắt dừng lại trên một thân ảnh đứng bên cạnh chưởng môn, sắc mặt không ngừng biến hóa.

Ánh mắt đám người Triệu Huy Hổ, Chu Minh Hải kinh ngạc nhìn lên không trung, bọn hắn biết chưởng môn Phi Linh môn, không nghĩ tới tọa kỵ lại là Thiên Sí Tuyết Sư thất giai, người bình thường không cách nào có được.

- Ha ha, đại trùng tử, ta đã trở về!

Tiểu Long nhảy xuống bên người Thiên Độc Yêu Long cười to.

- Tiểu bất điểm, sao bây giờ các ngươi mới trở về!

Thiên Độc Yêu Long tràn đầy ý cười hỏi.

- Đại trùng tử, ngươi chỉ mới đột phá thất giai hậu kỳ thôi sao!

Tiểu Long nhất thời trêu chọc nói.

- Chư vị miễn lễ!

Vài thân ảnh hạ xuống, ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua mọi người, cuối cùng lướt qua đám người Triệu Huy Hổ, một màn mới phát sinh hắn cũng đã biết được rõ ràng.

Sưu sưu...

Thân ảnh Hắc Vũ rơi xuống, nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, trực tiếp lao thẳng ra sau đại điện.

- Đông lão, Oánh tỷ, ta đi một chút sẽ trở lại, Khấu phó chưởng môn, mọi người đều đã tới đông đủ thì ở đây chờ ta một lát đi, không cho phép ai rời khỏi!

Dứt lời thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng biến mất, tốc độ làm người than thở sợ hãi, ngoại trừ Thiên Thủ Quỷ Tôn cùng Bàn Hủy bọn họ, không ai nhìn thấy rõ.

- Tâm Đồng bái kiến sư phụ, Oánh tỷ!

Lục Tâm Đồng đi tới bên cạnh Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh, tuy nàng gọi Bạch Oánh là Oánh tỷ, nhưng sớm xem nàng như sư nương, nhưng sư phụ cùng Oánh tỷ vẫn chưa vượt qua tấm cửa ngăn cách, nàng cũng không có cách nào.

- Tâm Đồng, sư phụ nhìn xem, đã lâu như vậy hình như cao lớn hơn rồi!

Đông Vô Mệnh nhìn thấy đồ đệ bảo bối, vui vẻ vô cùng.

- Tâm Đồng càng thêm xinh đẹp đâu, lại đây, để Oánh tỷ nhìn xem.

Bạch Oánh mỉm cười:

- Ta còn nhìn không thấu thực lực, lại tăng cường không ít đi!

- Vừa mới đột phá linh vương thất trọng chưa bao lâu!

Lục Tâm Đồng mỉm cười nói.

Nghe lời này mọi người đều líu lưỡi, Đông Vô Mệnh hít sâu một hơi.

- Đệ tử bái kiến sư phụ!

Thanh Hỏa lão quỷ quỳ sụp trước mặt Thiên Thủ Quỷ Tôn, người của Phi Linh môn kinh ngạc, nguyên lai lão giả dung mạo xấu xí, thân hình nhỏ gầy kia lại là sư phụ của cung phụng Thanh Hỏa lão quỷ, Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh đều kinh ngạc.

Ánh mắt Thiên Thủ Quỷ Tôn lóe ra, nói:

- Đứng lên đi!

- Tạ sư phụ!

Thanh Hỏa lão quỷ đứng lên, vẻ mặt cực kỳ kính sợ.

Thiên Thủ Quỷ Tôn đánh giá đệ tử, vài chục năm không gặp hắn cũng nhớ mong, đánh giá một lát, hỏi:

- Thu nhi đâu?

- Hồi sư phụ, nàng tốt lắm, chỉ thường xuyên tưởng niệm sư phụ!

Thanh Hỏa lão quỷ đáp.

- Hừ, nghịch nữ!

Ánh mắt Thiên Thủ Quỷ Tôn trầm xuống.

- Sư phụ, muốn trách thì trách đệ tử, là đệ tử bất hiếu...

Thanh Hỏa lão quỷ vội vàng nói.

- Ngươi cũng là đồ khốn!

Thiên Thủ Quỷ Tôn trừng mắt nhìn hắn, nhưng cũng không có bao nhiêu tức giận.

- Vị này nhất định là Thiên Thủ quỷ vương tiền bối?

Đông Vô Mệnh tiến lên, thoáng hành lễ, danh hào của Thiên Thủ quỷ vương đã sớm vang vọng đại lục, là lão quái thành danh từ lâu, luận tư cách quả thật cao hơn Đông Vô Mệnh không ít.

- Không cần phải khách khí, ngươi là Thôi Hồn độc vương Đông Vô Mệnh phải không, chưởng môn thường xuyên nhắc tới ngươi, sau này đều là người một nhà.

Thiên Thủ Quỷ Tôn thoáng đáp lễ nói.

- Sư phụ, ngài cũng gia nhập Phi Linh môn sao?

Thanh Hỏa lão quỷ nghi hoặc hỏi.

- Chẳng lẽ ngươi không muốn ta gia nhập sao?

Thiên Thủy Quỷ Tôn trừng mắt hỏi lại.

- Dương Quá huynh đệ cũng tới!

Ánh mắt Bạch Oánh nhìn qua Dương Quá, người nhận thức Dương Quá thật không ít, mà quan hệ giữa Dương Quá cùng Lục Lâm Thiên bên Ám đường cũng nhận được tin tức.

- Bái kiến Oánh tỷ!

Dương Quá cười nói.

Mọi người lại nhìn qua nhóm người Quỳ Long Như Hoa, Bàn Hủy, Bàn Vân cùng Long Linh lẫn Xích Viêm với ánh mắt tò mò.

Sau đại điện, ở lối vào mật thất, Hắc Vũ nhìn chằm chằm cửa vào, đột nhiên có chút khẩn trương, thân hình run rẩy, hắn cảm giác được chân khí của chủ nhân ở trong này.

- Hắc Vũ thúc, sư phụ ở bên trong, chúng ta vào đi thôi!

Lục Lâm Thiên đi tới nói.

Hắc Vũ run lên, mấy ngàn năm, không nghĩ tới còn một ngày này, hắn đã chờ đợi suốt mấy ngàn năm.

- Hắc Vũ, là ngươi sao!

Một thanh âm già nua trầm thấp đột nhiên quanh quẩn trong tai hai người.

- Oanh long...

Cửa mật thất mở ra.

- Chủ nhân!

Vừa nghe thanh âm, toàn thân Hắc Vũ run lên, lao thẳng vào trong mật thất.

Bên trong mật thất rộng lớn xuất hiện hai thân ảnh, bên trái là hư ảnh già nua, khuôn mặt cương nghị, đôi mắt lại thâm thúy sáng ngời.

Chương 1863: Gặp lại trong mật thất (2)

Phốc!

Trong mắt Hắc Vũ ướt át, quỳ gối trước người lão nhân:

– Hắc Vũ rốt cục tìm được chủ nhân, Hắc Vũ tới chậm, xin chủ nhân tha tội!

– Hắc Vũ, ngươi còn sống là tốt rồi, ta thật sự lo lắng ngươi đã đi rồi, mau đứng lên!

Hư ảnh đỡ lấy Hắc Vũ, trong mắt rung động, một người một thú qua những năm tháng sinh tử tôi luyện, quan hệ vượt qua khỏi chủ bộc từ lâu.

– Nam thúc, sư phụ, đệ tử đã trở lại!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

– Trở về là tốt rồi, không sao chứ?

Nam thúc lướt qua Lục Lâm Thiên, có vẻ ngoài ý muốn, nói:

– Vũ vương cửu trọng, linh vương bát trọng, không tệ lắm!

– Chuyến đi hoàn hảo, chỉ có chút phiền toái nhỏ!

Lục Lâm Thiên trả lời.

– Lâm Thiên, có thu hồi được Hổ Âm yêu tinh hay không?

Thánh Thủ linh tôn hỏi, nhìn thấy Hắc Vũ cùng ái đồ trở lại, cũng biết Thánh Linh giáo không có vấn đề gì.

– Sư phụ, đã lấy về!

Lục Lâm Thiên đưa ra hộp gấm màu trắng.

Ánh mắt Thánh Thủ linh tôn vui vẻ, cầm hộp gấm mở ra, một cỗ năng lượng hùng hậu lan tràn.

– Hống…

Bên trong hộp gấm có tiếng hổ gầm mơ hồ vang vọng, viên tinh thạch màu trắng hổ hình không ngừng tán phát năng lượng.

– Hổ Âm yêu tinh!

Ánh mắt Nam thúc cũng vui sướng, đây là bảo vật của Bạch Hổ bộ tộc, nhưng mộ địa Bạch Hổ bộ tộc phải nằm dưới lòng đất vạn thước, phối hợp cùng địa tâm Linh Khí mới sản sinh ra bảo vật này, là vật vô giá, có Long Dương linh quả cùng Hổ Âm yêu tinh, thương thế của hắn đã có vài thành nắm chắc sẽ khôi phục.

– Đã có Hổ Âm yêu tinh cùng Long Dương linh quả!

Thánh Thủ linh tôn mỉm cười.

– Nam thúc, thương thế của ngươi có thể khôi phục không?

Lục Lâm Thiên chờ mong hỏi.

– Đã có vài thành nắm chắc!

Nam thúc lộ tia kích động nói.

– Vậy cần bao lâu mới có thể khôi phục?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Việc này còn chưa biết, chúng ta cần phải thương nghị mới được!

Thánh Thủ linh tôn nói:

– Lâm Thiên, ngươi đi ra ngoài xử lý xong phiền phức đi, gần đây Phi Linh môn cũng không được ổn định, sau khi xong hãy tới, ta còn có chuyện muốn ngươi đi làm!

– Dạ!

Lục Lâm Thiên muốn biết thêm tình huống của Nam thúc, hi vọng Nam thúc nhanh chóng khôi phục, hiện tại thế lực của hắn mạnh hơn không ít, nhưng cần có một siêu cấp cường giả trấn thủ mới được.

Lục Lâm Thiên lập tức cáo lui, mà Hắc Vũ lưu lại trong mật thất, hắn còn nhiều lời muốn nói với chủ nhân.

Không khí trên quảng trường bên ngoài đã khác hẳn lúc trước, chưởng môn đột nhiên trở về, làm toàn bộ đệ tử hạch tâm đều như trút được gánh nặng.

– Nam nhân thật uy vũ!

Quỳ Long Như Hoa mê đắm nhìn chằm chằm Thiên Độc Yêu Long, ánh mắt nóng cháy làm cho hắn nổi cả da gà.

– Đại trùng tử, lần này ta có mang về thứ tốt cho ngươi đây!

Tiểu Long cười nói.

– Là thứ tốt gì, mau lấy ra cho ta xem!

Thiên Độc Yêu Long hứng thú hỏi, yêu thú Long tộc đều rất thích bảo vật, dù là bảo vật vô dụng cũng thích thu thập trở về.

– Ở trên người lão đại, ngươi gấp cái gì!

Tiểu Long nói.

Bốn người Bàn Hủy, Bàn Vân, Long Linh cùng Xích Viêm vẫn im lặng không nói chuyện, chân khí tản mát làm không gian ngưng trọng lên, ánh mắt mọi người đều chú ý tới bọn họ.

– Tê tê…

Bối nhi cùng Bảo nhi đi tới địa phương xa lạ, bò xuống khỏi người cha mẹ bắt đầu đánh giá khắp nơi.

Đám người Triệu Huy Hổ cùng Chu Minh Hải đưa mắt nhìn nhau, họ chưa từng gặp qua chưởng môn, bây giờ chưởng môn đã trở về, Đông Vô Mệnh cùng Khấu Phi Yến cũng không quản tới bọn họ, điều này làm trong lòng họ bất an.

– Chưởng môn đã trở lại, vậy mọi người tan đi!

Sắc mặt thoáng run rẩy, Triệu Huy Hổ nói.

Đám người có chút xôn xao, không ít người chuẩn bị rời đi.

– Chưởng môn đã nói qua, không ai được rời khỏi, đều ở yên tại chỗ đi!

Ánh mắt Lưu Tinh Hà đảo qua đám người, lạnh lùng nói.

– Cũng tốt, chưởng môn đã trở lại, ta muốn chưởng môn cho ta một lời công đạo!

Sắc mặt Triệu Huy Hổ co giật, lạnh lùng nói.

– Có công đạo gì cần đưa cho ngươi, tìm ta cũng vậy thôi!

Lục Tâm Đồng đang nói chuyện với sư phụ, vừa nghe vậy liếc mắt nhìn qua đám người Triệu Huy Hổ, nàng cũng đã sớm chú ý tới những người này.

– Ngươi là ai? Thân phận của ngươi đủ sao?

Triệu Huy Hổ nhìn Lục Tâm Đồng hỏi, vừa rồi nghe nói nàng là đồ đệ của Đông Vô Mệnh, luận vai vế hắn cũng không xem vào trong mắt.

– Ta tên Lục Tâm Đồng, ta nghĩ trong Phi Linh môn, thân phận của ta cũng đã đủ!

Lục Tâm Đồng thản nhiên nói.

– Lục Tâm Đồng!

Triệu Huy Hổ như nghĩ ra điều gì, Lục Tâm Đồng, chẳng phải là người bài danh thứ ba trong mười đại cường giả trẻ tuổi, muội muội của chưởng môn Phi Linh môn sao?

Ánh mắt Triệu Huy Hổ nhất thời căng thẳng, nghe lời đồn đãi độc công của Lục Tâm Đồng còn cao hơn Đông Vô Mệnh, không dễ chọc ghẹo.

– Nói đi, ngươi cần ca ca ta cho ngươi công đạo gì?

Lục Tâm Đồng đi tới trước người Triệu Huy Hổ hỏi.

– Chúng ta gia nhập Phi Linh môn, nhưng thực lực cùng đãi ngộ có chênh lệch, vì vậy hi vọng hôm nay chưởng môn cho ta lời công đạo!

Triệu Huy Hổ nói.

– Vậy sao, ngươi hẳn cảm thấy được thực lực của ngươi rất mạnh phải không, như vậy đi, nếu ngươi thắng ta, ta sẽ để ca ca mời ngươi trở thành tôn sứ hộ môn thế nào?

Lục Tâm Đồng nhàn nhạt cười.

Nụ cười của nàng làm trong lòng Triệu Huy Hổ phát lạnh.

– Việc này…

Trong mắt Triệu Huy Hổ lóe tinh quang, nhất thời không biết nên nói gì, muốn hắn giao thủ với người nổi danh như Lục Tâm Đồng, hắn thật có chút do dự.

– Hay là ngươi thắng ta, chức chưởng môn này ta sẽ giao cho ngươi!

Một thanh âm trầm thấp vang lên, Lục Lâm Thiên vô thanh vô tức hiện thân ngay trước mặt mọi người.

– Chưởng môn!

– Công tử!

Mọi người lại hành lễ, Lục Lâm Thiên phất tay, ánh mắt rơi lên Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ cùng Hoàng Đan cách đó không xa, nhìn ba người không có việc gì hắn cũng yên tâm.

– Không dám, chưởng môn nói đùa!

Triệu Huy Hổ sửng sốt, vừa nhìn thấy Lục Lâm Thiên, chẳng biết tại sao trong lòng hắn càng thêm bất an, không ngừng cảm thấy lạnh lẽo.

– Ta không có nói đùa, có lẽ ngươi rất có lòng tin đối với thực lực của mình, không phải ngươi đã nói sao, thực lực của ngươi không kém hơn chư vị cung phụng khác, hiện tại ta cho ngươi cơ hội, ngươi thắng ta, chức chưởng môn sẽ là của ngươi!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói.

– Chưởng môn, ý tứ của Triệu trưởng lão không phải như thế, ý của Triệu trưởng lão…

Ánh mắt Chu Minh Hải chợt lóe, nhưng còn chưa nói xong chỉ nghe “ba” một tiếng, thân hình Chu Minh Hải đá bị đánh bay ra ngoài hơn mười thước.

– Phanh!

Thân hình nặng nề nện lên quảng trường, trên mặt Chu Minh Hải hiện lên dấu tát tai, khóe miệng phun máu, sắc mặt biến thành tái nhợt.

Mọi người vô cùng kinh ngạc, không ngờ linh vương nhị trọng lại bị một cái tát đánh bay, thực lực như vậy không khỏi quá mạnh mẽ!

– Ta không hỏi ngươi thì ngươi câm miệng cho ta, còn chưa tới lượt ngươi nói leo vào, thân là người của Phi Linh môn, nên hành lễ trước khi nói, xem Phi Linh môn là gì, cái thứ không biết cấp bậc lễ nghĩa!

Chương 1864: Theo lý nên xử tử

Lục Lâm Thiên khoanh tay đứng thẳng, lúc này mấy trăm người gây ồn ào đều hít sâu một hơi, đã sớm nghe nói vị chưởng môn này không dễ trêu chọc, lần này nhìn thấy, đích thật là như thế.

Vẻ mặt Triệu Huy Hổ cũng kinh ngạc, một cái tát đánh bay Chu Minh Hải, mà vị chưởng môn này làm sao ra tay chính hắn cũng không rõ ràng, thực lực như vậy làm tâm tình hắn trầm xuống.

Lục Lâm Thiên nhìn Triệu Huy Hổ, nói:

– Ra tay đi, thắng ta, ngươi chính là chưởng môn Phi Linh môn!

– Chưởng môn nói đùa, ta không dám!

Triệu Huy Hổ làm sao còn dám vọng động, trong lòng đã chột dạ.

– Ngươi không dám sao, không phải ngươi muốn ta cho ngươi công đạo sao?

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

– Hiện tại ta sẽ cho ngươi biết, ngươi cảm thấy Phi Linh môn bất công với ngươi sao? Tài nguyên tu luyện không bằng người khác? Nhìn xem ngươi có từng lập công cho Phi Linh môn hay không, ngươi có ra sức cho bổn môn hay không, đệ tử Phi Linh môn chân chính ai không từng lập công lao hiển hách, ngươi cảm thấy thực lực ngươi không kém, ở trong mắt ta, thực lực của ngươi chỉ là con kiến mà thôi, cho nên ngươi cũng không có tư cách bất mãn, Phi Linh môn cũng không nuôi phế vật!

Sắc mặt Triệu Huy Hổ run rẩy lên, lời của Lục Lâm Thiên không hề lưu cho hắn chút mặt mũi.

– Thật không ngờ là như vậy, vậy ta rời khỏi Phi Linh môn là được!

Triệu Huy Hổ biết mình không còn ý tứ ở lại Phi Linh môn, hôm nay đã bức xé da mặt, lưu lại còn ý nghĩa gì.

– Ngươi xác định ngươi muốn rời khỏi Phi Linh môn?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Không sai, Phi Linh môn cũng không đem ta xem trong mắt, ta sớm rời đi tốt hơn!

Tu vi Vũ vương tứ trọng đi đâu cũng được chúng tinh phủng nguyệt, cần gì phải ở lại nơi đây.

Nhưng Triệu Huy Hổ không hiểu thái độ làm người của Lục Lâm Thiên, vừa dứt lời sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức âm trầm.

– Rời khỏi Phi Linh môn, ngươi cho rằng bổn môn là tửu quán khách điếm hay sao, muốn tới thì tới muốn đi thì đi!

Ánh mắt hắn tràn ngập hàn ý nhìn Triệu Huy Hổ gằn giọng.

– Ngươi muốn làm cái gì?

Triệu Huy Hổ không tự chủ được thối lui, cảm giác bất an ngày càng mãnh liệt.

– Nếu ban đầu ngươi cầu xin tha thứ nhận sai, nói không chừng ta còn có thể tha cho ngươi, nhưng ngươi lại không biết điều, tự cho mình là Vũ vương tứ trọng thì giỏi lắm, nhưng ngươi không biết ở trong mắt ta ngươi chỉ là một con kiến mà thôi!

Lục Lâm Thiên nhìn Triệu Huy Hổ, chậm rãi đi tới, trong mắt tràn ngập hàn ý.

Trong mắt các đệ tử hạch tâm lộ tia cười, trong lòng đã biết Triệu Huy Hổ sẽ xui xẻo.

– Ngươi muốn làm gì?

Triệu Huy Hổ bật lui năm sáu bước.

– Ngươi mạo phạm môn quy, theo lý phải chết!

Lục Lâm Thiên nói.

– Sưu…

Lời của Lục Lâm Thiên vừa dứt, thân ảnh Triệu Huy Hổ nháy mắt bỏ chạy.

Xuy…

Cùng một thời gian thân ảnh Triệu Huy Hổ vừa bay lên, nháy mắt liền bị cấm cố, không gian xung quanh đều vặn vẹo, một cỗ khí tức nóng bỏng lan tràn khắp thiên không.

– Khặc, tiểu Vũ vương tứ trọng, nói thế nào ta cũng là tôn sứ hộ môn, làm sao cho ngươi chạy thoát!

Thiên Thủ Quỷ Tôn xuất hiện trên không, trảo ấn bay ra vừa lúc chộp lên người Triệu Huy Hổ.

– Vũ tôn…

Trực tiếp thao túng không gian, đây chính là cấp độ Tôn cấp, sắc mặt cường giả Phi Linh môn đại biến, lúc này Đông Vô Mệnh mới biết Thiên Thủ quỷ vương đã đột phá tới Vũ tôn, trong Phi Linh môn cũng chỉ có Sát Phá Quân là Tôn cấp mà thôi.

Triệu Huy Hổ kinh hãi giãy dụa.

– Chưởng môn, người này nên xử trí thế nào?

Thiên Thủ Quỷ Tôn hỏi.

– Gïếŧ!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói.

– Chỉ bằng thực lực của ngươi mà cũng dám hung hăng càn quấy, muốn chết!

Thiên Thủ Quỷ Tôn cười lạnh, bàn tay hợp lại, không gian trực tiếp nổ tung.

Phanh!

Thanh âm vang lên trầm đυ.c, sau đó là một tiếng vang đinh tai nhức óc, một cỗ cự lực trút xuống.

Thân hình Triệu Huy Hổ phá nát thành mảnh nhỏ, Vũ vương tứ trọng lại không chịu nổi một kích.

Mấy trăm người hùa theo Triệu Huy Hổ gây ồn ào sắc mặt đều tái nhợt, trong lòng run rẩy.

Chu Minh Hải vừa giãy dụa bò lên, trong mắt kinh hoảng, hắn làm sao cũng không ngờ vị chưởng môn này lòng dạ độc ác như thế.

– Hiện tại tới lượt ngươi, ngươi có chuyện gì muốn nói với ta?

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn Chu Minh Hải.

– Chưởng môn, đều do ta hồ đồ nghe theo lời xúi giục của Triệu Huy Hổ, xin chưởng môn tha tội!

Chu Minh Hải hành lễ, không dám nói thêm nhiều lời.

– Ngươi biết sai lầm rồi sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Biết sai lầm rồi, sau này sẽ không dám nữa!

Chu Minh Hải vội vàng nói, thân hình không ngừng run rẩy.

– Nếu đã biết sai lầm rồi, vậy phải trả giá thật nhiều!

Lục Lâm Thiên vung tay phải, trảo ấn ầm ầm bay ra, cả không gian trở nên nóng cháy.

Chương 1865: Một lần bất trung

– Không xong!

Sắc mặt Chu Minh Hải đại biến, nháy mắt thối lui.

Nhưng phản ứng của hắn đã không kịp, bởi vì không gian xung quanh đã bị phong tỏa, không đường chạy thoát.

Hưu!

Một đạo trảo ấn bắn ra, không gian dao động bị nén thành vòng cung cực kỳ rõ ràng, cuối cùng rơi thẳng xuống, bộc phát ra tiếng nổ kinh thiên động địa.

Ca ca!

Không gian bị xé nát, thậm chí Chu Minh Hải còn chưa kịp hô lên cầu xin tha thứ cũng đã bị đánh thành mảnh nhỏ, hồn anh cũng vỡ nát.

– Hô hô…

Không ít đệ tử hít sâu một hơi lạnh, đối với đệ tử bình thường mà nói, thực lực như vậy với họ quá mức xa xôi.

– Chưởng môn tha mạng, chúng tôi không dám nữa…

– Chưởng môn tha mạng!

Nhìn thấy hai đầu lĩnh đã bị đánh chết, mấy trăm người còn lại cùng quỳ dưới đất, vẻ mặt kinh hoảng, không khỏi vô cùng hối hận, gia nhập Phi Linh môn chẳng phải vẫn rất đang tốt sai, còn được người nịnh bợ, nhưng không nghĩ tới lại rơi xuống kết cục này.

– Tha mạng, hiện tại biết cầu xin tha thứ rồi sao!

Lục Lâm Thiên đảo qua hơn ba trăm người trước mặt, mười mấy soái cấp, hơn bốn mươi tướng cấp, còn lại là phách cấp cùng sư cấp, chỉ là thực lực bình thường, căn bản không ảnh hưởng gì lớn cho Phi Linh môn.

– Một lần bất trung, trăm lần bất dung!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

– Người đâu, phản đồ tội đáng chết, giết không tha!

– Dạ!

Cường giả Phi Linh môn cùng đáp, Lộc Sơn lão nhân, Ngô Dũng, Thanh Hỏa lão quỷ đồng thời công kích.

Oanh oanh oanh…

– A…

Thanh âm nổ tung đinh tai nhức óc, nháy mắt từng tiếng kêu thảm thiết vang vọng quảng trường.

– Tiểu Bạch, ta nghe nói ba ngươi gặp nạn, đều không sao chứ?

Lục Lâm Thiên đi tới bên cạnh ba người Lục Tiểu Bạch hỏi.

– Công tử, chúng tôi không sao, việc đó cũng qua lâu rồi!

Lục Tiểu Bạch nói.

– Không có việc gì thì tốt rồi, sau này ra ngoài nên chú ý một chút!

Lục Lâm Thiên nói.

– Chưởng môn, ngươi trở về thì tốt rồi, gần đây Phi Linh môn phiền toái không ít!

Hoàng Đan nói, dung mạo của nàng không tính là tuyệt mỹ, nhưng vẫn làm người ta cực kỳ thoải mái.

– Chưởng môn, ngươi quay về thật đúng lúc!

Nhóm người Diệp Mỹ cũng đi qua.

– Chư vị vất vả!

Lục Lâm Thiên nói.

– Phanh phanh…

Chỉ sau một lát nhóm người nổi loạn không còn ai đào thoát, vì đệ tử bình thường đã sớm bất mãn nhóm người này, vì vậy khi ra tay cũng không hề lưu tình.

Trên quảng trường vết máu loang lổ, mùi vị máu tanh tràn ngập không gian, một cỗ sát khí lan tràn liền bị một cỗ lực lượng vô hình hoàn toàn hấp thu.

Lúc này đã có ba ngàn đệ tử tập trung trên quảng trường, chứng kiến chuyện này trong lòng không khỏi rung động, sau đó liền hoan hô, những trưởng lão hộ pháp mới gia nhập kia bình thường vô cùng hung hăng càn quấy, đệ tử bình thường không dám va chạm với họ, lúc này thấy họ bị đánh chết, đương nhiên cảm giác thật trút giận.

– Thu thập sạch sẽ, toàn bộ đệ tử hạch tâm theo ta vào đại điện!

Lục Lâm Thiên dẫn đầu đi vào, mọi người cùng đi theo sau.

Bên trong đại điện lúc này tụ tập hơn hai trăm người.

Lục Lâm Thiên truyền âm, Hoa Mãn Ngọc phân phó đệ tử tăng thêm năm ghế lớn ở vị trí cung phụng phía trên, mà vị trí Yêu đường cũng có thêm ghế dựa.

– Bái kiến chưởng môn!

Mọi người lại hành lễ, cùng phân ra ngồi xuống, Thiên Thủ Quỷ

Tôn, Bàn Hủy, Bàn Vân, Long Linh cùng Xích Viêm ngồi bên trên, Quỳ Long Như Hoa ngồi chỗ của Yêu đường, ngang vai vế với Huyết Mị cùng Hắc Hùng.

– Chư vị, từ hôm nay trở đi Phi Linh môn sẽ có thêm một các vị cường giả, ta giới thiệu trước, Thiên Thủy Quỷ Tôn tiền bối, Bàn Hủy huynh, Bàn Vân tẩu, Long Linh cô nương, Xích Viêm. Từ giờ trở đi, họ sẽ đảm nhiệm chức vị hộ môn tôn sứ, chỉ dưới chưởng môn, Như Hoa cô nương đảm nhiệm chức phó đường chủ Yêu đường thứ ba.

Lục Lâm Thiên giới thiệu.

– Chủ nhân, ta cũng đảm nhiệm hộ môn tôn sứ sao?

Xích Viêm đứng dậy, có chút nghi hoặc hỏi.

– Thực lực của ngươi đủ rồi!

Lục Lâm Thiên đáp.

– Đa tạ chủ nhân!

Xích Viêm hành lễ, điều này cũng vượt ngoài ý liệu của hắn.

– Thiên Thủ Quỷ Tôn tiền bối đảm nhiệm Hình đường tôn sứ, trấn thủ Hình đường. Bàn Hủy huynh, Bàn Vân tẩu, Long Linh cô nương, Xích Viêm đảm nhiệm Yêu đường tôn sứ, cùng trấn thủ Yêu đường!

Lục Lâm Thiên nói, Phi Linh môn phát triển, thực lực các đường chủ đã không đủ trấn thủ các đường, lúc này để hộ môn tôn sứ hiệp trợ, sẽ càng có lực chấn nhiếp.

– Bái kiến chư vị tôn sứ!

Các trưởng lão, hộ pháp, chấp sự cùng đứng dậy hành lễ, địa vị tôn sứ cao hơn trưởng lão, chỉ có cung phụng không cần hành lễ.

– Chư vị miễn lễ!

Mọi người hành lễ, nhóm người Bàn Hủy cũng thoáng đáp lễ, mà trong lòng Long Linh cảm thấy ngoài ý muốn, tựa hồ người của Phi Linh môn không hề bài xích yêu thú linh thú.

Long Linh còn chưa biết ở trong Phi Linh môn có Yêu đường, yêu thú cũng đã ở chung với nhân loại thật lâu, mà thực lực Yêu đường còn cường hãn nhất trong Phi Linh môn.

Mọi người cùng ngồi xuống, ánh mắt Lục Lâm Thiên lướt qua đại điện, toàn bộ cường giả chủ lực của Phi Linh môn đều có mặt, nhưng không ít hộ pháp chấp sự cùng yêu thú thất giai của Yêu đường vắng mặt, hẳn đều được điều tới biên cảnh Phi Linh môn.

– Chưởng môn, gần đây Phi Linh môn gặp phải không ít phiền toái.

Khấu Phi Yến nói:

– Thuộc hạ vô năng, không thể xử lý tốt!

– Khấu phó chưởng môn, ta đã biết đại khái sự tình, làm sao có thể trách ngươi.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Diệp Phi cùng Diệp Mỹ:

– Diệp đường chủ, Diệp phó đường chủ, phiền toái hai vị thuật lại cho ta nghe một chút tình hình gần đây đi.

– Dạ, chưởng môn!

Diệp Phi cùng Diệp Mỹ đứng dậy đáp, bắt đầu thuật lại tình huống đã phát sinh trong đoạn thời gian gần đây.

Nguyên bản các vị đường chủ, trưởng lão đều đi ra tiền tuyến, nhưng bởi vì Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ cùng Hoàng Đan bị tập kích, ba sơn môn kia tựa hồ đặc biệt lựa chọn ra tay với nhân vật chủ yếu trong Phi Linh môn, vì vậy Đông Vô Mệnh mới hạ lệnh không cho đệ tử hạch tâm tùy tiện đi ra ngoài, hết thảy chờ chưởng môn trở về rồi tính sau.

Nghe được hai nàng nói xong, Lục Lâm Thiên trầm tư, một lát sau ngẩng đầu hỏi:

– Người của Linh Thiên môn có tới hay không?

– Lưu trưởng lão có tới hai lần, đều hỏi thăm chưởng môn về hay chưa, Linh Thiên môn bị ba sơn môn vây ở giữa, muốn xuất thủ cũng khó khăn.

Bạch Oánh nói.

– Chưởng môn, bên biên cảnh chỉ sợ không chống cự được nữa, phải nhanh chóng trợ giúp mới được, bằng không bọn hắn sẽ ập vào nhanh thôi!

Đông Vô Mệnh nói.

– Lâm Thiên, ngươi đã trở về, chúng ta có nên báo thù rồi hay không?

Thiên Độc Yêu Long nói.

– Hô…

Lục Lâm Thiên thở sâu, dùng tay ấn huyệt thái dương, hắn vẫn đang suy tư làm sao đối phó ba sơn môn kia, thật sự là khó khăn.

– Đem bản đồ Cổ Vực ra đây!

Lục Lâm Thiên nói.

Diệp Mỹ phân phó đệ tử lấy ra bản đồ Cổ Vực, toàn bộ trấn nhỏ đều được biểu thị, vô cùng tinh tế.

Chương 1866: Bắt đầu an bài

Lục Lâm Thiên đứng dậy đi tới cạnh bàn, nhìn chăm chú vào bản đồ, ngón tay chậm rãi lướt trên những địa hình trên bản đồ, các đại tiểu thế lực trong Cổ Vực đều rõ ràng đánh dấu bên trên.

Nhóm người Đông Vô Mệnh đều vây quanh bản đồ, mà nhóm người Bàn Hủy vẫn ngồi yên tại chỗ, dù sao họ xem cũng không hiểu được.

Nhìn địa bàn của Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên nhíu mày, địa bàn Phi Linh môn đa số là lấy được từ trong tay các môn các phái, cực kỳ phân tán, mặc dù địa bàn không nhỏ nhưng quá rời rạc, thậm chí còn nằm trong địa bàn của ba đại sơn môn kia.

– Chưởng môn, hiện tại không ít thành trấn của chúng ta đã rơi vào trong tay bọn hắn, những chỗ đánh dấu màu đỏ đã bị bọn hắn chiếm đoạt.

Diệp Mỹ nói.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú, chỉ sợ phải có hai mươi mấy thành trấn bị chiếm lĩnh, đây xem như là một phần tư địa bàn của Phi Linh môn, trong mắt Lục Lâm Thiên liền lộ ra hàn ý.

– Đây là đâu vậy?

Lục Lâm Thiên dừng lại ở địa hình như một khe sâu, trước khe sâu có không ít địa bàn là của Phi Linh môn.

– Đây là Thiên Môn cốc, là một khe sâu lớn, trước khe sâu còn có vài đại thành đều là địa bàn của bổn môn, mà trước kia vốn là địa bàn của Thương Sơn môn.

Bạch Oánh nói.

– Truyền lệnh xuống, dùng tốc độ nhanh nhất thông tri mọi người cùng yêu thú linh thú Yêu đường thối lui vào Thiên Môn cốc!

Lục Lâm Thiên gõ nhẹ hai cái lên bản đồ, lập tức phân phó.

– Chưởng môn, chẳng lẽ bỏ qua mấy đại thành trước Thiên Môn cốc sao?

Khấu Phi Yến biến sắc, lập tức đưa tay vẽ lên địa đồ, nói:

– Chưởng môn hãy xem, địa bàn bổn môn cực kỳ rải rác, vài tòa đại thành này liên tiếp cùng mấy đại thành gần bên, nếu bị mất đi, mấy đại thành khác không thể độc lập tồn tại, tới lúc đó chúng ta sẽ tổn thất lớn, địa bàn giảm thêm một phần tư!

Vừa nghe lời nói của Khấu Phi Yến, nhóm người Đông Vô Mệnh lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nói:

– Khấu phó chưởng môn nói rất đúng, nhưng chẳng lẽ ngươi có biện pháp bảo vệ những địa bàn này sao?

Nghe vậy Khấu Phi Yến lắc đầu:

– Dù Phi Linh môn dốc hết thực lực, chỉ sợ bọn hắn cũng đã chuẩn bị kỹ càng, chúng ta không thể đối kháng.

– Theo ta phỏng chừng, bọn hắn đang đợi cơ hội này, nói không chừng có thể nuốt trọn Phi Linh môn chúng ta.

Bạch Oánh nói.

– Ha ha…

Lục Lâm Thiên chỉ cười không nói.

– Chưởng môn, ngươi còn cười được sao, chẳng lẽ ngươi có biện pháp?

Đông Vô Mệnh hỏi.

– Đông lão, Oánh tỷ, Khấu phó chưởng môn, chúng ta tạm thời mất một chút địa bàn cũng không phải đại sự, sau này thu hồi gấp đôi là tốt rồi, hơn nữa với thực lực của bổn môn bây giờ, dù bọn hắn muốn nuốt trọn cũng nuốt không nổi!

Ánh mắt hắn trở nên nghiêm túc:

– Truyền lệnh xuống, toàn bộ đệ tử Phi Linh môn cùng yêu thú linh thú đều rút trở về, gặp phải người của ba sơn môn kia, không cần dây dưa đánh bừa, mang đi hết tài liệu dược vật, lưu lại thành trống cho bọn hắn!

– Dạ!

Diệp Phi cùng Diệp Mỹ liền đáp, truyền tin tức là nhiệm vụ của Ám đường.

– Chưởng môn, cho dù chúng ta thối lui tới Thiên Môn cốc, bọn hắn cũng sẽ không từ bỏ ý đồ.

Khấu Phi Yến thoáng do dự, lại hỏi:

– Chẳng lẽ chưởng môn đã có phương pháp ứng đối sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua bản đồ, trầm xuống nói:

– Bây giờ không phải bọn hắn không bỏ qua cho chúng ta, mà là chúng ta tuyệt không bỏ qua cho bọn hắn, bọn hắn phải trả giá thật nhiều!

Ánh mắt mọi người chợt lóe, trong lời nói của chưởng môn rõ ràng mang theo hàn ý, các đệ tử hạch tâm đều rõ tính tình của hắn, chỉ sợ kế tiếp hắn sẽ có động tác lớn.

– Bàn Vân tẩu, Bàn Hủy huynh, Thiên Thủ tiền bối, Long Linh cô nương, kế tiếp cần làm phiền bốn vị đi xa một chuyến!

Sau đó hắn nhìn qua Xích Viêm:

– Xích Viêm, ngươi cũng đi một chuyến!

– Chưởng môn, ngươi phân phó đi!

Bốn người bước tới gần.

– Chưởng môn, chẳng lẽ cần chúng ta đánh chết người của ba sơn môn kia sao, vậy cho bọn hắn chút giáo huấn cũng tốt!

Trong mắt Thiên Thủ Quỷ Tôn đầy sát khí, nếu là ngày trước hắn không dám động vào ba sơn môn kia, nhưng hiện tại thì khác, hắn rõ ràng thực lực Phi Linh môn, còn có Thánh Linh giáo, Nhật Sát các, các thế lực như Thiên Địa các, Linh Thiên môn, Vân Dương tông, ở dưới Thiên đảo chưởng môn còn dám đánh chết Thiên Dương vương bọn hắn, bây giờ muốn đối phó ba sơn môn kia cũng không kỳ quái.

– Không cần đánh chết toàn bộ!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

– Thiên Thủ tiền bối, ngươi hẳn rất tinh tường địa hình Cổ Vực đi?

– Xem như là quen thuộc.

Thiên Thủy Quỷ Tôn nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên híp lại, một cỗ sát khí cùng chân khí thượng vị giả lan tràn, khiến sắc mặt mọi người đều ngưng trọng, lạnh lùng nói:

– Vậy mời Thiên Thủ tiền bối cùng Long Linh cô nương đi địa bàn Hắc Sát giáo một chuyến, đem phân đà trong mười đại thành gần Hắc Sát giáo nhất san thành bình địa là tốt rồi!

Nói xong hắn lại xoay người:

– Bàn Hủy huynh, Bàn Vân tẩu, các ngươi đi địa bàn Lan Lăng sơn trang, hai vị không quen đường, để Lưu Nhất Thủ dẫn đường đi.

– Xích Viêm, ngươi đi địa bàn Hóa Vũ tông, tới lúc đó ta phái thêm người cho ngươi, hãy để…

Ánh mắt hắn đảo qua, nói:

– Hãy để Hoàng Đan trưởng lão dẫn đường cho ngươi, khoảng cách Hóa Vũ tông không xa, đi nhanh về nhanh, mọi người nhớ kỹ, chỉ cần phá hủy mười phân đà mười nơi là tốt rồi, phá hủy một nơi liền lưu lại dấu hiệu của Phi Linh môn chúng ta.

– Hiểu được!

Mọi người cùng đáp.

– Hoa đường chủ, Ngoại đường còn có thể dùng bao nhiêu người?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Hồi chưởng môn, đại bộ phận đều điều đi biên cảnh, mặc dù đã ẩn tàng một ít nhưng chỉ có thể điều động nhiều nhất là hai vạn người, vì đã điều đi biên cảnh bốn vạn, khi chúng ta nhận được tin tức thông tri đã rơi xuống hơn vạn!

Hoa Mãn Lâu nói.

– Hoàng Phủ đường chủ, Vũ đường thì sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Đệ tử Vũ đường chỉ điều động được năm vạn, đã điều đi biên cảnh mười vạn, vẫn lạc hơn vạn.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói.

– Người của Vũ đường cùng Ngoại đường xuất phát đi Thiên Môn cốc, tụ họp với đệ tử lui về, có thể làm ra chút động tĩnh, làm trinh thám của bọn hắn biết chúng ta gặp mặt trong Thiên Môn cốc.

Lục Lâm Thiên nói.

– Rõ.

Mặc dù mọi người không biết ý đồ của Lục Lâm Thiên, nhưng không hề hoài nghi chút nào.

– Chư vị còn chuyện gì không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Chưởng môn, còn có một việc, có quan hệ với chưởng môn, không biết ngài có nghe nói qua hay không.

Diệp Mỹ nói.

– Ồ, mời nói!

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

– Gần đây trong Cổ Vực có lưu truyền danh hào mười đại cao thủ, danh hào của chưởng môn đã truyền khắp cả Cổ Vực cùng Đại lục Linh Vũ.

Diệp Mỹ nói.

– Là gì vậy?

Lục Lâm Thiên tò mò.

– Theo thứ tự là Lãnh Nhan Yêu Cơ Lăng Thanh Tuyền, Vân Dương tiên tử Vân Hồng Lăng, Bích Ba Thần Nữ Lục Vô Song, Thiên Phong Thánh Tử Lam Thập Tam, Thiên La Kiếm Vương Nguyên Nhược Lan, Huyễn Linh Mị Cơ Đạm Thai Tuyết Vi, Trọng Kiếm Vô Phong Dương Quá.

Diệp Mỹ nói.

– Còn ba người khác đâu?

Lục Lâm Thiên hứng thú hỏi.

Chương 1867: Linh vũ chiến vương

– Chưởng môn, danh hào của đại tiểu thư là Độc Linh Ma Nữ, Tử Tước Thánh Nữ Tử Yên…

Diệp Mỹ còn chưa nói xong, Lục Tâm Đồng đã kháng nghị:

– Sao gọi ta là ma nữ chứ, là ai đặt ra danh hào này a, thật không có thưởng thức, danh hào chị dâu đều là Thần Nữ cùng Tiên Tử, ta lại thành Ma Nữ!

– Độc Linh Ma Nữ, rất thích hợp với ngươi!

Tiểu Long cười hắc hắc nói khiến Lục Tâm Đồng trừng mắt nhìn hắn.

– Tử Tước Thánh Nữ!

Lục Lâm Thiên mỉm cười.

– Diệp Mỹ tỷ, vậy của ca ca là gì?

Lục Tâm Đồng hứng thú hỏi.

– Đại tiểu thư, danh hào của chưởng môn là Linh Vũ Chiến Vương!

Diệp Mỹ đáp.

– Linh Vũ Chiến Vương?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lộ ý cười.

– Chúc mừng chưởng môn cũng đã có danh hào!

Bạch Oánh cười nói, trên đại lục có được danh hào đều là cường giả, đây là lời khẳng định đối với thực lực tuyệt đối.

– Linh Vũ Chiến Vương, Linh Vũ song tu, lấy chiến xưng vương, một mình độc hành, chúc mừng chưởng môn!

Đông Vô Mệnh cũng lộ ý cười nói.

– Vậy hôm nay dừng ở đây đi, Hoa đường chủ, Hoàng Phủ đường chủ, các ngươi đi an bài đệ tử Ngoại đường cùng Vũ đường xuất phát, những đường chủ cùng trưởng lão khác, tu vi ngoài vương cấp làm xong chuyện của mình, có lẽ cần theo ta ra ngoài vài tháng, chạng vạng hôm nay tới đại điện tập hợp, các hộ pháp cùng chấp sự hộ tống đệ tử hai đường đi Thiên Môn cốc.

Lục Lâm Thiên nói.

– Dạ!

Mọi người cùng đáp, không ai hỏi nhiều.

– Hô…

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi, đây chỉ là an bài bước đầu tiên mà thôi, kế tiếp mới là trọng yếu nhất.

Nửa canh giờ sau, ở hậu sơn Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên triệu hoán ra ba đầu yêu thú thất giai hậu kỳ đỉnh.

Cảm giác được chân khí của ba yêu thú, ánh mắt mọi người đại biến.

Ba đầu yêu thú này chính là thủ hạ của Bàn Hủy, theo lời phân phó của Bàn Hủy, hộ tống Xích Viêm cùng Hoàng Đan đi Hóa Vũ tông.

Sau khi căn dặn thêm lần nữa, Bàn Vân, Bàn Hủy, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Hoàng Đan, Lưu Nhất Thủ cùng đi lên yêu thú phi hành rời đi.

– Tê tê…

Bảo nhi cùng Bối nhi nhìn thấy cha mẹ đã đi, xoay quanh trên người Tiểu Long cùng Lục Tâm Đồng, có chút không muốn.

– Bảo nhi, Bối nhi, cha mẹ các ngươi rất nhanh sẽ trở lại!

Lục Tâm Đồng an ủi hai tiểu tử kia.

– Sao không cho ta đi, ta cũng muốn đi tìm ba sơn môn kia tính sổ!

Thiên Độc Yêu Long không cam lòng nói.

– Độc Long huynh, sẽ tới lúc để cho ngươi báo thù, hiện tại chưa tới thời gian!

Lục Lâm Thiên nói.

– Chưởng môn, tu vi vài vị hộ môn tôn sứ đều là…?

Bạch Oánh biết Thiên Thủ Quỷ Tôn đã tới Tôn cấp, nhưng vì nhóm người Bàn Hủy luôn thu liễm chân khí cho nên nàng không dám khẳng định.

– Tu vi của họ hẳn tới cấp độ bát giai đi!

Huyết Mị nói.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, khẳng định câu trả lời của Huyết Mị, mà tu vi Đông Vô Mệnh đã tới linh vương ngũ trọng, Bạch Oánh vẫn là tam trọng, đối với nhân loại mà nói như vậy đã tiến bộ rất nhanh, nhưng ở trong mắt Lục Lâm Thiên còn chưa đủ.

– Cấp độ bát giai!

Mọi người khiếp sợ, bát giai cũng là tu vi Tôn cấp, bốn đầu yêu thú linh thú đều là bát giai!

– Huyết Mị, tình huống hiện tại của ngươi thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Chủ nhân, lúc trước ta đã đào tạo ra hai trăm vạn công phong nhất giai, nhưng ở biên cảnh dù đánh tổn thương nặng không ít người của ba sơn môn kia, nhưng đã chết hầu như không còn, cho tới bây giờ ta còn chưa tiếp tục đào tạo thêm.

– Nhưng công phong nhị giai còn hai mươi vạn, tam giai năm vạn, tứ giai một vạn, ngũ giai ba ngàn, lục giai ba trăm, mà bởi vì nhất giai tiêu hao quá nhiều cho nên ta tiêu hao một ít linh nguyên, vì thế làm ảnh hưởng thất giai rất lớn, hiện tại chỉ được hơn mười mà thôi.

Huyết Mị nói.

– Lần này ngươi có nắm chắc hay không, ba sơn môn kia không tầm thường, bọn hắn đã có kế hoạch sẵn sàng, chờ chúng ta phản công sau đó mới tiến hành kế hoạch tiếp theo.

Bạch Oánh hỏi.

– Oánh tỷ, chuyện gì cũng sẽ có biện pháp, hiện tại lo lắng còn hơi sớm.

Lục Lâm Thiên nói.

– Sao có thể không lo lắng, ngươi để vài vị hộ môn tôn sứ đi đối phó ba sơn môn kia, nhất định sẽ làm bọn hắn nổi giận, tới lúc đó càng điên cuồng vây công chúng ta, mặc dù có vài vị hộ môn tôn sứ, nhưng nếu bọn hắn liều lĩnh xâm phạm, chúng ta cũng không thể đối kháng.

Đông Vô Mệnh thoáng do dự, cuối cùng nghiêm mặt nói, dù trong lòng rất muốn tin tưởng Lục Lâm Thiên, nhưng hắn không có khả năng không lo lắng.

– Đông lão, nếu bọn hắn không nổi giận, chúng ta làm sao đánh bị thương nặng bọn hắn chứ?

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Ngươi dự tính đánh bọn hắn trọng thương sao?

Đông Vô Mệnh nhíu mày hỏi.

– Sư phụ, ngài cứ yên tâm đi, ca ca tự nhiên có biện pháp, chỉ là ba sơn môn mà thôi, không đáng là gì!

Lục Tâm Đồng mỉm cười nói, vì không muốn làm sư phụ hoảng sợ, nàng cũng không nhắc tới việc giết chết đám người Thiên Dương vương.

Nhưng Tiểu Long lại không khách khí nói ra:

– Đúng vậy, sợ cái gì, mấy ngày trước lão đại còn giết chết Thiên Dương vương Dương Tề Thuyên, còn có Thu Thủy vương gì đó, kể cả Địa Cương vương cùng Thần Hỏa vương cũng bị đánh chết hết, chỉ là ba sơn môn mà thôi, có gì phải sợ!

Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh nhất thời sửng sốt, nhìn qua Lục Lâm Thiên, họ biết thân phận mấy người kia, Đông Vô Mệnh bật thốt:

– Tiểu tử, Tiểu Long nói đùa đi?

– Ta không có nói đùa, lại không tin lời của ta, tức chết ta!

Tiểu Long kháng nghị.

– Đông lão, mấy người Thiên Dương vương đúng là bị ta giết!

Lục Lâm Thiên vuốt vuốt mũi, cười nói.

– Cái gì?

Đông Vô Mệnh nghe vậy thân hình lảo đảo thối lui, sắc mặt Bạch Oánh cũng bị hù dọa trắng bệch.

– Lâm Thiên, ngươi gây ra đại họa!

Bạch Oánh bất đắc dĩ nói.

– Đại họa cái gì, mấy người có tu vi Tôn cấp của mấy sơn môn kia đều bị chúng ta xử lý cả mười mấy người, thủ tiêu một đại đội Vũ vương linh vương, làm sao còn đi tìm chúng ta phiền toái, chúng ta không tìm bọn hắn phiền toái là tốt rồi.

Tiểu Long đắc ý khoe khoang.

– Yên tâm đi Đông lão, Oánh tỷ, sẽ kể lại tường tận cho các ngươi nghe qua, trong khoảng thời gian ngắn sẽ không có vấn đề gì.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đúng rồi ca ca, đưa Chân Linh thánh quả cho sư phụ đi!

Lục Tâm Đồng nói.

– Đông lão, Oánh tỷ, Độc Long huynh, đây là Chân Linh thánh quả, lần này là do Tâm Đồng cùng Tiểu Long đoạt được, sau khi dùng sẽ có không ít ưu đãi.

Lục Lâm Thiên lấy ra ba hộp ngọc đưa cho ba người.

– Chân Linh thánh quả, chẳng lẽ là thánh quả trên Thiên đảo của Nhật Sát các?

Thần sắc Bạch Oánh kinh ngạc, tiếp nhận hộp ngọc mở ra xem, năng lượng phát tán ra ngoài, chính là Chân Linh thánh quả.

– Phải, đúng là bảo vật của Nhật Sát các.

Chương 1868: Âm dương long hổ

– Không có gì, chúng ta lấy toàn bộ, tổng cộng chín quả!

Tiểu Long cười hắc hắc.

– Chẳng lẽ Nhật Sát các không tìm các ngươi phiền toái?

Bạch Oánh sững sờ nói.

– Quan hệ giữa ta cùng Phiên Hải vương Lạc Kiến Hồng khong tệ, cho nên không có vấn đề lớn.

Lục Lâm Thiên qua loa một câu, lại lấy ra ba hộp ngọc đưa cho ba người, nói:

– Đông lão, Oánh tỷ, Độc Long huynh, các ngươi dùng vật này trước rồi hãy dùng Chân Linh thánh quả, ưu đãi sẽ lớn hơn nữa.

– Đây là…

Ba người cầm hộp ngọc, linh quả vô sắc vô vị, không hề có chút năng lượng dao động, Bạch Oánh cùng Đông Vô Mệnh cố gắng quan sát cũng không biết là vật gì.

– Đây là Diễn Linh thiên quả, sau khi dùng có bảy thành cơ hội đột phá Tôn cấp, có thể đề cao tâm tình, trợ giúp lĩnh ngộ rất lớn, dù là tu vi Tôn cấp cũng có trợ giúp không nhỏ.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đây là Diễn Linh thiên quả, là bảo vật này sao!

Với định lực của Bạch Oánh cùng Đông Vô Mệnh, lúc này vẫn không nhịn được kinh ngạc, bảo vật này chính là trọng bảo, không nghĩ tới mỗi lần tiểu tử kia ra ngoài một chuyến đều mang về không ít thứ tốt.

– Thứ tốt a, hắc hắc!

Thiên Độc Yêu Long hưng phấn nói.

– Đông lão, Oánh tỷ, đêm nay hãy dùng, tối nay ta còn chút chuyện cần làm.

Lục Lâm Thiên nói:

– Đông lão, sư huynh Sát Phá Quân ở đâu?

– Băng Mộc Tôn Giả đã bế quan hai tháng, hẳn là để đột phá.

Bạch Oánh nói.

Lục Lâm Thiên nhìn vào ngọn núi xa xa, khó trách không gặp hắn.

– Đúng rồi Lâm Thiên, nếu ngươi đã trở lại, có nên đi gặp Linh Thiên môn cùng Vân Dương tông hay không, có hai môn phái kia tương trợ cũng có thể áp chế được ba sơn môn kia.

Bạch Oánh nói.

– Được, ta sẽ đích thân đi thăm.

Lục Lâm Thiên trầm xuống, có một số việc hắn cần tự mình đi Linh Thiên môn cùng Vân Dương tông một chuyến mới được.

– Bái kiến chưởng môn!

Quay về đình viện, Lục Lâm Thiên nhìn thấy Bạch Toa Toa, Tân Hiểu Kỳ cùng Nhan Kỳ, cả ba nàng ngày càng dễ thương thành thục, vô cùng quyến rũ.

– Tối nay ba người cũng tới đại điện đi!

Lục Lâm Thiên nói.

Một lát sau hắn lại nhìn sắc trời, lập tức đi vào trong mật thất sau đại điện.

Khi hắn đi vào phòng, lại cảm thấy ánh mắt Nam thúc cùng sư phụ có vẻ khác thường, cực kỳ phức tạp.

– Tiểu tử, có phải ngươi ngại mạng dài hay không, ngay cả đảo chủ cùng các chủ Hai Các Hai Đảo cũng dám giết, bọn hắn nhất định sẽ không bỏ qua đâu.

Nam thúc bất đắc dĩ trừng mắt nhìn hắn nói.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lại cười hắc hắc, có lẽ Hắc Vũ cũng đã kể lại chuyện xảy ra trong chuyến đi Đông Hải lần này.

– Ngươi còn cười được sao!

Nam thúc tức giận nói:

– Thật không biết là ai cho ngươi lá gan lớn như vậy, không biết trời cao đất dày!

– Cái gì gọi là vận khí thôi!

So sánh với Nam thúc, Thánh Thủ linh tôn cũng không hề trách cứ, còn lộ ý cười nói.

– Nam thúc, sư phụ, đệ tử chỉ bị bức bách, vì vậy đánh chết cho xong, lưu lại càng thêm tai họa.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ai, cũng đã giết rồi, còn làm sao bây giờ, lần này đánh trọng thương Hai Các Hai Đảo, bọn hắn cũng không rảnh đi làm phiền ngươi, còn đang vội vàng ứng phó Hai Các Hai Đảo còn lại đâu, nhưng mối thù với bọn hắn cũng sẽ không cách nào hóa giải, chờ bọn hắn rảnh tay tới lúc đó xuất ra cường giả, chỉ sợ là cục diện không chết không ngừng!

Nam thúc nói.

– Không chết không ngừng, ta cũng không sợ, tới một người ta giết một người!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hiện tại chính hắn cũng không phải dễ trêu chọc.

– Không biết trời cao đất dày, cho dù ta ở thời kỳ toàn thịnh cũng không dám nói ra lời như thế, ngươi cho rằng ngươi có thực lực như Độc Cô gia hay Bắc Cung gia sao?

Nam thúc hỏi.

Nghe được lời của Nam thúc, Lục Lâm Thiên thoáng lặng người, theo lời của Nam thúc như vậy trong Hai Các Hai Đảo cũng có cường giả khủng bố.

– Bất kể như thế nào, bọn hắn dám tới, vậy phải trả giá thật nhiều!

Lục Lâm Thiên cắn răng nói, hắn có hai kiện thần khí, còn có Thiên Trụ giới, truyền thừa của sư phụ Chí Thánh Đại Đế, chỉ cần cho hắn đủ thời gian, sớm hay muộn cũng có sức liều mạng với bọn họ.

– Nghe nói ngươi lấy được thân thể đế giả?

Sắc mặt Nam thúc hòa hoãn lại, hỏi.

– Dạ!

Lục Lâm Thiên gật đầu, đối với Nam thúc cùng sư phụ Thánh Thủ, hắn đương nhiên không cần giấu diếm, lập tức đem chuyện bái sư thuật lại.

– Lâm Thiên, vậy ngươi có lấy được Đế Giả Chi Nguyên hay không?

Nam thúc cùng Thánh Thủ linh tôn vội hỏi.

– Ân ân, chiếm được, nhưng còn chưa có thời gian dung hợp.

Lục Lâm Thiên đáp.

– Ai, thật không biết vì sao vận khí của tiểu tử ngươi luôn tốt như thế, toàn bộ chỗ tốt trên đời này cơ hồ bị ngươi lấy hết, truyền thừa của đế giả, Đế Giả Chi Nguyên a!

Thánh Thủ linh tôn cảm thán nói.

– Lâm Thiên, nhanh chóng nhận lấy truyền thừa cùng dung hợp Đế Giả Chi Nguyên, đây là việc khẩn cấp trước mắt, ngươi thật không biết thế nào là bảo vật, không biết Đế Giả Chi Nguyên vô cùng trọng yếu sao, còn dám mang trên người chạy loạn!

Ánh mắt Nam thúc ngưng trọng nhìn Lục Lâm Thiên mắng.

– Đệ tử sẽ nhanh chóng dung hợp!

Lục Lâm Thiên gật đầu.

– Luyện hóa Đế Giả Chi Nguyên, được tới truyền thừa, xem như ngươi có dựa vào, đợi thêm một thời gian tự nhiên sẽ có thành tựu.

Nam thúc nói:

– Nhưng trước khi có được thực lực tuyệt đối, mọi sự phải cẩn thận, hiện tại hắn đối đầu với cả thiên hạ, tuyệt đối phải cẩn thận.

– Nhiều đối thủ cũng không sao, chờ sau khi ngươi khôi phục tới đỉnh, tiếp tục tiến thêm một tầng, tới lúc đó ta cũng có cơ hội khôi phục, phỏng chừng cũng có thể tiến thêm, có hai người chúng ta, ta tin tưởng bọn hắn cũng không dám làm gì!

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Phải rồi Nam thúc, hiện tại đã có thể khôi phục thương thế của người sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Năm đó ta mạnh mẽ tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết, vì vậy bị tẩu hỏa nhập ma, về sau còn bị đánh lén trọng thương, cho nên thương thế cực kỳ nghiêm trọng, nặng hơn trong tưởng tượng của ngươi, mấy năm tay ta nghĩ đủ biện pháp nhưng vẫn không có hiệu quả quá lớn, có Long Dương linh quả cùng Hổ Âm yêu tinh, nếu luyện chế thành Âm Dương Long Hổ đan sẽ có không ít cơ hội.

Nam thúc nói xong, dừng một chút mới nói:

– Nhưng ta đã thương lượng với sư phụ ngươi, muốn luyện chế Âm Dương Long Hổ đan không phải chuyện dễ dàng, đan dược kia đã tới bát phẩm cao giai tiếp cận đỉnh, dù ở thời kỳ toàn thịnh ta cũng không dám cam đoan làm được, vạn nhất thất bại không còn tài liệu, mà bây giờ còn thiếu một vật trọng yếu, nếu không sẽ không thể thành công.

– Thiếu vật gì?

Lục Lâm Thiên liền hỏi.

Nam thúc nhướng mày:

– Trong mật địa của Vân Dương tông có một địa tâm linh mạch, người biết tin tức này không nhiều lắm, mà ta lại biết, ngươi cũng biết.

– Dạ!

Lục Lâm Thiên gật đầu, Bạch Linh có đưa hắn đi qua, bởi vì có địa tâm linh mạch cho nên mới có được Vũ Linh thánh quả.

Chương 1869: Địa tâm linh ngọc

– Trong Địa Tâm linh mạch có Địa Tâm linh ngọc.

Nam thúc nói.

– Địa Tâm linh ngọc là vật gì?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi, trong Thiên Linh Lục cũng không có tin tức này.

– Địa Tâm linh ngọc chính là trọng bảo, chỉ sợ muôn đời cũng khó xuất hiện một khối, mỗi khối Địa Tâm linh ngọc ẩn chứa năng lượng cực kỳ khổng lồ, đồng thời còn có nhiều ưu đãi khác, có thể nói giá trị của một khối có thể so sánh với thần khí.

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Muốn luyện chế Âm Dương Long Hổ đan còn cần Địa Tâm linh ngọc sao?

Lục Lâm Thiên hỏi, có thể so sánh với thần khí, giá trị vô cùng khủng bố.

– Không sai, còn thiếu Địa Tâm linh ngọc, theo ta được biết trên Vân Dương tông tựa hồ có một khối Địa Tâm linh ngọc, là trọng bảo của họ, có ưu đãi thật lớn với tu vi Tôn cấp, những lão gia hỏa Vân Dương tông thậm chí còn không cho người ngoài nhìn thấy, muốn lấy thật khó khăn.

Nam thúc cau mày:

– Nhưng trong lời đồn đãi, muốn luyện chế Âm Dương Long Hổ đan nhất định cần có nó!

– Nam thúc, giao cho con là được rồi, khó khăn bao nhiêu con cũng đi thử một lần.

Lục Lâm Thiên cười nói, dù sao đã biết ở Vân Dương tông, vẫn tốt hơn là ở địa bàn của đối thủ.

– Chỉ sợ là khó khăn, cho dù Vân Tiếu Thiên đồng ý, nhưng mấy lão gia hỏa trong Vân Dương tông chưa chắc đã chấp nhận.

Nam thúc nói.

– Cho dù là trộm con cũng nhất định trộm trở về!

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc.

– Ngươi nghĩ dễ trộm đồ vật trong Vân Dương tông hay sao?

Nam thúc trừng mắt:

– Trên người ngươi có Diễn Linh thiên quả, giá trị mặc dù kém hơn Địa Tâm linh ngọc một chút, nhưng đối với người cần dùng mà nói giá trị lại thật lớn, có lẽ ngươi có thể dùng nó nghĩ biện pháp.

– Dạ!

Lục Lâm Thiên gật đầu, vừa rồi trong lòng hắn cũng nghĩ tới biện pháp này, tới lúc đó chỉ thử trao đổi xem sao, nếu không được thì nghĩ cách khác, dù sao phải lấy tới tay.

Khẽ gật đầu, Lục Lâm Thiên lấy ra hộp ngọc, nói:

– Nam thúc, ngươi dùng Diễn Linh thiên quả có hữu dụng hay không?

– Tự nhiên hữu dụng, dưới tu vi Đế cấp đều hữu dụng.

Nam thúc cũng không khách khí, hắn biết Lục Lâm Thiên lấy được khá nhiều thiên quả, trong lòng vốn không ngừng cảm thán.

Nghe được Hắc Vũ nói qua Lục Lâm Thiên lấy được Diễn Linh thiên quả ở hai địa phương, tổng cộng hơn trăm quả, cả Nam thúc lẫn Thánh Thủ linh tôn đều kinh ngạc.

– Nam thúc, con sẽ nhanh chóng đi Vân Dương tông.

Lục Lâm Thiên nói.

– Nhưng hiện tại không cần gấp gáp, muốn luyện chế Âm Dương Long Hổ đan, hiện tại thực lực của ta khôi phục còn chưa đủ, còn cần đợi thêm một thời gian, vừa lúc có Diễn Linh thiên quả có lẽ có chút trợ giúp, hiện tại trong Phi Linh môn xảy ra không ít chuyện, ngươi an bài xong hết thảy rồi hãy đi Vân Dương tông vẫn chưa muộn!

Nam thúc nói:

– Quan trọng nhất là ngươi phải lập tức dung hợp Đế Giả Chi Nguyên, nhận truyền thừa, điều này đối với ngươi mà nói mới là trọng yếu nhất!

– Dạ!

Lục Lâm Thiên gật đầu, việc này hắn đã có an bài, nhìn Nam thúc, Lục Lâm Thiên có chút do dự, nói:

– Nam thúc, lần này con suýt nữa rơi vào trong tay Linh Vũ giới, gặp được phó giới chủ, hình như hắn có biết ngươi.

– Ngươi muốn biết hắn là ai sao?

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt toát ra hàn ý.

– Có chút tò mò!

Lục Lâm Thiên nhìn phản ứng của Nam thúc, trong lòng xác định quan hệ của Nam thúc cùng phó giới chủ kia.

– Có một số việc sau này hãy nói cho ngươi biết đi.

Nam thúc hít sâu một hơi, khôi phục lại bình tĩnh, nói:

– Ngươi gặp được hắn, còn có thể chạy thoát là có người tương trợ phải không?

Lục Lâm Thiên lập tức giải thích mối quan hệ với tỷ tỷ của Dương Quá.

– Nàng là linh thú, còn biết tiểu gia hỏa Tiểu Long, chẳng lẽ là Thanh Long linh hoàng tộc?

Nam thúc cau mày, nói:

– Thân phận của Tiểu Long đã bị bại lộ, chỉ sợ sẽ đưa tới không ít phiền toái, ngươi nên chú ý một chút mới được, tóm lại bây giờ ngươi thật sự nhiều phiền toái quấn thân a!

Lục Lâm Thiên chỉ có thể cười khổ, không lời gì để nói.

Đêm đến.

Bên trong đình viện trên một ngọn núi, một thân ảnh khoanh tay đứng thẳng, hơn bốn mươi tuổi, cằm nhọn, nhưng vẫn không che giấu được khí thế lãnh ngạo nghiêm túc. Người này chính là chưởng môn Linh Thiên môn Lữ Chính Cường.

– Chưởng môn, trên Thiên đảo Nhật Sát các chỉ sợ có trọng bảo xuất thế, nếu không cũng có di tích của cường giả, nhưng thám tử của chúng ta còn chưa truyền lại tin tức, không biết sẽ xuất hiện vật gì!

Lưu trưởng lão nói.

– Thiên đảo có trọng bảo, đáng tiếc chúng ta có đi qua cũng không kịp, hơn nữa bây giờ chúng ta còn có chút không ổn.

Lữ Chính Cường thở dài:

– Có tin tức của Lục Lâm Thiên hay không?

– Vẫn chưa có, chỉ biết hắn xuất hiện ở Đông Hải!

Lưu trưởng lão nói.

– Tiểu tử kia xuất hiện ở Đông Hải, chuyện trên Thiên đảo chỉ sợ cũng chen chân vào, hiển nhiên hắn chưa biết tình huống của Phi Linh môn!

Thần sắc Lữ Chính Cường cực kỳ ngưng trọng.

– Cho dù có biết hắn cũng phải dùng nửa năm thời gian mới kịp trở về, mà ba sơn môn kia tựa hồ muốn động thật sự, chúng ta nên làm như thế nào?

Lưu trưởng lão hỏi.

– Ba sơn môn liên hợp đối phó Phi Linh môn cũng chỉ là bước đầu tiên, chỉ sợ là thật sự muốn đối phó Linh Thiên môn chúng ta mới phải!

Lữ Chính Cường nói.

– Chẳng lẽ bọn hắn muốn làm Cổ Vực bị náo động sao?

Lưu trưởng lão nhướng mày.

– Việc này từ từ xem đi, phân phó đi xuống, các đệ tử đề cao cảnh giác, tăng cường tu luyện.

Lữ Chính Cường nói:

– Ngươi cũng xuống trước đi, nếu có tin tức về Phi Linh môn cùng Lục Lâm Thiên thì lập tức bẩm báo!

– Dạ!

Lưu trưởng lão liền rời đi.

– Ai…

Lữ Chính Cường ngẩng đầu nhìn vầng trăng sáng treo cao, thở dài một hơi.

– Cha!

Một thanh âm yêu kiều truyền tới, Lữ Tiểu Linh nhẹ nhàng đi qua.

– Chính Cường, là ba sơn môn kia lại có động tác sao?

Lư Khâu Mỹ Vi đi cạnh Lữ Tiểu Linh, lên tiếng hỏi.

– Không có, mới chỉ là chuẩn bị, chỉ sợ Phi Linh môn không chống đỡ được bao lâu!

Lữ Chính Cường đáp.

– Cha, vậy làm sao bây giờ?

Lữ Tiểu Linh sốt ruột hỏi.

– Hiện tại tiểu tử kia không ở Cổ Vực, đang ở Đông Hải, chỉ sợ hắn còn chưa biết chuyện của Phi Linh môn, tóm lại lần này có chút phiền phức, nếu hắn ở, liên thủ với Vân Dương tông cũng có thể giảm bớt nguy cơ, ba sơn môn kia cũng không dám đánh bừa!

Lữ Chính Cường nói.

– Cha, con đi tìm Lâm Thiên!

Lữ Tiểu Linh nói.

– Con biết ở đâu mà tìm, cha đã phái người đi rồi, nếu tìm được sẽ lập tức trở về.

Lữ Chính Cường nói.

– Chỉ sợ ba sơn môn kia không chỉ mục đích như vậy a!

Sắc mặt Lư Khâu Mỹ Vị thoáng thay đổi, nghiêm mặt nói.

– Lần này ba sơn môn kia gây ra động tĩnh như vậy, thật không biết trong hồ lô bán thuốc gì!

Lữ Chính Cường cũng không rõ nguyên nhân.

– Vậy từ từ xem đi, binh tới tướng ngăn!

Lư Khâu Mỹ Vi nói.

Bóng đem tràn ngập, bên trong Phi Linh sơn mạch, thân ảnh Lục Lâm Thiên lướt nhanh vào tận sâu trong dãy núi.

Chương 1870: Đại điện phân khí

– Hống hống…

– Ô ô…

Từng tiếng thú minh truyền ra, từ trong không gian thú nang không ngừng có lưu quang bay ra ngoài, lập tức hóa thành từng đầu yêu thú khổng lồ.

Hơn ngàn đầu yêu thú lục giai, hơn bốn ngàn yêu thú ngũ giai, còn là trung kỳ, giữa không trung lại có hơn trăm yêu thú thất giai đã hóa thành hình người, Thiên Độc Yêu Long lướt mắt nhìn qua, không nhịn được kinh hãi, thậm chí có không ít yêu thú cấp độ còn cao hơn hắn.

– Bái kiến Yêu Hoàng, chủ nhân!

Chúng yêu thú hành lễ, Bàn Hủy đi vắng, chúng cũng nghe lời Lục Lâm Thiên, huống chi còn có Tiểu Long đứng bên cạnh.

– Các ngươi tạm thời ở lại chỗ này đi, đừng gây ra động tĩnh quá lớn!

Lục Lâm Thiên dặn dò, lấy ra không ít Yêu Linh đan cao phẩm, để yêu thú thất giai dựa theo phẩm cấp phân phối xuống.

– Đa tạ chủ nhân!

Chúng yêu thú vui sướng cảm tạ.

– Lâm Thiên, đàn yêu thú này ngươi từ đâu mang về, chẳng lẽ ngươi đi Tổ Yêu lâm sao?

Thiên Độc Yêu Long kinh ngạc hỏi.

– Đây là thuộc hạ của Bàn Hủy huynh, sau này thuộc về Yêu đường của ngươi.

Lục Lâm Thiên cười nói.

– Vậy thì tốt lắm, đợi lần sau đem ba sơn môn kia giết không còn manh giáp!

Thiên Độc Yêu Long oán hận nói, lại nhìn Lục Lâm Thiên:

– Ngươi dự định khi nào báo thù, cho ta biết thời gian đi!

– Độc Long huynh, tới lúc đó tự nhiên sẽ thông báo cho ngươi, chúng ta về trước đi!

Lục Lâm Thiên nói.

Sưu sưu…

Ba thân ảnh lập tức biến mất trong đêm, đoàn yêu thú khủng bố liền ẩn thân vào bóng đêm trong núi rừng.

Trong đại điện Phi Linh môn, bên ngoài có đệ tử nghiêm khắc tuần tra, trong đại điện đèn đuốc sáng ngời, mọi người đã sớm tụ tập, nhân số khoảng chừng vài chục người.

– Bái kiến chưởng môn!

Khi Lục Lâm Thiên đi vào đại điện, mọi người hành lễ.

Lục Lâm Thiên đưa mắt lướt quanh đại điện, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, Hổ Viêm thiên vương đều có mặt, còn có trưởng lão Phương Diện, Trịnh Anh, Lưu Tinh Hà, Ngô Dũng, An Cát Tú Na, Linh Vũ song quái, Tả Thiên Khung, còn có hai trưởng lão Bách Linh tông quy hàng, đường chủ các đường, chỉ còn thiếu Lưu Nhất Thủ.

Ngoại trừ Khoái Kiếm vương còn có vài trưởng lão đang giằng co cùng ba sơn môn, người có tư cách vào đại điện đều đã có mặt.

– Gần đây chư vị đều khổ cực!

Lục Lâm Thiên để mọi người ngồi xuống, lên tiếng.

– Chưởng môn nói gì vậy, chúng tôi đều là một phần tử của Phi Linh môn.

Thanh Hỏa lão quỷ cười hắc hắc nói.

Mọi người còn định lên tiếng, Lục Lâm Thiên đưa tay ngăn lại, nghiêm túc nói:

– Hôm nay triệu tập chư vị, bởi vì các vị đều là người đáng tín nhiệm nhất trong Phi Linh môn, có một số việc cũng chỉ có các ngươi có thể biết.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chúng ta đối với Phi Linh môn một lòng trung thành, cúc cung tận tụy tới chết!

Mọi người đồng thanh hô lên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến hóa, chậm rãi đứng dậy, ánh mắt đảo qua, nói:

– Ta nhớ được lần trước có một số người chưa có được Linh Khí, tự mình chọn lựa đi!

Nói xong hắn liền kết xuất thủ ấn.

Hoa lạp!

Trong ánh mắt kinh ngạc mong chờ của mọi người, một mảnh tiếng vang truyền ra, từng luồng năng lượng thuộc tính tràn ngập trong đại điện, lưu quang hiện lên.

Trong hư không nhất thời xuất hiện trên trăm kiện Linh Khí, năng lượng hùng hậu làm hô hấp của mọi người bị kiềm hãm, có người sắc mặt đã đỏ lên.

– Hồn khí huyền cấp!

– Vũ Linh Khí huyền cấp!

Ánh mắt mọi người mở to, sắc mặt đại biến.

– Ai chưa có Linh Khí thì lựa chọn đi!

Số Linh Khí này chỉ là một bộ phận cực nhỏ trên người hắn mà thôi.

Nghe vậy mấy trưởng lão chưa có Linh Khí đều run rẩy nhìn trên trăm kiện Linh Khí đang trôi nổi, quả thật nhiều tới mức làm người sợ hãi.

Mọi người lập tức chọn lựa, ánh mắt vô cùng hưng phẫn lẫn kích động.

– Chư vị lựa chọn xong rồi sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Đã lựa chọn xong, đa tạ chưởng môn hậu thưởng!

Mọi người cung kính hành lễ nói.

Lục Lâm Thiên thu Linh Khí còn lại vào ba trữ vật giới chỉ, sau đó giao cho Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh với Khấu Phi Yến, để ba người bảo quản.

Vừa xem đồ vật trong giới chỉ, Bạch Oánh ngẩn người.

Mà lúc này phản ứng của Khấu Phi Yến cũng như vậy.

Đông Vô Mệnh vừa quan sát, bên trong có hai trăm kiện Linh Khí huyền cấp hoàng cấp, ngoài ra còn có thật nhiều linh kỹ vũ kỹ huyền cấp, địa cấp cũng không ít, mặt khác còn có thật nhiều đan dược cao phẩm cùng linh dược.

Nhiều bảo vật như vậy làm Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh đưa mắt nhìn nhau, sau đó nhìn qua Lục Lâm Thiên với vẻ kinh ngạc.

– Phát tài, lần này phát tài!

– Sau đó mọi người có thể tới chỗ Đông lão cùng Oánh tỷ lựa chọn linh kỹ vũ kỹ, chỉ cần có thể tu luyện thì có thể lấy địa cấp.

Lục Lâm Thiên nói.

Dứt lời hắn lại tiếp tục nói:

– Các vị cung phụng, đây là của các ngươi, nhanh chóng nhận chủ đi, tới lúc đó có thể đối chiến cùng ba sơn môn kia!

Nói xong trong tay hắn bắn ra một đạo lưu quang, lập tức rơi xuống trước mặt Thanh Hỏa lão quỷ, Hổ Viêm thiên vương cùng Lộc Sơn lão nhân, đó là một thanh Linh Khí hình đao hỏa hệ, một kiện Linh Khí quyền sáo thổ hệ cùng một thanh Linh Khí chùy hình hỏa hệ.

– Linh Khí địa cấp, đây là Linh Khí địa cấp!

Những người đang ngồi thực lực đều không kém, sắc mặt đại biến, ba vị cung phụng đều được ban tặng Linh Khí địa cấp!

– Đa tạ chưởng môn hậu thưởng!

Ba người kích động, cường giả đại môn đại phái chưa chắc đều có Linh Khí địa cấp, giá trị thế nào họ đương nhiên rõ ràng.

– Khấu phó chưởng môn, đây là của ngươi, nhìn xem có hợp hay không!

Lục Lâm Thiên đưa qua một thanh hồn khí công kích kiếm hình địa cấp.

– Lão thân đa tạ chưởng môn, sau này nhất định cúc cung tận tụy!

Khấu Phi Yến nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức hành lễ, trong lòng rung động, chưởng môn để cho nàng bảo quản vật tư, còn mời nàng vào đại điện, có thể giao Linh Khí địa cấp cho mình, chứng minh đã hoàn toàn tín nhiệm chính mình, khiến cho nàng vô cùng cảm xúc.

– Phó chưởng môn nặng lời!

Lục Lâm Thiên nâng đỡ Khấu Phi Yến, cười nói.

– Đông lão, Oánh tỷ, đây là của các ngươi, nhìn xem có thích hợp hay không, nếu không hợp thì đổi!

Lục Lâm Thiên mỉm cười đưa qua một thanh hồn khí công kích hình câu cho Đông Vô Mệnh.

Bạch Oánh đã có một kiện Linh Khí hình cầm, nhưng chỉ tới huyền cấp, lần này Lục Lâm Thiên giao cho nàng một kiện Vũ Linh Khí kiếm hình địa cấp.

– Còn nói không thích hợp thì đổi sao…

Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh nhìn Lục Lâm Thiên, hiểu rõ con người của hắn, hắn nói như vậy tuyệt đối vẫn còn không ít.

– Linh Khí địa cấp làm sao có đạo lý có hợp dùng hay không chứ, hắc hắc!

Đông Vô Mệnh hắc hắc cười gian.

– Mọi người đều sẽ có cơ hội lấy được Linh Khí địa cấp, người lập nhiều công lớn cho Phi Linh môn, tùy tiện tuyển Linh Khí địa cấp!

Lục Lâm Thiên nhìn thấy phản ứng của mọi người, cười nói.

– Oa…

Nghe được lời này của hắn, mọi người đều kích động, mà nhóm người Hoàng Phủ Kỳ Tùng đều không khỏi xoa tay nóng lòng muốn thử.

Sau đó Lục Lâm Thiên giao ba kiện Linh Khí huyền cấp cho Bạch

Toa Toa, Tân Hiểu Kỳ cùng Nhan Kỳ làm ba nàng mừng rỡ vô cùng.

Chương 1871: Nhận truyền thừa

– Tốt lắm, hôm nay gọi mọi người tới đây là muốn tặng một kiện bảo vật cho mọi người, ta đã nói, Phi Linh môn có nạn cùng chịu có phúc cùng chung.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, trong tay xuất hiện hơn mười hộp ngọc, nói:

– Đều tự cầm đi!

Mọi người nghi hoặc cầm lên hộp ngọc, bên trong là một linh quả vô sắc vô vị, không hề có chút năng lượng dao động, không ai nhận ra vật này, nhưng khi quan sát linh quả nhịp tim của họ đều đột nhiên đập mạnh.

Chỉ riêng Đông Vô Mệnh, Bạch Oánh, Thiên Độc Yêu Long vẫn không lên tiếng, bởi vì họ đã nhận được trước đó.

– Đây là Diễn Linh thiên quả, sử dụng có thể đề cao tâm tình, tăng cường lĩnh ngộ, có bảy thành cơ hội đột phá Tôn cấp!

Lục Lâm Thiên nói.

Hai ưu đãi đầu tiên mọi người còn chưa nghĩ kỹ, nhưng ưu đãi cuối cùng mọi người nghe được thật rõ ràng, đề cao bảy thành cơ hội đột phá Tôn cấp, loại hấp dẫn như vậy khiến cho ai cũng không thể kháng cự.

– Mọi người theo ta đi vào, Diệp phó đường chủ lưu lại!

Mọi người còn đang kinh ngạc, Lục Lâm Thiên triệu hoán Thiên Trụ giới, thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất trong đại điện.

– Đây là cái gì?

Bên ngoài Thiên Trụ giới, một cỗ chân khí mênh mông lan tràn, làm mọi người run sợ, ngay lập tức theo Lục Lâm Thiên đi vào.

Khi mọi người xuất hiện trong tháp, trong lòng không khỏi khiếp sợ, khí tức trong này tựa hồ vĩnh cửu như trăm triệu năm, không hề có chút chân khí dao động, nhưng vô hình trung làm cho người ta cảm giác được áp lực.

– Nơi này là địa phương nào?

Đông Vô Mệnh kinh ngạc nói.

– Không gian này thật sự quỷ dị!

Mọi người đều kinh hô.

– Đây là một không gian kỳ lạ, ở trong này tu luyện mười ngày bên ngoài chỉ là một ngày, tu luyện mười năm bên ngoài chỉ mới một năm mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Cái gì, còn có loại chuyện này…

Mọi người hóa đá ngay đương trường, đối với họ mà nói điều này tuyệt đối quá rung động, bảo vật như vật thật sự vượt ngoài tưởng tượng của bọn họ.

– Mọi người ở lại nơi này dùng Diễn Linh thiên quả sau đó luyện hóa đi, ở lại nơi này tu luyện, ta hi vọng ai cũng có thể đột phá!

Lục Lâm Thiên nói.

– Tâm Đồng, đại ca, Tiểu Long, Như Hoa, Tuyết Sư, các ngươi ở lại trong này tu luyện đi!

Lục Lâm Thiên nói.

– Ân!

Lục Tâm Đồng gật đầu.

– Yên tâm đi lão đại, ta cũng không có nhàn hạ!

Tiểu Long nói:

– Lần này nói thế nào cũng phải đột phá tới thất giai hậu kỳ!

– Tê tê…

Bảo nhi cùng Bối nhi đều nhìn Lục Lâm Thiên kêu lên.

– Yên tâm, sẽ có phần của các ngươi!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong tay xuất hiện hai viên Yêu Linh đan hậu kỳ tam phẩm.

– Xuy xuy…

Hai tiểu tử cũng không khách khí, liền nuốt chửng, mà Phi Thiên Ngô Công cũng nuốt một viên Yêu Linh đan, hạ xuống góc tháp bắt đầu tu luyện, nhìn khí tức đã có dấu hiệu sắp đột phá thất giai.

– Công tử, chúng tôi đều ở đây, có thể làm Phi Linh môn rối loạn hay không?

Lục Tiểu Bạch hỏi.

– Không phải các ngươi đều sắp xếp xong rồi sao, loạn thì loạn đi, hiện tại Phi Linh môn đã đủ rối loạn, các ngươi cũng có thể thử xem ai mới có khả năng làm việc thôi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Đông lão, Oánh tỷ, các ngươi cũng yên tâm ở lại đây tu luyện đi, bên ngoài còn có ta.

Lục Lâm Thiên nói.

– Ngươi đã về thì ta yên tâm, hiện tại cũng tới lượt chúng ta nghỉ ngơi một lát.

Đông Vô Mệnh nói.

– Trọng bảo a, đây chính là trọng bảo!

– Đây là bảo vật gì, bên ngoài một tháng mà nơi này mười tháng, thật quỷ dị!

Hổ Viêm thiên vương, Khấu Phi Yến, An Cát Tú Na bọn họ vẫn còn kinh ngạc.

Xuy…

Tâm thần vừa động, thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất, lần thứ hai xuất hiện trong đại điện liền thu Thiên Trụ giới vào trong tay.

– Chưởng môn, chư vị cung phụng cùng trưởng lão đâu?

Diệp Mỹ nghi hoặc hỏi.

– Chư vị cung phụng cùng trưởng lão đều đã bế quan, biết vì sao ta lưu ngươi không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

– Chư vị cung phụng cùng trưởng lão bế quan, nhưng Ám đường không thể không người trấn thủ, bất kỳ tin tức nào cũng vô cùng trọng yếu với bổn môn, chưởng môn hẳn không muốn có sai lầm đi!

Diệp Mỹ nghĩ nghĩ nói.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, thủ ấn kết xuất, một kiện Linh Khí kiếm hình rơi trong tay, nói:

– Diệp phó đường chủ, vật này đưa cho ngươi, xem như đền bù tổn thất làm cho ngươi không thể bế quan!

– Vũ Linh Khí địa cấp!

Diệp Mỹ kinh ngạc:

– Chưởng môn, vật này cho ta sao? Nhưng thực lực của ta thấp kém, có Vũ Linh Khí huyền cấp là đủ rồi!

– Cầm đi, bổn môn không thiếu Linh Khí địa cấp!

Lục Lâm Thiên kéo tay đặt Linh Khí vào tay nàng, nói:

– Ta bế quan sau núi, đừng tùy tiện quấy rầy ta, trừ phi có việc đặc biệt trọng yếu!

Lục Lâm Thiên nói xong liền mở cấm chế rời khỏi đại điện.

Thân thể Diệp Mỹ run lên, vừa rồi chưởng môn nắm tay của nàng, nàng đưa tay ôm ngực, tựa hồ muốn cảm giác khí tức ôn hòa còn lưu lại.

Xuy…

Dưới màn đêm, Lục Lâm Thiên xuất hiện sau núi, nhìn chăm chú vào vầng trăng sáng trên không, thủ ấn kết xuất, một đạo lưu quang bay ra khỏi mi tâm, đại hồn anh đã xuất hiện bên người.

Đại hồn anh cùng bản thể nhìn nhau, sau đó đại hồn anh nhảy lên lập tức biến mất giữa không trung, trực tiếp bay về hướng Sơn mạch Vụ Đô.

Đồng thời từ bên trong đại điện Phi Linh môn truyền ra một đạo khí tức dao động rình qua bên này, nhưng cũng lập tức lặng yên biến mất.

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi, đi tới mật thất sau núi, bố trí xong cấm chế mới vào phòng, đây cũng là thói quen mà thôi, dù sao đã có Hắc Vũ ở đây, chỉ sợ người thường cũng không vào được Phi Linh môn.

Khoanh chân ngồi xuống, thủ ấn kết xuất, tử sắc lưu quang chợt lóe, Tử Lôi Huyền Đỉnh xuất hiện, Lục Lâm Thiên cũng tiến vào không gian trong đỉnh.

Bên trong một thạch thất trong đỉnh có một thân thể khoanh chân ngồi, thân thể nhìn qua thật tươi sống, mang theo khí thế kình thiên lẫn tang thương già nua.

– Đệ tử bái kiến sư phụ!

Lục Lâm Thiên hành lễ, bởi vì hắn biết sư phụ chưa chết, chỉ là linh hồn không ở trên thân mà thôi.

Hành lễ xong hắn mới ngẩng đầu lên, đồng thời từ trong mi tâm bắn ra một đạo lưu quang rơi lên thân thể trước mặt.

– Đồ nhi, nhận lấy Đế Giả Chi Nguyên cùng truyền thừa của vi sư!

Một thanh âm như có như không vang lên bên tai Lục Lâm Thiên, thân thể Chí Thánh Đại Đế đột nhiên mở mắt, đôi mắt thâm thúy như tinh tú trên bầu trời.

Ngay tiếp theo hai luồng hào quang bắn ra, nháy mắt hội tụ ngay trước ấn đường của Lục Lâm Thiên, trực tiếp xuyên vào bên trong.

Bên ngoài mật thất sau núi, lúc này vô thanh vô tức xuất hiện ba thân ảnh, một thân ảnh cực kỳ hư ảo, chính là Nam thúc, Thánh Thủ linh tôn cùng Hắc Vũ.

– Tiểu tử này bế quan hẳn muốn dung hợp Đế Giả Chi Nguyên đi, không ngờ lại không tìm người hộ pháp, đồ hỗn trướng, nếu bị quấy rầy sẽ phiền toái!

Nam thúc mắng một câu.

– Phỏng chừng hắn còn chưa biết tầm quan trọng của Đế Giả Chi Nguyên đi, năm đó khi ta ở linh tôn cửu trọng hậu kỳ đỉnh, tiến vào tầng cao hơn, cũng đã liên tục thử vài lần nhưng thất bại, nếu lúc trước ta có Đế Giả Chi Nguyên làm dẫn, hết thảy sẽ dễ dàng hơn!

Trong mắt Thánh Thủ linh tôn hiện tinh quang.

Chương 1872: Uy áp đế cấp

– Năm đó ta cũng như thế, đi tới Tôn cấp cửu trọng hậu kỳ đỉnh, muốn tiến lên cũng không có cách nào, cho nên mới mạnh mẽ tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết, muốn nhìn xem có biện pháp nào đột phá hay không, ai biết lại bị tẩu hỏa nhập ma!

Nam thúc trầm giọng nói.

– Nếu chúng ta có được Đế Giả Chi Nguyên, muốn đột phá hẳn không thành vấn đề, hiện tại tiểu tử này lại có vận khí tốt như vậy, sau này đột phá bích chướng trên Tôn cấp, trở thành cường giả đỉnh cấp đại lục, thậm chí là chí cao cũng sẽ có cơ hội.

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Tiểu tử có được truyền thừa, lại thêm thiên phú cùng căn cơ, cấp độ tu vi càng lên cao càng hiện rõ tác dụng vững chắc của căn cơ, sau này đột phá bích chướng Tôn cấp sẽ có cơ hội thật lớn.

Nam thúc nói.

– Căn cơ của hắn đều nhờ ngươi bồi dưỡng, hơn nữa tâm tính của hắn cũng vững chắc, thật sự khó được.

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Sư phụ lĩnh vào cửa, tu hành ở cá nhân, con đường cường giả đều do chính mình đi tới, tuy hắn gian trá giảo hoạt một chút, nhưng những điểm khác cũng không tệ lắm.

Nam thúc mỉm cười nói.

– Gian trá giảo hoạt mới tốt, thời đại này không gian dối sao có thể sống yên, chỉ cần không phải hạng người đại gian đại ác thì tốt rồi!

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Chủ nhân, thật ra Đế Giả Chi Nguyên là thế nào, ta cũng không hiểu được rõ ràng.

Hắc Vũ hỏi.

Thánh Thủ linh tôn mỉm cười nói:

– Con đường tu luyện muốn đạt tới cấp độ đế cấp nói dễ hơn làm, bao nhiêu người thiên tư tuyệt đỉnh, phong hoa tuyệt đại cũng bị dừng lại ở cửa ải này, cuối cùng hóa thành xương trắng, dù là Tôn cấp sau mấy ngàn năm cũng trở thành bộ xương khô, mai táng dưới đất vàng mà thôi.

– Trên Tôn cấp chính là đẳng cấp ở vượt trên đại lục này, nghe lời đồn chỉ cần đột phá khỏi Tôn cấp, sẽ có được lực kình thiên, nhưng khó hơn lên trời, nghe đồn ai có Đế Giả Chi Nguyên là có chín thành cơ hội đột phá đế cấp, giống như có thể mở ra cánh cửa đi thông con đường đế cấp vậy, mà có thêm tác dụng nào khác nữa hay không thì ta cũng không biết, ta chỉ nghe đồn đãi mà thôi.

Thánh Thủ linh tôn nói.

– Hi vọng tiểu tử này có thể thuận lợi dung hợp!

Nam thúc nói.

– Có lẽ không vấn đề, có chúng ta giúp hắn hộ pháp mà!

Thánh Thủ linh tôn nói.

…

Bên trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, Lục Lâm Thiên nhắm mắt quỳ rạp dưới đất, hai đạo quang mang từ đôi mắt Chí Thánh Đại Đế hội tụ, càng lúc càng chói mắt, mang theo cương khí lan tràn, không ngừng xâm nhập vào ấn đường của hắn.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên có cảm giác mình là con kiến đối diện voi, vô cùng nhỏ bé, khí tức từ thân thể đế giả phóng thích thật sự vô cùng đáng sợ.

Nửa canh giờ sau hào quang chậm rãi thu liễm, đồng thời quanh thân Lục Lâm Thiên hiện lên một vầng cương khí chói mắt, hoàn toàn bao phủ lấy cơ thể hắn.

– Đồ nhi, Đế Giả Chi Nguyên không phải vật bình thường, tuyệt đối không thể dung hợp với kẻ tầm thường, muốn dung hợp Đế Giả Chi Nguyên, phải làm cho Đế Giả Chi Nguyên thừa nhận ngươi đi!

Lục Lâm Thiên đột nhiên cảm giác mình đi tới một địa phương xa lạ, nơi này cực kỳ rộng lớn, vô cùng bình tĩnh, nhưng lại ẩn chứa năng lượng khủng bố, màn trời bên trên còn có tia chớp đánh xuống, nhìn qua chẳng khác gì rừng gươm biển lửa.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên trôi nổi giữa không trung, nhìn quanh bốn phía, chân khí nơi này quá mức quỷ dị, hắn cẩn thận quan sát càng thêm kinh hãi, không gian nơi này có vô số năng lượng, có linh lực, linh hồn lực, còn có một cỗ thiên địa năng lượng đầy uy áp tồn tại.

Lục Lâm Thiên cảm giác linh hồn mình bắt đầu run rẩy lên, linh hồn lực nơi này hoàn toàn áp chế hắn, khí tức cực kỳ tương tự Thần Hoàng khí của Độc Cô gia, có lẽ có thể xưng là đế khí, hoặc là uy áp đế cấp càng thêm thích hợp.

– Chẳng lẽ đây là Đế Giả Chi Nguyên sao!

Lục Lâm Thiên nhủ thầm.

Hô!

Hắn thở ra một hơi dài, dần dần ổn định tâm cảnh, nhanh chóng dung hợp Đế Giả Chi Nguyên.

Nhưng lúc này hắn lại cảm thấy khó khăn, bởi vì hắn không biết phải làm sao dung hợp!

Xuy!

Đúng ngay lúc này trong không gian nổi lên dao động.

Xuy!

Dao động nháy mắt trướng lên, hóa thành cỗ lốc xoáy thật lớn, hoàn toàn bao phủ Lục Lâm Thiên, năng lượng kinh khủng đột nhiên bạo phát.

– A…

Khuôn mặt Lục Lâm Thiên đau đớn vặn vẹo, hắn thật sự cảm nhận được lốc xoáy đáng sợ.

Hô…

Trong lốc xoáy có một cỗ lực lượng hùng hậu, làm linh hồn Lục Lâm Thiên thật đau đớn, không biết là loại lực lượng khủng bố như thế nào.

– Nhất định phải được Đế Giả Chi Nguyên thừa nhận!

Lục Lâm Thiên chợt nhớ tới câu nói này.

– Hừ, dung hợp Đế Giả Chi Nguyên, con đường cường giả, có gì có thể ngăn cản được ta!

Trong nháy mắt, trên khuôn mặt Lục Lâm Thiên hiện lên nụ cười dữ tợn.

– Âm Dương Linh Vũ quyết, luyện hóa!

Lục Lâm Thiên vận chuyển bí quyết bắt đầu cắn nuốt năng lượng khủng bố nơi đây.

– Hô…

Năng lượng lốc xoáy như cảm giác được điều gì, lập tức xoay tròn kịch liệt, ngày càng khủng bố, như muốn phá hủy hắn, khiến cho hắn càng thêm kêu thảm, đau đớn làm cho hắn chỉ muốn bất tỉnh.

– Luyện hóa cho ta!

Lục Lâm Thiên gầm lên, đau đớn khiến cho hắn cảm giác thân hình như bị phá hủy, muốn luyện hóa năng lượng khủng bố kia lại phát hiện không làm được chút nào!

– A…

– Tại sao không thể luyện hóa?

Lục Lâm Thiên khàn giọng kêu thảm, linh hồn ngày càng đau đớn.

– Hừ, ta muốn xem ngươi làm gì được ta!

Đôi mắt Lục Lâm Thiên đỏ đậm, gầm lên như dã thú, trong lòng vô cùng kiên cường, chính mình có đau khổ nào không vượt qua, chẳng qua liều mạng.

Dứt lời thủ ấn biến hóa, kết thành thủ ấn tu luyện, khoanh chân ngồi trong lốc xoáy, bắt đầu trầm tĩnh tu hành.

Đúng ngay lúc này chung quanh Lục Lâm Thiên giống như có cỗ lực lượng thẩm thấu, làm không gian xung quanh vặn vẹo, mà chân khí cực kỳ tương tự như Diễn Linh thiên quả.

Năng lượng chân khí ngưng tụ làm Lục Lâm Thiên dễ chịu hơn không ít, nhưng hắn cũng đã tiến vào cảnh giới vong ngã.

Thời gian bắt đầu trôi qua, năng lượng quanh thân tựa hồ bảo hộ hắn, cũng giống như bắt đầu dung hợp cùng cỗ năng lượng kia.

Ba ngày thời gian nháy mắt trôi qua, mà trong Thiên Trụ giới cũng đã ba mươi ngày.

Ở tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, chân khí Tiểu Long bắt đầu thăng lên, chuẩn bị bắt đầu đột phá.

Theo chân khí Tiểu Long kéo lên, khí tức của Dương Quá cũng dao động.

Trong không gian năng lượng lốc xoáy, Lục Lâm Thiên đã tiến vào cảnh giới vong ngã, tùy ý cho năng lượng kinh khủng kia va chạm.

Ngay một khắc này năng lượng khủng bố nháy mắt dừng lại, tựa hồ bỏ qua hành động công kích.

Lục Lâm Thiên mở mắt, biến hóa làm cho hắn cực kỳ ngoài ý muốn.

– Hô hô…

Mà thời khắc này năng lượng vừa yên tĩnh trở lại nháy mắt tiếp tục va chạm tới.

– Lại nữa sao!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống.

– Hô…

Ngay khi hắn dự định thừa nhận va chạm mãnh liệt kia, chợt phát hiện năng lượng lại như gió xuân tràn vào, trực tiếp tiến vào trong cơ thể, làm linh hồn hưởng thụ cùng khoan khoái nói không nên lời.

Chương 1873: Thiên linh hồn nhãn (2)

– Đồ nhi của ta. Hiện tại con sẽ nhận được linh kỹ Thiên cấp Thiên Linh Hồn Nhãn. Thiên Linh Hồn Nhãn chính là thứ mà vi sư đoạt được trong mật địa. Thiên Linh Hồn nhãn này chính là tinh thần công kích. Lấy linh lực dẫn dắt năng lượng thiên địa tạo thành một con mắt bằng linh hồn. Dùng linh hồn làm công kích, thôn phệ sinh mệnh của mọi vật, lấy linh hồn lực phá hủy bất luận ý thức và tinh thần.

Nghe thấy thanh âm này trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng vui vẻ. Cuối cùng hắn cũng tìm thấy linh kỹ Thiên cấp. Lấy linh lực thôi động, tạo thành một con mắt bằng linh hồn. Lấy linh hồn làm công kích thôn phệ sinh mệnh của tất cả mọi vật. Linh kỹ Thiên cấp Thiên Linh Hồn nhãn quả nhiên tuyệt đối kinh khủng.

– Linh kỹ Thiên cấp, tu luyện cực kỳ khó khăn, không những cần linh lực dồi dào mà còn cần linh hồn lực đủ mạnh để chống đỡ. Bằng không, linh lực và linh hồn lực sẽ bị phản phệ. Dưới tình huống bình thường, từ Linh Tôn bát trọng có thiên phú tốt trở nên mới có thể miễn cưỡng tu luyện được nó.

Nghe thấy như vậy Lục Lâm Thiên lập tức ngẩn ra. Hắn đã sớm nghĩ tới việc cho dù nhận được linh kỹ Thiên cấp cũng khó mà tu luyện được. Thế nhưng không ngờ lại phải tới Linh Tôn bát trọng mới có thể tu luyện được. Mà đây còn là Linh Tôn bát trọng có thiên phú tốt. Yêu cầu cũng quá cao.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đang suy nghĩ, thanh âm từ linh hồn của Chí Thánh Đại Đế tiếp tục vang lên:

– Con có thể tới được nơi này chứng minh con đã nhận được Đế giả chi nguyên và truyền thừa của vi sư. Có Đế giả chi nguyên và truyền thừa của vi sư và linh hồn lực còn lại. Con muốn tu luyện Thiên Linh Hồn nhãn này cũng sớm được hơn một chút.

– Thiên Linh Hồn Nhãn, thôn phệ sinh mệnh của mọi vật. Lấy linh hồn làm công kích phá hủy bất luận ý thức và tinh thần nào.

Thanh âm của tàn hồn lần nữa vang lên. Lúc này Lục Lâm Thiên nhìn thấy sư phụ đang đánh ra từng đạo thủ ấn phức tạp. Thủ ấn chậm rãi được kết. Thân ảnh hư ảo kia dường như dễ nhìn hơn một chút, một cỗ năng lượng bắt đầu hội tụ.

– Đây chính là phương pháp tu luyện Thiên Linh Hồn Nhãn…

Nhìn cảnh này, trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự vui mừng. Vội vã ngưng thần, đem cảnh tàn hồn của sư phụ tu luyện nhớ kỹ trong đầu.

Ngay khi thủ ấn trong tay Chí Thánh Đại Đế được kết, quang mang quanh thân liền chói mắt. Mà trên đôi mắt đột nhiên có một cỗ quang mang quỷ dị. Lập tức hai mắt trợn lên, trong hai mắt có hai đạo quang trụ bắn ra. Hai đạo quang trụ giống như lưu tinh xẹt qua. Ầm ầm đυ.ng vào không gian rồi hội tụ lại với nhau.

Sưu.

Một cỗ lực lượng đáng sợ giống như một cơn lốc khuếch tán. Quang trụ trong nháy mắt đánh ra. Một vòng quang tráo chói mắt lập tức xuất hiện, nó giống như một con mắt lớn. Chung quanh vô cùng chói mắt. Mà ở giữa vòng quang tráo còn có một hắc động cực lớn, đen kịt, sâu không thấy đáy giống như cái khe trong không gian lại giống như con mắt.

Mà hắc động này giống như thiên nhãn có lực thôn phệ vạn vật, Con mắt này vừa mới ngưng tụ thành hình, ngay lập tức khuếch tán. Không gian mông lung trong nháy mắt giống như một mặt gương bắt đầu nứt nẻ, sau đó bị hắc động lớn kia thôn phệ.

Nhìn hắc động lan tràn, cỗ khí tức này khiến cho Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi. Linh hồn run lên, trực tiếp cảm giác được xung động muốn phủ phục. Cỗ khí tức này khiến cho tim hắn trực tiếp ngừng đập.

Tất cả chỉ xảy ra trong nháy mắt sau đó tiêu tán. Quang mang trên tàn hồn Chí Thánh Đại Đế cũng tiêu tán.

– Đồ nhi của ta. Bây giờ còn sẽ nhận được tuyệt chiêu mà vi sư trong thời gian nghìn năm mới lĩnh ngộ ra ở bên trong Thiên Trụ giới. Con có thể gọi nó là Thời Gian Tɧác ɭoạи, trong phạm vi nó bao trùm thời gian có thể chậm hoặc nhanh, do đó sẽ khiến cho thời gian tɧác ɭoạи. Bất luận kẻ nào bị nhốt vào trong đó tuyệt đối sẽ bị ảnh hưởng. Mà người thi triển thì không bị ảnh hưởng một chút nào. Nếu như dùng để đối đich tuyệt đối sẽ khiến cho địch nhân trở tay không kịp, thừa cơ đánh chết đối phương.

– Thời Gian Tɧác ɭoạи.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, không ngờ lại còn có thời gian như vậy. Trong Thiên Trụ giới, thời gian so với bên ngoài chậm hơn gấp chục lần, mà đây chỉ là tầng thứ nhất. Không ngờ trong Thiên Trụ giới sư phụ hắn lại lĩnh ngộ ra tuyệt chiêu như vậy.

– Lĩnh ngộ thời gian giống như là vũ giả lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính. Linh giả lĩnh ngộ năng lượng tinh thần vậy. Có thể thời gian không phải là một loại năng lượng, thế nhưng cũng là một loại tồn tại trong thiên địa. Thời gian tuyệt đối có thể lĩnh ngộ được. Trước khi thu được Thiên Trụ giới ta cũng không biết thời gian có thể lĩnh ngộ được.

– Ta sẽ đem những thứ liên quan tới Thời Gian Tɧác ɭoạи cho con lĩnh ngộ. Dẫn đường cho con, về phần con có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu thì phải nhìn ngộ tính của con rồi.

Tàn hồn Chí Thánh Đại Đế nói xong, thủ ấn lần nữa kết xuất. Quanh thân có một cỗ quang mang quỷ dị trong nháy mắt hóa thành một cỗ quang mang chói mắt tản ra. Một cỗ tin tức bắt đầu xuất hiện trong đầu Lục Lâm Thiên. Quang mang ngày càng mờ nhạt, cuối cùng tiêu tán triệt để. Trong đầu Lục Lâm Thiên cũng xuất hiện một đám tin tức lớn.

Lục Lâm Thiên xem mới biết được, đây đều là lĩnh ngộ của sư phụ Chí Thánh Đại Đế với thời gian. Cùng với phương pháp lĩnh ngộ Thời Gian Tɧác ɭoạи.

– Đa tạ sư phụ.

Lục Lâm Thiên nói, nói xong tâm thần run lên, không gian kỳ dị này đã biến mất.

Trong không gian Tử Lôi Huyền Đỉnh, Lục Lâm Thiên đang khoanh chân ngồi đột nhiên mở mắt, tinh quang trong mắt bắn ra, miệng thở ra một ngụm trọc khí.

– Thiên Linh Hồn Nhãn, Thời Gian Thác Loạn.

Lục Lâm Thiên thì thào thấp giọng nói. Trong đầu hiện ra từng dòng tin tức. Lúc này hắn rốt cuộc cũng đã dung hợp Đế giả chi nguyên, chiếm được truyền thừa. Thực lực của hắn cũng đã tới Linh Vương cửu trọng đỉnh phong.

– Không biết mình có thể thi triển Thiên Linh Hồn Nhãn hay không.

Có linh kỹ Thiên cấp trong người, trong mắt Lục Lâm Thiên mơ hồ hiện lên sự nóng bỏng. Linh kỹ Thiên cấp, vừa rồi lại được tàn hồn của sư phụ biểu diễn một lần. Uy lực không ngờ lại kinh khủng như vậy. Nếu như chân chính tu luyện thành công. Vậy thì uy lực không cần phải nghĩ.

– Hay là thôi đi, vạn nhất bị phản phệ không phải chuyện nhỏ.

Lục Lâm Thiên rất muốn thử xem uy lực của Thiên Linh Hồn Nhãn, thế nhưng lúc này ngẫm lại vẫn phải mạnh mẽ áp chế xuống. Linh kỹ Thiên cấp tuyệt đối không phải là thứ mà hiện tại hắn có thể thôi động được ra.

– Thời Gian Thác Loạn.

Lực chú ý của Lục Lâm Thiên lập tức tập trung vào trên Thời Gian Thác Loạn. Lĩnh ngộ thời gian, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy hứng thú. Tất cả mọi người đều biết tới lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính. Thế nhưng sợ rằng không có mấy người có thể biết tới lĩnh ngộ thời gian.

Dựa theo lời nói của sư phụ Chí Thánh Đại Đế. Lĩnh ngộ thời gian giống như vũ giả lĩnh ngộ thuộc tính và linh giả lĩnh ngộ năng lượng tinh thần. Có thể thời gian không phải là một loại năng lượng, thế nhưng tuyệt đối là một loại tồn tại trong thiên địa. Thời gian tuyệt đối có thể lĩnh ngộ ra được.

Chương 1874: Lối ra cấm chế

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, bắt đầu xem xét chỉ dẫn của sư phụ Chí Thánh Đại Đế. Đây là một tia năng lượng nhỏ, năng lượng này khiến cho hắn có cảm giác hỗn loạn, giống như là thời gian đọng lại, hoặc là thời gian gia tốc, cực kỳ ảo diệu.

Lục Lâm Thiên trầm ngâm xem xét, trong lúc nhất thời cũng không biết lĩnh ngộ ra sao, chỉ có thể xem xét kỹ lưỡng mà thôi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên yên tĩnh ở trong trạng thái kỳ diệu kia giống như là mất đi tri giác. Lúc này trong Thiên Trụ giới liên tiếp có ba động xuất hiện, không ít người ở ngay trong không gian này sau khi dùng Diễn Linh thánh quả trực tiếp đột phá.

Thời gian vô thanh vô tức trôi qua.

Sáng sớm, tia nắng ban mai soi sáng một mảnh núi non vô biên. Vạn vật dường như đều đang thức tỉnh, ánh nắng chiếu xuống xuyên qua lá cây rậm rạp, sương mù bốc lên, vô cùng yên tĩnh.

Mà lúc này trong cổ vực, trong Đại thành của Hắc Sát giáo, một phân đà của Hắc Sát giáo bị san bằng. Hơn một nghìn đệ tử Hắc Sát giáo bị đánh chết, hai người có tu vi Suất cấp trực tiếp hóa thành huyết vụ.

– Hai vị Tôn sứ, đây đã là phân đà thứ mười một rồi.

Lưu Nhất Thủ nói với Bàn Hủy.

– Chúng ta trở về thôi.

Bàn Hủy nói xong thân ảnh ba người biến mất tại chỗ.

Ba người vừa biến mất, đám người vây xem đông nghịt phía dưới trợn mắt líu lưỡi. Trên địa bàn Hắc Sát giáo không ngờ phân đà của Hắc Sát giáo lại bị người ta trực tiếp phá hủy. Thành chủ một chiêu bị đánh thành huyết vụ, hơn một nghìn đệ tử trong chớp mắt bị đánh chết. Quả thực quá kinh khủng.

– Là người Phi Linh môn.

– Là người của Phi Linh môn tới báo thù.

Mọi người nghị luận, trong chớp mắt thân ảnh ba người Bàn Hủy đã đi ra bên ngoài mấy nghìn thước.

Trong Thiên Trụ giới, nơi Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh đứng, không biết từ lúc nào, quanh thân hắn tràn ngập hắc sắc quang mang. Trong quang mang dường như có khói độc nhè nhẹ quanh quẩn, tràn ngập một cỗ khí tức khiến cho tim người khác đập nhanh. Cỗ khí tức này đang từ Linh Vương ngũ trọng từ từ tăng lên.

Tu vi của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh vốn là Linh Vương tam trọng lúc Lục Lâm Thiên rời khỏi Cổ Vực. Trong đoạn thời gian này trong Phi Linh môn có nhiều việc, không thể tĩnh tâm tu luyện. Dù sao hắn cũng có độc thể hậu thiên cho nên mới tới được Linh Vương ngũ trọng.

Lúc này trong Thiên Trụ giới, sau khi phục dụng Diễn Linh thánh quả, phương diện tâm cảnh đã được đề thăng cực lớn. Lại ăn vào Chân Linh thánh quả, bản thân lại có độc thể hậu thiên, tốc độ tu luyện của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh đương nhiên cũng không chậm.

Huống chi trong Thiên Trụ giới cũng đã được mấy tháng bế quan tu luyện, không ít trưởng lão thực lực thấp đã sớm dùng Diễn Linh thánh quả để đột phá.

Khí tức không gian quanh thân Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lúc này càng ngày càng mạnh, chỉ sau một lát gợn sóng trong không gian ba động kịch liệt. Khí tức giống như chẻ tre tăng lên. Một cỗ áp lực khiến cho linh hồn run rẩy khuếch tán.

Đồng thời không gian lập tức có một cỗ năng lượng bàng bạc kéo tới. Năng lượng tràn ngập, trực tiếp rót vào trong cơ thể Thôi Hồn

Độc Vương Đông Vô Mệnh, đem Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh bao phủ vào bên trong.

Dưới cỗ năng lượng này, chỉ trong nháy mắt hắc mang quanh người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh mang theo khí tức quỷ dị kia lập tức co rút lại.

Hắc mang co rút lại, một tia năng lượng cuối cùng trong thiên địa bị Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh thu vào trong thân thể, thân thể hắn lần nữa xuất hiện trong không gian.

Phù.

Khi một đạo hắc mang cuối cùng bị Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh thu vào trong cơ thể. Một ngụm trọc khí từ trong miệng hắn thở ra. Hai mắt mở, ánh mắt thâm thúy mang theo tinh quang chợt lóe khiến cho người khác không dám nhìn thẳng, một lát sau mới thu liễm lại.

– Linh Vương lục trọng, Diễn Linh thánh quả và Chân Linh thánh quả này quả nhiên vô cùng kỳ diệu.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh thì thào nói, chỗ tốt sau khi dùng Diễn Linh thánh quả khiến cho hắn khiĭếp sợ. Năng lượng của Chân Linh thánh quả hắn còn chưa luyện hóa hết, số năng lượng này vô cùng khổng lồ không gì sánh được.

Lúc này tăng lên Linh Vương lục trọng, trong lòng Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh phỏng đoán, hiện tại hắn có một kiện hồn khí Địa cấp phòng ngự, một kiện hồn khí công kích. Hơn nữa lại thêm Phệ Hồn Ác Anh và độc công, sợ rằng cho dù gặp phải Linh Vương thất trọng đỉnh phong tuyệt đối cũng có lực chống lại. Về phần Linh Vương bát tọng, muốn chống lại có lẽ cũng không có vấn đề gì quá lớn. Trừ phi là đối phương cũng có hồn khí Địa cấp.

– Ồ? Cũng đột phá sao?

Phía trước xuất hiện ba động, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lập tức nhìn về phía trước. Lúc này trong không gian có một thân ảnh tuyệt mỹ khoanh chân mà ngồi. Toàn thân tản ra khí tức quyến rũ thành thục. Mái tóc đen nhánh, toàn thân mặc một bộ váy màu trắng, làn da như ẩn như hiện.

Nhìn Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, trong mắt Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh khẽ giật mình. Tâm ý của Bạch Oánh làm sao hắn không biết? Thế nhưng tuổi tác lớn như vậy rồi. Có một số việc cũng khó mà nói ra.

Trong chớp mắt này, quanh thân Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh có không ít năng lượng hội tụ, thân thể khoanh chân mà nổi, không gian chung quanh ba động. Một cỗ khí tức cường hãn bắt đầu tràn ra. Không gian chung quanh ba động ngày càng kịch liệt. Một cỗ quang mang màu trắng từ trong thân thể nàng tuôn ra. Sau đó giống nhưu một đạo ngân mang lượn lờ ngoài thân thể kéo theo năng lượng thiên địa hội tụ tới. Cuối cùng dũng mãnh tiến vào trong thân thể nàng, cứ như vậy mà tuần hoàn.

Năng lượng cuồn cuộn không dứt tiến vào trong cơ thể, cơ thể Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhanh chóng phát sinh biến hóa. Cơ thể được rèn dũa không ít, càng ngày càng mạnh hơn.

Phanh.

Trong đan điền Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lập tức vang lên một tiếng trầm muộn. Khí tức trong nháy mắt tăng lên tới Vũ Vương tứ trọng. Năng lượng hội tụ, thân thể linh lung khoanh chân ngồi giống như một cái động không đáy, tham lam thôn phệ năng lượng bàng bạc vào trong cơ thể.

Tất cả cũng không kéo dài quá lâu, một lát sau lập tức khôi phục lại sự yên tĩnh như cũ.

Phù.

Một lát sau, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh mở hai mắt, tinh quang trong mắt chợt lóe lên rồi thu liễm. Đôi mắt xinh đẹp chợt lóe lên rồi nhìn về phía Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh.

Nhìn ánh mắt của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Vương

Đông Vô Mệnh hoảng hốt, lần nữa đánh ra thủ ấn, tiến vào trạng thái tu luyện.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn Đông Vô Mệnh, ánh mắt chợt lóe rồi cũng tiến vào trạng thái tu luyện.

Trong một sơn mạch bị phong bế, không gian này một mảnh xanh ngắt, bầu trời mông lung, bốn phía đều là quần sơn vây quanh. Lúc này Lục Lâm Thiên xuất hiện ở trong đó, không gian này giống như không có một chút năng lượng nào tồn tại, thế cho nên yêu thú đều có cấp độ cực thấp.

– Chủ nhân, nơi này chính là cấm địa.

Dưới thân Lục Lâm Thiênchính là đầu yêu thú tứ giai sơ kỳ mà hắn mới thu phục trước đó không lâu.

Chương 1875: Tam môn nổi giận (1)

Lục Lâm thiên nhảy xuống, nhìn chăm chú vào hạp cốc trước mặt, hạp cốc này cũng không rộng. Trên mặt đất có không ít xương cốt yêu thú và linh thú.

– Cỗ khí tức ba động này có lẽ chính là cấm chế. Từ không gian này có thể tới được thành Ma Vân vậy thì nhất định cũng phải có cửa ra. Xem ra đây chính là cửa ra. Rốt cuộc ta cũng tìm được.

Lục Lâm thiên nhìn hạp cốc trước mặt, khóe miệng nhếch lên nở nụ cười. Xem ra hắn suy đoán không sai, nơi này đích thực có lối ra. Mà đã có kinh nghiệm từ trước, nếu muốn tìm thứ gì đó ở một nơi thì nhờ yêu thú bản địa tìm là tốt nhất.

Lục Lâm thiên phất tay ý bảo đầu yêu thú tứ giai sơ kỳ kia có thể rời đi. Lúc này thân thể hắn mới chợt lóe, lập tức tiến vào hạp cốc.

Đây có phải là lối ra hay không Lục Lâm thiên cũng không dám chắc mười phần. Chỉ là suy nghĩ một lát, hai đầu đều có hang động, phải có lối ra mới đúng.

Lục Lâm thiên cẩn thận đi tới. Một đường cẩn thận đề phòng. Mà ngay khi hắn vừa mới đi vào trong hạp cốc tức thì có một cỗ năng lượng mạnh mẽ đánh tới. Cỗ năng lượng mạnh mẽ này giống như một cơn lũ bạo phát, trong nháy mắt đánh vỡ gợn sóng trong không gian trút xuống.

Sưu…

Quang mang trên người Lục Lâm thiên chợt lóe hóa thành một vòng quang tráo, đem cỗ năng lượng này ngăn cản ở bên ngoài. Tiến vào không gian này hắn đã đi qua hai đạo cấm chế.

Đón năng lượng trùng kính, Lục Lâm thiên chậm rãi đi về phía trước. Nửa khắc sau, Lục Lâm thiên mới gian nan đi ra khỏi cấm chế. Bước đầu tiên khi đi ra khỏi cấm chế, Lục Lâm thiên lập tức bị một dòng nước bao phủ. Bên ngoài cấm chế này chính là một thủy vực sâu không biết tên.

Sưu.

Hải vực này vô cùng sâu, có quang tráo bao phủ thế nhưng một lát sau Lục Lâm thiên mới nhảy lên khỏi mặt nước. Sợ rằng độ sâu của nó phải tới một vạn thước.

Nhảy ra mặt nước, Lục Lâm thiên thu quang tráo lại ánh mắt nhìn chung quanh. Đây là một hải vực vô biên vô hạn, một màu xanh ngắt. Phía xa xa xuất hiện một đám kiến trúc, kiến trúc bị mây mù bao phủ, như ẩn như hiện.

Đây làm một đám kiến trúc rộng lớn nhìn không thấy điểm cuối, sừng sững đứng trong hải vực, khổng lồ không gì sánh được. Từ xa nhìn lại, thành tường bên ngoài ước chừng cao trăm thượng, giống như đột ngột từ dưới đáy biển mọc lên.

– Đây chính là thành Ma Vân, hóa ra cấm chế này đích thực có lối ra. Ngay bên dưới hải vực vạn thước dưới thành Ma Vân.

Khóe miệng Lục Lâm thiên nhếch lên có chút vui vẻ, rốt cuộc hắn đã đi ra được.

– Đi Nhật Sát các một phen.

Lục Lâm thiên lăng không mà đứng, sau khi suy nghĩ một phen, thân ảnh chợt lóe, thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ, không gian khẽ rung động. Một khi đã tới Đông Hải thì tiện lợi hơn không ít.

….

Lúc này đã là cuối mùa thu, núi non xanh tươi đã chuyển thành màu vàng. Gió thu đảo qua cuốn theo lá rụng.

Tại một đám kiến trúc liên miên, thoạt nhìn đồ sộ. Lúc này trong đại điện có hơn chục thân ảnh đang ngồi, khí tức trên người tràn ra dường như có vẻ khó chịu. Không khó có thể nhận ra, đám người trong đại điện lúc này vô cùng giận dữ.

Trên chủ vị trong đại điện có một đại hán trung niên chưa tới năm mươi tuổi đang ngồi ngay ngắn. Khuôn mặt cương nghị, góc cạnh phân minh, đôi mắt thâm thúy, lông mày rậm, nhìn qua có vẻ nho nhã. Thế nhưng lúc này trong mắt người ngày tràn ngập hàn ý, khí tức quanh người vô hình có chút ba động. Khí tức này khiến cho mọi người vô hình trung bị áp chế.

Mà đây chính là trang chủ Lan Lăng sơn trang Gia Cát Tây Phong. Một nhân vật phong vân tuyệt đối trong Cổ Vực. Thế nhưng sắc mặt nhân vật phong vân trong Cổ Vực lúc này lại vô cùng khó coi.

– Trang chủ, không tốt rồi.

Ngoài đại điện, một người có tu vi Vũ Tướng chạy vào trong đại điện.

– Lại có chuyện gì nữa? Nói mau.

Bên người Gia Cát Tây Phong, một trưởng lão Vũ Vương trừng mắt nhìn người có tu vi Vũ Tướng kia không nhịn được giận dữ hỏi.

– Trang chủ, chư vị trưởng lão. Vừa rồi mới nhận được tin tức, bốn ngày trước phân đà ở Tình Linh Thành cũng bị người Phi Linh môn san thành bình địa. Chín trăm đệ tử bị đánh chết.

– Đáng hận, đã là phân đà thứ tám rồi.

Một trưởng lão lớn tiếng mắng, nổi giận từ trên ghế đứng lên nói:

– Ta muốn tiêu diệt Phi Linh môn. Phi Linh môn này chán sống rồi sao?

Sắc mặt Gia Cát Tây Phong lúc này vô cùng âm hàn, từ ngày hôm qua cho tới hiện tại, chỉ trong một đêm liên tiếp truyền đến tin tức phân đà Lan Lăng sơn trang bị Phi Linh môn tiêu diệu. Hầu như cách mỗi hai ba canh giờ sẽ có tin tức truyền đến. Hiện tại đã là tin tức tám. Mà lúc này khi Lan Lăng sơn trang thu được tin tức đã là mấy ngày trôi qua. Sợ rằng người động thủ hiện tại cũng đã sớm rút lui rồi.

– Cha, Phi Linh môn này quá càn rỡ, trực tiếp tiêu diệt Phi Linh môn đi.

Trong đại điện lúc này có một thanh âm vang lên, một thanh niên đứng lên, người mặc cẩm bào, tuổi chừng hai mươi ba hai mươi tư. Dáng người gầy gò, khuôn mặt góc cạnh, chính là Gia Cát Tử Vân, Gia Cát Tử Vân này đối với Phi Linh môn luôn luôn oán hận, có thể nói là hận ý ngập trời.

Chỉ là nói hận Phi Linh môn không bằng đổi lại là hận ý đối với Lục Lâm thiên. Mắt thấy Lục Lâm thiên mà hắn không đặt vào trong mắt lại dương danh như vậy, Gia Cát Tử Vân làm sao có thể không hận? Lục Lâm thiên này đoạt đi nữ nhân vốn sắp thuộc về hắn, còn mấy lần lăng nhục hắn, loại hận ý này khiến cho hắn chưa từng quên.

– Trang chủ, lần này không diệt Phi Linh môn, chúng ta không còn mặt mũi nào mà đặt chân trên Cổ Vực được nữa.

– Không diệt Phi Linh môn, Lan Lăng sơn trang ta sau này làm sao có thể đặt chân trên Cổ Vực?

– Phi Linh môn này không biết trời cao đất rộng, lần này nhất định phải cho bọn chúng trả giá đắt.

– Phi Linh môn.

Gia Cát Tây Phong nghiến răng nghiến lợi nói. Hai tay nắm chặt vào thành ghế, thành ghế vô thanh vô tức bị bóp thành mảnh nhỏ. Chỉ là tuy rằng nổi giận hắn cũng không mất đi lý trí, Phi Linh môn dám làm như vậy với Lan Lăng sơn trang, phía sau không biết có chuẩn bị gì hay không. Gia Cát Tây Phong hiện tại phải suy nghĩ, từ trong tin tức hắn nhận được, người xuất thủ với Lan Lăng sơn trang đều là đám người lạ mặt, có người nói còn là yêu thú bát giai.

– Triệu trưởng lão, Hoàng trưởng lão, các ngươi nhanh chóng liên hệ với Hắc Sát giáo và Hóa Vũ tông, nói chúng ta định hành động. Nhìn xem ý tứ của Hóa Vũ tông và Hắc Sát giáo ra sao.

Gia Cát Tây Phong nói xong, lại nói tiếp:

– Truyền lệnh xuống dưới, giám thị Linh Thiên môn chặt chẽ. Một khi có tin tức lập tức báo lại. Mặt khác điều tra tin tức về Phi Linh môn.

– Vâng….

Mọi người đáp. Tuy rằng nổi giận thế nhưng bọn họ cũng không có cách nào. Phân đà đã bị diệt từ vài ngày trước, hiện tại cho dù tới cũng đã không kịp.

Cổ Vực, trên một ngọn núi sừng sững trên mây có một cung điện khổng lồ sừng sừng đứng đó.

Lúc này trong đại điện có hơn chục đạo thân ảnh đang ngồi, ai cũng giận dữ.

Chương 1876: Tam môn nổi giận (2)

Trong đại điện có một người ngồi trên chủ vị, người này mặc một bộ áo bào trắng, vóc người cao to. Mày kiếm mắt sáng vô cùng hợp với khuôn mặt vô hình trung khiến cho người ta cảm nhận được một cỗ sát khí lạnh lẽo. Đây chính là tông chủ Hóa Vũ tông Công Tôn Hóa Nhai.

– Tông chủ, vừa mới nhận được tin tức, phân đà thứ mười của chúng ta đã bị phá hủy, người xuất thủ chính là Thiên Thủ Quỷ Vương và Long Linh.

Một lão giả đi tới bên người đại hán mặc y phục màu trắng này rồi nói.

– Hỗn đản, Thiên Thủ Quỷ Vương này mười năm trước ta còn từng gặp mặt. Cũng chỉ là Vũ Vương cửu trọng mà thôi, không ngờ hiện tại đã là Tôn cấp. Còn tự xưng là Tôn sứ hộ môn. Phi Linh môn này không diệt, Hóa Vũ Tông chúng ta làm sao còn mặt mũi đặt chân nữa.

Trong đại điện, một Linh Vương cửu trọng nói.

– Mười phân đà của Hóa Vũ tông chúng ta bị san bằng, tám ngàn đệ tử bị đánh chết. Tổn thất thảm trọng như vậy nhất định phải diệt Phi Linh môn, chó gà không tha.

– Phi Linh môn kɧıêʋ кɧí©ɧ chúng ta nhất định phải trả một cái giá lớn.

Công Tôn Hóa Nhai nhìn mọi người đang kích động, trong mắt tràn ngập vẻ lạnh lẽo nói:

– Hà trưởng lão, thu thập tất cả tin tức về Phi Linh môn, nhìn xem gần đây Phi Linh môn có phải xuất hiện thêm cường giả gì không. Cũng chú ý nhất cử nhất động của Linh Thiên môn. Nhìn xem bên trong có cánh tay của Linh Thiên môn hay không. Còn nữa, liên hệ Lan Lăng sơn trang và Hắc Sát giáo. Nói Hóa Vũ tông ta muốn san bằng Phi Linh môn.

– Vâng.

Hà Dược Đông đáp rồi lập tức rời khỏi đại điện.

Cổ Vực, sắc trời vào đêm. Gió nhè nhẹ thổi, một vầng trăng sáng nhô lên cao, trên trời cao tràn ngập ánh sao, trong bầu trời đêm u ám, ánh trăng bao phủ lên kiến trúc liên miên, soi rọi từng thân ảnh phía dưới. Trăng sáng đi qua đám mây, để lại một cái bóng dưới mặt đất.

– Phi Linh môn, không tiêu diệt các ngươi ta sẽ không còn gọi là Đồng Quy Tinh nữa.

Trong đại điện truyền ra tiếng rít gào giận dữ. Thanh âm quanh quẩn trong tầng trời thấp, không ít đệ tử đều có thể nghe được.

Trong đại điện lúc này có một người mặc bộ y phục màu đen, tuổi chừng bốn mươi, vẻ mặt sát khí đằng đằng, vóc người gầy, cao, hai mắt như chim ưng mang theo một cỗ khí thế khiến cho người khác khiếp sợ. Sát khí quanh quẩn khiến cho tim đập nhanh hơn vài phần.

– Phi Linh môn đáng chết, mấy nghìn đệ tử a, toàn bộ bị đánh chết.

– Thù này phải báo, nhất định phải diệt Phi Linh môn.

– Phi Linh môn không ngờ lại dám đυ.ng vào Hắc Sát giáo chúng ta, tuyệt đối không thể buông tha cho chúng.

– Giáo chủ Phi Linh môn hủy phân đà chúng ta, bút sổ sách này không thể không tính. Nếu không Hắc Sát giáo chúng ta không thể nào đặt chân trên Cổ Vực được nữa.

– Thông tri cho Lan Lăng sơn trang và Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo ta sẽ sang bằng Phi Linh môn. Nếu như bọn họ không tham gia, Hắc Sát giáo chúng ta cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho Phi Linh môn. Mặt khác, trong khoảng thời gian này nếu như có tin tức nào về Phi Linh môn và Linh Thiên môn thì báo ngay cho ta ngay.

Đồng Quy Tinh nói xong, sắc mặt khó coi tới cực điểm. Phi Linh môn ho nhỏ không ngờ lại thực sự dám động vào Hắc Sát giáo. Còn trực tiếp san bằng phân đà của Hắc Sát giáo. Thù này không báo Hắc Sát giáo hắn thực sự không thể đặt chân ở Cổ Vực được nữa.

Thời gian gần đây, toàn bộ Phi Linh môn lâm vào yên tĩnh, vô cùng yên tĩnh tới thần kỳ.

Mà trong bầu không khí yên tĩnh này, tất cả đệ tử Phi Linh môn dường như có cảm giác đây giống như là khúc nhạc dạo trước bão tố vậy.

Trong Phi Linh môn, tất cả trưởng lão, cung phụng, đường chủ trong khoảng thời gian này đều biến mất không thấy làm cho mọi người nghĩ luận. Lẽ nào cường giả trong Phi Linh môn đã âm thầm đi đối phó với Lan Lăng sơn trang và hai sơn môn kia. Bằng không vì sao đã hai mươi ngày rồi không thấy thân ảnh của bọn họ.

Hơn hai mươi ngày, trong Thiên Trụ giới, đông đảo trưởng lão, đường chủ sao khi ăn vào Diễn Linh Thánh Quả dù ít hoặc nhiều đều có tiến bộ. Người đột phá cũng có khá nhiều, thỉnh thoảng sẽ có ba động xuất hiện. Đó là do có người đang đột phá.

Không biết từ khi nào, một cỗ năng lượng ba động kinh khủng xuất hiện, gợn sóng trong không gian lắc lư.

Phù.

Ngay lúc đó hắc mang quanh thân Thiên Độc Yêu Long chợt lóe lên, lập tức hóa thành bản thể khổng, to lớn giống như một ngọn núi, khí tức hùng hậu từ trên bản thể hắn tràn ra.

Thân thể khổng lồ này khiến cho tất cả mọi người có cảm giác nhỏ bé.

Ngao.

Đột nhiên một tiếng rít gào vang vọng trong thiên địa, năng lượng hội tụ, một đạo quang trụ màu đen phóng lên cao, Thiên Độc Yêu Long bắt đầu đột phá.

Cả bản thể khổng lồ đen kịt, quanh thân tràn ngập hắc vụ nồng đậm, ngay cả gợn sóng trong không gian chung quanh cũng bị nhuộm thành màu đen, khí tức mạnh mẽ tăng lên, thế như chẻ tre xuyên qua tấm màn chắn đột phá tới thất giai hậu kỳ.

Sau khi phục dụng Diễn Linh thánh quả, lại có Chân Linh thánh quả, Thiên Độc Yêu Long đột phá cũng không có gì là kỳ quái, so với Thị Huyết Linh Phong Thiên Độc Yêu Long còn đột phá chậm hơn một chút. Thực lực của Thị Huyết Linh Phong trước đây không kém Thiên Độc Yêu Long là bao. Thế nhưng trong khoảng thời gian này Thị Huyết Linh Phong đã đột phá nhanh hơn hắn một chút, đã sớm tới thất giai hậu kỳ.

Trong nháy mắt đột phá, hắc mang tiêu tán đi một chút, bản thể khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long hiển hiện rõ ràng, dáng dấp dữ tợn, uy mãnh, trên đầu có một cái sừng tráng kiện, râu dài rũ xuống, cả người được lân phiến màu đen bao trùm, lưu quang màu đen không ngừng lóe lên từ trên lân phiến.

Sưu.

Sau khi một tia năng lượng cuối cùng bị hấp thu, lưu quang trên người Thiên Độc Yêu Long thu liễm, thân thể to lớn hóa thành một đạo thân ảnh cao ngất, toàn thân tỏa ra một cỗ khí phách mạnh mẽ.

Xa xa, Như Hoa mở mắt nhìn Thiên Độc Yêu Long khiến cho Thiên Độc Yêu Long lập tức nhắm mắt tu luyện. Như Hoa tức giận quệt miệng một cái, vẻ mặt vô cùng mất hứng.

…

Trong một sơn mạch nguy nga, lúc này đã tới đầu đông, trong sơn mạch như được phủ một màu vàng, che đậy kiến trúc chằng chịt phía dưới.

– Người phương nào xông loạn vào Nhật Sát các ta?

Một đạo thân ảnh vừa mới tới gần lập tức có mấy đầu yêu thú phi hành bay lên bầu trời mang theo không ít đệ tử Nhật Sát các chắn trước mặt người kia.

– Hóa ra là Lục chưởng môn, chúng ta thất lễ rồi. Lục chưởng môn tha tội.

Trên đầu yêu thú phi hành đầu tiên, một đệ tử Nhật Sát các có tu vi Vũ Tướng nhìn thấy thân ảnh phía trước lập tức hành lễ. Chưởng môn Phi Linh môn, khi trước ở trên Nhật Sát các hắn đã gặp mấy lần, Đoạn Mạch Tuyệt Thể của tiểu thư cũng là do Lục chưởng môn này chữa trị. Lục chưởng môn này lại xưng huynh gọi đệ với các chủ, bọn họ đương nhiên không dám thất lễ.

– Lạc lão ca có nhà không?

Lục Lâm thiên hỏi.

– Bẩm Lục chưởng môn, Các chủ đang ở trong các.

Đệ tử này trả lời.

Chương 1877: Tìm kiếm người tương trợ

Một lát sau, dưới sự dẫn đường của đệ tử Vũ Tướng này, Lục Lâm thiên bước vòa Nhật Sát các. Ngay khi bước vào Nhật Sát các, mấy đạo khí tức mịt mờ từ trên không lập tức đảo qua.

– Chư vị trưởng lão, tiểu tử có lễ.

Lục Lâm thiên mỉm cười, đại hồn anh vốn có linh lực khổng lồ, những khí tức mịt mờ này hắn chỉ cần suy nghĩ một chút là nhận ra. Bên trong dường như có Vạn Linh Tôn giả và Thiên Kiếm Tôn giả cho nên lập tức ôm quyền hành lễ.

– Hóa ra là Lục chưởng môn, chúng ta có lễ.

Trong bầu trời vang lên thanh âm của Vạn Linh Tôn giả.

Nửa canh giờ sau, trong một đình viện tinh xảo của Nhật Sát các, bên ngoài đình viện chính là một vườn hoa. Lúc này tuy rằng đã là đầu đông thế nhưng trong vườn hoa vẫn có đủ loại hoa mỹ lệ đầy màu sắc. Cả toàn đình viện tràn ngập mùi hoa nhàn nhạt khiến cho tâm tình người ta khi ở đây có chút tĩnh lặng.

– Lục lão đệ, không phải đệ trở về Cổ Vực rồi sao? Sao lại trở lại chỗ lão ca ta vậy?

Trong đình viện, Lạc Kiến Hồng nhìn Lục Lâm thiên, ánh mắt cực kỳ kinh ngạc. Lúc này trong đình viện tổng cộng có sáu người đang ngồi. Ngoại trừ Lục Lâm thiên ra còn có Lạc Kiến Hồng, Vạn Linh Tôn giả, Thiên Kiến Tôn giả, mặt khác còn có đại trưởng lão của Nhật Sát các, cuối cùng chính là Lạc Dĩnh.

– Lạc lão ca, chuyện này nói đến hơi dài, sợ rằng trong thời gian ngắn cũng khó nói rõ hết được.

Lục Lâm thiên nói.

– Lục chưởng môn đến đây có lẽ là có việc quan trọng đúng

không.

Lạc Dĩnh nói, thân thể cao gầy được bộ y phục màu xanh bao phủ, có vẻ duyên dáng yêu kiều. Bước chân nhẹ nhàng, tự mình rót trà cho mọi người có mặt. Chuyện như thế này vốn phải do nha hoàn làm, thế nhưng lúc này không ngờ nàng lại tự mình động tay động chân. Cũng không biết là vì nguyên do gì.

– Lạc cô nương huệ chất lan tâm, quả thực đã nhìn ra lý do ta tới đây.

Lục Lâm thiên mỉm cười, khí sắc của Lạc Dĩnh lúc này so với trước đây hoàn toàn là hai người khác nhau. Dáng vẻ thanh tú, ánh mắt trong suốt, giống như một giọt nước. Khí tức tức trên người nàng hiện tại khiến cho Lục Lâm thiên kinh ngạc. Khi trước hắn vừa trị khỏi Đoạn Mạch Tuyệt Thể Tiên Thiên của nàng thì nàng mới chỉ đột phá Vũ Phách mà thôi. Thế nhưng lúc này thời gian còn chưa bao lâu mà đã đột phá tới Vũ Phách lục trọng, quả thực vô cùng nhanh chóng.

– Dĩnh nhi phải đa tạ công ơn của Lục chưởng môn lần trước, Dĩnh nhi đa tạ Lục chưởng môn.

Nghe vậy Lạc Dĩnh hạ thấp người hành lễ.

– Lạc cô nương khách khí rồi.

Lục Lâm thiên nắm tay Lạc Dĩnh nâng lên.

Cánh tay bị nắm, trong lòng Lạc Dĩnh khẽ run lên, tuy rằng mỗi một tấc da thịt nào trên người nàng đều bị Lục Lâm thiên này xoa qua, thế nhưng cảm giác lúc này lại không giống như khi trước.

– Lục chưởng môn, ngươi…

Lúc này Vạn Linh Tôn giả dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn Lục Lâm thiên, mặc dù thân thể đại hồn anh cực kỳ ngưng thực, thế nhưng vẫn bị Vạn Linh Tôn giả nhìn ra chút không giống, khí tức vô hình còn có sát khí nhàn nhạt hoàn toàn không thể che giấu kia đều bị Vạn Linh Tôn giả thấy.

Lục Lâm thiên biết, không nghĩ tới Vạn Linh Tôn giả này lại nhìn ra được, hắn nói:

– Vạn Linh trưởng lão, ta hiện tại không phải là bản thể mà là một đạo linh hồn thể mà thôi.

– Linh hồn thể? Linh hồn phân thân sao?

Vạn Linh Tôn giả cùng mấy người có mặt kinh ngạc. Linh hồn phân thân, đồn rằng chỉ có Đế cấp mới có thể có, Lục Lâm thiên rõ ràng còn chưa đạt tới cấp độ kinh khủng này.

– Lục chưởng môn, lẽ nào ngươi gặp phải biến cố gì sao?

Vạn Linh Tôn giả ngưng trọng nói, linh hồn thể tồn tại, chẳng lẽ bản thể đã bị diệt sát.

– Không, chỉ là ta tu luyện một bí pháp có thể ngưng tụ ra linh hồn thể, nói trắng ra cũng không có gì huyền ảo.

Lục Lâm thiên nói. Cũng chỉ có thể nói mơ hồ như vậy mà thôi, dù sao trên đời này có vô số bí pháp cho nên cũng không có ai hoài nghi.

– Thì ra là thế.

Đám người Lạc Kiến Hồng thở dài một hơi.

– Lục lão đệ, vậy đệ tới lần này là….?

Sắc mặt Lạc Kiến Hồng ngưng trọng, linh hồn thể tới đây, sợ rằng không phải chuyện bình thường.

– Có việc quan trọng, lần này cực kỳ quan trọng, đề phòng tai vách mạch rừng.

Lục Lâm thiên nói.

– Ồ.

Lạc Kiến Hồng hiểu ý, tuy rằng đây là địa bàn của Nhật Sát các, thế nhưng ai cũng không thể khẳng định được không có thám tử sơn môn khác cài vào. Muốn xếp thám tử vào Nhật Sát các cũng phải chuyện dễ, thế nhưng cho dù khó khăn tới đâu không nhất định không có ai làm được.

Sưu.

Lạc Kiến Hồng nhanh chóng bố trí cấm chế trong đình viện, lúc này chỉ có sáu người bên trong.

– Lục lão đệ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Lạc Kiến Hồng nói thẳng tới chủ đề, linh hồn thể Lục Lâm thiên tới đây, sợ rằng việc không nhỏ.

Lục Lâm thiên ngồi ngay ngắn nói:

– Đầu tiên ta phải nói tới tình trạng cổ vực hiện tại, trong Cổ Vực….

Lập tức Lục Lâm thiên đem nguy cơ mà Phi Linh môn gặp trong Cổ Vực không chút giữ lại nào nói ra một lần. Chỉ là đường hầm không gian cùng với sự an bài của hắn Lục Lâm thiên cũng không tiết lộ. Việc như đường hầm không gian, Lục Lâm thiên cũng không định lộ ra, trừ phi Nhật Sát các có thể….

– Lục lão đệ, Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông vây công, Phi Linh môn lần này không ổn rồi.

Lạc Kiến Hồng nhíu mày, lập tức nói:

– Ta đoán, mục đích của ba sơn môn này chính là Linh Thiên môn.

– Mặc kệ mục đích của ba sơn môn này là gì, chọc vào Phi Linh môn của ta, ta nhất định không thể buông tha.

– Lạc lão ca, tiểu đệ nói thẳng, lần này tới đây là bởi vì muốn Nhật

Sát các tương trợ tiểu đệ một tay. Đương nhiên việc này liên quan rất lớn, Nhật Sát các cũng có chỗ cố kỵ, tiểu đệ cũng hiểu được. Nếu như Nhật Sát các có thể hỗ trợ tiểu đệ vô cùng cảm kích. Đồng thời, nếu như đoạt được chỗ tốt, mọi người chia đều.

Sắc mặt Lạc Kiến Hồng biến ảo, Vạn Linh Tôn giả và Thiên Kiếm Tôn giả cũng nhíu mày.

– Lục lão đệ, kết quả lần này mà lão đệ muốn là gì?

Một lát sau, Lạc Kiến Hồng nói với Lục Lâm thiên.

– Muốn nhổ tận gốc Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông và Hắc Sát giáo là chuyện không có khả năng, thế nhưng vẫn có thể làm được. Thực không dám dấu, bằng thực lực Phi Linh môn hiện tại, đem ba sơn môn này đánh cho trọng thương cũng chỉ có sáu thành, nếu như lại có thêm Nhật Sát các tương trợ, nắm chắc cũng có bảy thành.

Lục Lâm thiên nói.

Lục Lâm thiên nói, đám người Lạc Kiến Hồng, Vạn Linh Tôn giả, Thiên Kiếm Tôn giả cũng không hoài nghi. Lục Lâm thiên dám đánh chết đám người Dương Tề Thuyên, Bối Hải Linh đã đại biểu cho tất cả. Huống chi thế lực bên người Lục Lâm thiên bọn họ đã từng thấy qua.

– Lục lão đệ, Vân Dương Tông và Linh Thiên môn có tham dự hay không?

– Thực không dám dấu, Linh Thiên môn và Vân Dương Tông, Linh Thiên môn đã sớm kết minh.

Lục Lâm thiên nói, muốn Nhật Sát các xuất thủ tương trợ đương nhiên phải khiến cho Nhật Sát các cảm thấy yên tâm mới được. Có Nhật Sát các tương trợ, đối phó với mấy sơn môn Lan Lăng sơn trang cũng có thêm phần nắm chắc.

Chương 1878: Phụ trách với ta (1)

– Vân Dương Tông, Linh Thiên môn.

Lạc Kiến Hồng nhíu mày, Vân Dương Tông và Linh Thiên môn tham dự, lại thêm Phi Linh môn và thực lực của Thánh Linh giáo, đối phó với Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo đã không còn là vấn đề quá lớn.

– Lục lão đệ, việc này sợ rằng cho dù là Tôn cấp của Nhật Sát các chúng ta đi trước thì cũng phải mất một đoạn thời gian, sợ rằng sẽ không kịp.

Thiên Kiếm Tôn giả do dự một chút, lập tức nói với Lục Lâm thiên.

– Thiên Kiếm Tôn giả không cần lo lắng, nếu như Nhật Sát các xuất thủ tương trợ, ta đương nhiên sẽ có biện pháp mang mọi người đi tới Cổ Vực.

Lục Lâm thiên nói.

– Lục lão đệ, việc này không nhỏ, ta cần suy nghĩ một chút. Lúc này sắc trời đã tối. Sáng mai ta sẽ cho lão đệ đáp án. Đêm nay Lục lão đệ ở trong các nghỉ ngơi một đêm vậy.

Lạc Kiến Hồng nói.

– Vậy thì làm phiền lão ca rồi.

Lục Lâm thiên gật đầu, việc này quả thực quan trọng, một khi Nhật Sát các quyết định xuất thủ tương trợ tương đương với việc tiến vào vòng xoáy giữa hắn và Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, đây không phải là những sơn môn bình thường dễ đối phó như vậy.

Mà trong Đông Hải, hiện nay có chút hỗn loạn, đám người nhị các nhị đảo Nguyệt Long các bị thương nặng, Nhật Sát các, Kiền Hiên đảo, Thiên Vân đảo, Tinh Ngục các sợ rằng đều nhân cơ hội chiếm chỗ tốt. Nếu như Nhật Sát các ra tay tương trợ Phi Linh môn đối phó Lan Lăng sơn trang với hai sơn môn còn lại, sợ rằng tổn thất sẽ không nhỏ. Đến lúc đó Thiên Vân đảo, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các sẽ thừa cơ chạy tới kiếm chỗ tốt, Nhật Sát các khẽ gặp phiền phức.

Vì vậy lúc này Lục Lâm thiên cũng hiểu rõ, chuyện liên quan tới nhiều thứ như vậy, Lạc Kiến Hồng thân là người đứng đầu Nhật Sát các không thể quyết định một mình.

Lạc Kiến Hồng giải cấm chế, lậc tức cùng hai người Vạn Linh Tôn giả, Thiên Kiếm Tôn giả, sắp xếp cho Lục Lâm thiên ở trong đình viện.

– Lục chưởng môn, ngươi nghỉ sớm đi.

Lạc Dĩnh dẫn Lục Lâm thiên đi vào trong một gian phòng tinh xảo.

– Đa tạc Lạc cô nương.

Lục Lâm thiên nói, hiện tại hắn cũng chỉ có thể chờ câu trả lời thuyết phục của Lạc Kiến Hồng vào ngày mai.

– Lục chưởng môn, ta nghe nói Lục chưởng môn đã có mấy vị hôn thê, không biết có đúng không?

Lạc Dĩnh nhìn Lục Lâm thiên, đôi mắt xinh đẹp chợt lóe lên.

– Không sai, vì sao Lạc cô nương lại hỏi chuyện này?

Lục Lâm thiên nói.

– Không biết Lục chưởng môn thích nhất ai?

Lạc Dĩnh khẽ hỏi.

– Chuyện này…

Lục Lâm thiên sờ mũi nói:

– Trong lòng ta các nàng đều trọng yếu như nhau.

– Thế nhưng chung quy vẫn có người thích hơn chứ?

Lạc Dĩnh mở miệng cười.

Lục Lâm thiên lắc đầu, mỉm cười nói:

– Mỗi người đều có ưu điểm không giống nhau. Nhưng trong lòng ta, vị trí của các nàng đều như nhau. Đều vô cùng quan trọng.

Tỏng lòng Lục Lâm thiên lúc này hiện lên mấy thân ảnh xinh đẹp, tuyệt mỹ. Hắn thích sự cao quý, thanh nhã của Vô Song, Hồng Lăng thô bạo, cũng thích Tiểu Linh nóng bỏng và đơn thuần, đương nhiên cũng thích sự cơ trí và khí chất của Cảnh Văn, chúng nữ mỗi người mỗi vẻ, mà trong lòng hắn, chúng nữ đều quan trọng như nhau. Giống như là tay trái và tay phải, không ai có thể nói tay nào quan trọng hơn.

– Còn có nàng…. Sao ta lại nhớ tới nàng?

Trong lúc bất tri bất giác trong đầu Lục Lâm thiên xuất hiện một thân ảnh quyến rũ mang theo vẻ lạnh lùng, uy nghiêm lại yêu mị.

– Không biết Lục chưởng môn còn thích cái gì trên người các nàng nữa?

Lạc Dĩnh do dự một chút, nhìn nam tử trong phòng, khuôn mặt đỏ ửng, trong lòng như con nai chạy loạn nói.

– Chuyện này….

Lục Lâm thiên nhìn Lạc Dĩnh, thân thể linh lung, da thịt trắng như tuyết, bộ ngực cao vυ"t, ngạo nghễ, đôi chân và mông tạo thành một đường cong tuyệt vời. Trong lòng hắn nghĩ, nữ nhân này hôm nay có vấn đề, toàn hỏi những câu khiến cho hắn ngoài ý muốn.

Do dự một chút, Lục Lâm thiên nói:

– Loại chuyện như thế này rất khó nói. Ta cũng không cách nào khẳng định được. Thế nhưng ta nghĩ bên cạnh ta đã có mấy nữ tử như vậy quan tâm tới ta, cuộc đời này thế là đủ rồi. Ông trời đối đãi với ta cũng không tệ.

Nghe Lục Lâm thiên nói vậy, ánh mắt Lạc Dĩnh khẽ đổi, cắn môi, đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Lục Lâm thiên nói:

– Ta là một nữ tử thuần khiết, toàn thân bị Lục chưởng môn…. Không biết Lục chưởng môn có từng nghĩ tới phụ trách với ta hay không?

Nói xong Lạc Dĩnh dường như không dám nhìn thẳng Lục Lâm thiên, y phục trên người không thể che đi được đường cong linh lung, bờ mông mê người.

Mà lúc này Lục Lâm thiên trợn mắt nhìn nữ tử trước mắt, sửng sốt, lập tức nói:

– Lạc cô nương, ngày ấy là vì chữa thương cho nên ta ….. Chuyện này….

Khúc Khích.

Nhìn thấy Lục Lâm thiên khẩn trương như vậy, Lạc Dĩnh tức thì cười nói:

– Không nghĩ tới Lục chưởng môn phong vân đại lục lại luống cuống trước mặt một nữ nhi như ta. Ta nói giỡn thôi, Lục chưởng môn đừng nghĩ là thật. Ngươi nghỉ ngơi đi, sáng mai cha ta chắc hẳn sẽ có câu trả lời xác đáng cho Lục chưởng môn.

Lạc Dĩnh nói xong lập tức rời đi. Ngoài cửa, Lạc Dĩnh nhìn lại phía sau, ánh mắt cực kỳ phức tạp.

Trong phòng, Lục Lâm thiên cười khổ một chút, lập tức khoanh chân mà ngồi. Thân là thân thể hồn anh cho nên không thể tu luyện, đây là điều không thể thay đổi, lúc này hắn cũng chỉ có thể chờ đợi câu trả lời của Lạc Kiến Hồng mà thôi.

Trên một ngọn núi to lớn, bên trong có một sơn động tỏa ra khí tức tang thương, cổ xưa. Mà lúc này ngoài sơn động chính là Lạc Kiến Hồng đang tôn kính đứng ở bên ngoài.

Trong sơn động, một giọng nữ nhân già nua truyền ra:

– Không ngờ Lục Lâm thiên đã từng hạ thủ qua với nhị các nhị đảo kia. Hiện tại lại muốn đối phó với Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo.

– Nhật Sát các chúng ta nên làm thế nào? Có trợ giúp hay không?

Lạc Kiến Hồng cung kính hỏi.

– Theo như lời ngươi nói, Lục Lâm thiên chính là đồ đệ của cường giả Đế cấp viễn cổ trên Thiên đảo. Tuy rằng không biết bên trong xảy ra chuyện gì, thế nhưng có thể khẳng định một việc, thân thể Đế giả kia đã rơi vào trong tay Lục Lâm thiên. Mà Đế giả viễn cổ này lại là sư phụ Lục Lâm thiên, rất có thể Lục Lâm thiên đã thu được Đế giả chi nguyên từ trước. Thảo nào thiên phú cùng thực lực của Lục Lâm thiên lại kinh khủng như vậy. Chỉ sợ đã sớm nhận được truyền thừa của Đế giả viễn cổ. Linh Thiên môn và Vân Dương Tông tranh nhau mượn hơi, sợ rằng đã sớm biết được trên người Lục Lâm thiên có truyền thừa của Đế giả.

– Sợ rằng Lục Lâm thiên cũng đã nhận được Đế giả chi nguyên, hơn nữa lại thêm thiên phú kinh khủng kia. Hiện tại cũng đã xác định Tử Lôi Huyền Đỉnh rơi vào trong tay hắn, còn có Bắc Cung gia che chở, lại có quan hệ không tồi với Độc Cô gia, lại là giáo chủ Thánh Linh giáo bí ẩn. Ta hoài nghi Lục Lâm thiên này sợ rằng có không ít quan hệ với lão quái Thánh Thủ Linh Tôn ngang dọc đại lục khi trước. Thánh Linh giáo khi trước là do lão quái này sáng lập ra. Thế lực bên người Lục Lâm thiên lúc này đã tới trình độ vô cùng mạnh mẽ.

Chương 1879: Phụ trách với ta (2)

Giọng nữ già nua kia nói.

– Vậy chúng ta có phải nên tiếp tục ủng hộ Lục Lâm thiên? Việc này liên quan tới tương lai của Nhật Sát các, đệ tử không dám tự chủ trương.

Lạc Kiến Hồng cung kính hỏi.

– Ta nhớ khi trước ngươi từng nói qua, chúng ta sẽ đối phó Lục Lâm thiên thì phải liều lĩnh đánh chết hắn, nhất định phải không để cho người khác biết được, bằng không hậu hoạn vô cùng. Mà giúp Lục Lâm thiên, vậy thì phải liều lĩnh toàn lực tương trợ, thế nhưng cũng có khả năng bị cuốn vào. Hiện tại xem ra lời ngươi nói không sai. Nhật Sát các ta đã đi lên trên con đường đó rồi cũng chỉ có thể đi tiếp. Chí ít hiện tại ta thấy cơ hội Nhật Sát các ta thắng cao hơn so với thua. Lục Lâm thiên này có thần khí, có Đế giả chi nguyên, còn có hậu trường là Bắc Cung gia, tương lai không cần phải nói. Ta thấy Nhật Sát các một khi đã tương trợ cho hắn thì phải dùng toàn lực. Cũng là lưu lại một tia sinh cơ sau này cho Nhật Sác các ta.

Giọng nữ già nua nói.

– Đệ tử đã biết phải làm sao rồi.

Lạc Kiến Hồng khẽ đáp.

– Chuyện sau này về Lục Lâm thiên ngươi chú ý một chút là được. Lần này nếu như Nhật Sát các chúng ta đã tương trợ thì nhất định không thể yếu hơn Linh Thiên môn và Vân Dương Tông.

Thanh âm già nua nói.

– Đệ tử hiểu rồi.

Lạc Kiến Hồng tôn kính nói. Lần này Linh Thiên môn và Vân

Dương Tông nhất định sẽ tương trợ Phi Linh môn, nếu như thực lực Nhật Sát các phái đi quá thấp, hiệu quả cũng yếu đi không ít.

Trên Nhật Sát các, sáng sớm ngày hôm sau, khi ánh sáng chiếu rọi mặt đất, mặt đất còn khoác lên người một lớp sương mỏng, liếc mắt nhìn lại, sương mù mông lung, giống như là tiên cảnh.

Lục Lâm thiên đứng dậy, nhíu mày, trong tâm thần của hắn thì thân ảnh Lạc Kiến Hồng đã tới ngoài đình viện.

Một lát sau, trong đại sảnh, hai người lập tức ngồi xuống.

– Lục chưởng môn, lúc nào xuất phát? Ta sẽ an bài người tới.

Lạc Kiến Hồng ngồi xuống rồi lập tức nói thẳng.

– Đa tạ Lạc lão ca.

Lục Lâm thiên mỉm cười, hắn biết Nhật Sát các đã quyết định tương trợ mình.

– Không cần khách khí.

Lạc Kiến Hồng nhíu mày lập tức nói:

– Lục lão đệ, lão ca có chút chuyện muốn thương lượng cùng lão đệ một chút.

– Lạc lão ca cứ nói.

Lục Lâm thiên nói.

– Ta hi vọng Nhật Sát các chúng ta và Phi Linh môn kết minh, không biết ý tứ Lục lão đệ ra sao?

Lạc Kiến Hồng nhìn Lục Lâm thiên, hai phái kết minh, quan hệ sẽ kiên cố hơn nhiều.

Lục Lâm thiên suy nghĩ một lát, lập tức nói:

– Được Lạc lão ca để ý như vậy, tiện nghi này Phi Linh môn ta đương nhiên sẽ nhận.

– Lục lãi đệ, ta nói kết minh chính là Nhật Sát các và Phi Linh môn kết minh sinh tử.

– Kết minh sinh tử sao?

Lục Lâm thiên đương nhiên hiểu rõ, kết minh sinh tử đã không còn giống như kết minh bình thường nữa. Điều này đại biểu cho việc, một trong hai phía chỉ cần còn tồn tại một ngày sẽ phải giúp đỡ lẫn nhau. Một khi một bên gặp khó khăn thì bên kia toàn lực tương trợ. Trừ phi hai phái đều bị diệt thì minh ước này mới giải trừ.

Thực lực của Nhật Sát các hiện tại rõ ràng trên Phi Linh môn, mà lại làm như vậy khiến cho Lục Lâm thiên có chút nghi hoặc. Lẽ nào sau lưng việc này còn có ẩn tình nào đó. Thế nhưng mặc kệ như thế nào đối với hắn hiện giờ mà nói cũng không có hại. Lần này phiền phức của Phi Linh môn cũng không ít, Nhật Sát các làm như vậy, rõ ràng hắn đã chiếm tiện nghi không ít.

Không có chút do dự nào nữa, Lục Lâm thiên đưa mắt nhìn Lạc Kiến Hồng nói:

– Lạc lão ca đã nói vậy tiểu đệ làm sao có thể không đồng ý cơ chứ.

– Ha ha..

Lạc Kiến Hồng mỉm cười nói:

– Vậy thì cứ quyết định nhưu vậy. Về phần nghi thức kết minh đợi tới Phi Linh môn rồi nói sau. Hiện tại ta sẽ đi sắp xếp người tới Phi Linh môn, Nhật Sát các sẽ toàn lực trợ giúp Phi Linh môn.

– Lạc lão ca, chỉ cần một ít cường giả trợ giúp là được rồi, nhân số nhiều cũng không tiện cho lắm

Lục Lâm thiên nói, hắn chỉ cần cường giả là được, người có tu vi bình thường căn bản không có tác dụng. Bởi vì cấm chế ở thông đạo không gian kia, cường giả Tôn cấp có thể qua được, ngươi có tu vi Vương cấp còn cần Tôn cấp bảo vệ đi qua.

– Ta hiểu rồi, tuyệt đối sẽ không để đệ thất vọng.

Lạc Kiến Hồng mỉm cười nói:

– Sáng mai chúng ta xuất phát được không?

– Lạc lão ca không cần quá gấp gáp, tiểu đệ còn muốn đi tới Thánh Linh giáo, đến lúc đó trở về rồi xuất phát cũng không muộn.

Lục Lâm thiên mỉm cười nói.

– Còn chờ sao? Thời gian gấp gáp, nếu như không kịp, vạn nhất…

Lạc Kiến Hồng lo lắng nói.

– Lạc lão ca, yên tâm đi, tuyệt đối tới kịp.

Lục Lâm thiên mỉm cười, có thông đạo không gian, thời gian tuyệt đối không thành vấn đề.

– Nếu lão đệ đã tính thì được rồi. Lần này có Linh Thiên môn, Vân Dương Tông, còn có Nhật Sát các ta lại thêm Thánh Linh giáo và Phi Linh môn cũng đủ khiến cho đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông và Hắc Sát giáo ăn không tiêu.

Con mắt Lạc Kiến Hồng khẽ đảo nói:

– Lục lão đệ, lẽ nào ngươi không định đi tới Thiên Vân đảo, Tinh Ngục các, Kiền Hiên đảo sao? Dù sao Lục lão đệ cũng đã cho bọn chúng chỗ tốt, bọn chúng thiếu lão đệ một ân tình, cũng nên đi đòi a. Nếu như có thể khiến cho ba sơn môn này tương trợ một hai, vậy thì đối phó vớ Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo sẽ đơn giản hơn nhiều.

– Chuyện này…

Thật ra Lục Lâm thiên cũng đã từng nghĩ qua, thế nhưng trong Đông Hải này hắn chỉ có quan hệ tốt nhất với Nhật Sát các mà thôi. Chuyện như vậy muốn đám người Thiên Vân đảo, Tinh Ngục các và Kiền Hiên đảo xuất thủ tương trợ sợ rằng không có khả năng.

– Lục lão đệ, cho dù bọn họ không đồng ý, ngươi cũng có thể nhân cơ hội thử bọn họ một chút. Sau này nhìn người cũng rõ ràng hơn, xem ai có thể kết giao được. Khi đó cũng không chịu thiệt.

Lạc Kiến Hồng nói.

– Lạc đại ca nói có lý.

Lục Lâm thiên nói, dù sao khi đi tới Vạn Đảo nhai cũng tiện đường đi qua Tinh Ngục các và Kiền Hiên đảo, cũng đỡ phải đi dường vòng. Về phần Thiên Vân đảo cũng nên qua một chút, lần này thử thái độ ba sơn môn này cũng là ý tưởng không tồi.

– Lục lão đệ, ta đoán muốn liên thủ đối phó với Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, dưới tình huống nắm chắc ta thấy đám Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các, Thiên Vân đảo nhất định sẽ có hứng thú.

Lạc Kiến Hồng nói.

Lục Lâm thiên khẽ gật đầu, Lạc Kiến Hồng nói không sai, trong lòng Lục Lâm thiên lúc này cũng không khó đoán ra được. Lạc Kiến Hồng muốn đám người Thiên Vân đảo, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các tham dự là có nguyên nhân. Nhật Sát các giúp Phi Linh môn, đương nhiên phải phái một ít nhân thủ. Mà như vậy đối với tràng diện hỗn loạn trong Đông Hải, chỗ tốt đoạt được sẽ giảm. Kéo theo Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các, Thiên Vân đảo Lạc Kiến Hồng cũng có thể yên tâm. Huống chi nếu kéo theo ba sơn môn này, đối phó với Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông và Hắc Sát giáo càng thêm nắm chắc.

Chương 1880: Lĩnh ngộ thời gian

Lùi vạn bước mà nói, nếu như khai chiến ở trong Cổ Vực, đương nhiên sẽ có tổn thương. Nhật Sát các tổn thương chung quy ba sơn môn còn lại cũng bị tổn thương. Thực lực phải luôn cân đối mới là suy nghĩ trong lòng Lạc Kiến Hồng. Thân là các chủ Nhật Sát các, Lạc Kiến Hồng cũng phải nghĩ đến điểm này.

– Được rồi, Lục lão đệ, gần đây đệ phải cẩn thận một chút. Một ít lão gia hỏa của Nguyệt Long các, Địa Viêm đảo đã triệt để giận dữ rồi, nếu như bởi vì không thể phân thân cùng có chút cố kỵ sợ rằng đám người này đã sớm đi tìm lão đệ báo thù rồi. Gần đây ta cũng thu được chút tin tức, Nguyệt Long các, Địa Viêm đảo cùng mấy sơn môn còn lại đã ra giá lấy mạng của đệ. Nghe nói ai đánh chết được đệ là có thể nhận được một kiện linh khí Địa cấp, còn có một bộ vũ kỹ, linh kỹ Địa cấp cao giai. Đệ phải cẩn thận một chút.

Lạc Kiến Hồng mỉm cười nói.

– Không ngờ ta lại đáng giá như vậy, lại ra giá một kiện linh khí Địa cấp và linh kỹ, vũ kỹ Địa cấp.

Lục Lâm thiên cười khổ một chút, trong lòng cũng thầm nghĩ. Cái giá này có chút thấp, trên người hắn tùy tiện móc ra một cái gì đó sợ rằng còn cao hơn nhiều cái giá này.

– Mấy sơn môn này có lẽ cũng muốn giữ lại mặt mũi mà thôi. Người vì lĩnh kỹ, vũ kỹ Địa cấp cao giai cùng với linh khí Địa cấp sợ rằng cũng không có ai. Chỉ bằng thần khí Tử Lôi Huyền đỉnh trên người lão đệ cũng cao hơn mấy thứ này nhiều rồi.

Lạc Kiến Hồng mỉm cười nói:

– Nói chung lão đệ cần cẩn thận một chút. Vạn nhất bị đám người Nguyệt Long các và mấy sơn môn còn lại biết linh hồn của đệ ở trong Đông Hải, vì bộ mặt của sơn môn tuyệt đối sẽ liều lĩnh giết linh hồn của lão đệ.

– Ta sẽ chú ý.

Lục Lâm thiên khẽ gật đầu, Nguyệt Long các cùng các sơn môn còn lại bị thương nặng, làm sao có thể bỏ qua được cho hắn cơ chứ.

Sau khi thương nghị với Lạc Kiến Hồng một số chuyện, nửa canh giờ sau Lục Lâm thiên rời khỏi Nhật Sát các.

Nhìn bóng lưng biến mất, trên Nhật Sát các, ánh mắt Lạc Dĩnh có chút cô đơn.

……

Trong trạng thái kỳ diệu, Lục Lâm thiên vẫn chìm đắm ở trong cảm giác mông lung khiến cho Lục Lâm thiên không nhịn được mà đi do thám.

Bản thân Lục Lâm thiên cũng không biết đã qua bao lâu, ý thức của hắn mơ hồ, Lục Lâm thiên muốn lĩnh ngộ thời gian, thế nhưng lĩnh ngộ thế nào, bản chất của thời gian là gì. Lĩnh ngộ thuộc tính năm hệ, phong, hỏa, thổ, thủy, mộc rất dễ bởi vì nó đều rõ ràng trong không gian.

Mà thời gian là gì, thời gian chỉ là một tồn tại khách quan, thời gian sinh ra thế nào, thời gian tồn tại ra sao, mà thứ hắn biết về thời gian chỉ là một chút khái niệm mà thôi.

Trên vấn đề thời gian này, Lục Lâm thiên càng suy nghĩ càng mơ hồ. Nếu như nói thời gian là tồn tại khách quan thì quả thực có chút lệch lạc, trong thiên địa dường như cũng không tồn tại thời gian. Cũng khó nói ra được rõ ràng, nhưng vì mọi người nhận thức cùng một loại chu kỳ, một quỹ tích cho nên mới công nhận thời gian tồn tại mà thôi.

Có thể thời gian chính là quá trình vật chất vận động, tỷ như hai người ném hai viên đá trong tay ra, lúc rơi xuống đất đương nhiên có chậm có nhanh, đây là thời gian.

Nhưng mà như chỉ có vậy thì cũng không thành lập được thời gian, lẽ nào thời gian đến từ không gian, mặt trăng cùng với mặt trời vận động? Thời gian trôi qua như thế nào, mọi người đều có thể cảm giác được thời gian, đều có thể cảm nhận được một quy luật bất biến đó là thời gian trôi qua. Thế nhưng nếu nói cụ thể, cũng không ai biết thời gian là cái gì, cũng không biết thời gian đến từ đâu.

Lục Lâm thiên đau khổ suy nghĩ, lẽ nào thời gian đến từ không gian sao? Xưa nay có người nói thời gian và không gian không thể phân cách, thời gian chính là không gian, không gian cũng chính là thời gian.

Có thể nói thời gian và không gian nương tựa vào nhau, không gian bởi vì thời gian mà tồn tại. Mà thời gian bắt đầu chảy xuôi trong không gian và kéo dìa.

Thế nhưng thời gian và không gian tới từ đâu, cái gì tạo ra không gian và thời gian.

Lĩnh ngộ thời gian có cần thành lập trên không gian hay không, mà hết thảy chuyện này khiến cho Lục Lâm thiên càng lúc càng mơ hồ.

Trong Thiên Trụ giới lúc này lần nữa truyền đến ba động cực lớn, lúc này chung quanh một thân ảnh tráng kiện, khí tức trên người này ba động kịch liệt. Người này mặc một bộ hồng bào, một cỗ khí tức nóng bỏng tràn ngập chung quanh khiến cho không gian vặn vẹo. Đây chính là Hổ Viêm Thiên Vương.

Hổ Viêm Thiên Vương dùng Diễn Linh thánh quả, hơn nữa lại có tài nguyên của Phi Linh môn chống đỡ, lúc này rốt cuộc cũng có đột phá. Khi trước vừa mới gia nhập Phi Linh môn, Hổ Viêm Thiên Vương đã là Vũ Vương thất trọng hậu kỳ, không bao lâu đã đột phá tới Vũ Vương bát trọng, mà lúc này khí tức đang tiến lên Vũ Vương cửu trọng.

Ba động cường hãn như vậy khiến cho không ít người nhìn lại.

Cỗ khí tức này liên tục kéo lên, đột phá tới Vũ Vương cửu trọng cũng cần chút thời gian.

– Bảo Nhi, Bối Nhi cũng sắp đột phá sao?

Xa trong không gian, Lục Tâm Đồng bỗng nhiên dừng tu luyện, nhìn về phía Bảo Nhi và Bối Nhi, khí tức trên người hai tiểu tử này đang kéo lên, đang muốn đột phá tứ giai.

Yêu thú đột phá tứ giai sẽ hình thành một viên yêu đan trong cơ thể. Yêu đan là vật quan trọng nhất của yêu thú, giống như lúc vũ giả đột phá Vũ Phách cũng sẽ ngưng kết tạo thành một khỏa vũ đan đặc biệt. Vũ đan này chính là tính mạng của vũ giả, yêu đan cũng là tính mạng của yêu thú.

Yêu thú tứ giai, đối với tất cả yêu thú mà nói đều là một cái khảm lớn, không ít yêu thú huyết mạch thấp thậm chí cả đời không thể đột phá lên tứ giai. Thế nhưng một khi yêu thú đột phá lên tứ giai, thực lực sẽ bay vọt về chất.

Lúc này Bảo Nhi và Bối Nhi đột phá, Lục Tâm Đồng đương nhiên không chút lo lắng. Bằng vào huyết mạch của Bảo Nhi và Bối Nhi, đột phá tứ giai không thành vấn đề.

Phù.

Cũng không biết qua bao lâu, trong đan điền Hổ Viêm Thiên Vương vang lên một tiếng trầm muộn. Cỗ khí tức hùng hậu bắt đầu kéo lên giống như đang lao đi trong chỗ không người, trực tiếp nhằm về phía bình chướng, cỗ năng lượng mạnh mẽ không ngừng hội tụ.

Khí tức một đường kéo lên, thậm chí còn mang theo uy áp năng lượng. Một lát sau, Hổ Viêm Thiên Vương cũng đã đột phá tới Vũ Vương cửu trọng, quanh thân lập tức trở nên yên tĩnh, khóe miệng Hổ Viêm Thiên Vương nhếch lên nở nụ cười.

Giờ phút này Hổ Viêm Thiên Vương không chút hối hận vì gia nhập Phi Linh môn. Nếu không gia nhập Phi Linh môn hắn làm sao có thể đột phá tới Vũ Vương cửu trọng như hiện tại. Làm sao lại có tài nguyên tu luyện cuồn cuộn không dứt, sao lại có linh khí Huyền cấp và linh khí Địa cấp trong người.

Cách đó không xa, lúc này thân thể Bối Nhi và Bảo Nhi lớn hơn không ít. Kim quang quanh quẩn, không gian đột nhiên cuồn cuộn, tác động tới cỗ năng lượng cuồn cuộn không dứt.

Hiện tượng như vậy chỉ giằng co mấy canh giờ, thân thể Bảo Nhi dẫn đầu dựng lên.

Chương 1881: Đánh chó (1)

Ngao…

Lúc này thân thể Bảo Nhi đã dài không kém bốn trăm thước, thân thể to lướn dựng đứng. Một cỗ khí tức gào thét trong không gian tràn ra long uy kinh khủng.

Chỉ trong chốc lát Bảo Nhi cũng như vậy, bỗng nhiên đột phá.

Hai tiểu tử lúc này trở thành đại gia hỏa, thân thể liên tục bành trướng mở rộng. Lân phiến màu vàng trên người lúc này không ngừng có quang mang màu vàng chói mắt tràn ra. Mỗi một khối lân phiến đều không ngừng hấp thu năng lượng, ngày càng sáng bóng, khí tức càng ngày càng mạnh.

– Hai tiểu tử này đã bắt đầu chuẩn bị ngưng tụ yêu đan.

Không ít người lúc này không nhịn được mà hé mắt lại nhìn. Đột phá tứ giai trong mắt bọn họ cũng không là gì, thế nhưng khí tức từ huyết mạch trên người hai tiểu tử này khiến cho không ít người cảm thấy ngoài ý muốn, hai tiểu tử này đúng là có huyết mạch cực cao a.

Mấy canh giờ trải qua, hai tiểu tử giống như thi đấu, từng tiếng gầm gừ truyền ra:

Ngao…

Tiếng long ngâm này hóa thành tiếng gầm lan tràn ra chung quanh, khí chất trên người hai tiểu tử này đã có biến hóa về chất, yêu đan đã ngưng tụ.

Khí tức trên người hai tiểu tử một đường tăng lên, khí tức một lát sau cũng đã đột phá tới cấp độ tứ giai.

Phù.

Trong không gian, cảm nhận ba động liên tục trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm thiên bỗng nhiên run lên, tỉnh lại.

– Lĩnh ngộ thời gian quả thực ảo diệu như biển, không dưới lĩnh ngộ thuộc tính, dường như so với lĩnh ngộ thuộc tính năm hệ còn khó khăn hơn nhiều.

Lục Lâm thiên lẩm bẩm nói.

– Không xong, cũng không biết đã qua bao lâu, còn có rất nhiều chuyện phải làm a.

Lục Lâm thiên khẽ cau mày, vốn hắn muốn thử lĩnh ngộ thời gian, không ngờ bất tri bất giác lại tiến vào trạng thái lĩnh ngộ.

Phía hậu sơn, Diệp Mỹ đi tới cửa mật thất, một thân ảnh đen kịt trong nháy mắt chắn trước mặt nàng nói:

– Thiếu chủ đang bế quan, tốt nhất không nên quấy rầy.

– Ra mắt tiền bối.

Diệp Mỹ nhìn thấy thân ảnh này lập tức hành lễ, người này chính là cường giả trở về cùng với chưởng môn, đứng ở trước người người này Diệp Mỹ bỗng nhiên cảm giác được giống như có một ngọn núi lớn không thể lay động đang đứng trước người mình, khí tức vô hình chung quanh khiến cho nàng mềm nhũn, thực lực người này sợ rằng đã tới một mức độ vô cùng kinh khủng.

– Tiền bối, ta có việc gấp cần tìm chưởng môn.

Diệp Mỹ hành lễ nói với Hắc Vũ, Ám đường vừa mới nhận được tin tức cực kỳ quan trọng, nàng phải bẩm báo chưởng môn ngay lập tức. Tin tức bình thường đương nhiên nàng không tùy ý đến quấy rầy chưởng môn.

– Yên tâm đi, trời sập thì còn có ta, không có chuyện gì đâu.

Hắc Vũ nói.

– Thế nhưng….

Diệp Mỹ có chút bất an.

– Được rồi, thiếu chủ xuất quan rồi.

Lúc này ánh mắt Hắc Vũ đột nhiên biến đổi, cửa đá phía sau từ từ mở ra.

– Hắc Vũ thúc.

Lục Lâm thiên xuất hiện ngoài mật thất, nhìn thấy Hắc Vũ có mặt, có chút hơi ngạc nhiên, nói.

– Thiếu chủ, lại đột phá sao?

Hắc Vũ nhìn Lục Lâm thiên, cảm nhận khí tức trên người hắn dường như lại không giống khi trước cho nên lập tức kinh ngạc hỏi.

– Đúng vậy, đột phá một chút.

Lục Lâm thiên gật đầu nói.

Ánh mắt Hắc Vũ khẽ đổi, đối với tốc độ tu luyện của Lục Lâm thiên hắn đã sớm quen thuộc cho nên sau khi tiếp nhận truyền thừa, nhận được một ít chỗ tốt cũng là bình thường, hắn nói:

– Chủ nhân từng phân phó, thiếu chủ xuất quan thì lập tức qua đó.

– Tiểu tử sẽ lập tức tới đó.

Lục Lâm thiên gật đầu nói.

– Được.

Hắc Vũ nói xong, thân ảnh chợt lóe lên đã lập tức biến mất trong hư không.

Nhìn thấy Hắc Vũ biến mất không thấy, Diệp Mỹ kinh ngạc, hầu như là trợn mắt líu lưỡi.

– Diệp phó đường chủ, ta đã bế quan bao lâu rồi?

Lục Lâm thiên nói với Diệp Mỹ đang trợn mắt ngạc nhiên. Lúc lĩnh ngộ không có khái niệm cho nên Lục Lâm thiên cũng không biết mình đã bế quan bao lâu.

– Bẩm chưởng môn, tính cả hôm nay thì tổng cộng đã hai mươi bảy ngày rồi.

Diệp Mỹ nghi hoặc nhìn Lục Lâm thiên, vị chưởng môn này vì sao ngay cả thời gian cũng quên.

– Thật không?

Lục Lâm thiên nhíu mày, thời gian không ngờ lại lâu vậy. Trong Thiên Trụ giới đã qua hai trăm bảy mươi ngày rồi. Bằng chín tháng.

– Chưởng môn, vừa rồi chúng ta mới nhận được tin tức, hiện tại toàn bộ Cổ Vực đều sôi trào. Tin tức mấy Tôn Sứ hộ môn của Phi Linh môn chúng ta san bằng phân đà của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo đã truyền đi. Ba sơn môn này nổi giận, nhân mã được điều động không ít, dường như sẽ xuất thủ với Phi Linh môn ta.

Diệp Mỹ nói.

– Chỉ có vậy thôi sao?

– Mặt khác Hóa Vũ tông còn phái trưởng lão đi về phía Lan Lăng sơn trang và Hắc Sát giáo, vẻ mặt vội vã, chỉ sợ là chuyện liên quan tới Phi linh môn ta. Về phần Lan Lăng sơn trang và hắc Sát giáo, tin tức có lẽ đang trên đường tới, còn chưa có tin tức truyền lại.

Diệp Mỹ nói, trong lòng hắn lúc này vô cùng nghi hoặc, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo dường như chuẩn bị xuất thủ trên quy mô lớn với Phi Linh môn, thế nhưng chưởng môn lại giống như hoàn toàn không để trong lòng. Không có chút khẩn trương nào.

– Có tin tức tới.

Ánh mắt Lục Lâm thiên khẽ đổi, nhìn về phía trước. Lúc này có hai đạo thân ảnh lóe lên, lập tức xuất hiện trước mặt hai người Lục Lâm thiên, chính là Thiên Thủ Quỷ Tôn và Long Linh.

– Ra mắt hai vị Tôn sứ.

Diệp Mỹ hành lễ.

– Miễn lễ.

Tâm tình của Thiên Thủ Quỷ Tôn vô cùng tốt, lập tức hành lễ với Lục Lâm thiên:

– Ra mắt chưởng môn.

– Quỷ Tôn tiền bối, Long Linh cô nương.

Lục Lâm thiên nói, hai người này đi tới Hóa Vũ tông gần đây nhất cho nên lúc này cũng là hai người trở về nhanh nhất, đúng như trong dự đoán của Lục Lâm thiên.

– Chưởng môn, sau này không cần gọi ta là tiền bối nữa, người làm vậy khác gì giết ta a.

Thiên Thủ Quỷ Tôn nói với Lục Lâm thiên, hắn biết, tu vi Lục Lâm thiên còn chưa đến Tôn cấp, thế nhưng thực lực còn mạnh hơn hắn. Hơn nữa hắn cũng đã gia nhập Phi Linh môn, chưởng môn vẫn gọi là tiền bối, quả thực hắn không chịu nổi.

– Được rồi, sau này tiểu tử sẽ gọi tiền bối là Quỷ Tôn sứ.

Lục Lâm thiên nói:

– Lần này hai vị có thuận lợi không?

– Đương nhiên là thuận lợi, mười phân đà điều bị san bằng, Hóa Vũ tông lần này nhảy dựng lên rồi. Có lẽ hiện tại trên Hóa Vũ tông nhất định vô cùng náo nhiệt.

Thiên Thủ Quỷ Tôn cười hắc hắc nói.

– Um, ta muốn xuất môn một chuyến, Phi Linh môn giao cho hai vị trấn thủ.

Lục Lâm thiên nói.

– Chưởng môn muốn đi đâu? Có cần ta đi cùng hay không?

Thiên Thủ Quỷ Tôn nói.

– Quỷ Tôn sứ trấn thủ Phi Linh môn đi. Phi Linh môn cần người trấn thủ, một mình ta và Tiểu Long đi là được rồi.

Lục Lâm thiên nói.

Thiên Thủ Quỷ Tôn không nói thêm gì nữa, thực lực của chưởng môn hắn cũng biết, nếu như gặp phải nguy hiểm mà ngay cả chưởng môn cũng không thể giải quyết thì hắn càng không cần phải nói tới.

– Diệp phó đường chủ, chuyện kia làm xong chưa?

Lục Lâm thiên hỏi Diệp Mỹ.

– Đã dựa theo phân phó của chưởng môn mà tu kiến xong rồi.

Diệp Mỹ nói.

Chương 1882: Đánh chó (2)

– Vậy thì làm phiền Diệp Phó đường chủ mang hai vị Tôn sứ đến xem. Nếu như không thích thì sửa lại.

Lục Lâm thiên quay đầu nói với Thiên Thủ Quỷ Tôn và Long Linh:

– Quỷ Tôn sứ, Long Linh Cô nương, ta đã sắp xếp cho hai vị một đình viện an tĩnh để tu luyện, hai vị đi xem một chút đi, nếu không thích thì sẽ sửa lại.

– Chỉ cần nơi an tĩnh là được.

Thiên Thủ Quỷ Tôn nói, sau đó lập tức đi theo Diệp Mỹ rời khỏi hậu sơn.

Lục Lâm thiên nhìn về phía trước, lúc này Cổ Vực đã triệt để náo nhiệt, kế tiếp hắn sẽ vô cùng bận rộn.

Một lát sau, trong mật thất ở đại điện, Lục Thiếu đã có mặt, hai người Thánh Thủ Linh Tôn và Nam thúc đều nhìn về phía Lục Lâm thiên, cảm nhận khí tức trên người Lục Lâm thiên, Nam thúc nhàn nhạt nói:

– Dung hợp được Đế giả chi nguyên chưa?

– Hẳn là dung hợp xong rồi, cũng thu được truyền thừa.

Lục Lâm thiên gật đầu nói.

– Được rồi. Vận khí của tiểu tử ngươi không tệ, nhớ kỹ, tu luyện là phải tới nơi tới chốn, ngàn vạn lần không thể nôn nóng.

Nam thúc nói.

– Tiểu tử sẽ ghi nhớ trong lòng.

Lục Lâm thiên gật đầu nói.

– Lâm thiên, con đã dùng Diễn Linh thánh quả, hơn nữa lại thêm thiên phú của con còn có Đế giả chi nguyên, muốn đột phá Tôn cấp sẽ vô cùng dễ dàng. Khi nào rảnh rỗi đột phá Tôn cấp đi, đột phá Tôn cấp mới chính thức đặt chân vào hàng ngũ siêu cấp cường giả.

Thánh Thủ Linh Tôn nói với Lục Lâm thiên.

– Chờ sau khi giải quyết xong những chuyện gần đây, con sẽ tự mình đột phá.

Lục Lâm thiên nói, nếu như có đủ chân khí mà nói, tu vi linh giả của hắn đã tới Linh Vương cửu trọng đỉnh phong, muốn đột phá Tôn cấp đột khó cũng không lớn là bao.

– Tuy rằng vấn đề khi đột phá Tôn cấp của ngươi không lớn. Thế nhưng cũng không thể tùy tiện đột phá. Không những tu vi cần phải đạt tới một bước kia mà quan trọng nhất chính là lĩnh ngộ.

Nam thúc nhìn Lục Lâm thiên, vẻ mặt trầm xuống, nói:

– Còn nữa, ngươi đối phó với Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo hơi sớm, cho nên lần này phải cẩn thận một chút.

– Tiểu tử đã biết, có Vân Dương Tông và Linh Thiên môn, không gặp phải chuyện gì quá lớn.

Lục Lâm thiên nói, tình huống của Đại hồn anh lúc này tuy rằng đang ở Đông Hải thế nhưng hắn cũng có thể biết được rõ ràng, bởi vì hai người vốn là một thể.

– Còn có Nhật Sát các hiện tại cũng kết minh với chúng ta, đang đi tới Cổ Vực.

– Nhật Sát các cũng bị ngươi kéo tới sao?

Nam thúc nhíu mày, ánh mắt có chút ngạc nhiên liếc nhìn Lục Lâm thiên.

– Người Thánh Linh giáo có lẽ cũng tới đúng không?

Thánh Thủ Linh Tôn hỏi Lục Lâm thiên.

– Phân thân đệ tử đang đi về phía Thánh Linh giáo.

Lục Lâm thiên nói.

– Ta nhớ trong tứ bộ của Thánh Linh giáo, mỗi bộ đều có đại trận, đến lúc đó bằng vào mấy đại trận kia cũng khiến cho đám người Lan Lăng sơn trang ăn thiệt thòi. Hơn nữa lại có Linh Thiên môn, Vân Dương Tông và Nhật Sát các cùng Thánh Linh giáo, cũng không có gì phải sợ.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

– Lâm thiên, nói chung tất cả không thể sơ ý. Linh Thiên môn, Vân Dương Tông, Nhật Sát các đều có truyền thừa trên vạn năm, loại nội tình này không phải Phi Linh môn có thể so sánh, vạn nhất Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông thực sự nổi giận mà liều lĩnh đối phó với Phi Linh môn, ngươi đoán xem bọn họ sẽ chọn ai?

Nam thúc nhìn Lục Lâm thiên hỏi.

– Đương nhiên là Phi Linh môn.

Lục Lâm thiên do dự một lát rồi nói. Vân Dương Tông, Linh Thiên môn, Nhật Sát các, những sơn môn này đều có nội tình trên vạn năm, mấy sơn môn như Lan Lăng sơn trang này đương nhiên vung đao với Phi Linh môn, điều này không cần phải nghi ngờ.

– Muốn đối phó với ba sơn môn này, ngươi phải nắm chắc, ngươi có hiểu không?

Nam thúc nhìn Lục Lâm thiên rồi nói.

– Đệ tử đã hiểu.

Lục Lâm thiên khẽ gật đầu, điều này vô cùng quan trọng, xem ra bản thân hắn cũng cần sắp xếp một phen mới được.

– Lâm thiên, phương diện này nói khó thì khó, nói dễ thì nó là dễ. Có câu thỏ nóng còn cắn người, chó gấp còn nhảy tường. Giống như là chó đánh nhau, nếu như con phản ứng nhẹ, chó sẽ đuổi theo con mà cắn. Vì vậy con chỉ có thể nắm chắc, để cho nó đau đớn, thế nhưng phải tới sát biên giới mà nó có thể chịu được, như vậy nó nhìn thấy con sẽ đi đường vòng mà không dám liều mạng với con.

Thánh Thủ Linh Tôn như cười như không nhìn Lục Lâm thiên nói.

– Đệ tử thụ giáo.

Lục Lâm thiên thầm than, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn và Nam thúc ở cùng một chỗ, quả thực không tầm thường chút nào.

Nam thúc ngẩng đầu nghiêm túc nói với Lục Lâm thiên.

– Hiện tại ngươi không chỉ đối mặt với Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông mà còn Nguyệt Long các cùng mấy sơn môn khác. Quan trọng nhất đừng quên Linh Vũ giới, ngươi thu được Đế giả chi nguyên, còn có Vô Tự Thiên Thư, Tử Lôi Huyền Đỉnh. Linh Vũ giới sẽ không nhịn nữa đâu, sợ rằng rất nhanh bọn chúng sẽ có động tác.

– Tiểu tử phải mau chóng tăng cường thực lực để không giống như khi còn ở Lục gia. Bọn chúng nếu đến sẽ phải trả một cái giá đắt.

Lục Lâm thiên lạnh lùng nói.

– Hy vọng tới lúc đó ta đã khôi phục. Nếu như có thể khôi phục tới đỉnh phong năm đó thì cũng có thể bảo vệ ngươi được một ít.

Nam thúc nói.

– Nam thúc, Long Dương linh quả và Hổ Âm Yêu Tinh đều đã có. Địa Tâm Linh Ngọc tiểu tử nhất định sẽ kiếm bằng được trở về cho người.

Lục Lâm thiên nói. Chỉ cần có Địa Tâm Linh Ngọc luyện chế Âm Dương Long Hổ Đan thì Nam thúc có thể khôi phục rồi.

– Từ từ sẽ tới, đi sắp xếp chuyện của ngươi đi. Phi Linh môn có chúng ta ở đây ngươi có thể yên tâm. Tuy rằng còn chưa khôi phục tới thời kỳ đỉnh phong, thế nhưng muốn bảo vệ Phi Linh môn yên ổn thì không thành vấn đề.

Nam thúc nhìn Lục Lâm thiên nói.

– Sư phụ, Nam thúc, Hắc Vũ thúc, tiểu tử xin cáo lui.

Lục Lâm thiên cáo lui, có Nam thúc, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, Hắc Vũ ở trong Phi Linh môn đương nhiên sẽ không xảy ra chuyện gì. Điểm này hắn yên tâm được một chút.

Ầm ầm.

Cửa mật thất đóng lại, trong mật thất, Nam thúc nhìn bóng lưng màu xanh, ánh mắt lóe lên rồi nói:

– Tiểu tử này trong lúc bất tri bất giác đã trưởng thành rồi.

– Vì sao đột nhiên lại cảm khái như vậy?

Thánh Thủ Linh Tôn như cười như không nhìn Nam thúc nói.

– Trên vai tiểu tử này mang trọng trách, Phi Linh môn phải đối mặt với Nguyệt Long các, Địa Viêm đảo, Thần Kim các, Khôn Dương đảo, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, còn có Linh Vũ giới, nếu như là người bình thường làm sao có thể thừa nhận được.

Nam thúc than thở.

– Không tôi luyện há có thể thành tài.

Thánh Thủ Linh Tôn mỉm cười nói:

– Ngươi không cần quá lo lắng vì tiểu tử này. Tiểu tử này cũng không phải là hạng người lương thiện gì, lần này đối phó với Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo chẳng phải còn có Linh Thiên môn, Vân Dương Tông, Nhật Sát các cùng Thánh Linh giáo sao? Hơn nữa thực lực hiện tại của Phi Linh môn cũng không còn giống như khi trước. Phỏng chừng đám người Hóa Vũ tông còn chưa biết Nhật Sát các và Thánh Linh giáo tham dự. Cũng không biết thực lực hiện tại của Phi Linh môn, bằng không sợ rằng sẽ phải suy nghĩ lại xem có nên tiếp tục đối phó với Phi Linh môn hay không.

Chương 1883: Liên tiếp đột phá trong cấp độ thất giai

- Ta chỉ sợ tới lúc đó sẽ dẫn tới mấy lão quỷ trong Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông.

Nam thúc có chút lo lắng nói.

- Lại nói, tiểu tử này cũng lớn mật, cho dù năm đó lúc ta còn ở thời kỳ toàn thịnh cũng không dám một lần trêu vào những sơn môn này. Không biết tới khi ngươi khôi phục thực lực, nếu bước tới được một bước kia, đám Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo này thì đã làm sao. Bọn chúng làm sao dám hành động thiếu suy nghĩ.

Thánh Thủ Linh Tôn nói xong, trong mắt tràn ngập hàn ý, lạnh nhạt nói:

- Ai dám đυ.ng tới đệ tử của ta, ta tuyệt đối sẽ không để cho hắn yên, nhất định phải khiến cho hắn trả một cái giá lớn.

...

Trong Thiên Trụ giới, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, không ít người giật mình tỉnh lại, lập tức hành lễ.

- Ra mắt chưởng môn.

- Chư vị trưởng lão miễn lễ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, ý bảo không cần đa lễ. Nhìn mọi người, không ít người có khí tức mạnh hơn khong ít, hầu như đều có đột phá, Hổ Viêm Thiên Vương đã đạt tới Vũ Vương cửu trọng.

Thân ảnh chợt lóe, lập tức tới một nơi trong không gian, ánh mắt nhìn vào khí tức mạnh mẽ đang tăng lên không ngừng trên người Thiên Sí Tuyết Sư, Thiên Sí Tuyết Sư lúc này đã chính thức đột phá.

Trên không gian, khí tức cuồng bạo của Thiên Sí Tuyết Sư bạo phát, một cỗ uy áp vạn thú phủ xuống. Dưới cỗ khí thế này, không ít trưởng lão Phi Linh môn cũng phải khiếp sợ.

Khí tức Thiên Sí Tuyết Sư tăng lên, toàn thân tỏa ra sát khí hung hãn, đôi cánh trên thân thể trắng noãn mở rộng, đôi mắt giống như chuông đồng mở ra, có vẻ cực kỳ oai phong.

Rống.

Một tiếng gầm gừ lớn từ trong miệng Thiên Sí Tuyết Sư trên bầu trời truyền ra. Tiếng gầm gừ này vang lên, một cỗ uy áp mạnh mẽ lan tràn. Uy áp này tuy rằng không mạnh mẽ tới trình độ yêu hoàng, linh hoàng khí trên người Tiểu Long, thế nhưng cũng tuyệt đối cường hãn. So với Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ cùng với Long Linh mãng viễn cổ chỉ kém hơn một chút mà thôi.

Sưu Sưu.

Quanh thân Thiên Sí Tuyết Sư có một cỗ khí tức cường hãn tăng lên, năng lượng hội tụ tại chung quanh, thân thể to lớn bỗng nhiên tăng vọt.

Rống...

Chính thức đột phá cũng không bao lâu, chỉ một lát sau khí tức cuồng bạo quanh người Thiên Sí Tuyết Sư mới bình ổn trở lại, hai cánh khổng lồ thu lại hóa thành hình người. Khuôn mặt tuấn lãng không gì sánh được, dáng dấp chừng hai mươi tư hai mươi lăm tuổi, mái tóc dài buông xuống tới vai. Hai mắt sáng sủa khiến cho người ta có cảm giác lạnh lùng uy nghiêm. Toàn thân tỏa ra khí tức vương giả, cỗ khí tức này không thể nghi ngờ so với trước lúc đột phá mạnh hơn nhiều.

- Tuyết Sư bái kiến chủ nhân.

Thân ảnh Thiên Sí Tuyết Sư chợt lóe đi tới bên người Lục Lâm Thiên, phủ phục trên mặt đất rồi hành lễ.

- Đứng lên đi.

Thiên Sí Tuyết Sư đột phá thất giai trung kỳ, tốc độ sợ rằng lần nữa sẽ tăng lên tới trình độ kinh khủng.

- Thiên Sí Tuyết Sư, ngươi lại đột phá rồi sao?

Thân ảnh Tiểu Long xuất hiện bên người Thiên Sí Tuyết Sư.

- Ha ha... Lần trước chủ nhân cho ta Chân Linh thánh quả còn chưa hấp thu hết cho nên lần này mới lại đột phá.

Thiên Sí Tuyết Sư nói rồi cười cộc lốc.

- Tiểu Long, đệ cũng không kém a.

Lục Lâm Thiên cảm nhận khí tức trên người Tiểu Long. Lúc này nó đã đột phá tới thất giai hậu kỳ, khí tức này dường như còn đạt tới thất giai hậu kỳ đỉnh phong, thực lực của nó lúc này sợ rằng nếu như chính diện chống lại Tôn cấp cũng không phải vấn đề quá lớn.

Chi Chi.

Lục Tâm Đồng chậm rãi đi tới, Bảo Nhi, Bối Nhi trên người thu nhỏ thân thể không tới một thước, cái lưỡi nhỏ không ngừng phun ra nuốt vào. Ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, Bảo Nhi chớp mắt, thanh âm trẻ con vang lên:

- Còn có đan dược không?

- Ồ? Hai tiểu tử này đột phá tứ giai rồi sao?

Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn, hai đầu tiểu tử này nếu như tính thời gian bên ngoài mà nói, từ khi sinh ra cho tới bây giờ còn chưa được mấy tháng thế nhưng đã tới tứ giai, quả thực quá kinh khủng.

Thứ nhất là bởi vì huyết mạch của hai tiểu tử này cực cao, lại thêm vừa sinh ra đã được dùng Diễn Linh thánh quả, có lẽ còn không chỉ ăn vào có một khỏa, sau đó lại dùng không ít yêu linh đan. Mà mặt khác, hai tiểu tử này tiến vào Thiên Trụ giới hai lần, hai lần tu luyện ở trong Thiên Trụ giới, đổi lại thành bên ngoài mà nói, cũng nhanh hơn hai năm. Như vậy cũng khiến cho hai tiểu tử này sớm đột phá tứ giai ngưng tụ yêu đan.

- Chúng ta đột phá rồi.

Bối Nhi chớp mắt, nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Tiểu tử kia, cầm đi.

Lục Lâm Thiên lại giao cho Bảo Nhi và Bối nhi hai khỏa yêu linh đan. Nếu như bình thường Lục Lâm Thiên cũng không cho hai tiểu tử này liên tiếp dùng yêu linh đan, thế nhưng hai tiểu tử nay hiện tại tuyệt đối là ngoại lệ, vừa sinh ra đã được dùng Diễn Linh thánh quả, dùng mấy khỏa yên linh đan dược sợ rằng không ảnh hưởng tới tu vi hai tiểu tử này.

Hai tiểu tử này cũng không có khách khí, tức thì đem yêu linh đan nuốt vào trong bụng. Vẻ mặt thỏa mãn, thái độ với Lục Lâm Thiên càng ngày càng tốt.

- Phi Thiên Ngô Công? Ngươi cũng đột phá thất giai rồi sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào một nam tử áo đen bên người Lục Tâm Đồng, dáng dấp chừng ba mươi tuổi, toàn thân mang theo sát khí hung hãn. Từ khí tức có thể nhận ra đây chính là Phi Thiên Ngô Công, trong Thiên Trụ giới này cũng khiến cho Phi Thiên Ngô Công đột phá thất giai.

- Chưởng môn, bên ngoài thế nào rồi?

Khấu Phi Yến đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi hỏi. Trong Thiên Trụ giới này chín tháng, thực lực của nàng cũng đạt tới Linh Vương ngũ trọng cùng với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh Vũ Vương ngũ trọng, tu vi của hai người hiện tại bằng nhau. Về phần thực lực không biết là ai cao ai thấp. Sợ rằng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh còn cao hơn một chút. Thế nhưng Khấu Phi Yến thân là linh giả, phương diện linh hồn công kích chiếm không ít ưu thế.

- Bên ngoài không có đại sự gì quá lớn, chúng ta đi ra ngoài trước rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên nói, bế quan tu luyện cũng không phải thời gian càng dài thì hiệu quả càng tốt. Đường tu luyện lĩnh ngộ cực kỳ quan trọng. Bế quan chín tháng cũng đã không ít rồi. Dưới sự trợ giúp của Diễn Linh thánh quả, hầu như tất cả mọi người đều có đột phá, tất cả đều nằm trong dự đoán của Lục Lâm Thiên.

Sưu...

Tâm thần khẽ động, thân ảnh Lục Lâm Thiên liền biến mất trong không gian, tiếp đó thân ảnh lần nữa xuất hiện trong đại điện. Thiên Trụ giới được thu lại, chúng cường giả trong Phi Linh môn lập tức xuất hiện trong đại điện.

- Đi ra rồi.

- Trọng bảo a, không gian kia chính là trọng bảo.

Tả Thiên Khung, Linh Vũ song quái, Hổ Viêm Thiên Vương, Khấu Phi Yến, An Cát Tú Na sau khi đi ra còn thì thào kinh ngạc nói. Ở bên trong chín tháng lúc này ở bên ngoài mới chỉ là một tháng mà thôi, nếu như bình thường có thể tiến vào trong đó tu luyện là ưu đãi tuyệt đối a.

- Đều có đột phá sao?

Chương 1884: Thanh Linh chuẩn tấn (1)

Diệp Mỹ nhìn thấy mọi người đi ra, khí tức cả đám mạnh hơn không ít trong lòng cảm thấy ngoài ý muốn. Cảm nhận khí tức của tỷ tỷ Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, không ngờ tỷ tỷ của nàng trực tiếp đột phá một trọng.

Lục Lâm Thiên lần nữa nhìn qua mọi người, Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung, Linh Vũ Song Quái, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, Lưu Ngân Hà, Thiểm Điện Báo Ngô Dũng đều có đột phá. Khí tức Quỳ Long Như Hoa cũng đột phá tới thất giai hậu kỳ đỉnh phong. Tiến bộ cũng không ít. Đương nhiên tiền đề là dùng thêm Yêu linh đan.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh đạt tới Linh Vương lục trọng, Lục Lâm Thiên cảm giác khí tức này chính là Linh Vương lục trọng đỉnh phong. Bằng vào tu vi của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lúc này lại thêm hồn khí phòng ngự Địa cấp, lại thêm một kiện hồn khí công kích Địa cấp, còn có Phệ Hồn Ác Anh và Độc công, sợ rằng gặp phải Linh Vương thất trọng đỉnh phong bình thường và Linh Vương bát trọng cũng có thực lực chống lại. Về phần Linh Vương bát trọng đỉnh phong thì có chút khó khăn. Cấp bậc Linh Vương, mỗi một trọng cách nhau vô cùng lớn, càng cao muốn chống lại không phải là việc dễ dàng.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cũng tới Vũ Vương ngũ trọng, không ngờ cũng đạt tới Vũ Vương ngũ trọng đỉnh phong. Có lẽ chỉ kém một bước là có dấu hiệu đột phá.

Thiên Độc Yêu Long cũng tới thất giai hậu kỳ, hẳn là cũng gần tới khoảng cách đột phá, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thiên Độc Yêu Long, sau khi ba người phục dụng Diễn Linh thánh quả, lại dùng Chân Linh Thánh Quả, chỗ tốt nhận được nhiều nhất.

Ngay cả Nhan Kỳ, Bạch Toa Toa, Tân Hiểu Kỳ cũng có đột phá.

Đám cường giả Phi Linh môn đều có đột phá, Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn.

Chỉ là Lục Lâm Thiên biết, những người đột phá này sau khi dùng Diễn Linh thánh quả, cơ hội đột phá Tôn cấp không phải là chắc chắn mười phần, thế nhưng so với người khác còn cao hơn nhiều.

- Ca ca, Quỷ Tôn tiền bối và Bàn Hủy huynh đã trở lại chưa?

- Quỷ Tôn sứ đã trở về.

Lục Lâm Thiên cảm nhận khí tức của Lục Tâm Đồng cũng đã tới thất trọng đỉnh phong, thời gian chín tháng cũng không đột phá lần nữa. Tu vi càng cao, tốc độ tu luyện của Lục Tâm Đồng cũng có dấu hiệu giảm xuống. Dù sao tới tu vi như Linh Vương cao giai, đột phá mỗi một trọng đều không dễ dàng.

Trong đại điện, mọi người lập tức ngồi vào chỗ của mình, sau đó Lục Lâm Thiên bảo Diệp Mỹ đem tin tức Ám đường thu được nói cho mọi người.

Động tĩnh của ba sơn môn Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo không nhỏ khiến cho trong lòng mọi người ngưng trọng. Vạn nhất ba sơn môn này toàn lực đối phó với Phi Linh môn, tuy rằng Phi Linh môn hiện tại có mấy Tôn sứ hộ môn ra nhập, thế nhưng muốn chống lại cũng khó.

Nhưng mà, đồng thời chúng cường giả trong Phi Linh môn đối với thực lực của Tôn sứ hộ môn cũng chấn động vô cùng. Đem phân đà Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo san bằng, quả thực vô cùng hả giận.

Sau khi nói với mọi người vài tiếng, Lục Lâm Thiên lập tức đi tới đình viện phía sau núi.

- Lâm Thiên, phân đà của Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo đều bị san bằng, đây không phải là chuyện đùa. Ba sơn môn này nhất định sẽ không bỏ qua cho Phi Linh môn, lẽ nào ngươi đã có sự sắp xếp gì khác rồi đúng không? Bằng không thì hậu quả này Phi Linh môn khó mà có thể gánh chịu được.

Trong đình viện ở hậu sơn, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nghiêm túc hỏi Lục Lâm Thiên, bằng vào sự hiểu biết của hắn với Lục Lâm Thiên, nhưng lúc này trong lòng cũng không nhịn được mà lo lắng. Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo không phải là sơn môn bình thường, lúc này không ngờ Lục Lâm Thiên lại trêu vào tận ba sơn môn.

- Đông lão không cần quá lo lắng, đến lúc đó đông lão sẽ biết, không có vấn đề gì đâu.

Lục Lâm Thiên nói.

- Được rồi, ta tin tưởng ngươi. Chỉ mong ngươi nói đúng.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh bất đắc dĩ, sự tình tới nông nỗi này hắn cũng chỉ có thể tin tưởng tiểu tử này. Tuy rằng trong lòng lo lắng, thế nhưng lo lắng cũng là chuyện bình thường mà thôi. Lại nói, hắn đối với tiểu tử Lục Lâm Thiên vô cùng tin tưởng, dù sao hắn cũng đã nhìn thấy Lục Lâm Thiên sáng tạo nhiều kỳ tích rồi.

Lục Lâm Thiên nhếnh miệng cười, lập tức giao cho Lục Tâm Đồng một chiếc nhẫn trữ vật, lại truyền âm cho Lục Tâm Đồng rồi nói:

- Tâm Đồng, sau khi Xích Viêm trở về, muội và Xích Viêm, Long Linh đi vào sơn mạch Vụ Đô, thả tất cả yêu thú ra.

- Muội biết rồi.

Lục Tâm Đồng truyền âm nói.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mang theo chút tiếu ý, trong không gian kia có trên vạn yêu thú, linh thú, hơn mười yêu thú thất giai. Quả thực chính là một cỗ thế lực kinh khủng. Mà linh thú bên trong sợ rằng cần Long Linh đi thu phục mới được. Tiểu Long phải theo hắn xuất môn đương nhiên không thể chậm trễ, dùng huyết mạch của Long Linh cũng không có vấn đề gì quá lớn.

Sưu Sưu.

Lúc này khắp không gian đột nhiên run rẩy, rung động đột nhiên xảy ra khiến cho mọi người trong đại điện kinh ngạc.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thân hình lập tức xuất hiện ngoài đại điện.

Trong đình viện ở hậu sơn lúc này cũng có từng bóng người bắn ra, mọi người lơ lửng trên không trung, ánh mắt nghi hoặc nhìn về bốn phía.

...

Trong lúc mọi người đang nghi hoặc, không gian lại run lên, mà lúc này tất cả mọi người phát hiện ra nơi phát ra ba động, từng đạo ánh mắt lập tức nhìn về phía một ngọn núi ở hậu sơn.

- Là Băng Mộc Tôn giả sắp đột phá.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói.

- Sư huynh sắp đột phá sao?

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mỉm cười, sư huynh Băng Mộc Tôn giả Sát Phá Quân đột phá quả thực đúng lúc. Lúc này Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng, có một cỗ khí tức cực đoan, kinh khủng từ ngọn núi nơi Băng Mộc Tôn giả ở đang không ngừng kéo lên.

- Đông lão, chờ sư huynh ta đột phá, Diễn Linh thánh quả này Đông lão giao cho huynh ấy, ta cần đi trước một bước.

Lục Lâm Thiên nói xong đem một hộp ngọc giao cho Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh.

- Được, ngươi đi ra ngoài cẩn thận một chút.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nhận hộp ngọc, lập tức nghiêm túc nói với Lục Lâm Thiên.

- Yên tâm đi.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu. Đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh dặn dò khiến cho trong lòng hắn có chút ấp áp. Khi thực lực của hắn còn thấp bọn họ cũng như vậy. Theo thời gian thực lực của hắn cao lên bọn họ cũng như vậy. Đây là cảm giác quan tâm chân chính, không kém chút nào so với thân nhân.

- Nhị đệ, ta đưa đệ đi.

Dương Quá nói.

- Đại ca, huynh ở lại Phi Linh môn đi, lần này đệ sẽ không đi quá lâu, lập tức trở về ngay.

Lục Lâm Thiên nói, hiện tại hắn trêu vào khá nhiều đối thủ, vạn nhất gặp phải nguy hiểm ít nhiều hắn cũng có một chút thủ đoạn thoát thân. Mà Lục Lâm Thiên cũng không muốn làm liên lụy đại ca Dương Quá.

Chương 1885: Thanh Linh chuẩn tấn (2)

Một lát sau, trong hậu sơn, Thiên Sí Tuyết Sư hóa thành bản thể xoay quanh trong tầng trời thấp, Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Hắc Hùng, Thị Huyết Linh Phong trong nháy mắt nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư rồi biến mất trên không trung.

- Tuyết Sư, chúng ta đi tới Linh Thiên môn trước.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên nói.

- Vâng chủ nhân.

Thiên Sí Tuyết Sư xuyên qua tầng mây, hai cánh trên thân thể to lớn rung động, không gian chung quanh hơi vặn vẹo, không khí rít lên bên tai mang theo tiếng xé gió trầm thấp. Lúc này đã đột phá thất giai trung kỳ, tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư càng thêm kinh khủng. Mà độ cao kinh khủng khi phi hành cũng khiến cho những yêu thú phi hành khác không theo kịp.

- Huyết Mị, lần này có thu hoạch gì không?

Lục Lâm Thiên hỏi Huyết Mị, hắn cảm giác khí tức trên người Huyết Mị lúc này đã khác xưa. Ở trong Thiên Trụ giới chín tháng, tu vi tiến bộ không ít, sợ rằng không bao lâu nữa sẽ tiếp cận tới thất giai hậu kỳ đỉnh phong.

- Chủ nhân, Diễn Linh thánh quả kia đối với việc đào tạo Thị Huyết Linh Phong thợ có không ít tác dụng. Số lượng lớn hơn rất nhiều, nhưng mà linh dược cũng tiêu hao vô cùng nhiều.

Mái tóc huyết sắc trên đầu Huyết Mị tung bay, giống như máu tươi bắn tứ tung, trực tiếp kéo dài tới tận bờ mông vểnh, nhìn qua vô cùng yêu mị.

- Linh dược tiêu hao nhiều hơn cũng không sao.

Lục Lâm Thiên nói, hiện tại Phi Linh môn cũng không thiếu linh dược.

Nhìn phía trước, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, dùng tốc độ hiện tại của Thiên Sí Tuyết Sư, bảy ngày hẳn là có thể tới được Linh Thiên môn. Thời gian bảy ngày này nếu như ở trong Thiên Trụ giới tương đương với bảy mươi ngày, cũng đủ để cho hắn làm nhiều chuyện.

- Tiểu Long, ta muốn đi vào trong Thiên Trụ giới, Thiên Trụ giới đặt ở trong Huyền Vũ thần xác của đệ là tốt nhất.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long, trong lòng hắn đã có dự định từ trước. Hắn không ở trong Phi Linh môn, nếu như Thiên Trụ giới bị lộ ra bên ngoài, vậy thì nguy rồi. Vạn nhất Thiên Trụ giới rơi vào trong tay người khác không phải là chuyện đáng mừng. Mà Thiên Trụ giới đặt ở trong Huyền Vũ Thần Xác của Tiểu Long, không thể nghi ngờ là an toàn nhất.

- Không thành vấn đề. Ở trong Huyền Vũ thần xác của đệ là an toàn nhất.

Tiểu Long gật đầu nói.

- Được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, tâm thần tỏa ra dò xét chung quanh, lập tức thôi động Thiên Trụ giới, mang theo Huyết Mị, Hắc Hùng cùng nhau tiến vào Thiên Trụ giới.

Sưu...

Tiểu Long hóa thành bản thể mấy thước, Huyền Vũ thần xác trên lưng cũng chỉ to bằng bàn tay, đem Thiên Trụ giới bao phủ vào bên trong.

Đông Hải, thân ảnh Lục Lâm Thiên hiện giờ đang xuất hiện ở trên bầu trời tại một hải vực, phía trước mắt hắn là từng ngọn núi liên miên cao vυ"t trong mây khiến cho người khác không khỏi kinh ngạc. Từng ngọn núi cao vυ"t sừng sững đứng trong hải vực, có vẻ vô cùng to lớn.

- Kiền Hiên đảo.

Lục Lâm Thiên nhìn phía trước, thân ảnh lập tức chớp động, sau đó xuất hiện trên một mảnh hải đảo liên miên.

- Người tới là người phương nào? Trọng địa của Kiền Hiên đảo người không liên quan nhanh chóng rời đi.

Vừa mới tiếp cận, bên ngoài quần đảo lập tức có yêu thú phi hành từ trên một tiểu đảo phóng lên cao, mấy thanh niên đệ tử mặc y phục thống nhất một kiểu đứng trước người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua, mấy đệ tử Kiền Hiên đảo này đều có tu vi Vũ Phách, Vũ Sư, hẳn đều là trẻ tuổi, hắn nói:

- Báo cho Kỷ đảo chủ, Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn tới bái phỏng.

- Cái gì? Ngươi chính là Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn sao?

Ngay khi Lục Lâm Thiên nói xong, mấy đệ tử Kiền Hiên đảo trong nháy mắt biến sắc, hiện tại trên Đông Hải này không có một ai không nghe qua Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên Phi Linh môn, đánh chết đảo chủ Khôn Dương đảo Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên, các chủ Nguyệt Long Các Thu Thủy Vương Bối Hải Linh, đảo chủ Thần Hỏa Vương của Địa Viêm đảo, các chủ Thần Kim các Địa Cương Vương. Còn có mấy cường giả Tôn cấp, tin tức này đã khiến cho toàn bộ Đông Hải rung động.

Đồn rằng Lục Lâm Thiên này có ba đầu sáu tay, uy mãnh bất phàm, lẽ nào chính là thanh niên áo xanh trước mắt? Điều này khiến cho mấy đệ tử Kiền Hiên đảo tức thì kinh ngạc. Lại nghe nói rằng thế lực bên người Lục Lâm Thiên cũng phi phàm, lần này lại lẻ loi tới một mình, cũng không có đoàn người nào đi theo khiến cho mấy đệ tử này hồ nghi không ngớt.

- Lục chưởng môn chờ chút, ta đi thông báo.

Đệ tử đầu lĩnh sau khi phục hồi tinh thần lại nghĩ, người bình thường cũng không dám làm càn trên Kiền Hiên đảo, cho nên cực kỳ cung kính nói với Lục Lâm Thiên, lập tức đi thông báo.

Trong chân trời yên tĩnh, gió nhẹ từ từ thổi qua, ngoảnh lại đã tới mùa đông. Trong không khí bất tri bất mang theo theo cảm giác mát mẻ.

Trên chân trời yên tĩnh có một bóng trắng phóng qua, hai cánh chấn động, trong nháy mắt xẹt qua phía chân trời.

Trong Thiên Trụ giới, Huyết Mị và Hắc Hùng lần thứ hai bế quan. Mà lúc này Lục Lâm Thiên cũng đi tới một chỗ khác trong không gian, thủ ấn được kết, Hỏa Long đỉnh xuất hiện trước người.

Sưu.

Lập tức trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện mấy chiếc bình ngọc lớn. Trong bình ngọc này có máu tươi của Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ hắn thu được khi trước, đây là thứ mà hắn vất vả mới thu được.

Điều Lục Lâm Thiên hiện tại muốn làm chính là đem số máu này luyện hóa thành máu tinh khiết, mục đích chính là giúp cho Thanh Linh Khải Giáp tăng lên một tầng nữa, cũng chính là tầng thứ hai.

Thanh Linh Khải Giáp tổng cộng có hai tầng, tầng thứ nhất chính là nhân hình, giống như bình thường hắn thi triển, có thể tạo thành một kiện khải giáp bên ngoài thân thể hắn. Tuy rằng hắn dùng máu của Tiểu Long làm vật dẫn, thế nhưng vẫn chỉ là nhân hình mà thôi. Từ trong tin tức tu luyện của Thanh Linh Khải Giáp mà Lục Lâm Thiên biết được, Thanh Linh Khải Giáp có lẽ là màu xanh, bởi vì máu tươi của Tiểu Long cho nên mới chuyển thành màu vàng. Mà lân phiến bên ngoài cũng giống như lân phiến trên người Tiểu Long như đúc.

Tầng thứ hai chính là thú hình, có thể hoàn toàn biến thành dáng vẻ của yêu thú, lực phòng ngự cường hãn không gì sánh được.

Mà hình thái thứ hai này lại cần máu tinh luyện trên người yêu thú làm vật dẫn mới có thể khiến cho Thanh Linh Khải Giáp này biến thành hình thái giống như yêu thú, dùng máu tươi của loại yêu thú nào thì hình dạng ở trong trạng thái này chính là loại yêu thú đó. Máu được tinh luyện từ yêu thú có lực phòng ngự càng mạnh thì khi Thanh Linh Khải Giáp này ở trạng thái thú hình cũng càng kinh khủng. Đồng thời, tu vi của yêu thú càng cao, hiệu quả càng tốt. Nếu như lực phòng ngự của yêu thú rất mạnh mà tu vi lại quá thấp thì cũng không có bao nhiêu hiệu quả.

Giống như hình thái thứ nhất của Thanh Linh Khải Giáp, khi trước dùng máu tươi của Tiểu Long, chỉ là khi trước nếu như Tiểu Long có thực lực như hiện tại thì sợ rằng hình thái thứ nhất của Thanh Linh Khải Giáp cũng không giống như hiện tại.

Chương 1886: Luyện hóa máu huyết

Vì vậy máu của yêu thú vô cùng quan trọng, nhất định phải chọn máu của yêu thú có lực phòng ngự siêu cấp cường hãn mới được. Lục Lâm Thiên vẫn luôn tìm kiếm, yêu thú bình thường đương nhiên hắn chướng mắt, hắn cũng muốn có được lực phòng ngự như của Tiểu Long, chỉ là lực phòng ngự của Tiểu Long tuy rằng mạnh, thế nhưng mạnh nhất chính là Huyền Vũ Thần Xác. Dùng máu tươi của Tiểu Long, sợ rằng cũng không có khả năng để Thanh Linh Khải Giáp ngưng tụ ra Huyền Vũ Thần Xác. Nếu như có thể ngưng tụ ra Huyền Vũ Thần Xác mà nói, quả thực chính là nghịch thiên.

Mãi đến khi Lục Lâm Thiên gặp Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ bát giai hậu kỳ, Bôn Lôn Thiên Hổ này thậm chí còn có khả năng đã đạt tới bát giai hậu kỳ đỉnh phong. Tuy rằng Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ chính là vật chết, thế nhưng thân thể lại bảo tồn vô cùng tồn. Đối với Lục Lâm Thiên mà nói, Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ này chết hay sống đều giống nhau, qua trọng nhất chính là máu a.

Theo Lục Lâm Thiên biết, Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ này trong đám yêu thú viễn cổ tuyệt đối là vương giả, huyết mạch còn hơn Long Linh mãng viễn cổ và Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ một chút. Thời viễn cổ Bôn Lôi Thiên Hổ này có thể trực tiếp chống lại hai đại hoàng tộc Bạch Hổ và Huyền Vũ, nếu không bởi vì trong Bạch Hổ và Huyền Vũ tộc có một ít thủ đoạn đặc thù thì căn bản không thể làm gì được Bôn Lôi Thiên Hổ này.

Lúc nhìn thấy yêu thú này Lục Lâm Thiên kinh hãi đồng thời cũng nghĩ tới chuyện lấy máu tươi của nó để Thanh Linh Khải Giáp tấn chức. Bôn Lôi Thiên Hổ này chính là vật thích hợp nhất, đồn rằng Bôn Lôi Thiên Hổ có tứ chi tráng kiện, đặc biệt chi trước mang theo lực công kích kinh khủng đủ để xé trời diệt đất.

Đồng thời, Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ này còn có hai thủ đoạn thiên phú cường hãn. Thứ nhất chính là lôi điện lực, đủ để khiến cho người ta không dám đơn giản chống lại. Thiên phú thứ hai chính là phòng ngự, đồn rằng lực phòng ngự của Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ này so với Huyền Vũ hoàng tộc cũng chỉ kém chút xíu. Yêu thú có thể trực tiếp so sánh lực phòng ngự với Huyền Vũ hoàng tộc cũng chỉ có Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ này. Luận huyết mạch và lực phòng ngự, Hoàng Kim Yêu Long cũng không thể so sánh được với nó. Yêu thú viễn cổ cường hãn như vậy chính là yêu thú có máu tươi tốt nhất cho hình thái thứ hai của Thanh Linh Khải Giáp.

Vì vậy Lục Lâm Thiên sau khi nhìn thấy Bôn Lôi Thiên Hổ chuẩn bị nổ tung lập tức mạo hiểm thu thập máu của nó.

Nghĩ tới việc Thanh Linh Khải Giáp có thể ngưng tụ ra hình thái giống như Bôn Lôi THiên Hổ, lực phòng ngự kia rốt cuộc mạnh như thế nào. Hơn nữa lại thêm Bất Diệt Huyền Thể lại tới mức độ kinh khủng nào? Nghĩ tới chuyện này trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi kích động.

Từ trong hưng phấn chậm rãi bình tĩnh lại, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn mấy bình ngọc trong tay, cái lưỡi thè ra khẽ liếʍ vào môi. Thanh Linh Khải Giáp tấn chức lên hình thái thứ hai, lại là hình thái giống như Bôn Lôi Thiên Hổ, Lục Lâm Thiên không nhịn được mà nuốt một ngụm nước bọt, toàn thân vì kích động mà run rẩy.

Sưu.

Tay áo vung lên, một cỗ kình phong nhu hòa trực tiếp đem Hỏa Long đỉnh mở ra. Lục Lâm Thiên lập tức bấm tay, mấy bình ngọc trong tay lơ lửng trên Hỏa Long đỉnh, thủ ấn biến hóa, linh hỏa trong Hỏa Long đỉnh tuôn ra. Cuối cùng hóa thành hỏa diễm hừng hững, không gian chung quanh tức thì nóng bỏng.

Sưu Sưu.

Đồng thời, trong bình ngọc, máu Bôn Lôi Thiên Hổ trực tiếp rót xuống Hỏa Long đỉnh, rồi bị linh hỏa bao phủ, thiêu đốt.

Linh hỏa thiêu đốt xuất hiện một màn khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy hơi giật mình. Ngay khi linh hỏa trong Hỏa Long đỉnh vừa mới tiếp xúc với máu lập tức có một cỗ quang mang màu trắng tràn ra. Không ngờ lại là một tia thiểm điện khiến cho tim

Lục Lâm Thiên đập nhanh hơn.

Ngoài tia thiểm điện này linh hỏa không thể đốt cháy, điện mang quanh quẩn, bảo vệ chung quanh máu khiến cho linh hỏa không thể xâm lấn nửa phần.

Thấy thế Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn không ngờ máu của Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ lại khó luyện hóa như vậy. Thế nhưng ngẫm lại cũng thấy bình thường. Đây chính là Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ bát giai hậu kỳ đỉnh phong, máu của nó há có thể đơn giản luyện hóa như vậy.

Tuy rằng như vậy thế nhưng đám máu này cũng không phải hoàn toàn không bị ảnh hưởng. Linh hỏa bao phủ, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, máu bên trong điện mang quanh quẩn bắt đầu ba động, dường như có năng lượng cuồng bạo tỏa ra.

Điều này khiến cho Lục Lâm Thiên thấy được hi vọng. Có thể đây chỉ là vấn đề thời gian mà thôi, hắn nhất định có thể đem máu luyện hóa thành máu tinh khiết.

Thời gian chậm rãi trôi qua, không gian một mảnh vắng vẻ, chỉ có linh hỏa rít gào mang theo thanh âm ba động. Phía xa xa, Hắc Hùng, Huyết Mị sau khi dùng yêu linh đan tiếp tục tu luyện.

Yêu linh đan của Phi Linh môn hiện tại vô cùng thiếu thốn, cũng không phải một đầu yêu thú, linh thú nào cũng đều được cung cấp yêu linh đan cuồn cuộn không ngừng. Muốn nhận được yêu linh đan đầu tiên phải xem huyết mạch cao thấp, sau đó là đẳng cấp. Mà đối với Hắc Hùng và Huyết Mị mà nói, yêu linh đang cung cấp cho bọn họ chính là cuồn cuộn không ngừng. Chỉ vì hiện tại trong Phi Linh môn cũng không có ai luyện chế ra được yêu linh đan thất phẩm cao giai cho nên bọn họ cũng chỉ có thể dùng yêu linh đan thất phẩm trung giai để đột phá mà thôi.

- Hóa là thực sự là Lục chưởng môn tới. Đệ tử báo lại ta còn tưởng rằng nhận sai người a.

Trên Kiền Hiên đảo, thanh âm vừa mới vang lên, mấy đạo thân ảnh nhanh như thiểm điện xuất hiện trên bầu trời. Người dẫn đầu khí độ bất phàm, ánh mắt như sao, chính là Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tông.

- Kỷ đảo chủ, chúng ta lại gặp mặt rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ thi lễ.

- Lục chưởng môn tới tận đây quả thực vẻ vang cho kẻ hèn như Kiền Hiên đảo chúng ta a. Mời Lục chưởng môn.

Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tông hoàn lễ, mỉm cười mời Lục Lâm Thiên lên đảo.

Đối với Lục Lâm Thiên, Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tông cũng không dám làm cao, bởi vì hắn cũng biết, nhân vật phong vân trong đám người trẻ tuổi như Lục Lâm Thiên này, luận thực lực đã ở trên hắn. Mà nói tới thân phận, chưởng môn Phi Linh môn, còn có giáo chủ Thánh Linh giáo, lại thêm tin tức mà Kiền Hiên đảo vừa mới nhận được tiểu thư Bắc Cung gia chính là hôn thê của Lục Lâm Thiên này. Vô luận là một thân phận nào thì hắn đều không thể không coi trọng nhân tài kiệt xuất trẻ tuổi trước mặt này. Khi trước trong thành Cự Giang, thanh niên này tuy rằng cực kỳ cường hãn, thế nhưng còn chưa đạt tới mức độ khiến cho hắn coi trọng như ngày hôm nay. Mà hiện tại, thanh niên này đã khiến hắn phải đối xử ngang hàng, loại tốc độ tăng trưởng khiến cho hắn líu lưỡi. Chỉ tiếc trên Kiền Hiên đảo không có đệ tử trẻ tuổi bực này.

- Mời Kỷ đảo chủ.

Đi theo Kim Sí Vương Kỷ Diệu TÔng, Lục Lâm Thiên đi lên Thiên Hạp đảo.

- Hóa ra thực sự là Lục Lâm Thiên a. Không ngờ lại còn trẻ tuổi như vậy.

Chương 1887: Máu huyết tinh thuần (1)

- Chính là người trong vòng một hơi thở đánh chết nhiều cường giả kia sao? Trưởng lão trong đảo nói, Lục Lâm Thiên này chỉ trong một hơi thở thôi động thần khí, đánh chết trên trăm Vũ Vương cùng mấy Vũ Tôn a.

- Lục Lâm Thiên này quá mạnh mẽ rồi, nếu như ta có được một nửa thực lực của hắn thì tốt.

- Nực cười, nếu như ngươi có phân nửa thực lực như hắn thì ngươi chính là trưởng lão trong đảo rồi.

- Nếu như có phân nửa thực lực như hắn cũng đủ rồi, tiểu sư muội nhất định sẽ thuộc về ta. Không, ngay cả nhị sư tỷ ta cũng sẽ đoạt từ chỗ đại sư huynh.

- Ngậm cái miệng của ngươi lại, bằng không nếu như đại sư huynh biết thì ngay cả da của ngươi cũng sẽ bị lột.

Nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên, không ít đệ tử Kiền Hiên đảo cảm thán, trong mắt hiện lên sự ước ao, đố kỵ.

Thời gian trong Thiên Trụ giới bất tri bất giác đã trôi qua ba ngày. Ba ngày luyện hóa, trong Hỏa Long đỉnh, điện mang bao quanh máu của Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ rốt cuộc cũng nới lỏng.

Nhìn thấy cảnh này, trong lòng Lục Lâm Thiên vui vẻ, xem qua hắn sẽ nhanh chóng luyện hóa được đám điện mang này, linh hỏa trong tay lập tức được thúc dục mạnh hơn.

Linh hỏa càng thêm cường hãn bao phủ, linh hỏa vừa mới bao phủ điện mang nhanh chóng dung nhập vào trong điện mang, linh hỏa và điện mang dây dưa với nhau.

Hai thứ dây dưa, điện mang giống như bị kí©ɧ ŧɧí©ɧ mạnh mẽ, quang mang càng thêm nóng bỏng mang theo một cỗ lực lượng cuồng bạo khuếch tán. Một cỗ uy áp kinh khủng và năng lượng từ trong điện mang cấp tốc lan tràn ra.

Phanh Phanh.

Trong Hỏa Long đỉnh, điện mang rốt cuộc cũng nổ tung, năng lượng cuồng bạo trút xuống, toàn bộ Hỏa Long đỉnh run lên, nếu không phải bị năng lượng linh hồn của Lục Lâm Thiên bao phủ thì Hỏa Long đỉnh tuyệt đối sẽ nổ tung.

Đồng thời điện mang biến mất, máu của Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ hiện ra, thoạt nhìn không có động tĩnh gì từ từ tản ra năng lượng ba động kinh người.

- Sắp thành công rồi.

Biến hóa như vậy khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên vui vẻ, thủ ấn biến hóa, hỏa diễm trong Hỏa Long đỉnh lập tức gào thét, chậm rãi bao phủ máu tươi.

Lần thứ hai thiêu đốt, dưới nhiệt độ nóng bỏng kia, bên bề ngoài máu tươi lập tức xuất hiện một đám sương màu đỏ. Trong đám sương này Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được một cỗ năng lượng ba động hùng hậu vô cùng đáng sợ. Đây chỉ là tạp chất trong máu tươi mà thôi. Thế mà năng lượng ẩn chứa trong tạp chất lại vô cùng đáng sợ.

Nhìn cảnh này trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự kích động. Có lẽ muốn luyện hóa thành công cũng chỉ còn là vấn đề thời gian mà thôi. Hắn lập tức vội vàng gia tăng linh hỏa, linh hỏa hừng hực thiêu đốt, đám sương từ trong máu tươi của Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ toát ra ngày càng đậm.

Trong đám sương mù dày đặc này còn kèm theo một cỗ năng lượng bàng bạc. Tới cuối cùng, hầu như tràn ngập toàn bộ không gian chung quanh.

Bên trong Hỏa Long đỉnh, đoàn máu tươi kia đang chậm rãi thu nhỏ lại, càng lúc càng nhỏ hơn, cỗ năng lượng hùng hậu dao động kia càng lúc càng kinh khủng, càng lúc càng mạnh mẽ. Rồi một cỗ uy áp đáng sợ từ trong năng lượng khuếch tán ra. Cỗ năng lượng này khiến cho Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy run sợ.

- Uy áp năng lượng thật đáng sợ.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng nhìn vào năng lượng trong Hỏa Long đỉnh, trong cỗ năng lượng này mang theo một cỗ uy phong, uy áp này đủ để khiến cho những người yếu tim hồn phi phách tán.

Cảm nhận uy áp này, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi nóng bỏng và chờ mong. Uy áp càng mạnh chứng minh hiệu quả sau khi tấn chức của Thanh Linh Khải Giáp sẽ càng lớn.

Linh hỏa thiêu đốt, máu tươi của Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ trong Hỏa Long đỉnh ngày càng tinh thuần, năng lượng từ trong máu tươi tinh thuần tràn ra ngày càng kinh khủng. Mơ hồ có thể thấy được trong đoàn máu tươi tinh thuần kia có một thanh âm rít gào trầm thấp, tiếng gầm gừ này giống như hổ gầm.

Tiếng gầm gừ vang lên, trong mi tâm Lục Lâm Thiên, thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ liền có chút dị trạng khiến cho Lục Lâm Thiên vội vã vận chuyển linh hồn lực mới áp chế được thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ.

Trên Kiền Hiên đảo, hạ xuống một hòn đảo lớn phía dưới, hòn đảo này diện tích lớn tới dọa người. Hòn đảo lớn này cao nhất trong hải vực chung quanh, trên đảo bốn phía đều là một màu xanh ngắt. Độ cao giống như là vạn trượng. Từ trên cao nhìn xuống, mây mù lượn lờ, có cảm giác mờ ảo như tiên cảnh.

Lúc này trên hòn đảo này xuất hiện không ít thân ảnh, bên trong có không ít nữ đệ tử của Kiền Hiên đảo.

- Nghe nói Lục Lâm Thiên Phi Linh môn đã tới, không biết hắn đang ở đâu. Ta muốn nhìn xem một chút người đứng đầu trong thập đại cường giả trẻ tuổi rốt cuộc có dáng dấp như thế nào.

- Hiện tại hắn đang ở bên trong trao đổi với đảo chủ, đảo chủ và mấy vị trưởng lão đều đang ở bên trong bồi tiếp.

- Lục Lâm Thiên này có phải lớn lên có ba đầu sáu tay, uy vũ bất phàm như trong lời đồn không?

- Ta chưa từng gặp, nghe nói người này vô cùng anh tuấn a.

Trên đảo có không ít đệ tử thấp giọng nghị luận nói, dường như cũng có khá nhiều nữ đệ tử đang tập trung nói chuyện với nhau.

Trong một tiểu thính, lúc này chung quanh đã sớm được bố trí một đạo cấm chế lợi hại. Trong tiểu thính lúc này có Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tông, Lục Lâm Thiên còn có mấy cường giả tuyệt đối của Kiền Hiên đảo. Hai cường giả Tôn cấp mà Lục Lâm Thiên gặp trước đó dưới Thiên đảo cũng có mặt, hai người này gọi là Đồ Linh Tôn giả cùng Trọng Nham Tôn giả.

- Chư vị, mọi chuyện chính là như vậy, Linh Thiên môn, Vân Dương Tông, Phi Linh môn ta còn có Thánh Linh giáo và Nhật Sát các hiện tại đã chuẩn bị hành động. Nếu như Kiền Hiên đảo gia nhập thì phần thắng của chúng ta sẽ càng cao hơn. Đương nhiên tất cả thu hoạch lần này thì chúng ta sẽ chia đều.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn mọi người nói. Trong tiểu thính lúc này ngoại trừ Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tôn, Đồ Linh Tôn giả, Trọng Nham Tôn giả ra còn có hai trưởng lão của Kiền Hiên đảo. Nhìn Lục Lâm Thiên nói xong, sắc mặt cả đám không ngừng biến hóa.

Tất cả đều biết thực lực Thánh Linh giáo của Lục Lâm Thiên, còn có Linh Thiên môn, Vân Dương Tông, Nhật Sát các tham dự, tương đương với việc khiến cho đại lục phong vân biến sắc a.

- Lục lão đệ, kết quả lần này ngươi muốn là?

Sau khi suy tư một lát, Kim Sí Vương nói với Lục Lâm Thiên.

- Rất đơn giản, phải khiến cho ba sơn môn Lan Lăng Sơn Trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo bị thương nặng.

Lục Lâm Thiên nói.

- Lục lão đệ, chuyện này không phải tầm thường, chung quy phải để cho chúng ta suy nghĩ một chút.

Do dự một lát, Kim Sí Vương nhíu mày nói với Lục Lâm Thiên.

Chương 1888: Máu huyết tinh thuần (2)

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh, cũng không hoàn toàn có ý tứ cầu cạnh Kiền Hiên đảo. Bởi vì Lục Lâm Thiên biết, nếu như Kiền Hiên đảo tham dự thì đám người này đã chiếm được không ít tiện nghi. Hơn nữa sợ rằng Kiền Hiên đảo sẽ không bỏ qua cơ hội tiến vào Cổ Vực làm Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo bị thương nặng.

Nhìn Lục Lâm Thiên, đám người Kim Sí Vương, Trọng Nham Tôn giả, Đồ Linh Tôn giả nhìn nhau, Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tông lập tức nói:

- Lục chưởng môn, chờ ta hai canh giờ, ta nhất định sẽ có câu trả lời.

- Đương nhiên không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, hai canh giờ thì hắn có thể chờ được. Có lẽ đại sự như vậy Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tôn cũng không thể làm chủ.

Miijt lát sau, ngoài hành lang, hai trưởng lão Kiền Hiên đảo khách sáo đưa Lục Lâm Thiên đi tham quan trên Kiền Hiên đảo một chút. Vừa ra khỏi tiểu thính ba người lập tức bị không ít nữ đệ tử của Kiền Hiên đảo nhìn vào.

- Còn ra thể thống gì nữa? Còn không mau tản đi?

Một trưởng lão cười khổ với Lục Lâm Thiên một chút rồi lập tức quát lớn.

- Đảo chủ, việc này chúng ta nên quyết định như thế nào?

Trong tiểu thính, Trọng Nham Tôn giả nói với Kim Sí Vương.

- Trọng Nham trưởng lão, việc này ta còn cần hỏi một chút mới được. Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, Nhật Sát các, Linh Thiên môn, Vân Dương Tông, Thánh Linh giáo. Động tĩnh lần này quá lớn, toàn bộ đại lục sợ rằng sẽ phong vân biến sắc.

Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tông than thở.

- Sợ rằng Đồng Quy Tinh, Gia Cát Tây Phong, Công Tôn Hóa Nhai còn chưa biết sắp xếp của Lục Lâm Thiên. Lần này ba sơn môn này phải ngã rồi.

Trọng Nham Tôn giả nói.

- Bọn họ quá coi thường Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên này không đơn giản một chút nào.

Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tông nói.

- Thủ đoạn quỷ dị của Lục Lâm Thiên này không ít a. Không ngờ có thể dùng linh hồn phân thân mà tới đây. Bí pháp có thể ngưng tụ linh hồn phân thân cực kỳ quỷ dị.

Đồ Linh Tôn giả than nhẹ, sau khi biết được Lục Lâm Thiên hiện tại chính là thân thể linh hồn khiến cho hắn chấn động không ít.

Trong Thiên Trụ giới, năng lượng ba động càng lúc càng kinh khủng. Đoàn máu tươi càng ngày càng nhỏ lại, cuối cùng đám sương mù màu trắng chậm rãi bay lên rồi tiêu tán trong không gian.

Lúc này trong Hỏa Long đỉnh, đoàn máu tươi to lớn ban đầu giờ chỉ còn nhỏ bằng nắm tay trẻ con. Đoàn máu tươi này dưới sự bao phủ của linh hỏa chậm rãi xoay tròn, năng lượng không ngừng phát tán ra. Mà những năng lượng tán ra này khiến cho không gian chung quanh đã bắt đầu xuất hiện tình trạng vặn vẹo. Bên ngoài thi thoảng có một tia điện mang xuất hiện rồi lập tức chui vào trong máu tươi.

Ánh mắt nhìn vào đoàn máu tươi trải qua luyện hóa loại bỏ tạp chất, bên trong rõ ràng ẩn chứa năng lượng cực kỳ đáng sợ. Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, trong nháy mắt bộc phát ra chân khí nóng bỏng kinh người. Năng lượng kinh khủng ẩn chứa trong đoàn máu tươi này lập tức ba động, thậm chí còn tạo thành một dòng xoáy nhỏ bên trong. Không gian chung quanh dòng xoáy giống như đình trệ, một cỗ quang mang chói mắt từ bên trong bạo phát.

Rống.

Quang mang mạnh mẽ bạo phát, uy áp kinh khủng mang theo tiếng hổ gầm quanh quẩn trong không gian. Trong mi tâm Lục Lâm Thiên, thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ lần nữa bị tác động.

Lúc này vòng xoáy bằng năng lượng trong máu tươi mơ hồ có một đầu cự hổ hư ảo thành hình, tỏa ra một cỗ uy áp hùng hậu khiến cho người ta kinh hãi.

- Thật mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than. Máu của yêu thú bát giai hậu kỳ đỉnh phong không ngờ lại mang theo năng lượng mạnh mẽ tới tình mức này. Lập tức trên khuôn mặt hắn cũng hiện lên sự vui vẻ, máu tươi rốt cuộc cũng bị hắn luyện hóa thành công. Kế tiếp hắn có thể chuẩn bị đem Thanh Linh Khải Giáp tấn chức lên hình thái thứ hai.

Trên Kiền Hiên đảo, hai canh giờ cũng không chậm, khi Lục Lâm Thiên trở lại tiểu thính thì đám người Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tông đã có mắt. Nhìn thấy Lục Lâm Thiên quay lại, Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tông mỉm cười.

- Ngại quá, đã để Lục chưởng môn đợi lâu.

Lục Lâm Thiên nhìn KIm Sí Vương nói:

- Kỷ đảo chủ, không biết kết quả chư vị thương nghị là thế nào?

- Lục chưởng môn cứ việc sắp xếp, Kiền Hiên đảo chúng ta tùy thời có thể xuất phát. Lần trước nhận được sự chiếu cố của Lục chưởng môn, lần này Phi Linh môn gặp phải phiền phức, Kiền Hiên đảo ta đương nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn.

- Ha ha, vậy thì ta phải đa tạ Kỷ đảo chủ rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, có Kiền Hiên đảo gia nhập, phần thắng của hắn càng thêm lớn hơn.

...

- Thanh Linh Khải Giáp.

Trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, quanh thân lập tức được bao bọc bởi Thanh Linh Khải Giáp. Toàn bộ thân thể hắn được bao phủ dưới khải giáp. Mỗi một mảnh lân phiến trên Khải Giáp đều tràn ra quang mang màu vàng.

- Thu.

Thủ ấn được kết, ngón tay khẽ bấm, đoàn máu tươi nhỏ bằng nắm tay trẻ con trong Hỏa Long đỉnh lập tức bị Lục Lâm Thiên thu vào trong tay.

Lục Lâm Thiên cúi đầu nhìn đoàn máu tươi tinh thuần không gì sánh được của Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ, bên trong một cỗ năng lượng cuồng bạo khiến cho người ta khiếp sợ giống như sắp bạo phát, bắt đầu điên cuồng ba động.

- Tấn chức lên hình thái thứ hai.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, thủ ấn lại được kết, trên Thanh Linh Khải Giáp, quang mang chói mắt, đoàn máu tươi nhỏ bằng nắm tay này trong nháy mắt tạo thành một đường vòng cung quỷ dị, trực tiếp rơi vào một khối lân phiến trên mi tâm Lục Lâm Thiên.

Đám máu tươi này chui vào trong lân phiến, lân phiến lập tức điên cuồng rung động.

Cùng lúc đó Lục Lâm Thiên cảm giác được có một cỗ năng lượng tinh thuần mà hùng hồn lặng lẽ thẩm thấu vào trong mỗi một mảnh lân phiến trên Thanh Linh Khải Giáp.

Mà ngay khi cỗ năng lượng này khuếch tán, năng lượng trong máu tươi lập tức bạo phát, trong lòng Lục Lâm Thiên run rẩy, đột nhiên phát hiện ra Thanh Linh Khải Giáp của hắn co lại. Lân phiến giống như chìm vào trong, một cỗ năng lượng kinh khủng theo đó lập tức trút xuống cơ thể hắn.

Trong cỗ năng lượng này mang theo một cỗ điện mang lực, tỏa ra quanh quẩn. Điện mang lực trong máu không ngờ lại trực tiếp trút xuống cơ thể hắn, điện mang trút xuống mang theo lực lượng cuồng bạo, giống như muốn phá hủy thân thể của hắn vậy.

Sưu Sưu.

Cũng may thân thể Lục Lâm Thiên đã sớm được Tử Kim Huyền Lôi rèn luyện, lúc này điện mang trút xuống, trong tứ chi bách hải lập tức có ánh sáng màu tím quanh quẩn, sau đó lập tức hấp thu những điện mang này.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than, cũng may thân thể hắn đã được tử kim huyền lôi rèn luyện qua, nếu không, chỉ bằng vào điện mang lực này là có thể phá hủy thân thể hắn. Năng lượng của Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ bát giai hậu kỳ đỉnh phong quả nhiên quá cuồng bạo.

Sưu Sưu.

Lúc này Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng, trên mỗi một lân phiến của Thanh LInh Khải Giáp đều tràn ngập năng lượng cuồng bạo. Những năng lượng này dây dưa với nhau, lập tức chui vào trong tứ chi bách hải của hắn. Dưới cỗ năng lượng này, dường như gân cốt, cơ thể, huyết mạch, kinh mạch của hắn đều biến dạng.

Chương 1889: Thân thể hình hổ

- A...

Đau đớn truyền đến Lục Lâm Thiên cũng không biết Thanh Linh Khải Giáp tấn chức sẽ khiến cho cơ thể hắn biến dạng như bây giờ. Giờ phút này Lục Lâm Thiên cảm giác trên Thanh Linh Khải Giáp, hai tay hai chân cùng với lưng hắn có một cỗ lực lượng mạnh mẽ tràn ngập, đang khiến cho thân thể hắn vặn vẹo, biến dạng.

Sưu...

Dưới cỗ năng lượng kinh khủng này, lân phiến Thanh Linh Khải Giáp co lại, trong giây lát Lục Lâm Thiên kinh ngạc phát hiện ra, trên tay hắn đã thu lại có một lợi trảo sắc bén kéo ra, lợi trảo giống như chân hổ, trên đôi chân cũng được lân phiến bao phủ, có lợi trảo được sinh ra.

Sưu Sưu.

Âm hưởng liên tục quanh quẩn, mỗi một lân phiến trên Thanh Linh Khải Giáp dường như đều biến hóa, dường như đang trọng tổ, mang theo năng lượng kinh người. Lục Lâm Thiên có cảm giác thân thể hắn như nứt ra rồi lại khép lại.

Lục Lâm Thiên cố gắng chịu đựng đau đớn, nhìn thân thể của bản thân, hắn có cảm giác thân thể của mình đang biến hóa. Thân thể dưới sự bao phủ của lân phiến, gân cốt, tứ chi bách hải, huyết mạch kinh mạch đều mở rộng.

Loại cảm giác này khiến cho Lục Lâm Thiên nghĩ tới hai chữ đó là biến thể, lúc này hắn giống như đang biến thể, biến hóa kỳ diệu như vậy quả thực không thể tưởng tượng nổi. Thanh Linh Khải Giáp mà Nam thúc cấp cho hắn quả thực vô cùng quỷ dị.

Dưới năng lượng tràn ngập, lúc này vô hình trung Lục Lâm Thiên có một loại cảm giác, dường như hắn chính là một đầu cự hổ - vua của vạn thú, toàn thân tràn ngập năng lượng, trong lòng vô cùng áp lực.

Lúc này cảm giác dường như trong cơ thể có một cỗ trọc khí khiến cho hắn không thở ra không chịu được, tức thì hắn hét lớn một tiếng...

Rống...

Tiếng hét lớn này của Lục Lâm Thiên lúc này cũng giống như hổ gầm, trong thanh âm mang theo một cỗ uy áp lớn.

Đồng thời, toàn thân Lục Lâm Thiên như bành trướng ra, giống như là sắp bạo tạc vậy.

- A..

Dưới đau đớn khó có thể chịu được này, Lục Lâm Thiên vẫn nhẫn lại cắn răng chống lại tất cả. Lúc này tứ chi bách hải trong cơ thể hắn đều được mở rộng, kinh mạch trong cơ thể bị xé mở, toàn bộ thân thể tràn ngập điện mang.

Rống...

Thân thể bành trướng, Lục Lâm Thiên cảm giác hắn sắp bị nổ tung, miệng lại hét lớn một tiếng, thanh âm giống như hổ gầm.

Huyết Mị, Hắc Hùng đang tu luyện lúc này cũng bị động tĩnh lớn hấp dẫn tới. Nhìn biến hóa phía xa của chủ nhân, cỗ uy áp mạnh mẽ trên người khiến cho ánh mắt hai người cực kỳ kinh hãi. Dưới cỗ uy áp này hai người vô hình trung đã bị ảnh hưởng.

Sưu Sưu.

Điện mang quanh quẩn, thân thể Lục Lâm Thiên còn đang bành trướng đã lập tức hóa thành to lớn cao chừng ba thước, Lục Lâm Thiên cảm giác bản thân mình sắp bị xé rách, thân thể vẫn còn đang bành trướng, mở rộng.

Mười thước, mười lăm thước, hai mươi thước, ba mươi thước, bốn mươi thước...

Rống.

Thân thể đau đớn khiến cho Lục Lâm Thiên không nhịn được mà rít gào liên tục, lân phiến của Thanh Linh Khải Giáp làm ảnh hưởng tới cơ thể hắn để thân thể biến hóa theo. Lân phiến chằng chịt giống như là một tấm võng lớn khiến cho thân thể hắn không ngừng biến hóa.

Năm mươi thước, sáu mươi thước, bảy mươi thước, tám mươi thước, chín mươi thước, một trăm thước.

Rống.

Khi tiếng rít gào của Lục Lâm Thiên lại quanh quẩn trên không gian, thân thể cao lớn lúc này đã cao trên trăm thước, hai tay hóa thành chân hổ to lớn.

Thân hình Lục Lâm Thiên cuồn cuộn, lơ lửng đứng trên bầu trời, toàn thân được lân phiến bao trùm. Giờ phút này thân hình cao lớn tràn ngập lân phiến của Lục Lâm Thiên đã hóa thành một đầu cự hổ mạnh mẽ. Thân hình cuộn cuộn, cao chừng mười trượng, thế nhưng lại dài ba bốn mươi trượng, thân cao trăm thước vừa rồi chỉ là thân thể dưới trạng thái đứng thẳng mà thôi.

Huyết Mị, Hắc Hùng ở phía xa nhìn thấy hình dáng này ánh mắt không khỏi kinh hãi. Lúc này vị chủ nhân trước mặt bọn họ đã hóa thành một đầu cự hổ mạnh mẽ, to lớn.

Thân thể chỉ cao chừng mười trượng, dài ba bốn mươi trượng, thân thể này chỉ bằng một phần tám của Hắc Hùng, thế nhưng đối với nhân loại mà nói cũng tuyệt đối khổng lồ.

Lúc này cả người Lục Lâm Thiên là màu xanh, toàn thân thậm chí ngay cả tứ chi đều được lân phiến màu xanh bao phủ. Lân phiến màu xanh này giống như đao mang, đem thân thể Lục Lâm Thiên bao phủ vào bên trong.

Trên lân phiến màu xanh này có có một bí văn màu trắng, hai tay hai chân hóa thành tứ chi của cự hổ. Trên cái đầu lớn ngay cả hai mắt cũng mở rộng ra, đầu được lân phiến chằng chịt bao phủ. Thật ra hắn cũng không có hoàn toàn hóa thành cự hổ, phía sau cũng không có đuôi.

Hình thái của Lục Lâm Thiên lúc này chính là một đầu cự hổ màu xanh trắng hoàn chỉnh, khiến cho người khác nhìn vào có cảm giác hung mãnh dị thường. Quanh thân còn có điện mang quanh quẩn, tỏa ra một cỗ uy thế mạnh mẽ khiến cho người khác không dám nhìn thẳng. Nghiêm túc mà nói, lúc này Lục Lâm Thiên chỉ giống Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ chín thành, tuy rằng giống cự hổ, thế nhưng lại vẫn có thể thấy rõ khuôn mặt. Quả là sự dung hợp huyền ảo, tự nhiên như vậy khiến cho người ta run sợ.

- Thành công rồi.

Lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên không nhịn được kích động, thân thể di chuyển, Lục Lâm Thiên có cảm giác bản thân hắn giống như là một vương giả của vạn thú. Tứ chi tráng kiện, lực lượng mạnh mẽ, vung lợi trảo lên, tâm niệm khẽ động, trên lợi trảo tức thì có điện mang quanh quẩn.

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, chỉ cần lúc này hắn chụp ra một trảo tuyệt đối có lực lượng xé rách không gian, sợ rằng chỉ bằng vào lực lượng bản thân của hắn đánh một kích ra cũng có thể đem Vũ Tôn nhất trọng bình thường xé thành mảnh nhỏ.

Rống.

Thân hình Lục Lâm Thiên đứng lên, cao lớn chừng trăm thước, giống như một đầu cự hổ đứng thẳng. Lúc đứng thẳng thế này Lục Lâm Thiên có cảm giác vô cùng bình thường, không có gì khó chịu. Toàn thân hắn được lân phiến màu xanh giống như đao mang bao phủ, hai tay thành cự trảo. Hai tay mở rộng ra vẫn là bàn tay như cũ, cũng không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng nào nếu như hắn xuất thủ công kích. Thứ duy nhất khác, chính là trên bàn tay có năm lợi trảo sắc bén.

Mà lúc này khi thân thể Lục Lâm Thiên đứng thẳng, uy lực của khải giáp hình hổ này được thôi động tới mức tận cùng, thân thể uốn lượn, hắn có thể cảm giác được khải giáp hình hổ này đem cho hắn lực lượng mạnh mẽ cùng với tốc độ kinh người. Loại khí thế trên người lúc này đủ để khiến cho người thiếu can đảm hồn phi phách tán, mà đứng bằng tứ chi thì đã không còn loại ưu thế như thế nữa.

Đối với thân thể này Lục Lâm Thiên cực kỳ thỏa mãn, hiện tại hẳn là Tôn cấp tam trọng, Tứ trọng cũng không thể lay động tới thân thể của hắn, thân thể càng lớn, tiện nghi chiếm được càng lớn hơn.

Rống.

Thân thể Lục Lâm Thiên lần nữa uốn lượn, toàn thân mang theo điện mang màu trắng, trong cơ thể truyền ra âm hưởng lách cách thanh thúy, một loại cảm giác có lực lượng vô cùng tức thì bạo phát. Đôi mắt nhìn về phía xa khiến cho Huyết Mị và Hắc Hùng phía xa hồn phi phách tán.

Chương 1890: Luyện chế khôi lỗi (1)

- Thu..

Tâm thần khẽ động, điện mang quanh thân lưu chuyển, quang mang lóe lên, thân thể hình hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên trong nháy mắt co rút lại, lập tức hóa thành hình người, thân thể khẽ khom lại, lập tức xuất hiện hoàn hảo trong không gian.

- Chúc mừng chủ nhân lấy được thêm một bản lĩnh.

Huyết Mị, Hắc Hùng mang theo sự chấn động đi tới bên người Lục Lâm Thiên, hình hổ vừa rồi của chủ nhân khiến cho trong lòng bọn họ bị áp chế.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, Thanh Linh Khải Giáp tấn chức hình thái yêu thú, tuy rằng hắn ăn không ít vị đắng, thế nhưng tuyệt đối là đáng giá.

Nhưng mà lúc này Lục Lâm Thiên ngẫm lại cũng có chút khiếp sợ, nếu không phải thân thể của hắn cường hãn, có Bất diệt huyền thể, người bình thường nếu như muốn tấn chức hình thái yêu thú này, quả thực chính là muốn chết, thân thể tuyệt đối sẽ phân thành mấy mảnh.

- Hình thái thứ hai sau này gọi là hổ biến đi.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười, Thanh Linh Khải Giáp sau này có thể thôi động ra hình thái thứ hai. Tuy rằng còn chưa thử nghiệm qua, thế nhưng hắn cũng có thể cảm giác được, lực phòng ngự tuyệt đối đã tới tình trạng kinh khủng.

- Hắc Hùng, Huyết Mị, các ngươi ăn vào thứ này, tranh thủ đột phá bát giai đi.

Lục Lâm Thiên nhìn Huyết Mị và Hắc Hùng, lúc này khí tức của hai người đều đã đột phá tới thất giai hậu kỳ đỉnh phong, trong tay hắn lập tức xuất hiện hai vật màu đỏ đưa cho hai người.

Vật màu đỏ này lớn bằng bàn tay, cả vật thể màu đỏ, trên mặt lan tràn huyết sắc quang mang, năng lượng mạnh mẽ tức thì lan tràn ra.

- Chủ nhân, đây chính là Huyết Linh Chi vạn năm?

Huyết Mị tiếp nhận vật màu đỏ trong tay Lục Lâm Thiên, nhìn vật giống như Linh Chi này nàng lập tức kinh ngạc hỏi, dường như nàng cũng nhận ra được vật này.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, Huyết linh chi vạn năm tuyệt đối là thiên tài địa bảo. Đây chính là một trong những linh dược mà hắn thu được trong động phủ Bàn Hủy khi trước. Là linh dược trân quý nhất trong mấy thứ, đại bộ phận linh dược yêu thú, linh thú sau khi dùng cũng không có bao nhiêu tác dụng, bởi vì không thể hấp thu được hết.

Chỉ có một số ít linh dược có thể trực tiếp tăng cường tu vi, và Huyết linh chi này chính là một trong số đó. Mà Huyết linh chi này lại là vạn năm, là tồn tại trân quý nhất trong Huyết linh chỉ. Bên ngoài căn bản khó có thể tìm được, năng lượng ẩn chứa bên trong cực kỳ khổng lồ, yêu thú, linh thú có thể trực tiếp hấp thu năng lượng bên trong.

Vốn dự định ban đầu của Lục Lâm Thiên chính là để tới khi đột phá Tôn cấp sẽ dùng Huyết linh chi này. Thế nhưng sau khi nhìn thấy Huyết Mị và Hắc Hùng đột phá thất giai hậu kỳ, nếu như có thể đột phá tới bát giai mà nói, thực lực không thể nghi ngờ sẽ mạnh hơn nhiều. Hiện tại hắn muốn đột phá Tôn cấp hẳn là cũng không cần tới Huyết linh chi vạn năm này nữa.

- Hắc Hùng, Huyết Mị, các ngươi ăn vào Huyết Linh chi đi, tiếp tục bế quan, những chuyện khác hiện tại không cần các ngươi, chỉ cần chuyên tâm đột phá là được rồi.

Lục Lâm Thiên nói với hai người.

- Vâng.

Hai người kích động đáp xong lập tức lui về phía sau khoanh chân ngồi xuống, chuẩn bị dùng Huyết linh chi vạn năm để đột phá. Đột phá bát giai, đây chính là mộng tưởng mà bất kỳ yêu thú, linh thú nào đều có.

Hắc Hùng, Huyết Mị lui ra. Lục Lâm Thiên tính toán thời gian, bên ngoài sợ rằng mới qua một ngày đêm, trong Thiên Trụ giới cũng còn nhiều thời gian.

- Luyện chế khôi lỗi vậy.

Lục Lâm Thiên thầm nói, lần trước ở dưới Thiên đảo hắn đã thu được không ít thi thể, đều là Vũ Vương, tuy rằng khôi lỗi được luyện chế bằng thi thể không bằng hoạt nhân khôi lỗi, thế nhưng khôi lỗi cấp bậc Vũ Vương tuyệt đối kinh khủng.

Lại nói tới ba sơn môn Hóa Vũ tông, Lục Lâm Thiên xác định không cần bao lâu nữa hắn và ba sơn môn này sẽ xảy ra đại chiến kinh thiên. Trong đại chiến, uy lực mà khôi lỗi phát huy ra tuyệt đối là kinh khủng nhất.

Sưu Sưu.

Tâm thần thả ra, lưu quang trên nhẫn trữ vật chợt lóe, trước người Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện một cỗ thi thể.

- Luyện chế khôi lỗi.

Lục Lâm Thiên nhìn vào cỗ thi thể này, hoạt nhân khôi lỗi tuy rằng so với khôi lỗi do tử thi luyện chế ra tốt hơn không ít. Thế nhưng khôi lỗi do thi thể luyện chế ra cũng cực kỳ kinh khủng, đồng thời luyện chế cũng dễ, thủ đoạn luyện chế cũng đơn giản hơn.

Sưu Sưu.

Thủ ấn biến hóa, lưu quang trên nhẫn trữ vật lóe lên, Lục Lâm Thiên lập tức móc ra một đống tài liệu, những tài liệu này đều là tài liệu luyện chế khôi lỗi cần tới, đương nhiên Lục Lâm Thiên không thể thiếu. Lúc này không còn giống khi trước, luyện chế đan dược, khôi lỗi cái gì cũng thiếu. Thời điểm ở trấn Thanh Vân hắn luyện chế đan dược còn phải nợ tiền.

Khôi lỗi, điều kinh khủng nhất của nó chính là lực phòng ngự của thân thể. Mà luyện chế cần không ít tài liệu phụ trợ, mặc dù thân thể cường giả Vũ Vương cũng đã rất mạnh, chỉ là nếu như muốn luyện chế thành mạnh mẽ hơn thì còn chưa đủ. Còn cần không ít tài liệu phụ trợ, sau khi luyện chế mới có được thân thể cường hãn tới mức tận cùng.

Luyện chế thi thể Vũ Vương, nếu như Vũ Vương này lúc sinh tiền chính là Vũ Vương lục trọng mà nói, khôi lỗi luyện chế ra được tốt nhất cũng chỉ là khôi lỗi cấp bảy tới sát biên giới trung kỳ mà thôi. Không giống như hoạt nhân khôi lỗi, sau khi luyện chế thực lực tăng lên rất nhiều.

Sưu Sưu.

Khoanh chân mà ngồi, Lục Lâm Thiên không dừng lại, Hỏa Long đỉnh còn chưa thu hồi, lúc này hắn rót linh lực vào trong Hỏa Long đỉnh, một cỗ hỏa diễm nóng bỏng bắt đầu rít gào.

Dưới sự bao vây của hỏa diễm nóng bỏng, Lục Lâm Thiên trực tiếp đem một đống lớn tài liệu ném vào trong Hỏa Long đỉnh cùng nhau luyện hóa. Luyện hóa những tài liệu này hoàn toàn nằm trong khống chế của Lục Lâm Thiên. Tài liệu luyện chế khôi lỗi cấp bảy đối với Lục Lâm Thiên mà nói, đương nhiên không thành vấn đề. Có linh hồn lực mạnh mẽ khống chế tinh diệu, lúc này hắn mới dám làm như vậy. Nếu như chậm rãi luyện chế thì không được, hiện tại LụcLâm Thiên không dám làm lỡ thời gian, cho nên mới đẩy nhanh tốc độ.

Luyện hóa tài liệu, loại luyện hóa này cũng không cần có quá nhiều kỹ thuật. Chỉ cần tiêu hao không ít mà thôi. Mà tiêu hao khi luyện hóa tài liệu khôi lỗi cấp bảy cần, đối với tu vi hiện tại của Lục Lâm Thiên mà nói cũng không có bao nhiêu vấn đề.

Cũng không có bao lâu, thời gian cũng không ngắn, dù sao đây cũng là tài liệu luyện chế khôi lỗi cấp bảy, không phải thứ đơn giản có thể luyện hóa được. Huống chi Lục Lâm Thiên lại đem một đống lớn tài liệ cùng nhau luyện hóa, cho nên phải mất gần bốn canh giờ mới xong xuôi.

Gần bốn canh giờ trôi qua, Lục Lâm Thiên lúc này mới đem tài liệu phụ trợ hoàn toàn luyện hóa. Trong Hỏa Long đỉnh có một đoàn dung dịch tinh thuần giống như nham thạch nóng bỏng cuồn cuộn, tỏa ra khí tức mạnh mẽ. Những dung dịch này một khi đọng lại tuyệt đối còn cứng hơn so với tinh cương.

- Bước thứ hai.

Thủ ấn Lục Lâm Thiên biến đổi, một đạo quang mang bao vây một cỗ thi thể trên mặt đất, trực tiếp quăng vào trong Hỏa Long đỉnh.

Chương 1891: Luyện chế khôi lỗi (2)

Sưu Sư.

Thi thể này bị quăng vào trong Hỏa Long đỉnh, dưới sự bao vây của linh hỏa, y phục trên người nhất thời hóa thành tro tàn, lộ ra thân thể xích͙ ʅõa.

Làn da trên người dưới hỏa diễm nóng bỏng lập tức phát ra tiếng xèo xèo, từng tia huyết tương không ngừng chảy ra, cuối cùng bị nhiệt độ cao hóa thành sương trắng tiêu tán trên Hỏa Long đỉnh.

Lục Lâm Thiên vô cùng chăm chú khống chế linh hỏa, lúc này hắn không dám có chút sơ ý nào. Linh hỏa quá lớn, đủ để đốt cháy thi thể thành tro tàn, linh hỏa quá yếu thì không thể luyện chế ra tạp chất bên trong thân thể, không đạt được điều kiện mà khôi lỗi cần. Tất cả chuyện này cần một kinh nghiệm luyện chế phong phú, còn sự khống chế đối với linh hồn lực phải tinh diệu.

Lúc này linh hồn lực của Lục Lâm Thiên bao phủ toàn bộ bên trong Hỏa Long đỉnh, bất luận một biến hóa nhỏ nào đều nằm trong dò xét của Lục Lâm Thiên.

Trên Linh Thiên môn, núi non trùng trùng điệp điệp, mơ hồ có thể thấy được không ít kiến trúc bên trên. Sắc trời vừa sáng, cơn gió thổi qua, trong không khí mang theo sự mát mẻ, khoan khoái.

Lữ Chính Cường chắp tay mà đứng trong tiểu viện. Đã tròn một đêm, đặc biệt từ tin tức mới nhận được tối hôm qua khiến hắn càng không thể yên tâm. Tối hôm qua hắn mới biết được phân đà Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo đều bị Phi Linh phá hủy, tử thương thảm trọng. Phi Linh môn lớn mật như vậy khiến cho Lữ Chính Cường không thể giải thích được.

Ba sơn môn này hiện tại đang nổi giận, Linh Thiên môn cũng đã nhận được tin tức, ba sơn môn này dường như đang thương nghị việc liên thủ tiêu diệt Phi Linh môn. Lần này ba sơn môn kia tuyệt đối sẽ động thủ thật, nếu như không có kỳ tích mà nói, Phi Linh môn sẽ trở thành Huyền THiên môn thứ hai khi trước.

Mà thực lực của Huyền Thiên môn khi trước, hiện tại Phi Linh môn còn khó bằng được bóng lưng của nó, thực lực của Phi Linh môn, coi như có Băng Mộc Tôn giả Sát Phá Quân, tuyệt đối không thể chống đỡ được Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông còn có Hắc Sát giáo công kích.

Động tĩnh của ba sơn môn Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo này gần đây khiến cho Lữ Chính Cường không thể yên tâm. Mục tiêu chân chính của ba sơn môn này sợ rằng chính là Linh Thiên môn. Hắn muốn đồng thời chống lại ba sơn môn này tuyệt đối là điều không thể.

- Ài, tiểu tử con rốt cuộc có trở về hay không? Nếu như đã trở về cũng nên tới chỗ ta chứ. Tiểu tử hỗn đản này, rốt cuộc trong hồ lô của con bán thuốc gì.

Lữ Chính Cường thì thào thở dài, lúc này hắn đã bó tay, chỉ có thể trông chờ vào tiểu tử kia. Phi Linh môn chuyển mình thì Linh Thiên môn của hắn mới có cơ hội.

- Chưởng môn, tin tức mới nhất.

Lưu trưởng lão Lưu Dịch hoành vội vã đi tới bên người Lữ Chính Cường, một khối ngọc giản tin tức nhanh chóng xuất hiện trong tay Lữ Chính Cường.

Tâm thần được rót vào, quang mang trên ngọc giản chợt lóe rồi dần mờ nhạt. Lúc này Lữ Chính Cường không ngờ lại mỉm cười nói:

- Tiểu tử này quả thực đã trở về.

- Chưởng môn, thám tử báo lại, một tháng trước Lục Lâm Thiên đã về tới Phi Linh môn. Mấy cường giả kia chính là Tôn sứ hộ môn của Phi Linh môn. Sau khi trở về Lục Lâm Thiên chưa từng rời khỏi Phi Linh môn. Nhưng đã có hơn mười vạn nhân mã của Phi Linh môn hiện tại đang ở trên đường. Mục tiêu theo như suy đoán của ta chính là Thiên Môn cốc, căn cứ vào thám tử Linh Thiên môn gần đó của chúng ta báo lại. Tất cả yêu thú và đệ tử của Phi Linh môn đang công kích mấy tòa đại thành gần đó đều đang rút lui. Mục tiêu dường như cũng là Thiên Môn cốc.

Lưu Dịch Hoành nói.

- Tiểu tử này, đồng thời chọc giận Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, dường như còn cố ý dùng Thiên Môn cốc ngăn cản Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, nó muốn tìm chết sao?

Lữ Chính Cường nhíu mày, hắn không thể hiểu được chuyện này, chỉ bằng một chút thực lực này của Phi Linh môn làm sao có thể chống lại ba quái vật lớn kia.

- Chưởng môn, chúng ta nên làm như thế nào cho phải?

Lưu Dịch Hoành trầm tư một lát rồi nói.

- Các đệ tử chuẩn bị cho tốt, tùy thời xuất phát.

Lữ Chính Cường do dự một lát rồi lập tức nói. Ánh mắt nhìn vào rặng mây đỏ ở phía đông, mặt trời lúc này đang chậm rãi mọc lên, quang mang vạn trượng chiếu xuống mặt đất.

- Tiểu tử, lẽ nào con đã có sắp xếp rồi sao? Hay là cường giả thần bí trong Phi Linh môn rốt cuộc cũng hiện thân?

Lữ Chính Cường nhìn mặt trời rồi lẩm bẩm nói, đôi mắt như bị nhuộm thành màu đỏ, giống như là máu tươi, không ngờ lại có một cỗ khí tức máu tanh lan tràn ra.

Vào ban đêm, trên vòm trời, vầng trăng sáng treo lơ lửng, trên Đông Hải vô biên, yên tĩnh không gì sánh được chỉ có sóng biển đi tới đi lui.

Trong Đông Hải, trên một quân sơn khổng lồ, trùng điệp, từng tảng đá kỳ dị xuất hện. Dưới bóng đêm này cả quần sơn bị sương mù nhàn nhạt bao phủ. Sương trắng liên miên bao phủ quần đảo vô biên, rộng lớn, giống như một giải phân cách giữa trời và đất, khiến cho người ta nhìn vào cực kỳ chấn động.

Quần đảo lớn xuất hiện trong hải vực khổng lồ này sợ rằng người Đông Hải không ai không biết tới nó, đây chính là chỗ của Tinh ngục các. Một trong Tứ các Tứ đảo, mức độ khổng lồ không cần nói cũng biết.

Lúc này Lục Lâm Thiên xuất hiện trên hải vực, ánh trăng chiếu rọi xuống, xuyên qua sương trắng, giống như là vô số lợi trảo của quỷ xé rách trời cao trong đêm đen vắng vẻ.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lại, trên hải vực này những ngôi sao trên bầu trời dường như gần hơn lại, như giắt ở trên đỉnh những ngọn núi cao vυ"t trong mây kia.

- Lục Lâm Thiên Phi Linh môn tới đây bái phỏng.

Nhìn phía trước, thanh âm nhàn nhạt của Lục Lâm Thiên truyền ra, thanh âm không lớn thế nhưng lại vang vọng truyền tới phía xa.

Trên đại lục Linh vũ, dưới một quần sơn hùng vĩ có một mảnh nún non nguy nga, vách đá rực rỡ, thấp thoáng không ít kiến trúc. Từng ngọn núi trùng điệp, xanh ngắt, cao và dốc, từ trên nhìn xuống dưới toàn bộ tầm nhìn đều bị mây mù che khuất.

Trong một đình viện tinh xảo, một đạo thân ảnh đang đứng đó, đôi mắt sáng sủa, ngũ quan góc cạnh phân minh mà anh tuấn, trên người mặc một trường bào màu xanh, mái tóc dài trên áo choàng, trên người tỏa ra khí phách uy chấn thiên hạ, đây chính là tông chủ Vân Dương Tông, Vân Khiếu Thiên.

Lúc này vẻ mặt Vân Khiếu Thiên vô cùng ngưng trọng, khi quang mang trên một khối ngọc giản tin tức yếu đi, vẻ mặt hắn lúc này mới giãn ra được một chút, thế nhưng lại có chút nghi hoặc.

- Cùng lúc phá hủy phân đà của Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo, tiểu tử này không ngờ lại có nhiều cường giả xa lạ như vậy. Thiên Thủ Quỷ Tôn hẳn chính là Thiên Thủ Quỷ Vương khi trước, là sư phụ Thanh Hỏa lão quỷ, không ngờ người này đã đột phá Tôn cấp lại còn gia nhập Phi Linh môn. Mấy người còn lại đều là yêu thú hoặc linh thú, Hộ môn Tôn sứ, lẽ nào đều tới bát giai rồi sao?

Vân Khiếu Thiên thì thào nói.

Chương 1892: Là long hay là trùng

- Tông chủ, Lục Lâm Thiên từ Đông Hải trở về vô cùng nhanh chóng. Lần trước khi chúng ta thu được tin tức hắn còn đang ở trong Đông Hải, không ngờ nhanh như vậy đã trở về, còn tạo thành động tĩnh lớn như vậy nữa. Một lần phá hủy cả chục phân đà của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, tiểu tử này giống như muốn làm ba sơn môn này tức giận dẫn tới tiêu diệt Phi Linh môn a.

Sắc mặt Đại hộ pháp ngưng trọng, đám sơn môn như Lan Lăng sơn trang kia tuyệt đối không phải là thứ mà Phi Linh môn có thể trêu vào. Huống chi lúc này Lục Lâm Thiên lại một lần trêu vào cả ba.

- Tiểu tử này từ trước tới giờ chưa từng làm chuyện gì mạo hiểm mà không nắm chắc, người của Phi Linh môn tập trung vào Thiên Môn cốc, ta thấy tiểu tử này đã có tính toán gì đó.

Trường bào Vân Khiếu Thiên run lên, chắp tay đứng đó, khóe miệng xuất hiện tiếu ý nhàn nhạt.

- Tông chủ, tiểu tử này lấy cái gì mà đối phó với đám sơn môn như Lan Lăng sơn trang, coi như là Linh Thiên môn cũng không được a.

Đại hộ pháp nghi hoặc hỏi.

- Tiểu tử kia che giấu vô cùng sâu, không có nắm chắc, bằng vào tính cách gian trá của nó tuyệt đối sẽ không nắm chắc mà đã dám trêu vào đám người Lan Lăng sơn trang.

Vân Khiếu Thiên tràn ngập tự tin, ánh mắt nhìn ngươi của hắn tuyệt đối không thể sai được.

- Tông chủ, vì sao tiểu tử kia vừa về tới Phi Linh môn lập tức ở bên trong đó, còn chưa tới tìm chúng ta nhờ vả, lẽ nào hắn không cần Vân Dương Tông chúng ta tương trợ?

Đại hộ pháp có chút nghi hoặc, còn không ít chuyện hắn còn chưa thể nghĩ ra.

- Nếu như tiểu tử này đến Vân Dương Tông trước tiên, vậy thì chứng minh nó đã không còn cách nào khác. Hiện tại nó còn chưa tới Vân Dương Tông ta chứng minh nó đã sớm có chuẩn bị, hoặc là đang chuẩn bị. Nếu như ta đoán không sai, tiểu tử này nhất định đang bố trí cái gì đó. Khi đến Vân Dương Tông chúng ta nhất định là thời gian thu lưới.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười nói.

- Tông chủ, tiểu tử kia không có loại thế lực như thế a.

Đại hộ pháp vẫn nghĩ không thông được.

- Mặc kệ làm sao, lần này thực lực của Phi Linh môn có bao nhiêu sẽ phải xuất hiện, vị cường giả thần bí ẩn giấu trong Phi Linh môn có lẽ cũng sẽ hiện thân.

Vân Khiếu Thiên nheo mắt, vị cường giả ẩn giấu trong Phi Linh môn, chống đỡ sau lưng Lục Lâm Thiên rốt cuộc là ai, nói không chừng lúc này sẽ lộ diện.

- Tông chủ, hiện tại chúng ta phải làm cái gì bây giờ? Có cần chuẩn bị một chút hay không?

Đại hộ pháp hỏi.

- Ta đoán có lẽ không cần bao lâu nữa thì tiểu tử kia sẽ tới đây. Trong Cổ Vực lần này không hề yên bình, tốt hơn nên chuẩn bị cho tốt. Khi tiểu tử kia tới đây thì cũng chính là lúc Vân Dương Tông ta bước vào Cổ Vực.

Vân Khiếu Thiên nói, trong mắt tràn ngập sự tự tin, cùng với một cỗ khí phách.

- Vâng.

Đại hộ pháp gật đầu đáp rồi lập tức lui xuống.

- Tiểu tử, là long hay là hổ thì lần này sẽ hiện ra. Là long hay là trùng cũng phải nhìn vào lần này. Có Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo làm đá kê chân, cũng đủ để khiến cho đại lục khiếp sợ.

Đại hộ pháp rời đi, Vân Khiếu Thiên chắp tay đứng đó, miệng thì thào nói nhỏ.

Tinh Ngục các, trong một đám kiến trúc nguy nga, trên một ngọn núi, Hắc Linh Vương, Lục Lâm Thiên cùng với mấy vị trưởng lão đều ở trên ngọn núi.

- Lục trưởng môn lần trước chiếu cố Tinh Ngục các chúng ta, lúc này Phi Linh môn gặp nạn, Tinh Ngục các chúng ta tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Hắc Linh Vương nói.

- Đa tạ Ô các chủ.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên rồi mỉm cười.

Một lát sau Lục Lâm Thiên thả người rời đi. Trên ngọn núi, ánh mắt mọi người lúc này vẫn dõi theo bóng lưng hắn.

- Không ngờ Lục Lâm Thiên này có thể kéo theo Nhật Sát các và Kiền HIên đảo.

Một trưởng lão Vũ Tôn nhìn chăm chú vào bóng lưng Lục Lâm Thiên rồi nói.

- Nhật Sát các, Kiền Hiên đảo, Linh Thiên môn, Vân Dương Tông, Thánh Linh giáo, lại thêm Tinh Ngục các của chúng ta. Ta thấy Thiên Vân đảo nhất định cũng sẽ không bỏ qua cơ hội tiến vào Cổ Vực này. Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo sợ rằng nằm mơ cũng sẽ không ngờ lại có hậu quả như vậy.

Một trưởng lão Linh Tôn nói.

- Đại lục đã yên bình lâu lắm rồi.

Hắc Linh Vương nhìn phía trước, khóe miệng mỉm cười.

...

Trong Thiên Trụ giới, theo linh hỏa luyện chế, cỗ thi thể kia lúc này đã biến thành huyết nhục mơ hồ, không ngừng có sương mù màu trắng toát ra. Toàn bộ tạp chất trong cơ thể lúc này đang nhanh chóng bị luyện hóa, gân cốt trong cơ thể đang co rút, dường như có thêm lực lượng ngưng tụ, chờ đợi bạo phát.

Cứ như vậy luyện chế, môt lát sau cỗ thân thể này đã chuyển thành màu đen. Tất cả bên trong dường như đều thu lại, cường độ thi thể này so với trước mạnh hơn không chỉ mấy lần, gân cốt cơ thể đều trải qua luyện chế tuyệt đối.

Nhìn cảnh này, Lục Lâm Thiên nhíu mày, thủ ấn biến đổi. Trong mi tâm có một đạo năng lượng vô hình bắn ra rồi lập tức tiến vào trong mi tâm của thi thể bên trong Hỏa Long đỉnh. Một đạo linh lực chui vào trong đầu thi thể này, dễ dàng bố trí linh hồn ấn ký ở bên trong.

- Khôi lỗi bí thuật, ngưng tụ cho ta.

Đồng thời, tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra, thủ ấn biến hóa, chỉ thấy dung dịch nóng bỏng trong Hỏa Long đỉnh bỗng dưng sôi trào lên, lập tức tưới lên thi thể này.

Ken két.

Giờ phút này, dung dịch nóng bỏng tưới trên thi thể phát ra tiếng ken két, nhiệt độ nóng bỏng lần nữa kéo lên. Trên thi thể này từ đầu tới chân đều được dung dịch nóng bỏng bao phủ. Trong nháy mắt có từng đạo lưu quang quỷ dị tràn ra.

Sưu Sưu.

Từng đạo thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên hóa thành quang mang kỳ dị đánh vào trên thi thể, dưới quang mang kỳ dị kia, đôi mắt vốn trống rỗng của thi thể trong nháy mắt mở ra, một ánh mắt lạnh lẽo, tái nhợt. Dung dịch rót vào, thân thể bắt đầu đen lại, trên bề mặt sáng bóng vô cùng.

- Tụ cho ta.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, cuối cùng đánh ra một thủ ấn.

...

Đồng thời khí tức quanh thân thi thể này trong nháy mắt run run, một cỗ khí tức kinh khủng bắt đầu tràn ra rồi thu liễm lại.

- Thu.

Phất tay một cái, thi thể đã bị luyện chế thành khôi lỗi lập tức nhảy tới bên người Lục Lâm Thiên. Trong ánh mắt trống rỗng kia lúc này mang theo tinh mang nhè nhẹ, so với khôi lỗi bình thường rõ ràng có chút khác biệt.

- Đầu thứ năm mươi tám.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn trước người, lúc này trước mặt hắn tổng cộng có năm mươi tám cỗ khôi lỗi. Thực lực mạnh nhất chính là khôi lỗi thất giai trung kỳ đỉnh phong, có thực lực chống lại Vương cấp bát trọng. Thực lực thấp nhất cũng tới cấp bảy sơ giai, năm mươi tám cỗ khôi lỗi, không thể nghi ngờ tương đương với năm mươi tám Vũ Vương và Linh Vương.

Luyện chế năm mươi tám khôi lỗi, Lục Lâm Thiên chỉ có nghỉ ngơi một lần, luyện chế một đầu khôi lỗi, trên cơ bản Lục Lâm Thiên chỉ mất một ngày đêm mà thôi.

- Thời gian có lẽ cũng không còn bao nhiêu.

Chương 1893: Tòng gia (1)

Lục Lâm Thiên thu hồi Hỏa Long đỉnh, tính toán thời gian, bằng vào tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư, có lẽ cũng đã sắp tới Phi Linh môn, thủ ấn được kết, năm mươi tám đầu khôi lỗi lập tức được hắn thu vào nhẫn trữ vật.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong một không gian, nhìn hai người Huyết Mị và Hắc Hùng phía xa. Không biết từ khi nào khí tức trên người hai người đã bắt đầu kéo lên. Khí tức kéo lên này nếu như là ở bên ngoài Lục Lâm Thiên còn khó có thể phát hiện ra, bởi vì kéo lên quá yếu. Thế nhưng trong Thiên Trụ giới này bất luận một khí tức ba động nào Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm nhận được rõ ràng.

- Có lẽ rất nhanh sẽ đột phá a.

Cảm nhận khí tức trên người hai người lúc này, chắc sẽ đột phá như trong dự liệu của hắn. Hiện tại mới bắt đầu, sợ rằng muốn đột phá tới bát giai không phải là chuyện một sớm một chiều, còn cần một đoạn thời gian rất dài.

Lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên cực kỳ chờ mong hai người đột phá, đặc biệt là Huyết Mị, Huyết Mị đột phá bát giai tuyệt đối sẽ kinh khủng. Thị Huyết Linh Phong mẫu hoàng phong bát giai, có mấy người dám trêu chọc.

Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất trong không gian, tiếp đó thu Thiên Trụ giới vào trong tay.

- Lão đại, Tiểu Long thu hồi bản thể, nhìn phía trước nói:

- Chúng ta sắp tới Linh Thiên môn rồi.

- Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn phía trước, rốt cuộc hắn cũng tới Linh Thiên môn, có lẽ vị nhạc phụ kia của hắn gần đây đã nhận được không ít tin tức.

Trên chân trời yên tĩnh, bầu trời xanh vạn dặm không có mây mù.

Sưu.

Một đạo thú ảnh màu trắng bay qua, hai cánh chấn động trong nháy mắt xẹt qua phía chân trời.

- Rốt cuộc cũng tới.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, ánh mắt nhìn về một sơn mạch phía trước. Từng dãy núi trùng điệp, dường như liên miên kéo dài tới phía chân trời. Núi non trùng điệp liên tiếp với nhau, mơ hồ có thể thấy được không ít kiến trúc. Đây chính là địa phương vô cùng quen thuộc với hắn, lão bà của hắn còn đang ở trong Linh Thiên môn a.

- Người tới là người phương nào?

Lúc này hơn chục thân ảnh cưỡi yêu thú phi hành trong nháy mắt lao tới, ánh mắt nhìn về phía Thiên Sí Tuyết Sư.

Nhìn tọa kỵ Thiên Sí Tuyết Sư, ánh mắt mấy đệ tử biến đổi, một người dường như là đầu lĩnh trong đám đệ tử tiến lên vội vã hành lễ nói:

- Ra mắt cô gia.

- Miễn lễ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, Thiên Sí Tuyết Sư khổng lồ xoay quanh không trung, áp chế cho đầu yêu thú phi hành tam giai kia không thở nổi, toàn thân run rẩy, mười mấy đệ tử kia vô hình trung cũng run lên, không dám nhìn thẳng.

- Tiểu thư có ở trong môn không?

Lục Lâm Thiên nhìn đệ tử Vũ Phách dường như là đầu lĩnh hỏi.

- Khởi bẩm cô gia, tiểu tư đang ở trong môn.

Đệ tử này đáp.

- Được rồi, nơi này có chút đan dược, các ngươi tự mình phân phát đi. Ta đi trước.

Lục Lâm Thiên nói xong, đôi cánh của Thiên Sí Tuyết Sư dựng lên, mà lúc này trước người đệ tử kia có một đoàn chân khí bao phủ hơn mười khỏa đan dược, một khỏa đan dược tứ phẩm và hơn mười khỏa đan dược tam phẩm hậu kỳ.

- Đa tạ cô gia.

Mười mấy đệ tử này lập tức vui vẻ, không ngờ lại có lễ gặp mặt.

- Hóa ra đây là cô gia sao?

- Đây là lần đầu tiên ta thấy cô gia a.

- Không ngờ ngay cả cô gia cũng không nhận ra? Cô gia chính là người đứng đầu trong thập đại cường giả trẻ tuổi, một mình đấu chín đại cường giả, được người đời gọi là Linh Vũ Chiến Vương, các ngươi phải nhớ cho kỹ.

Đệ tử đầu lĩnh nói với mọi người phía sau.

Một ngọn núi khổng lồ, nguy nga xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên. Ngọn núi cao vυ"t trong mây, bốn phía có vô số ngọn núi giống như đột ngộ từ dưới mặt đất mọc lên, diện tích hơn mười dặm.

- Tuyết Sư, chúng ta trực tiếp đi tới.

Lục Lâm Thiên cũng không thông báo, có nhạc phụ ở trong, một chút lễ nghĩa cũng không cần phải để ý tới. Thiên Sí Tuyết Sư lập tức bay lên cao.

Thiên Sí Tuyết Sư khổng lồ lập tức khiến cho không ít đệ tử Linh Thiên môn phía dưới chú ý.

- Thiên Sí Tuyết Sư, là cô gia tới.

- Tọa kỵ thật mạnh mẽ.

- Ta nghe nói Phi Linh môn của cô gia đã phá hủy không ít phân đà của Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang và Hắc Sát giáo.

Trong lúc mọi người nghị luận, Lục Lâm Thiên đã đi tới trên sườn núi, Thiên Sí Tuyết Sư thu hồi bản thể, ba người đáp xuống một con đường đá.

- Ra mắt cô gia.

Chu vi có không ít đệ tử cũ của Linh Thiên môn hành lễ.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, để lại không ít đan dược rồi lập tức biến mất không thấy.

Đi dọc theo con đường đá, con đường đá này rộng chừng hai trượng, giống như con đường đi lên trời, giống như là đi xuyên qua những đám mây.

Lục Lâm Thiên đi trên đường, ven đường có không ít đệ tử Linh Thiên môn vẻ mặt nghi hoặc, thấy rõ người tới là Lục Lâm Thiên lập tức hành lễ.

Trong một đình viện ưu nhã, nơi này dường như là hậu sơn của Linh Thiên môn, cảnh sắc vô cùng ưu nhã. Lúc này là đầu mùa đông thế nhưng bốn phía vẫn xanh ngắt một mảnh.

- Tiểu Linh, ta tới rồi.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong đình viện, trong tâm thần dò xét của hắn, Lữ Tiểu Linh đang ở trong đình viện.

- Ồ, người đâu rồi?

Chạy vào trong đình viện, rõ ràng hắn cảm giác được khí tức của Lữ Tiểu Linh, thế nhưng trong phòng cũng không nhìn thấy nàng, ngay cả nha hoàn cũng không có mặt cho nên ngón tay không khỏi vuốt cái mũi của mình.

- Lâm Thiên, có phải là chàng không?

Tiếng kêu khẽ của Lữ Tiểu Linh vang lên.

- Tiểu Long, Tuyết Sư, hai người các ngươi chờ ta ở đây.

Lục Lâm Thiên nói xong, thân ảnh lập tức biến mất trong phòng.

Lục Lâm Thiên đi thẳng tới phòng của Lữ Tiểu Linh, nơi này cũng không phải là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên tới, đi tới bên ngoài, hắn lập tức nhìn thấy cửa phòng đóng chặt.

- Không phải nàng đang ở trong phòng tắm đó chứ?

Lục Lâm Thiên sửng sốt lập tức nở nụ cười tà dị, đẩy của phòng ra rồi chạy ào vào trong phòng.

- A...

Cửa bị đẩy ra, tiếng thét chói tai của Lữ Tiểu Linh vang lên.

Tiếng thét chói tai này thiếu chút nữa khiến cho Lục Lâm Thiên phải che lỗ tai lại. Đồng thời Lục Lâm Thiên cũng nhìn thấy cảnh tượng hương diễm. Lúc này trong phòng có một nữ tử tuyệt mỹ đang ở trong ở bồn tắm, một mảnh ra thịt trắng nõn như ngọc hiện ra. Vẻ mặt nữ tử này đang kinh ngạc, hai tay ôm ngực, đôi chân trần hiện ra trước mặt Lục Thiếu Du. Nhìn qua vô cùng mê hoặc, người này không phải Lữ Tiểu Linh thì còn có thể là ai.

- La cái gì, ta cũng không phải người ngoài a.

Nhìn cảnh này Lục Lâm Thiên cười hắc hắc.

- Ra mắt cô gia.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, hai nha hoàn bên cạnh lập tức hành lễ.

Lục Lâm Thiên ý bảo hai nha hoàn đi ra ngoài, ánh mắt chăm chú nhìn vào trên người Lữ Tiểu Linh.

Nha hoàn cười hiểu ý, cũng không nói gì thêm lập tức đi ra khỏi phòng.

- Vì sao chàng vào đây? Còn không mau ra ngoài đi.

Lữ Tiểu Linh nhìn thấy Lục Lâm Thiên, vừa e thẹn, vừa hờn dỗi quay về phía Lục Lâm Thiên quát lớn.

Chương 1894: Tòng gia (2)

- Được rồi, nàng bảo ta đi ra ngoài thì ta sẽ trở về Phi Linh môn vậy.

Lục Lâm Thiên giả vờ buồn bã, sau đó quay đầu đi.

- Chàng dám, nhanh trở về cho thïếp.

Lữ Tiểu Linh hét lớn một tiếng, dường như lúc này đã quên bản thân mình tя̲ầи ţя̲ʋồиɠ, nhảy về phía Lục Lâm Thiên rồi đứng cản trước mặt hắn.

Một thân thể linh lung trắng nõn như ngọc tức thì xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, trên thân thể mềm mại linh lung này hoàn toàn trơn bóng, Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy có chút khô nóng. Sự mê hoặc của thân thể linh lung, mềm mại, dung nhan tuyệt mỹ, ngũ quan xinh xắn, bộ ngực sữa cao vʋ"t, đôi chân tinh thế, thon thả cùng với làn da trắng nõn, mỗi một tấc đều thả ra khí tức mê người, khí tức này mang theo mê hoặc vô tận.

Bỗng nhiên nhìn thấy thân thể linh lung này hai mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn chăm chú. Cỗ thân thể này dường như không giờ phút nào không dụ dỗ Lục Lâm Thiên, tác động tới thần kinh của Lục Lâm Thiên.

- Chàng còn nhìn sao?

Lữ Tiểu Linh yêu kiều quát lên một tiếng, lập tức che lấy đôi ngọc thỏ kiêu ngạo, thế nhưng che được mặt trên thì lại lộ bên dưới, nhất thời khiến cho nàng luống cuống tay chân.

Lúc này Lục Lâm Thiên mặc kệ, ánh mắt mê say nhìn thân thể động lòng người này. Cái bụng trơn nhẵn khiến cho kẻ khác thèm nhỏ dãi, ở giữa đôi chân lông mọc rậm rạp thành bụi giống như một thảm cỏ mềm mại.

- Tiểu Linh, dưới tình huống này có lẽ nàng nên che mắt ta mới là tốt nhất.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói với Lữ Tiểu Linh.

- Sắc lang.

Lữ Tiểu Linh lúc này mới nghĩ tới chuyện này lập tức đưa tay về phía Lục Lâm Thiên.

- Để lão công ôm một cái.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, tức thì đem thân thể động lòng người này ôm vào trong lòng.

Bất ngờ bị Lục Lâm Thiên ôm vào lòng, thân thể Lữ Tiểu Linh run lên, vẻ mặt ửng hồng, e thẹn nói:

- Sắc lang, giữa ban ngày ban mặt chàng định làm gì?

- Có một số việc ban ngày cũng có thể làm được.

Nhìn bộ dáng của Lữ Tiểu Linh lúc này, quả thực chính là trực tiếp kɧıêʋ кɧí©ɧ Lục Lâm Thiên, hắn đâu có thể nhịn được nữa.

- Không được.

Lữ Tiểu Linh đương nhiên biết Lục Lâm Thiên định làm gì, lập tức giãy dụa.

- Cửu biệt thắng tân hôn, nàng từ chối được sao?

Lục Lâm Thiên nở nụ cười tà, nhìn thân thể động lòng người, cảm giác đôi ngọc thỏ mềm mại dán vào ngực mình, hô hấp của Lục Lâm Thiên tức thì dồn dập, không chút do dự ôm lấy Lữ Tiểu Linh.

- Không được, sắc lang nhà chàng.

Lữ Tiểu Linh còn đang giãy dụa, thế nhưng không thể giãy khỏi tay Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên trực tiếp đem thân thể mềm mại đặt lên trên giường, cánh tay bố trí một đạo cấm chế bên ngoài căn phòng, tránh khỏi người khác quấy rầy. Lập tức thân thể hắn đè lên thân thể mềm mại này.

- Chàng...

Lữ Tiểu Linh còn muốn nói gì đó thế nhưng đôi môi đã bị ngăn lại, lập tức không nói nên lời, thân thể mềm mại run lên. Cánh tay vốn đang đập hắn tức thì bám lấy cổ Lục Lâm Thiên, dưới sự tiếp xúc thân mật như vậy, nàng bắt đầu đáp lại.

Lữ Tiểu Linh đáp lại khiến cho Lục Lâm Thiên càng không thể nhịn được, hai tay không ngừng di động trên thân thể mềm mại kia. Một tay đặt lên trên ngọc thỏ cao ngất, tay kia thì ở bên dưới bờ mông ngạo nghễ kia không ngừng di dộng. Bờ mông trò lẳn mang tới xúc cảm hưng phấn, truyền khắp người Lục Lâm Thiên.

Lữ Tiểu Linh đâu chịu được kɧıêʋ кɧí©ɧ như vậy, nàng lập tức giãy dụa, tiếng hừ động lòng người vang lên, thân thể mềm mại run rẩy, vẻ mặt kia quả thực đủ để khiến cho người khác phát cuồng.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên cởi bỏ y phục trên người, cự long ngẩng đầu đi vào chỗ đào nguyên, tiện đà thẳng lưng, độc long trong nháy mắt thuận thế mà vào.

Hai người dây dưa với nhau, mây mưa thất thường, liều chết triền miên. Sau nửa canh giờ, tâm thần hai người rung động, toàn thân có cảm giác sung sướиɠ, một cỗ nhiệt lưu bắn ra. Trong phòng cũng dần dần yên tĩnh lại.

- Tiểu thư, Vương trưởng lão tới tìm cô gia.

Một lúc sau, thanh âm của nha hoàn bên ngoài căn phòng vang lên.

- Sắc lang, còn không mau đứng dậy.

Trên giường, Lữ Tiểu Linh tức giận hỡn dỗn nhìn Lục Lâm Thiên.

- Ài...

Lục Lâm Thiên thở dài một hơi, xem ra tin tức hắn tới nhạc phụ đã biết. Không ngờ lại nhanh chóng gọi hắn qua như vậy, có lẽ đoạn thời gian này nhạc phụ không tốt lắm.

- Hôn lão công một cái nữa.

- Chàng, cha thïếp đang gọi chàng đó.

- Không sao, một lát nữa ta đi cũng không muộn.

- A, không được...

...

- Ra mắt Lục chưởng mon.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên đi ra khỏi đình viện lập tức nhìn thấy Vương trưởng lão.

- Ngại quá, để Vương trưởng lão phải chờ lâu rồi.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc.

- Không sao, chưởng môn đang chờ Lục chưởng môn, Lục chưởng môn mau tới đó đi.

Vương trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên, còn có cái miệng nhỏ nhắn đang chu lên của Lữ Tiểu Linh, Vương trưởng lão cũng không khó đoán ra hai người này vừa làm cái gì. Dù sao đều là thanh niên, hắn cũng có thể hiểu được.

Để Tiểu Long và Thiên Sí Tuyết Sư ở lại trong đình viện của Lữ Tiểu Linh, Lục Lâm Thiên lập tức theo Vương trưởng lão đi tới chỗ của Lữ Chính Cường.

- Ra mắt Vương trưởng lão, cô gia.

Một lát sau hai người đi tới một đình viện tinh xảo, mấy đệ tử Linh Thiên môn bên ngoài đình viện lập tức hành lễ.

Trong đình viện vô cùng tao nhã, lúc Lục Lâm Thiên trực tiếp đi vào trong đình viện, từ trong lư hương tinh xảo tràn ra mùi hương nhàn nhạt khiến cho người khác vui vẻ thoải mái, dường như còn có công hiệu ngưng thần tĩnh khí.

- Tiểu tế ra mắt nhạc phụ.

Lục Lâm Thiên hành lễ, trong phòng có một đạo thân ảnh đang ngồi trước bàn, hai mắt lạnh lùng mà nghiêm nghị, khí thế mạnh mẽ, sau lưng có một chiếc áo choàng màu đen, đây chính là Lữ Chính Cường.

- Tiểu tử vô liêm sỉ, trở về Phi Linh môn cũng không tới chỗ ta. Tới Linh Thiên môn cũng không tới chỗ ta ngay lại còn chạy tới chỗ Tiểu Linh. HỪ.

Lữ Chính Cường trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, trên người vô hình trung tràn ra một cỗ khí thế mạnh mẽ.

Trong lúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt Lữ Chính Cường lặng lẽ biến đổi, bởi vì lúc này khí tức trên người Lục Lâm Thiên không ngờ ngay cả bản thân hắn cũng không thể nhìn ra. Thế nhưng vô hình trung hắn có thể cảm giác được chỉ sợ thực lực của tiểu tử này đã tới một trình độ vô cùng kinh khủng.

- Nhạc phụ, không phải con đã tới rồi sao? Lại còn cho người chỗ tốt, người không thấy vui sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, móc ra năm hộp ngọc giao cho Lữ Chính Cường, dáng vẻ cung kính.

Lữ Chính Cường đang trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, nhìn thấy Lục Lâm Thiên móc ra năm hộp ngọc lúc này vẻ mặt mới dãn ra một chút. Sau đó nghi hoặc tiếp nhận hộp ngọc, trong lòng thầm nghĩ sợ rằng bên trong cũng không có thứ gì tốt. Tiểu tử này là thần giữ của, từ trước tới nay chỉ biết chiếm tiện nghi của người khác, muốn nó móc ra thứ tốt, tuyệt đối là chuyện không có khả năng.

Tiếp nhận hộp ngọc, Lữ Chính Cường vốn đã kết luận sẽ không có thứ gì tốt, thế nhưng cũng hiếu kỳ mở hộp ngọc ra. Trong hộp ngọc là một linh quả không màu không vị, thậm chí còn không có một chút khí tức ba động nào.

Chương 1895: Khiếp sợ

Liếc mắt nhìn vào, ánh mắt vốn không quá để ý của Lữ Chính Cường tức thì đại biến, sau đó liên tiếp mở ra bốn hộp ngọc còn lại, trợn mắt líu lưỡi.

- Diễn Linh thánh quả, tiểu tử con vì sao lại có nhiều Diễn Linh thiên quả như vậy?

Lữ Chính Cường nhìn Lục Lâm Thiên, tuyệt đối kinh hãi.

- Trong lúc vô ý thu được, cố ý mang tới cho nhạc phụ đại nhân a.

Lục Lâm Thiên sờ sờ mũi, mỉm cười nói.

- Coi như ta không nhìn lầm tiểu tử nhà ngươi.

Lữ Chính Cường vội vã đem Diễn Linh thánh quả thu vào trong nhẫn trữ vật. Dường như sợ Lục Lâm Thiên hối hận vậy. Giá trị của Diễn Linh thánh quả ra sao đương nhiên hắn hiểu rõ. Có năm khỏa Diễn Linh thánh quả, tương đương với việc giúp Linh Thiên môn bồi dưỡng ra năm vị cường giả Tôn cấp, mà quan trọng hơn chính là, Diễn Linh thánh quả này cho dù là cường giả Tôn cấp dùng cũng có không ít tác dụng.

Ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên kinh ngạc một lát, Lữ Chính Cường đột nhiên nghĩ tới, năm khỏa Diễn Linh thánh quả giá trị như vậy, bằng vào tính cách của Lục Lâm Thiên làm sao có thể bỏ được mà đưa cho hắn. Chỉ có một giải thích duy nhất chính là tiểu tử này chiếm được rất nhiều, cho nên cũng không để ý tới năm khỏa Diễn Linh thánh quả này.

- Lâm Thiên, Diễn Linh thánh quả này cho ta sao?

Lữ Chính Cường nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Đương nhiên là cho nhạc phụ.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

- Vậy nhạc mẫu và Tiểu Linh thì sao? Nhạc mẫu vô cùng thương yêu ngươi, có lẽ con cũng nên chuẩn bị cho nàng thứ gì đó chứ? Còn có Tiểu Linh nữa, con có thể đưa hết cho ta.

Ánh mắt Lữ Chính Cường khẽ đảo, tức thì nói với Lục Lâm Thiên.

- Không còn nữa, một khỏa cũng không.

Lục Lâm Thiên mở miệng nói, hắn biết Lữ Chính Cường suy nghĩ cái gì. Trong lòng hắn lúc này cũng thầm mắng: Người coi đây là củ cải sao? Muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu sao?

- Không có khả năng a. Bằng vào tính cách của tiểu tử con sao lại không còn. Nhanh, lấy ra mấy khỏa nữa, Tiểu Linh và nhạc mẫu con nên có một phần, con không thể làm như vậy a.

Lữ Chính Cường rõ ràng không tin Lục Lâm Thiên, nghĩ tới Lục Lâm Thiên nhận được trọng bảo gì đó, bằng không làm sao có thể bỏ được năm khỏa Diễn Linh Thánh Quả đưa cho hắn. Trong lòng hắn lúc này hận không thể đào ra thêm một ít bảo bối, dáng dấp giống như sắp xuất thủ mạnh mẽ đoạt đồ.

- Nhạc phụ đại nhân, con quả thực không còn nữa. Năm khỏa cuối cùng đã mang tới hiếu kính người, nếu sớm biết người còn nghi ngờ con như vậy, con sẽ không lấy ra nữa. Tiếp đó...

Lục Lâm Thiên còn chưa nói xong, Lữ Chính Cường đã phất tay nói:

- Được rồi, vậy thì tiểu tử con nói xem, lần này rốt cuộc đã chiếm được trọng bảo gì, Diễn Linh thánh quả này sao lại thu được.

Lữ Chính Cường rõ ràng không tin lời Lục Lâm Thiên nói, đồng thời, hắn biết rõ, điều kiện sinh trưởng của DIễn Linh thánh quả này cực kỳ, nơi có linh khí tràn đầy trong vòng ba vạn năm thì mới có cơ hội xuất hiện Diễn Linh thánh quả, mà muốn Diễn Linh thánh quả thành thục thì cần chí ít năm nghìn năm. Nhận được

Diễn Linh thánh quả này chứng minh Lục Lâm Thiên nhất định đã đi vào một mật địa nào đó, sợ rằng thu được không ít cơ duyên.

- Chuyện này...

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi nhún vai nói:

- Chung quy mà nói, thu được một sư phụ Đế giả, đánh chết Thu Thủy Vương, Thiên Dương Vương, Thần Hỏa Vương, Địa Cương Vương, mặt khác giết sáu tôn cấp của Nguyệt Long các, Khôn Dương đảo, Địa Viêm đảo, Thần Kim các, hơn một trăm Vương cấp cùng mấy vạn đệ tử mà thôi. Tổng cộng chỉ có như vậy.

- Con nói con thu được một sư phụ Đế giả? Đánh chết Thu Thủy Vương, Thiên Dương Vương, Thần Hỏa Vương, Địa Cương Vương, mặt khác giết sáu tôn cấp của Nguyệt Long các, Khôn Dương đảo, Địa Viêm đảo, Thần Kim các, hơn một trăm Vương cấp cùng mấy vạn đệ tử sao?

Sắc mặt Lữ Chính Cường vốn không có chút biến hóa nào nghe Lục Lâm Thiên nói vậy lập tức biến đổi, nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

- Không sai, chỉ có như vậy mà thôi.

Lục Lâm Thiên gật đầu khẳng định.

Hít...

Lữ Chính Cường nuốt xuống một ngụm nước bọt, nhìn Lục Lâm Thiên, thân hình hơi run rẩy. Lập tức mềm nhũn, trực tiếp ngồi xuống cái ghế, cái miệng kinh ngạc tới mức có thể nhét vừa một quả trứng gà.

Lúc này Lữ Chính Cường khiếp sợ tới cực điểm, lần đầu tiên hắn khiếp sợ tới mức như vậy, hô hấp hầu như bị kiềm hãm, ánh mắt kinh ngạc nhìn vào Lục Lâm Thiên, mãi một lúc lâu còn chưa thể phục hồi tinh thần lại.

- Nhanh, nói từ đầu tới đuôi cho ta.

Khi Lữ Chính Cường khôi phục tinh thần lại lập tức nhìn Lục Lâm Thiên gấp gáp nói, tất cả chuyện này hắn muốn biết ngay lập tức.

Lục Lâm Thiên không ngờ người như nhạc phụ Lữ Chính Cường lại trở thành như vậy. Trong ánh mắt gấp gáp của Lữ Chính Cường, Lục Lâm Thiên chậm rãi kể lại quá trình đi tới Đông Hải của mình.

Lục Lâm Thiên đem việc bị Thiên Vân đảo chặn lại, cửu tử nhất sinh rơi vào trong tay Linh Vũ giới, còn có đám người Thần Kim các bị Thánh Linh giáo đánh chết. Không gian dưới Thiên đảo, thi triển thần khí đánh chết đám người Thu Thủy Vương. Hắn lựa một ít chuyện có thể nói ra nói lại một lần. Còn lại những điều không thể nói thì hắn sẽ không nhiều lời. Giống như Thánh Linh giáo, cũng không nói tới Thánh Thủ Linh Tôn và Hắc Vũ, cũng không nhắc tới Thiên Trụ giới và việc chiếm được hơn một trăm khỏa Diễn Linh thánh quả còn có một đống lớn vũ kỹ và linh kỹ, thần khí Tử Lôi Huyền đỉnh Lục Lâm Thiên cũng nói. Dù sao đi nữa có lẽ cũng không mất bao lâu nữa tin tức sẽ truyền lại, khi đó cũng không giấu được.

Về phần Đế giả chi nguyên, Lục Lâm Thiên cũng không có nói cho Lữ Chính Cường, lúc này cũng không nên nhắc tới.

Nói xong tất cả, Lữ Chính Cường vẫn đang chăm chú lắng nghe, thất thần. Một lát sau hắn mới khôi phục tinh thần lại, tất cả chuyện này đối với hắn mà nói quả thực quá chấn động. Nếu như không phải chính miệng Lục Lâm Thiên nói ra cho dù đánh chết hắn cũng không tin, không ngờ tất cả chuyện này lại do một mình Lục Lâm Thiên gây nên.

Nhìn Lục Lâm Thiên, một lúc lâu sau Lữ Chính Cường mới nói:

- Tiểu tử, tuy rằng ngươi thu được truyền thừa của Đế giả, Tử Lôi Huyền đỉnh cũng rơi vào trong tay con. Phiền phức của con cũng quá lớn, Thánh Linh giáo này ta cũng biết một chút. Đồn rằng nó chính là một sơn môn cực kỳ bí ẩn, không ngờ con trong lúc vô ý lại trở thành giáo chủ của nó. Thế nhưng chỉ bằng vậy cũng không thể chống lại đám sơn môn như Nguyệt Long các. Ta đoán không cần bao lâu nữa con sẽ vô cùng phiền phức.

Lục Lâm Thiên giết Thu Thủy Vương, Thiên Dương VƯơng, Thần Hỏa Vương, Địa Cương VƯơng, lại giết mười sáu Tôn cấp trong Nguyệt Long các, Địa Viêm đảo, Khôn Dương đảo, Thần Kim các, lại thêm hơn trăm Vương cấp và mấy vạn đệ tử. Tuyệt đối đã làm cho nhị các nhị đảo kia bị thương nặng, cũng gây ra họa sát thân. Phần cừu oán này tuyệt đối không chết không thôi.

- Không sao, binh đến tướng ngăn a.

Lục Lâm Thiên nói. Dù sao đi nữa trốn cũng không xong.

Chương 1896: Thương nghị, sắp xếp (1)

Lữ Chính Cường nhìn Lục Lâm Thiên, cũng không biết nên nói gì cho phải. Phiền phức của Lục Lâm Thiên nếu như tính toán thì ngay cả hắn cũng không dám dây vào, cho nên hắn còn có thể nói gì đây.

Lữ Chính Cường nhìn Lục Lâm Thiên khẽ thở dài lập tức nói:

- Lâm Thiên, trước tiên không nói tới việc này, phiền toái trước mắt vô cùng lớn. Con động vào Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, phá hủy phân đà của đám người này, rốt cuộc trong hồ lô của con bán thuốc gì?

Lữ Chính Cường nói xong, nghiêm túc nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Kỳ thực hắn biết Lục Lâm Thiên không phải là người lỗ mang, cũng biết tính cách của Lục Lâm Thiên, gian trá, giảo hoạt, tuyệt đối là người không ăn thiệt thòi. Dám trêu chọc Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo tức giận như vậy chỉ sợ đã sớm có an bài. Thế nhưng lúc này liên quan tới Linh Thiên môn hắn, cho nên hắn phải khẩn trương, cũng không thể không khẩn trương cho được.

Lục Lâm Thiên cũng biết Lữ Chính Cường khẩn trương ra sao, mục đích của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo chính là Phi Linh môn, thế nhưng mục đích đối phó với Phi Linh môn chính là Linh Thiên môn, thử Phi Linh môn để dò xét Linh Thiên môn.

- Nhạc phục không cần khẩn trương, tiểu tử biết mình đang làm gì, tiểu tử dám diệt phân đà Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo đương nhiên sẽ không sợ bọn họ trả thù.

Lục Lâm Thiên nói hết, lập tức nhìn Lữ Chính Cường nói:

- Có lẽ cường giả trong Linh Thiên môn hiện tại đã chuẩn bị xuất phát rồi đúng không? Lần này tới đây tiểu tử muốn mời nhạc phụ cùng cường giả Linh Thiên môn đi tới Thiên môn cốc, sau đó tiểu tử tự có sắp xếp.

- Tiểu tử, ngươi quá coi thường thực lực của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo rồi.

Lữ Chính Cường ngưng trọng nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Con chỉ diệt hơn mười phân đà của bọn họ đã chứng minh không coi nhẹ bọn họ rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

- Con có thông báo cho Vân Dương Tông không?

Sắc mặt Lữ Chính Cường không ngừng biến hóa, lập tức ngẩng đầu nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lắc đầu nói:

- Con tới Linh Thiên môn trước, định sau đó mới đi tới Vân Dương Tông.

Ánh mắt Lữ Chính Cường hơi đổi nói:

- Trong Cổ Vực luôn luôn hỗn loạn, ngoại trừ Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang và những sơn môn phụ thuộc ra còn có không ít thế lực nhất lưu tồn tại. Vốn Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang đều muốn nắm tất cả các địa bàn khác trong tay, thế nhưng không thể bứt ra được cho nên chỉ có thể đứng nhìn và không tỏ thái độ rõ ràng mà thôi. Chỉ cần trong đó không có môn phái nào uy hïếp vị trí của Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang thì bọn họ sẽ không quản. Cũng sẽ không đơn giản mà quản, mà con dùng xu thế sấm sét diệt những sơn môn này, Phi Linh môn quật khởi, lại thêm quan hệ với Linh Thiên môn còn có Vân Dương Tông trên đại lục Linh Vũ, cân đối bên trong Cổ Vực đã bị đánh vỡ.

Lữ Chính Cường nói xong, ánh mắt mang theo thâm ý nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Sự cân đối trong Cổ Vực con không muốn quản, chỉ là Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo dám động vào Phi Linh môn thì con tuyệt đối sẽ không buông tha. Cho dù nó là quái vật lớn thì con cũng phải rút một cái răng trong miệng nó.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, ân oán với ba sơn môn kia sớm muộn cũng phải giải quyết. Lúc này coi như tính cả vốn lẫn lãi.

- Trước đây ta nhất định sẽ không cho con làm vậy, nhưng ta không ngờ Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo âm thầm đoàn kết lại. Loại tình huống này vốn ta chỉ tưởng rằng ít nhất là mười năm, thậm chí là hai mươi năm mới gặp phải, thế nhưng hiện tại không ngờ lại sớm hơn, cho nên đã cắt đứt mọi sự sắp xếp của ta.

Lữ Chính Cường thở dài nói:

- Dựa theo lời con nói, Thánh Linh giáo có không ít người có tu vi Tôn cấp, thực lực rất mạnh. Linh Thiên môn, Thánh Linh giáo, Phi Linh môn, lại thêm Vân Dương Tông gia nhập, cũng có thể chống lại với đám người Lan Lăng sơn trang kia.

- Nhạc phụ, thời gian cấp bách, con phải mau chóng rời đi. Cường giả Linh Thiên môn cứ đi tới Thiên Môn cốc là được. Đến lúc đó con tự có sắp xếp.

Lục Lâm Thiên cũng không đem chuyện Nhật Sát các, Tinh Ngục các, Kiền Thiên đảo nói ra, sợ rằng sau khi nói ra cường giả Linh Thiên môn phái ra sẽ không giống như lúc trước. Đến lúc đó sợ rằng kế hoạch của hắn sẽ chìm trong nước.

- Được rồi.

Lữ Chính Cường gật đầu, mục đích cuối cùng của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo sợ rằng là Linh Thiên môn cho nên hắn không dám sơ ý. Ánh mắt lập tức nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Hiện tại mới đi tới Vân Dương Tông có phải đã chậm rồi khong?

- Hẳn sẽ không muộn.

Lục Lâm Thiên nói, bằng vào tốc độ hiện tại của Thiên Sí Tuyết Sư, đi qua sơn mạch Vụ Đô, khi Thiên Sí Tuyết Sư còn là lục giai sơ kỳ thì mất nửa tháng, hiện tại nó đã là thất giai, hai ba chục ngày cũng đủ. Mà tới Vân Dương Tông cũng chỉ mất mấy ngày mà thôi, từ Linh Thiên môn đi qua cũng chỉ mất mười ngày nữa.

Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, ba sơn môn này đã sớm có động tác. Chỉ là lúc này ba sơn môn này nhất định sẽ động thủ trên quy mô lớn, khi đó thời gian chuẩn bị sẽ càng dài, đoàn người đông đảo di chuyển sẽ không giống như cường giả một mình rời đi. Cho nên thời gian tuyệt đối sẽ kéo dài hơn không ít. Lục Lâm Thiên phỏng đoán, lần này ba sơn môn này nổi giận nhất định sẽ muốn diệt trừ tận gốc Phi Linh môn, đồng thời còn phải tạo ra thanh thế nhất định cho nên không chỉ phái ra mấy cường giả mà thôi.

- Nói chung hiện tại con phải cẩn thận một chút, Tử Lôi Huyền Đỉnh thực sự ở trên người con, còn chiếm được truyền thừa của Đế giả, lúc này đã là cây to đón gió rồi.

Nhìn vẻ mặt tràn ngập tự tin của Lục Lâm Thiên, Lữ Chính Cường yên tâm hơn một chút.

Lục Lâm Thiên gật đầu, cây to đón gió, hơn nữa người hắn trêu vào cũng không ít, quả thực phải chú ý một chút mới được.

Lập tức Lữ Chính Cường đem tin tức mới nhất của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo nói cho Lục Lâm Thiên nghe một chút, ba sơn môn đang tập kết nhân mã chuẩn bị xuất phát, thanh thế vô cùng lớn.

Chuyện này so với phỏng đoán của Lục Lâm Thiên cũng không kém bao nhiêu, ba sơn môn nhất định sẽ tập kết nhân mãn, mục đích chính là nhổ cỏ tận gốc Phi Linh môn. Đồng thời chấp nhiếp toàn bộ Cổ Vực, cuối cùng mũi giáo sợ rằng sẽ nhắm vào ngay Linh Thiên môn.

Hai người thương nghị không ít chuyện, Lục Lâm Thiên cũng biết được đại khái lần này ba sơn môn này điều động bao nhiêu cường giả.

Lục Lâm Thiên còn cố ý hỏi lại một chút, kẻ âm thầm ra nhiệm vụ thuê Thiên Địa các ám sát đám người Lục Tiểu Bạch là ai, thế nhưng Lữ Chính Cường cũng không biết được.

Trao đổi một phen, Lữ Chính Cường vẫn hỏi bóng hỏi gió Lục Lâm Thiên xem dưới Thiên Đảo hắn thu được bảo vật gì, Lữ Chính Cường căn bản không tin Lục Lâm Thiên chỉ chiếm được những thứ như lời hắn nói.

Chương 1897: Thương nghị, sắp xếp (2)

Chỉ tiếc là Lục Lâm Thiên không hé nửa lời, muốn được tin tức từ trong miệng tiểu tử này không hề dễ dàng, cho nên hắn cũng không thu được gì.

Nửa canh giờ sau Lục Lâm Thiên xin cáo từ rời đi, hiện tại thời gian vô cùng cấp bách cho nên hắn phải nhanh chóng đi tới Vân Dương Tông.

- Tiểu tử, thực lực của con hiện tại đã đạt tới bước nào rồi? Ngay cả ta cũng không nhìn thấu, lẽ nào đã đột phá Tôn cấp rồi sao?

Lục Lâm Thiên vừa mới đi tới cửa, Lữ Chính Cường không nhịn được mà hỏi một chút. Có thể đánh chết một đống Tôn cấp và Vương cấp, coi như thôi động Tử Lôi Huyền Đỉnh sợ rằng cũng không dễ. Nếu như đột phá Tôn cấp thì quả thực quá kinh khủng. Từ khi chấm dứt thi đấu chọn ra thập đại cường giả trẻ tuổi cho tới bây giờ chỉ có hơn một năm mà thôi. Khi trước tiểu tử này mới là Vũ Vương nhất trọng, trong vòng một năm đột phá Tôn cấp, quả thực quá yêu nghiệt. Đây không phải là thứ mà người bình thường có thể làm được, huống chi còn có Linh Vũ song tu, tốc độ đương nhiên phải chậm đi không ít.

- Bẩm nhạc phụ, tiểu tử mới là Vũ Vương cửu trọng mà thôi, đột phá Tôn cấp còn không dễ như vậy.

Nói xong thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức biến mất ngoài đình viện.

- Vũ Vương cửu trọng?

Trong đình viện, thân thể Lữ Chính Cường lần nữa run lên, tốc độ bực này quả thực chính là nghịch thiên a. Vương cấp có thể đánh chết một đống lớn Tôn cấp, không hổ được người đời gọi là Linh Vũ Chiến Vương.

Lữ Chính Cường cũng còn không biết, khi Lục Lâm Thiên đánh chết một đống Tôn cấp thì tu vi còn chưa đạt tới như bây giờ.

Trong đình viện của Lữ Tiểu Linh, Tiểu Long đang cùng Lữ Tiểu Linh thưởng thức mỹ thực của Linh Thiên môn, Thiên Sí Tuyết Sư cũng không khách khí.

Lục Lâm Thiên trở lại đình viện, vừa mới tới Linh Thiên môn mấy canh giờ, hiện tại lại phải rời đi, tuy rằng trong lòng không muốn, thế nhưng hắn cũng không có cách nào.

Trong lòng Lữ Tiểu Linh cũng không muốn, tình huống của Linh Thiên môn, Phi Linh môn hiện tại nàng cũng biết, cho nên cũng chỉ có thể bất đắc dĩ mà thôi.

Đưa Lục Lâm Thiên ra ngoài, Lữ Tiểu Linh chỉ dặn Lục Lâm Thiên tất cả phải cẩn thận.

- Tiểu Linh, ta đi đây.

Nhìn nữ tử quyến rũ mà nóng bỏng trước mặt, Lục Lâm Thiên hôn lên môi nàng một cái, ánh mắt dường như vô ý nhìn lên một ngọn núi cao vυ"t trong mây rồi lập tức cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư rời đi.

Rống.

Hai cánh Thiên Sí Tuyết Sư dựng lên, một cỗ uy áp tràn ra khiến cho không ít yêu thú run rẩy, trong nháy mắt thân thể cao lớn hóa thành một đạo lưu quang màu trắng biến mất trong không trung.

Nhìn bóng lưng biến mất phía trước, vừa về mấy canh giờ lại phải vội vã rời đi như vậy, mãi một lúc lâu sau Lữ Tiểu Linh mới quay trở về.

Trên một ngọn núi, lúc này có mấy đạo thân ảnh xuất hiện, trong đó có một người chính là Lữ Chính Cường, mấy người khác không có một chút khí tức ba động nào, thế nhưng ba động trong lúc vô hình khiến cho người ta cảm thấy cực kỳ run sợ. Nếu như Lục Lâm Thiên có mặt ở đây đương nhiên có thể nhìn ra mấy người này đều có tu vi Tôn cấp.

- Tiểu tử Lục Lâm Thiên này không đơn giản, không ngờ có thể phát hiện ra chúng ta.

Một lão giả áo tím nói, ánh mắt không chút gợn sóng, yên tĩnh giống nhu mặt hồ thế nhưng nhìn vào vô hình trung sẽ cảm thấy lạnh lẽo.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh, truyền thừa Đế giả, hơn nữa bằng vào thiên phú kinh người của tiểu tử này, thành tựu sau này khó có thể hạn lượng. Thảo nào Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo không nhịn được mà lại động thủ.

Một lão bà mặc váy nói.

- Chư vị trưởng lão, lần này mời chư vị đi tới Thiên Môn cốc một chuyến.

Lữ Chính Cường nói với mọi người.

- Có Vân Dương Tông, còn có Thánh Linh giáo kia quả thực cũng không sợ Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo bao nhiêu. Lần này ba sơn môn này không ngờ lại làm ra động tĩnh lớn như vậy, âm mưu thật tốt a. Chúng ta nhịn lâu như vậy, giờ cũng nên cho đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông Hắc Sát giáo kia một chút giáo huấn.

Ánh mắt lão giả áo tím sáng như sao, trong mắt tràn ra hàn ý nồng đậm.

Thiên Sí Tuyết Sư rời khỏi Linh Thiên môn, khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên. Vừa rồi có mấy đạo khí tức mịt mờ rơi vào trên người hắn, mấy người này chỉ dùng tâm thần dò xét Lục Thiếu Du. Tuy rằng tu vi của hắn hiện tại chỉ là Linh Vương cửu trọng đỉnh phong, thế nhưng luận linh hồn lực đã tới Tôn cấp, có người dò xét đương nhiên hắn có thể cảm giác ra được.

- Tiểu Long, chú ý Thiên Trụ giới.

Sau khi xác định chung quanh an toàn, Lục Lâm Thiên lần nữa móc ra Thiên Trụ giới rồi tiến vào bên trong.

Tiểu Long hóa thành bản thể chừng mười thước, Huyền Vũ thần xác bao phủ Thiên Trụ giới.

Trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên xuất hiện trong không gian nơi Huyết Mị và Hắc Hùng bế quan. Khí tức hai người lúc này vẫn đang tiếp tục kéo lên, khí tức kéo lên đã mạnh hơn một chút, nhưng mà muốn đột phá bát giai cũng còn chưa đủ.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên đi tới phía xa, móc ra Hỏa Long đỉnh lần nữa bắt đầu luyện chế khôi lỗi. Trên người hắn vẫn còn không ít thi thể, đều là thi thể Vương cấp, mỗi một đầu khôi lỗi cấp bảy được luyện chế ra đều là một trợ lực lớn, tuy rằng cần tốn không ít thời gian luyện chế, thế nhưng ở bên trong Thiên Trụ giới này thì không thành vấn đề.

Sưu.

Tâm thần dò xét, lưu quang trên nhẫn trữ vật chợt lóe, trước người Lục Lâm Thiên, Hỏa Long đỉnh xuất hiện, sau đó lại có không ít thi thể và tài liệu luyện chế khôi lỗi cần xuất hiện.

Sưu Sưu.

Khoanh chân ngồi xuống, Lục Lâm Thiên không dừng lại chút nào, linh lực rót vào bên trong Hỏa Long đỉnh, một cỗ hỏa diễm nóng bỏng bắt đầu rít gào.

Đồng thời Lục Lâm Thiên cũng đem không ít tài liệu ném vào trong Hỏa Long đỉnh để luyện hóa. Đối với Lục Lâm Thiên mà nói đương nhiên không thành vấn đề, bởi vì hắn đã sớm thành thạo chuyện này.

Luyện chế một đầu khôi lỗi cấp bảy là tương đương với một cường giả Vương cấp, nếu như là cấp bảy hậu kỳ thì lại càng không cần phải nói. Trong lúc luyện chế linh hồn lực của Lục Lâm Thiên được đề thăng không ít, vô hình trung cũng coi như có tác dụng như tu luyện, đối với việc nắm linh hồn lực trong tay cũng thành thạo và tinh diệu hơn trước.

Thời gian tiếp tục trôi qua, Lục Lâm Thiên vẫn tiếp tục luyện chế khôi lỗi.

Đông hải, sáng sớm, ở phía dưới có một khối lục địa nhìn không thấy điểm cuối trong hải vực. Lục địa này giống như kéo dài trên Đông Hải, bên trên lục địa có không ít ngọn núi sừng sững, vách núi cao vυ"t.

Trong Thánh Linh giáo, ở đại điện mang phong cách cổ xưa của Thánh Linh bộ, Lục Lâm Thiên ngồi ngay ngắn trên chủ vị, bốn đại Thiên Tôn ngồi ở hai bên.

- Bái kiến giáo chủ.

Mọi người cung kính hành lễ, tổng cộng có hơn một trăm Vũ Vương cùng Linh Vương. Trong đoạn thời gian này dường như bởi vì có liên quan tới Diễn Linh Thánh quả cho nên đại trưởng lão Thánh Linh bộ còn có hai trưởng lão khác đều đột phá tới Tôn cấp. Thánh Linh giáo lần nữa lại có thêm ba cường giả Tôn cấp.

Chương 1898: Phong vân rung chuyển

Mà những người khác bởi vì có tài nguyên tu luyện dồi dào, tu vi lại dừng lại quá lâu, cho nên sau khi nhận được tài nguyên tu luyện thì tốc độ tu luyện lại có tiến bộ. Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn quanh, không ít người đều có tiến bộ.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên, mỉm cười, Thánh Linh giáo có thực lực như vậy, Vũ Tôn, Linh Tôn có mười mấy người, hiện tại lại có thêm ba Tôn cấp nữa. Vũ Vương, Linh Vương lại thêm hơn trăm người. Về phần Vũ Suất Linh Suất thì càng nhiều, quả thực đây chính là một cỗ thế lực kinh khủng. Cho dù so sánh với Tứ các Tứ đảo thì tuyệt đối cũng có lực chống lại.

- Thánh Linh giáo ngay lập tức mở ra đại trận hộ giáo, Tứ đại Thiên Tôn, tất cả Tôn lão hộ giáo, trưởng lão lập tức theo ta tới Cổ Vực. Ngay lập tức xuất phát.

Thanh âm Lục Lâm Thiên vừa dứt, sát khí quanh thân tràn ra.

Trong Lan Lăng sơn trang, trong đại điện, vẻ mặt Gia Cát Tây Phong tràn ngập hàn ý.

- Trang chủ, Phi Linh môn hiện tại tập trung ở Thiên Môn cốc gần hai mươi vạn người, dường như đang có âm mưu gì đó.

Trong đại điện, Phí Lan trưởng lão nói.

- Hai mươi vạn người? Đây có lẽ là toàn bộ thế lực của Phi Linh môn đúng không?

Ánh mắt Gia Cát Tây Phong trầm xuống.

- Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông truyền đến tin tức, nhân mã của song phương đã bắt đầu tập kết, mặt khác còn nhận được tin tức Lục Lâm Thiên ở Đông Hải đã trở về tới Phi Linh môn.

Phí Lan nói.

- Phi Linh môn nho nhỏ không ngờ lại dám chọc vào Lan Lăng sơn trang chúng ta. Lần trước Bành trưởng chúng ta đã không tính toán, lần này nhất định phải nhổ tận gốc, bằng không Lan Lăng sơn trang chúng ta không còn mặt mũi nào đặt chân ở Cổ Vực nữa. Cho dù tiểu tử Lục Lâm Thiên kia có trở về thì sao? Nếu như Lan Lăng sơn trang ta động thủ với hắn thì vẫn có thể bóp chết hắn giống như con kiến.

Gia Cát Tử Vân oán hận nói, nhắc tới Lục Lâm Thiên oán hận trong mắt càng đậm. Tiểu tử kia ba lần bảy lượt lăng nhục hắn, không giết tiểu tử này khó mà giải mối hận trong lòng hắn.

- Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông còn truyền tin tức nào tới không?

Gia Cát Tây Phong âm trầm, khẽ phe phẩy quạt hỏi Phí Lan trưởng lão.

- Triệu trưởng lão và Hoàng trưởng lão đã liên hệ với Hóa Vũ tông và Hắc Sát giáo. Bọn họ đều đồng ý hành động sớm, đang chuẩn bị đi tới Thiên Môn cốc.

- Hành động sớm sao?

Ánh mắt Gia Cát Tây Phong khẽ đổi nói:

- Truyền lệnh xuống dưới, Lan Lăng sơn trang chúng ta tập kết năm mươi vạn đệ tử đi tới Thiên Môn cốc hội họp với Hóa Vũ tông và Hắc Sát giáo, trước tiên đánh chết hai mươi vạn người của Phi Linh môn, sau đó lại nhổ tận gốc Phi Linh môn cũng không muộn.

- Vâng.

Phí Lan đáp.

- Lục Lâm Thiên, ba sơn môn chúng ta muốn tiêu diệt Phi Linh môn của ngươi quá dễ dàng. Lần này ta xem có ai còn có thể cứu được ngươi?

Tổng đại điện, trong mắt Gia Cát Tử Vân hiện lên hàn ý, lẩm bẩm

nói.

Cổ vực, một ngọn núi khổng lồ đứng sừng sững trong mây, bên trong núi nó có kiến trúc liên miên.

- Truyền lệnh xuống dưới, năm mươi vạn đệ tử trong tông lập tức xuất phát đi Thiên Môn cốc, cường giả trong tông đi sau.

Trong đại điện, hàn ý trong mắt Công Tôn Hóa Nhai tràn ra, bên trong vô hình trung có sát khí nhàn nhạt.

- Vâng.

Mọi người đáp xong bắt đầu tản đi.

- Đại sự sắp tới gần, Linh Thiên môn, các ngươi khổ tâm bảo vệ Phi Linh môn là bởi vì giữ cho mình một đường lui, thế nhưng tính toán của các ngươi sợ rằng phải thất bại rồi.

Công Tôn Hóa Nhai lẩm bẩm nói.

Cổ Vực, sắc trời vào đêm, trong bầu trời đêm u ám, vầng trăng chiếu rọi mặt đất phía dưới.

- Phi Linh môn, lần này không tiêu diệt các ngươi ta sẽ không còn gọi là Đồng Quy Tinh. Truyền lệnh xuống dưới, năm mươi vạn đệ tử trong giáo xuất phát đi Thiên Môn cốc.

Trong một căn phòng, Đồng Quy Tinh mặc một bộ áo bào màu đen, vẻ mặt tràn ngập sát khí, trong sát khí nồng nặc sát ý.

- Vâng.

Một bóng đen đáp xong lập tức rời khỏi căn phòng.

- Đại sự đã tới gần, tất cả cản trở phải gạt bỏ. Phi Linh môn, ngươi không có cơ hội đâu.

Trường bào Đồng Quy Tinh run lên, nhìn bóng đêm ngoài cửa sổ, sát khí ngày càng đậm.

Trong Cổ Vực một mảnh yên tĩnh, chỉ có sao bắt đầu treo ở trên trời, hàn ý lạnh thấu xương tràn ngập. Không biết từ khi nào sao bắt đầu di chuyển về phía nam, ở phía chân trời Cổ Vực xuất hiện ánh sáng lờ mờ.

Trên phía chân trời chỉ có ngôi sao Phá Quân trong Bắc đẩu thất tinh sáng sủa, thi thoảng lóe sáng. Phá Quân bắt đầu di chuyển giống như bị một cơn gió thôi, chậm rãi đi về phía Cổ Vực.

Đồng thời toàn bộ Cổ Vực run lên. Trên Cổ Vực tràn sát khí, hắc vụ. Dường như tất cả sát khí trong thiên địa cảm nhận được thứ gì đó cho nên bắt đầu tập hợp.

Giờ phút này vô số cường giả cũng cảm nhận được biến hóa, vô số cường giả ẩn tàng vô số năm đem từng đạo khí tức phóng lên cao, dường như đang tìm kiếm thứ gì đó thế nhưng lại không thể tìm ra.

- Ai.

Lúc này trong thiên địa bỗng nhiên vang lên tiếng thở dài. Đây là một thanh âm già nua, xa xưa quanh quẩn trong bầu trời đêm, cũng không ai có thể nghe thấy được.

Trên bầu trời rộng lướn trong giây lát xuất hiện một thân ảnh hư ảo. Thân ảnh này mang theo hắc ám khiến cho người khác không dám nhìn thẳng, thế nhưng cho dù có nhìn thấy cũng không thể nhớ kỹ được thân ảnh hư ảnh này.

Thân ảnh này chậm rãi mở mắt ra. Trong đôi mắt vô cùng tĩnh lặng, trong nháy mắt khi mở ra, sát khí tụ tập trong thiên địa lập tức tiêu tán.

- Phá Quân lệch vị trí, Cổ Vực yên bình trên vạn năm lại sắp máu chảy thành sông.

Thân ảnh này xuất hiện trên vòm trời, nhìn dị tượng trên không trung rồi lập tức nói:

- Ồ, không chỉ là Cổ Vực mà là toàn bộ Đại lục. Toàn bộ đại lục cũng bị ảnh hưởng.

- Máu chảy thành sông, máu chảy thành sông a.

Hư ảnh lớn này thì thào khẽ nói, sau đó lập tức biến mất không còn tung tích, giống như là chưa từng xuất hiện qua. Cũng không có ai có thể nhìn thấy được người này.

- Phá Quân lệch vị trí, rơi vào trong Cổ Vực.

Trong Tinh Ngục các, trên một ngọn núi cao vʊ"t trong mây, Hắc Linh Vương nhìn hải vực rộng lớn, trường bào run lên, ánh mắt tức thì biến háo.

- Phá Quân lệch vị trí, dị tượng gïếŧ chóc a.

Bên người Hắc Linh Vương, một đạo thân ảnh vô thanh vô tức xuất hiện.

- Dị tượng gïếŧ chóc không ngờ lại rơi vào trong Cổ Vực.

Hắc Linh Vương nhíu mày nói:

- Truyền lệnh xuống dưới, thời gian đã tới, tất cả cường giả xuất phát đi tới thành Ma Vân.

Trong Thiên Trụ giới, trong không gian thê lương lúc này thời gian bất tri bất giác trôi qua.

- Khôi lỗi bí thuật, ngưng tụ cho ta.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến hóa, dung dịch nóng bỏng trong Hỏa Long đỉnh sôi trào, lập tức rót vào trên một cỗ thi thể.

Ken két.

Dung dịch nóng bỏng rót vào trên thi thể tức thì phát ra thanh âm ken két. Từ đầu tới chân cỗ thi thể này đều bị dugn dịch nóng bỏng bao phủ. Trong nháy mắt có từng đạo lưu quang quỷ dị tràn ra. Theo dung dịch rót vào, thân thể này từ từ chuyển thành màu đen, vô cùng sáng bóng.

Chương 1899: Phụ tử trao đổi (1)

- Tụ cho ta.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, cuối cùng đánh ra một đạo thủ ấn, thủ ấn hóa thành quang mang kỳ dị đánh vào trên người cỗ thi thể kia. Đôi mắt vốn trống rỗng của thi thể trong nháy mắt mở ra, trong mắt hiện lên sự lạnh lẽo, tái nhợt.

...

Khí tức quanh thân thi thể này trong chớp mắt bắt đầu kéo lên, cỗ khí tức kia lan tràn ra khiến cho tim người khác dập nhanh. Dường như ẩn sâu bên trong đầu khôi lỗi màu đen kia chính là năng lượng kinh khủng.

Lục Lâm Thiên phất tay, khôi lỗi này trực tiếp nhảy tới bên người Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt trống rỗng hiện lên tinh quang nhè nhẹt.

- Một trăm hai mươi tám đầu.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, nhìn một trăm hai mươi tám khôi lỗi trước mặt, tính thêm năm mươi tám đầu khôi lỗi ban đầu, tổng cộng trong tay hắn đã có một trăm hai mươi tám cỗ khôi lỗi.

Tất cả khôi lỗi cấp bậc thấp nhất cũng tới cấp bảy sơ giai. Một trăm hai mươi tám đầu khôi lỗi, không thể nghi ngờ là tương đương với một trăm hai mươi tám cường giả Vũ Vương, Linh Vương.

Lần thứ hai luyện chế hai mươi bảy đầu khôi lỗi, ở giữa Lục Lâm Thiên cũng chỉ nghỉ ngơi có một lần.

- Thu...

Thủ ấn được kết, Lục Lâm Thiên đem tất cả khôi lỗi thu vào trong nhẫn trữ vật.

Sưu Sưu.

Lúc này trong tâm thần dò xét của Lục Lâm Thiên, phía xa hiện tại đang truyền đến năng lượng ba động mạnh mẽ.

- Muốn đột phá sao?

Trên mặt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ vui mừng, trong tâm thần dò xét của hắn, hai mươi ngày trước Huyết Mị đã bắt đầu có dấu hiệu đột phá. Mà lúc này sợ rằng đã chính thức đột phá. Sau khi thu hồi Hỏa Long đỉnh, Lục Lâm Thiên lập tức biến mất tại chỗ.

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện ở một nơi khác trong không gian, lúc này thân ảnh Huyết Mị đã biến mất, trước người Lục Lâm Thiên xuất hiện một tổ ong lớn. Một cỗ năng lượng mạnh mẽ lúc này cũng đang nhanh chóng hội tụ.

Đám năng lượng mạnh mẽ này đang tụ tập chung quanh tổ ong. Tổ ong lớn này sợ rằng to chừng một nghìn thước, giống như một trùm nho màu đỏ khổng lồ lơ lửng trên không trung. Cả vật thể màu đỏ tươi, quang mang tràn ngập bên trên giống như là tiên huyết đang lưu chuyển, bên trên có ngàn vạn động khẩu nhỏ.

Sưu Sưu.

Năng lượng mạnh mẽ liên tục rót vào trong tổ ong, trong tổ ong màu đỏ có một cỗ khí tức bàng bạc tràn ra, khí thế cực kỳ kinh khủng.

- Sắp đột phá bát giai rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Huyết Mị lúc này đang bắt đầu đột phá bát giai. Nếu như Huyết Mị đột phá bát giai, quả thực khi đó nàng sẽ vô cùng kinh khủng.

Bởi vì một khi Huyết Mị đột phá bát giai, quân đoàn Thị Huyết Linh Phong bên người lần nữa sẽ tăng thêm quy mô, đồng thời lại tấn chức không ít. Đến lúc đó quân đoàn Thị Huyết Linh Phong tuyệt đối sẽ một đội quân vô cùng kinh khủng.

Năng lượng dũng mãnh tràn vào tổ ong màu đỏ, không gian lay động liên tục. Trong tổ ong màu đỏ có một cỗ khí tức mới lạ bắt đầu lan tràn ra. Cỗ khí tức này vô cùng cường hãn, khiến cho linh hồn không khỏi run lên.

- Đột phá.

Lục Lâm Thiên vẫn luôn nhìn vào tổ ong màu đỏ, cảm nhận cỗ khí tức mới lạ kia, cỗ khí tức này vô cùng mạnh mẽ và cuồng bạo.

Sưu Sưu.

Thật lâu sau, tất cả mới bình tĩnh trở lại, toàn bộ tổ ong màu đỏ hơi nhoáng lên, huyết sắc quang mang lúc này mới thu liễm lại. Một thân ảnh xinh đẹp từ trong tổ ong nhảy ra. Thân ảnh xinh đẹp này có đường cong linh lung, mái tóc dài màu đỏ xõa xuống tới tận bờ mông vểnh. Trang phục đỏ như lửa bao phủ đường cong mê người, càng khiến cho bờ mông vểnh phía sau càng thêm kiêu ngạo.

- Chủ nhân.

Thân ảnh xinh đẹp chợt lóe lên, trong nháy mắt đi tới trước người Lục Lâm Thiên. Trên khuôn mặt yêu mị kia, đôi mắt giống như muốn mê hoặc người nhìn vào, chỉ sợ so với Bạch Linh cũng không kém bao nhiêu.

- Cảm giác thế nào

Lục Lâm Thiên thấp giọng hỏi.

- Khởi bẩm chủ nhân, sau khi đột phá bát giai số lượng Thị Huyết Linh Phong thợ có thể đào tạo tăng lên không ít. Thị Huyết Linh Phong thợ thất giai, lục giai, ngũ giai cũng có thể lần nữa đề thăng. Số lượng cũng có thể tăng lên, chỉ là số linh dược cần cũng kinh người.

Huyết Mị nói.

- Tất cả linh dược ở đây ngươi cứ tùy tiện dùng, ngươi cứ tiếp tục ở bên trong này đào tạo Thị Huyết Linh Phong thợ đi.

Lục Lâm Thiên giao cho Huyết Mị một chiếc nhẫn trữ vật, bên trong đều là linh dược. Đối với việc đào tạo Thị Huyết Linh Phong thợ, Lục Lâm Thiên vẫn cực kỳ coi trọng, đương nhiên sẽ không keo kiệt linh dược. Lại thêm cất dấu hiện tại của Phi Linh môn, muốn chống đỡ cho Huyết Mị đào tạo Thị Huyết Linh Phong thợ là chuyện vô cùng dễ dàng.

Tính toán thời gian, cảm giác hẳn còn chưa tới Vân Dương Tông. Tới Vân Dương Tông thì Tiểu Long cũng đã thông báo cho hắn. Lục Lâm Thiên lập tức khoan chân ngồi xuống, bắt đầu lĩnh ngộ.

- Lĩnh ngộ thời gian.

Lục Lâm Thiên quyết định tiếp tục lĩnh ngộ thời gian, lúc này lĩnh ngộ thời gian cực kỳ quan trọng. Chỉ có lĩnh ngộ thời gian mới có thể mở ra tầng thứ hai của Thiên Trụ giới, càng là không gian phía trên, thời gian chênh lệch càng lớn, cho dù là tầng thứ hai thì chênh lệch cũng gấp hai mươi lần. Đối với tu luyện mà nói, chỗ tốt cực kỳ kinh người.

Có lĩnh ngộ lần trước, lúc này Lục Lâm Thiên cũng có chút khái niệm mơ hồ về thời gian. Thời gian tuy rằng không phải là một loại năng lượng thế nhưng cũng là một loại tồn tại trong thiên địa. Mặc dù sự tồn tại của thời gian chỉ là một loại khái niệm.

Thời gian chỉ là một loại tồn tại khách quan, nếu như nói thời gian là một loại tồn tại khách quan thì quả thực có chút lệch lạc. Ngược lại, thời gian sở dĩ tồn tại là bởi vì mọi người nhận thức cùng một loại chu kỳ, một loại quỹ tích, mới có thể chứng minh sự tồn tại của thời gian.

Chỉ có mọi người nhận thức cùng một loại chu kỳ, một loại quỹ tích thì mới có thể nhận ra được thời gian. Dường như Lục Lâm Thiên đã tìm ra được thứ gì đó, thế nhưng càng nghĩ lại càng khiến cho Lục Lâm Thiên mơ hồ.

Thời gian lần nữa trôi qua, trong lúc lĩnh ngộ, thời gian trôi qua cực kỳ nhanh chóng.

Rống.

Trong không trung yên tĩnh, Thiên Sí Tuyết Sư ở trên cao giống như một đạo lưu quang xẹt qua. Hai cánh cắt vỡ không gian, tốc độ nhanh tới mức kinh khủng.

Tại một ngọn núi lớn trên Vân Dương Tông, từng ngọn núi xuyên qua tầng mây giống như đang lơ lửng trên bầu trời.

Trên một ngọn núi lúc này có bốn đạo thân ảnh đang ngồi trong đình viện, thi thoảng còn có tiếng cười truyền ra. Mấy người này chính là La Lan thị, Vân Hồng Lăng còn có nha hoàn thïếp thân của Vân Hồng Lăng là Đông Mai và Lục Trung.

Trong tiểu viện, có một người ngây ngây ngốc ngốc nhìn thấy mọi người đang cười cũng ngây ngô cười theo. Mà người này chính là Lục Thiếu Hổ. Lúc này hắn đã không còn kiêu ngạo và hống hách như trước nữa, hoàn toàn trở thành một kẻ ngây dại.

- Hồng Lăng, Vô Song đi lâu như vậy còn chưa có trở về, liệu có chuyện gì xảy ra hay không? Liệu có gặp phải nguy hiểm gì hay không?

Trong đình viện, La Lan thị lo lắng nói.

Chương 1900: Phụ tử trao đổi (2)

- Mẫu thân, Bắc Cung gia không phải là gia tộc bình thường. So với Vân Dương Tông còn mạnh hơn không ít. Vô Song tỷ tới đó không có nguy hiểm gì. Có lẽ Vô Song tỷ còn có chuyện gì đó cần làm, bằng không đã sớm trở lại thăm chúng ta rồi.

Vân Hồng Lăng nói.

- Còn có Lâm Thiên, Tâm Đồng, Quá nhi a. Cũng không biết ba đứa nó hiện tại đang ở đâu, có gặp phải nguy hiểm gì hay không.

La Lan thị nói.

- Lan muội, muội không cần phải lo lắng cho mấy đứa chúng nó. Thực lực của mấy đứa chúng nó không phải người bình thường có thể làm gì được. Nói chung bọn chúng sẽ không gặp nguy hiểm gì.

Lục Trung mỉm cười, nhi tử và con gái nuôi, con trai nuôi của hắn không phải là người bình thường, cho nên hắn cũng không lo lắng bao nhiêu.

- Đúng vậy, mẫu thân người đừng lo lắng quá.

Vân Hồng Lăng nói.

- Mẫu thân, cha, con đã trở về.

Ngay khi Vân Hồng Lăng nói xong, một thanh âm quen thuộc lập tức vang lên, trong tiểu viện có một thân ảnh màu xanh xuất hiện trước mắt mọi người.

- Ta cũng đã trở về.

Tiểu Long từ trên không trung nhảy xuống, miệng nở nụ cười hắc hắc.

Nhìn người trước mắt, La Lan thị kinh ngạc một chút rồi mỉm cười, lập tức đi về phía trước nói:

- Vừa mới nói tới con xong, tại sao lại đột nhiên trở lại đây vậy?

La Lan thị vừa nói, vừa tỷ mỉ nhìn Lục Lâm Thiên, tay vuốt ve khuôn mặt hắn rồi nói:

- Không ốm, thế nhưng béo hơn một chút thì tốt rồi.

- Mẫu thân, người tu luyện thân thể gầy béo đều như nhau. Thân thể của con rất tốt.

Lục Lâm Thiên kéo tay mẫu thân, nhìn vị phụ nhân hiền từ trước mắt. Một đường đi tới, một đường tu luyện của hắn như hiện tại, mục đích duy nhất khi trước chính là bảo hộ mẫu thân của hắn. Chỉ đơn giản như vậy mà thôi. Mà tới hiện tại vẫn là như vậy, hắn bước lên con đường trở thành cường giả, cái gì mà công thành danh toại, lưu danh gì đó đối với hắn không quan trọng. Thứ hắn muốn chỉ là bảo hộ những người thân bên cạnh mình.

- Tâm Đồng và Quá Nhi đâu?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên và Tiểu Long xuất hiện thế nhưng lại không nhìn thấy Lục Tâm Đồng và Dương Quá, La Lan thị lập tức hỏi.

- Mẫu thân, bọn họ ở Phi Linh môn, người không cần lo lắng.

Lục Lâm Thiên nói.

- Hồng Lăng, có nhớ tới ta không?

Lục Lâm Thiên lập tức đi tới trước mặt Vân Hồng Lăng, nhìn nữ tử mặc bộ y phục màu xanh trước mắt, đôi mắt xinh đẹp như sao, làn da nhẵn nhụi giống như ngọc, cái miệng anh đào nhỏ nhắn vô cùng kiều diễm. Cái eo nhỏ nhắn càng có vẻ mê người.

- Không biết xấu hổ, cha và mẫu thân còn có mặt đó, Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, thế nhưng vẻ mặt cũng không có chút tức giận nào.

- Đói...

Lục Thiếu Hổ không biết từ khi nào đã tới bên người Lục Lâm Thiên, kéo góc áo hắn cười ngây ngốc. Trên khóe miệng lúc nào cũng có nước bọt.

- Thiếu Hổ, bên này, ta sẽ làm thức ăn ngon cho con.

Nhìn thấy dáng vẻ này của Lục Thiếu Hổ, La Lan thị lập tức kéo Lục Thiếu Hổ vào phòng bếp.

Lục Trung nhìn hai nhi tử, kết quả như vậy đã là tốt nhất rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, trong lòng ngổn ngang cảm xúc, ánh mắt nhìn về phía phụ thân Lục Trung, bốn mắt nhìn nhau, không nói gì. Thế nhưng dường như đề biết đối phương muốn nói gì.

- Lâm Thiên, có một số việc ta muốn nói với con.

Lục Trung nói.

Một lát sau, trong tiểu thính, Lục Lâm Thiên bố trí một đạo cấm chế, phụ tử hai người lập tức ngồi xuống.

- Lâm Thiên, ta cũng nghe nói chuyện của Phi Linh môn trong Cổ Vực, dường như Phi Linh môn của con hiện tại có phiền phức. Con tới Vân Dương Tông kiếm viện binh sao?

Sau khi ngồi vào chỗ của mình, Lục Trung có chút ngưng trọng hỏi Lục Lâm Thiên. Vẻ mặt cực kỳ lo lắng, thế nhưng trong lòng hắn cũng biết bản thân không giúp được gì Lục Lâm Thiên.

- Phụ thân yên tâm đi, không có việc gì đâu.

Lục Lâm Thiên nói, xem ra phụ thân hắn cũng không có nhàn rỗi, tin tức Vân Dương Tông thu được mà phụ thân cũng biết được một ít.

- Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông vây công Phi Linh môn. Con còn nói không có việc gì sao? Nếu không có việc gì sao con lại tới Vân Dương Tông?

Lục Trung khẽ thở dài nói:

- Cũng là do ta vô dụng, Lục gia không chiếu cố được con. Hiện tại cũng không giúp được con, ài...

- Phụ thân, cho dù người giúp được con thì làm sao? Chim ưng được bảo vệ cuối cùng không thể bay lượn trên trời.

Lục Lâm Thiên nói.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Lục Trung không nói gì, lại nói:

- Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo không phải là sơn môn bình thường. Hai nhạc phụ của con hẳn là có thể giúp đỡ một chút. Chỉ là Vân Dương Tông có chút ngoài tầm với, mà Linh Thiên môn mặc dù ở trong Cổ Vực thế nhưng ta hoài nghi, mục đích của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo không phải là Phi Linh môn của con mà chính là Linh Thiên môn. Phi Linh môn của con chỉ là bước đầu mà thôi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong lòng có chút kinh ngạc, phụ thân hắn không rời khỏi Vân Dương Tông mà có thể nhìn thấu bên trong như vậy, quả thực không phải bình thường.

- Con hiểu rồi, chỉ là Phi Linh môn cũng không phải ai có thể động vào. Ai dám động vào kẻ đó tuyệt đối sẽ phải trả một cái giá lớn.

Lục Lâm Thiên nói, trong mắt bắn ra hàn ý nhàn nhạt.

- Nói chung tất cả mọi chuyện con phải cẩn thận. Nhớ kỹ không thể xung động, nếu vạn bất đắc dĩ thì đại trượng phu phải biết co được dãn được. Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo cùng tiến lui với nhau, Phi Linh môn của con quá yếu. Linh Thiên môn chỉ có một mình, Vân Dương Tông lại ngoài tầm với, nói chung đối với con cực kỳ bất lợi.

Lục Trung nhìn Lục Lâm Thiên, dừng lại một chút lại nói:

- Lâm Thiên, người không nhìn thấu toàn cục thì không thể mưu một vực. Không thể mưu một đời thì không thể mưu một thời. Nhớ kỹ câu này, đối với con có không ít tác dụng.

Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút khiếp sợ, dường như phụ thân đang chỉ hắn thứ gì đó, vẻ mặt hắn khẽ đổi, chỉ gật đầu. Sau đó lại móc ra hai hộp ngọc nói:

- Cha đây là Diễn Linh thánh quả, người vào mẫu thân ăn vào sẽ có không ít tác dụng.

- Diễn Linh thánh quả? Chẳng lẽ là Diễn Linh thánh quả sinh trưởng ở nơi linh khí tràn đầy, ba vạn năm không có ai đặt chân qua sao?

Lục Trung mở hộp ngọc, vẻ mặt cực kỳ kinh ngạc hỏi. Mấy năm nay trên Vân Dương Tông, địa phương hắn đi nhiều nhất chính là Vạn Vũ lâu và Vũ Linh ảo cảnh. Trong Vạn Vũ lâu hắn cũng đọc qua một ít tư liệu về Diễn Linh thánh quả này.

- Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên gật đầu, tâm thần khẽ động, một đạo lưu quang lập tức từ trong tay bắn ra. Quang mang thu liễm, đây chính là một thanh trường kiếm dài ba thước. Bí văn trên thân kiếm hiện lên, khí tức bàng bạc tràn ra khiến cho tiểu thính run lên. Khí tức bàng bạc tức thì khuếch tán trong tiểu thính. Khí tức này khiến cho Lục Trung lập tức thì chấn động.

- Cha, đây là một kiện Vũ linh khí Địa cấp, người luyện hóa đi. Con phải đi tới chỗ nhạc phụ một chút.

Chương 1901: Trao đổi linh ngọc

Lục Lâm Thiên nói xong đem Vũ linh khí Địa cấp giao cho Lục Trung rồi thu lại cấm chế, rời khỏi tiểu thính.

Sau khi rời khỏi tiểu thính, Lục Lâm Thiên và mẫu thân, Hồng Lăng nói chuyện một lát rồi rời khỏi đình viện đi tới đình viện Vân Khiếu Thiên ở.

Trong Vân Dương Tông, mỗi một ngọn núi đều cách nhau khá xa, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư đi tới đó.

Trong không trung, Thiên Sí Tuyết Sư khổng lồ như vậy đương nhiên sẽ hấp dẫn không ít sự chú ý của đệ tử Vân Dương Tông. Ngẩng đầu nhìn tọa kỵ uy vũ dữ tợn trên trời, cả đám đều ước ao không ngớt.

- Ta vừa mới nghe nói sư huynh Lục Lâm Thiên đã trở về. Không ngờ chuyện này lại là thật, đó chính là Thiên Sí Tuyết Sư sao?

- Sư huynh Lục Lâm Thiên, Linh Vũ Chiến Vương sao? Không biết thực lực của sư huynh hiện tại đã tới tình trạng gì rồi.

- Mặc kệ tới tình trạng gì, dù sao hiện tại ngươi vẫn còn kém xa. Người có thể giao thủ với Lục Lâm Thiên sư huynh cũng chỉ có Phách Đao Long Tam, Chiến Đoa Khuất Đao Tuyệt, Phi Ưng Lăng Phong trưởng lão mà thôi.

- Nếu như ta có thực lực như Lục Lâm Thiên sư huynh thì tốt rồi.

- Muốn có thực lực như Lục Lâm Thiên sư huynh thi ngươi phải bái Vũ trưởng lão làm sư phụ. Vũ trưởng lão chính là sư phụ của Lục Lâm Thiên sư huynh a.

- Sao ta nghe nói thực lực của Vũ trưởng lão là người thấp nhất trong những trưởng lão?

- Ngươi biết cái rắm. Vũ trưởng lão bí hiểm mới như vậy, bằng không Lục Lâm Thiên sư huynh hiện tại sao lại mạnh như thế? Sao lại nổi danh như vậy?

Trong tiếng nghị luận của chúng đệ tử Vân Dương Tông, Lục Lâm Thiên đã đi tới đình viện mà Vân Khiếu Thiên ở.

- Lục chưởng môn, tông chủ ở bên trong chờ ngươi.

Ngoài đình viện, Lục Lâm Thiên gặp được đại hộ pháp toàn thân mặc hắc bào.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đâu thi lễ, trong lòng có chút kinh ngạc, xem ra hắn vừa mới tới Vân Dương Tông thì vị nhạc phụ cáo già kia đã biết tin tức cho nên mới chờ hắn tới.

Trầm tư một lát, lần này tới đây ngoại trừ việc của Phi Linh môn ra hắn còn phải lấy được Địa Tâm Linh Ngọc từ Vân Dương Tông. Lục Lâm Thiên biết chuyện này chỉ sợ không dễ dàng. Vạn nhất không lấy được vậy thì hắn phải trộm. Địa Tâm Linh Ngọc liên quan tới việc khôi phục của Nam thúc, cho nên không thể buông tha.

Ngay khi Lục Lâm Thiên trầm tư, trong đình viện truyền ra thanh âm của Vân Khiếu Thiên:

- Linh Vũ Chiến Vương dương danh thiên hạ tới đây, không lẽ còn cần ta ra ngoài nghênh đón sao? Còn không mau đi vào?

- Nhạc phụ, ngươi làm thế quả thực là muốn giết tiểu tế a. Tiểu tế không dám.

Linh Thiên môn mỉm cười, lúc này mới đi vào trong phòng. Trong tiểu thính Vân Khiếu Thiên đã ngồi trên một chiếc ghế, trên người mặc trường bào màu xanh, áo choàng màu đen dưới tóc. Toàn thân tràn ngập vẻ cuồng dã không câu nệ, vô hình trung có một loại khí phách uy chấn thiên hạ.

- Việc Cổ Vực sắp xếp xong rồi sao?

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, dường như đang dò xét khí tức của Lục Thiếu Du, những cái khác cũng không có hỏi nhiều. Ánh mắt hắn cũng lập tức nghi hoặc, bởi vì khí tức của Lục Lâm Thiên hiện tại hắn không thể nhìn ra, cho nên lúc này mới bảo Lục Lâm Thiên ngồi xuống.

Lục Lâm Thiên ngẩn ra, việc Cổ Vực hắn cũng không cần nhiều lời, Vân Dương Tông tuyệt đối đã biết rõ ràng, hắn nói:

- Tất cả đều đã sắp xếp, chỉ còn chờ cường giả Vân Dương Tông tới mà thôi.

- Rốt cuộc Phi Linh môn của ngươi có bao nhiêu thực lực? Lần này có phải đều lộ diện hết hay không?

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, nhíu mày hỏi.

- Đến lúc đó nhạc phụ tự nhiên sẽ biết.

Lục Lâm Thiên nói, xem ra vị cáo già này vẫn suy đoán thực lực của Phi Linh môn. Lại không biết Phi Linh môn căn bản không ẩn dấu một chút thực lực nào. Về phần Nam thúc cũng không thể coi như người Phi Linh môn, mà Nam thúc vẫn luôn chữa thương.

Nghe vậy Vân Khiếu Thiên liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, ngẩng đầu hỏi:

- Linh Thiên môn thế nào rồi?

- Đều đã sắp xếp.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

- Mục tiêu của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo chính là Linh Thiên môn. Lần này cũng coi như chúng ta giải vây cho Linh Thiên môn.

Trên mặt Vân Khiếu Thiên mang theo chút ngưng trọng nói:

- Chỉ là không biết lần này Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo phái ra bao nhiêu cường giả.

- Đến bao nhiêu thì sẽ phải lưu lại bấy nhiêu.

Hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra.

- Khẩu khí của ngươi cũng không nhỏ, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo này cường giả như mây, ngươi cho là dễ đối phó như vậy sao...

Vân Khiếu Thiên lần nữa liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Vân Dương Tông của ta và Linh Thiên môn của tên hỗn đản Lữ Chính Cường kia hẳn có thể chống lại Hóa Vũ tông và Hắc Sát giáo, chỉ là không biết ngươi có nắm chắc chống lại Lan Lăng sơn trang hay không. Bằng không, lần này sẽ có chút phiền phức, nếu như Phi Linh môn chỉ có mấy đầu yêu thú, linh thú bát giai sơ kỳ, còn có Thiên Thủ Quỷ Tôn mà nói, muốn đối đầu với Lan Lăng sơn trang thì còn xa chưa đủ.

- Chống lại Lan Lăng sơn trang sao?

Lục Lâm Thiên sờ mũi mình, từ thực lực của Nhật Sát các, Kiền hiên đảo mà xem, chỉ bằng vào đám người Xích Viêm, Bàn Hủy, Bàn Vân, Long Linh mà nói, muốn chống lại Lan Lăng sơn trang đương nhiên còn chưa đủ.

Thực lực của Xích VIêm, Bàn Hủy chống lại Tôn giả tam trọng không thành vấn đề. Thế nhưng Lan Lăng sơn trang tuyệt đối không chỉ có Tôn giả tam trọng. Trong Thánh Linh giáo, mấy ngàn năm tài nguyên tu luyện thiếu thốn thế nhưng cũng có Tôn cấp ngũ trọng. Trong Lan Lăng sơn trang, cường giả Tôn cấp dấu mặt nhất định cũng không ít, cũng không biết cường giả Tôn cấp có bao nhiêu. Cũng không biết xuất ra mấy cường giả Tôn cấp.

Suy tư một lát Lục Lâm Thiên nói:

- Nhạc phụ cứ yên tâm. Chỉ một Lan Lăng sơn trang cũng không tạo ra bao nhiêu sóng gió, muốn chống lại cũng không thành vấn đề.

Phi Linh môn và Thánh Linh giáo có thể chống lại hay không Lục Lâm Thiên không dám nói. Thế nhưng lúc này còn có Tinh Ngục các, Nhật Sát các, Kiền Hiên đảo ở Đông Hải gia nhập, tất cả mọi chuyện đã không thành vấn đề.

- Ngươi nắm chắc là tốt rồi, có lẽ lúc này Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo đã tụ tập nhân mã rồi xuất phát. Chúng ta cũng đi thôi.

Vân Khiếu Thiên nói.

- Nhạc phụ, lần này tiểu tế tới còn có một việc khác.

Lục Lâm Thiên nói, Địa Tâm Linh Ngọc mới là mục đích chủ yếu lần này của hắn, bằng không hắn chỉ cần phái người tới Vân Dương Tông là đủ rồi.

- Ngươi nói xem.

Vân Khiếu Thiên nói.

- Tiểu tế muốn Địa Tâm Linh Ngọc.

Lục Lâm Thiên do dự một lát rồi nhìn Vân Khiếu Thiên nói.

- Cái gì?

Vân Khiếu Thiên vốn đang suy đoán Lục Lâm Thiên có chuyện gì, không ngờ Lục Lâm Thiên lại nói chuyện này. Hầu như là hắn nhảy dựng lên, giật mình nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Vì sao ngươi biết Vân Dương Tông ta có Địa Tâm Linh Ngọc?

- Trong lúc vô ý đệ tử biết đến.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, hàm hồ nói.

Chương 1902: Trao đổi thần khí (1)

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tử ngươi có biết Địa Tâm Linh Ngọc là vật ra sao không?

- Tiểu tế biết một chút.

Lục Lâm Thiên nhìn phản ứng của Vân Khiếu Thiên, hắn cũng biết độ trân quý của Địa Tâm Linh Ngọc, sợ rằng lần này muốn lấy được nó cũng không dễ.

- Địa Tâm Linh Ngọc, là trọng bảo sản sinh ra trong Địa Tâm Linh Mạch. Vạn năm khó mà xuất hiện một khối, năng lượng ẩn chứa trong mỗi một khỏa Địa Tâm Linh Ngọc đều vô cùng khổng lồ. Đồng thời còn không ít chỗ tốt khác nữa. Giá trị của một khỏa Địa Tâm Linh Ngọc tuy rằng thua thần khí, thế nhưng có thể nói đủ để so sánh với thần khí.

Vân Khiếu Thiên nói xong nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Trọng bảo như vậy ngươi nói xem ta có thể cho ngươi sao? Hơn nữa, cho dù ta có lòng cho ngươi thì cũng không thể làm chủ được.

Vân Khiếu Thiên nói, giọng điệu kiên quyết không gì sánh được, định làm cho Lục Lâm Thiên thôi mơ ước. Hắn lại liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Địa Tâm Linh Ngọc này ngươi muốn để làm gì?

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

- Nhạc phụ, Địa Tâm Linh Ngọc này tiểu tế có chút việc cho nên cần phải dùng tới gấp. Tiểu tế cũng không muốn lấy không của người, nhạc phụ ra giá đi.

- Ra giá sao? Ngươi nghĩ thật hay a. Địa Tâm Linh Ngọc có thể so sánh với thần khí, lẽ nào ngươi có thể dùng thần khi Tử Lôi Huyền đỉnh của ngươi đổi sao? Sợ rằng bản thân ngươi cũng luyến tiếc a.

Vân Khiếu Thiên thản nhiên nói.

- Chuyện này...

Lục Lâm Thiên cười xẩu hổ, dùng Tử Lôi Huyền đỉnh để trao đổi đương nhiên hắn luyến tiếc. Địa Tâm Linh Ngọc còn chưa đạt tới giá trị như thần khí, chỉ là hiện tại Nam thúc vô cùng cần Địa Tâm Linh Ngọc để luyện chế ra Âm Dương Long Hổ Đan, Địa Tâm Linh Ngọc nhất định phải thu lấy.

- Nhạc phụ, người xem thứ này đi.

Lục Lâm Thiên lập tức móc ra một hộp ngọc.

- Đây là cái gì?

Vân Khiếu Thiên nghi hoặc một chút, Lục Lâm Thiên này sẽ lấy gì đổi Địa Tâm Linh Ngọc, hắn nhẹ nhàng tiếp hộp ngọc rồi nói:

- Ta nói trước cho ngươi, ngoại trừ thần khí ra, ngươi không được đánh chủ ý lên Địa Tâm Linh Ngọc. Trước đó ngươi cầm đi Vạn Niên Xích Đồng còn chưa đủ hay sao? Hiện tại lại còn muốn Địa Tâm Linh Ngọc nữa?

Vân Khiếu Thiên còn chưa nói xong, đã bắt đầu mở hộp ngọc ra. Hắn cũng muốn biết bên trong hộp ngọc là gì. Hộp ngọc được mở ra, nhìn thấy một khỏa linh quả màu trắng trong hộp ngọc, sắc mặt hắn ngưng trọng lập tức biến đổi nói:

- Đây... Là Diễn Linh thánh quả?

- Không sai, không biết Diễn Linh thánh quả có thể trao đổi Địa Tâm Linh Ngọc hay không? Tiểu tế chỉ cần một khối nhỏ là được rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

Hít.

- Tiểu tử ngươi cho rằng Địa Tâm Linh Ngọc là cái gì? Là tảng đá trên mặt đất sao? Còn nói chỉ một khối nhỏ là được rồi?

Vân Khiếu Thiên nhìn Diễn Linh thánh quả trên bàn rồi kinh ngạc nói:

- Diễn Linh thánh quả, giá trị bất phàm, đối với người cần nó mà nói, giá trị so với một kiện linh khí Địa cấp còn cao hơn. Chỉ là muốn đổi Địa Tâm Linh Ngọc còn chưa đủ?

- Hai khỏa.

Lục Lâm Thiên lập tức móc ra một hộp ngọc nữa. Hộp ngọc mở ra, một khỏa Diễn Linh thánh quả lại xuất hiện trước mặt Vân Khiếu Thiên.

- Ngươi từ đâu thu được hai khỏa Diễn Linh thánh quả?

Cho dù định lực Vân Khiếu Thiên tốt tới đâu cũng không nhịn được mà giật mình. Một khỏa Diễn Linh thánh quả đã có giá trị kinh người. Hơn nữa thu được nó cũng là một cơ duyên lớn, thế nhưng không biết tiểu tử này từ đâu chiếm được hai khỏa.

- Nhạc phụ, hai khỏa chưa đủ sao?

Lục Lâm Thiên không trực tiếp trả lời Vân Khiếu Thiên.

Vân Khiếu Thiên nhìn hai khỏa Diễn Linh thánh quả trên trên bài, ánh mắt giật mình, cắn răng lắc đầu nói:

- Cũng còn chưa đủ, hai khỏa Diễn Linh thánh quả tuy rằng trân quý, thế nhưng cũng chưa đủ để trao đổi được Địa Tâm Linh Ngọc.

- Ba khỏa...

Ngay khi Vân Khiếu Thiên nói xong, Lục Lâm Thiên lập tức lấy ra một hộp ngọc nữa, một khỏa Diễn Linh thánh quả xuất hiện trước mắt Vân Khiếu Thiên.

Ực.

Vân Khiếu Thiên nuốt một ngụm nước bọt, ba khỏa Diễn Linh thánh quả, trên người tiểu tử này rốt cuộc có bao nhiêu a. Một khỏa Diễn Linh thánh quả tuyệt đối được coi là trọng bảo, hắn kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tử, rốt cuộc lấy từ chỗ nào?

- Bốn khỏa...

Lục Lâm Thiên không trả lời mà móc ra tiếp một khỏa Diễn Linh thánh quả nữa, hắn nói:

- Bốn khỏa.

Ực.

Trường bào Vân Khiếu Thiên run lên, nhịn không được mà nuốt xuống một ngụm nước bọt lần nữa, bốn khỏa Diễn Linh thánh quả a.

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt Vân Khiếu Thiên tràn ngập rung động. Tiểu tử này chẳng lẽ đã phát tài rồi? Không ngờ lại xuất ra bốn khỏa Diễn Linh thánh quả. Đây là thứ có thể giúp cho Phi Linh môn hắn bồi dưỡng ra bốn cường giả Tôn cấp a. Cho dù là cường giả Tôn cấp ăn vào thì chỗ tốt nhận được cũng vô cùng lớn.

- Bốn khỏa Diễn Linh thánh quả, giá trị kinh người.

Vân Khiếu Thiên nhìn bốn khỏa Diễn Linh thánh quả, trong mắt hiện lên sự nóng bỏng, lại cắn răng nói:

- Tiểu tử, chỉ bằng vào bốn khỏa cũng không thể đổi được Địa Tâm Linh Ngọc. Giá trị của Địa Tâm Linh ngọc so với bốn khỏa Diễn Linh thánh quả còn cao hơn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, xem ra cơ hội dùng Diễn Linh thánh quả đổi Địa Tâm Linh Ngọc cũng không lớn.

- Nhạc phụ, nếu không tiểu tế sẽ dùng Tử Lôi Huyền đỉnh trao đổi Địa Tâm Linh Ngọc thì sao?

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi cắn răng nói với Vân Khiếu Thiên.

- Cái gì? Ngươi dùng Tử Lôi Huyền đỉnh trao đổi?

Vân Khiếu Thiên tức thì sửng sốt, lập tức kinh ngạc hỏi. Lúc này hắn đã có hứng thú, giá trị của Địa Tâm Linh Ngọc cho dù cao tới đâu thế nhưng dùng Tử Lôi Huyền đỉnh trao đổi thì vô cùng dư dả a. Tuy rằng nói Địa Tâm Linh Ngọc có thể so sánh với thần khí, thế nhưng chân chính so sánh với thần khí mà nói đương nhiên còn chưa đủ. Sợ rằng tâm trí bình thường cũng không có ai dùng thần khí đổi lấy Địa Tâm Linh Ngọc.

Nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt Vân Khiếu Thiên khẽ đảo, lập tức nói:

- Tiểu tử, có lẽ ngươi còn điều kiện khác đúng không?

Lục Lâm Thiên mang theo vẻ mặt cầu xin nói:

- Địa Tâm Linh Ngọc đối với tiểu tế vô cùng quan trọng, vì vậy tiểu tế nhất định phải có nó, cho dù phải dùng thần khí để đổi. Chi là tiểu tế cũng vô cùng luyến tiếc Tử Lôi Huyền đỉnh, khiến cho tiểu tế có chút tiến thoái lưỡng nan a.

- Ta cũng không nói nhiều. Giá trị của Địa Tâm Linh Ngọc có lẽ ngươi cũng biết. Coi như là ta nói, thái thượng trưởng lão trong tông cũng không đồng ý. Nhưng mà nếu như ngươi mang Tử Lôi Huyền đỉnh ra đổi, ta nghĩ thái thượng trưởng lão trong tông nhất định sẽ đồng ý. Ta cũng không chiếm tiện nghi của ngươi cho nên sẽ cho ngươi thêm một kiện linh khí Địa cấp.

Vân Khiếu Thiên nói với Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên chủ động lấy Tử Lôi Huyền đỉnh ra để trao đổi khiến cho hắn vô cùng hứng thú, thậm chí còn có chút khẩn trương. Bắt đầu nói với Lục Thiếu Du.

- Cáo già, người cho rằng con rể người ngu si sao? Kẻ ngu mới đổi với người a.

Chương 1903: Trao đổi thần khí (2)

Lục Lâm Thiên thầm mắng một tiếng, không nghĩ tới cáo già này lại có hứng thú với Tử Lôi Huyền đỉnh như vậy, sắc mặt hắn không chút biến đổi nói:

- Nhạc phụ, tiểu tế quả thực cảm thấy khó lựa chọn.

- Vậy thì ngươi có thể không đổi nữa.

Vân Khiếu Thiên trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, tiểu tử này không phải đang đùa giỡn hắn đấy chứ?

- Đổi thì có thể, thế nhưng nhạc phụ phải đáp ứng với tiểu tế một chuyện.

Lục Lâm Thiên ra vẻ cắn răng nói.

- Nói đi.

Vân Khiếu Thiên có chút chờ mong nói, nếu có thể đổi được Tử Lôi Huyền đỉnh mà nói thì quả thực hắn đã lời lớn. Chỉ là lúc này Vân Khiếu Thiên có chút hoài nghi, bằng vào tính cách của tiểu tử này, chuyện có hại như vậy tiểu tử này hẳn sẽ không làm, hôm nay tiểu tử này làm vậy quả thực có chút kỳ quái.

- Như vậy đi, tiểu tế và nhạc phụ đại nhân luận bàn một phen, nếu như nhạc phụ đại nhân thắng thì tiểu tế nguyện ý dùng Tử Lôi Huyền đỉnh để đổi Địa Tâm Linh ngọc. Nếu như vạn nhất tiểu tử thắng, vậy thì sẽ dùng bốn khỏa Diễn linh thánh quả này đổi lấy Địa Tâm Linh ngọc, người thấy thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Vân Khiếu Thiên lập tức cảm thấy ngạc nhiên, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi muốn đánh với ta một trận?

- Tiểu tế cũng không nghĩ ra biện pháp nào khác.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng lúc này cũng đang phỏng đoán, khoảng cách giữa Đông Hải và đại lục Linh Vũ khác xa. Có lẽ chuyện mà hắn làm ở Đông Hải còn chưa truyền tới Vân Dương Tông, bằng vào thực lực hiện tại của hắn đối phó với vị nhạc phụ cáo già này có lẽ không thành vấn đề. Chỉ là vị nhạc phụ này của hắn khi trước cũng là cường giả bài danh thứ hai trong thập đại cường giả, tuyệt đối không giống bình thường, sợ rằng cũng khó đối phó. Lùi lại vạn bước mà nói, nếu như hắn không thắng được thì cũng có thể bảo vệ mình, dù sao thì cũng không thua Tử Lôi Huyền đỉnh.

Âm Dương Long Hổ Đan Nam thúc định luyện chế chỉ còn thiếu Địa Tâm Linh Ngọc này. Âm Dương Long Hổ Đan trong truyền thuyết không thể luyện chế ra mà thiếu được Địa Tâm Linh ngọc, vì vậy Lục Lâm Thiên biến thế nào hắn cũng phải thu được Địa Tâm Linh ngọc, cho dù trộm nhất định cũng phải trộm được Địa TÂm Linh Ngọc về.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên, chậm rãi tiến lên hai bước nói:

- Tiểu tử, ngươi sẽ phải hối hận.

- Tiểu tế sẽ không hối hận, cũng đã dự định trước sẽ luận bàn với nhạc phụ một phen, nói không chừng còn lĩnh ngộ được một chút. Vạn nhất nếu như thắng mà nói, có thể giữ lại Tử Lôi Huyền đỉnh mà thu được Địa Tâm Linh Ngọc thì càng tuyệt vời.

Lục Lâm Thiên nói.

- Tiểu tử, đây chính là điều kiện mà ngươi ra. Đến lúc đó thua thì cũng đừng trách ta chiếm tiện nghi của ngươi.

Vân Khiếu Thiên nghiêm túc nhìn Lục Lâm Thiên, nói cho Lục Lâm Thiên hiểu rõ, đồng thời cũng hy vọng Lục Lâm Thiên đồng ý, ánh mắt có chút phức tạp.

- Đến lúc đó nhạc phụ đừng đổi ý là được.

Lục Lâm Thiên nói.

- Ta cũng có một điều kiện.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên trầm xuống, ngưng trọng nói:

- Không thể vận dụng Tử Lôi Huyền đỉnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng âm thầm biến hóa, lập tức nói:

- Không thành vấn đề, không dùng Tử Lôi Huyền đỉnh.

- Vậy thì chuyện này cứ quyết định như vậy, quân tử nhất ngôn.

Vân Khiếu Thiên cắn răng nói, lại thầm nghĩ tỏng lòng. Tiểu tử kiêu ngạo này càng ngày càng kiêu ngạo, lần này giáo huấn tiểu tử này một chút cũng tốt, tránh cho sau này hắn ra ngoài bị thiệt.

- Tứ mã nan truy.

Lục Lâm Thiên nói, vị nhạc phụ cáo già này trong lòng một mực nhớ thương Tử Lôi Huyền đỉnh. Thường nói trong mỗi con người đều có lòng tham, xem ra vị nhạc phụ này cũng không là ngoại lệ. Hắn không dùng Tử Lôi Huyền đỉnh, cho dù là thực lực lúc bình thường hiện tại cũng có thể đánh chết Vũ Tôn nhất trọng, đối phó với vị nhạc phụ cáo già này có lẽ không thành vấn đề.

- Dù sao đi nữa sắc trời hiện tại cũng đã muộn, ngày mai giờ mão chúng ta sẽ chiến trên Địa Long đỉnh.

Vân Khiếu Thiên nhìn sắc trời ngoài cửa sổ, nói với Lục Lâm Thiên một tiếng, sau đó lại nhìn bốn khỏa Diễn Linh thánh quả trên bàn.

- Giờ mão ngày mai tiểu tế nhất định sẽ tới.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong khi nói nhanh chóng thu bốn khỏa Diễn Linh thánh quả vào trong nhẫn trữ vật.

Nhìn tốc độ này của Lục Lâm Thiên, Vân Khiếu Thiên không khỏi hung hăng trừng mắt nhìn hắn.

- Vậy thì tiểu tế trước tiên xin cáo lui.

Lục Lâm Thiên nói xong lập tức rời khỏi đình viện. Lúc này sắc trời bất tri bất giác đã tới hoàng hôn.

Nhìn Lục Lâm Thiên rời đi, đại hộ pháp bên ngoài đình viện lúc này mới đi vào. Nhìn thấy tông chủ Vân Khiếu Thiên đang cúi đầu suy tư, hắn cũng không mở miệng.

- Đại hộ pháp, thông báo cho các đệ tử, giờ mão ngày mai trên Đại Long đỉnh ta muốn đánh cho tên tiểu tử Lục Lâm Thiên kia một trận.

Vân Khiếu Thiên ngẩng đầu nói.

- Cái gì?

Đại hộ pháp lập tức kinh ngạc nói:

- Tông chủ, chuyện này là thật sao?

- Đương nhiên là thật, tiểu tử này vẫn thích làm náo động. Lần này ta sẽ cho nó chịu chút đả kích, cũng coi như cấp chỗ tốt cho việc tu luyện của nó sau này. Đồng thời Tử Lôi Huyền đỉnh kia cũng là vật vô cùng quan trọng với Vân Dương Tông chúng ta. Chỉ tiếc là Tử Lôi Huyền đỉnh vẫn ở trên người tiểu tử này cho nên Vân Dương Tông ta không thể ra tay đoạt. Thế nhưng hiện tại chính miệng tiểu tử này nói ra, ta không cần khách khí thêm nữa.

Nói xong, trong mắt Vân Khiếu Thiên hiện lên sự nóng bỏng.

- Tông chủ, cho dù Lục Lâm Thiên này mạnh mẽ tới như thế nào sợ rằng cũng không phải đối thủ của tông chủ. Tiểu tử này quả thực quá ngông cuồng.

Đại hộ pháp mỉm cười nói.

- Đi sắp xếp đi. Tiểu tử này có lẽ cũng có chút dựa vào, khí tức của nó hiện tại ngay cả ta cũng không nhìn thấu.

Tuy rằng Vân Khiếu Thiên có chút hoài nghi, chung quy vẫn thấy có chút không thích hợp. Thế nhưng nghĩ tới Tử Lôi Huyền đỉnh hắn lập tức lại có chút mong đợi.

- Vâng, ta sẽ lập tức đi sắp xếp. Cũng nên để cho tiểu tử kia chịu một chút đả kích.

Đại hộ pháp cung kính hành lễ rồi đi ra ngoài.

Hoàng hôn, mặt trời chiếu rọi xuống, trên Vân Dương Tông khắp nơi được phủ một mảnh kim quang, nhìn qua cực kỳ đồ sộ. Một ngọn núi lớn lúc này cũng bị ánh sáng mờ bao phủ, bên trên có một đám lớn kiến trúc. Khi Lục Lâm Thiên đi tới nơi này mơ hồ truyền đến thanh âm ầm ầm, dường như có người đang tu luyện vũ kỹ.

Thu hồi Thiên Sí Tuyết Sư lúc này lập tức có hai đạo thân ảnh đi tới.

- Ra mắt tam sư huynh.

Hai người này nhìn thấy Lục Lâm Thiên lập tức kích động hành lễ, đây chính là tam sư huynh của bọn họ a.

- Miễn lễ.

Lục Lâm Thiên nói với hai người, hai người này khi trước hắn cũng đã gặp mặt, chính là một trong mấy đệ tử sư phụ mới thu.

- Là tam sư huynh, tam sư huynh đã trở về.

- Tam sư huynh tới.

Trong nháy mắt này nghe thấy động tĩnh từ bên trong tức thì có hai mươi mấy đệ tử như ong vỡ tổ chạy ra. Còn có một vài nữ đệ tử. Ánh mắt đám người lập tức nhìn chằm chằm vào Lục Lâm

Thiên, có hơn phân nửa Lục Lâm Thiên không nhận ra, hẳn là đệ tử mà sư phụ mới thu vào gần

Chương 1904: Đưa linh quả cho sư phụ

- Ra mắt Tam sư huynh.

Những đệ tử nhận ra Lục Lâm Thiên lập tức hành lễ, những người không nhận ra cũng vội vã cung kính hành lễ theo. Ánh mắt cả đám kinh ngạc không ngớt, đại danh và thành tựu hiện tại của Tam sư huynh Lục Lâm Thiên bọn họ đã sớm nghe sư phụ nói qua. Trong Vân Dương Tông ai cũng biết chuyện này, mọi người đều biết Linh Vũ Chiến Vương, người đứng đầu thập đại cường giả trẻ tuổi. Trong lòng bọn họ vô cùng chờ mong đối với vị Tam sư huynh chỉ mới nghe qua này. Có sư huynh đại danh đỉnh đỉnh như vậy bọn họ cực kỳ kiêu ngạo. Lúc này gặp mặt cả đám đều có chút khẩn trương và kích động.

- Lâm Thiên sư đệ.

Lần nữa có hai đạo thân ảnh đi tới.

- Ra mắt hai vị sư huynh.

Lục Lâm Thiên nói, hai người này chính là hai đệ tử khác của sư phụ chính là Mã Phương và Quách Đông Dương.

- Lâm Thiên sư đệ, đệ trở về khi nào vậy?

Mã Phương, Quách Đông Dương nhìn thấy Lục Lâm Thiên lập tức kinh ngạc. Đây chính là Tam sư đệ mà bọn họ vẫn luôn kiêu ngạo a.

- Đệ vừa mới trở về.

Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua mọi người, trong tay xuất hiện một bình ngọc. Bên trong có không ít đan dược, phẩm giai đối với những vị sư đệ này mà nói đã là cực cao.

- Đại sư huynh, phiền huynh đem số dan dược này chia cho các sư đệ, sư muội. Đệ đi tìm sư phụ trước.

Lục Lâm Thiên nói xong đem bình ngọc giao cho Mã Phương, lập tức đi tìm sư phụ. Trong tâm thần dò xét của hắn, Lục Lâm Thiên đã biết sư phụ ở ngay trong đình viện.

- Còn không mau đa tạ tam sư huynh?

Mã Phương tiếp nhận đan dược lập tức nói với chúng đệ tử.

- Đa tạ sư huynh.

Mọi người hành lễ.

Đi nhanh tới đình viện, thông qua hai hành lang, Lục Lâm Thiên đã tới tiểu thính trong đình viện.

- Lâm Thiên, sư nương con nói con đã trở về, ta còn tưởng rằng nàng trêu ta a.

Lục Lâm Thiên vừa mới đi vào trong tiểu thính lập tức có hai người đi tới, chính là Vũ Ngọc Tiền và Tạ trưởng lão.

- Ra mắt sư phụ, ra mắt sư nương.

Lục Lâm Thiên hành lễ, hai người trước mặt chính là sư phụ và sư nương của hắn.

Lục Lâm Thiên dưa mắt nhìn hai người, sư nương tuy rằng tuổi tác đã không nhỏ, thế nhưng làn da bảo dưỡng vô cùng tốt. Trên khuôn mặt trắng nõn không có một chút nếp nhăn nào, đôi mắt sáng sủa, trên người mặc một bộ cung trang màu xanh, khí chất thanh nhã bất phàm, nhìn qua có vẻ vô cùng trẻ tuổi. Mà lúc này sư phụ nhìn qua vô cùng sạch sẽ, bộ y phục trên người ngay ngắn, hình tượng so với khi trước tốt hơn không ít.

- Mau vào ngồi, trở về từ lúc nào? Khó trách mấy ngày hôm nay mí mắt ta cứ giật, hóa ra là con chuẩn bị trở về.

Nhìn thấy ái đồ của mình trở về, Vũ Ngọc Tiền cực kỳ vui vẻ, kéo tay Lục Lâm Thiên ngồi xuống, cả đám câu hỏi lập tức tuôn ra.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức trò chuyện cùng sư phụ. Tạ trưởng lão ở bên cạnh mỉm cười, đem cho hai người không ít điểm tâm cùng rượu. Nghe hai thầy trò trò chuyện trong lòng nàng cũng cảm thấy ấm áp.

Hai thầy trò trò chuyện, trong lúc bất tri bất giác đã hàn huyên một vòng lớn, sợ rằng cũng đã được một canh giờ.

- Lâm Thiên, ta nghe nói Phi Linh môn của con hiện tại có chút không ổn. Lần này con về đây có phải là vì chuyện của Phi Linh môn hay không?

Tạ trưởng lão thật vất vả mới chen vào được một câu.

- Được rồi Lâm Thiên, Phi Linh môn của con không có việc gì chứ?

Nói tới chính sự Vũ Ngọc Tiền lập tức nghiêm túc.

- Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu lại nói:

- Cũng không phải hoàn toàn là vậy, lần này tới đây con muốn lấy Địa Tâm Linh Ngọc.

- Địa Tâm Linh Ngọc?

Vũ Ngọc Tiền trưởng lão dường như không biết là thứ gì, chỉ có Tạ trưởng lão dường như đã nói qua, nàng nói:

- Địa Tâm Linh Ngọc này trước đây trong lúc vô ý ta đã nghe nói qua. Đây chính là trọng bảo của Vân Dương Tông, sợ rằng tông chủ rất khó đem nó cho con.

Lục Lâm Thiên cười khổ một chút, lập tức nói chuyện Diễn Linh thánh quả cùng với ước chiến với Vân Khiếu Thiên vào giờ mão ngày mai trên Địa Long đỉnh nói qua một lần. Ở giữa Vũ Ngọc Tiền cùng với Tạ trưởng lão đều kinh ngạc hỏi Lục Lâm Thiên lấy ra đâu Diễn Linh thánh quả, Lục Lâm Thiên cũng chỉ trả lời qua loa mà thôi.

Mà nghe nói trên người Lục Lâm Thiên có thần khí Tử Lôi Huyền đỉnh khiến cho hai người Vũ Ngọc Tiền và Tạ trưởng lão kinh ngạc lần nữa.

Tới nói cho hai người sư phụ Vũ Ngọc Tiền và Tạ trưởng lão, Lục Lâm Thiên cũng chỉ muốn tìm một người chứng kiến mà thôi. Tránh cho lúc đó vị cáo già kia thua mà chối bay, lúc đó hắn cũng không cso cách nào khác.

Mà vì để cho nhạc phụ kia của hắn có chút mặt mũi thì hắn cũng chỉ có thể dùng sư phụ Vũ Ngọc Tiền, một sư huynh có mặt, nhạc phụ Vân Khiếu Thiên cũng phải nể tình.

Lúc này Lục Lâm Thiên còn không biết Vân Khiếu Thiên đã sớm có dự định, thông tri cho chúng đệ tử Vân Dương Tông, đang định tạo chút náo nhiệt, chỉ là lúc này Lục Lâm Thiên cũng còn chưa biết.

- Cái gì? Con cùng nhạc phụ của con đánh một trận?

Nghe Lục Lâm Thiên nói, sắc mặt Vũ Ngọc Tiền lập tức kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tử con có biết nhạc phụ của con khó đối phó đến như thế nào không?

- Đệ tử sẽ chú ý.

Lục Lâm Thiên nói, vị nhạc phụ kia của hắn lợi hại không sai, thế nhưng Lục Lâm Thiên đối với bản thân mình cũng có chút lòng tin.

Vũ Ngọc Tiền có chút lo lắng, thế nhưng nghĩ lại chí ít luận bàn cũng không có nguy hiểm quá lớn, cho dù lo lắng thì hắn cũng lo lắng đồ đệ bảo bối của mình thua thần khí Tử Lôi Huyền đỉnh mà thôi.

- Lâm Thiên, ta nói con muốn thứ gì không muốn loại bảo vật như

Địa Tâm Linh ngọc. Bảo vật bình thường ta sẽ nghĩ một chút biện pháp cũng có thể giúp con lấy ra. Thế nhưng Địa Tâm Linh Ngọc này thì ta không có biện pháp nào.

Vũ Ngọc Tiền bất đắc dĩ nhìn ái đồ, lần này hắn không giúp được gì.

Bảo vật như Địa Tâm Linh Ngọc Lục Lâm Thiên biết sư phụ cũng không có cách nào, hắn mỉm cười, móc ra hai hộp ngọc nói:

- Sư phụ, sư nương, đây là Diễn Linh thánh quả, đệ tử hiếu kính hai người.

Nhìn hai khỏa Diễn Linh thánh quả, Vũ Ngọc Tiền, Tạ trưởng lão nhìn nhau, Tạ trưởng lão nói:

- Lâm Thiên, ngày mai cho dù con thắng cũng cần Diễn Linh thánh quả trao đổi Địa Tâm Linh Ngọc với tông chủ, con giữ đi.

- Sư nương, đây là thứ mà đệ tử định đưa cho hai vị từ trước rồi.

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Có nhiều Diễn Linh thánh quả như vậy sao?

Vừa rồi Vũ Ngọc Tiền cũng đã nghe nói tới chỗ tốt của Diễn Linh thánh quả cho nên cũng biết giá trị của nó. Lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên để lại hai khỏa cho mình, trong lòng vô cùng vui mừng, đồng thời cũng biết mình không thu nhầm tên đồ đệ này.

Thu Diễn Linh thánh quả, Vũ Ngọc Tiền cũng không từ chối nữa. Khi trước hắn nhận tên đệ tử này quả thực đã nhặt được vàng. Đệ tử của mọi người trong thiên hạ có ai có tiền đồ như đệ tử của hắn. Vũ Ngọc Tiền đột nhiên cảm thấy mình anh minh thần võ, đệ tử người khác như mây thì có làm sao? Đệ tử tốt hắn chỉ có một người như Lục Lâm Thiên là được rồi.

Chương 1905: Đại hung chi tượng (1)

Khi Lục Lâm Thiên rời khỏi đình viện thì đã tới giờ tuất, sắc trời đã hoàn toàn vào đêm.

Vào đêm, sắc trời đầu đông dường như tối hơn một chút. Lúc màn đêm buông xuống, trong gió đêm mang theo hàn ý lành lạnh.

Trong bầu trời đêm vắng vẻ này Lục Lâm Thiên cưỡi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư cảm có chút khác lạ. Đêm nay Vân Dương Tông dường như có chút kỳ quái, vì sao khắp nơi đều là người, đều đang đi tới một chỗ nào đó.

Trong lúc nghi hoặc, không bao lâu sau Lục Lâm Thiên cũng về tới đình viện mà hắn đặt chân.

Trở lại đình viện, La lan thị đã làm một bàn thức ăn ngon, mọi người đang chờ Lục Lâm Thiên. Vân Hồng Lăng hôm nay cũng ở lại đợi không trở về đình viện của mình.

Tu vi tới bây giờ Lục Lâm Thiên đã sớm không cần ăn uống gì, thi thoảng cũng có động đũa dùng qua các loại điểm tâm một chút. Thế nhưng mỗi một lần mẫu thân làm cơm hắn đều ăn sạch sẽ. Giống như thời điểm ở Lục gia khi trước, vĩnh viễn đều không cảm thấy no.

Thiên Sí Tuyết Sư vốn đang đứng bên ngoài cũng bị La Lan thị gọi vào, muốn cho hắn ăn chút gì đó. Thế nhưng La Lan thị đã quên, nếu như muốn để Thiên Sí Tuyết Sư ăn no mà nói, quả thực không dễ dàng gì.

Dưới cái gật đầu của Lục Lâm Thiên Thiên Sí Tuyết Sư mới dám ngồi, thế nhưng Tiểu Long lại không chút khách khí.

Trong đình viện, người một nhà ăn cơm trò chuyện, thỉnh thoảng vang lên tiếng cười, khi Lục Lâm Thiên nhắc tới việc giờ mão ngày mai sẽ đấu với Vân Khiếu Thiên trên Địa Long đỉnh, Lục Trung, La Lan thị, Vân Hồng Lăng còn có Đông Mai đều trợn mắt líu lưỡi nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Về phần nguyên nhân thì Lục Lâm Thiên không nói gì.

- Lâm Thiên, con muốn cùng nhạc phụ con đánh một trận sao?

Lục Trung nhìn Lục Lâm Thiên cười hỏi, hắn còn tưởng rằng mình nghe nhầm.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Phụ thân cứ yên tâm, con chỉ luận bàn với nhạc phụ một chút mà thôi.

- Lâm Thiên, tuy rằng là vậy thế nhưng cũng phải cẩn thận một chút, đừng thua quá thảm.

Vân Hồng Lăng ngẩng đầu nói:

- Cha thiếp đột phá Vũ Tôn rồi, chàng nên cẩn thận một chút.

- Cái gì? Cha nàng đột phá Vũ Tôn rồi sao?

Lục Lâm Thiên lập tức ngạc nhiên nói.

- Đúng vậy, lẽ nào cha thiếp không nói cho chàng sao? Mấy tháng trước người đã đột phá.

Vân Hồng Lăng nói.

- Cáo già a, cáo già. Không ngờ lại vượt quá dự liệu như vậy.

Nghe vậy sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức có chút khó coi, trong lòng thầm mắng liên tục.

Tỉ mỉ ngẫm lại, khó trách hắn vẫn có cảm giác khí tức của Vân Khiếu Thiên không giống trước đây. Hóa ra đã đột phá Tôn cấp. Kỳ thực Lục Lâm Thiên vốn đã suy đoán ra một chút. Đột phá Tôn cấp dù sao cũng là chuyện khiến cho người ta vui vẻ. Tôn cấp và Vương cấp hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm thầm trầm xuống, nhạc phụ đột phá Tôn cấp sợ rằng cũng không giống như Tôn cấp nhất trọng bình thường. Không biết so với thực lực hiện tại của hắn sẽ như thế nào.

- Lâm Thiên, chàng làm sao vậy?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên sửng sốt, Vân Hồng Lăng lập tức hỏi.

- Không có gì.

Lục Lâm Thiên phục hồi tinh thần lại, thảo nào vị nhạc phụ cáo già kia lại đáp ứng với hắn, hóa ra đã âm thầm đột phá Tôn cấp, thế nhưng lại không nói cho hắn. Quả thực quá gian trá.

Vốn Lục Lâm Thiên có cảm giác mình có chín thành nắm chắc, coi như không dùng Tử Lôi Huyền đỉnh thì hắn cũng có thể đối phó với nhạc phụ Vân Khiếu Thiên. Thế nhưng không ngờ vị nhạc phụ cáo già kia lại đột phá Tôn cấp mà không nói cho hắn. Lại còn yêu cầu hắn không thi triển Tử Lôi Huyền đỉnh, quả thực chính là âm thầm hãm hại hắn.

- Lâm Thiên, ngày mai mang ta đi lên Địa Long đỉnh.

Lục Trung nói.

- Được.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu.

Lục Lâm Thiên và Vân Khiếu Thiên luận bàn cũng không khiến cho La Lan thị, Lục Trung, Vân Hồng Lăng lo lắng chút nào. Chỉ có một mình Lục Lâm Thiên cảm thấy vô cùng bất đắc dĩ. Vân Khiếu Thiên đột phá Tôn cấp, nhất định trong người còn có con bài chưa lật. Thực lực tuyệt đối tăng lên rất nhiều so với trước. Hắn có thể chống lại hay không quả thực khó nói.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên cũng biết rõ thực lực của mình, hiện tại hắn là Vũ Vương cửu trọng, Linh Vương cửu trọng đỉnh phong, tuyệt đối có lực chống lại. Có thể đánh một trận với Vân Khiếu

Thiên, Vân Khiếu Thiên đã đột phá tới Tôn cấp khiến cho Lục Lâm Thiên mắng thầm, đồng thời trong lòng tràn ngập chiến ý. Mặc kệ ra sao Địa Tâm Linh Ngọc hắn nhất định phải thu lấy. Vô luận thế nào cũng không thể bại.

Cơm nước xong, bởi vì sáng sớm ngày mai Lục Lâm Thiên còn phải luận bàn với Vân Khiếu Thiên cho nên Lục Trung và La Lan thị giục Lục Lâm Thiên và Vân Hồng Lăng đi nghỉ ngơi sớm. Khuôn mặt Vân Hồng Lăng đỏ ửng, e thẹn cúi đầu tiến vào phòng.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử trước mắt, không nói lời nào, chỉ lẳng lặng nhìn. Toàn thân nữ tử trước mắt hắn có một loại mê hoặc không nói nên lời.

- Lâm Thiên..

Nhìn ánh mắt nam tử trước mắt, đây chính là người mà mỗi ngày nàng đều nhớ nhung. Dưới ánh mắt này nàng có cảm giác trong lòng mình như con nai chạy loạn, Vân Hồng Lăng đang muốn nói gì đó thì trong nháy mắt đã bị Lục Lâm Thiên chặn môi.

Cảm giác ướŧ áŧ từ đôi môi truyền đên, Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng ôm thân thể Vân Hồng Lăng vào lòng, chầm rãi hôn. Vân Hồng Lăng không nói nên lời, phối hợp với nam tử này, cảm giác như điện giật bắt đầu xuất hiện.

Lúc này tất cả nhớ nhung hóa thành sự ma sát giữa hai đôi môi, đem yêu thương và nhung nhớ quyện lại với nhau. Lửa nóng trong lòng chậm rãi xuất hiện.

Hai tay Lục Lâm Thiên chăm chú ôm nữ tử trước mặt, miệng tham lam mυ"ŧ đôi môi ngọt lịm của nàng.

Trong lúc dây dưa, y phục trên người bị tước dần đi, cảnh xuân kiều diễm dần hiện ra. Thân hình mềm mại, trắng nõn như ngọc xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên. Thân thể mềm mại linh lung, dung nhan tuyệt mỹ, da thịt trắng nõn như ngọc, mỗi một tấc thân thể đều tản ra khí tức mê người, khí tức này mang theo vẻ mê hoặc vô tận.

Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được yết hầu mình có chút khô nóng. Lập tức đem toàn bộ thân thể mềm mại kia đặt dưới thân, hai người ma sát, đều cảm thấy được toàn thân nóng rực, thanh âm nguyên thủy không ngừng phát ra.

- Ưm...

Một tiếng rên vang lên, hai người dây dưa vào với nhau, mây mưa thất thường, liều chết triền miên, mãi một lúc lâu sau mây mưa mới chấm dứt.

Gió đêm nhẹ nhàng thổi...

Mà lúc này toàn bộ Vân Dương Tông trong thời gian ngắn dưới thông báo của đại hộ pháp lập tức sôi trào. Lục Lâm Thiên muốn đánh một trận với tông chủ Vân Khiếu Thiên trên Hỏa Long đỉnh. Chuyện này khiến cho tất cả đệ tử Vân Dương Tông chú ý, thân phận còn có thực lực của hai người này khiến cho tất cả đệ tử Vân Dương Tông sôi trào.

- Tông chủ và Lục Lâm Thiên sư huynh đánh một trận ở trên Địa Long đỉnh là thật sao?

Chương 1906: Đại hung chi tượng (2)

Trên ngọn núi các nơi cả đám đệ tử hưng phấn không ngớt, trong đám đệ tử thân truyền, ngay cả đệ tử đang chuẩn bị bế quan cũng hủy bỏ kế hoạch của mình. Lục Lâm Thiên sư huynh và tông chủ đánh một trận, làm sao bọn họ có thể bỏ lỡ được.

Đệ tử thân truyền có yêu thú phi hành lập tức cưỡi yêu thú đi về Địa Long đỉnh trước. Đệ tử bình thường và đệ tử cũ không có yêu thú phi hành cũng chỉ có thể xin cưỡi yêu thú phi hành đi mà thôi.

Dòng người quy mô lớn lập tức đi về phía Địa Long đỉnh, nhất thời cả Vân Dương Tông gió nổi mây phun, náo nhiệt vô cùng. Tông chủ và Lục Lâm Thiên đánh một trận, tin tức này khi truyền ra tất cả trưởng lão, hộ pháp Vân Dương Tông cũng sôi trào. Loại chuyện như thế này trên Vân Dương Tông là lần đầu tiên xảy ra. Tông chủ và đệ tử trẻ tuổi mạnh nhất từ trong tông đi ra đánh một trận, điều này khiến cho tất cả người của Vân Dương Tông chờ mong.

Bóng đêm bao phủ, Phá Quân tinh trên Cổ Vực vô cùng sáng rõ, sát biên giới Phá Quân tinh xuất hiện áng mây đỏ, mơ hồ có sát khí tràn ra.

- Phá Quân lệch vị trí, phong vân bắt đầu khởi động. Điềm đại hung a, Cổ Vực rốt cuộc đang xảy ra chuyện gì? Lẽ nào có liên quan tới việc Phi Linh môn đối phó với ba sơn môn Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo sao?

Trên một ngọn núi, nhìn dị tượng trên trời phía xa xa, một lão giả mặc trường bào nhíu mày lập tức nói:

- Khiếu Thiên, lần này đi Cổ Vực nhất định phải chú ý, dị tượng này có chút quỷ dị.

- Sư thúc, ta biết rồi.

Vân Khiếu Thiên nhìn phía chân trời xa xa nói:

- Phá Quân lệch vị trí, bầu trời xuất hiện áng mây đỏ, là điềm báo máu chảy thành sông a.

- Vân Dương Tông chúng ta có thể chính thức đặt chân lên Cổ Vực hay không sẽ phải nhìn vào lúc này.

Lão giả mặc trường bào nói xong, lập tức nói với Vân Khiếu Thiên:

- Tiểu tử Lục Lâm Thiên này lần này lại muốn làm gì? Dùng Tử Lôi Huyền đỉnh đổi Địa Tâm Linh Ngọc, không giống như tính của hắn thường ngày.

- Tiểu tử này muốn dùng Tử Lôi Huyền đỉnh đổi Địa Tâm Linh Ngọc. Xem ra Địa Tâm Linh Ngọc đối với tiểu tử này có tác dụng vô cùng trọng yếu.

Vân Khiếu Thiên nói.

- Địa Tâm Linh Ngọc đối với Vân Dương Tông chúng ta cũng vô cùng quan trọng. Nhưng mà nếu như đổi được Tử Lôi Huyền đỉnh mà nói, quả thực cũng đáng giá.

Lão giả mặc trường bào nhíu mày nói:

- Khiếu Thiên, tiểu tử kia có lẽ còn chưa biết ngươi đột phá Tôn cấp đúng không?

- Hẳn còn chưa biết, khí tức của ta có lẽ tiểu tử này còn chưa nhìn ra được. Chỉ là có chút kỳ quái chính là khí tức của tiểu tử kia ta cũng không nhìn ra. Dường như đã mạnh hơn không ít.

Vân Khiếu Thiên nói.

- Cho dù nhanh hơn nữa cũng không có khả năng đột phá Tôn cấp. Lần trước hắn ở trên Vân Dương Tông chỉ là Vũ Vương nhị trọng mà thôi, cho dù bay cũng không nhanh như vậy.

Lão giả mặc trường bào nói:

- Nhưng mà không rõ vì sao trên người tiểu tử này lại có nhiều Diễn Linh thánh quả như vậy.

- Ta cũng có chút hiếu kỳ, loại bảo vật như DIễn Linh thánh quả vô cùng hiếm thấy. Vân Dương Tông ta trên vạn năm nay cũng chỉ nhận được một khỏa Diễn Linh thánh quả mà thôi. Thế nhưng cũng đã sớm dùng rồi. Tiểu tử này một lần xuất ra bốn khỏa Diễn Linh thánh quả, có nó nếu muốn bồi dưỡng ra bốn Tôn cấp cũng không quá khó. Coi như chúng ta dùng cũng có tác dụng vô cùng lớn, đồn rằng có tác dụng đề cao không ít lực lĩnh ngộ.

Vân Khiếu Thiên nói.

- Loại bảo vật này nếu như có được tám khỏa thì có thể đổi được Địa Tâm Linh Ngọc, chúng ta cũng không thiệt. Nếu như dùng Tử Lôi Huyền đỉnh trao đổi, Khiếu Thiên, chúng ta chiếm không ít tiện nghi. Đến lúc đó lại đưa cho tiểu tử này hai kiện linh khí Địa cấp coi như là bồi thường đi. Dù sao cũng không nên để hắn chịu thiệt. Nói như thế nào hắn cũng là đệ tử Vân Dương Tông chúng ta. Lại là tôn sư điệt của ta. Vân Dương Tông ta vốn cũng không muốn đoạt Tử Lôi Huyền đỉnh của hắn, chỉ vì Tử Lôi Huyền đỉnh đối với Vân Dương Tông chúng ta vô cùng quan trọng. HIện tại hắn lại mở miệng, thì cũng không cần để ý nữa.

Lão giả mặc trường bào vung tay lên, đứng chắp tay rồi khẽ thở dài.

- Nếu như Địa Tâm Linh Ngọc quan trọng với tiểu tử này như vậy, vốn không cần Tử Lôi Huyền đỉnh ta cũng sẽ đổi cho hắn cũng không vấn đề gì, ta chỉ muốn biết giới hạn cuối cùng của tiểu tử này là gì. Thật không ngờ chính miệng hắn lại muốn dùng Tử Lôi Huyền đỉnh trao đổi, xem ra trên người tiểu tử này cũng chỉ có bốn khỏa Diễn Linh thánh quả.

Vân Khiếu Thiên cười nói.

- Khiếu Thiên, lại nói ngươi và tiểu tử kia đánh một trận ngay cả ta cũng có chút chờ mong. Mỗi một lần tiểu tử này xuất hiện đều khiến cho ta cảm thấy ngạc nhiên, trên đại hội Tam tông Tứ môn chỉ bằng tu vi Vũ Tướng có thể đánh bại Vũ Suất. Trong thành Cự Giang, lấy một địch chín, Linh Vũ song tu, vũ giả ngũ hệ. Ngươi cũng là cường giả đứng thứ hai trong thập đại cường giả ba mươi năm trước, chỉ tiếc lúc đó ngươi chưa là tông chủ Vân Dương tông cho nên không thể tu luyện bí pháp và Phù Quang Lược Ảnh hoàn chỉnh của Vân Dương Tông. Nếu như khi trước ngươi tu luyện có lẽ cũng không bại bởi Sát Phá Quân. Lần này hai người các ngươi đánh một trận chính là đại biểu thực lực mạnh nhất của hai thế hệ trong Vân Dương Tông.

Lão giả mặc trường bào mỉm cười nói, trong mắt cũng có chút chờ mong.

- Ta cũng muốn biết thực lực của tiểu tử kia rốt cuộc đã tới bước nào rồi. Cũng giáo huấn nó một trận, đối với tu luyện sau này của hắn có tác dụng vô cùng lớn.

Vân Khiếu Thiên nói.

- Ngươi phải chú ý một chút, tiểu tử này ở trên đại hội Tam tông Tứ môn và thành Cự Giang đều có thể sáng tạo ra kỳ tích. Lần này ngươi lại làm ra động tĩnh lớn như vậy, nếu như thua trước mặt chúng đệ tử ta xem ngươi làm sao đối diện được. Đừng quên tiểu tử kia có Bất Diệt Huyền Thể, hơn nữa lại thêm biểu hiện lần trước trên Vân Dương Tông, sợ rằng cũng sở hữu lực phòng ngự biến thái của Huyền Thiên Yên Tôn.

Lão giả mặc trường bào mỉm cười nói.

- Nếu như tiểu tử kia thực có thực lực đánh bại ta thì ta cũng đành chấp nhận.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười nói.

Trên Địa Long đỉnh, thời gian chậm rãi trôi qua. Dưới bóng đêm lúc này đã có người chậm rãi di chuyển, có rất nhiều người đang lục tục kéo tới Địa Long đỉnh.

Không có ai nói chuyện, tất cả đều lẳng lặng đợi. Tông chủ và Lục Lâm Thiên sư huynh đánh một trận, bọn họ không dám lớn tiếng.

Nhưng tiếng nghị luận của đám người lúc này cũng không nhỏ.

- Mọi người đi theo ta tới Địa Long đỉnh.

Ngoài đình viện Vũ Ngọc Tiền, đêm khuya thanh âm của Vũ Ngọc Tiền vang lên.

- Sư phụ, đi Địa Long đỉnh làm gì?

Các đệ tử đang điều tức vội vã chạy ra. Gần đây có không ít đệ tử khiêu chiến trên Đại Long đỉnh, thế nhưng cũng không có ai thu được

Chương 1907: Không khí khẩn trương

- Tam sư huynh của ngươi muốn cùng tông chủ đánh một trận. Các ngươi nên tới xem một chút, nhìn xem tam sư huynh của các ngươi tu luyện ra sao. Cho đám không ra gì các ngươi mở mắt, tiện thể trợ uy cho tam sư huynh của ngươi.

Trong lòng Vũ Ngọc Tiền lúc này cũng cực kỳ hưng phấn. Đệ tử đắc ý nhất của hắn muốn cùng tông chủ đánh một trận, hắn làm sao có thể bỏ qua được.

- Tam sư huynh xuất thủ sao? Lại còn đánh với tông chủ một trận.

- Rốt cuộc cũng có thể nhìn thấy Tam sư huynh xuất thủ.

Hai mươi mấy đệ tử mới kia vô cùng hưng phấn, mấy nữ đệ tử càng thêm kích động tới mức nhảy dựng lên. Đây chính là đệ tử có danh khí vang dội nhất trên Vân Dương Tông, lại là tam sư huynh của bọn hắn. Có thể nhìn thấy tam sư huynh xuất thủ tuyệt đối là chuyện bọn hắn chờ mong nhất.

Ngao.

Một lát sau Lam Ngọc Lang Ưng mang theo chúng đệ tử đi tới Hỏa Long đỉnh.

Thời gian trôi qua cực nhanh, lúc này phía đông đã bắt đầu có ánh sáng. Trong phòng, một nam một nữ đi ra, vẻ mặt Vân Hồng Lăng e thẹn, sau khi trải qua tưới tắm càng thêm động lòng người.

Ngoài đình viện, Lục Trung, La Lan thị đã sớm ở bên chờ đợi.

Nhìn sắc trời, ánh trăng đã gần biến mất, khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên. Vị nhạc phụ cáo già của hắn đột phá Tôn cấp, trận chiến này sợ rằng cũng không dễ dàng. Mà điều này cũng khiến cho chiến ý trong lòng Lục Lâm Thiên tăng cao. Cường giả bài danh thứ hai trong thập đại cường giả ba mươi năm trước, Tôn cấp thì đã làm sao, hắn cũng không phải không có lực đánh một trận.

Nhìn chân trời, chiến ý trong mắt tràn ra, Lục Lâm Thiên liếm môi nói:

- Tuyết Sư, chúng ta đi.

Rống.

Hai cánh Thiên Sí Tuyết Sư giương lên, thân thể to lớn mang theo mọi người, hai cánh cắt vỡ không khí trong nháy mắt biến mất trên không trung.

Giờ mão chưa tới, phương Đông còn chưa sáng rõ, dưới bầu trời màu xanh là mây mù tràn ngập tích lũy suốt năm. Từng ngọn núi giống như lơ lửng trên bầu trời, lộ ra một đỉnh núi màu xanh, giống như chọc trời.

Trên Địa Long đỉnh lúc này có vô số đệ tử suốt đêm đi tới, nhân số còn đang chậm rãi tăng thêm. Đoàn người nhốn nháo, mọi người không dám lớn tiếng, nhưng tiếng thấp giọng bàn luận vẫn phải có. Thanh âm hội tụ tạo thành tiếng động không nhỏ, có vẻ cực kỳ náo nhiệt.

Trên sân rộng lúc này có không ít chấp sự, hộ pháp, trưởng lão cũng xuất hiện. Cả đám trưởng lão, chấp sự lúc này cũng vô cùng chờ mong.

Đệ tử bình thường luận bàn với nhau đối với chúng trưởng lão mà nói đương nhiên không có bao nhiêu lực hấp dẫn. Nhưng ngày hôm nay chính là ngày tông chủ và Lục Lâm Thiên đánh một trận. Đối với chúng trưởng lão mà nói, sự chờ mong này không nhỏ.

Phía xa, Lam Ngọc Lang Ưng khổng lồ đang nhanh chóng bay tới.

- Mau nhìn, đó là Tạ trưởng lão và Vũ trưởng lão. Lục Lâm Thiên sư huynh chính là đệ tử đắc ý của Vũ trưởng lão a.

- Lục Lâm Thiên hiện tại chính là Linh Vũ Chiến Vương, trên đại lục không ai không biết a.

- Không biết Lục Lâm Thiên sư huynh và tông chủ đánh một trận ai sẽ chiến thắng đây?

- Lục Lâm Thiên sư huynh tuy rằng mạnh, thế nhưng sợ rằng tông chủ còn mạnh hơn. Ta nghe nói tông chủ ba mươi năm trước cũng là cường giả bài danh thứ hai trong thập đại cường giả đó.

Tiếng nghị luận truyền ra, nhân số đồng thời cũng tăng lên. Đệ tử cũ, đệ tử mới, đệ tử thân truyền đều tới. Yêu thú phi hành xoay quanh Địa Long đỉnh, cả đáp tập hợp lại, vô cùng náo nhiệt.

- Vũ trưởng lão, Lục Lâm Thiên và tông chủ đánh một trận, lần này ngươi coi trọng ai?

Trước đoàn người, đám người Tống trưởng lão, Dương trưởng lão lập tức hỏi Vũ Ngọc Tiền.

- Chuyện này...

Vũ Ngọc Tiền không biết trả lời như thế nào, một người chính là sư đệ của hắn, tông chủ Vân Dương Tông. Thực lực đương nhiên không cần phải nói, mà đệ tử của hắn, đương nhiên hắn cũng muốn thắng.

- Ai thua ai thắng không quan trọng, có bản lĩnh thì cho đệ tử các ngươi đánh với sư đệ của ta một trận đi?

Vũ trưởng lão cười hắc hắc, lập tức thì đả kích chúng trưởng lão không nói nên lời. Đệ tử của bọn họ làm sao có thể đánh một trận với tông chủ được? Căn bản là không có thực lực đó. Ngay cả đám người có thực lực mạnh nhất trong đám người trẻ tuổi trên Vân Dương Tông như Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phách Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong, Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần, Đổng Phàn cũng không có loại thực lực này.

Nhìn thấy chúng trưởng lão không nói ra lời, Vũ trưởng lão cười đắc ý.

Sưu.

Sắc trời dần dần sáng, lúc này có ba đầu yêu thú phi hành khổng lồ bay tới mang theo một cơn gió mạnh mẽ thổi xuống khiến cho y phục trên người mọi người bay phất phới. Ba đạo thân ảnh trong nháy mắt từ trên cao rơi vào giữa sân rộng.

Ba đạo thân ảnh này hạ xuống, người thứ nhất trên người mặc y phục trắng như tuyết, ngay cả một chút bụi bặm trên mặt đất cũng không bị chấn động. Đạo thân ảnh thứ hai hạ xuống, một cỗ kình phong mang theo tiếng gió thổi sắc bén ba động. Đạo thân ảnh thứ ba giống như một chiếc lá rụng trực tiếp từ trên cao nhảy xuống. Dưới chân có một vòng xoáy vô hình, dòng xoáy khuếch tán, nhẹ nhàng đáp xuống mặt đất. Động tác tiêu sái bất phàm.

- Là Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt sư huynh.

- Còn có Phách Đao Long Tam sư huynh.

- Là Phi Ưng Lăng Phong sư huynh.

Ba người vừa mới xuất hiện tức thì tạo thành không ít ba động. Ba người này chính là ba người có danh khí mạnh nhất trong đám người trẻ tuổi hiện tại, mà thực lực trong đám người trẻ tuổi cũng mạnh nhất.

Ba người đến, khiến cho mọi người chung quanh ba động, đặc biệt Phi Ưng Lăng Phong khiến cho không ít nữ đệ tử điên cuồng la hét.

- Ra mắt sư phụ, trưởng lão.

Ba người đáp xuống đất lập tức hành lễ với sư phụ của mình và các vị trưởng lão. Ba người lúc này cũng đều là hộ pháp Vân Dương Tông, gần đây dường như còn có tin đồn, ba người này sắp tới sẽ được thăng lên làm trưởng lão. Đến lúc đó không thể nghi ngờ chính là trưởng lão trẻ nhất trong Vân Dương Tông.

Sau khi ba người hành lễ lập tức hàn huyên cùng mấy vị trưởng lão. Lục Lâm Thiên và tông chủ đánh một trận, ba người bọn họ làm sao có thể bỏ qua cơ hội như vậy. Trên người ba người thậm chí còn xuất hiện một cỗ chiến ý.

- Mau nhìn, đó là Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần sư huynh, Hàn Phong sư huynh, còn có Đổng Phàn sư huynh cũng tới.

Đám nhân vật phong vân của Vân Dương Tông xuất hiện đều khiến cho đám người phía dưới xôn xao.

Mà trong này cũng còn mấy người quen của Lục Lâm Thiên. Chính là Dương Diệu và Dương Mạn, Dương Diệu lúc này cũng là hộ pháp của Vân Dương Tông, trang phục trên người bao phủ đường cong yểu điệu, mái tóc dài giống như thác nước xõa xuống vai. Dáng vẻ phong tình lại có chút yêu mị. Từ trước tới nay nàng cũng là đối tượng được các đệ tử Vân Dương Tông điên cuồng truy cầu, thế nhưng cũng không có ai có thể thành công.

Dương Mạn vẫn là đệ tử, thiên phú của nàng không bằng Dương Diệu, nhưng mà thân hình nóng bỏng kia khiến cho người khác nhìn vào khó mà nhịn được. Y phục bao phủ thân thể mềm mại nhìn qua thành thục, phong vận mười phần. Bộ ngực sung mãn dường như kɧıêʋ кɧí©ɧ người khác vậy.

Chương 1908: Đánh một trận (1)

Sắc trời vừa mới tảng sáng trong nháy mắt lại đen kịt giống như đêm tối trước bình minh vậy. Mọi người lần nữa chờ mong, bởi vì giờ mão sắp tới rồi.

Chỉ trong chốc lát sắc trời lập tức có biến hóa, phía đông có ánh sáng hiện lên.

Rống.

Lúc này xa trong không trung vang lên một tiếng thú rống, tức thì mấy vạn ánh mắt lập tức nhìn về phía xa. Trong không trung phía xa lúc này có một đầu yêu thú phi hành màu trắng khổng lồ đang gấp rút bay tới.

- Là Thiên Sí Tuyết Sư Lục Lâm Thiên sư huynh đã tới.

Hít.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi. Trường bào run lên, chắp tay mà đứng, nhìn Hỏa Long đỉnh trước mắt, chiến ý bắt đầu tràn ra.

Hai cánh Thiên Sí Tuyết Sư run lên, tạo thành một cơn gió xoáy lướt xuất hiện trên bầu trời, trực tiếp xoay quanh tầng trời thấp.

Nam tử áo xanh nhanh chóng mang theo mấy người nhảy xuống, thế nhưng ngay cả một chút bụi bặm cũng không bốc lên, thân ảnh người này đáp xuống đất vừa vặn đừng bên cạnh chúng trưởng lão.

- La Lan phu nhân cũng tới sao?

Nhìn thấy La Lan thị, tức thì có không ít trưởng lão tiến lên bắt chuyện. Thực lực La Lan thị không mạnh, thế nhưng có ba người trong thập đại cường giả là con của nàng. Chỉ bằng thân phận này cũng đủ để cho tất cả trưởng lão trên Vân Dương Tông nể mặt nàng vài phần.

- Ra mắt sư phụ, chư vị trưởng lão.

Lục Lâm Thiên đi tới trước mặt Vũ trưởng lão rồi hành lễ.

- Lâm Thiên, thua cũng không sao, thắng thì càng tốt.

Vũ Ngọc Tiền vỗ vai Lục Lâm Thiên nói.

- Đệ tử đã biết.

Lục Lâm Thiên cung kính gật đầu.

Nhìn thầy trò hai người, không ít trưởng lão chung quanh không khỏi thở dài. Thật không biết khi trước Vũ trưởng lão thu đệ tử thế nào, hết lần này tới lần khác lại thu một yêu nghiệt như vậy.

- Lâm Thiên, chúng ta ủng hộ ngươi.

Ba đạo thân ảnh bất phàm đi tới bên người Lục Lâm Thiên, chính là ba người Phách Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt.

- Được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, bốn người chạm tay, để cho chiến ý Lục Lâm Thiên càng tăng lên.

- Dường như hắn thành thục hơn một chút...

Trong đoàn người, Dương Diệu nhìn thân ảnh quen thuộc kia, trong mắt hiện lên sự phức tạp.

Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe, tiếp đó đã xuất hiện ở giữa sân rồi lập tức nhắm mắt dưỡng thần. Đối chiến với nhạc phụ Vân Khiếu Thiên, Lục Lâm Thiên không dám sơ ý một chút nào. Bởi vì việc này liên quan tới Địa Tâm Linh Ngọc.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đi tới giữa sân, bầu không khí trên Địa Long đỉnh bắt đầu có chút căng thẳng. Cường giả đứng đầu thập đại cường giả và cường giả thứ hai trong thập đại cường giả ba mươi năm trước đánh một trận. Đối với kết quả này trong lòng mọi người vô cùng chờ mong không gì sánh được.

Bầu trời bắt đầu sáng rõ, ánh sáng chiếu rọi. Tầm nhìn bắt đầu sáng lên, trên Vân Dương Tông, biển mây cuồn cuộn giống như tiên cảnh.

- Tới rồi..

Cũng không có bao lâu, Lục Lâm Thiên nhíu mày, trên không trung phía xa lúc này đã có ba động.

- Tới rồi.

Rống.

Một tiếng gầm gừ lớn vang lên, một đầu yêu thú phi hành khổng lồ tức thì xuất hiện, quanh thân được bao phủ bởi bộ lông màu vàng. Bộ lông này giống như hoàng kim, vô cùng chói mắt. Đôi mắt sắc bén giống như đao mang.

- Kim Sí Yêu ưng, là tông chủ tới.

- Là tông chủ tới.

- Ra mắt tông chủ.

Trên Địa Long đỉnh, mấy vạn đệ tử tức thì hành lễ, thanh âm quanh quẩn trên Địa Long đỉnh.

- Miễn lễ đi.

Thanh âm vừa dứt, trên Kim Sí Yêu Ưng, thân ảnh Vân Khiếu Thiên trực tiếp đáp xuống sân rộng. Trường bào màu xanh trên người run lên, chắp tay mà đứng, quanh thân có một cỗ khí phách tràn ra.

Lúc này bầu không khí trên sân rộng càng thêm khẩn trương. Nhìn hai người giữa sân, mấy vạn ánh mắt chăm chú nhìn vào, không dám có chút lơ là.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, một cỗ khí tức giống như cụ thú ngủ say thức tỉnh tràn ra, tinh quang trong mắt hiện lên, rốt cuộc cũng sắp bắt đầu.

- Tiểu tử, hiện tại ngươi hối hận còn kịp.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Vân Khiếu Thiên mở miệng nói.

- Nhạc phụ đại nhân, ra tay đi.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, hắn không còn cách nào khác. Địa Tâm Linh Ngọc này hắn nhất định phải thu được, ánh mắt khẽ đổi, trong mắt hiện lên chiến ý nóng bỏng.

- Có dũng khí, nhưng mà ta nói cho ngươi biết. Một khi động thủ ta cũng sẽ không khách khí với ngươi.

Vân Khiếu Thiên nói xong, trường bào màu xanh quanh người không gió tự động bay, áo choàng rung động. Gợn sóng trong không gian dùng mắt thường khó có thể thấy được đang ba động.

- Một khi lên đài không còn là thân nhân nữa, tiểu tế cũng không khách khí.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên mỉm cười, lúc này cũng có một cỗ khí tức ba động, vô hình trung quanh quẩn chung quanh người hắn.

Hai người nhìn nhau, trong mắt có chút phức tạp.

- Ngươi ra tay trước đi, để ta nhìn xem thực lực hiện tại của ngươi rốt cuộc đã tới bước nào rồi.

Khí tức ngập trời của Vân Khiếu Thiên lan tràn, cỗ khí tức này khiến cho Lục Lâm Thiên vô hình trung đã bị ảnh hưởng.

Nghe vậy, tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên thu lại, Thanh Linh Khải Giáp hình thái thứ nhất lập tức bao trùm trên người, khí tức ầm ầm bạo phát.

Cảm nhận khí tức trên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt Vân Khiếu Thiên khẽ đổi. Một cỗ khí tức chậm rãi lan tràn, hai người đứng ở phía xa đối diện, lúc này trong không gian đột nhiên có hai cỗ khí tức ba động. Hai cỗ khí tức vô hình này tràn ra chung quanh khiến cho hô hấp của mọi người chung quanh có chút khó khăn. Gợn sóng ở giữa hai người lúc này bắt đầu ba động.

- Thật mạnh mẽ.

Khí tức của hai người khiến cho chúng trưởng lão, hộ pháp than thở.

Trong khí tức ba động Lục Lâm Thiên vô hình trung cảm giác được có một cỗ khí tức đang bao vây hắn, khiến cho hắn có cảm giác giống như có cự thạch đè lên người. Thực lực của nhạc phụ Vân Khiếu Thiên quả nhiên không tầm thường, so với Thiên Dương Vương Dương Tề Thuyên còn mạnh hơn nhiều.

Trong bầu không khí khẩn trương này, ánh mắt Lục Trung cũng cực kỳ hồi hộp, hai tay nắm chặt, ánh mắt vừa khẩn trương vừa chờ mong.

- Nhạc phụ, tiểu tế đắc tội.

Khí tức áp xuống càng ngày càng nặng. Nói xong, thân ảnh Lục Lâm Thiên trong nháy mắt nhảy ra, bàn chân đạp mặt đất, quang mang chớp động.

Ngay khi bàn chân Lục Lâm Thiên đạp mặt đất, trong sát na khi quang mang dưới chân tiếp xúc với mặt đất, trên mặt đất đột nhiên có một cỗ lực lượng va chạm với nhau. Một thanh âm trầm muộn không hề có dấu hiệu báo trước nào nổi lên.

Cạch cạch.

Mặt đất rung chuyển, đá phiến cứng rắng trên mặt đát lập tức bị nghiền nát giống như đậu hũ. Đất đá bắn tứ tung. Giờ phút này bầu không khí khẩn trương, căng cứng kia rốt cuộc cũng nổ tung.

Tiếp theo, thân ảnh Lục Lâm Thiên giống như mũi tên rời cung giống như lợi tiễn bắn đi. Chân khí bạo phát, thân ảnh ầm ầm phóng lên cao. Chỉ trong nháy mắt năng lượng thuộc tính thổ hội tụ trên cao. Bỗng nhiên hai chân liên tiếp đá ra vô số cước ấn, từng đạo cước ấn thoáng chốc bắn ra.

Trong nháy mắt ngắn ngủi này, cước ấn ngập trời giống như một đóa hoa nở rộ, mỗi một đạo quang mang đều mang theo lực lượng ré rách không gian mang theo tư thế sấm sét hội tụ thành một cơn lốc. Năng lượng kinh khủng dưới vạn ánh mắt lập tức hung hăng bao phủ Vân Khiếu Thiên.

Chương 1909: Đánh một trận (2)

Ầm ầm.

Công kích của vũ kỹ Địa cấp tràn ngập không gian. Không gian đột nhiên bành trướng với tốc độ bằng mắt thường không thể thấy được. Ngay sau đó không gian trực tiếp nổ tung. Kình phong đáng sợ trong nháy mắt phô thiên cái địa bạo phát.

Vừa ra tay đã đánh ra vũ kỹ kinh khủng như vậy khiến cho mọi người có mặt trợn mắt líu lưỡi. Thực lực của Lục Lâm Thiênkhông ngờ đã kinh khủng tới trình độ như vậy.

Xa trong không trung, mấy đạo khí tức mịt mờ trong nháy mắt cũng giật mình.

- Tiểu tử này không ngờ đã tới Vũ Vương cửu trọng.

Đồng thời sắc mặt Vân Khiếu Thiên lập tức khó coi, hắn thật không ngờ thực lực của Lục Lâm Thiênđã tới Vũ Vương cửu trọng. Thảo nào tiểu tử này dám đánh với hắn một trận.

- Phá.

Không có thời gian kinh ngạc, Vân Khiếu Thiên trừng mắt, thủ ấn lặng lẽ kết xuất, quang mang đại thịnh. Trong tay có một đạo chưởng ấn đem theo tàn ảnh nhanh như thiểm điện va chạm với vô số cước ấn chung quanh.

Phanh phanh.

Hai đạo công kích va chạm, kình phong bắn ra. Cả không trung phương viên mấy nghìn thước hỗn loạn, gợn sóng trong không gian bạo liệt. Toàn bộ không gian ba động mạnh mẽ.

Cạch cạch.

Trong không gian hỗn loạn, thân ảnh Vân Khiếu Thiên phóng lên cao, không gian chung quanh trong nháy mắt nứt nẻ.

Một chiêu giao thủ, thân ảnh hai người tức thì từ trên không trung bay ngược xuống, chân khí cường hãn tràn ngập chung quanh khiến cho không trung rung động rồi chậm rãi khuếch tán. Gợn sóng cuồn cuộn khuếch tán về bốn phía.

Chiêu thứ nhất của hai người đã tạo thành động tĩnh lớn như vậy đối với những đệ tử có thực lực thấp mà nói da khiến cho bọn họ triệt để chấn động. Hóa ra cường giả giao thủ, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều kinh khủng tới mức như vậy.

Khục.

Dưới một chiêu, thân thể Lục Lâm Thiênbị một cỗ lực lượng mạnh mẽ đánh vào. Thân thể tức thì bị đẩy lùi, chỉ là có Bất Diệt Huyền Thể, cũng không có ảnh hưởng gì lớn.

- Tiểu tử, chỉ mong ngươi không hối hận.

Trong nháy mắt một đạo khí tức cường hãi trong bầu trời đột nhiên tràn ra. Thanh âm trầm thấp của Vân Khiếu Thiên tức thì vang lên trên không trung. Tiếp đó, một cỗ lực lượng không gian tức thì bao phủ Lục Lâm Thiênvào bên trong.

Lục Lâm Thiêntức thì cảm giác được có một cỗ lực lượng mạnh mẽ ràng buộc hắn, không gia lực này chính là tượng trưng của cường giả Vũ Tôn.

- Chúc mừng nhạc phụ đột phá, nhưng mà chỉ bằng như vậy còn chưa đủ khiến tiểu tế hối hận.

Thanh âm của Lục Lâm Thiênvừa dứt, quanh thân có một cỗ quang mang không gian tuôn ra. Không gian thuộc tính thổ tràn ngập, áp lực tức thì giảm đi. Tuy rằng hắn vẫn vô cùng tốn sức, thế nhưng cũng miễn cưỡng có thể chống lại không gian lực ràng buộc quanh người.

- Ồ?

Không gian thuộc tính mạnh mẽ như vậy khiến cho không gian lực bị đẩy ra ngoài, Vân Khiếu Thiên không khỏi kinh ngạc kêu lên một tiếng. Chỉ trong nháy mắt thân ảnh hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, thân ảnh đem theo không gian vặn vẹo trong nháy mắt xuất hiện trước người Lục Lâm Thiêncùng với một cỗ khí tức cường hãn, không gian run lên.

Lục Lâm Thiêncảm thấy ngoài ý muốn, đồng thời cũng đã có phòng bị từ sớm. Thân thể bỗng nhiên khẽ động, chân khí trong cơ thể bỗng nhiên bạo phát, Phù Quang Lược Ảnh được thi triển, thân thể chợt léo lên rồi lập tức thối lui.

- Phù Quang Lược Ảnh chính là vũ kỹ thân pháp của Vân Dương Tông ta, sao ngươi có thể nhanh bằng ta được.

Ngay khi Lục Lâm Thiênthôi lui, thân ảnh Vân Khiếu Thiên xẹt qua không gian, gợn sóng trong không gian nhoáng lên. Thân ảnh Vân Khiếu Thiên trực tiếp xuất hiện trên bầu trời trước người Lục Lâm Thiên.

- Thật không? Tiểu tế cũng không thực sự muốn lùi.

Khóe miệng Lục Lâm Thiênnhếch lên nở nụ cười quỷ dị, hai tay kết thủ ấn.

- Trọng Thủy Kết Giới.

- Tử Vong Bạo.

Trong nháy mắt trong tay phải Lục Lâm Thiênđánh ra một đạo chưởng ấn. Một tiếng rít gào trầm thấp từ bên trong vang lên. Cả không trung rít gào, một cỗ không khí cuồng bạo giống như một cơn lốc xuất hiện. Trong nháy mắt giống như là che phủ không gian, cơn lốc đột nhiên bao phủ, phô thiên cái địa tràn ra, tức thì bao phủ Vân Khiếu Thiên vào bên trong.

Đồng thời, trong tay trái Lục Lâm Thiênđồng thời cũng thôi động ra một đạo thủ ấn, năng lượng thuộc tính thủy nồng đậm hóa thành sóng nước, chồng chất lên nhau, hóa thành một vòng xoáy xoay tròn, khiến cho không gian mơ hồ văn tung tóe.

Tử Vong Phong Bạo và Trọng Thủy Kết Giới, hai loại công kích thuộc tính khác nhau, Lục Lâm Thiênđã sớm thí nghiệm qua. Sau khi dung hợp hai loại công kích thuộc tính khác nhau thì uy năng tăng lên nhiều. Vũ kỹ Địa cấp sơ giai, sau khi dung hợp uy năng tăng lên tuyệt đối có thể tiếp cận tới vũ kỹ Địa cấp trung giai.

Một cơn lốc và một vòng xoáy hội tụ. Hai cỗ lực lượng kinh khủng dung nhập vào làm một, không gian lúc này liên tục run rẩy. Dùng một tốc độ gần như hủy diệt đánh tới, hội tụ tạo thành một vòng xoáy kinh khủng, vô cùng to lớn vây khốn Vân Khiếu Thiên vào bên trong.

Biến hóa như vậy khiến cho ánh mắt Vân Khiếu Thiên vô cùng ngưng trọng, thực lực của Lục Lâm Thiênđã hoàn toàn vượt quá dự liệu của hắn. Ngay từ đầu hắn đã không ngờ tới tu vi hiện tại của Lục Lâm Thiênđã là Vũ Vương cửu trọng, thời gian còn chưa tới một năm, thực lực Lục Lâm Thiênkhông ngờ lại từ Vũ Vương nhị trọng đột phá lên Vũ Vương cửu trọng, hắn làm sao có thể ngờ tới.

- Lưu Phong Yêu Lân Giáp.

Trong nháy mắt, vẻ mặt Vân Khiếu Thiên ngưng trọng, dưới uy lực kinh khủng như vậy, sợ rằng Vũ Tôn nhất trọng bình thường cũng khó có thể đánh ra được. Thế nhưng Lục Lâm Thiênlà vũ giả ngũ hệ, công kích không ngờ lại kinh khủng tới mức vượt qua cái hào rộng là Tôn cấp.

Sưu..

Trong nháy mắt trên người Vân Khiếu Thiên có lưu quang màu trắng chói mắt lóe lên, một kiện khải giáp màu trắng bao phủ, trên khải giáp tràn ngập lưu quang nhàn nhạt, ngoài khải giáp, gợn sóng trong không gian không ngừng khuếch tán. Một cỗ khí tức bàng bạc bắt đầu tràn ra, quang mang chói mắt bạo phát.

Mà trong chớp mắt này hai đạo công kích của Lục Lâm Thiênđã đánh tới. Cỗ năng lượng giống như thực chất từ trong tràn ra, cả không gian dưới cỗ năng lượng đáng sợ này trở nên vặn vẹo.

Hai cỗ lực lượng đáng sợ va chạm, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, thân ảnh hai người hoàn toàn bị bao phủ ở bên trong. Kình khí cuồng bạo bao phủ, không gian vặn vẹo, người ở đây căn bản khó có thể nhìn thấy rõ cảnh tượng bên trong.

Phanh Phanh Phanh.

Không gian như nứt ra, từng tiếng nổ giống như sấm sét bạo phát. Khí tức cường hãn này xé rách không gian mang theo lực lượng va chạm bắn ra tia lửa. Kình khí kinh khủng lan tràn tạo ra từng cái khe không gian đen kịt. Cái khe không gian kia khiến cho mọi người nhìn vào lập tức cảm thấy tim đập nhanh hơn.

- Quá kinh khủng.

Thực lực như vậy làm cho mọi người chấn động không thể nói lên lời.

Khục khục.

Không gian bị xé rách, kình khí tiêu tán. Thân ảnh Vân Khiếu Thiên xuất hiện, quanh thân hắn lúc này được một kiện khải giáp màu trắng bao phủ. Trên kiện khải giáp màu trắng này tràn ngập năng lượng thuộc tính phong quanh quẩn. Lân phiến màu trắng trên khải giáp giống như là lông chim vậy.

Chương 1910: So lực phòng ngự

Kiện khải giáp này cực kỳ tà dị khiến cho Vân Khiếu Thiên vốn đã làm cho người khác cảm thấy tà dị lúc này càng trở nên tà dị hơn. Vừa rồi hắn dựa vào kiện khải giáp màu trắng này mới có thể ngăn chặn được công kích dung hợp của Trọng Thủy Kết Giới và Tử Vong Phong Bạo.

- Linh khí phòng ngự Địa cấp.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú và kiện khải giáp màu trắng trên người Vân Khiếu Thiên. Đây là một kiện linh khí không dưới Linh Hoàng Khải Giáp của Mộ Dung Lan Lan. Đều là tồn tại đứng đầu trong linh khí Địa cấp. Vân Khiếu Thiên có linh khí Địa cấp này, sợ rằng Vũ Tôn tam trọng cũng không nhất định có thể làm gì được.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt ngày càng ngưng trọng. Thực lực của Lục Lâm Thiênkhông ngờ lại kinh khủng tới mức này, khiến hắn phải thi triển Lưu Phong Yêu Lân giáp để chống lại. Thực lực của tiểu tử này đã có thể trực tiếp chống lại Vũ Tôn. Sợ rằng Vũ Tôn nhất trọng bình thường dưới một kích dung hợp của hai vũ kỹ Địa cấp sơ giai kia nhất định sẽ bị thiệt thòi lớn.

Mí mắt giật giật, Vân Khiếu Thiên không ngừng suy nghĩ, thảo nào tiểu tử này muốn đánh với hắn một trận, sợ rằng nếu như bản thân hắn không đột phá Tôn cấp, vừa rồi nhất định sẽ thua. Nếu như bại trong tay tiểu tử này, trước mặt mấy vạn đệ tử Vân Dương Tông, mặt mũi quả thực mất hết.

- Tiểu tử, thực lực không tồi.

Khẽ thở dài, Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự tán thưởng. Thực lực như vậy trong đám người trẻ tuổi không có ai là đối thủ của tiểu tử này nữa.

- Thực lực của nhạc phụ cũng càng ngày càng mạnh a.

Lục Lâm Thiên nói, khí tức trên người không ngừng tản ra. Trong lòng âm thầm suy nghĩ bản thân thế nào mới có thể đánh lại Vân Khiếu Thiên. Lục Lâm Thiêntính toán, thực lực bản thể của hắn chỉ tương đương với Vũ Tôn nhất trọng đỉnh phong. Vũ Tôn bình thường không khó đối phó, thế nhưng đối phó với Vân Khiếu Thiên thì không làm được. Thi triển Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm có thể làm được, nhưng mà Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm chính là sát chiêu, Vân Khiếu Thiên cũng có con bài chưa lật, vạn nhất hắn không thu tay được thì phiền phức lớn.

Thi triển thần khí Huyễn Ảnh Thanh Dực có lẽ không thành vấn đề, Vân Khiếu Thiên chỉ nói là không thể sử dụng thần khí Tử Lôi Huyền đỉnh mà thôi, cũng không nói không được sử dụng thần khí khác. Nhưng Lục Lâm Thiên cũng biết, thi triển Huyễn Ảnh Thanh Vũ, hắn cũng không thu tay được, tới lúc đó hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

Tu vi linh giả, bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh, Lục Lâm Thiên đoán có lẽ sẽ giúp hắn từ Linh Vương cửu trọng đỉnh phong tới Linh Tôn nhị trọng. Hơn nữa lại thi triển bí pháp phân thân, lại có thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ, sợ rằng cũng có thể chống lại được.

Ba loại biện pháp đều có thể, thế nhưng Lục Lâm Thiên không biết nên lựa chọn biện pháp nào cho tốt. Trong lòng hiện tại cực kỳ mâu thuẫn.

- Tiểu tử, tới phiên ta.

Vân Khiếu Thiên không cho Lục Lâm Thiên thời gian suy nghĩ, thân ảnh chợt lóe lên rồi giống như quỷ mị xuất hiện ngay trước người Lục Lâm Thiên. Tốc độ nhanh tới mức độ vô cùng kinh khủng.

- Vì sao lại nhanh như vậy?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, cho dù là Vũ Tôn nhất trọng nắm trong tay không gian, dưới sự trợ giúp của không gian lực thì tốc độ cũng không có khả năng nhanh như vậy được.

- Lưu Phong trảm.

Vân Khiếu Thiên hét lớn một tiếng, chân khí bạo phát, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều dẫn dắt theo năng lượng thuộc tính phong khiến cho cả không gian run lên. Trong nháy mắt có một đạo thủ ấn mạnh mẽ bắn ra quang mang chói mắt giống như đao mang ầm ầm cắt vỡ không gian bắn về phía Lục Lâm Thiên.

- Chân Linh Cấm Không Chưởng.

Lục Lâm Thiên đánh ra một đạo chưởng ấn, khí tức quỷ dị khiến cho người khác run sợ, giống như có thể trói buộc không gian một phương, báo đạo không gì sánh được. Cỗ khí tức này không ngừng từ trên người Lục Lâm Thiên tràn ra.

Phá.

Chưởng ấn của Vân Khiếu Thiên trực tiếp phá vỡ không gian, nhưng dưới sự ngăn cản của Lục Lâm Thiên, chưởng ấn giống như đao mang trong nháy mắt bị suy yếu không ít. Thế nhưng chưởng ấn vẫn nhanh chóng đánh vào trên người Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Lục Lâm Thiên thật không ngờ tốc độ và thực lực của Vân Khiếu Thiên đều vượt quá dự liệu của hắn cho nên bị chưởng ấn bổ vào vai. Lực lượng mạnh mẽ trút xuống, thân hình Lục Lâm Thiêntrong nháy mắt bị đánh bay đi, sau khi lùi lại hơn mười thước mới có thể ổn định lại thân hình.

Khí huyết trong cơ thể nhộn nhạo, tuy rằng không có việc gì, thế nhưng cảm giác này cũng không hề dễ chịu một chút nào. Lục Lâm Thiên lập tức ngưng trọng, tốc độ của nhạc phụ Vân Khiếu Thiên rất nhanh, nhanh hơn cả sự tưởng tượng của hắn. Mà công kích dường như so với Vũ Tôn nhất trọng còn mạnh hơn nhiều. Đặc biệt ngay từ chiêu thứ nhất Lục Lâm Thiêncó thể nhận ra công kích của nhạc phụ mạnh hơn nhiều lắm. Dường như là hai người vậy khiến cho Lục Lâm Thiênvô cùng ngạc nhiên.

- Tiểu tử, Lưu Phong Yêu Lân giáp này của ta còn có một chút tác dụng đặc thù, có thể tăng cường phân nửa lực công kích.

Nhìn dáng vẻ kinh ngạc của Lục Lâm Thiên, Vân Khiếu Thiên khẽ cười nói.

- Thảo nào.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thảo nào ngay từ đầu công kích của nhạc phụ Vân Khiếu Thiên lại mạnh như vậy, hóa ra là bởi vì liên quan tới Lưu Phong Yêu Lân giáp này.

- Thực lực của ngươi đã rất mạnh rồi. Thế nhưng không thể thắng được ta, chịu thua đi.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Nhạc phụ, những lời này phải là tiểu tế nói mới đúng.

Lục Lâm Thiên mang theo ngạo khí mười phần mỉm cười nói. Đối với thực lực của nhạc phụ Vân Khiếu Thiên Lục Lâm Thiêncũng đoán ra được một chút. Vân Khiếu Thiên có Lưu Phong Yêu Lân Giáp, lực phòng ngự ngay cả Vũ Tôn tam trọng cũng khó có thể làm gì được. Lưu Phong Yêu Lân Giáp này còn có tác dụng tăng cường lực công kích. Vốn công kích của Vân Khiếu Thiên đã mạnh, sau khi được gia tăng lại càng thêm mạnh mẽ, chỉ sợ tuyệt đối đã tới Vũ Tôn nhị trọng, thậm chí còn đạt tới Vũ Tôn nhị trọng đỉnh phong.

Loại thực lực này tuy rằng rất mạnh, hắn không thi triển con bài chưa lật thì không thể đối phó được. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng biết loại thực lực này không làm gì được hắn. Bởi vì công kích của Vũ Tôn nhị trọng đỉnh phong với hắn mà nói, có Bất Diệt Huyền Thể hắn hoàn toàn có thể chống lại.

- Hảo tiểu tử, rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt.

Vân Khiếu Thiên hét lớn một tiếng, thân ảnh chợt lóe lên, dưới chân đột nhiên tạo ra một đường vòng cung quỷ mị, tức thì lần nữa xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Lúc này Lục Lâm Thiên đã thấy rõ, nhạc phụ không những thi triển lực không gian mà còn có một loại vũ kỹ thân pháp. Loại vũ kỹ thân pháp này so với Phù Quang Lược Ảnh thì có chút tương tự, hoặc là nói trong vũ kỹ thân pháp này có hình bóng của Phù Quang Lược Ảnh. Dường như có quan hệ với Phù Quang Lược Ảnh.

Sưu.

Trong chớp mắt này, khi thân ảnh Vân Khiếu Thiên xuất hiện, một đạo trảo ấn trong tay trong nháy mắt xuất hiện mang theo không gian vặn vẹo đồng thời đành vào trên người Lục Lâm Thiên.

Chương 1911: Thôi động hổ biến (1)

- Hừ, vậy thì so xem lực phòng ngự của ai mạnh mẽ hơn.

Lục Lâm Thiên cắn răng, ánh mắt trầm xuống, chân khí quanh thân bạo phát tới cực hạn, tức thì ầm ầm đánh tới.

- Địa Phong Quyền.

- Cương Phong Phá Không chưởng.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên lóe sáng, từng đạo công kích lập tức được đánh ra.

- Tề Thiên Liệt Địa trảo.

- Chu Tước Huyền Vũ Quyết.

- Trọng Thủy Kết giới.

- Đại Địa Vô Ảnh Cước.

Vân Khiếu Thiên thi triển một đạo công kích thì Lục Lâm Thiên thi triển hai đạo công kích. Công kích như bài sơn hải đảo lập tức được đánh ra. Thủ đoạn trong chớp mắt đánh ra vũ kỹ của Lục Lâm Thiên cực kỳ biến thái.

Phanh Phan hPhanh.

Lực lượng giống như lưu tinh va chạm vào nhau, toàn bộ không gian hỗn loạn. Mỗi một lần lực lượng va chạm đều vang lên âm hưởng vô cùng lớn. Trong nháy mắt kình phong đáng sợ phô thiên cái địa khuếch tán ra bốn phía.

Oanh.

Kình phong khuếch tán, phương viên hơn một nghìn thước chung quanh hỗn loạn, gợn sóng trong không gian bạo liệt. Toàn bộ không gian ba động không ngừng.

- Lục Lâm Thiên này không ngờ lại có nhiều vũ kỹ Địa cấp mà ngay cả vũ kỹ Địa cấp cũng có thể nhanh chóng thi triển ra như vậy.

- Thực lực của tông chủ cũng mạnh, vừa rồi đã trực tiếp đánh bay Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên sư huynh rất mạnh, tông chủ vừa rồi hình như cũng bị đánh bay.

- Tông chủ và Lục Lâm Thiên sư huynh quá mạnh mẽ.

Nhìn không gian hỗn loạn giữa sân, tất cả trưởng lão của Vân Dương Tông đều kinh hãi. Tất cả đệ tử cũng kinh ngạc tới há hốc mồm nhìn vào trong sân. Khuất Đao Tuyệt, Lăng Phong, Log Tam nắm chặt tay. Nhìn loại thực lực này trong lòng cả đám hiểu rõ, thực lực của bọn họ còn xa mới có thể đuổi kịp. Chỉ bằng dư âm của kình khí vừa rồi cũng đủ để khiến cho bọn họ bị thương nặng.

- Hai người này không ai được bị thương a.

Dùng thực lực của La Lan căn bản không thể nhìn vào một màn này. Nghe thấy từng thanh âm bạo liệt, trong lòng nàng vô cùng kinh hãi.

Lúc này vẻ mặt Vân Hồng Lăng cũng vô cùng bất đắc dĩ, một người là phụ thân nàng, một người là hôn phu, chỉ mong hai người không có ai bị thương.

- Phong Nộ Thiên Hạ.

- Kình Phong ấn.

Từng tiếng hét lớn trong miệng Vân Khiếu Thiên vang lên, càng lúc hắn càng kinh hãi. Tiểu tử Lục Lâm Thiên quả thực giống như đang liều mạng, căn bản không e ngại bất kỳ một công kích nào. Còn tiện tay đánh ra vũ kỹ khiến cho hắn đau đầu không ngớt, bị vướng cân vướng tay cho nên bất tri bất giác từ thế công kích chuyển thành thế thủ.

- Đại Địa Vô Ảnh Cước.

- Chân Linh Cấm Không chưởng.

- Tề Thiên Liệt Địa trảo.

- Tử Vong Phong Bạo.

Tiếng quát của Lục Lâm Thiên không ngừng vang lên, từng đạo vũ kỹ Địa cấp trực tiếp được đánh ra, như bài sơn hải đảo đánh về phía Vân Khiếu Thiên.

Ầm ầm.

Từng đạo công kích tràn ngập không gian. Không gian dùng tốc độ mà mắt thường không thể thấy được nhanh như thiểm điện bành trướng. Ngay sau đó không gian trực tiếp nổ tung. Kình phong đáng sợ, phô thiên cái địa khuếch tán.

Lúc này mục đích của Lục Lâm Thiên vô cùng đơn giản, chính là so lực phòng ngự với Vân Khiếu Thiên. Lục Lâm Thiên tự tin, lực phòng ngự của Vân Khiếu Thiên dù mạnh thế nào cũng không mạnh bằng Thanh Linh Khải Giáp và Bất Diệt Huyền Thể của hắn.

Ầm ầm.

Từng đạo công kích của hai người va chạm, ngươi tới ta đi, kình phong khuếch tán. Không trung phương viên mấy nghìn thước chung quanh hỗn loạn, gợn sóng bạo liệt, hai người trong không gian hỗn loạn không ngừng đánh ra công kích mạnh mẽ.

Phanh Phanh.

Lại một đạo công kích kinh khủng được đánh ra, trong công kích bài sơn hải đảo thân thể Lục Lâm Thiên lần thứ hai bị đánh ra, trên Thanh Linh Khải Giáp cũng xuất hiện không ít vết sâu.

Khục khục...

Vân Khiếu Thiên cũng bị đẩy lùi, toàn bộ không gian cấp tốc ba động. Kình phong khuếch tán, hung hăng đánh vào trên khải giáp. Khải giáp bị nứt nẻ không ít, quang mang cũng mờ đi, cũng có không ít vết lõm.

Xa xa, mấy đạo thân ảnh trên ngọn núi phía xa hứng thú nhìn hai người giao thủ, sắc mặt cả đám không ngừng biến hóa.

- Lục Lâm Thiên này không hổ là người đứng đầu thập đại cường giả trẻ tuổi. Khiếu Thiên không ngờ lại không chiếm được tiện nghi nào.

Một lão giả lên tiếng, trong mắt tràn ngập vẻ kinh ngạc.

- Lục Lâm Thiên này mới tu luyện bao lâu a, không ngờ đã có thành tựu như vậy, lại thêm thiên phú của hắn, đợi thêm một thời gian nữa thành tựu không thể hạn lượng.

Một lão giả áo lam nói.

- Lục Lâm Thiên này sợ rằng cũng có lực phòng ngự kinh khủng của Huyền Thiên Yêu Tôn, còn có khả năng thuấn phát vũ kỹ Địa cấp biến thái, Khiếu Thiên muốn động tới tiểu tử Lục Lâm Thiên này sợ rằng không được. Trừ phi vận dụng con bài chưa lật.

Một trưởng lão nói.

- Ta vẫn có chút hoài nghi, dường như tiểu tử kia vẫn chưa dùng toàn lực, dường như hắn cũng có con bài chưa lật.

Trong không gian hỗn loạn, khi tất cả bình tĩnh trở lại thì thân ảnh hai người Lục Lâm Thiên, Vân Khiếu Thiên đồng thời xuất hiện, dáng vẻ có chút chật vật, dường như kẻ tám lạng người nửa cân.

Trong lòng Vân Khiếu Thiên lúc này vô cùng chấn động, hắn không ngờ mình không thể làm gì được tiểu tử này, lực phòng ngự quả thực quá biến thái khiến cho hắn thúc thủ vô sách.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng có chút ngưng trọng, Lưu Phong Yêu Lân Giáp này của Vân Khiếu Thiên quả thực quá kinh khủng, ngoài lực phòng ngự kinh khủng ra còn có thể đề cao gấp đôi lực công kích, hơn xa Vũ Tôn nhất trọng. Lúc này nhạc phụ Vân Khiếu Thiên không thể mà gì được hắn, thế nhưng hắn cũng không thể làm gì được Vân Khiếu Thiên, dường như có chút giằng co.

- Hảo tiểu tử, thực lực quả thực không tồi. Thế nhưng kế tiếp ta sẽ không khách khí nữa, ngươi giờ hối hận còn kịp.

Vân Khiếu Thiên hỏi Lục Lâm Thiên, tới lúc này Vân Khiếu Thiên biết mình chỉ có thể dùng toàn lực mà thôi.

- Nhạc phụ cứ việc phóng ngựa qua.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, muốn động tới hắn cũng không phải là việc dễ dàng.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, trong giây lát, chân khí dưới chân tuôn ra tạo thành một vòng xoáy. Vòng xoáy này cực kỳ kỳ quái, trong nháy mắt xoay tròn, đem Vân Khiếu Thiên bao phủ vào bên trong.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong nháy mắt phía sau hắn xuất hiện ba động. Trong lòng thầm nghĩ không tốt, nhanh chóng bố trí không gian thuộc tính thổ, thân ảnh đồng thời cũng thối lui.

Thế nhưng dường như vẫn chậm, không gian thuộc tính thổ hoàn toàn không thể ngăn cản Vân Khiếu Thiên. Thân ảnh Vân Khiếu Thiên được một tầng quang mang màu trắng bao phủ, ngay trong nháy mắt lập tức xuất hiện, cánh tay đánh ra một đạo chưởng ấn đập vào lưng Lục Lâm Thiên, tốc độ nhanh tới mức đáng sợ.

Nhưng mà lúc này Vân Khiếu Thiên cũng cảm thấy rất hài lòng, bởi vì lĩnh ngộ thuộc tính của Lục Lâm Thiên không ngờ lại mạnh như vậy, có thể trực tiếp áp chế, khiến cho tốc độ của hắn giảm đi. Tuy rằng thoạt nhìn cực nhanh, chỉ là uy lực dưới không gian thuộc tính này cũng giảm đi hơn phân nửa.

Phanh Phanh.

Thanh âm trầm muộn từ trên vai Lục Lâm Thiên vang lên, thân hình Lục Lâm Thiên lảo đảo bị đánh bay.

Chương 1912: Thôi động hổ biến (2)

Khí huyết trong cơ thể cuồn cuộn, có Bất Diệt Huyền Thể và Thanh Linh Khải Giáp, thân thể hắn không có một chút thương tổn nào. Thế nhưng cảm giác cũng không dễ chịu gì, giống như là người thường rơi đập vào mặt nước vậy, không bị tổn thương thân thể, thế nhưng cỗ lực lượng mạnh mẽ kia đánh vào cũng khiến cho cơ thể khó chịu.

Phanh.

Ngay khi Lục Lâm Thiên vừa mới ổn định thân hình thì Vân Khiếu Thiên đã trực tiếp xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

- Không xong.

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm nghĩ không tốt, không có một chút do dự nào, Tử Vong Phong Bạo được đánh ra. Cuồng phong gào thét, lực lượng bàng bạc xoay quanh không trung, khiến cho không gian bị xé rách.

Phanh.

Mà ngay trong nháy mắt này thân ảnh Vân Khiếu Thiên đột nhiên tiếp thoát khỏi sự bao phủ của Tử Vong Phong Bạo, trên mặt hiện lên nụ cười đắc ý, một đạo chưởng ấn trực tiếp đánh vào trên ngực Lục Lâm Thiên, tiếng trầm muộn trầm thấp vang vọng lần nữa.

Tâm thần của Lục Lâm Thiên rõ ràng đã nhìn thấy Vân Khiếu Thiên, thế nhưng trên phương diện tốc độ lại không thể so sánh được với vị nhạc phụ này. Tốc độ của Vân Khiếu Thiên lúc này đã tới mức độ giống như thiểm điện cho nên hắn chỉ có thể mở to mắt nhìn một chưởng này rơi vào trên ngực mình.

Ầm ầm.

Lục Lâm Thiên từ giữa không trung bị đánh bay xuống mặt đất. Cả

Địa Long đỉnh khẽ rung động, nơi hắn rơi xuống trực tiếp tạo thành một cái hố to.

Vũ Ngọc Tiền, Lục Trung, Vân Hồng Lăng, Khuất Đao Tuyệt tức thì lo lắng. Chỉ có Tiểu Long và Thiên Sí Tuyết Sư không có chút lo lắng nào.

- Lục Lâm Thiên sư huynh thất bại rồi sao?

Ngay khi không ít đệ tử thầm suy nghĩ như vậy thì trong nháy mắt, thân ảnh Lục Lâm Thiên từ dưới cái hố to nhảy ra. Thân hình đứng ở trên sân rộng phủi bụi trên người mình, cũng không giống như có việc gì, chỉ chật vật một chút mà thôi, cả người đầy những bụi đất.

- Tiểu tử, chịu thua đi.

Giữa không trung, Vân Khiếu Thiên đắc ý cười to, tốc độ của tiểu tử này cũng không nhanh bằng hắn, trên phương diện tốc độ đã bị hắn áp chế.

Trong khi đắc ý đồng thời Vân Khiếu Thiên cũng cảm thấy hơi ngạc nhiên, linh khí phi hành Địa cấp kia trên người tiểu tử này bất phàm, hôm nay sao tiểu tử này lại không thôi động ra? Nếu như thi triển, sợ rằng hắn cũng không dễ ứng phó được.

- Cáo già này quả thực là mạnh a. Chính người không khách khí với ta trước, ta cũng cho người đủ mặt mũi. Kế tiếp ta sẽ không khách khí nữa.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn bầu trời, thầm nghĩ trong lòng một tiếng rồi nói:

- Nhạc phụ, bằng không người chịu thua đi, nếu không tiểu tế cũng chỉ có thể dùng toàn lực.

Lục Lâm Thiên vừa nói ra những lời này, tất cả mọi người khïếp sợ, bọn họ thật không ngờ Lục Lâm Thiên từ đầu tới giờ lại không dùng toàn lực.

- Tiểu tử, còn chưa chịu thua sao?

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên trầm xuống, thân ảnh chợt lóe, tức thì lần nữa đánh về phía Lục Lâm Thiên.

- Thanh Linh Khải Giáp, hổ biến.

Lục Lâm Thiên không có một chút do dự nào, ánh mắt lóe lên, trong nháy mắt thôi động hình thái thứ hai của Thanh Linh Khải Giáp.

Năng lượng tràn ngập Thanh Linh Khải Giáp, dưới cỗ năng lượng kinh khủng này quang mang hóa thành quang mang màu xanh, điện mang quanh quẩn. Lân phiến của Thanh Linh Khải Giáp thu vào trong, bao vây lấy thân hình Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Tất cả lân phiến trên Thanh Linh Khải Giáp không ngừng biến hóa, Thanh Linh Khải Giáp trọng tổ mang theo năng lượng kinh người. Bản thể của Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng biến hóa, thân hình biến hóa dưới sự bao phủ của lân phiến, gân cốt cơ thể, tứ chi bách hải, huyết mạch, huyết quản đều được mở rộng. Lân phiến rậm rạp giống như một tấm lưới lớn khiến cho thân thể bên trong biến hóa ra một hình thái riêng.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, ngay trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, hai tay Lục Lâm Thiên đã hóa thành hổ trảo lớn, toàn thân được lân phiến bao trùm. Thân thể cao mười trượng, dài ba bốn mươi trượng, cả người màu xanh, toàn thân và tứ chi đều được lân phiến giống như đao mang màu xanh bao phủ. Lân phiến màu xanh này bao vây thân thể Lục Lâm Thiên vào bên trong.

Trên lân phiến màu xanh còn được bao trùm bởi bí văn màu trắng. Hai mắt trên cái đầu cũng được mở rộng, đều được lân phiến bao quanh. Lúc này Lục Lâm Thiên hầu như biến thành một đầu cự hổ trắng xanh, nhìn qua hung mãnh dị thường, quanh thân tràn ngập điện mang, một cỗ uy thế mạnh mẽ khiến cho người khác không dám nhìn thẳng.

- Trời ạ, có chuyện gì sao? Sao lại biến thành cự hổ?

- Đây chẳng lẽ là vũ kỹ sao?

Mọi người khiếp sợ, kinh hãi không nói ra lời. Đám người Lục Trung, Vũ trưởng lão, Tạ Trưởng lão, Vân Hồng Lăng, Khuất Đao Tuyệt kinh ngạc tới rớt cằm, bởi vì điều này hoàn toàn vượt quá tưởng tượng của mọi người.

Nói thì chậm, thế nhưng trên thực tế cũng chỉ trong thời gian chớp mắt mà thôi. Trong nháy mắt này Vân Khiếu Thiên cũng đã sớm đi tới bên cạnh thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên. Thân ảnh bởi vì khiếp sợ cho nên dừng lại một chút.

Oanh.

Sắc mặt trầm xuống, nhìn thấy biến hóa như vậy của Lục Lâm Thiên, Vân Khiếu Thiên cũng chỉ kinh hãi trong nháy mắt, lập tức có thể nhìn ra đây là Lục Lâm Thiên thi triển bí pháp hoặc là một loại vũ kỹ phòng ngự có uy lực đặc biệt. Cánh tay mang theo một đạo quyền ấn trong nháy mắt đập về phía thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên.

Một thanh âm trầm thấp vang lên. Quyền ấn đánh lưng hổ Lục Lâm Thiên, lưu quang tức thì quanh quẩn.

Ken két.

Đồng thời, một quyền của Vân Khiếu Thiên vừa mới đánh vào trên người Lục Lâm Thiên thì hắn lập tức cảm giác được bản thân giống như đang đánh vào một khối cự thạch không thể lay động. Trong nháy mắt trên thân thể cao lớn của Lục Lâm Thiên có điện mang bạo phát, một cỗ điện mang lớn tức thì ngạnh kháng với quyền ấn.

- Không xong.

Biến hóa quỷ dị như vậy khiến cho sắc mặt Vân Khiếu Thiên đại biến. Cỗ điện mang nhìn qua yếu đuối này tức thì chạy ào ào vào trong cơ thể hắn. Điện mang kinh khủng trùng chung quanh, khi điện mang tiêu thất thì thân hình Vân Khiếu Thiên đã lảo đảo lui về phía sau mấy chục thước. Điện mang này quá đáng sợ, nơi điện mang đánh vào toàn thân hắn như mềm nhũn, chân khí cũng đình trệ.

Rống.

Một tiếng hét lớn giống như hổ gầm từ trog miệng Lục Lâm Thiên truyền ra, trong thanh âm mang theo một cỗ uy áp mạnh mẽ. Dưới cỗ uy áp này, tất cả các yêu thú chung quanh toàn thân run rẩy.

Dưới tiếng rít gào này, ngay cả đệ tử bình thường cũng phải che lỗ tai lại, vẻ mặt đỏ bừng.

- Lực phòng ngự đúng là mạnh mẽ a.

GIờ phút này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng vô cùng kinh ngạc. Một quyền vừa rồi của Vân Khiếu Thiên vô cùng mạnh mẽ, thế nhưng hắn lại không có việc gì. Hắn có cảm giác công kích của nhạc phụ Vân Khiếu Thiên chỉ khiến cho lân phiến trên người có chút rung động mà thôi. Giống như là một tiểu đồng năm tuổi đánh vào trên người trưởng thành, tuy rằng có chút lực lượng thế nhưng người trưởng thành hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

Lực phòng ngự mạnh mẽ như vậy khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên không nhịn được mà kích động. Thân hình chuyển động, bốn chi mạnh mẽ có lực, hắn có cảm giáp khải giáp hình hổ này có thể đem tới lực lượng mạnh mẽ cùng với tốc độ kinh khủng.

Chương 1913: Nghẹn khuất (1)

- Chuyện gì xảy ra?

Mọi người kinh hãi, nhìn đầu cự hổ uy mãnh trên sân rộng khiến cho người thiếu can đảm hồn phi phách tán, gợn sóng quanh thân lay động liên tục.

Rống.

Tứ chi trên thân thể cao lớn của Lục Lâm Thiên vung lên, lực lượng hùng hậu lập tức bạo phát. Đôi mắt nhìn chằm chằm về phía Vân Khiếu Thiên đang kinh ngạc trên bầu trời.

Vẻ mặt Vân Khiếu Thiên lúc này thoạt nhìn không tốt cho lắm. Hắn không ngờ Lục Lâm Thiên lại còn có thủ đoạn kinh khủng như vậy, thân thể to lớn kia khiến cho tâm thần hắn cũng phải rung động.

- Tới phiên tiểu tử.

Con mắt lớn của Lục Lâm Thiên trầm xuống, hai trảo vung lên, tâm niệm khẽ động, trên hai trảo lập tức có điện mang quanh quẩn. Lục Lâm Thiên có thể cảm giác, một trảo này của hắn mà chụp xuống sẽ có lực lượng xé rách không gian. Chỉ bằng vào thực lực của bản thể, uy lực của một trảo này đánh ra tuyệt đối có thể xé tan Vũ Tôn nhất trọng thành từng mảnh nhỏ.

Tiếp đó thân thể hình hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên dựng lên giống như mãnh hổ vồ mồi mang theo uy thế kinh người, thân thể uy vũ dữ tợn giống như trực tiếp đánh văng không gian, nhanh như thiểm điện lao về phía Vân Khiếu Thiên.

- Hừ.

Vân Khiếu Thiên nhíu mày, nhìn đầu cự hổ đánh tới, thủ ấn được kết. Tay phải bỗng nhiên nhấc lên, chân khí thuộc tính phong phô thiên cái địa bạo phát. Chân khí giống như một cơn lốc kinh người ba động, điên cuồng khuếch tán.

Năng lượng thuộc tính phong nồng đậm hội tụ, không gian run lên từng đợt, cuối cùng ngưng tụ ra một chưởng ấn lớn. Năng lượng ba động đáng sợ từ bên trong tràn ngập ra, không gian chung quang rung lên. Chưởng ấn dùng tốc độ kinh khủng nặng nề đánh về phía Lục Lâm Thiên. Khiến cho năng lượng như biển hội tụ như vậy, sợ rằng đây đã là một kích toàn lực của Vân Khiếu Thiên.

Rống.

Lục Lâm Thiên lao thẳng tới, trong lòng hắn cũng đã sớm có dự định.

Tốc độ của Vân Khiếu Thiên càng ngày càng nhanh, đạo chưởng ấn này phá vỡ không gian trong nháy mắt vỗ vào trên người Lục Lâm Thiên.

Chưởng ấn ầm ầm đánh vào trên thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên, thân thể của Lục Lâm Thiên lúc này cũng lảo đảo bị đẩy lùi, nhưng chỉ trong chớp mắt thân thể lập tức ổn định trở lại.

Mà lúc này một chưởng của Vân Khiếu Thiên đánh xuống, không đánh thì còn tốt. Sau khi đánh xuống lập tức có một cỗ điện mang phản phệ, lập tứ cuồng bạo vọt tới. Vân Khiếu Thiên kinh ngạc thối lui cực kỳ nhanh. Hắn thật không ngờ dưới một kích toàn lực của mình Lục Lâm Thiên lại không tổn hao một chút nào, lực phòng ngự của tiểu tử này không ngờ lại kinh khủng tới mức như vậy.

Cùng lúc đó thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên áp sát, hai trảo tràn ngập điện mang kia đột nhiên uốn lượn, hai trảo mang một đám tàn ảnh, dường như tùy thời muốn xé rách không gian vậy.

- Tề Thiên Liệt Địa Trảo.

Tiếp đó tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra, hai trảo đột nhiên tạo thành một độ cung quái dị, trực tiếp dùng hai trảo thôi động Tề Thiên Liệt Địa trảo, ầm ầm đánh về phía Vân Khiếu

Thiên.

Sưu.

Giờ phút này không gian giống như phong vân biến sắc, toàn bộ không gian trên bầu trời trong nháy mắt bị nhuộm thành màu đỏ. Năng lượng thuộc tính hỏa ngập trời lặng lẽ hội tụ tới. Một đạo trảo ấn được bắn ra, trong sát na trảo ấn dùng xu thế sấm sét trực tiếp đánh vào không gian nơi Vân Khiếu Thiên đang đứng.

Cạch.

Trong chớp mắt giữa không trung vang lên tiếng trầm muộn do không gian bị xé rách. Toàn bộ không gian run rẩy, từng đạo kình khí nóng bỏng khuếch tán, rồi trực tiếp xé rách không gian tạo ra từng cái khe đen kịt trong không gian khiến cho tim mọi người đập nhanh hơn.

Mà lúc này Vân Khiếu Thiên dưới tình huống trở tay không kịp đã bị trảo ấn bao phủ.

Phanh.

Trên bầu trời, không gian bị xé rách, một đạo thân ảnh trong nháy mắt bị chụp xuống.

Ầm ầm.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ, Vân Khiếu Thiên có Lưu Phong Yêu Lân Giáp thế nhưng thân thể cũng không thể chịu nổi một đòn mạnh mẽ như vậy. Thân hình trực tiếp đập vào mặt đất tạo thành một cái hố sâu lớn, đá vụn bắn tứ tung, đất núi rung chuyển.

Tất cả trưởng lão, hộ pháp nhìn nhau, ai cũng không ngờ tông chủ lại bị Lục Lâm Thiên đánh cho một đòn nghiêm trọng như vậy.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không ngờ, hổ trảo phối hợp với Tề Thiên Liệt Địa Trảo lại có uy lực cường hãn tới như thế. Tề Thiên Liệt Địa Trảo phối hợp với Liệt Thiên cũng không có uy năng như vậy.

Tề Thiên Liệt Địa Trảo là vũ kỹ Địa cấp sơ giai, thế nhưng Lục Lâm Thiên phỏng đoán, dưới sự phối hợp với hổ trảo vừa rồi, gần như có thể so sánh với vũ kỹ Địa cấp trung giai.

Rống.

Trong chớp mắt khi thầm nghĩ Lục Lâm Thiên cũng không có một chút chậm chễ nào, thân thể cự hổ khổng lồ trong bầu trời lập tức nhảy xuống. Một đạo hổ trảo lập tức đánh xuống. Hung hăng bổ vào Vân Khiếu Thiên trong hố.

Phanh.

Trảo ấn lớn mang theo lực lượng xé rách không gian giống như vẫn thạch mang theo hỏa diễm trực tiếp đánh vào bên trong hố to.

Sưu.

Trong sát na có một thân ảnh màu trắng nhảy ra, tránh được một trảo này.

Bạch quang chợt lóe lên, thân ảnh có chút chật vật của Vân Khiếu Thiên xuất hiện trên bầu trời. Lân phiến trên vai có không ít vết nứt. Dường như là do đạo Tề Thiên Liệt Địa Trảo thứ nhất của Lục Lâm Thiên lưu lại. Lúc này sắc mặt của Vân Khiếu Thiên cũng tái nhợt, hắn cũng không có Bất Diệt Huyền Thể biến thái như Lục Thiếu Du.

Vốn hai người giao thủ, mỗi một lần công kích tuy rằng hắn có Lưu Phong Yêu Lân Giáp chống đỡ, thế nhưng ảnh hưởng mà hắn phải chịu so với Lục Lâm Thiên còn nặng hơn không biết bao nhiêu lần. Rồi lại thêm một đòn nghiêm trọng vừa rồi của Lục Lâm Thiên đã khiến cho hắn có chút tổn thương nhỏ.

- Chạy đi đâu.

Thôi động hình thái thứ hai của Thanh Linh Khải Giáp, lúc này Lục Lâm Thiên có cảm giác bản thân có lực lượng vô cùng tận. Một trảo có thể đem Vũ Tôn nhất trọng bình thường tát chết. Thân ảnh Vân Khiếu Thiên vừa mới xuất hiện đã lập tức lao thẳng về phía trước. Lực lượng và tốc độ kết hợp với nhau, thân thể khổng lồ lần nữa mang theo một trảo đánh về phía Vân Khiếu Thiên.

Sưu.

Vân Khiếu Thiên đâu còn dám tùy tiện chống lại, thân hình còn chưa ổn định trong nháy mắt biến mất trong không trung.

Tuy rằng trên phương diện tốc độ Lục Lâm Thiên không bằng Vân Khiếu Thiên, thế nhưng trong tâm thần dò xét hắn cũng có thể nhìn ra tung tích của Vân Khiếu Thiên. Cảm nhận được tung tích của Vân Khiếu Thiên, thân hình nhanh chóng lao thẳng tới. Thân thể cao lớn rít gào liên tục, thi thoảng đứng dậy rồi chồm lên, từng đạo trảo ấn trực tiếp xé rách không gian.

Lần này Vân Khiếu Thiên nghẹn khuất, tốc độ của hắn trên Lục Lâm Thiên, thế nhưng lại không dám tiếp công kích của Lục Thiếu Du, ngay cả ở gần cũng không. Điện mang trên người Lục Lâm Thiên quá quỷ dị, mỗi một lần công kích chính bản thân hắn sẽ bị điện mang phản phệ lại, cỗ lực lượng phản phệ này cũng khiến cho bản thân hắn e ngại không thôi.

Mà lực phòng ngự của Lục Lâm Thiên lúc này ngay cả một kích toàn lực mà Vân Khiếu Thiên thi triển cũng có thể chống lại. Công kích của Vân Khiếu Thiên Lục Lâm Thiên căn bản không thèm để ý tới. Ngược lại mỗi một lần Vân Khiếu Thiên ngưng tụ công kích Lục Lâm Thiên lập tức giống như bóng với hình phóng tới, căn bản không sợ công kích của Vân Khiếu Thiên.

Chương 1914: Nghẹn khuất (2)

Phanh Phanh Phanh.

Dưới từng đạo trảo ấn, mọi người kinh ngạc nhìn thấy tông chủ đang bị Lục Lâm Thiên đuổi theo phía sau. Mà lúc ở phía sau Vân Khiếu Thiên đang rít gào liên tục, không ngừng truy kích.

Tốc độ của Vân Khiếu Thiên hiện tại Lục Lâm Thiên không thể đuổi kịp. Mà công kích của Vân Khiếu Thiên Lục Lâm Thiên căn bản không thèm để ý, cho nên ngược lại Vân Khiếu Thiên chính là người không muốn ra tay nhất.

- Hảo tiểu tử...

Vũ Ngọc Tiền nhìn lên bầu trời, nhìn thấy ái đồ của bản thân đang đuổi Vân Khiếu Thiên chạy khắp nơi, trong mắt tràn ngập vẻ kinh ngạc. Điều này quả thực vượt quá dự liệu của hắn. Không chỉ có hắn, Lục Trung lúc này cũng chỉ có thể sợ hãi than. Hắn thật không ngờ thực lực của nhi tử mình đã mạnh tới mức này.

- Tiểu tử vô liêm sỉ.

Trong lòng Vân Khiếu Thiên lúc này kêu khổ liên tục, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì mà bản thân hắn chỉ có thể bị đuổi theo liên tục, cũng không dám dừng lại. Mà tốc độ của hắn cho dù nhanh tới đâu cũng là vô ích bởi vì công kích của hắn hoàn toàn vô dụng với tiểu tử này, thậm chí còn bị phản ngược trở lại.

Mà Vân Khiếu Thiên cũng không dám dừng lại, một khi dừng lại sẽ đối mặt với công kích như bài sơn hải đảo của tiểu tử kia. Cho dù hắn có thể chống lại thế nhưng cũng bị tiểu tử kia làm mệt chết.

Chật vật, lúc này mọi người cũng có thể nhìn ra tông chủ dường như vô cùng nghẹn khuất.

Trong lòng Lục Lâm Thiên hiện tại vô cùng sảng khoái, nhìn nhạc phụ Vân Khiếu Thiên bị đuổi, hắn cũng cảm thấy mình có chút không phúc hậu. Thế nhưng hắn cũng không có cách nào khác, vì Địa Tâm Linh Ngọc hắn cũng chỉ có thể làm vậy.

Rống Rống.

Lục Lâm Thiên đánh ra từng đạo trảo ấn liên tục đuổi theo Vân Khiếu Thiên. Tuy rằng không trực tiếp đánh vào trên người Vân Khiếu Thiên, thế nhưng lực lượng hùng hậu, dưới dư ba kình khí cũng cực kỳ đáng chú ý. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không sợ, bởi vì hiện tại hai người đang so đấu tiêu hao, xem ai tiêu hao hết trước tiên. Lục Lâm Thiên cũng không sợ tiêu hao, đan điền khổng lồ của hắn có thể chống đỡ tất cả. Cho dù là vạn nhất hắn cũng có Khởi Tử Hồi Xuân Đan, trong nháy mắt là có thể khôi phục.

- Tiểu tử vô liêm sỉ.

Trong lòng Vân Khiếu Thiên thầm mắng, quá nghẹn khuất, hắn không ngờ mình lại có lúc chèn ép như vậy, lẽ nào hắn phải thi triển bí pháp sao?

Sưu..

Phanh Phanh.

Trong chớp mắt này, một đạo trảo ấn lần nữa phá không đánh tới. Dưới kình khí dư ba, Vân Khiếu Thiên thoạt nhìn càng thêm chật vật.

- Tiểu tử vô liêm sỉ.

Dưới tình huống nghẹn khuất Vân Khiếu Thiên cũng không nhịn được nữa. Thủ ấn được kết, trước người lần nữa có năng lượng thuộc tính phong ngưng tụ tạo thành một đầu cự báo màu trắng. Đầu cự báo màu trắng khổng lồ này giống như là vật còn sống mang theo cuồng phong gào thét tức thì bộc phát ra uy áp mạnh mẽ, trong nháy mắt đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Lúc này trong đôi mắt lớn của Lục Lâm Thiên hiện lên tia kỳ dị. Thân thể to lớn trực tiếp đánh về phía trước, trảo ấn lập tức hạ xuống.

Phanh Phanh.

Hai đạo công kích trong nháy mắt va vào nhau, thân thể to lớn của Lục Lâm Thiên và hư ảnh cự báo giống như vẫn thạch va chạm bắn ra quang mang chói mắt. Trong sát na không gian xung quanh run lên, kình khí kinh khủng giống như một cơn lốc phá không trút xuống. Cả không gian giống như đổ nát, tức thì có một cỗ kình phong dị thường đáng sợ trực tiếp xuyên thấu không gian tàn sát tứ phía.

Bằng mắt thường có thể thấy được, hư ảo cự báo màu trắng đánh xuống, thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên liền bị đẩy lui, lảo đảo lùi về phía sau, mỗi một bước đều tạo thành một cái hố sâu trên mặt đất.

Khục khục.

Giữa không trung, thân thể Vân Khiếu Thiên đồng thời cũng bị đánh bay xuống mặt đất, lảo đảo lùi lại hơn mười bước. Mỗi một bước lui lại đề khiến cho mặt đất nứt nẻ biến thành bột phấn.

- Hừ...

Một tiếng rên từ trong yết hầu Vân Khiếu Thiên truyền ra, huyết khí trong cơ thể cuộn trào. Thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu tươi. Nhìn thân thể cự hổ to lướn của Lục Lâm Thiên, trong mắt hắn tràn ngập sự bất đắc dĩ. Trong cơ thể hắn lúc này không dễ chịu một chút nào. Hắn không ngờ thực lực của Lục Lâm Thiên lại mạnh tới tình trạng này, thảo nào tiểu tử này lại muốn xuất ra Tử Lôi Huyền đỉnh đổi lấy Địa Tâm Linh Ngọc của mình, hóa ra bản thân đã sớm có nắm chắc.

Ánh mắt biến ảo, Vân Khiếu Thiên vốn cho rằng mình chiếm tiện nghi. Bản thân đột phá Tôn cấp, Tôn cấp và Vương cấp khác biệt giống như trời và đất. Thế nhưng hiện tại Vân Khiếu Thiên mới biết được bản thân mình không chiếm được chút tiện nghi nào, mà kế hoạch ban đầu còn đổ bể.

Tiểu tử Lục Lâm Thiên này biết rõ thực lực của mình có thể chống lại Vũ Tôn nhị trọng, thậm chí Vũ Tôn tam trọng mà còn muốn mang Tử Lôi Huyền đỉnh ra đánh cuộc với hắn một hồi.

- Thảm rồi.

Trong lòng Vân Khiếu Thiên mắng thầm một câu, vốn trước đó hắn có chút cảm giác không bình thường. Cũng bởi vì sự mê hoặc của Tử Lôi Huyền đỉnh quá lớn, cũng không suy nghĩ quá nhiều, không dự đoán ra được thực lực của tiểu tử này lại tới một bước này. Hiện tại hắn chỉ có thể vận dụng bí pháp, thế nhưng lúc vận dụng bí pháp, thực lực cho dù tăng cường chỉ sợ cũng khó phá được phòng ngự kinh khủng của tiểu tử này. Lực phòng ngự của nó quả thực quá biến thái.

Mơ hồ, Vân Khiếu Thiên có cảm giác, sợ rằng trên người Lục Lâm Thiên cũng có con bài khác, vì vậy cho dù hắn thôi động bí pháp cũng không thể đánh thắng được.

Thân thể cự hổ khổng lồ cùa Lục Lâm Thiên vừa bị đẩy lui, trong mắt hiện lên sự vui vẻ nhìn về phía nhạc phụ Vân Khiếu Thiên. Ánh mắt biến ảo, sợ rằng lúc này Vân Khiếu Thiên sẽ thi triển con bài chưa lật. Thân là tông chủ Vân Khiếu Thiên, không có khả năng không có con bài chưa lật. Mà con bài chưa lật này Lục Lâm Thiên đã sớm biết được. Tối hôm qua sư phụ đã từng nói qua cho hắn, con bài chưa lật này chính là một bộ bí pháp mà chỉ có tông chủ Vân Dương Tông mới có thể tu luyện.

Mấy vạn người trên Địa Long đỉnh nhìn hai người không khỏi sợ hãn than. Ai thua ai thắng đối với người ở đây mà nói đã không còn quan trọng, điều kinh hãi chính là thực lực của tông chủ và Lục Lâm Thiên sư huynh đã mạnh tới trình trạng như vậy. Mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều mang theo lực di sơn hải đảo. Mỗi một đạo công kích đều có thể xé rách không gian.

- Nhạc phụ thắng, tiểu tế thua.

Nhìn Vân Khiếu Thiên, thân thể cao lớn của Lục Lâm Thiên dựng đứng, quang mang quanh thân thu lại, lân phiến giống như đao mang qunag thân biến mất trong cơ thể, lập tức khôi phục lại dáng vẻ như bình thường. Áo bào trên người run lên, khẽ hành lễ với

Vân Khiếu Thiên.

- Ồ?

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, tất cả mọi người có mặt vô cùng kinh ngạc sau đó hoan hô. Tông chủ thắng lợi đương nhiên khiến cho tất cả đệ tử Vân Dương Tông sôi trào. Ngược lại, Lục Lâm Thiên sư huynh tuy rằng là đệ tử Vân Dương Tông, chỉ là hiện tại lại là chưởng môn Phi Linh môn, nhiều nhất chỉ được coi là nửa người Vân Dương Tông mà thôi. Nếu như giao thủ với người khác đương nhiên bọn họ sẽ hy vọng Lục Lâm Thiên thắng lợi

Chương 1915: Lục Lâm Thiên bại

Thế nhưng đây lại là giao thủ với tông chủ, trong lòng các đệ tử tự nhiên hy vọng tông chủ thắng lợi. Bằng không chuyện này truyền ra ngoài, đặc biệt là đệ tử Phi Linh môn sau này đi ra ngoài không còn mặt mũi nào gặp người khác nữa.

- Vì sao lại thất bại? Không phải còn chưa thua sao?

Vũ Ngọc Tiền có chút nghi hoặc, đệ tử bảo bối của hắn còn chưa thất bại, sao lại chịu thua như vậy.

- Tiểu tử này, trả thù lại còn ra vẻ lễ nghĩa như vậy.

Lục Trung nhìn vào giữa sân rồi âm thầm gật đầu.

Giữa sân, Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ biến đổi, cũng thu hồi Lưu Phong Yêu Lân Giáp.

- Cha, Lâm Thiên, hai người không sao đó chứ?

Hai người dừng lại, Vân Hồng Lăng chờ đợi trong long lắng lập tức chạy tới. Nàng đứng ở giữa hai người, nhìn hai người sau đó chu miệng nói với Vân Khiếu Thiên:

- Cha, sao người hạ thủ không nhẹ một chút, làm bị thương Lâm Thiên thì sao bay giờ? Chàng là con rể của người a.

Nhìn cảnh này Vân Khiếu Thiên trợn mắt, hắn mới chính là người bị hại a. Lực phòng ngự của tiểu tử kia biến thái vô cùng, ai có thể đả thương được tới nó? Chính hắn mới là người bị thương, tuy rằng hắn hạ thủ không khách khí, thế nhưng tiểu tử kia cũng không khách khí với hắn a.

Nói xong, Vân Hồng Lăng đi tới bên người Lục Lâm Thiên, kiểm tra một lát rồi nói:

- Ta không sao.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đương nhiên hắn sẽ không có việc gì.

- Vậy là tốt rồi.

Lúc này Vân Hồng Lăng mới yên tâm, lập tức quay đầu lại nhìn Vân Khiếu Thiên rồi nói:

- Cha, người không có việc gì chứ?

- Ta cũng không sao.

Vân Khiếu Thiên nhìn thấy nữ nhi có chồng không để ý tới cha là hắn, tức thì thờ phì phò nói. Hắn không sao là giả, tiểu tử kia không sao mới là thật. Dưới công kích như bài sơn hải đảo của tiểu tử kia, hắn không điều tức mấy ngày thì đừng mong khôi phục.

Nghe Vân Khiếu Thiên nói vậy Vân Hồng Lăng cũng không suy nghĩ nhiều, trong lòng yên tâm hơn một chút, lại chu miệng nói:

- Cha, lần sau không được bắt nạt Lâm Thiên, người mà đả thương tới chàng con không để ý tới người nữa.

Vân Khiếu Thiên sửng sốt, thiếu chút nữa tức giận tới phun máu. Hiện tại hắn mới là người thực sự bị thương. Tiểu tử kia chỉ toàn giả bộ vô tội, thảo nào người ta thường nói con gái gả ra ngoài chính là bát nước hắt đi. Thế nhưng hắn còn chưa gả ra ngoài ra, cứ như vậy mà đã hắt đi rồi.

- Hừ, tiểu tử vô liêm sỉ.

Vân Khiếu Thiên trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi thầm mắng một tiếng. Tiểu tử vô liêm sỉ này càng lúc giả bộ càng tốt.

- Tất cả tản đi đi.

Phía xa, thanh âm của Đại hộ pháp vang lên. Luận bàn đã kết thúc, trên Địa Long đỉnh là một mảnh hỗn độn, khắp nơi đều là hố to. Có lẽ muốn sửa chữa lại như lúc ban đầu không phải là chuyện dễ

dàng.

Chúng đệ tử lưu luyến không rời, cả đám còn đang chìm đắm trong trận chiến chấn động vừa rồi.

Đám người Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phi Ưng Lăng Phong, Quỷ Thủ Đỗ Tử Thuần, Hàn Phong, Đổng Phàm khẽ lắc đầu. So với Lục Lâm Thiên, bọn họ còn kém rất nhiều, khoảng cách ngày càng xa.

- Ài. Khiếu Thiên thua, tiểu tử kia thắng.

Phía xa xa, lão giả mặc trường bào khẽ lắc đầu nói.

- Tiểu tử này còn có chút lễ nghĩa, nhân phẩm không tồi. Một chiêu cuối cùng lực đạo đã sớm tiêu tán, còn cố ly giả vờ bị đánh lui, giả bộ bị thua. Ngọc Tiền cả đời vô tri thế nhưng lại thu được tên đệ tử này, quả thực trên đời khó có thể nói trước được điều gì.

Một lão giả mặc trường sam nói.

- Lục Lâm Thiên này sợ rằng thành tựu này sau khó có thể hạn lượng.

Một lão giả khác nói.

- Chúng ta cũng đi thôi. Địa Tâm Linh Ngọc đã bị thua, lần này đi Cổ Vực có lẽ cũng nhìn thấy không ít người quen, không biết thực lực của mấy lão gia hỏa kia đã tới bước nào rồi.

Lão giả mặc trường bào nói, mấy đạo thân ảnh chợt lóe lên rồi biến mất trong hư không.

Đối với tiếng ầm ĩ chung quanh, Vân Khiếu Thiên chỉ có cười khổ lập tức đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Tiểu tử vô liêm sỉ, đi theo ta.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn biết lựa chọn của mình không sai.

Lục Lâm Thiên cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư đi theo Vân Khiếu Thiên rời đi. Đám người Lục Trung chỉ có thể cưỡi Thiểm Điện Phi Báo của Vân Hồng Lăng trở về. Chúng đệ tử trên Địa Long Đỉnh cũng chỉ có thể nhanh chóng rời đi.

Lúc này giờ mão vừa qua, vầng thái dương ở trên không trung chiếu rọi khắp núi non. Trong sự lạnh lẽo của đầu mùa đông lúc này có chút ấm áp. Biển mây cuồn cuộn, từng ngọ núi hiện ra, nhìn cực kỳ đẹp

- Thực lực của Tam sư huynh quả thực lợi hại, không ngờ có thể chống lại tông chủ.

- Tam sư huyh quá lợi hại, nếu như ta có thể lợi hại như Tam sư huynh thì tốt quá rồi.

Trên lưng Lam Ngọc Lang Ưng, hai mươi mấy đệ tử còn đang chấn động. Thực lực của tam sư huynh khiến cho bọn họ chấn động, thỏa mãn.

- Kỳ quái, vì sao tiểu tử kia lại thất bại? Dường như còn chưa bị thua a.

Vũ Ngọc Tiền vẫn nghĩ không ra, dọc đường đi không ngừng suy nghĩ về chuyện này.

Tạ trưởng lão mỉm cười lập tức truyền âm nói với Vũ Ngọc Tiền cái gì đó.

- TIểu tử này không tồi a, cũng có lễ nghĩa.

Vũ Ngọc Tiền nghi hoặc một lát rồi lập tức thoải mái, quay đầu lại nói với chúng đệ tử phía sau:

- Các ngươi thấy rõ chưa? Ngoài cố gắng tu luyện ra thì tôn sư trọng đạo cũng rất quan trọng.

- Vâng, sư phụ.

Chúng đệ tử ©υиɠ kính đáp.

Đoàn người quy mô lớn trên Địa Long đỉnh rời đi, các đệ tử không ngừng nghị luận về trận chiến vừa rồi.

- Thực lực tông chủ thật mạnh mẽ.

- Thực lực của Lục Lâm Thiên sư huynh cũng mạnh. Dường như không dưới tông chủ.

- Thế nhưng Lục Lâm Thiên sư huynh đã chịu thua. Xem ra cũng chỉ yếu hơn tông chủ một chút.

- Thực lực của Lục Lâm Thiên sư huynh đã rất mạnh rồi. Huynh ấy mới tu luyện bao lâu a? Tông chủ lại hơn hắn mấy chục tuổi, nếu tính về phương diện này tông chủ còn phải thua hắn a.

...

Một lát sau Lục Lâm Thiên đi tới đình viện của Vân Khiếu Thiên.

Trong tiểu sảnh, Vân Khiếu Thiên chắp tay mà đứng, sau khi đi qua đi lại một vòng, ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tử, nếu như ngươi chịu thua thì có phải nên xuất ra Tử Lôi Huyền đỉnh trao đổi với Địa Tâm Linh Ngọc hay không?

- Nhạc phụ, người...

Lục Lâm Thiên nhíu mày, vị nhạc phụ này sẽ không làm vậy đó chứ? Hắn quan tâm tới mặt mũi của vị sư phụ này cho nên mới chịu thua a.

- Được rồi, không cần Tử Lôi Huyền đỉnh cũng được.

Nhìn thấy biểu tình trên mặt Lục Lâm Thiên, ánh mắt Vân Khiếu Thiên xoay chuyển nói:

- Như vậy đi, bốn khỏa Diễn Linh thánh quả cùng với một điều kiện khác nữa.

Chương 1916: Hai người tính toán (1)

Trong lòng Vân Khiếu Thiên lúc này đương nhiên biết được tình huống trên Địa Long đỉnh lúc đó. Lục Lâm Thiên chịu thua để cho trong lòng hắn không khỏi cảm thán. Bởi vì Lục Lâm Thiên căn bản còn không bị thua, ngược lại người nằm ở thế hạ phong là hắn. Một chiêu cuối cùng hắn biết rõ Lục Lâm Thiên cố ý bị đẩy lùi. Sợ rằng tiểu tử này vì mặt mũi của hắn cho nên mới chịu thua tại chỗ, điều này cũng khiến cho hắn ngạc nhiên.

- Nhạc phụ cứ nói.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng cũng thầm hỏi, không biết vị nhạc phụ cáo già này lại giở trò gì, chẳng lẽ không biết hắn cố ý chịu thua sao.

- Ngoài bốn khỏa Diễn Linh thánh quả ra, lần này nếu như có thể đẩy lùi Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo thì Phi Linh môn các ngươi phải cho Vân Dương Tông chúng ta bốn đại thành, bằng không sẽ không bàn nữa.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, sắc mặt tức thì khẽ đổi, hắn không ngờ nhạc phụ lại sử dụng công phu sư tử ngoạm như vậy. Bốn đại thành hiện tại đối với Phi Linh môn mà nói cũng không phải là không cấp nổi. Thế nhưng Vân Dương Tông có ý định như vậy đồng nghĩ với việc định chính thức tiến vào Cổ Vực. Lần này người của Vân Dương Tông sau khi tiến vào Cổ Vực có lẽ sẽ đi về cực ít.

- Tiểu tử, ngươi cũng biết Vân Dương Tông ta vốn đã muốn tiến vào Cổ Vực từ lâu, lúc này cũng coi như là một cơ hội lớn. Ta định toàn lực tương trợ ngươi, đồng thời cũng tiện đà tiến vào Cổ Vực. Đây cũng là minh ước mà chúng ta đã ký kết khi trước. Kỳ thực điều này đối với ngươi mà nói trăm lợi mà không có hại. Ngươi nghĩ lại xem, nếu như Vân Dương Tông ta đặt chân trên Cổ Vực, Phi Linh môn các ngươi sẽ dễ dàng hơn không ít.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên do dự, Vân Khiếu Thiên nói.

- Tốt, không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên do dự một chút, lập tức mỉm cười nói tiếp:

- Chỉ là bốn tòa đại thành này phải do ta sắp xếp, bằng không cũng không bàn nữa.

- Tốt.

Vân Khiếu Thiên khẽ gật đầu đáp.

- Nhạc phụ, vậy thì Địa Tâm Linh Ngọc thì sao?

Lục Lâm Thiên nói xong, trong tay xuất hiện bốn khỏa Diễn Linh thánh quả.

Nhìn bốn khỏa Diễn Linh thánh quả trong tay Lục Lâm Thiên, sắc mặt Vân Khiếu Thiên có chút bất đắc dĩ, trong tay xuất hiện một hộp gấm không biết là do thứ gì tạo ra, hắn đưa cho Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Bên trong chính là Địa Tâm Linh Ngọc. Địa Tâm Linh Ngọc chính là trọng bảo mà linh mạch sản sinh ra. Bên trong ẩn chứa năng lượng bàng bạc, vật bình thường không thể chứa được nó. Hộp gấm này chính là do mặc thạch vạn năm tạo ra. Bản thân nó cũng là một kiện bảo vật. Mỗi một lần ngươi mở ra thì Địa Tâm Linh Ngọc sẽ bị thoát ra không ít. Nếu không có việc gì thì đừng mở ra.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận hộp gấm, cách một lớp hộp gấm hắn cũng có thể cảm giác được bên trong hộp gấm ẩn chứa năng lượng mạnh mẽ. Từ thể tích của hộp gấm có thể xem ra, khối Địa Tâm Linh Ngọc này lớn bằng nửa bàn tay.

- Vật như Địa Tâm Linh Ngọc này tiểu tử ngươi định làm gì?

Vân Khiếu Thiên hỏi Lục Lâm Thiên.

- Chuyện này, thứ này có chút hữu dụng với tiểu tế, đa tạ nhạc phụ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tức thì thu hộp gấm vào nhẫn trữ vật rồi nói.

- Nhạc phụ, đây là thứ tiểu tế hiếu kính người, người nhận lấy đi.

- Tiểu tử ngươi thì có thứ gì hiếu kính ta chứ? Đừng có chủ ý với vật trong tay ta là được rồi.

Vân Khiếu Thiên nói xong, tay cũng tiếp nhận bốn hộp ngọc. Sau khi liên tiếp mở bốn hộp ngọc, sắc mặt hắn càng lúc càng kinh hãi.

- Diễn Linh thánh quả, lại bốn khỏa Diễn Linh thánh quả.

Vân Khiếu Thiên chấn động, vốn hắn tưởng rằng Lục Lâm Thiên chỉ có bốn khỏa Diễn Linh thánh quả, thế nhưng không ngờ Lục Lâm Thiên lại dễ dàng xuất ra bốn khỏa Diễn Linh thánh quả như vậy.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, vốn khi trước hắn chỉ dừng lại ở mức giá bốn khỏa Diễn Linh thánh quả là bởi vì sợ vị nhạc phụ cáo già này dùng công phu sư tử ngoạm giống như là Lữ Chính Cường vậy. Cho tới năm khỏa mà vẫn còn quanh co lòng vòng tìm hiểu trên người hắn có bao nhiêu. Vì vậy sau khi xuất ra bốn khỏa Lục Lâm Thiên kiên quyết không tăng thêm nữa.

Diễn Linh thánh quả đổi lấy Địa Tâm Linh Ngọc, Lục Lâm Thiên vốn định chỉ cần Vân Dương Tông đồng ý đổi, cho dù là mười quả hắn cũng có thể chấp nhận. So với việc Nam thúc có thể khôi phục, mười khỏa Diễn Linh thánh quả, hắn vô cùng nguyện ý. Dù Vân Dương Tông dùng công phu sư tử ngoạn, muốn hai mươi khỏa thì hắn cũng có thể tiếp thu.

Vì vậy ngay từ đầu Lục Lâm Thiên không dám bại lộ việc mình có nhiều Diễn Linh thánh quả như vậy. Vạn nhất Vân Khiếu Thiên dùng công phu sư tử ngoạm thì phiền lớn. Trong lòng Lục Lâm Thiên vẫn có một giới hạn, hắn cho Linh Thiên môn năm khỏa, đương nhiên cũng không thể nặng bên này nhẹ bên kia. Ân tình của Vân Dương Tông đối với hắn lớn hơn một chút, đương nhiên cũng cần cấp năm khỏa. Mà vì đổi lấy Địa Tâm Linh Ngọc, Lục Lâm Thiên cũng đã chuẩn bị giới hạn cuối cùng là mười khỏa, tổng cộng là mười lăm khỏa.

- Mời nhạc phụ sắp xếp cường giả Vân Dương Tông trực tiếp đi tới Thiên Môn cốc. Không cần nhiều người, sợ rằng thời gian cũng không kịp cho nên chỉ cần cường giả đi trước là được rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

- Ngươi không đi cùng ta tới sao?

Vân Khiếu Thiên nghi hoặc hỏi.

- Tiểu tế đi trước một bước, còn có một số việc phải xử lý, đến lúc đó tiểu tế nhất định sẽ ở Phi Linh môn chờ nhạc phụ.

Lục Lâm Thiên nói xong khóe miệng mỉm cười nói tiếp:

- Nhạc phụ, vốn tiểu tử định dùng mười khỏa Diễn Linh thánh quả đổi lấy Địa tâm Linh Ngọc của người, thế nhưng nếu người đã muốn bốn tòa đại thành thì tiểu tử cũng chỉ có thể đưa cho người tám khỏa mà thôi, tiểu tử đi trước.

Lục Lâm Thiên nói xong, miệng mỉm cười tức thì vội vã rời đi. Nếu như lưu lại nữa nói không chừng còn bị vị cáo già này ám hại a.

- Tiểu tử, trở về cho ta.

Vân Khiếu Thiên nửa ngày mới phản ứng lập tức quát lớn. Nhưng mà lúc này Lục Lâm Thiên đã sớm cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư biến mất trong không trung.

- Tám khỏa Diễn Linh thánh quả, tiểu tử này lấy từ đâu ra mà nhiều như vậy?

Vân Khiếu Thiên dậm chân, nếu sớm biết trong tay tiểu tử này có nhiều Diễn Linh thánh quả như vậy thì hắn sao có thể dễ dàng để cho tiểu tử này có Địa Tâm Linh Ngọc được chứ, lần này hắn lại bị tiểu tử này xỏ lần nữa.

Một lát sau Lục Lâm Thiên cười thầm về tới đình viện, thu được Địa Tâm Linh Ngọc, tâm tình của hắn vô cùng tốt. Có lẽ hiện tại vị nhạc phụ kia của hắn đang tức chết a. Lần này rốt cuộc hắn cũng báo thù được, vốn hắn định để cho Vân Dương Tông mấy khỏa nữa, cũng coi như không để Vân Dương Tông chịu thiệt. Ai bảo vị nhạc phụ cáo già này lại muốn chiếm bốn tòa đại thành của hắn, vậy thì hắn cũng tiết kiệm mấy khỏa Diễn Linh thánh quả vậy.

- Lão đại, thu được hay không?

Tiểu Long hỏi, trong đình viện mọi người đã quay về từ lâu.

Chương 1917: Hai người tính toán (2)

- Được rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, lập tức nói với đám người phụ thân, mẫu thân, Vân Hồng Lăng ý định rời đi của mình.

- Lâm Thiên, tuy rằng ta không thể giúp con cái gì, thế nhưng cũng có thể xuất chút lực. Ta theo con đi tới đó.

Lục Trung nói. Chuyện của Phi Linh môn hắn cũng muốn giúp một tay, những cái khác hắn cũng không giúp được gì. Mở mắt nhìn Phi Linh môn của nhi tử xảy ra chuyện mà không làm gì, trong lòng hắn ít nhiều cũng có chút lo lắng.

- Cha, người không cần phải đi đâu. Đến lúc đó mẫu thân đã lo lắng cho con lại lo lắng thêm cho người. Dù sao cũng không phải chuyện lớn gì, con đã sắp xếp hết rồi, cũng không cần quá mức lo lắng.

Lục Lâm Thiên nói, hiện tại phụ thân hắn chỉ là Vũ Suất thất trọng mà thôi, căn bản không giúp được gì. Lần này khó tránh khỏi một hồi đại chiến, đến lúc đó nhiều người hỗn loạn, Lục Lâm Thiên không muốn xuất hiện chuyện gì ngoài ý muốn.

- Được rồi.

Lục Trung nói.

- Lâm Thiên sao vậy? Phụ tử các người đang nói gì vậy?

La Lan thị có chút nghi hoặc hỏi. Chuyện Phi Linh môn nàng cũng không biết, cũng không ai nói cho nàng nghe.

- Mẫu thân, không có việc gì. Con sẽ đi một đoạn thời gian, có một số việc muốn làm.

Lục Lâm Thiên nói, có một số việc nếu như để mẫu thân hắn biết thì sẽ càng khiến người lo lắng.

- Lâm Thiên, vậy con phải cẩn thận một chút.

La Lan thị nói.

- Chàng vừa mới về một ngày đêm lại đi sao?

Vân Hồng Lăng lưu luyến không rời nói:

- Lâm Thiên, bằng không thiếp đưa chàng đi?

- Hồng Lăng, rất nhanh ta sẽ trở lại, nàng ở nơi này chiếu cố mẫu thân thì ta mới yên tâm.

Lục Lâm Thiên nói, thực lực của Vân Hồng Lăng hiện tại đã tới Vũ Vương tam trọng, quả thực cũng không tồi. Thế nhưng chuyện lần này không nhỏ, Lục Lâm Thiên không muốn phân tâm. Tuy rằng trong lòng hắn hiện tại cũng muốn để Vân Hồng Lăng đi theo bên người, chỉ là hiện tại cũng không phải lúc.

Một lát sau, trên Vân Dương Tông, Lục Lâm Thiên cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư rời đi. Nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng tuy rằng không muốn, thế nhưng tình cảnh của Phi Linh môn hiện tại nàng cũng biết.

- Chuyện của chàng sao ta có thể mặc kệ? Chàng không cho ta đi vậy thì ta đi với cha. Không để chàng phân tâm là được rồi.

Vân Hồng Lăng thì thào nói, suy nghĩ trong lòng Lục Lâm Thiên đương nhiên nàng hiểu được.

- Tuyết Sư, dùng tốc độ nhanh nhất bay về Phi Linh môn.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên nói. Hiện tại thời gian vô cùng quan trọng, có lẽ đại quân Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo đã trên đường đi. Mà hắn phải sắp xếp tất cả mọi chuyện sao cho thỏa đáng.

- Vâng, chủ nhân.

Thiên Sí Tuyết Sư đáp, dùng tốc độ nhanh nhất phi hành, thân thể giống nhưu lưu quang trong nháy mắt xẹt qua không trung.

- Đại hộ pháp, thông báo cho hai vạn đệ tử Địa Dương đường xuất phát đi tới Cổ Vực.

Trên Vân Dương Tông, Vân Khiếu Thiên nói với Đại hộ pháp.

- Tông chủ, vậy còn năm mươi vạn đệ tử của Hoàng Dương đường và Huyền Dương đường đã chuẩn bị từ trước thì sao?

Đại hộ pháp hỏi.

- Số lượng người quá nhiều xuất phát cũng không còn kịp. Chỉ cần hai vạn đệ tử tinh anh của Địa Dương đường xuất phát đi trước là được rồi, dùng tốc độ nhanh nhất đi tới Cổ Vực.

Vân Dương Tông chắp tay đứng, một cỗ khí phách lộ ra ngoài. Đợi lâu như vậy rốt cuộc hắn cũng đợi được tới ngày Vân Dương Tông chính thức tiến vào Cổ Vực. Lúc này chính bước đầu tiên Vân Dương Tông tiến vào Cổ Vực.

Rời khỏi phạm vi của Vân Dương Tông, Lục Lâm Thiên lần nữa tiến vào trong Thiên Trụ giới, ngay lập tức thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong không gian nơi Hắc Hùng bế quan. Khí tức trên thân thể cao lớn của Hắc Hùng lúc này đã tới biên giới đột phá. Có lẽ không bao lâu nữa cũng sẽ đột phá theo Huyết Mị.

- Tiếp tục lĩnh ngộ.

Khoanh chân ngồi xuống, Lục Lâm Thiên tiếp tục lĩnh ngộ. Theo hai lần lĩnh ngộ trước, Lục Lâm Thiên càng có cảm giác mơ hồ không rõ, cũng có cảm giác thu hoạch không ít, thế nhưng cụ thể ra sao thì không nói nên lời.

Một lát sau Lục Lâm Thiên tiếp vào trong trạng thái lĩnh ngộ.

Trong khu vực phía đông của Đông Hải, nơi này có một quần đảo liên miên, giữa không trung mỗi khi thủy triều lên lập tức có một tảng đá màu đỏ giống như lửa hiện lên khiến cho người khác nhìn vào vô cùng khiếp sợ.

Trên quần đảo có kiến trúc liên miên, có một tòa cung điện lớn đột ngột từ mặt đất xuất hiện, sừng sững trong hải vực. Trong hải vực rộng lớn này chim không dám bay qua, yêu thú không dám tới gần, căn bản không dám tiếp cận.

Mà nơi này chính là nơi của Thiên Vân đảo, là một trong tám thế lực lớn trong Tứ các Tứ đảo, cũng là một trong những thế lực mạnh nhất trong toàn bộ Đông Hải này. Mà lúc này Lục Lâm Thiên đã xuất hiện ở bên ngoài Thiên Vân đảo.

Trước người Lục Lâm Thiên có không ít đệ tử Thiên Vân đảo vẻ mặt căng thẳng giống như đang chuẩn bị đối đầu với địch vậy. Vẻ mặt cả đám khẩn trương, không ít đệ tử Thiên Vân đảo cũng biết trên Lưu Tô đảo Lục Lâm Thiên này đánh chết trưởng lão Thiên Vân đảo. Lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên xuất hiện, cả đám đều khẩn trương, căng cứng.

Quan trọng hơn chính là lúc này bên người Lục Lâm Thiên có đông đảo cường giả, mấy nghìn cường giả chung quanh, cả đám lăng không mà đứng, đủ để chứng minh người có thực lực thấp nhất cũng là Suất cấp.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cười khổ, lẳng lặng chờ đợi. Phía sau có tứ đại Thiên Tôn của Thánh Linh giáo, đông đảo Tôn lão hộ giáo, trưởng lão cùng chúng cường giả theo sau. Khí tức vô hình trung tràn ra ngoài khiến cho cả không gian tràn ngập áp lực.

Sưu Sưu.

Trước không gian trong nháy mắt có hơn mười đạo thân ảnh nhanh chóng đi tới, mấy người này khẽ lắc mình lập tức đi tới trước mặt đám người Lục Lâm Thiên.

- Đệ tử báo lại là Lục chưởng môn tới, ta còn không tin. Hóa ra đúng là Lục chưởng môn tới a.

Trong đám người này có một người ánh mắt giống như minh châu, da thịt nhẵn nhụi như ngọc, đôi mắt xinh đẹp khẽ đảo toát ra một loại ý vị không nói nên lời, khiến cho người ta nhìn vào không khỏi thương yêu. Vẻ xinh đẹp này khiến cho người khác nhìn vào vô hình trung không muốn rời mắt đi.

- Tuyết Vi cô nương, chúng ta lại gặp mặt.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, ánh mắt nhìn về phía các trưởng lão Thiên Vân đảo rồi gật đầu, trong đám người này có không ít người hắn đã gặp mặt.

Đám người trưởng lão cũng không làm cao, thực lực của Lục Lâm Thiên bọn họ đã tận mắt chứng kiến cho nên lập tức hoàn lễ.

- Không biết Lục chưởng môn tới Thiên Vân đảo chúng ta có chuyện gì?

Chương 1918: Lĩnh ngộ thời gian có chút thành tựu

- Lần này tới đây là vì muốn thương nghị với Thiên Vân đảo muốn chuyện.

Lục Lâm Thiên nói.

- Mời Lục chưởng môn.

Đạm Đài Tuyết Vi nói, một chút cảm giác bất an lúc này mới giãn ra. Gần đây Thiên Vân đảo các nàng luôn sống trong lo sợ, cũng không biết chuyện gì xảy ra mà ba thế lực lớn như Nhật Sát các, Tinh Ngục các, Kiền Hiên đảo đột nhiên có một đám lớn cường giả đi về phía thành Ma Vân, mà Thiên Vân đảo lại gần thành Ma Vân nhất.

Ngay ngày hôm trước Nhật Sát các, Tinh Ngục các, Kiền Hiên đảo đã đáp xuống bên ngoài thành Ma Vân khiến cho Thiên Vân đảo càng thêm đứng ngồi không yên. Vạn nhất ba cỗ thế lực lớn này đột nhiên liên thủ đối phó với Thiên Vân đảo mà nói thì vô cùng nghiêm trọng. Lại thêm Thánh Linh giáo của Lục Lâm Thiên tham gia, quả thực càng thêm thảm.

- Tập lão, Nguyễn lão, Tiết lão, các người ở đây nghỉ ngơi đi. Ta đi vào trong một lát.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại nói với tứ đại Thiên Tôn. Đội hình kinh khủng như Thánh Linh giáo hiện tại sợ rằng Thiên Vân đảo không dám đơn giản để cho mọi người tiến vào. Từ khí tức ba động phía xa Lục Lâm Thiên có thể nhận ra, Thiên Vân đảo đang chuẩn bị phát động đại trận hộ đảo.

Tứ đại Thiên Tôn khẽ gật đầu, mang theo chúng cường giả Thánh Linh giáo đáp xuống một hòn đảo nhỏ gần đó để nghỉ ngơi.

Một lát sau trên Thiên Vân đảo, trong một tiểu lâu yên tĩnh, chỉ có hai người Lục Lâm Thiên và Đạm Đài Tuyết Vi ngồi đó. Lục Lâm

Thiên không có thời gian dừng lại lâu cho nên lập tức nói chuyện của Phi Linh môn ra một lần. Kể cả chuyện Nhật Sát các, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các tham gia cũng nói tới.

- Lục chưởng môn, ba sơn môn Tinh Ngục các, Nhật Sát các, Kiền Hiên đảo cũng chuẩn bị đi tới Cổ Vực sao?

Đạm Đài Tuyết Vi có chút kinh ngạc, nàng không ngờ ba sơn môn kia gần đây điều động cường giả là vì đi tới Cổ Vực.

- Không sai. Nhật Sát các, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các đang chuẩn bị đi tới Cổ Vực. Hiện tại đã tới thành Ma Vân, chỉ chờ ta rồi đi tới Cổ Vực mà thôi. Vì vậy ta cũng đến đây mời Thiên Vân đảo tương trợ, không biết việc này Thiên Vân đảo có ý như thế nào?

Lục Lâm Thiên nói.

- Việc này quan hệ trong đại, Lục chưởng môn có thể chờ một chút được không?

Vẻ mặt Đạm Đài Tuyết Vi ngưng trọng nói với Lục Lâm Thiên.

- Mời Tuyết Vi cô nương cứ đi.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, lúc này sợ rằng Đạm Đài Tuyết Vi cũng không thể làm chủ được.

Trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên đang trong lĩnh ngộ đột nhiên có một cỗ khí tức trong không gian kéo lên.

Rống.

Hắc Hùng rít gào một tiếng, không gian chung quanh đột nhiên gió nổi mây phun, một cỗ lực lượng bàng bạc ngập trời nhanh chóng hội tụ trên không.

Trên không gian, năng lượng bàng bạc tới cực hạn bắt đầu cuồn cuộn tiến vào trong cơ thể Hắc Hùng, khí tức hùng hậu tới kinh người.

Sưu.

Hắc Hùng lúc này giống như một dòng xoáy lớn, thân thể đứng thẳng trên không gian hấp thu năng lượng chung quanh. Đồng thời thân hình cao lớn cũng bành trướng không ít. Một cỗ khí tức mạnh mẽ lan tràn ra.

Trên Thiên Vân đảo lúc này Đạm Đài Tuyết Vi đang ở bên ngoài một hòn đảo nhỏ cung kính hành lễ, không có mệnh lệnh cũng khong dám tùy ý đi vào.

- Tuyết Vi, nếu như Nhật Sát các, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các đã đi tới Cổ Vực thì Thiên Vân đảo chúng ta đương nhiên không thể không đi. Ta sẽ sắp xếp thái thượng trưởng lão đi cùng với ngươi.

Trên đảo nhỏ này vang lên một thanh âm già nua.

- Vâng.

Đạm Đài Tuyết Vi gật đầu nói.

- Lục Lâm Thiên này nghe nói chính là đệ tử của Đế giả viễn cổ kia. Sợ rằng lúc này hắn đã thu được Đế giả chi nguyên, lại có Bắc Cung gia tộc làm hậu trường, còn có Thánh Linh giáo trong tay, có lẽ Thánh Thủ Linh Tôn ngang dọc Đông Hải năm đó cũng có chút quan hệ với hắn. Lại còn thần khí Tử Lôi Huyền đỉnh, người này rất khó trêu vào. Tranh chấp của Thiên Vân đảo và Lục Lâm Thiên trước đây, dường như LụcLâm Thiên nể mặt ngươi cho nên mới không biểu hiện gì. Vậy thì Thiên Vân đảo chũng ta cũng không nên tính toán gì nữa, xóa bỏ đi thôi. Quan hệ của ngươi và Lục Lâm Thiên không tồi, nếu như có cơ hội thì nghĩ cách để Thiên Vân đảo và Phi Linh môn kết minh đi.

Thanh âm già nua kia lần nữa vang lên.

- Đệ tử biết rồi.

Đạm Đài Tuyết Vi nói.

- Nghe nói Lục Lâm Thiên này tuổi còn trẻ, khí đột bất phàm, nữ nhân bên người không ít. Tuyết Vi, ta còn có một việc phải nhắc nhở ngươi. Thân là đảo chủ Thiên Vân đảo, quy của của Thiên Vân đảo có lẽ ngươi cũng đã biết. Không nên phạm phải sai lầm của sư phụ ngươi. Thân là đảo chủ Thiên Vân đảo không thể yêu nam tử không nên yêu, biết chưa?

Thanh âm già nua này than thở.

- Sư phụ, sư phụ làm sao vậy? Sư phụ đã đi đâu rồi?

Đạm Đài Tuyết Vi lập tức hỏi, đã lâu nàng được gặp sư phụ, trong lúc mơ hồ Đạm Đài Tuyết Vi có cảm giác không thích hợp. Nàng vội vã làm đảo chủ Thiên Vân đảo, từ đó về sau không thấy hình dáng của sư phụ nàng đâu nữa.

- Ài...

Thanh âm già nua kia thở dài, không nói gì rồi lại nói:

- Ngươi đi Cổ Vực đi.

- Vâng.

Đạm Đài Tuyết Vi không dám hỏi thêm nhiều, lập tức rời đi.

...

Trong Thiên Trụ giới, khí tức hùng hậu giằng co mấy canh giờ mới tiêu tán. Mà khi cỗ năng lượng mạnh mẽ trong thiên địa kia biến mất thì Hắc Hùng cũng đã đột phá bình cảnh kia đạt tới bát giai sơ kỳ. Lúc này khí tức trên người hắn cực kỳ kinh khủng.

Thời gian giống như cát chảy lặng lẽ trôi qua.

Phù.

Trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí trong cơ thể. Tinh quang trong mắt bắn ra, thâm thúy giống như ngôi sao trên trời.

- Hình như là như vậy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn vào gợn sóng trong không gian trước mắt. Bởi vì gợn sóng trong không gian này khiến cho hắn có cảm giác thời không hỗn loạn.

Dường như Lục Lâm Thiên đang suy nghĩ cái gì đó, trong miệng thầm nói: Bản thân thời gian chính là một loại quỹ tích, mà loại quỹ tích này chính là minh chứng của thời gian.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, ánh mắt lóe lên, thủ ấn đánh ra theo một quỹ tích đặc thù. Khi thủ ấn cuối cùng được kết thì không gian trước mặt hắn run lên. Một cỗ khí tức vô hình lan tràn ra. Trong lúc khí tức ba động, gợn sóng trong không gian lập tức ba động theo rồi xảy ra biến hóa. Đây vốn là biến hóa của không gian bên trong Thiên Trụ giới. Bên người Lục Thiếu Dúc này tỏa ra khí tức tiến vào trong không gian gợn sóng kia, rồi chồng chất lên nhau.

Sưu..

Bất quá mọi chuyện chỉ xảy ra trong nháy mắt mà thôi, ba động lập tức bị phá hủy, sau đó lại dựa theo quỹ tích cũ mà ba động.

Nhưng loại ba động này, mặc dù chỉ trong nháy mắt cũng khiến cho Lục Lâm Thiên mừng như điên.

- Thành công rồi, không ngờ lại thực sự là như vậy.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn đã thực sự thành công lĩnh ngộ thời gian, lĩnh ngộ quỹ tích của thời gian cũng tương đưng với việc nắm giữ thời gian. Thời gian vốn đã tồn tại ở thế giới này, chỉ là người ta cũng có thể gọi nó bằng một cái tên khác, thời gian chỉ là một loại quỹ tích, một loại quỹ tích qua lại mà thôi.

Chương 1919: Xuất phát đi Thiên môn (1)

- Thời gian cũng được lĩnh ngộ không tồi.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, lĩnh ngộ lần này rốt cuộc thu hoạch của hắn cũng vô cùng lớn.

- Hắc Hùng, chúc mừng ngươi đột phá.

Trong không gian phía trước, Lục Lâm Thiên thông tri cho Hắc Hùng và Huyết Mị sắp đi ra khỏi Thiên Trụ giới. Cảm nhận khí tức trên người Hắc Hùng Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười. Hắc Hùng và Huyết Mị đều đột phá bát giai, thực lực bên người hắn lần nữa lại tăng cường.

- Điều này còn phải đa tạ chủ nhân. Bằng không ta cũng không thể đột phá nhanh như vậy.

Hắc Hùng nói, bát giai a, đây chính là điều mà hắn vẫn luôn tha thiết mơ ước. Trên phương diện tu luyện, hắn thân là yêu thú, có bản thể cường hãn, thế nhưng tốc độ tu luyện so với nhân loại mà nói còn kém hơn không ít. Có thể đột phá nhanh như vậy Hắc Hùng hiểu rõ, hắn dùng yêu linh đan, Diễn Linh thánh quả, gần đây lại dùng Huyết linh chi vạn năm cho nên mới có hiệu quả như vậy. Nếu như chỉ tu luyện đơn thuần, sợ rằng mấy trăm năm, nghìn năm cũng không có được hiệu quả như vậy.

- Huyết Mị, ngươi thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Chủ nhân, tất cả Thị Huyết Linh Phong thợ khi trước đều đã tấn chức. Lại đào trào năm trăm vạn Thị Huyết Linh Phong nhất giai đang ở bên trong.

Huyết Mị nói.

- Theo ta ra ngoài nghỉ ngơi một chút, nếu chỉ tu luyện thì hiệu quả không được tốt lắm.

Lục Lâm Thiên nói, năm trăm vạn Thị Huyết Linh Phong nhất giai, tuy rằng thực lực không được mạnh lắm. Thế nhưng tuyệt đối là kinh khủng, đây cũng là tác dụng lớn nhất của Huyết Mị. Thị Huyết Linh Phong bát giai, không phải ai cũng dám tùy tiện trêu vào.

- Vâng, chủ nhân.

Huyết Mị hành lễ nói, trên khuôn mặt tuyệt mỹ hiện lên vẻ quyến rũ mà phong tình, động lòng người không gì sánh được.

Trong Phi Linh môn, vốn một mảnh ố vàng lúc này đã trở thành tiêu điều, trong không khí mang theo một cỗ hàn ý nhàn nhạt.

Khi Lục Lâm Thiên trở lại Phi Linh môn thì lập tức hỏi đệ tử xem đám người Bàn Vân, Xích Viêm đã trở về Phi Linh môn hay chưa.

Trở lại đình viện ở hậu sơn, hai người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nhìn thấy Lục Lâm Thiên sắc mặt cực kỳ ngưng trọng lập tức hỏi:

- Rốt cuộc ngươi cũng trở về. Mấy hôm trước Ám đường thu được tin tức, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo đều mang đại quân đi tới Thiên Môn cốc, hẳn muốn đem hai mươi vạn đệ tử của Phi Linh môn chúng ta trong Thiên Môn cốc tiêu diệt sạch sẽ.

- Đông lão, tổng cộng bọn họ tới bao nhiêu người?

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên, người của ba sơn môn này quả thực đã xuất phát.

- Từ tin tức Ám đường thu được thì ba sơn môn này có lẽ có chừng năm sáu mươi vạn đệ tử.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói.

- Quả thực cũng không ít.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mang theo hàn ý nhàn nhạt. Nếu tính ba sơn môn này chí ít cũng có một trăm năm mươi vạn người. Quả thực ra tay vô cùng mạnh bạo.

- Tâm Đồng, mọi chuyện làm tốt chưa?

Lục Lâm Thiên hỏi Lục Tâm Đồng.

- Đều đã sắp xếp. Muội và Long Linh tỷ còn có Xích Viêm tiền bối đều đã làm xong.

Lục Tâm Đồng gật đầu, trong cấm chế không gian ở trong sơn mạch Vụ ĐÔ hiện tại có trên vạn yêu thú, linh thú. Hiện tại đều được thả ra.

- Chúng ta cũng nên xuất phát thôi. Vạn nhất chậm trễ, đệ tử trong Thiên Môn cốc sẽ nguy mất.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lo lắng nói.

Lục Lâm Thiên nhíu mày lập tức nói:

- Đông lão, Oánh tỷ, hai người mang theo cường giả Phi Linh môn xuất phát đi, ta sẽ theo sau.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói.

- Đông lão, ta nhớ dọc đường đi còn đi qua Nam Hải môn, Bảo Đài môn và Thanh Phong môn đúng không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, lộ ra sát ý nhàn nhạt. Bảo Đài Môn, Nam Hải môn vốn là thực lực phụ thuộc Hóa Vũ tông, Thanh Phong môn thì thuộc thế lực của Lan Lăng sơn trang. Khi trước ba sơn môn này đều có mâu thẫn với hắn, lần này vừa vặn có thể tiêu diệt.

- Không sai, muốn diệt mấy sơn môn này hiện tại vô cùng dễ dàng. Ta biết rồi.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói, cảm nhận khí tức trên người Lục Lâm Thiên hắn đã biết được Lục Lâm Thiên muốn làm gì.

- Được.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, trong lòng còn có chút lo lắng. Bởi vì đây chính là thời kỳ phi thường, hắn nói tiếp:

- Đông lão, Oánh tỷ, ta để Xích Viêm, Quỷ Tôn sứ đi cùng các ngươi. Đi đường cẩn thận.

- Được.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh gật đầu nói.

Một lát sau, trong Phi Linh môn, Cửu Đầu Yêu Giao yêu giao khổng lồ dựng cánh, từng đạo khí tức hùng hậu tràn ra khiến cho gợn sóng trong không gian run rẩy. Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Xích Viêm, Hổ Viêm Thiên Vương, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, Linh Vũ song quái, Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Diệp Mỹ, Hoàng Phủ Kỳ Tùng cùng đám cường giả Phi Linh môn nhảy lên lưng Cửu Đầu Yêu Giao lập tức chạy tới Thiên Môn cốc.

Nhìn mọi người rời đi, Lục Lâm Thiên thở dài, sợ rằng không bao lâu nữa sẽ có một trận đại chiến kinh thiên động địa. Mặc kệ làm sao thì lần này dưới sự sắp xếp như vậy nhất định sẽ khiến cho ba sơn môn kia tổn thương nặng.

Nhớ khi trước, Lan Lăng sơn trang và Thanh Phong môn mang theo không ít người tiếp cận tới gần phạm vi của Phi Linh môn. Nếu không phải Phi Linh môn liều mạng chống lại thì sợ rằng Phi Linh môn đã sớm bị diệt rồi. Mà khi trước đối mặt với ba quái vật này Phi Linh môn cũng chỉ có thể ngậm bồ hòn, ba sơn môn kia không tìm hắn gây phiền toái thì hắn đã cảm thấy may mắn rồi.

Mà hiện tại, lần này hắn tuyệt đối không thể buông tha cho ba sơn môn kia. Người hiền lành bị bắt nạt, ngựa lành bị người cưỡi, chỉ có khiến cho ba sơn môn này bị thương nặng thì mới có thể bào thù, đồng thời mới có thể khiến cho bọn họ kiêng kỵ.

- Ca ca, lúc này chúng ta xuất phát chứ?

Lục Tâm Đồng nhẹ giọng hỏi. Phi Linh môn chính là thứ mà phụ thân lưu lại, chuyện của Phi Linh môn chính là chuyện của nàng. Trong đôi mắt xinh đẹp tràn ngập hàn ý.

- Chúng ta sẽ xuất phát ngay sau đó.

Lục Lâm Thiên nhìn mấy đạo thân ảnh bên người, bên người hắn lúc này có Bàn hủy, Bàn Vân, Long Linh, đại ca Dương Quá, Tâm Đồng và Tiểu Long, Huyết Mị, Hắc Hùng, Thiên Độc Yêu Long, Như Hoa.

Về phần Nhan Kỳ, Bạch Toa Toa, Tân Hiểu Kỳ cũng muốn tới đó thế nhưng lại bị Lục Lâm Thiên ngăn cản. Để ba người các nàng theo đại trưởng lão Trịnh Anh xử lý công việc hàng ngày trong môn.

Trong mật thất dưới đại điện Phi Linh môn, khi Lục Lâm Thiên đi tới mật thất thì một thân ảnh màu lam cũng ở trong đó. Thân hình cao to, quanh thân có một cỗ khí tức bá đạo, chính là Sát Phá Quân.

- Chúng mừng Phá Quân sư huynh đột phá Vũ Tôn tam trọng.

Lục Lâm Thiên cảm giác khí tức trên người Sát Phá Quân, lúc này rõ ràng đã tới Vũ Tôn tam trọng.

- So với tốc độ của ngươi thì có gì mà phải chúc mừng ta?

Sát Phá Quân mỉm cười, lập tức hỏi:

- Chuyện của Phi Linh môn sắp xếp như thế nào rồi?

- Tất cả đã sắp xếp xong.

Chương 1920: Xuất phát đi Thiên môn (2)

Lục Lâm Thiên trả lời xong, lập tức nói tới việc Linh Thiên môn và Vân Dương Tông cho sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn và Nam thúc.

- Có Linh Thiên môn và Vân Dương Tông gia nhập, còn có Thánh Linh giáo, chí ít vấn đề đã không còn lớn, hẳn là cũng khiến cho đám người Lan Lăng sơn trang biết khó mà lui.

Nam thúc nói.

- Biết khó mà lui sao? Sợ rằng bọn họ muốn lui cũng không được.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hắn làm sao có thể để cho đám người này biết khó mà lui. Lục Lâm Thiên lập tức móc ra một hộp gấm trong nhẫn trữ vật giao cho Nam thúc nói:

- Nam thúc, Địa Tâm Linh Ngọc đã thu xong.

- Địa Tâm Linh Ngọc rốt cuộc cũng thu được rồi sao?

Ánh mắt Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên lúc này cũng có chút kích động. Có Địa Tâm Linh Ngọc, rất nhanh hắn sẽ có cơ hội khôi phục.

- Mặc thạch vạn năm, mấy lão gia hỏa Vân Dương Tông này thật thông minh, biết dùng mặc thạch vạn năm chứa Địa Tâm Linh Ngọc.

Nam thúc đánh giá hộp gấm, lập tức nhìn Lục Lâm Thiên nghi hoặc nói:

- Tiểu tử, Địa Tâm Linh Ngọc này Vân Dương Tông làm sao có thể đưa cho ngươi vậy?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức nói chuyện đánh cược với Vân Khiếu Thiên một lần. Nghe Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt Nam thúc và Thánh Thủ Linh Tôn không khỏi biến hóa.

- Không ngờ Vân Khiếu Thiên đã đột phá Tôn cấp.

Sát Phá Quân nói.

- Nam thúc, sư phụ, ta đi tới Thiên Môn cốc, Phi Linh môn nhờ hai vị trấn thủ.

Lục Lâm Thiên nói.

- Đi đi, tất cả cẩn thận. Hiện tại có Địa Tâm Linh Ngọc, thương thế của ta hẳn cũng có cơ hội khôi phục. Một khi ta khôi phục cũng có thể bảo vệ được ngươi một ít. Lúc này nếu như có thể cũng không cần quá lo lắng.

Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên.

- Hắc Vũ, ngươi đi theo Lâm Thiên đi.

Thánh Thủ Linh Tôn nói với Hắc Vũ.

- Vâng, chủ nhân.

Hắc Vũ đáp.

- Lâm Thiên, có Hắc Vũ đi cùng con, không có gì phải sợ. Thực lực của Hắc Vũ không có mấy ai có thể chống lại, chí ít muốn thoát thân cũng không có mấy người có thể ngăn cản. Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo cho rằng Phi Linh môn là Huyền Thiên môn khi trước sao? Lâm Thiên, buông tay làm đi, sư phụ tuy rằng hiện tại chỉ là linh hồn thể, thế nhưng chọc giận vào ta, ta cũng khiến cho bọn chúng đẹp mặt. Thánh Linh giáo không phải ngồi không.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Đệ tử biết rồi.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, tính tình của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn so với hắn còn nóng nảy hơn. Mà thực lực của Hắc

Vũ Lục Lâm Thiên đương nhiên cũng biết, sợ rằng ngay cả Vũ Tôn bát trọng sát biên giới cửu trọng cũng không nhất định có thể làm gì được Hắc Vũ. Có thủ đoạn thiên phú như không gian, muốn thoát thân càng không thành vấn đề.

- Phá Quân, ngươi cũng đi xem xem.

Nam thúc nói với Sát Phá Quân.

- Đệ tử biết rồi.

Sát Phá Quân tôn kính nói.

Đại điện Phi Linh môn, sau khi nói với đại trưởng lão Trịnh Anh, Bạch Toa Toa, Tân Hiểu Kỳ, Nhan Kỳ một phen, Lục Lâm Thiên mới cùng đám người Dương Quá và Lục Tâm Đồng nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

- Ra mắt yêu hoàng, ra mắt yêu vương.

Trong sơn mạch, mấy nghìn đầu yêu thú có khí tức mạnh mẽ hành lễ với Tiểu Long và Bàn Hủy, từ khí tức của bọn họ có thể nhận ra, dùng yêu linh đan có một ít yêu thú đã trực tiếp đột phá.

Trong hậu sơn Phi Linh môn, khi nhìn thấy đầu yêu thú kinh khủng này sắc mặt Sát Phá Quân cũng có chút kinh ngạc cùng kinh hãi. Nhiều yêu thú kinh khủng như vậy, thất giai cho trên trăm, tuyệt đối vô cùng chấn động. Mặc dù hắn đã sớm biết trong sơn mạch này có một đám khí tức ba động không bình thường. Ba động ở hậu sơn Phi Linh môn đương nhiên không thể gạt được dò xét của hắn.

Mấy nghìn đầu yêu thú kinh khủng lập tức bị Lục Lâm Thiên thu vào trong không gian thú nang mất không ít thời gian. Di chuyển đại quân yêu thú khiến cho hàn ý trong lòng Lục Lâm Thiên ngày càng đậm. Lần này tới Thiên Môn cốc, nhất định phải khiến cho đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo biết Phi Linh môn không dễ trêu chọc, Phi Linh môn không còn là Phi Linh môn giống khi trước nữa.

Sau khi thu thập xong tất cả Lục Lâm Thiên mới rời đi. Tất cả đã sắp xếp thỏa đáng, chỉ còn chờ gió đông.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư lúc này tổng cộng có Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Hắc Vũ, Sát Phá Quân, Bàn Hủy, Bàn Vân, Tiểu Long, Long Linh, Thiên Độc Yêu Long, Như Hoa, Huyết Mị, Hắc hùng, đương nhiên còn hai tiểu tử Bảo Nhi và Bối Nhi.

Cảm nhận khí tức của Huyết Mị và Hắc hùng khiến cho Thiên Độc Yêu Long ao ước không ngớt. Huyết Mị và Hắc Hùng không ngờ đã đột phá bát giai trước hắn.

- Lão đại để đệ che chở Thiên Trụ giới là được rồi. Mọi người tiến vào trong tu luyện đi.

Tiểu Long rất tự giác, biết trong khoảng thời gian đi tới Thiên Môn cốc này lão đại sẽ tu luyện cho nên lập tức đưa ra kiến nghị.

Lục Lâm Thiên nhìn nó, mỗi lần hắn vào trong Thiên Trụ giới tu luyện đều ảnh hưởng tới việc tu luyện của Tiểu Long, đây cũng không phải là biện pháp lâu dài.

- Tiểu Long, lần này không cần.

Lục Lâm Thiên do dự một chút, tâm thần khẽ động, quang mang màu tím trên tay chợt lóe, Tử Lôi Huyền đỉnh xuất hiện trong tay hắn. Lưu quang chợt lóe lên, đem tất cả mọi người trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư bao phủ và bên trong.

- Tuyết Sư, xem chừng Tử Lôi Huyền đỉnh.

Lục Lâm Thiên nói xong thân ảnh lập tức tiến vào trong Tử Lôi Huyền đỉnh. Tử Lôi Huyền Đỉnh thu nhỏ lại bằng viên đá, nằm dưới lông vũ của Thiên Sí Tuyết Sư.

Trong không gian Tử Lôi Huyền đỉnh mọi người vô cùng nghi hoặc, lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện. Thiên Trụ giới mở ra, mọi người lập tức tiến vào trong Thiên Trụ giới. Thời gian đi tới Thiên Môn cốc cũng không phải là ngắn.

Thiên Môn cốc tọa lạc ở phía Đông Hóa Vũ tông, phía nam Linh Thiên môn, phía tây Lan Lăng sơn trang, phía bắc của Hắc Sát giáo, phía nam của Phi Linh môn. Nếu tính toán thì cách Linh Thiên môn gần nhất.

Lục Lâm Thiên phỏng đoán, có lẽ dùng tốc độ hiện tại của Thiên Sí Tuyết Sư cũng cần bảy ngày mới tới được Thiên Môn cốc. Thời gian bảy ngày ngày trong Thiên Trụ giới cũng được bảy mươi ngày, thời gian lớn như vậy Lục Lâm không muốn lãng phí.

Mà trước đó Lục Lâm Thiên đã sớm sắp xếp tất cả, trước khi đi Thiên Môn cốc hắn còn phải tu luyện vũ kỹ.

Trong Thiên Trụ giới, tất cả mọi người không có gì phải lo lắng. Chỉ có Băng Mộc Tôn giả hiện tại đang khïếp sợ.

- Sư huynh, trong không gian này tu luyện mười ngày thì bên ngoài chỉ mới một ngày mà thôi. Mấy ngày nữa chúng ta mới đến nơi cho nên cứ ở bên trong này tu luyện.

Lục Lâm Thiên nói.

- Quả thực không thể tưởng tượng được.

Sát Phá Quân thì thào nói.

Không cần Lục Lâm Thiên phân phó, mọi người đều tự giác tu luyện.

- Độc Long huynh, Như Hoa, các ngươi cũng ăn vào yêu linh đan này tu luyện đi. Nếu có thể đột phá thì tốt nhất.

Chương 1921: Long Ảnh tí

Trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện bốn khỏa yêu linh đan, từ khí tức có thể nhận ra đây là yêu linh đan thất phẩm hậu giai. Đây chính là yêu linh đan mà khi luyện chế khôi lỗi Lục Lâm Thiên bớt chút thời gian luyện chế ra. Tổng cộng chỉ có bốn khỏa, Huyết Mị, Hắc hùng sau khi dùng Huyết linh chi vạn năm thì Lục Lâm Thiếu lập tức nghĩ tới Thiên Độc Yêu Long và Quỳ Long Như Hoa cũng phải nhanh chóng đột phá một chút cho nên mới rút ra thời gian luyện chế đan dược thất phẩm hậu giai. Luyện chế mấy khỏa này cũng tốn không ít khí lực.

- Có yêu linh đan này có lẽ cũng không khó.

Thiên Độc Yêu Long nói, lần trước tu luyện trong Thiên Trụ giới với hắn cũng có không ít tác dụng. Dùng Diễn Linh thánh quả, đối với lĩnh ngộ và tâm cảnh đều có tác dụng vô cùng lớn. Vô hình trung giúp cho hắn hấp thu năng lượng và linh đan nhanh hơn không ít.

- Độc Long ca, chúng ta cùng nhau luyện hóa được không?

Quỳ Long Như Hoa tiếp nhận đan dược lập tức đi tới bên người Thiên Độc Yêu Long hai mắt nhìn hắn nói.

Thấy ánh mắt của Quỳ Long Như Hoa, Thiên Độc Yêu Long liền run lên, da gà xuất hiện, vội vã chạy tới bên người Tiểu Long nói:

- Như Hoa, ta và Tiểu Long cùng nhau tu luyện, ngươi tự tu luyện một mình đi.

- Không sao, ta cũng tu luyện ở bên cạnh yêu hoàng.

Như Hoa dường như không hết hy vọng, không nhường một chút nào.

Thiên Độc Yêu Long vội nhìn Tiểu Long cầu cứu, nhưng không ngờ Tiểu Long cũng mặc kệ loại chuyện như thế này, coi như không thấy. Thiên Độc Yêu Long thở phì phò trừng mắt nhìn Tiểu Long, thế nhưng cũng không dám nổi bão với Quỳ Long Như Hoa.

- Tiểu Long, tốt nhất đệ cũng mau chóng đột phá đi.

Lục Lâm Thiên nói, trong tay đem ba khỏa đan dược thất phẩm hậu kỳ giao cho Tiểu Long.

Phía xa xa, một lát sau Lục Lâm Thiên, Bàn Hủy, Bàn Vân, Lục Tâm Đồng đi tới nơi này.

- Bàn Hủy huynh, Bàn Vân tẩu, ta tu luyện một loại vũ kỹ cho nên cần long huyết của hai vị. Một chén máu nhỏ, còn có một đạo linh hồn lực mới được.

Lục Lâm Thiên nói, đoạn thời gian này cũng nên tu luyện Long Ảnh tí của Lục gia. Mà tu luyện Long Ảnh tí vốn cần máu tươi của yêu thú long tộc, vì huyết mạch của hai người Bàn Hủy và Bàn Vân cực cao, lại tới bát giai, hơn nữa lại là hai người, cho nên Lục Lâm Thiên phỏng đoán mỗi người chỉ cần rút một phần ba long huyết đã đủ rồi.

- Được.

Hai người Bàn Hủy và Bàn Vân gật đầu nói, đây cũng là điều kiện mà họ đã đáp ứng trước khi gia nhập Phi Linh môn. Lúc này gia nhập Phi Linh môn thì càng không giống như trước nữa. Một phần ba lượng máu cũng không tạo thành ảnh hưởng quá lớn đối với hắn, một chén nhỏ cốt tủy tuy rằng rất phiền toái thế nhưng cũng có thể làm được. Một đạo linh hồn lực thì càng không khó.

- Vậy thì bắt đầu đi.

Lục Lâm Thiên nói, tâm thần khẽ động, Hỏa Long đỉnh tức thì xuất hiện trước người.

Ngao Ngao.

Hai người Bàn Hủy, Bàn Vân nhìn nhau, lập tức hóa thành bản thể khổng lồ xoay quanh không trung.

- Chưởng môn, động thủ đi.

Bàn Hủy nói.

- Bàn Hủy huynh, Bàn Vân tẩu, tiểu đệ đắc tội.

Lục Lâm Thiên gật đầu với Lục Tâm Đồng, Huyết Lục xuất hiện trong tay, một tiếng đao minh nhàn nhạt giống như long ngâm vang lên.

Muốn lấy một phần ba máu tươi, cho dù là Bàn Hủy và Bàn Vân nguyện ý cũng không phải là chuyện dễ dàng. Bởi vì dù hai người Bàn Hủy và Bàn Vân không ngăn cản thế nhưng thân thể yêu thú bát giai với lực phòng ngự của Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ vô cùng kinh khủng, binh khí bình thường khó có thể cắt được vào da. Huyết Lục xẹt qua, đao mang huyết sắc tức thì bắn ra, cắt ra một vết máu trên đuôi của hai người. Trong nháy mắt hai tia máu tươi phun ra, lập tức rơi vào trong Hỏa Long đỉnh.

Đồng thời thủ ấn trong tay Lục Tâm Đồng được kết, linh hỏa rót vào trong Hỏa Long đỉnh, trong Hỏa Long đỉnh, linh hỏa tuôn ra, cuồn cuộn bao phủ long huyết vừa mới bắn vào.

Ầm ầm.

Máu tươi từ trên người Bàn Hủy và Bàn Vân không ngừng bắn ra, khí tức trên người cũng suy yếu đi.

Nửa chung trà sau, khi linh hỏa trong Hỏa Long đỉnh bao vây lấy long huyết, Lục Lâm Thiên đưa mắt nói với hai người:

- Bàn Vân tẩu, Bàn Hủy huynh, được rồi.

Sưu Sưu.

Lưu quang trên người hai người chợt lóe, vết thương bắt đầu ngừng chảy máu, khí tức trên thân thể to lớn lúc này đã suy nhược hơn ban đầu rất nhiều, tổn hao cũng không kém.

- Chưởng môn, cốt tủy đã lấy được rồi.

Đồng thời trong miệng hai người Bàn Hủy, Bàn Vân đồng thời phun ra một ngụm máu tươi, máu này so với máu vừa rồi rõ ràng còn đỏ tươi hơn nhiều. Máu tươi này phun ra, khí tức trên người hai người Bàn Hủy, Bàn Vân càng thêm hư nhược.

- Thu.

Lục Lâm Thiên đã sớm có chuẩn bị, hai bình ngọc được móc ra, tức thì đem máu tươi thu vào trong bình ngọc.

Ngao...

Ngao...

Tiếp đó hai người rít gào một tiếng, từ trong mi tâm của hai cái đầu dữ tợn kia đều có một đạo quang mang màu vàng mang theo long uy lan tràn ra, linh hồn lực bàng bạc tức thì tràn ngập không gian.

- Thu.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, đây chính là linh hồn lực của Bàn Hủy và Bàn Vân, hắn không dám sơ ý, một đạo linh hồn lực này vô cùng quan trọng với việc luyện chế Long Ảnh tí. Vốn chỉ cần một đạo linh hồn lực là được rồi, thế nhưng Lục Lâm Thiên lại sợ thiếu cho nên mới lấy hai đạo linh hồn lực. Linh lực quanh thân tràn ra, bao vây lấy hai đạo linh hồn lực của Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ, tức thì thu vào trong hai cái hộp ngọc hắn đã chuẩn bị từ trước. Một đạo cấm chế lập tức được đánh xuống. Nếu như không phong ấn linh hồn lực thì nó sẽ lập tức tiêu tán trong thiên địa.

Sưu...

Lúc này hai người Bàn Hủy, Bàn Vân mới thu hồi bản thể hóa thành hình người. Sắc mặt hai người cực kỳ tái nhợt, khí tức suy yếu khá nhiều, tiêu hao như vậy đối với hai người mà nói vô cùng lớn, không khác gì bị thương nặng một hồi.

- Bàn Hủy huynh, Bàn Vân tẩu, thực sự xin lỗi. Đây là linh dược ta đã chuẩn bị để hai người khôi phục, linh dược này có thể giúp được hai người không ít.

Lục Lâm Thiên móc ra không ít thiên tài địa bảo trong nhẫn trữ vật, đều là vật có giá trị không thể đong đếm bên ngoài.

- Chưởng môn, chúng ta cũng không sao. Chỉ là cần chút thời gian khôi phục mà thôi.

Bàn Hủy, Bàn Vân tiếp nhận linh dược đi ra phía xa ăn vào rồi lập tức điều tức. Tổn hao thực sự quá lớn, hai người thậm chí cả nói cũng không có sức lực.

Hô...

Lục Tâm Đồng khoanh chân ngồi trước Hỏa Long đỉnh, từng đạo thủ ấn được kết, thủ ấn biến hóa, trong Hỏa Long đỉnh, linh hỏa ào ào tuôn ra, cuối cùng hóa thành hỏa diễm hừng hực đem máu tươi bao phủ.

Chỉ là có chút kỳ quái chính là linh hỏa thiêu đốt như vậy thế nhưng máu tươi của hai người Bàn Hủy cũng không có bao nhiêu phản ứng, dường như nhiệt độ cũng không quá cao tới mức có thể làm ảnh hưởng tới long huyết. Bên trong long huyết thi thoảng có chút ba động, dường như bên trong ẩn chứa năng lượng kinh người.

Thủ ấn Lục Tâm Đồng lần nữa biến hóa, gia tăng linh hỏa thiêu đốt, chăm chú bao phủ đám long huyết này.

Chương 1922: Long huyết đoán thể (1)

- Tâm Đồng, chuyện này giao cho muội.

Lục Lâm Thiên đã nói qua với Lục Tâm Đồng một lần, luyện chế thứ phụ trợ tu luyện Long Ảnh tí cũng không khó, chỉ cần một Linh Vương ở bên cạnh luyện hóa long huyết mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói xong thân hình lập tức nhảy vào trong Hỏa Long đỉnh, thân hình tiến vào trong Hỏa Long đỉnh, quanh thân lập tức bị linh hỏa và long huyết bao phủ.

- Ca ca, yên tâm đi.

Lục Tâm Đồng đáp, sắc mặt không khỏi ngưng trọng. Bởi vì chuyện này cũng không phải hoàn toàn không có nguy hiểm cho nên nàng vô cùng chăm chú, không muốn xảy ra chuyện ngoài ý muốn nào.

Lúc này quanh thân Lục Lâm Thiên bị long huyết bao vây, dựa theo tin tức tu luyện Long Ảnh tí, bước đầu tiên tu luyện Long Ảnh tí chính là cần máu tươi của yêu thú long tộc thất giai, máu trong cốt tủy và một đạo thú hồn. Mà bước thứ hai chính là dùng long huyết đoán thể, dựa theo tin tức tu luyện mà nói, một khi thi triển Long Ảnh tí, uy lực quá mức cuồng bạo, nếu như vũ giả có thân thể bình thường thôi động nhất định sẽ gặp phải phản phệ, cũng chỉ có người trải qua long huyết đoán thể thì mới có thể thuận lợi thôi động ra Long Ảnh tí.

Thân hình tiến vào trong Hỏa long đỉnh, cảm giác thứ nhất của Lục Lâm Thiên chính là có một cỗ năng lượng tinh thuần tới mức khó có thể tin được trong nháy mắt quanh quẩn quanh thân hắn, khi thân thể hoàn toàn rơi vào trong Hỏa Long đỉnh, chỉ có cái đầu bên ngoài, năng lượng ẩn chứa bên trong long huyết ngày càng đậm và tinh thuần.

Trong Hỏa Long đỉnh, Lục tâm Đồng không ngừng thôi động linh hỏa, quanh thân Lục Lâm Thiên bố trí hộ thân cương khí, linh hỏa đều bị cắt đứt ở bên ngoài không thể động tới thân thể.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ, năng lượng trong long huyết này hắn còn không thể hấp thu, nhìn long huyết chung quanh cùng với linh hỏa đang cuồn cuộn, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, thủ ấn được kết. Tay phải lần nữa đánh ra một đạo linh hỏa, linh hỏa này đột nhiên bạo phát. Linh hỏa hừng hực khiến cho nhiệt độ chung quanh tăng lên, nhiệt độ mà linh hỏa này tỏa ra so với linh hỏa Lục Tâm Đồng thôi động rõ ràng mạnh hơn không ít.

Ngay khi linh hỏa này xuất hiện, trường bào màu xanh của Lục Lâm Thiên vung lên, không ít linh dược từ trong nhẫn trữ vật bắn ra, dưới sự bao phủ của chân khí lơ lửng trước người hắn. Linh dược tỏa ra quang mang nhè nhẹ, khí tức năng lượng nồng đậm, chỉ cần liếc mắt cũng biết giá trị của nó không hề thấp.

Tu luyện Long Ảnh tí, ngoại trừ cần long huyết ra còn cần một ít linh dược phụ trợ, từ đó mới cải thiện được thể chất, đề cao tác dụng của Long Ảnh tí. Những dược liệu phụ trợ đều là vật vô giá, đều là linh dược hiếm thấy, tìm kiếm cực kỳ khó khăn. Nhưng lúc này trên người Lục Lâm Thiên có vô số, nếu chỉ tính trên phương diện dược liệu thì Lục Lâm Thiên tuyệt đối là phú hào.

Không có bao nhiêu do dự, Lục Lâm Thiên nhìn linh dược trong tay, lập tức ngẩng đầu lên, cảm nhận nhiệt độ linh hỏa trong tay, ngón tay khẽ ngoắc một cái, dược liệu bên cánh tay trái lập tức lơ lửng chạy sang bên tay phải.

Sưu Sưu.

Đồng thời linh hỏa rít gào, hai tay Lục Lâm Thiên đều tràn ngập linh hỏa, đem tất cả linh dược có mặt trên tay bao phủ. Linh dược bị linh hỏa bao phủ, một cỗ khí tức ba động tràn ra, bên trong còn có thể cảm nhận được một cỗ năng lượng tinh thuần ba động mơ hồ.

Cảm nhận năng lượng tinh thuần bên trong, khóe miệng Lục Lâm Thiên hơi run lên, bàn tay khẽ bấm, linh hỏa ngày càng cuồn cuộn. Nhiều loại linh dược đồng thời bị luyện hóa, yêu cầu đối với việc nắm trong tay linh hồn lực vô cùng nghiêm ngặt. Thế nhưng đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói, hắn đã có tư cách và thực lực để làm như vậy. Hơn nữa lúc này Lục Lâm Thiên cũng không chỉ muốn luyện hóa vài loại linh dược này.

Linh dược bị linh hỏa bao phủ, dưới sự thiêu đốt của linh hỏa trên tay Lục Lâm Thiên, năng lượng ba động ngày càng mạnh, khoảng chừng nửa canh giờ sau, rốt cuộc linh dược cũng héo rũ, cuối cùng linh dược hóa thành bột phấn, mà linh dịch tinh thuần ẩn chứa bên trong linh dược cũng xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên.

Nhìn linh dược được linh hỏa bao vây, năng lượng ba động kinh khủng từ bên trong tràn ra khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên run lên.

Đồng thời Lục Lâm Thiên thu linh hỏa lại, ném đoàn linh dịch trong tay vào trong long huyết. Linh dịch ném vào, long huyết lập tức bị kích động, giống như là mặt nước bị ném một quả bom vào vậy.

Sưu sưu.

Long huyết sôi lên.

Lục Tâm Đồng thấy vậy thủ ấn lần nữa biến hóa, linh lực phô thiên cái địa bạo phát, linh hỏa lúc này mạnh mẽ tới cực hạn. Dưới linh hỏa cuồn cuộn, long huyết bắt đầu sôi trào, một cỗ sóng nhiệt mang theo năng lượng tinh thuần bên trong long huyết trong nháy mắt trực tiếp bao phủ Lục Lâm Thiên.

Linh hỏa nóng bỏng lượn lờ quanh thân Lục Lâm Thiên, nhiệt độ nóng bỏng khiến cho long huyết sát sắp bị bốc hơi. Dưới nhiệt độ kinh khủng lúc này Lục Lâm Thiên ở bên trong cũng ăn không ít vị đắng, nhưng những linh hỏa này còn không thể tạo thành thương tổn thực chất đối với Lục Lâm Thiên.

Trong lúc Lục Tâm Đồng gia tăng linh hỏa thiêu đốt, khoảng chừng nửa canh giờ sau toàn bộ long huyết trong Hỏa Long đỉnh đều sôi trào. Nhiệt độ nóng bỏng kéo lên, dưới sự thiêu đốt của linh hỏa, trong long huyết tràn ra sương mù máu trắng, tất cả tạp chất đều được tinh luyện. Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được long huyết bên trong từ từ nóng lên. Năng lượng kinh khủng trong long huyết theo linh dịch tinh thuần bắt đầu cuộn trào.

- Đã tới lúc rồi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, tất cả đã chuẩn bị xong xuôi. Hắn xua tan tạp niệm thủ ấn trong tay lặng lẽ biến hóa, mà hai tròng mắt cũng từ từ nhắm lại. Chỉ trong nháy mắt khi hai mắt Lục Lâm Thiên nhắm lại, quanh thân hắn có một cỗ hấp lực từ trong cơ thể bạo phát ra.

Hấp lực quanh thân tuôn ra, long huyết vốn cuồn cuộn sôi trào lập tức trở nên kịch liệt, từng tia năng lượng kinh khủng, hùng hồn bắt đầu kéo về phía Lục Lâm Thiên Cuối cùng hóa thành từng đạo năng lượng tinh thuần cuồn cuộn không ngừng bắn vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Những năng lượng hùng hậu này gặp phải hấp lực chung quanh thân thể Lục Lâm Thiên tức thì bộc phát ra âm hưởng sưu sưu. Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, năng lượng bên trong long huyết và linh dịch trong nháy mắt khi tiến vào trong cơ thể hắn đã dung hợp với nhau, hòa quyện lại giống như vốn là một thể, không thể tách rời vậy.

Toàn bộ thân thể Lục Lâm Thiên giờ phút này mạnh mẽ run rẩy. Năng lượng hùng hậu như vậy so với trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên dường như còn cuồng bạo hơn nhiều, long huyết Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ bát giai, quả thực không phải tầm thường.

Trong lúc này Lục Lâm Thiên không dám tiếp tục sơ ý, dùng tâm thần khống chế đám năng lượng hùng hậu trong cơ thể vận chuyển dọc tứ chi bách hải. Tác dụng lớn nhất của năng lượng trong long huyết và linh dịch chính là đoán thể, chỉ có trải qua đoán thể mới có thể thuận lợi thôi động Long Ảnh tí.

Chương 1923: Xuất phát đi Thiên môn (1)

- Thời gian cũng được lĩnh ngộ không tồi.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, lĩnh ngộ lần này rốt cuộc thu hoạch của hắn cũng vô cùng lớn.

- Hắc Hùng, chúc mừng ngươi đột phá.

Trong không gian phía trước, Lục Lâm Thiên thông tri cho Hắc Hùng và Huyết Mị sắp đi ra khỏi Thiên Trụ giới. Cảm nhận khí tức trên người Hắc Hùng Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười. Hắc Hùng và Huyết Mị đều đột phá bát giai, thực lực bên người hắn lần nữa lại tăng cường.

- Điều này còn phải đa tạ chủ nhân. Bằng không ta cũng không thể đột phá nhanh như vậy.

Hắc Hùng nói, bát giai a, đây chính là điều mà hắn vẫn luôn tha thiết mơ ước. Trên phương diện tu luyện, hắn thân là yêu thú, có bản thể cường hãn, thế nhưng tốc độ tu luyện so với nhân loại mà nói còn kém hơn không ít. Có thể đột phá nhanh như vậy Hắc Hùng hiểu rõ, hắn dùng yêu linh đan, Diễn Linh thánh quả, gần đây lại dùng Huyết linh chi vạn năm cho nên mới có hiệu quả như vậy. Nếu như chỉ tu luyện đơn thuần, sợ rằng mấy trăm năm, nghìn năm cũng không có được hiệu quả như vậy.

- Huyết Mị, ngươi thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Chủ nhân, tất cả Thị Huyết Linh Phong thợ khi trước đều đã tấn chức. Lại đào trào năm trăm vạn Thị Huyết Linh Phong nhất giai đang ở bên trong.

Huyết Mị nói.

- Theo ta ra ngoài nghỉ ngơi một chút, nếu chỉ tu luyện thì hiệu quả không được tốt lắm.

Lục Lâm Thiên nói, năm trăm vạn Thị Huyết Linh Phong nhất giai, tuy rằng thực lực không được mạnh lắm. Thế nhưng tuyệt đối là kinh khủng, đây cũng là tác dụng lớn nhất của Huyết Mị. Thị Huyết Linh Phong bát giai, không phải ai cũng dám tùy tiện trêu vào.

- Vâng, chủ nhân.

Huyết Mị hành lễ nói, trên khuôn mặt tuyệt mỹ hiện lên vẻ quyến rũ mà phong tình, động lòng người không gì sánh được.

Trong Phi Linh môn, vốn một mảnh ố vàng lúc này đã trở thành tiêu điều, trong không khí mang theo một cỗ hàn ý nhàn nhạt.

Khi Lục Lâm Thiên trở lại Phi Linh môn thì lập tức hỏi đệ tử xem đám người Bàn Vân, Xích Viêm đã trở về Phi Linh môn hay chưa.

Trở lại đình viện ở hậu sơn, hai người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nhìn thấy Lục Lâm Thiên sắc mặt cực kỳ ngưng trọng lập tức hỏi:

- Rốt cuộc ngươi cũng trở về. Mấy hôm trước Ám đường thu được tin tức, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo đều mang đại quân đi tới Thiên Môn cốc, hẳn muốn đem hai mươi vạn đệ tử của Phi Linh môn chúng ta trong Thiên Môn cốc tiêu diệt sạch sẽ.

- Đông lão, tổng cộng bọn họ tới bao nhiêu người?

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên, người của ba sơn môn này quả thực đã xuất phát.

- Từ tin tức Ám đường thu được thì ba sơn môn này có lẽ có chừng năm sáu mươi vạn đệ tử.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói.

- Quả thực cũng không ít.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mang theo hàn ý nhàn nhạt. Nếu tính ba sơn môn này chí ít cũng có một trăm năm mươi vạn người. Quả thực ra tay vô cùng mạnh bạo.

- Tâm Đồng, mọi chuyện làm tốt chưa?

Lục Lâm Thiên hỏi Lục Tâm Đồng.

- Đều đã sắp xếp. Muội và Long Linh tỷ còn có Xích Viêm tiền bối đều đã làm xong.

Lục Tâm Đồng gật đầu, trong cấm chế không gian ở trong sơn mạch Vụ ĐÔ hiện tại có trên vạn yêu thú, linh thú. Hiện tại đều được thả ra.

- Chúng ta cũng nên xuất phát thôi. Vạn nhất chậm trễ, đệ tử trong Thiên Môn cốc sẽ nguy mất.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lo lắng nói.

Lục Lâm Thiên nhíu mày lập tức nói:

- Đông lão, Oánh tỷ, hai người mang theo cường giả Phi Linh môn xuất phát đi, ta sẽ theo sau.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói.

- Đông lão, ta nhớ dọc đường đi còn đi qua Nam Hải môn, Bảo Đài môn và Thanh Phong môn đúng không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, lộ ra sát ý nhàn nhạt. Bảo Đài Môn, Nam Hải môn vốn là thực lực phụ thuộc Hóa Vũ tông, Thanh Phong môn thì thuộc thế lực của Lan Lăng sơn trang. Khi trước ba sơn môn này đều có mâu thẫn với hắn, lần này vừa vặn có thể tiêu diệt.

- Không sai, muốn diệt mấy sơn môn này hiện tại vô cùng dễ dàng. Ta biết rồi.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói, cảm nhận khí tức trên người Lục Lâm Thiên hắn đã biết được Lục Lâm Thiên muốn làm gì.

- Được.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, trong lòng còn có chút lo lắng. Bởi vì đây chính là thời kỳ phi thường, hắn nói tiếp:

- Đông lão, Oánh tỷ, ta để Xích Viêm, Quỷ Tôn sứ đi cùng các ngươi. Đi đường cẩn thận.

- Được.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh gật đầu nói.

Một lát sau, trong Phi Linh môn, Cửu Đầu Yêu Giao yêu giao khổng lồ dựng cánh, từng đạo khí tức hùng hậu tràn ra khiến cho gợn sóng trong không gian run rẩy. Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Xích Viêm, Hổ Viêm Thiên Vương, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, Linh Vũ song quái, Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Diệp Mỹ, Hoàng Phủ Kỳ Tùng cùng đám cường giả Phi Linh môn nhảy lên lưng Cửu Đầu Yêu Giao lập tức chạy tới Thiên Môn cốc.

Nhìn mọi người rời đi, Lục Lâm Thiên thở dài, sợ rằng không bao lâu nữa sẽ có một trận đại chiến kinh thiên động địa. Mặc kệ làm sao thì lần này dưới sự sắp xếp như vậy nhất định sẽ khiến cho ba sơn môn kia tổn thương nặng.

Nhớ khi trước, Lan Lăng sơn trang và Thanh Phong môn mang theo không ít người tiếp cận tới gần phạm vi của Phi Linh môn. Nếu không phải Phi Linh môn liều mạng chống lại thì sợ rằng Phi Linh môn đã sớm bị diệt rồi. Mà khi trước đối mặt với ba quái vật này Phi Linh môn cũng chỉ có thể ngậm bồ hòn, ba sơn môn kia không tìm hắn gây phiền toái thì hắn đã cảm thấy may mắn rồi.

Mà hiện tại, lần này hắn tuyệt đối không thể buông tha cho ba sơn môn kia. Người hiền lành bị bắt nạt, ngựa lành bị người cưỡi, chỉ có khiến cho ba sơn môn này bị thương nặng thì mới có thể bào thù, đồng thời mới có thể khiến cho bọn họ kiêng kỵ.

- Ca ca, lúc này chúng ta xuất phát chứ?

Lục Tâm Đồng nhẹ giọng hỏi. Phi Linh môn chính là thứ mà phụ thân lưu lại, chuyện của Phi Linh môn chính là chuyện của nàng. Trong đôi mắt xinh đẹp tràn ngập hàn ý.

- Chúng ta sẽ xuất phát ngay sau đó.

Lục Lâm Thiên nhìn mấy đạo thân ảnh bên người, bên người hắn lúc này có Bàn hủy, Bàn Vân, Long Linh, đại ca Dương Quá, Tâm Đồng và Tiểu Long, Huyết Mị, Hắc Hùng, Thiên Độc Yêu Long, Như Hoa.

Về phần Nhan Kỳ, Bạch Toa Toa, Tân Hiểu Kỳ cũng muốn tới đó thế nhưng lại bị Lục Lâm Thiên ngăn cản. Để ba người các nàng theo đại trưởng lão Trịnh Anh xử lý công việc hàng ngày trong môn.

Trong mật thất dưới đại điện Phi Linh môn, khi Lục Lâm Thiên đi tới mật thất thì một thân ảnh màu lam cũng ở trong đó. Thân hình cao to, quanh thân có một cỗ khí tức bá đạo, chính là Sát Phá Quân.

- Chúng mừng Phá Quân sư huynh đột phá Vũ Tôn tam trọng.

Lục Lâm Thiên cảm giác khí tức trên người Sát Phá Quân, lúc này rõ ràng đã tới Vũ Tôn tam trọng.

- So với tốc độ của ngươi thì có gì mà phải chúc mừng ta?

Sát Phá Quân mỉm cười, lập tức hỏi:

- Chuyện của Phi Linh môn sắp xếp như thế nào rồi?

- Tất cả đã sắp xếp xong.

Chương 1924: Xuất phát đi Thiên môn (2)

Lục Lâm Thiên trả lời xong, lập tức nói tới việc Linh Thiên môn và Vân Dương Tông cho sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn và Nam thúc.

- Có Linh Thiên môn và Vân Dương Tông gia nhập, còn có Thánh Linh giáo, chí ít vấn đề đã không còn lớn, hẳn là cũng khiến cho đám người Lan Lăng sơn trang biết khó mà lui.

Nam thúc nói.

- Biết khó mà lui sao? Sợ rằng bọn họ muốn lui cũng không được.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hắn làm sao có thể để cho đám người này biết khó mà lui. Lục Lâm Thiên lập tức móc ra một hộp gấm trong nhẫn trữ vật giao cho Nam thúc nói:

- Nam thúc, Địa Tâm Linh Ngọc đã thu xong.

- Địa Tâm Linh Ngọc rốt cuộc cũng thu được rồi sao?

Ánh mắt Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên lúc này cũng có chút kích động. Có Địa Tâm Linh Ngọc, rất nhanh hắn sẽ có cơ hội khôi phục.

- Mặc thạch vạn năm, mấy lão gia hỏa Vân Dương Tông này thật thông minh, biết dùng mặc thạch vạn năm chứa Địa Tâm Linh Ngọc.

Nam thúc đánh giá hộp gấm, lập tức nhìn Lục Lâm Thiên nghi hoặc nói:

- Tiểu tử, Địa Tâm Linh Ngọc này Vân Dương Tông làm sao có thể đưa cho ngươi vậy?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức nói chuyện đánh cược với Vân Khiếu Thiên một lần. Nghe Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt Nam thúc và Thánh Thủ Linh Tôn không khỏi biến hóa.

- Không ngờ Vân Khiếu Thiên đã đột phá Tôn cấp.

Sát Phá Quân nói.

- Nam thúc, sư phụ, ta đi tới Thiên Môn cốc, Phi Linh môn nhờ hai vị trấn thủ.

Lục Lâm Thiên nói.

- Đi đi, tất cả cẩn thận. Hiện tại có Địa Tâm Linh Ngọc, thương thế của ta hẳn cũng có cơ hội khôi phục. Một khi ta khôi phục cũng có thể bảo vệ được ngươi một ít. Lúc này nếu như có thể cũng không cần quá lo lắng.

Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên.

- Hắc Vũ, ngươi đi theo Lâm Thiên đi.

Thánh Thủ Linh Tôn nói với Hắc Vũ.

- Vâng, chủ nhân.

Hắc Vũ đáp.

- Lâm Thiên, có Hắc Vũ đi cùng con, không có gì phải sợ. Thực lực của Hắc Vũ không có mấy ai có thể chống lại, chí ít muốn thoát thân cũng không có mấy người có thể ngăn cản. Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo cho rằng Phi Linh môn là Huyền Thiên môn khi trước sao? Lâm Thiên, buông tay làm đi, sư phụ tuy rằng hiện tại chỉ là linh hồn thể, thế nhưng chọc giận vào ta, ta cũng khiến cho bọn chúng đẹp mặt. Thánh Linh giáo không phải ngồi không.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Đệ tử biết rồi.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, tính tình của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn so với hắn còn nóng nảy hơn. Mà thực lực của Hắc

Vũ Lục Lâm Thiên đương nhiên cũng biết, sợ rằng ngay cả Vũ Tôn bát trọng sát biên giới cửu trọng cũng không nhất định có thể làm gì được Hắc Vũ. Có thủ đoạn thiên phú như không gian, muốn thoát thân càng không thành vấn đề.

- Phá Quân, ngươi cũng đi xem xem.

Nam thúc nói với Sát Phá Quân.

- Đệ tử biết rồi.

Sát Phá Quân tôn kính nói.

Đại điện Phi Linh môn, sau khi nói với đại trưởng lão Trịnh Anh, Bạch Toa Toa, Tân Hiểu Kỳ, Nhan Kỳ một phen, Lục Lâm Thiên mới cùng đám người Dương Quá và Lục Tâm Đồng nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

- Ra mắt yêu hoàng, ra mắt yêu vương.

Trong sơn mạch, mấy nghìn đầu yêu thú có khí tức mạnh mẽ hành lễ với Tiểu Long và Bàn Hủy, từ khí tức của bọn họ có thể nhận ra, dùng yêu linh đan có một ít yêu thú đã trực tiếp đột phá.

Trong hậu sơn Phi Linh môn, khi nhìn thấy đầu yêu thú kinh khủng này sắc mặt Sát Phá Quân cũng có chút kinh ngạc cùng kinh hãi. Nhiều yêu thú kinh khủng như vậy, thất giai cho trên trăm, tuyệt đối vô cùng chấn động. Mặc dù hắn đã sớm biết trong sơn mạch này có một đám khí tức ba động không bình thường. Ba động ở hậu sơn Phi Linh môn đương nhiên không thể gạt được dò xét của hắn.

Mấy nghìn đầu yêu thú kinh khủng lập tức bị Lục Lâm Thiên thu vào trong không gian thú nang mất không ít thời gian. Di chuyển đại quân yêu thú khiến cho hàn ý trong lòng Lục Lâm Thiên ngày càng đậm. Lần này tới Thiên Môn cốc, nhất định phải khiến cho đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo biết Phi Linh môn không dễ trêu chọc, Phi Linh môn không còn là Phi Linh môn giống khi trước nữa.

Sau khi thu thập xong tất cả Lục Lâm Thiên mới rời đi. Tất cả đã sắp xếp thỏa đáng, chỉ còn chờ gió đông.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư lúc này tổng cộng có Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Hắc Vũ, Sát Phá Quân, Bàn Hủy, Bàn Vân, Tiểu Long, Long Linh, Thiên Độc Yêu Long, Như Hoa, Huyết Mị, Hắc hùng, đương nhiên còn hai tiểu tử Bảo Nhi và Bối Nhi.

Cảm nhận khí tức của Huyết Mị và Hắc hùng khiến cho Thiên Độc Yêu Long ao ước không ngớt. Huyết Mị và Hắc Hùng không ngờ đã đột phá bát giai trước hắn.

- Lão đại để đệ che chở Thiên Trụ giới là được rồi. Mọi người tiến vào trong tu luyện đi.

Tiểu Long rất tự giác, biết trong khoảng thời gian đi tới Thiên Môn cốc này lão đại sẽ tu luyện cho nên lập tức đưa ra kiến nghị.

Lục Lâm Thiên nhìn nó, mỗi lần hắn vào trong Thiên Trụ giới tu luyện đều ảnh hưởng tới việc tu luyện của Tiểu Long, đây cũng không phải là biện pháp lâu dài.

- Tiểu Long, lần này không cần.

Lục Lâm Thiên do dự một chút, tâm thần khẽ động, quang mang màu tím trên tay chợt lóe, Tử Lôi Huyền đỉnh xuất hiện trong tay hắn. Lưu quang chợt lóe lên, đem tất cả mọi người trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư bao phủ và bên trong.

- Tuyết Sư, xem chừng Tử Lôi Huyền đỉnh.

Lục Lâm Thiên nói xong thân ảnh lập tức tiến vào trong Tử Lôi Huyền đỉnh. Tử Lôi Huyền Đỉnh thu nhỏ lại bằng viên đá, nằm dưới lông vũ của Thiên Sí Tuyết Sư.

Trong không gian Tử Lôi Huyền đỉnh mọi người vô cùng nghi hoặc, lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện. Thiên Trụ giới mở ra, mọi người lập tức tiến vào trong Thiên Trụ giới. Thời gian đi tới Thiên Môn cốc cũng không phải là ngắn.

Thiên Môn cốc tọa lạc ở phía Đông Hóa Vũ tông, phía nam Linh Thiên môn, phía tây Lan Lăng sơn trang, phía bắc của Hắc Sát giáo, phía nam của Phi Linh môn. Nếu tính toán thì cách Linh Thiên môn gần nhất.

Lục Lâm Thiên phỏng đoán, có lẽ dùng tốc độ hiện tại của Thiên Sí Tuyết Sư cũng cần bảy ngày mới tới được Thiên Môn cốc. Thời gian bảy ngày ngày trong Thiên Trụ giới cũng được bảy mươi ngày, thời gian lớn như vậy Lục Lâm không muốn lãng phí.

Mà trước đó Lục Lâm Thiên đã sớm sắp xếp tất cả, trước khi đi Thiên Môn cốc hắn còn phải tu luyện vũ kỹ.

Trong Thiên Trụ giới, tất cả mọi người không có gì phải lo lắng. Chỉ có Băng Mộc Tôn giả hiện tại đang khïếp sợ.

- Sư huynh, trong không gian này tu luyện mười ngày thì bên ngoài chỉ mới một ngày mà thôi. Mấy ngày nữa chúng ta mới đến nơi cho nên cứ ở bên trong này tu luyện.

Lục Lâm Thiên nói.

- Quả thực không thể tưởng tượng được.

Sát Phá Quân thì thào nói.

Không cần Lục Lâm Thiên phân phó, mọi người đều tự giác tu luyện.

- Độc Long huynh, Như Hoa, các ngươi cũng ăn vào yêu linh đan này tu luyện đi. Nếu có thể đột phá thì tốt nhất.

Chương 1925: Long Ảnh tí

Trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện bốn khỏa yêu linh đan, từ khí tức có thể nhận ra đây là yêu linh đan thất phẩm hậu giai. Đây chính là yêu linh đan mà khi luyện chế khôi lỗi Lục Lâm Thiên bớt chút thời gian luyện chế ra. Tổng cộng chỉ có bốn khỏa, Huyết Mị, Hắc hùng sau khi dùng Huyết linh chi vạn năm thì Lục Lâm Thiếu lập tức nghĩ tới Thiên Độc Yêu Long và Quỳ Long Như Hoa cũng phải nhanh chóng đột phá một chút cho nên mới rút ra thời gian luyện chế đan dược thất phẩm hậu giai. Luyện chế mấy khỏa này cũng tốn không ít khí lực.

- Có yêu linh đan này có lẽ cũng không khó.

Thiên Độc Yêu Long nói, lần trước tu luyện trong Thiên Trụ giới với hắn cũng có không ít tác dụng. Dùng Diễn Linh thánh quả, đối với lĩnh ngộ và tâm cảnh đều có tác dụng vô cùng lớn. Vô hình trung giúp cho hắn hấp thu năng lượng và linh đan nhanh hơn không ít.

- Độc Long ca, chúng ta cùng nhau luyện hóa được không?

Quỳ Long Như Hoa tiếp nhận đan dược lập tức đi tới bên người Thiên Độc Yêu Long hai mắt nhìn hắn nói.

Thấy ánh mắt của Quỳ Long Như Hoa, Thiên Độc Yêu Long liền run lên, da gà xuất hiện, vội vã chạy tới bên người Tiểu Long nói:

- Như Hoa, ta và Tiểu Long cùng nhau tu luyện, ngươi tự tu luyện một mình đi.

- Không sao, ta cũng tu luyện ở bên cạnh yêu hoàng.

Như Hoa dường như không hết hy vọng, không nhường một chút nào.

Thiên Độc Yêu Long vội nhìn Tiểu Long cầu cứu, nhưng không ngờ Tiểu Long cũng mặc kệ loại chuyện như thế này, coi như không thấy. Thiên Độc Yêu Long thở phì phò trừng mắt nhìn Tiểu Long, thế nhưng cũng không dám nổi bão với Quỳ Long Như Hoa.

- Tiểu Long, tốt nhất đệ cũng mau chóng đột phá đi.

Lục Lâm Thiên nói, trong tay đem ba khỏa đan dược thất phẩm hậu kỳ giao cho Tiểu Long.

Phía xa xa, một lát sau Lục Lâm Thiên, Bàn Hủy, Bàn Vân, Lục Tâm Đồng đi tới nơi này.

- Bàn Hủy huynh, Bàn Vân tẩu, ta tu luyện một loại vũ kỹ cho nên cần long huyết của hai vị. Một chén máu nhỏ, còn có một đạo linh hồn lực mới được.

Lục Lâm Thiên nói, đoạn thời gian này cũng nên tu luyện Long Ảnh tí của Lục gia. Mà tu luyện Long Ảnh tí vốn cần máu tươi của yêu thú long tộc, vì huyết mạch của hai người Bàn Hủy và Bàn Vân cực cao, lại tới bát giai, hơn nữa lại là hai người, cho nên Lục Lâm Thiên phỏng đoán mỗi người chỉ cần rút một phần ba long huyết đã đủ rồi.

- Được.

Hai người Bàn Hủy và Bàn Vân gật đầu nói, đây cũng là điều kiện mà họ đã đáp ứng trước khi gia nhập Phi Linh môn. Lúc này gia nhập Phi Linh môn thì càng không giống như trước nữa. Một phần ba lượng máu cũng không tạo thành ảnh hưởng quá lớn đối với hắn, một chén nhỏ cốt tủy tuy rằng rất phiền toái thế nhưng cũng có thể làm được. Một đạo linh hồn lực thì càng không khó.

- Vậy thì bắt đầu đi.

Lục Lâm Thiên nói, tâm thần khẽ động, Hỏa Long đỉnh tức thì xuất hiện trước người.

Ngao Ngao.

Hai người Bàn Hủy, Bàn Vân nhìn nhau, lập tức hóa thành bản thể khổng lồ xoay quanh không trung.

- Chưởng môn, động thủ đi.

Bàn Hủy nói.

- Bàn Hủy huynh, Bàn Vân tẩu, tiểu đệ đắc tội.

Lục Lâm Thiên gật đầu với Lục Tâm Đồng, Huyết Lục xuất hiện trong tay, một tiếng đao minh nhàn nhạt giống như long ngâm vang lên.

Muốn lấy một phần ba máu tươi, cho dù là Bàn Hủy và Bàn Vân nguyện ý cũng không phải là chuyện dễ dàng. Bởi vì dù hai người Bàn Hủy và Bàn Vân không ngăn cản thế nhưng thân thể yêu thú bát giai với lực phòng ngự của Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ vô cùng kinh khủng, binh khí bình thường khó có thể cắt được vào da. Huyết Lục xẹt qua, đao mang huyết sắc tức thì bắn ra, cắt ra một vết máu trên đuôi của hai người. Trong nháy mắt hai tia máu tươi phun ra, lập tức rơi vào trong Hỏa Long đỉnh.

Đồng thời thủ ấn trong tay Lục Tâm Đồng được kết, linh hỏa rót vào trong Hỏa Long đỉnh, trong Hỏa Long đỉnh, linh hỏa tuôn ra, cuồn cuộn bao phủ long huyết vừa mới bắn vào.

Ầm ầm.

Máu tươi từ trên người Bàn Hủy và Bàn Vân không ngừng bắn ra, khí tức trên người cũng suy yếu đi.

Nửa chung trà sau, khi linh hỏa trong Hỏa Long đỉnh bao vây lấy long huyết, Lục Lâm Thiên đưa mắt nói với hai người:

- Bàn Vân tẩu, Bàn Hủy huynh, được rồi.

Sưu Sưu.

Lưu quang trên người hai người chợt lóe, vết thương bắt đầu ngừng chảy máu, khí tức trên thân thể to lớn lúc này đã suy nhược hơn ban đầu rất nhiều, tổn hao cũng không kém.

- Chưởng môn, cốt tủy đã lấy được rồi.

Đồng thời trong miệng hai người Bàn Hủy, Bàn Vân đồng thời phun ra một ngụm máu tươi, máu này so với máu vừa rồi rõ ràng còn đỏ tươi hơn nhiều. Máu tươi này phun ra, khí tức trên người hai người Bàn Hủy, Bàn Vân càng thêm hư nhược.

- Thu.

Lục Lâm Thiên đã sớm có chuẩn bị, hai bình ngọc được móc ra, tức thì đem máu tươi thu vào trong bình ngọc.

Ngao...

Ngao...

Tiếp đó hai người rít gào một tiếng, từ trong mi tâm của hai cái đầu dữ tợn kia đều có một đạo quang mang màu vàng mang theo long uy lan tràn ra, linh hồn lực bàng bạc tức thì tràn ngập không gian.

- Thu.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, đây chính là linh hồn lực của Bàn Hủy và Bàn Vân, hắn không dám sơ ý, một đạo linh hồn lực này vô cùng quan trọng với việc luyện chế Long Ảnh tí. Vốn chỉ cần một đạo linh hồn lực là được rồi, thế nhưng Lục Lâm Thiên lại sợ thiếu cho nên mới lấy hai đạo linh hồn lực. Linh lực quanh thân tràn ra, bao vây lấy hai đạo linh hồn lực của Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ, tức thì thu vào trong hai cái hộp ngọc hắn đã chuẩn bị từ trước. Một đạo cấm chế lập tức được đánh xuống. Nếu như không phong ấn linh hồn lực thì nó sẽ lập tức tiêu tán trong thiên địa.

Sưu...

Lúc này hai người Bàn Hủy, Bàn Vân mới thu hồi bản thể hóa thành hình người. Sắc mặt hai người cực kỳ tái nhợt, khí tức suy yếu khá nhiều, tiêu hao như vậy đối với hai người mà nói vô cùng lớn, không khác gì bị thương nặng một hồi.

- Bàn Hủy huynh, Bàn Vân tẩu, thực sự xin lỗi. Đây là linh dược ta đã chuẩn bị để hai người khôi phục, linh dược này có thể giúp được hai người không ít.

Lục Lâm Thiên móc ra không ít thiên tài địa bảo trong nhẫn trữ vật, đều là vật có giá trị không thể đong đếm bên ngoài.

- Chưởng môn, chúng ta cũng không sao. Chỉ là cần chút thời gian khôi phục mà thôi.

Bàn Hủy, Bàn Vân tiếp nhận linh dược đi ra phía xa ăn vào rồi lập tức điều tức. Tổn hao thực sự quá lớn, hai người thậm chí cả nói cũng không có sức lực.

Hô...

Lục Tâm Đồng khoanh chân ngồi trước Hỏa Long đỉnh, từng đạo thủ ấn được kết, thủ ấn biến hóa, trong Hỏa Long đỉnh, linh hỏa ào ào tuôn ra, cuối cùng hóa thành hỏa diễm hừng hực đem máu tươi bao phủ.

Chỉ là có chút kỳ quái chính là linh hỏa thiêu đốt như vậy thế nhưng máu tươi của hai người Bàn Hủy cũng không có bao nhiêu phản ứng, dường như nhiệt độ cũng không quá cao tới mức có thể làm ảnh hưởng tới long huyết. Bên trong long huyết thi thoảng có chút ba động, dường như bên trong ẩn chứa năng lượng kinh người.

Thủ ấn Lục Tâm Đồng lần nữa biến hóa, gia tăng linh hỏa thiêu đốt, chăm chú bao phủ đám long huyết này.

Chương 1926: Long huyết đoán thể (1)

- Tâm Đồng, chuyện này giao cho muội.

Lục Lâm Thiên đã nói qua với Lục Tâm Đồng một lần, luyện chế thứ phụ trợ tu luyện Long Ảnh tí cũng không khó, chỉ cần một Linh Vương ở bên cạnh luyện hóa long huyết mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói xong thân hình lập tức nhảy vào trong Hỏa Long đỉnh, thân hình tiến vào trong Hỏa Long đỉnh, quanh thân lập tức bị linh hỏa và long huyết bao phủ.

- Ca ca, yên tâm đi.

Lục Tâm Đồng đáp, sắc mặt không khỏi ngưng trọng. Bởi vì chuyện này cũng không phải hoàn toàn không có nguy hiểm cho nên nàng vô cùng chăm chú, không muốn xảy ra chuyện ngoài ý muốn nào.

Lúc này quanh thân Lục Lâm Thiên bị long huyết bao vây, dựa theo tin tức tu luyện Long Ảnh tí, bước đầu tiên tu luyện Long Ảnh tí chính là cần máu tươi của yêu thú long tộc thất giai, máu trong cốt tủy và một đạo thú hồn. Mà bước thứ hai chính là dùng long huyết đoán thể, dựa theo tin tức tu luyện mà nói, một khi thi triển Long Ảnh tí, uy lực quá mức cuồng bạo, nếu như vũ giả có thân thể bình thường thôi động nhất định sẽ gặp phải phản phệ, cũng chỉ có người trải qua long huyết đoán thể thì mới có thể thuận lợi thôi động ra Long Ảnh tí.

Thân hình tiến vào trong Hỏa long đỉnh, cảm giác thứ nhất của Lục Lâm Thiên chính là có một cỗ năng lượng tinh thuần tới mức khó có thể tin được trong nháy mắt quanh quẩn quanh thân hắn, khi thân thể hoàn toàn rơi vào trong Hỏa Long đỉnh, chỉ có cái đầu bên ngoài, năng lượng ẩn chứa bên trong long huyết ngày càng đậm và tinh thuần.

Trong Hỏa Long đỉnh, Lục tâm Đồng không ngừng thôi động linh hỏa, quanh thân Lục Lâm Thiên bố trí hộ thân cương khí, linh hỏa đều bị cắt đứt ở bên ngoài không thể động tới thân thể.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ, năng lượng trong long huyết này hắn còn không thể hấp thu, nhìn long huyết chung quanh cùng với linh hỏa đang cuồn cuộn, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, thủ ấn được kết. Tay phải lần nữa đánh ra một đạo linh hỏa, linh hỏa này đột nhiên bạo phát. Linh hỏa hừng hực khiến cho nhiệt độ chung quanh tăng lên, nhiệt độ mà linh hỏa này tỏa ra so với linh hỏa Lục Tâm Đồng thôi động rõ ràng mạnh hơn không ít.

Ngay khi linh hỏa này xuất hiện, trường bào màu xanh của Lục Lâm Thiên vung lên, không ít linh dược từ trong nhẫn trữ vật bắn ra, dưới sự bao phủ của chân khí lơ lửng trước người hắn. Linh dược tỏa ra quang mang nhè nhẹ, khí tức năng lượng nồng đậm, chỉ cần liếc mắt cũng biết giá trị của nó không hề thấp.

Tu luyện Long Ảnh tí, ngoại trừ cần long huyết ra còn cần một ít linh dược phụ trợ, từ đó mới cải thiện được thể chất, đề cao tác dụng của Long Ảnh tí. Những dược liệu phụ trợ đều là vật vô giá, đều là linh dược hiếm thấy, tìm kiếm cực kỳ khó khăn. Nhưng lúc này trên người Lục Lâm Thiên có vô số, nếu chỉ tính trên phương diện dược liệu thì Lục Lâm Thiên tuyệt đối là phú hào.

Không có bao nhiêu do dự, Lục Lâm Thiên nhìn linh dược trong tay, lập tức ngẩng đầu lên, cảm nhận nhiệt độ linh hỏa trong tay, ngón tay khẽ ngoắc một cái, dược liệu bên cánh tay trái lập tức lơ lửng chạy sang bên tay phải.

Sưu Sưu.

Đồng thời linh hỏa rít gào, hai tay Lục Lâm Thiên đều tràn ngập linh hỏa, đem tất cả linh dược có mặt trên tay bao phủ. Linh dược bị linh hỏa bao phủ, một cỗ khí tức ba động tràn ra, bên trong còn có thể cảm nhận được một cỗ năng lượng tinh thuần ba động mơ hồ.

Cảm nhận năng lượng tinh thuần bên trong, khóe miệng Lục Lâm Thiên hơi run lên, bàn tay khẽ bấm, linh hỏa ngày càng cuồn cuộn. Nhiều loại linh dược đồng thời bị luyện hóa, yêu cầu đối với việc nắm trong tay linh hồn lực vô cùng nghiêm ngặt. Thế nhưng đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói, hắn đã có tư cách và thực lực để làm như vậy. Hơn nữa lúc này Lục Lâm Thiên cũng không chỉ muốn luyện hóa vài loại linh dược này.

Linh dược bị linh hỏa bao phủ, dưới sự thiêu đốt của linh hỏa trên tay Lục Lâm Thiên, năng lượng ba động ngày càng mạnh, khoảng chừng nửa canh giờ sau, rốt cuộc linh dược cũng héo rũ, cuối cùng linh dược hóa thành bột phấn, mà linh dịch tinh thuần ẩn chứa bên trong linh dược cũng xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên.

Nhìn linh dược được linh hỏa bao vây, năng lượng ba động kinh khủng từ bên trong tràn ra khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên run lên.

Đồng thời Lục Lâm Thiên thu linh hỏa lại, ném đoàn linh dịch trong tay vào trong long huyết. Linh dịch ném vào, long huyết lập tức bị kích động, giống như là mặt nước bị ném một quả bom vào vậy.

Sưu sưu.

Long huyết sôi lên.

Lục Tâm Đồng thấy vậy thủ ấn lần nữa biến hóa, linh lực phô thiên cái địa bạo phát, linh hỏa lúc này mạnh mẽ tới cực hạn. Dưới linh hỏa cuồn cuộn, long huyết bắt đầu sôi trào, một cỗ sóng nhiệt mang theo năng lượng tinh thuần bên trong long huyết trong nháy mắt trực tiếp bao phủ Lục Lâm Thiên.

Linh hỏa nóng bỏng lượn lờ quanh thân Lục Lâm Thiên, nhiệt độ nóng bỏng khiến cho long huyết sát sắp bị bốc hơi. Dưới nhiệt độ kinh khủng lúc này Lục Lâm Thiên ở bên trong cũng ăn không ít vị đắng, nhưng những linh hỏa này còn không thể tạo thành thương tổn thực chất đối với Lục Lâm Thiên.

Trong lúc Lục Tâm Đồng gia tăng linh hỏa thiêu đốt, khoảng chừng nửa canh giờ sau toàn bộ long huyết trong Hỏa Long đỉnh đều sôi trào. Nhiệt độ nóng bỏng kéo lên, dưới sự thiêu đốt của linh hỏa, trong long huyết tràn ra sương mù máu trắng, tất cả tạp chất đều được tinh luyện. Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được long huyết bên trong từ từ nóng lên. Năng lượng kinh khủng trong long huyết theo linh dịch tinh thuần bắt đầu cuộn trào.

- Đã tới lúc rồi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, tất cả đã chuẩn bị xong xuôi. Hắn xua tan tạp niệm thủ ấn trong tay lặng lẽ biến hóa, mà hai tròng mắt cũng từ từ nhắm lại. Chỉ trong nháy mắt khi hai mắt Lục Lâm Thiên nhắm lại, quanh thân hắn có một cỗ hấp lực từ trong cơ thể bạo phát ra.

Hấp lực quanh thân tuôn ra, long huyết vốn cuồn cuộn sôi trào lập tức trở nên kịch liệt, từng tia năng lượng kinh khủng, hùng hồn bắt đầu kéo về phía Lục Lâm Thiên Cuối cùng hóa thành từng đạo năng lượng tinh thuần cuồn cuộn không ngừng bắn vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Những năng lượng hùng hậu này gặp phải hấp lực chung quanh thân thể Lục Lâm Thiên tức thì bộc phát ra âm hưởng sưu sưu. Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, năng lượng bên trong long huyết và linh dịch trong nháy mắt khi tiến vào trong cơ thể hắn đã dung hợp với nhau, hòa quyện lại giống như vốn là một thể, không thể tách rời vậy.

Toàn bộ thân thể Lục Lâm Thiên giờ phút này mạnh mẽ run rẩy. Năng lượng hùng hậu như vậy so với trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên dường như còn cuồng bạo hơn nhiều, long huyết Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ bát giai, quả thực không phải tầm thường.

Trong lúc này Lục Lâm Thiên không dám tiếp tục sơ ý, dùng tâm thần khống chế đám năng lượng hùng hậu trong cơ thể vận chuyển dọc tứ chi bách hải. Tác dụng lớn nhất của năng lượng trong long huyết và linh dịch chính là đoán thể, chỉ có trải qua đoán thể mới có thể thuận lợi thôi động Long Ảnh tí.

Chương 1927: Long huyết đoán thể (2)

Dùng long huyết đoán thể, máu tươi làm vật dẫn, long hồn dung hợp mới có thể tu luyện ra Long Ảnh tí, vũ kỹ kỳ quái như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc. Không biết khi trước tổ tiên Lục gia hầu hạ vị Vũ Đế nào sáng chế ra. Vũ kỹ như vậy tuyệt đối quá kinh khủng, người bình thường không thể tu luyện được. Đầu tiên là long huyết rất khó thu được, huống chi dùng long huyết đoán thể, Lục Lâm Thiên có cảm giác, cho dù là long huyết yêu thú long tộc thất giai thì Vũ Vương bình thường cũng không thể thừa nhận được long huyết đoán thể này.

Lúc này dùng long huyết Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ bát giai đoán thể, Lục Lâm Thiên phán đoán, Vũ Tôn bình thường sợ rằng cũng không thể chịu được một cỗ lực lượng như vậy, cũng may cường độ thân thể của hắn mạnh mẽ.

Năng lượng nhập thể, Lục Lâm Thiên có thể mơ hồ nhận ra được kinh mạch, cốt cách, cơ thể, thậm chí lục phủ ngũ tạng trong cơ thể đều đang điên cuồng thôn phệ năng lượng bên trong long huyết tiến vào trong cơ thể. Mà trong lúc thôn phệ, thân thể không ngờ bắt đầu xuất hiện biến hóa rất nhỏ, dù Bất Diệt huyền Thể có mạnh mẽ đến mấy cũng không có khả năng cải tạo thân thể trong lúc, chỉ là loại cường hóa này dường như là củng cố Bất Diệt Huyền Thể, khiến cho Bất Diệt Huyền Thể ngày càng mạnh hơn.

Dưới năng lượng hỗn hợp của long huyết và linh dịch, bên trong có một tác dụng kỳ dị khiến cho toàn thân Lục Lâm Thiên, trên dưới mỗi một tấc thân thể, thậm chí ngay cả da đều được năng lượng rèn dũa, trở nên mềm dẻo và rắn chắc.

Trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng vui vẻ, sợ rằng sau khi hấp thu đám năng lượng trong long huyết này, thân thể của hắn lại mãnh mẽ hơn nữa. Mà hiện tại, năng lượng trong long huyết còn lại này dường như đều đang đoán thể.

Tâm thần Lục Lâm Thiên lần nữa khẽ động, năng lượng long huyết trong cơ thể từ trong cánh tay phải tuôn ra, tu luyện Long Ảnh tí, quan trọng nhất chính là rèn dũa cánh tay phải.

Năng lượng hùng hậu cuối cùng hội tụ bên trong cánh tay phải, cánh tay lập tức bành trướng, cơn đau đớn đột nhiên truyền tới. Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được cánh tay phải của mình dường như đang bị năng lượng phá hủy, toàn bộ cánh tay phải đang xảy ra biến hóa, bị năng lượng ăn mòn bao phủ.

- Lẽ nào chỉ có thể thôi động cánh tay phải? Không biết hai tay có thể đồng thời thôi động được hay không? Nếu như đồng thời thôi động hai tay thì uy lực hẳn sẽ càng thêm mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, hắn có thể thuấn phát vũ kỹ, hai tay đồng thời thôi động cũng không thành vấn đề, nếu như có thể thôi động hai Long Ảnh tí, uy lực có lẽ càng thêm mạnh mẽ.

Tâm niệm khẽ động, Lục Lâm Thiên bắt đầu dẫn từng đạo năng lượng mạnh mẽ đi về phía cánh tay trái. Năng lượng cũng lập tức hội tụ trong cánh tay phải. Đau đớn từ hai cánh tay truyền tới, cánh tay trái bắt đầu có biến hóa, bị năng lượng ăn mòn, bao phủ.

Cứ như vậy thân thể Lục Lâm Thiên giống như lão tăng nhập định ngồi thiền trong Hỏa Long đỉnh, linh hỏa quanh thân không ngừng cuồn cuộn, linh hỏa bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong. Ở giữa linh hỏa, một cỗ năng lượng tinh luyện không ngừng chui vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, cuối cùng đều tiến vào trong thân thể hắn.

Trong Hỏa Long đỉnh, dưới sự thiêu đốt của linh hỏa, trên long huyết không ngừng có sương mù màu trắng bốc lên, tạp chất đều bị Lục Tâm Đồng luyện hóa, chỉ có năng lượng tinh thuần bị Lục Lâm Thiên hấp thu.

Trong Thiên Trụ giới yên tĩnh lúc này đối với Lục Lâm Thiên mà nói đã không còn khái niệm thời gian, thân thể giống như lão tăng ngồi nhập định, không ngừng hấp thu năng lượng bên ngoài vào trong cơ thể. Lúc này linh lực của Lục Tâm Đồng không ngừng thôi động linh hỏa phụ trợ, không dám có chút sơ ý nào.

Theo thời gian Lục Lâm Thiên đoán thể, toàn bộ Đông Hải rung động, Nhật Sát các, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các, Thiên Vân đảo đều phái ra cường giả quy môn lớn hành động khiến cho vô số thế lực trong Đông Hải suy đoán, nhất thời bầu không khí trong Đông hải vô cùng căng thẳng.

Trên đại lục Linh vũ, trong phạm vi Vân Dương Tông cũng rất ầm ỹ. Mấy vạn đệ tử tinh anh của Vân Dương Tông đi về phía sơn mạch Vụ Đô khiến cho vô số người suy đoán, đông đảo thám tử các thế lực nhìn chằm chằm vào Vân Dương Tông lập tức truyền tin tức về bốn phía.

Trong Cổ Vực, hiện tại đã trực tiếp gió nổi mây phun, Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông huy động đại quân quy mô di chuyển khiến cho cả Cổ Vực sôi trào.

Nhân mã Linh Thiên môn, Phi Linh môn đã sớm được điều động, một hồi đại chiến là điều khó tránh khỏi, ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn về phía Thiên Môn cốc. Tất cả thám tử của các thế lực hội tụ trong Thiên Môn cốc, Thiên Môc lúc này đã trở thành toàn bộ tiêu điểm của Cổ Vực.

Trong Cổ Vực có không ít thế lực nhị lưu, nhất lưu đang âm thầm chờ mong, vạn nhất nếu hai bên lưỡng bại câu thượng, bọn họ có thể chiếm được không ít tiện nghi. Cho nên kết quả tốt nhất là nhân mã song phương lưỡng bại câu thương thì hơn.

- Sắp khai chiến rồi.

- Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo sẽ hạ thủ với Phi Linh môn.

- Linh Thiên môn nhất định sẽ che chở cho Phi Linh môn.

- Lần này sợ rằng sẽ máu chảy thành sông, thế lực trong Cổ Vực lần này sợ rằng sẽ lại biến đổi sau lần đại chiến.

Cổ Vực sôi trào, ai nấy đều hiểu rõ, lần này mặc kệ là ai thua ai thắng, phân bố thế lực trong Cổ Vực sẽ thay đổi, bóng ma của đại chiến bao phủ Cổ Vực.

Khi một tia long huyết cuối cùng trong Hỏa Long đỉnh bị Lục Lâm Thiên hấp thu vào trong cơ thể, Lục Tâm Đồng thu hồi thủ ấn, linh hỏa đang cuồn cuộn lập tức biến mất không thấy đâu.

Phù.

Lúc này trong Hỏa Long đỉnh, hai tay Lục Lâm Thiên có chút bành trướng, một cỗ quang mang nhàn nhạt quanh quẩn trên hai tay, cả hai tay đỏ bừng.

Đôi mắt vẫn đang nhắm chặt của Lục Lâm Thiên hé mở, tinh quang trong mắt bắn ra. Tiếp đó, hắn móc hai bình ngọc ra, đây chính là máu trong cốt tủy của hai người Bàn Hủy, Bàn Vân.

Bình ngọc vừa mở, máu tươi tràn ra, lập tức bị chân khí Lục Lâm Thiên bao vây, máu tươi lơ lửng trong không trung, mơ hồ có một cỗ long uy mạnh mẽ từ bên trong máu tươi lan tràn ra.

Nhìn hai tay, Lục Lâm Thiên nhíu mày, thủ ấn lần nữa biến đổi.

- Máu tươi làm vật dẫn.

Một tiếng quát nhẹ vang lên, trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên có một đạo chân khí bạo phát hóa thành một vòng xoáy bằng chân khí. Trong vòng xoáy có hấp lực tuôn ra, thôn phệ từng tia máu tươi vào bên trong, sau đó dũng mãnh tiến vào trong cơ thể hắn.

Máu tươi tràn ngập long uy bị vòng xoáy bao phủ, vòng xoáy vừa mới bao phủ máu tươi lập tức dung nhập vào bên trong dòng xoáy chân khí, máu tươi và chân khí dây dưa vào nhau. Hai cỗ lực lượng hòa quyện với nhau, máu tươi giống như bị kí©ɧ ŧɧí©ɧ, năng lượng hùng hậu lập tức khuếch tán mang theo lực lượng cuồng bạo. Một cỗ uy áp và năng lượng kinh khủng từ trong máu tươi cấp tốc lan tràn.

Chương 1928: Trong Thiên Môn cốc

Phanh Phanh.

Hai tiếng trầm muộn truyền ra, máu tươi trong dòng xoáy chân khí nổ tung, năng lượng điên cuồng trút xuống, trong nháy mắt chui vào trong lòng bàn tay của Lục Lâm Thiên. Hai cỗ năng lượng chui vào trong lòng bàn tay, toàn bộ thân thể Lục Lâm Thiên run lên.

Hai cỗ máu tươi tiến vào trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên tức thì tản ra ba động năng lượng kinh người, Lục Lâm Thiên lập tức cảm nhận được một cỗ năng lượng ba động hùng hậu đáng sợ, năng lượng ẩn chứa bên trong máu tươi không ngờ lại đáng sợ như vậy, như muốn đem cánh tay hắn phá hủy thành từng mảnh nhỏ.

- Dung hợp.

Lục Lâm Thiên cắn răng quát, trên trán toát ra mồ hôi lạnh, tâm thần vận chuyển năng lượng bắt đầu dung hợp máu tươi. Cánh tay chịu năng lượng trùng kích mạnh mẽ, không cho nó thẩm thấu ra bên ngoài. Năng lượng hùng hậu tuôn ra, quang mang trên đôi tay Lục Lâm Thiên run run, tới cuối cùng hầu như không gian toàn thân hắn đều có năng lượng mạnh mẽ lan tràn ra, bên trong cỗ năng lượng này còn có một cỗ long uy mạnh mẽ.

Theo dung hợp, máu tươi thẩm thấu vào trong hai tay, khí tức mạnh mẽ trên người Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng khuếch tán.

Lục Tâm Đồng ở một bên vô cùng kinh ngạc, lúc này chỉ thấy chung quanh ca ca nàng tràn ngập năng lượng ba động, rồi một cỗ năng lượng uy áp đáng sợ từ bên trong tràn ra, cỗ năng lượng này khiến cho nàng càng lúc càng cảm thấy run sợ.

- Năng lượng uy áp thật mạnh mẽ.

Lục Tâm Đồng kinh ngạc thầm nghĩ.

- Long Hồn dung hợp.

Thủ ấn Lục Lâm Thiên lần nữa được kết, đem hai đạo long hồn của Bàn Vân và Bàn Hủy gọi ra, một tiếng long ngâm vang lên.

Ngao.

Tiếng long ngâm này không kinh khủng như của Tiểu Long vì vậy chỉ có thể gọi là long khiếu mà không tới trình độ như long ngâm, thế nhưng thanh âm này cũng đủ để khiến cho lòng người rung động.

Tiếp đó thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên lần nữa biến hóa, hai đạo long hồn phân biệt tiến vào trong hai lòng bàn tay Lục Lâm Thiên. Hai tay đều trải qua rèn rũa, Lục Lâm Thiên cũng âm thầm cảm thấy may mắn vì có thể lấy được hai đạo long hồn từ trên người Bàn Hủy và Bàn Vân.

Hai đạo long hồn tiến vào trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên, hai đạo long hồn lập tức xoay quanh đôi tay hắn, trong long hồn này mang theo một cỗ long uy, mà uy áp này đủ để khiến cho người thiếu can đảm chết ngất. Cảm nhận cỗ uy áp này, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thấy nóng bỏng, long uy càng mạnh, chứng minh uy lực khi tu luyện thành Long Ảnh tí càng mạnh mẽ.

Tu luyện Long Ảnh tí vốn chỉ cần máu tươi của yêu thú long tộc thất giai mà thôi, mà hiện tại Lục Lâm Thiên dùng long huyết của Bàn Hủy, Bàn Vân, Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ bát giai, hiệu quả không thể nghi ngờ càng thêm mạnh mẽ.

Theo dung hợp long hồn, trong đôi tay của Lục Lâm Thiên, năng lượng ngày càng kinh khủng. Lúc mơ hồ bên trong cánh tay Lục Lâm Thiên sau khi long hồn dung hợp có một thanh âm dị dạng giống như long khiếu, trầm thấp, giống như gầm gừ.

Mỗi một lần long khiếu vang lên, hai tay Lục Lâm Thiên run lên, thời gian giống như cát chảy trôi qua.

Trong Thiên Trụ giới, tất cả mọi người đều đang tĩnh tâm tu luyện, nhìn thấy ca ca không có việc gì, Lục Tâm Đồng cũng đi tới phía xa tu luyện.

Sắc mặt hai người Bàn Hủy, Bàn Vân trắng bệch, sau khi ăn vào rất nhiều thiên tài địa bảo đã khôi phục không ít. Thời gian mấy ngày sắc mặt hai người đã hồng nhuận trở lại.

Dương Quá, Sát Phá Quân, Hắc Vũ, Long Linh, Tiểu Long Thiên Độc Yêu Long, Như Hoa, Phi Thiên Ngô Công lúc này đều đang tu luyện, trong không gian vô cùng yên tĩnh.

Gần mười lăm ngày sau, tiếng long khiếu trên tay Lục Lâm Thiên mới dần dần ít đi, cảm giác bành trướng và đỏ rực trên cánh tay của Lục Lâm Thiên lúc này mới dần dần biến mất.

Phù.

Khi Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, thủ ấn trong tay được thu lại, khóe miệng nở nụ cười, long huyết đoán thể, máu huyết làm vật dẫn, long hồn dung hợp, ba bước này hắn đều đã hoàn thành, kế tiếp nên chính thức tu luyện Long Ảnh tí.

Long Ảnh tí, vũ kỹ Địa cấp trung giai, vũ kỹ quỷ dị như vậy Lục Lâm Thiên vô cùng chờ mong, không biết uy lực của nó sẽ tới mức nào. Hiện tại hắn dùng máu của Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ bát giai, hẳn là so với máu của yêu thú long tộc thất giai bình thường sẽ mạnh hơn không ít.

- Tu luyện.

Tất cả đều được chuẩn bị thỏa đáng, Lục Lâm Thiên nhanh chóng vùi đầu tu luyện Long Ảnh tí, trong đầu hiện ra phương pháp tu luyện Long Ảnh tí, chân khí từ trong đan điền tuôn ra, cuối cùng từ trong kinh mạch đặc thù vận chuyển ra, sau đó hội tụ trên hai tay. Hai tay được rèn giũa qua phối hợp với long hồn thôi động, bắt đầu tu luyện.

Tu luyện Long Ảnh tí, lần đầu tiên hội tụ chân khí Lục Lâm Thiên ngay lập tức thất bại. Chân khí một khi tiến vào trong cánh tay lập tức tán loạn, chân khí phản phệ trút xuống cơ thể khiến cho Lục Lâm Thiên ăn không ít vị đắng. Nếu đổi lại là người khác sợ rằng không biết sẽ như thế nào.

Vũ Vương cửu trọng, bình thường tu luyện vũ kỹ Địa cấp sơ giai đã là cực hạn, còn phải là người có thiên phú tuyệt hảo, mà lúc này Lục Lâm Thiên đã tu luyện vũ kỹ Địa cấp trung giai, nếu như đổi lại là một Vũ Vương cửu trọng khác, sợ rằng chỉ riêng chân khí phản phệ cũng đủ để cho người này không chết thì cũng phải bị thương nặng.

Đối với chuyện này Lục Lâm Thiên cũng không sợ hãi, vũ kỹ Địa cấp trung giai hắn cũng đã sớm tu luyện thành công qua, đó chính là Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm, Long Ảnh tí này nhất định hắn cũng có thể tu luyện thành công.

Theo tu luyện Lục Lâm Thiên mới phát hiện ra, Long Ảnh Tí kỳ dị này không chỉ có điều kiện tu luyện hà khắc mà sự cực khổ khi tu luyện cũng không dưới Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm.

Lục Lâm Thiên đương nhiên không phải dạng người gặp khó mà lui bước, mỗi một lần thất bại đều tiếp tục tu luyện, trong lòng bàn tay hắn thi thoảng vang lên từng tiếng long khiếu, bên trong mang theo một cỗ uy áp mạnh mẽ.

Thiên Môn cốc là một nơi ở sát biên giới Cổ Vực, lại là nơi tương giao giữa các thế lực lớn. Khu vực này cũng không phải là chỗ quá quan trọng gì, đối với khu vực này người trong Cổ Vực biết tới nó cũng không nhiều. Đại bộ phận mọi người đều cảm thấy có chút xa lạ.

Mà đoạn thời gian gần đây danh tự Thiên Môn cốc như sấm rền bên tai đám người trong Cổ Vực, ánh mắt mọi người đều nhìn về phía Thiên Môn cốc. Bởi vì trong Thiên Môn cốc này sợ rằng sắp có đại chiến xảy ra.

Thiên Môn cốc diện tích khá lớn, chu vi có vô số ngọn núi trùng điệp, bởi vì hai mặt đều là núi vây quanh cho nên ở giữa chỉ có một cái thông đạo đi qua. Mà ở trong này cũng có một hạp cốc rất lớn, hạp cốc này lớn không gì sánh được, lại giống như cổng trời cho nên mọi người đều gọi nơi này là Thiên Môn cốc. Trong Thiên Môn cốc cũng có không ít dã thú và yêu thú, có một ít dong binh đoàn nhỏ thi thoảng cũng đi qua sơn mạch này. Nhưng mà đoạn thời gian gần đây trong núi non Thiên Môn cốc không có một dong binh đoàn nào dám đặt chân vào. Cả đám yêu thú, dã thú trong sơn mạch này dường như cũng biến mất không thấy. Dường như bọn chúng cũng cảm giác được đại chiến sắp xảy ra trong Thiên Môn cốc vậy.

Chương 1929: Đại chiến đã tới (1)

Lúc này trong Thiên Môn cốc có vô số bóng người, gần hai mươi vạn người hội tụ trong THiên Môn cốc.

Trên một đỉnh núi, không ít thân ảnh lặng lẽ đứng đó, mấy người đứng đầu chính là Khoái Kiếm Vương, Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên còn có mấy đà chủ phân đà của Phi Linh môn có mặt. Mặt khác còn có Thạch Vượn Yêu Vương, Trường Ngao Yêu Giải cùng chúng yêu thú thất giai hóa thành hình người ở bên trong. Vẻ mặt mọi người đều có chút ngưng trọng.

Dát.

Giữa không trung lúc này có mấy đầu yêu thú phi hành bay tới, dường như đang nói với Thạch Vượn Yêu Vương tin tức gì đó.

- Lưu trưởng lão, yêu thú phi hành báo lại, người của Hắc Sát giáo phía trước chỉ còn mấy ngày nữa sẽ tới Thiên Môn cốc.

Thạch Vượn Yêu Vương nói với Khoái Kiếm Vương Lưu Kiếm.

- Hắc Sát giáo phái tới bao nhiêu người?

Lưu Kiếm nhướng mày hỏi.

- Dường như có năm sáu mươi vạn người.

Thạch Vượn Yêu Vương nói:

- Còn có Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang cũng phái ra năm sáu mươi vạn người, có lẽ không bao lâu lẽ đám người này đều sẽ tới.

- Nhiều như vậy sao?

Mọi người chung quanh lập tức sợ hãi than, nhiều người như vậy, thực lực hiện tại của Phi Linh môn trong Thiên Môn cốc căn bản không thể chống lại ba sơn môn kia. Trong lòng mọi người hiểu rõ, hai mươi vạn đệ tử của Phi Linh môn tuy rằng không kém, còn có mấy nghìn yêu thú, nếu như so sánh với thế lực nhất lưu thì dư sức, thế nhưng so sánh với mấy quái vật lớn như Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo thì đương nhiên còn kém xa.

- Lưu trưởng lão, hiện tại chúng ta nên làm gì bây giờ?

Trong đám người ở đây thì địa vị của Khoái Kiếm Vương Lưu Kiếm là cao nhất cho nên mọi người lập tức nhìn về phía hắn.

- Đây là sự sắp xếp của chưởng môn, chưởng môn tự nhiên sẽ tới. Tử thủ ở trong Thiên Môn cốc là được.

Lưu Kiếm trầm giọng nói, trong lòng hắn cũng có chút lo lắng. Vạn nhất chưởng môn không tới thì hai mươi vạn đệ tử Phi Linh môn sẽ trở thành con cá trong chậu.

Trong Thiên Trụ giới, theo thời gian trôi qua chỗ Tiểu Long tu luyện tức thì sóng gió nổi lên, Tiểu Long đã hóa thành bản thể khổng lồ, lân phiến mở rộng, hấp thu năng lượng đang hội tụ tới.

Một cỗ uy áp cường hãn lan tràn ra khiến cho Huyết Mị, Hắc Hùng, Thiên Độc Yêu Long, Như Hoa, Phi Thiên Ngô Công, Long Linh bị ảnh hưởng, cả đám lập tức nhìn về phía Tiểu Long một cái rồi mới tiếp tục tu luyện.

Trong một sơn mạch, đất trời như rung chuyển, năm mươi vạn đại quân đi qua cỏ dại ven đường không thể sinh trưởng, đá bay cát chảy, giữa không trung có không ít yêu thú phi hành vây quanh, bên trên đều có vô số bóng người. Có không ít yêu thú tọa kỵ, có yêu thú hình sói, có yêu thú hình hổ, có yêu thú hình voi, còn có tuấn mã, trên lưng mỗi một đầu yêu thú đều có không dưới mười người. Trên lưng yêu thú phi hành trên không trung cũng có mấy trăm người.

Tổng cộng năm mươi vạn người chậm rãi đi về phía trước giống như châu chấu di chuyển, vô số rừng cây, thâm sơn bị san bằng.

Trong đoàn người đông nghịt có một đầu yêu thú lục giai trung kỳ chậm rãi bay đi, trên lưng yêu thú phi hành có mấy chục đạo thân ảnh, Đồng Quy Tinh đưng trước, trên người mặt một bộ hắc bào, sát khí tràn ra.

- Hóa Vũ tông và Hắc Sát giáo có lẽ rất nhanh sẽ tới.

Trên lưng yêu thú phi hành, một lão giả tu vi Vũ Vương cửu trọng lên tiếng.

- Phi Linh môn nho nhỏ không ngờ cũng dám trêu vào Hắc Sát giáo ta. Lần này trực tiếp diệt nó thôi, cũng tiện chiếu cáo cho thiên hạ biết Hắc Sát giáo chúng ta không phải là thế lực mà kẻ nào cũng có thể trêu vào. Phi Linh môn chỉ là một bình hoa, chúng ta muốn đập lúc nào cũng được.

Bên người Đồng Quy Tinh, một lão giả mặc trường sam màu đen, khuôn mặt già nua khẽ nói. Ánh mắt lạnh nhạt nhìn về phía trước, Phi Linh môn kia đương nhiên hắn sẽ không đặt vào trong mắt.

- Phi Linh môn nho nhỏ không ngờ lại muốn chết, không san bằng Phi Linh môn, giết cho gà chó không yên thì Hắc Sát giáo chúng ta làm sao có mặt mũi đặt chân trên Cổ Vực được nữa.

Một lão giả lạnh nhạt nói, gợn sóng quanh thân như ẩn như hiện, khí tức trên người tuyệt đối đã đạt tới Tôn cấp.

...

Trong rừng cây, đại quân cưỡi yêu thú, tuấn mã đi trước, khí tức tràn ra hiến cho toàn bộ yêu thú trong sơn mạch chạy trốn.

- Sắp tới Thiên Môn cốc rồi.

Trên bầu trời, trên lưng một đầu yêu thú phi hành lục giai khổng lồ có một lão giả mặc áo xám lên tiếng.

- Trước tiên cứ san bằng Thiên Môn cốc này sau đó mới san bằng Phi Linh môn.

Công Tôn Hóa Nhai đứng trước, trường bào màu trắng phất phơ, trong mắt hiện lên sát ý lạnh lẽo.

...

- Lục Lâm Thiên, lúc này Phi Linh môn mà ngươi xây dựng lên sẽ biến mất, thiên phú mạnh thì đã làm sao? Linh Vũ Chiến Vương, vũ giả ngũ hệ, Linh Vũ song tu thì làm sao?

Trên lưng một đầu yêu thú phi hành khổng lồ, ánh mắt Gia Cát Tử Vân lạnh lẽo, khóe miệng nhếch lên mang theo hàn ý không thể che giấu. Người mà hắn vô cùng thống hận kia lần này sợ rằng đã không ai còn có thể cứu được nữa.

- Tử Vân, nếu như đại chiến bắt đầu thì con phải cận thận một chút.

Trên lưng yêu thú phi hành, GIa Cát Tây Phong nói với Gia Cát Tử Vân.

- Cha, người yên tâm đi, con cũng không tin Phi Linh môn có mấy người có thể chống lại con.

Gia Cát Tử Vân lạnh nhạt nói.

...

Phía chân trời yên tĩnh, khi ánh mắt mọi người đều chăm chú nhìn vào Thiên Môn cốc, người của Lan Lăng sơn trang đã tới gần Phi Linh môn, một đầu yêu thú khổng lồ đỏ như máu vỗ cánh xẹt qua.

Trên lưng yêu thú phi hành chính là mấy cường giả trong Phi Linh môn, nhìn một mảnh kiến trúc vô biên, sát khí trong mắt Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh bắn ra.

Phía dưới chính là một tòa đại thành phồn hoa, cư dân trong đại thành sợ rằng không ít hơn ngàn vạn. Buổi sáng, tiếng động lớn xôn xao hội tụ vang vọng tận trời, trên các con đường rộng lớn có vô số người đi lại như dòng nước chảy khiến cho người ta có cảm giác náo nhiệt phi phàm.

Cửu Đầu Yêu Giao bay thẳng tới một ngọn núi trên đại thành, ngọn núi sát đại thành này vô cùng rộng lớn, từ trên nhìn xuống bốn phía đều là một mảnh kiến trúc mênh mông vô bờ. Núi non chung quanh quay chung quanh một cung điện ở giữa, có vẻ vô cùng to lớn và đồ sộ.

- Chư vị cung phụng, Phó chưởng môn, phía trước chính là Thanh Phong môn rồi.

Trên lưng Cửu Đầu Yêu Giao, thân thể yểu điệu của Hoa Mãn Ngọc đứng đó, dung nhan tuyệt mỹ nóng bỏng khiến cho người ta có cảm giác đầy dã tính. Làn da màu nâu kia dưới bộ y phục màu trắng trên người lại khiến cho người khác nhìn vào lúc này không khỏi cảm thấy lạnh lẽo.

- Đem Thanh Phong môn san bằng cho ta.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh thản nhiên nói, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói xong. Chúng cường giả trên lưng Cửu Đầu Yêu Giao đem khí tức thả ra, toàn bộ không gian dưới mấy cỗ khí tức này lập tức nặng nề, tràn ngập một cỗ khí tức giương cung bạt kiếm.

- Người phương nào dám xông vào Thanh Phong môn ta?

Ngoài đại thành, dưới cửa thành có đệ tử Thanh Phong môn nhìn thấy yêu thú bay thẳng vào trong thành lập tức quát lớn.

Chương 1930: Đại chiến đã tới (2)

Phanh Phanh.

Nhưng mà tên đệ tử này còn chưa dứt lời, trong bảy đầu của Cửu Đầu Yêu Giao, một hỏa cầu từ cái miệng bên trái của nó đánh xuống, thanh âm bạo liệt vang lên, toàn bộ cửa thành trực tiếp bị san bằng. Mặt đất nứt nẻ, đá vụn bắn tứ tung, hơn mười đệ tử dưới cửa thành lập tức tan xác.

Ngao.

Ngay khi mọi người trong thành đang sửng sốt vì thanh âm bạo liệt kia, Cửu Đầu Yêu Giao rít lên một tiếng, thân thể to lớn mang theo tàn ảnh trong nháy mắt đã phóng tới ngọn núi phía trước.

- Giết.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói xong đồng thời linh lực quanh người khuếch tán, thân ảnh lao thẳng về phía Thanh Phong môn.

- Giết.

Đám người Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, Lưu Tinh Hà, Thiểm Điện Báo Ngô Dũng, Tả Thiên Khung, Linh Vũ song quái vốn là đám người hung danh vang xa, lúc này cả đám không có chút khách khí nào đằng đằng sát khí không có chút do dự lập tức lao thẳng về phía trước, bắt đầu xuất thủ.

Phanh Phanh.

Trong nháy mắt này thanh âm đinh tai nhức óc từ phía chân trời vang lên, năng lượng kinh khủng giống như một cơn lốc tức thì khuếch tán, toàn bộ bầu trời lắc lư. Người của Thanh Phong môn còn chưa kịp phản ứng đã gặp phải tai ương ngập trời. Loại tàn sát này bọn họ không thể chống lại được.

- A...

Tiếng kêu thảm thiết, thanh âm bạo liệt kinh người vang lên. Kình khí cường hãn khuếch tnas, không gian rung động tới một trình độ vô cùng kinh khủng. Trên mặt đất, đất đá bắn tứ tung.

- Người nào dám làn càn?

Trong Thanh Phong môn lập tức có mấy Vũ Suất phóng lên cao.

- Chết đi.

Thân thể to lớn của Hoa Mãn Lâu trên không trung trực tiếp tát một cái. Lúc này Hoa Mãn Lâu đã là Vũ Vương nhị trọng, một cái tát đánh ra, không gian tức thì nổ tung, một Vũ Suất lập tức bị đánh nát.

Phanh Phanh.

Một đạo trảo ấn trong tay Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh đánh xuống, hai Vũ Suất của Thanh Phong môn còn chưa biết là chuyện gì xảy ra đã trực tiếp hóa thành từng mảnh nhỏ.

Trong Thanh Phong môn, chỉ chưa đầy một chung trà sau toàn bộ ngọn núi cao nhất của Thanh Phong môn trực tiếp bị san bằng, khi Cửu Đầu Yêu Giao dữ tợn vỗ cánh rời đi thì vô số người trong đại thành vẫn còn đang trong chấn động, cả đám trợn mắt líu lưỡi. Đường đường là Thanh Phong môn không ngờ chỉ trong chốc lát đã bị san bằng, những cường giả này rốt cuộc từ đâu tới.

- Cửu Đầu Yêu Giao, đây hình như là tọa kỵ của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh Phi Linh môn. Bọn họ là người của Phi Linh môn.

- Người Phi Linh môn tới đây diệt Thanh Phong môn.

Trên Cửu Đầu Yêu Giao, chúng cường giả Phi Linh môn đem sát khí thu liễm lại.

- Thanh Phong môn, Nam Hải môn, Bảo Đài môn đã bị diệt, chúng ta cũng không còn cách Thiên Môn cốc bao xa nữa. Dùng tốc độ nhanh nhất tới đó, chúng ta phải nhanh chóng tới Thiên Môn cốc.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nhìn phía trước, hiện tại phải mau chóng tới Thiên Môn cốc. Lục Lâm Thiên có Thiên Sí Tuyết Sư, tốc độ nhanh hơn không ít, đám người bọn hắn xuất phát trước nói không chừng còn tới sau.

...

Trong Thiên Trụ giới, thời gian giống như cát chảy, trôi qua cực kỳ nhanh chóng. Tất cả mọi người đều đang tu luyện, tu luyện trong không gian này mọi người đều có thể cảm giác được dường như bản thân đang tiến vào trong trạng thái đặc biệt, một khi tu luyện lập tức có cảm giác thuận buồm xuôi gió, điều này càng khiến cho mọi người mừng rỡ không ngớt.

...

Một cỗ khí tức ba động càng ngày càng mạnh, trên lân phiến của Tiểu Long lúc này đang có lưu quang tràn ra, mỗi một khối lân phiến đều đang hấp thu năng lượng vô hình khổng lồ trong thiên địa.

Đồng thời, trên đầu Tiểu Long, con mắt thứ ba mở ra, năng lượng thiên địa vô hình trong bầu trời tức thì cuồn cuộn tiến vào trong con mắt thứ ba của nó. Cùng lúc đó một cỗ khí thế cường hãn bỗng nhiên từ trong cơ thể phô thiên cái địa bạo phát ra.

Dưới khí tức này, toàn bộ không gian chấn động, bất an. Cỗ khí tức này duy trì rất lâu khiến cho đám người Như Hoa, Thiên Độc Yêu Long, Huyết Mị, Hắc Hùng, Phi Thiên Ngô Công không thể tu luyện bình thường. Cả đám sắc mặt tái nhợt, yêu nguyên cùng linh nguyên trong cơ thể bị ảnh hưởng.

Khí thế bạo phát, khí tức Tiểu Long giống như đột phá bình cảnh đột nhiên kéo lên cao. Theo cỗ khí tức bạo phát có một cỗ khí thế tràn ra đồng thời mang theo một cỗ uy áp tuyệt đối. Không gian chung quanh dưới cỗ khí tức cường hãn này lập tức run rẩy.

Thân thể to lớn của Tiểu Long lúc này cũng chậm rãi tăng lên, trên lân phiến màu vàng toàn thân mang theo khí tức nóng bỏng không gì sánh được. Một cỗ uy thế chấn động nhân tâm lan tràn ra. Cảm nhận cỗ uy thế kinh người kia bên trong còn có một cỗ khí tức khiến cho linh hồn rung động.

- Uy áp thật mạnh mẽ.

Lúc này Hắc Vũ nhìn bản thể khổng lồ của Tiểu Long, đối với khí tức trên người Tiểu Long ngay cả hắn cũng bị ảnh hưởng.

Thời gian cứ như vậy trôi qua, khoảng chừng một canh giờ sau, trong miệng Tiểu Long mới phát ra một tiếng ngâm.

Ngao.

Tiếng long ngâm này hóa thành tiếng gầm lan tràn ra chung quanh. Một cỗ khí tức nồng đậm lan tràn, trong khí tức này ẩn chứa một loại uy áp không thể kháng cự tức thì khiến cho Huyết Mị, Hắc Hùng, Thiên Độc Yêu Long, Như Hoa, ngay cả Bàn Hủy, Bàn Vân, Long Linh cũng cảm thấy toàn thân run lên, bắt đầu phủ phục.

- Huyết mạch Thanh Long Linh Hoàng chân chính, còn có huyết mạch Yêu Hoàng Huyền Vũ, lại là huyết mạch cao nhất. Quá mạnh, chỉ tiếc không thể thu được sự đồng ý của hai tộc a..

Hắc Vũ nhìn vào bản thể của Tiểu Long thì thào nói nhỏ.

Ngao.

Tiểu Long lần nữa rít lên một tiếng, thân thể lơ lửng trên không trung rồi cuồn cuộn. Khí tức trên người trong nháy mắt này kéo lên tới một độ cao mới, uy áp trên người ngày càng mạnh.

Tới lúc này, động tĩnh lớn như vậy cũng không duy trì quá lâu nữa.

Sưu.

Khi không trung khôi phục lại sự yên tĩnh thì thân thể to lớn của

Tiểu Long bắt đầu thu nhỏ lại, sau đó hóa thành một đám quang mang nồng đậm, bên ngoài tràn ngập hỏa diễm màu vàng. Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người quang mang thu liễm, thân ảnh một thiếu niên chậm rãi xuất hiện trước mắt bao nhiêu người.

Đạo thân ảnh này ước chừng mười ba mười bốn tuổi, so với dáng dấp ban đầu thì trưởng thành hơn không ít. Trường bào màu vàng khiến cho khí tức tôn quý không thể che dấu, khí tức vô hình chấn động nhân tâm quanh thân khiến cho linh hồn không thể khống chế được mà ba động.

Giữa không trung, Tiểu Long đứng trên bầu trời, hai mắt nhắm chặt, dường như đang nghĩ tới điều gì đó.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lúc này mới xuất hiện ở không gian này. Động tĩnh cường hãn vừa rồi so với đám người Hắc Hùng, Huyết Mị đột phá bát giai còn chấn động hơn nhiều. Tất cả mọi thứ xảy ra trong Thiên Trụ giới đều nằm trong tâm thần dò xét của Lục Lâm Thiên.

- Chủ nhân.

Huyết Mị, Hắc Hùng hành lễ, Lục Lâm Thiên phất tay ý bảo miễn lễ. Ánh mắt nhìn chăm chú vào Tiểu Long trên bầu trời. Tiểu Long đột phá bát giai, sợ rằng trong đầu lại có thêm ấn ký linh hồn mà mẫu thân tiểu tử này lưu lại.

Chương 1931: Tiểu Long đột phá bát giai

- Mẫu thân...

Một lát sau đôi mắt Tiểu Long mở ra, tinh quang trong mắt bắn ra, giống như khiến cho người khác chỉ cần nhìn vào đều phải thần phục.

- Tiểu Long, làm sao vậy?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe lên rồi đi tới bên người Tiểu Long trên không trung.

- Lão đại, mẫu thân đệ để lại linh hồn ấn ký, nói cho dù đệ đột phá bát giai cũng không nên đi tìm người.

Trong mắt Tiểu Long có chút ướt át, bàn tay nhỏ nắm chặt lại.

- Việc này tạm thời gác lại, một đoạn thời gian nữa lão đại đi cùng với đệ.

Lục Lâm Thiên nói, Tiểu Long vẫn muốn đi tìm mẫu thân, hắn thân là lão đại sao có thể mặc kệ. Xong việc này có lẽ Nam thúc cũng đã khôi phục, hắn cũng có thể thử đột phá Tôn cấp một chút. Sau khi đột phá Tôn cấp, hắn có muốn đi tới Tổ Yêu lâm hoặc là Linh Hoàng nhai cũng có thực lực để dựa vào.

- Được.

Tiểu Long gật đầu.

- Thời gian không kém bao nhiêu nữa, chúng ta cũng chuẩn bị ra ngoài thôi.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, hàn ý trong mắt bắn ra.

Ngoài Thiên Môn cốc rộng lớn có từng ngọn núi trùng điệp. Lúc này đã tới mùa đông, cảnh vật tiêu điều, trong không khí mang theo sự lạnh lẽo.

Ầm ầm.

Ngọn núi to như vậy không ngờ lại rung động giống như địa chấn. Cường giả Phi Linh môn không khó có thể cảm giác ra được bên ngoài Thiên Môn cốc lúc này có đại quân quy mô lớn đang tới gần.

Trong Thiên Môn cốc, chúng cường giả Phi Linh môn lúc này vẻ mặt ngưng trọng. Trong lòng hai mươi vạn đệ tử Phi Linh môn cũng có chút lo lắng.

- Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo sắp tới.

Một đại hán áo lam lên tiếng, đây là một đà chủ phân đà của Phi Linh môn, người này là đệ tử của Lộc Sơn lão nhân có tu vi Vũ Suất.

- Yên tâm đi, chưởng môn nhất định sẽ chạy tới kịp.

Khoái Kiếm Vương nhìn phía trước, thời gian sắp tới, nếu như chưởng môn không tới, đệ tử Phi Linh môn sẽ bị nhốt trong Thiên Môn cốc, đến lúc đó bị ba sơn môn này vây công thì có chạy đằng trời.

- Cùng lắm thì liều mạng với bọn họ. Mấy ngày nay chúng ta nhẫn nhịn đủ rồi.

Hoàng Bác Nhiên nổi giận nói. Từ trước tới nay ba sơn môn này kɧıêʋ ĸɧí©ɧ Phi Linh môn đều một mực nhẫn nhịn, thế nhưng ba sơn môn này càng lúc càng quá phận.

- Nếu như thực sự không được thì liều mạng cũng phải khiến cá chết lưới rách, gïếŧ một người không thiệt, gïếŧ hai thì coi như lãi một người.

Trương Minh Đào nói.

- Chủ nhân tới.

- Yêu hoàng tới.

Lúc này trong đám người Phi Linh môn, Thạch Vượn Yêu Vương cùng đám yêu thú thất giai lập tức cảm ứng được khí tức phía xa. Nghe Thạch Vượn Yêu Vương nói, toàn thân đám người Khoái Kiếm Vương run lên.

Rống rống.

Trong không trung yên tĩnh có một tiếng rống lớn vang vọng, một dạo thú ảnh màu trắng cắt vỡ không gian bay tới. Trong nháy mắt đầu thú ảnh màu trắng này giống như lưu tinh xuất hiện trên bầu trời.

Trên lưng yêu thú màu trắng này có chục đạo thân ảnh đứng đó. Phía trước có một người mặc áo xanh chắp tay đứng đó.

Trong Thiên Môn cốc, hai mươi vạn đệ tử ngước nhìn lên bầu trời, nhìn thấy Thiên Sí Tuyết Sư khổng lồ, trong lòng tất cả đệ tử Phi Linh môn như được uống một liều thuốc trợ tim, tức thì kích động hẳn lên.

- Thiên Sí Tuyết Sư, là tọa kỵ của chưởng môn. Chưởng môn tới rồi.

- Bái kiến chưởng môn.

- Bái kiến yêu hoàng.

- Ra mắt tiểu thư.

Từng thanh âm hội tụ thành tiếng gầm truyền đi rồi quanh quẩn trong bầu trời Thiên Môn cốc.

Sưu Sưu.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, chục đạo thân ảnh này từ trên nhảy xuống. Sau một cái lắc mình lập tức xuất hiện bên cạnh đám người Khoái Kiếm Vương và chúng cường giả đầu lĩnh của Phi Linh

môn.

- Lưu Kiếm bái kiến chưởng môn.

- Bái kiến chưởng môn.

Trên ngọn núi, chúng đệ tử Phi Linh môn lập tức cung kính hành lễ. Chục đạo thân ảnh từ trên bầu trời nhảy xuống vô hình trung mang theo một cỗ khí tức khiến cho chân khí, linh lực trong cơ thể mọi người bị kiềm hãm.

- Khí tức thật mạnh mẽ.

Lưu Kiếm thầm nghĩ trong lòng, dưới mấy khí tức này chân khí trong cơ thể hắn không nhịn được mà đình trệ một chút. Khí tức mấy người bên cạnh chưởng môn không ngờ lại mạnh tới tình trạng này.

- Tất cả mọi người cực khổ rồi, đứng lên đi.

Lục Lâm Thiên phất tay nói với mọi người, ánh mắt nhìn Thiên Môn cốc rộng lớn. Hai mươi vạn đệ tử Phi Linh môn phía dưới, ánh mắt hắn run lên, đây đã là toàn bộ nhân mã mà Phi Linh môn hiện tại có thể xuất ra được. So với năm sáu mươi vạn nhân mã mà Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo điều động quả thực Phi Linh môn còn xa mới bằng.

- Chưởng môn, đại quân Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo đã sắp tới Thiên Môn cốc. Xin chưởng môn ra lệnh.

Khoái Kiếm Vương Lưu Kiếm thầm thở dài một hơi, chưởng môn đã tới, áp lực trên người hắn vô hình trung cũng đã nhẹ đi không ít.

- Thiếu chủ, bọn họ cần hai ngày nữa mới có thể tới được đây.

Hắc Vũ nhìn về phía chân trời xa xa, lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

- Còn có hai ngày sao? Chỉ mong thời gian còn kịp.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thời gian hai này có chút ngắn ngủi. Đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo này quả thực đi vô cùng nhanh. Nhìn chung quanh, dường như đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Xích Viêm dường như còn chưa tới. Cửu Đầu Yêu Giao tuy rằng đột phá thất giai, thế nhưng tốc độ so với Thiên Sí Tuyết Sư mà nói còn kém hơn không ít.

- Chưởng môn, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo tổng cộng mang theo một trăm năm mươi vạn người tới đây, chúng ta có nên chuẩn bị trước hay không?

Trương Minh Đào hỏi Lục Lâm Thiên. Tất cả mọi người đều nhìn kỹ vào trên người Lục Lâm Thiên. Đối mặt với hơn trăm vạn đại quân của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, hai mươi vạn đệ tử của Phi Linh môn quả thực yếu thế.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hai mươi vạn đệ tử Phi Linh môn lúc này cũng có sĩ khí không kém. Đối mặt với hơn trăm vạn đại quân của ba thế lực lớn, nói trong lòng không có áp lực là giả.

Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất tại chỗ, tiếp đó đã lăng không đứng trên không trung. Ánh mắt đảo qua trên người hai mươi vạn đệ tử. Hai mươi vạn đệ tử chính là thành tích mà mấy năm nay Phi Linh môn đạt được, đây đều là đệ tử của hắn.

Trong Thiên Môn cốc, mọi người ngẩng đầu nhìn chưởng môn trên không trung. Nhìn thân ảnh màu xanh đang lăng không mà đứng, một cỗ khí thế vô hình nhìn ra khiến cho mọi người nhìn vào trong lòng không khỏi sôi trào.

- Nói cho ta biết, mấy năm nay các ngươi chịu đủ chưa? Chịu Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo kiêu ngạo, khi dễ chúng ta như vậy, lại còn được một tấc tiến thêm một bước. Các ngươi chịu đủ chưa?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn thẳng xuống phía dưới, thanh âm không lớn thế nhưng đủ để khiến cho hai mươi vạn đệ tử Phi Linh môn nghe rõ.

Nhìn thân ảnh màu xanh trên không trung, trong lòng những đệ tử cũ của Phi Linh môn đã sớm sôi trào. Bọn họ theo chưởng môn từ trước tới nay còn chưa từng chịu thiệt bao giờ.

Chương 1932: Viện quân chạy tới (1)

- Chịu đủ rồi, chúng ta chịu đủ rồi.

Trong đám đệ tử cũ lập tức có từng tiếng gầm vang lên. Mấy năm nay đệ tử Phi Linh môn quả thực đã chịu đủ rồi. Đệ tử mới nhìn thấy đệ tử cũ như vậy lập tức phụ họa, thả ra sự khó chịu trong người đoạn thời gian này.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào đám người phía dưới, phất tay ý bảo mọi người ngừng lại, lập tức tiếng ầm ĩ biến mất.

- Nếu chịu được rồi thì nói cho ta biết, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người ánh mắt trầm xuống rồi hỏi.

Chúng đệ tử nhìn nhau, trong lúc nhất thời không biết trả lời thế nào.

- Chịu đủ rồi thì chúng ta phải giết nam nhân của bọn hắn, đoạt nữ nhân của bọn hắn, đoạt địa bàn của bọn hắn.

Trong đoàn người, sau khi yên lặng ngắn ngủi lập tức có một thanh âm vang lên.

- Giết nam nhân của bọn hắn, đoạt nữ nhân của bọn hắn, đoạt địa bàn của bọn hắn.

- Giết nam nhân của bọn hắn.

- Đoạt nữ nhân của bọn hắn, đoạt địa bàn của bọn hắn.

Lập tức trong đoàn người truyền ra không ít tiếng phụ họa hóa thành tiếng gầm không ngừng quanh quẩn trên không trung.

- Vừa rồi là ai nói? Đứng ra cho ta.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, một tiếng quát lập tức vang lên trong Thiên Môn cốc. Thanh âm rung động màng nhĩ khiến cho đám người đnag lớn tiếng phụ họa tức thì yên tĩnh.

- Ai là người thứ nhất nói, đứng ra. Lẽ nào có gan nói lại không có gan thừa nhận sao?

Lục Lâm Thiên đưa mắt quét qua đoàn người tiếp tục quát lớn.

- Chưởng môn, là đệ tử nói, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo trêu chọc Phi Linh môn chúng ta, giết nam nhân của bọn hắn, đoạt nữ nhân của bọn hắn, đoạt địa bàn của bọn hắn ta không cảm thấy có gì sai cả.

Một đại hán râu quai nón dáng người tục tằn đứng dậy nói. Chỉ cần liếc mắt một cái không khó nhìn ra người này trước khi gia nhập Phi Linh môn hẳn là dong binh đoàn. Lúc này đại hán râu quai nón nhìn chăm chú vào trên không trung, ngoài miệng tuy rằng nói lớn thế nhưng trong lòng lại có chút lo lắng.

- Hiện tại ngươi ở trong Phi Linh môn có chức vị gì?

Lục Lâm Thiên nhìn đại hán râu quai nón, người này có tu vi Vũ Tướng tam trọng, trên người có một cỗ khí chất giống như là thổ phỉ.

- Khởi bẩm chưởng môn, ta chính là chấp sự ngoại môn.

Đại hán râu quai nón trả lời.

- Tốt... Nói rất hay.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Từ giờ trở đi ngươi chính là hộ pháp nội môn Phi Linh môn, nếu như trong đại chiến này ngươi đánh chết hai mươi người có tu vi đồng cấp của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo thì có thể lập tức tới tìm ta. Ta sẽ thăng chức cho ngươi lên làm trưởng lão nội môn Phi Linh môn, ngoài ra còn cấp cho ngươi một kiện vũ linh khí Hoàng cấp, ngươi có dám hay không?

Đại hán râu quai nón sửng sốt, vốn hắn tưởng rằng mình đã nói sai không ngờ hôm nay lại gặp may như vậy. Hiện tại nếu muốn tiến vào làm hộ pháp, trưởng lão nội môn quá khó khăn. Mà sau hôm nay trong nháy mắt hắn chuyển từ chấp sự ngoại môn sang chấp sự nội môn. Từ nay về sau hắn cũng đã là đệ tử hạch tâm rồi.

- Dám, vì sao không dám? Nếu không dám ta sẽ là con của bọn hắn.

Đại hán râu quai nón kích động nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nhìn phía dưới nói:

- Các đệ tử rất tốt, lần này người lập được công đều có trọng thưởng. Không cần quá lo lắng tới người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, viện quân Vân Dương Tông và Linh Thiên môn đang trên đường. Lần này chúng ta phải giết cho bọn hắn không còn manh giáp nào.

- Viện quân Vân Dương Tông, Linh Thiên môn đang trên đường đi tới sao?

- Giết, giết cho bọn hắn không còn manh giáp nào.

Nghe nói viện quân Linh Thiên môn, Vân Dương Tông đang tới đệ tử Phi Linh môn lập tức sôi trào. Đám người Khoái Kiếm Vương, Trương minh Đào, Hoàng Bác Nhiên nghe vậy run lên, hóa ra chưởng môn đã sớm chuẩn bị tất cả.

- Giết nam nhân của bọn hắn.

- Đoạt địa bàn của bọn hắn.

- Đoạt nữ nhân của bọn hắn.

Đệ tử Phi Linh môn kích động thét to.

- Giết nam nhân của bọn hắn, đoạt địa bàn bọn hắn thì có thể, đoạt nữ nhân của bọn họ, nếu như người ta tự nguyện thì có thể đoạt. Nếu như không tự nguyện thì hái dưa xanh không ngọt đâu.

Thanh âm Lục Lâm Thiên quanh quẩn trên bầu trời.

- Chưởng môn nói chí phải. Vậy thì gïếŧ cho bọn chúng không còn manh giáp, đoạt địa bàn của bọn chúng.

Hai mươi vạn đệ tử cười to, lúc này cả đám kích động, hảo cảm với chưởng môn lại tăng thêm một phần.

Ngao.

Phía xa, một tiếng gầm gừ mơ hồ truyền đến. Một đạo lưu quang xẹt qua phía chân trời, trong chớp mắt lập tức xuất hiện trên bầu trời, chính là Cửu Đầu Yêu Giao.

Từng đạo thân ảnh lăng không mà đi, chúng cường giả Phi Linh môn đều chạy tới, đường chủ các đường, đông đảo trưởng lão, cung phụng từng người đáp xuống ngọn núi.

- Ra mắt phó chưởng môn.

- Ra mắt chư vị cung phụng, đường chủ, trưởng lão.

Đông đảo đệ tử hành lễ, thân ảnh cường giả Phi Linh môn xuất hiện không thể nghi ngờ giống như một liều thuốc kí©ɧ ŧɧí©ɧ khiến cho đám đệ tử Phi Linh môn càng thêm hưng phấn.

- Đông lão, dọc đường đi thế nào rồi?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe lập tức xuất hiện trên ngọn núi.

- Nam Hải môn, Thanh Phong môn, Bảo Đài môn đều đã bị diệt.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói, ánh mắt nhìn vào hai mươi vạn đệ tử phía dưới có chút kỳ quái. Đám người phía dưới hiện tại vô cùng kích động, không biết vừa rồi mới xảy ra chuyện gì.

- Rốt cuộc cũng tới.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía chân trời bên trái. Lúc này trên phía chân trời xuất hiện ba động.

Lúc này trong không trung xa xa xuất hiện ba động, ngay cả tiếng thú rống trong Thiên Môn cốc cũng lập tức yên lặng. Phía xa đột nhiên vang lên tiếng xé gió, sau đó trên phía chân trời có một lượng lớn yêu thú xuất hiện, cuối cùng trong nháy mắt xuất hiện trong tầm mắt của mọi người.

Động tĩnh vô cùng lớn kia hiển nhiên khiến cho đệ tử Phi Linh môn khẩn trương.

- Hoa đường chủ, Hoàng Phủ đường chủ, viện quân Linh Thiên môn đã tới, mau nghênh đón viện quân nhập Thiên Môn cốc.

Lục Lâm Thiên nói.

- Vâng, chưởng môn.

Đám người Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc, Hoàng Phủ Kỳ Tùng tức thì nhảy xuống.

- Thiếu chủ, cường giả Linh Thiên môn phái ra không ít a.

Hắc Vũ nhìn chăm chú về phía trước, truyền âm nói với Lục Lâm Thiên:

- Cường giả Tôn cấp tổng cộng có tám người, thực lực mạnh nhất chính là Linh Tôn lục trọng.

- Linh Tôn lục trọng sao?

Ánh mắt khẽ đảo, Linh Tôn lục trọng đối với Lục Lâm Thiên mà nói quả thực cũng không quá kỳ quái. Thế nhưng Linh Thiên môn xuất thủ một lần tám Tôn cấp quả thực khiến cho Lục Lâm Thiên chấn động.

- Phi Linh môn nghênh đón chư vị cường giả Linh Thiên môn tới trợ trận.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía trước, thanh âm quanh quẩn trên không trung.

- Ta nghĩ ngươi còn chưa tới, không ngờ đã tới nơi rồi, tốc độ không kém a.

Giữa không trung có một đầu yêu thú đại bàng dẫn đầu bay tới. Trên lưng yêu thú phi hành khổng lồ có hơn chục đạo thân ảnh. Phía trước chính là Lữ Chính Cường, bên người có hai thân ảnh xinh đẹp cùng với mấy thân ảnh có khí tức như ẩn như hiện, đám người này trong nháy mắt từ trên lưng yêu thú phi hành nhảy xuống.

Chương 1933: Viện quân chạy tới (2)

Mọi người đáp uống, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn vào tám đạo thân ảnh bên người Lữ Chính Cường. Khí tức của tám người thu liễm, thế nhưng khí tức vô hình tiết ra ngoài khiến cho Lục Lâm Thiên không khó đoán ra thực lực tám người này. Tám người hẳn đều đã tới Tôn cấp, trong đó còn có một lão bà dáng vẻ chừng thất tuần, hai mắt vô cùng sáng sủa, Lục Lâm Thiên phỏng đoán có lẽ người này chính là cường giả Linh Tôn lục trọng trong miệng Hắc Vũ vừa rồi. Thực lực so với Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn còn mạnh hơn nhiều.

- Tiểu tế ra mắt nhạc phụ nhạc mẫu.

Lục Lâm Thiên hành lễ, ba người trước mắt hắn chính là Lữ Chính Cường còn có nhạc phẫu Khâu Mỹ Vi, một người còn lại tự nhiên là Lữ Tiểu Linh. Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn không ngờ nha đầu này cũng theo tới.

- Miễn lễ, hiện tại ngươi là nhất môn chi chủ, không cần khách sáo nhưu vậy.

Khâu Mỹ Vi dùng ánh mắt thỏa mãn nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt lại đảo qua trên người chúng cường giả Phi Linh môn. Trong mắt hiện lên vẻ chấn động, thực lực hiện tại của Phi Linh môn khiến cho nàng ngạc nhiên.

- Tiểu tử ra mắt chư vị trưởng lão.

Lục Lâm Thiên đưa mắt lần nữa nhìn tám người, chắp tay thi lễ.

- Không cần đa lễ, đều là người một nhà.

Lão bà kia khẽ gật đầu, dựa theo thân phận của Linh Tôn lục trọng mà nói quả thực thái độ của nàng đối với Lục Lâm Thiên không tồi. Có thể là bởi vì Lục Lâm Thiên đưa cho Lữ Chính Cường mấy khỏa Diễn Linh thánh quả cho nên khiến cho đám cường giả trong Linh Thiên môn đối với Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn hắn đã khác

trước.

Mà lúc này ánh mắt lão bà này cùng với mấy cường giả Tôn cấp cũng nhìn về phía Hắc Vũ, Long Linh, Xích Viêm, Bàn Hủy, Bàn Vân, Huyết Mị, Hắc Hùng, Thiên Thủ Quỷ Tôn, khí tức trên người chúng cường giả khiến cho bọn họ lập tức cảm nhận ra thực lực của mọi người. Trong lòng chúng cường giả Linh Thiên môn âm thầm khiếp sợ, thực lực của Phi Linh môn không ngờ đã tới một bước này.

Ngao...

Lần nữa có vô số yêu thú khổng lồ bay tới, đám cương giả Vương cấp của Linh Thiên môn đáp xuống, nhân số không ít, có hơn trăm người. Đều là cường giả Vương cấp, cả đám cung kính đứng sau Lữ Chính Cường và chúng cường giả Tôn cấp, khí thế trên người tràn ra, cực kỳ chấn động.

Trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thán một phen, đại môn đại phái quả nhiên không giống bình thường. Trong mỗi một quái vật lớn đều có thể xuất ra một cỗ thực lực kinh khủng. Mà bình thường cả đám đều che giấu, không xuất hiện bên ngoài.

- Mấy vị này nhất định là Tôn sứ hộ môn của Phi Linh môn đúng không? Nếu như ta đoán không sai vị này chính là Thiên Thủ Quỷ Tôn.

Vẻ mặt Lữ Chính Cường khẽ đổi, trong lòng hắn lúc này cũng cực kỳ khiếp sợ. Từ khí tức trên người Long Linh, Bàn Hủy, Bàn Vân, Hắc Hùng, Huyết Mị xem ra đều là yêu thú, linh thú bát giai của Phi Linh môn. Gần đây trong Cổ Vực thường nói tới mấy Tôn sứ hộ môn của Phi Linh môn, cả đám sau khi san bằng phân đà của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo lập tức nghênh ngang rời đi, đây quả thực không phải là chuyện mà người bình thường có thể làm được.

- Lữ chưởng môn, khiến cho Lữ chưởng môn chê cười rồi, ta chính là Tôn sứ hộ môn của Phi Linh môn.

Thiên Thủ Quỷ Tôn tiến lên ôm quyền nói. Bốn người Xích Viêm, Bàn Hủy, Bàn Vân, Long linh nhìn thấy người này là nhạc phụ của chưởng môn cũng khẽ ôm quyền thi lễ. Bằng không dùng tính cách của bọn họ mà nói sẽ mặc kệ nhân loại, cũng không làm bộ khách sáo như nhân loại.

- Mấy vị Tôn sứ hộ môn gần đây quả thực vô cùng nổi danh a. Chư vị có lễ rồi.

Lữ Chính Cường đâu dám làm cao, năm người này chỉ sợ có một mình Thiên Thủ Quỷ Tôn có thực lực yếu nhất. Ánh mắt hắn đảo qua hai người Huyết Mị, Hắc Hùng, còn có Thiên Độc Yêu Long, Như Hoa, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Hổ Viêm Thiên Vương, thực lực của Phi Linh môn hiện tại không ngờ đã mạnh tới thế này, hoàn toàn vượt qua dự liệu của hắn.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn qua nhạc phụ Lữ Chính Cường, từ khí tức trên người nhạc phụ Lục Lâm Thiên có chút hoài nghi, Lữ Chính Cường có phải cũng đột phá Tôn cấp rồi hay không. Khí tức này so với trước đây đã có chút không giống.

- Lâm Thiên.

Lữ Tiểu Linh đi tới bên người Lục Lâm Thiên. Lần này vì tới đây nàng đã cầu xin phụ thân không ít lần.

- Không cho nàng tới sao nàng lại tới đây?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, đại chiến ở Thiên Môn cốc lần này là chuyện khó có thể tránh, vạn nhất xảy ra chuyện ngoài ý muốn thì phiền toái lớn.

- Thiếp cũng lo lắng cho chàng.

Lữ Tiểu Linh nói, làm sao nàng có thể yên tâm.

Lục Lâm Thiên cười khổ, có lẽ sẽ có cường giả Linh Thiên môn bảo vệ nàng, hắn cũng không cần quá lo lắng, Lục Lâm Thiên nói:

- Vậy thì nàng phải cẩn thận một chút, đừng để mình bị thương.

- Thiếp biết. Thiếp lo lắng cho chàng.

Lữ Tiểu Linh nói.

Ầm ầm.

Đất núi chung quanh rung chuyển, mặt đất rung động, Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước. Hơn mười vạn đệ tử của Linh Thiên môn đi theo phía sau lúc này đã tới. Đám đệ tử cưỡi yêu thú phi hành, tọa kỵ, tuấn mã đang chậm rãi đi tới. Dưới sự dẫn dắt của không ít trưởng lão cả đám đang đi vào trong Thiên Môn cốc. Hơn mười vạn đệ tử một đường đi vào, đội hình vẫn vô cùng chỉnh tề, không có một chút hỗn loạn nào, mà trong hơn mười vạn người này có không ít người có khí tức sắc bén, đủ thấy được đây đều là đệ tử tinh anh của Linh Thiên môn.

Nhìn thấy viện quân của Linh Thiên môn tới, đệ tử Phi Linh môn không còn lo lắng nữa.

Trên ngọn núi, không ít cường giả Phi Linh môn và Linh Thiên môn bắt chuyện, dường như vốn đã quen biết từ trước.

Sưu Sưu.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đệ tử Linh Thiên môn vừa mới tiến vào trong Thiên Môn cốc, đám người giả trên ngọn núi lập tức nhìn về không trung.

- Thiên Phong Tôn giả của Vân Dương Tông tới.

Trong Linh Thiên môn, lão bà kia nhìn về phía trước mở miệng nói.

- Giác Linh Tôn giả, Tình Linh Tôn giả, hai lão bất tử các ngươi còn chưa chết sao? Lần này phải cẩn thận một chút, đừng nằm xuống ở chỗ này a.

Lão bà kia vừa mới nói xong trong bầu trời đột nhiên hiện lên tầng tầng lớp lớp gợn sóng, không gian nhoáng lên, cuối cùng trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người một đám lớn yêu thú bay tới, từng đạo khí tức như biển khuếch tán.

Giữa không trung trên lưng Kim Sí Yêu Ưng, có hơn chục đạo thân ảnh đang đứng, lắc mình một cái lập tức xuất hiện trong bầu trời.

- Thiên Phong Tôn giả, Thiên Thủy Tôn giả, hai lão gia hỏa nhà các ngươi cũng không chết sao? Các ngươi không chết thì chúng ta cũng không thể chết được. Ta vẫn muốn nhìn thấy hai lão gia hỏa các ngươi a.

Lão bà quét mắt nhìn chúng cường giả Vân Dương Tông trên lưng Kim Sí Yêu Ưng.

Sưu Sưu.

Trong chớp mắt hơn mười đạo thân ảnh trên lưng Kim Sí Yêu Ưng đáp xuống, một cỗ khí thế vô hình tràn ra. Phía sau chúng cường giả lúc này còn hơn mười đầu yêu thú phi hành khổng lồ giống như che trời.

Chương 1934: Thiên Phong Tôn giả

Trên lưng những yêu thú phi hành này sợ rằng có không kém hai vạn người. Cả đám khí tức sắc bén, thực lực bất phàm. Trên lưng đầu yêu thú phi hành khổng lồ phía trước Lục Lâm Thiên gặp được không ít cường giả quen thuộc. Đám người Dương trưởng lão đều ở bên trong, không thua hơn trăm người có tu vi Vương cấp.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên không chút biến đổi, trong lòng vô cùng cảm khái, Vân Dương Tông quả thực không thể khinh thường. Lần này tiến vào Cổ Vực không ngờ lại xuất động nhiều cường giả như vậy. Nhân số tuy rằng không nhiều bằng Linh Thiên môn, hắn cũng nói qua, nhiều người chạy tới Thiên Môn cốc chỉ sợ không kịp. Mà hai vạn người này chỉ sợ đều là tinh anh, thực lực cũng không yếu.

- Bảy Tôn giả.

Nhìn chúng cường giả Tôn cấp của Vân Dương Tông, Lục Lâm Thiên nhíu mày. Bảy cường giả Tôn cấp tính thêm nhạc phụ Vân Khiếu Thiên là tám cường giả Tôn cấp. Trong đó có một lão giả mặc trường bào, từ khí tức mà phán đoán có lẽ không kém lão bà trong Linh Thiên môn là bao. Hắn là Vũ Vương lục trọng.

- Cơ Vô Thường cũng thấy sao?

Trong đoàn người, Lục Lâm Thiên nhìn thấy Cơ Vô Thường cũng có ở trong Thiên Môn cốc. Còn có Thiên Âm môn dường như cũng góp mặt không ít người.

- Lâm Thiên.

Một thân ảnh xinh đjep màu xanh đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Sao nàng cũng tới?

Lục Lâm Thiên vô cùng bất đắc dĩ, Vân Hồng Lăng cũng tới, trong lòng hắn cũng không khỏi cảm thấy ấm áp, nha đầu này và Lữ Tiểu Linh sợ rằng đều có suy nghĩ giống nhau, đều lo lắng cho hắn cho nên mới đi tới đây.

- Lâm Thiên, Phi Linh môn và Thiên Âm Môn đã liên minh, tuy rằng thực lực của Thiên Âm môn cũng không giúp được gì nhiều, thế nhưng tương trợ một chút cũng có thể làm được.

Thân ảnh Cơ Vô Thường chợt lóe, đáp xuống bên người Lục Lâm Thiên.

- Thiếp và thúc thúc nửa đường gặp nhau cho nên mới tới đây.

Vân Hồng Lăng nói.

- Đa tạ Vô Thường thúc.

Lục Lâm Thiên nói, người của Thiên Âm môn phía xa cũng có trên hai vạn, bất quá từ khí tức có thể nhìn thấy so với hai vạn người của Vân Dương Tông còn kém xa. Hoàn toàn không cùng một tầng.

- Hừ.

Trong lúc Lục Lâm Thiên đang nói chuyện với Cơ Vô Thường và Vân Hồng Lăng, cách đó không xa, Lữ Chính Cường và Vân Khiếu Thiên vừa mới đến đã bắt đầu có chút không vừa ý.

- Ra mắt nhạc phụ.

Lục Lâm Thiên nhíu mày lập tức đi qua, hai người này ngàn vạn lần không nên động thủ a.

- Lâm Thiên, vị này chính là sư thúc tổ của ngươi, phong hào là Thiên Phong Tôn giả, đó chính là sư phụ của ta và sư thúc của sư phụ ngươi.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đi tới, Vân Khiếu Thiên liếc mắt nhìn Lữ Chính Cường lúc này mới giới thiệu lão giả bên người cho Lục Lâm Thiên.

- Đệ tử ra mắt sư thúc tổ.

Lục Lâm Thiên hành lễ, hóa ra Vũ Tôn lục trọng này lại là sư thúc của sư phụ.

- Miễn lễ, Ngọc Tiền cả đời không ra hồn, thế nhưng lại làm hai việc thông minh nhất. Một là thu một đệ tử tốt như ngươi, hai là lấy một thê tử tốt. Điểm này so với rất nhiều người quả thực mạnh hơn rất nhiều.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Thiên Phong Tôn giả mỉm cười.

Tiếp đó Vân Khiếu Thiên lại giới thiệu cho Lục Lâm Thiên mấy Tôn giả khác. Lục Lâm Thiên thi lễ, ngoại trừ Thiên Phong Tôn giả còn có Thiên Thủy Tôn giả cũng là Vũ Tôn ngũ trọng, chỉ là khí tức so với ba người Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Pháp Thiên Tôn thì yếu hơn một chút. Đám người Thánh Linh Thiên Tôn đã tới Tôn cấp ngũ trọng đỉnh phong, tùy thời có thể đột phá lục trọng.

Mà ánh mắt Vân Khiếu Thiên nhìn vào chúng cường giả Phi Linh môn không khỏi dao động. Thiên Phong Tôn giả, Thiên Thủy Tôn giả, cùng chúng cường giả không có ai là ngoại lệ đều nhìn vào trên người Hắc Vũ. Chỉ là ánh mắt Hắc Vũ trước sau vẫn nhìn về không trung, cũng không để ý tới bất luận kẻ nào.

Trong Vân Dương Tông, Linh Thiên môn có không ít cường giả quen biết lập tức hàn huyên với nhau. Hai vạn đệ tử tinh anh dưới sự sắp xếp của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cùng trưởng lão Vân Dương Tông đã đáp xuống Thiên Môn cốc.

Nhìn thấy cường giả Vân Dương Tông tới, đệ tử Phi Linh môn như được dùng thuốc an thần, đối mặt với ba sơn môn Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát Giáo đã không còn sợ hãi nữa.

Cạc Cạc.

Trong bầu trời, vô số yêu thú bay tới, sau khi cạc cạc kêu to mấy tiếng lập tức rời đi.

- Chủ nhân, người của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông đã tới rồi, dường như bọn chúng còn đang chờ người của Hắc Sát giáo.

Thạch Vượn Yêu Vương đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

- Còn kém một chút a.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, tốc độ của đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo này quả thực rất nhanh.

Trong Thiên Môn cốc rộng lớn, nhân mã Linh Thiên môn, Vân Dương Tông tới, sơn mạch này đã bắt đầu trở nên náo nhiệt.

Trong núi non xa xa lúc này cũng xuất hiện không ít thân ảnh bị động tĩnh ở đây hấp dẫn mà tới. Bất quá đám cường giả tán tu này sau khi nhìn thấy Thiên Môn cốc cũng chỉ dám ở ngoài không dám đặt chân vào bên trong.

Khí tức tụ tập trong sơn mạch lúc này đã tới một tình trạng vô cùng kinh khủng. Cường giả Linh Thiên môn, Vân Dương Tông đã chạy tới, nếu như khai chiến với Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo mà bọn họ bị cuốn vào trong đó thì sẽ cửu tử nhất sinh, sở dĩ bọn họ không dám tới gần, thế nhưng cũng không muốn bỏ qua trận đại chiến bực này.

Trong Thiên Môn cốc lúc này có hơn bảy mươi vạn người phân tán ở vô số ngọn núi và hạp cốc bên trong cho nên hoàn toàn không có cảm giác chật chội.

Sau khi náo nhiệt một phen mọi người lập tức yên tĩnh, ai cũng biết sắp tới sẽ xảy ra một trận đại chiến, đại chiến tuyệt đối.

Trong Phi Linh môn, đông đảo yêu thú phi hành xoay quanh phương viên mấy nghìn dặm. Một khi đám người Lan Lăng sơn trang tiến vào sẽ lập tức đem tin tức với tốc độ nhanh nhất truyền tới.

- Nhân mã Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông đã chạy tới, nhân mã của Hắc Sát giáo có lẽ cũng đã tới. Sau khi ba sơn môn này hội họp nhất định sẽ kéo tới đây.

Trên một ngọn núi, lúc này chỉ có cường giả Phi Linh môn, Vân Dương Tông, Linh Thiên môn ở bên trong. Nhân số chỉ có hơn ba mươi người, đều là cường giả trong ba sơn môn và người có địa vị cao.

- Lâm Thiên, Linh Thiên môn ta nhận được tin tức, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo phái tới không ít cường giả.

Lữ Chính Cường nói.

- Ta thực muốn nhìn xem mấy lão bất tử của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo có tới hay không. Để xem bọn chúng có thể làm được gì.

Sắc mặt Thiên Phong Tôn giả trầm xuống rồi nói.

- Nếu như bọn họ đến thì vô cùng khó đối phó.

Giác Linh Tôn giả của Linh Thiên môn lên tiếng.

- Giác Linh Tôn giả, cường giả Linh Thiên môn các ngươi xuất ra có phải là quá ít hay không? Mục đích thực sự của đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo kia sợ rằng chính là đối phó với Linh Thiên môn các ngươi a.

Thiên Phong Tôn giả nói với Giác Linh Tôn giả.

Chương 1935: Tam cường năm đó (1)

Dát...

Lúc này trong bầu trời lần nữa có một đầu yêu thú phi hành bay tới. Đầu yêu thú phi hành này chỉ dám xoay quanh trên không, dường như cảm nhận được khí tức trên đám người Tiểu Long cho nên chỉ xoay quanh mà không dám tới gần.

Lữ Chính Cường nhướng mày, cánh tay phất lên đầu yêu thú phi hành này mới run rẩy hạ xuống. Một ngọc giản tin tức lập tức rơi vào tay Lữ Chính Cường, Lữ Chính Cường dùng tâm thần xem xét bên trong.

Dát.

Trong bầu trời lại có mấy đầu yêu thú phi hành bay tới, quay sang Thạch Vượn Yêu Vương nói cái gì đó.

- Chủ nhân. Người của Hóa Vũ tông và Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang đã hội họp.

Thạch Vượn Yêu Vương nói với Lục Lâm Thiên.

- Ba sơn môn kia tổng cộng có một trăm năm mươi vạn người. Hiện tại có lẽ bọn chúng sẽ không lập tức xuất phát mà sẽ nghỉ ngơi một đêm rồi sáng mai mới tới đây.

Tâm thần Lữ Chính Cường xem xét hết tin tức trong ngọc giản sau đó dùng ánh mắt ngoài ý muốn nhìn Thạch Vượn Yêu Vương. Trên phương diện thu thập tin tức không ngờ tốc độ của Phi Linh môn hiện tại không thua Linh Thiên môn chút nào.

- Sáng mai sao?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, sắc trời đã gần tới hoàng hôn.

Vào đêm, bầu trời có chút u ám, ánh trăng le lói ở phía xa, trong bóng đêm đen kịt chỉ có một ngôi sao lóe lên, những ngôi sao chung quanh lờ mờ.

Trên một ngọn núi, Lục Lâm Thiên chắp tay đứng đó, lẳng lặng nhìn chăm chú vào bầu trời.

- Phá Quân lệch vị trí, đại hung a. Trận chiến ngày mai sợ rằng sẽ máu chảy thành sông.

Một đạo thân ảnh nhẹ nhàng xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên.

- Sư huynh đối với chuyện này cũng có nghiên cứu sao?

Lục Lâm Thiên quay đầu lại nói, người vừa mới tới là Sát Phá Quân.

- Chỉ một chút nghiên cứu không đâu vào đâu mà thôi, ta từng có một bằng hữu tinh thông trận pháp, chuyên môn nghiên cứu những thứ này cho nên có nghe nói qua một ít. Phá Quân lệch vị trí, đại hung a.

Sát Phá Quân nói.

- Đại hung? Thế nhưng nhất định không phải điềm xấu của chúng ta.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn ngôi sau ở phía xa xa.

- Người Đông Hải có lẽ rất nhanh sẽ tới đúng không?

Sát Phá Quân hỏi.

- Nếu như ngày mai mà còn chưa tới nơi thì có chút phiền phức.

- Vẫn đang chạy tới.

Lục Lâm Thiên nói.

- Lần này mặc kệ ai thắng ai thua thì cũng sẽ khiến cho máu chảy thành sông.

Sát Phá Quân nói.

- Sát một là tội đồ, giết vạn là anh hùng, giết trăm vạn chính là anh hùng trong anh hùng. Lần này đệ sẽ khiến cho ba sơn môn kia hối hận vì đã trêu chọc vào đệ.

Lục Lâm Thiên nói, hàn ý trong mắt bắn ra phía xa.

Dưới bóng đêm u ám, sơn mạch liên miên, lúc này sơn mạch tiêu điều, hàn ý theo gió đêm khuếch tán trong không khí.

Lúc này trong sơn mạch liên miên đang có trên trăm vạn người tụ tập. Đoàn người quy mô lớn như vậy khiến cho yêu thú, linh thú trong sơn mạch kinh hãi lập tức chạy trốn. Trong rừng cây tiêu điều lúc này có một con chim nhanh chóng vỗ cánh bay đi.

- Ngày mai là có thể tới được Thiên Môn cốc, Vân Dương Tông, Linh Thiên môn đã tới. Quả nhiên không ngoài dự liệu, người của Vân Dương Tông, Linh Thiên môn cũng đến.

Trên một ngọn núi, một thân ảnh áo đen đứng chắp tay. Hai hàng lông mày như kiếm, ánh mắt như sao. Khí tức này rõ ràng đã tới Tôn cấp, thế nhưng dường như cũng giống Tôn cấp bình thường.

- Đến thì đã sao? Chúng ta đã sớm tính đến việc bọn chúng đi tới. Bọn chúng cho rằng liên thủ với Linh Thiên môn và Vân Dương Tông thì chúng ta sẽ phải buông tha không liều mạng với bọn chúng sao? Chúng ta đã sớm có chuẩn bị, ngày mai cùng nhau vây công. Phi Linh môn này không cần quá để vào trong mắt. Về phần Vân Dương Tông và Linh Thiên môn, lẽ nào ba sơn môn chúng ta còn phải sợ hai sơn môn bọn chúng sao? Vân Dương Tông cách đây khá xa, người tới cũng không nhiều. Linh Thiên môn chỉ mang theo năm vạn người mà thôi, nếu như đánh chết cũng khiến cho bọn chúng bị tổn thương nặng.

Một lão bà mặc y phục màu trắng nói, trong không trung thậm chí là xung quanh này đều có khí tức thiên địa như có như không hội tụ. Không thể nghi ngờ thực lực người này cũng đã tới Tôn cấp.

- Phi Linh môn nho nhỏ như vậy mà dám làn càn, sợ rằng là do phía sau có Vân Dương Tông và Linh Thiên môn làm chỗ dựa. Thế nhưng đám người này cũng không đủ gây sợ hãi, Vân Dương Tông không ở Cổ Vực, nhất định sẽ biết khó mà lui. Trong Cổ Vực không phải là nơi mà bọn hắn muốn nhúng tay vào là có thể nhúng tay vào. Còn Linh Thiên môn, một cây làm chẳng nên non, lần này nhất định phải khiến cho bọn chúng bị thương nặng.

Cách lão bà mặc y phục màu trắng không xa có một thân ảnh cao gầy, ước chừng sáu chục tuổi, một cỗ khí tức cường hãn từ trong người lan tràn ra chung quanh.

- Người Linh Thiên môn sợ rằng cũng không ngờ mục đích khi chúng ta liên thủ tiêu diệt Phi Linh môn chính là dẫn Linh Thiên môn vào bên trong vòng xoáy. Lần này Linh Thiên môn tuyệt đối sẽ không thoát.

Một lão giả khí thế cực kỳ bất phàm, nhất cử nhất động đều khiến cho sóng gợn trong không gian rung động. Cỗ khí thế này cũng không phải là thứ mà Tôn giả bình thường có thể có được.

- Lần này tiêu diệt Phi Linh môn, làm tổn thương Linh Thiên môn, đại cục Cổ Vực đã định, Linh Thiên môn cũng không còn cơ hội xoay người nữa.

Một lão phụ nhân chừng năm chục tuổi nói, khí tức quanh thân khiến cho người ta có cảm giác âm trầm, cảm thấy lạnh lẽo trong lòng.

- Mau chóng giải quyết Phi Linh môn và Linh Thiên môn đi. Chuyện kia sắp tới rồi, chúng ta cũng không cần phải lo lắng nhiều nữa.

Thân ảnh mặc áo đen lại lên tiếng.

- Truyền lệnh xuống dưới, giờ mão xuất phát. Sáng sớm chạy tới Thiên Môn cốc, cho bọn chúng có chắp cánh cũng khó thoát.

Một tiếng quát nhẹ quanh quẩn trong không trung.

Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo lần này tới đây đã sớm có chuẩn bị mà tới, sao có thể đặt vào Phi Linh môn vào trong mắt. Người bọn hắn muốn chân chính đối phó chính là Linh Thiên môn. Bọn hắn đã sớm chuẩn bị làm cho Linh Thiên môn bị thương nặng. Về phần Vân Dương Tông không phải là thế lực trong Cổ Vực, sợ rằng cũng chỉ có thể tự bảo vệ mình mà thôi.

- Lục Lâm Thiên, lần này ngươi chết chắc rồi. Nếu như có cơ hội ta không ngại đích thân đánh chết ngươi. Nhất định sẽ không cho ngươi chết dễ dàng như vậy.

....

Ở phía xa, trên một ngọn núi cao vʊ"t có không ít thân ảnh ở trong đó. Nhìn Thiên Môn cốc phía chân trời, trước mấy người này có một thân ảnh yểu điệu vô song, chính là Thánh Nữ Tử yên của Thiên Địa các.

Màn đêm bao phủ, ánh trăng nhàn nhạt trao trên cao. Chung quanh ngôi Phá Quân không biết từ khi nào có hồng mang nhàn nhạt bao vây, giống như là máu tươi, có một cỗ sát khí vô hình lan tràn.

- Phá Quân lệch vị trí, máu chảy thành sông. Ngày mai sắp tới rồi.

Tử Yên nhìn dị tượng trên bầu trời, khuôn mặt xinh đẹp biến ảo bất định, có chút không đành lòng nhìn thấy ngàn vạn tính mạng ngày mai sẽ ngã xuống trong Thiên Môn cốc.

Chương 1936: Tam cường năm đó (2)

- Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo còn chưa biết Lục Lâm Thiên đã triệu tập Nhị các Nhị đảo trong Đông Hải cùng với cường giả Thánh Linh giáo tới đây. Tính toán của bọn họ coi như đổ xuống sông xuống biển.

Một thanh âm vang lên, chính là Hỏa Vân Tôn giả.

- Nhưng mà ta vô cùng kỳ quái, cường giả trong Đông Hải tại sao lại đột nhiên tới Cổ Vực. Lục Lâm Thiên từ trong Đông Hải quay về thế nhưng hiện tại lại đang ở trong Cổ Vực, lẽ nào...

Phong Linh Tôn giả vô cùng nghi hoặc, dường như đã nhớ tới cái gì đó.

- Có thể trong tay Lục Lâm Thiên có một đường hầm không gian.

Một lão giả áo lam khẽ nói, quanh thân không có bất luận khí tức ba động nào, thế nhưng vô hình trung lại khiến cho người ta cảm thấy áp lực.

- Cũng chỉ có đường hầm không gian mới có thể giải thích được chuyện cường giả Nhị các Nhị đảo đột nhiên biến mất trong Thành Ma Vân. Sợ rằng đường hầm không gian này ở ngay gần thành Ma Vân a.

Tử Yên không ngừng suy nghĩ, từ Cổ Vực tới thành Ma Vân cũng chỉ có đường hầm không gian mới nhanh như vậy.

- Lục Lâm Thiên có nhị các nhị đảo tương trợ, nhưng mà Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo lần này đã quyết tâm động thủ, bọn họ mưu tính đã lâu rồi a.

Lão giả áo lam kia lại lên tiếng.

- Lần này mặc kệ kết quả ra sao cũng khó mà đoán trước được. Dù sao trong Thánh Linh giáo còn có đầu linh thú kinh khủng như Cửu

Thiên Côn Bằng tồn tại. Thiên Địa các chúng ta không nhúng tay vào bất cứ chuyện tình gì. Lần này cũng không là ngoại lệ, Vân Dương Tông cũng gia nhập vào bên trong, toàn bộ đại lục chấn động. Cho dù là Thiên Địa các chúng ta cũng không thể chịu nổi hậu quả kia.

Lão giả áo lam than thở.

- Điều động một lượng lớn cường giả trong Đông Hải, chúng ta không đem tin tức nói cho Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo đã là âm thầm tương trợ cho Phi Linh môn rồi. Hy vọng phần tiền đặt cược này sẽ thắng.

Phong Linh Tôn giả nói.

- Cửu Thiên Côn Bằng chính là tọa kỵ của lão quái vật Thánh Thủ Linh Tôn năm đó, Lục Lâm Thiên lại là giáo chủ của Thánh Linh giáo, sợ rằng Lục Lâm Thiên chính là đệ tử của lão quái Thánh Thủ Linh Tôn kia.

Lão giả áo lam nói.

- Trưởng lão, Thánh Thủ Linh Tôn là người phương nào?

Tử Yên hỏi, chuyện Thánh Linh giáo nàng cũng biết không ít, thế nhưng cũng không nhiều. Nghe giọng điệu của trưởng lão cho nên đối với Thánh Thủ Linh Tôn này vô cùng hiếu kỳ.

- Lão quái Thánh Thủ Linh Tôn này năm đó chính là một tồn tại kinh khủng. Bảy ngàn năm trước có ba người khiến cho cả đại lục phong vân biến sắc, nghe tên cũng phải kinh nhãi. Một người chính là Huyền Thiên Yêu Tôn năm đó, còn có một người hiện tại đã ẩn cư, không biết còn sống hay không. Mà một người chính là Thánh Thủ Linh Tôn này. Lão quái này tinh thông trận pháp, khôi lỗi, khống thú, linh hồn lực cũng cực kỳ kinh khủng. Trình độ khó dây còn không dưới Huyền Thiên Yêu Tôn.

Nhớ tới Thánh Thủ Linh Tôn, trong mắt lão giả áo lam hiện lên sự kính nể.

- Thảo nào Lục Lâm Thiên cũng tinh thông trận pháp, khôi lỗi còn có khống thú thuật.

Phong Linh Tôn giả kinh ngạc nói.

- Phá Quân lệch vị trí, bên cạnh còn có bốn ngôi sao, biến cố, biến cố không biết trước a. Tất cả đều là biến cố không nói trước.

Tử Yên nhìn lên bầu trời, bên cạnh ngôi Phá Quân xa xa không biết từ khi nào lại xuất hiện thêm bốn ngôi sao, đang từ từ đi tới gần.

Ánh trăng dần yếu đi, khi ánh bình minh lóe lên, thiên quân vạn mã trong sơn mạch lập tức di chuyển.

Sưu Sưu.

Trong Thiên Môn cốc cũng có một cỗ khí tức kinh người bạo phát.

Dát Dát.

Giữa không trung, yêu thú phi hnafh bắt đầu xoay quanh kêu lên từng tiếng. Tiếng kêu này khiến cho thân thể mọi người bỗng nhiên căng cứng.

- Người của ba sơn môn kia bắt đầu tới. Con bà nó, lần này phải báo thù.

- Không phải chỉ có hơn trăm vạn người thôi sao. Lần này nhất định phải đánh cho bọn chúng không còn một manh giáp nào.

Trong Thiên Môn cốc, các đệ tử bắt đầu sôi trào. Đại chiến rốt cuộc cũng sắp bắt đầu.

Trên một ngọn núi, đông đảo cường giả Linh Thiên môn, Vân Dương Tông, Phi Linh môn đang khoanh chân ngồi.

- Lâm Thiên, bọn chúng tới rồi.

Lữ Chính Cường nói với Lục Lâm Thiên.

- Trước sau gì cũng tới.

Nhìn phía trước Thiên Môn cốc, Lục Lâm Thiên lanh nhạt nói.

- Ba sơn môn kia có chuẩn bị mà tới, sợ rằng thực lực rất mạnh. Tử chiến là điều khó tránh khỏi, kết quả cũng khó mà đoán trước được.

Vân Khiếu Thiên nói.

- Đến đây đi, mạnh mẽ ra sao cũng phải động thủ mới biết được.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt nhìn núi non phía xa, hàn ý trong mắt tràn ra. Lúc này hắn phải đánh phủ đầu ba sơn môn kia.

Rống rống.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong núi non phía xa có từng tiếng thú rống vang lên, hơn nữa phía dưới không ngừng có thanh âm vang vọng, trong nháy mắt xuất hiện trên bầu trời Thiên Môn cốc.

Ầm ầm.

Sơn mạch rộng lớn bắt đầu chấn động, mặt đất rung chuyển giống như địa chấn.

- Phía trước chính là Thiên Môn cốc rồi.

Giữa không trung, lão giả mặc trường sam màu đen trên một đầu yêu thú phi hành khổng lồ nói.

- Đem tất cả người trong Thiên Môn cốc giết chết, một người cũng không để lại. Tiến vào Thiên Môn cốc đợi chúng ta, đám người này quả thực muốn chết.

Một lão bà trong mắt mang theo hàn ý nói.

- Tới rồi.

Trên ngọn núi, Giác Linh Tôn giả của Linh Thiên môn, Thiên Phong Tôn giả của Vân Dương Tông lập tức mở mắt, một cỗ hàn ý trong mắt bắn ra. Lập tức đám người Thiên Thủy Tôn giả, Tình Linh Tôn giả, Long Linh, Bàn Vân, Bàn Hủy, Xích Viêm phân biệt mở mắt, tinh quang trong mắt bắn ra.

- Thiếu chủ, cường giả của ba sơn môn kia cũng không ít.

Hai mắt Hắc Vũ mở ra, ánh mắt nhìn kỹ về phía trước.

- Người cũng ta cũng sắp tới, đến đây đi. Tới càng nhiều càng tốt, ta sợ còn giết chưa đủ a.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, trường bào rung lên, chắp tay đứng thẳng. Quanh thân trong lúc vô hình tràn ngập hàn ý khiến cho đám người Thiên Phong Tôn giả, Giác Linh Tôn giả không khỏi nhìn lại.

- Tới rồi, người của ba sơn môn kia đã tới.

- Giết con mẹ nó.

Trong Thiên Môn cốc, mấy chục vạn người bắt đầu xao động, bầu không khí tức thì căng cứng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, mãi cho tới qua giờ mẹo, phía chân trời xa xa lúc này mới bắt đầu có ba động.

- Tới rồi sao?

Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ, hàn ý trong mắt ngày càng đậm.

Lục Lâm Thiên nói xong, trong bầu trời núi non đột nhiên gợn sóng, khí tức lan tràn, từng đạo khí tức như biển xuất hiện.

Yêu thú và thân ảnh nhân loại che trời xuất hiện ở trên trời lẫn mặt đất. Trực tiếp đem ánh mặt trời che khuất. Chỉ trong nháy mắt nhiệt độ trong thiên địa giảm xuống, một loại khí tức lạnh lẽo tràn ngập.

- Ha ha, Thiên Môn cốc này lần đầu tiên náo nhiệt như vậy a.

Giữa không trung tràn ngập khí tức, vô số đầu yêu thú phi hành lục giai hậu kỳ bay tới, phía sau là đông đảo yêu thú phi hành theo sát. Trên mặt đất vô số thân ảnh xuất hiện, đất trời rung chuyển, khí thế phô thiên cái địa, thân ảnh giống như một đàn châu chấu kéo về phía trước.

Chương 1937: Đối mặt quần tôn

Sưu Sưu...

Thanh âm vừa mới vang lên, hai mươi đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện. Ánh mắt nhìn bảy mươi vạn người trong Thiên Môn cốc, trên khuôn mặt hiện lên sự vui vẻ. Phía sau những người này có đông đảo cường giả hội tụ, đám người Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai, Gia Cát Tây Phong, Gia Cát Tử Vân đều ở bên trong.

- Âm Nguyệt Tôn giả, Thanh Sát Tôn giả, Phá Vũ Tôn giả, không ngờ mấy lão bất tử này đều tới.

Nhìn ba người phía trước, sắc mặt Giác Linh Tôn giả tức thì đại biến.

- Ba sơn môn này quả thực đã có chuẩn bị mà tới.

Lúc này Thiên Phong Tôn giả cũng có chút ngưng trọng.

- Tổng cộng có hai mươi tư Tôn giả.

Lục Lâm Thiên đưa mắt đảo qua hai mươi tư thân ảnh phía trước. Tâm thần tràn ra, từ khí tức ba động không khó nhận ra ba sơn môn Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo không ngờ lại xuất động nhiều cường giả Tôn cấp như vậy. Từ khí tức có thể nhận thấy có hai mươi tư cường giả Tôn cấp.

- Lâm Thiên, phiền phức rồi. Âm Nguyệt Tôn giả của Lan Lăng sơn trang, Thanh Sát Tôn giả của Hắc Sát giáo cùng với Phá Vũ Tôn giả của Hóa Vũ tông đều tới. Ba người này đều là Tôn cấp lục trọng, không ngờ ba sơn môn này lại xuất ra thực lực như vậy. Rõ ràng bọn chúng có chuẩn bị mà tới.

Thân ảnh Lữ Chính Cường xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên rồi nói, vẻ mặt cực kỳ ngưng trọng.

- Ba Tôn cấp lục trọng?

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía ba cường giả Tôn cấp lục trọng. Trong Linh Thiên môn và Vân Dương Tông cũng chỉ có Giác Linh Tôn giả và sư thúc tổ Thiên Phong Tôn giả là Tôn cấp lục trọng, cường giả Tôn cấp hơn kém nhau một trọng thực lực cách nhau vô cùng lớn. Có thể trực tiếp ảnh hưởng tới đại chiến lần này. Mà những cường giả Tôn cấp khác ba sơn môn tổng cộng có hai mươi bốn người. Vân Dương Tông và Linh Thiên môn tính vào chỉ có mười lăm người, lại thêm năm đại Tôn sứ hộ môn của Phi Linh môn hiện tại, mặt khác còn có Huyết Mị, Hắc Hùng, hơn nữa có Tiểu Long và sư huynh Sát Phá Quân là chín người. Thực lực của hắn cũng tạm coi như một người. Tổng cộng là mười người, trên phương diện nhân số nhiều hơn một chút.

Nhìn Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa nhai trước mặt, Lục Lâm Thiên suy đoán khí tức trên người Gia Cát Tây Phong này chỉ sợ cũng đã tới Tôn cấp. Dù sao nhạc phụ Vân Khiếu Thiên và Lữ Chính Cường cũng đã tới Tôn cấp. Gia Cát Tây Phong này năm đó cũng là một trong thập đại cường giả, khí tức lúc này chỉ sợ cũng đã tới Tôn cấp, thế nhưng có lẽ người này thu liễm khí tức cho nên mới vậy.

- Cũng đã tới lúc rồi.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, chỉ tính thực lực cường giả Tôn cấp hiện tại mà nói song phương không kém bao nhiêu. Thế nhưng trong Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo lại thêm một Tôn cấp lục trọng, dường như Tôn cấp ngũ trọng cũng hơn hai người. Vô hình trung đã khiến cho thực lực chỉnh thể tăng lên không ít, đại chiến thường thường sẽ phân thắng bại bởi những người mạnh nhất của hai bên.

Đối với chuyện này Lục Lâm Thiên không có quá nhiều lo lắng, bọn họ có thêm một Tôn cấp lục trọng, mà hắn lại có Hắc Vũ tọa trấn, đây mới là điều then chốt.

Lúc này Lữ Chính Cường, Vân Khiếu Thiên, Thiên Phong Tôn giả, Giá Linh Tôn giả đều cực kỳ ngưng trọng. Từ thực lực ba sơn môn nay xem ra căn bản không giống như là tới diệt Phi Linh môn.

Thực lực như vậy nếu như muốn diệt Phi linh môn mà nói tuyệt đối là giết gà dùng dao mổ trâu. Sợ rằng mục đích của đám người này đối phó với Linh Thiên môn mới là thật. Bằng không tại sao lại xuất ra thực lực như vậy.

- Giác Linh Tôn giả, Thiên Phong Tôn giả, hai người các ngươi còn chưa chết sao? Ha ha.

Trong lúc Lục Lâm Thiên suy nghĩ, thanh âm của lão giả mặc trường sam trong ba người Tôn cấp lục trọng kia vang lên, dường như cố ý tăng lên thanh âm khiến cho màng nhĩ mấy chục vạn người trong Thiên Môn cốc đau đớn. Người thực lực thấp chỉ có thể che kín hai lỗ tai, đầu đổ mồ hôi lạnh, cực kỳ chật vật.

- Ha ha, một đám ô hợp, chỉ bằng vào những người này mà cũng dám chống lại ba sơn môn chúng ta sao?

Lão bà khí tức âm hàn kia cười lạnh nói.

- Mấy Tôn cấp Lục trọng lại chạy tới nơi này diễu võ dương oai, các ngươi không cảm thấy mình có chút ấu trĩ sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lẽo, thân thể nhảy ra, nhìn đám cường giả Tôn cấp phía xa, trong lòng vô cùng bình tĩnh.

- Vũ Vương cửu trọng.

Nhìn Lục Lâm Thiên, cường giả Tôn cấp trong ba sơn môn lập tức cảm thấy ngạc nhiên. Lúc này, Công Tôn Hóa Nhai, Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh lập tức truyền âm nói với chúng cường giả Tôn cấp.

- Hóa ra ngươi chính là Lục Lâm Thiên Linh Vũ song tu sao? Ỷ vào bản thân có chút thiên phú không ngờ lại dám làm càn trước mặt Hóa Vũ Tông ta. Lần này bản tôn thề phải lấy cái mạng nhỏ của ngươi.

Lão giả mặc trường sam màu đen nhìn Lục Lâm Thiên, hàn ý lạnh lẽo trên người tràn ra.

- Chỉ bằng vào ngươi sợ rằng còn chưa đủ. Ngươi còn chưa có tư cách này.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một tiếng. Vũ Tôn lục trọng muốn lấy mạng hắn quả thực là chuyện không có khả năng.

Nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt chúng cường giả Linh Thiên môn, Vân Dương Tông khẽ đổi. Lục Lâm Thiên này đối mặt với một đám cường giả Tôn cấp không ngờ lại bình tĩnh như vậy, chỉ riêng phần gan dạ, quyết đoán này không phải ai cũng có thể làm được.

- Tiểu tử không biết trời cao đất rộng, muốn chết.

Ánh mắt lão giả trường sam màu đen lạnh lẽo, cánh tay khẽ phất một cái, một cỗ gợn sóng trong không gian nhanh chóng đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên tràn ra, đang muốn lui về phía sau thì lúc này có một thân ảnh mặc trường bào trong nháy mắt xuất hiện.

- Thanh Sát Tôn giả, đồ tôn của ta còn chưa tới phiên ngươi khoa tay múa chân, cút cho ta.

Thân ảnh Thiên Phong Tôn giả chợt lóe, tiếp đó đã xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Trường bào run lên, một cỗ năng lượng thuộc tính phong vô hình tức thì tràn ra, hai cỗ năng lượng ngay lập tức va chạm trước người.

Phanh.

Năng lượng va chạm, tức thì cả không trung rung động. Hai đại cường giả chỉ hời hợt đánh ra một kích cũng mang theo năng lượng thuộc tính bàng bạc.

- Lâm Thiên, không có việc gì chứ?

Thiên Phong Tôn giả hỏi Lục Lâm Thiên.

- Con không có việc gì.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong lòng có chút hảo cảm với Thiên Phong Tôn giả.

- Thiên Phong Tôn giả, Vân Dương Tông ngươi vẫn chưa từ bỏ ý định sao? Lần này lại muốn nhúng tay vào Cổ Vực, ta khuyên Vân Dương Tông ngươi nên rời đi thì hơn. Cổ Vực không phải là nơi mà các ngươi muốn nhúng tay là có thể nhúng tay vào được.

Ánh mắt lão giả mặc trường sam màu đen trầm xuống, thủ ấn thu lại, chắp tay mà đứng, lạnh lùng nhìn về phía Thiên Phong Tôn giả.

- Cái gì mà nhúng tay hay không nhúng tay? Ngươi muốn tiêu diệt Phi Linh môn của đồ tôn ta, Vân Dương Tông ta đương nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn. Hắc Sát giáo của ngươi cùng với Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông lui ra thì tự nhiên ta cũng sẽ lui.

Chương 1938: Chấn động chúng cường giả (1)

Thiên Phong Tôn giả nhìn qua đông đảo cường giả trong ba sơn môn, còn có một trăm năm mươi vạn đệ tử phía dưới, sắc mặt khẽ đổi. Trong lòng cũng có chút ngưng trọng. Linh Thiên môn và Vân Dương Tông tới hỗ trợ thế nhưng vẫn không thể chống lại ba sơn môn này. Nếu như chân chính động thủ, người có hại tuyệt đối là Vân Dương Tông và Linh Thiên môn.

- Nếu như Vân Dương Tông nhất quyết nhúng tay vào, vậy thì cứ việc.

Trong Lan Lăng sơn trang, lão bà kia tiến lên ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Thiên Phong Tôn giả. Người này dường như chính là Âm Nguyệt Tôn giả của Lan Lăng sơn trang.

- Động thủ đi. Đem Thiên Môn cốc này san bằng.

Phá Vũ Tôn giả tiến lên, khí tức sắc bén trên người bắt đầu khởi động.

- Đệ tử Lan Lăng sơn trang nghe lệnh, chuẩn bị giết đám người Linh Thiên môn, Vân Dương Tông, Phi Linh môn.

- Đệ tử Hắc Sát giáo nghe lệnh, chuẩn bị động thủ.

- Đệ tử Hóa Vũ tông nghe lệnh, chuẩn bị bày binh bố trận.

Thanh âm ba người Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai quanh quẩn trên không trung.

- Giết.

Ba người nói xong, khí tức trăm vạn người bắt đầu trào ra. Trong ba sơn môn, cường giả Tôn cấp mấy chục người, cường giả Vương cấp không ít hơn bốn trăm người. Về phần Suất cấp càng thêm nhiều, vô cùng kinh khủng. Một đám cường giả hội tụ, khí tức kinh người tràn ra khiến cho toàn bộ không gian sơn mạch run rẩy.

- Đệ tử Vân Dương Tông nghe lệnh, chuẩn bị nghênh địch.

- Đệ tử Linh Thiên môn nghe lệnh, đón địch.

Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường vừa mới quát xong, khí tức trên người chúng đệ tử Linh Thiên môn, Vân Dương Tông bạo phát. Thế nhưng khí tức vô hình trung bị Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo ngăn chặn, có vẻ có chút yếu thế hơn.

Trên số lượng Tôn cấp, Linh Thiên môn và Vân Dương Tông không địch lại. Người có tu vi Vương cấp của hai môn cũng chỉ có gần hai trăm người, ít hơn phân nửa. Người có tu vi Suất cấp cũng ít hơn phân nửa, khí tức đương nhiên bị ba sơn môn Lan Lăng sơn trang áp chế.

- So nhiều người sao?

Nhìn khí thế ba sơn môn phóng lên cao, khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên nở nụ cười nhạt. Sau khi thu liễm, ánh mắt hắn đảo qua phía dưới, nhìn về phía Thiên Độc Yêu Long khẽ gật đầu.

Ngao.

Thiên Độc Yêu Long hét lớn một tiếng, thanh âm giống như tiếng sấm sét phóng lên cao đánh văng gợn sóng trong không gian hóa thành tiếng gầm khuếch tán. Lập tức quát lớn:

- Chúng thú yêu đường nghe lệnh.

Thiên Độc Yêu Long nói xong, tiếp đó đột nhiên có tiếng xé gió chung quang vang lên, đồng thời mặt đất rung động.

Chung quanh Thiên Môn cốc, trên những ngọn núi trùng điệp đột nhiên có mấy trăm đầu yêu thú phi hành bay lên, ngay khi yêu thú phi hành xuất hiện cả đỉnh núi như lay động. Một khắc sau, từ trên đỉnh núi từ một trăm đầu yêu thú chuyển thành một ngàn đầu.

Grao..

Rống rống.

Đông đảo yêu thú rít gào, thanh âm hội tụ lại một chỗ giống như sấm sét chấn động nhân tâm, trong đó có hơn mười đầu yêu thú thất giai. Trường Ngao Yêu Giải, Thiết Xỉ Yêu Ngạc, Nghịch Lân Yêu Bằng, Thủy Hỏa Yêu Giao, Thái Âm Yêu Thỏ, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Huyết Tích Dịch còn có Thị Huyết Yêu Lang mà Lục Lâm Thiên thu phục trước đó đều có mặt. Trăm thú vỗ cánh, ngàn thú chạy tới, loại uy thế này tuyệt đối mạnh mẽ. Chỉ trong nháy mắt tổng cộng có gần hai nghìn đầu yêu thú xuất hiện ở bốn phía. Từng đầu yêu thú khổng lồ xuất hiện khiến cho ánh mắt mọi người nhìn vào không khỏi biến đổi. Trong này cũng có hơn mười đầu yêu thú thất giai, về phần yêu thú lục giai có trên trăm.

Rống Rống.

Dưới cỗ khí tức này, yêu thú và ngựa của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo lập tức hoảng hốt, sợ hãi. Yêu thú cấp bậc thấp cảm nhận được những cỗ khí tức này đều lập tức kinh hoảng. Nhưng dưới khí tức sắc bén của đệ tử ba sơn môn đám yêu thú, ngựa này mới có thể ổn định lại một chút.

Yêu thú của Phi Linh môn khiến cho Linh Thiên môn và Vân Dương Tông kinh ngạc, cỗ thực lực này không kém.

- Hừ, Phi Linh lẽ nào chỉ dựa vào mấy đầu nghiệt súc này mà đã nghĩ tới việc đối phó với chúng ta sao?

Âm Nguyệt Tôn giả cười lạnh, mấy nghìn đầu yêu thú này tuy rằng không kém, chỉ là trong mắt cường giả Tôn cấp mà nói, tuyệt đối còn chưa đủ.

- Thiếu sao?

Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, hàn ý trong mắt tràn ra, ánh mắt nhìn về phía Tâm Đồng.

- Nếu thiếu ta sẽ tăng thêm một chút cho ngươi.

Hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra, nói xong thủ ấn trong tay được kết, một đám không gian thú nang xuất hiện trong tay, từng đạo lưu quang lập tức đánh ra.

- Ra...

Thân ảnh xinh đẹp của Lục Tâm Đồng chợt lóe lên rồi đi tới bên người Lục Lâm Thiên, thủ ấn được kết, trong tay cũng xuất hiện một xấp dày không gian thú nang.

Từng đạo lưu quang bắn ra, trong nháy mắt hóa thành từng đạo thú ảnh khổng lồ trên không trung, khí thế ngập trời tức thì bạo phát.

Rống rống.

Ngao.

Chi chi.

Ô ô.

Chỉ trong chớp mắt ngắn ngủi, không trung lập tức rung động, đất trời rung chuyển. Từng tiếng yêu thú, linh thú rít gào vang lên. Thanh âm hội tụ lại cùng một chỗ giống như sấm sét chấn động nhân tâm.

Ngay dưới ánh mắt kinh ngạc của trăm vạn người, trên bầu trời, từ trong tay hai người Lục Lâm Thiên, Lục tâm Đồng có vô số đạo lưu quang bắn ra, sau đó hóa thành một đám yêu thú, linh thú. Trên trời dưới đất có ngàn vạn yêu thú, linh thú. Ngàn vạn đầu yêu thú, linh thú khổng lồ, cảnh tượng đồ sộ bực này không cần phải nói.

Grao...

Chúng thú rít gào, một màn kinh ngạc này khiến cho mọi người trân trối.

Ngàn vạn yêu thú, linh thú, cảnh tượng kinh khủng này khiến cho đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo sợ hãi. Ngay cả đệ tử Linh Thiên môn, Vân Dương Tông còn có Phi Linh môn cũng ngây người ra.

Khi Lục Lâm Thiên và Lục Tâm Đồng trên không trung thu tay lại thì mấy vạn yêu thú, linh thú trong khoảng khắc đã chiếm toàn bộ sơn mạch, thân ảnh yêu thú khổng lồ đông nghịt, toàn bộ Thiên Môn cốc đều được đại quân yêu thú bao phủ, cực kỳ đồ sộ. Loại uy thế này không thể diễn tả bằng lời.

Phía dưới còn có đông đảo yêu thú, trong đó yêu thú thất giai trên trăm, thất giai hậu kỳ và đỉnh phong cũng không ít, còn lại mấy nghìn đều là yêu thú lục giai và ngũ giai.

Mà ở trong không gian, yêu thú Xích Viêm, Lục Tâm Đồng, Long Linh thả ra cũng không thua một vạn năm, trong đó yêu thú thất giai không dưới yêu thú ở dưới Thiên đảo. Mà còn có hơn năm mươi đầu linh thú thất giai Long Linh thu phục. Mấy trăm đầu linh thú lục giai, tính ra tổng cộng cũng có hơn bảy ngàn đầu.

Lại thêm yêu thú trong sơn mạch Vụ Đô ước chừng hơn hai vạn, hơn nữa yêu thú thủ hạ của hai người Bàn Vân, Bàn Hủy chính là yêu thú, còn có yêu thú vốn có bên trong Phi Linh môn thì đã không thua ba vạn. Ba vạn yêu thú, linh thú, cấp bậc thất giai gần ba trắm, thất giai hậu kỳ và đỉnh phong không ít, lục giai có hơn nghìn đầu.

- Thật nhiều yêu thú, linh thú.

- Đây chính là mấy vạn yêu thú, linh thú a.

- Yêu thú thất giai đỉnh phong.

- Yêu thú lục giai hậu kỳ.

- Linh thú thất giai hậu kỳ đỉnh phong.

Chương 1939: Chấn động chúng cường giả (2)

Mọi người, bao gồm cả cường giả Tôn cấp lúc này vô cùng kinh hãi, cả đám sắc mặt đại biến, nghẹn họng nhìn trân trối cảnh tượng trước mặt. Đây chính là hơn ba vạn yêu thú, linh thú a. Cấp bậc thất giai hơn ba trăm, thế lực kinh khủng như vậy tuyệt đối không thể xem thường. Mấy Tôn cấp bình thường nếu như rơi vào trong đó không chết thì cũng phải bị thương nặng. Tôn cấp nhất trọng nếu như rơi vào trong vòng vây công của yêu thú thất giai sợ rằng không cần bao lâu sẽ trực tiếp bị đánh chết.

Chi...

Ngao...

Nhiều yêu thú linh thú kinh khủng như vậy khiến cho đám tọa kỵ Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo cưỡi tới lúc này không thể chống lại được nữa. Dưới đàn yêu thú kinh khủng trước mặt cả đám run rẩy.

- Đi.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn chung quanh, đối với biểu hiện trên mặt mọi người hắn không thèm để ý tới. Thủ ấn lần nữa biến đổi, nhẫn trữ vật xuất hiện trong tay, từng đạo lưu quang từ bên trong bắn ra. Khôi tứ, khôi ngũ xuất hiện trước người. Lưu quang thu liễm, từng đầu khôi lỗi hiện ra.

Tất cả khôi lỗi đều là cấp bảy, trên người mỗi đầu khôi lỗi đều có lưu quang quanh quẩn, mang theo một cỗ khí tức tuyệt đối cường hãn. Khí tức tràn ra không trung, Lục Lâm Thiên luyện chế một trăm hai mươi tám cỗ thi thể, cộng thêm khôi tứ và khôi ngũ, lúc này có một trăm ba mươi đầu khôi lỗi xuất hiện trước mắt mọi người.

- Là khôi lỗi, đều là khôi lỗi cấp bảy.

- Trời, không ngờ lại có nhiều khôi lỗi cấp bảy như vậy.

- Trên người Lục Lâm Thiên này không ngờ lại có nhiều khôi lỗi như vậy.

Sưu Sưu.

Từng tiếng hít sâu, nuốt nước bọt vang lên.

Chấn động, tất cả mọi người đều bị chấn động. Đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo chấn động, người của Linh Thiên môn, Vân Dương Tông cũng chấn động.

- Tiểu tử này, thực lực Phi Linh môn không ngờ lại mạnh tới mức này.

Hai mắt Lữ Chính Cường tỏa sáng, nghẹn họng nhìn trân trối cảnh tượng trước mặt. Giác Linh Tôn giả, Tình Linh Tôn giả cùng chúng cường giả run sợ.

Vân Khiếu Thiên há hốc mồm thật lâu còn chưa khép lại được, đám người Thiên Phong Tôn giả, Thiên Thủy Tôn giả lúc này cũng kích động không ngớt, không ai nghĩ tới thực lực của Phi Linh môn lại kinh khủng tới mức như vậy. Nếu nói ngay từ đầu hai ngàn đầu yêu thú của Phi Linh môn khiến cho mọi người động dung mà nói, hiện tại cảnh tượng kinh khủng trước mắt trực tiếp khiến cho tim mọi người như ngừng đập.

- Ba trăm yêu thú, linh thú thất giai, một trăm ba mươi đầu khôi lỗi cấp bảy. Mấy nghìn yêu thú, linh thú lục giai. Nếu như không nói tới Tôn cấp, chỉ bằng cỗ thực lực này của Phi Linh môn cũng có thể trực tiếp chống lại Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo. Tới bây giờ Vân Khiếu Thiên Lữ Chính Cường mới hiểu được thảo nào từ trước cho tới nay Lục Lâm Thiên đều bình tĩnh, căn bản không thèm để ý tới. Hóa ra thực lực của Phi Linh môn lại kinh khủng tới mưc này.

- Phi Linh môn ta mạnh mẽ a.

- Phi Linh môn hưng thịnh.

Tất cả cường giả Phi Linh môn kích động không thôi, trên ba trăm đầu yêu thú linh thú thất giai, một trăm ba mươi đầu khôi lỗi cấp bảy. Mấy nghìn yêu thú, linh thú lục giai, thực lực Phi Linh môn như vậy hà tất phải sợ?

Hai người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn nhau. Thảo nào tiểu tử kia từ đầu tới giờ đều bảo hai người không cần nóng vội, hóa ra hắn đã sớm có đại quân yêu thú, linh thú còn có khôi lỗi kinh khủng như vậy. Giờ phút này hai người cũng không tránh khỏi hít sâu một hơi.

- Đều là yêu thú, linh thú và khôi lỗi của Phi Linh môn a.

- Chơi con mẹ nó, hiện tại ai sợ ai a? Phi Linh môn chúng ta cũng không dễ bắt nạt.

Đám đệ tử Phi Linh môn lúc này kích động khó có thể nói nên lời, hận không thể lập tức cùng với đại quân yêu thú, linh thú, khôi lỗi xung phong liều chết. Thực lực bực này bọn họ căn bản không còn sợ ba sơn môn nữa.

So sánh với sự ngạc nhiên và kích động của Linh Thiên môn, Vân Dương Tông và Phi Linh môn. Đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo lúc này chỉ có khiïếp sợ và kinh hãi. Chỉ bằng vào đại quân khôi lỗi và yêu thú linh thú kinh khủng này của Phi Linh có thể một mình chống lại trăm vạn nhân mã của ba sơn môn. Ngay từ đầu chiếm thế thượng phong, thế nhưng lúc này trong nháy mắt lại bị áp chế khiến cho người của ba sơn môn này vô cùng ngưng trọng.

Sắc mặt Âm Nguyệt Tôn giả, Thanh Sát Tôn giả, Phá Vũ Tôn giả cùng chúng cường giả lập tức khó coi. Không hề nghi ngờ bọn họ đã tính tới thực lực của Linh Thiên môn và Vân Dương Tông tới đây, điều này hoàn toàn nằm trong dự đoán của bọn họ. Thế nhưng bọn họ có nằm mơ cũng không ngờ thực lực của Phi Linh môn lại tới một bước này. Quan trọng nhất là đây chính là đại quân yêu thú, linh thú, khôi lỗi khó dây vào nhất.

- Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, Hắt Sát giáo các ngươi muốn đối phó với Phi Linh môn, các ngươi nghĩ hiện tại các ngươi còn có tư cách này sao?

Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, quanh thân tràn ngập hàn ý, toàn bộ nhiệt độ trên không trung giảm xuống, hàn ý lạnh lẽo lan tràn trên không gian.

Mọi người ngẩng đầu nhìn thân ảnh màu xanh trên bầu trời. Trong mấy năm ngắn ngủi người thanh niên này không ngờ đem thực lực Phi Linh môn tăng cường tới trình độ kinh khủng như hiện tại.

- Hừ, tiểu tử. Ngươi còn chưa đủ tư cách. Thực lực Phi Linh môn so sánh với Huyền Thiên Môn bảy ngàn năm trước không biết mạnh hơn được bao nhiêu, thế nhưng ta chắc chắn cũng sẽ bị diệt.

Thanh Sát Tôn giả lạnh lùng nói, thế nhưng sự ngưng trọng trong lòng hắn khó có thể che giấu.

- Đáng tiếc Phi Linh môn ta không phải là Huyền THiên môn.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói xong quay về phía Huyết Mị nói:

- Huyết Mị, chuẩn bị đi.

- Vâng, chủ nhân.

Huyết Mị đáp một tiếng, thân hình linh lung trong nháy mắt nhảy lên giữa không trung. Mái tóc màu đỏ phía sau phất phơ, một cỗ sát khí ngập trời bạo phát. Quanh thân lập tức được huyết sắc quang mang bao phủ. Cỗ huyết sắc quang mang này nhanh chóng lan tràn ra. Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, huyết sắc quang mang ngập trời bao phủ cả không trung.

Ầm ầm.

Không gian trong huyết sắc quang mang ầm ầm lay động. Một cỗ năng lượng thiên địa vô hình hội tụ tới. Trong nháy mắt khi mọi người ngẩng đầu lên, huyết sắc quang mang tiêu tán hơn phân nửa. Một tổ ong màu đỏ to chừng nghìn thước xuất hiện trong ánh mắt của mọi người. Năng lượng thiên địa quanh quẩn bên ngoài tổ ong, một cỗ khí tức dị thường cường hãn tức thì lan tràn ra. Cỗ khí tức này khiến cho linh hồn không khỏi run lên. Sắc mặt tất cả cường giả có mặt ở đây tức thì đại biến.

Chương 1940: Huyết Mị chấn động

- Đây là Mẫu Hoàng Phong Thị Huyết Linh Phong bát giai.

Nhắt tới Thị Huyết Linh Phong, hô hấp của mọi người đình trệ một chút, chỗ kinh khủng của Thị Huyết Linh Phong mẫu hoàng phong bát giai người biết hàng đều biết rõ.

Chi Chi.

Khí tức trong tổ ong trên không trung tràn ra, khí tức cực kỳ cường hãn và cuồng bạo.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt này trong toàn bộ tổ ong có vô số Thị Huyết Linh Phong đông nghịt tuôn ra. Trên ngàn vạn lỗ nhỏ trên tổ ong, Thị Huyết Linh Phong giống như vô cùng tận nhảy ra.

Cảnh này khiến cho mọi người chăm chú nhìn vào, cảnh tượng vô cùng chấn động.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, Thị Huyết Linh Phong phô thiên cái địa bạo phát. Liếc mắt nhìn qua ước chừng trên trăm vạn, Thị Huyết Linh Phong đông nghịt giống như một đám mây mù màu đỏ che phủ bầu trời.

Phía trước là trăm vạn Thị Huyết Linh Phong nhất giai, phía sau còn có không kém hai mươi vạn Thị Huyết Linh Phong tam giai, tứ giai năm vạn, ngũ giai một vạn. Lục giai hơn một nghìn, thất giai có bốn năm mươi đầu. Thất giai đỉnh phong dường như không có, thế nhưng thất giai hậu kỳ cũng có năm đầu.

Đám Thị Huyết Linh Phong lục giai này to bằng trẻ con vừa mới sinh ra, cả người đỏ tươi, khí tức dữ tợn, cuồng bạo khiến cho người khác nhìn vào không khỏi cảm thấy tê dại da đầu.

Trăm vạn Thị Huyết Linh Phong nhất giai, hai mươi vạn Thị Huyết

Linh Phong tam giai, tứ giai năm vạn, Thị Huyết Linh Phong ngũ giai một vạn, lục giai một nghìn, thất giai có bốn năm mươi. Lục Lâm Thiên nhìn thấy tất cả trong mắt hiện lên sự thỏa mãn. Huyết Mị đột phá bát giai, tất cả Thị Huyết Linh Phong nàng đào tạo ra trước đó đều đột phá tấn chức. Thực lực khủng bố như vậy đủ để chứng minh sự kinh khủng của Thị Huyết Linh Phong bát giai.

Ông Ông

Lúc này trên trăm vạn Thị Huyết Linh Phong đông nghịt xuất hiện hội tụ thành một đám mây mù, khí tức hung ác bạo ngược tràn ngập khong trung mang theo tiếng ong ong ngập trời khiến cho người ta không khỏi cảm thấy sởn da gà. Ai nấy đều biết, vạn nhất bị Thị Huyết Linh Phong này tập trung, vậy thì chính là ác mộng của người đó. Mà huống chi đây còn có Thị Huyết Linh Phong lục giai, thất giai.

Thị Huyết Linh Phong kinh khủng như vậy nếu như tập trung vây công một Tôn cấp thì Tôn cấp kia cũng chỉ có thể chạy trối chết mà thôi. Nếu như đối phó với người bình thường mà nói, sợ rằng sẽ giống như nơi châu chấu đi qua, không có một ngọn cỏ nào còn sót lại.

Chi chi.

Trước tổ ong, trăm vạn Thị Huyết Linh Phong kêu lên từng tiếng quái dị, trong tiếng kêu quái dị này tràn ngập một cỗ khí tức cuồng bạo. Tiếng kêu vang lên, toàn bộ không gian tức thì sôi trào, một cỗ khí tức hung hãn trong chốc lát khuếch tán. Khí tức trong toàn bộ Thiên Môn cốc tức thì trở nên cực kỳ đáng sợ.

- Thị Huyết Linh Phong lục giai.

- Thị Huyết Linh Phong thất giai.

- Nhiều Thị Huyết Linh Phong như vậy sao?

- Phi Linh môn này thật đáng sợ.

Nhìn cảnh này, mọi người lần nữa khiếp sợ, Thị Huyết Linh Phong bát giai, quá kinh khủng.

- Không ngờ lại đột phát bát giai rồi.

Đám người Lữ Chính Cường, Vân Khiếu Thiên đã sớm biết bên người Lục Lâm Thiên có linh thú kinh khủng như Thị Huyết Linh Phong, thế nhưng bọn họ thật không ngờ Thị Huyết Linh Phong này nhanh như vậy đã đột phá bát giai. Thị Huyết Linh Phong bát giai vô cùng kinh khủng. Chỉ bằng một đầu Thị Huyết Linh Phong bát giai này sợ rằng Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang cũng không dám đơn giản trêu vào.

Nhìn thấy Thị Huyết Linh Phong xuất hiện, sắc mặt đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo càng thêm khó coi, thậm chí còn có người trong lòng đã bắt đầu hối hận tới bao vây tiễu trừ Phi Linh môn. Thực lực mà Phi Linh môn bày ra hiện tại bọn họ nào dám đơn giản bao vây tiễu trừ nữa..

Nhìn cảnh này, hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên ngày càng nồng nặc, ánh mắt đảo qua không trung, lạnh nhạt nói:

- Các đệ tử Phi Linh môn nghe lệnh, chuẩn bị tiêu diệt đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo.

Lục Lâm Thiên nói xong, hai mươi vạn đệ tử Phi Linh môn phía dưới lúc này đã sớm được ăn thuốc kí©ɧ tɧí©ɧ, nhìn thấy thực lực mà chưởng môn mang tới, bọn họ không còn sợ gì nữa.

Grao.

Ù Uồm.

Rống.

Lục Lâm Thiên vừa mới dứt lời, phía sau Lục Lâm Thiên có từng đạo lưu quang lóe lên trong nháy mắt phóng lên cao. Tiếng thú rống đột nhiên giống như tiếng sấm vang vọng phía chân trời.

Một tiếng gầm gừ của cự mãng màu trắng xuyên thấu không gian, thanh âm giống như long khiếu, thân thể được lân phiến màu trắng bao phủ lơ lửng ở phia chân trời, thân thể cuồn cuộn mang theo một đám cuồng phong, uy thế kinh người khiến cho gợn sóng trong không gian trực tiếp nhộn nhạo.

Bên người đầu cự mãng màu trắng này còn có một đầu yêu thú kinh khủng chừng tám trăm thước lăng không mà đứng, cả người được lân phiến màu đỏ bao phủ, đầu giống sói mà lại giống hổ, hai mắt to lớn giống như đèn l*иg vô cùng dữ tợn. Phía dưới là lợi trảo sắc bén, toàn thân tản ra khí tức nóng bỏng, gợn sóng trong không gian không ngừng run động.

Bốn đầu yêu thú khổng lồ này xuất hiện, bản thể đám Thiên Độc Yêu Long, Thiên Sí Tuyết Sư, Quỳ Long Như Hoa, Hắc Hùng cũng lập tức hiện ra.

Lúc này dưới vô số đầu yêu thú khổng lồ trong lòng tất cả mọi người đều có cảm giác nhỏ bé, cảm nhận cỗ khí tức này khiến cho trong lòng mọi người cả kinh, hoảng sợ.

- Đây là...

Mọi người khϊếp sợ, kinh hãi nhìn những đầu yêu thú kinh khủng trên không trung. Ngẫu nhiên có cường giả biến sắc.

- Không ngờ lại là Xích Viêm Kim Nghê thú.

- Long Linh mãng viễn cổ, còn có Long Linh mãng viễn cổ sao?

- Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ, hai đầu Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ.

- Bốn đầu này đều là yêu thú bát giai, yêu thú bát giai a.

- Còn có Hắc Nham Yêu Hùng bát giai.

Mọi người khϊếp sợ, Giác Linh Tôn giả, Tình Linh Tôn giả của Linh Thiên môn, còn có Lữ Chính Cường, Khâu Mỹ Vi, Thiên Phong Tôn giả, Thiên Thủ Tôn giả của Vân Dương Tông và đám người Vân Khiếu Thiên lần nữa kinh hãi. Bọn họ không ngờ những đầu yêu thú, linh thú xuất hiện trước mặt mình đều là yêu thú, linh thú có huyết mạch cực cao ở thời viễn cổ.

- Đó là Nhắc Nham Yêu Hùng bát giai.

- Còn có Thiên Độc Yêu Long.

- Còn có Quỳ Long.

- Trời ạ, không ngờ lại có nhiều yêu thú kinh khủng như vậy.

Đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo liên tiếp chấn động, quá kinh khủng, không ngờ Phi Linh môn lại còn có những yêu thú, linh thú kinh khủng như vậy.

Ngao.

Có vài đầu yêu thú kinh khủng kêu lên một tiếng dữ tợn, thanh âm hóa thành sóng âm lan tràn ra chung quanh.

- Ra mắt Yêu vương.

- Ra mắt Linh Vương.

Trong Thiên Môn cốc, mấy vạn yêu thú quay về phía đám người Bàn Hủy, Bàn Vân, Long Linh, Xích Viêm hành lễ. Khí thế như vậy khiến cho trong lòng đám cường giả Tôn cấp rung động không ngớt.

Chi Chi.

Ô ô.

Dưới uy áp bực này, đông đảo yêu thú phi hành, tọa kỵ, còn có ngựa của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo lập tức run rẩy, tất cả yêu thú trực tiếp phủ phục. Uy áp của Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ, Long Linh mãng viễn cổ, Xích Viêm Kim Ngê không phải là thứ mà bọn nó có thể chống lại.

Chương 1941: Lấy một địch ba (1)

- A...

Chúng thú phủ phục khiến cho đoàn người rối loạn, đệ tử ba sơn môn trực tiếp từ trên lưng yêu thú té xuống, nhất thời tiếng kêu thảm thiết vang lên liên tục.

Sắc mặt ba người Âm Nguyệt Tôn giả, Thanh Sát Tôn giả, Phá Vũ Tôn giả tức thì trầm xuống, đều phất tay đánh ra một đạo quang mang bao phủ trước trăm vạn đại quân, ngăn cản uy áp của Bàn Hủy, Bàn Vân, Xích Viêm, Long Linh, lúc này đông đảo đám yêu thú, tọa kỵ mới bình tĩnh lại.

- Hừ, chỉ bằng các ngươi cũng chống đỡ được sao?

Nhìn thấy ba người ngăn cản khí tức của đám người Long Linh, tinh quang trong đôi mắt nhỏ của Tiểu Long bắn ra, trong nháy mắt quang mang quanh người tràn ra, lập tức hóa thành bản thể khổng lồ, một cỗ uy áp tuyệt đối tràn ngập không trung.

Ngao.

Khôi phục bản thể, Tiểu Long rống lên một tiếng xuyên thấu không gian, lân phiến trên người tràn ngập hỏa diễm màu vàng. Gợn sóng trong không gian giống như đọng lại. Cỗ uy thế kinh người chấn động nhân tâm, bên trong còn có một cỗ khí tức khiến cho linh hồn vạn thú rung động.

- Uy áp thật mạnh mẽ.

Trong chớp mắt này toàn bộ cường giả Tôn cấp có mặt tức thì kinh hãi, cả đám dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn vào bản thể Tiểu Long. Khí tức trên người Tiểu Long khiến cho linh hồn bọn họ trực tiếp run rẩy. Cỗ khí tức này rõ ràng so với chúng thú Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ, Long linh mãng viễn cổ, Xích Viêm Kim Nghê thú còn mạnh hơn nhiều.

Lúc này vạn thú trong không gian bỗng nhiên cảm nhận được khí tức trên người Tiểu Long, máu tươi trong cơ thể vạn thú giờ phút này bắt đầu sôi trào, mặt kệ là có cấp bậc cao tới đâu, cho dù là thất giai hậu kỳ đỉnh phong cũng không thể chống lại. Dưới cảm giác sôi trào này tất cả yêu thú đều run rẩy, vạn thú bắt đầu phủ phục dưới mặt đất.

- Bái kiến Yêu Hoàng.

- Bái kiến Linh Hoàng.

Từng tiếng rít gào giống như sấm sét vang vọng trong phiến không gian, cuối cùng truyền đi rất xa. Khắp Thiên Môn cốc như trở thành địa bàn của Tiểu Long.

Lúc này khí tức của Tiểu Long xuyên thấu không gian, ngay cả đám người Âm Nguyệt Tôn giả cũng không thể ngăn cản cỗ khí tức kia. Tiểu Long đã đột phá bát giai, cỗ uy áp này cho dù bằng vào tu vi của bọn họ cũng không thể chống lại. Cảm nhận khí tức trên người Tiểu Long lúc này tất cả yêu thú, tọa kỵ của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo đều không thể chống lại được nữa, từng đầu yêu thú phủ phục trên mặt đất. Uy áp tới từ huyết mạch của Tiểu Long, yêu thú cao giai cũng không thể chống lại, huống chi chỉ là đám yêu thú tọa kỵ như bọn chúng. Bọn nó bị áp chế tuyệt đối, loại áp chế này tới từ sâu trong huyết mạch và linh hồn khiến cho chúng không thể phản kháng.

- Bái kiến Yêu Hoàng.

- Bái kiến Linh Vương.

Trong ba sơn môn, tất cả yêu thú và linh thú ngoại trừ mấy đầu yêu thú lục giai tọa kỵ bị khí tức của đám người Âm Nguyệt Tôn giả bao phủ ra, tất cả yêu thú, linh thú tọa kỵ khac đều phủ phục trên mặt đất, thanh âm vô cùng cung kính. Uy áp tới từ huyết mạch tràn ngập thiên địa khiến cho bọn nó run rẩy, không thể phản kháng.

- A...

Chúng thú phủ phục, người của ba sơn môn hơn phân nửa bị rơi từ trên lưng yêu thú, tọa kỵ và yêu thú phi hành xuống. Trên tọa kỵ phi hành, người có tu vi Suất cấp còn đỡ, thế nhưng dưới Suất cấp thì không xong. Tuy rằng được cường giả trong môn cứu, thế nhưng cũng có một chút người không kịp cứu, trực tiếp rơi từ trên không trung té xuống. Tuy rằng không phải quá cao, hơn nữa đều là người tu luyện, thực lực cũng không thấp cho nên ngã xuống chỉ bị thương không nhẹ, miệng phun ra máu tươi, hơn trăm vạn người tức thì hỗn loạn, cực kỳ chật vật.

- Yêu Hoàng, Linh Hoàng?

Mọi người nhìn thấy cảnh này triệt để chấn động.

- Yêu Hoàng, sao lại là Yêu Hoàng bộ tộc?

Đông đảo cường giả kinh hãi, yêu thú này không ngờ lại là người của Yêu Hoàng, Linh Hoàng tộc.

- Có bổn hoàng ở đây các ngươi còn không mau cút cho ta.

Tiểu Long rít gào, thân thể cuồn cuộn, uy áp tràn ngập không gian. Cả không trung như gió nổi mây phun, không trung rung động như sắp vỡ nát. Cái miệng dữ tợn mở ra, ánh mắt nhìn về phía trước mang theo sự kiêu ngạo, bá đạo vô hạn.

Rống Rống.

Ô ô.

Đông đảo yêu thú nhìn nhau, uy áp tới từ huyết mạch và sâu trong linh hồn khiến cho chúng nó không thể phản kháng. Cả đám lập tức rời đi, không dám dừng lại, căn bản không thèm để ý tới tiếng la hét, khống chế của người ba sơn mon.

Cảnh này khiến cho hơn hai trăm vạn người có mặt nghẹn họng.

- Đầu yêu thú kinh khủng này không ngờ lại trưởng thành nhanh như vậy.

Trong Vân Dương Tông, Thiên Phong Tôn giả, Thiên Thủy Tôn giả cùng chúng cường giả nhìn nhau. Bọn họ đã sớm biết bên người Lục Lâm Thiên có đầu yêu thú kinh khủng này, đầu yêu thú này là do Thanh Long Linh Hoàng tộc và Huyền Vũ Yêu Hoàng tộc sinh ra. Tuy rằng không được coi là thành viên trong hai tộc, thế nhưng người ngoài dám động vào người nó, nếu như bị Thanh Long Linh Hoàng tộc và Huyền Vũ Yêu Hoàng tộc biến được, sợ rằng sẽ gặp phải công kích của hai đại hoàng tộc.

Vân Khiếu Thiên tán thán, khi trước cường giả trong tông không cho hắn trêu vào đầu yêu thú này, không ngờ tốc độ trưởng thành của nó cũng kinh người như vậy, đã đạt tới bát giai.

Hít.

Trong Linh Thiên môn, chúng cường giả nhìn nhau, trong mắt hiện lên sự kinh ngạc. Số yêu thú, linh thú tụ tập bên người sợ rằng ngay cả Vạn Thú Tông cũng không thể so sánh, chí ít Vạn Thú Tông còn không có Yêu Hoàng và Linh Hoàng.

- Đáng chết.

Đám người Âm Nguyệt Tôn giả, Thanh Sát Tôn giả, Phá Vũ Tôn giả thầm mắng một câu. Bằng vào tu vi cùng lịch duyệt của bọn họ chỉ cần liếc mắt nhìn vài lần là có thể nhìn ra hơn phân nửa. Đầu yêu thú kinh khủng trước mặt bọn họ là tạp giao của Thanh Long Linh Hoàng tộc và Huyền Vũ Yêu Hoàng tộc, thứ này căn bản không thể tồn tại, không ngờ bên người Lục Lâm Thiên lại còn có vật này. Yêu thú này không được Thanh Long Linh Hoàng tộc và Huyễn Vũ Yêu Hoàng Tộc chấp nhận, thế nhưng người ngoài động vào nó, hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

Sưu.

Băng Mộc Tôn giả Sát Phá Quân, Thiên Thủ Quỷ Tôn lúc này cũng đi tới bên người Lục Lâm Thiên, khí tức kinh người tràn ra.

Lục Lâm Thiên lăng không đứng, bên người là bản thể dữ tợn của Tiểu Long, sau đó là Thiên Thủ Quỷ Tôn và Sát Phá Quân, sau đó nữa là Bàn Hủy, Bàn Vân, Long Linh, Xích Viêm, Hắc Hùng, Thiên

Độc Yêu Long, Như Hoa, Thiên Sí Tuyết Sư.

Tổ ong của Huyết Mị ở trên không xoay tròn, trước người Lục Lâm Thiên chính là Thị Huyết Linh Phong phô thiên cái địa.

Bảy đầu yêu thú bát giai, hơn nữa lại thêm Thiên Thủ Quỷ Tôn và Sát Phá Quân, bên người Lục Lâm Thiên tương đương với chín Tôn giả, còn có ba trăm yêu thú thất giai, năm mươi đầu Thị Huyết Linh Phong thất giai. Một trăm ba mươi đầu khôi lỗi cấp bảy, mấy nghìn yêu thú lục giai.

Thực lực như vậy khiến cho ngay cả đám người Linh Thiên môn lúc này cũng không khỏi lắc đầu, thực lực của Phi Linh môn đã đủ để chống lại Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang.

Chương 1942: Lấy một địch ba (2)

Thực lực mà Lục Lâm Thiên biểu hiện ra lúc này không còn ai dám xem thường hắn nữa. Trong lòng đám người Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường âm thầm khiếp sợ, tiểu tử Lục Lâm Thiên này ở trước mặt bọn họ ẩn giấu quá sâu, sâu đến mức không ai đoán nổi.

Áo bào xanh trên người Lục Lâm Thiên tung bay, sát khí ngập trời trong người tràn ra, ánh mắt lạnh lẽo quét về phía người của ba sơn môn.

- Ai vừa nói diệt Phi Linh môn ta thì cứ việc bước lên, để xem Phi Linh môn ta có phải là Huyền Thiên môn năm đó hay không.

Thanh âm lạnh lẽo quanh quẩn trong không trung. Trước mặt đám Tôn giả, Lục Lâm Thiên vẫn kiêu ngạo như cũ.

- Hừ, không phải chỉ dựa vào mấy đầu nghiệt súc sao? Chỉ bằng vào chúng thực lực Phi Linh môn các ngươi còn chưa đủ.

Phía xa xa, ánh mắt Công Tôn Hóa Nhai trầm xuống, lạnh nhạt nói một tiếng.

- Công Tôn Hóa Nhai, ngươi còn chưa có tư cách kiêu ngạo trước mặt bản vương.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn lại, hàn ý trong mắt bắn ra, trong thanh âm tràn ngập sự kiêu ngạo cùng bá đạo.

- Hừ, tiểu tử kiêu ngạo, đơn đả độc đấu ngươi làm sao có thể là đối thủ của bản tông?

Sắc mặt Công Tôn Hóa Nhai khẽ đổi, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Một tiểu tử hậu bối trong khoảng thời gian ngắn đã có thành tựu như vậy. Nếu sớm biết có ngày hôm nay thì hắn không nên cố kỵ hậu quả, bằng bất cứ giá nào cũng phải giết tiểu tử này. Mà hiện tại có hối hận cũng không kịp, cánh chim của tiểu tử này đã cứng, muốn đối phó rất khó khăn.

- Đơn đả độc đấu sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày.

- Hừ, Lục Lâm Thiên, không phải ngươi không dám đơn đả độc đấu đó chứ?

Hắc bào trên người Đồng Quy Tinh rung lên, lạnh nhạt nói một tiếng.

- Ta thấy tiểu tử này không dám rồi.

Ánh mắt Gia Cát Tây Phong khẽ đảo, nhìn về phía Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai, ba người hiểu ý. Gia Cát Tây Phong khẽ phe phẩy cái quạt nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tử, ngươi chỉ biết dựa vào quan hệ với Vân Dương Tông và Linh Thiên môn mà thôi. Cũng chỉ biết dựa vào nữ nhân, nếu như có bản lĩnh thì đơn đả độc đấu, nếu như không dám tiến lên thì tốt nhất nên lui lại trốn sau lưng nữ nhân, tốt nhất là trốn vào trong chăn là được rồi.

Nói xong Gia Cát Tây Phong cười lạnh nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên. Thực lực của Phi Linh môn đã khiến cho ba sơn môn kinh hãi. Nếu như ngạnh kháng sợ rằng Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo không chiếm được một chút tiện nghi nào mà còn rơi vào thế hạ phong. Mà nếu có thể bắt giữ Lục Lâm Thiên mà nói thì không còn gì tốt hơn. Vô hình trung sẽ giải quyết không ít phiền toái.

- Gia Cát Tây Phong, ngươi thật không biết xấu hổ, ngươi cũng coi như là người thành danh đã vài chục năm, có bản lĩnh thì đơn đả độc đấu với ta.

Vẻ mặt Lữ Chính Cường trầm xuống, thân ảnh lăng không nhảy lên, thế nhưng lại bị Vân Khiếu Thiên giữ lại:

- Lữ Chính Cường, con rể ta đang muốn đơn đả độc đấu, ngươi qua đó làm gì?

- Vân Khiếu Thiên, hiện tại ta không rảnh quan tâm tới ngươi.

Lữ Chính Cường quát lên một tiếng, nhìn thấy ánh mắt Vân Khiếu Thiên lập tức giật mình, dường như bên trong có thâm ý cho nên thân thể lập tức đứng lại, không nhúc nhích nữa.

- Gia Cát Tây Phong, Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh, các ngươi muốn đơn đả độc đấu thì ta sẽ phụng bồi, để cho ta nhìn xem thực lực của các ngươi trong ba mươi năm qua tiến bộ tới mức nào mà dám lớn tiếng như vậy.

Băng Mộc Tôn giả Sát Phá Quân lạnh lùng nói, ánh mắt nhìn vào ba người Công Tôn Hóa Nhai, Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh.

Đối mặt với Sát Phá Quân, ba người này không dám tự cao, bằng vào thực lực của Sát Phá Quân này ba người đơn đả độc đấu sợ rằng còn chưa đủ.

- Sư huynh, để đệ tới.

Lục Lâm Thiên đứng bên cạnh Sát Phá Quân lên tiếng, ánh mắt lóe lên, nhìn về phía trước lạnh nhạt nói:

- Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh, Gia Cát Tây Phong, ba người các ngươi cùng lên đi, đối phó với ba người các ngươi thì làm sao? Nếu như ba lão thất phu các ngươi không dám thì chạy về ổ đi. Sau này nhìn thấy người của Phi Linh môn chúng ta tốt nhất nên đi đường vòng.

Thanh âm chói tai mang theo chân khí quanh quẩn trong tai mọi người. Khí thế bá đạo kiêu ngạo vô cùng khiến cho mọi người động dung, cũng có người khinh thường.

- Muốn một đấu ba sao?

Nghe vậy, chúng cường giả trong Linh Thiên môn, Phi Linh môn nghi hoặc.

- Ha ha.

Ngay khi Lục Lâm Thiên vưa mới nói xong, ba người Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh, Gia Cát Tây Phong tức thì cười rộ lên, Lục Lâm Thiên một câu lão thất phu, hai câu lão thất phu. Bằng vào thân phận ba người làm sao có thể nhịn được, hơn nữa ba người đã sớm có ý định động thủ với Lục Lâm Thiên, nhân cơ hội bắt lấy tiểu tử này cho nên lúc này Lục Lâm Thiên muốn một mình đấu ba người, bọn họ sao có thể buông tha được cơ chứ.

Ba người đều nhìn về phía cường giả Tôn cấp trong môn, trong mắt hiện lên sự hiểu ý, dường như mấy cường giả Tôn cấp kia cũng có ý này. Ba người vây công một người, ba đạo thân ảnh tức thì nhảy lên không trung.

- Tiểu tử, thực sự đủ kiêu ngạo, chúng ta không ngại thành toàn cho ngươi, đừng nói chúng ta lấy nhiều bắt nạt ít, cho ngươi ra trước ba chiêu.

Gia Cát Tây Phong thu quạt lại, thân ảnh đi tới vị trí cách Lục Lâm Thiên vài trăm thước.

- Già mà không biết xấu hổ, lấy nhiều bắt nạt ít, còn nói đẹp như vậy. Ta phi.

Bên trái Vân Khiếu Thiên, Vân Hồng Lăng phun ra một ngụm nước bọt, lớn tiếng quát.

- Không chỉ nhiều bắt nạt ít mà còn lấy lớn bắt nạt nhỏ, đâu chỉ là không biết xấu hổ, quả thực là vô sỉ tới cực điểm.

Lữ Tiểu Linh cũng quát lớn một tiếng, trong mắt hiện lên sự lo lắng.

Nghe hai nàng nói không ít cường giả âm thầm cười trong lòng. Ba người này quả thực không biết xấu hổ, ba người vô luận là tuổi tác hay là thực lực đều hơn Lục Lâm Thiên, thế nhưng ba người lại liên thủ còn nói hay như vậy quả thực vô sỉ tới cực điểm.

- Hừ.

Nghe Vân Hồng Lăng và Lữ Tiểu Linh nói, sắc mặt ba người Gia Cát Tây Phong đỏ lên rồi khẽ hừ lạnh một tiếng.

- Hừ, không biết trời cao đất rộng. Tiểu tử, ngươi muốn chết.

Phía xa xa trong đội hình của Lan Lăng sơn trang, Gia Cát Tử Vân nhìn thực lực Phi Linh môn của Lục Lâm Thiên lúc này trong lòng lại càng thêm đố kỵ, hận không thể nhìn thấy Lục Lâm Thiên sớm biến mất trong mắt hắn một chút.

- Ba lão thất phu, không ngờ các ngươi lại dám đi lên a.

Lục Lâm Thiên nhìn ba người trước mắt, hàn ý trong mắt bắn ra, ba người này muốn khiến hắn tức giận để giao chiến, mục đích rất rõ ràng, ba người này sợ rằng e ngại thực lực của Phi Linh môn cho nên mới khích tướng như vậy. Thế nhưng bọn họ cho rằng biện pháp kích tướng rõ ràng như vậy hắn không nhìn ra sao? Vậy thì hắn phải tương kế tựu kế một chút.

- Đáng chết, ta cho ngươi xuất khẩu cuồng ngôn, đợi lát nữa ta sẽ giáo huấn ngươi thật tốt.

Chương 1943: Không biết xấu hổ

Vẻ mặt Công Tôn Hóa Nhai trầm xuống, sát khí tràn ra. Khí tức cường hãn bạo phát, Lục Lâm Thiên một câu lão thất phu, hai câu lão thất phu khiến cho hắn vô cùng tức giận.

- Tiểu tử, nhường ngươi ba chiêu, ra tay đi.

Gia Cát Tây Phong lạnh nhạt nói, quạt trong tay phe phẩy, trường bào rung động. Gợn sóng trong không gian quanh thân bằng mắt thường cũng có thể nhìn thấy được đang cuồn cuộn, hắn cũng bị Lục Lâm Thiên chọc giận.

- Nhường ta ba chiêu sao?

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên mang theo hàn ý.

Đồng Quy Tinh không nói gì, khí tức quanh người cũng tràn ra. Lúc này ba cỗ khí tức của ba người đều tập trung trên người Lục Lâm Thiên, sợ rằng lúc này Lục Lâm Thiên muốn thoát thân cũng khó khăn.

Cảm giác khí tức của ba người, khí tức của ba người này đã khóa chặt bản thân, ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe lên, quanh thân cũng có một cỗ khí tức bắt đầu lan tràn ra. Bốn người đứng ở phía xa nhìn nhau, khí tức bắt đầu tiếp xúc trong không gian. Khí tức vô hình trung khiến cho toàn bộ không trung Thiên Môn cốc nặng nề. Bốn người đánh một trận đồng nghĩa với việc bốn người đứng đầu bốn sơn môn đánh một trận.

Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo đến diệt Phi Linh môn. Bốn người đứng đầu bốn đại sơn môn đánh một trận tương đương với trận đấu khai mào, thắng thua đối với nhân mã song phương mà nói có tác động vô cùng lớn tới sĩ khí. Đông đảo cường giả cũng muốn biết Lục Lâm Thiên này lấy một chọi ba, rốt cuộc là bản thân hắn có thực lực hay là không biết trời cao đất rộng. Lục Lâm Thiên này mới chỉ thành danh trong thành Cự Giang không bao lâu, lẽ nào trong thời gian ngắn đã có thực lực chống lại ba cường giả thành danh đã lâu như Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai sao.

Hít.

Trong bầu không khí căng cứng này Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, thân ảnh tạo thành một đường vòng cung, đường vòng cung này cực kỳ kỳ quái, toàn bộ thân thể giống như mãnh thú vận sức chờ phát động, cỗ khí thế giống như vồ mồi kia vô hình trung khiến cho trong lòng mọi người không khỏi run lên, phảng phất như người đứng trước mặt bọn họ là một đầu mãnh hổ vậy.

- Tiểu tử này muốn làm cái gì?

Hai người Lữ Chính Cường, Khâu Mỹ Vi nhìn nhau, trong lòng lo lắng không thôi. Cả đám cường giả Tôn cấp của Linh Thiên môn cũng nghi hoặc không ngớt, lẽ nào thực lực của Lục Lâm Thiên này hiện tại có thể chống lại ba người Công Tôn Hóa Nhai sao? Ba người này không phải là người bình thường a.

Trong Phi Linh môn lúc này chúng cường giả cũng vô cùng lo lắng không thôi. Trong lòng đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Khấu Phi Yến, Diệp Mỹ, Hoa Mãn Ngọc, Diệp Phi đều không ngừng suy đoán, lẽ nào thực lực của chưởng môn đã tới mức có thể chống lại ba người kia sao? Hay là có dự định nào khác.

Trong lòng đám người Phi Linh môn lo lắng thế nhưng đồng thời mọi người cũng biết chưởng môn không phải là người liều lĩnh. Nhất định là có dự định từ trước, hiện tại bọn họ cũng chỉ có thể chờ đợi chưởng môn mà thôi. Giống như là chưởng môn đột nhiên gọi ra đại quân yêu thú và khôi lỗi, hy vọng lần này sẽ khiến cho người của Phi Linh môn kinh hỉ một lần nữa.

- Ba lão thất phu, nghẹn khuất mấy năm nay ta sẽ cùng tính toán với các ngươi.

Thân thể Lục Lâm Thiên tạo thành hình cung, chân phải bỗng nhiên đạp hư không, quang mang dưới chân chợt lóe. Cả không trung lắc lư, dưới bàn chân không gian trực tiếp nổ tung, bầu không khí căn thẳng rốt cuộc cũng nổ.

Bàn chân đạp mạnh hư không, thân ảnh Lục Lâm Thiên trong nháy mắt lao thẳng tới ba người Công Tôn Hóa Nhai, khí tức Vũ Vương cửu trọng triệt để bạo phát.

- Vũ Vương cửu trọng.

Mắt thấy Lục Lâm Thiên lao thẳng tới, ba người Công Tôn Hóa Nhai nhìn nhau, khí tức bắt đầu bạo phát. Khí tức trong nháy mắt tập trung trên người Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên trong thời gian ngắn đột phá Vũ Vương cửu trọng cũng khiến cho mọi người âm thầm kinh hãi không thôi.

Sưu Sưu.

Lúc này thân ảnh ba người trong nháy mắt lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, ba người không ngờ đồng thời triển khai công kích. Cái gì mà nhường ba chiêu, căn bản là lời nói suông. Thân ảnh ba người nhanh nhưu thiểm điện, trực tiếp đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Tiếp đó, thân ảnh Công Tôn Hóa Nhai giống như một mũi tên rời cung bắn ra, chân khí bạo phát, thân ảnh ầm ầm phóng lên cao. Trong nháy mắt đánh ra một đạo chưởng ấn trực tiếp phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Bàn chân Đồng Quy Tinh đạp mạnh hư không, một đạo trảo ấn nhanh chóng chụp về phía trước khiến cho không gian vặn vẹo. Mục tiêu thẳng tới Lục Lâm Thiên. Gia Cát Tây Phong phía sau cũng có động tác, cái quạt trong tay bỗng nhiên chớp động, giống như một cái thước chỉ thẳng về phía Lục Lâm Thiên, dường như trên cái quạt này còn mang theo một cỗ thú uy mạnh mẽ.

Trong khí tức của ba người thì hai người Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai là Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong, mà khí tức của Gia Cát Tây Phong còn không dưới hai người này, dường như còn có ẩn dấu.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, ba đạo công kích của ba người, trảo ấn, chưởng ấn, chiết phiến, mỗi một đạo công kích đều có lực xé rách không gian. Công khí như sấm sét hội tụ, kình phong đáng sợ trong nháy mắt phô thiên cái địa tràn ra. Năng lượng kinh khủng dưới trăm vạn ánh mắt hung hăng bao phủ Lục Lâm Thiên.

- Hạ lưu, vô sỉ, ba người này quả thực quá đê tiện.

Nhìn thấy cảnh này, cường giả trong Vân Dương Tông, Linh Thiên môn, Phi Linh môn lập tức mắng to một tiếng. Cái gì mà nhường ba chiêu, một chiêu đã toàn lực xuất thủ, dường như còn muốn nhanh chóng giải quyết Lục Lâm Thiên, căn bản không có ý định nhường, lại còn nói nhường ba chiêu, có lẽ ba người này muốn Lục Lâm Thiên buông lỏng cách giác a.

- Gia Cát Tây Phong, Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh, ba người các ngươi quá vô sỉ, không biết xấu hổ, đê tiện, vô sỉ, hạ lưu.

Lữ Tiểu Linh tức thì mắng to, dùng ánh mắt cầu cứu nhìn về phía chúng cường giả Giá Linh Tôn giả.

- Vô liêm sỉ.

Giác Linh Tôn giả, Tình Linh Tôn giả cùng chúng cường giả Linh Thiên môn giận dữ, dường như muốn xuất thủ.

- Giác Linh Tôn giả, các ngươi gấp cái gì? Chúng ta còn chưa gấp a.

Thiên Phong Tôn giả nói.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười, nụ cười này mang theo ý tứ chế giễu, thực lực của Lục Lâm Thiên hắn là người rõ ràng nhất, lực phòng ngự kinh khủng của tiểu tử kia há là thứ mà người bình thường có thể đối phó. Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh là Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong thì làm sao? Gia Cát Tây Phong dường như có chút ẩn giấu, thế nhưng chỉ sợ tính toán của Gia Cát Tây Phong sẽ phải thất bại.

Giữa không trung, Hắc Vũ lạnh nhạt nhìn về phía trước, ánh mắt bình tĩnh không chút gợn sóng.

Ầm ầm.

Chỉ trong chớp mắt, công kích kinh khủng của ba người phóng lên cao, khoảng cách càng ngày càng gần Lục Lâm Thiên.

Nói thì dài thế nhưng trên thực tế chỉ trong sát na mà thôi. Mà trong sát na này, khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười nhạt, ba người này nói cái gì mà nhường ba chiêu, Lục Lâm Thiên căn bản không tin, cho nên cũng không để ý.

Chương 1944: Một chiêu bắt giữ (1)

- Thanh Linh Khải Giáp, hổ biến.

Trong lúc cười nhạt, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, trong nháy mắt trực tiếp thôi động hình thái thứ hai của Thanh Linh Khải Giáp. Thân thể ngay ở trên không trung trực tiếp bành trướng rồi mở rộng, đồng thời bao trùm lên lân phiến, quang mang quanh quẩn, lân phiến trên Thanh Linh Khải Giáp thu lại, bao phủ thân thể.

Sưu Sưu.

Lân phiến màu xanh tràn ngập lưu quang giống như đao mang bao trùm thân thể mang theo năng lượng kinh người. Thân thể Lục Lâm Thiên không ngừng biến hóa, gân cốt cơ thể, tứ chi bách hải, huyết mạch, huyết quản đều mở rộng. Ngay trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, hai tay Lục Lâm Thiên đã hóa thành hai hổ trảo lớn, toàn thân được lân phiến bao phủ, thân thể đã hóa thành một đầu cự hổ trên trăm thước.

Cự hổ màu trắng xanh, hung mãnh dị thường, quanh thân tràn ngập điện mang, một cỗ uy thế mạnh mẽ khiến cho người khác kinh hãi, chấn động tràn ra.

- Trời ạ. Chuyện gì đã xảy ra?

- Vì sao lại biến thành cự hổ rồi? Chẳng lẽ là vũ kỹ?

- Lẽ nào đây là bí pháp?

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên thi triển hổ biến khiến cho mọi người khiếp sợ, thậm chí là kinh hãi không nói nên lời, Lữ Chính Cường, Khâu Mỹ Vi, Lữ Tiểu Linh, Giác Linh Tôn giả, Tình Linh Tôn giả cùng với Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Hổ Viêm Thiên Vương cùng với đám người Thiên Thủ Quỷ Tôn của Phi Linh môn kinh ngạc tới há hốc mồm. Điều này vượt quá sự tưởng tượng của mọi người.

Cảnh này khiến cho Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh, Gia Cát Tây Phong chấn động, công kích vô hình trung chậm lại một chút.

Thế nhưng trong nháy mắt này công kích của ba người cũng đánh về phía Lục Lâm Thiên, công kích của hai người Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh một chưởng một trảo trực tiếp đánh về phía Lục Lâm Thiên, chiết phiến trong tay Gia Cát Tây Phong trực tiếp công kích về phía Lục Lâm Thiên.

Rống.

Công kích của ba người đánh tới, trong thoáng chốc một tiếng hổ gầm từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra, trong thanh âm mang theo một cỗ uy áp mạnh mẽ. Dưới cỗ uy áp này, tất cả yêu thú ở chung quanh toàn thân phát lạnh, đại bộ phận người phía xa che lỗ tai lại, vẻ mặt đỏ bừng.

Ánh mắt to lớn của Lục Lâm Thiên trầm xuống, đối mặt với công kích của ba người, dưới hổ biến, Lục Lâm Thiên làm sao phải e ngại. Chi trước vung lên, đột nhiên tại thành một đường cong quái dị, điện mang quanh quẩn trên móng vuốt.

Thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên trong không trung đột nhiên nhảy ra, giống như một con hổ vồ mồi mang theo uy thế kinh người, thân thể uy vũ trực tiếp đánh văn gợn sóng trong không gian, miệng hét lớn một tiếng:

- Tề Thiên Liệt Địa Trảo.

Sưu.

Hai móng vuốt đánh xuống, cả không gian giống như phong vân biến sắc, trong nháy mắt bị nhuộm thành màu đỏ. Trong không trung, năng lượng thuộc tính hỏa ngập trời hội tụ, hai đạo trảo ấn dưới hai móng vuốt bắn ra. Trảo ấn mang theo xu thế sấm sét trong đánh về phía công kích của Công Tôn Hóa Nhai và Đồng Quy Tinh.

Cạch Cạch.

Dưới trảo ấn như vậy công kích của hai người trực tiếp bị đánh trúng. Chỉ trong nháy mắt giằng co, trong không trung vang lên tiếng trầm muộn xé gió, toàn bộ không gian run rẩy.

Một trảo một chưởng của hai người trong sát na đã bị hai đạo Tề Thiên Liệt Hỏa Trảo của Lục Lâm Thiên đánh tan thành mảnh nhỏ. Tu vi của hai người đều là Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong, lại không phải là Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong bình thường. Thực lực có thể so sánh với Vũ Tôn nhất trọng bình thường, thế nhưng hai người này vẫn không thể chống lại Tề Thên Liệt Địa Trảo của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên chỉ bằng vào lực lượng một trảo, ở dưới trạng thái hổ biến có thể xé rách Vũ Tôn nhất trọng bình thường, lúc này phối hợp với Tề Thiên Liệt Địa Trảo, uy lực không cần phải nói. Cho dù thực lực hai người Công TÔn Hóa Nhai, Đồng Quy TInh có mạnh mẽ hơn cũng không có tác dụng, chênh lệch quá lớn.

Công kích của hai người bị phá hủy, trong lòng khiïếp sợ, kinh ngạc không nói nên lời. Thực lực của Linh Tướng hoàn toàn vượt quá sự tưởng tượng của bọn họ.

Trước tiên Đồng Quy Tinh trong nháy mắt bố trí một đạo quang tráo màu đen giống như cương tráo phòng ngự, Công Tôn Hóa Nhai nhanh chóng bố trí một đạo quang mang màu trắng giống như khải giáp.

Mà dưới Tề Thiên Liệt Địa Trảo nóng bỏng, kinh khủng của Lục Lâm Thiên vừa mới phá hủy chưởng ấn và trảo ấn của hai người, kình khí nhanh chóng khuếch tán, kình khí nóng bỏng xé rách không gian, lộ ra từng cái khe đen kịt. Mà trong đó, hai người Công Tôn Hóa NHai, Đồng Quy Tinh vội vàng bố trí thủ đoạn phòng ngự lúc này cũng chật vật bị bao phủ vào bên trong.

Phanh.

Đồng thời, chiết phiến của Gia Cát Tây Phong trực tiếp đánh lên trên thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên. Trước chiết phiến, không gian vặn vẹo, lực lượng kinh người trút xuống, tất cả cường giả Linh Thiên môn và Phi Linh môn nhìn thấy cảnh này trong lòng tức thì lo lắng.

- Ài.

Mà lúc này Vân Khiếu Thiên nhìn thoáng qua Gia Cát Tây Phong rồi nở nụ cười quỷ dị.

Ngay khi tiếng cảm tán của Vân Khiếu Thiên còn chưa dứt, chiết phiến của Gia Cát Tây Phong đánh tới nơi, thế nhưng không đánh xuống thì không sao. Chiết phiến vừa mới đánh xuống trên thân thể cự hổ của Lục Lâm Thiên, tức thì có một cỗ điện mang phản phệ, lực lượng cuồng bạo nhanh như thiểm điện vọt tới.

Biến cố như vậy khiến cho Gia Cát Tây Phong kinh ngạc thối lui, hắn thật không ngờ dưới một kích của mình Lục Lâm Thiên lại không bị tổn thương một chút nào. Lực phòng ngự không ngờ lại kinh khủng tới mức này, mà điện mang kinh khủng kia còn có thể phản phệ khiến cho toàn thân hắn tê dại, chân khí giống như đình trệ dọa cho hắn nhanh chóng thối lui.

Biến hóa kinh người này cũng khiến cho mọi người nghẹn họng nhìn trân trối, bởi vì biến hóa này vượt quá dự liệu của mọi người.

Phanh Phanh.

Hoàn toàn không để ý tới Gia Cát Tây Phong, hai chi trước của Lục Lâm Thiên tực tiếp đánh về phía Công Tôn Hóa Nhai và Đồng Quy Tinh, dưới Tề Thiên Liệt Địa Trảo hai người căn bản không thể chống lại. Trảo ấn mang theo không gian vặn vẹo trong nháy mắt bao phủ thân thể hai người, cương tráo màu đen của Đồng Quy Tinh nứt nẻ, khải giáp giống như nham thạch của Công Tôn Hóa Nhai cũng bị nghiền nát, không ngờ cũng là vũ linh khí Địa cấp.

Khục khục.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này hai người làm sao có thể chống lại Tề Thiên Liệt Địa Trảo của Lục Lâm Thiên, máu tươi phun ra. Ngay sau đó hai người không may này bị đánh bay từ trên cao xuống, phân biệt đập vào hai ngọn núi trong phạm vi Thiên Môn cốc. Thân thể đập xuống, đất núi rung chuyển, đá vụn bắn ra bốn phía, ngọn núi bị đập thành một cái hố to.

Chỉ trong chốc lát thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên lần nữa đánh xuống, hai móng vuốt lớn đánh vào hai ngọn núi kia.

Ầm ầm.

Đất trời rung chuyển, hai đạo trảo ấn đánh xuống vào hai cái hố to trên ngọn núi, thân thể khổng lồ mang theo uy áp của vương giả, mặt đất trên núi nứt nẻ, khí thế chấn động nhân tâm.

Rống.

Một tiếng rít gào vang lên, thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên đứng thẳng, móng vuốt lớn trên thân thể lúc này trong nháy mắt mang theo không gian lực bao phủ hai đạo thân ảnh kia. Hai đạo thân ảnh này nhanh chóng bị Lục Lâm Thiên cấm chế, quanh người máu tươi đầm đìa, dường như dưới một chiêu của Lục Lâm Thiên bị thương không nhẹ.

Chương 1945: Một chiêu bắt giữ (2)

Nhìn thấy cảnh này mọi người kinh hãi, không ngờ dưới một chiêu Lục Lâm Thiên lại bắt được hai người Công Tôn Hóa Nhai và Đồng Quy Tinh.

- Đáng chết.

Trogn nháy mắt Công Tôn Hóa Nhai và Đồng Quy Tinh bị thương nặng dưới một chiêu rồi bị bắt giữ. Thanh Sát Tôn giả và Phá Vũ Tôn giả cũng không nhịn được nữa, sắc mặt hai người kinh hãi, thân ảnh chợt lóe lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Sưu...

Trong lúc đó, Âm Nguyệt Tôn giả của Lan Lăng sơn trang cũng lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Hừ.

Không có một chút do dự nào, Thiên Phong Tôn giả, Giác Linh Tôn giả hừ lạnh một tiếng, thân ảnh hai người trong nháy mắt nhảy ra, tập trung vào Phá Vũ Tôn giả và Thanh Sát Tôn giả.

Thiên Thủ Tôn giả, Tình Linh Tôn giả âm trầm, gợn sóng trong không gian chung quanh hai người rung động, lập tức thân ảnh hai người biến mất tại chỗ.

Sưu..

Đồng thời, mắt thấy Lục Lâm Thiên dùng một chiêu bắt hai người Công Tôn Hóa Nhai và Đồng Quy Tinh, công kích kinh khủng của Lục Lâm Thiên đã sớm không còn ở đẳng cấp Vương cấp. Gia Cát Tây Phong hít sâu một hơi, ngoài công kích còn có lực phòng ngự kinh khủng của Lục Lâm Thiên khiến cho trong lòng hắn phát lạnh cho nên nhanh chóng thối lui, đâu còn dám chống lại.

Tất cả mọi chuyện đều xảy ra không đến hai hô hấp, đều là siêu cấp cường giả xuất thủ. Động tác đều nhanh tới cực hạn, trong vòng chưa tới hai hô hấp đủ để phát sinh vô số biến cố.

- Gia Cát Tây Phong, ngươi trốn đi đâu?

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, hắn làm sao có thể thả cho Gia Cát Tây Phong đi được, khí tức đã sớm tập trung vào trên người Gia Cát Tây Phong, thân thể to lớn hạ xuống mang theo hai người Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh thế nhưng tốc độ cũng không bị ảnh hưởng một chút nào. Thân thể khổng lồ bỗng nhiên xuất hiện trước người Gia Cát Tây Phong.

- Tiểu tử, ngươi cho rằng ta thực sự muốn chạy trốn sao?

Cùng lúc này Gia Cát Tây Phong bỗng nhiên quay đầu lại, khí tức quanh thân tràn ra. Trường bào trên người tung bay, khí tức của Vũ Tôn nhất trọng hiển lộ. Quanh thân cũng được bố trí một kiện khải giáp màu trắng, toàn thân đều được khải giáp bao phủ.

- Gia Cát Tây Phong ẩn giấu tu vi, hắn đã là Vũ Tôn nhất trọng.

Cảm nhận khí tức của GIa Cát Tây Phong lúc này, trong lòng không ít người không khỏi trầm xuống.

- Lâm Thiên, cẩn thận Thiên Long Phiến của Gia Cát Tây Phong, Thiên Long Phiến chính là chiết phiến do xương cốt yêu thú long tộc bát giai luyện chế mà thành. Mặt của nó chính là long lân, lại thêm long huyết cùng vô số thiên tài địa bảo mà luyện chế thành Vũ linh khí Địa cấp, uy lực rất mạnh.

- Lâm Thiên cẩn thận Thiên Long phiến của Gia Cát Tây Phong, công kích mạnh nhất của Thiên Long Phiến chính là Hóa Long kích.

Đột nhiên trong tai Lục Lâm Thiên vang lên thanh âm của Lữ Chính Cường và Vân Khiếu Thiên.

- Tiểu tử, để xem ngươi còn có thể ngăn cản được công kích của ta hay không. Chết đi.

Gia Cát Tây Phong không dám trực tiếp công kích Lục Lâm Thiên, lôi điện lực kinh khủng cắn trả khiến cho toàn thân hắn tê dại, thủ ấn nhanh chóng kết xuất, cái quạt trong tay mở ra. Trong nháy mắt bên trong cái quạt có một tiếng long khiếu vang lên.

Ngao.

Thanh âm vang lên, tiếng gầm quanh quẩn trong không rung. Bên trong chiết phiến bắn ra quang mang chói mắt. Tiếp đó chỉ thấy quang mang chói mắt trong chiết phiến của Gia Cát Tây Phong hóa thành một đầu cự long màu đen, đầu cự long này dài vài trăm thước, dáng dấp dữ tợn giống như vật còn sống, mang theo kình khí kinh khủng cùng với uy áp mạnh mẽ. Tiếng rít gào vang lên, trực tiếp đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Nhìn đầu cự long màu đen, trong đôi mắt lớn của Lục Lâm Thiên hiện lên ánh mắt kỳ dị, sau đó thân thể to lớn trực tiếp đánh tới.

- Trời ạ, Lục Lâm Thiên không ngờ lại muốn trự tiếp chống lại Hóa Long kích của Thiên Long phiến.

- Lực phòng ngự của hắn chả lẽ lại kinh khủng như vậy sao? Quá tự kiêu ròi.

- Công kích của Thiên Long phiến do Gia Cát Tây Phong thi triển ra cho dù Vũ Tôn tam trọng cũng tuyệt đối không dám dùng thân thể chống lại, Vũ Tôn tứ trọng sợ rằng cũng không dám sơ ý.

- Lùi về cho ta.

Đồng thời, phía sau lưng Lục Lâm Thiên, Thiên Phong Tôn giả, Giác Linh Tôn giả và Phá Vũ Tôn giả của Hóa Vũ tông và Thanh Sát Tôn giả của Hắc Sát giáo đã giao thủ với nhau.

Phanh Phanh.

Công kích của bốn người tiếp xúc giống như vẫn thạch va chạm, trong nháy mắt cả không gian run lên, kình khí kinh khủng giống như một cơn lốc phá không trút xuống, cả không gian giống như đổ nát. Kình phong đáng sợ tức thì xuyên thấu không gian tàn sát tứ phía, vô số ngọn núi phía dưới đều bị san bằng.

Ngao.

Đồng thời, trong ánh mắt kinh ngạc của trăm vạn người, cự long màu đen mang theo công kích kinh khủng trong nháy mắt đánh vào trên thân thể to lớn của Lục Lâm Thiên. Cự long này so với thân thể cự hổ của Lục Lâm Thiên còn lớn hơn tám lần, hai vật va chạm vào nhau giống như vẫn thạch va chạm, quang mang chói mắt bắn ra.

Ầm ầm.

Dưới quang mang này trong sát na cả không gian run rẩy, kình khí kinh khủng giống như một cơn lốc trút xuống. Không gian giống như đổ nát, lực lượng kinh khủng hung hăng đánh lên thân thể cự hổ của Lục Lâm Thiên.

Rống.

Một tiếng rít gào xuyên thấu không gian, thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên trực tiếp bị đánh lùi lại mấy bước, cỗ lực lượng mạnh mẽ này cũng không nhỏ.

Nhưng mà lúc này thân thể Lục Lâm Thiên cũng chỉ bị đẩy lui mấy bước mà thôi. Đầu cự long màu đen khổng lồ tức thì bị lôi điện lực phản phệ, điện mang quấn quanh thân ảnh hắc long, như biến nó thành một đầu Điện Long, tỏa ra ánh sáng chói mắt rồi tiêu tán.

Khục khục.

Giữa không trung, đầu hắc long bị phá hủy, thân hình Gia Cát Tây Phong đồng thời bị đánh bay đi, ánh mắt tràn ngập sự kinh hãi.

- Trốn chỗ nào?

Thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên dùng tốc độ mạnh mẽ giống nhưu hổ vồ mồi, lực lượng và tốc độ kết hợp hoàn mỹ bộc phát ra công kích kinh người.

- Tiểu tử, dừng tay cho ta.

Thân ảnh Âm Nguyệt Tôn giả trong chớp mắt xuất hiện phía sau Lục Lâm Thiên.

- Âm Nguyệt Tôn giả giao cho chúng ta.

Đồng thời, Thiên Thủy Tôn giả và Tình Linh Tôn giả xuất hiện, hai người liên thủ trong khoảnh khắc chắn phía sau lưng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên vốn không lo lắng, có Hắc Vũ ở bên lược trận, hắn hoàn toàn không cần bận tâm quá nhiều.

Gia Cát Tây Phong bị đẩy lui, trong lúc bị đẩy lùi nhìn thấy thân thể Lục Lâm Thiên lăng không lao thẳng tới, sắc mặt tức thì đại biến, nhanh chóng chạy trốn.

- Tiểu tử, ngươi dám.

Trong Lan Lăng sơn trang, mấy cường giả Tôn cấp trong nháy mắt này lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, sắc mặt cả đám đại biến. Nếu như trang chủ rơi vào trong tay người này thì hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

- Còn muốn chạy sao?

Nhìn Gia Cát Tây Phong đang nhanh chóng chạy trốn phía trước, hai mắt Lục Lâm Thiên lạnh lẽo, vẻ mặt khẽ biến hóa, trong lòng quát nhe một tiếng:

- Thời gian tɧác ɭoạи.

Đột nhiên quanh thân Lục Lâm Thiên có một cỗ khí tức quỷ dị nhanh chóng lan tràn ra, gợn sóng trong không gian lan tràn với một tốc độ bằng mắt thường khó có thể nhìn thấy được. Đột nhiên trong nháy mắt đem Gia Cát Tây Phong bao phủ.

Chương 1946: Thi triển tuyệt chiêu

Gợn sóng trong không gian bằng mắt thường khó có thể nhìn thấy này trực tiếp đồng hóa gợn sóng trong không gian. Trong lòng Gia Cát Tây Phong cảm nhận một cảm giác không tốt, trong hoảng hốt thế nhưng lại không nói nên lời.

Lúc này mọi người kinh ngạc nhìn thấy một màn, thân ảnh Gia Cát Tây Phong dường như dừng lại một chút, dừng lại chỉ trong chớp mắt này cũng chỉ có người có tu vi trên Tôn cấp mới có thể cảm giác được, thực lực thấp căn bản không thể cảm nhận được.

Cảm giác hoảng loạn trong lòng Gia cát Tây Phong chỉ trong nháy mắt biến mất không thấy. Mà lúc này trước mặt Gia Cát Tây Phong hiện lên thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên, thân ảnh Lục Lâm Thiên vì sao lại quỷ dị xuất hiện trước mắt hắn như vậy hắn hoàn toàn không biết được.

Biến hóa bực này, Gia Cát Tây Phong đương nhiên còn không biết, vừa rồi hắn đã bị thời gian thác loạn của Lục Lâm Thiên làm ảnh hưởng trong lúc vô thanh vô tức. Trong nháy mắt vừa rồi dưới sự ảnh hưởng của Lục Lâm Thiên thời gian đã trở thành gấp mười lần, tuy rằng chỉ trong một chớp mắt ngắn ngủi, thậm chí còn không đến một chớp mắt, thế nhưng cũng đủ để cho Lục Lâm Thiên trong nháy mắt chắn trước mặt hắn.

Uy lực của thời gian thác loạn lúc này cũng khiến cho bản thân Lục Lâm Thiên phải sợ hãi than, đồng thời trong lòng cũng vui mừng không ngớt. Hắn rốt cuộc có thể thôi động tuyệt chiêu thời gian thác loạn của sư phụ. Tuy rằng đây chỉ là một chút da lông trong da lông, thế nhưng cũng chứng minh hắn đã lĩnh ngộ thời gian tới giai đoạn nhập môn.

Rống.

Tuy rằng trong lòng mừng rỡ thế nhưng cũng không làm ảnh hưởng tới việc Lục Lâm Thiên xuất thủ. Hắn không dừng lại một chút nào, thân ảnh vừa mới xuất hiện, điện mang quanh quẩn, Tề

Thiên Liệt Địa Trảo lần nữa được thôi động. Không gian chung quanh trong nháy mắt bị nhuộm thành màu đỏ, năng lượng thuộc tính hỏa ngập trời hội tụ tới. Một đạo trảo ấn được bắn ra, trảo ấn xé rách không gian sau đó bao phủ Gia Cát Tây Phong.

- Không xong.

Trongl òng Gia Cát Tây Phong thầm kêu một tiếng không xong thế nhưng hắn muốn thoát thân đã không còn kịp nữa rồi. Quanh thân hắn lúc này trong lúc vô hình có một cỗ không gian lực bao phủ, cỗ không gian lực này còn mạnh hơn của hắn khiến cho hắn không thể thoát thân ra thì đã bị trảo ấn bao phủ. Năng lượng thuộc tính hỏa bàng bạc trong thiên địa mang theo kình khí sắc bén trút xuống cơ thể hắn.

Phanh.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, Gia Cát Tây Phong căn bản không thể chống lại, trảo ấn trực tiếp xé rách không gian tạo thành cái khe đen kịt trong không gian.

Khục khục.

Trong bầu trời, không gian bị trảo ấn xé rách. Khải giáp trên người Gia Cát Tây Phong bị nghiền nát, miệng phun ra một ngụm máu tươi, thân thể trong nháy mắt từ trên không trung rơi xuốn.

Ầm ầm.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, Gia Cát Tây Phong không thể chống lại, thân thể trực tiếp đập xuống sơn cốc dưới mặt đất. Lực lượng mạnh mẽ tạo thành một cái hố sâu, đá vụn bắn tứ tung, mặt đất nứt nẻ.

Phanh Phanh Phanh.

Đồng thời, Âm Nguyệt Tôn giả và Thiên Thủy Tôn giả, Tình Linh Tôn giả giao thủ với nhau, ba người mang theo năng lượng thiên địa va chạm, lực lượng mạnh mẽ khiến cho không gian bị xé rách tạo thành những cái khe đen kịt.

Khục khục.

Hai người Thiên Thủy Tôn giả, Tình Linh Tôn giả chống lại Âm Nguyệt Tôn giả, thân hình bị đẩy lùi về phía sau vài bước. Có vẻ có chút chật vật, Vũ Tôn ngũ trọng dưới tình huống bình thường căn bản khó có thể chống lại Tôn giả lục trọng, không phải ai cũng biến thái như Lục Lâm Thiên, có thể vượt cấp chống lại đối thủ.

Rống.

Trong chớp mắt này, Lục Lâm Thiên không có một chút do dự nào, thân thể khổng lồ trong nháy mắt nhảy xuống, một trảo tức thì đánh xuống, hung hăng đánh về phía Gia Cát Tây Phong đang ở dưới hố sâu.

Tất cả hành động lưu loát giống như nước chảy mây trôi, nghiêm túc mà nói, Lục Lâm Thiên chỉ mới thi triển hai chiêu mà thôi. Nếu tính cả thời gian thác loạn thì là ba chiêu. Mà trong vòng hai chiêu, Lục Lâm Thiên đã đem ba người Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh, Gia Cát Tây Phong kiêu ngạo không gì sánh được đánh bại. Tất cả mất có hai chiêu. Nói thì dài thế nhưng nếu tính còn chưa được một phút đồng hồ.

Sưu Sưu.

- Tiểu tử, ngươi dám. Lan Lăng sơn trang ta nhất định sẽ băm vằm ngươi thành vạn đoạn.

Mấy cường giả Tôn cấp trong Lan Lăng sơn trang trong nháy mắt xuất hiện phía trước Lục Lâm Thiên, cả đám đánh xuống.

Grao.

Rống.

Trong Phi Linh môn, đám người Bàn Hủy, Bàn Vân, Long Linh, Xích Viêm, Sát Phá Quân, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Hắc Hùng rít gào, thân thể to lớn nhanh như thiểm điện bắn về phía trước.

Trong Linh Thiên môn, Vân Dương Tông, chúng cường giả Tôn cấp cũng bắn ra.

Đám cường giả Tôn cấp của Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông lúc này cũng không cam lòng chịu thiệt, trước sau bắn tới.

Mắt thấy cường giả Lan Lăng sơn trang đánh tới, ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lẽo nhìn qua chúng cường giả Tôn cấp rít lên một tiếng:

- Ai dám tiến lên một bước, Gia Cát Tây Phong sẽ chết trước.

Sưu Sưu.

Mấy cường giả Tôn cấp của Lan Lăng sơn trang tức thì dừng lại, sắc mặt vô cùng xấu xí. Gia Cát Tây Phong bị bắt, bọn họ bó tay bó chân, cũng không có cách nào khác.

Ngao.

Trong nháy mắt này đám người Bàn Hủy, Bàn Vân, Long Linh, Xích Viêm, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Sát Phá Quân, Hắc Hùng cũng xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Theo đó, cường giả Tôn cấp của Linh Thiên môn, Vân Dương Tông, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang cũng xuất hiện. Chúng cường giả nhìn nhau, khí tức kinh khủng phóng lên cao, dưới uy thế này không gian rung động.

Sưu.

Thân thể cao lớn của Lục Lâm Thiên đứng thẳng, trên vuốt trái lúc này là Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai, bên phải là Gia Cát Tây Phong máu tươi đầm đìa. Người đứng đầu ba đại sơn môn đều bị Lục Lâm Thiên bắt giữ.

Quang mang quanh thân chợt lóe lên, thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên trong nháy mắt hóa thành hình người, nhanh chóng cấm chế ba người Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai lần nữa.

Ba người Gia Cát Tây Phong, Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh lúc này mới biết được, hóa ra thực lực của Lục Lâm Thiên lại kinh khủng tới một bước này, đồng thời còn có lực phòng ngự quá mạnh mẽ, lực phòng ngự này quả thực chính là biến thái.

Ba người vốn tưởng rằng Lục Lâm Thiên trúng kế khích tướng của bọn họ. Lúc này bọn họ mới hiểu ra, hóa ra bọn họ mới chính là người trúng kế của Lục Lâm Thiên. Sợ rằng trước đó Lục Lâm Thiên còn đang suy nghĩ làm sao để có thể bắt giữ ba người bọn họ. Không ngờ ba người lại tự động đưa tới cửa. Buồn cười thay ba người trước đó không đặt Lục Lâm Thiên vào trong mắt, thế nhưng sợ rằng Lục Lâm Thiên này ngay từ đầu cũng không đặt bọn họ vào trong mắt a.

Trong Thiên Môn cốc, tổng cộng có hơn hai trăm vạn ánh mắt lúc này đều mang theo vẻ kinh ngạc và chấn động nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Cả đám sợ hãi than thở, kinh hãi vì thực lực của Lục Lâm Thiên không ngờ lại mạnh tới trình độ như vậy. Trong vòng hai chiêu bắt giữ người đứng đầu ba đại sơn môn.

- Linh Vũ Chiến Vương.

- Linh Vũ Chiến Vương.

- Linh Vũ Chiến Vương.

Chương 1947: Cuồng vọng, bá đạo (1)

Trong Thiên Môn cốc, tiếng hò hét truyền ra, cũng không biết là kẻ nào hô lên phong hào của Lục Lâm Thiên, lúc này vô số người hưởng ứng, cả đám điên cuồng hét lên.

Tất cả đệ tử Phi Linh môn kích động hét lớn, chưởng môn trong vòng hai chiêu đã đem người đứng đầu ba đại sơn môn bắt giữ. Điều này tương đương với việc ba sơn môn Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo chỉ là cái rắm.

Đệ tử Vân Dương Tông cũng lớn tiếng hét lên, trong mắt tràn ngập vẻ sùng bái, đây chính là đệ tử từ Vân Dương Tông đi ra, cũng chính là đệ tử Vân Dương Tông a, cũng coi như người một nhà. Nhìn thấy cảnh này, các đệ tử không nhịn được chấn động mà run rẩy, người trước mắt bọn họ đại biểu cho thực lực mạnh nhất của thế hệ trẻ tuổi trong Vân Dương Tông.

Năm mươi vạn đệ tử của Linh Thiên môn lúc này cũng hoan hô không ngớt, chưởng môn Phi Linh môn, Linh Vũ Chiến Vương Lục Lâm Thiên cũng là con rể của Linh Thiên môn. Nếu tính ra cũng được coi là nửa người Lục Lâm Thiên, cảnh tượng chấn động nhân tâm lúc này khiến cho bọn họ vô cùng hãn diện, đồng thời cũng khiến cho trong lòng bọn họ sôi trào.

Từng tiếng ầm ĩ hộ tụ giống như sấm sét quanh quẩn trong bầu trời Thiên Môn cốc. Mấy chục vạn người kích động không ngớt, chiến ý tăng cao.

So sánh với bọn họ, hơn trăm vạn đệ tử của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo nhìn nhau, vẻ mặt có chút nản lòng, tông chủ, giáo chủ, trang chủ bị người ta bắt giữ. Phi Linh môn lại có mấy vạn yêu thú kih khủng kia, ý chí dọc đường đi của đám người này bị đả kích không ít.

- Chưởng môn, giết ba tên kia.

- Chưởng môn thật lợi hại.

Đệ tử Phi Linh môn nhảy dựng lên, không ngừng hò hét. Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, Lưu Tinh Hà, Diệp Mỹ, Hoàng Phủ Kỳ Tùng lúc này đều kích động không nói nên lời. Chưởng môn trong vòng hai chiêu bắt giữ người đứng đầu ba đại sơn môn, khí thế và thực lực như vậy sợ rằng sau cuộc chiến này sẽ lưu danh vạn năm a.

Dưới tiếng ầm ĩ, nhân khí của Lục Lâm Thiên đạt tới đỉnh, vẻ mặt Vân Khiếu Thiên, Lữ Chỉnh Cường, Sát Phá Quân cùng chúng cường giả Linh Thiên môn, Vân Dương Tông âm thần biến hóa. Đặc biệt là chúng cường giả Linh Thiên môn, cả đám nghẹn họng nhìn trân trối. Thực lực của Lục Lâm Thiên khiến cho mọi người chấn động, thế nhưng cường giả Vân Dương Tông lại không khïếp sợ là bao, bởi vì bọn họ đã sớm biết thực lực của Lục Lâm Thiên. Chỉ là lúc này thực lực mà Lục Lâm Thiên thi triển ra so với thời điểm còn ở trên Vân Dương Tông vô hình trung mạnh hơn không ít.

- Tiểu tử này đi tới đâu cũng là tiêu điểm a.

Lữ Chỉnh Cường nhìn Khâu Mỹ Vi rồi nói, hai người đều mỉm cười, trong mắt hiện lên sự chấn động.

- Tiểu tử này dường như còn có ẩn giấu.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, từ công kích mà Lục Lâm Thiên liên tiếp thi triển vừa rồi, thời điểm ở trên Vân Dương Tông Lục Lâm Thiên dường như đã nương tay với hắn. Chỉ sợ nếu chân chính động thủ, người xấu mặt sẽ là hắn.

- Tiểu tử, mau đem trang chủ Lan Lăng sơn trang ta thả ra, bằng không ngươi sẽ chết rất khó coi.

Nghe tiếng hò hét vang vọng, ánh mắt Âm Nguyệt Tôn giả trầm xuống, thanh âm lạnh lẽo vang lên, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn Âm Nguyệt Tôn giả, ánh mắt lạnh lẽo, hàn ý lạnh lẽo kia so với Âm Nguyệt Tôn giả còn lạnh hơn. Khóe miệng hắn nhếch lên mang theo nụ cười nhạt, ánh mắt nhìn thẳng về phía Âm Nguyệt Tôn giả, cười lạnh nói:

- Tiện tỳ, bản vương không thả người thì làm sao? Ngươi làm gì được ta? Đừng đem Lan Lăng sơn trang ra dọa bản vương, nếu như ta sợ Lan Lăng sơn trang các ngươi thì cũng sẽ không diệt mười phân đà của các ngươi, cũng không bắt Gia Cát Tây Phong.

Lục Lâm Thiên nói xong, há mồm phun một ngụm nước bọt ra ngoài, hoàn toàn không để ý tới Âm Nguyệt Tôn giả. Lan Lăng sơn trang muốn diệt Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên cũng không cần phải khách khí.

Cuồng vọng, bá đạo, tuyệt đối cuồng vọng, Lục Lâm Thiên trực tiếp gọi Âm Nguyệt Tôn giả là tiện tỳ, trong số những người ở đây có người nào dám cuồng vọng như vậy chứ?

Vân Khiếu Thiên, Lữ Chỉnh Cường cùng chúng cường giả đều toát mồ hôi lạnh, tiểu tử này quả thực không phải kiêu ngạo, cuồng vọng bình thường.

Ha ha.

Nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt Âm Nguyệt Tôn giả âm trầm tới cực điểm, không giận mà cười, hàn ý trong mắt bắn ra. Nụ cười vừa dứt, nhìn Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

- Tiểu tử, mấy trăm năm qua ngươi chính là người thứ nhất dám kiêu ngạo trước mặt bản Tôn như vậy. Hiện tại bản Tôn sẽ nói cho ngươi biết, lần này ngươi chết chắc rồi.

- Tiện tỳ, có bản lĩnh thì cứ xông tới.

Lục Lâm Thiên không thèm để ý, lạnh nhạt nói.

Nhìn Lục Lâm Thiên cùng với đông đảo cường giả Vân Dương Tông, Linh Thiên môn tụ tập chugn quanh, Âm Nguyệt Tôn giả hít sâu một hơi, cố gắng áp chế sự tức giận trong lòng, thanh âm quanh quẩn trên không trung nói:

- Chúng đệ tử Lan Lăng sơn trang nghe lệnh, bố trí Thiên Cương đại trận.

- Đệ tử Hóa Vũ tông nghe lệnh, bố trí Đế Ảnh đại trận.

- Đệ tử Hắc Sát giáo nghe lệnh, bố trí Huyết Sát đại trận.

Âm Nguyệt Tôn giả nói xong, Phá Vũ Tôn giả và Thanh Sát Tôn giả cũng quát lên một tiếng, ba người đều có chuẩn bị mà tới. Thân ảnh ba người cùng với chúng cường giả Tôn cấp trong môn lùi lại về trong đội hình của sơn môn mìn.

- Bày binh bố trận...

Người đứng đầu ba sơn môn bị giam giữ, cường giả trong ba sơn môn lúc này cũng vô cùng tức giận, sát ý ngập trời tràn ra, nghe ba vị trưởng lão nói. Chỉ trong chốc lát có vô số người có tu vi Vương cấp lên tiếng đáp lại.

Sưu Sưu.

Trong ba sơn môn lúc này có từng tiếng xé gió vang lên, mấy trăm đạo thân ảnh bắn lên trời, đều là cường giả Vương cấp triển khai trận hình, nhìn qua có chút huyền ảo.

- Bố trí Thiên Cương đại trận.

Trong Lan Lăng sơn trang, đông đảo cường giả Vương cấp quát lớn một tiếng, từng đạo quang trụ bằng chân khí linh lực tức thì từ trong cơ thể bạo phát ra, cuối cùng gắn kết với nhau. Trong nháy mắt, phương viên mây ngàn thước trong không trung, một trận pháp khổng lồ xuất hiện trước mặt mọi người. Quang mang trên đại trận vô cùng chói mắt, tràn ngập bí văn huyền ảo, uy áp kinh khủng mơ hồ từ bên trong đại trận tràn ra khiến cho tất cả những người thực lực thấp trong lòng cảm thấy lạnh lẽo.

- Kết trận.

Âm Nguyệt Tôn giả cùng đông đảo cường giả Lan Lăng sơn trang liên tiếp đánh ra thủ ấn, từng đạo quang trụ bằng linh lực, chân khí kinh khủng từ trong cơ thể bắn ra, dẫn dắt năng lượng thiên địa kéo tới, sau đó tiến vào trong đại trận. Bí văn trong đại trận tức thì chói mắt, cả đại trận ầm ầm run rẩy, năng lượng thiên địa ngập trời hội tụ tới.

Đông đảo cường giả đem năng lượng rót vào, toàn bộ đại trận lập tức xảy ra biến hóa. Giữa không trung, không gian mấy nghìn thước vặn vẹo, tràn ngập uy áp kinh khủng. Sợ rằng không gian này một khi đánh xuống, tất cả mọi vật trong vòng mấy nghìn thước đều bị san bằng, biến mất không thấy.

Chương 1948: Cuồng vọng, bá đạo (2)

Bố trí Đế Ảnh đại trận.

- Bố trí Huyết Sát đại trận.

Lúc này trong không trung, đông đảo cường giả Vương cấp của Hóa Vũ tông và Hắc Sát giáo tức thì bắn về bốn phía, từng tiếng hét lớn vang lên, thủ ấn trong tay được kết, từng đạo linh lực, chân khí bàng bạc hội tụ.

Tiếp đó, trước mặt đông đảo cường giả Hóa Vũ tông lúc này có một hư ảnh nhân loại lớn chừng nghìn thước, một cỗ khí tức cổ xưa lan tràn. Khí thế tràn ngập thiên địa giống như uy áp của Đế giá, thế nhưng uy áp này yếu hơn một chút.

Trước mặt chúng cường giả Hắc Sát giáo là huyết quang ngập trời, đông đảo cường giả tạo thành một đại trận kinh khủng, sát khí ngập trời tràn ra. Tiếng kêu kinh thiên động địa vang vọng trên Thiên Môn cốc, huyết quang tràn ngập, sát khí ngập trời, sát khí vô hình tiết ra ngoài khiến cho người ta kinh hãi.

Trong ba sơn môn, đông đảo cường giả ra tay kết thành đại trận khiến cho từng ánh mắt đang xem xét chung quanh Thiên Môn cốc không khỏi hít sâu một hơi.

Mà lúc này cường giả Linh Thiên môn, Vân Dương Tông cũng bị động dung, ba sơn môn này quả thực đã chuẩn bị vẹn toàn, ngay cả ba đại trận kinh khủng này cũng thi triển ra được.

- Lâm Thiên, Thiên Cương đại trận, Đế Ảnh đại trận, Huyết Sát đại trận đều là đại trấn trấn môn của ba sơn mon này, sợ rằng khó mà phá vỡ được.

Thanh âm của Sát Phá Quân vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

- Thật không?

Lục Lâm Thiên khẽ cười, ba đại trận này quả thực lợi hại, uy lực cũng không tầm thường. Thế nhưng nếu như ngạnh kháng song phương nhất định sẽ tử thương thảm trọng.

- Tiểu tử, mau đem tông chủ của ta thả ra, bằng không ta sẽ san bằng Thiên Môn cốc. Để ta nhìn xem yêu thú và khôi lỗi của ngươi có thể phá được Đế Ảnh đại trận của Hóa Vũ tông chúng ta hay không.

Trước Hóa Vũ tông, hư ảnh nhân loại lớn chừng nghìn thước quát lớn.

- Thả giáo chủ Hắc Sát giáo chúng ta, bằng không chúng ta sẽ san bằng Thiên Môn cốc.

- Giao ra trang chủ Lan Lăng sơn trang ta, bằng không ta sẽ san bằng Thiên Môn cốc.

Trong Huyết Sát đại trận và Thiên Cương đại trận, từng tiếng quát lớn truyền ra, đại trận rung động khiến cho mọi người kinh hãi. Một khi ba đại trận đồng thời thôi động, uy lực tuyệt đối kinh khủng.

Cường giả Vân Dương Tông, Linh Thiên môn nhìn nhau, Lục Lâm Thiên bắt Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh, Gia Cát Tây Phong đã triệt để chọc giận ba sơn môn này. Ngay cả đại trận bực này đám người kia cũng bố trí ra, xem ra chỉ có liều mạng mà thôi. Chỉ là nếu như ngạnh kháng thì kết quả chỉ là lưỡng bại câu thương mà thôi.

- Bày binh bố trận.

- Bày binh bố trận.

Thiên Phong Tôn giả, Giác Linh Tôn giả nhìn nhau, đều tự hét lớn một tiếng.

Nghe vậy chúng cường giả Vương cấp trong Linh Thiên môn, Vân Dương Tông cũng lập tức nhảy ra, đại chiến rốt cuộc sắp bạo phát.

- Ha ha.

Mà ngay khi hai sơn môn bày binh bố trận, khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên cười lớn một tiếng. Tiếng cười bá đạo quanh quẩn trong không trung. Tiếng cười này mang theo chân khí đánh văng gợn sóng trong không gian khuếch tán về bốn phía.

Tiếng cười lớn của Lục Lâm Thiên khiến cho người Linh Thiên môn, Vân Dương Tông đang muốn bố trí đại trận khẽ dừng lại một chút

Trong lúc mọi người đang suy đoán dụng ý trong tiếng cười của Lục Lâm Thiên thì Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn về phía xa, thanh âm cuồn cuộn như sấm quanh quẩn trong không gian:

- Lục Lâm Thiên Phi Linh môn cảm tạ chư vị minh hữu tới đây tương trợ.

Vù vù vù!

Khi Lục Lâm Thiên vừa dứt lời thì đám người Thiên Phong Tôn Giả, Giác Linh Tôn Giả thoáng chốc mí mắt co giật. Tiếp theo nhiều cường giả Tôn cấp nhìn chằm chằm chân trời xa.

Khi mọi người nhìn chân trời trước mặt thì nơi đó thấp thoáng có một đoàn hình ảnh lắc lư, truyền đến từng đợt khí thế dao động.

Cùng lúc đó, đi kèm dao động là các tiếng động đinh tai vang vọng phương xa.

- Lục lão đệ, Lạc lão ca đến giúp ngươi đây! Ai dám đυ.ng vào Phi Linh môn tức là đυ.ng vào Nhật Sát các ta!

- Đạm Thai Tuyết Vi của Thiên Vân đảo dẫn người đến ủng hộ giúp Lục chưởng môn một tay!

- Ô Chấn Vũ của Tinh Ngục các đến trợ giúp Lục chưởng môn một tay!

- Hàn Tử Khiêm của Thiên Ưng Lâu các đến trợ giúp Lục chưởng môn một tay!

- Dạ Vị Ương của Thánh Linh cốc các đến giúp sức cho Lục chưởng môn!

- Quân Lâm Hàn của Tiêu Dao Bang các đến trợ giúp Lục chưởng môn một tay!

Tiếng động ầm ầm quanh quẩn phía chân trời, thanh âm xen lẫn linh lực chân khí ập đến, đinh tai nhức óc. Các thanh âm như sấm sét văng vẳng trong không gian.

Mỗi thanh âm dứt tiếng là lòng người lại run lên, vì từng tiếng hô đại biểu cho một thế lực khổng lồ đến hỗ trợ.

Nghe từng thanh âm ầm ầm, Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, tất cả cường giả của Linh Thiên môn, Vân Dương tông đều lộ ánh mắt giật mình, liếc hướng Lục Lâm Thiên xong quay sang nhìn chằm chằm không gian phía trước.

Hiện tại Lục Lâm Thiên đứng lơ lửng trên cao, áo xanh bay phần phật. Kéo dài thời gian rốt cuộc chờ người Đông Hải tới, có Đại Hồn Anh đi cùng nên Lục Lâm Thiên nắm bắt hết tình hình dọc đường đi. Khi cùng người Thiên Vân đảo đến Thành Ma Vân, người Thánh Linh cốc, Tiêu Dao bang, Thiên Ưng lâu cũng tới. Ba sơn môn này được Lạc Kiến Hồng của Nhật Sát các thông báo tới.

Lạc Kiến Hồng chỉ nói Phi Linh môn có việc, nhờ ba sơn môn trợ giúp chứ không tự mình đi. Thế nhưng ba sơn môn rầm rộ ra quân rồi tụ tập ở Thành Ma Vân, Lục Lâm Thiên hơi cảm kích.

Chỉ giây lát nơi chân trời nổi lên khí thế dao động bỗng chốc xuất hiện một bầy yêu thú phi hành. Yêu thú phi hành phô thiên cái địa như áng mây che lấp chân trời sà xuống, bầu trời trong tầm mắt bị che kín.

Trong sơn mạch bao la, một bầy yêu thú phi hành đập cánh bay tới, bóng người cưỡi trên yêu thú dâng lên. Đến khoảng cách gần, các cường giả đã thấy rõ người đứng trên bầy yêu thú phi hành không nhiều, chỉ khoảng mấy ngàn người.

Khí thế của mấy ngàn người này cực kỳ cường đại, mắt ai nấy cũng đều bắn ra tia sáng, thực lực thấp nhất cỡ Suất cấp. Thấp thoáng mấy cái bầy yêu thú phi hành đến ngày càng gần.

Khi bầy yêu thú phi hành tới gần không trung, tám trận thế lớn hình thành.

Lục Lâm Thiên quét qua tám trận thế. Sau lưng các chủ đại sơn môn như Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng, Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tông còn có các bóng người già nua. Những người lớn tuổi không có chút dao động khí thế, như hòa hợp vào không gian. Khuôn mặt già nhăn nheo nhưng đôi mắt đen láy tựa ánh sao, xa phía chân trời rồi lại sáng tỏ, khiến người nhìn lâu bỗng chốc tim đập nhanh, không kiềm được rét run.

Lục Lâm Thiên liếc qua tám trận thế, bên cạnh Lạc Kiến Hồng có Vạn Linh Tôn Giả, Thiên Kiếm Tôn Giả. Sau lưng là hàng trăm cường giả Vương cấp, năm trăm Suất cấp.

Bên cạnh Đạm Thai Tuyết Vi có mặt hai Tôn Giả ngày xưa dưới Thiên đảo, phía sau là hàng trăm cường giả Vương cấp, năm trăm Suất cấp.

Bên cạnh Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tông có Trọng Nham Tôn Giả, Đồ Linh Tôn Giả. Phía sau là trăm cường giả Vương cấp đi theo, mấy trăm Suất cấp.

Chương 1949: Viện quân đuổi tới

Bên cạnh Hắc Linh Vương Ô Chấn Vũ có hai Tôn cấp trong không gian Thiên đảo lúc trước, cường giả Vương cấp theo sau cũng cỡ trăm người, mấy trăm tu vi Suất cấp.

Ba người Âm Dương Vương Dạ Vị Ương, Tiêu Dao Vương Quân Lâm Hàn, Thiên Ưng Công Tử Hàn Tử Khiêm có Hàn Ngọc Tôn Giả, Quy Ngọc Tôn Giả, Ngân Đao Tôn Giả đi theo sau lưng mỗi người là ba mươi cường giả Vương cấp, hai trăm tu vi Suất cấp. Tổng cộng ba sơn môn có hàng trăm cường giả Vương cấp.

Ngoài ra bên cạnh các chủ đại sơn môn trừ những Tôn cấp mà Lục Lâm Thiên quen mắt ra dọc đường đi Đại Hồn Anh quen thêm nhiều cường giả Tôn cấp khác. Nhật Sát các trừ Thiên Kiếm Tôn Giả, Vạn Linh Tôn Giả còn có thêm ba Tôn Giả đi cùng. Thực lực mạnh nhất là Phi Đao Tôn Giả, nhìn khí thế thì tu vi đã đến Tôn cấp lục trọng.

Lục Lâm Thiên bất ngờ nhất là Thiên Vân đảo, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các đều xuất động năm cường giả Tôn cấp, cũng là đứng đầu Tôn cấp lục trọng. Thiên Huyễn Tôn Giả của Thiên Vân đảo, Cương Giáp Tôn Giả của Kiền Hiên đảo, Kinh Hồn Tôn Giả của Tinh Ngục các đều là Tôn cấp lục trọng cường đại.

Ba sơn môn Thánh Linh cốc, Tiêu Dao bang, Thiên Ưng lâu trừ Hàn Ngọc Tôn Giả, Quy Ngọc Tôn Giả, ngân Đao Tôn Giả ra có thêm một Tôn cấp đi cùng. Thánh Linh cốc lại lần nữa có một Hóa Linh Tôn Giả tiến đến, tu vi Tôn Giả tứ trọng. Thiên Ưng lâu có Chân Nguyên Tôn Giả tham gia, tu vi Tôn cấp tam trọng. Tiêu Dao bang có Địa Vũ Tôn Giả, cũng là tu vi Vũ Tôn tam trọng.

Tám đại trận, ngoài bảy đại trận thế ra còn có cường giả Thánh Linh giáo tập thể cùng đến. Bốn đại Thiên Tôn, Tôn Lão hộ giáo, cường giả Vương cấp. Tu vi Suất cấp thì không có người nào, số người ít nhất nhưng lúc này uy thế bất phàm nhất.

Tám đại trận, mấy ngàn cường giả từ trên trời giáng xuống, khí thế trấn áp thiên địa. Khí thế kinh người phát ra, thiên địa rung động. Mấy chục bóng người dẫn đầu, quanh thân kéo năng lượng thiên địa biến đổi, khí thế này làm người ta tim đập chân run.

- Tại sao Nhật Sát các, Thiên Vân đảo, Tinh Ngục các, Kiền Hiên đảo đến?

- Thánh Linh cốc, Tiêu Dao bang, Thiên Ưng lâu cũng tới.

- Sao mấy lão già Phi Đao Tôn Giả, Thiên Huyễn Tôn Giả, Cương Giáp Tôn Giả, Kinh Hồn Tôn Giả đều đến?

- Địa Vũ Tôn Giả, Chân Nguyên Tôn Giả, Hóa Linh Tôn Giả tới.

Giác Linh Tôn Giả, Thiên Phong Tôn Giả, Tinh Linh Tôn Giả, Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, tập thể trợn mắt há hốc mồm. Trận thế từ trên trời giáng xuống rất khủng bố bố.

Giật mình, mọi người rất là giật mình. Đám người Linh Thiên môn, Vân Dương tông, Phi Linh môn cũng vậy. Sát Phá Quân, Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Thanh Hỏa Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân, Lưu Ngân Hà, Khấu Phi Yến, Diệp Mỹ hết hồn, hóa ra chưởng môn sắp xếp vũ khí bí mật khủng như vậy.

Cùng lúc đó, mọi người trong ba sơn môn, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo giật nảy mình. Không ai ngờ Lục Lâm Thiên còn có Tứ Các Tứ Đảo, Thánh Linh cốc, Tiêu Dao bang, Thiên Ưng lâu trợ giúp.

Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai bị Lục Lâm Thiên giam cầm trong tay lúc này lòng vô cùng rung động.

Các cường giả Linh Thiên môn, Vân Dương tông bàng hoàng qua đi cuối cùng tầm mắt tập trung vào trận thế Thánh Linh giáo xa lạ:

- Đây là thế lực phương nào mà có nhiều cường giả Tôn cấp đến vậy?

Trong trận thế có hai mươi người đi đầu đã thu giấu khí thế nhưng vẫn vô hình trung dẫn đến năng lượng thiên địa biến đổi. Vô tình khiến năng lượng thiên địa thay đổi đại biểu cho đẳng cấp

Tôn Giả. Vũ Vương, Linh Vương không thể làm được điều này. Xem khí thế thì hai mươi người tuyệt đối là đẳng cấp Tôn cấp trở lên.

Hai mươi cường giả Tôn cấp, điều này khiến Linh Thiên môn, Vân Dương tông câm nín. Thế lực khủng bố như vậy thế mà bọn họ chưa từng hay biết. Trên đại lục này có mấy sơn môn đưa ra hai mươi cường giả Tôn cấp nổi?

- Trời ạ, đây là thế lực của sơn môn nào vậy?

Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, các cường giả Vân Dương tông, Linh Thiên Tông đều giật mình, lòng vô cùng rung động. Thực lực cỡ này đủ để đối kháng với Tam Tông Tứ Môn, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang.

- Trưởng lão Thánh Linh giáo bái kiến giáo chủ!

- Tôn Lão hộ giáo của Thánh Linh giáo bái kiến giáo chủ!

- Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Pháp Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Thú Thiên Tôn của Thánh Linh giáo bái kiến giáo chủ!

Trong khi mọi người giật mình thì trong trận thế Thánh Linh giáo có một trăm năm mươi người cùng lúc từ trên trời giáng xuống, lăng không đến hành lễ trước mặt Lục Lâm Thiên. Khí thế kinh người vô hình trung lan tràn, kéo theo năng lượng thiên địa lung lay, khiến người cực kỳ rung động.

Lục Lâm Thiên vung ống tay áo dài ra hiệu mọi người miễn lễ:

- Miễn lễ!

Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Giác Linh Tôn Giả, Thiên Phong Tôn Giả xoe tròn mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

- Giáo chủ của... Thánh Linh giáo!

Vô số cặp mắt ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm.

Phi Linh môn Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Khấu Phi Yến, Lộc Sơn Lão Nhân, Thanh Hỏa Lão Quỷ hết hồn, mọi người kinh ngạc đến không bình tĩnh nổi.

Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường trố mắt líu lưỡi, cằm kinh ngạc há ra muốn trật khớp, chưa bao giờ tưởng tượng một thế lực khủng bố đến từ Thánh Linh giáo.

Bọn họ có biết chút ít về Thánh Linh giáo, một sơn môn khủng bố ngàn năm trước ngang ngửa với Huyền thiên môn, thậm chí kinh khủng hơn Huyền Thiên môn. Lục Lâm Thiên làm giáo chủ của thế lực khủng khiếp này, làm sao bọn họ có thể tưởng tượng được?

- Mau nhìn kìa, có hai Lục Lâm Thiên!

- Sao lại có đến hai Lục Lâm Thiên?

Trong khi mọi người nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm thì trong trận thế Thánh Linh giáo, Đại Hồn Anh nhảy ra chớp mắt đến bên cạnh bản thể.

Cảnh này lần nữa khiến người giật bắn, hai Lục Lâm Thiên giống y như đúc, không khác chút nào.

Trong lúc mọi người ngạc nhiên bàng hoàng thì Đại Hồn Anh nhập vào bản thể Lục Lâm Thiên.

Lần này đi Đông Hải khá lâu, Đại Hồn Anh đơn độc ở bên ngoài tiêu hao rất lớn. Tuy Đại Hồn Anh có thể trực tiếp ra ngoài nhưng không thể tu luyện, nguồn thực lực còn cần Lục Lâm Thiên tu luyện chống đỡ, hoặc chọn cắn nuốt hồn anh tăng cường và bổ sung.

Lục Lâm Thiên chắp tay hướng bốn phía không trung:

- Cảm tạ các vị đến trợ giúp, ta tại đây xin cảm ơn trước.

Lạc Kiến Hồng nhìn bốn phía:

- Lục lão đệ, ngươi khách sáo cái gì? Xem ra chúng ta tới đúng lúc.

Ánh mắt Lạc Kiến Hồng quét qua trận thế Linh Thiên môn, Vân Dương tông, sau đó nhìn chằm chằm trận thế Lan Lăng sơn trang.

Thiên Phong Tôn Giả nhìn mấy thân hình vô tình kéo theo năng lượng thiên địa hùng hậu, ánh mắt cực kỳ rung động:

- Phi Đao Tôn Giả, Cương Giáp Tôn Giả, Kinh Hồn Tôn Giả, Thiên Huyễn Tôn Giả, không ngờ các ngươi cũng chịu đi ra.

Phi Đao Tôn Giả là một lão nhân bảy mươi tuổi, thân hình mảnh khảnh, khí thế vô hình dao động tạo áp lực:

- Phi Linh môn có nạn, dĩ nhiên Nhật Sát các ta sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Cương Giáp Tôn Giả bề ngoài khoảng sáu mươi, dáng người thô kệch, đôi mắt sâu thẳm như sao:

- Kiền Hiên đảo ta nợ nhân tình của Phi Linh môn thì dĩ nhiên phải trả.

Chương 1950: Trận pháp vây công

Trong Thiên Cương đại trận của Lan Lăng sơn trang truyền ra giọng Âm Nguyệt Tôn Giả:

- Phi Đao Tôn Giả, Cương Giáp Tôn Giả, Kinh Hồn Tôn Giả, Thiên Huyễn Tôn Giả. Nhật Sát các, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các, Thiên Vân đảo các ngươi muốn nhúng tay vào chuyện Cổ vực sao?

Cảnh tượng này khiến người ba sơn môn thấy run.

Thiên Huyễn Tôn Giả của Thiên Vân đảo lạnh lùng nói:

- Âm Nguyệt Tôn Giả, ngươi đoán th ử xem. Chẳng lẽ nhiều người chúng ta đến Cổ Vực phải xem ý ngươi sao?

Bộ dạng của Thiên Huyễn Tôn Giả chỉ cỡ bốn mươi tuổi, nửa trẻ nửa già, phong vận do tồn. Đôi mắt Thiên Huyễn Tôn Giả quyến rũ động lòng người như một thiếu nữ, tuy nhiên khí thế thì không thua gì Phi Đao Tôn Giả, Cương Giáp Tôn Giả.

Trong Đế Ảnh đại trận của Hắc Sát giáo, Thanh Sát Tôn Giả lạnh lùng nói:

- Các ngươi phải suy xét kỹ hậu quả.

Kinh Hồn Tôn Giả của Tinh Ngục các cười âm trầm:

- Khục khục...

Bề ngoài Kinh Hồn Tôn Giả chừng sáu mươi tuổi, rất là gầy gò, tóc dài hơi rối, mười ngón thon dài, trên bàn tay gầy guộc các móng tay hơi cong.

Kinh Hồn Tôn Giả ngừng cười:

- Thanh Sát, ta cảm thấy đến lúc này rồi ngươi còn muốn uy hïếp chúng ta đúng là làm chuyện ngu ngốc.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm không gian này, hắn lạnh lùng quét mắt qua:

- Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, các ngươi không nên giết đệ tử của Phi Linh môn ta, cướp địa bàn Phi Linh môn. Hôm nay đã tới lúc các ngươi phải trả lại!

Âm Nguyệt Tôn Giả quát to:

- Lục Lâm Thiên, ngươi dám làm thử xem? Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo ta nhất định sẽ không chết không ngừng với ngươi!

Nhưng trong câu nói đã chất chứa hoảng loạn. Âm Nguyệt Tôn Giả rất khó tưởng tượng Lục Lâm Thiên làm sao sẽ được đến nhiều thế lực khủng bố từ hai các hai đảo trợ giúp.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Khóe môi Lục Lâm Thiên lạnh lùng cong lên:

- Thánh Pháp Bộ nghe lệnh, bày Cửu Tinh Khốn Long trận!

Thánh Pháp Bộ Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng phất tay:

- Thánh Pháp Bộ tuân lệnh!

Vù vù vù!

Các Tôn lão hộ giáo Thánh Pháp Bộ, đám cường giả đại trưởng lão Lâm Thanh Bách tiến lên, kết các thủ ấn. Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng vận dụng Thánh Pháp lệnh, chín luồng sáng chói mắt bắn ra từ Thánh Pháp Lệnh.

Thánh Pháp lệnh do Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng tự mình vận động thì uy lực cũng mạnh hơn nhiều.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Chín luồng sáng chói mắt có tám cái bắn tám hướng thiên địa, luồng sáng chín giữa vọt thẳng lên trời. Chúng tự biến thành chín luồng sáng, chín chín tám mươi mốt luồng sáng dựa theo phương hướng huyền ảo bay vào không gian.

Trận giác đánh vào, trong sơn mạch Thiên Môn cốc to lớn nổi lên sương mù dày đặc, trong sương mù truyền ra từng đợt khí thế dao động. Giây lát ngắn ngủi sương mù dày truyền ra dao động khí thế càng lúc càng đậm đặc, chớp mắt lên đến mức khủng bố.

Ầm ầm ầm!

Từng thanh âm đất rung núi chuyển vang vọng không gian, chín cột sáng chói mắt từ bốn phương trời xa xôi bắn lên cao. Giữa không trung run rẩy, một màn sáng sương mù xám dày đặc khổng lồ không thấy giới hạn hiện ra trên bầu trời.

Màn sáng sương mù dày rợp trời che phủ sơn mạch Thiên Môn cốc khổng lồ, bao trùm mấy trăm vạn người ở giữa không trung, dưới đất. Khí thế cường đại đè ép không gian thiên địa.

- Đại trận mạnh quá!

- Đại trận thế này rất hiếm thấy!

Đại trận hình thành, tất cả cường giả rất rung động.

Trong Đế Ảnh đại trận của Hóa Vũ tông, Phá Vũ Tôn Giả hét to một tiếng:

- Hừ! Phá trận cho ta!

Phá Vũ Tôn Giả thúc giục cái bóng khổng lồ lắc mình, luồng thất luyện năng lượng thiên địa bắn hướng chân trời, muốn cưỡng bức phá trận.

Trong Huyết Sát đại trận, Thiên Cương đại trận, Thanh Sát Tôn Giả, Âm Nguyệt Tôn Giả hét to:

- Đại trận này không tầm thường, cùng phá trận đi!

Thanh Sát Tôn Giả, Âm Nguyệt Tôn Giả thúc giục Huyết Sát đại trận, Thiên Cương đại trận. Cột sáng năng lượng rất khủng bố bố bắn ra thẳng lên bầu trời.

Thoáng chốc không gian run rẩy, sóng gợn không gian tầng tầng sụp đổ.

Bùm bùm bùm!

Các cột sáng năng lượng va chạm Cửu Tinh Khốn Long trận, không gian vặn vẹo như bị vò nhàu, sắp sụp đổ.

Rầm!

Lực lượng mạnh mẽ làm bầu trời run rẩy, không gian vặn vẹo. Nhưng Cửu Tinh Khốn Long trận không vỡ ra, tuy nhiên chỉ có thế là cùng. Đám cường giả Thánh Pháp Bộ mặt đỏ ửng.

Đế Ảnh đại trận, Huyết Sát đại trận, Thiên Cương đại trận do Tôn cấp lục trọng vận dụng, uy lực khủng bố. Nếu không dựa vào sức mạnh cường đại của Cửu Tinh Khốn Long trận thì rất khó đối kháng lại ba đại trận.

Cú va chạm khủng bố thế mà đại trận của Thánh Linh giáo chặn lại được đủ khiến các cường giả trợn mắt há hốc mồm, nhìn với cặp mắt khác. Thánh Linh giáo này trâu bò thật.

Thấy Thánh Pháp Bộ chịu áp lực, Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên, Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành liếc nhau:

- Kết Thánh Linh Kim Cương cổ trận!

Thoáng chốc trên bầu trời có mấy chục cường giả Thánh Linh Bộ, Thánh Vũ Bộ, bao gồm cường giả Tôn cấp đều tản ra.

Nhiều Tôn Lão hộ giáo, trưởng lão của Thánh Linh giáo đồng thanh kêu lên:

- Kết Thánh Linh Kim Cương cổ trận!

Thanh âm như sấm sét vang vọng trong Thiên Môn cốc. Nhiều cường giả kết thủ ấn, từng đợt linh lực chân khí tuôn ra.

Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên, Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành đứng ngạo nghễ trên cao, linh lực chân khí tựa bão tố rít gào quanh thân, bầu trời run rẩy. Hai người hội tụ linh lực chân khí lại, ảo ảnh kim cương khổng lồ ngàn thước hiện ra với tư thế rung động nhất, tựa thiên thần giáng xuống, mang theo uy hiếp khủng khiếp làm tim người đập nhanh, đối đầu với Đế Ảnh đại trận của Hóa Vũ tông mà không yếu thế chút nào.

Dưới Thiên đảo, Thánh Linh Bộ, Thánh Vũ Bộ khởi động Thánh Linh Kim Cương cổ trận, khi ấy số cường giả chỉ bằng một nửa bây giờ. Lúc này có đông người hơn, cường giả Thánh Pháp Bộ, Thánh Vũ Bộ cùng vận động, uy lực siêu cường đại.

Cùng với ảo ảnh kim cương khổng lồ xuất hiện, cả không gian khẽ run rẩy.

Trăm vạn ánh mắt thấy cuộc đối đầu rung động trên bầu trời thì vang lên từng tiếng hút ngụm khí lạnh.

- Phù.

Uy thế kinh người này quá khủng bố.

Thánh Linh Kim Cương cổ trận đã bày xong, tiếng gầm đầy sát ý truyền ra:

- Giết!

Ảo ảnh kim cương to lớn bước ra một bước lao hướng Đế Ảnh đại trận của Hóa Vũ tông, cánh tay to như cột chống trời va chạm cùng ảo ảnh to lớn do Hóa Vũ tông ngưng tụ. Không gian dọc thế đi nổ tung.

Xẹt bùm bùm!

Không gian nổ tung tóe, Phá Vũ Tôn Giả điều khiển ảo ảnh khổng lồ cứng đối cứng.

Hai ảo ảnh khổng lồ mang theo lực lượng hùng hậu xuyên thấu không gian, tựa như thiên thạch va chạm vào nhau.

Bùm!

Trên bầu trời Thiên Môn cốc khuếch tán sóng khí kinh khủng, mắt thường trông thấy không gian bị đυ.ng rách, hai ảo ảnh cùng văng ra.

Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng quát to:

- Muốn phá đại trận của Thánh Pháp Bộ ta? Vậy cho các ngươi nếm thử sự lợi hại của Cửu Tinh Khốn Long trận!

Thủ ấn biến đổi nhanh, giây phút này màn sáng trên bầu trời run rẩy, tựa như trời sụp đất nứt.

Chương 1951: Đại chiến trận pháp (1)

Ầm ầm ầm!

Trong khoảnh khắc từng luồng thất luyện năng lượng chói mắt tựa sấm sét xé gió oanh kích tới, xé rách không gian. Các thất luyện năng lượng gồm chín chín tám mươi mốt cái. Tám mươi mốt thất luyện năng lượng hình thành các trận giác sao năm cánh xé gió chụp xuống.

Thanh Sát Tôn Giả, Âm Nguyệt Tôn Giả trong Huyết Sát đại trận, Thiên Cương đại trận hét to một tiếng:

- Tất cả đệ tử cẩn thận!

Các năng lượng bị thúc giục bắn ra từ đại trận ngăn cản thất luyện sao năm cánh.

Ầm ầm ầm!

Nhưng mấy chục thất luyện năng lượng sao năm cánh có khá nhiều bị chặn lại thì vẫn còn một số xuyên qua, xé rách khác khe nứt không gian, đυ.ng mạnh vào đệ tử ba sơn môn rậm rạp đứng dưới đất.

Bùm bùm bùm!

Từng đợt xung lực thất luyện năng lượng hủy diệt va chạm, đệ tử ba sơn môn kinh hoàng bối rối. Có Linh Suất, Vũ Suất hợp tác bày vòng phòng ngự nhưng đối mặt công kích hủy diệt thế này chỉ chớp mắt đã bị oanh kích nát vụn.

Ầm ầm ầm!

Kình khí cuốn sạch, không gian vỡ nát, liên tục nổ tung. Tiếng động inh ỏi như tận thế buông xuống, đám đông trong ba sơn môn bị oanh kích thành thịt vụn. Đệ tử bình thường không đối kháng lại Cửu Tinh Khốn Long trận nổi.

Thanh Sát Tôn Giả, Âm Nguyệt tôn Giả, và cả Phá Vũ Tôn Giả đang vận dụng Đế Ảnh đại trận đánh với Thánh Linh Kim Cương cổ trận nổi giận, nhưng bọn họ không thể ngăn cản.

- Khốn kiếp!

- Phá trận, dốc sức phá trận!

Trong Huyết Sát đại trận, Thiên Cương đại trận, các năng lượng khủng bố bắn ra đυ.ng mạnh vào Cửu Tinh Khốn Long trận giữa không trung.

- Đệ tử Linh Thiên môn nghe lệnh, bày Cụ Linh đại trận!

- Đệ tử Vân Dương tông nghe lệnh, kết Thần Dương đại trận!

- Đệ tử Nhật Sát các nghe lệnh, bày Nguyệt Sát đại trận!

- Đệ tử Thiên Vân đảo nghe lệnh, bày Huyễn Linh đại trận!

- Đệ tử Tinh Ngục các nghe lệnh...!

- Đệ tử kiền Hiên đảo nghe lệnh...!

Đại trận đã bắt đầu, cường giả tất cả sơn môn không do dự gì nữa, đây là cơ hội tốt đánh rắn giập đầu. Trong phút chốc các đại sơn môn truyền ra từng tiếng xé gió, toàn bộ cường giả bay vọt lên trời. Giữa các cường giả đại sơn môn toát ra tia huyền ảo.

Thiên Phong Tôn Giả, Giác Linh Tôn Giả, Phi Đao Tôn Giả, Thiên Huyễn Tôn Giả, Kinh Hồn Tôn Giả, Cương Giáp Tôn Giả nhảy ra, kéo năng lượng thiên địa hùng hậu tụ tập lại.

Cường giả các đại sơn môn hét to:

- Bày trận!

Từng cột sáng linh lực chân khí tuôn trào từ trong người bọn họ, kết nối lại với nhau. Chỉ giây lát đã bày xong các đại trận.

Trong khoảnh khắc sáu đại trận đập vào mắt mọi người. Đoàn sáng chói mắt, uy hïếp nặng nề từ trên trời giáng xuống. Không gian bốn phía nứt ra khe hở đen thui, cả không gian run rẩy ầm ầm. Ánh sáng năng lượng vô tận vặn vẹo ngưng tụ giữa không trung, các đại trận hoặc là nhïếp hồn người hoặc uy hïếp phô thiên cái địa, hoặc tràn ngập khí thế cổ xưa hung ác bạo ngược, uy thế khủng bố. Sáu đại trận xuất hiện, không gian bị đè ép như sắp vỡ ra. Uy hïếp kinh người làm mấy trăm vạn ánh mắt biến sắc, tập thể giật mình ngây ra như phỗng.

Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Lạc Kiến Hồng, Đạm Thai Tuyết Vi, Dạ Vị Ương, Sát Phá Quân chưa tham gia vào. Nhưng bọn họ nhìn mọi thứ, rất rung động. Không ai ngờ ban đầu vì chuyện của Phi Linh môn cùng Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông lại gây ra việc lớn như bây giờ, thế lực toàn đại lục đều đến.

Lục Lâm Thiên đứng trên không trung, bất giác tỏa ra sát khí ngập trời nhưng hắn không ra tay. Mấy đại trận giao phong mới là điểm then chốt của thắng thua, người thật sự ảnh hưởng đến chiến cuộc đều đang trong đại trận.

- Gïếŧ!

- Gïếŧ!

Sáu đại trận khởi động chớp mắt chui vào vòng chiến, cộng thêm hai đại trận của Thánh Linh giáo, tám đại trận cùng oanh kích ba đại trận Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông.

Bùm bùm bùm!

Các đại trận đu.ng độ, từng luồng năng lượng thiên địa hùng hậu xé gió tụ tập, bao phủ giữa không trung.

Bùm bùm bùm!

Từng đợt năng lượng va chạm, năng lượng giữa không trung nổi lên từng vòng gợn sóng, không gian trở nên cực kỳ vặn vẹo. Kình khí cường đại khủng bố thổi quét, che rợp trời bao phủ không

gian.

Gia Cát Tây Phong, Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh bị Lục Lâm Thiên chộp trong tay đang vô cùng rung động và hối hận. Ba sơn môn hợp tác vốn có thể phớt lờ Phi Linh môn, mục đích thật sự là gây tổn hại nặng Linh Thiên môn.

Nhưng ai ngờ Lục Lâm Thiên có thực lực và thế lực khủng bố như vậy. Thế lực của Phi Linh môn tăng nhiều, Thánh Linh giáo khủng bố, còn thu hút thêm hai các hai đảo bên Đông Hải giúp đỡ. Thế lực khổng lồ như vậy làm sao giống ba sơn môn hợp tác đối phó Linh Thiên môn, Phi Linh môn? Rõ ràng là Phi Linh môn hợp tác cùng Linh Thiên môn, Vân Dương tông và hai đảo hai các đối phó ba sơn môn bọn họ.

Gia Cát Tây Phong, Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh vô cùng hối hận, nhưng mọi thứ đã không còn kịp.

- Phá!

Trong thần Dương đại trận của Vân Dương tông, không gian vỡ ra từng mảng trước một cột sáng hùng hậu. Lực lượng ngút trời như mặt trời sáng tỏ giáng xuống đυ.ng vào Thiên Cương đại trận của Lan Lăng sơn trang.

Giác Linh Tôn Giả hét to một tiếng:

- Phá!

Trong Cụ Linh đại trận cũng có khí tức linh hồn hùng hậu tuôn ra. Nơi khí thế tràn qua thì không gian đông lại, linh hồn đau nhói. Chớp mắt khí thế che kín Thiên Cương đại trận của Lan Lăng sơn trang.

Răng rắc!

Hai đại trận vây công, lực lượng ngút trời tụ tập lại làm Thiên Cương đại trận nứt ra, đã không chống đỡ được nữa.

Tiết Linh Phượng la lên:

- Phá cho ta!

Chín cột sáng chói mù mắt trên bầu trời đột nhiên từ chân trời phương xa bắn tới, cuối cùng nhanh như tia chớp tụ tập trên trời cao. Chín cột sáng chói lòa tụ tập lại, va chạm mạnh vào Thiên Cương đại trận của Lan Lăng sơn trang. Cả không gian núi đổ đất nứt, phát ra một luồng sáng chói mắt thành hình cung, khuếch tán quán thông không gian thiên địa này.

Bùm bùm bùm!

Một chuỗi tiếng nổ kinh người vang lên, trên bầu trời Thiên Môn cốc, sóng khí khủng bố lan tràn. Mắt thường trông thấy không gian Thiên Cương đại trận vặn vẹo trong khoảnh khắc này bị đánh nát bấy.

Đại trận vỡ nát, không gian thủng một lỗ sâu, kình khí khủng bố thổi quét đỉnh núi, san bằng các tòa sơn phong.

Phụt phập!

Trong Lan Lăng sơn trang, các cường giả bị đánh bay đi phun ra mảng lớn máu.

Ầm ầm ầm!

Cùng lúc đó, không trung bên cạnh, Nguyệt Sát đại trận của Nhật Sát các, Huyễn Linh đại trận của Thiên Vân đảo bắn ra năng lượng va chạm vào "Đế Ảnh đại trận" của Hóa Vũ tông. Hai luồng năng lượng hùng hồn khiến không gian nổ từng mảnh, sóng gợn không gian vỗ đập lộ ra khe hở không gian đen thui.

Ảo ảnh Đế Ảnh đại trận bị trọng kích trở nên yếu ớt, ảo ảnh khổng lồ có dấu vết nứt ra.

Chương 1952: Đại chiến trận pháp (2)

Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên hét lớn một tiếng,:

- Kim Cương Nộ, phá cho ta!

Ảo ảnh kim cương to lớn phát ra tiếng gầm đinh tai như rồng ngâm, đôi tay to vung lên. Sóng gợn không gian như sóng thần dạt ra, nắm quyền tay trái ảo ảnh phá hủy không gian dọc đường đi, mang theo lỗ hổng đen quyền vào ảo ảnh Đế Ảnh đại trận to lớn.

Bùm bùm bùm!

Đế Ảnh đại trận của Hóa Vũ tông chịu ba đòn liên kích rốt cuộc bị chấn vỡ, sóng gợn kình khí khủng bố khuếch tán. Trong phút chốc thiên địa này lan tràn năng lượng mạnh mẽ, không gian vỡ từng mảng từng mảng.

Xoẹt phập!

Nhiều cường giả Hóa Vũ tông trong khoảnh khắc bị đẩy lùi ra, phun mấy vòi máu. Đế Ảnh đại trận bị chấn phá, bọn họ khó thể thoát khỏi vạ lấy thảm thiết.

Bùm bùm bùm!

Cùng lúc đó, hai đại trận của Tinh Ngục các, Kiền Hiên đảo ầm ầm đυ.ng vào Huyết Sát đại trận của Hắc Sát giáo, tiếng nổ như sấm sét vang mãi không dứt.

Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng khống chế toàn cục:

- Phá!

Trước Cửu Tinh Khốn Long trận, bầu trời lại có chín cột sáng giáng xuống.

Bùm bùm bùm!

Tiếng nổ kinh người, không gian nổ tung. Huyết Sát đại trận chính thức tan vỡ. Đám cường giả Thanh Sát Tôn Giả bị đánh bay, khóe môi treo vệt máu.

Thực lực tương đương nhau nhưng kém về mặt số lượng quá xa. Ba sơn môn lúc này làm sao đấu lại bảy thế lực là Thánh Linh giáo, Vân Dương tông, Linh Thiên môn, hai các hai đảo?

Ba đại trận bị phá vỡ cùng lúc, không gian một mảnh hỗn độn. Năng lượng trùng kích khiếp hồn người, khiến tim người đập nhanh.

Các cường giả Phá Vũ Tôn Giả, Âm Nguyệt tôn Giả, Thanh Sát Tôn Giả trân trân nhìn trận thế khủng bố của đối phương, lòng thầm hút ngụm khí lạnh.

Lục Lâm Thiên ở trên cao nhìn toàn trường, kình phong càn quét thổi vạt áo xanh phần phật. Mắt Lục Lâm Thiên liếc hướng Thánh Thú Bộ Thánh Thú Thiên Tôn Hạ Hầu Khải.

Hạ Hầu Khải hiểu ý, gã tiến lên trước, lạnh lùng quát:

- Thánh Thú Bộ nghe lệnh, thả đại quân yêu thú ra!

Khi Thánh Thú Thiên Tôn dứt lời, trên bầu trời, mấy chục cường giả Thánh Thủ Bộ nhảy ra, tay cầm nhiều túi không gian, kết thủ ấn, các luồng sáng bắn tứ tung.

Cùng lúc đó luồng sáng vụt tắt lộ ra vô số yêu thú, linh thú. Yêu thú, linh thú rậm rạp, nhìn từ xa một mảnh đen kịt.

- Grao grao!

- Hú hú!

- Chí chít!

Các con thú chớp mắt xuất hiện, chiếm cứ toàn bộ không gian to lớn, đất rung núi chuyển. Từng tiếng yêu thú, linh thú gầm rống hú vang, thanh âm hòa vào nhau như tiếng sấm chấn hồn người.

Trong ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, cường giả Thánh Thú Bộ nhanh chóng thả ra các luồng sáng khỏi túi không gian, ngàn vạn yêu thú, linh thú rậm rạp hiện hình. Ngàn vạn con yêu thú, linh thú khổng lồ, tình hình đồ sộ vô cùng. Trong phút chốc yêu thú, linh thú che rợp trời, ba vạn đại quân yêu thú của Phi Linh môn cũng náo động lên.

Thấy cảnh ngàn vạn yêu thú, linh thú khiến mấy trăm vạn cặp mắt ngây dại.

- Yêu thú thất giai!

- Yêu thú lục giai!

- Linh thú đỉnh hậu kỳ thất giai!

- Lại có nhiều yêu thú như vậy.

Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, các đại sơn môn tập thể kinh hoàng. Đại quân yêu thú một lần nữa xuất hiện, trong đó gần trăm con đẳng cấp thất giai, thế lực của Thánh Linh giáo rất khủng bố.

Thánh Thú Thiên Tôn lại hét lên:

- Thánh Thú lệnh, vạn thú nghe lệnh!

Thánh Thú Thiên Tôn ném Thánh Thú lệnh ra, trên bầu trời lan tràn huyết quang. Tiếng long phượng sư tử hổ báo thú gầm loáng thoáng vang lên giữa không trung.

- Grao!

Uy hïếp ngút trời khuếch tán, mang theo tiếng long phượng sư tử hổ báo thú gầm tựa sấm sét bay vʋ"t lên cao, chấn mở sóng gợn không gian hóa thành cơn sóng đổ ập đến.

- Grao grao!

Thánh thú ra lệnh, vạn thú gầm rống

Thánh Pháp Thiên Tôn quát to:

- Lại nếm thử đại quân khôi lỗi của Thánh Pháp Bộ chúng ta đi!

Trong tay các đệ tử Thánh Pháp Bộ tỏa sáng bắn lên cao, từng tiếng gầm gừ truyền ra:

- Grao grao!

Ánh sáng tuôn ra, tiếp theo là các tiếng rống, những khôi lỗi màu sắt thép hiện ra trước mắt mọi người.

Ngàn vạn khôi lỗi thoáng chốc xuất hiện trước mắt mọi người. Khôi lỗi hình thú, khôi lỗi nham thạch, khôi lỗi hình người, còn có khôi lỗi yêu thú.. tổng cộng lại cũng phải đến cả vạn khôi lỗi.

Trên vạn khôi lỗi xuất hiện, khí thế hùng hồn đè ép không khí run rẩy. Khoảng trăm khôi lỗi thất giai, trong thời gian này Thánh Pháp Bộ lại lần nữa luyện chế được nhiều khôi lỗi. Có gần ngàn khôi lỗi lục giai, số còn lại là khôi lỗi tứ giai, ngũ giai.

- Khôi lỗi thất giai cao giai!

- Khôi lỗi thất giai trung giai!

- Khôi lỗi thất giai cao giai!

Mọi người hút ngụm khí lạnh, giật mình không nói nên lời. Nhiều khôi lỗi thế này thật hiếm thấy, từ mặt nào đó khủng bố còn hơn yêu thú. Trong Thánh Linh giáo có hàng vạn khôi lỗi, vạn yêu thú, linh thú, chỉ tính hai thực lực này đã rất khủng bố.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói:

- Đệ tử Phi Linh môn, Thánh Linh giáo nghe lệnh, giết!

Trên khuôn mặt kiên cường khóe môi nhếch cao lạnh lùng, đôi mắt lạnh băng khiến người nhìn vào thấy tim đập nhanh. Trong đôi mắt đó chẳng hề che giấu sát khí.

Bầy yêu thú Phi Linh môn ngửa đầu hú dài:

- Grao grao!

Khí thế kinh người đè không khí giáng xuống giữa không trung, mặt đất, cộng thêm hơn bốn vạn yêu thú lộ tia mắt hung ác, rướn người, đất rung núi chuyển, khuấy động không gian run rẩy. Chúng mang theo uy hiếp kinh người chớp mắt nhào tới, đè ép không gian run run.

- Chít chít!

Huyết Mị đập cánh bay lên, miệng phát ra tiếng rít sắc nhọn kỳ dị như thiên địa kinh lôi phút chốc lan tràn. Trăm vạn linh phong thị huyết trước người Huyết Mị lao nhanh lên, khí thế bạo ngược dữ trợn ngút trời, làm lòng người sợ hãi.

- Grao!

Đại quân khôi lỗi của Thánh Pháp Bộ, một trăm ba mươi khôi lỗi của Lục Lâm Thiên xông lên, khí thế năng lượng kinh người bùng nổ.

- Đệ tử Linh Thiên môn nghe lệnh, giết!

- Đệ tử Vân Dương tông nghe lệnh, giết!

- Đệ tử Nhật Sát các nghe lệnh, giết!

- Giết!!!

Các chủ đại sơn môn hét xong tiếng giết ngập trời. Trong Thiên Môn cốc, mấy chục vạn đệ tử và đại quân yêu thú bắt đầu xuất kích. Trên bầu trời, cường giả hai các hai đảo, Thánh Linh giáo, Tiêu Dao bang, Thánh Linh cốc, Thiên Ưng lâu cùng hành động, xông hướng người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo.

Âm Nguyệt tôn Giả, Thanh Sát Tôn Giả, Phá Vũ Tôn Giả hét to:

- Rút, rút mau!

Đối diện đại quân yêu thú, đại quân khôi lỗi khủng bố, còn có cường giả hai các hai đảo, Linh Thiên môn, Vân Dương tông, một trăm năm mươi vạn đệ tử sẽ bị giết sạch, chỉ có nước rút lui.

- Muốn chạy sao? Không kịp rồi.

Tiếng nói dứt, rất nhiều cường giả Tôn cấp sơn môn khí thế bao trùm cường giả Tôn cấp của ba sơn môn, đây mới là mục tiêu chính của bọn họ.

- Grao grao!

Thân hình Xích Viêm, Bàn Hủy, Long Linh, Bàn Vân to lớn, ánh mắt hung tàn tỏa định cường giả Tôn cấp trong ba sơn môn. Lục Lâm Thiên đứng trên không trung, sát ý lẫm lẫm. Đối phó Tôn cấp, Vương cấp trong ba sơn môn mới tổn hại nặng đến ba sơn môn.

Chương 1953: Chém giết khủng bố

Để đối phó Tôn cấp của ba sơn môn thì... Nụ cười treo bên môi Lục Lâm Thiên càng âm trầm, hắn liếc mắt qua. Tôn cấp của ba sơn môn khoảng hai mươi bốn người. Mà Thánh Linh giáo, hai các hai đảo, Tiêu Dao bang, Thánh Linh cốc, Thiên Ưng lâu cộng lại là hơn bốn mươi người. Còn có Phi Linh môn, Vân Dương tông, Phi Linh môn tổng cộng hai mươi người. Tổng cộng là bảy mươi Tôn cấp, đó là chưa tính những khôi lỗi bát giai trong tay Thánh Pháp Thiên Tôn.

Bảy mươi Tôn cấp đối phó hai mươi bốn Tôn cấp, tính số lượng hay thực lực đều chiếm ưu thế tuyệt đối. Nhiều cường giả Tôn cấp tụ tập lại, vô hình trung năng lượng tràn ngập không gian, uy thế đè ép, không gian lung lay sắp sập. Trong trận thế này chiến trường bên dưới không dám tới gần.

Bị đám cường giả Tôn cấp bao vây, nhóm người Phá Vũ Tôn Giả ánh mắt âm trầm.

Phá Vũ Tôn Giả ngước lên, lạnh lùng hỏi:

- Rốt cuộc các ngươi muốn sao?

Khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên lạnh lùng nói:

- Sao không tự hỏi chính mình, các ngươi muốn làm gì Phi Linh môn?

Nhìn bảy mươi cường giả Tôn cấp xung quanh, ánh mắt Phá Vũ Tôn Giả, Âm Nguyệt tôn Giả, Thanh Sát Tôn Giả cực kỳ trầm trọng:

- Thì ra các ngươi sớm sắp đặt hết, muốn đối phó cả ba sơn môn chúng ta.

Đám cường giả Linh Thiên môn Giác Linh Tôn Giả, Tình Linh Tôn Giả giành tấn công trước:

- Tưởng Linh Thiên môn ta không biết mục đích của ba sơn môn các ngươi sao? Giết!

Lần này ba sơn môn thật sự muốn đối phó chính là Linh Thiên môn của bọn họ.

Giác Linh Tôn Giả dứt lời trực tiếp lao hướng Âm Nguyệt Tôn Giả. Linh lực hùng hồn kèm theo khí tức linh hồn kinh người ập xuống.

- Giết!

Trong phút chốc Thiên Phong Tôn Giả, Phi Đao Tôn Giả, Cương Giáp Tôn Giả, Thiên Huyễn Tôn Giả như tia chớp tự tìm đối phó ra tay. Cả đám lướt qua không gian xông lên, linh lực chân khí tuôn ra từ bàn tay. Linh lực chân khí mênh mông trong cơ thể bọn họ khuấy động năng lượng thiên địa vô hình, một cột sáng bắn ra chớp mắt oanh kích.

Khoảnh khắc này Phá Vũ Tôn Giả, Âm Nguyệt Tôn Giả, Thanh Sát Tôn Giả liếc nhau. Ba người cùng một lúc lấy khối ngọc giản ra, bóp nát giữa không trung. Ngọc giản bị bóp nát, năng lượng vô hình bắn ra rồi tan biến.

Thiên Phong Tôn giả hét to một tiếng:

- Nguy rồi, là ngọc giản cầu cứu! Ba người này thông báo cường giả đến!

Thiên Phong Tôn giả hơi chần chừ rồi cũng bóp bể một ngọc giản.

Giác Linh Tôn Giả đang ngưng tụ công kích giáng xuống bỗng biểu tình cứng lại, tay bóp khối ngọc giản.

Phi Đao Tôn Giả quát to:

- Mau, dốc sức giết chết, đừng để xảy ra biến cố giữa chừng!

Phi Đao Tôn Giả ngưng tụ công kích giáng xuống.

Ầm ầm ầm!

Đám người Phá Vũ Tôn Giả không thể rút ra ngoài, bọn họ cắn răng ngưng tụ lực công kích uy thế rất kinh khủng. Đòn công kích của hai bên giây lát đυ.ng mạnh vào nhau.

Bùm bùm bùm!

Từng đợt năng lượng khủng bố va chạm vào nhau mang theo các luồng xung lực hủy diệt mạnh mẽ khuếch tán trong không trung. Mấy ngọn núi bên dưới bị phá nát.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, lòng nặng nề:

- Ngọc giản cầu cứu, chẳng lẽ có viện quân đến?

Xem ra phải gïếŧ hết trước khi viện quân của ba sơn môn đến.

Tiếng quát của Lục Lâm Thiên văng vẳng trên trời cao:

- Các đệ tử nghe lệnh, dốc sức gïếŧ hết, không chừa một tên!

Trong sơn mạch bên dưới, đám người Thanh Hỏa Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân hét lớn:

- Đệ tử Phi Linh môn, gïếŧ cho ta! Gïếŧ sạch đám tạp chủng này!

Thanh Hỏa Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân lao vào đám người bắt đầu gïếŧ chóc.

Máu nóng trong người đệ tử Phi Linh môn sôi trào:

- Gïếŧ sạch đám tạp chủng này!

Chưởng môn chỉ hai chiêu đã bắt chủ ba sơn môn thì bọn họ còn sợ gì?

Vân Tiếu Thiên vung trường bào, phất tay giáng xuống:

- Giết không tha!

Vân Tiếu Thiên lao vào vòng chém giết, một chưởng ấn chấn vỡ không gian. Một Vũ Vương bát trọng ở giữa không trung bị chấn nát, mưa máu đổ xuống.

- Giết!

Tiếng giết lạnh băng túc sát của đám người Lữ Chính Cường, Lạc Kiến Hồng văng vẳng trong không gian. Mắt mọi người tràn ngập sát khí, năng lượng trong thiên địa dao động mạnh vào giây phút này.

Bản thể khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long xuất hiện trong đám người:

- Đệ tử Yêu Đường nghe lệnh, giết hết đám tạp chủng cho ta!

Khói độc mù mịt, khí thế quanh thân Thiên Độc Yêu Long đã là đỉnh hậu kỳ thất trọng. Cái mồm dữ trợn há to, mấy Vũ Vương bị nó nuốt vào miệng. Cái đuôi to vung, mấy trăm đệ tử ba sơn môn bên dưới bị đập nát bấy. Thiên Độc Yêu Long sớm muốn tìm ba sơn môn báo thù nên lúc này không hề khách sáo.

- Grao grao!

Vạn thú cuồn cuộn xông lên, các yêu thú, linh thú rít gào gầm rú, há miệng rộng dữ tợn, giương nanh múa vuốt trực tiếp chém giết. Yêu nguyên linh nguyên khủng bố càn quét không gian.

Đại quân vạn khôi lỗi, thân hình như kim cương hung hăng nhào lên.

- Chít chít!

Bản thể Huyết Mi cũng thấp thoáng trong đám người. Huyết Mị vỗ cánh, miệng dữ trợn phát ra tiếng rít sắc nhọn kỳ dị như thiên địa kinh lôi.

Tiếng chí chít kỳ lạ của Huyết Mị biến thành sóng âm thực chất, tựa cơn bão nhanh như tia chớp ập đến. Sóng gợn không gian bị lật tung, không gian bị sóng âm chấn vỡ xuyên thủng.

Phập phụt!

Trong phạm vi bị sóng âm của Huyết mị công kích, mười mấy Vương cấp đi đầu như diều đứt dây bay ra ngoài, phun vòi máu, giây lát đã mất sức sống.

Sóng âm thổi quét, không gian to lớn bên dưới có mấy trăm đệ tử ba sơn môn tu vi thấp bị lan đến, lặng lẽ bị giết. Khóe môi mọi người đều treo vết máu.

Giờ phút này, những người biết hàng xung quanh đều vận công đóng thính giác:

- Là công kích Linh Hồn Hóa Âm của Huyết Linh Phong Mẫu Hoàng Phong!

Trong sóng âm xen lẫn công kích linh hồn mạnh mẽ chui thẳng vào không gian linh hồn trong não. Đám người rút lui cực nhanh.

Nhưng khi bọn họ rút lui nhanh thì lại bị tất cả Trăm vạn linh phong thị huyết bao vây. Trăm vạn linh phong thị huyết cực kỳ hung hăng bạo ngược kêu chít chít. Linh phong thị huyết thất giai, lục giai dẫn đầu với thân hình đỏ máu dữ trợn to cỡ trẻ sơ sinh nhào tới.

Đám người liên tục vang tiếng hét thảm:

- A!

Trăm vạn linh phong thị huyết công kích không chết không ngừng là cơn ác mộng của mọi người, không thể trốn thoát được.

- Mau, bày trận hình phòng ngự!

Cùng lúc đó, cường giả trong ba sơn môn nhanh như tia chớp dàn các trận hình phòng ngự nhỏ. Cột sáng chân khí, thất luyện linh lực phô thiên cái địa bắn thẳng lên chín tầng mây.

Bùm bùm bùm!

Nhưng lúc này những cường giả trong ba sơn môn làm sao ngăn cản nổi hai các hai đảo, Vân Dương tông, Linh Thiên môn, Phi Linh môn, Thánh Linh giáo vây công? Dù tính cường giả Vũ Vương thì ba cmôn cộng lại chỉ có khoảng bốn trăm người.

Bốn trăm Vương cấp là một thực lực khủng bố.

Nhưng hiện tại yêu thú và khôi lỗi của Phi Linh môn, yêu thú thất giai, khôi lỗi thất giai cộng lại gần bốn trăm con. Yêu thú và khôi lỗi Thánh Linh giáo, cộng thêm đám trưởng lão chắc chắn là gần bốn trăm. Phi Linh môn và Thánh Linh giáo có tám trăm thực lực tương đương Vương cấp.

Những thế lực Vân Dương tông, Linh Thiên môn, hai các hai đảo, Thánh Linh cốc, Tinh Ngục các, Thiên Ưng lâu cộng lại có gần tám trăm Vương cấp.

Chương 1954: Tham gia vòng chiến

Thực lực khủng bố như vậy làm sao ba sơn môn tổng cộng chỉ có bốn trăm Vương cấp đối kháng nổi?

Bùm bùm bùm!

Chớp mắt phòng ngự trận cỡ nhỏ do cường giả ba sơn môn bày ra bị vây công phá hủy như gặp bão tố, đối diện vây hãm chặn giết điên cuồng.

Trên bầu trời liên tục vang tiếng hét thảm:

- A!!!

Trong sơn mạch toàn Thiên Môn cốc khoảnh khắc thành địa ngục trần giận. Mấy vạn yêu thú, khôi lỗi, trăm vạn linh phong thị huyết công kích, một trăm năm mươi lăm vạn người ba sơn môn đang nhanh chóng giảm bớt.

- Giết không tha!

- Dốc sức ra tay, không chừa một tên!

Bùm bùm bùm!

Từn đợt tiếng giết, tiếng nổ như sấm sét vang không dứt bên tai. Sóng kình khí khủng bố khuếch tán.

- Chết đi!

Thân hình to lớn của Tiểu Long xuyên toa tàn sát trong trăm vạn đệ tử ba sơn môn. Với lực phòng ngự khủng, Tiểu Long không thèm để mắt lực công kích của những người nơi đây. Cơ thể to bự lắc mình, vô số người thành thịt băm. Miệng Tiểu Long phun ra lửa màu vàng càn quét mảng lớn không gian, tử thương vô số.

Trong đám người, mắt Lục Tâm Đồng lóe tia sáng. Đại chiến này xuất hiện nhiều hồn ảnh, Lục Tâm Đồng kết ấn, trán bắn ra một luồng sáng đen. Khí thế khiến hồn người rung động lan tràn, Lục Tâm Đồng thúc giục hồn khí Trấn Linh Diệt Hồn tháp địa giai.

- Thu!

Khói độc nổi lên quanh thân Lục Tâm Đồng, nàng thúc đẩy Trấn Linh Diệt Hồn tháp hóa thành luồng sáng đen trực tiếp hút các hồn anh. Những hồn anh đang nhanh chóng né tránh công kích như gặp tương khắc, chớp mắt bị Trấn Linh Diệt Hồn tháp thu vào.

Trong đám đông, bóng dáng Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh lướt qua, xuống tay không chút nương tình. Tất cả cường giả ba sơn môn đều bị kiềm chế, không ai có thể gây nguy hiểm lớn cho hai nàng.

Dương Quá cầm trọng kiếm, đánh đâu thắng đó, không người đỡ nổi.

Các cường giả Phi Linh môn như Thanh Hỏa Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân, Hổ Viêm Thiên Vương, Khoái Kiếm Vương đang thi triển công kích khủng bố.

Ác anh phệ hồn của Đông Vô Mệnh tiến lên, tiếng hú quái dị làm người nghe tim đập rất nhanh.

Trong đòn công kích khủng bố, người Phi Linh môn ra tay làm các đại sơn môn giật mình ngạc nhiên, trong Phi Linh môn có nhiều vũ tướng toàn cầm linh khí hoàng giai.

Một số thực lực đến Vương cấp thì hầu như toàn dùng linh khí huyền giai, khá nhiều là linh khí địa giai rất khủng bố. Điều này khiến cường giả Linh Thiên môn, Vân Dương tông, hai các hai đảo rất rung động. Chẳng lẽ Phi Linh môn giàu tới mức kinh dị?

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ kinh người vang lên, trong Thiên Môn cốc máu chảy thành sông, khắp nơi là tay chân cụt, sát khí và mùi máu tanh lan tràn.

Có người muốn trốn nhưng không thoát được. Có Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng tự mình điều khiển Cửu Tinh Khốn Long trận thì không ai trốn ra nổi. Trong Cửu Tinh Khốn Long trận, từng đợt thất luyện năng lượng giáng xuống, một đám đệ tử ba sơn môn bị đánh nát bấy.

- Ta liều mạng với ngươi, tự bạo hồn anh!

- Tới luôn, tự bạo hồn anh!

Không có đường trốn, Vương cấp bị buộc phải liều mạng. Ai nấy mặt mũi dữ trợn, thân hình trương to. Có chết cũng quyền tìm một người làm đệm lưng.

Bùm bùm bùm!

Các Vũ Vương tự bạo hồn anh, năng lượng kinh người thổi quét chấn vỡ không gian. Nhiều người khó tránh khỏi bị lan trúng, nhưng thực lực và số người chênh lệch xa, tự bạo hồn anh tạo thành hiệu quả không lớn.

Mấy cường giả Vương cấp thấy người trong ba sơn môn định tự bạo hồn anh thì hợp sức bày vòng phòng ngự, ngăn chặn đối kháng lại.

Trên trời cao, các cường giả Tôn cấp đang đánh nhau túi bụi. Các luồng sáng nhiều màu rực rỡ tuôn ra từ cơ thể bọn họ, giơ tay nhấc chân dẫn động năng lượng thiên địa. Quanh cường giả Tôn cấp hầu như ngưng tụ thành khối không gian năng lượng hùng hồn, trong không gian tràn ngập năng lượng vô hình, gió mây biến đổi.

Ầm ầm ầm!

Công kích của cường giả Tôn cấp dấy lên tiếng sấm nổ, khiến không gian run rẩy. Lực công kích làm không gian dọc đường đi vỡ ra, từng đợt sóng gợn không gian nhỏ bé lan tràn đến phương xa.

Phập phụt!

Mấy lần đánh nhau ngắn ngủi, bị các cường giả Tôn cấp vây công khiến cường giả Tôn cấp trong ba sơn môn có vài người dần bị thương nặng, không thể đối kháng.

Ba siêu cấp cường giả Tôn cấp lục trọng Phá Vũ Tôn Giả, Âm Nguyệt Tôn Giả, Thanh Sát Tôn Giả bị sáu siêu cấp cường giả lục trọng Thiên Phong Tôn Giả, Giác Linh Tôn Giả, Phi Đao Tôn Giả, Cương Giáp Tôn Giả, Kinh Hồn Tôn Giả, Thiên Huyễn Tôn Giả vây công, ba người chỉ miễn cưỡng chống cự.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng:

- Không thể chậm trễ thời gian nữa!

Chiến trường bên dưới tuy ít người nhưng đã không thành vấn đề. Cường giả Vương cấp cao hơn gấp bốn lần, lại có Cửu Tinh Khốn Long trận, đệ tử ba sơn môn không cách nào trốn khỏi.

- Thu!

Lòng Lục Lâm Thiên máy động, bàn tay lóe ánh sáng vàng, hắn thu đám người Gia Cát Tây Phong trong cấm chế vào Tử Lôi Huyền Đỉnh xuất hiện trong bàn tay hắn. Tử Lôi Huyền Đỉnh lại biến mất.

- Hổ biến!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm, hắn khởi động hình thái thứ hai của Khải giáp Thanh Linh.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Ánh sáng xanh bừng lên, Lục Lâm Thiên hơi cong người rồi trướng to lên giữa không trung, vảy xanh sáng choang phủ người hắn như trên lưỡi đao, một chuỗi tia điện lượn lờ. Giây lát hai tay Lục Lâm Thiên đã thành móng vuốt cọp to lớn, vảy bao phủ toàn thân, cơ thể to hàng trăm thước.

Cùng lúc đó, đôi mắt to của Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm một

Vũ Tôn nhất trọng của Lan Lăng sơn trang. Vũ Tôn nhất trọng đang bị Thiên Thủ Quỷ Tôn, một Tôn Giả nhất trọng và một Vũ Tôn nhất trọng của Linh Thiên môn, Vân Dương tông vây công, nhưng trong phút chốc khó thể giết gã.

Lục Lâm Thiên phát ra tiếng hổ gầm:

- Grao!

Trong thanh âm mang theo uy hiếp to lớn, cơ thể cao to đột nhiên xuất hiện trong chiến trường cường giả Tôn cấp, đến trước mặt Vũ Tôn nhất trọng của Lan Lăng sơn trang.

Chỉ là một Vũ Tôn nhất trọng, lúc này Lục Lâm Thiên hổ biến làm sao sợ được? Thân hình khổng lồ nhảy vọt trong không trung giống như mãnh hổ vồ mồi, kèm theo uy thế kinh người. Thân hình uy vũ dữ trợn chấn mở sóng gợn không gian, Lục Lâm Thiên giơ cao chân trước hình thành đường cong quái dị, móng vuốt chớp lóe tia điện.

Lục Lâm Thiên hét to một tiếng:

- Chết đi!

- Tê Thiên Liệt Địa Trảo!

Trảo ấn bắn ra, khí thế sấm sét chớp mắt bao phủ Vũ Tôn nhất trọng.

Vũ Tôn nhất trọng này bị ba người Thiên Thủ Quỷ Tôn vây công bị thương, trong đại trận đã bị thương khá nặng.

Vũ Tôn nhất trọng biết thực lực của Lục Lâm Thiên kinh khủng nên hét to một tiếng:

- Bản tôn liều mạng với ngươi! Dù có chết ta cũng không tha cho ngươi!

Ánh mắt Vũ Tôn nhất trọng lạnh lùng, không chút do dự kết thủ ấn quái dị. Khí thế toàn thân Vũ Tôn nhất trọng vốn uể oải bỗng chốc tăng vọt, mạnh còn hơn cả lúc gã ở đỉnh cao, gần đến Vũ Tôn nhị trọng.

Thiên Thủ Quỷ Tôn hét to:

- Tự bạo hồn anh, chưởng môn cẩn thận!

Vũ Tôn nhất trọng này thật độc, lựa chọn tự bạo hồn anh, Vũ Tôn nhất trọng tự bạo hồn anh thì lần đầu tiên có thể miễn cưỡng đối kháng Vũ Tôn nhị trọng.

Chương 1955: Đánh chết Tôn cấp (1)

Lục Lâm Thiên không thèm để mắt Vũ Tôn nhất trọng tự bạo hồn anh:

- Tự bạo hồn anh? Ngươi còn kém một chút.

Trảo ấn đè xuống, không gian vặn vẹo.

Ngay giây phút này Vũ Tôn nhất trọng thê lương rống to:

- Tự bạo hồn anh!

Cơ thể trướng lớn lao thẳng vào chưởng ấn to trên bầu trời, muốn kéo Lục Lâm Thiên làm đệm lưng.

Cùng lúc đó, trảo ấn của Lục Lâm Thiên oanh kích vào người Vũ Tôn nhất trọng. Cơ thể Vũ Tôn nhất trọng với cái giá mạng sống mang theo năng lượng khủng bố siêu cường đại chợt nổ tung.

Bùm bùm!

Hai lực lượng cùng va chạm bộc phát ánh sáng chói lòa mạnh mẽ, lực lượng ngút trời khuếch tán. Không gian nổ tung, các khe nứt không gian đen thui lan tràn trên bầu trời lộ ra ánh sáng đen sâu thẳm làm tim đập nhanh.

Lúc này Vũ Tôn nhất trọng đã thành mây khói, cơ thể to lớn của Lục Lâm Thiên không hề bị ảnh hưởng gì, thậm chí không bị lay động một li. Dù có là đòn công kích Vũ Tôn nhị trọng thật sự cũng không lọt vào mắt Lục Lâm Thiên nổi chứ nói gì đến Vũ Tôn nhất trọng tự bạo hồn anh?

Cảnh tượng này khiến có Thiên Thủ Quỷ Tôn kinh thán, trán toát mồ hôi lạnh:

- Trời, lực phòng ngự quá biến thái!

Lục Lâm Thiên không chút do dự xuất hiện trong một góc không gian bên dưới.

- Phá cho ta!

Trong không gian, Sát Phá Quân cầm búa, khí thế sắc bén hùng dũng. Nhát búa chém xuống, phủ quang bắn ra xẻ không gian, dọc đường đi chém không gian vỡ từng tấc rồi chém vào cương khí phòng ngự của một Vũ Tôn tam trọng.

Phập phụt!

Cương khí phòng ngự của Vũ Tôn tam trọng vỡ nát, miệng phun ngụm máu.

- Grao!

Thân hình Xích Viêm Kim Nghê Thú nhảy ra, vèo một tiếng biến thành luồng sáng đỏ rực nhanh như tia chớp bay ra ngoài. Cơ thể cao lớn với tốc độ khủng bố rạch phá hư không, chợt lóe lên xuất hiện bên cạnh Vũ Tôn tam trọng bị một kích của Sát Phá Quân làm trọng thương. Móng vuốt bén nhọn ở chi trước giáng xuống, không gian xung quanh bị Xích Viêm xé nát.

- Nghiệt súc, bản tôn liều mạng với các ngươi!

Vũ Tôn tam trọng thuộc loại liều lĩnh, biết lúc này không có khả năng trốn thoát, hồn anh muốn trốn cũng khó khăn. Vũ Tôn tam trọng kết thủ ấn quái dị, định tự bạo hồn anh, khí thế tăng vọt, cơ thể trương to.

- Muốn tự bạo hồn anh? Ngươi chậm rồi!

Trong phút chốc thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên xuất hiện trên bầu trời, Tê Thiên Liệt Địa Trảo giáng xuống. Không gian bị xé rách, móng vuốt đập mạnh xuống người Vũ Tôn tam trọng đang phồng lên.

Bùm!

Vũ Tôn tam trọng còn chưa kịp hoàn toàn tự bạo hồn anh đã bị một trảo ấn của Lục Lâm Thiên đập trúng, cả người biến thành huyết vụ.

Cơ thể Lục Lâm Thiên to lớn ở giữa không trung như hổ rình mồi làm thế lao xuống:

- Chết đi!

Mới rồi khi Lục Lâm Thiên xé nát Vũ Tôn tam trọng, trảo ấn cùng thi triển Tê Thiên Liệt Địa Trảo. Một Tôn Giả nhị trọng xui xẻo bị vây công mới thụt lùi đến gần đó vô tình lọt vào phạm vi công kích của Lục Lâm Thiên.

Hỏa thuộc tính hùng hậu tụ tập trong trảo ấn, không gian bị nhuộm màu đỏ rực.

Răng rắc!

Trảo ấn xẹt qua không gian xé rách năm khe nứt dài mấy ngàn thước. Khi Tôn Giả nhị trọng cảm giác trảo ấn trên trời sẽ chụp xuống thì đã không kịp chạy. Trảo ấn giáng xuống, lực lượng xé rách không gian trút xuống, xé Khải giáp phòng ngự huyền giai trên người Tôn Giả nhị trọng.

Phập phụt!

Tôn Giả nhị trọng lảo đảo thụt lùi hơn mười bước, phun ra bãi máu.

Ầm ầm ầm!

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, đòn công kích của Thiên kiếm Tôn Giả, Vạn Linh Tôn Giả thuộc Nhật Sát các kèm theo lực lượng xé rách không gian cùng đánh vào người Tôn Giả nhị trọng. Vốn là hai người đang vây công Tôn Giả nhị trọng.

Bùm bùm!

Trong phút bối rối Tôn Giả nhị trọng vốn bị thương nặng lại liên tục bị thương, cơ thể vỡ nát. Thân xác Tôn Giả nhị trọng không bằng Vũ Tôn khi phòng ngự thân thể.

Vù vù vù!

Cơ thể Tôn Giả nhị trọng vỡ nát, hồn anh nhanh chóng trốn đi.

- Grao!

Khi hồn anh của Tôn Giả nhị trọng chạy trốn, cường đại Lục Lâm Thiên sớm tính đến kết quả này, thân cọp khổng lồ cản đường hồn anh Tôn Giả nhị trọng.

Hồn anh Tôn Giả nhị trọng âm trầm hét to một tiếng:

- Lục Lâm Thiên, bản tôn liều mạng với ngươi!

Mới rồi coi như Tôn Giả nhị trọng trực tiếp trúng đòn của Lục Lâm Thiên nên cơ thể bị chấn vỡ, giờ thấy hắn chặn đường thì rất tức giận, hai người vốn có thù sâu như biển. Tôn Giả nhị trọng biết lực phòng ngự của Lục Lâm Thiên cường đại, hồn anh bộc phát ánh sáng rực rỡ bắn hướng trán hắn, hồn anh công kích linh hồn.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Công kích hồn anh của Tôn Giả nhị trọng làm sao khiến Lục Lâm Thiên e ngại được? Lục Lâm Thiên phớt lờ, hắn không sợ hồn anh công kích.

Hồn anh Tôn Giả nhị trọng chui vào trán Lục Lâm Thiên, tiến vào não của hắn. Tôn Giả nhị trọng đang mừng thầm, dự tính đoạt xá Lục Lâm Thiên cũng hay.

Vù vù vù!

Nhưng Tôn Giả nhị trọng mới rồi còn đang vui vẻ bỗng một luồng đao quang màu vàng chém xuống trước mặt, uy thế khiến gã trực tiếp quỳ, không chống cự nổi.

Răng rắc!

Chỉ một giây ngắn ngủi, ý thức cuối cùng của Tôn Giả nhị trọng thấy mình bị luồng đao quang màu vàng chém nát vụn.

Nhiều người nhìn Lục Lâm Thiên:

- Không bị gì sao?

Hồn anh Tôn Giả nhị trọng đi vào não mà trông Lục Lâm Thiên bình tĩnh như không, bọn họ rất ngạc nhiên.

Bùm bùm bùm!

Trong không trung, tiếng nổ va chạm vang đi đùng trên bầu trời Thiên Môn cốc.

Rầm!

Mé phía trên cao, cơ thể to lớn của Bàn Vân, Long Linh, Bàn Hủy đang vây công một cường giả Vũ Tôn tứ trọng của Hóa Vũ tông. Thân hình khổng lồ nghiền nát hư không, uy thế đè ép không gian rung bần bật.

Long Linh dữ trợn gầm lên:

- Grao!

Vảy trắng toàn thân Long Linh chảy xuôi ánh sáng, chỉ giây lát cái đuôi to như thất luyện màu trắng vung qua, mạnh mẽ đập xuống bao phủ Vũ Tôn tứ trọng.

- Nghiệt súc!

Vũ Tôn tứ trọng này bị ba con cự thú vây công, lực phòng ngự của chúng đều rất khủng bố, thực lực gần đến bát giai sơ kỳ đỉnh phong cộng với huyết mạch rất cao, đơn độc đủ đối kháng với cường giả Tôn cấp tứ trọng.

Nhưng may mắn là gã cũng đến gần Vũ Tôn tứ trọng đỉnh phong, cho nên ba con cự thú không làm gì gã được, thế nhưng gã cũng không làm gì ba con cự thú nổi. Mấy chiêu qua đi, hai phe vẫn cứ giằng co.

Mắt thấy công kích của Cự Mãng ập đến, mắt Vũ Tôn tứ trọng bắn tia sáng lạnh. Vũ Tôn tứ trọng hừ mạnh, ánh sáng lam chợt lóe dưới chân, chân khí ngút trời tuôn ồ ạt từ cơ thể. Ba con cự thú vây công khiến Vũ Tôn tứ trọng không làm ăn gì được, chỉ có thể tiêu diệt từng phần mới có cơ hội.

Cùng lúc đó, một quyền ấn ngưng tụ trong tay Vũ Tôn tứ trọng, giơ tay nhấc chân toát ra năng lượng thuộc tính thủy hùng hậu. Quyền ấn đánh ra, không gian vặn vẹo kèm theo tiếng xoẹt xé gió đập vào đuôi to của Long Linh. Quyền ấn này dường như dốc hết sức của Vũ Tôn tứ trọng.

Chỉ chớp mắt một quyền ấn hết sức của Vũ Tôn tứ trọng va chạm mạnh cùng cái đuôi to của Long Linh.

Chương 1956: Đánh chết Tôn cấp (2)

Bùm!

Một quyền và một cái đuôi va chạm, kình phong đáng sợ bùng nổ. Sóng gợn không gian bốn phía vỡ vụn, năng lượng thuộc tính thủy bao bọc một tầng hơi nước đậm đặc, dao động mạnh mẽ khuếch tán, không gian vặn vẹo.

Nhưng lần này Long Linh vung cái đuôi khổng lồ, chấn lực to lớn đánh bay nó đi. Cơ thể khổng lồ đập mạnh vào một ngọn núi bên dưới.

Ầm ầm ầm!

Lực lượng ngút trời lan tràn, Long Linh từ giữa không trung rớt cái bịch xuống đất. Mặt đất nứt ra thành mấy cái khe, đất cát bay đầy, vài miếng vảy trên người Long Linh rớt xuống.

Phía chân trời, Hắc Vũ luôn quan sát nhưng không định ra tay, biểu tình từ khi nào nào trở nên khó hiểu, trầm trọng, tập trung tinh thần nhìn không trung.

- Grao!

Giữa không trung, Bàn Hủy, Bàn Vân thấy Long Linh chịu thiệt thì gầm lên, cơ thể to lớn quét đuôi to cùng lao vào Vũ Tôn tứ trọng.

Vũ Tôn tứ trọng quát to:

- Nghiệt súc, cút cho ta!

Năng lượng thuộc tính thủy đậm đặc quanh thân Vũ Tôn tứ trọng nghiền nát không gian, lại huơ hai quyền, một trái một phải đánh vào Bàn Hủy, Bàn Vân.

Rầm!

Va chạm kinh thiên, xung lực kinh khủng như thiên thạch đυ.ng độ, tiếng sấm đánh nổ lốp bốp trên bầu trời. Trong tiếng động kinh thiên, cơ thể khổng lồ của Bàn Hủy, Bàn Vân bị đẩy lùi. Lực phòng ngự của hai người mạnh hơn Long Linh nhiều, thân hình cao lớn trượt nhẹ, mấy đỉnh núi nhỏ bị san bằng, đất cát bụi bay mù mịt nhưng Bàn Hủy, Bàn Vân bình yên như không.

Cộp cộp cộp!

Vũ Tôn tứ trọng bị chấn lảo đảo lùi mấy bước, cũng không chịu nổi một kích từ Bàn Hủy, Bàn Vân, huyết khí cuộn trào trong người. Thực lực của Vũ Tôn tứ trọng mạnh hơn hai hoàng kim yêu long viễn cổ này nhưng rất khó phá lực phòng ngự của Bàn Hủy, Bàn Vân.

- Grao!

Giây phút này cơ thể to lớn của Long Linh lao ra khỏi ngọn núi, cái đuôi to có vài vết thương.

Lục Lâm Thiên khổng lồ đã đến bên cạnh Long Linh:

- Long Linh cô nương có sao không?

Thân hổ to lớn so với Long Linh khổng lồ thì vẫn còn chênh lệch xa.

Đôi mắt to của Long Linh tràn ngập tức giận, hung tàn nhìn chằm chằm Vũ Tôn tứ trọng:

- Không sao, chỉ là vết thương nhỏ.

Lục Lâm Thiên nhướng mày liếc hướng Vũ Tôn tứ trọng, nói:

- Cứ giao cho ta.

Long Linh, Bàn Hủy, Bàn Vân hợp tác tuy có thể đối kháng Vũ Tôn tứ trọng nhưng khó thể chặn giết gã, muốn đánh nhanh thắng nhanh thì phải dốc sức giết đám Tôn cấp này trước.

- Grao!

Nghĩ vậy thế là thân cọp khổng lồ của Lục Lâm Thiên lao lên, xuất hiện trong không trung trước mặt Vũ Tôn tứ trọng.

Nhìn cơ thể Lục Lâm Thiên cao lớn, Vũ Tôn tứ trọng biến sắc mặt. Lục Lâm Thiên là nhân vật then chốt nhất trong đại chiến lần này, tông chủ còn nằm trong tay hắn. Nếu gã có thể thừa dịp bắt Lục Lâm Thiên sẽ giải quyết hết rắc rối.

Xoẹt!

Nghĩ vậy Vũ Tôn tứ trọng nhanh như tia chớp lao ra, tốc độ khủng bố biến mất tại chỗ. Chớp mắt không gian trước mặt Lục Lâm Thiên gợn sóng, Vũ Tôn tứ trọng đã vọt ra.

- Hừ!

Mắt Lục Lâm Thiên lạnh băng nhanh chóng lùi về.

- Grao!

Cùng lúc đó, hai thân rồng khổng lồ Bàn Hủy, Bàn Vân lại đυ.ng vào Vũ Tôn tứ trọng.

Bị hai con hoàng kim yêu long viễn cổ ngăn cản chọc giận Vũ Tôn tứ trọng:

- Nghiệt súc, lui ra cho ta!

Gã phải bắt Lục Lâm Thiên mới được!

Tay Vũ Tôn tứ trọng ngưng tụ hai đòn công kích mạnh mẽ lại đánh vào Bàn Hủy, Bàn Vân.

Lục Lâm Thiên vừa rút lui vừa cắn răng thầm nghĩ:

- Chỉ có dốc hết sức mạnh ra mới giết hắn được!

Vũ Tôn tứ trọng này chắc đã gần tới đỉnh, Lục Lâm Thiên không dốc hết thủ đoạn ra thì không thể giết chết người này.

Giây lát suy tư, Lục Lâm Thiên lặng lẽ kết thủ ấn. Luồng sáng ánh sắc tím bắn ra từ trán Lục Lâm Thiên, ánh sáng chợt lóe lên, Đại Hồn Anh thoáng hiện.

Đại Hồn Anh xuất hiện, đôi mắt mở to, sát khí ngút trời lan tràn quanh thân. Sát khí khiếp người tựa sóng gợn dao động nhanh, chớp mắt bao phủ không trung.

Sát khí dâng lên hòa cùng sát khí máu me trong Thiên Môn cốc, khiến người ta run rẩy trước loại sát khí này khủng bố.

Vũ Tôn tứ trọng lại đẩy lùi Bàn Hủy, Bàn Vân, gã lảo đảo thụt lùi.

Trong một thoáng Vũ Tôn tứ trọng nhìn chằm chằm Đại Hồn Anh Lục Lâm Thiên:

- Phân thân? Không thể nào! Chỉ có cường giả Đế cấp mới có phân thân, chuyện này là sao?

Sát khí ngút trời làm lòng Vũ Tôn tứ trọng lạnh lẽo, mới đầu gã đã thấy phân thân chui vào người Lục Lâm Thiên, giờ gặp lại Đại Hồn Anh khiến gã thầm lấy làm lạ.

Vũ Tôn tứ trọng chỉ có thể nghĩ thế này:

- Chẳng lẽ là bí pháp?

Nhưng phân thân Lục Lâm Thiên phát ra sát khí vô hình trung khiến Vũ Tôn tứ trọng hơi run, vì sao phân thân lại có sát khí khủng bố như thế? Vũ Tôn tứ trọng cảm giác khí tức thể linh hồn này mạnh hơn tu vi Vũ Vương cửu trọng của Lục Lâm Thiên nhiều.

Đại Hồn Anh xuất hiện, mắt bắn ra tia sáng lạnh, tay kết ấn.

- Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, đệ nhất chuyển, đệ nhị chuyển, đệ tam chuyển, đệ tứ chuyển!

Đại Hồn Anh phát ra sát khí, không khí run rẩy. Một vầng sáng màu trắng vô hình chớp mắt lan tràn quanh Đại Hồn Anh, năng lượng thiên địa tụ tập lại. Một luồng khí mới từ người Đại Hồn Anh tăng vọt lên cao.

Vũ Tôn tứ trọng hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Dường như Lục Lâm Thiên đang thi triển thủ đoạn đặc biệt gì, gã phải bắt hắn lại mới được. Vũ Tôn tứ trọng vừa giật mình vì sát khí ngút trời vừa thừa dịp Bàn Hủy, Bàn Vân bị đẩy lui nhanh như tia chớp lao vào Lục Lâm Thiên.

Trong khoảnh khắc bản thể Long Linh Mãng viễn cổ của Long Linh tăng tốc độ gấp vô số lần chặn Vũ Tôn tứ trọng lại:

- Grao!

Long Linh mới chịu thiệt một lần ngu gì không báo thù? Vừa rồi là bản thể của Long Linh không có lực phòng ngự cao bằng Bàn Hủy, Bàn Vân, lúc này thân hình ngăn Vũ Tôn tứ trọng lại, nàng thi triển thiên phú công kích của mình.

Chớp mắt một cột sáng trắn từ trán Long Linh bắn lên cao, cột sáng lập tức biến thành ảo ảnh Long Linh Mãng viễn cổ. Ảo ảnh Long Linh Mãng viễn cổ vượt không gian, linh hồn lực hùng hồn rất khủng bố không ngừng tràn ra.

- Grao!

Ảo ảnh Long Linh Mãng viễn cổ vọt ra đυ.ng vào Vũ Tôn tứ trọng.

Nhìn thiên phú công kích của Long Linh, Vũ Tôn tứ trọng biến sắc mặt nói:

- Thiên phú công kích Long Linh Mãng viễn cổ, thân ngoại hồn thân!

Thiên phú công kích linh hồn của con Long Linh Mãng viễn cổ này miễn cưỡng tương đương với linh hồn của Linh Tôn tứ trọng dốc sức công kích.

Đòn công kích làm Vũ Tôn tứ trọng không dám xem thường, thủ ấn thay đổi, gã dốc hết sức đón đỡ. Một vũ kỹ sơ giai địa giai ngưng tụ, thuộc tính thủy hùng hậu ngưng tụ quanh thân. Vòng xoáy dòng nước to bay khỏi tay Vũ Tôn tứ trọng, vòng xoáy nước xé rách không gian xung quanh nứt ra các khe dựng thẳng.

Chớp mắt ảo ảnh Long Linh thiên phú công kích đυ.ng mạnh vào, xuyên thấu qua vòng xoáy nước, biến thành bão linh hồn hút vòng xoáy nước vào trong. Hai bên va chạm bộc phát ánh sáng chói lòa rực rỡ.

Bùm bùm bùm!

Kình khí kinh khủng đánh vào cơ thể to lớn của Long Linh, một lần nữa Long Linh bị đánh bay đi.

Chương 1957: Chuẩn bị thủ đoạn

Cùng lúc đó, Vũ Tôn tứ trọng ở trong bão linh hồn dốc hết sức thoát ra vòng công kích, mặt trắng bệch. Công kích linh hồn hùng hậu này ảnh hưởng Vũ Tôn tứ trọng khả nặng, hậu quả rất nghiêm trọng. Thiên phú công kích Long Linh Mãng viễn cổ có uy lực mạnh hơn Vũ Tôn tứ trọng tưởng tượng.

Phía chân trời, chỉ giây lát Đại Hồn Anh từ khí thế ngang ngửa Tôn Giả nhất trọng đột nhiên lên đến nhị trọng, thực lực càng lên cao thì thúc giục Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp có hiệu quả khá kém. Thật ra không phải hiệu quả kém mà vì tu vi Tôn cấp lớn hơn cấp độ của Vương cấp nhiều, nên hiệu quả lúc vận dụng yếu hơn.

- Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp đệ ngũ chuyển, đệ lục chuyển, đệ thất chuyển, đệ bát chuyển!

Thi triển Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp đệ tứ chuyển xong Lục Lâm Thiên vẫn không vừa lòng. Lần trước dưới Thiên đảo Lục Lâm Thiên có thể thi triển đệ ngũ chuyển, lúc này đẳng cấp Linh Giả của hắn từ ngày xưa Linh Vương bát trọng đột phá đến bây giờ là Linh Vương cửu trọng đỉnh phong. Về tu vi tâm tính thì Đại Hồn Anh cũng được ích lợi.

Lòng Lục Lâm Thiên máy động kết ra các thủ ấn phức tạp, năng lượng thiên địa vô hình lại hùng hậu tụ tập lại. Dường như bị ảnh hưởng, trong không gian sát khí máu me vô biên không tan bị Đại Hồn Anh hút vào, liên tục chui vào người.

Một vầng sáng trắng vô hình chợt bừng sáng rực rỡ, đột nhiên khí thế quanh thân Đại Hồn Anh hơi tăng lên. Lục Lâm Thiên cắn răng một hơi vọt đến đệ bát chuyển. Trong khoảnh khắc này khí thế từ người Đại Hồn Anh đã tăng gấp đôi, đến đệ bát chuyển thì khí thế Đại Hồn Anh ngang bằng Tôn cấp nhị trọng giờ vọt lên khí thế Tôn cấp tam trọng kinh khủng.

Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp thúc giục đến đệ bát chuyển thì có cảm giác không tiến lên tiếp được, không thể tăng lên nữa. Lúc này quanh thân Đại Hồn Anh lộ ra từng khe hở gợn sóng, sát khí bao bọc kéo theo sát khí máu me ngưng mà không tán bên dưới, khủng bố khiến tim người đập nhanh.

Đến đây thì Lục Lâm Thiên vừa lòng, liên tục thúc giục bát chuyển, khí thế ngang ngửa Tôn Giả tam trọng, Đại Hồn Anh và bản thể đều nhếch môi nở nụ cười lạnh băng.

Trong phút chốc Vũ Tôn tứ trọng chạy ra khỏi ảnh hưởng thiên phú công kích của Vũ Tôn tứ trọng, mặc dù bị ảnh hưởng khá nhiều nhưng còn chống cự được.

Vũ Tôn tứ trọng nhìn tất cả biến đổi của Đại Hồn Anh Lục Lâm Thiên, cơ mặt co giật:

- Phân thân này sao quái dị vậy?

Thể linh hồn này hết sức quái dị, sát khí ngập trời bao bọc khiến tim người đập nhanh, khí thế tăng vọt, dường như linh hồn lực cũng kéo lên theo, vô cùng quái dị.

Vũ Tôn tứ trọng khăng khăng muốn bắt Lục Lâm Thiên:

- Hừ! Mặc kệ ngươi có bí pháp gì thì chỉ là thể linh hồn, lại đây cho bản tôn!

Vũ Tôn tứ trọng lần thứ ba xông hướng Lục Lâm Thiên.

Bàn Hủy, Bàn Vân sẽ không để chưởng môn gặp nạn, lại lao lên:

- Grao grao!

Lục Lâm Thiên lên tiếng:

- Bàn Hủy huynh, Bàn Vân tẩu, hãy để ta đến đi.

Lục Lâm Thiên nhìn Vũ Tôn tứ trọng lao thẳng tới, sắp đến trước mặt, tay kết thủ ấn, mắt hắn càng lạnh băng.

Thấy Lục Lâm Thiên muốn đơn độc đối kháng khiến mắt Vũ Tôn tứ trọng lóe tia nghi ngờ:

- Tiểu tử, để xem ngươi còn có thực lực gì!

Vũ Tôn tứ trọng cảm thấy phân thân của Lục Lâm Thiên lộ ra bất phàm, nhưng dù phân thân cường đại thì gã cảm thấy còn chưa đủ trình độ đối kháng lại gã.

Vũ Tôn tứ trọng dứt lời dâng lên vầng sáng lam mạnh mẽ, thuộc tính thủy đầy trời tụ tập lại. Không gian trời đất tối sầm, năng lượng đáng sợ, không gian chấn động liên tục phát ra tiếng trầm đυ.c. Chớp mắt một trảo ấn hơi nước hùng dũng lan tràn lặng lẽ hiện ra, vặn vẹo mảng lớn không gian đè xuống thân cọp khổng lồ của Lục Lâm Thiên. Vũ Tôn tứ trọng biết bắt bản thể Lục Lâm Thiên mới được.

Đại Hồn Anh lạnh lùng quát:

- Đến đây!

Mắt Đại Hồn Anh nổi tia đỏ, thủ ấn thay đổi, tinh thần liên kết với bản thể.

Trong khoảnh khắc một luồng sáng xanh bay ra khỏi trán thân cọp to lớn của Lục Lâm Thiên bắn thẳng lên cao.

- Grao!

Cùng với tiếng gầm, Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ thoáng hiện.

Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ khổng lồ, vảy xanh toàn thân dựng đứng lóe các tia điện. Lực lượng thú hồn hùng hậu tuôn ra, khiến linh hồn người đau đớn.

Lục Lâm Thiên khiến Đại Hồn Anh khí thế đến đẳng cấp Tôn cấp tam trọng vận dụng Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ. Với đẳng cấp hiện tại của Đại Hồn Anh thì vận dụng Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ có uy lực mạnh hơn bản thể Lục Lâm Thiên Linh Vương cửu trọng rất nhiều.

Đẳng cấp khí thế hiện tại của Đại Hồn Anh vận dụng Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ thì Lục Lâm Thiên ước chừng đủ sức đối kháng lại Linh Tôn tứ trọng.

Lực lượng thú hồn khủng bố dâng trào thoáng chốc khiến mọi người xung quanh chú ý. Khi thấy Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ khổng lồ rất giống với thân hình to lớn của Lục Lâm Thiên, một lớn một nhỏ cực kỳ quái dị.

- Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ!

- Chắc đã đến đỉnh bát giai hậu kỳ.

- Thì ra còn thu được thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ dưới Thiên đảo.

Thấy Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ, cường giả hai các hai đảo, Thiên Ưng lâu, Tiêu Dao bang, Thánh Linh cốc nghĩ ngay đến Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ trong phủ đệ Đế giả viễn cổ dưới Thiên đảo. Bọn họ không quá ngạc nhiên. Đế giả viễn cổ là sư phụ của Lục Lâm Thiên, nên hắn có được thú hồn này cũng không có gì ghê gớm. Tuy nhiên được Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ đỉnh bát giai hậu kỳ đúng là làm đám cường giả cực kỳ hâm mộ.

Vũ Tôn tứ trọng không ngờ trên người Lục Lâm Thiên mang theo nhiều thủ đoạn như vậy, gã cảm nhận khí tức của Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ, vô hình trung lòng rét run. Chỉ khí thế đã làm Vũ Tôn tứ trọng kiêng dè.

Vù vù vù!

Vũ Tôn tứ trọng giật mình giây lát rồi trảo ấn mang theo năng lượng thuộc tính thủy hùng hậu vặn vẹo không gian chụp xuống. Toàn bộ không gian to lớn bị trảo ấn càng lúc càng.

Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ gầm lên, làm thế xông tới:

- Grao!

Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ như hổ rình mồi, móng vuốt xé trời cào rách không gian, khí thế kinh người đυ.ng mạnh vào trảo ấn to của Vũ Tôn tứ trọng từ trên cao chụp xuống.

Vù vù vù!

Hai lực lượng vào khoảnh khắc tiếp xúc toàn là sức mạnh xé rách không gian. Móng vuốt xé ra năm khe hở không gian rồi đυ.ng mạnh vào nhau, sóng gợn không gian lan tràn. Hai bên đυ.ng mạnh rồi tán loan, dường như lực công kích không chênh lệch bao nhiêu.

Vũ Tôn tứ trọng thấy Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ có uy thế như vậy thì nét mặt sa sầm hô:

- Mạnh quá!

Ánh mắt Vũ Tôn tứ trọng âm trầm, chân khí phô thiên cái địa dâng lên, quyết tâm dốc hết sức bắt Lục Lâm Thiên bằng được.

Chương 1958: Dốc sức nghiền chết

Lúc này Lục Lâm Thiên không chút chần chừ, ánh mắt Đại Hồn Anh trầm xuống, hét to một tiếng:

- Ám Ma phân thân bí pháp!

Đại Hồn Anh kết một thủ ấn quái dị, ánh sáng kỳ dị chợt lóe quanh thân. Đại Hồn Anh chia làm ba, phân ra hai phân thân linh hồn. Hai linh hồn phân thân giống Đại Hồn Anh y như đúc, đều mang theo sát khí ngút trời.

Cộngt hêm Đại Hồn Anh, ba bóng dáng không chút ngừng lại, mang theo uy hïếp sát khí ngút trời nháy mắt chủ động xuất kích. Ba bóng người vây quanh Vũ Tôn tứ trọng.

- Grao!

Cùng lúc đó, bản thể Lục Lâm Thiên và Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ cũng tham gia vào.

Vũ Tôn tứ trọng một lần nữa giật mình kêu lên:

- Tại sao còn có phân thân linh hồn?

Vũ Tôn tứ trọng thấy bốn phía gần như là bốn Lục Lâm Thiên, còn có Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ. Đây rốt cuộc là thủ đoạn gì? Lục Lâm Thiên này là người quỷ dị, khủng bố nhất Vũ Tôn tứ trọng từng gặp, thủ đoạn đáng sợ và quái dị nhiều như thế.

Phía chân trời xa, nhiều cặp mắt nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, các ánh mắt vô cùng giật mình. Đám người Phi Linh môn như Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Sát Phá Quân đều trố mắt líu lưỡi.

Con ngươi Vân Tiếu Thiên co rút, hút ngụm khí lạnh:

- Tiểu tử này...

Giờ Vân Tiếu Thiên mới biết ở Vân Dương tông, tiểu tử này nhường nhịn gã nhiều biết bao. Thật xấu hổ khi Vân Tiếu Thiên cho rằng nếu gã thi triển bí pháp chưa chắc sẽ thua tiểu tử này, hiện tại gã biết nếu tiểu tử này dốc hết sức ra thì gã sẽ thua rất khó coi, chắc chắn không đỡ nổi một chiêu.

Đại Hồn Anh nhìn Vũ Tôn tứ trọng bị bao vây, mỗi một luồng khí đều tỏa định người gã:

- Muốn bắt ta sao?

Đại Hồn Anh dứt lời, một phân thân chính giữa đột nhiên nhúc nhích, kết thủ ấn. Một chuỗi đao ảnh huyền ảo quay quanh người phân thân, khí thế sắc bén hùng hồn khuếch tán. Đao ảnh cắt vỡ không gian, mấy ngàn đao quang huyền ảo xoay tròn, gợn sóng vô hình lan tràn nhanh, khí thế khïếp người làm không gian run rẩy.

Đao quang cắt vỡ không gian xoay tít, ước chừng sáu ngàn đao quang. Thực lực của phân thân này không khác gì Đại Hồn Anh, khởi động Huyễn Diễn đao trận tăng uy lực hơn nhiều. Lúc ở Thiên Trụ giới đối phó Phá Vân Tôn Giả, khi Lục Lâm Thiên thi triển Huyễn Diễn đao trận là năm ngàn đao quang, lúc này lên đến sáu ngàn, uy lực một lần nữa tăng mạnh.

Phân thân thứ hai của Đại Hồn Anh bắt thủ ấn, năng lượng hùng hậu phô thiên cái địa tuôn ra. Năng lượng này giới hạn giữa linh lực và linh hồn lực, bản thân Đại Hồn Anh là sát ý và tàn hồn ngưng tụ lại. Bởi vì tàn hồn có Linh Giả và Vũ Tôn, có dấu vết linh lực, chân khí nên có thể cùng lúc dùng vũ kỹ, linh kỹ. Bản thân Đại Hồn Anh không có linh lực và chân khí, đây là một trong những lý do Đại Hồn Anh không thể tu luyện.

Năng lượng tuôn ra, không gian nổi lên dao động, trong nháy mắt một thủ ấn đã hình thành. Thủ ấn vừa hiện hình liền tràn ngập khí thế siêu kinh khủng, nhìn nó lâu sẽ làm linh hồn rét run, tim đập chân run.

Cùng lúc đó, bản thể Đại Hồn Anh lóe ánh sáng vàng, quanh thân hình phát ánh sáng vàng lấp lánh vầng sáng trắng vô hình. Cùng lúc đó, Huyết Lục trong tay Lục Lâm Thiên chuyển sang tay Đại Hồn Anh, huyết đao vươn ra. Không gian quanh thân Đại Hồn Anh vặn vẹo ngay lúc này.

Chỉ chớp mắt Đại Hồn Anh vung Huyết Lục cực kỳ ưu mỹ vạch vòng tròn lớn ở giữa không trung. Vòng tròn lập tức khuếch trương, không gian trước mặt Đại Hồn Anh kéo một vệt sáng dài đường kính mấy trăm thước. Mép vệt sáng lộ ra khe hở không gian đen thui, bao bọc toàn bộ không gian đằng trước vào.

- Chỉ là Vũ Tôn tứ trọng, chết đi!

Đại Hồn Anh dứt lời liền cùng hai phân thân, tổng cộng ba bóng người xông lên.

Ba tiếng hét to đồng thanh kêu lên:

- Huyễn Diễn đao trận, đi!

- Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ, đi!

- Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm, đi!

Cả ba hình thành thế vây công, bên trên phân thân chính giữa có sáu ngàn đao quang cùng bắn lên cao, ẩn chứa thiên địa âm dương và con số, từng luồng đao quang huyền ảo tràn ra, xé rách gợn sóng không gian hóa thành các cột sáng đao quang to lớn chớp mắt bao phủ Vũ Tôn tứ trọng.

Vù vù vù!

Linh hồn thứ hai đè ngón giữa xuống, dọc đường đi không gian nứt rạn từng luồng sóng, không gian tan vỡ. Chỉ ấn này đè lên Vũ Tôn tứ trọng, lực lượng công kích linh hồn đáng sợ chẳng chút giữ lại tuôn ra.

Trên bản thể Đại Hồn Anh, Huyết Lục vạch các đường cong quái dị huyền ảo như bí văn, tổng cộng vạch bảy đao. Nhát đao cuối cùng xẹt qua, Huyết Lục kéo theo đường cong ưu mỹ, huyết quang như cơn lũ đột nhiên tràn ra.

Đại Hồn Anh thi triển vũ kỹ địa cấp trung giai, phối hợp với Huyết Lục nên uy lực đủ sức trực tiếp đối kháng Vũ Tôn tứ trọng.

Đám cường giả Vân Tiếu Thiên lộ ánh mắt khó hiểu:

- Cái này hình như là Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm, của Nhật Sát các, sao Lục Lâm Thiên cũng tu luyện?

Có vẻ quan hệ của Lục Lâm Thiên và Nhật Sát các khá sâu đậm.

Chỉ trong khoảnh khắc ngắn ngủi ba đòn công kích của Lục Lâm Thiên đã ập đến, tựa bão tố oanh tạc Vũ Tôn tứ trọng. Uy thế khủng bố như vậy làm tim Vũ Tôn tứ trọng rớt cái bịch, gã đâu ngờ Lục Lâm Thiên có thủ đoạn kinh khủng như thế? Ba đòn công kích này tương đương với ba Tôn cấp tứ trọng vây công gã, đặc biệt là huyết đao công kích có uy lực mạnh nhất. Đao trận cũng rất đáng gờm, lại còn công kích linh hồn phối hợp, làm Vũ Tôn tứ trọng hết sức e ngại.

Ba đòn công kích ập đến, phô thiên cái địa đều tỏa định vào gã, khiến Vũ Tôn tứ trọng không cách nào rút lui. Vũ Tôn tứ trọng nhanh chóng kết thủ ấn, dốc hết sức ra. Năng lượng thuộc tính thủy hiện ra tràn ngập trước mặt Vũ Tôn tứ trọng.

Bùm bùm bùm!

Ba đòn công kích của Lục Lâm Thiên khiến gió mây vần vũ, không gian rách ra, năng lượng hủy diệt lan tràn. Ba đòn công kích cùng rơi vào năng lượng thuộc tính bao trùm của Vũ Tôn tứ trọng.

Đòn công kích gồm ba lực lượng khủng bố khiến năng lượng thuộc tính thủy quanh thân Vũ Tôn tứ trọng không chịu nổi sắp nứt vỡ, cả không gian suýt sụp đổ.

Lực công kích gồm đao quang nghiền nát không gian, bão linh hồn thổi quét. Không gian gió mây biến sắc, không gian xé rách, năng lượng hủy diệt lan tràn.

Cùng lúc đó Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ gầm lên:

- Grao!

Cơ thể to lớn đυ.ng rách không gian, tia điện chạy dọc thân Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ, uy hïếp kinh khủng kỳ dị giáng xuống. Trong mắt Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ có tia chớp xẹt qua, cái mồm to dữ trợn há rộng, một đoàn sáng lôi điện to lớn bắn ra.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Cột điện quang bay ra đánh vào phòng ngự năng lượng thuộc tính thủy của Vũ Tôn tứ trọng. Thoáng chốc bão phòng ngự năng lượng thuộc tính thủy hóa thành các vệt điện quang nổ tung, giông tố xé rách không gian khuếch trương.

Bốn đòn công kích kinh khủng ập đến. Vũ Tôn tứ trọng vốn khó chống cự được ba lực công kích trước giờ thêm Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ dốc sức ra một đòn, thế là gã không chống cự nổi nữa.

Chương 1959: Đại khai sát giới (1)

- Phụt!

Vũ Tôn tứ trọng phun ngụm máu, mặt trắng bệch.

- Trời ơi, tiểu tử này không phải con người!

- Tiểu tử này là yêu nghiệt!

- Tu vi Vũ Vương cửu trọng, thực lực khủng thật!

- Thủ đoạn khủng bố tầng tầng lớp lớp, tiểu tử này quá nghịch thiên!

Các cường giả trên trời đang kịch chiến không kiềm được liếc mắt nhìn, cùng hút ngụm khí lạnh. Lục Lâm Thiên gây ra động tĩnh rất khủng bố, các thủ đoạn tuyệt đối đáng sợ.

Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Đạm Thai Tuyết Vi, Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Lạc Kiến Hồng, Đạm Thai Tuyết Vi, Kim Sí Vương kinh ngạc muốn rớt cằm. Thực lực của Lục Lâm Thiên đã lên đến trình độ cường đại mà bọn họ không tưởng tượng nổi.

Bị bốn lực công kích vây công nhưng Vũ Tôn tứ trọng không uổng là cường giả gần tới đỉnh Vũ Tôn tứ trọng, tuy bị thương nặng nhưng vẫn miễn cưỡng chống cự được.

Vũ Tôn tứ trọng đẫm máu, mặt mũi dữ trợn, vừa độc ác vừa kinh sợ nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

- Tiểu tử, dù ngươi dốc hết thực lực ra muốn đối phó bản tôn thì vẫn còn thiếu một chút!

Bộ dạng Vũ Tôn tứ trọng rất đáng sợ.

- Hừ! Đánh chết ngươi chỉ là chuyện nhỏ!

Thân cọp khổng lồ của bản thể Lục Lâm Thiên dựng thẳng trăm thước, móng vuốt thú to lóe tia sắc bén, cùng lúc đó, một luồng sáng màu tím xoay tròn trong hổ chưởng.

Vù vù vù!

Ánh sáng tím thoáng hiện, không trung lan tràn khí tức quái dị. Ánh sáng bắn lên trời, xoay quanh. Chỉ giây lát trong không gian cuồn cuộn lôi vân màu tím dày đặc, bên trong có tia điện xẹt qua xẹt lại. Cùng lúc đó, không gian xung quanh đột nhiên run rẩy, cảm giác cực kỳ nguy hiểm lan tràn.

Xoẹt!

Lục Lâm Thiên vung hổ chưởng, Tử Lôi Huyền Đỉnh chụp ngược giữa không trung, đỉnh to xoay tròn. Không gian bốn phía vặn vẹo. Miệng đỉnh như lỗ đen, xung quanh là lôi văn màu tím cuồn cuộn không dứt, dao động năng lượng đáng sợ tràn ra từ cái đỉnh. Tia điện kêu xoèn xoẹt vỡ ra từng tấc.

- Đây là...

Khi khí tức khuếch tán thì tất cả cường giả cùng nhìn chằm chằm vào nó.

Vân Tiếu Thiên nhìn trân trân, kinh ngạc nói:

- Tử Lôi Huyền Đỉnh, đây rõ ràng là Tử Lôi Huyền Đỉnh!

- Đây là thần khí, chắc chắn là Tử Lôi Huyền Đỉnh!

- Lục Lâm Thiên này có thần khí bên người!

- Tử Lôi Huyền Đỉnh của Huyền Thiên yêu tôn thật sự rơi vào tay Lục Lâm Thiên!

Tiểu tử may mắn.

Trong khoảnh khắc nhiều cường giả trong không gian ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên. Những người có mặt toàn biết hàng, làm sao không nhận ra Lục Lâm Thiên đang lấy thần khí? Ánh mắt ai nấy giật mình tột độ.

Vũ Tôn tứ trọng của Hóa Vũ tông rơi vào vòng công kích cũng lộ ánh mắt kinh hoàng, lòng nổi lên dự cảm không may.

Lục Lâm Thiên hét to một tiếng:

- Ta chống mặt xem ngươi có chết hay không? Muốn đối phó Phi Linh môn của ta? Đây là cái giá mà Hóa Vũ tông nhà ngươi phải trả!

Hổ chưởng đập xuống.

Ầm ầm ầm!

Tất cả chỉ diễn ra trong chớp mắt. Bên trong Tử Lôi Huyền Đỉnh chốc lát có các tia chớp lao ra khỏi lôi vân, vô số sấm sét từ trên trời giáng xuống. Ánh sáng tím kim chói mắt đổ ập xuống, không gian tràn ngập tiếng nổ sắc nhọn.

Mắt thường trông thấy mấy chục sấm sét màu tím vàng to lớn trong Tử Lôi Huyền Đỉnh ngưng tụ thành tia chớp to cỡ trẻ sơ sinh giữa không trung, uy hϊếp lại tăng vọt. Nơi sấm sét tím vàng xẹt qua làm không gian tan vỡ, mang theo lực lượng đáng sợ giáng xuống.

Ầm!

Ánh mắt Vũ Tôn tứ trọng kinh hoàng nhìn tia chớp tím vàng to cỡ trẻ sơ sinh giáng xuống năng lượng phòng ngự thuộc tính thủy thì uy hϊếp kèm theo uy áp sấm sét hùng hồn đυ.ng rách không gian.

Vũ Tôn tứ trọng đối kháng với bốn công kích kinh khủng trước đó đã đến cực hạn, lúc này Lục Lâm Thiên vận dụng tử kim huyền lôi thật ra uy lực không mạnh bằng Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ, Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm. Nhưng cái chính là Vũ Tôn tứ trọng không đỡ nổi nữa.

Phá Vũ Tôn Giả hét lớn một tiếng:

- Kỳ Hồ cẩn thận!

Phá Vũ Tôn Giả bị hai Tôn cấp cùng đẳng cấp vây công, đã ở thế sắp thua. Mấy cường giả Tôn cấp khác của Hóa Vũ tông thì một Vũ Tôn ngũ trọng đang bị Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Linh Thiên Tôn, thêm vào Thánh Pháp Thiên Tôn luyện chế hai khôi lỗi bát giai vây công, khó giữ được mình. Vũ Tôn ngũ trọng này cũng chịu nhiều vết thương nặng, không rảnh ra tay giúp đỡ. Đẳng cấp thực lực yếu thì càng không hy vọng gì, ai nấy bị vây công mình đầy vết thương, máu tươi đầm đìa.

Bùm bùm bùm!

Cộng thêm Lục Lâm Thiên vận dụng Tử Lôi Huyền Đỉnh, tụ tập năm lực công kích thành thế năm góc oanh kích, mỗi đòn đều siêu mạnh.

Không gian xao động, năng lượng thuộc tính thủy trong không gian quanh thân Vũ Tôn tứ trọng khó thể chống đỡ lâu hơn, bỗng chốc nổ tung. Tiếng nổ như sấm đánh vang vọng trên bầu trời Thiên Môn cốc. Toàn bộ không gian vặn vẹo, lộ ra một cái lỗ sâu không gian đen thui. Lực lượng khủng bố ngút trời bị lỗ sâu không gian đen thui hút vào, giống như lỗ đen cắn nuốt vạn vật.

Năng lượng kinh người khiến kình khí vô hình phô thiên cái địa tuôn ra từ khe nứt không gian. Khí thế ngút trời thoáng chốc được giải phóng hoàn toàn, khí thế cuồng bạo ập đến.

Nhiều cường giả thấy rõ ràng không gian tan vỡ, lực lượng kinh khủng nghiền cơ thể Vũ Tôn tứ trọng thành mảnh nhỏ tan biến. Sức nổ mạnh mẽ xé rách cơ thể một Vũ Tôn tứ trọng vụn vỡ.

- Kỳ Hồ Tôn Giả bị đánh chết!

- Lão già Kỳ Hồ này đã là hậu kỳ gần đỉnh Tôn cấp tứ trọng đúng không? Vậy mà bị Lục Lâm Thiên đánh chết!

- Lục Lâm Thiên này rất mạnh mẽ, hắn quá nghịch thiên!

Giữa không trung, nhiều cường giả Tôn cấp hút ngụm khí lạnh trước Lục Lâm Thiên.

Khi kình khí không gian bắt đầu tan biến thì một luồng năng lượng màu trắng mang theo linh hồn lực hùng hồn khuếch tán, uy lực rất mạnh.

Hồn anh Vũ Tôn tứ trọng xuất hiện:

- Tiểu tử, dù có chết ta cũng không tha cho ngươi!

Hồn anh dữ trợn hóa thành luồng sáng linh hồn mạnh mẽ bay vào trán thân cọp của Lục Lâm Thiên.

Trong khoảnh khắc nhiều người thót tim vì Lục Lâm Thiên, các cặp mắt kinh hoàng nhìn hắn chằm chằm:

- Lục Lâm Thiên cẩn thận!

Ngay khi hồn anh Vũ Tôn tứ trọng chui vào não Lục Lâm Thiên thì mắt hắn lóe tia cười nhạt.

Giọng Vũ Tôn tứ trọng căm hờn vang vọng trong đầu Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, ngươi giết ta thì bản tôn sẽ đoạt xá ngươi!

Gã là tu vi gần Vũ Tôn tứ trọng đỉnh phong không ngờ hôm nay gục trong tay một Vũ Vương cửu trọng, hỏi sao gã cam lòng tha cho người này?

Hồn anh xông vào não Lục Lâm Thiên vì Vũ Tôn tứ trọng muốn đoạt xá hắn.

Giờ phút này, Vũ Tôn tứ trọng đang định tiến vào không gian linh hồn nhưng bỗng chốc khựng lại. Vũ Tôn tứ trọng thấy vầng sáng vàng lan tràn trước mắt, trong ánh sáng vàng có một luồng sát khí khủng khiếp làm gã ngỡ ngàng. Khí tức từ ánh sáng vàng khiến Vũ Tôn tứ trọng cảm giác mình là con kiến.

Hồn anh Vũ Tôn tứ trọng thầm la:

- Nguy rồi!

Trước khí thế này làm Vũ Tôn tứ trọng cảm thấy mình như là một con kiến, cảm giác sợ hãi từ sâu trong linh hồn lan ra.

Răng rắc!

Giây lát ngắn ngủi, Vũ Tôn tứ trọng chưa hoàn toàn lấy lại tinh thần đã hóa thành mảnh nhỏ linh hồn, bị tiểu đao màu vàng xuất hiện, hấp thu. Tiểu hồn anh trong não Lục Lâm Thiên xoay tít, mảnh nhỏ linh hồn này bị hấp thu một chút.

Chương 1960: Đại khai sát giới (2)

- Thu!

Trong khi mọi người lo lắng thì Lục Lâm Thiên thu về phân thân linh hồn, Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn viễn cổ, Huyết Lục trong tay Đại Hồn Anh cũng bị thu vào người hắn. Chỉ còn Đại Hồn Anh và bản thể đứng trên cao, mặt hắn hơi tái. Loại tiêu hao này rất kinh khủng, Lục Lâm Thiên không thể chống đỡ lâu được.

Thấy hành động của Lục Lâm Thiên khiến các cặp mắt theo dõi hắn trở nên kinh sợ. Hồn anh Vũ Tôn tứ trọng công kích nhưng không hề ảnh hưởng được Lục Lâm Thiên, điều này làm mọi người rất ngạc nhiên.

Các cường giả Tôn cấp trên bầu trời nuốt nước bọt khan:

- Lão già Kỳ Hồ chắc chết thật rồi!

- Lục Lâm Thiên nghịch thiên!

Giải quyết xong một Vũ Tôn tứ trọng, cơ thể to lớn của Lục Lâm Thiên đứng thẳng nhìn xung quanh. Bên dưới là máu me sát khí ngập trời, máu chảy thành sông, tay chân cụt rải rác trong sơn mạch to lớn. Đệ tử ba sơn môn bị giết mảng lớn, hoàn toàn chờ bị tàn sát. Vô số đệ tử ba sơn môn bị giết.

Trong đẳng cấp Vương cấp, cường giả Vương cấp trong ba sơn môn cũng bị tàn sát tuyệt đối. Chênh lệch số người quá lớn, lại còn yêu thú thất giai, khôi lỗi thất giai khủng khiếp, cộng thêm Cửu Tinh Khốn Long trận phụ trợ, đây đúng là ác mộng ám ảnh ba sơn môn mãi mãi. Nguyên Thiên Môn cốc thành lò sát sinh máu me, tựa như địa ngục trần gian.

Lục Lâm Thiên thu về tầm mắt, rống to:

- dưới Tôn cấp tứ trọng đều lui lại!

Lục Lâm Thiên giao ngay Tử Lôi Huyền Đỉnh cho Đại Hồn Anh.

Đám Tôn cấp thuộc những sơn môn Linh Thiên môn, Phi Linh môn, Vân Dương tông, Nhật Sát các đang đứng trên cao nghe vậy tỏ ra khó hiểu. Bọn họ bị uy thế của Lục Lâm Thiên ảnh hưởng, lục tục rút lui. Chỉ có Tôn cấp tứ trọng là tiếp tục vây công đối thủ của mình.

Tiếng rống của Lục Lâm Thiên quanh quẩn trên bầu trời:

- Các đệ tử, chúng thú nghe lệnh, lui xuống cho ta!

Thanh âm vang vọng truyền ra. Đệ tử Phi Linh môn, Thánh Linh giáo, các thú lập tức rút ra sau.

đệ tử Vân Dương tông, Linh Thiên môn, các sơn môn sớm đã bị Lục Lâm Thiên chấn nhïếp, lúc này không chút do dự nhanh chóng thụt lùi.

- Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, mọi người nghe kỹ cho ta! Muốn nhúng chàm Phi Linh môn của ta thì phải trả giá bằng máu!

Cơ thể cọp khổng lồ của Lục Lâm Thiên lơ lửng trên cao, lời nói xen lẫn lạnh lùng không gì sánh bằng. Mắt Lục Lâm Thiên bắn ra sát ý, thanh âm lạnh băng vang vọng trong không trung rõ ràng chui vào tai mỗi người. Khí lạnh lan tràn, mọi người cảm giác lòng đóng băng, máu đông lại. Tất cả bị sát khí kinh thiên động địa chấn nhïếp.

Sau cuộc gïếŧ chóc kí©ɧ ŧɧí©ɧ sát ý vốn bị Lục Lâm Thiên ức chế ra. Cho tới nay Lục Lâm Thiên luôn nghe lời Nam thúc, gïếŧ chóc quá nhiều, sát khí nhập thể sẽ ảnh hưởng tu vi sau này. Vì vậy Lục Lâm Thiên thường cố không đại khai sát giới, bản thân hắn thật tình không muốn gïếŧ chóc nhiều. Thiên đạo có quỹ tích của nó, gïếŧ nhiều sẽ chọc trời giận người oán.

Lúc này Lục Lâm Thiên bất chấp tất cả, hắn quyết tâm đập đầu Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, để bọn họ mãi mãi ghi nhớ hậu quả này, về sau mới bị chấn nhïếp tuyệt đối. Không thì dù ba sơn môn bị tử thương nhiều người trong trận chiến này cũng chỉ khiến bọn họ tức giận, muốn báo thù, không chết không ngừng.

Phải trọng thương bọn họ tuyệt đối, để họ thấy sợ, qua đó không dám trả thù, không dám tùy tiện đυ.ng vào Phi Linh môn nữa.

Trên người Đại Hồn Anh phát ra sát khí vô hình, không gian hoàn toàn tĩnh lặng, không khí như đông lại.

- Sát khí thật kinh khủng!

- Lục Lâm Thiên định làm gì?

Đám người trên bầu trời nhìn Lục Lâm Thiên đứng lơ lưng giữa không trung. Sát Phá Quân, Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Lư Khâu Mỹ Vi, Đạm Thai Tuyết Vi, Lạc Kiến Hồng cơ mặt co giật. Sát khí ngút trời, sát ý lạnh lẽo thấu xương, sát khí khiến tim người đập nhanh.

Hắc Vũ luôn nhìn chăm chú phía xa, dường như tinh thần nhìn ngó cái gì, tìm kiếm điều gì. Hắc Vũ hoàn toàn không nhìn xung quanh.

Trong các sơn môn, một số Tôn cấp thực lực thậm một chút rút lui, mười mấy cường giả Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo chỉ có tu vi Tôn cấp nhất trọng, nhị trọng, tam trọng khó hiểu nhìn Lục Lâm Thiên.

Những cường giả Tôn cấp cảm nhận sát ý, sát khí từ người Lục Lâm Thiên, lòng nổi lên trực giác, ánh mắt dao động.

Đại Hồn Anh Lục Lâm Thiên đứng lơ lửng, sát khí quanh quẩn, Tử Lôi Huyền Đỉnh xoay tròn trong lòng bàn tay:

- Bây giờ là lúc ba sơn môn các ngươi phải trả giá đắt, nhận lấy bản vương đại khai sát giới!

Vù vù vù!

Tử Lôi Huyền Đỉnh là thứ hai xuất hiện, không gian run rẩy.

Khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên nụ cười lạnh băng, sát ý càng vô cùng đậm đặc. Sát khí ngút trời, nụ cười nhạt lóe qua, ánh sáng màu tím trong tay hắn ném về phía không trung.

Vù vù vù!

Ánh sáng màu tím ầm ầm xẹt qua không gian, Tử Lôi Huyền Đỉnh lần thứ hai xoay quanh trên trời cao, chớp mắt biến to. Bí văn lôi quang trên Tử Lôi Huyền Đỉnh lan tràn, lôi vân dày đặc kéo đến không gian. Lôi vân mênh mông tràn ngập chân trời, gió mây vần vũ.

Lục Lâm Thiên để mặc Đại Hồn Anh khởi động Tử Lôi Huyền Đỉnh, uy lực tăng mạnh rất nhiều. Đại Hồn Anh không thể dung hợp Tử Lôi Huyền Đỉnh nhưng đủ quyền vận dụng nó. Cả hai vốn là linh hồn tương thông, tương đương một thể.

Đại Hồn Anh, Tiểu Hồn Anh tựa như hai tay, đều thuộc về Lục Lâm Thiên, linh hồn tương thông nên vận dụng được thần khí này. Đại Hồn Anh thi triển Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, đẳng cấp khí tức tu vi vẫn là Tôn cấp tam trọng, không thật sự là tam trọng nhưng uy lực cách biệt không xa. Tôn cấp tam trọng khởi động Tử Lôi Huyền Đỉnh, nó phát ra uy lực mạnh hơn bản thể Lục Lâm Thiên thi triển rất nhiều.

Lôi vân lóe sắc tím bao phủ bầu trời Thiên Môn cốc, tia chớp tím ngang dọc trên cao như thác nước tím đổ lơ lửng trên bầu trời. Lôi điện dày đặc đều hướng về người của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo.

Cường giả ba sơn môn bị lôi điện bao trùm, lạnh lẽo dâng lên đáy lòng:

- Nguy rồi!

Trước lôi uy kinh người bọn họ chỉ có hể run rẩy, Lục Lâm Thiên định dùng Tử Lôi Huyền Đỉnh đại khai sát giới.

Cảm giác khí tức làm linh hồn run rẩy, ba sơn môn vừa kinh hoàng vừa nhanh chóng tản ra.

- Mọi người trốn nhanh lên, mau!

- Trốn!

Tất cả biến sắc mặt, từng đợt linh lực chân khí tràn ra quanh thân, bày thủ đoạn phòng ngự rồi cuống cuồng trốn.

Đại Hồn Anh lạnh lùng quát:

- Tử kim huyền lôi, chết hết đi!

Thanh âm truyền ra sát khí ngút trời, thủ ấn giáng xuống.

Cùng lúc đó, tử kim lôi vân trên bầu trời lóe lôi quang, giây lát biến thành từng đợt sấm sét bay ra khỏi lôi vân. Điện quang tím vàng chói mắt đổ ập xuống, vô số tia chớp rậm rạp bao phủ không gian Thiên Môn cốc.

Xoẹt xoẹt đùng đùng xoẹt xoẹt!

Cột điện màu tím phô thiên cái địa trên bầu trời tựa như cơn mưa to sấm sét. Nơi sét đi qua không gian nứt vỡ, sét thô cỡ cánh tay kèm theo lực lượng đáng sợ giáng xuống đệ tử ba sơn môn. Thanh thế khủng khiếp như hạo thiên môn.

Chương 1961: Giết chóc không gì sánh được

Ầm ầm ầm!

Cùng với sấm sét giáng xuống, không gian nổ tung, trong khai thiên khủng bố, sấm sét giáng xuống, các không gian bên dưới bị oanh kích tan nát. Các bóng người kinh hoàng ngây như phỗng, thậm chí không có can đảm chạy trốn. Sét giáng xuống người bọn họ nát thành mấy mảnh, máu phun tung tóe.

Vương cấp bị cuốn vào trong, thân hình hóa thành tro tàn, hồn anh không thể chạy ra, hoàn toàn không có sức đối kháng lại.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Lôi vân cuồn cuộn, điện quang màu tím quanh quẩn, lại là từng đợt sấm sét như những con mãng xà to xé rách không gian, mang theo tiếng vang đáng sợ lại hung trợn giáng xuống.

Bùm bùm bùm!

Từng đảm đệ tử ba sơn môn hóa thành huyết vụ, còn sót lại số tí Vương cấp cũng thành máu loãng từ trên cao rơi xuống.

- A!

- Mau trốn, trốn đi!

Đây là tàn sát, chắc chắn là tàn sát máu me. Bên dưới vang từng đợt tiếng kêu rên, tiếng la chạy trốn hòa cùng nhau, thanh âm cực kỳ thê lương, nhưng rồi bị tiếng sấm sét che giấu hết.

Trong cuộc giết chóc, đệ tử ba sơn môn bị giết ngàn vạn người, không chống lại nổi.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Một tử kim huyền lôi oanh kích xuống, ngàn vạn đệ tử ba sơn môn thành mảnh nhỏ và máu loãng. Vương cấp cũng không ngoại lệ, chỉ mấy giây đã có hàng trăm người chết sạch, không hồn anh nào chạy ra được.

- A!

Bên dưới vốn chỉ còn lại mấy chục vạn đệ tử ba sơn môn bây giờ bị Tử Lôi Huyền Đỉnh oanh kích, một đám biến mất, xác bị sét đánh không chừa mẩu xương.

Máu me, bạo ngược, hung thần, cảnh tượng khủng bố khiến mọi người không nói nên lời. Phương xa, các đệ tử đại sơn môn quan sát, lòng rung động chết lặng, có ai từng trông thấy kiểu giết chóc này?

- Ai chọc vào Lục Lâm Thiên là người đó sẽ thấy ác mộng.

Lạc Kiến Hồng, Kim Sí Vương, Hắc Linh Vương, Đạm Thai Tuyết Vi, Âm Dương Vương, Tiêu Dao Vương, Thiên Ưng Công Tử nhân nhìn chăm chú tình hình diễn ra, lòng vô cùng cảm thán.

Trong ba sơn môn, mười mấy cường giả Tôn cấp bị Lục Lâm Thiên bao trùm cùng hét to:

- Mau hợp tác đối kháng!

Mọi người bày ra thủ đoạn phòng ngự, có trực tiếp móc ra linh khí ngăn trở.

Tất cả biến sắc mặt, tinh thần hoảng loan. Làm cường giả Tôn cấp, bế quan tu luyện từ mấy chục đến trăm năm, hiếm khi đi ra sơn môn một lần. Vốn chuyến đi này định diệt Phi Linh môn, gây tổn hại nặng Linh Thiên môn. Bọn họ không bao giờ ngờ bản thân sẽ rơi vào tình thế này.

Đám người muốn hợp sức chống cự, Lục Lâm Thiên cười khẩy nói:

- Đi chết đi!

Tinh thần Lục Lâm Thiên khống chế, các luồng sét như mãng xà to lớn công kích, sét màu tím vàng lần nữa tập trung vào mười mấy Tôn cấp.

Hiện tại khí thế của Đại Hồn Anh tương đương Tôn cấp tam trọng, vận dụng Tử Lôi Huyền Đỉnh có uy lực rất lớn. Mười mấy Tôn cấp này toàn là tu vi nhất trọng, nhị trọng, tam trọng. Lúc này Lục Lâm Thiên tập trung oanh kích, bọn họ làm sao có sức ngăn cản? Huống chi những Tôn cấp này bị các đại sơn môn vây công đã không còn bao nhiêu sức lực tái chiến. Ai nấy bị vết thương hoặc nhẹ hoặc nặng.

Xoẹt xoẹt đùng đùng!

Các tia chớp giáng xuống, có Khải giáp hộ thân phòng ngự nhưng một lão nhân Vũ Tôn nhất trọng bị sét xuyên thủng thân hình. Thấy lực lượng sét như thế, lão nhân Vũ Tôn nhất trọng không có sức đối kháng lần thứ hai, lão phun ra ngụm máu. Chớp mắt Khải giáp vỡ, cơ thể lão nhân Vũ Tôn nhất trọng nứt thành mấy mảnh nhỏ tan biến trong không trung.

Ầm ầm ầm!

Sét như điện long tàn phá, lại có hai Tôn cấp hóa thành huyết vụ. Trữ vật giới chỉ, linh khí trên người bọn họ trôi nổi giữa không trung.

Ầm ầm ầm!

Các Tôn cấp không thể đối kháng lại, bị một tia chớp xuyên thấu vòng phòng ngự, bị sét đánh thành mảnh vụn.

Ầm ầm ầm!

Một tia chớp xé rách không gian giáng xuống, lôi vân màu tím cuồn cuộn liên tục bắn ra nhiều tia chớp màu tím ngày càng sắc bén, càng lúc càng mạnh mẽ. Điện quang tụ tập thành sét rồi kéo nhau rơi xuống.

Con ngươi các Tôn cấp lộ tia kinh sợ nhìn tia chớp màu tím trên trời giáng xuống, lòng tuyệt vọng. Không ngờ bọn họ chết vào tay một Vũ Vương cửu trọng.

Bùm bùm bùm!

Tử kim huyền lôi khủng bố oanh kích, mấy Tôn cấp tam trọng cuối cùng dần hụt hơi. Sấm sét giáng xuống, tia điện chảy xuôi toàn thân bọn họ, cơ thể vỡ thành mấy mảnh.

Trong không gian lôi vân cuồn cuộn đã thành một lò mổ Tôn cấp, ngay cả hồn anh Tôn cấp cũng không chạy thoát được.

Phía xa, cường giả các đại sơn môn nhìn chằm chằm vào kiểu tàn sát này, giật mình chết đứng. Ai có thể đối kháng lại đợt tàn sát này?

Không ai ngờ thực lực của Lục Lâm Thiên sẽ lên đến mức này, liên tiếp tàn sát mười mấy Tôn cấp, đây là sát khí và thực lực dữ dội cỡ nào? Là loại giết chóc không gì sánh bằng.

Có mười hai Tôn cấp, lúc này chỉ còn lại ba Vũ Tôn tam trọng cuối cùng.

Ba người đôi mắt đỏ ngầu, mặt không chút máu:

- Tiểu tử, ta liều mạng với ngươi!

Bọn họ không thể trốn thoát không gian lôi vân, cuối cùng dùng hết chân khí sót lại kết thủ ấn, khí thế lại tăng vọt, cả căng phồng lên.

Đại Hồn Anh đứng trên cao, đôi mắt đỏ rực:

- Tự bạo hồn anh sao? Các ngươi làm vậy chỉ vô ích.

Giết chóc kiểu này không khiến sát ý của Lục Lâm Thiên giảm bớt, ngược lại sát khí càng đậm. Sát khí ngập trời lan tràn, sát khí và sấm sét lôi kéo nhau lên, khiến người nhìn tim đập chân run.

Đại Hồn Anh thay đổi thủ ấn, trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, ba tia chớp tím vàng to lớn như cự long gầm rống lao ra ngoài, kéo theo lôi quang rực rỡ oanh kích ba người đứng phía dưới.

Một bà lão Vũ Tôn tam trọng thuộc Lan Lăng sơn trang độc ác trừng Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, Lan Lăng sơn trang ta nhất định sẽ không chết không ngừng với ngươi!

Không gian quanh thân bà lão nứt ra mấy cái khen khiến tim người giật thót. Cơ thể bà lão trướng to ra, nổ tung.

Bùm bùm!

Hai Vũ Tôn tam trọng khác cũng tự bạo hồn anh, lúc này nổ tung.

Trong giây phút này vài luồng năng lượng cùng va chạm vào nhau, tia chớp màu tím tràn đầy, trong không gian tạo ra một cái lỗ sâu to lớn.

Bùm bùm bùm!

Vài luồng năng lượng đυ.ng chạm, không gian tung tóe bắn ra các tia sáng chói lòa. Lực lượng ngút trời khuếch tán, nguyên không gian nổ tung, các khe nứt không gian lan tràn trên không gian lôi vân. Lực lượng khủng khïếp làm không gian lôi vân bị đánh tan.

Cộp cộp cộp!

Kình khí khủng bố trút xuống người Đại Hồn Anh. Trải qua một chuỗi tiêu hao làm Đại Hồn Anh không còn sức đối kháng, lảo đảo bị đẩy lùi mấy bước. Khi bước chân cuối cùng đạp xuống thì cơ thể Đại Hồn Anh dần tan biến.

Đại Hồn Anh thi triển Ám Ma phân thân bí pháp, Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, gïếŧ Vũ Tôn tứ trọng, hàng loạt hành động đều tiêu hao rất lớn. Đại Hồn Anh lại khởi động Tử Lôi Huyền Đỉnh, đánh bị thương ba Vũ Tôn tam trọng cùng tự bạo hồn anh, trùng kích như thế đã vượt cực hạn của Đại Hồn Anh.

Đại Hồn Anh tan biến rồi lại ngưng tụ, bay vào trán bản thể.

Đại Hồn Anh bị thương không khác gì bản thể Lục Lâm Thiên bị thương, trong cơ thể mãnh hổ to lớn như gặp trọng kích, nội tạng chấn động lệch vị trí, khí huyết cuộn trào.

Chương 1962: Sát thần yêu nghiệt

Lục Lâm Thiên cưỡng ép đè xuống chấn động nhưng há mồm phun búng máu:

- Phụt!

- Thu!

Thủ ấn thay đổi, Tử Lôi Huyền Đỉnh bị Lục Lâm Thiên triệu hồi thu vào đan điền khí hải. Cơ thể hổ biến to lớn rút nhỏ biến thành hình người.

Làm xong tất cả, mặt mày Lục Lâm Thiên vặn vẹo, khí thế ủ ũ, mặt trắng bệch nhưng sát khí và sát ý không hề giảm. Tử Lôi Huyền Đỉnh bị thu về, lôi vân màu tím biến mất, không gian còn đang run rẩy giây lát mới lặng xuống. Tuy nhiên sát khí ngút trời xen lẫn mùi máu vẫn tràn ngập trong sơn mạch Thiên Môn cốc.

Bên dưới sát ý máu chảy thành sông, khắp nơi là mảnh vụn xác chết. Sơn mạch bị máu nhuộm đỏ.

Một đợt oanh kích qua đi, một trăm năm mươi vạn nhân mạch của ba sơn môn chỉ còn lại khoảng vạn người mình đầy vết thương, què quặt. Mới rồi chiêu tử kim huyền lôi oanh kích của Lục Lâm Thiên giết mấy chục vạn người, một trăm năm mươi vạn đệ tử ba sơn môn coi như toàn quân bị diệt.

Phía trời xa, mọi người hút ngụm khí lạnh:

- Phù!

Bọn họ chưa lấy lại tinh thần từ cơn giật mình, nhìn chằm chằm thanh niên áo xanh đứng trên cao. Hắn không phải người bình thường, đây chính là yêu nghiệt, là sát thần.

Kim Sí Vương, Hắc Linh Vương, Đạm Thai Tuyết Vi, Lạc Kiến Hồng tặc lưỡi kinh thán:

- Phi Linh môn khó trêu vào.

May mắn sơn môn của bọn họ quen thân cùng Lục Lâm Thiên, nếu ai chọc vào hắn sẽ rất khó sống.

Thấy Lục Lâm Thiên bị thương, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh nhảy lên, chỉ mấy lần nhảy vọt hai nàng đã đến bên cạnh Lục Lâm Thiên.

- Lâm Thiên, Chàng có sao không?

Tiểu Long đã trở về hình người, còn có Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Sát Phá Quân, Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử đều đến bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên xua tay ra hiệu, nhếch môi cười nói:

- Ta không sao, không có gì nghiêm trọng.

Nụ cười này treo vết máu khiến người nhìn lòng lạnh lẽo.

Mọi người yên lòng, rung động nhìn bộ dạng Lục Lâm Thiên, thẫn thờ thật lâu.

Lục Tâm Đồng chạy tới bên cạnh Lục Lâm Thiên:

- Ca ca bị sao vậy?

Tay Lục Tâm Đồng kéo một người, là Gia Cát Tử Vân của Lan Lăng sơn trang. Mặt Gia Cát Tử Vân trắng bệch, máu chảy ròng ròng, dường như bị Lục Tâm Đồng chà đạp dữ dội. Lục Tâm Đồng biết Gia Cát Tử Vân là nhi tử của Gia Cát Tây Phong, thấy ca ca bắt giữ Gia Cát Tây Phong nên Lục Tâm Đồng cũng bắt luôn Gia Cát Tử Vân.

Lục Lâm Thiên khẽ nói:

- Tạm giữ mạng nhỏ của hắn lại.

Lục Lâm Thiên liếc qua Gia Cát Tử Vân, có lẽ giữ người này lại còn có chỗ dùng.

Trong ba sơn môn vốn có hai mươi bốn cường giả Tôn cấp, cộng thêm Gia Cát Tây Phong là hai mươi lăm Tôn cấp. Trừ Gia Cát Tây Phong bị bắt ra lúc này chỉ còn lại năm cường giả Tôn cấp. Lục Lâm Thiên vốn giết bốn người, đánh bị thương mười hai người, tổng cộng hai mươi sáu nạn nhân. Hai mươi sáu cường giả Tôn cấp chết trong tay một mình Lục Lâm Thiên, chiến tích máu me khiến người bị rung động.

Giữa không trung chỉ có năm Tôn cấp còn sống. Trừ ba Tôn cấp lục trọng Phá Vũ Tôn Giả, Thanh Sát Tôn Giả, Âm Nguyệt Tôn Giả ra còn hai Tôn cấp ngũ trọng. Một người là Vũ Tôn ngũ trọng, đang bị Thánh Vũ Thiên Tôn hòa Thánh Linh Thiên Tôn thêm vào Thánh Pháp Thiên Tôn luyện chế hai khôi lỗi bát giai vây công, đã tới mức không chống đỡ nổi nữa.

Một người khác là Tôn Giả ngũ trọng của Lan Lăng sơn trang, đang bị mấy Tôn cấp ngũ trọng Thiên Phong Tôn Giả, Tình Linh Tôn Giả bao vây, cũng đã tới lúc đèn cạn dầu.

Trong vây công tuy mọi người có thực lực tuyệt đối áp đảo đối thủ nhưng không dám gấp gáp làm thịt ngay. Đều là Tôn cấp ngũ trọng, lỡ đối phương tự bạo hồn ảnh kéo người chết chùm thì rất rắc rối. Hồn anh Vũ Tôn ngũ trọng tự bạo đủ sức đánh gục Tôn cấp lục trong, dù mọi người có hợp sức cũng khó đối kháng lại hết.

Cho nên mọi người đánh nhau vẫn có hạn độ, vừa không để đối thủ trốn thoát vừa không dám dồn ép quá đáng.

Phá Vũ Tôn Giả, Âm Nguyệt Tôn Giả, Thanh Sát Tôn Giả cực kỳ thê lương và oán hận tột độ lạnh lùng quát:

- Lục Lâm Thiên, Hóa Vũ tông ta không bao giờ tha cho ngươi!

- Lan Lăng sơn trang ta với ngươi không chết không ngừng với ngươi!

- Hắc Sát giáo không đội trời chung với ngươi!

Thanh âm vang vọng trên chín tầng mây, làm mang tai mọi người run rẩy.

Lục Lâm Thiên cười nhạo:

- Không chết không ngừng thì làm sao? Ngươi cảm thấy các ngươi có thể uy hiếp được ta sao?

Thánh Vũ Thiên Tôn hét to một tiếng:

- Chết đi!

Thánh Vũ Thiên Tôn cùng Thánh Linh Thiên Tôn dốc sức tấn công. Hai người giơ tay nhấc chân khuấy động lực lượng thiên địa hùng hậu. Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Linh Thiên Tôn mang theo cột sáng công kích khủng bố đụng mạnh vào Vũ Tôn ngũ trọng của Hóa Vũ tông.

Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Linh Thiên Tôn dốc sức tấn công, uy thế kinh người khủng khiếp làm không gian dọc thế đi đều nứt rạn. Cảm giác thời gian chơi đùa đến đây là hết, hai người nhanh như tia chớp mạnh mẽ giết đối thủ.

Mắt Vũ Tôn ngũ trọng của Hóa Vũ tông tràn ngập độc ác:

- Bản tôn liều mạng với các ngươi!

Vũ Tôn ngũ trọng gặp mấy đợt trọng kích vốn đã khó đỡ một Vũ Tôn ngũ trọng đỉnh phong, một Linh Tôn ngũ trọng đỉnh phong hợp tác công kích. Một linh một vũ phối hợp, hỗ trợ lẫn nhau khiến Vũ Tôn ngũ trọng của Hóa Vũ tông chỉ có nước bị đè đầu đánh.

Vũ Tôn ngũ trọng của Hóa Vũ tông hét xong làm cú chót liều mạng, kết thủ ấn, gã dự định tự bạo hồn anh. Đến tình huống này đã không cách nào trốn thoát, dù chết cũng không để đối thủ sống thoải mái. Người tu luyện đến trình độ này không ai hiền lành, đều được rèn luyện từ các tình huống hiểm nguy.

Vũ Tôn ngũ trọng sắp tự bạo hồn anh, Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Linh Thiên Tôn không dám cứng đối cứng.

- Tự bạo hồn anh, rút mau!

Ánh sáng dưới chân hai người chợt lóe, nhanh chóng thụt lùi.

Vũ Tôn ngũ trọng đang định tự bạo hồn ảnh nổi điên hét to:

- Trốn đi đâu? Bản tôn có chết cũng phải kéo một đệm lưng!

Vũ Tôn ngũ trọng chuẩn bị tự bạo hồn anh làm sao dễ dàng tha cho Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Linh Thiên Tôn?

Tự bạo hồn anh khiến thực lực tăng lên nhiều, tốc độ của Vũ Tôn ngũ trọng nhanh hơn. Phải nói Vũ Tôn ngũ trọng của Hóa Vũ tông tính cách khá điên cuồng, kiên quyết không chịu bỏ qua cho Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Linh Thiên Tôn.

Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng khống chế Cửu Tinh Khốn Long trận, mọi thứ trong trận đều nằm trong lòng bàn tay của nàng. Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng thấy vậy vận dụng hai khôi lỗi bát giai chặn đường Vũ Tôn ngũ trọng. Hai khôi lỗi đánh ra một năng lượng thất luyện chấn mở sóng gợn không gian lăn tăn teàn ra phương xa.

Hai khôi lỗi bát giai oanh kích nhưng lúc này thực lực của Vũ Tôn ngũ trọng tăng mạnh, khí thế lên đến Vũ Tôn lục trọng.

- Tránh ra cho ta!

Khí thế ngút trời tuôn ra như muốn kết nối cùng thiên địa, năng lượng khủng bố cuồn cuộn, hai quyền oanh kích.

Bùm bùm bùm!

Hai quyền ấn đυ.ng vào đòn công kích từ hai khôi lỗi. Tựa như thiên thạch va chạm, lực lượng đυ.ng độ bắn ra hỏa hoa. Kình khí khủng bố khuếch tán, không gian runrẩy.

Chương 1963: Giác Linh Phong Vũ (1)

Lực lượng mạnh mẽ, hai khôi lỗi bát giai bị đánh bay đi, thân hình cực kỳ cứng rắn vốn bị Vũ Tôn ngũ trọng chấn cho rạn nứt, giờ thực lực của gã tăng nhiều cộng thêm đánh hết sức mạnh tập trung vào chỗ lõm vào, cánh tay khôi lỗi bị chấn nát. Khôi lỗi rách nát bị tổn hại hơi từ trên cao xuống.

Đánh văng hai khôi lỗi bát giai xong Vũ Tôn ngũ trọng nhanh như tia chớp lao tới trước mặt Thánh Linh Thiên Tôn:

- Chết cũng tìm ngươi làm đệm lưng!

Xung quanh thân hình trướng to của Vũ Tôn ngũ trọng có các vết nứt không gian, uy thế tăng lên, sắp có vụ nổ kinh khủng.

- Nguy rồi!

Con ngươi Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên co rút nhanh chóng thụt lùi. Vũ Tôn ngũ trọng tự bạo hồn anh, rõ ràng là quyết tâm kéo Thánh Linh Thiên Tôn làm đệm lưng. Cho đến nay bọn họ không xuống tay giết người vì sợ dồn ép Vũ Tôn ngũ trọng quá đáng, khi đó không ai dễ chịu gì.

Vũ Tôn ngũ trọng đã điên cuồng:

- Khục khục, cùng nhau chết đi!

Lực lượng ngút trời tỏa định Thánh Linh Thiên Tôn, tiếp theo thân hình Vũ Tôn ngũ trọng trướng to.

Trong khoảnh khắc sau lưng Thánh Linh Thiên Tôn đột nhiên xuất hiện một bóng người đen như mực.

Bóng đen vừa xuất hiện liền phất tay vẽ một vòng tròn trước mặt mình:

- Chỉ là Vũ Tôn ngũ trọng tự bạo hồn anh, không biết tự lượng sức mình!

Vòng tròn được vẽ lộ ra khe hở không gian đen thui, một không gian đơn độc bao phủ lên Vũ Tôn ngũ trọng.

Bùm bùm bùm!

Cơ thể Vũ Tôn ngũ trọng nổ tung, lực lượng ngút ngời đổ ập xuống, ánh sáng năng lượng như thực chất điên cuồng dậy sóng. Không gian bị ánh sáng năng lượng đáng sợ vặn vẹo, không gian nổ tung, bộc phát tiếng nổ như sấm sét. Dòng khí không gian bị xé rách.

Lực lượng ngút trời này tan biến trong không gian đơn, không có chút xíu kình khí nào tiết ra ngoài được.

- Mạnh quá!

Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, đám người Tình Linh Tôn Giả, thiên thủy Tôn Giả, Thiên Phong Tôn Giả, Giác Linh Tôn Giả ánh mắt kinh thán. Bóng người đen như mực đột nhiên xuất hiện, thực lực mạnh đến mức này. Đối với người từ Đông Hải đến thì chẳng có gì lạ. Dưới Thiên đảo bọn họ sớm kiến thức thực lực của Hắc Vũ.

Người xuất hiện sau lưng Thánh Linh Thiên Tôn chính là Hắc Vũ.

Thánh Linh Thiên Tôn toát mồ hôi lạnh, thấy Hắc Vũ ra tay liền hành lễ:

- Đa tạ Hắc Vũ tiền bối.

Thân phận của Hắc Vũ rất cao trong Thánh Linh giáo, gần bằng Thiên Tôn đời thứ nhất. Nhưng Hắc Vũ không có chức vị cụ thể nên Thánh Linh Thiên Tôn chỉ đành gọi tiếng tiền bối.

Hắc Vũ xuất hiện, mắt nhìn chằm chằm đằng trước. Chợt ánh mắt Hắc Vũ thay đổi, con ngươi co rút.

Hắc Vũ nhìn hướng Lục Lâm Thiên:

- Thiếu chủ, có cường giả đến!

Hắc Vũ chưa dứt lời thì không gian xa xôi truyền ra hai tiếng hét to:

- Dừng tay, dừng tay cho ta! Ai dám xuống tay với đệ tử Hóa Vũ tông ta thì bản tôn sẽ nghiền xương kẻ đó thành tro!

- Ai dám ra tay với đệ tử Lan Lăng sơn trang ta thì bản tôn sẽ biến kẻ đó thành mây khói!

Thanh âm kinh thiên động địa.

Trên ngọn núi phía xa, lão nhân áo lam không có chút khí thế dao động đứng cạnh Tử Yên buông tiếng thở dài:

- Tối hôm qua phá quân sinh xích, tứ tinh tụ hội, khó nói rõ biến cố thế nào, tất cả đều chưa biết. Thật sự là sự việc có biến động, không ngờ Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang đều sắp đặt hậu chiêu. Hình như hai lão bất tử Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả đã tới.

Tử Yên biến sắc mặt hỏi dồn:

- Trưởng lão, thực lực của Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả như thế nào? Trưởng lão đối kháng lại hai người này được không?

Lão nhân áo lam khẽ nói:

- Hai lão bất tử này ngày xưa thực lực ngang ngửa ta, bây giờ thì không rõ nhưng chắc chắn vẫn vậy.

Ánh mắt Tử Yên lộ tia lo lắng hỏi:

- Trưởng lão, vậy chúng ta có nên giúp đỡ Phi Linh môn không?

Mắt lão nhân áo lam lóe tia sáng, lạnh nhạt hỏi lại:

- Thánh nữ dường như đặc biệt lo cho Phi Linh môn?

Ánh mắt Tử Yên hơi thay đổi đáp:

- Hiện tại Phi Linh môn không tầm thường, chúng ta trợ giúp Phi Linh môn thì tương lai Phi Linh môn mới giúp chúng ta.

- Xem tình huống đi. Phi Linh môn có linh thú cường đại như Cửu Thiên Côn Bằng, dù là ta đυ.ng phải cũng không chiếm ưu thế chút nào. Tuy Linh Thiên môn, Vân Dương tông cũng sẽ có hậu chiêu nhưng mọi thứ đều chưa biết.

Lão nhân áo lam thì thào:

- Tuy nhiên Lục Lâm Thiên quá đáng sợ, gϊếŧ chóc đáng sợ, thực lực cũng đáng sợ, tốc độ trưởng thành không thể tưởng tượng. Lần này ba sơn môn tổn thất thảm trọng.

Tử Yên lẩm bẩm:

- Gϊếŧ chóc thế này có khi nào chọc điên ba sơn môn không?

Trong mắt nàng tràn ngập lo lắng.

Lão nhân áo lam thì thào:

- Chuyện kia sắp đến nên ba sơn môn không kiềm được ra tay với Linh Thiên môn, Phi Linh môn. Nhưng ba sơn môn tính sai, gặp tổn hại nặng như vậy, ba sơn môn bị tổn thương nguyên khí, cuối cùng như thế nào thì bây giờ ta không nói chính xác được. Lỡ như ba sơn môn bất chấp liều mạng, e rằng mọi cân bằng sẽ hỗn loạn. Nhưng nếu ba sơn môn không muốn ngọc đá đều nát thì sẽ cố nhịn.

Trong Thiên Môn cốc, nghe hai thanh âm đó thì Phá Vũ Tôn Giả, Âm Nguyệt Tôn Giả cười gằn:

- Khục khục, các ngươi tiêu đời rồi! Hôm nay tất cả các ngươi sẽ phải nợ máu trả bằng máu!

Hắc Vũ truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên ngay:

- Thiếu chủ, có cường giả đã đến cách vạn dặm, chỉ giây lát sẽ tới nơi.

Nét mặt Lục Lâm Thiên sa sầm:

- Hắc Vũ thúc, mau lên, giết hết những người còn lại!

Lục Lâm Thiên có nghe được thanh âm từ giữa không trung, mặc kệ người đến là cường giả đẳng cấp nào thì để lại mấy cường giả Tôn cấp này sẽ tăng áp lực lớn cho các đại sơn môn, chẳng bằng giết hết.

Lục Lâm Thiên dứt lời, chớp mắt Hắc Vũ đã tới trước mặt Vũ Tôn ngũ trọng của Lan Lăng sơn trang đang bị các cường giả Thiên Thủy Tôn Giả, Tình Linh Tôn Giả vây công.

Hắc Vũ xuất hiện nhanh đến nỗi đám người Thiên Thủy Tôn Giả, Tình Linh Tôn Giả hoàn toàn biến sắc mặt.

Trong khi mọi người ngạc nhiên, hai tay Hắc Vũ vung lên vạch một vòng tròn kỳ dị giữa không trung. Năng lượng thiên địa hùng hậu tụ tập lại, nơi đầu ngón tay Hắc Vũ xẹt qua thì gợn sóng không gian bị đao quang sắc bén ngăn cách lộ ra vệt đen.

Khi vòng tròn bị vẽ ra, Vũ Tôn ngũ trọng biến sắc mặt. Không gian trăm thước quanh Vũ Tôn ngũ trọng bị đông lại, hoàn toàn phong tỏa. Biến dị làm Vũ Tôn ngũ trọng thót tim, con ngươi co rút nở to, đôi mắt tuyệt vọng. Thực lực của người đột nhiên đến này quá mạnh.

Vèo!

Chỉ giây lát ngắn ngủi Hắc Vũ đã đến bên Phá Vũ Tôn Giả, tay cũng vẽ một vòng tròn. Không gian nơi Phá Vũ Tôn Giả ở cũng bị vặn vẹo đông lại.

Vù vù vù!

Hắc Vũ nhanh như tia chớp nhoáng lên một cái, tựa như thuấn di. Trong các cặp mắt trợn mắt há hốc mồm, hai cường giả Tôn cấp lục trọng Âm Nguyệt Tôn Giả, Thanh Sát Tôn Giả bị Hắc Vũ thi triển Họa Địa Vi Lao giam cầm.

Chỉ hai giây ngắn ngủi mà ba cường giả Tôn cấp lục trọng, một Vũ Tôn ngũ trọng, bốn siêu cấp cường giả đều bị Hắc Vũ giam cầm.

Chương 1964: Giác Linh Phong Vũ (2)

Thiên Phong Tôn Giả, Giác Linh Tôn Giả đứng gần, các cường giả Vân Dương tông, Linh Thiên môn, Phi Linh môn ở phía xa trố mắt líu lưỡi nhìn. Thì ra nam nhân tuấn tú áo đen luôn không bắt mắt lại có thực lực khủng khiếp như vậy. Loại thực lực này đã không thể hình dung bằng từ khủng bố.

Cùng lúc đó, trên bầu trời vang tiếng hét như sấm sét:

- Phá cho ta!

Trên không gian xám xịt bị Cửu Tinh Khốn Long trận bao phủ, một bóng người áo xanh vạm vỡ hiển hiện, quyềnấn co lại, rồiđập xuống. Lực lượng mạnh mẽ đập xuống không trung, giây lát oanh kích vào Cửu Tinh Khốn Long trận.

Ầm ầm ầm!

Âm thanh đinh tai kéo theo lực lượng thiên địa hùng hậu, mang theo năng lượng khủng bố đυ.ng mạnh vào không gian xám. Uy thế kinh khủng làm không gian dọc đường đi đều nứt rạn, trên Cửu Tinh Khốn Long trận nổi vằn không gian mỏng manh lan tràn đến phương xa.

Nhưng lực lượng khủng khiếp như thế vẫn không đủ làm Cửu Tinh Khốn Long trận tan vỡ hoàn toàn. Có điều đám cường giả Thánh Pháp Bộ mặt không còn chút máu.

Giây lát trong không trung có một bóng trắng mảnh khảnh xuất hiện:

- Phá!

Người này lộ mặt vô hình trung ảnh hưởng năng lượng xung quanh. Nhìn đại trận dưới bầu trời, mắt người áo trắng lóe tia sáng lạnh, năng lượng khủng bố tuôn ra từ cơ thể nhanh chóng ngưng tụ thành chưởng ấn hùng hồn trước mặt. Trong không gian tràn ngập năng lượng vô hình.

Xoẹt!

Chưởng ấn hiển hiện, không gian gió mây vần vũ mang theo tiếng sấm nổ ầm ầm, chốc lát va chạm vào Cửu Tinh Khốn Long trận đã nứt rạn, làm cả không gian run rẩy.

Giữa không trung, Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng phun ra vòi máu:

- Phụt!

Các cường giả Thánh Pháp Bộ ai nấy hộc máu, đều bị đánh bay.

Ầm ầm ầm!

Cùng lúc đó, Cửu Tinh Khốn Long trận nổ tung. Gợn sóng năng lượng khủng bố khuếch tán thổi quét, ồ ạt bẻ gãy nghiền nát, chấn vỡ tất cả đỉnh núi trpậ trùng trong sơn mạch Thiên Môn cốc. Trong phút chốc trời sụp đất nứt, không gian lộ ra, sát khí máu me bắn lên cao.

Hắc Vũ lạnh lùng quát:

- Bị thương đệ tử của Thánh Linh giáo phải trả giá đắt!

Năm ngón tay Hắc Vũ co lại chộp không khí.

Hai bóng người một xanh một trắng đồng thanh kêu lên:

- Khốn kiếp, ngừng tay cho ta!

Bóng người lao nhanh vào Hắc Vũ.

Cùng lúc đó, năm ngón tay Hắc Vũ đã siết lại, không gian phong tỏa riêng cũng co rút. Bốn không gian phong tỏa như bong bóng trướng to bị năm ngón tay bóp mạnh cái vỏ, không gian bắt đầu vặn vẹo rồi rạn nứt.

Bùm!

Bùm!

Bùm!

Bùm!

Trong đôi mắt ngạc nhiên của các cường giả, bốn không gian đã bị phong tỏa đột nhiên nổ tung. Tiếng sấm đinh tai nhức óc như sét giữa trời xanh, kình phong cuồng bạo thổi quét. Quanh bốn không gian nổ tung, không gian bị xốc lên bốn cái lỗ không gian sâu thẳm. Kình khí ngút trời và năng lượng thiên địa thành đường cong giữa không trung, khuếch tán tràn ra đến khoảng cách nhất định thì tự động biến mất. Bốn siêu cấp cường giả Tôn cấp cũng biến thành mảnh vụn và máu đổ ào ào.

Các cường giả Linh Thiên môn, Phi Linh môn, Vân Dương tông ánh mắt kinh sợ, trợn mắt há hốc mồm:

- Thực lực mạnh quá!

Đây là bốn siêu cấp cường giả, ba Tôn cấp lục trọng, một Tôn Giả ngũ trọng, vậy mà giơ tay nhấc chân bị người áo đen giết, hồn anh không chạy ra được. Loại thực lực này làm sao không khiến người giật mình?

- Khốn kiếp, ta sẽ không tha cho ngươi!

- Nợ máu trả bằng máu, chịu chết đi!

Hai bóng người đến nhưng đã muộn một bước, chính mắt nhìn cường giả trong môn bị giết ngay trước mắt lửa giận ngút trời. Hai người cùng một lúc vận dụng linh lực chân khí kéo theo năng lượng thiên địa, dao động khủng bố tràn ra từ thân thể bọn họ. Thoáng chốc bốn phía khuếch tán khí tức khủng khiếp.

Bàn tay hai người bừng lên cột sáng chân khí công kích khủng bố và thất luyện linh lực mạnh mẽ đập vào Hắc Vũ phía đối diện. Uy thế khủng bố kinh người, không gian dọc đường đi đều vụn vỡ, khí thế ngút trời tuôn ra như muốn nối cùng thiên địa. Năng lượng khủng bố cuồn cuộn, thế hùng hổ đè ép đám người Thiên Phong Tôn Giả, Giác Linh Tôn Giả ở gần đó nhanh chóng thụt lùi.

Thấy công kích của hai người ập đến, dường như Hắc Vũ đã chuẩn bị từ trước, bàn tay vẽ vòng tròn trước mặt, thân hình biến mất trong không gian. Về lĩnh ngộ không gian thì Hắc Vũ có thiên phú bẩm sinh.

Ầm ầm ầm!

Hai lực công kích hủy diệt rơi vào không gian nơi Hắc Vũ vừa đặt chân. Góc không gian này bị cuộc va chạm kinh khủng làm run lắc dữ dội. Dư âm kình khí đáng sợ xé rách từng cái khe không gian lộ ra tia sáng đen nhưng giây lát liền khép lại.

Cộp cộp cộp!

Bão năng lượng kình khí đáng sợ trên bầu trời tán đi, một số cường giả Tôn cấp đứng gần đó bị đẩy lùi trong dư âm kình khí nhưng không bị tổn thương gì.

Xoẹt!

Trong phút chốc thân hình Hắc Vũ lướt không gian đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, lên tiếng:

- Thiếu chủ, một Vũ Tôn bát trọng, một Linh Tôn bát trọng, không dễ đối phó. Lúc trước người ba sơn môn bóp nát ngọc giản cầu cứu e rằng thông báo những cường giả này đến giúp đỡ, cường giả đẳng cấp như thế đến một mình thì xé nát không gian, vạn dặm xa xôi chỉ vài giây là tới nơi.

Lục Lâm Thiên biến sắc mặt nói:

- Cường giả Tôn cấp bát trọng!

Thực lực của hai người này đều đến Tôn cấp bát trọng, cường giả tới đẳng cấp này tuy không thể tạo ra không gian trùng động nhưng dư sức xé rách không gian mà đi.

Trên bầu trời, hai bóng người một xanh một trắng đánh hụt, thấy đối thủ thoát khỏi không gian thì nhíu mày, rất bất ngờ.

- Linh thú bát giai hậu kỳ!

Thấy rõ bộ dạng của hai người, mấy cường giả xung quanh biểu tình hoảng hốt nhận ra:

- Là Liễm Linh Tôn Giả của Lan Lăng sơn trang!

- Phong Vũ Tôn Giả của Hóa Vũ tông, lão quái khủng bố này đến!

Một truyền âm chui vào tai Lục Lâm Thiên:

- Lục chưởng môn, hai người này chính là lão quái ngàn năm bế quan trong Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông. Một người là Phong Vũ Tôn Giả, xem vũ như mạng, vũ giả tam hệ, lão quái nổi danh đã lâu thật lâu. Liễm Linh Tôn Giả của Lan Lăng sơn trang cũng là cường giả nổi danh trên ngàn năm, không ngờ hai người đều đến.

Là Phi Đao Tôn Giả của Nhật Sát các đứng gần đó.

Lục Lâm Thiên gật đầu với Phi Đao Tôn Giả, mắt nhìn chằm chằm hai người kia.

Người áo xanh thân hình thô kệch, khuôn mặt tròn trĩnh, mặt trầm như nước, khoảng bảy mươi hoặc sáu mươi tuổi. Nhưng chắc chắn tuổi thật của lão nhân áo xanh đã vượt qua bề ngoài. Người này đứng lơ lửng, mắt quét bốn phía, nhìn tay chân cụt rải rác dưới đất thì mắt bắn ra tia lạnh lẽo. Vô hình trung không gian trở nên nặng nề, năng lượng thuộc tính lặng lẽ tụ tập.

Người áo trắng mảnh khảnh hơn một chút, dao động khí thế nhẹ nhàng hơn như thể hòa thành một cùng không gian. Bề ngoài sáu mươi tuổi, mặc trường bào màu trắng. Quanh thân luôn có năng lượng thiên địa đậm đặc bao bọc kéo theo năng lượng thiên địa biến đổi. Người áo trắng hí mắt nhìn chằm chằm bên dưới, đôi mắt đen láy sâu thẳm như ánh sao nhưng lộ rõ sát ý.

Lục Lâm Thiên bay tới bên cạnh đám người Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng:

- Tiết lão, các người có sao không?

Chương 1965: Mang Linh Tôn Giả

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, dường như bọn họ bị thương không nhẹ.

Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng lau máu bên môi nói:

- Giáo chủ,chút vấn đề nhỏ này qua một thời gian là sẽ lành.

Tuy các cường giả Thánh Pháp Bộ bị thương khá nặng nhưng không nguy hiểm mạng sống. Cửu Tinh Khốn Long trận bị mạnh mẽ phá hủy, bọn họ chỉ bị chấn thương.

Gia Cát Tử Vân bị Lục Tâm Đồng chộp trong tay nhưng không bị khóa miệng, thấy người áo trắng mảnh khảnh thì lớn tiếng kêu cứu:

- Liễm Linh lão tổ, tất cả đệ tử chúng ta đều bị Lục Lâm Thiên giết, thái thượng trưởng lão cũng bị Lục Lâm Thiên giết. Cứu ta, mau cứu ta với!

Lão nhân áo trắng nhìn Gia Cát Tử Vân chằm chằm, ánh mắt lạnh băng nhìn thẳng Lục Tâm Đồng:

- Tiểu nữ oa nhi, mau buông người trong tay ngươi ra.

Lục Tâm Đồng trợn to mắt liếc hướng Lục Lâm Thiên đứng bên cạnh. Nét mặt Lục Lâm Thiên sa sầm, hắn định mở miệng nói chuyện bỗng một thanh âm già nua từ xa ồm ồm vọng lại.

- Liễm Linh, ngươi sống hơn một tuổi vậy mà ăn một tiểu nữ oa nhi tại đây, không sợ làm mất mặt Lan Lăng sơn trang của ngươi sao?

Nghe thanh âm này, đám người Lữ Chính Cường, Lữ Tiểu Linh, Giác Linh Tôn Giả đứng một bên sắc mặt dịu lại, thở phào nhẹ nhõm.

- Phù!

Tiếng quát vừa dứt, trên bầu trời khuếch tán sóng gợn, một làn sóng không gian như bị xé rách, bóng người mặc trường bào màu tím bay ra.

Khi người áo tím xuất hiện toát ra khí thế vô hình, bề ngoài bảy mươi tuổi. Nếu nhìn kỹ người áo tím thì linh hồn sẽ run sợ, không kiềm được rét run. Vô hình trung cảm giác có năng lượng ngạo bao phủ người.

Thấy người này các cường giả Linh Thiên môn hành lễ cung kính nói:

- Tham kiến Mang Linh lão tổ!

Người tới phất tay ra hiệu, mắt nhìn chằm chằm mảng lớn sơn mạch, cảnh xác chết la liệt làm người đó nhíu mày.

Lục Lâm Thiên ngước lên nhìn:

- Linh Thiên môn cũng có cường giả đến.

Khí thế của người này cực kỳ cường đại, không dưới Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả của Lan Lăng sơn trang và Hóa Vũ tông. Xem ra Linh Thiên môn sớm có sắp xếp, trong các siêu vật khổng lồ này không biết ẩn giấu bao nhiêu cường giả.

- Mang Linh Tôn Giả của Linh Thiên môn cũng đến.

- Linh Thiên môn cũng có sắp xếp.

Nhìn người áo tím, cường giả trong Đông Hải thay đổi sắc mặt.

Người áo tím quét mắt sơn mạch bên dưới rồi nhìn chăm chú phương xa, mắt như bắn ra ánh sao:

- Yết Sát, ngươi đến hơi muộn.

Mang Linh Tôn Giả dứt lời, phương xa nổi vằn sóng không gian, một người mặc đồ đen đứng trên cao:

- Mang Linh, Hắc Sát giáo ta núi cao nước xa nên tất nhiên tới muộn chút.

Người mặc áo đen đến, thân hình cực kỳ vạm vỡ, khoảng bảy mươi tuổi, vô cùng già nua nhưng bên trong chứa khí thế bùng nổ, mắt sáng như đuốc.

Không gian quanh chỗ người áo đen đứng nhiệt độ nóng cháy đáng sợ. Khi lão nhân áo đen nhìn chằm chằm bên dưới thây ngã khắp nơi, xác chết mấy chục vạn Hắc Sát giáo chúng đập vào mắt lão.

Lão nhân áo đen tức giận quát:

- Là ai làm? Bản tôn nhất định bằm thây kẻ đó ra thành vạn khúc!

Liễm Linh Tôn Giả của Lan Lăng sơn trang nhìn người tới nhưng mắt lạnh lùng luôn quét hướng đám người Linh Thiên môn, Vân Dương tông, Phi Linh môn:

- Yết Sát, là ai làm chẳng lẽ ngươi còn chưa nhìn ra? Xem ra ngay từ đầu chúng ta đã nằm trong tính toán của người khác.

Lão nhân áo đen nhìn đám người Phi Đao Tôn Giả:

- Linh Thiên môn, Vân Dương tông, Nhật Sát các, Thiên Vân đảo, Tinh Ngục các, Thiên Hiệp đảo, thì ra các ngươi đã lén thông đồng với nhau!

Hai đảo hai các xuất hiện tại đây, Cổ vực đảo Đông Hải cách rất xa, nếu không sớm liên lạc thì sao hai các hai đảo có mặt được?

Mang Linh Tôn Giả vung áo tím, hờ hững liếc qua Yết Sát Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả, Phong Vũ Tôn Giả:

- Chúng ta thông đồng làm sao bằng Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông các ngươi hợp mưu? Lần này xem như báo ứng đi.

Nghe Mang Linh Tôn Giả nói, ba người Liễm Linh Tôn Giả cơ mặt co giật, mắt bắn ra tia sáng lạnh.

Yết Sát Tôn Giả nói:

- Hừ! Linh Thiên môn các ngươi sắp đặt Phi Linh môn hô mưa gọi gió, mục đích là gì không cần ta nói thẳng ra chứ? Phi Linh môn diệt mười chỗ phân đà của Hắc Sát giáo ta, trêu chọc vào Hắc Sát giáo, chẳng lẽ Hắc Sát giáo ta không diệt Phi Linh môn được sao?

Yết Sát Tôn Giả chưa nói xong chợt có tiếng cười nhạt:

- Ha ha ha!

Lục Lâm Thiên phất trường bào, sắc mặt âm trầm lạnh lùng nói:

- Phi Linh môn ta diệt mười chỗ phân đà của Hắc Sát giáo của ngươi là vì Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông trêu chọc Phi Linh môn ta trước. Ba sơn môn các ngươi vây công Phi Linh môn ta, diệt mười chỗ phân đà của ngươi chỉ mới là bắt đầu!

Yết Sát Tôn Giả nhìn Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, nơi này không có tư cách cho nói chuyện!

Khí tức tu vi Vũ Vương cửu trọng không đáng lọt vào mắt Yết Sát Tôn Giả.

Lục Lâm Thiên lộ mũi nhọn lạnh băng:

- Ta chính là chưởng môn của Phi Linh môn, ngươi nói xem ta có tư cách nói chuyện không?

Thực lực của người này cực mạnh, sự việc hôm nay đã đến mức này thì không cần để ý mấy cường giả đó nữa.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, Yết Sát Tôn Giả lần nữa nhìn về phía hắn:

- Chưởn g môn Phi Linh môn?

Đồn rằng linh vũ song tu, vũ giả ngũ hệ. Tuy Yết Sát Tôn Giả luôn bế quan nhưng có đệ tử bẩm báo cho biết việc lớn thế này.

Yết Sát Tôn Giả cau mày nói:

- Tiểu tử chưa dứt sữa nhưng giọng điệu thật lớn lối, bản tôn muốn giết mạng nhỏ của ngươi không khác gì giẫm chết một con kiến.

Mắt Hắc Vũ lóe sát ý:

- Huênh hoang! Đừng nói nhà ngươi không có thực lực lấy mạng của thiếu chủ nhà ta, ngươi cũng không có tư cách lấy! Nếu chủ nhân có ở đây thì một bàn tay đủ đập chết ngươi!

Có người nhục nhã thiếu chủ tức là sỉ nhục chủ nhân, Hắc Vũ tuyệt đối không cho phép.

Yết Sát Tôn Giả nhìn Hắc Vũ chằm chằm:

- Linh thú bát giai hậu kỳ?

Mắt Yết Sát Tôn Giả bắn tia sáng lạnh về phía Hắc Vũ, nhưng rồi lão ngạc nhiên cảm nhận khí tức trên người Hắc Vũ.

Gia Cát Tử Vân hét to:

- Liễm Linh lão tổ, cứu ta ta! Cứu ta trước đi! Phụ thân của ta và Công Tôn tông chủ, Đồng giáo chủ đều bị Lục Lâm Thiên bắt giữ, cứu ta với!

Tận mắt thấy giết chóc ngút trời làm Gia Cát Tử Vân nghĩ mà run, gã cứ tưởng Lục Lâm Thiên chết chắc, Phi Linh môn sẽ bị san bằng, nhưng ai ngờ kết quả khác hẳn với tưởng tượng? Thực lực của Lục Lâm Thiên đã mạnh đến mức Gia Cát Tử Vân không theo kịp, ba sơn môn bị tàn sát hầu như không còn.

Gia Cát Tử Vân dứt lời, Yết Sát Tôn Giả, Phong Vũ Tôn Giả, Liễm

Linh Tôn Giả cùng nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

- Tiểu tử, mau thả người, nếu không bản tôn sẽ bằm thây ngươi ra thành nhiều mảnh!

Mang Linh Tôn Giả cũng nhìn Lục Lâm Thiên đăm đăm, ánh mắt thay đổi, dường như người của Linh Thiên môn truyền âm báo cáo gì đó với lão.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng hỏi:

- Tại sao ta phải thả người? Các ngươi cảm thấy mình có thể uy hiếp ta được sao?

Chương 1966: Cường giả Vân Dương Tông

Phong Vũ Tôn Giả lạnh lùng quát:

- Khốn kiếp! Nếu không thả người thì nợ máu trả bằng máu, ta chờ xem ngươi có thả hay không! Mặc kệ thế nào, hôm nay đυ.ng vào người của Hóa Vũ tông ta thì phải trả giá đắt!

Sát ý tăng vọt, thuộc tính thổ quanh thân Phong Vũ Tôn Giả run rẩy, không khí tràn ngập áp lực nặng nề.

Yết Sát Tôn Giả lạnh lùng quát:

- Phong Vũ, ngươi đối phó Mang Linh. Liễm Linh, ngươi đối phó linh thú bát giai. Ta đi giải quyết người khác, cho bọn chúng phải trả giá đắt!

Sát khí nổi lên quanh người Yết Sát Tôn Giả, thuộc tính hỏa đậm đặc bừng lên. Không gian thậm chí xuất hiện từng ngọn lửa thực chất.

Liễm Linh Tôn Giả nói:

- Yết Sát, tốc chiến tốc thắng, gïếŧ không tha! Đệ tử ba sơn môn ta cần nợ máu trả máu!

Liễm Linh Tôn Giả lao hướng Hắc Vũ, ra tay dứt khoát. Liễm Linh Tôn Giả đã biết thực lực của Hắc Vũ nên không lơ là chút nào.

Vù vù vù!

Cùng lúc đó, toàn thân Phong Vũ Tôn Giả kéo theo năng lượng thiên địa, chợt lóe xé rách không gian sóng gợn, lao hướng Mang Linh Tôn Giả.

Ánh mắt Hắc Vũ âm trầm:

- Thiếu chủ cẩn thận!

Hắc Vũ lại thi triển Họa Địa Vi Lao phong tỏa một phương không gian, trực tiếp bao phủ trên người Liễm Linh Tôn Giả.

Mang Linh Tôn Giả của Vân Dương tông ánh mắt trầm xuống:

- Các ngươi cẩn thận!

Sắc mặt Mang Linh Tôn Giả lạnh băng, mộc kiếm Phong Vũ Tôn Giả lao tới thì Mang Linh Tôn Giả cũng xông lên ngay. Vì tránh cho dư âm kình khí ảnh hưởng đệ tử Linh Thiên môn nên Mang Linh Tôn Giả tùy tay bắn ra một luồng sáng rực rỡ, ánh sáng như bay ra từ người lão nhanh chóng ngưng tụ thành không gian năng lượng dồi dào trên bầu trời. Uy hϊếp linh hồn hùng hậu tràn ngập mang theo tiếng sấm nổ ầm ầm chớp mắt chặn Phong Vũ Tôn Giả lại.

Bốn người bay lên cao, khí thế dâng lên, thiên địa biến sắc. Bốn người đánh nhau, khí thế hoàn toàn bộc phát. Giơ tay nhấc chân là kéo theo lực lượng thiên địa hùng hồn, cột sáng công kích và thất luyện khủng bố đυ.ng mạnh.

Ánh mắt Mang Linh Tôn Giả lạnh lùng cười:

- Chết hết đi!

Yết Sát Tôn Giả lắc người lao lên, tay đánh ra chưởng ấn tới trước, mục tiêu thứ nhất là Lục Lâm Thiên. Không gian dọc đường đi tan vỡ, từng đợt sóng không gian.

Thiên Phong Tôn Giả hét lớn:

- Tất cả cường giả Tôn cấp hợp tác vây công! Cường giả Vân Dương tông ta đang trên đường đến, ngăn lại một lúc là được!

Thiên Phong Tôn Giả dứt lời tay liền kết ức, lấy ra một vũ linh khí địa giai hình trăng tròn kỳ lạ. Các thất luyện đao nhẫn cắt vỡ không gian bắn hướng Liễm Linh Tôn Giả. Cường giả Vân Dương tông lao lên, kết ấn, dốc sức công kích.

- Mọi người hợp tác đối kháng, nhanh!

Nghe vậy, Linh Thiên môn, các cường giả Tôn cấp hai các hai đảo, Thiên Ưng lâu, Tiêu Dao bang, Thánh Linh cốc đều dốc hết sức ra, vận dụng vũ linh khí, hồn khí. Đây đã là hết sức của mọi người, đối diện cường giả khủng bố như Liễm Linh Tôn Giả thì chẳng ai dám giấu nghề. Cường giả Vân Dương tông đang trên đường tới nơi, chỉ cần ngăn cản giây lát là được.

Các Tôn cấp của Thánh Linh giáo, Phi Linh môn cũng dốc sức ra. Sát Phá Quân chém búa to xuống, không gian bị rạch một đường, lực lượng cường đại lan tràn.

Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên tuôn ra linh lực, ánh sáng chảy xuôi quanh thân, thủ ấn ngưng tụ nhanh như tia chớp. Một cột sáng linh lực siêu khổng lồ phun ra kèm theo dao động linh hồn kinh khủng phô thiên cái địa bao trùm Liễm Linh Tôn Giả.

Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành kết thủ ấn:

- Hợp tác đối kháng!

Năng lượng thiên địa như mây đen che kín bầu trời, năng lượng thiên địa hùng hậu đè ép không gian run run sắp tan vỡ. Một chưởng ấn to lớn nhanh như tia chớp bay ra chụp mạnh vào Liễm Linh Tôn Giả.

Trong phút chốc bảy mươi Tôn cấp cùng dốc sức tấn công một mình Liễm Linh Tôn Giả.

Thiên Phong Tôn Giả hét lớn:

- Dốc sức ra tay đi, ta chống mắt xem sức một người làm sao đối kháng lại tất cả chúng ta liên hợp?

Các cường giả Tôn cấp phát ra khí thế ngút trời, năng lượng khủng bố cuồn cuộn, sóng không gian lan tràn phương xa.

Nhiều cường giả Tôn cấp công kích, Liễm Linh Tôn Giả không dám khinh thường.

Liễm Linh Tôn Giả hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Chưởng ấn càng nhiều, phô thiên cái địa ập xuống.

Ầm ầm ầm!

Cùng lúc đó, công kích của nhiều cường giả dưới đất đã va chạm vào nhau, rất nhiều lực công kích khủng khiếp trong khoảnh khắc bùng nổ. Sóng năng lượng kinh khủng khuếch tán tràn ra, bẻ gãy nghiền nát nhiều đỉnh núi vỡ vụn, núi sụp đất nứt.

Cộp cộp cộp!

Một chiêu qua đi, trong bảy mươi cường giả người thực lực thấp khoảng Tôn cấp tứ trọng trở xuống đều bị đánh bay, mặt trắng bệch, có người khóe môi dính máu. Thực lực mạnh thì lảo đảo thụt lùi.

Cộp!

Liễm Linh Tôn Giả cũng không chiếm ưu thế lớn, lắc lư thụt lùi. Liễm Linh Tôn Giả khó đối kháng lại một kích của bảy mươi Tôn cấp, đòn tấn công qua đi làm lão biến sắc mặt, cổ họng phát ra tiếng gầm, dường như chịu thiệt bồ hòn.

Liễm Linh Tôn Giả nét mặt sa sầm nói:

- Hừ! Đông người chưa chắc ngăn được bản tôn!

Mới rồi không chiếm được chút ưu thế làm lòng Liễm Linh Tôn Giả rực lửa giận, thủ ấn thay đổi. Mộtcái chuông cổ to cỡ bàn tay hiện ra trong tay Liễm Linh Tôn Giả, ánh sáng chợt lóe, chuông cổ biến to mấy trăm thước xoay quanh trên bầu trời. Chuông cổ xuất hiện phát ra khí tức cổ xưa, mọi người xung quanh cảm nhận áp lực tuyệt đối.

- Là hồn khí địa giai, Chấn Hồn Chung của Liễm Linh Tôn Giả!

Nhiều cường giả nhìn Thiên Dương Tôn Giả này đều biến sắc mặt:

- Rắc rối rồi!

Liễm Linh Tôn Giả hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Ta chờ xem các ngươi làm sao ngăn cản ta?

Thủ ấn của Liễm Linh Tôn Giả thay đổi, một luồng sáng xoay quanh trên chuông cổ. Thoáng chốc chuông cổ xoay tròn, linh hồn lực hóa thành bão linh hồn phô thiên cái địa bùngn ổ.

Ong ong ong!

Tiếng chuông ù tai phát ra từ trong chuông cổ, thanh âm mang theo công kích linh hồn không chỗ không xâm nhập ập hướng mọi người.

Giác Linh Tôn Giả hét to một tiếng:

- Mau, cùng nhau đối kháng!

Giác Linh Tôn Giả ném ra một hồn khí địa giai, thúc giục một màn sáng to che trước mặt.

Tất cả cường giả cảm nhận công kích linh hồn phô thiên cái địa ập đến, biểu tình trầm trọng. Nhiều linh khí, linh lực chân khí kéo theo năng lượng đầy trời tụ tập lại, vội vàng ngăn cản Liễm Linh Tôn Giả.

Ong ong ong!

Linh lực của Liễm Linh Tôn Giả tuôn ra ồ ạt, tiếng chuông liên tục truyền ra như tiếng sấm thiên địa, hóa thành sóng âm thực chất, như tia chớp và bão tố tràn đến. Sóng không gian bị xốc lên, sóng âm tiếng chuông chấn vỡ không gian, xuyên qua.

Trong phạm vi tiếng chuông ập đến, những người tu vi thực lực thấp bị trúng chiêu, hộc máu.

- Phụt!

Bọn họ bị đẩy lùi, mặt trắng bệch. Sóng âm linh hồn không chỗ không xâm nhập, khuếch tán bao phủ không đường trốn. Lúc này thanh âm lan hướng trận thế Phi Linh môn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm:

- Cẩn thận!

Người bên cạnh Lục Lâm Thiên khó thể ngăn cản, hắn kết thủ ấn, màn sáng chân khí bao phủ giữa không trung trước mặt hắn bảo vệ mọi người.

Chương 1967: Thiên Dương Tôn Giả (1)

Ong ong ong!

Tiếng chuông ù tai đụng vào màn sáng chân khí, mỗi một thanh âm nặng nề gõ vào sâu trong linh hồn Lục Lâm Thiên, làm mặt hắn tái xanh. Hồn khí địa giai của Liễm Linh Tôn Giả đúng là khủng khiếp.

Xoẹt!

Cùng lúc đó, tiểu đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên cảm giác ngoại lực xâm nhập thế là phát ra luồng sáng vàng. Ánh sáng vàng tiêu trừ áp lực của Lục Lâm Thiên, sóng âm công kích linh hồn cường đại chẳng hề ảnh hưởng được hắn. Người bên cạnh được Lục Lâm Thiên bảo vệ nên không bị ảnh hưởng lớn.

Tiếng chuông lan tràn, ngày càng nhiều cường giả bị ảnh hưởng.

Một số Tôn cấphộc máu:

- Phụt!

Công kích linh hồn cộng thêm thực lực của Liễm Linh Tôn Giả vận dụng đã đến trình độ khủng bố.

Cùng lúc đó, phía chân trời vang lên tiếng hét to:

- Liễm Linh, có Chấn Hồn Chung thì giỏi lắm sao? Phá cho ta!

Thanh âm dứt, một bóng người áo xám nhảy ra khỏi sóng không gian, lắc người chớp mắt đến bên cạnh Thiên Phong Tôn giả.

- Grao!

Người áo xanh đáp xuống, vạt áo phần phật. Thuộc tính phong đầy trời tụ tập lại, người áo xám kết các thủ ấn quái dị kéo càng nhiều năng lượng thuộc tính phong tới gần. Chân khí phô thiên cái địa tuôn ra, người áo xám mặt đỏ rực.

Người áo xám kết xong thủ ấn cuối cùng:

- Sư Vương Nộ Hống!

Năng lượng thuộc tính phong phô thiên cái địa xung quanh tụ tập lại, giây lát hình thành cái đầu sư tử ảo siêu khổng lồ hùng cứ không trung. Ảo ảnh trong trẻo, đôi mắt to như cái lỗ đen, uy hïếp vô hình đè ép không gian xung quanh ảo ảnh rạn nứt li ti.

Đầu sư tử khổng lồ há miệng rồng, tiếng sư tử gầm hùng hồn hóa thành sóng âm đinh tai chấn mở sóng không gian tràn ra.

- Grao grao!

Chấn động sóng gợn như sóng biển trong sóng thần đυ.ng vỡ gợn sóng không gian, trong khoảnh khắc va chạm vào tiếng chuông của Liễm Linh Tôn Giả.

Ù ù ù ù!

Hai sóng âm đυ.ng độ phát ra thanh âm cực kỳ chói tai khó nghe, làm màng tai ù đặc. Sóng âm va chạm, không gian bị xé nát từng tầng, có bị xé một vệt thật dài.

Ầm ầm ầm!

Không gian không chịu nổi lực lượng va chạm to lớn nữa, chớp mắt lộ ra cái lỗ sâu to. Kình khí tán loạn lan nhanh hình thành màn sáng đường cong chụp xuống rồi dần tan biến ở giữa không trung.

Cộp cộp cộp!

Thanh âm chói tai trên bầu trời biến mất, Liễm Linh Tôn Giả và người áo xám cùng văng ra.

Người áo xám bị đẩy lui, trường bào hai tay vung lên ngừng thế lùi, đứng lơ lửng. Người áo xám phát ra khí thế ngút trời, xung quanh hình thành năng lượng thuộc tính bao bọc, toàn thân phát ra khí thế bá đạo tuyệt luân.

Người áo xám đứng lại, vung trường bào, khoanh tay đứng:

- Liễm Linh, đã qua nhiều năm mà ngươi vẫn không tiến bộ được bao nhiêu, ta đã coi trọng ngươi hơi quá.

Trong một giây Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm người đó. Đây là một lão nhân mặc trường bào màu xám trắng, đôi mắt sâu thẳm như lỗ đen, khoảng bảy mươi tuổi, tóc đen như mực. Quanh thân như tùy thời có gió nhẹ phất, cảm giác tắm trong gió xuân. Rõ ràng người ở ngay trước mắt nhưng làm người ta có ảo giác như ẩn như hiện.

Con ngươi Lục Lâm Thiên co rút:

- Sư tổ Vân Phi Hồng!

Người đến là lão tông chủ của Vân Dương tông, cũng là Sư tổ Vân Phi Hồng của Lục Lâm Thiên.

Vân Phi Hồng xuất hiện, các đệ tử Vân Dương tông hành lễ:

- Tham kiến lão tông chủ!

Nhìn Vân Phi Hồng, Liễm Linh Tôn Giả sắc mặt âm trầm nói:

- Vân Phi Hồng, không ngờ ngươi cũng đến. Quả nhiên Vân Dương tông có lòng muốn nhúng chàm Cổ vực.

Mắt Liễm Linh Tôn Giả bắn tia lạnh lẽo, Vân Phi Hồng đến thì lão khó chiếm ưu thế.

Vân Phi Hồng vung trường bào, nhìn biển tay chân cụt bên dưới, dời mắt sang Liễm Linh Tôn Giả:

- Nực cười. Lan Lăng sơn trang nhà ngươi hợp sức với Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông đại trận dung ăn hiếp một hậu bối của ta, xem Vân Dương tông ta không tồn tại sao? Dĩ nhiên ta sẽ không khoanh tay đứng nhìn!

Bùm bùm bùm!

Phương xa, tiếng năng lượng va chạm kinh người không ngừng tuyền đến. Mang Linh Tôn Giả và Phong Vũ Tôn Giả đánh nhau, lực lượng khủng bố hở chút là xé sóng không gian. Hắc Vũ và Yết Sát Tôn Giả cũng đang kịch chiến.

Phong Vũ Tôn Giả rống to:

- Mang Linh, để ta nhìn xem thực lực của ngươi đến tình trạng gì!

Một quyền ấn tụ tập lại, quyền ấn hóa thành bóng sáng đỏ rực mơ hồ như tia chớp bắn ra, ẩn chứa năng lượng cuồng bạo đỏ thẫm đáng sợ như muốn hòa tan không gian. Hơi nước trong không khí hơi nước bị trực tiếp bốc hơi, không gian run rẩy.

Con ngươi Mang Linh lão tổ co rút:

- Hừ! Ngươi thì làm gì ta được?

Linh lực phô thiên cái địa utôn ra, tụ tập năng lượng thiên địa oanh kích quyền ấn.

Hai quyền ấn hóa thành tàn ảnh, năng lượng thiên địa hùng hồn rít gào vọt tới, sóng không gian truyền ra tiếng xé gió rào rào, nháy mắt lực công kích va chạm vào nhau.

Ầm ầm ầm!

Lực công kích của hai siêu cấp cường giả Tôn cấp va chạm vào nhau, không gian thiên địa bị cú va chạm khủng bố làm run bần bật. Dư âm kình khí khủng khiĩếp xé rách từng cái khe không gian xung quanh lộ ra tia sáng đen nhưng chớp mắt khép lại với nhau.

Cộp cộp cộp!

Bão kình khí năng lượng đáng sợ trên bầu trời vừa mới tán đi thì hai người cùng bị đẩy lui. Nhưng dường như Mang Linh Tôn Giả yếu thế một chút, lùi nhiều hơn vài bước.

Phong Vũ Tôn Giả hét to một tiếng:

- Mang Linh, về lực công kích thì ngươi làm sao đánh lại ta?

Phong Vũ Tôn Giả lại oanh kích.

Con ngươi Mang Linh lão tổ co rút:

- Phong Vũ, lực công kích ngươi mạnh nhưng cũng không thể làm gì ta!

Mang Linh Tôn Giả là Linh Giả, về lực công kích dĩ nhiên không thể sánh bằng Phong Vũ Tôn Giả. Vì Phong Vũ Tôn Giả là vũ giả tam hệ, thực lực cực kỳ cường đại.

Mang Linh lão tổ kết thủ ấn ngay, nhanh chóng thụt lùi, linh hồn lực bao bọc quanh người. Từng đợt công kích linh hồn ập hướng Phong Vũ Tôn Giả.

Bùm bùm bùm!

Năng lượng công kích phô thiên cái địa, cường giả Tôn cấp giơ tay nhấc chân sẽ kéo theo năng lượng thiên địa khủng bố. Thực lực đáng sợ của cường giả Tôn cấp hiện rõ vào phút này.

Yết Sát Tôn Giả quát to:

- Liễm Linh, mau giêt tiểu tử kia đi!

Yết Sát Tôn Giả đánh ra một đòn công kích kinh khủng vào Hắc Vũ, nhưng cũng không làm gì được đối thủ.

Ánh mắt Liễm Linh Tôn Giả khó xem, hiện tại lão muốn làm gì Lục Lâm Thiên thì cũng bị Thiên Dương Tôn Giả Vân Phi Hồng ngăn trở, không cách nào tấn công hữu hiệu.

Vân Phi Hồng đứng thẳng, cười to bảo:

- Ha ha ha! Ta xem hôm nay ai dám đυ.ng vào hậu bối của ta?

Không trung sau lưng Vân Phi Hồng tràn đầy năng lượng thuộc tính phong che lấp nửa bầu trời.

Phía xa Yết Sát Tôn Giả lại cất tiếng nói:

- Phong tỏa không gian chưa đủ trìnhđộđể ngăn cản ta!

Yết Sát Tôn Giả bị Họa Địa Vi Lao của Hắc Vũ phong tỏa, ánh mắt lão âm trầm, tay kết thủ ấn phức tạp trong không khí. Sát khí nổi lên quanh thân Yết Sát Tôn Giả, năng lượng bao la càng lúc càng cuồng bạo đυ.ng vào Họa Địa Vi Lao của Hắc Vũ.

Với năng lượng va chạm kiểu này, không gian bị phong tỏa chớp mắt co rút. Không gian phong tỏa như bong bóng phình to ngày càng lớn dần nhưng không thể nứt vỡ.

Chương 1968: Thiên Dương Tôn Giả (2)

Mặt Yết Sát Tôn Giả từ xanh chuyển màu đỏ:

- Phá mở cho bản tôn!

Năng lượng sát khí hùng hồn tràn ngập, năm ngón tay co lại, quyền ấn kèm theo uy thế kinh người oanh kích vào vách tường không gian. Không gian bắt đầu vặn vẹo, thoáng chốc nứt vỡ.

Ầm ầm ầm!

Nắm quyền vượt qua vách tường không gian, đột nhiên không gian bị phong tỏa nổ tung, tiếng nổ như sấm đánh tựa tiếng sét giữa trời xanh. Kình phong cuồng bạo thổi quét, không gian xung quanh bị xốc lên lỗ hổng sâu, kình khí ngập trời và năng lượng thiên địa biến thành đường cong giữa không trung rồi khuếch tán trên bầu trời Thiên Môn cốc.

Vù vù vù!

Trong khoảnh khắc này Yết Sát Tôn Giả nhảy vọt ra, sắc mặt từ đỏ rực chuyển màu tái xanh. Để phá Họa Địa Vi Lao của Hắc Vũ không dễ dàng gì, chắc Yết Sát Tôn Giả đã thi triển thủ đoạn nào đó tiêu hao khá lớn.

Cộp cộp cộp!

Họa Địa Vi Lao bị phá đẩy lùi Hắc Vũ mấy bước, trong trạng thái hình người thì thực lực không bằng lực công kích lúc là bản thể.

Yết Sát Tôn Giả lao ra khỏi Họa Địa Vi Lao của Hắc Vũ, lão nhìn Mang Linh Tôn Giả, Thiên Dương Tôn Giả, Hắc Vũ.

- Liễm Linh, Phong Vũ, hãy dốc hết sức ra đi!

Có mặt ba người này thì bọn họ không thể chiếm ưu thế, nhưng mối thù hôm nay không thể không trả. Chủ các đại sơn môn còn nằm trong tay Lục Lâm Thiên.

- Dốc hết sức đi!

Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả nghe vậy ánh mắt âm trầm. Đối phó ba người này thì bọn họ phải dốc hết sức ra mới được.

Đôi mắt đυ.c của Vân Phi Hồng toát ra sự bá đạo:

- Dốc hết sức thì sao?

Mái tóc dài đenbóng bay lên, Vân Phi Hồng nhìn hướng Mang Linh Tôn Giả:

- Mang Linh, Phong Vũ dốc hết sức ra có gây khó khăn gì cho ngươi không?

Mang Linh Tôn Giả phủi áo tím:

- Vũ Tôn bát trọng tam hệ đúng là không yếu, nhưng muốn gây khó khăn cho ta thì chưa đủ sức.

Mang Linh Tôn Giả nhìn Vân Phi Hồng:

- Ngươi lo suy nghĩ có đủ sức ứng đối Liễm Linh hay không đi.

Vân Phi Hồng nhìn Liễm Linh Tôn Giả chằm chằm, khóe môi cong lên:

- Ta thì dĩ nhiên không thành vấn đề.

- Vân Phi Hồng, ngươi không cần huênh hoang!

Liễm Linh Tôn Giả lạnh lùng cười:

- Tiểu tử, bản tôn nói lần cuối, hãy giao ra người của chúng ta, nếu không bản tôn sẽ bằm ngươi ra thành vạn khúc!

Con ngươi Lục Lâm Thiên co rút, khí lạnh toát ra. Lục Lâm Thiên lắc người đến bên cạnh Lục Tâm Đồng, một tay nhấc Gia Cát Tử

Vân lên.

Gia Cát Tử Vân bị Lục Lâm Thiên xách trong tay, gã kinh hoàng hét to:

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn làm gì!?

Gia Cát Tử Vân rất sợ Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên phớt lờ Gia Cát Tử Vân, hắn nhìn Liễm Linh Tôn Giả, hỏi:

- Ngươi muốn người phải không?

Liễm Linh Tôn Giả lạnh lùng trừng Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, biết điều thì thả người ra, nếu không ngươi sẽ không chịu nổi hậu quả!

Lục Lâm Thiên cười khẩy nói:

- Tốt, ta đưa một ít cho ngươi trước.

Ánh sáng vàng lóe lên trong tay Lục Lâm Thiên, bàn tay hắn chộp tay trái Gia Cát Tử Vân, kéo mạnh.

Răng rắc!

Tiếng xương gãy trong trẻo vang lên. Bàn tay trái của Gia Cát Tử Vân, ngón út bị Lục Lâm Thiên bẻ gãy, máu chảy ròng ròng.

Tay đứt ruột xót, Gia Cát Tử Vân hét rầm trời:

- A!!!

Lục Lâm Thiên cười nhạt nhìn Liễm Linh Tôn Giả:

- Lúc này ngươi còn uy hiếp ta là hành động không sáng suốt, ngươi muốn người? Vậy cho ngươi một ngón tay trước, nếu ngươi vẫn muốn, ta cho ngươi thêm một ngón chịu không?

Lục Lâm Thiên ném ngón út của Gia Cát Tử Vân cho Liễm Linh Tôn Giả phía đối diện. Chuyện hôm nay đã là thù sâu như biển, ba sơn môn sẽ không bỏ qua, Lục Lâm Thiên cũng không chịu xóa sổ, vì vậy chẳng cần khách sáo làm gì.

Mặt Liễm Linh Tôn Giả xanh mét, mắt tràn ngập tức giận:

- Lục Lâm Thiên, bản tôn nhất định sẽ bằm thây ngươi ra!

Một đám cường giả Mang Linh lão tổ, Thiên Dương Tôn Giả Vân Phi Hồng một lần nữa nhìn Lục Lâm Thiên. Trước mặt mấy siêu cấp cường giả như Liễm Linh Tôn Giả mà có khí thế như vậy, người bình thường sao dám làm?

Đám người Mang Linh Tôn Giả, Vân Phi Hồng vừa kinh thán vừa thầm bất đắc dĩ. Ba lão quỷ Liễm Linh Tôn Giả, Phong Vũ Tôn Giả, Yết Sát Tôn Giả không dễ chọc, nếu bị kí©ɧ tɧí©ɧ làm liều thì sẽ lưỡng bại câu thương. Khi đó những người Vân Dương tông, Linh Thiên môn, Phi Linh môn có mặt tại đây chắc chắn sẽ bị tổn hại nặng.

Gia Cát Tử Vân hét khàn cả giọng nhưng không thể nhúc nhích một li:

- Liễm Linh lão tổ cứu ta với!

Hiện tại từ sâu trong linh hồn Gia Cát Tử Vân cực kỳ kiêng dè Lục Lâm Thiên.

Liễm Linh Tôn Giả hét to một tiếng:

- Ra tay!

Linh khí dao động kéo theo sóng không gian lan tràn, không gian xung quanh vặn vẹo. Liễm Linh Tôn Giả kết thủ ấn nhanh, cánh tay vung, năm ngón co lại căng cứng. Liễm Linh Tôn Giả há mồm, năm linh lực ngưng tụ thủ ấn rạch phá không gian siêu tốc bay ra.

- Tiểu tử, bản tôn sẽ bầm thây ngươi ra!

Năm thủ ấn của Liễm Linh Tôn Giả bay ra mang theo kình phong mãnh liệt xé rách không khí, xen lẫn lực công kích linh hồn kinh khủng.

Tảo ấn chớp mắt tới nơi, tiếng xé gió sắc nhọn làm màng tai đau nhói. Sóng không gian xung quanh dạt ra, từng vòng sóng năng lượng nhỏ bé khuếch tán.

Ánh mắt Vân Phi Hồng âm trầm quát:

- Liễm Linh, ngươi hãy qua ải của ta đã!

Vân Phi Hồng dứt lời liền như mũi tên bắn nhanh ra, chớp mắt biến mất tại chỗ.

Bùm bùm bùm!

Trong phút chốc khi Vân Phi Hồng hiện hình thì một chưởng ấn va chạm vào chưởng ấn của Liễm Linh Tôn Giả. Một chưởng một trảo va chạm, tiếng nổ trầm đυ.c vang lên. Sóng không gian nưét rạn, các khe hở lan tràn.

- Hành động!

Cùng lúc đó, thấy Liễm Linh Tôn Giả tấn công thì khí thế của Phong Vũ Tôn Giả, Yết Sát Tôn Giả cũng dâng cao đến đỉnh, dốc hết sức ra. Hai chân khí chợt lóe, kình khí vô hình bắn ra, Phong Vũ Tôn Giả, Yết Sát Tôn Giả lao hướng Hắc Vũ, Mang Linh Tôn Giả.

Nhìn Yết Sát Tôn Giả nhào tới, Hắc Vũ lắc người, quyền ấn oanh kích mang theo uy thế không gian vặn vẹo. Chớp mắt Hắc Vũ xuất hiện sau lưng Yết Sát Tôn Giả, quyền ấn quyền vào lưng lão, tốcđộ cực nhanh. Về khống chế không gian thì Yết Sát Tôn Giả làm sao bằng Hắc Vũ được thiên phú không gian ưu ái?

Yết Sát Tôn Giả sớm biết tốc độ rất khủng bố của Hắc Vũ, lão cảm giác sau lưng nguy hiểm, biến sắc mặt.

Yết Sát Tôn Giả hét to:

- Hừ!

Chân khí tăng vọt đến cực độ, dốc hết sức ra. Trong phút chốc Yết Sát Tôn Giả kết thủ ấn, ngọn lửa đỏ rực tuôn ra từ thân thể lão hóa thành đường cong tròn trại màu đỏ thẫm. Lửa khuếch tán đầy trời.

Hắc Vũ nhướng chân mày, thân hình đen như mực chớp mắt biến mất tại chỗ.

Phong Vũ Tôn Giả bắt đầu đánh hết sức:

- Mang Linh, ta chống mắt xem ngươi làm sao đối kháng lại ta?

Vũ giả tam hệ, đan điền khí hải khổng lồ, thêm vào thiên phú tam hệ của Phong Vũ Tôn Giả, trong cùng đẳng cấp bát giai gần như là mạnh nhất. Lúc này Phong Vũ Tôn Giả dốc hết sức ra, Mang Linh Tôn Giả liên tiếp bị đẩy lui.

Mang Linh Tôn Giả bị đẩy lùi liên tục, ánh mắt âm trầm:

- Thế thì ngươi cứ thử xem!

Chương 1969: Thiên Hỏa Lang Ảnh

Thủ ấn của Mang Linh Tôn Giả thay đổi, linh hồn lực tuôn ra. Công kích linh hồn lực làm Phong Vũ Tôn Giả bối rối.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm đại chiến nhanh giữa siêu cấp cường giả Tôn cấp, vẻ mặt hắn tràn đầy cảm thán. Tôn cấp bình thường thì Lục Lâm Thiên còn xen vào được, nhưng trong đại chiến thế này hắn vốn không có tư cách nhúng tay.

Mọi người ngạc nhiên nhìn, sáu thân hình nhanh như tia chớp đã giao thủ mấy trăm chiêu trên bầu trời.

Quanh thân Hắc Vũ khuếch tán sóng không gian lăn tăn. Hắc Vũ nhìn ngọn lửa hừng hực cháy bao phủ Yết Sát Tôn Giả, Hắc Vũ kết thủ ấn, màn sáng lan tràn ra quanh thân. Hắc Vũ lao thẳng vào ngọn lửa, lửa ngút trời không thể thẩm hấu vào màn sáng.

Hắc Vũ đã vào trong ngọn lửa, chớp mắt xuất hiện trước mặt Yết Sát Tôn Giả. Thủ ấn vung, một thất luyện linh nguyên bay ra.

Xoẹt!

Ánh mắt Yết Sát Tôn Giả âm trầm, ngọn lửa tụ thành quyền ấn, tiếp theo quyền ấn này đánh mạnh ra.

Bùm!

Không gian vặn vẹo biến hình, không gian bị ngọn lửa bao trùm nứt rạn. Trong phút chốc vang tiếng nổ điếc tai, sóng lửa ngập trời tuôn ra từ vùng trung tâm lực lượng va chạm. Thoáng chốc sóng nhiệt lan tràn trời cao.

Cộp cộp cộp!

Hai bóng người lại bị đẩy lùi.

Không làm gì được Hắc Vũ khiến biểu tình của Yết Sát Tôn Giả cực kỳ khó xem, lão hét to một tiếng:

- Linh thú bát giai hậu kỳ, tưởng ta sợ ngươi sao?

Tiếng quát dứt, trên người Yết Sát Tôn Giả trùm bộ giáp màu đỏ quái dị, đầu cũng bị trùm bên trong.

Khải giáp này hơi quái lạ, do nhiều mảnh giáp luyện chế thành. Trên mảnh giáp có minh hỏa quanh quẩn, thiêu cháy sóng không gian nhuộm thành màu lửa đó. Khí nóng khủng khiếp khuếch tán.

Hắc Vũ nhướng mày nói:

- Khải giáp hộ thân địa giai.

Trên người Yết Sát Tôn Giả còn có Khải giáp hộ thân địa giai sao?

Con ngươi Lục Lâm Thiên co rút:

- Không uổng là cường giả của Thánh Linh giáo.

Khải giáp hộ thân của Yết Sát Tôn Giả rõ ràng không phải linh khí địa giai bình thường.

Có linh khí Khải giáp phòng ngự địa giai hộ thân khiến Yết Sát Tôn Giả tự tin hơn hẳn. Dây dưa đã lâu mà không thể đối phó Lục Lâm Thiên, thực lực của sáu người trong một lúc không ai làm gì được ai.

Yết Sát Tôn Giả đổi ý:

- Liễm Linh, Phong Vũ, đừng dây dưa với bọn họ nữa, đối phó tiểu tử Lục Lâm Thiên trước đi!

Nếu không thể làm gì linh thú bát giai này được vậy trực tiếp xuống tay với Lục Lâm Thiên, đối phương khó thể ngăn cản được lão.

Ầm ầm ầm!

Phong Vũ Tôn Giả hét to một tiếng:

- Cũng tốt, đối phó tiểu tử kia trước!

Phong Vũ Tôn Giả đứng thẳng vọt ra, một chiêu xé rách không gian đẩy lui Mang Linh lão tổ, nháy mắt lao hướng Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Mang Linh lão tổ âm trầm:

- Muốn đi qua? Không dễ vậy!

Mang Linh Tôn Giả lại chặn đường Phong Vũ Tôn Giả.

Xoẹt!

Liễm Linh Tôn Giả bỏ qua Vân Phi Hồng, chuyển hướng Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Vân Phi Hồng trầm xuống, cười khẩy nói:

- Liễm Linh, tốc độ của ngươi không nhanh bằng ta!

Chớp mắt Vân Phi Hồng chặn trước mặt Liễm Linh Tôn Giả, tốc độ nhanh đến không thể sánh bằng.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm mọi thứ, con ngươi co rút. Sư tổ này dùng thân pháp dường như giống y nhạc phụ Vân Tiếu Thiên thi triển. Thân pháp của Vân Phi Hồng có nhiều chỗ giống Phù Quang Lược Ảnh, Lục Lâm Thiên định bụng nếu có cơ hội, nếu tu luyện được thì chắc chắn sẽ tiến bộ về tốc độ hơn nữa.

Có Khải giáp phòng ngự hộ thân nên Yết Sát Tôn Giả tự tin quát vào mặt Hắc Vũ:

- Để xem ngươi làm sao ngăn cản ta?

Yết Sát Tôn Giả lao hướng Lục Lâm Thiên, thân hình như xé rách không gian, nhanh đến cực kỳ khủng bố.

Hắc Vũ lắc người, ánh mắt lạnh lùng nói:

- Hừ! Ngươi cảm thấy có thể qua đó được sao?

Thoáng chốc Hắc Vũ biến mất tại chỗ, khi dứt lời thì như quỷ mỵ xuất hiện trước mặt Yết Sát Tôn Giả. Đao linh nguyên ngưng tụ thất luyện trong tay Hắc Vũ đập vào ngực Yết Sát Tôn Giả.

Bùm bùm bùm!

Ánh mắt Yết Sát Tôn Giả âm trầm, chợt khựng lại. Tốc độ của linh thú bát giai này kinh khủng thật. Mắt Yết Sát Tôn Giả lóe tia lạnh lùng và độc ác, quyền ấn giơ lên. Quyền ấn biến động khiến ngọn lửa bám trên quyền ấn bộc phát ra ánh sáng chói mắt. Ánh sáng mang theo khí nóng, năng lượng thuộc tính hỏa đầy trời bắt đầu tụ tập lại.

Năng lượng thuộc tính hỏa tụ tập, Yết Sát Tôn Giả nhanh chóng kết thủ ấn hình thành con thú bộ dạng sói. Lửa ngón cháy bao bọc thú ảnh, không gian bị đốt cháy nhuộm thành màu đỏ thẫm.

Yết Sát Tôn Giả búng ngón tay, hét to một tiếng:

- Grao!

Năng lượng thuộc tính hỏa tụ tập, thú ảnh hình sói to ngàn thước chứa năng lượng cuồng bạo đỏ rực hùng hồn đáng sợ. Nơi thú ảnh lướt qua, để lại vệt khí thể xám xịt như mây như sương trong không gian. Nguyên không gian run bần bật.

Đám đông cường giả xung quanh cảm nhận khí tức đó thì liếc thoáng qua, nhiều người lộ ánh mắt kinh thán. Vũ kỹ thú ảnh hình sói mang theo uy thế khiến cường giả Tôn cấp có mặt thầm e dè.

- Thiên Hỏa Lang Ảnh, vũ kỹ Địa cấp cao giai của Thánh Linh giáo!

- Không ngờ là vũ kỹ Địa cấp cao giai!

Thú ảnh hình sói đáng sợ mang theo ngọn lửa xẹt qua chân trời trước bao cặp mắt. Thú ảnh hình sói tựa như thiên thạch lửa đʊ.ng vào Hắc Vũ ngưng tụ linh nguyên thất luyện. Hai năng lượng khủng bố va chạm trên bầu trời, trong phút chốc cả khung trời đông lại. Không gian rung nhẹ, một luồng sáng chói mắt bắn ra từ vị trí hai năng lượng va chạm. Ngay sau đó, trên bầu trời có tiếng nổ như sấm sét vang lên. Tiếng nổ vang vọng như sấm sét trên bầu trời.

Ầm ầm ầm!

Trên bầu trời, thú ảnh hình sói và Hắc Vũ ngưng tụ linh nguyên thất luyện cùng bùng nổ. Bão năng lượng cực kỳ kinh khủng càn quét bốn phía, tựa như vòm sáng bao phủ khoảnh khắc tràn ngập phạm vi mấy ngàn thước, xen lẫn với lửa đầy trời.

Kình khí vô biên xen lẫn lửa ngút trời tàn phá. Bên dưới như núi sụp đất nứt, mấy ngọn núi bị cuốn vào trực tiếp bị san bằng. Mặt đất nứt nẻ, đá vụn bắn tứ tung. Kình khí năng lượng kinh khủng tàn phá, nhiều cường giả Vũ Tôn ở phía xa kinh hoàng nhìn.

Khí nóng tựa biển lửa cuồn cuộn bao phủ không gian, từng đợt sóng đều bị nhuộm đỏ lan tràn ra xa. Cảnh tượng hỗn loạn này làm người ta nhìn chăm chú vào bầu trời sẽ bị mơ hồ tầm mắt.

Sóng gợn cuồng bạo như thực chất điên cuồng khuếch tán. Không gian to lớn đều bị năng lượng đáng sợ va chạm vặn vẹo. Công kích khủng bố từ Hắc Vũ và thú ảnh hình sói siêu khugrn khiϊếp.

Lúc này mọi người rất căng thẳng, mới rồi bọn họ không khó nhìn ra linh nguyên thất luyện của Hắc Vũ mới giằng co một chốc đã bị thú ảnh hình sói của Yết Sát Tôn Giả phá hủy rồi chính Hắc Vũ bị cuốn vào trong. Mọi người không biết Hắc Vũ có đối kháng nổi vũ kỹ Địa cấp cao giai của Yết Sát Tôn Giả được không?

Lục Lâm Thiên thầm kinh thán:

- Địa giai cao giai thật khủng khiϊếp.

Chương 1970: Bồi thường tinh thần (1)

Trong không gian hỗn loạn dù là cường giả Tôn cấp bình thường cũng khó thể nhìn rõ ràng bên trong. Khi kình khí tan biến, hai bóng người hiện ra trên bầu trời, nhiều người ánh mắt sửng sốt. Lúc này trong không trung trừ Yết Sát Tôn Giả ra một thân hình khổng lồ đen thui bay lơ lửng.

- Gru!

Bóng đen xuất hiện, tia sáng đen lóe lên, đột nhiên khuếch tán, thiên địa mênh mông vang tiếng khe khẽ, thanh âm như tiếng phượng hoàng hót, mọi người nghe vào tai bỗng chốc linh hồn run lẩy bẩy.

Bùm!

Ánh sáng đen đổ ập xuống, toàn bộ không gian dưới đất run rẩy. Mọi người kinh sợ thấy rõ ràng một vật khổng lồ xuất hiện trên bầu trời.

Cùng với vật khổng lồ xuất hiện, khí thế thê lương như tồn tại từ viễn cổ lặng lẽ lan tràn. Khí tức này khiến linh hồn mọi người run rẩy.

Trên bầu trời, vật khổng lồ toàn thân đen thui, ánh sáng đen rợp trời bao phủ. Hình dạng giống chim đại bàng, cánh đen bóng, đôi mắt to sắc bén, thân hình to ngàn thước. Đôi cánh khổng lồ vỗ đập, cả bầu trời vào phút này đều run rẩy. Không gian dưới đôi cánh vỡ ra từng tấc, khe nứt đen thui hiện ra phía chân trời. Mọi người bên dưới thân hình to lớn có cảm giác không chống cự nổi, khí thế khiến linh hồn người lạnh lẽo.

Khí thế này làm trong không gian trừ Tiểu Long ra tất cả yêu thú, linh thú bị ức chế, nhưng linh thú thì bị ảnh hưởng nặng hơn.

Các tiếng kinh thán vang lên:

- Cửu Thiên Côn Bằng, là Cửu Thiên Côn Bằng!

Nhiều cường giả nhìn bản thể Cửu Thiên Côn Bằng của Hắc Vũ đều ngạc nhiên vô cùng. Linh thú Cửu Thiên Côn Bằng rất hiếm thấy, nghe đồn đã tuyệt chủng, ai ngờ được dịp trông thấy.

Thiên Dương Tôn Giả nhìn chằm chằm bản thể Hắc Vũ, tràn ngập giật mình kêu lên:

- Bắc Minh có cá gọilà côn, giương cánh cửu thiên gọi là bằng, dục hỏa trọng sinh mà hóa phượng, âm dương tương sinh đồ đằng long. Đây là Cửu Thiên Côn Bằng!

Cửu Thiên Côn Bằng là một loại linh thú huyết mạch dưới linh hoàng, đồn rằng cùng Cửu Vĩ Thiên Hồ, một linh thú một yêu thú này gần bốn thú hoàng tộc nhất.

Yết Sát Tôn Giả cực kỳ giật mình, hết hồn nhìn bản thể Hắc Vũ:

- Cửu Thiên Côn Bằng, hèn gì lực lượng không gian mạnh như thế, hóa ra là

Cửu Thiên Côn Bằng!

Hèn gì thiên phú không gian của đối phương mạnh như vậy, hóa ra là linh thú Cửu Thiên Côn Bằng khủng bố.

Hắc Vũ hóa thân bản thể, trong cái mỏ sắc nhọn phát ra thanh âm như chuông đồng:

- Ta chờ xem ngươi làm sao vượt mặt ta được, linh khí phòng ngự địa giai cũng không có hiệu quả với ta!

Mắt Hắc Vũ lóe tia sáng, trong trạng thái bản thể mới phát huy công kích mạnh nhất của mình được.

Biểu tình của Yết Sát Tôn Giả cực kỳ khó xem, nếu là linh thú bát giai hậu kỳ bình thường còn đỡ, lão có thể đối kháng lại. Nhưng đây là linh thú Cửu Thiên Côn Bằng khủng bố, linh thú bình thường không thể so sánh.

Hắc Vũ hét to một tiếng:

- Lui xuống cho ta!

Đôi cánh to đập, ánh sáng đen đậm đặc lan tràn trên bầu trời, che rợp trời. Năng lượng đáng sợ hủy thiên diệt địa ập hướng Yết Sát Tôn Giả, cơ thể cao lớn chớp mắt đến trước mặt lão, tốc độ nhanh đến tột đỉnh.

Ầm ầm ầm!

Biểu tình của Yết Sát Tôn Giả trầm trọng, cứng rắn nghênh đón. Hai lực công kích lại va chạm, lực công kích xé rách không gian, vang tiếng nổ đì đùng.

Yết Sát Tôn Giả, Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả dốc hết sức ra. Nhưng ba người Mang Linh lão tổ, Thiên Dương Tôn Giả Vân Phi Hồng, Hắc Vũ cũng hết sức, muốn tấn công Lục Lâm Thiên là điều không thể. Hắc Vũ, Mang Linh lão tổ, Thiên Dương Tôn Giả Vân Phi Hồng không dễ chọc.

Trên bầu trời, Yết Sát Tôn Giả dốc hết sức muốn lao hướng Lục Lâm Thiên.

Hắc Vũ hét to một tiếng:

- Còn muốn đi qua? Thực lực của ngươi chưa đủ!

Thân hình khổng lồ lại chặn đường Yết Sát Tôn Giả.

Yết Sát Tôn Giả nét mặt sa sầm nói:

- Tránh ra cho ta!

Yết Sát Tôn Giả kết thủ ấn, giây lát tay cầm vũ linh khí hình loan đao. Yết Sát Tôn Giả bước ra một bước, sóng không gian khuếch tán. Hai tay Yết Sát Tôn Giả cầm đao, loan đao xẹt qua, khí thế kinh khủng dâng trào. Một nhát đao xẻ không gian lộ ra khe nứt đen thui.

Khe nứt không gian lộ ra, mọi người cảm giác không khí cực kỳ nặng nề. Khe nứt không gian sâu thăm thẳm như có thể nuốt cả linh hồn, khiến người rợn tóc gáy. Nhát đao khủng bố chém hướng Hắc Vũ.

Vù vù vù!

Bản thể khổng lồ của Hắc Vũ đập đôi cánh, bầu trời rung rinh theo, thân hình cắt vỡ không gian. Trong nháy mắt hai cánh Hắc Vũ cắt vỡ không gian, đột nhiên có vầng sáng đen xuất hiện quanh nhát đao, phong tỏa đao lại.

Vù vù vù!

Nhát đao khủng bố có uy lực khủng khiếp xẻ đôi không gian, sức mạnh đáng sợ đụng vào vầng sáng đen. Trên vầng sáng đen có vết nứt dài, các vết nứt nhỏ hơn như mạng nhện lan tràn ra nhưng lập tức khép lại, phục hồi như ban đầu. Nhát đao khủng bố xé rách không gian nhưng lúc này không thể xé ra không gian mà Hắc Vũ giam cầm.

Cộp cộp!

Phản lực mạnh mẽ đẩy Yết Sát Tôn Giả thụt lùi mấy bước, lão lảo đảo lùi ra sau, con ngươi co rút. Thực lực của Cửu Thiên Côn Bằng trong trạng thái bản thể mạnh hơn Yết Sát Tôn Giả đã tưởng.

Phía xa, Mang Linh lão tổ hét to:

- Phong Vũ, ngươi lui xuống đi!

Ánh mắt Mang Linh Tôn Giả âm trầm lạnh băng, lại lao vào Phong Vũ Tôn Giả.

Mãi không đột phá vòng vây của Mang Linh Tôn Giả được, Phong Vũ Tôn Giả hừ lạnh một tiếng:

- Mang Linh, mấy năm nay thực lực của ngươi tiến bộ rất nhanh. Nếu là trước kia thì ta còn e ngại công kích linh hồn của ngươi mấy phần, nhưng hiện tại khó thể làm gì ta được!

Phong Vũ Tôn Giả kết thủ ấn, mới rồi lão còn khen công kích linh hồn của Mang Linh lão tổ nhưng giây sau tỏ ra chẳng hề e sợ. Phong Vũ Tôn Giả tung quyền ấn, lực lượng hùng hồn kéo theo năng lượng thiên địa mênh mông tụ tập lại.

Mắt Mang Linh Tôn Giả lóe sáng, khẽ hừ:

- Thì ra là linh khí phòng ngự linh hồn, nhưng e rằng chưa đủ sức ngăn cản công kích linh hồn của ta!

Thế công của Mang Linh Tôn Giả chẳng hề chậm lại.

Phong Vũ Tôn Giả lạnh lùng quát:

- Phải thử mới biết!

Năng lượng tụ tập trong tay Phong Vũ Tôn Giả, một quyền ấn đánh ra. Vang tiếng nổ trầm đυ.c, không gian đằng trước quyền ấn, một khe hở không gian đen thui nhanh như tia chớp lan tràn rồi bay hướng Mang Linh lão tổ.

Uy thế đó làm Mang Linh lão tổ cảm nhận lực lượng khủng bố từ tia chớp này bỗng chốc ánh mắt sắc bén sa sầm, linh lực hoàn toàn bùng nổ. Trong tay Mang Linh Tôn Giả tụ tập cột sáng linh hỏa to lớn va chạm mạnh với quyền ấn bắn tới.

Bùm bùm bùm!

Cú va chạm hung hãn, kình khí khủng bố làm Mang Linh Tôn Giả bị đẩy lùi, lửa ngập trời bị đẩy tan, trong phút chốc khó thể ngăn cản Phong Vũ Tôn Giả.

Phong Vũ Tôn Giả cười to bảo:

- Mang Linh, ta nói rồi, ngươi không ngăn ta được.

Phong Vũ Tôn Giả đẩy lui Mang Linh Tôn Giả rồi lại lao hướng Lục Lâm Thiên.

Mang Linh Tôn Giả hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Trở về cho bản tôn!

Mang Linh Tôn Giả đột nhiên vung trường bào, một sợi dây thừng màu trắng nhanh như tia chớp bay ra. Dây thường màu trắng như có muôn vàn tia chớp, uy hïếp linh hồn hùng hậu bay hướng Phong Vũ Tôn Giả.

Chương 1971: Bồi thường tinh thần (2)

Nhìn sợi dây thừng màu trắng, Phong Vũ Tôn Giả giật thót:

- Phược Hồn Tác!

Phong Vũ Tôn Giả không dám khinh thường, ánh sáng trắng đâm tới thì tia sáng chợt lóe dưới chân lão, nhanh chóng thụt lùi.

Vù vù vù!

Trong khoảnh khắc dây thừng màu trắng như mạng nhện bao trùm Phong Vũ Tôn Giả, nó giống vật sống phủ lên mảng lớn không gian. Phong Vũ Tôn Giả lần thứ hai bị nhốt trong đó.

Ầm ầm ầm!

Ba người Liễm Linh Tôn Giả dốc sức công kích, ba người Thiên Dương Tôn Giả hết sức ngăn cản. Trong phút chốc không ai làm gì ai được. Trong sáu người nhìn từ mặt ngoài thì Hắc Vũ mạnh nhất, hoàn toàn đè đầu đánh Yết Sát Tôn Giả.

Lục Lâm Thiên nhìn bầu trời, đôi mắt ngày càng lạnh băng. Lục Lâm Thiên nhìn ra được sáu người khó phân rõ thắng thua, trừ phi bọn họ liều chết với nhau, nếu không rất khó chia ra.

Mắt Lục Lâm Thiên bắn ra tia sáng lạnh, lặng lẽ kết thủ ấn, ánh sáng tím vàng lóe lên trong tay hắn. Tử Lôi Huyền Đỉnh xoay tròn hiện ra, ba bóng người xuất hiện trong cấm chế trong tay Lục Lâm Thiên, là Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát:

- Dừng tay, dừng tay cho ta!

Lục Lâm Thiên nói với sáu người đánh nhau kịch liệt trên bầu trời:

- Phong Vũ Tôn Giả, Yết Sát Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả, các ngươi còn dám đánh thì ba người này sẽ chết ngay!

Ầm ầm ầm!

Sáu người cùng đánh ra một chiêu rồi thuận thế lùi ra.

Thấy ba người Đồng Quy Tinh, Yết Sát Tôn Giả quát to:

- Tiểu tử, mau thả người!

Mắt Yết Sát Tôn Giả càng lạnh lẽo.

Lục Lâm Thiên nhìn ba người Liễm Linh Tôn Giả rục rịch, mắt lóe ý cười nhạt:

- Ba ngươi tốt nhất hãy ngoan ngoãnmộtchút, nếucòn tiến lên một bước là ba người này chết chắc. Nếu các ngươi không tin thì cứ thử xem, coi ta có dám giết ba người không? Và tuyệt đối đừng uy hiếp ta, chiêu đó vô dụng với ta. Nếu ai uy hiếp ta sẽ có kết cuộc như tên này!

Lục Lâm Thiên ra hiệu cho ba người Liễm Linh Tôn Giả nhìn kết cuộc của Gia Cát Tử Vân.

Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai được ra khỏi Tử Lôi Huyền Đỉnh, trước tiên là ngó xung quanh. Một trăm năm mươi vạn đệ tử ba sơn môn lúc này chỉ còn một vạn người đứng phía xa, toàn quân bị diệt. Hai mươi mấy Tôn cấp không còn một người, mấy trăm cường giả Vương cấp không có người sống.

Thấy cảnh này khiến ba người Gia Cát Tây Phong lạnh lòng.

Gia Cát Tây Phong nhìn Liễm Linh Tôn Giả phía đối diện, hét to:

- Nhị thúc, hãy báo thù cho Lan Lăng sơn trang!

Liễm Linh Tôn Giả không còn dám nghi ngờ lời Lục Lâm Thiên nữa, mắt bắn tia sáng lạnh nhưng không dám uy hiếp hắn:

- Lục Lâm Thiên, rốt cuộc ngươi muốn sao?

Lục Lâm Thiên thật sự có gan làm chuyện khiến Liễm Linh Tôn Giả khó tin.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, hờ hững nhìn Liễm Linh Tôn Giả:

- Rất đơn giản, nếu ngươi muốn người thì hãy trao đổi điều kiện.

Phong Vũ Tôn Giả trầm giọng hỏi:

- Điều kiện gì? Nói đi.

Phong Vũ Tôn Giả căm hận trừng Lục Lâm Thiên rồi lại không biết làm sao. Đường đường là Tôn Giả bát trọng thế mà bị một Vũ Vương cửu trọng uy hïếp, có thể tưởng tượng Phong Vũ Tôn Giả uất nghẹn cỡ nào.

Mọi cặp mắt xung quanh cùng nhìn Lục Lâm Thiên, mọi người thầm lấy làm lạ. Lục Lâm Thiên muốn bàn điều kiện gì với ba siêu cấp cường giả Liễm Linh Tôn Giả?

- Lần này hoàn toàn là Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang muốn đối phó Phi Linh môn của ta mới gây ra mọi tổn thất, phải do ba sơn môn các ngươi chịu trách nhiệm. Ba sơn môn các ngươi phải bồi thường mọi tổn thất của các môn các phái chúng ta...

Lục Lâm Thiên còn chưa nói hết Phong Vũ Tôn Giả đã quát to:

- Vớ vẩn! Các ngươi tổn thất? Vậy tổn thất của chúng ta thì sao?

- Tổn thất của các ngươi? Đáng đời. Là các ngươi chọc vào Phi Linh môn ta trước, chẳng lẽ còn cần chúng ta phụ trách sao?

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói:

- Ta chưa nói xong. Ba sơn môn các ngươi trừ bồi thường tổn thất cho các môn các phái chúng ta còn cần trả giá cho điều này, bồi thường tổn thất tinh thần cho các môn phái chúng ta.

Con ngươi Liễm Linh Tôn Giả co rút:

- Tổn thất tinh thần?

Lục Lâm Thiên nói:

- Đúng vậy! Ba sơn môn các ngươi muốn đối phó Phi Linh môn, làm mấy chục vạn đệ tử Phi Linh môn ta thấp thỏm bất an nên dĩ nhiên cần phải bồi thường tổn thất tinh thần.

- Bồi thường cái đầu ngươi!

Phong Vũ Tôn Giả không thể nhịn được nữa, chửi ầm lên:

- Tiểu tử, ngươi dựa vào cái gì bàn điều kiện với chúng ta?

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

- Ta dựa vào cái gì?

Lục Lâm Thiên nhìn xung quanh:

- Các vị trưởng lão, tiền bối, các vị chưởng môn, không biết ta có thể đại biểu các vị nói mấy câu không?

Đám cường giả nhìn nhau rồi quay sang ngó chủ các đại sơn môn. Mọi người hiểu ý.

- Lục lão đệ, tất nhiên ngươi có thể đại biểu. Về việc này ý của ngươi là của Nhật Sát các.

- Lục chưởng môn, về việc này Thiên Vân đảo ta nhất trị với Phi Linh môn. Ý của Lục chưởng môn là ý của Thiên Vân đảo!

- Kiền Hiên đảo và Phi Linh môn nhất trí!

***

Lữ Chính Cường nói:

- Về việc này Linh Thiên môn và Phi Linh môn nhất trí.

Rất nhiều sơn môn đều tỏ thái độ, Linh Thiên môn cũng vậy. Các đại sơn môn đến đều vì Lục Lâm Thiên, nên lúc này tất nhiên chung chiến tuyến với hắn.

Mắt Lục Lâm Thiên lộ ý cười gật đầu với mọi người, lại quay sang nhìn ba người Phong Vũ Tôn Giả.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

- Bằng vào các môn các phái chúng ta tại đây, bằng trong tay ta có bốn người này, bằng vào vừa rồi chúng ta đã giết ồ ạt một trăm năm mươi vạn người của các ngươi, khiến các ngươi toàn quân bị diệt. Thế này đã đủ chưa?

Nghe lời Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả, Yết Sát Tôn Giả âm trầm nhìn nhau, biểu tình giận dữ nhưng đành bó tay.

Yết Sát Tôn Giả lạnh lùng hỏi:

- Nếu ta không đồng ý thì sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

- Nếu ngươi không đồng ý vậy các đại sơn môn ta tiếp tục càn quét ba sơn môn của ngươi, và giết bốn người này trước mắt bao người, để toàn đại lục biết chọc vào các đại sơn môn ta có hậu quả gì.

Phong Vũ Tôn Giả tức giận quát:

- Ngươi dám!?

Khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên:

- Đúng rồi, đánh chết bốn người này thì hơi uổng, ta nên mở một đại hội để các sơn môn lớn nhỏ toàn đại lục đến Cổ vực, lột sạch đồ bốn người treo ngay lối vào Cổ vực, vậy thì hiệu quả sẽ càng tốt.

Nghe lời Lục Lâm Thiên nói, mặt đám người Liễm Linh Tôn Giả tím lịm. Nếu Lục Lâm Thiên thật sự làm như vậy thì từ nay ba sơn môn chẳng còn mặt mũi nào, vĩnh viễn trở thành trò cười cho toàn bộ đại lục. Môn chủ ba sơn môn bị lột sạch đồ đặt ở lối vào Cổ vực, ba sơn môn không chịu nổi hậu quả này.

Đại môn đại phái quan tâm nhất là mặt mũi, nếu môn chủ ba sơn môn bị Lục Lâm Thiên làm như thế thì không còn mặt mũi gì nữa.

Mang Linh Tôn Giả, Thiên Dương Tôn Giả, Thiên Phong Tôn Giả, Thiên Thủy Tôn Giả, Giác Linh Tôn Giả, Tình Linh Tôn Giả, Phi Đao Tôn Giả nhìn Lục Lâm Thiên trân trân, lòng câm nín thầm nhủ: Lục Lâm Thiên đúng là không phải người bình thường, quá độc. Làm như vậy hơi không tốt, sơn môn bình thường sẽ không làm, chỉ có Lục Lâm Thiên mới dám thực hiện

Chương 1972: Thần bí đến

Liễm Linh Tôn Giả nhìn Lục Lâm Thiên, lạnh nhạt nói:

- Nói đi, ngươi muốn bồi thường cái gì?

Trong mắt Liễm Linh Tôn Giả tràn ngập sát ý nhưng vang lên phát ra.

Lục Lâm Thiên nghe vậy mỉm cười. Có mấy người Gia Cát Tây Phong trong tay, sợ gì ba sơn môn không ném chuột sợ vỡ đồ? Tuy thực lực ba người Gia Cát Tây Phong chẳng phải siêu cấp cường giả nhưng liên quan danh dự ba sơn môn, bọn họ cũng là mặt mũi của ba sơn môn. Đại môn đại phái chú trọng nhất là mặt mũi.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm nói một lèo:

- Rất đơn giản. Hôm nay các đại sơn môn chúng ta chết bao nhiêu người thì ba sơn môn ngươi phải chịu trách nhiệm hết. Đợi chúng ta tính ra kết quả rồi nói rõ sau, dù bao nhiêu người thì ba sơn môn các ngươi đều phải phụ trách tới cùng.

- Ngoài ra ngươi phải bồi thường tổn thất tinh thần cho các đại sơn môn chúng ta, tính ra thì ba sơn môn mỗi người tự bồi thường ba mươi thành lớn. Còn nữa, ba sơn môn bồi thường năm mươi món linh khí hoàng giai, ba mươi món linh khí huyền giai, năm món linh khí địa giai, mười viên đan dược bát phẩm cao giai, hai mươi viên đan dược bát phẩm trung giai, năm mươi viên đan dược bát phẩm sơ giai.

Đám cường giả Mang Linh Tôn Giả, Thiên Dương Tôn Giả, Phi Đao Tôn Giả nghe xong ngó Lục Lâm Thiên trân trối:

- Ác quá!

Rõ rành rành là ăn tươi nuốt sống, bồi thường thế này đối với ba sơn môn là con số kếch sù. Mỗi bên bồi thường ba mươi thành lớn, năm mươi món linh khí hoàng giai, ba mươi món linh khí huyền giai, năm món linh khí địa giai, mười viên đan dược bát phẩm cao giai, hai mươi viên đan dược bát phẩm trung giai, năm mươi viên đan dược bát phẩm sơ giai. Đây rõ là ăn cướp, nói ra thì còn dễ kiếm hơn cướp bóc.

Đám người Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Lạc Kiến Hồng toát mồ hôi lạnh thầm nghĩ:

- Tiểu tử này độc quá.

Lục Lâm Thiên nói ba mươi thành lớn gần bằng một phần năm địa bàn các đại sơn môn, lại còn một đống linh khí, đan dược bát phẩm, cái này không khác gì đào căn cơ ba sơn môn.

Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường cười khổ, nếu để họ mở miệng cũng không dám há mồm to như vậy.

Lục Lâm Thiên mới nói xong Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả, Yết Sát Tôn Giả cùng hét lên:

- Không thể nào! Tuyệt đối không bao giờ!

Bồi thường như thế là dao động căn cơ của các môn, tuyệt đối không thể đồng ý.

Lục Lâm Thiên khẽ nói:

- Không nói cũng chẳng sao, ta sẽ làm theo những gì đã nói.

Gia Cát Tây Phong lớn tiếng thản nhiên nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi có giỏi thì giết chúng ta đi, uy hiếp chúng ta có gì giỏi?

Lục Lâm Thiên liếc ba người Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai:

- Gia Cát Tây Phong, ta chưa bao giờ nói mình có bản lĩnh. Dù ta không có bản lĩnh thì bây giờ ba ngươi rơi vào tay ta, nên các ngươi hãy ngoan chút tránh cho chịu khổ nhìn.

Ánh mắt Công Tôn Hóa Nhai sa sầm, lạnh lùng nói:

- Phong Vũ trưởng lão, hãy gïếŧ ta đi, không thể để chúng ta rơi vào tay tiểu tử này. Gïếŧ ta rồi báo thù cho mọi người Hóa Vũ tông!

Gia Cát Tây Phong cắn răng nói:

- Nhị thúc, gïếŧ ta đi, sau đó báo thù cho các đệ tử Lan Lăng sơn trang. Lan Lăng sơn trang ta và Phi Linh môn, Linh Thiên môn không chết không ngừng!

Mắt Đồng Quy Tinh lạnh băng:

- Yết Sát trưởng lão, mặc kệ ta đi. Gïếŧ ta rồi sau đó báo thù cho ta.

Yêu cầu của Lục Lâm Thiên đã đυ.ng vào căn cơ, ba sơn môn, tuyệt đối không thể đồng ý.

Nghe ba người nói làm ánh mắt Lục Lâm Thiên càng âm trầm, trong lòng nhìn Gia Cát Tây Phong, Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh với cặp mắt khác. Ba người này đúng là nhân vật một phương, không làm Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang mất mặt.

Liễm Linh Tôn Giả nhìn Gia Cát Tây Phong, đôi mắt đỏ ngầu, đã tức giận đến đỉnh:

- Tây phong, Nhị thúc xin lỗi ngươi. Sau khi ngươi chết nhị thúc sẽ dốc hết sức tìm vài kẻ chết chung với ngươi, nhất định không để kẻ khác sống yên!

Ánh mắt Yết Sát Tôn Giả âm trầm, đỏ ngầu:

- Quy Tinh, ngươi không làm Hắc Sát giáo mất mặt.

Phong Vũ Tôn Giả nhìn Công Tôn Hóa Nhai, đôi mắt lạnh băng chuyển sang nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

- Hóa Nhai, nếu ngươi chết rồi dù ta có liều cái mạng già này cũng không để bọn họ sống yên!

Không chút nghi ngờ, lúc này thì Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả, Yết Sát Tôn Giả định liều mạng một phen. Bọn họ tuyệt đối không đồng ý yêu cầu như thế, căn cơ ba sơn môn tuyệt đối không thể dao động.

Ầm ầm ầm!

Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả, Yết Sát Tôn Giả đứng lơ lửng, linh lực chân khí phần phật quanh thân, khí thế hoàn toàn giải phóng, không trung run rẩy.

Thiên Dương Tôn Giả, Mang Linh Tôn Giả, Hắc Vũ biểu tình trầm trọng. Rõ là Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả, Yết Sát Tôn Giả định liều mạng, ba người mà làm liều thì hậu quả rất tệ, thậm chí khủng bố.

Cùng lúc đó, linh nguyên của Mang Linh Tôn Giả,Thiên Dương Tôn Giả, Hắc Vũ dâng lên, đã sẵn sàng đối kháng hết sức. Nếu Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả, Yết Sát Tôn Giả liều mạng thì nguy to, lỡ tự bạo hồn anh, trong Thiên Môn cốc sẽ là tai nạn cho các đại sơn môn.

Lục Lâm Thiên nhướng chân mày, hắn không ngờ Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả, Yết Sát Tôn Giả độc như thế, ba người Gia Cát Tây Phong thì không sợ chết.

Liễm Linh Tôn Giả nhìn Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

- Tiểu tử, muốn uy hiếp chúng ta? Ngươi cảm thấy ngươi đủ tư cách sao? Giết ai trong bọn họ là ta sẽ bắt toàn Phi Linh môn của ngươi chôn cùng!

Yết Sát Tôn Giả lườm Lục Lâm Thiên, đôi mắt đỏ ngầu:

- Tiểu tử, lá gan của ngươi rất lớn, cùng lắm hôm nay cá chết lưới rách. Ta chờ xem các môn các phái có cùng ngươi cá chết lưới rách

không?

Khóe mắt Yết Sát Tôn Giả cong lên đầy sát ý, thanh âm lạnh băng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm. Ba cường giả khủng bố đã bị dồn tới đường liều mạng, nếu không ngăn bọn họ đuược thì chắc chắn các cường giả có mặt nơ iđây đều gặp họa.

Phong Vũ Tôn Giả nhìn Lục Lâm Thiên chầm chầm, âm trầm nói:

- Đừng nói nhiều với tiểu tử này, cùng lắm cá chết lưới rách, lưỡng bại câu thương thì có sao? Ba sơn môn ta tuyệt đối không chịu người uy hïếp!

Thủ ấn thay đổi, chân khí dao động kéo theo năng lượng thiên địa, uy thế khủng bố lặng lẽ lan tràn. Năng lượng trong không gian xao động kịch liệt.

Yết Sát Tôn Giả hét to:

- Hành động!

Yết Sát Tôn Giả búng tay, thanh vũ linh khí loan đao lại hiện ra trong tay, một đao chém hướng Hắc Vũ. Không gian dọc đường đi vỡ từng tấc lộ ra khe nứt không gian đen thui.

Nhát đao chém tới, Hắc Vũ hừ lạnh. Linh nguyên hùng hồn mênh mông như biển cả tựa ngọn núi lửa tuôn ra từ cơ thể Hắc Vũ, ánh sáng đen bắn ra có xu hướng che lấp nửa bầu trời.

Bùm bùm bùm!

Công kích khủng bố lại lần nữa va chạm kinh thiên động địa. Hắc Vũ khống chế không gian bao trùm đao quang ập đến. Đao quang va chạm vào bình chướng không gian, toàn bộ không gian rung rinh. Thế công khủng bố vang vọng tiếng sấm sét đì đùng quanh quẩn bên tai mỗi người, làm linh lực chân khí trong cơ thể run bần bật theo.

Chương 1973: Bốn vị Tôn Tổ (1)

Nhát đao đáng sợ của Yết Sát Tôn Giả bùng nổ trong Họa Địa Vi Lao của Hắc Vũ, kình đạo hủy diệt dốc hết sức đυ.ng mạnh vào bình chướng không gian, phát ra hỏa hao chói lòa. Họa Địa Vi Lao bao phủ không gian cũng bị chấn động rung bần bật, có khe nứt mỏng manh lan tràn.

Bùm bùm bùm!

Hai lực lượng quấn lấy nhau rồi lại tan vỡ. Cơ thể to lớn của Hắc Vũ bị đẩy lùi, thân hình Yết Sát Tôn Giả cũng bị dư âm kình khí đυ.ng mạnh.

- Ngươi muốn liều mạng? Vậy làm đi, để xem ngươi có tư cách này không?

- Gru!

Khi thân hình Cửu Thiên Côn Bằng khổng lồ của Hắc Vũ bị đẩy lùi thì đôi cánh vỗ ổn định thế lui. Đôi cánh xoay trón nhanh như tia chớp xé rách không gian đυ.ng vào Yết Sát Tôn Giả, thân hình khổng lồ xuất hiện, hai cánh cắt vỡ không gian. Không gian quanh Yết Sát Tôn Giả đột nhiên xuất hiện một vật sáng màu đen.

Yết Sát Tôn Giả cảm giác được điều gì, bối rối lùi nhanh nhưng không cách nào thoát khỏi lực lượng vô hình.

Liễm Linh Tôn Giả hét to một tiếng:

- Yết Sát cẩn thận, Cửu Thiên Côn Bằng sắp thi triển công kích thiên phú!

Liễm Linh Tôn Giả hoàn toàn biến sắc mặt, định lao vào Hắc Vũ, Phong Vũ Tôn Giả cũng xông lên theo. Nếu Yết Sát Tôn Giả bị thương vốn không ảnh hưởng gì hai người khác, ngược lại là chuyện tốt. Nhưng bây giờ thì khác, nếu Yết Sát Tôn Giả bị thương, Liễm Linh Tôn Giả và Phong Vũ Tôn Giả vừa phải đối kháng Mang Linh Tôn Giả, Thiên Dương Tôn Giả, cộng thêm Cửu Thiên Côn Bằng, sẽ rất vất vả. Cho nên Yết Sát Tôn Giả tuyệt đối không thể bị thương.

Liễm Linh Tôn Giả biết đạo lý này, Mang Linh Tôn Giả, Thiên Dương Tôn Giả Vân Phi Hồng cũng rõ ràng. Hắc Vũ thi triển công kích thiên phú, không thể để xảy ra chuyện gì.

- Phong Vũ, Liễm Linh, đối thủ của các ngươi là chúng ta!

Hai người nhảy vọt lên ngăn chặn Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả.

Khi Thiên Dương Tôn Giả, Mang Linh Tôn Giả nhảy lên lao ra thì trên bầu trời Thiên Môn cốc, không gian đột nhiên bị xé rách một lỗ hổng, thanh âm già nua truyền đến:

- Kịch hay đã xem đủ, ba Tôn cấp bát trọng nho nhỏ mà dám càn rỡ trước Thánh Linh giáo ta? Ta thấy ba ngươi chán sống rồi, lão tử giết các ngươi không khác gì giẫm chết một con kiến!

Tiếng nói dứt, sóng âm cuồn cuộn xen lẫn ý bá đạo cực kỳ kiêu căng quanh quẩn trong không gian.

Cùng với thanh âm kiêu ngạo bá đạo, trong khe hở không gian bị xé rách, bốn thân hình già nua hùng dũng bước ra. Bốn người mặc trường bào màu trắng, lúc xuất hiện thì mọi người đều biến sắc mặt. Bốn người đó khiến cả đám hết hồn, mỗi người cưỡi một vật khổng lồ.

Bốn tiếng long phượng sư tử hổ báo thú gầm vang lên:

- Grao!

- Hú...!

Thanh âm như sấm sét quét qua thiên địa này. Người thứ nhất cưỡi trên con bạch long khổng lồ. Bạch long uy vũ dữ tợn, toàn thân trải đầy long lân màu trắng, dưới bụng có năm long trảo sinh vân. Người thứ hai cưỡi trên con sói to màu vàng, vảy vàng phủ khắp người, răng nanh lóe sắc vàng, đôi mắt đỏ ngầu, lưng mọc hai cánh vàng. Đôi cánh tựa như loan đao, nhìn kỹ thì trên cánh mỗi bên có hai lỗ hõm tròn giống như thêm vào sáu đôi cánh, thânhình vàng kim phát ra uy hiếp vương giả tuyệt đối.

Người thứ ba cưỡi con chim to tỏa bảy sắc ánh sáng, chim giống phượng hoàng, cực kỳ huyễn lệ, uy thế phát ra không kém hơn bạch long, kim lang.

Người cuối cùng cưỡi trên con yêu thú vừa dữ tợn vừa uy vũ đến cực độ. Đây là một con quái thú hung trợn bề ngoài giống cọp giống trâu lại như rồng như sói. Có đôi cánh to, bộ dạng dị thú hung ác, lông toàn thân như nhím, người đỏ rực tựa máu chảy.

Bốn người cưỡi bốn con yêu thú khủng bố vượt qua không gian đi ra. Bốn người xuất hiện, lại có tám khítứcuy hiếp tuôn ra. Bốn luồnguy hiếp cực mạnh đột nhiên giáng xuống, thiên địa bỗng chốc run rẩy, không gian nặng nề. Uy hiếp kinh khủng làm mọi người biến sắc mặt. Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả mặt không còn chút máu, trong bốn khí thế đã có một người trực tiếp tỏa định vào vào hai người.

Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả vốn lao hướng Hắc Vũ nhưng bỗng chốc phát hiện không gian quanh thân mình bị kiểm soát. Thế lao tới của hai người chợt khựng lại. Trên mặt Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả lan nhanh nỗi kinh hoàng.

- Hắc Vũ, giao hai tạp mao này cho ta!

Trong bốn người có một người thô kệch hơn Hoa Mãn Lâu nhảy lên từ lưng con sói to màu vàng dữ trợn:

- Chỉ bằng vào hai tên tạp mao các ngươi? Đám tạp mao các ngươi sao dám dao động Thánh Linh giáo ta?

Tiếng quát như sấm sét, thanh âm chất chứa uy hiếp hùng mạnh làm người nghe bị nghẹn linh lực chân khí trong cơ thể. Uy hiếp quét qua chân trời, khiến người lòng tràn đầy sợ hãi.

Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả cảm nhận khí thế từ người vạm vỡ kia, bàng hoàng. Linh lực chân khí tuôn ra khỏi người Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả, hai người muốn cưỡng ép vùng thoát khỏi không gian trói buộc để trốn thoát.

Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả mới định dốc sức chạy trốn thì lực lượng không gian kéo gần khoảng cách, hai người bị trói cùng nhau.

Lão nhân cao lớn xuất hiện trước mặt hai người:

- Bà nội nó, nếu để các ngươi trốn khỏi tay bản tôn thì bản tôn còn mặt mũi gì gặp người?

Bốp!

Bốp!

Thân hình già nua vạm vỡ bước ra một bước, vỗ hai cái vào không gian nơi Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả ở. Các cường giả rung động tâm hồn nhìn, trên mặt Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả phát ra hai tiếng chan chát, gò má phải hiện ra dấu tay đỏ rực.

Một cái tát không có đường né, hai người hộc máu:

- Phụt!

Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả như bị trúng đòn nặng từ trên cao rớt xuống ngọn núi cái bịch trước bao cặp mắt khó tin.

Bùm bùm bùm!

Núi sụp đất nứt, tiếng nổ đinh tai vang lên. Ngọn núi to lớn bị đập sập, nguyên ngọn núi khổng lồ bị xung lực làm mép núi nứt rạn rồi sụp đổ hết.

Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả, một người là Vũ Tôn tam hệ bát trọng, một người là Linh Tôn bát trọng lúc này bị người lạ một bàn tay đánh bay. Cảnh tượng quá sức rung động.

Đám người chứng kiến đều hút ngụm khí lạnh:

- Phù!

Nhiều cường giả toát mồ hôi lạnh ròng ròng, mọi người lộ biểu tình rung động. Siêu cấp cường giả như Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả thế mà không đỡ nổi một cái tát, thực lực của người đến rốt cuộc tới mức độ nào?

Trong không trung phía xa, đám người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Sát Phá Quân, Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử trợn mắt há hốc mồm nhìn. Lục Lâm Thiên và Tiểu Long ngó nhau. Tiểu Long không sợ trời không sợ đất nay rung động thè lưỡi.

Cùng lúc đó, thiên phú công kích của Hắc Vũ đã bao phủ lên không gian quanh Yết Sát Tôn Giả.

Yết Sát Tôn Giả biến sắc mặt kêu lên:

- Nguy rồi!

Yết Sát Tôn Giả không có thời gian rung động về bốn cường giả tiến đến. Trong không gian giam cầm của Hắc Vũ, Yết Sát Tôn Giả dốc sức chém một nhát đao nữa, sức mạnh đáng sợ va chạm vào vách tường không gian nhưng không thể xé rách không gian.

Hắc Vũ hét to một tiếng:

- Không gian hủy diệt.

Chương 1974: Bốn vị Tôn Tổ (2)

Đôi cách vỗ từ xa, không gian giam cầm nổ tung.

Ầm ầm ầm!

Trong khoảnh khắc này, cùng với Hắc Vũ đập cánh, không gian giam cầm đằng trước nổ tung lộ ra lỗ hổng không gian to lớn sâu thẳm đen thui.

Phập xoẹt!

Không gian nổ, kình khí khủng bố hóa thành hình cung khuếch tán rồi tự động tan biến.

Khi kình khí khủng bố tan biến, Yết Sát Tôn Giả hộc ngụm máu:

- Phụt!

Yết Sát Tôn Giả bị đẩy lùi lảo đảo, đôi mắt tràn ngập kinh sợ. Tuy Yết Sát Tôn Giả không bị Hắc Vũ đánh chết, nhưng chắc chắn lão đã bị tổn thương nặng.

Uy thế kinh khủng của Hắc Vũ không hấp dẫn mọi người ngoái đầu lại, lúc này cả đám còn đang giật mình vì người vạm vỡ kia.

Lục Lâm Thiên cũng nhìn tọa kỵ mà bốn người ngồi. Bốn con yêu thú đáng sợ, xem khí thế phát ra thì đều trên bát giai, khí thế yếu hơn Hắc Vũ một chút, chắc cỡ trung kỳ hoặc đỉnh trung kỳ bát giai.

- Hàn Băng Yêu Long Viễn Cổ, Kim Dực Thiên Lang, Nghịch Vân Khổng Tước Thú, Thôn Thiên Cùng Kỳ.

Mắt Lục Lâm Thiên sáng rực, càng rung động nhiều hơn. Bốn con yêu thú đáng sợ đều là yêu thú, linh thú khủng bố bên ngoài hiếm khi thấy được. Con bạch long thứ nhất là Hàn Băng Yêu Long Viễn Cổ, kim lang thứ hai là Kim Dực Thiên Lang, khổng tước bảy sắc thứ ba là Nghịch Vân Khổng Tước Thú, yêu thú đỏ máu khủng bố dữ trợn thứ bốn chính là Thôn Thiên Cùng Kỳ. Bốn con yêu thú bàn về huyết mạch tuy không thể sánh bằng Hắc Vũ nhưng cũng không kém Bàn Vân, Long Linh, thậm chí mạnh hơn một chút.

Hàn Băng Yêu Long Viễn Cổ, yêu thú long tộc chính tông, tuy rằng không phải chính thống nhưng chắc chắn là một thành viên yêu thú long tộc. Kim Dực Thiên Lang, vương giả số một trong yêu thú lang tộc, đồn rằng thời kỳ viễn cổ thế lực tộc Kim Dực Thiên Lang không kém hơn long tộc. Nhưng sau này Kim Dực Thiên Lang suy tàn, không ai biết nguyên nhân.

Nghịch Vân Khổng Tước Thú, linh thú, đồn rằng tộc khổng tước sớm tuyệt chủng, thời kỳ viễn cổ cùng tộc phượng hoàng là vua muôn chim. Bàn về trình độ huyết mạch thì Nghịch Vân Khổng Tước Thú cao hơn Hàn Băng Yêu Long Viễn Cổ một chút.

Thôn Thiên Cùng Kỳ, con yêu thú hung tàn tuyệt đối, là vua mãnh thú. Nghe đồn khí thế hung ác trên người Thôn Thiên Cùng Kỳ thậm chí chống cự được khí yêu hoàng một chút, huyết mạch trước thời viễn cổ.

Lúc này đám người Mang Linh Tôn Giả, Thiên Dương Tôn Giả, Phi Đao Tôn Giả đều nhìn chăm chú vào bốn con yêu thú đáng sợ.

- Trời ạ, là Hàn Băng Yêu Long Viễn Cổ!

- Còn có Kim Dực Thiên Lang và Nghịch Vân Khổng Tước Thú!

- Hình như đó là Thôn Thiên Cùng Kỳ, mãnh thú khủng bố này cũng tồn tại trên đời sao?

Với ánh mắt của bọn họ dù chưa từng thấy hình dạng nhưng phán đoán bề ngoài cũng nhận ra được. Bốn con yêu thú đáng sợ như thế toàn là tồn tại khủng bố, mỗi con dường như là đỉnh trung kỳ bát giai.

Trong không trung, lão nhân vạm vỡ mới rồi một bàn tay đánh bay Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả nhìn Hắc Vũ, mỉm cười nói:

- Hắc Vũ, thực lực của ngươi tiến bộ hơi chậm, chỉ là Tôn cấp bát trọng mà cũng chỉ đánhbị thương, không thể giết chết.

Xem bề ngoài lão nhân vạm vỡ còn rất trẻ, khoảng năm mươi mấy tuổi, toát ra khí thế kiêu căng bá đạo không gì sánh bằng.

Ngay lúc này Hắc Vũ thu về bản thể, thân hình đen như mực nhìn chằm chằm bốn người bốn thú tiến đến, trong ánh mắt hờ hững lóe ý cười:

- Bốn người kia, ta cứ tưởng các ngươi đã chết. Đã mấy ngàn năm, các ngươi không chết thì tốt rồi, chắc chắn chủ nhân sẽ rất vui mừng.

Lão nhân già nua lẩm bẩm:

- Ừm ừm! Tìm được đại ca là tốt rồi.

Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Pháp Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn giật mình qua đi quay sang nhìn nhau.

- Hàn Băng Yêu Long Viễn Cổ, Kim Dực Thiên Lang, Nghịch Vân Khổng Tước Thú, Thôn Thiên Cùng Kỳ, những tọa kỵ này là bốn vị Tôn Tổ... Đây là bốn vị Tôn Tổ của chúng ta!

Bọn họ chưa từng gặp bốn người này nhưng có nghe Thiên Tôn đời thứ hai kể sự tích của Thiên Tôn đời thứ nhất, trong đó có nhắc bốn con tọa kỵ của Thiên Tôn đời thứ nhất Thánh Linh giáo.

- Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên đời thứ ba Thánh Linh giáo, bái kiến bốn vị Tôn Tổ.

- Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng đời thứ ba Thánh Linh giáo, bái kiến bốn vị Tôn Tổ.

- Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành đời thứ ba Thánh Linh giáo, bái kiến bốn vị Tôn Tổ.

- Thánh Thú Thiên Tôn Hạ Hầu Khải đời thứ tư Thánh Linh giáo, bái kiến bốn vị Tôn Tổ."

Nhìn bốn người bốn thú đến, ba năm một nữ già nua, bốn Thiên Tôn của Thánh Linh giáo người run rẩy, bay lên cao hành lễ.

Nhiều cường giả Thánh Linh giáo chúng nghe bốn Thiên Tôn nói đã biết bốn người này là ai, bọn họ run rẩy hành lễ:

- Đệ tử Thánh Linh giáo bái kiến bốn vị Tôn Tổ!

Tất cả cường giả Thánh Linh giáo máu nóng sôi sục. Đây là bốn Thiên Tôn đời thứ nhất của Thánh Linh giáo. Mới rồi một vị Tôn Tổ đã thể hiện thực lực khủng bố.

Khi Lục Lâm Thiên nhìn bốn con yêu thú đáng sợ liền suy đoán ra thân phận của bốn người.

- Thiên Tôn đời thứ nhất của Thánh Linh giáo!

Bốn người này tự xưng là người của Thánh Linh giáo, cưỡi bốn con yêu thú đáng sợ, thực lực khủng bố, trừ bốn Thiên Tôn Thánh Linh giáo đời thứ nhất ra còn ai nữa?

Một thân hình già nua trên lưng Hàn Băng Yêu Long Viễn Cổ vung tay lên ra hiệu mọi người miễn lễ:

- Đứng lên hết đi.

Người này bề ngoài sáu mươi tuổi, tóc mai trắng bệch, không gian sau lưng lưng tràn ngập hơi nước nhạt, kéo theo năng lượng thiên địa biến đổi, thực lực đáng sợ khỏi nói rõ cũng biết.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng bước ra, hành lễ hướng bốn vị Thiên Tôn đời thứ nhất Thánh Linh giáo:

- Giáo chủ đời thứ hai của Thánh Linh giáo, Lục Lâm Thiên tham kiến bốn vị Thiên Tôn!

Lão nhân cưỡi trên Kim Dực Thiên Lang nhìn Lục Lâm Thiên, nhẹ nhàng nói:

- Ngươi là giáo chủ của Thánh Linh giáo thì không cần đa lễ.

Người này bề ngoài năm mươi mấy tuổi, trán rông mắt to, trường bào màu vàng toát ra uy nghiêm, khí thế thu lại không lộ ra ngoài chút gì. Nhưng vô hình trung khiến người cảm giác ngực có tảng đá to đè nặng.

Hắc Vũ nói nhỏ với Lục Lâm Thiên:

- Thiếu chủ, bốn vị Thiên Tôn đời thứ nhất là huynh muội kết bái của chủ nhân, cũng là sư thúc của người.

Lục Lâm Thiên sửng sốt:

- Tham kiến bốn vị sư thúc.

Sư phụ không cho Lục Lâm Thiên biết, thì ra bốn người này là huynh muội kết nghĩa của sư phụ.

Một tiếng nói nũng nịu truyền ra:

- Tiểu tử, đứng lên đi. Đại ca thu ngươi làm đệ tử không nhìn lầm, không uổng là đệ tử của đại ca.

Lục Lâm Thiên cảm giác mới định hành lễ đã bị lực lượng dịu dàng nâng dậy, không thể khom xuống chút nào. Người hành động là một phụ nhân cưỡi Nghịch Vân Khổng Tước Thú, bề ngoài trẻ trung nhất, khoảng bốn mươi mấy tuổi, áo gấm, ung dung cao quý, khuôn mặt ửng đỏ, hai mắt như đại dương mênh mông.

Lão nhân vạm vỡ mới rồi một bàn tay đánh bay Thánh Pháp Bộ, Liễm Linh Tôn Giả nay nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Tiểu tử không tệ, đại ca thu được một đệ tử tốt. Ngày mai ngũ sư thúc ta đây sẽ cho ngươi thứ tốt, sau này ai dám chọc ngươi thì ngũ sư thúc tuyệt đối sẽ khiến kẻ đó không chịu nổi!

Chương 1975: Ba sơn môn thỏa hiệp

Lão nhân cao to khoảng năm mươi mấy tuổi, mặc áo đỏ, mặt có chút sắc đỏ, chắc tính tình nóng nảy nhất.

Nghe lão nhân vạm vỡ nói làm có sửng sốt. Lão mà nói ra tuyệt đối không phải khoác lác, thực lực như thế nếu ai chọc phải chắc chắn không chịu nổi.

Mọi người càng giật mình là bốn cường giả khủng bố này đều là người Thánh Linh giáo, thì ra trong Thánh Linh giáo còn có cường giả đáng sợ như vậy.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Đa tạ ngũ sư thúc.

Nghe giọng điệu của lão nhân chắc là người xếp hàng nhỏ nhất trong mấy huynh muội kết bái của sư phụ.

Phương xa, Thiên Dương Tôn Giả Vân Phi Hồng do dự một chút, tiếp theo hành lễ hỏi:

- Không biết bốn vị tiền bối có phải là Bạch Long Tôn giả, Kim Lang Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả?

Kim Lang Tôn giả cưỡi Kim Dực Thiên Lang nhướng mày nói:

- Không ngờ còn có nhóc con biết danh hiệu của bốn chúng ta. Ngươi thuộc Vân Dương tông đúng không? Ngày xưa có vài lão nhân Vân Dương tông quen chúng ta.

Trực tiếp gọi Thiên Dương Tôn Giả Vân Phi Hồng là con nít, Kim Lang Tôn giả không hề khách sáo.

- Thật sự là bốn cường giả khủng bố này!

Nghe lời Kim Lang Tôn giả nói, mấy cường giả trong các đại sơn môn biến sắc mặt. Trong tư liệu của mấy đại sơn môn có nhắc tới những nhân vật đó, nên bọn họ rất giật mình. Các cường giả đáng sợ này e rằng đã sống hơn bảy ngàn năm, không ngờ vẫn còn sống nhăn, thuộc hàng lão bất tử.

Thiên Dương Tôn Giả tự động xưng là vãn bối:

- Thì ra là bốn vị tiền bối, vãn bối vinh hạnh. Mấy vị lão tổ trong Vân Dương tông ta thường hay nhắc đến bốn vị tiền bối, nếu có cơ hội xin bốn vị tiền bối nhất định phải ghé Vân Dương tông chơi một chút.

Mang Linh Tôn Giả hành lễ:

- Bốn vị tiền bối, lão nhân rất già trong Linh Thiên môn ta cũng thường nhắc tới bốn vị. Khi nào bốn vị tiền bối rảnh xin mời ghé Linh Thiên môn chơi.

Cường giả như vậy đương nhiên phải làm quen thân.

Khổng Tước Tôn giả cưỡi Nghịch Vân Khổng Tước Thú nhỏ giọng nói:

- Hương vị Tuyết Phách linh dịch của Vân Dương tông không tệ, Linh Thiên môn có Địa Linh Thiên Quả cũng ngon. Lúc nào rảnh phải đi một chuyến, chắc mấy lão già ngày xưa còn chưa chết.

Thoáng chốc thấy người hai các hai đảo, Tiêu Dao bang, Thánh Linh cốc, Thiên Ưng lâu cũng lần lượt hành lễ:

- Tham kiến bốn vị tiền bối!

Bốn siêu cấp cường giả đáng sợ thế này đương nhiên cần phải ở chung cho tốt.

Bạch Long Thiên Tôn cưỡi Bạch Long nhìn trận thế Thánh Linh cốc, hơi khách sáo nói:

- Thánh Linh cốc cũng có mặt? Không biết vị lão nhân kia trong Thánh Linh cốc còn khỏe mạnh không?

Nghe Bạch Long Tôn giả hỏi, đám người Thánh Linh cốc nhìn nhau. Chỉ có Âm Dương Vương Dạ Vị Ương, Hóa Linh Tôn Giả, Hàn Ngọc Tôn Giả liếc nhau.

Âm Dương Vương Dạ Vị Ương tiến lên hành lễ:

- Bẩm tiền bối, lão tổ luôn bế quan, chưa từng đi ra, chúng ta không dám quây rầy nên không biết lão tổ có còn khỏe mạnh không.

Bạch Long Tôn giả lẩm bẩm:

- Biết rồi.

Bạch Long Tôn giả mới nói xong Cùng Kỳ Tôn giả đã hét to:

- Ba tên tạp mao kia, ngoan ngoãn trở về cho ta, nếu không các ngươi sẽ nằm lại đó luôn!

Thanh âm đinh tai nhức óc.

Mọi người ngây ngẩn, nhìn theo hướng thanh âm. Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả mới bò ra khỏi ngọn núi sụp đổ, cùng với Yết Sát Tôn Giả bị Hắc Vũ trọng thương, ba người âm thầm rời đi nhưng không thoát khỏi bàn tay Cùng Kỳ Tôn giả.

Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả khí tức yếu ớt, ngực loang lổ vết máu, dường như bị trọng thương lúc đập xuống ngọn núi, bộ dạng cực kỳ chật vật.

Cùng Kỳ Tôn giả hét lên thế là ba người Liễm Linh Tôn Giả không dám chuồn đi. Bọn họ biết rõ ở trước mặt bốn người này dù mình ở thời kỳ đỉnh cao cũng không đi nổi, huống chi bây giờ bị thương nặng càng khó trốn thoát.

Nhìn bốn người, giọng Liễm Linh Tôn Giả yếu thế hẳn:

- Bốn vị, các người muốn sao?

Mặt Liễm Linh Tôn Giả không chút máu, biểu tình trầm trọng.

Ánh mắt Bạch Long Tôn giả âm trầm:

- Cho các ngươi hai con đường, một là làm theo lời giáo chủ Thánh Linh giáo ta nói. Thứ hai, các ngươi chết đi, đơn giản vậy thôi.

Khi Bạch Long Tôn giả nói chuyện thì hơi nước trong không khí nhẹ rung.

Ba người Liễm Linh Tôn Giả nghe xong biểu tình trầm trọng, ngần ngừ:

- Cái này...

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

- Ta xin thanh minh trước, điều kiện của ta từ ba mươi thành lớn đổi thành năm mươi. Năm linh khí địa giai bây giờ đổi thành tám, những cái khác không thay đổi.

Trong khoảng thời gian này Lục Lâm Thiên đã suy nghĩ khá nhiều chuyện.

Phong Vũ Tôn Giả quát to:

- Cái gì? Không được! Lục Lâm Thiên, ngươi muốn nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của sao?

Không biết có phải vì Phong Vũ Tôn Giả bị thương quá nặng hay bị Lục Lâm Thiên chọc tức mà ói búng máu.

Nghe Lục Lâm Thiên nói làm nhiều cường giả các đại sơn môn lại giật mình:

- Phù.

Bọn họ thầm nghĩ: Lục Lâm Thiên này thật là biết lên giá tùy thời, rõ ràng nhân lúc cháy nhà đi hôi của. Có bốn cường giả đáng sợ Bạch Long Tôn giả, Kim Lang Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả, Cùng

Kỳ Tôn giả trấn, Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả, Yết Sát Tôn Giả muốn từ chối cũng khó.

Kim Lang Tôn giả nói:

- Dài dòng, các ngươi tự chọn đi. Cho mười giây, nếu các ngươi còn không cho bản tôn một quyết định thì bản tôn sẽ giết ba người, rồi đến thăm ba sơn môn của các ngươi, xem coi đám lão quỷ trong môn của các ngươi làm gì được ta?

Kim Lang Tôn giả nhìn chằm chằm phương xa, trầm giọng nói:

- Đã đến rồi tại sao không ra? Chẳng lẽ ngươi nỡ lòng để ta giết mấy người này sao?

Trong không gian không biết tiếng thở dài phát ra từ đâu:

- Bốn vị, hãy nể mặt ta chút đi. Không ngờ việc này liên lụy đến Thánh Linh giáo, bỏ qua được không?

Kim Lang Tôn giả nhìn thẳng đằng trước:

- Bỏ qua? Nói nhẹ nhàng thật. Giáo chủ của Thánh Linh giáo ta đã mở miệng thì sẽ không sửa đổi, nếu ngươi đồng ý thì cho qua chuyện này cũng được. Còn nếu ngươi không chịu thế thì cứ ra tay thử xem, mấy ngàn năm không hoạt động gân cốt, bản tôn đang ngứa tay.

Không gian đằng trước lặng yên một lúc, mọi người thế mới biết còn có cường giả ẩn núp xung quanh, vậy mà bọn họ không hề phát hiện. Không biết người đó mới đến hay có mặt từ lâu?

Đằng trước yên lặng một lúc rồi thanh âm nói một câu:

- Liễm Linh thúc tổ, đồng ý bọn họ đi. Lan Lăng sơn trang ta trả được, núi không chuyển thì nước chuyển, sẽ có ngày lấy về được.

Sau đó không gian lập tức yên tĩnh trở lại.

Liễm Linh Tôn Giả nghe vậy nghiến răng nói với Lục Lâm Thiên:

- Được, Lan Lăng sơn trang ta đồng ý!

Lục Lâm Thiên nhìn phương xa, người vừa rồi chắc thuộc Lan Lăng sơn trang, không biết thực lực đến trình độ gì.

Lục Lâm Thiên đang suy tư thì nghe một thanh âm truyền vào tai:

- Tiểu tử, nên một vừa hai phải, vậy là được rồi. Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông đã thương gân động cốt. Chuyện gì cũng có mức độ, bây giờ vừa vặn rồi, ba sơn môn không dễ đối phó.

Thanh âm này là của Bạch Long Tôn giả.

Chương 1976: Dọn dẹp chiến trường

Lục Lâm Thiên không lộ vẻ gì, hắn nhìn hướng Phong Vũ Tôn Giả, Yết Sát Tôn Giả, hỏi:

- Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo thì sao?

Phong Vũ Tôn Giả bất đắc dĩ cắn răng nói:

- Hóa Vũ tông ta cũng đồng ý.

Phong Vũ Tôn Giả nói xong siết chặt nắm tay như cố kiềm nén tức giận ngập trời.

Yết Sát Tôn Giả trầm giọng nói:

- Hắc Sát giáo ta cũng đồng ý, mau thả người của Hắc Sát giáo ta ra.

Khóe môi Yết Sát Tôn Giả treo vệt máu, mọi chuyện đã thành kết cuộc. Lan Lăng sơn trang đồng ý rồi bọn họ còn có thể phản đối cái gì? Núi không chuyển thì nước chuyển, chờ sau chuyện đó sớm muộn gì bọn họ sẽ lấy lại.

Khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên:

- Nếu các người đều đồng ý thì cứ vậy đi. Đưa bồi thường chúng ta muốn đến Phi Linh môn, sau đó ta sẽ thả người. Ngoài ra xin Gia Cát trang chủ, Đồng giáo chủ, Công Tôn tông chủ đến Phi Linh môn thảo luận việc bồi thường năm mươi thành lớn cho các đại sơn môn chúng ta. Huống chi chưa thống kê tổn thất của các đại sơn môn, chờ khi tính rõ ràng rồi ta sẽ tiễn Gia Cát trang chủ, Đồng giáo chủ, Công Tôn tông chủ trở lại.

Lúc này chưa thể thả người đi, mấy người này ở trong tay thì Lục Lâm Thiên dễ đàm phán hơn.

Liễm Linh Tôn Giả nhìn Lục Lâm Thiên, trầm giọng nói:

- Nếu người xảy ra chuyện trong Phi Linh môn thì ta sẽ không tha cho ngươi!

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

- Chuyện này thì các ngươi cứ yên tâm. Các ngươi mau đưa bồi thường tinh thần cho các đại sơn môn chúng ta đến Phi Linh môn. Ngoài ra, trả trước một người cho ngươi.

Tay Lục Lâm Thiên đang chộp Gia Cát Tử Vân run cầm cập ném hướng Liễm Linh Tôn Giả. Để lại Gia Cát Tử Vân cũng không ích gì, bây giờ Lục Lâm Thiên không thèm để gã trong lòng. Có giết Gia Cát Tử Vân hay không chẳng gây ảnh hưởng gì, loại người này đã không xứng làm đối thủ của Lục Lâm Thiên.

Xoẹt!

Liễm Linh Tôn Giả chộp lấy Gia Cát Tử Vân, đôi mắt gã còn đang run sợ. Mạng nhỏ đã được nhặt về, Gia Cát Tử Vân chưa muốn chết. Bây giờ Gia Cát Tử Vân hết sức e sợ Lục Lâm Thiên, hắn quá khủng bố, gã không đủ sức đối phó.

Phong Vũ Tôn Giả nhìn Lục Lâm Thiên, các cường giả Cùng Kỳ Tôn giả, Bạch Long Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả, Kim Lang Tôn giả.

Phong Vũ Tôn Giả lau máu bên khóe môi, quay đầu nói với số đệ tử còn sót lại chỉ khoảng mấy ngàn:

- Đệ tử Hóa Vũ tông đều trở về đi.

Phong Vũ Tôn Giả xé rách sóng không gian, biến mất tại chỗ.

Yết Sát Tôn Giả khẽ nói:

- Đệ tử Hắc Sát giáo, đi về hết đi.

Yết Sát Tôn Giả biến mất trong sóng không gian bị xé ra, ở lại lâu hơn cũng không có ý nghĩa gì.

Liễm Linh Tôn Giả nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt cực kỳ âm trầm, hết thảy đã thành kết cuộc, lão bất lực sửa đổi. Liễm Linh Tôn Giả mang theo Gia Cát Tử Vân biến mất trong không trung.

Phương xa, thấy cường giả trong môn đều đi, một trăm năm mươi vạn đệ tử ba sơn môn còn sống sót lục tục rút lui.

- Đi, đi mau!

Không ai dám ở lại lâu nửa giây, hàng loạt cảnh khủng khiếp đã rung động hồn họ.

Lục Lâm Thiên nhìn một vạn đệ tử ba sơn môn rời đi, nhếch môi nở nụ cười. Để lại một vạn người hữu dụng hơn là giết hết. Một vạn người này sẽ truyền tin trận chiến lan khắp Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, đó mới là đả kích lớn cho ba sơn môn.

Nhìn số đệ tử ba sơn môn còn sót lại rời đi, Đông Vô Mệnh phất tay:

- Dọn dẹp chiến trường.

Đường chủ lục đường, các trưởng lão Phi Linh môn đều nhảy ra.

- Dọn dẹp chiến trường.

Các cường giả Phi Linh môn dẫn đầu, đám đệ tử Phi Linh môn và nhiều yêu thú, khôi lỗi trước tiên tham gia vào hàng quét dọn chiến trường. Bảo là dọn dẹp chiến trường nói thẳng ra là góp nhặt của rơi. Mấy trăm vạn người chết, trong sơn mạch Thiên Môn cốc khắp nơi có trữ vật giới chỉ, thậm chí là linh khí.

Trong đại chiến tuy một trăm năm mươi vạn người ba sơn môn tương đương toàn quân bị diệt, nhưng các đại sơn môn cũng chết nhiều đệ tử. Hại địch một ngàn tổn thương tám trăm vốn là chuyện không thể tránh khỏi.

Hai mươi vạn đệ tử Phi Linh môn thì có hơn năm vạn người đã chết, đây còn là vì Phi Linh môn có nhiều yêu thú, khôi lỗi hỗ trợ.

Trong đại chiến Lục Lâm Thiên hay cố ý điều khiển yêu thú, khôi lỗi canh chừng gần chỗ đệ tử Phi Linh môn.

Trong Linh Thiên môn vốn có năm vạn đệ tử, lúc này chỉ còn bốn vạn, khoảng một vạn người chết. Trong các đại sơn môn, Suất cấp, Vương cấp đều có người chết. Vương cấp của ba sơn môn đa phần chọn tự bạo hồn anh, cường giả Vương cấp của các đại sơn môn hay bị dính miểng chết chùm.

Nhưng Tôn cấp trở lên thì đa phần bị Lục Lâm Thiên giết, không có cơ hội tự bạo hồn ảnh, nên Tôn cấp trong các đại sơn môn không sao, chỉ có vài người bị thương nặng.

Trận chiến này giết một trăm năm mươi vạn đệ tử Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông, trong đó bốn trăm cường giả Vương cấp, đây là con số khổng lồ. Quan trọng nhất là hai mươi bốn cường giả Tôn cấp chết. Ba Tôn cấp lục trọng Thanh Sát Tôn Giả, Âm Nguyệt Tôn Giả, Phá Vũ Tôn Giả cũng chết, đối với ba sơn môn đây đã là thương gân động cốt. Thoáng chốc chết tám Tôn Giả, rất khó bồi dưỡng ra trong mấy chục năm, trăm năm ngắn ngủi.

Đệ tử Phi Linh môn bắt đầu dọn dẹp chiến trường, Thanh Hỏa Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân, Lưu Ngân Hà, Ngô Dũng là những trưởng lão cung phụng cũng xắn tay áo giúp một tay.

Thấy cảnh này, Vân Dương tông, Linh Thiên môn, các đại sơn môn không kiềm được:

- Hỗ trợ thu thập chiến trường đi.

Đây là nhặt trữ vật giới chỉ, một trăm năm mươi vạn người chết đi, rất nhiều cường giả Suất cấp, Vương cấp nằm trong số đó. Thứ trong trữ vật giới chỉ cộng lại tuyệt đối là thu hoạch lớn, không thể để Phi Linh môn gồm thâu hết.

Trong phút chốc sơn mạch Thiên Môn cốc rất náo nhiệt, mấy chục vạn người bắt đầu dọn dẹp chiến trường, nhưng trong quá trình cường giả các đại sơn môn biến sắc mặt, không biết nên nói cái gì.

Trong lúc dọn dẹp, người các đại sơn môn không tranh lại đệ tử Phi Linh môn. Bàn về thực lực, đệ tử Phi Linh môn rất mạnh, có thể nói Phi Linh môn từ ban đầu là môn phái nhỏ lôm côm hơn trăm người phát triển đến bây giờ, trải qua chiến trường lớn nhỏ nhiều không đếm xuể. Cộng thêm đệ tử Phi Linh môn rồng rắn hỗn tạp, trước kia đa phần là tán tu, đã quen tay công việc dọn dẹp chiến trường. Những người của đại môn đại phái không thể so sánh.

Đệ tử đại môn đại phái khi dọn dẹp chiến trường còn giữ thân phận, tránh cho mất mặt. Đệ tử Phi Linh môn thì ngay cả đám trưởng lão và cung phụng như Thanh Hỏa Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân, Lưu Ngân Hà, Ngô Dũng cũng không chút khách sáo.

Trong lúc dọn dẹp chiến trường, đệ tử Phi Linh môn như sói như cọp, thấy người các đại sơn môn tiến đến là không chút khách sáo cướp giật. Nếu không bọn họ sẽ ra lệnh cho lũ yêu thú, khôi lỗi cố ý vô tình chắn trước mặt, không cho đệ tử các đại sơn môn đến gần.

Thấy cảnh này, khóe mắt các cường giả các đại sơn môn co giật nhưng không phàn nàn gì được, nghẹn cục tức trong bụng, đành thầm than đệ tử trong môn mình vô dụng.

Chương 1977: Tiểu thành nghỉ (1)

Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường lẩm bẩm:

- Thổ phỉ, đệ tử Phi Linh môn toàn là thổ phỉ!

Ánh mắt hai người rất là oán hận nhưng đành bó tay.

Lúc này bầu trời phương xa, trên một ngọn núi, trong Thiên Địa các, lão nhân áo lam ánh mắt kinh thán nhỏ giọng nói:

- Phá quân sinh xích, tứ tinh đến thì ra là chỉ bốn người này. Bạch Long Tôn giả, Kim Lang Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả, không ngờ mấy cường giả khủng bố bảy ngàn năm trước vẫn còn tồn tại trên đời.

Tử Yên nhìn khung trời phía xa, đôi mắt trong veo tràn ngập rung động:

- Trưởng lão, bốn người này thực lực rất đáng sợ.

Lão nhân áo lam lộ ánh mắt kinh thán:

- Bốn người này là huynh muội kết bái với Thánh Thủ Tôn Giả, đồn rằng năm người sáng lập Thánh Linh giáo cùng với trước kia Huyền Thiên Yêu Tôn sáng tạo Huyền Thiên môn một ở Cổ vực, một tại Đông Hải. Sau đó Huyền Thiên môn bị diệt, Thánh Linh giáo ẩn thế không ra. Hiện tại Thánh Linh giáo lần thứ hai xuất thế, còn có cường giả khủng bố như vậy.

Phục Yêu Tôn Giả nói:

- Lần này Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang té đau, đã thương gân động cốt.

Hỏa vân Tôn Giả kinh thán:

- Đáng sợ nhất là Lục Lâm Thiên, một người giết mấy chục vạn đệ tử ba sơn môn, mười mấy cường giả Tôn cấp, đơn độc giết Tôn cấp tứ trọng. Lục Lâm Thiên này đúng là sát thần, là yêu nghiệt!

Phục Yêu Tôn Giả thì thào:

- Ai chọc vào Lục Lâm Thiên tuyệt đối không phải chuyện tốt!

Lão nhân áo lam khẽ nói:

- Bây giờ thực lực Cổ vực, Đông Hải đã thanh tẩy lớn. Phi Linh môn, Thánh Linh giáo bắt đầu nổi lên trong Đông Hải, Cổ vực. Lục Lâm Thiên đã có hai sơn môn Phi Linh môn, Thánh Linh giáo, không thể xem hường. Cộng với thực lực của Lục Lâm Thiên tiến bộ quá nhanh, e rằng trong thời gian này đại lục sẽ không bình tĩnh.

Diệu Linh Tôn Giả nói:

- Ba sơn môn bị tổn hại nặng như vậy e rằng không chịu bỏ qua.

- Ba sơn môn sẽ không cho qua nhưng hiện tại không làm gì được, việc đã thành, ba sơn môn sẽ không liều lĩnh cá chết lưới rách. Hiện tại Thánh Linh giáo có bốn cường giả khủng bố tọa trấn, ba sơn môn không dám hành động lung tung. Huống chi lần này Lục Lâm Thiên hợp tác với sáu đại sơn môn, ba sơn môn cần suy xét kỹ. Chúng ta cũng đi thôi, mọi thứ biến cố quá lớn, chúng ta nên báo cáo tin tức cho các.

Con ngươi lão nhân áo lam co rút nhỏ giọng nói:

- Chúng ta luôn ở trong sự giám sát của bốn cường giả Thánh Linh giáo, nếu không đi ngay e rằng sẽ có biến.

Tử Yên nhìn chăm chú phương xa, theo người Thiên Địa các lặng lẽ đi mất.

Trong sơn mạch Thiên Môn cốc, dọn dẹp chiến trường chỉ trong giây lát đã xong. Các trữ vật giới chỉ bị đệ tử Phi Linh môn như ăn cướp bóc cất vào túi, đệ tử sơn môn khác chỉ có thể buồn bực nhìn.

Mắt Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai đã chết lặng. Tất cả biến cố đã vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ.

Lục Lâm Thiên dặn dò ít chuyện với Hoa Mãn Lâu, Hoàng Phủ Kỳ Tùng. Đàn yêu thú, linh thú ăn hết đống tay chân cụt trong sơn mạch, sát khí máu me trong Thiên Môn cốc bắn lên cao. Cửu Tinh Khốn Long trận bị phá, sát khí thoát ra ngoài nên Lục Lâm Thiên không hấp thu được.

Dặn dò Hoa Mãn Lâu, Hoàng Phủ Kỳ Tùng xong, Lục Lâm Thiên nhìn bầu trời thật lâu:

- Các vị trưởng lão, chư vị chưởng môn, sắc trời đã tối, chúng ta hãy tìm một nơi đặt chân đi, sáng sớm ngày mai mọi người cùng nhau đi Phi Linh môn thống kê thương vong các đại sơn môn, để tiện cho ba sơn môn bồi thường.

Đại chiến qua đi, lúc này đã gần hoàng hôn.

Phi Đao Tôn Giả nói với Lục Lâm Thiên:

- Cũng tốt, cứ làm theo lời Lục chưởng môn.

Phi Đao Tôn Giả đối xử với Lục Lâm Thiên khá là khách sáo, giọng điệu ngang hàng nhau. Chỉ bằng vào Lục Lâm Thiên một mình giết một Vũ Tôn tứ trọng là đủ để đại biểu hết thảy.

Vân Tiếu Thiên nói:

- Lâm Thiên, gần ngay phía trước có một phân đà của Linh Thiên môn ta, đêm nay đến phân đà nghỉ ngơi đi.

- Vâng!

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

- Vậy xin làm phiền nhạc phụ.

- Grao!

Lát sau cường giả các đại sơn môn rời đi trước. Đặc biệt là tọa kỵ đáng sợ của Bạch Long Tôn giả, Kim Lang Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả gầm rống làm nhiều yêu thú run cầm cập, uy thế đè ép thiên địa.

Cường giả các đại sơn môn đi trước, tiếp theo là bốn mươi vạn người Linh Thiên môn sống sót, mười mấy vạn đệ tử Phi Linh môn dọn dẹp xong cũng đi. Đàn thú và khôi lỗi Thánh Linh giáo thì bị các trưởng lão Thánh Thú Bộ, Thánh Pháp Bộ để lại trong Thiên Môn cốc tiếp tục dọn dẹp. Yêu thú, linh thú Phi Linh môn do Xích Viêm, Long Linh, Thiên Độc Yêu Long, Lục Tâm Đồng sắp xếp.

Mọi người dọn dẹp đến khi trời tối mới rời đi, Thiên Môn cốc trước đó không lâu còn vang tiếng giết ngập trời giờ đã hoàn toàn chìm trong tĩnh lặng.

Màn đêm bao phủ, gió đêm thổi xen lẫn sát khí máu me ngập trời khuếch tán. Mùi máu phất qua đâu là không khí lạnh lẽo hơn vài phần.

Trong sơn môn phía xa, rất nhiều người vây xem lúc này bình tĩnh lại. Cuộc giết chóc máu me, cường giả đối kháng khiến người nhìn ta thán, linh hồn run rẩy.

- Phi Linh môn quá mạnh!

- Không ngờ Lục Lâm Thiên hợp tác với hai các hai đảo Thiên Vân đảo, Nhật Sát các.

- Quả nhiên Vân Dương tông và Linh Thiên môn cùng ra tay.

- Linh Vũ Chiến Vương Lục Lâm Thiên còn là giáo chủ của Thánh Linh giáo.

- Thực lực của Thánh Linh giáo mới là kinh khủng nhất.

Dưới màn đêm có tiếng xì xầm khe khẽ. Thực lực của Phi Linh môn khiến người kinh thán, đại quân yêu thú khủng bố, khôi lỗi đáng sợ làm người ta rung động. Thánh Linh giáo mạnh mẽ lên sân khấu càng khiến người kinh sợ.

- Thực lực của Lục Lâm Thiên cũng rất khủng bố, hình như một người giết mười mấy siêu cấp cường giả Tôn cấp, đánh chết mấy chục vạn đệ tử ba sơn môn.

- Thủ đoạn của Lục Lâm Thiên cũng độc, xuống tay không chút nương tình, đúng là sát thần.

- Không uổng là Linh Vũ Chiến Vương, đẳng cấp Vũ Vương mà đã có thể giết nhiều Tôn cấp như vậy.

- Theo ta thấy gọi là Linh Vũ Sát Vương càng chính xác hơn. Giết chóc máu me toàn ra từ tay Lục Lâm Thiên, cả đại lục này ai có thể làm được?

***

Trong sơn mạch xung quanh nhiều người đứng xem rung động bàn tán xì xầm. Cách Thiên Môn cốc mấy ngàn dặm, trong một tòa thành khá lớn, đám cường giả các đại sơn môn Lục Lâm Thiên theo Linh Thiên môn sắp xếp đi vào thành.

Một đám cường giả vào thành khiến tiểu thành này xao động, nhưng có người Linh Thiên môn sắp xếp nên rất nhanh đám đông tụ tập bị xua đi.

Sắp xếp hàng loạt xong xuôi, chủ các đại sơn môn đều có chỗ nghỉ ngơi. Kịch chiến một phen làm nhiều cường giả bị thương, khá nhiều người trọng thương. Đông nhất là số người tiêu hao quá nhiều, cần có thời gian phục hồi và chữa trị vết thương.

Bốn người Kim Lang Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả, Bạch Long Tôn giả đi vào tiểu thành. Tọa kỵ của bốn người biến hình người, ba nam một nữ. Nghịch Vân Khổng Tước Thú hóa thành nữ nhân quyến rũ thân hình yểu điệu.

Chương 1978: Tiểu thành nghỉ (2)

Bốn Tôn Tổ dàn xếp xong kêu Thánh Pháp Thiên Tôn, Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn đi qua.

Lục Lâm Thiên sắp xếp chỗ ở cho nhóm Phi Linh môn, tìm hiểu tình hình thương vong của các cường giả, sau đó trở về đình viện Linh Thiên môn đã dàn xếp cho hắn. Tóm lại cường giả Phi Linh môn không chết quá nhiều, chỉ vài trưởng lão, cung phụng bị thương nặng, hiện đang dùng đan dược tĩnh dưỡng.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên đang ngồi xếp bằng điều tức. Trận chiến lần này Lục Lâm Thiên gần như tiêu hao hết, trước đó hắn đã sử dụng rất nhiều đan dược mới phục hồi một ít.

Ngẫm lại đại chiến suốt ngày hôm nay, mọi thứ có chênh lệch khá lớn so với tưởng tượng của Lục Lâm Thiên. Yết Sát Tôn Giả, Phong Vũ Tôn Giả, Liễm Linh Tôn Giả đến, nếu không có Hắc Vũ, hai người Thiên Dương Tôn Giả của Vân Dương tông, Mang Linh Tôn Giả của Linh Thiên môn chạy tới kịp lúc thì đã là câu chuyện khác. Ban đầu Lục Lâm Thiên đánh giá thấp sơn môn Lan Lăng sơn trang, cuối cùng người không lộ mặt của Lan Lăng sơn trang e rằng thực lực cực mạnh, ít ra trên cơ Liễm Linh Tôn Giả. Thật không hiểu những đại môn đại phái che giấu bao nhiêu thế lực, truyền thừa trên vạn năm chắc có khá nhiều cường giả ẩn núp.

Lục Lâm Thiên thì thào:

- Lần này đã làm tổn hại nặng ba sơn môn đó rồi.

Tóm lại thành công làm ba sơn môn ăn quả đắng, cộng thêm bốn Thiên Tôn đời thứ nhất của Thánh Linh giáo chấn nhïếp, đủ làm ba sơn môn đó run sợ.

Lục Lâm Thiên đang suy tư thì nghe giọng Thánh Thú Thiên Tôn Hạ Hầu Khải vang lên:

- Giáo chủ, bốn vị Tôn Tổ cho mời!

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng:

- Ta biết rồi.

Lục Lâm Thiên đứng dậy ra khỏi phòng, ở ngoài cửa hắn theo tiếng ngước nhìn Hạ Hầu Khải. Sắc mặt Hạ Hầu Khải hơi lạ, Lục Lâm Thiên quan sát mặt gã. Nếu không đoán sai thì vừa rồi có lẽ Hạ Hầu Khải bị mắng té tát.

Lục Lâm Thiên đứng ngoài đình viện tiểu thính nơi nhóm Bạch Long Tôn giả cư ngụ, nhỏ giọng nói:

- Bốn vị sư thúc, đệ tử đã đến.

Giọng Bạch Long Tôn giả truyền ra:

- Lâm Thiên, vào đi.

Két két két!

Lục Lâm Thiên đẩy mở cửa phòng, thấy trong phòng nhỏ trừ Bạch Long Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả, Kim Lang Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả ra còn có Hắc Vũ. Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên cung kính đứng ở một bên. Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng, Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành thì quỳ. Hai người biểu tình căng thẳng, xem ra vừa rồi cũng bị răn dạy khá nặng.

Kim Lang Tôn giả trừng Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Pháp Thiên Tôn, quát lớn:

- Đồ khốn, các ngươi chưởng quản tứ bộ vậy mà trong bộ có phản đồ, suýt nữa Thánh Linh giáo bị hủy trong tay các ngươi! Nếu không phải mấy năm nay tính tình của ta dịu bớt thì bây giờ đã đập chết các ngươi tại chỗ!

Thấy Lục Lâm Thiên đến, Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Pháp Thiên Tôn cùng hành lễ:

- Tham kiến giáo chủ.

Lục Lâm Thiên liếc mắt qua liền hiểu chuyện gì xảy ra. Chắc bốn vị Thiên Tôn đã biết trước kia tứ bộ Thánh Linh giáo làm theo ý mình, nên đang trút giận.

Lục Lâm Thiên hành lễ với bốn người:

- Đệ tử tham kiến bốn vị sư thúc.

Khổng Tước Tôn giả nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, miễn lễ, đứng lên đi. Hiện tại ngươi là giáo chủ của Thánh Linh giáo, về sau không cần hành lễ nữa.

Lục Lâm Thiên ngước lên nhìn Thánh Vũ Thiên Tôn, Thánh Pháp Thiên Tôn, nói:

- Bốn vị sư thúc, tuy trước kia Nguyễn lão và Tiết lão có sai lầm nhưng luôn trung thành tận tâm với Thánh Linh giáo. Xin bốn vị sư thúc minh giám cho!

Thấy Lục Lâm Thiên mở lời, Khổng Tước Tôn giả nói với Kim Lang Tôn giả:

- Tam ca, thôi bỏ đi. Nể mặt Lâm Thiên hãy tha cho hai người kia.

Cùng Kỳ Tôn giả phất tay:

- Các ngươi ra ngoài đi.

Nguyễn Thượng Hành, Tiết Linh Phượng như được đại xá, đứng lên rời đi:

- Đa tạ bốn vị Tôn Tổ, đa tạ giáo chủ!

Tập Hạo Nhiên, Hạ Hầu Khải cũng xin phép đi ra.

Bốn Thiên Tôn rời đi, đám người Bạch Long Tôn giả cùng nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm như đang cẩn thận kiểm tra cái gì. Lục Lâm

Thiên bị xem đến nổi gai ốc.

Một lát sau Khổng Tước Tôn giả hỏi Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, ngươi có sao không?

Lục Lâm Thiên khẽ đáp:

- Bẩm sư thúc, đệ tử không sao.

Cùng Kỳ Tôn giả cười tủm tỉm:

- Tiểu tử giỏi, rất giỏi, linh vũ song tu, vũ giả ngũ hệ, lực phòng ngự cũng tuyệt, còn được Tử Lôi Huyền Đỉnh mà lão già Huyền Thiên Yêu Tôn xem như mạng mình. Không uổng là đệ tử đại ca nhìn trúng, không để mấy lão già chúng ta mất mặt.

Khổng Tước Tôn giả cười sửa lưng Cùng Kỳ Tôn giả:

- Lão ngũ, đệ tử của đại ca sao lại ảnh hưởng ngươi có mất mặt không?

Cùng Kỳ Tôn giả há mồm phản bác:

- Nói gì kỳ, đệ tử của lão đại chẳng phải là đệ tử của chúng ta sao?

Kim Lang Tôn giả cười nói:

- Lão ngũ nói câu này đúng.

Kim Lang Tôn giả phất tay bắn ra ánh sáng, một ngọc giản nằm gọn trong bàn tay:

- Lâm Thiên, tam sư thúc này không có đồ gì tốt tặng cho ngươi. Ngươi có Tử Lôi Huyền Đỉnh mà lão già Huyền Thiên Yêu Tôn để lại, thực lực cũng không yếu, chắc không vừa mắt thứ bình thường. Ta có vật này hơi diệu dụng, ngươi cầm đi.

Kim Lang Tôn giả nói xong ngọc giản đã rơi vào tay Lục Lâm

Thiên.

Lục Lâm Thiên nhận lấy ngọc giản, nghi hoặc hỏi:

- Sư thúc, đây là vật gì?

Ngọc giản này không phải vũ kỹ hay linh kỹ, Lục Lâm Thiên rất thắc mắc.

Kim Lang Tôn giả nói:

- Cái này là ngọc giản cầu cứu, bên trong có một luồng linh hồn lực của sư thúc. Nếu ngươi gặp nguy hiểm hãy bóp nát ngọc giản, sư thúc biết ngay vị trí của ngươi. Miễn là khoảng cách không quá xa thì sư thúc sẽ đến trong giây lát.

Lục Lâm Thiên cảm ơn:

- Da tạ sư thúc!

Đây là bùa hộ mệnh. Ban ngày đám người Âm Nguyệt Tôn Giả bóp nát ngọc giản chắc cũng là loại ngọc giản cầu cứu này, sau đó nhóm Liễm Linh Tôn Giả tới ngay trong chốc lát.

Bạch Long Tôn giả đưa một bình ngọc cho Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, cái này là ta vô tình có được trong một mật địa, cho ngươi chắc sẽ giúp ích được nhiều, cầm lấy.

- Đây là...?

Lục Lâm Thiên mở bình ngọc ra, năng lượng hùng hậu khuếch tán. Năng lượng hùng hồn này khiến trái tim Lục Lâm Thiên đập nhanh theo.

Bạch Long Tôn giả nói:

- Đây là Địa Tâm linh dịch, ta bị nhốt trong mật địa trăm năm mới thu thập được nhiêu đó. Địa Tâm linh dịch này tốt hơn Tuyết Phách linh dịch của Vân Dương tông nhiều, nếu ngươi uống nó sẽ có thể đột phá Tôn cấp. Nhưng khi đột phá Tôn cấp thì chân khí đã không còn quan trọng, điều quan trọng nhất là lĩnh ngộ, chứ không phải dựa vào chân khí tăng lên liền đột phá.

Lục Lâm Thiên mừng rỡ cất đi:

- Đa tạ sư thúc!

Khổng Tước Tôn giả mắt sáng lấp lánh mỉm cười nói:

- Lâm Thiên, ta cũng có một vật, xem như quà gặp mặt tặng cho ngươi, cầm đi.

Khổng Tước Tôn giả lấy một cái áo choàng màu xanh ra:

- Báu vật này chờ khi ngươi luyện hóa sẽ biết ích lợi của nó, tuy không phải trọng bảo lớn lao gì nhưng có nhiều diệu dụng, rất thích hợp ngươi.

Cùng Kỳ Tôn giả cười tủm tỉm nói:

- Lâm Thiên, ngũ sư thúc cũng đưa thứ tốt cho ngươi, cái này chắc chắn dùng tốt!

Chương 1979: Lại được báu vật

Cùng Kỳ Tôn giả móc ra một cái hộp gấm cũ nát như hiến báu vật, giao cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mở hộp gấm ra, bên trong có ba quả cầu đỏ rực, to cỡn ắm tay trẻ sơ sinh, lóng lánh trong suốt như lưu ly màu đỏ, chỉ có năng lượng thuộc tính hỏa nhạt quanh quẩn.

Lục Lâm Thiên nhìn ba quả cầu đỏ rực, hỏi:

- Ngũ sư thúc, đây là thứ tốt gì vậy?

Đồ ngũ sư thúc Cùng Kỳ Tôn giả tặng cho chắc chắn không phải vật bình thường.

Khổng Tước Tôn giả mỉm cười nói:

- Lâm Thiên, cái này là ngũ sư thúc của ngươi ở trong mật địa lúc trước giết ba con Xích Diễm địa long thú bát giai hậu kỳ thuộc tính hỏa, được ba viên yêu đan bát giai hậu kỳ. Ta tốn chút công sức luyện chế thành ba viên Liệt Diễm Phần Tôn Đạn, là thứ tốt.

Cùng Kỳ Tôn giả cười gian:

- Lâm Thiên, một viên Liệt Diễm Phần Tôn Đạn dư sức làm trọng thương Vũ Tôn thất trọng. Nếu là Vũ Tôn thất trọng yếu chút chắc chắn sẽ bị giết chết. Nếu cùng phát ra ba viên, dù là đối phó mấy Tôn cấp bát trọng cũng có thể gây trọng thương đối phương. Nếu thực lực yếu chút đủ làm họ chín chết một sống.

Lục Lâm Thiên hân hoan reo lên:

- Đa tạ sư thúc!

Liệt Diễm Phần Tôn Đạn, đối phó Vũ Tôn thất trọng, bát trọng. Báu vật như vậy mạnh hơn Thổ Sát Huyền Lôi Lục Lâm Thiên lấy được từ Vân Dương tông rất nhiều. Thổ Sát Huyền Lôi chỉ đối phó với

Suất cấp được, còn Liệt Diễm Phần Tôn Đạn là nhằm vào Tôn cấp thất trọng, bát trọng, đúng là trọng bảo.

Cùng Kỳ Tôn giả vỗ ngực nói:

- Không cần khách sáo, ngươi đệ tử của đại ca tức là đệ tử của chúng ta. Sau này ai dám để ngươi chịu thiệt, quay đầu lại nói một tiếng với Ngũ sư thúc là được!

Lục Lâm Thiên cười khổ. Có mấy vị sư thúc này hắn liền có chỗ dựa, không có nhiều người dám chẳng nể mặt bốn người. Chờ tin tức Kim Lang Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả, Bạch Long Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả xuất hiện bị truyền ra, người muốn làm gì Thánh Linh giáo, Phi Linh môn sẽ phải suy nghĩ kỹ.

Lục Lâm Thiên cất Liệt Diễm Phần Tôn Đạn và áo choàng màu xanh Khổng Tước Tôn giả cho, hỏi bốn người:

- Bốn vị sư thúc, tại sao các người đến Thiên Môn cốc?

Lục Lâm Thiên thầm than chuyến này được của hời, người không được quà tặng thì không giàu nổi, thứ mấy vị sư thúc tặng cho nếu đem ra ngoài toàn là trọng bảo.

- Nói ra thì rất dài dòng.

Bạch Long Tôn giả khẽ nói:

- Trước kia ta và mấy sư thúc của ngươi rời khỏi Thánh Linh giáo, đi tìm sư phụ của ngươi khắp nơi, dù tìm cả đại lục nhưng không tìm được. Bọn ta thất vọng quá tìm chỗ ẩn thế sống mấy ngàn năm yên ổn, nhận vài đệ tử không nên thân, hiện tại chắc có một đống đồ tử đồ tôn.

Kim Lang Tôn giả tiếp lời nói:

- Cứ thế qua mấy ngàn năm, không màng chuyện thế tục ngược lại giúp ích cho việc tu luyện. Trăm năm trước bốn chúng ta bởi vì đại hạn gần đến, thế là đi một nơi mật địa muốn tìm cơ duyên. Ai ngờ khó khăn xông vào đó lại bị nhốt trăm năm, lần này đi ra liền qua

Vạn Đảo Nhai trước nhìn xem. Rồi biết chuyện xảy ra với Thánh Linh giáo, biết đại ca nhận ngươi làm đệ tử, cường giả Thánh Linh giáo đều đến Cổ vực, nên chúng ta chạy tới.

Khổng Tước Tôn giả tiếp lời:

- Thật ra bốn chúng ta đến Cổ vực có gặp phân thân linh hồn của ngươi, thấy Thánh Linh giáo và các đại sơn môn có mặt đông đủ, đoán chừng sẽ có chuyện lớn. Ngũ sư thúc của ngươi đề nghị đi xem ngươi thế nào, có làm Thánh Linh giáo mất mặt không, nên luôn đi theo sau lưng ngươi.

Cùng Kỳ Tôn giả nói:

- Ha ha ha! Tiểu tử nhà ngươi rất giỏi, Vương cấp cửu trọng mà có thể tàn sát Tôn cấp, giết cả Vũ Tôn tứ trọng. Nếu sau khi đột phá Tôn cấp chắc chắn thực lực của ngươi càng kinh khủng hơn. Ta thấy rất nhiều người có thể vượt cấp giết đối thủ, ngày xưa bốn lão già chúng ta vượt cấp giết đối thủ chẳng có gì lạ.

- Có ba người làm ta phục. Một là sư phụ của ngươi, thứ hai là yêu nghiệt Huyền Thiên Yêu Tôn, cộng thêm Tử Lôi Huyền Đỉnh thì không yếu hơn sư phụ của ngươi. Một người nữa không biết bây giờ còn sống không. Ngươi còn đáng sợ hơn ba người đó, bọn họ vượt cấp giết đối thủ cũng không cách nào đến mức độ khủng bố như ngươi. Sau này tiền đồ của ngươi sẽ rất tươi sáng.

- Lâm Thiên, ta thấy phân thân linh hồn của ngươi có vài chỗ ảo diệu, chẳng lẽ là bí pháp gì? Nhưng ta chưa từng thấy bí pháp như thế, bí pháp ngưng tụ phân thân linh hồn nhưng không thể rời khỏi bản thể hành động đơn độc quá lâu.

Nghĩ đến Đại Hồn Anh của Lục Lâm Thiên làm Cùng Kỳ Tôn giả tràn đầy thắc mắc.

Lục Lâm Thiên cười cười, không nói kỹ càng. Chuyện này chính Lục Lâm Thiên còn khó nói rõ, thế là hắn ấp úng qua loa, chỉ bảo là loại bí pháp đặc biệt.

Bạch Long Tôn giả nói:

- Lâm Thiên, vừa rồi Hắc Vũ có cho chúng ta biết tình huống của sư phụ ngươi. Sáng sớm mai lên đường đi, chúng ta nóng lòng muốn gặp sư phụ của ngươi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

- Vâng!

Nếu sư phụ biết huynh muội kết bái còn sống chắc chắn sẽ rất vui mừng. Đến tuổi như sư phụ còn cái gì đáng vui mừng hơn là gặp huynh đệ của mình? Lục Lâm Thiên mừng thay cho sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn của mình.

Bạch Long Tôn giả nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, hỏi:

- Lâm Thiên, có biết tại sao hôm nay chúng ta không giết ba Tôn cấp bát trọng kia không?

Lục Lâm Thiên ngước mắt lên nói:

- Đã đủ rồi, ba sơn môn không dễ chọc, nếu ép quá gấp sẽ lưỡng bại câu thương. Sư phụ có dặn làm chuyện gì cũng nên có mức độ.

Bạch Long Tôn giả nói:

- Hiểu thì tốt. Tam Tông Tứ Môn, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, Tứ Các Tứ Đảo. Những sơn môn này đều có nội tình trên vạn năm, tuyệt đối không dễ chọc. Việc này đến đây là đủ, tự ngươi hiểu chừng mực. Có một số việc có lẽ hiện tại ngươi không rõ, chờ đến lúc thì ngươi sẽ biết.

Lục Lâm Thiên lên tiếng:

- Vâng!

Lục Lâm Thiên không hỏi nhiều, xin phép rời đi.

Nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên, bốn người Bạch Long Tôn giả ở trong phòng nhìn nhau ngầm thảo luận.

Khổng Tước Tôn giả nói:

- Nhị ca, tam ca, ngũ đệ, hài tử Lâm Thiên này thật khá, thiên phú, khí phách như vậy trong ức vạn người không có một.

Bạch Long Tôn giả lộ vẻ khó hiểu:

- Tiểu tử này sát khí quá nặng, giết chóc ngập trời, ta chỉ lo cản trở tu vi. Nhưng sao ta cảm thấy căn cơ của tiểu tử này vững như đá, tâm tính sáng suốt vô cùng, thật khiến người bất ngờ.

Hắc Vũ nói với bốn người:

- Các ngươi đừng suy đoán nữa, thiếu chủ sớm dùng Diễn Linh Thiên Quả, tu luyện từ nhỏ lại có cường giả khác nâng đỡ. Đệ tử của chủ nhân tất nhiên không tầm thường.

Hắc Vũ tiếp tục bảo:

- Lần này chủ nhân gặp các người chắc chắn sẽ rất vui vẻ.

Cùng Kỳ Tôn giả nói:

- Ta hận không thể lập tức đi gặp đại ca.

Kim Lang Tôn giả khẽ nói:

- Lão ngũ, ráng nhịn mấy ngày đi, chúng ta bảo vệ Lâm Thiên thì tốt hơn. Lần này ba sơn môn bị tổn hại nặng, tuy mặt ngoài đồng ý bồi thường nhưng e rằng trong lòng không giữ lời.

Chương 1980: Quay về Phi Linh môn

Khổng Tước Tôn giả nói:

- Không ngờ đại ca có thiên phú phong hoa tuyệt đại như vậy, muốn đột phá đến tầng đó mà không thành công. Chúng ta không còn nhiều thời gian, nhưng cuối cùng được gặp đại ca là chuyện may mắn.

Bạch Long Tôn giả lầu bầu:

- Tứ muội từ khi nào cũng như vậy? Không phải chúng ta không có cơ hội, chắc nhiều người cũng đang chờ cơ hội đó.

Lục Lâm Thiên rời khỏi đình viện bốn người Bạch Long Tôn giả cư ngụ, hắn cười tủm tỉm dọc theo đường đi. Lần này hắn lại được vài món báu vật, quan trọng nhất là bốn Thiên Tôn đời thứ nhất Thánh Linh giáo còn sống, sau này Lục Lâm Thiên sẽ có chỗ dựa. Chỉ cần bốn cường giả khủng bố kia còn sống thì sẽ là núi dựa chắc chắn cho Thánh Linh giáo, Phi Linh môn. Sơn môn như Tam Tông Tứ Môn cũng không dám đυ.ng vào.

Lục Lâm Thiên quay về phòng mình, mở cửa phòng ra, mắt nhìn chằm chằm gian phòng. Con ngươi Lục Lâm Thiên co rút, hắn rất bất ngờ. Hai nữ nhân Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh đang chờ hắn trong phòng.

Lục Lâm Thiên nhướng mày khẽ hỏi:

- Sao các nàng đều đến?

Vân Hồng Lăng tiến lên hỏi:

- Lâm Thiên, chàng có bị thương nặng lắm không? Vết thương sao rồi?

Lục Lâm Thiên nói:

- Không sao, ta chỉ bị thương nhẹ, không đáng lo.

Lục Lâm Thiên nhìn hai nữ nhân, ban ngày hỗn chiến làm bọn họ tiêu hao khá lớn. Lữ Tiểu Linh tiêu hao nhiều nhất, về đẳng cấp thực lực thì nàng hơi kém hơn Vân Hồng Lăng.

Lữ Tiểu Linh lườm Lục Lâm Thiên:

- Không thể lơ là được, nhanh đi trị thương. Nếu thiếp và Hồng Lăng tỷ không đến tìm thì chàng mãi mãi không chủ động tìm chúng ta.

Lục Lâm Thiên chỉ cười.

Vân Hồng Lăng nói với Lục Lâm Thiên:

- Cười cái gì, nhanh đi trị thương đi.

Vân Hồng Lăng quay sang bảo với Lữ Tiểu Linh:

- Tiểu Linh, chúng ta đi trước đi.

Lữ Tiểu Linh nói:

- Lâm Thiên, chàng hãy mau đi chữa thương, chúng ta về trước.

Lữ Tiểu Linh cùng Vân Hồng Lăng ra khỏi phòng.

Lục Lâm Thiên nhìn hai nữ nhân, hỏi:

- Hai người cứ đi vậy sao?

Vân Hồng Lăng trừng Lục Lâm Thiên:

- Chúng ta không đi thì chàng còn muốn làm gì? Nhanh trị thương đi!

Vân Hồng Lăng kéo Lữ Tiểu Linh ra khỏi phòng.

Lục Lâm Thiên cười khổ, hai nữ nhân đến, thấy các nàng không sao thì hắn cũng yên lòng.

Lục Lâm Thiên đóng cửa phòng, ngồi xếp bằng, bắt đầu điều tức. Tuy dùng đan dược đã lành một chút nhưng không thể bình phục ngay trong phút chốc được.

Lục Lâm Thiên điều tức, thời gian chậm rãi trôi. Trong một đình viện, mấy cường giả Thiên Vân đảo ngồi quanh, Thiên Huyễn Tôn Giả, Đạm Thai Tuyết Vi cũng có mặt.

Thiên Huyễn Tôn Giả nói:

- Không ngờ thực lực của Thánh Linh giáo cường đại đến mức này. Bạch Long Tôn giả, Kim Lang Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả toàn là huynh đệ kết bái của Thánh Thủ Linh Tôn ngày xưa, tứ bộ Thiên Tôn đời thứ nhất Thánh Linh giáo. Những cường giả đáng sợ này còn sống thì mọi chuyện đều khác đi.

Một Tôn cấp của Thiên Vân đảo hỏi:

- Thái thượng trưởng lão, bây giờ chúng ta nên làm sao đây?

Thiên Huyễn Tôn Giả hỏi Đạm Thai Tuyết Vi:

- Tuyết Vi, lúc nàng đến có được sư tổ dặn gì không?

Đạm Thai Tuyết Vi trả lời:

- Sư tổ dặn là cố gắng quan hệ tốt với Phi Linh môn.

Thiên Huyễn Tôn Giả nói:

- Tuyết Vi, hãy làm theo lời sư tổ đã nói. Phi Linh môn hiện tại đã xưa đâu bằng nay, tiểu tử Lục Lâm Thiên rất đáng gờm, giờ đã bộc lộ tài năng. Ta thấy nàng và Lục Lâm Thiên có quan hệ không tệ, từ nàng ra tay có lẽ về sau quan hệ giữa Phi Linh môn và Thiên Vân đảo càng bền chặt. Có lẽ sau này chúng ta cần nhờ Phi Linh môn giúp đỡ chút ít.

Đạm Thai Tuyết Vi mắt lóe tia sáng khẽ đáp:

- Tuyết Vi hiểu.

Đang là mùa đông, sáng sớm sắc trời xám xịt, sương mù dày đặc trên bầu trời. Mùa đông sáng sớm mông lung sương cá,t gió rét buốt thổi vù vù.

Trong tiểu thành.

Tiếng rít vù vù dấy lên mảng lớn, rồi tiếng vỗ cánh bay đi khiến tiểu thành buổi sáng chìm trong tĩnh lặng bỗng chốc sôi trào. Các tọa kỵ yêu thú, linh thú đáng sợ làm người rung động.

Sáng sớm, làn gió còn mang chút lạnh giá, trong dãy sơn mạch núi no ntrập tùng, diện tích vô cùng bao la, khắp nơi tiêu điều. Trong dãy núi có một ngọn núi khổng lồ, núi cao ngất đâm mây, có mây mù lượn lờ xung quanh tựa như cảnh tiên.

Đường núi uốn lượn khúc khuỷu từ chân núi kéo dài lên tới đỉnh, rậm rạp cắm đầy những thanh kiếm bén nhọn, kiếm quang phản chiếu bốn phương. Kiếm khí sắc bén đè ép xung quanh như kiếm long uốn lượn ngửa đầu lên trời. Khí thế đè ép không gian làm người đến gần sẽ run rẩy, tim đập nhanh.

Ầm ầm ầm!

Ngay lúc này, ngọn núi trong không khí tĩnh lặng đột nhiên run lên, đất rung núi chuyển. Cùng lúc đó, trên ngọn núi, thân kiếm rậm tạp kêu vù vù hình thành kiếm minh đinh tai nhức óc quanh quẩn trên bầu trời. Trong sơn mạch xung quanh vạn thú kinh hoàng, từng tiếng dã thú gầm rống không ngừng vang lên trong sơn mạch.

Kiếm khí sắc bén hùng hồn tiết ra ngoài, ngọn núi vạn kiếm cùng ngân, kiếm bén rậm rạp sắp bắn ra khỏi ngọn núi, khí thế kinh người trấn áp thiên địa.

Giờ phút này, trong sơn mạch có nhiều khí tức mỏng manh rình ngó hướng ngọn núi.

Trong một không gian mờ tối, tiếng thần khóc quỷ hú vang vọng trong không gian, khắp nơi đầy ma khí. Trong không gian có vô số kiếm bén xoay tới xoay lui. Nhìn kỹ thì kiếm toàn là thứ rất hư ảo, ma khí ngập trời ngưng tụ ra kiếm. Kiếm ảo xuyên toa trong không gian dựa theo quỹ tích nhất định.

Tìm kiếm những quỹ tích này sẽ không khó phát hiện, ra những kiếm bén ảo bay ra từ một cái hồ sâu hình kiếm. Nước hồ như máu đỏ thẫm, to cỡ mấy trăm thước, như thanh kiếm bén nằm trong không gian. Bên trên bao phủ ma khí ngút trời, bốn phía là khói đen lượn lờ khiến người nhìn tim đập nhanh.

Vù vù vù!

Lúc này chính giữa ao máu có một nữ nhân ngồi xếp bằng, toàn thân ngâm trong ao máu chỉ lộ ra phần đầu. Ma khí quanh quẩn gần đầu nàng, trông bộ dạng lạnh lùng diễm lệ mà yêu tà, có chút kỳ dị. Nàng là Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn.

Nguyên Nhược Lan ngồi xếp bằng không nhúc nhích, bốn phía không ngừng vang tiếng quỷ khí rên, la hét chói tai. Trong ao máu nước chảy xiết như nước sôi, các tia năng lượng quái dị bao phủ Nguyên Nhược Lan. Các kiếm ảo như bay ra khỏi ao máu nhưng thật ra là bay ra từ người Nguyên Nhược Lan.

Khuôn mặt xinh đẹp của Nguyên Nhược Lan hơi đen, làn da mấp máy, các thanh kiếm ảo xuyên qua xuyên lại trong người nàng.

Trong không gian vang lên giọng già nua ngạc nhiên:

- Lấy thân nhập ma, kỳ tích! Thiên Kiếm môn rất may mắn, không ngờ Nhược Lan có đại nghị lực, đại bền lòng, đại thiên phú như vậy. Nếu không có gì bất ngờ thì ma kiếm đã bắt đầu triệu hoán, khi tới lúc liền được truyền thừa Kiếm Tổ.

- Đại nghị lực, đại bền lòng, đại thiên phú là ba yêu cầu mà Kiếm Tổ để lại, hàng vạn năm nay không ai có thể đi tới cuối cùng, không ngờ tiểu nha đầu Nhược Lan làm được.

- Sắp gọi ra Ma Kiếm, Thiên Kiếm môn ta vinh hạnh!

Trong không gian các thanh âm kinh ngạc vang lên. Trong ao máu hình kiếm, Nguyên Nhược Lan nhắm chặt mắt, không biết qua bao lâu. Từng trường kiếm ảo quay quanh, khí thế trên người Nguyên Nhược Lan thay đổi với tốc độ mắt thường khó phát hiện. Tốc độ thay đổi khí thế này đang tăng nhanh.

Chương 1981: Huynh đệ gặp mặt (1)

Có lẽ không xảy ra chuyện gì bất ngờ thì chỉ là vấn đề thời gian, chờ tới lúc, nữ nhân trong ao máu sẽ phá kén thành bướm, lúc đó chắc chắn sẽ chấn động đại lục.

Ầm ầm ầm!

Cả ngọn núi không ngừng rung lên, trên kiếm sơn khổng lồ, vạn kiếm cùng kêu vang tụ thành tiếng kiếm ngân đinh tai nhức óc trong không gian.

Phương xa, trong Thiên Kiếm môn, nhiều đệ tử cảm giác dao động trong cấm địa sau núi xa xôi. Ai nấy nhìn hướng cấm địa sau núi, bên trong có khí thế vô hình làm bọn họ cảm nhận uy hïếp tuyệt đối. Trường kiếm cõng trên lưng khẽ run như sắp bay ra khỏi vỏ.

- Sao... Sao có thể như vậy?

- Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Nhiều đệ tử Thiên Kiếm môn nhìn cấm địa sau núi, khí thế đến từ chỗ đó.

Cổ Kiếm Phong xuất hiện trên quảng trường, phất tay xua đệ tử đi:

- Tất cả quay về tu luyện đi, không có chuyện gì đâu.

Cổ Kiếm Phong nhìn chằm chằm một hướng sau núi, thì thào:

- Nhược Lan, đồ nhi của ta, ngươi phải cố gắng. Lấy thân nhập ma, triệu hoán ma kiếm được truyền thừa của Kiếm Tổ, nếu ngươi làm được đủ sức nhảy lên thành cường giả đỉnh cao. Vi sư tin tưởng ngươi sẽ làm được!

Thời gian chậm rãi trôi đi, không trung Cổ vực có đàn yêu thú đông đúc đập cánh bay qua, mục đích là sơn mạch Vụ Đô. Rất nhiều người ngồi trên lưng đàn yêu thú đông đúc, bọn họ đang chìm trong tu luyện hoặc điều tức.

Lục Lâm Thiên thở hắt ra:

- Phù.

Hiệu quả điều tức của Âm Dương Linh Vũ quyết rất tốt, linh lực chân khí bị tiêu hao đã phục hồi gần đầy đủ, mọi vết thương nhẹ đều không sao.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Dương Quá hỏi Lục Lâm Thiên:

- Nhị đệ, ngươi có sao không?

Lục Lâm Thiên lắc đầu, nói:

- Đại ca, ta vốn không bị gì, không đáng lo.

Lục Lâm Thiên nhìn đám người Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Lục Tiểu Bạch. Mọi người đều không bị thương nặng, cùng lắm là bị chút vết thương nhỏ.

Tiểu Long nhìn chằm chằm đằng trước, phía xa xa đã thấy sơn mạch Phi Linh.

Trên Hàn Băng Yêu Long Viễn Cổ, dường như Bạch Long Tôn giả nghe Tiểu Long nói gì đó nên hỏi Lục Lâm Thiên:

- Phía trước là Phi Linh môn?

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

- Bẩm sư thúc, đằng trước đúng là Phi Linh môn của đệ tử. Sư phụ đang trong Phi Linh môn.

Kim Lang Tôn giả nghe vậy hét to:

- Đại ca đang ở đâu vậy? Ta đến đây!

- Grao!

Kim Dực Thiên Lang rống to lao nhanh tới trước.

Khổng Tước Tôn giả thúc giục tọa kỵ Nghịch Vân Khổng Tước Thú bay nhanh đuổi theo:

- Tam ca, chờ ta với!

Bạch Long Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả cũng bay theo, đến Phi Linh môn làm tâm trạng bốn người rất kích động.

Lục Lâm Thiên giục Thiên Sí Tuyết Sư đuổi theo:

- Tuyết Sư, mau lên!

Trong mật thất đại điện Phi Linh môn, một bóng người hư ảo đang ngồi xếp bằng trên giường linh ngọc, bỗng mở đôi mắt ra.

Nam thúc ở gần đó cũng chợt mở mắt, đôi mắt sâu thẳm như trời sao:

- Có siêu cấp cường giả đến!

Thân hình già nua hư ảo trên linh ngọc sàng đứng bật dậy, khuôn mặt tràn đầy vẻ rung động khó tả:

- Là lão nhị, lão tam, lão tứ, lão ngũ, bọn họ còn sống!

Với trạng thái linh hồn, người đó biến mất trong mật thất.

Trong Phi Linh môn gần đây vừa bình tĩnh vừa căng thẳng. Tất cả đệ tử Phi Linh môn chờ đợi tin tức truyền về. Phi Linh môn có thể xuất ra hai mươi vạn đệ tử đều được đưa vào Thiên Môn cốc, số đệ tử còn lại thực lực rất thấp hoặc mới nhập môn không lâu.

Những đệ tử này không khó biết Phi Linh môn sắp đánh nhau với ba sơn môn, kết quả thế nào mói là quan trọng. Mỗi ngày các đệ tử sống trong thấp thỏm.

Trên bầu trời Phi Linh môn bình tĩnh đột nhiên vang mấy tiếng yêu thú gầm gừ như sấm đánh.

- Grao!

Thanh âm mang theo uy hiếp kinh người hùng hồn quanh quẩn trong không trung.

Mấy trưởng lão Phi Linh môn giật mình qua đi đồng thanh kêu lên:

- Có cường giả tập kích, mau bày đại trận phòng ngự!

Tiếng yêu thú kinh người không giống yêu thú của Phi Linh môn. Đang trong lúc mẫn cảm thế này, mấy trưởng lão ở lại Phi Linh môn sớm được dặn là nếu có ngoại địch đến tấn công thì trước tiên mở đại trận phòng ngự.

Mấy tiếng yêu thú gầm gừ qua đi, tiếp theo là tiếng rống của Thiên Sí Tuyết Sư xen lẫn trong đó.

- Là chưởng môn trở lại!

- Là Thiên Sí Tuyết Sư, chưởng môn đã về!

Mấy trưởng lão căng thẳng thần kinh nghe tiếng rống của Thiên Sí Tuyết Sư thì sắc mặt dịu lại.

Xoẹt!

Một bóng người hư ảo lặng lẽ xuất hiện trên bầu trời quảng trường.

- Grao!

- Hú ú!

Bóng dáng hư ảo xuất hiện, không gian phía trước lại có mấy tiếng gầm ập đến như sấm sét lan tràn trong mảnh trời này. Chớp mắt bốn vật khổng lồ xuất hiện trên bầu trời phương xa.

Bốn vật khổng lồ con đầu tiên là bạch long, uy vũ dữ tợn, dưới bụng có long trảo sinh vân. Con thứ hai là sói to màu vàng, đôi mắt đỏ ngầu, lưng mọc đôi cánh vàng, thân hình hoàng kim toát ra uy hiếp vương giả tuyệt đối. Con thứ ba là yêu thú khổng tước lấp lánh bảy sắc màu, thân hình khổng lồ cực kỳ huyễn lệ. Con cuối cùng uy vũ dữ trợn nhất, bề ngoài như hổ như trâu, giống rồng giống sói. Nó có đôi cánh to, lông toàn thân như nhím, người đỏ rực tựa máu chảy.

Bốn vật khổng lồ xuất hiện, đệ tử Phi Linh môn đứng bên dưới nhìn phương xa có bốn con vật khổng lồ bay tới đều tim đập chân run, hít thở dồn dập. Những đệ tử Phi Linh môn thực lực thấp hoặc vừa nhập môn làm sao thấy qua cảnh này?

Bốn vật khổng lồ đến, bốn người cưỡi trên lưng thú nhảy lên, mấy tiếng hét lớn truyền ra:

- Đại ca, chúng ta đến rồi!

Bốn bóng người nhảy xuống, vài luồng uy hiếp giáng xuống Phi Linh môn. Thiên địa xung quanh vô hình trung run rẩy, không gian chịu áp lực cực lớn. Điều này khiến các đệ tử Phi Linh môn bị đông lại, linh lực chân khí trong người khó có thể vận chuyển.

Trên bầu trời Phi Linh môn, một bóng người hư ảo kỳ dị xuất hiện trong mắt đệ tử Phi Linh môn. Bóng người ảo tóc dài xõa vai, dáng người cao lớn, toát ra kiệt ngạo bất phàm. Thân hình hư ảo, mắt phượng sáng ngời như ánh sao lấp lánh. Khuôn mặt hư ảo góc cạnh rõ ràng giờ run run nhìn bốn bóng người từ trên trời giáng xuống.

Vù vù vù!

Chỉ mất vài giây, bốn bóng người đã đáp xuống trước mặt thân hình ảo. Bốn người xuất hiện làm năng lượng thiên địa tụ tập. Bốn tọa kỵ yêu thú to lớn lơ lửng sau lưng bốn người. Ba nam một nữ, mắt nhìn chằm chằm thân hình hư ảo trước mặt. Khuôn mặt bọn họ run run, hốc mắt ướt đẫm, cả người run rẩy.

- Grao!

Lục Lâm Thiên, Hắc Vũ từ xa bay tới, nhìn chằm chằm năm người trước mặt, đôi mắt rung động. Phía sau, tọa kỵ yêu thú của các đại sơn môn cũng theo tới, uy hiếp đè ép không trung sắp tan vỡ. Động tĩnh kinh người làm phạm vi mấy chục dặm chấn động.

Đằng trước, năm người đối diện nhau, trong mắt tràn ngập rung động.

Thật lâu sau, con ngươi của thân hình hư ảo co run, lên tiếng trước:

- Nhị đệ, tam đệ, tứ muội, ngũ đệ, các ngươi vẫn khỏe chứ?

Khổng Tước Tôn giả khẽ khàng nói:

- Đại ca, chúng ta đến chậm, để đại ca chịu khổ rồi!

Mắt Khổng Tước Tôn giả ướt nước, áo gấm bay lên, nàng lao vào người ảo ảnh.

Chương 1982: Huynh đệ gặp mặt (2)

Người ảo ảnh mỉm cười giang hai tay ôm nữ nhân áo gấm ung dung cao quý vào ngực:

- Nha đầu này, đã mấy ngàn tuổi còn như vậy, không sợ bị hậu bối cười cho sao.

Khổng Tước Tôn giả ngước mắt lên, đôi mắt sâu thẳm như biển:

- Dù mấy ngàn tuổi thì ta vẫn là tứ muội của đại ca.

Bạch Long Tôn giả, Kim Lang Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả run rẩy vây quanh người hư ảo:

- Đại ca, chúng ta tìm đại ca rất cực khổ!

Ba người nhìn chăm chú người hư ảo, hốc mắt ngấn lệ.

Bóng người hư ảo nhìn bốn người, mỉm cười nói:

- Ta rất khỏe, các ngươi không có việc gì thì tốt, tốt rồi.

Không trung phía xa, cường giả trong Thánh Linh giáo xuất hiện, nhìn thân hình hư ảo trước mặt. Bốn Thiên Tôn, các Tôn Lão hộ giáo quay sang nhìn nhau, cùng nhảy xuống tọa kỵ.

- Thánh Linh Thiên Tôn...

- Thánh Pháp Thiên Tôn...

- Thánh Vũ Thiên Tôn đời thứ ba...

- Thánh Thú Thiên Tôn đời thứ tư Thánh Linh giáo...

- Bái kiến lão giáo chủ!

- Tôn Lão hộ giáo của Thánh Linh giáo bái kiến lão giáo chủ!

Con ngươi trưởng lão Thánh Linh giáo co rút, Tôn Lão hộ giáo và Thiên Tôn đã hành lễ thì bọn họ cũng nhảy xuống tọa kỵ, cung kính hành lễ.

- Trưởng lão Thánh Linh giáo bái kiến lão giáo chủ!

Thanh âm hành lễ ầm ầm quanh quẩn trên bầu trời, thanh âm đinh tai nhức óc.

Tất cả đệ tử Thánh Linh giáo không dám ngước đầu nhìn, khóe mắt theo dõi chặt chẽ người ảo ảnh bên cạnh bốn Tôn Tổ. Đó là người sáng tạo Thánh Linh giáo, giáo chủ đời thứ nhất.

Cường giả các đại sơn môn đến gần, mắt đều nhìn chằm chằm thân hình hư ảo. Thân hình già nua tóc dài xõa vai, kiệt ngạo bất phàm chính là Thánh Thủ Linh Tôn nghe đồn một tay sáng tạo Thánh Linh giáo, một trong ba người không dễ chọc nhất đại lục mây ngàn năm trước.

Cường giả các đại sơn môn hơi biến sắc mặt. Dù chỉ là một thể linh hồn nhưng khí trường vô hình này làm những người ở trong phạm vi đều bị ảnh hưởng. Cường giả các đại sơn môn đã âm thầm suy đoán, nghe đồn trong Phi Linh môn che giấu một cường giả bí ẩn, có lẽ là Thánh Thủ Linh Tôn.

Bồi dưỡng ra đệ tử đáng sợ như Lục Lâm Thiên thì mọi người dễ chấp nhận đó là Thánh Thủ Linh Tôn hơn, chỉ có cường giả như Thánh Thủ Linh Tôn mới bồi dưỡng được đệ tử như yêu nghiệt này. Nghe đồn Thánh Thủ Linh Tôn mấy ngàn năm trước là một trong ba cường giả yêu nghiệt.

Bầu trời phía xa, Thánh Thủ Linh Tôn hư aoả vung trường bào, khoanh tay đứng:

- Đứng lên hết đi.

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn chăm chú cá cường giả Thánh Linh giáo chúng trước mặt, lòng ơi xúc động, đây chính là Thánh Linh giáo mà lão tự tay sáng tạo ra.

Trong Vân Dương tông, Vân Phi Hồng nhìn chăm chú thân hình hư ảo đằng trước, mắt lóe tia sáng, cũng xuống tọa kỵ ôm quyền hành lễ.

- Vân Phi Hồng của Vân Dương tông tham kiến Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối!

Đối diện một siêu cấp cường giả đã tung hoành đại lục từ bảy ngàn năm trước thì Vân Phi Hồng chỉ là một vãn bối.

- Mang Linh của Linh Thiên môn tham kiến Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối!

- Phi Đao của Sát Nhật các trang tham kiến Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối!

- Thiên Huyễn của Thiên Vân đảo tham kiến Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối!

***

Thiên Dương Tôn Giả Vân Phi Hồng hành lễ, thoáng chốc cường giả các đại sơn môn đều nhảy xuống tọa kỵ cúi chào theo. Siêu cấp cường giả trong tin đồn bảy ngàn năm trước đã tung hoành đại lục, những người có mặt đều là hậu bối. Loại cường giả này còn là sư phụ của Lục Lâm Thiên, đại ca kết bái của bốn Tôn Tổ Thánh Linh giáo, nên phải để lại ấn tượng tốt.

Đám cường giả Vân Phi Hồng, Mang Linh lão tổ so sánh thì Thánh Thủ Linh Tôn vẫn cao như một ngọn núi. Mặc dù hiện tại Thánh Thủ Linh Tôn chỉ là thể linh hồn nhưng uy danh ngày xưa còn đó, không ai dám khinh thườn.

Thánh Thủ Linh Tôn liếc mắt qua các đại sơn môn:

- Các vị hữu lễ, trong sơn môn của các người có một vài lão già ta quen biết, trở lại hỏi thăm một tiếng giùm ta.

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn trận thế các đại sơn môn, mắt hơi lóe sáng. Thấy trận thế này, lại có bốn vị huynh muội kết nghĩa, Thánh Thủ Linh Tôn đã nắm rõ tình huống trong Thiên Môn cốc.

Một góc đại điện Phi Linh môn, Nam thúc lọm khom xuất hiện:

- Tiểu tử này gần đây giỏi lôi kéo quan hệ thật.

Đôi mắt đυ.c nhìn không trung phía trước rồi biến mất.

Mùa đông, gió lạnh rít gào, trong Phi Linh môn thì sôi sục. Rất nhiều cường giả đến, mang tới tin tức Phi Linh môn, các đại sơn môn tổn hại nề. Tất cả đệ tử Phi Linh môn run rẩy, vội sắp xếp cho cường giả các đại sơn môn vào ở trong Phi Linh môn.

Cường giả các đại sơn môn đi vào, phải nói số lượng cường giả trong Phi Linh môn bây giờ rất khủng bố. May mắn với trận thế hiện tại của Phi Linh môn thì dư sức nhẹ nhàng đón tiếp tất cả cường giả các đại sơn môn. Sơn môn Phi Linh môn bây giờ đã không như xưa, tuy khí thế sơn môn chưa thể sánh bằng Tam Tông Tứ Môn, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, Tứ Các Tứ Đảo có nội tình hàng vạn năm. Nhưng Phi Linh môn là thế lực mạnh nhất mới nổi, trận thế sơn môn không đến mức thất lễ.

Đặc biệt là cường giả các đại sơn môn bước vào Phi Linh môn, giây phút vô tình cảm giác được khí tức Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận làm bọn họ thầm ngạc nhiên. Đại trận này e rằng không thua gì đại trận hộ sơn của bọn họ.

Đệ tử Phi Linh môn theo lời dặn của các trưởng lão sắp xếp chốn ở cho cường giả các đại sơn môn, nghe đồn bọn họ sẽ ở chơi mấy ngày.

Dàn xếp cường giả các đại sơn môn xong, những đệ tử ở lại Phi Linh môn được nghe nhiều tin tức liên quan Thiên Môn cốc. Nghe nói một mình chưởng môn tàn sát mấy chục vạn đệ tử ba sơn môn, giết mười mấy cường giả Tôn cấp. Các đệ tử sôi trào máu nóng, mọi người hận chính mình không thể có mặt tại đó, không có duyên chứng kiến cảnh rung động kia.

Cùng lúc đó, đệ tử ở lại canh giữ Phi Linh môn mới biết chưởng môn nhà mình là giáo chủ Thánh Linh giáo. Thực lực của Thánh Linh giáo rất khủng bố, bốn Tôn Tổ một bàn tay đánh bay siêu cấp cường giả ba sơn môn.

Các đại sơn môn vào ở Phi Linh môn, dường như Lục Lâm Thiên có khá nhiều chuyện bận rộn. Lục Lâm Thiên không dám chậm trễ tiếp đãi chủ các đại sơn môn, cường giả Tôn cấp, hắn tự mình sắp xếp chỗ ở cho bọn họ.

Hắc Vũ, Nam thúc, Thánh Thủ Linh Tôn, bốn Tôn Tổ đã đến mật thất dưới đại điện Phi Linh môn. Trong mật thất, bốn Tôn Tổ cũng làm quen với Nam thúc, cảm nhận khí tức già yếu của Nam thúc thì đôi mắt tràn đầy rung động.

Thánh Thủ Linh Tôn hỏi:

- Hắc Vũ, chuyện Thiên Môn cốc giải quyết sao rồi?

Hiếm khi Hắc Vũ mỉm cười nói:

- Chủ nhân, sự việc đã giải quyết ổn thỏa.

Hắc Vũ và Khổng Tước Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả thi nhau kể lại đại khái sự vệc ở Hắc Vũ nghe một mình Lục Lâm Thiên giết Vũ Tôn tứ trọng, đồ sát mấy chục vạn đệ tử ba sơn môn, giết mười mấy Tôn Giả ba sơn môn chấn nhiếp quần hùng thì ánh mắt Thánh Thủ Linh Tôn, Nam thúc hấp háy.

Chương 1983: Bắt đầu phân phối

Thánh Thủ Linh Tôn khoanh tay đứng, cười phá lên:

- Ha ha ha! Tiểu tử giỏi!

Khổng Tước Tôn giả cười nói:

- Đại ca, đệ tử của người đúng là giỏi.

Thánh Thủ Linh Tôn cười cười:

- Tiểu tử này không tệ nhưng ta chỉ nhặt được sau.

Thánh Thủ Linh Tôn nói xong liền nhìn hướng sang Nam thúc.

Đám người Bạch Long Tôn giả, Kim Lang Tôn giả lại nhìn hướng Nam thúc. Từ ánh mắt của đại ca Thánh Thủ Linh Tôn thì biết Nam thúc mới là sư phụ chính thức của Lục Lâm Thiên. Bọn họ một lần nữa nhìn Nam thúc với cặp mắt khác, vô hình trung quan sát khí thế của Nam thúc. Nếu người này ở thời kỳ đỉnh cao thì thực lực tuyệt đối không dưới bọn họ.

Nam thúc mỉm cười nói:

- Ngươi là sư phụ đầu tiên của hắn, sao bảo là nhặt được?

Thánh Thủ Linh Tôn cười bất đắc dĩ nói:

- Ngươi thật là.

Nam thúc nói:

- Tiểu tử này gây ra động tĩnh lớn hơn ta tưởng tượng. Ba sơn môn xuất động cường giả khiến ta bất ngờ, dường như đã chuẩn bị trước sẽ xuống tay với Linh Thiên môn. Tiếc rằng bị tiểu tử Lục Lâm Thiên phá hỏng hết, trộm gà không thành còn mất nắm gạo. Tổn thương như thế đã là thương gân động cốt.

Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- E rằng trong thời gian gần đây ba sơn môn sẽ không dám rục rịch.

Kim Lang Tôn giả nhướng mày nói:

- Có chúng ta ở đây, ba sơn môn, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông dù có lấy ra vũ khí bí mật cuối cùng thì chúng ta cũng đối kháng lại được. Ta tin ba sơn môn chưa dám làm gì quá đáng.

Mắt Kim Lang Tôn giả bắn ra uy hiếp tuyệt đối, kiệt ngạo như vua sói.

Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Không đến phút cuối thì đại môn đại phái sẽ không lấy ra vũ khí bí mật cuối cùng. Lúc trước lão già Huyền Thiên Yêu Tôn nếu không phải bị vây công thì đã chẳng chết.

Hắc Vũ nói:

- Chủ nhân, thiếu chủ không phải kẻ vô tình như Huyền Thiên Yêu Tôn. Ba sơn môn muốn đối phó thiếu chủ không dễ dàng.

Nam thúc nói:

- Tiểu tử này làm việc trưởng thành, trầm ổn rất nhiều.

Mắt Nam thúc lóe tia khen ngợi.

Thánh Thủ Linh Tôn cười nói:

- Tiểu tử này hơi khôn ngoan, biết lôi kéo hai các hai đảo, thêm vào Vân Dương tông, Linh Thiên môn thì ba sơn môn Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang không dám tùy tiện rục rịch.

Nam thúc ngước mắt lên nói:

- Ta không sợ ba sơn môn có hành động, ba sơn môn này bị thương nặng cộng thêm sự kiện kia dường như sắp tới. Hiện tại tiểu tử Lục Lâm Thiên liên hợp với nhiều sơn môn, trừ phi ba sơn môn muốn ngọc đá cùng nát nếu không tuyệt đối sẽ không nhúc nhích lung tung. Cái ta lo là chuyện khác.

Nam thúc luôn lo lắng một việc.

Thánh Thủ Linh Tôn nhướng mày hỏi:

- Chẳng lẽ là Linh Vũ giới?

Nam thúc không đáp, ngước mắt nhìn lên, buông tiếng thở dài.

Ngay lúc này bên ngoài mật thất truyền vào giọng Lục Lâm Thiên:

- Đệ tử tham kiến sư phụ, Nam thúc!

Lục Lâm Thiên đi vào mật thất, hành lễ.

Thánh Thủ Linh Tôn mỉm cười nói:

- Đứng lên đi.

Trước khi Lục Lâm Thiên đến thì Hắc Vũ, bốn Tôn Tổ đã nói tỉ mỉ chuyện trong Thiên Môn cốc. Một mình giết Vũ Tôn tứ trọng, đồ sát mấy chục vạn đệ tử ba sơn môn, giết mười mấy Tôn Giả ba sơn môn chấn nhiếp quần hùng.

Nam thúc luôn không hỏi chuyện đời lúc này hiếm khi hỏi một câu:

- Đã sắp xếp cho các đại sơn môn đàng hoàng chưa?

Lục Lâm Thiên đáp:

- Vâng, đã sắp xếp xong hết.

Thánh Thủ Linh Tôn khẽ thở dài:

- Ngươi phải nắm rõ phân phối lợi ích từ ba sơn môn cho các đại sơn môn như thế nào. Ngày xưa Huyền Thiên môn bị diệt là vì lão quái Huyền Thiên Yêu Tôn ngoan cố tự phong, không thì...

- Sư phụ, đệ tử hiểu.

Trong lòng Lục Lâm Thiên biết hết các loại nguyên nhân. Hiện tại các đại sơn môn liên minh với nhau nhưng thật ra ích lợi chiếm hơn phân nửa. Đến trình độ như các đại sơn môn, thứ nhìn trúng không phải phát triển trước mắt mà là tương lai của sơn môn. Cường giả trong các đại sơn môn hiểu đạo lý không mưu toàn cục thì không đủ mưu nhất vực, kẻ không mưu muôn đời thì không đủ để mưu nhất thời. Trình độ hiện tại của Phi Linh môn Lục Lâm Thiên cũng cần phát triển như vậy.

Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Hiểu là tốt, mấy sơn môn kia có thể cùng ngươi kết minh đến Cổ vực thì ta tin ngươi có chừng mực.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, tuy ngươi đã dùng Diễn Linh Thiên Quả nhưng lần này giết chóc e rằng vô hình dao động tâm tính, ngươi phải chú ý. Tu vi càng lên trên thì tâm tính càng quan trọng, nhất là đến bước cuối cùng, tâm tính cực kỳ quan trọng.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

- Đệ tử sẽ chú ý.

Lục Lâm Thiên biết giết chóc quá nhiều thì sát khí nhập thể, vô hình trung ảnh hưởng tâm tính. Nhưng Đại Hồn Anh của Lục Lâm Thiên chuyên dựa vào sát khí, linh hồn tăng cường thực lực, điều này làm hắn rất khó hiểu. Dường như từ khi có Đại Hồn Anh thì bản thể Lục Lâm Thiên chẳng còn chút sát khí nào, tất cả bị Đại Hồn Anh nuốt hết.

Thánh Thủ Linh Tôn nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, trong thời gian gần đây có lẽ ba sơn môn sẽ không có hành động gì, ngươi hãy nhanh chóng giải quyết vấn đề dọn dẹp sau cùng đi. Cộng thêm có bốn sư thúc của ngươi, luyện chế Âm Dương Long Hổ Đan càng chắc ăn hơn.

Lục Lâm Thiên gật đầu:

- Vâng!

Lòng Lục Lâm Thiên thầm mong chờ, xong việc là sẽ luyện chế Âm Dương Long Hổ Đan giúp Nam thúc lành lặn. Nam thúc khỏe lại thì Phi Linh môn có thêm một siêu cấp cường giả.

Lục Lâm Thiên ở lại một lúc, xếp chỗ ở cho Đám người Bạch Long Tôn giả, sau đó rời đi.

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên, nói:

- Qua mấy ngày nữa là có thể luyện chế Âm Dương Long Hổ Đan.

Thân hình Nam thúc lọm khọm, đôi mắt đυ.c chợt lóe tia sáng, lòng dao động:

- Tất cả chỉ là chúng ta suy đoán, không biết có thể giúp ta phục hồi lại được không.

Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì chắc sẽ không có nhiều vấn đề.

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn hướng Bạch Long Tôn giả, Kim Lang Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả.

- Nhị đệ, tam đệ, tứ muội, ngũ đệ, các ngươi chỉ kém một bước cuối cùng, tiếc rằng khó bằng lên trời.

Bạch Long Tôn giả nói:

- Chúng ta cũng không có nhiều thời gian, nếu không thể đột phá thì đại nạn sẽ đến.

Khổng Tước Tôn giả hỏi:

- Đại ca, thật sự chỉ có đường đột phá bước cuối cùng thì đại ca mới có cơ hội phục hồi sao?

Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Ừm! Đây là cách duy nhất ta có thể nghĩ ra.

***

- Tham kiến chưởng môn!

- Tham kiến chưởng môn!

Lục Lâm Thiên đi ra đại điện, các đệ tử Phi Linh môn cung kính hành lễ. Các đệ tử nhìn chằm chằm vị chưởng môn trẻ tuổi, mắt rực cháy tôn sùng.

Hoàng hôn, trong sơn mạch Phi Linh bị ráng chiều nhuộm đỏ. Lục Tâm Đồng, người Thánh Thú Bộ đã trở lại Phi Linh môn. Tất cả yêu thú, khôi lỗi đều đã thu xếp xong.

Nguyên Phi Linh môn bị ráng chiều nhuộm một màu đỏ au.

Trong đại điện Phi Linh môn, các đệ tử chạy tới chạy lui. Nhiều thứ như tiên quả mỹ tửu, điểm tâm bày đầy đại điện.

Chương 1984: Phân chia địa bàn (1)

Một lát sau, các đại sơn môn hễ ai có thực lực, địa vị nhất định đều đi vào đại điện trong màn đêm. Người các đại sơn môn được vào trong trừ cường giả Tôn cấp ra còn có đại trưởng lão, đại hộ pháp.

Trong Phi Linh môn chỉ có các cung phụng, đường chủ như Sát Phá Quân, Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Bàn Hủy, Bàn Vân, Long Linh, Thiên Độc Yêu Long, Khấu Phi Yến, Hổ Viêm Thiên Vương, Lộc Sơn Lão Nhân tham gia. Trong trưởng lão chỉ có đại trưởng lão Trịnh Anh, Lưu Ngân Hà, Thiểm Điện Báo Ngô Dũng, Khoái Kiếm Vương, Thiên La Viêm Vũng Tả Thiên Khung, Linh Vũ Song Quái, ít ỏi mấy người có mặt.

Trịnh Anh trên danh nghĩa là đại trưởng lão nhưng ngồi trong đại điện, khí thế vô hình bao phủ làm Trình Anh nơm nớp lo sợ, toàn thân bứt rứt.

Rất nhiều cường giả, chủ các đại sơn môn, Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Đạm Thai Tuyết Vi, Lạc Kiến Hồng, Kim Sí Vương, Hắc Linh Vương, Âm Dương Vương, Tiêu Dao Vương, Thiên Ưng Công Tử ngồi ngay ngắn. Trong đại điện này những vị khách đang ngồi toàn là nhân vật chấn động một phương.

Trong đại điện còn ba người khác, thân phận khá lúng túng. Là Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai. Lục Lâm Thiên đã giải cấm chế cho ba người, có thể hoạt động tự do nhưng chân khí vẫn bị khóa, chỉ có thể hoạt động tứ chi.

Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai mặt xanh mét nhìn trân trân đám người trong đại điện. Khuôn mặt ba người tái nhợt, mờ mịt, trong thời gian ngắn mọi thứ đều thay đổi, hoàn toàn khác với kế hoạch ban đầu của họ.

Mọi người trò chuyện một lúc rồi lục tục ngồi xuống. Đám người Mang Linh Tôn Giả, Vân Phi Hồng ngồi cao một chút. Lục Lâm Thiên làm chủ nhân nhưng khá nhiều trưởng bối có mặt, thế là hắn khiêm tốn ngồi ngang hàng. Nhưng trong lòng mọi người biết rõ Lục Lâm Thiên mới là nhân vật chính.

Lục Lâm Thiên nói với ba người Gia Cát Tây Phong, mắt lộ ý cười:

- Gia Cát trang chủ, Đồng giáo chủ, Công Tôn tông chủ, các người cũng ngồi đi, đừng gò bó quá.

Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai liếc Lục Lâm Thiên, cảm giác nụ cười của hắn làm lòng bọn họ sợ hãi. Mọi chuyện xảy ra, ba sơn môn bị đánh bại, nhiều cường giả chết đều tại Lục Lâm Thiên.

Ba người nhìn Lục Lâm Thiên, mặt trắng bệch ngoan ngoãn ngồi xuống.

Lục Lâm Thiên quét mắt qua mọi người, mỉm cười nói:

- Các vị trưởng lão, chưởng môn, hôm nay chỉ nói ngắn gọn. Chắc đã đánh giá, tính xong tổn thất của sơn môn các vị rồi?

Các đại môn phái tổn thất đều do ba sơn môn bồi thường.

Tiêu Dao Vương lớn tiếng nói:

- Đã tính xong xuôi!

Mắt Tiêu Dao Vương lóe ý cười. Tổn thất trong đại chiến toàn do bên thua gánh vác, lần đầu tiên Tiêu Dao Vương thấy chuyện như vậy, chắc sẽ được chia nhiều ích lợi.

Thiên Ưng Công Tử lên tiếng:

- Đã tính xong.

Tổn thất thương vong của các đại sơn môn sớm tính xong hết, mọi người đều biết mục đích tới đây làm gì, là thịnh hội phân chia ba sơn môn, nên ai nấy rất sung sướng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Các vị đã tính rõ ràng vậy hãy đưa lên cho Gia Cát trang chủ, Đồng giáo chủ, Công Tôn tông chủ của chúng ta xem đi. Nên bồi thường thì phải bồi thường.

Kiếp trước cũng vậy, sau đại chiến thế giới, quốc gia thua trận dĩ nhiên phải bồi thường mọi tổn thất.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, cơ mặt Gia Cát Tây Phong,Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai co giật, cắn răng ngậm bồ hòn. Cường giả cấp trên đã đồng ý, bọn họ chỉ cần gật đầu cho có. Tiếp theo đại điện khá náo nhiệt, cường giả đại trưởng lão, đại hộ pháp của các môn các phái báo lên tình huống thương vong tổn thất của các đại sơn môn, đều đăng ký rõ ràng, không báo khống. Ba sơn môn phải bồi thường, ai cũng hiểu nếu ép gấp quá sẽ không hay. Nhiều sơn môn có mặt, tự hiểu thương vong bao nhiêu, vì mặt mũi nên sẽ không có kiểu lòng tham không đáy.

Hoa Mãn Ngọc cũng đưa danh mục đăng ký thương vong của Phi Linh môn bày ra trước mặt Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai.

Lục Lâm Thiên nhìn ba người:

- Ba vị, những thứ này là tình huống thương vong của các đại sơn môn chúng ta, làm phiền ba vị hãy bồi thường.

Gia Cát Tây Phong trầm giọng hỏi:

- Lục Lâm Thiên, vậy thương vong của Lan Lăng sơn trang thì tính sao?

Thương vong của những sơn môn đòi bồi thường, nhưng tính ra thì ba sơn môn mới bị tổn thương rồi nhất.

Lục Lâm Thiên vung trường bào, tay đập xuống ghế:

- Ta nói rồi, thương vong của các ngươi là tự chuốc lấy, bị tổn thất là lỗi của các ngươi đã khiêu chiến trước!

Đã đến lúc này thì Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai chỉ là bình hoa, không đến lượt bọn họ làm chủ.

Đồng Quy Tinh nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, ánh mắt oán hận nhưng đành bất lực:

- Loại thương vong này làm sao bồi thường? Không lẽ kêu ba sơn môn chúng ta bồi thường người cho các ngươi?

Ba người biết rõ lúc này mình chỉ là bình hoa, không quyết định được gì.

Cường giả các đại sơn môn tập trung nhìn Lục Lâm Thiên, tình huống thương vong này đúng là không biết làm sao bồi thường, nhưng mọi người có nghĩ được vài ý kiến.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Về các ngươi bồi thường người cho chúng ta thì khỏi đi.

Lục Lâm Thiên tiếp tục bảo:

- Các đại sơn môn thương vong về người đều tốn nhiều tài nguyên bồi dưỡng ra, vậy hãy bồi thường tài nguyên tu luyện là được.

Tiếp theo Lục Lâm Thiên đề nghị việc bồi thường biến thành đan dược, vũ kỹ, linh kỹ, linh dược, tóm lại thứ gì đáng giá là được.

Tất nhiên các đại sơn môn không có ý kiến gì, nhưng đám người Gia Cát Tây Phong biểu tình cực kỳ khó xem. Ba sơn môn đã bồi thường rất nhiều. Đại chiến lần này nhiều cường giả ba sơn môn chết, tất cả trữ vật giới chỉ rơi vào tay các đại sơn môn, đó là thu hoạch kinh người. Huống chi người các sơn môn chết thì trữ vật giới chỉ không chui vào túi ba sơn môn, cộng thêm ba sơn môn đã thất thảm trọng, hiện tại còn bắt bồi thường, đây đúng là lửa cháy đổ thêm dầu, nhà dột còn đổ mưa.

Nhưng bọn họ không còn cách nào, thực lực không đủ thì đành chấp nhận. Tuy Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa

Nhai đã rơi vào tay Lục Lâm Thiên nhưng chưa khuất phục, còn muốn trả giá.

Lục Lâm Thiên không phản đối ba người cò kè mặc cả. Không khí thế này rất tốt, mình ra giá tất nhiên phải cho người trả giá, buộc ba sơn môn chặt quá thì không hay. Cò kè mặc cả chứng minh ba sơn môn đã mặc nhận tất cả, đây là khởi đầu tốt.

Lục Lâm Thiên không tham gia vào quá trình mặc cả. Tuy Phi Linh môn thương vong cũng nhiều nhưng không có bao nhiêu cường giả chết, cộng thêm Phi Linh môn góp nhặt trữ vật giới chỉ nhiều nhất, giết mười mấy cường giả Tôn cấp thu hoạch trữ vật giới chỉ lớn nhất đều nằm trong tay Lục Lâm Thiên. Cho nên Lục Lâm Thiên không vội vàng việc bồi thường, có vài chuyện nên để các đại sơn môn làm.

Trong đại điện là Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Lạc Kiến Hồng, Kim Sí Vương, Hắc Linh Vương, Âm Dương Vương, Tiêu Dao Vương, Thiên Ưng Công Tử đấu miệng với Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai. Trận đấu võ mồm ngươi qua ta lại, toàn giằng co vấn đề bồi thường. Từ đan dược đến vũ kỹ, từ linh kỹ đến linh dược, cái gì đều có.

Chương 1985: Phân chia địa bàn (2)

Thảo luận kịch liệt, nước miếng tứ tung. Lục Lâm Thiên ngồi nhìn, mắt lộ ý cười, lòng thầm than. Làm chủ các đại sơn môn không dễ dàng, vì sự phát triển của sơn môn mình mà gánh áp lực lớn. Hiện tại chủ các đại sơn môn múa mép khua môi cũng chỉ vì tranh đấu cho sơn môn của mình.

Đám người Mang Linh lão tổ, Thiên Dương Tôn Giả, Phi Đao Tôn Giả trực tiếp nhắm mắt dưỡng thần, như thể cuộc thảo luận không liên quan nhiều đến bọn họ.

Thảo luận qua đi, cuối cùng hai bên thở hổn hển đưa ra quyết định cuối đã mất ba canh giờ. Ai nấy mặt đỏ au, miệng khô lưỡi khô.

Thảo luận vấn đề bồi thường xong Lục Lâm Thiên đứng lên. Đám người Hoa Mãn Ngọc sớm chuẩn bị cái bàn, phủ bản đồ Cổ vực lên.

Lục Lâm Thiên đi tới trước bản đồ:

- Gia Cát trang chủ, Đồng giáo chủ, Công Tôn tông chủ, các ngươi mỗi bên bồi thường năm mươi đại thành, hiện tại bắt đầu phân chia đi, để ta sớm tiếp nhận.

Ba sơn môn mỗi bên bồi thường năm mươi đại thành, tổng cộng là một trăm năm mươi đại thành. Điều này gây ảnh hưởng rất lớn cho Cổ vực.

Phân chia năm mươi đại thành làm cơ mặt Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai co giật nhưng buộc phải vạch ra. Năm mươi đại thành là một phần tư địa bàn của ba sơn môn, đả kích rất lớn cho ba sơn môn.

Ba người bước tới cạnh bản đồ. Nhóm Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường kéo lên xem. Phân cách ra vị trí đôi khi khá quan trọng.

Lục Lâm Thiên nhìn bản đồ, trong lòng hắn đã có tính toán:

- Gia Cát trang chủ làm trước đi.

Khóe mắt Gia Cát Tây Phong co giật nhìn Lục Lâm Thiên, phất tay cầm phi thiêu cắm dấu hiệu năm mươi đại thành vào địa bàn Lan Lăng sơn trang.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, liếc Gia Cát Tây Phong:

- Gia Cát trang chủ, ta muốn năm mươi đại thành chứ không phải năm mươi trấn nhỏ. Nơi Gia Cát trang chủ chọn tuy có nhiều cái mang tiếng là thành nhưng thật ra chỉ là một trấn. Ngoài ra chúng toàn ở nơi hoang vắng, ta lấy làm gì? Cộng thêm có mấy thành ở trước mí mắt Lan Lăng sơn trang, chẳng lẽ Gia Cát trang chủ hy vọng Phi Linh môn ta nhúng tay vào Lan Lăng sơn trang sao?

Gia Cát Tây Phong vung trường sam, nói ngang:

- Vậy ngươi muốn sao? Muốn lấy Lan Lăng thành của ta sao?

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Thế thì không.

Lục Lâm Thiên chậm rãi rút phi tiêu Gia Cát Tây Phong cắm trên bản đồ ra, chân khí tuôn ra biến thành năm mươi luồng sáng rơi vào năm mươi vị trí:

- Chọn năm mươi đại thành này đi.

Nhìn đại thành bị Lục Lâm Thiên đánh dấu, Gia Cát Tây Phong phản đối ngay:

- Không được!

Lục Lâm Thiên chọn toàn là mảnh đất cổ họng Lan Lăng sơn trang, còn có nhiều thành thị nổi tiếng phồn hoa, nên Gia Cát Tây Phong không đồng ý được.

Gia Cát Tây Phong lại đánh dấu năm mươi đại thành khác. Hai bên giằng co rồi ăn ý lùi một bước, cuối cùng khí thế của Lục Lâm Thiên trấn áp khó khăn quyết định.

Lục Lâm Thiên lặp lại với Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, hắn không hỏi ý mọi người vì trong lòng đã có ý định riêng.

Thảo luận qua đi, cuối cùng khi một trăm năm mươi thành được vạch ra đã mất hai canh giờ. Tổng thể được một trăm năm mươi thành này toàn trúng ý Lục Lâm Thiên.

Nhìn Lục Lâm Thiên phân ra một trăm năm mươi thành từ tay ba sơn môn, ánh mắt Lục Lâm Thiên hấp háy. Lục Lâm Thiên đòi những chỗ này có khá nhiều là mảnh đất cổ họng, thoạt trông không quá tốt nhưng nếu ghép lại thì có huyền cơ.

Mọi thứ quyết định xong, ba nữ nhân Hoa Mãn Ngọc, Diệp Mỹ, Diệp Phi sai người suốt đêm đưa ngọc giản tin tức Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai chế tạo đi ba sơn môn, sớm đưa bồi thường thì chủ ba sơn môn mới về được.

Ba người Gia Cát Tây Phong bị Hoa Mãn Ngọc kêu đệ tử đưa về đình viện trú ngụ, hầu hạ ăn ngon uống đã, chẳng hề khó xử.

Nhìn Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai bị đưa ra đại điện, Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Kim Sí Vương, Đạm Thai Tuyết Vi, Phiên Hải Vương mắt hấp háy. Ba bá chủ một phương có lẽ không bao giờ ngờ mình sẽ rơi vào tình thế hôm nay.

Sau khi ba người Gia Cát Tây Phong bị đưa đi, Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, nói thẳng:

- Các vị, vấn đề bồi thường của Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang đã xong, tiếp theo đến lượt chúng ta phân phối. Mọi người đừng khách sáo, đều vì các đại sơn môn. Các ngươi hãy nói xem nên phân phối như thế nào?

Vân Tiếu Thiên tằng hắng, mắt lóe tia sáng nhìn mọi người:

- Khụ, đúng rồi, hết thảy vì sơn môn. Mọi người đừng khách sáo, cứ nói ra thử, nên phân phối như thế nào?

Lạc Kiến Hồng quét mắt mọi người, cuối cùng nhìn Lục Lâm Thiên chầm chầm:

- Hiện tại mọi người xem như là người mình thì không cần khách sáo làm gì, lần này chúng ta đều đến vì Lục lão đệ, Lục lão đệ chính là chủ nhân. Có thể nói Phi Linh môn, Thánh Linh giáo ra sức nhiều nhất. Lục lão đệ nói trước đi, Lạc lão ca nghe lời ngươi.

Lữ Chính Cường lên tiếng:

- Lâm Thiên, ngươi cứ nói xem, Phi Linh môn của ngươi là chủ nhân việc này.

Mọi người đều phụ họa. Tất cả điều kiện toàn là Lục Lâm Thiên bàn, người ra sức nhiều nhất cũng là Lục Lâm Thiên. Cuối cùng bốn Tôn Tổ Thánh Linh giáo ra mặt mới chấn nhïếp ba sơn môn Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang được, không ai phản đối điều này. Hai các hai đảo, Tiêu Dao bang, Thánh Linh cốc, Thiên Ưng lâu đến cũng vì Lục Lâm Thiên, do hắn nói trước thì không ai phản đối.

Lục Lâm Thiên luôn quan sát người trong đại điện, hắn không bất ngờ gì với phản ứng của bọn họ.

Lục Lâm Thiên mím môi:

- Vậy ta xin nói trước.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người:

- Lần này tổn hại nặng Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông là công các đại sơn môn hợp sức. Không có mọi người đồng long chung sức thì không thể làm trọng thương ba sơn môn đó được, vốn dĩ không nên phân chia quá rõ ràng. Nhưng bây giờ liên quan phân phối ích lợi ba sơn môn, buộc phải tính kỹ chút, đây cũng là để các đại sơn môn không bị tổn thất. Ra sức có mạnh có yếu, ta đề nghị mọi chuyện tính theo góp sức nhiều hay ít, mọi người thấy sao?

Nghe Lục Lâm Thiên nói, các cường giả gật đầu. Lục Lâm Thiên nói chuyện rất khôn khéo, cũng có lý. Tính theo góp sức thì mọi người không phản đối được, ra sức nhiều dĩ nhiên phải được ích lợi nhiều chút, điều này không có gì đáng trách.

- Lần này ba sơn môn mỗi bên bồi thường năm mươi đại thành, ngoài ra bồi thường năm mươi linh khí hoàng giai, ba mươi linh khí huyền giai, tám linh khí địa giai, mười viên đan dược bát phẩm cao giai, hai mươi viên đan dược bát phẩm trung giai, năm mươi viên đan dược bát phẩm sơ giai.

Lục Lâm Thiên nói:

- Tính ra thì tổng cộng là một trăm năm mươi thành, hai mươi bốn linh khí địa giai, chín mươi linh khí huyền giai, một trăm năm mươi linh khí hoàng giai. Ba mươi viên đan dược bát phẩm cao giai, sáu mươi viên đan dược bát phẩm trung giai, một trăm năm mươi viên đan dược bát phẩm sơ giai.

Những người có mặt không phải người bình thường, nhưng nghe Lục Lâm Thiên nói xong đều hút ngụm khí lạnh.

Chương 1986: Đấu trí địa bàn

- Phù!

Đây đúng là số lượng kinh người, cộng thêm ba sơn môn còn bồi thường thứ khác, lần này Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang đúng là thương gân động cốt lớn.

- Các vị, về hai mươi bốn linh khí địa giai, chín mươi linh khí huyền giai, một trăm năm mươi linh khí hoàng giai. Ba mươi viên đan dược bát phẩm cao giai, sáu mươi viên đan dược bát phẩm trung giai, một trăm năm mươi viên đan dược bát phẩm sơ giai. Theo ta thấy chia thế này...

- Ra tay gồm có hai các hai đảo, Tiêu Dao bang, Thánh Linh cốc, Thiên Ưng lâu, Linh Thiên môn, Vân Dương tông, Phi Linh môn, Thánh Linh giáo, tổng cộng mười một sơn môn. Chúng ta đại khái chia mười một phần bồi thường của ba sơn môn. Hai các hai đảo mỗi người một phần. Ba sơn môn Tiêu Dao bang, Thánh Linh cốc, Thiên Ưng lâu một phần. Vân Dương tông, Linh Thiên môn hai phần. Thánh Linh giáo lần này xuất động khá nhiều cường giả, cuối cùng có bốn Tôn Tổ ra tay nên chiếm hai phần. Tổng cộng là mười một phần.

Lục Lâm Thiên nói xong ngước mắt lên quan sát sắc mặt của mọi người. Chủ các đại sơn môn, các cường giả đều suy tư. Tiêu Dao bang, Thánh Linh cốc, Thiên Ưng lâu được một phần, ba sơn môn ra cường giả đúng là không bằng các đại sơn môn. So sánh thực lực thì ba sơn môn không có gì phản đối phần trăm này, còn được lợi. Hai các hai đảo mỗi bên một phần, Linh Thiên môn và Vân Dương tông chiếm hai phần cũng công bằng. Vân Dương tông, Linh Thiên môn ra Tôn Giả bát trọng, hai các hai đảo chỉ có cao nhất là Tôn Giả lục trọng. Tính đến thì hai các hai đảo không có lời phản đối.

Thánh Linh giáo ra sức lớn nhất, cường giả Tôn cấp khoảng hai mươi người, còn có yêu thú, khôi lỗi, cuối cùng bốn Tôn Tổ chấn nhiếp. Thánh Linh giáo chia hai phần tính ra các đại sơn môn chiếm lợi lớn.

Mọi người đều suy nghĩ, không tỏ ý kiến gì. Rõ ràng là Phi Linh môn, Linh Thiên môn chịu thiệt nhiền, quan trọng nhất là trong mười một phần này không có Phi Linh môn.

Đạm Thai Tuyết Vi nhướng mày, mắt đẹp nhìn Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Lục chưởng môn, tại sao trong mười một phần không có Phi Linh môn của ngươi?

Lạc Kiến Hồng nói:

- Đúng rồi, Lục lão đệ, Phi Linh môn của ngươi đâu?

Mọi người nghi hoặc nhìn hướng Lục Lâm Thiên. Phi Linh môn xuất động cường giả cũng nhiều, mấy con yêu thú bát giai, Sát Phá Quân, Thiên Thủ Quỷ Tôn là cường giả Tôn cấp. Lục Lâm Thiên trực tiếp giết mười mấy Tôn cấp, mấy chục vạn đệ tử ba sơn môn. Nếu không có Lục Lâm Thiên đại khai sát giới, nếu liều mạng thì các đại sơn môn sẽ phải đối phó những cường giả Tôn cấp này, chắc chắn mất đi một ít cường giả. Tính ra thì Lục Lâm Thiên dốc sức nhiều nhất, còn có Hắc Vũ ra tay. Thực lực của Hắc Vũ không dưới Mang Linh Tôn Giả, Thiên Dương Tôn Giả, tính ra thì Phi Linh môn cầm hai phần cũng không ai nói gì.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, nói:

- Phi Linh môn ta sẽ không tham gia vào lần này. Các vị chỉ cần cho ta biết có ý kiến gì về cách chia của ta không?

Cường giả các đại sơn môn liếc nhau, đều không ý kiến, bọn họ không chịu thiệt. Nhưng Phi Linh môn, Thánh Linh giáo thiệt thòi lớn hơn.

Đạm Thai Tuyết Vi và các cường giả Thiên Vân đảo liếc nhau, không phản đối:

- Thiên Vân đảo của ta không có ý kiến nhưng Lục chưởng môn có nên suy xét kỹ lại không?

Lạc Kiến Hồng mở miệng nói:

- Lục lão đệ, Đạm Đài đảo chủ nói có lý. Nếu ngươi không suy nghĩ kỹ lại thì quá chịu thiệt.

Vân Tiếu Thiên lên tiếng:

- Tiểu tử, hay là ngươi hãy nghĩ lại đi?

Thiên Dương Tôn Giả không phản đối, ánh mắt đăm chiêu. Vân Tiếu Thiên thầm khó hiểu, Lục Lâm Thiên chẳng phải loại người chịu thiệt, bây giờ hắn tự động nhận phần lỗ về mình.

Lữ Chính Cường không nói chuyện, cùng Lư Khâu Mỹ liếc nhau, ánh mắt nghi hoặc. Theo bọn họ hiểu biết Lục Lâm Thiên thì hắn không phải hạng người chịu thiệt vì người, bên trong chắc chắn không bình thường.

- Nếu mọi người không có ý kiến gì vậy thì chia đi, về mặt chi tiết đã tới lúc nên thảo luận.

Lục Lâm Thiên dứt lời mắt liếc nhanh qua mọi người:

- Một trăm năm mươi thành cuối cùng tuy là ba sơn môn bồi thường nhưng có khá nhiều chỗ ngày xưa xâm chiếm địa bàn của Phi Linh môn ta. Phi Linh môn gia tài nhỏ, đang là lúc cần địa bàn. Nên một trăm năm mươi thành này, tiểu tử xin các vị cho lấy hết. Một trăm năm mươi thành đều thuộc về Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm nhìn mọi người.

- Cái này...

Tất cả ánh mắt thay đổi, Lục Lâm Thiên từ bỏ chia báu vật nhưng gom hết một trăm năm mươi thành, thì ra là có ý đồ này.

Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường sớm đoán được Lục Lâm Thiên có ý đồ:

- Khẩu vị của tiểu tử này lớn thật.

Lục Lâm Thiên chịu thiệt trước tiên chắc chắn không bình thường, thì ra vì khẩu vị rất lớn, muốn bỏ hết một trăm năm mươi thành vào túi. Khẩu vị quá to, nếu thật sự lấy một trăm năm mươi thành thì địa bàn của Phi Linh môn sẽ không thua Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông, cách cục thế lực Cổ vực hoàn toàn thanh tẩy.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, người hai các hai đảo có một số mắt hấp háy. Nói thật ra mọi người đều muốn vào Cổ vực, có một chỗ đứng tại đây. Lục Lâm Thiên định lấy hết một trăm năm mươi thành nằm ngoài dự đoán của bọn họ.

Nhưng trước khi đến người hai các hai đảo không bao giờ ngờ sẽ gây tổn hại nặng lớn như thế cho ba sơn môn, vốn không hề mơ chia một khoảnh đất trong Cổ vực. Nói đúng ra chỉ là hai các hai đảo mơ sẽ chiếm cứ một góc trong Cổ vực.

Vân Tiếu Thiên mắt lóe tia sáng, vốn gã bàn bạc với Lục Lâm Thiên là đòi bốn thành, vì không ngờ sẽ gây tổn hại nặng lớn như thế cho ba sơn môn, lại còn bồi thường một trăm năm mươi thành. Vân Tiếu Thiên cho rằng cùng lắm lưỡng bại câu thương, hai phe lui binh. Thực lực các đại sơn môn thế nào thì chính bọn họ rõ ràng, có ma sát với nhau, dù đánh quyền cũng tổn địch một ngàn bị thương tám trăm. Nếu đánh thật thì kết cuộc người thắng không được lợi nhiều. Ai ngờ lần này thắng hoàn toàn như thế? Tổn hại nặng ba sơn môn.

Vân Dương tông luôn muốn vào Cổ vực, đây là cơ hội tốt. Vân Tiếu Thiên xin bốn địa thành bây giờ hơi hối hận, gã đòi ít quá. Vân Tiếu Thiên cứ nghĩ trong một trăm năm mươi thành thì ít nhiều gì Vân Dương tông sẽ chia được một chút, không ngờ khẩu vị của Lục Lâm Thiên lớn như vậy.

Linh Thiên môn thì nhiều cường giả mắt hấp háy, không biết nghĩ đến điều gì.

Các đại sơn môn đều có suy nghĩ riêng. Ba sơn môn Thánh Linh cốc, Tiêu Dao bang, Thiên Ưng lâu thì không hề có ý kiến gì. Ba sơn môn biết Cổ vực hiện là nơi các đại sơn môn đấu trí, thế lực ba sơn môn bọn họ tốt nhất là nên tránh sang bên, không cần chui vào trong. Bọn họ chưa bao giờ muốn kéo dài thế lực vào Cổ vực.

Tiêu Dao Vương mỉm cười nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lục chưởng môn, Tiêu Dao bang của ta không có ý kiến.

Tiêu Dao Vương không có ý kiến khác nên vui vẻ mở lời trước, tiện cho Lục Lâm Thiên một nhân tình thuận tay đẩy thuyền, nhân tình này rất nhẹ nhàng.

Chương 1987: Một đại bá kiêu

- Thánh Linh cốc cũng không có ý kiến.

- Thiên Ưng lâu cũng vậy.

Âm Dương Vương Dạ Vị Ương, Thiên Ưng Công Tử Hàn Tử Khiêm đều gật đầu đồng ý. Điều này không ảnh hưởng gì đến bọn họ, ba sơn môn được một phần lợi, tính kỹ thì bấy nhiêu cũng đủ kinh người.

Bình quân phần trăm ích lợi này tương đương có tám linh kí huyền giai, mười bốn linh khí hoàng giai, ba viên đan dược bát phẩm cao giai, năm viên đan dược bát phẩm trung giai, mười bốn viên đan dược bát phẩm sơ giai. Còn có ba sơn môn bồi thường thương vong, linh khí địa giai. Tương đương với mỗi người chia được một món linh khí địa giai, rơi vào tay mọi người cũng đã là số lớn, thu hoạch lần này rất tốt.

Lữ Chính Cường mắt hấp háy, mỉm cười nói:

- Linh Thiên môn ta cũng không có ý kiến, cứ làm vậy đi.

Linh Thiên môn đồng ý, cường giả các đại sơn môn mắt lóe tia sáng. Lục Lâm Thiên cười cười, hắn sớm biết Linh Thiên môn sẽ không phản đối. Nếu Lục Lâm Thiên đề nghị chia đều một trăm năm mươi thành cho các đại sơn môn thì Linh Thiên môn sẽ là người đầu tiên phản ứng.

Lục Lâm Thiên biết rõ tại sao Linh Thiên môn chịu để mình hắn ôm trọn một trăm năm mươi thành. Linh Thiên môn không muốn có người của hai các hai đảo thừa dịp vào Cổ vực, càng không muốn cho Vân Dương tông vào. Phi Linh môn có lớn mạnh thế nào thì vẫn tốt hơn sơn môn khác vào Cổ vực. Nếu các đại sơn môn thừa dịp vào Cổ vực sẽ gây ra rắc rối lớn về sau.

Mắt Vân Tiếu Thiên lóe sáng, ngước đầu lên thấy Lục Lâm Thiên đang nhìn mình. Vân Tiếu Thiên cười khổ.

Một trăm năm mươi thành, nói Lữ Chính Cường không muốn chia là xạo. Nhưng Linh Thiên môn đòi chia thì người khác cũng sẽ đòi, khi đó họ sẽ danh chính ngôn thuận tiến nhập Cổ vực. Linh Thiên môn không muốn thấy điều đó, so sánh thì Linh Thiên môn hy vọng Phi Linh môn lớn mạnh rồi vọt lên cao, cũng là chuyện tốt.

Dù thế nào thì Phi Linh môn nổi lên là chuyện tốt cho Linh Thiên môn, còn hơn các đại sơn môn khác vào Cổ vực.

Mặt ngoài nhìn như Phi Linh môn không chút lợi gì nhưng Linh Thiên môn nhìn bằng góc độ khác. Ví dụ kế hoạch của ba sơn môn thành công thì Linh Thiên môn bị thương, khi đó Linh Thiên môn thảm rồi. Hiện tại ba sơn môn bị thương, cắt đất bồi thường. Ba sơn môn bị tổn hại nặng vô hình trung tương đương Linh Thiên môn ngồi vững chiếc ghế số một trong bốn thế lực Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang. Về điều này đã hoàn thành chuyện Linh Thiên môn muốn làm mấy ngàn năm qua, đó là đứng trên ba sơn môn kia.

Linh Thiên môn đồng ý, các sơn môn Thánh Linh cốc cũng không phản đối. Đám cường giả Nhật Sát các nhìn nhau, Lạc Kiến Hồng nhướng mày.

Lạc Kiến Hồng nói:

- Nhật Sát các ta không có ý kiến gì nhưng có một đề nghị nhỏ, sau này hai khu Đông Hải, Cổ vực có thể tiếp xúc thân thiết hơn chút.

Lạc Kiến Hồng thầm suy tư. Linh Thiên môn đồng ý để một mình Phi Linh môn chiếm một trăm năm mươi thành, không phản đối gì, thà rằng chịu thiệt cũng không chịu để hai các hai đảo danh chính ngôn thuận tiến nhập Cổ vực. Hôm nay Lạc Kiến Hồng có phản đối cũng vô dụng, Linh Thiên môn sẽ là người đầu tiên đứng ra ngăn cản.

Ý của Phi Linh môn chắc cũng vậy, nếu Lạc Kiến Hồng phản đối thì Phi Linh môn sẽ phá sập mối quan hệ giữa Nhật Sát các và Phi Linh môn khó khăn lắm mới xây dựng. Nếu Lạc Kiến Hồng nói hai chữ phản đối, sau này có cố chữa lành quan hệ Phi Linh môn, Nhật

Sát các cũng không bằng lúc xưa. Tựa như ly bể, dán cỡ nào vẫn còn vết nứt, nên Lạc Kiến Hồng phải suy xét thận trọng.

Trong lòng Lạc Kiến Hồng rất rung động, tâm trí của Lục Lâm Thiên mạnh hơn gã tưởng tượng nhiều, không thể xem thường. Bắt đầu chia ích lợi là Lục Lâm Thiên đã hành xử xảy ra, từ bước đầu tiên từ Đông Hải đến có lẽ đều nằm trong sự khống chế của hắn.

Đạm Thai Tuyết Vi chớp mắt, nói:

- Lạc các chủ nói đúng, Thiên Vân đảo ta cũng không có ý kiến ckhác.

Hai sơn môn Nhật Sát các, Thiên Vân đảo không phản đối, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục cũng không ý kiến. Nhật Sát các, Thiên Vân đảo hiểu rõ các mối quan hệ thì Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục cũng rõ ràng. Kim Sí Vương, Hắc Linh Vương biểu thị đồng ý.

Mọi người đều đồng ý thì Vân Tiếu Thiên không phản đối, có muốn cũng vô dụng:

- Vân Dương tông cũng không có ý kiến.

Vân Tiếu Thiên hy vọng vào Cổ vực lại không muốn hai các hai đảo cũng vào. Trong lòng Vân Tiếu Thiên có chút bực mình, nghĩ kỹ lại mọi chuyện có lẽ từ Vân Dương tông là Lục Lâm Thiên đã tính toán hết.

Giờ phút này, Vân Tiếu Thiên có cảm giác bị lừa vào tròng. Ngay từ đầu Lục Lâm Thiên chưa hề nói thực lực hỗ trợ mình, không nói sẽ lôi kéo hai các hai đảo đến. Có lẽ vì sợ Vân Dương tông giấu diếm sức mạnh, không xuất động cường giả thật sự. Mỗi bước đi của Vân Dương tông đều nằm trong dự tính của Lục Lâm Thiên, Phi Linh môn tiến bộ nhanh thông qua đại chiến lần này, là thật sự một bước lên mây.

Vân Tiếu Thiên càng nghĩ càng thông não:

- Tiểu tử giỏi!

Vân Tiếu Thiên liếc mắt qua thấy Lữ Chính Cường cũng ngó mình, hai oan gia ánh mắt giao nhau. Lần này Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường không khắc khẩu, hai người cùng nhìn Lục Lâm Thiên.

Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường cùng hiểu rõ chút chuyện, đó là sớm nằm trong tự toán của tiểu tử Lục Lâm Thiên. Dùng ba sơn môn Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang làm hòn đá kê chân. Lợi dụng Vân Dương tông, Linh Thiên môn, hai các hai đảo, Thánh Linh giáo phụ trợ, Phi Linh môn rung động nhảy vọt lên, từ nay ưng vỗ cánh trời cao. Phi Linh môn cũng chen chân vào năm đại thế lực Cổ vực.

Sau này Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang sẽ đổi thành Nhất tông Nhị môn Nhất Giáo Nhất Trang. Quá trình đều là Lục Lâm Thiên tỉ mỉ tính toán, không thì sao Phi Linh môn nhanh chóng nổi lên như vậy? Nuốt một trăm năm mươi thành, nếu không có sức mạnh vòng ngoài phụ trợ thì Phi Linh môn không làm được.

Lục Lâm Thiên chắp tay chào bốn phía:

- Tiểu tử xin cảm tạ các vị thành toàn.

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười tủm tỉm. Hắn hiểu rõ ý tưởng của các đại sơn môn, bao gồm hai các hai đảo cũng đoán được gần trúng.

Lục Lâm Thiên không hy vọng hai các hai đảo vào Cổ vực nhanh như vậy. Phi Linh môn đang trong thời kỳ phát triển, căn cơ không vững chắc. Khó khăn lắm mới chấn nhiếp được ba sơn môn, nếu thêm hai các hai đảo tiến vào góp vui là tự giơ đá đập chân mình. Nên không cần biết lý do hai các hai đảo muốn vào Cổ vực là gì, đứng ở góc độ Phi Linh môn bây giờ Lục Lâm Thiên tuyệt đối không cho phép hai các hai đảo vào Cổ vực quá sớm.

Lục Lâm Thiên hành lễ, cường giả các đại sơn môn không dám qua lao đều cười đáp lễ:

- Lục chưởng môn khách sáo.

Trong tiếng cười chứa ý chỉ hiểu chứ không thể nói. Có vài thứ mọi người tự hiểu là được, nói thẳng ra thì không còn gì hay.

Cường giả các đại sơn môn biết rõ từ khoảnh khắc bọn họ gật đầu, từ nay về sau Phi Linh môn chính thức vươn lên, mức độ nổi lên đã có thể so với Tứ Các Tứ Đảo, Tam Tông Tứ Môn, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang. Về sau Phi Linh môn sẽ đứng vững trong Cổ vực.

Chương 1988: Ba nữ nhìn nhau (1)

Mật thất bên dưới đại điện Phi Linh môn, Thánh Thủ Linh Tôn khoanh chân trên linh ngọc sàng.

Khóe môi Thánh Thủ Linh Tôn cong lên:

- Tiểu tử này bát diện linh lung, tiến bộ nhiều, có vài chỗ chính ta còn thấy không bằng.

Nam thúc nói:

- Tôi luyện mấy năm khiến hắn khôn khéo, nội liễm.

Đôi mắt xám lóe tia sáng.

Mắt Khổng Tước Tôn giả như làn nước:

- Đây mới là tài đại khí.

Khổng Tước Tôn giả mỉm cười nói:

- Đại ca đã bồi dưỡng một đệ tử tốt.

Bạch Long Tôn giả mắt lóe tia sáng nhìn Thánh Thủ Linh Tôn, cười nói:

- Ngày xưa Huyền Thiên Yêu Tôn yêu nghiệt biết bao đại ca tung hoành đại lục, phong hoa tuyệt đại, cả nàng nữa. Ba người lúc trước mũi nhọn nổi bật mạnh mẽ, không gì sánh bằng. Nhưng Huyền Thiên môn bị diệt, Thánh Linh giáo trì trệ mấy ngàn năm. Tuy có nhiều nguyên nhân bên ngoài, ba người đều là cường giả tuyệt đối ngày xưa nhưng không thể lôi kéo Huyền Thiên Môn, Thánh Linh giáo đi lên, nàng cũng vậy. Còn Lâm Thiên hiện cũng đi con đường ngày xưa của ba người, tuy nhiên Lâm Thiên có nhiều hơn vài thứ.

Nam thúc nổi hứng cười hỏi:

- Bạch Long Tôn giả, ngươi nói thử xem có gì khác?

Bạch Long Tôn giả nhìn Nam thúc, gật đầu nói:

- Nói ra cũng đơn giản. Đại ca ta ngày xưa và Huyền Thiên Yêu Tôn đi con đường cường giả đơn thuần. Lục Lâm Thiên đi đường kiêu hùng, từ trận chiến Thiên Môn cốc khiến ta hơi hiểu hài tử Lục Lâm Thiên.

Thánh Thủ Linh Tôn cười phá lên:

- Đường cường giả, đường kiêu hùng, ha ha ha!

Thánh Thủ Linh Tôn nhảy xuống linh ngọc sàng, khoanh tay đứng:

- Nhị đệ, ngươi đừng nói vòng vo nữa. Ngươi nhìn người luôn chuẩn, nói đi, ngươi cảm thấy hài tử Lâm Thiên thế nào?

- Thiên phú như thế, tâm trí như thế, gan dạ như thế, kiệt ngạo như thế.

Bạch Long Tôn giả mắt lóe tia sáng nói:

- Nếu không ra ngoài ý muốn thì sau trăm năm sẽ là một đại bá kiêu.

Nam thúc mắt hấp háy lẩm bẩm:

- Một đại bá kiêu...

Thánh Thủ Linh Tôn cười to bảo:

- Nhị đệ, có lẽ một trăm năm thì hơi dài, ha ha ha!

Tiếng cười khiến Bạch Long Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả, Kim Lang Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả thầm khó hiểu. Chỉ có Hắc Vũ đứng một bên là cười khẽ.

Trong đại điện, Lục Lâm Thiên tiếp tục thảo luận một số chi tiết rườm rà khác với mọi người. Đây là điều kiện đám người Lạc Kiến Hồng, Đạm Thai Tuyết Vi nêu, để Cổ vực và Đông Hải thân thiết hơn một chút.

Bàn bạc qua đi, cuối cùng các đại thế lực nhất trí đồng ý về sau trong địa bàn Cổ vực, thế lực Đông Hải được phép thành lập phân đà khi được cho phép. Đông Hải cũng cho thế lực Cổ vực cắm dùi trong địa bàn của mình. Mọi thứ đều phải được đồng ý trước. Ví dụ thế lực Đông Hải muốn thành lập phân đà ở Phi Linh môn thì cần được Phi Linh môn cho phép, phải làm theo quy định của Phi Linh môn. Những người khác muốn vào Cổ vực, theo cách Lục Lâm Thiên nói là cần nộp thuế, tức là tiến cống, giao nộp theo đầu người.

Ví dụ người ở địa bàn Thiên Vân đảo, không cần biết là đệ tử Thiên Vân đảo hay người của thế lực lớn nhỏ trong phạm vi Thiên Vân đảo quản lý, nếu vào địa bàn Linh Thiên môn thì phải được phân đà Phi Linh môn đặt ở Đông Hải đồng ý. Còn muốn vào Linh Thiên môn thì cần nhận được đồng ý của Linh Thiên môn.

Linh Thiên môn không phản đối vì điều này có lợi cho Linh Thiên môn, đặc biệt là khi Linh Thiên môn biết trùng động không gian trong sơn mạch Vụ Đô. Chỉ nửa canh giờ là có thể từ sơn mạch Vụ Đô đi Đông Hải.

Cường giả hai sơn môn Linh Thiên môn, Vân Dương tông lúc này mới biết cường giả Đông Hải vào Cổ vực mau vậy vì có trùng động không gian. Trong sơn mạch Vụ Đô có trùng động không gian.

Trùng động không gian nghe đồn phải là cường giả Đế cấp mới đủ thực lực xây dựng nó. Thế mà trong sơn mạch Vụ Đô có trùng động không gian, cường giả Linh Thiên môn, Vân Dương tông hết sức giật mình.

Linh Thiên môn không phản đối, vì có trùng động không gian là thực lực Linh Thiên môn sẽ phát triển đến Đông Hải. So sánh thì Linh Thiên môn nhiệt tình còn hơn hai các hai đảo muốn vào Cổ vực.

Có trùng động không gian Vân Dương tông cũng muốn vào Cổ vực và Đông Hải. Nhưng cuối cùng đám người Lữ Chính Cường, Lạc Kiến Hồng yêu cầu, Vân Dương tông được vào nhưng địa bàn của Vân Dương tông trên Linh Vũ đại lục vẫn từ Cổ vực, hai các hai đảo tiến vào.

Vân Dương tông do dự một lúc rồi cắn răng đồng ý. Mọi thứ bàn bạc gần xong, cuối cùng Lục Lâm Thiên không khách sáo. Bên sơn mạch Vụ Đô, trùng động không gian thuộc quyền sở hữu của Phi Linh môn. Bên Đông Hải thì thuộc sở hữu hai các hai đảo, trừ các đại thế lực đang ngồi ra dù ai ra vào đều phải giao nộp tiến cống. Bên sơn mạch Vụ Đô dĩ nhiên cho Phi Linh môn chiếm hết.

Hai các hai đảo không phản đối Lục Lâm Thiên sắp xếp. Là Lục Lâm Thiên phát hiện trùng động không gian, cũng là hắn nói cho bọn họ biết. Bây giờ Lục Lâm Thiên tặng trùng động phía Đông Hải cho hai các hai đảo, dĩ nhiên bọn họ không phàn nàn gì thêm được.

Còn trong sơn mạch Vụ Đô, vốn là địa bàn Phi Linh môn đã bá chiếm, sau này Lục Lâm Thiên phát hiện. Vân Dương tông, Linh Thiên môn nghe nói có trùng động không gian tất nhiên muốn chiếm hữu, nhưng e ngại mặt mũi, lại thêm có dính líu đến Lục Lâm Thiên, rất nhiều nhân tố khác, cuối cùng mắt nhắm mắt mở cho qua. Nếu đổi lại người khác dù vô lý cũng phải giành một phen. Dù sao nắm giữ trùng động không gian có quan hệ khá lớn.

Lục Lâm Thiên tiết lộ trùng động không gian là có lý do. Trùng động không gian chạy thẳng đến Đông Hải, lối ra là dưới Thành Ma Vân, hiện tại Lục Lâm Thiên không có năng lực một mình sở hữu nó. Hai các hai đảo tuyệt đối không đồng ý, điều này liên quan quá lớn. Chẳng bằng tặng một nhân tình cho hai các hai đảo, Lục Lâm Thiên đưa nhân tình, cũng hy vọng bọn họ ghi nhớ.

Lục Lâm Thiên không muốn tự nhốt mình lại. Đông Hải và Cổ vực thông, Phi Linh môn là bước đầu tiên Đông Hải vào Cổ vực, thể nào cũng kéo theo Phi Linh môn phồn hoa. Trong khoảng thời gian ngắn có lẽ không có gì, nhưng không lâu sau bên ngoài sơn mạch Vụ Đô sẽ trở thành cảng Đông Hải và Cổ vực, thậm chí nối Linh Vũ đại lục, có thể tưởng tượng tác dụng lớn thế nào, kẻ mưu muôn đời không đủ mưu nhất thời, bây giờ Lục Lâm Thiên phải suy tính cho tương lai Phi Linh môn.

Bàn bạc xong xuôi sắc trời đã sáng. Các đại sơn môn đấu trí từ hoàng hôn ngày hôm nay kéo dài đến bây giờ, trong một đêm nguyên đại lục vô hình trung thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Sáng sớm, không khí như được thanh tẩy, rất mát mẻ. Sương mù đậm che lấp phương xa sơn mạch Phi Linh môn. Giây lát ánh mặt trời xuyên qua làn sương chiếu vào, dần dần ánh nắng xua tan ban mai, sương trắng tản ra xen lần mùa đông lạnh lẽo.

- Ha ha ha!

Các cường giả cười to đi ra đại điện, bọn họ cười đùa rất vui vẻ. Các đại sơn môn đều có thu hoạch, trong lòng rất vừa ý. Hiện tại điều phải chờ là ba sơn môn Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang đưa bồi thường.

Chương 1989: Ba nữ nhìn nhau (2)

Bên ngoài đại điện, Lục Lâm Thiên nói với các cường giả:

- Các vị, mấy ngày nay hãy nghỉ ngơi trong Phi Linh môn, đỡ khỏi phải đi tới đi lui. Phong cảnh trong Phi Linh môn cũng đẹp.

Lục Lâm Thiên đứng thẳng tắp, sóng vai với nhiều cường giả, khí thế không thua kém chút nào. Khí phách vô hình lộ ra, khiến lòng mọi người có nhiều suy tư.

Đạm Thai Tuyết Vi mắt lóe tia sáng nói với Lục Lâm Thiên:

- Đương nhiên rồi, khi đó nếu Lục chưởng môn có rảnh hãy cùng ta đi dạo.

Lục Lâm Thiên ngập ngừng:

- Cái này...

Vân Hồng Lăng ngắt lời:

- Tuyết Vi tiểu thư, hay để ta đi cùng tiểu thư? Hắn luôn bận rộn, tránh cho chậm trễ Tuyết Vi tiểu thư.

Nghe lời Đạm Thai Tuyết Vi nói, ánh mắt nàng nhìn Lục Lâm Thiên khiến Vân Hồng Lăng đứng ra với bộ dạng nữ chủ nhân ngăn cản lại.

Lữ Tiểu Linh không cam lòng yếu thế:

- Còn ta nữa, ta có thể đi dạo với Tuyết Vi tiểu thư. Ta rất quen thuộc chỗ này, biết nhiều chỗ chơi rất vui.

Lữ Tiểu Linh nhìn thẳng vào mắt Đạm Thai Tuyết Vi, có một số việc phải bóp chết từ trong trứng nước.

Đạm Thai Tuyết Vi mắt lóe tia sáng, bình tĩnh nói:

- Vậy xin đa tạ Hồng Lăng tiểu thư, Tiểu Linh tiểu thư.

Khóe mắt Đạm Thai Tuyết Vi cố ý vô tình liếc hướng Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ đứng một bên.

Vân Hồng Lăng mỉm cười, nhiệt tình nói:

- Đừng khách sáo, Tuyết Vi tiểu thư xa lạ rồi. Tuyết Vi tiểu thư đến Phi Linh môn, ta và tiểu Linh muội muội tất nhiên phải bày tỏ lòng địa chủ.

Vân Hồng Lăng đã tỏ rõ mình là nữ chủ nhân, cũng không ai bắt bẽ nàng vì đây là sự thật.

Nghe ba người nói chuyện, các cường giả cười bí hiểm, từng tốp tản ra.

Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Lư Khâu Mỹ mắt lộ ý cười. Bọn họ không tiện xen miệng vào chuyện này, chỉ cười thầm trong bụng.

Lục Lâm Thiên cười khổ. Vân Hồng Lăng vốn không dễ chọc, tâm kế không tầm thường. Nhưng vì Vân Dương tông có Vân Tiếu Thiên nên không cần Vân Hồng Lăng ra mặt, bây giờ Lục Lâm Thiên mới biết Vân Hồng Lăng không dễ chọc. Xem ra sau này Lục Lâm Thiên còn khổ dài dài.

Mọi người tán đi, Lục Lâm Thiên đến đình viện sau núi. Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Thanh Hỏa Lão Quỷ, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Lộc Sơn Lão Nhân, Thiên Độc Yêu Long, đường chủ sáu đường đã chờ sẵn.

- Đông lão, Oánh tỷ, Khấu phó chưởng môn. Chuyện tiếp theo xin giao cho các người.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người:

- E rằng tiếp theo các vị sẽ phải bận rộn một thời gian.

Đám người Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Diệp Mỹ nói:

- Chưởng môn yên tâm, dù bận mấy chúng ta cũng vui.

Mọi người hiểu Phi Linh môn mới được một trăm năm mươi thành, khó thể tiếp nhận hết trong thời gian ngắn.

Đám người Lưu Ngân Hà còn đang kích động:

- Lần này chúng ta đã báo hết thù!

- Trong một thời gian ngắn sẽ gặp vấn đề về số người làm.

Mắt Quỷ Tiên lóe sáng nhìn Lục Lâm Thiên:

- Tuy ba sơn môn cắt ra năm mươi đại thành nhưng bên trong năm mươi đại thành có nhiều thế lực lớn nhất. Thế lực của ba sơn môn thâm căn cố đế, muốn hoàn toàn khống chế nó cần tốn nhiều thời gian. Phi Linh môn không đi tiếp nhận sớm thì ba sơn môn này sẽ cuốn sạch mọi thứ trong thành, chỉ để lại mớ bòng bong cho Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên nhíu mày. Quỷ Tiên Tử Bạch Doanh nêu vấn đề bản thân Lục Lâm Thiên cũng rõ ràng. Muốn trong một lúc nhận một trăm năm mươi thành, với số người hiện tại của Phi Linh môn là chuyện khó khăn. Ba sơn môn sẽ để lại rắc rối cho Phi Linh môn gỡ.

Lục Lâm Thiên trầm ngâm một lúc, chợt hỏi:

- Đông lão, Khấu phó chưởng môn thấy sao?

Khấu Phi Yến nói:

- Không đủ người thì hơi khó khăn thật, sợ là được cái này mất cái khác.

Đông Vô Mệnh vung áo đen, ngẫm nghĩ một lúc, ngước lên nói:

- Hiện tại Phi Linh môn có thể điều động số người khó làm việc được, tiếp nhận không thành vấn đề, chỉ sợ khi đó sẽ nhận lại rắc rối.

Lục Lâm Thiên đi qua đi lại. Nội tình của Phi Linh môn vẫn không đủ. Một trăm năm mươi thành muốn nuốt hết một lần sẽ gặp nhiều rắc rối, có lẽ cái này gọi là miệng rộng nhưng dạ dày không đủ chứa.

Đám g Phi Linh môn vắt óc nhưng không nghĩ ra cách gì, mắt nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm.

Lát sau Lục Lâm Thiên ngừng bước, ngước mắt lên, hít sâu:

- Phù.

Lục Tâm Đồng hỏi:

- Ca ca nghĩ ra cách rồi?

Mọi người cùng nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng:

- Chúng ta dùng thế sấm sét khống chế tất cả, để Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông muốn có hành động gì cũng không kịp!

Khấu Phi Yến hỏi:

- Chưởng môn, vấn đề số người thì...

Thế sấm sét khống chế tất cả thì càng cần người.

Lục Lâm Thiên nói:

- Điều động tất cả yêu thú, linh thú, yêu thú từ lục giai trở lên. Ta sẽ phái cường giả Thánh Linh giáo tạm thời phụ trợ Phi Linh môn, trước tiên với tốc độ nhanh nhất cưỡng ép tiếp nhận toàn bộ thành. Vấn đề về sau thì từ từ tính, phải bảo đảm trong thành không có náo động đã.

Phi Linh môn không đủ người nhưng có nhiều yêu thú, linh thú, khôi lỗi. Cường giả Thánh Linh giáo còn trong Phi Linh môn, phối hợp với nhau thì không khó cưỡng ép nhận một trăm năm mươi thành.

Lục Lâm Thiên phỏng chừng tin tức ba sơn môn chiến bại đã truyền ra. Có giết chóc trong Thiên Môn cốc chấn nhiếp, khi đó Phi Linh môn cưỡng ép tiếp nhận sẽ không gặp chống cự mãnh liệt. Chủ yếu là không thể để một trăm năm mươi thành xao động, vì nếu loạn sẽ mất khống chế tình hình. Phi Linh môn muốn hoàn toàn quản lý một trăm năm mươi thành sẽ càng khó khăn hơn. Quan trọng nhất là cục diện rối loạn thì mọi thứ trong thành sẽ tụt hậu, Lục Lâm Thiên chỉ có được một nửa thành phế, giá trị bị ảnh hưởng lớn.

Sau khi cưỡng ép tiếp nhận, mọi thứ diễn ra vẫn còn trong vòng khống chế của Phi Linh môn. Cho dù thế lực lớn nhỏ trong thành có ý tưởng gì muốn rục rịch thì với danh tiếng, thực lực hiện tại của Phi Linh môn trấn áp cũng sẽ không có sóng gió gì lớn.

Khấu Phi Yến mừng rỡ nói:

- Sao ta không nghĩ ra? Cường giả Thánh Linh giáo còn đây, cộng thêm khôi lỗi của chưởng môn, yêu thú của Yêu đường thì miễn cưỡng đủ người cưỡng ép tiếp nhận. Vấn đề sau này từ từ tính.

Chưởng môn có hơn một trăm khôi lỗi thất giai, nhiều yêu thú, linh thú thất giai, lục giai. Cộng thêm thực lực Thánh Linh giáo khủng bố, không khó cưỡng ép tiếp nhận đống thành trì mới này.

Đông Vô Mệnh gật đầu, nói:

- Trước mắt chỉ có thể làm vậy.

Lục Lâm Thiên nói:

- Đông lão, Oánh tỷ, Khấu phó chưởng môn, mọi chuyện xin làm phiền các người. Về Thánh Linh giáo thì ta sẽ kêu trưởng lão

Thánh Linh giáo hỗ trợ mọi người.

Lục Lâm Thiên không có thời gian đắn đo chi tiết, hắn yên tâm giao hết cho nhóm Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Khấu Phi Yến.

Đông Vô Mệnh gật đầu, nói:

- Yên tâm đi, giao cho chúng ta được rồi, ngươi đi làm việc của mình đi.

Gần đây các đại thế lực đều ở Phi Linh môn kéo theo nhiều chuyện bận rộn không ngớt, Đông Vô Mệnh biết Lục Lâm Thiên rất bận.

- Ừm!

Lục Lâm Thiên lại nói thêm mấy câu, để lại hơn một trăm khôi lỗi cho Đám người Đông Vô Mệnh rồi rời khỏi đình viện, rồi hắn tìm đại trưởng lão tứ bộ Thánh Linh giáo ra lệnh hỗ trợ Phi Linh môn làm việc.

Chương 1990: Ông tế tái dịch

Dặn dò hết mọi chuyện đã là giữa trưa, Lục Lâm Thiên thầm thở phào nhẹ nhõm, không còn gì để lo nữa.

Sau núi Phi Linh môn, dưới thác nước. Tuy là mùa đông nhưng quanh thác nước vẫn là cỏ cây xanh um, xanh ngắt um tùm, khác hẳn với cảnh tượng đông rét.

Lục Lâm Thiên khoanh tay đứng trên một tảng đá. Sự việc tạm chấm dứt, tiếp theo chỉ chờ ba sơn môn đưa bồi thường tới, lần này không khác biệt lớn với tưởng tượng của Lục Lâm Thiên nhưng cũng xuất hiện nhiều bất ngờ. Nếu không có bốn Tôn Tổ xuất hiện e rằng mọi thứ không giống với bây giờ.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng nhìn thác nước trước mặt:

- Thực lực...

Mọi thứ đều do thực lực tuyệt đối quyết định. Bốn Tôn Tổ chấn nhiếp mới uy hiếp được ba sơn môn. Lục Lâm Thiên tưởng tượng rất đơn giản, coi thường ba sơn môn.

Từ bốn Tôn Tổ chấn nhiếp Lục Lâm Thiên không khó nhìn ra bốn người họ cũng e ngại ba sơn môn. Vân Dương tông và Linh Thiên môn không dám ép ba sơn môn quá quá chặt. Những quái vật khổng lồ này cũng không phải thứ dễ chọc, lần này Lục Lâm Thiên chiếm lợi vì nhiều yếu tố.

Trong các yếu tố, có hai cái lớn nhất khiến Lục Lâm Thiên suy tư. Một là bốn Tôn Tổ, bốn siêu cấp cường giả chấn nhiếp. Thứ hai là hai các hai đảo, Linh Thiên môn, Vân Dương tông, sáu thế lực hợp tác. Rốt cuộc thì ba sơn môn, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông e ngại bốn Tôn Tổ Thánh Linh giáo hay sợ sáu sơn môn hợp tác? Hoặc đều có? Đến bây giờ Lục Lâm Thiên vẫn không rõ ràng điều này.

Mặc kệ ba sơn môn e ngại cái gì, hiện tại Lục Lâm Thiên khẳng định là ba sơn môn chùn chân trước thực lực tuyệt đối. Chỉ có thực lực tuyệt đối mới khiến ba sơn môn e dè, lùi bước. Lần này Lục Lâm Thiên chiếm thế thiên thời địa lợi và nhân hòa, không thì Phi Linh môn đâu dễ vùng lên như vậy?

Lục Lâm Thiên thì thào:

- Nếu có rảnh phải thử đột phá Tôn cấp mới được.

Đẳng cấp linh lực đã đến Linh Vương cửu trọng đỉnh phong, đẳng cấp vũ giả thì Lục Lâm Thiên đến Vũ Vương cửu trọng. Hôm qua Lục Lâm Thiên được Địa Tâm linh dịch của Bạch Long sư thúc, sau khi uống nếu không có gì ngoài ý muốn chắc có thể đột phá đến Vũ Tôn.

Lục Lâm Thiên cười khổ, đây chỉ nằm trong tưởng tượng của hắn. Muốn đột phá Tôn cấp nào đâu dễ dàng thế? Chỉ mong khi đó có thể thuận lợi đột phá. Mấy chuyện này phải chờ luyện chế Âm Dương Long Hổ Đan xong rồi tính.

Chợt vang tiếng kêu thánh thót:

- Lâm Thiên!

Hai bóng dáng yêu kiều như bươm bướm bay tới bên cạnh Lục Lâm Thiên. Hai nữ nhân đẹp tuyệt trần, một người điêu ngoa ngang ngược kiêu ngạo nhưng không vô lý. Một điêu ngoa bá đạo nhưng ngây thơ đáng yêu. Là Vân Hồng Lăng và Lữ Tiểu Linh.

Thấy hai nữ nhân, Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi:

- Sao các người đến đây?

Dường như hai nữ nhân ở chung rất hòa thuận.

Lữ Tiểu Linh đáp:

- Chúng ta đi tìm chàng, Tiểu Long nói chàng ở đây.

Lữ Tiểu Linh kéo cánh tay trái của Lục Lâm Thiên:

- Chàng ở đây suy nghĩ cái gì? Có phải về chuyện ba sơn môn?

Lục Lâm Thiên cười hỏi:

- Không có việc gì, nhạc phụ và nhạc mẫu ở Phi Linh môn có quen không?

Tính cách hai nữ nhân đều cực kỳ ngang ngược, bây giờ ở chung hòa hợp thế chắc đổi tính vì hắn. Cho đến nay hai nữ nhân này luôn âm thầm làm nhiều điều cho hắn.

Nghĩ đến đây ánh mắt Lục Lâm Thiên đầy cảm kích cùng ôm hai nàng vào lòng.

Lữ Tiểu Linh nói:

- Phụ mẫu của thiếp đã quen thuộc, chàng đừng lo, chỗ này không phải nơi xa lạ.

Lữ Tiểu Linh thuận theo dựa vào ngực Lục Lâm Thiên.

Ba người không nói chuyện, yên lặng ngồi bên nhau. Luôn không có nhiều thời gian cùng nhau như thế này.

Chạng vạng, bên ngoài đình viện, một bóng người lao ra. Người đó tóc dài xõa vai toát ra vẻ phiêu dật và ngông nghênh.

Lục Lâm Thiên đi vào đình viện, chào hỏi:

- Nhị thúc!

Người đi ra là Cơ Vô Thường, đình viện này là nơi Vân Dương tông trú ngụ. Lục Lâm Thiên không thấy lạ khi Cơ Vô Thường ra ngoài, chắc vừa rồi Cơ Vô Thường ở cùng Thiên Dương Tôn Giả, Vân Tiếu Thiên. Dù sao là phụ tử huynh đệ, khó được chạm mặt nhau nên tất nhiên sẽ có vài lời cần nói.

Cơ Vô Thường hỏi:

- Lâm Thiên, vết thương của ngươi sao rồi? Có khỏe không? Nếu rảnh thì cùng ta uống vài ly.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Tiểu tử không sao.

Một trữ vật giới chỉ hiện ra trong tay Lục Lâm Thiên:

- Nhị thúc hãy nhận cái này đi. Lần này xin đa tạ nhị thúc giúp đỡ.

Cơ Vô Thường không tham gia vào màn chia chác, Lục Lâm Thiên không phản đối. Thiên Âm môn giúp đỡ, tuy số người không nhiều nhưng về thực lực thì không thể so sánh với các đại sơn môn được. Thực lực của Thiên Âm môn quá yếu, không đáng là gì, nếu Thiên Âm môn cũng đi lên phân chia e rằng sơn môn khác sẽ có ý kiến.

Nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng cảm kích, trữ vật giới chỉ chứa nhiều linh kỹ, vũ kỹ. Trong đó có một trái Diễn Linh Thiên Quả, một món linh khí địa giai.

Cơ Vô Thường liếc Lục Lâm Thiên, nhận lấy trữ vật giới chỉ, tâm thần nhìn vào.

Cơ Vô Thường biến sắc mặt nói:

- Lâm Thiên, lễ quá nặng! Thiên Âm môn không góp sức bao nhiêu.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Nhị thúc đừng khách sáo, giữa chúng ta còn cần khách sáo gì sao?

- Thôi được.

Cơ Vô Thường cất trữ vật giới chỉ:

- Nhạc phụ của ngươi đang chờ ngươi, ta đi đây. Mới rồi nhận ít rượu hoa đào từ nhạc mẫu của ngươi, Sát Phá Quân đang chờ ta uống rượu.

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Thế thì nhị thúc đi đi.

Lục Lâm Thiên không ngờ Sát Phá Quân và Cơ Vô Thường ở chung vui vẻ, hai người đều mê vật trong ly, đúng là rất hợp nhau.

Lục Lâm Thiên đi vào đình viện, chỉ một mình Vân Tiếu Thiên ngồi trong thiên thính

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi:

- Nhạc phụ ở trong Phi Linh môn có quen không?

Ngón trỏ Lục Lâm Thiên gãi chóp mũi. Nhạc phụ Vân Tiếu Thiên kêu hắn tới, Lục Lâm Thiên không cần đoán nhiều cũng biết có chuyện gì. Chắc Vân Tiếu Thiên nghĩ đến bốn thành kia, có lẽ không chỉ muốn bấy nhiêu.

Vân Tiếu Thiên mỉm cười nói:

- Khá tốt, thời gian ngắn ngủi Phi Linh môn phát triển rất tốt trong tay ngươi.

Bây giờ Phi Linh môn đã chính thức vươn lên, thậm chí ngồi ngang hàng với Tam Tông Tứ Môn, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, Tứ Các Tứ Đảo cũng không ai dám nói Phi Linh môn không có tư cách.

Lục Lâm Thiên nói:

- Nhạc phụ khách sáo, cho tới nay phải đa tạ nhạc phụ nhiều.

Đảo Vân Tiếu Thiên tròng mắt nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

- Đa tạ ta? Vậy cho ta thêm mấy thành được không?

Bộ dạng Vân Tiếu Thiên như con cáo già.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi thay đổi, nhạc phụ này thật sự dám mở miệng xin.

Lục Lâm Thiên nặn nụ cười nói:

- Nhạc phụ, lần này Vân Dương tông cũng được nhiều thu hoạch, chuyện khác chúng ta từ từ bàn lại, bàn lại từ từ.

Vân Tiếu Thiên chửi thầm:

- Nhãi ranh!

Vân Tiếu Thiên sớm biết khó thể moi ra chút lợi từ tay tiểu tử này.

Vân Tiếu Thiên đảo tròng mắt nói:

- Ngươi một hơi nuốt vào một trăm năm mươi thành, ta thấy số người Phi Linh môn không đủ dùng. Có cần Vân Dương tông ta hỗ trợ không? Yêu cầu của ta không cao, thêm bốn thành là được. Ngươi có đến một trăm năm mươi thành, cho Vân Dương tông ta bốn cái cũng không nhiều phải không?

Chương 1991: Thích chủ động

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Đa tạ ý tốt của nhạc phụ, Phi Linh môn ta còn ứng đối được.

Vân Tiếu Thiên nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên:

- Ngươi khẳng định Phi Linh môn có thể lo xuể?

Vân Tiếu Thiên biết rõ ràng nếu tiếp quản một trăm năm mươi thành sẽ có nhiều vấn đề thế nào.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

- Đã sắp xếp xong rồi.

Vân Tiếu Thiên khẽ thở dài:

- Tiểu tử nhà ngươi bản lĩnh ngày càng lớn.

Vân Tiếu Thiên nói:

- Nếu thật sự không đủ người hãy nói một tiếng, thù lao thì khỏi cần cũng được.

Lục Lâm Thiên nghe vậy thấy lòng ấm áp. Nhạc phụ cáo già trăm phương ngàn kế muốn moi chút lợi từ người hắn cũng vì tương lai của Vân Dương tông, bỏ những điều đó thì nhạc phụ đối xử với Lục Lâm Thiên không tệ.

Lục Lâm Thiên nói thẳng:

- Nhạc phụ, ta đã chuẩn bị xong bốn thành rồi.

Vân Tiếu Thiên kêu hắn tới chắc để hỏi chuyện này.

Vân Tiếu Thiên nhướng mày hỏi:

- Bốn cái nào?

Lúc nãy Lục Lâm Thiên quét mắt qua sảnh, mới rồi Vân Tiếu Thiên đang xem tấm bản đồ, chắc hy vọng sẽ nhận được bốn thành tốt một chút.

Lục Lâm Thiên cất bước tới gần bản đồ, chỉ vào bốn thành:

- Bốn cái này được không?

Con ngươi Vân Tiếu Thiên co rút, suy nghĩ một lúc rồi trừng Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, ta là nhạc phụ của ngươi vậy mà nỡ nào ác với ta?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, mỉm cười nói:

- Nhạc phụ, huynh đệ ruột cũng phải tính sổ rõ ràng.

Vân Tiếu Thiên không ngờ Lục Lâm Thiên sẽ có sắp xếp như vậy. Bốn đại thành hoàn toàn gần sát Linh Thiên môn, nhìn từ bản đồ không khó thấy khi bốn thành được chia cắt, địa bàn hiện tại của Phi Linh môn vừa lúc là đường cong hoàn chỉnh. Có lẽ lúc phân chia năm mươi thành của ba sơn môn thì Lục Lâm Thiên đã lên kế hoạch sẵn sàng.

Lục Lâm Thiên phân chia thế này khiến Vân Tiếu Thiên khá buồn bực. Vân Tiếu Thiên có mục đích rất rõ ràng khi đặt chân vào Cổ vực, đó là muốn phát triển trong này, có địa bàn riêng thì mới phát triển vươn ra ngoài được. Nhưng bây giờ bốn thành này bên phải là Phi Linh môn, bên trái là Linh Thiên môn, bốn thành bị kẹp ở giữa. Muốn phát triển ra ngoài sẽ trực tiếp đυ.ng vào Linh Thiên môn, chuyện này không tốt chút nào.

Lục Lâm Thiên nói:

- Nhạc phụ, bốn thành này không tệ. Lúc trước chúng ta đã nói rồi, bốn thành phải do ta sắp đặt, ta mà tách bốn thành ra thì nhạc phụ nhận được giá trị sẽ càng nhỏ nữa.

Lục Lâm Thiên giao bốn thành này cho Vân Dương tông đúng là đã có sắp đặt từ trước, hắn biết rõ ràng mục đích của Vân Dương tông.

Vân Dương tông luôn muốn tiến vào Cổ vực, lần này đương nhiên định thừa dịp xâm nhập Cổ vực.

Vân Dương tông vào Cổ vực thì Lục Lâm Thiên cũng không có ý kiến gì, đây là điều kiện Vân Dương tông và Phi Linh môn kết minh. Nhưng Vân Dương tông muốn phát triển trong Cổ vực thì Lục Lâm Thiên không mong sẽ ở trong lãnh địa Phi Linh môn. Cho Vân Dương tông và Linh Thiên môn kìm kẹp nhau, hắn vui vẻ xem náo nhiệt.

Lục Lâm Thiên cảm thấy mình đã rất nhân hậu rồi, nếu hắn không muốn cho Vân Dương tông phát triển ở Cổ vực thì bốn thành có thể xếp vào thế lực Phi Linh môn, tách nó ra. Khi đó giống như Vân Dương tông được trấn Thiên Tinh, chỉ được một phế thành.

Vân Tiếu Thiên trợn to mắt nói:

- Vớ vẩn, vậy là ngươi cho ta của hời chắc?

Ánh mắt Vân Tiếu Thiên vô cùng bất đắc dĩ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi:

- Nếu nhạc phụ không muốn thì có thể trao đổi đan dược, vũ kỹ với Phi Linh môn ta. Ý của nhạc phụ thế nào?

Vân Tiếu Thiên nghiến răng:

- Hừ! Ngươi mơ đẹp, quyết định bốn thành này đi!

Vân Tiếu Thiên biết Lục Lâm Thiên không có ý ngăn cản Vân Dương tông tiến vào Cổ vực, nhưng không muốn gây rắc rối cho Phi Linh môn. Vân Tiếu Thiên chỉ có thể chửi thầm Lục Lâm Thiên thật gian trá.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Quyết định vậy đi, giao bốn thành này cho nhạc phụ. Làm phiền nhạc phụ tự mình đi tiếp nhận, Phi Linh môn ta không có nhiều người, không xen vào chuyện này.

Bốn thành của Vân Dương tông đặt giữa Phi Linh môn và Linh Thiên môn, điều này có lợi cho Phi Linh môn. Nghĩ từ đại cục thì Phi Linh môn tiến có thể hợp tác với Vân Dương tông đối phó Linh Thiên môn, lùi có thể cùng Linh Thiên môn kiềm chế Vân Dương tông phát triển, có thể nói là một hòn đá ném hai chim.

Giữa nhạc phụ và nhi tế bàn bạc một lúc rồi Lục Lâm Thiên xin phép rời đi, bất giác một ngày đã qua. Sắc trời đã vào đêm.

Đình viện sau núi, khi Lục Lâm Thiên trở về thì Bạch Sa Sa, Nhan Kỳ, Tân Hiểu Kỳ cười tủm tỉm chào:

- Chưởng môn đã về!

Lục Lâm Thiên nhìn ba nữ nhân, thầm lấy làm lạ:

- Sao ba người... Cười kỳ vậy?

Ba nữ nhân cười rất khác lạ, Lục Lâm Thiên nhìn sao cũng thấy gian gian.

Bạch Sa Sa xoe tròn mắt nói:

- Chưởng môn mau về phòng đi.

Ba nữ nhân cười khúc khích về phòng mình.

Lục Lâm Thiên đứng yên tại chỗ thầm khó hiểu.

Lục Lâm Thiên nhìn ba bóng dáng yêu kiều đi khuất, hắn cười tà lẩm bẩm:

- Ba nha đầu này cũng tới lúc nên xuất giá rồi, hắc hắc.

Lục Lâm Thiên không có chút tà niệm với ba nữ nhân, hắn xem các nàng như người thân. Lục Lâm Thiên hy vọng ba nha đầu sau này có cuộc sống tốt đẹp.

Tiểu Long xuất hiện trong phòng nhỏ, không biết cả ngày chạy đi đâu.

Tiểu Long nhìn Lục Lâm Thiên, nháy mắt nói:

- Lão đại về rồi, nhanh về phòng!

Tiểu Long ra khỏi đình viện, không biết định đi đâu.

- Mấy người này thật là.

Lục Lâm Thiên ôm thắc mắc quay về phòng.

Lục Lâm Thiên đẩy cửa phòng ra chợt nghe thanh âm trong trẻo:

- Lâm Thiên về rồi!

Lữ Tiểu Linh ở trong phòng.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, kinh ngạc hỏi:

- Tiểu Linh, sao nàng đến đây?

Lữ Tiểu Linh cúi đầu, gò má hây hồng:

- Hồng Lăng tỷ nói bị kẹt chút chuyện không tiện, kêu thiếp đến….

Lữ Tiểu Linh vụt ngẩng đầu trừng Lục Lâm Thiên:

- Chàng hỏi nhiều như vậy làm chi!

Lục Lâm Thiên cười gian:

- Rồi, vậy ta không hỏi nữa.

Hèn gì ba nữ nhân Bạch Sa Sa, Nhan Kỳ, Tân Hiểu Kỳ cười kỳ cục vậy, ra là thế. Thôi kệ, đã sớm có danh phận, hắn là quang minh chính đại thì sợ cái gì?

Nhìn nụ cười của Lục Lâm Thiên làm Lữ Tiểu Linh trợn to mắt đẹp:

- Chàng muốn làm gì?

Lữ Tiểu Linh suy đoán điều Lục Lâm Thiên muốn làm, nàng kéo chặt quần áo:

- Ta chỉ đến chơi với chàng chứ không muốn cái kia...

Lục Lâm Thiên gãi mũi cười gian:

- Vậy sao? Hì hì!

Lục Lâm Thiên nhào qua.

Lữ Tiểu Linh kinh kêu:

- Chàng dám? Đám Sa Sa còn ở bên ngoài!

Cơ thể mềm mại đã bị Lục Lâm Thiên ôm chặt vào ngực.

Lục Lâm Thiên cười tà:

- Kệ bọn họ đi, chúng ta lo làm chuyện của mình là được.

Nhưng Lục Lâm Thiên vẫn bày một cấm chế trong phòng, sau đó đẩy nữ nhân trong vòng tay mình xuống giường.

Bốn mắt nhìn nhau, Lữ Tiểu Linh ra vẻ dỗi lườm Lục Lâm Thiên:

- Sớm biết Chàng như vậy thì thiếp đã không tới!

Trước khi đến đây nàng có nghĩ đến cảnh này hay không thì Lữ Tiểu Linh mới biết.

Lục Lâm Thiên đè xuống:

- Vậy sao?

Lữ Tiểu Linh há mồm muốn nói nhưng đôi môi bị chặn, hai cánh tay ngọc cực kỳ tự nhiên ôm cổ Lục Lâm Thiên, nhiệt tình đáp lại.

Chương 1992: Cấm chế của đế giả (1)

Tham lam liếʍ mʋ"ŧ, cơ thể mềm mại đường cong linh lung tinh khiết như ngọc hiện ra trước mắt Lục Lâm Thiên. Thân hình đường cong nhấp nhô, ngực cao vʋ"t, eo nho nhỏ, da trắng nõn, mỗi tấc da thịt đều toát ra sức hút dụ dỗ, hấp dẫn vô cùng.

Lục Lâm Thiên nhìn thân hình yêu kiều tuyệt đẹp, đôi mắt hắn đã đỏ ngầu.

Lữ Tiểu Linh lầu bầu:

- Chưa nhìn đủ sao?

Lữ Tiểu Linh lật người đè Lục Lâm Thiên xuống.

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi:

- Nàng muốn làm gì?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn nữ nhân trong ngực mình. Gò ngực cao vʋ"t, mái tóc rũ xuống, rất là quyến rũ. Làn da bóng loáng như ngọc khiến Lục Lâm Thiên không kiềm được hai tay sờ s.oạng, từ eo nhỏ một bàn tay ôm hết lên đến thỏ ngọc. Hai tay co lại, không lớn không nhỏ, linh động mà mềm mại.

Quyến rũ làm con rồng của Lục Lâm Thiên đã đứng thẳng từ lâu dán sát bụng phẳng tròn trại như trăng khuyết, nhẹ mấp máy.

Cảm giác nóng cháy làm Lữ Tiểu Linh kí©ɧ ŧɧí©ɧ, nàng trừng Lục Lâm Thiên.

Lữ Tiểu Linh xấu hổ nói:

- Lần trước thϊếp nghe nha hoàn nói nam nhân các người đôi khi thích nữ nhân chủ động, chàng có như vậy không?

Lục Lâm Thiên cười gian:

- Cái này... Nàng thử liền biết.

Lữ Tiểu Linh trừng Lục Lâm Thiên:

- Nếu thiếp làm không tốt thì chàng không được cười đâu đấy!

Tay ngọc cởi đồ Lục Lâm Thiên ra, nhìn thân hình ánh sắc tím vàng, đặc biệt là con rồng ngạo nghễ đứng thẳng. Mắt Lữ Tiểu Linh ngập nước, nàng do dự một chút rồi nhẹ nhàng ngồi xuống, tay ngọc sờ con rồng. Chốc lát con rồng ngẩng đầu chạm tới lối vào đào nguyên mềm mại, sau đó thẳng lưng cho con rồng chui vào.

Lữ Tiểu Linh khẽ kêu:

- A!

Toàn thân Lữ Tiểu Linh run rẩy, không kiềm được kích động vặn vẹo, kiều diễm quyến rũ, tiếng rên động lòng người. Biểu tình của Lữ Tiểu Linh làm người phát cuồng.

Lục Lâm Thiên cũng không kiềm chế được, hai tay đã sờ khắp người Lữ Tiểu Linh, nắm chặt thỏ ngọc. Mông vểnh nhấp nhô truyền kɧoái ©ảʍ lan đến mỗi sợi dây thần kinh trong đầu Lục Lâm Thiên.

Hai người ở trong phòng quên hết tất cả quấn lấy nhau, phiên vân phúc vũ, liều chết triền miên. Ngoài cửa sổ trăng sáng trốn vào tầng mây như không muốn quấy rầy hai nam nữ trong phòng đang bận rộn.

Hôm sau, trời tờ mờ sáng, mặt trời mọc từ hướng đông, tia nắng ban mai chiếu vào sơn mạch Phi Linh. Thời gian đêm nay qua thật nhanh.

Sáng sớm Lục Lâm Thiên đã ra khỏi phòng, hôm nay có vài chuyện cần làm, hắn không thể chậm trễ được.

Lát sau, trong sơn mạch Vụ Đô, trên ngọn núi cao vʊ"t đâm xuyên tầng mây, bảy bóng người thoáng hiện. Đó là Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Hắc Vũ, và cả Bạch Long Tôn giả, Kim Lang Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả.

Bạch Long Tôn giả hỏi:

- Lâm Thiên, trùng động không gian ở dưới núi này sao?

Lục Lâm Thiên gật đầu:

- Vâng!

Kêu bốn Tôn Tổ đến vì Lục Lâm Thiên muốn bày một cấm chế bên ngoài trùng động không gian này. Tuy đã công khai trùng động không gian nhưng không thể công khai luôn không gian trong đó. Không gian này có một số ích lợi, Lục Lâm Thiên luôn khó hiểu về nó, cấm chế do bốn Tôn Tổ bày ra sẽ càng vững chắc hơn.

Khổng Tước Tôn giả hỏi Hắc Vũ:

- Hắc Vũ, không gian này thật sự có nhiều chỗ thần dị? Chẳng lẽ ngươi cũng không hiểu rõ ràng?

Hắc Vũ lắc đầu, nói:

- Không gian này đúng là hơi kỳ lạ.

Tiểu Long lắc đầu nhỏ:

- Chúng ta đã tìm rất lâu nhưng không kiếm ra được cái gì.

Nhìn Tiểu Long, bốn Tôn Tổ ánh mắt than thở. Tiểu tử này không dễ chọc, tính ra thì tốc độ tu luyện của Tiểu Long cũng khá nghịch thiên.

Bạch Long Tôn giả ngoác mồm cười nói:

- Đồn rằng chỉ có cường giả từ đẳng cấp Đế cấp trở lên mới tạo ra trùng động không gian được, và không phải cường giả Đế cấp nào cũng có thể tạo. Chúng ta thì chỉ biết xé rách không gian mà đi, cấu trúc trùng đạo không gian mà không tan vỡ. Cái này đòi hỏi lĩnh ngộ năng lượng thiên địa, khống chế không gian lên đến trạng thái cao nhất mới được. Có lẽ không gian này liên quan cường giả Đế cấp nên dĩ nhiên bất phàm, không chừng che giấu báu vật gì đó.

Kim Lang Tôn giả nhảy lên trước hết:

- Chúng ta đừng suy đoán nữa, xem liền biết.

Kim Lang Tôn giả nhảy xuống khe hở ngọn núi. Không gian này liên quan cường giả Đế cấp nên bọn họ rất có hứng thú.

Thấy Kim Lang Tôn giả nhảy xuống, đám người Lục Lâm Thiên cũng theo vào khe hở, bày vòng sáng phòng ngự tiến vào không gian. Bên trong cửa hang có lực cản nhưng không tạo thành nguy hiểm cho bốn Tôn Tổ.

Mọi người lao ra, xuất hiện trong không gian. Đập vào mắt toàn là sơn mạch, sơn mạch bao la bị rừng rậm nguyên thủy che đậy kéo dài đến phía xa, mãi khi tầm mắt mơ hồ. Sâu trong sơn mạch ngẫu nhiên có tiếng vài yêu thú, linh thú cấp thấp gầm gừ. Tiếng thú rống quanh quẩn trong không gian to lớn.

Khổng Tước Tôn giả trợn to mắt, vẻ mặt nghi hoặc nói:

- Nơi này hơi kỳ lạ.

Trong không gian này có lực lượng kỳ dị hấp thu lôi kéo năng lượng thiên địa rót vào không gian này, cho nên năng lượng trong hang đậm đặc hơn bên ngoài nhiều. Nếu là Linh Giả vũ giả bình thường tu luyện tại đây sẽ có hiệu quả tốt hơn nhiều.

Bạch Long Tôn giả liếc mắt bốn phía, tinh thần nhìn ngó mọi thứ:

- Đúng là hơi kỳ lạ.

Bạch Long Tôn giả hỏi:

- Lâm Thiên, ngươi nói chỗ kia là ở đâu? Mang chúng ta đi xem.

Lục Lâm Thiên nói:

- Sư thúc hãy theo ta.

Nơi Lục Lâm Thiên định mang bốn vị sư thúc đi chính là động phủ của Xích Viêm Kim Nghê Thú. Năng lượng thiên địa trong đó rất nồng đậm, hôm nay Xích Viêm không đi theo. Gần đây Phi Linh môn rất thiếu người, Xích Viêm, Bàn Hủy, Bàn Vân bận rộn tối mắt tối mũi, đã không có mặt trong Phi Linh môn.

Đám người nhảy vọt lên đi sâu vào dãy núi sơn mạch trước mặt. Ngọn núi trong không gian này cao ngất tầng mây, có sương mù dày đặc luôn lượn lờ. Càng đến gần động phủ của Xích Viêm thì linh khí tràn đầy bên trong đó càng đậm. Năng lượng thiên địa vô hình trong không gian tụ tập đằng trước.

Tốc độ của mọi người rất nhanh, nhảy vọt giây lát đã vượt qua mấy chục đỉnh núi, đến sơn cốc giữa sơn mạch. Dọc đường đi tốc độ của Lục Lâm Thiên và Tiểu Long làm đám người Bạch Long Tôn giả ngạc nhiên.

Mọi người lơ lửng trên cao nhìn xuống. Sơn cốc này rất kỳ lạ, bốn phía vòng quanh núi, dãy núi trập trùng. Các ngọn núi khổng lồ từ dưới đất nhô lên, rất hùng vĩ mênh mông, khí thế bất phàm. Quanh sơn cốc một mảnh xanh biếc, bị rừng rậm rợp trời che mất.

Ánh mắt Kim Lang Tôn giả ngạc nhiên nói:

- Khí tức năng lượng thật đậm.

Năng lượng thiên địa đậm đặc trong không gian gần như gấp đôi bên ngoài, thậm chí là gấp ba. Nếu Linh Giả vũ giả bình thường tu luyện sẽ được ích lợi rất lớn.

Từ lâu Lục Lâm Thiên đã biết năng lượng thiên địa bên trong đậm đặc cỡ nào:

- Sư thúc, ở trong đó.

Lục Lâm Thiên lắc người đến ngọn núi to lớn gần sơn cốc, chân núi có cái hang đá to.

Cùng Kỳ Tôn giả nhướng mày nói:

- Vào xem thử.

Thân hình vạm vỡ lắc một cái chui vào trong sơn động. Năng lượng thiên địa trong này rất đậm, có chút không bình thường.

Khổng Tước Tôn giả, Kim Lang Tôn giả, Bạch Long Tôn giả nhìn nhau:

- Đi xem một chút.

Chương 1993: Cấm chế của đế giả (2)

Chỗ này đúng là khiến bọn họ bất ngờ, dường như năng lượng không gian toàn bộ tụ tập quanh sơn cốc mà không tan. Ba người thầm lấy làm lạ, nơi này hơi quái dị nhưng Bạch Long Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả, Kim Lang Tôn giả không nhìn ra có gì lạ.

Linh khí năng lượng thiên địa sẽ không bỗng dưng tụ tập lại được. Ba người vào hang theo sau Cùng Kỳ Tôn giả, xuyên qua con đường bóng loáng. Càng vào trong hang thì năng lượng càng đậm.

Khi đám người vào sâu trong hang, ánh mắt đám người Bạch Long Tôn giả trầm xuống. Trong cái hang to tràn ngập năng lượng đậm đặc và linh khí. Năng lượng trong hang mạnh hơn bên ngoài nhiều, nhưng hang động chẳng có gì đặc biệt.

Khổng Tước Tôn giả cảm thán rằng:

- Chỗ này đúng là kỳ dị.

Bốn Tôn Tổ ẩn thận sưu tầm trong hang, chốc lát sau vẫn không tìm ra điểm gì đặc biệt.

Bốn người vô cùng khó hiểu:

- Tại sao không phát hiện được gì?

Nếu không phải Bạch Long Tôn giả ngăn cản thì Kim Lang Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả đã sang bằng cái hang để tìm kiếm.

Bạch Long Tôn giả suy tư giây lát, nói với mọi người:

- Ta nghi ngờ đây là một chỗ địa hạ linh mạch.

- Rất có thể là nó, nhưng muốn xác định cần tìm ra lối vào.

Bạch Long Tôn giả nói:

- Nếu đúng là địa hạ linh mạch thì tốt.

Giọng Cùng Kỳ Tôn giả vọng lại:

- Nhị ca mau đến xem, chỗ này có cấm chế!

Vù vù vù!

Mọi người theo tiếng gọi chạy đến bên cạnh Cùng Kỳ Tôn giả.

Cùng Kỳ Tôn giả đứng trước một vách đá không khác gì những vách đá khác. Nhưng Cùng Kỳ Tôn giả nhìn chằm chằm vách đá, mới rồi lão tìm kiếm thì trực giác mách bảo vách đá này kỳ kỳ. Cùng Kỳ Tôn giả tùy tay tung quyền một cái, vách đá nổi sóng gợn sau đó sóng biến mất.

Xoẹt!

Thất luyện mỏng manh ngưng tụ trong tay Khổng Tước Tôn giả đánh vào vách đá. Vách đá không tỳ vết chớp mắt lung lay như vằn nước, bao trùm thất luyện trong tay Khổng Tước Tôn giả rồi trở lại như cũ.

Bạch Long Tôn giả mắt lóe tia sáng:

- Cấm chế mạnh quá!

Lục Lâm Thiên cũng kinh thán. Cấm chế rất mạnh lại bài bố ẩn khuất như thế. Mới rồi Khổng Tước Tôn giả tùy tay đánh ra thất luyện nhưng lực công kích rất khủng khiếp, vậy mà cấm chế không bị tổn hao gì, đủ thấy nó đáng sợ cỡ nào.

Khổng Tước Tôn giả mắt lóe tia sáng nói:

- Nếu không có gì bất ngờ thì cấm chế do cường giả Đế cấp bày ra, thời gian qua rất lâu rồi, muốn mở nó ra cũng được. Nhưng không biết bên trong cấm chế là vật gì, nếu là địa hạ linh mạch hoặc cái gì khác thì sẽ nguy hiểm.

Kim Lang Tôn giả nói:

- Cứ mở ra xem thử, cường giả Đế cấp bày cấm chế không biết sẽ là vật gì?

Bạch Long Tôn giả nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Lâm Thiên, ý của ngươi thế nào? Tuy cấm chế này cực mạnh nhưng ta và các sư thúc của ngươi hợp lực lại sẽ mở được.

Lục Lâm Thiên nói:

- Vậy làm phiền sư thúc mở ra đi, đệ tử cũng muốn biết thứ bên trong là gì.

Bạch Long Tôn giả gật đầu:

- Ừm!

Bốn Tôn Tổ lắc người đứng ngang hàng trước vách đá. Lục Lâm Thiên, Hắc Vũ, Tiểu Long thì lùi sang bên.

Bốn người Bạch Long Tôn giả đứng ngang hàng, nhìn nhau, đánh ra kết ấn:

- Phá mở cấm chế!

Năng lượng thiên địa vô hình tụ tập trong hang, cái hang lắc lư.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Cùng lúc đó, cột sáng tụ tập trong tay bốn người, bốn cột sáng bắn ra đυ.ng vào vách đá. Giờ phút này vách đá bỗng nổi dao động mỏng manh.

Vù vù vù!

Bốn cột sáng đột nhiên giáng xuống, sóng gợn vách đá vặn vẹo. Bốn cột sáng trùng kích lộ ra một vệt hằn to lớn. Trên sóng vách đá phát ra khí thế rung động hồn người, sóng gợn vặn vẹo dữ dội phát ra tiếng vù vù như vòi rồng.

Ầm ầm ầm!

Cùng lúc đó, gió lốc nổi lên trong hang động, dao động càng lúc càng kịch liệt như hể nguyên ngọn núi run rẩy sắp sụp đổ.

Lục Lâm Thiên cảm nhận được áp lực nặng nề từ sóng gợn vách đá:

- Khí thế quá mạnh!

Trên cấm chế vách đá có sóng năng lượng khủng bố tột độ bđang lan tràn, như con mãnh thú ngập trời bị nhốt phía sau, khiến lòng người ru nrẩy.

Năng lượng trong tay bốn Tôn Giả dây dưa với cấm chế, bắn ra ánh sáng chói mắt. Khí thế khủng bố giải phóng. Lục Lâm Thiên đứng trong góc bị đè ép tim sắp ngừng đập. Thực lực như thế khiến Lục Lâm Thiên đứng im như tượng, làm hắn hướng về.

Răng rắc!

Chốc lát sau cấm chế sóng gợn vách đá truyền ra dao động kỳ dị. Giây phút này cấm chế sóng gợn vặn vẹo, run rẩy. Tiếng răng rắc vang lên, cấm chế vặn vẹo bốn phía rạn vỡ.

Bùm bùm bùm!

Lực lượng to lớn làm cấm chế tan vỡ, khí thế ngút trời rít gào. Xung lực mạnh mẽ tuôn trào.

Vù vù vù!

Kình khí ngút trời bắn ra, bốn Tôn Giả sắc mặt âm trầm, thủ ấn thay đổi. Một màn sáng che trước mặt bốn người, kình khí ngập trời bị chặn lại trong màn sáng.

Cộp cộp cộp!

Chỉ là kình khí còn sót lại đã đẩy Lục Lâm Thiên, Tiểu Long đứng phía xa lảo đảo lùi hai bước, nhưng không bị gì. Hắc Vũ lù lù bất động, đỡ hơn Lục Lâm Thiên và Tiểu Long nhiều.

Hắc Vũ hỏi:

- Thiếu chủ có sao không?

Lục Lâm Thiên lắc đầu, nói:

- Không sao.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ: Cấm chế này mạnh thật, thực lực của bốn vị sư thúc cũng rất khủng bố.

Cùng lúc đó, Cùng Kỳ Tôn giả hưng phấn reo lên:

- Thật sự là Địa Tâm Linh Mạch, cấm chế này giam cầm Địa Tâm Linh Mạch!

Từ chỗ vỡ của cấm chế lộ ra một cái lỗ hình tròn cao cỡ mấy trượng.

Trong cái hang tuôn ra linh khí lạnh lẽo khïếp người từ chỗ cấm chế bị phá mở. Nhìn vào thì trong hang là cái lỗ sâu mênh mông hư vô bao la. Lỗ sâu như lòng đất, khiến người nhìn kinh tâm động phách. Nhìn xuống dưới là sương đen âm trầm, không biết sâu bao nhiêu, tựa như không thấy đáy.

Biểu tình của Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc kêu lên:

- Địa hạ linh mạch, này là địa hạ linh mạch!

Khí lưu tuôn trào ra như suối phun lớn liên miên không dứt, khí tức năng lượng cuồng bạo khuếch tán. Trong năng lượng cuồng bạo đè ép tim Lục Lâm Thiên đập nhanh. Nhìn độ đậm đặc của nó làm Lục Lâm Thiên nhớ trong mật địa của Vân Dương tông, địa hạ linh mạch nơi đó cũng chưa tới mức này.

Khổng Tước Tôn giả lộ biểu tình kinh ngạc nói:

- Đúng là Địa Tâm Linh Mạch!

Ánh mắt Khổng Tước Tôn giả âm trầm nói:

- Phỏng chừng đã nhiều năm không ai đến Địa Tâm Linh Mạch này.

Sắc mặt Kim Lang Tôn giả thay đổi, mắt lộ ý cười:

- Ý của tứ muội là...?

Bạch Long Tôn giả cười mỉm nói:

- Chúng ta vào xem đi, không chừng có báu vật.

Bạch Long Tôn giả quay đầu nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, chúng ta vào xem, ngươi tốt nhất là đừng vào. Càng xuống dưới Địa Tâm Linh Mạch thì áp lực càng lớn, nếu có ngoại lực tiến vào sẽ làm đảo lộn cân bằng, có thể khiến núi lửa phun trào.

Chương 1994: Linh ngọc cực lớn

Nói xong bốn người Bạch Long Tôn giả phát ra ánh sáng, năng lượng thiên địa vô hình quanh thân. Bốn người biến mất trong hang sâu.

Mắt hí của Tiểu Long lóe sáng, không kiềm được muốn đi xem:

- Lão đại, chúng ta đi xem thử?

Lục Lâm Thiên không nhịn được:

- Đi, vào xem cũng tốt.

Lực phòng ngự của hắn và Tiểu Long không tệ, cùng lắm nếu tình hình xấu thì không đi vào.

Hắc Vũ nói:

- Thiếu chủ, hãy cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên, Tiểu Long muốn đi qua lối vào linh mạch, Hắc Vũ theo sau.

Vầng sáng bao phủ ba người, cùng tiến vào cửa hang linh mạch. Bên trong là năng lượng linh lạc dâng trào khủng bố. Năng lượng linh lực khủng khiếp này như có một tầng sương mù dày đặc từ lòng đất phóng lên cao. Lục Lâm Thiên tiến vào trong, cảm giác năng lượng khủng khiếp hơn bên ngoài gấp vô số lần bao bọc hắn.

Năng lượng gào thét đẩy dạt sóng không gian. Không gian trong hang run rẩy, năng lượng dâng lên, sóng không gian lan tràn.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói:

- Thật mạnh mẽ!

Linh lực hùng hậu này khiến người rung động, mạnh hơn Địa Tâm Linh Mạch của Vân Dương tông nhiều. Lục Lâm Thiên phỏng chừng nếu tu luyện trong này thì linh hồn sẽ hơn bên ngoài gấp chục lần trở lên. Tiếc rằng Lục Lâm Thiên không hưởng được nhiều ích lợi bao nhiêu, với cường giả đến đẳng cấp Tôn cấp thì ích lợi vẫn nhiều nhưng điểm quan trọng nhất là lĩnh ngộ. Với linh lực và chân khí thì khó tu luyện nhất là lĩnh ngộ.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới thấy rõ trong cửa hang bốn phía là nham thạch không đồng đều, không biết hang sâu hình thành như thế nào, sâu không thấy đáy, như trong lòng đất.

Năng lượng hùng hậu làm Hắc Vũ, Tiểu Long giật nảy mình. Ba người cẩn thận tiến vào trong. Hang sâu xám xịt như hướng đi tới cửu u.

Ba người càng đi xuống thì năng lượng linh khí càng đậm đặc đáng sợ, áp lực càng lớn hơn. Đến nỗi Lục Lâm Thiên khoác Khải giáp Thanh Linh, có huyền thể bất diệt hỗ trợ mà vẫn không chịu nổi.

Lát sau đoàn người lại tiến sâu vào một chút, đã đến dưới vạn thước, Tiểu Long không chịu nổi:

- Lão đại, áp lực mạnh quá, đệ không xuống nổi.

Hắc Vũ nói:

- Thiếu chủ, lên đi. Có nhóm Bạch Long Tôn giả thì thu hoạch bên dưới sẽ không trốn được.

Một vầng sáng trong suốt đang lắc lư vặn vẹo. Áp lực đáng sợ vô hình không chỗ không tồn tại, nhưng hiển nhiên Hắc Vũ còn sức đi xuống tiếp.

Lục Lâm Thiên cắn răng nói:

- Lên đi.

Mặt Lục Lâm Thiên hơi đỏ, áp lực quá kinh khủng, tuy còn chưa đến cực hạn lực phòng ngự của hắn nhưng không định liều lĩnh xuống tiếp.

Vù vù vù!

Ba người nhảy ra hang sâu trở vào hang. Trong hang cũng tràn ngập linh khí đậm đặc nhưng áp lực tan biến, Lục Lâm Thiên cảm thấy nhẹ hẳn ra.

Hắc Vũ nhìn hang sâu liên tục dâng lên linh khí dồi dào, đôi mắt tràn đầy giật mình:

- Địa Tâm Linh Mạch này không nhỏ, không biết cường giả Đế cấp cấm chế nó làm gì?

Tiểu Long nghi hoặc hỏi:

- Lão đại, bọn họ vẫn đi vào bên trong, không biết trong Địa Tâm Linh Mạch có báu vật gì?

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

- Chắc là Địa Tâm Linh Ngọc.

Hắc Vũ nói tiếp:

- Trong Địa Tâm Linh Mạch quý giá nhất là Địa Tâm Linh Ngọc. Địa Tâm Linh Ngọc là trọng bảo chỉ sinh ra trong Địa Tâm Linh Mạch, vạn năm khó xuất hiện một khối. Mỗi khối Địa Tâm Linh Ngọc ẩn chứa năng lượng cực kỳ khổng lồ, còn có nhiều ích lợi khác. Có thể nói toàn là trọng bảo. Nhiều người bảo giá trị của Địa Tâm Linh Ngọc ngang ngửa thần khí, nói hơi quá nhưng cũng đại biểu giá trị Địa Tâm Linh Ngọc.

Lục Lâm Thiên gật đầu, hắn nhìn Hắc Vũ:

- Hắc Vũ thúc cảm thấy trong Địa Tâm Linh Mạch này sẽ có Địa Tâm Linh Ngọc sao?

Hắc Vũ trả lời:

- Cái này thì không biết, chờ bốn vị sư thúc của ngươi lên liền biết.

Vù vù vù!

Lát sau, trong hang sâu vang mấy tiếng xé gió, bốn bóng người xuất hiện trong hang, chính là bốn người Bạch Long Tôn giả.

Lục Lâm Thiên hỏi dồn:

- Bốn vị sư thúc, có thu hoạch gì không?

- Ha ha ha!

Kim Lang Tôn giả cười nhìn Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, ngươi rất may mắn, trong Địa Tâm Linh Mạch này có một khối Địa Tâm Linh Ngọc.

Con ngươi Lục Lâm Thiên co rút:

- Một khối Địa Tâm Linh Ngọc?

Một khối Địa Tâm Linh Ngọc đã có giá trị kinh người, nhưng Lục Lâm Thiên cứ cho rằng nếu tìm được một vài Địa Tâm Linh Ngọc thì tốt nhất.

- Như thế nào? Ngươi chưa vừa lòng?

Khổng Tước Tôn giả mỉm cười nói:

- Tuy mới có một khối Địa Tâm Linh Ngọc nhưng khá đặc biệt.

Lục Lâm Thiên cười bẽn lẽn hỏi:

- Sư thúc, có điểm đặc biệt gì?

Bạch Long Tôn giả nói:

- Thể tích Địa Tâm Linh Ngọc này không nhỏ, khá kinh người.

Bạch Long Tôn giả xòe tay ra, một khối tinh thạch trong suốt lấp lánh to cỡ trẻ sơ sinh, nó tỏa sáng, tinh khiết, tựa như kim cương.

Vật đó hiện ra khiến năng lượng linh khí trong hang bị giải phóng, lực lượng hùng hậu làm thực lực như Lục Lâm Thiên cũng thấy ngộp thở. Quanh tinh thạch nổi gợn sóng như không gian sắp tan vỡ.

Tinh thạch xuất hiện, năng lượng tràn ngập trong hang bị lôi kéo tụ tập lại quanh nó gần như hình thành một vòng xoáy, vòng xoáy to dần, càng lúc càng khủng bố.

Lục Lâm Thiên, Tiểu Long kinh thán:

- Năng lượng khủng khỉếp quá!

Năng lượng khủng bố này làm tim hai người đập nhanh.

Xoẹt!

Bạch Long Tôn giả cẩn thận cất tinh thạch đi, vòng xoáy năng lượng tan biến.

Lục Lâm Thiên giật mình hỏi:

- Sư thúc, thứ vừa rồi là Địa Tâm Linh Ngọc?

Bạch Long Tôn giả tặc lưỡi kinh thán:

- Đúng vậy! Mới rồi chính là Địa Tâm Linh Ngọc. Ta từng may mắn thấy một, hai khối Địa Tâm Linh Ngọc nhưng to cỡ nửa bàn tay đã là tuyệt vời lắm rồi, ta chưa bao giờ nghe nói có Địa Tâm Linh Ngọc nào thể tích khủng như vậy.

Lục Lâm Thiên rất giật mình. Để luyện chế Âm Dương Long Hổ Đan hắn giao dịch với Vân Dương tông được Địa Tâm Linh Ngọc nhìn từ hộp gấm chỉ to nửa bàn tay, thể tích Địa Tâm Linh Ngọc nơi này lớn gấp chục lần. Giá trị của nó quá rõ ràng, ban đầu Lục Lâm Thiên hơi thất vọng giờ lại sôi sục.

Khổng Tước Tôn giả nói:

- Không chỉ thế, Địa Tâm Linh Mạch này khá to. Theo ta được biết thì trong Vân Dương tông có một Địa Tâm Linh Mạch, nhưng đến từ đại lục thượng cổ vỡ nát. Ngày xưa tranh giành một góc lục địa thượng cổ, tác động trận đại chiến. Tuy nhiên Địa Tâm Linh Mạch của Vân Dương tông không to như vậy.

Khóe mô iLục Lâm Thiên cong lên:

- Giàu rồi!

Địa Tâm Linh Mạch khổng lồ như vậy có ích lợi kếch sù cho Lục Lâm Thiên, cho Phi Linh môn.

Khổng Tước Tôn giả nghiêm túc nhìn Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Lâm Thiên, Địa Tâm Linh Mạch này cực kỳ quan trọng, ngươi tính sao?

Lục Lâm Thiên đáp:

- Để lại Địa Tâm Linh Mạch cho đệ tử Phi Linh môn, Thánh Linh giáo chắc sẽ giúp ích nhiều. Đệ tử hy vọng bốn vị sư thúc bày cấm chế, khi đó đệ tử sẽ sắp xếp cho đệ tử Phi Linh môn, Thánh Linh giáo đi vào tu luyện.

Khổng Tước Tôn giả nói:

- Ý này hay. Tuy Địa Tâm Linh Mạch có hiệu quả tiến bộ nhanh trong tu luyện nhưng đi đường tắt tu luyện sẽ phải trả giá đắt, vì vậy ngươi cần chú ý chừng mực. Địa Tâm Linh Mạch là báu vật, nhưng lợi dụng nhiều không tốt cho căn cơ, mọi thứ đều có hạn độ.

Chương 1995: Bày cấm chế

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

- Đệ tử hiểu.

Bón thuốc tăng trưởng cho cây không phải việc tốt với tu luyện giả, điểm then chốt là ở căn cơ. Ví dụ các đại sơn môn như Vân Dương tông, với nội tình của bọn họ không khó gì nhanh chóng bồi dưỡng ra một cường giả trẻ tuổi, nhưng làm vậy hơn phân nửa tương đương với hủy hoại một thiên tài tu luyện. Bồi dưỡng cường giả trẻ dễ, nhưng không thể trực tiếp bồi dưỡng ra siêu cấp cường giả. Chỉ có trải qua tôi luyện tuyệt đối, tu vi kiên cố mới chịu nổi gánh nặng siêu cấp cường giả.

Khổng Tước Tôn giả gật đầu, nói:

- Hiểu thì tốt.

Khổng Tước Tôn giả tiếp tục bảo:

- Ngươi có biết cách dùng cho Địa Tâm Linh Ngọc không?

Lục Lâm Thiên đáp:

- Cái này thì đệ tử không rành, nghe bảo Địa Tâm Linh Ngọc là trọng bảo chỉ sinh ra trong Địa Tâm Linh Mạch, vạn năm khó xuất hiện một khối. Mỗi khối Địa Tâm Linh Ngọc ẩn chứa năng lượng cực kỳ khổng lồ, còn có nhiều ích lợi khác.

Khổng Tước Tôn giả gặn hỏi:

- Ngươi là đệ tử của Vân Dương tông chẳng lẽ không phát hiện ra Vân Dương tông có điểm gì khác lạ sao?

Đám người Bạch Long Tôn giả cười tủm tỉm.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ kỹ rồi lắc đầu, hắn chợt nhớ một điều:

- Trong Vân Dương tông dường như năng lượng thiên địa đậm hơn chút, những cái khác không có gì đặc biệt.

Lục Lâm Thiên còn nhớ lúc hắn vào Vân Dương tông thì phát hiện vô hình trung năng lượng thiên địa bên trong mạnh hơn nhiều. Trên sơn môn của đại môn đại phái khác tuy cũng tràn đầy năng lượng, tốt hơn mảnh đất bình thường nhiều nhưng không đến mức như Vân Dương tông.

Khổng Tước Tôn giả nói:

- Đúng rồi. Năng lượng trong Vân Dương tông tràn đầy hơn nhiều vì có Địa Tâm Linh Ngọc, đây là một trong những giá trị quan trọng nhất của Địa Tâm Linh Ngọc.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc kêu lên:

- Vì có Địa Tâm Linh Ngọc?

Năng lượng trong Vân Dương tông tràn đầy vì có Địa Tâm Linh Ngọc? Thật khiến người ngạc nhiên.

- Lâm Thiên, Địa Tâm Linh Ngọc này có công hiệu tụ tập năng lượng thiên địa, nếu phối hợp trận pháp thì trong phạm vi thiên địa sẽ tràn đầy năng lượng. Có người tu luyện trong đó hiệu quả sẽ mạnh hơn nhiều.

Bạch Long Tôn giả mỉm cười nói:

- Tức là nếu ngươi nhanh chóng đặt Địa Tâm Linh Ngọc trong Phi Linh môn, tứ sư thúc sẽ bày một đại trận giúp ngươi, khi thấy trong Phi Linh môn tràn đầy năng lượng mạnh còn hơn Vân Dương tông. Địa Tâm Linh Ngọc của ngươi to hơn Địa Tâm Linh Ngọc bình thường nhiều, hiệu quả càng tốt.

Lục Lâm Thiên há hốc mồm:

- Hóa ra là vậy.

Hèn gì vừa rồi Bạch Long Tôn giả lấy Địa Tâm Linh Ngọc ra năng lượng thiên địa xung quanh tụ lại ngay, thì ra Địa Tâm Linh Ngọc còn công hiệu này.

Nghĩ đến đây Lục Lâm Thiên hơi bất ngờ, báu vật như vậy theo lời Khổng Tước Tôn giả vừa nói thì có giá trị siêu phàm với Vân Dương tông. Vậy mà Vân Dương tông đưa cho hắn, Lục Lâm Thiên rất khó hiểu. Sau khi Lục Lâm Thiên có được Địa Tâm Linh Ngọc nhưng năng lượng thiên địa trong Vân Dương tông không yếu đi.

Lục Lâm Thiên phỏng chừng Vân Dương tông không chỉ có một Địa Tâm Linh Ngọc, không thì Vân Dương tông tuyệt đối sẽ không đưa thứ quan trọng như thế cho hắn.

Bạch Long Tôn giả nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, Địa Tâm Linh Ngọc giá trị phi phàm, đồn nó ngang ngửa thần khí thì hơi khuếch đại. Nhưng thể tích Địa Tâm Linh Ngọc của ngươi khổng lồ không tầm thường, nâng cao giá trị của nó lên nhiều. Trong lòng người bình thường e rằng chênh lệch một chút so với thần khí, nhưng nếu đặt ở các đại sơn môn thì Địa Tâm Linh Ngọc thể tích to thế này có giá trị tương đương thần khí. Kêu bọn họ chọn giữa thần khí và Địa Tâm Linh Ngọc thì bọn họ rất khó chọn lấy hay bỏ.

Lục Lâm Thiên ngầm hiểu. Người bình thường đương nhiên cho rằng thần khí quan trọng hơn một chút. Nhưng ở trong mắt các đại sơn môn thì Địa Tâm Linh Ngọc liên quan tương lai trong môn, giá trị không thể đo lường, rất khó lựa chọn.

Kim Lang Tôn giả nói:

- Lâm Thiên, Địa Tâm Linh Ngọc này chứa năng lượng hùng hậu, ngươi có thể chọn tự mình luyện hóa, thực lực sẽ tiến bộ rất nhanh. Nhưng một lúc tăng nhanh thực lực quá e rằng sẽ ảnh hưởng căn cơ. Ngoài ra nếu một người luyện hóa Địa Tâm Linh Ngọc thì lãng phí, hơi tiếc.

Cùng Kỳ Tôn giả nói:

- Có Địa Tâm Linh Ngọc trong tay thì gấp làm gì?

Bạch Long Tôn giả mỉm cười nói:

- Ngũ đệ nói đúng.

Lục Lâm Thiên bật cười. Hiện tại Nam thúc đã có Địa Tâm Linh Ngọc, không cần khối này nữa. Trong lòng Lục Lâm Thiên đã quyết định dùng Địa Tâm Linh Ngọc này như thế nào.

Lục Lâm Thiên nói:

- Bốn vị sư thúc, làm phiền hãy bày cấm chế.

Khổng Tước Tôn giả nói:

- Cấm chế này khó làm. Hiện tại linh khí trong Địa Tâm Linh Mạch cực kỳ tràn đầy, nhưng e rằng đó là vì trong không gian này ít nhất trên vạn năm chưa từng mở ra. Nếu cứ mở linh mạch thì hiệu quả sẽ kém đi.

Bạch Long Tôn giả nói:

- Cái này dễ làm. Ta nhớ Địa Tâm Linh Mạch trong Vân Dương tông mấy năm mới mở ra một lần. Địa Tâm Linh Mạch này to hơn một chút, có thể hai năm mở ra một lần, hiệu quả chắc không chênh lệch bao nhiêu.

Khổng Tước Tôn giả nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, ý của ngươi sao?

Lục Lâm Thiên không có ý kiến:

- Vậy là tốt nhất.

Hai năm mở một lần, cách hai năm đủ cho đệ tử tinh anh trẻ tuổi trong môn tu luyện, cộng thêm không gian này có rất nhiều yêu thú linh thú, là chỗ tôi luyện tuyệt vời. Điều này giúp ích rất lớn cho Phi Linh môn bồi dưỡng người trẻ tuổi, cung cấp máu mới.

Còn về yêu thú, linh thú trong không gian thì Lục Lâm Thiên không hề nghĩ đến dùng chúng rèn luyện đệ tử Phi Linh môn. Vạn vật bình đẳng, đệ tử Phi Linh môn tiến vào tôi luyện cũng là rèn luyện cho yêu thú, linh thú. Đến tu vi thực lực nhất định thì đệ tử đó có thể mang yêu thú, linh thú ra ngoài.

Bàn bạc một phen xong Bạch Long Tôn giả đi trùng động không gian. Bốn người Bạch Long Tôn giả kinh thán về trùng động không gian, cấu trúc đó dù là thực lực hiện tại của bọn họ cũng khó thể làm được, bốn người hợp tác vẫn thua. Cấu trúc trùng động không gian yêu cầu lĩnh ngộ không gian, khống chế năng lượng thiên địa đến đỉnh cao, cường giả Đế cấp bình thường cũng không phải ai đều làm được.

Hiểu biết nhất định về không gian này rồi đám người Bạch Long Tôn giả mới bắt tay vào bày cấm chế. Theo ý của Lục Lâm Thiên thì cả không gian sẽ di động lại lần nữa. Lối ra trùng động không gian chỉ chừa một con đường thông hướng sơn mạch Vụ Đô, có thể nói là mở thêm một lối ra tiện cho việc ra vào Cổ vực, Đông Hải.

Không gian khác đơn độc cách ly với Địa Tâm Linh Mạch, để cho Phi Linh môn bồi dưỡng người trẻ tuổi.

Đây là công trình không nhỏ, người bình thường sao làm được? Nhưng Bạch Long Tôn giả, Kim Lang Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả tuyệt đối không phải người bình thường.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Bốn người kết thủ ấn, linh lực chân khí toàn thân run rẩy, trong phút chốc phô thiên cái địa tuôn ra tụ thành cột sáng linh lực chân khí khổng lồ.

Ầm ầm ầm!

Cột sáng linh lực chân khí tụ tập, năng lượng hùng hậu, không gian vang tiếng nổ điếc tai. Phương xa nhiều yêu thú, linh thú cấp thấp cảm nhận khí tức khủng bố kia thì run rẩy quỳ rạp xuống.

Chương 1996: Cùng mỹ nhân đi dạo (1)

Bốn người liên tục kết ra các thủ ấn huyền ảo, khí thế khủng bố hoàn toàn giải phóng. Không gian to lớn rung lắc.

Lục Lâm Thiên đứng xa nhìn tặc lưỡi kinh thán. Thực lực của bốn vị sư thúc đúng là rất kinh khủng. Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm nghĩ không biết lúc sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, Nam thúc ở thời kỳ đỉnh phong so với thực lực hiện tại của bốn vị sư thúc thì ai cao ai thấp?

Khoảnh khắc trong sơn mạch Vụ Đô như có động đất, mơ hồ vang tiếng nổ ầm ầm khắp chốn. Thanh âm như đến từ lòng đất vọng lên. Muôn thú kinh hoàng chạy tứ tán. Vòng ngoài sơn mạch Vụ Đô có nhiều người cảm giác biến cố kinh người còn tưởng là động đất đến, gây khủng hoảng.

Trong Phi Linh môn, nhiều cường giả ở đây cảm giác biến đổi, phát ra tinh thần xem xét nhưng không được gì.

Động tĩnh này kéo dài thật lâu mới lặng xuống.

Ầm ầm ầm!

Trong sơn mạch Vụ Đô, dưới một ngọn núi, giây lát trời sụp đất nứt, núi lắc lư nứt ra lỗ hổng to. Đá vụn bay tứ tán, một thân hình vạm vỡ bay ra.

Thân hình vạm vỡ vỗ tro bụi dính trên người, đó là Cùng Kỳ Tôn giả:

- Vậy được rồi.

Đám người Bạch Long Tôn giả lần lượt nhảy ra lỗ hổng.

Mặt Bạch Long Tôn giả, Kim Lang Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả xanh mét, hiển nhiên bị tiêu hao khá nhiều. Với đẳng cấp thực lực của bọn họ tiêu hao đến mức này thì biết tốn sức cỡ nào.

Lục Lâm Thiên cảm kích nói:

- Các vị sư thúc vất vả.

Mọi thứ trong không gian đã làm xong. Bốn Tôn Tổ hợp tác cải tạo không gian, lỗ hổng nối với trùng động không gian, còn không gian khác thì bốn người Bạch Long Tôn giả hợp sức cấm chế thành không gian cách ly.

Trong không gian đó lối ra Địa Tâm Linh Mạch ban đầu bị bốn Tôn Tổ bày lại cấm chế. Lối ra dưới chân núi bị đám người Bạch Long Tôn giả phá hủy hoàn toàn, bày lại cấm chế, mạnh hơn cấm chế cũ nhiều. Theo lời Bạch Long Tôn giả nói thì bốn người hợp tác bày cấm chế người dưới đẳng cấp Đế cấp rất khó phá.

Khổng Tước Tôn giả nói:

- Lâm Thiên, tuy đã bày cấm chế rồi nhưng không ai vào được, sau khi trở về ta cần luyện chế thêm một số ấn ký mở ra cấm chế.

Lục Lâm Thiên hành lễ:

- Làm phiền sư thúc.

Tuy cấm chế đã được bày ra, bốn Tôn Tổ hợp tác đặt cấm chế, người dưới đẳng cấp Đế cấp không vào được, Lục Lâm Thiên cũng vậy. Đệ tử Phi Linh môn thì càng không thể, cần ấn ký của bốn Tôn Tổ mới có thể mở ra.

Vù vù vù!

Mọi người bay ra khỏi sơn mạch Vụ Đô, trở về sơn môn, với tốc độ của đám người chỉ chốc lát đã trở lại Phi Linh môn.

Trong sơn mạch Vụ Đô, bốn Tôn Tổ bày cấm chế tốn khá nhiều thời gian, sắc trời đã gần hoàng hôn.

Bạch Long Tôn giả lại lấy Địa Tâm Linh Ngọc ra khoe.

Thánh Thủ Linh Tôn, Nam thúc giật mình kêu lên:

- Không ngờ Địa Tâm Linh Ngọc này to như vậy, rất hiếm thấy.

Thánh Thủ Linh Tôn ra hiệu Bạch Long Tôn giả cất Địa Tâm Linh Ngọc đi:

- Dưới sơn mạch Vụ Đô còn có Địa Tâm Linh Mạch, không tệ.

Thánh Thủ Linh Tôn tiếp tục bảo:

- Lâm Thiên, Nam thúc của ngươi đã có Địa Tâm Linh Ngọc, ngươi đã nghĩ cách dùng Địa Tâm Linh Ngọc này chưa? Ngươi tu luyện Âm Dương Lĩnh Vũ quyết, nếu đưa cho ngươi sẽ có tác dụng lớn, không lãng phí, nhưng đây không phải thượng sách.

Lục Lâm Thiên nói:

- Sư phụ, con muốn tứ sư thúc hỗ trợ bày đại trận, đặt Địa Tâm Linh Ngọc trong Phi Linh môn.

Trong lòng Lục Lâm Thiên đã có quyết định, nếu hắn nuốt năng lượng Địa Tâm Linh Ngọc thì tu vi sẽ tăng vọt, trong thời gian ngắn được lợi ích lớn.

Nhưng đặt ở Địa Tâm Linh Ngọc được ích lợi vô hình sẽ đến từ từ. Hiện tại Phi Linh môn thiếu thốn nội tình, đặt Địa Tâm Linh Ngọc bên trong bồi dưỡng đệ tử trẻ tuổi thì thành tích Phi Linh môn càng rõ rệt.

Thánh Thủ Linh Tôn mỉm cười nói:

- Ừm! Làm vậy sẽ tốt cho phát triển Phi Linh môn hơn nhiều.

Thánh Thủ Linh Tôn không ngăn cản, trong lòng cũng có ý đó.

Lục Lâm Thiên ở lại mật thất một lúc rồi rời đi cùng Tiểu Long. Lục Lâm Thiên bàn chuyện luyện chế Âm Dương Long Hổ Đan với Nam thúc, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, chờ cường giả các đại sơn môn nhận bồi thường xong rời đi liền bắt đầu luyện chế.

Một thanh âm trong trẻo vang lên:

- Lục chưởng môn!

Lục Lâm Thiên mới bước ra đại điện Phi Linh môn liền gặp bóng dáng màu cam yêu kiều. Mắt sáng như minh dâu, khuôn mặt da thịt như ngọc, mắt đẹp toát ra phong vận khó tả, khiến người nhìn thấy đẹp mà không yêu, diễm mà không tục. Trừ Đạm Thai Tuyết Vi ra còn có ai?

Lục Lâm Thiên gật đầu chào:

- Tuyết Vi cô nương.

Thân phận hiện tại của Đạm Thai Tuyết Vi dù Lục Lâm Thiên không muốn quan tâm cũng phải xã giao, huống chi hắn không bao giờ phớt lờ giai nhân tuyệt sắc.

Tiểu Long chớp mắt nhỏ:

- Lão đại, đệ đi về trước.

Tiểu Long nhìn Lục Lâm Thiên và Đạm Thai Tuyết Vi, biết điều rời đi ngay.

Đạm Thai Tuyết Vi nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên:

- Lục chưởng môn, nghe nói phong cảnh Phi Linh môn rất đẹp, ta không biết đường, hay Lục chưởng môn đưa ta đi tham quan được không?

Mắt nàng tựa làn nước, khiến người khó thể từ chối.

- Cái này...

Không phải Lục Lâm Thiên không muốn nhưng Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh còn trong Phi Linh môn. Hai nhạc phụ, nhạc mẫu cũng có mặt, nếu gặp bọn họ thì không tốt cho hắn.

Đạm Thai Tuyết Vi mắt lóe tia sáng, môi son nhếch lên nở nụ cười quyến rũ:

- Chẳng lẽ Lục chưởng môn không muốn tận tình địa chủ?

Lục Lâm Thiên cười khổ nói:

- Được rồi, mời Tuyết Vi cô nương.

Hoàng hôn, trong sơn mạch rừng cây bao la sau núi Phi Linh môn. Nhánh cây khô, dưới ánh chiều tà, mặt trời màu vàng nhạt xuyên thấu qua rừng cây để lại cái bóng giương nanh múa vuốt.

Hai bóng người chậm rãi bước đi, là Lục Lâm Thiên và Đạm Thai Tuyết Vi. Lúc này Lục Lâm Thiên không dám dẫn Đạm Thai Tuyết Vi đi lung tung, nếu bị Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh nhìn thấy thì chết. Hai hũ giấm chua, rõ ràng không có gì nhưng Lục Lâm Thiên sợ bị hai nàng cho rằng có mờ ám, chuyện thế này giấu Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh thì tốt hơn.

Hai người đi chầm chậm, gió nhẹ thổi qua, vạt áo bay. Làn gió thơm chui vào mũi Lục Lâm Thiên.

Ngón trỏ Lục Lâm Thiên gãi mũi, mùi thơm trên người Đạm Thai Tuyết Vi rất quyến rũ.

Đang lúc Lục Lâm Thiên suy nghĩ lung tung thì mắt Đạm Thai Tuyết Vi sáng ngời nhìn thẳng hắn:

- Lục chưởng môn, lần này gây tổn thất nặng nề cho ba sơn môn, Phi Linh môn cũng vươn lên. Không biết tiếp theo Lục chưởng môn có tính toán gì không?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Phi Linh môn luôn có tiêu chí người không phạm ta, ta không phạm người, ngoài ra không có tính toán gì.

Áo xanh phất nhẹ, Lục Lâm Thiên khoanh tay bước chậm.

Đạm Thai Tuyết Vi nhìn khóe môi nam nhân áo xanh treo nụ cười trí tuệ khó nắm bắt, mắt nàng hấp háy.

Gót sen nhẹ nhàng đuổi theo Lục Lâm Thiên, Đạm Thai Tuyết Vi hé môi hỏi:

- Hình như Lục chưởng môn có tâm sự?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi lại:

- Có sao?

Rồi Lục Lâm Thiên cười cười, không nói thêm. Trong lòng Lục Lâm Thiên không có tâm sự gì, chẳng qua gần đây nhiều việc, quan trọng nhất là không biết Nam thúc có thể bình phục lại không, còn chuyện hắn đột phá Tôn cấp nữa, hai việc này là quan trọng nhất.

Chương 1997: Cùng mỹ nhân đi dạo (2)

Đạm Thai Tuyết Vi nói:

- Lục chưởng môn, nếu có tâm sự gì hãy cứ nói ra, không chừng ta có thể giúp đỡ một chút.

- Cái này...

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Tâm sự thì không nhưng gặp chút rắc rối.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Phải rồi, Tuyết Vi cô nương, không biết hiện tại lệnh sư ở đâu? Lần trước từ biệt lệnh sư mãi không gặp lại nữa, không biết gần đây lệnh sư có khỏe không?

Trên Thiên Vân đảo Lục Lâm Thiên không tiện hỏi, lúc ở Đông Hải thì rơi vào tay Mộ Dung Lan Lan. Khi Lục Lâm Thiên tỉnh lại không thấy Mộ Dung Lan Lan, làm hắn luôn thắc mắc.

Đạm Thai Tuyết Vi mắt lóe tia sáng:

- Gia sư đang bế quan, đa tạ Lục chưởng môn nhớ tới.

Đạm Thai Tuyết Vi cũng không biết tung tích của sư phụ, với bên ngoài thì không thể nói thật. Đạm Thai Tuyết Vi hơi bất ngờ là tại sao Lục Lâm Thiên hỏi thăm sư phụ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

- Thế thì tốt, nếu có cơ hội làm ơn hỏi thăm lệnh sư giùm ta, lúc trước đa tạ lệnh sư nương tay.

Mắt Lục Lâm Thiên lóe sáng, hắn xem phản ứng vừa rồi của Đạm Thai Tuyết Vi liền biết nàng không nói thật. Chẳng lẽ Mộ Dung Lan

Lan xảy ra chuyện gì? Không thì tại sao Đạm Thai Tuyết Vi đột nhiên tiếp nhiệm đảo chủ?

Lục Lâm Thiên không tiện hỏi rõ ràng, mọi thứ không liên quan nhiều đến hắn.

Hai người đi tới, thỉnh thoảng truyền ra tiếng cười. Ánh chiều tà bất giác chìm vào đường chân trời, sắc trời vào đêm, trăng sáng treo cao.

Lục Lâm Thiên ngước nhìn trăng, nói:

- Tuyết Vi cô nương, trời đã tối, chúng ta trở về đi.

Đạm Thai Tuyết Vi gật đầu:

- Ừm!

Hai người quay về.

Đạm Thai Tuyết Vi nhìn nam nhân áo xanh đi bên cạnh, mắt mông lung.

Quay về đình viện nơi Thiên Vân đảo cư trú, dọc đường đi gặp đệ tử Phi Linh môn tuần tra đều hành lễ. Thấy chưởng môn đi chung với đảo chủ Thiên Vân đảo, không khí hơi lạ, đệ tử Phi Linh môn biết điều hành lễ xong tự động lui ra.

Ngoài đình viện, Lục Lâm Thiên nói với nữ nhân trước mắt:

- Tuyết Vi cô nương hãy nghỉ ngơi sớm, ta xin cáo từ.

Đạm Thai Tuyết Vi hé môi:

- Lục chưởng môn...!

Đạm Thai Tuyết Vi muốn nói nhưng lời đến bên môi không thể thốt ra:

- Đa tạ Lục chưởng môn đi dạo cùng, Lục chưởng môn cũng sớm nghỉ ngơi.

Lục Lâm Thiên cười cười, xoay người đi.

Đạm Thai Tuyết Vi nhìn bóng lưng xáo xanh, ánh mắt lạc lõng, bất đắc dĩ, không biết trong lòng suy nghĩ cái gì.

Một bóng người già nua lặng lẽ xuất hiện sau lưng Đạm Thai Tuyết Vi:

- Tuyết Vi.

Đạm Thai Tuyết Vi sửng sốt:

- Tham kiến trưởng lão.

Người đến là Thiên Huyễn Tôn Giả.

Thiên Huyễn Tôn Giả nhìn Đạm Thai Tuyết Vi, khẽ thở dài:

- Tuyết Vi, Lục Lâm Thiên tuổi còn trẻ, khí độ bất phàm, dù là tâm trí hay thiên phú đều là rồng trong cõi người. Trên đại lục không có mấy người xứng với ngươi, Lục Lâm Thiên là số một trong đó. Nhưng ngươi còn nhớ lời sư tổ ngươi đã dặn?

Đạm Thai Tuyết Vi mắt lóe tia sáng, cắn răng thốt ra từng chữ:

- Làm đảo chủ Thiên Vân đảo tuyệt đối không được yêu nam nhân, Tuyết Vi luôn nhớ kỹ trong lòng.

Thiên Huyễn Tôn Giả than thở:

- Thế thì tốt rồi, ai kêu ngươi làm đảo chủ Thiên Vân đảo...

Thiên Huyễn Tôn Giả biến mất.

- Đảo chủ Thiên Vân đảo.

Đạm Thai Tuyết Vi nhìn chằm chằm trăng sáng trên cao, thì thào:

- Nếu ta không phải đảo chủ Thiên Vân đảo thì sẽ ra sao?

Lục Lâm Thiên quay về đình viện sau núi, tinh thần thả ra. Bạch Sa Sa, Nhan Kỳ, Lục Tâm Đồng, đại ca Dương Quá, Tiểu Long đều đang tu luyện. Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử đã rời khỏi Phi Linh môn, gần đây có nhiều chuyện phải là hai người đó tự mình ra tay.

Tinh thần xem xét thì bỗng Lục Lâm Thiên nhướng cao chân mày:

- Ủa?

Vân Hồng Lăng ở trong phòng hắn.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng, hắn đi vào phòng. Đập vào mắt là đôi mắt hờn dỗi ghen tuông nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm.

Vân Hồng Lăng nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt gay gắt:

- Cùng giai nhân đi dạo, thoải mái thật.

- Nguy rồi!

Lục Lâm Thiên đảo trong mắt, chắc chắn là Tiểu Long bán đứng hắn.

Vân Hồng Lăng chu môi:

- Chàng nói đi, có phải đã có gì với Đạm Thai Tuyết Vi?

Vân Hồng Lăng phồng má lao tới gần Lục Lâm Thiên, bộ dạng hùng hổ hỏi tội nhưng không ảnh hưởng sắc đẹp của nàng ngược lại tăng phần đáng yêu.

Lục Lâm Thiên không nói chuyện mà môi trực tiếp ấn lên môi đỏ chu ra, hai tay ôm siết nữ nhân trước mắt. Miệng chậm rãi hé mở, bắt đầu cướp đoạt, đầu lưỡi di chuyển.

Vân Hồng Lăng run rẩy, hơi vùng vẫy rồi mềm nhũn, quên hết tất cả, ném chúng lên chín tầng mây. Bắt đầu cuộc xâm nhập nữ giới hòa vào nam giới, môi hai người khép mở cắn nuốt khát vọng trong lòng đối phương mãi mãi.

Lát sau quần áo cởi ra, hai người trong phòng đã hòa thành một, xuân sắc vô biên.

Dù Lục Lâm Thiên nôn nóng muốn sớm đột phá Tôn cấp nhưng có Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh trong Phi Linh môn, hắn muốn làm bạn bên hai nàng. Mỗi ngày Lục Lâm Thiên cùng Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá đi khắp nơi trong lãnh địa Phi Linh môn.

Thời gian qua rất nhanh, trong mấy ngày nay tin Phi Linh môn liên hợp các đại sơn môn tổn hại nặng ba sơn môn trong Thiên Môn cốc đã lan rộng ra, gây sóng to gió lớn trong Cổ vực.

Mọi người sớm theo dõi tình hình Phi Linh môn, ba sơn môn, kết quả này khiến bọn họ giật nảy mình. Đặc biệt là một mình Lục Lâm Thiên thi triển thần khí tàn sát mấy chục vạn đệ tử ba sơn môn, giết mười mấy cường giả Tôn cấp. Cả Cổ vực tĩnh lặng, mọi người thầm rùng mình.

Cuối cùng ba sơn môn thỏa hiệp, đồng ý bồi thường kết thúc cuộc chiến. Kết cuộc khiến mọi người bất ngờ.

Tin tức này như sấm sét nổ vang trong Cổ vực. Dù là Lục Lâm Thiên hay Phi Linh môn trong phút chốc mũi nhọn vượt trội, thành đề tài tám nhảm của ức vạn người trong Cổ vực.

- Linh Vũ Chiến Vương Lục Lâm Thiên thi triển thần khí đại khai sát giới, một mình giết mấy chục vạn đệ tử Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang. Máu chảy thành sông, Linh Vũ Chiến Vương đánh chết mười mấy cường giả Tôn cấp như lấy đồ trong túi, quá là rung động.

- Uy lực thần khí khủng bố, thực lực của Linh Vũ Chiến Vương Lục Lâm Thiên cúng khủng khiếp như vậy.

- Nghe nói trong Thiên Môn cốc bây giờ máu tanh chưa bay mất, cỏ cây không mọc nổi. Không ai dám đến gần.

- Phi Linh môn sắp hưng thịnh phồn hoa, có Linh Vũ Chiến Vương tọa trấn thì Phi Linh môn không dưới Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang.

- Đùa, nghe nói Linh Vũ Chiến Vương là giáo chủ của Thánh Linh giáo, trong Thánh Linh giáo có nhiều siêu cấp cường giả. Mấy siêu cấp cường giả xuất hiện giờ chót một bàn tay đánh bay cường giả ba sơn môn.

- Ta có nghe nói, vì siêu cấp cường giả Thánh Linh giáo xuất hiện nên ba sơn môn mới thỏa hiệp.

- Điệt tử của ta là đệ tử Linh Thiên môn, nghe nói sư phụ thật sự của Linh Vũ Chiến Vương Lục Lâm Thiên là một cường giả mấy ngàn năm trước tên là Thánh Thủ Linh Tôn.

- Linh Vũ Chiến Vương Lục Lâm Thiên chẳng phải là đệ tử của Vân Dương tông sao? Thánh Thủ Linh Tôn là ai?

Chương 1998: Tôn cấp tham gia

- Hỏi vậy là ngươi chưa biết. Ngày xưa Thánh Thủ Linh Tôn là siêu cấp cường giả, nghe đồn là người sáng lập Thánh Linh giáo. Mấy ngàn năm trước Thánh Thủ Linh Tôn tung hoành đại lục, phong hoa tuyệt đại.

- Phi Linh môn đại hưng, hiện tại chắc sẽ chiêu binh mãi mã, chúng ta đi xem thử? Nếu được tham gia Phi Linh môn thì tuyệt.

- Ngươi bỏ đi, điều kiện vào Phi Linh môn luôn rất cao.

- Không biết thiên phú của nhi tử ta thế nào, ngày mai sẽ đưa đi Phi Linh môn xem thử. Nếu được vào Phi Linh môn, trở thành đệ tử thân truyền là việc tốt.

***

Trong Cổ vực bàn tán xôn xao, thế lực lớn nhỏ rung động. Lúc này nhiều cường giả Phi Linh môn đến cưỡng ép tiếp nhận thành thị gần nhất. Phân đà ba sơn môn trong các thành này chưa nhận được thông báo, không kịp phản ứng, nhưng có biết tin chiến bại.

Phi Linh môn mạnh mẽ nhổ phân đà ba sơn môn trong thành nhưng không động can qua lớn. Đây là Lục Lâm Thiên cố ý dặn, tiếp nhận một trăm năm mươi thành, hắn không muốn gây ra sóng gió lớn.

Phi Linh môn sắp xếp cưỡng ép quản lý từng đại thành. Mọi thứ như dự đoán, có người bị danh tiếng hiện tại của Phi Linh môn, cuộc giết chóc trong Thiên Môn cốc chấn nhiếp. Cộng thêm người ba sơn môn biết ba sơn môn cần bồi thường. Lục Lâm Thiên còn để lại một tay, khiến Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai tự mình viết thủ dụ ra lệnh các phân đà sơn môn rút đi.

Cho nên mọi thứ đúng như Lục Lâm Thiên dự định, không lệch quỹ đạo quá lớn. Trong các thành có nhiều náo động nhưng còn trong tầm kiểm soát của Phi Linh môn, không gây ra sóng gió gì.

Trong các thành có nhiều thế lực hạng nhất, hạng hai bình thường muốn thừa cơ đục nước béo cò nhưng bị cường giả Phi Linh môn giết chết với thủ đoạn sấm sét, chấn nhiếp không chút nương tình.

Quỷ Tiên Tử sắp xếp, tìm một số thế lực hạng hai thích hợp trong thành cùng nhau thanh tẩy thế lực ba sơn môn còn sót lại. Những thế lực hạng nhất đương nhiên có quan hệ tốt với ba sơn môn, Quỷ Tiên Tử sẽ không để lại công thần đời đầu, thẳng tay chèn ép. Nhưng Quỷ Tiên Tử không xuống tay ngay, thời gian không kịp.

Tóm lại tất cả người trong Phi Linh môn rất bận rộn, mọi thứ ngăn nắp diễn ra. Tuy đôi khi sẽ gặp vài tình huống đặc biệt nhưng còn trong vòng khống chế.

Trong các thành có nhiều thế lực lớn nhỏ đều phải lựa chọn. Có người hy vọng náo động, có kẻ sợ xao động. Trong phút chốc Cổ vực gió nổi mây phun.

Trong xao động đó các đệ tử Phi Linh môn rất kích động, tinh thần phấn khởi.

Trong đại điện Phi Linh môn, hai tỷ muội Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Diệp Mỹ đi tới:

- Chưởng môn!

Trong chủ sáu đường chỉ có Diệp Phi, Diệp Mỹ ở lại Phi Linh môn, nhiệm vụ của hai nàng là kiểm soát lưới tin tức Phi Linh môn, thu gom mọi tin tức.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Hai vị đường chủ, tình huống gần đây nhất thế nào?

Mấy hôm nay Lục Lâm Thiên toàn đi chơi với Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, hắn không hỏi nhiều công việc trong Phi Linh môn.

Giọng Diệp Phi như chim oanh hót, biểu tình kích động nói:

- Chưởng môn, hiện tại đã có ba mươi sáu thành bị khống chế, hết thảy không có vấn đề lớn.

Gần đây Phi Linh môn thu hoạch được nhiều, Diệp Phi cũng báo cáo một số tình huống quan trọng trong Cổ vực dạo gần đây.

Mắt Diệp Mỹ như hồ nước trong suốt, mặt mày thanh nhã:

- Chưởng môn, gần đây có nhiều Vương cấp muốn tham gia vào Phi Linh môn, nói là lúc chưởng môn ở Đông Hải đã đồng ý. Ta thấy mấy ngày nay chưởng môn luôn cùng hai vị phu nhân nên không quấy rầy.

Nhắc đến hai phu nhân làm mắt Diệp Mỹ không còn trong veo.

Lục Lâm Thiên nhướng mày:

- A?

Lục Lâm Thiên cười cười, chắc là những tán tu ngày xưa ở dưới không gian Thiên đảo Đông Hải đến, tốc độ nhanh thật.

Lục Lâm Thiên nói:

- Có chuyện đó, Vương cấp thì xếp tạm trong Phi Linh môn, chờ tới lúc hãy giao cho phó chưởng môn, Đông lão, Oánh tỷ sắp xếp.

Không phải Lục Lâm Thiên không xem trọng các Vương cấp mà vì chưa tới trình độ cực kỳ chú trọng. Hiện tại Lục Lâm Thiên rất bận, hắn không rảnh giải quyết mấy chuyện này.

- Chưởng môn, còn hai người nữa, là cường giả Tôn cấp, nói muốn gặp chưởng môn. Chưởng môn có muốn gặp không?

Diệp Mỹ nói:

- Ta đã điều tra, hai người này một tên Thanh Linh Tôn Giả, một tên Hỏa Thử Tôn Giả.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

- Thật sao?

Tôn cấp thì khá là quan trọng, Lục Lâm Thiên nói:

- Mang ta đi gặp.

Trong một đình viện có hai lão nhân, một người mặc trường sam màu xám, bề ngoài khoảng năm mươi tuổi, mắt sâu thẳm linh động. Một người khác cũng khoảng năm mươi tuổi, hơi mập, thái dương có lọn tóc đỏ, khí thế sắc bén. Hai người giấu khí tức nhưng vô tình toát ra năng lượng thiên địa mỏng manh quanh người, tu vi đều đến Tôn cấp.

- Hỏa Thử lão quái, ngươi nói xem nếu chúng ta tham gia vào Phi Linh môn sẽ có đãi ngộ gì?

Lão nhân trường sam màu xám nhìn lão nhân hơi mập, nói:

- Hiện tại Phi Linh môn không thiếu cường giả, không ngờ Phi Linh môn phát triển đến mức này. Lúc chúng ta tiến vào thì một đại trận trong Phi Linh môn đã rất khủng bố.

- Ta không biết chúng ta sẽ có đãi ngộ gì.

Lão nhân tóc mai màu đỏ mắt lóe tia sáng nói:

- Không ngờ gần đây Phi Linh môn nổi bật như vậy. Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo cũng gặp tổn hại nặng, nếu ngày xưa ở Đông Hải chúng ta trực tiếp tham gia Phi Linh môn đã tốt hơn nhiều.

Lão nhân áo xám nói:

- Hôm nay lúc ta đến thấy đám người Vạn Linh Tôn Giả Nhật Sát các đều ở trong Phi Linh môn, giờ Phi Linh môn đã khác xưa.

Lão nhân tóc mai màu đỏ nói:

- Không chỉ là Vạn Linh Tôn Giả, hiện tại cường giả như mây trong

Phi Linh môn.

Lúc này Lục Lâm Thiên từ ngoài đình viện nói vọng vào:

- Hai vị ở trong Phi Linh môn có quen không?

Hai người thấy Lục Lâm Thiên đến, mắt nhìn chằm chằm nam nhân trẻ tuổi, cùng hành lễ:

- Tham kiến Lục chưởng môn.

Nếu là thanh niên bình thường thì không lọt vào mắt hai người được, nhưng với thanh niên áo xanh thì bọn họ tận mắt thấy thực lực đáng sợ của hắn. Bọn họ nghe hết tin tức về chuyện trong Thiên Môn cốc, rõ ràng tu vi Vũ Vương nhưng thực lực khủng bố đến cực độ.

Lục Lâm Thiên xem xét khí tức của hai người:

- Linh Tôn nhất trọng, Vũ Tôn nhị trọng.

Không khó nhận ra hai người này là Linh Tôn nhất trọng, Vũ Tôn nhị trọng.

Lục Lâm Thiên quét mắt qua, nói:

- Chắc hai vị là Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả?

Thanh Linh Tôn Giả liếc qua Hỏa Thử Tôn Giả, dời mắt về phía Lục Lâm Thiên:

- Đúng rồi, hai chúng ta đến làm muốn tham gia Phi Linh môn, không biết Lục chưởng môn có thu nhận không?

Cường giả Tôn cấp toàn là loại người cao cao tại thượng, nhưng ở trước mắt thì Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả không dám vênh váo. Tuy nhiên hai người còn sự kiêu ngạo, làm cường giả Tôn cấp thì niềm kiêu hãnh là bẩm sinh cùng tồn tại.

Lục Lâm Thiên nói:

- Hai vị muốn tham gia vào Phi Linh môn dĩ nhiên ta cầu còn không được, Phi Linh môn hoan nghênh hai vị.

Cường giả Tôn cấp tham gia tất nhiên Phi Linh môn rất hoan nghênh, hiện tại Phi Linh môn đang thiếu cường giả Tôn cấp.

Chương 1999: Phân chia bồi thường

Hỏa Thử Tôn Giả nhìn Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Lục chưởng môn, Hỏa Thử ta thẳng tính, nói chuyện không quanh co. Không biết lời Lục chưởng môn nói lúc ở Đông Hải còn thực hiện được không?

Lục Lâm Thiên cười cười, Hỏa Thử Tôn Giả đúng là thẳng tính thật, những loại người này tốt hơn mấy kẻ tâm gian xảo. Cường giả Tôn cấp tham gia nếu không có có lợi thì còn lâu mới vào, đây vốn là chuyện bình thường.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào hai Tôn Giả:

- Đương nhiên còn giữ lời.

Lục Lâm Thiên lấy hai thứ ra giao cho hai người:

- Đây là Diễn Linh Thiên Quả, hai vị cầm đi.

Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả nhận lấy hộp gấm, mở ra. Diễn Linh Thiên Quả nằm bên trong hộp gấm, hai người biến sắc mặt.

Hỏa Thử Tôn Giả khó hiểu hỏi:

- Lục chưởng môn cứ vậy đưa Diễn Linh Thiên Quả cho chúng ta sao?

Lục Lâm Thiên đưa một linh khí địa giai thuộc tính hỏa cho Hỏa Thử Tôn Giả bởi vì Hỏa Thử Tôn Giả là vũ giả thuộc tính hỏa:

- Hai vị tham gia vào Phi Linh môn tức là người của Phi Linh môn, lúc trước ta nói rồi. Còn hai món linh khí này hai vị cũng cầm đi, từ nay về sau hai vị là tôn sứ hộ môn của Phi Linh môn.

Nói xong, Lục Lâm Thiên đưa tiếp hồn khí địa giai cho Thanh Linh

Tôn Giả.

Hai linh khí địa giai xuất hiện, khí thế mạnh mẽ dâng lên. Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả nhìn nhau. Báu vật như thế làm tim hai người đập nhanh. Cường giả Tôn cấp bình thường muốn có được báu vật đẳng cấp này dù liều mạng cũng không có được. Như ở dưới Thiên Đảo, Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả liều mạng là thế mà không có thu hoạch gì lớn.

Bây giờ Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả dễ dàng có được, hai người cảm thấy không tin nổi. Lục Lâm Thiên trực tiếp giao hai vật cho bọn họ khiến Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả rất giật mình.

Thanh Linh Tôn Giả ngước mắt lên nhìn Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Lục chưởng môn không sợ chúng ta có được Diễn Linh Thiên Quả, linh khí địa giai liền rời đi sao? Với báu vật như vậy chẳng lẽ Lục chưởng môn tin tưởng chúng ta nhiều thế sao?

Lục Lâm Thiên cười hỏi lại:

- Hai vị muốn tham gia vào Phi Linh môn chắc cũng đã suy nghĩ rất kỹ?

Hỏa Thử Tôn Giả đáp:

- Đương nhiên rồi.

Quyết định tham gia Phi Linh môn là trải qua một quá trình suy xét đắn đo, nếu là sơn môn bình thường thì Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả không thèm nhìn cái nào.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Vậy đủ rồi, hai vị suy nghĩ kỹ rồi tham gia Phi Linh môn của ta, nên dĩ nhiên ta tin tưởng hai vị. Ta luôn là dùng người thì không nghi ngờ người, nghi người thì không dùng người. Về sau đều là người mình, ta không có gì không yên tâm.

Trong lòng Lục Lâm Thiên nghĩ khác, thu người phải thu tâm, thực lực hai người rất mạnh, nếu thu nhận được cho Phi Linh môn sử dụng thì bỏ ra một Diễn Linh Thiên Quả, một linh khí địa giai là đáng giá. Lùi một vạn bước, với trận thế Phi Linh môn bây giờ, nếu Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả có lòng xấu xa thì dù trốn đến chân trời góc biển cũng không có chốn dung thân.

Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả nhìn nhau, cùng hành lễ:

- Thanh Linh bái kiến chưởng môn!

- Hỏa Thử bái kiến chưởng môn!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nâng hai người dậy:

- Ha ha ha! Hai vị hãy đứng lên, ở trong Phi Linh môn không cần đa lễ.

Hỏa Thử Tôn Giả thân hình hơi mập, mắt không lớn lúc này bắn ra tia sáng:

- Chưởng môn đã tin tưởng chúng ta như vậy thì Hỏa Thử ta sẽ không nói nhiều, tóm lại sau này Hỏa Thử là người của Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên nói với Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả:

- Vậy ta không khách sáo. Hiện tại Phi Linh môn đang cần người, hai vị sẽ phải lập tức hoàn thành một việc.

Lục Lâm Thiên quay đầu nói với Diệp Phi, Diệp Mỹ:

- Hai vị đường chủ thấy chỗ nào thiếu người thì hãy mời hai vị tôn sứ đi giúp đỡ.

Thanh Linh Tôn Giả gật đầu, nói:

- Tuân lệnh chưởng môn.

Ngay lúc này, bên ngoài đình viện.

Bạch Sa Sa chạy vội đến:

- Chưởng môn, người của Hóa Vũ tông Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang đến!

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

- Hai vị, hãy cùng ta đi đại điện một chuyến trước.

Người ba sơn môn đến nhanh thật, chắc vì chủ ba sơn môn đang trong tay Phi Linh môn làm ba sơn môn mất mặt, đành phải nhanh chóng đón người về.

Khi Lục Lâm Thiên chạy vào đại điện thì người các đại sơn môn đã đến đông đủ. Các cường giả Mang Linh Tôn Giả, Thiên Dương Tôn Giả thì rời khỏi Phi Linh môn từ lâu.

Lục Lâm Thiên bước vào đại điện liền thấy ba người. Ba lão nhân, mặc trường bào, trường sam, mắt sáng ngời. Xem khí thế quanh thân họ thì hai người là Vũ Tôn tam trọng, một là Linh Tôn tứ trọng. Ba Tôn c ấp tiến đến, tốc độ nhanh nhưng không khiến Lục Lâm Thiên bất ngờ. Chắc ba sơn môn nhận được tin tức, cường giả Tôn cấp đơn độc xé rách sóng không gian đi tới. Giáo chủ, trang chủ rơi vào tay người chắc ba sơn môn cũng rất nôn nóng.

Lục Lâm Thiên tiến đến, mọi người đứng dậy chào:

- Lục chưởng môn.

Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả đi theo sau lưng Lục Lâm Thiên vào đại điện, thấy nhiều cường giả làm bọn họ sửng sốt.

Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả đi theo sau lưng Lục Lâm Thiên cũng khiến nhiều người chú ý.

Ba Tôn cấp nhìn Lục Lâm Thiên, danh tiếng của hắn bây giờ đã truyền khắp đại lục, trong Cổ vực càng nổi tiếng không gì sánh bằng.

Ba người đánh giá Lục Lâm Thiên, nhưng không nhận ra cái gì. Lục Lâm Thiên ung dung toát ra khí thế vô hình làm ba người không dám xem thường, dù sao hắn đang rất nổi tiếng.

Tôn Giả tứ trọng nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

- Ngươi chính là Lục Lâm Thiên?

Nghe đồn thiếu niên này một mình giết mười mấy Tôn Giả, trong đó có cường giả Vũ Tôn tứ trọng của Lan Lăng sơn trang, khiến người này không có nhiều thiện ý của Lục Lâm Thiên. Ghét hắn là vậy nhưng đành bất lực.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Mời ba vị ngồi, người đến là khách, xin đừng gò bó.

Không biết Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang tổng cộng có bao nhiêu cường giả Tôn cấp, những sơn môn này đúng là sâu không lường được.

Lão nhân Vũ Tôn tam trọng ở bên trái nhìn Lục Lâm Thiên, cơ mặt co giật, biểu tình khó xem:

- Lục Lâm Thiên, giao tông chủ của Hóa Vũ tông ta ra đây!

Trong Linh Thiên môn, ánh mắt Tình Linh Tôn Giả trầm xuống, khí thế tỏa định lão nhân nói chuyện, không chút khách sáo.

Tình Linh Tôn Giả nói:

- Vu Thăng Tôn Giả, ngươi tốt nhất hãy khách sáo chút, nơi này không đến lượt ngươi hô to gọi nhỏ.

Lão nhân nhìn Tình Linh Tôn Giả, cơ mặt co giật rồi lại không dám nói gì. Ba sơn môn đã giết nhiều cường giả của bọn họ, nếu lại đánh nhau thì khó nói.

- Ha ha ha!

Lục Lâm Thiên cười cười, tốt tính nói:

- Mời ba vị ngồi.

Lục Lâm Thiên quay đầu nói:

- Diệp đường chủ, hãy mời Gia Cát trang chủ, Công Tôn tông chủ, Đồng giáo chủ đến đây.

Diệp Mỹ nói:

- Chưởng môn, đã cho người đi mời ba người bọn họ rồi.

Khi vừa nghe người ba sơn môn đến là tiếng long phượng sư tử hổ báo thú gầm đã đi sắp xếp.

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu, Diệp Mỹ ngày càng hiểu hắn.

Chương 2000: Chúng cường giả rời đi (1)

Lục Lâm Thiên liếc mắt qua, nói với mọi người:

- Các vị, vừa lúc giới thiệu cho mọi người hai vị tôn sứ hộ môn mới tham gia vào Phi Linh môn ta. Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả!

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên vừa thốt lời, nhiều cặp mắt nhìn chằm chằm vào Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả. Nhiều người thầm ngạc nhiên, sao Phi Linh môn lại thu được hai cường giả Tôn cấp?

Đạm Thai Tuyết Vi mắt lóe tia sáng, không quá bất ngờ:

- Chúc mừng Lục chưởng môn lại được hai vị cường giả.

Phi Linh môn lại được hai cường giả Tôn cấp.

Mọi người hô lên:

- Chúc mừng Lục chưởng môn!

Trong Vân Dương tông, một lão nhân Vũ Tôn nhị trọng mắt hấp háy nhìn Hỏa Thử Tôn Giả:

- Hỏa Thử, không ngờ ngươi quen thói đào hang mà cũng tham gia vào Phi Linh môn.

Thấy lão nhân đó, Hỏa Thử Tôn Giả không khách sáo đốp lại:

- Tề Vũ lão bất tử, ngày xưa ngươi cướp Tăng Hồn Quả của ta, hôm nào lại tính sổ với ngươi.

Tề Vũ Tôn Giả của Vân Dương tông cười tủm tỉm nói:

- Hỏa Thử, ngươi tham gia vào Phi Linh môn, hiện tại Phi Linh môn gia sản lớn, ngươi so đo một trái Tăng Hồn Quả với ta làm gì? Không ngại mất mặt sao?

- Chưởng môn, đã mang ba vị khách quý đến.

Ngoài cửa, ba nữ nhân Bạch Sa Sa, Tân Hiểu Kỳ, Nhan Kỳ đưa Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai vào.

Ba người Gia Cát Tây Phong đi vào liền thấy trưởng lão sơn môn của mình, biểu tình sa sút:

- Trưởng lão!

Mấy ngày nay bọn họ ăn ở rất tốt, có đệ tử Phi Linh môn hầu hạ, không bị đối xử tệ bạc gì.

Vu Thăng Tôn Giả hỏi Gia Cát Tây Phong:

- Có bị gì không?

Gia Cát Tây Phong lắc đầu, không bị tra tấn nhưng trong thời gian ở Phi Linh môn sống một ngày bằng một năm. Có khi Gia Cát Tây Phong hận không thể đập đầu tự sát, nhưng sợ mình chết sẽ làm tông môn xấu hổ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Ba vị, người không bị gì, ba sơn môn các người chắc đã mang đến bồi thường cho các sơn môn Hắc Vũ?

Ba trưởng lão khẽ hừ:

- Hừ!

Ba người móc nhiều trữ vật giới chỉ ra, tay run rẩy. Thứ này giá trị kinh người, cực kỳ quan trọng với toàn sơn môn, cộng thêm lần này tổn hại nặng, tóm lại ba sơn môn tổn thất rất nặng nề.

Trong đại điện Phi Linh môn, các cường giả bắt đầu kiểm tra bồi thường. Các linh khí, đan dược bát phẩm, vũ kỹ, linh kỹ chất đống trong đại điện. Khí thế hùng mạnh khuếch tán làm đám cường giả tim đập nhanh.

Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả mới tham gia vào Phi Linh môn đã thấy cảnh này. Các linh khí địa giai, đan dược bát phẩm chất thành núi làm hai người rung động, như muốn ngừng thở.

Hết thảy kiểm tra không sai, xác nhận xong các cường giả nở nụ cười. Thu hoạch kinh người thế này đủ cho sơn môn phát triển một đoạn thời gian. So với cường giả các đại sơn môn tươi cười thì đám người Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai biểu tình cực kỳ khó xem, sắc mặt tái xanh.

Ba người Vu Thăng Tôn Giả cơ mặt co giật:

- Bây giờ chúng ta đi được chưa?

Trơ mắt nhìn trong môn bồi thường nhiều như thế, lòng bọn họ dâng trào mối hận.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Mời.

Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, mấy luồng sáng rơi vào người Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai, giải cấm chế cho cả ba.

Lục Lâm Thiên nói:

- Đã ủy khuất ba vị, rất xin lỗi.

Xoẹt!

Được giải cấm chế, ba người vận chuyển chân khí, sắc mặt đỡ hơn nhiều nhưng lòng Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai đau như đao cắt.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm:

- Diệp đường chủ, tiễn khách.

Có lẽ mấy người kia không muốn ở lại Phi Linh môn một giây nào.

Đám người Vu Thăng Tôn Giả trước khi đi liếc qua cường giả các đại sơn môn trong đại điện, nhưng chỉ có thể hận suông.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Các vị, hiện tại dựa theo kế hoạch đã nói, chia đi.

Đống báu vật trong đại điện đều bất phàm, theo kế hoạch đã bàn bạc, mọi người hưng phấn phân chia.

Tuy đã sớm bàn trước nhưng lúc chia lại gặp khó khăn. Dính líu quá nhiều, trong phút chốc không ai vừa lòng. Ba sơn môn chung một phần như Tiêu Dao bang, Thánh Linh cốc, Thiên Ưng lâu càng khó chia.

Trong lúc phân phối dù cùng là linh khí địa giai nhưng trong mắt mỗi người thì mỗi món có giá trị riêng. Có lẽ mấy môn đều muốn có được cùng một linh khí địa giai, một viên đan dược bát phẩm.

Cuối cùng vì công bằng đã chia đều từng phần, rút thăm quyết định. Không ai nói gì nữa, nếu có hai môn muốn trao đổi thì tự giao dịch riêng.

Phân chia xong hết mất mấy canh giờ.

Chia xong thu hoạch tuy Phi Linh môn của Lục Lâm Thiên không nhận phần nào nhưng Thánh Linh giáo thu được hai phần.

Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả rung động nhìn các báu vật rơi vào tay các đại sơn môn.

Khi mọi người định đi thì Lục Lâm Thiên lại tuyên bố một việc. Phi Linh môn và Nhật Sát các kết sinh tử minh, việc này khiến nhiều cường giả biến sắc mặt.

Diệp Phi, Diệp Mỹ đã nhận được lệnh, chuẩn bị dụng cụ rườm rà cần cho nghi thức kết minh này. Nghi thức mặt ngoài này rất là rườm rà, nhưng lại là một loại nghi thức truyền thừa. Lục Lâm Thiên và Lạc Kiến Hồng cung kính làm xong nghi thức trước sự chứng kiến của các đại sơn môn.

Phi Linh môn và Nhật Sát các kết sinh tử minh, điều này khiến các đại sơn môn có nhiều ý tưởng.

Cường giả các đại sơn môn định trở về, bọn họ ở lại Phi Linh môn khá lâu, trong môn còn nhiều chuyện phải giải quyết.

Lục Lâm Thiên không giữ ai lại, bởi đám người có mặt ở đây đều bận rộn.

Hai sơn môn Linh Thiên môn, Vân Dương tông rời đi trước. Khi Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường đi đều tìm Lục Lâm Thiên nói chuyện, liên quan thế cục Cổ vực. Tuy ba sơn môn bị tổn hại nặng nhưng không thể khinh thường, phải cảnh giác cao độ.

Cường giả hai sơn môn Vân Dương tông, Linh Thiên môn rời đi, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh ở lại. Bây giờ hai nữ nhân ở trong Phi Linh môn thì Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường rất yên tâm. Nhưng hai người này vẫn cái kiểu nói chưa đến ba câu liền xắn tay áo lao vào đánh nhau. Lục Lâm Thiên chịu thua, không hiểu hai vị nhạc phụ có mâu thuẫn kiểu gì.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên, Đạm Thai Tuyết Vi, Lạc Kiến Hồng, Kim Sí Vương, Hắc Linh Vương, và cả Âm Dương Vương, Tiêu Dao Vương, Thiên Ưng Công Tử đến một tiểu thính.

Âm Dương Vương mặc trường bào trắng tinh như tuyết, ngũ quan tinh xảo như điêu khắc, khuôn mặt trắng nõn, đôi mắt trong veo như hồ sâu, nhìn thoáng qua là mỹ nam nhưng thật ra là nữ cải nam rang. Sau này mới biết Âm Dương Vương Dạ Vị Ương không chỉ là nữ giả nam trang, đồn rằng ngày xưa trên đường cái nhiều thanh niên tài tuấn tranh nhau theo đuổi nhưng Âm Dương Vương chỉ thích nữ nhân, vì vậy mới có danh hiệu là Âm Dương Vương.

Khi Lục Lâm Thiên biết điều này không biết nên nói cái gì. Âm

Dương Vương Dạ Vị Ương là một mỹ nữ tuyệt trần không ngờ chỉ thích nữ nhân. Đầu năm nay nữ nhân cũng sẽ giành nữ nhân với nam nhân. Nhìn bề ngoài của Âm Dương Vương e rằng khá nhiều nữ nhân sẽ cam lòng thích nàng.

Âm Dương Vương hỏi:

- Lục chưởng môn có chuyện quan trọng gì cần bàn?

Chương 2001: Chúng cường giả rời đi (2)

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, nói:

- Các vị, trước kia ta từng nói được các vị giúp đỡ thì ta còn một thứ khác xin tặng cho các vị.

Tiêu Dao Vương cười tủm tỉm hỏi:

- Lục chưởng môn còn có thứ tốt gì?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Địa Tâm Linh Mạch.

Đám người giật mình kêu lên:

- Địa Tâm Linh Mạch?

Bọn họ biết giá trị của Địa Tâm Linh Mạch.

Lục Lâm Thiên nói sơ về Địa Tâm Linh Mạch trong sơn mạch Vụ Đô, có ý định để đệ tử trẻ của các đại sơn môn cách hai năm sẽ vào không gian Địa Tâm Linh Mạch tu luyện.

Lục Lâm Thiên từng muốn độc chiếm Địa Tâm Linh Mạch, nhưng về sau ngẫm lại, hắn từng nói với hai các hai đảo tuy đệ tử Phi Linh môn cần bồi dưỡng nhưng rèn luyện cũng quan trọng như nhau.

Nếu đệ tử Phi Linh môn và hai các hai đảo giành nhau vào không gian Địa Tâm Linh Mạch tu luyện thì hiệu quả càng lớn. Nếu đệ tử Phi Linh môn không đánh lại người ta chỉ nói lên mình vô dụng. Hiện tại Phi Linh môn bồi dưỡng đệ tử trẻ không kém gì đại môn đại phái, Lục Lâm Thiên muốn cho đệ tử Phi Linh môn sớm tiếp xúc với đại môn đại phái như hai các hai đảo, do đó kéo gần khoảng cách. Mặc kệ thế nào nói chung là có thể sẽ học được một vài thứ.

Làm vậy thì Phi Linh môn không thể dùng Địa Tâm Linh Mạch một mình bồi dưỡng đệ tử của mình, nhưng đổi góc độ khác không phải chuyện xấu cho Phi Linh môn, điều này cực kỳ quan trọng với đệ tử trẻ.

Nghe Lục Lâm Thiên nói xong chủ sơn môn như Lạc Kiến Hồng, Kim Sí Vương, Đạm Thai Tuyết Vi mắt lóe tia sáng. Báu vật như Địa Tâm Linh Mạch mà Lục Lâm Thiên không hề giấu cho riêng mình, đồng ý cùng các đại sơn môn bồi dưỡng đệ tử mới, mọi người thầm cảm thán.

Kim Sí Vương nói:

- Lục chưởng môn đã nỡ bỏ thứ yêu thích thì Kiền Hiên đảo của ta không thành vấn đề, mọi chuyện nghe theo Lục chưởng môn.

Lạc Kiến Hồng nói:

- Lục lão đệ, Nhật Sát các của ta cũng không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên lấy Địa Tâm Linh Mạch ra cùng dùng chung, sự quyết đoán đó làm Lạc Kiến Hồng rung động.

Mắt Hắc Linh Vương hấp háy nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lục chưởng môn, Ô Chấn Vũ ta không phục bao nhiêu người nhưng Lục chưởng môn nằm trong số đó. Tinh Ngục các của ta nghe theo Lục chưởng môn.

Lục Lâm Thiên nói:

- Các vị, hai năm Địa Tâm Linh Mạch mới mở một lần, mỗi lần Thánh Linh giáo, Phi Linh môn, hai các hai đảo sẽ chọn lựa hai mươi đệ tử. Thánh Linh cốc, Tiêu Dao bang, Thiên Ưng lâu chọn mười đệ tử, tổng cộng là một trăm ba mươi người. Để chính bọn họ so tài, cuối cùng chỉ cho bốn mươi người vào trong đó. Các vị thấy được không?

Đạm Thai Tuyết Vi chớp mắt đẹp nhìn Lục Lâm Thiên:

- Cách này hay nhất! Thế hệ trẻ các đại sơn môn về sau có thể giao lưu luận bàn nhiều hơn.

Mọi người không có ý kiến, đây là ích lợi lớn lao cho đệ tử thanh niên các sơn môn.

Hoàng hôn, trong sơn mạch Vụ Đô, rất nhiều yêu thú phi hành đáp xuống. Các cường giả hai các hai đảo, Tiêu Dao bang, Thánh Linh cốc định đi. Khi đám người thấy lối ra đã được mở cái mới, bọn họ không mở cấm chế được thì thầm giật mình.

Xoẹt!

Lục Lâm Thiên giơ bốn khối ngọc giản lên, là do Khổng Tước Tôn giả luyện chế, có ấn ký linh hồn của bốn Tôn Tổ. Chỉ khi bốn khối ngọc giản hợp nhất mới mở cấm chế được.

Bốn khối ngọc giản hợp nhất phát ra năng lượng hùng hậu thì cấm chế mới mở, Lục Lâm Thiên giật mình trước thủ đoạn của bốn Tôn Tổ.

Mọi người đi vào trong, đến không gian khác Địa Tâm Linh Mạch. Nhưng lối vào Địa Tâm Linh Mạch đã bị bốn Tôn Tổ bày cấm chế mới.

Từ biệt nhau xong mọi người bước vào trùng động không gian, rời đi. Chuyện Đông Hải, Cổ vực cần hai các hai đảo trở về sắp xếp, cần có thời gian mới làm xong tươm tất.

Bên ngoài trùng động không gian, Đạm Thai Tuyết Vi từ biệt, mắt luôn nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lục chưởng môn, vậy ta xin đi trước.

Lục Lâm Thiên nói:

- Tuyết Vi cô nương đi từ từ, có rảnh nhớ đến Phi Linh môn chơi.

Lạc Kiến Hồng nói:

- Lục lão đệ, lão ca ta đi về trước. Có chuyện cần giúp đỡ phái người qua kêu một tiếng là được.

Lạc Kiến Hồng bước vào trùng động không gian.

Mọi người lần lượt từ biệt, bước vào trùng động không gian rời đi.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người đi, sắc mặt dịu lại, hít sâu. Sự việc coi như tạm chấm dứt, tiếp theo Lục Lâm Thiên sẽ bận rộn chuyện của mình.

Nhìn mọi người biến mất trong trùng động không gian, Tiểu Long liếc mắt nhỏ hướng Lục Lâm Thiên:

- Lão đại, thái độ của những người này đối với huynh khá tốt.

Lục Lâm Thiên cười cười. Lần này các các đại sơn môn thu hoạch rất nhiều, Lục Lâm Thiên lại lấy Địa Tâm Linh Mạch ra chia sẻ, chỉ hy vọng các sơn môn nhớ ơn.

Vân Hồng Lăng chu môi lườm Lục Lâm Thiên:

- Thế nào? Chàng còn lưu luyến Tuyết Vi cô nương?

Mới rồi ánh mắt trước khi đi của Đạm Thai Tuyết Vi làm Vân Hồng Lăng trút giận vào người Lục Lâm Thiên, trực giác của nữ nhân rất nhạy bén, nàng cảm thấy tình cảm Đạm Thai Tuyết Vi với tiểu tử này không đơn giản.

Lục Lâm Thiên gãi mũi:

- Hì hì.

Lục Lâm Thiên không muốn tiếp lời, vì đó là tự tìm đánh.

Lục Lâm Thiên nói:

- Đi, chúng ta về thôi.

Dứt lời Lục Lâm Thiên đã biến mất tại chỗ.

Vân Hồng Lăng quát lớn đuổi theo:

- Đứng lại, chàng vẫn chưa trả lời thïıếp!

Lữ Tiểu Linh vội vàng chạy theo:

- Chờ ta với!

Tiểu Long khẽ thở dài:

- Ài, lão đại tội nghiệp.

Tiểu Long nói với Tuyết Sư ở bên cạnh:

- Chúng ta cũng đi đi.

Thời gian chậm rãi trôi, lại qua ba ngày, Lục Lâm Thiên cùng hai nữ nhân chơi ba ngày. Trong thời gian này Lục Lâm Thiên sống rất thoải mái, Vân Hồng Lăng và Lữ Tiểu Linh vô cùng thỏa mãn.

Sáng sớm, tia ban mai thứ nhất dâng lên từ chân trời. Trong sơn mạch Phi Linh, đêm qua khí lạnh rét cóng đổ tuyết suốt đêm. Thiên địa một mảnh trắng xóa, trong sơn mạch khoác áo bạc trắng. Bông tuyết như lá liễu từ trên trời rơi xuống. Tuyết trắng như mưa như say, như bay như lượn, lơ lơ lửng lửng, nhẹ nhẹ nhàng nhàng.

Cả sơn mạch Phi Linh môn lúc này quỳnh chi ngọc diệp, phấn trang ngọc thế, một màu hạo nhiên.

Xoẹt!

Trong tuyết trắng lất phất, trời sáng lên. Tiếng xé gió xuyên thấu không gian, một luồng sáng xanh và bóng người áo vàng nhanh như tia chớp xẹt qua không trung để lại hai đường cong ưu mỹ trong không gian trắng tinh như xuyên thấu không gian, đến ngọn núi phía sau núi. Tốc độ nhanh tới mức không bắt giữ được, tựa như u linh bay qua.

Ngọn núi cao ngất lúc này bị tuyết trắng bao trùm, trên ngọn núi có một đình viện. Hai bóng người áo xanh đáp xuống, ánh sáng thu về, là Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

Sát Phá Quân đến ngoài đình viện, tóc dài màu lam xõa vai, biểu tình trầm trọng:

- Lâm Thiên, Nam thúc đã đến.

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu:

- Ừm!

Lục Lâm Thiên bước vào đình viện, đây là nơi Sát Phá Quân cư ngụ, bình thường không có đệ tử dám tiến vào.

Một lát sau, trong tiểu thính.

Lục Lâm Thiên đến phòng nhỏ:

- Nam thúc, con tới rồi.

Nam thúc, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, Hắc Vũ, bốn người Bạch Long Tôn giả đều có mặt.

Chương 2002: Bắt đầu luyện chế

Thấy Lục Lâm Thiên đến, thân hình hư ảo của Thánh Thủ Linh Tôn quay đầu nhìn Nam thúc già lọm khom bên cạnh mình.

Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Có thể bắt đầu luyện chế Âm Dương Long Hổ Đan.

Nam thúc trịnh trọng gật đầu:

- Ừm!

Tâm tình như Nam thúc cũng không kiềm được xúc động, mắt xám lóe tia kích động. Nếu có thể thành công là Nam thúc sẽ khỏe lại.

Thánh Thủ Linh Tôn chuyển ánh mắt nhìn hướng Lục Lâm Thiên, trầm giọng nói:

- Lâm Thiên, lần này luyện chế Âm Dương Long Hổ Đan và quá trình cho Nam thúc của ngươi uống cần một đoạn thời gian. Trong lúc này đừng để bất cứ ai quấy rầy.

Việc này cực kỳ quan trọng, không thể có chút sơ sót.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nhấn mạnh nói:

- Đệ tử đã dặn dò, bên này không cho phép ai đến gần, sẽ không có người quấy rầy. Chờ bắt đầu rồi Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận sẽ mở ra ngay, Phi Linh môn tiến vào trạng thái đề phòng.

Luyện chế Âm Dương Long Hổ Đan vô cùng quan trọng với Nam thúc, chỉ nói lòng ích kỷ của Lục Lâm Thiên, Nam thúc phục hồi lại thực lực đỉnh cao thì Phi Linh môn sẽ mạnh thêm nhiều.

Lục Lâm Thiên biết rõ Nam thúc phục hồi thì khi đó đối diện Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang trả thù, dù đối mặt toàn Linh Vũ giới cũng dư sức chống đỡ. Vì vậy tuyệt đối không cho phép có điều gì sai sót, Nam thúc phục hồi lại cực kỳ quan trọng, thậm chí liên quan đến sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn có thể phút cuối phục hồi được không.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên, lòng ấm áp:

- Ngươi đừng chuyện bé xé ra to.

Lục Lâm Thiên trịnh trọng như vậy chỉ vì muốn chữa lành cho gã.

Khổng Tước Tôn giả phất áo gấm nói:

- Bắt đầu đi, luyện chế Âm Dương Long Hổ Đan chắc không quá khó khăn.

Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Nếu mọi chuyện thuận lợi thì không vấn đề gì. Nhưng tứ muội đừng lơ là, Âm Dương Long Hổ Đan không dễ luyện chế.

Lục Lâm Thiên ở một bên thầm căng thẳng, trái tim đập nhanh. Lục Lâm Thiên nhớ Nam thúc, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn từng nói muốn luyện chế Long Dương Linh Quả, Hổ Âm Yêu Tinh thành Âm Dương Long Hổ Đan trong truyền thuyết không dễ dàng. Âm Dương Long Hổ Đan là bát phẩm cao giai gần đến đỉnh, dù là lúc Nam thúc thời kỳ đỉnh cao cũng không dám bảo đảm sẽ luyện chế được.

Khổng Tước Tôn giả nói:

- Ta hiểu.

Đan dược bát phẩm cao giai gần đến đỉnh tuyệt đối không dễ luyện chế ra, quan trọng nhất là lỡ thất bại một lần sẽ không tùy tiện kiếm ra Long Dương Linh Quả, Hổ Âm Yêu Tinh khác.

Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Cũng đừng căng thẳng quá, có chúng ta ở đây, ta không tin không luyện chế ra Âm Dương Long Hổ Đan.

Ánh mắt Nam thúc bình tĩnh lại, vung tay lên:

- Bắt đầu luyện chế đi.

Ba hộp gấm hiện ra trong tay Địa Tâm Linh Mạch,vật bên trong là Long Dương Linh Quả, Hổ Âm Yêu Tinh, còn có Địa Tâm Linh Ngọc.

Ba hộp gấm chưa mở nắp đã phát ra sóng năng lượng kinh người, khiến không gian lung lay.

Thủ ấn thay đổi, nhiều thiên tài địa bảo hiện ra trong tay Nam thúc. Đây là những tài liệu phụ để luyện chế Âm Dương Long Hổ Đan, toàn là vật bất phàm, mỗi thứ thuộc hàng báu vật.

Ong ong ong!

Lấy tài liệu ra hết, Nam thúc lắc người, vung tay. Một luồng sáng đỏ bay ra khỏi trán Nam thúc, một dược điểm bay ra lơ lửng trong đại sảnh, đáp xuống đất biến thành cự đỉnh khổng lồ cỡ năm, sáu thước.

Đỉnh có chín chân, mỗi chân có một hình rồng xoay quanh. Trên đỉnh to khắc hoa văn bí văn rậm rạp, hoa văn phát ra dao động năng lượng như có ngọn lửa chảy xuống. Hơi nóng khuếch tán từ đỉnh to, không khí trong sảnh biến nóng rực.

- Cửu Long Xích Viêm đỉnh!

Lục Lâm Thiên biết Cửu Long Xích Viêm đỉnh của Nam thúc, hắn cảm nhận khí tức của Cửu Long Xích Viêm đỉnh càng kinh người hơn. Khí tức cổ xưa lan tràn, khiến người nhìn một cái vô hình trung cảm giác uy thế, có lẽ trong hồn khí địa giai Cửu Long Xích Viêm đỉnh cũng thuộc đỉnh cao.

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn chằm chằm Cửu Long Xích Viêm đỉnh, kinh thán nói:

- Linh khí tốt, không phải vật bình thường, là linh khí bản mệnh.

Thứ này chẳng phải vật tầm thường.

Khổng Tước Tôn giả nhìn Cửu Long Xích Viêm đỉnh của Nam thúc, lẩm bẩm:

- Có dược đỉnh tốt như vậy khi luyện chế sẽ nâng cao phần thành công.

Thánh Thủ Linh Tôn nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, ngươi ở một bên chờ đi, tùy thời cần ngươi ra sức.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi:

- Còn cần con giúp?

Có Nam thúc, sư phụ, Khổng Tước Tôn giả làm sao đến lượt hắn xen vào?

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên:

- Ta rơi vào tình trạng hiện nay một vì bị người đánh lén tạo ra, quan trọng nhất vì cưỡng ép tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết nên tẩu hỏa nhập ma. Ngươi đã là thể âm dương, tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết kháng. Ta đã bàn với sư phụ của ngươi, có lẽ sẽ cần một ít tinh huyết của ngươi làm dẫn, hiệu quả Âm Dương Long Hổ Đan càng tốt.

Lục Lâm Thiên đồng ý ngay:

- Không thành vấn đề, miễn giúp được cho Nam thúc là tốt rồi.

Nam thúc chỉ cần chút tinh huyết của hắn, dù phải liều mạng thì Lục Lâm Thiên sẽ không chút do dự xông pha.

Khổng Tước Tôn giả nhìn đống dược liệu linh dược quanh Cửu Long Xích Viêm đỉnh, chậm rãi tiến lên trước chuẩn bị cho việc luyện chế:

- Chuyện mệt nhọc để ta làm trước cho.

Lúc này chỉ có Khổng Tước Tôn giả là mạnh nhất, luyện chế những tài liệu này không dễ dàng.

Nam thúc nói:

- Ừm! Làm phiền.

Nam thúc chậm rãi lùi xuống. Có Khổng Tước Tôn giả trợ giúp thì Nam thúc nhẹ nhàng hơn, nhờ Khổng Tước Tôn giả mà cơ hội luyện thành công Âm Dương Long Hổ Đan tăng lớn nhiều.

Khổng Tước Tôn giả mỉm cười nói:

- Đừng khách sáo.

Khổng Tước Tôn giả vung áo gấm, ngồi khoanh chân trước Cửu Long Xích Viêm đỉnh, vung bàn tay. Linh hỏa nóng rực hiện ra trong bàn tay Khổng Tước Tôn giả, lửa nóng bỏng cùng với linh lực hùng hồn của Khổng Tước Tôn giả rót vào Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

Vù vù vù!

Thoáng chốc trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh phực lửa, ngọn lửa hừng hực như bỏ dầu vào. Bí văn uốn lượn trên đồ án cửu long phun ra chín luồng lửa nóng cháy. Nhiệt độ không gian xung quanh đột nhiên tăng vọt cuồng bạo.

Lục Lâm Thiên kinh thán:

- Mạnh quá!

Chuyên gia vừa ra tay liền biết ngay. Khổng Tước Tôn giả giơ tay nhấc chân làm Lục Lâm Thiên cảm giác chỉ có thể đứng ngó, hiện tại hắn không sánh bằng được.

Chớp mắt ánh sáng vụt tắt trong tay Khổng Tước Tôn giả, nàng nhanh nhẹn chộp một gốc linh dược ném vào Cửu Long Xích Viêm đỉnh. Chín luồng lửa nóng rực cuốn lấy linh dược kia.

Xoẹt!

Linh dược mới bị ném vào lửa thì tỏa ra từng đợt năng lượng đậm đặc phát tán, bao bọc linh dược kín kẽ chống đỡ ngọn lửa khủng bố không bị đốt cháy.

Linh dược chống cự bị đốt cháy không làm Khổng Tước Tôn giả bất ngờ. Linh dược đẳng cấp cỡ này không dễ luyện chế, lòng Khổng Tước Tôn giả máy động, linh lực run rẩy tuôn ra. Nhiệt độ ngọn lửa trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh bỗng chốc tăng cao.

Nhiệt độ gian phòng và ngọn lửa lại nâng lên, từ linh dược phát tán ra năng lượng nhanh chóng loãng bớt, chỉ giây lát đã tan biến.

Chương 2003: Linh vũ giật mình

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Mất năng lượng bao bọc, chốc lát sau linh dược nhanh chóng héo tàn, những giọt linh dược tinh thuần nhỏ xuống. Khổng Tước Tôn giả vận dụng tinh thần bao bọc linh dịch bên dưới Cửu Long Xích Viêm đỉnh. Tiếp theo lại có linh dược bị ánh sáng linh lực bao lấy ném vào.

Khổng Tước Tôn giả luyện chế cực kỳ cẩn thận, không dám sơ sẩy. Vì Khổng Tước Tôn giả biết nếu luyện chế Âm Dương Long Hổ Đan thất bại thì đại ca nàng càng khó phục hồi.

Bốn người mà đột phá bước cuối cùng thì có thể giúp đại ca, nhưng Khổng Tước Tôn giả biết bọn họ cố gắng lâu như vậy, biết đột phá khó khăn như thế nào, cộng thêm không còn nhiều thời gian. Cho nên Khổng Tước Tôn giả đặt hy vọng vào Âm Dương Long Hổ Đan.

Khổng Tước Tôn giả ra tay luyện chế, trong Phi Linh môn đột nhiên có mấy luồng sáng xẹt qua không trung.

Ầm ầm ầm!

Trên bầu trời Phi Linh môn vang tiếng nổ điếc tai. Cùng với tiếng động ầm ầm, không gian Phi Linh môn lung lay sắp đổ. Trong phạm vi không gian Phi Linh môn bao la xuất hiện từng vòng sáng năng lượng to lớn.

Giờ phút này, mọi người Phi Linh môn bị kinh động. Năng lượng vô hình lan tràn, năng lượng khuếch tán xen lẫn sát khí hùng hồn. Trong phạm vi không gian, năng lượng vô hình lan trong thiên địa. Mặt đất rung rinh, dã thú kinh hoàng hú vang chạy loạn. Mặt nước dậy sóng, vô số người hoảng hốt.

Nhưng giây lát sau tất cả biến mất, trung tâm Phi Linh môn có một cột sáng to lớn như từ chín tầng trời giáng xuống, bao phủ ngàn dặm. Vầng sáng xuất hiện rồi ẩn đi, biến mất như chưa từng xuất hiện.

Lúc này người thực lực đến trình độ nhất định sẽ cảm giác được trong phạm vi Phi Linh môn vô hình trung có một vòng chụp năng lượng bao phủ. Sát khí tràn ngập không gian, khiến người không dám đến gần.

Chờ tất cả bình tĩnh lại, trong Phi Linh môn, các đệ tử nghe tiếng cảnh cáo:

- Đệ tử Phi Linh môn không được tùy ý ra vào, người vi phạm sẽ bị phạt nặng!

Toàn Phi Linh môn đã vào giai đoạn cảnh giác.

Các đệ tử thầm suy đoán xảy ra chuyện gì nhưng không dám hỏi nhiều.

Trong Cổ vực, các đệ tử Phi Linh môn vội vàng tiếp nhận hơn một trăm thành, có thể nói nói là gió nổi mây phun. Nhiều người khi bàn tán về Phi Linh môn đều nhìn hướng ba sơn môn, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông.

Khiến người bất ngờ là ba sơn môn, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông rất lặng lẽ, đệ tử trong môn ít khi ra ngoài.

Tin tức này nhanh chóng truyền đến đại lục Linh Vũ. Trong Cổ vực có biến đổi như vậy làm đại lục Linh Vũ sôi trào vì hoảng hốt.

Sáu sơn môn khác của Tam Tông Tứ Môn nhận được tin trước tiên. Vân Dương tông điều động mấy vạn tinh anh ngay từ đầu đã bị sáu sơn môn biết, mọi chuyện trong Thiên Môn cốc khiến bọn họ giật nảy mình.

Tin tức này vừa khiến sáu sơn môn giật mình vừa thầm bất an. Vân Dương tông, Linh Thiên môn, hai các hai đảo, những sơn môn này hợp tác làm sơn môn nào cũng sẽ lo âu.

Trong Phi Linh môn, lúc luyện chế Âm Dương Long Hổ Đan thì thời gian trôi rất nhanh, chỉ chớp mắt đã qua hai ngày.

Mọi người ngồi xếp bằng trong đại sảnh chờ Khổng Tước Tôn giả.

Trong không gian tràn ngập sóng khí nóng cháy, nhiệt độ khủng bố, sóng không gian bị nhuộm màu đỏ rực. Trong không trung xuất hiện từng tầng khí thể như sương lại không giống sương, những sương khói không ngừng hư hóa rồi tán đi.

Khổng Tước Tôn giả liên tục thay đổi thủ ấn. Trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, những linh dược phụ trợ bị luyện hóa hết.

Xoẹt!

Khổng Tước Tôn giả nhanh chóng phất tay, ánh sáng linh lực bao bọc một cái hộp gấm xuất hiện trên Cửu Long Xích Viêm đỉnh. Hộp gấm mở ra, một linh quả to cỡ nắm tay lơ lửng bên trên. Tạo hình linh quả kỳ diệu, nhìn thoáng qua như một con rồng nhỏ đang bay, toàn thân màu xanh, chính là Long Dương Linh Quả.

Long Dương Linh Quả xuất hiện, luồng sáng chói mắt khuếch tán khiến người không dám nhìn thẳng. Năng lượng hùng hồn lan tràn, không gian run rẩy.

Khổng Tước Tôn giả đè tay xuống, Long Dương Linh Quả rơi vào Cửu Long Xích Viêm đỉnh. Long Dương Linh Quả là một trong hai tài liệu chính để luyện chế Âm Dương Long Hổ Đan, rất khó tìm được, Khổng Tước Tôn giả không dám sơ sẩy.

Long Dương Linh Quả bị bỏ vào Cửu Long Xích Viêm đỉnh, chín luồng lửa nóng rực cuón lấy, bao bọc Long Dương Linh Quả, kéo nó vào trong.

Long Dương Linh Quả bị lửa nóng rực bao bọc phát ra tiếng gầm mơ hồ:

- Grao!

Thanh âm như rồng ngâm khiến lòng người run rẩy. Trong Cửu

Long Xích Viêm đỉnh, Long Dương Linh Quả như vật sống được năng lượng hùng hồn bao bọc. Năng lượng tựa ảo ảnh con rồng nhỏ, làm người xem tặc lưỡi xưng kỳ.

Được năng lượng bao bọc, Long Dương Linh Quả ngăn chặn Khổng Tước Tôn giả đốt cháy.

Khổng Tước Tôn giả không hề bất ngờ, tinh thần chuyển động, linh lực tuôn trào. Nhiệt độ lửa lại tăng cao, năng lượng trên Long Dương Linh Quả nhạt dần. Nhưng so với linh dược khác thì sức đề kháng của Long Dương Linh Quả mạnh hơn rất nhiều.

Năng lượng đang nhạt dần chứng minh luyện hóa Long Dương Linh Quả chỉ là vấn đề thời gian. Khổng Tước Tôn giả lại chìm trong luyện hóa.

***

Trong một dãy núi liên miên có nhiều dãy kiến trúc mênh mông vô bờ. Trên một quảng trường nguy nga, một thanh trường kiếm đá dựng thẳng như người khổng lồ sừng sững trong thiên địa, cho người cảm giác đồ sộ hùng vĩ.

Trường kiếm đá chỉ thẳng lên trời, thân kiếm khắc ba chữ rồng bay phượng múa, Thiên Kiếm môn. Nét bút cứng cáp mạnh mẽ, cảm giác cổ kính rồi lại chứa bá khí sắc bén.

Trong đại điện có nhiều trưởng lão Thiên Kiếm môn tụ tập, Cổ Kiếm Phong ngồi bên trên tay cầm kiếm vàng, biểu tình trầm trọng.

Trưởng lão Cổ Phong hơi biến sắc mặt già nua, nói:

- Chưởng môn, Vân Dương tông hợp tác với Linh Thiên môn, Phi Linh môn, Nhật Sát các, Thiên Vân đảo, các sơn môn cùng nhau đối phó Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang, điều này không hay chút nào.

Cổ Kiếm Phong khẽ thở dài:

- Phù.

Cổ Kiếm Phong biết điều Cổ Phong trưởng lão lo âu, Vân Dương tông hợp tác với nhiều sơn môn lỡ như muốn đối phó đại lục Linh Vũ thì hậu quả nghiêm trọng.

Có trưởng lão mặc áo lam, bề ngoài sáu mươi tuổi nói:

- Chưởng môn, phải có lòng đề phòng. Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, Lan Lăng sơn trang là bài học.

Một trưởng lão áo vàng nói:

- Phi Linh môn này phát triển quá nhanh, cường giả như mây, có nhiều yêu thú bát giai. Lục Lâm Thiên lại còn là giáo chủ của Thánh Linh giáo nữa.

- Lục Lâm Thiên thật đáng sợ, một mình giết mười mấy cường giả Tôn cấp, không biết là thật hay giả.

- Đồn rằng Thánh Linh giáo ẩn thế không ra, ai ngờ dính líu với Lục Lâm Thiên.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh rơi vào tay Lục Lâm Thiên, có Tử Lôi Huyền Đỉnh thì thực lực của hắn càng thêm khủng bố.

- Tin tức bên Đông Hải nói Lục Lâm Thiên giết Thu Thủy vương, Thiên Dương vương, Địa Cương vương, Thần Hỏa vương, cùng rất nhiều Tôn cấp, cộng với ba sơn môn. Rốt cuộc Lục Lâm Thiên muốn làm gì đây?

Nhắc tới tin tức gần đây Thiên Kiếm môn nhận được, cộng với tin trong Đông Hải truyền về, các trưởng lão hút ngụm khí lạnh đối với chuyện về Lục Lâm Thiên:

- Phù.

Nhiều trưởng lão Thiên Kiếm môn kinh thán:

- Lục Lâm Thiên này thật đáng sợ, thực lực tiến bộ đến mức không thể tưởng tượng.

Chương 2004: Bắt đầu dung đan (1)

Một trưởng lão tóc đỏ ánh mắt âm trầm, biểu tình lo âu nói:

- Chẳng lẽ Vân Dương tông muốn liên hợp với Phi Linh môn đối phó các thế lực toàn đại lục sao?

- Kết luận ngay bây giờ còn sớm, chờ xem đi.

Ánh mắt Cổ Kiếm Phong liếc qua:

- Truyền lệnh xuống, hết sức giám thị Vân Dương tông.

Cổ Kiếm Phong do dự một chút, nói:

- Cũng theo dõi sát sao từng hành động của Phi Linh môn.

Ầm ầm ầm!

Lúc này cả đại điện đột nhiên rung rinh như có động dất. Trường kiếm trên thân mọi người cùng rung lên phát ra tiếng kiếm ngân, như hoan hô, như quỳ lạy, khiến mọi người giật mình.

Trong đại điện, các ánh mắt nhìn chằm chằm sâu trong sơn mạch trước mắt, khí thế cường đại đang tuôn ra từ nơi đó.

Cổ Phong trưởng lão thầm run,hỏi Cổ Kiếm Phong:

- Chưởng môn, có phải Nhược Lan sắp thành công rồi?

Trưởng lão tóc đỏ run rẩy nói:

- Vân Dương tông ra một Lục Lâm Thiên, nếu Nhược Lấn thuận lợi triệu hoán ma kiếm, được Kiếm Tổ truyền thừa thì Lục Lâm Thiên kia chẳng là gì. Nếu thành công là niềm vui vịnh hạnh lớn của Thiên Kiếm môn ta!

Cổ Kiếm Phong nhìn chăm chú phương xa, thì thào:

- Nhược Lan là đồ nhi của ta, bước cuối cùng phải xem ngươi có vượt qua được không...

Trong rừng sâu dãy núi trập trùng, kiến trúc cổ xưa liên miên. Trong đại điện, Vạn Thú Vương Doãn Ngạc biểu tình trầm trọng, ngọc giản tin tức gã cầm trong tay vụt tắt ánh sáng.

Doãn Ngạc lẩm bẩm:

- Sự việc đó chắc sắp đến rồi. Chẳng lẽ Vân Dương tông, Linh Thiên môn, Nhật Sát các, Thiên Vân đảo, Tinh Ngục các, Nhật Sát các định hợp sức chuẩn bị sao?

Trong đại điện, một lão nhân bộ dạng trưởng lão nói:

- Tông chủ, gần đây Lục Lâm Thiên nổi bật, ba sơn môn bị tổn hại nặng, hai các hai đảo Nguyệt Long các tổn thất thảm trọng, lại liên hợp với rất nhiều thế lực. Chúng ta có nên chuẩn bị trước không?

Biểu tình Doãn Ngạc trầm trọng, thật lâu sau khẽ thở dài:

- Lục Lâm Thiên, tiểu tử này trưởng thành quá nhanh. Dưới Thiên đảo, đồn rằng có thân thể đế giả, chỉ e Đế Giả Chi Nguyên cũng rơi vào tay Lục Lâm Thiên.

***

Trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, Long Dương Linh Quả đã bị luyện hóa hoàn toàn thành một bãi năng lượng tinh thuần mênh mông. Năng lượng tràn ra, khiến người ngửi thấy thoải mái vô cùng, linh hồn thư giãn.

Khổng Tước Tôn giả bỏ Hổ Âm Yêu Tinh vào Cửu Long Xích Viêm đỉnh, tiếng hổ gầm truyền ra. Linh hỏa nóng cháy bao bọc Hổ Âm Yêu Tinh cũng tiến vào trạng thái luyện hóa.

Thời gian lại trôi qua, suốt ba ngày sau Hổ Âm Yêu Tinh mới nổ tung hóa thành đoàn năng lượng hùng hậu.

Mấy ánh mắt luôn nhìn chăm chú vào Cửu Long Xích Viêm đỉnh mở miệng hỏi:

- Sắp bắt đầu dung hợp rồi sao?

Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Hiện tại nên chuẩn bị dung hợp, mấu chốt thành hay bại là ở bước này!

Trong mắt Thánh Thủ Linh Tôn lộ tia trầm trọng.

Xoẹt!

Thánh Thủ Linh Tôn dứt lời, thân hình hư ảo lao tới trước Cửu Long Xích Viêm đỉnh. Cùng lúc đó, Nam thúc lắc người cũng đến gần Cửu Long Xích Viêm đỉnh. Bộ dạng già khú đế thoáng chốc biến mất, Nam thúc phát ra khí thế khiến người tim đập nhanh, đôi mắt nghiêm túc bắn ra tia sáng.

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn Khổng Tước Tôn giả, nói:

- Tứ muội, giao cho muội, chúng ta phụ trợ muội!

Thánh Thủ Linh Tôn hít sâu, búng ngón tay. Một lũ linh hồn bay ra tác động năng lượng dồi dào run rẩy.

Khổng Tước Tôn giả nhìn Thánh Thủ Linh Tôn và Nam thúc, nhẹ gật đầu nói:

- Đại ca yên tâm, bắt đầu dung đan đi.

Tay Khổng Tước Tôn giả kết ấn, linh lực quanh thân toát ra dao động càng mãnh liệt.

Nam thúc bình ổn tâm tình, hít sâu. Ánh mắt hơi dao động thoáng chốc phẳng như mặt hồ, thủ ấn đè xuống, linh lực run rẩy. Năng lượng trong không gian lan tràn.

- Bắt đầu!

Ba người có ý cùng giáng xuống kết thủ ấn, ba năng lượng tuôn ra. Dao động kinh người khuếch tán, không gian chấn động không chịu nổi.

Xoẹt!

Ba người búng tay, năng lượng bắn ra, tụ tập lại, lấy Khổng Tước Tôn giả làm chính, cuối cùng cột sáng bay vào Cửu Long Xích Viêm đỉnh. Trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh phát ra sương khói màu trắng nghi ngút, ngọn lửa đáng sợ đốt cháy không gian kêu xèo xèo không dứt.

Đám người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Bạch Long Tôn giả, Hắc Vũ lùi sang một bên không dám quấy rầy. Trong ba người thì Khổng Tước Tôn giả đang phát huy thực lực mạnh nhất, cho nên luyện chế Âm Dương Long Hổ Đan lấy nàng làm chủ. Ba người hợp tác luyện chế đan dược, người ngoài muốn mời cả ba cùng hợp tác hầu như là chuyện không thể.

Trái tim Lục Lâm Thiên treo cao, bước dung đan cực kỳ quan trọng, nếu có sai sót gì thì sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh linh hỏa rít gào, hơi nóng cháy nhanh chóng khuếch tán. Chớp mắt chín luồng lửa dung hợp linh dịch trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh lại.

Thoáng chốc Cửu Long Xích Viêm đỉnh rung nhẹ phát ra sóng năng lượng đậm đặc. Nam thúc, Thánh Thủ Linh Tôn, Khổng Tước Tôn giả biểu tình trầm trọng, khống chế linh hồn lực không dám sơ sẩy.

Ong ong ong!

Năng lượng va chạm trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

Cửu Long Xích Viêm đỉnh bị chấn động bay lên, các linh dịch dung hợp,có tính kháng cự riêng nên rất khó dung hợp chúng lại.

- Grao!

- Gầm grào!

Trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh truyền ra tiếng rồng ngâm hổ gầm. Long Dương Linh Quả, Hổ Âm Yêu Tinh hóa thành linh dịch, xích viêm đốt chúng nó thần dị biến hình một con rồng ảo, một con cọp ảo xoay quanh trong đỉnh, nước lửa không dung.

Ầm ầm ầm!

Ba người phất ống tay áo, lửa lại tuôn ra ồ ạt bao lấy rồng ảo và cọp ảo. Năng lượng của Long Dương Linh Quả, Hổ Âm Yêu Tinh hơi bá đạo, khó thể dung hợp. Nam thúc, Thánh Thủ Linh Tôn, Khổng Tước Tôn giả sớm biết điều này.

Con ngươi Nam thúc co rút, tay đánh ra linh lực hùng hồn rót vào Cửu Long Xích Viêm đỉnh:

- Thêm Địa Tâm Linh Ngọc!

Xoẹt!

Khổng Tước Tôn giả vung áo gấm, hộp gấm đựng Địa Tâm Linh Ngọc mở ra. Bên trong có nửa khối Địa Tâm Linh Ngọc to cỡ bàn tay, trong suốt lấp lánh tỏa sáng như kim cương.

Địa Tâm Linh Ngọc xuất hiện, gian phòng tràn ngập năng lượng linh khí. Quanh tinh thạch kết thủ ấn dao động như sắp bị chấn vỡ. Năng lượng trong không gian xung quanh bị lôi kéo tụ tập về xoay tròn bên tinh thạch này gần như hình thành vòng xoáy. Vòng xoáy lớn dần, càng lúc càng khủng bố.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói:

- Địa Tâm Linh Ngọc mạnh quá.

Hèn gì bảo một khối nhỏ Địa Tâm Linh Ngọc có giá trị sánh bằng thần khí. Năng lượng hùng hậu làm người giật mình, tim đập nhanh.

Xoẹt!

Chớp mắt Địa Tâm Linh Ngọc bị linh lực của Khổng Tước Tôn giả bao lại ném vào Cửu Long Xích Viêm đỉnh. Địa Tâm Linh Ngọc mới rơi vào Cửu Long Xích Viêm đỉnh liền bị lửa nóng cháy bọc lấy.

Vù vù vù!

Địa Tâm Linh Ngọc phát ra năng lượng hùng hồn rít gào xoay tròn. Năng lượng xoay tít hóa thành vòng xoáy, ngăn cách lửa nóng cháy bên ngoài. Cùng lúc đó, các linh dịch linh dược phụ trợ trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh bị cắn nuốt xoay tròn bên Địa Tâm Linh Ngọc.

- Grao!

- Gầm grào!

Trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh lại vang lên tiếng rồng ngâm hổ gầm, xoay tròn quanh Địa Tâm Linh Ngọc nhưng chưa có dấu hiệu muốn dung hợp. Năng lượng kinh người bộc phát, Cửu Long Xích Viêm đỉnh lơ lửng kêu vù vù không ngừng.

Chương 2005: Bắt đầu dung đan (2)

Thánh Thủ Linh Tôn, Khổng Tước Tôn giả, Nam thúc không bất ngờ trước điều này, thủ ấn thi thoảng biến đổi, linh hỏa nóng rực liên tục đốt cháy. Cần luyện hóa Địa Tâm Linh Ngọc mới dung đan được. Long Dương Linh Quả, Hổ Âm Yêu Tinh một âm một dương cần có Địa Tâm Linh Ngọc điều hòa.

Giờ phải luyện hóa Địa Tâm Linh Ngọc, rót những năng lượng này vào Long Dương Linh Quả, Hổ Âm Yêu Tinh, vậy mới làm chúng nó dung hợp lại được.

Thời gian chậm rãi trôi. Linh hỏa đốt cháy luyện hóa, năng lượng vòng xoáy quanh Địa Tâm Linh Ngọc xuất hiện một màn sáng trắng mỏng manh. Cửu Long Xích Viêm đỉnh toát ra nhiệt độ cao khiến màn sáng trắng nổi bọt khí mỏng như sóng gợn lăn tăn. Ngẫu nhiên sóng vỡ ra liền có năng lượng đậm đặc tràn ngập.

Trong quá trình những linh dịch linh dược phụ trợ dung hợp lại, Địa Tâm Linh Ngọc trong suốt lấp lánh ngày càng sáng hơn, có dấu hiệu biến mềm.

- Grao!

- Gầm grào!

Long Dương Linh Quả, Hổ Âm Yêu Tinh biến hình ảo ảnh vẫn đang xoay tròn, tiếng rồng ngâm hổ gầm không ngừng vang lên khiīếp hồn người.

Luyện chế thế này làm Khổng Tước Tôn giả, Nam thúc, Thánh Thủ Linh Tôn tốn thời gian. Đám người Bạch Long Tôn giả biểu tình trầm trọng. Đại ca là thể linh hồn, không chịu nổi tiêu hao nhiều.

Luyện hóa kéo dài suốt hai ngày. Bỗng mắt Nam thúc, Thánh Thủ Linh Tôn, Khổng Tước Tôn giả bắn ra tia sáng. Trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh màn sáng trắng trên Địa Tâm Linh Ngọc biến mất từ khi nào. Địa Tâm Linh Ngọc hóa thành một bãi linh dịch, Địa

Tâm Linh Ngọc trắng tinh khiết lúc này biến màu tối tăm nhiều nhưng năng lượng thì càng thêm khủng khiếp. Năng lượng kinh người như vậy nếu không được Cửu Long Xích Viêm đỉnh bao bọc, dược đỉnh bình thường đã nổ tung.

Ba người cũng biết rõ điều này. Màu Địa Tâm Linh Ngọc bắt đầu thay đổi vì những năng lượng linh dịch phụ trợ bị linh hỏa luyện chế nhiệt độ cao thấm dần vào Địa Tâm Linh Ngọc.

Ba người luyện chế, Lục Lâm Thiên luôn đứng xem, học được nhiều thứ trong đó. Ba người luyện chế địa biểu trình độ đỉnh cao giới luyện đan toàn đại lục. Giơ tay nhấc chân khống chế linh hồn tinh diệu, điều khiển linh hỏa tuyệt vời, phát huy đến cực độ, chẳng có một chút tiết ra ngoài.

Khổng Tước Tôn giả, Thánh Thủ Linh Tôn, Nam thúc tập trung vào Cửu Long Xích Viêm đỉnh, ba người đã có ăn ý. Thánh Thủ Linh Tôn, Nam thúc phụ trợ Khổng Tước Tôn giả. Còn Khổng Tước Tôn giả vung áo gấm bao lấy linh dịch Địa Tâm Linh Ngọc bị luyện hóa.

Cùng lúc đó, tinh thần Thánh Thủ Linh Tôn, Nam thúc bao bọc linh dịch Long Dương Linh Quả, Hổ Âm Yêu Tinh chớp mắt rót vào linh dịch Địa Tâm Linh Ngọc. Ba năng lượng đυ.ng chạm vào nhau.

Ầm ầm ầm!

Ba năng lượng va chạm, vang tiếng nổ điếc tai. Ba năng lượng dung hợp bị mạnh mẽ bật ngược lại, năng lượng kinh người bùng nổ.

Nam thúc hét to một tiếng:

- Áp chế!

Mắt Nam thúc bắn ra tia sáng, thủ ấn thay đổi. Linh hồn lực và linh lực phô thiên cái địa tuôn ra, thôi động đến cực độ.

- Ổn định!

Thánh Thủ Linh Tôn, Khổng Tước Tôn giả cùng lúc phát ra khí thế đến mức độ khủng khiếp.

Ầm ầm ầm!

Trong Phi Linh môn, mặt đất rung rinh, các đệ tử từ xa nhìn chằm chằm sau lưng dãy núi. Năng lượng kinh người phát ra từ sau núi, nhưng không ai dám tới gần một bước.

Trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh năng lượng dung hợp sắp bùng nổ thì linh hồn lực của ba người Nam thúc ồ ạt bao bọc lại, ức chế ba năng lượng dung hợp. Thời gian lại chậm rãi trôi, đã thành công kiềm chế ba năng lượng. Sắc mặt Khổng Tước Tôn giả, Thánh Thủ Linh Tôn, Nam thúc trắng bệch, trán toát mồ hôi đầm địa. Tiêu hao thế này khủng khiếp hơn ba người tưởng tượng nhiều.

Khổng Tước Tôn giả, Thánh Thủ Linh Tôn, Nam thúc không dám thả lỏng, cắn răng kết thủ ấn. Linh hồn lực, linh lực trong đầu tuôn ra. Lửa trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh rít gào, vô hình trung hỏa diễm ngưng thực rất nhiều.

Lửa bắn ra trùm lên ba luồng năng lượng. Lửa bao phủ khiến ba luồng năng lượng run rẩy, ba người liên thủ áp chế khiến dung dịch Địa Tâm Linh Ngọc từ từ thẩm thấu vào linh dịch Long Dương Linh Quả, Hổ Âm Yêu Tinh.

Cùng với linh dịch Địa Tâm Linh Ngọc thẩm thấu, linh dịch Long Dương Linh Quả, Hổ Âm Yêu Tinh không còn táo bạo nữa cho đến khi bình ổn lại. Mặt Nam thúc không còn chút máu, loại tiêu hao này làm chết người. Nhưng giờ không phải lúc nghỉ ngơi, một sai sót nhỏ là sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Thánh Thủ Linh Tôn, Nam thúc, Khổng Tước Tôn giả lộ biểu tình mừng rỡ, xem bộ dáng thì Long Dương Linh Quả, Hổ Âm Yêu Tinh bắt đầu dung hợp.

Bạch Long Tôn giả, Hắc Vũ, Kim Lang Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả căng thẳng thần kinh thấy thế thầm thở phào:

- Sắp thành công sao?

Lại qua một ngày. Trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, linh dịch Địa Tâm Linh Ngọc đã thẩm thấu hết vào linh dịch Long Dương Linh Quả, Hổ Âm Yêu Tinh.

Khổng Tước Tôn giả đột nhiên quát to:

- Ngưng tụ cho ta!

Lửa bao bọc, linh hồn lực khống chế tỉ mỉ tất cả, ức chế linh dịch Long Dương Linh Quả, Hổ Âm Yêu Tinh chính thức dung hợp.

Vù vù vù!

Ngọn lửa bao bọc hai luồng năng lượng bắt đầu dung hợp, năng lượng phát ra hình thành viên đan dược to cỡ nắm tay. Thấy thế con ngươi Nam thúc co rút, thủ ấn thay đổi, linh lực trong người tuôn ra hết, bao gồm linh hồn lực cũng không chút giữ lại.

Nhưng ngay lúc này, hai năng lượng mới bình tĩnh thành đan bỗng nhiên táo bạo. Bề mặt đan dược vốn ngưng thực có vết nứt li ti như sắp phân liệt ra.

Thánh Thủ Linh Tôn thấy vậy hét to:

- Lâm Thiên, mau dùng tinh huyết của ngươi làm dẫn đi!

- Vâng!

Lục Lâm Thiên luôn chuẩn bị sẵn sàng, nghe sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn kêu, rốt cuộc dung đan vẫn gặp chuyện ngoài ý muốn. Lục Lâm Thiên nhảy tới, thủ ấn thay đổi.

Vừa kết thủ ấn xong mặt Lục Lâm Thiên đỏ ửng, chân khí dâng lên, trực tiếp dồn tinh huyết phun qua đường miệng:

- Phụt!

Thủ ấn thay đổi, chân khí bao bọc giọt máu rót vào Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

Phun ra tinh huyết làm mặt Lục Lâm Thiên tái xanh nhiều.

Xoẹt!

Vẻ mặt đại trận mừng rỡ reo lên:

- Thành công, dung đan!

Lục Lâm Thiên cũng mừng, tinh huyết thể âm dương của hắn thật sự có ích.

Lục Lâm Thiên đang định lui xuống đột nhiên nghĩ tới cái gì:

- Chờ chút!

Nghe Lục Lâm Thiên la lên, Thánh Thủ Linh Tôn, Nam thúc, Khổng Tước Tôn giả thầm khó hiểu.

Lục Lâm Thiên do dự rồi sắc mặt trầm xuống, trong các cặp mắt khó hiểu hắn kết các thủ ấn cực kỳ quái dị. Ánh sáng tụ tập trong mắt Lục Lâm Thiên, hai luồng sáng tụ lại, vầng sáng trắng rực rỡ bao quanh người hắn.

Sau biến đổi hàng loạt, khí thế hùng hồn quanh thân Lục Lâm Thiên cùng với vầng sáng rực rỡ khuếch tán ra ngoài, tựa như vầng trăng sáng. Khí thế bao la sâu thẳm tựa đại dương khó đoán trướ.

Trước khí thế hùng hồn này, mọi người, bao gồm Bạch Long Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả, Kim Lang Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả, Thánh Thủ Linh Tôn, Nam thúc, Hắc Vũ, Tiểu Long đều run rẩy.

Chương 2006: Hành động kinh người

Mọi người cảm giác như thấy một vật khổng lồ, bản thân thật nhỏ bé. Cơ thể Lục Lâm Thiên phát ra khí thế chỉ có thể hình dung bằng từ đáng sợ. Mơ hồ có năng lượng thiên địa quái dị khiến tim người đập nhanh.

Ánh mắt Thánh Thủ Linh Tôn, Bạch Long Tôn giả lộ ra kinh sợ:

- Đây là...!

Những người có mặt ai nấy ánh mắt phi phàm, thấy khí thế đó bọn họ đều biến sắc mặt, trong mắt tràn ngập giật mình.

- Đế Giả Chi Nguyên, đây là Đế Giả Chi Nguyên!

Lục Lâm Thiên không nói chuyện, thủ ấn biến đổi. Lục Lâm Thiên đã dung hợp Đế Giả Chi Nguyên, hắn không hiểu rõ thực lực của Nam thúc thế nào nhưng có thể ước chừng còn chưa tới cấp độ đế giả. Nghe sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn và Nam thúc thường trò chuyện, Lục Lâm Thiên đoán thực lực của Nam thúc là Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong, cách bước cuối cùng không xa. Nếu có thể dung nhập một tia Đế Giả Chi Nguyên không chừng sẽ được hiệu quả không ngờ.

Lục Lâm Thiên đã dung hợp Đế Giả Chi Nguyên, phân ra một chút cho Nam thúc không ảnh hưởng gì đến hắn. Tuy nhiên Lục Lâm Thiên không biết làm vậy có giúp ích cho Nam thúc không, Đế Giả Chi Nguyên là thứ huyền diệu, vô cùng kỳ diệu, khó giải thích. Đế Giả Chi Nguyên không phải năng lượng, nên Lục Lâm Thiên không nắm chắc.

Xoẹt!

Vầng sáng rực rỡ quanh thân Lục Lâm Thiên càng đậm hơn, khí thế làm tim người đập nhanh. Chỉ một giây ngắn ngủi, trong trán Lục Lâm Thiên có một luồng sáng chói lòa bắn ra. Ánh sáng cực kỳ hư ảo nhưng không khó nhận ra ánh sáng chứa năng lượng khủng bố.

Ánh sáng bắn ra như tia chớp giáng xuống. Sấm sét ầm vang, khí thế chui vào Cửu Long Xích Viêm đỉnh, nhập vào đan dược đang ngưng tụ. Ánh sáng chói lòa biến mất, thẩm thấu vào đan dược.

Vầng sáng quanh thân Lục Lâm Thiên biến mất, tựa như trải qua một trận đại chiến, mặt hắn không còn chút máu. Lục Lâm Thiên không biết sử dụng một chút Đế Giả Chi Nguyên sẽ tiêu hao kinh người như thế.

Khổng Tước Tôn giả quát to:

- Ngưng đan!

Trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, ngọn lửa bao lấy đan dược đang ngưng tụ, bắt đầu luyện chế. Nam thúc, Thánh Thủ Linh Tôn không dám chậm trễ.

Trong Âm Dương Long Hổ Đan dung hợp Đế Giả Chi Nguyên, mọi người chưa từng nghe về điều này nhưng hơi mong chờ. Báu vật Đế Giả Chi Nguyên dung hợp trong Âm Dương Long Hổ Đan, đã là vật của đế giả chắc chắn có tác dụng không nhỏ, sau này sẽ là cơ hội đột phá đế giai.

Lục Lâm Thiên lùi sang bên, ngồi xếp bằng, bắt đầu điều tức. Khổng Tước Tôn giả, Thánh Thủ Linh Tôn, Nam thúc lại vùi đầu vào ngưng đan. Đám người Bạch Long Tôn giả, Tiểu Long, Hắc Vũ căng thẳng chờ đợi.

Thời gian chậm rãi trôi. Đan dược trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh hoàn toàn dung hợp lại, màu sắc thay đổi, có hai màu trắng đen, phân phối đều đặn, hoàn toàn dung hợp. Nhưng lúc này còn chưa tới thời điểm hoàn toàn thành công, còn cần tiếp tục luyện hóa.

Không biết từ khi nào trên bầu trời Phi Linh môn tụ tập từng đợt năng lượng thiên địa. Những năng lượng thiên địa từ yếu đến mạnh đang chậm rãi tăng cường. Khí tức năng lượng hùng hậu khiến bầu trời Phi Linh môn như có gió mây vần vũ.

Biến động trong Phi Linh môn khiến các đệ tử rất giật mình. Cứ thế qua mấy ngày, sóng năng lượng trên bầu trời Phi Linh môn càng lúc càng kịch liệt.

Ầm ầm ầm!

Năng lượng hùng hồn tụ tập trên bầu trời Phi Linh môn, ngẫu nhiên có tiếng sấm sét ầm vang. Năng lượng đè ép không gian, mây đen kéo đến, tất cả cảnh tượng cực kỳ huyền ảo mà nặng nề.

Lúc này trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, đan dược to cỡ nắm tay rút nhỏ còn cỡ ngón cái. Năng lượng kinh người khủng bố đến cực độ.

Nam thúc, Thánh Thủ Linh Tôn, Khổng Tước Tôn giả thay đổi thủ ấn, biến đổi thường xuyên. Ba người chậm rãi giơ bàn tay lên vỗ mạnh vào Cửu Long Xích Viêm đỉnh xoay tròn.

- Grao!

Trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh có chín con hỏa long phóng lên cao, tiếp theo là đan dược to cỡ ngón cái bay ra. Chín con hỏa long quanh quẩn như cửu long hí châu.

Cùng lúc đó, đan dược phát ra uy thế kinh khủng. Trên bầu trời Phi Linh môn, năng lượng thiên địa đậm đặc giáng xuống tụ tập quanh ngọn núi.

Ầm ầm ầm!

Năng lượng hùng hồn đè xuống, bầu trời Phi Linh môn gió mây vần vũ. Các đệ tử Phi Linh môn đều kinh hoàng, uy thế kinh người làm người ta hít thở khó khăn.

Lục Lâm Thiên mở mắt ra:

- Uy áp mạnh quá!

Tia sáng bắn ra từ mắt Lục Lâm Thiên. Luyện chế Âm Dương Long

Hổ Đan dẫn đến uy hiếp khủng bố thế này, không uổng là đan dược bát phẩm cao giai, uy thế quá rung động.

Đám người Bạch Long Tôn giả kích động mong chờ, khuôn mặt lộ rõ giật mình:

- Sắp thành công sao?

Xem tình hình thì sắp thành công luyện đan.

Bên ngoài Cửu Long Xích Viêm đỉnh, Nam thúc nhanh chóng kết thủ ấn nhanh đến để lại tàn ảnh.

Biểu tình Cửu Long Xích Viêm đỉnh trầm trọng, đột nhiên hét to một tiếng:

- Cửu long ngưng đan!

- Grao grao!

Nam thúc liên tục thay đổi thủ ấn, linh lực quanh thân phô thiên cái địa tuôn ra, chín con hỏa long gầm rống liên miên kinh thiên động địa. Giữa chín hỏa long, trên đan dược có sóng năng lượng kinh người đột nhiên lan tràn.

Ầm ầm ầm!

Ngay lúc này, năng lượng hùng hậu trên bầu trời nhanh như tia chớp giáng xuống, tụ tập vào đan dược nhỏ cỡ móng cái. Trong đan dược truyền ra dao động càng lúc càng mãnh liệt.

Về sau bầu trời nguyên Phi Linh môn, thiên địa này bỗng chốc tối sầm xuống. Trên bầu trời, năng lượng khủng bố cùng với mây đen nhanh chóng từ bốn phương tám hướng ngưng tụ lại.

- Có chuyện gì vậy?

Giờ phút này, trong phạm vi Phi Linh môn, biến đổi đáng sợ làm nhiều người kinh hoàng, bọn họ vô cùng hoảng hốt. Trên bầu trời đầy mây đen có tiếng sấm sét đánh ầm vang, tất cả cặp mắt nhìn bầu trời như thể tia sáng cũng bị hút vào mây đen, linh hồn run rẩy.

Mọi người kinh sợ, biến động này tựa như tận thế.

- Chuyện gì xảy ra? Có người đang đột phá?

- Ai đột phá mà đáng sợ vậy? Khí thế này không lẽ có người thăng cấp đế giả sao?

- Hình như là luyện chế đan dược, đan dược bát phẩm cao giai đỉnh phong, là lão già nào gây ra động tĩnh như vậy?

Trong khoảnh khắc các khí tức bắn ra trong Cổ vực. Uy thế kinh người đã kinh động bọn họ, tiếp theo là đại lục. Rất nhiều cường giả ẩn thế bị kinh động, từng khí tức mông lung quét hướng Cổ vực.

Trong không gian phạm vi nhất định của Phi Linh môn, mây đen che trời. Trong không gian xa xôi, trong thiên địa hoàn toàn tĩnh lặng. Chỉ ngẫu nhiên có tiếng sét hù sợ người.

- Grao grao!

Đang cảm thấy uy áp khủng bố thì chín tiếng rồng ngâm vang lên. Mọi người ngước lên nhìn, trên bầu trời xuất hiện chín con hỏa long khổng lồ. Hỏa long vụt qua, thân hình khuấy động hư không, chiếu rọi không gian đen thui một mảnh lửa đỏ.

- Grao!

- Grao!

Chín hỏa long xuất hiện, rồi tiếng rồng ngâm hổ gầm vang lên. Trên bầu trời, một rồng ảo, một cọp ảo xoay quanh trên không gian. Rồng và cọp to lớn mang theo lực uy hïếp hùng hậu, khiến cho không gian run rẩy.

Thân hình to lớn của rồng và cọp xuất hiện, chín con hỏa long với thế kinh người nhập vào ảo ảnh rồng và cọp. Chớp mắt năng lượng khủng bố che rợp trời trong không gian mơ hồ bị lôi kéo cũng chui vào rồng và cọp to lớn.

Chương 2007: Chuẩn bị bế quan

Ầm ầm ầm!

Thân hình rồng và cọp to lớn sát vào nhau, va chạm, bắn ra ánh sáng mạnh mẽ chói lòa như ánh mặt trời. Khí thế kinh người tràn ngập, không chút giữ lại đổ ập ra ngoài. Bão năng lượng đáng sợ mang theo uy thế rồng cọp phô thiên cái địa ập đến. Sóng không gian trong góc trời này kêu răng rắc như tiếng pha lê vỡ rồi nổ tung.

Tất cả chỉ trong một thoáng sau đó biến mất hết. Mới rồi không gian đen như mực, tùy theo bão năng lượng khủng bố biến mất, tất cả trở về bình thường.

Đệ tử Phi Linh môn chịu đựng uy hïếp bỗng chốc không còn, tất cả trở về bình thường, chỉ còn lại rất nhiều đệ tử kinh ngạc dường như chưa lấy lại tinh thần. Uy hïếp vừa rồi mạnh mẽ đến cực độ.

Ầm ầm ầm!

Trong đại sảnh, cương khí chói mắt trong tay Bạch Long Tôn giả bao bọc nguyên đình viện, nếu không thì năng lượng khủng bố vừa rồi trùng kích đã phá tan nát đình viện này.

Vù vù vù!

Cửu Long Xích Viêm đỉnh biến mất, khí tức nóng cháy cũng mất đi. Bên ngoài Cửu Long Xích Viêm đỉnh, Khổng Tước Tôn giả vung áo gấm, bàn tay chộp lấy. Đan dược nhỏ cỡ móng cái xoay tròn bị Khổng Tước Tôn giả bắt vào tay.

Advertisement

Đan dược có màu đỏ và trắng lơ lửng trên tay Khổng Tước Tôn giả, bên trong đan dược phát ra tia năng lượng khuếch tán bốn phía. Kết thủ ấn bị xới lên, năng lượng ức chế rung động hồn người.

- Đây chính là Âm Dương Long Hổ Đan sao?

Nhìn đan dược trong lòng bàn tay Khổng Tước Tôn giả, năng lượng hùng hồn quanh quẩn khiến Lục Lâm Thiên nuốt nước bọt khan. Đây chính là đan dược gần bát phẩm cao giai đỉnh phong? Tuy ba sơn môn bồi thường cho các đại sơn môn cũng có đan dược cao giai, nhưng đẳng cấp không giống nhau, chênh lệch quá lớn. Giống như yêu thú bát giai hậu kỳ và yêu thú bát giai hậu kỳ đỉnh phong vậy, hai bên chênh lệch rất lớn.

Nhìn đan dược trong tay Khổng Tước Tôn giả, mọi người thầm thở phào:

- Phù.

Khổng Tước Tôn giả giao đan dược cho Nam thúc:

- Rốt cuộc luyện chế thành công, mau sử dụng đi!

Mặt Khổng Tước Tôn giả không chút máu, nàng tiêu hao rất là nghiêm trọng.

Nam thúc run rẩy nhìn Âm Dương Long Hổ Đan trong tay:

- Rốt cuộc luyện chế thành công.

Dùng đan dược này vào có lẽ Nam thúc sẽ phục hồi lại thời kỳ đỉnh ngày xưa.

Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Mau dùng đi, dùng càng sớm thì hiệu quả càng tốt!

Thân hình hư ảo càng mờ nhạt hơn, trực tiếp tiêu hao linh hồn lực làm Thánh Thủ Linh Tôn khó thể chịu nổi.

Nam thúc nhẹ gật đầu:

- Ừm!

Nam thúc quay lại nhìn Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, dù ta có phục hồi cũng cần nhiều thời gian, trong lúc này ngươi cố gắng ít gây chuyện. Quan trọng nhất là đề phòng Linh Vũ giới, nếu ta có thể thuận lợi phục hồi thì mọi chuyện sẽ có thay đổi.

Lục Lâm Thiên nói:

- Nam thúc cứ yên tâm phục hồi, những chuyện khác để tiểu tử lo.

Nam thúc gật đầu:

- Ừm!

Nam thúc phất tay, Cửu Long Xích Viêm đỉnh hóa thành luồng sáng đỏ chui vào trán. Nam thúc nuốt Âm Dương Long Hổ Đan trong tay vào bụng, ngồi xếp bằng.

Xoẹt!

Ngay khi Nam thúc khoanh chân ngồi xuống thì người run bần bật. Ánh sáng bừng lên quanh thân Nam thúc, năng lượng kỳ lạ tràn ra từ thân thể. Loại năng lượng này hiện vầng sáng hai màu độc nhất vô nhị của Âm Dương Long Hổ Đan bao bọc Nam thúc vào trong.

Thánh Thủ Linh Tôn thấy thế nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, hãy ra lệnh không cho phép ai tới gần xung quanh.

Lục Lâm Thiên gật đầu. Trong lúc Nam thúc dưỡng bệnh chắc chắn là không thể bị quấy nhiễu được.

Sát Phá Quân nói:

- Để ta hộ pháp cho.

- Bây giờ chỉ cần chờ đợi, ước chừng thời gian khá lâu.

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Năng lượng của Âm Dương Long Hổ Đan cực kỳ khổng lồ, Nam thúc của ngươi lĩnh ngộ thì người bình thường không thể sánh bằng, cộng thêm Đế Giả Chi Nguyên của ngươi nếu phát huy được tác dụng vậy có lẽ không chỉ phục hồi mà còn có đột phá.

Nhìn Nam thúc được vầng sáng hai màu bao phủ, sắc mặt Lục Lâm Thiên trở nên trầm trọng:

- Nam thúc, xin chờ thúc phục hồi lại.

Lục Lâm Thiên đành phải chờ, nếu Nam thúc thuận lợi phục hồi thì cường giả ngày xưa phong vân đại lục sẽ phượng hoàng niết bàn, dục hỏa trọng sinh, lần nữa đột phá xem như phá rồi lại lập.

Nam thúc nuốt Âm Dương Long Hổ Đan, Khổng Tước Tôn giả tiêu hao lớn, đã cùng đám người Bạch Long Tôn giả lui xuống điều tức. Thánh Thủ Linh Tôn vào trong sảnh, lên linh ngọc sàng phục hồi và tiện cho trông chừng tình hình phục hồi của Nam thúc.

Sát Phá Quân, Hắc Vũ hộ pháp bên ngoài đình viện. Lục Lâm Thiên, Tiểu Long lui xuống, hiện tại mọi thứ phải chờ.

Rời khỏi ngọn núi, Lục Lâm Thiên đi đại điện trước, dùng tâm thần quan sát. Quỷ Tiên Tử đã trở lại Phi Linh môn, có lẽ mấy cường giả Phi Linh môn cũng đã trở về.

Trong đại điện, Quỷ Tiên Tử, Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Diệp Mỹ, Thiên La Viêm Vũng Tả Thiên Khung, Linh Vũ Song Quái, An Cát Tú Na cũng có mặt. Còn có Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên mới thăng chức thành hộ pháp.

Lục Lâm Thiên nghe đám người Quỷ Tiên Tử báo cáo đã biết tình huống thời gian gần đây của Phi Linh môn. Luyện chế Âm Dương Long Hổ Đan mất nửa tháng, trong thời gian này đã cưỡng ép tiếp nhận một trăm bốn mươi sáu thành.

Ba sơn môn, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo không chống cự, bị cưỡng ép bàn giao cũng không nói gì. Gần đây ba sơn môn rất khiêm tốn, không có động tĩnh gì.

Trong một trăm bốn mươi sáu thành bị tiếp nhận khó tránh khỏi xao động, nhưng có Thánh Linh giáo hỗ trợ nên còn trong vòng khống chế, mọi thứ đều đều trong dự định, chỉ là vấn đề thời gian. Đông Vô Mệnh, Khấu Phi Yến, Hoa Mãn Ngọc, Thanh Hỏa Lão Quỷ, Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan còn ở bên ngoài lo giải quyết công việc. Chuyện lớn chuyện nhỏ chuyện quan trọng của Phi Linh môn đều rơi vào tay đám người này.

Đông Vô Mệnh, Thanh Hỏa Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân tuy bảo là cung phụng nhưng thật ra chuyện lớn nhỏ trong Phi Linh môn toàn do bọn họ quản lý. Dù Lục Lâm Thiên có ở Phi Linh môn cũng chỉ là chưởng quầy phủi tay.

Mọi chuyện của Phi Linh môn giống y như Lục Lâm Thiên ước chừng, hắn không cần lo lắng. Có Quỷ Tiên Tử, Đông Vô Mệnh, Khấu Phi Yến, An Cát Tú Na, Hoa Mãn Ngọc, Diệp Phi, Diệp Mỹ, Lục Tiểu Bạch ở chắc chắn sẽ giải quyết mọi thứ tốt đẹp. Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan, Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên cũng đã được rèn luyện chính chắn, có thể tự đảm đương một phía.

Lục Lâm Thiên biết một số tình huống tổng thể trong Cổ vực. Hiện tại danh tiếng của Phi Linh môn đã nổi như cồn, trong một lúc không ai địch lại. Lục Lâm Thiên không quá mừng rỡ, nổi bật quá cũng không hay ho gì.

Gần đây đệ tử tham gia vào Phi Linh môn ngày càng đông, Phi Linh môn đang cần chiêu binh mãi mã. Lục Lâm Thiên đã dặn việc tuyển nhận đệ tử phải điều tra thật nghiêm ngặt. Đặc biệt là đệ tử hạch tâm, không thể qua loa.

Lục Lâm Thiên ra lệnh đám người An Cat Tú Na nếu đệ tử nào không tuân theo môn quy sẽ trừng phạt nặng không tha. Đệ tử mới nhập môn rất nhiều, e rằng đa số muốn đυ.c nước béo cò hỗn vớt chút cháo, phải chấn nhϊếp gắt gao mới được.

Chương 2008: Chân ngôn của chưởng môn (1)

Lục Lâm Thiên chỉ thuận miệng nói mấy vấn đề đó. Có Quỷ Tiên Tử, Diệp Mỹ, Diệp Phi, hình đường thì không cần Lục Lâm Thiên lo làm gì.

Tiếp theo Lục Lâm Thiên nói chuyện Địa Tâm Linh Mạch cho đám người Đám người Quỷ Tiên Tử, An Cat Tú Na biết. Mọi người nghe mà hết hồn.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm, nói đại khái kế hoạch bồi dưỡng đệ tử mới, cũng cần mọi người bắt tay vào làm. Trong Địa Tâm Linh Mạch cần bài bố lại mới được. Nghe nói gần đây có nhiều Vương cấp tham gia Phi Linh môn, về việc này Lục Lâm Thiên đành nhờ Quỷ Tiên Tử lo sắp xếp.

Quỷ Tiên Tử bất đắc dĩ nhìn Lục Lâm Thiên:

- Ngươi lại muốn làm phủi chưởng quầy?

Nghe giọng điệu của Quỷ Tiên Tử như thể Lục Lâm Thiên ham chơi lười biếng.

Lục Lâm Thiên nói:

- Ta cần bế quan một đoạn thời gian.

Mọi chuyện đã tạm xong xuôi, Lục Lâm Thiên nên bắt đầu đột phá đẳng cấp Tôn cấp, thực lực của mình tăng mạnh mới là quan trọng nhất.

Quỷ Tiên Tử nói:

- Ừm! Yên tâm bế quan đi, chuyện bình thường có ta và lão già ứng đối được.

Phi Linh môn bây giờ có mấy tôn sứ tọa trấn, đủ sức ứng đối việc bình thường.

Linh Quái nhướng mày nói:

- Chưởng môn, gần đây dường như có mấy người trong Linh Thiên môn, Vân Dương tông hay chạy tới Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi:

- A? Là tới tìm ta sao?

Lục Lâm Thiên hơi bất ngờ, người của Vân Dương tông, Linh Thiên môn đã sớm trở về, chẳng lẽ nhạc phụ phái người đến tìm hắn có việc?

Lục Lâm Thiên hỏi xong Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, Diệp Mỹ, Hoa Mãn Ngọc xấu hổ cúi đầu, An Cát Tú Na cũng có vẻ ngại ngùng.

Tà Thiên Khung trừng Linh Quái:

- Linh Quái chết bầm...!

Tà Thiên Khung cười nói với Lục Lâm Thiên:

- Chưởng môn, theo ta được biết thì nhiều đệ tử Linh Thiên môn, Vân Dương tông chạy tới Phi Linh môn ta là do từ khi gặp nhóm Diệp đường chủ, An Cát trưởng lão đã mê mẩn, mới trở lại liền vòng về nữa.

Vũ Quái cười gian nói:

- Hì hì, ai kêu bây giờ Phi Linh môn chúng ta mỹ nữ như mây? Ta nghe nói Nhật Sát các, Thiên Vân đảo, Tinh Ngục các, Kiền Hiên đảo cũng có nhiều người không muốn đi.

Quỷ Ảnh La Sát trừng mắt lườm Vũ Quái, vội vàng phân bua:

- Hai ngươi đừng nói bậy bạ, chúng ta không để ý tới bọn họ, chỉ là họ tự đa tình!

Quỷ Tiên Tử mỉm cười nói:

- Chưởng môn, không có chuyện gì đâu, đơn giản là mấy cái đuôi của bọn họ.

Lục Lâm Thiên gãi mũi cười cười:

- Ra là vậy.

Lục Lâm Thiên còn tưởng có chuyện kiếm hắn.

Lục Lâm Thiên nhìn các nàng Diệp Mỹ, Diệp Phi, An Cát Tú Na:

- Diệp đường chủ, An Cát trưởng lão có vừa mắt ai không?

Diệp Mỹ liếc xéo Lục Lâm Thiên:

- Chưởng môn, sao người cũng đùa nữa?

Diệp Mỹ nói:

- Ta đi làm việc đây!

Diệp Mỹ nói xong vội chạy ra đại điện.

- Mấy người đó còn lâu mới lọt vào mắt của tỷ muội chúng ta!

- Đúng rồi, có muốn tìm cũng phải tìm giống Lục Lâm Thiên.

Quỷ Ảnh La Sát, Hoa Mãn Ngọc nói xong ánh mắt kiêu ngạo nâng cao, đi theo ba nữ nhân An Cát Tú Na ra đại điện.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

- Này, chào cái rồi đi được không? Ta là chưởng môn, thật không nể mặt ta mà.

Lục Lâm Thiên cười khổ, nhìn mấy kỳ nữ này thì người bình thường khó thể chinh phục nổi.

Quỷ Tiên Tử nói:

- Chưởng môn, ta cũng đi đây, ta đi xem những Vương cấp tham gia gần đây.

Quỷ Tiên Tử ra khỏi đại điện.

Lục Lâm Thiên nói:

- Mọi người đều lui ra đi.

Lục Lâm Thiên nhìn Tả Thiên Khung, Linh Vũ Song Quái, nói:

- Các ngươi đó, người ta kɧıêʋ кɧí©ɧ tới cửa còn bình tĩnh như vậy, chẳng lẽ Phi Linh môn ta không có nam nhân sao? Lỡ như Diệp đường chủ, An Cát trưởng lão, Hoa đường chủ bị người ngoài bắt cóc thì các ngươi còn mặt mũi gì? Có biết là nước phù sa không để người ngoài hưởng hiểu không?

Linh Quái sửng sốt, hoàn toàn không hiểu:

- Chưởng môn, là sao?

Tà Thiên Khung lại lườm Linh Quái:

- Ngốc!

Tà Thiên Khung nghẹn ngào nói với Lục Lâm Thiên:

- Chưởng môn, chúng ta cũng muốn lắm nhưng bọn họ không vừa mắt chúng ta thì biết làm sao đây?

- Cái này...

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ, hắn đành bó tay.

Tà Thiên Khung chớp mắt lia, mỉm cười nói:

- Chưởng môn chắc chắn có cách, hay tiết lộ một chút đi?

Vật Quái cười gian nói:

- Hì hì, chưởng môn chắc chắn là có kinh nghiệm, truyền một chút đi.

Bọn họ đều biết mấy vị phu nhân của chưởng môn không đơn giản.

Lục Lâm Thiên gãi mũi:

- Cái này...

Lục Lâm Thiên nhìn Tả Thiên Khung, Linh Vũ Song Quái, và mấy trưởng lão.

Lục Lâm Thiên nói:

- Ta có mười hai từ chân ngôn, các ngươi có muốn nghe không?

Tả Thiên Khung nói ngay:

- Đương nhiên muốn!

Mọi người nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm.

- Gan to bằng trời, lòng tỉ mỉ như hạt bụi, mặt dày vô sỉ.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm:

- Các ngươi tự lĩnh ngộ đi.

Lục Lâm Thiên nói xong rời khỏi đại điện, về chuyện này hắn cũng không giỏi giang gì, không dạy được ai.

Nhìn bóng lưng chưởng môn, Hoàng Bác Nhiên đã lĩnh ngộ, vẻ mặt sùng bái nói:

- Chưởng môn không uổng là chưởng môn, thụ giáo.

Tà Thiên Khủng cũng hiểu:

- Sâu sắc thật, chưởng môn có khác.

Linh Quái chưa nghĩ thông, hỏi Hoàng Bác Nhiên:

- Hoàng Bác Nhiên, mau giải thích cho ta, mười hai từ chân ngôn của chưởng môn có ý gì?

Hoàng Bác Nhiên vỗ đầu trọc của mình, mếu nói:

- Linh trưởng lão, cái này chỉ có thể hiểu chứ không nói ra được, ta không cách nào giải thích.

Mười hai từ chân ngôn này rất khó giải thích.

Trong đại điện, mọi người nhìn Linh Quái, cười phá lên:

- Ha ha ha!

***

Lục Lâm Thiên rời khỏi đại điện, đang định đi đình viện sau lưng chợt nghe thanh âm cất lên:

- Tham kiến chưởng môn!

Lục Lâm Thiên ngoái đầu nhìn. Một nam nhân râu quai nón, vóc dáng thô kệch đang quỳ dưới đất. Bộ dáng lưu manh, trước mặt đặt cái bao tải màu đen. Nhìn nam nhân râu quai nón, Lục Lâm Thiên nhớ ra. Đây là chấp sự từng đánh cuộc với Lục Lâm Thiên lúc trong Thiên Môn cốc, hắn có kêu gã về làm hộ pháp nội môn.

Lục Lâm Thiên gật đầu:

- Miễn lễ, đứng lên đi.

Nam nhân râu quai nón vốn có tu vi Vũ Tướng tam trọng bây giờ đã là tứ trọng, xem ra sau trận đại chiến thì thực lực tu vi có tiến bộ lớn.

Nam nhân râu quai nón nghe vậy đứng dậy, đôi mắt tràn đầy cung kính. Hiện tại toàn Phi Linh môn xem chưởng môn như vị thần. Trong Thiên Môn cốc, nam nhân râu quai nón chính mắt thấy cảnh tượng chưởng môn đại khai sát giới.

Nam nhân râu quai nón chỉ cái bao tải đen trước mặt:

- Chưởng môn, trong này có hai mươi mốt đầu đệ tử ba sơn môn, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, đều là là ta tự tay giết, xin chưởng môn xem qua.

Lục Lâm Thiên cười khen:

- Giỏi!

Dùng tâm thần quan sát mới biết trong bao tải đen đựng hai mươi mốt cái đầu đệ tử ba sơn môn, lúc trước Lục Lâm Thiên từng nói nếu nam nhân râu quai nón tự tay giết hai mươi người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo thì sẽ cho chức trưởng lão nội môn Phi Linh môn, tặng thêm một món vũ linh khí hoàng giai.

Trên quảng trường có nhiều đệ tử Phi Linh môn đứng xem.

Lục Lâm Thiên nhìn người này, quét mắt qua hỏi:

- Tên ngươi là gì?

Chương 2009: Chân ngôn của chưởng môn (2)

Nam nhân râu quai nón ngẩng đầu lên đáp:

- Lưu Kha!

Lục Lâm Thiên nói:

- Từ hôm nay trở đi, ngươi chính là trưởng lão nội môn của Phi Linh môn, ban cho một món vũ linh khí hoàng giai. Ngươi có thể đi chỗ Bạch cung phụng lĩnh.

Thực lực của Lưu Kha bình thường nhưng gã là nhân tài, tướng thổ phỉ, dũng mãnh hơn người.

Nam nhân râu quai nón ngây người rồi quỳ dưới đất, kích động người run rẩy:

- Đa tạ chưởng môn!

Lục Lâm Thiên đã biến mất tại chỗ. Nhiều đệ tử thấy cảnh này thì rất hâm mộ. Hộ pháp này có tương lai sáng lạn, trưởng lão nội môn là địa vị cao thượng.

Quay về đình viện sau núi, Lục Lâm Thiên nghe ba nữ nhân Bạch Sa Sa, Nhan Kỳ, Tân Hiểu Kỳ báo cáo mới biết Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh cùng Lục Tâm Đồng đi chơi mấy ngày. Dường như gần đây trong thành Phi Linh môn tiếp quản có vài việc vặt cần giải quyết. Có đại ca Dương Quá, hai yêu thú Phi Thiên Ngô Công, Huyết Tích Dịch đồng hành.

Trong Cổ vực này Lục Lâm Thiên không quá lo, huống chi thực lực của Lục Tâm Đồng, Dương Quá không tầm thường.

Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu Long, Tuyết Sư, chúng ta bế quan!

Lục Lâm Thiên dặn dò ba nữ nhân Bạch Sa Sa, Nhan Kỳ, Tân Hiểu Kỳ mấy câu, bày một cấm chế cộng thêm trong Phi Linh môn nên hắn yên tâm bế quan.

Lát sau trong không gian Thiên Trụ giới, Tiểu Long, Tuyết Sư tìm chỗ tự ngồi xếp bằng, tiến vào trạng thái tu luyện.

Trong một không gian, Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng, chậm rãi tĩnh tâm lại. Đã tới lúc hắn thử đột phá đẳng cấp Tôn cấp.

Xoẹt!

Trong tay Lục Lâm Thiên cầm áo choàng màu xanh, là tứ sư thúc Khổng Tước Tôn giả tặng cho. Thứ tứ sư thúc Khổng Tước Tôn giả tặng chắc chắn là báu vật.

Lục Lâm Thiên nhớ Khổng Tước Tôn giả từng nói sau khi luyện chế áo choàng này tuy không phải trọng bảo quý báu gì nhưng có nhiều diệu dụng. Sắc mặt Lục Lâm Thiên hơi thay đổi, hắn đánh giá áo choàng màu xanh, dường như không phải linh khí, không biết do tài liệu gì luyện chế ra. Sờ vải vóc không khác gì quần áo bình thường.

Lục Lâm Thiên hơi tò mò áo choàng màu xanh sẽ có diệu dụng gì:

- Luyện hóa thử xem!

Nếu là tứ sư thúc kêu hắn luyện hóa vậy Lục Lâm Thiên sẽ nghe theo.

Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, áo choàng màu xanh run run. Một giọt máu của Lục Lâm Thiên nhỏ lên áo choàng màu xanh, khi giọt máu thấm vào thì áo choàng màu xanh tỏa ánh sáng nhạt.

Xoẹt!

Áo choàng màu xanh phồng lên, lơ lửng trong không trung. Ánh sáng chói lòa lan tràn. Áo choàng màu xanh mở rông ra xuất hiện vô số bí văn, bí văn chạy xuôi, ánh sáng bắn ra bốn phía. Khí tức quái dị lan tràn toát ra không khí cổ kính.

- Chuyện gì đây?

Lục Lâm Thiên nhìn áo choàng màu xanh biến đổi thì rất khó hiểu, ngạc nhiên đánh một linh hồn lực vào trong.

Linh hồn lực rơi vào áo choàng màu xanh, trên áo choàng màu xanh cổ xưa tỏa ánh sáng chói lòa bắn vào trán Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhắm mắt lại ngay, ánh sáng trên trán biến thành luồng tin tức khổng lồ chui vào não hắn.

Áo choàng màu xanh tỏa sáng rực rỡ, không gian bốn phía bị bao phủ trong ánh sáng, rất thần dị. Chốc lát sau ánh sáng thu về, không gian phục hồi lại bình thường.

Lục Lâm Thiên mở mắt ra, trong mắt tràn ngập ngạc nhiên. Mới rồi áo choàng màu xanh truyền đến tin tức nằm ngoài dự đoán của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

- Thì ra có tác dụng như vậy, kỳ lạ thật.

Trong mắt Lục Lâm Thiên cực kỳ ngạc nhiên, không biết tứ sư thúc lấy báu vật này từ đâu ra.

Lục Lâm Thiên từ tin tức trong đầu biết áo choàng màu xanh tên là Ám Ảnh Mật Bào, có thể xem như một linh khí nhưng khá đặc biệt. Ám Ảnh Mật Bào giống như Khải giáp Thanh Linh, Tứ Thần Quyết, trong vũ kỹ là sự tồn tại đặc biệt.

Ám Ảnh Mật Bào là tồn tại đặc biệt trong linh khí, không biết là ai luyện chế ra nó nhưng có nhiều diệu dụng thật.

Lục Lâm Thiên từ trong tin tức biết luyện hóa rồi mặc Ám Ảnh Mật Bào vào thì khí tức quanh thân sẽ giấu đi, hoàn toàn không còn khí tức, che giấu hết dao động, gần như giống người bình thường. Trừ phi người thực lực quá mạnh không thì chẳng thể nhận ra.

Loại che giấu này khác với ẩn núp khí tức. Ẩn khí tức là để người ta không nhìn thấu, không thể hoàn toàn giấu đi. Còn thu giấu khí tức lại khác, hoàn toàn giấu mất, người khác không nhìn ra bất cứ khí tức nào.

Đương nhiên cái này còn tùy tình huống, gặp phải thực lực hoàn toàn khủng bố thì không cách nào che giấu.

Ngoài ra Ám Ảnh Mật Bào có tác dụng phòng ngự tập kích, tương đương với bộ giáp phòng ngự. Cùng đẳng cấp dốc hết sức ra đánh lén thì Ám Ảnh Mật Bào sẽ tự động chặn lại.

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười nói:

- Đúng là có diệu dụng.

Ám Ảnh Mật Bào thật sự có diệu dụng, nào là tác dụng thu giấu khí tức, công dụng rất lớn. Giấu đi khí tức có thể giả heo ăn cọp, rất tuyệt vời. Ngoài ra dùng để chạy trốn có tác dụng lớn, lỡ như gặp cường giả che giấu khí tức là khó bị bọn họ tìm ra. Các diệu dụng nhỏ này đã là tác dụng lớn.

Về phòng ngự tập kích, nếu có thể đối kháng trên đẳng cấp dốc sức ra một kích thì càng tuyệt vời. Tóm lại Ám Ảnh Mật Bào có ích rất lớn, không thua gì linh khí địa giai.

Lục Lâm Thiên đổi thủ ấn, Ám Ảnh Mật Bào lại rơi xuống lưng hắn. Lục Lâm Thiên mặc Ám Ảnh Mật Bào vào người, đây là báu vật tốt, đám người tứ sư thúc toàn tặng cho thứ tốt.

Xoẹt!

Trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện một bình ngọc, là Bạch Long Tôn giả cho hắn. Trong bình ngọc lan tràn năng lượng hùng hồn, năng lượng hùng hậu khiến tim Lục Lâm Thiên đập nhanh.

- Địa Tâm linh dịch!

Lục Lâm Thiên cảm nhận năng lượng hùng hồn, lòng thấp thỏm mong chờ. Lục Lâm Thiên không biết sau khi nuốt Địa Tâm linh dịch vào có thể đột phá được không? Về liều lượng năng lượng thì Địa Tâm linh dịch không khắt khe, Bạch Long Tôn giả góp nhặt trăm năm trong mật địa mới được chút ít. Đẳng cấp Địa Tâm linh dịch mạnh hơn Tuyết Phách linh dịch của Vân Dương tông.

Nhưng bây giờ điều Lục Lâm Thiên lo là đột phá Tôn cấp không phải đủ chân khí, đủ linh lực liền có thể. Bao nhiêu cường giả tuổi thọ mấy trăm năm, ngàn năm, trên ngàn năm, tu luyện chậm mấy cũng đủ để chân khí tăng trưởng.

Nhưng đẳng cấp tu vi càng lên cao thì chân khí không còn quá quan trọng. Điều quan trọng nhất là sử dụng. Đẳng cấp Tôn cấp không phải dựa vào chân khí cưỡng ép nâng cao là đột phá được.

Lục Lâm Thiên không biết hắn đã lĩnh ngộ đủ chưa, hắn nhìn ngọc bình, năng lượng hùng hồn khuếch tán. Trong không gian tràn ngập năng lượng hùng hậu này.

Lục Lâm Thiên thở dài, uống Địa Tâm linh dịch. Gác chuyện có đột phá được không sang bên, hiện tại Lục Lâm Thiên tiếp xúc cường giả ngày càng mạnh, hắn phải nhanh chóng nâng cao thực lực cho mình. Tuy hiện tại có bốn Tôn Tổ chấn nhiếp đối thủ, nhưng đây không phải thực lực của hắn. Thực lực của mình mới là quan trọng nhất.

Tuy bây giờ Phi Linh môn đã giải quyết xong một rắc rối lớn nhưng Lục Lâm Thiên biết đó chỉ là tạm thời. Ba sơn môn bị tổn hại nặng, hai các hai đảo Nguyệt Long các sẽ không chịu cho qua. Chắc đã âm thầm tích súc, khi nào có cơ hội chắc chắn không tha cho Lục Lâm Thiên.

Chương 2010: Tình huống ngoài ý muốn (1)

Lục Lâm Thiên than dài, hiện tại hắn vừa phải đối diện ba sơn môn còn gặp hai các hai đảo Nguyệt Long các, còn thế lực quái dị Linh Vũ giới. Nên thực lực là vô cùng quan trọng, tất cả đều cần có thực lực tuyệt đối để đối mặt.

Lục Lâm Thiên thì thào:

- Uống trước rồi tính!

Lát sau Lục Lâm Thiên gạt bỏ mọi tạp niệm, mắt nhìn chằm chằm Địa Tâm linh dịch trong tay, há mồm đổ vào miệng.

Vị mát lành của Địa Tâm linh dịch chui xuống bụng Lục Lâm Thiên, vào miệng liền hòa tan, hóa thành năng lượng ấm áp chảy vào người.

Năng lượng vào cơ thể, lan tràn tứ chi, hóa thành các dòng chảy khuếch tán, tuôn vào kinh mạch. Năng lượng này không cuồng bạo trùng kích cơ thể Lục Lâm Thiên, khiến hắn bất ngờ là nó rất dịu ngoan bàn cứ trong người hắn.

Lục Lâm Thiên bất ngờ qua đi cũng không kinh ngạc gì nhiều. Ngày xưa lúc Lục Lâm Thiên luyện hóa Tuyết Phách linh dịch thì năng lượng hùng hậu nhưng không cuồng bạo lắm.

Năng lượng Địa Tâm linh dịch tiến vào kinh mạch, Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Lĩnh Vũ quyết, một tia năng lượng vận chuyển luyện hóa trong kinh mạch hắn rồi chậm rãi hóa thành chân khí tiến nhập đan điền khí hải.

Năng lượng này cực kỳ dịu ngoan nhưng nó quá lớn, nó bị Âm Dương Linh Vũ quyết lôi kéo, năng lượng khổng lồ tràn ngập kinh mạch đã đến mức trướng lớn. Toàn thân Lục Lâm Thiên đau nhức, nhưng với thể chất hiện tại của hắn dễ dàng đối kháng lại.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

- Năng lượng mạnh quá!

Nếu là Vũ Vương cửu trọng bình thường sẽ không chống cự nổi. Lục Lâm Thiên càng mừng như điên luyện hóa Địa Tâm linh dịch, năng lượng hùng hậu này dư sức đưa hắn đến đỉnh Vũ Vương cửu trọng, nhưng cuối cùng có đột phá được hay không thì chẳng rõ.

Càng luyện hóa Lục Lâm Thiên càng cảm giác rõ ràng sau khi luyện hóa Địa Tâm linh dịch, chân khí tinh thuần liên miên không dứt tuôn vào đan điền khí hải của hắn. Chân khí bên ngoài tiến vào, bắt đầu có dao động. Viên vũ đan ngũ sắc trong đan điền khí hải chậm rãi xoay tròn, vầng sáng ngũ sắc mờ nhạt tràn ngập.

Lúc này vũ đan ngũ sắc nằm trong đan điền khí hải, tốc độ mắt thường khó thấy tẩm bổ tăng mạnh lên. Các tia chân khí bị hút vào trong khiến ánh sáng vũ đan ngũ sắc càng sáng bóng, cùng lúc đó Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, Tử Lôi Huyền Đỉnh, Huyết Lục đều được tẩm bổ.

Cứ thế luyện hóa, Lục Lâm Thiên tiến vào cảnh giới vong ngã. Âm Dương Lĩnh Vũ quyết khống chế Địa Tâm linh dịch trong người biến thành năng lượng luyện hóa. Sau khi luyện hóa chân khí tinh thuần liên miên tiến vào đan điền khí hải.

Trong đan điền khí hải khổng lồ của Lục Lâm Thiên tựa như vô cùng tận, hấp thu những chân khí tinh thuần đã qua luyện hóa. Lục Lâm Thiên cảm giác được đến đẳng cấp Vũ Vương cửu trọng, đặc biệt là đan điền khí hải to khủng khiếp nên cần năng lượng đột phá cũng rất kinh khủng.

So sánh thì khó khăn khi đột phá lớn hơn nhiều, trong thời gian ngắn không thể làm xong. Nhưng Địa Tâm linh dịch biến thành năng lượng trong người Lục Lâm Thiên cũng rất khổng lồ, hoàn toàn luyện hóa Địa Tâm linh dịch trong người có đột phá đến đẳng cấp hắn muốn hay không thì hiện tại chưa biết. Lục Lâm Thiên hơi mong chờ.

Người bình thường dùng Địa Tâm linh dịch đã có hiệu quả kinh người, Lục Lâm Thiên vì có Âm Dương Lĩnh Vũ quyết có tác dụng cắn nuốt nên được đến ích lợi nhiều hơn người khác rất lớn, đây là tác dụng biến thái của Âm Dương Lĩnh Vũ quyết. Có lẽ khi Bạch Long Tôn giả tặng Địa Tâm linh dịch cho Lục Lâm Thiên cũng không ngờ rằng hắn tu luyện công pháp khủng bố thế này.

Trong không gian Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên nhắm hai mắt, từ khi nào quanh thân bao phủ trong vầng sáng màu vàng đất nhạt. Trong vầng sáng vàng đất, năng lượng nhàn nhạt khuếch tán quanh thân Lục Lâm Thiên. Năng lượng nhạt lan tràn, không gian nổi sóng gợn, thoạt trông cho người cảm giác hư ảo.

Ngoài người Lục Lâm Thiên có năng lượng tràn ra rồi bị hắn hút vào lại, hít vào thở ra cực kỳ huyền ảo.

Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái tu luyện tuyệt đối, biểu tình hắn không chút dao động, tinh thần hoàn toàn chìm đắm vào luyện hóa năng lượng từ Địa Tâm linh dịch biến thành. Khí thế chậm rãi tăng lên, từ từ biến mạnh, tốc độ tăng mạnh thoạt trông bình thường nhưng thật ra nhanh kinh người.

Thời gian trôi qua, khí tức tràn ra từ người Lục Lâm Thiên từ từ mạnh lên. Khí thế mênh mông như sóng gợn khuếch tán từ cơ thể Lục Lâm Thiên, khí thế của hắn cứ tăng dần. Không ai trông thấy những điều này, trong không gian chỉ có Tiểu Long, Tuyết Sư còn đang tu luyện.

Thời gian trôi đi rất nhanh, có thể tưởng tượng khi năng lượng Địa Tâm linh dịch hoàn toàn được luyện hóa thì thực lực tu vi của Lục Lâm Thiên sẽ đến độ cao khác, mọi thứ cần thời gian.

Mùa đông, thời tiết lạnh lẽo. Trong Cổ vực, sau cuộc giết chóc trong Thiên Môn cốc, Phi Linh môn vươn lên hơi giảm nhiệt. Đã gần cuối cùng, mọi người chuẩn bị ăn Tết.

Trong một sơn mạch bao la vô biên, sơn mạch hiếm có sắc xanh biếc nhưng lộ ra ngọn núi nguy nga. Trên núi có dấu tuyết trắng nhạt càng thể hiện ngọn núi cao vút.

Trong một đình viện, có một bóng dáng yêu kiều đứng trong phòng, khuôn mặt tinh xảo không thoa phấn lại toát ra sức quyến rũ. Phong tư uyệt đẹp tựa tiên nữ, mái tóc đen nhanh rũ xuống eo thon, khí chất tiên tử không nhiễm bụi trần.

Khuôn mặt đẹp tuyệt trần kia thoạt trông rất yếu đuối, khí tức ủ rũ khiến người nhìn sinh lòng thương hại. Nàng chính là Lăng Thanh Tuyền.

Ngoài phòng vọng vào thanh âm:

- Thanh Tuyền, muội cần gì khổ vậy?

Nghe giọng nói là một thanh niên, thanh âm chất chứa bất đắc dĩ.

Nghe thanh âm bên ngoài, Lăng Thanh Tuyền vuốt tóc rối, mắt lóe tia sáng:

- Ta muốn ra ngoài.

Giọng thanh niên vang lên:

- Chỉ cần Thanh Tuyền xóa bỏ nghiệt chủng trong bụng, nói ra kẻ đó là ai thì sẽ được ra ngoài.

Mắt Lăng Thanh Tuyền bắn ra tia sắc bén, khí lạnh lan tràn:

- Tại sao các ngươi cứ ép ta?

Khí thế sắc bén hùng hồn bộc phát từ người Lăng Thanh Tuyền, váy dài bay lên. Lăng Thanh Tuyền như la sát, hai tay vung, linh khí trảo ấn xuất hiện. Khí thế hùng hồn đáng sợ lan nhanh trong bao tay trảo ấn. Trảo ấn vung lên, xé rách không gian trước mặt Lăng Thanh Tuyền.

Vù vù vù!

Trảo ấn đáng sợ bay ra, lực lượng cuồn bạo đáng sợ như hủy diệt tứ giăng. Trảo ấn xé rách không gian, chớp mắt đè lên vách tường.

Ầm ầm ầm!

Gian phòng kêu ầm ầm. Trảo ấn giáng xuống, vầng sáng vô hình trên vách tường nổi lên. Vầng sáng vô hình bị xé vặn vẹo đối kháng lại trảo ấn khủng bố.

Thanh niên đứng ngoài phòng bất đắc dĩ nói:

- Thanh Tuyền, ta bày ra cấm chế, muội không mở ra được. Hãy xóa nghiệt chủng trong bụng đi, rồi ta thả muội ra chịu không?

Mắt Lăng Thanh Tuyền trống rỗng, nàng chậm rãi lắc đầu, nhẹ nhàng nói:

- Ta cũng từng muốn giết hắn, nhưng hắn cũng là vì ta, hắn không sai, ta không thể giết hắn.

- Thanh Tuyền, muội điên rồi! Trong Giới vì tài bồi muội mà tốn bao nhiêu công sức chính muội rõ ràng nhất. Tại sao muội vì nghiệt chủng mà muội không dám nói ra của ai, thấy có đáng không?

Thanh niên ở ngoài phòng quát mắng:

- Bây giờ ta giết nghiệt chủng này ngay!

Chương 2011: Tình huống ngoài ý muốn (2)

Lăng Thanh Tuyền hét to:

- Ngươi dám? Ngươi mà vào là ta chết ngay trước mặt ngươi!

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền sắc bén nhưng có chút trống rỗng, mặt đờ đẫn.

Dường như sợ Lăng Thanh Tuyền thật sự làm bậy, thanh âm ngoài phòng im lặng một lát rồi lên tiếng:

- Vậy thì muội đừng cứ luôn đòi ra ngoài nữa.

Lăng Thanh Tuyền thì thào:

- Tất cả do ta tự tìm, hài tử trong bụng không sai. Ca, ta là muội muội ruột của ca, chẳng lẽ ca nhẫn tâm sao?

Ngoài phòng im lặng một lúc sau thanh âm lên tiếng:

- Thanh Tuyền, muội từ nhỏ đến lớn đã đi đâu mất rồi? Tính cách bình thường của muội không như vậy. Muội hãy suy nghĩ lại đi, trong thời gian này phụ thân sẽ đến, tự muội giải thích với phụ thân đi.

Tóc Lăng Thanh Tuyền rối xù lẩm bẩm:

- Thả ta ra, thả ta ra ngoài!

Không biết Lăng Thanh Tuyền có nghe thấy giọng nói bên ngoài không.

Thanh âm bên ngoài khẽ thở dài:

- Trong thời gian này Trong Giới định hành động lớn, sự kiện kia sắp tới gần. Muội hãy tự giải quyết cho tốt, Lục Lâm Thiên gì đó cũng nên ra tay. Sắp tới ta sẽ đích thân đi một chuyến, linh vũ song tu sao? Ta muốn biết hắn lợi hại cỡ nào, ài...

Thanh âm biến mất.

Trong phòng, Lăng Thanh Tuyền ngẩn ngơ nhìn cái bụng nhô cao, khóe mắt chảy lệ dọc theo gò má rơi xuống bụng bầu:

- Tại sao như vậy? Tại sao...

Thời gian chậm rãi trôi, trong Phi Linh môn mọi thứ cực kỳ bình tĩnh nhưng cũng rất bận rộn. Tất cả cường giả Phi Linh môn cơ bản đều bận rộn bên ngoài. Sau khi kiểm soát một trăm bốn mươi sáu thành thì những chuyện linh tinh rườm rà khác càng cần thời gian. Nhưng những việc rắc rối này không cần cường giả quan trọng trong Phi Linh môn tự tay làm.

Đông Vô Mệnh, Khấu Phi Yến, Thanh Hỏa Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân, Khoái Kiếm Vương lục tục trở lại Phi Linh môn. Cường giả Thánh Linh giáo cũng quay về Phi Linh môn.

Đông Vô Mệnh trở lại, trong sơn mạch Vụ Đô Phi Linh môn có nhiều hành động hơn. Sơn mạch Vụ Đô vốn gián tiếp nằm trong tay Phi Linh môn quản lý bây giờ thì càng toàn diện. Người trên đại lục Linh Vũ muốn vào Cổ vực phải từ con đường Phi Linh môn mở mang, đi chỗ khác đều bị xếp vào cấm địa của Phi Linh môn. Dong binh nào cũng không được phép tự tiện xông vào

Phi Linh môn kiểm soát Sơn mạch Vụ Đô nghiêm ngặt, người ngoài không rõ nguyên nhân, không dám tự tiện xông vào. Phi Linh môn bây giờ người bình thường không dám chọc vào, dù là Tam Tông Tứ Môn cũng không dám tùy tiện đυ.ng. Vì kết cuộc của ba sơn môn đã chứng minh.

Vừa khống chế sơn mạch Vụ Đô đám người Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Khấu Phi Yến, Hổ Viêm Thiên Vương, còn có Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả mới tham gia Phi Linh môn, các cường giả Phi Linh môn Thanh Hỏa Lão Quỷ, Lộc Sơn Lão Nhân vào trong không gian Địa Tâm Linh Mạch.

Mọi thứ trong không gian khiến người rung động. Không gian vô biên không nhỏ hơn sơn mạch Vụ Đô bao la. Toàn bộ sơn mạch năng lượng đậm đặc, cộng thêm không biết mấy vạn năm chưa dấu chân người, linh dược đầy đất. Lục Lâm Thiên không có thời gian kịp hái linh dược.

Xích Viêm, Long Linh, Lục Tâm Đồng lại mang yêu thú, linh thú vào. Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử mời Xích Viêm, Long Linh ra lệnh yêu thú, linh thú góp nhặt linh dược. Số linh dược không đủ năm tuổi thì không cần đυ.ng vào, dù sao là nhà mình, hái còn non sẽ giảm mạnh hiệu quả.

Trong không gian, đám người Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Lục Tâm Đồng, Khấu Phi Yến bắt đầu bài bố. Không gian chủ yếu để rèn luyện đệ tử trẻ tuổi. Vốn trong rừng rậm nguyên thủy có nhiều nguy hiểm, nơi nào quá nguy hiểm thì phải kiểm soát để tránh cho đám thanh niên không ứng đối được.

Trong lúc bài bố thì Thanh Linh Tôn Giả nêu nhiều ý kiến. Mọi thứ trong Phi Linh môn phát triển đâu vào đấy.

Thời gian bình yên trôi rất nhanh. Trong Thiên Trụ giới thì thời gian rất chậm, bất giác đã bốn mươi ngày. Trong bốn mươi ngày khí thế quanh thân Lục Lâm Thiên tăng mạnh, khí thế hùng hồn chấn động sóng không gian khuếch tán. Mơ hồ thấy sóng không gian vặn vẹo, uy lực rất khủng bố.

Vô hình trung vặn vẹo sóng không gian, đẳng cấp thực lực này nếu có cường giả trông thấy sẽ trợn mắt há hốc mồm. Loại đẳng cấp khí thế này đã đến trình độ khủng bố, xem khí thế thì đã là Vũ Vương cửu trọng.

Xem Lục Lâm Thiên khống chế lực lượng không gian xung quanh, làm được mức này phải là đẳng cấp Vũ Tôn mới được, và không phải Vũ Tôn bình thường.

Vù vù vù!

Đột nhiên vầng sáng quanh thân Lục Lâm Thiên rút về, khí thế thu giấu, mọi thứ biến mất. Năm phút sau Lục Lâm Thiên mới mở mắt ra, tia sáng bắn ra, khí thế lại tăng vọt, khí thế mạnh hơn trước gấp vô số lần, đã tới Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong.

Xoẹt!

Lục Lâm Thiên đứng dậy, đột ngột co nắm đấm tay phải, cánh tay vung, trước mu bàn tay vang tiếng lốp bốp nhỏ.

Bùm!

Lục Lâm Thiên vung quyền ấn trong chớp mắt, sóng không gian như pháo nổ một khe nứt lộ ra ánh sáng đen vụt qua. Sóng không gian lan tràn khuếch tán giữa không trung.

Một quyền ấn xé rách không gian, cái nay cần lực lượng tới cỡ nào? Giơ tay nhấc chân chấn vỡ không gian ít nhất phải là đẳng cấp Vũ Tôn mới làm được.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm mọi thứ, mắt lóe tia sáng, biểu tình trầm trọng.

Lục Lâm Thiên nói:

- Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong, chắc chắn là đỉnh phong rồi, nhưng tại sao không thể đột phá?

Lục Lâm Thiên co hai nắm tay, chân khí trong đan điền khí hải cực kỳ mênh mông. Chân khí xuyên qua kinh mạch mang theo tiếng sấm nổ, thực lực như thế hoàn toàn khác hẳn trước kia. Trong đan điền khí hải cực kỳ ngưng tụ căng đầy, nhưng Lục Lâm Thiên không cách nào đột phá Tôn cấp.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên khó hiểu:

- Rốt cuộc là tại sao?

Khi Lục Lâm Thiên luyện hóa đến ngày thứ ba mươi thì chân khí trong cơ thể đã trướng căng, khí thế lên đến Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong.

Lục Lâm Thiên vốn cho rằng có thể mượn cơ hội này một hơi đột phá, ai ngờ chân khí rót vào đan điền khí hải suýt nứt ra, nhưng tiếp theo những chân khí càng lúc càng ngưng thực, áp súc rồi lại không đột phá được.

Địa Tâm linh dịch biến thành năng lượng luyện hóa chân khí tinh thuần tiếp tục liên miên không dứt ùa vào, rốt cuộc đến cực độ. Chân khí tràn đầy bắt đầu tiết ra ngoài, khuếch tán tứ chi bách hải.

Tám ngày tiếp theo Lục Lâm Thiên luyện hóa chân khí đều bị tự động bài trừ đi. Lục Lâm Thiên rất bất đắc dĩ, tại sao chân khí không đủ? Đẳng cấp linh lực của Lục Lâm Thiên sớm đến Linh Vương cửu trọng đỉnh phong nhưng không cách nào đột phá.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc lẩm bẩm:

- Chẳng lẽ là lĩnh ngộ không đủ?

Mấy ngày nay Lục Lâm Thiên nhiều lần thử dẫn đạo đột phá nhưng vẫn vậy, không cách nào đột phá.

Đột phá là cách nói rất huyền ảo, sự huyền diệu khó giải thích. Tất cả Vũ giả Linh giả, đặc biệt thực lực đến cỡ như Lục Lâm Thiên không xa lạ gì với đột phá. Nhưng muốn giảng dạy đột phá như thế nào nào cho mọi người nghe thì không cách nào giải thích rõ.

Lục Lâm Thiên cũng vậy, từ Vũ Đồ đến bây giờ là Vũ Vương, mỗi một lần đột phá đều là cảm giác huyền diệu. Cụ thể hơn là vô cùng huyền ảo, đột phá chỉ là một loại thăng cấp, đôi khi nói đột phá liền đột phá.

Chương 2012: Sóng gió Đông Hải

Hiện tại Lục Lâm Thiên thử dựa theo cảm giác đột phá nhưng cứ thấy thiếu gì đó, vì vậy không thể đột phá. Cụ thể thiếu cái gì thì chính Lục Lâm Thiên khó nói rõ. Những người bị kẹt tại đẳng cấp nào đó không cách nào đột phá phải chăng cũng có cảm giác tương tự thì Lục Lâm Thiên không rành. Lúc này Lục Lâm Thiên chỉ biết câm nín, lần đầu tiên hắn gặp tình huống như thế. Trước kia Lục Lâm Thiên sợ căn cơ không ổn nên không muốn đột phá, bây giờ là không cách nào đột phá, không có cảm giác đột phá.

Ánh mắt dao động:

- Chẳng lẽ là vì...

Không cách nào đột phá có lẽ vì vấn đề lĩnh ngộ. Nhưng Lục Lâm Thiên tự nhận mặt lĩnh ngộ của hắn không yếu.

Lục Lâm Thiên suy tư, hắn lĩnh ngộ thuộc tính thổ, phong, hỏa là mạnh nhất. Thuộc tính thủy, mộc thì yếu một chút. Lục Lâm Thiên cho rằng có lẽ vì lĩnh ngộ thuộc tính thủy và mộc không đủ.

Lục Lâm Thiên không rõ nguyên nhân không thể đột phá là gì nhưng cứ xem như chữa ngựa chết thành ngựa sống, mò đại. Dù sao bây giờ còn chút thời gian, có thể dùng để lĩnh ngộ.

Lục Lâm Thiên thì thào:

- Lĩnh ngộ thuộc tính mộc!

Lục Lâm Thiên lại ngồi xếp bằng, bình tĩnh tâm thần. Quanh thân Lục Lâm Thiên nổi lên ánh sáng màu lục nhạt.

Cùng với lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên chậm rãi cảm ứng thuộc tính mộc trong người. Lục Lâm Thiên nhắm chặt mắt, bình tâm cảm ngộ tất cả. Trong thuộc tính ngũ hệ thì thuộc tính mộc là lĩnh ngộ yếu nhất, mạnh nhất là thuộc tính thổ cũng chính là thuộc tính chủ.

Hiện tại lĩnh ngộ thuộc tính mộc, Lục Lâm Thiên không biết từ lúc nào cảm giác sức sống dào dạt, thoải mái khó tả. Chỉ giây lát Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái lĩnh ngộ, tốc độ thế này nếu bị cường giả khác biết chắc chắn sẽ cực kỳ giật mình, thậm chí là ghen ghét.

Lĩnh ngộ thuộc tính, nói lĩnh ngộ liền làm được e rằng chỉ có mỗi mình Lục Lâm Thiên. Hòan toàn không cần chờ cơ hội, người bình thường lĩnh ngộ thuộc tính có ai giống Lục Lâm Thiên nói lĩnh ngộ liền chìm trong lĩnh ngộ.

Người ngoài khó biết về mặt lĩnh ngộ Lục Lâm Thiên vì nhiều nguyên nhân góp lại mới làm được điều này. Tuy Lục Lâm Thiên là Vũ giả nhưng hắn còn là Linh Giả, linh hồn lực cao hơn Vũ giả khác nhiều. Huống chi trong Linh Giả thì linh hồn lực của Lục Lâm Thiên mạnh hơn cùng đẳng cấp nhiều. Có linh hồn lực siêu mạnh hỗ trợ, việc lĩnh ngộ chỉ là chuyện nhỏ.

Ngoài ra Lục Lâm Thiên dùng Diễn Linh Thiên Quả, dưới Thiên đảo lại hấp thu năng lượng trong ao, nó là thứ có tác dụng rất lớn cho lĩnh ngộ. Quan trọng nhất là hai quyển Vô Tự Thiên Thư cũng góp phần trong đó.

Ngoài ra hiện tại Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ thuộc tính mộc, về lĩnh ngộ thuộc tính suy một ra ba. Về mặt thuộc tính thổ, phong, hỏa đã đến trình độ nhất định, hắn lĩnh ngộ thuộc tính mộc có thể tìm được chút cảm giác không thể tả bằng lời nói, nhanh chóng tiến vào trạng thái.

Lĩnh ngộ hai loại thuộc tính khác nhau, hoàn toàn khác hẳn. Nhưng vô hình trung lại có mối quan hệ khó nói rõ. Trong lĩnh ngộ Lục Lâm Thiên là vũ giả ngũ hệ, hắn hơi hiểu. Lĩnh ngộ năm loại thuộc tính mặc dù khó khăn hơn một loại thuộc tính chút ít nhưng không quá khó. Mặt lĩnh ngộ suy một ra ba, cuối cùng đi con đường cực độ.

Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ, Tiểu Long, Tuyết Sư vẫn đang bế quan tu luyện. Tiểu Long đến bát giai, lúc này tu luyện chậm hơn nhiều, không thể nhanh khủng khiếp như trước. Thiên Sí Tuyết Sư uống yêu linh đan, chậm rãi tiến bộ. Lục Lâm Thiên đã dặn Thiên Sí Tuyết Sư là đừng dùng nhiều linh đan tránh cho ảnh hưởng đến căn cơ.

Vù vù vù!

Bên ngoài Phi Linh môn vang mấy tiếng xé gió, có ba bóng người xuất hiện. Đông Vô Mệnh, Lộc Sơn Lão Nhân đằng trước, một người khác là trưởng lão Nhật Sát các. Người này biểu tình nôn nóng dường như thể đã chạy một thời gian dài.

Đông Vô Mệnh nói:

- Khanh trưởng lão, chưởng môn đang bế quan, nhưng vì sự việc quan trọng, ta sẽ thông báo cho chưởng môn biết ngay.

Ba người vẻ mặt vội vàng tiến vào Phi Linh môn. Trưởng lão Nhật Sát các tiến vào trùng động không gian tình cờ gặp Đông Vô Mệnh, Lộc Sơn Lão Nhân đang lòng vòng bên ngoài, thế là vội vàng chạy tới đây.

Khanh trưởng lão của Nhật Sát các gật đầu, nói:

- Xin làm phiền Đông cung phụng.

Lục Tâm Đồng chạy ra, đứng trước mặt Đông Vô Mệnh, thấy sư phụ biểu tình vội vàng, lại có người Nhật Sát các ở đây.

Lục Tâm Đồng nghi hoặc hỏi:

- Sư phụ, xảy ra chuyện gì?

Khanh trưởng lão biết Lục Tâm Đồng, mói ngay:

- Tâm đồng tiểu thư, Thánh Linh giáo gặp chút rắc rối!

- Nguyệt Long các, Thần Kim cấc, Khôn Dương đảo, Địa Viêm đảo, gần đây Hai Các Hai Đảo tụ tập người quy mô lớn. Theo thám tử Nhật Sát các ta báo lại thì dự định sẽ đi Vạn Đảo nhai.

Lục Tâm Đồng biến sắc mặt. Nguyệt Long các và Thánh Linh giáo có ân oán thế nào thì Lục Tâm Đồng hiểu rõ nhất, lúc này Hai Các Hai Đảo muốn đối phó Thánh Linh giáo sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Đông Vô Mệnh ra lệnh:

- Tâm Đồng, ngươi đến đúng lúc, ngươi đi kêu ca của ngươi xuất quan.

Chuyện của Thánh Linh giáo là việc lớn.

- Ca ca đang bế quna, không chừng đang lúc cực kỳ quan trọng.

Lục Tâm Đồng trợn to mắt nói:

- Vậy đi, ta tìm Thiên Tôn Thánh Linh giáo trước, sư phụ thấy được không?

Đông Vô Mệnh nói:

- Cũng tốt.

Lát sau, trong Phi Linh môn.

Kim Lang Tôn giả hét to:

- Nguyệt Long các, Thần Kim cấc, Khôn Dương đảo, Địa Viêm đảo, lần này ta sẽ cho các ngươi biết tay!

Vù vù vù!

Bên ngoài Phi Linh môn có nhiều yêu thú, linh thú vỗ cánh bay lên, tất cả cường giả Thánh Linh giáo nhảy lên.

Trong đình viện, Bạch Long Tôn giả dặn Lục Tâm Đồng:

- Tiểu nha đầu, đừng nói cho Lâm Thiên biết, để chúng ta giải quyết là được.

Lục Lâm Thiên đang bế quan, Bạch Long Tôn giả biết hắn đã đến

Vũ Vương cửu trọng, không chừng đang dùng Địa Tâm linh dịch, có lẽ sẽ đột phá được, tốt nhất đừng quấy rầy hắn.

Lục Tâm Đồng gật đầu, nói:

- Vâng!

Có bốn vị Tôn Tổ Bạch Long Tôn giả đáng sợ đi, mọi rắc rối tất nhiên giải quyết hết, không cần báo cho ca ca biết.

Toàn thân Cùng Kỳ Tôn giả phát ra khí lạnh, mắt bắn sát ý:

- Hai Các Hai Đảo Nguyệt Long các càng lúc càng to gan, lần này sẽ cho bọn chúng nhớ bài học nhớ đời!

Vù vù vù!

Bốn Tôn Tổ cùng tọa kỵ đáng sợ rời đi.

Lục Tâm Đồng nhìn chằm chằm bóng dáng mọi người đi xa, nàng suy tư.

Đông Vô Mệnh nói:

- Có bốn bốn Tôn Tổ đi sẽ không xảy ra chuyện gì.

- Sư phụ, ta không lo về Thánh Linh giáo. Người Hai Các Hai Đảo Nguyệt Long các chắc chưa biết bốn Tôn Tổ còn sống, nếu không cho bọn họ lá gan cũng không dám đυ.ng vào Thánh Linh giáo.

Lục Tâm Đồng nói:

- Ta đang suy nghĩ không biết ca ca có thể đột phá được không.

Thời gian như cát chảy lặng lẽ trôi. Động tĩnh lớn trong Cổ Vực dần giảm nhiệt độ, nhưng tiêu điểm mọi cuộc bàn tán vẫn là Phi Linh môn, đã chính thức được xếp vào hàng năm đại thế lực Cổ Vực. Hiện tại mọi người bàn về Cổ Vực không còn là Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, mà là hai môn nhất tông nhất giáo nhất trang.

Chương 2013: Người Thanh Long đến (1)

Phi Linh môn khống chế một trăm bốn mươi sáu thành của ba sơn môn, địa bàn mở rộng to lớn. Tổng thể địa bàn không thua gì ba sơn môn. Hiện tại ba sơn môn bị tổn hại nặng, Phi Linh môn được công nhận là thế lực mạnh nhất trong năm đại thế lực Cổ Vực.

Trong Cổ Vực hiện nay người nóng bỏng nhất chính là Linh Vũ Chiến Vương Lục Lâm Thiên. Nhắc tới Lục Lâm Thiên là làm mọi người tôn sùng, là hoàng tử bạch mã lý tưởng trong lòng các thiếu nữ. Vô số thanh niên xem Lục Lâm Thiên là mục tiêu.

Khắp nơi đồn danh tiếng Linh Vũ Chiến Vương Lục Lâm Thiên, bây giờ trong Vân Dương tông có nhiều đệ tử vào Vân Dương tông chuyện làm thứ nhất là muốn bái Vũ Ngọc Tiền trưởng lão làm sư phụ, cho dù không được tiếng vang gì nhưng ít ra có cái danh là sư đệ của Linh Vũ Chiến Vương Lục Lâm Thiên, ra ngoài chắc chắn được yêu thích.

Cho nên trong Vân Dương tông, thanh niên thiên phú khá dều tự động tìm Vũ Ngọc Tiền trưởng lão. Những trưởng lão khác rất khó thu được đệ tử mình ưng ý, còn Vũ Ngọc Tiền trưởng lão vì danh tiếng đệ tử càng lúc càng lớn mà mỗi ngày cười không khép miệng.

Trước kia Lục Lâm Thiên ở Địa Long đỉnh chiến đấu với tông chủ đẩy Vũ Ngọc Tiền trưởng lão lên vị trí đệ nhất sư Vân Dương tông. Các trưởng lão khác tức hộc máu.

Trong Phi Linh môn, nhiều người muốn đưa đệ tử trong tộc vào, nếu được vào Phi Linh môn thì cả gia tộc nước lên thuyền lên. Người bình thường cũng muốn đưa nhi nữ vào Phi Linh môn, không tiếc đút lót cửa sau. Chỉ cần được vào Phi Linh môn đại biểu cho tương lai sau này ít nhất không sống bình thường cả đời, đáng thương thay tấm lòng phụ mẫu trong thiên hạ.

Nhưng muốn vào Phi Linh môn, đặc biệt là thanh niên, không phải chuyện dễ. Phi Linh môn cũng đã bắt đầu tìm kiếm thế hệ trẻ có thiên phú tốt trong phạm vi Phi Linh môn, nếu tìm được ai thiên phú từ khá trở lên sẽ đưa vào Phi Linh môn bồi dưỡng.

Trên bầu trời đại dương bao la, năm bóng người lao nhanh qua, tốc độ nhanh đến tột đỉnh. Nhoáng lên một cái đã cách xa mấy ngàn thước, mơ hồ thấy năm người xé không gian mà đi.

- Lần này phải bắt nghiệt súc đó về, sự tồn tại của hắn là sỉ nhục cho tộc ta!

- Đúng vậy!

Nhảy người mấy cái năm bóng người đã biến mất, hướng năm bóng người đi chính là Cổ Vực.

Trong Thiên Trụ giới rất là bình tĩnh, Lục Lâm Thiên liên tục lĩnh ngộ thuộc tính mộc. Cùng với loại lĩnh ngộ này Lục Lâm Thiên lờ mờ hiểu ra một chút nhưng dường như có thứ càng phức tạp hơn, hắn tiến vào trạng thái kỳ diệu.

Không biết qua bao lâu, Lục Lâm Thiên mở mắt ra, đôi mắt sâu thẳm sáng như trời sao.

Lục Lâm Thiên thì thào:

- Năng lượng thuộc tính thổ dày nặng vô biên, có cứng cỏi, trầm ổn. Thuộc tính phong phiêu dật, nhanh nhẹn. Thuộc tính mộc quái dị xảo quyệt. Hỏa thì tràn đầy sức sống.

Lục Lâm Thiên liên tục kết thủ ấn, các thủ ấn nhìn như tĩnh, không gây ra chút dao động nhưng trong đó đem lại cảm giác kỳ dị.

Cứ thế Lục Lâm Thiên tiếp tục chìm đắm trong trạng thái kỳ diệu. Đôi khi chớp mắt đột nhiên tiến vào trạng thái đặc biệt, khuôn mặt Lục Lâm Thiên cười khờ, tập trung chìm vào trạng thái lĩnh ngộ, trong đầu đã mất khái niệm thời gian. Trong Thiên Trụ giới có đủ thời gian cho Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ.

Bên ngoài thời tiết ngày càng giá rét nhưng đối với người tu luyện thì không ảnh hưởng gì. Ngày càng tới gần cuối năm, Phi Linh môn bắt đầu náo nhiệt lên. Tất cả cường giả trở về Phi Linh môn. Hiện tại Phi Linh môn đúng với câu cường giả như mây.

Chỉ có người hai đường là Ngoại đường, Kim đường bận rộn đầu óc choáng váng. Chuyện liên quan tới một trăm bốn mươi sáu thành rất nhiều. Lục Tiểu Bạch bận đến nỗi không có thời gian hẹn hò với đại tiểu thư Lưu gia. Hoa Mãn Lâu cũng bận đến váng đầu.

Trong sơn mạch sau núi Phi Linh môn, một đình viện trên đỉnh núi. Hắc Vũ ngồi xếp bằng, bỗng mở đôi mắt ra, tâm thần quan sát.

Trên linh ngọc sàng, Thánh Thủ Linh Tôn hiện ra, đôi mắt hư ảo đen láy trầm trọng nói:

- Nên đến rốt cuộc tới.

Sát Phá Quân ở một bên mắt lóe tia sáng, tâm thần quan sát thấy có cường giả đang nhanh chóng tới:

- Có cường giả đến!

Hắc Vũ nói:

- Khí linh hoàng, là người của hoàng tộc Thanh Long đến.

Hắc Vũ nhìn hướng Thánh Thủ Linh Tôn:

- Chủ nhân, thực lực người đến không thấp, ta đi ra ngoài một chuyến.

Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Chậm đã. Chúng ta tốt nhất đừng lộ mặt, bọn họ đến tìm vật nhỏ kia. Chuyện này không tầm thường, ngươi ra mặt có thể ngăn trở một lần nhưng không thể ngăn lần thứ hai. Hãy để đệ tử ta và vật nhỏ giải quyết, sớm muộn gì bọn họ phải đối diện tất cả.

Hắc Vũ nói:

- Ta chỉ sợ thiếu chủ không ngăn được, hoàng tộc Thanh Long có thực lực cực kỳ mạnh.

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn trong thiên thính, chỗ đó không thể bị ảnh hưởng gì:

- Chờ tới lúc đó lại tính. Đừng quên tiểu tử kia có thần xác Huyền Vũ của hoàng tộc Huyền Vũ, bọn họ không làm gì được tiểu tử kia. Bày cấm chế đi, đừng để ảnh hưởng tới nơi đây.

Sát Phá Quân nói:

- Thánh Thủ tiền bối, hình như Lâm Thiên còn đang bế quan, ta đi xem thử.

Thánh Thủ Linh Tôn gật đầu, nói:

- Người hoàng tộc Thanh Long tới, ngươi nên cẩn thận chút, hoàng tộc Thanh Long không dễ chọc.

Sát Phá Quân gật đầu:

- Vâng!

Sát Phá Quân biến mất tại chỗ.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Hắc Vũ kết thủ ấn, hai tay vạch vòng tròn trước mặt. Đình viện và cả ngọn núi bị vầng sáng vô hình bao lại.

Trong Phi Linh môn, Long Linh, Xích Viêm, Bàn Hủy, Bàn Vân dẫn đầu cảm ứng được vài khí thế cường đại đến gần Phi Linh môn:

- Có linh thú bát giai tới.

Trong Phi Linh môn, Huyết Mị, Hắc Hùng, Hỏa Thử Tôn Giả, Thanh Linh Tôn Giả, Thiên Thủ Quỷ Tôn cũng cảm giác được dao động khí thế:

- Có cường giả đến!

Vù vù vù!

Bên ngoài Phi Linh môn, trên không trung năm bóng người đột nhiên xuất hiện mang theo tiếng xé gió mỏng manh, từ phương xa chợt lóe chớp mắt đến gần Phi Linh môn.

Năm bóng người đứng trên cao, bốn nam nhân trung niên mặc trường bào, vóc dáng cao ráo, khí độ bất phàm. Một nam nhân trung niên mặc áo xanh đứng trước bốn người, ngũ quan tinh xảo, khí chất cao quý. Năm người xuất hiện tạo ra áp lực vô hình.

- A?

Năm bóng người lơ lửng bên ngoài Phi Linh môn nhìn phía trước, biểu tình cực kỳ ngạc nhiên. Sát khí vô hình trước mặt làm bọn họ không dám tùy tiện đến gần.

Một nam nhân trung niên nói với nam nhân trung niên áo xanh đứng đằng trước:

- Trưởng lão, hình như là một đại trận.

Nam nhân áo xanh nói:

- Trận này không đơn giản, không ngờ tiểu sơn môn lại có một chút thủ đoạn.

Bên ngoài Phi Linh môn, khoảng hai mươi đệ tử tuần tra nhìn bóng người đột nhiên xuất hiện trên bầu trời.

- Người đến là ai? Không được tự tiện xông vào Phi Linh môn!

Năm người phát ra khí thế khiến linh hồn bọn họ run rẩy, thủ lĩnh nói câu cảnh cáo xong can đảm biến mất hết, mặt trắng bệch.

Năm người đứng trên cao liếc các đệ tử Phi Linh môn, hoàn toàn phớt lờ, tâm thần quan sát, tìm kiếm cái gì đó.

Trong Phi Linh môn hiện vòng bảo vệ, một thân hình cao lớn vượt qua vòng bảo vệ xuất hiện. Tóc dài màu lam, người thẳng thắp, uy hïếp cường đại giáng xuống.

Chương 2014: Người Thanh Long đến (2)

Băng Mộc Tôn Giả Sát Phá Quân.

- Hoàng tộc Thanh Long đến Phi Linh môn của ta không biết có chuyện gì?

Lúc này Băng Mộc Tôn Giả Sát Phá Quân mới đột phá Vũ Tôn tam trọng không lâu nhưng khí thế thì không phải Vũ Tôn tam trọng bình thường có thể so sánh, thực lực hơn hẳn Vũ Tôn tam trọng bình thường. Ba mươi năm trước Băng Mộc Tôn Giả Sát Phá Quân một chọi bốn, thực lực đã là chứng minh hết thảy.

Nhìn Băng Mộc Tôn Giả Sát Phá Quân, năm người mắt hấp háy, khí thế bất phàm làm ánh mắt năm người hơi thay đổi.

- Vũ Tôn tam trọng?

Nghĩ cũng lạ, Vũ Tôn tam trọng này nhìn thấu thân phận của năm người được là sao? Bọn họ không biết Hắc Vũ, Thánh Thủ Linh Tôn sớm biết thân phận của họ.

Ngay lúc này mấy chục bóng người bay ra từ Phi Linh môn, năm khí thế cường đại lòng vòng ngoài Phi Linh môn mà không đánh tiếng đã chứng minh là địch không phải bạn.

- Là ai tự tiện xông vào Phi Linh môn ta?

Vù vù vù!

Mấy chục bóng người trước sau đáp xuống cạnh Băng Mộc Tôn Giả. Là Long Linh, Xích Viêm, Bàn Hủy, Bàn Vân, Huyết Mị, Hải Vực, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả, Hắc Hùng.

Đám người Long Linh, Xích Viêm, Bàn Hủy, Bàn Vân, Huyết Mị vừa đến liền biến sắc mặt:

- Là hoàng tộc Thanh Long!

Khí thế vô hình cộng thêm Sát Phá Quân vừa mới chỉ ra, năm người này đến từ hoàng tộc Thanh Long.

- Yêu thú bát giai, linh thú bát giai.

Nhìn đám người Long Linh, Xích Viêm, Bàn Hủy, Bàn Vân, Huyết Mị, cảm nhận khí thế trên người bọn họ, năm người đứng trên cao hơi biến sắc mặt. Trong Phi Linh môn có nhiều yêu thú, linh thú bát giai làm bọn họ bất ngờ.

Trong Phi Linh môn, Thiên Độc Yêu Long hét to:

- Ai dám càn rỡ trong Phi Linh môn? Bà nội cha nó, bản long xé xách hắn!

Thiên Độc Yêu Long xuất hiện, Quỳ Long Như Hoa, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Lộc Sơn Lão Nhân đều đi ra. Cường giả Phi Linh môn đều cảm nhận khí tức đó.

Long tu của Thiên Độc Yêu Long rung rung hùng hổ lao ra. Có người đến tấn công Phi Linh môn, tính tình Thiên Độc Yêu Long vốn nóng nảy. Thiên Độc Yêu Long nhìn bốn người đằng trước thì cơ mặt cứng lại như gặp quỷ, mặt trắng bệch.

Trong năm người đứng đằng trước, một nam nhân trung niên hàng đầu tiên bên trái nhìn Thiên Độc Yêu Long, hét to:

- Tạp giao kia, ngươi còn nhớ ta không?

Thiên Độc Yêu Long trợn to mắt nói:

- Hộ pháp hình bộ của hoàng tộc Thanh Long!

Người đứng bên trái có biến thành tro Thiên Độc Yêu Long cũng nhận ra, ngày xưa bị phạt làm nô bộc cũng do vị hộ pháp hình bộ này.

Ánh mắt nam nhân trung niên âm trầm:

- Không ngờ đột phá đến thất giai, nhưng khí tức tạp giao của ngươi thì không che giấu được. Dám trốn khỏi tộc, đây là tội chết, vừa lúc lần này giải quyết luôn.

Nam nhân trung niên không ngờ trong Phi Linh môn sẽ gặp lại tạp giao ngày xưa bỏ trốn khỏi tộc.

Sát Phá Quân vung áo lam, quát to:

- Thật lớn lối, nơi này là Phi Linh môn chứ không phải hoàng tộc Thanh Long!

Trong năm người đứng lơ lửng, nam nhân trung niên áo lam đứng đằng trước nhất nói:

- Chỉ là Vũ Tôn tam trọng, không cần nói nhảm với ngươi làm gì. Giao nghiệt súc kia ra, nếu không ta sẽ san bằng nơi này!

Thanh âm tràn ngập tức giận, bá khí không gì sánh bằng.

- Hoàng tộc Thanh Long?

Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử nhìn nhau. Đám người Lộc Sơn Lão Nhân, Thanh Hỏa Lão Quỷ, Lưu Ngân Hà nhiều ít biết thân phận của Thiên Độc Yêu Long, có nghe nói vài chuyện. Thấy người hoàng tộc Thanh Long đến thì biểu tình bọn họ trầm trọng, không ngờ hoàng tộc Thanh Long tìm tới cửa.

Ngạc nhiên nhất là Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả. Hoàng tộc Thanh Long, quái vật khổng lồ của Linh Hoàng Nhai vậy mà tự mình đến Phi Linh môn.

Người hoàng tộc Thanh Long không khách sáo thì Sát Phá Quân cũng chẳng lễ phép làm gì:

- San bằng? Ngươi chưa đủ trình độ đó, không tin thì cứ làm thử.

Chỉ tính Tinh Nguyệt Thiển Sát đại trận mà Phi Linh môn bày ra hiện nay thì mấy người kia cũng không phá nổi. Trong Phi Linh môn còn có hai cường giả Hắc Vũ, Thánh Thủ Linh Tôn, không sợ mấy người đó.

Nam nhân trung niên đứng bên trái đầu tiên vốn quát mắng Thiên Độc Yêu Long chợt vung trường bào, giây lát đã lao hướng Sát Phá Quân:

- Vũ Tôn tam trọng mà dám kiêu ngạo như thế, để ta nhìn xem ngươi có bao nhiêu bản lĩnh?

Nam nhân trung niên chợt lóe lao lên, khí thế cường đại khuếch tán.

Trong khí thế kèm theo uy hïếp. Khí thế phát ra, các cường giả xung quanh mặt trắng bệch, khuôn mặt nhanh chóng hiện nét kinh sợ. Chịu áp lực lớn nhất là Long Linh, Huyết Mị, còn có Bàn Hủy, Bàn Vân, Quỳ Long Như Hoa, Thiên Độc Yêu Long thuộc long tộc.

Long Linh, Huyết Mị là linh thú, bản thân bị ức chế. Đám Bàn Hủy, Bàn Vân, là yêu thú long tộc, bị ức chế tuyệt đối. Còn Xích Viêm, Hắc Hùng bị ảnh hưởng nhẹ hơn chút, nhưng trước mặt cường giả hoàng tộc Thanh Long thì cũng bị khí thế ức chế, linh hồn run rẩy, không có sức chống cự.

Uy hïếp khí thế làm linh hồn Sát Phá Quân run rẩy.

Khí thế của hoàng tộc Thanh Long dường như cũng ảnh hưởng vũ giả. Sát Phá Quân vận chuyển chân khí, lạnh lùng quát:

- Để ta xem thử hoàng tộc Thanh Long mạnh cỡ nào?

Mái tóc dài màu lam bay lên, khí tức băng giá phát tán.

Cùng lúc đó, khí thế băng giá truyền ra, không gian lạnh lẽo. Sát Phá Quân đẩy thủ ấn, không trung trước mặt Sát Phá Quân một thoáng bị đóng băng, lạnh lẽo thấu xương. Những người có mặt run cầm cập, khí lạnh giảm bớt bị uy hïếp khí thế của hoàng tộc Thanh Long ảnh hưởng.

Nam nhân trung niên hoàng tộc Thanh Long bá đạo quát:

- Vũ Tôn tam trọng, ở trước mặt hoàng tộc Thanh Long thì ngươi không có tư cách đứng nói chuyện!

Bóng người xuất hiện, vung ống tay áo, một quyền ấn đánh ra. Quyền ấn mang theo long uy, đυ.ng vào không gian đóng băng.

Bùm bùm bùm!

Tiếng giòn vang quanh quẩn, không gian đóng băng tan vỡ. Băng vụn tan tác, giữa không trung run rẩy. Băng Mộc Tôn Giả lảo đảo bị đẩy lùi, không thể xoay người lấy thế. Băng Mộc Tôn Giả liên tục thụt lùi mấy chục bước, mặt trắng bệch ổn định thânh mình trên trời.

Xoẹt!

Trong Thiên Trụ giới, Tiểu Long đang tu luyện đột nhiên mắt bắn ra tia sáng.

Bóng người chợt lóe xuất hiện trước mặt Tiểu Long:

- Tiểu Long!

Trong đôi mắt nhỏ của Thiên Độc Yêu Long thu về tia sáng, ánh mắt lạnh băng:

- Lão đại, dường như đệ cảm giác có người của hoàng tộc Thanh Long đến.

- Nên đến thì sẽ tới, chúng ta đi xem thử.

Lục Lâm Thiên vung ống tay áo màu xanh, Ám Ảnh Mật Bào trên lưng phần phật. Ba người biến mất trong không gian.

Cộp cộp cộp!

Nam nhân trung niên bị đẩy lùi ra, liên tục lùi mấy bước. Nam nhân trung niên biến sắc mặt, dường như thực lực của Băng Mộc Tôn Giả làm gã bất ngờ. Rõ ràng là tu vi Vũ Tôn tam trọng nhưng vì sao thực lực ngang với Vũ Tôn tứ trọng?

Băng Mộc Tôn Giả ổn định thân hình, chân khí vận chuyển, sắc mặt khá hơn một chút:

- Bát giai trung kỳ

Biểu tình Băng Mộc Tôn Giả trầm trọng, hoàng tộc Thanh Long là linh thú nên lực công kích bản thể không quá mạnh.

Nam nhân áo xanh nhìn đám cường giả Phi Linh môn, mắt quét qua, khí thế hơi dao động:

- Phi Linh môn nho nhỏ cũng dám ngăn cản hoàng tộc Thanh Long? Hỏi các ngươi lần cuối, có giao nghiệt súc ra không?

Chương 2015: Uy hiếp của Thanh Long

Áo vàng của Bàn Hủy phồng lên, dâng lên khí thế chống cự uy hiếp vô hình xung quanh:

- Đây là Phi Linh môn, không phải nơi các ngươi muốn làm gì thì làm!

Khí thế bá đạo tuyệt luân lúc này bị năm người ảnh hưởng uy hiếp đó đến từ linh hồn và huyết mạch, không thể chống cự.

Nam nhân trung niên áo xanh vung tay áo, khí thế dâng lên:

- Ra tay!

Một tiếng cười to vang lên:

- Phi Linh môn nho nhỏ mà dám đối kháng Phi Linh môn, nực cười!

Bốn người sau lưng nam nhân trung niên áo xanh khí thế tăng lên.

Năm người khí thế hùng mạnh, sóng không gian quanh người bị ngăn cách, khí thế đè ép không gian, làm người run rẩy.

Khí thế áp lực bao phủ, các cường giả Phi Linh môn bị áp lực ảnh hưởng. Người đẳng cấp Tôn cấp đỡ chút, Vương cấp thì đầu óc đau nhức, linh hồn cứng ngắc. Trong tình huống này rất khó phản kích.

Sát Phá Quân hét to một tiếng:

- Hừ! Vương cấp mau lùi ra!

Khí tức băng giá ngút trời như lũ tràn đê lao nhanh cuồn cuộn, áp lực vô hình không chỗ không ở đã bị chặn lại.

Xoẹt!

Thiên Thủ Quỷ Tôn, Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Thử Tôn Giả, Xích Viêm, Huyết Mị, Long Linh, Bàn Hủy bị khí thế làm run rẩy, gắt gao bài trừ áp lực ra ngoài. Bị ảnh hưởng nặng nhất là đám người Long Linh.

- Lùi, lùi nhanh!

Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Thiên Độc Yêu Long, Hổ Viêm Thiên Vương nhanh chóng thụt lùi, cường giả đẳng cấp cỡ này bọn họ tự hiểu không đánh lại được.

Nam nhân trung niên áo xanh ánh mắt âm trầm, mắt bắn ra lạnh lẽo kiêu ngạo:

- Mấy con yêu thú, linh thú tạp chủng, các ngươi không vượt qua được huyết mạch hoàng tộc Thanh Long!

Nam nhân trung niên áo xanh nhìn đám người Xích Viêm, Long Linh, Bàn Hủy, Huyết Mị phát ra khí thế, lực lượng vô hình khuếch tán. Gã là người của hoàng tộc Thanh Long làm sao thèm để yêu thú, linh thú khác trong mắt? Chỉ có ba tộc Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ là lọt vào mắt hoàng tộc Thanh Long được.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Nam nhân trung niên áo xanh dứt lời, khí thế vô hình lan tràn. Khí thế như sóng nước lan ra trong thiên địa. Đám người Long Linh, Huyết Mị, Bàn Vân bị ức chế. Thanh Linh Tôn Giả, Thiên Thủy Quỷ Tôn thì linh hồn ngơ ngẩn, đau nhức.

Cảm giác uy hïếp, đám Bàn Hủy biến sắc mặt nói:

- Uy hïếp linh hoàng, đây là uy hïếp linh hoàng!

Trước uy hïếp linh hoàng cường đại này thì linh hồn lực trong não bị ức chế, áp lực đến từ linh hồn, huyết mạch sôi trào theo, không thể ngăn cản.

- Grao grao!

- Hú hú!

Trước uy hïếp đó, trong sơn mạch Phi Linh nhiều yêu thú, linh thú bị ảnh hưởng, quỳ rạp xuống, linh hồn run rẩy. Chỉ khí thế đã làm không trung rung lắc. Năm cường giả hoàng tộc Thanh Long phát ra khí thế, mức độ không tầm thường.

Uy hïếp làm huyết mạch của nhóm Long Linh, Huyết Mị, Bàn Vân kiệt sức không đối kháng lại được, mặt trắng bệch, toàn thân run rẩy. Yêu nguyên linh nguyên ngút trời được giải phóng, gió nổi mây phun cũng không ngăn cản được uy hïếp vô hình. Khí thế ủ rũ, muốn quỳ lạy trước khí thế vô hình kia.

Phương xa, Thiên Độc Yêu Long, Quỳ Long Như Hoa cố gắng đối kháng, mặt trắng bệch, linh hồn ngơ ngẩn. Lúc này Hắc Hùng, Xích Viêm không bị như nhóm Bàn Hủy.

- Grao grao!

Long Linh, Bàn Vân, Thiên Độc Yêu Long, Quỳ Long Như Hoa không đối kháng lại nổi. Trong tiếng rồng ngâm điếc tai, thân hình bọn họ biến thành bản thể khổng lồ. Bản thể khuấy động hư không, sóng không gian từng tầng tan vỡ. Gió nổi mây phút giữa không trung, động tĩnh kinh người vang vọng chín tầng mây.

Nhiều đệ tử bình thường dưới Phi Linh môn bị ảnh hưởng khủng khïếp, bọn họ ôm đầu lăn lông lốc, linh hồn đau nhói, khóe môi tràn máu:

- A!

Sát Phá Quân hét to một tiếng:

- Bảo vệ linh hồn!

Mặt Sát Phá Quân tái nhợt, uy hïếp vô hình ảnh hưởng gã rất nặng. Sát Phá Quân thầm kiêng dè hoàng tộc Thanh Long hơn.

Nam nhân trung niên áo xanh cười khẩy nói:

- Chỉ bằng vào các ngươi mà mơ đối kháng lại hoàng tộc Thanh Long ta? Chỉ là con kiến!

Uy hïếp vô hình đều bao phủ trên người cường giả Phi Linh môn.

Người mới rồi đánh với Sát Phá Quân phát ra khí thế hùng hồn lao hướng Thiên Độc Yêu Long bị ức chế biến ra bản thể:

- Giải quyết tạp giao nhà ngươi trước!

Sát Phá Quân hét to một tiếng:

- Ngươi dám?

Khí thế băng giá phô thiên cái địa tuôn ra, thanh âm lạnh băng quanh quẩn trong thiên địa. Cùng lúc đó, thân hình thẳng tắp bước ra một bước, áo lam vung lên, cách không gian xa xăm mạnh mẽ chạm chưởng với người hoàng tộc Thanh Long.

Lại một bóng người nhảy ra, lạnh lùng quát:

- Hừ! Nhân loại ti tiện, dù là Vũ Tôn ở trước mặt hoàng tộc Thanh Long ta thì ngươi chẳng là gì!

Linh nguyên ngập trời ngưng tụ hình thành chưởng ấn vỗ hướng Sát Phá Quân. Chưởng ấn bay ra, uy thế tuyệt đối kinh người. Không gian như bị uy hïếp đập vỡ.

Bùm bùm!

Hai chưởng ấn va chạm trên bầu trời. Dư âm kình khí đáng sợ bao phủ trời cao, không gian bên trên vỡ ra từng tấc, thậm chí lộ khe nứt không gian đen thui. Phạm vi kình khí sơn mạch bên dưới tầng đất đá to nổ tung tóe.

Cộp cộp!

Sát Phá Quân lại bị hất văng, lần này càng nghiêm trọng hơn, máu tràn ra khóe môi, lùi hơn mười bước mới ổn định thân hình.

Chỉ chớp mắt thân hình kia đã tới trước mặt Thiên Độc Yêu Long, khí linh hoàng trút xuống:

- Tạp giao theo hình phạt trong tộc đã có thể xử tử ngươi!

Thân hình khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long không thể nhúc nhích, ũ rũ không chống cự nổi.

Người đó ánh mắt lạnh lùng nói:

- Ngươi khinh nhờn tộc quy, chết đi!

Một quyền ấn đập xuống cái đầu dữ trợn của Thiên Độc Yêu Long. Các cường giả đều bị uy hiếp ảnh hưởng, không cứu được.

Quỳ Long Như Hoa hét to một tiếng:

- Độc Long!

Quỳ Long Như Hoa cũng là một thành viên long tộc, bản thể khổng lồ bị khí thế đè ép không thể nhúc nhích. Thấy Thiên Độc Yêu Long gặp nạn, không biết Quỳ Long Như Hoa lấy đâu ra sức mạnh vung cái đuôi to dốc hết sức quất về hướng người hoàng tộc Thanh Long. Sóng không gian phía trước cái đuôi bị dạt ra.

Quỳ Long Như Hoa quất đuôi làm người tấn công Thiên Độc Yêu Long nhướng mày, quyền ấn oanh kích Thiên Độc Yêu Long chuyển hướng sang Quỳ Long Như Hoa.

- Nghiệt súc, vốn không muốn giết ngươi, là ngươi tự tìm chết!

Thiên Độc Yêu Long hét to:

- Như Hoa, ngươi cần gì khổ vậy?

Thiên Độc Yêu Long không ngờ Quỳ Long Như Hoa sẽ làm vậy, trong lòng rung động. Khí thế ức chế làm Thiên Độc Yêu Long không cách nào cứu Quỳ Long Như Hoa.

Dù đối diện Vũ Tôn nhất trọng thì lúc này Thiên Độc Yêu Long cũng không sợ, nhưng đối diện người hoàng tộc Thanh Long này, Thiên Độc Yêu Long không có cả can đảm chống đổi, uy hïếp linh hoàng quá mạnh.

Quỳ Long Như Hoa quát to:

- Độc Long, ta thật sự rất thích ngươi, có chết vì ngươi cũng không sao!

Cái đuôi to không chút do dự đập xuống tiếp.

Người tấn công Thiên Độc Yêu Long hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Quyền ấn sắp đến trước cái đuôi của Quỳ Long Như Hoa, sóng không gian vỡ ra từng tấc trước quyền đầu. Lục Tâm Đồng, Dương Quá lao lên nhưng không kịp.

Ngay lúc này, một tiếng quát lạnh truyền ra:

- Chỉ là bát giai sơ kỳ, hoàng tộc Thanh Long thì sao? Phi Linh môn không phải nơi cho ngươi càn rỡ, cút xéo!

Trong đôi mắt ngạc nhiên của mọi người dành cho Quỳ Long Như Hoa, một người áo xanh nhanh như tia chớp xuất hiện đằng trước Quỳ Long Như Hoa.

Chương 2016: Xuất Long Ảnh Tí

Thanh bào nam tử xuất hiện, trong mắt tràn ngập hàn ý, nhìn thấy một quyền oanh kích tới, thanh y vung lên, quanh thân tràn ngập năng lượng thổ hệ, không gian thuộc tính hình thành, một đạo chưởng ấn lập tức đánh ra, hoàng mang bạo lướt ngập trời, chưởng ấn cùng quyền ấn nháy mắt va chạm cùng nhau, âm thanh nổ tung khơi dậy ngàn ngàn tầng sóng gợn, chân khí cuồng bạo khuếch tán khắp bốn phía, mang theo tiếng nổ kinh thiên động tới trời cao.

Phanh phanh!

Tiếng sấm nổ vang, một lốc xoáy lực lượng cực lớn nháy mắt quay chung quanh Thanh Long hoàng tộc cùng thanh bào nam tử, bốn phía là không gian tỏa ra gợn sóng cuồng bạo, hai người lảo đảo bên trong lốc xoáy khổng lồ kia.

- Ha ha, nguyên lai là Vũ vương cửu trọng mà thôi, lại dám mở miệng cuồng ngôn, không biết tự lượng sức mình, quả thật muốn chết!

Đại hán Thanh Long hoàng tộc cười lạnh, trên quyền ấn bộc phát hào quang chói mắt, chống lại chưởng ấn của thanh niên, gắt gao va chạm vào nhau, trong khoảnh khắc cự lực trút xuống đẩy lui thanh niên.

Xuy xuy!

Thanh niên bị đẩy lui, dọc đường không gian xung quanh bị chấn nát, nhìn thấy sắp bị đẩy lui tới bên trong cửa lớn Phi Linh môn.

Tuy bị đẩy lui nhưng vẻ mặt thanh niên không hề để ý, hắn chợt ngẩng đầu lên, khóe môi cười lạnh, trong mắt chợt bắn ti.nh mang, hoàng mang khởi động, hóa chưởng thành quyền ầm ầm va chạm thẳng vào nắm tay đại hán Thanh Long hoàng tộc.

- Vũ vương cửu trọng thì thế nào, đáng tiếc ngươi chỉ là bát giai sơ kỳ!

Một âm thanh chậm rãi truyền ra, không gian mấy ngàn thước xung quanh thanh niên phảng phất như cô đọng lại, năng lượng thiên địa tràn tới, chân khí ngập trời lan tràn.

Cả không gian nháy mắt tĩnh mịch, mọi người đột nhiên cảm giác được khí tức của thanh niên trong khoảnh khắc biến thành khủng bố, cực kỳ nguy hiểm, khiến linh hồn người rùng mình hoảng hốt.

Cùng một thời gian hoàng mang nhẹ nhàng đánh lên quyền ấn của đại hán, khí tức của thanh niên trong mơ hồ áp chế đại hán kia.

- Thanh Long hoàng tộc cũng không tư cách giương oai trong Phi Linh môn!

Âm thanh vang vọng, một mảnh hoàng mang tán phát.

- Long Ảnh Tí!

- Ngao!

Chỉ nháy mắt một tiếng long ngâm truyền ra trên không trung, âm thanh chấn động trời cao, quyền ấn lập tức nứt nẻ, một mảnh hoàng mang bàng bạc như cuồng phong gào thét lan tràn, trực tiếp ập thẳng vào quyền ấn của đại hán, như có cự lực ngập trời nháy mắt đem nó chấn vỡ.

Không gian xung quanh đại hán vặn vẹo, sau đó đột nhiên bành trướng, giống như sắp bị phá nát.

- Ngao!

Một đầu hư ảnh hoàng kim cự long từ trong quyền ấn của thanh niên bay ra, hư ảnh cự long nháy mắt va chạm vào thân thể đại hán kia.

Phanh phanh!

Không gian xung quanh đại hán lập tức phá nát, năng lượng phong bạo khủng bố thổi quét, không gian hỗn loạn, kình khí khủng bố khuếch tán tới một phạm vi nhất định đột nhiên ngừng lại, lặng yên tan biến không chút tiếng động.

Đặng đặng!

Khi toàn bộ hư ảnh đều biến mất, đại hán đã bị đẩy bật lui, thân hình bay ra, sắc mặt tái nhợt, thậm chí chân khí có chút rối loạn, hiển nhiên một kích kia đã làm hắn bị thương.

Đặng!

Thanh niên cũng bị đẩy lui một bước, nhưng cũng không hề bị thương.

- Chưởng môn!

Các cường giả Phi Linh môn yên ổn hơn không ít, Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá cũng đã lui xuống.

Mà Thanh Linh tôn giả, Hỏa Thử tôn giả, cùng với không ít tu vi Vương cấp mới gia nhập Phi Linh môn vô cùng kinh hãi, tu vi chưởng môn vốn chỉ tới Vũ vương cửu trọng mà thôi, nhưng thực lực đã vượt xa tu vi hiện tại của hắn.

- Như Hoa, ngươi không sao chứ!

Thiên Độc Yêu Long lập tức đi tới bên cạnh Như Hoa.

- Vũ vương cửu trọng, vũ kỹ địa cấp trung giai!

Ánh mắt đại hán lộ vẻ kinh ngạc, chỉ là một Vũ vương cửu trọng nho nhỏ không ngờ sử dụng được vũ kỹ địa cấp trung giai, thật sự làm hắn ngoài ý muốn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, người của Thanh Long hoàng tộc thật sự cường hãn, nếu là linh thú cùng cấp bình thường chỉ sợ không chết cũng bị thương nặng, mà người này còn có thể đối kháng, quả nhiên khủng bố.

Ánh mắt hắn đảo qua năm người, theo chân khí mà xem, bốn tu vi bát giai sơ kỳ, thực lực xấp xỉ nhau, chỉ sợ Vũ tôn tứ trọng cũng khó đối kháng, mà trung niên đầu lĩnh đã là bát giai trung kỳ.

- Thanh Long hoàng tộc đích xác khủng bố, người thường căn bản không thể so sánh được!

Lục Lâm Thiên cảm giác được trên thân năm người đều có chân khí uy áp tồn tại, khí tức cực kỳ cường hãn, không kém hơn Linh Hoàng khí của Tiểu Long bao nhiêu, nhưng cẩn thận cảm giác vẫn có chút chênh lệch, khí tức trực tiếp áp chế linh hồn, lại có chút hiệu quả tương tự Độc Cô gia.

- Ngươi là ai?

Đại hán bị đẩy lui sắc mặt thoáng khôi phục một ít, trong mắt kinh ngạc, với thực lực của hắn dù là Vũ tôn tứ trọng nhân loại cũng không thể đối kháng, nhưng thanh niên kia lại làm được.

- Chưởng môn Phi Linh môn Lục Lâm Thiên!

Lục Lâm Thiên nhìn thấy đệ tử bổn môn bị Linh Hoàng khí áp chế đau đớn, ánh mắt biến thành âm hàn.

- Ngươi chính là Lục Lâm Thiên!

Trung niên đầu lĩnh nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, nghe đồn đãi thanh niên này linh Vũ song tu, mà nghiệt súc kia đang đi theo bên cạnh người này.

- Giao ra nghiệt súc kia, nếu không tự gánh lấy hậu quả!

Trung niên lạnh lùng nói, một cỗ chân khí vô hình khuếch tán ập thẳng vào người Lục Lâm Thiên.

- Uy áp Thanh Long hoàng tộc, đây là chỗ khủng bố của tứ đại thú hoàng tộc!

Nhóm người Huyết Mị đều bị áp chế, nghe đồn muốn thoát khỏi áp chế cũng chỉ có Cửu Vĩ Thiên Hồ cùng Cửu Thiên Côn Bằng nhị tộc mà thôi.

Lục Lâm Thiên chợt cảm thấy linh hồn lực của mình bị áp chế, kể cả Đại Hồn Anh cùng Tiểu Hồn Anh cũng bị ngăn trở.

Tựa hồ cảm thấy được biến hóa, trung niên khinh thường cười lạnh nói:

- Linh Vũ song tu, thiên phú không tồi, nhưng ở trước mặt Thanh Long hoàng tộc chính là chênh lệch, nhân loại luôn nhỏ bé như con kiến!

- Vậy sao, Linh Hoàng khí lại không có tác dụng gì đối với ta đâu!

Khóe môi Lục Lâm Thiên nhếch lên, lúc này hắn hoàn toàn cảm giác được mình hoàn toàn không sợ uy áp kia, cũng không nhờ tới kim sắc tiểu đao tương trợ.

Bởi vì vừa rồi trong cơ thể hắn đột nhiên có ba cỗ chân khí vô hình lan tràn, thật dễ dàng áp chế Linh Hoàng khí, Lục Lâm Thiên cũng không hiểu rõ biến hóa kia, chỉ biết có một cỗ chân khí cực kỳ tương tự với Tiểu Long.

- Chẳng lẽ là huyết khế?

Lục Lâm Thiên trầm tư cân nhắc.

Mà cỗ chân khí thứ hai đến từ đan điền khí hải, Huyết Lục tản ra huyết quang, một tiếng long ngâm truyền ra, chân khí của Huyết Lục cũng có thể đối kháng Thanh Long hoàng khí. Mà cỗ chân khí thứ ba đến từ trong đầu Lục Lâm Thiên, đó chính là Đế Giả Chi Nguyên. Đế Giả Chi Nguyên vừa lan tràn trong thân thể, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được linh hồn sáng sủa thanh minh, không còn bị Linh Hoàng khí ảnh hưởng, bởi vì đã có ba cỗ chân khí này, cho nên kim sắc tiểu đao cũng không có động tác, vẫn giống như đại gia hấp thu linh hồn lực của Tiểu Hồn Anh, nhưng hấp thu như vậy chẳng khác gì rèn luyện Tiểu Hồn Anh.

Chương 2017: Linh Hoàng áp chế

- Di!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không bị mình áp chế, sắc mặt trung niên thanh y lộ vẻ nghi hoặc, Linh Hoàng khí của Thanh Long bộ tộc dù là nhân loại cũng bị áp chế, huống chi cấp bậc tu vi của hắn cũng cao hơn, mà nhân loại có thể tránh thoát ảnh hưởng cũng chỉ có vài đại hoàng tộc mà thôi.

- Lão đại!

Chỉ nháy mắt có hai thân ảnh xuất hiện, sau đó một thiếu niên đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, chính là Tiểu Long.

Ánh mắt Tiểu Long đảo qua xung quanh, nhìn thấy nhóm yêu thú Long Linh đều bị áp chế, cuối cùng dừng lại trên thân năm người Thanh Long hoàng tộc, ánh mắt lóe ra, tâm tình có chút phức tạp, lập tức bắn ra hàn mang, lạnh nhạt nói:

- Linh Hoàng khí chỉ tới huyền cấp mà thôi, còn chưa tới lượt các ngươi hung hăng càn quấy!

- Ngao…

Dứt lời, Tiểu Long mở miệng rít gào một tiếng, sóng âm xuyên thấu không gian, Linh Hoàng khí lan tràn, mang theo uy áp thật lớn khuếch tán, tuy thực lực Tiểu Long không bằng năm người kia, nhưng Linh Hoàng khí mạnh hơn nhiều.

Long ngâm thổi quét trời cao, sóng âm khuếch tán, nháy mắt đập vào hướng nhóm người Bàn Hủy, nhất thời làm uy áp của nhóm người Thanh Long hoàng tộc giảm hơn phân nửa, mà năm người kia ngược lại giống như bị áp chế.

- Đây là…

Năm người Thanh Long hoàng tộc sắc mặt đại biến.

- Linh Hoàng khí thiên cấp, đây là Linh Hoàng khí thiên cấp!

Sắc mặt năm người đại biến, đưa mắt nhìn nhau, kinh ngạc nhìn qua Tiểu Long, Linh Hoàng khí thiên cấp đại biểu cho điều gì bọn hắn hiểu rõ ràng, bọn hắn chưa từng nghĩ tới nghiệt súc kia lại có được Linh Hoàng khí thiên cấp.

Long ngâm biến mất, nhóm người Bàn Hủy nhân cơ hội hóa thành hình người lui ra phía sau Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long, mà những đệ tử bình thường bị ảnh hưởng cũng không còn cảm thấy áp lực, nếu không nhờ nhóm người Sát Phá Quân ra tay bảo hộ, chỉ sợ họ không cách nào đối kháng.

- Mẹ ta ở nơi nào?

Tiểu Long lạnh lùng hỏi.

- Nghiệt súc, lúc trước để cho ngươi chạy thoát, hiện tại đi theo chúng ta trở về, nếu không đừng trách ta động thủ!

Trung niên thanh y quát.

- Ta hỏi ngươi, mẹ ta ở nơi nào?

Tiểu Long nổi giận quát.

- Nghiệt súc!

Ánh mắt trung niên trầm xuống, nhìn thấy Tiểu Long không đem hắn đặt trong mắt, xoay người nói:

- Toàn lực ra tay, bắt nghiệt súc này về rồi hãy nói!

- Dạ!

Bốn người đồng thời hô to, thân ảnh bay ra vây tới Tiểu Long.

- Nghiệt súc, cho ngươi cơ hội cuối cùng, tự động theo chúng ta trở về, ngươi nếm chút đau khổ, bằng không ngươi tự gánh lấy hậu quả!

Trung niên bá đạo nói.

- Chỉ bằng ngươi, ngươi còn chưa có tư cách này!

Tiểu Long khởi động khí thế hoàng giả, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lão đại, giao bát giai trung kỳ này cho đệ, huynh đối phó xong những người khác tiếp tục tới giúp đệ!

- Tiểu Long, để lão đại đối phó tên này đi!

Lục Lâm Thiên khẽ cau mày nói.

- Yên tâm đi lão đại, tên này còn chưa làm gì được đệ, huynh cần giải quyết bốn tên kia thật nhanh rồi tới giúp đệ!

Tiểu Long nói.

- Vậy được rồi!

Lục Lâm Thiên gật đầu, có Huyền Vũ thần xác, lực phòng ngự đương nhiên không vấn đề.

- Hừ, động thủ!

Trung niên hét lớn một tiếng, thân ảnh năm người đồng thời nhảy ra, lao thẳng về hướng Tiểu Long.

- Lâm Thiên, để ta đối phó một tên!

Sát Phá Quân quát to, hàn băng khí lan tràn, cự phủ vung lên lao tới trước, trực tiếp ngăn đón đại hán giao thủ đầu tiên, phủ mang bay ra, không gian xung quanh nứt vụn từng khúc.

- Chủ nhân, chúng tôi cũng ngăn cản một tên!

- Ngao…

Xích Viêm, Long Linh, Bàn Hủy, Bàn Vân, Hắc Hùng, Huyết Mị cùng lao tới, hóa thành bản thể thật lớn, thú thể cuồn cuộn trộn vỡ hư không, tuy bản thể Huyết Mị không lớn nhưng sát khí thao thiên tràn ngập không gian, uy thế kinh người.

Thân hình Xích Viêm cắt qua hư không, trực tiếp công kích thẳng vào đại hán đứng bên phải, một trảo vung xuống, không gian lập tức bị xé nát.

- Ngao…

Bốn người Bàn Hủy hung hăng áp tới, bao phủ về hướng đại hán, sáu đầu yêu thú linh thú bát giai liên thủ, uy thế kinh thiên động địa, trực tiếp ngăn cản được công kích của người kia.

- Đồ khốn!

- Ngao…

Người kia bị bức hiện ra bản thể Thanh Long, dài hơn ngàn thước, toàn thân tràn ngập vảy xanh, lưu quang rạng rỡ, ngũ trảo lan tràn uy áp, long uy áp không bay tới.

Oanh long long…

Vài thú thể khủng bố va chạm lẫn nhau, kình phong bùng nổ, không gian xung quanh bị đập toái, không ngừng vặn vẹo.

- Con bà nó, Thanh Long hoàng tộc giỏi lắm sao, liều mạng!

Thiên Thủ Quỷ tôn quát to một tiếng, trong khoảnh khắc đã lao thẳng về đại hán thứ ba.

- Động thủ!

Thanh Linh tôn giả cùng Hỏa Thử tôn giả lập tức bay theo.

- Ba vị tôn sứ hộ môn tương trợ sư huynh của ta, các đệ tử khác lui ra phía sau!

Âm thanh Lục Lâm Thiên truyền ra, thủ ấn biến hóa.

- Băng Mộc tôn giả, ta giúp ngươi!

Thiên Thủ Quỷ tôn hét lớn một tiếng, công kích thẳng vào đại hán đang giao thủ với Sát Phá Quân, khí tức nóng bỏng lan tràn, hỏa diễm vụt lên, không gian biến thành đỏ đậm, một đạo trảo ấn chuyển qua độ cong huyền ảo hình thành chưởng ấn đỏ rực bao phủ về hướng đại hán kia.

- Vũ tôn nhất trọng, cút về đi!

Đại hán quát một tiếng, một đạo chưởng ấn trống rỗng bay ra.

Ca ca!

Hai đạo trảo ấn va chạm lẫn nhau, quang mang tóe ra chói mắt, không gian nứt thành khe vỡ, thẳng tắp lan tràn ngoài ngàn thước.

Phốc!

Thân hình Thiên Thủ Quỷ tôn bị đánh bay, miệng phun máu tươi, thậm chí không đối kháng nổi một chiêu.

Oanh long long…

Thanh Linh tôn giả cùng Hỏa Thử tôn giả đồng thời công kích tới, lại thêm Sát Phá Quân đánh xuống một phủ, vây đại hán kia bên trong.

- Mọi người lui vào trong trận, nhanh!

Đông Vô Mệnh biết những người khác không cách nào nhúng tay cuộc chiến, lập tức lui ra.

- Chân khí quen thuộc quá!

Sắc mặt Dương Quá biến hóa, nhìn chằm chằm năm người của Thanh Long hoàng tộc.

Lúc này có hai người của Thanh Long hoàng tộc bị sáu người Xích Viêm vây công, ba người khác vây đánh Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long, cũng không để ý tới cuộc chiến của người khác, tựa hồ vô cùng tự tin với thực lực hai người kia.

- Nghiệt súc, theo ta trở về đi!

Trung niên thanh y đánh ra trảo ấn bao phủ Tiểu Long, không gian nháy mắt vặn vẹo vỡ áp xuống.

- Linh Hoàng khí huyền cấp mà thôi, ta xem ngươi làm gì được Tiểu Long gia gia!

- Ngao…

Tiểu Long rít gào một tiếng, nháy mắt hóa thành bản thể, toàn thân tràn ngập kim sắc hỏa diễm, kích thước không kém hơn Thanh Long bao nhiêu, nhưng màu sắc khác hẳn, đồng thời trên lưng bao phủ Huyền Vũ thần xác, bí văn quanh quẩn, chân khí khuếch tán, đem không gian trực tiếp phá vỡ.

- Di…

Bộ dáng của Tiểu Long làm thanh y trung niên kinh ngạc, đồng thời lúc này Linh Hoàng khí trên người Tiểu Long càng nồng đậm, trực tiếp áp chế linh hồn cùng huyết mạch của hắn, làm cho hắn cũng bị ảnh hưởng, nếu không nhờ cấp độ tu vi áp chế căn bản không thể đối kháng uy áp của Linh Hoàng khí.

- Tiểu Long, đệ cẩn thận một chút!

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, thân ảnh đã bay tới trước mặt hai trung niên đại hán còn lại.

- Tiểu tử này dám sai khiến người trong tộc ta, các ngươi bắt luôn cả hắn, để ta đối phó nghiệt súc này!

Chương 2018: Song Long Xuất Hải

Thanh y đại hán vung tay, gió giục mây vần, một đạo chưởng ấn ầm ầm đánh thẳng về hướng Tiểu Long.

- Dạ!

Hai người còn lại lập tức lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, biết thực lực tiểu tử kia cực kỳ khủng bố, từng đạo quyền ấn ầm ầm đánh ra, hào quang chói mắt tán phát, không gian sụp đổ vỡ vụn.

Thủ ấn kết xuất, thân hình Lục Lâm Thiên chợt lóe, hai chân liên tục chớp động trên không trung, chợt lui ra phía sau, đồng thời hoàng mang lóe sáng.

- Thanh Long hoàng tộc, tới Phi Linh môn càn rỡ, vậy phải xem các ngươi có bản lĩnh này hay không!

Lục Lâm Thiên quát lớn, thiên địa năng lượng lập tức hội tụ.

- Long Ảnh Tí!

Song chưởng cùng duỗi ra, chưởng ấn hiện lên hư ảnh kim long xoay quanh, nháy mắt hóa chưởng thành quyền, kim mang tản mát, xoay người trầm xuống, hai quyền đánh thẳng ra ngoài.

- Ngao...

Chỉ nháy mắt quyền ấn hiện lên hư ảnh hoàng kim cự long, long ngâm vang vọng thiên không, hư ảnh cự long hung hăng đánh thẳng tới hai người đang bay qua.

Sắc mặt hai người biến đổi, vẫn lao thẳng tới.

Oanh oanh!

Lực công kích của ba người tiếp xúc, âm bạo nổ tung như sấm sét, kình khí khơi dậy ngàn tầng sóng, chân khí cuồng bạo khuếch tán, hóa thành lốc xoáy khí lưu khủng bố như muốn cắn nuốt cả ba người.

- Thật mạnh!

Các đệ tử Phi Linh môn đều kinh động, người chưa từng chứng kiến chưởng môn ra tay lúc này đều thấy rõ thực lực của hắn.

Đặng đặng…

Ba người cùng bị đẩy lui, quanh thân Lục Lâm Thiên chợt lóe hoàng mang, trong nháy mắt khởi động Thanh Linh khải giáp, đối kháng hai người vẫn không rơi xuống hạ phong.

Xuy xuy…

Hai đại hán bị đẩy lui, ánh mắt khác thường, bọn hắn liên thủ nhưng không ngờ không chiếm được tiện nghi với một Vũ vương cửu trọng!

- Ngao…

Hai đại hán nháy mắt hóa thành bản thể khổng lồ hơn ngàn thước, long uy áp tới như muốn trộn vỡ hư không.

Hai người hóa thành bản thể liền vây quanh Lục Lâm Thiên, khí thế ngập trời bao phủ lên người hắn.

- Thực lực tiểu tử này mạnh hơn không ít, nhưng Thanh Long hoàng tộc không dễ trêu chọc, bát giai sơ kỳ có thể so sánh với linh tôn ngũ trọng!

Sau núi, thân ảnh Thánh Thủ linh tôn lăng không đứng thẳng, nhíu mày nói.

- Trong Thiên Môn cốc, thiếu chủ đã có thể đánh chết Tôn cấp tứ trọng đỉnh phong, hiện tại thiếu chủ đã là Vũ vương cửu trọng đỉnh phong, còn có thủ đoạn đặc thù, cho dù không thể làm gì nhưng hai Thanh Long kia cũng không làm gì được thiếu chủ!

Hắc Vũ nói:

- Nhưng Tiểu Long tựa hồ có chút phiền phức!

- Tiểu gia hỏa có gì phiền toái đâu, tiểu tử kia tới bát giai sơ kỳ, thúc giục Huyền Vũ thần xác cho dù là ngươi chỉ sợ cũng không làm gì được, Thanh Long bát giai trung kỳ kia tự nhiên cũng không làm gì được hắn!

Thánh Thủ linh tôn nói:

- Náo nhiệt, lại còn có siêu cấp cường giả đã tới, không, là hai người, náo nhiệt, thật sự là náo nhiệt!

- Chủ nhân, ta có nên đi ra hay không?

Hắc Vũ nhướng mày hỏi.

- Còn chưa gấp, chọc giận ta, hôm nay ta cũng muốn đi ra giúp vui, Thanh Long hoàng tộc sao, ta cũng cho bọn hắn không thoải mái!

Thánh Thủ linh tôn thật khí phách, dù ở trạng thái linh hồn nhưng vẫn khí thế tuyệt luân.

- Chưởng môn cẩn thận!

Mọi người hô to.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, nói:

- Bổn công tử mặc kệ các ngươi là ai, hôm nay tới Phi Linh môn giương oai, vậy bổn công tử cũng không khách khí!

- Xuất!

Lục Lâm Thiên quát lớn một tiếng, quanh thân biến thành băng lạnh, thủ ấn kết xuất, một đạo tử kim hào quang từ ấn đường bay ra.

Tử kim hào quang thu liễm, nhất thời một thân ảnh giống hắn như đúc chợt hiện, chính là Đại Hồn Anh, Đại Hồn Anh mở mắt, sát khí thao thiên lan tràn, sát khí vô cùng khủng bố còn mạnh hơn chính bản thể Lục Lâm Thiên không ít.

- Phân thân, làm sao có thể?

Nhìn thấy Đại Hồn Anh, hai đại hán cực kỳ kinh ngạc, cảm giác sát khí trên phân thân, đáy lòng họ chợt lạnh:

- Hình như là linh hồn thể…

- Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, đệ nhất chuyển, đệ nhị chuyển…đệ thất chuyển, đệ bát chuyển!

Từng đạo thủ ấn kết xuất, thiên địa năng lượng hội tụ, lúc này sát khí trong Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận bị Đại Hồn Anh hấp thu, không ngừng tràn vào thân thể.

Lúc này chân khí Đại Hồn Anh cấp tốc kéo lên, trực tiếp thăng lên tới Tôn cấp tam trọng.

- Hống…

Cùng một thời gian từ trong ấn đường Lục Lâm Thiên bắn ra một đạo thanh mang phóng lên cao, theo một tiếng rít gào, thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ khổng lồ thoáng hiện.

- Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ bát giai hậu kỳ!

Hai Thanh Long cực kỳ nghi hoặc, nhân loại này thật quá quỷ dị.

Phốc!

Xa giữa không trung, Thanh Linh tôn giả cùng Hỏa Thử tôn giả phun ra máu tươi, bị Thanh Long đại hán đẩy lui.

Ngao!

Cùng một lúc hắn hóa thành bản thể lao về hướng Sát Phá Quân, Sát Phá Quân chỉ còn có thể phòng ngự, không còn lực tiến công.

- Hừ, nhân loại nhỏ bé, thủ đoạn nhiều hơn nữa nhưng ở trước mặt Thanh Long hoàng tộc chỉ vô dụng!

Hai Thanh Long dữ tợn quát, đánh thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

- Hôm nay, bổn công tử phải ngược chết các ngươi!

- Hống!

Thú hồn gầm lên một tiếng, một trảo xé trời xé rách không gian, mang theo khí thế kinh người hung hăng đánh thẳng về hướng Thanh Long bên trái.

- Ám Ma Phân Thân bí pháp!

Đại Hồn Anh kết xuất thủ ấn, hào quang chợt lóe, hai đạo linh hồn phân thân giống Đại Hồn Anh như đúc bay ra.

Hai linh hồn phân thân không chút dừng lại, mang theo uy áp sát khí thao thiên nháy mắt chủ động phóng ra, hộ tống thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ vây khốn đầu Thanh Long bên trái.

- Hống!

- Huyễn Diễn đao trận!

- Thiên Linh Diệt Hồn chỉ!

Từng tiếng hét lớn đồng thời truyền ra, nhất thời đao trận phóng lên cao, đao mang huyền ảo thổi quét, năng lượng thiên địa bàng bạc lan tràn, thủ ấn hình thành tràn ngập chân khí khủng bố cực đoan làm linh hồn run rẩy lên.

Toàn thân thú hồn tản ra điện mang sáng ngời, công kích khủng bố đánh thẳng vào đầu Thanh Long, không gian liên tục nổ tung.

Cùng một thời gian, Thanh Linh khải giáp quanh quẩn hoàng mang, Đại Hồn Anh chợt lóe, hai thân ảnh lăng không đứng thẳng, trên người Đại Hồn Anh linh hồn lực thổi quét, sát khí bao trùm bạo tuôn, vây đầu Thanh Long còn lại giữa không trung.

- Ngao…

Đầu Thanh Long thứ hai rít gào, thân thể khổng lồ lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, căn bản không hề dùng chiêu thức, giống như thân thể là kiện linh khí phá vỡ không gian xung quanh xông thẳng tới.

Chỉ nháy mắt Đại Hồn Anh chợt động, thân ảnh nhảy lên, huyết quang lóe sáng.

- Ngao…

Đao minh vang vọng, tử kim hào quang lưu chuyển, Huyết Lục giống như có lực áp chế đối với Thanh Long, làm thân hình hắn run rẩy lên.

- Liệt Không Cửu Kích!

Đại Hồn Anh bay tới, hét lớn một tiếng, huyết quang bùng nổ, huyết sắc đao mang chém ra chín đao, mang theo âm bạo chói tai hợp lại chung một chỗ, đao mang đi qua, không gian nứt vụn.

Hưu!

Huyết quang như chẻ tre chém thẳng vào Thanh Long, cự vĩ khổng lồ quất tới đối kháng, chấn vỡ không gian, muốn va chạm thẳng vào đao mang.

Một đao một đuôi nháy mắt va chạm lẫn nhau, cự vĩ mang theo lực toái không hung hăng va chạm lên đao mang, cả không gian đột nhiên chao đảo.

Chương 2019: Lâm Thiên ngược long

- Ca!

Ngay nháy mắt đao mang bổ trúng cự vĩ, một tầng hào quang ngăn cản đao mang, chỉ thoáng chút giằng co một đao kia đã phá vỡ hào quang.

Huyết quang bổ thẳng vào cự vĩ, vài chiếc vảy xanh nứt nẻ bắt đầu rạn nứt, nhưng vẫn chưa bị phá nát.

- Ngao!

Mặc dù không tổn thương nặng nhưng một đao kia làm đau đớn, Thanh Long phát ra tiếng rít gào giận dữ.

Oanh long long!

Cùng một thời gian cự vĩ quét ngang, ầm ầm va chạm lên người Đại Hồn Anh.

Đặng đặng…

Đại Hồn Anh bị đánh bay, thân hình nứt nẻ rồi nổ tung, hóa thành sát khí thao thiên tràn ngập khắp cả không gian.

Nhưng tiếp theo ngay sau đó sát khí lại hội tụ, ngưng thành hình người, lại khôi phục nguyên dạng.

- Di!

Thanh Long kinh ngạc kêu lên.

Ngao!

Thanh Long lại lao tới, thân hình khổng lồ cuồn cuộn, tựa hồ biết công kích Đại Hồn Anh chỉ vô dụng, trực tiếp lao thẳng tới bản thể Lục Lâm Thiên.

Đại Hồn Anh chợt xuất hiện, Huyết Lục vung ra, vẽ ra một vòng tròn thật lớn giữa không trung.

Vòng tròn khuếch tán lan tràn, không gian trước mặt hiện lên đạo quang quyển đường kính vài trăm thước, lộ ra khe không gian tối đen, bao vây cả phiến không gian, lao thẳng về hướng Thanh Long.

- Hoàn Vũ Thất Toàn trảm!

Một tiếng hét lớn, Huyết Lục đánh ra bảy đao, đao cuối cùng lướt qua, huyết quang đột nhiên bùng nổ.

Huyết sắc đao mang bao phủ cả bầu trời, sắc mặt Thanh Long trở nên ngưng trọng, hắn có thể cảm nhận được trong huyết sắc đao mang súc tích công kích vô cùng khủng bố sắc bén.

- Ngao!

Một tiếng rít gào thật lớn, thân hình khổng lồ của Thanh Long phá vỡ hư không, long trảo cuồn cuộn, trảo ấn xé rách không gian bắn ra.

Hưu hưu…

Trong không gian hỗn loạn, đao mang bao trùm, nháy mắt va chạm cùng long trảo, cắt vỡ khe không gian, khe không gian cấp tốc lan tràn, những nơi đi qua toàn bộ đều hóa thành mảnh nhỏ.

Xuy!

Mọi người chỉ có thể nhìn thấy long trảo bị phá hủy vỡ vụn, trong mắt Thanh Long lộ vẻ kinh hãi.

Ca ca!

Hết thảy diễn ra trong nháy mắt, không gian xung quanh đều bị phá hủy, cường quang chói mắt khuếch tán, kình khí phong bạo khủng bố thổi quét khắp bốn phía.

- Không nghĩ tới chưởng môn mạnh mẽ tới trình độ này, Linh Vũ Chiến Vương danh bất hư truyền a!

Thanh Linh tôn giả cùng Hỏa Thử tôn giả đã bị thương, cũng không ít Vương cấp mới gia nhập chứng kiến cảnh đối chiến trên không, trong mắt tràn ngập sợ hãi, chỉ sợ gặp phải một chiêu họ cũng sẽ bị chưởng môn miểu sát.

- Ngao!

Kình khí nháy mắt khuếch tán, thân hình Đại Hồn Anh bị đẩy lui, mà lúc này thân hình khổng lồ của Thanh Long rít gào không ngớt, thân hình cuồn cuộn, trên thân thể phủ kín không ít vết đao, bảy chiếc vảy thật lớn trực tiếp cắt vỡ, lộ ra vết máu nhợt nhạt, thương thế không quá nghiêm trọng như vô cùng đau đớn.

Có thể cắt vỡ vảy của Thanh Long hoàng tộc, lực công kích khủng bố như thế thật sự chấn động lòng người, mà đầu Thanh Long kia đã có chút kiêng kỵ Lục Lâm Thiên.

- Nhân loại hèn mọn nhỏ bé, ta sẽ không bỏ qua ngươi!

Thanh Long nổi giận, thân thể dựng thẳng lên, từ trong mi tâm hiện lên con mắt thứ ba, trong mắt bắn ra một đoàn quang thúc bao phủ bản thể Lục Lâm Thiên kể cả Đại Hồn Anh cách đó không xa.

Quang thúc vừa hiện, linh hồn những người có mặt đều đau đớn, linh hồn công kích bàng bạc nháy mắt bao phủ Lục Lâm Thiên.

- Linh hồn công kích!

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, quang thúc khủng bố ẩn chứa linh hồn lực hùng hồn ập tới, không gian mơ hồ vặn vẹo, uy thế cường hãn khiến trong lòng hắn run lên, chỉ sợ ngay cả Linh Tôn ngũ trọng đỉnh phong cũng khó đối kháng, thật sự là quá mạnh mẽ.

Ca ca…

Thân hình Đại Hồn Anh bị đánh trúng bắt đầu mờ ảo, sau đó bị trùng kích thành mảnh nhỏ, sát khí thao thiên bao trùm.

Nhưng một màn ngoài ý muốn xuất hiện, Đại Hồn Anh phá nát, sát khí bao trùm trời cao, chỉ nháy mắt lại bắt đầu cắn nuốt hấp thu linh hồn công kích, đây chính là hành vi hoàn toàn tự chủ của Đại Hồn Anh, không quan hệ gì với Lục Lâm Thiên.

Mà bản thể Lục Lâm Thiên lại mỉm cười, tùy ý cho linh hồn công kích xâm nhập vào người, linh hồn lực khủng bố đấu đá lung tung không chút kiêng nể.

Ngay lúc này kim sắc tiểu đao lại nhảy ra, trên thân đao bộc phát kim mang, linh hồn công kích lập tức bị một cỗ lực hấp xả kéo chặt, bắt đầu tiến vào bên trong kim sắc tiểu đao.

Linh hồn công kích khủng bố tiến vào trong não hải Lục Lâm Thiên, nhưng không gây ra chút phản ứng, thân hình cao ngất đứng sững trong quang thúc giống như ngọn núi lớn nguy nga, mà lòng bàn tay Lục Lâm Thiên lại quanh quẩn tử kim sắc hào quang.

Thanh Long tựa hồ cảm giác được không đúng, trong mắt có chút hoảng sợ, linh hồn công kích tiến vào trong đầu đối phương liền quỷ dị biến mất không còn tung tích, như đá chìm đáy biển, tựa hồ còn có lực cắn nuốt đang hấp thu linh hồn công kích của hắn.

- Xuy!

Quang mang trong con mắt thứ ba bắn ra không kéo dài được bao lâu đã mệt mỏi nhắm lại, thi triển linh hồn công kích khủng bố như vậy tựa hồ cũng tiêu hao rất nhiều.

- Xong rồi sao!

Linh hồn công kích biến mất, kim sắc tiểu đao hài lòng quay về trên Tiểu Hồn Anh, Lục Lâm Thiên cười lạnh quát:

- Thanh Long hoàng tộc không có gì là ghê gớm cả, hiện tại tới lượt ta, xem da của ngươi dày hay Tử Kim Huyền Lôi của bổn công tử mạnh mẽ!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lao tới, trên tay hiện ra tử kim lưu quang mang theo chân khí hủy diệt tán phát, trong mơ hồ còn mang theo âm thanh nổ tung như sấm sét vang vọng.

Oanh long!

Tay phải Lục Lâm Thiên vỗ thẳng về hướng Thanh Long, tiếng sấm nổ vang, một đạo tử kim lôi đình tràn ra.

- Đây là…

Thanh Long đột nhiên cảm giác được lãnh ý lan tràn, lôi đình kinh người khiến linh hồn hắn cũng run rẩy lên, quanh thân lập tức nổi lên hào quang dày đặc.

Xuy lạp lạp!

Lôi vân quay cuồng trên bầu trời, một đạo lôi đình lớn như cánh tay ầm ầm rơi xuống, không gian xung quanh trực tiếp phá hủy, oanh kích ra không gian động sâu, khe không gian tối đen hiện lên, tốc độ nhanh tới mức nháy mắt đã rơi lên người Thanh Long.

Oanh long long!

Lôi đình trực tiếp đánh nát hào quang trên người Thanh Long, rơi lên thân thể hắn, nhất thời trên thân thể khổng lồ lan tràn một mảnh điện mang tử kim sắc, thân hình hắn run lên, không gian xung quanh phá nát, năng lượng phong bạo khủng bố lập tức thổi quét khắp bốn phương tám hướng.

- Ngao…

Lực lượng hủy diệt làm Thanh Long đau đớn rít gào, những nơi lôi đình đánh xuống long lân trực tiếp phá nát, chung quanh một mảnh cháy đen, máu tươi không ngừng thẩm thấu.

- Liệt Không Cửu Kích!

Đại Hồn Anh nháy mắt ngưng tụ thành hình, Huyết Lục tái hiện, đao mang trực tiếp bắn ra.

- Xuy lạp…

Trên tay trái bản thể Lục Lâm Thiên lại bắn ra một đạo Tử Kim Huyền Lôi.

Oanh long long…

- Ngao!

- Hoàn Vũ Thất Toàn trảm!

Xuy lạp…

Không gian sụp đổ, Thanh Long rít gào, Tử Kim Huyền Lôi bắn ra, từng đạo Tử Kim Huyền Lôi phá hủy không gian, không ngừng đánh lên người Thanh Long.

Trong không gian hỗn loạn, thân ảnh Đại Hồn Anh mơ hồ không chừng, Huyết Lục lại mang theo oai lực khủng bố đánh xuống.

Chương 2020: Ta kháo!

Thực lực của Thanh Long vốn không chênh lệch với Lục Lâm Thiên bao nhiêu, chỉ tiếc Lục Lâm Thiên không e ngại linh hồn công kích, không sợ Linh Hoàng khí, lại có Bất Diệt Huyền Thể, Thanh Linh khải giáp, ngoài ra còn có Ám Ảnh Mật Bào, phòng ngự như vậy đã vô cùng biến thái.

Vào lúc này Lục Lâm Thiên điên cuồng công kích, không ngừng ngược long, Thanh Long cũng xui xẻo, Thanh Long hoàng tộc là một trong những chủng tộc cực mạnh, trên đại lục không ai dám trêu chọc, nhưng hôm nay lại gặp phải tên biến thái như Lục Lâm Thiên.

Từng đạo Tử Kim Huyền Lôi giáng xuống, Thanh Long liên tục rít gào, tránh được một đạo lại không qua được đạo thứ hai, huống chi bây giờ Lục Lâm Thiên liều mạng công kích, đồng thời Đại Hồn Anh cũng quỷ mị vây công.

Sau một lát toàn thân Thanh Long toát ra máu tươi, long lân nứt vỡ, mỗi đạo Tử Kim Huyền Lôi đánh xuống nhất định bị da tróc thịt bong, nếu Huyết Lục đánh trúng đều bị nứt vỡ.

Nhưng lực phòng ngự của Thanh Long cũng đủ sức đối kháng, thật sự làm Lục Lâm Thiên rung động, nếu là linh thú khác đã sớm bị đánh chết rồi, nhưng Thanh Long vẫn có thể kháng cự.

Hống!

Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ cùng hai phân thân linh hồn đối chiến ngang ngửa với đầu Thanh Long còn lại, Huyễn Diễn đao trận phối hợp cùng thú hồn uy lực thật lớn, nhưng mơ hồ nhìn qua Thanh Long vẫn chiếm thượng phong một ít.

Phanh phanh!

Xa giữa không trung, cự vĩ quất ngang, trực tiếp đánh bay thân thể cao lớn của Hắc Hùng, máu tươi phun ra, thân hình khổng lồ của hắn rơi xuống đất khiến đất rung núi chuyển, như sơn băng địa liệt, mặt đất nứt nẻ.

Phanh phanh!

Huyết Mị cũng bị đánh bay, bọn họ bị chân khí của Thanh Long áp chế, thực lực không đạt tới thời kỳ toàn thịnh, vì vậy công kích không bằng lúc trước.

- Ngao!

Tiểu Long liên tục rít gào, đối chiến cùng Thanh Long kia hắn chỉ có thể vất vả kháng cự, thỉnh thoảng còn rúc vào trong Huyền Vũ thần xác tránh né, mà người kia cũng không làm gì được hắn.

- Huyền Vũ thần xác, tại sao lại như vậy!

Sắc mặt trung niên kia thật khó xem, công kích mãi không có kết quả, hắn cũng không có biện pháp, lại không cách nào phá vỡ Huyền Vũ thần xác, hắn không biết nghiệt súc kia làm sao có được bảo vật này, tựa hồ còn tới cửu giai, lại có thêm uy áp Linh Hoàng khí thiên cấp, làm thực lực của hắn bị ảnh hưởng không ít.

- Thanh Long hoàng tộc, không gì hơn cái này, lui đi!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, thừa lúc Đại Hồn Anh bổ ra một đao, thân ảnh đã xuất hiện trên đầu Thanh Long.

Thanh Long hoảng hốt, cự vĩ ngoan độc quất ra, muốn tránh né đã không còn kịp nữa, mà công kích của nhân loại này thật sự vô cùng khủng bố.

Xuy lạp!

Hai tay Lục Lâm Thiên đẩy tới, hai đạo Tử Kim Huyền Lôi giáng xuống, trực tiếp oanh kích lên đầu Thanh Long, cùng một thời gian cự vĩ cũng đánh lên người Lục Lâm Thiên, đem không gian quanh thân hắn thổi quét tán phát.

Oanh long long!

Trong tiếng nổ kinh thiên, thân thể Thanh Long bị Lục Lâm Thiên đánh rơi xuống đất.

Phốc!

Thanh Long phun máu, mà thân thể hắn nện xuống ngọn núi phía trước Phi Linh môn, trực tiếp san bằng thành bình địa.

Thân hình Lục Lâm Thiên bị đánh trúng, Lục Lâm Thiên cũng bị nện thẳng xuống đất, đất rung núi chuyển, dưới đất hiện ra động sâu, đá vụn kích tán.

Phanh!

Thanh Long trên bầu trời rít gào một tiếng, hung hăng va chạm vào thân thể Sát Phá Quân, Sát Phá Quân lập tức bị đánh bay, khóe môi rỉ máu, tu vi Vũ tôn tam trọng có thể đối chiến lâu như vậy đã không dễ dàng.

- Nghiệt súc!

Khi Thanh Long định truy kích Sát Phá Quân, Đại Hồn Anh nháy mắt như quỷ mị xuất hiện sau lưng Sát Phá Quân, chém thẳng xuống một đao, huyết sắc đao mang chém vỡ cả không gian.

Ca ca!

Một đao đánh xuống, Thanh Long phát giác cũng đã không còn kịp nữa, thân hình cấp tốc tránh né, nhưng vì quá mức khổng lồ cho nên bị chém trúng, một mảnh long lân trực tiếp nứt nẻ, trên lưng truyền ra đau đớn kịch liệt.

Ngao!

Thanh Long thảm thống rít gào một tiếng, lao thẳng về hướng Đại Hồn Anh, thân hình thật lớn phá hủy không gian, uy thế kinh người.

- Ta kháo!

Trong nháy mắt âm thanh Lục Lâm Thiên chợt vang lên, từ trong hố to bay ra hai đạo Tử Kim Huyền Lôi bắn tới.

Xuy lạp!

Đại Hồn Anh cùng bản thể phối hợp vô cùng ăn ý, hai đạo Tử Kim Huyền Lôi bạo lướt, ầm ầm chấn khai không gian xung quanh, trực tiếp công kích thẳng vào bụng Thanh Long.

Thực lực Thanh Long này không yếu, nháy mắt cảm nhận được khí tức, cũng biết vừa rồi đồng bạn bị lôi điện màu tím kia oanh kích trọng thương, không dám có chút khinh thường, thân thể to lớn nhanh nhẹn tránh khỏi hai đạo lôi điện công tới, tốc độ thật hiếm thấy.

Nhưng Thanh Long thật không ngờ mức độ ăn ý giữa bản thể cùng Đại Hồn Anh đã vô cùng nhất trí, hai người chính là một thể, khi Thanh Long vừa tránh khỏi Tử Kim Huyền Lôi công kích, Đại Hồn Anh đã sớm xuất hiện trên đầu Thanh Long, tựa hồ đã sớm tính được đường lui của hắn.

- Hoàn Vũ Thất Toàn trảm!

Đại Hồn Anh thúc giục Huyết Lục, đao mang bùng nổ, liên tiếp bảy đao phá không nháy mắt bao vây Thanh Long, không gian không ngừng nứt vụn.

- Ngao…

Thanh Long rít gào, thân thể đau đớn, đao kỹ khủng bố làm long lân nứt nẻ, trong đó bảy đao khủng bố nhất trực tiếp cắt vỡ long lân, máu tươi tuôn ra.

- Thanh Long hoàng tộc, ta kháo, hôm nay bổn công tử ngược các ngươi cho xem!

Bản thể Lục Lâm Thiên lăng không bay lên, trong tay lại đánh ra hai đạo Tử Kim Huyền Lôi hướng thẳng vào đầu Thanh Long.

Phanh phanh!

Tử Kim Huyền Lôi giáng xuống, đỉnh đầu Thanh Long xui xẻo kia lập tức bốc khói, thân hình khổng lồ ầm ầm nện xuống, lại thêm một ngọn núi bị san thành bình địa.

Phanh phanh!

Cùng một thời gian Bàn Vân cùng Long Linh cũng bị đánh bay.

- Nghiệt súc, các ngươi cũng cút ngay cho ta!

Thanh Long rít gào, khí thế kinh người, áp chế Bàn Hủy cùng Xích Viêm cũng không cần phát huy hoàn toàn thực lực.

Thân hình Thanh Long phá vỡ hư không, hung hăng va chạm thẳng vào người Xích Viêm cùng Bàn Hủy.

Oanh long long!

Thân thể Xích Viêm cùng Bàn Hủy nháy mắt rơi xuống đất, sơn băng địa liệt, mặt đất nứt nẻ lan tràn như mạng nhện.

- Thanh Long hoàng tộc, hôm nay bổn công tử cho các ngươi biến thành côn trùng!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh như chớp xuất hiện trước mặt đầu Thanh Long thứ ba kia, quát lớn một tiếng, song chưởng trầm xuống, hư ảnh kim long xoay quanh, trong khoảnh khắc hóa chưởng thành quyền, thiên địa năng lượng hội tụ, hai đạo quyền ấn ầm ầm bay ra.

- Long Ảnh Tí!

- Ngao…

Chỉ nháy mắt hai đầu hư ảnh hoàng kim cự long bắn ra, uy thế kinh người, như phúc vũ phiên vân, song long xuất hải, hung hăng đánh thẳng vào người Thanh Long.

Đầu Thanh Long kia cũng không e sợ, thân hình khổng lồ cuồn cuộn, lập tức lao tới.

Oanh oanh!

Cả không trung như khựng lại, quang mang chói mắt bộc phát, thanh mang kim mang tung tóe trời cao.

Ngay sau đó một tiếng sấm sét nổ tung chân trời, năng lượng phong bạo cực kỳ kinh khủng nháy mắt thổi quét khắp xung quanh.

Thân hình Thanh Long bị đánh bay, hai đạo Long Ảnh Tí đồng thời công tới chẳng khác gì hai Lục Lâm Thiên xuất thủ, thân hình khổng lồ liên tiếp thối lui, nhưng cũng không bị thương, lực phòng ngự khủng bố vô cùng.

Chương 2021: Cuồng bạo ngược long

Hưu!

Cùng một thời gian Đại Hồn Anh ầm ầm giáng xuống một đao, chân khí kinh người.

- Tử Kim Huyền Lôi, lăn xuống đi!

Cơ hồ cùng một thời gian, song chưởng lại tung ra, Tử Kim Huyền Lôi bắn tới, hung hăng vỡ áp về hướng Thanh Long.

Oanh long long!

Công kích khủng bố bay tới, Thanh Long không dám khinh thường, một đạo long trảo bay ra ngăn cản.

Xuy lạp!

Đồng thời đao mang cùng Tử Kim Huyền Lôi đều đánh lên người Thanh Long, kình khí khủng bố bao phủ phạm vi mấy ngàn thước xung quanh.

Thân hình Thanh Long nện xuống đất, lại một đỉnh núi bị san bằng.

Phốc!

Thanh Long phun ra ngụm máu tươi, mặc dù lực phòng ngự cường hãn, nhưng còn chưa đủ kháng cự công kích biến thái điên cuồng của Lục Lâm Thiên.

Phốc!

Vào lúc này Lục Lâm Thiên vừa bị trảo ấn đánh trúng, không gian xung quanh xé mở, rốt cục không thể chống lại được, miệng phun máu tươi.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên tái nhợt, một loạt công kích điên cuồng cũng cần năng lượng khổng lồ, tiêu hao như vậy ngay cả Lục Lâm Thiên cũng không thể chống đỡ, huống chi bản thân hắn cũng thừa nhận công kích của đối phương, mặc dù Bất Diệt Huyền Thể cực kỳ cường hãn, nhưng không thể hoàn toàn phòng ngự.

Khi Lục Lâm Thiên phun ra ngụm máu tươi, ngược lại trong lòng dễ chịu hơn một chút, hắn có Bất Diệt Huyền Thể cho dù gặp phải công kích khủng bố như vậy cũng không thật sự thương tổn được hắn.

- Phanh phanh!

Nhưng đúng ngay lúc này, xa giữa không trung, Thanh Long đang đối chiến với Bôn Lôi Thiên Hổ cùng hai linh hồn phân thân đột nhiên lao thẳng tới, dùng thân hình khổng lồ trực tiếp va chạm thú hồn, thú hồn bị chấn động có chút hư ảo.

Phốc!

Thú hồn bị thương, trực tiếp ảnh hưởng tới Lục Lâm Thiên, hắn lại phun ra máu tươi.

Xuy!

Ngay nháy mắt Đại Hồn Anh lao thẳng tới, đao mang bạo phát.

- Lão đại!

Nhìn thấy lão đại phun máu tươi, Tiểu Long có chút sốt ruột, mặc dù hắn biết rõ lực phòng ngự của lão đại, nhưng lực phòng ngự của Thanh Long cũng vô cùng khủng bố.

Oanh long long!

Tiểu Long vừa phân tâm, liền bị một quyền của trung niên nhân mang theo long uy thật lớn nện xuống, bí văn lưu chuyển, thân hình Tiểu Long nhanh như chớp rúc vào trong Huyền Vũ thần xác, lại bị nện xuống đất.

Phanh phanh!

Tiểu Long rơi xuống đất, mặt đất nổ tung, đất rung núi chuyển, nhưng thân hình lập tức nhảy lên, đầu vươn ra khỏi Huyền Vũ thần xác, tựa hồ không có trở ngại nhưng thần sắc có chút suy yếu.

- Đồ khốn, nhân loại hèn mọn, vậy đối phó ngươi trước!

Không làm gì được Tiểu Long, trung niên nhân nhìn thấy Lục Lâm Thiên đánh trọng thương ba hộ pháp hình đường, sắc mặt lạnh lùng lao thẳng về phía hắn, một đạo trảo ấn thổi quét bay ra, không gian vặn vẹo như muốn vỡ vụn.

- Thật mạnh!

Lục Lâm Thiên có thể khẳng định, uy lực kia chẳng khác gì lực công kích của linh tôn lục trọng tiếp cận thất trọng, người kia hẳn là bát giai trung kỳ sắp tới hậu kỳ.

Nhất thời Lục Lâm Thiên cảm giác bị áp chế, đây là áp chế giai vị, hắn không thể thoát khỏi, mà Tiểu Long có thể đối kháng lâu như vậy cũng là hắn khiïếp sợ.

- Nhân loại hèn mọn, ngươi làm sao có thể đối kháng Thanh Long hoàng tộc!

Trảo ấn đi tới trước người Lục Lâm Thiên, vặn vẹo không gian áp chế, không gian đã bị xoắn nát vụn.

Khóe môi Lục Lâm Thiên nhếch lên, trong tay hiện ra một viên cầu xích hồng sắc, lớn cỡ nắm tay trẻ con, trong suốt như lưu ly, lại có năng lượng hỏa hệ quanh quẩn.

- Ta kháo, không cho ngươi chút giáo huấn nhìn xem, ngươi cứ dám hung hăng càn quấy như vậy!

Âm thanh truyền ra, viên cầu đột nhiên bắn tới.

Viên cầu xích hồng sắc chính là Liệt Diễm Phần Tôn đạn mà ngũ sư thúc Cùng Kỳ tôn giả tặng cho hắn, theo lời Cùng Kỳ tôn giả, chỉ dùng một viên muốn làm trọng thương Vũ tôn thất trọng tuyệt đối không vấn đề, nếu Vũ tôn thất trọng yếu một chút, có thể đánh chết, Lục Lâm Thiên vốn không muốn lãng phí bảo vật như vậy, nhưng người của Thanh Long hoàng tộc thật quá mạnh mẽ, hắn cũng thật sự nổi giận, phải cho đám người này một lần kinh sợ tuyệt đối.

- Đi!

Liệt Diễm Phần Tôn đạn bay ra, Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, viên cầu lưu lại xích hồng sắc tàn ảnh, uyển như tia chớp bắn về hướng trung niên nhân.

Cả không gian vô hình trung tràn ngập năng lượng nóng cháy, vô cùng quỷ dị.

- Di…

Trung niên nhân lập tức cảm giác được năng lượng hỏa hệ dày đặc tràn tới, khiến cho tim của hắn đập mạnh.

- Đây là…

Cảm giác được biến hóa, trung niên nhân ngẩng đầu nhìn hồng mang nóng cháy đang bay qua, năng lượng nóng rực ngày càng bành trướng vô cùng khủng bố, không gian run lên, sắc mặt hắn đầy vẻ kinh ngạc cùng khiếp sợ:

- Đó là cái gì…

Cảm giác được chân khí năng lượng hỏa hệ hùng hậu, trung niên nhân kinh hãi, trong mắt tràn ngập vẻ bất an.

- Không xong!

Trung niên nhân quát lớn một tiếng, chân khí nguy hiểm tuyệt đối, hắn làm sao còn nghĩ tới Lục Lâm Thiên, thân ảnh như quỷ mị trốn tránh, xé rách không gian thối lui.

Nhưng dù hắn xé rách không gian cũng không kịp đào thoát, viên cầu ầm ầm xuất hiện ngay trên đầu của trung niên nhân.

- Bạo!

Bàn tay Lục Lâm Thiên áp xuống.

Xích hồng sắc quang mang trướng lớn, năng lượng hỏa hệ đã tăng lên tới mức khủng bố, cả không gian ngàn thước vặn vẹo gãy vụn, năng lượng phong bạo hỏa hệ bắt đầu thổi quét.

Ngay sau đó là một tiếng nổ tung kinh thiên động địa, vang vọng dựng lên như sấm rền cuối chân trời.

- Ngao!

Chỉ nháy mắt trung niên nhân đã hóa thành bản thể, trong mắt tràn ngập kinh hãi.

Oanh long long…

Liệt Diễm Phần Tôn đạn hoàn toàn nổ tung, ba đầu Thanh Long bị trọng thương cũng vội vàng né tránh.

Oanh oanh oanh!

Âm thanh như sấm sét vang vọng, không gian nứt toác, đoàn ma vân dựng cao trên bầu trời, bao phủ cả không gian, năng lượng nóng cháy phóng thích, hóa thành biển lửa ngập trời, trực tiếp vây khốn trung niên nhân vừa hóa thành bản thể kia.

Khi hết thảy đều khôi phục trở lại, không trung như sơn băng địa liệt, thật nhiều đỉnh núi bị thổi quét, trực tiếp san thành bình địa, mặt đất nứt nẻ, đá vụn kích tán, năng lượng kình khí khủng bố tàn sát bừa bãi, trong mắt mọi người còn tràn ngập vẻ kinh hãi.

Phanh!

Không gian vặn vẹo nóng cháy, một đầu Thanh Long hung hăng nện xuống đất, sau đó là một mảnh long huyết tuôn xuống như mưa, mặt đất chao đảo như vỡ tung, bị nện thành một khe rãnh chẳng khác gì một con sông lớn.

Phốc!

Lục Lâm Thiên lại phun ra máu tươi, thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ cùng hai linh hồn phân thân còn có Đại Hồn Anh đang vây công một đầu Thanh Long, Thanh Long nhìn thấy Thanh Long đầu lĩnh bị công kích, lập tức toàn lực công tới, thân hình Đại Hồn Anh bị đánh tan, lúc này Lục Lâm Thiên đã tiêu hao gần như cạn kiệt, miệng lại phun ra máu tươi.

- Thu!

Lục Lâm Thiên đành thu hồi linh hồn phân thân cùng Đại Hồn Anh, nếu để linh hồn phân thân bị thương, hậu quả sẽ nghiêm trọng, cho nên hắn không dám mạo hiểm.

Hết thảy dần yên tĩnh trở lại, ngay cả vài Thanh Long cũng yên tĩnh, bốn Thanh Long đã có ba tên vô cùng thê thảm, ánh mắt mọi người lập tức nhìn chằm chằm vào Thanh Long đầu lĩnh.

- Chưởng môn vừa ném ra vật gì, thật quá kinh khủng!

Toàn bộ cường giả Phi Linh môn đều nuốt nước bọt, một màn kinh khủng vừa rồi làm họ rùng mình.

Chương 2022: Thánh tôn phát uy!

- Đồ khốn, nhân loại đáng chết, ta không tha cho ngươi!

Từ trong hố sâu thật lớn đột nhiên truyền ra tiếng quát, một giây sau một thân ảnh khổng lồ phóng lên cao.

- Ngao…

Mọi người lập tức nhìn lên, trong lòng vô cùng khiếp sợ, công kích khủng bố như vậy mà đầu Thanh Long kia vẫn chịu đựng được, lực phòng ngự thật sự không thể tưởng tượng.

Nhưng tuy khiếp sợ vẫn có chút đồng tình, bởi vì đầu Thanh Long kia mặc dù chống cự được công kích, toàn thân lại vô cùng thê thảm, bị thương nặng hơn cả ba đầu Thanh Long kia, long lân cháy đen, lớp vảy nứt nẻ, có dấu vết bị lửa thiêu cháy, không ít vảy vỡ nát, da tróc thịt lạn, máu tươi đầm đìa.

Long giác của hắn vỡ ra, long tu thần thái sáng lạn lúc này bị thiêu hủy cháy đen, cự vĩ còn thiếu mất một khối.

- Phòng ngự thật mạnh!

Trong lòng Lục Lâm Thiên rung động, không nghĩ tới uy lực công kích như vậy lại làm cho người kia bị thương nặng mà thôi, đủ chứng minh Thanh Long hoàng tộc thật sự khủng bố.

- Lão đại, huynh không sao chứ?

Tiểu Long đã đi tới bên người Lục Lâm Thiên hỏi.

- Không sao, đệ có sao không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Đệ cũng không sao, con trùng kia cũng không làm gì được đệ!

Ánh mắt Tiểu Long hung hăng trừng hướng đầu Thanh Long, nói:

- Lão đại, tốt nhất là bắt giữ hắn!

- Được!

Lục Lâm Thiên gật đầu, Tiểu Long muốn bắt người hẳn là muốn hỏi tin tức của mẫu thân.

- Hỗn trướng, ta sẽ không bỏ qua ngươi!

Đầu Thanh Long rít gào, nhìn chằm chằm sắc mặt tái nhợt của Lục Lâm Thiên.

- Không buông tha ta, ngươi có tư cách sao, chẳng lẽ quên mùi vị vừa rồi hả!

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nói.

- Đồ khốn, Thanh Long hoàng tộc sao có thể bị nhân loại hèn mọn nhỏ bé như ngươi vũ nhục, hôm nay ta tuyệt đối không buông tha ngươi!

Thanh Long quát lớn một tiếng, long ngâm vang rền:

- Ngao!

Long ngâm xuyên thấu không gian, âm thanh khác hẳn Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ, Thiên Độc Yêu Long, Quỳ Long Như Hoa, âm thanh của ba chủng tộc kia chỉ có thể xem như tiếng khóc của long, mà âm thanh của Thanh Long hoàng tộc nghe như tiếng cười, xuyên thấu không gian, nương theo sau một cỗ long uy thật lớn lan tràn.

- Ngao!

Bốn Thanh Long khác cũng rít gào xoay quanh, ánh mắt dữ tợn rơi lên người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, nhìn dáng vẻ hắn phải dùng Khởi Tử

Hồi Sinh đan mới được.

- Lão đại!

Tiểu Long quay đầu nhìn qua Lục Lâm Thiên.

- Giao cho lão đại là được rồi!

Lục Lâm Thiên nói, tâm thần xâm nhập vào giới chỉ, chỉ còn lại một viên Khởi Tử Hồi Xuân đan cuối cùng.

- Nhân loại hèn mọn, hôm nay ta tuyệt không buông tha ngươi, ai cũng không thể kɧıêʋ кɧí©ɧ Thanh Long hoàng tộc, ngươi nhất định phải trả giá thật nhiều!

Năm đầu Thanh Long rít gào lao tới, long ngâm ngập trời.

- Ta kháo, bổn công tử cũng không khách khí!

Tâm thần Lục Lâm Thiên tập trung lên Khởi Tử Hồi Xuân đan, mặc dù chỉ dùng thêm một viên Liệt Diễm Phần Tôn đạn là có thể giải quyết nhóm Thanh Long này, nhưng giá trị của nó còn vượt hơn Khởi Tử Hồi Xuân đan, nếu thật sự đánh chết nhóm Thanh Long, Lục Lâm Thiên cũng có chút bận tâm, không phải sợ hãi mà chỉ ngại đưa tới tai họa ngập đầu cho Phi Linh môn mà thôi.

- Ngao!

Năm đầu Thanh Long rít gào, trộn vỡ hư không lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Xuy!

Trong tay Lục Lâm Thiên hiện ra viên Khởi Tử Hồi Xuân đan cuối cùng.

Nhưng đúng ngay lúc này, từ bên trong Phi Linh môn truyền ra một tiếng gầm lớn:

- Đồ khốn, đệ tử lão tử há cho phép mấy con trùng tử động tới sao, khi dễ lão tử đã chết rồi à!

Âm thanh gầm lớn bá đạo tuyệt luân vang vọng trời cao.

Xuy!

Không gian vỡ ra, một thân ảnh cao ngất trực tiếp xuyên qua không gian xung quanh xuất hiện, thân ảnh già nua, có vẻ hư ảo, nhưng khi thân ảnh kia xuất hiện, một cỗ uy áp cường hãn đột nhiên buông xuống, sắc mặt mọi người đều tái nhợt, vô hình trung cảm giác linh hồn bị áp chế.

Trong mắt năm đầu Thanh Long tràn ngập kinh hãi, uy áp khổng lồ đột nhiên xuất hiện khiến linh hồn bọn hắn đều run rẩy, thậm chí Linh Hoàng khí cũng không ngăn chặn được chân khí của đối phương.

- Sư phụ!

Chỉ nháy mắt khuôn mặt Lục Lâm Thiên run lên, lập tức lộ ra ý cười, thu lại Khởi Tử Hồi Xuân đan vào giới chỉ.

- Chỉ là mấy đầu đại trùng, cũng dám ra tay với đệ tử của ta, lão tử còn chưa chết đâu!

Thân ảnh hư ảo vừa xuất hiện, một âm thanh quát lạnh truyền ra, khí phách tràn ngập vang vọng cả không trung.

Đồng thời trong tay Thánh Thủ linh tôn hiện lên một khối ngọc thạch trôi nổi lưu quang, một cỗ năng lượng quỷ dị quanh quẩn, chính là Linh Ngọc Sàng.

- Mấy đại trùng tử, cút xuống cho ta!

Âm thanh Thánh Thủ linh tôn vô cùng bá đạo, chân khí lan tràn làm hồn anh các cường giả đều rùng mình.

Thân ảnh Thánh Thủ linh tôn bước lên một bước, Linh Ngọc Sàng bay ra.

Nháy mắt lưu quang đại thịnh, Linh Ngọc Sàng hóa thành một khối ngọc lớn mấy ngàn thước, không gian đều bị che phủ, không ngừng vặn vẹo, một cỗ chân khí cường hãn cực hạn nhất thời lan tràn.

- Đây là…

Cảm giác được khí tức kia, Lục Lâm Thiên rung động, chân khí của Linh Ngọc Sàng khác hẳn ngày thường, cực kỳ tương tự Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực cùng Tử Lôi Huyền Đỉnh, khí tức mang theo lực hủy diệt khiến người sợ hãi.

- Thần khí, Linh Ngọc Sàng của sư phụ nguyên lai là thần khí!

Giờ khắc này trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, khí tức kia chính là thần khí, hắn chưa từng nghĩ tới Linh Ngọc Sàng lại là thần khí.

Năm đầu Thanh Long bị áp chế, thân thể cứng ngắc, ánh mắt tràn ngập kinh hãi.

Oanh long!

Chỉ tích tắc Linh Ngọc Sàng mang theo xu thế phá không, ầm ầm đập lên năm đầu Thanh Long khổng lồ, lực lượng ngập trời đổ xuống, khe không gian chợt lóe rồi biến mất.

Phanh phanh!

Không gian liên tiếp phá vỡ, hào quang Linh Ngọc Sàng bắn tung tóe chói mắt, làm người không dám nhìn thẳng.

Oanh long long!

Đất rung núi chuyển, mặt đất run rẩy, Linh Ngọc Sàng khổng lồ trực tiếp đem năm đầu Thanh Long nện xuống đất, vài ngọn núi lớn bị san thành bình địa.

- Trời ạ…

Những người đứng bên ngoài nhìn thấy ngây người trợn mắt, không dám tin tưởng.

Vào lúc này năm đầu Thanh Long từ cổ tới đuôi đều bị Linh Ngọc Sàng ép xuống đất, mặt đất biến thành cả một hố sâu cực lớn vuông vức.

Mà lúc này năm đầu Thanh Long bị nện oằn cả thân thể, không biết có bị nện bẹp hay không!

Phốc!

Chỉ nháy mắt cả năm Thanh Long đều phun máu tươi, đem cả đỉnh núi phía trước hoàn toàn nhuộm đỏ.

- Thật mạnh!

Vô số tiếng than thở sợ hãi vang lên, mọi người hít sâu một hơi, đây chính là năm đầu Thanh Long khủng bố, nhưng đối diện với thân ảnh thương lão kia lại không chịu nổi một kích, hoàn toàn không lực đánh trả.

- Hô!

Người của Phi Linh môn hít sâu một hơi, mồ hôi ướt đẫm, những vị cường giả trong bổn môn cũng nghe nói qua thân phận của Thánh Thủ linh tôn, vị này chính là người sáng lập Thánh Linh giáo, là sư phụ của chưởng môn, nhưng chưa từng chứng kiến thực lực của vị siêu cấp cường giả này.

- Phi Linh môn đúng là cường giả như mây a, chẳng lẽ vị này chính là Thánh Thủ linh tôn trong lời đồn đãi sao!

Chương 2023: Nhị công chúa hiện thân

Thanh Linh tôn giả cùng Hỏa Thử tôn giả nhìn thân ảnh thương lão trên không, tràn đầy khiếp sợ.

- Đúng là sư phụ, rất ngưu bức!

Lục Lâm Thiên lần đầu tiên nhìn thấy sư phụ ra tay, nuốt nước bọt, trong lòng vô cùng chấn động, thực lực của sư phụ vô cùng bá đạo, không hổ là vị cường giả đứng đầu tung hoành đại lục ngày trước, chỉ dùng một khối ngọc đã chụp bẹp năm đầu Thanh Long.

Vào lúc này ở xa xa viễn không, đột nhiên có hai đạo khí tức khẽ dao động.

Năm đầu Thanh Long bị nện dưới Linh Ngọc Sàng, thân hình khổng lồ không thể nhúc nhích chút nào, trong mắt lộ vẻ kinh hãi, bọn hắn thật sự không biết trong Phi Linh môn còn có vị cường giả như thế.

- Thiếu chủ, không sao chứ?

Hắc Vũ lặng yên xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên, quan tâm hỏi.

- Hắc Vũ thúc, ngài lẽ ra nên sớm xuất hiện một chút chứ, ta đều sắp chết ngài mới tới!

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cười nói.

- Ngươi cũng đâu có việc gì, nhìn ngươi cũng không có hại!

Hắc Vũ nói.

- Đồ khốn, Thanh Long hoàng tộc thì giỏi lắm hay sao, đừng ở trước mặt lão tử hung hăng càn quấy, bảy ngàn năm trước lão tử cũng đã không sợ, hiện tại cũng thế!

Thánh Thủ linh tôn lạnh lùng nói, ánh mắt đảo qua viễn không:

- Hai người các ngươi xem đủ rồi chưa, có phải để ta giết mấy đại trùng tử này mới chịu đi ra không?

- Còn có cường giả khác sao?

Lục Lâm Thiên cả kinh, hắn không hề cảm giác được khí tức, chỉ sợ thực lực hai người kia vô cùng khủng bố.

- Ha ha, mấy trùng tử này muốn giết thì giết đi, ta tuyệt đối không có ý kiến!

Một tiếng cười to vang vọng trời cao.

Xuy!

Một thân ảnh hùng vĩ xuất hiện, bộ dáng chừng bốn mươi tuổi, trường bào màu đen, khuôn mặt tuấn lãng, người này vừa xuất hiện một cỗ thiên địa năng lượng hội tụ, khí thế bàng bạc không ngừng lan tràn.

Uy áp buông xuống, cỗ uy áp này còn mạnh mẽ hơn năm đầu Thanh Long, các yêu thú có mặt đều có cảm giác như muốn thần phục.

- Thật mạnh, đây là thân thể yêu thú, chẳng lẽ…

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, chân khí của người này mạnh mẽ, có thể so sánh với một trong những siêu cấp cường giả mà hắn từng gặp qua, tuy chưa đạt tới trình độ như Cùng Kỳ tôn giả, Bạch Long tôn giả cùng Kim Lang tôn giả, nhưng uy thế lại không kém bọn họ, nếu động thủ cũng phải ngang ngửa, theo chân khí mà xem chính là một đầu yêu thú mà không phải nhân loại.

Tiểu Long đã hóa thành hình người, khi nhìn thấy thân ảnh hùng vĩ trên không trung, trong lòng dâng lên cảm giác quen thuộc, làm hắn không khỏi run lên.

- Uy áp thật mạnh, chẳng lẽ là một trong tứ đại thú hoàng tộc!

Lục Lâm Thiên nhủ thầm.

Người kia vừa xuất hiện liền nhìn qua Tiểu Long, ánh mắt không ngừng đánh giá.

- Nếu ta không đoán sai, vị này chính là Thánh thủ linh tôn từng tung hoành đại lục năm xưa đi, không nghĩ tới chỉ còn là linh hồn thể mà uy thế vẫn như xưa!

Một âm thanh yêu kiều thản nhiên truyền tới.

Âm thanh vừa rơi xuống, không gian xung quanh chợt nhoáng lên, một thân ảnh xinh đẹp uyển chuyển bước ra, nàng vừa xuất hiện liền mang theo uy áp thật lớn, không gian xung quanh nhộn nhạo, làm linh hồn người run rẩy.

Thân ảnh vừa xuất hiện, nhìn thấy năm đầu Thanh Long bị nện dưới lòng đất, khẽ nhíu mày phất tay, một cỗ năng lượng vô hình khuếch tán, không gian đột nhiên run lên, năng lượng lập tức lan tràn.

- Tu vi bọn hắn không tinh, đã nhờ chỉ giáo, để cho ta lãnh giáo các hạ một phen thế nào!

Nữ tử vừa nói, năng lượng bàng bạc đổ ập về hướng Thánh Thủ linh tôn.

- Ngao…

Một tiếng long ngâm vang vọng trên trời cao, linh nguyên lan tràn, hóa thành đầu Thanh Long ngũ trảo khổng lồ, long uy tràn ngập khắp cả không gian.

- Tiểu nữ oa nhi, có chút bổn sự!

Khuôn mặt Thánh Thủ linh tôn thoáng biến hóa, thủ ấn kết xuất, năm ngón tay khẽ nắm lại, Linh Ngọc Sàng bay lên ngăn cản hư ảnh Thanh Long đang rít gào, đôi bên ầm ầm va chạm lẫn nhau.

- Ngao…

Trong nháy mắt Linh Ngọc Sàng va chạm cùng hư ảnh Thanh Long, hư ảnh xâm nhập vào trong Linh Ngọc Sàng, như phá không biến mất.

Khi hư ảnh đã hoàn toàn xuyên vào trong Linh Ngọc Sàng, hào quang Linh Ngọc Sàng chợt ảm đạm, chung quanh tản ra khe không gian tối đen, lại một tiếng nổ tung thật lớn truyền ra.

Oanh oanh oanh!

Không gian liên tục nổ lớn, năng lượng phong bạo khủng bố thổi quét, những ngọn núi bên dưới nứt nẻ, không gian xung quanh hoàn toàn sôi trào.

- Hừ!

Đồng thời Thánh Thủ linh tôn cũng thối lui vài bước, Linh Ngọc Sàng thu nhỏ lại, xoay quanh trên bàn tay Thánh Thủ linh tôn.

- Đặng đặng!

Cùng lúc đó nữ tử cũng run lên, lập tức lảo đảo lui ra sau mấy bước.

- Sư phụ, ngài không sao chứ?

Lục Lâm Thiên kinh hoảng vội vàng lao tới bên người Thánh Thủ linh tôn.

- Không có chuyện gì, thiên phú công kích của Thanh Long hoàng tộc thật đáng sợ, cũng may có Linh Ngọc Sàng!

Thánh Thủ linh tôn nói, thân ảnh càng hư ảo hơn, một kích kinh khủng vừa rồi thật sự quá cường hãn.

Lục Lâm Thiên yên tâm, nhìn qua nữ tử kia, đó là một thân ảnh uyển chuyển tới cực hạn, như tiên tử xuất trần, phong hoa tuyệt đại, bạch y như tuyết, cao quý vô song, đôi mắt thâm thúy như có thể nhìn thấu hết thảy.

Lục Lâm Thiên nhận ra được nàng là nữ tử tuyệt mỹ từng cứu mình thoát khỏi tay phó giới chủ Linh Vũ giới trước kia.

Vừa nhìn thấy nữ tử, sắc mặt Tiểu Long cùng Lục Tâm Đồng đại biến, họ từng gặp nàng, mà người kinh ngạc nhất chính là Dương Quá.

- Thật đẹp!

Các mỹ nữ trong Phi Linh môn nhìn thấy nữ tử tuyệt mỹ trên không trung, không tự chủ được tán thán.

- Nhị công chúa!

Năm đầu Thanh Long đẫm đầy máu tươi hóa thành hình người đi tới bên cạnh nữ tử ©υиɠ kính hành lễ.

- Lui ra đi!

Nữ tử thản nhiên phất tay nói.

- Không hổ là Thánh Thủ linh tôn, thần khí như vậy cũng khó gặp, nhưng nếu ngươi không có thần khí thì cũng không làm được như thế!

Nữ tử thản nhiên nói, ánh mắt lướt qua Linh Ngọc Sàng trong tay Thánh Thủ linh tôn.

- Tiểu nữ oa nhi, nếu bản tôn không phải linh hồn thể, hết thảy thực sự sẽ khác hẳn, các ngươi đi thôi, có bản tôn ở đây, dù là ngươi cũng không mang tiểu gia hỏa này đi được!

- Lớn mật, các ngươi sao dám gọi nghiệt súc, lần sau để ta nghe được tuyệt không tha cho các ngươi!

Nữ tử quay đầu lại lạnh lùng quát.

- Tỷ tỷ, ngươi rốt cục đã tới, ta tìm ngươi tìm thật lâu!

Nhưng đúng ngay lúc này thân ảnh Dương Quá chợt phóng lên cao, ánh mắt ướt át, lăng không đi về hướng nữ tử kia.

- Ngươi nhận lầm người rồi!

Nữ tử tuyệt mỹ nhìn Dương Quá, khẽ nhíu mày, dáng vẻ như không nhận ra hắn.

- Tỷ tỷ, ta làm sao nhận sai được, vì sao ngươi không để ý tới ta, có phải ta làm ngươi tức giận!

Dương Quá run rẩy hỏi.

- Thật to gan, nếu ngươi còn nói bậy đừng trách ta không khách khí!

Nữ tử nhíu mày, có chút tức giận nói.

- Tỷ tỷ, vì sao ngươi không để ý ta, ta đã làm sai chuyện gì sao?

Chương 2024: Ai có tự tin

Dương Quá đi tới, đôi mắt ướt át như nhi đồng phạm sai lầm:

- Tỷ tỷ, ngươi có biết ta rất nhớ ngươi hay không?

- Lớn mật, dám càn rỡ trước mặt nhị công chúa!

Trung niên nhân hét lớn một tiếng, trừng mắt nhìn Dương Quá.

- Đại ca, có phải ngươi nhận lầm người rồi hay không?

Lục Tâm Đồng cùng Lục Lâm Thiên đi tới bên cạnh Dương Quá, Lục Tâm Đồng sợ hắn gặp nguy hiểm liền đưa tay kéo hắn ra sau.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử, ánh mắt vô cùng nghi hoặc.

- Ta làm sao nhận sai được, sẽ không, sẽ không!

Dương Quá cũng không giãy dụa, thân hình run rẩy nói.

Trung niên nhân nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt vô cùng kiêng kỵ, nói:

- Nhị công chúa, nghiệt…trưởng lão trong tộc đã căn dặn, nhất định phải mang hắn trở về, cho dù là nhị công chúa cũng không thể làm trái mệnh lệnh!

- Ta làm việc, không cần các ngươi khoa tay múa chân!

Nữ tử trách mắng.

Dứt lời, ánh mắt nàng nhìn qua Tiểu Long:

- Tiểu tử, theo ta trở về một chuyến đi!

- Ha ha, buồn cười, có ta ở đây, ngươi cảm thấy Thanh Long tộc các ngươi có thể mang người đi hay sao?

Đại hán hùng vĩ cười lớn nói, dáng vẻ vô cùng bá đạo.

- Huyền Vũ, tiểu gia hỏa này là người của Thanh Long tộc, nhất định mang về!

Nữ tử nhìn qua đại hán áo đen, lãnh đạm nói.

- Long Yên, tiểu gia hỏa này làm sao là người của Thanh Long tộc, ta ở đây, ngươi đừng mơ tưởng, người cũng do ta mang đi!

Đại hán thản nhiên nói, lại nhìn qua Tiểu Long:

- Tiểu tử kia, đi theo ta, có ta ở đây ngươi sẽ được an toàn, Thanh Long tộc cũng không làm gì được ngươi!

- Ngươi là ai?

Tiểu Long thoáng do dự hỏi.

- Huyền Vũ, có ta ở đây, tuyệt đối không giao người cho ngươi!

Ánh mắt nữ tử trầm xuống nói.

- Hừ! Hôm nay ta nhất định phải mang tiểu gia hỏa đi cùng, ngươi ngăn cản không được!

Đại hán áo đen lạnh lùng nói, khí thế lập tức lan tràn.

- Cho ta xem thử, mấy năm nay ngươi có tiến triển gì!

Ánh mắt nữ tử trầm xuống, đột nhiên vươn tay vỗ thẳng về hướng đại hán, không gian vặn vẹo, một đạo chưởng ấn bắn ra, tựa hồ như cố ý ra tay, nhưng không biết trong lòng suy nghĩ chuyện gì.

- Cũng cho ta nhìn xem mấy năm nay thực lực của ngươi đã tới tình trạng nào!

Đại hán hét lớn một tiếng, một đạo chưởng ấn ầm ầm bay ra.

Hai đạo chưởng ấn khoảnh khắc va chạm lẫn nhau, cũng không nghe âm thanh nổ tung kinh thiên động địa, chỉ thấy trong nháy mắt va chạm hào quang tán phát chói mắt, không gian lốc xoáy hình thành một động sâu tối đen như hắc động.

Ca ca…

Không gian xung quanh động sâu nứt vụn thành từng khúc, hắc mang làm linh hồn người phủ phục.

Xuy!

Năng lượng ngập trời nháy mắt bị hút vào trong động sâu biến mất, không gian run lên, hai cường giả khủng bố vừa xong một chiêu.

- Hừ, Long Yên, thực lực của ngươi cũng không gì khá hơn cả!

Đại hán hét lớn một tiếng, chiêu thức biến đổi, một đạo quyền ấn lập tức bay ra, không gian lại phá nát.

- Huyền Vũ, ngươi cũng không gì khá hơn ta đâu!

Nữ tử chợt quát, tay ngưng thành trảo, lập tức vỡ áp tới.

Hưu hưu…

Chỉ chớp mắt hai người đã giao thủ hơn mười chiêu, cũng không có âm thanh nổ bạo quá lớn hay năng lượng va chạm vào nhau, thực lực tu vi của hai người đã tới mức vô cùng khủng bố, không hề lãng phí chút năng lượng nào.

Phanh!

Không gian run rẩy, một chưởng va chạm, năng lượng quang mang khuếch tán.

Đặng đặng!

Thân hình cả hai bật lui ra sau mấy bước, mỗi bước đều đạp vỡ hư không, tu vi thực lực vô cùng khủng bố.

- Ha ha, cũng không kém lắm!

Đại hán ổn định thân hình, ánh mắt nhìn chăm chú nữ tử.

- Ngươi cũng không yếu!

Nữ tử lảo đảo lui ra phía sau, cũng đã dừng ổn thân hình.

- Lại đến, hôm nay người nào thắng là có thể mang đi tiểu gia hỏa kia!

Đại hán hét lớn một tiếng, trong mắt bắn ra tinh quang, bàn tay nắm chặt, năng lượng cuồn cuộn tràn ngập, lại lao về hướng nữ tử.

- Vậy xem ai đủ tư cách!

Nữ tử nhíu mày, lại vung tay lên, một đạo quang mang vô hình tràn ra, năng lượng bao trùm thổi quét, không gian xung quanh đột nhiên phá nát.

Phanh phanh!

Hai thân ảnh mang theo lực xé rách không gian va chạm lẫn nhau lần nữa, mỗi lần va chạm hào quang lại bộc phát như ánh mặt trời chói chang tán phát.

- Thật mạnh, đây mới là cường giả tuyệt đối!

Lục Lâm Thiên nhìn lên không trung nhủ thầm, hắn biết mình không thể theo kịp, chỉ sợ có sư phụ Thánh Thủ linh tôn cùng tứ đại tôn tổ sư thúc là có thể so sánh.

- Mọi người lui về trong trận!

Thánh Thủ linh tôn nhìn lên bầu trời, thủ ấn lặng yên kết xuất, không gian giống như súc địa thành thốn, nháy mắt co rút lại, toàn bộ cường giả Phi Linh môn đột nhiên rơi vào trong Tinh Nguyệt

Thiên Sát đại trận.

- Các ngươi cứ từ từ mà đánh, ai có tự tin phá vỡ được Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận cùng thần khí trong tay bản tôn, thì cứ mang người đi!

Âm thanh Thánh Thủ linh tôn rơi xuống, hư ảnh run lên, Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng cùng Tiểu Long chỉ cảm thấy không gian khí lưu trước mắt chợt lóe, sau đó đã hiện ra bên trong Phi Linh môn.

Phanh phanh!

Trên không trung, năng lượng trầm thấp nổ tung truyền tới, hai người đang giao thủ nháy mắt liền dừng lại.

Đại hán hùng vĩ nhìn quang tráo bao phủ cả Phi Linh môn, thần sắc biến đổi, lập tức cười to nói:

- Long Yên, ngươi đi phá trận đi, ha ha, ta đi trước!

Xuy!

Vừa dứt lời hắn đã xé mở không gian xung quanh, thân ảnh lập tức biến mất không còn nhìn thấy.

Nữ tử tuyệt mỹ cũng không ngăn cản hắn, nhìn quầng sáng bao quanh Phi Linh môn, nhíu mày nói:

- Đều trở về đi!

- Nhị công chúa, trưởng lão trong tộc có lệnh…

Trung niên nhân tựa hồ muốn nói gì, nhưng lời còn chưa dứt đã bị nữ tử cắt đứt:

- Các ngươi làm mất mặt Thanh Long hoàng tộc còn chưa đủ sao, chẳng lẽ các ngươi có thể phá vỡ đại trận này, hay các ngươi cho mình là đối thủ của Thánh Thủ linh tôn?

Sắc mặt trung niên nhân run rẩy lên, nhưng không nói thêm lời

nào.

- Đi thôi!

Nữ tử nhìn về hướng Phi Linh môn, ánh mắt thở dài, tay vung lên, không gian xung quanh vỡ ra, thân ảnh tiến vào bên trong biến mất không thấy.

Sắc mặt năm đại hán thật khó xem, mang theo vẻ oán hận chật vật thê thảm đi theo sau nàng.

- Tỷ tỷ…

Nhìn thấy nữ tử rời đi, Dương Quá lập tức lao theo.

- Đại ca, ngươi bình tĩnh một chút!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe, kéo Dương Quá, nhíu mày nói:

- Ngươi đuổi không kịp đâu, đuổi kịp cũng vô dụng, có lẽ ngươi thật sự nhìn lầm người!

- Sẽ không mà, ta làm sao có thể nhận lầm!

Dương Quá thì thào nói nhỏ, âm thanh có chút khàn đυ.c.

- Ai…

Thánh Thủ linh tôn nhìn xa xa, khẽ thở dài, thân ảnh biến mất.

- Mẹ, con nhất định nhanh chóng tới tìm mẹ!

Tiểu Long siết chặt nắm tay, Thanh Long hoàng tộc rốt cục tìm tới, nhưng hôm nay hắn hoàn toàn không có lực đánh trả, điều này kí©ɧ tɧí©ɧ hắn thật nặng nề.

- Các đệ tử tản ra đi, không còn việc gì nữa đâu!

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, âm thanh rơi vào trong tai những đệ tử còn đang thất thần.

Lục Lâm Thiên xem xét xong thương thế của mọi người, cùng Tiểu Long đi ra sau núi.

Chương 2025: Lai lịch ngọc sàng

- Sư huynh, ngươi không sao chứ?

Lục Lâm Thiên đi tìm Sát Phá Quân, thương thế của hắn không nhẹ, Thanh Long hoàng tộc thật sự quá cường hãn.

- Không có chuyện gì lớn, điều tức mười ngày nửa tháng sẽ không vấn đề!

Sát Phá Quân nói, nhìn vị sư đệ hữu danh vô thực trước mắt, trong lòng vô cùng cảm xúc, ngày trước thanh niên này còn cần mình bảo hộ, nhưng trong thời gian thật ngắn đã trưởng thành tới trình độ này, hiện tại ngược lại tới hắn bảo hộ mình.

- Vậy sư huynh điều tức đi, trong Phi Linh môn còn có ta!

Lục Lâm Thiên nói xong liền đi vào nội đường.

Lục Lâm Thiên đi vào trong phòng, Thánh Thủ linh tôn đang khoanh chân ngồi trên Linh Ngọc Sàng điều tức, từ trong Linh Ngọc Sàng tản ra quang mang tiến vào trong thân thể hắn.

- Lâm Thiên, ngươi không sao chứ?

Thánh Thủ linh tôn thu lại thủ ấn, mở mắt hỏi.

- Đệ tử không sao, cũng không đáng ngại!

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Sư phụ, ngài vẫn ổn đi?

- Nha đầu Thanh Long hoàng tộc thật sự không kém, thiếu chút nữa bị đánh tan!

Thánh Thủ linh tôn cười khổ nói:

- Trong khoảng thời gian ngắn bọn hắn sẽ không quay lại, nhưng chỉ sợ không được bao lâu cũng sẽ ồ ạt xâm nhập, nếu đã phát hiện tiểu gia hỏa này sẽ không chịu bỏ qua đâu.

- Bọn hắn không tới, ta cũng sẽ đi tìm bọn hắn!

Tiểu Long tức giận nói.

- Tiểu tử, thực lực của ngươi còn chưa đủ, ngươi cũng nhìn thấy, cường giả Thanh Long hoàng tộc nhiều như mây, lại khó đối phó!

Hắc Vũ nói.

- Một ngày nào đó, ta sẽ mạnh mẽ hơn họ!

Tiểu Long thoáng do dự, trong mắt chợt lộ ra kiên nghị nói.

- Tiểu tử, không hổ là huyết mạch cực mạnh của Thanh Long hoàng tộc, nhớ kỹ, chỉ cần có tâm không có chuyện gì mà không làm được.

Ánh mắt Thánh Thủ linh tôn tán thưởng, nói:

- Chẳng qua hiện tại bọn hắn đã tìm tới cửa, thời gian của ngươi không còn nhiều lắm, nếu rơi vào trong tay bọn hắn sẽ phiền phức.

- Bọn hắn dám động tới Tiểu Long, con sẽ san bằng Thanh Long hoàng tộc!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói.

- Khẩu khí của tiểu tử ngươi thật lớn, ta còn không dám nói những lời này, cho dù là Nam thúc của ngươi cũng không dám!

Thánh Thủ linh tôn trừng mắt:

- Nếu vị sư phụ Chí Thánh đại đế của ngươi đang ở đây, vậy thì còn được!

- Bất kể như thế nào, dám động Tiểu Long, chọc giận con, như vậy nhất định phải trả giá thật nhiều!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng tụ, lần này không đánh chết năm Thanh Long kia đã cho bọn hắn mặt mũi, nếu luôn dây dưa, cho dù Thanh Long hoàng tộc là trời tới lúc đó nói không chừng hắn cũng phải đi đâm thủng cả trời!

- Việc này còn có chút thời gian, nếu Nam thúc ngươi có thể khôi phục, Đế Giả Chi Nguyên phát ra tác dụng, sẽ dễ dàng giải quyết hơn nhiều.

Thánh Thủ linh tôn nói, ánh mắt nhìn về hướng cửa tiểu sảnh đóng chặt.

- Sư phụ, Nam thúc còn cần bao lâu mới có thể khôi phục?

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được khí tức bên kia phòng luôn tồn tại.

- Ta cũng không biết, hiện tại chỉ có thể chờ đợi!

Thánh Thủ linh tôn bất đắc dĩ nói.

- Sư phụ, ngoại trừ nhóm người Thanh Long hoàng tộc, người còn lại là ai vậy?

Lục Lâm Thiên hỏi, tuy trong lòng hắn có suy đoán nhưng vẫn chưa thể khẳng định.

- Lão đại, nếu ta cảm giác không lầm, người kia là Huyền Vũ hoàng tộc.

Tiểu Long có chút do dự, lại nói:

- Người nọ hẳn có chút quan hệ với ta!

- Huyền Vũ hoàng tộc?

Lục Lâm Thiên cũng không quá ngạc nhiên, có thể đối chiến với nhị công chúa Thanh Long tộc, khí thế như vậy người thường tuyệt đối không có được.

- Người nọ đúng là Huyền Vũ hoàng tộc, ngoại trừ tứ đại thú hoàng tộc cùng lục đại nhân hoàng tộc, cũng không có ai giao thủ với nhị công chúa Thanh Long tộc mà không bị áp chế!

Thánh Thủ linh tôn nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Lâm Thiên, hình như ngươi cũng không bị Thanh Long hoàng tộc áp chế, thật có chút kỳ quái, chẳng lẽ có quan hệ với huyết khế với tiểu gia hỏa này sao?

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, nói:

- Ngoài ra có lẽ là do Đế Giả Chi Nguyên cũng có thể ngăn cản uy áp của Linh Hoàng khí.

- Đã quên ngươi còn có Đế Giả Chi Nguyên, có thể ngăn cản hết thảy uy áp, nhưng cũng chỉ là phần nào thôi.

Thánh Thủ linh tôn nói.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng rõ ràng, mình không tới nỗi bị áp chế, có lẽ vì tu vi những người kia không cao hơn mình bao nhiêu, nếu gặp phải cường giả tuyệt đối của một trong những hoàng tộc kia, chỉ sợ cũng bị ảnh hưởng, không biết tới khi đó kim sắc tiểu đao có thể đối kháng hay không, hắn thật sự vô cùng chờ mong.

- Sư phụ, không biết hai hoàng tộc muốn mang Tiểu Long đi về có ý định gì?

Lục Lâm Thiên do dự, lại hỏi.

- Việc này…

Thánh Thủ linh tôn nhìn Tiểu Long, nói:

- Huyết mạch tứ đại thú hoàng tộc đều được bảo trì cực kỳ thuần túy, chẳng những như thế cho dù là lục đại nhân hoàng tộc cũng vậy, theo ta được biết quy củ của Thanh Long hoàng tộc cùng Huyền Vũ hoàng tộc vì bảo trì huyết mạch tinh thuần, không cho phép kết hôn người ngoài, trong Thanh Long hoàng tộc, cho dù là cùng tạp long hoặc giao long hôn phối cũng bị nghiêm cấm tuyệt đối, vạn nhất có đời sau địa vị đều cực thấp, trực tiếp bị trừng phạt trở thành nô bộc!

Thánh Thủ linh tôn dừng một chút, lại nói tiếp:

- Nếu cùng dị tộc kết hôn, bị xử phạt càng nặng, vạn nhất có hôn phối đời sau sẽ bị đánh chết ngay tức khắc, đây là điều mà tứ đại thú hoàng tộc không cho phép tồn tại, bọn hắn không cho phép huyết mạch bị mạo phạm!

- Trực tiếp đánh chết?

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, khó trách mẫu thân của Tiểu Long luôn dặn dò không cho hắn đi Linh Hoàng nhai.

- Ta không sợ bọn hắn, muốn giết ta, không dễ dàng như vậy!

Trong mắt Tiểu Long lộ hàn mang, lại lo lắng nói:

- Ta chỉ lo lắng cho mẫu thân, còn có phụ thân, không biết họ như thế nào!

- Tiểu gia hỏa ngươi có Linh Hoàng khí thiên cấp, như vậy huyết mạch của cha mẹ ngươi tuyệt đối không thấp, đủ chứng minh địa vị trong tộc cũng không kém, nếu vậy họ không tránh khỏi bị trừng phạt, nhưng hẳn không nguy hiểm tính mạng!

Thánh Thủ linh tôn nói.

- Ta phải nhanh chóng đi tìm cha mẹ ta!

Tiểu Long kiên nghị nói.

- Tiểu tử, muốn đi phải chờ khi nào thực lực của ngươi mạnh hơn nữa rồi nói, ngươi có Linh Hoàng khí thiên cấp, mà Yêu Hoàng khí cũng tới thiên cấp, tựa hồ có thể xoay chuyển!

Thánh Thủ linh tôn nói.

- Sư phụ, ngài muốn nói Tiểu Long có cơ hội được hai tộc thừa nhận sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày hỏi.

- Ai, điểm này ta cũng không biết, chỉ mong trong hai tộc có người khai sáng một chút đi, tỷ như hai người hôm nay vậy!

Thánh Thủ linh tôn cười nói.

- Sư phụ, ý của ngài là Long Yên cùng Huyền Vũ sao?

Lục Lâm Thiên liền hỏi, từ trong cách nói chuyện của hai người kia, hắn có thể suy đoán ra.

- Ha ha!

Thánh Thủ linh tôn mỉm cười nói:

- Hoàn Vũ Thất Toàn trảm của ngươi lấy từ Nhật Sát các phải không?

- Dạ!

Lục Lâm Thiên gật đầu, kể lại chuyện hôm đó.

- Uy lực vũ kỹ này thật sự không kém, ngươi thi triển cũng rất tốt, còn có vũ kỹ Long Ảnh Tí của ngươi cũng rất lợi hại, thủ đoạn thật sự không ít.

Thánh Thủ linh tôn gật đầu hài lòng nói.

Chương 2026: Lĩnh ngộ thiên thư

- Sư phụ, Linh Ngọc Sàng là thần khí sao?

Lục Lâm Thiên nhìn xuống Linh Ngọc Sàng, hỏi.

- Không sai!

Thánh Thủ linh tôn cũng nhìn Linh Ngọc Sàng, lại nói:

- Linh Ngọc Sàng là hồn khí thiên cấp, thế nhân đều chỉ biết Huyền Thiên yêu tôn chiếm được thần khí Tử Lôi Huyền Đỉnh, lại không biết lúc đó còn có một kiện thần khí khác, chính là Linh Ngọc Sàng, lúc đó ta cũng có mặt.

Hắn dừng một chút, lại nói:

- Vì Linh Ngọc Sàng này, ta đã giao thủ với Huyền Thiên yêu tôn một ngày đêm, kết quả không ai làm gì được ai, cuộc chiến kia lại sản sinh không ít giao tình, cuối cùng đành thương lượng chia ra mỗi người một nửa, về sau lão gia hỏa kia vì hộ sơn đại trận cho nên dùng phân nửa Linh Ngọc Sàng trao đổi với ta, vì vậy nó hoàn toàn thuộc về ta.

- Thì ra là thế!

Lục Lâm Thiên gật gật đầu.

- Thật đáng tiếc lão gia hỏa kia đã chết!

Thánh Thủ linh tôn cảm thán.

- Lâm Thiên, nhị sư thúc của ngươi đưa ngươi Địa Tâm linh dịch, ngươi sử dụng chưa?

Thánh Thủ linh tôn ngẩng đầu hỏi.

- Đã dùng, chẳng biết tại sao đệ tử vẫn không cách nào đột phá

Tôn cấp!

Lục Lâm Thiên nói.

- Thực lực của ngươi đã sớm vượt qua Tôn cấp, nhưng toàn bộ đại lục chỉ sợ cũng không có vài người giống như ngươi, bởi vì khoảng cách giữa Vương cấp cùng Tôn cấp cực lớn, muốn đột phá thật sự không nhiều người.

Thánh Thủ linh tôn nói:

- Tuyệt đại bộ phận mọi người bởi vì chân khí hoặc lực lĩnh ngộ thuộc tính không đủ, chỉ có lĩnh ngộ mới có thể đột phá, theo góc độ khác mà nói, lĩnh ngộ còn trọng yếu hơn cả tu luyện chân khí cùng linh lực thật không ít.

Lục Lâm Thiên gật đầu, hắn cũng sớm biết chuyện này, Nam thúc đã nói với hắn từ lâu, mà hắn tự nhận trong lĩnh ngộ của mình đã tới Vũ tôn nhất trọng bình thường nhất, đặc biệt ở thổ hệ, phong hệ, hỏa hệ càng không kém, chỉ kém mộc hệ cùng thủy hệ mà thôi.

- Tình huống của ngươi ta cũng không hiểu được, ta lần đầu tiên gặp được Vũ giả ngũ hệ như ngươi, ta cũng không phải Vũ giả, cũng không hiểu nhiều lắm, nếu nhị sư thúc, tam sư thúc của ngươi ở đây, có lẽ còn nói cho ngươi được một ít kinh nghiệm.

Thánh Thủ linh tôn nói.

- Sư đệ, có lẽ ta biết một ít!

Đúng lúc này Sát Phá Quân chợt nói:

- Ban đầu khi ta đột phá Tôn cấp, chiếm được một ít cơ duyên, nhưng không cách nào đột phá Tôn cấp, về sau lại miễn cưỡng đột phá, vì vậy tẩu hỏa nhập ma!

- Sư huynh, chẳng lẽ đột phá Tôn cấp còn có hạn chế gì hay sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Kỳ thật ta cũng không hiểu rõ, nhưng về sau có thể hiểu một ít, ta là Vũ giả song hệ, muốn đề thăng khó khăn hơn Vũ giả đơn hệ một ít, đó là phải lĩnh ngộ thuộc tính tới một trình độ nhất định mới được, không như Vũ giả đơn hệ, lĩnh ngộ đủ thuộc tính của mình thì có thể đột phá. Mà ngươi có thể chuẩn bị theo phương diện này, ngươi là Vũ giả ngũ hệ, còn là linh Vũ song tu, thiên phú càng mạnh thì đề thăng càng khó!

Sát Phá Quân nói.

- Không thể vượt qua thì đừng miễn cưỡng, từ từ đi!

Thánh Thủ linh tôn nói.

- Đệ tử biết!

Lục Lâm Thiên gật đầu, như vậy hắn phải tiếp tục lĩnh ngộ mới được.

- Phải rồi sư phụ, sư thúc bọn họ quay về Đông Hải, có gặp phiền toái hay không, có cần con đi xem không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Ngươi đi cũng vô dụng.

Thánh Thủ linh tôn nói:

- Bốn vị sư thúc của ngươi cùng đi, đã đủ xử lý hết thảy, nếu bốn người họ cũng không thể xử lý, vậy ngươi đi cũng vô ích, phỏng chừng có bốn vị sư thúc ngươi làm kinh sợ, hai các hai đảo sẽ thành thật hơn, dù sao họ cũng chưa muốn toàn lực liều mạng với Thánh Linh giáo chúng ta.

- Dạ!

Lục Lâm Thiên gật đầu.

Hôm sau, bên trong đại điện tụ tập thật nhiều cường giả, Lục Lâm

Thiên cũng đã nghe được tình huống gần đây của Phi Linh môn, ba sơn môn kia luôn khiêm tốn, cũng không tiếp tục quấy rầy biên cảnh Phi Linh môn.

Tiếp quản một trăm bốn mươi sáu đại thành, lúc này cũng đều ổn định lại, Phi Linh môn liên thủ cùng một ít thế lực nhị lưu, bắt đầu toàn diện củng cố thế lực trong thành, bồi dưỡng một ít thế lực nhị lưu trở thành nhất lưu, xem như giải quyết phiền phức thiếu nhân thủ của Phi Linh môn trong thời gian gần đây.

Ba người Lưu Nhất Thủ, Lục Tiểu Bạch cùng Hoàng Đan đang ở trong các đại thành bận rộn giải quyết công việc của Kim đường, ngoài ra còn có Hoa Mãn Lâu phụ trách Ngoại đường, đủ mọi việc cần an bài, ai cũng vô cùng bận rộn.

Hiện tại Lục Lâm Thiên chỉ chú ý việc bồi dưỡng tân đệ tử, hắn biết trong bổn môn đã có cường giả chống đỡ, nhưng cần phải bồi dưỡng tân đệ tử thừa kế cho sơn môn.

Rời khỏi đại điện, Lục Lâm Thiên quay về phòng riêng, tâm thần vừa động, liền triệu hoán Thiên Trụ giới, sau đó thân ảnh biến mất bên trong.

Xuy!

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, thủ ấn kết xuất, trong tay xuất hiện hai bản Vô Tự Thiên Thư, truyền vào chân khí, nhất thời mặt ngoài thiên thư chợt vặn vẹo, xuất hiện vô số bí văn, trên một bản Vô Tự Thiên Thư xuất hiện chữ “Linh”, một cỗ năng lượng lập tức lan tràn.

Mà trên bản thiên thư thứ hai xuất hiện chữ “Thiện”, cũng là một cỗ chân khí cuồn cuộn nhưng khí tức tựa hồ có chút yếu hơn.

Nhìn hai khối ngọc giản, hai luồng chân khí chỉ chợt lóe rồi biến mất vô ảnh vô tung.

- Tất cả đều đang tìm Vô Tự Thiên Thư a, không biết bảy bản thiên thư còn lại đang ở nơi này!

Lục Lâm Thiên nhủ thầm.

Nghe đồn đãi hội tụ đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư, có thể tìm được bí mật đạp phá hư không, hắn cũng không phải muốn đi tìm bí mật, hắn chỉ mới có hai bản, bảy bản còn lại cũng không biết đang ở nơi nào.

Hắn chỉ muốn lĩnh ngộ thiên thư, lần trước hắn vô ý tiến vào trạng thái kỳ diệu kia, kể từ đó hắn cảm giác lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính dễ dàng hơn không ít, cho nên hắn tin tưởng thiên thư có thể giúp hắn lĩnh ngộ năng lượng càng thêm sâu sắc.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ban đầu hắn cũng không có phát hiện gì, nếu không truyền chân khí cùng linh lực vào ngọc giản, Vô Tự Thiên Thư chẳng khác gì ngọc giản bình thường.

Ba ngày trôi qua không kết quả, tiếp theo là năm ngày thời gian vẫn như thế, nhưng hắn vẫn nhẫn nại chờ đợi.

Mãi tới ngày thứ tám, khi ánh mắt hắn nhìn vào chữ “Linh”, chữ “Linh” tựa hồ chợt lóe lên, trong bất tri bất giác hắn cũng không ý thức mình buông lỏng ánh mắt, có chút cảm giác như mệt mỏi uể oải.

Ở trong nháy mắt đó, Lục Lâm Thiên rốt cục tiến nhập vào một loại trạng thái vô ngã, ánh mắt nhìn chăm chú vào bản Vô Tự Thiên Thư, như đang mở to hai mắt mà ngủ, ánh mắt vô thần, thậm chí khí tức cũng bình tĩnh trở lại, chân khí biến mất, không chút dao động, không có hô hấp.

Vào lúc này Lục Lâm Thiên tiến nhập vào một loại trạng thái thật kỳ diệu, hắn cảm giác như mình là đứa trẻ mới sinh ra, đi tới một mảnh hư vô.

Mảnh hư vô này nơi nơi đều tái nhợt, phảng phất như thiên địa sơ khai, không có chút sinh khí, không có vạn vật, hắn cảm giác chỉ có chính mình tồn tại, mà mình đang bò sát bên trong mảnh không gian sơ khai hỗn độn này, hết thảy đều cực kỳ tò mò.

Chương 2027: Hình dáng Như Hoa

- Tỷ tỷ, vì sao ngươi không tiếp thu ta, vì sao không để ý tới ta!

Bên dưới thác nước sau núi, Dương Quá ngây ngẩn nhìn dòng nước tuôn xuống thì thào nói.

- Đại ca!

Lục Tâm Đồng đứng bên cạnh, cũng không biết nên nói gì.

- Tâm Đồng, để đại ca yên tĩnh một lát, ta không sao.

Dương Quá quay đầu nói.

- Được rồi!

Lục Tâm Đồng gật nhẹ đầu.

Hoàng hôn, bên trong Phi Linh sơn mạch lại có tuyết rơi.

Hai thân ảnh đang đứng dưới đỉnh núi, một đại hán hắc bào uy vũ, dáng người cao ngất, một nữ tử dáng người uyển chuyển, làn da trắng tuyết, gợi cảm tuyệt luân.

Nhưng trái ngược với dáng người mỹ lệ, khuôn mặt nàng lại cực kỳ xấu xí, mũi tẹt miệng rộng, ngũ quan biến dạng, chỉ có thể biết nàng là một nữ tử.

Chính là Thiên Độc Yêu Long cùng Quỳ Long Như Hoa.

- Thương thế của ngươi thế nào?

Hai người đứng nơi đó hồi lâu, không lên tiếng, không khí có chút xấu hổ, Thiên Độc Yêu Lọng cuối cùng nghẹn ra được một câu.

- Ta không sao.

Như Hoa nói, cúi đầu, xưa nay nàng luôn thích nhìn ngắm mỹ nam tử, nhưng lúc này chẳng biết tại sao lại có chút thẹn thùng.

- Lần sau đừng mạo hiểm, nếu không có chưởng môn ra tay, ngươi sẽ nguy hiểm.

Thiên Độc Yêu Long nhìn Như Hoa, cũng không hề có vẻ trốn tránh.

- Ta nhìn thấy ngươi gặp nguy hiểm, cho nên không kịp suy nghĩ nhiều!

Như Hoa ngẩng đầu nói.

- Ngươi vì ta mà chết, chẳng lẽ đáng giá sao?

Thiên Độc Yêu Long nhìn Như Hoa, ánh mắt có chút phức tạp.

- Đương nhiên đáng giá, bởi vì ta thích ngươi!

Như Hoa nói:

- Đây là thật sự thích, khác với ngày trước, ta chưa từng thích ai như vậy.

Như Hoa hiểu được, trước kia nàng thích bắt mỹ nam tử chỉ là vì dung mạo của nàng, bởi vì nam nhân nhìn thấy nàng đều giống như gặp quỷ, thậm chí từng có người nhục mạ nàng, cho nên mỗi lần bắt một nam tử đều bị nàng ném cho yêu thú cắn nuốt.

Nghe được lời nói của Như Hoa, ánh mắt Thiên Độc Yêu Long nhìn chăm chú vào nàng, trong mắt hiện lên vẻ xúc động.

- Làm sao vậy, sao lại nhìn ta như thế, ta biết ta xấu xí, ngươi cũng chướng mắt ta!

Ánh mắt Như Hoa chợt ướt, không biết là không dám hay là ngượng ngùng không dám nhìn Thiên Độc Yêu Long, chỉ thoáng cúi đầu.

- Không phải!

Thiên Độc Yêu Long nói:

- Bởi vì ngoại trừ mẫu thân của ta, chưa từng có nữ nhân nào tốt với ta như vậy, ngươi làm cho ta nhớ tới mẹ ta, trước kia ở Linh Hoàng nhai, Long tộc xem thường ta, cho dù là những linh thú khác cũng xem thường ta!

- Sau này sẽ không còn ai xem thường ngươi, bây giờ ngươi là đường chủ Yêu đường Phi Linh môn, cho dù toàn bộ đại lục cũng không ai khinh thường ngươi.

Như Hoa nói.

- Đúng vậy, bây giờ không giống ngày xưa.

Thiên Độc Yêu Long ngẩng đầu, hắn đã đột phá tới thất giai hậu kỳ đỉnh, chỉ sợ không qua bao lâu nữa sẽ đột phá tới bát giai.

- Vậy ngươi có tôn trọng ta không, ta xấu như vậy ngươi không tránh né ta sao?

Như Hoa có chút do dự, lập tức ngẩng đầu nhìn Thiên Độc Yêu Long hỏi.

Thiên Độc Yêu Long nhìn khuôn mặt xấu xí của Như Hoa, thoáng do dự, nói:

- Trước kia ta thật sự cảm thấy ngươi xấu xí, nhưng bây giờ thì không còn cảm giác như thế, tuy ngươi xấu xí, nhưng ngươi tốt với ta, vì ta, ngươi thậm chí không cần cả sinh mạng của mình, ta còn có gì để khinh thường, xinh đẹp có ích gì, còn không bằng ngươi đối tốt với ta.

- Ngươi thật sự cảm thấy vậy sao, chính ta còn cảm thấy mình rất xấu!

Như Hoa nói.

- Ta thề, ta thật sự cảm thấy như vậy, đối xử tốt với ta mới là trọng yếu nhất.

Ánh mắt Thiên Độc Yêu Long chợt lóe, nói:

- Ta còn sợ ngươi chướng mắt ta đâu, là ta không xứng với ngươi!

Lời của Thiên Độc Yêu Long cũng không phải giả dối, thực ra yêu thú cũng không xem trọng dung mạo, huyết mạch cao thấp mới là quan trọng nhất, mặc dù Như Hoa là tạp long, nhưng cũng danh chính ngôn thuận là thành viên Long tộc, còn Thiên Độc Yêu Long là do long cùng giao sinh ra, là tạp giao, nếu không phải phụ thân hắn là huyết mạch Thanh Long, chỉ sợ địa vị càng thấp kém hơn.

Nhưng bởi vì hắn có huyết mạch của Thanh Long hoàng tộc, cho nên xem như không kém hơn Quỳ Long Như Hoa.

- Ý của ngươi là thừa nhận ta sao?

Như Hoa hỏi.

- Ngươi vì cứu ta, ngay cả mạng cũng không cần, ta làm sao có thể phụ ngươi.

Long tu run lên, đôi mắt Thiên Độc Yêu Long nhận chân nhìn Như Hoa nói.

Xuy!

Đúng lúc này Như Hoa đột nhiên bổ nhào vào trong lòng Thiên Độc Yêu Long.

Thiên Độc Yêu Long ngây người, tuy không còn nhỏ tuổi nhưng lần đầu tiên rơi vào tình cảm, toàn thân chợt run lên, nhìn Như Hoa nhào vào lòng, hương thơm nhập mũi, hắn lập tức vòng tay ôm nàng vào trong ngực mình.

- Huynh hôn muội đi!

Thật lâu sau, Như Hoa ngẩng lên nhìn Thiên Độc Yêu Long, chợt mở miệng nói, khuôn mặt thoáng hồng.

- Việc này…

Thiên Độc Yêu Long nhìn trái lại nhìn phải, long tu bay bay, cảm thấy vô cùng ngượng ngùng.

- Có phải huynh chê muội xấu hay không!

Như Hoa ngẩng đầu nói.

- Không phải, là nhìn xem xung quanh có người hay không, lỡ bị người nhìn thấy thật là xấu hổ!

Thiên Độc Yêu Long giống như làm tặc, nhìn quanh bốn phía, xác định không có ai mới nhìn Như Hoa.

- Vậy huynh còn không hôn?

Như Hoa lại nói.

Lúc này Thiên Độc Yêu Long cũng không tiếp tục do dự, cố lấy dũng khí cúi đầu xuống, nhanh như chớp hôn lên môi Như Hoa, cũng không phải hắn ghét bỏ nàng xấu xí, mà là hắn cảm thấy vô cùng ngượng ngùng.

Xuy!

Ngay tích tắc hắn hôn Như Hoa, lớp da mặt nàng đột nhiên mấp máy.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Thiên Độc Yêu Long, chỉ sau một lát khuôn mặt xấu xí của Như Hoa đột nhiên biến thành rực rỡ, làn da mấp máy biến hóa, sau đó biến thành như hoa như ngọc.

Trên khuôn mặt trắng nõn như ngọc lại có má lúm đồng tiền, mày như vẽ, đôi mắt mê người, mái tóc dài phiêu dật, mặc dù không sánh bằng Long Yên nhưng không kém hơn nhóm người Bạch Toa Toa, hơn nữa còn có khí chất cao quý của Long tộc.

- Sao có thể…

Thiên Độc Yêu Long nhìn trân trối, hoàn toàn sững sờ, hắn thật sự không ngờ có chuyện như vậy xảy ra.

- Đẹp không?

Như Hoa ngẩng đầu cười khuynh thành, nhìn Thiên Độc Yêu Long hỏi.

- Đẹp…đẹp!

Thiên Độc Yêu Long liên tục gật đầu, biểu tình kinh ngạc lại ngây ngô:

- Sao muội lại biến thành như vậy?

Thiên Độc Yêu Long cũng biết linh thú có thể biến ảo thành người, nhưng chỉ có một lần cơ hội, mà bộ dáng hình người cùng bản thể chủ yếu không hơn kém bao nhiêu, hơn nữa yêu thú linh thú cũng không quá xem trọng dung mạo, nhưng vì hóa thành hình người, có đôi khi cần sát nhập vào nhân loại, mà ai cũng thích cái đẹp, dần dà một khi linh thú yêu thú đột phá thất giai, sẽ tận lực hóa thành mỹ mạo.

Nhưng cơ hội chỉ có một lần, cũng không phải muốn biến như thế nào thì có thể biến hóa. Bởi vì điều này quan hệ tới huyết mạch, thiên phú còn có tố thể, tỷ như Long tộc, hóa thành nhân loại sẽ có khí chất cao quý, mà Cửu Vĩ yêu hồ bộ tộc hóa thành nhân loại, nam sẽ như hoa của mùa xuân, mày như được vẽ, nữ lại uyển phong lưu chuyển, tiên tử nhược trần, khuynh quốc khuynh thành, xinh đẹp không gì sánh được.

Chương 2028: Thiếu niên khờ khạo

- Muội vốn là thế này, chỉ là do nam nhân chỉ thích mỹ nữ, muội là thân thể Quỳ Long, chút biến hóa ấy đối với Quỳ Long nhất tộc mà nói cũng không khó khăn, muội biến thành bộ dáng như vậy chỉ muốn xem rốt cục có người thật tâm đối với muội hay không, mà không phải vì dung mạo của muội.

Như Hoa nói:

- Hiện tại muội rốt cục tìm được, cho nên có thể khôi phục bộ dáng vốn có, huynh có thích không?

- Thích, thích!

Thiên Độc Yêu Long cười ngây ngô, vội vàng gật đầu, mặc dù hắn không chê bai khuôn mặt trước kia của Như Hoa, nhưng ai cũng thích cái đẹp, mỹ mạo như vậy đương nhiên rất tốt.

- Chẳng lẽ huynh nói yêu thích bộ dáng trước kia của muội là giả sao?

Như Hoa hỏi.

- Phải…không phải!

Thiên Độc Yêu Long cũng không biết nói như thế nào, vội vàng giải thích:

- Đều thích, thế nào đều thích!

- Mồm mép láu lỉnh!

Như Hoa mỉm cười nói, lại nhào vào trong lòng hắn.

Đảo mắt mười ngày trôi qua, các đệ tử vẫn luôn nghị luận sôi nổi, rung động không thôi, không ít đệ tử bình thường giờ mới biết trên thế gian còn có chủng tộc khủng bố như Thanh Long hoàng tộc.

Tin tức Thanh Long hoàng tộc đánh tới Phi Linh môn cũng đã được truyền ra, cảnh tượng nhóm Thanh Long hiện bản thể xoay quanh trước cửa lớn Phi Linh môn ngày đó cũng đã làm không ít người chú ý.

Nhất thời tin tức còn bị người thêm mắm dặm muối truyền ra ồn ào huyên náo, hiện tại từng cử động của Phi Linh môn cũng nhận được chú ý tuyệt đối.

Bởi vì dạo gần đây chưởng môn đặc biệt căn dặn bồi dưỡng tân đệ tử, điều này làm không ít chấp sự cùng hộ pháp vô cùng dốc sức, nghe nói trong mấy ngày nay chưởng môn sẽ tới thị sát, vì vậy càng không có ai dám lười biếng.

Đối với việc tuyển nhận đệ tử trẻ tuổi, từ trước tới nay Phi Linh môn cực kỳ nghiêm khắc, so sánh với tam tông tứ môn, tứ các tứ đảo, cửa ải còn cao hơn, đặc biệt nghiêm khắc, mà người muốn tiến vào Phi Linh môn tuyệt đối không ít.

- Đều xếp thành hàng, chuẩn bị kiểm trắc, hiện tại kiểm trắc cho các ngươi xem có thể vào Phi Linh môn hay không, sau khi kiểm tra thì sẽ biết, nếu có thể tiến vào, sẽ có ban thưởng, trong các ngươi nếu ai có thiên phú trung đẳng, sẽ có một viên đan dược nhị phẩm, cũng có thể lập tức gia nhập Phi Linh môn, nếu thiên phú cao hơn, sẽ được trưởng lão thu nhận làm đệ tử thân truyền.

Trên một quảng trường nhỏ, một chấp sự lớn tiếng nói.

Trương Minh Đào cùng Hoàng Bác Nhiên ngồi trên quảng trường, xung quanh còn có nhiều hộ pháp cùng chấp sự.

Những hộ pháp cùng chấp sự đều cực kỳ cung kính với họ, bên trong Phi Linh môn, người nào cũng biết dù là chưởng môn, trước kia còn gọi Trương Minh Đào là đại sư huynh, cho nên ở đồng lứa Trương Minh Đào vẫn đứng vững ở vị trí đại sư huynh.

Về phần Hoàng Bác Nhiên vốn là một trong những người trẻ tuổi được chưởng môn coi trọng nhất, không ít chuyện trong bổn môn đều giao cho hắn chưởng quản, mặc dù là hộ pháp, nhưng có một số trưởng lão địa vị còn không bằng hắn.

Lúc này trên quảng trường có khoảng trên một trăm thiếu niên từ mười sáu tới mười bảy tuổi đang đứng, vẻ mặt khẩn trương bất an xếp hàng chờ đợi kiểm tra, không ít người siết chặt nắm tay, họ từ ngàn dặm xa xôi mà đến, chỉ chờ một cơ hội này, là long hay là trùng, lập tức sẽ biết.

Trong hơn trăm thiếu niên, có một thiếu niên chừng mười hai mười ba tuổi, thân hình cực kỳ rắn chắc, tóc ngắn, lộ ra vẻ khờ khạo, khuôn mặt chữ điền, bộ dáng không quá tuấn tú nhưng đôi mắt to sáng ngời trong suốt, mang theo vẻ kiên nghị vững chắc vô cùng.

Mà lúc này trên người tiểu thiếu niên mặc quần áo vải thô, lại có không ít mụn vá, thậm chí còn có dấu vết rách rưới, trên mặt cũng có không ít vết thương.

Toàn bộ tân đệ tử đại bộ phận mặc quần áo chỉnh tề, có thể nói như vậy, những đệ tử có thiên phú tiến vào Phi Linh môn nhận kiểm tra lần cuối cùng đều xem như thiên phú miễn cưỡng, đều là đệ tử tiểu gia tộc, tiểu thế lực hoặc là đại gia đình, gia đình bình thường làm sao có cơ hội bồi dưỡng Vũ giả cùng linh giả.

Cho nên các thiếu niên thiếu nữ đều ăn mặc cực kỳ xinh đẹp, đại bộ phận đều là quần áo mới, các thiếu nữ cũng tỉ mỉ trau chuốt, dù không giàu có nhưng quần áo tinh tế, thu thập cực kỳ sạch sẽ.

Mà thiếu niên kia lôi thôi nhất trong đám người, bởi vậy tựa hồ không được mọi người hài lòng, bị gạt bỏ xếp hàng cuối cùng, còn nhận lấy không ít ánh mắt xem thường của các thiếu nữ.

Thiếu niên đứng sau cùng, cũng không để ý tới ánh mắt xem thường, chỉ có chút áy náy, đặc biệt ánh mắt của các thiếu nữ làm cho hắn không dám ngẩng đầu.

- Lần này ta nhất định phải gia nhập Phi Linh môn, vì mẹ, vì người trong thôn, ta nhất định phải gia nhập Phi Linh môn!

Thiếu niên siết chặt nắm tay, trong lòng tự nhủ, ánh mắt càng thêm kiên nghị.

- Không nghĩ tới kiểm tra thiên phú cho tân đệ tử cũng cần có hai vị hộ pháp đích thân tới đây, vất vả hai vị hộ pháp!

Một chấp sự trung niên hướng Trương Minh Đào cùng Hoàng Bác Nhiên nói.

- Có gì mà vất vả, chưởng môn luôn xem trọng đệ tử trẻ tuổi, mỗi lần đều tự mình dặn dò, không thể sai lầm.

Trương Minh Đào nói.

- Hai vị hộ pháp tận trách như thế, khó trách chưởng môn xem trọng hai vị, nếu có cơ hội xin hai vị hộ pháp giúp ta nói vài lời hay với chưởng môn.

Trung niên chấp sự cúi đầu nói.

- Chúng ta nói tốt cũng vô dụng, chỉ cần lập công cho Phi Linh môn, chưởng môn sẽ không bạc đãi bất cứ ai, chúng ta nói tốt giúp ngươi, ngược lại làm hỏng tiền đồ của ngươi, chỉ sợ chúng ta cũng bị xử phạt, nên làm như thế nào ta tin tưởng Trâu chấp sự hiểu rõ.

Hoàng Bác Nhiên thản nhiên nói.

- Ta hiểu được, sau này nhất định tận tâm tận lực làm việc của mình!

Sắc mặt Trâu chấp sự đỏ lên, liền gật đầu nói.

- Trương hộ pháp, Hoàng hộ pháp, đây là nhóm tân đệ tử mới nhất, hai vị hộ pháp bắt đầu kiểm trắc sao?

Một trung niên chấp sự đi tới hỏi.

- Bắt đầu đi!

Trương Minh Đào nói.

Ở bên dưới, một chấp sự lấy ra thủy tinh cầu đặt lên thạch đài, các thiếu niên thiếu nữ lần lượt đi lên kiểm trắc.

Trong khi kiểm tra, bọn họ nhắm mắt trầm tĩnh tâm thần, tay phải đặt lên thủy tinh cầu, trên thủy tinh cầu hiện lên đủ nhan sắc, đại biểu cho các loại thuộc tính.

Kiểm tra thiên phú các đệ tử, chủ yếu căn cứ thực lực cùng tuổi tác mà quyết định, thực lực càng cao tuổi càng nhỏ, chứng minh thiên phú sẽ càng mạnh.

- Vũ đồ thổ hệ nhị trọng, thiên phú bình thường, kế tiếp!

Chấp sự lớn tiếng tuyên bố.

- Vũ đồ thổ hệ lục trọng, thiên phú trung đẳng, kế tiếp!

- Vũ đồ thủy hệ thất trọng, thiên phú trung đẳng, kế tiếp!

- Vũ sĩ mộc hệ nhất trọng, thiên phú bình thường, kế tiếp!

- Vũ sĩ hỏa hệ nhị trọng, thiên phú thượng đẳng, kế tiếp!

Các thiếu niên nam nữ lần lượt nhận kiểm tra, có không ít thiên phú không tệ, làm các chấp sự vô cùng cao hứng, người có thiên phú thượng đẳng chính là tiền đồ ngày sau của Phi Linh môn.

- Trương hộ pháp, Hoàng hộ pháp, trong nhóm thiếu niên nam nữ này, cũng có vài mầm không tệ!

Trâu chấp sự nói.

Chương 2029: Vẫn là thất bại (1)

- Đệ tử trẻ tuổi chính là tiền đồ ngày sau của bổn môn, nhất định phải tận tình bồi dưỡng.

Trương Minh Đào nói.

- Nếu hai vị hộ pháp có hứng thú, có thể thu vài đệ tử!

Trâu chấp sự nói, Phi Linh môn không giống những sơn môn khác, chỉ có trưởng lão mới thu đệ tử thân truyền, mà trong Phi Linh môn, chỉ cần là đệ tử hạch tâm, có thực lực tới cấp độ nhất định là có thể thu đệ tử thân truyền, cũng không có hạn chế.

- Việc này không gấp, những đệ tử có thiên phú không kém cũng phải để lại cho các trưởng lão xem qua mới được.

Trương Minh Đào nói, những đệ tử có thiên phú tốt đều ưu tiên để lại cho các trưởng lão, đương nhiên, nếu đệ tử chỉ định bái ai làm sư phụ, các trưởng lão cũng không thể ngăn cản.

- Mau nhìn xem!

Hoàng Bác Nhiên kinh ngạc lớn tiếng kêu lên, đúng lúc này một thiếu niên mặc hoa phục chừng mười sáu mười bảy tuổi, bàn tay đặt lên thủy tinh cầu, trên thủy tinh cầu bộc phát ra bạch sắc, hoàng sắc cùng hồng sắc quang mang, không ít chấp sự đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

- Vũ sĩ phong, thổ, hỏa hệ ngũ trọng!

Trương Minh Đào híp mắt, Vũ giả tam hệ a, chẳng khác lông phượng sừng lân, toàn bộ đại lục cũng cực kỳ hiếm thấy.

- Vũ sĩ phong, thổ, hỏa tam hệ ngũ trọng!

Chấp sự kiểm tra kinh ngạc hô, ánh mắt nhìn chăm chú vào thiếu niên kia.

Khóe môi thiếu niên lộ ra ý cười, không ít thiếu nữ lộ ánh mắt ái mộ, Vũ giả tam hệ, thiên phú như thế chứng minh tiền đồ sau này, tuyệt đối đủ trở thành đệ tử thân truyền của Phi Linh môn.

- Rốt cục có một Vũ giả tam hệ!

Ánh mắt Trâu chấp sự lộ ý cười, hiện tại trong Phi Linh môn, có ba Vũ giả song hệ trẻ tuổi, mà tam hệ lại không có, lúc này xuất hiện một người, lần này hắn phụ trách kiểm tra, tuyệt đối được ghi nhớ nhất công.

Vào lúc này có một hồng y thiếu nữ đi lên, bộ dáng mười lăm mười sáu tuổi, duyên dáng yêu kiều, không khó nhìn ra thêm vài năm nhất định là mỹ nữ.

- Đại sư huynh, hình như nàng thuộc gia tộc của Hoàng Đan trưởng lão, ta từng gặp qua trong Hoàng gia.

Hoàng Bác Nhiên nhíu mày nói.

- Hình như là vậy, lần trước ta đi Hoàng gia, có gặp qua thiếu nữ này, hình như tên là Hoàng Tĩnh Dao.

Trương Minh Đào tựa hồ khơi dậy hứng thú, nói:

- Không biết thiên phú của nàng như thế nào!

Hồng y thiếu nữ đặt tay lên thủy tinh cầu, nhất thời liền xuất hiện hồng, bạch, lam quang mang, sắc mặt các chấp sự lại kinh ngạc, mà khi mọi người còn đang kinh ngạc, trên thủy tinh cầu lại hiện ra thêm một màu xanh đậm quang mang.

Nhất thời bốn loại hào quang quay chung quanh hồng y thiếu nữ, hình thành long quyển phong nho nhỏ, không gian bắt đầu nổi lên dao động.

- Đây là…

Nhìn thấy một màn này, nhóm chấp sự đều biến sắc, Trương Minh

Đào cùng Hoàng Bác Nhiên đột ngột đứng lên.

- Trời ạ, Vũ giả tứ hệ, là một Vũ giả tứ hệ!

Chấp sự đảm nhiệm công việc kiểm tra bật lui ra sau, trong mắt kinh hãi nhìn chằm chằm hồng y thiếu nữ, bộ ngực phập phồng kịch liệt, tựa hồ như không thở nổi, Vũ giả tứ hệ, thiên phú như thế cực kỳ hiếm thấy.

Thần sắc Trương Minh Đào cùng Hoàng Bác Nhiên đều kinh ngạc, hai người đưa mắt nhìn nhau, trong lòng thầm nghĩ, Hoàng Đan trưởng lão che giấu thật sâu a, trong tộc có Vũ giả tứ hệ nhưng chưa từng nhắc qua.

- Vũ sĩ phong, hỏa, mộc, thủy tam trọng, thiên phú đỉnh cấp!

Chấp sự phục hồi tinh thần, âm thanh run rẩy tuyên bố.

- Trời ạ, không ngờ là Vũ sĩ tứ hệ!

- Trong truyền thuyết Vũ sĩ tam hệ đều là thiên tài trong thiên tài, không ngờ nàng là Vũ giả tứ hệ, còn mạnh hơn Vũ giả tam hệ vừa rồi.

Toàn bộ mọi người đều kích động, nhìn chăm chú vào hồng y thiếu nữ, mà ánh mắt thiếu niên tam hệ cũng nhìn qua thiếu nữ kia.

Lúc này thiếu niên quần áo cũ nát đều ngây ngốc nhìn hồng y thiếu nữ, đối với hắn mà nói song hệ, tam hệ, tứ hệ gì đó không có gì khác nhau, nhưng nhìn vẻ rung động của mọi người, hắn chỉ cảm giác tứ hệ hẳn rất mạnh, ngoài ra không có ý nghĩ nào khác.

Hồng y thiếu nữ vẫn bình thản đi tới trước mặt Hoàng Bác Nhiên cùng Trương Minh Đào, hành lễ nói:

- Tĩnh Dao bái kiến hai vị hộ pháp!

- Không cần đa lễ!

Trương Minh Đào cùng Hoàng Bác Nhiên đồng thời đáp, để hồng y thiếu nữ đợi ở một bên.

- Tốt lắm!

Chấp sự đứng bên cạnh run lên, lần này hắn lập công không nhỏ, sẽ được ban thưởng không ít.

Kế tiếp lại kiểm tra, có vài đệ tử không tệ, nhưng so sánh với thiếu niên tam hệ cùng Hoàng Tĩnh Dao vẫn có chút không bằng.

- Linh sĩ tứ trọng, thiên phú đặc cấp!

Âm thanh chấp sự kiểm tra kích động vang lên, một thiếu niên cẩm bào lại rơi vào trong mắt mọi người, khoảng mười sáu mười bảy tuổi, linh sĩ tứ trọng, linh hồn lực đã tới đặc cấp, thân là linh giả thiên phú đã thắng hơn một bậc, hơn nữa linh hồn lực không kém, nhất thời làm nhóm người Trương Minh Đào kinh ngạc.

- Lần này xuất hiện không ít người có thiên phú thật tốt a!

Hoàng Bác Nhiên cảm thán, đặc biệt ba đệ tử trẻ tuổi kia, chỉ sợ sau khi bị các trưởng lão hay biết sẽ tranh giành náo nhiệt.

Tới cuối cùng, thiếu niên quần áo cũ nát cũng đi lên đài.

- Ai, nhi đồng này lại tới nữa!

Nhìn thấy thiếu niên kia, vẻ mặt Trâu chấp sự lại biến sắc, tràn ngập bất đắc dĩ.

- Trâu chấp sự, ngươi nhận ra thiếu niên kia hay sao?

Hoàng Bác Nhiên hỏi, nhìn thấy quần áo thiếu niên kia rách nát, cảm thấy hiếu kỳ.

- Hồi Hoàng hộ pháp, thiếu niên này đã tới ba lần, nhũ danh tên Niếp Cẩu Tử, không có đại danh, là con trai một gia đình thợ săn, gia cảnh bần hàn, lần đầu kiểm tra hoàn toàn không hợp cách, thậm chí hoàn toàn không có chân khí, đều chỉ biết cậy mạnh, sau khi thất bại lại không chịu rời đi, đuổi cũng không đi, chỉ ở lại bên ngoài cửa, nhìn thấy có đệ tử Phi Linh môn đi ra làm việc là xin hỗ trợ. Ta cảm thấy hài tử này tội nghiệp, nửa tháng sau lại cho hắn kiểm tra lần nữa, khí lực tựa hồ lớn hơn không ít, nhưng vẫn không có chân khí, ta đã cẩn thận kiểm tra qua, hài tử này căn bản không có khả năng tu luyện, chỉ là người bình thường, nhiều lắm là có chút cậy mạnh mà thôi.

Trâu chấp sự ngừng lại một chút, lại thở dài:

- Lần thứ hai thất bại, hài tử này vẫn không chịu rời đi, luôn ở lại ngoài cửa, vài ngày trước khi chưởng môn ra tay đại chiến Thanh Long hoàng tộc, hài tử này bị liên lụy, bị tảng đá lớn đè ép vài ngày hấp hối, vài đệ tử thu thập chiến trường phát hiện đưa vào trong sơn môn trị liệu, không nghĩ tới hài tử này mạng lớn lại chưa chết, chỉ qua vài ngày đã đứng lên, nhưng vẫn không chịu đi, vài chấp sự cầu tình, cho nên ta cho hắn thêm cơ hội cho hắn tiếp tục kiểm tra thêm một lần.

- Hài tử này còn nhỏ tuổi quá, nhưng tính tình lại quật cường như vậy, nhìn xem đi.

Trương Minh Đào nói.

Lúc này vừa nhìn thấy thiếu niên, vị chấp sự kiểm tra nhíu mày, lộ vẻ bất đắc dĩ nói:

- Cẩu Tử, đây là lần thứ ba, cũng là cơ hội cuối cùng, ngươi phải cố gắng!

- Đa tạ chấp sự thành toàn, ta sẽ cố gắng!

Thiếu niên quỳ xuống dập đầu ba lần nói.

Chương 2030: Vẫn là thất bại (2)

- Mau dậy đi!

Chấp sự kéo thiếu niên đứng dậy, cực kỳ đồng tình với hắn, nhưng thiên phú của thiếu niên thật sự quá yếu, chỉ là một người bình thường, nhiều nhất là có chút sức lực mà thôi, họ có tâm hỗ trợ cũng không giúp được, dù có chút thiên phú bình thường họ cũng có thể nhận hắn làm đồ đệ.

Thiếu niên đứng dậy, quen thuộc đặt tay lên thủy tinh cầu.

- Nhớ kỹ, trầm thần tĩnh khí, ngươi cảm ngộ hết thảy, nhìn xem có thể cảm giác được cái gì hay không, đừng nghĩ gì khác!

Chấp sự hảo tâm nhắc nhở.

Thiếu niên nhẹ nhàng gật đầu, nhắm mắt lại, thời gian chậm rãi trôi qua, ngay cả Trương Minh Đào cùng Hoàng Bác Nhiên đều có chút chờ mong, cuối cùng nhìn nhau lắc đầu thở dài.

Xuy!

Vào lúc này trên thủy tinh cầu bỗng nhiên hiện lên một đạo hoàng mang, hoàng mang cực kỳ mỏng manh, mỏng manh tới mức ngay cả chấp sự đứng gần cũng không chứng kiến.

- Cẩu Tử, ngươi thật sự không có khả năng tu luyện, trở về đi!

Chấp sự lắc đầu thở dài, thiếu niên này thật sự không đủ thiên phú tu luyện, hoàn toàn không thể trở thành Vũ giả, càng không cần nói tới thiên phú mạnh yếu.

- Chấp sự, cho ta thêm một lần cơ hội đi, để cho ta ở lại Phi Linh môn là được, cái gì ta cũng có thể làm, cầu ngươi đừng đuổi ta đi!

Thiếu niên quỳ xuống đất không ngừng dập đầu nói.

- Cẩu Tử, ngươi thật sự không thể tu luyện, đi thôi, ta không giúp gì được cho ngươi.

Chấp sự thở dài nói.

- Chúng ta đi thôi, thiếu niên này xuất thân bần hàn, phỏng chừng cũng không có lộ phí trở về nhà, tới lúc đó cho hắn ít tiền đi.

Trương Minh Đào nhìn Trâu chấp sự nói, cùng Hoàng Bác Nhiên vội vàng rời đi, lần này kiểm tra xuất hiện ba đệ tử có thiên phú cao, cần phải nhanh chóng báo cho Đông cung phụng bọn họ mới được.

- Trâu chấp sự, lần này vất vả ngươi, ta sẽ báo lại với Đông cung phụng, Bạch cung phụng cùng phó chưởng môn.

Hoàng Bác Nhiên nói.

- Đa tạ Hoàng hộ pháp, ta sẽ tận lực tìm kiếm đệ tử trẻ tuổi gia nhập bổn môn!

Trâu chấp sự cảm kích, có Hoàng hộ pháp nói giúp mình, công lao sẽ càng lớn, tới lúc đó khen thưởng sẽ càng nhiều.

- Các đệ tử kiểm tra xong thì lui ra đi, người không hợp cách thì lĩnh lộ phí rời khỏi Phi Linh môn, người đủ tư cách trước tiên chúc mừng các ngươi, nếu được trưởng lão hộ pháp trúng ý sẽ được trở thành đệ tử thân truyền.

Trâu chấp sự nói.

Các đệ tử lần lượt tán đi, có người vui mừng có người mất mát.

- Chấp sự, cầu xin ngươi, để cho ta ở lại Phi Linh môn đi, ta có thể nấu nước chẻ củi, cái gì cũng có thể làm, van cầu đừng đuổi ta đi, ta đáp ứng với mẹ ta nhất định phải tiến vào Phi Linh môn.

Thiếu niên quần áo rách rưới không ngừng dập đầu khẩn cầu nói.

- Cho ngươi, cầm vật này về nhà đi!

Một âm thanh yêu kiều truyền tới, hương thơm tản ra trước người thiếu niên.

Thiếu niên ngẩng đầu, nhìn thấy hồng y thiếu nữ đứng trước mặt mình, thiếu niên nhìn nàng tới ngây người, không tự chủ được cầm túi nhỏ trong tay.

- Tĩnh Dao, đi nhanh đi, đừng để ý tiểu tử ngốc này.

Vài thiếu nữ đi tới, ánh mắt miệt thị nhìn thiếu niên, lập tức kéo hồng y thiếu nữ rời đi.

- Cầm trở về đi!

Hồng y thiếu nữ quay đầu nói một câu, đi theo mấy thiếu nữ rời khỏi quảng trường.

Thiếu niên ngây ngốc thật lâu, âm thanh như âm thanh thiên nhiên quanh quẩn bên tai không tiêu tan, động lòng người như tiếng chim hót trong rừng rậm.

Một lát sau thiếu niên mới hồi phục lại tinh thần, mở ra túi nhỏ, sắc mặt đại biến, bên trong túi là hai mươi kim tệ, nhiều tiền vàng như vậy đối với hắn là số tiền lớn, mẹ hắn làm việc cho người ta một năm chỉ có nửa kim tệ mà thôi, hắn lên núi săn thú dù săn được gấu lớn cũng chỉ bán được nửa kim tệ.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, Lục Lâm Thiên giống như ngủ say trong Thiên Trụ giới, toàn thân không có chân khí, giống như là một người đã chết.

Loại trạng thái này Lục Lâm Thiên cũng không hề hay biết, cũng không có khái niệm về thời gian, không biết khi nào mới có thể tỉnh lại.

Bên trong Phi Linh môn náo loạn, từ sau khi nhận được tin tức có ba đệ tử thiên phú thật cao gia nhập bổn môn, toàn bộ trưởng lão đều tính toán thu nhận đồ đệ, người nào cũng biết các trưởng lão khác đều có ý định như mình, đệ tử như thế không thể bỏ qua.

Có cả trưởng lão chạy thẳng tới Hoàng gia, hi vọng bồi dưỡng cảm tình sư đồ, thiên phú của Hoàng Tĩnh Dao đều bị họ chú ý.

Một ít trưởng lão quen biết với Hoàng Đan đều đi tìm nàng, thậm chí Bạch Oánh cùng Đông Vô Mệnh, Khấu Phi Yến đều đặc biệt đi tìm Hoàng Đan, trong tộc có Vũ giả tứ hệ lại không báo sớm, vì vậy đều bị mắng một trận, nhưng càng nhiều là mừng rỡ, làm cho Hoàng Đan chỉ biết cười khổ.

Nhìn thấy nhiều cường giả Phi Linh môn tranh đoạt đệ tử, gia chủ Hoàng gia vô cùng cao hứng, gia tộc có đệ tử như vậy địa vị của hắn cũng mạnh hơn không ít, hơn nữa đại nữ nhi Hoàng Đan còn có địa vị đứng thứ ba trong Kim đường của Phi Linh môn, Hoàng gia đã ngày càng thêm lớn mạnh.

Lần này Phi Linh môn khuếch trương, đang cần dùng người, Hoàng gia có thêm ích lợi, toàn bộ trưởng lão Hoàng gia đều cảm thấy may mắn lúc trước lựa chọn không sai, nếu không di chuyển cả tộc tới địa bàn của Phi Linh môn, Hoàng gia làm gì có được phát triển như hôm nay.

Ngay lúc này các trưởng lão lại nhận được tin tức, toàn bộ cung phụng cũng đã chú ý tới ba đệ tử thiên phú cực cao kia, còn có cung phụng tỏ ý muốn thu nhận họ làm đồ đệ.

Vậy thì cũng thôi, vào lúc này cả Thiên Thủ Quỷ tôn, Thanh Linh tôn giả, Hỏa Thử tôn giả đều không cam chịu rớt lại phía sau, đều trực tiếp tỏ vẻ cần thu đồ đệ.

Lúc này các trưởng lão thật không biết nên nói gì, các cung phụng cùng hộ môn tôn sứ đều đi ra tranh đoạt với họ, nhưng họ cũng không chịu buông tha, dù sao quy củ của Phi Linh môn ai cũng có cơ hội thu nhận đệ tử thân truyền, nếu đệ tử nguyện ý, có thể tự mình lựa chọn danh sư, không quan hệ gì với chức vị.

Bởi vậy các trưởng lão không ngừng cạnh tranh, thậm chí còn suýt đánh nhau, đương nhiên chỉ là những ai có quan hệ thân mật mà thôi, toàn bộ hộ pháp cùng chấp sự đã không có hi vọng tranh đoạt, chừng nào mới tới lượt bọn họ.

Bên trong đại điện náo nhiệt suốt cả canh giờ cũng không có kết quả, không ai chịu lui nhường, bởi vì họ xuất thân tán tu, cho nên tranh đoạt đồ vật luôn vô cùng kịch liệt.

Mặc dù Đông Vô Mệnh, Bạch Oánh cùng Khấu Phi Yến cũng muốn thu đồ đệ, nhưng Đông Vô Mệnh cũng không nhất định cạnh tranh, dù sao độc công của hắn không phải ai cũng có thể tu luyện, có đệ tử như Lục Tâm Đồng cũng đã vô cùng hài lòng.

Nhóm người Xích Viêm cũng không can dự vào, dù sao họ cũng không bồi dưỡng được Vũ giả nhân loại, mà sau khi Quỳ Long Như Hoa khôi phục lại dung mạo đều gây chấn động trong sơn môn. Sau khi biết Như Hoa đã thân thiết với Thiên Độc Yêu Long, các cường giả đều tới chúc phúc, làm hai người vô cùng cảm động.

Chương 2031: Các cường giả tranh đồ đệ

- Chư vị tôn sứ, cung phụng, trưởng lão, các vị đã không tranh ra kết quả, không bằng như vậy, để cho ba đệ tử đi vào, bọn họ nguyện ý bái ai làm sư thì là ai đi, như vậy cũng công bình.

Lục Tâm Đồng thấy mọi người khắc khẩu cả canh giờ, cũng cảm thấy đầu hoa mắt choáng.

- Biện pháp của đại tiểu thư tốt lắm, cũng công bình!

Các trưởng lão lập tức phụ họa, điều này đối với họ đúng là thật công bình, cũng miễn cho việc các vị cung phụng cùng hộ môn tôn sứ dùng địa vị áp người.

Thậm chí không ít hộ pháp cùng chấp sự cũng đi vào, nói không chừng sẽ có kỳ tích phát sinh, ba đệ tử kia đồng ý bái họ làm sư, tới lúc đó đệ tử hỗn thật tốt địa vị của họ cũng theo nước lên thì thuyền lên.

Phương pháp của Lục Tâm Đồng thật công bình, mấy vị cung phụng cùng hộ môn tôn sứ đều đồng ý, trong lòng vô cùng chờ mong, mà Thiên Thủ Quỷ tôn đang định bế quan tu luyện nhưng vừa nghe tin liền trực tiếp chạy tới muốn thu đồ đệ.

Ba đệ tử cùng đi vào đại điện, Hoàng Tĩnh Dao mặc bộ hồng y, xinh đẹp mỹ lệ, một hoa phục thiếu niên, một cẩm bào thanh niên, hai người chính là Vũ giả tam hệ Trịnh Thánh Kiệt, linh giả Dương Linh Hạo, khí chất bất phàm.

Ba người vừa đi vào đại điện, bị chân khí vô hình áp xuống, cả ba đều rung động, uy áp kia thật sự không tầm thường.

Sau khi ba người hành lễ, bắt đầu lựa chọn bái sư, mà các cường giả đều tự báo thân phận, chờ mong mình có thể thuận lợi thu đồ đệ.

Ba người lộ vẻ do dự, uy áp khiến họ tuôn mồ hôi lạnh, người đầu tiên lựa chọn bái sư chính là Dương Linh Hạo, hắn cũng không hề do dự trực tiếp bái Thanh Linh tôn giả làm sư phụ, khiến cho Thanh Linh tôn giả đắc ý cười dạt dào.

Mà Trịnh Thánh Kiệt lại nhìn qua Hổ Viêm thiên vương khiến cho hắn ngoài ý muốn, Hổ Viêm thiên vương vô cùng kích động, không ít người bất đắc dĩ lẫn hâm mộ Hổ Viêm thiên vương, ngay cả Hỏa Thử tôn giả cũng không có gì để nói, thực lực của hắn cực mạnh ở đây nhưng tiểu tử kia lại không lựa chọn hắn.

Người cuối cùng là Hoàng Tĩnh Dao, nhất thời ánh mắt mọi người đều nhìn nàng chăm chú, đây là đệ tử có thiên phú tốt nhất, Vũ giả tứ hệ, ai cũng muốn thu vào trong túi.

Trong ánh mắt của mọi người, Hoàng Tĩnh Dao thở sâu một hơi, đôi mắt nhìn về phía Hoàng Đan, ngay sau đó rơi lên người Thanh Hỏa lão quỷ khiến cho hắn vui vẻ đứng lên.

- Tĩnh Dao thấy…

Hoàng Tĩnh Dao bắt đầu hành lễ, vừa mới xoay người đột nhiên nghe tiếng quát khẽ:

- Nữ oa nhi, ngươi muốn bái hắn làm sư phụ sao, ta là sư phụ hắn, bản lĩnh của hắn đều do ta dạy, nếu ngươi bái ta làm sư, sư phụ tặng cho ngươi một kiện linh khí thế nào?

Người vừa lên tiếng là Thiên Thủ Quỷ tôn, nghe được lời nói của hắn mọi người nghẹn họng nhìn trân trối không biết nói gì, đã nói không lấy chức vị áp người, mà người này lại dùng linh khí làm mồi dụ dỗ, nhưng cẩn thận ngẫm lại hắn cũng không dùng chức vị đè ép, hắn chỉ dùng chức sư phụ áp đảo Thanh Hỏa lão quỷ mà thôi, cũng không hứa hẹn không thể dùng linh khí hấp dẫn.

Sắc mặt Thanh Hỏa lão quỷ bất đắc dĩ, không nghĩ tới sư phụ lại giành đồ đệ với hắn.

Hoàng Tĩnh Dao đang định bái sư, đột nhiên nghe được lời của Thiên Thủ Quỷ tôn, ánh mắt liền nhìn qua, sau đó lại nhìn về hướng Hoàng Đan.

- Khụ…

Thiên Thủ Quỷ tôn ho khan một tiếng, ánh mắt cũng nhìn qua Hoàng Đan, mọi người đều đoán được chỉ sợ Hoàng Tĩnh Dao bái sư là nghe theo Hoàng Đan, hiện tại Hoàng Đan mới là nhân tố chủ yếu, Thiên Thủy Quỷ tôn cũng nhìn ra được, vì vậy hắn dùng chức vị hộ môn tôn sứ áp xuống, xem có cho hắn mặt mũi hay không.

- Đê tiện a!

Mọi người nhìn Thiên Thủ Quỷ tôn, không khỏi thầm mắng một tiếng.

Hoàng Đan bất đắc dĩ cười, nhìn Hoàng Tĩnh Dao khẽ nói:

- Tĩnh Dao, tự mình lựa chọn là tốt rồi, mặc kệ ngươi bái ai làm sư đều sẽ thành tựu phi phàm.

Hoàng Đan cũng không muốn bác mặt mũi của ai, nàng tin tưởng Hoàng Tĩnh Dao biết lựa chọn, nhưng nàng thật không ngờ cả hộ môn tôn sứ cũng tới thu đồ đệ.

- Dạ, cô cô!

Hoàng Tĩnh Dao khẽ gật đầu, sau đó đi tới trước mặt Thiên Thủ Quỷ tôn cung kính hành lễ, nói:

- Tĩnh Dao bái kiến sư phụ!

- Đê tiện a!

Mọi người bất đắc dĩ, cuối cùng lại bị Thiên Thủ Quỷ tôn lấy được người.

- Ha ha…

Thiên Thủ Quỷ tôn cười to, vội vàng đỡ ái đồ, ánh mắt liếc qua Thanh Hỏa lão quỷ, lập tức nói:

- Miễn lễ, đây là sư huynh của ngươi.

- Tĩnh Dao gặp qua sư huynh.

Hoàng Tĩnh Dao lập tức đi qua cung kính cúi người thi lễ.

- Miễn lễ!

Thanh Hỏa lão quỷ uất ức muốn khóc, nhưng vẫn miễn cưỡng cười nói.

Chương 2032: Thiếu niên quật cường

- Ngươi không cao hứng a?

Thiên Thủ Quỷ tôn nhướng mày hỏi.

- Không có, sư phụ thu được đệ tử tốt, đệ tử cao hứng vô cùng!

Thanh Hỏa lão quỷ cũng không dám đắc tội hắn, huống chi hắn còn là nhạc phụ của mình, chỉ đành phải nhẫn nhịn.

- Vậy đây là lần đầu tiên gặp sư muội, còn không cấp quà gặp mặt, ta nhớ ngươi hình như có một kiện linh khí ít dùng, tặng cho sư muội ngươi đi!

Thiên Thủ Quỷ tôn nói.

Nghe vậy ánh mắt Thanh Hỏa lão quỷ liền trừng lớn, nguyên lai sư phụ còn đánh chủ ý với linh khí của hắn, đây là chuyện gì chứ, đồ đệ thì tự mình thu nhận, lại đòi mình phải cấp kiện linh khí, nhưng có thể làm sao bây giờ, sư phụ nói chuyện hắn làm sao dám không đáp ứng.

- Đệ tử tuân lệnh!

Thanh Hỏa lão quỷ hết lời để nói, nhưng phải miễn cưỡng tươi cười, lấy ra kiện linh khí huyền cấp, đây là kiện linh khí đầu tiên mà chưởng môn cho hắn.

- Sư muội, một chút quà gặp mặt, sau này tu luyện cho tốt.

Thanh Hỏa lão quỷ mỉm cười đưa linh khí cho Hoàng Tĩnh Dao.

- Đa tạ sư huynh!

Hoàng Tĩnh Dao cả kinh, nàng biết giá trị linh khí, cả Hoàng gia chỉ có cô cô mới có được linh khí.

- Ha ha!

Lộc Sơn lão nhân, Hổ Viêm thiên vương bọn họ nhìn thấy Thanh Hỏa lão quỷ bị chơi xỏ, bật cười lớn, thầm nghĩ Thiên Thủ Quỷ tôn thật sự rất đê tiện vô sỉ.

- Ai!

Hỏa Thử tôn giả thầm than, Thiên Thủ Quỷ tôn, Thanh Linh tôn giả đều thu đệ tử, chỉ có hắn đi tay không, trong lòng cảm thấy thật buồn bực.

Lục Tâm Đồng cũng bất đắc dĩ, hai sư đồ giành đồ đệ, nàng cũng không thể nói gì, dù sao đều là người trong nhà, đành ở một bên xem náo nhiệt.

Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hạo cùng Hoàng Tĩnh Dao đưa mắt nhìn nhau, trong mắt tràn ngập ý chí chiến đấu, cả ba đều hiểu rõ ràng, chỉ sợ ngày sau đối phương đều là đối thủ của mình, mình nhất định không thể tụt hậu ở phía sau.

Lúc này đã nửa tháng trôi qua, mà trong Thiên Trụ giới đã qua một trăm năm mươi ngày, hơn năm tháng thời gian, Lục Lâm Thiên vẫn ở trong trạng thái kỳ diệu kia.

Đột nhiên, Lục Lâm Thiên chợt mở mắt, ánh mắt thoáng trống rỗng, nháy mắt tinh quang lộ ra, tựa như cự thú thức tỉnh, chân khí lan tràn thay đổi không ít.

- Di!

Ánh mắt nhất thời khôi phục, Lục Lâm Thiên cảm giác hết thảy, cảm giác mình giống như hài nhi mới sinh ra, loại trạng thái kỳ diệu này làm cho hắn cực kỳ thoải mái.

- Không nghĩ tới qua lâu như vậy!

Sau khi thanh tỉnh, Lục Lâm Thiên mới biết đã qua năm tháng, không ngờ thời gian dài như thế, cũng may hắn đang ở trong Thiên Trụ giới, bên ngoài cũng chỉ mới hơn nửa tháng.

Nhớ tới tình huống của Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên thu hồi Vô Tự Thiên Thư, sau đó rời khỏi Thiên Trụ giới, lần này hắn phải tiêu hóa một chút, hi vọng sẽ có điều trợ giúp, về phần muốn đột phá Tôn cấp cũng hi vọng sớm tìm được cơ hội, nhưng việc này cũng không thể sốt ruột.

Sau khi Lục Lâm Thiên xuất quan mới biết bổn môn nhận được ba đệ tử thiên phú thật cao, còn có một Vũ giả tứ hệ, điều này làm cho hắn r ất hài lòng, thiên phú như vậy dù là tam tông tứ môn cũng ít ỏi khó thấy.

Lục Lâm Thiên nhận được tin tức, tam tông tứ môn lại có ý tứ kiêng kỵ Phi Linh môn, tựa hồ luôn bảo trì cảnh giác với Vân Dương tông, Phi Linh môn cùng Linh Thiên môn.

Điểm này Lục Lâm Thiên cũng không kỳ quái, lần này Phi Linh môn hiển lộ thực lực, lại có thêm quan hệ với Vân Dương tông cùng Linh Thiên môn, tự nhiên sẽ làm không ít người đề phòng.

Theo sau Lục Lâm Thiên nghe Hoàng Đan báo cáo, biết được các cửa hàng của Phi Linh môn cũng đã trải rộng khắp cả đại thành, có Ngoại đường tương trợ, hết thảy đều thuận lợi, hơn nữa Phi Linh môn gia đại nghiệp đại, cũng không gặp phải đối thủ cạnh tranh.

Sau khi nghe xong tin tức, Lục Lâm Thiên mới rời đi, Lữ Tiểu Linh cùng Vân Hồng Lăng đều đã trở về Vân Dương tông, Lục Lâm Thiên nghe Lục Tâm Đồng nói, hình như hai nàng tới Vân Dương tông gặp mẫu thân La Lan thị, nguyên bản Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá cũng muốn đi, nhưng gần đây sự tình trong bổn môn quá nhiều, vì vậy chưa thể đi được.

Trên một ngọn núi, Lục Lâm Thiên nhìn về hướng một ngọn núi khác phía trước, Nam thúc vẫn chưa khôi phục, cũng không biết tình huống thế nào.

- Lão đại, huynh còn chưa đột phá Tôn cấp sao?

Tiểu Long hỏi.

- Không vội, từ từ đi, nói không chừng cơ duyên tới là có thể đột phá.

Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu Long, chờ lão đại đột phá Tôn cấp, chúng ta đi Linh Hoàng nhai hoặc Tổ Yêu lâm một chuyến, đệ thấy thế nào?

- Được, cảm ơn lão đại!

Tiểu Long gật đầu nói, lão đại đi Tổ Yêu lâm hay Linh Hoàng nhai đều là vì hắn.

- Đệ khách khí cái gì!

Lục Lâm Thiên định vỗ đầu Tiểu Long, đột nhiên bàn tay dừng lại đặt lên vai hắn, trong bất tri bất giác người này đã trưởng thành, đã cao tới cổ của mình, thoạt nhìn phong độ nhẹ nhàng.

- Lão đại, đệ nhớ phụ mẫu đệ, đệ chưa từng gặp họ, chẳng biết tại sao dạo này ngày càng nhớ họ.

Tiểu Long nghẹn ngào nói.

- Ta hiểu được, chờ lão đại đột phá Tôn cấp, chúng ta phải đi Linh Hoàng nhai cùng Tổ Yêu lâm.

Lục Lâm Thiên nói, vỗ nhẹ vai Tiểu Long.

Bên ngoài Phi Linh môn, một thiếu niên khoảng mười hai mười ba tuổi đang quỳ, ánh mắt lộ vẻ kiên nghị, dù bị người lôi kéo lập tức lui ra sau vài bước lại tiếp tục quỳ xuống.

Đệ tử tuần tra Phi Linh môn biết rõ thiếu niên này, hắn một lòng muốn gia nhập Phi Linh môn, nhưng lại không thể bức bách xua đuổi hắn, còn cho hắn kim tệ khuyên hắn rời đi, nhưng tính tình của thiếu niên quật cường, không chịu rời khỏi, cho nên các đệ tử cũng không có cách nào, chỉ hi vọng hắn quỳ mệt mỏi sẽ tự ly khai.

- Bái kiến chưởng môn!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long xuất hiện ngay cửa, các đệ tử đồng loạt hành lễ.

- Bên ngoài xảy ra chuyện gì?

Lục Lâm Thiên nhìn thấy thiếu niên quần áo rách rưới quỳ xa xa, khẽ nhíu mày hỏi.

- Chưởng môn, thiếu niên này tên Niếp Cẩu Tử, muốn gia nhập bổn môn.

Một đệ tử đầu lĩnh đem chuyện của thiếu niên kể lại cho Lục Lâm Thiên nghe qua.

Lục Lâm Thiên nghe nói thiếu niên kiểm tra ba lượt vẫn thất bại nhưng không chịu rời đi, khẽ nhíu mày.

- Chưởng môn, hắn đã quỳ suốt bốn ngày đêm, còn không chịu đi, Trâu chấp sự nói hắn không thiên phú tu luyện, cho nên chúng tôi cũng không có cách nào.

Đệ tử đầu lĩnh tựa hồ sợ bị chưởng môn trách phạt, lập tức giải thích.

- Quỳ bốn ngày đêm sao…

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, ánh mắt chợt lóe, phất tay cho đệ tử lui ra.

- Lão đại, tính tình thiếu niên này rất quật cường!

Tiểu Long có chút tò mò nói.

- Chúng ta đi xem một chút, bởi vì ta để hắn đợi lâu như vậy, ta vẫn có chút xin lỗi hắn chứ.

Lục Lâm Thiên vuốt mũi cười, đi ra ngoài.

Nghe chưởng môn nói muốn gặp thiếu niên kia, các đệ tử tò mò nhìn theo.

- Ngươi tên là gì?

Chỉ vài bước đi tới bên người thiếu niên, dáng vẻ tiểu tử này rắn chắc, làn da đen, nhìn qua giống như thường xuyên vất vả lao động ngoài nắng gió, tóc ngắn, ánh mắt thật trong suốt.

Có người đột ngột xuất hiện làm thiếu niên giật mình, ngẩng đầu nhìn lên, nhìn thấy một thanh y nhân cùng hoàng y nhân, thân hình chợt run lên, kích động hồi lâu mới nói:

- Ngài…ngài là Cầm Long nhân!

Đột nhiên thiếu niên không ngừng phục lạy.

Chương 2033: Đại trí nhược ngu

- Được rồi, không cần phục lạy, nói cho ta biết cái gì là Cầm Long nhân?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tâm thần vừa động lên nâng đỡ thiếu niên, dù hắn muốn tiếp tục phục lạy cũng không làm được nữa.

- Ngài chính là Cầm Long nhân, ngày đó ta nhìn thấy trên bầu trời có thật nhiều đầu long khủng bố, còn có thật nhiều dã thú khủng bố, không phải, hẳn gọi là yêu thú, ta còn nhìn thấy ngài biến thành thật nhiều người giống ngài, dùng tay không đánh ngã long, nhưng sau đó ta bị một khối đá lớn đánh trúng hôn mê bất tỉnh, lão nhân trong thôn nói, ngài có thể đánh ngã long, nhất định là người mạnh nhất trong truyền thuyết, thậm chí có thể đánh bại cả long.

Thiếu niên kích động nhìn Lục Lâm Thiên, không nghĩ tới mình gặp được cường giả như vậy.

- Để ta xem vết thương của ngươi.

Lục Lâm Thiên nói.

- Đại nhân, không cần, ta không sao, từ nhỏ ta thường té ngã cũng không sao.

Thiếu niên xua tay nói.

- Ta chỉ xem ngươi có bị nội thương hay không, việc này không thể sơ ý.

Bàn tay Lục Lâm Thiên nhanh chóng lướt khắp thân thể thiếu niên, cuối cùng dừng trên đầu, tốc độ nhanh như chớp khiến thiếu niên không phát giác.

- Thương tổn đầu sao!

Bàn tay Lục Lâm Thiên dừng trên đầu thiếu niên, nơi đó có chút vết thương, thương thế ngay cạnh thiên linh cái, chỗ đó nhô lên khối u nhỏ.

Khi bàn tay Lục Lâm Thiên chạm vào khối u kia, nhất thời có một cỗ cự lực chấn tay hắn, đương nhiên lực lượng không đáng giá nhắc tới, bất quá biến hóa làm ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, lực lượng kia nháy mắt biến mất, nhìn lại khối u tựa hồ không có chỗ nào đặc biệt.

- Thật sự không việc gì.

Lục Lâm Thiên thản nhiên thu tay, nhẹ nhàng nói một câu.

- Đại nhân, ta đã sớm nói qua không cần, từ nhỏ ta hay bị té ngã, mẫu thân nói mạng của ta tiện, dễ nuôi lớn.

Thiếu niên cười vô cùng thật thà phúc hậu, đôi mắt mang theo khẩn cầu, nói:

- Đại nhân, ngài là người Phi Linh môn sao, ngài có thể cho ta vào Phi Linh môn không, ta cầu xin ngài, ta có khí lực, ta có thể làm bất cứ chuyện gì, chỉ cần cho ta ở lại Phi Linh môn là được.

- Vậy ngươi nói cho ta biết vì sao ngươi phải vào Phi Linh môn?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Vì mẹ ta, vì thôn làng mà ta khôn lớn.

Thiếu niên không chút do dự nói:

- Trong thôn chúng ta thật nghèo, nam nhân chỉ có thể vào núi săn thú, còn thường xuyên gặp phải dã thú tập kích, có đôi khi gặp phải yêu thú sẽ chết thật nhiều người, mẹ ta xin việc giặt quần áo trong một đại gia đình ở trên trấn rất xa, mỗi ngày đều thật vất vả, có đôi khi mẹ còn bị người mắng, mỗi lần ta săn thú đi lên trấn bán đều đi thăm mẹ, ta vô ý nghe đại gia đình kia nói Phi Linh môn rất lợi hại, nếu gia nhập có thể trở thành cường giả, cho nên ta nghĩ gia nhập Phi Linh môn, ta muốn trở thành cường giả, bảo hộ mẹ ta, bảo hộ thôn của ta.

Nói xong, ánh mắt thiếu niên kiên nghị chờ mong nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Tiểu Long chợt lóe, nhìn lão đại lại nhìn thiếu niên, nói:

- Chẳng lẽ ngươi không vào được Phi Linh môn liền định ở đây quỳ mãi sao?

- Không sai, ta sẽ quỳ mãi, ta phải bảo vệ mẹ ta, bảo vệ thôn của ta.

Thiếu niên cắn môi kiên nghị nói:

- Khi ta tới, lão nhân trong thôn có nói, phải bái người có bản lĩnh làm sư phụ, học được bản lĩnh thật sự, phải cố gắng tôi luyện, không sợ chịu khổ, ta nghĩ Phi Linh môn nhất định muốn tôi luyện ta, chờ ta thông qua là có thể gia nhập Phi Linh môn.

- Gia nhập Phi Linh môn chưa chắc có thể trở thành cường giả.

Tiểu Long nói.

- Ta sẽ cố gắng, rất nhiều người nói ta ngu ngốc, nhưng lão nhân trong thôn nói với ta siêng năng thì có thể bù đắp, hiện tại ta đã là người săn thú lợi hại nhất trong thôn.

Thiếu niên nhận chân nói.

- Lão đại!

Tiểu Long nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút dao động.

- Ngươi còn chưa nói cho ta biết, ngươi tên là gì?

Lục Lâm Thiên nhìn Tiểu Long, lại nhìn thiếu niên, ánh mắt lóe lên, tựa hồ đang hồi ức điều gì đó.

- Ta họ Niếp, không có tên, mẹ gọi ta Cẩu Tử, nói tên tiện thì lớn lên rắn chắc, cho nên ta cũng là người khỏe mạnh nhất trong thôn.

Thiếu niên vỗ ngực nói.

- Ngươi có tinh thông gì không?

Lục Lâm Thiên lại hỏi.

- Tinh thông?

Thiếu niên gãi đầu, tay phải siết chặt, nói:

- Quả đấm của ta rất lợi hại, có thể một quyền đánh chết một con gấu trưởng thành, ta từng cứu người từ miệng một con beo, một quyền đánh bay nó, lão thôn trưởng cũng khen ta đấy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, bàn tay lật ra, cánh tay run lên, một mảnh quang mang rực rỡ ánh vàng rơi xuống đất, đó là một đống kim tệ, nói:

- Như vậy đi, ta cho ngươi năm ngàn kim tệ, ngươi trở về đi, ngươi không có thiên phú tu luyện, cũng sẽ không có thành quả gì lớn, cầm năm ngàn kim tệ này ngươi có thể chiếu cố tốt mẹ ngươi cả đời, cũng có thể chiếu cố thôn của ngươi, thay đổi nơi ở khác, như vậy sẽ không bị dã thú tập kích.

- Thật nhiều kim tệ!

Thiếu niên chấn động trợn tròn mắt, năm ngàn kim tệ, hắn làm sao gặp qua nhiều tiền như vậy!

Mấy ngày trước hồng y thiếu nữ cho hắn hai mươi kim tệ, đối với hắn mà nói đã là cự phú, lúc này năm ngàn kim tệ bày trước mặt hắn, rung động thế nào cũng biết được, nghĩ tới mẹ hắn phải giặt quần áo cho người ta suốt một vạn năm mới có được số tiền này a!

Có số tiền này có thể di chuyển cả thôn tới nơi khác, có thể chiếu cố toàn bộ lão nhân, còn có thể chiếu cố mẫu thân cả đời, trong tâm linh nho nhỏ của thiếu niên rung động chưa từng có.

- Ta có thể lấy đi sao?

Thiếu niên nhìn Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt trong suốt tràn ngập rung động.

- Cũng có thể, ngươi lấy về là có thể bảo hộ thôn của ngươi, mẹ của ngươi, cần gì gia nhập Phi Linh môn chịu khổ, gia nhập Phi Linh môn cũng chưa chắc có thể trở thành cường giả.

Lục Lâm Thiên nói.

Thiếu niên do dự, đây là lần đầu tiên hắn gặp phải sự lựa chọn này.

- Ta không cần tiền này!

Ngay khi Lục Lâm Thiên nghĩ thiếu niên còn chưa thể quyết định, ánh mắt hắn đã khôi phục vẻ kiên nghị, nói:

- Tiền nhiều lắm, nhưng ta không thể lấy!

Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long nhíu mày, Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn mỉm cười hỏi:

- Có thể nói cho ta biết nguyên nhân không?

- Thứ nhất, số tiền này không phải ta tự mình làm ra, ta dùng không an lòng, lão nhân trong thôn cùng mẹ ta thường nói, làm người cần tới nơi tới chốn.

Thiếu niên nhìn Lục Lâm Thiên:

- Thứ hai, mặc dù số tiền này rất nhiều, nhưng sẽ có một ngày dùng hết, nếu dùng hết thì không còn gì nữa, ta muốn gia nhập Phi Linh môn, như vậy có thể trở thành cường giả, tới lúc đó có thể luôn bảo hộ mẹ ta, bảo hộ thôn của ta, trở thành cường giả ta còn có thể kiếm càng nhiều tiền, lão nhân trong thôn có nói, người phải có chí lớn, không nên chỉ nhìn cái trước mắt mà phải nhìn xa

hơn.

- Lão nhân trong thôn của ngươi, giống như là thần nhân vậy!

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, lão nhân trong thôn thật sự không tầm thường, trong mắt cũng lộ vẻ tán thưởng đối với thiếu niên.

Chương 2034: Thiên phú chiến đấu

- Đại nhân, ta xin ngươi, ngươi cho ta vào Phi Linh môn được không, ta dù ngu ngốc, nhưng ta sẽ cố gắng!

Thiếu niên khẩn cầu nói.

- Ngươi nhìn thấy ngọn núi cao nhất kia không?

Lục Lâm Thiên chỉ ngọn núi xa xa hỏi.

Thiếu niên xoay người nhìn ngọn núi lớn, nói:

- Thấy được.

- Trên đỉnh núi có một gốc Bách Linh thảo, trong vòng ba ngày ngươi hái về cho ta, ta sẽ cho ngươi vào Phi Linh môn!

Lục Lâm Thiên nói.

- Đại nhân, ngươi phải chờ ta, ta đi ngay!

Thiếu niên bò lên, kỳ thật hắn cũng không biết Bách Linh thảo là thứ gì, bước chân lảo đảo thiếu chút nữa ngã sấp xuống, quỳ suốt bốn ngày đêm không nghỉ ngơi, hắn chỉ nếm chút lương khô nên vô cùng đói bụng, nhưng hắn chỉ nghỉ ngơi một thoáng lập tức đi thẳng về hướng ngọn núi, với kinh nghiệm săn thú của hắn muốn lên núi cùng quay trở lại chỉ sợ ba ngày không đủ, nhưng đây chính là cơ hội mà hắn thật vất vả mới có được, hắn không thể chậm trễ giây phút nào.

- Người này, ai nói hắn ngu ngốc, hắn rất biết tính toán.

Nhìn theo bóng lưng thiếu niên, Tiểu Long mỉm cười nói.

- Đại trí nhược ngu!

Lục Lâm Thiên khẽ cười, thu hồi kim tệ, trong mắt lộ vài phần ưa thích.

- Lão đại, ta xem thiếu niên này không có thiên phú tu luyện, nhiều nhất chỉ rắn chắc thôi, chỉ sợ không có tiền đồ, hình như còn chưa phải Vũ giả.

Tiểu Long thở dài.

- Thiên phú rất trọng yếu, nhưng vẫn còn thứ khác quan trọng hơn, nghị lực, bền lòng, cho dù thiên phú bình thường nhưng chỉ cần chịu cố gắng, hắn sẽ không kém hơn người khác.

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Lão đại, ngươi muốn khảo nghiệm hắn sao?

Tiểu Long tò mò hỏi.

- Xem trước đi!

Lục Lâm Thiên cười, mấy ngày nay hắn muốn thả lỏng một chút, nói không chừng sẽ có chỗ tốt trong tu luyện, huống chi thiếu niên kia đã khơi dậy lòng hiếu kỳ của hắn.

Sau một lát Thiên Sí Tuyết Sư xuất hiện, vài thân ảnh đứng thẳng, bên cạnh còn có bốn đầu yêu thú.

Trong rừng cây, thiếu niên cấp tốc chạy băng băng, mặc dù là người thường nhưng tốc độ như dã thú, sức bật kinh người, lúc này hắn không hề biết giữa không trung phía trên có không ít ánh mắt nhìn chăm chú vào hắn, vận mệnh của hắn đang bắt đầu thay đổi, thay đổi đủ làm cho hắn một bước lên trời.

Sau hoàng hôn, bóng đêm bao phủ, trăng sáng treo cao, ánh trăng xuyên qua kẽ lá rơi xuống rừng cây, mang theo vẻ mờ ảo âm u.

Thân ảnh thiếu niên uyển như quỷ mị xuyên qua rừng, vì đuổi thời gian hắn chỉ có thể đi suốt đêm.

- Ngao!

Một tiếng sói tru truyền tới, rốt cục thiếu niên gặp phải phiền toái, một bầy lang đã sớm chú ý hắn, ngay lập tức năm đầu sói từ trong rừng lao ra vây quanh thiếu niên.

Thiếu niên bị năm đầu lang trưởng thành vây quanh, ánh mắt cảnh giác, bằng vào kinh nghiệm của hắn đã quan sát toàn bộ địa hình xung quanh, đây đều nhờ kinh nghiệm săn thú của hắn.

- Ngao!

Năm đầu dã lang tựa hồ cực đói, bắt đầu lao tới công kích, miệng rộng lộ ra răng nanh như muốn cắn xé nát thiếu niên.

Khi đầu lang đánh tới còn chưa đủ hai thước, thiếu niên lập tức nghiêng người tránh né, xoay người trầm xuống, một quyền trực tiếp đánh thẳng vào lưng đầu lang, đó là địa phương yếu đuối nhất.

- Rắc!

Âm thanh xương cốt nứt vỡ truyền ra, một quyền của thiếu niên không ngờ lại trực tiếp nện gãy xương cốt của đầu lang, đối với một thiếu niên mười hai mười ba tuổi mà nói lực đạo như vậy không chút bình thường.

- Phanh!

Đầu lang té xuống không nhúc nhích.

- Ngao!

Nhìn thấy kết cục của đồng bạn, bốn đầu lang còn lại giận dữ rít gào, đồng thời lao về hướng thiếu niên.

Thiếu niên giống như đã dự đoán trước, thân ảnh nhanh chóng di chuyển sang cạnh một gốc đại thụ, nhẹ nhàng nhảy lên cây, càng leo càng cao.

- Ngao!

Bốn đầu lang đều nhảy lên cây, động tác cực kỳ linh mẫn, nhìn thấy thiếu niên chạy trốn càng thêm hung ác bạo ngược, nháy mắt đuổi theo.

Vài lần thả người thiếu niên đã leo cao tới hai mươi thước.

- Ngao!

Bốn đầu lang rít gào, tới được giữa thân cây không thể tiếp tục đi lên, bởi vì chạc cây quá nhỏ nên không dám tiếp tục nhảy lên, bởi vì đã cách mặt đất mười bảy mười tám thước.

Bốn đầu lang phân tán xung quanh thiếu niên nhưng không làm gì được hắn.

Ánh mắt thiếu niên lóe ra, hắn không có thời gian dây dưa, tập tính của lang luôn kết bè kết đội, nói không chừng còn có bầy lang lớn gần bên, nếu để chúng cùng tới sẽ không xong.

Thiếu niên nhìn xuống dưới, thoáng do dự, cắn chặt răng, lập tức nhảy xuống, hai tay vươn ra gắt gao chộp vào một tàng cây, dùng sức giẫm mạnh hung hăng mượn dùng lực đao lao xuống đá thẳng vào một chạc cây khác, một đầu lang lập tức văng ra, hung hăng đập xuống đất.

- Phanh!

Chỉ nháy mắt đầu lang đã nện xuống đất, đầu phá nát, chết ngay tại chỗ.

Xuy xuy!

Động tác của thiếu niên cũng không dừng lại, đôi tay dùng sức nắm chặt, hai chân đá thẳng vào chạc cây, hai chạc cây liền bị đá gãy.

Phanh phanh!

Hai đầu lang nháy mắt rơi xuống, vừa vặn rơi trúng tảng đá, thiếu niên giống như đã tính sẵn phương hướng, vô cùng chính xác, hai đầu lang lập tức bị giết chết.

- Ngao!

Chỉ nháy mắt đầu lang cuối cùng đã mãnh liệt lao thẳng tới, há to miệng muốn cắn đầu thiếu niên.

Ánh mắt thiếu niên chợt lóe, nháy mắt buông tay, thân hình liền rơi xuống dưới, hiểm hiểm tránh thoát miệng lang, đồng thời hai chân ôm lấy một chạc cây, trực tiếp rơi xuống nhánh cây bên dưới.

Đầu lang cắn hụt liền rít gào lên, động tác không nhanh bằng thiếu niên.

- Ngươi cũng đi xuống!

Thiếu niên ổn định thân hình, tay phải kéo một nhánh cây lớn cỡ cái chén, nhánh cây gấp khúc như cung tên kéo căng, tay phải lại buông ra, nhánh cây mang theo lực đàn hồi thật lớn bay vòng hung hăng va chạm vào chạc cây mà đầu lang đặt chân.

- Phanh!

Nhánh cây chấn động, thân hình đầu lang lảo đảo, rốt cục không đứng vững ầm ầm rơi xuống đất, còn chưa chết lại lảo đảo muốn đứng lên.

- Phanh!

Thiếu niên đã nhảy xuống đại thụ, không chút do dự xoay người nhảy lên, vọt tới như mãnh hổ vồ mồi một quyền trực tiếp đánh thẳng vào hông đầu lang, lập tức đánh bay thân hình của nó gục ngay tại chỗ.

- Giỏi!

Trên không trung, Lục Lâm Thiên không nhịn được tán thưởng, thiếu niên ứng phó năm đầu lang lưu loát như mây bay nước chảy vô cùng sinh động, từng bước tinh diệu vô cùng, nương nhờ cảnh vật cùng ưu thế chung quanh, mặc dù cực kỳ hung hiểm nhưng lại vô cùng bình tĩnh linh mẫn, thật sự rất thông minh.

- Thật đúng là đại trí nhược ngu a!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

- Chủ nhân, tốc độ thiếu niên này thật nhanh!

Thái Âm Yêu Thỏ nói, lúc này trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư ngoại trừ Lục Lâm Thiên, Tiểu Long còn có Nghịch Lân Yêu Bằng, Huyết Ngọc Yêu Hổ, Song Đầu Thủy Hỏa Yêu Giao đã biến thành hình người, ngoài ra còn có Thị Huyết Yêu Lang, Huyết Tích Dịch, Lục Yêu Mãng, Thiểm Điện Hắc Báo thu nhỏ thân hình.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nhìn xuống dưới, thiếu niên đã xé một chân lang lập tức thoát đi, có lẽ muốn tìm địa phương an toàn bổ sung thể lực.

Nhìn thấy thiếu niên kia, Lục Lâm Thiên không khỏi nhớ tới năm xưa mình tiến vào sơn mạch Vụ Đô tôi luyện, chính hắn khi đó còn là một Vũ sĩ, còn có Tiểu Long đi theo bên người.

Chương 2035: Thu được đồ đệ

Sau một lát đúng như suy đoán của Lục Lâm Thiên, thiếu niên đi qua một đỉnh núi, tìm một khe sâu an toàn bắt đầu nhóm lửa nướng chân lang, vội vàng ăn hết bổ sung thể lực, cũng không nghỉ ngơi mà tiếp tục xuất phát không hề chậm trễ thời gian.

- Huyết Tích Dịch, các ngươi đi chế tạo chút phiền toái cho hắn, dọa hắn là được rồi, để cho hắn không thể trực tiếp lên núi, âm thầm bảo vệ hắn.

Lục Lâm Thiên phân phó Huyết Tích Dịch cùng Thị Huyết Yêu Lang bọn họ.

- Dạ, chủ nhân!

Bốn đầu yêu thú đồng thời nhảy xuống đất đuổi theo thiếu niên.

- Tiểu gia hỏa này không hề ngu ngốc chút nào!

Tiểu Long nói.

- Đi thôi, chúng ta đi phía trước chờ hắn!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

Lên đỉnh núi, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi điều tức, mấy ngày nay hắn muốn thả lỏng, hi vọng tìm được cơ hội đột phá.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Giữa núi rừng, thiếu niên một đường lao nhanh, đêm qua hắn bị hai đầu mãnh thú truy kích, thân hình khổng lồ tới mấy chục thước, là một đầu hắc báo kỳ quái cùng một con bọ ngựa lớn màu xanh biếc, vô cùng khủng bố, theo hắn suy đoán chỉ sợ chúng đã là yêu thú.

Hắn rất nhanh đã bị đuổi kịp, vừa giao thủ đã bị bọ ngựa đá bay, cũng may hắn không sao, hiểm hiểm mới đào thoát.

- Đây là…

Sáng sớm khi thiếu niên đi tới chân núi, phát hiện một đầu cự mãng khổng lồ màu xanh biếc, thân thể lớn tới vài trăm thước, đang chặn ngang đường hắn.

Thiếu niên lập tức bỏ chạy, hắn chưa từng nhìn thấy mãnh thú khủng bố như thế, vì vậy phải tìm đường khác lên núi, nhưng từ rất xa lại thấy được một đầu tích dịch đỏ như máu khổng lồ, hoảng sợ thối lui ra sau, cũng may đầu tích dịch không phát hiện được hắn.

Giằng co suốt vài giờ, đại báo đen cùng bọ ngựa truy hắn đêm qua cũng đã tới, hoàn toàn vây quanh ngọn núi lớn, hắn không cách nào đi lên.

Thiếu niên biết mình không cách nào đối kháng đám mãnh thú kia, điều này làm cho hắn hỏng mất, nhưng hắn không thể mất đi cơ hội cuối cùng này.

Cuối cùng hắn tìm được con đường lên núi, cả ngọn núi cao chỉ có vách núi thẳng đứng không bị yêu thú cản đường, nhưng vách núi vô cùng hiểm trở, nếu thất thủ sẽ rơi xuống tan xương nát thịt.

- Ta nhất định phải thành công!

Không chút do dự, thiếu niên bắt đầu leo lên vách núi thẳng đứng, lại không biết ở dưới chân có một đầu Huyết Tích Dịch cùng một cự mãng thật nhỏ đang theo sau hắn.

Vách núi dốc đứng, thân thủ của thiếu niên thật nhanh nhẹn, gặp phải nhiều lần hiểm cảnh, hơn nữa leo núi cực kỳ tiêu hao thể lực, sau khi nghỉ ngơi hai lần hắn mới leo đi lên.

- Hô!

Thiếu niên lên tới đỉnh núi, thở ra một hơi thật dài, khuôn mặt non nớt lộ ra ý cười kích động, rốt cục đã lên tới đỉnh.

- Ta thành công!

Thiếu niên kích động kêu lên, quần áo rách càng thêm rách nát, nhưng hắn không thời gian thu thập, ánh mắt nhìn quanh đỉnh núi, lúc này mới ý thức được mình không biết Bách Linh thảo là gì, trên núi có không ít hoa cỏ nhưng hắn không biết Bách Linh thảo ở nơi nào, nhất thời vẻ mặt liền khó khăn.

- Ngươi đang tìm Bách Linh thảo sao?

Đúng lúc này một thân ảnh vô thanh vô tức xuất hiện.

Thiếu niên nhìn thấy thân ảnh kia, giật mình hoảng sợ, theo bản năng lui ra sau một bước, chỉ thấy người kia tóc dài xõa vai, mặc áo choàng xám, bộ dáng trẻ tuổi.

- Ngươi làm sao đi lên, dưới núi có thật nhiều yêu thú.

Thiếu niên ngoài ý muốn hỏi.

- Ta cũng đi lên tìm Bách Linh thảo!

Thanh niên kia mỉm cười, hắn chính là Lục Lâm Thiên, chỉ là dùng mặt nạ thay quần áo, vì vậy thiếu niên không nhận ra.

- Ngươi biết Bách Linh thảo sao?

Ánh mắt thiếu niên chợt phát sáng.

- Chỉ có một gốc Bách Linh thảo, ta đã lấy được. Nếu ngươi muốn thì phải đánh thắng ta, ta sẽ đưa Bách Linh thảo cho ngươi!

Lục Lâm Thiên nói.

- Ngươi nói phải giữ lời!

Thiếu niên không còn lựa chọn nào khác, dù sao cũng phải thử một lần, nếu thất bại hắn không biết mình còn tìm được thêm cơ hội nữa hay không.

- Đương nhiên giữ lời!

Lục Lâm Thiên khoanh tay trước ngực cười nói.

- Vậy xin lỗi, Bách Linh thảo đối với ta rất trọng yếu, ta nhất định phải lấy được!

Thiếu niên nói xong, chân phải di động ra phía sau, giẫm mạnh xuống đất, thân hình như đầu dã thú cường tráng trực tiếp lao về hướng Lục Lâm Thiên, tay phải vung quyền đánh thẳng tới trước.

- Nhanh, chuẩn, độc!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, ở trong người thường, thiếu niên này đã đạt tới trình độ như thế, đây chỉ là một hài tử mười hai mười ba tuổi mà thôi, kinh nghiệm như vậy cho dù là sư phụ cũng không thể dạy dỗ, như vậy có lẽ hắn lấy được từ những lần giao đấu với dã thú trong rừng rậm.

Khóe môi Lục Lâm Thiên cười nhẹ, thân hình nhẹ nhàng tránh né, hoàn toàn không thi triển chân khí, hắn chỉ muốn biết cực hạn của thiếu niên này rốt cục ở nơi nào, cũng chỉ có thể làm như vậy mới kiểm tra được.

Một quyền thất bại, tuy ngạc nhiên với tốc độ của đối phương, nhưng thiếu niên vẫn vung chân, giống như đối phó dã lang vung quyền đánh vào thắt lưng Lục Lâm Thiên.

Bước chân Lục Lâm Thiên lại di động, thân ảnh di chuyển nhanh như chớp, trong lòng thầm than thiếu niên này thoạt nhìn ngơ ngác nhưng khi động thủ lại giống như thay đổi thành một người khác, động tác nhanh nhẹn, linh mẫn dứt khoát vô cùng.

Thiếu niên đột nhiên xoay người trầm xuống, một chân quét ra, một chiêu hoàn toàn không chiêu thức vũ kỹ gì khác, ra tay đơn giản hữu hiệu, là kinh nghiệm được mài luyện từ những lần đối chiến với dã thú.

- Có ý tứ!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, bàn chân giẫm mạnh thối lui ra sau.

- Ta không khách khí, ta phải lấy được Bách Linh thảo!

Đúng lúc này thiếu niên chợt lớn tiếng quát, trong mắt hiện lên hồng mang, hắn giống như đoán được chiêu thức của Lục Lâm Thiên, quyền phải vung ra lại có một tầng hoàng mang quanh quẩn, bàn chận giẫm mạnh, thân hình lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, hai tay khẽ động, tay phải vươn ra trực tiếp nghênh tiếp một quyền kia, thậm chí không hề thúc giục chân khí.

- Phanh!

Hai quyền va chạm, âm thanh trầm đυ.c vang lên, Lục Lâm Thiên cảm thấy có một cỗ lực lượng mạnh mẽ lao tới, đây rõ ràng là chân khí, còn là thổ hệ, lực lượng thậm chí có thể so sánh với Vũ sĩ nhất trọng nhị trọng.

Phanh!

Thân hình thiếu niên bị đánh bay rơi xa mấy thước, mặc dù Lục Lâm Thiên không dùng chân khí nhưng lực công kích không tầm thường, mà lực đạo kia cũng đã lưu tình không gây tổn thương gì quá lớn cho thiếu niên.

Thân hình rắn chắc của thiếu niên giãy dụa bò lên, có chút mặt xám mày tro, thể cốt của hắn thật sự khỏe mạnh nên không có vẻ thương tổn gì, nhưng đôi mắt phiếm hồng đã khôi phục lại bình thường.

- Tiếp tục!

Thiếu niên biết người trước mắt rất mạnh, nhưng không chút do dự muốn đánh tới, hắn không muốn mất đi cơ hội lần này, dù liều mạng cũng phải đánh.

- Được rồi!

Lục Lâm Thiên phất tay, mỉm cười nói.

- Nhưng ta còn chưa đánh ngã ngươi!

Thiếu niên nói.

- Thực lực bây giờ của ngươi còn chưa đủ!

Một tiếng cười từ sau vách núi truyền ra, vài thân ảnh xuất hiện, mà người nói chuyện chính là Tiểu Long.

Chương 2036: Đệ tử chưởng môn

- Là ngươi!

Thiếu niên kinh ngạc, có vẻ cực kỳ ngoài ý muốn, nhìn thấy thân hình thu nhỏ của nhóm yêu thú Huyết Tích Dịch đứng sau lưng Tiểu Long, miệng há hốc vội vàng thối lui kêu lên:

- Chúng nó có thể thu nhỏ, là yêu thú lợi hại, chạy mau, sau lưng ngươi có yêu thú!

- Ha ha!

Nhìn thấy bộ dáng kinh hoảng của thiếu niên, nhóm yêu thú cười ha ha.

- Tiểu oa nhi, ta không ăn ngươi, ngươi không cần phải chạy!

Thân ảnh Huyết Tích Dịch chợt lóe lên, đi tới trên vai Nghịch Lân Yêu Bằng, miệng phun tiếng người, bởi vì chỉ mới tới lục giai hậu kỳ nên chưa thể hóa thành hình người.

- Các ngươi còn có thể nói, các ngươi là yêu thú tứ giai!

Thiếu niên dừng bước, nhìn thấy nhóm người Lục Lâm Thiên cũng không chạy trốn, cực kỳ kinh ngạc lẫn nghi hoặc, từng nghe các thợ săn nói qua về yêu thú, yêu thú tứ giai lợi hại là có thể biến hóa thân hình cùng nói tiếng người.

- Ngươi có muốn gia nhập Phi Linh môn hay không?

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi.

- Ngươi nguyện ý đưa Bách Linh thảo cho ta sao?

Thiếu niên hỏi, đột nhiên cả kinh nói:

- Ta sợ không đủ thời gian chạy trở về, ngươi đưa Bách Linh thảo cho ta nhanh lên được không!

- Không cần đi trở về, chỉ cần hiện tại ngươi bái ta làm sư phụ, là có thể gia nhập Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên cười nói, tháo mặt nạ lộ ra mặt thật của mình.

- Là ngài…

Thiếu niên nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt đại biến, nguyên lai là Cầm Long nhân.

- Tiểu tử, ngươi còn không bái sư!

Tiểu Long nhắc nhở.

- Cẩu Tử bái kiến sư phụ!

Thiếu niên lặng người, lập tức quỳ xuống đất dập mạnh đầu, không ngừng phục lạy, Cầm Long nhân chính là cường giả, thật có bản lĩnh, hắn cũng từng tận mắt chứng kiến, hiện tại nguyện ý thu hắn làm đồ đệ hắn sao có thể chần chờ chứ.

- Đủ rồi đủ rồi!

Lục Lâm Thiên đưa tay nâng thiếu niên đứng lên, mỉm cười nói:

- Ngươi còn chưa có tên, sư phụ đặt tên cho ngươi thế nào?

- Vậy tốt lắm!

Thiếu niên gãi đầu cười nói.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, nghĩ nghĩ nói:

- Sau này gọi ngươi Niếp Phong đi!

- Niếp Phong!

Thiếu niên cao hứng cười nói:

- Sư phụ đặt tên thật dễ nghe.

- Tiểu tử, ngươi còn không hành lễ, ta là sư thúc của ngươi.

Tiểu Long đi tới, đệ tử của lão đại là cháu của hắn, lão đại thu đồ đệ chính hắn cũng cao hứng.

- Niếp Phong bái kiến sư thúc!

Niếp Phong nhìn thiếu niên cũng không lớn hơn mình bao nhiêu, liền cung kính hành lễ.

- Ngoan, ngày mai sư thúc tặng thứ tốt cho ngươi!

Tiểu Long tươi cười nói.

- Tốt lắm, chúng ta trở về đi!

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Hống!

Thiên Sí Tuyết Sư hống lên một tiếng, trong ánh mắt kinh ngạc của Niếp Phong, Lục Lâm Thiên mang theo hắn nhảy lên lưng Tuyết Sư.

Chỉ vài lần vỗ cánh, Thiên Sí Tuyết Sư đã về tới ngoài cửa Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên mang theo Niếp Phong nhảy xuống đất, Niếp Phong còn chưa lấy lại tinh thần, giống như còn nằm mơ.

- Chúng ta đã tới!

Lục Lâm Thiên vỗ nhẹ lên đầu hắn nói.

- Thật nhanh!

Niếp Phong sửng sốt, hắn chạy suốt cả ngày đêm mới tới đỉnh núi, nhưng chỉ chớp mắt đã trở lại, nhìn thấy Tuyết Sư hóa thành hình người, ánh mắt trợn tròn.

- Bái kiến chưởng môn!

Đệ tử tuần tra nhìn thấy chưởng môn mang theo thiếu niên ngây ngốc trở về, không khỏi có chút kỳ quái.

- Sư phụ, ngài là chưởng môn Phi Linh môn sao?

Thiếu niên kinh ngạc, tựa hồ cũng nghĩ tới, ngày đó khi Cầm Long nhân đại chiến với Thanh Long, từng nói là chưởng môn Phi Linh môn, hình như tên của sư phụ là Lục Lâm Thiên.

- Phải, đi thôi, vào thay bộ quần áo sạch sẽ đi!

Lục Lâm Thiên đáp.

- Chưởng môn thu hắn làm đồ đệ!

Các đệ tử tuần tra lặng người, thiếu niên kia liên tục bị từ chối không thu nhận, không nghĩ tới cuối cùng trở thành đệ tử chưởng môn, trực tiếp một bước lên trời a!

- Cẩu Tử đi đại vận rồi!

Các đệ tử vô cùng hâm mộ, đệ tử chưởng môn, địa vị này cao thế nào có thể biết.

- Càn rỡ, ngươi tùy tiện gọi Cẩu Tử được sao, đệ tử chưởng môn chính là đại sư huynh của chúng ta!

Đệ tử đầu lĩnh quát.

Bên trong Phi Linh môn, ba người Hoàng Tĩnh Dao, Trịnh Thánh Kiệt cùng Dương Linh Hạo bái hộ môn tôn sứ cùng cung phụng làm sư phụ đã khiến oanh động cực lớn, địa vị của họ cực cao vô cùng, làm cho người ta vô cùng hâm mộ lẫn ghen ty.

Mà lúc này tin tức chưởng môn thu nhận thiếu niên ngu ngốc kia làm đệ tử nhất thời truyền ra nhanh như gió, tin tức vô cùng náo động, thậm chí mãnh liệt hơn ba người Hoàng Tĩnh Dao, thân phận đệ tử chưởng môn càng khác hẳn.

Tin tức này rơi vào trong tai các vị chấp sự, hộ pháp, trưởng lão, làm họ vô cùng kinh ngạc không kém gì các đệ tử bình thường khác.

Nhóm người Trâu chấp sự nghe tin trong lòng lo lắng, chưởng môn nhận lấy Cẩu Tử làm đệ tử, chẳng lẽ họ đã nhìn sai hay sao, nếu vậy thiên phú của Niếp Cẩu Tử có lẽ không kém cỏi như họ nghĩ.

Niếp Phong thấp thỏm đi theo Lục Lâm Thiên vào trong đình viện sau núi, không nghĩ tới hắn thật sự trở thành đệ tử Phi Linh môn.

Ở đình viện sau núi, nhóm người Đông Vô Mệnh nhìn thấy Lục Lâm Thiên thu nhận thiếu niên khờ khạo kia làm đồ đệ, đều cực kỳ kinh ngạc.

Vừa lúc Trương Minh Đào cùng Hoàng Bác Nhiên đi vào, Lục Lâm Thiên để họ đưa Niếp Phong đi tắm rửa thay quần áo.

Trương Minh Đào cùng Hoàng Bác Nhiên nhìn nhau, ngạc nhiên không lời nào để nói.

Tắm rửa thay xong quần áo, Niếp Phong quay trở lại, nhìn qua sáng sủa hơn không ít, thoạt nhìn có vẻ khỏe mạnh kháu khỉnh.

Lúc này Niếp Phong không cách nào bình tĩnh, vừa rồi trên đường đi mọi người đối với hắn tôn kính dị thường, còn có người trực tiếp hành lễ, làm cho hắn hoảng sợ, gặp được mấy vị chấp sự đều cực kỳ cung kính với hắn, điều này làm hắn cảm thấy bất an, từ nhỏ tới lớn chưa từng có ai đối đãi với hắn như vậy.

- Hoàng Bác Nhiên, ngươi theo Niếp Phong về nhà một chuyến, xem trong thôn có điều gì cần giúp đỡ, đi nhanh về nhanh!

Lục Lâm Thiên nói, Niếp Phong luôn lo lắng cho mẹ cùng trong thôn, hơn nữa vừa mới gia nhập Phi Linh môn, đột ngột thay đổi hoàn cảnh chỉ sợ không cách nào tĩnh tâm tu luyện, dù sao khoảng cách không xa, Lục Lâm Thiên có hỏi thăm, thôn xóm kia nằm bên ngoài Hoàng Long trấn, mà Hoàng Long trấn là một trấn ngoài

Thiên Tinh trấn, dùng phi hành yêu thú chỉ cần một hai ngày là tới, Niếp Phong trèo đèo lội suối suốt hơn hai tháng mới tới Phi Linh môn.

- Dạ!

Hoàng Bác Nhiên liền đáp ứng.

- Niếp Phong, cùng Hoàng hộ pháp trở về dàn xếp cho mẹ ngươi, dàn xếp tốt lão nhân trong thôn, nếu mẹ ngươi nguyện ý ngươi có thể đưa bà ấy tới Phi Linh môn, sau khi thu xếp xong hết thảy thì trở lại tu luyện.

Lục Lâm Thiên nói.

- Đa tạ sư phụ!

Niếp Phong phục lạy.

- Mau đi đi!

Lục Lâm Thiên nói.

- Chưởng môn, tiểu tử khỏe mạnh kháu khỉnh này, thiên phú tựa hồ thật bình thường a.

Đông Vô Mệnh nói.

- Thiên phú không quá trọng yếu, chỉ cần chịu cố gắng là tốt rồi!

Lục Lâm Thiên cười đáp.

- Chẳng lẽ ngươi nắm chắc tiểu tử này có thể so sánh được với ba người Hoàng Tĩnh Dao hay sao?

Chương 2037: Lại đánh giá (1)

Đông Vô Mệnh nghi ngờ hỏi, hắn thật sự nhìn không ra tiểu tử khờ khạo kia có chỗ nào hơn người, ngoại trừ thành thật một chút cũng chỉ có thân hình rắn chắc mà thôi.

- Vậy thì không nhất định, thiên phú chẳng phải tuyệt đối, Đông lão, ngươi cũng có lúc nhìn lầm người rồi.

Lục Lâm Thiên cười bí hiểm.

Trời chiều, thôn trang, đình viện, hết thảy cực kỳ mộc mạc.

- Lan muội tử, ngươi có ở nhà không?

Một phụ nhân dáng vẻ chân chất đứng ngoài đình viện hô to.

- Mai đại tỷ, vào đi!

Một âm thanh yêu kiều truyền ra.

- Ta biết ngươi đang ở nhà, ta qua thăm ngươi sinh hay chưa, thuận tiện đi mua một ít quần áo, lần trước ta tới đây nhìn thấy ngươi còn chưa chuẩn bị quần áo hài nhi, tới lúc đó tiểu gia hỏa sinh ra phải làm sao bây giờ, ngươi lần đầu tiên làm mẹ, chuyện gì cũng không hiểu!

Phụ nhân đi vào trong đình viện, đình viện không lớn lắm, phụ nhân trực tiếp vào phòng.

- Đa tạ Mai đại tỷ!

Một thân ảnh đang ngồi trong phòng, mặc quần áo đơn giản, nhưng cũng không thể che giấu khí chất cao quý cùng dung nhan tuyệt sắc, mắt phượng ưu sầu, thoạt nhìn chừng ba mươi lăm tuổi, da thịt như tuyết, mái tóc đen bới cao, chính là Mộ Dung Lan Lan.

- Lan muội tử, sao ngươi còn ngồi đây, mau đứng lên đi lại một chút, tới ngày sinh sẽ thoải mái hơn.

Thôn phụ kéo tay Mộ Dung Lan Lan.

Mộ Dung Lan Lan chậm rãi đứng lên, vùng bụng nhô cao, mỉm cười nói:

- Mai đại tỷ, không có chuyện gì!

- Sao lại không có việc gì, ngươi sinh lần đầu tiên, rất đau, ban đầu khi ta sinh đại Đản, đau chết đi sống lại, thật sự đau không muốn sống, đáng tiếc nam nhân bọn hắn không biết cảm giác đau này.

Mai đại tỷ nói xong, thở dài nói:

- Lan muội tử, ngươi cũng mạng khổ, gặp phải kẻ phụ lòng, đã sắp sinh con mà nam nhân kia còn bỏ chạy, kẻ phụ lòng như vậy nên giáo huấn hắn!

- Đều là ta tự chuốc lấy, cho nên không trách bất luận kẻ nào.

Mộ Dung Lan Lan nói.

- Xem ngươi đi, tâm địa thật tốt, tên kia thật sự không ánh mắt, không ngờ lại có thể vứt bỏ thê tử thiên tiên như ngươi, mù mắt chó của hắn!

Mai đại tỷ mắng, trong tay cầm quần áo đưa qua, nói:

- Lan muội tử, ngươi xem đẹp không?

- Thật là xinh đẹp, đa tạ Mai đại tỷ!

Mộ Dung Lan Lan nhìn quần áo, trong mắt lộ mỉm cười.

- Mai đại tỷ, ngươi cầm đi, quần áo nhất định phí không ít tiền!

Mộ Dung Lan Lan đưa qua một số kim tệ cho Mai đại tỷ.

- Muội tử, ngươi đúng là không biết sinh hoạt, quần áo này cần bao nhiêu tiền chứ, lần trước ngươi cho ta đều đủ mua vài mảnh đất, giữ lại tiền cho mẹ con ngươi dùng ngày sau đi.

Mai đại tỷ không chịu cầm lấy.

- Vậy đa tạ Mai đại tỷ!

Mộ Dung Lan Lan nói.

- Có gì mà đa tạ, lần trước nếu không có ngươi, cha của đại Đản nhị Đản đã bị dã thú ăn thịt, mà ngươi cũng giết cả mãnh hổ trong núi, người trong thôn còn phải cảm tạ ngươi đấy.

Mai đại tỷ nói.

- Ta cũng phải cảm tạ mọi người mới phải, cho ta một chỗ đặt chân.

Mộ Dung Lan Lan nói, thôn xóm này chân chất mộc mạc, ở lại nơi này nàng cảm giác mình thật sự yên lặng.

- Ngươi có đại bản lĩnh, đi đâu cũng có thể ở lại thôi.

Mai đại tỷ nói:

- Chờ ngươi sinh xong, với bản lĩnh của ngươi có lẽ có thể vào Phi Linh môn tìm việc làm, vào được nơi đó tốt lắm, đều là người có bản lĩnh.

- Phi Linh môn!

Mộ Dung Lan Lan vuốt ve vùng bụng nhô cao, chính nàng cũng không biết vì sao mình lại đi tới nơi đây.

- Chưởng môn, hết thảy đã dàn xếp xong xuôi, đại nương không chịu tới Phi Linh môn, nói chỉ sợ gây thêm phiền toái cho bổn môn, ta đành lưu đại nương trong thôn, mà yêu thú trong phạm vi ngàn dặm đã bị kinh sợ bỏ đi, đã dặn dò đệ tử bổn môn thường xuyên ghé thăm, hẳn sẽ không còn yêu thú ẩn hiện.

Hoàng Bác Nhiên nói.

- Được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

- Hiện tại trong lòng ngươi còn có chuyện gì không bỏ xuống được?

- Đã không có, đệ tử muốn theo sư phụ chuyên tâm học tập bổn sự.

Niếp Phong ngẩng đầu nói.

- Nhớ kỹ, ngoại trừ học bổn sự, còn cần chính mình cố gắng!

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Đệ tử nhất định sẽ nỗ lực, nhất định trở thành cường giả như sư phụ.

Niếp Phong trả lời.

- Cường giả vĩnh viễn không cảnh giới, sư phụ còn chưa đủ, chờ sau này ngươi sẽ biết.

Lục Lâm Thiên nói.

- Cường giả vĩnh viễn không cảnh giới…

Niếp Phong thì thào nói, tựa hồ hiểu được điều gì, nhưng lại giống như nghe không hiểu.

- Ta đã cho người chuẩn bị chỗ ở cho ngươi ở sau núi, sau này ngươi ở lại đó.

Lục Lâm Thiên nói, lại quay sang Hoàng Bác Nhiên:

- Ngươi an bài việc tu luyện của Niếp Phong, cũng như đệ tử bình thường, cần đối xử bình đẳng!

- Dạ!

Hoàng Bác Nhiên gật đầu đáp, lại cực kỳ nghi hoặc, đệ tử chưởng môn cũng đãi ngộ như đệ tử bình thường, hơn nữa Niếp Phong không phải Vũ giả, muốn tu luyện như đệ tử bình thường chỉ sợ càng khó khăn không ít, đầu tiên chưa thể tu luyện tâm pháp, lại không luyện được chân khí, những đệ tử khác còn phải chẻ củi nấu nước, quét dọn vệ sinh, mỗi ngày có không ít công việc cần phải làm.

- Niếp Phong, cầm nó, trước khi đi ngủ hãy ăn đồ vật bên trong.

Lục Lâm Thiên đưa một hộp ngọc cho Niếp Phong, bên trong chính là Diễn Linh thiên quả.

- Dạ!

Niếp Phong cầm hộp ngọc, hắn không biết Diễn Linh thiên quả mà Tôn cấp tranh nhau đầu rơi máu chảy lại bị hắn ăn hết, thậm chí còn cảm giác không có hương vị gì.

- Lão đại, Niếp Phong không phải Vũ giả, làm sao tu luyện?

Tiểu Long hỏi.

- Thể chất của hắn có chút đặc thù, muốn trở thành Vũ giả không dễ dàng, nhưng hiện tại cũng không vội vã, để cho hắn tôi luyện thêm một ít.

Lục Lâm Thiên đáp.

- Ca ca, thể chất của Niếp Phong tựa hồ có chút đặc biệt.

Lục Tâm Đồng nói.

- Không sai!

Lục Lâm Thiên gật đầu.

Hiện tại cần tôi luyện thân thể của Niếp Phong, hiện tại Phi Linh môn bồi dưỡng đệ tử bình thường cũng không kém, sẽ có linh dược rèn thể, chỉ là các đệ tử ở trong phúc mà không biết phúc.

Ngoài ra làm việc tạp dịch cũng rèn luyện căn cơ, Niếp Phong là đệ tử chưởng môn, nếu được đối xử đặc biệt lâu ngày sẽ có cảm giác ưu việt, Lục Lâm Thiên chỉ sợ tâm tính đó xuất hiện, cho nên mới ném hắn vào hàng ngũ đệ tử bình thường tôi luyện tâm tính, mà bản thân Niếp Phong lại không thể tu luyện ra chân khí, như vậy chênh lệch cùng các đệ tử sẽ ngày càng xa.

Dưới loại tình huống này, Niếp Phong sẽ không còn cảm giác ưu việt, đồng thời sẽ liều mạng rèn luyện thân thể, đem thân thể tăng cường tới cực mạnh, đánh tốt căn cơ mới có thể người sau vượt người trước.

- Ta nhìn mãi cũng không thấy có gì đặc biệt, ngươi đừng nhìn nhầm người đi!

Đông Vô Mệnh nói.

- Ha ha, sau này Đông lão sẽ biết!

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Ca ca, huynh đi xem đại ca đi, huynh ấy đã ở sau núi hơn nửa tháng.

Lục Tâm Đồng nói.

Dương Quá khoanh chân ngồi, mái tóc có chút hỗn độn, nhìn thấy thác nước tuôn chảy ầm vang, đôi mắt uể oải, loại trạng thái này kéo dài đã hơn nửa tháng.

Chương 2038: Lại đánh giá (2)

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện, liếc mắt nhìn Dương Quá, lại khoanh chân ngồi xuống bên cạnh, không nói gì, chỉ lẳng lặng nhìn thác nước trước mặt.

Thật lâu sau, Dương Quá quay đầu nhìn lại, nói:

- Nhị đệ, ngươi hẳn là tới khuyên ta đi, sao lại không nói lời nào.

- Đại ca lại không làm sai chuyện gì, có gì mà khuyên, ta cũng không phải tới khuyên ngươi.

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Vậy ngươi tới làm gì?

Dương Quá nghi hoặc hỏi.

- Đại ca, đã lâu chúng ta không đối chiến, có hứng thú thử một lần không?

Lục Lâm Thiên cười hỏi.

- Hiện tại ta đã không phải đối thủ của ngươi!

Dương Quá trực tiếp cự tuyệt, hiện tại động thủ là tự tìm tai vạ.

- Chúng ta không dùng chân khí, nơi này không chịu nổi lực lượng của chúng ta.

Lục Lâm Thiên nói.

- Không cần chân khí?

Đôi mắt Dương Quá xoay chuyển, liền nổi lên hứng thú, nói:

- Cũng không cho phép dùng linh lực, hiện tại bắt đầu, ta không sợ ngươi!

Dứt lời, Dương Quá đột nhiên nhảy lên vung ra một quyền.

- Tới hay lắm!

Lục Lâm Thiên bay lên nhanh như chớp, nghiêng người tránh né, một chưởng lướt qua đánh về phía Dương Quá, mặc dù không dùng chân khí linh lực nhưng chưởng ấn vẫn mang theo kình khí nhè nhẹ, tới cấp bậc như hai người dù dựa vào kình đạo trong cơ thể cũng tuyệt đối không thể khinh thường.

Chân phải Dương Quá lướt ngang, thân hình hoành qua, một đạo quyền ấn đánh tới, kình phóng rít gió.

Chỉ trong chớp mắt hai người đã giao thủ mấy chiêu.

- Nếm ta một quyền!

Lục Lâm Thiên tìm được cơ hội, quyền ấn đánh tới.

- Tới hay lắm!

Dương Quá lớn tiếng quát, thân hình đột nhiên quay ngược, bàn tay siết chặt trực tiếp nghênh đón.

- Phanh!

Hai quyền va chạm, vang lên âm thanh trầm đυ.c, kình phong tung tóe, sau đó đều bị đẩy lui, nhưng Dương Quá lui xa hơn vài bước, bàn tay đau nhức.

- Đại ca, ngươi xác định ngươi không nhận lầm người sao?

Lục Lâm Thiên ổn định thân hình, lại vung ra một chưởng.

- Không có khả năng nhận sai, ngay cả ngươi cũng không tin ta sao?

Dương Quá nghiêng người tránh né, lại một quyền đánh tới.

- Nàng chính là nhị công chúa Thanh Long hoàng tộc, chẳng lẽ ngươi đã sớm biết thân phận của nàng, ngươi cũng không phải long thú trong Thanh Long hoàng tộc, ngươi chính là nhân loại!

Lục Lâm Thiên hỏi, lời vừa dứt hai người tiếp tục va chạm, lại ầm ầm tách ra, việc này Lục Lâm Thiên vẫn luôn hoài nghi, chưa có dịp hỏi.

- Ta cũng không biết, hiện tại ta cũng nghĩ không thông, từ nhỏ ta ở chung một chỗ với tỷ tỷ, ta cũng không biết nàng là người Thanh Long hoàng tộc, nàng chưa từng nói qua với ta.

Thân hình Dương Quá vừa đứng vững lại lao tới.

- Chẳng lẽ các ngươi không phải thân tỷ đệ?

Lục Lâm Thiên nhướng mày, vừa thoáng ngây người một quyền của Dương Quá đã lao tới, Lục Lâm Thiên thối lui, cũng không khách khí vỗ ra một chưởng, chiêu thức của hai người như lưu manh, cuối cùng ôm lấy nhau đấm đá túi bụi.

Hai người đánh nhau lại giống như đang phát tiết, càng đánh trong lòng càng thống khoái.

- Không phải, tỷ tỷ gặp ta trong núi, năm đó ta tám tuổi, từ nhỏ sống trong núi cũng không biết cha mẹ là ai, sau đó ở chung cùng tỷ tỷ. Nhưng ta chỉ biết tỷ tỷ tên Tiểu Long Nữ, ta nghĩ cả đời chúng ta sẽ sống cùng nhau, không nghĩ tới nàng không nói tiếng nào đã rời đi, bây giờ còn không nhận ta.

Hai người ôm nhau quay cuồng vật lộn trên mặt đất.

- Lúc trước vì sao lại rời đi, chẳng lẽ ngươi trêu chọc nàng tức giận hay sao?

Lục Lâm Thiên thoáng trầm mặc, lại lớn tiếng nói.

- Ta cũng không biết, buổi tối hôm đó nàng đang ngủ, ta nhìn nàng, không biết vì sao lại hôn nàng, nàng tỉnh, sang hôm sau đã không còn bóng dáng.

Dương Quá lớn tiếng đáp.

Phanh!

Hai người ầm ầm rơi xuống mặt hồ bên dưới không xa.

Phanh phanh!

Ở trong nước cả hai vẫn chưa dừng đánh nhau.

- Đại ca, nếu ngươi không nhận sai, nàng không tiếp thu ngươi, có lẽ có nỗi khổ, ngươi hẳn nên tìm nàng hỏi rõ ràng, nếu ngươi thật sự nhận sai, vậy nên tiếp tục tìm, mỗi ngày ngươi cứ ngẩn người như vậy, không có chút tác dụng gì.

Lục Lâm Thiên đánh ra một quyền, mặt nước trực tiếp bị xốc lên.

- Tại sao ta lại không nghĩ tới, tỷ tỷ nhất định có nỗi khổ, ta hẳn nên tìm nàng hỏi rõ ràng!

Dương Quá đột nhiên ngẩn ra.

Phanh!

Lục Lâm Thiên đánh ra một quyền đánh văng Dương Quá lên bờ, rơi xuống đất, hắn nằm ngửa dưới đất nhìn lên bầu trời, không ngừng thở hổn hển.

Hoa lạp!

Lục Lâm Thiên cũng lảo đảo bò lên bờ, ngã xuống bên người Dương Quá, nhìn lên trời cao mở mang, nói:

- Đại ca, tâm tình thấy khá hơn chút nào không?

- Nhị đệ, đa tạ!

Dương Quá vỗ vai Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên vươn tay:

- Chúng ta là huynh đệ!

- Đúng rồi, chúng ta là huynh đệ!

Dương Quá chụp tay hắn.

Ba!

Hai người nằm dưới đất bắt tay nhau, không nói thêm lời nào.

- Ha ha…

Hai tiếng cười to vang xa.

- Thật sự là…

Xa xa, Lục Tâm Đồng cảm thấy yên lòng.

- Lão đại, các ngươi không sao chứ, sớm biết vui vẻ như vậy, ta cũng tham gia.

Tiểu Long cười to chạy tới.

- Nhìn cái xác khổng lồ của ngươi, ta không đánh với ngươi!

Dương Quá mỉm cười nói.

- Cái gì mà xác khổng lồ, đó là Huyền Vũ thần xác, chính là bảo vật đấy!

Tiểu Long khinh bỉ nói.

- Vẫn là đại xác thôi!

Dương Quá cười đáp.

- Hừ!

Tiểu Long thở phì phì trừng Dương Quá, nói:

- Lão đại, đệ muốn vào Thiên Trụ giới tu luyện, muốn nhanh chóng đột phá, tới lúc đó có thể đi Linh Hoàng nhai!

- Ân!

Lục Lâm Thiên đứng dậy, vỗ vai Tiểu Long nói:

- Khó có được lúc đệ chủ động muốn tu luyện!

Tiểu Long siết chặt tay:

- Thực lực Thanh Long hoàng tộc rất mạnh, thực lực của đệ còn chưa đủ!

- Ta cũng vào Thiên Trụ giới tu luyện, thực lực của ngươi đã cao hơn ta, ta phải nỗ lực mới được.

Dương Quá nhìn chăm chú vào viễn không, nói:

- Có lẽ ta cũng phải đi Thanh Long hoàng tộc một chuyến mới được.

Vào đêm, màn đêm bao phủ mặt đất, ánh trăng chiếu sáng đại địa.

Ở sau núi, nhóm người Dương Quá cùng nhóm yêu thú Tiểu Long cùng nhau tiến vào trong Thiên Trụ giới.

Sau khi Lục Lâm Thiên an bài mọi người vào Thiên Trụ giới, hắn nằm trên sườn núi nhìn lên vầng trăng sáng trên bầu trời, bên tai chỉ còn lại âm thanh thác nước tuôn ầm ầm không dứt.

Trong đầu hắn nghĩ tới cuộc đối chiến hoàn toàn không dựa vào vũ kỹ hồi sáng, bản thân như nghĩ tới điều gì, nhưng hết thảy lại thật mông lung, khó thể nắm bắt.

- Không dùng vũ kỹ, chiêu thức trong vô thức mới thích hợp mình nhất, không nhất định phải phức tạp, đơn giản là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, cẩn thận trầm tư, tựa hồ nghĩ tới điều gì, thì thầm nói:

- Nếu chính mình tự sáng lập vũ kỹ, hẳn là thích hợp với bản thân mình nhất.

- Sáng tạo vũ kỹ, đúng rồi, sáng tạo vũ kỹ!

Lục Lâm Thiên đột nhiên hiện lên một ý niệm, chính là sáng tạo vũ kỹ, trước kia Hắc Vũ thúc đã từng nhắc qua việc này.

- Không cần phức tạp, đơn giản là tốt rồi!

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, vũ kỹ cấp độ càng cao sẽ càng đơn giản, đơn giản mới là hữu hiệu nhất, chỉ phân chia trong việc khống chế năng lượng thuộc tính.

Chương 2039: Vũ tôn nhị trọng (1)

- Vũ kỹ đều là thuộc tính đơn hệ, không biết có thể sáng lập thuộc tính song hệ, tam hệ hoặc là toàn hệ hay không!

Lục Lâm Thiên đột nhiên khoanh chân ngồi dậy, hắn là Vũ giả ngũ hệ, nếu có thể sáng lập ra toàn hệ thuộc tính, chỉ sợ sẽ phát triển hoàn toàn ưu thế tiên thiên của chính mình.

Vừa nghĩ như vậy, Lục Lâm Thiên chợt hưng phấn, nếu có thể sáng chế ra toàn hệ vũ kỹ, chỉ sợ đầu tiên phải dung hợp thuộc tính mới được.

- Thử xem sao.

Quanh thân Lục Lâm Thiên hiện lên ngũ sắc quang mang, đem năng lượng thuộc tính dung hợp vào một bộ vũ kỹ, chỉ sợ là không dễ dàng, nhưng Lục Lâm Thiên không muốn buông tha, nếu có thể tự mình sáng lập vũ kỹ, thậm chí là toàn hệ vũ kỹ thích hợp với mình, uy lực sẽ tăng lên rất nhiều.

Xuy xuy!

Năng lượng năm loại thuộc tính theo tâm thần Lục Lâm Thiên khống chế vừa va chạm lẫn nhau, lập tức phân tán, căn bản không thể dung hợp, mộc hệ cùng thủy hệ nhất thời bị tách ra.

- Chẳng lẽ do nguyên nhân khác?

Lục Lâm Thiên cân nhắc, hắn có chút không biết phải làm sao.

Sau một lát thân ảnh hắn chợt động, trong tay kết xuất thủ ấn đơn giản, hai tay tản ra chân khí nhè nhẹ quanh quẩn.

Chân khí lập tức tán loạn, Lục Lâm Thiên lại bắt đầu kết xuất thủ ấn, thời gian chậm rãi trôi qua, mãi tới trời sáng hắn vẫn còn đắm chìm trong cảnh giới kỳ diệu này, tốc độ càng lúc càng nhanh.

- Giống vậy lại không phải vậy, chẳng lẽ lĩnh ngộ không đủ sao?

Khi trời sáng hẳn, Lục Lâm Thiên chợt thì thào, khoanh chân nhắm mắt, bất tri bất giác rơi vào trạng thái cực kỳ huyền ảo.

Hai ngày sau, quanh thân Lục Lâm Thiên bao phủ năng lượng mộc hệ, nhất thời làm cho hắn có cảm giác như tắm gió xuân, hết thảy cực kỳ tuyệt vời.

Lục mang quanh thân ngày càng nồng nặc, năng lượng mộc hệ nồng đậm tràn tới, không ngừng du động quanh người Lục Lâm Thiên, sau đó xâm nhập vào trong thân thể hắn.

Bóng đêm tuôn xuống, ánh trăng giắt cao phía chân trời, chiếu sáng khắp đại địa.

Trên người Lục Lâm Thiên lúc này bao phủ năng lượng thủy hệ nồng đậm, một màn thật quỷ dị xuất hiện, mặt nước phía trước đột ngột dâng lên, bao phủ về hướng Lục Lâm Thiên.

Vào lúc này trên người Lục Lâm Thiên còn có lam mang quanh quẩn, một cỗ lốc xoáy do dòng nước hình thành quay chung quanh người hắn, nhìn qua cực kỳ huyền ảo, năng lượng thủy hệ hội tụ, mang theo uy áp thật lớn.

- A!

Bên trong tiểu đình viện nhất thời truyền ra tiếng thét chói tai.

- Lan muội tử, dùng sức, thở sâu, sắp ra rồi, dùng sức!

- Dùng sức, sắp ra rồi!

Bên trong phòng có năm sáu phụ nhân vây quanh giường, vô cùng khẩn trương.

- Sao lại đau như vậy!

Mộ Dung Lan Lan lớn tiếng nói, nàng không nghĩ tới nàng là tu luyện giả nhưng khi sinh nở vẫn đau như vậy, phảng phất như thân thể bị xé nứt.

- Đau quá…

Mộ Dung Lan Lan khàn giọng hét to, mồ hôi tuôn ướt sũng.

- Dùng sức, sắp rồi!

- Chỉ chút nữa…

Mấy thôn phụ lớn tiếng hô, đều vô cùng khẩn trương.

- Oa…

Một tiếng khóc trẻ con truyền ra, âm thanh vô cùng trong suốt to rõ.

- Lan muội tử, là con trai, là đứa con mập mạp!

- Nhìn xem, tiểu gia hỏa này vừa ra đời liền mở mắt luôn này!

…

Xuy!

Lục Lâm Thiên còn đang lĩnh ngộ, đột nhiên mở mắt, trong lòng hoảng hốt, hoàn toàn bừng tỉnh trở lại.

- Sao lại thế này…

Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc, vừa rồi cảm giác tâm thần lay động, cảm giác này cực kỳ kỳ diệu, làm bản thân hắn cũng nói không nên lời.

Hoa lạp!

Dòng nước vây quanh người hắn nháy mắt rơi tứ tán.

- Lĩnh ngộ không sai, tựa hồ thu hoạch không ít!

Lục Lâm Thiên tỉnh táo, tính thời gian đã lĩnh ngộ hơn mười ngày, tốc độ cực nhanh.

Lục Lâm Thiên thoáng nhíu mày, thủ ấn kết xuất, không ngừng đánh ra.

Sau một lát hắn thu tay lại, quay vào trong đình viện, hỏi thăm tin tức trong bổn môn, sau đó đi thẳng tới đình viện của Sát Phá Quân, Nam thúc vẫn chưa có động tĩnh.

Thời gian kế tiếp Lục Lâm Thiên đi nơi nơi nhìn xem tình huống, cân nhắc chuyện sáng tạo vũ kỹ, nghĩ ngợi suốt hai ngày thời gian nhưng vẫn chưa tìm được manh mối.

Mười ngày trôi qua.

Bên trong một căn phòng, quang mang chói mắt, mái tóc Lăng Thanh Tuyền bay lên, quanh thân tràn ngập chân khí rét lạnh, khí tức bắt đầu chậm rãi thăng lên.

Thiên địa năng lượng hội tụ, chân khí càng ngày càng mạnh, không gian xung quanh sản sinh dao động kịch liệt.

Phanh!

Một ngày sau, chân khí càng tăng lên tới mức khủng bố.

Rốt cục khí tức tiêu thăng như chẻ tre, một đạo cấm chế vô hình ngoài phòng nháy mắt bị phá tan vỡ nát.

- Hô!

Thiên địa năng lượng nhanh chóng tràn vào người Lăng Thanh Tuyền, chân khí cường hãn phóng lên bầu trời.

Không gian xung quanh nhộn nhạo, năm loại hào quang quanh quẩn, khí thế trướng cao, sau một lúc lâu một tầng bình chướng xuất hiện, đem khí thế tăng vọt áp chế trở xuống.

Cảm giác được khí thế bị áp chế, bàn tay Lăng Thanh Tuyền siết chặt, đột nhiên mở mắt, ngẩng đầu thét dài một tiếng.

- A…

Sóng âm chấn khai gợn sóng, tiếng thét dài ngân nga, Lăng Thanh Tuyền như nghẹn cứng một hơi, khuôn mặt tuyệt mỹ đỏ bừng, mái tóc bay múa, nhìn qua có cảm giác như một lệ quỷ.

Oanh long long…

Trên bầu trời đình viện, gió giục mây vần, thiên địa năng lượng bàng bạc hội tụ, sấm sét vang dội, thanh thế cuồn cuộn làm đàn thú chung quanh không ngừng rít gào.

- Phá cho ta!

Lăng Thanh Tuyền hét lớn một tiếng, không gian xung quanh ầm ầm nứt toác, cùng một thời gian chân khí lại thăng lên, đã lên tới cấp độ Vũ tôn nhị trọng.

- Ca!

Trong khoảnh khắc tầng bình chường ầm ầm vỡ nát, chân khí cuồng bạo kéo lên, năng lượng thiên địa như hồng thủy trút xuống, chen chúc tràn vào trên người nàng.

Hô!

Một cỗ năng lượng đột nhiên oanh kích xuống, hộ thân chân khí của Lăng Thanh Tuyền không khỏi run lên.

Đúng lúc này chân khí của Lăng Thanh Tuyền tản ra, âm thanh đau đớn vang xa:

- A…

Có lẽ vừa rồi đột phá động thai khí, Lăng Thanh Tuyền cảm giác được cần sinh nở, hết thảy vượt qua dự kiến của nàng.

- A…

Lăng Thanh Tuyền cắn chặt răng, mồ hôi lạnh ướt đẫm, thân hình như xé vỡ, nàng nghiến chặt răng lấy ra một ít quần áo trải xuống đất, một mình tự sinh nở.

Đau đớn kịch liệt làm nàng thở hổn hển, khuôn mặt ướt đẫm mồ hôi.

- A!

- Oa…

Âm thanh hài nhi khóc nỉ non truyền ra quanh quẩn.

- Di!

Trong Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên đang khoanh chân nhắm mắt dưỡng thần, tâm thần lại chợt nhoáng lên.

- Gần đây có chuyện gì vậy, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì hay sao?

Lục Lâm Thiên mở mắt, cực kỳ nghi hoặc, tâm thần rung động vô duyên vô cớ làm cho hắn cảm thấy thật ngoài ý muốn.

- Di!

Đúng lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác được đan điền khí hải có dấu hiệu dao động, điều này làm cho hắn nhíu mày.

- Chẳng lẽ là cơ hội tới sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, gần đây hắn luôn đợi cơ hội đột phá, không biết cần chờ bao lâu, lúc này có một tia dao động khiến cho hắn có chút ngoài ý muốn, sau đó kết xuất thủ ấn, bắt đầu tiến nhập trạng thái tu luyện.

Lăng Thanh Tuyền cắn răng nhổm dậy, nhìn thấy hài tử mới sinh ra, tự tay chặt cuống rốn của đứa bé.

- Là nữ nhi!

Lăng Thanh Tuyền nhìn nữ nhi, hài tử chỉ khóc một tiếng ngay sau đó liền mở to đôi mắt đen lúng liếng nhìn nàng.

Chương 2040: Vũ tôn nhị trọng (2)

- Nương sẽ không để cho con có việc gì, chúng ta đi!

Lăng Thanh Tuyền vội vàng dùng quần áo của mình bao phủ hài nhi, thu thập thật nhanh, sau đó vội vàng rời khỏi phòng, cấm chế đã phá, nàng phải nhanh chóng rời khỏi.

- Thiếu chủ, ngươi không thể đi!

Thân ảnh Lăng Thanh Tuyền vừa lao ra khỏi đình viện, ba thân ảnh phóng lên cao bao vây nàng, đều tới cấp độ Vũ vương, còn không phải Vũ vương bình thường.

- Các ngươi cũng dám ngăn cản ta sao!

Lăng Thanh Tuyền hét lớn một tiếng, nhìn ba người nói.

- Thiếu chủ, đại thiếu chủ có lệnh ngươi không thể rời đi!

Lão giả Vũ vương cửu trọng nói.

Nhìn hài tử trong tay, khuôn mặt tuyệt mỹ của Lăng Thanh Tuyền chợt lóe sát ý, nhất thời thổi quét tán phát.

- Đồ khốn, người cản ta phải chết!

Lăng Thanh Tuyền quát, hàn ý sắc bén lạnh lẽo, xoay mình bay lên đỉnh núi.

Xuy xuy!

Một cỗ gió lốc chân khí màu lam đột nhiên bùng nổ, thân ảnh Lăng Thanh Tuyền xuyên qua không gian xung quanh, vung thẳng một quyền hướng ngay Vũ vương cửu trọng.

Chỉ chớp mắt Lăng Thanh Tuyền đã xuất hiện trước mặt lão giả kia, một quyền trực tiếp vỡ áp về phía hắn, sắc mặt lão giả hoảng hốt, quanh thân bị không gian lực bao vây không thể thối lui, đành phải oanh ra một quyền nghênh tiếp.

Phanh!

Hai quyền va chạm lẫn nhau, nháy mắt âm thanh nổ tung truyền ra, năng lượng khổng lồ bộc phát, không gian chấn động như trời sụp đất nứt, không gian xung quanh bị chấn thành mảnh nhỏ, Vũ vương kia tựa hồ đã khinh thường thực lực của Lăng Thanh Tuyền, lập tức bị thổi quét vào bên trong khe không gian hóa thành mảnh nhỏ.

- Đều chết cả đi!

Lăng Thanh Tuyền không chút do dự, thân ảnh lao tới hai người còn lại, bàn tay vỗ xuống, không gian bao quanh hai người lập tức vặn vẹo.

Phanh phanh!

Không gian nổ tung, nứt ra khe không gian tối đen, trong kình khí cuồng bạo hai Vũ vương lập tức bị đánh chết.

- Sưu!

Thân ảnh Lăng Thanh Tuyền chợt lóe muốn bỏ chạy.

- Thanh Tuyền, muội trốn không thoát đâu, muội cảm thấy có thể chạy thoát khỏi tay ta sao?

Một âm thanh than nhẹ truyền tới, sắc mặt Lăng Thanh Tuyền đại biến, không gian đã bị phong tỏa.

- Ca, ngươi dám ngăn cản ta, hiện tại ta sẽ chết trước mặt của ngươi!

Lăng Thanh Tuyền quát một tiếng, tay trái ôm hài tử, tay phải đặt lên thiên linh cái.

- Thanh Tuyền, muội đừng bức ta!

Một thân ảnh nháy mắt hiện thân, thân mặc cẩm bào, khuôn mặt như ngọc điêu khắc, ngũ quan tuấn lãng, thanh niên này tuấn tú hơn cả Lăng Phong, Lam Thập Tam cùng Dương Quá.

Khuôn mặt thanh niên giống Lăng Thanh Tuyền như đúc, thần thái hai người cực kỳ tương tự nhau.

- Đưa hài tử cho ta!

Ánh mắt thanh niên trầm xuống nói.

- Trừ phi ta chết, nếu không dù là ai cũng không thể động tới nó!

Lăng Thanh Tuyền nói.

- Nghiệt chủng này rốt cục là của ai, Thanh Tuyền, muội hoàn toàn thay đổi rồi!

Thanh niên thở dài.

- Ca, muội vẫn là muội ngày trước, nhưng trẻ con vô tội, còn là cốt nhục của ta, là cháu của ngươi, chẳng lẽ ngươi đành lòng giết nó sao?

Lăng Thanh Tuyền tràn ngập bất đắc dĩ nói.

Ánh mắt thanh niên thoáng động, nói:

- Thanh Tuyền, vậy muội nói đi, nghiệt chủng này là của ai, muội không nói, không thấy có lỗi với sự bồi dưỡng của cha sao!

- Lưu lại đứa nhỏ này, muốn ta làm gì cũng được!

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền khẩn cầu.

- Giao nghiệt chủng cho ta!

Thanh niên quát một tiếng, lao thẳng tới chỗ Lăng Thanh Tuyền.

- Ngươi bước thêm một bước, ta sẽ chết trước mặt ngươi, ta nói được thì làm được!

Chân khí run lên, khuôn mặt Lăng Thanh Tuyền nổi lên hào quang.

- Thanh Tuyền, tính tình ngươi càng lúc càng lớn, chẳng lẽ ngay cả ta cũng không để vào trong mắt sao?

Đúng ngay lúc này một âm thanh đột nhiên truyền tới.

Âm thanh hạ xuống, không gian dao động, Lăng Thanh Tuyền lập tức bị không gian lực bao phủ, không thể nhúc nhích, một thân ảnh vĩ ngạn liền xuất hiện cướp lấy đứa bé trong tay nàng.

Xuy!

Không gian lực biến mất, Lăng Thanh Tuyền khôi phục lại, sắc mặt đại biến.

Xuy!

Thân ảnh vĩ ngạn đứng thẳng, đeo mặt nạ màu vàng, chỉ lộ ra đôi mắt sắc bén.

- Cha!

Thanh niên nhìn thấy người kia, lập tức hành lễ, sắc mặt có chút biến hóa.

- Cha, trả lại hài nhi cho con, trả hài nhi cho con!

Khuôn mặt Lăng Thanh Tuyền thất sắc, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng mang theo khẩn cầu.

- Thanh Tuyền, con làm cho cha thật thất vọng!

Ánh mắt người kia trầm xuống, âm thanh trầm thấp nói.

- Cha, đứa bé là vô tội!

Lăng Thanh Tuyền khẩn cầu.

- Nói cho cha biết, đứa bé là của ai?

Người đeo mặt nạ hỏi.

- Điều này không trọng yếu, cha, cha buông tha đứa bé, cha muốn con làm gì cũng được!

Lăng Thanh Tuyền nói.

- Con không nói thì đừng trách cha vô tình!

Ánh mắt người kia lạnh lùng, sát ý run lên, một đạo quang mang bao phủ lên người hài nhi.

Thanh niên run lên, muốn mở miệng nói gì đó nhưng cuối cùng không nói ra miệng.

- Đừng, cha, con xin cha!

Lăng Thanh Tuyền lớn tiếng khẩn cầu.

- Con làm cho cha quá thất vọng rồi!

Cánh tay người đeo mặt nạ run lên, không gian quanh người Lăng Thanh Tuyền vặn vẹo, không cách nào nhúc nhích.

- Di!

Giờ khắc này trong mắt người đeo mặt nạ chợt kinh nghi, hai tay ôm lấy nữ hài, không tiếp tục quản Lăng Thanh Tuyền, ánh mắt như gặp được trân bảo hiếm thế.

- Tại sao lại như vậy, không ngờ là trời sinh như thế, thật đúng là thể chất thiên sinh!

Người kia chấn động, ánh mắt cực kỳ kinh ngạc.

Không gian lực biến mất, Lăng Thanh Tuyền lao tới trực tiếp giật lại nữ hài.

Lúc này người đeo mặt nạ lại không hề ngăn cản, tựa hồ vẫn còn chìm trong rung động, ánh mắt nhìn chăm chú Lăng Thanh Tuyền, nói:

- Thanh Tuyền, việc này cha có thể không truy cứu, nhưng từ nay về sau hết thảy đều phải nghe cha!

- Đa tạ cha!

Lăng Thanh Tuyền sửng sốt, sắc mặt vui mừng, ôm chặt nữ nhi trong ngực, đôi mắt nữ hài không ngừng chuyển động, không hề khóc tiếng nào.

Thanh niên thấy vậy tựa hồ thở ra một hơi nhẹ nhõm.

- Cha, sao cha tới nhanh như vậy, con nghĩ cần vài ngày nữa cha mới tới đâu.

Thanh niên nói.

- Thời gian không còn bao nhiêu, nhất định phải bắt đầu hành động!

Người đeo mặt nạ nói.

- Con đã biết!

Thanh niên gật đầu, ánh mắt híp lại, nói:

- Nhưng trong Phi Linh môn còn có bốn thiên tôn đời thứ nhất của Thánh Linh giáo, thật khó đối phó.

- Không cần lo lắng bốn người kia, hiện tại đang ở Đông Hải, cha đã có an bài, giao Phi Linh môn cho con, nhất định phải mang Lục Lâm Thiên trở về!

Người đeo mặt nạ nói.

- Cha, lão gia hỏa kia làm sao bây giờ?

Thanh niên nhíu mày hỏi.

- Sẽ có người đối phó hắn!

Người đeo mặt nạ nhướng mày:

- Thanh Tuyệt, đây là lần đầu tiên con đi ra ngoài, giao Lục Lâm Thiên cho con, đừng làm cho cha thất vọng!

- Thanh Tuyệt nhất định sẽ bắt Lục Lâm Thiên trở về!

Thanh niên lẩm bẩm:

- Linh Vũ song tu, Vũ giả toàn hệ, đệ nhất nhân trẻ tuổi, thật sự như thế sao…

…

Phía sau núi, Lục Lâm Thiên đã nhập định, vẫn chưa tỉnh lại, cũng không ai cảm thấy kỳ quái, chỉ dặn dò mọi người đừng tới quấy rầy.

Trong Thiên Trụ giới, thời gian vội vàng trôi qua.

Hống!

Như Hoa đã hóa thành bản thể khổng lồ, đột nhiên rít gào một tiếng, lực lượng bàng bạc ngập trời hội tụ trên không.

Chương 2041: Thiên sinh thể chất

- Hô!

Năng lượng không ngừng tràn vào thân thể Như Hoa, thân thể cao lớn không ngừng vặn vẹo, thân hình trướng lên không ít, chân khí uy áp lan tràn.

Ngay lúc chân khí Như Hoa không ngừng kéo lên, một âm thanh long ngâm vang lên cách đó không xa.

- Ngao!

Thiên Độc Yêu Long đã sớm hóa thành bản thể, năng lượng ba động cực độ khủng bố kéo lên, tràn đầy cảm giác nguy hiểm.

Hô!

Năng lượng hội tụ quanh thân hắn tạo thành lốc xoáy xoay tròn, năng lượng bàng bạc không ngừng xâm nhập vào người hắn.

Lần này bế quan, Lục Tâm Đồng cho hắn một ít máu huyết, tiên thiên độc thể có tác dụng cực lớn cho hắn đột phá bát giai, với huyết mạch của hắn nếu chỉ dùng chính lực lượng bản thân rất khó đột phá.

Như Hoa rống to một tiếng, giải khai một bình chường cực lớn, chân khí nháy mắt thăng lên một cấp độ mới, năng lượng lập tức khuếch tán.

Cuối cùng Như Hoa thăng lên tới bát giai sơ kỳ, chân khí phóng thẳng lên cao.

Bản thể Thiên Độc Yêu Long xoay quanh, chân khí cường hãn, quanh thân tràn ngập hắc vụ cực kỳ nồng đậm, mang theo hương vị gay mũi khó ngửi, tựa hồ có thể truyền khắp cả không gian.

- Ngao!

Một tiếng rít gào vang vọng, uy áp nồng đậm lan tràn, cả không trung đều run rẩy lên, ngay nháy mắt chân khí Thiên Độc Yêu Long đã đột phá tới cấp độ bát giai.

Bóng đêm dày đặc, bên trong một dãy núi liên miên cao ngất xuyên phá thiên không.

Trên một ngọn núi cao nhất, một thân ảnh xinh đẹp đứng thẳng, áo trắng thắng tuyết, dung nhan tản ra khí tức yêu mị, yêu mị tới mức phong tình vạn chủng, đủ mị hoặc hết thảy chúng sinh.

Ánh trăng chiếu sáng, Bạch Linh khoanh tay đứng yên, khuôn mặt tràn ngập vẻ lạnh lùng lại uy nghiêm, khiến người không dám nhìn thẳng.

- Vài năm rồi, không biết hắn trôi qua như thế nào.

Bạch Linh thì thầm.

- Không phải đã nói đừng tới quấy rầy ta sao?

Ánh mắt Bạch Linh đột nhiên trầm xuống, trên người lộ vẻ uy nghiêm.

- Không phải là họ, là ta!

Một âm thanh tà mị cực điểm rơi xuống, một thân ảnh xuất hiện, khuôn mặt tuấn mỹ tới mức khó thể tưởng tượng, hơn nữa càng có một cỗ lực lượng vô cùng mị hoặc.

Người kia vừa xuất hiện, không gian xung quanh dao động, khí tức cường hãn cực hạn.

…

Sáng sớm, sắc trời vừa sáng, trong không khí còn mang theo hàn ý.

Bên trong Thiên Kiếm môn, chỉ mới canh ba đã có một nhóm đệ tử đang dọn dẹp quảng trường.

Trong giây lát các đệ tử đột nhiên cảm thấy mặt đất chao đảo, người có thực lực thấp thiếu chút nữa té sấp xuống đất.

- Gần đây tần suất chấn động tựa hồ càng ngày càng thường xuyên đi?

- Sư huynh, ta nghe nói hình như có người đang đột phá trong cấm địa phải hay không?

- Ta còn nghe đệ tử thân truyền nói, là Nhược Lan sư tỷ bế quan tu luyện, đã bế quan hơn một năm.

- Nhược Lan sư tỷ còn bài danh một trong mười đại cường giả trẻ tuổi đấy.

Âm thanh bàn luận xôn xao không ngừng vang xa.

- Nhanh dọn sạch quảng trường, sắp tới giờ rồi!

Đệ tử đầu lĩnh trầm giọng quát.

Ngay lúc các đệ tử bình tĩnh trở lại, mặt đất lại đột nhiên rung lên, các đệ tử lập tức nhìn ra sau núi, giờ phút này nơi đó có một cỗ chân khí thật lớn lan tràn ập tới.

Ông ông…

Trường kiếm sau lưng các đệ tử đều tê minh vang vọng, giống như muốn phủ phục xuống dưới.

Chấn động khiến nhiều cường giả của Thiên Kiếm môn chú ý, thật nhiều thân ảnh bay ra, lăng không trôi nổi, ánh mắt kinh nghi bất định nhìn ra sau núi, trong mơ hồ họ nhận ra một cỗ chân khí khủng bố cực đoan giống như mãnh thú đang ngủ say muốn tỉnh lại.

Xuy!

Thân ảnh đi đầu hiện lên giữa không trung, ánh mắt nhìn sau núi, cảm nhận được cỗ khí tức kia, trong mắt lộ vẻ mừng như điên:

- Đồ nhi, ngươi sắp thành công sao!

Vào lúc này, vô số lợi kiếm vây quanh Kiếm sơn run lên, kiếm quang bốn phía, kiếm khí sắc bén vỡ áp xung quanh, cả Kiếm sơn không ngừng rung động.

Đất rung núi chuyển, vô số lợi kiếm hội tụ thành tiếng kiếm minh đinh tai nhức óc quanh quẩn khắp không trung, kiếm khí bàng bạc sắc bén phát tán ra ngoài, vạn kiếm tề minh, tựa hồ như muốn bay khỏi Kiếm sơn, khí thế kinh người vỡ áp thiên địa.

Bên trong Kiếm sơn khổng lồ, tại một không gian tối tăm, lúc này cả không gian đã biến hóa vô cùng kỳ dị.

Trong không gian, một mảnh quỷ khóc thần hào quanh quẩn, ma khí tàn sát bừa bãi, vô số hư ảnh lợi kiếm xuyên qua, huyết trì cuồn cuộn, bao phủ một cỗ ma khí thao thiên, hắc vụ lượn lờ xung quanh làm nhịp tim người đập mạnh.

Ông ông…

Bên trong huyết đàm, Nguyên Nhược Lan khoanh chân ngồi, toàn thân ngâm trong huyết đàm, lãnh diễm mà yêu tà, tiếng quỷ khóc thần hào không ngừng vang lên chói tai.

Vào lúc này trên đỉnh đầu Nguyên Nhược Lan, một thanh trường kiếm màu tím ba xích nhẹ nhàng đứng thẳng, mũi kiếm trực tiếp cắm vào thiên linh cái của nàng.

Chương 2042: Thể h�? Quán đỉnh

Ông!

Tử sắc trường kiếm không ngừng tê minh, năng lượng kinh người trút xuống, không gian vỡ ra, tiếng kêu rên quỷ thanh quỷ khí từ trong thân kiếm truyền ra, chấn động lòng người.

Hô!

- Thể hồ quán đỉnh, kỳ tích, đại nghị lực, đại hằng tâm, đại thiên phú, trên vạn năm không người có thể đi tới cuối cùng, không nghĩ tới bị Nhược Lan làm được, vẫn còn là truyền thừa đầy đủ của Kiếm Tổ, Nhược Lan thế nhưng thật sự làm được!

- Thể hồ quán đỉnh, truyền thừa trọn vẹn, Thiên Kiếm môn may mắn, ngày sau nếu có thể khôi phục uy danh Kiếm Tổ, Thiên Kiếm môn sẽ bao trùm trên các sơn môn!

- Có thể thừa nhận được bao nhiêu truyền thừa, phải xem Nhược Lan!

Oanh long long!

Cả ngọn núi không ngừng run rẩy chao đảo, vạn kiếm tề minh hội tụ thành âm thanh đinh tai nhức óc vang vọng khắp không gian.

Kiếm sơn khổng lồ rung động, cuối cùng đã không thể ức chế, vô số trường kiếm phun trào như núi lửa phun ra, đất rung núi chuyển, Kiếm sơn giống như sống lại, kiếm khí bàng bạc phát tán, nhất thời tạo thành lốc xoáy quay chung quanh ngọn núi xoay tròn, kiếm khí xé rách không gian khiến cả thiên không run rẩy.

Lợi kiếm tạo thành lốc xoáy quanh quẩn, cuối cùng ngưng tụ thành một đầu cự long khổng lồ.

Cự long uốn lượn xoay quanh, thân thể cao lớn quấn quanh Kiếm sơn mấy vòng, thân hình do vô số lợi kiếm hội tụ mà thành, tựa như vật sống, thậm chí còn có long uy tràn ngập.

Ngao!

Kiếm long rít gào, âm thanh cuồn cuộn mênh mông, trong nháy mắt trường kiếm trên lưng toàn bộ đệ tử Thiên Kiếm môn đều bay thẳng về hướng kiếm long, cho dù là cường giả Thiên Kiếm môn cũng không thể giữ lại thanh kiếm trong tay mình.

Ông!

Thanh kiếm trên lưng Cổ Kiếm Phong tê minh, uy áp thật lớn lan tràn, cuối cùng bay ra khỏi vỏ, kim mang tàn sát bừa bãi, tựa như mặt trời đỏ nhô cao, kiếm quang xé vỡ không gian, lập tức lao thẳng về hướng sau núi.

Ngao!

Kiếm long rít gào, vô số trường kiếm bị hấp dẫn lao tới, cuối cùng thanh kiếm của Cổ Kiếm Phong rơi xuống long đầu, không gian chung quanh vặn vẹo, một đạo năng lượng quang mang khổng lồ từ trong thiên địa hội tụ tới, cuối cùng rơi xuống thân thể khổng lồ của kiếm long.

Dưới hào quang chói mắt, không ít người đều phải nhắm mắt lại, một lát sau mới mở mắt ra, lúc này bọn họ nhìn thấy ở viễn không xa xa, bên trên kiếm long khổng lồ có một thân ảnh xinh đẹp đột nhiên trống rỗng hiện lên.

Thân ảnh xinh đẹp uyển chuyển, mái tóc bay múa, toàn thân tràn ngập ma khí, quanh thân rậm rạp hư ảnh trường kiếm cực kỳ tà khí từ trong cơ thể bay ra, mà chân khí cuồn cuộn không ngừng tán phát khắp cả bốn phía.

Trong tay thân ảnh hiện ra thanh trường kiếm màu tím, tiếng sấm nổ mạnh vang rền, kiếm long thần phục.

- Ma kiếm vi tôn, vạn kiếm quy vị!

Một tiếng quát khẽ vang lên, trường kiếm vung cao, giữa không trung gió giục mây vần, thậm chí còn mang theo tiếng sấm sét nổ vang.

- Ngao!

Kiếm long rít gào, vạn kiếm tán loạn quy vị.

Xuy!

Đúng lúc này thân ảnh đột nhiên phun ra máu tươi, chân khí nháy mắt tiêu tán, thân ảnh rơi xuống không trung, chân khí xung quanh hoàn toàn biến mất.

Sưu!

Một thân ảnh thương lão đột nhiên xuất hiện ôm lấy thân hình xinh đẹp kia, không ít thân ảnh thương lão lại xuất hiện, chợt lóe rồi biến mất.

Đảo mắt tới sáng sớm ngày thứ ba, lúc này Lục Lâm Thiên đã bế quan hai ngày ba đêm.

Sáng sớm, tia nắng ban mai tràn xuống, bất tri bất giác đã tới đầu xuân.

Thời gian chậm rãi trôi qua, chung quanh Lục Lâm Thiên bao phủ một tầng quang mang màu vàng đất, bên ngoài còn có bốn loại hào quang thuộc tính khác bao vây, một tia năng lượng cực nhỏ không ngừng xuyên qua năm tầng quang quyển cuối cùng xâm nhập vào trong thân thể Lục Lâm Thiên.

Giờ khắc này Lục Lâm Thiên cũng không biết mình đã đột phá, tuy tốc độ không chậm nhưng muốn tới Vũ tôn cũng cần năng lượng quá mức khổng lồ, cho nên dù chân khí không ngừng kéo lên nhưng vẫn chưa đủ để đạt tới Vũ tôn.

Bên trong Thiên Trụ giới, không gian xung quanh không ngừng chao đảo, tựa như thời không rối loạn.

Hô!

Chân khí xung quanh Dương Quá bắt đầu kéo lên, thiên địa năng lượng hội tụ, hình thành lốc xoáy cuối cùng tiến nhập vào trong cơ thể hắn.

Hô!

Sau một lát Dương Quá thở ra một hơi thật dài, mở mắt, khí thế cường hãn lan tràn, chấn động cả không gian xung quanh ra xa.

- Vũ vương cửu trọng!

Cảm thụ chân khí mạnh mẽ trong đan điền khí hải, sắc mặt Dương Quá cũng không có vẻ cao hứng, chỉ lẩm bẩm:

- Tỷ tỷ, ta sẽ quay về tìm ngươi!

Dứt lời ánh mắt hắn chợt lóe, tiếp tục rơi vào trạng thái tu luyện, ở trong Thiên Trụ giới cũng không cần lo lắng vấn đề thời gian.

Sưu sưu…

Giữa không trung, vài đầu yêu thú thất giai khổng lồ phóng lên cao, hơn trăm thân ảnh lan tràn chân khí vô cùng cường hãn.

Chương 2043: Đại địch đột kích

- Dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới Phi Linh môn!

Vài đầu yêu thú khổng lồ dùng tốc độ nhanh nhất cắt vỡ không gian xung quanh, cấp tốc bay về hướng Cổ Vực.

Gần đây Phi Linh môn cũng rơi vào trạng thái nửa phong tỏa, từ sau khi Thanh Long hoàng tộc đột kích, cũng đã khôi phục lại bình tĩnh, ba sơn môn Lan Lăng sơn trang không có hành động, Ám đường không ngừng tìm hiểu tin tức nhưng không phát hiện được gì, tựa hồ cũng đã thật sự nhận thua.

Loại tình huống này làm cho Đông Vô Mệnh bọn họ cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng họ cũng biết đám người kia nhất định sẽ không bỏ qua, trước mắt chỉ sợ vì có cường giả Thánh Linh giáo nên không dám động thủ, nhưng trong âm thầm chỉ sợ đang tụ tập lực lượng.

Nhân cơ hội này Khấu Phi Yến cũng tranh thủ chỉnh đốn Phi Linh môn, bởi vì lần trước môn nhân bị thương không ít, cần được khôi phục.

Tin tức Phi Linh môn đối kháng Thanh Long hoàng tộc lại truyền ra, điều này làm thanh danh Phi Linh môn cũng đã lên tới một đỉnh cao mới.

Mà lúc này mỗi ngày đều có người tới gia nhập, không ít cường giả Vương cấp đi qua, lục tục còn có nhiều cường giả Tôn cấp cũng tới yêu cầu gia nhập Phi Linh môn.

Đương nhiên nhóm người Đông Vô Mệnh cũng không dám tùy tiện an bài những Tôn cấp này chức vị hộ môn tôn sứ, chỉ tiếp đãi họ, chờ chưởng môn đột phá mới quyết định.

Mà tu vi Vương cấp cùng soái cấp gia nhập khiến bọn họ vô cùng cao hứng, bởi vì hiện tại Phi Linh môn còn thiếu thốn thực lực trung đẳng, yêu thú thất giai lục giai không ít, nhưng Vũ vương linh vương, Linh Suất Vũ Suất cũng không nhiều lắm.

Cứ thế thêm một tháng trôi qua, đầu xuân đã tới, trong Phi Linh sơn mạch vạn vật sống lại, nơi nơi hiện lên màu xanh biếc, có vẻ sinh cơ bừng bừng.

Trong Thiên Trụ giới đã qua mười tháng, Thiên Sí Tuyết Sư đã tới thất giai trung kỳ đỉnh, đang đột phá tới hậu kỳ.

Ở sau núi, chân khí của Lục Lâm Thiên tiếp tục kéo lên, nhưng không biết tới khi nào mới đột phá, mà nơi này biến thành cấm địa tuyệt đối, đặc biệt ở ngay thác nước, các đệ tử bị nghiêm cấm không thể tới gần, chỉ có Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh mới được tiến vào nơi này.

Bên trong đình viện, Hắc Vũ đột nhiên mở mắt, tâm thần lan tràn, mà thân ảnh Thánh Thủ linh tôn cũng xuất hiện, trong đôi mắt hư ảo lộ vẻ nghi hoặc.

- Kẻ tới bất thiện, mang theo sát khí!

Ánh mắt Thánh Thủ linh tôn ngưng trọng nói.

- Chủ nhân, cường giả không ít!

Sắc mặt Hắc Vũ ngưng tụ, không ít chân khí cường hãn đang bay thẳng về hướng Phi Linh môn.

- Lâm Thiên còn đang đột phá, ta không thể ra tay!

Thánh Thủ linh tôn nói.

Khi hắn vừa dứt lời, ngay trước cửa Phi Linh môn đột nhiên truyền tới ba động mạnh mẽ, vài đầu yêu thú phi hành khổng lồ bay tới, tốc độ nhanh như chớp.

Ngay sau đó một tiếng hét lớn tràn ngập lãnh ý quanh quẩn khắp không gian.

- Phi Linh môn nghe đây, giao ra Lục Lâm Thiên, nếu không hôm nay Linh Vũ giới huyết tẩy Phi Linh môn!

- Có cường giả xâm nhập!

Trong nháy mắt nhóm yêu thú Bàn Hủy cùng Thanh Linh tôn giả, Hỏa Thử tôn giả dẫn đầu cảm ứng được động tĩnh bên ngoài Phi Linh môn.

Ngay lúc này bên trong Phi Linh môn bỗng nhiên truyền ra tiếng quát lớn:

- Nguyên lai là Linh Vũ giới, có bản lĩnh trước hết phá Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận của bản tôn đi!

Oanh long long!

Đột nhiên từ bên trong sơn môn truyền ra tiếng nổ vang thật lớn, theo tiếng gầm rú vang lên, cả Phi Linh sơn mạch giống như muốn sụp đổ, nhất thời từng đạo quang quyển khổng lồ cùng xuất hiện, nhìn qua vô cùng kỳ diệu.

Quang quyển lại biến mất, cả không gian lâm vào trong bóng tối.

Oanh long long!

Giờ khắc này giống như bị kinh động, trong lòng đất phát ra tiếng chấn vang, từ xa tới gần, phảng phất như có hung vật muốn chạy chồm lao ra khỏi mặt đất.

Chỉ chốc lát ánh sáng khôi phục, nhưng lúc này cả Phi Linh sơn mạch đều bao phủ bên trong màn hào quang kia.

- Thiếu chủ, có hộ sơn đại trận, đại trận này tựa hồ không kém, chúng ta làm sao bây giờ?

Một lão giả hơn sáu mươi đứng trên yêu thú phi hành cúi đầu hỏi.

- Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận, vài ngàn năm trước là đại trận hộ sơn của Huyền Thiên môn, nhưng lần này tới đây tuyệt đối không thể thất bại, nếu quay về tay không, Linh Vũ giới không cần xuất thế nữa!

Lăng Thanh Tuyệt lên tiếng, ánh mắt trầm xuống nhưng vẫn tràn đầy dáng tao nhã.

- Nhất định không thể buông tha Phi Linh môn, lão cửu chết trong tay bọn hắn, món nợ này phải tính trên người Lục Lâm Thiên!

Một bạch y lão nhân tức giận nói.

- Nếu bỏ qua món nợ của lão cửu, mọi người sẽ nghĩ Linh Vũ giới mặc người trêu chọc đấy!

Một đại hán đầy sát ý nói:

- Thiếu chủ, chúng ta làm sao phá trận?

- Mặc dù đại trận này không kém, nhưng không phải không thể phá, chúng ta vào xem!

Lăng Thanh Tuyệt bay tới, nháy mắt đã đi tới phía trước, mọi người cùng theo sau.

Chương 2044: Tam đại pháp tôn

- Muốn phá trận, bản tôn xem ngươi làm sao phá trận!

Một tiếng quát lớn truyền tới, cùng lúc đó một cỗ chân khí quỷ dị nhất thời lan tràn.

Theo tiếng quát lớn vang lên, trong không gian biến thành tối tăm, mặt đất đột nhiên nứt ra khe hở thật lớn.

Xuy!

Sát khí đột nhiên lan tràn, cuồng phong gào thét, hắc vụ tràn ngập, trong thiên địa tràn ngập năng lượng cường hãn hung ác bạo ngược tụ tập tới.

Oanh long long!

Tiếng vang kỳ dị truyền tới, cả không gian xuất hiện màn hào quang thật thần dị, màn hào quang lại giống như màn đêm bao trùm khắp trời đất, khiến sắc mặt cường giả Linh Vũ giới đều đại biến.

Vô số sát khí từ trong màn hào quang trào ra, cả thiên địa tràn ngập sát khí tàn sát bừa bãi, sát khí nhập vào cơ thể, trực tiếp ảnh hưởng tâm cảnh mọi người, hai mắt những người có thực lực thấp đã biến thành đỏ đậm.

Người của Phi Linh môn nhìn chăm chú lên không, chỉ thấy gió giục mây vần, một cỗ chân khí khổng lồ vô hình làm cường giả trong sơn môn run sợ.

- Đệ tử Phi Linh môn không cần vọng động, Thiên Sát đại trận đã mở ra!

Một tiếng quát truyền vào trong tai mọi người.

Ánh mắt toàn bộ cường giả Linh Vũ giới nhìn chằm chằm lên màn hào quang, trong màn hào quang phát ra tiếng răng rắc giống như tùy thời sắp nghiền nát.

Hô!

Sát khí dị thường luống cuống, giống như núi lửa sắp dâng lên, có cảm giác sắp sửa phun trào.

- Hừ, Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận, hôm nay bản tôn phá thì đã sao!

Một thân ảnh nhảy ra, hoàng y lão nhân kết xuất thủ ấn, năng lượng phong hệ phóng lên cao, lão nhân vung chưởng, khí lưu cuồng bạo xoay tròn dựng lên, giống như long quyển phong gào thét hung hăng vỗ vào không gian phía trước.

Thiên địa năng lượng phóng lên cao, hội tụ thành chưởng ấn chói mắt, chưởng ấn đột nhiên va chạm vào màn hào quang.

Oanh long long!

Vô số khe nứt hiện lên, kình khí khủng bố thổi quét bầu trời, năng lượng tràn ngập vỡ áp, cuồng phong kình khí xé rách không gian, vô số hào quang kích tán nổ tung tứ tán.

Sắc mặt lão nhân trầm xuống, một chiêu đánh ra lại không thể phá trận khiến hắn phải nhướng mày.

- Vũ tôn thất trọng đã nghĩ phá trận, buồn cười!

Lại một tiếng quát truyền tới.

- Bát pháp tôn, ngươi còn không phá được Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận!

Lăng Thanh Tuyệt nhíu mày, nói:

- Thất pháp tôn, lục pháp tôn, các ngươi cùng bát pháp tôn liên thủ thử xem, ba người liên thủ hẳn là được rồi!

- Dạ!

Hai thân ảnh cùng nhảy ra, một đại hán cùng một lão nhân, quanh thân tràn ngập thiên địa năng lượng bao phủ.

- Cùng nhau ra tay!

Thủ ấn đồng thời kết xuất, phong hệ, hỏa hệ, thổ hệ năng lượng cùng bao phủ không gian, một đạo chưởng ấn cuồng phong, một đạo quyền ấn nóng cháy, một đạo trảo ấn hoàng mang đồng thời hội tụ.

Xuy xuy!

Thủ ấn cùng bay ra, không gian lực khủng bố cấp tốc khuếch tán, thiên không run lên, ba đạo công kích khủng bố rơi lên màn hào quang kia.

Hào quang chói mắt tán phát, khe không gian rạn nứt, một kích ba người liên thủ uy thế cực hạn.

- Phá cho bản tôn!

Đại hán quát lạnh một tiếng, bàn tay đột nhiên nắm chặt lại.

Oanh long long!

Ba đạo công kích khủng bố nhất thời nổ tung, lực lượng cuồng bạo khuếch tán giống như lôi đình, kình phong lập tức thổi quét.

Ba tôn giả liên thủ công kích, cả không gian lung lay sắp đổ.

- Muốn phá trận, như ngươi mong muốn!

Tiếng quát lại truyền ra.

Phanh phanh!

Rốt cục màn hào quang phanh một tiếng sấm vang, sau đó giống như thủy tinh yếu ớt nứt toác thành vô số mảnh nhỏ.

Trong nháy mắt hào quang phá nát, ba cường giả vừa ra tay lộ ý cười, quát một tiếng:

- Gïếŧ cho ta, chó gà không tha!

- Gïếŧ!

Hơn trăm cường giả Linh Vũ giới, thấp nhất cũng tới Vương cấp nhất thời lao thẳng về phía trước.

- Đều lui lại cho ta!

Lăng Thanh Tuyệt hét lớn một tiếng.

Nghe tiếng hét lớn, ánh mắt đỏ đậm của đoàn người đột nhiên phai nhạt một ít, nhất thời giống như thể hồ quán đỉnh, phục hồi lại tinh thần, sắc mặt đại biến, vừa rồi bản thân họ giống như cỗ máy hoàn toàn mất đi lý trí.

Ba cường giả pháp tôn đột nhiên nhướng mày, bởi vì ngay màn hào quang bị phá nát bắt đầu xuất hiện từng khe không gian tối đen.

- Mau lui lại, mau!

Ba người hét lớn, dẫn đầu thối lui.

Phanh phanh!

Cùng một thời gian chỉ nghe tiếng nổ vang liên tiếp, vô số khe không gian nổ tung, một cỗ không gian lực cuồng bạo thổi quét tứ tán.

- A…

Ngay lúc này người xông tới trước nhất lập tức bị không gian lực thổi quét trúng, tiếng kêu thảm thiết thê lương vang vọng, thân hình nháy mắt bị xé thành mảnh nhỏ.

Vài trăm người nháy mắt bị quét ngang hơn một nửa, ước chừng là hai trăm tu vi Vương cấp.

Nhìn thấy một màn này, những người vừa bị đánh thức không khỏi rùng mình.

Hào quang nổ tung, lộ ra một mảnh không gian quỷ dị, mọi người vừa nhìn tới chỉ thấy tận sâu trong một mảnh núi non lộ ra tối đen khiến người sợ hãi, ngẫu nhiên còn truyền ra tiếng quỷ khóc thần hào làm lòng người giá lạnh.

- Chú ý sát khí bên trong, sát khí kia có thể ảnh hưởng tới linh hồn!

Lăng Thanh Tuyệt quát một tiếng.

Lời của hắn vừa dứt, trong đám người tu vi Vương cấp đã bắt đầu công kích lẫn nhau.

Oanh oanh oanh!

Cùng một lúc ánh mắt không ít người biến thành đỏ đậm, nháy mắt công kích thẳng vào người bên cạnh, đã có vài người bị đánh chết trong nháy mắt.

- Đồ khốn, đều dừng tay cho ta, cẩn thận sát khí ảnh hưởng linh hồn!

Một đại hán kết xuất thủ ấn, không gian run lên, một quầng sáng bao phủ chung quanh ngăn cách sát khí vô hình:

- Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận còn chưa hoàn toàn phá vỡ, do hai đại trận tạo thành, vừa rồi chỉ phá vỡ Tinh Nguyệt đại trận, hiện tại còn bị vây trong Thiên Sát đại trận, chỉ khi nào phá hủy mới có thể thật sự phá trận!

Lăng Thanh Tuyệt cau mày nói.

- Chủ nhân, cường giả của Linh Vũ giới thật không ít!

Ba thân ảnh lăng không đứng trên núi, Hắc Vũ lên tiếng.

- Tổng cộng mười lăm Tôn cấp, còn có Vũ tôn thất trọng, một thất trọng đỉnh phong phong, một bát trọng, còn có người thực lực càng mạnh chưa ra tay, nếu ta ở thời kỳ toàn thịnh tự nhiên thoải mái giải quyết, chỉ tiếc ta không thể xuất thủ, thậm chí chỉ sợ đại trận cũng không chống đỡ được bao lâu!

Thánh Thủ linh tôn thở dài.

- Chủ nhân, giao cho ta đi!

Hắc Vũ nói.

- Nếu chỉ có những người này cũng không quá khó khăn, nhưng còn có cường giả vẫn chưa hiện thân, hẳn còn mưu đồ khác!

Thánh Thủ linh tôn nhìn chằm chằm vào viễn không.

- Trên người thiếu chủ có ngọc giản tín hiệu, chỉ có thể thông tri bốn vị Bạch Long tôn giả cùng tới!

Hắc Vũ xoay chuyển đôi mắt nói.

- Tiểu tử này đột phá thật không phải lúc, không thể bị quấy rầy, hậu quả quá mức nghiêm trọng, dù hôm nay Phi Linh môn bị hủy hoại cũng phải bảo hộ hắn!

Thánh Thủ linh tôn thở dài nhìn vào đình viện phía sau, khí thế kéo lên, nói:

- Đại trận bố trí chưa được bao lâu, sát khí không đủ, uy lực chịu ảnh hưởng lớn, nhưng hẳn còn chống đỡ được vài ngày, mà ngày gần đây hắn đã có phản ứng, nếu có thể đúng lúc khôi phục là có thể giải quyết!

- Đã lâu như vậy rồi, chỉ sợ không khả năng khôi phục trong vài ngày này.

Hắc Vũ nói.

Chương 2045: Lão giả tóc bạc

- Hiện tại chỉ có thể đợi, nhìn xem vận khí!

Thánh Thủ linh tôn nói.

Phía sau núi, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi, quanh thân bao phủ ngũ sắc hào quang, mà lúc này không gian chung quanh hắn đã dao động.

Thân thể Lục Lâm Thiên cực kỳ thả lỏng, tùy ý cho thiên địa năng lượng ra vào trong cơ thể mình, thiên địa năng lượng ngày càng tràn đầy, mà không gian chung quanh hắn dao động ngày càng kịch liệt.

Một cỗ thiên địa năng lượng bàng bạc quay chung quanh thân thể Lục Lâm Thiên, tựa như hình thành lốc xoáy cực lớn tràn vào thân thể hắn.

Lục Lâm Thiên hoàn toàn không hay biết, chỉ tham lam cắn nuốt năng lượng xâm nhập vào thân thể.

Bên trong Phi Linh môn, các đệ tử hội tụ cùng một chỗ, tâm tình khẩn trương bất an, các cường giả Phi Linh môn tụ tập trên quảng trường, sắc mặt ngưng trọng, âm thanh nổ tung đinh tai nhức óc không ngừng truyền ra.

- Thực lực người Linh Vũ giới rất mạnh, hộ sơn đại trận có thể chống đỡ được hay không?

Thanh Hỏa lão quỷ hỏi Đông Vô Mệnh.

- Có Thánh Thủ linh tôn tiền bối chưởng trận, hẳn không có vấn đề!

Sắc mặt Đông Vô Mệnh ngưng trọng nói, thật sự không còn biện pháp.

- Chưởng môn đang đột phá, nếu có chưởng môn ở đây cũng tốt!

Bạch Oánh nói.

Bên trong Thiên Sát đại trận, sát khí biến thành cuồng phong tàn sát bừa bãi, sát khí thao thiên gào thét tựa như long quyển phong bạo thổi quét khắp nơi, đá vụn kích tán, mang theo mùi máu tanh khiến người muốn mửa.

- Thiếu chủ, Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận thật quỷ dị, sát khí càng ngày càng mạnh!

Lục pháp tôn nói.

- Ngũ pháp tôn, ngươi có biện pháp nào không?

Lăng Thanh Tuyệt quay đầu nhìn một lão giả tóc bạc vẫn chưa từng mở miệng nói chuyện hỏi.

- Thiếu chủ, Tinh Nguyệt Thiên Sát đại trận là do Thánh Thủ linh tôn luyện chế cho Huyền Thiên môn năm xưa, lúc trước bốn đại sơn môn liên thủ vẫn không thể công phá, ngược lại còn bị nhốt trong trận cùng Huyền Thiên môn đồng quy vu tận!

Lão giả tóc bạc mặc cẩm bào màu nhạt, nhìn thiên không nói:

- Tuy đại trận lợi hại, nhưng ta xem cũng không tới nỗi không thể phá, người chưởng trận tựa hồ có chút lực bất tòng tâm, chỉ sợ hắn không cách nào tiêu hao quá nhiều, chỉ cần tới trung ương tìm được trận giác, muốn liên thủ phá trận cũng không khó khăn!

Ô ô…

Ngay trong lúc nói chuyện, sát khí hóa thành long quyển phong truyền ra âm thanh quỷ khóc thần hào, không gian đột nhiên nổ tung, theo không gian sụp đổ bên trong lốc xoáy không ngừng lan tràn huyết tinh, phảng phất giống như xúc tu tán phát ra ngoài, rất nhanh đã tràn ngập khắp cả không gian.

- Trời ạ…đó là vật gì?

Không ít cường giả Linh Vũ giới kinh hãi hô to, vật quỷ dị xuất hiện nháy mắt lao thẳng về hướng bọn họ.

Mọi người rối loạn, đã có người bắt đầu công kích vật đỏ kia, mà vật đỏ kia không thể phá hủy, một linh vương vừa bị bao phủ ngay lập tức phát ra tiếng kêu rên thê thảm, nháy mắt hóa thành máu loãng tuôn xuống đất.

Ô…

Âm thanh quỷ khóc thần hào vang vọng không gian, vật đỏ hội tụ đầy trời, hóa thành vật dữ tợn như hấp huyết quỷ rậm rạp tràn ra khắp nơi.

- Phá!

Ánh mắt bát pháp tôn trầm xuống, một đạo chưởng ấn bay ra, vật đỏ phá nát lập tức hóa thành sát khí thao thiên, nhưng nháy mắt liền ngưng tụ.

- Sát khí hóa vật!

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt trầm xuống, trong mắt trở nên ngưng trọng.

Không gian chao đảo, trong không gian lốc xoáy còn có huyết sắc sát khí tràn ngập, khiến một mảnh mây đen tràn tới, làm lòng người trở nên hỗn loạn.

- Sát khí hóa vật, đại trận lợi hại, nhất định phải nhanh chóng phá trận!

Lăng Thanh Tuyệt quát lớn, trường bào lay động, chân khí nóng cháy lan tràn, thủ ấn kết xuất, một mảnh hỏa diễm đột nhiên dâng lên nháy mắt bao vây một mảnh vật đỏ dữ tợn.

Hô!

Vật đỏ dữ tợn truyền ra tiếng rít vang, sau đó liền hóa thành tro tàn.

Nhưng trên không lại có rậm rạp vật đỏ dữ tợn tràn ra, cuồn cuộn không dứt, sát khí ngập trời che phủ thiên không.

- Thiếu chủ, sát khí hóa vật không thể phá, nhất định phải tìm được trận giác mới có thể phá trận!

Lão giả tóc bạc nói, hào quang chợt lóe, linh lực hóa thành linh hỏa thổi quét xung quanh, vô số vật đỏ lập tức bị thiêu hủy sạch sẽ.

- A…

Nhưng cùng một thời gian, không ít tu vi Vương cấp bị vật đỏ công kích, hóa thành máu tươi tuôn xuống dưới.

- Đi, chúng ta nhanh chóng tìm trận giác!

Lăng Thanh Tuyệt quát, hỏa diễm thổi quét, tiếp tục lao vào bên trong, không thời gian quản những người tu vi Vương cấp.

Phía sau núi, thật nhiều thiên địa năng lượng hội tụ, càng lúc càng nồng đậm, hóa thành lốc xoáy chậm rãi xoay tròn giữa không trung, cả không gian nháy mắt chao đảo kịch liệt.

Biến hóa cường hãn làm cho các đệ tử Phi Linh môn cảm nhận rõ ràng, mọi người đưa mắt nhìn về phía sau núi, một cỗ chân khí đang không ngừng kéo lên.

…

Bên trong Thiên Sát đại trận, sát khí hóa vật tựa hồ vô cùng vô tận, giết mãi không hết.

Không qua bao lâu, lại có thêm tu vi Vương cấp bị phá hủy linh hồn, lập tức bị sát khí khống chế, một đám công kích lẫn nhau, không ngừng hóa thành máu tươi tuôn xuống.

- Một đám khốn kiếp, lưu lại cũng vô dụng, vậy đừng lãng phí!

Lục pháp tôn hét lớn một tiếng, thủ ấn kết xuất, trảo ấn rơi lên đỉnh đầu một tu vi Vương cấp bị sát khí khống chế.

Xuy!

Trảo ấn vỗ xuống, người kia kêu thảm một tiếng, sau đó hóa thành thây khô.

- Còn ngươi nữa!

Lục pháp tôn lập tức lao tới bên cạnh một Vương cấp, lập tức chộp lấy cả hai người đang đối chiến, trảo ấn vỗ xuống nháy mắt đem hai người hóa thành thây khô.

- Hẳn sắp tới trung ương, mau tìm trận giác phá trận!

Lục pháp tôn quát, lại cắn nuốt thêm một Vương cấp bị khống chế.

Hoa lạp lạp!

Lăng Thanh Tuyệt đánh ra trảo ấn dấy lên hỏa diễm, trực tiếp đánh tan vật đỏ dữ tợn, thân ảnh chợt lóe lao về phía trước:

- Mau tìm trận giác!

- Thiếu chủ, kề bên này hẳn có một trận giác, phá hủy trận giác như vậy có thể mạnh mẽ phá trận!

Lão giả tóc bạc nhìn thiên không, nơi đó có một lốc xoáy không gian thật lớn, vô số vật đỏ dữ tợn đang tràn ra.

- Mau liên thủ phá trận!

Lăng Thanh Tuyệt quát to.

- Phá trận!

Lão giả tóc bạc phóng thích linh lực, ánh mắt nhìn chằm chằm không gian lốc xoáy phía trước.

Xuy xuy!

Sau đó hắn bay lên, cánh tay vặn vẹo, một đạo quang thúc màu trắng bạo lướt, mang theo năng lượng cực kỳ cuồng bạo nháy mắt va chạm vào trong không gian lốc xoáy phía trên.

Quang thúc hung hăng đυ.ng vào lốc xoáy, từ bên trong tràn ra một cỗ năng lượng cuồng bạo nhất thời gào thét thổi quét tứ tán.

Hô hô!

Xuy xuy!

Cùng một thời gian, bát pháp tôn, thất pháp tôn, lục pháp tôn đồng thời lao tới, chân khí khủng bố hội tụ, năng lượng quang thúc hung hăng va chạm thẳng vào lốc xoáy không gian.

Phanh phanh!

Tiếng nổ tung thật lớn vang lên, bốn cỗ lực lượng khủng bố run lên, lốc xoáy khổng lồ chao đảo, năng lượng cuồng bạo tràn ngập, vật đỏ dữ tợn bị phá hủy, mơ hồ như sắp bị nghiền nát.

- Muốn phá trận, cho dù bốn người các ngươi vẫn còn chưa đủ!

Một tiếng hét lớn truyền tới, không gian lốc xoáy chợt lóe hào quang quỷ dị, nhất thời khôi phục như thường.

Trên đỉnh núi, thân ảnh Thánh Thủ linh tôn càng thêm mờ ảo.

Chương 2046: Hết sức căng thẳng

- Chủ nhân, ngài không thể tiếp tục tiêu hao, nếu không muốn khôi phục sẽ khó khăn!

Hắc Vũ lo lắng nói.

- Nếu còn thân thể thì sao phải như thế, hiện tại muốn đối kháng nhóm người này lại có chút không đủ lực lượng.

Thánh Thủ linh tôn thở dài nói:

- Bọn hắn tới còn nhanh hơn ta nghĩ, nếu Thiên Sát đại trận bị mạnh mẽ phá vỡ, chỉ sợ sẽ phiền phức, hiện tại hai người kia đang trong lúc khẩn yếu, nhất định không thể quấy rầy!

- Tiền bối, vậy phải làm sao bây giờ?

Sát Phá Quân hỏi.

- Linh Vũ giới có chuẩn bị, khó có biện pháp, thực lực Hắc Vũ cũng khó ngăn cản đám người kia!

Thánh Thủ linh tôn nói:

- Chỉ sợ Phi Linh môn bị đả kích nặng nề!

- Thiên Sát đại trận này thật sự khủng bố!

Ánh mắt lão giả tóc bạc run lên nói.

Ô!

Vật đỏ dữ tợn rậm rạp tuôn tràn, giết mãi không hết.

Phía sau núi, năng lượng lốc xoáy xoay tròn càng lúc càng nhanh, chân khí bắt đầu lan tràn kéo lên, ngũ sắc quang mang không ngừng khuếch tán.

Hô hô!

Chân khí kéo lên, một đường như chẻ tre, một cỗ chân khí bàng bạc phóng lên cao, chấn động lòng người.

Thiên địa năng lượng bị kéo ngày càng kịch liệt, năng lượng thuộc tính không ngừng hội tụ tràn vào thân thể Lục Lâm Thiên.

Chân khí quanh thân Lục Lâm Thiên đã lên tới đỉnh phong, đang đập thẳng vào bình trướng thăng lên.

…

- Toàn bộ tu vi Tôn cấp cùng nhau liên thủ phá trận!

Trong Thiên Sát đại trận, Lăng Thanh Tuyệt quát lớn, ngọn lửa nóng cháy trào ra, vật đỏ dữ tợn giữa không trung hóa thành tro tàn.

- Liên thủ công kích!

Mười bốn thân ảnh đồng loạt xuất thủ, mười bốn đạo linh lực chân khí quang mang run lên, trong khoảnh khắc phóng lên cao, hung hăng đánh thẳng vào vòng xoáy khổng lồ phía trước.

- Đi!

Cùng một lúc Lăng Thanh Tuyệt đánh ra đạo quang mang nóng cháy ngập trời hung hăng đυ.ng vào trên lốc xoáy không gian, cả không gian lập tức rung động.

Xuy!

Mười lăm đạo quang mang va chạm, không gian lốc xoáy lập tức dừng chuyển động, vạn vật xung quanh nháy mắt như ngừng lại, ngay tiếp theo từ trong lốc xoáy không gian khổng lồ bộc phát ra quang mang chói mắt.

- Oanh long long…

Một loạt tiếng nổ tung đất rung núi chuyển, không gian lốc xoáy rốt cục không chịu nổi công kích, bắt đầu chậm rãi nứt vỡ sụp đổ.

Cả không gian xung quanh lúc này cũng chao đảo, có dấu hiệu sắp tan vỡ.

Phanh phanh…

Thanh âm nổ tung thật lớn truyền ra, cả không gian bị liên lụy lắc lư kịch liệt, lập tức ầm ầm vỡ tung, khe không gian khuếch tán, tình cảnh giống như dời non lấp bể vô cùng đồ sộ.

- Phanh!

Màn hào quang giữa không trung lần lượt nổ tan, hào quang chói mắt tán phát.

Oanh long long!

Trên bầu trời, khí lãng khủng bố khuếch tán, lực lượng ngập trời xé rách không gian nứt toác, giống như khói hoa nở rộ, suốt vài ngàn dặm cũng có thể nhìn thấy được rõ ràng.

Xuy!

Cả không gian nổ tung, thiên địa năng lượng sau núi bị ảnh hưởng, nháy mắt bị đánh tan, đột nhiên hoàn toàn tiêu tán.

Trong nháy mắt, chân khí của Lục Lâm Thiên lập tức bị khựng lại, cùng một thời gian hắn đột nhiên mở mắt, ánh mắt lan tràn một mảnh đỏ tươi, ánh mắt huyết sắc làm cho người ta kinh hãi.

Oanh long long!

Không gian nổ tung, Thiên Sát đại trận bị mạnh mẽ phá hủy, cùng một lúc hai trăm thân ảnh xuất hiện trước cửa Phi Linh môn, một tiếng quát lớn vang vọng:

- Giao ra Lục Lâm Thiên, nếu không giết không tha!

- Tự tiện xông vào Phi Linh môn, các ngươi phải trả giá thật nhiều!

Giữa không trung, hai thân ảnh lập tức xuất hiện, chính là Sát Phá Quân cùng Hắc Vũ.

- Đệ tử Phi Linh môn nghe lệnh, chuẩn bị nghênh chiến!

Đông Vô Mệnh hét lớn một tiếng, khởi động khải giáp, thủ ấn kết xuất, hắc vụ lan tràn, Phệ Hồn Ác Anh xoay quanh trên đỉnh đầu.

- Nghênh chiến!

Trong nháy mắt toàn bộ cường giả Phi Linh môn đều bay lên, đông đảo yêu thú thất giai lăng không lao tới, số lượng trên trăm đầu, vài trăm cỗ khôi lỗi thất giai đều do Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh nắm giữ.

Xích Viêm, Long Linh, Bàn Hủy, Bàn Vân, Thiên Thủ Quỷ tôn, Thanh Linh tôn giả, Hỏa Thử tôn giả còn có ba vị cường giả Tôn cấp mới gia nhập, tổng cộng mười cường giả tu vi Tôn cấp, lại thêm Hắc Vũ cùng Sát Phá Quân, xem như mười hai Tôn cấp, chỉ ít hơn ba Tôn cấp mà thôi.

Nhìn khí thế của Phi Linh môn, làm toàn bộ cường giả Linh Vũ giới đều nhướng mày, thực lực Phi Linh môn không ngờ cường hãn tới mức này, chỉ sợ hôm nay muốn giải quyết cũng phải trả giá lớn.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt trầm xuống, tuyệt đối phải bắt được Lục Lâm Thiên, trong giới xuất động nhiều cường giả như vậy nhất định không thể sơ suất, trên khuôn mặt tuấn lãng hiện lên vẻ âm trầm, nhìn chằm chằm nhóm cường giả trôi nổi trên không trung, sát ý chợt lóe vung tay:

- Huyết tẩy Phi Linh môn, bắt Lục Lâm Thiên!

- Giết!

Nghe được mệnh lệnh Lăng Thanh Tuyệt, hơn hai trăm cường giả Vương cấp Linh Vũ giới chỉnh tề hét lớn một tiếng, linh lực chân khí cường hãn trào ra, khí thế tập trung vào cường giả Phi Linh môn phía trước.

- Gïếŧ!

Sát Phá Quân quát lớn, nhóm cường giả cùng yêu thú Phi Linh môn đồng loạt bộc phát uy thế bao phủ bầu trời, tiếng quát đinh tai nhức óc mang theo sát khí nồng đậm quanh quẩn khắp cả Phi Linh môn.

Sưu sưu…

Nhân số Linh Vũ giới vốn có bốn năm trăm người, nhưng đã vẫn lạc trong đại trận hơn phân nửa, nhưng ở số lượng cường giả Tôn cấp lại chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, thực lực cũng mạnh hơn không ít, mà thực lực bốn pháp tôn đã tới hàng ngũ siêu cấp cường hãn.

Ba tôn giả mới gia nhập chỉ thoáng chút do dự lập tức gia nhập vòng chiến.

- Ngao!

Nhóm yêu thú Bàn Hủy rít gào một tiếng, hóa thành bản thể khổng lồ, nháy mắt lao thẳng vào nhóm Tôn cấp Linh Vũ giới.

Lăng Thanh Tuyệt cùng lão giả tóc bạc chưa ra tay, lãnh đạm nhìn vào chiến trường, tựa hồ đang chờ đợi điều gì.

Sát Phá Quân cùng Hắc Vũ cũng không ra tay, sắc mặt ngưng trọng quan sát trận chiến.

- Chết đi!

Bát pháp tôn hét lớn một tiếng, chưởng ấn bay ra vỗ lên người vài yêu thú thất giai, lập tức cắt xé chúng thành mảnh nhỏ, máu tươi không ngừng tuôn xuống.

Xuy!

Ngay khi hắn định tiếp tục ra tay, một thân ảnh tối đen như mực nháy mắt xuất hiện, vừa nhìn thấy thân ảnh kia, lão giả nhíu mày, cảm giác được khí tức người kia có chút bất phàm.

Ngay tiếp theo lão giả đánh ra trảo ấn, khí thế cùng tốc độ nhanh như chớp, trảo ấn áp xuống, không gian xung quanh liền bị xốc lên.

Đúng lúc này Hắc Vũ đánh ra thủ ấn quỷ dị, vẽ ra một vòng tròn giữa không trung, không gian xung quanh giống như bị đao mang sắc bén cắt vỡ, lộ ra khe không gian tối đen.

- Cẩn thận!

Lão giả tóc bạc hét lớn một tiếng, thân ảnh biến mất tại chỗ.

- Linh thú bát giai hậu kỳ!

Bát pháp tôn cảm ứng được khí tức của Hắc Vũ, sắc mặt đại biến, không gian xung quanh đông cứng lại, đã hoàn toàn bị phong tỏa.

Hưu!

Trảo ấn đánh vào bích chướng, bích chướng không chút sứt mẻ.

Xuy!

- Chết đi!

Hắc Vũ quát lạnh một tiếng, năm ngón tay vươn ra, không gian vặn vẹo co rút lại, bắt đầu nứt vỡ.

- Lui cho ta!

Lão giả tóc bạc đã lao tới trước người Hắc Vũ, một đạo linh lực quang mang trực tiếp oanh kích tới.

Chương 2047: Tẩu hỏa nhập ma

Nhưng hắn ra tay đã muộn, không gian bao quanh bát pháp tôn đột nhiên nổ tung, âm bạo như tiếng sấm sét vang vọng giữa trời quang…

Phanh phanh!

Phốc!

Bát pháp tôn phun máu tươi, thân hình hóa thành mảnh nhỏ.

Oanh long long!

Cùng một thời gian linh lực quang mang đánh vào không gian của Hắc Vũ, thân ảnh Hắc Vũ nháy mắt biến mất, linh lực quang mang bộc phát, trực tiếp oanh vỡ cả phiến không gian.

Thân ảnh đối phương biến mất, một cường giả Vũ tôn thất trọng nháy mắt bị đánh chết, trong mắt lão giả tóc bạc tràn ngập hàn ý, tâm thần lập tức lan tràn tìm kiếm.

- Cô!

Một thanh âm tê minh vang vọng, thanh âm giống như tiếng phượng minh, rơi vào trong tai làm linh hồn người run rẩy.

Lão giả tóc bạc vừa nhìn lại, bên trái hào quang tối đen lan tràn, trong mơ hồ cả không gian đột nhiên run rẩy, giữa không trung liền xuất hiện một vật kềnh càng.

Một cỗ chân khí thê lương như thời viễn cổ nhất thời tràn ngập, vật kềnh càng toàn thân tối đen, hắc mang bao phủ cả vùng trời, quang dực đen nhánh, đôi mắt sắc bén, đôi cánh khổng lồ run lên, không gian không ngừng sụp đổ, lộ ra khe không gian âm u dữ tợn.

- Cửu Thiên Côn Bằng bát giai hậu kỳ!

Trong mắt lão giả vô cùng kinh ngạc, nhưng tựa hồ cũng biết sự tồn tại của yêu thú kia:

- Không nghĩ tới thật sự có Cửu Thiên Côn Bằng tồn tại!

- Ngũ Pháp Tôn, giao Cửu Thiên Côn Bằng cho ngươi!

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt trầm xuống, một Vũ tôn thất trọng bị đánh chết, thực lực yêu thú kia chỉ sợ đủ đối kháng tôn giả bát trọng đỉnh phong, mà không gian lực kia cũng có điểm thật quỷ dị.

Lão giả tóc bạc gật đầu, nháy mắt ngưng tụ công kích lao thẳng về hướng Hắc Vũ, linh lực mang theo khí tức linh hồn cuồn cuộn, hội tụ thành một đầu hư ảnh mãnh thú dữ tợn, đánh thẳng về hướng Hắc Vũ.

Trong mắt Hắc Vũ chợt lóe tinh quang, đôi cánh run lên, hắc mang bàng bạc lan tràn, một người một thú đối oanh, những người khác đều né tránh xa xa.

Xuy!

Tâm thần Sát Phá Quân tập trung Lăng Thanh Tuyệt, địa vị người kia tựa hồ không thấp, trong tay Sát Phá Quân hiện ra linh khí cự phủ, một phủ đánh xuống động tới năng lượng mộc hệ, phủ mang bạo lướt, không gian lập tức bị chém vỡ.

- Vũ tôn tam trọng mà thôi!

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt tản ra hàn ý, bàn chân mạnh mẽ giẫm hư không, lập tức lao thẳng về hướng Sát Phá Quân, một đạo chưởng ấn lập tức nghênh tới.

Phanh!

Phủ mang lập tức bị chấn vỡ, năng lượng kình khí phun tràn, ngay sau đó một tiếng nổ vang vọng giữa không trung.

Đặng đặng…

Thân hình Sát Phá Quân bật lui ra sau mấy bước, ánh mắt trầm xuống, thân hình vừa ổn định tay trái liền tung ra một đạo chưởng ấn.

Xuy!

Năng lượng thủy hệ khởi động, hàn băng khí lan tràn mang theo lực lượng cực kỳ khủng bố, hình thành cỗ khí thế tràn đầy áp lực.

Lăng Thanh Tuyệt vung tay lên, năng lượng hỏa hệ lập tức bao phủ xung quanh, uy áp tràn ngập đáng sợ, ngay lập tức một mảnh hỏa diễm ngập trời nhanh chóng bao trùm khắp xung quanh thân thể hắn.

- Phá!

Thủ ấn biến hóa, tay phải Lăng Thanh Tuyệt nháy mắt đánh ra, một đạo chưởng ấn xích hồng sắc hiện lên, chân khí nóng cháy thăng cao, trực tiếp bao phủ không gian xung quanh.

Phanh phanh!

Hai đạo chưởng ấn va chạm, không gian nổ tung, khí lãng hỏa diễm khủng bố khuếch tán, nháy mắt liền đem toàn bộ hơi nước thiêu cháy, ngay cả không gian xung quanh cũng biến thành đỏ hồng.

Phanh phanh…

Năng lượng khuếch tán, ầm ầm nổ tung trên không trung, chấn động không gian chao đảo kịch liệt.

Xuy xuy!

Hàn băng kình khí vô ảnh vô tung biến mất, không gian truyền ra thanh âm vỡ tan răng rắc, từng khe nứt giống như mạng nhện cấp tốc lan tràn xung quanh hai người.

Đặng đặng!

Sát Phá Quân bị đẩy lui, miệng phun máu tươi, thực lực đối phương mạnh hơn hắn không ít, đã vượt qua Vũ tôn tứ trọng.

- Vũ giả song hệ, thực lực không tệ, đáng tiếc chỉ là Vũ tôn tam trọng mà thôi!

Lăng Thanh Tuyệt cười lạnh, thủ ấn biến hóa, tay trái ngưng tụ hoàng mang nồng đậm, năng lượng thổ hệ hội tụ, hắn cũng là Vũ giả song hệ.

Thân hình Lăng Thanh Tuyệt nhoáng lên, hai chân chớp động trên không trung, thân ảnh giống như hư ảo muốn biến mất.

- Đi chết đi!

Lăng Thanh Tuyệt quát một tiếng, năng lượng thổ hệ hóa thành hư ảnh mãnh thú lang hình cấp tốc dựng lên, hung hăng đánh thẳng về hướng Sát Phá Quân.

Xuy!

Nhưng đúng ngay lúc này một thanh ảnh thoáng chốc xuất hiện trước người Sát Phá Quân, một đạo quyền ấn trực tiếp đánh ra.

- Ngao!

Chỉ nháy mắt một tiếng long ngâm truyền tới, thanh động trời cao, đột nhiên một đầu hư ảnh hoàng kim cự long xuất hiện, long ngâm vang vọng thiên không, hư ảnh cự long dựng lên hung hăng va chạm vào hư ảnh lang hình đang công tới.

Hai thú ảnh ầm ầm đu.ng lẫn nhau, không gian vặn vẹo, lập tức liền phá nát, năng lượng phong bạo khủng bố thổi quét, sau đó đột nhiên ngừng lại biến mất.

- Chưởng môn!

Vừa nhìn thấy thanh ảnh kia, các cường giả Phi Linh môn lập tức trầm tĩnh trở lại.

Nhưng lúc này dáng vẻ Lục Lâm Thiên có chút quỷ dị, đôi mắt đỏ tươi sung huyết, thân hình di chuyển giữa không trung, không gian xung quanh không ngừng vặn vẹo.

- Ngươi chính là Lục Lâm Thiên?

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt híp lại, vừa cảm giác khí tức trên người Lục Lâm Thiên, không nhịn được nhướng mày.

- Chẳng lẽ là…

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt híp lại, cảm giác khí tức trên người Lục Lâm Thiên, khóe môi hiện tia cười lạnh:

- Tẩu hỏa nhập ma, nguyên lai là đang đột phá lại bị tẩu hỏa nhập ma!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên hiện lên giữa không trung, đôi mắt đỏ tươi nhìn xung quanh, đột nhiên có vẻ thanh tỉnh hơn một ít, hét lớn một tiếng giống như ma thần thức tỉnh:

- Người dám phạm Phi Linh môn, giết không tha!

Ngay lập tức thủ ấn kết xuất, Thiên Trụ giới lập tức hiện ra, không gian chớp động, từng thân ảnh lần lượt bay ra ngoài.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt run lên, đồ vật thần dị như vậy chỉ sợ không phải vật phàm, nhìn khí tức cổ xưa tang thương, không thể nào là vật bình thường.

- Có địch xâm phạm!

Nhóm người Lục Tâm Đồng vừa xuất hiện, sắc mặt lập tức đại biến.

- Lão đại, huynh làm sao vậy!

Tiểu Long lập tức cảm giác Lục Lâm Thiên có chút không ổn.

- Ta làm sao vậy, ta làm sao vậy…

Đôi mắt Lục Lâm Thiên đỏ rực, vẻ mặt ngây dại đờ đẫn.

Phanh!

Xa giữa không trung, Thất Pháp Tôn vung tay, Hỏa Thử tôn giả bị vây bên trong, thân hình hóa thành mảnh nhỏ, thậm chí hồn anh cũng không chạy thoát.

- Hỏa Thử!

Thanh Linh tông giả hét lớn, lúc này hắn đang bị Vũ tôn nhị trọng công kích, nếu không nhờ trong tay có hồn khí địa cấp cũng đã thua bại từ lâu.

- Lục Lâm Thiên!

Đánh chết Hỏa Thử tôn giả, ánh mắt Thất Pháp Tôn nhìn qua Lục Lâm Thiên, lập tức lao tới, chỉ cần bắt được Lục Lâm Thiên sẽ lập công lớn.

Ngay lúc này một thân ảnh ngăn cản trước mặt hắn:

- Tâm Đồng, Dương Quá, lão đại có chút không ổn, các ngươi xem chừng hắn, người này lợi hại, để ta ứng phó!

Nhìn thiếu niên xuất hiện trước mặt, Thất Pháp Tôn ngẩn ra, ánh mắt ngoài ý muốn:

- Linh thú bát giai!

- Bát giai sơ kỳ mà thôi, chết đi!

Thất Pháp Tôn lập tức vung tay, khí thế khủng bố khiến không gian đều run lên.

Chương 2048: Tâm Đồng bị thương

Tiểu Long rùng mình, lập tức hóa thành bản thể khổng lồ, thúc giục Huyền Vũ thần xác, một cỗ năng lượng quỷ dị dao động, nương theo sau Linh Hoàng khí khuếch tán, lần này hắn tu luyện trong Thiên Trụ giới cũng đã gần hai năm, thực lực tu vi đã đạt tới bát giai sơ kỳ đỉnh, chân khí cường hãn hơn không ít.

- Yêu Hoàng khí, Linh Hoàng khí, đây là linh thú quỷ dị gì vậy!

Thất Pháp Tôn cũng là người lịch duyệt, nhìn bản thể của Tiểu Long khiến cho hắn vô cùng kinh ngạc.

- Không nghĩ tới trên đời này còn có linh thú như vậy, đáng tiếc thực lực của ngươi quá yếu!

Thất Pháp Tôn thản nhiên cười lạnh, thân hình vừa động, vài đạo tàn ảnh hiện lên, nháy mắt đã xuất hiện bên dưới đuôi Tiểu Long, bàn tay vung lên, năng lượng ngưng tụ, sau đó oanh thẳng một chưởng vào người Tiểu Long.

Thân thể Tiểu Long vặn vẹo, giãy thoát không gian lực trói buộc, nhanh chóng lui về phía sau.

- Hừ!

Nhìn thấy Tiểu Long tránh né, ánh mắt Thất Pháp Tôn trầm xuống, hừ lạnh một tiếng, thân ảnh đột nhiên bắn ra truy theo sau.

Xuy!

- Bắt Lục Lâm Thiên trước!

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt chợt lóe, hét lớn một tiếng, nháy mắt lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, mục đích chủ yếu là muốn bắt sống hắn, không muốn kéo dài thời gian.

- Bảo hộ chủ nhân!

Hắc Hùng cùng Huyết Mị cũng cảm nhận được chủ nhân không bình thường, không chút do dự hóa thành bản thể.

Hắc Hùng vừa hóa thành bản thể khổng lồ, rít gào một tiếng, hùng chưởng đánh ra, không gian vặn vẹo, ầm ầm đánh về hướng Lăng Thanh Tuyệt.

- Chi chi!

Huyết Mị vừa hiện thân, trong miệng rít lên thanh âm kỳ dị, giống như sấm sét, nháy mắt hóa thành âm ba như thực chất thổi quét, không gian xung quanh bị xốc lên, xen lẫn linh hồn công kích đánh thẳng vào linh hồn không gian.

- Nghiệt súc không biết tự lượng sức mình!

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt híp lại, không chút e ngại linh hồn âm ba của Huyết Mị, hai đạo chưởng ấn bay ra, cấp tốc đánh về hướng Hắc Hùng cùng Huyết Mị.

Phanh phanh!

Chưởng ấn hung hăng va chạm vào chưởng ấn của Hắc Hùng, kình khí dư ba đáng sợ thổi quét đem không gian trực tiếp xé rách.

Phanh!

Thân thể cao lớn của Hắc Hùng trực tiếp nện xuống giữa không trung, trong miệng phun ra máu tươi.

Phanh!

Thân ảnh Huyết Mị đồng thời rơi xuống đất.

- Qua đây đi!

Lăng Thanh Tuyệt tiếp tục lao về hướng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, khi nãy hắn chỉ khôi phục trong nháy mắt, giờ phút này đôi mắt tràn ngập tơ máu, ánh mắt vẫn luôn ngây dại thất thần.

- Ca ca cẩn thận!

Lục Tâm Đồng quát lớn một tiếng, linh lực lập tức bộc phát.

Lúc này chân khí của Lục Tâm Đồng đã tiếp cận linh vương cửu trọng đỉnh phong.

Thủ ấn liên tục biến hóa, đột nhiên chân khí quanh thân Lục Tâm Đồng chợt kéo lên, dùng xu thế kinh người không ngừng trướng cao.

Xuy!

Chỉ nháy mắt chân khí của Lục Tâm Đồng đã đạt tới linh tôn nhất trọng, vẫn còn tiếp tục thăng lên.

Từ trong mi tâm của nàng bay ra hai đạo lưu quang, chính là Xích Kim độc chu cùng Trấn Linh Diệt Hồn Tháp.

- Thú hồn bát giai, hồn khí địa cấp, còn biết độc công, Độc Linh ma nữ Lục Tâm Đồng sao!

Nhìn thấy Xích Kim độc chu cùng Trấn Linh Diệt Hồn tháp, Lăng Thanh Tuyệt mặc dù khinh thường nhưng cũng từng chú ý qua.

Xuy!

Lăng Thanh Tuyệt vung tay, một thanh trường thương xuất hiện, giây lát hóa thành vô số hư ảnh, mỗi hư ảnh như có thể xuyên phá không gian, ầm ầm bao phủ Xích Kim độc chu.

- Chi chi!

Hắc vụ phóng thích đầy trời, xen lẫn thanh âm chi chi rít gào, nghe qua như quỷ khóc thần hào, truyền vào trong tai vô cùng bén nhọn như đâm thẳng linh hồn.

Từ trong hắc vụ có hơn mười mấy quang đoàn tối đen bắn ra, giống như thuấn di lao thẳng về hướng Lăng Thanh Tuyệt.

Mười mấy quang đoàn tối đen chính là hồn anh bị luyện hóa, bên trong còn có vài hồn anh Tôn cấp.

- Nhị đệ, ngươi mau tỉnh lại, ngươi làm sao vậy?

Dương Quá hét lớn, Lục Lâm Thiên lại không có phản ứng.

- Phá cho ta!

Không bao lâu, Lăng Thanh Tuyệt hét lớn một tiếng, trường thương run lên, vô số thương mang sắc bén bay ra, xé rách không gian trực tiếp trấn vỡ thân hình của Xích Kim độc chu, Xích Kim độc chu lập tức hóa thành tàn hồn khuếch tán.

Phốc!

Xích Kim độc chu bị thương, Lục Tâm Đồng phun ra ngụm máu tươi.

Cùng lúc đó năng lượng hỏa hệ xung quanh Lăng Thanh Tuyệt hiện lên, hơn mười hồn anh khủng bố nháy mắt bị thiêu hủy kêu la không ngừng, căn bản không cách nào tới gần Lăng Thanh Tuyệt.

- Bài danh thứ ba trong mười đại cường giả trẻ tuổi cũng không chịu nổi một kích!

Lăng Thanh Tuyệt quát to một tiếng, một đạo chưởng ấn nóng cháy phóng lên cao, nháy mắt hóa thành khổng lồ vài trăm thước bao phủ về hướng Lục Tâm Đồng.

Sắc mặt Lục Tâm Đồng trầm xuống, thủ ấn biến hóa, Trấn Linh Diệt Hồn tháp lập tức va chạm tới.

Phanh!

Trấn Linh Diệt Hồn tháp hung hăng va chạm chưởng ấn nóng cháy, lực lượng ầm ầm đυ.ng nhau, thanh âm nổ tung như sấm sét đột nhiên vang vọng cả vùng trời…

Oanh!

Không trung run lên, năng lượng khủng bố như sóng thần thổi quét cả quảng trường, không gian vỡ ra động sâu thật lớn.

Oanh long!

Trấn Linh Diệt Hồn tháp bị đánh bay, thân hình Lục Tâm Đồng bị đẩy lui như diều dứt dây, miệng lại phun máu tươi.

- Đi chết đi!

Lăng Thanh Tuyệt cười lạnh quát lớn, hỏa diễm ngưng tụ thành trảo ấn đánh thẳng về hướng Lục Tâm Đồng.

- Tam muội!

Sắc mặt Dương Quá đại biến, trọng kiếm ra khỏi vỏ.

- Ngươi đánh bị thương Tâm Đồng, ta muốn mạng của ngươi!

Một thanh âm quát lớn vang lên, trong nháy mắt này Lục Lâm Thiên chứng kiến Lục Tâm Đồng bị thương, đôi mắt đột nhiên biến sắc, không biết đã thanh tỉnh hay chưa.

- Ngao!

Một tiếng long ngâm truyền ra, huyết quang thoáng hiện, Huyết Lục vẽ ra một vòng tròn, cả không gian kéo dài vươn ra một quang quyển đường kính chừng vài trăm thước, bên cạnh quang quyển lộ ra khe không gian tối đen.

Từ trong quang quyển lập tức xuất hiện bảy đạo đao mang quỷ dị huyền ảo, huyết quang bùng nổ mang theo tiếng nổ tung chói tai bay ra, những nơi đi qua cả không gian đều vỡ vụn từng khúc.

- Hoàn Vũ Thất Toàn trảm!

Huyết quang cắt vỡ không gian bao vây trảo ấn hỏa diễm bên trong.

Hưu hưu…

Đao mang va chạm trảo ấn, cắt vỡ khe không gian, khe không gian cấp tốc lan tràn, hết thảy vật chất xung quanh hóa thành mảnh nhỏ.

Xuy!

Trảo ấn vỡ tan, không gian xung quanh đều bị phá hủy, cường quang chói mắt bộc phát, kình khí phong bạo khủng bố tới cực hạn thổi quét bốn phía.

Đặng đặng…

Lúc này thân hình Lục Lâm Thiên vẫn bị đẩy lui.

- Di!

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt híp lại, thực lực Lục Lâm Thiên tựa hồ vượt qua dự liệu của hắn, đã tương đương Tôn cấp tứ trọng.

- Là nàng!

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, ánh mắt thật trong suốt, chỉ có tơ máu lan tràn nơi hốc mắt, có vẻ cực kỳ quỷ dị, lúc này hắn tựa hồ đã thanh tỉnh lại.

Nhìn khuôn mặt của nam tử trước mắt, đôi mắt Lục Lâm Thiên có chút sững sờ, tựa hồ sau lần trước hành động không chút thương hương tiếc ngọc, cơn giận của hắn đã phát tiết hơn phân nửa, thời gian qua lâu hắn còn cảm thấy mình có chút quá phận, trong lòng đột nhiên có chút bất an, vì thế cho tới bây giờ hắn cũng gần như quên đi, nhưng hôm nay Linh Vũ giới lại xâm phạm Phi Linh môn, điều này làm cơn giận trong lòng hắn lại dâng lên.

Chương 2049: Lưỡng cường đối chiến

- Ngươi tới vì báo thù sao?

Lục Lâm Thiên trầm giọng hỏi.

Nghe được lời của Lục Lâm Thiên, ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt có chút nghi hoặc, lập tức như hiểu ra, nói:

- Nghe ngươi nói giống như khi dễ muội muội của ta, món nợ này có thể cùng tính chung một lúc cho rõ ràng!

- Ngươi không phải Lăng Thanh Tuyền?

Lục Lâm Thiên cầm Huyết Lục, trong mắt đầy hàn ý.

- Không sai, bản tôn Lăng Thanh Tuyệt, cái gì mà người đứng đầu mười đại cường giả trẻ tuổi, lấy một địch chín, ở trước mặt ta chỉ là chuyện cười, thành thật cùng ta rời đi, lần này ngươi trốn không thoát đâu!

Lăng Thanh Tuyệt híp mắt nói.

- Ngươi còn không có tư cách!

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, vừa rồi giao thủ hắn đã đoán được thực lực của Lăng Thanh Tuyệt, chỉ sợ còn ẩn giấu bí pháp, làm cho người ta khó thể nắm lấy, nhưng Lục Lâm Thiên có thể suy đoán không kém Vũ tôn tứ trọng, thực lực đối chiến còn mạnh hơn tu vi thực của hắn.

Lục Lâm Thiên không e ngại Lăng Thanh Tuyệt, nhưng bản thân hắn đã bị tẩu hỏa nhập ma, không biết có thể duy trì thanh tỉnh được bao lâu.

- Lời mạnh miệng ai cũng có thể nói, nhưng ở trước mặt ta ngươi không có tư cách này!

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt trầm xuống, tập trung vào Lục Lâm Thiên, hắn muốn chà đạp tiểu tử này, cho người khác biết hắn mới là cực mạnh.

Khí tức khởi động, quanh thân Lăng Thanh Tuyệt hiện lên ngũ sắc hào quang, cười lạnh nói:

- Ta cũng là Vũ giả toàn hệ, đáng tiếc ngươi bị tẩu hỏa nhập ma, chỉ sợ đang mạnh mẽ chống đỡ đi, cũng không chống đỡ được bao lâu!

- Vũ giả ngũ hệ!

Trong lòng Lục Lâm Thiên nhất thời trầm xuống, thực lực người này tựa hồ còn mạnh hơn Lăng Thanh Tuyền không ít, mà tình huống của hắn hiện tại rất không ổn, tình huống của Phi Linh môn càng nguy hiểm.

- Xuất!

Không có chút do dự, Lục Lâm Thiên quát lớn một tiếng, hàn ý lan tràn, lãnh ý khuếch tán, tử kim hào quang chợt lóe, Đại Hồn Anh xuất hiện ngay trước người.

- Di, phân thân?

Khuôn mặt Lăng Thanh Tuyệt lộ vẻ nghi hoặc:

- Linh hồn phân thân sao…

Đại Hồn Anh mở mắt, sát khí thao thiên lan tràn, tựa như cuộn sống cấp tốc xao động, từng đạo thủ ấn phức tạp đánh ra, thiên địa năng lượng lập tức hội tụ.

- Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, đệ nhất chuyển, đệ nhị chuyển, đệ thất chuyển, đệ bát chuyển!

Chỉ nháy mắt một vầng bạch sắc quang quyển bao phủ quanh thân Đại Hồn Anh, chân khí cấp tốc kéo lên, trực tiếp thăng lên tới Tôn cấp tam trọng, lại tiếp tục thăng lên, tựa hồ lần này bản thể đột phá, Đại Hồn Anh cũng nhận được một ít ưu đãi.

- Ám Ma phân thân bí pháp!

Hào quang quỷ dị chợt lóe, hai đạo linh hồn phân thân hiện ra, đều mang theo sát khí thao thiên như Đại Hồn Anh.

- Ám Ma phân thân bí pháp, tại sao ngươi biết Ám Ma phân thân bí pháp!

Lăng Thanh Tuyệt hiện sát ý:

- Xem ra là ngươi giết cửu pháp tôn!

- Ám Ma phân thân bí pháp, tiểu tử, nguyên lai là ngươi giết lão cửu Ám Ma!

Lục Pháp Tôn liên tục tung ra chưởng ấn tàn sát yêu thú cùng khôi lỗi, hơn mười đầu yêu thú thất giai hóa thành huyết vụ, cảm giác được khí tức trên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt lạnh lẽo trừng về phía hắn.

- Thủ đoạn không ít, ta xem ngươi có thể chống được bao lâu!

Trường thương hiện lên, bí văn quanh quẩn, thương minh ông ông vang rền, theo thủ ấn biến hóa, trường thương lập tức hóa thành ba hư ảnh.

Ba hư ảnh cộng thêm bản thể dựng đứng trước mặt Lăng Thanh Tuyệt, thương mang chói mắt phóng lên cao, hỏa diễm quanh quẩn đầy trời, nhìn qua thật giống như bốn đầu hỏa long khổng lồ.

- Vũ linh khí địa cấp đỉnh!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chớp động, trường thương kia thật sự bất phàm.

- Mặc cho ngươi có bao nhiêu thủ đoạn, nhìn xem có thể chống đỡ được Liệt Diễm Kim Thương của ta hay không!

Lăng Thanh Tuyệt quát một tiếng, hai tay duỗi ra, bốn thanh trường thương không ngừng xoay tròn, hỏa diễm tận trời, thương mang bao phủ không gian, không gian xung quanh chấn động kịch liệt.

- Đi!

Thủ ấn đánh ra, bốn thanh trường thương bắn thẳng về hướng Đại Hồn Anh cùng hai đạo linh hồn phân thân, đồng thời đạo thương mang ngưng thật nhất lại lao thẳng vào bản thể của Lục Lâm Thiên.

- Thật mạnh!

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, thương mang bay tới, tâm thần Đại Hồn Anh chợt động, cùng một thời gian từ trong ấn đường Lục Lâm Thiên bắn ra thanh mang.

- Hống!

Theo một tiếng rít gào, thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ thú thoáng hiện, lớp vảy xanh dựng đứng, tràn ngập điện mang nhè nhẹ, thú hồn lực bàng bạc bạo tuôn làm linh hồn người ta cảm thấy đau đớn.

Thú hồn vung trảo, khí thế hung hăng nghênh tiếp thương mang bay qua.

- Huyễn Diễn đao trận!

- Thiên Linh Diệt Hồn chỉ!

Hai đạo linh hồn phân thân cùng một thời gian đồng loạt thúc giục công kích khủng bố, đao mang thổi quét, thiên địa năng lượng tràn tới.

Chương 2050: Thánh Thủ xuất hiện

- Ngao…

Đại Hồn Anh vung cao Huyết Lục, Huyết Lục phát ra tiếng đao minh trầm thấp như long ngâm, trực tiếp bổ tới, đao mang đột nhiên bùng nổ nháy mắt bổ ra chín đao, lập tức hợp lại chung một chỗ bắn đi.

Hưu!

Hai đạo công kích va chạm, cả không gian đột nhiên run lên.

Oanh long long!

Cùng một thời gian, Bôn Lôi Thiên Hổ thú cùng hai linh hồn phân thân va chạm với ba đạo thương mang, từng luồng hào quang năng lượng mang theo uy áp khủng bố điên cuồng sôi trào, không gian đều vặn vẹo bóp méo.

- Ngao!

Xa giữa không trung, Xích Viêm rít gào một tiếng, thân thể to lớn bị một lão giả Vũ tôn tứ trọng đánh rơi xuống đất, phá hủy không ít kiến trúc bên dưới, thậm chí có không ít đệ tử bị liên lụy, trực tiếp bị dư âm kình khí đánh chết.

- Đồ khốn!

Lục Lâm Thiên giận dữ, thân ảnh đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

- Nghiệt súc chết đi!

Vũ tôn tứ trọng hét lớn, thực lực của hắn đã tới Vũ tôn tứ trọng hậu kỳ, Xích Viêm muốn đối phó thật khó khăn, thân ảnh hắn chợt lóe, một đạo quyền ấn đánh thẳng về hướng Xích Viêm.

Xuy!

Chỉ nháy mắt một đạo hoàng ảnh xuất hiện, Lục Lâm Thiên đã khởi động Thanh Linh khải giáp, chỉ chớp mắt đã đi tới phía trên đầu Xích Viêm.

- Tới vừa lúc!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên xuất hiện, tâm thần lão giả vốn luôn rình khắp không gian, đã biết thân phận của Lục Lâm Thiên, lại cảm nhận được khí tức của hắn không ổn, tự nhiên không chút lo lắng, quyền ấn trực tiếp nện xuống.

Quyền ấn xuyên thủng không gian, khe không gian rậm rạp lan tràn.

Nhìn thấy quyền ấn đánh tới, nhưng Lục Lâm Thiên không hề tránh né, nhìn qua giống như đã bị choáng váng.

- Tẩu hỏa nhập ma sao!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không tránh né, lão giả cười lạnh, quyền ấn oanh kích thẳng vào l*иg ngực Lục Lâm Thiên, cường giả ra tay chỉ là chuyện trong nháy mắt, tốc độ nhanh như thiểm điện ầm ầm hạ xuống.

Phanh!

Thân hình Lục Lâm Thiên lảo đảo thối lui, long lân trên Thanh Linh khải giáp bị nứt nẻ.

Cự lực trút xuống, huyết quang trong mắt Lục Lâm Thiên hiện ra, chân khí không ngừng dao động, sóng gió đột nhiên nổi lên kịch liệt.

- Không thể tẩu hỏa nhập ma, ngăn chặn lại!

Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được biến hóa, áp chế chân khí không để cho mình tẩu hỏa nhập ma.

- Đi chết đi!

Một thanh âm lạnh băng vang vọng chân trời, thân ảnh Lục Lâm Thiên dừng lại, tay phải vung ra, tử kim sắc lưu quang xuất hiện, một cỗ chân khí tràn ngập lan tràn dựng lên.

Oanh long!

Trong tích tắc tay phải đã đánh thẳng tới lão giả, tử kim lôi đình trào ra bắn tới.

- Sao lại như vậy!

Xuy!

Tử kim lôi đình đã giáng xuống đỉnh đầu lão giả Vũ tôn tứ trọng.

Đồng tử lão giả co rút lại, hắn không còn kịp né tránh, chỉ có thể bố trí quang quyển phòng ngự khắp thân thể.

Cùng một thời gian tử kim lôi đình nháy mắt oanh kích lên người lão giả, đánh vỡ không gian động sâu, trực tiếp chấn nát quang quyển phòng ngự thành mảnh nhỏ.

Xuy xuy!

Thân hình lão giả hiện lên một vòng điện quang quanh quẩn.

Phốc!

Tử Kim Huyền Lôi biến mất, lão giả phun ra máu tươi, sắc mặt trắng bệch tới cực hạn, thân thể lảo đảo như muốn rơi xuống dưới.

Lần này Lục Lâm Thiên còn chưa thể dùng toàn lực, đồng thời không có Đại Hồn Anh cùng linh hồn phân thân trợ giúp, vì vậy lão giả vẫn chưa bị đánh chết tại chỗ.

Xuy xuy!

Lục Lâm Thiên lại phun ra máu tươi, trong cơ thể khí huyết nhộn nhạo, chân khí rối loạn, sắc mặt tái nhợt, đôi mắt biến thành đỏ đậm, toàn thân lại ngây dại thất thần.

Lục Lâm Thiên ngây dại, Đại Hồn Anh cùng hai linh hồn phân thân đều ngây dại.

Nhân cơ hội này, Lăng Thanh Tuyệt lập tức đánh tới.

Xuy!

Thương ảnh đánh trúng Đại Hồn Anh, mang theo hỏa diễm nóng cháy xuyên thủng thân thể Đại Hồn Anh, Đại Hồn Anh lập tức vỡ nát, hóa thành sát khí tràn ngập không gian, hai linh hồn phân thân cũng tiêu tán.

Hống!

Cùng một thời gian thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ thú rít gào, thương ảnh xuyên qua thân thể nó, điện quang quanh quaanrh, thân hình nhất thời tan vỡ, hóa thành tàn hồn thú ảnh ngập trời.

Phốc!

Bị trọng thương, Lục Lâm Thiên phun ra máu tươi, sắc mặt trắng bệch, đôi mắt biến thành đỏ thẫm vô cùng quỷ dị.

- Thiếu chủ!

Hắc Vũ vỗ cánh bay lên, cắt vỡ không gian trực tiếp phá không bay qua.

- Lui về cho ta!

Lão giả tóc bạc cấp tốc ngăn cản Hắc Vũ, trong tay hiện ra linh lực ti mang hung hăng thổi quét về hướng Hắc Vũ.

- Hôm nay ta sẽ cho ngươi trả giá thật nhiều!

Hắc Vũ giận dữ, đôi cánh vẽ ra vòng tròn tối đen bao trùm tới.

Oanh long!

Hai đạo công kích va chạm, kình khí xé rách không gian, lộ ra khe nứt tối đen nhưng chỉ nháy mắt liền khép lại.

Đặng đặng!

Thân thể Hắc Vũ cùng lão giả tóc bạc đồng thời bị đẩy lui.

Vũ tôn tứ trọng vừa bị Lục Lâm Thiên đánh trọng thương đang định bỏ chạy, nhưng vừa thấy trạng thái ngây dại của Lục Lâm Thiên, ánh mắt chợt lóe, điều động chân khí đem hết toàn lực đánh thẳng về phía hắn.

- Đồ khốn, hôm nay không ra tay cũng không được, lại muốn tìm chết, vậy thành toàn các ngươi!

Thánh Thủ linh tôn gầm vang.

Một thân ảnh cao ngất vượt qua không gian xung quanh xuất hiện, thân ảnh già nua hư ảo, một cỗ uy áp cường hãn đột nhiên buông xuống, sắc mặt mọi người nháy mắt tái nhợt, linh hồn bị áp chế.

- Dám đυ.ng tới đệ tử của ta, đi chết đi!

Ánh mắt Thánh Thủ linh tôn rơi vào người Vũ tôn tứ trọng kia, linh hồn khí tức lặng yên khuếch tán, không gian run lên, trong tay hắn xuất hiện một khối ngọc thạch trôi nổi lưu quang, một cỗ năng lượng quỷ dị quanh quẩn, chính là linh ngọc sàng.

Linh ngọc sàng đánh thẳng về hướng Vũ tôn tứ trọng, lưu quang đại thịnh, linh ngọc sàng lập tức hóa thành mấy ngàn thước khổng lồ, đem cả không gian nơi đó đều bao phủ.

- Thần khí…

Sắc mặt Vũ tôn tứ trọng đại biến, linh hồn run rẩy, căn bản không có lực đánh trả, thân hình lảo đảo.

- Thánh Thủ linh tôn tung hoành đại lục suốt bảy ngàn năm trước, không nghĩ tới rơi vào kết cục như hiện tại, ngươi còn nhớ rõ ta không!

Đúng lúc này một cỗ linh lực ngập trời lan tràn, một đoàn năng lượng trống rỗng ngưng tụ, từ xa nhìn lại không gian xung quanh giống như sóng biển nổi lên sóng gió ngập trời.

- Chi chi!

Trong nháy mắt, giữa không trung có một tiếng xèo xèo quỷ dị truyền ra, linh lực ba văn run rẩy, một vật tối đen giống như xích sắt ầm ầm trống rỗng xuất hiện, đó là một vật kim loại tối đen dài chừng ngàn thước, tràn ra hắc mang vô cùng quỷ dị.

Trên xích sắt đen nhánh kia cứ cách chừng mười thước khóa lại một hồn anh dữ tợn tối đen, hơn ngàn thước ước chừng khóa lại trên trăm hồn anh, theo chân khí nhìn lại có không ít hồn anh Tôn cấp.

- Tỏa Hồn Liên!

Người tới hét lớn một tiếng, linh lực trút xuống, xích sắt kéo dài hòa lẫn tiếng xèo xèo chói tai mang theo uy áp kinh người nhanh chóng lan tràn.

Chỉ tích tắc xích sắt va chạm thẳng vào Linh Ngọc Sàng của Thánh Thủ linh tôn.

- Chi chi!

Xuy xuy!

Hai cỗ năng lượng trào ra, trên Linh Ngọc Sàng bắn ra hào quang chói mắt, phảng phất như là khắc tinh của hồn anh, hồn anh không ngừng nổ tung, hóa thành tàn hồn trực tiếp tiêu tán.

Chương 2051: Điên cuồng cắn nuốt (1)

Oanh oanh oanh!

Hồn anh nổ tung, tiếng nổ liên tục vang vọng không gian, cùng một thời gian Linh Ngọc Sàng cũng bị đẩy lui, hào quang thoáng ảm đạm, xung quanh Linh Ngọc Sàng lộ ra khe không gian tối đen dữ tợn.

Oanh oanh oanh!

Lại một vòng nổ tung liên hoàn, năng lượng phong bạo khủng bố nhất thời thổi quét, những ngọn núi chập chùng bên dưới đều nứt vỡ, không gian xung quanh bị xốc thẳng lên trời.

Thân hình hư ảo của Thánh Thủ linh tôn bị chấn lui vài bước, Linh Ngọc Sàng thu nhỏ lại xoay quanh trong lòng bàn tay hắn.

Đặng!

Cùng một lúc người kia cũng lảo đảo lui ra sau mấy bước, trên xích sắt bị tiêu hủy một số hồn anh, quan trọng là hồn anh Tôn cấp đều bị nổ tung hủy diệt, thu thập nhiều hồn anh lại cần luyện hóa tuyệt đối cực kỳ khó khăn, điều này làm sắc mặt người kia đại biến, lộ ra vẻ vô cùng đau lòng.

Kình khí tán loạn, người kia xuất hiện bên cạnh Vũ tôn tứ trọng, mặc một trường bào màu xám trắng, khoảng sáu mươi tuổi, khuôn mặt đầy nếp nhăn, ánh mắt hãm sâu như lệ quỷ, khuôn mặt lại như xương bọc da nhìn vào khiến người cực kỳ khó chịu.

- Tỏa Hồn Liên, ngươi có liên hệ gì với Phệ Hồn lão quỷ?

Thân ảnh Thánh Thủ linh tôn suy yếu không ít, nhìn chằm chằm vào người kia, vật kia thuộc về một cường giả cùng thời với hắn, cường giả kia lòng dạ độc ác, thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn huyết tinh, tu luyện một bộ công pháp âm độc đặc thù, dựa vào việc cắn nuốt hồn anh người khác tăng cường thực lực.

Mặc dù cường giả kia có tiếng xấu, nhưng thực lực vô cùng khủng bố, nhưng lão quỷ kia từng đắc tội quá nhiều người, rốt cục bị người liên thủ bao vây tiễu trừ, cuối cùng lại bị hắn đào thoát mất tích.

- Không nghĩ tới còn có người biết lai lịch Tỏa Hồn Liên!

Người kia không trả lời Thánh Thủ linh tôn, quay đầu nhìn Vũ tôn tứ trọng đỉnh phong nói:

- Mau bắt Lục Lâm Thiên, người này để ta đối phó!

- Dạ, Tứ Pháp Tôn đại nhân!

Vũ tôn tứ trọng phục hồi lại tinh thần, lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

- Tứ Pháp Tôn, giao Thánh Thủ linh tôn cho ngươi!

Lăng Thanh Tuyệt lộ ý cười, ánh mắt tập trung qua Lục Lâm Thiên.

- Dạ, thiếu chủ!

Lão giả âm lệ đáp, quỷ trảo khô héo vung lên, Tỏa Hồn Liên rít gào vô cùng quỷ dị.

- Lâm Thiên, cẩn thận!

Thánh Thủ linh tôn hét lớn một tiếng, thân ảnh chớp động, lão giả âm lệ lách người ngăn cản.

- Thánh Thủ linh tôn, Tỏa Hồn Liên của ta đặc biệt khắc chế linh hồn, nếu luyện hóa ngươi uy lực tuyệt đối đại tăng, kiệt kiệt!

Dứt lời, chân khí cuồn cuộn tràn ra, Tỏa Hồn Liên du động như linh xà bao phủ về hướng Thánh Thủ linh tôn.

- Lại đây đi!

Vũ tôn tứ trọng xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, trực tiếp vỗ ra một đạo trảo ấn.

- Lão đại cẩn thận!

Xa giữa không trung, Tiểu Long hét lớn, hắn căn bản không thể thoát thân, liên tục bị thương, lúc này cường giả Phi Linh môn hoàn toàn rơi xuống hạ phong, không ai có khả năng thoát thân tương trợ.

Trảo ấn vỗ lên đỉnh đầu Lục Lâm Thiên, nhưng đúng ngay lúc này thanh âm tiếng hét của Tiểu Long rơi vào trong tai Lục Lâm Thiên, ánh mắt hắn chợt lóe, nhìn trảo ấn đang ập tới trước người.

Xuy!

Lục Lâm Thiên phản xạ theo bản năng, một đạo chưởng ấn vung ra nghênh đón, trong chớp mắt ánh mắt hắn lại dại ra, chưởng ấn vừa lúc đánh lên trảo ấn.

Trong nháy mắt hai cỗ năng lượng ầm ầm va chạm, trên tay Lục Lâm Thiên tràn ra lốc xoáy chân khí cuồn cuộn ập tới.

Phanh phanh!

Thanh âm nổ tung liên tục truyền ra, giờ khắc này sắc mặt lão giả Vũ tôn tứ trọng đại biến, hắn nhìn thấy trảo ấn của mình bị hấp xả vào trong lòng bàn tay của đối phương, ngay lập tức một chưởng rơi lên đỉnh đầu hắn, đột nhiên chân khí trong cơ thể hắn lập tức bị đối phương hấp xả cắn nuốt.

- Không tốt, sao hắn cũng biết Âm Vũ quyết!

Lão giả hoảng sợ, tựa hồ biết là chuyện gì xảy ra, trong cơ thể lập tức khởi động một cỗ lực lượng cắn nuốt, muốn cắn nuốt ngược trở lại đối phương.

Hai cỗ hấp lực va chạm, lão giả lại phun ra máu tươi, lực cắn nuốt của hắn hoàn toàn không thể đối kháng với đối phương, công pháp của đối phương tựa hồ hoàn toàn khắc chế thần pháp của Linh Vũ giới, chân khí không ngừng bị đối phương hấp xả, hơn nữa trong người hắn vốn đã bị trọng thương, không cách nào đối kháng.

- A…

Lão giả kêu lên thảm thiết, thân hình bắt đầu run rẩy, chân khí trào ra ngoài như hồng thủy trút xuống, bị Lục Lâm Thiên trực tiếp cắn nuốt, đồng thời bị luyện hóa thành chân khí tinh thuần dũng mãnh tràn vào đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên.

Không nghĩ tới chân khí bất ổn trong người Lục Lâm Thiên lúc này đột nhiên kéo lên, màu đỏ trong mắt bắt đầu chậm rãi tiêu tán.

- Đây là…

Ánh mắt Thánh Thủ linh tôn lộ vẻ nghi hoặc, thân hình hư ảo lóe ra, thân ảnh hai người mỗi lần tiếp xúc đều bộc phát tiếng nổ kinh thiên, từng luồng năng lượng phong bạo không ngừng khuếch tán, vang vọng trên bầu trời chẳng khác gì lôi đình, tình hình chiến đấu kịch liệt làm người ta kinh hãi trân trối.

Phanh phanh!

Thanh âm tiếng nổ vang lên không dứt, khu vực chiến đấu kịch liệt của hai người cùng trận chiến dữ dội của Hắc Vũ cùng Ngũ Pháp Tôn thật sự kinh tâm động phách.

Giờ phút này bên trong Phi Linh môn cơ hồ tràn ngập thanh âm chém giết, kình khí bắn phá, năng lượng tràn ngập, các đệ tử Phi Linh môn tụ tập chung một chỗ, không ít thực lực thấp thoát ra xa xa, nếu bị liên lụy sẽ tử vong tại chỗ, đệ tử trẻ tuổi chỉ có thể siết chặt nắm tay mà không cách nào dốc sức.

- Sư phụ, cẩn thận a!

Niếp Phong siết chặt hai tay, khẩn trương tới rối loạn.

Xa xa giữa không trung xuất hiện không ít người, đều là trinh thám các thế lực nghe tin chạy tới, nhưng không ai dám tới gần.

- Âm Dương Linh Vũ quyết, khó trách tu luyện nhanh như vậy, nguyên lai là Âm Dương Linh Vũ quyết trọn vẹn!

Lăng Thanh Tuyệt cảm giác được khí tức, ánh mắt tối tăm.

- Xuy!

Ngay tức khắc hắn lao nhanh về hướng kia, một đạo quyền ấn nóng cháy đánh thẳng vào sau lưng Lục Lâm Thiên…

Thần trí Lục Lâm Thiên tựa hồ đã khôi phục không ít, trong mơ hồ cảm nhận được công kích sau lưng, nhưng cũng không muốn buông tha Vũ tôn tứ trọng kia, hắn có cảm giác chỉ cần mình cắn nuốt đối phương sẽ đạt được không ít ưu đãi.

Hống…

Theo bản năng, có lẽ lúc này Lục Lâm Thiên có chút thanh tỉnh, nháy mắt thúc giục hình thái thứ hai Hổ Biến.

Xuy lạp lạp…

Chỉ chớp mắt thanh mang sáng ngời, thân hình khom tới trước, lập tức bành trướng mở rộng, đồng thời bao trùm lớp vảy màu xanh lấp lánh, điện mang quanh quẩn, hai tay Lục Lâm Thiên hóa thành hổ trảo thật lớn, nắm chặt trên người Vũ tôn tứ trọng, thân hình hóa thành khổng lồ hơn trăm thước.

Phanh!

Cùng một lúc quyền ấn nóng cháy đánh thẳng lên lưng hắn, một quyền nện xuống thanh âm nổ tung trầm thấp truyền ra, lưu quang không ngừng quanh quẩn.

- Tư tư…

Lăng Thanh Tuyệt cảm giác mình va chạm vào đá lớn, nháy mắt trên thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên điện mang bùng nổ, lập tức tràn vào trong quyền ấn của Lăng Thanh Tuyệt giáng xuống.

- Cổ quái!

Biến hóa quỷ dị làm sắc mặt Lăng Thanh Tuyệt đại biến, điện mang quanh quẩn nhất thời lao vào trong cơ thể của hắn, điện mang khủng bố trùng kích khiến cơ thể hắn mềm nhũn, chân khí có chút ngưng trệ.

Chương 2052: Điên cuồng cắn nuốt (2)

Lăng Thanh Tuyệt vừa định thối lui, đột nhiên phát hiện hắn căn bản không thể thoát thân, một quyền nện xuống lớp lân phiến quỷ dị tuôn ra một cỗ cắn nuốt cực lớn, chân khí của Lăng Thanh Tuyệt lập tức bị hấp xả, tốc độ cắn nuốt cực kỳ khủng khiếp.

Oanh long long…

Lục Pháp Tôn oanh thẳng tới trước, lực lượng hủy diệt tuôn trào, không gian nổ tung, hơn mười khôi lỗi thất giai hóa thành mảnh nhỏ.

Ánh mắt Lục Pháp Tôn rơi lên người Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh đang chưởng khống khôi lỗi chiến đấu.

Ngay lúc hắn định ra tay, sắc mặt chợt biến, quay phắt đầu lại nhìn thấy Lăng Thanh Tuyệt bị Lục Lâm Thiên hấp xả cắn nuốt, nếu thiếu chủ xảy ra sự cố, những người cùng đi lần này chỉ sợ khó tránh khỏi tội chết.

- Thiếu chủ, cẩn thận!

Lục Pháp Tôn cấp tốc đánh về phía Lục Lâm Thiên, thân ảnh phá không bay qua.

- Âm Vũ quyết!

Chân khí tràn ra, Lăng Thanh Tuyệt không chút do dự cắn răng cắn nuốt ngược lại, hai cỗ lực lượng lập tức va chạm lẫn nhau.

Phanh phanh!

Lực hấp xả trên lưng Lục Lâm Thiên không mạnh bằng hổ trảo, vừa va chạm Lăng Thanh Tuyệt lập tức bị đẩy ra, thân ảnh lảo đảo thối lui, không nghĩ tới thoát khỏi lực hấp xả của Lục Lâm Thiên.

Vào lúc này Vũ tôn tứ trọng cũng đã biến thành một khối thây khô, thậm chí cả hồn anh cũng bị nuốt chửng.

Hô hô!

Cắn nuốt một Vũ tôn tứ trọng, năng lượng cuồn cuộn không dứt khiến chân khí Lục Lâm Thiên trực tiếp kéo lên, bắt đầu có dấu hiệu đột phá, chỉ nháy mắt thiên địa năng lượng lập tức hội tụ tràn tới.

- Tiểu tử thật quỷ dị!

Lục Pháp Tôn xuất hiện ngay trước người Lục Lâm Thiên, trực tiếp oanh thẳng một quyền, quyền ấn động tới thiên địa năng lượng tạp vỡ không gian ầm ầm nện xuống.

Hống!

Đột nhiên Lục Lâm Thiên rít gào một tiếng, ném cỗ thây khô, quanh thân tràn ngập điện mang kịch liệt, một đạo trảo ấn lại vung ra xé rách không gian vỡ áp xuống.

Xuy!

Trảo ấn va chạm cùng quyền ấn, không gian lập tức nổ tung.

Phanh phanh phanh!

Thân hình khổng lồ của Lục Lâm Thiên bị đẩy lui, cự lực kinh khủng xâm nhập vào thân thể hắn.

Đúng lúc này chân khí của hắn trực tiếp thăng lên, thiên địa năng lượng tụ tập, gió giục mây vần biến thành lốc xoáy.

Cự lực của Lục Pháp Tôn vừa xâm nhập lại hòa lẫn vào thiên địa năng lượng đều bị Lục Lâm Thiên cắn nuốt hấp thu.

Sắc mặt Lục Pháp Tôn kinh hãi, hắn đột nhiên cảm giác được mình không thể thối lui, lúc này hắn đang bị hổ trảo hoàn toàn giữ chặt lại, chân khí không ngừng bị kéo ra ngoài.

Hô!

Không gian biến sắc, thiên địa năng lượng hội tụ, hóa thành năng lượng quang mang bao phủ Lục Lâm Thiên, chân khí của hắn thăng lên tới đỉnh, lập tức đập thẳng vào cổ bình đã giãn ra không ít.

Sắc mặt Lục Pháp Tôn đại biến toàn lực thối lui, nhưng chỉ vô dụng, dù hắn dùng hết lực lượng giãy dụa vẫn bị cỗ lực lượng kinh khủng trong người đối phương xâm nhập vào, ngược lại làm bản thân bị cắn nuốt càng nhanh hơn.

Tâm thần kinh hoảng, Lục Pháp Tôn hét lớn:

- Âm Vũ quyết!

Một cỗ lực lượng cắn nuốt từ trong thân thể hắn trào ra, muốn cắn nuốt ngược lại đối phương, nhưng vô hình trung đã bị áp chế không cách nào đối kháng, lực lượng kia vừa va chạm lập tức bị hóa giải lẫn tán loạn.

Xuy xuy!

Ngay sau đó chân khí Lục Pháp Tôn bị rút xả, Lục Lâm Thiên giống như biến thành động không đáy, không hề từ chối bất kỳ năng lượng nào tràn vào.

- Lão ngũ, lão tứ, cứu ta a, mau cứu ta!

Không cách nào giãy thoát, chân khí bị hấp thu, tốc độ vô cùng đáng sợ, dưới hổ trảo giống như có lực hấp xả vô cùng vô tận, đường đường Vũ tôn bát trọng lại bắt đầu lớn tiếng kêu cứu.

- Đồ khốn!

Lão giả tóc bạc cùng lão giả âm lệ đang giao thủ cùng Thánh Thủ linh tôn với Hắc Vũ đã sớm nhìn thấy cảnh tượng nơi này, đương nhiên Thánh Thủ linh tôn cũng nhìn thấy.

Khi nãy là hai người bọn họ ngăn cản Thánh Thủ linh tôn viện trợ, bây giờ tình thế hoàn toàn trái ngược lại.

Oanh long long!

Không trung sụp đổ, công kích khủng bố thổi quét, hai người không cách nào thoát thân cứu giúp.

Lăng Thanh Tuyệt ở một bên chứng kiến cảnh tượng kia, không dám tới gần, sắc mặt không ngừng biến hóa.

- A!

Lục Pháp Tôn phát ra tiếng kêu thảm thiết, linh hồn run rẩy, hắn nằm mơ cũng không ngờ Vũ tôn bát trọng lại rơi vào kết cục như thế.

- A...

Lúc này Lục Pháp Tôn lại thét lên thê thảm, linh hồn bắt đầu bị cắn nuốt, hấp lực vô cùng khủng bố, thậm chí hồn anh cũng không thể đào thoát, trực tiếp bị hấp lực bao trùm, hắn cảm giác được thân thể của mình đang héo rút.

Năng lượng thiên địa không ngừng tràn vào thân thể Lục Lâm Thiên, một cỗ chân khí bàng bạc như mãnh thú tràn ngập, chấn động lòng người.

- A!

Tốc độ cắn nuốt của Lục Lâm Thiên nhanh hơn ngày thường gấp mấy chục lần, hơn nữa đang đột phá, hỗn hợp uy lực đột phá tốc độ càng tăng nhanh, không bao lâu Lục Pháp Tôn biến thành thây khô, kỳ thật vẫn còn cơ hội ra tay giúp hắn, nhưng họ tự nhận thực lực không đủ, nhìn thấy kết cục của Lục Pháp Tôn cùng Vũ tôn tứ trọng nên không ai dám ra tay.

Chân khí Lục Lâm Thiên đột phá bình trướng, một cỗ chân khí mới tinh lan tràn, chân khí phóng lên cao đạt tới Vũ tôn nhất trọng, nhưng không kém hơn Vũ tôn tam trọng, thậm chí có thể so với tứ trọng.

- Không ngờ lại đột phát!

Lăng Thanh Tuyệt kinh ngạc, không nghĩ tới Lục Lâm Thiên đã bị tẩu hỏa nhập ma nhưng còn có thể đột phá, hơn nữa khí thế cực kỳ kinh người.

Thiên địa năng lượng mơ hồ bình tĩnh trở lại, bắt đầu muốn tán đi.

Ngay trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, chỉ tích tắc chân khí của Lục Lâm Thiên đột nhiên lan tràn, mà thiên địa năng lượng vừa tản ra lại hội tụ trở lại.

- Hống!

Thân thể khổng lồ nháy mắt thu liễm, thân hình Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, chân khí ổn định trở lại, một đoàn quang quyển bạch sắc bao phủ quanh thân, linh lực chân khí lan tràn.

Một đoàn chân khí phóng lên cao, thiên địa năng lượng cấp tốc xoay tròn, ngưng tụ thành năng lượng lốc xoáy ngay trên đỉnh đầu Lục Lâm Thiên, hoàn toàn tương liên cùng năng lượng trong thân thể hắn.

Năng lượng càng ngày càng nhiều, hội tụ thành năng lượng quang mang dài hơn trăm thước, phát ra tiếng ầm vang đinh tai nhức óc, ngay tiếp theo hung hăng nện xuống lốc xoáy khổng lồ, lập tức phát ra quang mang chói mắt phun trào tung tóe ra ngoài.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên không ngừng cắn nuốt sạch sẽ năng lượng quang mang khổng lồ kia, năng lượng bàng bạc áp không giống như muốn phá nát cả không gian.

- Linh lực, đang đột phá linh tôn, linh Vũ cùng đột phá!

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt run lên, vẻ mặt ngày càng kinh ngạc, nhưng trong lòng vẫn còn sợ hãi không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Lão giả âm lệ cùng lão giả tóc bạc bị Hắc Vũ cùng Thánh Thủ linh tôn ngăn cản, muốn ra tay lại không được như ý, những người khác càng không muốn nhúng tay, ngược lại còn cố ý lưu thủ với cường giả Phi Linh môn vì không muốn bức bách Lục Lâm Thiên nổi điên, rơi vào kết cục giống như hai người kia.

Chương 2053: Đột phá Tôn cấp

Oanh long long!

Giữa không trung tiếng chém giết vang vọng, yêu thú linh thú rít gào, mà phạm vi xung quanh Lục Lâm Thiên không ai dám tới gần, cường giả Phi Linh môn tựa hồ biết chưởng môn đang đột phá, tự nhiên không đi quấy rầy, mà người Linh Vũ giới càng thêm e ngại, không muốn rơi vào kết cục như Lục Pháp Tôn, ngay cả Lục Pháp Tôn cũng bị cắn nuốt, bọn hắn nhúng tay chỉ là muốn chết.

Khi năng lượng cuối cùng bị cắn nuốt, một tiếng nổ tung ầm ầm chấn động.

- Phanh!

Tiếng vang thông thiên, chân khí đánh vỡ bình chướng, đột nhiên phóng lên cao, khí tức lan tràn, uy áp bao phủ không gian.

Đại Hồn Anh của Lục Lâm Thiên vốn đã bị chấn nát, lúc này tàn hồn cùng sát khí thao thiên lập tức hóa thành tử kim sắc, nháy mắt thu liễm vào trong ấn đường Lục Lâm Thiên, ngay cả thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ thú viễn cổ cũng đã quay vào trong thân thể hắn.

Chân khí Lục Lâm Thiên tiếp tục kéo lên, chấn động lòng người, linh hồn lực rõ ràng mạnh hơn linh tôn nhất trọng rất nhiều.

Hết thảy xung quanh giống như dừng lại, Lục Lâm Thiên nhắm mắt lăng không đứng thẳng, chân khí xung quanh đã bình tĩnh lại, không chút dao động, nhìn qua giống như người bình thường, làm người ta không cảm ứng được chút phản ứng nào.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt luôn nhìn Lục Lâm Thiên chăm chú, nhìn thấy xung quanh người hắn không có chút chân khí dao động, ánh mắt nghi hoặc không thôi, thật sự không tầm thường, người bình thường thu liễm chân khí nhiều ít vẫn còn có chút dấu vết, nhưng Lục Lâm Thiên hoàn toàn giống như người thường, nếu không phải hắn đang bay bổng trên không trung, thật sự sẽ cho rằng hắn chỉ là người thường.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt không ngừng lóe ra, Lục Lâm Thiên vừa mới đột phá, chỉ sợ chân khí chưa ổn định, đây chính là cơ hội.

Vừa nghĩ tới đây Lăng Thanh Tuyệt nhoáng lên, chân khí hỏa hệ ngưng tụ thành một đạo hỏa cầu, hỏa cầu bành trướng giống như quang cầu đỏ đậm, mang theo kình khí cuồng bạo oanh thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Lúc này Lăng Thanh Tuyệt không dám khinh thường, vừa ra tay liền dùng toàn lực.

Hỏa cầu tích tắc đi tới trước người Lục Lâm Thiên…

Xuy!

Lục Lâm Thiên đột nhiên mở mắt, trong mắt bắn ra tinh mang, hiện tại đã khôi phục vẻ trong suốt, nhưng nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện hốc mắt vẫn tràn ngập màu đỏ rực, thậm chí càng thêm nồng đậm một ít.

Hỏa cầu rơi xuống, nhiệt độ tăng cao, chân khí cường hãn áp bách xuống bao phủ không gian xung quanh, uy áp như dời non lấp bể không ngừng khuếch tán.

- Bạo!

Xa xa viễn không, ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt trầm xuống, bàn tay nắm lại, hỏa cầu lập tức nổ tung.

Phanh phanh…

Hỏa cầu ầm ầm nổ vang, hỏa diễm thổi quét, khe không gian tối đen lan tràn, thân ảnh Lục Lâm Thiên nháy mắt bị hỏa diễm bao phủ.

- Chưởng môn!

- Lão đại!

- Ca ca!

- Chủ nhân!

Mọi người hoảng hốt thét to.

Trong không gian hỗn loạn, ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt vẫn nhìn chăm chú về phía trước.

Khi kình khí biến mất, Lăng Thanh Tuyệt nhìn thấy một đạo quang ảnh, quang ảnh càng lúc càng sáng.

Trong ánh mắt trợn mắt há hốc mồm của mọi người, chỉ thấy ở chỗ kia xuất hiện thanh cầu lớn chừng hai thước, điện mang lưu xuyến, uy áp bức cả không gian, đồng thời đang ngưng tụ một cỗ lực lượng đáng sợ.

Mà thanh cầu thật sự kỳ quái, một mặt quang cầu do rất nhiều cánh chim kim chúc bao phủ, kình khí xuyên qua không gian thành hình vòng cung lan tràn xung quanh, bên dưới quang vũ còn có một tia châm nhọn sắc bén.

- Phạm Phi Linh môn, tất cả đều phải chết!

Một tiếng quát băng sương vọng ra, đồng thời quang cầu chậm rãi giãn ra.

Ông ông!

Cánh chim run lên, quang cầu tách hai nửa, lộ ra đôi cánh mở rộng, không gian vặn vẹo kịch liệt, tiếng vang khuếch tán, không gian dao động ngày càng kịch liệt.

Hô!

Sau lưng Lục Lâm Thiên hiện lên một đôi cánh màu xanh hoàn mỹ vô khuyết, thanh quang lan tràn, điện mang lưu chuyển, ngưng tụ cỗ năng lượng làm lòng người run rẩy.

- Thần khí, đây là thần khí, thần khí phi hành!

Những người có kiến thức đều lộ vẻ rung động, lúc này uy lực của thanh dực làm người rung động, tuyệt đối đã lên tới cấp độ thần khí.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh, còn có Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, hai kiện thần khí a!

Lăng Thanh Tuyệt cũng lộ vẻ rung động.

- Đây không phải là Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực của Phá Vân tôn giả sao, sao nằm trong tay Lục Lâm Thiên!

- Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực không phải là linh khí phi hành địa cấp sao, sao biến thành thần khí!

Một ít cường giả Vũ tôn Linh Vũ giới nhận ra Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, càng thêm nghi hoặc.

- Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, đây là Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực!

Chương 2054: Bắt đầu tàn sát

Thất Pháp Tôn đang áp chế Tiểu Long, ánh mắt vô cùng kinh ngạc, lúc trước vây công diệt sát Phá Vân tôn giả, ai cũng muốn cướp lấy vật này, nhưng cuối cùng lại để hồn anh Phá Vân tôn giả đào thoát, không nghĩ tới vật kia lại rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên, còn là một kiện thần khí.

- Toàn bộ đệ tử Phi Linh môn thối lui cho ta!

Lục Lâm Thiên hét lớn, sóng âm cuồn cuộn, tựa như sấm sét vang vọng trời cao.

Xuy!

Chỉ nháy mắt toàn bộ đệ tử Phi Linh môn đều tránh ra xa, bên trong cấp độ Vương cấp cũng đều mạnh hơn, vì vậy muốn thoát khỏi đối thủ dây dưa cũng không mấy khó khăn.

Lúc này bên Linh Vũ giới còn lại mười Tôn cấp, cấp độ khác nhau, thực lực chỉnh thể vượt hơn cường giả Tôn cấp của Phi Linh môn.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên giống như có uy áp, mười tu vi Tôn cấp cũng không để ý tới cường giả Phi Linh môn, ánh mắt chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên.

Chỉ nháy mắt ngắn ngủi, giữa không trung chỉ còn lại mười cường giả Tôn cấp cùng Lăng Thanh Tuyệt, ngoài ra ở xa xa còn lại gần năm mươi cường giả Vương cấp.

Xa xa, Thất Pháp Tôn vẫn đang oanh kích Tiểu Long, mà Ngũ Pháp Tôn cùng Tứ Pháp Tôn đang đối chiến cùng Thánh Thủ linh tôn với Hắc Vũ.

- Các ngươi cùng nhau ra tay, người bắt được Lục Lâm Thiên, trọng thưởng!

Lăng Thanh Tuyệt đột nhiên phất tay quát.

- Bắt Lục Lâm Thiên!

Mười cường giả Tôn cấp liên thủ đương nhiên không có gì cần lo lắng, bọn họ không chút do dự cấp tốc lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Xuy xuy…

Mười người đồng thời ra tay, nếu bắt được Lục Lâm Thiên chính là lập công lớn, từng đạo công kích ầm ầm bay đi.

Ông ông…

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lùng, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực rung mạnh, tiếng sấm nổ vang, khe không gian chợt lóe rồi biến mất, thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng mất tích.

Oanh long long!

Trong tích tắc mười đạo công kích đánh vào vị trí Lục Lâm Thiên vừa đứng, không gian lập tức nổ tung thành động sâu, năng lượng khủng bố hóa thành hình cung tiêu tán giữa không trung, trong nháy mắt sắc mặt mười người đại biến, lập tức tìm kiếm thân ảnh Lục Lâm Thiên.

- Ngao!

Một tiếng long ngâm vang vọng sau lưng một linh tôn tam trọng, ánh mắt hắn hoảng hốt, lập tức lao về phía trước, không biết vì sao tận đáy lòng hắn dâng lên cảm giác băng sương.

- Phạm Phi Linh môn, đừng mong chạy thoát kẻ nào, chết đi!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên hiện lên sau lưng người kia, trong tay hiện lên huyết quang, Huyết Lục lóe sáng, sát khí tràn ngập.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên theo sát người kia như hình với bóng, giờ khắc này Lục Lâm Thiên sử dụng Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, linh tôn tam trọng kia làm sao có thể tránh thoát, cơ hồ lập tức bị đuổi kịp.

- Hôm nay Linh Vũ giới phải trả giá bằng máu!

Huyết Lục bổ ra một đạo huyết quang, trực tiếp chém thẳng về hướng người kia.

Cảm nhận được kình khí khủng bố, người kia lao thẳng về phía trước, sắc mặt hoảng hốt kết xuất thủ ấn, bầu trời nổi lên dao động quỷ dị, một đạo quang mang hiện lên chói mắt, quanh thân lập tức hiện lên đạo quang quyển.

Ca ca…

Đao mang đánh xuống, thanh âm nứt vỡ tràn ngập, quang quyển lập tức bị chém vỡ, năng lượng hình thành phong bạo cực kỳ khủng bố thổi quét giữa không trung, phong bạo lướt qua, không gian chấn động.

Hưu!

Đao mang xuyên qua quang quyển, rơi lên sau lưng linh tôn tam trọng, đồng tử hắn liền khuếch tán, huyết quang xuyên qua trước ngực hắn, khóe mắt hắn còn nhìn thấy huyết quang xuyên thấu ngực mình, thậm chí còn bổ ra không gian ngay trước mặt hắn.

Phốc!

Linh tôn tam trọng phun máu, thân hình bị bổ thành hai nửa, đao mang quá nhanh, nhanh tới mức thân hình bị chém thành hai hồn anh cũng chưa kịp đào thoát.

Dư ba huyết quang rơi xuống đất, nhất thời hóa thành năng lượng xốc ngược mặt đất nứt vỡ lan tràn.

- Đã chết…

Chỉ chớp mắt đã có một linh tôn tam trọng bị đánh chết, thật nhiều người đều hít sâu một hơi.

- Tốc độ thật nhanh, thực lực thật mạnh!

Cường giả Tôn cấp Linh Vũ giới run sợ.

- Tiếp theo!

Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực cắt vỡ không gian, giống như thuấn di, lời vừa dứt Lục Lâm Thiên đã đi tới bên người một Vũ tôn nhị trọng.

Người kia lập tức bỏ chạy, đã nhìn thấy thực lực khủng bố của Lục Lâm Thiên, hắn làm sao còn dám đối kháng, trực tiếp thối lui.

Nhưng Lục Lâm Thiên đã như hình với bóng, đao mang bay ra, người kia còn chưa kịp lấy lại tinh thần đã bị bổ thành hai nửa.

- Tiếp theo!

- A!

Hai tiếng kêu thảm thiết đồng thời truyền ra, hai Vũ tôn nhất trọng lập tức tử vong, tuyệt đối là tàn sát, không có chút lực đối kháng.

Xuy!

Sắc mặt một Vũ tôn tứ trọng đại biến, cấp tốc thối lui, nhưng không cách nào thoát khỏi Lục Lâm Thiên, thậm chí còn có cỗ lực lượng vô hình bao phủ lên người hắn.

- Ta liều mạng với ngươi!

Không còn đường để trốn, người kia trầm xuống, lang nha bổng trong tay đánh ra.

Chương 2055: Thần vũ diệt không

Hưu!

Lang nha bổng nháy mắt đánh ra vô số bổng ảnh, chỉ tích tắc tràn ngập cả thiên địa.

Năng lượng mộc hệ nhanh chóng hội tụ, một tia năng lượng mộc hệ màu xanh biếc thẩm thấu hiện ra, cuối cùng quấn quanh thân thể Vũ tôn tứ trọng, bổng ảnh bao phủ cả không gian, vô số bổng ảnh xoay tròn có vẻ cực kỳ huyền ảo cùng khủng bố, không gian xung quanh không ngừng tan vỡ, ầm ầm áp thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

- Ngao!

Một tiếng long ngâm vang vọng, thanh âm xuyên thấu không gian.

- Người thứ năm!

Lục Lâm Thiên ngạo nghễ đứng thẳng, sát ý tràn ngập làm trong lòng mọi người đứng xa xa đều rùng mình.

Đao mang nhất thời bay ra, động tới năng lượng thuộc tính, trong nháy mắt ngắn ngủi huyết sắc đao mang mang theo thanh âm nổ bạo chói tai cắt qua không gian nhanh như chớp.

Tổng cộng chín đạo đao mang hơn ngàn thước phá không bay ra, lập tức hợp lại chung một chỗ, phát ra thanh âm chói tai khiến người chấn động.

Chỉ chớp mắt đao mang cùng bổng ảnh ầm ầm va chạm vào nhau, không trung run rẩy, không gian như đông cứng lại, cuối cùng phát ra ánh sáng cực kỳ chói mắt.

- Ca ca!

Không gian phá nát, bổng ảnh tan vỡ, tàn ảnh rơi đầy trời.

Hưu!

Dư âm kình khí thổi quét, mặt đất nứt nẻ lan tràn, vô số bổng ảnh rơi lên người Lục Lâm Thiên lại kích lên hoa lửa, nhưng không hề ảnh hưởng tới hắn chút nào.

Cùng một thời gian huyết quang đánh thẳng vào khải giáp của Vũ tôn tứ trọng, đồng tử của hắn nháy mắt giãn ra, đao mang rơi xuống khải giáp nứt vỡ, thân thể lập tức hóa thành huyết vụ.

Xuy!

Một đạo bạch quang cấp tốc phóng lên cao, hồn anh của Vũ tôn tứ trọng bỏ chạy trối chết.

Hưu!

Nhưng đúng ngay lúc này Lục Lâm Thiên cười lạnh một tiếng, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực vẫy động, một sợi lông chim giống như phi đao bạo lướt bay ra, cắt vỡ không gian biến mất giữa không trung.

Khi lưu quang xuất hiện, đã hiện ra cách hồn anh chưa đầy ba thước, đột nhiên gia tốc, lưu quang trực tiếp trút xuống xuyên vào trong hồn anh, ngay tiếp theo xuyên thấu ra ngoài.

- A!

Hồn anh kêu thảm một tiếng, hóa thành tàn hồn vỡ nát tiêu tán giữa không trung.

- Đồ khốn, cùng nhau ra tay!

Lăng Thanh Tuyệt quát lớn, chỉ nháy mắt đã có năm Tôn cấp bị tàn sát, nhiều người hơn nữa cũng sẽ chết vô ích.

Còn lại bốn Tôn cấp đang định tránh né, nghe được mệnh lệnh của Lăng Thanh Tuyệt hơi chút do dự, bốn người chợt cắn răng lấy ra linh khí, bốn lực công kích khủng bố đồng thời đánh ra.

Lực công kích khủng bố gào thét lao tới, không gian bị đánh nát, khe không gian rậm rạp xuất hiện.

- Thật mạnh!

Mọi người hít sâu một hơi.

- Vậy cùng nhau giải quyết!

Lục Lâm Thiên lập tức kết xuất thủ ấn.

Ông ông!

Thanh quang lan tràn, giống như điện mang lưu chuyển, xung quanh đột nhiên hiện lên đạo quang quyển tối đen lan tràn khắp bốn phía.

- Ca ca!

Chỉ trong nháy mắt bốn lực công kích khủng bố đã tới, lực lượng mạnh mẽ làm không gian không chịu nổi áp lực phát ra tiếng vỡ tan răng rắc.

- Thần Vũ Diệt Không!

Lục Lâm Thiên quát lớn một tiếng, tâm thần vừa động, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực mở rộng, hóa thành hơn ngàn thước lớn, năng lượng dao động dị thường đáng sợ mênh mông mãnh liệt, tiếng nổ vang ầm ầm như sấm sét.

Hưu hưu hưu…

Cánh chim khổng lồ hơn ngàn thước mang theo khí tức cổ xưa bay vʊ"t ra, tầng tầng cánh chim phá không, mang theo uy áp kinh người sắc bén bay về phía trước.

Hai bên công kích cùng lúc va chạm lẫn nhau.

Xuy!

Không gian đông cứng lại, năm cỗ lực lượng va chạm lẫn nhau, bắt đầu giằng co.

Năm đạo công kích đều bị vỡ áp thành hình cung, cự lực khủng bố hung hăng áp chế biến dạng gấp khúc, chỉ trong nháy mắt không gian phá nát, kình khí phong bạo tràn ra, không trung trấn vỡ, thổi quét tứ tán.

Phanh phanh!

Vài cỗ lực lượng ầm ầm đυ.ng vào nhau, không trung run rẩy lên, năng lượng kình khí phong bạo khủng bố giống như sóng thần thổi quét trên không trung, quang mang bộc phát chói mắt, khe không gian xé mở thật lớn hình thành động sâu, lộ ra vẻ tối đen làm người sợ hãi.

Không gian hỗn loạn lập tức vây quanh hai Vũ tôn cùng hai linh tôn ngũ trọng kín kẽ.

Xuy!

Vào thời khắc này cự lực khủng bố xen lẫn linh hồn công kích tràn về phía Lục Lâm Thiên, kình khí khủng bố nương theo sau linh hồn lực thổi quét làm thân hình Lục Lâm Thiên nháy mắt bị không gian vỡ nát bao phủ.

Giữa thiên không chỉ còn nhìn thấy được không gian bị phá nát, hình thành ma cô vân dâng lên tận trời cao, lộ ra không gian động sâu tối đen âm u.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, trong lòng rét lạnh, khí thế khủng bố như vậy thật sự làm người ta kinh hãi.

Lăng Thanh Tuyệt nhìn thấy Lục Lâm Thiên ra tay, sắc mặt run lên, không biết trong lòng đang nghĩ gì, thân hình thỉnh thoảng thoáng run rẩy.

Chương 2056: Giao cho ta đi!

Xuy!

Khi hết thảy đã khôi phục, không gian động sâu cũng nhanh chóng khép kín.

Năm thân ảnh vẫn xuất hiện trên không, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực lại tiếp tục duỗi ra.

- Di, không có việc gì sao?

Mọi người nghi hoặc, nhưng đúng ngay lúc này ai cũng nghe được thanh âm răng rắc vỡ nát truyền tới.

Cương khí cùng khải giáp bao quanh bốn cường giả Tôn cấp Linh Vũ giới bắt đầu nứt nẻ, hào quang chói mắt bắn ra, từ một thành mười lại thành trăm, rậm rạp nhưu mạng nhện vô cùng chói mắt.

- A!

Bốn người lập tức kêu thảm một tiếng, thân thể nứt vỡ.

Oanh oanh oanh oanh!

Bốn thanh âm nổ bạo thật lớn, thân hình bốn cường giả hóa thành huyết vụ rơi xuống, hồn anh bị tạc vỡ, cả bốn Tôn cấp đồng thời bị đánh chết.

- Thật mạnh!

Xa xa, lúc này càng có nhiều người tụ tập, nhìn thấy cảnh tượng này trong lòng đều toát ra hàn ý, thực lực Lục Lâm Thiên thật sự làm người kinh hãi.

Toàn bộ cường giả Phi Linh môn cũng rùng mình, ba Tôn cấp mới gia nhập đều đưa mắt nhìn nhau, thực lực cùng xu thế bá đạo như vậy thật sự làm người cảm thấy khủng bố.

- Sư phụ thật mạnh, có một ngày ta nhất định phải đuổi kịp sư phụ!

Trong đám người, Niếp Phong vô cùng kích động, từng hành động của sư phụ làm cho hắn vô cùng rung động, các đệ tử trẻ tuổi đều sợ hãi không dám nhìn lên thiên không, chỉ có vài người vẫn nhìn chằm chằm, trong đó có Hoàng Tĩnh Dao, Dương Linh Hạo cùng Trịnh Thánh Kiệt.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt không ngừng lóe ra.

Một màn rung động diễn ra đột ngột làm mọi người không chú ý tới, ở sau núi có một lão giả khoanh chân ngồi trong đình viện đã lâu, chân khí bắt đầu nổi lên sóng gió, dao động vô thanh vô tức, quanh thân hiện lên tầng vầng hào quang kỳ dị nương theo sau không gian xung quanh tan vào thân thể hắn.

- Đồ khốn!

Thất Pháp Tôn giận quát một tiếng, tâm thần vẫn luôn nhìn khắp xung quanh, nhìn thấy đông đảo cường giả Linh Vũ giới rơi xuống làm hắn tức giận ngút trời, tựa hồ không muốn tiếp tục dây dưa với Tiểu Long, nguyên bản hắn có ý định thu phục tiểu tử kia làm tọa kỵ, vì vậy càng thêm toàn lực ra tay.

- Ngao!

Tiểu Long không ngừng rít gào, trong lòng vô cùng uất ức, trên người đã có không ít thương thế, hắn ngẩng đầu dựng thẳng mở to miệng, kim sắc hỏa diễm phun ra, hóa thành biển lửa thiêu hủy cả không trung, bao trùm lấy một quyền của Thất Pháp Tôn.

Tư tư…

Quyền ấn bị hỏa diễm bao vây, hỏa diễm quá mức khủng bố lập tức thiêu hủy quyền ấn làm uy lực của nó càng suy giảm.

Phanh!

Nhưng hỏa diễm còn chưa thể hoàn toàn thiêu hủy quyền ấn, uy lực còn lại xuyên thấu trực tiếp đánh tới, Tiểu Long rụt đầu vào trong Huyền Vũ thần xác, một quyền kia ầm ầm nện lên trên thần xác.

Phanh phanh…

Quyền ấn hung hăng nện xuống, cự lực truyền vào khiến thân thể to lớn của Tiểu Long bị nện rơi xuống đất, mặt đất nứt nẻ, khe nứt lan tràn rậm rạp cả một phạm vi thật lớn.

Phốc!

Tiểu Long trúng một đòn nghiêm trọng, rốt cục không chịu nổi phun ra máu tươi, thân hình chợt phóng lên cao, lớp vảy dựng thẳng, kim sắc hỏa diễm quanh quẩn, chân khí càng tăng thêm vài phần, uy áp lập tức khuếch tán.

- Mẹ nó, thấy ta dễ khi dễ lắm sao!

Khóe môi tràn vết máu, Tiểu Long thật sự nổi giận, lớp vảy dựng đứng, kim sắc hỏa diễm tràn ngập, một cỗ khí tức quỷ dị lập tức khuếch tán.

- Ngao…

Tiếp theo sau một tiếng long ngâm truyền ra, từ con mắt thứ ba chợt mở, quang mang chói mắt bắn ra xa.

Hô hô!

Cả không gian đột nhiên biến hóa, ánh sáng xung quanh nhất thời ảm đạm, mà quang mang kia ngày càng sáng rực rỡ, một cỗ lực lượng giống như linh hồn công kích lan tràn khắp xung quanh.

- Đây là công kích gì!

Sắc mặt Thất Pháp Tôn đại biến, quang mang kia nháy mắt bao phủ thân thể hắn khiến linh hồn hắn run rẩy lên, lực công kích quỷ dị kia tựa hồ chuyên dùng để đối phó linh hồn.

Thất Pháp Tôn không dám khinh thường, thủ ấn biến hóa, năng lượng thổ hệ cuồn cuộn bao phủ, cuối cùng hóa thành thổ hoàng sắc quang cầu bao vây thân hình của hắn.

Xuy!

Hào quang quỷ dị chiếu xuống, thổ hoàng sắc quang mang cuồn cuộn sôi trào, mà Tiểu Long tựa hồ không chịu nổi, hào quang trong mắt thứ ba dần dần ảm đạm.

- Yêu thú thật quỷ dị, nhưng thực lực còn chưa đủ!

Thân ảnh Thất Pháp Tôn lại xuất hiện, tiếng cười lạnh truyền ra, chân khí bạo tuôn, không gian chợt run rẩy, tựa hồ hành động vừa rồi của Tiểu Long đã chọc giận Thất Pháp Tôn.

Sắc mặt Tiểu Long thật khó xem, hắn muốn thúc giục công kích nhưng miệng lại tràn ra máu tươi, thân thể đã cực kỳ hư nhược.

- Tiểu Long, giao cho lão đại đi!

Ngay lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe, đã rơi xuống bên cạnh Tiểu Long.

- Lão đại, huynh không sao chứ?

Tiểu Long hóa thành hình người, khuôn mặt lộ ý cười.

- Lão đại không có việc gì, thương thế của đệ thế nào?

Lục Lâm Thiên gật đầu, lo lắng hỏi.

- Thương thế không nhẹ, lão đại, huynh phải báo thù cho đệ, đệ không chống đỡ được nữa!

Tiểu Long nhìn thấy lão đại đã khôi phục, thở ra một hơi nhẹ nhõm.

- Hừ, tới vừa lúc!

Thất Pháp Tôn hừ lạnh một tiếng, nhìn vào Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, ánh mắt lộ vẻ tham lam, dù hắn không dùng được nhưng nói không chừng có thể đổi được kiện thần khí khác.

- Tiểu Long, người này chết chắc rồi, thù này giao cho ta là được!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói.

- Kiệt kiệt, thủ đoạn quỷ dị của ngươi không ít, nhưng dù ngươi có Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực cũng không làm gì được bản tôn, bản tôn không tin ngươi còn bao nhiêu khí lực động thủ!

Thất Pháp Tôn lạnh lẽo nhìn Lục Lâm Thiên, tuy nói vậy nhưng trong lòng không dám khinh thường, hắn nhất định phải cẩn thận mới được.

- Ta nói ngươi nhất định phải chết, thì ngươi chết chắc rồi!

Lục Lâm Thiên nhìn Thất Pháp Tôn, tu vi người này đã tới thất trọng đỉnh phong, khó trách Tiểu Long không thể đối kháng.

- Lão đại, cẩn thận một chút!

Tiểu Long nhắc nhở.

- Yên tâm đi!

Lục Lâm Thiên thản nhiên gật đầu.

Xuy!

Cùng một thời gian, Thất Pháp Tôn vỗ ra đạo chưởng ấn, phá không đánh về hướng Lục Lâm Thiên, giơ tay nhấc chân, không gian lập tức vặn vẹo.

Chưởng ấn áp xuống, Lục Lâm Thiên cảm thấy như có lực lượng vạn quân áp lên người mình, thực lực người này thật mạnh, chỉ sợ không yếu hơn nhóm người Mang Linh tôn giả bao nhiêu.

- Tiểu tử, hiện tại ngươi phải biết cái gì là khác biệt, qua đây cho ta!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên bị ngăn chặn, Thất Pháp Tôn quát lạnh một tiếng, chưởng ấn gấp khúc hóa thành trảo ấn đem không gian xung quanh Lục Lâm Thiên bao vây.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên tái nhợt, khóe môi cười lạnh, trên tay xuất hiện hai viên cầu đỏ lớn như nắm tay hài nhi, có năng lượng hỏa hệ quanh quẩn.

- Ta nói ngươi phải chết, vậy tuyệt đối phải chết không nghi ngờ!

Trong tay Lục Lâm Thiên vừa động, hai viên cầu đột nhiên xoay quanh.

- Đi!

Viên cầu bắn ra, hai viên Phần Tôn đạn vọt tới, hóa thành hai đạo tàn ảnh đỏ như lửa bay thẳng về hướng Thất Pháp Tôn, trong nháy mắt cả không gian đều bị năng lượng hỏa hệ bao phủ.

- Di…

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt đột biến, quát to:

- Thất Pháp Tôn mau lui lại, mau!

Chương 2057: Trực tiếp miễu sát

Chưởng ấn trong tay Thất Pháp Tôn thoáng khựng lại, nhìn chầm chầm hai đạo hồng mang bay tới nhanh như chớp, cả không gian chợt run lên, năng lượng hỏa hệ tràn ngập, linh hồn của hắn thậm chí không ngừng run rẩy lên.

- Không xong, đây là vật quỷ quái gì!

Sắc mặt Thất Pháp Tôn đại biến, tái nhợt tới cực điểm, ánh mắt tràn ngập kinh hoảng, hồn anh không ngừng run lên.

Sưu!

Thân ảnh Thất Pháp Tôn phá không chạy trốn.

Nhưng đã quá muộn, hai cỗ hồng mang như vẫn thạch nện xuống, ầm ầm bay tới đỉnh đầu Thất Pháp Tôn.

- Bạo cho ta!

Xa xa viễn không, Lục Lâm Thiên vươn tay gấp khúc lại, sát khí tận trời.

Hai viên cầu nổ tung, âm bạo như tiếng sấm rền vang thiên không.

Oanh long long…

Liệt Diễm Phần Tôn đạn hoàn toàn nổ bạo, năng lượng hỏa hệ đã thăng lên tới mức khủng bố, không gian vặn vẹo, năng lượng phong bạo hỏa hệ bắt đầu thổi quét.

Oanh oanh!

Thanh âm như sấm sét vang vọng không trung, biển lửa trực tiếp vây khốn Thất Pháp Tôn, lửa cháy ngập trời thiêu đốt không gian nứt vỡ thành khe không gian tối đen dữ tợn.

Phanh phanh!

Chỉ nháy mắt Thất Pháp Tôn đã nổ thành mảnh nhỏ.

- A…

Hồn anh vừa chạy ra liền bị biển lửa bao vây, nhất thời phát ra tiếng kêu rên thê thảm.

- Lão thất!

Lão giả tóc bạc cùng lão giả âm lệ giận dữ hét lớn.

Không gian hỗn loạn, cả không gian lại khôi phục trở lại, giữa không trung giống như sơn băng địa liệt, thật nhiều kiến trúc bị phá hủy, từng đỉnh núi bị san thành bình địa.

Ngay cả đại điện cũng bị chấn vỡ, mặt đất nứt nẻ, đá vụn tung tóe, năng lượng kình khí tàn sát bừa bãi khắp nơi.

- Còn các ngươi nữa, đều đi chết đi!

Lục Lâm Thiên quát lớn, xuất hiện ngay trên đỉnh đầu gần năm mươi cường giả Vương cấp Linh Vũ giới.

Năm mươi cường giả Vương cấp không dám đối kháng, lập tức cấp tốc bỏ chạy.

- Ta đã nói rồi, không ai có thể sống sót rời đi!

Huyết Lục vung lên, một vầng quang quyển xuất hiện, khe không gian tối đen rậm rạp, cả năm mươi cường giả Vương cấp hoàn toàn bị bao vây bên trong.

- Hoàn Vũ Thất Toàn trảm, đều đi chết đi!

Huyết Lục vẽ ra từng đường cong quỷ dị, giống như điêu khắc bí văn, tổng cộng đánh ra bảy đao, huyết quang đột nhiên bùng nổ.

Oanh oanh oanh!

Trong không gian, quang quyển cuốn qua, không gian sụp đổ thành từng khúc, hiển lộ ra động sâu tối tăm, gần năm mươi cường giả Vương cấp chỉ trong nháy mắt trực tiếp hóa thành mảnh nhỏ, theo không gian khôi phục, một mảnh máu tươi tuôn tràn xuống.

Hô!

Chỉ nháy mắt không ít thanh âm hít sâu một hơi lạnh vang lên khắp nơi, một trận đồ lục liên tiếp thật quá mức rung động, đã đánh chết siêu cấp cường giả, một chiêu lập tức diệt sát gần năm mươi cường giả Vương cấp mà không cho bất kỳ hồn anh nào đào thoát, giết chóc như thế thật sự chưa từng xuất hiện trên đại lục bao giờ.

- Lục Lâm Thiên thật quá kinh khủng, hai vật vừa rồi thật không biết là vật gì, uy lực không ngờ khủng bố như thế!

- Còn có thực lực của Lục Lâm Thiên thật quá kinh khủng, trong người hắn có hai kiện thần khí a!

- Linh Vũ giới luôn cực kỳ bí ẩn, lần này xuất động nhiều cường giả như vậy đối phó Phi Linh môn, chỉ sợ ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo, hiện tại không phải ai cũng có thể đối phó Phi Linh môn, ngay cả ba sơn môn như Lan Lăng sơn trang còn không thành công đâu.

Từng tiếng nghị luận kinh hãi không ngừng vang lên, cảnh tượng trước mắt thật sự làm người quá mức chấn động.

Người của Phi Linh môn đều rùng mình, trong lòng vô cùng kích động.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn quanh, lăng không đứng thẳng, nhìn qua sư phụ Thánh Thủ linh tôn cùng Hắc Vũ, Hắc Vũ không ảnh hưởng gì lớn, nhưng sư phụ hắn là linh hồn thể, nếu đối chiến thời gian quá dài sẽ bị tiêu hao rất nhiều, hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng.

Sau đó ánh mắt Lục Lâm Thiên lướt qua Lăng Thanh Tuyệt, người này là ca ca của Lăng Thanh Tuyền, cũng là thiếu chủ Linh Vũ giới.

Ánh mắt hai người tiếp xúc, đối chọi gay gắt, khí thế bắt đầu khởi động.

- Bắt người này, đả kích Linh Vũ giới, không thể tiếp tục ảnh hưởng sư phụ!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên híp lại, trong tay cầm khối ngọc giản, chính là tam sư thúc Kim Lang tôn giả đưa cho hắn ngọc giản cầu viện, vì phòng ngừa vạn nhất Lục Lâm Thiên chỉ có thể vận dụng ngọc giản này.

Ngọc giản nháy mắt vỡ nát, cùng lúc đó ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lẽo nhìn Lăng Thanh Tuyệt, nếu bắt được người này có lẽ có thể giải trừ tình cảnh khó khăn của sư phụ, sư phụ không thể tiếp tục tiêu hao được nữa.

- Muốn tìm cứu binh sao, nhìn ngươi cũng không còn chống đỡ được bao lâu, nhưng ta có thể nói cho ngươi biết, ngươi tìm cứu binh cũng chỉ tìm tới thiên tôn đời thứ nhất của Thánh Linh giáo, dù có thể tới đây thời gian cũng không còn kịp rồi, huống chi chỉ sợ hiện tại bọn hắn không tới được!

Chương 2058: Song cường quyết đấu

Lăng Thanh Tuyệt lạnh lùng nói.

Nghe ý tứ trong lời nói của hắn, tựa hồ Đông Hải đã xảy ra chuyện, chẳng lẽ lần này Linh Vũ giới không chỉ đối phó Phi Linh môn hay sao?

- Giết nhiều người của Linh Vũ giới chúng ta như vậy, ngươi cũng nên trả giá thật nhiều, cũng tốt, ta luôn muốn cùng ngươi một trận chiến, vốn đang cảm thấy ngươi không đủ tư cách, nhưng hiện tại xem ra ngươi cũng có được chút tư cách rồi!

Lăng Thanh Tuyệt vung tay, khởi động bạch sắc khải giáp, khải giáp giống như chiến giáp, lộ ra khí tức vô cùng sắc bén.

Trên khải giáp bao trùm lớp vảy giống long lân, ngay giữa ngực có hình ảnh giống như long đầu, có vài phần tương tự Thanh Linh khải giáp, làm cho người có chút kinh ngạc chính là sau lưng khải giáp có một đôi quang dực màu trắng, trên quang dực cũng bao trùm long lân.

Mà quang dực kia cũng giống như kiện linh khí, hoàn mỹ dung hợp cùng khải giáp, giống như là một bộ thống nhất.

- Linh khí địa cấp!

- Mặc dù ngươi có linh khí phi hành thiên cấp, nhưng dùng thực lực của ngươi sử dụng chỉ sợ cũng không nhanh bằng Phi Long chiến giáp của ta, hôm nay ta phải tự tay bắt ngươi, cho thế nhân biết người đứng đầu mười đại cường giả trẻ tuổi ở trước mặt ta thứ gì cũng không phải!

Dứt lời, Lăng Thanh Tuyệt rung đôi cánh, không gian xung quanh bị kích tán, nháy mắt xuyên qua không gian.

Xuy!

Chỉ nháy mắt Lăng Thanh Tuyệt đã xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, quyền ấn ngưng tụ bay ra, hung hăng đánh thẳng vào ngực hắn.

- Phong Báo quyền!

Lăng Thanh Tuyệt hét lớn một tiếng, quyền ấn xuất ra, không gian chấn động.

Hống!

Quyền ấn lập tức hóa thành đầu bạch phi báo, rít gào lao về hướng Lục Lâm Thiên, uy thế kinh người.

- Tốc độ thật nhanh, thật mạnh!

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, thực lực Lăng Thanh Tuyệt còn mạnh hơn Lăng Thanh Tuyền không ít, nếu hắn từng đi tham gia thi đấu, chỉ sợ lúc đó mình căn bản không thể ứng phó.

- Long Ảnh Tí!

Lục Lâm Thiên quát, tay phải vung lên, thiên địa năng lượng hội tụ, kim mang tán phát, xoay người trầm xuống, một quyền nghênh tới, trong quyền ấn mơ hồ có hư ảnh kim long nho nhỏ xoay quanh.

- Ngao ngao…

Chỉ nháy mắt hư ảnh hoàng kim cự long bay ra, long ngâm vang vọng thiên không, hư ảnh cự long dựng lên hung hăng va chạm vào bạch phi báo phía trước.

Oanh oanh!

Hai đạo thú ảnh va chạm, thanh âm nổ tung như sấm sét, chân khí cuồng bạo khuếch tán.

- Đặng đặng…

Hai đạo công kích chạm vào nhau, hai người đồng thời bị đẩy lui, thân hình Lục Lâm Thiên bị đẩy xa không ít, cự lực trút xuống, hắn âm thầm cân nhắc thực lực Lăng Thanh Tuyệt cực kỳ khủng bố, trong mơ hồ hắn cảm giác đây còn chưa phải thực lực cực mạnh của Lăng Thanh Tuyệt, tựa hồ hắn vẫn còn che giấu.

- Quyền ấn thật quỷ dị!

Thân hình Lăng Thanh Tuyệt lui xa, cảm giác bàn tay hơi đau đớn tê dại, trong lòng thầm nghĩ Lục Lâm Thiên đích xác rất mạnh, vừa rồi hắn không mượn dùng ngoại lực nhưng lực công kích đủ đối kháng Vũ tôn tứ trọng, trong lực lĩnh ngộ tựa hồ không kém.

- Lại tới, ta xem ngươi chống cự được mấy chiêu!

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt trầm xuống, toàn lực thúc giục, đôi cánh mở ra, giây lát xuyên qua không gian cách trở, thủ ấn kết xuất, thiên địa năng lượng bàng bạc hội tụ, một đạo chưởng ấn bay ra.

- Phá Diệt Toái Không Ấn!

Lăng Thanh Tuyệt quát to, chưởng ấn khổng lồ áp không bay ra, chân khí bàng bạc gào thét, giống như dòng nước lũ thật lớn oanh kích thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Chưởng ấn đem không gian đè ép thành vòng cung vặn vẹo, ánh sáng biến mất, giống như một bàn tay vô hình hóa thành hơn mười chưởng ấn thật lớn, tầng tầng lớp lớp đánh vỡ khe không gian.

Ngay lúc chưởng ấn khủng bố giáng xuống, từ trong tay Lục Lâm Thiên hiện ra lưu quang tử kim sắc, Tử Lôi Huyền Đỉnh xuất hiện.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lùng, chỉ nháy mắt cả bầu trời bao phủ lôi vân dày đặc.

Xuy!

Lục Lâm Thiên vung tay lên, Tử Lôi Huyền Đỉnh lập tức bay lên không, không gian xung quanh đều vặn vẹo gãy khúc, miệng đỉnh giống như hắc động, năng lượng tràn ra, điện mang tràn ngập.

Xuy lạp lạp!

Từng đạo lôi đình cuồng bạo giáng xuống, tử kim hào quang chói mắt rơi xuống như mưa, cả không gian tràn ngập tiếng nổ tung vô cùng chói tai.

Cùng một thời gian chưởng ấn ầm ầm hạ xuống, nháy mắt đôi bên va chạm lẫn nhau.

Oanh long long!

Hai đạo công kích va chạm, tiếng nổ vang không ngừng, chưởng ấn bị lôi đình đánh trúng điện mang quanh quẩn, lại vẫn chưa bị đánh thành tro tàn.

- Phá!

Lục Lâm Thiên quát lớn, bàn tay vỗ xuống.

Xuy lạp lạp!

Hơn mười đạo lôi đình hội tụ lại thành một đạo lôi điện thật lớn, uy lực tăng vọt, không gian ầm ầm nổ tung mang theo lực lượng đáng sợ trực tiếp oanh thẳng lên chưởng ấn tầng tầng lớp lớp kia.

Chỉ nháy mắt sắc mặt Lục Lâm Thiên chợt tái nhợt, liên tục tiêu hao khiến cho hắn bắt đầu không chịu nổi, trong hốc mắt lại có tơ máu lan tràn.

Chương 2059: Dung hợp tam quyết

- Tử Lôi Huyền Đỉnh, chỉ tiếc ngươi vẫn không thể làm gì ta!

Chân khí Lăng Thanh Tuyệt đại thịnh, điện mang đều bị hắn loại trừ, nháy mắt chân khí đã tăng lên tới Vũ tôn tứ trọng đỉnh phong.

- Mạnh thật!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, người này còn trẻ tuổi nhưng tu vi đã tới cấp độ này, chỉ sợ là đệ nhất nhân trong giới tuổi trẻ đi, khó trách Nam thúc thường nói nhân ngoại hữu nhân, mình sử dụng Tử Lôi Huyền Đỉnh nhiều nhất chỉ đối phó được Tôn cấp ngũ trọng mà thôi, nhưng muốn đối phó Lăng Thanh Tuyệt thật khó khăn, chỉ có thể liều mạng tiêu hao thời gian.

- Lục Lâm Thiên, bây giờ ngươi còn có ngoại lực gì sử dụng, nếu không có ngươi lấy gì đối kháng với ta!

Lăng Thanh Tuyệt lạnh lùng nói, trường thương hiện trong tay, bí văn xuất hiện, phát ra tiếng ông minh thật lớn.

Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn, thủ ấn biến hóa, không gian xung quanh cấp tốc dao động.

- Nhìn ngươi còn có điều gì dựa vào!

Trường thương trong tay Lăng Thanh Tuyệt bắt đầu run lên.

Trong tay Lục Lâm Thiên lướt qua một đường cong huyền ảo, không gian bên phải bao phủ dưới một mảnh hào quang chói mắt, một đầu hư ảnh phượng hoàng hiện ra, toàn thân giống như ngọn lửa, đôi cánh giãn ra, cả không gian đều không ngừng phập phồng chao đảo.

Cùng một thời gian bên tay trái Lục Lâm Thiên hiện ra hắc quang chói mắt, lại xuất hiện một đầu thú thể năng lượng thần dị, toàn thân phủ kín lân giáp, thân hình như quy lại có một đầu cự mãng xoay quanh, hai thú thể dung nhập lẫn nhau, quy xà quấn quýt, mang theo uy áp thật lớn, năng lượng bàng bạc không ngừng lan tràn.

Chân khí Lục Lâm Thiên cấp tốc tràn ra, phảng phất giống như vạn mã chạy chồm, lập tức tràn vào trong hai đầu thú ảnh.

Tiếp theo sau bàn tay Lục Lâm Thiên áp xuống, chân khí tràn ngập, làm hai đầu thú thể hung hăng va chạm lẫn nhau.

- Oanh!

Không gian run rẩy, chân khí đột nhiên biến đổi, trong nháy mắt hai đầu thú thể hoàn toàn chồng lên nhau, cuồn cuộn dây dưa chung một chỗ, một cỗ năng lượng kinh khủng nhất thời truyền tới từ bốn phương tám hướng, từng luồng năng lượng quỷ dị hội tụ, không gian xung quanh bắt đầu vặn vẹo.

Lăng Thanh Tuyệt vung thương, thủ ấn biến hóa, không gian run rẩy, cảm giác Lục Lâm Thiên đang ngưng tụ chân khí nhìn qua giống như vũ kỹ lại như không giống, chân khí lên tới cấp độ huyền cấp đỉnh, trong lòng hắn có chút ngoài ý muốn nhưng cũng không để vào lòng.

Chu Tước Huyền Vũ xoay quanh trên tay phải, tay trái Lục Lâm Thiên lại kết xuất thủ ấn, đột nhiên trước mặt hiện ra quang quyển chói mắt, trong bạch mang hiện ra một đầu thú ảnh Bạch Hổ, tràn ngập khí tức cường hãn.

Hống!

Bạch Hổ ngẩng đầu rít gào, thanh âm xuyên thấu hư không, lập tức quanh quẩn thật xa.

Lần này Lục Lâm Thiên muốn thử nghiệm uy lực dung hợp tam quyết, hắn có tu vi Vũ tôn nhất trọng, vừa mới đột phá cho nên đan điền khí hải khuếch trương thật lớn, theo hắn phán đoán thậm chí không kém hơn Vũ tôn tứ trọng bao nhiêu, tuyệt đối là cao hơn Vũ tôn tam trọng.

Bạch Hổ vừa xuất hiện, sắc mặt Lục Lâm Thiên trở nên ngưng trọng, lòng bàn tay nâng lên Chu Tước Huyền Vũ cùng Bạch Hổ, bắt đầu dung hợp lẫn nhau.

Xuy!

Thủ ấn không ngừng biến hóa, ba đầu thú ảnh tràn ngập thú uy va chạm lẫn nhau, chỉ nháy mắt quang mang đều tiếp xúc lẫn nhau.

Phốc!

Vào thời khắc này ngay lúc ba thú ảnh sắp dung hợp, quang mang đột nhiên khuếch tán, cơ thể Lục Lâm Thiên như trúng đòn nghiêm trọng, não hải đau đớn, lập tức phun ra máu tươi.

- Khó dung hợp quá!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên tái nhợt, nếu chỉ sử dụng tam quyết đơn độc thì cực kỳ dễ dàng, nhưng một khi dung hợp lại hoàn toàn bài xích tới mức này.

- Mặc kệ, nếu đã dung hợp được Chu Tước Huyền Vũ, nhất định là có thể dung hợp Bạch Hổ, nhất định phải làm được!

Lục Lâm Thiên cắn răng, liếм vết máu nơi khóe miệng, thủ ấn biến hóa, linh lực tràn vào trong đầu, linh hồn lực bắt đầu khống chế năng lượng tam quyết từ từ dung hợp lẫn nhau.

Lục Lâm Thiên vô cùng cẩn thận, chân khí cuồn cuộn trong cơ thể, muốn dung hợp tam quyết cần nhiều chân khí vượt qua sự tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, chân khí trong đan điền khí hải trào ra, tràn ngập trong kinh mạch chẳng khác gì hồng thủy, đau đớn kịch liệt vượt qua sức chịu đựng của hắn, cũng may hắn có Bất Diệt Huyền Thể, mặc dù đau đớn nhưng tuyệt đối không tới nỗi thương tổn thân thể hắn.

- Di!

Chuyện này chỉ xảy ra trong tích tắc, nhìn thấy biến hóa quỷ dị của Lục Lâm Thiên, Lăng Thanh Tuyệt cảm thấy ngoài ý muốn, vũ kỹ kia thật sự có vẻ bất phàm.

Ánh mắt lạnh lùng, trường thương hóa thành tám hư ảnh xoay quanh người hắn.

Tám hư ảnh cùng một bản thể khiến uy lực tăng vọt, cơ hồ đã tăng lên tới gấp đôi.

Chương 2060: Dùng lá bài tẩy đối kháng

Mũi thương hướng lên không, thương mang dài gần ngàn thước phóng lên cao, hỏa diễm quanh quẩn đầy trời, tựa như chín đầu cự long không ngừng xoay tròn trên thiên không, cả phiến không gian xung quanh chấn động kịch liệt.

Vào lúc này Lục Lâm Thiên cắn chặt răng cố nén đau đớn, gắng gượng dung hợp tam quyết, năng lượng khủng bố khổng lồ chạy chồm trong thân thể hắn, làm ngũ tạng lục phủ của hắn không ngừng chấn động.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngày càng tái nhợt, máu tươi không ngừng phun ra, kinh mạch bành trướng càng lúc càng nghiêm trọng, hốc mắt đã tràn đầy tơ máu.

- Chưởng môn muốn làm gì?

Các cường giả Phi Linh môn nhìn thấy một màn này, có thể cảm giác được Lục Lâm Thiên có chút không ổn, trong lòng cảm thấy lo lắng.

- Nhất định phải dung hợp!

Cố nén đau đớn, Lục Lâm Thiên khống chế tam quyết dung hòa vào nhau, đủ loại hào quang luân phiên thay đổi đầy vẻ thần dị, năng lượng phát ra vặn vẹo cả không gian xung quanh xung quanh.

- Khí tức trên người chưởng môn bắt đầu mạnh mẽ!

Thanh Linh tôn giả nhìn chằm chằm giữa trung tâm, ánh mắt có chút biến hóa.

- Chân khí thật khủng khiếp, tựa hồ chưởng môn đang súc tích lực lượng cuối cùng a!

Một tôn giả mới gia nhập Phi Linh môn kinh ngạc nói, mà nhóm người Đông Vô Mệnh cũng từng nhìn thấy cảnh tượng này.

Lăng Thanh Tuyệt cảm ứng được khí tức kia, khẽ cau mày, chân khí trên người Lục Lâm Thiên dường như càng lúc càng mạnh.

Xuy!

Phốc!

Lại là một cỗ lực lượng bài xích thật lớn, khóe môi Lục Lâm Thiên tràn ra máu tươi, gắt gao dựa vào lực ý chí cùng linh hồn lực không để tam quyết tản mát, hoàn toàn bị hắn mạnh mẽ đối kháng.

Chân khí truyền vào, tam quyết bắt đầu hoàn toàn dung hợp, ba loại lực lượng vô hình cuồn cuộn dây dưa lẫn nhau, mơ hồ lộ ra vẻ vui sướng, uy lực tuyệt đối đã đạt tới mức khủng bố.

Nhưng giờ khắc này Lục Lâm Thiên có cảm giác thân thể hoàn toàn hư thoát, bên trong đan điền khí hải khổng lồ hoàn toàn trống rỗng, thậm chí linh lực cũng bị cắn nuốt hấp thu không ít.

- Năng lượng thật là khủng khiếp!

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt trầm xuống, vũ kỹ kỳ lạ kia chỉ sợ đã tới địa cấp cao giai, thật sự không thể tưởng tượng nổi.

Chân khí kia làm Lăng Thanh Tuyệt cảm thấy nguy hiểm, giờ phút này chín đạo thương ảnh không ngừng luân phiên sôi trào, không gian bỗng nhiên run rẩy.

Lúc này Lăng Thanh Tuyệt hoàn toàn không muốn lưu thời gian cho Lục Lâm Thiên tiếp tục ngưng tụ vũ kỹ thú ảnh kinh khủng kia.

Thủ ấn áp xuống, chín đạo thương ảnh đột nhiên khựng lại, lập tức vẽ ra tàn ảnh tựa như chín đầu cự long lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

- Cửu Long Liệt Diễm Thương!

Lăng Thanh Tuyệt hét lớn một tiếng, chín đạo thương ảnh thổi quét, như nộ long rít gào, hào quang trong không gian đột nhiên tối xuống, chín đạo thương ảnh thiêu hủy cả không gian như bị hóa thành tro tàn.

- Thật mạnh!

Toàn bộ cường giả Phi Linh môn đều kinh hãi, không ai có niềm tin có thể đối kháng, trong lòng càng thêm lo lắng cho chưởng môn.

Vào lúc này tam quyết đã hoàn toàn dung hợp lại, vài thú ảnh hợp chung thành quang quyển, uyển như rồng bay phượng múa, cảm thụ được lực lượng khủng bố kia, sắc mặt mọi người đều đại biến.

- Năng lượng thật là khủng khïếp, chẳng lẽ là vũ kỹ địa cấp cao giai hay sao?

- Uy áp thật mạnh, lá bài tẩy của chưởng môn thật nhiều a!

Xa giữa không trung không ngừng vang lên tiếng nghị luận…

Không gian run lên, năng lượng thú ảnh hoàn toàn dung hòa lẫn nhau, đột nhiên đều bình tĩnh trở lại.

Ca ca…

Trong tích tắc, chín đạo thương ảnh đã tới, năng lượng nóng cháy tràn ngập, không gian không ngừng vỡ tan răng rắc.

Nhìn thấy chín đạo thương ảnh bay tới, Lục Lâm Thiên bước lên một bước, không gian rung động, bàn tay đẩy ra, ấn quyết xoay tròn, một cỗ năng lượng cường hãn thật kinh khủng tràn ngập cả chân trời, một tiếng quát lạnh đột nhiên vang vọng:

- Chu Tước Huyền Vũ Bạch Hổ quyết!

Xuy!

Vài đạo thú ảnh giao nhau, trong khoảnh khắc ầm ầm đánh thẳng về hướng chín đạo thương ảnh.

Trong nháy mắt không gian run rẩy, không gian xung quanh sôi trào cuồn cuộn cơ hồ muốn sụp đổ, hiển lộ ra hắc sắc quang quyển tối đen dữ tợn.

Mọi người có thể nhìn thấy thương ảnh vây khốn ấn quyết, trực tiếp ngăn chặn ấn quyết.

Trong tích tắc vài thú ảnh nháy mắt mở rộng, thú ảnh phượng hoàng hóa thành thể tích lớn hơn ngàn thước, hỏa diễm gào thét tràn ra, chân khí cuồng bạo phóng lên cao, hỏa diễm nháy mắt bao phủ bầu trời thiêu hủy cả không gian khắp xung quanh.

- Chu Tước Huyền Vũ quyết, bạo cho ta!

Lục Lâm Thiên đột nhiên nắm chặt bàn tay quát một tiếng.

Phanh phanh!

Vừa dứt lời, vài đạo thú ảnh đột nhiên nổ tung, tiếng nổ như sấm sét vang vọng liên hoàn, từng đoàn năng lượng dao động điên cuồng khuếch tán, không gian bị va chạm hoàn toàn vặn vẹo.

Chương 2061: Nam thúc xuất hiện

- Oanh!

Ba cỗ lực lượng kinh khủng hung hăng đánh thẳng vào chín đạo thương ảnh, lực công kích dây dưa cùng một chỗ, bám theo kình khí kinh người văng ra tung tóe, năng lượng cuồng bạo đập vào, khe không gian rậm rạp xuất hiện.

Tốc độ khe không gian khuếch tán càng lúc càng nhanh, chỉ một lát sau rốt cục không còn chịu nổi lực trùng kính, trong tiếng nổ vang tiếp tục nứt toác.

Phanh!

Không gian nứt vụn biến thành động sâu thật lớn, toàn bộ năng lượng kình khí lập tức bị cắn nuốt, động sâu chợt lóe rồi biến mất, hết thảy hoàn toàn tiêu tán.

Phanh phanh!

Kình khí còn sót lại vẫn vô cùng khủng bố, hóa thành quang mang tuôn xuống, nháy mắt rơi lên người Lục Lâm Thiên cùng Lăng Thanh Tuyệt, lực đạo cường hãn khủng bố trực tiếp đánh bay cả hai người.

- Phốc!

Cả hai đồng thời phun máu tươi.

Xuy!

Thân hình hai người nặng nề nện xuống đất.

Phanh phanh!

Mặt đất ầm ầm chao đảo, ném ra hố sâu thật lớn.

Ông ông!

Cơ hồ cùng một lúc lại có hai thân ảnh bay ra khỏi hố sâu, Thanh Linh khải giáp nứt nẻ, vết máu loang lổ, thân thể Lục Lâm Thiên vô cùng thê thảm, chân khí cạn kiệt, tơ máu sắp che kín cả đôi mắt.

Lăng Thanh Tuyệt cũng không tốt hơn Lục Lâm Thiên được bao nhiêu, cánh chim nứt vỡ, đôi mắt kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên.

- Sư đệ, giao Lục Lâm Thiên cho ta đi!

Đúng ngay lúc này giữa không trung vang lên tiếng quát, thanh âm lãnh đạm trầm thấp, vừa dứt lời không gian xung quanh đột nhiên vặn vẹo, một thân ảnh bay ra, chân khí làm linh hồn người run rẩy.

Thân ảnh kia vừa xuất hiện, người của Phi Linh môn muốn ngẩng đầu nhìn lên đều cảm thấy cực kỳ khó khăn, phảng phất trong vô hình có một cỗ áp lực làm linh lực đông cứng lại, căn bản không cách nào vận chuyển.

- Phó giới chủ!

Lục Lâm Thiên lập tức biết là người phương nào, người kia chính là phó giới chủ Linh Vũ giới, đôi mắt như tràn ngập năng lượng cuồn cuộn, làm cho người ta có cảm giác thất thần, toàn thân tản ra chân khí bức người, cảm giác vô cùng nguy hiểm.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, lúc này sư phụ đã không ổn, mà Hắc Vũ thúc không thể thoát thân, xuất hiện thêm cường giả như vậy mình thật sự không thể đối kháng.

Xuy xuy!

Tơ máu tràn ngập trong mắt Lục Lâm Thiên, hắn lập tức có cảm giác mê muội, chỉ dựa vào cỗ ý chí không làm cho mình bị ngất đi.

- Sư huynh!

Vừa nhìn thấy người kia, ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt lóe ra, thu hồi Phi Long chiến giáp, lau vết máu trên miệng.

- Thanh Tuyệt, ngươi không sao chứ?

Phó giới chủ nhìn Lăng Thanh Tuyệt, ánh mắt không chút dao động.

- Không có gì trở ngại!

Lăng Thanh Tuyệt lắc đầu, miệng lại tràn máu tươi, tựa hồ chỉ là mạnh mẽ chống đỡ mà thôi, một kích kinh khủng vừa rồi thật sự làm hắn bị trọng thương.

Phó giới chủ nhìn qua Lục Lâm Thiên, nhíu mày cười lạnh:

- Không nghĩ tới còn có thể đột phá Tôn cấp, trên người còn có hai kiện thần khí, thực lực đúng là không tệ, nhưng hôm nay sẽ không còn ai tới cứu ngươi!

Phanh!

Chương 2062: Nam thúc xuất hiện2

Xa giữa không trung, bản thể khổng lồ của Hắc Vũ lại va chạm cùng lão giả tóc bạc, kình khí cường hãn chấn khai cả không gian xung quanh không ngừng phập phồng.

Xuy!

Thân ảnh hai người đồng thời bị đẩy lui.

Hắc Vũ vừa lui, khoảnh khắc hai cánh rung lên, lao thẳng về hướng lão giả tóc bạc.

Cô!

Hai cánh khổng lồ xoay tròn dựng lên, cắt vỡ không gian áp tới, chỉ nháy mắt xung quanh lão giả xuất hiện quang quyển tối đen.

- Thiên phú công kích!

Lão giả cấp tốc thối lui, nhưng không cách nào thoát thân.

- Đáng chết!

Thần sắc lão giả hoảng sợ, sắc mặt tái nhợt, thủ ấn kết xuất, linh lực ngưng tụ thành dải lụa khủng bố mang theo lực đạo đáng sợ trực tiếp đánh thẳng vào quang quyển, nhưng không cách nào bức xé không gian.

- Không gian hủy diệt!

Hắc Vũ hét lớn một tiếng, hai cánh run lên, không gian giam cầm nhất thời nổ tung, lộ ra động sâu không gian tối đen thật lớn.

- Cửu Thiên Côn Bằng, ta đã nói sẽ không bỏ qua ngươi, tổn thương linh hồn phân thân của ta, nên tính nợ đi!

Nháy mắt thân ảnh phó giới chủ biến mất tại chỗ, đã xuất hiện bên cạnh quang quyển, trường bào run lên, quanh thân lại hiện ra quang quyển thật lớn, bao phủ cả Ngũ Pháp Tôn kia.

Phanh phanh!

Không gian bên trong quang quyển tối đen đều sụp đổ, nhưng quang quyển cũng không bị ảnh hưởng bao nhiêu, mãi tới khi không gian bắt đầu khôi phục trở lại.

- Cửu Thiên Côn Bằng, thực lực của ngươi muốn đối phó bản thể của ta còn chưa đủ!

Phó giới chủ chợt động, tay phải vung lên, không gian bị xé mở, một bàn tay trống rỗng xuyên thấu không gian hung hăng đánh thẳng về hướng Hắc Vũ.

Xuy!

Chỉ nháy mắt thiên không run lên, thiên địa năng lượng hội tụ đầy trời, uy áp lan tràn, trảo ấn rơi lên bản thể khổng lồ của Hắc Vũ.

Chương 2063: Nam thúc xuất hiện3

Xa giữa không trung, bản thể khổng lồ của Hắc Vũ lại va chạm cùng lão giả tóc bạc, kình khí cường hãn chấn khai cả không gian xung quanh không ngừng phập phồng.

Xuy!

Thân ảnh hai người đồng thời bị đẩy lui.

Advertisement

Hắc Vũ vừa lui, khoảnh khắc hai cánh rung lên, lao thẳng về hướng lão giả tóc bạc.

Cô!

Advertisement

DÀNH CHO BẠN

Cách tính dàn đề 4 số chuẩn xác XSMN XSMB

Thêm...

216

54

72

Hai cánh khổng lồ xoay tròn dựng lên, cắt vỡ không gian áp tới, chỉ nháy mắt xung quanh lão giả xuất hiện quang quyển tối đen.

- Thiên phú công kích!

Lão giả cấp tốc thối lui, nhưng không cách nào thoát thân.

- Đáng chết!

Thần sắc lão giả hoảng sợ, sắc mặt tái nhợt, thủ ấn kết xuất, linh lực ngưng tụ thành dải lụa khủng bố mang theo lực đạo đáng sợ trực tiếp đánh thẳng vào quang quyển, nhưng không cách nào bức xé không gian.

- Không gian hủy diệt!

Hắc Vũ hét lớn một tiếng, hai cánh run lên, không gian giam cầm nhất thời nổ tung, lộ ra động sâu không gian tối đen thật lớn.

- Cửu Thiên Côn Bằng, ta đã nói sẽ không bỏ qua ngươi, tổn thương linh hồn phân thân của ta, nên tính nợ đi!

Nháy mắt thân ảnh phó giới chủ biến mất tại chỗ, đã xuất hiện bên cạnh quang quyển, trường bào run lên, quanh thân lại hiện ra quang quyển thật lớn, bao phủ cả Ngũ Pháp Tôn kia.

Phanh phanh!

Không gian bên trong quang quyển tối đen đều sụp đổ, nhưng quang quyển cũng không bị ảnh hưởng bao nhiêu, mãi tới khi không gian bắt đầu khôi phục trở lại.

- Cửu Thiên Côn Bằng, thực lực của ngươi muốn đối phó bản thể của ta còn chưa đủ!

Phó giới chủ chợt động, tay phải vung lên, không gian bị xé mở, một bàn tay trống rỗng xuyên thấu không gian hung hăng đánh thẳng về hướng Hắc Vũ.

Xuy!

Chỉ nháy mắt thiên không run lên, thiên địa năng lượng hội tụ đầy trời, uy áp lan tràn, trảo ấn rơi lên bản thể khổng lồ của Hắc Vũ.Xa giữa không trung, bản thể khổng lồ của Hắc Vũ lại va chạm cùng lão giả tóc bạc, kình khí cường hãn chấn khai cả không gian xung quanh không ngừng phập phồng.

Xuy!

Thân ảnh hai người đồng thời bị đẩy lui.

Advertisement

Hắc Vũ vừa lui, khoảnh khắc hai cánh rung lên, lao thẳng về hướng lão giả tóc bạc.

Cô!

Advertisement

DÀNH CHO BẠN

Cách tính dàn đề 4 số chuẩn xác XSMN XSMB

Thêm...

216

54

72

Hai cánh khổng lồ xoay tròn dựng lên, cắt vỡ không gian áp tới, chỉ nháy mắt xung quanh lão giả xuất hiện quang quyển tối đen.

- Thiên phú công kích!

Lão giả cấp tốc thối lui, nhưng không cách nào thoát thân.

- Đáng chết!

Thần sắc lão giả hoảng sợ, sắc mặt tái nhợt, thủ ấn kết xuất, linh lực ngưng tụ thành dải lụa khủng bố mang theo lực đạo đáng sợ trực tiếp đánh thẳng vào quang quyển, nhưng không cách nào bức xé không gian.

- Không gian hủy diệt!

Hắc Vũ hét lớn một tiếng, hai cánh run lên, không gian giam cầm nhất thời nổ tung, lộ ra động sâu không gian tối đen thật lớn.

- Cửu Thiên Côn Bằng, ta đã nói sẽ không bỏ qua ngươi, tổn thương linh hồn phân thân của ta, nên tính nợ đi!

Nháy mắt thân ảnh phó giới chủ biến mất tại chỗ, đã xuất hiện bên cạnh quang quyển, trường bào run lên, quanh thân lại hiện ra quang quyển thật lớn, bao phủ cả Ngũ Pháp Tôn kia.

Phanh phanh!

Không gian bên trong quang quyển tối đen đều sụp đổ, nhưng quang quyển cũng không bị ảnh hưởng bao nhiêu, mãi tới khi không gian bắt đầu khôi phục trở lại.

- Cửu Thiên Côn Bằng, thực lực của ngươi muốn đối phó bản thể của ta còn chưa đủ!

Phó giới chủ chợt động, tay phải vung lên, không gian bị xé mở, một bàn tay trống rỗng xuyên thấu không gian hung hăng đánh thẳng về hướng Hắc Vũ.

Xuy!

Chỉ nháy mắt thiên không run lên, thiên địa năng lượng hội tụ đầy trời, uy áp lan tràn, trảo ấn rơi lên bản thể khổng lồ của Hắc Vũ.Xa giữa không trung, bản thể khổng lồ của Hắc Vũ lại va chạm cùng lão giả tóc bạc, kình khí cường hãn chấn khai cả không gian xung quanh không ngừng phập phồng.

Xuy!

Thân ảnh hai người đồng thời bị đẩy lui.

Hắc Vũ vừa lui, khoảnh khắc hai cánh rung lên, lao thẳng về hướng lão giả tóc bạc.

Cô!

Hai cánh khổng lồ xoay tròn dựng lên, cắt vỡ không gian áp tới, chỉ nháy mắt xung quanh lão giả xuất hiện quang quyển tối đen.

- Thiên phú công kích!

Lão giả cấp tốc thối lui, nhưng không cách nào thoát thân.

- Đáng chết!

Thần sắc lão giả hoảng sợ, sắc mặt tái nhợt, thủ ấn kết xuất, linh lực ngưng tụ thành dải lụa khủng bố mang theo lực đạo đáng sợ trực tiếp đánh thẳng vào quang quyển, nhưng không cách nào bức xé không gian.

- Không gian hủy diệt!

Hắc Vũ hét lớn một tiếng, hai cánh run lên, không gian giam cầm nhất thời nổ tung, lộ ra động sâu không gian tối đen thật lớn.

- Cửu Thiên Côn Bằng, ta đã nói sẽ không bỏ qua ngươi, tổn thương linh hồn phân thân của ta, nên tính nợ đi!

Nháy mắt thân ảnh phó giới chủ biến mất tại chỗ, đã xuất hiện bên cạnh quang quyển, trường bào run lên, quanh thân lại hiện ra quang quyển thật lớn, bao phủ cả Ngũ Pháp Tôn kia.

Phanh phanh!

Không gian bên trong quang quyển tối đen đều sụp đổ, nhưng quang quyển cũng không bị ảnh hưởng bao nhiêu, mãi tới khi không gian bắt đầu khôi phục trở lại.

- Cửu Thiên Côn Bằng, thực lực của ngươi muốn đối phó bản thể của ta còn chưa đủ!

Phó giới chủ chợt động, tay phải vung lên, không gian bị xé mở, một bàn tay trống rỗng xuyên thấu không gian hung hăng đánh thẳng về hướng Hắc Vũ.

Xuy!

Chỉ nháy mắt thiên không run lên, thiên địa năng lượng hội tụ đầy trời, uy áp lan tràn, trảo ấn rơi lên bản thể khổng lồ của Hắc Vũ.

Chương 2064: Thiên Linh đan tôn

Thân ảnh nháy mắt xuất hiện trước người Hắc Vũ, nhìn qua như thong thả thực tế chỉ phát sinh trong nháy mắt.

Tiếp theo sau một đạo trảo ấn đẩy ra, không gian xung quanh run lên, năng lượng đột nhiên hội tụ thành chưởng ấn bay ra.

Chưởng ấn ngưng tụ, trảo ấn nháy mắt khựng lại, sau đó bị chưởng ấn đánh trúng, trảo ấn lập tức tiêu tán giữa không trung.

- Cuộc đời của ta chỉ có một lần mù mắt duy nhất chính là thu nghiệt đồ như ngươi!

Năng lượng tiêu tán, thanh âm thản nhiên vang lên, đồng thời một thân ảnh di động, không gian bị chấn khai, thân ảnh vung tay tát thẳng tới trước.

- Là ngươi…

Vừa nhìn thấy người kia, ánh mắt phó giới chủ đại biến, thân thể run lên, lập tức khởi động cương khí hộ thân.

Phanh phanh!

Một tát kia đánh thẳng vào cương khí hộ thân, thanh âm bạo liệt truyền ra, cương khí hộ thân lóe lên quang mang chói mắt, ngay tiếp theo ầm ầm chấn vỡ, khe không gian hiển lộ, lực cắn nuốt tràn ra ngập trời.

Phốc!

Phó giới chủ phun máu tươi, thân hình giống như diều đứt dây lảo đảo văng ra xa, sắc mặt biến thành tái nhợt, đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào thân ảnh kia. Kình khí tiêu tán, thân ảnh xuất hiện, bình tĩnh lăng không đứng thẳng, trong vô hình cả không gian giống như chỉ còn lại khí tức của hắn.

Lúc này Lục Lâm Thiên chỉ có thể dùng ý chí chống đỡ, nhìn thấy người kia khóe môi lộ ý cười, rốt cục Nam thúc đã xuất hiện.

- Nam thúc, con không chống đỡ được nữa rồi!

Lục Lâm Thiên cảm ứng khí tức phía trước, theo hắn cảm giác khí tức của Nam thúc chính là người cực mạnh nhất mà hắn từng gặp tới bây giờ, ngay lập tức hắn lại cảm giác đôi mắt nóng lên, trong đầu ngày càng mê muội.

- Hết thảy có ta, ngươi lui ra đi!

Nam thúc nhìn qua Lục Lâm Thiên, thản nhiên nói.

- Vậy là tốt rồi!

Lục Lâm Thiên cười khổ, miệng phun máu tươi lập tức rơi xuống dưới.

- Thiếu chủ!

Hắc Vũ hóa hình người vội vàng lao tới đón lấy Lục Lâm Thiên, lúc này hắn đã hoàn toàn bất tỉnh.

- Là vị cường giả kia!

Trong Phi Linh môn có không ít người từng gặp qua Nam thúc, nhìn thấy hắn đứng trên không trung, trên mặt lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng.

- Đây là…

Lão giả tóc bạc đứng sau lưng phó giới chủ nhìn thấy Nam thúc, thân thể run lên, tựa hồ đã nhận thức được, lẩm bẩm:

- Sao lại là hắn, hắn không phải mất tích rồi sao!

Phó giới chủ cũng không để ý một thân chật vật, ánh mắt vô cùng khiếp sợ, hắn rất quen thuộc người kia, càng làm hắn kinh hãi chính là chân khí vô cùng đáng sợ của người nọ, thật sự làm hắn không ngừng rùng mình.

Phó giới chủ thất thanh kêu lên:

- Ngươi lại khôi phục, làm sao có thể, ngươi làm sao có thể khôi phục?

- Ngươi nghĩ rằng ta không thể khôi phục sao?

Ánh mắt Nam thúc rét lạnh nói.

- Cho dù ngươi đã khôi phục thì thế nào, đáng tiếc ta cũng không chỉ là tu vi năm đó.

Phó giới chủ phục hồi lại tinh thần, người trước mắt làm hắn rung động, năm xưa mình đứng trước mắt người này chẳng khác nào một con kiến, mà giờ khắc này cần gì phải tiếp tục e ngại, đâu phải mình không có sức liều mạng.

- Ta xem ngươi còn có thể đối kháng ta vài lần!

Lão giả âm lệ quát, Tỏa Hồn Liên xoay tròn thành lốc xoáy, hơn mười hồn anh khoảnh khắc ngưng tụ cùng nhau, hóa thành một vật dữ tợn màu đen dài hơn vài trăm thước.

- Chi chi!

Vật dữ tợn rít gào lao thẳng về hướng Thánh Thủ linh tôn.

Ánh mắt Nam thúc híp lại, thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ.

Xuy!

Trong tích tắc thân ảnh Nam thúc xuất hiện trước người Thánh Thủ linh tôn:

- Ngươi không thể tiếp tục tiêu hao!

- Nếu ngươi còn không đi ra, ta cũng chỉ có thể liều mạng già, đã khôi phục sao?

Nhìn thấy Nam thúc, thân ảnh Thánh Thủ linh Tôn cấp tốc lui ra, đi tới bên cạnh Hắc Vũ, bắt đầu kiểm tra thân thể Lục Lâm Thiên.

- Đã khôi phục, để cho ta tới đi!

Nam thúc vừa dứt lời nhìn thấy vật dữ tợn đánh tới, lẩm bẩm nói:

- Đoạn Hồn Quỷ tôn, không nghĩ tới bao nhiêu năm nay thực lực của ngươi tiến bộ không chậm, đã tới linh tôn cửu trọng, chỉ tiếc căn cơ không vững!

Thanh âm Nam thúc bình tĩnh, trực tiếp vung tay, cả không gian xung quanh vật dữ tợn đều bị phong tỏa.

- Phá!

Một tiếng quát thản nhiên vang lên, hồn anh bị không gian vặn vẹo gấp khúc, lập tức nổ tung.

- Phanh!

Hồn anh hóa thành hắc vụ đầy trời, lộ ra không gian động sâu, kình khí cuồng bạo đều biến mất ngay bên trong động sâu kia.

- Phốc!

Những hồn anh kia tương liên cùng linh hồn lực của Đoạn Hồn Quỷ tôn, bị đả kích nặng hắn lập tức phun máu tươi, Tỏa Hồn Liên lập tức trống rỗng, toàn bộ hồn anh đều phá hủy, hắc mang ảm đạm, trong lòng hắn đau lòng tới cực điểm.

- Thật mạnh!

Vừa phất tay lập tức đánh trọng thương Đoạn Hồn Quỷ tôn, thậm chí kình khí cũng không tiết ra ngoài, khả năng chưởng khống không gian đã tới mức tinh diệu tuyệt luân.

- Thiên Linh đan tôn, không ngờ là ngươi?

Đoạn Hồn Quỷ tôn kinh hãi, hắn nhận ra người này, năm đó người này tung hoành đại lục hắn chỉ như con kiến, nhưng trăm năm qua người này đã biến mất, không nghĩ tới hôm nay gặp lại, lần này hắn chỉ nhận được tin tức mình tới đây là vì đối phó linh hồn thể của Thánh Thủ linh tôn mà thôi, nhưng không biết Thiên Linh đan tôn cũng ở trong Phi Linh môn.

- Thiên Linh đan tôn!

Ánh mắt Thanh Linh tôn giả chợt lóe, trợn mắt nhìn trân trối.

- Ta nhớ ra rồi, Thiên Linh đan tôn, nguyên lai vị tiền bối này là Thiên Linh đan tôn!

Sắc mặt Đông Vô Mệnh biến đổi.

- Không ngờ là hắn!

Bạch Oánh giống như hồi ức lại, lẩm bẩm.

- Thiên Linh đan tôn đang ở Phi Linh môn!

Sắc mặt mọi người đều thay đổi, Thiên Linh đan tôn chính là cường giả danh chấn đại lục hơn trăm năm trước, nghe nói thực lực tiếp cận Đế cấp, được xưng là đệ nhất nhân dưới Đế cấp.

Điều này còn chưa phải nguyên nhân chân chính là người kinh hãi, càng kinh hãi chính là hắn là đệ nhất nhân trong giới trẻ tuổi, chỉ trong hai trăm năm hắn đã đạt tới vị trí đệ nhất nhân dưới Đế cấp, tốc độ như vậy làm cho vô số lão quái kinh hãi.

Mà người này có hai bổn sự thành danh, một là luyện khí, hai là luyện đan, năm xưa các đại sơn môn đều tranh nhau tìm hắn luyện chế linh khí cùng đan dược, nhưng người này tính tình lạnh lùng, không phải người nào muốn nhờ vả hắn đều đáp ứng.

Nhưng nghe lời đồn đãi, hắn tuyệt đối có lực kêu gọi thật lớn, bởi vì tuy hắn không tùy tiện luyện khí hay luyện đan cho ai, nhưng bất kỳ ai nếu bị trọng thương sắp chết, dù chính hay tà, dù mạnh hay yếu hắn đều sẽ ra tay giúp đỡ.

Nhưng về sau hắn đột nhiên mất tích, có lời đồn đãi hắn đột phá Đế cấp, dù sao đó là lời đồn, còn có lời nói hắn đột phá thất bại nên đã chết.

Hôm nay người này xuất hiện tại Phi Linh môn, như vậy nguy cơ của Phi Linh môn xem như hoàn toàn giải trừ.

- Nam thúc rốt cục đã khôi phục!

Sát Phá Quân nhủ thầm.

- Không sai, là ta, một thân già nua của ta còn chưa tan, nhưng các ngươi lại có chút không ổn!

Ánh mắt Nam thúc lướt qua đám người phó giới chủ, vô cùng thản nhiên nói.

Chương 2065: Nháy mắt đánh chết

- Lão gia hỏa, dù cho ngươi có vận khí tốt có thể khôi phục, ta cũng không tin ngươi còn có thể đối kháng chúng ta liên thủ hay sao!

Phó giới chủ dằn nén nỗi e ngại trong lòng quát.

- Nghiêm Đỉnh, nghiệt đồ ngươi đúng có dài bổn sự, trời gây nghiệp chướng vẫn có thể sống, tự mình gây nghiệt không thể sống!

Ánh mắt Nam thúc trầm xuống nói.

- Hừ, đây còn không phải là do ngươi sao, nếu không có ngươi, ta sao lại bị buộc như thế, cho dù ngươi khôi phục thì thế nào, ta cũng không tin ngươi có thể khôi phục tới thời kỳ đỉnh, sớm biết ngươi đang ở Phi Linh môn, ta sao lại không phòng bị!

Phó giới chủ quát:

- Chúng ta liên thủ, nhanh chóng giải quyết người này!

Đoạn Hồn Quỷ tôn cùng lão giả tóc bạc liếc nhau, lời nói giữa Thiên Linh đan tôn cùng phó giới chủ cũng làm họ hiểu ra một sự tình, nhưng chuyện này không quan hệ tới bọn họ, mệnh lệnh trong giới chỉ cần chấp hành là tốt rồi.

Xuy!

Không chút do dự, ba người lập tức kết xuất thủ ấn, ngưng tụ linh lực nồng đậm, linh lực động tới thiên địa năng lượng, Nghiêm Đỉnh vừa đánh ra thủ ấn, năng lượng ngày càng cuồng bạo, năm ngón tay hóa thành trảo ấn, không gian bắt đầu vặn vẹo lập tức bay thẳng về hướng Nam thúc.

Cùng một thời gian Tỏa Hồn Liên chợt ngưng tụ, hóa thành thẳng tắp xuyên thủng không gian đâm thẳng vào Nam thúc.

Hai người một trái một phải đồng thời đánh về hướng Nam thúc, tiếp theo sau lão giả tóc bạc lại oanh ra một đạo chưởng ấn, động tới thiên địa năng lượng không ngừng hội tụ, khí thế vô cùng kinh người.

Khóe môi Nam thúc hiện tia cười lạnh, hai tay vươn ra, trong tích tắc không gian xung quanh bị chấn động uốn cong.

- Không lượng sức mình!

Ánh mắt trầm xuống, hai tay Nam thúc đột ngột chém tới, thiên địa năng lượng sôi trào, không gian nháy mắt sụp đổ.

- Phanh phanh!

Trong tiếng nổ trầm thấp, trảo ấn của Nghiêm Đỉnh hóa thành mảnh nhỏ, mà Tỏa Hồn Liên đều bị chấn khai.

Phốc!

Hai người lảo đảo văng ngược ra ngoài, khóe môi tràn vết máu.

Oanh long!

Trong nháy mắt, chưởng ấn của lão giả tóc bạc mang theo uy thế kinh người đánh thẳng tới, không gian xung quanh không ngừng chao đảo, mà Nam thúc vẫn vững như bàn thạch.

- Linh tôn bát trọng đỉnh phong, xem như không tệ rồi, chỉ tiếc ở trước mặt bản tôn, ngươi chỉ là con kiến!

Tay phải Nam thúc huy động, một đạo lốc xoáy linh lực xuất hiện, nhìn qua thật giống như loa kèn, càng lúc càng kéo dài, càng lúc càng lớn.

Chỉ giây lát chưởng ấn đã bị lốc xoáy hút vào bên trong, chỉ nháy mắt chưởng ấn khủng bố đã bị cắn nuốt không chút dấu vết.

- Không xong!

Lão giả kinh hãi, thân ảnh cấp tốc thối lui, giờ khắc này hắn mới biết được thực lực của Thiên Linh đan tôn.

- Muốn chạy trốn sao, ngươi không kịp đâu!

Chưởng ấn thoáng gấp khúc, đột nhiên hấp xả phía trước, cả không gian xung quanh đều bị hút vào bên trong chưởng ấn kia.

Trong nháy mắt lão giả tóc bạc cảm giác được một cỗ lực lượng ngập trời rơi lên người mình, linh lực tràn ra, quanh thân hiển lộ khe không gian tối đen, nhưng hắn vẫn không cách nào thoát khỏi lực lượng trói buộc, thân thể không ngừng bị kéo về phía sau.

- Thật mạnh!

Thật nhiều ánh mắt nhìn chăm chú lên bầu trời, chứng kiến một màn này vô cùng khiếp sợ.

Xuy xuy!

Chỉ chớp mắt trước mặt Nam thúc hiện lên một cự chưởng thật lớn, trực tiếp nắm bắt lão giả tóc bạc trong tay.

- Phó giới chủ, Tứ Pháp Tôn cứu ta!

Lão giả lớn tiếng hô, trong lòng kinh hoảng, hắn hoàn toàn không có sức phản kháng, linh lực bị phong tỏa, mà hồn anh cũng không thể nhúc nhích.

- Dù là ai cũng không cách nào cứu ngươi, ta đã sớm nói qua ngươi ở trước mặt ta chỉ là con kiến!

Nam thúc nói, bàn tay nắm lại, cự chưởng vặn vẹo, một thanh âm trầm thấp như sấm vang truyền ra.

Phanh phanh!

Không gian bên trong cự chưởng sụp đổ, mọi người rõ ràng chứng kiến lão giả tóc bạc hóa thành mảnh nhỏ, căn bản không thể phản kháng, không hề có năng lượng tiết ra ngoài, đều bị mai một ở bên trong, giống như chưa từng có chuyện gì phát sinh.

Hô!

Mọi người hít sâu một hơi lạnh, thực lực cường hãn tới mức không thể tưởng tượng.

Nghiêm Đỉnh cùng Đoạn Hồn Quỷ tôn trơ mắt nhìn thấy lão giả tóc bạc bị đánh chết, sắc mặt kinh hãi, vẻ mặt chật vật không chịu nổi, trên người cũng đã bị thương.

- Hiện tại, tới lượt các ngươi!

Nam thúc nhìn qua hai người, lạnh lùng nói.

Hai người đưa mắt nhìn nhau, tựa hồ như đã có quyết định, cùng một thời gian hít sâu một hơi, trong tay hiện lên một đạo quang mang, giây lát đều tiến vào trong ấn đường biến mất, thân thể cả hai chấn động tựa như nháy mắt đạt được nguồn năng lượng thật lớn.

Ngay sau đó cả hai kết xuất thủ ấn, không gian xung quanh không ngừng phập phồng, một đạo không gian xung quanh bắt đầu khuếch tán.

- Là ngươi bức ta, cho dù ngươi đã khôi phục, nhưng có thể làm được gì, cho rằng ta không có phòng bị sao, chúng ta liên thủ trừ phi ngươi đạt tới linh đế, bằng không ngươi cũng không có biện pháp gì khác!

Nghiêm Đỉnh quát lạnh, nương theo tiếng quát, không gian xung quanh hai người run rẩy lên, chân khí cả hai trực tiếp kéo thẳng lên linh tôn cửu trọng đỉnh phong.

- Đây là thủ đoạn gì, không giống như bí pháp bình thường!

Lục Tâm Đồng đi tới bên người Lục Lâm Thiên, cực kỳ nghi hoặc.

Nam thúc vẫn khoanh tay đứng thẳng, chỉ khẽ nhướng mày sau đó lại thản nhiên, thần sắc không chút dao động.

Cùng lúc này chân khí quanh thân Nghiêm Đỉnh cùng Đoạn Hồn Quỷ tôn đột nhiên củng cố trở lại, thủ ấn tiếp tục biến hóa, cả không trung giống như bão táp sắp tới lâm vào tối đen, một cỗ linh lực kinh khủng nương theo sau linh hồn dao động tràn ngập khuếch tán, năng lượng ngập trời làm sắc mặt mọi người nháy mắt trắng bệch.

- Thiên Hồn Ấn!

Nghiêm Đỉnh quát lớn một tiếng, tay phải vươn ra, một cỗ quang mang mạnh mẽ chấn động lòng người đột nhiên dâng lên, cuối cùng xoay tròn trong bàn tay.

- Xuy!

Chưởng ấn xuất hiện, nhanh chóng lan tràn trên không trung, sau đó biến thành thủ ấn thật lớn, năng lượng càng ngày càng khủng bố, cảm giác khí tức có thể làm người khác hồn phi phách tán!

- Linh kỹ địa cấp cao giai!

- Đây là linh kỹ địa cấp cao giai, tựa hồ đặc biệt nhằm vào linh hồn, uy lực cường hãn a!

- Tỏa Hồn Liên, phệ hồn!

Đoạn Hồn Quỷ tôn khẽ quát một tiếng, Tỏa Hồn Liên xoay tròn trên không, đột nhiên phóng thích ra sương mù quỷ dị đầy trời, sương mù khuếch tán che chắn cả không trung, bên trong sương mù vang lên tiếng xèo xèo chi chi chẳng khác gì quỷ khóc thần gào.

Đột nhiên có một cự vật xuất hiện.

Tỏa Hồn Liên hóa thành một vật dữ tợn quỷ dị dài hơn ngàn thước, nhìn qua như cự mãng nhưng bộ dáng càng thêm dữ tợn.

- Chi!

Thanh âm tiếng rít của vật kia giống như cây châm bén nhọn đâm vào trong tai, làm không ít cường giả hoảng sợ.

Nghiêm Đỉnh cười lạnh, nhìn Nam thúc nói:

- Lão gia hỏa, ta sớm không còn như lúc trước, cho dù hiện tại ngươi khôi phục cũng không đối kháng nổi hai chúng ta liên thủ!

Chương 2066: Linh Vũ đại đế

- Lão gia hỏa, nhìn xem ngươi làm sao đối kháng, cho dù ở thời kỳ toàn thịnh cũng không chịu nổi đi!

Nghiêm Đỉnh lại quát, chưởng ấn bay ra, không trung run rẩy, lao thẳng về hướng Nam thúc nhanh như chớp.

Cùng một thời gian, Đoạn Hồn Quỷ tôn biến ảo thủ ấn, linh lực tràn ngập, Tỏa Hồn Liên biến ảo thành vật dữ tợn như cự mãng cuồn cuộn thân hình trực tiếp đánh vỡ không gian, uy áp kinh người lan tràn khắp cả không trung.

- Đi!

Cự mãng lao thẳng về hướng Nam thúc nhanh như chớp, năng lượng dao động đáng sợ tràn ngập, khe không gian không ngừng xuất hiện, uy áp tới cực hạn.

Vào lúc này ngay cả Thánh Thủ linh tôn cũng phải quay đầu nhìn lại, lực công kích của cả hai người kia cho dù bản thân hắn còn ở trong thời kỳ toàn thịnh cũng khó thể đối kháng, bởi vì hắn biết hai người kia vừa hấp thu vật gì, vật kia tuyệt đối khủng bố, chỉ vì động Phi Linh môn, Linh Vũ giới thật sự bỏ được, thật sự ra hết tâm huyết.

- Ca ca!

Nam thúc vung tay, trước mặt hiện lên màn hào quang cực kỳ kỳ lạ, lại có thêm lục sắc tinh quang quanh quẩn, hào quang bao phủ phạm vi mười thước xung quanh, mang theo năm loại năng lượng thuộc tính cùng linh hồn lực bắt đầu lan tràn.

Xuy xuy!

Hai đạo công kích vừa bay tới trước mắt.

Oanh long!

Hai đạo công kích va chạm lên màn hào quang, nhưng lúc này hào quang lại giống như biến thành đá tảng không cách nào lay động, cũng không hề có chút ảnh hưởng dù nhỏ nhất.

Cả Nghiêm Đỉnh lẫn Đoạn Hồn Quỷ tôn đều kinh ngạc, công kích của bọn hắn giống như rơi vào vực sâu khôn cùng, hoặc giống như va chạm lên vách núi khổng lồ, cứng rắng không chút lay chuyển.

- Các ngươi dựa vào chút thủ đoạn như vậy đã muốn đối phó ta sao, lại không tiếc nuối vận dụng nguyên lực của linh đế, đúng là bỏ đủ tâm huyết, dù là lúc ta ở thời kỳ toàn thịnh cũng khó thể đối kháng, nhưng hiện tại ta đã không còn là linh tôn!

Ánh mắt Nam thúc híp lại, tùy ý cho hai đạo công kích đánh thẳng lên màn hào quang, khóe môi mang theo vẻ hài hước nói, thanh âm mặc dù bình thản nhưng mang theo uy áp khiến người không thể bỏ qua, còn xen lẫn ý tứ vô cùng bá đạo.

- Hiện tại ta đã là Đế giả, là Linh Đế Vũ đế, đương đại đệ nhất nhân, từ hôm nay trở đi tự phong Linh Vũ đại đế, trên đời không còn Thiên Linh đan tôn, chỉ còn lại Linh Vũ đại đế!

Sóng âm cuồn cuộn quanh quẩn trên trời cao.

- Linh Vũ đại đế!

Nghe được lời này, trong tai mọi người như có tiếng sấm nổ vang, bốn chữ nói mỗi lời nói đều làm lòng người run lên, trong khoảnh khắc tất cả đều hít sâu một hơi.

Hô!

Những người vây xem xa xa đều rùng mình, đối với mọi người mà nói Đế giả xa không thể chạm, nghe lời đồn đãi trên vạn năm cũng chưa từng xuất hiện trên đại lục.

- Phi Linh môn, sẽ động thiên rồi!

Xa giữa không trung mọi người đều thầm khiĕ́p sợ, có Đế giả trấn thủ sau này chỉ sợ thực lực Phi Linh môn càng thêm tăng cao, mặc dù Phi Linh môn đắc tội rất nhiều người, nhưng cũng mượn sức rất nhiều người, giờ phút này lại có Đế giả trấn thủ, lại thêm lực kêu gọi của Thiên Linh đan tôn năm xưa, chỉ cần Linh Vũ đại đế vung tay hô to cùng đãi ngộ của Phi Linh môn hiện tại, chỉ sợ những lão quái lánh đời đều sẽ chạy ra góp vui.

- Đế giả!

Trong Phi Linh môn, ánh mắt mọi người đều nhìn chằm chằm lên thân ảnh lão giả áo xám trên không trung, đây chính là cường giả Đế cấp, khó trách hai người kia liên thủ vẫn không thể đối kháng.

- Phi Linh môn đại hưng rồi, là một trong những thế lực cường thế nhất đại lục!

Toàn bộ cường giả Phi Linh môn siết chặt nắm tay, không khỏi run rẩy lên, đại bộ phận cường giả đều biết quan hệ giữa Thiên Linh đan tôn cùng chưởng môn, vị này chẳng khác gì người của Phi Linh môn, có Đế giả trấn thủ, sau này thực lực Phi Linh môn sẽ sải bước lên một bậc thang, toàn bộ cường giả mới gia nhập đều vô cùng kích động lẫn hưng phấn.

- Nam thúc đột phá, đột phá!

Sát Phá Quân run rẩy nói.

- Thật sự đột phá sao…

Thánh Thủ linh tôn, Hắc Vũ cùng Tiểu Long đều kích động, mặc dù trong lòng họ vẫn luôn chờ đợi, nhưng khi sự thật diễn ra trước mắt, rung động kia thật sự làm người kinh hãi.

Trong lòng Nghiêm Đỉnh cùng Đoạn Hồn Quỷ tôn run rẩy cực điểm, Linh Vũ đại đế, bốn chữ vô cùng đơn giản nhưng làm họ kinh hoàng, vẻ mặt ngây dại nhìn trừng trừng phía trước.

- Thành công, lão gia hỏa này lại thành công!

Đôi mắt Nghiêm Đỉnh kinh sợ, hắn hiểu rõ tác dụng của Âm

Dương Linh Vũ quyết, lão gia hỏa kia lại thật sự làm được.

Chương 2067: Sư phụ tha mạng

Xa xa trên không trung, ánh mắt Nam thúc bình thản nhìn Nghiêm Đỉnh cùng Đoạn Hồn Quỷ tôn, thủ ấn chậm rãi kết xuất, giờ khắc này trên người Nam thúc tràn ra cỗ khí tức mang theo xu thế kình thiên không ngừng khuếch tán, nhìn qua như một vầng trăng sáng tràn ngập chân khí cuồn cuộn, sâu thẳm khó lường như biển khơi.

- Đây là uy áp Đế cấp sao?

Cảm giác được chân khí đáng sợ, mọi người có cảm giác như muốn phủ phục, thân hình run rẩy lên, giờ phút này ai cũng có cảm giác mình giống như con kiến đối diện con voi khổng lồ, mà chân khí kia thật sự vô cùng đáng sợ.

Thoáng chốc Nam thúc chậm rãi vươn hai tay, trên tay trái quấn quanh ngũ sắc quang mang, năng lượng ngũ hệ lập tức hội tụ, hình thành một quang cầu cực lớn, phảng phất như đã dung hợp cùng không gian xung quanh.

- Năng lượng thuộc tính, ngũ hệ thuộc tính, cũng là Vũ giả toàn hệ, Vũ đế toàn hệ a!

Thanh Linh tôn giả nghẹn họng nhìn trân trối, trong lòng mọi người vô cùng rung động, không nghĩ tới lại gặp được thêm một Vũ giả toàn hệ!

Xuy!

Trên tay phải Nam thúc lại xuất hiện một đạo chưởng ấn, năng lượng bàng bạc tràn vào, động tác vô cùng lưu loát.

- Hôm nay bổn đế mượn hai ngươi làm cảnh cáo, ai dám động tới Phi Linh môn, đây là kết cục!

Nam thúc quát lớn, cùng một thời gian quang cầu năng lượng bay thẳng về hướng Tỏa Hồn Liên, chưởng ấn lại thúc giục nghênh đón chưởng ấn của Nghiêm Đỉnh.

Oanh long long…

Lục sắc quang quyển xung quanh Nam thúc tiêu tán, quang cầu va chạm vào Tỏa Hồn Liên, thanh âm nổ tung vang rền như sấm sét, kình phong cuồng bạo thổi quét, không gian nứt vỡ thành động sâu không gian thật lớn.

Mà Tỏa Hồn Liên cũng vị đánh nát thành mảnh nhỏ!

- Mạng ta xong rồi!

Sắc mặt Đoạn Hồn Quỷ tôn trắng bệch, linh hồn run rẩy, căn bản không khả năng đào thoát, toàn thân bị một cỗ uy áp khủng bố trói buộc, thậm chí cơ hội tự bạo hồn anh cũng không có.

Giờ này khắc này Đoạn Hồn Quỷ tôn mới thật sự hoảng sợ, tu vi đi tới tình trạng như hắn làm sao cam tâm chịu chết, hắn trải qua thiên tân vạn khổ, gia nhập Linh Vũ giới chỉ vì nhu cầu tìm kiếm phương pháp đột phá Đế cấp, không nghĩ tới hôm nay phải tử vong!

Phanh phanh!

Đồng tử Đoạn Hồn Quỷ tôn tán phát, quang cầu va chạm vào người hắn, năng lượng nổ tung, phong nhận mang theo hỏa diễm ngập trời thổi quét, không gian lập tức phá nát, vô số khe không gian tối đen lan tràn.

Phanh phanh!

Thân hình Đoạn Hồn Quỷ tôn trực tiếp hóa thành mảnh nhỏ.

Cùng một thời gian chưởng ấn của Nam thúc đã va chạm vào chưởng ấn của Nghiêm Đỉnh, một mảnh hào quang ngập trời chói mắt khuếch tán.

- Ca ca!

Thanh âm vỡ tan răng rắc truyền ra, chưởng ấn của Nghiêm Đỉnh chậm rãi nứt nẻ, năng lượng gào thét trùng kích thẳng vào chưởng ấn đã bắt đầu nứt vỡ kia.

Phanh!

Không gian đột nhiên nứt toác, năng lượng phong bạo khủng bố hóa thành năng lượng kình khí ngập trời thổi quét khắp bốn phía.

- Sư phụ tha mạng a, đệ tử biết sai lầm rồi, tất cả chuyện này đều cũng có người bức bách đệ tử làm!

Trong không gian hỗn loạn, thanh âm kêu gào của Nghiêm Đỉnh vang vọng cả bầu trời.

Kình khí ngập trời cùng thiên địa năng lượng va đập thành hình cung, lập tức bộc phát khắp không gian, sau đó biến mất không còn bóng dáng.

Phốc!

Cùng một thời gian thân ảnh Nghiêm Đỉnh bật lui, khóe môi phun máu tươi mang theo nội tạng bị phá nát, sắc mặt trắng bệch như tro tàn lệ quỷ.

- Đây là thực lực Đế giả sao?

Ngày càng nhiều người vây xem xa xa không trung, nhìn thấy một màn này không nói nên lời, hai đạo công kích đầy tính hủy diệt lại không ảnh hưởng tới Đế giả mảy may, thật sự không thể tin nổi!

- Nói, là ai bức ngươi, tin rằng ngươi cũng không có lá gan lớn như vậy!

Ánh mắt Nam thúc trầm xuống, khoanh tay đứng thẳng, nhìn chằm chằm vào Nghiêm Đỉnh.

- Sư phụ, đều là đệ tử sai lầm rồi, ngài tha cho ta đi!

Nghiêm Đỉnh không ngừng cầu xin, nhưng đột nhiên thân ảnh nhảy lên hóa thành hai thân ảnh nghịch hướng bỏ chạy.

- Muốn chết!

Nam thúc quát một tiếng, hai tay chúi xuống, hai thân ảnh đều bị bao phủ bên trong, trực tiếp bị không gian lực trói buộc, không gian đột nhiên nổ tung, kình khí thổi quét, hai thân ảnh đều hóa thành tro tàn.

- Di!

Ngay khoảnh khắc lại thêm một thân ảnh thứ ba xuất hiện ngay bên cạnh Lăng Thanh Tuyệt còn đang đứng ngây dại, cơ hồ cùng một thời gian khe không gian nứt vỡ, chỉ nháy mắt cả hai đã biến mất bên trong.

Nam thúc nhìn thấy hai người bỏ chạy cũng không ngăn cản, ánh mắt lóe ra, không biết trong lòng đang suy nghĩ chuyện gì.

Xuy!

Thánh Thủ linh tôn đi tới bên cạnh Nam thúc, nhíu mày hỏi:

- Không sao chứ?

- Không việc gì!

Nam thúc lắc đầu nói.

- Ngươi cố ý thả hắn đi sao?

Thánh Thủ linh tôn truyền âm hỏi.

- Ta cũng không muốn thả hắn đi, nhưng nếu ta tiếp tục ra tay sẽ bại lộ bí mật!

Nam thúc truyền âm trả lời, lại hỏi:

- Một hồi rồi nói sau, tiểu tử đó thế nào?

- Tẩu hỏa nhập ma, tình huống rất không ổn!

Thánh Thủ linh tôn đáp, trong mắt lộ vẻ ngưng trọng.

- Về trước rồi hãy nói!

Nam thúc cũng ngưng trọng nói.

Sưu sưu!

Thánh Thủ linh tôn gật đầu, sau đó Nam thúc, Thánh Thủ linh tôn, Sát Phá Quân cùng Hắc Vũ mang theo Lục Lâm Thiên biến mất giữa không trung.

- Sư phụ, Oánh tỷ, Khấu phó chưởng môn, nơi này giao cho các ngươi thu thập!

Lục Tâm Đồng nói, gương mặt nàng tái nhợt, lập tức cùng Dương Quá với Tiểu Long biến mất, đi thẳng ra sau núi.

Khi hết thảy đã bình tĩnh trở lại, toàn bộ đệ tử của Phi Linh môn đều còn thất thần không dám tin, một màn hôm nay thật sự làm người rung động, ban đầu là Thánh Thủ linh tôn phát uy, sau đó chưởng môn đột phá, cuối cùng khi rơi vào hoàn cảnh ngàn cân treo sợi tóc Linh Vũ đại đế lại xuất hiện, làm lòng người hoàn toàn nổ tung.

- Ai dám phạm Phi Linh môn, đây là kết cục, toàn bộ đệ tử trọng thương lập tức đi chữa thương, chấp sự bị thương nhẹ kiểm tra thương vong, an bài thu thập hết thảy.

Thanh âm Khấu Phi Yến quanh quẩn trên không trung.

Xa giữa không trung, những người đang tụ tập vây xem đều phục hồi lại tinh thần, Thiên Linh đan tôn xuất hiện, lại trở thành Linh Vũ đại đế, đem cường giả Linh Vũ giới xâm phạm đánh chết hầu như không còn, lần này Linh Vũ giới xem như tiền mất tật mang.

- Mau đem tin tức truyền trở về!

- Phải nhanh chóng báo cho sơn môn biết!

Nhất thời tin tức về Phi Linh môn nhanh chóng truyền ra cả đại lục với tốc độ vô cùng khủng khiếp.

Tin tức này chỉ sợ sẽ giống như sấm sét vang vọng khắp cả đại lục, đây chỉ là chuyện sớm hay muộn, dù sao Phi Linh môn xuất hiện Đế giả, đây là tin tức chấn động toàn đại lục.

Đệ tử Phi Linh môn kích động chuẩn bị đi thu thập chiến trường, bây giờ Phi Linh môn đã có Đế giả trấn thủ, điều này làm không ít đệ tử nhiệt huyết mênh mông, một màn rung động vừa rồi làm họ vô cùng hướng tới, nếu bản thân mình có một ngày đạt tới cấp bậc đó thật tốt bao nhiêu.

Nhưng đối với cường giả Phi Linh môn mà nói lại không có suy nghĩ như vậy, đối với họ việc đột phá Đế cấp là điều quá mức xa xôi, con đường tu luyện mỗi bước đều cực kỳ gian khổ, muốn đạt tới đỉnh nói dễ hơn làm.

Chương 2068: Cực kỳ quái dị

Nhưng Phi Linh môn có cường giả trấn thủ, đối với họ mà nói chính là có hộ thân phù, dưới tình huống bình thường lại có mấy ai dám trêu chọc tới họ, sau này Phi Linh môn phát triển thế nào thì có thể biết.

Lúc này bên trong Phi Linh môn, các đỉnh núi, kiến trúc, quảng trường đều bị san thành bình địa, nơi nơi một mảnh hỗn độn, thậm chí đại điện cũng bị san bằng.

Mặc dù lần này Phi Linh môn hoàn toàn thắng lợi, tuyệt đối đả thương nặng Linh Vũ giới, nhưng trả giá cực kỳ nghiêm trọng.

Theo bước đầu phỏng chừng, chỉ sợ có hơn tám mươi đầu yêu thú thất giai bị đánh chết, sáu bảy mươi cỗ khôi lỗi thất giai bị phá hủy, hơn hai mươi cường giả Vương cấp vẫn lạc, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, Lưu Tinh Hà đều trọng thương, thiếu chút nữa đã chết, Khoái Kiếm Vương, An Cát Tú Na bọn họ đều bị thương không nhẹ.

Yêu thú linh thú lục giai thì bất kể, Hỏa Thử tôn giả bị đánh chết, hồn anh cũng không chạy thoát, toàn bộ Tôn cấp cùng yêu thú bát giai bị thương không ít, chủ yếu không ai được bình an.

Tổn thương nặng như vậy làm nhóm người Đông Vô Mệnh vô cùng đau lòng, những cường giả này đều hiểu rõ ràng, có chút người sống lâu với nhau đã xây dựng ra cảm tình, lúc này có người tử vong, đương nhiên làm cường giả Phi Linh môn vô cùng căm hận Linh Vũ giới.

Vào lúc này trong đình viện của Sát Phá Quân, Nam thúc, Thánh Thủ linh tôn, Hắc Vũ cùng Tiểu Long bọn họ đều đi vào phòng.

Lục Lâm Thiên đang nằm trên giường, Nam thúc đánh ra vài đạo thủ ấn rơi lên người hắn, Lục Lâm Thiên lại không chút phản ứng, làm sắc mặt Nam thúc ngày càng ngưng trọng.

- Ta đã kiểm tra, Lâm Thiên bị tẩu hỏa nhập ma nghiêm trọng, lúc đột phá lại bị quấy rầy, cũng đã tẩu hỏa nhập ma, bị trọng thương lại mạnh mẽ cắn nuốt một Vũ tôn tứ trọng đột phá, sau đó tiếp tục cắn nuốt một Vũ tôn thất trọng, mặc dù đã đột phá nhưng hai cỗ chân khí kia thật quá lớn, không cách nào hoàn toàn tiêu hóa, hiện tại chiếm cứ toàn bộ thân thể hắn, hơn nữa sau khi đột phá chân khí chưa ổn liền mạnh mẽ toàn lực ra tay, bị trọng thương, nếu là người bình thường phỏng chừng đã chết từ lâu!

Lúc này Thánh Thủ linh tôn cũng đã ngồi xếp bằng trên Linh Ngọc Sàng, hắn tiêu hao đã sắp không chịu đựng được nữa.

- Kỳ quái a, kỳ quái!

Nam thúc vạch mí mắt Lục Lâm Thiên, nhìn thấy đôi mắt màu đỏ, cực kỳ nghi hoặc:

- Không ngờ cơ thể hắn lại có thể cất chứa chân khí khổng lồ như vậy!

- Cũng không có gì kỳ lạ, hắn có Tử Lôi Huyền Đỉnh của Huyền Thiên yêu tôn lão gia hỏa, có Bất Diệt Huyền Thể, trên thân thể không vấn đề lớn.

Thánh Thủ linh tôn nói.

- Vậy thì hoàn hảo, kỳ quái nhất chính là hắn bị tẩu hỏa nhập ma rất quái dị, lại không tra xét được chân khí linh hồn!

Nam thúc nghi hoặc kết xuất thủ ấn, tính toán quan sát não hải của Lục Lâm Thiên.

- Ngươi chú ý một chút, tốt nhất đừng có rình xem não hải của hắn, trong não hải hắn có một thanh kim đao, ta còn cảm thấy thật kiêng kỵ, có lẽ ngươi đột phá tới Đế cấp cũng có thể điều tra được nguyên nhân không chừng.

Thánh Thủ linh tôn nói.

Nam thúc vừa nghe lời nói của Thánh Thủ linh tôn, nhất thời thu lại thủ ấn, nhíu mày cười khổ nói:

- Đế cấp, nếu thật sự đột phá tới Đế cấp thì tốt rồi, nhưng thật quá khó khăn!

- Xảy ra vấn đề gì sao?

Sắc mặt mọi người đại biến, nhưng Thánh Thủ linh tôn cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, bởi vì hắn đã cảm giác được.

- Ta cũng không biết nguyên nhân, nhưng Lâm Thiên có lẽ sẽ biết, nói ra thì dài dòng, tóm lại quá khó khăn đột phá.

Nam thúc chậm rãi nói.

- Lão gia hỏa, nhưng vì sao thực lực của ngươi lại mạnh mẽ như vậy, không phải Đế cấp vì sao có thể đánh chết được tôn giả Linh Vũ giới!

Tiểu Long chớp mắt hỏi.

Nam thúc trừng mắt nhìn hắn làm cho hắn kinh hoảng rụt đầu.

- Tiểu tử kia, mặc dù ta chưa đột phá Tôn cấp, nhưng cũng đã tiến lên cấp bậc mới.

Nam thúc nói.

- Nam thúc, là cấp độ gì vậy?

Sát Phá Quân nghi hoặc hỏi.

- Ta cũng không biết người khác có rơi vào tình trạng hiện tại như ta hay không, cấp độ của ta chưa tới Đế cấp, nhưng lại vượt qua khỏi Linh tôn cửu trọng đỉnh phong, cho nên ta tạm thời xác định cấp bậc là Chuẩn Đế đi, xem như sắp tiếp cận Đế giả.

Nam thúc đáp.

- Chuẩn Đế?

Mọi người nghi hoặc, tựa hồ chưa từng nghe nói qua cấp bậc này.

- Lão…

Tiểu Long vừa định lên tiếng, đột nhiên sực nhớ cười hắc hắc nói:

- Nam thúc, nhưng khí tức trên người ngươi có điểm giống như cấp độ Đế cấp, có uy áp thật lớn, ngay cả ta cũng bị áp chế!

- Hai người kia vận dụng nguyên lực Đế giả, thực lực có thể so với Đế giả, ngươi lại có thể phá hủy, nếu ngươi nói là đạt tới Chuẩn Đế chỉ sợ cũng khó đối kháng được họ liên thủ chứ!

Thánh Thủ linh tôn cũng nghi hoặc nói.

- Tuy ta đạt Chuẩn Đế, nhưng lần này khôi phục cũng có thu hoạch ngoài ý liệu, sau khi dùng Âm Dương Long Hổ đan, có lẽ vì máu huyết của Lâm Thiên, ban đầu ta vốn không phải thân thể âm dương nhưng lại mạnh mẽ tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết nên bị tẩu hỏa nhập ma, lần này khôi phục trong vô ý có được thân thể âm dương, mà Đế giả chi nguyên lại có chỗ ảo diệu, ta cũng có chút cơ hội, vì vậy tâm cảnh đạt tới cấp độ không thấp!

Nam thúc nhìn qua mọi người, nói:

- Hiện tại ta là Linh Vũ song tu, thực lực tựa hồ mạnh hơn không ít, đồng thời thúc giục linh lực cùng chân khí mặc dù là cấp độ Chuẩn Đế nhưng vẫn có tự tin có thể so sánh với Đế giả chân chính, hơn nữa có Đế giả chi nguyên, cho nên có thể phóng xuất ra một ít uy lực của Đế giả, dùng hù dọa người cũng đã đủ rồi!

- Thì ra là thế!

Thánh Thủ linh tôn sực tỉnh.

- Đánh chết đám người Đoạn Hồn Quỷ tôn làm ta tiêu hao không ít, hai người kia nuốt Đế giả nguyên lực, thực lực tuyệt đối cường hãn, Tôn cấp cửu trọng đỉnh phong bình thường tuyệt đối khó thể đối kháng.

Nam thúc nói.

- Nam thúc, nếu ngươi không phải Đế giả, sao ngươi cần giả mạo làm gì?

Tiểu Long nghi hoặc hỏi.

- Tiểu gia hỏa ngươi biết cái gì, nếu ta không cố ý phô trương thanh thế, Phi Linh môn sẽ tiếp tục có phiền toái, Linh Vũ giới sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Phi Linh môn, mặt khác có không ít thế lực đang nhìn chằm chằm Phi Linh môn, chỉ có làm như thế mới có thể hoàn toàn kinh sợ bọn hắn, chính bởi vì vậy khi nghiệt đồ kia bỏ chạy ta mới không thể bắt hắn về, ta chỉ mới khôi phục, chân khí chưa ổn, tiêu hao quá nhiều, nếu tiếp tục ra tay chỉ sợ vạn nhất có người nhìn thấu, chẳng khác gì kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Nam thúc mang theo ánh mắt khinh bỉ nhìn Tiểu Long nói.

- Ta hiểu được!

Tiểu Long vỗ trán sực tỉnh.

- Nam thúc, ca ca thế nào?

Lục Tâm Đồng sốt ruột hỏi.

- Tình huống của hắn thật khó mà nói.

Nam thúc lắc đầu:

- Ta tiếp tục quan sát vài ngày xem, trước mắt tựa hồ sẽ không gặp nguy hiểm.

…

Vân Dương tông, từng dãy núi liên miên chập chùng, nhìn qua chẳng khác gì đang trôi nổi trên mây. Ngẫu nhiên có khe suối xuyên qua, núi non vây quanh, đỉnh núi bắt đầu lộ ra chút màu xanh biếc.

Chương 2069: Thành tựu nửa ma (1)

Hai thân ảnh xinh đẹp đang ngồi chung một chỗ, trong đôi mắt đẹp đầy vẻ trầm tư.

- Hồng Lăng tỷ, không biết vì sao dạo gần đây tâm thần ta luôn bất an!

Lữ Tiểu Linh duỗi lưng nói.

- Ngươi nói vậy ta cũng có cảm giác đó, gần đây tâm thần bất an, giống như đã có chuyện gì phát sinh.

Vân Hồng Lăng nhíu mày nói.

- Không phải hắn đã xảy ra chuyện gì chứ?

Hai nàng nhìn nhau như đã có ăn ý.

- Không sao đâu, hiện tại Phi Linh môn còn chưa tới mức sẽ xảy ra chuyện gì.

Vân Hồng Lăng cân nhắc nói.

- Không được, ta phải đi xem, không nhìn thấy hắn ta lo lắng, hơn nữa ta cũng cần phải trở về.

Lữ Tiểu Linh nói.

- Gần đây ta cũng không có việc gì, cũng có thể cùng đi, thuận tiện mang cha mẹ cùng sư thúc đi qua, họ luôn muốn đi Phi Linh môn xem thử.

Vân Hồng Lăng nói.

- Cũng tốt, đưa cha mẹ qua đó, Lâm Thiên nhất định chấn động.

Lữ Tiểu Linh mỉm cười nói.

Thiên Kiếm môn, trong một ngọn núi xanh biếc, kiến trúc liên miên. Bên trong một đình viện đơn sơ, lúc này Nguyên Nhược Lan đang khoanh chân ngồi trên một bãi đá kỳ lạ. Trên bãi đá không ngừng có quang mang quanh quẩn, đi vào căn phòng này khiến cho người ta có cảm giác thoải mái, sợ rằng bãi đá này cũng là một kiện bảo vật.

Hai tay Nguyên Nhược Lan kết thủ ấn, quanh thân có chân khí nhàn nhạt quanh quẩn, khí tức thoạt nhìn ổn định hơn trước rất nhiều.

- Trưởng lão, Nhược Lan thế nào rồi?

Ngoài căn phòng Cổ Kiếm Phong lúc này đang hỏi trưởng lão bên cạnh, trong mắt mang theo sự lo lắng.

- Đã không còn gì trở ngại, thế nhưng lại có chút kỳ quái.

Một lão giả khuôn mặt đầy nếp nhăn, tóc trắng nhìn về phía trong, ánh mắt không ngừng biến ảo, dường như đang suy nghĩ chuyện gì đó.

- Trưởng lão, chẳng lẽ xuất hiện biến cố gì sao?

Nghe ái đồ đã không còn gì trở ngại, Cổ Kiếm Phong mới thở dài một hơi.

- Là có chút ngoài ý muốn.

Một lão giả thất tuần, ánh mắt sắc bén mang theo cảm giác tang thương nói:

- Muốn tiếp nhận truyền thừa kiếm tổ vậy thì nhất định phải có đại nghị lực, thiên phú, gan dạ, Nhược Lan đều làm được rồi. Thậm chí còn nhận được kiếm tổ quán đỉnh.

- Trưởng lão, nhận được kiếm tổ quán đỉnh liệu có nhận được Đế giả chi nguyên của kiếm tổ hay không?

Cổ Kiếm Phong do dự một lát, thanh âm mang theo sự chờ mong hỏi trưởng lão kia.

- Không sai, Nhược Lan cũng chiếm được Đế giả chi nguyên.

Trưởng lão kia gật đầu nói:

- Đế giả chi nguyên của kiếm tổ vẫn còn có cấm chế cho nên không có bất luận kẻ nào nhận được. Nhược Lan là người đầu tiên phù hợp điều kiện, nhận được truyền thừa và Đế giả chi nguyên. Chỉ là nếu muốn nhận được truyền thừa thì phải đi vào Không Minh chi cảnh, thế nhưng lúc này Nhược Lan lại xuất hiện một vấn đề khác.

- Không Minh chỉ cảnh?

Cổ Kiếm Phong ngưng trọng hỏi:

- Vấn đề có lớn hay không?

- Vào Không Minh chi cảnh cần cắt đứt nghiệp thức, chuyển thức, hiện thức, trí thức, tương tục thức cùng tâm thức thì mới có thể tiếp nhận truyền thừa. Thế nhưng hiện tại có lẽ Nhược Lan lại có chút vấn đề ở bước cuối cùng nay. Tâm thức không thể cắt đứt triệt để, dường như còn có chuyện gì không buông xuông được cho nên mới xảy ra vấn đề. Lấy thân nhập ma chỉ thành công phân nửa, cũng có thể coi là nửa ma. Mà mặt khác, tâm thức bị hao tổn, hẳn cũng mất đi ký ức, sự tình trước kia sợ rằng hơn phân nửa cũng không nhớ rõ.

Lão giả kia lại nói.

- Mất đi ký ức sao?

Cổ Kiếm Phong ngưng trọng hỏi:

- Trưỡng lão, vậy tu vi Nhược Lan....

- Tu vi thì không có vấn đề gì, sau khi tiếp nhận truyền thừa, thực lực hiện tại của Nhược Lan sợ rằng không ít thái thượng trưởng lão cũng không phải là đối thủ của nó. Có thể mất trí nhớ cũng được coi là chuyện tốt.

Lão giả có mái tóc trắng nói.

- Sao lại nói như vậy?

Cổ Kiếm Phong nghi hoặc hỏi.

- Theo như lời ngươi nói, sau khi từ Bình Nham đảo trở về, Nhược Lan lập tức muốn lấy thân nhập ma gọi ra ma kiếm, việc này không thoát khỏi quan hệ với Bình Nham đảo. Tâm tư của Nhược Lan sợ rằng đã bị một ít ngoại lực làm ảnh hưởng. Nhược Lan ở trong Thiên Kiếm môn cũng chính là tồn tại giống như lông phượng, sừng lân, trên Tam tông Tứ môn lại bị bại bởi Phi Linh môn Lục Lâm Thiên và Lăng Thanh Tuyền của Linh Vũ giới. Trên bình Nham đảo lại gặp mấy người này. Nếu như ta đoán không sai, dùng tính cách hiếu thắng của Nhược Lan mà nói, lấy thân nhập ma rất có thể là vì chuyện này. Có tâm hiếu thắng là chuyện tốt, chỉ có điều là nếu như tâm hiếu thắng quá nặng đối với tu luyện trăm hại không có lấy một lợi. Hiện tại Nhược Lan mất trí nhớ, quên đi những chuyện này, đối với tu luyện lại là một chuyện tốt. Có Đế giả chi nguyên, hơn nữa lại thêm truyền thừa của Kiếm tổ, chỉ cần tĩnh tâm tu luyện thì tăng trưởng tu vi không phải vấn đề quá lớn. Muốn đạt tới độ cao như kiếm tổ khi xưa cũng không phải không thể làm được.

Lão giả này nói xong, ánh mắt nghiêm túc nhìn về phía Cổ Kiếm Phong nói:

- Phân phó xuống dưới, sự tình trước kia không được cho Nhược Lan biết, đừng để đệ tử nói ra nói vào.

- Vâng, Kiếm Phong hiểu rồi.

Cổ Kiếm Phong nói.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Phi Linh môn đại chiến Linh Vũ giới, cuối cùng xuất hiện tin tức Đế giả giống như sấm sét truyền đi, tin tức này tràn ra toàn bộ đại lục khiến cho mọi người kinh hãi.

- Lục Lâm Thiên thân mang hai kiện thần khí tàn sát Tôn giả Linh vũ giới, cuối cùng xuất hiện một Đế giả trực tiếp tàn sát cường giả Linh Vũ giới không còn một mống.

- Ta nghe nói cường giả trong Phi Linh môn kia chỉ cần trở tay là bóp chết được siêu cấp cường giả Tôn cấp a.

- Linh Vũ đại đế, chính là Linh Đế và Vũ Đế, Linh Vũ song tu, thảo nào Lục Lâm Thiên lại là Linh Vũ song tu, hóa ra bên trong Phi Linh môn có Đế giả Linh Vũ song tu a.

- Các ngươi biết cái gì? Đế giả này chính là Thiên Linh Đan Tôn ngang dọc đại lục trăm năm về trước, tiêu thất trăm năm không ngờ đã đạt được thành tựu Linh Vũ Đại Đế.

- Phi Linh môn lúc này rốt cuộc cũng chân chính đặt chân vào hàng ngũ siêu cấp thế lực a.

- Khi trước ba sơn môn Lan Lăng sơn trang ngu ngốc kia đi đối phó với Phi Linh môn, Đế giả trong Phi Linh môn cũng không xuất hiện mà đã bị thương nặng. Có lẽ ba sơn môn Lan Lăng sơn trang kia cũng không biết trong Phi Linh môn có Đế giả a. Bằng không sợ rằng có đánh chết bọn chúng cũng không dám đối phó với Phi Linh môn.

- Phi Linh môn hưng thịnh rồi a.

Toàn bộ Cổ Vực từ trong phố lớn ngõ nhỏ đều bàn tán tới chuyện này, toàn bộ đều không thoát khỏi ba chữ Phi Linh môn. Không chỉ thế, bên trong phố lớn ngõ nhỏ còn lưu truyền một bài vè trong đám trẻ con.

- Phi Linh môn, cường giả như mây, trong Thiên Môn cốc tỏa hùng phong, đả thương Hóa Vũ, Hắc Sát, Lan Lăng ngay cả cái rắm cũng không tha.

- Đồ Tôn giả, ngược Thanh Long, Linh Vũ Chiến Vương thủ đoạn cường, Linh Vũ giới đến tìm chết, Linh Vũ Đại Đế trấn Phi Linh.

Chương 2070: Thành tựu nửa ma (2)

Bài vè này vô cùng tồi, thế nhưng khắp phố lớn ngõ nhỏ hiện tại nếu chú tâm lắng nghe đều có thể nghe thấy được. Tất cả các thiếu niên hiện tại đều muốn gia nhập Phi Linh môn. Đủ để chứng minh danh khí hiện tai của Phi Linh môn.

Tin tức này truyền đi, không ít cường giả vốn do dự bắt đầu quyết định gia nhập Phi Linh môn. Chung quanh Phi Linh môn, nơi bị Linh Vũ giới tập kích hầu như bị san bằng, không ít thế lực đều nhiệt tình tới hỗ trợ, số người muốn xuất lực để dựa hơi Phi Linh môn không ít. Chỉ tiếc là đều bị Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh từ chối khéo.

Thế nhưng cho dù là như vậy số người tới Phi Linh môn hầu như là muốn đạp nát cánh cửa, xếp hàng tới vài dặm bên ngoài, cực kỳ chấn động.

Những thế lực bên ngoài tới thăm đều được đường chủ các đường tiếp đãi một chút đã tốt lắm rồi, những người thực lực thấp một chút thì chấp sự trực tiếp đuổi đi. Cho dù là đệ tử trông cửa Phi Linh môn hiện tại cũng cảm thấy vô cùng tự hào, những thế lực này muốn đi tới Phi Linh môn để dựa dẫm, tạo mối quan hệ, thế nên đệ tử trông cửa cũng kiếm được không ít, đan dược, kim tệ không thiếu.

Một đệ tử Phi Linh môn vừa mới thu kim tệ và đan dược của một gia tộc nào đó vừa vặn bị Lưu Nhất Thủ trở về thấy được dọa cho tên đệ tử kia biến sắc, thế nhưng không ngờ Lưu Nhất Thủ lại không trách cứ, trực tiếp ra giá. Muốn đi vào tạo mối quan hệ với Phi Linh môn thì phải thu nhiều một chút. Mỗi ngày chỉ có hai mươi thế lực được tiến vào. Ai ra giá cao thì cho vào. Đệ tử nào thu được nhiều nhất đến lúc đó còn có thể được điều đến Kim đường làm việc.

Kể từ đó tất cả đệ tử đều muốn mỗi ngày đi trông cửa, đây chính là chỗ có nhiều chất béo, vô số đệ tử trong môn nhìn thấy vậy tức thì ước ao, đố kỵ.

Mà thế lực có thể đơn giản tiến vào Phi Linh môn cũng chỉ có gia tộc như Hoàng gia, thân là một người trong gia tộc bọn họ đều cảm thấy vô cùng tự hào. Phi Linh môn càng mạnh bọn họ lại càng mạnh. Hoàng gia chủ cùng với đông đảo trưởng lão Hoàng gia mỗi ngày đều cười không ngớt miệng, thầm nghĩ lựa chọn khi trước của mình không sai. Mà Hoàng Đan ở trong Hoàng gia lúc này đã có địa vị tuyệt đối.

Không ít gia tộc, thế lực, thương hội chung quanh đều muốn đem đệ tử trong tộc mình gia nhập Phi Linh môn, nếu như có đệ tử trong tộc trở thành đệ tử thân truyền mà nói, vậy thì đối với cả gia tộc cũng có tác dụng vô cùng lớn.

Nhưng mà muốn gia nhập Phi Linh môn cũng không dễ, muốn thành đệ tử thân truyền thì khó càng thêm khó. Trên phương diện này Phi Linh môn không có chuyện đi cửa sau, vô cùng nghiêm túc kiểm tra, không nể mặt ai cả.

- Lưu Nhất Thủ, biện pháp này của ngươi không tồi, mỗi ngày chỉ để cho hai mươi thế lực tiến vào. Quả thực cũng yên tĩnh hơn rất nhiều.

Trong Phi Linh môn, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói với Lưu Nhất Thủ.

- Đương nhiên, để cho bọn họ tranh đoạt đi thôi.

Lưu Nhất Thủ lập tức hỏi:

- Đông cung phụng, chưởng môn thế nào rồi?

- Ta cũng không rõ ràng lắm, có Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối và Linh Vũ đại đế ở đó đương nhiên sẽ không có việc gì.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói.

Trong Phi Linh môn lúc này đã xuất hiện thêm một đám lớn kiến trúc. trong lúc đại chiến cũng có vô số kiến trúc bị phá hủy. Thế nhưng cũng không tạo thành ảnh hưởng quá nhiều với Phi Linh

môn.

Trên một sân rộng, lúc này có hơn hai nghìn đệ tử đang học những kiến thức cơ bản. Mọi người không dám lười biếng, bởi vì người phụ trách bọn họ chính là cường giả Vũ Đường. Cho dù những đệ tử này là đệ tử thân truyền, được Phi Linh môn coi trọng thế nhưng cường giả Vũ Đường vẫn không chút khách khí.

Trong chúng đệ tử Niếp Phong cũng có mặt ở trong, kiến thức cơ bản của hắn cực kỳ vững chắc. Thậm chí là lúc nghỉ ngơi hắn còn luyện tập gấp bội. Bởi vì hắn biết hắn không thể làm cho sư phụ mất mặt, hắn là đệ tử của sư phụ, sư phụ lợi hại như vậy, thu một người đồ đệ như hắn thì hắn phải nỗi lực gấp bội.

Tất cả đệ tử trẻ tuổi cũng không tham dự việc trùng tu Phi Linh môn, nhiệm vụ của bọn họ chính là tu luyện. Mà tốc độ trùng tu của Phi Linh môn hiện tại cũng rất nhanh, thậm chí còn có không ít người thường chung quanh đều nguyện ý hỗ trợ miễn phí. Đây đều là những người nhận được không ít ân huệ từ khi Phi Linh môn quật khởi. Ngày lễ ngày tết còn có thể nhận được không ít đồ từ Phi Linh môn đưa tới. Đệ tử Phi Linh môn cũng chưa từng bắt nạt người thường. Điểm này càng khiến cho danh tiếng Phi Linh môn truyền ra xa hơn.

Một tòa kiến trúc đột ngột từ dưới mặt đất mọc lên, vô cùng to lớn, đồ sộ. Trên sân rộng lớn kia đại điện Phi Linh môn lại một lần nữa đại tu kiến lại, tất cả đều tiến hành dưới sự chỉ đạo của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Khấu Phi Yến.

Thời gian đã tới đầu mùa xuân, gió xuân nhàn nhạt thổi qua, trên sơn mạch rộng lớn một mảnh xanh ngắt,khắp nơi nơi tràn đầy sức sống. Trong Linh Thiên môn, hoa đào cũng đã nở rộ, cả dãy núi được phủ một màu hồng, hương thơm ngây ngất lòng người, cảnh tượng khiến cho người thô lỗ nhìn qua trong nội tâm cũng có chút rung động.

Lúc này trong một đình viện tinh xảo của Linh Thiên môn, Lữ Chỉnh Cường chắp tay đứng thẳng, hai mắt lạnh lùng mà nghiêm nghị, khí thế tràn ra. Áo choàng màu đen bao phủ phía sau, trên người mặc bộ bộ trường bào màu lam càng làm tăng vài phần anh khí.

Quang mang quanh ngọc giản tin tức trên tay Lữ Chỉnh Cường lóe lên rồi lờ mờ, vẻ mặt Lữ Chỉnh Cường cũng theo quang mang trên ngọc giản mà bắt đầu biến đổi.

- Chính Cường, làm sao vậy?

Khâu Mỹ Vi nhìn sắc mặt của Lữ Chỉnh Cường nghi hoặc hỏi.

- Linh Vũ giới vây công Phi Linh môn trên quy mô lớn, xuất động hai Linh Tôn cửu trọng. Theo suy đoán, còn vận dụng nguyên lực Đế giả.

Mãi một lúc lâu sau Lữ Chỉnh Cường mới hoàn hồn, thế nhưng cái miệng vẫn như cũ vì kinh ngạc mà há hốc ra.

- Vận dụng nguyên lực Đế giả, vậy hiện tại Phi Linh môn thế nào rồi? Trước đó không lâu Phi Linh môn đối phó với Thanh Linh Hoàng tộc, cho dù là có linh hồn thể của Thánh Thủ Linh Tôn cũng không thể chống lại nguyên lực của Đế giả.

- Lục Lâm Thiên trước trận đột phá Tôn cấp, thi triển kiện thần khí thứ hai tàn sát mười mấy Tôn cấp, cuối cùng Phi Linh môn xuất hiện Đế giả, người Linh Vũ giới trên cơ bản đều bị đánh chết không còn.

Lữ Chỉnh Cường nói, lúc này cái miệng hắn mới khép lại. Hai chữ Đế giả này hắn hiểu rõ hơn ai hết.

- Phi Linh môn xuất hiện Đế giả? Chàng nói là Phi Linh môn có Đế giả?

Khâu Mỹ Vi nghe vậy sắc mặt đại biến.

- Không sai, là Đế giả. Còn là Linh Vũ song tu, vũ giả ngũ hệ, đều là Linh Đế và Vũ Đế.

Lữ Chỉnh Cường than thở.

- Tin tức không sai đó chứ?

Khâu Mỹ Vi dường như không thể tin nổi.

- Tin tức đương nhiên không thể sai được. Đế giả tự phong Linh Vũ Đại Đế này, danh hào của hắn một trăm năm trước có lẽ nàng cũng nghe qua.

Lữ Chỉnh Cường nói.

Chương 2071: Kính Hoa, Thủy Nguyệt

- Là ai có thể đột phá Đế giả?

Khâu Mỹ Vi nghi hoặc hỏi.

- Thiên Linh Đan Tôn.

Lữ Chỉnh Cường nói.

- Không ngờ lại là hắn, không phải bên ngoài đồn rằng hắn đột phá Đế giả thất bại cho nên đã ngã xuống rồi sao?

Khâu Mỹ Vi kinh ngạc, Thiên Linh Đan Tôn này nàng đương nhiên biết tới. Đây chính là một nhân vật phong vân tuyệt đối trên đại lục hơn trăm năm trước, là một người kinh diễm tuyệt luân, không ít đại môn đại phái xuất động cường giả mời thế nhưng hắn cũng không gia nhập, không ngờ hiện tại lại đột phá Đế giả mà còn ở trong Phi Linh môn.

- Linh Vũ song tu, vũ giả ngũ hệ. Đồn rằng khi trước trên trấn Thanh Vân Lục gia xuất hiện một lão giả giải vây cho bọn họ, sợ rằng lão giả này chính là Thiên Linh Đan Tôn. Tiểu tử Lục Lâm Thiên này không sợ trời, không sợ đất hóa ra phía sau lưng là có người này. Thảo nào!

Lữ Chỉnh Cường giống như bừng tỉnh, than thở nói.

- Phi Linh môn có Đế giả, lần này coi như chân chính quật khởi rồi.

Khâu Mỹ Vi nói.

- Tất cả đều vượt quá dự liệu của ta.

Lữ Chỉnh Cường nói.

Trong một đám kiến trúc, quang mang trên ngọc giản tin tức trong tay Gia Cát Tây Phong mờ đi, mà ánh mắt hắn lúc này cũng kinh ngạc tới cực điểm.

- Không ngờ, thật không ngờ trong Phi Linh môn lại có Đế giả, tất cả tính toán đều sai rồi.

Gia Cát Tây Phong nắm chặt tay, hai mắt lên.

- Trang chủ, hiện tại chúng ta nên làm gì bây giờ?

Một trưởng lão đi tới bên người Gia Cát Tây Phong rồi hỏi.

- Bên ngoài gần đây còn nghị luận gì không?

Ánh mắt Gia Cát Tây Phong khẽ đổi, nhìn trưởng lão này rồi hỏi.

- Bàn tán trong một sớm một chiều không thể dẹp đi được. Trận chiến ở Thiên Môn cốc, đối với thanh danh Lan Lăng sơn trang chúng ta tổn thương quá lớn. Hiện tại Phi Linh môn giống như mặt trời ban trưa.

Trưởng lão kia do dự một lát rồi nói.

- Phi Linh môn hiện tại có động tĩnh gì không?

Gia Cát Tây Phong hỏi.

- Không có động tĩnh quá lớn.

- Chuyện kia liên lạc được chưa?

Gia Cát Tây Phong lại hỏi.

- Đang liên hệ, chỉ là đang chờ câu trả lời thuyết phục của mấy sơn môn khác.

- Hẳn cũng không có vấn đề quá lớn.

Gia Cát Tây Phong trầm giọng, lẩm bẩm nói:

- Tất cả còn chưa kết thúc, thắng bại còn chưa phân.

Trong sơn trang yên tĩnh, tất cả đều giống như thế ngoại đào nguyên, nơi này chỉ là một sơn thôn mộc mạc, tất cả vô cùng yên tĩnh.

Oa Oa.

Trong giây lát trong đình viện có một tiếng khóc nỉ non truyền ra, thanh âm cao to rõ ràng.

- Lan muội tử, tiếng khóc của tiểu gia hỏa này thật lớn a. So với tiếng con bò già trong nhà ta còn lớn hơn. Khi lớn lên nhất định là người có bản lĩnh.

Mai đại tỷ mỉm cười, ôm bé trai trong lòng khẽ cười rồi nói. Sau đó lập tức đem bé trai giao cho Mộ Dung Lan Lan.

Mộ Dung Lan Lan ôm bé trai vào lòng, tiểu gia hỏa này lập tức ngừng khóc, hai con ngươi đen thui nhìn ngó khắp nơi dường như đang đánh giá thế giới chung quanh, giống như vô cùng hiếu kỳ vậy.

- Đúng là mẹ con a, muội ôm tiểu gia hỏa này nó ngừng khóc ngay.

Mai đại tỷ mỉm cười.

Mộ Dung Lan Lan nhìn bé trai trong lòng, khóe miệng mỉm cười hiện lên sự vui vẻ. Nụ cười này khiến cho đứa bé trai trong lòng nàng vui sướng tới mức khoa tay múa chân, bàn tay nhỏ bé lộn lộn. Trên khuôn mặt nhỏ bé kia, mày to mắt kiến, đôi mắt đen lộ ra vẻ nhanh nhẹn. Trong lúc mỉm cười khóe miệng có chút tà dị.

Nhìn bộ dáng này Mộ Dung Lan Lan có chút thất thần, nụ cười này không ngờ lại giống hắn như vậy.

- Lan muội tử, đây chính là thuốc bổ mà ta đi mua, lúc lạnh muội cần phải uống hết. Bằng không thì sẽ tội tiểu gia hỏa này. Tiểu tử này phải ăn no thì sau này thân thể mới khỏe mạnh được.

Trong khi nói chuyện, Mai đại tỷ đã đặt một chén thuốc nóng lên trên bàn.

- Đa tạ Mai đại tỷ.

Mộ Dung Lan Lan nói.

- Cảm tạ cái gì?

Mai đại tỷ vỗ tay vào tạp dề trên người, nhìn tiểu tử trong lòng Mộ Dung Lan Lan rồi nói:

- Tiểu tử này có tên chưa?

- Còn chưa có.

Mộ Dung Lan Lan nói, ngay khi Mộ Dung Lan Lan vừa mới nói xong, trong giây lát tức thì nhíu mày, vẻ mặt chuyển thành ngưng trọng, tức thì nói với Mai đại tỷ bên người:

- Mai đại tỷ, ta phải đi đây. Tặng tỷ, đa tạ tỷ đã chiếu cố ta trong khoảng thời gian này.

Nói xong Mộ Dung Lan Lan lấy mấy nghìn kim tệ trong nhẫn trữ vật ra rồi nói tiếp:

- Mặc kệ xảy ra chuyện gì tỷ không được đi ra.

- Lan muội tử.

Mai đại tỷ này còn chưa phục hồi lại tinh thần thì thân ảnh trong phòng đã biến mất không thấy.

Sưu Sưu.

Xa trong không trung có tiếng xé gió nhanh chóng kéo tới, trong nháy mắt có hai đạo khí tức cường hãn nhanh như thiểm điện bắn về phía sơn trang này.

Mộ Dung Lan Lan nhìn phía trước, lập tức nhìn đứa bé trong lòng mình, đôi mắt xinh đẹp hiện lên vẻ ngưng trọng.

- Sư muội, chúng ta tìm muội mất không ít thời gian a.

Hai đạo thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện trên bầu trời. Hai mỹ phụ trung niên, người bên trái mặc một bộ cung trang màu trắng, nhìn qua chừng ba đến bốn mươi tuổi, cũng có vài phần khí chất xuất trần. Mái tóc đen như ngọc, bên trên có một cái tâm đơn giản thế nhưng vẫn không thể che đi sự bất phàm của nàng.

Người bên phải tuổi tác không sai biệt người kia là bao, vì là tu luyện giả, dáng dấp và tuổi tác không có quan hệ quá lớn, nữ tử này nhìn qua cũng chừng ba đến bốn mươi tuổi. Toàn thân mặc sa y, dùng một đai lưng màu trắng. Trên vai có một tấm lụa mỏng màu trắng, gió khẽ thôi qua khiến cho người ta có cảm giác phiêu diêu. Mái tóc đen nhánh tán loạn sau vai nhìn qua có chút ôn nhu. Khuôn mặt không trang điểm, thế nhưng lại có vẻ ưu nhã. Hai nữ tử này tuy rằng không phải hạng người tuyệt mỹ thế nhưng cũng không phải là nữ nhân dung tục.

- Hai vị sư tỷ Kính Hoa, Thủy Nguyệt, hai người sao lại tới đây?

Mộ Dung Lan Lan lên tiếng, trong mắt hiện lên sự bất đắc dĩ.

- Sư phụ biết sư muội sợ rằng không dễ trở về như vậy cho nên mới phái chúng ta tới đón sư muội trở về.

Phụ nhân mặc cung trang màu trắng nhìn Mộ Dung Lan Lan, ánh mắt lập tức nhìn đứa bé trong lòng nàng, ánh mắt biến ảo không ngừng, mở miệng nói:

- Sư muội, tội gì muội phải làm như vậy. Muội thân là đảo chủ Thiên Vân đảo, hẳn phải biết bản thân có rất nhiều chuyện không thể làm được.

- Hài tử, mau ra mắt hai vị sư bá.

Mộ Dung Lan Lan không nói gì, mỉm cười nói với đứa bé trong lòng. Đứa bé này dường như cũng không sợ hãi gì, đôi mắt đen lúng liếc nhìn hai phụ nhân trên không, dường như cực kỳ hiếu kỳ.

- Hài tử thật khả ái.

Trong mắt phụ nhân có tấm lụa trắng kia hiện lên chút tiếu ý.

- Sư muội.

Nữ tử có mặc cung trang liếc mắt nhìn nữ tử đeo lụa trắng, lúc này nữ tử đeo lụa trắng mới bất đắc dĩ thu lại ánh mắt mình.

Phụ nhân mặc cung trang lần nữa nhìn về phía Mộ Dung Lan Lan rồi nói:

- Sư muội, ta biết tâm ý của muội, thế nhưng cả hài tử và muội chúng ta đều phải mang trở về. Đây là mệnh lệnh của sư phụ.

Chương 2072: Tung tích đứa bé trai (1)

- Kính Hoa sư tỷ, muội sẽ nói với sư phụ sau. Cho muội thời gian vài ngày, muội sẽ sắp xếp cho đứa bé này.

Mộ Dung Lan Lan nhìn đứa bé trong lòng rồi nói.

- Sư muội, cả muội và hài tử đều phải trở về, lẽ nào ngay cả mệnh lệnh của sư phụ mà muội cũng không muốn tuân theo?

Nữ tử mặc cung trang nhướng mày nói:

- Sư muội, muội cần phải hiểu rõ, không nên để sư phụ thương tâm nữa.

- Sư tỷ, muội sẽ tự mình thỉnh tội với sư phụ.

Mộ Dung Lan Lan nói.

- Sư muội, nếu đã như vậy thì đừng trách sư tỷ xuất thủ.

Nữ tử mặc cung trang màu trắng khẽ thở dài nói.

Mộ Dung Lan Lan cười khổ, một kiện sa y lập tức xuất hiện trong tay, sau đó nàng cuốn quanh đứa bé trong lòng, nói:

- Muội hiểu, hai vị cũng đừng trách ta, sau này Lan Lan sẽ tạ tội với hai người.

- Sư muội, không nên làm như vậy. Sư phụ từng nói qua, hài tử này Thiên Vân đảo sẽ sắp sếp cho nó, để cho nó lớn lên mà không phải lo cơm áo gạo tiền, sao muội phải làm như vậy?

Phụ nhân có dải lụa trắng nói.

- Tránh ra cho ta. Kiếp này sợ rằng ta còn không biết nơi nó ở nữa. Hai vị sư tỷ, các ngươi không hiểu được tâm tình của một người mẫu thân đâu.

Mộ Dung Lan Lan nói.

- Sư muội, mệnh lệnh sư phụ khó cãi. Phải nhìn xem muội có thể thoát khỏi tay chúng ta mà đi hay không.

Nữ tử mặc cung trang màu trắng cắn môi, trong giây lát có một cỗ linh lực ba động tuôn ra. Cỗ ba động hùng hồn nhanh chóng khuếch tán, gợn sóng trong không gian cuồn cuộn. Trong nháy mắt bao phủ về phía Mộ Dung Lan Lan. Chỉ bằng vào cỗ khí tức này cũng đủ biết được tu vi nữ tử này cũng đã đạt tới Linh Vương cửu trọng, sợ rằng đã tới đỉnh phong.

Sưu Sưu.

Mộ Dung Lan Lan nhíu mày, thủ ấn trong tay được kết, thân hình chuyển động, một đạo quang tráo bằng linh lực lập tức bao phủ thân thể nàng. Kể cả đứa bé ở bên trong, thân thể trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang quay về phía trước bắn đi.

- Sư muội, mệnh lệnh của sư phụ khó cãi. Muội chú ý.

Nói xong, lập tức có một thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện, linh lực trong cơ thể bạo phát, trực tiếp chắn trước người Mộ Dung Lan Lan, cỗ khí tức của người này cũng không dưới mỹ phụ mặc cung trang màu trắng kia bao nhiêu. Sợ rằng cũng đã tới Linh Vương cửu trọng.

Thủ ấn trong tay Mộ Dung Lan Lan bỗng nhiên biến đổi, linh lực ba động bỗng nhiên được đánh ra.

Phanh Phanh.

Hai người giao thủ, linh lực va chạm, thanh âm trầm muộn vang vọng trên bầu trời. Kình khí đáng sợ giống như thủy triều nhanh chóng lan tràn ra chung quanh, khiến cho cả phiến không gian này có cảm giác vặn vẹo.

- Trời.

Trong sơn trang yên tĩnh này tức thì có không ít thân ảnh nhìn lên bầu trời, cả đám nhìn trân trối.

- Đó không phải là Lan muội tử sao?

- Không ngờ Lan muội tử lại bay được, hóa ra Lan muội tử lại mạnh mẽ như vậy.

- Lan muội tử, cẩn thận.

Trong sơn trang, thôn dân mộc mạc lên tiếng cổ vũ, thế nhưng cũng không giúp được gì.

Khục Khục.

Hai người Mộ Dung Lan Lan và Thủy Nguyệt đánh ra công kích, thân thể bị đánh lui về phía sau. Mộ Dung Lan Lan dựa thế lần nữa chạy trốn, nhưng thân ảnh xinh đẹp vừa mới di động, phía trước lại có một đạo chưởng ấn đánh tới.

Mộ Dung Lan Lan nhíu mày, chưởng ấn trong tay lập tức bổ ra. Trước chưởng ấn, trong không gian xuất hiện từng vết lún giống như cái ao nhỏ. Linh lực bàng bạc từ trong cơ thể bạo phát.

Phanh.

Hai đạo chưởng ấn lần nữa va chạm, cũng không tạo thành động tĩnh lớn. Hai đạo công kích lặng lẽo tiêu tán trong không gian.

Sưu.

Tấm lụa trắng trên cổ Thủy Nguyệt tung bay, linh lực bạo phát. Ánh mắt nhìn Mộ Dung Lan Lan tràn ngập sự bất đắc dĩ, bàn chân hung hăng đạp mạnh hư không, thân hình hóa thành một đạo tàn ảnh không rõ, trong chớp mắt bắn về phía Mộ Dung Lan Lan. Thủ ấn trong tay biến hóa, nhanh chóng ngưng tụ ra mấy đạo chỉ ấn mang theo xu thế sấm sét cấp tốc đánh về phía Mộ Dung Lan Lan.

- Thực lực của Thủy Nguyệt sư tỷ gần đây tiến bộ không ít a.

Thân ảnh xinh đẹp của Mộ Dung Lan Lan khẽ đổi, cũng nhanh chóng ngưng tụ ra mấy đạo chỉ ấn. Đều là tỷ muội đồng môn cho nên linh kỹ mà các nàng tu luyện cũng không khác là bao.

Chỉ ấn đem theo không gian vặn vẹo va chạm vào nhai.

Sưu Sưu.

Lực lượng mạnh mẽ ầm ầm va chạm, kình phong đáng sợ trực tiếp tạo thành một mảnh hỗn loạn trong không trung.

Sưu.

Mà trong nháy mát này Mộ Dung Lan Lan không có dừng lại một chút nào, thân ảnh xinh đẹp giống như một chú chim đột nhiên tăng tốc, thân ảnh nhanh chóng lao về phía sau.

- Sư muội, muội trốn không thoát đâu.

Âm thanh của Kính Hoa vang lên, thân ảnh xinh đẹp trong nháy mắt xuất hiện trước người Mộ Dung Lan Lan, một cỗ linh lực dẫn theo năng lượng thiên địa phô thiên cái địa hội tụ. Kình phong cường hãn trực tiếp xé rách không khí. Trong chớp mắt thân thể trực tiếp xẹt qua không gian mang theo một đạo quyền ấn bàng bạc, cách không đánh một quyền về phía Mộ Dung Lan Lan.

Quyền ấn khiến cho không gian vặn vẹo, thanh âm bạo liệt đáng sợ vang vọng trong không gian mang theo linh hồn công kích bàng bạc cùng với kình khí sắc bén khiến cho gợn sóng giống như vẫn thạch từ trên trời rơi xuống.

- Sư tỷ, xin lỗi.

Nhìn quyền ấn phía xa, ánh mắt Mộ Dung Lan Lan khẽ đổi, cánh tay khẽ vỗ môt cái. Khí tức bạo phát tới cực hạn, một cỗ năng lượng vô hình đột nhiên bao phủ về phía quyền ấn kia.

Sưu Sưu...

Năng lượng vô hình trong nháy mắt bao phủ quyền ấn màu trắng.

Dưới năng lượng vô hình này, quyền ấn kia lập tức dừng lại. Bên ngoài quyền ấn nhất thời bị một tầng năng lượng bao phủ. Năng lượng vô hình lan tràn ra chung quanh, tràn ngập trên không trung.

Phanh Phanh.

Cũng chỉ trong nháy mắt, quyền ấn bị đánh nát rồi tán loạn trên không trung. Trong gợn sóng không ngừng truyền ra thanh âm răng rắc, từng cái khe như mạng nhện nhanh chóng lan tràn, sau đó lại biến mất không thấy.

Khục Khục.

Kình phong vô hình đánh xuống khiến cho thân thể Kính Hoa trực tiếp bị đẩy lùi, sắc mặt tái nhợt.

Tiếp đó, Mộ Dung Lan Lan nheo mắt, trong nháy mắt đánh ra một đạo thủ ấn quỷ dị. Đồng thời thân ảnh không ngờ lại phân thành hai đạo thân ảnh, hai đạo thân ảnh này đồng thời hướng về phía ngoài bỏ chạy.

Sưu Sưu.

Hai đạo thân ảnh đều mang theo một mảnh tàn ảnh. Trong hai đạo thân ảnh chỉ có một đạo thân ảnh là chân thân của Mị Linh Vương Mộ Dung Lan Lan. Kính Hoa, Thủy Nguyệt nhìn nhau lập tức đuổi theo thân ảnh phía bên trái.

- Sư muội, muội không trốn thoát được đâu.

Kính Hoa kêu lên, đuổi theo Mộ Dung Lan Lan.

Sưu Sưu,.

Ba đạo thân ảnh một trước hai sau truy đuổi nhau trên không trung. Trong nháy mắt biến mất tại chỗ, thân ảnh lướt qua một tòa sơn mạch rồi biến mất ở phía trước.

....

Trên Vân Dương Tông, quang mang trên một khối ngọc giản trong tay Vân Khiếu Thiên tiêu tán, lúc này Vân Khiếu Thiên cũng há hốc mồm.

- Linh Vũ Đại Đế, Thiên Linh Đan Tôn hóa ra là người ở sau lưng Lục Lâm Thiên. Không ngờ sau lưng tiểu tử kia lại có cường giả như vậy.

Chương 2073: Tung tích đứa bé trai (2)

Mãi một lúc lâu sau Vân Khiếu Thiên mới phục hồi tinh thần lại. Tin tức này khiến cho trong lòng hắn chấn động. Từ trước tới nay hắn luôn suy đoán sau lưng Lục Lâm Thiên rốt cuộc còn có ai, thế nhưng mãi không thể biết được. Hiện tại rốt cuộc hắn cũng biết. Thiên Linh Đan Tôn hắn cũng từng nghe nói qua một ít, đây là một cường giả mà các sơn môn lớn tuyệt đối phải kiêng kỵ.

- Phi Linh môn này không đơn giản a.

Lúc này Đại hộ pháp cũng nhíu mày, hiển nhiên hắn cũng biết được tin tức bên trong ngọc giản.

- Là Lục Lâm Thiên không đơn giản mới đúng. Linh Vũ song tu, vũ giả toàn hệ, xem ra sư phụ của Lục Lâm Thiên, Thánh Thủ Linh Tôn chỉ là một trong số đó mà thôi. Người thứ nhất mới chính là Thiên Linh Đan Tôn này.

- Là Linh vũ song tu lại đột phá lên Đế giả, nhân vật như vậy quả thực kinh diễm tuyệt luân.

Đại hộ pháp nói.

- Xảy ra chuyện lớn như vậy ta phải đi nói với mấy vị thái thượng trưởng lão.

Vân Khiếu Thiên khẽ thở dài.

Trong không trung yên tĩnh, gió xuân nhè nhẹ thổi. Một đầu yêu thú phi hành xuất hiện, đây chính là một đầu Thiểm Điện Phi Báo ngũ giai hậu kỳ, trên lưng Thiểm Điện Phi Báo có hơn chục thân ảnh.

Trước có hai thân ảnh xinh đẹp, khí chất bất phàm, chính là Lữ Tiểu Linh và Vân Hồng Lăng, bên người hai nàng còn có La Lan thị, Tạ trưởng lão và Vũ Ngọc Tiền trưởng lão.

Lục Trung mặc áo bào trắng, chắp tay đứng thẳng, mày kiếm mắt sáng, trên người vô hình trung có một cỗ anh khí. Ánh mắt hắn lúc này chăm chú nhìn về phía trước.

- Sư phụ, chúng ta sắp tới Phi Linh môn chưa?

Trên lưng Thiểm Điện Phi Báo lúc này còn có mấy đệ tử của Vũ Ngọc Tiền trưởng lão, chính là mấy người đệ tử mà Vũ Ngọc Tiền cố ý mang tới.

- Sắp tới rồi, lần này mang theo các ngươi là muốn để cho các ngươi nhìn thấy Phi Linh môn của sư huynh các ngươi. Sư huynh của các ngươi đã là nhất môn chi chủ rồi. Các ngươi phải cố gắng tu luyện cho ta. Ta cũng không trông cậy các ngươi có thể vượt qua được sư huynh các ngươi. Thế nhưng chỉ cần bằng một phần mười ta cũng đã thỏa mãn rồi. Tối thiểu cũng đừng để cho ta mất mặt.

Vũ Ngọc Tiền quay về phía sau nói với mấy người đồ đệ của mình.

- Đệ tử nhất định sẽ cố gắng tu luyện.

Mấy đệ tử nói.

- Chàng nha, đừng có yêu cầu cao với đệ tử như vậy. Toàn bộ Vân Dương Tông cũng không có người nào có thể so sánh được với Lâm Thiên. Chàng không phải muốn làm khó bọn chúng đó chứ?

Tạ trưởng lão mỉm cười nói đỡ cho mấy đệ tử.

- Nàng chỉ biết che chở cho bọn chúng.

Vũ trưởng lão nói nhỏ.

- Mẫu thân, chúng ta sắp tới Phi Linh môn rồi.

Vân Hồng Lăng nói với La Lan thị.

- Sắp tới rồi sao?

La Lan thị mở miệng cười, rốt cuộc nàng cũng có thể tới Phi Linh môn gặp nhi tử của mình. Nghĩ tới việc gặp ba hài tử, trong lòng nàng không khỏi vui mừng.

Sưu Sưu.

Trong không trung, một đạo thân ảnh cấp tốc xẹt qua phía chân trời, vẻ mặt lo lắng, vội vã, người này chính là Mộ Dung Lan Lan.

- Người của Vân Dương Tông sao?

Thân ảnh Mộ Dung Lna Lan chợt lóe, nàng nhướng mày đem đứa bén trên lưng đặt ở trên một ngọn cây. Đứa bé này nhìn Mộ Dung Lan Lan, ánh mắt lóe lên bất định.

- Con ta.

Mộ Dung Lan Lan hôn lên trán đứa bé, trong mắt có chút ướt át, lập tức đánh vào mông đứa bé này một cái, thân ảnh chợt lóe lên rồi biến mất tại chỗ.

Oa Oa.

Bị đánh, đứa bé này lập tức khóc lớn lên, thanh âm vô cùng to.

- Ồ? Có tiếng khóc.

Trên phía chân trời, trên lưng Thiểm Điện Phi Báo, ánh mắt Vân Hồng Lăng khẽ đổi.

- Là tiếng khóc của trẻ con.

Lữ Tiểu Linh cũng nghe thấy tiếng khóc này.

- Chúng ta đi nhìn xem một chút, sao nơi này lại có tiếng trẻ con khóc a.

Vân Hồng Lăng có chút nghi hoặc, thân ảnh xinh đẹp chợt lóe lên rồi biến mất tại chỗ.

- Di.

Sau mấy cái lắc mình, thân ảnh Vân Hồng Lăng đã đi tới nơi phát ra tiếng khóc. Trên một cây đại thụ lúc này có một bé trai nằm trong một tấm vải đang khóc lớn, thanh âm cao vυ"t.

- Vì sao lại có trẻ con ở nơi này? Khả ái quá.

Thân ảnh xinh đẹp của Lữ Tiểu Linh chợt lóe, trong nháy mắt xuất hiện trước mặt bé trai này, sau đó ôm đứa bé này vào trong lòng. Nhưng mà đứa bé này vẫn khóc liên tục không ngừng.

- Là ai để đứa bé này ở đây?

Vân Hồng Lăng đưa mắt nhìn quanh bốn phía thế nhưng cũng không phát hiện ra cái gì.

- Hồng Lăng tỷ, hài tử này khả ái quá.

Lữ Tiểu Linh đem bé trai ôm vào trong ngực.

- Vì sao lại có trẻ con ở nơi này, nhanh đưa cho ta xem.

Thiểm Điện Phi Báo cũng đi tới bên người hai nàng. Nhìn thấy đứa bé trong lòng Lữ Tiểu Linh đang khóc nỉ non, La Lan thị vội bảo Lữ Tiểu Linh đưa cho mình. Loại chuyện như thế này La Lan thị không tin Lữ Tiểu Linh và Vân Hồng Lăng, dù sao hai người cũng chưa có kinh nghiệm.

- Mẫu thân, người nhìn xem, đứa bé này khả ái quá.

Lữ Tiểu Linh nhảy lên lưng Thiểm Điện Phi Báo, giao đứa bé cho La Lan thị.

- Là ai lại để tiểu gia hỏa này ở đây, tiểu gia hỏa này đáng yêu quá, là con trai a.

La Lan thị tiếp nhận đứa bé, lập tức trách mắng người để đứa bé lại đây. Nhìn đứa bé trong lòng, nàng càng nhìn càng cảm thấy thích.

Nói đến cũng lạ, La Lan thị ôm đứa trẻ này, đứa trẻ này lập tức ngừng khóc, đôi mắt đen lúng liếng nhìn vào La Lan thị, dừng như cảm thấy thân thiết dị thường. Thế nhưng nhìn khóe mắt có nước mắt khiến cho mọi người thoạt nhìn vô cùng đau lòng.

- Mẫu thân, vì sao người vừa ôm tiểu gia hỏa này lại dừng khóc vậy?

Lữ Tiểu Linh có vẻ vô cùng nghi hoặc.

- Quả thực có duyên với ta.

La Lan thị mỉm cười, Tạ trưởng lão, Vũ trưởng lão cùng với đám người xúm lại. Lục Trung và Vân Hồng Lăng thì nhìn chung quanh tìm kiếm.

- Gần đây không có người, nhanh tìm xem, nếu như có người đánh rơi hài tử này thì sẽ rất sốt ruột.

La Lan thị lập tức nói.

- Mẫu thân, gần đây không có ai, đây cũng không giống như là đánh rơi. Hài tử này phải làm sao bây giờ?

Vân Hồng Lăng nói.

- Thật là? Không biết là ai vậy? Hài tử dễ thương như vậy mà.

La Lan thị khẽ thở dài, nhìn đứa bé trong lòng nói:

- Hài tử, bằng không con đi cùng ta, có được không?

Khanh Khách.

Đứa bé này không biết có phải hiểu hay không mà lập tức nở nụ cười khanh khách.

- Tiểu gia hỏa này khi cười quả thực có chút tương tự với Lâm

Thiên khi còn bé.

Lục Trung cũng đi tới, hai hàng lông mày giãn ra rồi mỉm cười. Tiểu gia hỏa khải ái này quả thực khiến cho người khác nhìn vào lập tức cảm thấy thích.

- Chàng nói như vậy thïếp lại thấy quả thực có chút tương tự.

La Lan thị nhíu mày, nhìn đứa bé trong lòng, càng nhìn càng thấy giống giống, nàng nói:

- Nếu như hài tử này đã có duyên với ta như vậy, vậy thì cũng không thể để nó ở đây. Chúng ta mang nó theo đi.

- Mẫu thân quyết định là được rồi, chúng ta đi.

Vân Hồng Lăng liếc mắt nhìn bốn phía, lúc này mới phân phó Thiểm Điện Phi Báo rời đi. Thân ảnh mọi người trong nháy mắt biến mất phía chân trời.

Chương 2074: Vũ đan khô nứt

Sưu.

Mãi đến khi mọi người biến mất, trong một ngọn núi đột nhiên có một đạo thân ảnh hiện lên, người này chính là Mộ Dung Lan Lan. Lúc này hai mắt Mộ Dung Lan Lan ướt nhòe, nhìn đám người Vân Dương Tông rời đi phía xa, trong lòng đau đớn không thôi. Loại đau đớn này chỉ có chính bản thân nàng mới biết được mình đau đớn thế nào.

- Sư muội, có thể theo chúng ta đi được chưa?

Trong giây lát, Kính Hoa, Thủy Nguyệt xuất hiện phía sau Mộ Dung Lan Lan. Nhìn đám người Vân Dương Tông biến mất phía chân trời, hai nàng cũng khẽ thở dài.

- Đa tạ hai vị sư tỷ hạ thủ lưu tình.

Mộ Dung Lan Lan quay đầu nói với hai người Kính Hoa, Thủy Nguyệt.

- Sư muội, việc mà chúng ta làm được cũng chỉ có thế mà thôi, đi thôi.

Kính Hoa khẽ nói. Một lát sau ba thân ảnh xinh đẹp chợt lóe lên rồi biến mất giữa không trung.

Phi Linh môn lúc này đang trong giai đoạn tái thiết, thời gian nhanh chóng trôi qua. Hai ngày sau đại chiến với Linh Vũ giới, hai người Kim Lang Tôn giả và Cùng Kỳ Tôn giả chạy tới Phi Linh môn. Sau khi tới Phi Linh môn, nhìn thấy dáng vẻ của Phi Linh môn hiện tại, hai người lại càng hoảng sợ, thế nhưng sau khi tới hậu sơn hai người mới biết được tất cả mọi việc.

Từ trong miệng Thánh Thủ Linh Tôn biết được mọi chuyện, hai người mới yên lòng. Mà Thánh Thủ Linh Tôn cũng biết chuyện xảy ra ở Đông Hải, lúc ngọc giản tín hiệu bị nghiền nát thì Kim Lang

Tôn giả đã thu được ngọc giản tín hiệu, thế nhưng hai người cũng không thể rời khỏi Vạn Đảo nhai. Bởi vì Vạn Đảo nhai đã bị người ta vây quanh, hai cường giả thần bí bao vây Vạn Đảo nhai, đều là Tôn cấp cửu trọng, vốn bốn người cũng không sợ hãi, thế nhưng hai người kia không ngờ lại xuất ra nguyên lực Đế giả.

Kết quả sau một hồi đại chiến, Bạch Long Tôn giả, Kim Lang Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả liên thủ đối phó với hai người dùng nguyên lực Đế giả này thế nhưng cho dù liều mạng cũng chỉ đánh ngang tay. Cuối cùng hai bên đều lưỡng bại câu thương, hai người này vây khốn bọn họ hai ngày mới rời đi.

Sau đó Kim Lang Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả mới đi tới Phi Linh môn. Đồng thời hai người cũng thu được tin tức trước đó Phi Linh môn bị Linh Vũ giới vây công bốn ngày, Địa Viêm đảo một trong Tứ các Tứ đảo trong vòng một đêm bị người ta san bằng. Đệ tử trong sơn môn hầu như bị đánh chết. Mà trận đại chiến này cũng không làm kinh động bao nhiêu người. Giống như là vô thanh vô tức vậy. Sáng sớm hôm sau tin tức này mới truyền đi.

Bởi vì Vạn Đảo nhai bị hai cưởng giả bao vây thế nên hai người Kim Lang Tôn giả mới phá lệ, lần này cũng chỉ có hai người tới đây.

Hai người tới Phi Linh môn một ngày một đêm rồi cũng vội vã rời đi. Tình huống ở trong Đông Hải cũng khiến cho Nam thúc và Thánh Thủ Linh Tôn cực kỳ lo lắng. Thế nhưng thứ khiến cho hai người lo lắng nhất chính là Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên vẫn không hề có một động tĩnh nào, Nam thúc và Thánh Thủ Linh Tôn đều thúc thủ vô sách. Mà Lục Lâm Thiên nằm đó đã nửa tháng cũng vẫn không hề có động tĩnh gì.

Trong hậu sơn Phi Linh môn, trong đình viện Lục Lâm Thiên vẫn nằm yên tĩnh trên giường, quanh thân không có bao nhiêu khí tức ba động. Nếu không phải tim còn đập thì nhất định sẽ khiến cho người khác liên tưởng tới một cỗ thi thể.

Bên cạnh giường, Nam thúc do dự một lát, thủ ấn được kết, trong mi tâm có một đạo bạch quang bắn ra, sau đó cẩn thận tiến vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên. Trong nháy mắt này, Thánh Thủ Linh

Tôn, Hắc Vũ, Sát Phá Quân, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá còn có Lục Tiểu Bạch vừa mới chạy về không lâu trước đều khẩn trương không ngớt.

Nam thúc khống chế linh hồn lực tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên. Cho dù có Thánh Thủ Linh Tôn ở bên cạnh cũng không dám sơ ý, linh hồn lực chậm rãi tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên, muốn điều tra trạng thái linh hồn của Lục Lâm Thiên để biết rốt cuộc hiện tại Lục Lâm Thiên xảy ra chuyện gì. Đã nửa tháng qua Lục Lâm Thiên không có một chút động tĩnh nào khiến cho tất cả mọi người lo lắng không thôi.

Linh hồn lực chậm rãi tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên, Nam thúc cẩn thận tiến vào. Lúc này linh hồn lực Nam thúc vừa mới tiến vào trong đầu lập tức có một đạo kim quang chói mắt bắn ra. Nam thúc lập tức cảm giác được bên trong cỗ kim quang này có một cỗ khí tức khiến cho linh hồn hắn cũng phải run sợ, căn bản không thể chống lại. Thế nhưng Nam thúc cũng đã sớm có sự chuẩn bị từ trước, lập tức lui lại.

Sưu...

Có Thánh Thủ Linh Tôn cảnh báo, Nam thúc nhanh chóng rút linh hồn lực của mình về, ánh mắt mang theo sự kinh ngạc nhìn về phía Thánh Thủ Linh Tôn hỏi:

- Khung Thiên huynh, trong đầu tiểu tử này rốt cuộc có vật gì vậy?

- Ta cũng không biết, lần trước thiếu chút nữa ta còn bị nó hại a.

Thánh Thủ Linh Tôn nhíu mày lập tức nói:

- Thứ kia có thể là vật từ thời thượng cổ cũng không nhất định, khí tức không phải tầm thường.

- Vật thượng cổ sao?

Nam thúc khẽ cau mày nói:

- Trước tiên mặc kệ nó là vật gì, tiểu tử này đã nằm như vậy nửa tháng rồi mà vẫn không có động tĩnh gì. Không thể kiểm tra linh hồn, cũng không có cách nào biết nó bị làm sao.

- Lâm Thiên lần này bị tẩu hỏa nhập ma quá nghiêm trọng. Thế nhưng có lẽ có Bất Diệt Huyền Thể và thứ quỷ dị trong đầu nó mới khiến cho nó bình yên vô sự như hiện tại. Nhưng nếu muốn khôi phục thì khó mà nói trước được.

Thánh Thủ Linh Tôn khẽ thở dài, ngay cả hắn hiện tại cũng không có cách nào, chỉ có thể thở dài mà thôi.

- Nam thúc, người thử nghĩ biện pháp khác xem. Lão đại nếu như không tỉnh lại thì làm sao bây giờ?

Tiểu Long lo lắng nói.

- Hiện tại không có cách nào. Bề ngoài tiểu tử này không có một dấu hiệu không tốt nào, lại không thể tra xét linh hồn.

Nam thúc đi qua đi lại, hiện tại hắn cũng bó tay.

- Ca ca sẽ không sao chứ? Vì sao lâu vậy còn chưa tỉnh? Có lẽ nào linh hồn bị tổn thương?

Lục Tâm Đồng lo lắng nói, thân là linh giả, đối với phương diện này nàng biết nhiều hơn một chút.

- Không thể điều tra cho nên không thể nhìn ra.

Nam thúc cười khổ, vừa rồi dưới đạo kim quang kia hắn cũng phải kiêng kỵ.

- Trong cơ thể Lâm Thiên có hai cỗ chân khí, hai cỗ chân khí này cực kỳ khổng lồ.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Nếu như tiểu tử này có thừa nhận hai cỗ chân khí này thì cũng không cần quá vội. Đối với người khác mà nói, hai cỗ chân khí này chính là hiểm họa, thế nhưng đối với tiểu tử này mà nói chính là chỗ tốt.

Nam thúc suy tư một hồi rồi nói với Thánh Thủ Linh Tôn:

- Không thể điều tra linh hồn, hiện tại ta cũng chỉ có thể suy đoán mà thôi. Tiểu tử này chỉ có một chút không ổn mà thôi.

- Thời gian ta kiểm tra thì phát hiện ra Vũ đan của hắn khô nứt, hẳn là đang đột phá bị quấy rối nên bị khí huyết công tâm, cuối cùng bị thương nặng. Mạnh mẽ thôn phệ đột phá, khí tức bất ổn lại còn xuất thủ liều mạng, trực tiếp làm bị thương tới vũ đan. Vũ đan bị thương, nhẹ thì mất sạch tu vi, nặng thì đan toái trở thành phế nhân, không chết đã là kỳ tích.

Chương 2075: Âm Dương tiên thiên (1)

Thánh Thủ Linh Tôn suy đoán, trong mắt hiện lên sự ngưng trọng.

Nam thúc khẽ gật đầu, cũng lo lắng nói:

- Sợ rằng hồn anh trong đầu tiểu tử này cũng không ổn. Nếu như hồn anh bị ảnh hưởng, nhìn tình huống mà đoán. Nhẹ thì vĩnh viễn như thế này. Nặng thì sẽ chết.

- Linh hồn của nó chúng ta không thể điều tra, vì vậy hiện tại cũng không có biện pháp. Chỉ có chờ mà thôi. Vận khí tiểu tử này luôn luôn không kém, hi vọng lần này có thể tiếp tục vượt qua được.

Nam thúc nói.

- Hiện tại cũng chỉ có thể chờ.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

Ngoài Phi Linh môn, Thiểm Điện Phi Báo hạ xuống, nửa tháng qua Phi Linh môn đã một lần nữa được kiến thiết lại như lúc ban đầu.

Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh hạ xuống, ngoài Phi Linh môn có không ít đệ tử quen mặt với hai vị chưởng môn phu nhân, lập tức tiến lên hành lễ.

- Xảy ra chuyện gì sao?

Ngoài Phi Linh môn cũng rực rỡ hẳn lên, vốn trước đó Vân Hồng Lăng rời khỏi Vân Dương Tông cho nên còn chưa thu được tin tức của Phi Linh môn cho nên lúc này trong lòng có chút bất an, lập tức hỏi mấy đệ tử này.

Một đệ tử dường như là đầu lĩnh nói đại khái một ít chuyện xảy ra một tháng trước, còn chưa nói xong Vân Hồng Lăng đã vọt vào bên trong Phi Linh môn, Lục Trung cũng biến sắc.

Một lát sau, dưới sự dẫn đường của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, đám người Vân Hồng Lăng mới đi tới bên trong đình viện vốn là nơi tu luyện của Sát Phá Quân. Đám người Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, Dương Quá cũng vừa hay ở bên trong.

Đình viện này Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nửa tháng nay cũng đã tới qua hai lần, tình huống của Lục Lâm Thiên hai người đều nói cho La Lan thị, đám người Vân Hồng Lăng lo lắng tới cực điểm.

Hai người Dương Quá, Lục Tâm Đồng bỗng nhiên nhìn thấy mẫu thân tới Phi Linh môn tức thì kinh ngạc, hai người đều cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

- Nam thúc.

Lục Trung đi tới trước mặt Nam thúc rồi thi lễ, đối với lão bộc thần bí ở trong Lục gia vài thập niên khi hắn biết được thân phận cũng không khỏi khiếp sợ. Nam thúc cũng coi như là người nhìn hắn lớn lên.

Nhìn thấy dáng dấp của Lục Lâm Thiên lúc này, Vân Hồng Lăng và Lữ Tiểu Linh liền đi mjamj tới, thế nhưng hai nàng cũng chỉ có lo lắng suông mà thôi. Từ trong miệng hai người Tiểu Long và Lục Tâm Đồng các nàng cũng biết được tình huống gần đây của Lục Lâm Thiên.

La Lan thị, Lục Trung, Vũ Ngọc Tiền cũng chỉ có thể lo lắng, mà thứ hiện tại mọi người có thể làm cũng chỉ là chờ đợi.

Oa Oa.

Có lẽ là bởi vì trong phòng có nhiều người xa lạ cho nên đứa bé trong lòng La Lan bỗng dưng khóc to lên, thanh âm cao vυ"t.

- Mẫu thân, đây là....

Đám người Lục Tâm Đồng đã sớm chú ý tới đứa trẻ trong lòng La

Lan, thế nhưng cũng chưa hỏi. Lúc này nhìn thấy đứa trẻ này khóc nàng mới lên tiếng hỏi.

Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh đem chuyện nhặt đứa trẻ này trong sơn mạch Vụ Đô nói qua một lần, mọi người cũng chỉ âm thầm cảm thấy kỳ lạ, có chút ngoài ý muốn.

Chỉ là nghe tiếng đứa trẻ này khóc, Nam thúc và Thánh Thủ Linh Tôn liếc mắt nhìn nhau, Nam thúc lập tức đi tới trước mặt La Lan thị rồi nói:

- Phu nhân, để cho ta xem hài tử này một chút.

- Nam thúc, người còn gọi ta là phu nhân sao? Làm thế quả thực là giết ta a.

La Lan thị mỉm cười, đem đứa trẻ trong lòng giao cho Nam thúc.

Nam thúc ôm đứa bé, thủ ấn trong tay được kết, liên tục rơi vào trên người đứa bé này, sắc mặt hắn càng lúc càng kinh ngạc.

- Nam thúc, hài tử này sao vậy?

Nhìn thấy vẻ mặt của Nam thúc, La Lan thị sốt ruột hỏi. Nàng sợ rằng thân thể tiểu tử này không tốt.

Nam thúc thu hồi thủ ấn, lập tức nói với La Lan thị:

- Yên tâm đi, hài tử này không sao hết, rất tốt.

- Hài tử này sợ rằng mới sinh ra còn chưa được một tháng a. Thế nhưng linh hồn lực lại không kém.

Thánh Thủ Linh Tôn không nhìn, nhưng thân là linh hồn thể cho nên cảm nhận vô cùng rõ ràng. Linh hồn lực của đứa bé này so với đứa trẻ ba bốn tuổi còn mạnh hơn một chút, điều này khiến cho hắn vô cùng kinh ngạc. Tiểu tử này vừa sinh ra đã là một linh giả.

Nam thúc gật đầu với Thánh Thủ Linh Tôn, nhịn không được mà kinh ngạc nói:

- Thân thể Âm Dương tiên thiên. Không ngờ thân thể của tiểu gia hỏa này lại là Âm Dương tiên thiên, tiểu tử kia cũng chỉ là Âm Dương hậu thiên mà thôi.

- Vậy không phải nói thể chất của tiểu tử này so với Lâm Thiên còn mạnh hơn sao?

Thánh Thủ Linh Tôn cũng kinh ngạc.

- Không chỉ có như vậy, tiểu gia hỏa này vừa mới sinh ra thì trong cơ thể đã mang theo thuộc tính ngũ hệ.

Nam thúc cười khổ nói, tay đánh ra một đạo linh lực bao phủ thân thể tiểu gia hỏa này, trên người tiểu gia hỏa này lập tức có ngũ sắc quang mang nhàn nhạt tràn ra. Quang mang này tuy rằng cực kỳ yếu ớt, thế nhưng quang mang này xuất hiện khiến cho tất cả những người có mặt ở đây đều nghẹn họng nhìn trân trối. Đứa trẻ vừa mới sinh ra này không ngờ trong cơ thể lại có thuộc tính ngũ hệ.

- Cũng là Linh Vũ song tu, vũ giả ngũ hệ.

Sát Phá Quân ở bên cạnh trợn mắt, cái miệng há hốc tuyệt đối có thể nhét vừa một quả trứng.

- Không sai, thể chất của tiểu gia hỏa này tuyệt đối là người mạnh nhất mà ta đã từng gặp. Có thể nói cũng là Linh Vũ song tu, vũ giả ngũ hệ. Không nói thì thôi, nếu chỉ tính riêng thiên phú thì tiểu gia hỏa này còn mạnh hơn Lâm Thiên.

Nam thúc nói.

- Thiên phú của tiểu gia hỏa này mạnh như vậy sao?

Mọi người nhìn đứa bé trước mặt không khỏi hít sâu một hơi. Thiên phú của Lục Lâm Thiên mọi người cũng biết, tuyệt đối là người khiến cho cả đại lục khiếp sợ, không ngờ thiên phú của tiểu gia hỏa này lại còn mạnh hơn Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử kia, lễ vật gặp mặt này của ngươi quả thực rất đặc biệt.

Nam thúc đột nhiên nói.

Mọi người nhìn lại không khỏi mỉm cười, hóa ra tiểu gia hỏa này đang tè vào người Nam thúc.

Nam thúc bất đắc dĩ nhìn tiểu gia hỏa trong tay, đôi mắt đen nhánh của tiểu gia hỏa này nhìn về phía Nam thúc cười, khiến cho Nam thúc cũng chỉ có thể cười khổ.

- Nướ© ŧıểʋ của đồng tử là thứ tốt a.

Thánh Thủ Linh Tôn cũng mỉm cười nói:

- Lễ vật gặp mặt mà tiểu gia hỏa này đã tặng cho ngươi, ngươi cũng không thể không đáp lễ. Hạt giống tốt như vậy cũng không nên lãng phí.

- Cũng được. Hạt giống tốt như vậy quả thực không nên lãng phí, vậy thì cho tiểu tử này một chút lễ vật, tạo cho nó chút căn cơ vậy.

Nam thúc cười khổ, trong mắt hiện lên sự hiền từ, lập tức đánh ra từng đạo thủ ấn. Thủ ấn mang theo quang mang nhàn nhạt nhẹ nhàng rơi vào trên người bé trai này.

Thời gian lần nữa trôi qua, trong Đông Hải lúc này là một mảnh hỗn loạn. Trong vòng một đêm Địa Viêm đảo bị san bằng, tất cả cường giả không rõ tung tích, không biết là tan thành tro bụi hay là xảy ra biến cố gì. Trong Đông Hải lúc này vô cùng hỗn loạn, vô số người lo lắng. Địa Viêm đảo này bị san bằng, thế nhưng những thế lực chung quanh lại không nghe được một động tĩnh gì. Việc này mới là thứ khiến cho người ta chấn động nhất.

Chương 2076: Âm Dương tiên thiên (2)

Bảy sơn môn khác trong Tứ các Tứ đảo lúc này cũng khïếp sợ, cường giả các sơn môn đều quay về sơn môn. Trong các sơn môn lớn cảnh giác tới cao độ. Địa Viêm đảo bị san bằng, rốt cuộc là ai làm. Trong đại lục này thế lực có thể vô thanh vô tức làm được điều này sợ rằng còn chưa có một ai. Cho dù là Liên thủ cũng không đến nỗi vô thanh vô tức như vậy.

Toàn bộ Đông Hải khïếp sợ,

bảy sơn môn còn lại trong Tứ các Tứ đảo chấn động, phái cường giả ra đi tìm hiểu tin tức. Thế nhưng lại không có bất luận thu hoạch nào, giống như không có một chút giấu vết nào vậy.

Tuy rằng không có bất luận một chút tin tức nào, thế nhưng có người nói phụ cận thi thoảng có người nhìn thấy, lúc màn đêm buông xuống toàn bộ Địa Viêm đảo tức thì đen kịt, giống như là bị thứ gì đó bao phủ, hoàn toàn là một mảnh hắc ám, thế nhưng cũng không có ai chú ý.

Trong lúc Đông Hải chấn động thời gian cũng dần dần trôi qua. Trong nháy mắt đã trôi qua ba tháng. Trong ba tháng này, dường như mọi việc yên bình hơn một chút. Thế nhưng đối với các sơn môn lớn thì lại không lúc nào không cảnh giác. Người của các sơn môn lớn biết thực lực của Địa Viêm đảo, thực lực như vậy không ngờ lại vô thanh vô tức bị san bằng. Muốn làm được điều này cần thực lực rất mạnh mới có thể làm được. Chí ít loại lực lượng này sợ rằng không có bất kỳ thế lực nào trên đại lục có được.

Thời gian ba tháng, các thế lực lớn trong Cổ Vực, đại lục Linh Vũ cũng nhận được tin tức này từ Thiên Địa các. Tin tức này so với việc Phi Linh môn xuất hiện Đế giả còn chấn động hơn. Bởi vì tin tức này chính là Địa Viêm đảo trong vòng một đêm biến mất không thấy. Tin tức như vậy đủ để khiến cho tất cả các sơn môn lớn thấp thỏm không yên.

Các sơn môn lớn lập tức khẩn trương, bố trí và đề phòng.

Mà trong Phi Linh môn tất cả đều vô cùng yên tĩnh. Linh Thiên môn và Vân Dương Tông cũng phái người tới Phi Linh môn dò hỏi một chút rồi rời đi.

Lục Lâm Thiên vẫn hôn mê bất tỉnh như cũ, vì vậy hai nàng Lữ Tiểu Linh cùng Vân Hồng Lăng vẫn ở lại Phi Linh môn.

Mà theo thời gian trôi qua, cường giả gia nhập Phi Linh môn gần đây so với cường giả trước đây gia nhập Phi Linh môn tăng lên trên diện rộng. Cường giả đến gia nhập Phi Linh môn cuồn cuộn không dứt, thế nhưng cũng không phải ai cũng có thể gia nhập.

Ba Tôn giả trong Phi Linh môn ba tháng trước diệt địch cũng xuất không ít lực, Hỏa Thử Tôn giả ngã xuống, Phi Linh môn lại trong thời gian cần dùng người, chưởng môn hôn mê bất tỉnh, đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Khấu Phi yến, Thanh Linh Tôn giả sau khi thương nghị với nhau lại tìm Lục Tâm Đồng thương lượng một hồi sau đó mấy người làm chủ để cho ba người gia nhập Phi Linh môn, trở thành Tôn sứ hộ môn.

Ba vị Tôn giả phân biệt là Chấn Linh Tôn giả, tu vi Linh Tôn nhất trọng. Cực Mộc Tôn giả tu vi Vũ Tôn nhị trọng. Người còn lại chính là Song Tuyệt Tôn giả, tu vi Vũ Tôn tam trọng. Người này gọi là song tuyệt là bởi vì có hai kiện linh khí song đao Huyền cấp.

Ba Tôn giả này vốn đã có dự định gia nhập Phi Linh môn từ trước, lúc này lại tự mình chứng kiến thực lực của Phi Linh môn. Phi Linh môn lại còn có Đế giả tọa trấn cho nên càng thêm kiên định với ý định gia nhập Phi Linh môn.

Hỏa Thử Tôn giả ngã xuống khiến cho mọi người đau lòng, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh còn cố ý tìm hậu nhân của Hỏa Thử Tôn giả, nếu như Phi Linh môn có thể giúp được gì thì nhất định sẽ tận lực. Hỏa Thử Tôn giả vì Phi Linh môn mà ngã xuống, chiếu cố hậu nhân cũng là chuyện phải làm.

Thời gian ba tháng trôi qua, Lục Lâm Thiên vẫn không có chút động tĩnh nào, nếu không phải tim còn đập thì quả thực không khác gì người chết. Khí tức và dáng dấp so với ngày đầu tiên nằm trên giường không có gì khác biệt.

Mọi người vô cùng lo lắng thế nhưng cũng không thể làm gì. Nam thúc và Thánh Thủ Linh Tôn nghĩ biện pháp, Nam thúc thậm chí còn thử một lần nữa đi vào trong không gian linh hồn của Lục Lâm Thiên, thế nhưng vẫn không thể tiến vào nửa bước. Không thể kiếm tra được linh hồn của Lục Lâm Thiên, Nam thúc cũng chỉ có thể bó tay.

Thời gian mấy tháng trôi qua, Phi Linh môn rực rỡ hẳn lên, trên đống hỗn độn khi trước lúc này là một mảnh kiến trúc, so với khi trước còn rộng lớn hơn nhiều. Phi Linh môn liên tục mở rộng, diện tích cũng không ngừng kéo dài. Mặt bên kéo dài tới gần sơn mạch Vụ Đô, về phần phía sau đã bao phủ toàn bộ Phi Linh sơn mạch. Hiện tại các cường giả trong Phi Linh môn trên cơ bản đều ở trong sơn mạch, mỗi một cường giả đều ở trên một ngọn núi, đệ tử bình thường không thể tiến vào đó.

Đại điện Phi Linh môn, trải qua ba lần sửa chữa đại điện càng thêm khổng lồ không gì sánh được. Trước đại điện chính là một cái sân rộng, bốn phía đều là bậc thang. Phải đi qua mấy bước bậc thang mới có thể tới được sân rộng, sau đó tiến vào đại điện. Vô hình trung cũng có ngụ ý tiến vào đại điện không thể không cúi đầu, cũng đại biểu cho khí phái của thế lực nhất lưu.

Trên một sân rộng ở hậu sơn Phi Linh môn lúc này có mấy nghìn người đang tụ tập, tất cả đều là đệ tử trẻ tuổi, tuổi tác chừng mười đến gần hai mươi, cả đám hiện tại đều vô cùng phấn chấn.

Đông đảo ánh mắt hiện tại đều đang nhìn vào hai đệ tử trẻ tuổi đang giao thủ ở giữa sân rộng. Mỗi ba tháng, đối với đệ tử trẻ tuổi mà nói đều là đại sự. Mỗi ba tháng Phi Linh môn đều có một lần khảo thí, kiểm tra tình huống tu luyện của đệ tử trẻ tuổi. Thậm chí còn có xếp hạng. Nếu có thể tiến vào top năm mươi đệ tử đứng đầu thì cũng chứng minh được thực lực của mình.

Căn cứ theo lời chấp sự phụ trách dạy dỗ bọn họ mà nói, người trong top năm mươi sẽ được trưởng lão trong môn đến tuyển chọn đệ tử thân truyền một lần nữa, điều này khiến cho chúng đệ tử bình thường càng thêm nỗ lực. Ai cũng muốn trở thành đệ tử thân truyền, đãi ngộ của đệ tử thân truyền và đệ tử bình thường hoàn toàn không giống nhau.

Phanh Phanh.

Hai đệ tử trẻ tuổi trên đài va chạm với nhau, lực lượng va chạm phát ra thanh âm trầm thấp bạo liệt. Một đạo thân ảnh bị đánh bay xuống dưới đài.

- Lưu Hồng thắng, kế tiếp chính là Lưu Chí Triêu đối đầu với Niếp Phong.

Trên sân rộng, một chấp sự lớn tiếng nói.

Sưu.

Một đạo thân ảnh tức thì nhảy lên, đây là một thanh niên mười sáu mười bảy tuổi, trên người mặc một chiếc áo bào xanh, thân thể rắn chắc, động tác khi thân hình đáp xuống sân rộng vô cùng ưu nhã, dẫn tới vô số tiếng vỗ tay.

Trong đám người, thân hình Niếp Phong khẽ nhún, bàn chân vận sức giống như mãnh hổ vồ mồi rồi đáp xuống sân rộng. Tuy rằng động tác nhìn không đẹp lắm, nhưng lại mang theo khí tức hung hãn, động tác này hiển nhiên không nhận được sự hoan nghênh như Lưu Chí Triêu cho nên cũng không có tiếng vỗ tay.

- Niếp Phong này chính là đệ tử của chưởng môn, không biết hắn có thể đánh bại được Lưu Chí Triêu hay không.

Chương 2077: Niếp Phong khảo thí

- Lưu Chí Triêu là người có thực lực mạnh trong đám người chúng ta, mấy ngày hôm trước chấp sự còn khen hắn tiến bộ không tồi a.

- Hai người này giao thủ không biết ai sẽ chiến thắng.

Niếp Phong lên đài tức thì có không ít tiếng nghị luận trong chúng đệ tử truyền ra. Thân phận của Niếp Phong đương nhiên cũng khiến cho không ít đệ tử chú ý.

- Mời.

Lưu Chí Triêu nhìn Niếp Phong, trên phương diện tuổi tác hắn lớn hơn vài tuổi, thế nhưng dáng dấp lại không khác biệt là bao, ngược lại thoạt nhìn còn khỏe mạnh hơn Niếp Phong một chút.

- Sư huynh, vậy thì ta cũng không khách khí nữa.

Niếp Phong cực kỳ lễ phép, khẽ gật đầu nói. Trong giây lát cánh tay trực tiếp đánh ra một đạo quyền ấn về phía Lưu Chí Triêu, tuy rằng không có chân khí phụ trợ, thế nhưng lực lượng cũng không kém, cũng có một cỗ khí thế.

Sưu.

Nhìn quyền ấn này đập tới, ánh mắt Lưu Chí Triêu lóe sáng, quang mang dưới chân chợt lóe lên, một cỗ chân khí thuộc tính phong tràn ra, bàn chân di chuyển nhanh chóng tránh được một quyền này. Tuy rằng nói là nhanh chóng thế nhưng cũng có chút chật vật. Lưu Chí Triêu lúc này vô cùng hoảng sợ, hắn không ngờ tốc độ của Niếp Phong lại nhanh như vậy.

Lúc thân hình thối lui, Lưu Chí Triêu cũng không khách khí, đối mặt với đệ tử của chương môn hắn cũng muốn tỏa sáng. Cánh tay hắn có một cỗ chân khí màu trắng nhanh chóng ngưng tụ, thân ảnh đánh về phía Niếp Phong, đồng thời hai tay vung lên, bỗng nhiên chuyển thành lợi trảo chộp tới ngực Niếp Phong. Đầu ngón tay, thuộc tính phong màu trắng bàng bạc ngưng tụ lại trên đầu ngón tay giống như là một đôi bao tay mang theo lợi trảo sắc bén vậy.

Sưu.

Trước trảo ấn của Lưu Chí Triêu mang theo tiếng xé gió, tốc độ cực kỳ nhanh, đánh tới trước người Niếp Phong.

Nhìn một trảo của Lưu Chí Triêu mang theo tiếng xé gió mơ hồ, không ít chấp sự chung quanh cũng phải gật đầu. Trong hàng ngũ đệ tử mấy năm nay, thực lực của Lưu Chí Triêu này quả thực không tồi.

Đạo trảo ấn này hai mắt Niếp Phong mở lớn, giống như một đầu dã thú đối phó một trảo, quanh thanh không có bất luận một chút cahan khí nào. Ngay khi trảo ấn còn cách hắn nửa thước, Niếp Phong khom lưng xuống, thân thể trực tiếp trở thành một đường vòng cung. Sau đó thân thể dùng xu thế như sấm sét trực tiếp tách trảo ấn này ra.

Sưu...

Đạo trảo ấn này của Lưu chí Triêu trong giây lát xẹt qua bụng Niếp Phong, kình phong khiến cho y phục trên bụng Niếp Phong bay phất phới.

Tinh quang trong mắt Niếp Phong chợt lóe lên, thân hình lập tức khom lưng, tay trái mạnh mẽ chém xuống mặt đất, một cỗ lực lượng đánh vào mặt đất, mượn lực mà nhảy dựng lên. Một đạo quyền ấn trực tiếp được đánh vào trên người Lưu Chí Triêu.

Phanh.

Lưu Chí Triêu bị một quyền này đánh cho lảo đảo lui về phía sau vài bước, chân khí trong cơ thể bị kiềm hãm, sau khi lùi lại mấy bước mới ổn định lại được thân thể.

- Phản ứng không tồi.

Dưới một chiêu này, không ít chấp sự cũng nhíu mày. Phản ứng của Niếp Phong quả thực không bình thường, lực lượng cũng không nhỏ, không ngờ có thể dùng một quyền đánh cho Lưu Chí Triêu lùi về phía sau mấy bước. Nhưng mà Lưu Chí Triêu này đã là Vũ Sĩ nhất trọng, năm sáu người bình thường cũng không có khả năng đánh hắn lùi lại. Niếp Phong còn chưa tu luyện ra chân khí, muốn thực sự đánh bại hắn sợ rằng không dễ.

Một quyền bị đẩy lui, Lưu Chí Triêu cũng có chút hơi ngạc nhiên, sắc mặt thoạt nhìn có chút khó coi. Quả thực hắn đã bị mất mặt, chân khí dưới chân chợt lóe, thân ảnh lần nữa bắn thẳng về phía Niếp Phong. Cánh tay run lên đánh ra một thủ ấn đơn giản, một đạo chưởng ấn cấp tốc được ngưng tụ ra, trực tiếp đánh về phía Niếp Phong.

Niếp Phong cũng biết thực lực bản thân mình không đủ, trong mấy ngày nay, thân là đệ tử của chưởng môn, một ít chấp sự đều vô cùng nhiệt tình chỉ bảo không ít chuyện trên phương diện tu luyện cho hắn, bao gồm là chân khí, linh lực, đan dược, vũ kỹ, linh kỹ.

Nhìn đạo chưởng ấn phía trước, Niếp Phong cũng biết đây là vũ kỹ, uy lực rất mạnh, giống như là một chưởng của dã thú uy mãnh nhất, nếu như ngạnh kháng thì người chịu thiệt là hắn. Thân ảnh hắn lập tức nhảy sang một bên.

- Ngươi không tránh được đâu.

Lưu Chí Triêu khẽ quát một tiếng, hắn biết tốc độ của Niếp Phong không chậm cho nên dường như đã có chuẩn bị từ trước. Chân khí chợt lóe, trong nháy mắt chắn trước người Niếp Phong, chưởng ấn mang theo kình phong đem y phục trên người NIếp Phong rung động.

Sắc mặt Niếp Phong đại biến, hắn không ngờ tốc độ của đối phương lại nhanh như vậy, ánh mắt đảo qua chung quanh, cũng không có ngoại lực có thể mượn để chống đỡ cho nên chỉ có thể nhanh chóng thối lui.

Ngay khi Niếp Phong lần nữa thối lui, trong chốc lát này chưởng ấn trong tay Lưu Chí Triêu không chút lui tình giống như mũi tên rời cung mang theo chân khí bàng bạc, chưởng ấn ầm ầm đánh vào ngực Niếp Phong.

Lưu Chí Triêu là Vũ Sĩ nhất trọng, lại là vũ giả thuộc tính phong, tốc độ cực nhanh. Niếp Phong tuy rằng có thiên phú chiến đấu, thế nhưng đây không phải trong rừng rậm. Mà trên phương diện thực lực Niếp Phong lại chỉ dùng vào lực lượng của thân thể, ngay cả vũ giả chính thức cũng không được tính, nếu như thực sự muốn chống lại mà nói, quả thực rất khó. Vũ giả và người bình thường, hơn kém không nhỏ.

Một đạo chưởng ấn đánh xuống, sắc mặt Niếp Phong đại biến. Cảm nhận một chưởng trước ngực, thân hình nhanh chóng thối lui. Dựa vào kinh nghiệm trong rừng khi trước, một khi bị mãnh thú đánh một kích, chỉ cần liên tiếp lùi về phía sau sẽ đem lực đạo giảm bớt không ít. Lúc này cũng là như vậy, lực đạo trên chưởng ấn giảm đi không ít, thế nhưng lực đạo còn lại vẫn hung hăng đánh vào trên người hắn.

Phanh.

Thân hình Niếp Phong lảo đảo lui về phía sau mấy bước, trực tiếp ngã xuống mặt đất.

- Hay.

Một chưởng này quả thực lấy lại không ít mặt mũi cho Lưu Chí Triêu, đưa tới không ít tiếng trầm trồ khen ngợi.

Thế nhưng dưới một chưởng này Niếp Phong lại lần nữa đứng lên, tuy rằng sắc mặt thoạt nhìn không tốt lắm, cả mặt đỏ bừng, nhưng cũng còn chưa bị thua. Trong thi đấu này có quy định, chừ phi là lùi ra bên ngoài vòng tròn thì mới tính là thua.

Nhìn thấy một người bình thường như Niếp Phong có thể ngạnh kháng một chưởng của mình mà không bị làm sao, dường như Lưu Chí Triêu đã không nhịn được nữa, thân ảnh lóe lên rồi lần nữa đánh tới. Thủ ấn trong tay biến hóa, cổ tay run lên, chân khí thuộc tính phong mạnh mẽ tuôn ra, hung hăng đánh về phía Niếp Phong, dường như lúc này hắn đã dùng toàn lực.

Nhìn đạo chưởng ấn này, Niếp Phong cắn răng, lần đầu tiên tham gia khảo thí hắn không thể để bị thua được. Hắn thua là việc nhỏ, thế nhưng không thể làm mất mặt mũi của sư phụ. Đúng lúc này, Niếp Phong cắn răng, trong đôi mắt trong suốt, đen kịt kia hiện lên màu hồng, miệng quát:

- Lưu sư huynh, huynh cẩn thận.

Niếp Phong hét lớn một tiếng, trong giây lát vung hai tay lên, trên hai tay không ngờ lại có quang mang nhàn nhạt quanh quẩn, bàn chân bước lên phía trước một bước, bỗng nhiên đánh về phía Lưu Chí Triêu, không những không tránh mà còn ngạnh kháng một chưởng này.

Chương 2078: Nửa năm trôi qua (1)

- Hừ.

Lưu Chí Triêu này cũng không sợ, mọi người đều biết Niếp Phong là người không thể tu luyện chân khí, trong mắt lén lút hiện lên sự khinh thường, một đạo quyền ấn không chút khách khí trực tiếp đánh về phía Niếp Phong.

Phanh.

Một chưởng một quyền trực tiếp va chạm, tiếng trầm muộn vang lên, nơi chưởng quyền va chạm, gợn sóng trong không gian hơi lắc lư một chút.

Khục khục.

Tiếp đó Lưu Chí Triêu chỉ cảm thấy có một cỗ lực lượng mạnh mẽ trực tiếp vọt tới, cỗ lực lượng này thậm chí còn không kém hắn. Dưới cỗ lực lượng này, khí huyết trong cơ thể hắn cuồn cuộn, nhịn không được mà phun ra một ngụm máu.

Phanh.

Đồng thời, thân thể Lưu Chí Triêu bị đánh bay, đập vào mặt đất cách đó mấy thước. Mà lúc này kết cục của Niếp Phong cũng như vậy, miệng cũng phun ra máu, bị đánh bay đi. Thế nhưng bởi vì có liên quan tới thể trọng cho nên khoảng cách bị đánh bay đi gần hơn Lưu Chí Triêu không ít, còn ở trong vòng đấu.

Mà Lưu Chí Triêu kia có lẽ là bởi vì thể trọng thân thể cho nên bị đánh bay ra khỏi vòng đấu.

- Niếp Phong thắng.

Không ít chấp sự kinh hãi. Điều này quả thực rất giật mình, Niếp Phong rõ ràng là người thường, không ngờ lại có thể đánh bại Lưu Chí Triêu, quả thực quá không bình thường chút nào.

- Sư phụ, đệ tử cuối cùng cũng không để cho người mất mặt.

Niếp Phong giãy dụa, khóe miệng mang theo tia máu, nghe thấy âm thanh tuyên bố mình thắng lợi không ngờ lại khóc như đứa trẻ.

- Tĩnh Dao sư muội, có gì đáng xem đâu? Đây chỉ là thi đấu của những đệ tử bình thường mà thôi.

Trên góc sân rộng lúc này có mấy đạo thân ảnh nam nữ ở đó, trong đó có Trịnh Thánh Kiệt, Hoàng Tĩnh Dao và Dương Linh Hạo.

- Thật không?

Đối với lời nói của Trịnh Thánh Kiệt, Hoàng Tĩnh Dao chỉ nhàn nhạt nói một câu, ánh mắt nhìn kỹ về phía Niếp Phong.

- Niếp Phong này là đệ tử của chưởng môn, có người nói hắn chỉ là người thường, lực lượng có chút mạnh mẽ mà thôi. Thế nhưng vừa rồi lại đánh bại Lưu Chí Triêu kia quả thực có chút bất ngờ.

Dương Linh Hạo nói.

- Có gì là bất ngờ đâu? Chỉ trùng hợp một chút mà thôi. Chưởng môn nhận hắn làm đệ tử lại ném hắn lẫn lộn với đám đệ tử bình thường này, có lẽ cũng không xem trọng hắn.

Trịnh Thánh Kiệt nhìn phía trước, trong mắt hiện lên sự khinh thường. Trong khinh thường này lại có ước ao đố kỵ, dựa vào cái gì mà một phế vật lại được chưởng môn thu làm đệ tử mà hắn lại không có cơ hội này? Tuy rằng hiện tại hắn chính là đệ tử của Tôn sứ hộ môn, địa vị cao thượng, thế nhưng bốn chữ đệ tử chưởng môn quả thực còn trên cả hắn a.

- Tiểu thư.

Niếp Phong gian nan đứng lên, trong lúc vui vẻ vì thắng lợi đột nhiên nhìn thấy thân ảnh màu hồng ở góc sân. Ánh mắt không biết vì sao lại không dám nhìn thẳng, dường như nhớ tới cái gì đó lập tức bước thấp bước cao đi tới bên người Hoàng Tĩnh Dao.

- Có chuyện gì sao?

Nhìn thấy Niếp Phong này, Hoàng Tĩnh Dao có chút hơi ngạc nhiên, ánh mắt nhìn kỹ Niếp Phong hỏi.

Niếp Phong nhìn thiếu nữ giống như tiên nữ trước mặt, đặc biệt ánh mắt trong suốt quyến rũ kia, trong mắt dường như có một loại ma lực khiến cho hắn có chút ngại ngùng, căn bản không dám nhìn thẳng. Tay hắn lập tức móc ra một vật được bao bọc bên trong hai tầng vải, đây chính là một chiếc túi tinh xảo mà nữ tử này khi trước giao cho hắn hai mươi mấy vạn kim tệ để hắn đi về.

- Thứ này trả lại cho ngươi.

Niếp Phong móc chiếc túi ra, lập tức đưa cho Hoàng Tĩnh Dao, hiện tại hắn không quay về nữa cho nên nhiều tiền như vậy hắn cũng phải trả lại.

Hoàng Tĩnh Dao nhìn túi tiền trước mặt cũng nhớ ra đây là đồ của mình. Nghe Nhĩếp Phong nói sắc mặt nàng lập tức khó coi, lời nói này giống như bị người ta khinh thường. Từ nhỏ tới lớn còn chưa có ai cự tuyệt nàng như vậy, trong lúc nhất thời cũng không biết làm thế nào, chỉ sửng sốt mà thôi.

- Trả lại cho ngươi, ta không cần tới nó nữa.

Niếp Phong nói rồi nở nụ cười ngốc nghếch.

Chỉ là những lời này rơi vào trong tai Hoàng Tĩnh Dao lại không giống như chỉ đơn giản là trả lại cái túi, nàng cắn môi một cái, nhìn Niếp Phong rồi nói:

- Ngươi không cần thì ta cũng không cần.

Nói xong, nàng tiếp lấy chiếc túi đựng tiền trong tay Niếp Phong, sau đó ném vào trong một cái ao cách đó không xa.

Phốc.

Túi tiền ném vào trong ao, có kim tệ ở bên trong cho nên trong nháy mắt lập tức chìm xuống dưới.

- Ngươi làm gì vậy?

Sắc mặt Niếp Phong đại biến, không suy nghĩ nhiều lập tức hô lên. Túi kia đối với hắn mà nói tuyệt đối là một bút tài phú cho nên vội vàng chạy tới rồi nhảy vào cái ao.

- Chuyện gì xảy ra?

- Hình như là Tĩnh Dao sư tỷ ném thứ gì đó của Niếp Phong.

- Tĩnh Dao sư tỷ vì sao lại làm như vậy?

Động tĩnh bên này lập tức khiến cho không ít đệ tử chú ý, không ít tiếng nghị luận vang lên.

- Hừ.

Nghe những tiếng nghị luận này, Hoàng Tĩnh Dao dậm chân, cũng không biết tức giận hay là làm sao mà nhanh chóng rời đi.

- Tên ngu si.

Trịnh Thánh Kiệt liếc mắt nhìn về phía cái ao, khinh thường nói nhỏ một câu rồi lập tức đuổi theo Hoàng Tĩnh Dao.

.....

Dường như bản lĩnh dưới nước của Niếp Phong cũng không tồi cho nên không bao lâu lập tức nhặt lên được chiếc túi tiền kia. Thế nhưng sau khi nhảy lên mặt nước thì Hoàng Tĩnh Dao đã không thấy đâu, xung quanh lại có không ít người, dường như đang chỉ trỏ nghị luận cái gì đó.

- Vì sao nàng ta lại tức giận như vậy?

Niếp Phong nghi hoặc, hắn căn bản còn không biết tại sao mình lại khiến cho Hoàng Tĩnh Dao nổi giận, càng nghĩ càng không rõ.

- Được rồi, không có việc gì rồi. Tất cả tản đi đi.

Chúng đệ tử xúm lại, mấy chấp sự cũng đi qua. Nhưng mà đám người Hoàng Tĩnh Dao thì mấy người chấp sự như bọn họ cũng không tiện quản, đệ tử Tôn sứ hộ môn, lại là đối tượng bồi dưỡng trọng điểm của Phi Linh môn, cũng không quản được. Dù sao cũng không phải là chuyện lớn, bọn họ chỉ cần mắt nhắm mắt mở là được rồi.

Về phần Niếp Phong, những chấp sự này cũng không quản được. Có bốn chữ đệ tử chưởng môn trên đầu, có lẽ trong Phi Linh môn này người không nể tình cũng không nhiều lắm. Ít nhiều cũng phải nể mặt chưởng môn mà cho tiểu tử này một chút mặt mũi.

....

Thời gian tiếp tục trôi qua, Lục Lâm Thiên vẫn còn hôn mê bất tỉnh, ngoại trừ tim vẫn đập ra thì vẫn không có phản ứng gì khác.

Trong đầu Lục Lâm Thiên lúc này cũng không có ai có thể dò xét, trong đó kim quang trên kim đao màu vàng hiện tại đang bao phủ chung quanh tiểu hồn anh.

Lúc này tiểu hồn anh cực kỳ suy yếu, đột phá Tôn cấp, năng lượng đang hội tụ lại đột nhiên tán loạn cho nên tiểu hồn anh đã bị ảnh hưởng. Mà linh hồn cũng bị dính dáng vào, thiếu chút nữa linh hồn của Lục Lâm Thiên đã sụp đổ. May mà có kim đao màu vàng một mực che chở cho nên mới có thể kiên trì cho tới hiện tại.

Kim đao màu vàng này từ trước tới nay chỉ thủ hộ hồn anh, ngăn cản công kích bên ngoài. Về phần năng lượng thì kim đao màu vàng này hoàn toàn không quan tâm. Nhưng mà khi hồn anh sắp tán loạn thì kim đao màu vàng này mới bảo vệ vào bên trong cho nên tiểu hồn anh mới không sụp đổ.

Chương 2079: Nửa năm trôi qua (2)

Lúc này hồn anh không chỉ có trống rỗng mà bên ngoài thậm chí còn có vết rách nhỏ nhỏ, thế nhưng dựa vào sự bảo vệ của kim đao màu vàng này, giống như là đang áp chế nó vỡ tan, bằng không sợ rằng tiểu hồn anh sẽ hoàn toàn nổ tung.

Hồn anh lúc này hoàn toàn nằm trong trạng thái hôn mê thế cho nên tất cả cơ thể Lục Lâm Thiên lúc này đều giống như ở trạng thái hôn mê, không có một chút phản ứng nào.

Ý thức của Lục Lâm Thiên bây giờ giống như đang phiêu lưu trong nơi hỗn độn, mơ mơ hồ hồ, như là ngủ say lúc lại như thanh tỉnh, cố gắng nhớ tới cái gì đó thế nhưng lại trống rỗng, muốn bắt thứ gì đó thế nhưng lại không có sức.

Thời gian chậm rãi trôi qua, dưới sự bảo vệ của kim đao màu vàng, tiểu hồn anh được che chở, cũng không bị nghiền nát, biểu hiện thoạt nhìn vô cùng bình thường. Thế nhưng nếu nhìn kỹ cũng có thể thấy được bên trong quang mang của kim đao màu vàng này có một tia năng lượng nhàn nhạt quanh quẩn, giống như một sợi tóc vàng nhỏ tới mức không thể phát hiện ra từ trong kim đao màu vàng chậm rãi tuôn ra rồi quanh quẩn trên tiểu hồn anh.

Dưới năng lượng màu vàng này, hồn anh vô hình trung ngưng thực hơn không ít, vết rách nho nhỏ trên hồn anh lúc này đang dùng tốc độ khó có thể nhìn thấy mà khôi phục. Nhưng mà loại tốc độ này vô cùng chậm rãi, sợ rằng muốn khôi phục lại như lúc ban đầu tuyệt đối là một quá trình dài.

Lần tẩu hỏa nhập ma này của Lục Lâm Thiên tuyệt đối nghiêm trọng. Về phần tẩu hỏa nhập ma chỉ là một cách nói không rõ ràng mà thôi. Người tu luyện tẩu hỏa nhập ma cũng là chuyện bình thường. Tẩu hỏa nhập ma cũng có không ít loại, Băng Mộc Tôn giả Sát Phá Quân mạnh mẽ đột phá Tôn cấp cũng bị tẩu hỏa nhập ma, cuối cùng được Nam thúc chữa trị.

Đối với phạm trù tẩu hỏa nhập ma này có thể nói là rất rộng. Lúc tu luyện giả tu luyện sẽ không ngừng cảm nhận được hiệu ứng của khí công, nếu như có sư phụ dạy dỗ, một khi phát hiện ra có điều sai sót lập tức sẽ điều chỉnh thích hợp. Nếu như có sai sót mà không sửa, cứ liên tục duy trì con đường như vậy, tích tiểu thành đại, khiến cho khí huyết không thuận, chân khí, linh lực bế tắc, kinh mạch vặn vẹo, cũng có thể gọi là tẩu hỏa nhập ma.

Loại tình huống này nếu như kéo dài sẽ trực tiếp ảnh hưởng tới linh hồn, đến lúc đó vấn đề sẽ càng thêm nghiêm trọng. Mà Lục Lâm Thiên lúc đột phá bị ảnh hưởng, đột phá Tôn cấp, dưới sự ảnh hưởng của năng lượng khổng lồ, linh hồn bị tổn thương, khí tức đảo ngược, sau đó dưới tình huống bị thương nặng lại dựa vào thôn phệ mà mạnh mẽ đột phá, khí tức bất ổn, lại tiêu hao cạn kiệt.

Dựa theo cách nói của Thánh Thủ Linh Tôn, nếu như là người bình thường sợ rằng đã chết không biết bao nhiêu lần, cũng may Lục Lâm Thiên có một loạt cơ duyên cho nên hiện tại mới được bình yên vô sự.

Nhưng mà coi như Lục Lâm Thiên mạng lớn, lần này bị thương nặng tuyệt đối nghiêm trọng, thân thể thì không sao, có bất diệt huyền thể, sẽ không tạo thành ảnh hưởng gì quá lớn với thân thể hắn. Thế nhưng linh hồn và vũ đan lúc này không tránh khỏi bị thương tổn.

Ý thức Lục Lâm Thiên vẫn không ngừng đi tới đi lui, thời gian lần nữa giống như cát chảy. Thoáng chốc lại ba tháng trôi qua.

Lúc này cách thời điểm Linh Vũ giới bao vây Phi Linh môn và Địa Viêm đảo trên Đông Hải bị diệt đã là bảy tháng. Trong thời gian bảy tháng này tin tức Lục Lâm Thiên hôn mê vẫn là cơ mật lớn nhất của Phi Linh môn, chỉ có một vài người biết. Tôn sứ hộ môn cũng có không ít người không biết.

Mà trong bảy tháng này, La Lan thị, Lục Trung, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh đều ở Phi Linh môn. Còn có Vũ Ngọc Tiền cũng ở lại, đồ đệ của hắn còn chưa có tin tức, hắn có trở về cũng không an tâm cho nên quyết không về.

Thời gian bảy tháng này, bé trai mà La Lan thị mang về cũng lớn lên, trong miệng thi thoảng bì bõm nói vài tiếng. Trong lúc lo lắng về nhi tử, có tiểu tử bập bõm nói vài tiếng bên người mới khiến cho tâm trạng của La Lan thị tốt hơn không ít.

Tiểu gia hỏa này hiện tại càng lớn càng thông minh, con ngươi đen láy trong đôi mắt to nhìn qua giống như lúc nào cũng cười. Đặc biệt là khi được ai đó ôm thì lập tức cười lớn, nhìn đôi mắt to tròn kia, không có ai nhịn được mà không khỏi ôm nó một chút.

Mà tiểu gia hỏa này cũng biết bắt nạt người khác, lần trước Thiên Độc Yêu Long ôm nó, không biết nó lấy đâu khí lực lớn như vậy thiếu chút nữa nhổ mất râu rồng của Thiên Độc Yêu Long. Khiến Thiên Độc Yêu Long phải trừng mắt nhìn tiểu gia hỏa này, cảnh cáo tiểu gia hỏa sau này không được làm như vậy.

Kết quả tiểu gia hỏa này khóc rống lên, kinh động mọi người. Tỏ vẻ đáng thương nhìn về phía Thiên Độc Yêu Long, bộ dáng ủy khuất vạn phần khiến cho người khác không khỏi thương tâm. Kết quả toàn bộ mọi người trong hậu viện, bao gồm là La Lan thị, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Tân HIểu Kỳ, Nhan Kỳ, Bạch Toa Toa, Lục Tâm Đồng, Hoa Mãn Ngọc, Diệp Mỹ đều quở trách Thiên Độc Yêu Long, ngay cả Như Hoa cũng không ngoại lệ, hung hăng đạp Thiên Độc Yêu Long một cước.

Nhìn thấy Thiên Độc Yêu Long bị mắng, tiểu tử kia trốn trong lòng La Lan thị lau khô nước mắt, trong mắt hiện lên sự vui vẻ và đắc ý nhìn Thiên Độc Yêu Long. Khóe miệng khẽ nhếch lên nở nụ cười tà dị, dường như đang nói với Thiên Độc Yêu Long, để xem ngươi còn dám bắt nạt ta hay không vậy.

- Các người mau nhìn xem, tiểu gia hỏa này đang cười kìa, ta bị oan uổng a.

Thiên Độc Yêu Long lập tức lớn tiếng nói.

- Ngươi lại còn nói, lẽ nào tiểu hài tử này vu oan cho ngươi sao?

Như Hoa lần nữa đạp Thiên Độc Yêu Long mấy đạp. Như Hoa vốn rất thích Thiên Độc Yêu Long thế nhưng lần này không để cho hắn mặt mũi. Ai bảo tiểu gia hỏa này mỗi lần nàng ôm nó, nó đều hôn nàng một cái khiến cho nàng có thể vui vẻ vài ngày.

Mặt khác, lại nói, tiểu gia hỏa này còn có một chuyện khiến cho người ta không nói nên lời. Tiểu gia hỏa này thích nữ nhân xinh đẹp ôm. Thấy nữ nhân xinh đẹp sẽ chủ động bò qua. Nếu thấy Khấu Phi Yến thì lập tức vội vã trốn sau lưng La Lan thị, không để cho Khấu Phi Yến ôm, cho dù là bị ôm thì cái mặt cũng nhăn nhó giống như là ủy khuất vậy.

Mà được những người đẹp ôm thì sẽ lập tức mỉm cười, cái miệng nhỏ nhắn liên tục hôn lên má mỹ nữ. Nếu như là mỹ nữ chưa từng gặp bao giờ thì còn cọ sát trong lòng người ta.

Đương nhiên, tiểu gia hỏa này tuy rằng háo sắc như vậy thế nhưng lại thân La Lan thị nhất, buổi tối cũng để La Lan thị mang theo, ai cũng không muốn theo. Một khi bị khó chịu thì người thứ nhất nó tìm là La Lan thị, La Lan thị cũng cực kỳ yêu thương tiểu gia hỏa này. Năm đó không có điều kiện chăm sóc Lục Lâm Thiên cho tốt, cho nên hiện tại vô cùng yêu thích tiểu gia hỏa này.

Bởi vì Lục Lâm Thiên hôn mê, tâm tình của mọi người cực kỳ ngưng trọng. Thế nhưng có tiểu gia hỏa này mọi người cũng cảm thấy thoải mái hơn không ít, bình thường bồng tiểu gia hỏa này cũng là một thú vui. Tiểu gia hỏa này cũng biết chọc người khác cười.

Chương 2080: Bắt đầu khôi phục

Mặt khác, có lẽ bởi vì Nam thúc động tay chân vào cho nên mới chỉ có bảy tháng tiểu gia hỏa này đã biết đi, mà tiểu hài tử bình thường chỉ biết ngồi một chỗ, còn tiểu gia hỏa này thì bước đi như bay.

Thời gian mấy tháng này, tiểu gia hỏa mỗi này đều để La Lan thị tắm, bên trong nước đều là đan dược mà Nam thúc tự tay luyện chế ra. Mới bảy tháng thế nhưng sức của tiểu gia hỏa này không nhỏ, đây cũng có thể là nguyên nhân nhổ được râu rồng của Thiên Độc Yêu Long.

Kỳ thực nói đi cũng phải nói lại, tiểu gia hỏa này nhổ râu rồng của Thiên Độc Yêu Long cũng là có nguyên nhân. Mỗi một lần Thiên Độc Yêu Long ôm nó đều len lén thơm vào khuôn mặt nhỏ của nó vài cái. Râu cắm vào làn da của tiểu tử này khiến cho nó vô cùng khó chịu. Tiểu tử này cũng đã có dự mưu từ trước cho nên mới hạ thủ. Chỉ vì mới bập bõm còn chưa nói sõi cho nên mọi người cũng không biết được sự ủy khuất trong lòng tiểu tử kia.

Về phần tên của tiểu tử này hiện tại mọi người còn chưa nghĩ ra, mỗi người đều có ý riêng không thể thống nhất, cho nên hiện tại tiểu gia hỏa này có một cái tên gọi là cục cưng. Chỉ cần tiểu gia hỏa này nghe thấy hai từ này thì lập tức biết là gọi nó, sẽ bi bô chạy tới.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên còn đang hôn mê, không có một chút động tĩnh nào.

- Lâu như vậy Lâm Thiên sao còn chưa tỉnh lại?

Nhìn Lục Lâm Thiên trên giường, La Lan thị càng lúc càng lo lắng.

- Mẫu thân, không cần lo lắng, Lâm Thiên nhất định sẽ không có việc gì.

Lữ Tiểu Linh an ủi La Lan thị, trong lòng của nàng kỳ thực cũng lo lắng.

....

Tiểu tử kia không biết từ khi nào đã lặng yên không một tiếng động đi tới giường. Nhìn thấy Lục Lâm Thiên nằm trên giường lập tức đi tới gần. Tỉ mỉ nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt nhỏ nhìn tới nhập thần giống như có một mối liên hệ vô hình nào đó khiến cho tiểu gia hỏa này cảm thấy vô cùng thân thiết, sau đó bi bô kêu to. Bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng vỗ lên mặt Lục Lâm Thiên, giống như biết Lục Lâm Thiên đang hôn mê vậy.

- Tiểu gia hỏa này.

La Lan thị lập tức ôm lấy tiểu tử này, mọi người cũng có chút kỳ quái. Tiểu gia hỏa này mỗi lần nhìn thấy Lục Lâm Thiên đều có một chút phản ứng, mỗi lần đều len lén lên giường, ôm Lục Lâm Thiên lưu luyến không rời.

- A.......... A..........

Ý thức của Lục Lâm Thiên lúc này dường như đang cố gắng tìm kiếm thứ gì đó, không biết từ lúc nào hắn nghe thấy một thanh âm dường như đang hô hoán hắn vậy.

Lục Lâm Thiên có cảm giác bản thân giống như tỉnh lại ở trong thế giới trống rỗng, hỗn độn này. Thế giới này toàn bộ đều trống rỗng, hắn cố gắng tìm kiếm nơi thoát ra.

- Đi thôi, chúng ta về trước đi.

Lục Trung nói, nhìn nhi tử nằm trên giường, vẻ mặt hắn tràn ngập hổ thẹn. Thân là phụ thân thế nhưng cái gì cũng không làm được, mỗi một lần chỉ có thể lẳng lặng đứng đó nhìn. Đối với đứa con này, hắn chỉ có hổ thẹn, thậm chí từ nhỏ tới lớn hắn cũng không thể chăm sóc được cho nó.

Mọi người bất đắc dĩ rời đi, tiểu gia hỏa kia cũng lưu luyến không rời, quay đầu lại nhìn vài lần.

Cạch.

Cửa phòng đóng lại, cũng không ai nhìn thấy, lúc này mí mắt của Lục Lâm Thiên bỗng nhiên giật một chút, sau đó lại không có một chút động tĩnh nào.

Vũ đan khô nứt của Lục Lâm Thiên đã sớm ngừng xoay tròn. Trong đan điền, từ trong hai kiện thần khí Tử Lôi Huyền Đỉnh, Huyễn Ảnh Thanh Vũ không ngừng có năng lượng rót vào trong vũ đan, ôn dưỡng vũ đan, không để cho nó triệt để khô nứt, có vẻ vô cùng huyền ảo.

Sưu..

Bỗng nhiên vũ đan của Lục Lâm Thiên run rẩy, vũ đan khô nứt bắt đầu nhảy lên, cuối cùng không ngờ lại từ từ vận chuyển.

Cùng lúc đó, trong kinh mạch khô cạn của Lục Lâm Thiên, chân khí trong người trong nháy mắt giống như được kích hoạt mang theo một cỗ lực lượng vô hình bắt đầu di chuyển, chân khí từ trong kinh mạch vận chuyển tiến vào trong đan điền khổng lồ. Từng đám chân khí liên tiếp tiến vào vũ đan.

Chân khí quanh quẩn, vũ đan khô nứt kia lúc này giống như mặt đất khô cạn bỗng nhiên được nước mưa tưới tắm vậy, bắt đầu được tưới nhuần, ngay cả màu sắc cũng không giống khi trước.

Vũ đan xoay tròn, trong thân thể Lục Lâm Thiên các bộ phận đã ngừng hoạt động từ lâu giống như được kích hoạt, ngày càng có nhiều chân khí rót vào trong đan điền. Vô hình trung, Âm Dương Linh Vũ quyết cũng tự động vận chuyển. Chân khí Lục Lâm Thiên thôn phệ của Vũ Tôn tứ trọng và Vũ Tôn bát trọng của Linh Vũ giới tự động bị Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa. Thế nhưng hiện tại tất cả đều vô cùng chậm rãi.

Trong đầu Lục Lâm Thiên, lúc này cũng không có ai nìn thấy, trong kim quang màu vàng của kim đao, hồn anh rốt cuộc cũng hoàn toàn ngưng thực. Trên hồn anh còn có kim quang nhà nhạt, trực tiếp nối với kim đao màu vàng kia.

Tất cả chuyện này bây giờ cũng không có ai nhìn thấy. Hắc Vũ và Sát Phá Quân còn đang bế quan, Thánh Thủ Linh Tôn cũng đã sớm tiến vào Linh Ngọc sàng tiềm tu, Nam thúc gần đây đang tu luyện. Đồng thời Nam thúc cũng vô cùng hứng thú đối với tiểu tử kia.

- Ồ?

Ba ngày sau, Nam thúc tiến vào phong, Lục Lâm Thiên lẳng lặng nằm trên giường, không biết là chuyện gì xảy ra mà quah thân hắn trong lúc vô hình có ngũ sắc quang mang hiện ra, năm loại thuộc tính nhàn nhạt quanh quẩn.

Nhìn thấy cảnh này Nam thúc kinh ngạc ồ lên một tiếng, lập tức bắt đầu kiểm tra. Lúc này Nam thúc mới kinh ngạc phát hiện ra Lục Lâm Thiên đã bắt đầu khôi phục, ngay cả vũ đan ngũ sắc trong đan điền cũng đã chậm rãi khôi phục. Trên vũ đan ngũ sắc lúc này cũng có năng lượng năm loại thuộc tính đang hỗ trợ việc khôi phục vũ đan. Điều này làm cho Nam thúc cực kỳ nghi hoặc. Năng lượng thuộc tính làm sao lại tiến vào vũ đan. Theo đạo lý mà nói, vũ đan là do chân khí ngưng tụ, không có bao nhiêu quan hệ với năng lượng thuộc tính.

Nhưng vì chỗ kỳ quái trên người Lục Lâm Thiên cũng đã có khá nhiều, Nam thúc cũng không tìm hiểu kỹ càng. Vì Lục Lâm Thiên đã bắt đầu khôi phục, tránh việc người khác quấy rầy cho nên Nam thúc ra lệnh không cho ai tiến vào căn phòng ngày, cho dù là đình viện cũng không được. Cả ngọn núi đều được coi là cấm địa. Đám người La Lan thị, Tiểu Long cũng không được bước vào bên trong.

Từ trong miệng Nam thúc biết được Lục Lâm Thiên khôi phục, chính xác hơn là dấu hiệu khôi phục, mọi người cũng vui vẻ hơn một chút. Thế nhưng chỉ cần một ngày còn chưa nhìn thấy người khỏe mạnh đứng trước mặt thì sợ rằng mọi người cũng không thực sự yên tâm.

Thời gian lặng lẽ trôi qua. Chỉ trong chớp mắt lại trôi qua ba tháng. Theo thời gian trôi qua, mặc kệ là việc của Phi Linh môn hay Địa Viêm đảo trên Đông Hải đều bắt đầu lắng xuống, thế nhưng sự cảnh giác của các sơn môn lớn vẫn không vì thế mà giảm đi.

Đương nhiên từ ngày đó địa bàn của Địa Viêm đảo cũng trở thành nơi tranh giành của các thế lực lớn trong Đông Hải. Mấy tháng trước, các sơn môn lớn bắt đầu chia cắt, THánh Linh giáo hiện tại cũng không ngoại lệ, đều được chia một chén canh.

Chương 2081: Trùng kiến Lục gia (1)

Mà ở sơn mạch Vụ Đô và thành Ma Vân, theo bốn sơn môn Nhật Sát các, Thiên Vân đảo, Tinh Ngục các, Kiền Hiên đảo lần nữa phái người thương nghị với Phi Linh môn, đường hầm không gian cũng bắt đầu được mở ra.

Đường hầm không gian nối liền sơn mạch Vụ Đô và thành Ma Vân vừa mới xuất hiện tạo thành không ít oanh động. Những đại môn đại phái như Vân Dương Tông, Linh Thiên môn đều kinh ngạc không thôi. Đường hầm không gian xuất hiện khiến cho các thế lực lớn mở rộng tầm mắt.

Tới lúc này đám người Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai rốt cuộc cũng biết vì sao đám người Đông Hải lại vô thanh vô tức tới Cổ Vực, hóa ra bên trong sơn mạch Vụ Đô có đường hầm không gian.

Đường hầm không gian đi tới Đông Hải, đây quả thực chính là tin tức tốt với tất cả các thương hội. Thương hội giao thương giữa Cổ Vực và Đông Hải, đường xá xa xôi lại thêm hải tặc ngang dọc, đường đi tổn thất không ít. Tuy rằng giá trị của đường hầm không gian này xa xỉ, thế nhưng so với việc từ Cổ Vực đi tới thành Ma Vân mà nói, chi phí sẽ thấp hơn nhiều.

Bởi vậy cho nên tất cả thương hội giao thương giữa hai nơi đều chọn đường hầm không gian, cũng còn có không ít người bắt đầu đi tới Cổ Vực và thành Ma Vân, sinh ý của đường hầm không gian này nhất thời đông nghịt. Đường hầm không gian bên này do Phi Linh môn khống chế, tài nguyên vào túi cuồn cuộn không ngớt.

Đương nhiên, hiện tại mở ra đường hầm không gian, tuyệt đối không có kẻ nào dám chú ý tới Phi Linh môn. Hai lần Phi Linh môn khiến cho người ta khiếp sợ cũng đã đủ. Một đường đạp ba sơn môn Lan Lăng sơn trang cùng Linh Vũ giới mà quật khởi, có kết cục ngay trước mắt của ba sơn môn Lan Lăng sơn trang và Linh Vũ giới, hơn nữa lại thêm tác phong trước sau như một của Phi Linh môn, hiện tại sợ rằng không có một sơn môn nào dám trêu vào Phi

Linh môn.

Đường hầm không gian mở ra, không bao lâu sau, người của bốn sơn môn Thiên Vân đảo, Nhật Sát các đã bắt đầu tìm Phi Linh môn thương thảo việc sắp xếp đệ tử tiến vào không gian tu luyện bên trong đường hầm không gian.

Việc này tuy rằng đã sớm bắt tay vào làm, nhưng bởi vì liên quan tới thế hệ trẻ tuổi trong Phi Linh môn, tỷ thí cực kỳ bất lợi cho bản môn cho nên Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh tìm không ít cớ đem thời gian tiến vào không gian tu luyện kia lùi lại một năm. Cũng là giành một chút thời gian cho đệ tử trẻ tuổi trong Phi Linh môn, đến lúc đó Phi Linh môn cũng không chịu thiệt quá nhiều.

Đặc biệt trong Phi Linh môn hiện tại cũng có ba đệ tử trẻ tuổi có thiên phú cực cao là Hoàng Tĩnh Dao, Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hạo. Trải qua sự bàn bạc của ba người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Khấu Phi Yến, ba người lập tức được dùng trọng bảo Diễn Linh thánh quả mà ngay cả cường giả Tôn cấp cũng phải mơ ước, đủ thấy Phi Linh môn coi trọng việc bồi dưỡng thế hệ trẻ tuổi ra sao. Mội đại môn đại phái luôn luôn cần phải có một dòng máu mới gia nhập mới được. Dòng máu này càng mạnh thì mới có thể khiến cho sơn môn cường hãn.

Chớp mắt thời gian lại trôi qua, trên địa bàn Phi Linh môn cũng không xuất hiện đại sự gì. Cửa hàng của Phi Linh môn đã có mặt trên tất cả các đại thành, Vũ đường cũng bắt đầu chiếm đóng. Mỗi một phân đà đều có đà chủ và thành chủ. Đà chủ và thành chủ cũng chỉ là một cách xưng hô. Nếu tính địa vị của Phi Linh môn hiện tại mà nói, đà chủ bên ngoài cũng chính là chấp sự của Phi Linh môn. Lớn hơn một chút chính là thành chủ, tương đương với hộ pháp ngoại môn.

Chung quy mà nói, Phi Linh môn hiện tại đã triệt để đặt chân vào hàng ngũ một trong năm thế lực lớn trong Cổ Vực. Vô luận là thế lực, địa bàn đều không kém các sơn môn khác. Về phần danh tiếng, những sơn môn khác đều có nội tình mười phần, thế nhưng Phi Linh môn hiện tại giống như mặt trời ban trưa, danh tiếng không thua những sơn môn khác một chút nào.

Mà trên Đông Hải, Địa Viêm đảo bị diệt, Thánh Linh giáo xuất thế, lúc này cũng đã không còn Tứ các Tứ đảo mà là Nhất giáo Tam đảo Tứ các. Mà nhất giáo này cũng chính là Thánh Linh giáo. Tứ đại Thiên Tôn xuất đầu lại thêm linh hồn thể của Thánh Thủ Linh Tôn đủ để cho Thánh Linh giáo chen chân vào trong tám thế lực lớn này.

Về phần Linh Vũ Chiến Vương Lục Lâm Thiên, thân là chưởng môn Phi Linh môn và giáo chủ Thánh Linh giáo, lại thêm thực lực cường hãn của bản thân tuyệt đối đã bước chân vào đội hình siêu cấp cường giả. Trong mắt một ít người Lục Lâm Thiên đủ để đặt chân vào siêu cấp cường giả. Đồng thời còn là một nhân vật tuyệt đối biến thái và kinh khủng. Không ít lão quái sau khi biết được tin tức về Lục Lâm Thiên lập tức âm thầm hạ quyết tâm, sau này không thể trêu vào Lục Lâm Thiên này.

Mà trong mắt đại bộ phận mọi người Lục Lâm Thiên tuyệt đối là thần tượng, là mục tiêu phấn đấu của vô số người trẻ tuổi. Thế nhưng muốn được như Lục Lâm Thiên, hiện này dường như còn chưa xuất hiện người nào như vậy.

Tin tức Lục Lâm Thiên hôn mê cũng không truyền ra cho nên bên ngoài có người suy đoán Lục Lâm Thiên sợ rằng đang tu luyện. Có thể khi hắn xuất hiện lần nữa sẽ lại khiến cho mọi người chấn động.

Mà mấy ngày nay, trong nội bộ hạch tâm của Phi Linh môn cũng vui mừng không thôi. Thiên Linh Đan Tôn đột phá Đế giả, chỉ cần vung tay một cái, trong khỏang thời gian này trong Phi Linh môn lần nữa có ba vị Tôn giả lánh đời đến bái kiến Linh Vũ Đại Đế.

Trong ba người có một người chính là Phích Lịch Tôn giả, thân hình nhỏ bé, tu vi Vũ Tôn tứ trọng, là một người nửa chính nửa tà, đồng thời còn là một tán tu nổi danh. Song Tuyệt Tôn giả cùng với Chấn Linh Tôn giả sau khi nhìn thấy Phích Lịch Tôn giả còn hàn huyên vài câu.

Người thứ hai chính là Phong Linh Tôn giả, tu vi Linh Tôn ngũ trọng, tuổi tác có lẽ cũng vô cùng kinh khủng, thế nhưng bộ dáng chỉ là một người trung niên, phong độ vô cùng, khí thế bất phàm. Người thứ ba gọi là Hỏa Sí Tôn giả, tu vi càng cao đạt tới Vũ Tôn lục trọng, dáng dấp có chút cổ quái, khuôn mặt đỏ bừng, trên mép còn có bộ ria mép màu hồng.

Nam thúc ôm tiểu tử kia đi tới đại điện gặp Hỏa Sí Tôn giả, tiểu gia hỏa kia vừa mới nhìn thấy thiếu chút nữa muốn đi tới vặt ria mép của người này.

Ba Tôn giả này cũng có thực lực không kém, khi nhìn thấy Nam thúc cũng phải cung kính hành lễ. Khi trước ba người đều đã từng nhận qua ân huệ của Nam thúc, lúc này nghe nói Thiên Linh Đan Tôn hiện thân ở Phi Linh môn. Lúc nghe được tin tức này ba người lập tức chạy tới đây.

Nam thúc còn chưa kịp nói gì thì ba người trực tiếp đề nghị gia nhập Phi Linh môn. Lần nữa có ba Tôn giả gia nhập khiến cho đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh vui vẻ không thôi. Thực lực của Phi Linh môn lại được tăng cường thêm một chút.

Trong đình viện ở sau hậu sơn, Lục Lâm Thiên vẫn đang khôi phục, khí tức chậm rãi tăng cường.

Chương 2082: Trùng kiến Lục gia (2)

Trước giường, Nam thúc một lần nữa thay Lục Lâm Thiên kiểm tra. Từng đạo thủ ấn được kết, sau đó Nam thúc thu tay lại, trên mặt tràn ngập vẻ nghi hoặc.

- Nam lão đệ, Lâm Thiên thế nào rồi?

Thánh Thủ Linh Tôn hỏi.

- Dường như đang trong khôi phục, thế nhưng có chút kỳ quái.

Nam thúc nhíu mày nói.

- Có chỗ nào kỳ quái?

Thánh Thủ Linh Tôn hỏi.

- Tiểu tử này dẫn động năm loại thuộc tính tới, không ngờ lại bắt đầu có dấu hiệu dung hợp, đây quả thực là điều khó có thể tưởng tượng nổi.

Nam thúc nheo mắt nói. Năm loại thuộc tính tuyệt đối không thể dung hợp. Dùng kiến thức rộng rãi của hắn, từ trước tới nay hắn chưa từng thấy qua có người nào nói thuộc tính có thể dung hợp. Mặc dù còn chưa chân chính dung hợp, chỉ là dấu hiệu mà thôi cũng đã khiến cho hắn vô cùng nghi hoặc rồi.

- Nó chỉ có một khỏa Vũ đan, điều này cũng khiến cho chúng ta vô cùng nghi hoặc rồi. Chuyện lạ trên người nó cũng đã khá nhiều, lần này ta cũng không cảm thấy bất ngờ lắm. Ta có chút lo lắng, không biết bao giờ nó mới có thể tỉnh.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Không thể kiểm tra linh hồn ta cũng không thể nào biết được. Nhưng mà Âm Dương Linh Vũ quyết trong cơ thể nó đang vận chuyển, có lẽ cho dù linh hồn có tổn thương có lẽ cũng đang trong quá trình khôi phục.

Nam thúc nói.

- Không sao là tốt rồi, tiểu tử này cũng coi như là mạng lớn.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Nếu như không dựa vào một ít thủ đoạn cùng cơ duyên sợ rằng lúc này sẽ vô cùng phiền phức. Đồng thời đây cũng là tạo hóa của nó.

Nam thúc nói xong lại nhìn về phía Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Khung Thiên huynh, huynh thế nào rồi? Hiện tại tuy rằng ta còn chưa có đột phá đến Đế cấp, thế nhưng thực lực cũng có thể miễn cưỡng so sánh được. Huynh nếu muốn khôi phục ta cũng có thể giúp được một chút.

- Ta có một biện pháp, đồng thời tra thêm không ít tư liệu cho nên ta cảm thấy biện pháp này hẳn là có hiệu quả. Không chỉ cần Đế giả tương trợ mà còn cần thu thập một vài thứ. Nhưng mà hiện tại cũng không phải là lúc, chờ sau khi Lâm Thiên tỉnh lại rồi nói tiếp vậy.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

Trong một đình viện, La Lan thị, Lục Trung, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh còn có tiểu gia hỏa kia đều ở trong đình viện.

- Lan muội, ngày mai ta phải đi ra ngoài một chút

Trong đình viện, La Lan thị và Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh đang chơi đùa cùng tiểu tử kia, Lục Trung đột nhiên lên tiếng nói.

- Huynh muốn đi đâu?

Nghe vậy La Lan thị tức thì hỏi.

- Cha, người lo lắng cho Thiếu Hổ sao? Con đã phái người chiếu cố đệ ấy cho tốt rồi. Cha cứ yên tâm đi.

Vân Hồng Lăng nói.

Lục Trung lắc đầu, lập tức nói với La Lan thị:

- Ta muốn trở lại trấn Thánh Vân một chuyến.

- Huynh muốn trùng kiến Lục gia sao?

La Lan thị nói, dường như biết trong lòng Lục Trung đang suy nghĩ cái gì.

- Lục gia hiện tại có hứa hẹn của Bắc Cung gia tộc, hơn nữa lại thêm Lâm Thiên, Triệu gia cũng đã bị diệt. Muốn kiến tạo lại cũng không còn vấn đề gì nữa.

Lục Trung nói.

- Một mình huynh đi sao?

La Lan thị hỏi, mấy năm nay Lục gia phân tán, tuy rằng ở trong Vân Dương Tông, nàng cũng hiểu trong lòng Lục Trung vẫn không yên. Dù sao trượng phu của nàng cũng là tộc trưởng Lục gia, Lục gia phân tán làm sao trượng phu của nàng có thể yên tâm cho được. Trượng phu nàng vẫn luôn chờ đợi Lục gia được kiến tạo lại, Lục gia mới là gốc rễ của mọi người.

- Ta đã nhờ Ám đường của Phi Linh môn phát ra tin tức, bảo đám người đại ca cùng tứ đệ trở về. Lâm Thiên hiện tại đang như vậy, chuyện Lục gia cũng không thể để cho nó gánh vác được.

Lục Trung nói.

- Vậy huynh đi đi, nhớ kỹ mọi chuyện phải cẩn thận một chút.

La Lan thị không ngăn cản, tâm ý của trượng phu nàng hiểu. Lúc Lục gia đứng trước bão tố chàng cũng không thể nghịch chuyển, nhi tử ở bên ngoài phấn đấu chàng cũng không thể giúp gì. Nhi tử gặp nạn cũng chỉ có thể bất lực. Trên Vân Dương Tông, nàng biết mỗi này trượng phu mình đều len lén trốn ra một chỗ ngồi cảm thán, lặng lẽ chịu đựng không ít áp lực. Sau đó lại coi như không có việc gì tới bên cạnh an ủi nàng, lại nói với nhi tử tất cả đều tốt.

Mấy năm nay, Trung ca năm đó nàng biết đã không còn sự hăm hở của năm đó nữa. Con người ta tới tuổi trung niên đã bắt đầu xuất hiện vẻ tang thương, tóc mai bắt đầu trắng, áp lực trong lòng trượng phu nàng biết nhưng chỉ có thể vờ như không biết, chính là bởi vì không muốn tạo thêm áp lực cho trượng phu của nàng.

- Ta biết, ta sẽ kiến tạo lại Lục gia thật tốt.

Lục Trung nói.

***

- Trận tiếp theo, Niếp Phong đấu Hoàng Tri Châu.

Trên sân rộng phía sau Phi Linh môn, một chấp sự lớn tiếng nói. Hôm nay vừa vặn là thời gian khảo thí, mà đây cũng là lần thứ ba Niếp Phong tham gia khảo thí.

Sưu...

Một đạo thân ảnh nhẹ nhàng lên đài, đây là một thiếu niên mặc hoàng y, dáng dấp chừng mười bảy mười tám tuổi, cũng được coi có chút tuấn lãng khiến cho không ít nữ đệ tử trầm trồ khen ngợi

- Hoàng Chi Trâu này đã là Vũ Sĩ bát trọng rồi, lại là cường giả bài danh mười ba trên Ngân bảng, Niếp Phong này thua chắc.

- Lần trước Niếp Phong cũng thua, lần này không biết thế nào.

- Nghe nói Niếp Phong này còn không tu luyện ra chân khí, chỉ là một người bình thường mà thôi. Chưởng môn cũng chưa từng đi tới gặp hắn.

- Ta cũng đã nhìn ra, Niếp Phong này dường như chỉ cậy vào bản thân mình có chút sức lực mà thôi. Dù sao cũng chỉ là người thường, có lẽ chưởng môn thấy hắn nhanh nhẹn cho nên mới tùy tiện thu hắn làm đệ tử.

- Có lẽ vậy, nghe nói thiên phú của chưởng môn chúng ta vô cùng hiếm gặp, là Linh Vũ song tu cùng với vũ giả ngũ hệ, sao có thể thu một phế vật như hắn làm đệ tử cơ chứ.

- Nói nhỏ thôi, dù sao hắn cũng là đệ tử của chưởng môn. Chúng ta không nên đắc tội thì tốt hơn, miễn cho đến lúc đó chịu không nổi.

- Đúng vậy, làm đệ tử chưởng môn thật là tốt a. Nếu như ta cũng là đệ tử của chưởng môn thì tốt rồi.

Nhìn hai đạo thân ảnh đứng trên đài, trong đám người lập tức vang lên không ít tiếng nghị luận. Chuyện Niếp Phong mãi không thể trở thành vũ giả tất cả các đệ tử đều đã biết. Hơn nữa lần trước bị thua cho nên tạo thành không ít lời bàn tán. Thân là đệ tử chưởng môn, đối với những người khác mà nói, mặc kệ như thế nào, tất cả đều cảm thấy vô cùng hứng thú với Niếp Phong này.

- Niếp Phong, tuy rằng ngươi có chút sức lực thế nhưng cũng không phải là đối thủ của ta. Ngươi ra tay trước đi.

Trên sân rộng, Hoàng Tri Châu nhìn Niếp Phong rồi nói. Thân là Vũ Sĩ bát trọng, trong nhóm người trẻ tuổi ở đây thực lực của hắn đã rất khá, cho nên trong lòng cũng có một chút ngạo khí.

- Vậy thì ta cũng không khách khí nữa.

Chương 2083: Người trong thạch thất

Nhìn Niếp Phong đánh tới, Hoàng Tri Châu nở nụ cười, dường như không đặt vào trong mắt, thân hình không lùi mà tiến tới. Trên thân thể bắt đầu xuất hiện chân khí màu vàng như ẩn như hiện. Hai tay biến hóa rồi nắm chặt. Các đốt ngón tay tạo thành tiếng cạch cạch, hai tay mang theo kình khí cường hãn cùng với tiếng xé gió sắc bén một trái một phải hung hăng đập về phía Niếp Phong.

Trước mặt cỗ khí thế này Niếp Phong cũng biết thực lực của mình chưa đủ, không dám ngạnh kháng, dường như cũng biết đối phương sẽ lựa chọn loại công kích như vậy cho nên ban đầu hắn chỉ giả bộ công kích dụ đối phương mà thôi. Mà trong nháy mắt này, thân hình hắn quay ngược trở lại, lập tức lách ra, động tác này tuy rằng có chút không đẹp mắt, thế nhưng tuyệt đối là động tác hữu hiệu nhất.

Nguy hiểm tách ra khỏi song quyền, thân hình Niếp Phong giống như cá chép vượt vũ môn bỗng nhiên nhảy lên, lăng không đá một cước về phía Hoàng Tri Châu đang ở trước mặt.

- Chỉ có một chút sức lực mà thôi. Trước mặt thực lực tuyệt đối tất cả chỉ là vô dụng.

Hoàng Tri Châu khẽ quát lên một tiếng, hắn cũng đã sớm cảm giác được động tĩnh phía sau mình cho nên sau khi song quyền thất bại, thân hình đã nhanh chóng run lên, nhất thời tránh được một cước của Niếp Phong.

Dù sao cũng là Vũ Sĩ bát trọng, phản ứng cũng không tồi, hai chân điểm nhẹ mặt đất, quang mang trên chân chợt lóe, chân khí bùng ra, thân thể mượn lực mà nhảy dựng lên. Song quyền lần nữa đan xen ầm ầm đánh về phía Niếp Phong.

- Tốc độ thật nhanh.

Vẻ mặt Niếp Phong trầm xuống, tốc độ đối phương vượt quá dự liệu của hắn, giống như là hắn đang đối đầu với một đầu dã thú không thể ứng phó vậy, hiện tại hắn đã không thể lùi nữa.

Khẽ cắn răng, Niếp Pong không còn lựa chọn nào khác, trong mắt bắt đầu có chút đỏ tươi. Trên nắm tay cũng xuất hiện chút quang mang nhàn nhạt, khí thế quanh thân lúc này đã không giống khi trước. Nhìn song quyền mang theo kình khí hung hãn của Hoàng Chi Trâu, hắn lập tức đánh tới.

Phanh Phanh.

Hai tiếng trầm muộn vang lên, kình khí bắn tứ tung, song quyền của Hoàng Chi Trâu một bị Niếp Phong ngăn cản, một quyền khác trực tiếp đánh vào trên ngực Niếp Phong.

Phanh.

Niếp Phong không có chút dư lực nào, một kích của Vũ Sĩ bát trọng tương đương với một kích của yêu thú nhị giai hậu kỳ, hắn làm sao có thể chống lại? Thân hình nặng nề đập vào phía xa, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Không có chân khí, không có vũ kỹ, không có thủ đoạn phòng ngự, đối mặt với vũ giả chính thức, lại là vũ sĩ bát trọng, hắn làm sao có thể chống đỡ được.

Nhưng không ngờ dưới một quyền này Niếp Phong cũng nhanh chóng đứng lên, thân hình lại giống như không có chút trở ngại nào, nhưng mà quả thực đã bị thương.

Mà đồng thời bị một quyền của Niếp Phong đánh tới, Hoàng Tri Châu cũng cảm giác được trên nắm tay mình có một cỗ lực lượng mạnh mẽ trút xống, cảm giác đau đớn từ trên tay truyền ra, thân hình hắn không tự chủ được mà lảo đảo lui lại, chân khí trong cơ thể cuồn cuộn.

Thân hình lảo đảo lui lại mấy bước, bàn chân Hoàng Tri Châu đạp mạnh mẽ mặt đất thì lúc này mới có thể đứng vững thân thể, mạnh mẽ ngăn chặn chân khí cuồn cuộn trong cơ thể. Bàn tay đau đớn đặt ra sau lưng, không ai thấy, trên nắm tay của Hoàng Tri Châu lúc này đã sưng phù lên.

- Niếp Phong thua, Hoàng Tri Châu thắng.

Chấp sự tuyên bố, mọi người lần nữa có chút tiếc hận với Niếp Phong. Ai nấy đều thấy được hắn không phải là vũ giả căn bản không phải là đối thủ của người khác.

- Lại thất bại, chỉ có chút sức lực mà thôi, khó thành châu ngọc.

- Niếp Phong cũng rất nhanh nhẹn, bình thường lại không ỷ thế hϊếp người, thái độ làm người quả thực không tồi.

- Điều này cũng đúng, so với Trịnh Thánh Kiệt kiêu ngạo kia thì Niếp Phong hòa ái hơn nhiều.

Mọi người thấp giọng nghị luận, Niếp Phong nghe vậy cũng không để ý một chút nào, ôm quyền thi lễ nói với Hoàng Tri Châu:

- Ta thua, chúc mừng ngươi thắng.

- Không phải khách khí, lực lượng của ngươi cũng rất mạnh, chỉ là do ngươi không tu luyện ra chân khí cho nên mới chịu thiệt.

Hoàng Tri Châu thắng lợi nhìn thấy Niếp Phong trước sau như một vẫn hòa ái như vậy không khỏi ôm quyền hành lễ. Dưới một quyền vừa rồi kia cũng để cho hắn biết rõ, Niếp Phong thân là người thường, thế nhưng một quyền kia đã rất kinh khủng, hắn cũng ăn phải quả đắng, mà đối phương chịu một quyền của hắn dường như lại không bị làm sao cả, việc này khiến cho hắn vô cùng kinh ngạc.

- Niếp Phong, ngươi lại bị thua sao?

Trong một rừng cây, hai đầu Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ đang xoay quanh sườn núi, chính là Bảo Nhi và Bối Nhi.

- Đúng vậy, lại bị thua rồi.

Niếp Phong khẽ cười khổ, theo thời gian ở Phi Linh môn, hắn đã sớm quen thuộc với yêu thú và linh thú, lại còn có quan hệ không tệ với hai tiểu gia hỏa Bảo Nhi và Bối Nhi này.

- Thật vô dụng, lại thua. Phí công ngày hôm qua ta còn cùng ngươi tu luyện.

Bối Nhi khinh bỉ nhìn Niếp Phong.

- Được rồi Bối Nhi, muội không cần chỉ trích Niếp Phong, hắn đã tận lực rồi.

Bảo Nhi có vẻ hiểu chuyện nói.

- Thắng thua rất bình thường, ta không cảm thấy có vấn đề gì, thế nhưng ta lại khiến cho sư phụ mất mặt.

Niếp Phong than nhẹ một tiếng, đặt mông ngồi xuống sườn núi. Hắn không thể tu luyện ra chân khí, dù có cố gắng như thế nào cũng không tu luyện ra được. Ngay từ đầu so với các huynh đệ tu luyện thì hắn còn có thể so sánh được một chút. Thế nhưng hiện tại Niếp Phong biết càng ngày mình càng kém xa.

- Ngươi bỏ cuộc?

Bảo Nhi ngẩng đầu không ngừng phun ra nuốt vào hỏi Niếp Phong.

- Đương nhiên là không, ta biết ta không bằng người khác cho nên ta phải càng nỗ lực hơn người khác. Tuy rằng nói hiện tại ta không thể tu luyện, thế nhưng ta phát hiện ra thân thể của ta hiện tại ngày càng mạnh mẽ, không yếu hơn so với bọn hắn chút nào. Lực lượng của một quyền ngày càng lớn, hơn nữa, nói không chừng ngày mai ta có thể tu luyện chân khí.

Niếp Phong đứng thẳng lên, trong mắt hiện lên sự kiên nghị.

- Đây mới là người mà ta biết, ngươi tiếp tục nỗ lực lên.

Bảo Nhi nói, trong mắt hiện lên sự vui vẻ.

***

Quần sơn liên miên, nơi này cũng không biết là phương nào thế nhưng lại rộng lớn vượt quá sự tưởng tưởng của người ta.

Sâu trong một đám kiến trúc liên miên trong quần sơn, kiến trúc mang theo phong cách cổ xưa cùng tang thương, giống như đã tồn tại mấy vạn năm.

Ngoài đình viện, một thân ảnh trung niên mặc áo bào đen xuất hiện, toàn thân người này lộ ra một cỗ khí thế bá đạo, thân hình hùng vĩ, khí độ bất phàm. Mà người này nếu như đám người Lục Lâm Thiên nhìn thấy đương nhiên sẽ nhận ra. Người này chính là cường giả mặc áo bào đen khi trước xuất hiện trên không trung Phi Linh môn, đại chiến với nhị công chú Long Yên của long tộc mà không phân bại thắng thua, đây là người của Huyền Vũ hoàng tộc.

- Đại hán này xuất hiện tại đình viện, sau khi nhìn chung quanh sau đó lắc mình tiến vào trong một mật đạo. Đi qua một thạch đạo, một đạo thanh âm đột nhiên vang lên:

- Tam đệ, đệ tới rồi sao?

- Đúng vậy, đệ tới thăm huynh.

Chương 2084: Hai đội hình lớn (1)

Đại hán xuất hiện trong một thạch thất, chung quanh thạch thất này có một vòng quang tráo bằng năng lượng bao phủ, bên trong chỉ có thanh âm vang lên, không thể nhìn rõ bên trong.

- Trong tộc hiện tại thế nào rồi?

Thanh âm trong thạch thất hỏi.

- Trên người tiểu tử kia có Yêu Hoàng khí Thiên cấp, còn có Huyền Vũ Thần Xác cửu giai, việc này sau khi bị người trong tộc biết được, hiện tại trong tộc chia làm hai phái. Một có ý tứ là bảo vệ tiểu gia hỏa kia. Phái khác thì vẫn kiên trì ý định như cũ, hiện tại hai bên đang tranh cãi nhau.

Huyền Vũ nói.

- Tiểu gia hỏa kia thế nào rồi?

Thanh âm trong thạch thất cũng không quan tâm tới Yêu Hoàng khí Thiên cấp, cũng không quan tâm tới Huyền Vũ thần xác mà chỉ quan tâm tới người.

- Tiểu tử kia rất tốt, lớn lên rất giống huynh, dường như hạ huyết khế với một nhân loại gọi là Lục Lâm Thiên.

Huyền Vũ nói.

- Nhân loại nọ nhưng thế nào? Đối với tiểu tử kia ra sao? Nếu như hắn dám đối xử không tốt với tiểu tử kia ta sẽ không tha cho hắn.

Thanh âm trong thạch thất lại truyền đến.

- Yên tâm đi, người của Đại Trùng nhất tộc điều chín đầu Đại Trùng bát giai toàn bộ đều bị Lục Lâm Thiên kia đánh ngã. Vì tiểu tử kia mà Lục Lâm Thiên đã liều mạng, đối với tiểu tử kia không tồi, lại giống như thân huynh đệ, thực lực cũng không kém. Có người nói hắn chính là vũ giả ngũ hệ, Linh Vũ song tu độc nhất vô nhị từ trước tới nay.

Huyền Vũ nói.

- Vậy là tốt rồi, tiểu tử kia không có việc gì là tốt rồi.

Thanh âm trong thạch thất lại truyền đến, lại hỏi:

- Tiểu gia hóa kia có nhận ra đệ tới đó hay không?

- Chắc hẳn là không, đệ cũng không nói, chỉ là có lẽ nó cũng đoán được.

Huyền Vũ nói.

- Ý tứ của cha hiện tại là g ì?

Trầm mặc một hồi, thanh âm trong thạch thất hỏi.

Huyền Vũ chậm rãi nói:

- Ca vẫn giống như trước đây, không có một chút ý kiến nào, một mực bế quan.

- Thanh Long tộc nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ, tam đệ, nhị ca cầu đệ một chuyện.

Thanh âm trong thạch thất dừng lại một chút rồi lại nói.

- Nhị ca, người muốn đệ mang tiểu gia hỏa kia đi sao?

Huyền Vũ nói.

- Không sai, ta lo Thanh Long tộc sẽ lại ra tay một lần nữa.

Thanh âm trong thạch thất truyền ra.

- Nhị ca, đệ cũng muốn vậy, chỉ tiếc có Thánh Thủ Linh Tôn kia ở đó, đệ muốn dẫn tiểu tử kia đi căn bản không thể làm được.

Huyền Vũ cười khổ nói:

- Mặt khác đệ vừa mới nhận được tin tức, Phi Linh môn hiện tại xuất hiện một Linh Vũ Đại Đế, có Đế giả tọa trấn thì đệ càng khó có thể ra tay được. Nhưng mà Thanh Long tộc có lẽ cũng không có biện pháp gì khác, trước mắt tiểu tử kia hẳn sẽ không xảy ra chuyện gì.

- Xuất hiện Đế giả sao? Quả thực khó mà tưởng tượng nổi, đã lâu không có Đế giả xuất hiện rồi.

Trong thạch thất, thanh âm kia có chút kinh ngạc.

...

Trong đình viện, khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên lúc này đã bắt đầu khôi phục, đồng thời trong lúc mơ hồ còn được tăng cường. Quang mang năm loại thuộc tính quanh thân cũng càng ngày càng đậm, ở bên ngoài quang mang năm loại thuộc tính còn có một vòng quang tráo bằng linh lực.

Trong thế giới trống rỗng giống như hỗn độn kia Lục Lâm Thiên một mực tìm nơi thoát ra. Không biết từ khi nào hắn tiến vào một loại trạng thái giống như Vô Tự Thiên Thư, bắt đầu chìm đắm vào bên trong. Năng lượng năm loại thuộc tính quanh thân Lục Lâm Thiên càng ngày càng đậm, cùng với quang mang linh lực quanh quẩn chung quanh thân thể.

Dưới sự vận chuyển của Âm Dương Linh Vũ Quyết, trực tiếp luyện hóa hai cỗ năng lượng chân khí trong cơ thể. Đan điền một lần nữa khôi phục, vũ đan ngũ sắc được tẩm bổ, mặt ngoài khô nứt đã bắt đầu khôi phục lại vẻ sáng bóng trước đó, cuối cùng chỉ còn một vết nứt nhàn nhạt, cũng đang được chữa trị.

...

Trong nháy mắt, thời gian lần nữa trôi qua một năm. Cách thời điểm Linh Vũ giới bị tổn thương ở Phi Linh môn đã là một năm lẻ mười ngày.

Cổ Vực và Đông Hải còn có đại lục Linh Vũ triệt để tương liên, người tiến vào đường hầm không gian cuồn cuộn không dứt.

Thời gian trôi qua, mặc kệ là Phi Linh môn, chuyện Thiên Môn cốc và Địa Viêm đảo bắt đầu rơi vào quên lãng, dù sao đối với đại bộ phận mọi người mà nói, mặc kệ đám đại môn đại phái xảy ra chuyện lớn gì cũng chỉ làm đề tài cho mọi người nói ra nói vào mà thôi. Đối với bọn họ mà nói cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng chân chính, cũng không có quan hệ trực tiếp quá lớn với bọn họ.

Mà gần đây lại có một chuyện trở thành đề tài cho mọi người, có người nói Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, còn có Nguyệt Long các, Thần Kim các, Khôn Dương đảo cùng với Huyễn Hồn môn, Quy Nguyên môn, Địa Linh môn, Huyền Sơn môn, mấy thế lực siêu cấp này có ý định kết minh, đang trong quá trình thương thảo.

Mười thế lực siêu cấp trong Đông Hải, Cổ Vực, đại lục Linh Vũ kết minh khiến cho mọi người nghĩ tới Phi Linh môn. Khi trước Phi Linh môn liên thủ với Thiên Vân đảo, Nhật Sát các, Tinh Ngục các, Kiền Hiên đảo, Vân Dương Tông, Linh Thiên môn cùng nhau đối phó với ba sơn môn Lan Lăng sơn trang. Đồn rằng khi trước đám sơn môn Thần Kim các cũng đã đối phó với Phi Linh môn cho nên mấy sơn môn này mới kết minh với nhau. Mà đối với Huyễn Hồn môn, Quy Nguyên môn cùng các sơn môn khác trên đại lục Linh Vũ mà nói Phi Linh môn kết minh với Vân Dương Tông và Linh Thiên môn, còn có thế lực trong Đông Hải vô hình trung đã tạo thành uy hiếp cho bọn họ, đây cũng là nguyên nhân mà bọn họ kết minh với nhau.

Những sơn môn này kết minh thế nhưng Vạn Thú Tông và Thiên Kiếm môn lại không có động tĩnh gì.

Ba sơn môn Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo kết minh cùng đám sơn môn Nguyệt Long các, Huyễn Hồn môn, thanh danh dường như cũng vì thế mà tăng lên một chút. Mười sơn môn liên thủ quả thực chính là một cỗ thế lực lớn. Mà Phi Linh môn, Linh Thiên môn và Vân Dương Tông, coi như thêm bốn sơn môn Thiên Vân đảo trong Đông Hải cũng chỉ có bảy, thêm Thánh Linh giáo mới là tám, nhìn qua quả thực có chút yếu thế. Trên phương diện khí thế ba sơn môn Lan Lăng sơn trang một lần nữa lại hơn không ít.

Không âm thầm mà mười sơn môn rầm rộ kết minh, mười người đứng đầu cùng với cường giả trong các sơn môn đi tới Địa Linh môn trên đại lục Linh Vũ, tin tức cũng nhanh chóng truyền đi. Mười sơn môn kết minh làm cho người ta không khó nhận ra, đây là hành động nhằm vào Phi Linh môn và Linh Thiên môn, Vân Dương Tông, cùng với mấy sơn môn còn lại.

Mười sơn môn này kết minh rầm rộ như vậy khiến cho Nhật Sát các cùng Thiên Vân đảo và các sơn môn khác lo lắng, đều phái người tới tìm Lục Lâm Thiên. Thế nhưng cũng không gặp được Lục Lâm Thiên mà chỉ nhận được câu trả lời là Lục Lâm Thiên đang bế quan.

Hai người Lữ Chính Cường, Vân Khiếu Thiên biết tình huống hiện tại của Lục Lâm Thiên, phái người thân tín tới Phi Linh môn mấy lần thế nhưng cũng không có kết quả gì.

Chương 2085: Hai đội hình lớn (2)

Phi Linh môn tuyên bố, đoạn thời gian gần đây sẽ chọn ra hai mươi đệ tử cùng với đệ tử của Thiên Vân đảo, Thánh Linh giáo, Thiên Ưng lâu, Tiêu Dao bang thi đấu. Người thắng lợi sẽ nhận được cơ hội đi vào mật địa tu luyện. Tin tức này như sấm nổ bên tai tất cả đệ tử Phi Linh môn. Tiến vào top hai mươi là có cơ hội, chỉ là cơ hội lần này chỉ có đệ tử thân truyền nhận được mà thôi.

Mà trước thi đấu trong đám đệ tử trẻ tuổi cũng sẽ có một lần thi đấu, lần nữa chọn ra một ít đệ tử thân truyền, cuối cùng từ trong đệ tử thân truyền chọn ra hai mươi đệ tử thân truyền so đấu cùng đệ tử các sơn môn khác.

Lần này không chỉ liên quan tới cơ hội tiến vào mật địa mà còn liên quan tới mặt mũi cho nên tất cả đệ tử Phi Linh môn đều vô cùng chăm chỉ, chung quy cũng không thể mất mặt trước những sơn môn khác.

Đệ tử bình thường gần đây đều chăm chú tu luyện. Lần này lại có một cơ hội trở thành đệ tử thân truyền, ai cũng không muốn bỏ qua. Nếu như bỏ lỡ sau này sợ rằng sẽ không có cơ hội nữa.

Tới lúc này những ánh mắt đổ dồn lên người Niếp Phong đã không còn bao nhiêu nữa. Chỉ có lần khảo thí đầu tiên là thắng, năm lần kế tiếp Niếp Phong đều bại trận, mỗi một lần chênh lệch càng lớn. Thế cho nên hiện tại chấp sự cũng không còn niềm tin vào hắn nữa. Niếp Phong ngoại trừ thân thể cực kỳ rắn chắc và thần lực trời sinh ra, chung quy vẫn chỉ là người thường mà thôi.

Mà những đệ tử khác càng ngày càng mạnh, chênh lệch càng lúc càng lớn. Hiện tại ngay cả trong đám đệ tử bình thường cũng có không ít người đột phá lên Vũ Sư, về phần Linh giả thì có không ít người có vận khí khá tốt, trực tiếp trở thành đệ tử thân truyền.

Chênh lệch càng lớn, hiện tại Niếp Phong này trong Phi Linh môn cũng không có ai quan tâm tới hắn, chỉ là ngại thân phận đệ tử chưởng môn cho nên bình thường cũng có một ít người nói chuyện một chút với hắn, lễ phép xưng một tiếng sư huynh. Người không lễ phép thì trực tiếp không để ý tới Niếp Phong.

Mà Niếp Phong cũng rất ít xuất hiện, đều ở trong đình viện ở hậu sơn của mình không ra, cũng không ai biết hắn đang làm cái gì.

- Tiểu tử, ta cầu xin tha thứ có được không? Ngươi đừng tới tìm ta nữa.

Trong một đình viện, Thiên Độc Yêu Long nhìn tiểu bất điểm trước người cầu xin tha thứ nói.

Tiểu tử phía trước mắt hắn lúc này đã gần hai tuổi, trên người mặc một bộ cẩm bảo, cũng có vẻ có chút lôi thôi, giống như vừa mới lăn lộn trên mặt đất, mái tóc cũng rối, bàn tay nhỏ bé không biết làm gì mà đen thui.

Nhưng mà cho dù bộ dáng hiện tại là như vậy cũng không thể che dấu sự khả ái của tiểu gia hỏa này, trên khuôn mặt ửng hồng kia có hai má lúm đồng tiền nho nhỏ, trong con mắt to, con ngươi đen tuyền giống như là đang nói chuyện, nhìn qua có chút nhanh nhẹn. Mà khóe miệng, bình thường muốn gây phiền phức cho ai đó thì cái miệng sẽ nhếch lên nở nụ cười tà dị. Nhìn thấy nụ cười này tất cả mọi người sẽ lập tức thối lui, miễn chọc vào tiểu gia hỏa này.

Lúc này tiểu gia hỏa này đang dùng ánh mắt tà dị kia nhìn chằm chằm vào Thiên Độc Yêu Long, trong mắt không có ý tốt cho nên mới khiến cho Thiên Độc Yêu Long nói như vậy. Bằng vào hai năm kinh nghiệm nhìn tiểu tử này lớn lên của hắn, tiểu gia hỏa lúc này tuyệt đối không có ý tốt với hắn, lại không biết tiểu tử này lại có chủ ý quái quỷ gì. Mới có hai tuổi mà hiện tại giống như đã thành tinh vậy.

Mà tiểu này cũng làm cho không ít người kinh ngạc. Bảy tám tháng đã biết đi, không đến mười tháng là biết nói. Từ sau mười tháng trở đi bình thường sẽ tự mình trốn ra ngoài chơi, sau đó lại mặt mũi bầm dập trở về, cũng không khóc lóc, ngủ một giấc là đâu lại vào đấy. Hiện tại mới có hai tuổi mà đã giống như đứa trẻ bốn năm tuổi, vô cùng quỷ quái, một khi muốn thứ gì đó sẽ không từ mọi thủ đoạn.

Nhưng mà tiểu gia hỏa này cũng sợ hai người, người thứ nhất chính là Nam thúc. Nhìn thấy Nam thúc thì nó lập tức thành thật, ngoan một cách không bình thường, quả thực chính là một đứa trẻ ngoan nhất thế giới này. Bởi vì tiểu gia hỏa này cũng biết nếu như nó không nghe lời thì sẽ chịu khổ. Nếu ngoan thì chuyện gì cũng không quản, vì vậy mỗi lần vừa thấy thì lập tức giả bộ nhu thuận không gì sánh được, giống như là một người khác vậy.

Mà một người khác đương nhiên chính là La Lan thị, đối với La Lan thị không phải là nó sợ mà là vô cùng thân thiết, cũng nghe lời nhất khiến cho La Lan thị càng thương yêu tiểu gia hỏa này hơn. Bình thường cũng hay nói với Vân Hồng Lăng và Lữ Tiểu Linh, chờ sau khi Lục Lâm Thiên tỉnh lại nhất định phải sinh mấy đứa cháu cho nàng.

Điều này làm cho hai nàng vô cùng bất đắc dĩ, gần đây mẫu thân giống như nghiện bế trẻ con vậy, hai nàng cũng chỉ dám nghĩ trong lòng, cũng không dám nói một tiếng nào.

Lúc này tiểu tử kia nhìn Thiên Độc Yêu Long mỉm cười nói:

- Độc Long bá bá, hôm nay con không đến dựt râu người đâu, người không cần lo lắng.

Nhìn biểu tình trên mặt Thiên Độc Yêu Long, tiểu tử kia tức thì giả bộ ra vẻ vô hại nói.

- Vậy ngươi đến đây làm gì?

Thiên Độc Yêu Long nghi hoặc nhìn tiểu tử kia. Từ kinh nghiệm của hắn mà nói, nhất định phải đề phòng tiểu gia hỏa này.

- Hắc hắc.

Tiểu tử kia nháy mắt, hai tay vỗ vào trên bộ cẩm bào, nhìn Thiên Độc Yêu Long rồi nói:

- Bảo Nhi và Bối Nhi không chơi với con, vừa nhìn thấy con liền chạy. Con lại không thể đuổi kịp bọn họ, người có thể bắt bọn họ cho con được không?

- Ai dám chơi với ngươi chứ.

Thiên Độc Yêu Long thầm nói, ngoài miệng cũng không dám đắc tội tiểu tử này, nói:

- Ta cũng không có cách nào a. Cha và mẫu thân của chúng quá lợi hại, ta cũng không thể trêu vào.

- Thật vô dụng, tự con đi tìm bọn họ vậy.

Vừa nghe thấy Thiên Độc Yêu Long không dám giúp, tiểu gia hỏa này lập tức trở mặt, khinh thường nhìn Thiên Độc Yêu Long, hai tay vắt sau lưng rời đi, cũng không thèm nhìn Thiên Độc Yêu Long một chút nào.

- Ai ui.

Tiểu gia hỏa này không biết bước đi như thế nào hay là vấp phải tảng đá hoặc hố nhỏ gì mà lập tức ngã xuống mặt đất. Khi đứng lên mặt mũi đã đầy bụi, hoàn toàn giống như mèo tam hoa.

Khục khục.

Thiên Độc Yêu Long tức thì nở nụ cười, có thể nhìn thấy kết cục của tiểu gia hỏa này như vậy khiến cho hắn vô cùng vui vẻ.

- Bá bá cười cái gì? Cẩn thận con nói cho Như Hoa thẩm, bảo bá bá bắt nạt con.

Tiểu tử kia nhìn thấy Thiên Độc Yêu Long đang chê cười nó lập tức chu miệng uy hiếp.

- Đừng, ta không cười nữa là được chứ gì?

Thiên Độc Yêu Long đang đắc ý cười lập tức không cười nổi nữa.

Mùa xuân trôi qua, một lần nữa mùa hạ lại tới. Trên đại điện có không ít cây cối vô danh làm nổi bật lên màu xanh ngắn. Sáng sớm, khắp sơn mạch Vụ Đô đều được một làn sương mỏng bao phủ, trong không gian có gió mát thổi qua mang theo cảm giác ẩm ướt. Từng hàng cây chập chờn trong gió.

Chương 2086: Đến Phi Linh môn

Ánh mặt trời xuyên thấu qua tán lá chiếu xuống. Trong sơn mạch, rừng cây dưới ánh sáng mặt trời phản chiếu một màu xanh ngắt. Mà trên toàn bộ sơn mạch Vụ Đô, trong không gian có một tầng sương mù màu trắng, một cơn gí mát mẻ quanh quẩn trong rừng cây.

Ngoài sơn mạch Vụ Đô, phương viên trăm dặm chung quanh Phi Linh môn hiện tại đã trở thành nơi có giao thương, mậu dịch lớn nhất của toàn bộ Cổ Vực, Đông Hải và đại lục Linh Vũ. Trong phương viên trăm dặm lúc này chính là nơi chạm vào có thể bỏng tay. Trình độ phồn hoa sợ rằng đủ để so sánh với toàn bộ những nơi khác trên đại lục.

Đương nhiên, trong đó có công lớn nhất của đường hầm không gian, hấp dẫn vô số người tới.

Trong sơn mạch Vụ Đô, đầu ra bên này của đường hầm không gian có hai đạo thân ảnh bước ra. Một nam một nữ, nữ có một mái tóc dài màu đen, khuôn mặt tròn, đôi mắt đen nhanh, tuổi chừng hai mươi ba hai mươi tư. Màu da như tuyết trên má có má lúm đồng tiền, nhìn qua giống như ngại ngùng, vô cùng thanh tú.

Bên cạnh nàng là một thiếu niên chừng mười lăm mười sáu tuổi, thân hình có chút gầy gò, rắn chắn, dưới hai hàng lông mày dài mà đen chính là đôi mắt to. Trong ánh mắt mang theo vẻ kiên nghị mà người thường khó có được. Mười lăm mười sáu tuổi mà đã có dáng vẻ tuấn tú phong lưu, sợ rằng sẽ làm cho không ít thiếu nữ say mê.

Hai người này là người của Đoan Mộc gia trên Lưu Tô đảo, chính là Đoan Mộc Y Y và Đoan Mộc Hồng Chí. Hai người ở Đoan Mộc gia chờ Lục Lâm Thiên dẫn hai ngời đi tới Phi Linh môn thế nhưng mãi không thấy đâu. Sau đó lại nghe khắp nơi bàn tán về chuyện Linh Vũ Chiến Vương bọn họ mới biết được Lục Lâm Thiên đã trở về Cổ Vực. Gần đây lại có đường hầm không gian nối liền thành Ma Vân cùng với sơn mạch Vụ Đô cho nên hai người quyết định đi tới Phi Linh môn.

Hai người rời khỏi đường hầm không gian, sau khi hỏi rõ phương hướng lập tức đi về phía Phi Linh môn.

- Tỷ tỷ, Lục Đại ca có phải đã quên chúng ta rồi không? Huynh ấy nói mang đệ tới Cổ Vực thế nhưng hiện tại lại không tới.

Hiện tại Đoan Mộc Hồng Chí so với khi trước cao hơn không ít, khí tức lúc này cũng mạnh hơn trước nhiều, thân là vũ giả tam hệ, thiên phú cũng rất mạnh mẽ. Tuổi còn nhỏ mã đã gặp đả kích lớn, phụ thân rời khỏi trần thế, bản thân lại trở thành phế nhân. Hai loại đả kích này hắn đã trải qua, hơn nữa lại có tâm trí bất phàm cùng với lực nhẫn nại hơn hẳn thường nhân, tiền đồ không thể hạn lượng. Mà tiền đồ mấy năm nay cũng đã bắt đầu thể hiện ra. Tuy rằng tuổi chưa tới mười sáu thế nhưng đã sớm đột phá Vũ Phách, ngưng tụ vũ đan.

- Phi Linh môn của Lục đại ca gần đây xảy ra không ít chuyện, có lẽ bởi vì thế cho nên mới không mang chúng ta tới. Phía trước không xa chính là Phi Linh môn, chúng ta sắp gặp được lão tổ rồi.

Đoan Mộc Y Y mặc một bộ y phục màu xanh, bộ ngực như ẩn như hiện bị bộ váy che khuất, bên hông còn có đai lưng màu xanh, bộ ngực so với năm đó dường như còn có thêm vài phần quyến rũ, bắt đầu thành thục chín muồi.

- Đúng vậy, đệ sắp gặp được lão tổ rồi. Đệ đã tra qua, khi trước Khung Thiên lão tổ chính là Thánh Thủ Linh Tôn ngang dọc đại lục mấy nghìn năm trước, lại là giáo chủ đầu tiên của Thánh Linh giáo.

Đoan Mộc Hồng Chí vừa nghĩ tới việc sắp có thể gặp Khung Thiên lão tổ, trong lòng không nhịn được mà bắt đầu kích động.

- Đúng vậy, sắp gặp được lão tổ rồi.

Đoan Mộc Y Y khẽ nói.

Đoan Mộc Y Y gọi là linh thú tọa kỵ rồi phóng về phía Phi Linh

môn.

Ngoài Phi Linh môn, dòng người vẫn đông đảo như cũ, người của các thế lực đi tới Phi Linh mỗi ngày đều nối liền không dứt. Đương nhiên có thể tiến vào Phi Linh môn cũng chỉ là bên ngoài mà thôi.

- Các ngươi là người môn phái nào, đến Phi Linh môn có việc gì?

Ngoài Phi Linh môn, một đệ tử nhìn Đoan Mộc Y Y và Đoan Mộc Hồng Chí rồi hỏi. Nhìn hai người khí độ bất phàm, hơn nữa lại thêm dung nhan tuyệt mỹ của Đoan Mộc Y Y, vừa xuất hiện khiến cho không ít người nhìn vào, ánh mắt lưu luyến không muốn rời đi.

- Chúng ta đến tìm Lục đại ca.

Đoan Mộc Hồng Chí nói.

- Ai là Lục đại ca?

Đệ tử Phi Linh môn này hỏi, thấy khí độ của hai người bất phàm cho nên hắn cũng không dám đánh mất lễ nghĩ của Phi Linh môn.

- Thì chính là chưởng môn Lục Lâm Thiên của các ngươi chính là Lục đại ca.

Đoan Mộc Hồng Chí nói.

- Vậy thì hai vị chờ một chút, ta đi thông báo.

Đệ tử này vừa nghe nói hai người tới tìm chưởng môn lập tức khách khí, xưng hô cũng không giống trước.

- Không cần thông báo, còn không mau mời Đoan Mộc tiểu thư đi vào.

Lúc này một thanh âm mềm mại vang lên, Lục Tâm Đồng mỉm cười xuất hiện ngoài Phi Linh môn. Ngoại trừ Lục Tâm Đồng ra còn hai người Lữ Tiểu Linh và Vân Hồng Lăng, mặt khác còn có tiểu gia hỏa kia.

- Tâm Đồng.

Nhìn thấy Lục Tâm Đồng, Đoan Mộc Y Y khẽ mỉm cười, sau đó hai nàng ôm nhau. Tiểu gia hỏa kia gặp mỹ nữ mới tức thì sáng mắt, bắt đầu giả bộ ngoan ngoãn.

Nhìn Đoan Mộc Y Y, Vân Hồng Lăng và Lữ Tiểu Linh cũng chú ý, sau đó được Lục Tâm Đồng giới thiệu một phen.

- Tiểu thư Vân Hồng Lăng của Vân Dương Tông, tiểu thư Lữ Tiểu Linh của Linh Thiên môn, hôn thê của Lục đại ca, tiểu muội đã sớm nghe nói qua về hai vị, lần này may mắn có thể gặp được hai vị tiểu thư.

Đoan Mộc Y Y mỉm cười, ánh mắt len lén biến đổi, không khỏi nhìn kỹ hai nàng vài lần. Hai nữ tử tuyệt mỹ này chính là hôn thê của Lục đại ca, quả thực giống như lời đồn, đều là nữ tử khuynh quốc khuynh thành.

- Y Y tiểu thư khách khí rồi.

Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh mỉm cười nói. Nhìn Đoan Mộc Y y, trong lòng dường như có một chút gì đó, nữ tử này thanh thú, thoát tục giống như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian, lại có vẻ đoan trang cao quý, ưu nhã, khiến cho trong lòng hai nàng không khỏi có một chút cảm giác kỳ diệu khó hiểu.

Một lát sau, Đoan Mộc Y Y mới nói rõ ý đồ tới. Lục Tâm Đồng cũng đã sớm biết quan hệ giữa Đoan Mộc gia tộc và Thánh Thủ Linh Tôn cho nên nhờ Hắc Vũ thông báo cho Thánh Thủ Linh Tôn.

Trong một đình viện, Đoan Mộc Y Y và Đoan Mộc Hồng Chí vừa thấp thỏm lại có chút kích động.

- Y Y tiểu thư, Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối ở bên trong, vào đi.

Lục Tâm Đồng nói với hai người, nhanh chóng sắp xếp cho hai người tiến vào gặp mặt Thánh Thủ Linh Tôn.

Hai người khẽ gật đầu, lập tức tiến vào trong phòng.

Trong phòng bài trí cực kỳ đơn giản, một thân ảnh già nua hư ảo xuất hiện trong phòng. Mặc dù là linh hồn thể, thế nhưng cỗ khí thế vô hình kia khiến cho không có mấy người trên đời dám khinh thường.

Đoan Mộc Y Y, Đoan Mộc Hồng Chí tiến vào trong phòng, ánh mắt lập tức nhìn vào đạo thân ảnh này, hai người đều có chút sửng sốt. Đây là vị cường giả đỉnh cấp ngang dọc đại lục, cũng là lão tổ của Đoan Mộc gia sao? Đây là vị lão tổ mà hai người ngày nào cũng muốn gặp, thế nhưng lúc này thực sự gặp được thì lại đờ người ra

Chương 2087: Động tĩnh phía hậu sơn (1)

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn hai người, ánh mắt hiền từ. Từ trong miệng Lục Lâm Thiên hắn cũng biết được tình huống của Đoan Mộc gia tộc, còn có hai tỷ đệ này. Mấy nghìn năm không trở về Đoan Mộc gia, hắn chưa có lúc nào không thôi lo lắng cho nên mới phái Lục Lâm Thiên đi tới Lưu Tô đảo. Mấy nghìn năm rồi rốt cuộc đây là lần đâu tiên hắn nhìn thấy hậu nhân của Đoan Mộc gia, lại là hai hậu nhân không tầm thường, trong lòng không khỏi có chút rung động.

- Hậu nhân Đoan Mộc gia, ra mắt lão tổ.

Đoan Mộc Y Y lập tức run rẩy quỳ xuống hành lễ. Từ sau khi phụ thân bị ám hại, nàng đau khổ chèo chống Đoan Mộc gia, ngay trong lúc tuyệt vọng lại gặp được đệ tử của lão tổ là Lục đại ca. Lúc này trước mặt lão tổ, áp lực mà mấy năm nay nàng phải chịu trong nháy mắt đều được thả ra. Có vị lão tổ này còn tại thế, Đoan Mộc gia sau này sẽ bình yên vô sự.

- Ra mắt lão tổ.

Đoan Mộc Hồng Chí cũng cung kính quỳ gối trên mặt đất hành lễ, cái đầu ngẩng lên, hai mắt nhìn chăm chú vào vị lão tổ trước mắt, đây là vị lão tổ ngang dọc đại lục khi trước sao?

- Hai tiểu gia hỏa, đứng lên đi.

Thánh Thủ Linh Tôn nói, cánh tay đánh ra một đạo lực lượng vô hình trực tiếp nâng hai người dậy, hắn nhìn hai người rồi nói:

- Phải chèo chống Đoan Mộc gia quả thực làm khổ các ngươi rồi. Có thể có được hậu nhân như các ngươi coi như là hy vọng truyền thừa của Đoan Mộc gia chúng ta. Lão tổ ta cũng vui mừng.

- Không khổ cực, thân là một thành viên trong Đoan Mộc gia, đương nhiên phải xuất lực vì Đoan Mộc gia.

Đoan Mộc Y Y nói.

- Được rồi, các ngươi không cần câu nệ, nhanh nói tình huống hiện tại của Đoan Mộc gia cho lão tổ nghe một chút.

Thánh Thủ Linh Tôn hiền từ nói, hai hậu bối này không biết là hậu bối đời thứ bao nhiêu của hắn, thế nhưng trên người cũng chảy huyết mạch của Đoan Mộc gia cho nên lúc này cũng hiền từ hiếm thấy.

Đoan Mộc Y Y lập tức nói một chút tình hình gần đây của Đoan Mộc gia cho Thánh Thủ Linh Tôn nghe. Đoan Mộc Hồng Chí thì không ngừng đánh giá vị lão tổ trước mắt, trong lòng đang không ngừng nghĩ cách để vị lão tổ này dạy dỗ mình.

Tâm tư của Đoan Mộc Hồng Chí làm sao có thể thoát khỏi ánh mắt của Thánh Thủ Linh Tôn, thấy hậu nhân thiên phú không tồi cho nên cũng vui vẻ dạy dỗ hắn một chút. Tuy rằng Thánh Thủ Linh Tôn không phải là vũ giả, thế nhưng tới loại cấp bậc như của Thánh Thủ Linh Tôn hiện tại, tuyệt đối có thể dạy dỗ không ít.

Bởi vậy Thánh Thủ Linh Tôn để hai người lại Phi Linh môn một đoạn thời gian, vừa vặn gần đây có chút thời gian cho nên dạy dỗ hai người. Còn có Đoan Mộc Y Y, Thánh Thủ Linh Tôn thấy thiên phú của nàng cũng không yếu, lại là hậu nhân của bản thân, đương nhiên vui lòng chỉ dạy một phen.

Nghe nói lão tổ sẽ dạy dỗ, hai tỷ đệ Đoan Mộc Y Y và Đoan Mộc Hồng Chí tức thì vui vẻ dập đầu, có thể được lão tổ dạy dỗ, đương nhiên không phải tầm thường.

Những ngày kế tiếp Đoan Mộc Y Y và Đoan Mộc Hồng Chí đều ở lại Phi Linh môn. Đoan Mộc Hồng Chí càng thêm khắc khổ tu luyện, lại được lão tổ tự mình chỉ điểm, tiến bộ vô cùng kinh người. Thánh Thủ Linh Tôn cũng không có khách khí, muốn lấy hai khỏa Diễn Linh Thánh Quả trên người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh đưa cho Đoan Mộc Y Y và Đoan Mộc Hồng Chí phục dụng.

Thánh Thủ Linh Tôn muốn Diễn Linh thánh quả, Thôi Hồn Độc

Vương Đông Vô Mệnh đương nhiên không có một chút ý kiến nào. Đây chính là sư phụ của Lục Lâm Thiên, Thánh Thủ Linh Tôn lấy hai khỏa Diễn Linh thánh quả trong tay Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cũng không để cho hắn chịu thiệt. Trên phương diện tu luyện cố ý giảng giải không ít tâm đắc tu luyện khiến cho Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nhận được rất nhiều chỗ tốt.

Thời gian trôi qua cực nhanh, Đoan Mộc Y Y và Đoan Mộc Hồng Chí trong nháy mắt đã ở lại Phi Linh môn được hai tháng. Trong hai tháng qua, hai người Đoan Mộc Y Y và Đoan Mộc Hồng Chí tiến bộ không ít, ở trong Phi Linh môn đã quen dần, cũng không xa lạ với đám người Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh nữa. Bình thường Đoan Mộc Y Y thường hẹn mấy nàng mua sắm. Nữ nhân thường thường đều như vậy. Ban đầu là kẻ xa lạ, chỉ cần một ngày đã trở nên quen thuộc, giống như biến thành một người khác vậy.

Mà Đoan Mộc Hồng Chí ngoài tu luyện chính là tu luyện, trên phương diện tu luyện so với Đoan Mộc Y Y còn chăm chú nhiều hơn.

Trong Phi Linh môn, tỷ thí lựa chọn đệ tử thân truyền lần thứ hai đã kết thúc. Có ba mươi mấy người được trưởng lão, hộ pháp nhìn trúng, trở thành đệ tử thân truyền mà bao người tha thiết mơ ước. Đương nhiên, đãi ngộ của đệ tử thân truyền đều như nhau, chỉ là đây cũng chỉ là biểu hiện bề ngoài mà thôi. Trên thực tế ai cũng biết đãi ngộ của đệ tử thân truyền không giống nhau. Nếu như nhận được một vị sư phụ tốt thì đãi ngộ sẽ mạnh hơn nhiều, vô hình trung địa vị cũng không giống nữa.

Ví dụ như đệ tử của một Tôn sứ hộ môn và một đệ tử của hộ pháp, chấp sự, đều là đệ tử thân truyền, thế nhưng đãi ngộ và địa vị trong Phi Linh môn vô hình trung có khác biệt.

Lúc tuyển chọn đệ tử thân truyền, tất cả đệ tử thân truyền trẻ tuổi đều phô diễn tất cả sức mạnh của mình, bởi vì không bao lâu nữa sẽ diễn ra tỷ thí tranh giành cơ hội đi mật địa tu luyện. Mà chỉ có hai mươi người top đầu mới có tư cách tranh đoạt. Nghe nói sau khi đi vào có thể nhận được không ít chỗ tốt. Tất cả đệ tử thân truyền đương nhiên không thể bỏ qua cơ hội lần này.

Phanh Phanh.

Trong đình viện ở hậu sơn, Niếp Phong cởi y phục lộ ra cơ thể rắn chắc, từng quyền đánh vào một cây đại thụ che trời, mỗi một quyền đều khiến cho đại thụ lay động.

- Niếp Phong ca ca, cố gắng lên.

Tiểu tử kia không biết từ khi nào đã chạy tới hậu sơn. Quan trọng là lúc này tiểu gia hỏa này không ngờ lại ngồi trên cây đại thụ che trời, đang lắc lư cái đầu nhìn xuống Niếp Phong, vẻ mặt vô cùng thích thú, nếu như La Lan thị gặp được cảnh này sợ rằng sẽ bị dọa cho sợ hãi.

Bên người tiểu tử kia lúc này có hai con rắn nhỏ, lúc này hai con rắn nhỏ này cũng đang nhìn Niếp Phong.

- Niếp Phong, ta nghe nói mấy ngày nữa đệ tử thân truyền sẽ thi đấu, hai mươi người tiến vào top hai mươi sẽ có cơ hội tiến vào mật địa tu luyện, ngươi có nắm chắc hay không?

Bảo Nhi hỏi Niếp Phong.

- Không, ngay cả đệ tử bình thường ta cũng không đánh lại, đối phó với đệ tử thân truyền càng không được. Ta không nghĩ tới.

Niếp Phong ngừng đánh vào đại thụ, toàn thân đầm đìa mồ hôi. Thực lực của mình như thế nào hắn biết rõ, hắn vẫn không thể trở thành vũ giả thì đã mất đi năng lực cạnh tranh với người khác.

- Cái gì là đấu? Ăn có ngon hay không?

Chương 2088: Động tĩnh phía hậu sơn (2)

Tiểu tử kia vô cùng hứng thú, tức thì nháy đôi mắt to hỏi Bảo Nhi và Bối nhi, vì để Bảo Nhi cùng Bối Nhi chơi với mình, chiêu gì nó cũng dùng tới, uy bức, lợi dụ, thậm chí còn khóc lóc, còn tìm Bàn Hủy và Bàn Vân cáo trạng, thế nhưng lại không có một chú tác dụng nào. Ai bảo tiểu gia hỏa này lần đầu tiên gặp mặt đã định nhổ long lân của bọn họ, cho nên bọn họ không thèm để ý tới tiểu gia hỏa này.

Cuối cùng tiểu gia hỏa này rơi vào đường cùng, chỉ có thể xuất đòn sát thủ. Cũng không biết là ai bày mưu cho nó, không ngờ lại cầm vài khỏa Yêu Linh đan trong tay, mê hoặc Bảo Nhi và Bối Nhi cho nên Bảo Nhi và Bối Nhi mới thỏa hiệp.

- Tiểu hài tử xấu xa như ngươi thì hiểu cái gì?

Bảo Nhi trừng mắt liếc nhìn tiểu tử kia, nếu không phải vì Yêu linh đan thì nó đã không thèm nhìn tiểu gia hỏa này rồi.

- Ta không phải là tiểu hài tử xấu xa, nãi nãi nói ta hiểu chuyện sớm.

Tiểu gia hỏa kia lập tức phản bác.

- Vậy thì cũng là một tiểu hài tử xấu xa.

Bảo Nhi cũng không có khách khí, tiếp tục trừng mắt nhìn tiểu gia hỏa kia.

Ầm ầm.

Lúc này, Bảo Nhi vừa nói xong thì mặt đất ầm ầm run rẩy, đại thụ lay động, tiểu gia hỏa kia thiếu chút nữa đã từ trên cây ngã xuống.

- Hù chết cục cưng ta rồi, chuyện gì xảy ra thế?

Tiểu gia hỏa nhìn chung quanh, lập tức nói với Niếp Phong:

- Niếp Phong ca ca, có phải là do huynh làm hay không?

Đối với Niếp Phong, tiểu tử này ai cũng bắt nạt được duy chỉ có Niếp Phong là không. Dường như nó biết Niếp Phong thành thật, đối với nó cũng tốt, cho nên có đôi khi nó tình nguyện để mình bắt nạt Niếp Phong chứ không cho phép người khác bắt nạt Niếp Phong.

- Không phải ta.

Niếp Phong nói, lúc này hắn cũng đang đánh giá bốn phía, cũng không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

- Nguy hiểm, chúng ta xuống phía dưới.

Bối Nhi khẽ quẫy đuôi cuốn tiểu gia hỏa kia lại sau đó đáp xuống mặt đất, dùng ánh mắt cảnh giác nhìn về bốn phía.

- Mau nhìn, có năng lượng hội tụ.

Lúc này Bảo Nhi cũng đáp xuống mặt đất, nhìn ngọn núi trước mặt. Lúc này ngọn núi kia không biết từ khi nào đã vô thanh vô tức xuất hiện năng lượng trong thiên địa.

Ầm Ầm.

Niếp Phong, Bối Nhi cùng Bảo Nhi nhìn về ngọn núi phía xa, lúc này năng lượng thiên địa đã bắt đầu cuồn cuộn.

Cùng lúc đó bên trong Phi Linh môn, không ít thân ảnh đồng thời xuất hiện trên không trung. Ánh mắt mọi người nhìn kỹ về phía nơi năng lượng hội tụ, mà nơi ba động vừa rồi cũng hấp dẫn không ít ánh mắt của mọi người.

Trong đình viện, ngũ sắc quang mang quanh thân Lục Lâm Thiên lúc này quanh quẩn, một cỗ năng lượng thiên địa bắt đầu hội tụ tới.

Năng lượng ba động, trong bầu trời bắt đầu có một lượng lớn năng lượng thiên địa kéo tới. Năng lượng thiên địa càng càng đậm, càng lúc càng mạnh mẽ.

Trong nháy mắt ngắn ngủi năng lượng hùng hậu hội tụ, lập tức hóa thành vòng xoáy chậm rãi xoay tròn trên không trung. Khiến toàn bộ hậu sơn Phi Linh môn lúc này giống như phong vân biến sắc.

Năng lượng bàng bạc lúc này đều quay chung quanh ngọn núi kia. Trong đình viện cứ một lát lại có thêm một cỗ năng lượng cuồn cuộn không ngừng dẫn dắt năng lượng thiên địa trên bầu trời tiến vào bên trong. Vòng xoáy bằng năng lượng trên bầu trời càng lúc càng kịch liệt.

Năng lượng gào thét khiến cho không trung rung động, khí tức cường hãn tràn ra chung quanh khiến cho trong lòng mọi người không khỏi run lên. Tim cũng đập nhanh hơn, khí tức kia lúc này cũng đang nhanh chóng kéo lên.

Ầm ầm.

Lúc này, toàn bộ ngọn núi phía trước bỗng nhiên rung chuyển. Một cỗ khí tức mới lạ bắt đầu kéo lên tới đỉnh điểm. Tiếp đó, trong đình viện đột nhiên có một vòng quang mang ngũ sắc phóng lên cao.

Quang mang ngũ sắc này phóng lên cao, còn mang theo một cỗ năng lượng ngập trời bao phủ, gợn sóng trong không gian chung quanh trực tiếp bị đánh vỡ, khiến cho người khác nhìn vào tim không khỏi đập nhanh.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, năng lượng thiên địa bàng bạc trong bầu trời trực tiếp rót vào trong quang mang ngũ sắc. Vòng xoáy nhanh chóng xoay tròn giống như một cơn lốc. Trong vòng xoáy bằng năng lượng giống như một cơn lốc này dường như có một đầu mãnh thú đang không ngừng điên cuồng thôn phệ năng lượng thiên địa.

Một lát sau, trong vòng xoáy lớn này có một cỗ khí tức cường hãn bắt đầu lan tràn ra. Khí tức nhanh chóng kéo lên, vòng xoáy cũng ngày càng xoay tròn nhanh hơn.

Sưu Sưu.

Khí tức kéo lên giống như chẻ tre, chỉ trong chốc lát lập tức có một cỗ khí tức bàng bạc từ trong vòng xoáy phóng lên cao.

Khí tức này chấn động nhân tâm, người thực lực thấp một chút lập tức có cảm giác tâm thần rung động. Tất cả cường giả Phi Linh môn không khỏi sợ hãi than. Đám người Phích Lịch Tôn giả, Phong Linh Tôn giả nhìn nhau. Cỗ khí tức này ba động khiến cho ngay cả bọn họ cũng cảm thấy bị áp chế trong vô hình. Không biết là ai đột phá mà lại tạo thành động tĩnh lớn như vậy, giống như là đột phá Tôn giả ngũ trọng, thậm chí là Tôn giả lục trọng vậy.

Cảm nhận khí tức mênh mông tràn ngập phía chân trời, cả Phi Linh môn phía xa đều bị kinh động. Không ít đệ tử nhao nhao chạy xa xem, trong đám người bắt đầu có thanh âm xì xào bàn tán vang lên.

- Có cường giả đang đột phá.

- Khí tức thật mạnh, nếu như có một ngày ta có thể đạt được tới cấp độ này thì tốt rồi.

Tiếng nghị luận trong đám người lúc này còn có thể mơ hồ nghe ra được bên trong có một ít rung động cùng hâm mộ.

Giữa không trung, ba người Nam thúc, Thánh Thủ Linh Tôn, Hắc Vũ xuất hiện, mắt nhìn phía trước, sắc mặt ba người đều có chút ngoài ý muốn.

- Hình như tiểu tử này tỉnh lại rồi.

Nhìn phía trước, THánh THủ Linh Tôn nói.

- Còn đột phá Vũ Tôn nhị trọng, cũng coi như niềm vui ngoài ý muốn. Sợ rằng điều này ít nhiều cũng liên quan tới số chân khí mà tiểu tử này thôn phệ vào trong cơ thể, bằng không cũng không có cách nào đột phá.

Nam thúc nói.

- Chỉ cần có thể khôi phục là tốt rồi, mạng của tiểu gia hỏa này đúng không phải là cứng bình thường a.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

Trên không trung lúc này cũng có không ít người xuất hiện, nhìn chăm chú về phía trước. Trong đó cũng có mấy người Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh. Năng lượng bàng bạc cũng không rót vào bên dưới bao lâu. Một lúc sau, khi tia năng lượng trong thiên địa cuối cùng tiêu tán thì một thân ảnh hiện ra. Thân ảnh này được một vòng quang mang ngũ sắc bao phủ.

Ngay trong ánh mắt chăm chú của mọi người, trong quang mang ngũ sắc, đạo thân ảnh màu xanh kia trong giây lát mở hai mắt ra. Tinh quang trong mắt bắn ra, đồng thời quang mang ngũ sắc quanh thân cũng được thu liễm vào trong cơ thể.

- Đây là Vũ Tôn nhị trọng sao?

Cảm nhận loại cảm giác bao la, bành trướng trong đan điền, một ngụm trọc khí được Lục Lâm Thiên thở ra. Bây giờ hắn có cảm giác năng lượng trong cơ thể đủ để cho hắn tiêu hao không hết. Vũ Tôn nhị trọng cùng với Vũ Tôn nhất trọng là hai đẳng cấp khác biệt cực lớn. Trong hai đẳng cấp này, nếu như là người bình thường, căn bản không có cách nào vượt qua khoảng cách như vậy.

Chương 2089: Đột phá, tỉnh lại

Cảm nhận loại lực lượng này trong cơ thể, Lục Lâm Thiên suy nghĩ, cho dù hắn dựa vào thực lực của bản thể, muốn đánh chết Vũ Tôn tứ trọng đỉnh phong có lẽ cũng có thể làm được.

Cảm nhận tất cả trong cơ thể, Lục Lâm Thiên mơ hồ phát hiện ra bản thân mình dường như có chút không giống trước đây. Thế nhưng hiện tại hắn cũng không có thời gian xem xét kỹ, nếu như dùng tu vi của hắn hiện tại mà gặp phải Lăng Thanh Tuyệt của Linh Vũ giới, sợ rằng muốn đối phó với hắn ta cũng vô cùng dễ dàng.

Nhắc tới Linh Vũ giới, trong hai con ngươi đen kịt của Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý nhàn nhạt. Lần này hắn tẩu hỏa nhập ma, lại bị trọng thương, đây đều là do Linh Vũ giới ban tặng, Linh Vũ giới này hắn tuyệt đối không thể buông tha.

- Lâm Thiên.

Trong giây lát ngắn ngủi này, đám người Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Tiểu Long nhìn thân ảnh quen thuộc trên không trung lặc tức bổ nhào qua.

- Ca ca.

- Lão đại.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhìn thấy mọi người như thế này, xem ra trong lúc hắn hôn mê Nam thúc đã giải quyết tất cả.

- Lão đại, huynh ngủ hai năm đủ chưa vậy?

Tiểu Long đi tới bên người Lục Lâm Thiên, lão đại đã bình yên vô sự, nó cũng không cần lo lắng nữa.

- Cái gì? Hai năm sao?

Lục Lâm Thiên bị dọa nhảy dựng lên, hắn chỉ có cảm giác như nằm mơ một lần, cảm giác trong mộng kia giống như lúc hắn lĩnh ngộ Vô Tự Thiên Thư. Sau đó theo đột phá hắn mới tỉnh lại, thế nhưng thật không ngờ hắn lại hôn mê hai năm.

- Chính bản thân chàng không biết, bọn thiếp và mẫu thân lo lắng muốn chết đây.

Vân Hồng Lăng nói nhỏ, tảng đá lớn trong lòng lúc này mới được buông xuống.

Nhìn thân ảnh quen thuộc trên không trung, Đoan Mộc Y Y trong đám người cũng vui vẻ. Chẳng biết tại sao, nhìn thấy đạo thân ảnh này, trong nội tâm nàng cũng có chút vui mừng. Bên trong vui mừng lại có thêm chút khẩn trương.

Đoan Mộc Y Y lập tức nhìn chăm chú vào hai nữ tử bên cạnh thân ảnh màu xanh kia, ánh mắt không khỏi thở dài. Hắn đã có mấy vị hôn thê, nàng còn muốn gì cơ chứ? Đây căn bản là chuyện không có khả năng, trên Lưu Tô đảo, hắn làm như vậy cũng chỉ vì muốn giúp Đoan Mộc gia mà thôi.

- Mẫu thân tới sao?

Nghe thấy Vân Hồng Lăng nói, Lục Lâm Thiên lập tức hỏi, tâm thần tràn ra. Trong tâm thần hắn lúc này hắn phát hiện ra bên trong Phi Linh môn ngoài không ít cường giả đột nhiên xuất hiện ra còn có mẫu thân hắn ở bên trong.

- Ta đi gặp mẫu thân.

Thanh âm vừa dứt, Lục Lâm Thiên đã biến mất tại chỗ.

Một lát sau, trong đình viện, La La thị nhìn thấy nhi tử đã khôi phục, rốt cuộc cũng yên lòng. Hơn một năm nay, nàng khó có thể bình an được, nếu như không có tiểu gia hỏa kia, thật không biết nàng sẽ trải qua khoảng thời gian đó thế nào.

Đám người Dương Quá, Tiểu Long, Vân Hồng Lăng, Lục Tâm Đồng cũng trở lại đình viện. Người một nhà đều tụ tập lại ở một chỗ, trong hai năm qua, hiếm khi mọi người được vui vẻ như lúc này.

- Mẫu thân, bảo bảo đâu?

Trong lúc mọi người đang cao hứng, Vân Hồng Lăng đột nhiên lên tiếng, không biết tiểu gia hỏa người gặp người sợ kia chạy đi tới nơi nào.

- Không biết nó chạy đi đâu rồi. Ta còn tưởng rằng nó theo các con ra ngoài?

La Lan thị nhướng mày, tiểu gia hỏa kia chỉ cần một khi không chú ý tới nó thì nó lập tức biến mất.

- Nãi nãi, con về rồi.

Lúc này, bên ngoài cửa vang lên một thanh âm non nớt. Mọi người lập tức nhìn ra bên ngoài đình viện, chỉ thấy Niếp Phong đang ôm tiểu gia hỏa quay về.

- Đệ tử bái kiến sư phụ.

Hai năm qua Niếp Phong cũng không gặp sư phụ, cũng không biết sư phụ đi nơi nào, cũng không biết tìm ở đâu. Hai năm sau lại nhìn thấy sư phụ, hắn lập tức cung kính quỳ xuống. Hai năm đối với cường giả mà nói ngược lại cũng không dài, bất quá đối với Niếp Phong mà nói, tuyệt đối là thời gian cực dài.

- Đứng lên đi.

Lục Lâm Thiên nhìn đệ tử của mình rồi nói. Sau khi nhận lấy tên đệ tử này, hắn vẫn không để ý tới. Vốn hắn chỉ định tôi luyện đệ tử một năm là tốt rồi, thế nhưng thật không ngờ hắn lại tẩu hỏa nhập ma, hôn mê hai năm.

- Bảo bảo, con dọa chết nãi nãi rồi, con lại chạy đi đâu thế?

Nhi tử đã tỉnh, La Lan thị như trút được một hơi. Lúc này nhìn thấy tiểu gia hỏa này xuất hiện lập tức giả vờ tức giận nói.

- Nãi nãi, lần sau còn không dám nữa.

Từ nhỏ tới lớn tiểu gia hỏa này đều gọi La Lan thị là nãi nãi. Nhìn thấy nãi nãi tức giận lập tức xuất ra đòn sát thủ mà nó đã quá quen thuộc. Mỗi một lần sử dụng chiêu này, thì sẽ không có chuyện gì xảy ra với nó hết.

La Lan thị cũng không thực sự tức giận, chỉ làm bộ mà thôi cho nên vội vàng đau lòng ôm tiểu gia hỏa vào trong lòng, cẩn thận kiểm tra một chút, xem có xước xát ở đâu hay không. Từ khi tiểu gia hỏa này tập đi, thường thường sẽ mặt mũi bầm dập trở về, La Lan thị cũng đã quá quen với chuyện này rồi.

- Mẫu thân, đây là...

Nhìn thấy mẫu thân có tôn tử, Lục Lâm Thiên nghẹn họng, hội vàng nhìn về phía Dương Quá nói:

- Đại ca, nhi tử của huynh à?

Nhìn tiểu gia hỏa này, đôi mắt to, đen lúng liếng, còn có khuôn mặt nhỏ nhắn có chút xấu xa, Lục Lâm Thiên lại có một loại cảm giác thân thiết không nói nên lời, giống như là bản thân hắn khi còn nhỏ vậy. Thế nhưng cái cảm giác kỳ diệu này chỉ lóe lên rồi biến mất không thấy gì nữa, Lục Lâm Thiên cũng không để ý quá nhiều.

Tiểu gia hỏa trong lòng La Lan thị nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt to nhìn chăm chú, trong đôi mắt đơn thuần kia hiện lên sự nghi hoặc, trong tâm linh nho nhỏ của nó dường như có cảm giác người này vô cùng quen thuộc, giống như là bình thường, lại làm cho hắn lạ lẫm.

- Đi đi, ta có lập gia đình đâu? Sao lại là ta?

Dương Quá nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Tâm Đồng?

Lục Lâm Thiên nhìn Lục Tâm Đồng, thế nhưng ngẫm lại cũng không có khả năng, nha đầu này còn nhỏ lắm.

- Ca ca, huynh nói thì thế?

Lục Tâm Đồng chống nạnh, khuôn mặt đỏ lên trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

- Lục Tiểu Bạch, chẳng lẽ là ngươi? Ngươi thông đồng cùng cô nương Lưu gia kia?

Lục Lâm Thiên nhìn về phía Lục Tiểu Bạch trong đình viện, cũng chỉ có người này là có khả năng nhất.

- Công tử, ta cũng muốn vậy a. Thế nhưng hiện tại ta cũng không có thời gian lấy vợ mà.

Lục Tiểu Bạch nói.

- Được rồi, đừng đoán nữa.

Vân Hồng Lăng nhẹ nhàng cười, liền đem mọi chuyện đại khái nói qua một lần.

Nghe lai lịch của tiểu gia hỏa này, Lục Lâm Thiên càng thêm kỳ quái, lai lịch của tiểu gia hỏa này quả thực kỳ quái.

- Đến đây tiểu gia hỏa, để cho ta ôm một cái.

Nhìn tiểu gia hỏa này khiến cho Lục Lâm Thiên có một loại cảm giác nói không nên lời, giống như rất quen thuộc lại giống như không phải. Trong nội tâm không biết tại sao lại có xúc động muốn ôm tiểu gia hỏa này một cái.

Nhìn Lục Lâm Thiên, tiểu gia hỏa này không ngờ lại không cự tuyệt, đôi mắt to nhìn chăm chú vào trên người Lục Lâm Thiên.

Chương 2090: Kỷ nguyên thượng cổ (1)

Ôm tiểu gia hỏa này, Lục Lâm Thiên càng có thêm một loại cảm giác không nói nên lời, giống như là có một mối liên hệ vô hình, trong nội tâm vừa rồi của hắn khẽ chấn động một cái.

- Ngươi tên gì?

Lục Lâm Thiên hỏi tiểu gia hỏa.

- Ta gọi là bảo bảo.

Tiểu gia hỏa nhìn Lục Lâm Thiên, vô cùng nhu thuận nói.

- Nó còn chưa có tên, cũng không biết cha mẹ là ai cho nên cũng không có đặt tên cho nó.

La Lan thị cười nói.

- Ồ?

Lúc này, bàn tay Lục Lâm Thiên vuốt cánh tay tiểu gia hỏa, trong giây lát Lục Lâm Thiên tức thì biến sắc. Từng đạo thủ ấn được kết, sau đó rơi vào trên người tiểu gia hỏa.

- Nhị đệ, đệ không cần phải kiểm tra, Nam thúc đã kiểm tra qua rồi. Thân thể tiểu gia hỏa chính là Âm Dương tiên thiên, năm loại thuộc tính đã ở trong cơ thể từ nhỏ, thiên phú so với đệ còn tốt hơn.

Dương Quá nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Không thể tưởng tượng được, quá không thể tưởng tượng được.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên rung động không thôi. Tiểu gia hỏa này quả thực không tầm thường, lúc này mới hai tuổi, không nói tới thiên phú, chỉ tính riêng thể chất cũng đã quá tốt, quả thực giống như vì tu luyện mà sinh ra. Nếu như tăng thêm thân thể Âm

Dương tiên thiên, phối hợp với Âm Dương Linh Vũ quyết của hắn mà nói thì tuyệt đối chính là yêu nghiệt.

- Ca ca, thể chất của tiểu gia hỏa, Nam thúc cũng đã tự mình bồi dưỡng, cho nên thể chất của nó cũng không tầm thường.

Lục Tâm Đồng cười nói với Lục Lâm Thiên.

- Quả nhiên có thân thể Âm Dương tiên thiên.

Lục Lâm Thiên có chút rung động, thân thể Âm Dương của hắn nhiều nhất chỉ là hậu thiên, giống như độc thể của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh mà thôi. Mà Lục Tâm Đồng lại là độc thể tiên thiên, thể chất tiên thiên còn mạnh hơn hậu thiên rất nhiều.

Thân thể Âm Dương tiên thiên của tiểu gia hỏa này cũng là như vậy, so với thân thể Âm Dương hậu thiên của chính hắn đương nhiên còn mạnh hơn nhiều, cho nên lúc này Lục Lâm Thiên mới sợ hãi than. Tăng thêm thể chất này, thân thể Âm Dương, năm loại thuộc tính, quả thực chính là yêu nghiệt tu luyện.

Một giờ sau, trong đình viện phía sau hậu sơn, Lục Lâm Thiên gặp mặt đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Khấu Phi Yến, Thiên Độc Yêu Long, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Lộc Sơn lão nhân cùng mọi người.

Phi Linh môn không có vấn đề gì quá lớn, Địa Viêm đảo bị san bằng thành bình địa, Lan Lăng sơn trang cùng với Nguyệt Long các, Huyễn Hồn môn và các sơn môn khác liên minh. Đường hầm không gian mở ra, không bao lâu nữa, nhóm đệ tử trẻ tuổi đầu tiên của mấy sơn môn sẽ tiến vào không gian trong sơn mạch Vụ Đô để tu luyện. Chuyện trong hai năm qua, Lục Lâm Thiên đều từ trong miệng mọi người mà biết được. Lục Lâm Thiên thật không ngờ hai năm qua cũng xảy ra không ít chuyện.

Chuyện mà khiến cho Lục Lâm Thiên chấn động nhất chính là chuyện của Địa Viêm đảo. Thế lực lớn như vậy không ngờ trong vòng một đêm lại bị phá hủy, còn không có bất kỳ ai biết rõ động tĩnh, việc này tuyệt đối không tầm thường. Toàn bộ đại lục liệu có ai có thể làm được chuyện này cơ chứ?

Mặt khác, Lan Lăng sơn trang cùng các sơn môn lớn kết minh cũng khiến cho Lục Lâm Thiên nhíu mày. Xem ra Lan Lăng sơn trang cùng các sơn môn vẫn còn chưa từ bỏ ý định, thế nhưng hắn đoán có lẽ bọn họ cũng không dám làm gì, nhưng Phi Linh môn cũng không thể không đề phòng. Giống như là Linh Vũ giới vậy, đột nhiên xuất hiện thì chính là phiền toái cực kỳ lớn.

Thương nghị cùng với mọi người một hồi, nói những chuyện lớn nhỏ gần đây của Phi Linh môn, hắn cũng biết được chuyện Cực Mộc Tôn giả, Song Tuyệt Tôn giả, Phích Lịch Tôn giả, Phong Linh Tôn giả cùng các cường giả khác gia nhập Phi Linh môn.

Đối với chuyện đệ tử trẻ tuổi tiến vào không gian trong sơn mạch Vụ Đô, Lục Lâm Thiên cũng có sắp xếp khác. Thiên Vân đảo, Nhật Sát các cùng các sơn môn tìm đến hắn bàn chuyện, hắn cũng có thể nhìn ra được một chút. Địa Viêm đảo trên Đông Hải vô thanh vô tức bị san bằng, mấy sơn môn như Nhật Sát các cũng không sống khá giả được.

Sau khi phân phó một ít chuyện, Lục Lâm Thiên lập tức đi tới nơi Nam thúc và sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn đặt chân hiện tại.

- Bái kiến sư phụ, Nam thúc.

Sau khi nói chuyện với Hắc Vũ ở ngoài cửa, Lục Lâm Thiên đi vào trong phòng. Nam thúc và Thánh Thủ Linh Tôn cũng đang đợi hắn.

- Con thế nào rồi?

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn qua Lục Lâm Thiên, cảm nhận khí tức mạnh mẽ của Lục Lâm Thiên lúc này thế nhưng vẫn không nhịn được mà có chút lo lắng.

- Có lẽ không có trở ngại quá lớn, lần tẩu hỏa nhập ma này tiểu tử khiến cho sư phụ và Nam thúc phải lo lắng rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

- Lần này cũng coi như ngươi mạng lớn.

Nam thúc nhìn qua Lục Lâm Thiên, khẽ cau màu rồi nói với Lục Lâm Thiên:

- Lúc ngươi tẩu hỏa nhập ma, ta muốn kiểm tra linh hồn của ngươi, lại phát hiện trong đầu ngươi có một vật quỷ dị thủ hộ linh hồn của ngươi. Rốt cuộc đó là vật gì? Ta nghe sư phụ ngươi nói ngươi không sợ công kích bằng linh hồn, có lẽ nào có liên quan tới vật đó?

Đối với vật thần bí trong đầu Lục Lâm Thiên, Nam thúc cũng có chút tò mò, vật có thể làm cho hắn kiêng kỵ đương nhiên không phải bình thường.

Lục Lâm Thiên cũng không dấu diếm, Nam thúc đã hỏi thì hắn cũng đem lai lịch kim đao màu vàng cùng toàn bộ quá trình hắn thu được nó nói rõ một lần. Có lẽ dùng kiến thức rộng rãi của Nam thúc và sư phụ, nói không chừng sẽ biết tới lai lịch của kim đao màu vàng này. Hiện tại Lục Lâm Thiên cũng muốn biết rõ lai lịch của kim đao màu vàng, tuy rằng hắn đã quen sự tồn tại của nó trong đầu. Kim đao màu vàng này từ trước tới nay ở trong đầu hắn đều là trăm lợi mà không có hại, thế nhưng biết rõ thì sẽ khá hơn một chút.

Nghe Lục Lâm Thiên kể lại kỹ càng, chỉ tiếc Nam thúc cùng Thánh Thú Linh Tôn đều không rõ ràng kim đao màu vàng là vật gì, cũng không có cách nào điều tra trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

- Kim đao màu vàng này chính là thứ từ trong mật địa của Vân Dương Tông, ta nhớ trong mật địa của Vân Dương Tông có một tàn trận thượng cổ, khi đó ta đã từng ra tay bảo vệ con cùng nha đầu Độc Cô gia kia, chung quanh đều là tàn trận thượng cổ, Vân Dương Tông lại gọi mật địa này chính là đại lục thượng cổ, có lẽ kim đao của con chính là vật tới từ thượng cổ.

Thánh Thủ Linh Tôn cân nhắc một lát rồi nói với Lục Lâm Thiên.

- Vật từ thượng cổ?

Lục Lâm Thiên lần đầu tiên nghe được từ này.

- Nói đơn giản một chút, có thể nói chính là một ít đồ vật mà kỷ nguyên trước lưu lại.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

Lục Lâm Thiên càng thêm nghi hoặc, đối với hai từ kỷ nguyên này, trước khi Lục Lâm Thiên xuyên việt cũng không xa lạ gì. Giống như Địa cầu đã trải qua vô số kỷ nguyên vậy, gần nhất thì có kỷ băng hà, kỷ Devon,... Đây là những thời kỳ trước kỷ nguyên, mà trung kỳ thì có kỷ Tam Điệp, Jurassic các loại..., chính mình trước khi xuyên việt trước tới đây, thì là kỷ nguyên tân sinh.

Chương 2091: Kỷ nguyên thượng cổ (2)

Một kỷ nguyên dài ngắn bất định, thế nhưng đều đại biểu một thời kỳ đặc biệt nào đó. Lục Lâm Thiên cũng không phải cảm thấy ngạc nhiên mà làm cảm thấy lạ là bởi vì thế giới này cũng có cách gọi kỷ nguyên. Xem ra kỷ nguyên thượng cổ này nhất định không giống như hiện tại.

- Nếu nói về thượng cổ thì rất dài dòng, chuyện xảy ra như thế nào cũng không có bao nhiêu người biết rõ. Bây giờ con cũng không cần biết quá nhiều, quan trọng nhất là phải xác định kim đao màu vàng trong đầu này không có hại với con.

Nam thúc nói.

- Từ tình huống trước mắt xem ra thì vô hại.

Lục Lâm Thiên nói, chuyện thượng cổ Lục Lâm Thiên tuy rằng cũng cực kỳ hiếu kỳ, thế nhưng chung quy hắn cũng biết chuyện này không có bao nhiêu tác dụng với bản thân. Quan trọng nhất vẫn là trước mắt, hắn ngẩng đầu nói với Nam thúc:

- Nam thúc, bây giờ người đã đột phá Đế cấp, vậy thì có lẽ sư phụ cũng có biện pháp khôi phục đúng không?

Đối với chuyện sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn khôi phục, Lục Lâm Thiên vẫn luôn nhớ trong lòng, vốn sư phụ cũng đã đề cập qua, nếu như Nam thúc sau khi khôi phục mà đột phá một tầng thì sẽ có biện pháp khôi phục. Hiện tại hẳn Nam thúc đã đột phá Đế cấp trong truyền thuyết, vậy thì sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn cũng có cơ hội khôi phục.

Nghĩ tới hiện tại Nam thúc đã là cường giả Đế cấp, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi hâm mộ. Cấp độ trong truyền thuyết như Đế cấp, bao nhiêu năm rồi mới có người đạt tới. Vô số người cả đời cũng không có cách nào đạt tới, đây chính là một cái hào rộng không có cách nào vượt qua. Hiện tại Nam thúc đã làm được, về sau có cường giả Đế giả như Nam thúc tọa trấn Phi Linh môn, người nào dám trêu vào Phi Linh môn thì phải suy nghĩ kỹ mới được.

- Ngươi cho rằng Đế cấp dễ đột phá thế sao?

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, đột phá Đế cấp hắn cũng muốn, thế nhưng không biết Đế cấp trong thuyền thuyết kia rốt cuộc là tồn tại như thế nào, chỉ có bản thân sau khi tự mình thử qua mới có thể biết rõ.

- Cái gì?

Lục Lâm Thiên lập tức bị dội một gáo nước lạnh, kinh ngạc nhìn Nam thúc rồi nói:

- Nam thúc, ý người là người còn chưa đột phá Đế cấp.

- Đế cấp không dễ đột phá như vậy, Nam thúc ngươi hiện tại còn chưa đột phá Đế cấp, thế nhưng ngược lại cũng đã đạt tới tình trạng Chuẩn Đế, nói không chừng có một ngày sẽ đột phá lên Đế cấp thực sự.

Thánh Thủ Linh Tôn nói với Lục Lâm Thiên, sau đó lại đem mọi chuyện ra nói một lần với Lục Lâm Thiên.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới hiểu được, thì ra Nam thúc mưu tính sâu xa, cố ý làm rầm rộ như vậy là vì muốn chấn nhiếp những thế lực âm thầm rục rịch. Linh Vũ song tu, cấp độ chuẩn Đế đã có thể so sánh với Đế cấp chân chính cũng khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy hơi bất ngờ.

- Nam thúc, vậy người có cơ hội chính thức đột phá Đế cấp hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Việc này khó mà nói rõ được, tất cả đều phải xem xét mọi thứ.

Nam thúc suy nghĩ một lát rồi nói, trong lòng dường như đã nghĩ tới mấy thứ gì đó.

- Sư phụ, vậy người có thể khôi phục hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi Thánh Thủ Linh Tôn.

- Biện pháp thì có, thế nhưng cũng không dễ. So với việc khôi phục thương thế của Nam thúc ngươi còn khó hơn một chút.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Sư phụ nói xem, đệ tử sẽ cố gắng nghĩ biện pháp giúp sư phụ khôi phục.

Lục Lâm Thiên nói, chuyện của sư phụ đương nhiên hắn không thể không quan tâm tới.

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên chút an ủi, nói:

- Quả thực có một ít chuyện phải nhờ con làm, ta muốn khôi phục cần phải làm ba chuyện. Thứ nhất phải tìm được xương cốt khi trước của ta.

- Xương cốt của sư phụ đệ tử đã chôn cất dưới vách núi, đệ tử sẽ lập tức đi mang tới.

Lục Lâm Thiên lập tức nhớ tới chuyện hắn đem sư phụ ở dưới vách núi.

- Không cần phải đi, thi thể của ta, ta đã cất bên trong Linh Ngọc sàng, thứ con chôn chỉ là một cỗ khôi lỗi mà thôi. Vật quan trọng như vậy, ta sao có thể tùy tiện để bên ngoài được cơ chứ.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên thở dài, thi thể khi trước đã sớm trở thành một bộ xương khô, sợ rằng cũng không dùng để làm gì được, hắn nói:

- Vậy thì chuyện thứ hai là gì?

- Chuyện thứ hai chính là lấy Mộc Hoàng chi khí của Bắc Cung gia, Mộc Hoàng chi khí của Bắc Cung gia tộc có tác dụng với việc khôi phục của ta. Cũng là thứ có tác dụng quan trọng nhất.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên lập tức nghĩ tới Vô Song, Vô Song hiện tại chính là đại tiểu thư Bắc Cung gia tộc, bản thân dường như có Mộc Hoàng chi khí, chuyện này đối với hắn mà nói cũng không phải là chuyện không làm được. Lục Lâm Thiên nhớ kỹ trong lòng rồi nói:

- Sư phụ, chuyện này dễ thôi, cũng không khó khăn cho lắm.

- Chuyện này đối với người khác có lẽ rất khó, bất quá đối với ngươi sợ rằng cũng không khó. Thân phận của vị hôn thê của ngươi ta cũng nghe nói qua một chút, nếu như có thể thì cũng có thể giúp được không ít chuyện.

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn qua Lục Lâm Thiên lại nói:

- Còn có chuyện thứ ba, cũng cực kỳ quan trọng, chính là cần một vật trong truyền thuyết.

- Vật trong truyền thuyết?

Lục Lâm Thiên nheo mắt, thứ sư phụ cần quả thực không phải là bình thường a. Mộc Hoàng chi khí vừa rồi đối với người bình thường mà nói tuyệt đối khó có thể lấy được, hắn hỏi:

- Là vật gì vậy?

- Linh hồn của ta tuy rằng tồn tại, những năm này ở trong Linh Ngọc sàng cũng được bảo tồn khá tốt. Nhưng vì đột phá thất bại, muốn khôi phục lần nữa tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng, chuyện này tương đương với việc nghịch thiên vậy. Linh hồn ta tuy rằng không có ảnh hưởng quá lớn, thế nhưng ảnh hưởng ít nhiều cũng phải có. Đương nhiên không thể nào so sánh được với lúc toàn thịnh, đặc biệt là trong lúc khôi phục cũng cần tiêu hao. Cho nên cần một khỏa thiên tài địa bảo là Nghịch Mệnh Hồn Quả trong truyền thuyết.

- Nghịch Mệch Hồn Quả này cũng không phải thứ dễ tìm, thứ này chỉ tồn tại trong truyền thuyết. Nhiều năm như vậy ta cũng chỉ nghe nói qua ở bên trong một ít điển tịch mà thôi.

Nghe Thánh Thủ Linh Tôn nói, Nam thúc nheo mắt, vật nghịch thiên như Nghịch Mệnh Hồn Quả này trên đời dường như đã sớm không còn tung tích.

- Đồn rằng vạn năm trước có một người thu được một khỏa ở bên trong bí cảnh thượng cổ, cũng không có ai gặp qua, còn có giả thuyết nói vật này có tác dụng khiến cho linh hồn bị tán loạn có thể hồi phục lại.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Nghịch Mệnh Hồn Quả.

Lục Lâm Thiên nhớ kỹ trong lòng, nói:

- Đệ tử nhất định sẽ chú ý vật này.

- Vật này rất khó tìm, chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu, ta cũng đã để cho bốn vị sư thúc của con nghe ngóng.

Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Mặt khác, ta muốn khôi phục cũng phải cần Linh Đế ra tay, Nam thúc của con hiện tại chỉ là Chuẩn Đế, cũng không biết có được hay không. Cho nên hiện tại cũng không vội, tất cả tùy duyên đi. Dù sao ta cũng đã đợi mấy ngàn năm, không quan tâm tới việc đợi thêm một đoạn thời gian nữa

Chương 2092: Tam hoa tụ đỉnh

Lục Lâm Thiên gật đầu, Mộc Hoàng chi khí kia ngược lại còn dễ hơn một chút. Đến lúc đó hắn đi tìm Vô Song có lẽ có thể trợ giúp được một chút. Chuyện khó khăn nhất chính là tìm Nghịch Mệnh Hồn Quả này. Trước mắt ngay cả tung tích của nó hắn cũng không có.

- Được rồi, mẫu thân ngươi có mang tiểu gia hỏa kia tới cho ngươi gặp mặt không?

Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tử đã gặp, thân thể Âm Dương tiên thiên, vũ giả ngũ hệ, thiên phú kinh người.

- Thiên phú của tiểu gia hỏa kia còn ở trên người, thực lực về sau có thể ở trên ngươi hay không cũng không nhất định. Kỳ ngộ của mọi người đều không giống nhau, thiên phú cũng không đại biểu cho tất cả. Thế nhưng nếu như bồi dưỡng cho tốt, tuyệt đối là một hạt giống tốt.

Nam thúc nói, thiên phú của tiểu gia hỏa kia cũng khiến cho hắn động tâm.

- Chẳng lẽ Nam thúc muốn nhận đồ đệ?

Lục Lâm Thiên hỏi Nam thúc.

- Ta cũng không muốn thu đồ đệ.

Nam thúc liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Nếu như ngươi có hứng thú thì không ngại thu lấy, ngươi cũng là thân thể Âm Dương, vũ giả ngũ hệ, ngươi thu nó cũng tốt hơn một chút.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, thời điểm hắn nhìn thấy tiểu gia hỏa kia, phát hiện ra thiên phú của nó Lục Lâm Thiên cũng động tâm. Thế nhưng biết rõ Nam thúc đang rèn thể giúp tiểu gia hỏa kia cho nên hắn phải hỏi qua Nam thúc một tiếng, cũng không thể đoạt đồ đệ với người.

- Còn nữa, thời gian ngươi thu nhận Niếp Phong cũng không kém, nếu như không giúp hắn thông mạch thì có lẽ hắn sắp nguy hiểm tính mạng.

Nam thúc lại nói.

- Nam thúc, người nhìn ra sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

- Ngươi cảm thấy ta sẽ không nhìn ra sao? Thân thể Niếp Phong chính là Tam Hoa tụ đỉnh, tinh khí thần trộn lẫn tụ cùng một khiếu. Loại thiên phú này cực kỳ hiếm thấy, không ngờ ngươi lại gặp được một người.

Nam thúc nhìn qua Lục Lâm Thiên, thanh âm có chút khinh bỉ. Hắn là dạng người nào, nếu ngay cả Tam Hoa tụ đỉnh cũng không nhìn ra thì tên tuổi ngang dọc đại lục của hắn khi trước chỉ là hữu danh vô thực.

- Tam Họa tụ đỉnh, tinh vi ngọc hoa, khí vi kim hoa, thần vi chín hoa, đây chính là con đường tu luyện đỉnh tiêm của vũ giả. Luyện khí hóa thần, luyện thần hoàn hư, cuối cùng tụ tại đỉnh. Có thể vạn kiếp bất xâm, muốn tới mức này bao nhiêu Vũ Tôn cũng khó mà làm được Không ngờ Niếp Phong kia chính là thân thể Tam Hoa tụ đỉnh trời sinh, bồi dưỡng cho tốt, tiền đồ sau này cũng không thể hạn lượng được.

Thánh Thủ Linh Tôn khoanh chân ngồi trên Linh Ngọc Sàng nói. Tam Hoa tụ đỉnh hắn cũng biết rõ, cho nên lúc mới biết chuyện cũng cực kỳ kinh ngạc.

- Nhìn thấy thân thể của hắn là Tam Hoa tụ đỉnh cho nên trên phương diện tu luyện của đệ tử cũng như được thức tỉnh, thu được không ít lĩnh ngộ.

Lục Lâm Thiên nói, lúc trước phát hiện Niếp Phong là thân thể Tam Hoa tụ đỉnh, đối với không ít vấn đề trên phương diện tu luyện sau này hắn đều có một ít lĩnh ngộ mới.

- Tam Hoa tụ đỉnh, Tam Hoa rơi thì chết, Tam Hoa không rơi, mà có thể sống được tới bây giờ cũng đã là kỳ lạ rồi. Thời gian của thiếu niên kia cũng đã tới, sau khi giúp hắn thông mạch, lại thêm thể chất và bản tính của Niếp Phong này không tệ. Về sau không biết thành tựu sẽ tới cỡ nào.

Nam Thúc nói, không thể nghi ngờ những ngày qua hắn cũng quan sát Niếp Phong.

- Người này đại trí giả ngu, bản tính lương thiện, lại trung hậu, đối với con đường tu luyện có lẽ sẽ có chút bất lợi.

Lục Lâm Thiên trả lời, Nam Thúc nói bản tính của Niếp Phong không có vấn đề đương nhiên là không có vấn đề. Hai năm qua hắn cũng không quan sát được Niếp Phong này, vừa rồi hắn cũng hỏi qua đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Niếp Phong này cũng không làm cho hắn thất vọng.

- Trung hậu có chỗ tốt của trung hậu, nếu ngươi hy vọng giảo hoạt thì tiểu gia hỏa kia sẽ không để ngươi thất vọng. Chỉ sợ không biết sau này nó sẽ chọc phải bao nhiêu phiền toái.

Nam thúc nói, đối với nhất cử nhất động của tiểu tử kia, tuy rằng nó giả bộ thành thật trước mặt hắn, thế nhưng không thoát khỏi mắt hắn.

- Nam thúc, sư phụ, chuyện Địa Viêm đảo hai người thấy thế nào?

Lục Lâm Thiên nghe vậy mỉm cười, sắc mặt lại lập tức ngưng trọng hỏi Nam thúc cùng sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn.

- Việc này cực kỳ không bình thường. Địa Viêm đảo có nội tình trên vạn năm thế nhưng không ngờ lại dễ dàng bị san bằng như vậy, quả thực khiến cho ta cảm thấy hơi ngạc nhiên, đồng thời cũng nghĩ không thông. Sợ rằng sáu đại Nhân Hoàng tộc ra tay cũng khó có thể làm được như thế.

Sắc mặt Nam thúc cũng ngưng trọng hẳn lên.

- Thế lực có thể diệt Địa Viêm đảo, theo ta được biết chỉ là sáu đại Nhân Hoàng tộc cùng bốn đại thú hoàng tộc. Thế nhưng cho dù bọn họ ra tay tuyệt đối cũng phải trả một cái giá thảm trọng.

Thánh Thủ Linh Tôn cũng không thể hiểu được.

- Nam thúc, có phải là Linh Vũ giới hay không?

Lục Lâm Thiên do dự một lát rồi hỏi Nam thúc, lúc trước theo như lời Lăng Thanh Tuyền nói, Lục Lâm Thiên đã nghe ra được bên trong Đông Hải có biến cố, có lẽ chính là việc này. Mà cường giả ngăn cản bốn vị sư thúc chỉ sợ cũng là do Linh Vũ giới sắp xếp. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy, Phi Linh môn hiện tại giống như đang bị một bàn tay vô hình đè nặng.

- Linh Vũ giới.

Nam thúc ngẩng đầu, đứng chắp tay, than nhẹ nói:

- Theo ta được biết, Linh Vũ giới cũng không có thực lực này, chỉ là...

- Nam thúc, Phó giới chủ Linh Vũ giới Nghiêm Đỉnh kia, có...

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi mở miệng hỏi. Mà hắn vừa mới nói, Nam thúc lập tức cắt đứt lời nói của hắn:

- Ta có quan hệ vô cùng sâu với Linh Vũ giới, Linh Vũ giới được lập ra cũng không có bao lâu. Nếu tính toán thì cũng chỉ có hơn một trăm năm mà thôi. Mà ta chính là một trong những người sáng tạo ra nó đầu tiên. Nghiêm Đỉnh kia chính là đệ tử ta, thế nhưng cuối cùng trong lúc ta cưỡng ép tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết tẩu hỏa nhập ma mà phản bội sư môn đánh lén ta, khiến cho ta trọng thương. Mà chuyện sau đó, có lẽ ngươi cũng biết gần hết rồi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt đổi, không nói gì. Khó trách ban đầu hắn ở Đông Hải, Nghiêm Đỉnh kia dường như nhận ra Nam thúc, hóa ra người này lại là đồ đệ của Nam thúc.

- Nực cười, ta tự cho rằng ánh mắt mình bất phàm, thế nhưng lại thu nghiệt đồ này cho nên mới rơi vào kết cục lúc trước. Nghiệt đồ này một ngày chưa diệt, mối hận của ta khó mà tiêu tán.

Nam thúc nói xong, trong mắt tràn ra một cỗ hàn ý.

- Ai cũng có thời điểm mờ mắt, ngươi cũng không cần quá để ý. Tiểu tử này hiện tại cũng không phải do ngươi nhìn trúng sao? Ít nhất cho tới hiện tại còn tạm được.

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói với Nam thúc.

- Nam thúc, Linh Vũ giới lần này bị thương nặng như vậy liệu có tới hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi Nam thúc.

- Linh Vũ giới tuyệt đối sẽ tới tìm ngươi, điểm này có thể khẳng định.

Chương 2093: Trả lại hai năm (1)

Nam thúc nhìn qua Lục Lâm Thiên, nghiêm túc nói.

- Bọn chúng tới một người ta sẽ giết một người, ta muốn nhìn xem bọn chúng có bao nhiêu người không sợ chết.

Sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên tràn ra. Linh Vũ giới không tìm tới hắn thì hắn cũng sẽ đi tìm bọn chúng. Phi Linh môn chết không ít đệ tử, thù này hắn há có thể không báo.

- Thực lực của ngươi hiện tại tuy rằng không kém, thế nhưng cũng không được chủ quan. Trên đời này không thiếu cường giả, ngàn vạn lần không thể xem thường bọn họ.

Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, trên điểm này Lục Lâm Thiên vô cùng rõ ràng. Mượn cường giả Tôn cấp mà nói, trên mặt ngoài thì trên đại lục không có bao nhiêu cường giả Tôn cấp, thậm chí là bình thường còn khó nhìn thấy được một người. Thế nhưng trên thực tế lại không giống như thế.

Tất cả các sơn môn lớn đều có nội tình trên vạn năm, thân là tu luyện giả, sống mấy trăm năm hoặc hơn một nghìn năm. Một khi đột phá Tôn cấp thậm chí còn sống trên mấy ngàn năm, những người này không nhất định mỗi một người đều có thể tiếp tục đột phá, thế nhưng có nội tình trên vạn năm cộng lại, tuyệt đối không ít.

Tiếp đó trong tán tu bình thường tuyệt đối cũng có không ít cường giả tán tu lánh đời. Phích Lịch Tôn giả, Phong Linh Tôn giả vừa mới gia nhập Phi Linh môn không lâu chính là ví dụ. Những người này bình thường lười xuất hiện, tu luyện tới cấp bậc như thế này cả đám đều muốn đột phá lên cảnh giới tiếp theo. Tục sự bình thường căn bản không thể lay động tới bọn họ.

- Về sau đi ra ngoài nhất định phải cẩn thận. Linh Vũ giới sẽ không dễ dàng buông tha ngươi, bởi vì trên tay ngươi có thứ mà bọn họ cần.

Nam thúc nói.

- Nam thúc, ý người là Vô Tự Thiên Thư sao?

Lục Lâm Thiên nói.

- Thu thập đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư là có thể biết được bí mật phá toái hư không, không chỉ có Linh Vũ giới, bất luận một thế lực nào đều muốn ra tay. Chỉ vì bọn họ vẫn có điều cố kỵ mà thôi. Lúc trước Độc Cô gia ở trấn Thanh Vân cũng sắp xếp người, huống chi là thế lực khác.

Nam thúc nói.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, trong lúc vô tình hắn đã đi vào trong vòng xoáy này. Thế nhưng dùng tính cách của hắn mà nói, hiện tại hắn còn vẫn mơ tưởng tới bảy bản Vô Tự Thiên Thư còn lại. Vô Tự Thiên Thư tuyệt đối là trọng bảo, Lục Lâm Thiên có cảm giác, Vô Tự Thiên Thư so với thần khí còn mạnh hơn không ít.

- Lần này Linh Vũ giới vì đối phó với Phi Linh môn đã chuẩn bị vô cùng kỹ. Mặc kệ trả giá đắt, mà ngay cả nguyên lực của Đế giả cũng xuất ra. Có thể thấy được tầm quan trọng của ngươi đối với bọn chúng.

Vẻ mặt Nam thúc ngưng trọng, bởi vì Đế giả chi nguyên mới khiến cho hắn nghĩ không thông.

- Nguyên lực Đế giả là vật gì?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Nói đơn giản một chút thì chính là Đế giả chi lực, là năng lượng đến từ trên người Đế giả, vận dụng nguyên lực Đế giả là có thể thúc dụng ra lực lượng của Đế giả trong thời gian cực ngắn.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Còn có vật giống như vậy sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, trong lòng bắt đầu có chút cảnh giác.

- Nguyên lực Đế giả tương đương với trọng bảo. Thậm chí có thể nói giá trị mỗi một đạo nguyên lực Đế giả không dưới thần khí bao nhiêu, tuyệt đối có thể so sánh với thần khí. Nhưng nguyên lực Đế giả một khi được dùng sẽ mất đi, không thể phục hồi lại.

Nam thúc nói.

- Nam thúc, nguyên lực Đế giả này làm sao đạt được?

Lục Lâm Thiên hiếu kỳ hỏi, vận dụng nguyên lực Đế giả là có thể thúc giục ra lực lượng vô địch dưới Đế giả. Thứ này nếu như hắn thu được một ít mà nói thì phát tài rồi, đương nhiên, Lục Lâm Thiên cũng biết bảo vật có thể so với thần khí không dễ tìm như vậy.

- Nguyên lực Đế giả chính là máu huyết, hồn lực lưu lại nơi Đế giả vẫn lạc. Đồn rằng một Đế giả vẫn lạc tối đa chỉ lưu lại mười đạo nguyên lực Đế giả, lần trước Linh Vũ giới ở trong Phi Linh môn đã dùng hai đạo nguyên lực đế giả. Có thể nói đối với bọn chúng, bắt ngươi là tình huống bắt buộc. Nếu không phải có lực lượng tới cấp độ Chuẩn Đế thì tuyệt đối không có cách nào chống lại.

Nam thúc nói.

Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, hắn không ngờ Linh Vũ giới lại coi trọng mình như vậy.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên từ trong miệng sư phụ cũng biết được một ít chuyện hiện tại trong Thánh Linh giáo, lúc này hắn mới rời khỏi đình viện.

...

Hoàng hôn, trời chiều bao phủ Phi Linh môn, phía chân trời xa xa bị nhuộm thành màu đỏ.

Phanh.

Dưới trời chiều, trong rừng cây, Niếp Phong vẫn còn tiếp tục luyện tập động tác mà hắn đã làm ngàn lần kia.

Thời gian hai năm, Niếp Phong đã cao hơn không ít, không còn bộ dáng ngây ngốc như năm đó, bây giờ nhìn qua có chút nội liễm, ánh mắt tràn ngập kiên nghị mà người thường khó có thể có được.

Lục Lâm Thiên giống như vô thanh vô tức xuất hiện phía sau Niếp Phong rồi chắp tay đứng. Thời gian hai năm đã tôi luyện Niếp Phong rất nhiều. Từ trong miệng Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cùng mọi người, Niếp Phong cũng không để cho hắn thất vọng.

Đối với việc Niếp Phong tu luyện, Lục Lâm Thiên chỉ muốn để hắn rèn luyện thân thể, căn cơ của hắn. Đặt hắn tu luyện cùng với đệ tử bình thường, là bởi vì đối với việc bồi dưỡng đệ tử bình thường của Phi Linh môn hiện tại cũng không yếu, tiến vào Phi Linh môn sẽ có linh dược rèn thể. Chỉ là đệ tử bình thường đang sống ở trong phúc lại không biết mà thôi.

Mà quan trọng nhất, ý định ban đầu của Lục Lâm Thiên chính là tôi luyện tâm tính của Niếp Phong, Niếp Phong là đệ tử của hắn, trong Phi Linh môn dần dà sợ rằng sẽ có cảm giác ưu việt, chuyện này đối với tu luyện mà nói, ảnh hưởng cực lớn.

Lục Lâm Thiên sợ vạn nhất có một ngày như vậy cho nên mới đem hắn ném vào trong hàng ngũ đệ tử bình thường mà tôi luyện. Bởi vì thể chất của Niếp Phong là Tam hoa tụ đỉnh, tuy rằng là tình trạng mà vô số vũ giả muốn đạt tới. Thế nhưng Tam Hoa tụ đỉnh trời sinh lại không thể nào tu luyện ra chân khí, thời gian càng lâu chênh lệch của hắn và đệ tử bình thường càng lớn.

Dưới loại tình huống này, Lục Lâm Thiên muốn Niếp Phong không còn cảm giác ưu việt vì là đệ tử của chưởng môn. Đồng thời Lục Lâm Thiên cũng muốn khảo nghiệm lần cuối cùng với Niếp Phong, nhìn xem rốt cuộc có thể giáo dục hay không. Chuyện này đối với thiếu niên bình thường mà nói, nếu như chênh lệch càng lúc càng lớn, sẽ cam chịu, cũng sẽ không cố gắng nữa. Loại tính cách này, cho dù thiên phú cao tới đâu tiền đồ tuyệt đối sẽ có hạn. Mặc dù nói thiên phú cực kỳ quan trọng, thế nhưng bản tính mới là nhân tố quyết định cuối cùng.

Theo thời gian, trên con đường tu luyện hắn cũng chứng kiến không ít người có thiên phú tuyệt luân, ngay từ đầu danh tiếng đại thịnh, thế nhưng tới cuối cùng không thể nào đạt tới độ cao kia, số người này tuyệt đối không nhỏ.

Từ trong miệng Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Lục Lâm Thiên cũng biết được một ít tình huống của Niếp Phong trong hai năm qua. Trừ lần thứ nhất Niếp Phong thắng ra, từ sau hắn liên tiếp bị thua. Thế nhưng tâm tình lại không bị ảnh hưởng một chút nào, hai năm qua vẫn luôn cố gắng rèn luyện thể phách, man lực càng lúc càng lớn.

Chương 2094: Trả lại hai năm (2)

- Niếp Phong.

Nhìn qua Niếp Phong, Lục Lâm Thiên mỉm cười, tên đệ tử này không khiến cho hắn thất vọng. Chủ yếu là tâm cảnh cùng bản tính, hai năm qua, chênh lệch so với đệ tử cùng thế hệ càng xa, thế nhưng Niếp Phong cũng không vì vậy mà chán chường, vẫn cố gắng rèn luyện.

Niếp Phong đang tu luyện, trong giây lát nghe được thanh âm sau lưng, lập tức quay đầu kinh hỉ nói:

- Sư phụ, sao người tới đây?

- Sư phụ tới thăm con một chút, xem hai năm qua con tu luyện thế nào.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói.

Nghe vậy NIếp Phong vừa mới vui mừng vì sư phụ tới lập tức cúi đầu, không dám nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên nói:

- Sư phụ, đệ tử ngu dốt, làm cho người mất mặt, xin sư phụ trách phạt.

- Trách phạt con cái gì?

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói.

- Đệ tử toàn thất bại, khiến cho sư phụ mất mặt.

Niếp Phong nói.

- Thắng bại cũng không quan trọng, mấy lần thắng bại cũng không nói lên được điều gì, dù sao cũng không phải là thi đấu sinh tử. Sinh tử chỉ có một lần cũng không có quan hệ với những lần thắng bại khác. Cường giả vĩnh viễn không có giới hạn, thắng bại nhất thời cũng không đại biểu được điều gì. Khi sư phụ bằng tuổi con, ta cũng chỉ là người bình thường, thậm chí còn bị người khác gọi là phế nhân mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói.

- Đệ tử hiểu rõ.

Niếp Phong cái hiểu cái không, lập tức nghiêm túc gật đầu nói với Lục Lâm Thiên.

- Con hiểu cái gì?

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Sư phụ đang tôi luyện đệ tử, là đệ tử ngu dốt, lại không hiểu rõ. Có đôi khi thậm chí còn tin tưởng lời nói của các sư huynh đệ, nói rằng sư phụ tùy tiện nhận đệ tử làm đồ đệ. Đệ tử cũng từng nghĩ tới, có khi đệ tử không phải người có thể tu luyện, đệ tử thẹn với sư phụ, đa tạ sư phụ đề tỉnh.

Niếp Phong nói.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Niếp Phong, lập tức cười ha ha. Tên tiểu tử này ngây ngốc thế nhưng tuyệt đối là đại trí giả ngu. Chỉ bằng những lời vừa rồi, người bình thường sao có thể nói ra được.

- Sư phụ cười cái gì? Chẳng lẽ đệ tử nói sai sao?

Niếp Phong nhìn thấy sư phụ bật cười, lập tức nghi hoặc hỏi, lại bộ dáng ngây ngốc khi trước.

- Đây mới là giả heo ăn thịt hổ a.

Lục Lâm Thiên cảm thán một tiếng rồi nói:

- Còn có hai tháng nữa chính là thi đấu giữa các đệ tử thân truyền. Top hai mươi có thể tiến vào mật địa tu luyện. Thành tích tốt còn có thể nhận được không ít ban thưởng, con có hứng thú không?

- Đệ tử tự biết thực lực không đủ cho nên sẽ không đi để chịu mất mặt. Vẫn là cố gắng tu luyện mau chóng trở thành vũ giả chính thức thì hơn.

Niếp Phong nói.

- Sư phụ hỏi con, con có muốn đi hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Đương nhiên, chỉ tiếc đệ tử còn không phải là vũ giả, thực lực không có cách nào so sánh cùng chư vị sư huynh đệ.

Niếp Phong nói, thực lực của hắn hắn rõ ràng, sức lực của hắn tuy rằng lớn hơn một chút. Thế nhưng những sư huynh đệ kia đã rất mạnh rồi, hắn khó có thể là đối thủ.

- Con muốn là được rồi, về phần trở thành vũ giả chính thức thì sư phụ có thể giúp con.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười.

- Sư phụ, thật sao?

Nghe vậy Niếp Phong mừng rỡ không thôi, hắn có nằm mơ cũng muốn trở thành vũ giả.

- Đương nhiên là thực, sư phụ đã làm chậm của con không ít thời gian, hiện tại sư phụ sẽ trả lại cho con thời gian hai năm, cho con tu luyện thật tốt.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói.

Một lát sau, Niếp Phong kích động theo sư phụ tiến vào Thiên Trụ giới. Mà bây giờ Lục Lâm Thiên muốn đả thông kinh mạch của Niếp Phong. Tam Hoa tụ đỉnh, đây chính là thần khí tinh lẫn lộn ở cùng một khiếu huyết, tụ đỉnh là chỉ ấn đường cùng huyệt bách hội vuông góc ở trong não.

Tam Hoa tụ đỉnh chính là trạng thái thượng thừa mà tất cả các vũ giả tha thiết mơ ước, loại trạng thái này phải trải qua một quá trình rèn luyện mới có thể đạt tới. Mà đối với vũ giả mà nói, Tam Hoa tụ đỉnh, Tam hoa chính là tinh vi ngọc hoa, khí vi kim hoa, thần vi chín hoa, tinh hóa khí, luyện khí hóa thần, luyện thần hoàn hư, cuối cùng tụ chi tại đỉnh, có thể vạn kiếp bất xâm.

Tam Hoa tụ đỉnh giống như nhân đỉnh vậy. Bỏ cũ lập mới, thoát thai hoán cốt, chính là cảnh giới thánh minh. Đến cảnh giới như vậy, xương cốt thân thể tỏa sáng, quang mang bắn ra bốn phía. Loại cảnh giời này chính là trạng thái mà vũ giả tha thiết ước mơ. Chỉ là nếu muốn đạt tới trạng thái như vậy không biết phải tu luyện bao nhiêu lâu mới có thể đạt tới gần được. Muốn tới mức này, sợ rằng cho dù là Vũ Tôn cũng không có bao nhiêu người có thể đặt chân tới.

Mà bây giờ Niếp Phong lại chính là người có thể chất Tam Hoa tụ đỉnh từ nhỏ. Tam Hoa tụ đỉnh, chính là tình trạng kinh mạch toàn thân lưu loát, thế nhưng Niếp Phong lại là người bình thường, Tam Hoa của hắn thực sự đã tụ đỉnh, kinh mạch toàn thân thông suốt, cơ hồ tất cả kinh mạch đều nối tiếp với nhau, kết nối tại đỉnh. Đối với tu luyện giả mà nói, một khi đạt tới mức độ như vậy chính là đại thành. Thế nhưng Niếp Phong lại không phải là tu luyện giả, đây cũng là nguyên nhân lớn nhất khiến cho hắn không thể trở thành vũ giả, không có cách nào đả thông được huyền quan thì cho dù kinh mạch toàn thân thông suốt thế nhưng cũng có thể nói là kinh mạch toàn thân bế tắc.

Tam Hoa tụ đỉnh, Tam Hoa rơi thì chết, Tam Hoa không rơi mà có thể sống được tới bây giờ cũng đã là kỳ lạ rồi. Kinh mạch thông suốt cũng coi như bế tắc, đối với Niếp Phong mà nói, đây là chuyện nguy hiểm tới tính mạng, tới trình độ nhất định sẽ mất đi tính mạng của mình. Mà một khi đánh vỡ huyền quan, thì lại không giống như trước nữa.

Nhìn thấy Niếp Phong kinh ngạc, Lục Lâm Thiên không nói gì thêm, hắn chỉ phân phó Niếp Phong khoanh chân ngồi xuống, sau đó lại giảng giải thân thể Tam Hoa tụ đỉnh của hắn. Niếp Phong cái hiểu cái không, vẻ mặt mơ hồ, tới lúc này hắn mới biết được rốt cuộc vì cái gì mình không thể trở thành vũ giả, chính là bởi vì thân thể Tam Hoa tụ đỉnh của hắn, sức lực của hắn lớn như vậy cũng là bởi vì nó.

- Niếp Phong, hiện tại sư phụ sẽ thay con đả thông kinh mạch, có thể sẽ có một ít đau đớn. Con phải chịu đựng, sư phụ sẽ dẫn lực trong cơ thể con, cho con chính thức trở thành vũ giả.

Lục Lâm Thiên nói với Niếp Phong.

- Vâng, đệ tử chịu được.

Niếp Phong nghiêm mặt nói, trong mắt tràn ngập vẻ kiên nghị.

Lục Lâm Thiên cũng khoanh chân ngồi xuống sau lưng Niếp Phong, thủ ấn được kết, quanh thân tràn ngập quang mang nhàn nhạt, trợ giúp Niếp Phong đả thông huyền quan. Chuyện này đối với tu vi bây giờ của Lục Lâm Thiên mà nói, đã không còn bao nhiêu nguy hiểm nữa.

Mắt nhìn phần thịt nhỏ nhô lên trên đỉnh đầu của Niếp Phong, Lục Lâm Thiên phân phó Niếp Phong ngưng thần tĩnh khí, một đạo quang mang từ trong tay Lục Lâm Thiên đột nhiên rót vào trên phần thịt hơi nhô lên trên đỉnh đầu kia.

Sưu.

Chỉ ấn trong tay Lục Lâm Thiên đánh xuống, thân hình của Niếp Phong lập tức run lên, trên cục thịt nhô lên trên đỉnh đầu lập tức có sương mù màu trắng từ trên đỉnh đầu tràn ra.

Chương 2095: Chấn Thiên Kim Cương Quyết

Tiếp đó Niếp Phong liền có cảm giác một cỗ năng lượng đang nhanh chóng khuếch tán quanh thân thể hắn, trong giây lát hắn có cảm giác thân thể mình đang bành trướng. Bên trong thân thể hắn dường như có một cỗ nhiệt lưu đang đốt cháy cơ thể, dưới cỗ nhiệt lưu này toàn thân vô cùng đau đớn, giống như là người đang bị xé nát ra vậy.

- A...

Niếp Phong đau đớn kêu lên một tiếng, nhưng mà tiếng kêu này vừa mới được một nửa thì hắn đã cắn môi ngừng lại, ánh mắt tràn ngập vẻ kiên nghị.

Lục Lâm Thiên thấy thế, từng đạo thủ ấn trong tay cũng bắt đầu được kết.

- Ngưng thần tĩnh khí, ta giúp con vận chuyển kỳ kinh bát mạch, con tự mình cảm nhận năng lượng thuộc tính đi.

Thanh âm vừa dứt, hai tay Lục Lâm Thiên biến hóa, một cỗ chân khí lập tức tuôn ra.

Thủ ấn Lục Lâm Thiên lần nữa biến hóa, nương theo chân khí rót vào trong cơ thể Niếp Phong, trên người Niếp Phong lập tức có một vòng quang mang nhà nhạt bao phủ trên người, toàn thân Niếp Phong run rẩy, trên trán bắt đầu có mồ hôi to như hạt đậu không ngừng rơi xuống.

Giờ phút này, Lục Lâm Thiên đang dùng chân khí của mình vận chuyển một chu thiên lớn trong cơ thể Niếp Phong, làm được như vậy thì sau này con đường tu luyện của đồ đệ hắn sẽ làm chơi mà ăn thật.

Thế nhưng kinh mạch trong cơ thể Niếp Phong còn chưa từng có chân khí di chuyển qua. Vận chuyển một chu thiên lớn như vậy, đau đớn cũng không nhỏ. Dùng thể chất của Niếp Phong mà nói cũng không phải vấn đề quá lớn, chỉ có một chút đau đớn mà thôi.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên cũng không khỏi âm thầm tán thưởng, Niếp Phong có lực nhẫn nại như vậy, thành tựu sau này không thể hạn lượng.

Đả thông mạch đối với Lục Lâm Thiên mà nói cũng không quá khó. Các mạch tụ lại dưới chân khí của Lục Lâm Thiên rót vào, linh hồn lực khống chế đã bắt đầu được khơi thông vô cùng chậm rãi. Tâm thần Lục Lâm Thiên dò xét, khống chế chân khí trực tiếp bảo vệ lục phủ ngũ tạng và kinh mạch của Niếp Phong. Đồng thời dẫn dắt năng lượng bắt đầu vận chuyển một chu thiên lớn trong cơ thể Niếp Phong.

Đau đớn giống như bị xé rách trong cơ thể khiến cho sắc mặt Niếp Phong trắng bệch. Đau đớn kịch liệt khiến ngay cả cơ bắp của hắn cũng run rẩy, mồ hôi lớn bằng hạt đậu không ngừng rơi xuống. Niếp Phong cắn chặt răng, cố gắng không phát ra âm thanh, đồng thời hắn cũng cảm giác được, nơi mà cảm giác đau đớn kịch liệt truyền ra lập tức có một cảm giác thoải mái không nói nên lời, cảm giác chỗ kia vô cùng thư sướng.

- Đừng suy nghĩ lung tung, nhanh minh tưởng tới thuộc tính, nhìn xem bản thân là vũ giả thuộc tính gì.

Niếp Phong phân tâm đương nhiên không tránh khỏi sự dò xét của Lục Lâm Thiên cho nên hắn lập tức mở miệng.

Niếp Phong không dám tiếp tục phân tâm, bắt đầu dựa theo lời sư phụ nói mà bắt đầu tập trung minh tưởng, hai năm qua tuy rằng không có cách nào tu luyện, bất quá đối với một ít kiến thức tu luyện cơ bản mà nói thì hắn biết vô cùng rõ ràng, thậm chí còn khắc sâu trong lòng.

Một lát sau, trên người Niếp Phong xuất hiện quang mang nhàn nhạt, quang mang quanh quẩn, một cỗ năng lượng thuộc tính thổ yếu tới mức không thể phát giác ra bắt đầu hội tụ tới. Năng lượng thuộc tính thô này tuy rằng yếu, thế nhưng hiện tại đã nằm trong sự dò xét của Lục Lâm Thiên.

- Vũ giả thuộc tính thổ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, ban đầu khi dò xét trên đỉnh núi hắn cũng phán đoán ra. Bởi vì kinh mạch trên người Niếp Phong đặc thù, tuy rằng thông suốt thế nhưng lại bị tắc, trong cơ thể dần dà tụ tập một cỗ năng lượng cực lớn mới khiến cho Niếp Phong có sức lực lớn như vậy.

Trong thân thể có tinh khí thần, kinh mạch trong thân thể Tam Hoa tụ đinh của Niếp Phong đã được thông suốt, chỉ bị tắc mà thôi. Cho nên năng lượng tụ tập trong kinh mạch, mỗi một lần Niếp Phong toàn lực ra tay sẽ điều động tới năng lượng trong cơ thể, đây chính là ngọn nguồn cỗ man lực của Niếp Phong.

Hai năm qua Niếp Phong tuy rằng không có cách nào tu luyện chân khí, thậm chí tìm công pháp tu luyện ở chỗ chấp sự cũng không thể nào trở thành vũ giả, thế nên năng lượng tinh khí trong cơ thể ngày càng khổng lồ.

- Hiện tại vi sư sẽ dạy con Chấn Thiên Kim Cương Quyết. Con hãy nghe cho kỹ dựa theo khẩu quyết mà vận chuyển tâm pháp.

Lục Lâm Thiên nói với Niếp Phong xong, thủ ấn lập tức biến hóa.

Sưu...

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên kết xuất, trong mi tâm có một đạo quang mang chói mắt trực tiếp chui vào trong mi tâm Niếp Phong, sau đó hóa thành một cỗ tin tức khổng lồ trong đầu hắn.

- Chấn Thiên Kim Cương Quyết, huyết khí vận chuyển, thân thể vững như bàn thạch...

Từng đạo tin tức khẩu quyết xuất hiện trong đầu Niếp Phong, dưới sự giảng giải của Lục Lâm Thiên, Niếp Phong từ một suy ra ba, nhanh chóng vận chuyển.

Vận chuyển dựa theo Chấn Thiên Kim Cương Quyết, Niếp Phong có cảm giác trong cơ thể lúc này có một cỗ năng lượng đang chậm rãi lưu chuyển, thế nhưng lại khiến cho hắn không thể khống chế được toàn bộ, va đập vào khắp nơi.

- Đừng hoảng hốt, từ từ sẽ quên, không thể phân tâm.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ bên tai Niếp Phong.

Dựa theo sự chỉ dẫn của sư phụ, Niếp Phong lập tức vận chuyển theo lộ tuyến của Chấn Thiên Kim Cương Quyết, trong lúc vận chuyển hắn phát hiện ra, cỗ năng lượng khó hiểu kia không ngờ đã bắt đầu hóa thành một cỗ nhiệt lưu, nhiệt lưu này không ngừng lưu chuyển trong kinh mạch, cảm giác cực kỳ thoải mái.

- Đây là chân khí, tồn tại ở trong đan điền của con.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên lần nữa vang lên bên tai Niếp Phong.

Nghe vậy Niếp Phong lần nữa dẫn dắt cỗ nhiệt lưu trong kinh mạch tiến vào trong đan điền khí hải, dưới sự dẫn dắt của Chấn Thiên Kim Cương Quyết không ngừng chảy vào trong đan điền của hắn.

Theo khẩu quyết của sư phụ, Niếp Phong lập tức vận chuyển tâm pháp tu luyện, ngay từ đầu hắn gặp phải không ít khó khăn, thế nhưng có sư phụ như Lục Lâm Thiên ở bên cạnh đương nhiên không có bao nhiêu vấn đề. Chỉ trong chốc lát hắn đã có thể miễn cưỡng bắt đầu tự động vận chuyển mà tu luyện.

Niếp Phong cảm giác kinh mạch toàn thân mình được mở rộng không ít, rất đau đớn, thế nhưng toàn thân lại có cảm giác thoải mái không nói nên lời khiến cho hắn chìm đắm vào trong trạng thái này.

Niếp Phong vận chuyển chân khí, Lục Lâm Thiên thu hồi thủ ấn sau đó bảo vệ bên cạnh, trong lòng lúc này cũng có chút lo lắng.

Chấn Thiên Kim Cương Quyết chính là một bộ công pháp mà Lục Lâm Thiên thu được trong nhẫn trữ vật của sư phụ Chí Thánh Đại đế. Công pháp ở bên trong nhẫn trữ vật của Đế giả không cần phải nói tới. Hai năm trước Lục Lâm Thiên cũng đã chuẩn bị cho Niếp Phong mọi thứ. Niếp Phong cũng không phải thân thể Âm Dương, Âm Dương Linh Vũ Quyết này đương nhiên không có cách nào tu luyện, bộ công pháp này cũng là công pháp thích hợp nhất với Niếp Phong. Chấn Thiên Kim Cương Quyết này dũng mãnh vô song, có khí thế dùng lực phá vạn pháp, tuyệt đối là công pháp bất phàm.

Lúc này Lục Lâm Thiên biến rõ Niếp Phong đang chìm đắm trong việc luyện hóa năng lượng tinh khí trong cơ thể.

Chương 2096: Trộm Yêu linh đan (1)

Những năm này không có cách nào trở thành vũ giả, thế nhưng năng lượng tinh khí được tích lũy trong cơ thể hắn cũng không ít. Tuy rằng bình thường không có cách nào luyện hóa số năng lượng tinh khí này, nhưng nó cũng dung nhập vào trong tứ chi bách hải của cơ thể cùng với cơ bắp. Đây cũng là nguyên nhân khiến cho thể chất của Niếp Phong không kém vũ giả là bao. Thân thể đã sớm được năng lượng tinh khí rèn giũa khiến cho thân thể hắn rắn chắc.

Mà lúc này Niếp Phong đang luyện hóa số năng lượng tinh khí trong cơ thể, số lượng này cũng không nhỏ. Lục Lâm Thiên dò xét, số lượng này sợ rằng cũng đủ để Niếp Phong đột phá tới Vũ Sĩ lục, thất trọng, xem ra cũng coi như là niềm vui ngoài ý muốn. Lúc đó cũng không kém những người cùng thế hệ bao nhiêu.

Trải qua mười canh giờ sau, thân thể Niếp Phong đột nhiên run rẩy, quang mang nhàn nhạt quanh thân bắt đầu trở nên đậm đặc rồi bao phủ cơ thể hắn.

Hiện tại Niếp Phong cảm giác được đan điền nho nhỏ trong cơ thể hắn giống như một quả bong bong đang được thổi lên, bành trướng. Có một cỗ nhiệt lưu không ngừng nhảy lên.

- Ngưng thần đột phá.

Mí mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, đương nhiên lúc này hắn biết rõ Niếp Phong đang đột phá, lúc này Niếp Phong vẫn chỉ là Vũ Khí cửu trọng, một khi đột phá sẽ chính thức được coi là vũ giả.

Niếp Phong nghe vậy lập tức ngưng thần tĩnh khí tiếp tục vận chuyển Chấn Thiên Kim Cương Quyết. Cỗ nhiệt lưu trong đan điền không ngừng tăng lên, năng lượng không biết trong cơ thể hắn hóa thành nhiệt lưu vận chuyển trong kinh mạch, rèn giũa xương cốt, cơ bắp khiến cho Niếp Phong có cảm giác thoải mái không nói nên lời. Cứ như vậy, Niếp Phong đã có cảm giác trong cơ thể mình bắt đầu có biến hóa.

Phanh.

Trong sát na, thân hình Niếp Phong lập tức run rẩy, bên trong đan điền nho nhỏ vang lên một thanh âm trầm thấp, trong ánh mắt dần dần có tinh mang ngưng tụ. Mà cũng vào lúc này một cỗ khí tức bắt đầu từ trong cơ thê hắn tràn ra. Cỗ khí tức này trước mặt Lục Lâm Thiên đương nhiên không đáng nhắc tới, thế nhưng cũng khiến cho Lục Lâm Thiên vui vẻ, Niếp Phong rốt cuộc cũng chính thức trở thành vũ giả.

Sáng sớm, phía chân trời bắt đầu sáng rõ, sương mù bốc lên, không khí giống như bị gột rửa, vô cùng mát mẻ, sương mù đậm đặc bao phủ rừng cây phía xa khiến cho phía xa lúc này toàn bộ đều là một mảnh trắng xóa.

Dần dần, ánh nắng ban mai xuất hiện, sương trắng tản ra. Sương mù chậm rãi tiêu tán, khi tia sáng đầu tiên từ trên mặt trời chiếu xuống sơn mạch Vụ Đô thì tại một đình viện trên sườn núi, một thiếu niên có thân ảnh gầy gò dừng việc tu luyện. Miệng chậm rãi thở ra một ngụm trọc khí dài, khí tức trên người lúc này cũng không tồi.

- Hồng Chí, tu luyện không tệ, tiến bộ cũng không ít a.

Một thanh âm truyền tới.

Thiếu niên mở con mắt ra, tinh quang nhàn nhạt chợt lóe lên rồi biến mát, mắt thấy đạo thân ảnh đang đứng trước mặt mình, hắn tức thì nhảy dựng lên nói:

- Lục đại ca, sao huynh lại tới đây?

- Ta tới thăm các ngươi một chút. Khá lắm, để Lục đại ca xem thử thực lực của đệ tới đâu rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, chớp mắt đã qua ba năm. Thiếu niên nhỏ tuổi kiên nghị khi trước hiện tại đã cao lớn hơn, trưởng thành hơn. Thanh âm vừa dứt, tay phải Lục Lâm Thiên lặng lẽ kết một đạo thu ấn, một chưởng lập tức đánh về phía Đoan Mộc Hồng

Chí.

- Lục đại ca, vậy thì đệ đành múa rìa qua mắt thợ vậy.

Trong mắt Đoan Mộc Hồng Chí lộ ra tinh mang, hắn biết rõ Lục đại ca muốn khảo nghiệm thực lực của mình. Sau khi hít sâu một cái, ngay lúc chưởng ấn còn cách hắn năm mét thì thân hình lập tức có động tác, mũi chân điểm nhẹ mặt đất, chân khí thuộc tính phong tuôn ra. Thân hình giống như một chiếc lá rụng trước gió bay lên, trong thời gian ngắn trực tiếp tránh được một chưởng của Lục Lâm Thiên.

Trong sát na này thủ ấn trong tay Đoan Mộc Hồng Chí cũng được kết, quang mang quanh thân rực rỡ, cánh tay vung lên, trong giây lát vung tay thì một đạo phong nhận tức thì bắn ra. Phong nhận cắt ngang không gian bắn về phía Lục Lâm Thiên.

- Khá lắm, tốc độ không chậm.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Đoan Mộc Hồng Chí vừa mới thi triển thân pháp, thân ảnh khẽ động, lập tức tránh được năm đạo phong nhận của Đoan Mộc Hồng Chí.

- Lục đại ca, đệ không khách khí nữa.

Lúc này thân ảnh Đoan Mộc Hồng Chí một lần nữa lóe lên, trong tay ngưng tụ một màn thủy vụ, chân khí thuộc tính thủy hội tụ tạo thành một đạo chưởng ấn mang theo kình khí hung hãn đánh về Lục Lâm Thiên. Kình khí ngập trời khiến cho không khí nơi chưởng ấn đi qua rung động.

- Đến tốt.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, một đạo chương ấn cũng lập tức xuất hiện, nhẹ nhàng nghênh đón, hai chưởng ấn tức thì va chạm vào một chỗ.

Khi kình khí va chạm, Đoan Mộc Hồng Chí có cảm giác chưởng ấn của mình giống như đánh vào một khối bọt biển, căn bản không tạo ra một chút tác dụng nào. Mà thân thể của hắn lúc này cũng khó mà nhúc nhích được.

- Được rồi, xem ra mấy năm nay ngươi cũng không lười biếng.

Lục Lâm Thiên thu thủ ấn lại, áp lực quanh thân Đoan Mộc Hồng Chí lập tức biến mất, ánh mắt hắn nhìn qua Lục Lâm Thiên, hắn cũng biết so với vị Lục đại ca trước mắt này hắn còn kém xa nhiều lắm.

Mà vừa rồi Lục Lâm Thiên cũng chi thử tốc độ cùng với công kích của Đoan Mộc Hồng Chí mà thôi. Hiện tại Đoan Mộc Hồng Chí đã là Vũ Phách tứ trọng, tuổi tác mới chỉ là mười sáu. Ban đầu ở Đoan Mộc gia, thời điểm hắn khôi phục chỉ vừa đột phá Vũ Sư, có thực lực như hiện tại tuyệt đối không kém chút nào.

Vừa rồi thử qua một lần, Đoan Mộc Hồng Chí chỉ là Vũ Phách tứ trọng thế nhưng công kích lại không giống như Vũ Phách tứ trọng. Đây là chỗ tốt của vũ giả tam hệ.

- Lục đại ca, so vói huynh, đệ còn kém xa.

Đoan Mộc Hồng Chí nói, liếc mắt nhìn thân ảnh áo xanh trước mặt, đây chính là Linh Vũ Chiến Tôn mà toàn bộ Đông Hải đều biết tới, thực lực dời non lấp biển, và đây cũng chính là mục tiêu của hắn. Trong nội tâm không ngừng thầm nói, một ngày nào đó phải đuổi kịp Lục đại ca.

- Ngươi còn trẻ, cố gắng tu luyện là được rồi, đừng vì cái trước mắt.

Lục Lâm Thiên vỗ gáy Đoan Mộc Hồng Chí tuổi tác cùng tâm tính như vậy cũng không thể thiếu dẫn đạo. Dùng tâm tính cùng thiên phú của Đoan Mộc Hồng Chí mà nói, sau khi khôi phục chính là Phượng Hoàng niết bàn, dục hỏa trùng sinh. Lúc trước trải qua trắc trở cũng coi như nhân họa đắc phúc. Bay giờ còn được sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn bồi dưỡng, nếu không có bất ngờ gì xảy ra thì không cần bao lâu nữa, trong nhân vật phong vân của thế hệ trẻ tuổi, Đoan Mộc Hồng Chí sẽ có một chỗ đứng trong đó.

- Đệ sẽ cố gắng, cường giả vĩnh viễn không có điểm dừng, vì Đoan

Mộc gia, vì tỷ tỷ, đệ sẽ cố gắng tu luyện.

Đoan Mộc Hồng Chí kiên nghị nói, con đường cường giả đã ẩn sâu trong lòng hắn.

- Còn có mấy tháng nữa Phi Linh môn cùng Thiên Vân đảo, Nhật Sát các, Tinh Ngục các, Kiền Hiên đảo, Thánh Linh giáo và Thiên Ưng lâu sẽ phái ra các đệ tử trẻ tuổi lịch lãm, thi đấu, ngươi có hứng thú tham gia một phen hay không?

Chương 2097: Trộm Yêu linh đan (2)

Lục Lâm Thiên nói, luận bàn với tất ca đệ tử bên trong các sơn môn một phen, đối với tu luyện của Đoan Mộc Hồng Chí cũng có chỗ tốt lớn.

- Lục đại ca, huynh nói thật sao? Đệ có thể tham gia à?

Đoan Mộc Hồng Chí kinh hỉ hỏi, chuyện này hắn đã sớm nghe một ít đệ tử trẻ tuổi trong môn nói qua. Có thể đọ sức cùng các đệ tử trẻ tuổi trong các sơn môn lớn, được thử xem thực lực của mình rốt cuộc đã tới đâu, đây chính là việc mà hắn nằm mơ cũng muốn.

- Đương nhiên là được. Lát nữa ta sẽ sắp xếp thay cho đệ, hai tháng sau đệ sẽ thử sức cùng đệ tử Phi Linh môn. Trước tiên cứ chuẩn bị cho tốt đi.

Lục Lâm Thiên nói.

- Lục đại ca, sao huynh cũng tới đây?

Động tĩnh ngoài đình viện cũng kinh động người ở bên trong. Một đạo thân ảnh xinh đẹp nhẹ nhàng bước ra, nhìn thân ảnh mặc y phục màu xanh bên ngoài đình viện, ánh mắt người này sững sờ, mà ngay cả nhịp tim lúc này cũng đập nhanh hơn một chút.

- Y Y cô nương, ta tới thăm hai người một chút, hai người ở nơi này quen chưa?

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử không nhiễm bụi trần trước mắt, nữ tử này thanh tú mà cao quý, tư thế linh lung kia dường như ngày càng mê người, so với lúc trước có thêm một chút vũ mị.

- Nơi này so với Đoan Mộc gia còn tốt hơn, đương nhiên chúng ta rất nhanh quen thuộc.

Đoan Mộc Y Y nói, lúc này đứng trước mặt nam tử áo xanh này nàng lại có chút nghẹn giọng. Mấy năm nay, không biết nàng đã nghĩ tới thân ảnh màu xanh này bao nhiêu lần, thế nhưng lúc này gặp mặt nàng lại không biết nên nói gì cho tốt.

- Vậy là tốt rồi, vốn lúc trước ta định trở về Đông Hải mang hai người các ngươi đi tới Cổ Vực, thế nhưng có một chút việc nên không làm theo dự định ban đầu được. Mong Y Y cô nương thứ lỗi.

Lục Lâm Thiên nói, lần trước quả thực hắn không thể nào quay về đón được hai người.

- Lục đại ca nói đùa rồi, Y Y biết rõ Lục đại ca bận rộn, cũng không dám trách móc.

Đoan Mộc Y Y nói.

- Vậy thì tốt, ta còn sợ Y Y cô nương giận dỗi a.

Lục Lâm Thiên nói, khóe miệng nhếch lên rồi mỉm cười.

Sau khi tiến vào đình viện trò truyện với hai người một lát, Lục Lâm Thiên cùng Đoan Mộc Y Y đi tới đình viện phía hậu sơn. Hiện tại đám người mẫu thân cùng với sư phụ hắn đang ở trong đình viện. Đoan Mộc Y Y nói muốn đi gặp tiểu gia hỏa kia, cho nên cùng nhau đi tới. Còn Đoan Mộc Hồng Chí thì muốn đi tới chỗ lão tổ Đoan Mộc Khung Thiên để tu luyện.

Hai người Lục Lâm Thiên, Đoan Mộc Y Y một đường đi về phía trước, cũng nói tới không ít chuyện hiện tại trên Lưu Tô đảo. Hiện tại Đoan Mộc gia đã yên bình, Thiên Vân đảo hiện tại cũng chiếu cố Lưu Tô đảo, công khai ủng hộ Lưu Tô đảo là do Đoan Mộc gia quản lý, thế nhưng đây chỉ là trên danh nghĩa mà thôi. Lưu Tô đảo vẫn thuộc về Thiên Vân đảo.

Lục Lâm Thiên suy đoán, đây chính là ý tứ của Đạm Đài Tuyết Vi, lúc trước Đạm Đài Tuyết Vi đã đáp ứng qua với hắn, hiện tại còn ngồi lên chức vị đảo chủ Thiên Vân đảo, chiếu cố Đoan Mộc gia là chuyện hiển nhiên. Đối với hành động này của Đạm Đài Tuyết Vi Lục Lâm Thiên cũng nhớ trong lòng.

Hai người một đường đi tới, nơi này là hậu sơn cho nên cũng không có ai nhìn thấy. Tối hôm qua Lục Lâm Thiên đả thông mạch cho Niếp Phong ở trong Thiên Trụ giới. Tuy rằng bên ngoài chỉ là một đêm thế nhưng bên trong lại là mấy ngày. Lục Lâm Thiên dùng mấy ngày này giảng giải kỹ càng việc tu luyện cho Niếp Phong, sau đó để hắn tu luyện trong Thiên Trụ giới.

Còn có hai tháng nữa chính là lần thi đấu của các đệ tử thân truyền trong Phi Linh môn. Trong vòng hai tháng Niếp Phong vừa mới trở thành vũ giả, dưới tình huống bình thường, muốn đi vào top hai mươi đương nhiên khó mà làm được. Cho nên cũng chi có thể để cho Niếp Phong vào trong Thiên Trụ giới tu luyện.

Một lát sau, hai người đi tới bên ngoài đình viện. Vừa mới tới đình viện, Lục Lâm Thiên cùng Đoan Mộc Y Y lập tức nghe thấy tiếng quát của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh:

- Tiểu gia hỏa, mau đưa Yêu linh đan ra đây.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, có chút hơi ngạc nhiên, không biết là ai lại dám đoạt yêu linh đan của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh a.

- Ta không lấy. Ta nói rồi, ta không lấy.

Lúc này trong đình viện có một thân anh nhỏ nhanh chóng chạy ra, tốc độ nhìn qua cũng không chậm. Trong tay dường như còn nắm thứ gì đó, che ở trong áo.

- Ngươi còn nói không lấy? Trong tay ngươi là cái gì? Đưa cho ta xem một chút.

Thân ảnh Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lóe lên, lập tức ngăn cản trước người tiểu gia hoa này. Tiểu gia hỏa này sao có thể chạy thoát khỏi tay Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cơ chứ.

Nhìn thấy Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh ngăn cản trước người, ánh mắt tiểu gia hỏa này đảo liên hồi, thanh âm non nớt lập tức vang vọng:

- Bạch cô cô, lão gia hỏa này lại bắt nạt con, người nhanh tới cứu con a.

Tiếng hét của tiểu gia hỏa này không nhỏ, thanh âm cao vυ"t, vang dội. Tiểu gia hỏa này còn chưa nói xong, lập tức một thân ảnh màu trắng, yểu điệu đã đứng trước người tiểu gia hỏa. Thân ảnh yểu điệu này mở miệng nói:

- Lão gia hỏa, ngươi lại trêu trọc nó sao? Nó còn nhỏ, ngươi đừng có hung dữ như vậy được không?

Người tới chính là Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh quát Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh vài câu, sau đó đem tiểu gia hỏa ôm vào lòng, bộ dáng dường như có chút đau lòng, nàng nói:

- Bảo Bảo không cần sợ. Có Bạch cô cô ở đây, lão gia hỏa này không dám bắt nạt con nữa đâu.

- Bạch cô cô, lão gia hỏa này hung dữ lắm, hắn thường xuyên bắt nạt Bảo Bảo, hắn là người xấu.

Tiểu gia hoa vừa thấy chỗ dựa xuất hiện tức thì khóc lớn, trong đôi mắt đen lúng liếng cố nặn ra một giọt nước mắt, khóe miệng nở nụ cười tà dị nhìn về phía Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh.

- Ta nào có bắt nạt nó a.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh im lặng, tiểu gia hỏa này thực sự biết giả vờ a. Mình trốn nó còn không kịp, như thế nào còn dám chọc vào nó.

- Đông lão, Oánh tỷ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tất cả mọi chuyện hắn đều thấy rõ cho nên không khỏi vuốt cái chóp mũi mình. Khó trách Nam thúc nói tiểu gia hỏa này vô cùng tinh ranh.

- Ngươi tới vừa lúc, tiểu gia hoa này càng lúc càng không ra sao. Linh đường vừa mới đưa tới mấy bình yêu linh đan, chỉ trong chớp mắt đã mất đi một lọ. Hiện tại đang ở trên người nó, không biết tiểu gia hỏa này cần yêu linh đan này làm gì.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh bất đắc dĩ nói.

- Sao vậy Bảo Bảo?

Nghe thấy tiếng cầu cứu của tiểu gia hỏa, tất cả mọi người trong đình viện đều chạy ra. Không thể nghi ngờ những người này toàn bộ đều là nữ nhân. Đây là đám người La Lan thị, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Nhan Kỳ, Bạch Toa Toa còn có Tân Hiểu Kỳ.

Tiểu Long cùng Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Lục Tiểu Bạch, còn có tiểu thư Lưu gia Lưu Uyển cũng ở trong đó. Mọi người đi ra, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh nhìn thấy Lục Lâm Thiên đi cùng Đoan Mộc Y Y tới, ánh mắt có chút hơi ngạc nhiên, thế nhưng cũng không biểu hiện gì ra ngoài

Chương 2098: Mọi người như hóa đá (1)

- Lão gia hỏa kia bắt nạt con.

Nhiều bùa hộ mệnh tới như vậy tiểu gia hỏa càng không kiêng kỵ chút nào.

- Làm người thì phải thành thật, ngươi còn dám nói ngươi không cầm, vậy đây là cái gì?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, đi tới trước người tiểu gia hoa rồi móc một bình ngọc nhỏ trong ngực tiểu gia hỏa này ra. Tiểu gia hỏa này muốn trốn tránh thế nhưng không trốn thoát khỏi tay Lục Lâm Thiên.

- Cái này....

Nhân chứng, vật chứng đều có đủ cả, nhất thời tiểu gia hỏa không có lời nào để nói. Nó liếc nhìn mọi người rồi khóc lớn lên, giống như chịu ủy khuất vậy.

- Bản thân ngươi làm sai còn muốn khóc sao?

Lục Lâm Thiên nhìn qua tiểu gia hỏa này, ánh mắt lóe lên, đem tiểu gia hỏa từ trong lòng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đặt xuống mặt đất nói:

- Ngươi có nhận sai không?

Nhìn Lục Lâm Thiên, tiểu gia hỏa sững sờ, nào có ai dám thẩm vấn nó như vậy. Nó liếc mắt nhìn mọi người, khóc càng to hơn.

- Đến đây, để nãi nãi ôm nào.

La Lan thị nhìn thấy đau lòng, lập tức tiến tới định ôm tiểu gia hỏa kia.

- Mẫu thân, hôm nay nếu tiểu gia hỏa này không nhận sai thì cho dù là ai cũng không được bênh nó. Để xem nó còn dám trộm đồ của người khác nữa hay không.

Lục Lâm Thiên vừa nói vừa ngăn cản La Lan thị. Thói quen này của tiểu gia hỏa không tốt, mọi người tuy rằng sủng ái nó, thế nhưng cũng đã làm hư nó.

- Bảo bảo, trộm đồ là không tốt. Nhanh nhận lỗi đi.

La Lan thị do dự một lát, nàng cũng biết nhi tử mình nói có lý cho nên tức thì nói với tiểu gia hỏa.

- Ô Ô...

Nhìn thấy không có ai để ý tới mình, tiểu gia hỏa lau nước mắt vụиɠ ŧяộʍ liếc mắt nhìn mọi người sau đó lại khóc rống lên.

- Còn dám khóc, trước tiên mau quỳ xuống, quỳ đến khi nào biết sai thì thôi.

Lục Lâm Thiên trừng mắt, tiểu gia hỏa này rất tinh ranh. Nếu không làm cho nó biết thân biết phận một chút, sợ rằng sau này khó có thể thành tài. Cho nên lần này hắn cũng phải nghiêm khắc một chút.

- Ta không quỳ.

Tiểu gia hỏa nghe Lục Lâm Thiên nói vậy tức thì giật mình, sững sờ. Sau đó lại nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Nam tử hán, đại trượng phu, ta không quỳ.

- Chỉ là một tiểu bất điểm sao có thể được coi là nam tử hán đại trượng phu? Ai nói cho ngươi như vậy?

Lục Lâm Thiên sững sờ, tiểu gia hỏa này cũng có chút cốt khí.

- Tiểu Bạch thúc thúc nói.

Tiểu gia hỏa nhìn Lục Tiểu Bạch nói.

Lục Tiểu Bạch lập tức cười rộ lên, đây chính là lời của hắn, không ngờ tiểu gia hỏa này nói ra lại có khí thế như vậy.

Trong lòng Lục Lâm Thiên muốn cười, thế nhưng sắc mặt nghiêm túc, nhìn tiểu gia hỏa rồi nói:

- Vậy ngươi có biết nam tử hán đại trượng phu thì có sai phải biết thừa nhận, cũng không thể lén lút như vậy. Ngươi làm như vậy sẽ khiến cho người khác xem thường ngươi.

Nhìn Lục Lâm Thiên, tiểu gia hỏa dường như chỗ hiểu chỗ không, do dự một lát, lập tức lật đật chạy tới bên người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói:

- Đông bá bá, xin lỗi người, yêu linh đan là con trộm. Lần sau con không dám nữa, thế nhưng cũng không phải là con sai, là người không cho con yêu linh đan cho nên con mới trộm.

- Tiểu gia hỏa này, nhận sai là tốt rồi.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh mỉm cười nói:

- Vậy con nói cho ta biết xem con muốn yêu linh đan làm cái gì?

- Con muốn cho Bảo Nhi cùng Bối Nhi, bằng không bọn họ cũng không chơi cùng con.

Tiểu gia hỏa bất đắc dĩ nói, nó trộm yêu linh đan cũng là bị ép, thứ đồ chơi kia hắn cũng không thể ăn dược, cho nên cũng không có hứng thú đi trộm.

- Thì ra là vậy.

Ánh mắt Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh khẽ đảo, nhìn qua tiểu gia hỏa rồi nói:

- Vậy thì sao không nói thẳng cho ta nghe?

- Con hỏi người thế nhưng người cũng không cho a.

Tiểu gia hỏa nói, đích thực nó đã từng hỏi qua, bằng không nó cũng sẽ không đi trộm.

- Tốt, nhận sai là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tục ngữ nói ba tuổi định tám mươi. Hiện tại chính là thời điểm tiểu gia hoa này cần giáo dục nhất, tính cách sau này không thoát khỏi sự dạy dỗ hiện tại.

Tiểu gia hỏa nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong lúc vô hình cảm nhận được sự uy nghiêm cho nên thành thành thật thật đứng ở tại chỗ, giống như sợ Lục Lâm Thiên lại phạt nó nữa vậy.

- Nói cho ta biết về sau lớn lên ngươi muốn làm gì?

Lục Lâm Thiên nhìn thoáng qua tiểu gia hỏa rồi hỏi.

Tiểu gia hoa nhìn qua Lục Lâm Thiên, do dự một chút rồi nghiêm túc nói:

- Về sau ta muốn ăn sung mặc sướng, còn phải lấy bảy thiên kim, đại tiểu thư gì đó. Thứ hai còn chưa nghĩ tới.

- Cái gì?

Nghe tiểu gia hoa nói xong tất cả mọi người hóa đá, cơ hồ tất cả nữ nhân óc mặt ơ đây đều tức cười.

Lục Lâm Thiên cũng im lặng, tiểu gia hỏa này mới có mấy tuổi không ngờ lại thành thục như vậy. Sắc mặt hắn nghiêm lại, hỏi:

- Ai dạy ngươi nói như vậy?

- Cũng là Tiêu Bạch thúc thúc dạy ta.

Tiểu gia hỏa nhìn thấy sắc mặt mọi người dường như nó cũng cảm giác được điều không ổn, giống như là chuyện mọi người không hoanh nghênh cho lắm, cho nên lập tức bán đứng kẻ đứng phía sau.

- Lục Tiểu Bạch.

Tất cả mọi người đều dùng ánh mắt như muốn giết người nhìn Lục Tiểu Bạch, đặc biệt là tiểu thư Lưu gia, ánh mắt như phóng ra lửa.

- Đây không phải là ta nói. Là câu mà trước kia công tử dạy ta, công tử quên rồi sao?

Lục Tiểu Bạch dùng vẻ mặt cầu xin nói. Lời này chính là do công tử nói cho hắn nghe, trong lúc vô tình hắn lại nói ra lời này với tiểu gia hỏa, không ngờ chí hướng vĩ đại như vậy tiểu gia hỏa lại nhớ kỹ đến thế.

- Là ta sao? Tại sao có thể là ta được? Ta không phải loại người như vậy, nhân phẩm của ta vô cùng tốt nha.

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Lục Tiểu Bạch, trước kia hình như hắn đã từng nói qua những lời này, thế nhưng tiểu tử này cũng không thể nói ra phá hủy hình tượng của hắn hiện tại a.

- Lâm Thiên, chàng dạy thật tốt a, cấu kết với nhau làm chuyện xấu.

Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, cũng không vì có mặt nhiều người mà nể tình.

Ha ha.....

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên kinh ngạc, Bạch Toa Toa, Tân Hiểu Kỳ không nhịn được mà cười phá lên.

- Cái gì gọi là cấu kết với nhau làm việc xấu?

Tiểu gia hỏa nhìn qua Lục Lâm Thiên, có chút hứng thú hỏi.

- Cái này về sau lớn lên ngươi sẽ biết.

Lục Lâm Thiên rầu rĩ nói.

Ầm ầm.

Đúng lúc này tong một đình viện phía hậu sơn đột nhiên lay động.

Mọi người lập tức nhìn về phía trên ngọn núi xa xa. Lúc này trên bầu trời đã phong vân biến sắc. Bất tri bất giác đã có một cỗ năng lượng khung bố ngập trời kéo tới, không ngừng khuếch tán ra chung quanh. Người thực lực thấp dưới cỗ khí tức này đã bắt đầu cảm thấy khó chịu.

Đồng thời, một cỗ năng lượng thiên địa xoay quanh không trung rồi rót xuống dưới ngọn núi kia. Không gian ba động mãnh liệt, một cỗ năng lượng vô hình tong thiên địa giống như một vết nứt trong không gian không ngừng lượn lờ trên không trung.

Chương 2099: Mọi người như hóa đá (2)

Giữa không trung, khí tức bàng bạc dị thường tràn ra khiến cho không ít cường giả trong Phi Linh môn cũng cảm nhận được biến hóa, cả đám bắt đầu dò xét.

- Là Hổ Viêm Thiên Vương đột phá, hắn đã sớm có dấu hiệu, có lẽ lần này sẽ nhất cử mà đột phá.

Nhìn phía trước, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh có chút kích động nói.

- Hổ Viêm Thiên Vương đột phá, Phi Linh môn ta lại có thêm một cường giả Tôn cấp.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Giữa không trung, năng lượng bàng bạc trong thiên địa ngưng tụ, không ngừng rót vào ngọn núi phía dưới, năng lượng ngày càng cuồng bạo. Trong giây lát dùng xu thế phá không ầm ầm trút xuống. Mà trên ngọn núi kia lúc này cũng đã có một cỗ khí tức mới lạ bắt đầu hóng lên cao mang theo sự nóng bỏng, đây chính là khí tức của Vũ Tôn nhất trọng.

Sưu.

Năng lượng thiên địa đang tụ tập cũng lập tức biến mất không thấy gì nữ. Khi một tia năng lượng trong thiên địa trên ngọn núi biến mất thì một thân ảnh tráng kiện lăng không đứng trên bầu trời hiện lên trước mắt mọi người.

Người này có một đầu tóc đỏ, dáng dấp chừng sáu chục tuổi, vóc người tráng kiện, quanh người tàn ngập một cỗ khí tức nóng bỏng, cỗ khí tức này không ngờ lại khiến cho không gian muốn vặn vẹo. Khí tức này dừng lại ở Vũ Tôn nhất trọng, mà người này cũng chính là Hổ Viêm Thiên Vương.

- Lại thêm một Tôn cấp.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hiện tại xét theo tổng thể mà nói, người có tu vi Tôn cấp trong Phi Linh môn cũng không ít. Thế nhưng sợ rằng vẫn còn kém nội tình của mấy sơn môn lớn kia, tăng thêm lần trước Phi Linh môn đối đầu với Linh Vũ giới đã chết không ít cường giả, cho nên cần phải tiếp tục tăng cường thực lực.

- Đông lão, mọi chuyện sắp xếp thế nào rồi?

Hít sâu một hơi, Lục Lâm Thiên hỏi Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh.

- Thiên Vân đảo, Nhật Sát các, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các còn có Thiên Ưng lâu đã truyền tới tin tức. Khi bắt đầu thi đấu thì bọn họ sẽ hộ tống đệ tử trẻ tuổi tới đây. Vân Dương Tông cùng Linh Thiên môn cũng đã thông báo rồi.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói.

- Không có động tĩnh gì khác sao?

Lục Lâm Thiên hỏi, động tĩnh của tất cả thế lực lớn gần đây Lục Lâm Thiên đều phải lưu ý.

- Không có động tĩnh quá lớn. Ám đường đang gia tăng nhân thủ thu thập tin tức.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói.

- Vất vả cho Đông lão rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

- Cũng không có gì là vất vả.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, cũng không có lời dư thừa, chỉ hỏi:

- Thương thế của ngươi thế nào rồi? Có còn chỗ nào đáng ngại nữa không?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn cũng biết tính của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, lão độc vật này vô cùng quan tâm tới hắn, cho nên Lục Lâm Thiên nói:

- Hoàn toàn không còn gì đáng ngại. Mạng ta lớn, nói chung không dễ chết như vậy được.

- Đừng ba hoa, lần sau cẩn thận một chút, đừng quá mạo hiểm.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lườm Lục Lâm Thiên.

- Được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nghe lời này trong lòng hắn không khỏi cảm thấy ấm áp.

- Tiểu gia hỏa, ta thu ngươi làm đồ đệ, được không?

Lục Lâm Thiên lập tức nhìn tiểu gia hỏa đang thành thật phía trước. Vừa rồi Vân Hồng Lăng cũng dùng một vòng quang tráo bao phủ chung quanh tiểu gia hỏa này.

- Đồ đệ là cái gì?

Tiểu gia hỏa nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên, nó không có khái niệm về hai chữ này.

- Thì sau khi ngươi làm đồ đệ của ta, ta sẽ dạy cho ngươi bản lĩnh, ngươi có muốn học hay không?

Lục Lâm Thiên mim cười, đệ tử thiên phú bực này hắn cũng không thể lãng phí. Còn chưa nói tới đây lại là thân thể Âm Dương Tiên thiên, đây chính là thân thể trời sinh hợp với Âm Dương Linh Vũ Quyết a.

Ánh mắt tiểu gia hỏa đảo liên hồi, nhìn sang Lục Lâm Thiên nói:

- Nếu như ngươi có thể dạy ta bãn lĩnh trèo cây không? Mỗi lần Bảo Nhi cùng Bối Nhi làm như vậy ta không thể nào đuổi được bọn họ.

- Cái này..

Lục Lâm Thiên im lặng, tiểu gia hỏa này quả thực chỉ có một chút tiền đồ như vậy, hắn bất đắc dĩ nói:

- Đương nhiên là có thể, về sau ta sẽ dạy ngươi bay, giống như sư phụ hiện tại.

Lục Lâm Thiên biết rõ nếu muốn thu tên đệ tử này không thể dùng biện pháp tầm thường, chung quy phải có chút hấp dẫn mới được. Chân khí bùng lên, lập tức lăng không đứng thẳng, lơ lửng trên mặt đất.

- Thôi đi.... Tiểu Bạch thúc thúc cũng biết, Đông bá bá và Bạch cô cô cũng biết, bay so với ngươi còn cao hơn.

Tiểu gia hỏa nhìn thấy Lục Lâm Thiên bay ở tầng trời thấp lập tức học Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, ánh mắt hiện lên vẻ khinh thường nói. Nó đã sớm được mọi người mang theo khi bay, chuyện này đối với nó mà nói không có lực hấp dẫn quá lớn.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên lập tức ủ rũ, vốn hắn muốn lên mặt một phen, không ngờ tiểu gia hỏa này lại không thèm để ý tới như vậy.

Mọi người mỉm cười, trong Phi Linh môn không biết có bao nhiêu người muốn bái chưởng môn làm sư phụ. Cho dù là cả đại lục, hiện tại chỉ cần Linh Vũ Chiến Tôn nói thu đồ đệ, tuyệt đối cửa Phi Linh môn sẽ có một hàng người kéo dài tới Đông Hải, thế nhưng tiểu gia hỏa lại không thèm để vào trong mắt.

- Nếu như ngươi bái ta làm thầy ta có thể dạy cho ngươi bản lĩnh đuổi theo Bảo Nhi cùng Bối Nhi, được không?

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ thu chân khí lại rồi đáp xuống mặt đất, tiếp tục dụ dỗ tiểu gia hỏa.

- Thật sao?

Lúc này tiểu gia hỏa mới có hứng thú, ánh mắt chăm chú nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Đương nhiên.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

- Được rồi, ta đồng ý.

Ánh mắt tiểu gia hỏa đảo quanh, lúc này mới đồng ý, bộ dáng còn giống như bản thân bị chịu thiệt vậy.

Dưới sự chỉ đạo của La Lan thị, tiểu gia hỏa hoàn thành đại lễ bái sư ba quỳ chín lễ, chuyện này khiến cho tiểu gia hỏa càng thêm ủy khuất, sau đó lại gọi Vân Hồng Lăng cùng Lữ Tiểu Linh là sư mẫu khiến cho nhị nữ vui mừng không thôi.

Tiểu Long cũng không buông tha cơ hội làm sư thúc. Chỉ cần uy bức lợi dụ thì tiểu gia hỏa cũng dập đầu vài cái. Cũng may bình thường quan hệ của tiểu gia hỏ cùng Tiểu Long không tệ cho nên nó cũng không phản đối.

Nhi tử nhận tiểu gia hỏa làm đồ đệ, La Lan thị cũng rất cao hứng. Vốn ý định ban đầu của nàng là muốn Lâm Thiên nhận tiểu gia hỏa làm con nuôi, đến lúc đó danh xưng nãi nãi này của nàng cũng coi như là thực.

- Lão đại, nhanh giúp tiểu bảo đặt tên đi.

Tiểu Long nói với lão đại, hai năm qua mọi người đã thử nghĩ tới không ít cái tên, thế nhưng cũng không có ai hoàn toàn đồng ý, cũng không biết họ của tiểu gia hỏa là gì cho nên vẫn trì hoãn việc này.

Lục Lâm Thiên nhìn qua tiểu gia hỏa, nhìn vào ánh mắt tinh ranh của nó rồi nói:

- Tiểu gia hỏa, ngươi sẽ theo họ của sư phụ, đại sư huynh của ngươi gọi là Niếp Phong, về phần ngươi...

Chương 2100: Tên là Kinh Vân

Tiểu gia hoa lập tức cao hứng không thôi, trong miệng thầm đọc tên mình, đi tới bên người La Lan thị rồi nói:

- Nãi nãi, Bảo Bảo có tên rồi.

- Lục Kinh Vân? Không tệ, không tệ.

Đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cũng không có một chút ý kiến nào.

Nói chuyện một phen, Lục Lâm Thiên lập tức theo đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh còn có Phích Lịch Tôn giả, Phong Linh Tôn giả, Hỏa Sí Tôn giả đi xem xét Phi Linh môn một phen.

Phi Linh môn sau khi được trùng kiến lại, diện tích tăng lên không ít, lớn tới dọa người. Đi tới hậu sơn cũng cần yêu thú phi hành thay cho việc đi bộ. Xế chiều, Lục Lâm Thiên còn đi tới đường hầm không gian xem xét một vòng, khi trở về đã là hoàng hôn.

Vào đêm, màn đêm bao phủ mặt đát, trên trời xanh phía xa xuất hiện vô số ngôi sao lóe sáng.

Đêm vô cùng yên tĩnh, một vầng trăng sáng lơ lửng trên cao, chiếu xuống Phi Linh sơn mạch giống như phủ lên sơn mạch một tầng lụa mỏng, lại giống như một tầng sương đậm đặc.

Trong phòng, đây cũng không phải là lần đầu tiên Vân Hồng Lăng qua đêm tại đây, hai người ôm lấy nhau, ban ngày ở cùng mọi người cho nên hai người cũng khó có thể tâm sự được.

- Lần này chàng hù chết thiếp a.

Vân Hồng Lăng từ trong l*иg ngực Lục Lâm Thiên thò đầu ra, ôm nam tử áo xanh trước mắt nói:

- Mẫu thân cùng chúng thiếp đều lo lắng không thôi. Chàng không có việc gì là tốt rồi, mỗi lần như vậy đều khiến cho chúng thiếp lo lắng chết khiếp. Cũng không biết về sau liệu chúng thiếp cùng mẫu thân có bị chàng làm cho sợ hãi như vậy nữa không.

- Xin lỗi nàng, đã để cho mọi người lo lắng.

Lục Lâm Thiên nói, nhẹ nhàng hôn lên cái trán của nàng một cái. Trong lòng tràn ngập sự áy náy, hắn thiếu chúng nữ quá nhiều, lại còn khiến cho bọn họ chờ đợi trong sự lo lắng.

- Biết là tốt rồi.

Vân Hồng Lăng cười yếu ớt, lộ ra hai cái má lúm đồng tiền mê người, nàng nói:

- Quan hệ của chàng và Y Y cô nương là thế nào? Thiếp thấy dường như quan hệ của hai người cũng có chút sâu a.

- Không có quan hệ gì, nàng là hậu nhân của sư phụ. Quan hệ của ta và nàng ấy không phải nàng không biết a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lén lút biến đổi, trong lòng lập tức cảnh giác.

- Thật sao? Chàng không gạt thiếp?

Đôi tay trắng nõn của Vân Hồng Lăng bám lấy cổ Lục Lâm Thiên, đôi mắt dễ thương nhìn thẳng vào hán, bằng vào trực giác trời sinh của nữ nhân, nàng có chút không tin tưởng được lời này.

- Thật không có gì, có nàng, Tiểu Linh, còn có Vô Song và Cảnh Văn thì cuộc đời này của ta đã quá đủ.

Lục Lâm Thiên nói, lời này cũng là lời nói thật của hắn. Trong nội tâm Lục Lâm Thiên thường xuyên nói những lời này, có chúng nữ thâm tình với hắn như vậy, cuộc đời của hắn coi như đã đủ.

- Tha cho chàng.

Vân Hồng Lăng mỉm cười, lại nói.

- Cũng không biết Vô Song tỷ thế nào rồi. Thiếp có chút nhớ tỷ ấy.

- Hơn ba năm rồi. Có lẽ Vô Song có việc bận, bằng không đã sớm trở lại gặp chúng ta.

Lục Lâm Thiên nói, trong đầu không khỏi nhớ tới nữ tử thanh nhã kia. Chỉ trong chớp mắt đã mấy năm không gặp, trong lòng hắn vô cùng nhớ nhung.

- Đúng vậy.

Trong mắt Vân Hồng Lăng có chút ngượng ngùng, ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Gần đây mẫu thân thường xuyên nói với chúng thiếp người muốn có tôn tử, chàng nói chúng ta phải làm sao bây giờ?

- Thật sao?

Lục Lâm Thiên lập tức nở nụ cười tà, nói:

- Vậy thì chúng ta thỏa mãn nguyện vọng của mẹ vậy.

- Thiếp không muốn, nghe nói sinh tiểu hài tử rất đau a.

Trên mặt Vân Hồng Lăng đỏ ửng, lập tức có chút nghi ngờ nói:

- Chúng ta ở cùng nhau lâu như vậy, vì sao thiếp lại không có? Lẽ nào thiếp có vấn đề gì sao?

- Sao lại có thể thế được, việc này liên quan tới rất nhiều vấn đề, không phải chỉ cần ở một chỗ là có thể có được. Còn cần thiên thời, địa lợi, nhân hòa.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, khóe miệng mang theo chút tiếu ý nói:

- Sinh hay không cũng không sao, vấn đề là quá trình chế tạo, về phần tác dụng phụ thì cũng không cần quá để ý tới.

- Cái gì mà quá trình chế tạo cùng tác dụng phụ?

Vân Hồng Lăng nghi hoặc hỏi.

- Nàng lập tức sẽ hiểu.

Lục Lâm Thiên cười tà, đem nữ tử trong lòng đặt xuống giường.

- Thiếp biết ngay chàng sẽ háo sắc như vậy mà, thiếp sẽ không để cho chàng toại nguyện đâu.

- Nàng không cho ta cũng tự làm.

- Chàng dám..... A....

Hai người lăn lộn một phen, tiếng thét chói tai vang lên không ngừng. Cũng may trước đó Lục Lâm Thiên đã bố trí vào đạo cấm chế. Một lát sau, Vân Hồng Lăng trên giường đã không còn một mảnh vải che thân, mái tóc đen nhánh mà mềm mại, rối tung, cái miệng đỏ hồng mê người. Làn da trắng nõn như ngọc lại có chút hồng hào.

Bốn mắt nhìn nhau, không cần nói cũng hiểu. Lục Lâm Thiên đem thân thể kia ôm trọn vào lòng, bốn cánh môi hợp lại vói nhau, hai người đều cảm thấy thân thể nóng rực, thanh âm khát khao bắt đầu vang lên.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên thẳng lưng, thuận thế đi vào. Lập tức hoa mai nở rộ trong phòng, xuân quang tràn ngập, hai người dây dưa vào cùng một chỗ.

Phía trên, trời xanh được màn đêm bao phủ, tất cả vô cùng yên bình.

Trong một đình viện, một thiếu nữ áo đỏ khoanh chân ngồi, ngũ quan tinh xảo, làn da trắng nõn, đơn giản mà tuyệt sắc.

Lúc này quanh thân thiếu nữ áo đỏ kia được bao phủ bởi một vòng quang mang nóng bỏng thuộc tính hỏa. Nữ tử này chính là nhân vật nắm vào bỏng tay trong thế hệ trẻ tuổi của Phi Linh môn, vũ giả tứ hệ, Hoàng Tĩnh Ngọc.

Thiên phú của vũ giả tứ hệ, một mỹ nhân tương lai, chất nữ Hoàng Đan trưởng lão của Kim đường, đệ tử Tôn sứ hộ môn, chỉ bằng vào tầng thân phận này cũng khiến cho thanh danh của Hoàng Tĩnh Ngọc trong Phi Linh môn tăng cao. Thế nên hiện tại tuy rằng nàng mới chi mới mười sáu mười bảy tuổi, nhưng lại có vô số người ngưỡng mộ, vô hình trung trở thành đệ nhất nhân trong đám người trẻ tuổi ở Phi Linh môn.

Một lát sau, không khí yên ả chung quanh Hoàng Tĩnh Ngọc đột nhiên chấn động, từng vòng gợn sóng tràn ra, cuối cùng quay chung quanh thân thể nàng. Chân khí trong đan điền bành trướng với tốc độ mà mắt thường có thể nhìn thấy được. Trong đan điền cũng xảy ra biến hóa vi diệu.

Chân khí theo kinh mạch toàn thân vận chuyển, cuối cùng tiến vào trong đan điền. Cuối cùng, Hoàng Tĩnh Ngọc có cảm giác trong đan điền của mình, chân khí đã đạt tới trạng thái no đủ, ngay cả kinh mạch trong người nàng cũng tràn ngập chân khí, chân khí trong cơ thể đã no đủ tới đỉnh điểm.

Trong giây lát, thủ ấn trong tay Hoàng Tĩnh Ngọc được kết, chân khí no đủ trong co thể lập tức bành trướng giống như gặp phải một cỗ hấp lực mãnh liệt vậy. Đan điền đang bành trướng nhanh chóng co út lại, chân khí trong kinh mạch lập tức xông vào trong đan điền đang ở trạng thái no đủ. Lập tức đan điền cấp tốc khuếch trương, tất cả chân khí trong kinh mạch cơ hồ co rút lại, hung hăng áp súc ở bên trong đan điền.

Phanh.

Thanh âm trầm đυ.c vang lên trong đan điền của Hoàng Tĩnh Ngọc, một cỗ chan khí khổng lồ từ trong đan điền lần nữa tràn ngập kinh mạch.

Chương 2101: Mảnh Vô Tự Thiên Thư thứ ba (1)

Phù.

Một lát sau tất ca mới yên tĩnh trở lại, mà tu vi của Hoàng Tĩnh Ngọc lúc này cũng đã tới Vũ Phách nhị trọng, thủ ấn thu lại, từ trong cơ thể thở ra một ngụm trọc khí. Hai mắt nàng mở ra, tinh mang trong mắt lan tràn, đôi mắt cực kỳ động lòng người.

- Vừa mới đột phá cần phải ổn định tâm tình, còn hai tháng nữa là thời điểm đệ tử thân truyền trong môn thi đấu, trong bổn môn có lẽ trong đám người trẻ tuổi con không có đối thủ, thế nhưng đến lúc đó mấy đại sơn môn kia tụ lại, sẽ không thiếu đệ tử có thiên phú rất mạnh. Con không được chủ quan.

Thân ảnh Thiên Thủ Quỷ Tôn hiện lên, lúc đệ tử đột phá hắn vẫn luôn ở bên cạnh.

- Đệ tử sẽ chú ý, cố gắng không để cho sư phụ mất mặt.

Hoàng Tĩnh Ngọc nói.

- Sư phụ sống mấy trăm năm rồi cho nên cũng đã không còn coi trọng mặt mũi. Thi đấu cùng với đệ tử trẻ, quan trọng nhất là việc giúp con có thể biết rõ ưu, khuyết điểm của mình. Nếu như có thể khiến cho Phi Linh môn nở mày nở mặt, cho sư phụ nở mày nở mặt thì tốt rồi.

Thiên Thủ Quỷ Tôn mỉm cười nói.

- Đệ tử ghi nhớ lời dạy bảo của sư phụ.

Hoàng Tĩnh Ngọc nói, đôi mắt dễ thương như nước, cái mũi tinh xảo, cái miệng nho nhắn như anh đào, hai hàng lông mi dài nhếch lên tạo thành một đường cong ưu mỹ, trên người có khí chất tổng hợp của hai người Hoàng Đan và Hoàng Hân. Có kiêu ngạo của Hoàng Đan, còn có thanh nhã cùng đáng yêu của Hoàng Hân.

Thời gian trôi qua, trong khoảng thời gian kế tiếp, Lục Lâm Thiên ở cùng với người nhà một chỗ, đối với Lục Kinh vân, Lục Lâm Thiên cũng không vội vã bắt nó tu luyện, chỉ học theo Nam thúc mỗi ngày đều rèn thể cho nó, về phần tu luyện thì không vội. Đặc tính của Âm Dương Linh Vũ Quyết không giống như công pháp bình thường, Lục Lâm Thiên tu luyện lâu như vậy cũng biết chút khuyết điểm của nó. Thôn phệ chân khí tu luyện, rất dễ khiến cho căn cơ bất ổn, cho nên hiện tại hắn muốn rèn luyện thể chất của tiểu gia hỏa này tới trình trạng hoàn mỹ nhất, tránh cho sau này xảy ra vấn đề. Cho dù có xảy ra vấn đề thì cũng là vấn đề nhỏ.

Mỗi ngày ở cùng người thân, Lục Lâm Thiên vô cùng thoải mái, hắn cũng biết được phụ thân Lục Trung trở về trấn Thanh Vân chuẩn bị trùng kiến Lục gia. Hiện tại có Phi Linh môn, còn có Vân Dương Tông bảo hộ, quan trọng nhất là có hứa hẹn của Bắc Cung gia tộc, Lục Lâm Thiên vốn cũng đã sớm muốn trùng kiến Lục gia, thế nhưng cũng không có thời gian dứt ra.

Lúc này có phụ thân đi làm, Lục Lâm Thiên cũng bớt được một việc. Có lẽ trong thời gian ngắn Lục gia sẽ lại được kiến tạo, Lục giai khi đó cũng không giống trước đây nữa.

Cùng lúc, Lục Lâm Thiên cũng thường xuyên tiến vào trong Thiên Trụ giới chỉ đạo Niếp Phong tu luyện, đồng thời còn đem Bảo Nhi cùng Bối Nhi vào trong Thiên Trụ giới tu luyện cùng Niếp Phong. Lục Kinh Van cũng đi vào trong Thiên Trụ giới, nhìn thấy Niếp Phong lập tức đổi giọng xưng sư huynh. Lục Kinh Vân nhìn thấy Bảo Nhi cùng Bối Nhi giao thủ với Niếp Phong cũng khoa chân múa tay vô cùng vui vẻ, hận không thể gia nhập vào bên trong, chi tiếc hiện tại Bảo Nhi căn bản không mang theo tiểu gia hỏa này chơi đùa, ngược lại Bối Nhi sẽ che chở tiểu gia hỏa.

Hiện tại Niếp Phong cũng đã thể hiện ra thiên phú của hắn, Tam Hoa tụ đỉnh, tinh khí thần hòa tan thành một thể, tiến bộ vô cùng vững chắc, tăng thêm kiến thức cơ bản vốn có, khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi vui vẻ mỉm cười.

Tam Hoa tụ đỉnh, tinh khí thần hòa thành một thể khiến cho Niếp Phong tuy rằng là vũ giả thế nhưng linh hồn lực cũng không kém.

Thể chất càng không cần phải nói, trong cùng một thế hệ, Niếp Phong tuyệt đối là số một.

Tăng thêm Niếp Phong tu luyện Chấn Thiên Kim Cương Quyết, công pháp uy mãnh, dùng lực phá vạn pháp, một khi ra tay cũng có chút khí thế. Lục Lâm Thiên vốn lo lắng Niếp Phong không đủ linh hoạt, thế nhưng hắn lại lo lắng hơi nhiều. Niếp Phong trời sinh chính là một hảo thủ đơn đả độc đấu, một khi động thủ sẽ giống như một người khác, trong đám người đồng cấp sợ rằng không có ai là đối thủ của hắn.

Ở cùng người thân, thời gian trôi qua cực nhanh, trong nháy mắt đã trôi qua một ngày. Vào đêm, trên giường, Lữ Tiểu Linh bay bổng, hai người dây dưa cùng một chỗ, mây mưa thất thường, liều chết triền miên.

Sau khi hoa mai nở mấy bận, Lục Lâm Thiên run lên khiến cho tâm thần Lữ Tiểu Linh chấn động, toàn thân thoải mái nhẹ nhõm. Một cỗ nhiệt lưu từ trong người Lục Lâm Thiên lao ra, đồng thời tiến vào trong người Lữ Tiểu Linh. Mưa gió dần tan, trong phòng dần dần yên tĩnh lại.

Sáng sớm hôm sau, gió sớm thổi qua Phi Linh môn mang theo mùi thơm ngát của cây cối chung quanh sơn mạch Vụ Đô.

Trong phòng, thủ ấn Lục Lâm Thiên được kết, lập tức tiến vào bên trong Thiên Trụ giới. Gần đây còn có chút thời gian cho nên Lục Lâm Thiên không thể không tiến vào trong Thiên Trụ giới tu luyện một chút.

Tiến vào trong Thiên Trụ giới còn có Tiểu Long, Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá, Hắc Hùng, Huyết Mị, Thiên Sí Tuyết Sư, Thiên Độc Yêu Long cùng Như Hoa, Bàn Hủy, Bàn Vân, Xích Viêm, Vân Hồng Lăng, mặt khác còn có Đoan Mộc Y Y.

Đoan Mộc Y Y hiện tại đã đạt tới Linh Suất cửu trọng đỉnh phong, kém một chút là có thể đột phá. Sau khi dùng Diễn Linh thánh quả nàng đã định bế quan đột phá, lúc này Lục Lâm Thiên mới đem nàng dẫn vào trong Thiên Trụ giới.

Đoan Mộc Hồng Chí gần đây mỗi ngày đều được sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn tự mình chỉ dạy, Lục Lâm Thiên vốn muốn dẫn hắn vào trong Thiên Trụ giới, thế nhưng cũng chỉ có thể tạm thời gác lại ý định này. Để cho kiến thức cơ bản cũng tiểu tử này vững vàng một chút rồi nói tiếp.

Lục Lâm Thiên cùng Dương Quá, hai năm qua đều song song đột phá Tôn cấp nhất trọng. Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy có chút kỳ quái nào, Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá hai năm trước đã là Vương cấp đỉnh phong, dùng thiên phú của bọn họ không đột phá được mới là chuyện lạ.

Đám người Bàn Hủy, Huyết Mị sau khi dùng yêu linh đan bát phẩm lập tức tìm chỗ tu luyện. Thanh Linh Tôn giả, Chấn Linh Tôn giả, Phong Linh Tôn giả gia nhập, còn có Lục Tâm Đồng đột phá. Hiện tại Phi Linh môn đã có thể luyện chế ra yêu linh đan bát phẩm, chỉ tiếc là số lực cực nhỏ, tài liệu cần thiết để luyện chế ra một khỏa yêu linh đan bát phẩm đối với những sơn môn bình thường mà nói tuyệt đối là một con số thiên văn. Cũng chỉ có nhà giàu mới nổi như Phi Linh môn mới có thể luyện chế ra.

Tiểu Long sau khi dùng yêu linh đan cũng đi tu luyện. Hai năm quá tiểu tử này tu luyện cực kỳ khắc khổ, thế nhưng vẫn chưa đạt tới trình trạng đột phá. Đến cấp độ như bây giờ đột phá mỗi một tầng đều không hề dễ dàng, so với tất cả cấp độ khi trước cộng lại sợ rằng còn khó hơn nhiều.

Mọi người đều tự mình tu luyện, thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên rồi đi tới bên người Niếp Phong. Thời gian bên ngoài mấy ngày thế nhưng Niếp Phong đã ở trong Thiên Trụ giới ngây ngốc hai tháng.

Chương 2102: Mảnh Vô Tự Thiên Thư thứ ba (2)

Trong hai tháng này, năng lượng tinh khí trong cơ thể hắn đã được luyện hóa hết. Một lần đột phá tới Vũ Sĩ lục trọng, chỉ tiếc là vẫn còn xa mới đủ. Lục Lâm Thiên cũng không muốn để hắn cưỡng ép mà đột phá. Thứ hắn muốn làm chính là bồi dưỡng cường giả mà không phải là cao thủ. Nếu như bây giờ hắn mạnh mẽ bồi dưỡng mà nói, sợ rằng không bao lâu sẽ lập tức xuất hiện không ít cao thủ, chỉ là nếu làm như vậy cũng phá hủy một hạt giống tốt.

- Sư phụ.

Lúc Lục Lâm Thiên hiện lên thì Niếp Phong đang đối chiến cùng Bảo Nhi, nhưng mà thực lực của hắn còn chưa phải là đối thủ của Bảo Nhi, mỗi một lần đều bị chà đạp tới kiệt sức.

- Mỗi một lần tiêu hao hết không được buông lỏng mà phải lập tức tu luyện thì mới phát huy ra được hiệu quả lớn nhất.

Lục Lâm Thiên nói với Niếp Phong, mỗi một lần tiêu hao hầu như không còn, đan điền khô kiệt, thân thể cũng ở trạng thái mệt mỏi nhất, thời điểm này mà tu luyện đối với đan điền và thân thể đều có lợi lớn nhất.

- Đệ tử ghi nhớ.

Niếp Phong cung kính nói, trong khoảng thời gian ngắn hắn đã chính thức trở thành vũ giả, tu vi cùng với khi trước cách biệt một trời một vực. Trong lòng Niếp Phong có thêm một loại cảm giác tự tin, hắn không phải là một thanh củi mục, thân thể của hắn là Tam Hoa tụ đỉnh, cũng không thể so sánh sự chênh lệch với người khác.

- Tu luyện cho tốt, thi đấu giữa các đệ tử thân truyền trong Phi Linh môn không được qua loa. Đến lúc đó để sư phụ nhìn xem con có thể đi tới bước nào.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Niếp Phong nói. Thân thể Tam Hoa tụ đỉnh, tinh khí thần dung hợp, trên phương diện thể chất tuy rằng bất đồng với vũ giả song hệ và vũ giả đa hệ, tốc độ tu luyện của vũ giả song hệ có thể nhanh hơn gấp đôi, vũ giả tam hệ thì nhanh hơn gấp ba. Đồng thời công kích cũng mạnh hơn không ít. Các loại thuộc tính phối hợp so với vũ giả đơn hệ thì phần thắng sẽ lớn hơn.

Thân thể Tam Hoa tụ đỉnh tuy rằng không có những ưu thế này, Niếp Phong cũng chỉ là vũ giả đơn thuộc tính, thế nhưng thân thể Tam Hoa tụ đỉnh chính là trạng thái tinh khí thần dung hợp mà tất cả vũ giả Tôn cấp đều tha thiết mơ ước. mà Niếp Phong từ nhỏ đã có, sau khi đả thông mạch, tinh khí thần dung hợp trong cơ thể, đạt tới tình trạng mà tuyệt đại bộ phận cường giả Tôn cấp không thể đạt tới.

Tinh khí thần dung hợp, tốc độ tu luyện tuyệt đối nhanh hơn, luyện thần hoàn hư, việc cảm ngộ năng lượng thuộc tính so với người bình thường còn rõ ràng hơn nhiều. Lục Lâm Thiên cũng đã cẩn thận kiểm tra qua trạng thái tu luyện của Niếp Phong. Tam Hoa tụ đỉnh, tinh khí thần dung hợp, tốc độ tu luyện không nhanh hơn năm lần như vũ giả ngũ hệ, thế nhưng so với bình thường thì vũ giả tam hệ cũng phải kém hơn Niếp Phong.

Huống chi Niếp Phong lại tu luyện Chấn Thiên Kim Cương Quyết vô cùng thích hợp với thể chất của hắn, tăng thêm tính cách kiên nghị, so với đệ tử Phi Linh môn hiện tại tuyệt đối có thể nhanh chóng vượt qua.

Hiện tại trong đám đệ tử trẻ tuổi Phi Linh môn, những người có thực lực chống lại đệ tử trong đại môn đại phái trong đầu Lục Lâm Thiên cũng không có mấy người. Từ trong miệng Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cùng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh Lục Lâm Thiên cũng đã biết được tình hình đệ tử gần đây. Hiện tại Phi Linh môn cũng bồi dưỡng đệ tử không kém, vô cùng chú trọng.

Mà lần này đệ tử trẻ tuổi trong các sơn môn lớn tới thi đấu không giống như bình thường, tất cả các sơn môn lớn đều đã thương nghị qua, đệ tử đồng lứa tham gia thi đấu giới hạn ở hai mươi tuổi. Lục Lâm Thiên cũng đã sớm nghĩ tới một vài vấn đề, việc bồi dưỡng đệ tử trẻ tuổi của Phi Linh môn so với các sơn môn lớn thì đã cất bước chậm hơn nhiều.

Nói như vậy, nếu như chọn đệ tử trẻ tuổi dưới hai mươi lăm tuổi làm hạn định mà nói, lần này tiến vào trong không gian tu luyện đối với đệ tử Phi Linh môn có hại không ít. Mà nếu như hạn định ở hai mươi tuổi, thì Phi Linh môn sẽ chịu thiệt nhỏ hơn một chút.

Tất cả đám người trẻ tuổi trong Phi Linh môn, người hiện tại Lục Lâm Thiên coi trọng nhất chính là Hoàng Tĩnh Ngọc, Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hạo còn có Niếp Phong, mặt khác hiện tại Đoan Mộc Hồng Chí cũng có thể coi là một người, đương nhiên hai người Lục Lâm Thiên mong đợi nhất chính là Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chí, đối với ba người khác hắn cũng không quá hiểu rõ.

Nói tới hai người Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chí mà nói, hai người mỗi người một vẻ, Niếp Phong có kiên nghị, còn có lực nhẫn nại mà thường nhân khó có được.

Mà tâm cảnh của Đoan Mộc Hồng Chí cũng không giống bình thường, hai người đều vô cùng chăm chỉ, lại có thiên phú, cho nên tiền đồ sau này của hai người thế nào Lục Lâm Thiên cũng không thể nói trước được.

Sau khi dặn dò Niếp Phong xong, Lục Lâm Thiên mới rời đi. Thời gian thi đấu ngày càng gần, chuyện này khiến cho nội tâm Niếp Phong càng không dám buông lỏng, nhất định không thể khiến cho sư phụ thất vọng.

Sưu....

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện ở trong một phiến không gian, sắc mặt có chút trầm tư, hiện tại hắn cũng nên tiếp tục tu luyện, tu vi Vũ Tôn nhị trọng tuy rằng không kém, thế nhưng vẫn còn xa không đủ, đối thủ bây giờ hắn phải đối mặt đều là thế hệ cực kỳ cường hãn.

Đem những chuyện gần đây nghĩ qua một lần, vẻ mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, trên người hắn có Vô Tự Thiên Thư, Linh Vũ giới tuyệt đối sẽ không buông tha cho hắn. Không cần biết trên người hắn thực sự có Vô Tự Thiên Thư hay không chúng đều không bỏ qua.

Lại nói tới chuyện Địa Viêm đảo, trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên có chút lo lắng. Địa Viêm đảo bị diệt, Lục Lâm Thiên phần nhiều có cao hứng, cũng coi như hắn bớt đi một đại kình địch. Thế nhưng Địa Viêm đảo lại thần thần bí bí bị diệt. Thế lực diệt Địa Viêm đảo rốt cuộc là thế lực thần bí nào, điều này cũng là điều khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên không yên.

Trầm tư một lát, lúc này mấy sơn môn kia tới, đến lúc đó hy vọng mấy sơn môn lớn kia sẽ có tin tức.

Sưu.....

Thu hồi suy nghĩ trong lòng, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết, trong tay lập tức xuất hiện một cái hộp gấm màu tím, ánh mắt nhìn vào hộp gấm màu tím. Hộp gấm màu tím này cũng không lớn, chính là thứ mà hắn đạt được trong Tử Lôi Huyền đỉnh khi trước.

Lục Lâm Thiên nhìn qua hộp gấm rồi mở nó ra, một chiếc nhẫn trữ vật xuất hiện trong ánh mắt Lục Lâm Thiên. Lúc trước Lục Lâm Thiên muốn kiểm tra nhẫn trữ vật lại phát hiện ra có một đạo cấm chế bắn ngược lực lượng của hắn lại, trực tiếp đẩy hắn ra. Cỗ lực lượng cấm chế này cực lớn, dùng lực lượng khi đó của hắn không có cách nào cởi bỏ. Từ đó cho tới bây giờ Lục Lâm Thiên cũng chưa từng kiểm tra qua, nhẫn trữ vật do Huyền Thiên Yêu Tôn lưu lại cũng có cấm chế, Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được bên trong nhẫn trữ vật đều là thứ bất phàm.

Chương 2103: Mảnh Vô Tự Thiên Thư thứ ba

Lúc này hắn đã là Linh Tôn, Lục Lâm Thiên cũng muốn thử xem hắn có thể mở ra nhẫn trữ vật này hay không. Có lẽ bên trong có bảo vật nào đó cũng không nhất định, ít nhất cũng không phải là vật bình thường.

Ngưng thần tĩnh khí, tâm thần Lục Lâm Thiên rót vào trên nhẫn trữ vật. Lần trước đó có một cỗ lực lượng cực lớn trực tiếp đẩy hắn ra. Cỗ lực lượng cấm chế này rất mạnh, lúc này Lục Lâm Thiên đem thần thức rót vào cũng bị một cỗ lực lượng khổng lồ bắn ngược lại. Tâm thần khẽ động, một cỗ linh hồn lực bàng bạc trong đầu Lục Lâm Thiên bắt đầu tràn ra, trong lúc mơ hồ cũng đem cỗ lực lượng phản lại này bao phủ.

Thấy thế, trong lòng Lục Lâm Thiên thầm thở dài một hơi, ít nhất bây giờ hắn cũng không bị lực lượng của cấm chế bắn ngược trở lại. Thủ ấn lặng lẽ được kết, trong tay xuất hiện một ngọn linh hỏa nóng bỏng, linh hồn lực lập tức khống chế linh hỏa thẩm thấu vào bên trong nhẫn trữ vật.

Trong quá trình này Lục Lâm Thiên không dám có chút chủ quan nào, chỉ cần xảy ra một chút sai lầm sẽ xúc động tới cấm chế khiến cho nó phản kích, cuối cùng rất có thể sẽ khiến cho nhẫn trữ vật bị nghiền nát.

Lúc này linh hồn lực Lục Lâm Thiên tỉ mỉ khống chế linh hỏa. Dưới sự khống chế linh hỏa tinh diệu, tất cả đều tiến hành cực kỳ thuận lợi, đặt biệt sau khi đột phá tới Linh Tôn, vô luận là linh hồn lực hay là linh lực, Lục Lâm Thiên có cảm giác lực lượng không phải là thứ mà cấp độ Linh Vương có thể so sánh. Linh lực mênh mông giống như trường giang, so với cấp độ Linh Vương cửu trọng khổng lồ hơn không ít.

Khống chế linh hỏa thiêu đốt cấm chế, Lục Lâm Thiên cảm giác lực lượng khổng lồ của cấm chế kia cũng không yếu, sợ rằng đã tồn tại bảy tám ngàn năm cho nên mới có một chút lỏng lẻo như hiện tại. Nếu không phải như vậy, sợ rằng khó có thể cởi bỏ. Mà bây giờ, Lục Lâm Thiên có cảm giác, sợ rằng nếu dùng tốc độ hiện tại của hắn cũng là một quá trình vô cùng dài, về phần có thể cởi bỏ cấm chế hay không lại là một chuyện khác.

Cấm chế này cực lớn, quá trình cởi bỏ cấm chế này đối với Linh Tôn nhất trọng như Lục Lâm Thiên mà nói cũng là một lần khiêu chiến cực lớn. Không chỉ là một lần khảo nghiệm với linh lực, đối với việc khống chế linh hồn lực cũng là một lần khảo nghiệm.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên dùng linh hồn lực khống chế linh hỏa cởi bỏ cấm chế, sắc mặt sau hơn mười thời thần bắt đầu tái nhợt, dường như cũng đã tiêu hao tới trình độ nhất định.

Không biết qua bao lâu, trên khuôn mặt tái nhợt của Lục Lâm Thiên hiện lên sự vui vẻ, ánh mắt hơi đổi.

Cứ như vậy chừng hơn nửa canh giờ sau, khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên rồi mỉm cười. Lúc này, trên chiếc nhẫn trữ vật bị linh hỏa của Lục Lâm Thiên bao phủ vang lên một tiếng ken két.

Ken két.

Một vòng quang mang yếu ớt bên trên lóe lên rồi biến mất. Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên thu lại, hít sâu một hơi, khóe miệng mỉm cười. Bởi vì lúc này chiếc nhẫn trữ vật mà trước đó hắn không có cách nào mở ra đã được mở ra.

Nắm nhẫn trữ vật trong tay, tâm thần Lục Lâm Thiên mang theo sự chờ mong rót vào trong nhẫn trữ vật. Hắn không biết được bên trong chiếc nhẫn trữ vật mà Huyền Thiên Yêu Tôn bố trí cấm chế rốt cuộc sẽ có vật gì.

Tâm thần xâm nhập vào bên trong nhẫn trữ vật, sắc mặt tái nhợt của Lục Lâm Thiên lập tức đại biến.

- Vô Tự Thiên Thư, là Vô Tự Thiên Thư.

Trong lúc sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến lập tức lấy một vật từ trong nhẫn trữ vật ra. Trong tay hắn là một khối ngọc giản. Khối ngọc giản này lớn bằng lòng bàn tay, hình vuông giống như một cuốn sách, bề mặt sáng bóng, trơn trượt, bốn phía trơn bóng giống như vốn đã như vậy. Bên trên có một cỗ khí tức vô cùng quen thuộc với Lục Lâm Thiên.

- Vô Tự Thiên Thư, trong nhẫn trữ vật này không ngờ lại là Vô Tự Thiên Thư.

Lục Lâm Thiên cả kinh, Vô Tự Thiên Thư này đương nhiên Lục Lâm Thiên chỉ cần nhìn là biết, hắn thật không ngờ bên trong nhẫn trữ vật lại là Vô Tự Thiên Thư, trong nội tâm thực sự kinh ngạc, khó trách chiếc nhẫn trữ vật này lại bố trí cấm chế.

Thu hồi sự kinh ngạc, kích động qua đi, Lục Lâm Thiên nghi hoặc lại mang theo chút run rẩy cầm lấy khối ngọc giản, sau đó rót vào một tia chân khí.

Sưu.

Chân khí được rót vào trong ngọc giản, bề mặt Vô Tự Thiên Thư dường như có chút vặn vẹo, xuất hiện vô số bí văn. Bên trong bí văn có một chữ "Tề" xuất hiện trên bề mặt, một cỗ khí tức mênh mông, dị thường không tiêu tán.

- Là Vô Tự Thiên Thư, đúng là Vô Tự Thiên Thư.

Thấy biểu hiện như vậy, Lục Lâm Thiên lập tức kết luận đây tuyệt đối là Vô Tự Thiên Thư. cỗ khí tức này khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác tâm thần của mình rung động.

Nhìn Vô Tự Thiên Thư trong tay, trong lúc bất tri bất giác Lục Lâm Thiên lâm vào trong một trạng thái huyền ảo.

Lục Lâm Thiên cảm giác được lúc này bản thân đang ở trong một địa phương huyền ảo, bên trong không gian này dường như có năng lượng của bốn loại thuộc tính thổ thủy hỏa phong vô cùng đậm đặc.

Dưới loại trạng thái này, Lục Lâm Thiên bỗng nhiên phát hiện ra bốn loại năng lượng thuộc tính trong cơ thể mình không ngờ lại tự động vận chuyển, bắt đầu hòa tan thành một thể với năng lượng bên trong địa phương huyền ảo này. Thế nhưng điều khiến cho Lục Lâm Thiên nghi hoặc chính là trong không gian này không có năng lượng thuộc tính mộc. Đồng thời, năng lượng bên trong dường như có chút khác nhau.

Địa phương huyền ảo này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm giác năng lượng thuộc tính vô cùng rõ ràng. Trước khi đột phá Tôn cấp, một ít vấn đề khó khăn của thuộc tính thủy và hỏa cũng đã được giải quyết dễ dàng.

Trong lúc lĩnh ngộ năng lượng, Lục Lâm Thiên cũng chìm đắm vào bên trong loại trạng thái này.

Trong Phi Linh môn, theo thời gian thi đấu giữa đệ tử thân truyền tuyển chọn ra hai mươi đệ tử thi đấu với đệ tử của các sơn môn lớn, cơ hồ tất cả đệ tử phù hợp điều kiện đều liều mạng ra sức tu luyện.

Trong thiên địa không biết đây là nơi nào, nơi này là một sơn mạch bao la vô tận, bên trên có vô số cây cốt cao ngất bao phủ bàu trời tạo thành một bức tranh sơn thuy, giống như tiên cảnh.

Giữa sơn mạch có một quảng trường nguy nga, một tòa tháp lớn sừng sững đứng trong không gian, cao vυ"t trong mây, giống như một cái trụ chống trời, khiến cho người ta có cảm giác nguy nga, đồ sộ, lại có khí tức cổ xưa, bàng bạc.

- Ba năm lẻ ba tháng. Lúc trước Bắc Cung Ngọc tiếp nhận truyền thừa cũng chỉ có thời gian hơn một năm mà thôi.

Trước ngọn tháp lớn này có mấy đạo thân ảnh đứng đó, người đứng đầu khí thế mạnh mẽ, thân thể to lớn, trên người có một cỗ khí thế bễ nghễ thiên hạ, mà người này chính là gia chủ Bắc Cung gia tộc hiện tại, Bắc Cung Kình Thương.

Bên người Bắc Cung Kình Thương hiện tại còn có mấy lão giả, không có ai mà không phải là cường giả có khí tức bất phàm, tất cả mọi người đều yên tĩnh đứng đó, giống như hòa thành một thể trong không gian. Đại hộ pháp Bắc Cung Nhất lúc trước tiến về Vân Dương Tông đón Lục Vô Song cũng có mặt ở đó.

Chương 2104: Vô Song xuất quan (1)

- Tộc trưởng, tiểu thư đã đi vào hơn ba năm, vì sao còn chưa tiếp nhận hết truyền thừa?

Bắc Cung Nhất nhìn ngọn tháp phía trước, lại nhìn thấy người chung quanh, ánh mắt vô cùng nghi hoặc.

- Ba năm lẻ ba tháng, lúc đầu ta tiếp nhận truyền thừa cũng chỉ hơn hai năm mà thôi.

Bắc Cung Kình Thương nói.

- Tiếp nhận truyền thừa ba năm đã phá vỡ ghi chép tiếp nhận truyền thừa lâu nhất của Bắc Cung gia chúng ta. Tiếp nhận truyền thừa càng lâu thì chỗ tốt thu được càng lớn, Vô Song cũng có thể ổn định Mộc Hoàng khí ở cấp độ Thiên cấp. Đây cũng là may mắn của Bắc Cung gia.

Một lão gia dường như là trưởng lão nói.

- Mấy hậu bối khác trong gia tộc thì thế nào?

Trường bào Bắc Cung Kình Thương rung lên, chắp tay mà đứng, thu hồi ánh mắt nhìn vào ngọn tháp, quay người hỏi đám người sau lưng.

- Tộc trưởng, bên trong các tộc nghe nói đều xuất hiện đám người có thiên phú rất mạnh. Nghe nói Độc Cô Cảnh Văn của Độc Cô gia có Thần Hoàng chi khí Thiên cấp.

Bắc Cung Nhất chợt nói.

- Chuyện kia đã gần tới, thiên địa sẽ phong vân biến sắc, trong thiên địa sẽ có yêu nghiệt xuất hiện. Vô Song chính là một ví dụ như vậy, đương nhiên cũng sẽ có những kẻ có thiên phú yêu nghiệt khác. Trong lúc tối tăm đều có thiên địa tuần hoàng, tất cả đều huyền diệu, vô cùng khó giải thích.

Bắc Cung Kình Thương nhíu mày, ngẩng đầu nhìn ngọn tháp sừng sững trong thiên địa, nhẹ giọng hỏi:

- Gần đây có tin tức gì về Lục Lâm Thiên kia hay không?

- Từ trong tin tức mà chúng ta mới nhận được, hai năm trước sau khi Lục Lâm Thiên kia đánh trọng thương nhị các nhị đảo, tiếp đó lại liên thủ với Thiên Vân đảo, Nhật Sát các, cùng với mấy thế lực lớn khác, thêm Vân Dương Tông cùng Linh Thiên môn, làm trọng thương ba sơn môn Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, cả đại lục hiện tại đều bị hắn quấy đυ.c.

Bắc Cung Nhất nói.

- Đảm lược không nhỏ, ngay cả mấy sơn môn lớn như Lan Lăng sơn trang cũng dám trêu vào.

Bắc Cung Kình Thương dường như có chút ngoài ý muốn nói.

- Không chỉ có vậy, nghe nói đầu linh thú Lục Lâm Thiên huyết khế, chính là đầu linh thú kết quả của việc khiến cho cả Huyền Vũ nhất tộc cùng Thanh Long nhất tộc nháo lên không ngờ lại rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên. Mấy người Thanh Long Hoàng tộc phái đi, kết quả trực tiếp bị chà đạp.

Bắc Cung nhất mỉm cười nói.

- Tiểu tử này quả thực gan lớn, Thanh Long hoàng tộc mà hắn cũng dám trêu vào.

Ánh mắt Bắc Cung Kình THương sáng lên, có chút hơi ngạc nhiên hỏi:

- Vậy thực lực của Lục Lâm Thiên kia hiện tại đã tới đâu rồi?

- Thực lực rất đáng sợ. Hai năm trước người Linh Vũ giới đối phó với Phi Linh môn. Đồn rằng Lục Lâm Thiên trước trận đột phá Tôn cấp, lập tức giết hơn chục Tôn cấp, trong đó còn có Tôn cấp ngũ trọng, lại thêm vài chục Vương Cấp bị một mình Lục Lâm Thiên tàn sát. Trên người Lục Lâm Thiên còn có hai kiện thần khí, một là Tử Lôi Huyền Đỉnh, một là Huyễn Ảnh Thanh Vũ.

Bắc Cung Nhất dừng một lát, lại nói tiếp:

- Nhưng mà cuối cùng bên trong Phi Linh môn lại xuất hiện động tĩnh lớn, xuất hiện một Linh Vũ Đại Đế. Linh Vũ song tu, đều là Linh Đế cùng Vũ Đế, người này chính là Thiên Linh Đan Tôn nổi danh đại lục mấy trăm năm trước.

- Vừa mới đột phá Tôn cấp là có thể diệt sát hơn mười Tôn cấp, còn có Tôn cấp ngũ trọng, Lục Lâm Thiên này quả thực quá yêu nghiệt a. Linh Vũ Đại Đế, xuất hiện Đế giả, chuyện này dường như không có khả năng, lại còn đều là Linh Đế và Vũ Đế khiến cho người ta vô cùng kinh ngạc.

Ánh mắt Bắc Cung Kình Thương khẽ đảo.

- Linh Vũ giới này bắt đầu xuất hiện sao?

- Linh Vũ giới này tồn tại đã lâu, chỉ là vẫn một mực không xuất hiện mà thôi, dường như bọn chúng có chút cố kỵ đối với mấy gia tộc như chúng ta. Lần này bọn chúng tạo ra động tĩnh lớn như vậy nhất định là có mưu đồ khác.

Bắc Cung Kình Thương suy nghĩ một lát rồi nói.

- Chẳng lẽ tộc trưởng phát hiện ra thứ gì sao?

Một trưởng lão hỏi.

- Linh Vũ giới này đối phó với Phi Linh môn sợ rằng mục tiêu chính là Lục Lâm Thiên. Năm đó Độc Cô gia cũng an bài người ở trên trấn Thanh Vân, Linh Vũ giới cũng từng xuất hiện qua. Ta nghĩ tới nghĩ lui, vật khiến cho ngay cả Độc Cô gia cũng động tâm thì chỉ có một vật.

Bắc Cung Kình Thương nói.

- Chẳng lẽ tộc trưởng muốn nói tới Vô Tự Thiên Thư so?

Một trưởng lão bên trái do dự một lát rồi nói ra.

- Trừ thứ đó ra, vật có thể khiến cho Độc Cô gia để ý có lẽ cũng sẽ không có. Nếu ta suy đoán không sai thì Độc Cô gia đã nhận được tin tức ở đâu đó, cho rằng Lục gia có Vô Tự Thiên Thư, mà Linh Vũ giới cũng nhận được tin tức này cho nên Linh Vũ giới này mới đối phó với Lục Lâm Thiên, có lẽ chính là vì Vô Tự Thiên Thư.

Bắc Cung Kình Thương nói.

- Chẳng lẽ Lục gia nho nhỏ lại thực sự có vật đó hay sao?

Bắc Cung Nhất có chút nghi hoặc hỏi.

- Thật thật, giả giả, giả giả thật thật, không thể nói trước được. Lại nói, không có bức tường nào không lọt gió.

Bắc Cung Kình Thương nói.

- Tộc trưởng, nếu như Lục Lâm Thiên này thực sự có Vô Tự Thiên Thư, có phải chúng ta cũng nên xuất ngoại một chuyến hay không?

Một trưởng lão do dự một chút rồi hỏi Bắc Cung Kình Thương.

- Người nhìn chằm chằm vào Vô Tự Thiên Thư cũng không ít, không chỉ có một mình Bắc Cung gia chúng ta. Nếu như thực sự nó có ở trong tay Lục gia thì cũng không phải là một chuyện xấu.

Bắc Cung Kình Thương nói.

Ầm ầm.

Thanh âm của Bắc Cung Kình Thương vừa dứt thì đột nhiên ngọn tháp lớn phía trước ầm ầm lay động, mấy người Bắc Cung Kình Thương lập tức nhìn về phía trước.

Cùng lúc đó trên đỉnh ngọn tháp cao vυ"t trong mây có một cỗ khí tức quỷ dị nhanh chóng lan tràn, một cỗ năng lượng thuộc tính mộc cường hãn cấp tốc ngưng tụ, tạo thành một vòng xoáy phía trên ngọn tháp.

Giữa không trung, năng lượng thuộc tính mộc hội tụ, năng lượng thuộc tính mộc nồng đậm khiến cho không gian chung quanh lắc lư rồi hoàn toàn vặn vẹo, gợn sóng trong không gian không ngừng ba động giống như sóng nước cuồn cuộn.

Năng lượng thuộc tính mộc bàng bạc hội tụ, tiếp đó, trong ngọn tháp này đột nhiên có một cỗ khí tức mới lạ nhanh chóng lan tràn. Cỗ khí tức này càng lúc càng nồng đậm, dùng tốc độ nhanh chóng hội tụ thành một đạo quang trụ màu xanh. Đạo quang trụ màu xanh này bắn thẳng lên trời mang theo một cỗ khí tức khiến cho lòng người rung động, cùng với uy áp khủng bố.

Sưu Sưu.

Đạo quang trụ màu xanh này phóng lên cao, trong nháy mắt mơ hồ có một thân ảnh xinh đẹp hiện lên trong đạo quang trụ kia. Thân ảnh lung linh, y phục trên người bồng bềnh, sợi tóc bay múa.

Thân ảnh xinh đẹp ở trong quang trụ màu xanh, một cỗ khí thế cường hãn đột nhiên từ trong cơ thể phô thiên cái địa bạo phát. Khí thế đột nhiên phóng lên cao, khí tức giống như bắn lên tận trời, đánh văng gợn sóng trong không gina.

Cỗ khí tức hung hãn này lập tức thu hút sự chú ý của không ít người. Phí xa, không ít thân ảnh xuất hiện, từng đạo ánh mắt kinh hãi nhìn lên trên không trung.

Chương 2105: Vô Song xuất quan (2)

Trên không trung, không biết từ nơi nào có một cỗ khí tức phủ xuống mang theo một cỗ uy áp tuyệt đối. Giờ phút này cả không trung đều run rẩy dưới cỗ khí tức cường hãn này. Cỗ khí tức này đánh văng gợn sóng trong không gian, một cỗ uy thế chấn động nhân tâm lan tràn ra chung quanh.

Khí thế chấn động nhân tâm như vậy bên trong còn có một cỗ khí tức khiến cho linh hồn cùng huyết mạch rung động. Cỗ khí tức này vô thanh vô tức lan tràn ra trên không trung, bao phủ cả không gian, thẩm thấu vào trong lòng mỗi người.

- Là tiểu thư rời khỏi tháp.

- Đó là tiểu thư, tiểu thư rốt cuộc cũng rời khỏi tháp.

Mọi người sợ hãi than, lúc này toàn thân Bắc Cung Kình Thương cũng run lên, ánh mắt nhìn thân ảnh xinh đẹp phía xa xa. Một cỗ uy áp giống như mặt nước cuộn sóng, không ngừng dâng trào, trong lúc vô hình cũng khiến cho hắn bị ảnh hưởng. Sự ảnh hưởng này tới từ huyết mạch và linh hồn.

Trên không trung, trong đạo quang trụ màu xanh lúc này toàn bộ năng lượng thiên địa bàng bạc chung quanh đều bị thôn phệ vào. Mà đạo quang trụ này lại bị thân ảnh xinh đẹp kia hấp thu. Quang trụ chậm rãi bị thân ảnh xinh đẹp thôn phệ, thân ảnh xinh đẹp này cũng dần dần hiện lên rõ ràng trong mắt mọi người.

Lúc này, thân ảnh xinh đẹp này xuất hiện cơ hồ khiến cho tất cả âm thanh trong phiến không gian này tĩnh lặng, không ít khí tức mịt mờ trong không gian lúc này cũng chấn động. Bên trong đó tràn ngập sự kích động cùng với kinh hỉ.

Khi đạo quang trụ màu xanh kia bị thân ảnh xinh đẹp kia thôn phệ thì thân ảnh xinh đẹp kia xuất hiện rõ ràng trong mắt không ít người đang nhìn chăm chú. Trong nháy mắt thân ảnh xinh đẹp này xuất hiện, cả thiên địa giống như bất động. Khí tức quanh người thân ảnh xinh đẹp kia giống như đột nhiên biến mất không thấy, thân hình lăng không, hai mắt nhắm chặt lơ lửng trên không trung.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt, mấy trăm đạo thân ảnh phóng tới, nhao nhao đáp xuống quảng trường, cả đám đều có khí tức cường hãn, trong đó có không ít người trẻ tuổi. Còn có vài thanh niên nam nữ có khí tức không tầm thường.

- Bái kiến tộc trưởng.

Tất cả mọi người hành lễ với Bắc Cung Kình Thương, thế nhưng ánh mắt lại nhìn về phía thân ảnh đang lơ lửng trên không trung.

Tất cả mọi người lẳng lặng nhìn chăm chú, không nhịn được mà trong lòng kích động, dường như tất cả đều đang chờ mong điều gì đó.

Giữa không trung, trên người thân ảnh xinh đẹp kia tản ra một cỗ khí chất thanh nhã, dung nhan tuyệt mỹ giống như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian. Tuy rằng lẳng lặng đứng giữa không trung thế nhưng lại tác động tới tất cả cường giả có mặt.

Sưu.

Trong sự chờ mong của mọi người, thân ảnh xinh đẹp này ngẩng đầu, hai mắt trên dung nhan tuyệt mỹ mở ra. Trong mắt có một cỗ tinh quang màu xanh bắn về phía chân trời, khí tức quanh thân đột nhiên tăng vọt. Khí tức cuồng bạo đánh bay gợn sóng trong không gian, một cỗ uy áp cực kỳ mạnh mẽ từ trong thân thể tràn ra không gian.

Dưới loại uy áp này, tất cả mọi người kinh hãi phát hiện ra chân khí trong cơ thể ngừng vận chuyển, từ sâu trong linh hồn có cảm giác run rẩy cùng kính sợ tuyệt đối, đây là một loại kính sợ đối với vương giả.

- Mộc Hoàng khí Thiên cấp.

Nhìn thấy cảnh này, cơ hồ tất cả tộc nhân Bắc Cung gia nhìn nhau, nghẹn họng, ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía thân ảnh xinh đẹp kia. Cảm nhận Mộc Hoàng khí quanh thân lúc này, bọn họ chỉ có huyết mạch bình thường cho nên loại uy áp này đối với bọn họ còn mạnh mẽ hơn.

Sưu Sưu.

Trong không gian xa xôi, dưới cỗ khí tức này trong Bắc Cung gia lập tức có một đám đông tộc nhân Bắc Cung gia không chịu nổi được uy áp mãnh liệt như vậy, lập tức quỳ rạp trên mặt đất. Dưới loại uy áp này bọn họ không thê nào kháng cự được, chỉ có quỳ rạp xuống mặt đất thì trong lòng mọi người mới cảm thấy dễ chịu hơn một chút.

Tất cả những cường giả có mặt trên quảng trường ngược lại, đám người này không quỳ rạp xuống, thế nhưng cũng khẽ khom người. Đại bộ phận đám người thậm chí còn không dám nhìn thẳng lên thân ảnh xinh đẹp trên không trung. Trên mặt tất cả mọi người lúc này tràn ngập vẻ cuồng nhiệt.

Lúc này, thân ảnh xinh đẹp trên không trung từ từ mở hai mắt ra. Ngay khi hai mắt nàng hoàn toàn mở ra, trong miệng đột nhiên kêu lên một tiếng.

- A....

Tiếng kêu này hóa thành tiếng gầm lan tràn ra chung quanh, thanh âm xuyên thấu không gian càng lúc khuếch tán càng nhanh. Thanh âm như sấm sét run rẩy, trong thanh âm trầm thấp lại mang theo sự sắc bén vang vọng trong không gian này.

Trong thanh âm này có một cỗ khí tức lan tràn. Bên trong cỗ khí tức này ẩn chứa một loại uy áp không thể kháng cự. Loại uy áp này chính là uy áp thuộc tính, uy áp của thuộc tính mộc.

Phịch Phịch.

Dưới cỗ uy áp bộc phát, không ít cường giả trong Bắc Cung gia cảm nhận cỗ uy áp từ sâu trong huyết mạch cùng với thuộc tính lập tức phịch một tiếng, quỳ xuống mặt đất. Toàn thân run rẩy phủ phục dưới thân ảnh xinh đẹp trên không trung kia, không có cách nào phản kháng cỗ uy áp này.

- Mộc Hoàng khí Thiên cấp, đây là Mộc Hoàng khí Thiên cấp.

- Chính thức đặt chân lên Mộc Hoàng khí Thiên cấp, Bắc Cung gia chúng ta đã rất lâu rồi không xuất hiện Mộc Hoàng khí Thiên cấp a.

- Đây là vinh hạnh của Bắc Cung gia chúng ta.

Cơ hồ tất cả cường giả sau khi ngây dại tức thì kích động, thân thể run rẩy không ngừng, sắc mặt dưới sự áp chế này cũng đã bắt đầu có chút tái nhợt.

Tất cả cường giả Bắc Cung gia lúc này đều có cảm giác huyết mạch trong cơ thể sôi trào, thuộc tính ẩn sâu bên trong cơ thể thuần phục. Dưới sự điều khiển của cảm giác sôi trào kia, khiến cho bọn họ không nhịn được mà phủ phục xuống, mà thứ có thể khiến cho bọn họ phủ phục xuống cũng chỉ có Mộc Hoàng khí Thiên cấp mà thôi.

- Mộc Hoàng khí Thiên cấp.

Trước ngọn tháp, mấy thanh niên tài tuấn bất phàm cũng cực kỳ khiếp sợ. Trong lúc nhìn lên không trung, không ngờ lại chống lại tới lúc này mới quỳ rạp xuống.

Bất quá chúng cường giả quỳ rạp xuống cũng chi có quỳ một chân trên mặt đất mà thôi.

Trong vô số ánh mắt kích động nhìn vào, thân ảnh tuyệt mỹ, xinh đẹp trên không trung lúc này hoàn toàn hòa thành một thể với thuộc tính mộc khiến cho phong vân biến sắc kia. Cỗ khí tức trên người thân ảnh này giống như có thể khống chế được thiên địa, gợn sóng quanh thân mơ hồ vặn vẹo, có tiếng sấm nổ vang lên, vô cùng chấn động nhân tâm. Cả không trung lúc này dường như đều run ẩy, gió nổi mây phun.

- Mộc Hoàng khí Thiên cấp chính thức, là vinh hạnh của Bắc Cung gia chúng ta.

Ánh mắt Bắc Cung Kình Thương nhìn lên không trung, vẻ mặt lúc này cũng vô cùng kích động tới mức run rẩy. Hai mắt mang theo một chút ướt át, trên người có một cỗ khí thế bàng bạc phóng lên cao. Quanh người bắt đầu xuất hiện những khe nứt không gian đen kịt, nhỏ mà khủng bố. Lúc này hắn mới có thể ngăn cản được uy áp kinh khủng trên không trung.

Chương 2106: Thần nữ

- Mộc Hoàng khí Thiên cấp, Bắc Cung gia chúng ta rốt cuộc sau vài vạn năm cũng đã xuất hiện một lần nữa.

Lúc này, phía xa trong không gian vang lên tiếng cười già nua như có như không. Thanh âm chợt vang lên rồi biến mất, người bình thường căn bản khó có thể nghe thấy được.

- Không ngờ ngay cả lão nhân gia cũng bị kinh động.

Không ít cường giả nghe thấy thanh âm này lập tức cung kính hành lễ về phía xa.

- Bắc Cung Vô Song từ giờ trở đi chính là thần nữ của Bắc Cung gia, tất cả đệ tử trong tộc không được kháng mệnh.

Thanh âm già nua trên không trung lần nữ truyền tới, thanh âm này cũng chỉ có các cường gia ở đây mới có thể nghe thấy.

- Chúng đệ tử tuân mệnh.

Cơ hồ tất cả cường giả hành lễ đáp, trong lòng bọn họ cũng thật không ngờ đích thân lão nhân gia lại mở miệng. Thế nhưng quả thực bằng vào Mộc Hoàng khí Thiên cấp của Bắc Cung Vô Song hiện tại cũng đủ ngồi lên vị thần nữ.

Giờ phút này ngay cả Bắc Cung Kình Thương cũng cúi đầu, ánh mắt kích động, đồng thời lại có chút lo lắng, dường như đang lo lắng chuyện gì đó.

Trên không trung, khí tức kinh khủng kia rốt cuộc cũng yên tĩnh trở lại. Thân ảnh linh lung kia cũng chậm rãi đáp xuống, bộ váy trên người khẽ lay động, toàn thân tỏa ra khí chất thanh nhã, dung nhan tuyệt mỹ tựa như tiên tử. Thân ảnh xinh đẹp này không phải là ai khác mà chính là Bắc Cung Vô Song.

- Bái kiến Thần nữ.

Mắt nhìn Bắc Cung Vô Song, cơ hồ tất cả cường giả ở đây, ngoại trừ Bắc Cung Kình Thương ra, tất ca mọi người đều quỳ một gối xuống hành lễ. Thần nữ của Bắc Cung gia bọn họ có địa vị không thua tộc trưởng.

Ánh mắt Bắc Cung Vô Song nhìn qua mọi người, quanh thân có một cỗ khí tức như ẩn như hiện, trong lúc vô hình khiến cho linh hồn người khác khẽ run rẩy.

- Chư vị đứng lên đi.

Bắc Cung Vô Song khẽ phất tay, bảo mọi người miễn lễ. giờ phút này, cỗ khí chất cao quý trên người nàng càng khiến cho người khác không dám nhìn thẳng.

- Cha.

Thân ảnh xinh đẹp của Bắc Cung Vô Song lóe lên, tiếp đó đi tới trước mặt Bắc Cung Kình Thương.

- Nếu con còn không ra thì ta sẽ bắt đầu lo lắng a.

Bắc Cung Kình Thương nhìn nữ nhi cu mình, cảm giác khí tức trên người nữ nhi lúc này, trong mắt hắn tràn ngập vẻ kinh ngạc.

- Nữ nhi khiến cho cha lo lắng rồi.

Bắc Cung Vô Song mỉm cười, nụ cười có thể khuynh thành, nàng nói:

- Phụ thân, con muốn ra ngoài một chút.

Bắc Cung Kình Thương do dự một lát rồi nói:

- Không thành vấn đề, thế nhưng con vừa mới xuất quan, lại liên tiếp đột phá, đợi sau khi khí tức ổn định thì mới đi ra ngoài. Nếu không sẽ làm ảnh hưởng tới tu vi, chuyện này cũng không mất quá nhiều thời gian.

- Được, đa tạ phụ thân.

Bắc Cung Vô Song đáp, trong lòng lúc này đang nghĩ tới nam tử áo xanh kia.

Sưu.

Lục Lâm Thiên đang chìm đắm trong trạng thái huyền ảo kia thì tâm thần đột nhiên run lên rồi tỉnh táo lại.

- Ồ?

Tinh mang trong mắt hiện lên rồi biến mất, Lục Lâm Thiên kêu lên một tiếng. Trong lúc bất tri bất giác hắn đã tiến vào trong trạng thái huyền ảo của Vô Tự Thiên Thư, trạng thái này hắn đã tiến vào mấy lần. Lần tiến vào này lại có chút không giống như trạng thái chữ "Linh" kia. Mảnh Vô Tự Thiên Thư này lại đem hắn tiến vào trong nơi huyền ảo để cảm ngộ năng lượng thuộc tính, Vô Tự Thiên Thư này cực kỳ quỷ dị. Lục Lâm Thiên không ngừng suy đoán, không biết chữ trên những mảnh Vô Tự Thiên Thư khác là chữ gì.

Lục Lâm Thiên nhớ rõ, vừa rồi ở trong trạng thái kia, có năng lượng bốn loại thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong nồng đậm. Ở trong không gian kia, việc lĩnh ngộ của hắn vô cùng dễ dàng.

Mà ở trong trạng thái của chữ "Linh" trong Vô Tự Thiên Thư, Lục Lâm Thiên có cảm giác ý chí của mình nhận được không ít chỗ tốt, khiến cho hắn càng dễ dàng lĩnh ngộ thuộc tính hơn.

- Không ngờ lại lâu như vậy, giống như mình lĩnh ngộ được không ít.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, thời gian trong Thiên Trụ giới đều nằm trong sự khống chế của tâm thần hắn. Ở trong trạng thái mà Vô Tự Thiên Thư dẫn hắn vào, trong nháy mắt đã trôi qua ba tháng. Ba tháng, bên ngoài cũng mới chỉ trôi qua chín ngày mà thôi, cũng không mất nhiều thời gian.

Sưu.

Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, từng đạo thủ ấn trong tay biến hóa đem theo từng đường cong huyền ảo, gợn sóng trong không gian lức lư, từng đạo thủ ấn ngưng tụ, sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng ngày càng nghi hoặc.

Lục Lâm Thiên có cảm giác dường như năng lượng thuộc tính của hắn có chút biến đổi, biến hóa cụ thể ra sao Lục Lâm Thiên cũng không thể nói rõ, cho nên mới cảm thấy nghi hoặc.

Sưu.

Thủ ấn trong tay được kết, hai cỗ năng lượng thuộc tính va chạm, thanh âm trầm thấp lập tức vang lên, hai cỗ năng lượng thuộc tính đột nhiên tách ra.

- Còn chưa có cách nào làm được.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, đến bay giờ hắn vẫn không có cách nào có thể dung hợp hai cỗ năng lượng thuộc tính khác nhau vào một chỗ. Nói cách khác hắn cũng không có cách nào dung hợp năm hệ thuộc tính tạo ra một bộ vũ kỹ chân chính thuộc về mình.

Lục Lâm Thiên hiện tại cực kỳ chú ý tới việc tự sáng tạo vũ kỹ của mình, trước khi đột phá, Lục Lâm Thiên phát giác ra việc tự sáng tạo vũ kỹ có thể làm cho hắn dễ dàng lĩnh ngộ hơn. Lĩnh ngộ thuộc tính cũng có thể giúp cho hắn sử dụng thuận tiện hơn. Trong lúc sáng tạo vũ kỹ, bất tri bất giác cũng giúp cho hắn lĩnh ngộ.

Nhưng mà hiện tại, Lục Lâm Thiên vẫn phát hiện ra bản thân hắn căn bản không có cách nào dung hợp hai loại thuộc tính vào với nhau. Bên trong năng lượng thuộc tính đều có lực bài xích, khiến cho hắn không có cách nào làm được.

Lục Lâm Thiên trầm tư, Lục Lâm Thiên không phải là người tùy tiện buông tha, tới tu vi hiện tại hắn càng không thể buông tha. Lúc trước đột phá dường như cũng liên quan tới việc lĩnh ngộ của hắn. Đột phá Tôn cấp, hắn là vũ giả ngũ hệ, cần phải lĩnh ngộ năm loại thuộc tính tới trình độ nhất định mới có thể đột phá.

- Vũ giả ngũ hệ nhất định có thể dung hợp năm loại thuộc tính.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói.

Trầm tư như vậy một lát, Lục Lâm Thiên ngẫu nhiên đánh ra hai đạo thủ ấn kéo theo hai loại năng lượng thuộc tính. Không biết qua bao lâu, tâm thần Lục Lâm Thiên đột nhiên khẽ động, từng đạo thủ ấn được kết, trong tay Lục Lâm Thiên không ngừng có quang mang ngũ sức lan tràn ra. Bên trong quang mang ngũ sắc có một đạo quang mang vô hình màu trắng xuyên qua, từng đạo thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên tiếp tục được kết, hồn lực tràn ra. Một lát sau, vẻ mặt Lục Lâm Thiên tràn ngập nghi hoặc cùng kinh ngạc.

Sưu Sưu.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết, trong tay trái có một cỗ chân khí thuộc tính thổ ngưng tụ, một quang cầu mầu nâu xuất hiện trong lòng bàn tay.

Cùng lúc đó, trong tay trái Lục Lâm Thiên có một cỗ linh lực tuôn ra, quang mang linh lực quanh quẩn, gợn sóng nhẹ nhàng lắc lư. Trong cùng một lúc, trong hai tay Lục Lâm Thiên đồng thời xuất hiện chân khí, linh lực cùng tồn tại.

Chương 2107: Linh Vũ dung hợp (1)

Linh lực, chân khí cùng tồn tại, quang mang chói mắt như tranh nhau tỏa sáng, hai cỗ lực lượng này đều nằm trong sự khống chế của Lục Lâm Thiên, sắc mặt Lục Lâm Thiên lúc này lập tức biến đổi.

- Không ngờ lại có thể làm như vậy.

Nhìn cảnh này, Lục Lâm Thiên kinh ngạc tới cực điểm. Chân khí, linh lực cùng tồn tại, không giống như ấn tượng trong đầu hắn khi trước. Một khi thi triển chân khí thì không có cách nào thi triển linh lực. Một khi thi triển linh lực thì không có cách nào thi triển chân khí. Bây giờ không ngờ lại có thể khiến cho hai thứ đồng thời cùng tồn tại.

Sưu.

Sau khi kinh ngạc một lát, Lục Lâm Thiên mới thu thủ ấn lại, đem chân khí, linh lực thu vào trong cơ thể, vẻ mặt mờ mịt. Tất cả chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy hơi ngạc nhiên. Vốn Lục Lâm Thiên đang suy nghĩ vì sao bản thân lại không có cách nào dung hợp hai loại năng lượng thuộc tính khác nhau, nếu như có thể dung hợp thì có thể dùng công kích mạnh nhất của tu vi vũ giả và linh giả của hắn dung hợp, sợ rằng uy lực khi đó sẽ lớn hơn nhiều.

Trong lòng Lục Lâm Thiên tưởng tượng như vậy cho nên mới thử một lần, Lục Lâm Thiên vốn cũng chỉ tùy tiện thử một lần mà thôi, thế nhưng thật không ngờ, lần thử đầu tiên, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được mình lại có thể làm được. Giờ phút này trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng khiếp sợ. Thời điểm tu luyện Hư Linh Huyễn Ấn khi trước, sau khi thi triển nếu như hắn tiếp tục thi triển công kích vũ kỹ thì uy lực sẽ lớn hơn nhiều, hiệu quả cũng mạnh mẽ hơn. Mà nói linh kỹ và vũ kỹ cùng phối hợp chỉ đơn thuần là phối hợp mà thôi, cũng không phải đồng thời thi triển cả hai, đối với kẻ có thực lực yếu hơn hắn thì còn có tác dụng, nếu đổi lại là người có thực lực mạnh hơn thì hoàn toàn không tạo thành một chút hiệu quả gì.

Sau khi Hư Linh Huyễn Ấn làm ảnh hưởng tới đối thủ, một khi thi triển công kích thì hiệu quả vô cùng lớn. Mà nếu như đổi lại đối thủ là người có tu vi mạnh hơn hắn thì công kích của Hư Linh Huyễn Ấn rất khó tạo thành tác dụng, cũng không tạo ra một chút hiệu quả gì.

Mà bây giờ có thể đồng thời thúc dục linh lực cùng chân khí, thời điểm linh lực cùng chân khí đồng thời được thúc dục, hai thứ có thể đồng thời tồn tại, đây là điều không giống bình thường, giống như khi hắn thi triển hồn anh, bản thân thi triển vũ kỹ, hồn anh thi triển linh kỹ vậy.

- Nếu như có thể hoàn toàn dung hợp thì uy lực sẽ mạnh hơn không ít.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, đồng thời thúc dục vũ kỹ cùng linh kỹ, nếu như đơn độc đối chiến thì uy lực sẽ mạnh hơn rất nhiều. Đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói chính là chuyện cực kỳ cao hứng, thế nhưng cũng không có quá nhiều vui mừng.

Đồng thời thúc dục linh lực cùng chân khí, Linh Vũ phối hợp, có lẽ so với việc hai tay liên tục đánh ra vũ kỹ thì mạnh hơn một chút. Dưới sự phối hợp của Linh Vũ, đối thủ khó có thể đề phòng, nhưng mà Lục Lâm Thiên có đại hồn anh, cả hai thi triển vây công dường như uy lực còn mạnh hơn một chút. Cho nên hiện tại việc đồng thời thúc dục linh lực cùng chân khí đối với Lục Lâm Thiên mà nói không có sự hấp dẫn quá lớn.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên lại nghĩ tới một chuyện khác. Linh Vũ phối hợp uy lực đương nhiên sẽ mạnh hơn, thế nhưng cũng không có cách nào đem việc Linh Vũ song tu của hắn phát huy tới mức tận cùng. Hắn đang muốn sáng tạo vũ kỹ, nếu như có thể đem Linh Vũ dung hợp lại cùng một chỗ, có lẽ uy lực sẽ còn lớn hơn.

Hiện tại tuy rằng hắn có thể đồng thời thúc dục linh lực cùng chân khí, tương đương với việc có thể đồng thời thúc dục linh kỹ và vũ kỹ, thế nhưng cũng còn chưa đạt tới trình trạng có thể dung hợp.

Công kích mạnh nhất của vũ giả không thể nghi ngờ chính là công kích vật chất, mà công kích mạnh nhất của linh giả chính là công kích tinh thần, cũng chính là linh hồn công kích. Nếu như có thể đem hai loại công kích này dung hợp cùng một chỗ, sáng tạo ra công kích hoàn toàn mới, công kích vật chất dung hợp cùng linh hồn công kích, bên trong vật chất ẩn chứa linh hồn công kích, linh hồn công kích ẩn chứa bên trong công kích vật chất, khi đó công kích mạnh tới mức nào Lục Lâm Thiên cũng không thể đoán trước được.

Một người chắc chắn sẽ có một ít nhược điểm, đối với vũ giả mà nói, phương diện phòng ngự linh hồn đương nhiên sẽ yếu hơn một chút, mà đối với Linh giả mà nói, phương diện cường độ thân thể yếu hơn một chút. Tuy rằng vũ giả cũng có thể có hồn linh khí phòng ngự linh hồn, thế nhưng cũng không thể giải quyết được nhược điểm bên trên phương diện linh hồn.

Mà đối với Linh giả mà nói, tuy rằng trên phương diện phòng ngự có thể vận dụng hồn linh khải giáp cùng các loại hồn linh khí, thế nhưng cũng không có cách nào thay đổi nhược điểm phương diện phòng ngự. Linh giả tu vi càng cao, nhược điểm trên người sẽ cố gắng thu nhỏ lại, thế nhưng cũng chỉ là thu nhỏ lại mà thôi chứ không phải làm nó biến mất.

Một khi bên trong công kích ẩn chứa công kích vật chất cùng linh hồn, đến lúc đó bất kể là linh giả hay vũ gia gặp phải đều chịu anh hưởng, công kích vật chất cùng linh hồn, hai hợp thành một, công kích sẽ khó nhằn hơn rất nhiều, cũng có thể phát huy Linh Vũ song tu tới trình độ cao nhất.

Nghĩ như vậy, trên mặt Lục Lâm Thiên nhịn không được mà có chút hưng phấn, tạm thời hắn không có cách nào dung hợp năng lượng thuộc tính, nếu như có thể đem công kích vật chất dung hợp cùng linh hồn, không thể nghi ngờ chính là đột phá lớn nhất.

Từng đạo thủ ấn được kết kéo theo từng đường vòng cung huyền ảo, quanh thân Lục Lâm Thiên đồng thời xuất hiện linh lực cùng chân khí, cả hai quanh quẩn ở cùng một chỗ, dưới sự dẫn dắt của Lục Lâm Thiên, cả hai hội tụ rồi lại biến mất.

Tuy rằng muốn sáng tạo vũ kỹ, thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên sáng tạo lại gặp phải khó khăn vô cùng lớn, đây là lần đầu tiên hắn tự sáng tạo vũ kỹ. Mà lần đầu tiên sáng tạo vũ kỹ lại muốn đồng thời dung hợp công kích vật chất và linh hồn, nghĩ thì đơn giản, thế nhưng lúc bắt tay vào sáng tạo vũ kỹ thì không hề dễ dàng chút nào.

Lần đầu tiên Lục Lâm Thiên gặp khó khăn, linh lực cùng chân khí muốn dung hợp không quá thuận lợi cho lắm, mà đổi lại, sáng tạo vũ kỹ Lục Lâm Thiên cũng không biết nên sáng tạo vũ kỹ chưởng ấn hay quyền ấn, hoặc là đao kỹ....

Tuy rằng gặp không ít trở ngại, lúc này Lục Lâm Thiên lại hưng phấn vùi đầu vào trong đó, nhất thời quên đi thời gian. Ngẫu nhiên có thể nghe được trong không gian nơi Lục Lâm Thiên ngồi không ngừng có thanh âm trầm thấp bạo liệt vang lên.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên không ngừng được kết, khi thì mỉm cười, khi thì gật đầu, khi thì ủ rũ.

Trong Thiên Trụ giới, lúc này tất cả mọi người đều đang tu luyện, Huyết Mị, Hắc Hùng, Xích Viêm, Bàn Hủy, Long Linh, Bàn vân, Thiên Độc Yêu Long, Như Hoa đều đã đột phá tới bát giai. Tới loại cấp độ này, muốn đột phá lần nữa, thì với huyết mạch của bọn thì cũng tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng.

Chương 2108: Linh Vũ dung hợp (2)

Nhưng mà Xích Viêm, Bàn Hủy, Bàn Vân, Long Linh đã sớm đạt tới bát giai sơ kỳ đỉnh phong, gần đây lại nhận được không ít chỗ tốt, lúc này còn ăn vào yêu linh đan, trong lúc bất tri bất giác đã có dấu hiệu đột phá.

Ngược lại, Thiên Độc Yêu Long, Như Hoa, Huyết Mị, Hắc Hùng chưa đột phá được, hai năm trước vừa mới đột phá bát giai, đối với bọn họ mà nói, nếu như bình thường, muốn đột phá cái hào rộng này, không có hơn ngàn năm thì không có cách nào vượt qua được.

Thế nhưng lúc này bọn họ đều ăn vào yêu linh đan bát phẩm, có thể nhìn ra tu vi của bọn họ tiến nhanh không ít. Nhưng mà tới cấp độ bát giai, yêu linh đan bát phẩm cũng không thể phân phát cho bọn họ như lúc còn ở thất giai, lục giai. Liên tiếp đột phá, đối với linh thú, yêu thú mà nói cũng cần lĩnh ngộ. Tuyệt đối không thể dựa vào linh nguyên và yêu nguyên là có thể cưỡng ép đột phá.

Thiên Sỉ Tuyết Sư, Huyết Tích Dịch, Phi Thiên Ngô Công cùng mấy đầu yêu thú khác lúc này vẫn chỉ là thất giai. Huyết Tích Dịch còn là lục giai hậu kỳ, đột phá của nó nhanh hơn nhiều, thế nhưng loại nhanh này chỉ để nói tới tốc độ đột phá mà thôi.

Ví như hiện tại Huyết Tích Dịch đang tố thể chuẩn bị đột phá thất giai, coi như là đột phá một tầng. Thế nhưng so sánh với đám người Huyết Mị không có đột phá mà nói, tiến bộ trong lúc vô hình chậm hơn một chút. Tiến bộ của bọn họ so với Huyết Tích Dịch đột phá thất giai còn nhanh hơn. Bởi vì cấp độ không giống nhau cho nên tiến bộ cũng không giống nhau. Bát giai cùng với thất giai, lục giai, đẳng cấp không giống nhau, hơn kém cũng lớn.

Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá lúc này cũng không có tu luyện, hai người đều đang lĩnh ngộ. Quanh thân Dương Quá quanh quẩn quang mang, từng tầng năng lượng thuộc tính thổ bao phủ thân thể, khí tức cực kỳ hùng hậu, trên phương diện lĩnh ngộ thuộc tính, hắn đã đạt tới một độ cao nhất định.

Giờ phút này Tiểu Long cũng đang khắc khổ tu luyện, trong lòng luôn nhớ tới phụ mẫu của hắn, đây là động lực lớn nhất của hắn. Thanh Long Hoàng tộc đã tới, cũng kí©ɧ ŧɧí©ɧ ý chí chiến đấu trong lòng Tiểu Long. Hai năm nay, ngoại trừ lo lắng cho lão đại ra nó cũng chỉ có tu luyện mà thôi.

Thời gian trong Thiên Trụ giới trôi qua cực nhanh, lần nữa lại qua nửa tháng, Huyết Tích Dịch cũng đã tố thể thành công, hóa thành hình người, lấy dáng vẻ là một trung niên mặc trường bào màu đỏ, chừng ba mươi tuổi.

Đoan Mộc Y Y đột phá đại quan Linh Vương, bắt đầu tiến vào hàng ngũ Vương cấp.

Thời gian tiếp tục trôi qua, Lục Lâm Thiên vẫn chìm đắm trong việc sáng tạo vũ kỹ, Niếp Phong cũng đang cố gắng tu luyện, tu vi nhanh chóng tiến bộ.

Tuy rằng luyện hóa năng lượng trong cơ thể, lại là thân thể Tam Hoa tụ đỉnh cho nên tốc độ tu luyện của Niếp Phong không kém vũ giả tam hệ, tăng thêm tinh khí thần dung hợp, tốc độ tu luyện dường như còn nhanh hơn, sau một tháng đã đột phá tới cấp độ Vũ Sư.

Mà Bảo Nhi và Bối Nhi cũng là đối thủ tôi luyện của hắn. Mỗi một lần tôi luyện tới kiệt sức thì hắn lập tức điều tức tu luyện. Sau khi khôi phục lại tìm đến Bảo Nhi cùng Bối Nhi mà tôi luyện, đồng thời cũng tu luyện vũ kỹ mà sư phụ giao cho hắn.

Lục Lâm Thiên giao cho Niếp Phong tổng cộng hai bộ vũ kỹ. Đều là Hoàng cấp sơ giai cùng trung giai, thế nhưng Niếp Phong vẫn siêng năng luyện tập.

Trên phương diện vũ kỹ, không phải là Lục Lâm Thiên không lấy ra được vũ kỹ cao cấp, thế nhưng lại giao cho Niếp Phong vũ kỹ cấp thấp, bởi vì Lục Lâm Thiên cũng có ý định của riêng mình. Căn cơ đầy đủ, đem vũ kỹ cấp thấp thúc dục tới tình trạng mạnh nhất thì hiệu quả còn tốt hơn một chút, đây cũng là một loại tôi luyện, từng bước xây đắp căn cơ.

Không bao lâu trước rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng hiểu được vì sao khi trước Nam thúc chỉ giao cho mình vũ kỹ cấp thấp, thậm chí mỗi lần chỉ có một bộ. Vì Nam thúc muốn tôi luyện hắn, vũ kỹ nhiều, vũ kỹ cấp độ cao quá cũng không phải là chuyện tốt. Nhiều mà không tinh, đây chính là tối kỵ của tu luyện giả.

Thời gian trong Thiên Trụ giới lần nữa trôi qua nửa năm. Trong Thiên Trụ giới bắt đầu truyền ra động tĩnh cực lớn khiến cho mọi người bừng tỉnh. Bàn Hủy bắt đầu đột phá trước, một lần đột phá tới bát giai trung kỳ, khí thế khiến cho người ta sợ hãi, uy năng tăng mạnh.

Mà mấy ngày sau, người đột phá sau đó lại là Xích Viêm, hắn cũng một lần đột phá tới bát giai trung kỳ, uy áp mạnh mẽ bao phủ không giang.

Nửa tháng sau, Bàn Vân đột phá, cũng đạt tới bát giai trung kỳ.

Ngao.

Ba ngày sau đó, Long Linh cũng theo sát mà đột phá. Một tiếng rống lớn vang lên, thanh âm xuyên thấu không gian mang theo gợn sóng rung động. Không gian chung quanh đột nhiên gió nổi mây phun, một cỗ lực lượng bàng bạc ngập trời lập tức hội tụ trên không trung.

Phía tên không gian, năng lượng bàng bạc tới tận cùng bắt đầu cuồn cuộn không ngừng rót vào trong cơ thể Long Linh, khí tức bàng bạc tới kinh người. Toàn thân Long Linh được lân phiến màu trắng bao phủ, thân thể khổng lồ lơ lửng phía chân trời, thân thể khẽ động, uy thế kinh người trực tiếp khiến cho gợn sóng trong không gian nhộn nhạo.

....

Thân thể khổng lồ của Long Linh lúc này giống như một vòng xoáy khổng lồ, thân hình đứng thẳng trên không gian, hấp thu năng lượng chung quanh. Đồng thời thân thể cũng được bành trướng không ít, một cỗ khí tức khiến cho lòng người run sợ cũng lan tràn ra.

- Cũng đột phá sao?

Từng đạo thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết mang theo đường cong huyền ảo rồi thu liễm. Ánh mắt lóe lên bất định, chỉ trong thời gian gần một năm, trong việc sáng tạo vũ kỹ tuy rằng hắn có không ít đột phá, thế nhưng độ khó lại tăng cao.

Trong thời gian một năm trở lại đây Lục Lâm Thiên có thể đồng thời thúc dục linh lực cùng vũ kỹ. Trong lúc thúc dục cả hai Lục Lâm Thiên cảm thấy vô cùng bình thường, mà trong lúc phối hợp cũng vậy.

Thế nhưng trong lúc sáng tạo vũ kỹ thì Lục Lâm Thiên lại lâm vào ngõ cụt, muốn sáng tạo vũ kỹ thuộc về riêng bản thân mình cũng không phải là chuyện dễ dàng. Lục Lâm Thiên thậm chí còn thử qua đem linh kỹ cùng vũ kỹ dung hợp, thế nhưng hắn lại phát hiện ra chuyện này căn bản không thể làm được. Linh kỹ cùng vũ kỹ dung hợp, thiếu chút nữa khiến cho hắn bị lực lượng phản ngược lại. May mà Lục Lâm Thiên thông minh, chỉ dùng vũ kỹ Hoàng cấp cùng linh kỹ Hoàng cấp dung hợp thăm dò mà thôi.

Lục Lâm Thiên thăm dò dung hợp chân khí cùng linh lực khiến cho hắn ăn không ít đau khổ, thiếu chút nữa kinh mạch đứt thành từng khúc.

Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, tuy rằng việc sáng tạo vũ kỹ của hắn đã có một chút tiến bộ, thế nhưng còn chưa đạt tới tình trạng mà hắn muốn. Nhưng mà phương diện phối hợp giữa công kích vật chất và linh hồn tiến bộ không ít, đồng thời trên phương diện lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên cũng hiểu sâu thêm.

Nhưng trên phương diện lĩnh ngộ Lục Lâm Thiên phát hiện ra một điều hơi bất ngờ, đó là bốn loại thuộc tính thổ thủy hỏa phong so với thuộc tính mộc thì hắn lĩnh ngộ hơn không ít. Không phải việc lĩnh ngộ thuộc tính mộc của hắn chậm hơn người khác mà là so với tốc độ lĩnh ngộ bốn loại thuộc tính thổ thủy hỏa phong thì chậm hơn nhiều mà thôi.

Chương 2109: Thương nghị huyết khế

Hiện tượng này khiến cho Lục Lâm Thiên nghi hoặc, đồng thời cũng nghĩ tới chữ Tề trong Vô Tự Thiên Thư. Sau khi hắn rơi vào trong trạng thái huyền ảo, đi vào không gian có năng lượng bốn loại thuộc tính thổ thủy hỏa phong nồng đậm kia khiến cho bốn loại thuộc tính trong cơ thể hắn tự động vận chuyển, khuếch tán ra bên ngoài rồi hòa tan với năng lượng thuộc tính trong địa phương huyền ảo kia.

Thế nhưng có chút kỳ quái chính là không gian kia lại không có thuộc tính mộc, đồng thời năng lượng thuộc tính bên trong không gian kia dường như có chút khác biệt với năng lượng thuộc tính trong thiên địa bên ngoài.

- Chẳng lẽ là có nguyên nhân khác?

Lục Lâm Thiên suy đoán, có lẽ chuyện này ít nhiều có chút liên quan tới Vô Tự Thiên Thư. Bên trên mỗi mảnh Vô Tự Thiên Thư đều có bí mật, đồng thời cũng có không ít chỗ tốt với việc tu luyện, chỉ tiếc cho tới bây giờ hắn còn chưa biết tác dụng chân chính của Vô Tự Thiên Thư, có lẽ giống như lời đồn bên ngoài, phải hội tụ đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư mới có thể hiểu được tác dụng chân chính của nó.

- Tiến bộ cũng không chậm a.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước người Niếp Phong, lúc này quanh thân Niếp Phong đang được một vòng quang mang bao phủ, đã bắt đầu đột phá. Từ khí tức có thể thấy được tiểu tử này đang bắt đầu đột phá Vũ Sư bát trọng.

Trong không gian Long Linh đột phá, khí tức bàng bạc duy trì mấy tức nữa mới bắt đầu tiêu tán. Khi năng lượng hùng hậu trong thiên địa biến mất thì khí tức Long Linh cũng đột phá nút thắt cực lớn kia đạt tới bát giai trung kỳ.

Khí tức ổn định, quang mang màu trắng trên long lân thu lại, thân ảnh nhân loại hiện lên, thân thể lung linh. Cả người được một bộ váy dài máu trắng bao phủ, đường cong vô cùng mê người, trong khí chất có một loại cảm giác yêu mị mà nhân loại khó có được. Long Linh thở ra một ngụm trọc khí, tinh quang trong mắt bắn ra, giống như ngôi sao trên trời, vô cùng chói mắt cùng với thâm thúy.

- Chúc mừng Long Linh tiểu thư đột phá bát giai trung kỳ.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, lập tức xuất hiện trước người Long Linh. Long Linh, Xích Viêm, Bàn Hủy, Bàn Vân đột phá, thực lực cũng tăng lên không ít.

- Chuyện này ít nhiều còn do tác dụng yêu linh đan của chưởng môn, nếu không sợ rằng mấy trăm năm ta cũng khó có thể đột phá được.

Long Linh nói nhỏ, khí chất cao quý, vũ mị.

- Lấy huyết mạch của Long Linh tiểu thư, mấy trăm năm có lẽ không tới, có khi chỉ trăm năm mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói.

- Chưởng môn.

- Lâm Thiên.

- Ca ca.

- Lão đại.

Long Linh đột phá, đám người Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Đoan Mộc Y Y, Bàn Hủy, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long cùng mọi người cách đó không xa cũng bừng tỉnh. Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đến, cả đám lập tức chạy tới.

- Tất cả ra ngoài nghỉ ngơi một lát đi. Dục tốc bất đạt, thi thoảng cũng phải nghỉ ngơi một lát.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nhìn mọi người, dường như tất cả mọi người đều có tiến bộ, Huyết Tích Dịch đột phá tới thất giai, Thiên Sì Tuyết Sư cùng Phi Thiên Ngô Công cũng có tiến bộ, nhưng mà bọn nó còn chưa đạt tới tình trạng đột phá.

Mặt khác, Lữ Tiểu Linh, Vân Hồng Lăng, Đoan Mộc Y Y đều có đột phá. Đoan Mộc Y Y đột phá Linh Vương đã nằm trong dự liệu của Lục Lâm Thiên, thực lực của Vân Hồng Lăng lúc này cũng đã tới Linh Vương bát trọng, Lữ Tiểu Linh thì yếu hơn một chút, mới Linh Vương ngũ trọng.

Sưu.

Tâm thần khẽ động, mọi người lập tức xuất hiện bên ngoài Thiên Trụ giới, chỉ có một mình Niếp Phong ở lại trong Thiên Trụ giới tiếp tục tu luyện.

Ra khỏi Thiên Trụ giới, chuyện thứ nhất của mọi người chính là đi tìm tiểu gia hỏa Lục Kinh Vân kia. Lúc này ở bên ngoài mới trôi qua một tháng, thế nhưng ở trong Thiên Trụ giới đã hơn một năm. Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lục Tâm Đồng, Dương Quá cùng mọi người đều nhớ tiểu gia hỏa Lục Kinh Vân kia cho nên mau chóng đi tìm tiểu tử này.

Trong khoảng thời gian này Lục Kinh Vân cũng không gặp được mọi người cho nên cực kỳ nhớ nhung, còn thường xuyên hỏi tới. Nhìn thấy mọi người xuất hiện nó cao hứng không thôi, thế nhưng lúc nhìn thấy Lục Lâm Thiên cũng có mặt lại thành thật không ít, vội vàng hành lễ xưng hô sư phụ. Nó cũng biết, sư phụ so với những người khác hung ác hơn nhiều. Nếu như sư phụ muốn trách phạt nó thì những người khác cũng không có cách nào bảo vệ nó. Bởi vậy cũng không dám đắc tội với sư phụ, tránh cho sư phụ để cho nó nếm mùi đau khổ.

Nhìn thấy Lục Kinh Vân, Lục Lâm Thiên nhíu mày, quay đầu nói với Bàn Hủy, Bàn Vân:

- Bàn Vân tẩu, Bàn Hủy huynh, có một chuyện ta muốn thương nghị với hai vị.

- Mời chưởng môn cứ nói.

- Nếu Bảo nhi cùng Bối nhi nguyện ý, hai vị cũng không phản đối thì ta muốn để cho Niếp Phong, Lục Kinh Vân và Bảo nhi, Bối nhi kết thành huyết khế. Các ngươi thấy thế nào? Đương nhiên, các ngươi không phản đối là một chuyện, còn cần Bảo nhi và Bối nhi không phản đối mới được.

Lục Lâm Thiên hỏi hai người Bàn Hủy, Bàn Vân. Niếp Phong cùng Lục Kinh Vân đều là đệ tử của hắn, nếu như có được một đầu yêu thú hộ thân bên người không thể nghi ngờ sẽ an toàn hơn nhiều. Mà Bảo nhi cùng Bối nhi chính là lựa chọn tốt nhất. Huyết mạch của hai tiểu gia hỏa này tuyệt đối không thấp, lại thêm vừa sinh ra đã được dùng Diễn Linh thánh quả, tiền đồ không thể hạn lượng. Nếu như kết thành huyết khế với Niếp Phong và Lục Kinh Vân, cả hai hỗ trợ lẫn nhau, song phương đều nhận được không ít chỗ tốt.

- Chúng ta cũng không có ý kiến, Bảo nhi cùng Bối nhi đều có quan hệ tốt với Niếp Phong, Kinh Vân, chuyện này có lợi với bọn nó, có lẽ chúng nó cũng không phản đối. Chưởng môn cứ nhìn mà làm là được rồi.

Bàn Hủy không có chút do dự nói. Niếp Phong cũng Lục Kinh Vân đều là đệ tử chưởng môn, tiền đồ sau này không cần phải nói. Kết thành huyết khế, song phương giống như thân huynh đệ, tỷ muội trong nhân loại vậy, cũng không phải là tọa kỵ của nhân loại. Mà theo quan hệ của chưởng môn cùng Tiểu Long, hai người Bàn Hủy cũng biết quan hệ giữa hai người chưởng môn và Tiểu Long vô cùng sâu. Vì Tiểu Long, chưởng môn có thể liều mạng, cho nên Bảo nhi cùng Bối nhi ký huyết khế với Niếp Phong và Lục Kinh Vân, hai người Bàn Hủy, Bàn Vân đương nhiên không phản đối.

- Được rồi, chờ sau khi ta hỏi qua ý kiến của Bảo nhi cùng Bối nhi, nếu như hai đứa nó không phải đối thì sẽ để cho bọn chúng ký huyết khế với Niếp Phong và Kinh Vân.

Lục Lâm Thiên nói. Sau này hai người Niếp Phong, Lục Kinh Vân ra ngoài tu luyện, có Bảo nhi cùng Bối nhi bên người sẽ an toàn hơn nhiều. Khi trước hắn ở sơn mạch Vụ Đô, lúc tôi luyện trong sơn mạch, Tiểu Long bên cạnh cũng phát huy ra tác dụng cực kỳ lớn.

Sau khi mọi người xuất quan không lâu Lục Lâm Thiên từ trong miệng Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh biết được người của các sơn môn lớn sắp tới Phi Linh môn. Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông cho dù có liên thủ với mấy sơn môn kia, sợ rằng cũng không dám đơn giản động vào Phi Linh môn. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không thể không đề phòng.

Chương 2110: Song lão kỳ dị (1)

Hậu sơn Phi Linh môn, trong sơn mạch, mấy đạo thân ảnh xuất hiện ở một địa phương trống trải.

Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, DƯơng Quá, Tiểu Long, Thiên Sĩ Tuyết Sư, Huyết Mị, Hắc Hùng, Huyết TÍch Dịch, Phi Thiên Ngô Công có mặt. Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, thủ ấn trong tay được kết, đột nhiên lao thẳng về phía Dương Quá.

Ông.

Trọng kiếm Dương Quá vang lên âm hưởng kéo theo một đường vòng cung huyền ảo. Chung quanh kiếm quang không gian bị cắt vỡ, giống như là một con mắt đột nhiên mở ra, sau đó kiếm quang lập tức xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên như quỷ mị lóe lên giống như thuấn di, nhẹ nhàng vượt qua kiếm quang nhanh tới tận cùng này.

Sưu....

Cùng lúc đó, Hắc Hùng hóa thành nhân loại, thân ảnh lóe lên, một quyền trực tiếp đánh về phía Lục Lâm Thiên. Trước quyền ấn, không gian vặn vẹo, thế nhưng lại không có kình khí tiết ra ngoài cho nên cũng không tạo thành thanh âm quá lớn.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên vòng qua vòng lại giống như một con bướm, quanh thân đột nhiên có quang mang tràn ra. Quang mang bao phủ không gian mấy chục thước, không gian trong quang mang giống như đông cứng lại.

- Ồ?

Sắc mặt Hắc Hùng đại biến, trong không gian tràn ngập quang mang này của chủ nhân hắn cảm giác được giống như thân thể mất trọng lượng, toàn thân uể oải, lực đạo trên quyền ấn đột nhiên biến mất.

- Lui.

Trong nháy mắt, Lục Lâm Thiên mỉm cười xuất hiện trước người Hắc Hùng, năm ngón tay khẽ đảo, một đạo trảo ấn nhanh chóng đánh vào trên quyền ấn của Hắc Hùng. Trong lòng bàn tay có một cỗ chân khí bàng bạc tràn ra, dưới lực lượng của chân khí, thân thể vạm vỡ của Hắc Hùng bị đánh cho lảo đảo lui về phía sau mấy bước, chân mất đi điểm tựa, ngã ngồi xuống mặt đất.

Sưu.

Cùng thời gian đó, một đạo linh hỏa trong tay Lục Tâm Đồng mang theo khói đen cấp tốc đánh tới.

- Ồ?

Lúc Lục Lâm Thiên đang định vòng lại thì đột nhiên kêu lên một tiếng kinh ngạc. Trong nháy mắt, trong gợn sóng chung quanh hắn đột nhiên biến hóa vô cùng quỷ dị. Linh hỏa lập tức xuất hiện trước người hắn, nếu như không có không gian thuộc tính ngăn cản sợ rằng linh hỏa đã rơi vào trên người hắn rồi.

- Lĩnh ngộ thời gian?

Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc, vừa rồi Lục Tâm Đồng thi triển công kích không ngờ lại mang theo sự lĩnh ngộ thời gian khiến cho hắn không phát hiện ra, thiếu chút nữa chịu thiệt.

Trong giây lát, tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, quanh thân có một cỗ khí tức quỷ dị, vô hình lập tức lan tràn ra. Gợn sóng cấp tốc khuếch tán với một tốc độ mà mắt thường khó có thể nhìn thấy được, nhanh chóng bao phủ Lục Tâm Đồng.

Gợn sóng trong không gian bằng mắt thường khó có thể nhìn thấy được lúc này trực tiếp đồng hóa gợn sóng trong không gian chung quanh. Mà cùng lúc đó, sắc mặt Lục Tâm Đồng đại biến, trong mắt tràn ngập vẻ kinh ngạc.

Chỉ trong nháy mắt, Lục Lâm Thiên hoàn toàn tránh khỏi công kích linh hỏa của Lục Tâm Đồng. Thân ảnh đột nhiên xuất hiện trước người Lục Tâm Đồng, một đạo chưởng ấn nhẹ nhàng đánh lên trên vai Lục Tâm Đồng.

Khục khục.

Một đạo chưởng ấn nhìn qua nhẹ nhàng này khiến cho Lục Tâm Đồng lảo đảo lui về phía sau mấy bước. Trong không gian thuộc tính thổ, khiến cho nàng không thể nào thích ứng được, giống như có một cỗ áp lực mạnh mẽ từ bốn phương tám hướng bao vây nàng, làm cho nàng mất trọng lượng, có cảm giác thân bất do kỷ.

Ông.

Cùng một thời gian đó, kiếm quang của Dương Quá lần nữa cắt vỡ không gian chém thẳng xuống. Không gian rung động, xen lẫn một cỗ khí tức quỷ dị. Cỗ khí tức này trong lúc vô hình đồng hóa gợn sóng trong không gian bao phủ về phía Lục Lâm Thiên, trong nháy mắt đi tới trước người Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Trong giây lát, cỗ khí tức này nương theo gợn sóng trong không gian đi tới trước người Lục Lâm Thiên, gợn sóng không gian không có cách nào tiến thêm được một phần nữa.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết, một cỗ khí tức lan tràn ra chung quanh, đem gợn sóng trong không gian trước mặt đồng hóa, thân ảnh bước ra.

Mà lúc này, Dương Quá nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mắt, thân ảnh Lục Lâm Thiên làm thế nào có thể xuất hiện trước mặt hắn, không ngờ hắn lại hoàn toàn không biết. Biến hóa bực này khiến cho sắc mặt Dương Quá kinh ngạc, trong mắt hiện lên sự nghi hoặc.

- Lui.

Đồng thời, trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện một cỗ linh hỏa, trực tiếp bao phủ Dương Quá. Dưới linh hỏa Dương Quá không thể né tránh, quanh thân lập tức được một vòng quang mang bao phủ, đem uy áp của không gian thuộc tính mà Lục Lâm Thiên thi triển giảm tới mức thấp nhất.

- Lão đại ngày càng lợi hại. Tâm Đồng, các ngươi không để ý tới mặt mũi sao, ba người đánh một người a.

Tiểu Long ở bên cạnh cười ha ha, lập tức bị Lục Tâm Đồng lườm một cái.

Sưu.

Không gian thuộc tính của Lục Lâm Thiên được thu lại, gợn sóng trong không gian chung quanh lập tức tán đi.

- Chủ nhân, ta hoàn toàn không phải là đối thủ, thực lực của chủ nhân xa hơn ta a.

Hắc Hùng đi tới bên người Lục Lâm Thiên, hắn biết, thực lực của chủ nhân bây giờ đã hơn xa hắn.

- Nhị đệ, thứ ngươi vừa mới thi triển chính là lĩnh ngộ trong Thiên Trụ giới sao?

Dương Quá lúc này vô cùng nghi hoặc hỏi. Vừa rồi Lục Lâm Thiên thi triển Thời gian tɧác ɭoạи, vô cùng giống với thứ mà hắn lĩnh ngộ trong Thiên Trụ giới, thế nhưng lại hơn xa hắn.

- Ca ca, thứ huynh vừa mới thi triển chắc hẳn là lĩnh ngộ bên trong Thiên Trụ giới đúng không?

Lục Tâm Đồng cũng nghi hoặc hỏi. Ca ca vừa mới thi triển công kích quỷ dị ảnh hưởng tới thời gian, giống như đúc lĩnh ngộ của nàng trong một năm qua ở trong Thiên Trụ giới, thế nhưng lĩnh ngộ dường như mạnh hơn nàng không ít.

- Lĩnh ngộ thời gian, xem ra hai người ở trong Thiên Trụ giới cũng linh ngộ được thời gian.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong mắt tràn ngập vẻ kinh ngạc. Thế nhưng ngẫm lại cũng không còn quá kinh ngạc nữa. Bên trong Thiên Trụ giới vốn có thể lĩnh ngộ được thời gian, sư phụ lĩnh ngộ được Thời gian tɧác ⌊oạи cũng là ở trong Thiên Trụ giới.

Nếu như có thể tự mình lĩnh ngộ thời gian cũng đủ chứng minh thiên phú của hai người Lục Tâm Đồng, Dương Quá. Thời gian hai người tiến vào Thiên Trụ giới cũng dài, cũng cảm nhận được sự tồn tại của thời gian mà lĩnh ngộ.

- Lần trước ở Thiên Môn cốc muội nhìn thấy huynh đối chiến với Gia Cát Tây Phong thi triển công kích thời gian. Lúc ở trong Thiên Trụ giới, trong lúc vô tình lại nhìn thấy sự huyền ảo của gợn sóng chunh quanh mình cho nên mới tò mò tìm hiểu, không ngờ cũng có một chút thu hoạch.

Lục Tâm Đồng nói, bản thân nàng cũng là trong lúc vô tình lĩnh ngộ được thứ này.

- Thứ hai người lĩnh ngộ chính là thời gian.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, cũng không có giấu diếm mà nói một ít chuyện trong Thiên Trụ giới nói với hai người Lục Tâm Đồng, Dương QUá. Chuyện này đối với sự lĩnh ngộ của hai người về sau cũng có không ít chỗ tốt.

Lục Lâm Thiên hơi do dự, sau đó ngay cả thời gian tɧác ⌊oạи cũng không dấu diếm với hai người, hắn lại còn cẩn thận giảng giải một chút lĩnh ngộ của mình. Lục Lâm Thiên tự biết, bản thân mình chỉ lĩnh ngộ được một chút da lông mà thôi, thế nhưng so với Lục Tâm Đồng và Dương Quá thì mạnh hơn không ít. Đối với hai người đương nhiên cũng có thể chỉ điểm một chút.

Chương 2111: Song lão kỳ dị (2)

Trước cửa Phi Linh môn yên tĩnh lúc này có hai đạo thân ảnh chậm rãi bước trên con đường lớn đi tới. Hai người đều mặc y phục may bằng vải thô, mộc mạc, thậm chí còn bị mòn, góc y phục còn rách nát một chút.

Chuyện kỳ quái nhất chính là hai người lại giống nhau như đúc, ánh mắt trong suốt, giống như không có một chút tạp chất nào. Điểm khác nhau duy nhất chính là một người trên đầu có dây cột tóc màu đỏ, mà người còn lại thì là màu lam.

Cách ăn mặc cùng bộ dáng của hai người hoàn toàn giống như một thôn phu sơn dã, tuổi chừng năm mươi.

Hai người đi trên đường thế nhưng cũng không ai chú ý tới, bước chân của hai người nhanh hơn người khác rất nhiều.

Trước cửa Phi Linh môn hiện tại đều có vô số người xếp hàng. Trước cửa sắp xếp thành một hàng dài, có người muốn gia nhập Phi Linh môn. Có người đến chúc mừng, mỗi ngày đều vô cùng náo nhiệt.

Hai người đến ngoài cửa Phi Linh môn, đánh giá cảnh tượng Phi Linh môn, hai người không nói lời nào mà lặng lẽ xếp hàng. Nửa canh giờ sau mới tới lượt hai người.

- Hai vị, xin hỏi hai vị tới Phi Linh môn có chuyện gì?

Đệ tử Phi Linh môn hỏi hai người. Mỗi một người tiến vào Phi Linh môn đều cần phải trải qua sự kiểm tra nghiêm khắc, Phi Linh môn cũng không phải là nơi mà ai muốn tiến vào thì tiến.

Lúc này đệ tử Phi Linh môn nhìn qua hai người, ánh mắt có chút kỳ quái. Hai người này giống như thôn phu sơn dã, giống như người dân bình thường, lại là hai người sinh đôi, người dân tìm tới Phi Linh môn, đương nhiên người đệ tử này cũng phải kiểm tra một chút.

- Tìm người.

Lão giả áo lam nhìn qua đệ tử này rồi nói.

- Tìm ai?

Đệ tử Phi Linh môn này tiếp tục hỏi.

- Tiểu oa nhi nhà ngươi sao lại dài dòng vậy? Dù sao cũng không phải tìm ngươi, ngươi mau cho chúng ta vào. Bằng không ta sẽ cho ngươi nếm chút đau khổ.

Tính tình của lão giả có dây tóc màu đỏ kia dường như không tốt, lập tức quát với tên đệ tử này.

- Hóa ra là tới quấy rối, các ngươi phải xem rõ nơi này chính là nơi nào.

Sắc mặt đệ tử Phi Linh môn này lập tức biến đổi, hiện tại còn chưa có ai dám náo loạn trước cửa Phi Linh môn. Tuy rằng hắn chỉ là một đệ tử bình thường, thế nhưng trước cửa Phi Linh môn có không ít nhất môn chi chủ các thế lực cũng phải khách khí với hắn. Lúc này thấy có người quát lớn với mình, hắn lập tức trở mặt.

- Đã lâu rồi không hoạt động gân cốt một chút. Tiểu gia hỏa này không ngờ còn dám uy hiếp ta, có chút ý tứ.

Thân ảnh lão giả cột tóc màu đỏ kia lóe lên, thân thể giống như thuấn di chợt xuất hiện bên người đệ tử này. Đệ tử này căn bản còn chưa kịp lấy lại tinh thần đã bị lão giả này nắm lấy bả vai, lập tức bị ném về phía trước.

Phanh.

Mông của tên đệ tử này đập xuống mặt đất, thân hình nặng nề cũng đập vào mặt đất, thế nhưng lại không bị tổn thương gì. Chỉ đơn thuần bị ném xuống mặt đất mà thôi. Đệ tử này cũng có tu vi Vũ Sĩ, ngã vài cái cũng không có chuyện gì quá lớn.

- Làm càn, không ngờ các ngươi lại dám gây rối trong Phi Linh môn chúng ta.

Mấy chục đệ tử Phi Linh môn chung quanh lập tức vây quanh.

Hậu sơn Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên đang giải giải Thời gian tɧác ⌊oạи cho Lục Tâm Đồng, Dương Quá. Mọi người chung quanh cũng chăm chú lắng nghe. Lục Lâm Thiên cũng giải giải tận tình, mọi người có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu thì lĩnh ngộ.

Hai người Lục Tâm Đồng, Dương Quá thi thoảng gật đầu giống như hiểu ra vấn đề.

- Ồ?

Lúc này, Lục Lâm Thiên đột nhiên nhíu mày, nói:

- Chúng ta đi ra ngoài xem, có cường giả xuất hiện ngoài Phi Linh môn.

- Một đám không biết lễ phép, lão già ta ngày hôm nay phải giáo huấn các ngươi một chút. Để cho các ngươi biết thế nào là kính trọng người già.

Ngoài Phi Linh mon, mấy chục đệ tử Phi Linh môn xúm lại, ánh mắt lão giả cột tóc màu đỏ nheo lại, quang mang lóe lên, thân ảnh trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Phanh Phanh.

Thanh âm trầm thấp, bạo liệt liên tiếp vang lên. Hơn mười đệ tử Phi Linh môn giống như lá vàng rơi bị đánh bay về phía xa. Toàn bộ đều đập mông xuống mặt đất, hơn mười người bị đánh bay, thế nhưng lại không có ai có thể nhìn rõ thân ảnh của đối phương.

- Căn cơ bất ổn, còn phải cố gắng nhiều. Nếu không khó mà có được tiền đồ lớn.

Tất cả chỉ xảy ra trong nháy mắt mà thôi, khi thân ảnh lão giả cột tóc màu đỏ kia lần nữa xuất hiện thì người này đã chắp tay, ánh mắt nhàn nhạt liếc nhìn hơn chục đệ tử kia.

- Ai dám làm càn trong Phi Linh môn ta?

Đệ tử Phi Linh môn bị động tĩnh bên này thu hút tới.

Ngoài Phi Linh môn lúc này có không ít người tụ tập rồi thấp giọng nghị luận. Rốt cuộc hai người kia là ai sao lại hồ đồ như vậy, không ngờ lại dám náo sự trước Phi Linh môn. Hai người này chán sống rồi sao?

- Người đâu, lão gia hỏa này dám giương oai trước của Phi Linh môn chúng ta, mau bắt hắn lại.

Lúc này, hơn chục đệ tử Phi Linh môn bị ngã xuống mặt đất nhìn thấy mấy chục đệ tử khác tiến lại, lập tức lần nữa bao vây lão giả cột tóc màu đỏ kia. Thế nhưng bọn họ cũng không dám lại gần quá, bởi vì bọn họ biết hai lão giả nhìn như thôn phu sơn dã này không phải người dễ chọc.

Đột nhiên hai lão giả kia nhìn về phía không trung trong Phi Linh môn, ánh mắt không có bao nhiêu biến hóa.

- Làm càn, một đám căn cơ bất ổn, bình thường không chịu cố gắng luyện công, tiền bối chỉ điểm các ngươi, các ngươi còn không biết lớn nhỏ, còn không mau đa tạ sự chỉ bảo của hai vị tiền bối này?

Lúc này, một thanh âm nhẹ nhàng vang lên.

Khi thanh âm vừa dứt, trên không trung lập tức có không ít thân ảnh đáp xuống, đi đầu chính là Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đáp xuống, nhìn hai lão giả trước mặt hắn không khỏi nhíu mày. Khí tức hai người này hoàn toàn thu liễm, không tiết ra ngoài chút nào. Ngay cả một tia khí tức hắn cũng không dò xét ra, thế nhưng từ kinh nghiệm mà phán đoán, hai người này tuyệt đối không đơn giản.

Mà lão giả này vừa mới ra tay lại không làm đệ tử Phi Linh môn bị thương, đủ chứng minh hai người này không có ác ý. Lục Lâm Thiên suy nghĩ, không biết hai người này là thần thánh phương nào.

- Bái kiến chưởng môn.

Chúng đệ tử Phi Linh môn nhìn thấy Lục Lâm Thiên lập tức hành lễ.

- Còn không mau nhận lỗi với tiền bối, đa tạ tiền bối dạy bảo?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, mắt nhìn hơn chục đệ tử, nói.

Mười mấy đệ tử bị chưởng môn nhìn qua, trong lòng run lên, lập tức hành lễ với lão giả búi tóc màu đỏ, nói:

- Đa tạ tiền bối dạy bảo.

- Không cần khách khí, về sau ngoại trừ tu luyện căn cơ cho tốt ra thì còn phải dùng mắt mà nhận biết người. Cũng không phải ai cũng có tính tình tốt như lão gia hỏa ta. Ít nhiều phải học chưởng môn của các ngươi một chút.

Ánh mắt lão giả búi tóc màu đỏ kia đảo qua, cuối cùng rơi vào trên người Lục Lâm Thiên, vừa rồi hắn cũng đã biết được thân phận của Lục Lâm Thiên.

Chương 2112: Tiền bối chỉ giáo

Nhưng mà lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên, sắc mặt lão giả này biến đổi, có chút nghi hoặc. Từ trên người Lục Lâm Thiên hắn cũng không thể phát giác ra một chút khí tức nào, hoàn toàn giống như một người bình thường. Có thể đem khí tức thu liễm tới tình trạng mà ngay cả hắn cũng không nhìn ra, khiến cho hắn vô cùng kỳ quái.

Lão giả áo đỏ nghi hoặc, lão giả áo lam bên cạnh cũng âm thầm kinh ngạc, thế nhưng cũng không biểu hiện ra bên ngoài, ánh mắt nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên thêm vài lần.

- Đệ tử không nên thân, đa tạ tiền bối dạy bảo những đệ tử này. Vãn bối cũng xin tiền bối chỉ giáo một hai, kính xin tiền bối vui lòng chỉ giáo.

Lục Lâm Thiên nói rồi chậm rãi đi ra, người tới tuy rằng không có ác ý, thế nhưng lại nháo sự trước Phi Linh môn của hắn, như thế nào hắn cũng phải quản. Lời này của Lục Lâm Thiên cực kỳ khách sáo, hắn tin rằng dùng thực lực của đối phương có lẽ nghe cũng hiểu được ý tứ bên trong.

Hai lão giả này đương nhiên hiểu ý tứ trong lời Lục Lâm Thiên, hai người nhìn nhau xong lại nhìn Lục Lâm Thiên, lão giả áo đỏ nói:

- Ngươi chính là Linh Vũ Chiến Tôn có chút danh khí, chưởng môn Phi Linh môn - Lục Lâm Thiên sao?

- Đúng là Lục Lâm Thiên, Linh Vũ Chiến Tôn chỉ là danh xưng được người ta gọi, không đáng nhắc tới.

Lục Lâm Thiên trả lời, lúc trước hắn được người ta gọi là Linh Vũ Chiến Vương, hai năm trước đột phá Tôn cấp cũng trở thành Linh Vũ Chiến Tôn, mà hai người này biết rõ danh tự của hắn, chẳng lẽ là vì hắn mà tới? Trong lúc vô hình, trong lòng Lục Lâm Thiên xuất hiện sự cảnh giác.

- Danh tự quả thực có chút hoa mỹ khiến cho lão đầu tử ta nghe vào có chút thoải mái. Nghe nói ngươi có một chút bổn sự, lão gia hỏa ta hôm nay cũng muốn mở rộng tầm mắt, thôi thì theo ngươi hoạt động gân cốt một chút.

Lão giả áo đỏ mìm cười, chậm rãi tiến lên, đứng trước người Lục Lâm Thiên. Nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ đảo nói:

- Đừng nói ta lấy lớn hïếp nhỏ, ngươi động thủ trước đi.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, tay áo màu xanh vung lên, ý bảo mọi người tản ra.

Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long, Huyết Mị cùng với mọi người không chút lo lắng. Nhìn hai người trước mặt, cả đám bắt đầu lui về phía sau, một ít đệ tử bình thường chung quanh cũng lui ra xa.

- Vậy thì ta cũng không khách sáo, mong tiền bối vui lòng chỉ giáo.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, khí tức quanh thân trong giây lát tràn ra. Đồng thời, thủ ấn lặng lẽ được kết. Năm ngón tay tạo thành chỉ, Hỏa Ảnh chỉ được thi triển. Năm đạo chỉ ấn nóng bỏng xuyên thấu không gian trong nháy mắt bắn về phía lão giả áo đỏ kia.

Đệ tử Phi Linh môn chung quanh trong giây lát lập tức cảm nhận được một cỗ khí tức mạnh mẽ đè xuống, lần nữa cả đám lui về phía sau.

- Tuổi còn trẻ mà không ngờ đã đạt tới Vũ Tôn nhị trọng.

Lúc khí tức Lục Lâm Thiên tràn ra, thì lão giả áo đỏ mới cảm nhận được khí tức trên người Lục Lâm Thiên. Trong lòng hắn lập tức kinh ngạc. Đồng thời thân ảnh lóe lên, không gian chung quanh đột nhiên nóng bỏng, thân ảnh lão giả này hóa thành hư ảnh rồi biến mất. Nơi hư ảnh đi qua, gợn sóng trong không gian bị nhuộm thành màu đỏ.

Sưu Sưu.

Năm đạo Hỏa Ảnh chỉ của Lục Lâm Thiên thất bại, thân ảnh lão giả áo đỏ giống như quỷ mị xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Một đạo chưởng ấn nhanh chóng được đẩy ra, chưởng ấn bằng hỏa diễm trực tiếp đánh về phía Lục Lâm Thiên, lão giả này nói:

- Vũ Tôn nhị trọng còn chưa đủ chống lại lão gia hỏa ta.

- Tiền bối tới rất nhanh a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, trong lòng âm thầm kinh hãi. Trong nháy mắt, không gian thuộc tính thổ lan tràn quanh thân.

Dưới không gian thuộc tính, không gian xung quanh lập tức trở nên nặng nề, đạo chưởng ấn kia cũng lập tức đình trệ trong chớp mắt.

- Ồ?

Trong không gian thuộc tính này, sắc mặt lão giả áo đỏ có chút kinh ngạc, quanh thân tràn ngập khí tức nóng bỏng. Khí tức nóng bỏng này bao phủ không gian. Trong không gian này ánh sáng bị nhiệt độ cao đốt cháy, nhanh chóng kéo tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Không gian thuộc tính thật mạnh.

Trong giây lát Lục Lâm Thiên cũng cảm nhận được một cỗ khí tức nóng bỏng tới mức độ khủng bố đang bao phủ hắn. Cỗ khí tức nóng bỏng này nhanh chóng lan tràn, không gian thuộc tính thổ của hắn không có cách nào ngăn cản. Rất rõ ràng, đối phương lúc này cũng đang thi triển không gian thuộc tính hỏa.

Lĩnh ngộ thuộc tính hỏa của đối phương hoàn toàn ở trên hắn, cho nên hắn căn bản không có cách nào ngăn cản, đối chiến bằng không gian thuộc tính, thì sẽ bị không gian thuộc tính của đối phương bao phủ. Dưới cỗ khí tức nóng bỏng kia, dường như cả thân thể hắn bị mềm nhũn, nhưng vì, có Bất Diệt Huyền Thể cho nên hiện tại hắn mới có thể chống lại.

Sưu....

Chỉ trong nháy mắt, chưởng ấn nóng bỏng của lão giả áo đỏ đã đánh tới trước ngực Lục Lâm Thiên.

- Thời gian tɧác ɭoạи.

Lục Lâm Thiên không có thời gian do dự, trong lúc nguy cấp lập tức thi triển Thời gian tɧác ɭoạи, quanh thân có một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn, gợn sóng trong không gian chung quanh lập tức bị một cỗ khí tức quỷ dị đồng hóa.

Phanh.

Chưởng ấn ầm ầm đánh vào trên người Lục Lâm Thiên, chưởng ấn nóng bỏng lập tức tán loạn. Một cỗ hỏa diễm nóng bỏng khuếch tán trong không gian mấy chục thước giống như một hỏa cầu bộc phát, thân ảnh Lục Lâm Thiên trong nháy mắt đó bị hóa thành tro tàn.

- Hư ảnh.

Cùng thời gian đó, lão giả áo đỏ nhíu mày, thứ hắn đánh trúng chỉ là hư ảnh của Lục Lâm Thiên kia mà thôi. Trong lúc nguy cấp, Lục Lâm Thiên kia không ngờ lại có tốc độ nhanh tới mức lưu lại hư ảnh như vậy. Tốc độ như vậy quả thực cũng quá nhanh a. Vừa rồi hắn cũng mơ hồ cảm thấy dường như không chung có chút không bình thường.

Lão giả ám lam ở phía xa nhìn vào hai người, ánh mắt bắt đầu biến đổi.

- Hư Linh huyễn ấn.

Lúc này, thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện trước người lão giả áo đỏ, trong lúc đối phương không đề phòng thi triển Thời gian tɧác ɭoạи, Lục Lâm Thiên tránh thoát khỏi một chưởng, cũng thừa cơ tới trước người lão giả áo đỏ, nhanh chóng đánh ra Hư Linh huyễn ấn.

Hư Linh huyễn ấn hoàng cấp cao giai đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói, cấp độ linh kỹ này không cao, thế nhưng dùng thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại, một khi thúc dục, bất luận là vũ kỹ, linh kỹ gì đều vô cùng khủng bố. Hư Linh huyễn ấn này hoàn toàn là công kích linh hồn, trong lúc vô hình khiến cho linh hồn đối phương bị tổn thương, thực lực đối phương yếu hơn có thể trực tiếp đem linh hồn đối phương phá hủy. Cho dù là người có thực lực mạnh cũng có thể khiến cho đối phương lâm vào ảo giác, khiến cho đối phương thất thần rồi lâm vào ảo cảnh.

Lục Lâm Thiên thúc dục ra Hư Linh huyễn ấn, ánh mắt chăm chú nhìn vào lão giả áo đỏ, một cỗ khí tức quỷ dị nhanh chóng khuếch tán, đồng thời hai tay cũng ngưng tụ ra thủ ấn khác nhau.

- Đao Hồn Không Nguyên Diệt.

- Tam Thiên Lưu Vân Thủ.

Chương 2113: Cám ơn trời đất (1)

Cùng một lúc, trong tay trái Lục Lâm Thiên có một đám quang nhận ngập trời phá không lao ra, quang nhận giống như mưa to tuôn ra vô số đao mang. Mỗi một đạo đao mang dường như đều có lực lượng xuyên thủng không gian, hội tụ lại cùng một chỗ, bao phủ phạm vi xung quanh nó.

Mà trong tay phải hắn, tay áo Lục Lâm Thiên liên tục vung lên, một cỗ chân khí mênh mông từ trong tay tuôn ra, trong khoảnh khắc không gian biến hóa, vô số thủ ấn lập lờ, dùng tốc độ giống như hủy diệt đột nhiên hội tụ lại một chỗ.

Một đạo chưởng ấn, một đám đao mang, Lục Lâm Thiên đồng thời thúc dục linh kỹ Đao Hồn Không Nguyên Diệt, thức thứ ba của Đao Hồn kỹ cùng với vũ kỹ Tam Thiên Lưu Vân Thủ. Linh kỹ, vũ kỹ đồng thời được thúc dục, linh hồn công kích nương theo công kích vật chất khiến cho không gian gần như bị nghiền nát.

- Ồ?

Lúc này sắc mặt lão giả áo đỏ và áo lam tràn ngập vẻ kinh ngạc, đây là lần đầu tiên bọn họ gặp một người Linh Vũ song tu, không nghĩ tới lại còn có thể đồng thời thúc dục linh kỹ cùng vũ kỹ.

Sưu.

Trong lúc kinh ngạc, tay phải lão giả áo đỏ thò ra, chân khí nổ tung, một ngọn hỏa diễm cực lớn giống như một tấm lụa nhanh chóng chắn trước người, cấp tốc nghênh đón đao mang cùng chưởng ấn của Lục Lâm Thiên đang đánh tới.

Sưu.... Sưu...

Thanh âm trầm thấp, bạo liệt vang lên trong không trung. Chưởng ấn, đao mang đồng thời va chạm vào hỏa diễm, trong nháy mắt lần nữa biến mất.

Khục khục.

Dưới ảnh hưởng của kình khí, thân hình Lục Lâm Thiên bị đẩy lùi về phía sau vài bước, thực lực của đối phương so với trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên còn mạnh hơn, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên biến sắc. Từ tình huống trước mắt, Lục Lâm Thiên suy đoán, với thực lực Vũ Tôn nhất trọng khi trước của hắn, chỉ bằng thực lực bản thể cũng có thể chống lại Vũ Tôn tam trọng đỉnh phong tới Vũ Tôn tứ trọng. Hiện tại hắn đã là Vũ Tôn nhị trọng, thực lực bản thể kém nhất cũng tương đương với Vũ Tôn tứ trọng đỉnh phong. Tuy rằng vừa rồi hắn không dùng toàn lực, thế nhưng công kích của hắn sợ rằng Vũ Tôn tứ trọng bình thường cũng khó có thể đơn giản chống lại.

Đối với việc đối phương dễ dàng chống lại, Hư Linh Huyễn Ấn không có cách nào làm ảnh hưởng tới đối phương, công kích vật chất cùng linh hồn đồng thời thúc dục cũng không có tác dụng, đối phương ngăn cản công kích của hắn dường như cũng không quá tốn sức.

Lúc Lục Lâm Thiên kinh ngạc về tu vi của lão giả áo đỏ thì cũng không biết trong lòng lão giả áo đỏ lúc này cũng đang âm thầm khiếp sợ. Lục Lâm Thiên rõ ràng chỉ là Vũ Tôn nhị trọng, thế nhưng công kích của hắn không thua kém Vũ Tôn tứ trọng, lại còn đồng thời thúc dục công kích linh hồn và công kích vật chất, thực lực của hắn mạnh hơn nhiều, nếu như chỉ mạnh hơn một chút, sợ rằng đừng mong có thể nhẹ nhàng tiếp được.

Lại nói tới thực lực của Lục Lâm Thiên, điều khiến cho lão giả áo đỏ này kinh ngạc nhất chính là Lục Lâm Thiên không ngờ lại có thể đồng thời thúc dục linh kỹ cùng vũ kỹ, đây là điều khó có thể tưởng tượng nổi.

- Không phải là thực lực chênh lệnh mà tu vi còn hơi thấp một chút.

Lão giả áo đỏ nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Nếu như ngươi xin lão già như ta chỉ giáo thì ta cũng nói hai câu. Nghe nói ngươi có thể đồng thời thúc dục vũ kỹ cùng linh kỹ, quả thực thần dị vô cùng, uy năng cũng tăng lên nhiều khiến cho người khác không kịp trở tay, người thực lực hơi mạnh so với ngươi cũng không hề dễ chịu một chút nào, nhưng mà trước mặt thực lực tuyệt đối, tất cả đều không có tác dụng quá lớn.

- Đa tạ tiền bối chỉ giáo.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên dấu diếm biến đổi, nói.

- Ta còn chưa nói xong.

Lão giả này nhìn Lục Lâm Thiên tiếp tục nói:

- Thực lực ngươi không kém, tuy rằng thi triển vũ kỹ cùng linh kỹ có thể tăng lên thực lực của ngươi, thế nhưng lại không thể chân chính thúc dục thực lực ngươi tới mức tận cùng, có lẽ ngươi nên nghĩ biện pháp ở phương diện này.

Lục Lâm Thiên vẫn đang nhẫn nại lắng nghe, lời nói của lão giả áo đỏ này tuyệt đối có đạo lý, dường như có liên quan tới việc sáng tạo vũ kỹ. Thi triển linh kỹ cùng vũ kỹ thì không thể đem thực lực của hắn phát huy tới mức tận cùng, chỉ có vũ kỹ thích hợp nhất với hắn mới có thể làm được điều này.

Nhớ lại lão giả áo đỏ này ra tay khi này, dường như Lục Lâm Thiên cũng đã tìm được một ít cảm giác như ẩn như hiện, vốn đang nghĩ tới cái gì đó thế nhưng lại nghĩ không ra.

Sưu Sưu.

Ngoài Phi Linh môn lúc này có không ít thân ảnh nhảy ra, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Khấu Phi Yến, Bàn Vân, Thanh Linh Tôn giả, Phích Lịch Tôn giả cùng mọi người đều có mặt. Nhìn thấy phía trước có chưởng môn đang đứng, ánh mắt đám người Tiểu Long lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Vãn bối cảm tạ tiền bối chỉ giáo đệ tử, mời tiền bối lần nữa chỉ giáo một hai.

Cảm giác như bản thân nghĩ tới cái gì đó, thế nhưng dường như không thể tìm ra manh mối. Loại cảm giác thế này đương nhiên Lục Lâm Thiên không thể bỏ qua cơ hội này.

Lục Lâm Thiên nói xong, quang mang dưới chân lóe lên, thân ảnh lao thẳng về phía lão giả áo đỏ, trong tay kết một đạo thủ ấn huyền ảo, trong giây lát không gian chấn động.

- Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ.

- Long Ảnh Tí.

Tiếp đó, trong lòng Lục Lâm Thiên thầm quát lên một tiếng, tay trái vung lên, linh lực tuôn ra làm chấn động năng lượng trong thiên địa. Ở tầng trời thấp, một đạo chỉ ấn tràn ngập khí tức khủng bố, cực đoan bắn ra. Nơi chỉ ấn đi qua, không gian trực tiếp rạn nứt tạo thành một vết nứt không gian. Công kích linh hồn đáng sợ không hề giữ lại mà tuôn ra khiến cho linh hồn người ta run rẩy sợ hãi.

Ngao.

Cùng lúc đó, chân khí từ trong tay phải Lục Lâm Thiên tuôn ra, tạo thành một đạo quyền ấn màu vàng. Một hư ảnh hoàng kim cự long lập tức ngưng tụ. Khi hư ảnh hoàng kim cự long hiện ra rõ rệt, uy thế càng thêm mạnh mẽ, nhanh chóng đánh về phía lão giả áo đỏ kia.

Uy năng lúc này Lục Lâm Thiên thi triển Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ và Long Ảnh Tí không phải là thứ mà Tam Thiên Lưu Vân Thủ cùng Đao Hồn Không Nguyên Diệt có thể so sánh, so sánh với hai đạo công kích trước, hai đạo công kích lúc này mạnh hơn nhiều.

Công kích bắn tới, ánh mắt lão giả áo đỏ khẽ đổi, sắc mặt lần nữa kinh ngạc. Tu vi Vũ Tôn nhị trọng mà công kích đánh ra khủng bố vô cùng khiến cho hắn vô cùng rung động. Công kích như vậy so với vừa rồi không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

- Linh Vũ Chiến Tôn, danh bất hư truyền, người đứng đầu thập đại cường giả trẻ tuổi, lão già ta vốn có chút khinh thường, hiện tại coi như không phục cũng không được. Ngươi đã muốn ta chỉ giáo, vậy thì hãy tự mình cảm nhận đi.

Lão giả áo đỏ nói, thanh âm vừa dứt, năng lượng thuộc tính hỏa nóng bỏng tràn ngập quanh thân, cánh tay không ngừng đánh ra từng đạo thủ ấn huyền ảo, thủ ấn biến ảo, liên tiếp ngưng tụ.

Sưu.

Thủ ấn ngưng tụ, cả không gian giống như đông cứng lại. Trong không trung, gợn sóng bị nhuộm thành màu đỏ rực, khí tức nóng bỏng tràn ngập không gian.

Chương 2114: Cám ơn trời đất (2)

Khi hai đạo công kích của Lục Lâm Thiên đánh vào không gian tràn ngập gợn sóng đỏ rực kia không ngờ lại giống như ốc sên bò. Trong không gian này có một cỗ lực lượng trói buộc cực lớn khiến cho tốc độ của hai đạo công kích giảm đi.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, một đạo chỉ ấn trong tay trái lão giả áo đỏ lập tức bắn ra, nghênh đón Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ giống như bị đọng lại cách đó không xa. Tay phải còn lại có một đạo quyền án bằng hỏa diễm đánh ra.

Mọi người phía dưới không khỏi ngừng thở, bọn họ có thể rõ ràng thấy được, bốn đạo công kích mạnh mẽ va chạm với nhau.

Trong lúc mọi người chờ đợi thanh âm bạo liệt vang lên, bốn đạo công kích va chạm vào nhau, lập tức có hai cỗ quang mang chói mắt bắn ra. Không gian chung quanh lập tức vang lên thanh âm ken két, nghiền nát.

Ken két.

Không gian chung quanh rạn nứt, bốn đạo công kích hóa thành hai cỗ năng lượng mang theo động tĩnh rất nhỏ khuếch tán. Khi hai cỗ năng lượng khuếch tán tới phạm vi nhất định thì đột nhiên ngừng lại, rồi lặng lẽ biến mất.

- Thật là lợi hại.

Trong đám người, Đoan Mộc Hồng Chí cũng có mặt, nhìn thấy cảnh tượng hai người giao thủ, trong lòng hắn không khỏi cảm thán.

- Thật mạnh.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy cảnh này không khỏi cảm thán. Đối phương có thể đem hai đạo công kích của hắn lặng lẽ đánh tan không có một tiếng động nào, lại còn không có năng lượng tiết ra bên ngoài. Loại thực lực này so với hắn còn mạnh hơn không ít, như vậy mới có thê làm được như vậy.

Lúc này Lục Lâm Thiên còn có chút kinh ngạc, lão giả áo đỏ này ra tay giống như là tùy tâm sở dục, cũng không thúc dục vũ kỹ gì, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều dẫn động năng lượng thuộc tính hỏa.

Lục Lâm Thiên lần nữa ra tay, hy vọng có thể tìm được một chút cơ hội, cũng tiện suy đoán ra thực lực lão giả áo đỏ này rốt cuộc đã tới cấp độ gì. Vừa mới động thủ Lục Lâm Thiên đã nhận ra được một chút mánh khóe, trong nội tâm lúc này càng thêm khïếp sợ, tuy rằng còn chưa quá xác định, thế nhưng từ khí tức quanh thân lão giả áo đỏ xem ra không dưới Thiên Dương Tôn giả Vân Phi Hồng của Vân Dương Tông cùng với hai người Mang Linh Tôn giả của Linh Thiên môn, thậm chí còn cao hơn một chút. Khí tức ngược lại còn có chút tương tự với bốn Pháp tôn của Linh Vũ giới khi trước ra tay đối phó với sư phụ hắn.

ên Dương Thiên Tôn Vân Phi Hồng của Vân Dương Tông, hai người Mang Linh Tôn giả của Linh Thiên môn, Lục Lâm Thiên biết rõ mấy người này chính là Vũ Tôn bát trọng đỉnh, nếu như vậy lão giả trước mắt hắn là Vũ Tôn cửu trọng.

- Vũ Tôn cửu trọng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, khó trách hắn hoàn toàn không phải là đối thủ của người này. Công kích của hắn đều bị đối phương hời hợt hóa giải.

- Linh Vũ Chiến Tôn, quả thực ngươi rất xứng đáng với bốn chữ này. Trong đám người có tu vi đồng cấp tuyệt đối không có địch thủ.

Lão giả áo đỏ lần nữa nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt không hề che dấu được sự kinh ngạc.

- Dù sao vẫn còn xa không phải là đối thủ của tiền bối.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đối phương một mực không có ác ý, mỗi một chiêu đều lưu tình, dường như đang chỉ điểm cho hắn. Lần ra tay cuối Lục Lâm Thiên biết rõ, cũng nhận ra tốc độ ra tay của lão giả này chậm lại, tốc độ kết xuất thủ ấn, những vòng cung huyền ảo kia dường như có huyền cơ lớn.

- Nực cười, thời điểm ta còn bằng tuổi ngươi, ngay cả một phần ba thực lực này cũng không có.

Lão giả áo đỏ nói.

- Lão gia hỏa này keo kiệt thành danh a, vừa rồi hắn đã dạy ngươi không ít, ngươi hãy tự mình lĩnh ngộ cho tốt.

Lúc này trên không trung Phi Linh môn vang lên thanh âm, thanh âm vừa dứt, đồng thời thân ảnh Nam thúc lăng không đáp xuống. Trường bào trên người phất phơ, khóe miệng mỉm cười nhìn lão giả áo đỏ cùng áo lam.

Nam thúc xuất hiện, lão giả áo đỏ, lão giả áo lam nhìn thấy Nam thúc xuất hiện, toàn thân run rẩy, trong mắt nhịn không được mà có chút kích động.

- Nam thúc biết hai người này sao?

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự nghi hoặc, không ngờ hai người này không phải tới tìm hắn mà tới tìm Nam thúc.

- Ta biết ngay là ngươi không chết, còn sống là tốt rồi, còn sống là tốt rồi.

Lão giả áo lam nhìn Nam thúc, trong ánh mắt kích động có chút ướt át, nhanh chóng đi tới trước người Nam thúc, hai tay mở ra, ôm Nam thúc, không nói thêm lời nào nữa.

- Lão quái nhà ngươi, lúc trước đi tìm tên Hàn Băng mà không chờ chúng ta trở về. Chúng ta tìm khắp đại lục cũng không có tin tức nào của ngươi.

Lão giả áo đỏ nhìn Nam thúc, hai mắt trợn ngược, trong mắt hiện lên sự trách cứ, mạnh mẽ ôm Nam thúc một cái, một tay vỗ vào vai Nam thúc.

- Chẳng lẽ ngươi hy vọng ta chết sao? Lúc trước các ngươi không ở đó cho nên ta trực tiếp đi tìm Hàn Băng.

Nam thúc nhìn qua hai người, trong mắt cũng có chút kích động. Ba người nhìn nhau, không nói nhiều lời, thế nhưng tất cả mọi người ở đây đều có thể cảm giác được cảm tình thâm hậu của ba người.

- Nam thúc.

Lục Lâm Thiên chậm rãi đi tới bên người Nam thúc, từ trong lời nói của ba người hắn không khó có thể nhận ra, hai người này chính là cường giả cùng thế hệ với Nam thúc.

- Lão quái, tiểu tử này là đồ đệ của ngươi sao?

Lão giả áo đỏ liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi Nam thúc.

- Bẩm tiền bối, vãn bối luôn được Nam thúc dạy bảo, chỉ tiếc vãn bối còn chưa đạt được điều kiện nhập môn của Nam thúc cho nên người một mực chưa thu nhận vãn bối làm đồ đệ.

Lục Lâm Thiên tiến lên phía trước rồi nói.

- Lão quái, tiểu tử này không tệ, so với tên mặt trắng mà khi trước ngươi thu còn tốt hơn nhiều.

Lão giả áo lam khẽ mỉm cười nói.

Nam thúc cười khổ một tiếng, không có nhiều lời, mắt nhìn lão giả áo lam cùng lão giả áo đỏ rồi lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, đây chính là hai lão gia hỏa Tạ Thiên, Tạ Địa, cũng coi như là tiền bối của ngươi. Về sau nếu như có vấn đề gì trên phương diện tu luyện thì cứ thỉnh giáo hai lão gia hỏa này, chuyện này sẽ có trợ giúp với ngươi rất lớn.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người. Lão giả áo lam gọi là Tạ THiên, lão giả áo đỏ gọi là Tạ Địa. Lục Lâm Thiên lập tức hiểu ý, hành lễ với hai người:

- Vãn bối có lễ, bái kiến hai vị tiền bối Tạ Thiên, Tạ Địa.

- Tiểu tử cũng coi như lễ phép, như vậy đi, lần sau ta sẽ luận bàn với ngươi một chút, Linh Vũ song tu của ngươi, còn có công kích quỷ dị kia cũng khiến cho ta vô cùng tò mò.

Lão giả áo đỏ nhìn Lục Lâm Thiên rồi mỉm cười nói.

- Vậy vãn bối kính xin tiền bối chỉ giáo.

Lục Lâm Thiên nói, Tạ Địa này luận bàn với hắn, không thể nghi ngờ chính là muốn chỉ điểm hắn một hai. Được cường giả bực này chỉ điểm, hắn tuyệt đối sẽ thu được lợi ích vô cùng lớn.

- Tốt, chúng ta vào trong nói chuyện trước.

Nam thúc nói với hai người Tạ Thiên, Tạ Địa. Thân ảnh Nam thúc dẫn đầu lóe lên rồi biến mất tại chỗ, hai người Tạ Thiên, Tạ Địa bám sám phía sau, lập tức biến mất không thấy gì nữa. Tốc độ nhanh vô cùng, trong số đám người có mặt sợ rằng không có bao nhiêu người có thể nhìn thấy rõ ràng thân ảnh của ba người.

Chương 2114: Cám ơn trời đất (2)

Khi hai đạo công kích của Lục Lâm Thiên đánh vào không gian tràn ngập gợn sóng đỏ rực kia không ngờ lại giống như ốc sên bò. Trong không gian này có một cỗ lực lượng trói buộc cực lớn khiến cho tốc độ của hai đạo công kích giảm đi.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, một đạo chỉ ấn trong tay trái lão giả áo đỏ lập tức bắn ra, nghênh đón Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ giống như bị đọng lại cách đó không xa. Tay phải còn lại có một đạo quyền án bằng hỏa diễm đánh ra.

Mọi người phía dưới không khỏi ngừng thở, bọn họ có thể rõ ràng thấy được, bốn đạo công kích mạnh mẽ va chạm với nhau.

Trong lúc mọi người chờ đợi thanh âm bạo liệt vang lên, bốn đạo công kích va chạm vào nhau, lập tức có hai cỗ quang mang chói mắt bắn ra. Không gian chung quanh lập tức vang lên thanh âm ken két, nghiền nát.

Ken két.

Không gian chung quanh rạn nứt, bốn đạo công kích hóa thành hai cỗ năng lượng mang theo động tĩnh rất nhỏ khuếch tán. Khi hai cỗ năng lượng khuếch tán tới phạm vi nhất định thì đột nhiên ngừng lại, rồi lặng lẽ biến mất.

- Thật là lợi hại.

Trong đám người, Đoan Mộc Hồng Chí cũng có mặt, nhìn thấy cảnh tượng hai người giao thủ, trong lòng hắn không khỏi cảm thán.

- Thật mạnh.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy cảnh này không khỏi cảm thán. Đối phương có thể đem hai đạo công kích của hắn lặng lẽ đánh tan không có một tiếng động nào, lại còn không có năng lượng tiết ra bên ngoài. Loại thực lực này so với hắn còn mạnh hơn không ít, như vậy mới có thê làm được như vậy.

Lúc này Lục Lâm Thiên còn có chút kinh ngạc, lão giả áo đỏ này ra tay giống như là tùy tâm sở dục, cũng không thúc dục vũ kỹ gì, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều dẫn động năng lượng thuộc tính hỏa.

Lục Lâm Thiên lần nữa ra tay, hy vọng có thể tìm được một chút cơ hội, cũng tiện suy đoán ra thực lực lão giả áo đỏ này rốt cuộc đã tới cấp độ gì. Vừa mới động thủ Lục Lâm Thiên đã nhận ra được một chút mánh khóe, trong nội tâm lúc này càng thêm khïếp sợ, tuy rằng còn chưa quá xác định, thế nhưng từ khí tức quanh thân lão giả áo đỏ xem ra không dưới Thiên Dương Tôn giả Vân Phi Hồng của Vân Dương Tông cùng với hai người Mang Linh Tôn giả của Linh Thiên môn, thậm chí còn cao hơn một chút. Khí tức ngược lại còn có chút tương tự với bốn Pháp tôn của Linh Vũ giới khi trước ra tay đối phó với sư phụ hắn.

ên Dương Thiên Tôn Vân Phi Hồng của Vân Dương Tông, hai người Mang Linh Tôn giả của Linh Thiên môn, Lục Lâm Thiên biết rõ mấy người này chính là Vũ Tôn bát trọng đỉnh, nếu như vậy lão giả trước mắt hắn là Vũ Tôn cửu trọng.

- Vũ Tôn cửu trọng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, khó trách hắn hoàn toàn không phải là đối thủ của người này. Công kích của hắn đều bị đối phương hời hợt hóa giải.

- Linh Vũ Chiến Tôn, quả thực ngươi rất xứng đáng với bốn chữ này. Trong đám người có tu vi đồng cấp tuyệt đối không có địch thủ.

Lão giả áo đỏ lần nữa nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt không hề che dấu được sự kinh ngạc.

- Dù sao vẫn còn xa không phải là đối thủ của tiền bối.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đối phương một mực không có ác ý, mỗi một chiêu đều lưu tình, dường như đang chỉ điểm cho hắn. Lần ra tay cuối Lục Lâm Thiên biết rõ, cũng nhận ra tốc độ ra tay của lão giả này chậm lại, tốc độ kết xuất thủ ấn, những vòng cung huyền ảo kia dường như có huyền cơ lớn.

- Nực cười, thời điểm ta còn bằng tuổi ngươi, ngay cả một phần ba thực lực này cũng không có.

Lão giả áo đỏ nói.

- Lão gia hỏa này keo kiệt thành danh a, vừa rồi hắn đã dạy ngươi không ít, ngươi hãy tự mình lĩnh ngộ cho tốt.

Lúc này trên không trung Phi Linh môn vang lên thanh âm, thanh âm vừa dứt, đồng thời thân ảnh Nam thúc lăng không đáp xuống. Trường bào trên người phất phơ, khóe miệng mỉm cười nhìn lão giả áo đỏ cùng áo lam.

Nam thúc xuất hiện, lão giả áo đỏ, lão giả áo lam nhìn thấy Nam thúc xuất hiện, toàn thân run rẩy, trong mắt nhịn không được mà có chút kích động.

- Nam thúc biết hai người này sao?

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự nghi hoặc, không ngờ hai người này không phải tới tìm hắn mà tới tìm Nam thúc.

- Ta biết ngay là ngươi không chết, còn sống là tốt rồi, còn sống là tốt rồi.

Lão giả áo lam nhìn Nam thúc, trong ánh mắt kích động có chút ướt át, nhanh chóng đi tới trước người Nam thúc, hai tay mở ra, ôm Nam thúc, không nói thêm lời nào nữa.

- Lão quái nhà ngươi, lúc trước đi tìm tên Hàn Băng mà không chờ chúng ta trở về. Chúng ta tìm khắp đại lục cũng không có tin tức nào của ngươi.

Lão giả áo đỏ nhìn Nam thúc, hai mắt trợn ngược, trong mắt hiện lên sự trách cứ, mạnh mẽ ôm Nam thúc một cái, một tay vỗ vào vai Nam thúc.

- Chẳng lẽ ngươi hy vọng ta chết sao? Lúc trước các ngươi không ở đó cho nên ta trực tiếp đi tìm Hàn Băng.

Nam thúc nhìn qua hai người, trong mắt cũng có chút kích động. Ba người nhìn nhau, không nói nhiều lời, thế nhưng tất cả mọi người ở đây đều có thể cảm giác được cảm tình thâm hậu của ba người.

- Nam thúc.

Lục Lâm Thiên chậm rãi đi tới bên người Nam thúc, từ trong lời nói của ba người hắn không khó có thể nhận ra, hai người này chính là cường giả cùng thế hệ với Nam thúc.

- Lão quái, tiểu tử này là đồ đệ của ngươi sao?

Lão giả áo đỏ liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi Nam thúc.

- Bẩm tiền bối, vãn bối luôn được Nam thúc dạy bảo, chỉ tiếc vãn bối còn chưa đạt được điều kiện nhập môn của Nam thúc cho nên người một mực chưa thu nhận vãn bối làm đồ đệ.

Lục Lâm Thiên tiến lên phía trước rồi nói.

- Lão quái, tiểu tử này không tệ, so với tên mặt trắng mà khi trước ngươi thu còn tốt hơn nhiều.

Lão giả áo lam khẽ mỉm cười nói.

Nam thúc cười khổ một tiếng, không có nhiều lời, mắt nhìn lão giả áo lam cùng lão giả áo đỏ rồi lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, đây chính là hai lão gia hỏa Tạ Thiên, Tạ Địa, cũng coi như là tiền bối của ngươi. Về sau nếu như có vấn đề gì trên phương diện tu luyện thì cứ thỉnh giáo hai lão gia hỏa này, chuyện này sẽ có trợ giúp với ngươi rất lớn.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người. Lão giả áo lam gọi là Tạ THiên, lão giả áo đỏ gọi là Tạ Địa. Lục Lâm Thiên lập tức hiểu ý, hành lễ với hai người:

- Vãn bối có lễ, bái kiến hai vị tiền bối Tạ Thiên, Tạ Địa.

- Tiểu tử cũng coi như lễ phép, như vậy đi, lần sau ta sẽ luận bàn với ngươi một chút, Linh Vũ song tu của ngươi, còn có công kích quỷ dị kia cũng khiến cho ta vô cùng tò mò.

Lão giả áo đỏ nhìn Lục Lâm Thiên rồi mỉm cười nói.

- Vậy vãn bối kính xin tiền bối chỉ giáo.

Lục Lâm Thiên nói, Tạ Địa này luận bàn với hắn, không thể nghi ngờ chính là muốn chỉ điểm hắn một hai. Được cường giả bực này chỉ điểm, hắn tuyệt đối sẽ thu được lợi ích vô cùng lớn.

- Tốt, chúng ta vào trong nói chuyện trước.

Nam thúc nói với hai người Tạ Thiên, Tạ Địa. Thân ảnh Nam thúc dẫn đầu lóe lên rồi biến mất tại chỗ, hai người Tạ Thiên, Tạ Địa bám sám phía sau, lập tức biến mất không thấy gì nữa. Tốc độ nhanh vô cùng, trong số đám người có mặt sợ rằng không có bao nhiêu người có thể nhìn thấy rõ ràng thân ảnh của ba người.

Chương 2115: Lam Linh cân nhắc (2)

- Nói.

Gia Cát Tây Phong lạnh nhạt nói, ánh mắt nhìn lên ánh chiều tà, không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

- Lục Lâm Thiên lần nữa xuất hiện, thực lực lại có đột phá. Những ngày này hắn đều ở trong môn không ra ngoài. Thế nhưng dường như hắn đã liên hệ Vân Dương Tông, Linh Thiên môn, cùng các sơn môn như Nhật Sát các. Một đoạn thời ngắn nữa, dường như mấy sơn môn kia có một lần thi đấu cho nên mấy sơn môn kia đang chuẩn bị tiến về phía Phi Linh môn.

Nam tử trung niên nói.

- Thi đấu giữa các đệ tử trẻ tuổi chỉ là ngụy trang, mục đích lớn nhất của bọn chúng sợ rằng mấy sơn môn này sẽ kết minh đối kháng với chúng ta, đây mới là trọng điểm.

Gia Cát Tây pHong nói, ánh mắt nhìn lên ánh trời chiều, xoay người nói với nam tử trung niên:

- Thiên Kiếm môn cùng Vạn Thú Tông có tin tức truyền tới hay không?

- Thiên Kiếm môn cùng Vạn Thú Tông hiện tại chưa quyết định, dường như không muốn đắc tội với cả hai bên.

Nam tử trung niên nói.

Gia Cát Tây Phong khẽ thở dài nói:

- Không nghĩ tới Cổ Kiếm Phong cùng Doãn Ngạc lại cố kỵ lớn như vậy, ngay cả cơ hội tiến vào Cổ Vực cũng do dự.

- Thuộc hạ có chút hoài nghi, hai sơn môn này không phải đã bị Phi Linh môn cùng Vân Dương Tông tiếp xúc qua rồi đó chứ?

Nam tử trung niên nói.

- Có lẽ chúng ta tiếp xúc với hai sơn môn này còn sớm hơn Phi Linh môn và Vân Dương Tông.

Gia Cát Tây Phong chậm rãi đi về phía trước vài bước.

Nam tử trung niên ở bên cạnh chờ, mỗi một lần tông chủ suy nghĩ vấn đề gì đó đều rất thích chậm rãi đi đi lại lại.

- Nếu như Thiên Kiếm môn cùng Vạn Thú Tông bị Vân Dương Tông lôi kéo thì chuyện này vô cùng bất lợi với chúng ta. Bọn họ bị chúng ta lôi kéo thì chúng ta có thể triệt để đè lên đầu Linh Thiên môn, Vân Dương Tông, Phi Linh môn. Cho nên phải toàn lực lôi kéo hai sơn môn này.

- Tông chủ, vậy hiện tại chúng ta nên làm như thế nào bây giờ?

Nam tử trung niên hỏi.

- Bên Hóa Vũ tông đã có sắp xếp, hiện tại chờ Vạn Thú Tông có câu trả lời thỏa đáng.

Gia Cát Tây Phong nói, trong mắt hiện lên một tia sát khí. Thù Thiên Môn cốc hắn làm sao có thể không báo. Thù lớn như vậy, vũ nhục như vậy, làm sao có thể nhịn được nỗi hận này? Hắn vốn định sau khi trở về lập tức nhường vị trang chủ Lan Lăng sơn trang, thế nhưng sau khi ngẫm lại, hắn không thể làm như vậy. Lan Lăng sơn trang hiện tại còn không có ai có thể tiếp nhận vị trí này. Tên nhi tử không nên thân của hắn hiện tại còn chưa có thành tích gì.

Cho nên hắn không thể thoái vị, bại một lần thì sao? Không chết là được, chuyện còn chưa tới mức không thể cứu vãn. Hắn còn đầy đủ thời gian để sắp xếp mọi chuyện, đầy đủ thời gian để nghĩ cách đối phó với Phi Linh môn. Lần này hắn sẽ không chủ quan nữa, một ngày nào đó hắn sẽ có thể nhổ tận gốc Phi Linh môn. Cả đời này hắn chưa thất bại qua một lần nào, lần trước chỉ là chủ quan, một Lục Lâm Thiên mà thôi, chẳng lẽ hắn còn không đối phó

được.

- Lục Lâm Thiên, ngươi cứ chờ đó cho ta. Một ngày nào đó ta sẽ khiến ngươi trả giá gấp chục lần.

Gia Cát Tây Phong khẽ thở dài, cái quạt trong tay xếp lại hiện lên chút nho nhã.

Dưới màn đêm, trên trời cao hiện lên vô số ngôi sao đang lóe sáng. Đêm, vô cùng yên tĩnh, một vầng trăng sáng nhàn nhạt chiếu xuống sơn mạch, giống như phủ thêm một tầng lụa mỏng, lại giống như một tầng sương đậm đặc.

Rống.

Ngao.

Trong một sơn mạch liên miên, thi thoảng có thanh âm yêu thú truyền tới. Trong sơn mạch hiện ra không ít kiến trúc.

Trong một đình viện, trong phòng nhỏ lúc này có một đại hán mặc trường bào màu vàng đang ngồi ngay ngắn, người này vóc người tục tằn, thân cao trọn vẹn hai thước có thừa, mắt giống như chuông đồng, mái tóc dài màu đen, tuổi ước chừng hơn bốn mươi, khí tức cực kỳ cường hãn. Bộ dáng như vậy trên đời cũng chỉ có tông chủ Vạn Thú Tông Doãn Ngạc mà thôi.

Vạn Thú Vương Doãn Ngạc nhìn phía trước, ánh mắt nhìn vào một thanh đoản kiếm trên tay, đoản kiếm này dài chừng một thước, cực kỳ tinh xảo, bên trên có vô số bí văn quanh quẩn. Quan trọng nhất chính là, đoản kiếm rời vỏ, một cỗ kiếm khí mạnh mẽ trực tiếp khiến cho gợn sóng trong không gian chấn động. Một cỗ khí tức bàng bạc phóng ra, khí tức này đã đạt tới cấp bậc linh khí Địa cấp, mà còn không phải là linh khí Địa cấp bình thường, hẳn đã thuộc về hàng tinh phẩm bên trong linh khí Địa cấp.

Từ trong mắt Vạn Thú Vương Doãn Ngạc cũng có thể thấy được hắn vô cùng thỏa mãn với đoản kiếm này. Bỗng nhiên, đoản kiếm được tra vào bao, sao đó giắt bên người hắn, ánh mắt Doãn Ngạc nhìn ra bên ngoài.

- Sư phụ, không biết người gọi đệ tử tới là chuyện gì?

Bên ngoài đình viện lúc này có một thân ảnh mềm mại, trên người mặc một bộ y phục màu xanh tiến đến. Dáng người vô cùng mê người, cái eo trên người vô cùng bé, giống như chỉ cần khẽ dùng sức cũng khiến cho nó nứt vỡ. Đôi chân thon dài, bờ mông cao tròn, vô cùng ngạo nghễ. Thân thể vô cùng nóng bỏng, ngũ quan tinh xảo, trong lúc vô hình lộ ra khí chất quyến rũ, cùng với một cỗ khí chất dã tính.

- Linh nhi, tu luyện thế nào rồi?

Nhìn thấy người này, Vạn Thú Vương lập tức hỏi, trong thanh âm tràn ngập sự yêu thương. Ái đồ của hắn hiện tại chính là đệ nhất nhân trong đám người trẻ tuổi. Tuy rằng mấy năm trước không tiến vào top mười trên Bình Nham đảo, thế nhưng cũng không kém xa. Trong lần thi đấu của người trẻ tuổi kia có quá nhiều hắc mã, nếu luận thực lực mà nói, đệ tử của hắn trong đám thanh niên đồng lứa cũng tuyệt đối là một người bất phàm.

- Bẩm sư phụ, Thú Hồn quyết con đã tu luyện tới tầng thứ bảy không lâu trước đó.

Người này chính là Lam Linh, lúc này Lam Linh càng thêm vũ mị, loại khí chất vũ mị thành thục kia ngày càng mê hoặc.

- Tầng thứ bảy sao? Không tệ, hiện tại vi sư cũng chỉ đến tầng thứ tám mà thôi.

Doãn Ngạc cực kỳ thỏa mãn, khẽ gật đầu nói:

- Linh nhi, hôm nay vi sư gọi con tới đây là có chuyện muốn thương nghị cùng với con, muốn nghe ý tứ của con.

- Mời sư phụ nói.

Ánh mắt Lam Linh lóe lên bất định, sư phụ muốn nói gì nàng đã đoán ra được một chút. Những ngày này trong tông cũng có một ít lời ra tiếng vào, đương nhiên sẽ có người nói cùng nàng.

- Kỳ thực có lẽ con cũng biết một chút. Mấy ngày nay sư phụ không tìm con nói chuyện là hy vọng trong lòng có biết trước, có thể suy nghĩ kỹ một chút.

Vạn Thú Vương Doãn Ngạc nói nhỏ.

- Sư phụ nói tới chuyện Hóa Vũ tông sao?

Lam Linh nói.

- Đúng vậy, Hóa Vũ tông đã lần nữa tới đây. Lần này đã công khai ra điều kiện, thái thượng trưởng lão trong tông cũng không có cách nào cự tuyệt. Vì đại cục của tông môn, cho nên sư phụ muốn bàn chuyện này với con. Dùng trí thông minh của con, tin rằng không cần sư phụ nói quá nhiều con cũng hiểu ý của sư phụ.

Vạn Thú Vương Doãn Ngạc nói.

- Sư phụ, Hóa Vũ tông ra điều kiện gì? Lam Linh ngẩng đầu, đôi mắt dễ thương nhìn qua Vạn Thú Vương Doãn Ngạc nói.

Chương 2116: Con bài chưa lật thành (1)

- Vạn Thú Tông chúng ta có cơ hội tiện vào Cổ Vực. Chuyện kia tông môn có thể nhận thêm ba danh ngạch, mặt khác Hóa Vũ tông cũng nguyện ý xuất ra ba danh ngạch làm sính lễ, Vạn Thú Tông ta đến lúc đó sẽ có mười danh ngạch. Con cũng biết được tầm quan trọng của danh ngạch đối với Vạn Thú Tông chúng ta rồi đó.

Doãn Ngạc nói.

- Hóa Vũ tông quả thực cam lòng xuất huyết a. Vì đối phó với Phi Linh môn không ngờ lại hào phóng như vậy.

Lam Linh nói, tầm quan trọng của chuyện này đối với tông môn ra sao đương nhiên nàng hiểu rõ. Điều kiện này, thái thượng trưởng lão quả thực không có cách nào cự tuyệt.

- Linh nhi, con cũng không cần cảm thấy áp lực, nếu như con không muốn ta sẽ đi nói rõ với thái thượng trưởng lão. Chỉ là, vì đại cục trong tông, vi sư hy vọng con suy nghĩ nhiều một chút.

Vạn Thú Vương Doãn Ngạc nói.

- Đệ tử thân là người của Vạn Thú Tông đương nhiên phải suy nghĩ cho Vạn Thú Tông, chuyện khác đệ tử đều nghe theo sự an bài của sư phụ. Chỉ là, việc này mong sư phụ cho phép đệ tử suy nghĩ mấy ngày.

- Đương nhiên không thành vấn đề.

Vạn Thú Vương Doãn Ngạc nói xong, đem đoản kiếm đưa cho Lam Linh nói:

- Đây là thứ Hóa Vũ tông đưa cho con, con cứ cầm trước đi. Nếu như không muốn thì đưa lại cho bọn họ là được rồi. Mọi việc phải xem quyết định của con như thế nào.

Lam Linh do dự một chút, nhìn qua sư phụ, chần chừ rồi tiếp nhận đoản kiếm. Hàm ý trong đó của sư phụ sao nàng không hiểu rõ. Sư phụ hy vọng nàng có thể suy nghĩ vì đại cục, hi sinh bản thân thành toàn cho tông môn. Trọng trách đặt trên vai nàng như vậy, mặc kệ nàng lựa chọn như thế nào cũng không thể mặc kệ. Bởi vì điều kiện của Hóa Vũ tông Vạn Thú Tông căn bản không có cách nào cự tuyệt.

- Linh nhi, con chính là cường giả nổi bật trong đám người trẻ tuổi ở tông mông. Thế nhưng từ trước tới nay Vạn Thú Tông đã có quy định, chức vị tông chủ đều do nam nhâm đảm nhiệm. Nếu như con có thể đáp ứng việc này, ta cùng với thái thượng trưởng lão cũng sẽ đồng ý để cho con trở thành tông chủ Vạn Thú Tông tiếp theo.

Vạn Thú Vương Doãn Ngạc nói với Lam Linh.

- Đệ tử cần phải suy nghĩ một chút.

Lam Linh nói xong lập tức rời khỏi căn phòng.

Xoẹt.

Trong không gian Tử Lôi Huyền Đỉnh, từng đạo tử kim huyền lôi không ngừng đánh vào trên cánh tay của Niếp Phong. Toàn bộ cánh tay phải của Niếp Phong vốn đã giống như bong da tróc thịt hiện tại đã tràn ngập màu tím nhàn nhạt. Quá trình rèn giũa này đã kéo dài được nửa tháng. Loại cảm giác đau đớn kịch liệt kia cũng đã sớm biến mất, hiện tại Niếp Phong đã có thể chịu đựng được sự rèn giũa của điện mang này.

Phù.

Lục Lâm Thiên dừng tu luyện, miệng thở ra một ngụm trọc khí, hai mắt mở ra, tinh quang trong mắt lập lòe, khí tức so với khi trước đã có thêm một chút tiến bộ yếu ớt.

- Có lẽ cũng đã tới lúc rồi.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, thân ảnh lóe lên, lập tức xuất hiện bên người Niếp Phong. Cánh tay phất lên, đám mây lôi điện phía trên không trung lập tức tiêu tán.

- Sư phụ.

Tử kim huyền lôi tiêu tán, quang mang quanh thân Niếp Phong cũng biến mất không thấy gì nữa, toàn bộ cánh tay phải của hắn lúc này tràn ngập quang mang màu tím quanh quẩn.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết, lập tức đánh xuống cánh tay phải của Niếp Phong, sắc mặt lập tức hiện lên sự vui mừng, thầm nói:

- Thành công rồi.

- Sư phụ, hiện tại con có cảm giác cánh tay này tràn ngập lực lượng giống như muốn bộc phát.

Niếp Phong nắm tay, hắn có cảm giác toàn bộ cánh tay phải của mình lúc này giống như thoát thai hoán cốt vậy.

- Vốn lực lượng một quyền của con đã gấp ba bình thường, hiện tại trải qua Tử Lôi Huyền Đỉnh rèn giũa, một kích toàn lực sau này hẳn có thể gấp chục lần. Lực lượng cụ thể, phải do bản thân con thử qua mới biết được. Mặt khác, cánh tay phải của con rất mạnh, không giống như binh khí bình thường. Người có tu vi đồng cấp thi triển công kích sợ rằng sẽ không thể nào làm tổn thương tới cánh tay phải của con được.

Lục Lâm Thiên nói, vừa rồi hắn mới kiểm tra cánh tay phải của Niếp Phong, kinh mạch cùng gân cốt dưới sự rèn giũa của tử kim huyền lôi đã mạnh hơn gấp chục lần. Một đạo công kích toàn lực của Niếp Phong trên cánh tay phải hẳn phải mạnh hơn gấp mười lần, đây chỉ là phỏng đoán đại khái của hắn. Thế nhưng điều này cũng vô cùng kinh người. Trải qua Tử Lôi Huyền Đỉnh rèn luyện, cường độ của cánh tay hiện tại cũng không thể khinh thường, tuy rằng không đạt tới cấp độ linh khí, thế nhưng cũng không kém quá xa.

- Gấp mười lần, mạnh như vậy sao?

Niếp Phong kinh ngạc, thân là tu luyện giả, hiện tại hắn có thể hiểu rõ, công kích gấp mười lần bình thường mạnh tới cỡ nào.

- Cánh tay phải này chính là con bài chưa lật của con, về sau dưới tình huống không phải nguy cơ thì con cố gắng không nên thi triển. Một khi con bài chưa lật bị lộ, vậy thì không còn là con bài chưa lật nữa.

- Đệ tử hiểu.

Niếp Phong gật đầu nói, con bài chưa lật bị bại lộ, người khác sẽ chú ý tới chuyện này, khi đó công kích của hắn sẽ không còn yếu tố bất ngờ nữa. Một ít dã thú thông minh cũng vậy, một khi biết rõ sự lợi hại của thợ săn thì trực tiếp trốn cho xa.

- Cánh tay này của con đã hoàn thành, vi sư cũng có một vật tặng con, vật này có thể làm cho con bài chưa lật của con mạnh hơn một chút.

Cánh tay Lục Lâm Thiên móc ra một vật lớn chừng nắm tay, bên trên tràn ngập quang mang. Đây chính là một đôi bao tay bằng kim loại, bên trên giống như có vô số lân phiến, tràn ngập bí văn, một cỗ khí tức trầm trọng không ngừng khuếch tán.

- Sư phụ, đây là vật gì?

Cảm nhận khí tức bên trên bao tay, trong lòng Niếp Phong run lên, giống như trái tim trong người hắn nhảy lên vậy. Năng lượng bàng bạc bên trên bao tay khiến cho hắn cảm thấy áp lực, chân khí trong cơ thể giống như ngừng vận chuyển, sắc mặt hắn lập tức đỏ bừng lên.

- Đây là Vũ linh khí Hoàng cấp, thứ này trong lúc vô tình vi sư đoạt được, sau khi con luyện hóa, phối hợp với một quyền của con thì uy năng sẽ tăng lên rất nhiều.

Lục Lâm Thiên nói, tuy rằng trên người hắn ngay cả linh khí Địa cấp cũng có, thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không có ý định đưa cho Niếp Phong linh khí Địa cấp, coi như là linh khí Huyền cấp, Lục Lâm Thiên hiện tại cũng không suy nghĩ tới.

Dùng thực lực của Niếp Phong hiện tại, luyện hóa linh khí Huyền cấp thì cũng không có cách nào thúc dục ra lực lượng chân chính của nó. Không nói tới một ít tác dụng phụ. Mỗi một lần thúc dục, chân khí trong cơ thể tiêu hao hết sạch, nếu như đó là lúc sinh tử, một lần thúc dục linh khí Huyền cấp, mà đối thủ không chết thì tốt nhất nên tự cầu phúc cho bản thân mình.   Nhưng vũ linh khí Hoàng cấp tiêu hao ít hơn nhiều. Đương nhiên, dùng thực lực của Niếp Phong hiện tại, uy lực của vũ linh khí Hoàng cấp hắn cũng không có cách nào thúc dục toàn bộ ra. Mà kiện vũ linh khí Hoàng cấp hình dáng bao tay này chính là một kiện vũ linh khí cực kỳ hiếm thấy, vô cùng thích hợp với Niếp Phong. Tăng thêm cánh tay phải trải qua Tử Lôi Huyền Đỉnh rèn giũa, tuyệt đối là một con bài chưa lật mạnh mẽ.

Chương 2117: Con bài chưa lật thành (2)

- Linh khí.

Trong lòng Niếp Phong ru lên, hai từ linh khí này bình thường hắn cũng nghe qua trong miệng sư huynh đệ mà biết được. Nghe nói đệ tử Hoàng Tĩnh Ngọc của Tôn sứ hộ môn vừa mới nhập môn đã nhận được một kiện vũ linh khí, chuyện này khiến cho tất cả sư huynh đệ đều vô cùng hâm mộ.

- Linh khí này sau khi con luyện hóa, năng lượng bên trong linh khí có lẽ cũng giúp ích một chút đối với tu vi của con. Lúc này cách thời điểm thi đấu của đệ tử trong môn có lẽ cũng chỉ còn mấy ngày, thế nhưng trong Thiên Trụ giới này cũng không gấp. Nếu như con có thể ngưng tụ Vũ Đan thì tốt nhất, đến lúc đó sẽ càng thêm nắm chắc.

Lục Lâm Thiên nói xong lập tức lấy ra một khỏa Hộ Thể Chân Dương Đan giao cho Niếp Phong. Nếu như có thể mượn năng lượng bên trong vũ linh khí Hoàng cấp sau khi luyện hóa mà ngưng tụ Vũ Đan đột phá Vũ Phách thì tốt nhất. Lúc đó có Hộ Thể Chân Dương Đan này thì sẽ tốt hơn rất nhiều.

Lúc trước Lục Lâm Thiên nhớ rõ thời điểm hắn đột phá sư phụ Vũ Ngọc Tiền cũng giao cho hắn một khỏa Hộ Thể Chân Dương Đan. Việc đột phá Vũ Phách đối với vũ giả cực kỳ quan trọng, được mọi người coi là một cái khảm lớn, Lục Lâm Thiên cũng không dám khinh thường.

Sau đó Lục Lâm Thiên lại chỉ điểm phương pháp luyện hóa vũ linh khí cho Niếp Phong, kế tiếp hắn mới rời khỏi Thiên Trụ giới.

Ở trong Thiên Trụ giới nửa tháng, bên ngoài cũng chỉ có một ngày rưỡi mà thôi, Lục Lâm Thiên tính toán, sợ rằng mẫu thân cùng với Thiên Sĩ Tuyết Sư và mọi người còn chưa tới Thành Dao Hải. Ra khỏi Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên gặp hai người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh ở trong đình viện. Trong lòng không nhịn được có chút vui vẻ, khiến cho hai người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nghi hoặc không thôi.

Trong Phi Linh môn hiện tại vô cùng náo nhiệt, đầu tiên là việc ba ngày nữa sẽ diễn ra thi đấu giữa các đệ tử thân truyền trong môn. Đặc biệt là trưởng lão đã tự mình nói qua lần thi đấu giữa các đệ tử thân truyền này ngoại trừ việc lựa chọ ra hai mươi đệ tử thi đấu với các sơn môn lớn ra thì còn lựa chọn ra thập đại đệ tử của bổn môn.

Thập đại đệ tử chính là đại biểu cho thế hệ trẻ tuổi của Phi Linh môn, thân phận cùng đãi ngộ của thập đại đệ tử cũng không giống bình thường, còn trên đãi ngộ của đệ tử thân truyền. Từ trong miệng các trưởng lão chúng đệ tử cũng biết được, thập đại đệ tử sẽ được phát tọa kỵ phi hành còn có linh khí, lại có thể nhận được một đình viện trên một ngọn núi của riêng mình. Mặt khác, còn có thể lựa chọn hai ba đệ tử bình thường làm các việc vặt như quét dọn trong đình viện.

Quan trọng nhất chính là nhân tuyển kế nhiệm chưởng môn, nhân tuyển kế nhiệm chưởng môn cũng lựa chọn trong hàng ngũ thập đại đệ tử này. Khi tin tức này truyền ra cơ hồ khiến cho tất cả đệ tử thân truyền âm thầm cố gắng, liều mạng tu luyện. Thân phận thập đại đệ tử ai cũng mơ ước tới.

Mà trong hàng ngũ đệ tử bình thường cũng chỉ có thể hâm mộ không thôi. Chuyện tốt bực này cũng không có liên quan tới bọn họ.

Mà một chuyện náo nhiệt khác khiến cho toàn bộ Phi Linh môn náo nhiệt chính là Đường chủ Kim đường Lục Tiểu Bạch sắp thành gia lập thất, việc này hiện tại cũng là một việc trọng đại trong Phi Linh môn. Thân phận Đường chủ Kim đường không dưới các trưởng lão trong môn, lại nói tất cả đệ tử đều biết quan hệ của Lục Đường chủ cùng chưởng môn, cho nên chuyện Lục Tiểu Bạch thành gia lập thất vô cùng náo nhiệt.

Trong Phi Linh môn hiện tại đã giăng đèn kết hoa, còn chưa tới thời điểm thế nhưng trong lòng mọi người đều vô cùng vui vẻ. Rất nhiều vật dụng dùng trong việc trọng đại này cũng đã vận chuyển tới Phi Linh môn.

Trong nội đường Ám đường, Diệp Mỹ, Diệp Phi cũng đem thiệp cưới của Phi Linh môn phát ra ngoài, những người nhận được thiệp cưới này đều là các thế lực nằm trong phạm vi của Phi Linh môn. Đều là những thế lực nhất lưu, người bình thường khó mà nhận được.

Mà xa nhất chính là Vân Dương Tông, mấy thế lực giao hảo cùng Vân Dương Tông và Nhật Sát các. Đám người này Ám đường không phát thiệp đi, dù sao có lẽ các sơn môn lớn đang trên đường tới, đến lúc đó tới Phi Linh môn, thông báo cho đám người này cũng không muộn.

Trong hậu sơn, trước thác nước, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh còn có Lục Kinh Vân đều đi giúp Lục Tiểu Bạch cầu hôn, lúc này Lục Lâm Thiên vô cùng yên tâm lĩnh ngộ. Chỉ là lĩnh ngộ một ngày mà hắn cũng không có thu hoạch gì.

- Tiểu tử, ngươi tới đây một chuyến.

Một đạo thanh âm vang lên trong tai Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lập tức đứng lên, thanh âm này chính là thanh âm của Nam thúc, không biết Nam thúc tìm hắn có chuyện gì.

- Nam thúc, sư phụ, hai vị tiền bối.

Sát Phá Quân vốn đang ở trong đình viện cho nên khi Lục Lâm Thiên tiến vào phòng đã có Nam thúc, Thánh Thủ Linh Tôn, Sát Phá Quân, Hắc Vũ, còn có Tạ Thiên Tạ Địa cùng Đoan Mộc Y Y, Đoan Mộc Hồng Chí.

- Tiểu tử, ta đã giúp ngươi nói qua với hai lão gia hỏa này, dù sao bọn họ đi tới đâu cũng giống nhau cho nên bọn họ định ở lại Phi Linh môn, ngươi thấy thế nào?

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên, lạnh nhạt nói.

- Ở lại Phi Linh môn sao?

Lục Lâm Thiên sững sờ, khóe miệng lập tức nở nụ cười kinh hỉ, hành lễ với Thiên Địa nhị tôn:

- Vãn bối mời hai vị tiền bối ở lại Phi Linh môn làm Thái Thượng cung phụng của Phi Linh môn.

- Ha ha, cũng có chút lễ nghĩa, đứng lên đi.

Lão giả áo lam gọi là Thiên Tôn Tạ Thiên mỉm cười nói, hai tay nâng Lục Lâm Thiên dậy.

- Thái Thượng cung phụng, địa vị cũng rất cao a.

Địa Tôn Tạ Địa cười cười, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Nếu như lão quái này đã mở miệng để cho chúng ta ở lại Phi Linh môn thì chúng ta sẽ tạm thời ở lại Phi Linh môn. Thế nhưng ngươi cũng không nên hy vọng quá lớn vào chúng ta. Chúng ta đôi lúc thích chạy khắp nơi cho nên cũng không thường xuyên ở lại Phi Linh môn.

- Tiền bối có thể ở lại là tốt rồi, nếu như tiền bối cảm thấy mệt mỏi thì ít nhất cũng có thể trở về Phi Linh môn, hai vị tiền bối cứ coi như Phi Linh môn là nhà của mình vậy.

Lục Lâm Thiên nói.

- Hảo tiểu tử, ngươi rất biết nói chuyện, thực lực không tồi. Ngươi lĩnh ngộ thế nào? Hai ngày trước động thủ với ta, có lẽ ngươi đang suy nghĩ làm sao để sáng tạo vũ kỹ của bản thân mình đúng không?

Địa Tôn Tạ Địa hỏi Lục Lâm Thiên.

- Đúng vậy, chỉ là vãn bối ngu muội cho nên còn chưa có tiến triển gì.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên hơi đổi, trong lòng có chút kinh ngạc, Địa

Tôn này không ngờ chỉ giao thủ với hắn mà đã biết rõ hắn đang sáng tạo vũ kỹ, chuyện này không phải người bình thường có thể làm được.

- Nhớ kỹ phải sáng tạo vũ kỹ thuộc về mình, đừng có dừng lại bên trong vũ kỹ của người khác, nói cách khác chính là tìm một con đường thuộc về bản thân mình, thoát khỏi sự ảnh hưởng của người khác mới có thể tùy tâm sở dục, mới là con đường thích hợp nhất với mình. Nếu ngươi có thể nghĩ thông suốt chuyện này, lúc đó ngươi cũng tiến tới rất gần việc sáng tạo vũ kỹ. Địa Tôn mỉm cười nói.

Chương 2118: Thái thượng cung phụng

- Thoát khỏi sự ảnh hưởng của người khác, tìm kiếm một con đường của riêng mình mới có thể tùy tâm sở dục sao?

Lục Lâm Thiên thì thào nói.

- Chúc mừng hai vị sư phụ gia nhập Phi Linh môn.

Đoan Mộc Hồng Chí tiến lên nói với Thiên Địa nhị tôn.

- Hồng Chí, ta nghe nói mấy ngày nữa sẽ diễn ra thi đấu giữa các đệ tử tân truyền, đến lúc đó cố gắng biểu hiện để cho sư phụ xem thực lực của con như thế nào.

Địa Tôn nói.

- Đệ tử nhất định sẽ cố gắng.

Đoan Mộc Hồng Chí nói.

- Sư phụ?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, trong mắt tràn ngập vẻ khïếp sợ, Đoan Mộc Hồng Chí không biết từ lúc nào đã bái hai người Thiên Địa nhị tôn làm sư phụ, hắn kinh ngạc nhìn qua Đoan Mộc Hồng Chí nói:

- Hồng Chí, đệ đã bái hai vị tiền bối làm sư phụ sao?

- Đúng vậy, đệ đồng thời bái hai người làm sư phụ.

Đoan Mộc Hồng Chí khẽ gật đầu, đồng thời bái hai người làm sư phụ chính là chuyện hôm qua.

Hít....

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, lập tức mỉm cười nói:

- Chúc mừng đệ, về sau phải tu luyện cho tốt, cũng không thể làm mất tên tuổi của hai vị tiền bối.

Đoan Mộc Hồng Chí bái hai người Thiên Địa nhị tôn làm sư phụ, đệ tử Thiên Địa nhị tôn, chỉ bằng phần tên tuổi này cũng có chút dọa người. Có hai vị sư phụ như vậy, lại có một lão tổ sau lưng, lại thêm thiên phú của bản thân, tiền đồ của Đoan Mộc Hồng Chí sau này cũng có thể đoán được phần nào.

- Vâng, đệ nhất định sẽ cố gắng.

Đoan Mộc Hồng Chí nói.

- Hai lão gia hỏa này hôm qua ở hậu sơn nhìn thấy thiên phú của Hồng Chí không tồi, lại thử một chút, sau đó nhận nó làm đồ đệ.

Nam thúc mỉm cười, tâm tình vui vẻ.

- Hạt giống tốt như vậy đương nhiên ta phải thu, cuối cùng cũng phải giữ lại y bát. Hồng Chí là vũ giả tam hệ, thiên phú rất mạnh, thế nhưng tâm tình cùng ý chí mới là quan trọng nhất. Tâm tính cùng ý chí của Hồng Chí không tồi, Đoan Mộc huynh lại là Linh giả, dạy dỗ Hồng Chí đương nhiên không thể bằng chúng ta được.

Địa Tôn nhìn qua Nam thúc rồi nói.

- Đây cũng là cơ duyên của Hồng Chí, có hai vị sư phụ như các ngươi ta cũng yên tâm.

Thánh Thủ Linh Tôn mỉm cười nói. Có hai người này thu Đoan Mộc Hồng Chí làm đồ đệ, quả thực hắn đã có thể yên tâm. Trên phương diện dạy dỗ vũ giả, quả thực không phải điểm mạnh của hắn.

Vào đêm, màn đêm bao phủ trời cao, một lát sau, những ngôi sao sáng chói xuất hiện trên bầu trời. Ánh sao chói mắt, trong hậu sơn Phi Linh môn, mấy đầu côn trùng tỏa sáng bay tới bay lui. Loại con trùng phát sáng này lại có chút tương tụ với đom đóm kiếp trước của Lục Lâm Thiên. Chỉ là thể tích nó lớn hơn nhiều, toàn thân tràn ngập quang mang, cực kỳ chói mắt.

Trong hậu sơn, đêm dài yên tĩnh, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, mắt nhìn côn trùng phát sát trước mặt thế nhưng trong đầu lại nghĩ tới lời nói của Địa Tôn Tạ Địa ban sáng.

- Thoát khỏi sự ảnh hưởng của người khác, tìm kiếm con đường của riêng mình mới có thể tùy tâm sở dục.

Lục Lâm Thiên thấp giọng nói, trong đầu dường như đã có linh quang hiện xẹt qua. Trong lúc hắn sáng tạo vũ kỹ vẫn nghĩ tới vũ kỹ mà hắn tu luyện, trong lúc vô tình ít nhiều sẽ có chút ảnh hưởng. Như vậy nếu như sáng tạo vũ kỹ thành công thì nhiều nhất cũng chỉ là chỉnh sửa vũ kỹ của người khác một chút mà thôi, tương đương với việc đi qua con đường của người khác.

Thế nhưng đi chính con đường của bản thân mình thì nên ra chân như thế nào, trước mắt hắn còn chưa có đường để đi. Lục Lâm Thiên trầm tư, sáng tạo vũ kỹ so với trong tưởng tượng của hắn còn khó hơn nhiều.

Trong Thiên Trụ giới, bên ngoài trải qua một ngày thì bên trong là mười ngày. Lúc này Niếp Phong đã sớm luyện hóa Vũ linh khí Hoàng cấp, năng lượng bên trong Vũ linh khí Hoàng cấp đối với cường giả mà nói không có công dụng quá lớn, bất quá đối với Niếp Phong hiện tại mà nói, vô cùng khổng lồ.

Trong Thiên Trụ giới yên tĩnh, Niếp Phong giống như lão tăng nhập định ngồi đó, mượn năng lượng bên trong Vũ linh khí Hoàng cấp tìm kiếm cơ hội đột phá. Lúc này Niếp Phong đã tiến vào trạng thái tu luyện, khí tức từ trong cơ thể hắn tràn ra lúc này đang từng bước mạnh mẽ lên.

Loại tốc độ mạnh mẽ này tuy rằng nhìn như chậm chạp, thế nhưng cũng không khó nhìn ra khí tức trên người Niếp Phong lúc này đang kéo gần khoảng cách giữa Vũ Sư và Vũ Phách, khí tức ổn định, tất cả không có gì khác thường, dựa theo tốc độ này, nếu như thuận lợi mà nói, muốn đột phá tới Vũ Phách chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Niếp Phong biến mất trong Phi Linh môn nhiều tháng cũng không khiến cho bao nhiêu người trong Phi Linh môn chú ý. Niếp Phong đã không còn là người khiến cho tất cả mọi người chú ý như khi trước. Tất cả mọi người gần đây đều chú ý vào lần thi đấu giữa các đệ tử thân truyền cho nên cũng không có ai chú ý tới Niếp Phong.

Không có mấy người biết rõ Niếp Phong hiện tại đang ở trong Thiên Trụ giới, đang biến hóa nghiêng trời lệch đất. Khi rời khỏi Thiên Trụ giới, Niếp Phong tuyệt đối sẽ khiến cho tất cả mọi người khiếp sợ. Một người bình thường khi trước trong một khoảng thời gian ngắn đã chính thức trở thành vũ giả.

Trong Thiên Trụ giới, lần nữa trôi qua mấy ngày. Khi khí tức Niếp Phong kéo lên tới một độ cao nhất định, Niếp Phong lập tức mở hai mắt, từ trong trạng thái tu luyện tỉnh lại, không có một chút do dự nào mà lập tức phục dụng Hộ Thể Chân Dương Đan do sư phụ hắn lưu lại.

Sau khi dùng Hộ Thể Chân Dương Đan này Niếp Phong liền cảm thấy đan dược hóa thành hai cỗ nhiệt lưu dán lên xương cốt, cơ bắp, lục phủ ngũ tạng, khiến cho cả thân thể hắn có một cảm giác thoải mái không nói nên lời. Một cỗ năng lượng cũng tiến vào bên trong đan điền của hắn.

Thời gian thi đấu giữa các đệ tử thân truyền của Phi Linh môn rốt cuộc cũng đã tới. Sắc trời vừa sáng, không ít đệ tử đã bắt đầu chuẩn bị. Đệ tử bình thường tuy rằng không có tư cách tham gia thi đấu, thế nhưng chuyện lớn bực này đương nhiên bọn họ sẽ không bỏ qua. Từ lúc nửa đêm bọn họ đã đi tới quảng trường phía hậu sơn, cơ hồ tất cả chấp sự, hộ pháp, trưởng lão Phi Linh môn đều có hứng thú.

Trưởng lão, hộ pháp, chấp sự có đệ tử tham gia thi đấu thì càng thêm khẩn trương. Ai cũng hy vọng đệ tử của mình có thể tiến vào hàng ngũ thập đại đệ tử.

- Thánh Kiệt, hôm nay chính là ngày thi đấu, con có lòng tin hay không?

Trong một đình viện, Hổ Viêm Thiên Vương hỏi Trịnh Thánh Kiệt. Sau khi đột phá Tôn cấp Hổ Viêm Thiên Vương đã trở thành Hổ Viêm Thiên Tôn.

- Sư phụ yên tâm, đệ tử nhất định sẽ cố gắng.

Y phục trên người Trịnh Thánh Kiệt tung bay, ánh mắt biến ảo, mục tiêu của hắn không phải là thập đại đệ tử đơn thuần mà là chức vị đại sư huynh của Phi Linh môn.

- Không thể chủ quan, Hoàng Tĩnh Ngọc, Dương Linh Hạo cũng không phải là kẻ yếu. Còn có Đoan Mộc Hồng Chí, ba người này chính là kình địch của con. Hổ Viêm Thiên Tôn nhắc nhở Trịnh Thánh Kiệt.

Chương 2119: Niếp Phong xuất hiện (1)

- Bọn họ mạnh, đệ tử cũng có lòng tin liều mạng với bọn họ. Đệ tử không tin đệ tử lại chênh lệch với bọn họ như vậy.

Trịnh Thánh Kiệt nói, chức vị đại sư huyn Phi Linh môn hắn không thể đơn giản buông tha cho được.

- Mặt khác, đệ tử Niếp Phong của chưởng môn đã bế quan rất lâu, có chưởng môn dạy dỗ, tuyệt đối không thể khinh thường.

Hổ Viêm Thiên Tôn nói.

- Niếp Phong sao? Chỉ bằng phế vật kia cho dù tu luyện như thế nào cũng không tạo thành sóng gió gì lớn.

Nhắc tới Niếp Phong Trịnh Thánh Kiệt lập tức khinh thường, sự đố kỵ trong lòng tuôn ra. Dựa vào cái gì mà phế vật kia có thể trở thành đệ tử của chưởng môn? Nực cười, nếu như lần này hắn đυ.ng phải Niếp Phong kia thì không cần chú ý tới người khác, nhất định phải giáo huấn Niếp Phong kia một phen. Đệ tử chưởng môn? Niếp Phong không xứng, Niếp Phong có gì mạnh hơn bản thân hắn cơ chứ?

- Thánh Kiệt, con tu luyện khắc khổ, thiên phú rất mạnh, lĩnh ngộ cũng không yếu, thế nhưng không được tự phụ.

Hổ Viêm Thiên Tôn nghiêm túc nói với Trịnh Thánh Kiệt.

- Đệ tử hiểu rõ, nhất định nhớ kỹ lời dạy bảo của sư phụ.

Trịnh Thánh Kiệt nhìn thấy sư phụ nghiêm túc lập tức hành lễ nói.

- Đi chuẩn bị đi, hôm nay chỉ mới thi đấu chọn ra top hai mươi mà thôi. Ngày mai mới là trọng điểm.

Hổ Viêm Thiên Tôn nói.

- Đệ tử xin cáo lui trước.

Trịnh Thánh Kiệt hành lễ rồi lập tức rời khỏi đình viện.

- Tên đệ tử này của ngươi quá mức tự phụ, nếu như tương lai có bị chịu thiệt thì nhất định lý do cũng là tự phụ.

Thân ảnh Khấu Phi Yến lặng yên hiện ra, nhìn bóng lưng Trịnh Thánh Kiệt rồi nói.

- Thiên phú rất mạnh, tu luyện cũng cực kỳ khắc khổ, lĩnh ngộ không yếu, chỉ là quá tự phụ.

Hổ Viêm Thiên Tôn khẽ thở dài nói.

Trong một đình viện khác, Thiên Thủ Quỷ Tôn nhìn ái đồ trước mắt nói:

- Tĩnh Ngọc, hôm nay thi đấu con nhất định phải giữ lại thực lực. Con muốn tiến vào top hai mươi tuyệt đối không thành vấn đề, ngày mai mới là trọng điểm.

- Đệ tử hiểu rõ.

Hoàng TĨnh Ngọc khẽ gật đầu, bộ y phục màu đỏ trên người bao phủ lấy thân ảnh trẻ trung, đường cong linh lung.

Phù.

Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, một đêm rốt cuộc cũng trôi qua.

- Ồ?

Lục Lâm Thiên nhướng mày, khóe miệng mỉm cười, thủ ấn trong tay được kết, một đạo cấm chế lập tức được bố trí chung quanh, tâm thần khẽ động, Thiên Trụ giới lập tức xuất hiện, thân ảnh lóe lên lập tức tiến vào trong Thiên Trụ giới.

Sưu...

Trong Thiên Trụ giới, lúc này đã bắt đầu có thanh âm trầm thấp vang vọng, năng lượng trong không gian không biết từ khi nào đã trở nên kịch liệt, gần tới mức khủng bố.

Niếp Phong vẫn ngồi khoanh chân, lúc này năng lượng trong không gian chung quanh giống như bị một loại lực lượng nào dẫn dắt, bắt đầu rót vào trong cơ thể hắn. Giờ phút này, trong đan điền của Niếp Phong tràn ngập chân khí.

Phanh.

Một lát sau, đan điền rốt cuộc đã không cách nào tiếp tục thừa nhận chân khí rót vào, bắt đầu ầm ầm bạo phát. Một cỗ khí tức đột nhiên kéo lên. Trong không gian lần nữa có năng lượng thiên địa kéo tới, năng lượng thiên địa giống như bị dẫn dắt, cuồng bạo rót vào trong cơ thể Niếp Phong.

Niếp Phong cơ hồ không nhịn được mà kêu lên một tiếng. Năng lượng khủng bố xông vào cơ thể, trực tiếp tràn qua lục phủ ngũ tạng, gân cốt, cơ bắp của hắn.

Dưới tác dụng của năng lượng, hắn có cảm giác bản thân mình dường như đang tan thành từng mảnh nhỏ. Lực lượng quá mức khủng bố, giống như khiến cho kinh mạch hắn đứt thành từng khúc. Một cỗ năng lượng thiên địa chảy vào kinh mạch, mang theo năng lượng thuộc tính thổ, cuối cùng tiến vào trong đan điền hắn.

- A....

Niếp Phong không nhịn được mà kêu thảm một tiếng, hắn có cảm giác kinh mạch mình đứt đoạn, xương cốt giống như vỡ vụn. Mà ngay cả đan điền cũng tan thành từng mảnh nhỏ, thế nhưng lúc này hắn không thể không cắn răng chống lại. Mồ hôi lạnh ứa ra, cơ mặt nhúc nhích, dữ tợn.

....

Cũng vào lúc này, trong cơ thể Niếp Phong có một cỗ nhiệt lưu lập tức bao phủ gân cốt, cơ bắp cùng với lục phủ ngũ tạng toàn thân hắn, còn có đan điền khí hải. Đây chính là năng lượng do Hộ Thể Chân Dương Đan biến thành, bắt đầu hình thành một vòng bảo hộ với đan điền và toàn thân thể hắn.

Nhưng mà loại bảo hộ này cũng không thể giảm bớt sự đau đớn của Niếp Phong, hắn vẫn phải cố gắng chống lại.

- Ồ, sao lại mạnh như vậy?

Lục Lâm Thiên ở phía xa trong không gian có chút nghi hoặc. Động tĩnh do Niếp Phong ngưng tụ vũ đan tạo ra quả thực lớn hơn bình thường không ít, so với vũ giả đơn hệ còn lớn hơn rất nhiều.

- Ngưng tụ.

Cảm giác đau đớn kịch liệt, trong miệng Niếp Phong vang lên một tiếng quát khẽ, thủ ấn biến hóa, mạnh mẽ khống chế năng lượng thuộc tính thổ bên trong đan điền ngưng tụ thành vũ đan.

Phanh Phanh.

Chân khí trong đan điền cùng với năng lượng thuộc tính thổ hội tụ, giống như có một quả bom nổ trên mặt nước, thanh âm bạo liệt liên tiếp vang lên, lực lượng trùng kích mạnh mẽ đánh vào, Niếp Phong cố nén cơn đau đớn kịch liệt, sau khi đan điền nổ vang một tiếng, một vật nhỏ bằng nắm tay trẻ con, màu vàng xoay tròn xuất hiện trong đan điền hắn.

Cùng lúc đó khí thế quanh thân thể Niếp Phong rốt cuộc cũng đạt tới Vũ Phách, chính thức vượt qua cái hào rộng giữa Vũ Sư và Vũ Phách.

Trên quảng trường phía sau hậu sơn Phi Linh môn, lúc này dòng người tấp nập, cũng may quảng trường này cũng không nhỏ.

Hiện tại diện tích của Phi Linh môn so với lúc trước đâu chỉ có hơn trăm lần, phía trước thậm chí còn san sát, kéo dài tới sơn mạch Vụ Đô. Không ít đệ tử đi tới hậu sơn, nếu như không có yêu thú phi hành thì một đêm cũng khó mà đi tới được.

Mặt trời mọc lên ở phía đông, ánh mặt trời chiếu rọi, dòng người ngày càng nhiều. Liếc nhìn qua đã trên vạn người, không khí trên quảng trường cũng ngày càng náo nhiệt, tiếng động lớn ồn ào, hội tụ, quanh quẩn trên không trung.

- Hôm nay không biết là ai sẽ tiến vào top hai mươi.

- Ba người Hoàng Tĩnh Ngọc, Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh hạo nhất định sẽ nằm bên trong đó.

- Nghe nói lúc này còn có Đoan Mộc Hồng Chí tham dự, người này có quan hệ vô cùng sâu với chưởng môn, trực tiếp xưng hô chưởng môn là đại ca.

- Lần trước ta đã nhìn thấy thực lực của hắn ở hậu sơn, dường như rất mạnh, xem ra là đại kình địch của Hoàng Tĩnh Ngọc.

Trong tiếng nghị luận của mọi người, trên quảng trưởng có không ít bóng người chớp động. Đám trưởng lão, hộ pháp bắt đầu hiện thân.

- Không nghĩ tới Lưu trưởng lão cũng tới.

- Còn có Hoàng Đan trưởng lão cũng tới.

- Hoàng Tĩnh Ngọc chính là chất nữ của Hoàng Đan trưởng lão, Hoàng Đan trưởng lão đương nhiên phải tới đây rồi.

Chúng trưởng lão, hộ pháp xuất hiện, tiếng nghị luận chung quanh không những không giảm bớt mà còn lớn hơn một chút. Các trưởng lão đều tới, xem ra thi đấu sắp bắt đầu rồi.

Trên đài có không ít trưởng lão, hộ pháp ngồi ở đó, Lưu Tinh Hà, Ngô Dũng, Hoàng Đan, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu đều có mặt. Đây là lần thi đấu đầu tiên giữa các đệ tử thân truyền cho nên cực kỳ long trọng, thế nhưng không ngờ lại không có cung phụng và Tôn sứ hộ môn xuất hiện

Chương 2120: Niếp Phong xuất hiện (2)

- Tất cả đệ tử thân truyền phù hợp với điều kiện lên đài.

Trong Vũ đường lúc này có một đại hán râu quai nón lên đài, người này không phải là ai khác mà chính là người cầm đâu lâu của hai mươi người Lan Lăng sơn trang và hai sơn môn khác mang tới trước mặt chưởng môn để đổi Vũ linh khí, là người vô cùng có danh tiếng hai năm trước, đồng thời hiện tại cũng là trưởng lão của Vũ đường.

Thanh âm của đại hán râu quai nón này vừa dứt, quảng trường đột nhiên tĩnh lặng, lúc này có không ít thân ảnh nam nữ nối đuôi nhau xuất hiện. Cả đám đều có tư thế hiên ngang, khí độ bất phàm, thân là đệ tử thân truyền của Phi Linh môn, những người này so với những đệ tử bình thường mà nói, ít nhiều cũng có chút ngạo khí.

Người đi đầu mặc một bộ y phục màu đỏ, tư thế linh lung, chính là Hoàng Tĩnh Ngọc. Thứ hai chính là một người mặc trường bào, ánh mắt có chút cao ngạo, Trịnh Thánh Kiệt. Người thứ ba là một thanh niên bất phàm, trong mắt vô cùng bình tĩnh, chính là Dương Linh Hạo.

Những người này đều có thanh danh hiển hách trong đám người trẻ tuổi, khi xuất hiện lập tức khiến cho tiếng hô ầm ĩ vang lên, trong đó người ủng hộ Hoàng Tĩnh Ngọc không thể nghi ngờ là lớn nhất.

- Hoàng trưởng lão, danh khí của Tĩnh Ngọc không nhỏ a.

Trên đài, Lưu Tinh Hà nói với Hoàng Đan.

- Cũng không biết hôm nay Tĩnh Ngọc biểu hiện như thế nào, có thể tiến vào top hai mươi hai không.

Hoàng Đan mỉm cười, nụ cười yếu ớt, phong tình vạn chủng, loại vũ mị này ít người có thể so sánh.

- Hoàng Đan trưởng lão khiêm tốn rồi, ta thấy, trong top ba nhất định sẽ có Tĩnh Ngọc.

Ngô Dũng nói.

Cơ hồ tất cả đệ tử thân truyền đều nối đuôi nhau lên đài. Hiện tại số người có thân phận đệ tử thân truyền trong Phi Linh môn cũng có tới gần năm trăm người. Năm trăm người đứng trên đài, trong lòng tràn ngập lửa nóng. Ngày hôm nay tuyển chọn ra hai mươi người, không ai muốn xảy ra chuyện gì bất ngờ.

- Ồ, các ngươi có phát hiện ra không? Đoan Mộc Hồng Chí kia dường như còn chưa tới.

- Không phải nói Đoan Mộc Hồng Chí cũng tham gia sao? Thế nào còn chưa có xuất hiện?

- Niếp Phong cũng không có mặt, hắn cũng là đệ tử thân truyền, tuổi tác dường như cũng phù hợp điều kiện, thế nào còn chưa tới a?

- Có lẽ Niếp Phong không dám tham gia, thực lực của hắn không đủ, cho nên không dám tới chịu mất mặt.

- Hình như đã rất lâu ta không nhìn thấy Niếp Phong, có lẽ hắn đã trốn đi rồi, ha ha.

Tiếng nghị luận trong đám người vang lên không ngừng. Mà trong tiếng nghị luậ, có một đạo thân ảnh gầy gò cùng với một đạo thân ảnh rắn chắc dắt tay nhau mà đi tới. Chiều cao của hai người không chênh lệch là bao. Một người có đôi lông mày màu xanh, một người nhìn qua có chút chất phác. Ánh mắt hai người này cực kỳ trong suốt.

- Là Niếp Phong, không ngờ Niếp Phong lại tới.

- Bên cạnh hắn là Đoan Mộc Hồng Chí, nghe nói hắn là vũ giả tam hệ.

Người xuất hiện đúng là Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chí. Hai người xuất hiện lập tức hấp dẫn không ít ánh mắt. Mấy trăm đệ tử thân truyền cũng không khỏi quay người lại. Loại trường hợp này, một là Đoan Mộc Hồng Chí đột nhiên xuất hiện, một là Niếp Phong - đệ tử chưởng môn trên danh nghĩa xuất hiện cũng khiến cho người ta đặc biệt chú ý.

Trên đài cao cũng có không ít trưởng lão nhìn vào thân ảnh của hai người.

Hai người đi tới chậm rãi đứng ở một chỗ ít người trên quảng trường, không có quá nhiều biến hóa. Đoan Mộc Hồng Chí chắp tay đứng thẳng, ánh mắt quét qua mọi người, đôi mắt nhẹ nhàng khép lại.

Niếp Phong thì nhìn vào nữ tử áo đỏ bắt mắt trong đám người.

- Các đệ tử nghe kỹ, hôm nay sẽ chọn lựa ra hai mươi đệ tử thi đấu với các sơn môn lớn. Sau khi ta tuyên bố bắt đầu các ngươi có thể trực tiếp động thủ, mãi đến khi trên đài còn lại hai mươi người. Kẻ thua tự động xuống đài, cũng đừng dày mặt ở lại phía trên. Trong lúc giao thủ không được hạ sát thủ. Một khi bị trưởng lão phát hiện ra, nhẹ thì trục xuất sư môn, nặng thì trực tiếp đánh chét.

Đại hán râu quai nón nói xong, ngừng một lát rồi lập tức quát to:

- Bắt đầu.

Đại hán râu quai nón nói xong, đám đệ tử nhìn nhau, không có ai ngờ tới quy tắc chính là hỗn chiến cho tới khi còn lại hai mươi người.

Phanh Phanh.

Trong nháy mắt ngắn ngủi lập tức có đệ tử bắt đầu phát ra công kích, thanh âm trầm thấp, bạo liệt vang vọng.

Phía xa xa, trên một ngọn núi không có ai chú ý, lúc này có hơn chục đạo thân ảnh đang quan sát trận chiến phía xa.

- Chưởng môn, trong lúc hỗn chiến chọn ra hai mươi đệ tử sợ rằng có chút không công bằng.

Khấu Phi Yến nói. Hỗn chiến như vậy, bên trong có xen lẫn vận khí. Nếu như vận khí không tốt, thì cho dù thực lực có mạnh, có thể tiến vào top hai mươi cũng phải dừng bước.

Trảo ấn tiếp tục đánh tới, cỗ lực lượng mạnh mẽ hung hăng đánh vào trên quyền ấn của thanh niên, cả cánh tay đều bị hỏa diễm thiêu đốt.

Một cỗ lực lượng mạnh mẽ tràn ra, kình khí cực lớn đánh tới, sắc mặt thanh niên mặc hoàng bào đột nhiên trở nên tái nhợt, thân thể trực tiếp lui lại, nặng nề đập vào mặt đất cách đó mấy thước.

- Sư huynh, ngươi nhận thua đi. Giữ lại thực lực đối phó với người mấy sơn môn kia.

Hoàng Tĩnh Ngọc nhìn thanh niên mặc hoàng bào rồi nói.

- Ta thua.

Thanh niên mặc hoàng bào nói, cánh tay khẽ vẫy mọt cái, hắn tự biết mình không phải là đối thủ của nàng.

Phanh.

Một thanh âm bạo liệt bên cạnh truyền tới, Trịnh Thánh Kiệt phất tay, chân khí thuộc tính thổ hội tụ, đột nhiên một đạo quyền ấn bắn ra đánh vào người đối thủ.

Phốc phốc.

Trong miệng đối thủ của hắn phun ra một ngụm máu tươi, thân thể nặng nề đập vào mặt đất, mặt đất xuất hiện khe nứt nhỏ. Một chiêu đã mất đi lực tái chiến, bản thân cũng bị trọng thương.

Sưu.

Cùng lúc đó, trước người Đoan Mộc Hồng Chí, linh hỏa nóng bỏng của Linh Sư kia bắn tới, bao phủ không gian mấy thước.

Phá.

Đoan Mộc Hồng Chí khẽ quát một tiếng, chân khí thuộc tính thủy hội tụ quanh thân. Không gian quanh người, linh hỏa không thể tiến thêm một bước. Cùng lúc đó, Đoan Mộc Hồng Chí kết thủ ấn, trong tay có một đạo thủy vụ dược ngưng tụ, Đoan Mộc Hồng Chí lập tức đẩy ra.

Thủy vụ được đẩy ra, nhanh chóng bành trướng, lập tức hóa thành một vòng xoáy cực lớn, giống như là một cơn lốc, mang theo sương mù gào thét đánh vào trên người Linh giả kia. Mặt đất chung quanh rạn nứt, trong nháy mắt bao phủ Linh Sư kia vào bên trong.

Phanh Phanh.

Kình khí tán đi, bên trong vòng xoáy có một cỗ lực lượng khổng lồ trút xuống, Linh Sư kia ngã xuống mặt đất, sắc mặt đã chuyển thành tái nhợt. Thực lực của hắn còn không có cách nào có thể chống lại Đoan Mộc Hồng Chí, lập tức có một lựa chọn sáng suốt đó là nhận thua.

Sưu..

Cơ hồ không kém bao lâu sau, dưới một đạo chưởng ấn, Dương Linh Hạo cũng đánh bại đối thủ, thuận lợi tấn cấp vào top mười.

Chỉ trong một giây lát, Hoàng Tĩnh Ngọc, Đoan Mộc Hồng Chí, Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hạo, bốn người cơ hồ đều dùng một chiêu đánh bại đối thủ, tu vi hơn kém quá lớn, cơ hồ không có chút bất ngờ gì xảy ra.

Chương 2121: Thập đại đệ tử

Hoàng Tĩnh Ngọc, Đoan Mộc Hồng Chí, Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hạo đều có tu vi Vũ Phách, mà bây giờ trong hai mươi người, người có thể có tu vi đạt tới Vũ Phách cũng chỉ có bốn người này và Niếp Phong mà thôi.

Dương Linh Hạo cũng đã phục dụng Diễn Linh Thánh Quả, trên phương diện tâm cảnh, đối vói thân phận Linh giả của hắn càng thêm có lợi, tu luyện cũng không chênh lệch với đám người Hoàng Tĩnh Ngọc, Trịnh Thánh Kiệt cũng không kém bao nhiêu. Hơn mười ngày trước hắn cũng đã đột phá tới cấp độ Linh Phách.

Người có thể đánh bại đối thủ mạnh hơn có lẽ không ít, thế nhưng không phải ai cũng có thể vượt cấp đánh bại đối thủ. Phách cấp cùng Sư cấp hơn kém quá lớn, trước mặt mấy người này những đệ tử Vũ Sư, Linh Sư kia căn bản khó có thể chống lại.

Vũ Sư ngũ trọng đối mặt với Niếp Phong lúc này cũng chưa có lập tức ra tay, dường như có không ít cố kỵ với Niếp Phong. Ánh mắt luôn nhìn vào trên người Niếp Phong, chờ đợi cơ hội ra tay.

Niếp Phong cũng không có ý tứ ra tay, chỉ lẳng lặng nhìn vào đối thủ. Nếu như có người nhìn kỹ thì không khó phát hiện ra, giờ phút này hai mũi chân của Niếp Phong chạm đất, giống như tùy thời có thể đánh ra công kích.

Sưu.

Tên đệ tử này dường như đang thi sự kiên nhẫn với Niếp Phong, thủ ấn trong tay được kết, thân thể khẽ run lên, trong giây lát có một cỗ chân khí đỏ rực nhanh chóng bao trùm thân thể, trước người hình thành một vòng quang tráo bằng chân khí. Phía trên quang tráo có hỏa diễm quanh quẩn.

Cùng lúc đó, thủ ấn trong tay đệ tử ngưng tụ, hai tay giao nhau, một đạo quyền ấn đánh văng không khí, mang theo khí tức nóng bỏng của hỏa diễm, ầm ầm đánh về phía Niếp Phong. Thực lực Vũ

Sư ngũ trọng trong đám thanh niên đồng lứa tuyệt đối cũng không kém. Một quyền đánh xuống, kình khí tực tiếp đánh văng gợn sóng trong không gian.

Nhìn đối thủ đánh ra một quyền, ánh mắt Niếp Phong lóe lên rồi lập tức thả người nhảy ra, giống như một con báo, tư thế tuy rằng khó coi thế nhưng vừa vặn tránh khỏi một quyền này.

Sưu.

Niếp Phong vừa né xong, mũi chân điểm nhẹ mặt đất, quang mang lóe lên, lập tức nhảy lên trên không trung, thủ ấn kết xuất, tay phải đột nhiên chém về phía sau. Một cỗ kình khí vô hình, hung hãn từ trong lòng bàn tay tràn ra, hung hăng đánh về phía Vũ Sư ngũ trọng.

Vũ Sư ngũ trọng này một chiêu thất bại đã lập tức cảm thấy không ổn, trong giây lát thân hình nhanh chóng lùi lại, cũng coi như có phản ứng không tệ. Nhìn một quyền của Niếp Phong đánh tới, sắc mặt hắn đại biến, thân ảnh liên tiếp lùi lại, không ngờ lại nguy hiểm tránh khỏi một quyền này.

- Không ngờ cũng biết ẩn dấu thực lực.

Trên ngọn núi phía xa, Lục Lâm Thiên nhìn cảnh tượng phía dưới, khóe miệng khẽ mỉm cười, hắn không ngờ Niếp Phong cũng biết ẩn dấu thực lực. Từ phản ứng và tốc độ Lục Lâm Thiên có thể nhận ra Niếp Phong căn bản không dùng toàn lực, thậm chí ngay cả một nửa thực lực cũng không dùng tới.

Hai người giao thủ, Niếp Phong cùng với Vũ Sư ngũ trọng kia sau khi giao thủ hơn mười chiêu, lúc này mới vất vả dùng một chưởng từ trong bàn tay trái đánh vào trên vai Vũ Sư ngũ trọng kia.

Phanh.

Cỗ lực lượng này đương nhiên không kém, chân khí thuộc tính thổ mang theo một cơn cuồng phong thổi qua, trực tiếp khiến cho Vũ Sư ngũ trọng lảo đảo lùi về phía sau. Sau khi do dự một lát, Vũ Sư ngũ trọng này cũng trực tiếp lựa chọn nhận thua.

Sưu.

Mắt nhìn thấy Niếp Phong chiến thắng, cũng tiến vào thập đại đệ tử, Trịnh Thánh Kiệt hừ lạnh một tiếng, thầm nghĩ trong lòng, trong thời gian ngắn mà Niếp Phong có thể đột phá Vũ Phách, chắc chắn là do chưởng môn đã cho Niếp Phong phục dụng không ít thiên tài địa bảo, bằng không làm sao nhanh như vậy đã đột phá tới Vũ Phách. Từ trận chiến vừa rồi hắn không khó nhìn ra, thực lực Niếp Phong cũng không mạnh mẽ gì cho lắm, nếu như lát nữa rơi vào trong tay hắn, hắn nhất định phải giáo huấn Niếp Phong này mới được.

- Không ngờ thực lực của Niếp Phong lại mạnh như vậy, vừa rồi dường như còn ẩn dấu thực lực a.

Trên ngọn núi, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nhìn phía trước, trong mắt tràn ngập vẻ ngạc nhiên.

- Lão gia hỏa, không phải lúc trước ngươi nói Niếp Phong rất yếu sao?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh liếc nhìn Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh rồi nói.

- Quả thực ta đã nhìn lầm, không ngờ thực lực của hắn lại đột phá nhanh như vậy.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cười hắc hắc, sau đó nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Chưởng môn, rốt cuộc Niếp Phong này đã xảy ra chuyện gì? Bằng không sợ rằng chưởng môn cũng chướng mắt, không thu hắn làm đồ đệ a.

- Niếp Phong này thấy nguy không loạn, nhìn như khó khăn lắm mới đánh bại được đối thủ, thế nhưng trên thực tế tất cả đều nằm trong sự khống chế của hắn. Đây chính là thứ khó mà có được.

Thanh Linh Tôn giả nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nói:

- Niếp Phong chính là người có thân thể Tam Hoa Tụ Đỉnh trời sinh, chỉ vì huyền quan bế tắc, sau khi đả thông tu vi lập tức tinh tiến cho nên mới có tu vi hiện tại. Đông lão, lần này quả thực ngươi đã nhìn nhầm rồi.

- Trời sinh đã có thân thể Tam Hoa Tụ Đỉnh, khó trách a. Khó trách.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cười khổ, sợ hãi than, quả thực hắn đã nhìn lầm.

- Trời sinh đã có thân thể Tam Hoa Tụ Đỉnh, chúng ta cũng không có cách nào đạt tới một bước kia a. Đúng là kỳ tài tu luyện trời sinh.

Nghe vậy, không ít cường giả Vương cấp, Tôn cấp sau lưng Lục Lâm Thiên đều kinh ngạc không thôi, thân thê Tam Hoa Tụ Đỉnh, càng về sau tu vi càng mạnh.

- Chúng ta xuống dưới coi một chút, xem xem ai có thể nhận được danh xưng đại đệ tử.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng có chút hứng thú, đại đệ tử đầu tiên của Phi Linh môn cũng từ trong mười người này chọn ra.

Trên quảng trường, thập đại đệ tư đã xuất hiện. Năm người Hoàng Tĩnh Ngọc, Đoan Mộc Hồng Chí, Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hạo, Niếp Phong đều có mặt. Kế tiếp chính là thi đấu bài danh của thập đại đệ tử. Người có bài danh cao nhất, đãi ngộ cũng tốt nhất.

- Bái kiến chưởng môn, chư vị cung phụng, Tôn giả hộ môn.

Mọi người xuất hiện, trên quảng trường, mười mấy đạo thân ảnh từ trên không trung đáp xuống, đám trưởng lão, hộ pháp lập tức hành lễ. Chưởng môn cùng cung phụng đều tới khiến cho mọi người cảm thấy cực kỳ ngạc nhiên.

Phất tay ý bảo mọi người miễn lễ, tay áo Lục Lâm Thiên vung lên, trực tiếp ngồi xuống chủ vị, ý bảo mọi người tiếp tục tiến hành.

Trong sân động, mười đệ tử nhìn thấy chưởng môn cùng cung phụng và Tôn giả hộ môn xuất hiện, cả đám lập tức kích động, cả đám hiện tại đều có ý nghĩ biểu hiện cho tốt.

Ánh mắt hai người Niếp Phong, Đoan Mộc Hồng Chí sáng người. Đối với Niếp Phong mà nói, trong lúc vô hình cũng có chút áp lực, sư phụ đã từng nói qua sẽ đích thân tới quan sát hắn thi đấu, hắn nhất định không thể làm cho sư phụ mất mặt.

Trong lòng Đoan Mộc Hồng Chí cũng tràn ngập sự tin tưởng, lần này hắn nhất định phải biểu hiện cho tốt, để cho Lục đại ca nhìn thấy thực lực của hắn.

Chương 2122: Niếp Phong xuất chiến (1)

Ánh mắt Trịnh Thánh Kiệt chớp động, chưởng môn tự mình tới đây, hắn nhất định phải biểu hiện cho tốt, để cho chưởng môn biết rõ hắn mới là người mạnh nhất trong đám người trẻ tuổi trong Phi Linh môn. So với Niếp Phong còn mạnh hơn, thứ tốt cho dù cấp cho Niếp Phong cũng là lãng phí, chỉ có hắn mới xứng đáng nhận được những thứ đó.

- Tất cả mọi người bắt đầu chuẩn bị.

Đại hán râu quai nón tuyên bố quy tắc thi đấu bài danh thập đại đệ tử.

Chung quy mà nói, quy tắc thi đấu bài danh của thập đại đệ tử so với quy tắc thi đấu bài danh trên Bình Nham đảo do Thiên Địa các tổ chức cũng không khác là bao. Mỗi một người đánh bại đối thủ của mình thì đạt được một điểm. Thất bại thì trừ một điểm, cuối cùng ai đạt được điểm tích lũy lớn nhất thì người đó sẽ xếp đầu tiên.

Sau khi thi đấu có thể lựa chọn nghỉ ngơi một lát, cũng có thể liên tục giao thủ, không được cự tuyệt giao chiến, nếu không coi như đã thất bại. Sau khi nói qua quy tắc, đại hán râu quai nón lần nữa hỏi mọi người đã hiểu rõ chưa, mười người lập tức gật đầu.

- Vậy thì Hoàng Tĩnh Ngọc sẽ là người tiến lên đài đầu tiên.

Thanh âm của đại hán râu quai nón vừa dứt, mọi người nhìn vào bên trong, một đạo thân ảnh màu đỏ lập tức nhảy lên đài.

Hoàng Tĩnh Ngọc nhìn chín người cách đó không xa, ánh mắt quét qua một lần, đôi mắt xinh đẹp nhìn vào một Vũ Sư tam trọng, ai cũng hiểu rõ, chỉ có thể ra tay với kẻ có thực lực yếu nhất. Tìm người có thực lực mạnh, một khi tiêu hao quá nhiều thì sẽ chịu thiệt thòi lớn. Mà Vũ Sư tam trọng bị Hoàng Tĩnh Ngọc nhìn vào, sắc mặt lập tức lúng túng, thế nhưng cũng chi có thể lên đài mà thôi.

- Có thể tiến vào thập đại đệ tử đã không tệ rồi. Chỉ tiếc người này còn chưa phải là đối thủ của sư muội Hoàng Tĩnh Ngọc.

Chúng đệ tử thấp giọng nghị luận, trên đài, chúng cường giả Phi Linh môn có chút hứng thú nhìn xuống phía dưới. Thực lực hai người như vậy bọn họ cũng đã biết rõ kết quả. Địch thủ chính thức của Hoàng Tĩnh Ngọc cũng chỉ có bốn người kia mà thôi.

Phanh Phanh.

Trong ánh mắt của mọi người, hai người lập tức giao thủ, không có bất ngờ gì xảy ra, dưới hai chiêu, Vũ Sư tam trọng kia lập tức bị thua. Hoàng Tĩnh Ngọc lần nữa khiêu chiến bốn người liên tiếp, một Linh Sư tam trọng, một Vũ Sư tứ trọng thuộc tính hỏa, một Vũ Sư tứ trọng thuộc tính thổ, còn có một Vũ Sư ngũ trọng thuộc tính thủy.

Liên tiếp đánh bại năm người tạo thành oanh động cực lớn trong hàng ngũ các đệ tử. Sắc mặt Thiên Thủ Quỷ Tôn trên đài cũng cực kỳ vui mừng. Đệ tử gây ra náo động như vậy hắn cũng có mặt mũi. Hoàng Đan nhìn chăm chú xuống phía dưới, đôi mắt sáng ngời. Hoàng gia xuất hiện người này chính là vận hạnh của Hoàng gia các nàng.

Hoàng Tĩnh Ngọc đứng ở giữa sân, đánh bại năm người mà nàng còn chưa thở gấp. Thực lực của mấy người kia quả thực không có cách nào khiến cho nàng tiêu hao quá nhiều. Vũ Phách cùng Vũ Sư hơn kém quá nhiều, huống chi nàng lại là Vũ Phách nhị trọng.

Đôi mắt xinh đẹp quét qua bốn người còn lại, đảo qua trên người Đoan Mộc Hồng Chí, Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hao, ánh mắt Hoàng Tĩnh Ngọc cuối cùng rơi vào trên người Niếp Phong. Chính người này trước mặt bao nhiêu người dám đem đồ vật trả lại cho nàng, còn làm giống như nàng đang cầu hắn. Vốn nàng có ý tốt, thế nhưng không ngờ hắn lại có lòng lang dạ thú như vậy, còn khiến cho sư huynh đệ trong môn bàn tán sau lưng nàng.

Niếp Phong bị Hoàng Tĩnh Ngọc nhìn thẳng, trong lòng không khỏi có chút hoảng hốt. Lần trước nàng đột nhiên nổi giận như vậy, quả thực hắn không õ mình đã làm sai chuyện gì.

Ánh mắt mọi người đều nhìn chăm chú vào trên người Hoàng Tĩnh Ngọc. Hoàng Tĩnh Ngọc liên tiếp đánh bại năm người, mọi người ở đây đều cho rằng kế tiếp nàng sẽ nghỉ ngơi. Dù sao bốn người còn lại cũng không phải là dễ trêu. Thế nhưng lúc này Hoàng Tĩnh Ngọc lại nhìn chăm chú vào Niếp Phong, nói:

- Trận thứ sáu đệ tử sẽ khiêu chiến sư đệ Niếp Phong.

Thanh âm của Hoàng Tĩnh Ngọc vừa dứt, mọi người không khỏi có chút hơi ngạc nhiên.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng mim cười, thực lực của Hoàng Tĩnh Ngọc không kém. Vũ giả tứ hệ, đã ngưng tụ Vũ đan, đan điền so với vũ giả đơn hệ lớn hơn gấp bốn lần. Tu vi chỉ có Vũ Phách nhị trọng, thế nhưng so thực lực chân chính mà nói, Vũ Phách tam trọng gặp nàng tuyệt đối không nhận được chỗ tốt nào.

- Ta sao?

Niếp Phong nghe vậy, nhìn Hoàng Tĩnh Ngọc ngơ ngác nói. Hắn thật không ngờ mình lại đánh cùng nàng một trận. Trong lúc sững sờ, hắn cũng chậm rãi tiến về phía trước, bước chân cực kỳ chậm chạp.

- Niếp Phong đánh cùng Tĩnh Ngọc sư tỷ, không biết ai thắng ai thua a.

- Niếp Phong này một mực che dấu, thế nhưng thoạt nhìn, hẳn là cơ hội thắng của Tĩnh Ngọc sư tỷ lớn hơn một chút.

Chúng đệ tử suy đoán, nghị luận. Trên đài, ánh mắt Thiên Thủ Quỷ Tôn nhảy lên, nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Chưởng môn, Niếp Phong cùng Tĩnh Ngọc, người cảm thấy ai sẽ chiến thắng.

- Hai người chưa từng dùng toàn lực, quả thực có chút khó đoán.

Thanh Linh Tôn giả nhìn qua hai người phía dưới, ít nhiều cũng có chút hứng thú. Hôm nay đệ tử Dương Linh Hạo của hắn cũng tiến vào top mười, đương nhiên hắn phải đến xem.

- Hoàng Đan trưởng lão, ngươi thấy thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi Hoàng Đan cách đó không xa.

- Đệ tử của chương môn tuyệt đối không yếu. Thế nhưng chuyện như thế này ta lại không thạo. Chuyện này vẫn là chuyện mà chư vị trưởng lão, cung phụng tinh tường nhất a.

Hoàng Đan nở nụ cười, hai cái má lúm đồng tiền hiện lên, nói hàm hồ một chút, cũng không nói ra đáp án cụ thể.

- Vậy thì xem tiếp thì biết rõ.

Lục Lâm Thiên mơ miệng cười, không nói gì. Hắn cũng có chút hứng thú nhìn xuống bên dưới.

Lúc này vẻ mặt Niếp Phong có chút bất đắc dĩ, chậm rãi đứng trước mặt không xa Hoàng Tĩnh Ngọc, nhìn nữ tử trước mắt, y phục trên người nhẹ nhàng phiêu động, nhìn qua giống như tiên nữ hạ phàm. Đặc biệt là đôi mắt thanh tịnh kia, Niếp Phong nhìn vào, không biết tại sao mà bản thân hắn không dám nhìn thẳng vào nó.

- Niếp Phong sư đệ, bắt đầu đi.

Nhìn qua Niếp Phong, Hoàng Tĩnh Ngọc cắn răng, chân khí trên thân thể mềm mại tràn ra. Thân hình lui về phía sau một chút, tạo thành một đạo tàn ảnh ưu mỹ, khiến cho trong lòng không ít đệ tử rung động.

- Sư tỷ...

Niếp Phong thở dài, lần trước trả lại túi tiền cho sư tỷ, hắn đã nhặt lên, hai năm qua vẫn luôn để ở trên người mình, hắn muốn trả lại cho sư tỷ một lần nữa. Thế nhưng nhớ tới bộ dáng tức giận của sư tỷ lần trước, tay phải đang muốn móc ra lập tức ngừng

lại.

- Động thủ đi, nếu như ngươi thắng qua, về sau ta phải gọi ngươi là sư huynh rồi.

Hoàng Tĩnh Ngọc cắn môi, thủ ấn được kết, chân khí quanh thân tràn ra, thân thể được bao phủ bên trong vòng quang tráo bằng chân khí. Không khí chung quanh quang tráo lúc này dường như đã bị ngưng kết lại. Đám người vây xem chung quanh cũng đã trở nên yên tĩnh, ánh mắt chăm chú nhìn vào hai người. Tất cả mọi người đều đang suy đoán, không biết đệ tử chưởng môn chiến thắng hay là đệ tử của Tôn sứ hộ môn chiến thắng.

Chương 2123: Niếp Phong xuất chiến (2)

- Sư tỷ, hay là ngươi xuất thủ trước đi. Những người già trong thôn ta từng nói, không thể đánh nữ nhân.

Niếp Phong cười ngu ngơ.

- Ngươi!

Hoàng Tĩnh Ngọc nghe vậy, còn tưởng rằng Niếp Phong cố ý nhắm vào nàng. Miệng yêu kiều quát lên một tiếng, cánh tay mang theo một đạo quyền ấn, chân khí rót vào trong quyền ấn, kình khí chớp động.

Sưu.

Thân thể mềm mại của Hoàng Tĩnh Ngọc lóe lên, tốc độ cực nhanh mang theo một đạo tàn anh. Trước quyền ấn, thanh âm bạo liệt, trầm thấp vang lên, sau đó nhanh chóng đánh về Niếp Phong.

Vẻ mặt Niếp Phong không có quá nhiều biến hóa, ánh mắt nhìn về công kích của Hoàng Tĩnh Ngọc lóe lên. Ngay khi thân ảnh Hoàng Tĩnh Ngọc còn cách bản thân ba thước, Niếp Phong rốt cuộc đã có động tác, mũi chân điểm nhẹ mặt đất, quang mang lóe lên, thân hình giống như một chiếc lá rụng bay sang chỗ khác.

Sưu.

Trong sát na, Niếp Phong tránh khỏi công kích của Hoàng Tĩnh Ngọc.

Công kích của Hoàng Tĩnh Ngọc thất bại, đôi mắt xinh đẹp kia lập tức có chút biến hóa. Thủ ấn trong tay lần nữa được kết, quang mang quanh thân lóe lên, quang mang màu xanh đại thịnh. Cánh tay mềm mại duỗi ra, bàn tay trắng như ngọc giương lên, đột nhiên đánh xuống.

Sưu..

Cong ngón búng ra, thân ảnh xinh đẹp, mềm mại chớp động. Thân ảnh vừa mới đáp xuống đất, năm đạo thủy trụ trong tay Hoàng TĨnh Ngọc tạo thành năm đạo thủy nhận cắt ngang không khí, bắn về phía Niếp Phong.

Nhìn năm đạo thủy nhận bắn tới, ánh mắt Niếp Phong lóe lên, cùng một lúc, thân ảnh giống như một con thỏ nhảy lên, tránh được bốn đạo thủy nhận. Đạo thủy nhận thứ năm lại không có cách nào tránh được, vẻ mặt hắn trầm xuống, một đạo chưởng ấn lập tức va chạm với thủy nhận. Chưởng ấn khiến cho không khí lắc lư, mang theo tiếng xé gió.

Sưu....

Hai cỗ lực lượng va chạm, lập tức hóa thành kình khí tản đi. Thân hình Niếp Phong lảo đảo lui về phía sau hai bước, chân phải dùng sức dậm mạnh lên mặt đất, lúc này thân hình mới đứng vững được.

Phanh.

Thủy cầu cường hãn xoay tròn, kình khí áp bách lan tràn ra không trung, uy lực cực kỳ không tầm thường.

Nhìn thủy cầu kia đánh tới, vẻ mặt Niếp Phong trầm xuống, bước chân bước lên một bước, cánh tay đột nhiên đánh ra một đạo thủ ấn huyền ảo, chân khí rót vào, cánh tay lập tức run lên.

Thân ảnh Niếp Phong lóe lên, bàn chân dậm mặt đất, chân khí từ trong đan điền tràn ra. Một đạo chưởng ấn lập tức được đánh ra, quang mang bắn ra bốn phía đem theo kình khí rung động.

- Khai Sơn chưởng.

Niếp Phong hét lớn một tiếng, chưởng ấn được đẩy ra. Đây chính là Khai Sơn chưởng mà sư phụ truyền cho hắn. Khai Sơn chưởng này có xu thế phá núi, chân cùng eo hợp thành một góc độ, lại phối hợp với chân khí trong đan điền, uy lực không thể khinh thường. Hai năm qua, Niếp Phong đã nhiều lần tu luyện hai bộ vũ kỹ, Khai Sơn chương này chính là một bộ vũ kỹ Tinh cấp trong này

Chưởng ấn trong tay Niếp Phong đánh ra, chưởng ấn trong lúc vô hình lưu lại một đường vòng cung trong không khí, chưởng ấn dường như xuyên thấu không khí, trong sát na va chạm với thủy cầu do Hoàng Tĩnh Ngọc ngưng tụ. Cả hai va chạm, hai cỗ kình khí cường hãn va chạm, hai cỗ lực lượng giằng co.

Trong chớp mắt, chưởng ấn bắt đầu trở nên trong suốt. Tốc độ xoay tròn của thủy cầu cũng chậm lại.

Phanh Phanh.

Thanh âm trầm thấp, bạo liệt vang vọng. Hai đạo công kích ầm ầm bạo phát, kình khí gào thét, hai người đồng thời bị đẩy lùi lại mấy bước. Lần giao phong này dường như không có ai chiếm được tiện nghi.

- Thực lực không kém, hai người đều không tệ a.

Hai người giao thủ khiến cho không ít cường giả Phi Linh môn trên đài cũng phải mở miệng khen, hai người trẻ tuổi này quả thực bất phàm.

- Hoàng Tĩnh Ngọc nhanh nhẹn, phối hợp với bốn loại thuộc tính, uy lực càng thêm mạnh mẽ.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói.

- Niếp Phong dùng bất biến ứng vạn biến, căn cơ kiên cố, Hoàng Tĩnh Ngọc không có cách nào rung chuyển tới hắn. Công kích không ngừng cũng không thể khiến cho Niếp Phong bối rối.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

- Nếu tính thực lực chỉnh thể, hai người dường như không kém xa, thắng bại khó phân. Thế nhưng từ tình huống trước mắt xem ra, vẫn là Hoàng Tĩnh Ngọc chiếm chút thượng phong, tu vi cũng cao hơn một chút.

Lộc Sơn lão nhân nói.

- Niếp Phong có thể đem vũ kỹ Tinh cấp sơ giai tu luyện tới trạng thái chống lại vũ kỹ Tinh cấp cao giai do Hoàng Tĩnh Ngọc thi triển, đây không phải là điều mà người bình thường có thể làm được.

Thiên Thủ Quỷ Tôn khẽ cau mày, có chút lo lắng cho ái đồ. Dùng ánh mắt của hắn, đương nhiên có thể thấy được sự bất phàm của Niếp Phong.

Phanh Phanh.

Giữa sân, sau khi Hoàng Tĩnh Ngọc dùng một chiêu đẩy lùi Niếp Phong, lại một lần nữa công kích, khiến cho đám người Đoan Mộc Hồng Chí, Trịnh Thánh Kiệt không khỏi chăm chú nhìn vào hai người.

Sưu.

Không có cách nào chiếm tiện nghi trước mặt Niếp Phong, đôi mắt xinh đẹp của Hoàng Tĩnh Ngọc lóe lên, thân ảnh xinh đẹp kéo theo một đạo tàn ảnh, nhanh chóng đánh tới trước người Niếp Phong. Chân khí thuộc tính hỏa vận chuyển, thủ ấn trong tay đánh ra, quanh thân lập tức nóng bỏng. Chân khí xuyên qua năng lượng thuộc tính hỏa, chưởng ấn ngưng tụ. Chưởng ấn bỗng nhiên đánh ra, cái miệng nhỏ nhắn quát khẽ:

- Sí Diễm Chưởng.

Tinh quang trong mắt Niếp Phong lóe lên, chân trái điểm nhẹ mặt đất, quang mang lóe lên, thả người nhảy ra. Quyền trái ầm ầm nghênh đón về phía trước. Chân khí thuộc tính thổ mang theo kình khí cường hãn, đột nhiên từ trong nắm tay bắn ra, trùng điệp nện vào phía trên chưởng ấn nóng bỏng.

Phanh.

Một thanh âm trầm thấp vang lên, kình khí cường hãn tản ra bốn phía. Niếp Phong lập tức cảm giác trên nắm tay mình có một cỗ lực lượng nóng bỏng khổng lồ trút xuống. Cảm giác đau đớn kịch liệt từ trên cánh tay trái truyền ra. Thân hình hắn không tự chủ được mà lảo đảo lui lại, chân khí trong cơ thể cuồn cuộn.

Khục.

Thân hình Niếp Phong lảo đảo lùi lại hơn mười bước, hai chân bám chặt mặt đất lúc này thân thể mới đứng vững, đồng thời cưỡng ép ngăn chặn chân khí trong cơ thể, thực lực của đối phương so với hắn mạnh hơn không ít.

- Niếp Phong dường như sắp thất bại.

Đệ tử bốn phía kinh ngạc nhìn chăm chú vào hai người. Phần đông ánh mắt đều rung động vì Niếp Phong. Nếu như ở ngày hôm trước mà có ai nói Niếp Phong có thể chiến một trận với Hoàng Tĩnh Ngọc, sợ rằng tất cả các đệ tử đều cười tới rụng răng. Thế nhưng bây giờ tất cả mọi người chỉ có thể sợ hãi cùng với thán phục. Hai người này giao thủ với nhau, sợ rằng cũng có thể đại biểu cho thực lực của thế hệ trẻ tuổi trong Phi Linh môn.

- Lại tới.

Hoàng Tĩnh Ngọc dùng một chiêu đạt được lợi thế, rốt cuộc cũng chiếm được một chút tiện nghi cho nên nàng không thể bỏ qua cơ hội lần này. Vừa mới nói xong, bước chân biến ảo, thân thể kéo theo một đạo tàn ảnh, chân khí thuộc tính phong tràn ra. Tốc độ lần này so với vừa rồi rõ ràng càng thêm nhanh chóng. Trong không gian vang lên tiếng xé gió, nàng hiểu rõ ưu thế của mình ở đâu cho nên Hoàng Tĩnh Ngọc lúc này đang thi triển công kích có lợi nhất với bản thân mình. Thân ảnh xinh đẹp lập tức đi tới trước người Niếp Phong. Hoàng Tĩnh Ngọc lần nữa đánh ra một đạo quyền ấn mang theo kình phong cuồng bạo đánh tới.

Chương 2124: Niếp Phong lưu tình

Biết rõ thực lực của Hoàng Tĩnh Ngọc, thân thể Niếp Phong giống như dã thú nhanh chóng nghiêng người. Quyền ấn của Hoàng Tĩnh Ngọc mang theo kình khí hung hãn, xẹt qua lỗ tai của Niếp Phong. Tuy rằng tránh được công kích, thế nhưng kình khí cũng khiến cho lỗ tai Niếp Phong đau nhức.

- Tốc độ của ngươi còn chưa đủ.

Đúng lúc này, dường như Hoàng Tĩnh Ngọc đã sớm tính toán tới phản ứng của Niếp Phong, thanh âm ôn nhu vang lên bên tai Niếp Phong. Thân ảnh xinh đẹp xuất hiện, một đạo quyền ấn lập tức đánh vào bụng Niếp Phong.

Thân thể Niếp Phong khẽ uốn, tinh quang trong mắt chợt lóe, không có một chút bối rối nào, dường như đã sớm tính toán tới một bước này. Tay phải nắm chặt, không có ai nhìn thấy, lúc này trên toàn bộ cánh tay phải của hắn có quang mang màu tím lóe lên.

Một đạo quyền ấn bắt đầu được ngưng tụ, trên nắm tay Niếp Phong lúc này bắt đầu xuất hiện quang mang màu tím nhàn nhạt.

Cùng lúc đó, tốc độ của Hoàng Tĩnh Ngọc cũng không chậm, mũi chân điểm nhẹ mặt đất, thân hình như quỷ mị nhoáng lên, nắm tay ẩn chứa kình khí cường hãn tạo thành một đường vòng cung trong không khí, đánh vào bụng Niếp Phong.

Niếp Phong đang ngưng tụ quyền ấn, ánh mắt khẽ đổi, nhìn Hoàng Tĩnh Ngọc đang lao tới, nhìn thân ảnh màu đỏ, đôi mắt xinh đẹp kia khiến cho trong lòng hắn đột nhiên có một loại cảm giác hoảng hốt khó hiểu. Một quyền của hắn một khi đánh ra, lực lượng không cần phải nói cũng biết.

Thực lực của Hoàng Tĩnh Ngọc hắn biết rõ, tuy rằng mạnh hơn hắn, thế nhưng một quyền này hắn cũng có tự tin khiến cho nàng bị thương. Cho tới bây giờ hắn còn chưa từng sử dụng qua lực lượng của cánh tay phải. Mà ngay cả lực lượng gấp ba cũng chưa từng sử dụng. Lực lượng trên cánh tay phải luôn bị hắn áp chế.

Trong sát na Niếp Phong do dự, hắn không muốn dùng thực lực của cánh tay phải, trong lòng không muốn làm tổn thương nữ tử này. Chẳng biết tại sao, hắn không muốn làm tổn thương nàng. Trong lòng Niếp Phong nhận định nàng là một người tốt, bằng không lần trước cũng không cho hắn nhiều kim tệ như vậy. Hắn làm sao có thể nhẫn tâm làm tổn thương nàng.

Thế nhưng đồng thời Niếp Phong cũng không muốn thua. Sư phụ có mặt ở đây, có lẽ hắn phải biểu hiện cho tốt mới đúng.

Niếp Phong mâu thuẫn, thế nhưng bây giờ hắn không có thời gian mâu thuẫn. Niếp Phong cắn răng, quang mang màu tím trên cánh tay biến mất không thấy gì nữa. Mũi chân khẽ điểm mặt đất, nhanh chóng lui về phía sau.

- Khốn Tinh Quyết.

Cùng lúc đó, đôi mắt xinh đẹp của Hoàng Tĩnh Ngọc lóe lên, khẽ quát một tiếng. Quyền ấn đánh về phía Niếp Phong, đồng thời cánh tay nâng lên. Trong khi Niếp Phong thối lui, trên mặt đất lập tức có dây leo xuất hiện. Dây leo cuốn chân, Niếp Phong mất đi thăng bằng, thân thể lảo đảo. Công kích xảo trá như vậy nằm ngoài dự đoán của Niếp Phong.

Trong nháy mắt, kình khí trong công kích của Hoàng Tĩnh Ngọc tăng vọt. Bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được, trên nắm tay nàng giống như được một lớp vỏ cây bao phủ, bên trên có chân khí thuộc tính mộc đậm đặc. Đồng thời quanh thân có chân khí cường hãn bộc phát. Mặt đất trên quảng trường lấy thân thể nàng làm trung tâm, vết nứt nẻ giống như mạng nhện lập tức xuất hiện.

- Khô Mộc Quyền.

Hoàng Tĩnh Ngọc yêu kiều quát lên một tiếng, thân thể mềm mại đột nhiên nhảy dựng lên. Quyền ấn mang theo tiếng xé gió áp bách, hung hăng đánh xuống Niếp Phong.

Trong chớp mắt này Niếp Phong bị dây leo trói chân, cho nên hắn không có cách nào tránh thoát khỏi quyền ấn. Trong chớp mắt khi hắn do dự thì lập tức bị áp chế xuống thế hạ phong.

Không có cách nào tránh đi, Niếp Phong nhanh chóng ngưng tụ một chưởng. Kình khí đột nhiên bắn ra. Quang mang thuộc tính thổ quanh thân đại thịnh. Một đạo chưởng ấn lập tức được đẩy ra, mang theo tiếng xé gió kịch liệt. Chỉ là trong lúc nguy cấp đánh ra một chưởng, không có cách nào phát huy được thực lực như lúc bình thường.

Phanh Phanh.

Chỉ trong nháy mắt, một chưởng một quyền va chạm với nhau. Thanh âm trầm thấp vang lên, kình khí tuôn ra. Một cỗ lực lượng mạnh mẽ trút xuống khiến cho thân thể Niếp Phong lập tức lảo đảo lui về phía sau mấy bước sau đó ngồi xuống mặt đất. Nhưng vì vị trí mà Niếp Phong lui lại lúc này đã vượt quá cái vạch màu đỏ. Dựa theo quy tắc, đây chính là giới tuyến, một khi rời khỏi thì lập tức bị thua.

- Khục.

Thân thể mềm mại của Hoàng Tĩnh Ngọc bị đẩy lui hai bước rồi mới ổn định lại, nhìn Niếp Phong nói:

- Niếp Phong sư đệ, ngươi thua.

- Ta thua.

Niếp Phong đứng lên, lực lượng của một quyền kia cũng không tạo thành bao nhiêu tổn thương cho hắn. Nhìn qua giới tuyến trên mặt đất, hắn biết mình đã thua. Chỉ trong chớp mắt khi phân tâm, hắn cũng đã cảm thấy không tốt, thế nhưng tất cả đã không kịp sửa chữa.

- Hoàng Tĩnh Ngọc lại thắng một lần nữa.

Trên quảng trường, đại hán râu quai nóng lập tức tuyên bố.

- Tiểu tử này chẳng lẽ có chuyện gì khác?

Lục Lâm Thiên nhìn xuống phía dưới, trong mắt hiện lên sự hoài nghi. Vừa rồi rõ ràng Niếp Phong có cơ hội chiến thắng, chỉ tiếc tiểu tử này do dự cho nên cũng đã mất đi cơ hội.

Tất cả mọi chuyện vừa rồi không thoát khỏi ánh mắt của Lục Lâm Thiên. Hoàng Tĩnh Ngọc liên tiếp công kích thế nhưng không thể làm gì được Niếp Phong. Ngược lại còn rơi vào trong tính toán của Niếp Phong. Nếu như vừa rồi Niếp Phong phát động công kích ở cánh tay phải, dưới tình huống bất ngờ, rất có thể sẽ chiến thắng. Chỉ là trong lúc do dự tiểu tử này đã mất đi cơ hội.

- Không ngờ Niếp Phong lại bại.

Một màn này không ít cường giả cũng nhìn ra một ít manh mối, nhưng mà cũng không có ai biết được cánh tay phải của Niếp Phong chính là con bài chưa lật của hắn. Tuy rằng bọn họ nhìn ra Niếp Phong do dự cho nên mới bị áp chế, thế nhưng cũng không biết được thứ gì khác.

- Niếp Phong vẫn bại. Tĩnh Ngọc sư tỷ chính là đệ nhất nhân trong đám người trẻ tuổi chúng ta a.

- Thực lực của Niếp Phong cũng rất mạnh.

Niếp Phong thua, đám người chung quanh lần nữa nghị luận. Dường như kết quả này cũng không khiến cho mọi người cảm thấy kỳ quái.

Niếp Phong bị thua, hắn khẽ than nhẹ một tiếng rồi lặng lẽ lui ra. Trong hai năm qua hắn đã thua nhiều cho nên cũng không sinh ra sự ảnh hưởng với tâm lý.

- Hừ.

Nhìn thấy Niếp Phong thua, trong lòng Trịnh Thánh Kiệt thoải mái. Đợi một lát nữa, hắn tuyệt đối không để cho Niếp Phong kia sống khá giả, đệ tử chưởng môn thì như thế nào, hôm nay hắn phải chà đạp tiểu tử kia.

Hoàng Tĩnh Ngọc liên tiếp thắng sáu trận, nhìn ba người Đoan Mộc Hồng Chí, Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hạo, ánh mắt xinh đẹp khẽ đảo, tuyên bố nghỉ ngơi một lát. Vừa rồi vì đối phó với Niếp Phong nàng đã tiêu hao không nhỏ. Ba người còn lại này nàng không có nắm chắc chiến thắng.

- Tiếp theo, Trịnh Thánh Kiệt lên đài.

Hoàng Tĩnh Ngọc nghỉ ngơi, dựa theo quy tắc, người lên đài thứ hai chính là Trịnh Thánh Kiệt. Trịnh Thánh Kiệt trong lúc thi đấu chọn ra thập đại đệ tử là người thứ hai đánh bại đối thủ, cho nên lúc này người lên đài thứ hai chính là hắn.

Nghe vậy Trịnh Thánh Kiệt lập tức thả người nhảy lên, chân khí thuộc tính phong lóe lên, thân thể tạo thành một đường cong ưu nhã, đáp xuống phía trên sân rộng. Hành động này khiến cho không ít tiếng vỗ tay vang lên.

Chương 2125: Một chiêu đánh bại (1)

- Người thứ nhất chính là Hoàng Thị.

Trịnh Thánh Kiệt lên đài, ánh mắt quét qua mọi người, khóe miệng khẽ mỉm cười. Người hắn khiêu chiến đầu tiên đương nhiên chính là người thứ nhất mà Hoàng Tĩnh Ngọc khiêu chiến, Vũ Sư tam trọng Hoàng Thị.

Trải qua nghỉ ngơi một lát, dựa theo uy củ đã có thể lần nữa khiêu chiến. Hoàng Thị này tự biết không phải là đối thủ của Trịnh Thánh Kiệt, thế nhưng cũng vẫn phải lên đài. Hắn cũng không thể không chiến mà bại, như vậy sẽ càng thêm mất mặt.

- Hoàng Thị, ngươi đi xuống cho ta.

Hoàng Thị vừa mới lên đài, Trịnh Thánh Kiệt lạnh lùng quát lên một tiếng, thân thể khẽ run, một cỗ chân khí thuộc tính phong nhanh bao phủ không trung. Thủ ấn ngưng tụ, hai tay giao thoa kéo theo một đạo tàn ảnh, một đạo quyền ấn đánh văng gợn sóng trong không khí mang theo tiếng xé gió cùng với kình khí cường hãn ầm ầm đánh về phía Hoàng Thị.

Hoàng Thị này đã sớm biết thực lực của Trịnh Thánh Kiệt, trong lòng cả kinh, sắc mặt khẽ biến đổi. Bàn chân khẽ bước, tay phải đột nhiên chém về phía trước, một cỗ kình khí mạnh mẽ từ trong lòng bàn tay tràn ra.

Phanh.

Trong khoảng khắc hai đạo lực lượng cường hãn va chạm lại một chỗ, kình khí va chạm. Quanh thân hai người lập tức được một vòng xoáy bằng kình khí bao phủ. Kình khí trút xuống, thân thể Hoàng Thị giống như diều đứt dây bị đánh bay ra ngoài, khóe miệng tràn ra máu tươi. Dưới một chiêu hắn đã bị thương.

Một chiêu này tuy rằng Trịnh Thánh Kiệt không dùng toàn lực, thế nhưng tuyệt đối không chút lưu tình. Một chiêu lập tức khiến cho

Hoàng Thị bị trọng thương. Trong thời gian ngắn sợ rằng không có cách nào khôi phục.

Trên đài, nhìn thấy cảnh này, sắc mặt không ít cường giả biến hóa, cơ mặt Hổ Viêm Thiên Vương khẽ giật, vô cùng bất đắc dĩ. Tính tình của đệ tử mình hắn là người biết rõ nhất.

- Trịnh Thánh Kiệt này ra tay đối với đệ tử đồng môn dường như hơi nặng.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn xuống phía dưới, nhẹ nhàng nói.

- Ra tay tuy rằng nặng, thế nhưng vẫn có chút lưu tình.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên không có bao nhiêu biến hóa, bình tĩnh nhìn xuống phía dưới.

- Chưởng môn, đệ tử của ta là người tâm khí cao ngạo, là ta dạy dỗ không tốt.

Hổ Viêm Thiên Vương nói với Lục Lâm Thiên.

- Tâm khí cao ngạo không có gì không tốt, trong lúc thi đấu cũng không thể nói là ra tay nặng. Tất cả cứ nhìn rồi nói tiếp.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, không biểu hiện ra cái gì.

Nghe vậy Hổ Viêm Thiên Vương cũng không nói gì nữa, ánh mắt lần nữa nhìn xuống phía dưới quảng trường.

- Thứ hai, thua.

- Thứ ba, thua.

- Thứ tư, thua.

- Thứ năm, thua.

Trong khoảng thời gian ngắn Trịnh Thánh Kiệt dùng phương thức bá đạo cùng kiêu ngạo đem những đệ tử Hoàng Tĩnh Ngọc khiêu chiến qua đả bại. Toàn bộ năm người dưới một chiêu của hắn đều bị thương không nhẹ, một chiêu đã gục xuống, không dây dưa tới chiêu thứ hai, khiến cho không ít đệ tử chung quanh hô vang tên hắn, nhân khí cũng khong kém.

- Thứ sáu, Niếp Phong, chính là ngươi.

Đệ tử chung quanh hò hét, ánh mắt cao ngạo của Trịnh Thánh Kiệt quét qua, sau đó rơi vào trên người Niếp Phong. Đây mới là trọng điểm của hắn. Vừa rồi đánh bại năm người kia đối với hắn mà nói căn bản không quan trọng. Mấy người này chỉ là đá kê chân trên con đường trở thành Đại sư huynh Phi Linh môn của hắn mà thôi. Mà Niếp Phong này hắn nhất định phải chà đạp, hắn muốn chứng minh mình so với đệ tử của chưởng môn còn mạnh mẽ hơn.

Ánh mắt Niếp Phong khẽ đảo, bình tĩnh đi lên sân rộng, vẻ mặt vô cùng bình thản.

- Sư huynh Trịnh Thánh Kiệt đấu cùng Niếp Phong, sợ rằng Niếp Phong lại bại rồi.

- Đúng vậy, thực lực của sư huynh Trịnh Thánh Kiệt cũng không dưới sư tỷ Hoàng TĨnh Ngọc.

- Niếp Phong có lẽ còn kém một chút.

Niếp Phong lên đài, đệ tử chung quanh lặng lẽ ngị luận. Có biểu hiện lúc trước cho nên trong lòng đệ tử lúc này Trịnh Thánh Kiệt kia đã thắng chắc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng chăm chú nhìn xuống phía dưới, lạnh nhạt quét qua tất cả, khóe miệng khẽ mỉm cười.

- Các ngươi có thể bắt đầu.

Trên quảng trường, nhìn hai người Niếp Phong, Trịnh Thánh Kiệt đứng đó, đại hán râu quai nón nói.

Thanh âm của đại hán râu quai nón vừa dứt, cơ hồ tất cả ánh mắt đều nhìn vào hai người này.

- Tiểu tử, ra tay đi, để ta cho ngươi biết, chênh lệch giữa Vũ Phách và Vũ Phách cũng cực kỳ lớn.

Trên sân rộng, Trịnh Thánh Kiệt nhìn qua NIếp Phong cười lạnh một tiếng. Một lát nữa nhất định hắn phải chà đạp tiểu tử này.

- Hay là ngươi ra tay trước đi.

Niếp Phong nhìn Trịnh Thánh Kiệt, hai tay chậm rãi buông xuống.

- Ngươi rất mạnh miệng.

Trịnh Thánh Kiệt lần nữa cười lạnh một tiếng, trường bào trên người tung bay, quanh thân có một cỗ chân khí màu vàng tuôn ra, hình thành một vòng cương khí hộ thân, đem thân thể bao phủ. Một mảnh chân khí màu vàng như ẩn như hiện.

- Thực lực của ngươi rất mạnh, thế nhưng vừa rồi ra tay đối phó sư huynh đệ đồng môn, ngươi không cảm thấy mình ra tay quá nặng sao? Bọn họ chính là sư huynh đệ đồng môn của ngươi đó.

Niếp Phong nhìn Trịnh Thánh Kiệt nhẹ giọng nói. Vừa rồi Trịnh Thánh Kiệt liên tiếp đả thương năm sư huynh đệ, hắn đều nhìn thấy.

- Nói nhảm, trong lúc thi đấu thì không có chuyện là người một nhà, hiện tại sẽ tới phiên ngươi.

Trịnh Thánh Kiệt lạnh lẽo quát lên một tiếng, hai tay biến hóa, hai tay nắm chặt, các đốt ngón tay phát ra thanh âm cach cách.

- Niếp Phong, kết cục của ngươi cũng như vậy.

Trịnh Thánh Kiệt lại lạnh lùng nói một tiếng, thanh âm vừa dứt, một đạo quyền ấn thành hình, mang theo tiếng xé gió sắc bén. Trên quyền ấn mang theo kình khí cường hãn, đánh tan gợn sóng trong không gian, ầm ầm bắn về phía Niếp Phong. Lực lượng một quyền này rõ ràng không có ý tứ nương tay, uy lực so với lúc Trịnh Thánh Kiệt đối phó với năm người kia còn mạnh hơn nhiều.

NIếp Phong nhướng mày, mũi chân điểm nhẹ mặt đất, thân ảnh lập tức lui về phía sau. Chân khí dưới chân chớp động, tạo thành tia lửa dưới mặt đất.

- Tốc độ của ngươi còn chưa đủ.

Trịnh Thánh Kiệt lao thẳng từ trên xuống, miệng khẽ quát một tiếng. Hai chân điểm nhẹ mặt đất, thân thể mượn lực nhảy lên, quang mang trên quyền ấn ngày càng mạnh, trước quyền ấn, không gian bắt đầu có chút vặn vẹo, miệng hắn quát lớn:

- Đại Địa Quyền.

Tiếng quát của Trịnh Thánh Kiệt vừa dứt, trong mắt hiện lên sự lạnh lẽo, một quyền này hắn đã dùng tư thế sấm sét đánh tới trước mặt Niếp Phong.

Cùng thời gian đó, tinh quang trong mắt Niếp Phong lóe lên, chân phải đột nhiên dậm mạnh mặt đất, mặt đất dưới chân lập tức rạn nứt, đá vụn bắt ra bốn phía. Không có ai nhìn thấy, cánh tay phải của Niếp Phong lúc này đã chuyển thành màu tím nhàn nhạt.

Mắt nhìn một quyền đánh tới, thủ ấn trong tay Niếp Phong được kết, chân khí toàn thân vận chuyển, hội tụ trong cánh tay phải. Thân thể được quang mang bao phủ, chân khí thuộc tính thổ tuôn ra.

Nhìn một quyền ẩn chứa kình khí của Trịnh Thánh Kiệt đang đánh tới, bàn tay phải của Niếp Phong nắm lại, năm ngón tay nắm chặt, miệng khẽ quát:

- Phá Cương Quyền.

Tiếng quát của Niếp Phong vừa dứt, quang mang màu tím trên nắm tay phải đại thịnh.

Chương 2126: Một chiêu đánh bại (2)

Chân khí cường hãn đột nhiên từ trong nắm tay cuồng bạo tuôn ra, trùng điệp đánh vào trên một quyền của Trịnh Thánh Kiệt. Phía xa, không ít cường giả đều nhìn thấy một màn này. Dưới một quyền này của Niếp Phong, gợn sóng trong không gian xung quanh nắm tay toàn bị đều bị chấn nát.

Phanh.

Một tiếng trầm thấp vang vọng trong không gian. Nơi hai đạo quyền ấn va chạm, quang mang bắn ra tứ phía, kình khí cường hãn khuếch tán. Trong lúc đó, Trịnh Thánh Kiệt lập tức cảm giác được phía trước quyền đầu của mình có một cỗ lực lượng khổng lồ trút xuống, cảm giác đau đớn kịch liệt từ trên hai nắm tay truyền ra.

Răng rắc.

Thanh âm xương cốt nứt vỡ vang lên, truyền vào trong tai không ít người.

- A....

Lập tức Trịnh Thánh Kiệt kêu thảm một tiếng, miệng phun ra một ngụm máu tươi. Thân hình giống như diều đứt dây, trực tiếp bị đánh bay đi, nặng nề đập vào mặt đất phía xa. Nơi thân hình hắn đập xuống, mặt đất rạn nứt, tạo thành một cái hố nhỏ. Trong miệng lần nữa có máu tươi tràn ra. Cánh tay phải rũ xuống, toàn bộ cánh tay phải dường như dưới một quyền của Niếp Phong đã bị gãy xương.

Khục khục.

Đồng thời thân hình Niếp Phong không tự chủ được mà lảo đảo lui lại, chân khí trong cơ thể nhộn nhạo. Thế nhưng sau khi lui lại ba bước, chân phải đạp mạnh mặt đất, liền ổn định thân thể.

Khi kình khí tản đi, tất cả mọi người đều khiếp sợ. Cảnh này đã vượt quá dự kiến của mọi người. Không ngờ Niếp Phong chỉ dùng một quyền lập tức khiến cho Trịnh Thánh Kiệt bị thương, còn là trọng thương.

Các đệ tử nghẹn họng nhìn trân trối, cường giả Phi Linh môn trên đài cũng không thể tưởng tượng nổi. Đây mới là thực lực chân chính của Niếp Phong a. Không ngờ trận chiến trước với Hoàng TĨnh Ngọc Niếp Phong lại không dùng toàn lực.

Hoàng Tĩnh Ngọc ở một bên lúc này cũng kinh ngạc nhìn về phía Niếp Phong cùng Trịnh Thánh Kiệt. Thực lực của Trịnh Thánh Kiệt nàng biết rõ, tuy rằng nàng tự tin có thể đánh bại Trịnh Thánh Kiệt, thế nhưng tuyệt đối không có cách nào có thể dễ dàng đánh bại hắn như vậy. Nàng mơ hồ có thể cảm giác được, Đoan Mộc Hồng Chí cùng Trịnh Thánh Kiệt là hai kình địch mạnh nhất của mình. Mà bây giờ Niếp Phong không ngờ lại dùng một quyền đả thương Trịnh Thánh Kiệt.

- Ngươi đánh trọng thương sư huynh đệ đồng môn, ta vốn không muốn làm tổn thương ngươi, chỉ hy vọng cho ngươi một chút giáo huấn, về sau không nên ra tay mạnh với sư huynh đệ đồng môn như vậy.

Niếp Phong nhìn qua Trịnh Thánh Kiệt đang nằm rạp trên mặt đất, ánh mắt vẫn vô bình tĩnh như trước đó.

Trịnh Thánh Kiệt nằm rạp trên mặt đất, khóe miệng tràn ngập máu tươi, nhuộm đỏ cả y phục. Cánh tay phải gãy xương, đau đớn kịch liệt. Thế nhưng lại không đau đớn bằng nội tâm hắn lúc này. Hắn vốn đang muốn giáo huấn, chà đạp Niếp Phong này, thế nhưng thật không ngờ, dưới một quyền của Niếp Phong hắn lại chật vật như vậy.

- Không ngờ tiểu tử Niếp Phong lại ẩn dấu đến thế.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh sợ hãi than, Niếp Phong này khiến cho hắn liên tục nhìn lầm.

Ngược lại, Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười. Trịnh Thánh Kiệt quá mức cao ngạo, Niếp Phong lợi dụng sự chủ quan của hắn, phối hợp với con bài chưa lật, thúc dụng một quyền từ cánh tay phải mới tạo thành uy lực như vậy. Uy lực một quyền này mạnh hơn mười lần bình thường, loại thực lực này đương nhiên Trịnh Thánh Kiệt không đỡ được. Thế nhưng vừa rồi dường như Niếp Phong cũng có chút lưu tình, lực lượng trên cánh tay phải còn chưa thúc dục tới cực hạn.

- Niếp Phong, tốt.

Lúc này trong lòng năm người vừa mới Trịnh Thánh Kiệt đả thương lập tức hả hê, bọn họ đã sớm nhìn Trịnh Thánh Kiệt này không vừa mắt. Nhìn thấy Niếp Phong giúp bọn họ trả thù cho nên cả đám lập tức lớn tiếng kêu lên.

- Niếp Phong, tốt.

Không ít đệ tử lúc này cũng hoan hô, không ít đệ tử bình thường bị Trịnh Thánh Kiệt khi dễ lúc này đều hả giận không thôi.

- Thời gian đã tới, Niếp Phong thắng.

Đại hán râu quai nón tuyên bố, Trịnh Thánh Kiệt nằm rạp trên mặt đất đã qua mười tức, dựa theo quy củ, mặc dù hắn không bị đánh bay ra khỏi giới tuyến, thế nhưng cũng đã thua.

Chương 2127: Một chiêu đánh bại (3)

- Ta nghỉ ngơi một lát.

Dựa theo quy tắc, Niếp Phong có thể tiếp tục khiêu chiến, nhưng mà lúc này Niếp Phong cũng không tiếp tục khiêu chiến mà lựa chọn nghỉ ngơi.

- Trận tiếp theo, Đoan Mộc Hồng Chí.

Đại hán râu quai nón tuyên bố, Niếp Phong đã nghỉ ngơi, trận tiếp theo đương nhiên chính là Đoan Mộc Hồng Chí lên đài.

Sưu.

Thân ảnh Đoan Mộc Hồng Chí tung bay, quang mang màu trắng dưới chân lóe lên, lập tức đáp xuống quảng trường. Ánh mắt quét qua chín người còn lại, sau đó nhìn vào Niếp Phong cùng Hoàng Tĩnh Ngọc, không chút do dự nhìn thẳng Hoàng Tĩnh Ngọc nói:

- Ta muốn khiêu chiến ngươi.

Hoàng Tĩnh Ngọc nhìn Đoan Mộc Hồng Chí, thân thể linh lung, lồi lõm lập tức nhảy lên quảng trưởng, nhìn Đoan Mộc Hồng Chí rồi nói:

- Ta cũng rất muốn biết rốt cuộc ngươi mạnh tới mức nào.

- Ngươi cứ thử qua thì sẽ biết.

Đoan Mộc Hồng Chí lạnh nhạt nói:

- Ngươi ra tay trước đi.

- Vậy thì ta cũng không khách khí nữa.

Sắc mặt Hoàng Tĩnh Ngọc khẽ đổi, quanh thân lập tức có chân khí màu đỏ tuôn ra. Một thanh trường kiếm màu đỏ cũng xuất hiện trong tay. Kiếm khí mạnh mẽ, tuy rằng không phải Vũ linh khí, thế nhưng tuyệt đối cũng là vật bất phàm.

- Mấy ngày hôm trước ta cũng vừa mới học một bộ kiếm quyết, tiện đây ta sẽ thử nghiệm một chút.

Thủ ấn trong tay Đoan Mộc Hồng Chí được kết. Một thanh trường kiếm màu trắng bạc dài nửa thước xuất hiện trong tay hắn. Trên thân kiếm, quang mang màu trắng lập lòe, một rãnh khảm dọc theo mũi kiếm, hàn mang bắn ra bốn phía. Cây kiếm này rõ ràng cũng không phải là phàm vật.

Sưu...

Trường kiếm Hoàng Tĩnh Ngọc tạo thành một đường vòng cung, kiếm quang bắn ra bốn phía, cắt vỡ không khí đánh về phía Đoan Mộc Hồng Chí.

- Đến tốt.

Đoan Mộc Hồng Chí mỉm cười, thủ ấn trong tay được kết, trường kiếm trong tay nhanh chóng xoay tròn hóa thành mấy đạo kiếm ảnh mang theo đường cong khiến cho người ta hoa mắt, giống như linh xà, cực kỳ linh hoạt cùng nham hiểm, lập tức ngăn cản kiếm ảnh của Hoàng Tĩnh Ngọc.

Phanh phanh.

Hai đạo kiếm ảnh va chạm trên không khiến cho người khác hoa mắt. Tia lửa nhà nhạt bắn tứ phía, thân ảnh hai người tách ra, lần nữa lại giao thủ cùng một chỗ.

- Chưởng môn, người thấy trận này ai sẽ thắng?

Lộc Sơn lão nhân nhìn xuống phía dưới rồi hỏi Lục Lâm Thiên.

- Hai người đều là người nổi bật trong đám người trẻ tuổi, khó có thể nói trước được ai thắng ai thua. Thế nhưng từ tính huống trước mắt có lẽ chư vị cũng đoán được.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, chung quanh hắn lúc này đều là cường giả. Từ tình huống hiện tại, ai thắng ai thua, trong lòng mọi người đều biết rõ.

- Chưởng môn, trên người Hoàng Tĩnh Ngọc này sợ rằng cũng có con bài chưa lật không kém.

Thanh Hỏa lão quỷ nói với Lục Lâm Thiên, hắn biết rõ trong tay sư muội của hắn có một kiện Vũ linh khí Huyền cấp.

- Chẳng lẽ chư vị cho rằng Đoan Mộc Hồng Chí không nắm chắc sao? Không biết bài trước sao? Thế nhưng có lẽ hai người sẽ không vận dụng con bài chưa lật.

Chương 2128: Bố trí đại trận

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói với mọi người:

- Quên nói cùng chư vị, hai vị tiền bối Thiên Địa nhị tôn đã trở thành Thái thượng cung phụng của Phi Linh môn ta. Đoan Mộc Hồng Chí hiện tại cũng là đệ tử của hai người bọn họ.

- Cái gì....

Mọi người nghe vậy tức thì kinh ngạc và mừng rỡ. Thiên Địa nhị tôn gia nhập Phi Linh môn, có hai vị cường giả như vậy gia nhập, thực lực Phi Linh môn lần nữa tăng mạnh. Mà Đoan Mộc Hồng Chí không ngờ lại bái Thiên Địa nhị tôn khủng bố này làm sư phụ, tiền đồ không cần phải nghĩ a.

- Chư vị cứ chờ xem, ta đi trước.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, thắng bại phía dưới đã rõ. Thực lực mười người đều vô cùng rõ ràng, cho nên ở lại xem hay đi cũng đã không còn quan trọng.

Thanh âm vừa dứt, thân ảnh Lục Lâm Thiên trực tiếp biến mất tại chỗ.

- Thực lực của chưởng môn dường như lại lần nữa tiến bộ không ít.

Không ít cường giả chung quanh sợ hãi thán phục.

Thi đấu dưới quảng trường vẫn được tiếp tục, dường như giống dự liệu của chúng cường giả. Hai người Đoan Mộc Hồng Chí và Hoàng Tĩnh Ngọc sau khi giao thủ trên trăm chiêu, sau đó lập tức thi triển tuyệt chiêu của bản thân. Cuối cùng người thua là Hoàng Tĩnh Ngọc.

Đoan Mộc Hồng Chí lập tức khiêu chiến Dương Linh Hạo. Dương Linh Hạo cũng che dấu không ít thực lực khiến cho mọi người cảm thấy ngoài ý muốn. Không ngờ tiểu tử này tu luyện thành công linh kỹ Hoàng cấp trung giai, công kích linh hồn cực kỳ cường hãn. Thế nhưng cuối cùng vẫn thua trong tay Đoan Mộc Hồng Chí.

Người thứ ba Đoan Mộc Hồng Chí khiêu chiến chính là Niếp Phong. Hai người mạnh mẽ giao thủ trên trăm chiêu khiến cho mọi người đều khiếp sợ. Cảnh tượng hai người giao thủ, sự phối hợp vũ kỹ tinh diệu, kinh nghiệm giao thủ lão luyện khiến cho không ít cường giả cũng phải sợ hãi thán phục.

Hai người này giao thủ dường như quên đang thi đấu, ngược lại giống như luận bàn, thế nhưng tới lúc cuối cùng người chiến thắng là Đoan Mộc Hồng Chí.

Trịnh Thánh Kiệt đã bị trọng thương, Đoan Mộc Hồng Chí không có đối thủ, năm người khác cũng đã có thương thế. Đoan Mộc Hồng Chí liên tiếp khiêu chiến, cuối cùng một mạch chiến thắng chín người, vô cùng rung động trở thành đại sư huynh Phi Linh môn.

Mà Hoàng Tĩnh Ngọc thì đánh bại Dương Linh Hạo cùng Trịnh Thánh Kiệt, trở thành Nhị sư tỷ. Dương Linh Hạo kia sau khi chiến một trận cùng Niếp Phong giống như khó phân thắng bại, thế nhưng lúc cuối cùng mọi người mới phát hiện ra Dương Linh Hạo đã rơi vào cạm bẫy của Niếp Phong, cuối cùng bị Niếp Phong thừa cơ đánh bại. Cho nên Niếp Phong đương nhiên trở thành Tam sư huynh.

Thi đấu sau đó đã không còn bao nhiêu sức hấp dẫn, Dương Linh Hạo xếp thứ tư, Trịnh Thánh Kiệt dưới tình huống bị thương, vô cùng đơn giản thua trong tay Dương Linh Hạo, cuối cùng chỉ có thể xếp thứ năm.

Hai ngày sau đó, màn đêm bao phủ trời xanh, dưới ánh trăng, trên một ngọn núi trong Phi Linh môn có mấy đạo thân ảnh lăng không bay tới. Người đi đầu chính là Nam thúc, bên cạnh chính là Hắc Vũ, Sát Phá Quân, Thánh Thủ Linh Tôn, còn có Lục Lâm Thiên và Thiên Địa nhị tôn.

- Thập Phương Tụ Linh Trận, đi.

Nam thúc lăng không đứng thẳng, trong tay đánh ra từng đạo thủ ấn, mười đạo lưu quang lóe lên trong tay. Lưu quang tạo thành một đường vòng vung huyền ảo, đan xen vào nhau tạo thành một vòng tròn cực lớn, giống như sao băng rơi xuống phía dưới.

Lưu quang giống như hình tròn này rơi xuống, thủ ấn trong tay Nam thúc lần nữa được kết, ngọn núi dưới chân ầm ầm lay động. Trong giây lát trên đỉnh núi xuất hiện một cái động sâu, ngọn núi giống như bị phá vỡ. Một tảng đá lớn từ trong động sâu bắn ra. Khí thế bàng bạc khiến cho không gian chung quanh chấn động, tạo thành khe nứt trong không gian.

Sưu.

Tảng đá lớn này xuất hiện, trong nháy mắt trong tay Nam thúc xuất hiện một khối tinh thạch lớn bằng bàn tay trẻ con, tỏa sáng lập lòe, cả vật thể màu trắng, giống như kim cương.

Vật này xuất hiện, linh khí trong cả không gian tụ tập, năng lượng bàng bạc khiến cho sắc mặt mấy người chung quanh lập tức biến hóa. Chung quanh tinh thạch, gợn sóng trong không gian trực tiếp lắc lư giống như sắp bị đánh nát.

Sưu.

Năng lượng thiên địa trong không trung giống như bị dẫn dắt lập tức hội tụ tới. Nhao nhao quay chung quanh tinh thạch, cơ hồ hình thành một vòng xoáy, vòng xoáy này càng lúc càng lớn, càng ngày càng khủng bố.

- Năng lượng thật là khủng khiếp.

Sát Phá Quân, Lục Lâm Thiên ở dưới cỗ năng lượng khủng bố này trái tim không khỏi nhảy lên.

Nhìn tinh thạch kia, khuôn mặt Lục Lâm Thiên không khỏi vui mừng, đây chính là Địa Tâm Linh Ngọc mà bốn vị sư thúc của hắn tìm được trong đường hầm không gian. Khối Địa Tâm Linh Ngọc này so với khối hắn lấy trong Vân Dương Tông còn lớn hơn rất

nhiều.

Vốn hắn đã sớm muốn bố trí một vài biện pháp tụ tập linh khí vào trong Phi Linh môn. Thế nhưng hai năm qua Khổng Tước Tôn giả cũng không có mặt trong Phi Linh môn. Lục Lâm Thiên lại bị hôn mê cho nên cũng không có chuẩn bị. Cho nên tới lúc này, Lục Lâm Thiên mới mời Nam thúc ra tay bố trí đại trận.

Sưu.

Nam thúc đặt Địa Tâm Linh Ngọc trong tay vào trên một lỗ thủng ở tảng đá. Từng đạo thủ ấn huyền ảo được kết, lập tức đánh vào trên Địa Tâm Linh Ngọc. Trên tảng đá lập tức có từng đường vòng cung huyền ảo bao phủ, sau đó lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Ầm ầm.

Cùng lúc đó, trong không gian có một đạo quang trụ vô hình phóng lên trời. Tiếng nổ vang vọng, phía trên không trung giống như có một tấm lụa mỏng trực tiếp phủ xuống. Năng lượng thiên địa trong không gian chung quanh lập tức hội tụ tới, cơ hồ hình thành vòng xoáy quanh quẩn trên ngọn núi này.

- Đi.

Nam thúc khẽ quát, ống tay áo run lên, một cỗ năng lượng vô hình áp xuống. Tảng đá cùng với Địa Tâm Linh Ngọc lập tức ẩn vào trong cái động sâu, ngọn núi lần nữa lại được xáp nhập, tất cả lại khôi phục như cũ.

- Xảy ra chuyện gì?

Tất cả cường giả Phi Linh môn đã sớm nhận được tin tức này cho nên cũng không có ai bị kinh động. Thế nhưng tiếng nổ vang ầm ầm, đất rung núi chuyển này khiến cho tất cả đệ tử Phi Linh môn đều bị kinh động, cả đám chạy tới.

Thế nhưng tất cả đệ tử này chạy ra cũng không nhìn thấy cái gì, bởi vì không trung đã khôi phục bình thường.

- Thập Phương Tụ Linh Trận đã thành, linh khí trong Phi Linh môn sẽ từ từ được hội tụ. So với những nơi khác còn mạnh hơn không ít.

Một lát sau, trong một căn phòng nhỏ ở một đình viện, Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên:

- Địa Tâm Linh Ngọc này cũng không nhỏ, cho nên hiệu quả cũng mạnh hơn rất nhiều.

- Vất vả cho Nam thúc rồi.

Lục Lâm Thiên nói, có Nam thúc tự mình bày trận, hiệu quả sợ rằng cũng mạnh hơn nhiều.

Nam thúc nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Lần này ngươi thông tri cho đám người Nhật Sát các, Vân Dương Tông tới đây, có tính toán gì không?

- Đám sơn môn Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông dường như đã không nhịn được nữa, không thể không đề phòng.

Lục Lâm Thiên nói.

Chương 2129: Hư Không bí cảnh (1)

- Ba sơn môn này chịu thiệt lớn, đương nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ. Nhưng vì trước mắt còn có uy hīếp cho nên bọn hắn cũng không có biện pháp ra tay đối phó ngươi. Lại thêm lần nữa đã bị tổn thương tới gân cốt, cho nên tạm thời không thể nhúc nhích. Tăng thêm quan hệ của ngươi cùng với đám người Nhật Sát các, Linh Thiên môn, Vân Dương Tông, trong thời gian ngắn đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, còn chưa đủ để uy hīếp được Phi Linh môn. Thế nhưng bọn chúng lại liên thủ với những sơn môn khác thì khó mà nói được.

Nam thúc nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Con cũng có ý định đề phòng. Sau khi tất cả các sơn môn lớn, con định tiến về Tổ Yêu Lâm hoặc là Linh Hoàng Nhai một chút.

- Là vì chuyện của tiểu gia hỏa kia?

Nam thúc nhìn qua Lục Lâm Thiên, sắc mặt ngưng trọng.

- Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu. Chuyện của Tiểu Long hắn phải đi cùng.

Nam thúc nheo mắt, nói:

- Thân thế của tiểu gia hỏa kia liên quan quá lớn, không phải là chuyện mà ngươi có khả năng quản được. Đây chính là chuyện nhà của Thanh Long Hoàng Tộc cùng Huyền Vũ Hoàng Tộc. Trên Đại lục này không ai có thể quản được. Ngay cả Lục Đại Nhân Hoàng Tộc cũng không dám đơn giản trêu vào Tứ đại Thú Hoàng Tộc, ngươi còn xa chưa đủ.

- Chuyện của Tiểu Long con phải quản, cho dù là không quản được thì có thể đi cùng Tiểu Long gặp cha mẹ nó là được rồi.

Tứ đại Hoàng Tộc cường hãn ra sao Lục Lâm Thiên đã tiếp xúc qua, đương nhiên biết rõ bọn họ mạnh thế nào. Thế nhưng tâm tình của Tiểu Long, Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ. Hắn thân là lão đại, làm sao có thể khoanh tay đứng nhìn.

- Lâm Thiên, ý con đã quyết, có lẽ ai cũng không có cách nào thay đổi. Con đã có ý vậy vi sư cũng không tiện nói nhiều. Thế nhưng nếu con muốn đi thì nên đi tới Tổ Yêu Lâm trước một chuyến.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Đi Tổ Yêu Lâm trước sao?

Lục Lâm Thiên nhìn qua sư phụ, không hiểu ý tứ trong lời nói của sư phụ.

- Tổ Yêu Lâm là địa bàn của Huyền Vũ Hoàng Tộc cùng với Bạch Hổ Hoàng Tộc. Lần trước người của Huyền Vũ Hoàng Tộc tới đây dường như không có ác ý với tiểu gia hỏa kia. Nguy hiểm có lẽ sẽ nhỏ hơn một chút.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Đi Tổ Yêu Lâm trước cũng tốt. Trên người tiểu gia hỏa kia có Huyền Vũ thần xác cửu giai, vào thời điểm mấu chốt, lão nhân trong Huyền Vũ Hoàng Tộc cũng phải nể tình một chút. Ít nhất có thể giữ lại tính mạng cho tiểu gia hỏa kia.

Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên.

- Đệ tử ghi nhớ.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, Tiểu Long ở đại điện trong Vụ Tinh Hải đạt được Huyền Vũ thần xác cửu giai, yêu thú cửu giai tương đương với tồn tại Vũ Đế của nhân loại. Loại thực lực này ở trong Huyền Vũ Hoàng Tộc cũng là tồn tại cao thượng.

- Lâm Thiên, trên người con có Tử Lôi Huyền Đỉnh, phải chú ý một chút. Huyền Thiên Yêu Tôn năm đó trêu vào người của Huyền Vũ Hoàng Tộc.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

Mí mắt Lục Lâm Thiên giật giật, trong tay lập tức xuất hiện một mảnh giấy, khí tức cổ xưa lan tràn ra, cũng không biết đã tồn tại bao nhiêu năm. Hắn nhìn sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn rồi nói:

- Sư phụ, đây là thứ đệ tử lấy được, thế nhưng mãi không biết là thứ gì. Sư phụ đã từng nhìn thấy thứ này bao giờ chưa?

Thánh Thủ Linh Tôn tiếp nhận mảnh giấy trong tay Lục Lâm Thiên, nhìn mảnh giấy ố vàng, bên trên có không ít bí văn, sắc mặt Thánh Thủ Linh Tôn lập tức biến đổi, hỏi:

- Con đoạt được thứ này ở chỗ nào?

- Trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, hẳn là do Huyền Thiên Yêu Tôn lưu lại.

Lục Lâm Thiên trả lời, bên trong Tử Lôi Huyền Đỉnh ngoài một chiếc nhẫn trữ vật, một bản Vô Tự Thiên Thư ra còn có mảnh giấy ố vàng này. Sau khi chìm đắm trong trạng thái huyền ảo của Vô Tự Thiên Thư hắn mới phát hiện ra bản đồ này. Bên trong nhẫn trữ vật to lớn cũng chỉ có Vô Tự Thiên Thư và mảnh giấy này. Thứ này có thể cất giấu cùng một chỗ với Vô Tự Thiên Thư, Lục Lâm Thiên phán đoán, sợ rằng cũng không phải là vật bình thường.

Nam thúc nhìn địa đồ, sắc mặt có chút biến hóa.

- Thứ này con cất giữ cất thận, nó là đồ tốt.

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn qua địa đồ, lập tức trả cho Lục Lâm Thiên, dường như hắn biết rõ một chút lai lịch của địa đồ này.

- Sư phụ, đây là vật gì?

Lục Lâm Thiên hiếu kỳ hỏi.

- Đây là địa đồ của một bí cảnh thượng cổ, thế nhưng chỉ có một phần tư mà thôi. Chỉ là giá trị của nó cực cao, cực cao a.

Thánh Thủ Linh Tôn do dự một lát rồi nói với Lục Lâm Thiên.

- Bí cảnh thượng cổ?

Mí mắt Lục Lâm Thiên giật giật, đang muốn hỏi tiếp, THánh Thủ Linh Tôn lại ngắt lời hắn rồi hỏi:

- Lúc trước Linh Ngọc Sàng cùng với Tử Lôi Huyền Đỉnh đều là thứ được phát hiện ra trong bí cảnh thượng cổ kia. Bí cảnh kia vô biên, vô hạn. Người ở bên trong nếu như không có địa đồ, đồn rằng cho dù là Đế giả cũng sẽ bị nhốt cho tới chết ở bên trong.

- Sư phụ, bí cảnh thượng cổ này ở nơi nào?

Lục Lâm Thiên lập tức có chút hứng thú. Tử Lôi Huyền Đỉnh cùng Linh Ngọc Sàng, hai kiện thần khí này đều đoạt được ở bên trong bí cảnh thượng cổ này, bí cảnh thượng cổ này sợ rằng không đơn giản.

- Bí cảnh thượng cổ này có người trấn thủ, cho dù ngươi có biết cũng vô dụng.

Ánh mắt Nam thúc nhảy lên, nhìn Thánh Thủ Linh Tôn rồi nói:

- Đoan Mộc huynh, ý của huynh chính là bí cảnh kia đúng không?

- Đúng vậy, bên trên đại lục này cũng chỉ có bí cảnh kia là khó lường nhất.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Không ngờ trong tay Huyền Thiên Yêu Tôn lại có một phần địa đồ này.

Nam thúc chậm rãi nói.

- Sư phụ, Nam thúc, rốt cuộc bí cảnh này ở nơi nào? Hai người đừng thừa nước đυ.c thả câu như vậy chứ?

Lục Lâm Thiên hỏi hai người, ánh mắt có chút khinh bỉ, hai người này có một chút chuyện cũng không nói cho hắn biết.

- Nói cho ngươi biết ngươi cũng không làm được gì. Bí cảnh thượng cổ này gọi là Hư Không bí cảnh, chính là địa phương mà Lục đại Nhân Hoàng tộc cùng với Tứ đại Thú Hoàng tộc thay nhau trấn thủ, ngươi cảm thấy ngươi có thể đi vào sao?

Nam thúc liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Địa phương Lục đại Nhân Hoàng tộc và Tứ đại Thú Hoàng tộc thay nhau trấn thủ? Trâu bò như vậy sao?

Lục Lâm Thiên giật mình.

- Hư Không bí cảnh này cứ cách một đoạn thời gian sẽ mở ra một lần, chỉ có khi đó mới có thể đi vào. Đương nhiên người đi vào đó tu vi tối thiểu cũng phải là Tôn cấp nhất trọng. Vương cấp đi vào chỉ là chịu chết mà thôi.

Nam thúc nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Bí cảnh này vô biên, vô hạn. Còn chưa có ai có thể đi tới tận cùng. Quan trọng nhất chính là, trong đó khắp nơi đều là hư không, người tiến vào trong đó giống như tiến vào một mê cung cực lớn, không có địa đồ, căn bản không dám tiến vào. Mà địa đồ này tổng cộng có mười ba phần. Lục đại Nhân Hoàng tộc, Tứ đại Thú Hoàng tộc đều có một phần. Ba phần còn lại đều không rõ nơi hạ lạc.

Chương 2130: Hư Không bí cảnh (2)

Nghe vậy ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, sợ rằng bên trong bí cảnh thượng cổ này tuyệt đối có bảo vật, không ngờ lại cần Lục đại Nhân Hoàng tộc và Tứ đại Thú Hoàng tộc thay phiên trấn thủ.

- Nam thúc, bí cảnh thượng cổ này rốt cuộc có lai lịch gì?

Lục Lâm Thiên hỏi, Nam thúc biết rõ ràng như vậy, có lẽ cũng hiểu một chút về bí cảnh thượng cổ này.

Nam thúc nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Xem ra nếu như không giải thích rõ cho ngươi, ngươi cũng không an tâm. Cũng được, hôm nay ta nói cho ngươi biết cũng không sao.

Thanh âm vừa dứt, Nam thúc ngừng một lát rồi nói:

- Lai lịch của bí cảnh thượng cổ này, có lẽ hiện tại cũng không có mấy người có thể biết được. Chỉ là từ trước tới nay có lời đồn, hư không bí cảnh này chính là thứ do một trận đại chiến từ thời thượng cổ lưu lại. Trận đại chiến kia cơ hồ tất cả cường giả trong đại lục đều tham dự. Trong đó cường giả của Lục đại Nhân Hoàng tộc cùng với Tứ đại Thú Hoàng tộc cũng phải liên thủ. Hư không bí cảnh kia cũng chính là địa phương đại chiến khi đó. Trận đại chiến đó cơ hồ tất cả cường giả của Lục đại Nhân Hoàng tộc và Tứ đại Thú Hoàng tộc đều vẫn lạc ở bên trong.

- Rốt cuộc là cường địch dạng nào, không ngờ lại khiến cho toàn bộ cường giả trong đại lục còn có cường giả của Tứ đại Thú Hoàng tộc và Lục đại Nhân Hoàng tộc liên thủ?

Lục Lâm Thiên khiếp sợ, thực lực của địch nhân rốt cuộc khủng bố tới trình trạng gì.

- Chuyện này ta cũng không được biết. Chuyện thời thượng cổ còn có ai biết rõ, bất quá khi trước toàn bộ cường giả của đại lục còn có cường giả của Lục đại Nhân Hoàng tộc, Tứ đại Thú Hoàng tộc đều vẫn lạc trong đó là đúng. Nhiều cường giả vẫn lạc như vậy, bảo vật lưu lại cũng kinh người. Cho nên những năm gần đây có không ít người muốn đi vào tầm bảo. Cũng có không ít người tìm thấy bảo vật thật, Huyền Thiên Yêu Tôn cùng sư phụ ngươi chính là ví dụ. Nhưng mà người vì bảo vật mà vẫn lạc trong đó cũng nhiều vô số. Thậm chí cường giả bị nhốt trong đó cũng có. Ví dụ như sư phụ của Sát Phá Quân, lão hữu Hàn Băng Tôn Giả của ta.

Nam thúc nói.

- Nam thúc, người nói sư phụ Phá Quân sư huynh, Hàn Băng Tôn giả cũng bị nhốt ở bên trong bí cảnh thượng cổ kia sao?

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức nhớ tới việc Nam thúc đã từng đi vào bên trong bí cảnh thượng cổ đó.

- Một trăm năm trước, ta cùng Hàn Băng Tôn giả vụиɠ ŧяộʍ đi vào. Khi đó Hư Không bí cảnh còn chưa mở ra, nhưng vì ta có một chút thủ đoạn đặc thù cho nên mới có thể đi vào. Cuối cùng gặp phải nguy hiểm cho nên ta phải chạy trốn. Hàn Băng Tôn giả vì giúp ta mà bị cuốn vào trong đó, hiện tại sống chết không rõ. Cũng chỉ có thể chờ đợi lần mở ra tiếp theo của Hư Không bí cảnh này ta mới có thể đi vào tìm kiếm tung tích của hắn.

Nam thúc nói.

- Lão quái, lúc trước nếu như các ngươi chờ chúng ta trở về thì có lẽ sẽ khác, cũng giảm bớt nguy hiểm đi một chút.

Thiên Tôn nói:

- Cũng không biết tên Hàn Băng kia hiện tại thế nào.

- Tính toán thời gian thì cũng sắp tới lần mở ra tiếp theo của Hư Không bí cảnh rồi. Đến lúc đó chúng ta đi vào, hy vọng Hàn Băng còn có thể chống đỡ cho tới bây giờ.

Nam thúc thở dài.

- Lục đại Nhân Hoàng tộc cùng Tứ đại Thú Hoàng tộc thay phiên nhau trấn thủ, chẳng lẽ tất cả mọi người tiến lên còn không được sao?

Lục Lâm Thiên nói.

- Lúc trước vì đối phó với địch nhân, toàn bộ cường giả trong đại lục đều tham dự. Hơn nữa khi đó phân ra mười ba phần địa đồ, ba khối lưu lạc bên ngoài. Mấy đại tộc bên ngoài đều muốn đạt được ba phần còn lại. Nghe nói sau khi ghép thành địa đồ nguyên vẹn thì có thể tìm được một ít bí mật trọng đại. Những bí mật này nghe nói có quan hệ với việc phá toái hư không, cho nên Lục đại Nhân Hoàng tộc cùng với Tứ đại Thú Hoàng tộc đều không buông tha.

Nam thúc nói.

- Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, chuyện này nói đi nói lại vẫn có quan hệ với việc phá toái hư không, có liên quan tới Vô Tự Thiên Thư hay không Lục Lâm Thiên cũng không biết. Hắn suy nghĩ, bên trong Hư Không bí cảnh này, rốt cuộc lúc trước toàn bộ cường giả trong đại lục cùng với Tứ đại Thú Hoàng tộc, Lục đại Nhân Hoàng tộc liên thủ đối phó với ai, là một người hay nhiều người? Trong đó đã xảy ra chuyện gì?

Lục Lâm Thiên có thể mơ hồ cảm giác được, có lẽ tất cả cường giả đều đang tìm kiếm bí mật phá toái hư không. Phá toái hư không, điều này lại đại biểu cho thứ gì, liệu có phải bên trong hư không bí cảnh này có đáp án về nó hay không.

Còn có chín bản Vô Tự Thiên Thư nữa. Hiện tại hắn đã có ba bản Vô Tự Thiên Thư, mỗi một bản Vô Tự Thiên Thư tuyệt đối là trọng bảo, có thể làm cho tu vi của hắn xảy ra không ít biến hóa. Không biết hắn có thể tìm ra một chút đáp án ở bên trong hư không bí cảnh hay không.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ tất cả chuyện này, dường như tu vi của hắn còn chưa đủ. Muốn tìm hiểu rõ ràng chuyện này, đầu tiên thực lực của hắn phải đạt tới cấp độ nhất định mới được.

- Hư Không bí cảnh này ngươi cũng không cần suy nghĩ nhiều về nó, việc quan trọng nhất hiện tại chính là tăng trưởng thực lực.

Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nhìn qua Thánh Thủ Linh Tôn rồi nói:

- Sư phụ, kế tiếp con sẽ đi tới Tổ Yêu Lâm, con cũng giúp sư phụ tìm kiếm tin tức của Nghịch Mệnh Hồn Quả.

- Ngịch Mệnh Hồn Quả này rất khó tìm kiếm bên ngoài, nếu có thể thăm dò được một ít tin tức cũng là chuyện tốt. Có lẽ chỉ có bên trong Hư Không bí cảnh kia mới có loại thiên tài địa bảo như vậy.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Đệ tử đã sớm phát ra tin tức cho Thiên Địa các, hy vọng bọn họ có thể sớm biết rõ nơi hạ lạc của Nghịch Mệnh Hồn Quả.

Lục Lâm Thiên nói, hắn đã sớm thông báo cho Ám đường chuyển tin tức cho Thiên Địa các, tin tức của Thiên Địa các vô cùng linh thông, có lẽ thời gian tìm kiếm so với hắn còn nhanh hơn nhiều.

- Tin tức Thiên Địa các linh thông, hy vọng tìm thấy cũng lớn hơn nhiều.

Trong quần sơn, dãy núi liên miên uốn lượn. Lúc này đã tới cuối xuân, đầu hạ, cây cối trong sơn mạch xanh ngắt, bạt ngàn, xen lẫn bên trong là không ít loài hoa dại không biết tên.

- Nhược Lan sư tỷ? Sao sớm như vậy mà tỷ đã ở đây rồi?

Một thiếu nữ mười mấy tuổi, thân đeo một thanh trường kiếm, chân khí tràn ra, qua mấy lần lắc mình, mũi chân điểm nhẹ lên trên mấy tảng đá, nhẹ nhàng đáp xuống một sườn đá. Nàng đáp xuống không tạo nên một chút tro bụi nào. Tuổi như vậy mà đó có tu vi như thế quả thực không kém.

- Sư muội, tu vi của muội lại tiến bộ không ít, chúc mừng.

Lúc này trước mỏm đá, một nữ tử mặc bộ váy tím quay đầu, dung nhan tuy rằng không được tính là cực kỳ tuyệt mỹ, thế nhưng cũng tuyệt đối bất phàm. Mái tóc như mây, ngũ quan tinh xảo, giống như điêu khắc. Mắt ngọc mày ngài, bộ y phục máu tím trên người bao phủ đường cong mềm mại, thước tha. Nhìn vào lại thêm vài phần thanh nhã. Mà hai hàng lông mày, mơ hồ mang theo khí tức lạnh lùng, đúng là Nguyên Nhược Lan

Chương 2131: Chúng cường tới (1)

- Nhưng so với sư tỷ, muội còn kém xa.

Thiếu nữ này mỉm cười, làn da trắng nõn như ngọc, dường như có chút óng ánh. Thân thể được bộ bộ váy màu xanh lá bao phủ, dáng người mềm mại, tuyệt đối là một tiểu mỹ nhân.

- Muội cũng không kém, trải qua một đoạn thời gian nữa, dùng thực lực của muội, trên đại hội Tam tông Tứ môn, muội muốn đoạt quán quân cũng không phải là việc khó.

Nguyên Nhược Lan nói.

- Những đệ tử của các sơn môn khác cũng không yếu. Một điểm nắm chắc muội cũng không có, cho dù có thể đoạt được quán quân cũng kém sư tỷ lúc đạt được vị trí thứ bảy trong thập đại cường giả trẻ tuổi ở thành Cự Giang.

Vẻ mặt thiếu nữ có chút hâm mộ nói.

- Thập đại cường giả trẻ tuổi.

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan khẽ đổi, dường như đã nghe nói qua những từ này, thế nhưng nàng không thể nào nhớ tới.

- Sư tỷ, tỷ cứ coi như muội chưa từng nói gì.

Thiếu nữ nói xong mới biết mình đã lỡ lời. Sư phụ đã hạ lệnh, có một ít chuyện không thể nhắc tới với sư tỷ, đặc biệt là chuyện tại thành Cự Giang cùng với đại hội Tam tông Tứ môn khi trước. Về phần nguyên nhân cụ thể, không có ai biết được, và các nàng cũng không dám cãi lời sư phụ.

- Hạ Liên, trong khoảng thời gian này ta cảm thấy có rất nhiều chuyện không nhớ rõ. Trong đầu trống rỗng, muội có thể kể một ít chuyện khi trước cho ta nghe được không? Chẳng lẽ ngay cả muội cũng muốn gạt ta sao?

Nguyên Nhược Lan dùng ánh mắt chờ mong nhìn thiếu nữ trước mặt.

- Sư tỷ, sư phụ bảo chúng ta không được nói, nếu không sẽ bị người xử phạt.

Thiếu nữ có chút sợ hãi, sư phụ nàng đã từng nghiêm cấm nói ra những chuyện này.

- Muội không nói, ta không nói, sư phụ sẽ không biết. Chẳng lẽ muội nhẫn tâm nhìn thấy sư tỷ muội không nhớ nổi những chuyện trước kia sao?

Nguyên Nhược Lan nhìn sư muội của mình rồi nói. Càng không cho nàng biết rõ chuyện trước kia, nàng càng hiếu kỳ.

- Sư tỷ, vậy tỷ không được nói cho sư phụ biết, bằng không muội sẽ bị trục xuất sư môn. Tỷ muốn biết chuyện gì?

Thiếu nữ này nói nhỏ. Tình cảm của nàng và vị sư tỷ này sâu đậm nhất, cho nên nàng cũng không muốn dấu sư tỷ. Sau khi do dự một lát, nàng quyết định nói cho sư tỷ, ít nhất nàng cảm thấy những chuyện này có nói ra cũng không có chuyện gì.

- Ta muốn biết chuyện trước kia.

Nguyên Nhược Lan mừng rỡ nói.

- Sư tỷ, chuyện trước kia kỳ thực muội cũng không biết rõ cho lắm. Nghe nói sư tỷ trước kia chính là người trẻ tuổi mạnh nhất trong Thiên Kiếm môn, cũng từng tham gia đại hội Tam tông Tứ môn, xếp thứ ba.

Người gọi là Hạ Liên này nói.

- Vậy thứ nhất cùng thứ hai là ai?

Nguyên Nhược Lan hỏi.

- Nghe nói thứ nhất chính là Lục Lâm Thiên, thứ nhì là Lăng Thanh Tuyền.

Hạ Liên nói.

- Lục Lâm Thiên.

Nguyên Nhược Lan lẩm bẩm nói, danh tự này khiến cho nàng có cảm giác dường như đã từng quen biết, đôi mắt xinh đẹp nhìn Hạ Liên hỏi:

- Lục Lâm Thiên này là người phương nào?

- Lục Lâm Thiên này chính là Linh Vũ Chiến Tôn, lúc trước là đệ tử Vân Dương Tông, nghe nói sau đó rời Vân Dương Tông, thành lập Phi Linh môn trong Cổ Vực. Trên thành Cự Giang, sư tỷ cũng bại trong tay hắn, trong xếp hạng thập đại cường giả hắn xếp thứ nhất. Sư tỷ xếp thứ bảy.

Hạ Liên nói, nói tới Lục Lâm Thiên, mắt nàng sáng lên, trong Thiên Kiếm môn cũng không có mấy thiếu nữ không biết tới Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên.

Nguyên Nhược Lan thì thào nói:

- Hạ Liên sư muội, muội có biết Lục Lâm Thiên này không?

Trong mắt Hạ Liên hiện lên sự thất vọng nói:

- Nếu như muội biết hắn thì tốt quá. Ngay cả cái bóng của hắn muội cũng chưa từng nhìn thấy. Thế nhưng sư tỷ đã từng giao thủ qua với hắn, hẳn cũng có chút quen biết.

- Thật sao?

Nguyên Nhược Lan thoáng trầm tư, danh tự này khiến cho nàng ngày càng có cảm giác quen thuộc.

- Được rồi, nghe nói....

Nói tới Lục Lâm Thiên, thiếu nữ gọi là Hạ Liên này dường như lập tức hưng phấn, liền luyến thoắng nói, trong mắt hiện lên sự sùng bái.

.....

Lại một ngày nữa bắt đầu tới, ánh nắng ban mai chiếu xuống mặt đất.

Ngoài Phi Linh môn, lúc này có vô số tiếng xé gió vang lên. Thân ảnh Thiên Sí Tuyết Sư xuất hiện, trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư chính là đám người La Lan thị, Lục Kinh Vân, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lục Tiểu Bạch từ thành Dao Hải đi về.

Có đám người La Lan thị cùng Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Vân Hồng Lăng đi cầu hôn cho Lục Tiểu Bạch, chuyện này khiến cho cả Lưu gia cùng với thành Dao Hải khiếp sợ. Lưu gia coi như không còn lời nào để nói. Cho dù chỉ có một mình Lục Tiểu Bạch tới đề thân thì cũng được rồi, huống chi đám người La Lan thị tự mình đi tới.

Thân phận của mọi người Lưu gia vô cùng rõ ràng. Mẫu thân của Lục chưởng môn, còn có đại tiểu thư của Linh Thiên môn, Vân Dương Tông. Lục Tâm Đồng và Dương Quá đều có thân phận cực cao trong Phi Linh môn. Đám người Lưu gia lập tức có cảm giác được sủng ái mà lo sợ.

Có nhiều người của Phi Linh môn tới đề thân như vậy, trong thành Dao Hải lúc này đều hâm mộ Lưu gia không thôi. Lưu gia trèo lên cây đại thụ như Phi Linh môn, theo gió lên cao, thương hội của gia tộc sớm muộn cũng phát triển vượt bậc.

Lưu gia không có bất kỳ một chút ý kiến nào. Chuyện hôn sự của Lưu Uyển cùng Lục Tiểu Bạch đã là nước chảy thành sông, sau khi mọi người định ngày, lập tức gấp rút trở về.

Hai ngày sau đó Phi Linh môn náo nhiệt hẳn lên, Khổng Tước Tôn giả, Kim Lang Tôn giả của Thánh Linh giáo cùng với Thánh Linh

Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên cùng với Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành đi tới Phi Linh môn. Mặt khác còn có các trưởng lão mang theo hai mươi đệ tử trẻ tuổi trong giáo đi tới Phi Linh môn. Chờ tham gia thi đấu chọn lựa người tiến vào không gian Địa Tâm Linh Mạch.

Lần này hai người Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên, Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành tới đây đều đã đột phá Tôn cấp lục trọng. Từ trong miệng hai người Lục Lâm Thiên cũng biết được, Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng cũng đã đột phá tới Linh Tôn lục trọng. Thánh Thú Thiên Tôn Hạ Hầu Khải cũng tới Vũ Tôn tứ trọng. Trong giáo sau khi lấy được tài nguyên tu luyện, không ít cường giả dừng lại ở bình cảnh cũng bắt đầu đột phá.

Trong đình viện phía hậu sơn, Lục Lâm Thiên tự mình đi bái kiến hai vị sư thúc. Từ trong miệng hai vị sư thúc hắn mới biết được chuyện bốn người hai năm trước bị hai vị cường giả thần bí vận dụng nguyên lực đế giả ngăn cản. Lai lịch của hai vị cường giả thần bí kia đám người Khổng Tước Tôn giả cũng không có cách nào biết được. Bốn người liên thủ, thi triển toàn lực mới có thể chống lại được hai người kia. Mà hai người kia cũng chỉ muốn ngăn cản bốn người mà thôi. Sau đó lập tức rời đi, về sau cũng không có xuất hiện lần nào nữa.

Động tĩnh trong Đông Hải, từ trong miệng đám người Thánh Linh Thiên Tôn Lục Lâm Thiên cũng biết được đại khái. Bề mặt thì Đông Hải nhìn như yên bình, địa bàn Địa Viêm đảo hiện tại cũng đã bị tất cả các sơn môn lớn chia cắt hoàn tất. Thánh Linh giáo cũng không có chịu thiệt, đạt được không ít địa bàn.

Chương 2132: Chúng cường tới (2)

Ngày hôm sau, Thiên Ưng công tử của Thiên Ưng lâu, Tiêu Dao Vương của Tiêu Dao Bang, Âm Dương Vương của Thánh Linh cốc mang theo một ít trưởng lão cùng mười đệ tử tới Phi Linh môn. Người tới là khách, Lục Lâm Thiên cũng tự mình nghênh đón. Người đi theo hắn còn có Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Khấu Phi Yến.

Tu vi của Tiêu Dao Vương cùng Thiên Ưng công tử đều có tinh tiến, nhìn qua Âm Dương Vương Dạ Vị Ương, Lục Lâm Thiên vô cùng bất đắc dĩ. Nữ tử tuyệt mỹ như vậy hết lần này tới lần khác lại giả trang như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy không có cách nào tiếp nhận được.

Mọi người gặp mặt không tránh khỏi việc hàn huyên đôi chút. Nhìn mọi người mang đệ tử tới, ai cũng không phải là kẻ yếu khiến cho Lục Lâm Thiên cũng có chút hơi bất ngờ.

Xế chiều hôm đó, đám người Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các, hai đại sơn môn này đồng thời tiến đến. Khi Lục Lâm Thiên cảm nhận được mấy cỗ khí tức của hai cỗ thế lực này lập tức dẫn đám đông cường giả Phi Linh môn tiến lên tiếp đón. Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tôn, Hắc Linh Vương Ô Chấn Vũ từ trên lưng yêu thú phi hành đáp xuống rồi ôm quyền hành lễ. Đối với Lục Lâm Thiên hiện tại không còn ai dám xem thường.

- Chúc mừng hai vị đột phá Tôn cấp.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tôn, Hắc Linh Vương Ô Chấn Vũ, lập tức chúc mừng. Từ khí tức trên người hai người, Lục Lâm Thiên có thể nhận ra hai người đều đã đột phá Tôn cấp.

- Chúc mừng cái gì, ngươi đã sớm là Tôn cấp. Linh Vũ Chiến Tôn, hiện tại danh chấn thiên hạ a.

Kim Sí Vương cười nói.

- Bái kiến Lục chưởng môn.

Các trưởng lão trong Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các thi lễ, Lục Lâm Thiên cũng không thất lễ mà vội ôm quyền hoàn lễ.

- Kim Sí Vương, Hắc Linh Vương, các ngươi đến rất nhanh a. Không đợi ta cùng tới.

Trên không trung lúc này có mấy đạo thú ảnh phóng tới. Mấy đầu yêu thú phi hành hiện lên, dẫn đầu là hai đạo thân ảnh lăng không đáp xuống.

Hai người mới tới này là một nam một nữ, nam thân thể cao ngất, ước chừng nam chục tuổi, trên người có một cỗ khí tức bức nhân, mặc một bộ trường bào, trong mắt hiện lên một cỗ tinh mang giống như một đầu ác điểu.

Sau lưng người này là một nữ tử thanh tú, trên người mặc một bộ váy dài màu xanh bao phủ đường cong động lòng người, ngũ quan tinh xảo, tuy rằng không được coi là xinh đẹp tới mức khiến cho thiên địa thất sắc, thế nhưng tuyệt đối cũng được tính là đại mỹ nhân. Ánh mắt cực kỳ trong suốt, giống như một vũng nước trong vậy.

Hai người này đáp xuống, hơn mười đạo thân ảnh sau lưng hai người cũng đáp xuống. Có không ít người Lục Lâm Thiên cũng biết. Thiên Kiếm Tôn giả, Vạn Linh Tôn giả đều có mặt, còn có hai người Tiêu trưởng lão, Liêu trưởng lão của Nhật Sát các, từ khí tức có thể nhận ra đã đột phá tới Tôn cấp.

- Lạc lão ca, Lạc cô nương.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người, lập tức tiến lên nghênh đón. Đây chính là hai cha con Phiên Hải Vương Lạc Kiến Hồng, còn có Lạc Dĩnh.

- Lục lão đệ, từ khi chúng ta chia tay vẫn khỏe chứ? Nghe nói lão đệ chà đạp Thanh Long Hoàng tộc, Linh Vũ giới cũng ăn quả đắng trong tay đệ. Hiện tại lại có danh xưng Linh Vũ Chiến Tôn, thanh danh vô cùng hiển hách a.

Lạc Kiến Hồng khẽ mỉm cười nói.

- Lạc lão ca đừng cười tiểu đệ.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười.

- Lục chưởng môn khách khí rồi, cha ta hay nói thật, hiện tại không ai không biết ngươi chính là Linh Vũ Chiến Tôn a.

Lạc Dĩnh hành lễ, Lục Lâm Thiên có quan hệ ngang hàng với phụ thân cho nên nàng phải hành lễ. Đôi mắt xinh đẹp chăm chú nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên.

- Tu vi của Lạc cô nương tiến bộ không chậm a. Chúc mừng, chúc mừng.

Nhìn Lạc Dĩnh, khí tức của nàng đã mạnh hơn không ít khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy có chút hơi ngạc nhiên, lập tức nói:

- Chư vị vất vả rồi, Phi Linh môn đã sắp xếp chỗ nghỉ cho các vị, xin mời.

Thanh âm vừa dứt, Lục Lâm Thiên lập tức nhíu mày, nói:

- Chư vị chờ một lát, cường giả Thiên Vân đảo cũng sắp tới.

Nghe vậy ánh mắt mọi người không khỏi biết hóa, cường giả có mặt ở đây cũng không cảm giác được có người đến thế nhưng Lục Lâm Thiên lại cảm giác được rõ như vậy. Tâm thần cường hãn đủ để chứng minh thực lực của Lục Lâm Thiên đã hơn xa bọn họ.

- Hóa ra chư vị lại đến sớm như vậy, tiểu nữ có lễ.

Trong giây lát ngắn ngủi, một thanh âm vũ mị vang lên trong không trung. Thời điểm thanh âm vừa dứt, giữa không trung có thú ảnh xuất hiện, đi đầu là một thân ảnh xinh đẹp.

Người này mặc một bộ váy dài màu cam, da thịt như ngọc, đôi mắt như minh châu, trong đôi mắt xinh đẹp toát ra sự thùy mị không nói nên lời khiến cho người khác nhìn qua không khỏi yêu thương, xinh đẹp mà không dung tục, đây chính là Huyễn Linh Mị Cơ Đạm Đài Tuyết Vi.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn Lục Lâm Thiên, thanh âm ôn nhu giống như nước vang lên:

- Nghe nói Lục chưởng môn đã đột phá Tôn cấp, xin chúc mừng.

- Hẳn ta phải chúc mừng Tuyết Vi cô nương mới đúng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhìn Đạm Đài Tuyết Vi rồi nói. Cặp mắt mê người kia khiến cho người khác nhìn vào giống như không tự chủ mà bị hãm sâu vào, huyễn công so với lúc trước mạnh hơn không ít. Mà cảm nhận khí tức trên người Đạm Đài Tuyết Vi, Lục Lâm Thiên cũng không khó phán đoán ra, khí tức trên người Đạm Đài Tuyết Vi tuy rằng đã ẩn dấu, thế nhưng hắn cũng có thể nhìn ra được chút mánh khóe, sợ rằng nàng đã đột phá tới Tôn cấp.

Tuy rằng từ khí tức mà nhận thấy nàng mới đột phá gần đây, thế nhưng đột phá nhanh như vậy, cơ hồ vượt qua Lục Tâm Đồng và Dương Quá, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi sợ hãi, thán phục.

- Cùng vui, cùng vui.

Đôi mắt xinh đẹp của Đạm Đài Tuyết Vi lóe lên, nhẹ nhàng mỉm cười, vô cùng hấp dẫn, khiến cho Lạc Dĩnh ở phía xa nhìn qua chỉ có thể tự thẹn không bằng.

- Đảo chủ, vị này chính là Lục chưởng môn sao?

Lúc này, phía xa có vài đầu yêu thú phi hành của Thiên Vân đảo đáp xuống, lần nữa lại có mấy đạo thân ảnh đáp xuống. Trong đó có hai thân ảnh xinh đẹp đáp xuống bên người Đạm Đài Tuyết Vi. Đây là hai mỹ phụ trung niên, một người mặc cung trang màu trắng, có khí chất xuất trần, khuôn mặt xinh đẹp, mái tóc trên đầu được búi lại làm toát ra khí chất bất phàm của nàng.

Một người khác thì toàn thân mặc sa y, trên người đeo một chiếc đai lưng màu trắng. Trên vai có một tấm lụa trắng vắt ngang, gió nhẹ khẽ thổi qua khiến cho người ta có một loại cảm giác phiêu dật, mái tóc tán loạn xõa xuống bờ vai khiến cho người ta có cảm giác ôn nhu. Tuy rằng khuôn mặt không trang điểm thế nhưng lại vô cùng dễ nhìn, có vẻ xinh đẹp mà ưu nhã. Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua hai người, khí chất hai người này bất phàm, từ khí tức hắn có thể nhận ra hai nữ tử này đều đã đạt tới Tôn cấp. Thế nhưng cũng giống như Đạm Đài Tuyết Vi, khí tức này còn chưa ổn định.

- Hai vị sư bá, vị này chính là chưởng môn Phi Linh môn, Lục chưởng môn - Lục Lâm Thiên.

Chương 2133: Đề cử minh chủ

Nhìn hai vị sư bá sau lưng, Đạm Đài Tuyết Vi giới thiệu hai người với Lục Lâm Thiên:

- Lục chưởng môn, hai vị này chính là hai vị sư bá của ta. Kính Hoa sư bá, Thủy Nguyệt sư bá.

- Bái kiến hai vị Tôn giả.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu cười, sư bá của Đạm Đài Tuyết Vi, chắc hẳn là sư tỷ của Mộ Dung Lan Lan.

- Lục chưởng môn khách khí rồi.

Kính Hoa, Thủy Nguyệt hành lễ, ánh mắt mang theo sự hiếu kỳ đánh giá Lục Lâm Thiên. Từ trên người Lục Lâm Thiên, hai nàng không ngờ lại không có cách nào dò xét ra được khí tức của hắn.

- Kính Hoa, THủy Nguyệt, hai người các ngươi không ngờ cũng tới đây, quả thực hiếm thấy.

Nhìn hai nữ tử này, Kim Sí Vương Kỷ Diệu Tông khẽ mỉm cười nói.

- Kỷ đảo chủ, đã lâu không gặp.

Hai nữ tử này nói, dường như hai người cũng quen biết không ít người ở đây.

Mọi người hàn huyên, sau đó đi vào trong Phi Linh môn. Phi Linh môn đã sớm sắp xếp nơi nghỉ ngơi cho mọi người, tất cả đều chuẩn bị thỏa đáng.

Tất cả đệ tử tinh anh của các sơn môn lớn tới đây khiến cho các đệ tử trong Phi Linh môn càng thêm chờ mong thi đấu ngày mai. Nghe nói tổng cộng có một trăm ba mươi người, chỉ có bốn mươi người cuối cùng mới có thể tiến vào mật địa tu luyện.

Lúc chạng vạng, Lục Lâm Thiên kêu Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, La Lan thị, Tiểu Long, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh đi ra ngoài cửa Phi Linh môn. Vân Khiếu Thiên cùng Lữ Chỉnh Cường cơ hồ đồng thời tới Phi Linh môn.

- Phụ thân, mẫu thân.

Lữ Tiểu Linh nhìn Lữ Chỉnh Cường cùng Khâu Mỹ Vi lập tức nhào tới. Nàng đã ở trong Phi Linh môn hai năm, cho nên đã lâu không gặp hai người.

- Hài tử này, cũng không trở về thăm chúng ta. Mẫu thân vô cùng nhớ con.

Khâu Mỹ Vi trừng mắt nhìn Lữ Tiểu Linh, ánh mắt tràn ngập sự hòa ái, cẩn thận đánh giá con mình, nhìn xem có thay đổi gì không.

Vân Hồng Lăng cũng chạy tới bên người Vân Khiếu Thiên, đã lâu nàng không gặp phụ thân mình cho nên cũng có chút tưởng niệm.

Đây là lần đầu tiên La Lan thị nhìn thấy Lữ Chỉnh Cường và Khâu Mỹ Vi, đương nhiên muốn đích thân tiếp đón. Lữ Chỉnh Cường cùng Khâu Mỹ Vi cũng không dám thất lễ, tuy rằng thực lực của La Lan thị yếu ớt, thế nhưng thiên phú của ba người con nàng đều vô cùng khủng bố, đã sớm truyền ra xa bên ngoài.

- Hừ.

Ngược lại, hai người Vân Khiếu Thiên, Lữ Chỉnh Cường vừa mới gặp mặt đã hừ lạnh một tiếng. Hai người này không hòa thuận khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng khó hiểu, cũng không hiểu nguyên do bên trong, chỉ có thể bất đắc dĩ mà thôi.

Đêm tới, không gian vô cùng yên tĩnh, ánh mặt trăng chiếu xuống mặt đất giống như phủ một tầng lụa mỏng. Ánh trăng chiếu xuống rừng cây, ngàn vạn ngôi sao trên trời giống như ngàn vạn khỏa dạ minh châu le lói.

Trong đại điện Phi Linh môn, một đạo cấm chế được bố trí. Tất cả cường giả của các sơn môn lớn đều có mặt ở trong đại điện. Trong phi Linh môn, có không ít Tôn sứ hộ môn đêm nay cũng xuất hiện. Tất cả cường giả Tôn cấp trong các sơn môn nhìn thấy Hỏa Sí Tôn giả, Phích Lịch Tôn giả, Song Tuyệt Tôn giả lập tức cảm thấy ngạc nhiên. Số lượng cùng thực lực cường giả Phi Linh môn hiện tại trực tiếp khiến cho tất cả các sơn môn lớn sợ hãi than, còn có tiếng chào hỏi, dường như có chút quen biết.

Đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Khấu Phi Yến, Thanh Hỏa lão quỷ đều có mặt trong đại điện. Lúc này người ở trong đại điện đều là cường giả một phương.

Trong đại điện, đệ tử Phi Linh môn đã sớm chuẩn bị điểm tâm, rượu ngon và các đồ ăn khác.

Mọi người hàn huyên một phen rồi mới ngồi xuống, Lữ Chính Cường nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên, đám người Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo liên minh cùng đám sơn môn Nguyệt Long các, Huyễn Hồn môn, có lẽ con cũng biết rồi đúng không?

- Tiểu tế quả thực đã biết. Mười sơn môn này liên minh là muốn nhằm vào tiểu tế. Xa hơn chính là những sơn môn như chúng ta.

Đối với việc mấy sơn môn Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo, liên minh cùng Huyễn Hồn môn, Địa Linh tông, Nguyệt Long các Lục Lâm Thiên không cần nghĩ cũng biết mấy sơn môn này muốn làm gì. Ba sơn môn như Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo đương nhiên muốn báo thù hắn. Chỉ sợ bọn chúng không bao giờ không hết hy vọng với chuyện này.

Mà đám sơn môn như Huyễn Hồn môn, Địa Linh tông là vì Vân Dương Tông cùng Phi Linh môn và các sơn môn liên minh, tạo thành không ít uy hiếp cho bọn họ.

- Lục lão đệ, hai năm qua lão đệ đều bế quan, hiện tại lão đệ có ý kiến gì không?

Lạc Kiến Hồng nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi. Trong hai năm qua tất cả các sơn môn lớn đều phái người tới Phi Linh môn, thế nhưng đều nhận được câu trả lời đó là Lục Lâm Thiên đang bế quan. Lần này tin tức Lục Lâm Thiên mời được truyền ra, mọi người lập tức gấp rút tới đây.

- Bọn họ kết minh cũng không có gì đáng ngại, bất quá chúng ta cũng không thể không đề phòng. Ta hiện giờ có một đề nghị.

Lục Lâm Thiên nhìn chúng cường giả có mặt. Giờ phút này, trong lúc quay mắt nhìn tất cả chúng cường giả của các sơn môn lớn, trên người Lục Lâm Thiên có một cỗ khí tức thượng vị giả không kém bất luận kẻ nào. Trường bào vung lên, Lục Lâm Thiên nói:

- Thứ cho ta nói thẳng, đám người Lan Lăng sơn trang cùng các sơn môn khác kết minh, chúng ta cũng có thể kết minh chống lại, không biết ý tứ của chư vị thế nào?

- Ý tứ của ta khi đến đây cũng như vậy.

Lạc Kiến Hồng gật đầu, nhất môn chi chủ của các sơn môn lớn còn lại cũng nhao nhao gật đầu, bởi vì mọi người đều có ý này.

- Nếu như tất cả mọi người đều có ý tứ như vậy thì tốt rồi.

Kỷ Diệu Tông nói.

- Lời nói của ta tuy rằng không dễ nghe, thế nhưng vẫn phải nói. Thực lực của chúng ta sau khi kết minh dường như yếu hơn đám người Lan Lăng sơn trang, Nguyệt Long các một chút.

Ô Chấn Vũ nói.

Mọi người khẽ gật đầu, bởi vì chuyện này là thật. Đám người Lan Lăng sơn trang liên minh với nhau. Mười sơn môn siêu nhất lưu, mà mọi người cho dù có liên minh, tăng thêm Vân Dương Tông, Linh Thiên môn còn có Phi Linh môn, tính cả Thánh Linh giáo mới chỉ có tám. Ba thế lực như Thánh Linh cốc, Thiên Ưng lâu, Tiêu Dao bang thì yếu hơn không ít.

- Ta nhận được tin tức, Lan Lăng sơn trang cùng mấy sơn môn kia đang toàn lực lôi kéo Thiên Kiếm môn cùng Vạn Thú Tông, nếu như tăng thêm Thiên Kiếm môn cùng với Vạn Thú Tông kia, thực lực của bọn chúng sẽ càng thêm mạnh mẽ hơn nữa.

Vân Khiếu Thiên nói.

- Nhạc phụ, người có từng tiếp xúc qua Thiên Kiếm môn cùng Vạn Thú Tông hay không?

Lục Lâm Thiên cúi đầu trầm tư rồi mở miệng hỏi Vân Khiếu Thiên. Nếu như Thiên Kiếm môn cùng Vạn Thú Tông kết minh cùng đám sơn môn Lan Lăng sơn trang, hơn kém thực lực sẽ càng lớn hơn một chút.

- Ta đã từng lén tiếp xúc qua, thế nhưng Thiên Kiếm môn cùng Vạn Thú Tông đều không trả lời thuyết phục mà chỉ nói hàm hồ. Dường như bọn chúng định bảo trì trung lập, dường như cũng muốn đạt được một ít chỗ tốt nào đó.

Vân Khiếu Thiên nói.

Chương 2134: Minh chủ đế đạo (1)

- Nếu như Thiên Kiếm môn cùng Vạn Thú Tông kết minh cùng bọn họ, hoàn cảnh khi đó đối với chúng ta mà nói có chút khó khăn, hay nói cách khác là vô cùng xấu.

Đạm Đài Tuyết Vi ngẩng đầu nói.

- Chư vị, Thiên Kiếm môn cùng Vạn Thú Tông chúng ta có thể thương nghị sau, có lẽ Thiên Kiếm môn cùng Vạn Thú Tông cũng đang xem động tác của chúng ta.

Lục Lâm Thiên nói.

- Lục lão đệ nói có lý, bất luận như thế nào chúng ta cần kết minh trước thì hơn.

Lạc Kiến Hồng nói.

Mọi người gật đầu, đã có chung ý kiến, bất luận như thế nào bọn họ phải kết minh trước. Hiện tại đám người Lan Lăng sơn trang đã kết minh với các sơn môn khác. Điều này đối với bọn họ mà nói đã là một loại uy hïếp.

Mọi người sau đó lại thương nghị một ít chi tiết bên trong, nói chung cũng không có chuyện gì lớn, thế nhưng sau khi nhất trí đồng ý, mọi người đều muốn bầu ra một minh chủ, phụ trách việc liên lạc, thông báo cho tất cả các sơn môn.

Mà nói tới vị trí minh chủ này mọi người nhìn nhau, đương nhiên phải tìm một người mà tất cả mọi người đều phải đồng ý mới được. Vì công bằng để đạt được mục đích cuối cùng, vị trí minh chủ này mỗi mười năm đổi một lần. Minh chủ phải do tất cả các sơn môn nhất trí lựa chọn, tất cả nhất môn chi chủ viết tên một người vào trong giấy, ai đạt được nhiều người tán thành nhất thì sẽ đảm nhiệm chức vị minh chủ.

Mà quyết định của minh chủ chính là quyết định của tất cả các sơn môn lớn, đến lúc nó nếu có hơn phân nửa sơn môn không đồng ý thì quyết định này cũng không có hiệu quả. Mà nếu có hơn một nửa sơn môn đồng ý thì cũng có thể bãi nhiệm minh chủ hiện tại.

Minh chủ đầu tiên mọi người chọn ra đều được ghi trên một tờ giấy. Lục Lâm Thiên có chút bất đắc dĩ, bản thân hắn cũng không thể ghi tên bản thân mình vào, mà có hai vị nhạc phụ ở đây, hắn ghi tên ai vào cũng không được, rơi vào đường cùng, Lục Lâm Thiên trực tiếp bỏ quyền trống.

Mà kết quả cuối cùng lại khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy hơi bất ngờ. Kết quả chính là toàn bộ nhất môn chi chủ của chín sơn môn đều ghi tên Lục Lâm Thiên. Lý do chọn Lục Lâm Thiên, tất cả mọi người đều hiểu rõ, nếu như là người khác, trong lòng mọi người ít nhiều sẽ không đồng ý.

- Thịnh tình của chư vị tiểu tử sợ rằng không có cách nào chối cãi.

Lời này của Lục Lâm Thiên cũng không phải là khách khí, tất cả các sơn môn lớn kết minh, hắn trở thành minh chủ đầu tiên, áp lực không nhỏ.

- Lâm Thiên, tất cả mọi người đã tín nhiệm con thì con cũng không nên từ chối.

Lữ Chính Cường nói với Lục Lâm Thiên.

- Lục chưởng môn, tất cả các sơn môn lớn đều đồng ý, ngươi không nên từ chối. Ngươi có thể đảm nhiệm được chức vị này hay không, ta tin trong lòng mọi người đều hiểu rõ, cho nên ngươi không được từ chối.

Đạm Đài Tuyết Vi nói.

Những người còn lại đều tỏ vẻ ủng hộ, Lục Lâm Thiên đứng dậy, nhìn mọi người rồi thi lễ nói:

- Nếu như chư vị đã tín nhiệm tiểu tử như vậy, vậy thì tiểu tử cung kính không bằng tuân mệnh, đa tạ chư vị đã tin tưởng.

- Ha ha, Lục lão đệ. Lan Lăng sơn trang, Nguyệt Long các cùng các sơn môn khác như Huyền Hồn môn kết minh gọi là Thiên Địa minh, chúng ta cũng không thể không có tên a.

Lạc Kiến Hồng khẽ mỉm cười nói.

- Thiên Địa Minh sao? Khẩu khí thật lớn.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười cười, lập tức nói:

- Chư vị, chư vị cảm thấy cái tên Đế Đạo Minh thế nào?

- Đế Đạo Minh, không tệ. Vậy thì lấy tên là Đế Đạo Minh đi.

Ô Chấn Vũ cười nói, mọi người cũng không có ý kiến gì. Đế Đạo Minh đã được thành lập như vậy. Tất cả các sơn môn lớn kết minh, cử hành nghi thức kết minh trong Phi Linh môn. Đế Đạo Minh được thành lập, tin tức trong đêm nhanh chóng được Ám đường của Phi Linh môn truyền ra bên ngoài.

Đệ tử Phi Linh môn biết được chưởng môn trở thành minh chủ Đế Đạo Minh đều cao hứng không thôi, bởi vì điều này vô hình trung cũng làm tăng địa vị của Phi Linh môn.

Mà trong một đêm, đối với rất nhiều đệ tử trẻ tuổi trong Phi Linh môn mà nói, tất cả đều vô cùng khẩn trương. Suốt đêm có không ít đệ tử Phi Linh môn tiến về quảng trường trên thành Hoa Môn. Hôm nay tất cả đệ tử thân truyền của các sơn môn lớn thi đấu, lần thi đấu này được cử hành trên quảng trường thành Hoa Môn. Nếu như đi chậm, đến lúc đó sẽ không còn chỗ ngồi.

Sáng sớm hôm sau, khi sắc trời vừa sáng, mặt đất còn được phủ bởi một làn sương như tấm lụa mỏng. Cả Phi Linh sơn mạch lúc này tràn ngập trong sương mù mông lung, giống như tiên cảnh.

Sắc trời vừa mới hơi sáng thì trên quảng trường Phi Linh môn đã có dòng người tấp nập. Liếc mắt nhìn xuống phía dưới cũng có ba mươi lăm vạn người. Già trẻ, nam nữ đều có, cũng có không ít người còn đang chạy tới.

Phù.

Niếp Phong thở ra một ngụm trọc khí, thủ ấn được thu lại, hai mắt mở ra. Ánh mắt lập lòe, cảm nhận chân khí trong cơ thể, hắn thấp giọng nói:

- Hôm nay nhất định phải cố gắng tiến vào top bốn mươi.

- Niếp Phong, ngươi cần phải cố gắng hơn nữa.

Bảo Nhi nói với Niếp Phong.

- Được được, ta sẽ cố gắng.

Niếp Phong nói.

Sưu Sưu.

Một lát sau, trong Phi Linh môn có không ít yêu thú phi hành vỗ cánh bay lên, tiến về phía thành Hoa Môn. Trên lưng yêu thú phi hành đều là đệ tử thân truyền trong các sơn môn lớn. Từng thân ảnh thiếu nam, thiếu nữ, khí chất bất phàm. Những người có thể tới đây đều là người nổi bật trong sơn môn của mình.

- Hồng Chí, hôm nay phải cẩn thận một chút. Trước mặt đệ chính là đệ tử của những sơn môn lớn đó.

Trên lưng yêu thú phi hành, Đoan Mộc Y Y nói với Đoan Mộc Hồng Chí.

- Yên tâm đi tỷ tỷ, hiện tại đệ chính là đại sư huynh của Phi Linh môn, đệ sẽ không làm cho Lục đại ca mất mặt.

Đoan Mộc Hồng Chí kiên nghị nói.

Trong thành Hoa Môn, thời gian chậm rãi trôi qua. Bầu trời xanh thẳm, thời tiết không tệ, ánh mặt trời ôn hòa chiếu rọi mặt đất, thi thoảng có gió nhẹ thổi qua.

Chung quanh quảng trường tấp nập, thế nhưng cũng không tạo thành tiếng động lớn. Thời gian trôi qua, tất cả mọi người đều vô cùng chờ mong lần thi đấu giữa các đệ tử trẻ tuổi trong các sơn môn lớn.

Lần thi đấu giữa các sơn môn này Phi Linh môn đã sớm phát ra tin tức, mà đây cũng là ý tứ của Lục Lâm Thiên. Mỗi một lần đại hội Tam tông Tứ môn đều danh chấn một phương, cực kỳ náo nhiệt. Phi Linh môn mượn cơ hội này cũng có thể làm cho thành Hoa Môn náo nhiệt hơn một chút. Về sau mỗi một lần chọn lựa đệ tử trẻ tuổi đều là đại sự trong thành Hoa Môn.

Tất cả đệ tử của các sơn môn lớn dưới ánh mắt chăm chú của mọi người cũng cưỡi yêu thú phi hành từ trên không trung mà lộ diện, cảnh này khiến cho không ít các thiếu nữ ở phía dưới lập tức chăm chú nhìn vào.

Sau khi tới quảng trường trong thành Hoa Môn, tất cả đệ tử các sơn môn lớn nối đuôi nhau đi ra. Chung quanh cửa vào lúc này chật ních, chúng đệ tử phải chen chúc mới có thể tiến vào quảng trường.

Chương 2135: Minh chủ đế đạo (2)

Dòng người tiến về quảng trường ngày càng nhiều. Một lát sau bên trong đã có hơn trăm vạn người. Cảnh tượng này không thể nghi ngờ chính là hình ảnh náo nhiệt nhất trong thành Hoa Môn từ trước tới nay. Rất nhiều người đều là người ở bên ngoài chạy tới, quan sát sự kiện náo nhiệt lần này.

Quảng trường này đã sớm được đệ tử Phi Linh môn sắp xếp, quây thành hình tròn, hai bên còn có mấy ngàn ghế ngồi. Hiện giờ đã có hơn phân nửa người ngồi vào bên trên. Những người này đều là một ít nhân vật có chút uy tín, danh tiếng bên trong thành Hoa Môn. Còn lại đều là những người có quan hệ với bọn họ, người bình thường cũng không có tư cách ngồi vào chỗ này.

Phía sau quảng trường còn có một bệ đá, bên trên có trăm chiếc ghế, nhìn qua có thể thấy được những hàng ghế này so với những chiếc ghế xung quanh còn xa hoa hơn nhiều, đương nhiên đây chính là chỗ ngồi của những sơn môn lớn.

Khi một trăm ba mươi đệ tử trẻ tuổi tới dự thi đứng trên quảng trường, thanh âm xôn xao rốt cuộc cũng đạt tới đỉnh. Không ngờ lại có không ít người biết rõ thân phận của những đệ tử trẻ tuổi này.

Kỳ thật cũng không có gì là kỳ quái. Tất cả các đệ tử sơn môn lớn đi về phía Phi Linh môn, tư liệu rõ ràng cùng với thực lực đã bị Lưu Nhất Thủ cùng với Hoàng Đan thu được. Trong thành Hoa Môn cũng xuất hiện không ít cửa hàng đặt cược, những nơi này đều do Phi Linh thương hội chống lưng. Thế nhưng vì mặt mũi cũng chỉ có thể lén lút làm một chút mà thôi.

Lần này tất cả các đệ tử sơn môn lớn luận bàn là một việc trọng đại, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan đương nhiên không thể bỏ qua cơ hội lần này. Về phần Lục Tiểu Bạch, trong khoảng thời gian này hắn đang bận chuẩn bị hôn sự của chính mình.

Nhất môn chi chủ của các sơn môn lớn lập tức cưỡi yêu thú phi hành tiến về thành Hoa Môn, đệ tử thân truyền trong môn thi đấu, tất cả nhất môn chi chủ của các sơn môn lớn cũng cảm thấy hứng thú. Không biết lần thi đấu này thực lực của đệ tử sơn môn mình và các sơn môn khác có chênh lệch gì không.

Những cường giả này đi tới quảng trường, chúng đệ tử hành lễ, đám người vây xem hoan hô. Mà trong đó, tiếng hô Linh Vũ Chiến Tôn là lớn nhất. Trong phạm vi thế lực của Phi Linh môn, danh tiếng Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên không cần phải nói cũng biết, điều này khiến cho nhất môn chi chủ mấy sơn môn còn lại bất đắc dĩ không thôi.

Mọi người ngồi xuống, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào những đệ tử thân truyền của mấy sơn môn còn lại. Hơn phân nửa mọi người đều có tu vi Vũ Sư, không ít người là Vũ Sư cao trọng, mà cũng có vài Vũ Phách, tuổi đời đều còn rất trẻ, không thể nghi ngờ đều là người có thiên phú rất tốt.

Thi đấu như thế này đối với đám người Lục Lâm Thiên mà nói đương nhiên không có gì rung động. Bọn họ đều muốn xem biểu hiện của đệ tử trong sơn môn mình cùng với thực lực của đám người trẻ tuổi trong mấy sơn môn khác mà thôi.

Không gian Địa Tâm Linh Mạch cứ hai năm mở ra một lần. Mỗi lần Thánh Linh giáo, Phi Linh môn, Nhị các Nhị đảo, tất cả đều lựa chọn hai mươi đệ tử. Về phần Thánh Linh cốc, Tiêu Dao bang, Thiên Ưng lâu thì lựa chọn mười đệ tử, tổng cộng một trăm ba mươi người, cuối cùng cũng chỉ có bốn mươi người mới có thể tiến vào bên trong tu luyện.

Trên quảng trường lúc này tổng cộng có một trăm ba mươi người, thế nhưng phải đào thảo chín mươi người, cạnh tranh cực lớn. Mà sau khi Đế Minh Đạo thành lập tối qua, tất cả cường giả trong các sơn môn lớn đã thương nghị, lần thi đấu này cũng chỉ là kích thích một chút mà thôi. Trừ bốn mươi đệ tử tiến vào không gian Địa Tâm Linh Mạch ra thì trong top ba, người thứ nhất được thưởng một kiện Linh khí Hoàng cấp, một bộ vũ kỹ Huyền cấp hoặc là Linh kỹ, còn có đan dược ngũ phẩm. Mà người xếp thứ ba thì chỉ được một khỏa đan dược ngũ phẩm mà thôi.

Bên trong tất cả các sơn môn lớn, đều dựa theo đại hội Tam tông

Tứ môn, nếu như năm lần thi đấu liên tiếp mà một trong chín sơn môn không có đệ tử tiến vào top ba thì phải giao cho sơn môn khác mười bộ vũ kỹ Huyền cấp cùng mười khỏa đan dược thất phẩm. Nếu như là đám người Thiên Ưng lâu, Tiêu Dao bang, Thánh Linh cốc thì chỉ thua một nửa mà thôi.

Từ tối hôm qua, Vân Dương Tông cùng Linh Thiên môn biết rõ mấy sơn môn lớn này có không gian Địa Tâm Linh Mạch để tôi luyện đệ tử thì Vân Khiếu Thiên cùng Lữ Chính Cường đều yêu cầu Lục Lâm Thiên cho Vân Dương Tông và Linh Thiên môn được gia nhập. Vì muốn đệ tử tham gia thi đấu, đôi oan gia này không ngờ không thể ở yên được một chỗ, cơ hồ là khẩu chiến không ngừng.

Mọi người kỳ thật cũng không có ý kiến, đều nhìn ý tứ của Lục Lâm Thiên, bởi vì không gian này là Phi Linh môn phát hiện ra.

Hai vị nhạc phụ muốn gia nhập đương nhiên Lục Lâm Thiên không thể nói không được. Thế nhưng đương nhiên cũng không thể để cho hai sơn môn này cứ thế gia nhập. Trải qua thương lượng, Vân Dương Tông muốn gia nhập vào bên trong cũng được, nhưng chỉ với tư cách khách mời. Về sau đệ tử top ba trong thi đấu giữa các sơn môn lớn sẽ được tiến vào mật địa của Vân Dương Tông, bằng không sẽ không bàn nữa.

Trong mật địa của Vân Dương Tông có Linh Vũ thánh quả, Vân Khiếu Thiên đương nhiên không nỡ, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không thỏa hiệp, tăng thêm tất cả các sơn môn lớn đều thèm muốn Vũ Linh thánh quả trong mật địa của Vân Dương Tông, cho nên lập tức ồn ào lên tiếng. Rơi vào đường cùng, sau khi Vân Khiếu Thiên thương nghị với trưởng lão trong môn cũng chỉ có thể cắn răng đáp ứng.

Mà Linh Thiên môn muốn tham dự thì phải cho tất cả các sơn môn lớn một kiện Vũ linh khí Huyền cấp, còn có hai khỏa Trú Nhan đan.

Tất cả các sơn môn lớn đều có thu hoạch, tuy rằng thu hoạch đối với bọn họ mà nói cũng không tính là cái gì. Thế nhưng tâm tình lại tốt hơn. Còn đối với Linh Thiên môn cùng Vân Dương Tông, trả giá như vậy cũng không ảnh hưởng cái gì cho nên mọi người đều vui vẻ đồng ý.

Lúc này đại hán râu quai nón của Vũ Đường lại tiến lên tuyên bố quy tắc thi đấu. Một trăm năm mươi người phân tổ thi đấu, quy tắc chung chính là đào thải một trăm mười đệ tử, cuối cùng giữ lại bốn mươi người tiến hành thi đấu chọn ra top ba.

Nói xong quy tắc thi đấu, đại hán râu quai nón nhìn bốn phía, lớn tiếng nói, thanh âm không lớn thế nhưng lại hóa thành sóng âm quanh quẩn trong không gian:

- Hiện tại, ta tuyên bố, đại hội lần đầu của Đế Đạo Minh chính thức bắt đầu.

Oanh.

Sau khi đại hán râu quai nón tuyên bố bắt đầu, cả không gian lập tức vang lên tiếng hoan hô nhiệt liệt. Từng tiếng gầm truyền tới, đây chính là thi đấu giữa đệ tử các sơn môn lớn, thanh âm vô cùng náo nhiệt.

Sưu Sưu.

Ngay khi thanh âm của đại hán râu quai nón vừa dứt, tất cả đệ tử sơn môn lớn dự thi đều từ bên trên nhảy xuống. Chân khí, linh lực dưới chân tràn ra, mũi chân điểm nhẹ mặt đất, thân hình giống như một chiếc lá rụng từ trên không trung nhảy xuống. Các đệ tử đều thể hiện thực lực bất phàm, khiến cho không ít tiếng vỗ tay nhiệt liệt ở chung quanh vang lên.

Chương 2136: Mọi người đặt cược

Nhìn biểu hiện của đệ tử trong môn, cường giả trong các sơn môn lớn không khỏi âm thầm gật đầu, có chút hứng thú quan sát.

Thi đấu tổng cộng chia ra làm hai ngày, ngày đầu tiên các đệ tử chọn ra bốn mươi người tiến vào không gian Địa Tâm Linh Mạch, về phần ngày hôm sau thì thi đấu chọn ra top ba.

Trong thi đấu kịch liệt, chung quanh liên tục vang lên tiếng hô ầm ĩ, trong đó có không ít đệ tử biểu hiện không tồi khiến cho tất cả mọi người có mặt đều phải âm thầm gật đầu.

Mà Phi Linh môn lúc này xuất hiện hai vũ giả tam hệ, còn có một vũ giả tứ hệ khiến cho tất cả các sơn môn lớn cực kỳ kinh ngạc.

Trong lúc quan sát, Vân Khiếu Thiên cũng không chịu ngồi yên, kéo tất cả nhất môn chi chủ các sơn môn lớn đánh cược, tiền cược không giới hạn. Tất cả nhất môn chi chủ các sơn môn lớn đều có chút hứng thú, bắt đầu đặt cược.

Lục Lâm Thiên cũng có hứng thú, tiền đặt cược đương nhiên đặt ở trên người Hoàng Tĩnh Ngọc, Đoan Mộc Hồng Chỉ còn có Niếp Phong, Dương Linh Hạo, Trịnh Thánh Kiệt. Ngày đầu tiên cá cược, Lục Lâm Thiên thắng ba mươi bộ vũ kỹ Huyền cấp đặt trên người Hoàng Tĩnh Ngọc, Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hạo. Thế nhưng lại thua trên người Đoan Mộc Hồng Chỉ, Niếp Phong hai mươi bộ vũ kỹ Huyền cấp. Tính toán ra còn lãi mười bộ vũ kỹ Huyền cấp.

Lục Lâm Thiên cũng không có đau lòng, lúc này trong tất cả các sơn môn lớn như Thiên Vân đảo, Tinh Ngục các, Thánh Linh cốc, Thánh Linh giáo đều có hắc mã, thực lực đều không kém. Mà Đoan Mộc Hồng Chỉ cùng với Niếp Phong vô cùng chật vật tiến vào top bốn mươi, không thể tiến vào được top đầu.

Thế nhưng bản thân Lục Lâm Thiên cũng rõ, hai người này đều đang ẩn dấu thực lực, sợ rằng đang chuẩn bị vì top ba ngày mai. Đoan Mộc Hồng Chỉ không biết từ nơi nào thậm chỉ còn học được một bộ công pháp che giấu tu vi khiến cho không ít cường giả không thể phán đoán ra được thực lực của hắn, chỉ có mấy cường giả có chút nghi hoặc mà thôi.

Mà Vân Khiếu Thiên lại là người thắng nhiều nhất trong ngày đầu tiên này, Ô Chấn Vũ thua nặng nhất, Đạm Đài Tuyết Vi cũng thắng một chút. Lữ Chỉnh Cường cũng vậy, Linh Thiên môn cùng Vân Dương Tông tuy rằng không có đệ tử tham gia, thế nhưng Vân Khiếu Thiên cùng Lữ Chỉnh Cường đều có hứng thú nhìn thực lực đệ tử trẻ tuổi trong những sơn môn khác.

Ngày thi đấu đầu tiên chấm dứt, bên trong Phi Linh môn, đám người Hoàng Tinh Ngọc, Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hạo, Niếp Phong, Đoan Mộc Hồng Chỉ cùng với một Vũ Sư lục trọng của Phi Linh môn tiến vào top bốn mươi, thành tích bực này khiến cho tất cả các sơn môn lớn phải lau mắt mà nhìn. Thiên Ưng lâu cùng Tiêu Dao bang chỉ có hai đệ tử tiến vào bên trong, Thánh Linh cốc thì nhiều hơn một người.

Ngày thi đấu đầu tiên chấm dứt, không ít đệ tử tạo dựng được thanh danh của mình, cửa hàng đặt cược lúc này càng thêm nhộn nhịp.

Đêm đến, những đệ tử trong top bốn mươi cũng không thoải mái, ai bị thương thì chữa thương, người cần điều tức thì điều tức. Bởi vì thi đấu ngày mai vô cùng quan trọng, ai cũng muốn tiến vào top ba để dương danh thiên hạ.

Hôm sau, thi đấu lần nữa bắt đầu, quảng trưởng càng thêm náo nhiệt, đám người vây chung quanh tăng lên, tiếng xôn xao vang vọng, náo nhiệt vô cùng.

Trong ngày thi đấu này Vân Khiếu Thiên lại giật dây mọi người đặt cược. Người hôm qua bị thua đã sớm muốn báo thù, bắt đầu nhao nhao đặt cược. Từng trận thi đấu đều có người đặt cược.

Khi chỉ còn mười người trong quảng trường, trong mười người này Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chỉ lại gian nan tiến vào bên trong, xếp ở kế cuối. Hoàng Tinh Ngọc cũng ở bên trong, Trịnh Thánh Kiệt thì có chút thương thế cho nên cùng với Dương Linh Hạo dừng chân ở top mười năm, vô cùng tiếc nuối.

Trong lúc thi đấu cũng khiến cho tất cả đệ tử Phi Linh môn biết được thực lực của các sơn môn lớn tham dự lần này, tất cả các sơn môn lớn đều có cường giả bất phàm.

Trong lúc thi đấu mười chọn ra năm, Niếp Phong đấu với một thiếu nữ xinh đẹp của Thiên Vân đảo, người này cũng có tu vi Linh Phách nhất trọng, biểu hiện ban đầu không tầm thường, liên tục quá quan trảm tướng.

Mà Niếp Phong thì mỗi lần đều chật vật tấn cấp, cực kỳ miễn cưỡng, đánh đi đánh lại cũng chỉ có hai bộ vũ kỹ cấp thấp, tuy rằng không tồi, thế nhưng so với thiếu nữ mặc y phục màu đỏ của Thiên Vân đảo thì có vẻ yếu hơn một chút.

Vân Khiếu Thiên đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội lần này cho nên lần nữa kêu gọi mọi người. Nhất môn chi chủ các sơn môn lớn sau khi do dự một lát, chỉ có Lạc Kiến Hồng cùng Âm Dương Vương Dạ Vị Ương không có đặt cược vào thiếu nữ mặc y phục màu đỏ của Thiên Vân đảo, còn lại những người khác đều đặt vào thiếu nữ của Thiên Vân đảo kia.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đệ tử của hắn đương nhiên hắn phải ủng hộ cho nên trực tiếp đặt cược bốn mươi bộ vũ kỹ Huyền cấp, Vân Khiếu Thiên do dự một lát, mới gật đầu tiếp nhận.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên dường như nắm chắc, Lạc Kiến Hồng cũng không khách khí, đặt ba mươi bộ vũ kỹ Huyền cấp, Âm Dương Vương Dạ Vị Ương cũng cắn răng đặt cược hai mươi bộ vũ kỹ.

Vân Khiếu Thiên cũng không có cách nào, đành phải tiếp nhận đặt cược. Tất cả các sơn môn lớn đặt thiếu nữ của Thiên Vân đảo chỉ có mười bộ vũ kỹ Huyền cấp. Bât kể như thế nào, coi như là Niếp Phong chiến thắng thì hắn thua cũng không nhiều.

Sau khi giao thủ, Niếp Phong bắt đầu ra tay mạnh mẽ, không ẩn giấu thực lực, thế nhưng đối mặt với công kích linh hồn của thiếu nữ Thiên Vân đảo kia hắn cũng có chút đau đầu, không dám tiếp cận quá gần. Mà cuối cùng Niếp Phong lợi dụng kỹ xảo chiến đấu, dụ thiếu nữ áo đỏ này vào cạm bẫy mà hắn đã thiết lập sẵn.

Sắc mặt thiếu nữ Thiên Vân đảo kia đại biến, không ngờ lại thi triển bí pháp cưỡng ép tăng hai trọng thực lực, đạt tới Linh Phách tam trọng.

Khi tất cả mọi người đều cho rằng Niếp Phong đã thua thì Niếp Phong cũng đã sớm có sự chuẩn bị, cánh tay phải toàn lực đánh ra một kích. Bao tay Vũ linh khí Hoàng cấp xuất hiện, phối hợp với một quyền toàn lực, quyền ấn phá vỡ không gian, đánh bại thiếu nữ mặc y phục màu đỏ kia.

Lực lượng một quyền này thừa sức đánh bại Vũ Phách tam trọng đỉnh phong, so với một quyền khi đối phó với Trịnh Thánh Kiệt còn mạnh hơn nhiều.

Niếp Phong chiến thắng, tất cả mọi người đều được mở rộng tầm mắt, không nghĩ tới Niếp Phong lại có thực lực khủng bố như vậy. Vân Khiếu Thiên cũng chỉ có thể hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lần này hắn thua không ít.

Mà Lạc Kiến Hồng cùng Âm Dương Vương Dạ Vị Ương mỉm cười, bọn họ theo chân Lục Lâm Thiên nên thắng được kha khá, và hai người cũng cảm thấy rất bất ngờ trước sợ thực lực của Niếp Phong.

Sau đó Đoan Mộc Hồng Chỉ cũng giao thủ với một thanh niên có khí chất bất phàm của Nhật Sát các, thanh niên kia có tu vi Vũ Phách nhị trọng, cũng là vũ giả tam hệ, thậm chí còn là người có khả năng đoạt được quán quân nhất. Không ít ánh mắt nhìn vào người thanh niên này. Đệ tử trong môn ra trận, Lạc Kiến Hồng lập tức trở thành nhà cái, ai tới cũng không cự tuyệt.

Chương 2137: Trói cho ta (1)

Đại đa số mọi người đều đặt cược vào trên người thanh niên của Nhật Sát các, biểu hiện của Đoan Mộc Hồng Chỉ tuy rằng không tệ, nhưng một đường chật vật tấn cấp, không có quá nhiều điểm sáng.

Lục Lâm Thiên không chút khách khí, trực tiếp đặt cược năm mươi bộ vũ kỹ Huyền cấp trên người Đoan Mộc Hồng Chỉ, chỉ có Đạm Đài Tuyết Vi cùng Âm Dương Vương, Khâu Mỹ Vi theo chân Lục Lâm Thiên đặt cược mà thôi.

Lữ Chỉnh Cường vốn muốn đặt vào thanh niên của Nhật Sát các thế nhưng lại bị Khâu Mỹ Vi ngăn cản. Khâu Mỹ Vi mỉm cười, sau đó đặt theo Lục Lâm Thiên, không ngờ lần này Lữ Tiểu Linh lại liếc mắt nhìn nàng. Thực lực của Đoan Mộc Hồng Chỉ, Lữ Tiểu Linh ở trong Phi Linh môn cho nên cũng biết rõ.

Kết quả cuối cùng cũng có thể đoán được, thanh niên Nhật Sát các kia tuy rằng bất phàm, thế nhưng cũng không phải là đối thủ của Đoan Mộc Hồng Chỉ. Đoan Mộc Hồng Chỉ có tu vi Vũ Phách tứ trọng đỉnh phong, trong vòng mười chiêu đã giải quyết thanh niên của Nhật Sát các. Mà ngay cả thanh niên kia thúc dục Linh khí Hoàng cấp cũng không thể làm gì được Đoan Mộc Hồng Chỉ.

Kế tiếp, Hoàng Tĩnh Ngọc cũng thi triển thủ đoạn của bản thân tiến vào top năm. Đối thủ của nàng chính là một Vũ Phách nhị trọng của Kiền Hiên đảo, thực lực không dưới nàng, trên người cũng có một ít át chủ bài. Sau khi chiến đấu kịch liệt một phen, Hoàng Tĩnh Ngọc thi triển tuyệt chiêu, phối hợp với đan điền khổng lồ của vũ giả tứ hệ, còn có phối hợp với các loại thuộc tính, nguy hiểm tấn cấp ngũ cường.

Hoàng Tĩnh Ngọc tấn cấp khiến cho Lục Lâm Thiên lần nữa thu được bốn mươi bộ vũ kỹ Huyền cấp.

Trong ngũ cường thì Phi Linh môn chiếm tới ba, chuyện này khiến cho mọi người kinh hãi, đặc biệt là Đoan Mộc Hồng Chỉ cùng với

Niếp Phong ngay từ đầu đã ẩn dấu thực lực, khiến cho nhất môn chi chủ của các sơn môn lớn đều mất vũ kỹ, bọn họ vô cùng bất đắc dĩ, Đoan Mộc Hồng Chỉ này với Niếp Phong đều giống như Lục Lâm Thiên năm đó, ẩn giấu thực lực giả heo ăn thịt hổ.

Từ ngũ cường chọn ra tam cường, năm người rút thăm chọn ra một người tiến vào top ba, bốn người còn lại phải đấu với nhau. Trong lúc rút thăm, vận khí của Niếp Phong không tồi, trực tiếp tiến vào top ba. Mà Đoan Mộc Hồng Chỉ cùng Hoàng Tinh Ngọc lại may mắn không rút trúng nhau, phân biệt thi đấu với đệ tử của Nhật Sát các và Tinh Ngục các.

Ngay sau đó thi đấu lập tức diễn ra, Hoàng Tinh Ngọc đối chiến với một thanh niên của Nhật Sát các, người này có tu vi hoàn toàn không dưới nàng, đã là Vũ Phách tam trọng.

Thế nhưng trên phương diện thực lực, Hoàng Tinh Ngọc là vũ giả tứ hệ cũng không kém người này bao nhiêu, khó phân thắng bại. Hoàng Tinh Ngọc lần nữa dựa vào bốn loại thuộc tính cùng với đan điền khổng lồ, thúc dục Vũ linh khí Huyền cấp cùng với vũ kỹ Hoàng cấp trung giai, đem đối thủ đánh bại. Mà bản thân nàng cũng tiêu hao hầu gần như cạn kiệt, khiến cho sắc mặt trắng bệch.

Đối thủ của Đoan Mộc Hồng Chỉ chính là một linh giả Linh Phách nhị trọng đỉnh. Dùng tu vi Linh Phách tứ trọng đỉnh phong của Đoan Mộc Hồng Chỉ, thắng bại đã định. Sau hơn ba mươi chiêu, Đoan Mộc Hồng Chỉ bố trí khải giáp hộ thân, ngạnh kháng chống lại một chưởng của đối phương, nắm lấy cơ hội liên tiếp tấn công mạnh đối thủ, đánh bại đối thủ dưới kiếm của mình.

Đoan Mộc Hồng Chỉ cùng với Hoàng Tinh Ngọc không giống nhau. Hoàng Tinh Ngọc trực tiếp tỏ vẻ không địch lại. Mấy ngày trước hai người đã đọ sức qua, Hoàng Tinh Ngọc tự biết bản thân yếu hơn Đoan Mộc Hồng Chỉ. Hiện tại bản thân nàng lại tiêu hao hầu như không còn, cũng không thể tái chiến.

Top ba đại hội Đế Đạo Minh lần đầu tiên lu mờ dưới ánh sáng của Phi Linh môn, chuyện này khiến cho tất cả các sơn môn lớn im lặng, trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cười hắc hắc, lần này xem như Phi Linh môn lần nữa nổi danh.

Tất cả mọi người trong Phi Linh môn sau khi biết được kết quả như vậy đều kích động không thôi. Đoan Mộc Hồng Chỉ, Hoàng Tĩnh Ngọc, Niếp Phong, ba người hiện tại đều có thanh danh cực cao trong đám đệ tử trẻ tuổi đồng lứa, trở thành nhân vật phong vân tuyệt đối. Đoan Mộc Hồng Chỉ thì không cần nói, mà người ngây ngốc như Niếp Phong cũng trở thành đối tượng ngưỡng mộ của không ít thiếu nữ trong Phi Linh môn.

Đương nhiên, Đoan Mộc Hồng Chỉ, Hoàng Tĩnh Ngọc, Niếp Phong, tên ba người nhanh chóng từ trong thành Hoa Môn truyền ra khắp đại lục.

Thi đấu chấm dứt, trưởng lão trong các sơn môn lớn lập tức mang theo đệ tử trong môn cùng với cường giả Phi Linh môn tiến vào không gian trong sơn mạch Vụ Đô. Mà thời điểm này, nhất môn chi chủ của các sơn môn lớn cũng có ý định rời đi. Đệ tử trong môn phải tu luyện trong không gian nửa năm, phái trưởng lão trong sơn môn ở lại Cổ Vực là được rồi. Dù sao tất cả các sơn môn lớn hiện tại đều có phân đà trong Cổ Vực.

Nhưng mà khi tất cả nhất môn chi chủ của các sơn môn lớn muốn rời đi đều nhận được hai cái thiệp cưới, một ám, một minh, sau khi mọi người nhìn thấy thiệp cưới lúc này mới hiểu ý, nhao nhao hợp tác.

Trong Phi Linh môn lúc này đã giăng đèn kết hoa, khắp nơi một màu đỏ hồng, không khí vui vẻ, bởi vì ngày mai chính là đại hôn của Lục đường chủ.

Trong Phi Linh môn, thân ảnh Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh xuất hiện, thi thoảng chỉ điểm đệ tử trang trí.

Không khí vui vẻ khắp nơi, sáng sớm hôm sau, tất cả các thế lực lớn nhỏ chung quanh đều phái người tới, mang theo lễ trọng. Những thế lực lớn nhỏ thu được thiệp mời cũng cảm thấy trên mặt có ánh sáng.

Nhật Sát các, Thiên Vân đảo, Vân Dương Tông cùng mọi người đều biết Lục Tiểu Bạch có quan hệ bất phàm với Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên tự mình đưa thiệp cưới, lại đưa ra hậu lễ bất phàm khiến cho Lục Tiểu Bạch cười không dứt miệng.

Sáng sớm Lục Tiểu Bạch đã ăn mặc chỉnh chu, mặc y phục chú rể màu đỏ, chào hỏi các thế lực lớn nhỏ tới Phi Linh môn, vẻ mặt cao hứng không thôi.

Tất cả mọi người trong Phi Linh môn đều sống trong cảm giác vui vẻ, kể cả các cường giả trong tất cả các sơn môn lớn cũng không quan tâm tới chuyện bên ngoài, thanh âm vui vẻ từ sáng sớm đã vang vọng trong Phi Linh môn. Thời gian trôi qua, thanh âm vui mừng kia càng thêm nồng đậm.

Trong một đình viện ở hậu sơn, trong phòng lúc này có Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, La Lan thị, Lục Tiểu Bạch, Tiểu Long, Dương Quá. Lục Lâm Thiên vỗ vai Lục Tiểu Bạch, nhìn Lục Tiểu Bạch rồi mỉm cười nói:

- Lục Tiểu Bạch, rốt cuộc ngươi đã lập gia đình, về sau đã là người có gia đình, chúc mừng ngươi.

- Đa tạ công tử chăm sóc.

Lục Tiểu Bạch kích động hành lễ, hắn biết, tất cả những thứ mà mình có hôm nay đều là của công tử ban cho. Hắn có thể danh chấn một phương, có được địa vị như ngày hôm nay, đường chủ Kim đường Phi Linh môn, cường giả Vũ Vương, nếu không có công tử, sợ rằng cả đời này hắn chỉ là một người hầu trong Lục gia mà thôi.

- Ta đã nói bao nhiêu lần rồi, không được hành lễ như vậy nữa. Nhìn thấy ngươi thành gia lập thất, công tử ta cũng vui mừng thay cho ngươi.

Chương 2138: Trói cho ta (2)

Lục Lâm Thiên nâng Lục Tiểu Bạch dậy, nhìn gia phó trước mặt, người này từ trước tới nay hắn đều coi như huynh đệ trong nhà.

- Tiểu Bạch, đã lập gia đình rồi, Uyển Nhi là một cô nương tốt, về sau phải đối xử với nó cho tốt, không nên bắt nạt nó, bằng không phu nhân cũng không tha cho ngươi.

La Lan thị nói với Lục Tiểu Bạch. Hôm nay La Lan thị cũng cười không dứt miệng, Lục Tiểu Bạch giống như là nhi tử của nàng vậy. Nhìn Lục Tiểu Bạch thành gia lập thất, trong lòng nàng cũng vô cùng cao hứng.

- Phu nhân cứ yên tâm đi, con nhất định sẽ đối tốt với nàng, không để cho nàng chịu ủy khuất.

Lục Tiểu Bạch gật đầu đáp.

- Con thỏ con, hôm nay thành hôn sao?

Lúc này một thanh âm trầm thấp mang theo cảm giác già nua truyền đến. Thân ảnh Nam thúc vô thanh vô tức xuất hiện trong phòng nhỏ.

- Bái kiến Nam thúc.

Nhìn thấy Nam thúc xuất hiện, Lục Tiểu Bạch lập tức hành lễ, thế nhưng lại bị Nam thúc vung tay, dùng một cỗ lực lượng vô hình nâng hắn dậy, Nam thúc nói:

- Ta không có gì tặng ngươi, vật bình thường bằng vào thân phận hiện tại của ngươi cũng không thiếu. Ta có một khối ngọc bối, sau này nếu như gặp phải tình huống không ổn, chỉ cần bóp nát ngọc giản, trong thời gian ngắn nhất ta sẽ chạy tới ứng cứu.

Thanh âm vừa dứt, Nam thúc lập tức ném một khối ngọc giản cho Lục Tiểu Bạch, lời nói tuy rằng không quá ôn nhu, thế nhưng cho dù là ai cũng có thể nhìn thấy, ánh mắt Nam thúc nhìn Lục Tiểu Bạch vô cùng hiền từ. Lục Tiểu Bạch cũng là hắn dạy bảo qua, tuy rằng ngoài miệng không thừa nhận, thế nhưng trong lòng hắn, tiểu tử này cũng là một nửa đệ tử.

- Đa tạ Nam thúc.

Bản thân lập gia đình, Nam thúc tự mình tới, Lục Tiểu Bạch kích động không nói nên lời.

- Tiểu tử, thứ này cho ngươi. Nếu như gặp phải nguy cơ thì nhanh chóng bóp nát.

Nam thúc cũng đem một khối ngọc ném cho Lục Lâm Thiên, sau đó thân ảnh vô thanh vô tức biến mất không thấy đâu nữa.

- Dường như cường giả đều thích lên giọng kiểu như vậy nha.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cười, lập tức nhìn khối ngọc giản trong tay. Trong lòng không khỏi có cảm giác ấm áp, lão gia hỏa này không nói một lời cảm động nào, thậm chí cũng không nói lời có ích với hắn, thế nhưng sự quan tâm trong nội tâm kia Lục Lâm Thiên lại hiểu rõ. Hắn nắm ngọc giản trong tay, trong lòng cảm thấy vô cùng ấm áp.

- Đông lão, hôm nay Tiểu Bạch thành hôn, Đông Lão cũng nên nói một câu dứt khoát, Oánh tỷ đã chờ người vài thập niên, rốt cuộc người có cưới hay không?

Thu hồi ngọc giản, Lục Lâm Thiên nhìn Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh rồi nói.

- Đi đi... Ngươi quan tâm tới bản thân ngươi đi. Loại chuyện như thế này ngươi đừng có quan tâm.

- Đông lão, không phải là ta quan tâm, hôm qua ta vừa nhận được tin Lộc Sơn cung phụng cầu hôn Oánh tỷ.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười tà nhìn Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh rồi nói.

- Cái gì? Lão gia hỏa Lộc Sơn lão nhân kia dám? Ta liều mạng với hắn.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lớn tiếng quát, lập tức ân cần nhìn Lục Lâm Thiên hỏi:

- Tiểu tử, Bạch Oánh có đáp ứng không?

- Dù sao Đông lão cũng không cưới, Đông lão quan tâm làm cái gì? Lại nói, chuyện này cũng không liên quan tới người.

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, xem ra Đông Vô Mệnh cùng với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đều có tình cảm với nhau. Có lẽ hai người đều ngại mở miệng, hắn cũng nên xuất một ít lực.

- Tiểu tử ngươi định âm ta?

Mắt nhìn Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lập tức hồi phục tinh thần lại, cẩn thận suy nghĩ, dường như bản thân hắn đang bị tiểu tử này che mắt.

- Đông lão, ta hỏi người một lần, rốt cuộc người có lấy Oánh tỷ hay không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, lập tức nhìn Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói.

- Ta không nói cho ngươi.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cũng không phải là loại người lương thiện, liền trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên. Bảo hắn chém chém giết giết thì hắn chỉ nhăn mặt một chút mà thôi. Thế nhưng chuyện như thế này, cái mặt già này của hắn làm sao có thể trơ ra được. Huống chi lại nói ra những lời này trước mặt hậu bối.

- Ồ? Không nói cho ta vậy thì đừng trách ta.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh khinh bỉ nhìn Lục Lâm Thiên, bộ dáng như lợn chết không sợ nước sôi nói:

- Chẳng lẽ ngươi còn định trói ta sao?

- Ồ? Người cho rằng ta không dám sao?

Lục Lâm Thiên phất tay, miệng quát lớn một tiếng. Lão gia hỏa này quả thực chết vì sĩ diện, không cứng rắn một chút thì không được.

- Ngươi dám...

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh còn chưa dứt lời, thân thể đột nhiên run lên, trên người bị cấm chế, toàn thân đập xuống mặt đất, linh lực không có cách nào vận chuyển, toàn thân bị cấm chế.

- Đông lão, đắc tội, hôm nay quả thực tiểu tử ta phải trói người lại.

Chân khí trên người Dương Quá thu lại, người vừa mới ra tay là hắn, mọi người đã sớm thương lượng qua chuyện này.

- Tiểu tử, các ngươi muốn làm cái gì?

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh bị bố trí cấm chế quá nhanh, hắn thật không ngờ mấy tiểu gia hỏa này lại dám trói hắn lại.

- Làm cái gì đợi một lát nữa người sẽ biết rõ.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, lập tức nói:

- Đến đây, lột hết y phục trên người lão gia hỏa này xuống.

- Tiểu tử, ta cầu xin ngươi, rốt cuộc các ngươi muốn làm cái gì?

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nghe thấy lời Lục Lâm Thiên nói như vậy, lập tức cầu xin. Hắn hiểu rõ Lục Lâm Thiên nhất, tiểu tử này không có chuyện gì không làm được.

- Hiện giờ có cầu xin cũng vô dụng.

Lục Lâm Thiên mặc kệ Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cầu xin, cười hắc hắc nói:

- Đổi y phục tân lang cho người mà thôi.

- Dừng tay, các ngươi dám cởi y phục trên người ta? Cứu mạng.

- Đừng cởi y phục của ta, mấy tiểu gia hỏa không biết lớn nhỏ các ngươi.

Một lát sau, trong phòng Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Lục Lâm Thiên nhìn Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh tя⃯ầи ƫя⃯υồиɠ, miệng nở nụ cười tà dị nói:

- Đông lão, làn da cũng không tệ a. Càng già càng dẻo dai, rất hồng hào, bảo dưỡng không tệ.

- Tiểu tử, không phải ngươi có sở thích biến thái như vậy đó chứ? Ta cho ngươi biết, ta là người bình thường.

Nhìn ánh mắt tà dị của Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lập tức rùng mình, mở miệng nói.

- Người mới không bình thường, ta đang nghĩ xem hôm nay động phòng liệu có vấn đề gì hay không.

Lục Lâm Thiên liếc nhìn Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, nói:

- Đến đây, đổi hỉ phục, trang trí lại căn phòng này.

Trong một đình viện tinh xảo lúc này cũng vô cùng náo nhiệt, đám người Lưu gia đã sớm tới phi Linh môn. Lúc này trong đình viện này trừ mấy phụ nhân của Lưu gia ra còn có Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Lục Tâm Đồng, Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, DIệp Mỹ, Nhan Kỳ, Bạch Toa Toa, mà ngay cả Hoa Mãn Ngọc, An Cát Tú Na, Khấu Phi Yến cũng ở bên trong.

Nhân vật chính ngày hôm nay chính là tiểu thư Lưu Uyển của Lưu gia. Trên người mặc một bộ hỷ phục màu đỏ chót, thân thể linh lung, bay bổng. Khuôn mặt trang điểm nhẹ, vô cùng động lòng người.

Chương 2139: Ép cưới (1)

- Thật xinh đẹp, đây là lần đầu tiên Phi Linh môn có việc vui như vậy.

Nhìn qua Lưu Uyển, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Lục Tâm Đồng nhẹ giọng nói:

- Oánh tỷ, việc giữ sư phụ ta và tỷ cũng nên làm thôi chứ.

- Tiểu nha đầu nhà ngươi từ lúc nào đã biết nói những lời này vậy?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh trừng mắt nhìn Lục Tâm Đồng nói:

- Ta và sư phụ ngươi thì có chuyện gì cơ chứ?

- Oánh tỷ, nếu không có gì thì tỷ xấu hổ làm gì?

Lục Tâm Đồng cười hắc hắc nói:

- Oánh tỷ, tỷ cũng đừng tưởng rằng đám hậu bối như chúng ta không biết gì, chuyện của hai người chúng ta đều thấy, có lẽ hai người cũng nên tính chuyện đó thôi, để chúng ta lại lần nữa được náo nhiệt.

- Đi đi....

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh trừng mắt nhìn Lục Tâm Đồng, trên mặt ửng đỏ nói:

- Các ngươi còn nhỏ, không hiểu được những thứ này đâu.

- Sư phụ, con cảm thấy Đông lão cũng không tệ.

Diệp Phi mỉm cười nói.

- Chỉ bằng vào lão gia hỏa tỉnh tình thối, trơ ra như hòn đá kia sao?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói xong, dường như cảm thấy mình nói hơi nhiều cho nên trừng mắt nhìn Diệp Phi nói:

- Còn đứng đó xem náo nhiệt cái gì? Nhanh đi sắp xếp đi.

Bị sư phụ trừng mắt, có thân phận sư phụ đứng đầu, Diệp Phi không dám nói gì nữa.

- Oánh tỷ, Đông lão không tệ, bằng không chúng ta đi nói với Đông lão nha.

Vân Hồng Lăng cười nói, hai năm qua ở trong Phi Linh môn, nàng cũng đã bắt đầu quen thuộc với đám người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

- Ta nói này Oánh tỷ, lão gia hỏa Đông Vô Mệnh có lẽ cũng có ý mà không dám nói, nếu không chúng ta đi trước hỏi ý tứ hắn vậy.

Khâu Mỹ Vi hôm nay cũng có mặt cùng với Lữ Tiểu Linh, đôi mắt xinh đẹp nhìn Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, vui vẻ nói.

- Oánh tỷ, đắc tội.

Lục Tâm Đồng nhìn mọi người, thanh âm vừa dứt, trong nháy mắt đánh ra mấy đạo cấm chế lên người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

- Tâm Đồng, ngươi muốn làm gì?

Vốn thực lực của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đã chênh lệch với Lục Tâm Đồng quá nhiều, dưới tình huống bất ngờ, đương nhiên lập tức bị cấm chế.

- Oánh tỷ, chuyện này không liên quan tới ta, tất cả đều là chủ ý của ca ca.

Lục Tâm Đồng mỉm cười, lập tức nói với những người chung quanh:

- Nhanh trợ giúp Oánh tỷ đổi hỷ phục.

- Các ngươi muốn làm gì? Nhanh thả ta ra....

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh không có cách nào giãy dụa, bị chúng nữ trực tiếp thay hỷ phục. Có Lục Tâm Đồng, Khâu Mỹ Vi, Vân Hồng Lăng dẫn đầu, đám người Diệp Phi, Bạch Toa Toa, Nhan Kỳ cũng không sợ, lập tức náo nhiệt hẳn lên.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh thấy giãy dụa cũng không được, chỉ có thể tùy ý để cho mọi người thay y phục cho mình.

Tới trưa, náo nhiệt trong Phi Linh môn rốt cuộc cũng đạt tới đỉnh điểm. Tiếng chúc mừng, hoan hô hội tụ lại cùng một chỗ. Một đệ tử xuyên qua đại điện Phi Linh môn. Cả Phi Linh môn lúc này tràn ngập trong không khí vui mừng, không ít đệ tử mặc hồng bào đi qua đi lại giống như thủy triều.

Trong đại điện lúc này có không ít người tới chúc mừng có mặt. Mà ở vị trí đầu não là tất cả nhất môn chi chủ các sơn môn lớn. Phía dưới là một ít thế lực lớn trong phạm vi Phi Linh môn được mời tới. Trà rượu trên bàn đầy đủ, phía dưới còn được tơ lụa màu đỏ cuốn quanh, cực kỳ đẹp dẽ.

Lục Tiểu Bạch ở trong đại điện, vẻ mặt vui mừng, không ngừng đáp lại lời chúc tụng của mọi người chung quanh. Nhân số trong đại điện xem ra đã đạt tới mức tối đa.

Không ít đệ tử Phi Linh môn không có tư cách tiến vào đại điện cũng túm năm tụm ba vây xem bên ngoài. Thời điểm vui mừng như vậy chấp sự cũng không trách phạt bọn họ.

- Tân nương tới.

Lúc này một thanh âm thanh thúy vang lên. Một đạo thân ảnh xinh đẹp đứng bên ngoài đại điện. Người này chính là Hoa Mãn Ngọc. Thanh âm của Hoa Mãn Ngọc vừa truyền ra, tiếng ồn ào trong đại điện lập tức chấm dứt, tức thì yên tĩnh. Từng ánh mắt nhìn về phía đại điện. Đám đệ tử xúm lại nhường đường, nhìn người đang tiến vào đại điện, không ít người cảm thấy nghi hoặc.

Lúc này xuất hiện trong mắt mọi người có hai người đang mặc hỷ phục, trên đầu cũng được một cái khăn hồng bao phủ. Hai tân nương tử, chung quanh có không ít nữ tử xinh đẹp nâng đỡ giống như vô số ngôi sao vây quanh vầng trăng. Thế nhưng lúc này không có ai chú ý tới, một người trong hai người mặc hỷ phục kia bị người khác mang đi.

Tân nương xuất hiện, Lục Tiểu Bạch mỉm cười, trong lòng hắn đương nhiên hiểu rõ sự sắp xếp của công tử.

- Chư vị, cảm ơn chư vị tới dự hôn lễ của ta. Hôm nay ta thành gia lập thất, còn có hai người khác cũng thành gia lập thất, chính là hai vị cung phụng của bổn môn, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh và Hoa Tiên Tử Bạch Oánh, hiện tại mời Đông cung phụng xuất hiện.

Lục Tiểu Bạch không chút lúng túng lên tiếng.

Nghe vậy, trong đại điện cũng không có bao nhiêu người rung động, dù sao trong này cũng có không ít người biết sự sắp xếp của Lục Lâm Thiên. Người có thể tiến vào trong này, trong lòng đều biết rõ hai người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh. Mà cường giả trong tất cả các sơn môn lớn đã sớm biết rõ tin này, cho nên cả đám đều mở miệng cười.

Trong lúc rối loạn nhỏ, trước đại điện lần nữa có người xuất hiện. Người tới chính là Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Tiểu Long, còn có La Lan thị ở phía sau, mặt khác còn có Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên.

Khuôn mặt Lục Lâm Thiên vui vẻ, cùng với Dương Quá một trái một phải nắm tay Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh mặt hỷ phục đi vào đại điện. Trước đó do Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh không chút khách khí chửi bới cho nên Lục Lâm Thiên lập tức đem thanh âm của hắn cấm chế lại.

Vì vậy cho nên trên đường đi Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh chỉ có thể phát ra âm thanh ô ô. Mà khi Thôi Hồn Độc Vương Đông

Vô Mệnh đi tới đại điện cũng nghe thấy lời nói của Lục Tiểu Bạch, lúc này hắn mới hoàn toàn hiểu được mục đích của Lục Lâm Thiên.

Tiến vào đại điện, vô số ánh mắt chăm chú nhìn vào, trên khuôn mặt dày của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh không biết đã chuyển thành màu gì, hận không thể tìm lỗ dưới mặt đất mà chui xuống, thế nhưng bản thân hắn cũng không có cách nào nhúch nhích.

- Đông Vô Mệnh, chúc mừng.

- Lão độc vật, chúc mừng.

Trong tất cả các sơn môn lớn cũng có không ít người quen Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, trong Phi Linh môn, đám người Thiên Thủ Quỷ Tôn, Thanh Linh Tôn giả, Hồ Viêm Thiên Vương cũng chúc mừng. Nhìn thấy bộ dáng của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, cả đám lập tức ngây người.

- Cảm ơn mọi người, cảm ơn.

Lục Lâm Thiên liên tục nói lời cảm tạ, giống như bản thân hắn là chú rể vậy, sau đó trực tiếp đặt Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh trên đại điện, truyền âm nói với Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh:

- Đông lão, ta cũng chỉ có thể làm được tới mức như vậy. Ta sẽ giải cấm chế cho người, kế tiếp phải nhìn xem người xử lý thế nào. Người đừng có mà chạy trốn, trước mặt thiên hạ quần hùng, nếu như người chạy trốn, đến lúc đó Oánh tỷ sẽ mất mặt, đồng thời Lộc Sơn lão nhân sẽ nhân cơ hội mà nhảy vào.

Chương 2140: Mọi người đặt cược

Nhìn biểu hiện của đệ tử trong môn, cường giả trong các sơn môn lớn không khỏi âm thầm gật đầu, có chút hứng thú quan sát.

Thi đấu tổng cộng chia ra làm hai ngày, ngày đầu tiên các đệ tử chọn ra bốn mươi người tiến vào không gian Địa Tâm Linh Mạch, về phần ngày hôm sau thì thi đấu chọn ra top ba.

Trong thi đấu kịch liệt, chung quanh liên tục vang lên tiếng hô ầm ĩ, trong đó có không ít đệ tử biểu hiện không tồi khiến cho tất cả mọi người có mặt đều phải âm thầm gật đầu.

Mà Phi Linh môn lúc này xuất hiện hai vũ giả tam hệ, còn có một vũ giả tứ hệ khiến cho tất cả các sơn môn lớn cực kỳ kinh ngạc.

Trong lúc quan sát, Vân Khiếu Thiên cũng không chịu ngồi yên, kéo tất cả nhất môn chi chủ các sơn môn lớn đánh cược, tiền cược không giới hạn. Tất cả nhất môn chi chủ các sơn môn lớn đều có chút hứng thú, bắt đầu đặt cược.

Lục Lâm Thiên cũng có hứng thú, tiền đặt cược đương nhiên đặt ở trên người Hoàng Tinh Ngọc, Đoan Mộc Hồng Chỉ còn có Niếp Phong, Dương Linh Hạo, Trịnh Thánh Kiệt. Ngày đầu tiên cá cược, Lục Lâm Thiên thắng ba mươi bộ vũ kỹ Huyền cấp đặt trên người Hoàng Tinh Ngọc, Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hạo. Thế nhưng lại thua trên người Đoan Mộc Hồng Chỉ, Niếp Phong hai mươi bộ vũ kỹ Huyền cấp. Tính toán ra còn lãi mười bộ vũ kỹ Huyền cấp.

Lục Lâm Thiên cũng không có đau lòng, lúc này trong tất cả các sơn môn lớn như Thiên Vân đảo, Tinh Ngục các, Thánh Linh cốc, Thánh Linh giáo đều có hắc mã, thực lực đều không kém. Mà Đoan Mộc Hồng Chỉ cùng với Niếp Phong vô cùng chật vật tiến vào top bốn mươi, không thể tiến vào được top đầu.

Thế nhưng bản thân Lục Lâm Thiên cũng rõ, hai người này đều đang ẩn dấu thực lực, sợ rằng đang chuẩn bị vì top ba ngày mai. Đoan Mộc Hồng Chỉ không biết từ nơi nào thậm chí còn học được một bộ công pháp che giấu tu vi khiến cho không ít cường giả không thể phán đoán ra được thực lực của hắn, chỉ có mấy cường giả có chút nghi hoặc mà thôi.

Mà Vân Khiếu Thiên lại là người thắng nhiều nhất trong ngày đầu tiên này, Ô Chấn Vũ thua nặng nhất, Đạm Đài Tuyết Vi cũng thắng một chút. Lữ Chính Cường cũng vậy, Linh Thiên môn cùng Vân Dương Tông tuy rằng không có đệ tử tham gia, thế nhưng Vân Khiếu Thiên cùng Lữ Chính Cường đều có hứng thú nhìn thực lực đệ tử trẻ tuổi trong những sơn môn khác.

Ngày thi đấu đầu tiên chấm dứt, bên trong Phi Linh môn, đám người Hoàng Tinh Ngọc, Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hạo, Niếp Phong, Đoan Mộc Hồng Chỉ cùng với một Vũ Sư lục trọng của Phi Linh môn tiến vào top bốn mươi, thành tích bực này khiến cho tất cả các sơn môn lớn phải lau mắt mà nhìn. Thiên Ưng lâu cùng Tiêu Dao bang chỉ có hai đệ tử tiến vào bên trong, Thánh Linh cốc thì nhiều hơn một người.

Ngày thi đấu đầu tiên chấm dứt, không ít đệ tử tạo dựng được thanh danh của mình, cửa hàng đặt cược lúc này càng thêm nhộn nhịp.

Đêm đến, những đệ tử trong top bốn mươi cũng không thoải mái, ai bị thương thì chữa thương, người cần điều tức thì điều tức. Bởi vì thi đấu ngày mai vô cùng quan trọng, ai cũng muốn tiến vào top ba để dương danh thiên hạ.

Hôm sau, thi đấu lần nữa bắt đầu, quảng trưởng càng thêm náo nhiệt, đám người vây chung quanh tăng lên, tiếng xôn xao vang vọng, náo nhiệt vô cùng.

Trong ngày thi đấu này Vân Khiếu Thiên lại giật dây mọi người đặt cược. Người hôm qua bị thua đã sớm muốn báo thù, bắt đầu nhao nhao đặt cược. Từng trận thi đấu đều có người đặt cược.

Khi chỉ còn mười người trong quảng trường, trong mười người này Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chỉ lại gian nan tiến vào bên trong, xếp ở kế cuối. Hoàng Tinh Ngọc cũng ở bên trong, Trịnh Thánh Kiệt thì có chút thương thế cho nên cùng với Dương Linh Hạo dừng chân ở top mười năm, vô cùng tiếc nuối.

Trong lúc thi đấu cũng khiến cho tất cả đệ tử Phi Linh môn biết được thực lực của các sơn môn lớn tham dự lần này, tất cả các sơn môn lớn đều có cường giả bất phàm.

Trong lúc thi đấu mười chọn ra năm, Niếp Phong đấu với một thiếu nữ xinh đẹp của Thiên Vân đảo, người này cũng có tu vi Linh Phách nhất trọng, biểu hiện ban đầu không tầm thường, liên tục quá quan trảm tướng.

Mà Niếp Phong thì mỗi lần đều chật vật tấn cấp, cực kỳ miễn cưỡng, đánh đi đánh lại cũng chỉ có hai bộ vũ kỹ cấp thấp, tuy rằng không tồi, thế nhưng so với thiếu nữ mặc y phục màu đỏ của Thiên Vân đảo thì có vẻ yếu hơn một chút.

Vân Khiếu Thiên đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội lần này cho nên lần nữa kêu gọi mọi người. Nhất môn chi chủ các sơn môn lớn sau khi do dự một lát, chỉ có Lạc Kiến Hồng cùng Âm Dương Vương Dạ Vị Ương không có đặt cược vào thiếu nữ mặc y phục màu đỏ của Thiên Vân đảo, còn lại những người khác đều đặt vào thiếu nữ của Thiên Vân đảo kia.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đệ tử của hắn đương nhiên hắn phải ủng hộ cho nên trực tiếp đặt cược bốn mươi bộ vũ kỹ Huyền cấp, Vân Khiếu Thiên do dự một lát, mới gật đầu tiếp nhận.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên dường như nắm chắc, Lạc Kiến Hồng cũng không khách khí, đặt ba mươi bộ vũ kỹ Huyền cấp, Âm Dương Vương Dạ Vị Ương cũng cắn răng đặt cược hai mươi bộ vũ kỹ.

Vân Khiếu Thiên cũng không có cách nào, đành phải tiếp nhận đặt cược. Tất cả các sơn môn lớn đặt thiếu nữ của Thiên Vân đảo chỉ có mười bộ vũ kỹ Huyền cấp. Bât kể như thế nào, coi như là Niếp Phong chiến thắng thì hắn thua cũng không nhiều.

Sau khi giao thủ, Niếp Phong bắt đầu ra tay mạnh mẽ, không ẩn giấu thực lực, thế nhưng đối mặt với công kích linh hồn của thiếu nữ Thiên Vân đảo kia hắn cũng có chút đau đầu, không dám tiếp cận quá gần. Mà cuối cùng Niếp Phong lợi dụng kỹ xảo chiến đấu, dụ thiếu nữ áo đỏ này vào cạm bẫy mà hắn đã thiết lập sẵn.

Sắc mặt thiếu nữ Thiên Vân đảo kia đại biến, không ngờ lại thi triển bí pháp cưỡng ép tăng hai trọng thực lực, đạt tới Linh Phách tam trọng.

Khi tất cả mọi người đều cho rằng Niếp Phong đã thua thì Niếp Phong cũng đã sớm có sự chuẩn bị, cánh tay phải toàn lực đánh ra một kích. Bao tay Vũ linh khí Hoàng cấp xuất hiện, phối hợp với một quyền toàn lực, quyền ấn phá vỡ không gian, đánh bại thiếu nữ mặc y phục màu đỏ kia.

Lực lượng một quyền này thừa sức đánh bại Vũ Phách tam trọng đỉnh phong, so với một quyền khi đối phó với Trịnh Thánh Kiệt còn mạnh hơn nhiều.

Niếp Phong chiến thắng, tất cả mọi người đều được mở rộng tầm mắt, không nghĩ tới Niếp Phong lại có thực lực khủng bố như vậy. Vân Khiếu Thiên cũng chỉ có thể hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lần này hắn thua không ít.

Mà Lạc Kiến Hồng cùng Âm Dương Vương Dạ Vị Ương mỉm cười, bọn họ theo chân Lục Lâm Thiên nên thắng được kha khá, và hai người cũng cảm thấy rất bất ngờ trước sợ thực lực của Niếp Phong.

Sau đó Đoan Mộc Hồng Chỉ cũng giao thủ với một thanh niên có khí chất bất phàm của Nhật Sát các, thanh niên kia có tu vi Vũ Phách nhị trọng, cũng là vũ giả tam hệ, thậm chí còn là người có khả năng đoạt được quán quân nhất. Không ít ánh mắt nhìn vào người thanh niên này. Đệ tử trong môn ra trận, Lạc Kiến Hồng lập tức trở thành nhà cái, ai tới cũng không cự tuyệt.

Chương 2141: Trói cho ta (1)

Đại đa số mọi người đều đặt cược vào trên người thanh niên của Nhật Sát các, biểu hiện của Đoan Mộc Hồng Chỉ tuy rằng không tệ, nhưng một đường chật vật tấn cấp, không có quá nhiều điểm sáng.

Lục Lâm Thiên không chút khách khí, trực tiếp đặt cược năm mươi bộ vũ kỹ Huyền cấp trên người Đoan Mộc Hồng Chỉ, chỉ có Đạm Đài Tuyết Vi cùng Âm Dương Vương, Khâu Mỹ Vi theo chân Lục Lâm Thiên đặt cược mà thôi.

Lữ Chỉnh Cường vốn muốn đặt vào thanh niên của Nhật Sát các thế nhưng lại bị Khâu Mỹ Vi ngăn cản. Khâu Mỹ Vi mỉm cười, sau đó đặt theo Lục Lâm Thiên, không ngờ lần này Lữ Tiểu Linh lại liếc mắt nhìn nàng. Thực lực của Đoan Mộc Hồng Chỉ, Lữ Tiểu Linh ở trong Phi Linh môn cho nên cũng biết rõ.

Kết quả cuối cùng cũng có thể đoán được, thanh niên Nhật Sát các kia tuy rằng bất phàm, thế nhưng cũng không phải là đối thủ của Đoan Mộc Hồng Chỉ. Đoan Mộc Hồng Chỉ có tu vi Vũ Phách tứ trọng đỉnh phong, trong vòng mười chiêu đã giải quyết thanh niên của Nhật Sát các. Mà ngay cả thanh niên kia thúc dục Linh khí Hoàng cấp cũng không thể làm gì được Đoan Mộc Hồng Chỉ.

Kế tiếp, Hoàng Tĩnh Ngọc cũng thi triển thủ đoạn của bản thân tiến vào top năm. Đối thủ của nàng chính là một Vũ Phách nhị trọng của Kiền Hiên đảo, thực lực không dưới nàng, trên người cũng có một ít át chủ bài. Sau khi chiến đấu kịch liệt một phen, Hoàng Tĩnh Ngọc thi triển tuyệt chiêu, phối hợp với đan điền khổng lồ của vũ giả tứ hệ, còn có phối hợp với các loại thuộc tính, nguy hiểm tấn cấp ngũ cường.

Hoàng Tĩnh Ngọc tấn cấp khiến cho Lục Lâm Thiên lần nữa thu được bốn mươi bộ vũ kỹ Huyền cấp.

Trong ngũ cường thì Phi Linh môn chiếm tới ba, chuyện này khiến cho mọi người kinh hãi, đặc biệt là Đoan Mộc Hồng Chỉ cùng với

Niếp Phong ngay từ đầu đã ẩn dấu thực lực, khiến cho nhất môn chi chủ của các sơn môn lớn đều mất vũ kỹ, bọn họ vô cùng bất đắc dĩ, Đoan Mộc Hồng Chỉ này với Niếp Phong đều giống như Lục Lâm Thiên năm đó, ẩn giấu thực lực giả heo ăn thịt hổ.

Từ ngũ cường chọn ra tam cường, năm người rút thăm chọn ra một người tiến vào top ba, bốn người còn lại phải đấu với nhau. Trong lúc rút thăm, vận khí của Niếp Phong không tồi, trực tiếp tiến vào top ba. Mà Đoan Mộc Hồng Chỉ cùng Hoàng Tĩnh Ngọc lại may mắn không rút trúng nhau, phân biệt thi đấu với đệ tử của Nhật Sát các và Tinh Ngục các.

Ngay sau đó thi đấu lập tức diễn ra, Hoàng Tĩnh Ngọc đối chiến với một thanh niên của Nhật Sát các, người này có tu vi hoàn toàn không dưới nàng, đã là Vũ Phách tam trọng.

Thế nhưng trên phương diện thực lực, Hoàng Tĩnh Ngọc là vũ giả tứ hệ cũng không kém người này bao nhiêu, khó phân thắng bại. Hoàng Tĩnh Ngọc lần nữa dựa vào bốn loại thuộc tính cùng với đan điền khổng lồ, thúc dục Vũ linh khí Huyền cấp cùng với vũ kỹ Hoàng cấp trung giai, đem đối thủ đánh bại. Mà bản thân nàng cũng tiêu hao hầu gần như cạn kiệt, khiến cho sắc mặt trắng bệch.

Đối thủ của Đoan Mộc Hồng Chỉ chính là một linh giả Linh Phách nhị trọng đỉnh. Dùng tu vi Linh Phách tứ trọng đỉnh phong của Đoan Mộc Hồng Chỉ, thắng bại đã định. Sau hơn ba mươi chiêu, Đoan Mộc Hồng Chỉ bố trí khải giáp hộ thân, ngạnh kháng chống lại một chưởng của đối phương, nắm lấy cơ hội liên tiếp tấn công mạnh đối thủ, đánh bại đối thủ dưới kiếm của mình.

Đoan Mộc Hồng Chỉ cùng với Hoàng Tĩnh Ngọc không giống nhau. Hoàng Tĩnh Ngọc trực tiếp tỏ vẻ không địch lại. Mấy ngày trước hai người đã đọ sức qua, Hoàng Tĩnh Ngọc tự biết bản thân yếu hơn Đoan Mộc Hồng Chỉ. Hiện tại bản thân nàng lại tiêu hao hầu như không còn, cũng không thể tái chiến.

Top ba đại hội Đế Đạo Minh lần đầu tiên lu mờ dưới ánh sáng của Phi Linh môn, chuyện này khiến cho tất cả các sơn môn lớn im lặng, trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cười hắc hắc, lần này xem như Phi Linh môn lần nữa nổi danh.

Tất cả mọi người trong Phi Linh môn sau khi biết được kết quả như vậy đều kích động không thôi. Đoan Mộc Hồng Chỉ, Hoàng Tỉnh Ngọc, Niếp Phong, ba người hiện tại đều có thanh danh cực cao trong đám đệ tử trẻ tuổi đồng lứa, trở thành nhân vật phong vân tuyệt đối. Đoan Mộc Hồng Chỉ thì không cần nói, mà người ngây ngốc như Niếp Phong cũng trở thành đối tượng ngưỡng mộ của không ít thiếu nữ trong Phi Linh môn.

Đương nhiên, Đoan Mộc Hồng Chỉ, Hoàng Tỉnh Ngọc, Niếp Phong, tên ba người nhanh chóng từ trong thành Hoa Môn truyền ra khắp đại lục.

Thi đấu chấm dứt, trưởng lão trong các sơn môn lớn lập tức mang theo đệ tử trong môn cùng với cường giả Phi Linh môn tiến vào không gian trong sơn mạch Vụ Đô. Mà thời điểm này, nhất môn chi chủ của các sơn môn lớn cũng có ý định rời đi. Đệ tử trong môn phải tu luyện trong không gian nửa năm, phái trưởng lão trong sơn môn ở lại Cổ Vực là được rồi. Dù sao tất cả các sơn môn lớn hiện tại đều có phân đà trong Cổ Vực.

Nhưng mà khi tất cả nhất môn chi chủ của các sơn môn lớn muốn rời đi đều nhận được hai cái thiệp cưới, một ám, một minh, sau khi mọi người nhìn thấy thiệp cưới lúc này mới hiểu ý, nhao nhao hợp tác.

Trong Phi Linh môn lúc này đã giăng đèn kết hoa, khắp nơi một màu đỏ hồng, không khí vui vẻ, bởi vì ngày mai chính là đại hôn của Lục đường chủ.

Trong Phi Linh môn, thân ảnh Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh xuất hiện, thi thoảng chỉ điểm đệ tử trang trí.

Không khí vui vẻ khắp nơi, sáng sớm hôm sau, tất cả các thế lực lớn nhỏ chung quanh đều phái người tới, mang theo lễ trọng. Những thế lực lớn nhỏ thu được thiệp mời cũng cảm thấy trên mặt có ánh sáng.

Nhật Sát các, Thiên Vân đảo, Vân Dương Tông cùng mọi người đều biết Lục Tiểu Bạch có quan hệ bất phàm với Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên tự mình đưa thiệp cưới, lại đưa ra hậu lễ bất phàm khiến cho Lục Tiểu Bạch cười không dứt miệng.

Sáng sớm Lục Tiểu Bạch đã ăn mặc chỉnh chu, mặc y phục chú rể màu đỏ, chào hỏi các thế lực lớn nhỏ tới Phi Linh môn, vẻ mặt cao hứng không thôi.

Tất cả mọi người trong Phi Linh môn đều sống trong cảm giác vui vẻ, kể cả các cường giả trong tất cả các sơn môn lớn cũng không quan tâm tới chuyện bên ngoài, thanh âm vui vẻ từ sáng sớm đã vang vọng trong Phi Linh môn. Thời gian trôi qua, thanh âm vui mừng kia càng thêm nồng đậm.

Trong một đình viện ở hậu sơn, trong phòng lúc này có Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, La Lan thị, Lục Tiểu Bạch, Tiểu Long, Dương Quá. Lục Lâm Thiên vỗ vai Lục Tiểu Bạch, nhìn Lục Tiểu Bạch rồi mỉm cười nói:

- Lục Tiểu Bạch, rốt cuộc ngươi đã lập gia đình, về sau đã là người có gia đình, chúc mừng ngươi.

- Đa tạ công tử chăm sóc.

Lục Tiểu Bạch kích động hành lễ, hắn biết, tất cả những thứ mà mình có hôm nay đều là của công tử ban cho. Hắn có thể danh chấn một phương, có được địa vị như ngày hôm nay, đường chủ Kim đường Phi Linh môn, cường giả Vũ Vương, nếu không có công tử, sợ rằng cả đời này hắn chỉ là một người hầu trong Lục gia mà thôi.

- Ta đã nói bao nhiêu lần rồi, không được hành lễ như vậy nữa. Nhìn thấy ngươi thành gia lập thất, công tử ta cũng vui mừng thay cho ngươi.

Chương 2142: Trói cho ta (2)

Lục Lâm Thiên nâng Lục Tiểu Bạch dậy, nhìn gia phó trước mặt, người này từ trước tới nay hắn đều coi như huynh đệ trong nhà.

- Tiểu Bạch, đã lập gia đình rồi, Uyển Nhi là một cô nương tốt, về sau phải đối xử với nó cho tốt, không nên bắt nạt nó, bằng không phu nhân cũng không tha cho ngươi.

La Lan thị nói với Lục Tiểu Bạch. Hôm nay La Lan thị cũng cười không dứt miệng, Lục Tiểu Bạch giống như là nhi tử của nàng vậy. Nhìn Lục Tiểu Bạch thành gia lập thất, trong lòng nàng cũng vô cùng cao hứng.

- Phu nhân cứ yên tâm đi, con nhất định sẽ đối tốt với nàng, không để cho nàng chịu ủy khuất.

Lục Tiểu Bạch gật đầu đáp.

- Con thỏ con, hôm nay thành hôn sao?

Lúc này một thanh âm trầm thấp mang theo cảm giác già nua truyền đến. Thân ảnh Nam thúc vô thanh vô tức xuất hiện trong phòng nhỏ.

- Bái kiến Nam thúc.

Nhìn thấy Nam thúc xuất hiện, Lục Tiểu Bạch lập tức hành lễ, thế nhưng lại bị Nam thúc vung tay, dùng một cỗ lực lượng vô hình nâng hắn dậy, Nam thúc nói:

- Ta không có gì tặng ngươi, vật bình thường bằng vào thân phận hiện tại của ngươi cũng không thiếu. Ta có một khối ngọc bối, sau này nếu như gặp phải tình huống không ổn, chỉ cần bóp nát ngọc giản, trong thời gian ngắn nhất ta sẽ chạy tới ứng cứu.

Thanh âm vừa dứt, Nam thúc lập tức ném một khối ngọc giản cho Lục Tiểu Bạch, lời nói tuy rằng không quá ôn nhu, thế nhưng cho dù là ai cũng có thể nhìn thấy, ánh mắt Nam thúc nhìn Lục Tiểu Bạch vô cùng hiền từ. Lục Tiểu Bạch cũng là hắn dạy bảo qua, tuy rằng ngoài miệng không thừa nhận, thế nhưng trong lòng hắn, tiểu tử này cũng là một nửa đệ tử.

- Đa tạ Nam thúc.

Bản thân lập gia đình, Nam thúc tự mình tới, Lục Tiểu Bạch kích động không nói nên lời.

- Tiểu tử, thứ này cho ngươi. Nếu như gặp phải nguy cơ thì nhanh chóng bóp nát.

Nam thúc cũng đem một khối ngọc ném cho Lục Lâm Thiên, sau đó thân ảnh vô thanh vô tức biến mất không thấy đâu nữa.

- Dường như cường giả đều thích lên giọng kiểu như vậy nha.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cười, lập tức nhìn khối ngọc giản trong tay. Trong lòng không khỏi có cảm giác ấm áp, lão gia hỏa này không nói một lời cảm động nào, thậm chí cũng không nói lời có ích với hắn, thế nhưng sự quan tâm trong nội tâm kia Lục Lâm Thiên lại hiểu rõ. Hắn nắm ngọc giản trong tay, trong lòng cảm thấy vô cùng ấm áp.

- Đông lão, hôm nay Tiểu Bạch thành hôn, Đông Lão cũng nên nói một câu dứt khoát, Oánh tỷ đã chờ người vài thập niên, rốt cuộc người có cưới hay không?

Thu hồi ngọc giản, Lục Lâm Thiên nhìn Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh rồi nói.

- Đi đi... Ngươi quan tâm tới bản thân ngươi đi. Loại chuyện như thế này ngươi đừng có quan tâm.

- Đông lão, không phải là ta quan tâm, hôm qua ta vừa nhận được tin Lộc Sơn cung phụng cầu hôn Oánh tỷ.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười tà nhìn Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh rồi nói.

- Cái gì? Lão gia hỏa Lộc Sơn lão nhân kia dám? Ta liều mạng với hắn.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lớn tiếng quát, lập tức ân cần nhìn Lục Lâm Thiên hỏi:

- Tiểu tử, Bạch Oánh có đáp ứng không?

- Dù sao Đông lão cũng không cưới, Đông lão quan tâm làm cái gì? Lại nói, chuyện này cũng không liên quan tới người.

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, xem ra Đông Vô Mệnh cùng với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đều có tình cảm với nhau. Có lẽ hai người đều ngại mở miệng, hắn cũng nên xuất một ít lực.

- Tiểu tử ngươi định âm ta?

Mắt nhìn Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lập tức hồi phục tinh thần lại, cẩn thận suy nghĩ, dường như bản thân hắn đang bị tiểu tử này che mắt.

- Đông lão, ta hỏi người một lần, rốt cuộc người có lấy Oánh tỷ hay không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, lập tức nhìn Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói.

- Ta không nói cho ngươi.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cũng không phải là loại người lương thiện, liền trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên. Bảo hắn chém chém giết giết thì hắn chỉ nhăn mặt một chút mà thôi. Thế nhưng chuyện như thế này, cái mặt già này của hắn làm sao có thể trơ ra được. Huống chi lại nói ra những lời này trước mặt hậu bối.

- Ồ? Không nói cho ta vậy thì đừng trách ta.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh khinh bỉ nhìn Lục Lâm Thiên, bộ dáng như lợn chết không sợ nước sôi nói:

- Chẳng lẽ ngươi còn định trói ta sao?

- Ồ? Người cho rằng ta không dám sao?

Lục Lâm Thiên phất tay, miệng quát lớn một tiếng. Lão gia hỏa này quả thực chết vì sĩ diện, không cứng rắn một chút thì không được.

- Ngươi dám...

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh còn chưa dứt lời, thân thể đột nhiên run lên, trên người bị cấm chế, toàn thân đập xuống mặt đất, linh lực không có cách nào vận chuyển, toàn thân bị cấm chế.

- Đông lão, đắc tội, hôm nay quả thực tiểu tử ta phải trói người lại.

Chân khí trên người Dương Quá thu lại, người vừa mới ra tay là hắn, mọi người đã sớm thương lượng qua chuyện này.

- Tiểu tử, các ngươi muốn làm cái gì?

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh bị bố trí cấm chế quá nhanh, hắn thật không ngờ mấy tiểu gia hỏa này lại dám trói hắn lại.

- Làm cái gì đợi một lát nữa người sẽ biết rõ.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, lập tức nói:

- Đến đây, lột hết y phục trên người lão gia hỏa này xuống.

- Tiểu tử, ta cầu xin ngươi, rốt cuộc các ngươi muốn làm cái gì?

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nghe thấy lời Lục Lâm Thiên nói như vậy, lập tức cầu xin. Hắn hiểu rõ Lục Lâm Thiên nhất, tiểu tử này không có chuyện gì không làm được.

- Hiện giờ có cầu xin cũng vô dụng.

Lục Lâm Thiên mặc kệ Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cầu xin, cười hắc hắc nói:

- Đổi y phục tân lang cho người mà thôi.

- Dừng tay, các ngươi dám cởi y phục trên người ta? Cứu mạng.

- Đừng cởi y phục của ta, mấy tiểu gia hỏa không biết lớn nhỏ các ngươi.

Một lát sau, trong phòng Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Lục Lâm Thiên nhìn Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh tя͢ầи ƭ͙я͢υồиɠ, miệng nở nụ cười tà dị nói:

- Đông lão, làn da cũng không tệ a. Càng già càng dẻo dai, rất hồng hào, bảo dưỡng không tệ.

- Tiểu tử, không phải ngươi có sở thích biến thái như vậy đó chứ? Ta cho ngươi biết, ta là người bình thường.

Nhìn ánh mắt tà dị của Lục Lâm Thiên, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lập tức rùng mình, mở miệng nói.

- Người mới không bình thường, ta đang nghĩ xem hôm nay động phòng liệu có vấn đề gì hay không.

Lục Lâm Thiên liếc nhìn Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, nói:

- Đến đây, đổi hỉ phục, trang trí lại căn phòng này.

Trong một đình viện tinh xảo lúc này cũng vô cùng náo nhiệt, đám người Lưu gia đã sớm tới phi Linh môn. Lúc này trong đình viện này trừ mấy phụ nhân của Lưu gia ra còn có Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Lục Tâm Đồng, Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, DIệp Mỹ, Nhan Kỳ, Bạch Toa Toa, mà ngay cả Hoa Mãn Ngọc, An Cát Tú Na, Khấu Phi Yến cũng ở bên trong.

Nhân vật chỉnh ngày hôm nay chính là tiểu thư Lưu Uyển của Lưu gia. Trên người mặc một bộ hỷ phục màu đỏ chót, thân thể linh lung, bay bổng. Khuôn mặt trang điểm nhẹ, vô cùng động lòng người.

Chương 2143: Ép cưới (1)

- Thật xinh đẹp, đây là lần đầu tiên Phi Linh môn có việc vui như vậy.

Nhìn qua Lưu Uyển, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Lục Tâm Đồng nhẹ giọng nói:

- Oánh tỷ, việc giữ sư phụ ta và tỷ cũng nên làm thôi chứ.

- Tiểu nha đầu nhà ngươi từ lúc nào đã biết nói những lời này vậy?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh trừng mắt nhìn Lục Tâm Đồng nói:

- Ta và sư phụ ngươi thì có chuyện gì cơ chứ?

- Oánh tỷ, nếu không có gì thì tỷ xấu hổ làm gì?

Lục Tâm Đồng cười hắc hắc nói:

- Oánh tỷ, tỷ cũng đừng tưởng rằng đám hậu bối như chúng ta không biết gì, chuyện của hai người chúng ta đều thấy, có lẽ hai người cũng nên tính chuyện đó thôi, để chúng ta lại lần nữa được náo nhiệt.

- Đi đi....

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh trừng mắt nhìn Lục Tâm Đồng, trên mặt ửng đỏ nói:

- Các ngươi còn nhỏ, không hiểu được những thứ này đâu.

- Sư phụ, con cảm thấy Đông lão cũng không tệ.

Diệp Phi mỉm cười nói.

- Chỉ bằng vào lão gia hỏa tỉnh tình thối, trơ ra như hòn đá kia sao?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói xong, dường như cảm thấy mình nói hơi nhiều cho nên trừng mắt nhìn Diệp Phi nói:

- Còn đứng đó xem náo nhiệt cái gì? Nhanh đi sắp xếp đi.

Bị sư phụ trừng mắt, có thân phận sư phụ đứng đầu, Diệp Phi không dám nói gì nữa.

- Oánh tỷ, Đông lão không tệ, bằng không chúng ta đi nói với Đông lão nha.

Vân Hồng Lăng cười nói, hai năm qua ở trong Phi Linh môn, nàng cũng đã bắt đầu quen thuộc với đám người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

- Ta nói này Oánh tỷ, lão gia hỏa Đông Vô Mệnh có lẽ cũng có ý mà không dám nói, nếu không chúng ta đi trước hỏi ý tứ hắn vậy.

Khâu Mỹ Vi hôm nay cũng có mặt cùng với Lữ Tiểu Linh, đôi mắt xinh đẹp nhìn Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, vui vẻ nói.

- Oánh tỷ, đắc tội.

Lục Tâm Đồng nhìn mọi người, thanh âm vừa dứt, trong nháy mắt đánh ra mấy đạo cấm chế lên người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

- Tâm Đồng, ngươi muốn làm gì?

Vốn thực lực của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đã chênh lệch với Lục Tâm Đồng quá nhiều, dưới tình huống bất ngờ, đương nhiên lập tức bị cấm chế.

- Oánh tỷ, chuyện này không liên quan tới ta, tất cả đều là chủ ý của ca ca.

Lục Tâm Đồng mỉm cười, lập tức nói với những người chung quanh:

- Nhanh trợ giúp Oánh tỷ đổi hỷ phục.

- Các ngươi muốn làm gì? Nhanh thả ta ra....

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh không có cách nào giãy dụa, bị chúng nữ trực tiếp thay hỷ phục. Có Lục Tâm Đồng, Khâu Mỹ Vi, Vân Hồng Lăng dẫn đầu, đám người Diệp Phi, Bạch Toa Toa, Nhan Kỳ cũng không sợ, lập tức náo nhiệt hẳn lên.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh thấy giãy dụa cũng không được, chỉ có thể tùy ý để cho mọi người thay y phục cho mình.

Tới trưa, náo nhiệt trong Phi Linh môn rốt cuộc cũng đạt tới đỉnh điểm. Tiếng chúc mừng, hoan hô hội tụ lại cùng một chỗ. Một đệ tử xuyên qua đại điện Phi Linh môn. Cả Phi Linh môn lúc này tràn ngập trong không khí vui mừng, không ít đệ tử mặc hồng bào đi qua đi lại giống như thủy triều.

Trong đại điện lúc này có không ít người tới chúc mừng có mặt. Mà ở vị trí đầu não là tất cả nhất môn chi chủ các sơn môn lớn. Phía dưới là một ít thế lực lớn trong phạm vi Phi Linh môn được mời tới. Trà rượu trên bàn đầy đủ, phía dưới còn được tơ lụa màu đỏ cuốn quanh, cực kỳ đẹp dẽ.

Lục Tiểu Bạch ở trong đại điện, vẻ mặt vui mừng, không ngừng đáp lại lời chúc tụng của mọi người chung quanh. Nhân số trong đại điện xem ra đã đạt tới mức tối đa.

Không ít đệ tử Phi Linh môn không có tư cách tiến vào đại điện cũng túm năm tụm ba vây xem bên ngoài. Thời điểm vui mừng như vậy chấp sự cũng không trách phạt bọn họ.

- Tân nương tới.

Lúc này một thanh âm thanh thúy vang lên. Một đạo thân ảnh xinh đẹp đứng bên ngoài đại điện. Người này chính là Hoa Mãn Ngọc. Thanh âm của Hoa Mãn Ngọc vừa truyền ra, tiếng ồn ào trong đại điện lập tức chấm dứt, tức thì yên tĩnh. Từng ánh mắt nhìn về phía đại điện. Đám đệ tử xúm lại nhường đường, nhìn người đang tiến vào đại điện, không ít người cảm thấy nghi hoặc.

Lúc này xuất hiện trong mắt mọi người có hai người đang mặc hỷ phục, trên đầu cũng được một cái khăn hồng bao phủ. Hai tân nương tử, chung quanh có không ít nữ tử xinh đẹp nâng đỡ giống như vô số ngôi sao vây quanh vầng trăng. Thế nhưng lúc này không có ai chú ý tới, một người trong hai người mặc hỷ phục kia bị người khác mang đi.

Tân nương xuất hiện, Lục Tiểu Bạch mỉm cười, trong lòng hắn đương nhiên hiểu rõ sự sắp xếp của công tử.

- Chư vị, cảm ơn chư vị tới dự hôn lễ của ta. Hôm nay ta thành gia lập thất, còn có hai người khác cũng thành gia lập thất, chính là hai vị cung phụng của bổn môn, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh và Hoa Tiên Tử Bạch Oánh, hiện tại mời Đông cung phụng xuất hiện.

Lục Tiểu Bạch không chút lúng túng lên tiếng.

Nghe vậy, trong đại điện cũng không có bao nhiêu người rung động, dù sao trong này cũng có không ít người biết sự sắp xếp của Lục Lâm Thiên. Người có thể tiến vào trong này, trong lòng đều biết rõ hai người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh. Mà cường giả trong tất cả các sơn môn lớn đã sớm biết rõ tin này, cho nên cả đám đều mở miệng cười.

Trong lúc rối loạn nhỏ, trước đại điện lần nữa có người xuất hiện. Người tới chính là Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Tiểu Long, còn có La Lan thị ở phía sau, mặt khác còn có Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên.

Khuôn mặt Lục Lâm Thiên vui vẻ, cùng với Dương Quá một trái một phải nắm tay Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh mặt hỷ phục đi vào đại điện. Trước đó do Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh không chút khách khí chửi bới cho nên Lục Lâm Thiên lập tức đem thanh âm của hắn cấm chế lại.

Vì vậy cho nên trên đường đi Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh chỉ có thể phát ra âm thanh ô ô. Mà khi Thôi Hồn Độc Vương Đông

Vô Mệnh đi tới đại điện cũng nghe thấy lời nói của Lục Tiểu Bạch, lúc này hắn mới hoàn toàn hiểu được mục đích của Lục Lâm Thiên.

Tiến vào đại điện, vô số ánh mắt chăm chú nhìn vào, trên khuôn mặt dày của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh không biết đã chuyển thành màu gì, hận không thể tìm lỗ dưới mặt đất mà chui xuống, thế nhưng bản thân hắn cũng không có cách nào nhúch nhích.

- Đông Vô Mệnh, chúc mừng.

- Lão độc vật, chúc mừng.

Trong tất cả các sơn môn lớn cũng có không ít người quen Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, trong Phi Linh môn, đám người Thiên Thủ Quỷ Tôn, Thanh Linh Tôn giả, Hổ Viêm Thiên Vương cũng chúc mừng. Nhìn thấy bộ dáng của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, cả đám lập tức ngây người.

- Cảm ơn mọi người, cảm ơn.

Lục Lâm Thiên liên tục nói lời cảm tạ, giống như bản thân hắn là chú rể vậy, sau đó trực tiếp đặt Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh trên đại điện, truyền âm nói với Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh:

- Đông lão, ta cũng chỉ có thể làm được tới mức như vậy. Ta sẽ giải cấm chế cho người, kế tiếp phải nhìn xem người xử lý thế nào. Người đừng có mà chạy trốn, trước mặt thiên hạ quần hùng, nếu như người chạy trốn, đến lúc đó Oánh tỷ sẽ mất mặt, đồng thời Lộc Sơn lão nhân sẽ nhân cơ hội mà nhảy vào.

Chương 2144: Ép cưới (2)

Lục Lâm Thiên truyền âm xong, lặng lẽ giải cấm chế trên người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh.

Toàn thân Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh run lên, cấm chế được giải, hắn cũng không dám rời khỏi, hung hăng nhìn Lục Lâm Thiên, nghe không ít thanh âm chúc mừng chung quanh, không khỏi cười khổ rồi gật đầu.

- Oánh tỷ, ta sẽ giải cấm chế cho tỷ. Tỷ không nên chạy trốn, nếu như tỷ chạy trốn, trước mặt thiên hạ quần hùng, mặt mũi sư phụ ta sẽ mất hết.

Cùng một lúc, Lục Tâm Đồng nhận được ánh mắt của Lục Lâm Thiên, lặng lẽ kết thủ ấn, giải cấm chế trên người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

- Đông lão, Oánh tỷ, đại hôn của các người ta cũng không dám làm chủ hôn. Bất quá, ta đã mời chủ hôn cho hai vị.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, thanh âm vừa dứt, bên ngoài đại điện đã có hai đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện. Hai người chậm rãi đi vào, bước chân súc địa thành thốn, lập tức xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên.

- Kim Lang Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả.

Nhìn hai người xuất hiện, tuy rằng khí tức trên người đều được thu liễm, thế nhưng trong lúc vô hình lại khiến trong lòng mọi người có mặt chịu áp lực vô cùng lớn, giống như có một tảng đá trong nội tâm vậy.

- Bái kiến Kim Lang Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả tiền bối.

Nhìn hai người, tất cả cường giả trong các sơn môn lớn lập tức đứng dậy ôm quyền hành lễ. Trước mặt cường giả bực này, mọi người đều muốn giao hảo.

- Không cần đa lễ.

Khổng Tước Tôn giả mặc một bộ cẩm bào, ung dung mà cao quý, khuôn mặt đỏ ửng, hai mắt giống như biển cả bao la. Không khí náo nhiệt trong Phi Linh môn hôm nay khiến cho nàng dường như cũng trẻ lại.

- Ha ha, cả đời này thứ gì ta cũng đã làm, chỉ có chưa làm chủ hôn mà thôi.

Kim Lang Tôn giả hào sảng nói, mắt nhìn Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lại nói:

- Không biết bản tôn có tư cách làm chủ hôn cho ngươi hay không?

- Tiền bối hạ mình làm chủ hôn cho ta, thịnh tình này Vô Mệnh xin nhận.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh xoay người hành lễ, lúc này hắn cũng có chút kích động. Hắn hiểu rõ, cường giả bực này như Kim Lang Tôn giả có thể hạ mình làm chủ hôn cho hắn là bởi vì cho Lục Lâm Thiên mặt mũi, bằng không coi như hắn là Thôi Hồn Độc Vương thì cũng không có tư cách này.

- Bạch Oánh tiểu thư, không biết hai người chúng ta có tư cách làm chủ hôn cho hai ngươi hay không?

Khổng Tước Tôn giả nhìn Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh rồi nói. Mặt dù có một lớp vải hồng che mặt, thế nhưng khí tức trên người vô cùng rõ ràng khiến cho Khổng Tước Tôn giả chỉ đơn giản đã biết rõ ai là Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

- Tiền bối chịu tới, chúng ta cảm thấy được sủng ái mà lo sợ, nào dám chê không được.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh xoay người hành lễ, dùng thân phận của hai người Kim Lang Tôn giả cùng Khổng Tước Tôn giả, đương nhiên nàng phải có cảm giác được sủng ái mà lo sợ. Lúc này trong lòng nàng đột nhiên cảm thấy bất ổn, trước đó nàng hoàn toàn không biết một tí gì.

- Vậy là tốt rồi, bắt đầu.

Khổng Tước Tôn giả mỉm cười. Không khí vui vẻ như thế này khiến cho áp lực của mọi người trong lúc vô hình giảm đi không ít.

- Đông Vô Mệnh, ta hỏi ngươi, ngươi có bằng lòng lấy Bạch Oách hay không?

Kim Lang Tôn giả nhìn Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, nghiêm túc hỏi. Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh tuy rằng đã có tuổi, thế nhưng ở trước mặt hắn vẫn chỉ là một vãn bối mà thôi.

- Cái này....

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh có chút khó xử, chuyện không trâu bắt chó đi cày, trước mặt bao nhiêu thế lực lớn trong thiên hạ, trước mắt bao nhiêu người, hắn không biết trả lời như thế nào. Huống chi hắn cũng không biết Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh có đồng ý lấy hắn hay không.

- Đông Vô Mệnh, ngươi là nam nhân hay nữ nhân vậy? Sảng khoái trả lời cho ta một câu. Nếu như không lấy thì ta lấy nàng.

Trong đám người phía dưới, Lộc Sơn lão nhân không nhịn được mà đứng lên. Hiện tại hắn vô cùng đau lòng, mà bản thân cũng đã lớn tuổi, những năm này ở trong Phi Linh môn, quan hệ của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, tầng ngăn cách như tờ giấy mỏng kia hắn cũng biết. Có một ít chuyện cho dù cưỡng cầu cũng không được.

- Ai nói ta không lấy?

Đông Vô Mệnh trừng mắt nhìn Lộc Sơn lão nhân.

- Muốn lấy thì sao không nói? Một đại nam nhân còn lề mề như vậy?

Kim Lang Tôn giả cũng không có khách khỉ mà quát Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh một tiếng.

- Lão độc vật, nói đi.

Không ỉt cường giả quen thuộc với Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cuhng quanh lập tức ồn ào.

- Bạch Oánh, ngươi có đồng ý thành gia lập thất hay không?

Đông Vô Mệnh đỏ mặt, cố lấy dũng khỉ, đánh bạc với mặt mũi của mình mà đi tới bên người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh rồi hỏi.

- Đông Vô Mệnh, không được, ngươi chỉ hỏi một câu vậy mà muốn Oánh tỷ gả cho ngươi, cho dù tỷ ấy đồng ý ta cũng không đồng ý. Ngươi nên nói lời từ tận đáy lòng mình mới được. Hôm nay ta đại diện cho nhà gái.

Khâu Mỹ Vi tung người ngăn trước người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

- Đúng vậy, lão độc vật, chỉ ỉt ngươi cũng phải nói lời trong lòng của mình chứ? Chỉ bằng một câu nói như vậy mà muốn Bạch Oánh tiểu thư gả cho ngươi, như vậy Bạch Oánh tiểu thư quá mất giá a.

Trong đại điện lập tức có tiếng ồn ào vang lên.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh đỏ bừng mặt, đám người này muốn mạng già của hắn sao? Hắn nghẹn họng cả buổi, cũng không nói ra được lời nào.

Dưới mảnh vải hồng, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cũng vô cùng chờ mong. Nhiều năm như vậy, rốt cuộc nàng cũng đợi được tới ngày hôm nay. Tâm ý của lão gia hỏa kia nàng làm sao không biết. Thế nhưng nàng vẫn chờ một câu nói của hắn, chỉ là đợi vài thập niên cũng không nghe được từ trong miệng hắn nói ra.

- Lão độc vật, nói đi.

- Nói mau, không thì ta sẽ nói.

Trong tiếng ồn ào của mọi người, Lộc Sơn lão nhân cũng lớn tiếng nói. Hắn đã không có cơ hội, thế nhưng phải hối thúc Đông Vô Mệnh mới được, cũng không thể để Đông Vô Mệnh dễ dàng nắm Bạch Oánh vào trong tay như vậy.

- Đông lão, có muốn ta giúp ngươi một tay hay không? Chỉ cần gần đầu, ta nói một câu, người nói một câu. Thế nào? Ta đảm bảo người sẽ vượt qua.

Lục Lâm Thiên truyền âm nói với Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh.

Đông Vô Mệnh nghẹn đỏ mặt, gật đầu với Lục Lâm Thiên. Hắn không nói ra được nửa lời, loại trường hợp này chính là lấy mạng già của hắn. Hiện tại có người hỗ trợ, hắn không còn lựa chọn nào khác. Tuy rằng đang giận tiểu tử kia, thế nhưng hiện tại cũng chỉ có thể tin tưởng tiểu tử này mà thôi.

- Khoảng cách xa nhất trên thế giới này không phải là sống hay chết, mà là việc ta đứng trước mặt nàng, thế nhưng nàng lại không biết ta...

Đông Vô Mệnh chậm rãi nói ra, mà khi nói tới đoạn này, lại có cảm giác buồn nôn nói không ra, lén lút trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, thế nhưng cũng không thể làm gì khác hơn mà thì thầm nói:

Chương 2145: Sẽ thành thân thuộc

- Yêu nàng. Khoảng cách xa nhất trên thế giới không phải là ta đứng trước mặt nàng mà nàng không biết ta yêu nàng, không những yêu mà còn yêu rất sâu. Thế nhưng lại không bỏ được cái mặt mo này mà nói ra câu ta yêu nàng.

Lời nói của Đông Vô Mệnh khiến cho toàn bộ đại điện yên tĩnh. Tất cả mọi người đều cảm thấy rất ngạc nhiên, không ngờ Đông Vô Mệnh lại có một mặt nho nhã như vậy, lời nói êm tai không thôi, khiến cho không ít thiếu nữ động tâm.

Khâu Mỹ Vi cùng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh dưới mảnh vải hồng đều cảm thấy bất ngờ, người bất ngờ nhất chính là Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, khuôn mặt nàng tràn ngập vẻ hoài nghi. Dùng hiểu biết của nàng với lão gia hỏa kia mà nói, lão gia hỏa này không phải là loại người như vậy.

- Ta yêu nàng giống như...

Đông Vô Mệnh tiếp tục nói, mà nói tới một nửa, khi mọi người vẫn đang động dung thì đột nhiên đổi giọng nói:

- Ta nhổ vào, quá buồn nôn, ta không nói ra được.

Mọi người sửng sốt, Đông Vô Mệnh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Vừa rồi, tất cả những lời nói buồn nôn kia không phải là do ta nói mà là tiểu tử kia lừa để ta nói.

Nhìn theo ánh mắt của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, tất cả mọi người đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên, không ngờ những lời nói êm tai như vậy lại là Lục Lâm Thiên nói.

Sau khi Đông Vô Mệnh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, hắn lập tức đi nhanh về phía Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Khâu Mỹ Vi cũng không có ý tứ ngăn cản mà lui về phía sau.

Đông Vô Mệnh đứng bên người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, sau khi hít sâu một hơi rồi nói:

- Những lời vừa rồi là tiểu tử kia dạy ta nói, hôm nay ta đến đại điện này, mặc hỷ phục cũng bị tiểu tử kia trói tới.

Nghe lời nói của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, mọi người lần nữa nhìn vào Lục Lâm Thiên.

- Thế nhưng tiểu tử kia nói đúng, ta không thể buông bỏ được cái mặt mo này, bỏ qua thời gian vài thập niên. Vài thập niên nay ta trốn tránh nàng, hiện tại ta có mấy lời nên nói, tình ý của nàng đối với ta, ta cũng biết. Ta cảm thấy ta không xứng với nàng, từ trước cho tới bây giờ ta không thể nói ra được lời nói dễ nghe như tiểu tử kia. Ta chỉ nói một câu, nàng có thành gia lập thất hay không? Cuộc đời này nàng đối với ta như vậy là may mắn của Đông Vô Mệnh ta, là số mệnh của Đông Vô Mệnh ta tốt. Về sau nàng chính là tính mạng của ta.

Đông Vô Mệnh nói xong, nhìn vào Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

Trong đại điện lần nữa yên tĩnh, những lời nói này chính thức khiến cho không ít người động dung. Không có ai chú ý tới, phía dưới mảnh vải hồng, thân thể mềm mại của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh khẽ run lên, nhiều năm như vậy rốt cuộc nàng cũng đợi được những lời này.

- Tốt.

Lục Lâm Thiên là người trầm trồ khen ngợi đầu tiên. Lão gia hỏa này rốt cuộc cũng nói ra, lúc này nhiệm vụ của hắn mới chính thức hoàn thành. Lục Lâm Thiên nói xong, trong đại điện vang lên tiếng vỗ tay.

- Cũng coi như quá quan. Oánh tỷ, kế tiếp phải xem chính tỷ rồi.

- Bạch Oánh tiểu thư, Đông Vô Mệnh đã mở miệng, ngươi cũng nên nói một lời, có gả hay không?

Khổng Tước Tôn giả không làm lỡ thời gian, lập tức mỉm cười hỏi Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

- Có.

Dưới mảnh vải hồng, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh khẽ gật đầu. Có vải hồng che mặt cho nên không có ai nhìn thấy, khuôn mặt của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh so với tấm vải hồng này còn đỏ hơn.

Mọi người thấy Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đồng ý, trong đại điện lập tức vang lên thanh âm chúc mừng giống như thủy triều.

- Coi như nhiệm vụ hoàn thành. Hiện tại ta tuyên bố, hai người Đông Vô Mệnh, Bạch Oánh chính thức là phu thê.

Kim Lang Tôn giả lớn tiếng nói, cánh tay cũng móc ra một vật, đây chính là một hộp gấm lớn bằng bàn tay, hắn giao cho Đông Vô Mệnh rồi nói:

- Với tư cách người chủ hôn, một cặp Huyết Thủ Ô vạn năm này ta tặng cho ngươi. Coi như là lễ vật.

- Đa tạ tiền bối.

Đông Vô Mệnh run lên, cao hứng nhếch môi. Một cặp Huyết Thủ Ô vạn năm, thiên tài địa bảo bực này đối với hắn mà nói, tuy rằng không bằng Diễn Linh thánh quả, thế nhưng giá trị cũng bất phàm. Sau khi dùng, đủ để khiến cho thực lực của hắn và Bạch Oánh tăng lên không ít.

Kim Lang Tôn giả tặng lễ như v ậy khiến cho các cường giả khong ngừng hâm mộ. Trong đại điện lần nữa vang lên tiếng hoan hô, vô số tiếng chúc mừng tân lang, tân nương Đông Vô Mệnh, Bạch Oánh.

Lục Lâm Thiên cũng thở dài một hơi, hai người này vốn đã có tình, hắn cũng chỉ trợ giúp một chút mà thôi.

Dưới sự náo nhiệt, Kim Lang Tôn giả cũng xung phong nhận làm chủ hôn của Lục Tiểu Bạch cùng với Lưu Uyển. Đây vốn là chuyện

Lục Lâm Thiên định làm, và Khổng Tước Tôn giả cũng đưa cho Lục Tiểu Bạch không ít thứ tốt.

Hai hôn lễ được cử hành, Đông cung phụng cùng Bạch cung phụng thành gia lập thất khiến cho không ít đệ tử Phi Linh môn kinh ngạc. Diệp Phi, Diệp Mỹ, Bạch Toa Toa, Lục Tâm Đồng cùng Nhan Kỳ nhìn thấy Bạch Oánh lập gia đình,trong lòng giống như trút được một bầu tâm sự. Khuôn mặt vui vẻ, nhất là hai tỷ muội Diệp Phi, Diệp Mỹ càng xinh đẹp động lòng người khiến cho một ít trưởng lão, hộ pháp trong các sơn môn lớn khác ngây ngốc không thôi.

Hôn lễ tiếp tục tiến hành, náo nhiệt không thôi. Đông Vô Mệnh, Lục Tiểu Bạch cũng nhao nhao mời rượu khách khứa, trong lòng cực kỳ cao hứng. Cái mặt mo của Đông Vô Mệnh rốt cuộc cũng hạ xuống được.

Tiểu gia hỏa Lục Kinh Vân cũng có mặt trong đại điện. Hôm nay tiểu gia hỏa này vô cùng vui vẻ, ăn rất nhiều bánh kẹo, mấy cái túi trên người căng phồng.

Ngay khi tiểu gia hỏa mang theo một túi kẹo đầy định rời đi, hai đạo thân ảnh xinh đẹp lặng lẽ đi tới trước mặt tiểu gia hỏa. Hai người này chính là nhị nữ Kính Hoa, Thủy Nguyệt của Thiên Vân đảo.

Nhìn Lục Kinh Vân, Kính Hoa, Thủy Nguyệt nhìn nhau, ánh mắt có chút biến hóa, ngồi xổm xuống, nhìn Lục Kinh Vân rồi hỏi:

- Tiểu gia hỏa, con tên gì?

Lục Kinh Vân nhìn nhị nữ, đôi mắt đen lúng liếc nhìn chăm chú vào nhị nữ, dường như có cảm giác đã từng quen biết, nó do dự một lát rồi nói:

- Ta gọi là Lục Kinh Vân, các ngươi là ai?

- Chúng ta là người Thiên Vân đảo.

Thủy Nguyệt nhìn Lục Kinh Vân rồi hỏi:

- Cha mẹ con đâu?

- Ta chỉ có sư phụ cùng với nãi nãi.

Lục Kinh Vân chăm chú đánh giá hai người.

- Sư phụ con là ai?

Kính Hoa, Thủy Nguyệt nghe vậy, ánh mắt khẽ đổi, lần nữa hỏi Lục Kinh Vân. Bé trai lúc trước sư muội bỏ lại được đám người Vân Dương Tông đưa tới Phi Linh môn. Mục đích hai người tới Phi Linh môn lần này chính là tìm kiếm tung tích của bé trai trong Phi Linh môn theo sự khẩn cầu của sư muội. Nhìn Lục Kinh Vân, hai người mơ hồ đã biết được chút ít.

- Sư phụ ta là chưởng môn Phi Linh môn, Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên.

Lục Kinh Vân chống nạng, vô cùng uy vũ nói.

- Kinh Vân, lại đang nghịch ngợm sao?

Lúc này, La Lan thị đi tới bên người Lục Kinh Vân, mỉm cười với Kính Hoa, Thủ Nguyệt rồi ôm Lục Kinh Vân vào lòng, nói:

- Sao con lại lấy nhiều kẹo như vậy?

Chương 2146: Xem lễ! (1)

Nhìn La Lan thị, hai người Kính Hoa, Thủy Nguyệt cũng biết thân phận của La Lan thị cho nên khẽ gật đầu đứng lên.

- Nãi nãi, con lấy cho Bối Nhi ăn.

Lục Kinh Vân nói.

- Tốt, nhanh đi chơi cùng Bối Nhi đi. Cẩn thận một chút, đừng để bản thân bị ngã.

La Lan thị yêu thương nói, sau đón lập tức buông Lục Kinh Vân ra. Tiểu gia hỏa nhanh chóng chạy ra khỏi đại điện.

Kính Hoa, Thủy Nguyệt nhìn theo bóng lưng của Lục Kinh Vân, mãi cho đến khi Lục Kinh Vân chạy ra khỏi đại điện.

- Chưởng môn.

Trong lúc náo nhiệt, Hoàng Bác Nhiên đi tới bên người Lục Lâm Thiên, trong tay mang theo không ít ngọc giản nói:

- Chưởng môn, vừa rồi có người của Vạn Thú Tông tới đây, nói là cho mời chưởng môn cùng với nhất môn chi chủ của các sơn môn lớn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, Vạn Thú Tông này không ngờ lại phái người đem thiệp tới. Không biết sẽ có chuyện gì, dường như đám người này cũng biết rõ tất cả các sơn môn lớn hiện tại đều ở Phi Linh môn, không ngờ lại đem tất cả các thiếp mời chuyển tới đây.

Hôn lễ đã tới khâu cuối cùng, Lục Lâm Thiên cũng không mở ngọc giản ra, ánh mắt ý bảo Hoàng Bác Nhiên không nên để cho mọi người chú ý. Khi đại điện chấm dứt náo nhiệt thì trời đã chạng vạng tối. Trong Phi Linh môn cũng sắp xếp các loại hoạt động náo nhiệt, mãi đến khi mọi người tiễn hai tân lang, tân nương về động phòng thì Lục Lâm Thiên mới truyền âm mời tất cả nhất môn chi chủ các sơn môn lớn tiến vào đại sảnh.

Vạn Thú Tông cũng phát ra rất nhiều thiếp mời, mà ngay cả Thiên Ưng lâu, Tiêu Dao bang, Thánh Linh giáo cũng có mặt ở bên trong. Lục Lâm Thiên đem thiếp mời của Vạn Thú Tông giao cho nhất môn chi chủ các sơn môn, mọi người đều cảm thấy kỳ quái. Xem ra nhất cử nhất động của Đế Đạo Minh đều nằm trong ánh mắt của người khác. Thiếp mời này không ngờ lại vừa vặn đưa tới đây, không thiếu một khối ngọc giản nào.

Thế nhưng mọi người cũng không lo lắng. Lần này mọi người kết minh vốn làm cao điệu cho nên Vạn Thú Tông không biết mới là lạ. Tất cả các thế lực lớn, trong sơn môn đều có một ít thám tử của các thế lực khác chen vào, trong lòng mọi người đều hiểu rõ nhưng không thể nói thành lời mà thôi.

Sưu.

Lục Lâm Thiên mở ngọc giản, thanh âm lập tức truyền vào trong đầu:

- Lục chưởng môn, ngày mười chín tháng tư, tân nhiệm tông chủ của Vạn Thú Tông, đại đệ tử Lam Linh đảm nhiệm chức vị, mời Lục chưởng môn tới xem lễ. Doãn Ngạc đề bút.

Thanh âm vừa dứt, ngọc giản nứt nẻ hóa thành tro bụi. Mà thanh âm này Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ gì, chính là thanh âm của Vạn Thú Vương Doãn Ngạc của Vạn Thú Tông.

- Mời chúng ta tới xem đại lễ.

Lúc này mọi người đều đã mở ra ngọc giản, nhanh chóng nghe được thanh âm của Doãn Ngạc. Sắc mặt cả đám nhất môn chi chủ không khỏi biến hóa, chủ yếu là vì, ở thời điểm này đối với tất cả các thế lực lớn mà nói đều là một thời điểm tương đối đặc biệt. Vạn Thú Tông cùng Thiên Kiếm môn ở giữa Thiên Đạo Minh cùng Đế Đạo Minh mà bảo trì trung lập. Cho nên bất luận quyết định gì của hai sơn môn này sẽ khiến cho tất cả mọi người phỏng đoán.

- Lục lão đệ, đệ xem Vạn Thú Tông này có thâm ý gì khác không?

Lạc Kiến Hồng trầm tư một lát rồi nói với Lục Lâm Thiên.

- Nhạc phụ, theo người thì sao?

Lục Lâm Thiên nhìn về phía Vân Khiếu Thiên, trong mọi người có mặt lúc này, người hiểu về Vạn Thú Tông nhất có lẽ chính là Lục Lâm Thiên.

- Nếu như ta suy đoán không sai, sợ rằng Vạn Thú Tông cũng mời đám người Lan Lăng sơn trang, Nguyệt Long các. Tân nhiệm tông chủ mới lại xuất hiện vào thời điểm này, Doãn Ngạc không ngờ lại thoái vị, ý vị trong này không khỏi khiến cho chúng ta phải cân nhắc một phen.

Dùng tâm trí của Vân Khiếu Thiên, chỉ bằng một câu nói đã nói ra quan hệ ở bên trong khiến cho mọi người gật đầu.

- Thời điểm này Vạn Thú Tông có tông chủ mới, có lẽ là thời điểm mà Vạn Thú Tông quyết định.

Đạm Đài Tuyết Vi nói với mọi người.

- Thiếp mời này đã nhận được, mặc kệ ý tứ của Vạn Thú Tông ra sao, chúng ta cứ đi tới thì biết.

Ô Chấn Vũ nói.

- Ngày mười chín tháng tư, hiện tại vẫn còn hai mươi ngày, chúng ta phải mau chóng khởi hành.

Kỷ Diệu Tông nói.

Lữ Chính Cường do dự một lát rồi nói:

- Đi tới Vạn Thú Tông tuy rằng không có nguy hiểm quá lớn. Bất quá chúng ta vẫn nên phòng bị một chút. Đám người Lan Lăng sơn trang cùng các sơn môn khác cũng tới, dù sao mọi người vẫn nên đề phòng.

- Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, lập tức nói:

- Vậy thì ngày mai chúng ta sẽ lên đường tiến về Vạn Thú Tông. Mặc kệ Vạn Thú Tông này có mục đích gì, đến Vạn Thú Tông thì chúng ta sẽ biết rõ.

- Có nhiều sơn môn tới Vạn Thú Tông như vậy, có lẽ Vạn Thú Tông sẽ rất náo nhiệt.

Lạc Kiến Hồng cười nói.

Trong màn đêm, vô số ngôi sao xuất hiện trong bầu trời. Ánh trăng chiếu xuống, đêm nay là một đêm vô cùng thích hợp cho việc động phòng.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuyên qua màn đêm, lập tức xuất hiện trong đình viện của đám người Nam thúc.

Gặp mặt Nam thúc cùng sư phụ, Lục Lâm Thiên đem chuyện ngày mai đi tới Vạn Thú Tông nói ra một lần. Sau khi rời khỏi Vạn Thú Tông cũng thuận tiện đi về phía Tổ Yêu Lâm.

- Trên Vạn Thú Tông có lẽ không có việc gì quá lớn. Vạn Thú Tông gióng trống khua chiêng mời các ngươi tới dự điển lễ như vậy thì có lẽ cũng không có động tác gì. Thế nhưng bên trong Tổ Yêu Lâm thì không giống như vậy, phải cẩn thận một chút.

Nam thúc nói.

Sau khi nghe sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn nói vài câu, lúc này Lục Lâm Thiên mới rời khỏi đình viện. Trong Phi Linh môn hiện tại có Nam thúc cùng hai vị Tạ Thiên Tạ Địa trấn thủ, Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng quá nhiều. Việc dạy bảo Lục Kinh Vân, Lục Lâm Thiên cũng ném cho Nam thúc.

Sáng sớm hôm sau, khi tia nắng đầu tiên xuất hiện từ phía chân trời, ngoài đình viện ở hậu sơn Phi Linh môn, Thôi Hồn Độc Vương

Đông Vô Mệnh mặc một bộ y phục màu đen, khuôn mặt hồng nhuận, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh thì mặc một bộ y phục màu trắng, giống như tiên tử. Khuôn mặt xinh đẹp động lòng người không gì sánh được.

- Đông lão, Oánh tỷ, nghỉ ngơi tốt không?

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc đi tới bên người Đông Vô Mệnh. Nhìn bộ dáng hai người, dường như hai người làm không ít chuyện đêm hôm qua a.

- Thù ngày hôm qua lần sau ta sẽ tính toán với ngươi. Lần này đi về phía Vạn Thú Tông phải cẩn thận một chút.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Lâm Thiên, tất cả phải cẩn thận, không thể chủ quan.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cũng dặn dò Lục Lâm Thiên.

- Đông lão, Oánh tỷ, Khấu Phó chưởng môn, Phi Linh môn giao cho mấy vị.

Lục Lâm Thiên gật đầu, sau đó lại cáo biệt cùng mẫu thân và Lục Kinh Vân. Tiểu gia hỏa nhìn Lục Lâm Thiên, có chút không nỡ nói:

- Sư phụ, người sớm trở về một chút.

- Con phải nghe lời nãi nãi, biết không?

Lục Lâm Thiên vỗ đầu Lục Kinh Vân rồi nói.

- Vâng, con sẽ ngoan ngoãn.

Đôi mắt đen lúng liếng của Lục Kinh Vân chớp động, không ngừng gật đầu nói.

Chương 2147: Xem lễ! (2)

- Tâm Đồng, con cũng phải chú ý an toàn, không được khinh suất.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói với Lục Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng nói:

- Sư phụ, sư mẫu, con biết rồi.

Lần này tiến về Tổ Yêu Lâm nàng cũng đi, vì cơ hội lần này đêm hôm qua nàng năn nỉ ca ca rất lâu mới được.

Cáo từ mọi người, Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Thiên Độc Yêu Long, Thiên Sí Tuyết Sư rời núi. Lần này tiến về Tổ Yêu Lâm có không ít nguy hiểm cho nên Lục Lâm Thiên không mang theo những người khác. Dù sao Phi Linh môn cũng cần cường giả tọa trấn cho nên đám người Huyết Mị, Hắc Hùng, Nghịch Lân Yêu Bằng, Huyết Ngọc Yêu Hổ đều được Lục Lâm Thiên để lại.

Ngoài Phi Linh môn, tất cả các cường giả đã chuẩn bị xuất phát. Một lát sau, ngoài Phi Linh môn, hơn mười đầu yêu thú phi hành khổng lồ vỗ cánh bay lên. Mọi người cùng nhau đi tới Vạn Thú Tông.

Đi tới Vạn Thú Tông, dùng tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư hiện tại mà nói, so với tọa ky phi hành của tất cả các sơn môn lớn còn nhanh hơn nhiều. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không tiện đi trước, dù sao thời gian cũng không gấp. Lần này đi về phía Vạn Thú Tông, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh cũng đi tới. Dù sao hai vị nhạc phụ đều tới cho nên hai nàng đi theo. Tất nhiên lúc này hai nàng đều ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

Ngoài nhị nữ ra trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư còn có Tiểu Long, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên cùng Thiên Độc Yêu Long. Đi về Tổ Yêu Lâm, Lục Lâm Thiên cũng không muốn mang theo quá nhiều người. Nhiều người cũng không nhất định sẽ thuận tiện.

Sưu..

Trên phía chân trời yên tĩnh có từng đầu yêu thú phi hành giống như lưu quang xẹt qua phía chân trời, hai cánh chấn động mang theo tiếng gió rít gào.

Thiên Sí Tuyết Sư bay cao nhất, độ cao này những yêu thú phi hành khác cũng không theo kịp. Lại nói, Thiên Sí Tuyết Sư có ngạo khí của mình, đương nhiên sẽ không bay song song cùng đám yêu thú phi hành khác.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi im, quay đầu nhìn đám người sau lưng, không ít cường giả đều đang khoanh chân ngồi trên lưng yêu thú phi hành của sơn môn mình. Quanh thân tràn ngập quang mang thuộc tính, đều đang lĩnh ngộ thuộc tính.

Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, đến Vạn Thú Tông cũng mất không ít thời gian, yêu thú của tất cả các sơn môn lớn cũng không mạnh như Thiên Sí Tuyết Sư cho nên trong khoảng thời gian này hắn cũng có thể cân nhắc xem làm sao có thể sáng tạo được vũ kỹ.

- Nhớ kỹ, muốn sáng tạo ra vũ kỹ thuộc về mình thì không nên dừng lại trong vũ kỹ của người khác. Nên tìm một con đường thuộc về bản thân mình, thoát khỏi tầm ảnh hưởng của người khác, như vậy mới có thể tùy tâm sở dục, nghĩ thông suốt, tới khi đó cách thời điểm ngươi sáng tạo vũ kỹ cũng không còn xa.

Trong đầu Lục Lâm Thiên vang lên thanh âm của Địa Tôn. Chỉ tiếc những lời này hiện tại Lục Lâm Thiên vẫn cái hiểu cái không, muốn lý giải thấu triệt, có lẽ còn cần cân nhắc một phen.

Trầm tư, Lục Lâm Thiên suy nghĩ, thủ ấn ngẫu nhiên biến hóa kéo theo từng đường vòng cung huyền ảo. Thủ ấn bất đồng được kết, sau đó lại trầm tư suy nghĩ.

Thiên Sí Tuyết Sư xuyên qua tầng mây, hai cánh trên thân thể khổng lồ chấn động, trực tiếp cắt vỡ gợn sóng trong không gian. Không khí rít gào, thanh âm trầm thấp vang lên. Nếu không phải giảm bớt tốc độ, sợ rằng hiện tại Thiên Sí Tuyết Sư đã bỏ xa đám yêu thú phi hành kia rồi.

Chẳng biết từ khi nào quanh thân Lục Lâm Thiên đã xuất hiện quang mang màu trắng, Phong thuộc tính nồng đậm quanh quẩn, một đạo quang tráo vô hình xuất hiện. Không khí chung quanh rít lên không ngừng, bộ y phục màu xanh trên người có chút rung động.

Giờ phút này hai mắt Lục Lâm Thiên nhắm chặt. Tâm thần chìm đắm trong việc lĩnh ngộ thuộc tính phong, quanh thân tràn ngập khí tức thuộc tính phong. Vừa rồi dường như hắn đã có chỗ đột phá trong việc sáng tạo vũ kỹ, trong lúc bất tri bất giác đã bắt đầu lĩnh ngộ. Trong không gian lúc này đã có một cỗ năng lượng thuộc tính phong quay chung quanh Lục Lâm Thiên.

Trong lúc lĩnh ngộ Lục Lâm Thiên hoàn toàn tiến vào một loại trạng thái huyền ảo. Loại lĩnh ngộ này cực kỳ nhanh chóng, sau khi tiến vào trạng thái của mảnh Vô Tự Thiên Thư thứ hai, Lục Lâm Thiên cảm thấy tốc độ lĩnh ngộ của mình rõ ràng nhanh hơn rất nhiều. Duy chỉ có tốc độ lĩnh ngộ thuộc tính mộc của hắn lại không được như vậy. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên khó hiểu không thôi.

Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Vân Hồng Lăng, Thiên Độc Yêu Long đều tu luyện. Thời gian đi tới Vạn Thú Tông cũng không ngắn, tất cả mọi người đều đang chìm đắm trong việc lĩnh ngộ hoặc tu luyện. Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Vạn Thú Tông nằm gần phía Nam đại lục Linh Vũ, một trong Tam tông Tứ môn, nhắc tới Vạn Thú Tông, thân là vũ giả cùng linh giả trên đại lục, hẳn không có mấy ai không biết, đặc biệt là trên đại lục Linh Vũ có lẽ tất cả mọi người đều biết tới Vạn Thú Tông.

Về mặt thực lực thì Vạn Thú tông không thua bất cứ môn nào trong Tam Tông Tứ Môn, ít ra mặt ngoài là vậy, còn thực lực thật sự như thế nào thì chỉ có người trong các đại môn đại phái này mới biết rõ. Mảnh đất cực kỳ rộng lớn xung quanh Vạn Thú tông đều là địa bàn của Vạn Thú tông.

Trên địa bàn của Vạn Thú tông thì Vạn Thú tông là tồn tại tuyệt đối, tất cả thế lực lớn nhỏ đều phải dựa vào Vạn Thú tông mà sinh tồn. Mọi người đều mong muốn đưa tử đệ trong tộc mình vào Vạn Thú tông, chỉ cần có thể trở thành đệ tử thì đã là cho gia tộc mình nở mặt nở mày, nếu trở thành thân truyền đệ tử thì càng tuyệt vời hơn.

Chính giữa sơn mạch có núi cao vυ"t ló ra, có cao ngất đâm thủng tầng mây. Nhiều tầng mây lượn lờ quanh ngọn núi như dãy núi vốn lơ lửng giữa trời. Sơn lãng phong đào, tầng tầng lớp lớp sơn mạch thương mang vô biên vô hạn.

Bên tai Lục Lâm Thiên nghe giọng Vân Hồng Lăng:

- Thiếu Du, chúng ta sắp đến nơi rồi!

Lục Lâm Thiên ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư thu thủ ấn về, khí tức thu lại:

- Phù.

Đôi mắt Lục Lâm Thiên mở ra, trong mắt bắn tia sáng tựa ánh sao rực rỡ rồi vụt tắt mất tăm.

Lục Lâm Thiên thì thào:

- Sắp đến rồi sao?

Thời gian qua quá nhanh, trong lĩnh ngộ này Lục Lâm Thiên không cảm thấy thời gian tồn tại. Lục Lâm Thiên ảm giác thu hoạch trên người mình, trong lúc hắn lĩnh ngộ thì thuộc tính phong có tiến bộ khá nhiều.

Lục TLâm Thiên quét mắt nhìn xung quanh là những dãy núi to không giới hạn, ra lệnh Thiên Sí Tuyết Sư hạ thấp độ cao một chút, xuyên qua núi dưới đất. Đỉnh núi như đao tước búa chém cao vυ"t đâm thẳng lên trời cao, khắp nơi là đỉnh núi liên miên trập trùng.

Ngẫu nhiên có con sông uốn lượn chảy qua sơn mạch, hai bên thâm cốc âm u toát ra không khí tĩnh lặng và lạnh lẽo. Lúc Thiên Sí Tuyết Sư phi hành qua, trong sơn mạch thi thoảng có tiếng yêu thú sợ hãi truyền ra.

Chương 2148: Kình thiên phong thượng

Tinh thần Lục Lâm Thiên quan sát, trong sơn mạch vô biên hắn không khó phát hiện có nhiều yêu thú ở trong đó.

- Nhiều yêu thú, linh thú thật.

Số lượng khá đông có lẽ được Vạn Thú tông chăn nuôi. Nghe đồn trong Tam Tông Tứ Môn thì thực lực của Vạn Thú tông dường như thuộc hàng đầu, nắm giữ nhiều yêu thú, linh thú. Không nhiều sơn môn sẽ đi trêu chọc vào Vạn Thú tông này.

Lát sau trong sơn mạch không giới hạn này thấp thoáng kiến trúc ở phía trước, những kiến trúc cổ xưa hùng vĩ như đã qua nhiều năm.

Vù vù vù!

Thiên Sí Tuyết Sư thả chậm tốc độ, yêu thú phi hành các các đại sơn môn phía sau liền đuổi kịp. Chốc lát sau dãy kiến trúc rậm rạp hiện ra phía trước.

Trong không gian trước mặt có một thanh âm vang dội truyền đến:

- Vạn Thú tông cung nghênh các vị Vân Dương tông, Linh Thiên Môn, Phi Linh Môn, Nhật Sát Cát, Thiên Vân đảo, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các, Thiên Ưng lâu, Thánh Linh cốc, Tiêu Dao bang tiến đến xem lễ.

Có yêu thú phi hành vọt lên cao, nhiều đệ tử Vạn Thú tông xuất hiện giữa không trung. Dẫn đầu là một lão nhân tóc ngắn khoảng sáu mươi tuổi, để râu, khí tức tu vi cỡ Vũ Vương cửu trọng.

Giọng Vân Tiếu Thiên truyền ra trên lưng Kim Sí Yêu Ưng:

- Khâu trưởng lão khách sáo.

Vân Hồng Lăng truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, người này là nhị trưởng lão Khâu Chí của Vạn Thú tông, địa vị khá cao trong Vạn Thú tông.

Người này từng đến Vân Dương tông nên Vân Hồng Lăng tình cờ từng gặp.

Lục Lâm Thiên gật đầu. Người này từng cùng Doãn Ngạc đi thành Cự Giang, tuy không biết tên nhưng hắn cũng từng gặp mặt.

Khâu trưởng lão chắp tay chào mọi người:

- Các vị, mời đi theo ta, bản tông đã chuẩn bị phòng cho các vị khách quý rồi.

Dường như Khâu trưởng lão sớm biết đám người sẽ đến nên cố ý nghênh tiếp.

Vân Tiếu Thiên sang sảng nói:

- Làm phiền Khâu trưởng lão!

Mười mấy con yêu thú phi hành hóa thành cái bóng mơ hồ nhanh như tia chớp lao thẳng tới trước theo Khâu trưởng lão.

Chỉ giây lát yêu thú phi hành vụt qua các bóng dãy kiến trúc, bên dưới một ngọn núi khổng lồ, một dải kiến trúc hùng vĩ xuất hiện trước mắt mọi người, kiến trúc liên miên khổng lồ. Lục Lâm Thiên hơi nhíu mày. Bên này khí tức yêu thú, linh thú ngày càng nhiều lên, không biết trong Vạn Thú tông có tổng cộng bao nhiêu yêu thú, linh thú?

Một góc quảng trường, lão nhân tóc ngắn Khâu trưởng lão nhảy xuống yêu thú phi hành:

- Các vị, chúng ta đã đến nơi.

Mọi người nhảy xuống lưng yêu thú phi hành theo Khâu trưởng lão.

Vân Tiếu Thiên lắc người, không gian quanh thân lặng lẽ lắc nhẹ, chớp mắt gã đã đáp xuống đất:

- Khâu trưởng lão, không biết lần này trừ chúng ta ra còn sơn môn nào đến không?

Khâu trưởng lão khẽ nói:

- Thưa Vân tông chủ, hôm trước có có chưởng môn Vi Bang Ngạn của Quy Nguyên môn, chưởng môn Chu Hoành Viễn của Huyền Sơn môn đã đến Vạn Thú tông tông. Ngày hôm qua Gia Cát trang chủ của Lan Lăng sơn trang, Đồng giáo chủ của Hắc Sát giáo đã dến Vạn Thú tông. Hai ngày tới chắc Nguyệt Long các, Thần Kim các cũng sẽ đến.

Mọi người nghe vậy biểu tình hơi thay đổi. Lần này Vạn Thú tông mời hết thế lực trên đại lục, tông chủ mới lên tuy sự kiện không nhỏ nhưng không đến mức cần mời hết thế lực toàn đại lục tới dự.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng thầm nghĩ:

- Chắc Vạn Thú tông có mưu tính gì đó.

Lục Lâm Thiên đánh gái Vạn Thú tông, đây xem như sơn môn yên tĩnh nhất, bốn phía vòng quanh núi, đơn độc trong sơn mạch này.

Lục Lâm Thiên ngẫm nghĩ thấy cũng đúng, trong Vạn Thú tông toàn là yêu thú, linh thú, muốn náo nhiệt cũng không được.

Khâu trưởng lão làm tư thế mời:

- Các vị, mời...

Khâu trưởng lão dẫn mọi người đi tới trước.

Đi qua hai con đường lát đá không dài lại đến một quảng trường, diện tích to lớn, nền gạch đá nối nhau toát ra cổ kính. Đằng trước quảng trường có hai pho tượng đá hình thú dữ trợn. Tượng đá khổng lồ cao mấy trăm thước, khiến người vô cùng rung động. Bên trái là yêu thú giống con rồng quay quanh một ngọn núi, bên phải là một con không biết là hình dạng yêu thú gì, hai tay ôm cây cột đá to, bộ dạng uy vũ hung trợn, chắc không phải yêu thú tầm thường.

Đằng trước quảng trường có một ngọn núi to lớn đứng thẳng. Ngọn núi sừng sững, diện tích khổng lồ, trông hơi đáng sợ.

Ngọn núi này hơi kỳ lạ, nhìn thoáng qua giống núi nhưng xem kỹ mới biết. Từ đỉnh núi đến sườn núi kéo dài thêm năm ngọn núi thành hình ngũ giác đâm thẳng mây mù. Năm ngọn núi xanh biếc, diện tích to lớn, đủ thấy ngọn núi gốc dưới đất to cỡ nào.

Làm mọi người bất ngờ nhất là năm ngọn núi đều nghiêng vào trong, cao vυ"t đâm thủng tầng mây. Khi tới đỉnh thì ghép lại một mũi nhọn, xem diện tích đỉnh núi to lớn cũng khá rộng.

Cả ngọn núi khổng lồ cao vυ"t đâm thủng tầng mây, nhìn kỹ thì như một cái tháp đỡ đứng sừng sững trong thiên địa, cho người cảm giác đồ sộ, rộng lớn nguy nga. Như thể thiên địa này nhờ ngọn núi đó chống đỡ.

Âm Dương Vương Dạ Vị Ương biểu tình rung động nói:

- Mảnh đất thật hùng vĩ.

Lần đầu tiên Âm Dương Vương Dạ Vị Ương được thấy mảnh đất hùng vĩ như vậy.

Khâu trưởng lão nói với Dạ Vị Ương:

- Chắc vị này là Âm Dương Vương Dạ Vị Ương, Dạ cốc chủ đúng không? Đây là chủ phong của Vạn Thú tông ta, tên là Kình Thiên phong. Mời các vị đi tiếp, phong cảnh trên núi khá đẹp, các vị có thể ngắm thử.

Lục Lâm Thiên thì thào lặp lại:

- Kình Thiên phong.

Tên đúng như núi, ngọn núi này xứng với cái tên đó.

Mọi người bước chầm chậm lên núi, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lục Tâm Đồng dào dạt hứng thú với phong cảnh dọc đường. Chủ các đại sơn môn cười tủm tỉm nhưng trong lòng đều có suy nghĩ riêng. Lần này Vạn Thú tông mời tất cả thế lực trên đại lục đến, mọi người không hiểu có chuyện gì, e rằng không đơn thuần là tông chủ mới nhậm chức.

Chốc lát sau mọi người đến sườn núi, tức là nơi năm ngọn núi đứng thẳng cao vυ"t. Diện tích to lớn chính giữa có một dãy kiến trúc bao la không bắt mắt, từng dãy kiến trúc đình viện cổ điển, đưa mắt nhìn không biết tổng số là bao nhiêu.

Khâu trưởng lão nói:

- Các vị hãy nghỉ ngơi ở đây, tông chủ cố ý dặn ta xin lỗi các vị thay người. Gần đây nhiều chuyện thế tục nên tông chủ không thể đích thân đến nghênh tiếp các vị, vô cùng xin lỗi.

Các chủ sơn môn như Vân Tiếu Thiên khẽ nói:

- Không sao, Vạn Thú tông quá khách sáo.

Khâu trưởng lão nói:

- Các vị dàn xếp nghỉ ngơi xong rồi có thể đi dạo xung quanh, nhưng những nơi có dấu hiệu cấm địa thì xin các vị thông cảm cho. Nếu còn yêu cầu gì khác thì trong đình viện có đệ tử Vạn Thú tông, các vị cứ sai bảo. Tiếp đãi có gì sơ sót mong các vị thứ lỗi cho.

Vân Tiếu Thiên nói:

- Khâu trưởng lão khách sáo, nơi này đã rất tốt rồi.

Tiếp theo các đại sơn môn theo đệ tử Vạn Thú tông dẫn đến đình viện riêng. Lục Lâm Thiên đi vào đình viện dành cho Phi Linh môn. Bên trong trang trí cực kỳ tinh xảo, khiến người nhìn lòng thoải mái. Chỗ cửa ra vào có nhiều chậu cây xanh nhỏ. Trong phòng bài bố trang nhã, tuy không xa hoa rực rỡ nhưng làm người ta thư giãn. Lục Lâm Thiên cực kỳ vừa lòng.

Chương 2149: Mỗi người đấu trí (1)

Trong các đại sơn môn thì người Phi Linh môn đến ít nhất, tính cả Dương Quá thì gồm Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Thiên Độc Yêu Long, Tiểu Long, Tuyết Sư.

Nhưng hai nữ nhân Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh đến đình viện của Vân Dương tông, Linh Thiên môn đi dạo một vòng rồi lại chạy sang đình viện của Lục Lâm Thiên.

Sắp xếp xong xuôi Lục Lâm Thiên bị Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh kéo ra ngoài đi dạo. Biết lần này Lục Lâm Thiên lại phải đi Tổ Yêu lâm nên hai nữ nhân rất muốn ở chung với hắn lâu hơn một ít.

Lục Lâm Thiên biết rõ lòng Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, thừa dịp còn dư thời gian hắn cũng muốn cùng hai nữ nhân vui vẻ bên nhau.

Trong rừng sâu dãy núi thẳm, trong kiến trúc cổ xưa liên miên, đại điện. Vạn Thú Vương Doãn Ngạc đang xem mấy ngọc giản tin tức trong tay thì một bóng người tiến vào, là Khâu trưởng lão.

Khâu trưởng lão hành lễ, nói với Doãn Ngạc:

- Tông chủ, tất cả đã dàn xếp xong xuôi rồi.

- Ta vừa nhận được tin tức, Vân Dương tông, Linh Thiên Môn, Nhật Sát Cát, Thiên Vân đảo, Tinh Ngục các, Nhật Sát Cát đã kết minh, tên gọi Đế Đạo Minh, Lục Lâm Thiên chính là minh chủ.

Doãn Ngạc đặt ngọc giản tắt ánh sáng xuống, ngước lên nhìn Khâu trưởng lão, hỏi:

- Đám người Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường có nói gì không?

Khâu trưởng lão đáp:

- Không nhìn ra điều gì.

Doãn Ngạc hỏi:

- Còn nhóm Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai, Nhâm Trường Thanh thì sao?

Khâu trưởng lão nói:

- Cũng không nhìn ra cái gì. Nhưng Công Tôn Hóa Nhai hy vọng được gặp mặt tông chủ.

Doãn Ngạc đứng dậy:

- Công Tôn Hóa Nhai cũng không ngờ ta sẽ mời đám người Lục Lâm Thiên, Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường đến.

Doãn Ngạc chậm rãi bước ra ngoài đình viện, khoanh tay đứng nhìn mặt trời chiều phía chân trời. Tà dương như máu, nhuộm nguyên Kình Phong thiên thành màu hồng hà.

Vẻ mặt Khâu trưởng lão nghi hoặc hỏi:

- Tông chủ, ta có vài điều thắc mắc. Chúng ta đã quyết định rồi nhưng tại sao còn kêu đám người Lục Lâm Thiên, Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường đến làm gì?

Doãn Ngạc nhìn chăm chú phương xa, thật lâu sau mới trả lời câu hỏi:

- Tất cả tình trạng này mặt ngoài là vì Lục Lâm Thiên gây ra nhưng sự thật hắn chỉ là mồi dẫn, mọi chuyện sớm muộn gì sẽ xảy ra. Vì Lục Lâm Thiên khiến cách cục tất cả xảy ra nhiều biến đổi, hiện tại Vạn Thú tông ta không trên không dưới, không thể lựa chọn. Nếu có thể thì ta thà Vạn Thú tông đứng ngoài lề giữ thân.

Khâu trưởng lão khẽ thở dài:

- Vì chuyện đó, vì truyền thừa nội tình vạn năm các đại sơn môn nên buộc phải làm như vậy.

Khâu trưởng lão do dự một lúc rồi nhìn Doãn Ngạc, hỏi:

- Tông chủ mời Đám người Lục Lâm Thiên đến chẳng lẽ còn muốn suy nghĩ thêm một chút?

Biểu tình Doãn Ngạc trầm trọng, thật lâu sau than dài:

- Vì phần gia nghiệp Vạn Thú tông này ta buộc lòng phải suy xét thật kỹ càng. Tình hình trước mắt đại lục này chưa biến hóa nhiều được, nhưng sau chuyện kia thì mọi chuyện khó nói, khi đó tất cả sẽ không giống nhau. Linh Thiên môn, Linh Thiên môn vân vân đã sớm chuẩn bị. Gần hai năm nay Lục Lâm Thiên nổi bật nhiều, tiểu tử này trưởng thành quá nhanh. Dưới Thiên đảo, đồn rằng Lục Lâm Thiên có thân đế giả, e rằng Đế Giả Chi Nguyên cũng rơi vào tay hắn!

Khâu trưởng lão nói:

- Nhưng điều kiện bên nhóm Hóa Vũ tông đưa ra cho chúng ta cũng cực kỳ quan trọng với Vạn Thú tông.

Doãn Ngạc nói:

- Bởi vậy bây giờ ta khó thể lựa chọn. Cổ Kiếm phong bên Thiên Kiếm môn án binh bất động khiến ta không nhìn thấu được, cho nên ta phải hết sức cẩn thận.

Khâu trưởng lão hỏi:

- Vậy mấy ngày nay tông chủ có đi gặp Công Tôn Hóa Nhai không?

Doãn Ngạc đáp:

- Trong lòng ta đã biết Công Tôn Hóa Nhai muốn tìm ta, nhưng không cần gặp. Hãy bảo là ta đang bận, cứ để Công Tôn Hóa Nhai đợi đi. Chắc Công Tôn Hóa Nhai bị Lục Lâm Thiên đánh bại gây ra tổn hại nặng nề làm hắn bị ám ảnh, giờ hắn hơi thiếu kiên nhẫn. Nếu không vì điều kiện kia thì ta đã không suy xét đến Hóa Vũ tông.

Khâu trưởng lão hỏi:

- Không lẽ tông chủ muốn chờ đám người Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường?

Biểu tình Doãn Ngạc cực kỳ nghiêm túc nói:

- Nếu trong mấy ngày này bọn họ muốn gặp riêng ta thì ta dễ quyết định hơn, chỉ sợ bọn họ sẽ không tìm ta. Nếu vậy ta rất khó ra quyết định này, không đến phút cuối cùng thì ta vẫn còn có thể lựa chọn. Căn cơ vạn năm của Vạn Thú tông tuyệt đối không thể đặt cược sai bên!

Khâu trưởng lão nhíu mày hỏi:

- Ý của tông chủ là sao? Ta mơ hồ quá.

- Ngươi cứ nghĩ kỹ đi rồi sẽ hiểu.

Doãn Ngạc dứt lời chợt ánh mắt thay đổi, hỏi:

- Mấy ngày nay Linh nhi thế nào?

Khâu trưởng lão đáp:

- Mỗi ngày đều đang tu luyện, ít khi lộ mặt.

Vạn Thú Vương nói:

- Thật ủy khuất cho nàng, vì Vạn Thú tông phải bỏ tiểu ngã thành đại ngã. May mắn Linh nhi cũng hiểu đạo lý.

Trong một đình viện tinh trí, một người mặc áo lam ngồi xếp bằng, vóc dáng đường cong nhấp nhô. Người đó thu về thủ ấn, ánh sáng nóng rực quanh thân chui vào người, biến mất.

Lam Linh mở mắt ra, mắt lóe tia sáng:

- Vào đi.

Tai sáng thu về, mắt Lam Linh toát ra phong vận trưởng thành quyến rũ.

Một nữ nhân thanh tú khoảng hai mươi lăm, sáu tuổi chậm rãi bước vào phòng.

- Sư tỷ.

Váy dài màu đỏ nhạt, khí chất bất phàm, chắc nàng có địa vị không thấp trong Vạn Thú tông. Hơi lạ là có con yêu thú Vân Tước màu trắng xoay quanh trên vai nàng, yêu thú trắng tinh rất đáng yêu.

Nữ nhân váy đỏ vào phòng, mỉm cười nói:

- Qua hai ngày nữa phải gọi là tông chủ. Xin chúc mừng sư tỷ trước, sư tỷ là nữ tông chủ thứ nhất trong Vạn Thú tông, xem như cho toàn bộ nữ đệ tử trong Vạn Thú tông tranh một hơi.

Lam Linh ngước đầu lên hỏi nữ nhân váy đỏ:

- Hồng Vân sư muội, ta kêu sư muội tìm hiểu chuyện kia sao rồi? Bọn họ đã đến chưa?

Nữ nhân váy đỏ đáp:

- Hỏi được rồi, bọn họ đã đến Kình Thiên phong, giờ chỉ còn thiếu mấy sơn môn Nguyệt Long các chưa đến, chắc đang trên đường đi. Không ngờ lần này náo nhiệt vậy, toàn bộ thế lực trên đại lục đều tới.

Lam Linh nói:

- Có vài chuyện sư muội không hiểu.

Lam Linh nhìn Hồng Vân, một bình ngọc xuất hiện trong tay nàng:

- Sư muội, tặng cho muội bình Hồn Thần Dịch này.

Hồng Vân mừng rỡ reo lên:

- Đa tạ sư tỷ!

Một bình Hồn Thần Dịch lớn có lợi ích rất lớn với Hồng Vân, nàng vội nhận lấy ngay.

- Hồng Vân sư muội, ta cần nhờ sư muội làm giúp ít chuyện cho ta.

Lam Linh nhìn Hồng Vân:

- Việc này không thể nói cho ai biết, phải là sư muội đích thân làm.

Hồng Vân bảo đảm:

- Sư tỷ cứ nói đi, tuyệt đối không thành vấn đề!

Lam Linh do dự một chút nói:

- Đi Kình Thiên phong mời môn chủ của Phi Linh môn là Lục Lâm Thiên đến Linh Thú phong, nói là đêm nay ta muốn gặp hắn.

- Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên?

Nữ nhân váy đỏ biến sắc mặt nói:

- Sư tỷ, ta không quen hắn! Lục Lâm Thiên có chịu nghe lời ta không?

Lam Linh nói:

- Sư muội đưa thứ này cho hắn, chắc chắn hắn sẽ đi.

Chương 2150: Mỗi người đấu trí (2)

Lam Linh tháo một thanh đoản kiếm tinh mỹ treo bên hông xuống giao cho Hồng Vân, lẩm bẩm:

- Nếu không đi... Thì thôi.

Hoàng hôn, mây mù dày nặng bàn cứ phía chân trời. Mặt trời chiều chỉ còn một khoảng trống nhỏ bắn ra từng dải sáng rặng mây đỏ. Mặt trời lặng, ánh sáng vụt tắt, vệt sáng cuối cùng buông lơi, thiên địa tối sầm.

Lúc này Đám người Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long mới về đình viện. Bọn họ đi dạo suốt buổi chiều nhưng không thấy mấy nữ nhân mệt mỏi gì.

Lục Lâm Thiên cùng Đám người về đình viện, chợt nhướng mày. Bóng người áo đỏ bên ngoài đình viện hấp dẫn Lục Lâm Thiên chú ý.

Ngoài đình viện, nữ nhân váy đỏ thấy đoàn người Lục Lâm Thiên đến liền tiến lên, mắt nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Thiên Độc Yêu Long, Tuyết Sư.

Nữ nhân váy đỏ hỏi:

- Xin hỏi vị nào là Lục chưởng môn của Phi Linh môn?

Lục Lâm Thiên lên tiếng:

- Là ta.

Lục Lâm Thiên xem xét nữ nhân, khá trẻ tuổi, tu vi Vũ Suất, Vân Tước trên vai nàng là Yêu Vân Tước. Nhìn khí thế thì nó là yêu thú ngũ giai hậu kỳ, suy ra địa vị của nữ nhân trong Vạn Thú tông cũng khá cao.

Nữ nhân nhìn Lục Lâm Thiên, không kiềm được tò mò nhìn hắn từ trên xuống dưới:

- Xin chào Lục chưởng môn.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Vị cô nương này tìm ta có chuyện gì không?

Hồng Vân đáp:

- Lục chưởng môn, có người nhờ ta mang lời nhắc đến, hy vọng gặp mặt Lục chưởng môn.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi:

- Không biết ai muốn gặp ta?

Hình như hắn không quen ai trong Vạn Thú tông, càng không có bằng hữu thân thiết gì.

Hồng Vân đưa đoản kiếm tinh mỹ vào tay Lục Lâm Thiên:

- Người đó bảo thấy vật này là Lục chưởng môn sẽ biết ngay.

Lục Lâm Thiên cầm đoản kiếm tinh mỹ, nhíu mày, chợt nhớ đến:

- Lam Linh!

Lục Lâm Thiên biết đoản kiếm tùy thân của Lam Linh, lúc trước ở trong sơn mạch Vụ Đô lâu như vậy dĩ nhiên hắn cực kỳ quen thuộc vật trên người Lam Linh mang.

Lục Lâm Thiên nói:

- Xin cô nương dẫn đường.

Hiện tại Lam Linh là tông chủ tiếp theo của Vạn Thú tông, lúc này nàng muốn gặp hắn, Lục Lâm Thiên không chút do dự.

Thấy Lục Lâm Thiên định đi, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh lo lắng kêu lên:

- Lâm Thiên...

Lục Lâm Thiên nói với mọi người:

- Các người vào trước, ta đi rồi về.

Lục Lâm Thiên ra hiệu nữ nhân váy đỏ dẫn đường.

Màn đêm đã buông xuống như cái lưới lớn màu xám lặng lẽ trùm xuống, bao phủ toàn bộ khung trời. Trên bầu trời u lam điểm xuyết vô số ngôi sao nhỏ, nhấp náy tỏa ánh sao rực rỡ.

Trong một đình viện bày ra một cấm chế, trong sảnh có khá nhiều người ngồi. Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai cũng có mặt. Ngoài ra Vi Bang Ngạn của Quy Nguyên môn, chưởng môn Chu Hoành Viễn của Huyền Sơn, Nhâm Trường Thanh của Huyễn Hồn môn, Âm Dương Huyền Linh của Địa Linh môn cũng đến.

Công Tôn Hóa Nhai nói:

- Không ngờ Doãn Ngạc cũng mời đám Lục Lâm Thiên, Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường đến.

Đồng Quy Tinh mắt lóe tia sáng bắn ra tia lạnh không ai thấy:

- Doãn Ngạc đang do dự, dường như chưa có quyết định cuối cùng.

Công Tôn Hóa Nhai phất áo trắng, vết đao trên mặt run nhẹ:

- Doãn Ngạc đã hứa với ta, chẳng lẽ muốn đổi ý?

Nhâm Trường Thanh mặc trường y màu đen, xem khí tức tu vi dường như gần đây tiến bộ nhiều:

- Doãn Ngạc còn chưa chính thức tuyên bố, có thể tùy thời lật lọng.

Âm Dương Huyền Linh phất váy dài màu tím, nhìn mọi người:

- Nhóm Vân Dương tông, Linh Thiên môn đã kết thành Đế Đạo Minh, rõ ràng là đối đầu với Thiên Địa Minh chúng ta. Lần này bọn họ đến Vạn Thú tông nếu không ngoài dự đoán chắc chắn là cũng muốn lôi kéo Vạn Thú tông.

Vi Bang Ngạn vuốt lông mày trắng của mình, gã nhìn mọi người:

- Hiện giờ chỉ còn Vạn Thú tông và Thiên Kiếm môn là đứng ngoài cuộc. Ta nghĩ với tình huống của hai sơn môn chắc chắn sẽ tìm một phe để tham gia vào. Nếu Thiên Địa Minh chúng ta có thể lôi kéo Vạn Thú tông, Thiên Kiếm môn vào thì thực lực sẽ càng lớn hơn.

Nhâm Trường Thanh nói:

- Nhưng bây giờ xem ra trong lòng Doãn Ngạc có ý tưởng, nếu phút cuối Vạn Thú tông thay đổi thì hơi bất lợi cho chúng ta.

Công Tôn Hóa Nhai nhìn Gia Cát Tây Phong, hỏi:

- Gia Cát trang chủ nói gì đi.

Gia Cát Tây Phong lên tiếng:

- Nơi này không phải chỗ bàn chuyện, chúng ta chỉ có thể cố gắng tranh thủ một chút, ít ra hiện tại chúng ta vẫn chiếm ưu thế hơn. Doãn Ngạc đã hứa rồi, dù chỉ bằng miệng nhưng nếu không có tình huống đặc biệt gì thì Doãn Ngạc sẽ không lật lọng. Chờ đến lúc đó lại tính, có vài việc chúng ta cần bàn bạc kỹ hơn.

Âu Dương Huyền Linh hỏi ba người:

- Công Tôn tông chủ, Đồng giáo chủ, Gia Cát trang chủ, hỏi các người một chuyện được không?

Gia Cát Tây Phong nói:

- Mời Âu Dương tông chủ.

Âu Dương Huyền Linh ngần ngừ một lúc, nàng nhìn ba người, hỏi:

- Lục Lâm Thiên có thật sự cường đại như trong tin đồn không? Thực lực của hắn có thể giết Tôn Giả nhẹ như không?

Ba người Gia Cát Tây Phong nghe vậy hơi biến sắc mặt, đây là vết sẹo lớn cho bọn họ. Ba người bị Lục Lâm Thiên bắt, rất nhiều cường giả trong môn bị hắn đánh chết. Mỗi khi nhớ đến việc này là lòng Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai như bị dao cắt.

Gia Cát Tây Phong bình tĩnh lại sớm nhất, con ngươi co rút, lặng lẽ hít sâu.

Gia Cát Tây Phong nhìn mọi người, nói:

- Đúng là thực lực của Lục Lâm Thiên rất khủng bố, thân mang hai món thần khí, cường giả Tôn cấp bình thường không làm gì người này được.

Âu Dương Huyền Linh chậm rãi nói:

- Tiểu tử này trưởng thành quá nhanh.

Tin tức từ mọi mặt cho Âu Dương Huyền Linh hiểu biết thực lực của Lục Lâm Thiên, giờ nghe Gia Cát Tây Phong chính miệng chứng thực càng làm lòng nàng rung động hơn.

Ban đêm, sơn mạch, ngọn núi, sâu trong dãy núi thỉnh thoảng vang tiếng thú rống. Ánh trăng chiếu rọi cây cối xanh biếc quanh ngọn núi vặn vẹo bóng đen, đá lởm chởm chồng lên nhau. Gió đêm mát lạnh.

- Lục chưởng môn, đây chính là Linh Thú phong.

Dọc đường đi Hồng Vân luôn đánh giá Lục Lâm Thiên, vị Linh Vũ Chiến Tôn nổi tiếng như cồn trong toàn Vạn Thú tông thật trẻ trung và đẹp trai, làm nàng rất bất ngờ.

Hồng Vân âm thầm suy đoán mối quan hệ giữa Lam Linh sư tỷ và Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên. Thấy đoản kiếm trên người sư tỷ là Lục Lâm Thiên biết ngay ai tìm mình, Hồng Vân cho rằng quan hệ của hai người sẽ không đơn giản. Hồng Vân cũng biết mình nên làm gì, hai ngày nữa sư tỷ sẽ là tông chủ, nàng biết lời gì nói được, lời gì không nên.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng đáp xuống ngọn núi, tinh thần quan sát bốn phía:

- Đa tạ cô nương.

Xung quanh không có gì đặc biệt.

Hồng Vân nói:

- Ta xin cáo từ trước.

Hồng Vân lắc người, bóng dáng yểu điệu biến mất trong bóng đêm.

Lục Lâm Thiên nhìn đàn sao trong trời đêm, luôn suy nghĩ lý do Lam Linh một mình hẹn hắn đến gặp mặt vì chuyện gì.

Trong khi suy nghĩ Lục Lâm Thiên giương mắt nhìn không gian trước mắt:

- Lam Linh cô nương, nếu đã đến đây tại sao không lộ mặt?

Chương 2151: Ngươi có dám không?

Một thanh âm dịu dàng vang lên:

- Lục chưởng môn, ta biết ngay không gạt được người. Nghe nói thực lực của Lục chưởng môn lại tiến bộ nhiều, gần đây rất nổi tiếng.

Trong màn đêm một bóng dáng thướt tha phi hành ra, áo lam toát ra anh khí bao lấy eo thon màu da bánh mật, cặp chân thon dài, cặp mông căng tròn. Vóc dáng nàng nóng bỏng hấp dẫn, trong màn đêm không khó thấy ánh sao trong đôi mắt nàng, người toát ra khí chất dã tính hoang dã.

Lục Lâm Thiên nhìn bóng dáng yêu kiều xuất hiện, người đến chính là Lam Linh:

- Lam Linh cô nương, kêu ta đến chắc không phải chỉ để khen ta đi?

Lam Linh bây giờ càng quyến rũ hơn ngày xưa, phong vận trưởng thành hấp dẫn càng lộ rõ ra. Cộng thêm khí chất dã tính hoang dã này, thật là dụ dỗ thị giác người.

Nhưng Lục Lâm Thiên cũng biết Lam Linh không tầm thường, tâm trí thuộc hàng số một trong các nữ nhân hắn từng gặp. Thậm chí trong những người Lục Lâm Thiên gặp cũng ít ai có trí tuệ như Lam Linh. Nàng tiến bước cho đến hôm nay, mấy ngày nữa đã là tông chủ Vạn Thú tông, có thể tưởng tượng tâm trí của Lam Linh mạnh cỡ nào.

Trước kia Lục Lâm Thiên từng ăn bồ hòn trong tay Lam Linh nên bây giờ hắn càng cẩn thận hơn.

Lam Linh bước tới trước mặt Lục Lâm Thiên, mắt nhìn thẳng vào hắn, mỉm cười hỏi:

- Lục chưởng môn vẫn còn so đo chuyện trước kia sao? Làm nam nhân thì nên rộng lượng một chút, ngày xưa ta không giết Lục chưởng môn, sau sự việc Lục chưởng môn báo thù làm ta bị thương. Chẳng lẽ Lục chưởng môn vẫn còn muốn so đo?

Lục Lâm Thiên nói:

- Ta không nhớ chuyện trước kia gì.

Lục Lâm Thiên hươ đoản kiếm nhẹ nhàng treo bên hông Lam Linh, hắn đã sớm không để bụng chuyện quá khứ. Tính ra thì Lam Linh đối xử với hắn không tệ, nàng không giết Lục Lâm Thiên.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên treo đoản kiếm vào eo mình, mắt nàng chợt lóe sáng.

Lam Linh mỉm cười nói:

- Vậy thì tốt, ta cứ tưởng Lục chưởng môn sẽ nhớ chuyện trước kia, đêm nay không chịu đến.

Lục Lâm Thiên chắp tay nói:

- Lam Linh cô nương, nên gọi là Lam tông chủ đã mời thì ta không dám không đến. Trước tiên xin chúc mừng Lam Linh cô nương.

Lam Linh nói:

- Ngôi vị tông chủ Vạn Thú tông với ta ngày xưa là xa xôi không thể với tới.

Lam Linh xoay người nhìn trời đêm mênh mang trước ngọn núi.

Lục Lâm Thiên phát hiện biểu tình của Lam Linh không mấy vui mừng, hỏi:

- Hiện tại đã thành công, chẳng lẽ Lam Linh cô nương còn có tiếc nuối gì sao?

Lam Linh xoay người, lần nữa nhìn Lục Lâm Thiên:

- Trước tiên xin chúc mừng Lục chưởng môn trở thành minh chủ Đế Đạo Minh.

Lục Lâm Thiên nói:

- Tin tức của Lam Linh cô nương nhanh thật.

Sau ba ngày thành lập Đế Đạo Minh thì Lục Lâm Thiên luôn chạy đến Vạn Thú tông, Lam Linh biết tin thì tất nhiên Vạn Thú tông cũng biết, tốc độ tin tức thật mau lẹ.

Lam Linh trả lời:

- Ầm ỹ điệu như các người chẳng phải vì muốn cho một số thế lực nhanh chóng biết chuyện sao?

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Nếu ta không đoán sai thì Lục chưởng môn rất tò mò tại sao lúc này sư phụ của ta thoái vị? Tại sao gióng trống khua chiêng mời các các đại sơn môn các người đến Vạn Thú tông đúng không?

Lục Lâm Thiên không hề thấy lạ trước câu hỏi của Lam Linh, nữ nhân này tuyệt đối không đơn giản.

Lục Lâm Thiên ngước đầu nhìn Lam Linh:

- Chẳng lẽ Lam Linh cô nương hẹn ta đến vì muốn nói đáp án cho ta biết?

Lam Linh nói:

- Nếu ngươi muốn biết đáp án thì ta có thể nói cho ngươi.

Mắt đẹp nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

- Hãy nói ra điều kiện của Lam Linh cô nương đi.

Lam Linh nói thẳng như thế, lại hẹn hắn gặp mặt một mình, Lục Lâm Thiên suy đoán ra muốn biết đáp án thì hắn phải trả giá.

Lam Linh bật cười:

- Ha ha ha!

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lục chưởng môn vẫn hiểu rõ ta như vậy. Điều kiện rất đơn giản, Lục chưởng môn cùng ta một đêm.

Lục Lâm Thiên nhìn Lam Linh, thụt lùi một bước:

- Cái gì? Cùng cô nương một đêm?

Biểu tình Lục Lâm Thiên nghi ngờ nói:

- Lam Linh cô nương, ta không phải loại người tùy tiện.

Lam Linh xấu hổ trừng Lục Lâm Thiên, tức giận giậm chân:

- Ngươi... Ngươi nghĩ đi đâu, không phải loại cùng nhau mà ngươi nghĩ, ngươi xem ta là hạng người gì?

Lục Lâm Thiên nhún vai:

- Thế thì ta yên tâm.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm:

- Ta không phải loại người tùy tiện.

Lam Linh lườm Lục Lâm Thiên:

- Còn nói nữa...!

Mắt Lam Linh xoay tròn nói:

- Cho dù thật sự là vậy thì dường như Lục chưởng môn cũng không có tổn thất gì đi? Người chịu thiệt là ta.

Lục Lâm Thiên gãi mũi cười tà:

- Vậy thì chưa chắc, nam nhân chịu thiệt hơn một chút, toàn làm chuyện mất sức.

Lam Linh cười khanh khách:

- Vậy sao? Nữ nhân cũng có thể làm chuyện mất sức này.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, không ngờ bị Lam Linh đùa giỡn ngược lại, huống chi nữ nhân này không phải loại nữ nhân tầm thường.

Lục Lâm Thiên ho khan nói:

- Lam Linh cô nương, hãy nói ra điều kiện của cô nương đi.

Lam Linh nói:

- Trên Linh Thú phong này bình thường không có người tới, cũng sẽ không ai chú ý. Ngươi cùng ta ngồi một đêm, ngươi muốn biết cái gì ta đều có thể nói cho ngươi.

Lục Lâm Thiên không ngờ điều kiện của Lam Linh kỳ lạ như vậy, cười tủm tỉm hơi nghi ngờ hỏi:

- Cùng Lam Linh cô nương ngồi một đêm?

- Đương nhiên, nếu Lục chưởng môn muốn làm chuyện khác thì có lẽ ta sẽ không phản đối, phải xem Lục chưởng môn có dám làm không?

Lam Linh bước gót sen đứng trước mặt Lục Lâm Thiên gần như dán sát người hắn, trong mắt đẹp chất chứa mong chờ.

Khoảng cách kéo gần, mùi thơm xộc vào mũi. Lục Lâm Thiên nhìn Lam Linh trước mắt, đường cong nhấp nhô, trang phục chỉ che phần ngực và nửa cái bụng trên, lộ ra eo nhỏ màu bánh mật, thân dưới bao bọc đôi chân thon dài, cặp mông cong vểnh. Vóc dáng toát ra nóng bỏng hấp dẫn, khí thế kiệt ngạo tựa như con sói trong rừng rậm, khiến người nhìn muốn chinh phục nàng ngay.

Lục Lâm Thiên công nhận lúc này hắn hơi bị ảnh hưởng, tâm tính như hắn còn bị dụ dỗ. Đôi mắt đẹp kia nhìn chăm chú tựa như con mèo ngoan ngoãn, hoặc báo cái kiêu ngạo làm tâm hồn Lục Lâm Thiên rục rịch. Nhưng Lục Lâm Thiên biết nữ nhân tràn đầy dã tính này không dễ chọc, người mang đầy gai nhọn.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ nhân trước mắt, đến gần một chút, ngửi mùi hương khiến hắn muốn chinh phục nàng:

- Nếu ta thật sự làm thì sẽ có hậu quả gì?

Mắt Lam Linh như làn nước, răng hé mở đến gần vành tai Lục Lâm Thiên, thổi luồng hơi nhẹ:

- Nếu Lục chưởng môn dám làm thì... Ta dám đi theo ngươi.

- Cái này...

Lục Lâm Thiên cười cười thì thầm vào tai Lam Linh:

- Lam Linh cô nương, chúng ta hãy nói việc chính đi, nếu không ta thật sự sẽ làm chuyện gì đó.

Lục Lâm Thiên dứt lời di chuyển bước chân, thân hình lặng lẽ thụt lùi một bước.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên, mắt lóe tia thất vọng không ai thấy.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ta nói thật, Lục chưởng môn ngồi cùng ta một đêm, trò chuyện là được. Sáng mai Lục chưởng môn muốn biết cái gì ta đều nói hết, nếu Lục chưởng môn không muốn thì xem như ta chưa nói gì.

Chương 2152: Chuyện liên nhân

Mắt Lục Lâm Thiên hấp háy, nói:

- Được rồi, muốn tán gẫu cái gì?

Lam Linh cười khúc khích:

- Ha ha ha, xem ra Lục chưởng môn rất muốn biết mục đích lần này của Vạn Thú tông.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Đêm nay ta còn có thể giống như ngày xưa gọi Lục chưởng môn là Lâm Thiên đệ đệ được không?

Lục Lâm Thiên ngồi khoanh chân tại chỗ:

- Tùy ý.

Lam Linh cười cười, cũng không kiêng dè ngồi xuống đất bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Đốm sao lấp lánh, trăng sáng hướng tây. Một đêm chậm rãi trôi, hai người ngồi trên ngọn nói trò chuyện thời gian qua rất nhanh. Đối với Lục Lâm Thiên thì khoảng thời gian này không quá khó khăn, đêm nay Lam Linh nói rất nhiều chuyện, từ ngày xưa ở sơn mạch Vụ Đô đến Vạn Thú tông. Nhiều năm qua gia tộc của Lam Linh dựa vào Lam Linh chống đỡ trong Vạn Thú tông, nàng kể lại con đường tu luyện của mình, nói làm sao từng bước bò lên vị trí hiện tại. Trong đó không thiếu thủ đoạn độc ác không thể cho ai biết nhưng Lam Linh hoàn toàn phô bày ra trước mặt Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên rất ít nói chuyện, hắn chỉ ngẫu nhiên gật đầu nghe Lam Linh nói. Nghe chuyện nàng kể làm Lục Lâm Thiên ngập tràn cảm xúc. Một nữ nhân ở trong thế lực khổng lồ như Vạn Thú tông, trong nhiều thân truyền đệ tử đi tới bước này, nàng phải trả giá những điều người bình thường không tưởng tượng nổi.

Trò chuyện một hồi không biết từ khi nào Lam Linh dựa lưng vào Lục Lâm Thiên, mắt đẹp nhìn trời sao trên cao. Ánh mắt chứa ý cười, khuôn mặt Lam Linh có chút ngọt ngào, miệng lải nhải mãi không ngừng.

Từ khi nào chân trời nổi sương mù, làn khói trắng như hơi unước bao phủ. Tia nắng thứ nhất từ lưng núi chậm rãi dâng lên xua tan sương trắng, chiếu rọi trên bầu trời.

Lam Linh nói:

- Lâm Thiên đệ đệ, trời sáng rồi.

Nàng đứng dậy.

Lục Lâm Thiên thí vào không khí mới mẻ, nhúc nhích người:

- Phù.

Ngọn núi xung quanh dần tan sương mù, trong bụi cây, lùm cỏ đọng ẩm ướt, những giọt nước li ti lấp lánh ánh sáng xinh đẹp dưới ánh nắng chiếu rọi.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt đã thay đổi cảm xúc, trở nên lạnh lùng kiêu kỳ:

- Ngại quá, Lục chưởng môn, làm chưởng môn mất một đêm nghe ta nói. Bây giờ Lục chưởng môn có thể hỏi ta hai câu, ta chỉ trả lời hai chuyện.

Lục Lâm Thiên xoay người lại, hắn nhìn chằm chằm nữ nhân trước mắt.

Lát sau Lục Lâm Thiên hỏi:

- Vạn Thú tông kêu các đại sơn môn chúng ta đến chắc không đơn giản chỉ để xem lễ? Ta muốn biết mục đích thực sự!

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên, mắt lóe tia sáng:

- Thiên Địa Minh và Vạn Thú tông đã bàn bạc gần xong, đưa ra điều kiện đủ làm tông ta động lòng. Nhưng trong tông còn đang suy xét lần cuối, ta không rõ cụ thể. Lục chưởng môn nên biết trong tông có vài chuyện ta cũng không thể biết được.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống, hắn không ngờ Thiên Địa Minh đã nói chuyện với Vạn Thú tông đến mức này, hắn hỏi:

- Không biết Thiên Địa Minh cho Vạn Thú tông điều kiện gì?

- Cái này xem như vấn đề thứ hai sao?

Lam Linh nói:

- Nếu ta trả lời câu này thì ngươi không thể hỏi thêm chuyện khác.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên thay đổi, hắn nói:

- Đổi câu khác. Dù Vạn Thú tông tham gia vào Thiên Địa Minh thì lệnh sư của Lam Linh cô nương, Vạn Thú Vương không cần thiết phải thoái vị đi? Ta muốn biết nguyên nhân trong đó.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

- Lục chưởng môn thật sự muốn biết?

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

- Đúng vậy!

Việc này khá quan trọng, Vạn Thú Vương thoái vị là hành động không bình thường.

- Được rồi, ta cho Lục chưởng môn biết.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên:

- Bởi vì tông này cảm thấy nợ ta, cũng vì Vạn Thú tông tham gia vào Thiên Địa Minh. Sau khi ta lên ngôi thì Vạn Thú tông sẽ tuyên bố liên nhân cùng Hóa Vũ tông, người liên nhân chính là ta, còn người khác là điệt tử của Công Tôn Hóa Nhai, tông chủ Hóa Vũ tông. Cho nên trong tông mới đồng ý để ngôi tông chủ cho ta.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hổi:

- Lam Linh cô nương và Hóa Vũ tông liên nhân?

Lục Lâm Thiên nhớ đến những lời đêm qua Lam Linh nói, hèn gì tán gẫu nhiều vậy. Hóa ra Lam Linh một lần nữa trả giá đắt cho vị trí tông chủ, lần này càng thảm hơn, nàng làm quân cờ cho Vạn Thú tông.

- Đúng vậy!

Lam Linh nhẹ gật đầu, nói:

- Ta đã trả lời xong hai chuyện, việc ta hứa với Lục chưởng môn đã làm được. Đa tạ Lục chưởng môn ngày hôm qua cùng ta.

Lục Lâm Thiên nói:

- Chúng ta chỉ là giao dịch, Lam Linh cô nương không cần cảm tạ ta.

Lam Linh ngước mắt nhìn Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Nếu hôm qua ta không nói điều kiện thì Lục chưởng môn còn ở lại cùng ta không?

Lục Lâm Thiên nhìn nữ nhân trước mắt:

- Nói thật thì ta cũng không biết, nhưng ta nghĩ hơn một nửa là không. Tuy nhiên sau đêm qua, ta nghĩ về sau chắc chắn sẽ.

Lam Linh hỏi:

- Tại sao sau đêm qua thì khác đi?

Lục Lâm Thiên trả lời:

- Trước đêm qua ta cảm thấy ít tiếp xúc với Lam Linh cô nương thì tốt hơn, không chừng có ngày bị nàng bán. Sau đêm qua ta cảm thấy Lam Linh cô nương không mang nhiều tâm tư như ta đã tưởng, mọi thứ của nàng đều là lớp vỏ bọc bên ngoài. Tối qua ta đã thấy nàng chân thật nhất.

Lam Linh cất gót sen đứng bên cạnh Lục Lâm Thiên, mắt lấp lánh nói:

- Đa tạ Lục chưởng môn đã nói thật với ta. Trong Vạn Thú tông này đã lâu rồi ta không được nghe lời thật lòng, cũng chưa từng nói nhiều lời thật như vậy.

Lam Linh nói xong chợt ôm siết Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, sau đó đứng im không nhúc nhích, không nói chuyện.

Lam Linh lên tiếng:

- Có lẽ một ngày nào đó chúng ta đã định trước sẽ thành kẻ thù, nếu gặp nhau trên chiến trường thì Lục chưởng môn sẽ thế nào?

- Hy vọng không có ngày đó.

Lục Lâm Thiên thầm thở dài. Nếu Vạn Thú tông thật sự tham gia vào Thiên Địa Minh, Lam Linh và Hóa Vũ tông liên nhân thì đã định trước sẽ có ngày thành kẻ thù, chỉ là chuyện sớm hay muộn.

Lục Lâm Thiên nói:

- Nếu ngày đó đến thật, ta nghĩ Lam Linh cô nương sẽ thông cảm.

Lam Linh nói:

- Có vài chuyện đến trình độ nhất định thường làm người ta thân bất do kỷ. Chúng ta không thể lựa chọn, có lẽ vô hình trung đây là vận mệnh sắp đặt.

Khi Lam Linh nói chuyện đã vùng khỏi ngực Lục Lâm Thiên, chân khí dưới chân chợt lóe lên, lùi nhanh ra sau:

- Nếu ngày nào đó đến thật, hai ta gặp nhau trên chiến trường, chúng ta đều không chiến đấu vì bản thân. Dù ta không đánh lại nhưng cũng không nương tay, có những chuyện thân bất do kỷ như vậy đấy.

Lam Linh nói xong đã phi hành lên không trung, lướt nhẹ biến mất.

Lục Lâm Thiên nhìn chầm chầm hướng Lam Linh mất hút, thở dài.

Lục Lâm Thiên cúi đầu nhìn lùm cây phía xa, lên tiếng:

- Nhìn lén lâu vậy còn chưa chịu ra?

Xoẹt!

Lục Lâm Thiên dứt lời, một vệt sáng màu vàng nhỏ xíu phi hành ra khỏi lùm cây biến thành thân hình thiếu niên. Trừ Tiểu Long ra không còn ai khác.

Tiểu Long cười tủm tỉm nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lão đại, không phải đệ muốn đến mà vì Hồng Lăng tỷ, Tiểu Linh tỷ thấy lão đại cả đêm chưa về nên sốt ruột kêu đệ đi tìm, không ngờ lão đại vui vẻ rồi, hì hì.

Chương 2153: Một mình đảm đương một phía (1)

Lục Lâm Thiên nhìn Tiểu Long:

- Ta trong sạch.

Lục Lâm Thiên xoay tròn tròng mắt, nói với Tiểu Long:

- Sau khi trở về biết nói sao chứ? Tuy đệ biết rõ lão đại ta đây trong sạch nhưng có vài chuyện đệ cũng biết không thể nói ra đúng không?

Tiểu Long trợn trắng mắt với Lục Lâm Thiên:

- Lão đại đang xúi đệ nói dối sao?

Lục Lâm Thiên uy hiếp:

- Cái này gọi là lời nói dối thiện ý, nếu đệ dám bán đứng lão đại của đệ thì đừng trách ta không khách sáo!

- Hừ!

Tiểu Long hừ một tiếng:

- Không tôn trọng thú quyền gì hết!

Quay về đình viện nơi cư trú, Lục Lâm Thiên không tránh khỏi bị hai nữ nhân kiểm tra. Đương nhiên lý do vì Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh lo lắng cho hắn, trong lòng Lục Lâm Thiên thấy ấm áp.

Hai nữ nhân kiểm tra, Lục Lâm Thiên thoải mái cho kiểm, cái này quá dễ. Tuy đêm qua Lục Lâm Thiên và Lam Linh không làm gì nhưng nếu nói ra thì hậu quả sẽ khác đi.

Lục Lâm Thiên đột nhiên cảm thấy có khi nam nhân không phải không nguyện ý nói thật mà vì thời thế nó ép, buộc lòng phải nói dối.

Lát sau Lục Lâm Thiên tìm chủ các đại sơn môn, nói cho mọi người nghe tin moi từ miệng Lam Linh. Nguồn tin thì Lục Lâm Thiên nói dối một chút, bảo là lấy tin từ thám tử Phi Linh môn nằm vùng trong Vạn Thú tông.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, chủ các đại sơn môn hơi thay đổi sắc mặt. Phi Linh môn có thể nhét thám tử vào nội bộ Vạn Thú tông thì không dễ dàng gì, không biết Phi Linh môn có rải thám tử trong sơn môn của bọn họ không? Mọi người đều có suy nghĩ sau khi trở lại phải điều tra kỹ càng.

Về tin tức Lục Lâm Thiên chiếm được thì mọi người không nghiên cứu ra kết quả gì được, cuối cùng đành đi một bước tính một bước. Lục Lâm Thiên không thám thính được điều kiện cụ thể Hóa Vũ tông cho Vạn Thú tông, mọi người không thể suy đoán. Nhưng chủ các đại sơn môn biểu tình suy tư, dường như có manh mối gì.

Trong lúc bàn bạc, có người đề nghị tìm Vạn Thú Vương Doãn Ngạc bàn điều kiện, có lẽ có thể lôi kéo Doãn Ngạc. Nhưng Lục Lâm Thiên, Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Đạm Thai Tuyết Vi thấy không ổn. Doãn Ngạc mời người Đế Đạo Minh, Thiên Địa Minh đến Vạn Thú tông chắc vì muốn chờ mọi người tìm đến gã.

Lúc này nếu ai thiếu kiên nhẫn sẽ mất đi tiên cơ. Nếu Đế Đạo Minh thiếu kiên nhẫn tương đương với bây giờ e ngại Thiên Địa Minh, có lẽ Vạn Thú tông sẽ vì thế mà tiếp tục chọn Thiên Địa Minh.

Mọi người cho rằng có lẽ Đế Đạo Minh hoàn toàn phớt lờ việc này, khiến Vạn Thú tông không dám đặt cược lung tung. Vạn Thú Vương Doãn Ngạc không dám tùy tiện xằng bậy cơ nghiệp vạn năm của Vạn Thú tông.

***

Phía chân trời tĩnh lặng có ba con yêu thú phi hành đập cánh lướt qua sơn mạch vô biên không giới hạn. Trên lưng ba con yêu thú phi hành có mấy chục người ngồi xếp bằng. Tất cả lưng cõng trường kiếm, xem tư thế thì trên đại lục chỉ có một mình Thiên Kiếm môn, không còn ai khác.

Trên lưng yêu thú phi hành đằng trước nhất, Cổ Kiếm Phong ngồi xếp bằng, lưng cõng thanh trường kiếm màu vàng. Nguyên Nhược Lan ngồi bên cạnh Cổ Kiếm Phong, trên đầu gối gác một thanh trường kiếm. Quy định của Thiên Kiếm môn là kiếm không rời thân.

- Sắp đến Vạn Thú tông rồi.

Cổ Phong trưởng lão bên cạnh Cổ Kiếm Phong lên tiếng:

- Chắc các đại sơn môn đều đến đầy đủ, lần này Vạn Thú tông sẽ rất náo nhiệt.

Cổ Kiếm Phong mỉm cười nói:

- Đế Đạo Minh, Thiên Địa Minh, lúc này Vạn Thú tông lại làm chuyện như vậy thì đương nhiên sẽ rất náo nhiệt. Cũng tốt, chúng ta có thể từ từ nhìn xem thực lực Đế Đạo Minh và Thiên Địa Minh ai mạnh ai yếu.

Cổ Phong trưởng lão nói:

- Phi Linh Môn, Vân Dương tông, Linh Thiên Môn, Thiên Vân đảo kết thành Đế Đạo Minh, để Lục Lâm Thiên làm minh chủ hơi làm người ta ngạc nhiên.

- Thật ra cũng không bất ngờ gì. Bọn họ không ai phục ai, Lục Lâm Thiên có tác dụng quan trọng trong đó. Quan trọng nhất là Phi Linh môn ở Cổ Vực.

Cổ Kiếm Phong tạm dừng một lúc, tiếp tục bảo:

- Tốc độ trưởng thành của Lục Lâm Thiên thật là khó tin.

Mắt Nguyên Nhược Lan sáng ngời nhìn Cổ Kiếm Phong, hỏi:

- Sư phụ, Lục Lâm Thiên thật sự lợi hại như tin đồn sao?

- Cái này...

Cổ Kiếm Phong mắt lóe tia sáng:

- Nhược Lan, đúng là Lục Lâm Thiên lợi hại nhưng ngươi đừng để bụng. Ngươi đã nhận truyền thừa Kiếm Tổ quán đỉnh, thực lực đã trên hắn.

Nguyên Nhược Lan nói:

- Vậy sao? Nhưng ta nghe nói Lục Lâm Thiên là linh vũ song tu, còn là vũ giả ngũ hệ, thiên phú thì trước nay không ai bằng. Ngày trước thi đấu Thập đại cường giả thế hệ trẻ, Lục Lâm Thiên một hơi chiến chín người tranh hạng nhất, còn ta chỉ được hạng bảy.

Cổ Kiếm Phong biến sắc mặt hỏi:

- Ai nói mấy chuyện này cho ngươi?

Cổ Kiếm Phong sớm ra lệnh cấm không được nhắc đến bất cứ chuyện gì liên quan tới đại hội Tam Tông Tứ Môn, chuyện trên đảo Bình Nham với Nguyên Nhược Lan. Dù là mấy chữ Lục Lâm Thiên cũng cố gắng ít nhắc tới, lỡ kích động đến Nguyên Nhược Lan thì hậu quả rất nghiêm trọng.

Nguyên Nhược Lan nói:

- Sư phụ, ta không phải kẻ điếc, t ất nhiên nghe nói một ít, không ai nói cho ta.

Thiếu nữ tên Hạ Liên bên cạnh Nguyên Nhược Lan thì đã sợ hãi mặt không chút máu.

Cổ Kiếm Phong nói với Nguyên Nhược Lan:

- Nhược Lan, đây là những chuyện trước kia. Đó là trước khi ngươi tiếp nhận truyền thừa Kiếm Tổ quán đỉnh, gọi ra Ma Kiếm. Hiện tại thực lực của ngươi có lẽ đã trên Lục Lâm Thiên, chỉ một Lục Lâm Thiên không đáng để ngươi quan tâm.

Cổ Kiếm Phong có linh cảm không nên mang theo ái đồ đến Vạn Thú tông, không ngờ giữa đường mới biết tin Lục Lâm Thiên cũng đi Vạn Thú tông.

Cổ Kiếm Phong khẽ thở dài, gã không thể không nhớ kỹ lời thái thượng trưởng lão trong môn đã nói. Nhược Lan ở không minh chi cảnh nhận truyền thừa quán đỉnh đã xảy ra chút chuyện, tâm thức không hoàn toàn chặt đứt, dường như có chuyện gì không buông xuống được. Lấy thân nhập ma chỉ thành công một nửa, chỉ xem như bán ma. Tâm thức Nguyên Nhược Lan bị tổn hại, mất nhiều ký ức trước kia. Điều này không ảnh hưởng tu vi, nhưng mất trí nhớ không phải chuyện tốt.

Theo các thái thượng trưởng lão suy đoán thì Nhược Lan quyết định lấy thân nhập ma triệu hoán Ma Kiếm có lẽ vì tâm tình của mình. Ái đồ cực kỳ hiếu thắng, ở đảo Bình Nhan Tam Tông Tứ Môn đều gặp trắc trở, nên Nguyên Nhược Lan quyết định lấy thân nhập ma triệu hoán Ma Kiếm.

Có lòng hiếu thắng là chuyện tốt, nhưng khi hiếu thắng quá nặng chỉ trăm hại không một lợi cho việc tu luyện. Bây giờ Nguyên Nhược Lan mất trí nhớ, quên hết những điều này sẽ tốt cho việc tu luyện. Có Đế Giả Chi Nguyên, thêm vào truyền thừa Kiếm Tổ quán đỉnh, chỉ cần Nguyên Nhược Lan tĩnh tâm tu luyện thì tu vi tiến bộ là cái chắc, có lẽ sẽ đến trình độ Kiếm Tổ ngày xưa. Nhưng nếu Nhược Lan nhớ lại hết mọi chuyện sẽ ảnh hưởng tâm tình, hậu quả không thể tưởng tượng.

Nguyên Nhược Lan nói:

- Nếu có cơ hội thì ta rất muốn biết thực lực giữa ta và Lục Lâm Thiên rốt cuộc ai mạnh hơn?

- Nhược Lan, không thể...

Cổ Kiếm Phong chưa nói hết câu thì không trung đằng trước có nhiều yêu thú phi hành lao tới.

Chương 2154: Một mình đảm đương một phía (2)

Một thanh âm vang lên:

- Cung nghênh Cổ chưởng môn đại giá quang lâm.

Hai ngày không dài, trong thời gian này Lục Lâm Thiên luôn cùng hai nữ nhân đi dạo trong Vạn Thú tông. Cuộc sống thế này qua rất nhanh.

Trong Vạn Thú tông khắp nơi là không khí vui vẻ, rất náo nhiệt. Trừ chủ các đại sơn môn đến, các thế lực lớn nhỏ trên địa bàn Vạn Thú tông cũng lần lượt đến dự. Thay đổi tông chủ Vạn Thú tông quan trọng nhất với các thế lực lớn nhỏ trên địa bàn Vạn Thú tông.

Trong mấy ngày nay Vạn Thú tông bài bố đâu ra đó, khiến người nhìn không khí vui mừng.

Ba ngày chớp mắt đã qua. Mười chín tháng bốn, sáng sớm, phương đông hừng sáng. Dưới bầu trời trắng, dãy núi sơn mạch đen xì. Mặt trời đỏ ló lên, các ngọn núi lộ mình dưới ánh mặt trời, khoác ánh sáng đỏ nhạt.

Dãy núi vây quanh, trong mây mù lộ ra đỉnh núi màu xanh. Sương mù bốc lên, nhìn từ xa là bức tranh sơn thủy tuyệt đẹp. Trên Kình Thiên phong, sáng sớm đã có nhiều đệ tử Vạn Thú tông kéo đến.

Bên ngoài đình viện các đại sơn môn, sáng sớm có đệ tử Vạn Thú tông đứng chờ dẫn đường mang chủ các đại sơn môn đi đại điện trên đỉnh núi.

Lúc đám người Lục Lâm Thiên ra khỏi đình viện đã có một nữ đệ tử Vạn Thú tông đứng chờ. Nàng mặc áo đỏ, trên vai có một con Yêu Vân Tước, là người hôm bữa đến tìm Lục Lâm Thiên đưa đi gặp Lam Linh.

Nữ nhân thấy Lục Lâm Thiên nhưng không nhắc gì đến chuyện đêm đó:

- Lục chưởng môn, mời theo ta.

Nữ nhân váy đỏ dẫn mọi người ra khỏi đình viện, phía trước gặp đám người Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Lạc Kiến Hồng, Đạm Thai Tuyết Vi mới bước ra ngoài tòa viện.

Dọc đường đi mọi người thấy nhiều đệ tử Vạn Thú tông ra khỏi dãy kiến trúc. Bước lên con đường lát đá rộng rãi uốn lượn dọc theo một trong năm ngọn núi, từ trên nhìn xuống dưới bốn phía đều là dãy kiến trúc mênh mông vô bờ. Trên năm ngọn núi xây dựng nhiều kiến trúc cung điện quay quanh thế núi khổng lồ, ngoằn ngèo kéo lên trên, hùng vĩ mà đồ sộ, rung động như quỷ phủ thần công.

Đi theo đệ tử Vạn Thú tông, chốc lát sau mọi người đến đỉnh núi năm ngọn núi tụ lại. Một tòa sơn môn hùng vĩ đập vào mắt có, trên đỉnh núi có một con yêu thú to lớn dữ trợn giắt ngang ngọn núi. Yêu thú dữ trợn này là một con yêu thú viễn cổ đã tuyệt chủng, bên trên nó treo một tấm biển lớn cổ xưa khắc ba chữ lớn Vạn Thú tông. Ba chữ bá khí ngút trời, nhìn chăm chú một lúc sẽ khiến người cảm giác thú uy ngày càng đậm từ ba chữ này, cực kỳ huyền ảo.

Đám người Âm Dương Vương, Tiêu Dao Vương, Thiên Ưng công tử lần đầu tiên đến Vạn Thú tông, nhìn sơn môn của Vạn Thú tông đều lộ vẻ cảm thán.

Lục Lâm Thiên thầm thán:

- Sơn môn của Vạn Thú tông không tệ.

Không uổng là một trong Tam Tông Tứ Môn, có truyền thừa hàng vạn năm.

Đến đỉnh núi càng nhiều đệ tử Vạn Thú tông qua lại hơn, thấy đoàn người thì hành lễ. Không lâu sau đỉnh núi rộng mở hẳn ra, phía trước xuất hiện khối quảng trường to lớn. Lúc này trên quảng trường có nhiều bóng người, cực kỳ náo nhiệt siêu phàm. Trong tầm mắt ước chừng cũng phải năm, sáu ngàn người. Nhìn quần áo thì nhiều người là đệ tử Vạn Thú tông, còn lại là người của các thế lực lớn nhỏ xung quanh.

Đến quảng trường, có đệ tử Vạn Thú tông dẫn đường lớn tiếng tuyên bố:

- Vân tông chủ Vân Dương tông đến, Lữ chưởng môn Linh Thiên môn đến, Lục chưởng môn Phi Linh môn đến, Đạm Đài đảo chủ Thiên Vân đảo đến...

Cùng với thanh âm, mấy ngàn cặp mắt trên quảng trường chuyển sang nhìn chăm chú hướng đám người Lục Lâm Thiên, Vân Thiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Đạm Đài Tuyết Vi.

Lúc này một thanh âm sang sảng vang lên:

- Các vị, Doãn mỗ chiêu đãi chậm trễ, mong các vị tha thứ cho.

Nhiều người đi ra đón, người đi đầu có mái tóc đen dài, trường bào hoa văn màu vàng, vóc dáng vạm vỡ. Người này cao hơn hai thước, mắt như chuông đồng, khí thế vô hình khiếp người. Mấy lão nhân đi sau lưng người đó cũng có khí thế cực kỳ cường đại.

- Vũ Tôn!

Lục Lâm Thiên biết người đến, là Vạn Thú Vương Doãn Ngạc. Xem khí thế Doãn Ngạc vô tình phát ra, Lục Lâm Thiên không khó nhận ra lúc này gã đã đến tu vi Tôn cấp. Ba mươi năm trước Vạn Thú Vương Doãn Ngạc xếp hạng sáu, bảy trong Thập đại cường giả thế hệ trước, cao hơn Gia Cát Tây Phong một chút. Lúc này Doãn Ngạc đột phá Tôn cấp, Lục Lâm Thiên không thấy có gì lạ.

Đám người Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Lạc Kiến Hồng tự động đứng sau lưng Lục Lâm Thiên một chút. Đế Đạo Minh đã thành lập, lần này đến đây Lục Lâm Thiên làm minh chủ tất nhiên cần đảm đương một phía.

Doãn Ngạc chú ý biến đổi nhỏ này, mắt lặng lẽ liếc qua mọi

người.

Lục Lâm Thiên cũng chú ý thay đổi nhỏ đó, bây giờ không phải lúc khách sáo.

Lục Lâm Thiên phất tay vung áo xanh phát ra khí thế tuyệt đối, chắp tay nói:

- Doãn tông chủ bận rộn công việc trong tông, là chúng ta đã quấy rầy rồi. Chúc mừng Doãn tông chủ đột phá Tôn cấp, chúc mừng.

Doãn Ngạc nghe vậy mắt lóe tia sáng, gã đã giấu khí tức nhưng vẫn bị Lục Lâm Thiên nhận ra ngay, đủ thấy thực lực của hắn thế nào. Ngược lại Doãn Ngạc không phát hiện khí tức trên người Lục Lâm Thiên.

Nghe lời Lục Lâm Thiên nói, đám người Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường mỉm cười. Vừa thấy mặt Lục Lâm Thiên đã thắng Doãn Ngạc một bậc.

Doãn Ngạc đổi đề tài:

- Ha ha ha! Trước tiên xin chúc mừng Lục chưởng môn trở thành minh chủ Đế Đạo Minh.

Trước kia Doãn Ngạc còn xem Lục Lâm Thiên như hậu bối nhưng giờ này ngày này địa vị, thực lực của hắn buộc gã phải xem trọng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Cùng vui cùng vui, hôm nay Doãn tông chủ cũng trở thành thái thượng trưởng lão đúng không? Sau này yên tâm tu luyện, mai sau sẽ có thực lực kinh người.

Doãn Ngạc nhường vị trí tất nhiên sẽ làm thái thượng trưởng lão của Vạn Thú tông, theo như đêm qua Lam Linh nói thì Lục Lâm Thiên dễ dàng đoán ra trong thời gian ngắn quyền to trong Vạn Thú tông vẫn nằm trong tay Doãn Ngạc. Lam Linh chỉ có cái tiếng, sẽ không được nhiều thực quyền.

Đám người Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Lạc Kiến Hồng tiến lên nói:

- Doãn tông chủ, chúc mừng.

Doãn Ngạc cười nói với mọi người:

- Ha ha ha, mời các vị vào trong. Gia Cát trang chủ, Đồng giáo chủ, Công Tôn tông chủ, Nhâm chưởng môn, Âu Dương tông đều đã ở trong đại điện.

Đám người Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo đến thì mọi người biết từ lâu rồi. Mỗi người cười tươi đi theo Doãn Ngạc vào đại điện phía trước. Mấy ngàn cặp mắt nhìn chăm chú, có người cúi đầu nhỏ giọng xì xầm.

- Đi đằng trước là chưởng môn Phi Linh môn, Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên!

- Người bên cạnh là Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, toàn là nhân vật danh chấn một phương.

- Không ngờ Lục Lâm Thiên trẻ tuổi vậy.

- Người đi bên trái thứ ba là Đạm Thai Tuyết Vi, cũng trẻ tuổi đã làm đảo chủ đảo Thiên Vân, xem như ngang hàng với Lục Lâm Thiên, nhưng thực lực không mạnh bằng Lục Lâm Thiên.

- Mới rồi đám Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai cũng tới đúng không? Ta nghe nói ba người này trước kia bị Lục Lâm Thiên trực tiếp bắt trong Thiên Môn cốc, lần này gặp mắt có khi nào sẽ đánh nhau dữ dội không?

Chương 2155: Mọi người gặp mặt

- Đâu chỉ có thế. Mấy hôm trước ta quen thêm vài thương khách Đông Hải, nghe nói trong Đông Hải thì Lục Lâm Thiên giết hết các chủ Nguyệt Long các, đảo chủ đảo Khôn Dương, các chủ Thần Kim các. Lục Lâm Thiên còn giết nhiều cường giả Tôn cấp, gây ra mối thù sâu nặng. Mới rồi các chủ mới của Nguyệt Long các đã đến, kẻ thù gặp lại hết sức đỏ mắt, ta e rằng sẽ có đánh nhau.

- Có lẽ sẽ không xảy ra trong Vạn Thú tông, nhưng ta vẫn mong chờ.

Trong tiếng bàn tán khe khẽ của mọi người, Lục Lâm Thiên đi theo Doãn Ngạc bước vào một tòa đại điện khổng lồ nằm trước quảng trường.

Lục Lâm Thiên trước tiên nhìn lướt qua trong đại điện. Lúc này không khí bên trong khiến Lục Lâm Thiên hơi ngạc nhiên, nhiều cường giả Tôn cấp các đại sơn môn tuy giấu khí tức nhưng tỏa ra áp lực vô hình bao phủ.

Lục Lâm Thiên quét mắt qua, bên trái đại điện ngồi một số người quen cũ:

- Gia Cát Tây Phong, Gia Cát Tử Vân, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai, Nhâm Trường Thanh, Âu Dương Huyền Linh, Vi Bang Ngạn, Chu Hoành Viễn...

Các chủ các đại sơn môn đều có mặt, Lục Lâm Thiên cực kỳ quen thuộc những người này. Lục Lâm Thiên quét qua các đại sơn môn, thấy vài người quen khác. Đám người Giản Tâm Nhi của Địa Linh tông cũng có mặt, là người cùng thế hệ với Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngừng lại trên người thanh niên mặc trường sam màu tím bên cạnh Công Tôn Hóa Nhai một lúc:

- Đây là Công Tôn Xuân Thu sao?

Lục Lâm Thiên quan sát thanh niên lâu một chút, nghe Lam Linh nói phải liên nhân với Hóa Vũ tông. Trong trận thế Hóa Vũ tông chỉ có thanh niên áo tím là bộ dáng giống một chút. Lúc ở Đào Hoa yến trong Linh Thiên môn thì Lục Lâm Thiên từng gặp người này, giờ nhìn kỹ tuổi chừng ba mươi, bề ngoài không tệ, toát ra khí thế Vũ Vương nhị trọng.

Cuối cùng Lục Lâm Thiên ngừng lại ở ba người, ba người ngồi ngay ngắn bên cạnh Chu Hoành Viễn. Người thứ nhất thân hình chắc khỏe, khoảng năm mươi tuổi, biểu tình lạnh băng, khí tức ẩn giấu nhưng không thoát khỏi Lục Lâm Thiên quan sát. Người này có tu vi đến Tôn cấp nhất trọng.

Người thứ hai là phụ nhân trung niên áo xám, khoảng ba mươi mấy tuổi. Nhưng với tu luyện giả thì bề ngoài không đại biểu cho tuổi tác. Người này rất đẹp nhưng đôi mắt âm trầm, búi tóc bới cao, khí thế là Linh Tôn nhị trọng.

Đại hán trung niên thứ ba thể hình gần giống Doãn Ngạc, hơi thô kệch, mặc áo vàng. Xem cơ bắp trên tay đại hán thô còn hơn đùi người bình thường, khí thế cỡ Tôn cấp nhất trọng.

Trong đầu Lục Lâm Thiên nhớ ra thân phận của ba người:

- Đảo chủ đảo Khôn Dương, Dương Vũ Tôn Giả Dương Tề Thiên, các chủ Nguyệt Long các, Tuyết Linh Tôn Giả Vương Đan Đan, các chủ Thần Kim các, Toái Cương Tôn Giả Tôn Khai Long.

Trong Ám đường của của Phi Linh môn cho Lục Lâm Thiên biết đảo Khôn Dương, Thần Kim các, Chu Hoành Viễn từ sau khi Lục Lâm Thiên giết Dương Tề Thuyên, Bối Hải Linh, Thần Bộ Tiêu thì lại chọn lựa ra các chủ, đảo chủ mới.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm ba người, đã hiểu rõ. Nghe đồn Dương Vũ Tôn Giả Dương Tề Thiên là ca ruột của Dương Tề Thuyên. Tuyết Linh Tôn Giả là sư thúc của Thu Thủy Vương Bối Hải Linh. Toái Cương Tôn Giả Tôn Khai Long là một sư huynh của Địa Cương Vương Thần Bộ Tiêu. Hậu bối ba môn hầu như không có hậu nhân, cộng thêm biến cố lớn cho ba môn, hậu bối không thể gánh vác được tất cả, nên không chọn chủ sơn môn từ hậu bối.

Trong khi Lục Lâm Thiên đánh giá mọi người thì đám Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Lạc Kiến Hồng cũng quan sát người trong đại điện. Người Đế Đạo Minh đến, các cặp mắt trong đại điện nhìn chằm chằm nhóm Lục Lâm Thiên. Những ánh mắt hơn một nửa chất chứa lạnh lùng, căm hận.

Phản ứng của mọi người nằm trong dự đoán nên Doãn Ngạc không lộ vẻ gì, ra hiệu mọi người ngồi vào hàng bên phải:

- Các vị, mời sang đây.

Bên phải đại điện rộng lớn đã đặt sẵn ghế cho mọi người.

Lục Lâm Thiên mỉm cười chậm rãi đi theo Doãn Ngạc tiến lên trước. Vì Lục Lâm Thiên là minh chủ Đế Đạo Minh nên theo nhóm Vân Tiếu Thiên, Lạc Kiến Hồng ra hiệu, hắn ngồi vào hàng ghế đầu bên tay phải.

- Nhâm chưởng môn đến sớm thật.

- Âu Dương tông chủ, đã lâu không gặp.

- Chu chưởng môn, gần đây thực lực lại tinh tiến.

Lúc này nhóm Vân Thiếu Thiên, Lữ Chính Cường và Nhâm Trường Thanh, Âu Dương Huyền Linh, Chu Hoành Viễn chào hỏi nhau. Tuy bây giờ hai minh đối địch nhưng mặt ngoài thì không ai muốn trở mặt. Tất cả chỉ dự phòng chứ không muốn thật sự đánh nhau. Đặc biệt là nhóm Huyễn Hồn Môn, Địa Linh tông không thật sự muốn đánh.

Đương nhiên với các sơn môn Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo, Nguyệt Long các thì chưa chắc. Nếu bây giờ có thể dánh nhau với Lục Lâm Thiên, nắm chắc làm thịt được hắn thì bọn họ sẽ không đắn đo nhiều, không chút do dự ra tay ngay.

Trong khi mọi người chào hỏi, người các sơn môn Nguyệt Long các, đảo Khôn Dương, Thần Kim các châu đầu ghé tai xì xầm, cuối cùng các cặp mắt chứa hận thù nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm. Nếu ánh mắt có thể gïếŧ người thì e rằng Lục Lâm Thiên đã chết hơn trăm lần. Tại Lục Lâm Thiên mà danh vọng của ba môn bọn họ tụt dốc không phanh ở Đông Hải, thành trò cười cho Đông Hải. Chủ ba môn bị Lục Lâm Thiên trực tiếp đánh chết, hiện tại ba môn lại không thể xuống tay với Phi Linh môn.

Ba môn không dám đυ.ng chạm vào Thánh Linh giáo, một mặt vì bốn Thiên Tôn đời thứ nhất Thánh Linh giáo còn sống. Nghe đồn ngay cả Thánh Thủ Linh Tôn vẫn còn thể linh hồn, sao ba môn dám làm gì? Còn có chuyện đảo Địa Viêm bị diệt trong một đêm, Lục Lâm Thiên hợp tác với Nhật Sát các, đảo Thiên Vân, thế là ba môn càng không dám rục rịch.

Lục Lâm Thiên cảm nhận được ánh mắt từ ba môn Nguyệt Long các, mặt ngoài không lộ vẻ gì. Lục Lâm Thiên biết suy nghĩ của ba môn đối với hắn, nếu có cơ hội thì bọn họ tuyệt đối không tha cho hắn. Nhưng những người này nếu có dịp nào rơi vào tay Lục Lâm Thiên thì đừng trách bọn họ xui xẻo.

Trong nhiều cặp mắt theo dõi, Lục Lâm Thiên đứng lên chậm rãi bước tới trước mặt đám người Gia Cát Tây Phong, chắp tay hành lễ.

- Gia Cát trang chủ, Đồng giáo chủ, Công Tôn tông chủ, đã lâu không gặp, ba vị có khỏe không?

Mặt Lục Lâm Thiên cười tươi, bộ dạng như bằng hữu cũ gặp nhau.

Ba người Gia Cát Tây Phong, Công Tôn Hóa Nhai, Đồng Quy Tinh nhìn Lục Lâm Thiên, lòng bùng lên mối hận. Nhưng ba người không phải hạng người tầm thường, cưỡng ép dìm oán hận xuống.

Mắt Gia Cát Tây Phong thậm chí lộ ý cười nhìn Lục Lâm Thiên:

- Đã lâu không gặp, cảm tạ Lục chưởng môn trước kia chiêu đãi trong Phi Linh môn, sau này có dịp mời đến Lan Lăng sơn trang ở chơi, để ta tận tình địa chủ.

Lục Lâm Thiên cười cười, lòng thầm than Gia Cát Tây Phong không uổng là một nhân vật, hơn hẳn Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai.

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Nếu rảnh chắc chắn sẽ đến, nghe nói các vị thành lập Thiên Địa Minh, có ngày nào muốn đối phó ta thì các vị nhớ đừng để ta biết, nếu không chờ ta chuẩn bị sẵn sàng thì e rằng các vị lại không có phần thắng.

Chương 2156: Xem lễ ở quảng trường

Lục Lâm Thiên nói rất lớn tiếng, mọi người trong đại điện đều nghe thấy. Đám người nghe xong sắc mặt đều thay đổi. Lục Lâm Thiên đột nhiên thốt ra lời gai góc này khiến mọi người thầm suy đoán hắn có ý gì. Còn với Gia Cát Tây Phong, Đồng Quy Tinh, Công Tôn Hóa Nhai là xát muối vào vết thương.

Không khí trong đại điện lại rơi vào lúng túng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Ha ha ha! Sao mọi người thận trọng vậy? Chẳng lẽ không nghe ra ta đang nói đùa? Ta nghĩ Thiên Địa Minh chắc không phải thành lập để đối phó Đế Đạo Minh của ta chứ?

Ngoài miệng Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm nhưng trong lòng nghĩ khác, Thiên Địa Minh không đối phó hắn mới là lạ.

- Ha ha ha!

Nghe Lục Lâm Thiên nói, Nhâm Trường Thanh, Âu Dương Huyền Linh, Chu Hoành Viễn đang ôn chuyện với đám Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Lạc Kiến Hồng cười lúng túng hòng làm dịu bớt không khí.

Lục Lâm Thiên lại lên tiếng:

- Nhưng ta và các vị chủ sơn môn thành lập Đế Đạo Minh vì dự phòng đối phó Thiên Địa Minh của các vị, nếu các vị có rảnh thì chúng ta có thể luận bàn thử.

Lục Lâm Thiên thốt lời, bên Thiên Địa Minh lại biến sắc mặt. Hôm nay Lục Lâm Thiên làm bọn họ không hiểu ra sao, không biết hắn có ý gì. Trong lời nói hơi chứa ý kɧıêυ кɧí©ɧ.

Trong các đại sơn môn có nhiều người biểu tình thay đổi, vẻ mặt tức giận nhưng không người dám mở miệng tiếp lời. Mọi người đều biết tính tình của Lục Lâm Thiên, nếu chọc vào hắn thì hậu quả quá rõ ràng. Lúc trước Phi Linh môn không đáng một đồng còn dám khiêu khích các đại sơn môn, hiện tại với thực lực của Phi Linh môn và Thánh Linh giáo, cộng thêm Đế Đạo Minh, Lục Lâm Thiên còn có gì không dám làm? Nên không ai muốn trêu chọc vào Lục Lâm Thiên, tiểu tử này hiện đang rất nổi bật.

Lục Lâm Thiên xoay người nhìn chằm chằm vào Doãn Ngạc luôn đứng ngoài xem náo nhiệt:

- Doãn tông chủ, hay là để Đế Đạo Minh cùng Thiên Địa Minh luận bàn, Doãn tông chủ làm trọng tài?

Lục Lâm Thiên biết ý đồ của Doãn Ngạc, hắn nói câu đó vô hình trung cho gã nghe. Nếu tranh thủ được Vạn Thú tông sẽ tốt hơn là để Vạn Thú tông tham gia vào Thiên Địa Minh. Lục Lâm Thiên biết lúc này Doãn Ngạc còn chưa có quyết định cuối cùng, kêu đám người Lục Lâm Thiên đến Vạn Thú tông vì muốn biết thực lực hai bên rồi mới có quyết định.

Đám người Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Lạc Kiến Hồng cười tủm tỉm nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt toát ra rung động. Biểu hiện hôm nay của Lục Lâm Thiên vượt ngoài dự đoán của bọn họ, chỉ nói vài câu đã đè ép khí thế của người phe Thiên Địa Minh thấp một khúc.

Doãn Ngạc sửng sốt:

- Cái này...

Doãn Ngạc không ngờ trong cuộc nói chuyện bị Lục Lâm Thiên kéo xuống nước, gã vốn chỉ định đứng xem kịch, muốn biết ý tưởng của đám người này nhưng không ngờ sẽ bị Lục Lâm Thiên kéo vào.

Doãn Ngạc ho khan, buộc phải đứng ra hòa giải:

- Lục chưởng môn nói đùa, các vị ngồi đi. Hôm nay là ngày tông chủ mới Vạn Thú tông đăng quang, Doãn mỗ trước tiên xin cảm ơn các vị.

Doãn Ngạc dứt lời lòng chùng xuống. Lục Lâm Thiên thật không đơn giản, đáng sợ hơn trong tin đồn. Lục Lâm Thiên không chỉ có thực lực đáng sợ còn có tâm trí, hèn gì có thể gây tổn hại nặng nề cho các sơn môn Nguyệt Long các, Lan Lăng sơn trang. Lúc này Doãn Ngạc chìm trong mâu thuẫn lớn.

Mọi người có ân ý cười gượng nói:

- Doãn tông chủ khách sáo.

Mấy cường giả Tôn cấp trong Nguyệt Long các, đảo Khôn Dương, Thần Kim các mắt lạnh băng cắn răng chịu đựng, bây giờ chưa phải lúc.

Gia Cát Tử Vân ngồi cạnh Gia Cát Tây Phong trong mắt lạnh băng. Ngón tay trái của Gia Cát Tử Vân ngày trước bị Lục Lâm Thiên bẻ gãy giờ trông như đã phục hồi hoàn toàn lành lặn, Lan Lăng sơn trang có năng lực làm được chuyện nhỏ này.

Nhưng lúc này Gia Cát Tử Vân không có can đảm nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, lúc trước gã thật sự bị chấn nhïếp. Nhưng oán hận trong lòng Gia Cát Tử Vân cũng ngày càng đậm đặc hơn.

Bên ngoài đại điện, giọng một đệ tử Vạn Thú tông vang lên:

- Cổ chưởng môn Thiên Kiếm môn đến.

Doãn Ngạc và mấy trưởng lão Vạn Thú tông bên cạnh mình tiến lên nghênh đón. Mọi người nhìn sang, ngoài đại điện có mấy chục người chậm rãi tiến đến.

Mấy chục người đều mang theo trường kiếm, khí thế khá mạnh. Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm ra ngoài cửa, hai người đi đầu đập vào mắt hắn. Cổ Kiếm Phong có mắt to, màynhư đao, mắt như sao, mặc trường bào màu lam, toát ra khí thế bất phàm. Lưng Cổ Kiếm Phong cõng một thanh kiếm to bản màu vàng kim.

Một nữ nhân đứng cạnh Cổ Kiếm Phong, váy dài màu tím, khí chất hơi thanh dã, vóc dáng cao kều. Lục Lâm Thiên cực kỳ quen thuộc

Nguyên Nhược Lan, nàng xem như đối thủ cũ của hắn, thiên phú vũ giả tứ hệ rất hiếm thấy. Khi Lục Lâm Thiên muốn tìm hiểu đẳng cấp tu vi hiện tại của Nguyên Nhược Lan chợt lộ biểu tình khó hiểu, mặc cho hắn nhìn ngó cỡ nào cũng không rình ngó được khí tức tu vi thực lực chính xác của Nguyên Nhược Lan.

Nguyên Nhược Lan ngước mắt đẹp, nàng cảm giác có người nhìn mình chăm chú nên theo hướng ánh mắt nhìn sang Lục Lâm Thiên. Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt hơi thay đổi, bóng người này khiến nàng thấy rất quen thuộc.

Lục Lâm Thiên nhìn Nguyên Nhược Lan, trong lòng mơ hồ nổi lên cảm giác kỳ lạ nhưng khó tả rõ chỗ nào lạ, tóm lại là thấy kỳ kỳ.

- A!

Chợt đùi Lục Lâm Thiên đau nhói, hắn suýt hét lên chói tai. Lục Lâm Thiên quay đầu lại, Vân Hồng Lăng đang nhéo đùi hắn, mắt chứa ý cười làm người ngoài không nhận ra được gì.

Vân Hồng Lăng truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên:

- Cho chàng nhìn chằm chằm này!

Mới rồi Lục Lâm Thiên luôn nhìn kỹ Nguyên Nhược Lan, nàng cũng nhìn thẳng hắn, bộ dáng nhìn người ta chằm chằm của hắn khiến Vân Hồng Lăng khó chịu.

Trong đại điện, Doãn Ngạc tiến lên nghênh đón, chào hỏi Cổ Kiếm Phong:

- Cổ chưởng môn, tiếp đãi không chu đáo, đã chậm trễ.

- Doãn tông chủ khách sáo.

Đám người Gia Cát Tây Phong, Nhâm Trường Thanh, Âu Dương Huyền Linh đứng dậy chào nhóm Cổ Kiếm Phong. Đám người Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường cũng vậy. Lạc Kiến Hồng, Kỷ Diệu Tông trên đại lục Linh Vũ ít khi giao thiệp nên không quen thuộc như thế.

Mọi người chào hỏi xong ánh mắt Nguyên Nhược Lan luôn cố ý vô tình nhìn hướng Lục Lâm Thiên, bóng dáng quen thuộc này lại khiến nàng không nhớ ra được gì.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

- Có gì đó kỳ lạ.

Cổ Kiếm Phong đến gần Lục Lâm Thiên, hành lễ ngang hàng trước tiên:

- Lục chưởng môn, chúc mừng ngài trở thành minh chủ Đế Đạo Minh.

Thân phận, thực lực hiện tại của Lục Lâm Thiên khiến Cổ Kiếm Phong không thể xem như hậu bối.

Lục Lâm Thiên đứng dậy chắp tay:

- Cổ chưởng môn khách sáo.

Lục Lâm Thiên cảm giác khí tức trên người Cổ Kiếm Phong, chắc chắn đã đến Tôn cấp. Chủ các đại môn đại phái như có hẹn trước, trong vòng hai năm lần lượt đột phá Tôn cấp.

Nguyên Nhược Lan đến gần Cổ Kiếm Phong, nàng nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt tò mò và ngạc nhiên luôn nhìn hắn:

- Ngươi chính là Lục Lâm Thiên?

Lục Lâm Thiên cười hỏi lại:

- Chẳng lẽ Nguyên cô nương không nhận ra ta sao?

Câu hỏi của Nguyên Nhược Lan làm Lục Lâm Thiên thầm lấy làm lạ.

Chương 2157: Biến cố đột ngột (1)

Doãn Ngạc lên tiếng:

- Các vị, mời ngồi.

Bên ngoài đại điện có đệ tử Vạn Thú tông mặc hỷ trang nối đuôi nhau tiến vào, bọn họ bưng lên nhiều điểm tâm, mỹ tửu, tiên quả.

Cổ Kiếm Phong nhẹ gật đầu với Lục Lâm Thiên rồi mang theo đệ tử trong môn ngồi xuống.

Mọi người ngồi xuống ghế, ngẫu nhiên cúi đầu nói chuyện. Suy nghĩ trong lòng mỗi người khác nhau, có tính toán riêng. Các phương thế lực trong đại điện này không đơn thuần như Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Thiên Độc Yêu Long, Tuyết Sư chỉ hứng thú nhất với điểm tâm, tiên quả.

Bùm!

Thời gian trôi qua, bên ngoài đại điện, trên quảng trường vang ba tiếng nổ như tiếng pháo hoa. Mọi người cùng nhìn hướng đại điện.

Bên ngoài đại điện vang lên giọng đệ tử Vạn Thú tông:

- Nghi thức tông chủ mới lên chức bắt đầu!

Ngoài đại điện rất náo nhiệt, các tiếng reo hò truyền vào.

Doãn Ngạc đứng dậy nói:

- Các vị, mời dời bước đi quảng trường xem lễ.

Mọi người đứng dậy, lòng biêt nghi thức tông chủ mới lên ngôi đã bắt đầu. Đoàn người ra khỏi đại điện, thấy trên quảng trường đã tụ tập hàng vạn người, hơn năm mươi phần trăm là đệ tử Vạn Thú tông, còn lại là một số thế lực trên địa bàn Vạn Thú tông.

Chính giữa quảng trường dựng một đài cao, mọi người đứng vây quanh đài cao.

Doãn Ngạc chắp tay nói với mọi người:

- Các vị, thứ lỗi cho Doãn mỗ vắng mặt một lúc.

Chân khí dưới chân Doãn Ngạc chợt lóe lên, gã lao lên đài cao quảng trường. Mấy trưởng lão cũng phi hành lên đứng sau lưng Doãn Ngạc.

Các đệ tử xung quanh hành lễ:

- Tham kiến tông chủ!

Doãn Ngạc phất trường bào ra hiệu, các đệ tử đứng lên.

Trên đài cao, giọng trưởng lão râu bạc truyền ra:

- Giờ lành đã đến, mời tông chủ đời tiếp theo lên đài!

Vù vù vù!

Lão nhân dứt lời, cung điện mé bên sau lưng mọi người có nhiều người chậm rãi bước ra. Mọi người xoay lại nhìn, nhiều nữ đệ tử Vạn Thú tông vây quanh một nữ nhân tiến lên trước như sao quanh trăng sáng.

Nàng có vóc dáng dong dỏng cao, mặc hoa y màu lam bao bọc người, quanh cổ hiện lên đường cong ưu mỹ, thấy rõ xương quai xanh. Váy nếp gấp như ánh trăng chuyển động trải dưới đất. Vạt váy dài ba thước, dùng dây lưng màu vàng nhạt cột lại cái eo nhỏ một bàn tay ôm trọn, tôn lên vóc dáng xịnh đẹp. Ba ngàn tóc tơ cột cao, vài sợi tóc bị gió thổi phi hành lên. Mặt hao da phấn, trong kiệt ngạo có vài phần khí chất xuất trần, mắt đẹp lưu chuyển sóng mắt sáng ngời.

Lục Lâm Thiên ngây người nhìn nữ nhân trước mắt. Không ngờ

Lam Linh diện đồ lên làm Lục Lâm Thiên không nhận ra, dã tính biến mất, tăng phần quyến rũ.

Trong đám đông, một thanh niên ba mươi tuổi đứng cạnh Công Tôn Hóa Nhai thấy Lam Linh thì đôi mắt lộ tia tham lam, mắt sáng rực, sắp chảy nước miếng.

Lúc này Lam Linh bước ra làm mọi người cực kỳ kinh diễm, mắt nhìn nàng chằm chằm. Quan trọng nhất là mọi người biết sau này Lam Linh chính là tông chủ của Vạn Thú tông.

Lam Linh chậm rãi bước lên đài cao, gót sen nhẹ nhàng, tư thế yểu điệu. Lam Linh lướt qua bên cạnh Lục Lâm Thiên nhưng không thèm nhìn hắn cái nào, hờ hững như người xa lạ. Mãi khi Lam Linh bước lên đài cao, bao nhiêu cặp mắt nhìn chăm chú, ánh mắt nàng vẫn không thay đổi gì.

Trên đài cao Doãn Ngạc nói gì đó với Lam Linh nhưng Lục Lâm Thiên không chú ý nghe, có lẽ toàn những lời sáo rỗng, tuyên bố này nọ. Trên quảng trường rất náo nhiệt.

Trong đầu Lục Lâm Thiên suy nghĩ cuối cùng Doãn Ngạc sẽ ra quyết định thế nào, có lẽ gã không thể toàn quyền quyết định thay Vạn Thú tông. Bây giờ xem ra xác suất Vạn Thú tông tham gia Thiên Địa Minh đã rất lớn.

Lục Lâm Thiên đang suy nghĩ chợt quanh quảng trường yên lặng. Lục Lâm Thiên lấy lại tinh thần, lần nữa đưa mắt nhìn lên đài cao. Doãn Ngạc phất tay ra hiệu mọi người yên lặng.

Doãn Ngạc nhìn đệ tử Vạn Thú tông xung quanh, giọng nói hóa thành sóng âm quanh quẩn trên cao:

- Có ai phản đối Lam Linh tiếp nhiệm tông chủ Vạn Thú tông không?

Đây chỉ là câu hỏi cho có, bên trên đã sắp xếp hết, dù có đệ tử phản đối cũng không làm nên chuyện gì.

Các đệ tử Vạn Thú tông im lặng, tất nhiên không ai ngốc mở miệng phản đối.

Khi Doãn Ngạc định lên tiếng thì trong đám người vang tiếng hắng giọng:

- Khụ!

Lục Lâm Thiên ung dung bước ra, hắn nhìn đài cao:

- Doãn tông chủ, ta có thể hỏi Lam Linh cô nương một chuyện được không?

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên lên tiếng hấp dẫn mọi người, các cặp mắt cùng nhìn hắn. Đám người Vân Tiếu Thiên, Lư Khâu Mỹ Vi nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên.

Đám người Hóa Vũ tông hơi căng thẳng, bọn họ hy vọng Lam Linh làm tông chủ Vạn Thú tông nhất, bọn họ không mong sẽ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Trên đài cao, ánh mắt Lam Linh bình lặng, chậm rãi nhìn hướng Lục Lâm Thiên. Không ai phát hiện khi Lục Lâm Thiên lên tiếng thì người Lam Linh khẽ run rẩy một thoáng.

Không khí hơi kỳ dị, ánh mắt Doãn Ngạc lộ tia ngạc nhiên.

Trước mắt bao người Doãn Ngạc khó thể từ chối:

- Lục chưởng môn có lời gì cứ nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Đa tạ Doãn tông chủ.

Ánh mắt của mọi người không ảnh hưởng được Lục Lâm Thiên, hắn nhìn Lam Linh. Trong lòng Lục Lâm Thiên biết rõ về công về tư hắn đều không mong nàng leo lên ngôi tông chủ. Lam Linh ngồi vào ghế tông chủ thì liên nhân giữa Hóa Vũ tông và Vạn Thú tông cũng nước chảy thành sông, Vạn Thú tông đương nhiên tham gia vào trận thế Thiên Địa Minh.

Nếu hôm nay Lam Linh không ngồi vào ghế tông chủ thì còn cơ hội thay đổi, Lục Lâm Thiên phải cố gắng làm ra biến cố, có lẽ sẽ khiến Vạn Thú tông đổi ý.

Lục Lâm Thiên do dự một lúc, nói:

- Lam Linh cô nương có cần suy xét thêm nữa không?

Lam Linh nhìn thẳng vào mắt:

- Suy xét cái gì?

Lục Lâm Thiên nhìn nữ nhân trên đài cao, nói:

- Lam Linh cô nương biết rõ, nếu Lam Linh cô nương không muốn thì hiện tại còn kịp.

Lam Linh nói:

- Lục chưởng môn chỉ có mấy câu này sao?

Không ai hiểu hai người đang nói gì, mỗi người vô cùng khó hiểu nhìn Lục Lâm Thiên và Lam Linh chằm chằm. Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh theo dõi Lục Lâm Thiên chặt chẽ.

Lục Lâm Thiên tạm ngừng một lúc, nói:

- Hiện tại vẫn còn thời gian, đây là cơ hội cuối cùng.

Lam Linh bật cười nói:

- Ha ha ha! Lục chưởng môn, hôm nay người nói chuyện thật thú vị, khiến ta hơi khó hiểu. Đa tạ Lục chưởng môn tiến đến xem lễ, lát nữa ta sẽ kính Lục chưởng môn thêm vài ly.

Lam Linh vờ như không nghe hiểu Lục Lâm Thiên nói gì.

Doãn Ngạc nói:

- Lục chưởng môn còn chuyện gì khác không?

Lục Lâm Thiên chậm rãi lùi lại:

- Đã quấy rầy, mời Doãn tông chủ tiếp tục.

Lục Lâm Thiên muốn thay đổi nhưng không làm được gì.

Lục Lâm Thiên lui xuống, không ai thấy trong mắt Lam Linh lóe tia bất đắc dĩ. Chuyện đã đến nước này thì Lam Linh không cách nào dứt ra được, nàng không thể phản bội Vạn Thú tông, không thể phản bội gia tộc của mình, hậu quả rất nghiêm trọng, Lam Linh không gánh nổi.

Trong tay Doãn Ngạc xuất hiện một ấn chương bằng ngọc bóng loáng to cỡ bàn tay, bên trên có mấy hoa văn hình thú.

Doãn Ngạc đưa đến bên cạnh Lam Linh:

- Lam Linh, nhận Vạn Thú Ấn, từ nay về sau ngươi là tông chủ của Vạn Thú tông, lời nói cử chỉ đại biểu cho Vạn Thú tông. Nhớ kỹ tông quy của Vạn Thú tông, sau này Vạn Thú tông nhờ vào ngươi.

Chương 2158: Biến cố đột ngột (2)

Lam Linh quỳ xuống hành lễ:

- Đa tạ sư phụ!

Lam Linh nhận lấy Vạn Thú Ấn, một tay nâng ấn nhìn bốn phía quảng trường.

Khi Lam Linh nhận Vạn Thú Ấn thì mấy trưởng lão hành đại lễ.

- Bái kiến tông chủ!

- Bái kiến tông chủ!

Tập thể đệ tử Vạn Thú tông trên quảng trường cùng hành lễ, thanh âm quanh quẩn bốn phía, không khí náo nhiệt lên đến đỉnh.

Người Hóa Vũ tông nở nụ cười, thành viên Thiên Địa Minh đều cười. Lúc này việc đã định sẵn, Vạn Thú tông đã có quyết định.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ, hắn không thể thay đổi được gì. Nhóm Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông hết sức lôi kéo Vạn Thú tông, có thể tưởng tượng ý đồ của bọn họ.

Bất ngờ ngay lúc này, Lục Tâm Đồng khẽ kêu lên:

- Nếu ngươi còn nhìn nữa ta sẽ móc đôi mắt của ngươi ra!

Lục Tâm Đồng nhìn chằm chằm thanh niên áo trắng đứng gần đó.

Tiếng quát hấp dẫn nhiều người chú ý.

Thanh niên áo trắng khoảng hai mươi bảy, tám tuổi bị Lục Tâm Đồng nhìn chằm chằm thì mắt chớp chớp, gã liếc những người bên cạnh, cứng cổ cãi lại:

- Ai nhìn nàng? Nhiều người như vậy nàng dựa vào cái gì bảo là ta nhìn nàng?

Lục Tâm Đồng lạnh lùng quát:

- Nếu ngươi còn dám nhìn ta thêm lần nữa thì tự gánh lấy hậu quả! Thứ trộm cướp nhát gan, dám nhìn không dám thừa nhận.

Lục Lâm Thiên liếc thanh niên kia, gã đứng trong đảo Khôn Dương:

- Tâm Đồng, sao vậy?

Lục Tâm Đồng nói:

- Ca ca, tên trộm đảo Khôn Dương kia luôn nhìn lén Tâm Đồng, thật đáng ghét.

Nghe vậy một lão nhân khoảng sáu mươi tuổi đứng cạnh thanh niên áo trắng hét lên:

- Hừ! Nữ oa nhi này thật kiêu căng, coi khinh đảo Khôn Dương ta không có người sao?

Lão nhân hơi mập mạp, tai to mặt lớn, bụng to, khá giống phật Di Lặc. Tuy nhiên ánh mắt lão nhân âm trầm nhìn Lục Tâm Đồng.

Lục Lâm Thiên ngước lên nhìn chằm chằm lão nhân lên tiếng, tu vi của lão không yếu, cỡ Vũ Tôn ngũ trọng, hơn nữa không phải Vũ Tôn ngũ trọng tầm thường.

Lục Lâm Thiên cúi đầu nói với Lục Tâm Đồng:

- Tâm Đồng, lần sau gặp chuyện này cứ trực tiếp giết, đừng nói nhảm với bọn họ làm gì. Cái loại người hạ lưu này làm gì có lá gan thừa nhận.

Chuyện này rất dễ suy đoán, có lẽ vì Lục Tâm Đồng quá đẹp nên thanh niên cứ liếc trộm nàng.

Lục Tâm Đồng lẩm bẩm:

- Ca ca, Tâm Đồng biết rồi, lần sao sẽ trực tiếp giết chết.

Lục Tâm Đồng nhìn thanh niên áo trắng, trong mắt đã nổi lên sát ý.

Nghe đối thoại của Lục Lâm Thiên và Lục Tâm Đồng như chốn không người, chẳng thèm để đảo Khôn Dương vào mắt, làm sắc mặt người đảo Khôn Dương lúc xanh lúc trắng.

Dương Vũ Tôn Giả Dương Tề Thiên không nhịn được nữa hét to:

- Hai huynh muội quá cuồng vọng, ngươi ra tay thử xem?

Người đến từ đảo Khôn Dương ai nấy mắt lạnh băng nhìn.

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng sang, lòng chùng xuống. Hắn không kiếm chuyện với đảo Khôn Dương lẽ ra bọn họ nên mừng thầm, không ngờ người đảo Khôn Dương quá ngu ngốc.

Lục Lâm Thiên thẳng Dương Tề Thiên, mắt lóe tia lạnh lẽo:

- Ngươi cảm thấy ta không dám ra tay sao? Dù gì ta không chỉ giết một, hai người của đảo Khôn Dương các ngươi, ta không ngại giết thêm vài người nữa.

Nghe lời Lục Lâm Thiên nói thế, đám người đảo Khôn Dương lòng càng oán hận. Ở Thiên đảo, Lục Lâm Thiên đã giết nhiều cường giả đảo Khôn Dương.

Mắt Dương Tề Thiên tóe lửa, đệ đệ Dương Tề Thuyên của của gã cũng bị Lục Lâm Thiên giết chết. Làm sao Dương Tề Thiên không muốn trả mối thù giết đệ được? Nhưng Dương Tề Thiên tự lượng sức mình, nghe đồn thực lực của Lục Lâm Thiên có thể giết cả Vũ Tôn tứ trọng. Dương Tề Thiên không cách nào dựa vào thực lực của bản thân giết Lục Lâm Thiên báo thù được.

Lão nhân mập mạo lúc trước lên tiếng âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên không tha:

- Tiểu tử thật ngông cuồng, ỷ vào có thiên phú thì trong mắt không người. Ngươi cho rằng đảo Khôn Dương ta không có ai sao?

Thấy có người không nhịn được muốn lao ra, Lục Lâm Thiên sẽ không khách sáo:

- Lão già, bản tôn không nói là đảo Khôn Dương của ngươi không có ai, nhưng tuyệt đối không phải là lão. Lão chưa có tư cách kêu gào trước mặt ta, ta không nói chuyện với lão thì tốt nhất ngoan ngoãn một chút. Gọi một tiếng lão già là đã cho mặt mũi, nếu không đã gọi ngươi là chó già. Ở trước mặt ta dù ngươi là rồng cũng phải khoanh tròn lại cho ta, là chó thì phải kẹp cái đuôi lại!

Lục Lâm Thiên vốn không có cơ hội gây sự, bây giờ cơ hội tự đưa lên cửa.

Nghe lời Lục Lâm Thiên nói, nhiều người hút ngụm khí lạnh:

- Phù.

Nhiều cặp mắt nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm.

Cuồng vọng, quá cuồng! Đối với người Huyễn Hồn môn, Vạn Thú tông, Thiên Kiếm môn chưa tham gia đại chiến Thiên Môn cốc thì cho rằng lời Lục Lâm Thiên vừa nói là cực kỳ ngông cuồng. Tuy bọn họ biết thực lực của Lục Lâm Thiên rất bất phàm nhưng tai nghe chưa chắc là thật, mắt thấy mới rõ ràng.

Người đảo Khôn Dương thì những cường giả có mặt đều quen. Vũ Quyết Tôn Giả, cường giả Tôn cấp ngũ trọng. Lục Lâm Thiên có thực lực cuồng vọng, đây là điều chắc chắn, nhưng không thèm để Vũ Quyết Tôn Giả vào mắt thì hơi quá.

Nhưng các đại sơn môn đã qua cuộc chiến Thiên Môn cốc thì không ngạc nhiên gì. Lục Lâm Thiên vốn rất cuồng như thế, hắn cũng có thực lực ngông cuồng.

Hơn hai năm trước trong Thiên Môn cốc, Lục Lâm Thiên đã có thể trực tiếp đánh chết Vũ Tôn tứ trọng. Hiện tại Lục Lâm Thiên đột phá Tôn cấp, đối phó một Vũ Tôn ngũ trọng tuyệt đối không thành vấn đề. Huống chi chưa chắc có đánh nhau, dù gì thì vẫn còn đang trong Vạn Thú tông.

Đám người Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường hơi bất ngờ, theo bọn họ hiểu biết Lục Lâm Thiên thì hành động của hắn chắc chắn có ẩn ý gì. Bọn họ suy nghĩ một lúc liền nhận ra chút manh mối.

Không khí lặng đi, đột nhiên lão nhân mập tức giận đến tột độ chợt bật cười.

- Ha ha ha!

Tiếng cười xuyên thấu không gian, đặc biệt chói tai với địa vị, thực lực của lão nhân bị một hậu bối nhục mạ thế này, nếu hôm nay không lấy lại mặt mũi thì về sau lão không còn mặt mũi gặp ai. Danh tiếng đảo Khôn Dương vốn đã tụt dốc không phanh, nếu lúc này nén giận thì người đảo Khôn Dương sau này khỏi phải đi ra làm gì để mất mặt.

Lão nhân mập hét to:

- Tiểu tạp chủng, ngươi ỷ vào có một ít thực lực và thiên phú liền dám nói năng lỗ mãng! Ngươi có gan hãy đánh nhau với ta thử xem? Nếu không có gan thì ngoan ngoãn về nhà uống sữa thêm vài năm đi!

Đôi mắt lão nhân mập âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, ai đều cảm nhận được lạnh lẽo ngập trời từ lão.

Dương Vũ Tôn Giả Dương Tề Thiên vốn muốn ngăn cản, nhưng lời đến bên môi nuốt ngược về. Nếu đảo Khôn Dương không dám đứng ra vì chuyện này thì còn mặt mũi nào? Vũ Quyết Tôn Giả có thực lực mạnh nhất trong đoàn người đến đây, có Vũ Quyết Tôn Giả ra tay chắc không sao.

- Chó già muốn đánh nhau với ta? Nhưng ta nói trước, tử thương tự phụ, nghe theo thiên mệnh. Chó già có dám không?

Lục Lâm Thiên há mồm ngậm miệng toàn bảo chó già khiến người đảo Khôn Dương mặt xanh mét, trắng bệch.

Trên đài cao, Doãn Ngạc và cường giả Vạn Thú tông không ngăn cản hai người lại. Doãn Ngạc nhìn mọi chuyện, trong những ngày đặc biệt này của Vạn Thú tông thì gã vui lòng nhìn cảnh này.

Chương 2159: Chó già có dám không?

Vũ Quyết Tôn Giả đã tức xì khói, mắt nổi lên tia sáng đỏ lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

- Chỉ sợ tiểu tạp chủng nhà ngươi không dám!

Lục Lâm Thiên nhìn hướng Doãn Ngạc, khóe mắt chưa từng rời khỏi gã:

- Doãn tông chủ, ngại quá, có thể giúp đỡ cho mượn một chỗ được không? Để ta và chó già đảo Khôn Dương giãn gân cốt, xem như chúc mừng Lam tông chủ.

Trong ngày hôm nay của Vạn Thú tông, Lục Lâm Thiên và người đảo Khôn Dương tranh chấp vậy mà Doãn Ngạc không hề ngăn cản, không chừng gã còn lo là hắn và người đảo Khôn Dương không đánh nhau.

Nghe Lục Lâm Thiên yêu cầu, Doãn Ngạc lúng túng ấp úng:

- Cái này...!

Nếu Doãn Ngạc đồng ý thì tương đương cũng xem Vũ Quyết Tôn Giả là chó già.

Doãn Ngạc mắt lóe tia sáng nhìn Lam Linh:

- Lam Linh, hiện tại đã là tông chủ Vạn Thú tông vậy Lam Linh hãy lo giải quyết việc này đi.

Lam Linh nhìn mọi người, chậm rãi nói:

- Nếu hai vị có chút mâu thuẫn, thật sự muốn luận bàn giải quyết thì xin hãy điểm đến liền ngừng, xem như cho ta chút mặt mũi. Sau núi có chỗ đất trống thích hợp cho hai vị luận bàn.

Lam Linh hiểu ý của sư phụ, nàng sẽ không phản đối.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Có chỗ trống đương nhiên là tốt nhất.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống. Vạn Thú tông đúng là sợ hắn và Vũ Tôn ngũ trọng của đảo Khôn Dương không đánh nhau, mong xung đột càng nghiêm trọng hơn. Mới rồi Lam Linh nói rất mịt mờ, điểm đến mới thôi, cho nàng mặt mũi? Lam Linh có mặt mũi gì? Tuy mới ngồi vào ghế tông chủ Vạn Thú tông nhưng người sáng suốt tại đây đều biết trong thời gian ngắn thực quyền vẫn nằm trong lòng bàn tay Doãn Ngạc.

Thiên Địa Minh càng rõ ràng hơn. Lam Linh sắp liên nhân với Hóa Vũ tông, tuy hiện tại có lẽ chỉ mới treo danh nghĩa nhưng đến lúc thành hôn thì vị trí tông chủ của Lam Linh sẽ có chút biến đổi, vì vậy đối với một số cường giả tại đây mặt mũi của nàng không nặng bao nhiêu.

Lục Lâm Thiên thầm suy tư, ngoài mặt không lộ vẻ gì. Mới rồi Lam Linh nói nể mặt Vạn Thú tông, điểm đến mới thôi thì tình huống lại khác đi, Lục Lâm Thiên sẽ phải kiêng dè một chút.

Lam Linh nói:

- Hai vị đã có nhã hứng vậy mời theo ta.

Lam Linh phất váy dài, chân khí chợt lóe, bóng người thướt tha đã đến giữa không tủng.

Doãn Ngạc ra hiệu mời mọi người:

- Các vị, mời!

Doãn Ngạc phi hành lên cao, nhiều trưởng lão đạp gió lướt đi.

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên và cường giả đảo Khôn Dương sắp đánh nhau, điều này hấp dẫn chú ý hơn việc Lam Linh nhận chức tông chủ Vạn Thú tông. Nhiều người đi theo góp vui.

Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh lo lắng nói:

- Lâm Thiên, cẩn thận chút.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Không sao.

Có Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Lạc Kiến Hồng chỉ nhìn Lục Lâm Thiên một cái, không nói gì. Mọi người biết đại khái thực lực của Lục Lâm Thiên, ít nhất sẽ không chịu thiệt. Bọn họ nhiều ít đoán được mục đích của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nói:

- Đi đi.

Lục Lâm Thiên lắc người phi hành lên cao. Trong quảng trường không thích hợp đánh nhau, Vạn Thú tông cũng tiếc Kình Thiên phong lỡ bị hủy hoại thì không hay.

Vù vù vù!

Các bóng người phi hành lên, trong các thế lực lớn nhỏ, đệ tử Vạn Thú tông chỉ tu vi giả đẳng cấp Suất cấp mới đi xem náo nhiệt được. Một số vũ giả phong hệ cũng theo đuôi.

Những đệ tử thân truyền không có năng lực phi hành đành phải gọi ra tọa kỵ đuổi theo, bọn họ sẽ không bỏ qua trò hay này. Bọn họ sớm nghe nói danh tiếng Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên, lúc này có cơ hội tận mắt nhìn hắn ra tay là chuyện khiến người hưng phấn đối với các đệ tử trẻ của Vạn Thú tông.

Dương Tề Thiên nói với Vũ Quyết Tôn Giả:

- Vũ Quyết trưởng lão cẩn thận chút, nghe đồn Lục Lâm Thiên không tầm thường.

Lục Lâm Thiên nổi tiếng như cồn, thực lực của Vũ Quyết Tôn Giả tuy cũng khá mạnh nhưng Dương Tề Thiên vẫn thấy lo lắng.

Vũ Quyết Tôn Giả lạnh nhạt nói:

- Yên tâm, ta chờ xem tiểu tạp chủng kia có bản lĩnh gì. Tin đồn thường sẽ phóng đại.

Đây là cơ hội, Vũ Quyết Tôn Giả muốn thừa dịp này giết Lục Lâm Thiên, vậy là trả được thù.

Trong đám người đảo Khôn Dương, ai cũng nghiến răng, nghiến lợi:

- Lục Lâm Thiên này quá ngông cuồng, tuyệt đối không thể tha cho hắn!

Người đảo Khôn Dương cực kỳ hận Lục Lâm Thiên, nguyền rủa xong vội vàng chạy theo.

Trong nhóm người Thiên Kiếm môn, Cổ Kiếm Phong nói:

- Chúng ta cũng đi xem.

Trong trường hợp này Cổ Kiếm Phong không kiềm được lòng tò mò, rất muốn biết thực lực của Lục Lâm Thiên đến bước nào.

Nguyên Nhược Lan lẩm bẩm:

- Đối chiến với Vũ Tôn ngũ trọng, thực lực của Lục Lâm Thiên sẽ đến bước này sao?

Chốc lát sau, các cường giả bỏ xa đám người thực lực kém. Lam Linh đáp xuống một sơn mạch.

Trong sơn mạch hoàn toàn yên lặng, xung quanh thậm chí không có khí tức của yêu thú, linh thú, địa thế rất bằng phẳng, diện tích rất rộng rãi. Lam Linh đáp xuống một đỉnh núi hơi nhô ra.

Vù vù vù!

Các bóng người lần lượt đáp xuống, khi Lục Lâm Thiên cũng đáp xuống thì người trong các đại sơn môn đều có mặt đầy đủ trong sơn mạch.

Dương Quá đứng cạnh Lục Lâm Thiên, dặn dò:

- Nhị đệ, dường như người đảo Khôn Dương khá chắc chắn, sẽ không nương tay với đệ, nhớ đừng khinh địch.

Lục Lâm Thiên gật đầu. Người đảo Khôn Dương làm sao mà tha cho hắn được? Nếu có cơ hội, người đảo Khôn Dương hận không thể giết Lục Lâm Thiên mới sướng. Nhưng Lục Lâm Thiên cũng sẽ không khách sáo, một khi có cơ hội là hắn tuyệt đối không nương tay. Cái này phải xem thực lực của ai mạnh hơn.

Trong Vân Dương tông, Thiên Phong Tôn Giả truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, Vũ Quyết Tôn Giả của đảo Khôn Dương đó thực lực e rằng đã đến gần Vũ Tôn ngũ trọng đỉnh phong, mấy trăm năm trước đã thành danh. Tuy thực lực của ngươi mạnh nhưng người này là vũ giả hệ mộc, công kích xảo quyệt quỷ dị, cần phải chú ý.

Trong chuyến đi này, người thực lực mạnh nhất Vân Dương tông chính là Thiên Phong Tôn Giả.

Mắt Lục Lâm Thiên lóe tia sáng, đáp lời Thiên Phong Tôn Giả. Ánh mắt hắn quét qua, mọi người đã đáp xuống đất. Người Thiên Địa Minh tự động đứng chung với nhau, trong các sơn môn Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Huyễn Hồn Môn cũng có nhiều người đang thì thầm nói gì đó với Vũ Quyết Tôn Giả.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên và Vũ Quyết Tôn Giả, nói:

- Lục chưởng môn, Vũ Quyết tiền bối, tại đây chắc hai vị có thể thoải mái phát huy. Nhưng hy vọng hai vị điểm đến liền ngừng, tuyệt đối đừng để tổn thương hòa khí.

Doãn Ngạc và nhiều trưởng lão đã đứng sau lưng Lam Linh, có vẻ không muốn đứng ra can thiệp gì.

Vù vù vù!

Vũ Quyết Tôn Giả lắc người, chớp mắt lơ lửng trong không trung, trường bào phi hành phần phật, khí thế khuếch tán ra xa. Cùng với khí thế lan tràn trong không trung lặng lẽ tụ tập năng lượng thiên địa, khí thế bàng bạc không gì sánh được lặng yên xuất hiện.

Nhiều người có mặt cũng biến sắc:

- Khí thế thật mạnh!

Vũ Quyết Tôn Giả không uổng là người nổi tiếng mấy trăm năm, thực lực tuyệt đối cường đại.

Vũ Quyết Tôn Giả lên sân, trong Thiên Địa Minh không ai ngăn cản. Mỗi sơn môn có cách nghĩ riêng, làm sao ngăn được?

Chương 2160: Xem coi ai chết (1)

Gia Cát Tây Phong phe phẩy quạt. Hai người này đánh nhau đối với Gia Cát Tây Phong là trăm lợi không một hại, tốt nhất là Lục Lâm Thiên giết luôn Vũ Quyết Tôn Giả. Khi đó đảo Khôn Dương sẽ càng hận Lục Lâm Thiên, mà càng hận hắn thì đảo Khôn Dương sẽ càng ngoan ngoãn cho Gia Cát Tây Phong sử dụng, loại minh hữu này mới càng đáng tin.

Nếu Vũ Quyết Tôn Giả có thể giết Lục Lâm Thiên thì càng tuyệt vời hơn, nhưng Gia Cát Tây Phong không ôm nhiều hy vọng vào điều này. Theo Gia Cát Tây Phong hiểu biết về Lục Lâm Thiên thì hắn sẽ không chết dễ dàng như thế.

Đối với đám người Nhâm Trường Thanh, Âu Dương Huyền Linh thì có kẻ đi thử thực lực của Lục Lâm Thiên cũng tốt, dù sao không phải người trong sơn môn của mình.

Vũ Quyết Tôn Giả lơ lửng trên cao, lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên, giọng ồm ồm truyền xa:

- Tạp chủng, sinh tử bất luận, đây là lựa chọn của ngươi. Để bản tôn nhìn xem ngươi có bản lĩnh gì mà dám càn rỡ trước mặt bản tôn?

Tiểu Long lạnh nhạt nhìn chằm chằm Vũ Quyết Tôn Giả trên cao, cũng tỏ vẻ không thèm để lão vào mắt:

- Lão đại, con chó già này sủa dữ quá.

Lục Lâm Thiên nhìn lên trời, hắn cười cười. Ánh sáng bạc lóe dưới chân Lục Lâm Thiên, bóng người lướt qua chớp mắt nhảy lên trời cao. Chân khí bừng lên, áo xanh phi hành phần phật.

Vù vù vù!

Hai người nhảy lên không trung, đám khán giả lục tục kéo đến tự động dừng lại ở phía xa. Đảo Khôn Dương muốn đánh nhau với

Lục Lâm Thiên, nhiều người mong chờ điều này rốt cuộc cũng đến.

Phía xa, Nguyên Nhược Lan luôn nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên không rời một giây:

- Vũ Tôn nhị trọng.

Lục Lâm Thiên hờ hững liếc Vũ Quyết Tôn Giả trước mắt:

- Chó già, ra tay đi. Ngươi hãy nhớ kỹ, nếu chết thì chỉ có thể trách tự mình đi tìm chết.

Lục Lâm Thiên chưa bao giờ để bụng Vũ Tôn ngũ trọng. Với thực lực bản thể Lục Lâm Thiên thì tu vi Vũ Tôn nhị trọng, lần trước thực lực bản thể đã thử với hai người Thiên Địa nhị tôn, đủ sánh bằng Vũ Tôn tứ trọng đỉnh phong. Vũ Quyết Tôn Giả là Vũ Tôn ngũ trọng, thực lực rất mạnh nhưng Lục Lâm Thiên có cơ hội đánh lại, có lẽ không quá khó khăn, cùng lắm trầy trật một chút.

Vũ Quyết Tôn Giả không kiềm chế cơn tức giận được nữa, hở chút là kêu chó già, làm sao lão nhịn được?

Vũ Quyết Tôn Giả lạnh lùng quát:

- Buông lời ngông cuồng, hôm nay bản tôn sẽ cho ngươi biết tay!

Chân khí phô thiên cái địa tuôn ra quanh thân Vũ Quyết Tôn Giả, dẫn theo năng lượng thiên địa bàng bạc. Uy áp năng lượng thuộc tính mộc hùng dũng đột nhiên giáng xuống, làm cả bầu trời gió mây vần vũ, sóng không gian bắt đầu dao động. Người thực lực thấp không kiềm được lòng run rẩy.

Đám người Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường không biết nên nói cái gì trước việc Lục Lâm Thiên kɧıeʋ кɧí©ɧ đối thủ. Đám người Doãn Ngạc, Cổ Kiếm Phong nhìn chằm chằm không trung.

- Chó già, tới đi.

Lục Lâm Thiên hoàn toàn vì kiếm chuyện, dù sao đảo Khôn Dương và hắn sẽ không có chuyện hòa thuận, hắn chẳng cần khách sáo trước cơ hội này. Trong khi nói chuyện chân khí quanh thân Lục Lâm Thiên bắt đầu dâng lên, mắt bắn ra tia sáng lạnh. Hôm nay giết một người, ngày sau sẽ giảm bớt một uy hiếp cho hắn.

Vũ Quyết Tôn Giả tức điên, đôi mắt âm trầm bắn ra sát ý:

- Tiểu tạp chủng tìm cái chết!

Trường bào vung lên, năng lượng vô hình khuếch tán. Vũ Quyết Tôn Giả chợt vươn tay phải ra, không gian khẽ run rẩy, năng lượng thuộc tính mộc phô thiên cái địa tuôn ra.

Xoẹt!

Một trảo ấn ngưng tụ bằng năng lượng thuộc tính mộc trong không trung chụp xuống không gian trước mặt Lục Lâm Thiên, năm khe nứt không gian đen thui lộ ra, uy thế khiếp hồn người.

Lục Lâm Thiên không khách sáo, hét lên:

- Để xem ai chết!?

Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, thân thể giữa không trung của hắn làm trung tâm, không gian trong mấy ngàn thước chớp mắt đông lại. Năng lượng thiên địa dâng trào bị cuốn lấy, khí thế ngút trời lan tràn. Trong một giây khí thế trên người Lục Lâm Thiên biến khủng bố.

Cùng lúc đó, trường bào của Lục Lâm Thiên phi hành phần phật, năm ngón tay co thành nắm đấm tụ tập ánh sáng vàng. Đằng trước nắm tay có khe nứt không gian đen thui bao bọc, ánh sáng vàng ngút trời bắn ra từ bên mép.

Lục Lâm Thiên đột ngột hét to một tiếng:

- Long Ấn Tí!

- Grao!

Trong chớp mắt tiếng rồng ngâm vang lên trong không trung, thanh âm động trời cao. Một hư ảnh hình rồng to màu vàng gầm rống phi hành ra khỏi nắm đấm của Lục Lâm Thiên, hư ảnh hình con rồng màu vàng chớp mắt va chạm vào trảo ấn to trên bầu trời.

Bùm bùm bùm!

Trảo ấn đè hư ảnh hình cự long, hai năng lượng va chạm vào nhau. Không gian xung quanh vỡ nát, bão năng lượng khủng bố như gió lốc quét qua.

Lực lượng to lớn làm không gian hỗn loạn, nhưng khi những kình khí đáng sợ lan tràn đến phạm vi nhất định thì lặng lẽ tan biến hết.

Cộp cộp cộp!

Hàng loạt động tác qua đi, Lục Lâm Thiên bị lực lượng mạnh mẽ chấn thụt lùi. Một kích vừa rồi Vũ Quyết Tôn Giả không nương tay, thực lực bản thể Lục Lâm Thiên khoảng Vũ Tôn tứ trọng đỉnh phong cộng thêm vận chuyển Long Ảnh Tí cũng khó thể đối kháng Tôn cấp ngũ trọng, đây là chênh lệch tu vi không thể thay đổi.

Lục Lâm Thiên thụt lùi mười mấy bước mới ổn định thân hình, trường bào vung lên. Hắn không bị tổn thương gì, chỉ có cánh tay bị chấn hơi tê.

Nhìn cảnh tượng trên bầu trời, nhiều người không kiềm được hút ngụm khí lạnh. Thực lực của Lục Lâm Thiên đã đến mức này, nhiều cường giả đều nhìn ra đòn vừa rồi của Vũ Quyết Tôn Giả không hề nương tay. Rõ ràng Lục Lâm Thiên chỉ là Vũ Tôn nhị trọng nhưng có thể miễn cưỡng đối kháng, tuy rằng bị đẩy lùi mười mấy bước lại không bị vết thương gì, lực phòng ngự quá đáng sợ.

Nghe đồn ngày xưa Huyền Thiên Yêu Tôn có Tử Lôi Huyền Đỉnh, lực phòng ngự siêu mạnh. Nghĩ đến đây nhiều người mắt lóe tia sáng tham lam không ai thấy.

Người Vũ Quyết Tôn Giả chỉ run nhẹ, trong lòng thì cực kỳ giật mình. Tiểu tạp chủng đúng là có bản lĩnh lớn, Vũ Tôn nhị trọng đã có thể đối kháng lại đòn công kích vừa rồi của lão.

Vũ Quyết Tôn Giả không kéo dài lâu, lạnh lùng quát:

- Tiểu tạp chủng, để xem ngươi có thể đối kháng lại ta mấy lần!

Vũ Quyết Tôn Giả lấc người vượt không gian đến trước mặt Lục Lâm Thiên.

- Không gian thuộc tính!

Không gian thuộc tính thổ phát ra từ người Lục Lâm Thiên, mảng lớn không gian bị ánh sáng xanh bao phủ. Thân hình Vũ Quyết Tôn Giả bị ngăn cản, Lục Lâm Thiên thừa dịp nhanh chóng thụt lùi.

Vũ Quyết Tôn Giả cảm nhận lực lượng thuộc tính không gian quanh thân Lục Lâm Thiên thì lòng lại chìm xuống:

- Hừ!

Không gian thuộc tính thổ làm Vũ Quyết Tôn Giả bị lực lượng dày nặng bao phủ, bốn phương tám hướng đều có áp lực lớn không chỗ nào không có, khiến thân hình lão bị ảnh hưởng. Vũ Tôn nhị trọng có thể bản lĩnh thuộc tính thổ đến mức này, đặc biệt có thể ngưng tụ ra thuộc tính không gian, Vũ Quyết Tôn Giả một lần nữa xem xét lại Lục Lâm Thiên.

Nhưng chỉ trong khoảnh khắc người Vũ Quyết Tôn Giả phát ra ánh sáng xanh ngút trời. Năng lượng thuộc tính mộc quanh quẩn xóa bỏ áp lực, Vũ Quyết Tôn Giả sớm kết thủ ấn. Cùng lúc đó chân khí thuộc tính mộc phô thiên cái đại quanh người Vũ Quyết Tôn Giả phối hợp năng lượng thiên địa tựa như bạch tuộc bắn ra vô số xúc tu dây leo màu xanh rậm rạp quanh thân lão.

Chương 2161: Xem coi ai chết (2)

Mỗi dây leo màu lục có lực lượng xuyên thủng không gian. Các mảnh nhỏ không gian li ti nứt ra, dây leo như thực vật bao trùm không gian to lớn, phô thiên cái địa chụp xuống Lục Lâm Thiên.

Công kích này kèm theo năng lượng thuộc tính mộc hùng hậu chụp xuống, Lục Lâm Thiên cảm giác chân khí quanh người bị đông lại. Hiệu quả công kích của thuộc tính mộc có chút hiệu quả tương tự với Ám Nhiên Tiêu Hồn Chưởng của Lục Lâm Thiên.

Nhìn công kích dây leo rậm rạp xuyên qua không gian ập đến, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, đoàn huyết quang hiện ra trong tay hắn.

Tiếng rồng ngâm đao minh vang lên:

- Grao!

Nhiều yêu thú xung quanh liền quỳ rạp xuống. Huyết Lục xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên, không gian quanh thân hắn vặn vẹo.

Dây leo đầy trời đã xuyên qua không gian đến trước mắt, phô thiên cái địa bắn ra, cả không gian run rẩy. Lực công kích này khiến đám người phía xa giật mình vì thực lực của Vũ Quyết Tôn Giả, không uổng là cường giả thành danh mấy trăm năm.

Trong khoảnh khắc Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng, Huyết Lục vạch một đường, mũi đao ưu mỹ vẽ vòng tròn giữa không trung. Vòng tròn được vẽ ra, sự kỳ dị khuếch tán. Không gian trước mắt Lục Lâm Thiên kéo một vòng sáng đường kính vài trăm thước dài ra, mép vòng sáng to lớn lộ ra khe nứt không gian đen thui bao bọc toàn bộ không gian đằng trước. Dây leo rậm tạp phi hành đầy trời ập đến bị bao lại.

Lục Lâm Thiên hét to một tiếng:

- Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm!

Huyết Lục nhanh chóng vạch từng đường cong quái dị huyền ảo, tổng cộng vạch bảy đao. Nhát đao cuối cùng xẹt qua, Huyết Lục kéo đường hoàn mỹ, huyết quang như cơn lũ đột nhiên tràn ra.

Trong các cường giả Huyền Hồn môn, Thiên Kiếm môn, Vạn Thú tông có mặt thấy cảnh này thì giật mình kêu lên:

- Hình như đây là Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm của Nhật Sát các, sao Lục Lâm Thiên cũng tu luyện?

Vù vù vù!

Một giây ngắn ngủi, trong không gian đao quang nở rộ ánh sáng đỏ mênh mông, cùng với tiếng nổ chói tai cực kỳ sắc nhọn, nơi ánh sáng đỏ xẹt qua, cả không gian to lớn đột nhiên nứt ra. Chốc lát sau các dây leo trong phạm vi bị bao bọc đều bị đao quang nghiền nát.

Các cường giả Nhật Sát các kinh sợ:

- Mạnh quá!

Không ngờ Lục Lâm Thiên tu luyện Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm của Nhật Sát các bọn họ đến tình trạng khủng bố như vậy, phối hợp Huyết đao bất phàm thi triển ra uy lực kinh khủng không gì sánh bằng. Đao chiêu ưu mỹ, lực lượng bá đạo sắc bén, cả hai kết hợp hoàn mỹ càng kinh người. Trong Nhật Sát các trừ một số lão nhân chưa đi ra, không ai có thể làm ra uy lực cỡ này.

Vù vù vù!

Trong không gian hỗn loạn, đao quang phô thiên cái địa bắn ra, không ngừng va chạm với dây leo rậm tạp. Đao quang và dây leo va chạm cắt vỡ các khe nứt không gian. Những cái khe lan nhanh, nơi khe nứt không gian xẹt qua mọi thứ thành mảnh nhỏ.

Bên dưới, Nguyên Nhược Lan hoàn toàn bị đại chiến của hai người trên cao hấp dẫn, mắt nhìn đăm đăm:

- Rất mạnh, thật sự rất mạnh!

Mọi người trong Thiên Kiếm môn đều nhìn chằm chằm bầu trời, không ai chú ý thấy quanh người Nguyên Nhược Lan lặng lẽ dâng lên chiến ý, nó đến từ sâu bên trong lòng nàng, không thể che giấu.

Răng rắc!

Tất cả chỉ trong chớp mắt, không gian xung quanh bị phá hủy, ánh sáng chói mắt từ trên trời rơi xuống, bão kình khí khủng bố đến cực độ tràn ra từ không gian tan vỡ.

Không gian vỡ tan rồi khép lại. Trên bầu trời, đao quang màu đỏ và dây leo phô thiên cái địa chớp mắt biến mất trong không gian vỡ nát.

Vũ Quyết Tôn Giả phát ra tiếng cười nhạt:

- Tiểu tạp chủng, Thiên Mộc khốn của ta đâu dễ phá như vậy!

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Cùng giây phút đó, trong không gian lại có mấy cái dây leo xuyên qua không gian, tốc độ sấm sét đυ.ng vào người Lục Lâm Thiên.

Bùm bùm bùm!

Trong tiếng va chạm kịch liệt Lục Lâm Thiên bị đẩy mạnh ra sau, từ giữa không trung văng ra ngoài.

Vũ Quyết Tôn Giả quát to:

- Tiểu tạp chủng, Vũ Tôn nhị trọng và bản tôn cách biệt quá xa, hôm nay rơi vào tay bản tôn thì ngươi cũng hết thời!

Lục Lâm Thiên bị đẩy lùi, Vũ Quyết Tôn Giả như mãnh thú vồ mồi xẹt qua không trung, nhanh như tia chớp vượt không gian đến trước mặt Lục Lâm Thiên, tay kết thủ ấn. Bàn tay phải hơi múp khuấy động năng lượng thiên địa, đột nhiên Vũ Quyết Tôn Giả đẩy ra chưởng ấn. Chưởng ấn bắn ra một cột sáng màu lục từ trên cao chiếu xuống.

Vũ Quyết Tôn Giả lạnh lùng quát:

- Kình Thiên Mộc Ấn quyết!

Cột sáng màu lục trong tay Vũ Quyết Tôn Giả bắn ra, mắt thường có thể thấy. Năng lượng thuộc tính mộc phô thiên cái địa tụ tập. Cột sáng màu lục đột nhiên hóa thành một cây cột to dài ngàn thước, đường kính năm mươi thước. Uy áp khuếch tán, từng luồng sáng lấp lánh. Nó như ngọn núi to từ trên trời giáng xuống, bao trùm lên Lục Lâm Thiên.

Cột trụ như thiên thạch đập xuống, bề mặt không gian vặn vẹo, bốn phía lộ ra khe nứt đen thui.

- Không ngờ vì đối phó Lục Lâm Thiên mà mới chiêu thứ ba Vũ Quyết Tôn Giả đã sử dụng tuyệt chiêu Kình Thiên Mộc Ấn quyết, ngó bộ dáng là đã động sát ý với Lục Lâm Thiên.

- Vũ Quyết Tôn Giả động sát tâm, Lục Lâm Thiên gặp rắc rối đây.

Các cường giả ngạc nhiên bàn tán. Trong đảo Khôn Dương, các cường giả nhếch môi cười nhạt. Vũ Quyết Tôn Giả đã dốc hết sức, Lục Lâm Thiên chết chắc.

- Liệt Không Cửu Kích!

Lục Lâm Thiên còn đang thụt lùi, tay lại vận chuyển Huyết Lục liên tục chém ra chín nhát đao. Không gian run rẩy, đao quang màu đỏ phô thiên cái địa mang theo tiếng nổ cực kỳ chói tai sắc nhọn. Chín luồng sáng với thế đâm thủng không gian ghép thành một, tụ thành một đao xẹt qua đâu là không gian nơi đó tan nát.

Cùng lúc đó, mọi người cảm giác có sát khí ngút trời mãnh liệt lan tràn. Trong đao quang, sát khí ngút trời khiến người thực lực thấp hơn chút như đứng trong hầm băng. Cảm giác này đến từ tận sâu trong đáy lòng chứ không phải mặt ngoài.

Vù vù vù!

Một đao màu máu với thế khủng bố như chẻ tre chém vào cột trụ to lớn từ trên trời giáng xuống.

Hai người với thực lực như thế ra tay đều nhanh như tia chớp, một đao một cột trụ đυ.ng vào nhau. Đao quang chém vào cột trụ, mà cột trụ mang theo lực lượng nghiền nát không trung đập mạnh vào đao quang. Cú va chạm khiến không gian run rẩy.

Răng rắc!

Chớp mắt đao quang chém vào cột trụ, trên cây cột nổi vầng sáng màu lục chặn đao quang lại. Chỉ giằng co giây lát rồi nhát đao trường đao để lại vết nứt trên cột trụ, nhưng chỉ đơn giản là vết nứt, không thể chém nát nó.

Đao quang màu đỏ chớp mắt tan vỡ, dường như bị lực lượng ngập trời dưới cột trụ đè ép.

- Ngươi tiêu đời rồi, các ngươi làm sao có thể đối kháng lại bản tôn?

Chớp mắt trên bầu trời, Vũ Quyết Tôn Giả vỗ một chưởng ấn xuống, cột trụ to đập xuống. Trong mắt mọi người chứng kiến cột trụ đυ.ng mạnh vào người Lục Lâm Thiên.

Bùm!

Trọng kích làm mặt Lục Lâm Thiên tái nhợt, không gian xung quanh lộ ra một vòng khe nứt đen thui. Vang tiếng nổ điếc tai trong không trung.

Bùm bùm bùm!   Một vòng không gian liên tục nổ tung, cột trụ to đều đè xuống người Lục Lâm Thiên, cùng với lực lượng không gian va chạm nổ đì đùng.

Chương 2162: Rắc rối to

Khi mảnh cuối cùng của cây cột nổ, lực lượng ngút trời đều nhập vào người Lục Lâm Thiên, bão năng lượng khủng bố như giông tố thổi quét. Sóng không gian xốc lên đến mức khủng khiếp.

Mọi người thấy rõ thân hình Lục Lâm Thiên rách thành mấy mảnh theo không gian nổ tung.

Tất cả những điều khủng bố này đến nhanh, đi cũng mau. Chỉ trong khoảnh khắc bão năng lượng đáng sợ khuếch tán đến phạm vi nhất định chợt khựng lại, lặng lẽ biến mất trong thiên địa.

Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh hét to:

- Lâm Thiên!

Hai nàng chính mắt nhìn Lục Lâm Thiên thành mảnh vụn, đang định lao lên thì bị Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường kéo lại.

Không ai chú ý thấy ánh mắt Lam Linh cũng thay đổi, người run rẩy, sốt ruột không thua gì Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh.

Chỉ có Tiểu Long, Tuyết Sư nhìn bầu trời là khóe môi cong lên nụ cười lạnh lùng.

- Chết rồi sao!

Trong không gian, Lục Lâm Thiên thành mây khói, không còn mẩu xương. Chỉ có thanh huyết đao vô chủ xoay quanh trong không trung, bên cạnh huyết đao có một cái đỉnh nhỏ màu tím vàng xoay tròn toát ra khí tức kỳ dị.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh, là Tử Lôi Huyền Đỉnh!

Mọi người nhìn tiểu đỉnh chợt mắt sáng rỡ lên. Mặc kệ người đó đã từng thấy Tử Lôi Huyền Đỉnh hay chưa đều không khó đoán ra đây chính là Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Tử Lôi Huyền Đỉnh vốn là vật của Lục Lâm Thiên, lúc này hắn bị giết thì Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng thành vật vô chủ. Nhiều cường giả mắt lộ tia tham lam, không Tôn cấp nào cưỡng lại được Tử Lôi Huyền Đỉnh hấp dẫn.

Vũ Quyết Tôn Giả nhìn Tử Lôi Huyền Đỉnh lơ lửng, lão không chút do dự.

- Đây là Tử Lôi Huyền Đỉnh!

Lục Lâm Thiên đã bị đánh chết, Tử Lôi Huyền Đỉnh thành vật vô chủ. Trọng bảo thế này sao có thể để nó rơi vào tay người khác? Vũ Quyết Tôn Giả lập tức lao vào Tử Lôi Huyền Đỉnh, lão phải có được nó.

Xoẹt!

Vũ Quyết Tôn Giả thoáng chốc lao hướng Tử Lôi Huyền Đỉnh, năm ngón tay vung lên, trảo ấn đã chộp Tử Lôi Huyền Đỉnh ngay.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh là của ta!

Vũ Quyết Tôn Giả trân trân nhìn tiểu đỉnh màu tím vàng, lòng kích động run rẩy. Lão được đến trọng bảo thế này, là trời đang giúp lão!

Lúc này một thanh âm lạnh nhạt vang lên sau lưng Vũ Quyết Tôn Giả:

- Chó già, Tử Lôi Huyền Đỉnh thế nào? Cũng khá đúng không?

Trong cặp mắt bao người, cách sau lưng Vũ Quyết Tôn Giả khoảng năm mươi thước lặng lẽ xuất hiện một quả cầu ánh sáng màu xanh cỡ hai thước. Quả cầu ánh sáng xanh nổi lên luồng sáng xanh lưu động kèm theo chuỗi tia điện xèo xèo, uy áp đè ép không gian, ngưng tụ ra năng lượng đáng sợ. Vô hình trung năng lượng này làm mọi người thầm run rẩy.

Khi tiếng nói vừa dứt thì quả cầu ánh sáng xanh rung rung.

Ong ong ong!

Tiếng sấm nổ mạnh vang vọng, mọi người kinh ngạc nhìn chăm chú. Quả cầu ánh sáng xanh lộ ra hai cánh ở hai bên, không gian xung quanh vặn vẹo kịch liệt. Chỉ giây lát ngắn ngủi đôi cánh giương ra, không gian đông lại. Không gian vặn vẹo tựa như thủy tinh yếu ớt bóc một tiếng vỡ thành vô số mảnh nhỏ li ti.

- Trời, đây là cái gì...!

Ngay sau đó đập vào mắt mọi người là đôi cánh chim màu xanh hoàn mỹ vô khuyết. Rìa cánh chim lan tràn ánh sáng xanh như tia điện chạy dọc, đôi cánh có đường cong nửa vầng trăng hoàn mỹ. Một vầng sáng đen vòng cung ưu mỹ xuất hiện, đẹp làm tim người đập nhanh. Khí tức áp lực đáng sợ cùng với vòng cung sóng không gian lan tràn bốn phía.

Trong đôi mắt kinh sợ của mọi người, chủ nhân đôi cánh chim hoàn mỹ chính là Lục Lâm Thiên mới rồi tan thành mây khói. Lục Lâm Thiên lại sống sờ sờ xuất hiện, đôi cánh không vỗ nhưng ánh sáng xanh nổ tiếng sấm. Lực lượng thiên địa bàng bạc khiến người tim đập chân run dâng cao. Khí tức bàng lạc làm người ta lạnh run, khiến người trong lòng cảm giác ức chế tuyệt đối.

- Thần khí, đây là thần khí!

- Thần khí phi hành, nghe đồn là Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực của Lục Lâm Thiên!

Chỉ giây lát trong các môn các phái có nhiều người biết hàng lộ ánh mắt rung động. Uy áp bàng bạc từ đôi cánh chim màu xanh khiến người rung động, chắc chắn là đẳng cấp thần khí.

Vũ Quyết Tôn Giả nghe thanh âm đến từ sau lưng lập tức vọt lên trước tránh né, cùng lúc đó ngoái đầu nhìn ra sau. Trong ánh mắt ngạc nhiên của Vũ Quyết Tôn Giả, Lục Lâm Thiên nhếch môi cười nhạt, nụ cười giễu cợt như mèo vờn chuột. Sâu trong linh hồn Vũ Quyết Tôn Giả thấy rét run.

Vũ Quyết Tôn Giả thật sự không hiểu, rõ ràng Lục Lâm Thiên đã chết vì sao chết rồi sống lại được?

Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực giương rộng sau lưng Lục Lâm Thiên, mép cánh kéo dài ra các tia khe nứt không gian nhỏ bé không thể trông thấy. Mắt Lục Lâm Thiên bắn ra tia sáng lạnh, ánh sáng lạnh lẽo thổi quét không gian như vào hầm băng.

Nụ cười lạnh băng giễu cợt thu về, sát khí tuôn ra từ Lục Lâm Thiên:

- Chó già, để xem lần này ai chết?

Dứt lời, Lục Lâm Thiên đột nhiên kết thủ ấn quái dị, hét to một tiếng:

- Thần Vũ Diệt Không!

Giây lát Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực mở rộng thể tích, cánh chim khổng lồ ngàn thước cùng với đường cong hoàn mỹ động lòng người. Dao động năng lượng cực kỳ đáng sợ mãnh liệt dâng trào, tiếng sấm nổ mạnh như cửu thiên kinh lôi vang vọng.

Vù vù vù!

Không gian run lên, từng tầng cánh chim xanh như các thanh loan đao mang theo khí tức cổ xưa giây lát bắn ra. Từng tầng từng tầng, tầng tầng lớp lớp, vạn lông chim cùng bắn, mang theo uy áp kinh người. Mỗi cọng lông chim hóa thành vũ khí giết người loan đao cắt vỡ không gian.

Mọi người kinh thán:

- Vũ Quyết Tôn Giả gặp rắc rối to.

Đôi mắt kinh tâm động phách nhìn chăm chú. Vạn vũ cùng phát cắt vỡ không gian, hóa thành hình cung từ giữa không trung trùm xuống. Cả không gian bao phủ Vũ Quyết Tôn Giả với tốc độ mà lão khó chạy thoát khỏi.

Linh hồn Vũ Quyết Tôn Giả cứng lại:

- Nguy rồi!

Uy áp kinh người khiến Vũ Quyết Tôn Giả cảm giác tử thần đang kêu gọi.

Vào phút cuối này, trong không gian vạn vũ cùng bắn phá nát tất cả, mọi người nhìn quanh thân Vũ Quyết Tôn Giả bày ra vũ linh khí giống cái chuông to. Ánh sáng xanh chói mắt bắn ra.

Xoẹt!

Không gian gấp khúc biến hình, chỉ một giây ngắn ngủi, phương không gian trên bầu trời này vỡ nát nứt nẻ. Sóng gợn kình khí ngút trời tuôn ra từ trung tâm không gian vặn vẹo to lớn. Vạn vũ nghiền nát không gian, thoáng chốc sóng gợn kình khí năng lượng như sóng thần từ trên cao ập xuống.

Chính giữa không gian vỡ nát bùng nổ ánh sáng xanh chói mắt, sụp xuống cái lỗ sâu to lớn như lỗ không gian, bên trong làm àu đen sâu thẳm làm tim người đập nhanh. Mọi người ngước đầu, lạnh lẽo thấm tận xương. Khí thế khủng bố làm người cực kỳ sợ hãi.

Xoẹt!

Không gian tan vỡ trong khoảnh khắc phục hồi lại như thường. Mọi người vội nhìn kỹ, trong không gian vỡ nát vừa rồi có cái chuông cổ kính to vài trăm thước xoay tròn dâng lên. Sau lưng Lục Lâm Thiên một lần nữa giương Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực.

- Chẳng lẽ đã chặn lại được?

Rất nhiều cường giả khó hiểu, ở trong cái chuông đó là ngăn cản được?

Răng rắc!

Trong khi mọi người khó hiểu chợt nghe tiếng vỡ rụn. Giây lát người ta thấy cái chuông to vài trăm thước nứt rạn từ trong ra ngoài bò đầy cái chuông như mạng nhện. Từng luồng sáng chói mắt bắn ra.

Chương 2163: Giết chết Vũ Quyết

Chuông to vài trăm thước hóa thành mảnh nhỏ rơi xuống, Vũ Quyết Tôn Giả ló người ra từ trong chuông.

Mặt Vũ Quyết Tôn Giả không còn chút màu, biểu tình kinh hoàng nhìn Lục Lâm Thiên:

- Rõ ràng ngươi đã chết nhưng tại sao? Sao ngươi không chết? Sao có thể như vậy...

Các luồng sáng bắn ra từ mặt Vũ Quyết Tôn Giả, một cái, hai cái, ba cái... Rậm rạp.

Bùm bùm bùm!

Vũ Quyết Tôn Giả mới hỏi xong chợt thấy bển cạnh Lục Lâm Thiên ngưng tụ thêm một Lục Lâm Thiên, đây là lần cuối cùng. Cơ thể Vũ Quyết Tôn Giả hóa thành mảnh nhỏ nổ tung, mưa máu rơi xuống, hồn anh tan nát.

Mọi người giật mình thấy Lục Lâm Thiên mới rồi thành mây khói lại ngưng tụ, biến thành luồng sáng tím vàng chui vào trán hắn. Tử Lôi Huyền Đỉnh khiến người ta tham lam, còn có Huyết đao đều biến mất trong tay Lục Lâm Thiên, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực trên người hắn cũng ẩn đi.

Xung quanh không gian, những người chứng kiến tất cả đều rợn tóc gáy:

- Trời, Vũ Quyết Tôn Giả bị giết!

Thực lực của Lục Lâm Thiên làm người ta kinh sợ khó tin, khủng bố đáng sợ như tin đồn.

Doãn Ngạc, Cổ Kiếm Phong, Âu Dương Huyền Linh, Nhâm Trường Thanh toát mồ hôi lạnh, lòng cực kỳ giật mình khó tả. Thực lực của Lục Lâm Thiên đã đến tình trạng này, trong vòng ba chiêu giết

Vũ Quyết Tôn Giả.

Nhiều cường giả nhìn nhau, lòng nổi lên một ý tưởng:

- Lục Lâm Thiên này không phải con người.

Không phải không có người có thực lực như Lục Lâm Thiên, nhưng không ai bắt kịp tốc độ trưởng thành của hắn. Mới qua mấy năm mà đã đến mức khủng khiếp thế này?

Lục Lâm Thiên hoàn hảo vô khuyết, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh yên tâm. Sắc mặt Lam Linh, Đạm Thai Tuyết Vi cũng hơi thay đổi.

- Phù.

Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường đã đoán được trước nhưng vẫn rất rung động. Thực lực của Lục Lâm Thiên lạnh mạnh hơn hai năm trước, tốc độ tiến bộ thế này thật yêu nghiệt. Tuyết Sư, Tiểu Long thì biểu tình chưa từng thay đổi.

Giờ phút này, đám người Dương Tề Thiên của đảo Khôn Dương mặt xám xịt:

- Vũ Quyết trưởng lão.

Cả đám ngây như phỗng, tựa như mất đi hồn phách, không biết vì bị chấn nhiếp hay bị hù sợ. Bọn họ cứ cho rằng Vũ Quyết trưởng lão thắng chắc, ai ngờ cuối cùng không còn mẩu xương, hồn anh cũng không trốn thoát.

Dương Tề Thiên quát to:

- Lục Lâm Thiên, ngươi giết Vũ Quyết trưởng lão, đảo Khôn Dương ta ta không tha cho ngươi!

Mắt Dương Tề Thiên đầy tơ máu trừng Lục Lâm Thiên, cường giả Vũ Tôn ngũ trọng mất đi là tổn thất nặng nề cho đảo Khôn Dương dưới Thiên đảo. Bất cứ Vũ Tôn nào đều vô cùng quan trọng với một môn phái, huống chi còn là cường giả Vũ Tôn ngũ trọng.

Lục Lâm Thiên ngoái đầu lại, lạnh lùng nhìn đám người đảo Khôn Dương:

- Mọi người đều nghe thấy, sinh tử bất luận, lỗ tai ngươi bị điếc sao? Nếu không phục, các ngươi có giỏi thì cứ tìm ta báo thù, không dám thì im miệng, đừng lấy đảo Khôn Dương ra khoe trước mặt bản tôn!

Tất cả ngây như phỗng, người đảo Khôn Dương không ai dám xông lên báo thù, bọn họ hiểu rằng Lục Lâm Thiên không sợ đảo Khôn Dương, hiện tại đảo Khôn Dương ở trước mặt hắn không có chút sức chấn nhiếp. Nếu bọn họ dám xông lên, Lục Lâm Thiên tuyệt đối dám giết hết.

Gia Cát Tây Phong phẩy quạt:

- Lại mạnh hơn.

Mọi chuyện không khiến Gia Cát Tây Phong bất ngờ, nhưng tốc độ tiến bộ thực lực của Lục Lâm Thiên làm gã rung động, đây là điều gã không muốn thấy nhất.

Xa hơn chút, đệ tử Vạn Thú tông thực lực thấp, nhiều thế lực lớn nhỏ trên địa bàn Vạn Thú tông đứng xa xem mọi thứ, vẻ mặt vô cùng rung động. Bọn họ đã hiểu thực lực của Lục Lâm Thiên trong tin đồn.

Lục Lâm Thiên nhìn xuống dưới, khóe môi nhếch cao. Lục Lâm Thiên sớm tính đến khi đánh nhau thì Vũ Quyết Tôn Giả sẽ không tha cho hắn, Lục Lâm Thiên cho lão cơ hội đó. Khi thi triển Hoàn Vũ Thất Toàn trảm xong Lục Lâm Thiên triệu Đại Hồn Anh ra ngay, bản thể thì bao trong Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực trốn khỏi tầm mắt mọi người quan sát, lặng lẽ xuất hiện xung quanh.

Lục Lâm Thiên lợi dụng Vũ Quyết Tôn Giả tham lam Tử Lôi Huyền Đỉnh bỗng nhiên thi triển đòn công kích tuyệt kỹ Thần Vũ Diệt Không của Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực. Tuy tiêu hao rất khủng khiếp nhưng rốt cuộc giết chết Vũ Quyết Tôn Giả. Một cường giả Vũ Tôn ngũ trọng gần đến đỉnh phong bị giết chết xem như lại tổn hại nặng đảo Khôn Dương.

Lục Lâm Thiên nhìn Doãn Ngạc bên dưới, nói:

- Doãn tông chủ, ngại quá, không ngờ Vũ Quyết hơi yếu, vào hôm nay để máu đổ trong Vạn Thú tông. Nhưng cũng tốt, ta chúc Vạn Thú tông sau này hồng hồng hỏa hỏa.

Lục Lâm Thiên giết Vũ Quyết Tôn Giả chỉ nói một câu cho qua, dù gì hắn giết người trong Vạn Thú tông vào hôm nay, nên có lời với họ.

Doãn Ngạc và nhiều trưởng lão đứng bên cạnh chỉ biết cảm thán. Bọn họ đồng ý rồi nên không dám càu nhàu cái gì, kết quả này tuy vượt dự đoán nhưng bọn họ cũng từng suy nghĩ về nó, chẳng qua lòng vẫn rất giật mình.

Trong khi mọi người rung động, chưa hoàn hồn thì một thanh âm yểu điệu bình tĩnh nói:

- Lục Lâm Thiên, ta muốn khiêu chiến với ngươi.

Thanh âm bình tĩnh nhưng vang rõ mồn một trong tai mỗi người.

Xoẹt!

Tiếng nói dứt, một bóng người lao ra khỏi đám đông, không kèm theo bất cứ dao động không gian nào. Bóng người vượt không gian, lơ lửng trên bầu trời.

Mọi người nghe tiếng nhìn qua, bóng dáng yêu kiều đứng trên cao là Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn. Váy tím bay bay, khí chất hơi thanh nhã, toàn thân phát ra khí tức quái dị như có như không.

Lục Lâm Thiên đang định đáp xuống, thấy Nguyên Nhược Lan thì ánh mắt hơi thay đổi:

- Nguyên cô nương dường như không cần thiết khiêu chiến với ta.

Khí thế từ người Nguyên Nhược Lan làm Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, nó rất quái dị, có chút giống với sát khí của Đại Hồn Anh của Lục Lâm Thiên nhưng cũng khác biệt rất lớn.

Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên, mắt tràn ngập chiến ý:

- Chỉ đơn thuần khiêu chiến, ta rất muốn biết hiện tại thực lực của ngươi mạnh hay ta mạnh hơn?

Vài lũ tóc bay bay, váy dài phất phới, bàn tay Nguyên Nhược Lan siết chặt trường kiếm.

Trong Thiên Kiếm môn, Cổ Kiếm Phong và mấy trưởng lão Tôn cấp biến sắc mặt hét lớn:

- Nhược Lan, mau lui ra!

Điều bọn họ không mong nhất là Nguyên Nhược Lan gặp Lục Lâm Thiên, lỡ nàng nhớ lại chuyện trước kia thì hậu quả rất nghiêm trọng. Hiện tại Nguyên Nhược Lan là hy vọng trong tông, nàng không thể xảy ra điều gì được.

Nguyên Nhược Lan muốn khiêu chiến Lục Lâm Thiên liền hấp dẫn ánh mắt mọi người. Ban đầu không nhiều người chú ý đến Nguyên Nhược Lan nhưng lúc này nhiều người sắc mặt nghi ngờ. Khí thế trên người Nguyên Nhược Lan không ai nhìn thấu được, nó quái dị làm người ta vô hình trung lòng hơi rung động.

Thiên Phong Tôn Giả đứng sau lưng Vân Tiếu Thiên nhíu mày nói:

- Hơi kỳ lạ.

Khí tức trên người Nguyên Nhược Lan làm Thiên Phong Tôn Giả thầm nghi ngờ, suy tư điều gì đó.

Đám người Doãn Ngạc, Gia Cát Tây Phong nhìn chằm chằm hai người đứng trên trời, mắt lóe tia sáng nhưng không lộ vẻ gì.

Nguyên Nhược Lan ngoái đầu nhìn Cổ Kiếm Phong: - Sư phụ, đệ tử đã quyết định, đừng nói nhiều. Sau khi đệ tử và Lục Lâm Thiên luận bàn sẽ thỉnh tội với sư phụ sau.

Chương 2164: Thực lực của Nhược Lan

Từ khi Nguyên Nhược Lan triệu hoán ra Ma Kiếm thì thân phận trong môn nâng cao nhiều, lúc này nàng dâng trào chiến ý càng không thèm nghe lời Cổ Kiếm Phong.

Nghe lời Nguyên Nhược Lan nói, Cổ Kiếm Phong muốn khuyên nhủ thêm nhưng bị một trưởng lão Tôn cấp bên cạnh ra hiệu đừng nói nữa. Lúc này chiến ý bốc lên từ người Nguyên Nhược Lan, nếu cưỡng ép kéo nàng lại cũng sẽ có hậu quả nghiêm trọng.

Tuy trong lòng không muốn Nguyên Nhược Lan và Lục Lâm Thiên đυ.ng độ nhưng cường giả trong Thiên Kiếm môn hơi mong chờ. Sau khi Nguyên Nhược Lan nhận truyền thừa Kiếm Tổ quán đỉnh, triệu hoán ra Ma Kiếm, thực lực hiện tại của nàng so với Lục Lâm Thiên, chẳng biết hai người ai mạnh hơn ai?

Lục Lâm Thiên nhìn Nguyên Nhược Lan, hắn không hề xa lạ gì nàng, nhưng hai lần trước hắn có thể nhìn thấu một chút. Hiện tại Lục Lâm Thiên chỉ lờ mờ thấy được Nguyên Nhược Lan, hoặc nên nói là sâu không lường được.

Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, chiến ý trào dâng trong mắt:

- Lục Lâm Thiên, nếu ngươi không dám thì hãy tháo danh hiệu đứng đầu Thập đại cường giả trẻ tuổi xuống đi!

Chiến ý đến từ sâu trong lòng Nguyên Nhược Lan, có lẽ chính nàng cũng không biết tại sao chiến ý lại đậm đặc như vậy.

Lục Lâm Thiên nói:

- Nếu Nguyên cô nương thích danh hiệu đứng đầu Thập đại cường giả trẻ tuổi thì cứ lấy.

Lục Lâm Thiên không sợ đánh nhau với Nguyên Nhược Lan nhưng không cần thiết. Hiện tại Thiên Kiếm môn giữ trung lập, Lục Lâm

Thiên và Nguyên Nhược Lan đánh nhau, dù ai thắng ai thua đều ảnh hưởng đến thái độ của Thiên Kiếm môn.

Nguyên Nhược Lan ngước mắt đẹp, đôi mắt tràn ngập chiến ý nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

- Ngươi đang khinh thường ta sao?

Lục Lâm Thiên không muốn đánh nhau với Nguyên Nhược Lan, vẫn cố từ chối:

- Nguyên cô nương, nơi này dù sao ở trong Vạn Thú tông, nếu muốn luận bàn thì chúng ta chờ ngày khác đi?

Trong Vạn Thú tông không phải nơi tốt.

Nguyên Nhược Lan nghe vậy nhìn xuống chỗ Doãn Ngạc:

- Lam Linh cô nương, cho mượn chỗ này dùng một chút được không?

Doãn Ngạc cười tủm tỉm gật đầu, tranh nói:

- Đương nhiên không thành vấn đề.

Nghe Doãn Ngạc nói, Cổ Kiếm Phong chửi thầm:

- Vô sỉ!

Rõ ràng Doãn Ngạc muốn nhìn thêm trò hay.

Nguyên Nhược Lan lại nhìn hướng Lục Lâm Thiên, vung trường kiếm, khí thế tăng lên, vỏ kiếm biến mất.

Ong ong ong!

Trường kiếm ra khỏi vỏ kêu vù vù, dọc rìa thân kiếm sóng không gian vặn vẹo quái dị.

Mũi kiếm chỉ thẳng vào Lục Lâm Thiên, Nguyên Nhược Lan hỏi:

- Lục Lâm Thiên, ngươi chiến hay không?

Nguyên Nhược Lan lúc này khí thế tăng cao, năng lượng thuộc tính bốn hệ thủy, hỏa, mộc, phong bàng bạc quanh quẩn, cả không trung run rẩy.

Khí thế từ Nguyên Nhược Lan làm mọi người kinh thán:

- Mạnh quá!

Bao nhiêu người có mặt ở đây mấy ai phát ra được khí thế hùng hồn như vậy?

Lư Khâu Mỹ Vi thu về tầm mắt nhìn trên cao, nói với Lữ Chính Cường:

- Nguyên Nhược Lan dường như có chút là lạ.

Lữ Chính Cường nhíu mày, mắt lóe tia nghi hoặc. Lữ Chính Cường là Linh Giả, phát hiện rõ ràng hơn khí tức quái dị thay đổi trên người Nguyên Nhược Lan.

Lữ Chính Cường đồng ý:

- Đúng là hơi lạ, thực lực quá mạnh.

Lục Lâm Thiên đứng trên cao, hít sâu:

- Phù.

Lục Lâm Thiên nhìn Nguyên Nhược Lan, trong tình huống này dù hắn không muốn cũng phải chiến.

Lục Lâm Thiên nói:

- Nguyên cô nương muốn chiến cũng được nhưng ta có một điều kiện.

Nghe Lục Lâm Thiên đồng ý chiến thì đôi mắt to của Nguyên

Nhược Lan dịu lại, chỉ có chiến ý vẫn tăng lên:

- Ngươi nói đi.

Chiến ý này như đã dồn nén trong lòng Nguyên Nhược Lan nhiều năm, một khi có đường thoát thì sẽ liên miên bất tận tuôn ra.

Lục Lâm Thiên nói:

- Chúng ta điểm đến liền ngừng, Nguyên cô nương thấy được không?

Giọng Nguyên Nhược Lan rõ ràng chui vào tai mọi người:

- Đương nhiên, ta chỉ đơn thuần muốn đánh một trận với ngươi, muốn biết hiện tại ngươi mạnh hay ta mạnh. Trong cùng thế hệ bây giờ chỉ có mình ngươi là đủ sức đấu với ta.

Nhiều người thầm nghĩ:

- Giọng điệu lớn lối thật!

Trước kia mọi người đã thấy thiên phú của Nguyên Nhược Lan ở đại hội Tam Tông Tứ Môn, so tài đại tái Thập đại cường giả trẻ tuổi tại đảo Bình Nham. Giờ Nguyên Nhược Lan nói câu đó đúng là tự tin quá đáng.

Lục Lâm Thiên nhìn Nguyên Nhược Lan, tay kết thủ ấn:

- Xem ra hôm nay Nguyên cô nương rất có tự tin.

Ánh sáng vàng lóe sáng quanh thân Lục Lâm Thiên, Thanh Linh khải giáp phủ lên người. Toàn thân Lục Lâm Thiên được vảy giáp che đậy, hắn cảm nhận khí thế trên người Nguyên Nhược Lan lúc này, hắn không dám coi thường chút nào. Tận lúc này Lục Lâm Thiên vẫn không nhìn ra đẳng cấp tu vi thực lực của Nguyên Nhược Lan, làm sao không khiến hắn ngạc nhiên cho được? Vì vậy Lục Lâm Thiên phủ Thanh Linh khải giáp trước.

Từ khí tức quái dị trên người Nguyên Nhược Lan làm Lục Lâm

Thiên cảm giác hiện tại nàng tạo thành áp lực cho hắn không thua kém Vũ Quyết Tôn Giả mới rồi. Lục Lâm Thiên mơ hồ cảm thấy khí thế của Nguyên Nhược Lan mạnh hơn một chút.

Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, trường kiếm chĩa vào hắn:

- Ngươi ra tay trước đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Ta chưa bao giờ ăn hiếp nữ nhân, vì nàng là nữ nên mời Nguyên cô nương ra tay trước.

Nghe Lục Lâm Thiên nói làm trong đầu Nguyên Nhược Lan hơi dao động, mắt nàng nhìn hắn, cảm thấy rất quen thuộc, câu nói rất quen.

- Vậy ta không khách sáo!

Nguyên Nhược Lan khựng lại một lúc rồi giây sau váy dài vung lên, chân đạp hư không. Nguyên Nhược Lan bùng nổ khí thế cường đại, chân khí tuôn ra từ thân thể như vầng sáng bao người nàng lại. Chân khí cường đại phô thiên cái địa sinh ra áp lực lớn tuôn trào.

Cùng lúc đó, mọi người theo dõi gắt gao. Hôm nay Nguyên Nhược Lan ăn nói đao to búa lớn, khí thế cực mạnh khiến bọn họ không nhìn thấu được. Không biết Nguyên Nhược Lan có đánh lại nổi với yêu nghiệt Lục Lâm Thiên không?

Nhưng tại đại hội Tam Tông Tứ Môn, đảo Bình Nham Nguyên Nhược Lan đều thua Lục Lâm Thiên, dù nàng có thắng yêu nghiệt biến thái này cũng sẽ rất vất vả.

Khác với mọi người là cường giả trong Thiên Kiếm môn lo cho tâm cảnh Nguyên Nhược Lan, bọn họ biết hiện tại nàng đã thay đổi, đụng phải Lục Lâm Thiên, không biết cuối cùng thắng thua thế nào. Nếu Nguyên Nhược Lan đánh bại được Lục Lâm Thiên thì Thiên Kiếm môn sẽ nổi tiếng lên như diều gặp gió.

Vù vù vù!

Trong khi mọi người còn đang suy nghĩ, trên bầu trời, Nguyên Nhược Lan nhanh như tia chớp lắc người kéo theo tàn ảnh. Trường kiếm vung lên mang theo vài kiếm quang phong nhận mỏng manh. Trường kiếm rút khỏi vỏ trước, chớp mắt đâm về hướng Lục Lâm Thiên. Kiếm quang lấp lóe mấy cái đã đến không gian trước mặt Lục Lâm Thiên.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên giật mình, Nguyên Nhược Lan thể hiện thực lực đã không dưới Vũ Tôn tứ trọng, tốc độ tiến bộ khiến hắn rất ngạc nhiên. Nguyên Nhược Lan là đệ tử Thiên Kiếm môn, tạo nghệ về kiếm cũng đến tình trạng rất khủng bố.

Lục Lâm Thiên bước ra, thi triển Phù Quang Lược Ảnh chớp mắt biến mất tại chỗ. Thân hình Lục Lâm Thiên biến mất, mấy kiếm quang phong nhận chưa kịp chạm vào người hắn đã tan biến.

Khi Lục Lâm Thiên lại xuất hiện cách trăm thước thì Nguyên Nhược Lan cũng hiện ra trước mắt hắn, thân hình yểu điệu đứng lơ lửng: - Tốc độ của ngươi rất nhanh nhưng dường như vẫn chưa đủ.

Chương 2165: Tâm ta làm kiếm (1)

Trong khoảnh khắc này quanh thân Nguyên Nhược Lan kéo năng lượng thuộc tính mộc bàng bạc, váy dài màu tím bị gió mạnh đè dán sát làn da vẽ ra eo liễu nhỏ, sợi tóc bay bay.

Trong giây lát ngắn ngủi, Nguyên Nhược Lan đánh ra kiếm quyết, tay đâm trường kiếm vạch đường cong màu xanh giữa không trung. Kiếm quang bắn ra xuyên qua không gian, từng tàn ảnh kiếm quang như nụ hoa nở rộ. Năng lượng thuộc tính mộc chớp mắt tụ tập lại, kiếm quang bắn ra kéo theo năng lượng thiên địa.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi:

- Lực lượng không gian mạnh quá!

Tốc độ của Nguyên Nhược Lan rất nhanh, hoàn toàn khống chế lực lượng không gian. Nguyên Nhược Lan đánh ra kiếm quyết ức chế được Lục Lâm Thiên.

Xoẹt!

Cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên buộc phải thúc giục thuộc tính không gian đối kháng lại lực lượng không gian trói buộc.

Lục Lâm Thiên mới bày ra thuộc tính không gian thì giây lát sau tay Nguyên Nhược Lan vung trường kiếm. Vô số kiếm quang lấp lóe trong thuộc tính không gian của Lục Lâm Thiên, năng lượng thuộc tính mộc đậm đặc vặn vẹo năng lượng thuộc tính không gian của Lục Lâm Thiên.

Kiếm quang rạch phá không gian như muốn xé rách không gian thuộc tính thổ, kiếm quang màu xanh nhạt bùng lên. Không gian thuộc tính thổ bị vặn vẹo ngày càng nhỏ dần.

Trong lòng Lục Lâm Thiên đã vô cùng giật mình:

- Không ngờ mạnh đến mức này!

Lục Lâm Thiên vốn xem trọng Nguyên Nhược Lan nhưng không nghĩ nàng sẽ lên mức cao như vậy, thực lực hiện tại của nàng quá mạnh.

- Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, nhất chuyển...

Lục Lâm Thiên không chút do dự lập tức tuôn linh lực ra, thi triển Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp. Lục Lâm Thiên kết các thủ ấn phức tạp, năng lượng thiên địa bàng bạc vô hình ụt tập lại. Một vầng sáng trắng trong suốt tỏa sáng bao trùm. Đột nhiên khí thế trên người Lục Lâm Thiên tăng vọt, mãi đến đệ bát chuyển, thì khí thế từ Linh Tôn nhất trọng đến tam trọng.

- Đệ cửu chuyển!

Lục Lâm Thiên cắn răng một hơi lên tới đệ cửu chuyển. Lần đầu tiên Lục Lâm Thiên thúc giục Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp tới đệ cửu chuyển, khí thế của hắn gần như tăng lên gấp đôi. Trong ánh mắt ngạc nhiên của bao người, khí thế của Lục Lâm Thiên trong khoảnh khắc đã ngang ngửa Linh Tôn tứ trọng.

Mọi người kinh ngạc kêu lên:

- Bí pháp mạnh quá!

Mỗi sơn môn đều có một ít bí pháp tăng cường tu vi, nhưng đến đẳng cấp Tôn cấp thì cơ bản không đem lại hiệu quả quá lớn. Có rất ít bí pháp nào tăng thực lực thời gian ngắn ngủi hiệu quả với Tôn cấp.

Lúc này Lục Lâm Thiên thi triển bí pháp từ Linh Tôn nhất trọng vọt lên tứ trọng, liên tục tăng ba trọng, quá khủng khiếp nhiều Linh Tôn có mặt ánh mắt hâm mộ, nếu ai có thể tu luyện bí pháp này thì thực lực hiển nhiên sẽ mạnh mẽ hơn.

Răng rắc!

Cùng lúc đó, kiếm quang thuộc tính mộc đầy trời trong tay Nguyên Nhược Lan đã cắt vỡ tất cả không gian thuộc tính thổ Lục Lâm

Thiên để lại. Kiếm quang đầy trời bao phủ hắn.

Lục Lâm Thiên kết thủ ấn:

- Huyền Diễn Đao trận!

Chớp mắt một chuỗi đao ảnh huyền ảo quay quanh người Lục Lâm Thiên, đao ảnh cắt vỡ không gian, mấy ngàn đao quang huyền ảo xoay tròn. Khí gợn sóng vô hình nháy mắt khuếch tán lan tràn, khí thế khiếp người làm không gian run rẩy.

Đao quang xoay tròn cắt vỡ không gian, chỉ mình Lục Lâm Thiên biết đao quang này gồm tám ngàn tám trăm tám mươi tám luồng. Thực lực của Lục Lâm Thiên đột phá Tôn cấp phối hợp Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp lên đến Linh Tôn tứ trọng, khi vận chuyển Huyễn Diễn Đao trận thì uy lực tăng nhiều.

Huyễn Diễn Đao trận phối hợp với thiên địa âm dương, thuật dịch số, biến ảo vô cùng, thúc giục đến mức tận cùng sẽ có con số chín ngàn chín trăm chín mươi chín. Hiện tại chưa đến mức thúc giục mạnh nhất, tám ngàn tám trăm tám mươi tám đao quang đã là cực hạn hiện tại Lục Lâm Thiên có thể vận dụng.

Đao trận xoay tròn, hơn tám ngàn đao quang bắn lên cao, ẩn chứa thiên địa âm dương, thuật dịch số. Các luồng đao quang huyền ảo quét qua, xé rách từng đợt sóng không gian hóa thành các cột sáng đao quang to lớn chớp mắt va chạm cùng kiếm quang mà Nguyên Nhược Lan thúc giục.

Vù vù vù!

Đao quang cùng kiếm quang va chạm vào nhau, khí thế tăng vọt. Những người đứng gần và xa biểu tình ngạc nhiên.

Két két két!

Kiếm quang và đao quang tiếp xúc, tiếng nổ năng lượng va chạm kêu răng rắc vang trên bầu trời. Tiếng gió mãnh liệt làm tai người đau đớn, ánh sáng chói mắt bộc phát, người tu vi thực lực thấp buộc phải nhắm tịt mắt lại. Cả không gian lung lay sắp sụp.

Bùm bùm bùm!

Không gian nứt ra, như bị xé rách. Năng lượng hủy diệt lan tràn, trong đao trận, Nguyên Nhược Lan thúc giục đao quang bị phá hủy hết.

Từng cột sáng đao quang bao trùm Nguyên Nhược Lan, những cột sáng mang theo năng lượng hủy diệt khuếch tán, quay quanh nàng như l*иg giam.

Nhìn Huyễn Diễn Đao trận mà Lục Lâm Thiên vận chuyển, nhiều cường giả rất ngạc nhiên:

- Đao trận thật kỳ dị.

Đao trận như vậy khi vận chuyển đối phó với Vũ Quyết Tôn Giả cũng dư sức xử lý, không cần dùng Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực làm chi. Nên Lục Lâm Thiên gϊếŧ Vũ Quyết Tôn Giả tuyệt đối là cố ý, thực lực của hắn rất đáng sợ.

Nguyên Nhược Lan bị nhốt trong đao trận, cường giả Thiên Kiếm môn không mấy lo lắng.

Đao trận như l*иg giam đè xuống.

Nguyên Nhược Lan quan sát bốn phía, khóe môi cong lên:

- Linh Vũ Chiến Tôn đúng là rất mạnh.

Cùng với khí tức này khuếch tán, trường kiếm trên lưng người Thiên Kiếm môn run rẩy như bị lôi kéo.

Thủ ấn cuối cùng được kết xong, trường kiếm trong tay Nguyên Nhược Lan đã biến mất. Kiếm quang tứ giăng quanh thân Nguyên Nhược Lan, lấy nàng làm trung tâm, các thanh trường kiếm bắn ra khỏi người nàng. Các kiếm khí sắc bén đè ép bốn phía, tụ tập vô số kiếm quang.

Kiếm quang quanh quẩn ngăn cách Huyễn Diễn Đao trận, khó thể tiến thêm một bước, đè ép không gian kêu răng rắc.

Lúc này cả không gian bỗng rung nhẹ, tiếng thần hú quỷ khóc vang khắp không gian. Trường kiếm rậm rạp quanh người Nguyên Nhược Lan, xuyên qua xuyên lại cơ thể nàng như dựa vào một loại quỹ tích nhất định.

Ong ong ong!

Vô số trường kiếm cùng kêu tụ tạp tiếng kiếm ngân đinh tai nhức óc vang vọng trên bầu trời. Trong không gian vạn thú kinh khủng, phương xa vọng lại tiếng yêu thú, linh thú gầm rống không ngừng trong sơn mạch.

Kiếm khí sắc bén bàng bạc tiết ra ngoài, vạn kiếm cùng ngân trong không gian, khí thế kinh người đè ép thiên địa.

Lục Lâm Thiên kinh thán:

- Thật yêu tà, thực lực rất mạnh!

Lúc này khí thế trên người Nguyên Nhược Lan lại tăng lên, các kiếm quang như vật hư ảo rồi lại tựa thực vật cắt vỡ không gian.

Lúc này quanh thân Nguyên Nhược Lan bao phủ ma khí ngút trời, khói đen lượn lờ làm người nhìn tim đập nhanh. Trên khuôn mặt tinh xảo trông lạnh lùng, diễm lệ mà yêu tà, có chút quái dị khó tả. Các tia năng lượng kỳ dị bao bọc Nguyên Nhược Lan lại.

Răng rắc! Trước uy năng hùng mạnh này, cột sáng đao trận của Lục Lâm Thiên vây quanh Nguyên Nhược Lan bắt đầu nứt rạn, lực lượng không gian vô hình to lớn đè xuống, khó thể đối kháng lại.

Chương 2166: Tâm ta làm kiếm (2)

- Dùng tâm ta làm kiếm, kiếm là tâm của ta, ngưng tụ!

Nguyên Nhược Lan ở trong ngàn vạn trường kiếm hư ảo, mái tóc đen phi hành lên, váy tím bay bay, mười ngón nhúc nhích. Nguyên Nhược Lan dứt lời, không gian rung bần bật, muôn vàn trường kiếm ảo đã đến mức độ không thể ức chế.

Trong khoảnh khắc vô số trường kiếm đột nhiên như sống lại, kiếm khí sắc bén bàng bạc tiết ra ngoài. Kiếm khí hùng hồn xé rách không gian, tựa như vòngd xoáy. Vạn kiếm cùng ngân tụ thành thanh âm đinh tia nhức óc vang vọng trên bầu trời.

Kiếm bén phô thiên cái địa run rẩy, cuối cùng trong các cặp mắt giật mình ngưng tụ thành một kiếm long khổng lồ ngàn thước. Kiếm long to lớn uốn lượn xoay quanh, thân thể cao lớn do vô số lợi kiếm ghép lại. Kiếm long tựa như vật sống, thậm chí phát ra long uy.

Mọi người rung động:

- Trời ạ, đây là vũ kỹ gì?

Trước uy áp to lớn này dù là những cường giả Tôn cấp có mặt người cũng run rẩy. Không ai ngờ thực lực của Nguyên Nhược Lan sẽ cường đại đến mức này.

Nguyên Nhược Lan đứng thẳng trên kiếm long to lớn, chân đạp đầu rồng, khí tức kỳ dị lượn lờ quanh thân, yêu tà khiến người run rẩy tim gan.

Nguyên Nhược Lan quát:

- Phá cho ta!

Nguyên Nhược Lan nhìn chằm chằm cột sáng đao trận tụ tập quanh Lục Lâm Thiên, nàng vung hai tay từ xa. Năng lượng kỳ dị khuếch tán trong không gian.

Kiếm long rống to:

- Grao!

Thanh âm mênh mông truyền ra, kiếm long khổng lồ bộc phát khí thế hùng mạnh vọt tới đao trận xung quanh, đυ.ng mạnh vào các cột sáng đao trận.

Bùm bùm bùm!

Các tiếng nổ điếc tai truyền ra khiến màng tia người đau nhức, kiếm long to lớn va chạm, các cột sáng đao quang bị phá hủy, năng lượng khủng bố biến thành vòm sáng khuếch tán, chấn động không gian nổi lên sóng gợn kịch liệt, xé rách khe hở không gian đen thui.

Cộp cộp cộp!

Đao trận vỡ nát, Lục Lâm Thiên bị đẩy lùi trong không trung. Mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch. Khi không gian phục hồi thì Lục Lâm Thiên đã bị đánh bay cả trăm thước mới khựng giữa không trung, khóe môi dính chút vết máu.

Trong không trung, Nguyên Nhược Lan chân đạp kiếm long, chiến ý trào dâng trong mắt, khí thế đè ép thiên địa.

Thấy cảnh này, trong Thiên Kiếm môn, Cổ Kiếm Phong nở nụ cười. Đệ tử của mình được truyền thừa Kiếm Tổ quán đỉnh, lại được Đế Giả Chi Nguyên, có Ma Kiếm trong người, thực lực như thế dù Lục Lâm Thiên yêu nghiệt đến mấy cũng sẽ bị ức chế.

Lục Lâm Thiên rung động:

- Vũ Tôn ngũ trọng, không ngờ là Vũ Tôn ngũ trọng! Sao đột phá nhanh vậy được?

Giờ phút này, Nguyên Nhược Lan hoàn toàn giải phóng khí thế Lục Lâm Thiên mới nhìn ra thực lực thật sự của nàng, tu vi Vũ Tôn ngũ trọng. Tốc độ tu luyện thế này thật khó tin.

Lục Lâm Thiên thầm suy đoán:

- E rằng được cơ duyên lớn.

Thực lực hiện tại của Nguyên Nhược Lan cường đại đến mức này chỉ có một khả năng, đó là nàng được cơ duyên lớn. Không biết là cơ duyên khủng bố nào khiến thực lực của Nguyên Nhược Lan kinh khủng đến cỡ này.

Trong đám người, Đạm Thai Tuyết Vi nhìn chằm chằm bầu trời, trong mắt tràn ngập khó tin:

- Sao Nguyên Nhược Lan mạnh vậy được?

Cường giả các đại thế lực đều rung động vô cùng. Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn vượt qua Lục Lâm Thiên biến thái, mới rồi trông như nàng mạnh hơn hắn một chút. Mọi người không tin nổi.

Tiểu Long nghiêm túc lên:

- Lão đại gặp đối thủ rồi.

Vì có huyết khế nên Tiểu Long cảm nhận rõ ràng trong lòng lão đại trầm trọng cỡ nào.

Trên kiếm long, Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên, khí tức quanh thân cực kỳ bá đạo:

- Lục Lâm Thiên, ngươi phải dốc hết sức ra mới có thể đối kháng với ta được. Hãy dốc hết thực lực của ngươi ra đi!

Nguyên Nhược Lan nói xong mũi nhân nhún nhẹ, thân thể mềm mại nhảy khỏi đỉnh đầu kiếm long.

Kiếm long rống to:

- Grao!

Kiếm long mang theo uy áp to lớn, thân hình tựa như giao long phá mây xé gió phi hành hướng Lục Lâm Thiên, khí thế ngút trời tuôn ra ồ ạt muốn xé nát hư không.

Lục Lâm Thiên nhìn kiếm long to lớn ập đến, tinh thần liên kết trong trán, dùng khí tức Linh Tôn tứ trọng thúc giục thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ. Một luồng sáng xanh từ trán Lục Lâm Thiên bắn lên cao.

- Grao!

Cùng với tiếng gầm, thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ thoáng hiện, vảy xanh toàn thân dựng đứng, tràn ngập tia điện. Lực lượng thú hồn bàng bạc tuôn ra khiến linh hồn người đau nhức.

- Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ bát giai hậu kỳ!

Nhìn thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ trước mặt Lục Lâm Thiên, nhiều người không xa lạ gì.

Lục Lâm Thiên lòng máy động, Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ hành động trước. Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ hùng hổ Liệt Thiên trảo xé rách không gian, khí thế kinh người mạnh mẽ lao hướng kiếm long. Lục Lâm Thiên dùng khí tức Linh Tôn tứ trọng thúc giục Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ tạo nên uy lực rất khủng khiếp.

Ầm ầm ầm!

Chớp mắt Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ và kiếm long khổng lồ va chạm vào nhau. Kình phong đáng sợ bao phủ, sóng không gian xung quanh bị đập nát, dao động lớn khuếch tán, hông gian trực tiếp vặn vẹo.

Hai con cự thú đối kháng, nhanh như tia chớp bắt đầu quấn lấy nhau.

- Bọn họ đang làm gì vậy?

Mọi người nhìn kiếm và thú hồn cự hổ va chạm đánh nhau. Nguyên Nhược Lan, Lục Lâm Thiên đứng trên cao, mắt nhìn chằm chằm đối phương.

Thiên Phong Tôn Giả nhìn hai người trên bầu trời, kinh thán:

- Vô Không Chi Cảnh, không ngờ hai người đã đến trình độ này.

Ánh mắt Vân Hồng Lăng căng thẳng nhìn bầu trời, lòng rất lo âu:

- Thúc công, Vô Không Chi Cảnh là gì?

Thực lực của Nguyên Nhược Lan mạnh mẽ như vậy làm Vân Hồng Lăng rất rung động.

Thiên Phong Tôn Giả mặc cảm nói:

- Vô Không Chi Cảnh là một loại ý cảnh, hiện tại ý cảnh của hai người đã đến Vô Không Chi Cảnh, quên đi tất cả, không ai có thể ngăn cản bọn họ đánh nhau. Hai người này không uổng là cường giả trẻ tuổi mạnh nhất, dù là ta cũng không thể làm được mức này.

Lục Lâm Thiên đứng trên cao, khí thế quanh thân đến mức độ quái dị. Lục Lâm Thiên như ở trong không gian hư vô hỗn độn, như thể thế giới này chỉ còn lại một mình Nguyên Nhược Lan.

Chiến ý! Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng xuất hiện chiến ý tuyệt đối. Từ khi thực lực của Lục Lâm Thiên vượt qua Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Lam Thập Tam thì hắn không còn gặp đối thủ cùng thế hệ nữa. Mãi khi Lục Lâm Thiên gặp Lăng Thanh Tuyệt, nhưng giữa hai người là cuộc chiến sống chết. Giờ đây Nguyên Nhược Lan bị Lục Lâm Thiên xem là địch thủ tuyệt đối.

Trong đầu Lục Lâm Thiên không suy nghĩ nhiều, đã đánh nhau vậy hãy chiến đấu thật sảng khoái. Đã lâu rồi Lục Lâm Thiên không buông bỏ tất cả đại chiến đầm đìa, giết chóc và đại chiến có ý nghĩa khác nhau.

Xoẹt!

Lúc này trong không trung, Nguyên Nhược Lan động. Váy tím không gió tự phi hành, mang theo khí thế sắc bén bá đạo, chân khí toàn thân nàng như bão ập đến. Nguyên Nhược Lan giơ tay lên, một thanh trường kiếm ảo bắn ra từ không gian, khí tức quái dị nhàn nhạt bao thân kiếm xé gió bắn tới.

Lục Lâm Thiên cũng có hành động, hét to:

- Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ!

Chương 2167: Lĩnh ngộ trong cuộc chiến

Năng lượng bàng bạc trong không trung phô thiên cái địa tuôn ra, một chỉ ấn hình thành tràn ngập khí tức khủng bố cực đoan, làm linh hồn run rẩy.

Vù vù vù!

Chỉ ấn tụ tập đâm ra, xuyên qua không gian, nháy mắt đυ.ng vào nhau. Chỉ ấn và kiếm quang cùng tan biến giữa không trung. Không gian xung quanh lộ ra khe hở đen thui, thoáng chốc đã mất.

Vù vù vù!

Hai tay Nguyên Nhược Lan vươn ra từ ống tay áo dài màu tím, năm ngón tay co thành trảo. Đột nhiên hai luồng kiếm quang hư ảo bắn ra từ đôi tay Nguyên Nhược Lan. Hai luồng kiếm quang đầu đuôi nối nhau kéo theo hai thất luyện kiếm quang vài trăm thước chém xuống.

- Long Ảnh Tí!

Lục Lâm Thiên thu linh lực về, chân khí tuôn ra, Thanh Linh khải giáp lại hiện. Hai nắm đấm duỗi ra, năng lượng thiên địa tụ tập. Ánh sáng vàng chói lòa trên đôi tay Lục Lâm Thiên, hắn khom lưng chùng người xuống. Đôi tay Lục Lâm Thiên vung lên, nắm đấm cùng đánh ra.

Đằng trước hai quyền ấn bắn ra hai hư ảnh hình cự long màu vàng, tiếng rồng hú vang vọng trên cao:

- Grao grao!

Cự long hư ảo cuộn người, khí thế đè ép thiên địa đυ.ng mạnh vào thất luyện kiếm quang to lớn.

Bùm bùm bùm!

Bốn lực công kích va chạm, thanh âm như sấm nổ điếc tai. Khí thế cuồng bạo từ trung tâm lực lượng va chạm khuếch tán bốn phía, hóa thành vòng xoáy dòng khí to lớn kinh khủng rồi biến mất.

- Mạnh quá!

Rất nhiều cường giả nhìn chăm chú cảnh tượng khủng bố trên bầu trời, cực kỳ rung động. Hai người này đều có thực lực làm người rung động. Lục Lâm Thiên linh vũ song tu, phối hợp linh lực chân khí cực kỳ biến thái.

Cộp cộp cộp!

Trên không trung Lục Lâm Thiên bị đẩy lùi, trong lực công kích to lớn lúc này hắn chưa thể đấu lại Nguyên Nhược Lan. Lục Lâm Thiên cùng lúc vận dụng Long Ảnh Tí đủ sức đối kháng Vũ Tôn ngũ trọng bình thường, nhưng hiện tại thực lực Vũ Tôn ngũ trọng của Nguyên Nhược Lan rất kinh khủng. Vốn là vũ giả tứ hệ đã mạnh hơn tu vi giả cùng đẳng cấp nhiều.

Lục Lâm Thiên không thấy lạ gì, nhưng lúc này khí tức trên người Nguyên Nhược Lan làm hắn rất ngạc nhiên. Nguyên Nhược Lan ra tay khiến Lục Lâm Thiên rung động, mới rồi nàng không thi triển kiếm quyết vũ kỹ gì, chỉ tùy ý đánh ra đã kèm theo uy lực rất cường đại.

Lục Lâm Thiên bị đẩy lùi, luôn bị đè đầu đánh. Nhưng nhờ có Bất Diệt Huyền Thể, cộng thêm Thanh Linh khải giáp, Ám Ảnh mật Bào phòng ngự, chân khí cuồn cuộn không dứt nên Lục Lâm Thiên không bị ảnh hưởng lớn.

Lục Lâm Thiên ổn định người lại, hắn nhìn Nguyên Nhược Lan, đôi mắt nghiêm túc. Lúc này Nguyên Nhược Lan lại ra tay, nàng vung tay lên, lại một luồng kiếm quang hư ảo bắn ra.

Vù vù vù!

Luồng kiếm quang xé gió phi hành tới không gian trước mắt Lục Lâm Thiên ngay lập tức. Không biết sao Lục Lâm Thiên thừ người không nhúc nhích.

Không phải Lục Lâm Thiên thẫn thờ mà hắn đang tập trung nhìn Nguyên Nhược Lan ra tay. Nguyên Nhược Lan công kích khiến Lục Lâm Thiên xúc động linh quang, kiếm quang xé gió phi hành tới tựa tia chớp xẹt qua trong mắt hắn.

Thứ Lục Lâm Thiên nhìn thấy là thanh trường kiếm vô hình lấp lóe trước mặt Nguyên Nhược Lan, các kiếm quang quanh quẩn bắn ra.

- Lấy tâm làm kiếm, kiếm là tâm ta, hiểu rồi, ta đã hiểu!

Khi kiếm quang gần đến trước mặt Lục Lâm Thiên thì hắn lấy lại tinh thần, mắt lộ tia không minh, ánh sáng vàng quanh thân biến mất. Đột nhiên gần người Lục Lâm Thiên xuất hiện một không gian ánh sáng màu lục, năng lượng thuộc tính mộc bàng bạc tụ tập lại. Trong không gian ánh sáng lục kiếm ảnh khựng lại, khí thế bị tiêu trừ.

Xoẹt!

Trong không gian ánh sáng lục một cột sáng màu lục đυ.ng vào, kiếm quang biến mất.

Vù vù vù!

Kiếm quang bị xóa tan, Nguyên Nhược Lan lộ ánh mắt ngạc nhiên. Tay ngọc uốn lượn, Nguyên Nhược Lan lại giơ tay lên, bốn luồng kiếm ảnh xé gió bắn hướng Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nghiêm túc chăm chú đằng trước, khóe môi nhếch cao, hắn phất tay. Không gian ánh sáng xanh quanh thân biến mất, không gian ánh sáng lam tụ tập quanh người Lục Lâm Thiên. Ánh sáng lam tụ tập, năng lượng thuộc tính thủy đậm đặc ngưng tụ. Trong một phương không gian gió mây vần vũ, cả không gian ẩm ướt như mới có mưa phùn rơi.

Vù vù vù vù!

Bốn luồng kiếm quang mang theo thất luyện đột nhiên ghép thành hình vuông lao vào không gian ánh sáng lam. Thất luyện kiếm quang to lớn xé không gian ánh sáng lam thành bốn khe nứt to.

Lục Lâm Thiên quát khẽ:

- Phá!

Lòng Lục Lâm Thiên máy động, ánh sáng lam xung quanh xoay tròn, lực lượng cuồng bạo cường đại chớp mắt khuếch tán. Trong khoảnh khắc ngưng tụ thành màn mưa xoay tít đằng trước bốn thất luyện kiếm quang.

Bốn thất luyện kiếm quang ngay trước màn mưa nhưng không thể đâm sâu vào một li. Lực lượng vòng xoáy gợn sóng dây dưa bám vào bốn thất luyện" kiếm quang.

Cả không gian dường như đang run rẩy, chỉ một giây ngắn ngủi màn mưa hóa thành sóng lớn. Sóng lớn cuồn cuộn gầm rống liên hồi, chớp mắt ngưng tụ với tốc độ siêu khủng khìếp, xoay nhanh. Khí tức khủng bố tràn ngập, uy thế sắc bén làm người kinh hoàng.

Răng rắc!

Không gian vang một chuỗi tiếng nổ, vòng xoáy sóng nước to lớn run rẩy rồi đột nhiên xoay nhanh. Khí thế đáng sợ, uy áp sắc bén từ bên trong tràn ra. Khí lưu không gian xung quanh đều vặn vẹo, như vòi rồng quét qua. Bốn thất luyện kiếm quang đều bị phá diệt trong đó.

Vù vù vù!

Nguyên Nhược Lan lại vận dụng sáu luồng kiếm quang bắn nhanh hướng Lục Lâm Thiên. Hai người đánh nhau nhanh như tia chớp. Phương xa, kiếm long to lớn và cự hổ không ngừng va chạm, tiếng nổ đinh tai vang vọng trên bầu trời.

Bên cạnh Cổ Kiếm Phong có một thiếu nữ mười tám, chín tuổi. Nàng cõng thanh trường kiếm màu trắng, váy dài hoa phục màu lục ôm đường cong thướt tha mỹ miều, ánh mắt ngạc nhiên nhìn chằm chằm sư tỷ và Lục Lâm Thiên đánh nhau trên bầu trời.

Thiếu nữ hỏi:

- Sư phụ, sư tỷ thi triển vũ kỹ gì vậy? Tại sao trước kia đệ tử chưa từng thấy?

Cổ Kiếm Phong quay đầu nhìn thiếu nữ đứng cạnh mình, trả lời:

- Sư tỷ của ngươi thi triển đã vượt qua cảnh giới vũ kỹ bình thường.

Thiếu nữ lại hỏi:

- Sư phụ, nếu không phải vũ kỹ thì đó là cái gì?

- Là kiếm ý, sư tỷ của ngươi đã bước vào trình độ lĩnh ngộ kiếm ý.

Cổ Kiếm Phong dứt lời trong mắt lộ tia rung động, gã hướng tới bước này mấy chục năm nhưng không có tư cách bước vào, hiện tại đệ tử lại hoàn thành.

Thiếu nữ lộ ánh mắt nghi hoặc, cái hiểu cái không hỏi:

- Sư phụ, vậy hiện tại Lục Lâm Thiên đang thi triển vũ kỹ sao?

Cổ Kiếm Phong khẽ thở dài:

- Lục Lâm Thiên này cũng đến trình độ giống như sư tỷ của ngươi.

Trong Đám người Đế Đạo Minh, Vân Hồng Lăng căng thẳng nhìn chằm chằm trên trời. Cuộc đối chiến làm tim Vân Hồng Lăng run rẩy, phập phồng lo sợ.

Vân Hồng Lăng không kiềm được hỏi Vân Tiếu Thiên:

- Phụ thân, Nguyên Nhược Lan và Lâm Thiên, ai mạnh hơn?

Vân Tiếu Thiên nói:

- Về tu vi thì Nguyên Nhược Lan mạnh hơn Lâm Thiên, nhưng về mặt thực lực thì chưa nhìn ra.

Vân Hồng Lăng nghi hoặc hỏi:

- Sao ta cảm giác hai người đó thi triển vũ kỹ hơi kỳ lạ?

Chương 2168: Hai yêu nghiệt

Đôi mắt Thiên Phong Tôn Giả tràn ngập giật mình như mọi người khác:

- Hai người này thi triển đã vượt qua phạm vi vũ kỹ bình thường. Nguyên Nhược Lan lĩnh ngộ kiếm ý, Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ cái gì thì ta cũng không nhìn ra được. Dám chắc một điều Lục Lâm Thiên không yếu hơn Nguyên Nhược Lan, hai người trẻ tuổi này thật làm người ta rung động, là yêu nghiệt.

Trong đám đông, Gia Cát Tây Phong nhìn chằm chằm bầu trời, mắt không rời Nguyên Nhược Lan.

Nguyên Nhược Lan vung hai tay:

- Đi!

Đột phá chín trường kiếm nóng rực mang theo thất luyện kinh người phi hành ra khỏi tay Nguyên Nhược Lan.

Chín thất luyện kiếm quang hợp nhất hơi giống Liệt Không Cửu Kích của Lục Lâm Thiên. Chín luồng kiếm quang hợp nhất bộc phát thất luyện kiếm quang càng khủng khiếp hơn nữa. Kiếm quang khủng bố bắn hướng Lục Lâm Thiên, hai người ra tay đã nhanh như tia chớp.

- Lấy tâm làm kiếm, lấy kiếm làm tâm, kiếm ý nàng dùng giúp cho ta bỗng nhiên ngộ đạo.

Kiếm quang khủng bố ập đến, khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên, từ khi nào tay đã lặng lẽ kết thủ ấn. Đột nhiên quanh thân Lục Lâm Thiên dâng lên luồng sáng năng lượng thuộc tính ngũ hệ. Năng lượng thuộc tính ngũ hệ dẫn theo thiên địa như phật quang. Năng lượng thuộc tính ngũ hệ hóa thành năm vầng sáng to lớn bao phủ quanh thân Lục Lâm Thiên.

Răng rắc!

Kiếm quang khủng bố rơi xuống màn sáng thứ nhất, giằng co iây lát rồi phá mở vầng sáng đó. Tiếp tục với vầng sáng thứ hai, thứ ba. Mỗi khi kiếm quang chém ra một vầng sáng là như cần vạn quân lực, khiến không gian xuất hiện vầng sáng đen, khí thế khủng bố làm lòng người run sợ.

Răng rắc!

Khi vầng sáng thứ bốn bị chém ra thì kiếm quang khủng bố biến mất trong không trung, không thể chém tiếp vầng sáng thứ năm thuộc tính thổ.

- Thật là khủng khïếp!

Trong khoảnh khắc này mọi người đều trợn mắt há hốc mồm, không biết vì cảm thấy lực công kích của Nguyên Nhược Lan mạnh hay lực phòng ngự của Lục Lâm Thiên cứng. Tất cả bị rung động tuyệt đối.

Bốn phía yên tĩnh lại, Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, mắt đẹp lóe tia sáng:

- Không ngờ ngươi cũng đến mức này, có thể đối kháng lại kiếm ý của ta, hèn gì trước kia ta thua trong tay ngươi hai lần.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Lấy tâm làm kiếm, lấy kiếm làm tâm, kiếm ý của Nguyên cô nương cho ta thu hoạch rất nhiều trong hôm nay, giải khai khó khăn trước kia ta vắt óc nghĩ mãi mà không thể lĩnh ngộ, đa tạ.

Bàn tay Lục Lâm Thiên âm thầm thay đổi thủ ấn.

Nguyên Nhược Lan bật thốt:

- Vậy sao?

Nguyên Nhược Lan dứt lời vung tay lên. Kiếm long to lớn đang đối kháng với Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ gần đó lại gầm lên.

- Grao!

Kiếm long gầm rống, ánh sáng chuyển động, cả bầu trời dấy lên từng tầng sóng không gian. Đột nhiên kiếm long lao về hướng Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ.

Trong khoảnh khắc này Lục Lâm Thiên xuất hiện đằng trước Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ:

- Lui xuống đi!

Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ hóa thành luồng sáng biến mất trong trán Lục Lâm Thiên.

Cùng lúc đó, thân hình Lục Lâm Thiên chấn mở không gian sau lưng, trượt ra sau. Không gian bên phải Lục Lâm Thiên phát sáng chói lòa. Dưới không gian bên trái dâng lên ánh sáng đen rực rỡ.

Trong đôi tay Lục Lâm Thiên mỗi bên xuất hiện hình con chim năng lượng phượng hoàng toàn thân rực lửa, một thú thể quái dị rắn rùa quấn nhau. Hai thú thể phát ra uy áp mạnh mẽ, không gian vặn vẹo.

Thủ ấn của Lục Lâm Thiên thay đổi, hai thú thể năng lượng dễ dàng chồng lên nhau. Năng lượng kinh khủng từ bốn phương tám hướng kéo đến, từng đợt năng lượng kỳ dị tụ tập lại.

- Grao!

Trong mắt kiếm long không thấy cự hổ, nó gầm rống cuộn người nhào vào Lục Lâm Thiên.

Chu Tước Huyền Vũ quyết xoay quanh trong tay phải Lục Lâm Thiên, hắn nhìn kiếm long xé gió lao đến, tay trái lại kết thủ ấn, thúc giục Bạch Hổ quyết. Đột nhiên vầng sáng trắng chói mắt tuôn ra ồ ạt, hình cự hổ màu trắng gầm rống trong voàng sáng.

Thú ảnh Bạch Hổ ngửa đầu rống to:

- Grao!

Thanh âm xuyên thấu hư không. Lục Lâm Thiên chấm dứt thủ ấn cuối cùng, Chu Tước Huyền Vũ quyết và Bạch Hổ quyết tràn ngập thú uy cường đại va chạm.

Có lần trước thành công nên lần này Lục Lâm Thiên làm quen tay hơn nhiều. Cùng với ấn quyết dung hợp, chân khí tuôn ra từ đan điền khí hải, tràn ngập như dòng lũ trong kinh mạch.

Chu Tước Huyền Vũ quyết và Bạch Hổ quyết chớp mắt dung hợp, vầng sáng bảy sắc, ánh sáng màu đen, ánh sáng màu trắng luân phiên, rất là thần dị. Ánh sáng va chạm vào nhau bộc phát luồng sáng càng chói lòa. Cả không gian run rẩy, hư không cũng bắt đầu vặn vẹo.

Vù vù vù!

Ba ấn quyết hoàn toàn dung hợp, phượng hoàng bảy sắc, thú thể quy xà, thú ảnh Bạch Hổ dung hợp vào một vầng sáng, tựa phi long phi phượng vũ trôi nổi lên xuống, hoặc như ngọa hổ tàng long. Cảm nhận lực lượng khủng bố này, mọi người hoàn toàn biến sắc mặt.

Cảm nhận vũ kỹ kỳ lạ đáng sợ Lục Lâm Thiên ngưng tụ, nhiều người đứng bên dưới kinh thán:

- Năng lượng thật khủng khiếp.

Uy năng này khiến người cảm giác tuyệt đối nguy hiểm.

Đối với người từng thấy Chu Tước Huyền Vũ quyết thì chẳng xa lạ gì vũ kỹ này của Lục Lâm Thiên. Nhưng khó hiểu là sao trong vũ kỹ quái dị này có thêm một con Bạch Hổ, uy lực tăng lên đến tình trạng khủng bố.

- Chẳng lẽ là vũ kỹ Địa cấp cao giai sao?

- Không thể nào! Thực lực của Lục Lâm Thiên đã có thể tu luyện thành công vũ kỹ Địa cấp cao giai sao?

Đám người rất rung động, uy năng vũ kỹ quái dị này làm mọi người tim run rẩy.

Kiếm long gầm rống chấn phá không gian:

- Grao!

Kiếm long chớp mắt xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, mang theo uy lực đáng sợ va chạm.

Lục Lâm Thiên nhìn kiếm long đè ép xuống, hắn ngước mắt lên, nhanh như tia chớp cất bước:

- Chu Tước Huyền Vũ Bạch Hổ quyết!

Cả không gian run rẩy, bàn tay Lục Lâm Thiên đẩy nhanh hướng kiếm long. Năng lượng cường đại kinh khủng tuôn ra tận chân trời, trong khoảnh khắc đụ.ng vào kiếm long xé gió lao tới.

Mọi người nhìn chằm chằm, hai lực công kích đáng sợ giao nhau, sóng không gian lăn tăn chớp mắt sụp đổ. Sóng không gian tan vỡ lộ ra vầng sáng đen đỏ khiến tim người đập nhanh.

Chỉ giây lát mọi người thấy trong ấn quyết quái dị của mấy thú ảnh biến lớn. Phượng hoàng bảy sắc, thú thể quy xà, thú ảnh Bạch Hổ hóa to ngàn thước, đè kiếm long khổng lồ bên trong.

Cự hổ như hổ rình mồi, làm thế nhào lên. Phượng hoàng bảy sắc đốt cháy không gian lộ ra vầng sáng đen. Thú thể Huyền Vũ bao phủ không gian.

Năm ngón tay Lục Lâm Thiên co lại, quát to:

- Chu Tước Huyền Vũ Bạch Hổ quyết, phá cho ta!

Bùm bùm bùm!

Mấy thú ảnh khổng lồ đột nhiên nổ tung, tiếng nổ như sấm vang lên tựa bom nổ liên hồi. Tiếng nổ đì đùng làm màng tai người ù đặc.

Có ba lực lượng kinh khủng cùng lúc đυ.ng mạnh vào kiếm long. Năng lượng cuồng bạo trùng kích, kiếm long bị đυ.ng nát. Không gian lan nhanh từng vòng sóng gợn đen đặc. Không gian này không chịu nổi năng lượng đáng sợ trùng kích, không gian tan vỡ trong tiếng nổ điếc tai, hóa thành lỗ sâu không gian to lớn cắn nuốt tất cả năng lượng kình khí vào rồi trở về bình tĩnh.

Cộp cộp cộp!

Cả hai người cùng bị văng ra, mặt trắng bệch. Mặt Lục Lâm Thiên tái hơn, vận dụng Chu Tước Huyền Vũ Bạch Hổ quyết tiêu hao rất đáng sợ.

Chương 2169: Thao Ưng lão tổ (1)

- Hai yêu nghiệt!

Bốn phía tĩnh lặng, thực lực của hai người trẻ tuổi đã đặt chân lên hàng cường giả đỉnh cao, làm nhiều cường giả các đại sơn môn có mặt tại đây chỉ biết cảm thán như vậy. Hai thanh niên này ai thua ai thắng không quan trọng, điều quan trọng là hai người tuyệt đối là yêu nghiệt.

Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, mắt lóe tia sáng, khóe môi tràn vết máu. Sắc mặt Nguyên Nhược Lan hồng hào hơn Lục Lâm Thiên một chút nhưng thật ra trong người nàng không dễ chịu gì, nàng không có lực phòng ngự bản thể khủng bố như Lục Lâm Thiên.

Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên, lòng rất rung động. Thực lực của Lục Lâm Thiên giống như nàng tưởng tượng nhưng rồi lại khác đi.

Nguyên Nhược Lan giương mắt nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lục Lâm Thiên, thực lực của ngươi rất mạnh, mạnh hơn trong tưởng tượng của ta. Nhưng bây giờ ta sẽ đánh hết sức, ngươi hãy cẩn thận chút.

- Nguyên cô nương cứ ra tay đi, ta sẽ chống đỡ. Nhưng Nguyên cô nương nhớ cẩn thận, đừng để mình bị thương.

Lục Lâm Thiên vung hai tay, vận khí Âm Dương Linh Vũ quyết, chân khí nhanh chóng phục hồi. Lòng Lục Lâm Thiên rất rung động, nghe giọng điệu của Nguyên Nhược Lan thì dường như nàng chưa đánh hết sức.

- Trời, còn chưa dùng hết sức sao?

Mọi người giật mình, Nguyên Nhược Lan đã mạnh vậy mà còn chưa đánh hết sức, quá kinh người.

- Thực lực của Nguyên Nhược Lan dường như mạnh hơn chút, nhưng về lực phòng ngự thì kém hơn Lục Lâm Thiên một ít.

- Chưa chắc, Lục Lâm Thiên giết Vũ Quyết Tôn Giả nên tiêu hao cũng nhiều, ngay từ đầu đã yếu thế.

- Hai người đều là yêu nghiệt, không biết nếu đánh hết sức sẽ ra sao.

Trong không trung mọi người nhỏ giọng xì xầm, ai nấy đều mong chờ hai người này đánh hết sức.

- Đa tạ, vậy ngươi hãy cẩn thận.

Nguyên Nhược Lan nói nhẹ nhàng nhưng chiến ý trong mắt nàng không giảm đi ngược lại ngày càng đậm hơn. Khí tức quái dị ngày càng đậm đặc quanh thân Nguyên Nhược Lan, mái tóc phi hành lên, váy dài phần phật, ma khí lượn lờ. Chợt có trường kiếm ảo xoay quanh người Nguyên Nhược Lan, cực kỳ ma tà chui ra khỏi người Nguyên Nhược Lan. Khí thế mênh mông tràn ra từ cơ thể yểu điệu.

Vù vù vù!

Gió nổi mây phun giữa không trung, thậm chí sấm chớp đì đùng, không khí cực kỳ áp lực.

Ong ong ong!

Khí thế khuếch tán, trường kiếm trên lưng đám người Thiên Kiếm môn run rẩy sắp ra khỏi vỏ, kiếm quang tứ tán.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, khí thế của Nguyên Nhược Lan lại lên cao, chứa chút khí ma tà. Hiện tại Lục Lâm Thiên chỉ còn cách vận dụng Tử Lôi Huyền Đỉnh, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực đối kháng.

- Hai tiểu oa nhi, ngừng tại đây đi.

Lúc này trên bầu trời vang lên thanh âm già nua:

- Hai người trẻ tuổi đã đặt chân vào Vô Không Chi Cảnh, không còn địch thủ trong thế hệ trẻ, cũng không mấy người thế hệ trước làm gì được các ngươi.

Khi tiếng nói dứt thì giữa Nguyên Nhược Lan và Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện một thân hình già nua. Vóc dáng mảnh khảnh, mặc trường bào màu xám trắng, lông mày trắng tinh. Đôi mắt sâu thẳm cực kỳ sắc bén, tựa như chim ưng săn mồi, tuổi chừng bảy mươi, mái tóc dài rũ xuống vai hai màu trắng đen. Người này xuất hiện, trong không trung đột nhiên giáng xuống uy áp mạnh mẽ. Không gian trở nên nặng nề.

Khí thế làm Lục Lâm Thiên giật mình kêu lên:

- Cường giả Vũ Tôn thuộc tính thổ!

Thực lực của người này cường đại đến sợ, có thể tự dẫn động năng lượng thiên địa biến hóa, loại khí thế tu vi này đã không dưới Thiên Địa Nhị Tôn. Vạn Thú tông đúng là nơi ngọa hổ tàng long.

Trông thấy người này, Doãn Ngạc và đám trưởng lão Vạn Thú tông quỳ một gối xuống đất hành lễ:

- Tham kiến Thao Ưng lão tổ!

Lam Linh và các đệ tử Vạn Thú tông cũng làm theo.

Lão nhân liếc mắt xung quanh:

- Đứng lên đi.

Lão nhân nhìn Nguyên Nhược Lan, nói:

- Nữ oa nhi, ngươi định thi triển Ma Kiếm đúng không? Ma Kiếm là tôn, vạn kiếm thần phục, ngươi được truyền thừa Kiếm Tổ của Thiên Kiếm môn ngươi, triệu hoán ra Ma Kiếm.

Cường giả các đại thế lực nghe lời lão nhân nói thì cực kỳ rung động:

- Ma Kiếm, thì ra Nguyên Nhược Lan được đến truyền thừa Kiếm Tổ của Thiên Kiếm môn!

Dường như các cường giả đều biết lai lịch của Ma Kiếm, chỉ có Lục Lâm Thiên là ngu ngơ.

Lão nhân nói chuyện với Nguyên Nhược Lan quay sang nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

- Chàng trai, thực lực của ngươi cũng cực kỳ đáng sợ, Linh Vũ song tu đã phối hợp tự nhiên, vượt dự đoán của ta. Nhưng nữ oa nhi này triệu hoán ra Ma Kiếm thì ngươi chỉ có thể dùng Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, và Tử Lôi Huyền Đỉnh đối kháng. Nếu chỉ luận bàn thì các ngươi ngang nhau, người này không thể làm gì người kia. Nếu là chiến đấu sống chết thì khó đoán hươu chết về tay sai, cho nên các ngươi có đánh tiếp cũng không ý nghĩa gì.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi thay đổi, trong lòng suy đoán Ma Kiếm rốt cuộc là thứ gì, hắn thầm nghĩ:

- Nguyên Nhược Lan thật sự chưa đánh hết sức.

Lão nhân tạm dừng một lúc, nhìn sơn mạch hoang tàn xung quanh:

- Nhưng các ngươi mà vận dụng Ma Kiếm và Tử Lôi Huyền Đỉnh là xung quanh Vạn Thú tông của ta sẽ gặp họa. Vì vậy hãy dừng tại đây đi, các ngươi thấy sao?

Lục Lâm Thiên chắp tay, khom người:

- Vãn bối xin nghe theo tiền bối.

Xem ra trận đấu này không đánh được nữa, như vậy cũng tốt, vốn Lục Lâm Thiên chỉ muốn luận bàn cùng Nguyên Nhược Lan.

Nguyên Nhược Lan khom người nói:

- Nghe theo tiền bối.

Khí thế thu về, chiến ý chậm rãi tan biến, khí tức ma tà trên người Nguyên Nhược Lan hoàn toàn biến mất. Trường kiếm trên lưng cường giả Thiên Kiếm môn lần thứ hai trở vào bao.

Lão nhân nói:

- Tiểu nữ oa nhi còn nhỏ mà đã lĩnh ngộ kiếm ý, bước lên kiếm đạo, mai này tương lai không thể đo lường. Thiên Kiếm môn có hậu bối như ngươi thật khiến người hâm mộ.

Lão nhân lắc người biến mất.

Đám người Doãn Ngạc lại hành lễ:

- Cung tiễn Thao Ưng lão tổ!

Bốn phía lần nữa yên tĩnh, mọi ánh mắt tập trung vào hai người đứng trên cao. Không ngờ Lục Lâm Thiên và Nguyên Nhược Lan đánh nhau kinh động cường giả trong Vạn Thú tông.

Xoẹt!

Lục Lâm Thiên thu về Thanh Linh khải giáp, Âm Dương Linh Vũ quyết liên tục vận chuyển trong người, chân khí nhanh chóng phục hồi.

Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên, mắt đẹp lóe tia sáng:

- Lục Lâm Thiên, trận chiến này xem như chúng ta ngang tay. Ngươi thật sự rất mạnh, khiến ta khâm phục. Hy vọng có cơ hội sẽ lại lần nữa đấu một trần, lần sau chắc chắn ta sẽ đánh bại ngươi!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Thực lực của Nguyên cô nương cũng làm ta khâm phục, lần sau nếu có cơ hội tùy thời phụng bồi.

Lục Lâm Thiên lắc người đến bên cạnh nhóm Tiểu Long, trong lòng hắn rất giật mình. Nguyên Nhược Lan đúng là kinh khủng, thực lực mạnh hơn Lăng Thanh Tuyệt hai năm trước.

Lục Tâm Đồng thân thiết hỏi:

- Ca ca có sao không?

Lục Lâm Thiên lắc đầu, đây không phải cuộc chiến sống chết, hắn chỉ bị tiêu hao quá nhiều, một ít vết thương, điều dưỡng mấy ngày sẽ khỏe.

Nguyên Nhược Lan lắc thân hình mềm mại phi hành vào Thiên Kiếm môn, sắc mặt tái xanh, nàng cũng nhét một viên đan dược vào miệng. Nguyên Nhược Lan từ xa liếc hướng Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Cổ Kiếm Phong quan tâm hỏi đệ tử của mình:

- Nhược Lan, có bị nghiêm trọng không?

Chương 2170: Thao Ưng lão tổ (2)

Nguyên Nhược Lan lắc đầu, nói:

- Không đáng lo.

Nguyên Nhược Lan lau vệt máu dính bên khóe môi. Thực lực của Lục Lâm Thiên làm Nguyên Nhược Lan rung động, lần này nàng chính thức biết rõ sức mạnh của hắn. Nhưng nghe đồn Lục Lâm Thiên kiêu căng bá đạo, con người kiệt ngạo. Hôm nay Nguyên Nhược Lan không thấy vậy, nàng nhìn ánh mắt của Lục Lâm Thiên liền biết ít ra hắn tốt hơn rất nhiều người khác.

Nguyên Nhược Lan uống đan dược, mắt cứ liếc trộm bóng người áo xanh đằng trước.

Doãn Ngạc nhìn Lục Lâm Thiên và Nguyên Nhược Lan, thực lực của hai người làm gã vô cùng rung động:

- Thực lực của hai vị mạnh mẽ làm đám già chúng ta thấy xấu hổ.

Lục Lâm Thiên nhìn sơn mạch xung quanh hỗn độn, chắp tay nói:

- Đã gây thêm rắc rối cho Doãn tông chủ.

Doãn Ngạc nói:

- Không sao, biết được thực lực của Lục chưởng môn cho ta mở rộng tầm mắt.

Trong lòng Doãn Ngạc cực kỳ mâu thuẫn, có vài điều gã ngày càng khó lựa chọn.

Doãn Ngạc im lặng một lúc, rồi lên tiếng:

- Các vị, chúng ta hãy về đi. Có lẽ Nguyên cô nương và Lục chưởng môn đều cần thời gian điều tức, không thể chậm trễ được.

- Cũng tốt!

Cường giả các đại sơn môn âm thầm liếc nhau, mỗi người một suy nghĩ theo nhóm Vạn Thú tông rời đi.

Lục Lâm Thiên trở về đình viện nơi cư trú đã là hoàng hôn. Vì tiêu hao quá nhiều nên Lục Lâm Thiên về phòng ngay, nuốt vài viên đan dược sau đó điều tức. Trong Vạn Thú tông này Lục Lâm Thiên không dám tùy ý sử dụng Thiên Trụ giới, như thế không an toàn.

Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái điều tức, quanh thân bừng lên vầng sáng màu vàng, khí tức dần bình ổn. Tiểu Long, Tuyết Sư hộ pháp ngoài phòng.

Lục Lâm Thiên điều tức. Trong Vạn Thú tông thì tông chủ mới lên ngôi sẽ tổ chức yến hội náo nhiệt. Nhưng vì Lục Lâm Thiên và Nguyên Nhược Lan, thêm chuyện Vũ Quyết Tôn Giả bị giết nên dời bữa tiệc sang đêm mai.

Ban đêm, trong Vạn Thú tông hơi náo nhiệt. Nhiều đệ tử ban ngày thấy đại chiến giữa Lục Lâm Thiên và Nguyên Nhược Lan đều cực kỳ kích động. Nguyên Nhược Lan càng nổi tiếng như cồn, vì đánh ngang tay với Lục Lâm Thiên là rất ghê gớm.

Cường giả trong các đại sơn môn rung động rất nhiều về Nguyên Nhược Lan. Lục Lâm Thiên đã là biến thái yêu nghiệt, thực lực của Nguyên Nhược Lan không dưới hắn, lại có truyền thừa Kiếm Tổ thì càng rung động hơn.

Ban đêm, trong một đình viện tinh xảo. Khí tức kỳ dị lượn lờ quanh thân Nguyên Nhược Lan, trong thời gian ngắn khuôn mặt tái xanh đã hồng hào trở lại.

Nguyên Nhược Lan thở hắt ra:

- Phù!

Nguyên Nhược Lan mở mắt, tia sáng lóe qua con ngươi.

Nguyên Nhược Lan khẽ kêu:

- Hạ Liên!

Két két két!

Cửa phòng đẩy mở, một thiếu nữ mặc váy dài hao phục màu lục bước vào.

Thiếu nữ hỏi:

- Sư tỷ thấy sao rồi?

- Không có gì nghiêm trọng.

Nguyên Nhược Lan giương mắt nhìn ngoài khung cửa sổ:

- Sao các đại sơn môn đến đây?

Hạ Liên đáp:

- Bọn họ đến tìm sư phụ, đang thảo luận gì đó với sư phụ và trưởng lão trong phòng khách, kêu muội đến hộ pháp cho sư tỷ.

Nguyên Nhược Lan nhẹ gật đầu:

- Ừm!

Nguyên Nhược Lan mắt lóe tia sáng, không hỏi gì thêm.

Mắt Hạ Liên sáng long lanh nhìn Nguyên Nhược Lan, chờ mong hỏi:

- Sư tỷ, thực lực của sư tỷ và Lục Lâm Thiên thật sự bất phân thắng bại sao? Sư phụ nói sư tỷ đã lĩnh ngộ kiếm ý, kiếm ý là cái gì? Dạy cho sư muội được không?

Hạ Liên cũng muốn có ngày sẽ có thực lực giống sư tỷ.

Nguyên Nhược Lan nhếch môi cười nói:

- Lục Lâm Thiên đúng là rất mạnh, dù ta đánh hết sức cũng khó thắng hắn. Quan trọng nhất là Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ quá nhanh, tuy nhiên hắn cũng không dễ thắng được ta.

Nguyên Nhược Lan nhìn Hạ Liên:

- Kiếm ý thì... Có biết tại sao Kiếm Tổ bắt đệ tử Thiên Kiếm môn chúng ta kiếm không rời thân không? Chờ khi nào sư muội nghĩ thông vấn đề này sẽ hiểu kiếm ý là cái gì. Nhớ kỹ, phải suy nghĩ bằng trái tim.

Ánh mắt Hạ Liên mơ hồ suy nghĩ thật lâu:

- Xin nhớ kỹ lời dạy của sư tỷ.

Nguyên Nhược Lan thì thào:

- Lục Lâm Thiên...

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan đăm chiêu, không biết suy nghĩ cái gì, khóe miệng khẽ nhếch cao. Đôi mắt Nguyên Nhược Lan dần trong trẻo.

Hạ Liên nghi hoặc hỏi:

- Sư tỷ đang cười gì vậy?

Nguyên Nhược Lan cười cười:

- Không có gì.

Nguyên Nhược Lan nhìn Hạ Liên, nói:

- Hạ Liên có thể kể thêm nhiều chuyện về Lục Lâm Thiên cho ta nghe không?

***

Trong trời đêm vô tận, trời sao vũ trụ rực rỡ. Trong một dãy sơn mạch, núi liên miên trập trùng cao đâm thủng tầng mây.

Một bóng dáng thướt tha đứng thẳng, váy trắng như tuyết, khuôn mặt tuyệt mỹ toát ra vẻ yêu mị như có như không. Nàng vừa có khí ch ất lười biếng lạnh lẽo vừa uy nghiêm lạnh lũng, làm thiên địa cũng chao đảo.

Xoẹt!

Vô hình trung một tia khí tức dao động bên người nữ nhân xinh đẹp.

Ánh mắt nữ nhân xinh đẹp trầm xuống, phát ra uy nghiêm:

- Thanh Ly, sao người lại đến đây?

Không gian dao động, một thanh âm cực kỳ tà mị vang lên:

- Bạch Linh, không còn nhiều thời gian, nàng còn chưa có đáp án sao?

Một nam nhân xuất hiện sau lưng Bạch Linh, bộ dạng cực kỳ đẹp trai mặt như hoa xuyên hiểu, mày như tranh, mặt như cánh đào, mắt tựa thu ba. Đẹp trai đến khó tin, toát ra sức quyến rũ.

Bạch Linh nhìn nam nhân tà mị trước mắt, nàng toát ra lạnh lùng ngăn cách người ngoài thế giới:

- Thời gian trong tộc quy định chưa tới, chuyện của ta không đến lượt ngươi xen vào.

Nam nhân tà mị Thanh Ly nhìn Bạch Linh chằm chằm. Ánh trăng chiếu xuống, váy trắng bao người Bạch Linh yểu điệu quyến rũ, đường cong linh lung làm tim người đập nhanh.

Thanh Ly cười tà:

- Nàng biết rõ đã không có lựa chọn nào khác, chỉ cần nàng đồng ý thì mọi chuyện dễ làm.

Bạch Linh mím môi đỏ:

- Chuyện trong tộc không phải ngươi có thể một tay che trời, ngươi đi được rồi.

Một đường cong quyến rũ chúng sinh, nhưng mày liễu lại toát ra uy nghiêm cao quý lạnh lùng. Yêu mị và uy nghiêm cùng tồn tại, đẹp làm người ta nghẹt thở, lạnh lùng khiến người như rơi vào hầm băng.

Nam nhân tà mị hơi biến sắc mặt, giây sau trở về bình thường, cười tà mị:

- Ta có thể chờ, dù sao ta luôn có thời gian.

Nam nhân tà mị lắc người biến mất.

***

Trong trời đêm tĩnh lặng, trăng ngã về tây. Trong một phòng đá. Doãn Ngạc đang ở bên trong, còn một người khác, là Thao Ưng lão tổ ban ngày đã xuất hiện.

Thao Ưng lão tổ mở mắt ra, nhìn Doãn Ngạc:

- Doãn Ngạc, trễ vậy tìm ta có chuyện gì sao?

Doãn Ngạc trả lời:

- Mới rồi Công Tôn Hóa Nhai lại đến tìm đệ tử.

Thao Ưng lão tổ ngước mắt lên hỏi:

- Ngươi định chọn thế nào?

Doãn Ngạc do dự nói:

- Rất khó lựa chọn. Thực lực của Đế Đạo Minh nhìn như không mạnh bằng Thiên Địa Minh, nhưng trước đó đệ tử càng cảm thấy Đế Đạo Minh đáng tin hơn.

Đôi mắt Thao Ưng lão tổ vẫn bình tĩnh, lão hỏi:

- Tại sao thấy vậy?

Doãn Ngạc nói:

- Lục Lâm Thiên không phải vật trong ao, sau này hắn sẽ có thành tựu. Nếu Thiên Địa Minh đối đầu với Lục Lâm Thiên chắc chắn sẽ thua, tất cả thế lực sẽ gặp đả kích trí mạng. Theo tính cách của Lục Lâm Thiên chắc chắn sẽ nhổ cỏ tận gốc.

Chương 2171: Lĩnh ngộ bình cảnh

Thao Ưng lão tổ than thở:

- Tiểu tử này chỉ có thể hình dung bằng từ yêu nghiệt, thiên địa nổi gió mây, yêu nghiệt ra tứ phương.

Thao Ưng lão tổ hỏi:

- Ngươi muốn chọn bên Lục Lâm Thiên?

Doãn Ngạc nói:

- Đệ tử vẫn do dự, không dám cầm cơ nghiệp vạn năm của Vạn Thú tông làm tiền cược vốn có ý định đặt vào Lục Lâm Thiên. Nhưng hôm nay Thiên Kiếm môn có Nguyên Nhược Lan xuất hiện, mọi chuyện lại có thay đổi.

Thao Ưng lão tổ nói:

- Nếu ta không đoán lầm thì ngươi muốn nói Thiên Địa Minh đã lôi kéo được Thiên Kiếm môn?

Doãn Ngạc kinh ngạc nói:

- Lão tổ đoán chính xác, đúng là vậy.

Thao Ưng lão tổ nói:

- Không phải ta suy đoán chuẩn mà là đám Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông suốt đêm tìm Thiên Kiếm môn bàn bạc hai canh giờ thì chỉ có thể vì việc này. Thiên Kiếm môn có Nguyên Nhược Lan, đám Lan Lăng sơn trang đương nhiên sẽ không bỏ qua. Thiên Kiếm môn luôn chờ cơ hội, lần này vì Nguyên Nhược Lan đã được cái giá mình muốn, tham gia Thiên Địa Minh là chuyện nước chảy thành sông. Cổ Vực vốn có Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, hiện tại thêm vào Phi Linh Môn, về việc phân phối tài nguyên sẽ khó hơn nhiều.

Doãn Ngạc hỏi:

- Lão tổ, vậy hiện tại Vạn Thú tông ta sẽ lựa chọn thế nào?

Thao Ưng lão tổ nói:

- Lựa chọn như thế nào... Ta cũng đau đầu đây. Nếu Thiên Kiếm môn không xuất hiện, nếu Nguyên Nhược Lan không vươn lên thì dù liều bỏ điều kiện của Hóa Vũ tông, ta cho rằng Đế Đạo Minh đáng tin hơn. Tiểu tử Lục Lâm Thiên không chỉ có thiên phú, thực lực cường đại, quan trọng nhất là tâm trí của hắn mạnh, trong Thiên Địa Minh ít ai sánh bằng hắn. Nhưng hiện tại Thiên Kiếm môn xuất hiện, Nguyên Nhược Lan nổi lên, tất cả tràn ngập biến số, khó thể suy đoán xác suất thắng của hai người.

Doãn Ngạc nói:

- Mới rồi Công Tôn Hóa Nhai đến tìm ta nói là Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo đồng ý tự lấy ra một danh ngạch giao cho Vạn Thú tông ta, Hóa Vũ tông đồng ý ở rể vào Vạn Thú tông, thành hôn với Linh nhi.

Thao Ưng lão tổ mắt lóe tia sáng:

- Tăng thêm hai danh ngạch sao?

Thao Ưng lão tổ do dự một lúc, chậm rãi nói:

- Cộng thêm hai danh ngạch này là Vạn Thú tông ta sẽ có mười hai danh ngạch, điều này quá quan trọng với Vạn Thú tông, cho nên phải lựa chọn.

Thao Ưng lão tổ lại khẽ thở dài:

- Hy vọng ta không chọn sai, chỉ tiếc, đáng tiếc...

Doãn Ngạc khó hiểu hỏi:

- Lão tổ, tiếc cái gì?

Thao Ưng lão tổ buông tiếng thở dài:

- Đáng tiếc hài tử Lam Linh một lòng hướng trăng nhưng trăng sáng về tình, nếu không cũng dễ làm...

Sáng sớm, trong không khí chứa chút mát lạnh, thaoỉ mái vô cùng.

Trong phòng, lúc này thủ ấn của Lục Lâm Thiên vạch qua từng đường cong. Kết thủ ấn mang theo các tia dao động năng lượng thuộc tính rồi biến mất trong phòng.

Từ khi nào trong phòng tràn ngập năng lượng thuộc tính đậm đặc.

Lục Lâm Thiên thì thào:

- Lấy kiếm làm tâm, không ngờ Nguyên Nhược Lan đã lĩnh ngộ đến kiếm ý, cũng giúp ta bỗng nhiên ngộ đạo.

Cuộc chiến với Nguyên Nhược Lan giúp Lục Lâm Thiên thu hoạch ích lợi khá nhiều. Vốn đường sáng tạo vũ kỹ gặp chút trắc trở, giờ Lục Lâm Thiên đã công phá được.

Lúc này Lục Lâm Thiên kết các thủ ấn, biểu tình vui mừng. Tiến bộ thế này nếu không có cơ hội đột nhiên đến thì khó mà lĩnh ngộ.

Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh đến cửa phòng.

- Tiểu Long, Lâm Thiên vẫn chưa tỉnh sao?

Yến hội hôm qua dời tới tối nay, người Vạn Thú tông đã đến mời dự tiệc.

Tiểu Long đáp:

- Hồng Lăng tỷ, chắc lão đại đang lĩnh ngộ, tốt nhất đừng quấy rầy.

Tiểu Long cảm giác tình hình trong phòng. Lão đại đang lĩnh ngộ nên mới vậy, loại lĩnh ngộ này không phải muốn liền tiến vào trạng thái, một khi bị quấy rầy sẽ mất một cơ hội lớn.

Vân Hồng Lăng cũng biết lĩnh ngộ quan trọng, nàng do dự một lúc rồi rời khỏi đình viện:

- Vậy được rồi, ta đi trước hỏi thử.

Tiểu Long, Tuyết Sư tiếp tục hộ pháp.

Bên ngoài đình viện, Vân Tiếu Thiên nghe nói Lục Lâm Thiên đang lĩnh ngộ. Tuy yến hội hôm nay rất quan trọng, mục đích không đơn giản nhưng lĩnh ngộ cũng quan trọng không kém. Vân Tiếu Thiên do dự một lúc rồi cùng Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Thiên Độc Yêu Long dẫn Phi Linh môn đi.

Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Thiên Độc Yêu Long đi đại điện. Phi Thiên Ngô Công ở lại đình viện cùng Thiên Sí Tuyết Sư hộ pháp.

Trong phòng. Lục Lâm Thiên đã quên thời gian, hắn chìm đắm trong trạng thái chưa từng có. Trạng thái này khiến Lục Lâm Thiên cảm giác toàn thân vô cùng thoải mái.

Lục Lâm Thiên thì thào:

- Muốn sáng tạo ra vũ kỹ thuộc về mình thì đừng kẹt lại trong vũ kỹ của người khác, tìm một con đường thuộc về chính mình, thoát khỏi người khác ảnh hưởng. Có như thế mới tùy tâm tùy ý, mới thích hợp chính mình nhất. Cuối cùng đã hiểu, tùy tâm tùy tính là thích hợp với mình nhất, mọi thứ tùy tâm.

Trong trạng thái này Lục Lâm Thiên điên cuồng lĩnh ngộ, rốt cuộc sáng tạo võ kỹ có bước tiến lớn.

- Phù!

Mắt Lục Lâm Thiên trong trẻo, khóe môi treo nụ cười. Đã tiến bộ khá lớn.

Lát sau, trong thiên thính. Lục Lâm Thiên nghe nhóm Lục Tâm Đồng, Tiểu Long kể mới biết đã qua ba ngày, mấy hôm nay xảy ra chuyện rất quan trọng.

Mấy chuyện này khiến biểu tình của Lục Lâm Thiên cực kỳ trầm trọng. Yến hội ngày đó, Cổ Kiếm Phong của Thiên Kiếm môn tuyên bố tham gia Thiên Địa Minh, trở thành minh chủ Thiên Địa Minh. Gia Cát Tây Phong là minh chủ chuyển thành phó minh chủ, Nhâm Trường Thanh của Huyễn Hồn môn cũng làm phó minh chủ.

Theo sau Doãn Ngạc tuyên bố tham gia Thiên Địa Minh. Công Tôn Xuân Thu của Hóa Vũ tông ở rể Vạn Thú tông, chọn ngày thành hôn.

Lục Lâm Thiên sớm biết Vạn Thú tông và Hóa Vũ tông liên nhân, nhưng hắn không biết Công Tôn Xuân Thu sẽ ở rễ. Xem ra vì lôi kéo Vạn Thú tông mà Hóa Vũ tông dám làm cả chuyện ở rể.

Lục Lâm Thiên hơi tiếc cho Lam Linh nhưng hắn không thể hay đổi được gì, hắn bất lực trước chuyện này. Nếu Lam Linh muốn thay đổi có lẽ Lục Lâm Thiên sẽ giúp nàng, tiếc rằng Lam Linh không thể vứt bỏ những cục nợ. Vạn Thú tông bồi dưỡng, gia tộc của mình ở trong phạm vi Vạn Thú tông. Vì bản thân từ bỏ Vạn Thú tông bồi dưỡng, bỏ gia tộc của mình thì Lam Linh không cách nào làm được.

Lục Lâm Thiên rất thông cảm, chuyện đời đôi khi như vậy đấy.

Khiến Lục Lâm Thiên chú trọng là Thiên Kiếm môn và Vạn Thú tông cùng tham gia Thiên Địa Minh. Có hai đại sơn môn tham gia, Thiên Địa Minh đã chiếm mười hai đại thế lực, Đế Đạo Minh so sánh với nó thì hơi yếu thế.

Mục đích của Thiên Địa Minh, đặc biệt là các thế lực Lan Lăng sơn trang, Nguyệt Long các là muốn đối phó Lục Lâm Thiên, chuyện này chắc chắn rồi. Tuy trong thời gian ngắn bọn họ sẽ không ra tay, nhưng về sau sớm muộn gì cũng hành động, uy hïếp quá lớn.

Trong sảnh bày một cấm chế. Đám người Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Lạc Kiến Hồng đều ngồi góp mặt. Về chuyện này làm sắc mặt mọi người cực kỳ trầm trong, mọi người không khó đoán được hậu quả.

Chương 2172: Đi Tổ Yêu Lâm (1)

Vân Tiếu Thiên nói:

- Thiên Kiếm môn đột nhiên tham gia e rằng nhóm Lan Lăng sơn trang đưa ra điều kiện mà Thiên Kiếm môn không thể bỏ qua.

Ánh mắt Lữ Chính Cường lười biếng nói:

- Dựa theo tin tức ta có được thì đêm đó đám người Lan Lăng sơn trang chạy ngay đến tìm Cổ Kiếm Phong bàn bạc hai canh giờ, có lẽ lúc đó đã bàn xong điều kiện.

Lục Lâm Thiên không nói chuyện, nghe đám người Lạc Kiến Hồng, Kỷ Diệu Tông nói chuyện. Trong đầu Lục Lâm Thiên suy nghĩ lời nói của Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường. Rốt cuộc Lan Lăng sơn trang đưa ra điều kiện gì cho Thiên Kiếm môn, Vạn Thú tông mà khiến hai sơn môn tham gia? Chức minh chủ mà Thiên Kiếm môn đang giữ tuyệt đối không đủ sức nặng đó.

Lữ Chính Cường hỏi Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên. Bây giờ ngươi có tính toán gì không?

Lục Lâm Thiên ngước đầu lên, mới rồi nghe nhạc phụ Lữ Chính Cường nói tìm được tin tức trong Vạn Thú tông chắc có thám tử Linh Thiên môn ở Vạn Thú tông.

Lục Lâm Thiên ngước lên thấy mọi người nhìn mình chằm chằm, hắn nói:

- Việc đã đến nước này chúng ta có nghĩ nhiều cũng vô dụng. Bọn họ kết minh, trong thời gian ngắn sẽ không tạo thành ảnh hưởng quá lớn cho chúng ta.

Đạm Thai Tuyết Vi ngước mắt đẹp nhìn Lục Lâm Thiên:

- Ý của Lục chưởng môn là không cần quan tâm bọn họ?

Lục Lâm Thiên cười cười, giọng điệu bất đắc dĩ nói:

- Thời gian là con dao giết heo, bọn họ kết minh thì sao? Mỗi người một ý tưởng, muốn thật sự đoàn kết một chỗ là rất khó khăn.

- Xì.

Nghe Lục Lâm Thiên nói làm Đạm Thai Tuyết Vi, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Kính Hoa Thủy Nguyệt, Lư Khâu Mỹ Vi phì cười. Lục Lâm Thiên nói chuyện nghe tếu thật.

Vân Tiếu Thiên nói:

- Nói cũng đúng, kết minh thì kết minh, ai biết sẽ có biến cố gì không?

Ô Chấn Vũ nói:

- Bây giờ chỉ đành vậy, nhưng không ngờ Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn có thực lực cường đại đến mức khủng bố thế này.

Trong đảo Thiên Vân, một lão nhân Tôn cấp áo vàng nói:

- Nguyên Nhược Lan được truyền thừa Kiếm Tổ của Thiên Kiếm môn, tu vi Vũ Tôn ngũ trọng. Nếu không đoán sai chắc là lấy thân nhập ma, được Kiếm Tổ quán đính truyền thừa, nếu không thực lực đã chẳng đột phá mau vậy.

Ánh mắt Thiên Phong Tôn Giả lộ tia rung động:

- Quán đỉnh truyền thừa, có lẽ Nguyên Nhược Lan được Kiếm Tổ Đế Giả Chi Nguyên trong trong truyền thuyết Thiên Kiếm môn.

Báu vật trong Đế Giả Chi Nguyên là thứ mà mọi người có mặt tại đây đều sẽ rung động.

Lục Lâm Thiên hỏi mọi người:

- Kiếm Tổ rốt cuộc là ai? Lấy thân nhập ma là gì?

Lục Lâm Thiên hoàn toàn không biết gì, hắn rất tò mò tại sao thực lực của Nguyên Nhược Lan trở nên mạnh như vậy.

Thiên Phong Tôn Giả nhìn Lục Lâm Thiên:

- Kiếm Tổ là tổ sáng tạo Thiên Kiếm môn, là nhân vật phong hoa tuyệt đại vạn năm trước. Ta không rõ cụ thể bao nhiêu năm, Thiên Kiếm môn là sơn môn đã tồn tại trên vạn năm. Ngày xưa Kiếm Tổ tu luyện kiếm đạo tự mình lĩnh ngộ, bởi vì người này vừa chính vừa tà, nhưng tà nhiều hơn chính. Nghe đồn Kiếm Tổ rất thích giết chóc, cuối cùng tẩu hỏa nhập ma cơ duyên tình cờ thành tựu Ma Kiếm, thậm chí đột phá đến đế giai trong truyền thuyết, từ đó dùng Ma Kiếm tung hoành đại lục. Ngay cả cường giả lục đại hoàng tộc gặp phải Kiếm Tổ cũng cần chú ý. Ma Kiếm đến đâu là phong vân biến sắc, cuối cùng Kiếm Tổ sáng lập Thiên Kiếm môn.

Lục Lâm Thiên cảm thán rằng:

- Cũng xem như một thế hệ nhân vật phong hoa tuyệt đại.

Không ngờ Thiên Kiếm môn còn có nhân vật như vậy. Tự sáng tạo kiếm đạo, thành tựu Ma Kiếm, đột phá đế giai, đúng là phong hoa tuyệt đại.

Thiên Phong Tôn Giả tạm dừng một lúc:

- Sau này không biết tại sao Kiếm Tổ chết, để lại truyền thừa trong tông. Muốn có được truyền thừa của Kiếm Tổ phải có đại nghị lực, đại hằng tâm, đại thiên phú, lấy thân nhập ma triệu hoán ra Ma Kiếm mới nhận được truyền thừa. Nguyên Nhược Lan có được truyền thừa Kiếm Tổ đủ chứng minh nàng là người có đại nghị lực, đại hằng tâm, đại thiên phú, sau này tiền đồ không thể đo lường.

Nhắc đến Nguyên Nhược Lan thì mọi người đều gật gù, hiện tại nàng cũng thuộc hàng thiên tài yêu nghiệt.

Lục Lâm Thiên cảm thán, nhưng là về Kiếm Tổ. Nguyên Nhược Lan mạnh thật, tuy nhiên nàng có được truyền thừa Kiếm Tổ, chính Kiếm Tổ mới là phong hoa tuyệt đại, tự sáng tạo kiếm đạo thành đế, Ma Kiếm ra là phong vân biến sắc, lục đại hoàng tộc gặp cũng phải thận trọng. Kiếm Tổ bá đạo không gì sánh được, đây mới là con đường hiện tại Lục Lâm Thiên cần đi.

Lục Lâm Thiên hầm nghĩ hèn gì Nguyên Nhược Lan cho hắn linh cảm, có lẽ vì liên quan đến kiếm đạo này. Nguyên Nhược Lan lĩnh ngộ kiếm ý chắc đến từ kiếm đạo, kiếm đạo ít thấy. Vì Lục Lâm Thiên thấy nên giúp hắn bừng tỉnh lĩnh ngộ chút ít.

Mọi người tàn gẫu một lúc, Lục Lâm Thiên cùng đám người hỏi về tin tức Nghịch Mệnh Hồn quả, tiếc rằng không ai biết đến.

Lục Lâm Thiên nói với mọi người là hắn phải đi một thời gian, chuyện phải đi Tổ Yêu Lâm thì từ lâu hắn đã dặn Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh giữ kín bí mật.

Lục Lâm Thiên tự biết hiện tại hắn có kẻ thù khắp thiên hạ, toàn là quái vật khổng lồ. Trong Cổ Vực có sư phụ Nam thúc, việc lớn có thể chấn nhiếp một số người. Nếu có người biết Lục Lâm Thiên một mình đi Tổ Yêu Lâm, hắn dám chắc không biết bao nhiêu cường giả sẽ đổ xô ra lấy mạng hắn.

Lục Lâm Thiên sắp đi, Đế Đạo Minh không thể thiếu thủ lĩnh, thế là đề cử hai vị phó minh chủ. Sau một loạt đề cử, cuối cùng rơi vào người Vân Tiếu Thiên, Lạc Kiến Hồng. Chuyện Thiên Địa Minh sẽ do hai vị phó minh chủ bàn bạc rồi quyết định.

Trong lòng Lục Lâm Thiên sáng như gương, tạm thời sẽ không sao, sau lưng chủ các đại sơn môn đều có một sơn môn, có vài chuyện cần lo nghĩ cho sơn môn của mình. Trừ phi liên quan đến an toàn của sơn môn, nếu không các đại sơn môn đoàn kết chỉ là cho có.

Mọi người bàn bạc xong định rời đi, bọn họ đã rời khỏi sơn môn của mình một thời gian, không thể kéo dài lâu hơn nữa. Bọn họ kéo nhau đi từ biệt Doãn Ngạc.

Doãn Ngạc khách sáo giữ lại mọi người, tuy Vạn Thú tông đã tham gia Thiên Địa Minh nhưng hiện tại đơn độc tính ra hai minh không có thù hận gì.

Mọi người từ chối lời giữ lại, rời đi. Lục Lâm Thiên không gặp Lam Linh trong Vạn Thú tông, hắn cũng không tiện mở miệng hỏi.

Cách Vạn Thú tông mấy trăm dặm, Vân Hồng Lăng và Lữ Tiểu Linh từ biệt Lục Lâm Thiên. Hai nữ nhân lưu luyến không rời, đòi đi theo hắn. Lục Lâm Thiên dỗ ngon dỗ ngọt mãi hai nàng mới chịu thôi.

Lần này đi Tổ Yêu Lâm, Lục Lâm Thiên tự biết sẽ gặp nhiều nguy hiểm, hắn không dám mang Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh theo mạo hiểm. Thực lực của Lục Tâm Đồng, Dương Quá mạnh hơn rất nhiều nên Lục Lâm Thiên yên tâm.

Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Lư Khâu Mỹ Vi dặn dò, Lục Lâm Thiên từ biệt mọi người, chia tay hai nữ nhân. Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không nỡ nhưng hành trình đi Tổ Yêu Lâm cực kỳ quan trọng, hắn không thể không đi.

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư. Thiên Sí Tuyết Sư đập cánh, đôi cánh kéo theo sóng không gian, biến mất phía trời xa.

Chương 2173: Đi Tổ Yêu Lâm (2)

Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên, hai nàng theo Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường rời đi.

Trên một ngọn núi, Lam Linh đứng nhìn phương xa, đôi mắt tràn ngập bất đắc dĩ.

Đám người ngồi xếp bằng trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư. Lần này đi Tổ Yêu Lâm, Tiểu Long có vẻ rất căng thẳng.

Lục Lâm Thiên vỗ nhẹ vai Tiểu Long:

- Tiểu Long, sao vậy? Hồi hộp sao?

Đi Tổ Yêu Lâm gặp phụ thân của mình, Tiểu Long không căng thẳng mới là lạ. Lục Lâm Thiên cũng hồi hộp, đi Huyền Vũ hoàng tộc sơ sẩy một cái là gây rắc rối to. Huyền Vũ hoàng tộc đáng sợ hơn những quái vật khổng lồ Tam Tông Tứ Môn, Nhất Tông Nhất Môn Nhất Giáo Nhất Trang, Tứ Các Tứ Đảo nhiều.

Tiểu Long lẩm bẩm:

- Không biết phụ thân của đệ ra sao rồi.

Nói trong lòng Tiểu Long không căng thẳng là giả.

Lục Lâm Thiên nói:

- Đến Huyền Vũ hoàng tộc liền biết, mọi chuyện đã có lão đại cùng đệ, đừng quá căng thẳng.

Lục Tâm Đồng vỗ vai Tiểu Long:

- Tiểu Long, ngươi còn có ta bên cạnh đây.

Mắt Tiểu Long bắn ra tia sáng:

- Ừm! Có lão đại ở cạnh, binh đến tướng ngăn, nước đến đất chặn, đệ không sợ!

Lục Lâm Thiên khe khẽ thở dài, thầm nghĩ tuy nói vậy nhưng lão đại của ngươi cũng rất áp lực.

Lục Tâm Đồng hỏi:

- Ca ca, chúng ta còn bao lâu nữa mới đến Tổ Yêu Lâm?

Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía:

- Còn trong địa bàn Vạn Thú tông, có lẽ khoảng hai tháng.

Lục Lâm Thiên sớm biết địa chỉ Tổ Yêu Lâm, một số điều cần biết từ tư liệu Ám đường gom được. Vạn Thú tông nằm ở phương nam đại lục Linh Vũ, Tổ Yêu Lâm ở hướng bắc, cách biệt xa xôi. Với tốc độ hiện tại của Thiên Sí Tuyết Sư cần hai tháng, nếu là yêu thú phi hành bình thường thì hai năm chưa chắc đến được. Dù là yêu thú phi hành lục giai bình thường cũng phải mất hơn nửa năm mới có thể tới Tổ Yêu Lâm.

Lục Lâm Thiên đã tính toán cự ly, xuyên qua từ đại lục Linh Vũ, đại lục và Tổ Yêu Lâm cách nhau một khu vực biển khổng lồ. Nếu ở trên Đông Hải sẽ rút ngắn thời gian đến Tổ Yêu Lâm, với tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư phi hành đi chừng một tháng là đủ.

Tuy từ sơn mạch Vụ Đô đến Đông Hải có trùng động không gian nhưng để tới sơn mạch Vụ Đô cũng cần thời gian, đi vòng tới vòng lui càng rắc rối. Cho nên Lục Lâm Thiên không định đi đường Đông Hải.

Vù vù vù!

Chân trời tĩnh lặng, Thiên Sí Tuyết Sư lao nhanh trên bầu trời như tia sáng xẹt qua, đôi cánh vỗ cắt vỡ sóng không gian. Thiên Sí Tuyết Sư là vương giả trong yêu thú phi hành phong hệ, về tốc độ thì nó nhanh không gì sánh bằng.

Khoảng mấy vạn dặm sau, Lục Lâm Thiên kết thủ ấn triệu hoán

Thiên Trụ giới ra. Đi Tổ Yêu Lâm, thời gian trong Thiên Trụ giới tương đương hai năm, Lục Lâm Thiên sẽ không bỏ qua thời gian tu luyện này. Nhóm Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long cũng cần thời gian tu luyện.

Thiên Trụ giới lóe sáng, mọi người đi vào bên trong. Thiên Trụ giới biến thành hạt cát giấu dưới lớp vảy trắng của Thiên Sí Tuyết Sư.

Thiên Độc Yêu Long, Phi Thiên Ngô Công, Dương Quá, Lục Tâm Đồng vào Thiên Trụ giới, tu luyện bên trong.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng trong một phương không gian, hành trình đủ thời gian cho hắn tu luyện. Trong lòng Lục Lâm Thiên lo âu một chuyện.

Lần này đi Huyền Vũ hoàng tộc, không biết có gặp được phụ thân của Tiểu Long không, mọi thứ chưa rõ, có nguy hiểm rất lớn. Tiểu Long dù sao là sự tồn tại mà Huyền Vũ hoàng tộc và Thanh Long hoàng tộc không chấp nhận.

Tuy Nam thúc, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn từng nói có lẽ Tiểu Long có khí yêu hoàng thiên giai, trên người có xác Huyền Vũ cửu giai, sự việc sẽ có chút chuyển cơ. Ngày đó Huyền Vũ kia không có ác ý gì với Tiểu Long, nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên không thể suy đoán kết quả cuối cùng ra sao.

Lục Lâm Thiên thì thào:

- Chỉ đành đi một bước tính một bước.

Lục Lâm Thiên hít sâu, bình tĩnh tinh thần. Trong tay Lục Lâm Thiên hiện ra một quyển Vô Tự Thiên Thư. Trong ba quyển Vô Tự Thiên Thư, Lục Lâm Thiên đã đi vào không gian huyền ảo của Vô Tự Thiên Thư có chữ Linh, chữ Tề.

Không gian Vô Tự Thiên Thư chữ Linh đưa vào làm Lục Lâm Thiên cảm giác giúp ích rất nhiều cho tâm cảnh của hắn, khiến tâm tính ngày càng vững vàng.

Không gian Vô Tự Thiên Thư chữ Tề đưa vào có bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong đậm đặc. Năng lượng này khiến Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong cực kỳ rõ ràng, ích lợi cũng rất lớn.

Xoẹt!

Lục Lâm Thiên tập trung tinh thần, chân khí rót vào ngọc giản. Chớp mắt bề mặt Vô Tự Thiên Thư vặn vẹo, xuất hiện vô số bí văn. Trong các bí văn có một chữ Thiền nổi lên, khí tức mênh mông mà cực kỳ bình tĩnh quanh quẩn không tán. Hiện tại chỉ còn quyển Vô Tự Thiên Thư này là Lục Lâm Thiên không rõ có ích lợi gì, nên hắn muốn thử lại nó lần nữa, có lẽ sẽ đẹm lại bất ngờ cho hắn.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm Vô Tự Thiên Thư này, trong thời gian ngắn hắn không có phản ứng gì, nhưng hắn không bỏ cuộc, cứ luôn nhìn Vô Tự Thiên Thư mãi không rời.

Thời gian chậm rãi trôi, Lục Lâm Thiên cứ kiên trì, cẩn thận nghiên cứu, hoàn toàn bình tĩnh nhìn Vô Tự Thiên Thư trong tay.

Xoẹt!

Không biết từ khi nào lòng Lục Lâm Thiên khẽ run, giây phút này hắn bất giác chìm vào trong, tiến vào trạng thái huyền diệu.

Lục Lâm Thiên cảm giác một chút, phát hiện lúc này đã chìm trong vùng đất huyền ảo. Không gian này rất kỳ lạ, khắp nơi một mảnh trống không, nhợt nhạt đáng sợ.

***

Trên ba con yêu thú phi hành song song, Đồng Quy Tinh ngồi trên lưng yêu thú phi hành chính giữa nói với Gia Cát Tây Phong:

- Gia Cát trang chủ, lần này có thể lôi kéo Thiên Kiếm môn, Vạn Thú tông, thực lực Thiên Địa Minh chúng ta đã hoàn toàn đè trên đám Phi Linh môn, Vân Dương tông.

Công Tôn Hóa Nhai nói:

- Tiếc rằng chúng ta phải trả giá cũng rất đắt.

Vết đao trên mặt Công Tôn Hóa Nhai run rẩy vì tiếc của.

- Vì truyền thừa của sơn môn, phải trả chút gì đó là đương nhiên.

Gia Cát Tây Phong liếc hai người:

- Tuy đám Thiên Kiếm môn, Vạn Thú tông, Huyễn Hồn môn đã kết minh với chúng ta nhưng kêu bọn họ đối phó Phi Linh môn e rằng sẽ không thật lòng ra tay, chỉ muốn thừa dịp vào Cổ Vực, đề phòng nhóm Vân Dương tông, Phi Linh môn.

Công Tôn Hóa Nhai ngẫm nghĩ một lúc, hỏi Gia Cát Tây Phong:

- Gia Cát trang chủ có tính toán gì không?

Gia Cát Tây Phong mắt lóe tia sáng lạnh:

- Chuyện này không vội, hiện tại còn chút thời gian. Thái độ của Nguyệt Long các, đảo Khôn Dương, Thần Kim các với Lục Lâm Thiên thì không cần chúng ta lo làm gì. Chúng ta chỉ cần khiến Huyễn Hồn môn, Thiên Kiếm môn, Vạn Thú tông cũng theo dõi Phi Linh môn là được.

Kinh doanh bước đầu tiên rốt cuộc đã hoàn thành, nhưng còn lâu mới đủ, lần này gã không thể có sai sót gì.

***

Trong không gian nhượt nhạt, ý thức của Lục Lâm Thiên xuất hiện tại đây. Ý thức tụ tập thành thân hình Lục Lâm Thiên ảo ngồi xếp bằng. Thân hình ảo lặng lẽ trong không gian, theo thời gian trôi qua Lục Lâm Thiên đã nhận ra tác dụng của không gian này.

Chương 2174: Ích lợi của không gian

Có một lực lượng khiến ý tức của Lục Lâm Thiên ngày càng mạnh lên, dường như có thể tăng cường linh hồn. Phát hiện điều này khiến Lục Lâm Thiên nhận ra trong không gian có các tia năng lượng vô hình đang tụ tập gần hắn, khiến ý thức của hắn càng lúc càng mạnh lên.

Trong cảm giác của Lục Lâm Thiên không biết qua bao lâu, dựa theo năng lượng vô hình kia hắn kéo tơ tìm kén. Cuối cùng Lục Lâm Thiên kinh ngạc phát hiện trong không gian xuất hiện nhiều tia năng lượng.

Các tia năng lượng nhỏ còn hơn sợi tóc gấp trăm lần, chúng nó bắt đầu quấn quanh Lục Lâm Thiên.

- Đây là...

Thân hình ý thức Lục Lâm Thiên nhướng mày. Trong những tia năng lượng nhỏ xíu không thể thấy kia Lục Lâm Thiên cảm nhận dao động năng lượng rất mạnh, dao động làm ý thức của hắn tuyệt đối thoải mái. Chìm trong tia năng lượng đó khiến ý thức của Lục Lâm Thiên vô hình trung tăng mạnh lên.

Nói cách khác với tia năng lượng này khiến Lục Lâm Thiên cảm giác linh hồn của mình mạnh mẽ hơn nhiều. Lúc này thân hình ý thức ảo của Lục Lâm Thiên nhìn những tia năng lượng kéo đến, càng nhìn kỹ hắn càng cảm giác trong tia năng lượng chứa dao động linh hồn.

- Năng lượng thật tinh thuần.

Trong đoàn sáng năng lượng này Lục Lâm Thiên cảm giác linh hồn dao động, dao động cực kỳ tinh thuần, không lẫn chút tạp chất nào, vô cùng thuần khiết.

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên nhìn mọi thứ, lòng nổi lên một ý tưởng to gan:

- Không biết có thể ấp thu không?

Năng lượng linh hồn tinh thuần như vậy không biết hắn có thể hấp thu?

Ý tưởng nảy lên, Lục Lâm Thiên không chút do dự, ý thức vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết. Thân hình ảo hai tay cắn nuốt tia năng lượng xung quanh.

Lực hút kéo tai năng lượng vào trong đôi tay. Hai tay chạm vào tia năng lượng, Lục Lâm Thiên cảm nhận được ý thức của hắn càng thoải mái hơn, ấm áp như ngọn lửa nhỏ.

- Ủa?

Nhưng khiến Lục Lâm Thiên khó hiểu là hắn không thể cắn nuốt những tia năng lượng, chỉ có thể hoàn toàn được các tia năng lượng bao bọc, khiến ý thức từ từ mạnh lên.

Không thể nuốt các tia năng lượng làm Lục Lâm Thiên thất vọng. Có lẽ hiện tại ý thức của hắn trong không gian này, thể ý thức không cách nào vận dụng Âm Dương Linh Vũ quyết như bản thể.

Những tia năng lượng kéo đến, tụ tập ngày càng nhiều. Năng lượng bàng bạc khiến Lục Lâm Thiên cảm giác được năng lượng càng lúc càng tinh thuần hơn. Trong năng lượng ẩn chứa dao động linh hồn làm Lục Lâm Thiên ngày càng ngứa ngáy, nếu có thể nuốt những năng lượng này sẽ có ích rất lớn cho hắn.

Một lát sau Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng:

- Không biết làm vậy có được không?

Lục Lâm Thiên há mồm hút, những tia năng lượng nhỏ xíu bị hút vào miệng hắn.

Các tia năng lượng thật sự bị Lục Lâm Thiên hút vào người. Tia năng lượng tiến vào thân thể, trong ý thức của Lục Lâm Thiên cảm giác nóng cháy. Tia năng lượng như muốn cắt vỡ thân thể ý thức ảo của Lục Lâm Thiên, thân hình ảo sắp hóa thành tro tàn.

- Âm Dương Linh Vũ quyết!

Không có quá nhiều thời gian do dự, Lục Lâm Thiên lập tức vận chuyển công pháp Âm Dương Linh Vũ quyết. Cùng với công pháp Âm Dương Linh Vũ quyết được vận dụng, tia năng lượng nóng cháy chớp mắt bị luyện hóa, tiếp theo hóa thành một tia năng lượng không thể nhận ra hòa vào trong thân hình ý thức.

Vù vù vù!

Cùng với Lục Lâm Thiên hút vào tia năng lượng thứ nhất, sợi tóc năng lượng thứ hai, ba xung quanh chui vào miệng Lục Lâm Thiên, hóa thành từng đợt năng lượng nóng cháy nở tung trong thân thể ý thức. Nhiệt độ nóng cháy như sắp nung tan thân thể ý thức.

- Luyện hóa!

Lục Lâm Thiên buộc phải tiếp tục luyện hóa, tia năng lượng lại chui vào miệng, hình thành vòng tuần hoàn không dứt.

Xung quanh hân hình ý thức ảo của Lục Lâm Thiên tụ tập tia năng lượng đã đến mức độ khủng bố. Không biết chúng nó từ đâu chui ra, trong không gian nhợt nhạt mênh mông vô bờ, bao la vô cùng lúc này rậm rạp tia năng lượng. Năng lượng tinh thuần ngày càng đậm đặc hơn.

Các tia năng lượng xung quanh Lục Lâm Thiên không ngừng chui vào miệng hắn, chúng nó chen lấn nhau. Không gian quanh Lục Lâm Thiên sôi trào lên, mơ hồ quanh thân hình ý thức có đoàn sáng trắng lấp lánh.

Trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng, tay cầm Vô Tự Thiên Thư có chữ Thiền. Mắt Lục Lâm Thiên nhắm chặt, trán lấp lóe tia sáng trắng nhạt. Ánh sáng trắng theo thời gian trôi qua ngày càng trong suốt lấp lánh hơn, tựa như hư ảo.

Không ai phát hiện rằng lúc này khí thế quanh người Lục Lâm Thiên dần thay đổi, từ khi nào vòng sáng trắng quay quanh người hắn. Ánh sáng trắng bao phủ, khí tức linh hồn bàng bạ khuếch tán. Khí tức linh hồn không có chút tạp chất, toàn là khí tức linh hồn thuần khiết.

Trong đầu Lục Lâm Thiên, trên Tiểu Hồn Anh, khí tức linh hồn tinh thuần đang lan tràn. Khí tức linh hồn quanh thân Lục Lâm Thiên đến từ Tiểu Hồn Anh, Đại Hồn Anh tự động cắn nuốt khí tức linh hồn tinh thuần.

Ong ong ong!

Tiểu đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên nhảy ra từ Tiểu Hồn Anh, biểu hiện vui vẻ chưa từng có. Ánh sáng vàng run run, bên trong sinh ra lực hút tham lam cắn nuốt linh hồn lực tinh thuần.

Cùng với linh hồn này cắn nuốt hấp thu như cướp bóc, hơn một nửa linh hồn lực trong đầu Lục Lâm Thiên bị tiểu đao màu vàng hấp thu mất. Năng lượng linh hồn tinh thuần khiến tiểu đao màu vàng vui vẻ chưa từng có.

Trong không gian nhợt nhạt, thân hình ý thức Lục Lâm Thiên há mồm, tia năng lượng linh hồn khiến cả không gian sôi trào không ngừng chui vào miệng hắn. Lục Lâm Thiên luyện hóa, thân thể ý thức nhẹ run, từng đợt năng lượng cực kỳ tinh thuần dung nhập vào thân thể ý thức ảo. Năng lượng tinh thuần tràn ra cuối cùng vòng quanh thân thể, thân ảo dần ngưng tụ lại.

Ngày càng nhiều tia năng lượng bị hút vào miệng Lục Lâm Thiên, bề ngoài thân thể hư ảo dần nổi lên vầng sáng trong suốt kỳ lạ.

Rào rào!

Không gian trong não Lục Lâm Thiên vang lên tiếng trong trẻo như thác nước trút xuống, trên người Tiểu Hồn Anh liên tục tuôn ra các linh hồn lực tinh thuần vô cùng rồi lại ngưng tụ trên người tiểu hồn anh. Nhưng trong khi linh hồn lực tinh thuần vờn quanh thì bị thổ phỉ linh hồn tiểu đao màu vàng trực tiếp cướp đi, Đại Hồn Anh húp canh theo, luôn hấp thu.

Trong cảm giác này Lục Lâm Thiên luôn ở trạng thái không hoàn toàn tỉnh táo. Trong Thiên Trụ giới, trên khuôn mặt bản thể Lục Lâm Thiên hiện vẻ say mê, khóe môi nhếch nụ cười thỏa mãn. Ánh sáng linh hồn tinh thuần bao vây người hắn, cảm giác được linh hồn của chính mình như là thai nhi ở trong bụng mẫu thân, rất ấm áp,

Thời gian chậm rãi trôi, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Thiên Độc Yêu Long, Phi Thiên Ngô Công đều đang tu luyện. Tất cả có tu vi Tôn cấp, muốn lại đột phá cần thời gian không thể hoàn thành ngay được, lĩnh ngộ là điểm cực kỳ quan trọng.

Thiên Sí Tuyết Sư vẫn một mạch phi hành, lướt qua sơn mạch bao la, vụt qua các tòa đại thành. Một tháng sau, rốt cục đến khu vực biển mênh mông.

Xoẹt!

Trên bầu trời biển lặng, thân hình Thiên Sí Tuyết Sư như ánh sáng chợt lóe rồi biến mất, phát ra khí thế dù ven đường có cường giả, yêu thú tồn tại, cũng không dám tới gần. Hơn nữa không nhiều người có thể theo kịp tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư.

Chương 2175: Ngoài ý muốn đoạt được

Một tháng qua đi, trong Thiên Trụ giới đã là mười tháng.

Xoẹt!

Quanh người Dương Quá, Lục Tâm Đồng bao bọc tầng ánh sáng kỳ lạ. Thủ ấn thay đổi, khí tức quái dị kia lan tràn ra toàn thân. Nếu Lục Lâm Thiên nhìn thấy sẽ biết ngay Dương Quá, Lục Tâm Đồng đang lĩnh ngộ thời gian. Lĩnh ngộ thời gian trong Thiên Trụ giới dường như tiến bộ rất nhanh.

Lúc này Tiểu Long cũng cố gắng tu luyện, nó biết đi Tổ Yêu Lâm sẽ có hậu quả xấu gì, biết sự quan trọng của thực lực.

Không gian nơi Lục Lâm Thiên ở, từng vòng dao động vô hình lấy hắn làm trung tâm từ từ khuếch tán ra. Điều này khiến một phương không gian trở nên cực kỳ nặng nề, không khí áp lực khuếch tán toàn không gian, chấn động sóng không gian xảy ra thay đổi. Lục Lâm Thiên không hay biết loại biến đổi này.

Trong thời gian nhợt nhạt, thân thể ý thức của Lục Lâm Thiên nhanh chóng luyện hóa tia năng lượng cuồn cuộn không dứt. Cả không gian bao la tia năng lượng vô cùng tận, không cần lo bị luyện hóa hết.

Lúc này thân thể ý thức của Lục Lâm Thiên ngưng tụ hơn trước kia rất nhiều, thậm chí phát ra uy áp mạnh mẽ.

Theo thời gian trôi qua, trong đại lục này xảy ra khá nhiều chuyện. Đế Đạo Minh và Thiên Địa Minh thành lập, đại lục này vốn có nhiều cách cục thế lực chỉ trong khoảnh khắc biến thành hai thế lực duy nhất, khiến nhiều thế lực khác cực kỳ giật mình.

Mọi người không khó nghĩ ra mối quan hệ giữa Đế Đạo Minh và Thiên Địa Minh. Trong Đế Đạo Minh, sáu thế lực từng bị Lục Lâm Thiên chà đạp, không lý nào không tìm hắn báo thù.

Chuyện khác khiến mọi người ngạc nhiên là Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn nổi lên. Tại Vạn Thú tông, Lục Lâm Thiên giết Vũ Quyết Tôn Giả của đảo Khôn Dương, cùng với tin Lục Lâm Thiên đại chiến Nguyên Nhược Lan truyền khắp đại lục.

Chuyện về Lục Lâm Thiên đã nghe đến chết lặng. Đồn rằng Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn có thể đấu ngang tay với Lục Lâm Thiên làm người ta rất ngạc nhiên.

Mọi người không xa lạ gì Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn, xếp hạng trong Thập đại cường giả trẻ tuổi. Nhưng Nguyên Nhược Lan có thể đánh ngang tay với Lục Lâm Thiên thật khiến người ngạc nhiên.

Trong phút chốc Thiên La Kiếm Nguyên Nhược Lan cũng nổi tiếng lan hướng đại lục, danh tiếng Thiên Kiếm môn nước lên thì thuyền lên. Cộng thêm Cổ Kiếm Phong của Thiên Kiếm môn trở thành minh chủ Thiên Địa Minh, Thiên Kiếm môn nổi bật đủ đối kháng với danh tiếng của Phi Linh môn.

Trong một đình viện u tĩnh, một tiểu thính tinh xảo. Tử Yên ưu nhã đứng thẳng, trường bào màu tím bao thân hình thướt tha khiến người mơ màng. Tử Yên đang cầm một ngọc giản tin tức.

Bên cạnh Tử Yên, Lam Thập Tam lộ biểu tình ngạc nhiên:

- Không ngờ thực lực của Lục Lâm Thiên mạnh đến mức này, càng ngày càng biến thái.

Lam Thập Tam vung ống tay áo ngồi xuống ghế dựa lớn sau lưng. Trong sảnh có mấy cường giả khác, Kình Linh Vương nằm trong số đó.

Tử Yên xem xét ngọc giản tin tức xong xoay người lại, đôi mắt như bảo thạch đen ướt nước, khuôn mặt xinh đẹp như lưu ly, ngũ quan tinh xảo như ngọc toát ra quyến rũ:

- Khiến ta bất ngờ nhất là Nguyên Nhược Lan. Không ngờ nàng chiếm được truyền thừa Kiếm Tổ, hèn gì thực lực mạnh như vậy.

Lam Thập Tam khẽ thở dài:

- Hai người này quá mạnh, tạo áp lực càng lớn cho chúng ta.

Lam Thập Tam tỏ vẻ buồn bực, gã luôn cho rằng thực lực, thiên phú của gã trong cùng thế hệ chỉ có Tử Yên sánh bằng. Nhưng sau khi tới đảo Bình Nham Lam Thập Tam mới biết có nhiều người mạnh hơn gã, hèn gì cường giả trong các hay nói ngoài núi có núi, ngoài người có người.

Tử Yên bước gót sen chậm rãi ngồi xuống, nở nụ cười khuynh thành:

- Đừng quên còn có Lăng Thanh Tuyền, Lăng Thanh Tuyệt trong Linh Vũ giới. Lăng Thanh Tuyệt cũng có thể đấu với Lục Lâm Thiên.

Lam Thập Tam nói:

- Không ngờ Linh Vũ giới lại lòi ra thêm Lăng Thanh Tuyệt, không hiểu sao xuất hiện nhiều người thiên phú khủng bố như thế.

Tử Yên mỉm cười nói:

- Có lẽ giống như sư phụ nói, thiên địa nổi phong vân, yêu nghiệt ra cả đàn.

Tử Yên dứt lời, chuyển sang nói với mấy vị trưởng lão trước mặt:

- Các vị trưởng lão, về Đế Đạo Minh và Thiên Địa Minh trong các có tính toán gì không?

Kình Linh Vương nói:

- Chúng ta đến vì việc này. Có mấy vị trưởng lão hy vọng được nghe ý kiến của thánh tử, thánh nữ.

Tử Yên nhìn Lam Thập Tam, hỏi:

- Lam Thập Tam, ngươi có ý kiến gì không?

Lam Thập Tam nhướng mày nói:

- Loại chuyện này Tử Yên quyết định là được, ta luôn nghe lời Tử Yên.

***

- Linh hồn lực mạnh quá.

Trong Thiên Trụ giới, uy áp linh hồn mạnh mẽ khiến đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Thiên Độc Yêu Long, Tiểu Long không thể tu luyện bình thường. Trong không gian bị dao động linh hồn mạnh mẽ tràn đầy.

Trong dao động linh hồn xen lẫn uy áp linh hồn không thể chống cự, uy áp làm người ta nhức đầu chóng mặt, làm sao tu luyện bình thường được?

Dao động mạnh mẽ khiến mọi người ngạc nhiên, truy tìm nguồn gốc. Càng đến gần nguồn dao động linh hồn thì uy áp càng đáng sợ.

Chốc lát sau, rốt cuộc mọi người tìm được nguồn dao động linh hồn.

- Là lão đại!

Nguồn gốc dao động linh hồn đến từ Lục Lâm Thiên. Lúc này mọi người trogokn thấy toàn thân Lục Lâm Thiên bao bọc trong ánh sáng linh hồn rực rỡ. Năng lượng linh hồn bàng bạc chấn động sóng không gian dạt ra.

Trong khi mọi người ngạc nhiên, không ai chú ý đến mặt Phi Thiên Ngô Công đỏ rực:

- Chủ nhân, linh hồn lực quá mạnh, ta chịu không nổi.

Năng lượng linh hồn bàng bạc làm Phi Thiên Ngô Công bị áp chế mạnh biến thành bản thể khổng lồ quỳ rạp xuống đất. Dao động linh hồn mạnh mẽ, Phi Thiên Ngô Công không chống cự nổi.

Lục Tâm Đồng bắn ra vầng sáng bao phủ Phi Thiên Ngô Công:

- Chú ý chút.

Vầng sáng bao bọc, Phi Thiên Ngô Công lại biến hình người.

Quanh thân Dương Quá dựng lên vầng sáng thuộc tính thổ:

- Nhị đệ làm sao vậy? Dao động linh hồn mạnh quá.

Dao động linh hồn này làm Dương Quá bị áp chế.

Mắt Lục Tâm Đồng trong veo tràn đầy khó hiểu, linh hồn lực trên người ca ca cực kỳ tinh thuần, cũng rất cường đại.

Tiểu Long nhìn chằm chằm Vô Tự Thiên Thư tỏa sáng trong tay lão đại:

- Chắc lão đại được ích lợi tăng mạnh linh hồn lực.

Lục Tâm Đồng nói:

- Linh hồn lực cường đại như vậy, ca ca được lợi không nhỏ.

Tăng mạnh linh hồn lực, ích lợi siêu khủng. Lục Tâm Đồng nhạy cảm nhất phát hiện độ tinh thuần của linh hồn lực.

Mọi người ngạc nhiên nhìn chằm chằm, cũng phát hiện trong dao động linh hồn khí tức linh lực quanh thân Lục Lâm Thiên đang tăng lên. Xung quanh có khí tức năng lượng thiên địa đang kéo đến.

Thời gian lại trôi qua, dao động linh hồn phát ra từ người Lục Lâm Thiên không biến mất ngược lại càng lúc càng mạnh mẽ hơn. Dao động linh hồn kéo dài tới nửa tháng trong Thiên Trụ giới, đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá buộc phải lùi ra xa để tránh né.

Chỉ có Tiểu Long miễn cưỡng đối kháng đứng gần được. Lúc này khí tức linh lực trên người Lục Lâm Thiên dâng ngày càng cao.

Khí tức dao động linh hồn áp lực đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá cố gắng chịu đựng uy áp linh hồn, không thể rời khỏi không gian này. Nhưng bị uy áp linh hồn mạnh mẽ lấn át, mọi người bày thủ đoạn phòng ngự, cố gắng thích ứng, bất ngờ phát hiện điều này giúp ích rất lớn cho linh hồn của mình.

Chương 2176: Linh hồn tăng vọt

Mọi người hân hoan, khoanh chân ngồi tu luyện. Đây là niềm vui bất ngờ, không ngờ uy áp linh hồn cũng giúp ích cho lực lượng linh hồn của mình.

Mọi người tu luyện đều nhận được lợi ích lớn. Tiểu Long được lợi lớn nhất, vì cách gần nhất. Đám người Lục Tâm Đồng cách hơi xạ, không phải bọn họ muốn vậy mà vì mỗi tiến lên một bước thì áp lực linh hồn khuếch tán ra khiến bọn họ không chịu nổi, đương nhiên đem lại ích lợi cũng kinh người.

Cứ thế qua hai tháng sau, khí tức linh lực quanh thân Lục Lâm Thiên đã lên đến đỉnh cao, Linh Tôn nhất trọng đỉnh phong.

Tổ Yêu Lâm, phía bắc đại lục Linh Vũ, gần phía đông nam Cổ Vực. Không ai biết diện tích Tổ Yêu Lâm lớn cỡ nào, không ai dám thống kê trừ phi muốn chết. Tổ Yêu Lâm là địa bàn của yêu thú, bên trong có muôn vàn yêu thú. Nhân loại đi vào trong tương đương với yêu thú vào địa bàn của nhân loại, hoặc bị lấy yêu đan hoặc bị thu làm tọa kỵ.

Nhân loại đến Tổ Yêu Lâm cũng vậy. Đồn rằng yêu thú cũng thích bắt nhốt nhân loại. Yêu thú nuốt tu luyện giả cũng có thể chiếm được nhiều ích lợi, giống như nhân loại luyện hóa yêu đan. Có yêu thú thậm chí ưa thích bắt vũ giả phục vụ cho mình. Ví dụ bắt được Linh giả để lại luyện chế đan dược cho mình.

Trong Tổ Yêu Lâm không có mấy nhân loại dám vào, nơi đó như thiên đường của yêu thú. Bên trong có ngàn vạn chủng tộc yêu thú, đông đúc. Đồn rằng yêu thú, linh thú trên đời cộng lại không ít hơn nhân loại, có từ thời kỳ viễn cổ thật nhiều năm trước toàn là địa bàn của yêu thú, linh thú, khi đó không biết nhân loại ở nơi đâu.

Trong Tổ Yêu Lâm giống như thế giới loài người, có văn minh của riêng mình, có nhiều chủng tộc. Trong đó không thiếu đại tộc, thế lực của các đại tộc khủng bố dù là sơn môn như Tam Tông Tứ Môn cũng không dám trêu chọc.

Thế lực yêu thú đáng sợ nhất chính là Bạch Hổ hoàng tộc, Huyền Vũ hoàng tộc. Hai tộc này là hoàng giả tuyệt đối trong Tổ Yêu Lâm, không có bất kỳ chủng tộc có thể chống lại, không yêu thú nào cưỡng lại được quỳ rạp trước khí yêu hoàng.

Mặc dù nói trong Tổ Yêu Lâm không có bao nhiêu nhân loại dám vào, nhưng ngoài rìa thường xuyên thấy bóng dáng nhân loại. Những người này tiến vào trong chỉ có một mục đích, vì lợi.

Trong Tổ Yêu Lâm bởi vì khắp nơi đều là yêu thú, yêu thú không xem trọng các loại dược liệu như vũ giả, Linh giả. Tăng thêm bắt yêu thú tọa kỵ, bán qua tay cũng đem lại lợi nhuận kinh người, bởi vậy luôn hấp dẫn một số người đến mạo hiểm.

Mỗi kẻ mạo hiểm đều ôm tâm tình biên giới Tổ Yêu Lâm thì nguy hiểm không quá lớn, kết quả rất nhiều người chết tại đây. Đương nhiên cũng có ví dụ giàu lên trong một đêm, nếu không đã chẳng hấp dẫn một số người tới mạo hiểm. Nhưng không ai dám đi sâu hơn, cho lá gan cũng không dám.

Vù vù vù!

Phía chân trời yên tĩnh, một con yêu thú ngũ giai khổng lồ phi hành tới. Có mười lăm bóng người đứng trên lưng yêu thú phi hành, mỗi người bộ dáng hơi chật vật như vừa trải qua đại chiến.

Mười lăm người phát ra khí thế không yếu, có năm Vương cấp, mười người khác là Suất cấp cao trọng. Năm tu vi giả Vương cấp, thực lực không tệ.

Một lão nhân khoảng năm mươi tuổi quần áo hơi chật vật, dường như bị xé rách trong lúc đại chiến:

- Không ngờ chúng ta bị tộc Độc Giác Yêu Ngưu mai phục, trong tộc này có một Độc Giác yêu Ngưu thất giai hậu kỳ đỉnh phong, nếu không chạy nhanh thì hậu quả nghiêm trọng.

Một lão nhân áo vàng khẽ thở dài:

- Đáng tiếc chúng ta đã chết mấy chục người.

Lúc đến có hơn bốn mươi người, hiện tại chỉ còn mười lăm người. Vốn nghĩ đội hình thế này đến Tổ Yêu Lâm sẽ kiếm được nhiều lợi, ai ngờ trúng mai phục của tộc Độc Giác Yêu Ngưu, hai cường giả Vương cấp đã chết.

Lão nhân áo xanh nói:

- Đây là số mệnh của bọn họ. Chúng ta về trước đi, may mắn không tay trắng quay về, ít ra cũng được khá nhiều linh dược.

***

Trong Thiên Trụ giới, khí thế của Lục Lâm Thiên đã lên tới cực hạn, uy áp linh hồn to lớn đến cực đột.

Xoẹt!

Đột nhiên uy áp dao động linh hồn khuếch tán quanh thân Lục Lâm Thiên biến mất. Khi uy áp linh hồn yếu đi, nhóm Lục Tâm Đồng, Tiểu Long cảm nhận được ngay. Dao động vô hình mênh mông trên người Lục Lâm Thiên đang lặng lẽ ngưng tụ, tăng cao.

Lục Tâm Đồng khẽ nói:

- Ca ca sắp đột phá.

Xoẹt!

Lục Tâm Đồng mới dứt lời thì vầng sáng trắng chói lòa quanh thân Lục Lâm Thiên chớp mắt bao phủ người hắn, khí tức linh lực phô thiên cái địa tuôn ra.

Vù vù vù!

Giờ phút này, nương theo Lục Lâm Thiên linh lực lan tràn, khí thế mới phi hành vʋ"t lên cao. Khí tức năng lượng thiên địa bàng bạc trong không gian Thiên Trụ giới xoay quanh trên đầu Lục Lâm

Thiên, ngưng tụ thành vòng xoáy năng lượng.

Quanh người Lục Lâm Thiên bao phủ dưới vòng xoáy, liên kết với năng lượng không ngừng rót vào người hắn. Lục Lâm Thiên điên cuồng cắn nuốt năng lượng thiên địa, khí tức linh lực cường đại quanh thân hắn khuếch tán.

Khí thế của Lục Lâm Thiên nhanh chóng dâng cao, một đường có thế như chẻ tre, chấn động không gian phong vân biến sắc. Thời gian trôi qua không lâu, khi tia năng lượng cuối cùng bị Lục Lâm Thiên cắn nuốt, trong đầu hắn vang tiếng nổ trầm đυ.c đột phá bình cảnh.

Bùm!

Cùng với thanh âm trầm đυ.c, khí thế của Lục Lâm Thiên phá vỡ một bình chướng, khí thế cường đại phóng lên trời, đến Linh Tôn nhị trọng. Khí thế Linh Tôn nhị trọng khuếch tán, uy áp bao phủ không gian, khí thế khϊếp hồn người làm đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá cảm giác linh hồn rúng động.

Đây rõ ràng là đang đột phá Linh Tôn nhị trọng, nhưng khí thế mạnh hơn Linh Tôn nhị trọng bình thường rất nhiều. Đặc biệt là linh hồn lực kia khủng bố đến cực độ.

Ầm!

Trong phút chốc linh hồn lực quanh thân Lục Lâm Thiên tuôn trào làm cơ thể hắn run lên. Ánh sáng linh hồn màu trắng chói mắt tuôn ra từ người Lục Lâm Thiên, dao động vô hình bàng bạc như cơn bão từ cơ thể hắn tràn ra ngoài ồ ạt.

Giờ phút này, bão linh hồn thổi quét, không gian bị chấn vỡ không dứt.

Cộp cộp cộp!

Bão linh hồn đẩy đám người Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá thụt lùi mấy bước.

Bốn phía không gian lặng xuống, Lục Lâm Thiên nhắm chặt mắt, khí thế quanh thân bình tĩnh lại, không chút dao động, thoạt trông như người bình thường, không quan sát được chút khí thế. Vô Tự Thiên Thư trong tay Lục Lâm Thiên trở về bình thường, màu sắc u ám.

Dương Quá, Lục Tâm Đồng nhìn nhau:

- Linh hồn lực mạnh quá!

Bão linh hồn khủng bố vừa rồi thật đáng sợ.

Thật lâu sau Lục Lâm Thiên mở mắt ra, nhếch môi mỉm cười:

- Phù.

Lục Lâm Thiên cảm giác linh lực bàng bạc trong đầu, linh hồn lực khủng bố, hắn lẩm bẩm:

- Đây chính là thực lực Linh Tôn nhị trọng sao?

Lục Lâm Thiên còn nhớ hắn ở trong không gian Vô Tự Thiên Thư đưa vào, hấp thu nhiều tia năng lượng. Những tia năng lượng giúp ích rất lớn cho linh hồn, thế là linh hồn lực của hắn cứ lên cao, vô tình giúp linh lực Lục Lâm Thiên cũng đột phá.

Lục Lâm Thiên ngước mắt nhìn:

- Các người làm sao vậy?

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm đám người Tiểu Long, Lục Tâm Đồng từ xa chậm rãi đến gần, ai nấy biểu tình quái lạ.

Chương 2177: Gặp công kích (1)

Tiểu Long tiến lên trước:

- Lão đại, linh hồn lực vừa rồi của lão đại quá cường đại.

Tiểu Long nhìn kỹ Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Lão đại rốt cuộc được ích lợi gì vậy?

- Không biết linh hồn lực mạnh đến mức nào.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, kết thủ ấn:

- Ám Ma Phân Thân bí pháp!

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Trong khoảnh khắc quanh thân Lục Lâm Thiên xuất hiện hai phân thân linh hồn, rồi ba cái, sau đó là bốn, năm, sáu.

Mãi khi phân thân linh hồn thứ sáu xuất hiện, bản thể Lục Lâm Thiên mặt hơi đỏ. Cộng thêm bản thể thì gồm bảy người.

Nhìn bảy người giống nhau y như đúc, đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá trợn mắt há hốc mồm.

Lục Lâm Thiên cũng rất ngạc nhiên:

- Sáu phân thân!

Hắn không ngờ có thể vận dụng Ám Ma Phân Thân bí pháp ra sáu phân thân, lúc trước chỉ làm được hai.

Theo cách tu luyện trên Ám Ma Phân Thân bí pháp nói thì Lục Lâm Thiên biết linh hồn lực mạnh hơn tu vi giả cùng đẳng cấp gấp đôi có thể thúc giục ra một phân thân linh hồn, mạnh gấp hai thì được hai phân thân linh hồn. Hiện tại Lục Lâm Thiên thúc giục rau sáu phân thân linh hồn tương đương linh hồn lực mạnh hơn tu vi giả cùng đẳng cấp gấp sáu lần.

Linh hồn lực mạnh gấp sáu lần, Lục Lâm Thiên rất rung động. Linh hồn lực thế này mạnh vượt sức tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, tuy hắn có tính đến ở trong không gian kia linh hồn lực chiếm được nhiều ích lợi nhưng không ngờ sẽ lớn như vậy.

Quan trọng nhất Lục Lâm Thiên biết phần lớn ích lợi này đã bị thổ phỉ trong đầu hắn cướp đi, nhận được ích lợi chỉ một phần nhỏ. Nếu Lục Lâm Thiên chiếm hết cái lợi thì bây giờ linh hồn lực đã đến trình độ không thể tưởng tượng, bản thân hắn cũng rất giật mình.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Lục Lâm Thiên lòng máy động, phân thân linh hồn bị thu vào người, hắn hít sâu, không ngờ mình đạt được lợi ích lớn đến thế, linh hồn lực tăng vọt đến mức độ này.

Lục Lâm Thiên cảm nhận linh hồn lực hùng hồn từ Tiểu Hồn Anh, hắn phát hiện linh hồn lực hiện tại cực kỳ tinh thuần, chẳng có một chút tạp chất.

Về mặt linh hồn lực, tất cả tu luyện giả, mặc kệ là vũ giả hay Linh giả đều muốn tăng mạnh nó. Nhưng trên đời không có cách gì đơn thuần trực tiếp tu luyện linh hồn lực. Có một ít đan dược có thể tăng cường linh hồn lực, nhưng tu vi càng mạnh thì hiệu quả càng nhỏ nhoi.

Một ít thiên tài địa bảo cũng có tác dụng tăng mạnh linh hồn lực, ví dụ Tuyết Phách linh dịch, Địa linh dịch, Hồn thần dịch vân vân đều là trọng bảo tăng cường linh hồn lực. Nhưng nó chỉ có ích ở đẳng cấp Vương cấp, với tu vi giả Tôn cấp có thể tưởng tượng hiệu quả thế nào.

Lúc này linh hồn lực của Lục Lâm Thiên được ích lợi như thế khiến hắn vô cùng rung động.

- Báu vật!

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm Vô Tự Thiên Thư trong tay, tất cả là nhờ tia năng lượng trong không gian thần dị đó. Ba quyển Vô Tự Thiên Thư đều có tác dụng khác nhau, một quyển giúp ích lớn trong việc ổn định tâm tính. Một quyển giúp ích lớn cho việc lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong. Quyển thứ ba có tác dụng lớn linh hồn lực.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

- Không biết sáu quyển Vô Tự Thiên Thư còn lại có phải mỗi quyển đều có tác dụng không?

Chín quyển Vô Tự Thiên Thư thì Lục Lâm Thiên giữ ba quyển đều có tác dụng lớn, không biết sáu quyển khác có như vậy không? Nếu đúng thế, chẳng biết các quyển khác có tác dụng gì?

Lục Lâm Thiên đang suy tư chợt biến sắc mặt:

- Ủa?

Tiểu Long hỏi:

- Lão đại, sao vậy?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Có người muốn tìm chết, chúng ta đi xem hử.

Chân trời mênh mông, Thiên Sí Tuyết Sư đang xoay quanh trên cao. Xung quanh có năm người bao vây Thiên Sí Tuyết Sư, phương xa có mười người đứng trên lưng một con yêu thú phi hành ngũ giai.

Năm người bao vây Thiên Sí Tuyết Sư là bốn lão nhân, một nam nhân trung niên. Năm người phát ra khí thế toàn là tu vi Vương cấp, trong đó một lão nhân năm mươi tuổi đứng phía chính diện Thiên Kiếm môn có ánh sáng thuộc tính hỏa nhạt phủ quanh người, khí tức tu vi là Vũ Vương bát trọng.

Bốn người khác gồm một Vũ Vương tứ trọng, một Vũ Vương ngũ trọng, một Vũ Vương lục trọng. Nam nhân trung niên cuối cùng là tu vi Linh Vương thất trọng.

Năm tu vi giả Vương cấp bao vây Thiên Sí Tuyết Sư làm nó buộc phải ngừng lại.

Năm người nhìn chằm chằmg Thiên Sí Tuyết Sư trên bầu trời, toàn thân trắng tinh, thể hình khổng lồ dài hơn bảy trăm thước, lông bờm trắng tinh từ sau đầu kéo dài đến vai và ngực, sau lưng có cái đuôi dài mấy thước gấp khúc cuộn ngang sau lưng. Đôi cánh tinh khiết trong suốt đang vỗ dòng khí cuồng phong mạnh, thổi khí lưu không gian cuồn cuộn không dứt như có gió lốc ập đến.

Năm người nhìn Thiên Sí Tuyết Sư chằm chằm, trong mắt tràn đầy tham lam:

- Là Thiên Sí Tuyết Sư, không ngờ là Thiên Sí Tuyết Sư!

Thiên Sí Tuyết Sư rất hiếm thấy, lực lượng vương giả, tốc độ như mộng ảo thuộc tính phong hệ của Thiên Sí Tuyết Sư kết hợp hoàn mỹ lại, là một tồn tại xem như vua trong vạn thú. Nếu có thể thu phục Thiên Sí Tuyết Sư làm tọa kỵ thì giàu to.

Năm người nhìn nhau, cùng chung một ý tưởng. Lần này bị cường giả tộc Độc Giác yêu Ngưu mai phục làm tổn thất nặng nền, không ngờ tại đây gặp phải một con Thiên Sí Tuyết Sư thất giai.

Lão nhân Vũ Vương bát trọng dẫn đầu nhìn Thiên Sí Tuyết Sư, khí thế bao phủ người nó:

- Thiên Sí Tuyết Sư, ngươi thần phục ta đi, tránh cho chịu khổ.

Thiên Sí Tuyết Sư trừng mắt to lóe tia hung ác:

- Mấy người có tư cách đó sao?

Mấy nhân loại này kêu nó thần phục? Bọn họ làm sao có tư cách đó, một bàn tay của chủ nhân đủ đập chết họ.

Lão nhân thực lực tu vi Vũ Vương lục trọng đứng một bên nhìn Thiên Sí Tuyết Sư, nói:

- Tần huynh, đừng lãng phí nước miếng với nghiệt súc này, bắt trước tính sau.

Chân khí thuộc tính thủy bừng lên quanh thân lão nhân, có chút uy thế.

Lão nhân dẫn đầu nhìn Thiên Sí Tuyết Sư, cảm thấy hơi quen:

- Con Thiên Sí Tuyết Sư trông quen mắt quá.

Vũ Vương lục trọng hét lên:

- Rượu mời không uống thích uống rượu phạt, đúng là nghiệt súc!

Vũ Vương lục trọng bắn ra luồng thất luyện màu lam đυ.ng vào Thiên Sí Tuyết Sư.

Thiên Sí Tuyết Sư hét to một tiếng:

- Thực lực của ngươi chưa đủ!

Thân thể siêu khổng lồ di chuyển, thân hình không lùi ngược lại tiến lên nghênh tiếp Vũ Vương lục trọng. Thiên Sí Tuyết Sư có huyết mạch vương giả, sao nó có thể không đánh mà chạy. Huống chi có chủ nhân ở bên cạnh nó.

Xoẹt!

Thiên Sí Tuyết Sư tiến lên nhưng không trực tiếp đỡ công kích của Vũ Vương lục trọng, cơ thể to lớn kỳ dị chợt lóe né thoát công kích thất luyện ánh sáng lam.

Vù vù vù!

Cùng lúc đó, đôi cánh to của Thiên Sí Tuyết Sư cắt vỡ sóng không gian, thân thể to lớn chấn vỡ không gian xẹt qua ngăn trước mặt Vũ Vương lục trọng. Đôi mắt to lộ khí thế hung tàn dữ trợn. Tốc độ của Vũ Vương lục trọng này làm sao đánh lại Thiên Sí Tuyết Sư kết hợp hoàn mỹ giữa tốc độ và lực lượng?

Tốc độ cực nhanh làm Vũ Vương lục trọng giật nảy mình, đôi mắt tràn ngập ngạc nhiên, bất ngờ:

- Sao nhanh như vậy?

Thiên Sí Tuyết Sư rống to:

- Chỉ là Vũ Vương lục trọng, ngươi còn xa mới có tư cách!

Chương 2178: Gặp công kích (2)

Thiên Sí Tuyết Sư không hề dừng lại, đôi cánh khổng lồ vỗ một cái, cánh phải trút xuống như đại đao cắt vỡ không gian, rạch hướng Vũ Vương lục trọng.

Xoẹt!

Trong khoảnh khắc cánh phải tựa lưỡi dao bén của Thiên Sí Tuyết Sư đã đến trước mặt Vũ Vương lục trọng.

Lão nhân Vũ Vương lục trọng biểu tình kinh hoàng:

- Nghiệt súc kiêu căng!

Chớp mắt Vũ Vương lục trọng giơ tay phải, hơi nước bàng bạc tuôn ra cùng với cuồng phong sắc nhọn rít gào. Một quả cầu nước to lớn đυ.ng mạnh cánh phải của Thiên Sí Tuyết Sư, quanh thân lão nhân bày ra một cương khí hộ thân.

Răng rắc!

Quả cầu nước màu lam đυ.ng vào cánh phải của Thiên Sí Tuyết Sư chớp mắt bị đánh nát vụn. Vũ Vương lục trọng bị đẩy lùi.

Bốn người khác thấy tình thế không ổn đồng thanh kêu lên:

- Thực lực của nghiệt súc này quá mạnh, mau hợp sức đối phó!

Giây lát bốn người phát ra khí thế, linh lực chân khí tuôn ra.

Thiên Sí Tuyết Sư không sợ, ánh mắt hung ác gầm rống liên hồi, hù con yêu thú phi hành ngũ giai phía xa sợ hãi run cầm cập.

Năm người đang định hợp tác công kích Thiên Sí Tuyết Sư thì một tiếng quát lạnh lùng vang vọng trong không trung:

- Mấy tên tạp mao mơ đυ.ng vào tọa kỵ của bản tôn, theo ta thấy các ngươi đã chán sống rồi!

Thanh âm truyền ra làm năm người biến sắc mặt, giọng nói vang bên tai bọn họ như sấm đánh, làm màng tai đau nhức.

Năm người nhìn hướng phát ra thanh âm, ngạc nhiên nhìn chằm chằm lưng Thiên Sí Tuyết Sư đột nhiên xuất hiện một vật kỳ lạ, sóng không gian dao động. Trong không gian này có mấy bóng người bước ra, là đám Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long.

Thiên Sí Tuyết Sư lùi ra sau lưng chủ nhân:

- Tham kiến chủ nhân!

Ánh mắt Thiên Sí Tuyết Sư thương hại nhìn năm người khác.

Năm người thấy mấy người đột nhiên xuất hiện thì ánh mắt hoảng hốt, liếc qua nhóm Lục Lâm Thiên. Khí thế vô hình trung làm bọn họ thấy áp lực nặng nề, mỗi người đều có khí thế cực kỳ đáng sợ.

Đặc biệt Vũ Vương bát trọng thực lực mạnh nhất dẫn đầu năm người, ánh mắt trở nên kinh hoàng.

Lục Lâm Thiên lòng máy động, Thiên Trụ giới ẩn vào tay hắn, biến mất.

Lục Lâm Thiên hờ hững nhìn năm người trước mắt:

- Các ngươi là tự bạo hay để ta ra tay?

Vũ Vương bát trọng thực lực mạnh nhất ánh mắt run rẩy, cơ mặt co giật:

- Ngươi là Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn!

Vũ Vương bát trọng đã nhận ra Thiên Sí Tuyết Sư, vì lão từng thấy, gặp ở đảo Bình Nham.

Lúc trước sự kiện quan trọng ở đảo Bình Nham thì Vũ Vương bát giai cũng có mặt, từng thấy Thiên Sí Tuyết Sư một lần. Lúc này người áo xanh, Lục Tâm Đồng, Dương Quá xuất hiện, lão nhìn kỹ đều nhận ra là ai.

- Lục Lâm Thiên...

Bốn người khác hoàn toàn biến sắc mặt. Hiện tại có ai không biết ba chữ Lục Lâm Thiên? Môn chủ Phi Linh môn, Linh Vũ Chiến Tôn, đồn rằng tàn sát Tôn cấp như không, đồn rằng tọa kỵ của Lục Lâm Thiên dường như là Thiên Sí Tuyết Sư.

Mấy người lòng lạnh lẽo.

- Tiêu rồi!

Bọn họ chọc ai không chọc lại đi trêu vào Lục Lâm Thiên.

Vũ Vương bát trọng vội xin lỗi:

- Lục chưởng môn, chúng ta không cố ý xúc phạm, vì không biết Thiên Sí Tuyết Sư đó là tọa kỵ của Lục chưởng môn, chúng ta đi ngay đây.

Lục Lâm Thiên hờ hững liếc qua mấy người:

- Mấy tạp mao kia, đυ.ng vào tọa kỵ của bản tôn rồi đi dễ vậy sao? Ta nói rồi, muốn ta ra tay hay các ngươi tự bạo cho rồi?

Đυ.ng vào tọa kỵ của hắn thì sao bỏ qua được? Quan trọng nhất Thiên Trụ giới đã xuất hiện trước mặt mấy người này, bọn họ phải chết.

Lục Tâm Đồng nói:

- Ca ca, giao cho ta.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, mấy người không dám ở lại lâu hơn, vội vàng chạy trốn:

- Chạy mau!

Một tiếng quát nũng nịu truyền ra:

- Chạy đi đâu? Chỉ có thể trách các ngươi không có mắt.

Bóng dáng Lục Tâm Đồng như quy mị biến mất tại chỗ, khi lại xuất hiện thì đã đến trước mặt Vũ Vương bát trọng. Khí thế kỳ dị khiến tim người đập nhanh tuôn ra từ trán Lục Tâm Đồng, Trấn Diệt Linh Hồn tháp xuất hiện trong tay nàng.

- Chít chít chít!

Các tiếng rít quái dị truyền ra, bên trong Trấn Diệt Linh Hồn tháp tuôn ra mấy chục vật hồn anh dữ trợn, mấy con hồn anh bao vây Vũ Vương bát trọng. Số hồn anh dữ trợn còn mang theo theo khói đen ngút trời, khí tức kỳ dị làm người run sợ ngăn trước mặt bốn người, mười tu vi giả Suất cấp trên lưng yêu thú ngũ giai phía xa.

Khí thế làm tim người đập nhanh, sâu trong linh hồn mấy người cứng lại. Bọn họ không bao giờ ngờ chạy thoát khỏi tộc Độc Giác Yêu Ngưu chưa được bao lâu lại mù mắt đi trêu vào Lục Lâm Thiên. Nếu sớm biết Thiên Sí Tuyết Sư là tọa kỵ của Lục Lâm Thiên thì cho bọn họ mười lá gan cũng không dám đến gần. Tiếc rằng bây giờ có hối hận cũng đã muộn rồi.

- A!

Các tiếng rú thê thảm vang lên. Năm tu vi giả Vương cấp bị những con vật dữ trợn đáng sợ nuốt sạch. Hồn anh của bọn họ không chạy ra được, hồn anh vừa chạy liền bị trói buộc, bị Lục Tâm Đồng thu vào Trấn Linh Diệt Hồn tháp.

Phương xa đám tu vi giả Suất cấp, yêu thú phi hành ngũ giai đều hóa thành mưa máu rơi từ trên cao xuống, chết cũng không biết mình chết như thế nào.

- Thu!

Mười mấy con hồn anh dữ tợn trở lại Trấn Linh Diệt Hồn tháp, bị Lục Tâm Đồng thu về, lắc người đến bên cạnh đám người Lục Lâm Thiên. Tu luyện hai năm nay thực lực của nàng lại tiến bộ nhiều.

Lục Tâm Đồng ra tay, Lục Lâm Thiên chỉ liếc một cái rồi thôi. Thực lực của Lục Tâm Đồng muốn đối phó với mấy người này thì kết quả đã rõ rành rành trước mắt. Lục Lâm Thiên luôn nhìn chằm chằm sơn mạch to lớn bắc ngang hải vực phương xa.

Lục Lâm Thiên lên tiếng:

- Phía trước chính là Tổ Yêu Lâm, chúng ta đã đến nơi rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú sơn mạch bao la trước mặt, chắc đã đến Tổ Yêu Lâm.

Nhìn sơn mạch to lớn, con ngươi Tiểu Long co rút:

- Đã đến rồi sao?

Rốt cuộc tới Tổ Yêu Lâm.

Trong Tổ Yêu Lâm khắp nơi là đỉnh núi trập trùng, trong sơn mạch mênh mông vô bờ là biển cây to chọc trời. Hiện đang đang là mùa hè, đập vào tầm mắt là dãy núi phập phồng, biển rừng gợn sóng.

Trong sơn mạch toàn là rừng cây um tùm lá xanh, hoàn toàn giống như rừng rậm nguyên thủy. Núi cao rừng rậm, gió to thổi qua vạn mộc khuynh phục, giống như bão biển trong đại dương.

Trong sơn mạch có nhiều yêu thú vượt sức tưởng tượng của Lục Lâm Thiên. Đây là thiên đường của yêu thú. Trên bầu trời nhìn xuống, thỉnh thoảng Lục Lâm Thiên thấy cảnh vạn thú chạy chồm rất khó thấy ở bên ngoài.

Ngẫu nhiên thấy trăm ngàn yêu thú đang chém giết, chuyện này rất thường thấy trong Tổ Yêu Lâm. Đám người Lục Lâm Thiên ở trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư nên không gặp yêu thú nào đến quấy rầy. Thiên Sí Tuyết Sư phát ra khí thế thì yêu thú bình thường sớm tự động lùi thật xa, huống chi đang ở vòng ngoài Tổ Yêu Lâm không có yêu thú cao giai nào tồn tại.

Huyền Vũ hoàng tộc cụ thể ở đâu thì Lục Lâm Thiên thật tình không biết. Từ tin tức Phi Linh môn thu thập được không có địa chỉ cụ thể, Lục Lâm Thiên nghe Nam thúc nói một số chỗ ở của Huyền Vũ hoàng tộc nhưng phải đi tới trung tâm Tổ Yêu Lâm mới được.

Chương 2179: Bạch Linh gặp nạn

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư. Hai mươi tháng ở Thiên Trụ giới, bất giác trong trạng thái huyền ảo cắn nuốt tia năng lượng đã qua, Lục Lâm Thiên muốn một lần nữa tiến vào trạng thái kia nhưng không được.

Xoẹt!

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến đổi. Sau cuộc chiến với Nguyên Nhược Lan, Lục Lâm Thiên đột phá nhiều về mặt lĩnh ngộ, sáng tạo vũ kỹ có tiến triển thực chất. Lúc này Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, hắn tiếp tục bỏ thời gian vào việc sáng tạo vũ kỹ.

Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, hai thủ ấn huyền ảo hoàn mỹ chồng lên nhau trong tay hắn. Hai thủ ấn chạm vào tại một điểm đột nhiên xuất hiện một vòng sáng đen thui, một khe nứt không gian vụt qua.

Thấy cảnh này Lục Lâm Thiên cười phá lên:

- Ha ha ha!

Sáng tạo vũ kỹ rốt cuộc có thành tích rồi.

Nghe Lục Lâm Thiên cười lớn, Lục Tâm Đồng, Dương Quá đang nhắm mắt dưỡng thần bị đánh thức.

Lục Tâm Đồng nghi hoặc hỏi:

- Ca ca, có chuyện gì mà cười vui vẻ như vậy?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Nước chảy, gió thổi, lửa nóng, tùy tâm sở dục, đừng ràng buộc mặt hình thức. Ha ha ha, hiểu rõ vài chuyện.

Lục Tâm Đồng lộ ánh mắt tò mò hỏi:

- Hiểu cái gì?

Lục Tâm Đồng biết ca ca đang lĩnh ngộ, có lẽ cũng sẽ giúp ích nhiều cho nàng.

Lục Lâm Thiên nghiêm túc nói với Lục Tâm Đồng:

- Tâm Đồng phải tự mình lĩnh ngộ, chờ sau này Tâm Đồng sẽ hiểu. Nhưng làm Linh giả, Tâm Đồng nên tập trung lĩnh ngộ linh hồn, về tâm thần cũng có không gian mênh mông, mỗi lĩnh ngộ một chút đều có ích lợi rất lớn.

Hiện tại Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ vài thứ về mặt sáng tạo vũ kỹ, không giúp được nhiều cho Lục Tâm Đồng. Vũ giả, Linh giả là hai con đường lớn khác nhau.

Lục Tâm Đồng mơ hồ gật gù:

- Vâng!

Trong khu rừng rậm rạp bóng cây, Lục Lâm Thiên xuất hiện trong rừng. Lục Lâm Thiên đứng yên một chỗ không nhúc nhích, đôi mắt nhắm chặt.

Phương xa, Thiên Sí Tuyết Sư không kiềm được khẽ hỏi Tiểu Long:

- Chủ nhân đang làm gì vậy? Chủ nhân đã đứng yên không nhúc nhích một canh giờ rồi.

Tiểu Long trả lời:

- Lão đại đang lĩnh ngộ, chắc là nghĩ tới cái gì.

Lục Lâm Thiên đột nhiên mở mắt ra, tia sáng bạc rực rỡ lóe lên dưới chân hắn. Người Lục Lâm Thiên xuất hiện một năng lượng thuộc tính phong bao phủ, hắn vọt ra ngoài.

Xoẹt!

Lục Lâm Thiên lao vυ"t ra, vài tàn ảnh gần như thực chất hóa xuất hiện sau lưng. Lục Lâm Thiên ngừng bước chân, vội quay đầu. Lục Lâm Thiên thấy tàn ảnh sau lưng mình dần tan biến, năng lượng thuộc tính phong thoang thoảng đang dần trôi đi.

Thiên Độc Yêu Long thấy cảnh này xoe tròn mắt muốn rớt tròng:

- Tốc độ quá nhanh!

Tốc độ mau đến mức làm Thiên Độc Yêu Long hoa mắt, nhanh đến khó tin.

Lục Lâm Thiên nhìn mấy tàn ảnh biến mất, hắn mỉm cười lẩm bẩm:

- Thì ra là vậy.

Lục Lâm Thiên ngoái đầu nói với Tiểu Long:

- Tiểu Long, xem thử bây giờ đệ đuổi kịp ta được không?

Về tốc độ thì Tiểu Long tự tin tuyệt đối:

- Hừ! Vậy lão đại hãy cẩn thận!

Khi dứt lời Tiểu Long đã lao vυ"t đi, xông thẳng hướng Lục Lâm Thiên.

Vèo!

Chỉ trong khoảnh khắc thân hình Lục Lâm Thiên biến mất khỏi tầm mắt Tiểu Long, ánh mắt Tiểu Long biến đổi, tâm thần quan sát tìm ra chỗ có khí tức của lão đại. Tiểu Long lắc người lại lao lên.

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên xuất hiện, đột nhiên Tiểu Long hiện hình sau lưng hắn.

Tay Tiểu Long chộp vai Lục Lâm Thiên, cười đắc ý:

- Lão đại, bắt được rồi!

Vèo!

Tay Tiểu Long chộp vào thân hình Lục Lâm Thiên nhưng nó vỡ ra như mặt gương rồi biến mất. Tiểu Long lại biến sắc mặt ngạc nhiên, đây là tàn ảnh.

Bùm bùm bùm!

Lục Lâm Thiên hiện ra ngay bên cạnh Tiểu Long, chớp mắt lại xuất hiện một chuỗi tàn ảnh. Mấy tàn ảnh cùng xuất hiện, giống nhau y như đúc, tốc độ quá nhanh, ngay cả Tiểu Long cũng không thể phân biệt đâu mới là bản thể của lão đại.

Trong khi Tiểu Long khó hiểu thì đột nhiên nhanh chóng thụt lùi, cùng lúc đó nó xoay người lại, thấy lão đại xuất hiện ở nơi nó vừa đứng.

Vèo!

Lục Lâm Thiên hiện ra, năng lượng thuộc tính phong nhàn nhạt biến mất, mấy tàn ảnh xung quanh tan biến theo, không có cái nào là bản thể. Tốc độ và sự kỳ dị khiến Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Thiên Độc Yêu Long đều trố mắt líu lưỡi.

Tiểu Long kinh ngạc nói:

- Lão đại quá là cường đại, sao làm được vậy?

Tốc độ của lão đại nhanh tới mức này thật là không có dấu vết để lần theo, và thật kỳ dị. Trong đó còn có một lực lượng không gian và lực lượng thuộc tính phong bao bọc, dường như chẳng toát ra ngoài chút nào cho nên có thể che giấu đi khí tức.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Cứ tùy tâm tùy tính là làm được.

Lục Lâm Thiên cực kỳ vừa lòng tốc độ hiện tại, đây đều là thành tích hắn lĩnh ngộ trong thời gian này. Không gian thuộc tính phong bao phủ cộng thêm lực lượng không gian là sẽ tạo ra được tốc độ thế này.

Lục Tâm Đồng chậm rãi bước đến gần Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Ca ca, chúng ta có chạy đi tiếp không?

Ca ca tiến bộ thì Lục Tâm Đồng cũng rất vui mừng.

Lục Lâm Thiên nhìn tận cùng rừng cây trước mặt:

- Chúng ta đi bộ đi, thuận tiện tìm vài yêu thú hỏi thăm xem có biết chỗ Huyền Vũ hoàng tộc ở không.

Trong sơn mạch này có nhiều yêu thú, mấy ngày qua bốn phía xuất hiện khá nhiều yêu thú cao giai. Yêu thú trong Tổ Yêu Lâm này không cùng đẳng cấp so với sơn mạch Vụ Đô, sơn mạch Vụ Hải.

Cho nên trong sơn mạch này Lục Lâm Thiên muốn tranh thủ rèn luyện mình, như trước kia hắn đã tôi luyện trong sơn mạch Vụ Đô. Cái loại rèn luyện đó mới hữu dụng với hắn.

Quyết định xong mọi người không ai phản đối, cả nhóm đi bộ trong sơn mạch này. Đương nhiên bọn họ có thi triển chân khí, linh lực khi đi, không thì đi mười năm, trăm năm cũng không ra ngoài sơn mạch nổi. Trong sơn mạch liên miên vô tận này đoàn người tiến sâu vào, thu giấu khí tức. Sơn mạch phía xa không ngừng vọng ra tiếng thú gầm, bóng dáng mấy người dần khuất trong đó.

Trong sơn mạch, Lục Lâm Thiên bắt đầu rèn luyện mấy lĩnh ngộ gần đây của mình. Nơi nhóm người đi qua có nhiều yêu thú gặp vạ. Chúng nó đυ.ng phải bọn họ là không có sức chống lại.

Trong quá trình Tiểu Long tìm nhiều yêu thú hỏi tin tức Huyền Vũ hoàng tộc, nhưng yêu thú bên này đều không biết. Mọi người thấy hơi căng thẳng, không biết làm sao tìm ra tung tích Huyền Vũ hoàng tộc được.

Ngọn núi cao vυ"t đâm thủng tầng mây trập trùng, một bóng dáng thướt tha bay nhanh như tia chớp. Thân hình yểu điệu, bóng trắng như tuyết, tốc độ nhanh đến mức tận cùng.

Vù vù vù!

Nhưng hai bóng người đuổi theo cũng không chậm chút nào.

Đột nhiên phía trước xuất hiện hai bóng người, yêu nguyên phô thiên cái địa tuôn ra:

- Bạch Linh trưởng lão, ngươi không trốn thoát được đâu!

Hai thất luyện yêu nguyên chặn đường đi của bóng dáng thướt tha.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Nhìn hai công kích ập đến, ánh mắt bóng người mảnh khảnh trầm xuống, cả thân bay vọt lên, cổ tay nhúc nhích. Váy trắng bay phần phật, bàn tay ngọc đánh ra hai cột sáng trắng.

Hai cột sáng trắng mang theo năng lượng cực kỳ cuồng bạo chớp mắt va chạm vào hai thất luyện yêu nguyên đằng trước.

Chương 2180: Các vị chạy nhanh đi

Bùm bùm bùm!

Bốn lực công kích trong khoảnh khắc va chạm, không gian nổi lên cơn bão cuồng phong như vòi rồng cuốn lấy. Cả không gian rít gào, bên dưới là núi sụp đất nứt.

Cộp cộp cộp!

Hai bóng người phía trước bị đẩy lùi nhưng chỉ vẻn vẹn như thế, bọn họ không bị tổn thương gì lớn.

Vù vù vù!

Trong lúc tạm dừng, hai bóng người phía sau chớp mắt đáp xuống, hai khí thế tỏa định bóng dáng yểu điệu đứng chính giữa.

Thân thướt tha, khuynh quốc khuynh thành, mắt lạnh lùng vừa quyết rũ, không phải Bạch Linh thì là ai? Bốn người này đến vì Bạch Linh.

Bốn người này gồm hai nam hai nữ, bề ngoài trung niên. Nam tuy trung niên nhưng cực kỳ đẹp trai, nữ thì phong vận quyến rũ, ánh mắt hấp dẫn hút hồn, khí độ bất phàm.

Xem bốn người phát ra yêu nguyên thì đều là yêu thú bát giai trung kỳ, thực lực rất khủng bố.

Nam nhân trung niên dẫn đầu nhìn Bạch Linh, nói:

- Bạch Linh trưởng lão hãy về cùng chúng ta, chẳng lẽ Bạch Linh trưởng lão muốn phản tộc sao?

Ánh mắt Bạch Linh âm trầm:

- Là ta phản tộc hay chính các ngươi phản tộc?

Đôi mắt bắn ra tia sáng lạnh lùng uy nghiêm liếc bốn người, làm bọn họ thầm run rẩy trong lòng.

Bốn người nhìn nhau rồi cùng lao ra:

- Thế thì đừng trách chúng ta không khách sáo!

Yêu nguyên phô thiên cái địa tuôn ra, bốn thất luyện yêu nguyên từ bốn hướng đυ.ng vào Bạch Linh.

Ánh mắt Bạch Linh trầm xuống, thủ ấn thay đổi, hai tay giang ra vẽ vòng tròn trong không trung. Trong phạm vi trăm thước tỏa vầng sáng chói mắt to lớn.

Vòng sáng như màn nước trong suốt màu trắng nổi sóng gợn năng lượng bao phủ Bạch Linh vào trong.

Vù vù vù!

Cùng lúc đó, bốn phía xung quanh tự bắn ra một luồng thất luyện yêu nguyên đυ.ng vào vầng sấng trắng mà Bạch Linh tạo ra.

Bạch Linh bày ra vầng sáng trắng phong kín không gian xung quanh thật kín kẽ, bốn thất luyện yêu nguyên khi rơi vào màn sáng, hoa văn năng lượng đang gợn sóng chợt dao động kịch liệt.

Giờ phút này, năm luồng năng lượng dây dưa cùng nhau, cả không trung run rẩy. Tuy nhiên bốn người hợp tác cũng không phá được vầng sáng Bạch Linh bày ra.

Trong không trung, bốn người ra sức hợp sức nhưng không phá được Bạch Linh bày ra quầng sáng, bọn họ khẽ quát:

- Hừ!

Bốn thủ ấn lại thay đổi, người bọn họ phát ra ánh sáng trắng đậm chói mắt.

Bốn tiếng thú gầm vang lên:

- Grao!

Bốn người lộ ra bản thể khổng lồ, toàn là thân sát khí và tàn hồn. Nhưng màu của bốn sát khí và tàn hồn khác nhau.

Bốn sát khí và tàn hồn cơ thể to như ngọn núi lớn, có tám cái đuôi dài kỳ lạ. Tám cái đuôi dài mấy trăm thước phát ra gió mạnh chớp mắt xuyên thấu không gian, quanh thân tỏa ánh sáng rực rỡ. Từng đợt khí thế cường đại tuôn ra, uy thế khïếp người lan tràn, khí thế đến mức khủng bố.

- Grao grao!

Lúc bốn người biến hình bản thể, nhiều yêu thú xung quanh bị uy áp ảnh hưởng.

Vù vù vù!

Khí lưu xung quanh như nước lũ chảy xiết, vang lên một chuỗi tiếng nổ. Tám cái đuôi bay ra từ sau lưng mỗi người kèm theo ánh sáng yêu nguyên rực rỡ, kỳ dị xé gió lao vυ"t đi như rắn ra khỏi hang.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Chớp mắt tám cái đuôi của mỗi người đã xuyên thấu không gian, nơi cái đuôi lao qua sóng không gian chợt nổ tung, tổng cộng ba mươi hai cái đuôi tấn công cùng lúc. Tiếng nổ vang lên trầm đυ.c, cái đuôi từ không trung đổ ập xuống.

Ba mươi hai cái đuôi to mang theo lực lượng cường đại sắc bén, năng lượng yêu nguyên bàng bạc cùng với khí thế dời núi lấp biển, góc độ cực kỳ xảo quyệt tàn nhẫn đυ.ng mạnh vào cấm chế năng lượng mà Bạch Linh đã bày ra. Ba mươi hai cái đuôi to như co nhộng bám dính vầng sáng.

Tuy vầng sáng năng lượng Bạch Linh bày ra cường đại nhưng bị ba mươi hai cái đuôi to va chạm tựa như thả bom vào mặt biển, nổi lên dao động vòng xoáy cực kỳ xiết, tựa sóng biển cuộn trào dâng cao.

Trong vòng sáng, Bạch Linh lạnh lùng quát:

- Cho rằng bốn người hợp sức là sẽ làm gì ta được sao? Vậy đừng trách ta không khách sáo!

Mắt Bạch Linh lạnh băng, tay kết thủ ấn. Năng lượng yêu nguyên phô thiên cái địa tuôn ra, yêu nguyên hùng hậu ngưng tụ thành một quả cầu ánh sáng trắng to lớn.

Bạch Linh quát khẽ:

- Phá!

Tay ngưng tụ quả cầu ánh sáng yêu nguyên đẩy ra, vòng sáng đột nhiên co rút, quả cầu ánh sáng va chạm vào không gian bị ba mươi hai cái đuôi to bao phủ.

Năng lượng đáng sợ va chạm, tiếng nổ vang lên như sấm sét trong bão tố.

Bùm bùm bùm!

Tiếng nổ vang qua đi, lực lượng cường đại va chạm, không gian vỡ ra từng tấc. Kình khí năng lượng bàng bạc đáng sợ lao ra, cả không gian đều run rẩy. Tiếp theo kình khí hùng hồn hóa thành vòi rồng khổng lồ chỉ rộng mấy chục thước phun ra từ không gian bị xé rách.

Vòi rồng kình khí khổng lồ gần như bao phủ toàn không gian, kình khí cuồng bạo vặn vẹo không gian.

Vù vù vù!

Kình khí khủng bố bắn ra, không gian nổ tung. Vòi rồng kình khí giông tố bị phá tan, biến mất trong thiên địa.

Bốn sát khí và tàn hồn khổng lồ há mồm phun ra búng máu, cơ thể cao lớn bị đánh bay đi:

- Phụt!

Mặt Bạch Linh trắng bệch, chợt nàng biến mất giữa không trung. Không thể ở lại đây lâu, nếu bị thêm người khác đuổi theo nữa thì càng khó trốn hơn.

Ngọn núi chồng chất, biển rừng liên miên, trong sơn mạch cây to che phủ giữa không trung, mấy bóng người xuất hiện ở một địa hình hiệp cốc. Mấy bóng người xuất hiện, khí huyết sát thoang thoảng lan tỏa từ từ. Trong không gian xung quanh hễ yêu thú có thực lực mạnh một chút đều cảm nhận khí tức đó, liền nhanh chóng chạy trốn.

Đám người Lục Lâm Thiên đi trong sơn mạch đã một tháng, gần một tháng nay Lục Lâm Thiên dẫn đoàn người Lục Tâm Đồng, Dương Quá rèn luyện. Ba người giết nhiều yêu thú nên không gian xung quanh có yêu thú vừa ngửi được mùi khí huyết sát từ hai người là sẽ chạy trốn thật nhanh như con thỏ bị hù sợ. Khí tức đó khiến người các yêu thú cảm giác nguy hiểm.

Bộ dạng mọi người rất mệt mỏi, nên mới tìm hiệp cốc này nghỉ ngơi chốc lát, đã suốt ba ngày bọn họ không nghỉ ngơi rồi.

Lục Lâm Thiên khoanh tay đứng, đôi mắt đen láy nội liễm không chút ánh sáng nào, chỉ có sâu thăm thẳm. Nhìn xung quanh, tâm thần Lục Lâm Thiên theo dõi, đám yêu thú xung quanh sớm trốn đi sạch.

Lục Lâm Thiên nhìn Lục Tâm Đồng và Dương Quá, hắn cười cười. Về việc rèn luyện thì đại ca Dương Quá vững vàng hơn Lục Tâm Đồng nhiều. Trong một tháng nay địa ca Lục Tâm Đồng tiến bộ khá nhiều, đặc biệt là về lĩnh ngộ.

Thời gian một tháng này ba người không thi triển nhiều chân khí, cố gắng giảm thấp thực lực nhất để rèn luyện. Tu luyện là chuyện cô đơn mà khô khan, muốn trở thành cường giả đáng kính sợ trong mắt người khác phải trả giá cố gắng, rèn luyện vất vả người bình thường khó thể tưởng tượng. Lục Lâm Thiên sớm biết rõ điều này, hắn một đường đi tới như thế đó.

Nghĩ đến thành tích trong tháng này thì Lục Lâm Thiên cực kỳ vừa lòng. Một tháng qua Lục Lâm Thiên chỉ cần tập trung bỏ thời gian vào sáng tạo vũ kỹ, có Tổ Yêu Lâm làm chốn rèn luyện nên tốc độ tăng nhanh nhiều.

Mấy hôm trước Lục Lâm Thiên đã lĩnh ngộ ra hình thức ban đầu chiêu vũ kỹ thứ nhất bản thân tự sáng tạo. Có lẽ không thể xem như vũ kỹ vì Lục Lâm Thiên dung hợp chân khí và linh lực lại tạo ra vũ kỹ mới, hắn không biết nên gọi chiêu đó là vũ kỹ hay linh kỹ.

Chương 2181: Thải Vân Yêu Tước (1)

Đã có cái khuôn vũ kỹ, dung hợp chân khí và linh lực, công kích vật chất và công kích linh hồn hòa vào một thể. Lục Lâm Thiên rất muốn tìm cơ hội thử nghiệm.

Nhưng trong một tháng nay không có chút tin tức về Huyền Vũ hoàng tộc, ngược lại biết nhiều tin khác trong Tổ Yêu Lâm. Ví dụ trong Tổ Yêu Lâm có bao nhiêu gia tộc yêu thú hạng nhất, nơi nào có linh dược tốt nhất.

Dương Quá hỏi Lục Lâm Thiên:

- Nhị đệ, mãi không tìm thấy tung tích Huyền Vũ hoàng tộc, hay tìm cách khác thử xem?

Lục Lâm Thiên hỏi Tiểu Long:

- Tiểu Long có cách nào tìm được không?

Trong lòng Lục Lâm Thiên biết đã hỏi dư thừa, nếu Tiểu Long liền nói ra từ lâu.

Tiểu Long lắc đầu, nói:

- Lão đại, có lẽ những gia tộc yêu thú lớn một chút sẽ biết.

Lục Lâm Thiên nói:

- Nhưng những thế lực đại tộc yêu thú dường như không dễ chọc một.

Có một số đại tộc yêu thú không dễ trêu vào, nếu chọc đến sẽ có hậu quả cực kỳ rắc rối. Nơi đây là Tổ Yêu Lâm, thiên hạ của yêu thú, tốt nhất là đừng chọc vào.

Chợt Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm đằng trước:

- Có người đến!

Không trung phía trước dao động, cùng lúc đó một bóng người từ xa đang lao nhanh đến.

Trong khoảnh khắc người đằng trước dường như thấy có mấy người trong hiệp cốc này nên lao nhanh tới, đột nhiên đáp xuống hiệp cốc.

Người này khoảng năm mươi mấy tuổi, hơi xấu xí, đôi mắt thì sáng ngời, mái tóc ngắn, nhỏ con, mảnh khảnh. Nhìn từ xa người đó như con vượn khỉ.

Người này vừa đáp xuống hiệp cốc, trước tiên quét mắt qua đám người Lục Lâm Thiên, lại nhìn Thiên Độc Yêu Long, bất ngờ thấy Tuyết Sư, Phi Thiên Ngô Công.

Người đó bước nhanh đi hướng Thiên Độc Yêu Long:

- Các vị chạy nhanh đi, đằng trước có yêu thú lợi hại đuổi đến!

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng:

- Vũ Vương bát trọng phong hệ!

Người này có tu vi Vũ Vương bát trọng phong hệ nhưng đi hướng Thiên Độc Yêu Long, chắc vì không nhận ra thực lực của Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, Dương Quá. Chỉ có Thiên Độc Yêu Long là dở thu giấu khí tức yêu thú trên người nhất, Vũ Vương bát trọng không nhìn thấu thể yêu thú của Thiên Độc Yêu Long, xem nó là người dẫn đầu. Nhưng chắc Vũ Vương bát trọng nhận ra khí tức yêu thú trên người Tuyết Sư, Phi Thiên Ngô Công.

Ngay khi Vũ Vương bát trọng xấu xí đáp xuống đất thì phương xa xuất hiện hai thân hình khổng lồ. Thú ảnh thoáng hiện, hai tiếng thú hót trong trẻo vang lên:

- Gru gru!

Vù vù vù!

Cùng với hai tiếng thú hót, hai thú ảnh đến bên trên hiệp cốc. Hai thú ảnh này so với yêu thú khác thì thể tích không lớn, chỉ khoảng hai trăm thước nhưng khí thế cỡ thất giai hậu kỳ, gần đến đỉnh, đủ sức đối phó Vũ Vương, Linh Vương bát trọng.

Lục Lâm Thiên nhìn hai con yêu thú, hơi ngạc nhiên. Hai con yêu thú cực kỳ huyễn lệ, mắt bắn ra tia sáng, đôi cánh duỗi ra tựa như phượng hoàng. Cánh chim có nhiều màu, chắc là vũ khí giết người. Cánh chim nhiều màu trùm lên toàn thân, dưới bụng có lông tơ màu trắng. Hai móng vuốt bén gấp khúc như làm bằng thép, cái mỏ sắc nhọn lóe tia sáng lạnh.

- Thải Vân Yêu Tước!

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên vì Thải Vân Yêu Tước là yêu thú hiếm thấy, không ngờ gặp chúng trong Tổ Yêu Lâm. Thải Vân Yêu Tước là yêu thú thuộc tính phong, nhưng bàn về tốc độ thì yêu thú bình thường không cách nào so sánh với nó, so với Thiên Sí Tuyết Sư không cách biệt quá xa.

Nhìn hai con Thải Vân Yêu Tước đuổi theo, Vũ Vương bát trọng lại nói với đám người Thiên Độc Yêu Long:

- Các vị, chạy nhanh lên, hai con yêu thú này rất lợi hại!

Dường như Vũ Vương bát trọng hy vọng mọi người chạy nhanh, nhưng khiến gã thất vọng là nhóm yêu thú phớt lờ gã.

Hai con Thải Vân Yêu Tước xuất hiện trong hiệp cốc tỏa định Vũ Vương bát trọng ngay, mắt dữ dằn bắn ra sát khí, dường như có thù hận sâu đậm.

- Nhân loại chết tiệt, tộc của ta sẽ không tha cho các ngươi!

Dường như hai con Thải Vân Yêu Tước cho rằng đám người Lục Lâm Thiên chung nhóm với Vũ Vương bát trọng.

Lục Lâm Thiên hờ hững liếc Vũ Vương bát trọng xấu xí, người này xông đến chỉ vì muốn tìm người ngăn cản hai con Thải Vân Yêu Tước, để gã tiện chạy trốn. Có lẽ Vũ Vương bát trọng trêu chọc đến tộc Thải Vân Yêu Tước.

Lục Lâm Thiên liếc Vũ Vương bát trọng xấu xí một cái:

- Các hạ lo chạy trốn là được, hiện tại trốn còn kịp.

Lục Lâm Thiên cũng không muốn bỗng dưng chọc vào tộc Thải Vân Yêu Tước.

Vũ Vương bát trọng nghe vậy ngoái đầu nhìn Lục Lâm Thiên, mắt lóe tia sáng gian xảo:

- Các vị, sao ta có thể bỏ các người lại được? Là ta dẫn hai con nghiệt súc đến, ta phải giải quyết chúng nó mới được!

Vũ Vương bát trọng bị hai con Thải Vân Yêu Tước rượt theo, tốc độ không nhanh hơn chúng được, thực lực thì đối phó một con đã miễn cưỡng, tuyệt đối không đánh lại hai con. Khó khăn lắm mới gặp được mấy nhân loại này, tác dụng câu giờ cũng tốt, cho gã có cơ hội chạy trốn. Mấy người này chết hay sống chẳng liên quan gì gã.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng lạnh, hắn đã cho người này cơ hội chạy trốn nhưng vẫn muốn kéo hắn làm kẻ chết thay ngăn lại hai con Thải Vân Yêu Tước.

- Nhân loại chết tiệt, chết hết đi!

Hai con Thải Vân Yêu Tước nhìn mấy nhân loại, đôi cánh vỗ dấy lên khe nứt sóng không gian, chuẩn bị tấn công.

Thiên Độc Yêu Long phát ra tiếng gầm:

- Grao!

Trong thanh âm xen lẫn long uy hùng hồn, tuy long uy không sánh bằng rồng thật sự nhưng mạnh hơn huyết mạch Thải Vân Yêu Tước một chút. Tính ra thì huyết mạch Thải Vân Yêu Tước mạnh hơn Phi Thiên Ngô Công chút xíu nhưng không tới trình độ Thiên Sí Tuyết Sư, càng không bằng Thiên Độc Yêu Long.

Nghe tiếng gầm từ miệng Thiên Độc Yêu Long, hai con Thải Vân Yêu Tước giật mình phát ra tiếng rít sắc nhọn:

- Gru gru!!!

- Grao!

Thiên Độc Yêu Long lại gầm một tiếng, dường như hỏi hai con Thải Vân Yêu Tước chuyện gì.

Hai con Thải Vân Yêu Tước líu ríu trả lời:

- Gru gru!

Vũ Vương bát trọng thuộc tính phong thấy cảnh này thì ngây người, gã phát hiện thanh niên áo đen, thanh niên áo trắng là yêu thú thất giai, nhưng không ngờ nam nhân áo đen cũng là yêu thú, tu vi rất cao. Xem khí thế đó làm lòng Vũ Vương bát trọng lạnh lẽo, nam nhân áo đen rất có thể là yêu thú bát giai.

Nghĩ đến đây Vũ Vương bát trọng thuộc tính phong chậm rãi thụt lùi.

Thiên Độc Yêu Long trầm thấp gầm lên, chắc đã hiểu rõ đầu đuôi câu chuyện Thải Vân Yêu Tước kể:

- Grao!

Lục Lâm Thiên truyền âm hỏi Độc Long lão đệ:

- Độc Long huynh, chuyện gì vậy?

Thiên Độc Yêu Long truyền âm trả lời:

- Chưởng môn, người này đánh chết một con Thải Vân Yêu Tước thất giai trung kỳ, lấy yêu đan, còn cắt hai cánh Thải Vân Yêu Tước muốn luyện chế linh khí bay. Hai con Thải Vân Yêu Tước hy vọng ta nghĩ tình cùng là yêu thú đừng ngăn cản chúng nó đánh chết người này, chúng nó muốn cướp về đôi cánh Thải Vân Yêu Tước. Chúng nó tuyệt đối không cho phép thân thể của thú trong tộc rơi vào tay người khác.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, hắn hơi hiểu được. Đối với chủng tộc yêu thú huyết mạch cao một chút tuyệt đối không cho ai đυ.ng vào thi cốt tộc nhân của mình, cũng không cho đồng bào bị luyện hóa, càng không cho phép ai thu đồng bào của mình làm tọa kỵ, nếu phát hiện sẽ truy sát cùng trời cuối đất.

Chương 2182: Thải Vân Yêu Tước (2)

Vũ Vương bát trọng giết một con Thải Vân Yêu Tước, lấy đi yêu đan, còn cướp đôi cánh, tộc Thải Vân Yêu Tước tuyệt đối không cho phép chuyện đó xảy ra.

Lục Lâm Thiên vốn không muốn nhúng tay vào việc này, người giết yêu thú, yêu thú giết người, đây vốn là việc kinh thiên địa nghĩa, vô hình trung có thiên đạo điều khiển. Chuyện không liên quan gì hắn, Lục Lâm Thiên cũng không quản lý được tất cả. Nhưng Vũ Vương bát trọng muốn kéo nhóm Lục Lâm Thiên làm kẻ chết thay, vậy hắn không bỏ qua được. Nếu tộc Thải Vân Yêu Tước cho rằng bọn họ liên quan với Vũ Vương bát trọng thì sẽ rất rắc rối, dù gì đang trong Tổ Yêu Lâm.

Lục Lâm Thiên nói:

- Độc Long huynh, vậy hãy giết người này giúp chúng ta nó đi.

Chuyện này không liên quan Lục Lâm Thiên, đành để Vũ Vương bát trọng xui xẻo. Muốn âm người khác tiếc rằng gã đã chọn nhầm đối tượng.

Trực giác Vũ Vương bát trọng nhạy cảm nhận thấy có chuyện không hay, gã cũng biết mình đã làm chuyện gì. Vũ Vương bát trọng giết yêu thú tộc Thải Vân Yêu Tước, lấy đi yêu đan và đôi cánh, gã định trở về tìm người luyện chế thành một món linh khí bay. Vũ Vương bát trọng ý định tìm mấy người bám chân hai con Thải Vân Yêu Tước đuổi bắt, ai ngờ mấy người này có thủ lĩnh yêu thú.

Vũ Vương bát trọng biết rõ chuyện gã làm tuyệt đối không được tha thứ trong yêu thú, là hành động mà yêu thú căm hận nhất, dù là yêu thú xa lạ cũng sẽ ra tay đối phó gã. Giống như con yêu thú giết người trên đại lục Linh Vũ, Vũ giả, Linh giả xung quanh sẽ xúm lại giết con yêu thú này.

Vèo!

Ngay giây phút Vũ Vương bát trọng thấy tình hình không ổn thì lắc người, ánh sáng bạc bắn ra từ dưới chân, gã cuống cuồng chạy trốn.

Thiên Độc Yêu Long phát hiện động tác của Vũ Vương bát trọng, râu rồng rung rung, thân hình như tháp sắt tiến lên một bước, yêu nguyên tụ tập quanh thân. Trên bầu trời đột nhiên tràn ngập khí tức cuồng bạo, Vũ Vương bát trọng xấu xí mới lên cao đã bị lực lượng vô hình bao lấy, không thể nhúc nhích.

Thiên Độc Yêu Long quát to:

- Còn muốn trốn? Chậm rồi!

Hiện tại Thiên Độc Yêu Long có thể dễ dàng giải quyết một Vũ Vương bát trọng, chưởng ấn màu lam to lớn bay ra khỏi tay hắn chụp về hướng Vũ Vương bát trọng.

Bùm bùm bùm!

Tiếng nổ vang điếc tai, Vũ Vương bát trọng bị giam cầm trong không gian, Thiên Độc Yêu Long vỗ một chưởng đánh nát. Kình khí bàng bạc cuồn cuộn dữ dội, năng lượng cực kỳ cuòng bạo tràn ngập. Cả không gian kình phong tàn phá như động đất.

Phập xoẹt!

Vũ Vương bát trọng xấu xí như chim gãy cánh từ không trung tầm thấp rớt xuống, miệng hộc ngụm máu tươi, đập thủng cái lỗ to dưới đất, sắc mặt trắng bệch.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Cùng lúc đó Thiên Độc Yêu Long đã bay đến bên cạnh Vũ Vương bát trọng, mấy cấm chế giáng xuống. Vũ Vương bát trọng bị Thiên Độc Yêu Long giam cầm thô bạo ném cho hai con Thải Vân Yêu Tước.

Thiên Độc Yêu Long nói:

- Giao cho các ngươi.

Vù vù vù!

Hai con Thải Vân Yêu Tước lộ ánh mắt vui mừng, ánh sáng bảy sắc bừng lên quanh thân, cơ thể to lớn rút nhỏ biến hình người cầm Vũ Vương bát trọng trong tay.

Hai con Thải Vân Yêu Tước biến hình người một nam một nữ, bề ngoài trung niên. Hình người thì nam tuấn tú, nữ xinh đẹp lung linh.

Chỉ có Vũ Vương bát trọng lòng rung động, từ trong tay Thiên Độc Yêu Long làm gã chắc chắn đẳng cấp tu vi của nó. Vũ Vương bát trọng vốn muốn tìm mấy kẻ chết thay ai ngờ đụ.ng trúng yêu thú bát giai, coi như gã xui. Rơi vào tay tộc Thải Vân Yêu Tước, có thể biết được kết cuộc của gã ra sao.

Hai con Thải Vân Yêu Tước biến hình người, nữ nhân xinh đẹp cung kính hành lễ hướng Thiên Độc Yêu Long, hỏi:

- Không biết đại danh của các hạ là?

Mới rồi bọn họ cũng nhìn ra đẳng cấp tu vi của Thiên Độc Yêu Long, bát giai, mạnh hơn bọn họ. Hai Thải Vân Yêu Tước nhìn hướng Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Lục Lâm Thiên, dường như đã nhìn ra bọn họ là nhân loại.

Thải Vân Yêu Tước hành xử rất lễ phép, Thiên Độc Yêu Long thì không khách sáo mấy:

- Gọi ta Độc Long là được.

Nữ nhân linh lung nhìn đám người Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng rồi quay sang hỏi Thiên Độc Yêu Long:

- Độc Long tiền bối có ơn lớn với tộc Thải Vân Yêu Tước ta, gần ngay phía trước là tộc Thải Vân Yêu Tước ta, hay mời tiền bối đi tộc Thải Vân Yêu Tước để chúng ta biểu đạt lòng cảm kích với tiền bối được không?

Thiên Độc Yêu Long từ chối lời mời ngay:

- Không cần, các ngươi đi đi.

Bọn họ còn phải tìm Huyền Vũ hoàng tộc, không rảnh ghé tộc Thải Vân Yêu Tước chơi.

Thấy Thiên Độc Yêu Long từ chối, nữ nhân linh lung mắt lóe tia sáng nhìn nó, ngần ngừ rồi hỏi:

- Tiền bối, xin hỏi... tiền bối có linh phó không?

Trong một giây Thiên Độc Yêu Long liếc trộm Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên chưa từng thấy linh phó nhưng cũng không xa lạ, nhân loại bắt yêu thú làm tọa kỵ, trong Tổ Yêu Lâm có một số gia tộc yêu thú cũng sẽ bắt nhân loại phục vụ cho mình. Linh phó là một loại trong đó, cụ thể hơn là bắt Linh giả về để luyện chế đan dược cho yêu thú.

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu, hắn muốn biết Thải Vân Yêu Tước tìm linh phó làm gì.

Thiên Độc Yêu Long nhìn hai con Thải Vân Yêu Tước, nhẹ gật đầu, nói:

- Có!

Nữ nhân linh lung vẻ mặt vui mừng:

- Thật không?

Nữ nhân hỏi:

Nữ nhân linh lung hơi giật mình nhưng rồi nhanh chóng lấy lại tinh thần:

- Là ta thất lễ, xin tiền bối đừng trách.

Nữ nhân linh lung thế mới nhận ra nàng hơi thất lễ, đối phương là đẳng cấp bát giai.

Nữ nhân linh lung nói:

- Tiền bối, chuyện là vầy. Mấy ngày trước công chúa tộc ta bị người đánh lén làm bị thương, mãi không thể phục hồi. Yêu vương tộc ta đang tìm linh phó thực lực mạnh một chút trị thương cho công chúa nhà ta. Đã tìm được vài linh phó nhưng thực lực không đủ, nếu linh phó của tiền bối có thể chữa khỏi vết thương cho công chúa tộc ta thì tộc Thải Vân Yêu Tước nguyện tặng trọng bảo Yêu Linh Tinh trong tộc cho tiền bối.

Mắt Lục Lâm Thiên nổi lên hứng thú:

- Yêu Linh Tinh.

Người bình thường không biết đây là thứ gì nhưng Lục Lâm Thiên từng thấy Yêu Linh Tinh trong ngọc giản ngày xưa Nam thúc đưa cho. Yêu Linh Tinh không phải vật tầm thường, nó là một sự tồn tại đặc biệt. Nghe đồn trong động phủ chôn xác một số đại tộc yêu thú qua mấy ngàn đến vạn năm, thiên thời địa lợi nhân hòa mới có cơ hội hình thành Yêu Linh Tinh.

Lục Lâm Thiên truyền âm vào tai Thiên Độc Yêu Long:

- Độc Long huynh, chúng ta đi xem thử trước, huynh cứ coi ta như linh phó.

Yêu Linh Tinh là thứ tốt, có nhiều tác dụng cho yêu thú, cũng có ích lớn với vũ giả. Tác dụng của Yêu Linh Tinh tương đương yêu đan, Lục Lâm Thiên không biết Yêu Linh Tinh này đến đẳng cấp gì nhưng đi xem thử cũng không chết.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, Thiên Độc Yêu Long nhìn nữ nhân linh lung, hỏi:

- Ta có thể đi xem thử, nếu trị lành cho công chúa tộc ngươi là tốt nhất, còn không được thì ta cũng đành chịu.

Chương 2183: Hỏa Vũ Ngốc Ưng

Nam nhân trung niên thấy Thiên Độc Yêu Long đồng ý mang linh phó đi nhìn xem thì hân hoan nói:

- Tiền bối đồng ý đi là quá tốt rồi, nếu có thể trị lành vết thương cho công chúa chắc chắn sẽ tặng Yêu Linh Tinh!

Mọi người theo hai con Thải Vân Yêu Tước đi tộc Thải Vân Yêu Tước. Vũ Vương bát trọng bị nam nhân trung niên xách trong tay, mặt trắng bệch, ánh mắt kinh hoàng. Quay về tộc Thải Vân Yêu Tước là gã tiêu đời chắc rồi.

Lục Lâm Thiên vốn không muốn đi tộc Thải Vân Yêu Tước làm gì, nhưng nghe có Yêu Linh Tinh lại khác. Yêu Linh Tinh có giá trị khá lớn, quan trọng nhất là giúp ích nhiều cho hắn. Nếu có được Yêu Linh Tinh thì tốt nhất, hơn nữa trong Tổ Yêu Lâm này đóng giả làm linh phó là cách hay nhất. Yêu thú trong Tổ Yêu Lâm không có nhiều hảo cảm với nhân loại, đặc biệt tộc Thải Vân Yêu Tước mới rồi còn truy sát một nhân loại, có hảo cảm với nhân loại mới là lạ.

Dọc đường đi nữ nhân linh lung nói đi một chút là tới tộc Thải Vân Yêu Tước, kết quả một chút là khiến Lục Lâm Thiên bay gần hết một ngày, mãi đến chạng vạng mới tới một sơn mạch.

Sơn mạch cực kỳ tú mỹ, linh khí thiên địa đậm đặc hơn nhiều. Núi non trập trùng, cao ngất đâm thủng tầng mây, phong cảnh tú lệ. Trên mấy ngọn núi có vài thác nước trút xuống như bức tranh sơn thủy.

Trong dãy núi có nhiều kiến trúc, toàn dùng đá to tu sửa, bề mặt mài trơn nhãn.

Phong cách kiến trúc giống nhân loại, trong đại tộc yêu thú phỏng theo kiến trúc nhân loại không có gì lạ. Nhưng kiến trúc này khiến Lục Lâm Thiên thấy hơi lạ, đủ mọi màu sắc, cực kỳ huyễn lệ.

Vù vù vù!

Mấy người mới vào sơn mạch liền có nhiều Thải Vân Yêu Tước đập cánh bay ra. Mấy chục Thải Vân Yêu Tước khí thế không mạnh, cỡ nhị giai, tam giai. Hai con đi đầu là lục giai, thấy hai Thải Vân Yêu Tước hình người thì tôn kính hành lễ, mắt tò mò nhìn nhóm Thiên Độc Yêu Long, Lục Lâm Thiên.

Lát sau, trong một kiến trúc to lớn sặc sỡ nhiều màu xây dựa vào núi. Thiên Độc Yêu Long và đám người được nữ nhân linh lung đưa vào trong đại điện. Bên trong có nhiều chiếc ghế bằng đá to lớn.

- Tộc Thải Vân Yêu Tước này thực lực không yếu.

Trong đại điện này Lục Lâm Thiên thấy khoảng mười người, tuy đều là hình người nhưng tất cả là Thải Vân Yêu Tước đẳng cấp thất giai trung kỳ, thất giai hậu kỳ. Trong khi nữ nhân linh lung giới thiệu cho Thiên Độc Yêu Long thì Lục Lâm Thiên mới biết toàn là trưởng lão tộc Thải Vân Yêu Tước.

- Tham kiến tộc trưởng, năm vị trưởng lão!

Trong đại điện, sáu người đi tới. Người đi đầu bộ dạng nữ nhân ba mươi mấy tuổi, mái tóc dài màu đỏ nhạt, khuôn mặt xinh đẹp, thân hình thướt tha cao kiều. Đặt ở nhân loại thì nàng rất hấp dẫn, đôi mắt ủ rũ nhưng vẫn lóe tia sáng.

Năm người đi phía sau quần áo cực kỳ huyễn lệ, sặc sỡ nhiều năm, bộ dạng trung niên và lão nhân nhưng tuổi thật có lẽ hơn xa. Khí thế của sáu người đều là bát giai, nếu tính bình thường thì ít nhất cũng cỡ ngàn tuổi, nhưng vẫn xem như nhỏ tuổi.

Lục Lâm Thiên nhìn mấy người kia ngay. Bốn bát giai sơ kỳ, hai bát giai trung kỳ, tộc trưởng đi đầu thực lực mạnh nhất, gần bát giai trung kỳ đỉnh phong.

Mỹ phụ trung niên tóc độ thướt ha đi vào đại điện, ra hiệu mọi người miễn lễ:

- Miễn lễ.

Ánh mắt mỹ phụ trung niên lướt qua mọi người, đi tới trước mặt Thiên Độc Yêu Long.

- Ta là tộc trưởng của tộc Thải Vân Yêu Tước, Vân Dao. Chắc các hạ là Độc Long lão đệ đúng không? Đa tạ Độc Long lão đệ ra tay trợ giúp tộc ta bắt nhân loại đã có hành động xỉ nhục tộc Thải Vân Yêu Tước ta.

- Không cần khách sáo, chỉ tiện tay mà thôi.

Thiên Độc Yêu Long không dám lỗ mãng, đối phương là bát giai trung kỳ, thực lực mạnh hơn Thiên Độc Yêu Long, đối phương gọi một tiếng lão đệ cũng không dám phản đối.

Vân Dao hỏi Thiên Độc Yêu Long:

- Ta nghe nói bên cạnh Độc Long lão đệ có linh phó, không biết là đẳng cấp gì? Đoạn thời gian trước tiểu nữ bị người đánh bị thương mãi không lành được, không biết Độc Long lão đệ có thể ra tay giúp đỡ không? Nếu chữa lành được vết thương cho tiểu nữ thì ta nguyện dùng Yêu Linh Tinh đền đáp.

Trong mắt Vân Dao tràn đầy nôn nóng.

Thiên Độc Yêu Long nói:

- Ta sẽ kêu linh phó đi xem thử, đành cố gắng hết sức.

Dọc đường đi Lục Lâm Thiên đã dặn nên Thiên Độc Yêu Long biết nói thế nào.

Lục Lâm Thiên nhìn ra được thực lực tộc Thải Vân Yêu Tước không thấp, mới rồi hắn thấy trong tộc có nhiều nô bộc nhân loại bị bắt nhốt. Công chúa Thải Vân Yêu Tước bị thương, toàn tộc bất đắc dĩ, chắc tình hình cực kỳ nghiêm trọng. Lục Lâm Thiên không biết có cách nào cứu công chúa không nên ngay từ đầu cũng không dám vỗ ngực tự tin.

Vân Dao lập tức mang mọi người ra đại điện:

- Mời đi theo ta.

Thải Vân Yêu Tước trong tộc đều xem Đám người Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá là linh phó của Thiên Độc Yêu Long nên thái độ hờ hững.

Ngược lại Vân Dao, các trưởng lão đều đánh giá cao Thiên Độc Yêu Long. Người có được linh phó, cộng thêm thực lực của Thiên Độc Yêu Long, e rằng lai lịch không nhỏ. Dọc đường Vân Dao cố gắng tìm hiểu lai lịch của Thiên Độc Yêu Long nhưng Thiên Độc Yêu Long kín miệng như bưng, nàng không tìm hiểu được gì.

Lát sau trong một kiến trúc tinh xảo cũng sặc sỡ nhiều màu, trang sức cực kỳ tinh trí. Trong một gian phòng, trên giường ngọc xinh đẹp, một nữ nhân đang nằm thẳng. Nữ nhân khoảng hai mươi bốn, lăm tuổi, đầu đội vương miện nhiều màu, mặc nhung trang màu hồng, đường cong thân thể nhấp nhô, khuôn mặt rất xinh đẹp, da trắng bóc, mũi nhỏ xinh, môi anh đào. Lúc này sắc mặt nàng trắng bệch.

Vân Dao khẽ thở dài:

- Độc Long lão đệ, đây chính là tiểu nữ, kêu linh phó của ngươi xem thử đi. Ta tìm nhiều linh phó của bằng hữu xem thử nhưng bất lực.

Không đợi Thiên Độc Yêu Long mở miệng Lục Lâm Thiên đã đến bên giường ngọc, nhìn nữ nhân nằm trên giường. Biểu tình Lục Lâm Thiên nghi ngờ, tay kết thủ ấn, mấy chỉ ấn điểm vào người nàng.

Vân Dao nhìn động tác của Lục Lâm Thiên, nàng muốn nói gì nhưng cuối cùng nén lại.

Kiểm tra xong Lục Lâm Thiên hơi biến sắc mặt, ngẩng đầu nói với Vân Dao:

- Linh hồn bị thương, có một luồng linh hồn lực đang xâm thực linh hồn của nàng, e rằng trong vòng ba ngày sẽ bị nguy hiểm mạng sống.

Vân Dao nhìn Lục Lâm Thiên, thầm lấy làm lạ:

- Không ngờ ngươi có thể nhìn ra!

Trong thời gian này Vân Dao tìm nhiều bằng hữu mang linh phó đến nhưng hết cách, không tìm ra được nguyên nhân cụ thể chứ đừng nói cái khác. Vân Dao đã tự kiểm tra, linh hồn trong đầu nữ nhi có dị trạng, nhưng nàng bất lực.

Thấy Lục Lâm Thiên nhìn ra chứng mệnh, ánh mắt Vân Dao mong chờ nhìn Lục Lâm Thiên:

- Ngươi có cách gì không?

Vân Dao mới dứt lời thì nữ nhân linh lung lúc trước dẫn Đám người Lục Lâm Thiên đến tộc Thải Vân Yêu Tước vội vàng chạy vào nói:

- Tộc trưởng, người của tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng đến, nói là liên quan vết thương của tiểu thư.

Vân Dao biến sắc mặt nói:

- Độc Long lão đệ, ta đi rồi về ngay.

Vân Dao lên tiếng chào xong cùng mấy trưởng lão vội vàng rời đi, để lại một mình nữ nhân linh lung ở trong phòng cùng mọi người.

Chương 2184: Con gà mái già này

Lục Lâm Thiên nhướng mày, một lần nữa nhìn chằm chằm nữ nhân trên giường ngọc. Vết thương của nàng ta hơi kỳ lạ.

Thiên Độc Yêu Long truyền âm hỏi Lục Lâm Thiên:

- Chưởng môn có nắm chắc không?

Lục Lâm Thiên liếc nữ nhân nằm trên giường ngọc, nói:

- Vấn đề không lớn, chẳng qua bị người bày một số thủ đoạn nham hiểm muốn khống chế linh hồn.

Lục Lâm Thiên kiểm tra trong đầu Thải Vân Yêu Tước này có một linh hồn lực đang xâm thực linh hồn Thải Vân Yêu Tước, mục đích là khống chế, nhưng dường như người ra tay lúc hành động gặp chút rắc rối, cộng thêm linh hồn Thải Vân Yêu Tước này khá mạnh cho nên chống đỡ tới tận lúc này.

Nhưng người ra tay có chút thủ đoạn, người bình thường rất khó phát hiện ra, thủ đoạn rất nham hiểm. Nếu qua thêm vài ngày thì Thải Vân Yêu Tước này sẽ không chống đỡ được nữa, lúc đó thì chết chắc.

Lát sau Vân Dao cùng mấy trưởng lão trở về, lúc về mang thêm năm người. Ba nam nhân trung niên, một lão nhân, một bà lão. Lục Lâm Thiên nhìn ba người này thì mắt lóe tia sáng không ai thấy. Nhìn khí thế vô hình từ năm người trong đó có hai nhân loại, ba yêu thú. Bà lão mặc áo đỏ, ánh mắt âm độc, tu vi đến bát giai sơ kỳ. Hai nam nhân trung niên mắt ưng mũi khoằm, tu vi không thấp, thất giai hậu kỳ. Hai nhân loại làm Lục Lâm Thiên hơi tò mò, nam nhân trung niên cỡ tu vi Vũ Suất lục trọng, người kia là khí tức Linh Vương, dường như là Linh Vương ngũ trọng.

Vân Dao đi vào phòng, hỏi bà lão:

- Hỏa Hồng trưởng lão, Hàm nhi đã hôn mê một tháng, người của trưởng lão thật sự có thể chữa khỏi sao?

Bà lão nhìn Vân Dao:

- Vân tộc trưởng yên tâm đi, linh phó của tộc trưởng ta đã đến thì chắc chắn có cách, miễn Vân tộc trưởng đồng ý điều kiện của tộc trưởng ta là được.

Ánh mắt bà lão tự tin như thể chắc chắn sẽ chữa khỏi cho nữ nhân trên giường ngọc.

Mắt Vân Dao hấp háy, cắn răng nói:

- Chỉ cần chữa khỏi cho tiểu nữ thì ta đồng ý điều kiện.

Bà lão nói:

- Vậy là được, vết thương của công chúa cứ giao cho ta.

Bà lão liếc hướng Linh Vương ngũ trọng, nói:

- Đi xem vết thương của công chúa xem có thể chữa được không.

Linh Vương ngũ trọng lên tiếng:

- Tuân lệnh!

Linh Vương ngũ trọng nhấc chân đi hướng nữ nhân trên giường ngọc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm trừng Linh Vương ngũ trọng:

- Lui xuống cho ta!

Khó khăn lắm mới vào tộc Thải Vân Yêu Tước, chữa hết cho công chúa Thải Vân Yêu Tước là sẽ được Yêu Linh Tinh, đối với người khác có lẽ bó tay nhưng với Lục Lâm Thiên thì không khó chữa bệnh cho công chúa, hắn sẽ không bỏ qua cơ hội này. Nếu để Linh Vương ngũ trọng nhúng tay, chuyến này hắn đến tay không. Quan trọng nhất là Lục Lâm Thiên muốn có Yêu Linh Tinh kia.

Lục Lâm Thiên quát làm Linh Vương ngũ trọng sửng sốt.

Thiên Độc Yêu Long hỏi:

- Vân tộc trưởng, tộc Thải Vân Yêu Tước của người kêu ta đến chẳng lẽ là để hóng mát sao?

Thiên Độc Yêu Long biết ý đồ của Lục Lâm Thiên, nếu để những người này chữa cho công chúa thì sẽ vụt mất Yêu Linh Tinh.

Vân Dao tộc trưởng xin lỗi Thiên Độc Yêu Long:

- Độc Long lão đệ, rất có lỗi, ta sẽ không để các người đến không, lát nữa ta sẽ cảm tạ hậu hĩnh. Nhưng tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng có người bảo đảm sẽ chữa lành cho tiểu nữ, nên lần này làm phiền Độc Long lão đệ.

Bà lão áo đỏ nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Bà lão áo đỏ xem Lục Lâm Thiên là người hầu của Thiên Độc Yêu Long, linh phó không có địa vị trong yêu thú. Bà lão áo đỏ hờ hững liếc Lục Lâm Thiên, cảm nhận khí thế trên người hắn thì càng không thèm để vào mắt.

Bà lão áo đỏ nói với Linh Vương ngũ trọng:

- Mặc kệ đi, mau xem vết thương của công chúa.

Linh Vương ngũ trọng gật đầu, liếc Lục Lâm Thiên một cái rồi đi hướng giường ngọc.

Tính tình Thiên Độc Yêu Long không hiền gì, lúc này không nhịn nữa, quát to:

- Kêu ta đến liền đến, bảo ta đi thì đi, không biết Vân Dao tộc trưởng xem ta là cái gì?

Vân Dao biến sắc mặt, đang định nói chuyện.

Bà lão áo đỏ hờ hững liếc Thiên Độc Yêu Long, nói:

- Các hạ thuộc tộc nào? Tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng ta muốn cứu công chúa, các hạ tốt nhất là lui ra đi. Hơn nữa các ngươi có khả năng cứu người không?

Thiên Độc Yêu Long đâu thèm để ý tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng, trừ tứ đại hoàng tộc ra không có yêu thú, linh thú nào là lọt vào mắt Thiên Độc Yêu Long được.

- Tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng chó chết gì, bớt kêu la trước mặt ta đi.

Bà lão áo đỏ nghe lời Thiên Độc Yêu Long nhục mã thì tức giận quát:

- Khốn kiếp, ngươi khinh thường tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng ta!?

Đôi mắt âm độc càng thêm âm trầm nhìn Thiên Độc Yêu Long chăm chú.

Vân Dao biến sắc mặt nói:

- Hai vị hãy nể mặt ta, làm ơn bình tĩnh đừng nóng.

Thiên Độc Yêu Long không nể, râu rồng run run, tức giận quát:

- Mặt mũi của ngươi? Ngươi không nể mặt ta thì tại sao ta phải nể ngươi? Coi ta là đồ chơi phải không? Ta cho ngươi biết, hôm nay ta đã đến, người này ta cứu là cứu, không cứu cũng phải cứu!

Ánh mắt bà lão áo đỏ âm trầm, yêu nguyên dâng lên quanh thân:

- Hừ! Theo ta thấy ngươi cố ý kiếm chuyện.

Không khí trong phòng bắt đầu nóng cháy.

Thiên Độc Yêu Long không sợ gây chuyện, yêu nguyên cũng dâng cao, bộ dáng sắp đánh nhau:

- Ha ha ha! Gà mái già muốn đánh nhau phải không? Ta chơi với ngươi!

Vân Dao thấy vậy nét mặt sa sầm nói:

- Hai vị xem tộc Thải Vân Yêu Tước ta là gì? Xin hai vị hãy tự trọng.

Vân Dao phát ra khí thế.

Bà lão áo đỏ, Thiên Độc Yêu Long mắt lóe tia sáng. Đây dù gì là trong Thải Vân Yêu Tước, hai người thu thế lại.

Vân Dao nhìn Thiên Độc Yêu Long và bà lão, nói:

- Độc Long lão đệ, là Thải Vân Yêu Tước ta mời lão đệ đến, vậy để lão đệ đến trước đi. Nếu linh phó của lão đệ không thể cứu người thì lại đến lượt linh phó do Hỏa Hồng trưởng lão mang đến.

Thiên Độc Yêu Long mắt lóe tia sáng nói:

- Không thành vấn đề.

Chưởng môn lên trước thì Thiên Độc Yêu Long không ý kiến gì.

Bà lão áo đỏ lườm Thiên Độc Yêu Long:

- Được rồi, để xem các ngươi có bản lĩnh gì chữa khỏi được.

Mới rồi người này gọi bà là gà mái già, làm bà lão áo đỏ tức ngứa răng.

Lục Lâm Thiên nghe vậy mắt lóe tia sáng, đi tới trước mặt công chúa tộc Thải Vân Yêu Tước. Lục Lâm Thiên kêu nữ nhân linh lung nâng công chúa khoanh chân ngồi dậy.

Nữ nhân linh lung vốn không muốn nghe lời Lục Lâm Thiên, nhưng vì liên quan đến việc cứu chữa cho công chúa nên không càu nhàu gì. Nữ nhân linh lung nâng công chúa ngồi dậy, khoanh chân lại.

Lục Lâm Thiên ngồi trước mặt công chúa, quay đầu nói với Vân Dao:

- Tộc trưởng, linh hồn của công chúa bị Linh giả bày ra thủ đoạn nham hiểm, vốn là muốn dùng thủ đoạn khống chế trong đầu công chúa nhưng có lẽ giữa đường bị quấy nhiễu, cộng thêm linh hồn của công chúa không yếu nên người kia thất bại. Bởi vì công chúa mới đột phá tu vi thất giai trung kỳ không lâu, tính ra người bày thủ đoạn này cho công chúa ước chừng là Linh Vương tứ trọng, ngũ trọng.

Chương 2185: Ấn ký thú hồn (1)

Lục Lâm Thiên nói xong ánh mắt cố ý vô tình liếc hướng Linh Vương ngũ trọng. Tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng không thèm nhìn đã biểu hiện tràn đầy tự tin khiến Lục Lâm Thiên buộc phải nghi ngờ chuyện này liên quan đến Linh Vương ngũ trọng.

Chỉ dựa vào một điểm đó Lục Lâm Thiên không nghi ngờ quá nhiều, vì mới rồi hắn kiểm tra linh hồn lực trong người công chúa, khí tức đó rất giống Linh Vương ngũ trọng trước mắt, dường như cùng một nguồn gốc. Nên Lục Lâm Thiên không cách nào không nghi ngờ.

Lục Lâm Thiên không quan tâm mấy chuyện này, hắn chỉ lo cứu người lấy được Yêu Linh Tinh là ổn. Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, trán bắn ra luồng sáng trắng. Ánh sáng trắng chui vào trán công chúa, cùng lúc đó thân thể công chúa tộc Thải Vân Yêu Tước run nhẹ.

Nghe lời Lục Lâm Thiên nói, đám người tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng như bà lão đều hơi thay đổi sắc mặt. Vân Dao tộc trưởng hơi nhướng mày, đặc biệt khi Lục Lâm Thiên nhìn hướng Linh Vương ngũ trọng, ý nghĩa không cần nói cũng đã rõ.

Vèo!

Luồng linh hồn lực của Lục Lâm Thiên chui vào đầu công chúa, tiến vào không gian linh hồn.

Chính giữa không gian linh hồn có một vách tường trong suốt màu đen chắn linh hồn lực của Lục Lâm Thiên bên ngoài, không thể đi vào. Nếu dỡ bỏ vách tường này sẽ ảnh hưởng công chúa Thải Vân Yêu Tước, có lẽ vì bức tường này khiến nhiều linh phó đã xem qua nhưng không tìm ra nguyên nhân được.

Tuy nhiên thủ đoạn này ở trước mặt Lục Lâm Thiên thì không đáng một đồng. Một luồng linh hồn lực vung ra cưỡng ép bao lấy vách tường linh hồn, tách nó ra rồi dễ dàng phá hủy mà không ảnh hưởng không gian linh hồn của công chúa Thải Vân Yêu Tước.

Trong không gian linh hồn, luồng linh hồn của Lục Lâm Thiên đi thẳng vào trung tâm, thấy hồn anh của công chúa. Đó là hình dạng con Thải Vân Yêu Tước to cỡ bàn tay đang giãy dụa, bên ngoài hồn anh có dải sáng đen linh hồn lực đang bao bọc hồn anh của công chúa.

Hồn anh Thải Vân Yêu Tước cố gắng vùng vẫy nhưng ngày càng yếu dần, trên hồn anh đã có ánh sáng đen bám vào, xem bộ dáng khó chống đỡ được lâu.

Lúc này Linh Vương ngũ trọng luôn đứng gần Lục Lâm Thiên đột nhiên bắn ra một thủ ấn:

Vèo!

Thủ ấn xuyên qua không gian mang theo sóng không gian lấp lóe công kích Lục Lâm Thiên.

Vân Dao hét to một tiếng:

- Khốn kiếp, ngươi làm gì?

Nhưng Vân Dao không kịp ngăn lại, Linh Vương ngũ trọng cách linh phó đó quá gần.

Vèo!

Lúc này một bóng người ánh sáng vàng lóe qua che trước mặt Lục Lâm Thiên, người hiện hình quát lạnh, trảo ấn bắn ra chộp thủ ấn trong lòng bàn tay. Người ánh sáng vàng chính là Tiểu Long.

Lòng bàn tay Tiểu Long lóe ngọn lửa màu vàng đốt thủ ấn thành tro. Lão đại đang làm việc, Tiểu Long và Tuyết Sư sớm thói quen ở một bên hộ pháp. Chỉ là Linh Vương ngũ trọng làm sao tập kích trúng lão đại được? Dù Tiểu Long, Tuyết Sư không ở thì còn Lục Tâm Đồng, Dương Quá.

Cùng lúc đó một tiếng quát vang bên tai Linh Vương ngũ trọng:

- Không biết lượng sức!

Linh Vương ngũ trọng biến sắc mặt định thụt lùi nhưng không thể nhúc nhích, lực lượng không gian trói buộc. Linh Vương ngũ trọng thấy một thiếu nữ xinh đẹp xuất hiện trước mắt, cùng lúc đó đã bị thiếu nữ xinh đẹp bày cấm chế trên người.

Bà lão áo đỏ biến sắc mặt hét to một tiếng:

- Các ngươi càn rỡ!

Nhưng bà lão áo đỏ mới nhúc nhích thì Vân Dao đã đến bên cạnh bà lão, quát to:

- Hỏa Hồng trưởng lão, trưởng lão nên giải thích vài lời cho ta về chuyện này!

Mấy trưởng lão tộc Thải Vân Yêu Tước lập tức bảo vệ trước giường ngọc.

Vân Dao rất tức giận. Mới rồi linh phó tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng xuống tay với linh phó của Độc Long, chuyện này liên quan an toàn nữ nhi của nàng, sơ sẩy một cái là nữ nhi của nàng cũng gặp họa.

Bà lão áo đỏ mắt hấp háy:

- Vân tộc trưởng, ta cũng không biết tại sao linh phó này đột nhiên ra tay, ta sẽ điều tra kỹ càng.

Trước ánh mắt tức giận của Vân Dao làm bà lão áo đỏ run run, không dám nhìn thẳng.

Ánh mắt Vân Dao âm trầm, nhưng đã hơi nguôi giận:

- Hy vọng trưởng lão sẽ cho ta một giải thích hợp lý.

Bà lão áo đỏ nhìn linh phó bị giam cầm trong tay Lục Tâm Đồng, đưa mắt nhìn Thiên Độc Yêu Long:

- Mau kêu người của ngươi thả linh phó Hỏa Vũ Ngốc Ưng ta ra.

Thiên Độc Yêu Long trợn to mắt nói:

- Dám đánh lén người của ta, chuyện chưa xong đâu! Ngươi có thể đi khỏi được không phải xem ta có vui lòng hay không!

Thiên Độc Yêu Long lạnh lùng trừng bà lão áo đỏ, uy hiếp huyết mạch vô hình làm bà ta không kiềm chế được thụt lùi một bước.

Vèo!

Lúc này từ giường ngọc truyền đến khí dao động. Cùng lúc đó Linh Vương ngũ trọng bị Lục Tâm Đồng giam cầm ánh mắt khó xem.

Lục Lâm Thiên thu về thủ ấn:

- Phù.

Một luồng linh hồn lực bay ra khỏi trán công chúa Thải Vân Yêu Tước. Đôi mắt khép mở ra, Lục Lâm Thiên không thèm nhìn bốn phía, như thể chuyện vừa diễn ra đều nằm trong sự quan sát của hắn.

Lục Lâm Thiên nhìn công chúa Thải Vân Yêu Tước chằm chằm, trong ánh nhìn của hắn, công chúa từ từ mở mắt ra.

Thấy nữ nhi có phản ứng, Vân Dao tộc trưởng xông lên ngay, đôi mắt ướt nước căng thẳng nhìn:

- Hàm nhi!

Mấy ngày nay Vân Dao lo lắng phập phồng, nàng chỉ có một nữ nhi nên luôn rất cưng yêu.

Công chúa mở mắt ra, đôi mắt trong veo sáng ngời, khuôn mặt cực kỳ tinh xảo.

Công chúa thấy mẫu thân thì lộ biểu tình mừng rỡ:

- Mẫu thân!

Thấy công chúa tộc Thải Vân Yêu Tước tỉnh lại, bà lão áo đỏ biểu tình cực kỳ khó xem.

Vân Dao nhìn nữ nhi, hỏi:

- Hàm nhi, mau cho ta biết là ai tập kích, làm Hàm nhi bị thương nặng?

Ánh mắt Vân Dao cố ý vô tình liếc Linh Vương ngũ trọng bị Lục Tâm Đồng giam cầm.

Công chúa đáp:

- Không biết, người tập kích nữ nhi đeo mặt nạ, là Linh Vương nhân loại.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, nhìn chằm chằm Linh Vương ngũ trọng bị Lục Tâm Đồng chộp trong tay.

Tiểu Long hỏi:

- Lão đại, giải quyết người này thế nào?

Lục Lâm Thiên đi tới bên cạnh Linh Vương ngũ trọng, hờ hững nhìn. Trong đôi mắt kinh hoàng của Linh Vương ngũ trọng, Lục Lâm Thiên chụp trảo ấn xuống thiên linh cái của Linh Vương ngũ trọng.

Lục Lâm Thiên thi triển Sưu Linh thuật, Linh Vương ngũ trọng hét thảm:

- A!

Linh Vương ngũ trọng không có sức chống cự.

Bà lão áo đỏ không biết Lục Lâm Thiên định làm gì nhưng nhìn ra được tuyệt đối không phải chuyện tốt, định tấn công:

- Chết tiệt, dừng tay!

Thiên Độc Yêu Long lắc người chắn trước mặt bà lão áo đỏ:

- Gà mái già, nhúc nhích thử xem, ta bảo đảm sẽ nhổ sạch lông gà trên người của ngươi!

Tuy cùng thực lực bát giai sơ kỳ nhưng Thiên Độc Yêu Long tự tin dư sức trừng trị co ngà mái già này.

Trong lúc tạm dừng thì bên kia Linh Vương ngũ trọng đã ngừng gào rú, cấm chế bị Lục Lâm Thiên giải mở. Lục Lâm Thiên ném Linh Vương ngũ trọng xuống đất trượt xa mấy thước.

Linh Vương ngũ trọng phun ngụm máu, mặt trắng bệch, nhưng đôi mắt trong trẻo hơn trước kia:

- Phụt!

Linh Vương ngũ trọng phun ngụm máu rồi bò dậy ngay, hành lễ hướng Lục Lâm Thiên:

- Đa tạ đại nhân ra tay giải ấn ký cho ta.

Ấn ký linh hồn trong đầu Linh Vương ngũ trọng đã được cởi bỏ, không lo bị tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng điều khiển nữa. Bị yêu thú khống chế là chuyện vô cùng thê thảm.

Chương 2186: Ấn ký thú hồn (2)

Lục Lâm Thiên nói với Linh Vương ngũ trọng:

- Hãy kể lại chuyện ngươi tập kích công chúa tộc Thải Vân Yêu Tước đi.

Lục Lâm Thiên thi triển Sưu Linh thuật đã xem hết ký ức trong đầu Linh Vương ngũ trọng, thật sự là Linh Vương ngũ trọng tập kích công chúa Thải Vân Yêu Tước, nhưng sau lưng có tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng sai khiến.

Cùng lúc đó Lục Lâm Thiên phát hiện trong đầu Linh Vương ngũ trọng bị thú hồn yêu thú điều khiển, hơi giống Huyết Hồn Ấn mà hắn đặt trong đầu yêu thú, linh thú, mặc dù không giống hoàn toàn nhưng có cùng công hiệu. Lục Lâm Thiên không quá rõ ràng cách thức nhưng nghĩ tình cùng là nhân loại, hắn thiện tay xóa bỏ ấn ký thú hồn.

Dù sao đều là nhân loại, tuy trong lòng Lục Lâm Thiên luôn xem yêu thú và nhân loại là ngang hàng, nhưng hắn dù gì là nhân loại. Sâu trong lòng Lục Lâm Thiên thật ra tự nhiên nghiêng hướng nhân loại nhiều hơn trên cán cân nhân loại và yêu thú.

Mặc dù mới rồi Linh Vương ngũ trọng đánh lén Lục Lâm Thiên nhưng đó là do bị bà lão áo đỏ sai khiến.

Linh Vương ngũ trọng nói:

- Tập kích công chúa là do tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng kêu ta làm,bọn họ khiến ta khống chế được công chúa rồi chiếm lấy tộc Thải Vân Yêu Tước.

Bà lão áo đỏ biến sắc mặt quát:

- Khốn kiếp, nhân loại đê tiện, ngươi đã làm gì linh phó của tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng ta?

Trong lòng bà lão áo đỏ đã biết linh phó của tộc mình bị nhân loại trước mắt giải ấn ký thú hồn.

Vân Dao nghe hết tất cả, nàng không ngốc, cộng thêm gần đây mối quan hệ với tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng nên biết tám, chín phần đúng là vậy.

- Hỏa Hồng trưởng lão, ta nghĩ tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng có phải nên cho ta một lời giải thích không? Đây rốt cuộc là chuyện gì?

Đến lúc này bà lão áo đỏ đánh chết không thừa nhận, thuận tiện trả đũa:

- Vân Dao tộc trưởng, ta không biết phải giải thích gì với tộc trưởng. Ngược lại Vân Dao tộc trưởng nên cho ta lời giải thích, tộc trưởng kêu người đến đã làm gì linh phó của tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng ta mà bắt đầu nói hươu nói vượn, muốn vu hãm tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng ta?

Vân Dao nghẹn lời, hoàn toàn không ngờ sẽ bị Hỏa Hồng trưởng lão cắn ngược:

- Ngươi...!

Ánh mắt Vân Dao âm trầm cảnh cáo:

- Hỏa Hồng, ngươi đừng hòng cắn ngược lại, sự thật thế nào thì trong lòng ngươi rõ ràng. Hôm nay ngươi phải cho ta một lời giải thích!

Chuyện liên quan đến nữ nhi yêu quý, trong lòng Vân Dao đã bừng lên lửa giận.

- Vân Dao tộc trưởng, hôm nay ở trong tộc của ngươi nên ngươi muốn gì đều tùy ý ngươi. Làm sao ta biết không phải các ngươi đã toa rập với nhau trước, còn làm gì đó trên người linh phó của tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng ta?

Ánh mắt bà lão áo đỏ âm trầm:

- Nhưng ta cho Vân Dao tộc trưởng biết, nếu đêm nay ta không trở lại thì sáng mai tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng sẽ đến, khi đó có hậu quả gì thì trong lòng Vân Dao tộc trưởng hẳn là rõ ràng nhất.

Nét mặt Vân Dao tộc trưởng sa sầm, con ngươi co rút:

- Ngươi dám uy hïếp ta!?

- Không dám.

Bà lão áo đỏ nói:

- Nếu Vân Dao tộc trưởng không có chuyện gì vậy ta xin đi về trước, miễn cho tộc trưởng mất kiên nhẫn. Thuận tiện ta sẽ mang linh phó này đi luôn.

Linh Vương ngũ trọng mở miệng cầu xin:

- Đại nhân cứu ta!

Nếu lại bị yêu thú khống chế thành linh phó thì Linh Vương ngũ trọng thà chết còn hơn.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng liếc Linh Vương ngũ trọng, sau đó nháy mắt với Thiên Độc Yêu Long.

Thiên Độc Yêu Long trừng bà lão áo đỏ:

- Gà mái già, ngươi không được mang người này đi.

Bà lão áo đỏ lạnh lùng quát:

- Hừ! Các ngươi chờ đó!

Bốn người định rời đi.

- Càn rỡ!

Vân Dao thở dài nói với mấy trưởng lão:

- Các vị trưởng lão, nếu giết Hỏa Hồng thì các người đã nghĩ đến hậu quả đó chưa? Khi ấy tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng sẽ lấy cớ đối phó tộc Thải Vân Yêu Tước ta.

Mấy trưởng lão nghe vậy cơ mặt co giật, không nói gì nữa. Ai kêu thực lực trong tộc không bằng tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng?

Trong gian phòng, Linh Vương ngũ trọng hành lễ hướng Lục Lâm Thiên:

- Đa tạ đại nhân cứu giúp.

Linh Vương ngũ trọng không biết tại sao những nhân loại này ở trong tộc Thải Vân Yêu Tước nhưng mới rồi là bọn họ đã cứu chính mình.

Lục Lâm Thiên cúi đầu nhìn Linh Vương ngũ trọng, ngước lên hỏi Vân Dao tộc trưởng:

- Vân Dao tộc trưởng, tại hạ có một chuyện muốn xin, tại hạ có thể mang người này đi được không?

Vân Dao tộc trưởng nhìn Lục Lâm Thiên, do dự một chút rồi gật đầu. Mới rồi linh phó này đã cứu nữ nhi của nàng, nên thái độ của Vân Dao đối với Lục Lâm Thiên tốt hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên cúi đầu nói với Linh Vương ngũ trọng:

- Ngươi cũng đi đi, có thể rời khỏi đây hay không phải xem vạn may của mình.

Ánh mắt Linh Vương ngũ trọng cầu xin nhìn Lục Lâm Thiên:

- Hay cho ta đi theo bên đại nhân đi.

Bên này có nhiều yêu thú đại tộc, cơ hội Linh Vương ngũ trọng ra khỏi Tổ Yêu Lâm rất nhỏ, nếu lại bị đám yêu thú cao giai bắt thì rắc rối.

Lục Lâm Thiên quát:

- Kêu ngươi đi thì đi, nếu ngươi muốn ta giết ngươi thì ta không ngại. Còn chưa cút?

Lục Lâm Thiên không có ấn tượng tốt với Linh Vương ngũ trọng, chỉ vì nghĩ cùng là nhân loại nên mới tiện tay cứu, không thì còn lâu hắn mới xen vào. Trước khi Linh Vương ngũ trọng bị khống chế thì đầu tiên cũng là có ý đồ muốn bắt yêu thú, bị như vậy cũng đáng đời. Đi theo bên cạnh hắn? Một Linh Vương ngũ trọng, từng bị đặt ấn ký thú hồn, mới rồi còn bị Lục Lâm Thiên thi triển Sưu Linh thuật, không có nhiều khả năng tiến bộ, đi theo bên cạnh chỉ vướng víu. Lục Lâm Thiên không vừa mắt Linh Vương ngũ trọng.

Cảm giác Lục Lâm Thiên lạnh lùng, Linh Vương ngũ trọng không biết suy nghĩ trong lòng hắn là gì, hành lễ rồi đi theo một tộc nhân Thải Vân Yêu Tước đứng ngoài cửa dẫn ra khỏi phòng.

Công chúa tộc Thải Vân Yêu Tước đến trước mặt Lục Lâm Thiên:

- Ngươi là nhân loại sao? Đa tạ ngươi cứu ta.

Công chúa nhìn Lục Lâm Thiên, dường như lấy làm lạ vì người này không giống linh phó bình thường.

Lục Lâm Thiên đáp:

- Đừng khách sáo.

Ánh mắt Vân Dao tộc trưởng khó hiểu quan sát Lục Lâm Thiên, nàng nhìn ra được hắn không giống linh phó bình thường.

Mắt Vân Dao tộc trưởng lóe nghi hoặc sau đó nhìn về phía Thiên Độc Yêu Long:

- Độc Long lão đệ, đa tạ đã trị lành cho tiểu nữ, chuyện hứa với lão đệ chắc chắn Vân Dao ta sẽ làm được. Nhưng hiện tại đã là đêm khuya, ta không mang Yêu Linh Tinh theo bên người. Hay là ở lại đây một đêm, sáng sớm ngày mai ta sẽ dẫn Độc Long lão đệ đi lấy Yêu Linh Tinh được không?

Dù gì chỉ một đêm, Thiên Độc Yêu Long không phản đối:

- Không thành vấn đề.

Nữ nhân linh lung dẫn đoàn người đến một đình viện nghỉ ngơi. Đình viện rất tinh xảo sạch sẽ, có người Thải Vân Yêu Tước bưng hoa quả, thức ăn chay ngon lành lên, tiếp đãi rất chu đáo.

Lục Tâm Đồng nói với Lục Lâm Thiên:

- Ca ca, dường như tộc Thải Vân Yêu Tước này hơi rắc rối.

Lục Lâm Thiên nói:

- Thiên hạ có nhiều chuyện rắc rối, chúng ta không lo hết được. Ngày mai mang theo Yêu Linh Tinh rồi chúng ta đi.

Chương 2187: Rắc rối tìm đến

Lục Lâm Thiên không muốn nhúng tay vào rắc rối giữa Thải Vân Yêu Tước và Hỏa Vũ Ngốc Ưng, tránh cho rước phiền phức vào thân. Mục đích của Lục Lâm Thiên chỉ là cứu người lấy Yêu Linh Tinh, nói cho Thải Vân Yêu Tước biết Hỏa Vũ Ngốc Ưng đang đối phó bọn họ đã là thuận tiện giúp đỡ.

Nếm thử hoa quả tươi và đồ chay ngon miệng xong, Lục Lâm Thiên bày một cấm chế trong phòng, hắn ngồi xếp bằng kết thủ ấn, bắt đầu tu luyện.

Trong tộc Thải Vân Yêu Tước này Lục Lâm Thiên đã quan sát kỹ, Vân Dao có tu vi bát giai trung kỳ, gần hậu kỳ. Thực lực của Vân Dao so sánh Linh Tôn, Vũ Tôn thì cỡ Tôn cấp lục trọng. Một trưởng lão bát giai trung kỳ khác thực lực hơi yếu, tối đa là Tôn cấp ngũ trọng.

Những tộc nhân khác có bốn bát giai sơ kỳ, mấy chục thất giai. Loại thực lực này đối với Lục Lâm Thiên mấy năm trước là quái vật khổng lồ, nhưng hiện tại thì hơi khác. Bây giờ ở trước mặt Lục Lâm Thiên thì thực lực này chỉ tạm được.

Cho nên Lục Lâm Thiên không lo lắng nhiều khi ở trong tộc Thải Vân Yêu Tước, dù sao ngày mai cầm Yêu Linh Tinh rồi đi, những chuyện khác cố gắng đừng dây vào, dù gì đang trong Tổ Yêu Lâm.

Lúc này Lục Lâm Thiên tu luyện, quanh thân nổi lên vầng sáng màu vàng đất, hắn bắt đầu luyện hóa năng lượng chân khí khổng lồ tồn đọng trong người. Dọc đường đi toàn bộ thời gian đặt vào lĩnh ngộ, nên Lục Lâm Thiên chỉ có thể tạm gác lại chân khí khổng lồ chờ rảnh mới tính.

Trong người tồn tại chân khí của người khác là uy hiëp lớn đối với những người bình thường khác, nhưng với Lục Lâm Thiên là đồ bổ. Mỗi một lần luyện hóa một ít là Lục Lâm Thiên sẽ từ từ tiến bộ hơn, chậm rãi lên đến đẳng cấp Vũ Tôn tam trọng. Nhưng hiện tại mỗi khi đột phá một trọng cần năng lượng và thời gian rất lớn.

Lục Lâm Thiên bắt đầu luyện hóa năng lượng khổng lồ trong người, năng lượng cực kỳ lớn lao, nếu không luyện hóa xong sớm thì hắn không yên tâm.

Càng luyện hóa ánh sáng vàng đất quanh hân Lục Lâm Thiên càng đậm, nhưng chân khí khổng lồ thế này không thể nào luyện hóa xong trong thời gian ngắn.

Trong bóng đêm ánh sao ló ra, vầng trăng sáng chiếu trong sơn mạch. Ánh sáng nhạt nhòa bao phủ sơn mạch.

- Grao!

- Grao!

Trong Tổ Yêu Lâm thỉnh thoảng vang tiếng yêu thú, đây vốn là thiên đường, địa bàn của yêu thú.

Trong một đình viện bằng đá, gian phòng nhỏ có mấy nam nhân và phụ nhân ngồi, ánh mắt âm trầm. Người ngồi ghế chính cao hai thước, ánh mắt sắc bén. Bà lão áo đỏ cũng có mặt trong phòng nhỏ, cục súc bất an báo cáo chuyện xảy ra trong tộc Thải Vân Yêu Tước cho lão nhân hói nửa đầu ngồi ở ghế trên.

Bà lão áo đỏ kể xong lão nhân hói nửa đầu tức giận quát:

- Khốn kiếp!

Khí thế âm độc chấn động sóng không gian, khí thế bàng bạc phát ra kèm theo cơn giận mãnh liệt.

Lão nhân hói nửa đầu hỏi bà lão áo đỏ:

- Có biết yêu thú đó thuộc tộc nào không?

Bà lão áo đỏ đáp:

- Tộc trưởng, ta cũng không biết. Linh phó bên cạnh người đó cực kỳ lợi hại, thực lực cũng không thấp.

Lão nhân hói nửa đầu tức điên:

- Dám hủy linh phó của ta, phá hỏng chuyện tốt của ta, khốn kiếp!

Lão nhân hói nửa đầu là yêu thú, muốn có một linh phó Linh Vương phải trả cái giá cực đắt, không dễ dàng gì, cần mời linh thú cao giai hỗ trợ mới được, phải trả giá rất lớn. Vì đối phó tộc Thải Vân Yêu Tước mà lão nhân hói nửa đầu lên kế hoạch tỉ mỉ thật lâu, khó khăn lắm mới nghĩ ra cách đối phó Vân Dao, không ngờ bị một con yêu thú xa lạ hủy hoại chỉ trong chốc lát, hỏi sao lão nhân hói nửa đầu không tức giận?

Một trưởng lão Hỏa Vũ Ngốc Ưng hỏi lão nhân hói nửa đầu:

- Tộc trưởng, bây giờ chúng ta nên làm gì?

Mắt lão nhân hói nửa đầu hấp háy:

- Tộc khác đều đang nhìn chằm chằm, bây giờ là thời kỳ phi thường, không tiện trực tiếp đối phó tộc Thải Vân Yêu Tước.

Lão nhân hói nửa đầu nhìn bà lão áo đỏ, hỏi:

- Hỏa Hồng trưởng lão, yêu thú kia đẳng cấp gì?

Bà lão áo đỏ trả lời:

- Chắc cũng cỡ bát giai sơ kỳ nhưng khí tức mạnh hơn ta một chút.

- Cái này dễ làm, không thể trực tiếp đối phó tộc Thải Vân Yêu Tước thì lần này là cơ hội tốt.

Lão nhân hói nửa đầu âm trầm nói:

- Hỏa Hồng trưởng lão, ngươi và Hỏa Dạ trưởng lão, Hỏa Lam trưởng lão dẫn người suốt đêm đến tộc Thải Vân Yêu Tước, chắc sẽ kịp trước khi trời sáng. Bắt Thải Vân Yêu Tước giao những nhân loại và yêu thú kia ra.

Bà lão áo đỏ hỏi:

- Tộc trưởng, nếu Vân Dao không giao ra thì sao?

Lão nhân hói nửa đầu cười âm trầm:

- Khục khục, ta đang hy vọng bọn họ không chịu giao đây.

Sáng sớm, vạn vật bừng tỉnh khỏi giấc ngủ say. Qua một đêm thanh lọc không khí mát mẻ trong lành thoải mái. Đêm qua đi, sáng sớm trong tộc Thải Vân Yêu Tước rất yên tĩnh.

Khi tia ban mai thứ nhất xuyên qua sương mù, ánh nắng sớm ấm pá đạm nhã, không có không khí ồn ào bên ngoài, khiến tâm tình người bình lặng, vui vẻ thoải mái.

Vầng sáng vàng nhạt bao quanh người Lục Lâm Thiên tựa như ngọn lửa không bao giờ tắt, bao bọc hắn chặt chẽ. Quanh vầng sáng vàng nếu nhìn kỹ thì mơ hồ thấy lỗ chân lông của Lục Lâm Thiên có các tia khí thể năng lượng cực kỳ nhỏ bé như sợi tóc đang liên tục xuyên qua vầng sáng màu vàng, cuối cùng rót hết vào người Lục Lâm Thiên.

Cứ thế tuần hoàn, những ánh sáng vàng đều bị Lục Lâm Thiên thu vào người. Lục Lâm Thiên thu về thủ ấn, hắn ngừng tu luyện.

Lục Lâm Thiên thở mạnh ra trọc khí trong người:

- Phù.

Lục Lâm Thiên mở mắt bắn ra tia sáng rồi vụt tắt ngay, khí thế tăng lên nhiều so với trước khi tối qua luyện hóa.

Lục Lâm Thiên cảm giác chân khí trong đan điền khí hải tăng lên, hắn lộ ý cười. Gần đây bỏ thời gian vào lĩnh ngộ hơn tu luyện chân khí rất nhiều, may mắn Lục Lâm Thiên có Âm Dương Linh Vũ quyết, trong người còn đọng lại năng lượng chân khí to lớn ngày trước Vũ Tôn bát trọng để lại chờ luyện hóa nên tốc độ tu luyện khá nhanh.

Năng lượng chân khí khổng lồ trong người Lục Lâm Thiên đang giảm bớt, chân khí trong đan điền khí hải tăng lên. Đoạn thời gian này nếu rảnh rỗi luyện hóa năng lượng chân khí này, Lục Lâm Thiên ước chừng hắn sắp đột phá Vũ Tôn tam trọng. Dù sao tốc độ luyện hóa của Âm Dương Linh Vũ quyết khác hẳn với tu luyện bình thường.

Sáng sớm có tiếng quát dồn dập truyền vào đình viện nơi đoàn người trú ngụ:

- Độc Long tiền bối, nguy rồi!

Nữ nhân linh lung mọi người quen thuộc vội vàng chạy vào đình viện.

Mọi người nghe tiếng sớm chạy ra.

Thiên Độc Yêu Long rung nhẹ râu rồng hỏi nữ nhân:

- Chuyện gì xảy ra?

Nữ nhân linh lung đáp:

- Độc Long tiền bối, người tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng đến, mang theo nhiều cường giả trong tộc đến bên ngoài tộc Thải Vân Yêu Tước ta, nói là đòi bắt nhóm Độc Long tiền bối.

Thiên Độc Yêu Long gầm lên:

- Cái gì? Đám gà con lông tạp đó muốn chết sao?

Tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng định gây sự với hắn? Tính tình như Thiên Độc Yêu Long làm sao nhịn được? Thiên Độc Yêu Long thuộc mạch long tộc, tuy là tạp long nhưng dù gì có chảy dòng máu long tộc.

Chương 2188: Tiến đến đòi người

Trong Vụ Tinh hải Thiên Độc Yêu Long là yêu vương, trong Phi Linh môn là chủ Yêu đường. Lúc này bị tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng đến kiếm chuyện, có thể tưởng tượng Thiên Độc Yêu Long tức giận cỡ nào.

Thiên Độc Yêu Long quát lớn làm nữ nhân linh lung giật nảy mình.

Nữ nhân linh lung nhìn Thiên Độc Yêu Long, nói:

- Độc Long tiền bối, tộc trưởng mời tiền bối đến đại điện bàn bạc việc này, cường giả tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng đến khá đông.

Lục Lâm Thiên nháy mắt ra hiệu, thế là Thiên Độc Yêu Long gật đầu, nói:

- Ừm! Dẫn đường đi.

Đoàn người đi đại điện.

Trên đường đến đại điện, Lục Lâm Thiên hỏi nữ nhân linh lung:

- Vị trưởng lão này, không biết thực lực của tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng thế nào?

Nữ nhân linh lung liếc Lục Lâm Thiên, nhân loại này không giống linh phó bình thường, hơn nữa Lục Lâm Thiên từng cứu công chúa, thế là nàng trả lời đàng hoàng:

- Tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng vốn có thực lực ngang ngửa với tộc Thải Vân Yêu Tước ta, thậm chí trước đây tộc Thải Vân Yêu Tước ta mạnh hơn tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng nhiều. Nhưng ba trăm năm trước, tộc trưởng và mấy trưởng lão thực lực mạnh nhất tộc Thải Vân Yêu Tước ta chết đi, thực lực yếu hơn tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng một chút. Nghe nói trăm năm trước tộc trưởng Hỏa Vũ Ngốc Ưng đã đột phá đến bát giai hậu kỳ.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng. Trăm năm trước đột phá đến bát giai hậu kỳ, đối với nhân loại tương đương vừa đột phá không lâu. Đột phá đến bát giai hậu kỳ bình thường thực lực đủ đối kháng đẳng cấp Vũ Tôn thất trọng, xem như khó chọc.

Lục Lâm Thiên từ miệng nữ nhân linh lung biết thêm nhiều chuyện về tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng. Số lượng Hỏa Vũ Ngốc Ưng khá nhiều, nghe đồn Hỏa Vũ Ngốc Ưng lớn nhỏ cỡ mấy vạn, trong đó mấy chục đầu có đẳng cấp bát giai, hàng trăm thất giai.

Trận thế thực lực cỡ này ở trong Tổ Yêu Lâm miễn cưỡng đặt chân vào hàng thế lực hạng nhất. Yêu thú không có tốc độ sinh sản mau như nhân loại, có mấy vạn tộc nhân đã là đại tộc, đương nhiên đó là trong tình huống bình thường. Một số yêu thú tốc độ gây giống khủng khiếp hơn nhân loại nhiều, ví dụ loài ong, loài chuột, tốc độ sinh sôi của chúng rất kinh người.

Muốn trở thành đại tộc trừ xem số lượng ra còn quyết định bởi thực lực toàn tộc. Có đẳng cấp bát giai hậu kỳ mới bước vào thực lực hạng nhất được, bát giai trung kỳ đỉnh phong chỉ tính đỉnh thế lực hạng hai.

Lục Lâm Thiên phỏng chừng Hỏa Vũ Ngốc Ưng đến gây sự vì chuyện đêm qua bọn họ đối phó với linh phó kia, đòi Thải Vân Yêu Tước giao người ra nếu không sẽ đối phó tộc Thải Vân Yêu Tước.

Chỉ chốc lát mọi người đã vào đại điện. Trong đại điện, những trưởng lão tộc Thải Vân Yêu Tước ngày hôm nay đám người Lục Lâm Thiên đã gặp cũng có mặt. Lục Lâm Thiên nhìn người trong đại điện, công chúa cũng có mặt ở đó.

Nghỉ ngơi một đêm sắc mặt của công chúa đã khá hơn nhiều, mặc nhung trang màu hồng ôm thân hình đường cong mỹ miều. Công chúa bề ngoài hai mươi bốn, lăm tuổi, đầu đội miện nhiều màu, khuôn mặt rất tinh xảo, da trắng bóc, mũi nhỏ xinh, môi anh đào. Trông nàng rất đáng yêu và lanh lợi.

Lục Lâm Thiên nhìn người tộc Thải Vân Yêu Tước khi biến hình người thì rất thanh tú, cách ăn mặc thích màu sặc sỡ.

Đám người trong đại điện biểu tình trầm trọng, mới rồi đã bàn bạc gì đó. Thấy Thiên Độc Yêu Long đến, Vân Dao tộc trưởng liền nói chuyện:

- Độc Long lão đệ, ngại quá, đã gây rắc rối cho các ngươi rồi. Chúng ta đã bàn bạc qua, Hàm nhi sẽ đưa các ngươi đi lấy Yêu Linh Tinh rồi từ sau núi rời khỏi tộc Thải Vân Yêu Tước.

Công chúa bề ngoài đáng yêu lo lắng nói với Vân Dao tộc trưởng:

- Nương, còn các người thì sao? Lần này tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng rõ là cố ý đến kiếm chuyện.

Vân Dao tộc trưởng nói với công chúa:

- Tạm thời Hỏa Vũ Ngốc Ưng không dám làm gì Thải Vân Yêu Tước chúng ta. Độc Long tiền bối cứu ngươi, tộc Thải Vân Yêu Tước chúng ta tuyệt đối không thể liên lụy ân nhân.

Mấy trưởng lão nói với công chúa:

- Đúng vậy! Thải Vân Yêu Tước chúng ta tuyệt đối không thể liên lụy ân nhân! Mục đích thật sự của Hỏa Vũ Ngốc Ưng chỉ vì muốn đối phó Thải Vân Yêu Tước ta, công chúa hãy mang ân nhân rời đi.

Lục Lâm Thiên hơi xúc động, đôi khi yêu thú và nhân loại khác nhau, đặc biệt tộc Thải Vân Yêu Tước vào lúc này còn bảo vệ bọn họ, không hề có ý giao nộp họ ra.

Thiên Độc Yêu Long nói:

- Vân Dao tộc trưởng, nếu chúng ta đi rồi e rằng tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng sẽ không chịu bỏ qua.

Vân Dao khẽ thở dài:

- Không sao. Tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng luôn mơ ước vị trí của tộc Thải Vân Yêu Tước chúng ta, sớm muộn gì sẽ đối phó chúng ta, chuyện hoàn toàn không liên quan các người. Độc Long lão đệ cứu Hàm nhi là Vân Dao đã rất cảm kích, thật ra ta từng suy đoán mấy ngày trước kẻ hại Hàm nhi phát ra người tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng. Chỉ trách Thải Vân Yêu Tước ta yếu thế mới bị người khi nhục.

Ngoài đại điện, một nam nhân cao to chạy vào:

- Tộc trưởng, có rắc rối rồi.

Lục Lâm Thiên biết nam nhân này, là người ngày hôm qua đi cùng nữ nhân linh lung.

Vân Dao hỏi:

- Có chuyện gì?

Nam nhân vội đáp:

- Hỏa Hồng của tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng nói chúng ta còn không giao người ra sẽ tấn công Thải Vân Yêu Tước, đã có người bên ta bị thương!

Trưởng lão bát giai trung kỳ đứng cạnh Vân Dao hét lên:

- Khốn kiếp, tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng hiếp người quá đáng, liều mạng với bọn họ đi!

Xem ra tính tình của vị trưởng lão này khá nóng nảy.

Vân Dao nói với nữ nhi:

- Hàm nhi, mau đưa Độc Long tiền bối đi lấy Yêu Linh Tinh.

Vân Dao nói với trưởng lão trong đại điện:

- Tất cả cùng ta đi ra ngoài xem.

Vân Dao dứt lời, trưởng lão tộc Thải Vân Yêu Tước theo Vân Dao ra khỏi đại điện, chỉ để lại công chúa và đám người Lục Lâm Thiên.

Công chúa nhìn theo mẫu thân rời đi, ánh mắt lo âu.

Công chúa lấy lại tinh thần, nói với Thiên Độc Yêu Long:

- Độc Long tiền bối, đa tạ ngày hôm qua cứu giúp.

Thiên Độc Yêu Long nói:

- Đừng khách sáo.

Thiên Độc Yêu Long nhìn Lục Lâm Thiên, truyền âm hỏi:

- Chưởng môn, nếu chúng ta đi như vậy có phải là hơi tàn nhẫn không?

Lục Lâm Thiên không đáp, ánh mắt trầm trọng. Tộc Thải Vân Yêu Tước này rất có nghĩa khí.

Công chúa nói:

- Tiền bối hãy theo ta đi lấy Yêu Linh Tinh rồi từ sau núi rời đi, người tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng sẽ không phát hiện ra các người.

Lục Lâm Thiên nói:

- Công chúa, chờ chút nữa hãy đi lấy Yêu Linh Tinh, mang chúng ta đi xem người Hỏa Vũ Ngốc Ưng đã.

Công chúa lo lắng nói với Lục Lâm Thiên:

- Cái gì? Các người không sợ sao? Hỏa Vũ Ngốc Ưng rất mạnh, họ sẽ không tha cho các người đâu!

Lục Lâm Thiên nói:

- Không sao, mang chúng ta đi xem thử, nói không chừng có thể giải vây giúp các người.

Công chúa do dự một chút rồi lắc đầu, nói:

- Không được!

Đôi mắt công chúa trong veo nhìn Lục Lâm Thiên:

- Nương đã nói là không thể liên lụy các người, lỡ các người bị gì thì sao? Các người không yếu nhưng tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng rất mạnh.

Chương 2189: Nghiệt súc muốn chết (1)

Trong không trung bên ngoài sơn mạch bao la của tộc Thải Vân Yêu Tước. Rất nhiều Thải Vân Yêu Tước bay lượn trên bầu trời, đôi mắt các Thải Vân Yêu Tước cực kỳ trầm trọng. Nhìn sơ khoảng mấy ngàn con Thải Vân Yêu Tước, màu sắc sặc sỡ xoay quanh giữa không trung tựa như tầng mây bảy sắc, khí thế hừng hực bất phàm.

Phía đối diện mấy ngàn con Thải Vân Yêu Tước rậm rạp một đoàn yêu thú hình ưng, thể tích rất khổng lồ, to hơn Thải Vân Yêu Tước gấp mấy lần.

Những yêu thú hình ưng toàn thân đỏ rực như ngọn lửa bốc cháy, làm cho nhiệt độ không khí như trong lò lửa. Chúng có móng vuốt sắc bén, miệng sắt, trên đầu là lông chim rối xù thưa thớt.

Đàn Hỏa Vũ Ngốc Ưng này có khoảng hai ngàn con. Đằng trước đoàn Hỏa Vũ Ngốc Ưng là ba mươi mấy bóng người. Ba người dẫn đầu đẳng cấp bát giai, bà lão áo đỏ cũng trong số đó. Ba mươi người đứng đằng sau đều phát ra khí thế đẳng cấp thất giai.

Bà lão áo đỏ âm trầm hét to một tiếng:

- Tộc Thải Vân Yêu Tước, mau giao người ngày hôm qua ra đây, nếu không thì đừng trách tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng ta không khách sáo!

Thái độ của bà lão áo đỏ như không thèm để mắt đến mấy ngàn con Thải Vân Yêu Tước ngăn bên ngoài, tin chắc tộc Thải Vân Yêu Tước không dám chống lại.

Trong không trung, Vân Dao hét to:

- Hỏa Hồng, ngươi quá càn rỡ rồi!

Đông đúc trưởng lão Thải Vân Yêu Tước đáp xuống.

Các Thải Vân Yêu Tước hành lễ:

- Tham kiến tộc trưởng!

Thấy cường giả Thải Vân Yêu Tước đến, người tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng giảm bớt khí thế hùng hổ nhưng không hề e dè.

Bà lão áo đỏ và hai lão nhân âm độc đứng bên cạnh mắt lóe tia sáng.

Bà lão áo đỏ tiến lên trước:

- Vân Dao tộc trưởng đến thì hay, mau giao những người ngày hôm qua ra đây, không thì đừng trách tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng ta không khách sáo!

Ánh mắt Vân Dao tộc trưởng âm trầm nhìn bà lão áo đỏ:

- Tại sao phải giao cho các ngươi?

Bà lão áo đỏ nói:

- Những người này đã áp dụng thủ đoạn lên linh phó của tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng ta, không thèm để tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng ta vào mắt. Chẳng lẽ Vân Dao tộc trưởng muốn bảo vệ bọn họ sao?

Vân Dao lạnh lùng quát:

- Tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng các ngươi đã làm chuyện gì thì tự trong lòng các ngươi hiểu. Độc Long lão đệ là người ta mời đến, các ngươi đừng hòng đυ.ng vào một sợi lông! Tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng các ngươi chưa có thực lực này!

Bà lão áo đỏ lạnh lùng nói:

- Nói vậy Thải Vân Yêu Tước ngươi muốn bảo vệ đám người đó sao? Thế thì đừng trách tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng ta không khách sáo!

Trưởng lão bát giai trung kỳ bên cạnh Vân Dao sớm không nhịn nổi nữa, tức giận quát:

- Càn rỡ! Trước mặt tộc ta ai cho phép ngươi hô to gọi nhỏ? Hỏa Hồng, ngươi muốn tìm chết sao?

Cùng với tiếng gầm, nhiều Thải Vân Yêu Tước trong tộc Thải Vân Yêu Tước đập cánh, khí thế tăng vọt. Trong không trung bắt đầu có khí thế gió mây thay đổi, đập cánh làm khí lưu rít gào, kéo theo vô số khí lưu trong không gian như vòi rồng cỡ nhỏ xoay tròn bay ra.

Các Thải Vân Yêu Tước đôi mắt hung ác, người ta tới cửa ăn hïếp, tất nhiên Thải Vân Yêu Tước không nhịn được.

Tiếng gầm làm bà lão áo đỏ giật nảy mình, ỷ vào có nhiều người nên bà mới dám ngông như vậy. Thực lực của bà lão áo đỏ chưa có tư cách tung hoành trong Thải Vân Yêu Tước.

Một lão nhân âm độc bên cạnh bà lão áo đỏ ngước mắt lên:

- Vân Long, ngươi muốn sao? Đừng lớn mồm trước mặt ta, không phục thì đánh thử xem.

Khí thế tu vi bát giai trung kỳ hừng hực, không thua gì khí thế của trưởng lão Thải Vân Yêu Tước.

Vù vù vù!

Lão nhân âm độc quát to, thế là Hỏa Vũ Ngốc Ưng thuộc tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng đập cánh bay lên, hơi nóng ngút trời. Trong không trung nhiệt độ lên cao đến đáng sợ.

Hai tộc thoáng chốc giương cung bạt kiếm, tùy thời sẽ đánh nhau, không khí vô cùng căng thẳng.

Ngay lúc này, phương xa vang tiếng hét to:

- Ai nói muốn đánh nhau? Đám gà lông tạp các ngươi thật là không biết sống chết!

Đột nhiên mấy luồng sáng xẹt qua, vài bóng người nhanh chóng đáp xuống trước mặt đám trưởng lão Thải Vân Yêu Tước. Là nhóm Lục Lâm Thiên, Thiên Độc Yêu Long, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng.

Lục Lâm Thiên quét mắt qua hai ngàn con Hỏa Vũ Ngốc Ưng, ba mươi Hỏa Vũ Ngốc Ưng thất giai. Bà lão áo đỏ ngày hôm qua là bát giai sơ kỳ, hai Hỏa Vũ Ngốc Ưng khác đã đến bát giai trung kỳ. Lão nhân âm độc mới nói chuyện chắc ước chừng ngang ngửa với trưởng lão bát giai trung kỳ trong Thải Vân Yêu Tước, tương đương tu vi Vũ Tôn ngũ trọng.

Một con Hỏa Vũ Ngốc Ưng khác thực lực kém hơn nhiều, dường như mới đột phá bát giai trung kỳ chưa lâu, tu vi thực lực cỡ Linh Tôn, Vũ Tôn tứ trọng. Loại thực lực này không đáng lọt vào mắt Lục Lâm Thiên.

Thấy đám người Lục Lâm Thiên đến, bà lão áo đỏ thuộc tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng nhìn nhóm Lục Lâm Thiên, Thiên Độc Yêu Long chằm chằm. Bà lão áo đỏ nói gì đó với hai người bát giai trung kỳ bên cạnh, đôi mắt độc ác không ngừng liếc hướng Lục Lâm Thiên và Thiên Độc Yêu Long.

Vân Dao quay đầu hỏi nữ nhi:

- Hàm nhi, sao không mang Độc Long tiền bối đi?

Công chúa nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Nương, nhóm Độc Long tiền bối không chịu đi, bảo là muốn giúp chúng ta đối phó tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng.

Mới rồi công chúa bất đắc dĩ, đám người này bảo không sợ tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng, nàng thì lo lắng an toàn của tộc nhân nên mang cả đám đến.

Thấy Thiên Độc Yêu Long đến, vẻ mặt Vân Dao lo lắng hỏi:

- Độc Long lão đệ sao không đi?

Có lẽ hôm nay Độc Long đến càng làm rối hơn.

- Không sao, mấy con gà lông tạp này không làm gì ta được.

Thiên Độc Yêu Long nhìn hai ngàn con Hỏa Vũ Ngốc Ưng đằng trước, ánh mắt lạnh băng. Hai con Hỏa Vũ Ngốc Ưng dẫn đầu khí thế trên Thiên Độc Yêu Long, chắc cỡ bát giai trung kỳ, nhưng độ cao huyết mạch làm Thiên Độc Yêu Long không thèm để mắt hai con Hỏa Vũ Ngốc Ưng bát giai trung kỳ kia.

Vân Dao đứng cạnh Thiên Độc Yêu Long, nói:

- Độc Long lão đệ, ba người kia đều là bát giai. Hỏa Hồng ngày hôm qua là bát giai sơ kỳ. Hỏa Lam đứng bên cạnh từ trăm năm trước cũng đột phá bát giai trung kỳ. Mạnh nhất là Hỏa Dạ đột phá bát giai trung kỳ đã lâu, e rằng thực lực không dưới Vân Long trưởng lão.

Trong Hỏa Vũ Ngốc Ưng, Hỏa Dạ liếc Lục Lâm Thiên một cái rồi nhìn hướng Thiên Độc Yêu Long:

- Thì ra là ngươi đυ.ng vào linh phó Hỏa Vũ Ngốc Ưng ta, những linh phó của ngươi không tệ, có thể bồi thường cho tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng. Còn ngươi, theo chúng ta trở lại trong tộc chờ xử lý đi.

Hỏa Dạ xem Đám người Lục Lâm Thiên là linh phó của Thiên Độc Yêu Long.

Vân Dao vung váy dài, ánh mắt âm trầm, yêu nguyên dâng lên:

- Hỏa Dạ, hôm nay ngươi thử làm gì xem, ta chống mắt chờ coi thực lực của ngươi mạnh bao nhiêu dám càn rỡ trước mặt ta?

Đến lúc này Vân Dao không thể đứng ngoài nhìn.

Lão nhân tên Hỏa Dạ dường như sớm có chuẩn bị, ánh mắt âm trầm nói với Vân Dao:

- Vân Dao tộc trưởng bảo vệ người này là cố ý chống đối Hỏa Vũ Ngốc Ưng ta phải không? Vân Dao tộc trưởng hãy nghĩ kỹ có chịu được hậu quả đó không?

Chương 2190: Nghiệt súc muốn chết (2)

Hỏa Dạ hy vọng Vân Dao bảo vệ đám người này, vậy là Hỏa Vũ Ngốc Ưng có lý do đối phó tộc Thải Vân Yêu Tước.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

- Vân Dao tộc trưởng, đám người này muốn đối phó chúng ta vậy thì không liên quan gì Thải Vân Yêu Tước, cứ giao cho chúng ta đi.

Đám Hỏa Vũ Ngốc Ưng dám chọc tới người hắn, không cho một bài học thì sẽ dai dẳng. Thải Vân Yêu Tước rất nghĩa khí, hơn nữa coi như Lục Lâm Thiên tiện tay giải quyết rắc rối giùm tộc Thải Vân Yêu Tước.

Lục Lâm Thiên không quan tâm biểu tình ngạc nhiên của Vân Dao tộc trưởng, hắn đạp mấy bước trong hư không, lạnh lùng trừng tộc nhân Hỏa Vũ Ngốc Ưng:

- Trở lại nói cho tộc trưởng của các ngươi, tốt nhất là yên ph ận chút, đừng đến chọc vào ta, không thì hắn sẽ hối hận. Bây giờ các ngươi cút được rồi!

Theo tin tức biết được thì thực lực tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng dù rất mạnh nhưng không đến mức khó gặm, tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng cứ la hét trước mặt làm Lục Lâm Thiên hơi tức giận.

Lời Lục Lâm Thiên nói làm yêu thú trong Thải Vân Yêu Tước, Hỏa Vũ Ngốc Ưng ngạc nhiên nhìn hắn. Chủ yếu vì bọn họ luôn cho rằng Lục Lâm Thiên chỉ là linh phó. Huống chi bọn họ không cảm giác khí thế mạnh bao nhiêu từ người Lục Lâm Thiên.

- Linh phó này muốn chết sao?

Bà lão áo đỏ nét mặt sa sầm, sớm gai mắt Lục Lâm Thiên, giờ có cơ hội làm sao chịu bỏ qua?

Đôi mắt bà lão áo đỏ âm độc lộ nụ cười nhạt:

- Khục khục.

Yêu nguyên dâng lên, bà lão áo đỏ lặng lẽ kết thủ ấn, đột nhiên giẫm mạnh hư không. Khí thế cuồng mạnh xa xôi tuôn ra, cả không trung tụ tập năng lượng thuộc tính hỏa lại.

Răng rắc!

Cùng lúc đó, hư không dưới chân bà lão áo đỏ nứt rạn, từng khe nứt gợn sóng vòng tròn vỡ ra.

Vân Dao biến sắc mặt hét lên:

- Cẩn thận!

Vân Dao định lao ra nhưng Thiên Độc Yêu Long lắc người chặn trước mặt nàng:

- Vân Dao tộc trưởng, không sao, lúc này không liên quan gì tộc Thải Vân Yêu Tước, các người đừng xen vào.

Bà lão áo đỏ lạnh lùng nói:

- Nhân loại thấp hèn, vốn định tha cho ngươi một mạng nhưng đây là tự ngươi tìm chết.

Năng lượng nóng cháy tuôn ra từ không trung sau lưng bà lão áo đỏ, bàn tay bà ngưng tụ trảo ấn nóng rực. Giây lát sau trảo ấn vặn vẹo không gian nhanh như tia chớp ập về hướng Lục Lâm Thiên.

Răng rắc!

Trảo ấn làm không gian tan vỡ, trong khoảnh khắc ngắn ngủi mang theo bóng sáng nóng cháy vọt lên cao bao bọc cả không gian chỗ Lục Lâm Thiên lại. Trảo ấn xé rách sóng không gian, thế tựa sấm sét tụ tập thành cơn bão cuốn sạch mọi thứ, năng lượng nóng cháy khủng bố. Trước bao cặp mắt theo dõi, năng lượng nóng cháy chấn vỡ sóng không gian rồi đè mạnh vào không gian quanh thân

Lục Lâm Thiên.

- A!

Nhiều người biết là linh phó này cứu công chúa nên tăng nhiều hảo cảm với Lục Lâm Thiên. Nhiều cường giả trong Thải Vân Yêu Tước thầm tội nghiệp Lục Lâm Thiên, linh phó này chết chắc.

Trảo ấn đè xuống, mắt bà lão áo đỏ lộ tia cười lạnh. Linh phó này chết chắc.

Ngay khi bà lão áo đỏ nở nụ cười thì cơ mặt co rúm dị dạng. Bà lão áo đỏ phát hiện trảo ấn bị bao trong không gian ánh sáng vàng, bên trong có năng lượng to lớn đè ép, đè chặt trảo ấn khiến nó tan biến. Chỉ giây lát sau trảo ấn của bà lão áo đỏ đã nhạt nhòa hơn phân nửa.

Cùng lúc đó, bóng người áo xanh ánh mắt lạnh lùng xuất hiện trước mặt bà lão áo đỏ.

Bà lão áo đỏ hoàn toàn không biết người này làm sao xuất hiện, lặng lẽ không tiếng động. Bà lão áo đỏ không hề hay biết gì, rõ ràng đối phương còn đang trước mặt sao bỗng nhiên đã đến gần sát mình?

Giọng Lục Lâm Thiên lạnh băng đầy sát khí vang lên:

- Nghiệt súc, là chính ngươi muốn tìm cái chết, không thể trách ta. Chết đi!

Bàn tay phải Lục Lâm Thiên nhanh như tia chớp vươn ra, tia chớp tím dâng lên trong lòng bàn tay. Khí thế mênh mông hủy diệt mạnh mẽ tuôn ra từ bàn tay Lục Lâm Thiên, thế hùng hổ làm người sợ teo tim.

Giờ phút này, bà lão áo đỏ trực giác lạnh lẽo lan tràn trong lòng:

- Nguy rồi!

Với năng lượng kinh người này linh hồn của bà lão áo đỏ run rẩy.

Phương xa một chút, Hỏa Dạ và Hỏa Lam lộ ánh mắt ngạc nhiên.

Nhưng hai người muốn ra tay cũng không kịp, đành hét to:

- Hỏa Hồng trưởng lão cẩn thận!

Đám người Vân Dao, Vân Long cực kỳ rung động, hết sức giật mình nhìn khí thế trên người Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ vang điếc tai quanh quẩn trong không trung. Tia chớp khiến người run sợ của Lục Lâm Thiên xé gió giáng xuống đầu bà lão áo đỏ. Bà lão áo đỏ ngước đầu trân trân nhìn tia chớp tím vàng, cảm giác tim đã ngừng đập. Lúc này bà lão áo đỏ mới biết đã chọc vào sai người rồi, linh phó trước mặt mụ quá mạnh.

Trước mắt bao người bà lão áo đỏ biến hình về bản thể, nhưng mới biến hóa một nửa thì tia chớp tím vàng đã rơi xuống người. Trong khoảnh khắc tia chớp rót vào người bà lão áo đỏ, tia điện quanh quẩn bạo phát.

Chỉ giây lát thân hình bà lão áo đỏ liền tan thành từng mảnh nhỏ trong tia chớp chạy dọc. Không gian bị thủng một lỗ sâu, các vết nứt lóe ánh sáng đen rùng rợn. Cả không gian lắc lư dữ dội trong đòn công kích cường đại.

Xung quanh, tất cả cường giả tộc Thải Vân Yêu Tước nhìn chăm chú cảnh tượng trên bầu trời đều nuốt nước bọt khan, hút ngụm khí lạnh:

- Phù.

Cường giả trong tộc Thải Vân Yêu Tước đều chứng kiến nhân loại một chiêu giết Hỏa Hồng trưởng lão của Hỏa Vũ Ngốc Ưng. Hỏa Hồng đẳng cấp bát giai sơ kỳ nhưng một chiêu bị nhân loại lật tay đánh nát vụn. Cảnh tượng này khiến tất cả Thải Vân Yêu Tước đều rung động.

- Trời ơi, Hỏa Hồng trưởng lão chết rồi!

- Bị nhân loại một chiêu đánh chết...!

Cả không gian vì cảnh tượng này mà đông lại, các cặp mắt nhìn bóng áo xanh trên bầu trời rất là giật mình. Đặc biệt cường giả như Vân Dao, Vân Long. Công chúa tộc Thải Vân Yêu Tước ngơ ngác nhìn Lục Lâm Thiên, thực lực của nhân loại này hoàn toàn vượt qua hiểu biết của nàng.

Đám người Hỏa Dạ, Hỏa Lam lấy lại tinh thần, tức giận quát lớn:

- Khốn kiếp, các ngươi dám giết trưởng lão của tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng ta!

Yêu nguyên ngập trời phô thiên cái địa tuôn ra, không trung run rẩy liên tục.

- Gru gru gru!

Hỏa Lam, Hỏa Dạ phát ra tiếng gầm, biến hình bản thể to lớn. Bản thể khổng lồ của Hỏa Lam, Hỏa Dạ vỗ cánh dài tám trăm thước, cả người đỏ rực, lông chim đỏ xù lên như ngọn lửa cháy. Cặp mắt to chứa sát ý hung tợn trừng Lục Lâm Thiên.

- Gru gru gru!

Hỏa Lam, Hỏa Dạ biến hình bản thể, ba mươi con Hỏa Vũ Ngốc Ưng thất giai phía sau cũng bay lên cao biến về bản thể. Các tiếng gầm sắc nhọn xuyên thấu không gian, uy thế to lớn, khí thế dấy lên sóng không gian cuồn cuộn.

- Gru gru gru!

Trong không trung hai ngàn con Hỏa Vũ Ngốc Ưng đập cánh bay lên, khí tức nóng cháy nhuộm không gian màu đỏ thẫm.

Tất cả Hỏa Vũ Ngốc Ưng đập cánh bay lên, tộc Thải Vân Yêu Tước cũng sẵn sàng chiến đấu. Không khí căng thẳng đến cực độ.

Lúc này Thiên Độc Yêu Long hét to:

- Gà lông tạp cũng dám kiêu ngạo trước mặt bản long?

Tiếng rồng ngâm vang vọng trong thiên địa.

Chương 2191: Một chiêu giết chết

- Grao!

Rồng ngâm truyền ra, Thiên Độc Yêu Long biến thành cột sáng đen bắn lên cao mang theo sóng không gian, khiến cả không gian lung lay. Cùng lúc đó, Thiên Độc Yêu Long biến thành bản thể to lớn trên bầu trời.

Bản thể của Thiên Độc Yêu Long dài ngàn thước, bộ dạng dữ tợn uy mãnh, cả người đen thui. Khói đen đậm đặc bao phủ quanh thân Thiên Độc Yêu Long, sóng không gian trong không gian cũng bị nhuộm màu đen. Khói đen đậm đặc mang theo long uy to lớn truyền bá trong không khí.

Tất cả yêu thú ngước nhìn vật khổng lồ xoay quanh trên bầu trời, tim đập nhanh sợ hãi.

- Là long tộc!

Là long tộc!

Yêu thú tộc Thải Vân Yêu Tước, tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng nhìn bản thể Thiên Độc Yêu Long, kinh hoàng không nói ên lời. Yêu thú long tộc, dù là tạp long như Thiên Độc Yêu Long cũng có địa vị cao cả trong lòng chúng nó.

- Grao!

Thiên Độc Yêu Long xoay quanh trên bầu trời, thân hình to lớn đem lại uy áp hùng hậu. Yêu thú thực lực thấp trong hai tộc bắt đầu run cầm cập.

Long uy hùng hổ làm Thải Vân Yêu Tước, Hỏa Vũ Ngốc Ưng bị ảnh hưởng. Tuy huyết mạch của Thải Vân Yêu Tước, Hỏa Vũ Ngốc Ưnga không thấp nhưng không đến trình độ Thiên Độc Yêu Long.

Thân hình Thiên Độc Yêu Long chiếm cứ không trung, vặn vẹo, uy áp cực kỳ nặng nề khuếch tán. Không trung như đang run rẩy, các yêu thú tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng nhìn thấy, người run lẩy bẩy, khí thế giảm thấp nhiều.

Thiên Độc Yêu Long rống to:

- Đám gà lông tạp các ngươi dám càn rỡ trước mặt bản long, hôm nay phải cho các ngươi biết tay!

Thanh âm như sấm sét vang vọng trên bầu trời, truyền ra xa. Khí thế mạnh mẽ khiến những Hỏa Vũ Ngốc Ưng thực lực thấp chết cứng.

Vèo!

Thiên Độc Yêu Long rống xong chợt mở mắt ra, bắn hai luồng sáng đỏ. Con mắt to như đèn l*иg, thân hình to lớn lao hướng tộc nhân Hỏa Vũ Ngốc Ưng.

Tộc nhân Hỏa Vũ Ngốc Ưng đã đánh rống rút lui, quát to:

- Là yêu thú long tộc, mau lùi lại!

Tiếc rằng Thiên Độc Yêu Long đã tức giận, không muốn tha cho đám Hỏa Vũ Ngốc Ưng.

Thiên Độc Yêu Long gầm lên:

- Chết đi!

Thiên Độc Yêu Long há cái mồm dữ tợn phun ra luồng khói đen. Trong khói đen ẩn chứa năng lượng cực kỳ khủng bố, mùi rất khó ngửi tràn ngập trong không khí.

Bùm bùm bùm!

Thân hình khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long nhanh như tia chớp vọt tới, khói đen đυ.ng vào đàn thú Hỏa Vũ Ngốc Ưng đằng trước. Vang tiếng nổ điếc tai, kình khí tim đập chân run và khí độc ngập trời trong không trung tựa bão tố thổi quét.

- Gru gru!!!

Sóng không gian vặn vẹo, đoàn Hỏa Vũ Ngốc Ưng có một số không kịp phản ứng đã bị bão tố cắn nuốt. Tiếng gào thét thê lương vang vọng. Chớp mắt bão khói độc và kình khí ập đến, đám Hỏa Vũ Ngốc Ưng nháy mắt thành xương trắng hết. Giây lát xương trắng vỡ vụn, có mấy con Hỏa Vũ Ngốc Ưng đã bị giết như thế. Trong đó một Hỏa Vũ Ngốc Ưng đẳng cấp thất giai. Số bị thương nặng thì đầy rẫy.

Hỏa Lam, Hỏa Dạ nhìn đồng bạn bị giết, nhận ra đó chỉ là tạp long bát giai sơ kỳ, thế là tức giận quát:

- Khốn kiếp, tạp long bát giai sơ kỳ, tưởng chúng ta sợ ngươi sao?

Cơ thể to lớn bay lên, Hỏa Lam, Hỏa Dạ đập cánh chặn Thiên Độc Yêu Long lại.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên tối sầm:

- Nghiệt súc!

Lục Lâm Thiên lắc người biến mất trong không trung, khi xuất hiện đã đến trước thân hình Hỏa Dạ to lớn.

- Gru gru!!!

Nhìn Lục Lâm Thiên cản đường, mới rồi là nhân loại này giết Hỏa Hồng trưởng lão, Hỏa Dạ nổi sát ý. Cơ thể to lớn như ngọn núi đυ.ng mạnh vào.

Mắt Lục Lâm Thiên lóe tia sáng lạnh, nhún chân, chân khí lấp lóe nhanh chóng thụt lùi ra sau, dòng khí hai bên bắn ngược ra trước.

Mắt Hỏa Dạ tràn ngập sát ý hung ác:

- Nhân loại thấp hèn, ngươi không chạy thoát được!

Đôi cánh to vỗ, con mắt đỏ ngầu nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm. Cánh phải đáng sợ to hai trăm thước cắt vỡ không gian bắn hướng Lục Lâm Thiên, mang theo kình khí khủng bố nóng rực, tốc độ rất nhanh.

Lục Lâm Thiên mặt không đổi sắc, năng lượng thuộc tính thổ bao bọc quanh người hắn. Cả không gian như đông lại, sóng không gian lan tràn ánh sáng vàng.

Chớp mắt cơ thể Hỏa Dạ to lớn va chạm vào không gian ánh sáng vàng, giây lát đã bị không gian ánh sáng vàng chặn lại, tốc độ bị cản trở. Trong không gian thuộc tính này có lực lượng trói buộc mạnh mẽ thân hình Hỏa Dạ, khiến cho lực công kích bị giảm bớt.

Hỏa Dạ không thấy rằng sóng không gian kỳ dị đồng hóa sóng không gian trước mặt lão, rồi khoảnh khắc này trông thấy thanh niên nhân loại áo xanh vô cùng quái dị xuất hiện trước mặt mình.

Lục Lâm Thiên động thủ ấn, khóe môi nhếch cao lạnh lùng. Không gian thuộc tính thổ và Thời gian tђác ʟoạи đủ cho Hỏa Vũ Ngốc Ưng bát giai trung kỳ này nếm mùi cay đắng. Xem tu vi thực lực của Hỏa Vũ Ngốc Ưng này là bát giai trung kỳ đỉnh phong, cùng lắm ngang ngửa Vũ Tôn ngũ trọng bình thường. Lục Lâm Thiên hiện tại không thèm để mắt Vũ Tôn đỉnh ngũ trọng, Vũ Tôn ngũ trọng bình thường thì càng chẳng là gì.

Đột nhiên cùng với Lục Lâm Thiên xuất hiện, đằng trước nắm đấm tay phải chợt tuôn ra chân khí hình thành quyền ấn ánh sáng vàng.

Đằng trước quyền ấn ánh sáng vàng vọt ra một cự long ảo màu vàng to lớn. Cự long ảo cuộn người lao thẳng vào lưng Hỏa Vũ Ngốc Ưng.

Vũ kỹ Long Ảnh Tí mang theo uy thế khủng bố kinh người đập vào lưng Hỏa Vũ Ngốc Ưng.

- Gru gru!!!

Kim long đυ.ng mạnh lưng Hỏa Vũ Ngốc Ưng, đau đớn từ phần lưng làm Hỏa Vũ Ngốc Ưng giơ cao móng vuốt sắc nhọn, hét thê lương.

Bùm bùm bùm!

Kim long ảo trút xuống lực lượng hùng hồn, tiếng nổ trầm thấp vang lên. Trên bầu trời, lông chim lửa đỏ cộng với máu đổ xuống như có mưa máu và lông chim đỏ.

Trọng kích như thế làm Hỏa Vũ Ngốc Ưng rơi tự do xuống, té cái bịch xuống đất. Thoáng chốc đất rung núi chuyển.

Cơ thể khổng lồ của Hỏa Vũ Ngốc Ưng đập xuống, mặt đất rung bần bật như động đất. Các khe nứt mặt đất to lớn không ngừng khuếch tán từ vị trí Hỏa Vũ Ngốc Ưng rơi xuống, cơ thể khổng lồ đập mặt đất thủng cái hố sâu to lớn.

Lưng đau nhức, lông chim đứt làm Hỏa Vũ Ngốc Ưng không ngừng gào thét đau đớn:

- Gru gru!!!

Lông chim dính đầy máu rơi vãi.

Trong không gian, đám người tộc Thải Vân Yêu Tước như Vân Dao, Vân long giật mình kêu lên:

- Mạnh quá!

Không ai ngờ linh phó nhân loại này cường đại đến thế, một đấm trọng thương Hỏa Dạ trưởng lão của tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng.

Hỏa Vũ Ngốc Ưng ngửa đầu hét to:

- Khốn kiếp, ta sẽ không tha cho ngươi!

Thanh âm tràn ngập sát ý, giận dữ không gì sánh bằng. Lần đầu tiên Hỏa Vũ Ngốc Ưng bị nhân loại tổn hại nặng như vậy, trong Tổ Yêu Lâm này đã bao giờ nó chịu thiệt lớn như thế?

Hỏa Dạ quá tức giận, hét xong bản thể Hỏa Vũ Ngốc Ưng lại đập cánh bay lên, mang theo máu và lông chim rơi rụng, cái miệng to sắc nhọn há ra, năng lượng thuộc tính hỏa đậm đặc nhanh chóng ngưng tụ.

Chỉ giây lát năng lượng thuộc tính hỏa đậm đặc đã tụ tập quanh thân Hỏa Vũ Ngốc Ưng, năng lượng thuộc tính hỏa khủng bố chấn động không gian xung quanh nổi lên dao động kịch liệt.

Chương 2192: Uy lực của vũ kỹ

Vèo!

Chớp mắt Hỏa Vũ Ngốc Ưng há to mồm phun ra quả cầu lửa to lớn. Quả cầu lửa đón gió biến to, xẹt một tiếng rạch phá không gian tựa như thiên thạch nóng cháy bắn hướng Lục Lâm Thiên.

Thấy quả cầu lửa ập đến, biểu tình của Lục Lâm Thiên hơi trầm trọng. Hỏa Vũ Ngốc Ưng đã nổi giận, tu vi bát giai trung kỳ, nếu Lục Lâm Thiên cứng rắn đỡ lực công kích này cũng không nhẹ nhàng gì.

Lục Lâm Thiên lắc người, ánh sáng bạc lóe dưới chân, hắn để lại các tàn ảnh trong không trung. Thân hình Lục Lâm Thiên kỳ dị biến mất, quả cầu lửa nóng rực khủng bố rạch phá không gian bắn phía chân trời, không chạm vào nổi chéo áo Lục Lâm Thiên.

- Bát giai trung kỳ… cũng tốt, lấy ngươi thử nghiêm vũ kỹ vậy!

Khi Lục Lâm Thiên lại xuất hiện thì thủ ấn trong tay kỳ dị kết ra, cực kỳ tự nhiên vẽ ra từng đường cong huyền ảo. Khí thế của Lục Lâm Thiên hơi kỳ lạ, linh lực chân khí cùng xuất hiện trong đó.

Cùng lúc đó, thân thể to lớn của Hỏa Vũ Ngốc Ưng mang theo năng lượng thiên địa bàng bạc chớp mắt đến trên đầu Lục Lâm Thiên:

- Ta sẽ không tha cho ngươi!

Cơ thể khổng lồ, vuốt nhọn gấp khúc cào nát không gian kéo khe nứt không gian đỏ rực. Hỏa Vũ Ngốc Ưng như chim ó vồ mồi nhanh như tia chớp vô cùng hung ác bạo ngược lao xuống Lục Lâm Thiên.

Khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên lạnh băng:

- Nghiệt súc!

Thủ ấn hai tay lập tức tụ lại, trong đôi tay Lục Lâm Thiên bắn ra luồng sáng chói mắt.

Ánh sáng mạnh mẽ như đèn pha lan tràn khuếch tán, bao trùm bầu trời phía trước.

Trong không gian chứa năng lượng cuồng bạo đỏ rực hùng hồn đáng sợ, đột nhiên nổi lên lửa ngút trời. Năng lượng thuộc tính hỏa hùng hồn thoáng chốc tụ tập lại.

Cả không gian rung nhẹ, mọi người trong không gian cảm nhận khí tức này đều thầm run rẩy.

Lực công kích rất khủng khìếp, bên trong chứa linh hồn lực mênh mông. Linh hồn lực này làm linh hồn run rẩy. Cảm nhận công kích khủng bố mang theo uy năng khiến các yêu thú trong tộc Thải Vân Yêu Tước, tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng lộ ánh mắt sợ hãi.

Cảm nhận khí tức trên người Lục Lâm Thiên, Vân Dao và Vân Long liếc nhau, ánh mắt tràn đầy khó hiểu:

- Người này rốt cuộc là Linh giả hay vũ giả?

Hỏa Vũ Ngốc Ưng cũng hết hồn, nhưng lúc này muốn tránh cũng không thoát. Cơ thể to lớn bị bao bọc trong không gian này, đột nhiên năng lượng nóng rực hơn của Hỏa Vũ Ngốc Ưng bao trùm lấy nó. Lực lượng không gian mạnh mẽ trói buộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng, công kích linh hồn không chỗ không ở xâm nhập. Lần đầu tiên Hỏa Vũ Ngốc Ưng thấy có lực công kích khủng bố thế này.

- Gru gru!!!

Ngọn lửa nóng cháy đốt Hỏa Vũ Ngốc Ưng là yêu thú bát giai trung kỳ thuộc tính hỏa cũng không cách nào đối kháng lại. Lực lượng không gian từ bốn phương tám hướng đè ép muốn xé rách thân thể Hỏa Vũ Ngốc Ưng ra. Quan trọng nhất là linh hồn lực không chỗ không có liên miên bất tận lao vào não Hỏa Vũ Ngốc Ưng, như muốn phá hủy linh hồn của nó.

Công kích ẩn chứa vật chất, không gian, linh hồn thành một thể rất khủng khiếp, vượt sức tưởng tượng của Hỏa Vũ Ngốc Ưng, khiến linh hồn nó run rẩy. Nhân loại này quá quái dị.

Phía trời xa, biểu tình Dương Quá kinh sợ lẩm bẩm:

- Vũ kỹ này của nhị đệ là cái gì vậy?

Dương Quá cảm giác được trong vũ kỹ ẩn chứa công kích năng lượng thuộc tính hỏa, lực lượng không gian, còn có công kích linh hồn đáng sợ. Ba lực công kích gộp thành một khiến người khó thể đối kháng.

Lục Tâm Đồng nhìn Dương Quá hết sức giật mình, nói:

- Hình như là vũ kỹ ca ca lĩnh ngộ trong thời gian này, ẩn chứa công kích linh hồn, lực lượng không gian, công kích thuộc tính. Quả thật là khủng khiếp.

- Bạo!

Trong không trung, Lục Lâm Thiên lại kết thủ ấn, năm ngón tay đè xuống. Cùng với thủ ấn của Lục Lâm Thiên giáng xuống, trong không trung vang tiếng nổ điếc tai, thanh âm như sấm sét vang vọng chân trời.

Bùm!

Không gian ánh sáng vàng nổ tung. Bốn phía lộ ra một vòng khe nứt không gian đen thuilkan tràn. Bão năng lượng cực kỳ khủng bố lan tràn bốn phương tựa như vòm sáng bao phủ, khoảnh khắc tràn ngập phạm vi mấy ngàn thước.

Kình khí vô biên xen lẫn lửa ngập rời, linh hồn lực bàng bạc tàn phá. Từng đợt sóng không gian bị nhuộm màu đỏ thẫm lan tràn ra xa, bên dưới là núi sụp đất nứt.

Sóng năng lượng cuồng bạo như thực chất điên cuồng dao động, không gian to lớn bị năng lượng đáng sợ va chạm vặn vẹo. Công kích này thật sự rất khủng khiếp.

Kình khí năng lượng kinh khủng tàn phá, nhiều người và yêu thú lộ ánh mắt kinh hoàng. Trong tầm mắt mọi người thấy trong không gian nổ tung, bản thể Hỏa Vũ Ngốc Ưng khổng lồ của Hỏa Dạ tu vi bát giai trung kỳ nát vụng, mưa máu tứ trung trong không gian hỗn loạn.

Không gian hỗn loạn lặng lại, bản thể Hỏa Vũ Ngốc Ưng khổng lồ của Hỏa Dạ cũng biến mất, bị nam nhân áo xanh trên bầu trời một chiêu tiêu diệt dưới lực công kích khủng bố.

Giờ phút này, công chúa tộc Thải Vân Yêu Tước xoe tròn mắt đẹp, rung động đến nỗi màng tai nghe tim mình đập nhanh. Nhân loại trước mắt quá đáng sợ.

Lục Lâm Thiên đứng trên cao, klhóe môi nhếch lên:

- Uy lực không tệ.

Lần đầu tiên Lục Lâm Thiên sử dụng vũ kỹ mình lĩnh ngộ, nói chính xác thì đây không phải vũ kỹ.

Lĩnh ngộ công kích này Lục Lâm Thiên dung hợp ưu thế Linh Vũ song tu của mình, công kích vật chất và tâm thần hợp thành một, đây là nhờ được Địa Tôn chỉ điểm có cảm ngộ. Dung hợp lực lượng không gian là Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ từ ‘giam cầm không gian’ của Hắc Vũ, thiên phú công kích ‘không gian hủy diệt’.

Còn về thành công dung hợp lĩnh ngộ cuối cùng thì Lục Lâm Thiên phải cảm ơn Nguyên Nhược Lan. Từ lĩnh ngộ kiếm ý của Nguyên Nhược Lan giúp Lục Lâm Thiên có nhiều linh cảm, đột phá nhiều bình cảnh lĩnh ngộ.

Lúc này Lục Lâm Thiên thi triển lực công kích đã lĩnh ngộ, hắn cực kỳ vừa lòng. Mất nhiều thời gian như vậy cuối cùng cũng đáng giá. Lục Lâm Thiên đoán chừng uy lực này trên Long Ảnh Tí nhiều, nhưng so với ba thần quyết Chu Tước Huyền Vũ Bạch Hổ quyết còn yếu hơn chút.

Nó sẽ không kém quá lâu, lĩnh ngộ hiện tại chỉ là tiểu thành, ngày uy lực của nó vượt qua ba thần quyết Chu Tước Huyền Vũ Bạch

Hổ quyết dung hợp sẽ không xa. Lục Lâm Thiên có tự tin đó, dù sao hắn lĩnh ngộ công kích mới chỉ là tiểu thành, còn nhiều chỗ chưa chín muồi. Uy lực lúc này đã không thua gì vũ kỹ Địa cấp trung giai bình thường.

Công kích bản thân lĩnh ngộ là thích hợp cho mình thi triển nhất, uy lực càng lớn hơn.

Bùm bùm bùm!

Trong khoảnh khắc phương xa truyền đến tiếng nổ điếc tai. Thiên Độc Yêu Long và Hỏa Vũ Ngốc Ưng bát giai còn lại va chạm.

Bàn về thực lực thì Hỏa Vũ Ngốc Ưng này là bát giai trung kỳ, tuy chỉ mới đột phá nhưng cao hơn Thiên Độc Yêu Long. Thiên Độc Yêu Long chỉ mới đột phá bát giai sơ kỳ được hai năm, cộng thêm thời gian trong Thiên Trụ giới cũng không được lâu.

Nhưng về thực lực thì Thiên Độc Yêu Long chỉ kém hơn một chút, long uy ảnh hưởng thực lực Hỏa Vũ Ngốc Ưng. Còn Hỏa Vũ Ngốc Ưng không làm gì Thiên Độc Yêu Long được.

Mắt Lục Lâm Thiên hấp háy, phải chấn nhïếp tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng, tuyệt đối chấn nhïếp mới được. Lục Lâm Thiên lắc người biến mất tại chỗ.

Chương 2193: Mộ địa của Yêu Tước

Giây lát sau Lục Lâm Thiên lại hiện ra đã đứng lơ lửng trước mặt Hỏa Vũ Ngốc Ưng kia.

Vù vù vù!

Hỏa Vũ Ngốc Ưng khổng lồ đang mang theo uy thế thuộc tính hỏa bàng bạc, yêu nguyên phô thiên cái địa tuôn ra ập hướng Thiên Độc Yêu Long, chấn động không gian một phương rung bần bật.

- Grao!

Cùng với tiếng rồng ngâm đao minh vang vọng trời cao, Huyết Lục xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên.

Tiếng rồng ngâm đao minh làm yêu thú hai tộc rùng mình. Trong tiếng đao minh khiến linh hồn chúng ngơ ngẩn, vô hình bị thanh âm này áp chế. Yêu thú hai tộc thực lực thấp thì run cầm cập.

Uy hiếp đến từ linh hồn, huyết mạch của họ, không thể chống cự được.

Trong chớp mắt đó tiếng rồng ngâm đao minh khiến bản thể Hỏa Vũ Ngốc Ưng khổng lồ của Hỏa Lam khựng lại.

Chân khí rót vào Huyết Lục, trên bầu trời kéo theo từng đợt năng lượng thuộc tính hỏa gần như thực chất hóa liên miên rót vào trong đao. Trong giây phút này thân hình Lục Lâm Thiên như mãnh hổ vồ mồi, Huyết Lục chém thẳng ra, đao quang màu đỏ như máu nhanh như tia chớp rạch phá không gian, đao quang bay ra, cả không gian run rẩy.

Trong cặp mắt ngạc nhiên của mọi người, chỉ giây lát ngắn ngủi chín đao quang hợp nhất lại thật ra đao quang sắc đỏ càng khiến tim người đập nhanh. Nơi đao quang xẹt qua, bên dưới núi sập đất nứt.

Trước nhiều cặp mắt đang nhìn chằm chằm, đao quang màu đỏ với thế khủng bố như chẻ tre rạch phá không gian. Bản thể khổng lồ của Hỏa Lam không cách nào đón đỡ thế công, đao quang chạm mạnh vào cơ thể Hỏa Vũ Ngốc Ưng to lớn. Cú va chạm khiến tim người đập nhanh.

Giây lát sau, các cặp mắt muốn rớt tròng. Đao quang chém vào lưng Hỏa Vũ Ngốc Ưng. Bốn phía hoàn toàn tĩnh lặng, yên tĩnh rất kỳ dị. Nhưng loại tĩnh laựng này khiến trong lòng các cặp mắt theo dõi nặng nề như bị đá đè.

Răng rắc!

Ngay sau đó, khi các cặp mắt chưa lấy lại tâm thần thì nghe tiếng sóng không gian tan vỡ trên bầu trời.

Cùng với không gian vỡ nát, đao quang đỏ mới yên tĩnh lại chợt giáng xuống với thế mạnh mẽ. Với nhát đao này, lưng Hỏa Vũ Ngốc Ưng khổng lồ nứt ra.

Bản thể Hỏa Vũ Ngốc Ưng khổng lồ của Hỏa Lam hét thảm:

- A!

Cơ thể Hỏa Vũ Ngốc Ưng rách toạc, thân hình khổng lồ đứt thành hai khúc. Đao quang tước phẳng không gian, khí thế ngập trời hoàn toàn giải phóng.

Răng rắc!

Không gian nứt ra một cái khe rồi biến mất, khí thế cuồng bạo ùa ra. Không gian xao động, kình khí khủng bố nghiền nát hư không to lớn này. Lực lượng bá đạo không gì sánh bằng khiến người ta kinh hồn táng đảm.

Tất cả yêu thú tộc Thải Vân Yêu Tước nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt đã khác hẳn.

Ánh mắt Vân Dao nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, thực lực của nhân loại này rốt cuộc cỡ nào thì nàng cũng nhìn không ra. Vân

Dao nghi ngờ nếu nàng ra tay e rằng cũng không làm gì nhân loại này được.

Trong giây lát, yêu thú tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng còn sống rất là hỗn loạn.

Ba trưởng lão mạnh nhất đi theo tới dễ dàng bị nhân loại kia trực tiếp giết. Chúng nó là yêu thú nhưng đến đẳng cấp tứ giai thì trí tuệ sẽ không thấp hơn nhân loại, cho nên bọn họ không ngốc.

Ba trưởng lão bát giai mạnh nhất đều bị giết, bọn chúng làm gì dám ở lại, cả đám vội vàng bỏ chạy.

Thiên Độc Yêu Long không giết được Hỏa Lam nên cơn giận càng tăng cao:

- Chết đi!

Thiên Độc Yêu Long đuổi theo không bỏ, thân hình khổng lồ chấn vỡ sóng không gian. Dọc đường một đám Hỏa Vũ Ngốc Ưng bị Thiên Độc Yêu Long giết ch ết giữa không trung.

- Gru gru!

Thấy tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng chật vật chạy trốn, nhiều Thải Vân Yêu Tước trong tộc Thải Vân Yêu Tước reo hò. Tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng bị nhân loại giết hoa rơi nước chảy, ba trưởng lão đẳng cấp bát giai bị giết dễ dàng là chuyện đáng giá vui mừng đối với chúng.

Lát sau những Hỏa Vũ Ngốc Ưng đã trốn sạch, Thiên Độc Yêu Long gầm rống nhanh như tia chớp quay về.

- Grao!

Thiên Độc Yêu Long biến hình người, râu rồng rung rung.

Thiên Độc Yêu Long đứng cạnh Lục Lâm Thiên, nói to:

- Đám gà lông tạp đó ta nhìn là ghét!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Chắc tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng này không dám tới gây rối nữa.

Gïếŧ ba con Hỏa Vũ Ngốc Ưng bát giai, tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng nên hiểu chuyện hơn chút. Hỏa Vũ Ngốc Ưng không có nhiều Hỏa Vũ Ngốc Ưng bát giai.

Hai người quay về trận thế Thải Vân Yêu Tước. Đám người Vân Dao giật mình không nói nên lời, các cặp mắt ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên, cực kỳ rung động.

Vân Dao lấy lại tâm thần trước tiên, nàng nhìn Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Chắc ngươi không phải linh phó đúng không?

Vân Dao sớm có nghi ngờ, những nhân loại này không giống linh phó. Huống chi Thiên Độc Yêu Long mới chỉ là bát giai sơ kỳ làm sao có linh phó cường đại vậy được?

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

- Đúng vậy!

Bây giờ không tiện che giấu nữa.

Vân Dao mỉm cười nói:

- Không ngờ thực lực của ngươi mạnh như vậy, sớm biết thế đã không lo lắng cho các ngươi.

Hai canh giờ sau, trong một sơn mạch. Có một ngọn núi khổng lồ cao vʋ"t đâm thủng tầng mây, xung quanh ngọn núi hơi lạ, bốn phía xanh biếc mà bên này thì không mọc một cọng cỏ, một mảnh hoang vu, có cảm giác âm u đáng sợ.

Dươi sườn núi có cái hang không nhỏ, trong hang bày một cấm chế lợi hại. Vân Dao mở cấm chế ra, mọi người đi vào hang.

Từ hang này đi xuống khoảng năm trăm thước xuất hiện một không gian lòng đất to lớn. Vân Dao lại mở một cấm chế ra, mọi người vào trong không gian.

Diện tích không gian lòng đất cực kỳ khổng lồ, nhưng lại rất tối tăm, người bình thường không thể nhìn thấy gì được.

Trong không gian tối khắp nơi u ám, mảng lớn xác yêu thú chất đống. Trong không gian còn có sát khí bàng bạc, thú hồn tràn ngập. Lục Lâm Thiên bước vào trong, Đại Hồn Anh liền cảm nhận sát khí và thú hồn mạnh mẽ này, hoan hô trong đầu hắn.

Lục Lâm Thiên giật mình:

- Thú hồn và sát khí thật mạnh!

Độ mạnh của thú hồn và sát khí không thua gì sát khí và tàn hồn trong Huyền Thiên bí cảnh, thậm chí mạnh hơn một chút.

Sát khí cường đại như vậy người thực lực thấp một chút sẽ không dám đi vào, b ởi vì nếu đi vào thì sẽ bị ảnh hưởng tâm trí. Tiến vào một đoạn đường có mấy trưởng lão tộc Thải Vân Yêu Tước thực lực hơi yếu và Phi Thiên Ngô Công sắc mặt trướng đỏ.

Vân Dao nói với Lục Lâm Thiên, Thiên Độc Yêu Long:

- Các hạ, đây chính là mộ địa của tộc Thải Vân Yêu Tước ta. Mấy vạn năm nay tộc Thải Vân Yêu Tước chôn xác tất cả tộc nhân tại đây.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

- Hèn gì có sát khí và thú hồn mạnh đến vậy.

Mấy vạn năm nay, không gian lòng đất này được sử dụng là mộ địa của Thải Vân Yêu Tước. Tuy tuổi thọ của yêu thú khá dài nhưng trong tộc cũng có rất nhiều xác Thải Vân Yêu Tước, có thể tưởng tượng sát khí chứa trong thi cốt cỡ nào.

Cộng thêm những Thải Vân Yêu Tước đã chết này đa số chết tự nhiên nên hơn một nửa thú hồn không bị ảnh hưởng, tổn thương gì. Sau khi yêu thú chết thú hồn tự nhiên tan biến, nhưng còn khá nhiều đọng lại trong không gian này. Lâu dần ngưng tụ thành thú hồn hùng mạnh, thú hồn giống như tàn hồn, tuyệt đối cường đại.

Chương 2194: Tàn hồn công kích (1)

Lục Tâm Đồng nói:

- Sát khí và thú hồn đậm quá.

Càng tiến vào thì sát khí và thú hồn càng lúc càng mạnh. Lục Tâm Đồng có hai hồn khí địa giai, Trấn Linh Diệt Hồn tháp chuyên mang theo khí tức âm tà nên không bị ảnh hưởng gì lớn.

Vù vù vù!

Ngay khi mọi người tiến lên trước thì không gian phía trước đột nhiên phát ra dao động mạnh. Một quả cầu ánh sáng năng lượng màu trắng to lớn chớp mắt bay ra lao vào công chúa tộc Thải Vân Yêu Tước thực lực yếu nhất.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Quả cầu ánh sáng năng lượng màu trắng biến thành vật ảo bộ dáng đáng sợ khủng bố.

Vân Dao quát to:

- Các vị cẩn thận!

Một thất luyện màu trắng bay ra khỏi tay Vân Dao nhanh như tia chớp đụng vào vật ảo khủng bố, đánh nó vỡ nát biến mất. Công chúa sợ hãi mặt tái xanh.

Vân Dao mắt lóe tia sáng:

- Sát khí và tàn hồn tích lũy mấy vạn năm trong mộ địa càng lúc càng mạnh, tộc nhân thực lực thấp một ít không dám tiến vào. Mỗi lần chôn tộc nhân sơ sẩy một cái là sẽ bị một tia sát khí và tàn hồn giết.

Vân Dao đành bó tay trước sát khí và tàn hồn này.

Lục Lâm Thiên nhướng chân mày. Đại Hồn Anh hò reo trong đầu Lục Lâm Thiên, nếu nuốt những tàn hồn, thú hồn này Đại Hồn Anh sẽ lại mạnh lên. Đây là vật có hại với người khác nhưng là rất bổ cho Đại Hồn Anh. Lục Lâm Thiên không biết Vân Dao có đồng ý cho hắn hấp thu sát khí, thú hồn sót lại trong mộ địa này không.

Mọi người cẩn thận tiến lên phía trước, dọc đường đi toàn là xương trắng xóa chất đống như núi, tàn hồn bàng bạc tràn ngập trong đó. Mọi người nối đuôi nhau tiến lên, phát ra khí thế làm đám tàn hồn không dám lại gần nhưng tụ tập càng lúc càng nhiều.

Sát khí và tàn hồn đậm đặc làm Vân Dao bất ngờ, kinh khủng hơn rất nhiều so lần trước nàng đến.

Vân Dao dừng bước, mắt nhìn đăm đăm phía trước:

- Các vị, đằng trước chính là Yêu Linh Tinh.

Mọi người nhìn theo hướng ánh mắt Vân Dao. Trong không gian rộng lớn đằng trước, trên đỉnh vách đá cao rộng có ba đốm sáng lấp lánh tựa như ngôi sao treo trên vũ trụ hắc ám, nhấp nháy ánh sáng. Năng lượng bàng bạc phát ra.

Mắt Lục Lâm Thiên lóe tia mừng rỡ:

- Yêu Linh Tinh!

Yêu Linh Tinh không phải vật tầm thường, nó là một tồn tại đặc biệt. Chỉ có trong động phủ chôn xác một số đại tộc yêu thú trải qua mấy ngàn đến vạn năm, thiên thời địa lợi mới có cơ hội hình thành Yêu Linh Tinh. Đồn rằng yêu linh đan này có năng lượng dồi dào, chỉ cần hình thành yêu linh đan thì hiệu quả không thua gì yêu đan bát giai sơ kỳ.

Lục Lâm Thiên nhướng mày. Có ba khối Yêu Linh Tinh, hèn gì Vân Dao tộc trưởng dám đưa một khối cho người khác.

Dưới đỉnh hang cao rộng này chất đống xác tộc Thải Vân Yêu Tước cao như núi, nhiều còn hơn những nơi dọc theo đường tới đây. Xem thể tích thì dường như chôn tại đây là cường giả tộc Thải Vân Yêu Tước, được chôn bên ngoài thực lực yếu hơn, càng ra ngoài thì thực lực càng yếu.

Vù vù vù!

Càng tiến vào trong sát khí và thú hồn càng đậm đặc quánh lại, dán sát mọi người nhưng không dám đến quá gần, dường như e ngại khí thế mọi người phát ra. Nhìn kỹ thì thấy nó cách Tiểu Long xa nhất, sợ khí tức từ người Tiểu Long nhất.

- Các vị hãy chờ tại đây một chút, sát khí và tàn hồn bên trong càng mạnh, ta đi lấy Yêu Linh Tinh.

Vân Dao nói xong lắc người đã lao tới trước.

Vù vù vù!

Bóng người thướt tha, Vân Dao nhảy mấy cái đã đến bên dưới ba khối Yêu Linh Tinh. Vân Dao nhảy lên cao, một đoàn sáng nhu hòa trong tay nàng bao hướng một khối Yêu Linh Tinh.

Ngay lúc này Lục Lâm Thiên hét to một tiếng:

- Vân Dao tộc trưởng cẩn thận!

Lục Lâm Thiên rất nhạy cảm với dao động sát khí, tàn hồn.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Ngay lúc này, Vân Dao đang ở trên cao, không gian tĩnh lặng đột nhiên vặn vẹo phát ra tiếng dao động nhẹ. Thanh âm khuếch tán, dao động không gian chớp mắt lên đến mức khủng bố.

Cùng với dao động khuếch tán, khoảnh khắc ngắn ngủi trong không gian xuất hiện mấy đoàn sáng to cỡ vài thước. Khí tức sát khí và tàn hồn kinh khủng cũng khuếch tán theo, khí tức dường như kèm theo thú uy mạnh mẽ.

- Gru gru!

Vân Dao chưa phát hiện ra, mấy đoàn sáng đã phát ra tiếng hú gru gru. Giây lát sau biến thành các quái vật khủng bố dữ trợn tựa như xúc tu bạch tuộc nhưng chỉ có miệng rộng đáng sợ táp hướng Vân Dao.

Vân Dao biến sắc mặt nói:

- Chư vị tiên tổ, Vân Dao đắc tội!

Tay Vân Dao nhanh như tia chớp vỗ ra vài phong nhận, mấy phong nhận cắt vỡ sóng không gian. Chớp mắt mấy phong nhận xé gió đυ.ng vào mấy vật dữ trợn đáng sợ.

Vù vù vù!

Mấy vật dữ trợn bị cắt nát biến mất trong không gian.

Vù vù vù!

Cùng lúc đó, cả không gian đột nhiên xuất hiện vô số đoàn sáng lớn nhỏ, cả không gian bắt đầu vặn vẹo.

Mọi người nhìn đoàn sáng xuất hiện trong không gian vặn vẹo bắt đầu nổi lên dao động kỳ lạ. Trong dao động kỳ lạ mọi người cảm nhận rõ ràng dao động sát khí, tàn hồn cực kỳ cường đại. Loại dao động này cực kỳ mạnh, dường như vì bị xúc động nên sắp phun trào.

Cùng lúc đó, người thực lực thấp sẽ bị ảnh hưởng nhanh nhất. Sát khí và tàn hồn làm Tuyết Sư, công chúa tộc Thải Vân Yêu Tước, mấy trưởng lão thất giai hậu kỳ thực lực không tệ đều trướng đỏ mặt. Sát khí và tàn hồn trực tiếp ảnh hưởng tâm trí, xâm nhập một cách nhanh chóng.

Vân Dao hoàn toàn biến sắc mặt:

- Không ngờ sát khí và tàn hồn tụ tập đến mức này, lùi lại mau!

Vân Dao nhanh chóng thụt lùi nhưng không kịp nữa.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Khi Vân Dao nhào tới thì mấy đoàn sáng lại xuất hiện trước mắt nàng, lớn hơn cái vừa bị đánh nát một chút, nhiều hơn một nửa.

- Gru gru!!!

Đoàn sáng phát ra tiếng kêu gru gru quái dị, sau biến thành quái vật dữ trợn liền công kích Vân Dao.

Cùng lúc đó, trong không gian dao động vặn vẹo xung quanh mọi người sát khí càng lúc càng khủng bố, không ngừng lan tràn biến thành quái vật khủng bố dữ trợn kêu gru gru.

- Gru gru!

Ánh mắt Lục Tâm Đồng lo âu nói:

- Nguy rồi, chúng ta bị vây công!

Năng lượng sát khí và tàn hồn cực kỳ khổng lồ, mạnh hơn trong tưởng tượng của Lục Tâm Đồng nhiều.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng:

- Mau bày phòng ngự, đừng để bị ảnh hưởng tâm trí!

Sát khí này mạnh hơn Lục Lâm Thiên phỏng đoán nhiều. Tất cả cường giả Thải Vân Yêu Tước đều bị chôn tại đây trong mấy vạn năm, cộng thêm mộ địa này bất phàm, dưới lòng đất sâu không nối với thiên địa bên ngoài nên mới tụ tập sát khí và tàn hồn kinh khủng như thế.

Theo Lục Lâm Thiên biết thì mộ địa bình thường sẽ không tụ tập sát khí và tàn hồn nặng vậy, sớm tan biến trong năng lượng thiên địa. Dù là yêu thú hay nhân loại tu luyện giả thì năng lượng trên người đến từ thiên địa, vì vậy sau khi chết cũng sẽ trả lại thiên địa.

Mộ địa này bị phong kín dưới chân núi, không kết nối cùng thiên địa nên có cơ hội tụ tập sát khí và tàn hồn đậm đặc thế này. Lục Lâm Thiên suy đoán cũng vì vậy mới xuất hiện Yêu Linh Tinh, trong mộ địa bình thường rất khó có Yêu Linh Tinh tồn tại.

Chương 2195: Tàn hồn công kích (2)

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Chỉ giây lát đoàn sáng đến ngày càng nhiều trong không gian. Một chuỗi tiếng rào rào kỳ dị, không gian lại dao động. Dường như cảm giác khí tức trên thân mọi người, nó dần đến gần bọn họ.

Trong thời gian ngắn này Vân Dao lại đánh nát mấy vật khủng bố dữ tớn, lớn tiếng với mọi người:

- Lùi nhanh, nếu không sẽ rắc rối to!

Vân Dao dứt lời lập tức lùi về cạnh mọi người.

- Vân Dao tộc trưởng, hình như chúng ta đã bị bao vây, không ra được.

Lục Lâm Thiên quét mắt xung quanh, cả không gian to lớn đã vặn vẹo. Sát khí và tàn hồn khủng bố trong không gian bị ảnh hưởng, càng lúc càng mạnh lên.

Vân Dao quát to:

- Ta sẽ phá những sát khí khống chế, mau rời đi!

Vân Dao co năm ngón tay lại, năng lượng yêu nguyên khuếch tán chớp mắt va chạm vào không gian vặn vẹo đằng trước.

Bùm bùm bùm!

Hai luồng năng lượng khổng lồ chớp mắt va chạm vào nhau, trong không gian vang tiếng nổ trầm đυ.c. Lực lượng cuồng bạo nhanh chóng khuếch tán, chấn động cả không gian run nhẹ, dao động càng cuồng bạo.

Răng rắc!

Đòn công kích của Vân Dao xẻ không gian vặn vẹo đằng trước rách một cái khe trăm thước. Nhưng độ dày không gian vặn vẹo rất rộng, không biết bị xé rách hoàn toàn.

Vân Dao quát to:

- Rút đi trước!

Vân Dao nhảy vào khe hở đã chém ra trước, mọi người nối đuôi theo. Nhưng không gian bị chém ra lại bị sát khí và tàn hồn trám, nhanh chóng khép lại.

Vân Dao biến sắc mặt quát:

- Mau!

Vân Dao lại dùng công kích như phong nhận cắt vỡ không gian va chạm vào sát khí và tàn hồn trong không gian vặn vẹo hợp nhất.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Cùng lúc đó, bị lực công kích làm khe hở sát khí và tàn hồn mới rách ra tăng tốc khép lại.

Lục Lâm Thiên nói:

- Vân Dao tộc trưởng, không thể công kích những sát khí và tàn hồn này nữa, chúng sẽ cắn nuốt lực công kích biến mạnh hơn.

Trong không gian vặn vẹo sát khí và tàn hồn đang cắn nuốt lực công kích vừa rồi của Vân Dao. Tựa nh ư sát khí và tàn hồn hấp thu những lực công kích, năng lượng sát khí và tàn hồn xung quanh phát ra khí thế như có như không càng mạnh lên.

Lục Lâm Thiên không lạ gì với tình cảnh này, bản thể Đại Hồn Anh cũng có tác dụng giống vậy. Đại Hồn Anh cảm giác thấy năng lượng sát khí và tàn hồn đang reo hò trong đầu Lục Lâm Thiên, nếu không phải bị áp chế thì nó đã lao ra ngoài rồi.

Vân Dao và các trưởng lão tộc Thải Vân Yêu Tước biến sắc mặt

nói:

- Lần này rắc rối rồi, không ngờ năng lượng sát khí và tàn hồn của các tổ tiên mạnh đến mức này.

- Gru gru!!!

Không gian dao động kịch liệt, năng lượng sát khí và tàn hồn ngày càng nhiều trong không gian bao bọc mọi người lại. Trong không gian vặn vẹo, rất nhiều quái vật dữ trợn khủng bố xông ra công kích về hướng mọi người.

Bùm bùm bùm!

Mọi người buộc phải chống trả lại, chớp mắt tiếng nổ vang không dứt bên tai. Các quái vật dữ trợn lao ra liền bị đánh nát, nhưng càng nhiều quái vật dữ tợn hung ác khác nhào tới mang theo năng lượng sát khí và tàn hồn mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên lại hét to:

- Không thể công kích, càng công kích thì những sát khí và tàn hồn càng mạnh!

Vân Dao nóng nảy hỏi:

- Vậy phải làm sao? Nếu không công kích sẽ bị bao vây lại, khi đó khó mà trốn ra.

Vân Dao công kích làm nhiều vật dữ trợn bị phá nát.

Lúc này Lục Tâm Đồng hét to:

- Để ta đối phó cho!

Lục Tâm Đồng kết thủ ấn, ánh sáng bắn ra từ trán, khí thế bàng bạc làm linh hồn người run rẩy.

Ánh sáng thu về, linh khí hình cung điện to cỡ bàn tay xuất hiện trước mặt Lục Tâm Đồng. Trong linh khí cung điện có khí tức uy hiếp lan tràn vô hình chung áp chế linh hồn người.

Khí thế uy hiếp khuếch tán, sát khí và tàn hồn bàng bạc xung quanh tự động thụt lùi một chút.

Lục Tâm Đồng biến đổi thủ ấn:

- Lui lại cho ta!

Hồn khí cung điện trong giây lát biến to mấy chục thước, ánh sáng rực rỡ bao bọc xoay quanh trên bầu trời, bao phủ mọi người vào trong.

- Gru gru!

Ánh sáng bao phủ làm các quái vật dữ trợn gào rú, thụt lùi không dám đến gần. Khí tức đó làm chúng nó kiêng dè, nhưng không lùi quá xa. Chúng nó bị áp chế nhưng không tuyệt đối.

Lục Lâm Thiên nhìn Lục Tâm Đồng vận dụng hồn khí cung điện, hắn không xa lạ gì:

- Hồn khí địa giai của Độc Cô gia!

Là lúc ở dưới Thiên đảo, Độc Cô Cảnh Văn tặng cho, nhưng là hồn khí phòng ngự địa giai.

Lục Lâm Thiên cảm giác trên hồn khí có khí tức thần hoàng của Độc Cô gia. Những năng lượng tàn hồn này tuy là thú hồn nhưng hơi e sợ khí tức này.

Thấy hồn khí của Lục Tâm Đồng, đám người Vân Dao tộc Thải Vân Yêu Tước cực kỳ ngạc nhiên:

- Là hồn khí của nhân loại!

Khí tức này khiến bọn họ bị áp chế tuyệt đối, đáng ngạc nhiên nhất là từ khí thế Lục Tâm Đồng phát ra lúc này bọn họ mới biết thiếu nữ trẻ tuổi này cũng có tu vi Linh Tôn.

- Đi mau!

Những sát khí và tàn hồn bị áp chế, Lục Tâm Đồng nhanh chóng tiến lên. Dọc đường đi sát khí và tàn hồn tránh ra, kêu gru gru đuổi theo sát nhưng không dám đến gần.

Mọi người cắm đầu chạy.

Vân Dao lộ ánh mắt vui mừng:

- Sát khí đằng trước nhạt hơn chút, sắp ra ngoài rồi!

Mắt thấy sắp ra khỏi sát khí và tàn hồn bao trùm.

Vù vù vù!

Khi mọi người đều rời khỏi không gian sát khí này đều thở phào nhẹ nhõm. Lục Tâm Đồng liền thu hồn khí vào não hải.

Đám người nhìn chằm chằm đoàn sáng sát khí và tàn hồn bàng bạc theo sát sau lưng họ chi ếm cứ một chỗ trong không gian vặn vẹo, tựa gió bão. Bọn họ rất kinh sợ, những quái vật khủng bố này không sợ tấn công, càng bị công kích càng mạnh, điều này mới làm người sợ hãi.

Một tiếng hú sắc nhọn truyền ra:

- Gru gru!

Cùng lúc đó, sau lưng mọi người có một đoàn năng lượng sát khí và tàn hồn mấy chục thước chớp mắt bao bọc công chúa tộc Thải Vân Yêu Tước, nhanh như tia chớp kéo vào đoàn sáng năng lượng sát khí và tàn hồn khủng bố, rồi trong khoảnh khắc liền biến mất.

Cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên cũng không thấy đâu.

Vân Dao sốt ruột hét to một tiếng:

- Hàm nhi!

Vân Dao đánh ra phong nhận to lớn xé gió bay đi, rạch một khe hở trên đám sát khí to lớn nhưng đã mất dấu vết công chúa.

- Hàm nhi!

Vân Dao nóng nảy định lao vào trong đoàn sáng sát khí cứu người. Đột nhiên có hai bóng người lao ra, Lục Lâm Thiên ôm công chúa tộc Thải Vân Yêu Tước ra ngoài. Một lực lượng nhu hòa đẩy công chúa ra khỏi đoàn sáng sát khí và tàn hồn.

Công chúa sợ hãi mặt tái xanh:

- Nương!

Lực lượng sát khí và tàn hồn khủng bố làm công chúa khó thể chống cự, bị Lục Lâm Thiên đẩy ra. Vân Dao đánh ra yêu nguyên bao lây công chúa kéo ngay đến bên mình.

- Gru gru!!!

Ngay lúc này, sau lưng Lục Lâm Thiên có các quái vật dữ trợn bao tùm lên hắn.

Bị những quái vật khủng bố bao bọc, Lục Lâm Thiên hét to một tiếng:

- Các người mau rời khỏi đây, sát khí và tàn hồn rất lợi hại, nhanh!

Lục Lâm Thiên hét xong đã bị kéo vào đoàn sáng, trong khoảnh khắc biến mất khỏi tầm mắt của mọi người.

Vân Dao hét to:

- Mau cứu người!

Chương 2196: Âm sát khí

Vân Dao vỗ lực công kích. Nhân loại này cứu nữ nhi của nàng hai lần, lúc này Vân Dao không thể bỏ mặc được.

Bùm bùm bùm!

Không gian vang tiếng nổ trầm thấp. Hai lực công kích của Vân Dao chỉ chém ra khe nứt trên đoàn sáng năng lượng sát khí và tàn hồn to lớn. Đã không thấy bóng dáng Lục Lâm Thiên đâu. Từng đoàn sáng sát khí và tàn hồn khủng bố che đậy không gian lại.

Lục Tâm Đồng không nóng nảy, khi Vân Dao lại định tấn công ngược lại lên tiếng ngăn cản:

- Vân Dao tộc trưởng, chúng ta lùi lại mau, ca ca của ta sẽ có cách!

Vân Dao lo lắng nói:

- Nhưng sẽ có nguy hiểm.

Chính Vân Dao nếu bị nhốt bên trong cũng khó xoay sở.

Thiên Độc Yêu Long nói:

- Chúng ta lùi lại trước nếu không cũng sẽ bị vây khốn!

Năng lượng sát khí và tàn hồn trong không gian ngày càng mạnh.

Vân Dao do dự một chút, thấy Lục Tâm Đồng, Thiên Độc Yêu Long đều nói vậy, năng lượng sát khí và tàn hồn xung quanh đúng là đáng sợ, đành cùng mọi người đi trước.

Trong năng lượng sát khí và tàn hồn bàng bạc, nhiều xúc tu bao bọc người Lục Lâm Thiên, kéo hắn vào chính giữa. Năng lượng sát khí và tàn hồn bàng bạc cuồng bạo bao bọc Lục Lâm Thiên, muốn xâm nhập vào não hải của hắn.

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười nói:

- Tránh ra đi.

Không gian thuộc tính thổ khuếch tán quanh thân, sát khí cuồng bạo xung quanh bị đẩy lùi.

Vù vù vù!

Năng lượng sát khí và tàn hồn này bị đẩy ra nhưng càng điên cuồng tụ tập lại, liên miên bất tận bao bọc trong không gian thuộc tính thổ. Những tàn hồn này không có trí tuệ gì, chỉ biết cắn nuốt lực lượng từ bên ngoài. Giờ phút này, chúng nó cảm giác khí tức của Lục Lâm Thiên thế là liên tục tụ tập lại, hắn trở thành mục tiêu công kích duy nhất.

Lực lượng không gian bốn phía, trong xác tộc Thải Vân Yêu Tước chất đống như núi, một luồng sát khí vô hình bao trùm lên. Sát khí vô hình khiến linh hồn của Lục Lâm Thiên run rẩy, nhưng không bị ảnh hưởng gì.

Linh hồn và tâm thần có thể bị sát khí và tàn hồn ảnh hưởng, khiến người ta càng táo bạo hơn. Nhưng Lục Lâm Thiên có Đại Hồn Anh, tiểu đao màu vàng trong đầu nên lúc này vẫn bình an.

Cảm giác rất nhiều sát khí và tàn hồn liên miên bất tận tuôn ra từ xương cốt trắng của tộc Thải Vân Yêu Tước, Lục Lâm Thiên không vội vàng.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Trong không gian thuộc tính thổ, năng lượng sát khí và tàn hồn bàng bạc này không thể xâm nhập nhưng chúng nó vẫn tụ tập ngày càng nhiều hơn, trong giây lát toàn bộ không gian xương trắng bao la có thay đổi. Những xác Thải Vân Yêu Tước chất đống thành núi bắt đầu mấp máy, kéo theo sóng gợn sát khí và tàn hồn ngập trời khuếch tán.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

- Âm sát khí, thú chi tàn hồn.

Những sát khí và tàn hồn khác với Đại Hồn Anh bình thường cắn nuốt hấp thu, và cả trong Huyền Thiên bí cảnh. Tàn hồn trong Huyền Thiên bí cảnh là tàn hồn của những vũ giả đã chết, sát khí là khí huyết sát.

Sát khí trong mộ địa là âm sát khí, tàn hồn cũng là thú chi tàn hồn. Nhưng cảm thấy Đại Hồn Anh hân hoan trong đầu, Lục Lâm Thiên biết âm sát khí và tàn hồn cũng có thể bị hấp thu.

Cùng với những tàn hồn, âm sát khí xu ất hiện càng lúc càng mạnh, các hình thể năng lượng hư ảo dữ trợn xuất hiện. Trong không gian xung quanh rậm rạp vật ảo dữ trợn cỡ hàng vạn con. Sương mù xám xịt bao phủ không trung, đột nhiên hiện ra, trong khoảnh khắc này sát khí ngập trời.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Nhiều vậy sao?

Nằm ngoài dự đoán của Lục Lâm Thiên, không ngờ mạnh vậy. Nếu là cường giả Tôn cấp bình thường rơi vào đây chỉ có nước chờ bị xâm thực từ từ.

Vù vù vù!

Ngày càng nhiều tàn hồn sát khí ngưng tụ, không gian nháy mắt vặn vẹo kịch liệt. Trên xương trắng xung quanh, sát khí ngập trời đã đến mức độ khủng bố, càng khiến linh hồn người rung động. Dao động năng lượng cường đại tột độ, loại dao động này khiến linh hồn cực kỳ khó chịu.

- Gru gru!!!

Trong không gian vang vọng tiếng quỷ khóc thần gào, âm sát khí tăng vọt. Trong toàn bộ khu vực mộ địa, xương trắng lung lay như sống lại, vô số vật dữ trợn lại lao vào không gian thuộc tính của Lục Lâm Thiên, khiến không gian thuộc tính sắp nứt vỡ.

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười nói:

- Đến đây, càng nhiều càng tốt.

Đây dù gì là mộ địa của tộc Thải Vân Yêu Tước, quang minh chính đại cắn nuốt những sát khí và tàn hồn thì không hay, để tránh tộc Thải Vân Yêu Tước khủng hoảng. Vì vậy Lục Lâm Thiên cố ý sắp đặt tất cả.

Sát khí tàn hồn bao bọc, Tiểu Long luôn che giấu khí tức. Nếu thật sự muốn đi ra ngoài thì Tiểu Long phát ra khí tức yêu hoàng, những tàn hồn này không dám ùa lên. Lục Lâm Thiên luôn tìm cách ở lại mộ địa để cho Đại Hồn Anh cắn nuốt những sát khí và tàn hồn, đây là vật rất bổ.

Lục Lâm Thiên cảm giác năng lượng tàn hồn tụ tập ngày càng nhiều, tâm thần hắn âm thầm động.

Vù vù vù!

Chớp mắt trán Lục Lâm Thiên bắn ra luồng sáng ánh tím vàng, lơ lửng trước mặt hắn, là Đại Hồn Anh luôn bị Lục Lâm Thiên áp chế trong đầu.

Đại Hồn Anh bay ra, đôi mắt mở lớn, ánh mắt sâu thẳm sáng rực. Khí thế ngút trời phát ra từ người Đại Hồn Anh.

Đại Hồn Anh do trăm vạn tàn hồn, sát khí hùng hồn ngưng tụ ra. Hiện tại sát khí trên người Đại Hồn Anh bị sát khí và tàn hồn vô hình kéo theo, sát khí ngút trời tuôn ra ồ ạt, cả không gian run rẩy.

Vù vù vù!

Cùng lúc đó, không gian thuộc tính quanh thân Lục Lâm Thiên thu về. Sát khí ngút trời tuôn ra từ người Đại Hồn Anh, chớp mắt tràn ngập trong không trung. Sát khí khiến cho không gian gió nổi mây phun, sát khí như vòi rồng phát tán.

Cùng lúc đó, âm sát khí và tàn hồn trong mộ địa cảm giác sát khí ngút trời từ người Đại Hồn Anh vô hình càng biến cuồng bạo lên, chuyển động nhanh hơn. Luồng âm sát khí này không yếu hơn sát khí và tàn hồn trên người Đại Hồn Anh, thậm chí mạnh hơn nhiều.

Hai sát khí và tàn hồn tự chiếm nửa giang sơn, giằng co trong không trung. Âm sát khí này quá khổng lồ, Đại Hồn Anh muốn cắn nuốt nó không dễ dàng. Hơn nữa âm sát khí đừng hòng cắn nuốt Đại Hồn Anh.

Hai sát khí giằng co, Lục Lâm Thiên nhíu mày. Âm sát khí quá khổng lồ, tàn hồn cực mạnh, nếu chúng hợp tác với nhau thì Đại Hồn Anh rất khó cắn nuốt. Nhưng âm sát khí này chẳng có chút linh trí, Đại Hồn Anh muốn nuốt nó không phải hoàn toàn hết hy vọng.

- Trước tiên cứ cắn nuốt từ từ!

Không gian thuộc tính quanh thân Lục Lâm Thiên lại khuếch tán.

Không gian thuộc tính lan tràn bao lấy năng lượng âm sát khí và tàn hồn đậm đặc, Đại Hồn Anh thừa dịp xông lên.

Vù vù vù!

Đại Hồn Anh xuất hiện trong không gian thuộc tính, ánh sáng đỏ thẫm chói mắt lấy thân thể Đại Hồn Anh làm trung tâm, lực hút ngập trời như vòi rồng lan tràn. Lực lượng bao bọc âm sát khí và tàn hồn bị Đại Hồn Anh cắn nuốt.

Trong hang trên núi, mọi người thụt lùi mãi đến bên trên cái hang. Trong khoảnh khắc mọi người cảm giác trong mộ địa cát bay đá chạy, đất rung núi chuyển, sát khí tràn ngập. Ngọn núi rung rinh, cái hang tối đen, sát khí tiết ra ngoài khiến người cảm giác tim đập nhanh.

Chương 2197: Thực lực Đại Hồn Anh đại tăng

Trưởng lão trong tộc Thải Vân Yêu Tước biến sắc mặt nói:

- Có chuyện gì xảy ra vậy?

Cảm giác mộ địa bên dưới đột nhiên gió nổi mây phun như có sát khí hùng dũng sắp bắn lên cao, sát khí tiết ra ngoài khiến lòng bọn họ run sợ.

Trong hang, công chúa Thải Vân Yêu Tước hỏi Vân Dao tộc trưởng:

- Nương, nhân loại kia sẽ không bị gì chứ?

Thanh niên nhân loại đã cứu công chúa hai lần, nàng rất lo cho hắn.

Vân Dao tộc trưởng hỏi Thiên Độc Yêu Long:

- Độc Long lão đệ, hắn sẽ không bị gì đi?

Biểu tình Vân Dao tộc trưởng lo âu.

Tiểu Long nói:

- Yên tâm đi, lão đại có thể đi ra, chúng ta cứ chờ tại đây.

Tiểu Long hiểu rõ nhất lão đại muốn làm gì. Tuy những sát khí và tàn hồn lợi hại nhưng không làm gì lão đại được.

Mọi người chờ mãi đến ngày thứ hai vẫn không thấy Lục Lâm Thiên đi ra, trong mộ địa bên dưới cứ cát bay đá chạy, đất rung núi chuyển, sát khí khủng bố, núi rung rinh.

Có sát khí loáng thoáng tiết ra ngoài khiến người vô hình trung tim đập nhanh. Vân Dao tộc trưởng đề nghị đi xem thử, Tiểu Long ngăn cản, không thể quấy rầy lão đại được.

***

Trong một đại điện, tộc trưởng Hỏa Vũ Ngốc Ưng hói nửa đầu rống to:

- Khốn kiếp, ta sẽ không tha cho Thiên Độc Yêu Long và mấy tên nhân loại đó!

Ánh mắt tộc trưởng Hỏa Vũ Ngốc Ưng cực kỳ độc ác. Trong đại điện, mấy trưởng lão tu vi thất giai Hỏa Vũ Ngốc Ưng đang báo cáo chuyện tộc Thải Vân Yêu Tước.

Ba trưởng lão tu vi bát giai bị giết là vết thương nặng cho tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng, những trưởng lão khi bẩm báo người run rẩy, lòng còn sợ hãi.

Một lão nhân tu vi bát giai trung kỳ, mặc trường bào đỏ rực, mắt ưng mũi khoằm nói với lão nhân hói nửa đầu:

- Tộc trưởng, không ngờ Vân Dao tộc Thải Vân Yêu Tước mời giúp đỡ mạnh như vậy, nếu chúng ta đơn độc đối phó tộc Thải Vân Yêu Tước sẽ rất khó khăn.

Lão nhân hói nửa đầu mắt bắn ra tia độc ác:

- Vân Dao cho rằng tìm người đến là có thể đối phó được ta sao? Nếu vậy ta tuyệt đối không tha cho bọn họ.

Lão nhân hói nửa đầu giận dữ nói:

- Hiện tại hơn một nửa các đại tộc đã bị ta lôi kéo, mười ngày sau ta muốn khiến tộc Thải Vân Yêu Tước trả lại gấp mười lần.

***

Trong hang núi, sát khí ngút trời tiết ra ngoài ngày càng mãnh liệt. Đã năm ngày trời, biến động trong mộ địa làm Vân Dao, một vài trưởng lão cực kỳ giật mình, không biết bên trong xảy ra chuyện gì. Hiện chỉ có một nhân loại ở trong đó.

Biến động làm Vân Dao, các trưởng lão ngạc nhiên, lo lắng nhưng chỉ có thể đứng chờ đợi bên ngoài.

Trong không gian mộ địa tộc Thải Vân Yêu Tước, Đại Hồn Anh đứng lơ lửng, bão sát khí thổi quét quanh thân. Trong cả không gian, tất cả sát khí và tàn hồn đang bị Đại Hồn Anh nuốt vào người.

Ban đầu Lục Lâm Thiên hỗ trợ Đại Hồn Anh cắn nuốt, Đại Hồn Anh càng lúc càng nhanh. Cắn nuốt tới một nửa thì Đại Hồn Anh khống chế tất cả, bắt đầu nuốt hết.

Việc cắn nuốt không còn liên quan gì đến Lục Lâm Thiên, hắn ngồi xếp bằng chờ Đại Hồn Anh nuốt hết những sát khí và tàn hồn. Cùng với cắn nuốt hấp thu, khí thế trên người Đại Hồn Anh tăng cao.

Mãi đến ngày thứ năm, khi tia tàn hồn cuối cùng bị Đại Hồn Anh nuốt vào người, Đại Hồn Anh lơ lửng trên cao lộ nụ cười vừa lòng.

Bốn phía yên tĩnh lại, cả mộ địa không còn cảnh cát bay đá chay, gió nổi mây phun. Không gian trong lành hơn trước.

Lục Lâm Thiên đứng dậy:

- Hình như mạnh hơn nhiều.

Suốt bảy ngày, sát khí và tàn hồn mênh mông bị Đại Hồn Anh nuốt hết, đủ thấy âm sát khí và tàn hồn này khủng bố biết bao.

Sau khi cắn nuốt sát khí và tàn hồn trong không gian mộ địa này, Lục Lâm Thiên cảm giác rõ ràng khí thế trên người Đại Hồn Anh tăng mạnh nhiều, có chút khác lạ, cơ thể càng ngưng tụ hơn. Nếu luyện hóa hết thì thực lực sẽ càng tăng thêm.

Lục Lâm Thiên mừng thầm:

- Không biết thực lực hiện tại của Đại Hồn Anh thế nào?

Lúc này Lục Lâm Thiên không thể thử thực lực của Đại Hồn Anh được, nhưng hắn cảm giác ra thực lực của Đại Hồn Anh mạnh hơn trước gấp đôi hoặc hơn. Có thể nói được lợi lớn nhất trong chuyến đi đến tộc Thải Vân Yêu Tước.

Tâm thần máy động, Đại Hồn Anh biến thành luồng sáng tím vàng nhạt chui vào đầu Lục Lâm Thiên. Đại Hồn Anh ngồi xếp bằng trong đầu Lục Lâm Thiên như đang tu luyện.

Trên nóc hang có ánh sáng nhạt chiếu xuống, hai khối tinh thạch bên trên phát tán năng lượng hùng hồn. Năng lượng cực mạnh, không gian xung quanh vặn vẹo.

Lục Lâm Thiên nhìn hai khối Yêu Linh Tinh trên cao, hắn ngẫm nghĩ nhưng cuối cùng cố kìm nén không ra tay.

Trong hang động ngọn núi. Sát khí và tàn hồn mấy ngày nay tràn ngập đậm đặc đột nhiên lặng lẽ biến mất hết. Trong khi đám người Vân Dao ngạc nhiên vì sát khí tiết ra ngoài biến mất, Lục Lâm Thiên đã xuất hiện ở cửa hang động.

Đợi bảy ngày, Lục Tâm Đồng hơi lo lắng, giờ thấy ca ca bình yên vô sự thì thở phào nhẹ nhõm.

- Ca ca có sao không?

Lục Lâm Thiên cười cười tỏ vẻ không sao, hắn nhìn Vân Dao vẻ mặt ngạc nhiên ngó mình:

- Vân Dao tộc trưởng, sát khí và tàn hồn trong mộ địa Thải Vân Yêu Tước đã bị ta tiêu trừ hết, sau này có thể bình an ra vào.

Vân Dao, mấy trưởng lão kinh ngạc nói:

- Tiêu trừ hết?

Bọn họ luôn bó tay trước sát khí và tàn hồn khủng bố đó, nhân loại này sao làm được?

Đám người Vân Dao ngạc nhiên, công chúa Thải Vân Yêu Tước đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên, nhìn hắn chăm chú:

- Đa tạ ngươi lại cứu ta một lần nữa.

Nhân loại này đã cứu nàng hai lần, tuy yêu thú không quá thích nhân loại nhưng hơn phân nửa yêu thú có tính cách có ơn sẽ trả. Nhân loại đã cứu nàng hai lần, trong lòng công chúa tràn ngập cảm kích.

Lục Lâm Thiên nói:

- Chỉ tiện tay, công chúa không cần để bụng.

Chuyện này đúng là Lục Lâm Thiên chỉ làm thuận tay.

Lát sau, Vân Dao và các trưởng lão lại vào mộ địa. Như nghiệm chứng lời Lục Lâm Thiên nói, bọn họ đi vào mộ địa, ngạc nhiên vô cùng. Trong mộ địa vốn có sát khí và tàn hồn khủng bố giờ biến mất sạch.

Lát sau mọi người rời khỏi cái hang đã gần hoàng hôn. Trong tộc Thải Vân Yêu Tước có nhiều trưởng lão thấy đám người tộc trưởng mấy ngày nay không ra mộ địa đã sớm chờ dưới núi. Nhưng trong mộ địa thì khi chưa có lệnh bọn họ không dám tùy tiện đi vào.

Đã đến hoàng hôn, Lục Lâm Thiên quyết định lại ở một đêm trong tộc Thải Vân Yêu Tước, ngày mai mới rời đi.

Mọi người ở lại tộc Thải Vân Yêu Tước, Lục Lâm Thiên giúp Thải Vân Yêu Tước gây tổn hại nặng Hỏa Vũ Ngốc Ưng. Tất cả yêu thú Thải Vân Yêu Tước cực kỳ tôn kính đám người Lục Lâm Thiên, tuy không thích nhân loại nhưng nhóm Lục Lâm Thiên thành trường hợp đặc biệt.

Ban đêm, trong tộc Thải Vân Yêu Tước cực kỳ náo nhiệt, khắp nơi đốt lửa sáng bừng bừng, thậm chí có nhiều Thải Vân Yêu Tước biến hình người vừa múa vừa hát.

Nhóm Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long tò mò quan sát. Trưởng lão nữ nhân linh lung của tộc Thải Vân Yêu Tước cực kỳ nhiệt tình mời mọi người, nói Vân Dao tộc trưởng cho mời.

Chương 2198: Đại hội bách yêu (1)

Mọi người tiến lên, dọc đường thấy nhiều Thải Vân Yêu Tước biến hình người, ăn mặc trang điểm đẹp. Thải Vân Yêu Tước lục giai, ngũ giai chưa thể biến hình người cũng tỉ mỉ chải chuốc lông chim ngũ sắc, trang điểm cực kỳ diễm lệ.

Nữ nhân linh lung dẫn đường, mọi người đi vào bên trên chính giữa quảng trường. Có một bệ đá dài, trên bệ bày đầy hoa quả tươi, đồ ăn chay ngon lành. Còn có mỹ tửu do chính tộc Thải Vân Yêu Tước tự mình ủ.

Nữ nhân linh lung cho biết rượu này là một loại rượu đặc biệt. Dùng một trăm loại trái cây cực kỳ hiếm thấy ủ thành, mùi trái cây đậm đặc, vị thanh mát. Hai kẻ ăn hàng Lục Tâm Đồng, Tiểu Long rất thích loại rượu này.

Trên bệ đá, đám trưởng lão Vân Dao đều có mặt. Thấy nhóm Thiên Độc Yêu Long, Lục Lâm Thiên đi tới, bọn họ tự mình nghênh đón.

Mọi người ngồi xuống, Vân Dao lấy một khối tinh thạch trắng to cỡ bàn tay ra:

- Độc Long lão đệ, đây chính là Yêu Linh Tinh, vật hứa cho các người.

Vật đó trong suốt lấp lánh chứa năng lượng hùng h ậu.

Tinh thạch xuất hiện làm năng lượng trong không gian dao động. Không gian quanh tinh thạch hơi vặn vẹo, mơ hồ thấy bên trong tinh thạch có một thân hình Thải Vân Yêu Tước ảo lấp lóe, là Yêu Linh Tinh lúc trước Vân Dao tháo từ trên nóc hang xuống.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

- Không tệ.

Một khối Yêu Linh Tinh to cỡ bàn tay đổi ra mệnh giá rất lớn.

Thiên Độc Yêu Long không khách sáo thu Yêu Linh Tinh vào tay ngay:

- Đa tạ Vân Dao tộc trưởng.

Trên quảng trường, nhiều Thải Vân Yêu Tước lục giai, ngũ giai vừa múa vừa hát, không khí vui mừng.

Lục Lâm Thiên tò mò hỏi:

- Vân Dao tộc trưởng, tại sao tối nay náo nhiệt như vậy?

Vân Dao mỉm cười nói:

- Hôm nay là lễ trưởng thành của tiểu nữ của Vân Dao được tám trăm tuổi, nên đang làm nghi thức chúc mừng.

Dương Quá kinh ngạc hỏi:

- Tám trăm tuổi thành làm lễ trưởng thành?

Thấy Dương Quá ngạc nhiên, Vân Dao giải thích rằng:

- Vì tộc Thải Vân Yêu Tước ta có chút đặc biệt nên lễ trưởng thành chậm chút, bình thường khoảng tám trăm tuổi. Tộc nhân Thải Vân Yêu Tước ta thiên phú tốt một chút chỉ có thực lực lục giai, hiện tại Hàm Hàm là thất giai trung kỳ, xem như thiên phú này cực tốt vạn năm khó gặp của tộc Thải Vân Yêu Tước ta.

Lục Lâm Thiên mắt lộ ý cười, hắn không ngờ công chúa đã tám trăm tuổi. Sức sống của của yêu thú thật khiến con người hâm mộ. May mắn tốc độ gây giống của yêu thú không nhanh bằng nhân loại, tốc độ tu luyện không mau như nhân loại, nếu không trên đại lục này sớm đều là của yêu thú.

Trong khi Lục Lâm Thiên suy nghĩ lung utng thì một tiếng quát vang lên:

- Công chúa đến!

Phía trước đại điện, công chúa tộc Thải Vân Yêu Tước được các trưởng lão vây quanh, nhiều Thải Vân Yêu Tước theo sau lưng, giống như chúng sao vây quanh mặt trăng đi tới.

Đêm nay công chúa trang điểm tỉ mỉ, đầu đội miện nhiều màu, quần áo huyễn lệ ôm thân hình nhấp nhô. Đôi chân thon dài chống cặp mông trăng khuyết vểnh lên, khuôn mặt tinh xảo, làn da trắng nõn. Bộ dáng này trong đáng yêu chứa quyến rũ ngây thơ, nếu đặt trong nhân loại thì thuộc hàng tuyệt đẹp.

Công chúa xuất hiện, nhiều tộc nhân Thải Vân Yêu Tước hò reo cất tiếng hót trong trẻo:

- Gru gru!!!

Không khí trên quảng trường lại lên cao.

Công chúa bước gót sen chậm rãi đến bên cạnh Vân Dao hành lễ:

- Vân Hàm tham kiến mẫu thân.

Vân Dao đứng lên nhìn nữ nhi, trong mắt tràn ngập yêu thương, vui mừng, rốt cuộc nữ nhi trưởng thành.

- Hàm nhi, hôm nay ngươi đã lớn, rất đẹp.

Công chúa cúi gập người hành lễ:

- Đa tạ mẫu thân chăm sóc cho nữ nhi tám trăm năm qua.

Vân Dao nâng nữ nhi lên:

- Hôm nay là lễ trưởng thành của ngươi, cho ngươi có thể chọn một người cùng khiêu vũ, uống Bách Quả Tửu.

Vân Dao nhìn nguyên quảng trường:

- Các tộc nhân của ta, hôm nay là lễ trưởng thành của Hàm nhi, có ai muốn khiêu vũ với công chúa, cùng uống Bách Quả Tửu

không?

Ồn ào!

Trên quảng trường, các Thải Vân Yêu Tước nam giới hò reo, thanh âm xuyên thấu không gian quanh quẩn thật lâu. Điều này có ý nghĩa đặc biệt với bọn họ, đều muốn được đến công chúa ưu ái.

Trong khi nhiều Thải Vân Yêu Tước hoan hô mong chờ thì công chúa nhìn hướng Lục Lâm Thiên, chậm rãi bước tới bên cạnh hắn:

- Ngươi có thể cùng ta nhảy không?

- Ta...

Lục Lâm Thiên sửng shốt, đứng dậy nói:

- Nhưng công chúa, ta không biết nhảy.

- Không sao, ta dạy ngươi là được.

Công chúa mặc kệ Lục Lâm Thiên có đồng ý hay không, nàng kéo tay hắn đi tới quảng trường.

Tiểu Long, Lục Tâm Đồng hò reo:

- Lão đại cố lên!

- Ca ca cố lên!

Trong không khí náo nhiệt bọn họ cũng hưng phấn hùa theo.

Thấy công chúa mời nhân loại, các tộc nhân Thải Vân Yêu Tước sửng sốt nhưng rồi càng kích động hơn. Về Lục Lâm Thiên, tất cả Thải Vân Yêu Tước không còn bài xích nhân loại nữa. Hôm đó chính là nhân loại này gúp bọn họ dạy cho tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng bài học đau điếng, hắn nhận được toàn bộ Thải Vân Yêu Tước tôn kính.

Thùng thùng!

Âm nhạc rộn ràng vang lên, Lục Lâm Thiên bị công chúa kéo đi. Mấy ngàn con Thải Vân Yêu Tước bao quanh, bốn phía như biển mây bảy sắc. Cùng với âm nhạc réo rắt, công chúa xinh đẹp đã nhảy.

Công chúa lắc lư toàn thân, vẽ ra đường cong mê người, nàng xoay tròn, vương miện bảy sắc trên đầu, tóc bay theo gấu váy phấp phới như hòa vào giai điệu, thân hình mềm mại uyển chuyển, điệu múa như mộng. Các khớp xương dẻo như con rắn, tự do vặn vẹo, mỗi động tác của công chúa tự nhiên mà nhẹ nhàng như sen trắng nhô khỏi mặt nước.

Trong lúc múa đôi mắt của công chúa như biết nói múa xoay quanh Lục Lâm Thiên. Bước chân nhẹ nhàng chuyển động, toàn thân xoay, cực kỳ động lòng người. Lục Lâm Thiên nhìn ngơ ngẩn, hắn không ngờ công chúa múa đẹp vậy.

Các tộc nhân Thải Vân Yêu Tước đều nhìn, không khí yên lặng lại, trong mắt chỉ có công chúa múa.

Lục Tâm Đồng không kiềm được tán thán:

- Đẹp quá.

Điệu múa xinh đẹp thế này Lục Tâm Đồng không học được, mắt nổi lên hâm mộ, chỉ hận mình không thể múa đẹp như công chúa. Dương Quá, Tiểu Long, Tuyết Sư nhìn say mê, thay đổi cái nhìn về công chúa.

Khúc nhạc hết, đại điện vang tiếng hoan hô như sấm. Công chúa ngừng lại trước mặt Lục Lâm Thiên, đôi mắt trong veo sáng ngời.

Công chúa hỏi:

- Nhân loại, tên của ngươi là gì?

Lục Lâm Thiên lấy lại tâm thần:

- Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên còn chìm trong điệu múa xinh đẹp.

- Vậy sau này ta gọi ngươi là Lục đại ca đi. Tuy ta tám trăm tuổi nhưng ở trong tộc Thải Vân Yêu Tước thì chỉ vừa trưởng thành. Đa tạ ngươi cứu ta hai lần, cùng ta uống rượu đi.

Công chúa mỉm cười kéo Lục Lâm Thiên đi nhanh đến bệ đá đầu quảng trường.

Công chúa kéo tay Lục Lâm Thiên đến trước Vân Dao, hỏi:

- Nương, ta muốn uống Bách Quả Tửu với Lục đại ca được không?

Vân Dao ngạc nhiên, mỉm cười nói:

- Hôm nay ngươi lớn nhất, ngươi muốn gì cũng được.

Vân Hàm vui vẻ nở nụ cười động lòng người:

- Đa tạ nương!

Vân Hàm bưng hai ly Bách Quả Tửu tỏa mùi trái cây thơm nức đặt trên bệ đá, nàng đưa một ly cho Lục Lâm Thiên:

- Lục đại ca có đồng ý cùng ta uống một ly Bách Quả Tửu không?

Chương 2199: Đại hội bách yêu (2)

- Đương nhiên.

Lục Lâm Thiên sẽ không từ chối uống một ly Bách Quả Tửu, huống chi mùi vị khá ngon.

Vân Hàm mỉm cười, môi anh đào hé mở rót ly Bách Quả Tửu vào miêng. Lục Lâm Thiên cũng uống cạn.

Xôn xao!

Hai người uống cạn, nhiều tộc nhân Thải Vân Yêu Tước trên quảng trường sôi trào đến cực điểm. Lục Lâm Thiên rất ngạc nhiên.

Lục Lâm Thiên đang thầm khó hiểu thì công chúa hé môi nói:

- Lục đại ca, hôm nay là lễ trưởng thành của ta, theo quy định Thải Vân Yêu Tước thì trong lễ trưởng thành, ai nhảy cùng ta, uống Bách Quả Tửu với ta thì đó là đối trượng ta ái mộ, phải gả cho ta.

- A!

Không chỉ Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, Thiên Độc Yêu Long, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá cũng bất ngờ.

Lục Lâm Thiên lấy lại tâm thần, vội nói với công chúa:

- Công chúa, ta là nhân loại!

Lục Lâm Thiên đâu biết Thải Vân Yêu Tước sẽ có quy định như thế, còn gả cho công chúa. Nếu biết sớm thì hắn sẽ không làm vậy.

- Ta biết đại ca là nhân loại, đừng căng thẳng.

Công chúa nhìn bộ dạng sốt ruột của Lục Lâm Thiên thì mỉm cười

nói:

- Cho nên ta không định làm như vậy. Nhưng Lục đại ca nhảy cùng ta, cũng đã uống Bách Quả Tửu, vậy nên sau này hãy làm đại ca của ta đi. Lục đại ca đã cứu ta hai lần, đa tạ Lục đại ca.

Công chúa nói xong chính thức hành lễ hướng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên thở phào nhẹ nhõm:

- Mau đứng lên đi.

Kêu hắn một tiếng đại ca thì không sao, có thêm muội muội Thải Vân Yêu Tước đáng yêu cũng không tệ. Lục Lâm Thiên kéo Vân Hàm công chúa dậy, mắt hấp háy.

Lục Lâm Thiên móc hai vật ra:

- Muội đã kêu ta là đại ca vậy sẽ tặng một món quà gặp mặt cho muội. Đây là hai viên yêu linh đan, sau khi muội dùng nó sẽ giảm bớt thời gian tu luyện năm trăm năm.

Lục Lâm Thiên lấy hai viên yêu linh đan ra đẳng cấp trung giai thất phẩm. Tu vi như Vân Hàm uống vào sẽ giảm bớt thời gian tu luyện năm trăm năm.

Vân Hàm nhìn hai viên yêu linh đan trong tay Lục Lâm Thiên, năng lượng bàng bạc trong đan dược khiến tim nàng run rẩy. Viên đan dược này có hiệu quả rất lớn với Vân Hàm, sau khi nàng đến đẳng cấp tứ giai ngưng tụ yêu đan thì tốc độ tu luyện bị chậm nhiều, chỉ có dựa vào chính mình tu luyện tăng mạnh tốc độ. Tuy có một ít thiên tài địa bảo hỗ trợ nhưng ít cái nào trực tiếp hữu dụng với yêu thú, bình thường cần có linh phó luyện hóa.

Sau khi luyện hóa thành đan dù có ích lợi cũng không lớn, hai viên đan dược đã có thể nâng cao tu vi năm trăm năm, trái tim Vân Hàm run rẩy.

Lục Lâm Thiên giao yêu linh đan cho Vân Hàm:

- Mau cầm đi.

Tuy hai viên yêu linh đan này giá trị không nhỏ nhưng trong mộ địa Thải Vân Yêu Tước đã cho Lục Lâm Thiên ích lợi hơn xa hai viên yêu linh đan trung giai thất phẩm.

Vân Hàm nhận lấy đan dược, rất vui vẻ:

- Đa tạ Lục đại ca!

Vân Dao đứng dậy, nhìn thẳng Lục Lâm Thiên:

- Vị Lục huynh đệ này, ta có chuyện muốn nhờ, không biết có thể nói ra không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi thay đổi, nhìn Vân Dao:

- Mời Vân Dao tộc trưởng nói.

Vân Dao mở miệng nói:

- Xin mời các vị dời bước, chúng ta đến nơi yên tĩnh rồi nói tiếp.

Lát sau mọi người đến một đình viện yên lặng, trong địa sảnh chỉ có Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Thiên Độc Yêu Long, Vân Dao vân Hàm và mấy trưởng lão tộc Thải Vân Yêu Tước đẳng cấp bát giai cũng có mặt.

Mọi người ngồi xuống, Vân Dao nhìn hướng Lục Lâm Thiên. Ánh mắt Vân Dao không khó xem ra nhân loại này mới là thủ lĩnh đoàn người.

Vân Dao nói:

- Lục huynh đệ, ta muốn nhờ các người giúp Hàm nhi ngày mai đi đại hội bách yêu.

Lục Lâm Thiên chưa từng nghe nói về đại hội bách yêu:

- Đại hội bách yêu?

Vân Dao nói:

- Đại hội bách yêu này là do tất cả thú tộc trong phạm vi này tổ chức. Tổng cộng có một trăm lẻ năm tộc, năm trăm năm tổ chức một lần. Đến lúc này toàn bộ yêu thú đều sẽ tham gia.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi:

- Nhiều yêu tộc vậy?

Một trăm lẻ năm tộc thì đại hội bách yêu rất khổng lồ.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Vân Dao tộc trưởng, đại hội bách yêu là để làm gì?

Vân Dao muốn mời hắn đi đại hội bách yêu chắc vì đại hội bách yêu không đơn giản.

Vân Dao nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, nói:

- Đại hội bách yêu tồn tại chưa được bao lâu. Tổ Yêu Lâm không ngừng phân tranh, các yêu tộc hạng hai chúng ta thường hay bị yêu tộc hạng nhất làm khó dễ. Cho nên năm trăm năm trước, yêu tộc trong phạm vi này nghĩ ra một cách, một trăm lẻ năm tộc đề cử một yêu vương. Yêu vương này sẽ hiệu lệnh một trăm lẻ năm tộc quanh đây, giải quyết tranh chấp của các tộc, đoàn kết lực lượng chống lại yêu tộc hạng nhất chèn ép. Dựa theo quy định thì đề cử ra một vị yêu vương, yêu vương đó có thể hiệu lệnh bách tộc.

Lục Lâm Thiên hơi kinh ngạc hỏi:

- Vân Dao tộc trưởng muốn ta giành vị trí yêu vương cho công chúa sao?

Một trăm lẻ năm tộc tụ tập với nhau là thế lực rất đáng gờm, tưởng tượng mỗi tộc có bao nhiêu con yêu thú bát giai đi, gộp lại một trăm lẻ năm tộc là mấy trăm yêu thú bát giai, khủng bố biết bao.

Vân Dao nhìn Lục Lâm Thiên, cười nói:

- Cái này thì không cần, vì qua tối nay Vân Hàm đã là yêu vương bách tộc.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc kêu lên:

- Cái gì? Công chúa đã là yêu vương bách tộc?

Vân Hàm công chúa nhìn Lục Lâm Thiên, giải thích rằng:

- Lục đại ca, dựa theo quy định ta đã trưởng thành, sau khi trưởng thành thì ta chính là yêu vương bách tộc.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Công chúa trưởng thành liền là yêu vương, chẳng phải cần đề cử sao?

Vân Dao nhìn Lục Lâm Thiên, khẽ thở dài:

- Bởi vì phụ thân của Hàm nhi là yêu vương từ mấy trăm năm trước. Ba trăm năm trước phụ thân của Hàm nhi và nhiều trưởng lão thực lực cường đại trong tộc đã chết, theo quy định thì Hàm nhi sẽ làm yêu vương. Vì Hàm nhi chưa trưởng thành nên mới kéo dài.

Lục Lâm Thiên lườm ờ hiểu ra:

- Hóa ra là vậy.

Thì ra vị trí yêu vương có thể kế thừa.

Vân Dao nói:

- Tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng mấy hôm trước ám toán Hàm nhi vì chuyện này, bọn họ muốn giành lấy vị trí yêu vương.

Vân Dao kể đại khái vụ việc cho Lục Lâm Thiên nghe.

Lục Lâm Thiên hơi hiểu. Theo quy định thì yêu vương đời trước chẳng may chết giữa đường, trong tộc có một người đứng ra sẽ tự động trở thành yêu vương. Nếu tộc khác không phải thì có thể chờ khiêu chiến trên đại hội bách yêu mỗi năm trăm năm một lần, thắng liền trở thành yêu vương. Hoặc yêu vương tự động nhường ngôi cho một người mới, nếu hơn một nửa yêu tộc trong một trăm lẻ năm tộc đồng ý là có thể trực tiếp trở thành yêu vương đời tiếp theo.

Đoạn thời gian trước tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng âm thầm tập kích công chúa tộc Thải Vân Yêu Tước là vì điều này, nêu điều kiện cứu Vân Hàm công chúa là nhường ngôi cho tộc trưởng tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng trong đại hội bách yêu.

Nghe Vân Hàm nói xong Lục Lâm Thiên đề nghị với Vân Dao:

- Vân Dao tộc trưởng, hiện tại công chúa đã là yêu vương, ta có đi cùng công chúa cũng không đem lại tác dụng gì.

Chương 2200: Vua bách tộc

Dù cần đánh nhau thì Lục Lâm Thiên cho rằng thực lực của Vân Dao tộc trưởng không dưới hắn, Lục Lâm Thiên làm nhân loại càng thêm không giúp được gì.

- Không dám giấu diếm.

Vân Dao nhìn Lục Lâm Thiên:

- Đại hội bách yêu cũng là nơi các tộc giải quyết ân oán. Ba ngày sau, tại đại hội bách yêu, Hỏa Vũ Ngốc Ưng muốn khiến Hàm nhi tự động thoái vị nên sẽ không bỏ qua cơ hội thứ hai, chắc chắn sẽ khiêu chiến tộc Thải Vân Yêu Tước ta tranh cướp ngôi yêu vương. Mấy trăm năm nay Hỏa Vũ Ngốc Ưng lôi kéo nhiều quan hệ, e rằng một nửa yêu tộc đã ủng hộ bọn họ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên liên tục thay đổi, nói:

- Tộc trưởng tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng đã đột phá bát giai hậu kỳ, nếu khiêu chiến công chúa thì rắc rối to.

Với thực lực hiện tại của công chúa bị tộc trưởng tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng căn bản không có sức đối kháng lại.

Vân Long trưởng lão bát giai trung kỳ nói với Lục Lâm Thiên:

- Hỏa Vũ Ngốc Ưng muốn khiêu chiến, không cần đích thân công chúa lên sân, chỉ cần bất cứ người nào trong Thải Vân Yêu Tước ta ra mặt là được.

Lục Lâm Thiên ngước mắt lên:

- Chẳng lẽ Vân Dao tộc trưởng sẽ tự mình ra sân?

Vân Dao nhẹ gật đầu, nói:

- Đúng vậy!

Lục Lâm Thiên nói:

- Thứ lỗi ta nói thẳng, tu vi như Vân Dao tộc trưởng muốn đối phó Hỏa Vũ Ngốc Ưng bát giai hậu kỳ, nếu có thể chỗ dựa đặc biệt nào thì e rằng khó thể chiến thắng.

Vân Dao khẽ thở dài:

- Nhưng ta không thể không ra, đây cũng là cơ hội báo hù cho phụ thân của Hàm nhi.

Mắt Vân Dao lóe tia sáng nói:

- Thật ra mấy trăm năm nay ta luôn điều tra cái chết của phụ thân của Hàm nhi, mãi đến ba mươi năm trước mới điều tra ra.

Vân Hàm không hay biết gì, nàng nghe vậy người run rẩy, đôi mắt đau thương hỏi Vân Dao:

- Nương, là ai giết phụ thân của ta? Rốt cuộc là ai?

- Hàm nhi, ngươi đã trưởng thành, có một số chuyện nương nên cho ngươi biết.

Vân Dao tộc trưởng nhìn nữ nhi:

- Theo ta điều tra được thì tộc trưởng tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng Hỏa Lệ vào ba trăm năm trước cùng cường giả trong tộc hợp tác với cường giả hai tộc Hắc Lân Yêu Báo, Độc Yêu Hoa Giao vây công giết phụ thân của ngươi, và mấy trưởng lão tộc Thải Vân Yêu Tước ta.

Mắt Vân Hàm bắn ra tia sáng lạnh lướt qua trong giây lát:

- Hỏa Vũ Ngốc Ưng, Hắc Lân Yêu Báo, Độc Yêu Hoa Giao, ta sẽ không tha cho bọn họ, ta nhất định sẽ báo thù cho phụ thân!

Vẻ mặt Vân Dao tộc trưởng cầu xin nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lục huynh đệ, ngày mai ta sẽ thừa cơ báo thù, nếu lỡ thất bại thì cần ngươi trợ giúp.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên không thay đổi gì nhiều. Đại hội bách yêu có nhiều cường giả yêu tộc, nếu hắn xen vào sẽ rất rắc rối.

Thiên Độc Yêu Long, Tiểu Long, Tuyết Sư, Lục Tâm Đồng cùng nhìn Lục Lâm Thiên, chờ đợi hắn quyết định.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Vân Dao tộc trưởng, dường như yêu thú các người không thích nhân loại, cũng không tin nhân loại. Vậy tại sao Vân Dao tộc trưởng nhờ ta?

- Bởi vì các ngươi không phải nhân loại bình thường.

Vân Dao tộc trưởng nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Mấy ngày hôm nay tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng đến, các ngươi không trốn còn trợ giúp tộc Thải Vân Yêu Tước ta. Như khi trong mộ địa, Yêu Linh Tinh có giá trị không nhỏ, đặc biệt là với nhân loại các ngươi thì giá trị càng lớn. Còn hai khối nhưng ngươi không hề đυ.ng chạm, nếu là nhân loại bình thường lại có thực lực như ngươi e rằng sớm cướp giật. Cho nên ta biết các ngươi không phải nhân loại bình thường.

Thấy mẫu thân cầu xin Lục Lâm Thiên thì Vân Hàm cũng chạy tới bên cạnh hắn, đôi mắt trong veo long lanh cầu xin Lục Lâm Thiên:

- Lục đại ca có thể giúp đỡ ta không?

Lục Lâm Thiên nhìn Vân Dao, Vân Hàm, ánh mắt bất đắc dĩ nói:

- Vân Dao tộc trưởng, ta có thể giúp gì cho các ngươi?

Vân Dao nói:

- Ta muốn báo thù cho phụ thân của Hàm nhi, các trưởng lão trong tộc đã chết thì chỉ có hai cơ hội, một là thượng sách, một là hạ sách.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Nói như thế nào?

Vân Dao đáp:

- Thượng sách là ta đánh bại Hỏa Lệ, Hàm nhi ngồi vững trên ghế yêu vương. Khi đó sẽ công bố hành vi phạm tội của Hỏa Vũ Ngốc Ưng, Độc Yêu Hoa Giao, Hắc Lân Yêu Báo, hiệu lệnh bách tộc thảo phạt ba tộc này, có như thế mới thật sự là báo thù.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Vân Dao tộc trưởng có bao nhiêu phần trăm cho thượng sách này?

Vân Dao đánh bại tộc trưởng tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng Hỏa Lệ, Lục Lâm Thiên phỏng chừng khả năng này không lớn. Bát giai hậu kỳ và trung kỳ bất giai chênh lệch quá lớn.

Vân Dao đáp:

- Không giấu gì, không có đến mười phần trăm, hoàn toàn không nắm chắc.

Lục Lâm Thiên lại hỏi:

- Còn hạ sách là gì?

Vân Dao trả lời:

- Khi đó ta mặc kệ thắng hay thua, dù phải tự bạo đồng quy vu tận, với Hỏa Lệ cũng quyết báo thù cho phụ thân của Hàm nhi, các trưởng lão trong tộc đã chết. Đây chính là hạ sách.

Lục Lâm Thiên nói:

- Dường như hạ sách này cũng không nắm chắc cho lắm.

Tuy uy lực tự bạo sẽ tăng lên nhiều nhưng nếu đối phó đề phòng trước thì không dễ khiến đối thủ trúng chiêu.

Vân Hàm hỏi Vân Dao:

- Nương, làm vậy quá nguy hiểm. Muốn đối phó người tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng nên để nữ nhi làm!

Mẫu thân đối phó Hỏa Lệ Hỏa Vũ Ngốc Ưng hoàn toàn chính là dữ nhiều lành ít.

Vân Dao không quan tâm Vân Hàm, nàng nhìn Lục Lâm Thiên:

- Về hạ sách này ta chỉ nắm chắc ba mươi phần trăm.

Vân Dao nói:

- Nếu sử dụng hạ sách, không cần biết thất bại hay thành công thì Hàm nhi đều sẽ nguy hiểm. Cho nên ta hy vọng Lục huynh đệ có thể bảo vệ Hàm nhi.

Lục Lâm Thiên ngần ngừ:

- Cái này...

Không phải Lục Lâm Thiên không chịu hỗ trợ nhưng Hỏa Lệ là bát giai hậu kỳ, tuy mới đột phá nhưng không dễ chọc. Huống chi còn cả tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng.

- Lục huynh đệ, chỉ cần huynh đệ chịu đồng ý, nếu thượng sách có thể thành công, Hàm nhi ổn định vị trí yêu vương chắc chắn sẽ cảm tạ hậu hĩnh. Trong Tổ Yêu Lâm này khắp nơi có nhiều linh dược, đa số không có nhiều tác dụng với yêu thú chúng ta nhưng giúp ích rất lớn cho Vũ giả, Linh giả nhân loại các người. Chờ Hàm nhi ngồi vững ghế yêu vương là có thể hiệu lệnh bách tộc, đổi tất cả linh dược hiện có cho một mình Lục huynh đệ.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, đây đúng là điều kiện rất hấp dẫn.

Dược liệu trong Tổ Yêu Lâm không giống sơn mạch Vụ Đô, sơn mạch Vụ Hải.

Vân Dao tạm dừng một lúc, tiếp tục nói:

- Ngoài ra đại hội bách yêu năm trăm năm một lần còn một lợi ích khác là khi ấy Linh Trì Bách Thú mở ra, mỗi thú tộc đều có thể phái năm người tiến vào Linh Trì Bách Thú tu luyện hai tháng. Linh Trì Bách Thú là báu vật, bình thường yêu thú thất giai đi vào có thể trực tiếp đột phá thực lực một kỳ. Yêu thú bát giai đi vào cũng được ích lợi lớn. Nhưng vào đó một lần rồi lần thứ hai trở vào không có tác dụng gì.

Lục Lâm Thiên có hứng thú với thứ này hơn:

- Linh Trì Bách Thú...

Yêu thú thất giai đi vào có thể trực tiếp đột phá thực lực một kỳ, tương đương tu vi giả Vũ Vương trực tiếp đột phá đến tu vi tam trọng.

Chương 2201: Đến Bách Thú Lâm

- Linh Trì Bách Thú là do tộc Thải Vân Yêu Tước ta vô tình phát hiện vào năm trăm năm trước, vì nó mang đến nhiều phân tranh. Cũng vì tộc Thải Vân Yêu Tước ta phát hiện, cộng thêm là tộc có thực lực mạnh nhất trong bách tộc nên phụ thân của Hàm nhi mới ngồi trên ngôi yêu vương được. Năm trăm năm Linh Trì Bách Thú mở ra, mỗi tộc có năm danh ngạch đi vào, tộc yêu vương thì cho mười người vào.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Vân Dao tộc trưởng, Linh Trì Bách Thú này có ích gì cho nhân loại không?

- Đương nhiên là có. Linh Trì Bách Thú có tác dụng rất lớn với Linh giả, có thể tăng cường linh hồn.

Vân Dao nói:

- Linh Trì Bách Thú cực kỳ quý giá, quan trọng nhất là trong Linh Trì Bách Thú mỗi năm trăm năm sẽ tích đầy linh dịch cỡ một hộc. Linh dịch mới là thứ quý báu nhất, tổng cộng chia thành một trăm mười ly linh dịch, mỗi tộc một ly. Tộc của yêu vương có thể chia sáu ly, trước kia ta uống một ly nên mới đột phá tới bát giai trung kỳ. Thiên phú của Hàm nhi tốt nhất trong tộc Thải Vân Yêu Tước ta từ mấy vạn năm nay cũng nhờ công linh dịch, cho nên linh hồn lực mới mạnh hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên càng lúc càng kinh ngạc:

- Còn có loại báu vật này sao?

Hèn gì lúc trước Lục Lâm Thiên kiểm tra Vân Hàm, linh hồn lực của nàng mạnh hơn nhiều, hóa ra nhờ linh dịch của Linh Trì Bách Thú, đúng là thứ tốt.

Vân Dao nói với Lục Lâm Thiên:

- Nếu mọi thứ thuận lợi thì tộc Thải Vân Yêu Tước ta sẽ có sáu ly linh dịch, lúc đó có thể chia bốn ly cho Lục huynh đệ. Tất cả người của Lục huynh đệ có thể đi vào Linh Trì Bách Thú tu luyện.

Khóe môi Lục Lâm Thiên nhếch lên:

- Điều kiện thật hấp dẫn người.

Điều kiện này tuyệt đối khiến bất cứ ai động tâm, hèn gì tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng muốn cướp vị trí yêu vương. Tộc yêu vương được ích lợi khá lớn.

Nhưng Lục Lâm Thiên cũng biết tộc Thải Vân Yêu Tước nêu ra điều kiện này phải là Vân Hàm công chúa có thể thuận lợi kế thừa vị trí yêu vương. Nếu Vân Hàm không thể lên ngôi yêu vương thì tất cả chỉ là nói suông.

Trong khi Lục Lâm Thiên còn đang suy nghĩ thì Tiểu Long không nhịn được:

- Lão đại, thật ra không có gì khó. Chỉ là áp chế mấy con yêu thú, đừng quên vẫn có đệ đây. Không thể bỏ qua báu vật được, yêu vương có là gì? Đệ là yêu hoàng cơ mà!

Trên người Tiểu Long chảy huyết mạch long tộc, khiến Tiểu Long rất có hứng thú với bất cứ báu vật nào.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nói với Vân Dao tộc trưởng:

- Được, ta đồng ý.

Đại hội bách yêu, có Tiểu Long ở đây thì không nhiều vấn đề. Yêu vương có là gì? Tiểu Long là yêu hoàng, tới lúc bất đắc dĩ phát ra khí yêu hoàng có ai dám không phục?

Vân Hàm nghe Lục Lâm Thiên đồng ý thì vui mừng reo lên:

- Thật không Lục đại ca?

Vân Dao nói:

- Đa tạ Lục huynh đệ.

Có nhân loại này đồng ý hỗ trợ thì Vân Dao không còn lo gì nữa.

Hôm sau, trong tộc Thải Vân Yêu Tước có nhiều cường giả lên đường, cùng với tiếng rít khí lưu, các con Thải Vân Yêu Tước đập cánh bay lên. Đám người Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng tiếp tục ngồi trên lưng Tuyết Sư, mục đích là Bách Thú Lâm. Đại hội bách yêu lần này tổ chức tại Bách Thú Lâm.

Thấy bản thể của Thiên Sí Tuyết Sư làm cường giả tộc Thải Vân Yêu Tước rất ngạc nhiên. Huyết mạch tộc Thiên Sí Tuyết Sư trên Thải Vân Yêu Tước một chút.

Bách Thú Lâm là một rừng cây bao la cao chọc trời, chính giữa có dãy sơn mạch liên miên.

Trong Tổ Yêu Lâm, yêu thú đông đảo không chỉ có một trăm lẻ năm tộc, nhưng đại hội bách yêu một trăm lẻ năm tộc rất náo nhiệt. Thời gian càng đến gần, yêu thú cách xa chút đã sớm xuất phát, tụ tập lại ở Bách Thú Lâm. trong phút chốc không gian xung quanh có nhiều đàn thú lao nhanh, phi thú vỗ cánh, những yêu thú nhỏ thực lực không đủ thì không dám lộ mặt, đều trốn trong động phủ.

Trong một hang động, tộc trưởng Hỏa Vũ Ngốc Ưng và nhiều trưởng lão đều có mặt. Ngoài ra có hai trận thế, bên trái là một nam nhân trung niên áo đen, ánh mắt như điện, khí thế cực kỳ cường đại. Mấy người sau lưng nam nhân trung niên đều là đẳng cấp bát giai.

Bên phải một chút là nữ nhân quyến rũ bề ngoài khoảng ba mươi tuổi, eo nhỏ ngực to, cực kỳ quyến rũ, ánh mắt động lòng người, khiến người nhìn một cái có nguy hiểm bị mê hoặc. Nhiều cường giả yêu thú đẳng cấp bát giai đứng sau lưng nữ nhân quyến rũ.

Nữ nhân quyến rũ có đôi mắt luôn dụ dỗ, nàng nhìn hướng Hỏa Lệ hói nửa đầu của tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng, hỏi:

- Hỏa Lệ tộc trưởng, Thải Vân Yêu Tước thật sự mời tay giúp đỡ lợi hại thật sao?

- Đúng vậy! Nhân loại kia thực lực rất mạnh, dường như là linh phó của Thiên Độc Yêu Long được mời đến, trưởng lão Hỏa Dạ bị người đó giết.

Khi nói chuyện ánh mắt lão nhân hói nửa đầu cực kỳ âm độc, sát ý không hề che giấu phát tán.

- Một linh phó có mạnh mấy cũng không đáng kể, chẳng qua khó đối phó một chút.

Nam nhân trung niên áo đen nói:

- Lúc trước người Thải Vân Yêu Tước cũng bị chúng ta vây công đánh chết.

Nữ nhân quyến rũ hơi biến sắc mặt nhìn nam nhân trung niên áo đen, nói:

- Mặc Báo tộc trưởng, không thể truyền việc này ra ngoài. Nếu lúc này có tiếng gió gì thì chúng ta sẽ gặp rắc rối to, ba tộc chúng ta sẽ gặp rắc rối lớn.

Hợp tác giết yêu vương, nếu bị yêu tộc khác biết sẽ gặp thảo phạt ngay. Làm yêu thú, đã thần phục thì sẽ không phản bội, nếu không phải vì ích lợi bọn họ cũng không mạo hiểm lớn vậy.

Nam nhân trung niên tên Mặc Báo nói với nữ nhân quyến rũ:

- Chúng ta không nói thì ai biết? Hoa Mị tộc trưởng quá căng thẳng rồi.

Hỏa Lệ nói:

- Lần này quan trọng nhất là tranh giành ngôi yêu vương.

Hoa Mị nói:

- Trong tộc Thải Vân Yêu Tước hiện tại Vân Dao, Vân Long mạnh hơn chút, không có khó khăn gì lớn. Ai thèm phụng Vân Hàm làm yêu vương? Con nít chưa dứt sữa đó, ta cho rằng các tộc khác trong lòng cũng không muốn.

- Hiện tại có nhiều tộc đã nghiêng hướng chúng ta, vấn đề ngày mai không lớn. Nhưng có nhiều tộc giữ trung lập, chúng ta phải cẩn thận hơn chút.

Ánh mắt Hỏa Lệ trầm xuống nói:

- Quan trọng nhất Thiên Độc Yêu Long giết ba trưởng lão bát giai của tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng ta. Món nợ này Thải Vân Yêu Tước phải gánh vác hậu quả, nếu lần này gặp Thiên Độc Yêu Long thì ta tuyệt đối không bỏ qua. Ta sẽ cho bách tộc biết hậu quả khi trêu vào tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng ta là gì!

***

Trong sơn mạch bao la, Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng trên lưng Thải Vân Yêu Tước, vầng sáng vàng bao phủ quanh thân hắn. Trong ba ngày qua Lục Lâm Thiên vẫn luôn luyện hóa năng lượng chân khí trong người, khí thế từ từ tăng cao. Loại tốc độ này so với lúc tu luyện bình tĩnh là ốc sên và chim bay.

Nhưng dù tốc độ nhanh như vậy, thì vẫn khó thể đột phá Vũ Tôn tam trọng ngay được.

Giọng Vân Dao vang bên tai Lục Lâm Thiên:

- Lục huynh đệ, chúng ta sắp đến nơi rồi, đằng trước chính là Bách Thú Lâm.

Chương 2202: Nguy hiểm trong bóng tối (1)

Ánh sáng vàng thu vào người, tay ngừng tu luyện thủ ấn, Lục Lâm Thiên mở mắt ra, tia sáng lóe lên. Lục Lâm Thiên cảm giác chân khí trong đan điền khí hải hùng hậu hơn ba ngày trước nhiều, tu vi tăng cao. Nhưng hiện tại ở đẳng cấp Tôn cấp, khó cảm giác rõ ràng tu vi tiến bộ.

Bên dưới không trung trước mặt, rừng cây rậm rạp mênh mông kéo dài, dãy núi xanh um liên miên. Mơ hồ thấy không gian xung quanh có nhiều khí tức yêu thú tồn tại, dường như đi hướng Bách Thú Lâm.

Ba ngày trước Lục Lâm Thiên đã nghe Vân Dao kể tỉ mỉ về Linh Trì Bách Thú. Trăm năm mới mở ra, xuất hiện một lần, thần hiệu trong Linh Trì Bách Thú đối với tất cả yêu thú là sức hấp dẫn lớn lao. Đặc biệt yêu thú đẳng cấp thất giai thì hiệu quả càng lớn, các tộc sẽ không bỏ qua loại hiệu quả này.

Đối với yêu tộc gần đến thế lực hạng nhất, nếu lục giai là lực lượng tinh nhuệ hạch tâm thì tu vi thất giai là lực lượng nòng cốt thật sự, bát giai là lực lượng đỉnh cao. Chỉ có tu vi thất giai càng nhiều thì mới xuất hiện đẳng cấp bát giai được.

Đương nhiên tu vi đẳng cấp bát giai càng nhiều thực lực trong tộc càng mạnh. Trong Tổ Yêu Lâm là địa bàn vạn thú, thực lực như Thải Vân Yêu Tước nếu đến đại lục Linh Vũ thì cũng thuộc hàng thế lực hạng nhất.

Tất cả tộc yêu thú hy vọng trong tộc mình sẽ xuất hiện tu vi càng cao, nhưng huyết mạch và thiên phú ảnh hưởng, yêu thú có thể bước vào đẳng cấp thất giai đã là rất mạnh, đến bát giai xem như cường đại tuyệt đối. Mỗi yêu thú bát giai một tộc đều là tích lũy của cả tộc, không có nhiều lắm.

Trừ phi là đại tộc yêu thú hạng nhất khổng lồ, huyết mạch cực cao, tu vi bát giai sẽ thêm nhiều. Bình thường huyết mạch và thiên phú ảnh hưởng làm yêu thú muốn tiếp tục đột phá cũng rất khó khăn. Nhiều yêu thú mất mấy trăm năm, mấy ngàn năm cũng khó thể tiếp tục tu luyện đột phá.

Cho nên lúc trước Linh Trì Bách Thú bị tộc Thải Vân Yêu Tước phát hi ện ra khiến yêu thú bách tộc xung quanh không sợ chết lao tới tranh đoạt Linh Trì Bách Thú, tất cả vì hiệu quả của Linh Trì Bách Thú.

Lục Lâm Thiên suy ngẫm Linh Trì Bách Thú quý giá như vậy lý ra tộc Thải Vân Yêu Tước tiếc không đem ra cộng hưởng mới đúng. Nhưng có lẽ vì lòng có dư mà không đủ sức, dù sao Linh Trì Bách Thú dính dáng quá lớn. Tộc Thải Vân Yêu Tước mà độc chiếm sẽ thành cái đích cho mọi người chỉ trích, bách tộc liên kết thì Thải Vân Yêu Tước tuyệt đối không dám chống lại. Cuối cùng Thải Vân Yêu Tước bất đắc dĩ ra một yêu ương, các tộc cũng muốn đơn độc chiếm hữu nhưng vì nhiều thú tộc dây mơ rễ má với nhau, không ai dám một mình lao lên cướp.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên thu về tầm mắt nhìn bốn phía. Trong biển cây có một sơn mạch khổng lồ, bốn phía dần đập vào mắt Lục Lâm Thiên. Sơn mạch hùng tráng nguy nga, nhìn từ xa mây mù đậm đặc bao phủ đa phần sơn mạch, che đậy tầm mắt khó thể thấy đường.

Lúc này trong sương khói đậm đặc, Lục Lâm Thiên không khó phát hiện có luồng năng lượng khá mạnh quanh quẩn trong sương mù. Yêu thú phi hành không dám tùy tiện chui vào sương mù dày.

- Grao!

- Grao!

Trong sơn mạch bao la thỉnh thoảng có yêu thú tiếng gầm gừ truyền ra, dễ dàng thấy yêu thú đông đúc khắp nơi. Lục Lâm Thiên sớm biết bách tộc đều sẽ đến tham gia đại hội bách yêu, nhưng khi thấy đàn yêu thú khổng lồ nơi đây vẫn làm hắn ngạc nhiên. Yêu thú dày đặc bốn phía nếu đếm cũng cỡ mấy chục vạn.

Mấy chục vạn yêu thú hội tụ, đẳng cấp tu vi khá cao, điều này mới làm Lục Lâm Thiên giật mình. Nhưng nghĩ kỹ cũng không lạ, tộc Thải Vân Yêu Tước cử ba ngàn tộc nhân đến, một trăm lẻ năm tộc mỗi tộc cỡ mấy ngàn tộc nhân đến thì con số sẽ là mấy chục vạn.

Đại quân yêu thú như thế làm Lục Lâm Thiên thầm cảm thán. Nếu yêu thú bách tộc toàn do hắn chi phối thì giàu to. Đại quân yêu thú mấy chục vạn, mấy trăm con yêu thú bát giai đủ sức đối với môn nào trong Tam Tông Tứ Môn. Trừ phi trong đại tộc có cường giả Đế cấp.

Nghĩ vậy trong lòng Lục Lâm Thiên nổi lên một ý tưởng, có lẽ có thể thực hiện.

Trong khi Lục Lâm Thiên thầm than tình hình đồ sộ thì không gian đằng trước có giọng nói ồm ồm vang lên:

- Vân Dao muội tử rốt cuộc cũng đến rồi sao?

Thanh âm hơi già nua vang từ chân trời phía xa. Cặp mắt đám người Lục Lâm Thiên nhìn theo hướng phát ra thanh âm. Có nhiều người xuất hiện đằng trước, người đi đầu là một lão phụ nhân năm mươi tuổi, mắt sâu thẳm, mặc váy dài màu trắng.

Con ngươi Lục Lâm Thiên co rút:

- Yêu thú bát giai trung kỳ.

Lục Lâm Thiên cảm nhận khí thế, lão phụ nhân này là yêu thú bát giai trung kỳ.

Thấy lão phụ nhân, Vân Dao mỉm cười tiến lên nghênh đón:

- Băng Chu đại tỷ, không ngờ tỷ cũng đến sớm vậy.

Lão phụ nhân đáp xuống đã đến gần đoàn người:

- Vân Dao muội tử, Vân Hàm đến chưa?

Vân Hàm tiến lên hành lễ:

- Vân Hàm tham kiến Băng Chu cô cô.

- Tham kiến yêu vương!

- Tham kiến yêu vương!

Thấy Vân Hàm, những người đến đều cung kính hành lễ.

Vân Hàm lắc người đến trước mặt lão phụ nhân mặc váy trắng, đáp lễ mọi người:

- Các vị trưởng bối miễn lễ, về sau xin nhờ các vị trưởng bối chỉ dạy nhiều.

Lục Lâm Thiên nhìn Vân Hàm:

- Khí độ không kém.

Thực lực thấp nhưng có thể tăng lên sau, khí độ thì cực kỳ quan trọng, không phải học là có.

Vân Dao dẫn Lục Lâm Thiên, Thiên Độc Yêu Long tiến lên, giới thiệu nhóm người:

- Lục huynh đệ, Độc Long lão đệ, để ta giới thiệu cho các ngươi.

Lục Lâm Thiên nhìn từng người. Lão phụ nhân mặc váy trắng là tộc trưởng Hàn Băng Yêu Chu, tên Băng Chu. Bên cạnh Băng Chu có một nam nhân áo đỏ, tóc dài màu đỏ, hai mắt như đèn pha, cực kỳ đáng chú ý. Tộc trưởng Liệt Hỏa Yêu Lang, Liệt Lang cũng có khí thế tu vi bát giai trung kỳ.

Vân Dao giới thiệu Lục Lâm Thiên liên tục quen nhiều trưởng lão bát giai của hai tộc. Đám người rất ngạc nhiên nghe Vân Dao giới thiệu, xem khí thế trên người Lục Lâm Thiên thì bọn họ nhận ra ngay hắn là nhân loại, nhưng vì nể mặt Vân Dao nên nhẹ gật đầu, khách sáo với Thiên Độc Yêu Long hơn nhiều.

Lát sau trong một cái hang to, cường giả ba tộc đều đáp xuống. Lục Lâm Thiên nghe Vân Dao nói mới biết hai tộc này có quan hệ rất tốt với tộc Thải Vân Yêu Tước, quan hệ riêng với Liệt Lang, Băng Chu rất thân, rất đáng tin.

Cường giả ba tộc lần lượt ngồi xuống. Vân Dao kể sơ lai lịch của Lục Lâm Thiên, Thiên Độc Yêu Long, cũng nói tỉ mỉ kết quả điều tra của mình cho cường giả Hàn Băng Yêu Chu, Liệt Hỏa Yêu Lang nghe.

Liệt Lang hét to, mái tóc đỏ dài run run:

- Ta sớm đoán được việc này dính dáng đến đồ khốn Hỏa Lệ mà, không ngờ thật sự do hắn làm. Dám giết đại ca Vân Tông của ta, ta sẽ không tha cho bọn họ!

Băng Chu nói:

- Đại hội bách yêu lần này rõ ràng Hỏa Lệ chuẩn bị trước khi đến. Dù chúng ta muốn đối phó bọn họ cũng cần phải bình tĩnh. Hiện tại Hỏa Lệ đột phá bát giai hậu kỳ, thế tới rầm rộ, chúng ta công nhiên nói hắn giết Vân Tông thì Hỏa Lệ sẽ trối ngay, dù sao chúng ta không có chứng cứ chắc chắn.

Băng Chu bình tĩnh hơn nhiều.

Chương 2203: Nguy hiểm trong bóng tối (2)

Liệt Lang biết quy định tuyển cử yêu vương, mắt nhìn Vân Hàm, lòng lo âu:

- Vậy phải làm sao đây? Lần này Hỏa Lệ đến vì vị trí yêu vương, ta thấy nhiều tộc đều bị hắn lôi kéo. Ngày mai là đại hội bách yêu, phần thắng của chúng ta không lớn.

Vân Dao nói:

- Chờ lúc đó lại nói, đi một bước tính một bước.

Ban đêm, ánh trăng bạc trắng chiếu xuống mặt đất, không khí ban đêm tràn ngập trên không trung. Ánh trăng ló ra từ mây mù sơn mạch to lớn bện thành cái lưới mềm.

Trong một hang động, nam nhân áo đen nói với Hỏa Lệ:

- Tộc trưởng, tộc Thải Vân Yêu Tước đã đến.

Ánh mắt Hỏa Lệ âm trầm:

- Vậy Thiên Độc Yêu Long và nhân loại kia có đến không?

Bên cạnh Hỏa Lệ chỉ có một thân tín luô ntheo bên cạnh.

- Bẩm tộc trưởng, đã đến hết. Ta chính mắt thấy bọn họ đến, không sai được.

Ánh mắt Hỏa Lệ âm trầm, sát ý bắn ra:

- Đến thì tốt, ngươi xuống đi.

Người áo đen cáo lui xoay người ra khỏi hang. Con ngươi Hỏa Lệ co rút, nhìn tộc nhân kia rời đi thì phất tay bày một cấm chế năng lượng trong hang.

Hỏa Lệ hỏi linh phó bên cạnh:

- Giới Sử đại nhân, bây giờ nên làm gì?

Ánh mắt linh phó âm trầm, sát ý dâng lên trong con ngươi.

- Ngươi nhất định phải trở thành yêu vương khống chế bách thú, nhưng tộc Thải Vân Yêu Tước không chịu hợp tác. Mấy kẻ ngáng đường đêm nay sẽ chết, tránh cho ngày mai gây rắc rối gì. Ngày mai ngươi chỉ cần nghĩ cách làm yêu vương của mình là được.

Hỏa Lệ lo lắng hỏi:

- Giới Sử đại nhân hành động ngay đêm nay có khi nào khiến tộc khác chú ý không?

Linh phó khoảng năm mươi tuổi, vóc dáng trung bình, trán nhô ra khiến người đã gặp sẽ không quên, khí thế cực kỳ âm độc:

- Hiện tại ngươi phải nhanh chóng khống chế bách tộc. Ba trăm năm trước ta âm thầm giúp ngươi đánh bị thương Vân Tông Thải Vân Yêu Tước, để ngươi giết hắn. Trăm năm trước trợ giúp ngươi đột phá bát giai hậu kỳ, lãng phí bao nhiêu tài nguyên, không ngờ ngươi vẫn không thể khống chế bách tộc. Lần này ta buộc phải đích thân đến.

Hỏa Lệ độc ác nói:

- Vậy nhất định phải giết nhân loại, ta phải trả thù.

Lão nhân âm độc nói:

- Ta sẽ tự tay làm, ngươi lo cướp yêu vương của mình đi.

- Vậy được, đại nhân giúp ta thì ta cũng sẽ giúp đại nhân, chúng ta là quan hệ hợp tác.

Hỏa Lệ nhìn lão nhân âm độc:

- Tóm lại lần này ta trở thành yêu vương, hết thảy đều dễ nói.

Lão nhân âm độc nói:

- Ngươi nhớ thì tốt. Để ngươi từ bát giai sơ kỳ trong thời gian ngắn đột phá đến hậu kỳ đã hao phí rất nhiều tài nguyên, ngươi nhớ phải đền đáp cho xứng đáng, tuyệt đối đừng mơ tự lập làm vương. Thực lực của ngươi ở trong Linh Vũ giới chẳng là gì, cho nên yên phận chút đi.

Hỏa Lệ nhìn lão nhân âm độc, trong mắt bớt vài phần tôn kính:

- Ngươi đang uy hïếp ta sao? Ta sớm nói rồi, chúng ta chỉ có quan hệ hợp tác thôi.

Hỏa Lệ không muốn thần phục nhân loại nhưng nhân loại này có thể trợ giúp gã. Dù sao trong lòng Hỏa Lệ vẫn hơi khinh thường nhân loại.

Lão nhân hừ nhẹ:

- Hừ!

Lòng lão nhân dâng lên lạnh lùng, không ngờ sau khi Hỏa Vũ Ngốc Ưng này đạt đến bát giai hậu kỳ thì dám không để lão vào mắt. Chờ việc này kết thúc, lão lập công nhận thưởng rồi, thực lực lại tiến bộ sau đó thu thập nghiệt súc này sau.

Lão nhân rời khỏi hang, ánh mắt Hỏa Lệ trầm xuống, lạnh lùng nói:

- Nhân loại ti tiện, cho rằng ta vẫn như xưa sao? Hiện tại thực lực của ngươi đã không bằng ta, chờ lợi dụng ngươi xong, ta hiệu lệnh bách tộc rồi ngươi làm gì ta được?

Trong bóng đêm, sơn mạch to lớn không có nhiều chỗ nghỉ ngơi nhưng với người tu luyện và yêu thú thì không phải chuyện lớn.

Lục Tâm Đồng quan sát khí thế quanh sơn mạch, giật mình kêu lên:

- Ca ca, nơi này có nhiều yêu thú quá, khoảng mấy trăm yêu thú bát giai.

Khắp nơi là yêu thú.

Lục Lâm Thiên trầm ngâm một lúc sau nói với Đám người Lục Tâm Đồng:

- Ngày mai là đại hội bách yêu, hãy cẩn thận chút. Gần đây sơn mạch này rất loạn, nếu xảy ra chuyện gì thì rắc rối.

Rất nhiều yêu tộc có mặt, thỉnh thoảng thấy yêu thú có xích mích liền đánh nhau, toàn là thế lực không yếu. Nếu chọc phải thì chưa chắc sợ nhưng cực kỳ rắc rối, đặc biệt lúc này cần giúp Vân Hàm ngồi trên vị trí yêu vương.

Lục Tâm Đồng gật đầu, nói:

- Muội hiểu.

Lục Tâm Đồng không phải loại người thích gây sự.

Lục Lâm Thiên gật đầu, mắt nhìn chằm chằm đằng trước. Trong sương mù dày đặc có xen lẫn năng lượng không yếu, có lẽ liên quan Linh Trì Bách Thú. Nếu đã đến, trong Linh Trì Bách Thú có linh dịch thì Lục Lâm Thiên không định buông tha. Nhưng tất cả cần chờ Vân Hàm ngồi vào vị trí yêu vương mới được.

Theo cách Vân Dao nói, Lục Lâm Thiên cho rằng tất cả không xác định. Mặc dù Vân Dao rất mạnh nhưng đυ.ng phải Hỏa Vũ Ngốc Ưng bát giai hậu kỳ thì phần thắng không lớn. Nói thực tế là khả năng thắng cực kỳ bé nhỏ.

Lục Lâm Thiên nhìn sơn mạch đằng trước, trong sương khói năng lượng đậm đặc kia, hắn nhỏ giọng thì thầm:

- Ngày mai đi bước nào hay bước nấy.

Tất cả chờ xem tình huống ngày mai.

Mọi người ngồi xếp bằng trên đỉnh núi, bắt đầu tu luyện. Yêu thú tụ tập xung quanh ngày càng nhiều. Ở trong mấy chục vạn yêu thú có cảm giác khá kỳ diệu. Rất nhiều yêu thú kéo đến liên tục, ngẫu nhiên có tiếng rống vang vọng.

Lục Lâm Thiên bày cấm chế vô hình xung quanh, ngồi xếp bằng tiếp tục luyện hóa năng lượng chân khí bàng bạc trên người mình, hy vọng sớm ngày đột phá đến Vũ Tôn tam trọng. Một khi đột phá một trọng thì thực lực cũng tăng vọt theo chất lượng.

Tu luyện một lát sau vầng sáng nhạt bao phủ cả người Lục Lâm Thiên.

Ánh trăng chiếu xuống mây mù đậm đặc, tia sáng xuyên qua nhạt nhòa đi nhiều. Khắp nơi lạnh lẽo mà hắc ám. Đến đêm khuya, mấy chục vạn yêu thú yên tĩnh lại, đa số bắt đầu tu luyện.

Không biết từ khi nào Lục Lâm Thiên đang tu luyện thì đột nhiên có một dao động mỏng manh khó thể phát hiện nổi lên xung quanh. Dao động giấu trong năng lượng thiên địa, khó nhận ra.

Nhưng Lục Lâm Thiên phát hiện được, vì hắn đang tu luyện, tâm thần vào trạng thái nhạy bén nhất. Cũng vì linh hồn lực của Lục Lâm Thiên rất mạnh, cộng thêm đang bày cấm chế. Trong khoảnh khắc Lục Lâm Thiên cảm giác dao động xuất hiện.

Tâm thần Lục Lâm Thiên phát hiện, hắn ngừng tu luyện, nhắc nhở đám người Lục Tâm Đồng:

- Cẩn thận, có người tập kích!

Lục Lâm Thiên vụt ngẩng đầu, không gian phía trước có một bóng đen như chim ưng trong đêm tối xẹt qua trời đêm, mang theo năng lượng dao động linh hồn vỗ một chưởng xuống, mục tiêu là Thiên Độc Yêu Long đang ở một bên.

Thiên Độc Yêu Long đang tu luyện đột nhiên thấy bóng đen xuất hiện trước mắt, vụt đứng dậy:

- Tên khốn nào đánh lén bản long?

Thiên Độc Yêu Long định lùi một bước nhưng đã muộn, người kia đến trước mặt không đủ mười thước. Một chưởng ấn vỗ xuống bao phủ không trung.

Thiên Độc Yêu Long giật mình biến sắc mặt nói:

- Linh Tôn!   Chớp mắt râu rồng rung rung, thân hình tháp sắt tiến tới một bước, yêu nguyên tụ tập quanh thân. Khói độc cuồng bạo bao phủ Thiên Độc Yêu Long, chưởng ấn màu lam to lớn tụ trong bàn tay vỗ hướng chưởng ấn ập đến.

Chương 2204: Ngươi chết chắc rồi

Bùm bùm!

Hai chưởng ấn chớp mắt đυ.ng vào nhau, vang lên tiếng nổ điếc tai. Hai chưởng ấn nổ tung, năng lượng cực kỳ cuồng bạo tràn ngập. Kình phong tàn phá không gian, trong không gian nổi lên cơn sóng kình khí cuồng bạo tựa như vòi rồng cuốn đi. Xung quanh là núi sụp đất nứt.

Kình khí ngập trời, Thiên Độc Yêu Long bị đánh bay nhanh ra sau, há mồm hộc máu:

- Phụt!

Thiên Độc Yêu Long phun ngụm máu xong, thân mình đập mạnh vào khe nứt mặt đất phía xa, lại hộc máu nữa.

Cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá khí thế dâng lên, lắc người bay ra, thấy cảnh này thì biến sắc mặt. Trước tiên bao vây kẻ tấn công, tỏa định khí tức người đó.

Lục Lâm Thiên tức giận quát:

- Tiểu Long, trông chừng Độc Long!

Mắt Tiểu Long lóe tia sáng lạnh lao hướng Thiên Độc Yêu Long. Tuyết Sư, Phi Thiên Ngô Công sớm lùi đến bên Thiên Độc Yêu Long.

Không có chút do dự, Lục Lâm Thiên quát to, chớp mắt tay phải co lại, chân khí tuôn ra trước nắm đấm hình thành quyền ấn màu vàng. Một cự long hư ảo màu vàng to lớn bắn ra. Cự long ảo cuồn cuộn không chút khách sáo công kích hung thủ.

Người áo đen nhanh chóng quay đầu lại, toàn thân bao bọc trong lớp áo đen, không thấy rõ mặt mũi. Người áo đen cảm giác khí thế từ ba người là Vũ Tôn nhị trọng, Linh Tôn nhất trọng, Vũ Tôn nhất trọng nên không xem trọng. Người áo đen cho rằng Hỏa Lệ truyền tin tức hơi phóng đại.

Nhưng thấy kim long ảo của Lục Lâm Thiên ập đến làm người áo đen hơi giật mình, cười khẩy nói:

- Khục khục, tiểu tử tìm cái chết!

Chưởng ấn mang theo linh lực bàng bạc oanh kích.

Trong chưởng ấn xen lẫn công kích linh hồn hùng hậu, không gian ủn rẩy, ra tay liền là sát chiêu cực kỳ sắc bén đưa người vào chỗ chết, không chút nương tình.

Hai lực lượng va chạm, có thanh âm như sấm sét truyền ra.

Bùm bùm bùm!

Chưởng ấn vào kim long ảo va chạm vào nhau. Trong tiếng nổ Lục Lâm Thiên bị đẩy lùi, mắt lóe tia sáng lạnh. Lần này Lục Lâm Thiên dốc hết sức, thủ ấn thay đổi.

- Ủa?

Trong kình khí ngập trời, người áo đen ánh mắt âm trầm. Thực lực Vũ Tôn nhị trọng này thật kinh khủng, sánh bằng Vũ Tôn tứ trọng đỉnh phong, e rằng Vũ Tôn ngũ trọng bình thường đến thế là cùng.

Người áo đen vừa ngạc nhiên chợt cảm giác sau lưng truyền đến dao động, người áo xanh thần không biết quỷ không hay xuất hiện sau lưng hắn.

Người áo đen phát ra khí thế, phản xạ thụt lùi ra sau:

- Tốc độ khá nhanh!

Cùng lúc đó, Tiểu Long nói với lên không trung, đôi mắt tràn đầy sốt ruột:

- Lão đại, đại trùng tử rất nghiêm trọng.

Lục Lâm Thiên tức giận quát:

- Không cần biết ngươi là ai, hôm nay dù có là Thiên Vương lão tử thì ngươi cũng chết chắc rồi!

Sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra, Thiên Độc Yêu Long bị thương thì người áo đen phải chết.

Người áo đen lạnh nhạt nói:

- Tiểu tử, sợ là ngươi không có bản lĩnh đó!

Vô hình trung năng lượng thiên địa tụ tập lại không gian.

- Vậy thử một lần liền biết!

Lục Lâm Thiên quát xong Thanh Linh khải giáp xuất hiện, hắn xông lên, tay phải nhanh như tia chớp vươn ra. Một tia chớp tím vàng bắn ra mang theo khí thế hủy diệt xé gió oanh kích người áo đen.

Người áo đen kinh kêu:

- Đây là công kích gì?

Hai tay người áo đen thay đổi, vầng sáng năng lượng bao quanh thân. Năng lượng linh lực bàng bạc bay ra khỏi tay người áo đen.

Bùm bùm!

Hai năng lượng va chạm, tia chớp tím vàng quanh quẩn. Vị trí hai lực lượng va chạm vang tiếng sấm nổ. Không gian bị nổ ra khe nứt đen thui, trời đêm trong phạm vi lớn lúc này chiếu sáng như ban ngày.

Cộp cộp cộp!

Xung lực lớn làm vòng sáng trước mặt người áo đen bám đầy tia điện, kình khí cường đại đẩy người áo đen lùi mây bước.

Người áo đen kinh ngạc nói:

- Tử Kim Huyền Lôi, tiểu tử, ngươi là Lục Lâm Thiên!

Cùng lúc đó, hơn mười người bay lên cao, từng đạo khí thế yêu nguyên phô thiên cái địa bao phủ không gian.

- Người nào dám can đảm càn rỡ tại đây?

Vân Dao, Vân Long, Liệt Lang, Băng Chu, các cường giả bát giai của ba tộc Thải Vân Yêu Tước, Hàn Băng Yêu Chu, Liệt Hỏa Yêu Lang đều bay ra. Mười mấy cường giả bát giai trước tiên tỏa định không trung.

Vù vù vù!

Trong lòng người áo đen run rẩy, cảm giác nhóm Vân Dao, Liệt Lang, Băng Chu thì vội vàng chạy trốn. Người áo đen tuyệt đối không ngờ người xuất hiện trong Tổ Yêu Lâm chính là Lục Lâm Thiên trong tin đồn, mới rồi chắc chắn là Tử Kim Huyền Lôi, người này chỉ có thể là Lục Lâm Thiên. Sớm biết người này chính là Lục Lâm Thiên thì người áo đen sẽ không đến đánh lén, nghe đồn phó giới chủ đích thân ra tay mấy lần mà không làm gì hắn được, người áo đen tự biết mình không có năng lực đó.

Lúc này người áo đen đang nhanh chóng chạy trốn nhưng bỗng người run rẩy, bất giác không gian bị không gian ánh sáng vàng bao phủ. Trong không gian thuộc tính thổ đậm đặc làm người áo đen cảm giác mất trọng lực, tốc độ giảm bớt.

Người áo đen giật mình kêu lên:

- Không gian thuộc tính!

Năng lượng thiên địa bàng bạc quanh thân tuôn trào, người áo đen vội vàng muốn thoát khỏi không gian thuộc tính.

Lục Lâm Thiên mang theo sát ý tuyệt đối quanh quẩn trong không trung:

- Muốn trốn sao? Dù ngươi là Linh Tôn lục trọng cũng không dễ vậy!

Tiếng nói dứt, đột nhiên quanh thân Lục Lâm Thiên, ánh sáng năng lượng thuộc tính ngũ hệ bừng lên kéo theo năng lượng thuộc tính ngũ hệ trong thiên địa tựa như phật quang chiếu rọi trời đêm tối tăm không ánh sáng. Năng lượng thuộc tính ngũ hệ biến thành năm vầng sáng to lớn bao phủ không gian ánh sáng vsàng.

Vù vù vù!

Người áo đen mới dốc hết sức phá vỡ không gian thuộc tính thổ, ai biết chân trước vừa ra đã bị năm vầng sáng to lớn kỳ dị bao lấy. Trong vầng sáng mỗi vòng sáng là một loại năng lượng thuộc tính.

Bùm!

Liên tục mấy thất luyện linh lực rơi vào vầng sáng, tiếng nổ vang điếc tai trong không trung. Năm vầng sáng chỉ bị chấn lắc lư nhưng không bị vỡ.

Người áo đen giật mình kêu lên:

- Tại sao mạnh vậy?

Người áo đen luống cuống, chủ yếu vì Lục Lâm Thiên quá nổi tiếng, làm người áo đen mất tinh thần. Người áo đen ánh mắt âm trầm, thủ ấn biến đổi kỳ dị, linh lực thô thiên cái địa dẫn theo năng lượng thiên địa lại tuôn ra.

Phía chân trời, thấy Lục Lâm Thiên giam cầm người áo đen thì Vân Dao, Liệt Lang, Băng Chu không đến gần, cảnh giác đứng ở bên.

Nhìn năm vầng sáng năng lượng thuộc tính to lớn, bọn họ trợn mắt ngạc nhiên:

- Vũ giả ngũ hệ!

Tiếng động lớn hấp dẫn nhiều cường giả yêu tộc chú ý, các bóng người nhảy lên cao, đứng xa kinh ngạc quan sát.

Người áo đen lạnh lùng quát:

- Phá!

Bàn tay người áo đen ngưng tụ một quả cầu ánh sáng linh lực, bốn phía lộ ra không gian đen thui. Giây lát sau quả cầu ánh sáng linh lực to lớn rơi vào vầng sáng năng lượng thứ nhất.

Răng rắc!

Quả cầu ánh sáng linh lực khủng bố rơi vào vầng sáng thứ nhất, vầng sáng nứt rạn như mạng nhện, chớp mắt đυ.ng vỡ vầng sáng thứ nhất. Rồi đến vầng sáng thứ hai, thứ ba. Mỗi khi đυ.ng vỡ một vầng sáng tựa như cần lực lượng vạn quân, khiến không gian xuất hiện vầng sáng đen, khí thế đáng sợ làm người run rẩy.

Chương 2205: Đánh bại Linh tôn lục trọng (1)

Mỗi khi đυ.ng vỡ một vầng sáng là quả cầu ánh sáng linh lực sẽ bị rút nhỏ một vòng. Khi phá vầng sáng thuộc tính thứ năm thì quả cầu ánh sáng linh lực cũng biến mất. Không ai thấy sắc mặt người áo đen dưới lớp vải đen vặn vẹo dữ trợn.

Năm vầng sáng tan vỡ, người áo đen định chạy trốn nữa. Nhiệm vụ âm thầm gϊếŧ chết đã thất bại, không thể ở lại đây. Yêu thú bách tộc có mặt ở đây, mười mấy yêu thú bát giai Thải Vân Yêu Tước, Liệt Hỏa Yêu Lang, Hàn Băng Yêu Chu đã bao vây, nếu người áo đen không trốn thì chỉ có một con đường chết.

- Ta nói rồi, mặc kệ ngươi là ai, hôm nay ngươi chết chắc!

Tiếng nói dứt, sóng không gian dao động. Người áo đen ngước lên nhìn chằm chằm, chợt thấy Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt.

Người áo đen hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Ta liều mạng với ngươi, để xem ngươi có thực lực mạnh cỡ nào?

Người áo đen kéo áo đen xuống lộ ra cái trán rộng, khoảng năm mươi tuổi, khí tức âm lạnh. Người áo đen kết thủ ấn quái dị, khí tức kỳ dị khuếch tán quanh thân. Chớp mắt cảnh tượng kinh người xuất hiện, ánh sáng bao người người áo đen tách ra thành hai người.

Hai người vừa xuất hiện thì nhanh chóng cùng bản thể lao vào Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lộ biểu tình ngạc nhiên:

- Ám Ma Phân Thân bí pháp!

Người áo đen thi triển Ám Ma Phân Thân bí pháp của Ám Ma Pháp

Tôn Linh Vũ giới, rất có thể liên quan Linh Vũ giới. Chẳng lẽ Linh Vũ giới biết hắn đến Tổ Yêu Lâm?

Vù vù vù!

Hai phân thân linh hồn, ba bóng người giống y như đúc xông hướng Lục Lâm Thiên. Ba công kích linh hồn cường đại bao phủ Lục Lâm Thiên, mang theo dao động linh hồn kinh người. Đây chắc chắn là công kích mạnh nhất của người áo đen, ba công kích linh hồn cộng thêm Ám Ma Phân Thân bí pháp tương đương với ba người thực lực ngang nhau cùng thi triển công kích linh hồn.

Ba đợt công kích linh hồn như sóng thần biển gầm cuồn cuộn. Thế công linh hồn cường đại chớp mắt đổ ập xuống người Lục Lâm Thiên, liên miên không dứt. Công kích linh hồn cực kỳ dày nặng tựa như sóng biển gào thét từng đợt sóng không ngừng đổ ập vào người Lục Lâm Thiên.

Công kích linh hồn là công kích mạnh nhất của Linh giả. Dù đối với Linh giả hay vũ giả, thậm chí là yêu thú, linh thú đều công nhận nó nguy hiểm nhất. Công kích linh hồn cường đại làm đám người Vân Dao, Liệt Lang, Băng Chu ở phía xa căng thẳng thay cho Lục Lâm Thiên.

Vân Dao thấy đám người Lục Tâm Đồng, Phi Thiên Ngô Công không tiến lên hỗ trợ thì mắt hấp háy, cũng không ra tay.

Vù vù vù!

Đối diện công kích linh hồn ẩn chứa thế công đáng sợ làm người Lục Lâm Thiên run nhẹ. Lúc này công kích linh hồn tụ tập, Lục Lâm Thiên thành cái lỗ trút ra, công kích mãnh liệt ập đến.

Công kích linh hồn bàng bạc dẫn đến sóng gợn kịch liệt cuồn cuộn từ bốn phương tám hướng lan tràn, đè ép không gian nặng nề, mang theo công kích linh hồn càng cường đại. Cả không gian to lớn bị vặn vẹo.

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười nói:

- Công kích linh hồn sao?

Lục Lâm Thiên mặc cho công kích linh hồn hùng hậu không gì sánh bằng đổ ập xuống.

Linh hồn lực bàng bạc từng đợt đổ ập xuống người Lục Lâm Thiên, tiến vào não hắn. Linh hồn lực khủng bố không kiêng nể gì tàn phá não Lục Lâm Thiên.

Nhưng trong đầu Lục Lâm Thiên, tiểu đao màu vàng nhảy ra, thân đao tỏa ánh sáng vàng chói mắt. Linh hồn lực bàng bạc tiến vào não hải Lục Lâm Thiên bị tiểu đao màu vàng hoan nghênh nuốt hết.

Từng đợt linh hồn lực va chạm chui vào đầu Lục Lâm Thiên nhưng không gây ra phản ứng gì. Lục Lâm Thiên đứng lơ lửng trên không, thân hình trong bão linh hồn tựa như ngọn núi lớn nguy nga hùng vĩ. Bão tố khủng bố vần vũ nhưng không thể lay động Lục Lâm Thiên một li, tay âm hầm kết thủ ấn.

Người áo đen cũng cảm giác được điều đó, đôi mắt ngạc nhiên chất chứa rung động, khó hiểu:

- Sao có thể như vậy?

Thủ ấn thay đổi, linh hồn lực cường đại lại tăng mạnh. Gợn sóng linh hồn chấn mở sóng không gian liên miên va chạm Lục Lâm Thiên, nhưng cùng với công kích linh hồn này là mặt người áo đen ngày càng tái xanh.

Năng lượng linh hồn giải phóng, không gian vặn vẹo, uy thế khủng bố làm bầu trời tối sầm. Năng lượng thiên địa che đậy tia sáng, công kích linh hồn cường đại khiến vô số cường giả bách yêu tập tụ tập phía xa và mấy chục vạn yêu thú bên dưới cùng biến sắc mặt. Người tu vi thực lực càng mạnh càng cảm nhận được uy áp khủng bố này, phương xa chút có yêu thú thực lực hơi thấp không chịu nổi bèn phóng ra yêu nguyên chống cự.

Đám người Vân Dao,Liệt Lang, Băng Chu toát mồ hôi thay Lục Lâm Thiên. Công kích linh hồn cường đại như thế chính bọn họ còn không đối kháng lại nổi.

Thủ ân của Lục Lâm Thiên thay đổi, công kích linh hồn bàng bạc sau khi vào trong đầu hắn thì bị tiểu đao màu vàng cắn nuốt. Lực công kích linh hồn bàng bạc nuốt hết tất cả.

Tất cả diễn ra cực nhanh, khi Lục Lâm Thiên kết thủ ấn xong trong đôi tay hắn đã ngưng tụ tay trái Chu Tước Huyền Vũ quyết, tay phải nâng Bạch Hổ quyết. Ba ấn quyết chớp mắt hợp làm một, Chu Tước Huyền Vũ quyết và Bạch Hổ quyết dung hợp.

Ánh sáng bảy sắc, ánh sáng đen, ánh sáng trắng luân phiên. Ba ấn quyết hoàn toàn dung hợp, phượng hoàng bảy sắc, thú thể rùa rắn, thú ảnh Bạch Hổ dung hợp vào một vần sáng, tựa như phi long phi phượng vũ, ngọa hổ tàng long. Cảm nhận lực lượng khủng bố làm tất cả yêu thú đều biến sắc mặt.

Người áo đen cảm giác năng lượng khủng bố đó thì biến sắc mặt nói:

- Năng lượng quá khủng khiếp!

Người áo đen không biết tại sao Lục Lâm Thiên không e ngại công kích linh hồn của mình. Khi thi triển Ám Ma Phân Thân bí pháp thì công kích linh hồn của người áo đen dù là Vũ Tôn thất trọng gặp phải cũng không thể bình chân như vại, nhưng Lục Lâm Thiên chẳng hề sợ hãi.

Nhìn năng lượng khủng bố tụ tập trong tay Lục Lâm Thiên, người áo đen biết mình đã tiêu hao qua nhiều, thi triển Ám Ma Phân Thân bí pháp là quá sức rồi, lại vận dụng công kích linh hồn nên tiêu hao càng nặng hơn.

Người áo đen vốn dự định công kích linh hồn bất ngờ gây thương tổn nặng Lục Lâm Thiên, thậm chí giết hắn. Thì người áo đen sẽ nhanh chóng chạy trốn, nếu muốn đi thì không người hay yêu thú nào tại đây có thể ngăn cản được. Ai biết tất cả cách xa trong kế hoạch, Lục Lâm Thiên không sợ công kích linh hồn, hiện tại người áo đen không thoát ra được.

- Trốn!

Người áo đen không dám ở lại, ba bóng người lao nhanh ba hướng.

- Hiện tại đến lượt ngươi!

Lục Lâm Thiên ngước mắt, chân nhanh như tia chớp bước ra. Cả không gian run nhẹ, khí tức quái dị quanh thân hắn mang theo sóng gợn không thể thấy đồng hóa cùng sóng không gian bao phủ người áo đen thứ nhất bên trái.

Vèo!

Thi triển Thời gian tɧác ɭoạи, chớp mắt Lục Lâm Thiên đến sau lưng người áo đen.

Tim người áo đen đập nhanh, ngạc nhiên ngoái đầu lại.

- Không thể nào! Sao ngươi biết bản thể của ta?

Người áo đen thấy Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt mình.

- Bởi vì ta cũng tu luyện Ám Ma Phân Thân bí pháp, ngươi tiêu hao gần cạn kiệt rồi đúng không? Để xem ngươi còn bản lĩnh gì đối kháng lại ta? Dám đánh lén ta thì phải trả giá.

Chương 2206: Đánh bại Linh tôn lục trọng (2)

Dứt lời bàn tay Lục Lâm Thiên đẩy về hướng người áo đen. Năng lượng cường đại kinh khủng tuôn đầy trời, trong khoảnh khắc liền đυ.ng vào người áo đen.

Mọi người nhìn công kích khủng bố va chạm vào không gian quanh người áo đen, lực công kích đáng sợ, sóng không gian như sóng lăn tăn. Không gian sụp đổ trong nháy mắt, sóng không gian tan vỡ lộ ra vầng sáng đen đặc làm tim người đập nhanh.

Lục Lâm Thiên co năm ngón lại, quát to:

- Bạo!

Bùm bùm bùm!

Không mấy người thấy rõ từ đầu đến cuối. Lực công kích khủng bố đột nhiên nổ tung, tiếng nổ vang điếc tai như sấm sét. Tiếng nổ làm màng tai mọi người ù đặc.

Tổng cộng ba lực lượng kinh khủng trong khoảnh khắc cùng đυ.ng mạnh vào người áo đen. Biểu tình người áo đen hoảng hốt, trước khi không gian hỗn loạn vội vàng bày ra vầng sáng quanh thân.

Bùm!

Năng lượng cuồng bạo trùng kích, không gian nhanh chóng lan tràn từng vòng sóng gợn đen thui hóa thành lỗ hổng không gian sâu to lớn. Tất cả năng lượng kình khí bị nuốt vào rồi trở về tĩnh lặng.

- Lực công kích quá mạnh!

Trong giây lát bốn phía tĩnh lặng, lực công kích khủng bố khiến các yêu thú giật mình.

Phương xa, trong trận thế Hỏa Vũ Ngốc Ưng, Hỏa Lệ mắt lóe tia sáng:

- Chết tiệt, tại sao mạnh như vậy?

Trong không trung hai bóng người lại xuất hiện.

Lão nhân áo đen bị đánh bay, há mồm hộc máu:

- Phụt!

Lão nhân áo đen có tu vi Linh Tôn lục trọng, công kích linh hồn làm lão tiêu hao quá nhiều, thêm vào bản thể Linh giả phòng ngự không bằng vũ giả. Bản thể Linh Tôn lục trọng của lão phòng ngự không bằng Vũ Tôn lục trọng, ba thần quyết của Lục Lâm Thiên làm lão khó đỡ. Tuy người áo đen không bị giết tại chỗ nhưng cũng bị tổn hại nặng gần trí mạng.

Người áo đen bị đánh bay đi, mặt trắng bệch, miệng đầy máu, quần áo rách rưới. Người áo đen lao nhanh vào trận thế Hỏa Vũ Ngốc Ưng, mắt lóe tia sáng hét to:

- Chủ nhân mau cứu ta!

Lục Lâm Thiên hét to:

- Không có ai có thể cứu được ngươi.

Lục Lâm Thiên đã đuổi theo, tia chớp trong tay Lục Lâm Thiên đổ ập xuống.

Vang tiếng quát to:

- Nhân loại đê hèn, linh phó của ta sao cho phép ngươi làm gì thì làm?

Khí nóng rực lan tràn, một bóng người xuất hiện bên cạnh người áo đen, trảo ấn nóng cháy phóng lên cao ngăn lại tia chớp của Lục Lâm Thiên.

Bùm bùm bùm!

Hai lực công kích như thiên thạch va chạm, tiếng nổ trầm đυ.c vang vọng trong không trung. Kình phong cuồng bạo ập đến, không gian xung quanh bị xới lỗ hổng sâu. Kình khí ngập trời và năng lượng thiên địa giữa không trung biến thành hình cung thổi quét khuếch tán trong không trung, đến khoảng cách nhất định thì tan biến.

Cộp cộp cộp!

Kình khí cuồng mãnh đẩy Lục Lâm Thiên thụt lùi mấy bước, hắn hơi biến sắc mặt nhìn sang. Thân hình âm độc xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên, nửa đầu hói tóc lưa thưa, yêu nguyên nóng cháy hừng hực quanh thân, xem khí thế thì tu vi chắc chắn là bát giai hậu kỳ.

Lục Lâm Thiên không biết mặt người này nhưng cảm giác khí thế, đám tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng sau lưng người kia thì không khó suy đoán ra thân phận:

- Tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng, Hỏa Lệ!

Người áo đen thấy Hỏa Lệ liền lùi ra sau trốn.

- Nhân loại ti tiện, thực lực không tệ, nhưng ngươi chưa tư cách đυ.ng vào linh phó của ta!

Hỏa Lệ hờ hững liếc Lục Lâm Thiên, đôi mắt âm độc trầm xuống. Nếu không phải người Linh Vũ giới này còn hữu dụng thì Hỏa Lệ tuyệt đối không ra tay. Người này chết càng tốt cho Hỏa Lệ, nhưng người áo đen không thể chết vào lúc này. Vầng sáng yêu nguyên bắn ra từ tay Hỏa Lệ bao phủ người áo đen.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh băng:

- Ta nói rồi, không ai cứu hắn đi được!

Tu vi bát giai hậu kỳ rất mạnh nhưng đừng hòng bảo vệ được người áo đen. Sợ là người áo đen tập kích nhóm Lục Lâm Thiên chắc chắn liên quan đến Hỏa Vũ Ngốc Ưng.

Lục Lâm Thiên dứt lời hai tay bắt đầu kết thủ ấn quái dị, từng đường cong huyền ảo xẹt qua. Đôi tay Lục Lâm Thiên bắn ra ánh sáng chói lòa, giây lát sau ánh sáng như đèn pha khuếch tán bao phủ không gian đằng trước, bao lấy Hỏa Lệ và người áo đen.

Ánh sáng mạnh mẽ bao phủ, trong không gian đó ẩn chứa năng lượng đỏ rực cuồng bạo đáng sợ. Đột nhiên nổi lên ngọn lửa ngập trời, năng lượng thuộc tính lửa hùng hậu bỗng chốc tụ tập lại, có linh hồn lực mênh mông kèm theo.

Bị lực công kích không gian bao phủ, Hỏa Lệ biến sắc mặt:

- Ủa?

Lực công kích này có năng lượng thuộc tính hỏa, lực lượng không gian, công kích linh hồn, ba lực công kích gộp lại, khủng bố và quái dị, lần đầu tiên Hỏa Lệ được thấy.

Hỏa Lệ sắc mặt âm trầm nói:

- Nhân loại rất mạnh, nhưng không giam cầm ta được!

Trảo ấn xé rách, mang theo uy thế khủng bố. Năm khe nứt không gian đen thui hiện ra.

Răng rắc!

Không gian bị Hỏa Lệ xé rách, lao ra ngoài trước, mắt lạnh băng nhìn Lục Lâm Thiên.

Sau lưng Hỏa Lệ, trong nhiều cặp mắt thấy rõ thanh niên áo xanh giống y như đúc đứng trên trời, khóe môi cong lên, độ cong càng xem càng làm lòng người lạnh, sát khí ngập trời hừng hực từ người hắn:

- Nghiệt súc, ngươi không bảo vệ hắn được đâu!

Cùng lúc đó, huyết quang bắn ra từ tay thanh niên áo xanh, chớp mắt ánh sáng đỏ vô cùng ưu mỹ vạch vòng tròn lớn giữa không trung. Vòng tròn khuếch tán lan tràn, không gian trước mặt hắn kéo dài vầng sáng đường kính mấy trăm thước. Mép vòng sáng to lớn lộ ra khe nứt không gian đen thui vừa lúc bao bọc người áo đen lại.

Chỉ giây lát ngắn ngủi, trong vòng sáng đen thui như cơn lũ đột nhiên tràn ra. Ánh sáng đỏ rực rỡ phô thiên cái địa kèm theo tiếng rít chói tai sắc nhọn nhanh như tia chớp tràn ngập không gian. Nơi ánh sáng đi qua đâu là không gian to lớn đột nhiên nứt ra.

Thoáng chốc mắt người áo đen lộ vẻ kinh hoàng. Lúc này người áo đen đã là nỏ mạnh hết đà, không có sức chiến đấu nữa.

- Ủa?

Hỏa Lệ nhìn đối phương rõ ràng ngay trước mặt mình nhưng nhân loại quái dị bỗng vòng ra sau lưng từ bao giờ, cảm giác đó mới là kinh khủng. Hỏa Lệ phất ống tay áo dài chộp vai người áo đen kéo lùi ra sao. Đao quang phô thiên cái địa phụt ra, mỗi một luồng đao quang có đặc điểm quái dị cắt vỡ từng đợt khe nứt không gian.

Trong các cặp mắt kinh hoàng, khe nứt không gian lan nhanh, trước tiên bao lấy đôi chân lão nhân áo đen, dọc theo hai chân lên trên. Đôi chân người áo đen hóa thành mảnh nhỏ mưa máu rơi từ giữa không trung xuống.

Ánh mắt lão nhân áo đen kinh hoàng muốn chạy trốn nhưng vòng sáng đao quang màu đỏ càng lúc càng nhanh, lão nhân áo đen đã mất năng lực tái chiến. Hỏa Lệ đang bận thụt lùi, thậm chí không kịp lùi về.

- A!

Đôi chân thành mảnh nhỏ đổ mưa máu, lão nhân áo đen phát ra tiếng gào rú cực kỳ thê lương, trơ mắt nhìn màu đỏ từ đôi chân cuốn lên đến đùi mình rồi tới eo.

- Khốn kiếp!

Hỏa Lệ tuôn ra yêu nguyên ngập trời, đôi mắt âm trầm nhỏ ra nước. Hỏa Lệ chỉ có thể chộp vai lão nhân áo đen cố gắng hết sức lùi nhanh ra sau. Vốn đối phương muốn giết người trong tay Hỏa Lệ là chuyện tuyệt đối khó khăn, gã nhìn ra thực lực của đối phương cực mạnh. Nhưng Hỏa Lệ hoàn toàn không ngờ Lục Lâm Thiên còn có một phân thân lặng lẽ xuất hiện bên cạnh gã, hỏi gã nên làm sao đây?

Chương 2207: Ba tộc đối kháng

Răng rắc!

Hỏa Lệ dốc hết sức chộp vai lão nhân áo đen thoát ra vòng sáng đao quang màu vàng khủng bố. Không gian bên trong vòng sáng đao quang màu vàng khủng bố đã vỡ ra từng tấc.

- Mạnh quá!

Xung quanh và phương xa, mấy chục vạn yêu thú chờ đợi đại hội bách yêu ngày mai, tu vi không chia mạnh yếu lúc này nghe tiếng động chạy đến, nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên và Hỏa Lệ trên bầu trời. Thực lực như vậy làm các yêu thú bát giai biến sắc mặt. Thực lực của nhân loại này e rằng không mấy yêu thú bát giai có thể đối kháng lại.

Tất cả biến mất, Hỏa Lệ ngừng lại, mắt nhìn chằm chằm vào người áo đen, đôi mắt âm độc thay đổi. Hai chân người áo đen gần như bị tước nhỏ từ phần eo, máu tươi chảy đầm đìa. Trong tiếng gào thê lương của người áo đen, lão tự cầm máu cho mình.

Người áo đen mặt không còn chú máu, biểu tình thê lương vô cùng, mắt âm độc đầy sát ý cực kỳ độc ác tnhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

- Hỏa Lệ, giết Lục Lâm Thiên này cho ta, mau giết hắn! Giết hắn rồi ngươi sẽ lập công to!

- Nhân loại thật quái dị!

Khi Hỏa Lệ lần nữa nhìn hướng Lục Lâm Thiên thì vẻ mặt hơi trầm trọng. Trong mắt Hỏa Lệ thấy hai Lục Lâm Thiên đã đứng trước mặt, một mặc áo giáp vảy vàng, một tay cầm huyết đao, toàn thân là sát khí ngút trời.

Một bóng người tỏa ánh sáng vàng mang theo sát khí đậm đặc đến bên cạnh Lục Lâm Thiên:

- Lão đại, phải giết đám khốn này, tình hình đại trùng tử rất xấu!

Người đó nhìn chằm chằm hai kẻ trước mặt, toàn thân phát ra khí lạnh.

Người đến chính là Tiểu Long. Đại trùng tử bị thương nặng, Tiểu Long không nhịn được nữa. Bình thường Tiểu Long ăn hiếp đại trùng tử nhưng trừ nó ra không muốn bất cứ ai đụng vào một cọng lông của đại trùng tử. Tiểu Long biết rõ đại trùng tử luôn bị nó ăn hiếp là vì đại trùng tử quan tâm, trân trọng nó. Không nhiều người tốt với Tiểu Long, đại trùng tử là một trong số đó.

Ánh mắt Hỏa Lệ âm trầm, lạnh lùng nói:

- Khốn kiếp, làm bị thương linh phó của ta. Hôm đó còn đánh chết tộc nhân của ta, đêm nay ngươi đến đúng lúc, các ngươi chết hết đi!

Hỏa Lệ vốn suy nghĩ ngày mai sẽ giải quyết mấy nhân loại và Thải Vân Yêu Tước, nhưng sự việc hôm nay đã đến mức này, Hỏa Lệ chỉ đành giải quyết ngay bây giờ, không thì đại hội bách yêu ngày mai sẽ có rắc rối. Lúc này giải quyết đám người này thì đại hội bách yêu ngày mai sẽ nhẹ nhàng hơn nhiều.

Hỏa Lệ lạnh lùng nhìn chằm chằm Lục Tâm Đồng, Dương Quá,Tuyết Sư đứng sau lưng Lục Lâm Thiên:

- Người đâu, giết những người đó cho ta, không chừa một tên!

- Gru gru!!!

Ánh mắt Hỏa Lệ ra hiệu, hơn bga ngàn yêu thú tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng đột nhiên đập cánh bay tới, khí nóng trong khoảnh khắc lan tràn, mấy ngàn Hỏa Vũ Ngốc Ưng thực lực tu vi hơ icao chút đập cánh bay ra.

Vù vù vù!

Trong đó có nhiều Hỏa Vũ Ngốc Ưng thất giai, bát giai vọt lên hư không, khí thế bao phủ đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá.

Phương xa, mắt Vân Dao âm trầm, quát to:

- Hỏa Lệ, ngươi thật to gan, để ta xem tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng của ngươi có thực lực gì?

Mấy ngàn Thải Vân Yêu Tước xoay quanh trên bầu trời. Trong bóng đêm Thải Vân Yêu Tước bay trên cao tựa như tầng mây bảy sắc, khí thế tăng vọt. Trong không trung bắt đầu có khí thế gió mây thay đổi, Thải Vân Yêu Tước đập cánh thì khí lưu rít gào mang theo vô số khí lưu không gian tựa như vòi rồng cỡ nhỏ xoay tròn bay ra.

Đôi mắt các con Thải Vân Yêu Tước lóe tia hung ác, Thải Vân Yêu Tước vốn đầy mối hận với tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng.

Băng Chu quát mắng:

- Hừ! Còn phái người lén tập kích, Hỏa Vũ Ngốc Ưng thật vô sỉ!

Băng Chu bước ra một bước, nhiều Hàn Băng Yêu Chu bay lên. Dưới sơn mạch rậm rạp Hàn Băng Yêu Chu khí thế tăng vọt, mắt lộ tia sáng hung ác.

- Grao!

Liệt Lang bước ra theo Băng Chu, các con Liệt Hỏa Yêu Lang gầm rống:

- Hỏa Vũ Ngốc Ưng vốn không có mặt mũi gì.

Cùng lúc đó, Vân Dao, Liệt Lang, Băng Chu, Vân Long, cường giả ba tộc Thải Vân Yêu Tước, Hàn Băng Yêu Chu, Liệt Hỏa Yêu Lang bay lên cao, khí thế đổ ập ra bao vây cường giả tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng vào trong.

Nhìn ba tộc, ánh mắt Hỏa Lệ càng lạnh băng:

- Các ngươi muốn xen vào sao? Vậy là cố ý chống đối Hỏa Vũ Ngốc

Ưng ta, thế thì đừng trách ta không khách sáo!

- Gri gri!

- Grao!

Hỏa Lệ dứt lời, bên dưới vang từng tiếng gầm, thanh âm vạn thú lao nhanh. Trên bầu trời, một đám yêu thú đứng lơ lửng. Nhiều Độc Yêu Hoa Giao, Hắc Lân Yêu Báo đứng trên cao, không gian run rẩy. Các con yêu thú với khí thế tu vi bát giai, thất giai, lục giai dâng lên, không thua gì khí thế ba tộc Hàn Băng Yêu Chu, Liệt Hỏa Yêu Lang, Thải Vân Yêu Tước.

Vù vù vù!

Khí thế sáu tộc thổi quét không gian, chớp mắt giương cung bạt kiếm tùy thời đánh nhau. Không khí căng thẳng, đông lại.

Vân Hàm tiến lên trước, khí thế dâng lên, nàng xuất hiện trước mặt nhóm Hàn Băng Yêu Chu, Vân Dao:

- Yêu vương ở đây, các ngươi dám can đảm càn rỡ?

Hỏa Lệ hờ hững liếc qua Vân Hàm:

- Khục khục, yêu vương? Các ngươi chưa dứt sữa còn muốn làm yêu vương? Trở về tu luyện thêm hai trăm năm nữa đi.

Hỏa Lệ đã sớm bàn bạc rồi, không thèm để mắt đến vị yêu vương chưa dứt sữa này.

- Hỏa Lệ, ngươi muốn tạo phản sao?

Vân Dao nhìn Hỏa Lệ chằm chằm:

- Đừng quên quy định năm xưa đặt ra!

Hỏa Lệ thản nhiên cãi lại:

- Quy định gì chờ ngày mai mới hữu dụng, hiện tại ta không phục.

Chờ ngày mai Thải Vân Yêu Tước ngươi có người thắng được ta rồi tính!

Ngày mai gã mới là yêu vương.

Hỏa Lệ nhìn bốn phía:

- Bách tộc tại đây, tin tưởng không mấy người phản đối đúng không? Ai là yêu vương để đại hội bách yêu ngày mai quyết định, hôm nay chỉ giải quyết ân oán, ta chỉ đối phó mấy nhân loại mà thôi.

Lục Lâm Thiên hờ hững liếc bốn phía, mắt nhìn chằm chằm Vân Dao:

- Vân Dao tộc trưởng, các người lui ra đi, hiện tại việc này không liên quan gì các người.

- Lục huynh đệ, nhưng mà...

Vân Dao nhìn Lục Lâm Thiên, Hỏa Lệ liên hợp ba tộc đến đây, muốn đơn độc đối phó rất khó khăn.

Mắt Tiểu Long lạnh băng hờ hững nhìn Vân Dao:

- Các người lui xuống đi, không liên quan gì các người, lải nhải cái gì?

Tiểu Long đang tức giận, sớm không nhịn được, lười khách sáo với đám người Vân Dao.

Đám người Vân Dao bị Tiểu Long nạt, lòng run rẩy, không biết không hiểu nguyên nhân gì, bước chân nghe lời chậm rãi thụt lùi.

Lục Lâm Thiên nhìn Hỏa Lệ, Hoa Mị, Mặc Báo, mấy trăm yêu thú thất giai của ba tộc, gần hai mươi tu vi giả bát giai:

- Xem ra tập kích chúng ta có liên quan ba tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng, Độc Yêu Hoa Giao, Hắc Lân Yêu Báo các ngươi.

Hỏa Lệ không trả lời trực tiếp, gã nhìn Lục Lâm Thiên, mắt lóe tia sáng:

- Nhân loại thấp hèn, hôm nay ngươi phải chết, không ai cứu ngươi được!

Lúc này không liên quan nhiều đến đám người Hắc Lân Yêu Báo, Độc Yêu Hoa Giao, nhưng đã lên rồi thì không thể lùi lại.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

- Ba tộc các ngươi hôm nay phải trả giá đắt.

Mắt Lục Lâm Thiên nhìn quét bốn phía, chân khí xen lẫn thanh âm quanh quẩn trong không trung ban đêm:

Chương 2208: Yêu hoàng tức giận (1)

- Yêu tộc không liên quan lập tức lùi xuống hết, nếu bị tử thương thì đừng trách!

Lời Lục Lâm Thiên nói quanh quẩn trên bầu trời, cường giả bách tộc biến sắc mặt, nhiều cường giả yêu tộc hơi ghét giọng điệu ngông cuồng của hắn. Bọn họ vốn không phải nhân loại nhưng trong tình huống này rất thích ngồi xem cọp đấu nhau. Bọn họ do dự một chút rồi ra lệnh yêu thú tộc mình lùi ra sau.

- Grao grao!

- Gru gru!!!

Yêu thú bách tộc thụt lùi, đại điện rung rinh. Mấy chục vạn yêu thú nhúc nhích gây ra động tĩnh không nhỏ. Tiếp theo gần đó chỉ có Hỏa Vũ Ngốc Ưng, Độc Yêu Hoa Giao, Hắc Lân Yêu Báo, yêu tộc vốn nghiêng về phía Hỏa Vũ Ngốc Ưng trong tình huống này cũng lựa chọn bàng quang.

Nhìn nhiều yêu tộc nghiêng hướng mình lúc này thụt lùi, Hỏa Lệ chửi thầm trong bụng, mắt lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên chầm chầm:

- Buông lời ngông cuồng, hôm nay các ngươi đừng hòng có ai rời đi được!

Vù vù vù!

Yêu thú ba tộc phát ra khí thế tỏa định Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long vân vân. Yêu nguyên phô thiên cái địa ập đến, uy thế chấn động bốn phía dậy sóng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm:

- Ba tộc các ngươi hôm nay tuyệt đối phải trả giá đắt!

Đại Hồn Anh phát ra sát khí vô hình khuếch tán, bốn phía tĩnh lặng, không khí như đông lại.

Lục Lâm Thiên nhìn quét tất cả yêu thú ba tộc, khí lạnh rét xương phát ra từ người hắn, sát khí vô hình lạnh liễu mắt thường không thấy được nhưng khuếch tán với hình thức sóng khí.

Lục Lâm Thiên không muốn gây chuyện, không ngờ tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng chủ động chọc giận hắn. Thiên Độc Yêu Long bị thương nặng, người bên mình là nghịch lân của Lục Lâm Thiên. Hễ ai đυ.ng vào nghịch lân của Lục Lâm Thiên sẽ phải gánh lấy hậu quả.

Đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tuyết Sư nâng Thiên Độc Yêu Long hôn mê đứng trên đỉnh núi nhìn chằm chằm bầu trời. Mọi người không định ra tay, đám người Lục Tâm Đồng dễ dàng nhận ra lần này ca ca giận thật.

Ánh mắt Hỏa Lệ âm trầm, sát ý lập tức bao phủ Lục Lâm Thiên:

- Gϊếŧ mấy người họ cho ta!

Vù vù vù!

Trong phút chốc rất nhiều cường giả ba tộc đột nhiên khí thế tăng vọt, sát ý bao phủ nhóm Lục Lâm Thiên.

- Grao grao!

Hàng vạn yêu thú ba tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng, Độc Yêu Hoa Giao, Hắc Lân Yêu Báo xung quanh gầm rống không ngừn, uy thế kinh người tụ tập trên bầu trời, khí thế cực kỳ kinh người.

Lúc này Tiểu Long đột nhiên nhảy lên cao:

- Mấy con yêu thú lông tạp dám càn rỡ trước mặt bản long, hôm nay bản long phải lột da các ngươi ra!

Chớp mắt Tiểu Long biến thành luồng sáng vàng vọt lên cao, ánh sáng chợt lóe biến thân bản thể khổng lồ mang theo uy thế tuyệt đối xuất hiện trên bầu trời.

Bản thể khổng lồ của Tiểu Long xuất hiện, ngũ trảo ấn dưới bụng như cột đá, lớp vảy tỏa ánh sáng lửa vàng phủ trùm lên, bên dưới sinh mây, sóng không gian đông lại. Lưng Tiểu Long có mai rùa to bao phủ, bí văn lan đều, phát huy uy thế đến mức mạnh nhất.

Yêu thú ba tộc đang tụ tập lại khi thấy cơ thể to lớn của Tiểu Long, không gian có xu hướng bị uy năng vặn vẹo, uy năng kinh khủng nhiếp hồn người. Linh hồn các yêu thú rung động không thôi.

- Khí tức yêu hoàng!

Cường giả yêu thú ba tộc kinh sợ. Bọn họ cảm nhận được ngay khí yêu hoàng đến từ linh hồn, huyết mạch, khí yêu hoàng này không thể giả tạo.

Thân hình Tiểu Long uốn lượn trên cao, khí t ức uy hiếp cực kỳ đậm đặc tràn ngập. Không trung như run rẩy, gió nổi mây phun nghiền nát hư không. Trên người Tiểu Long toát ra uy áp khiến các yêu thú không thể chống cự, loại uy áp đến từ linh hồn, từ huyết mạch trong người.

Trong khoảnh khắc mấy chục vạn yêu thú gần và xa ngước nhìn bản thể Tiểu Long trên bầu trời, vảy vàng toàn thân tràn ngập các tia lửa vàng, toát ra khí thế cường đại không thể che giấu. Dưới long trảo sóng không gian vặn vẹo, có tiếng sấm nổ mạnh truyền ra nhiếp hồn người. Tất cả làm huyết mạch trong người các thú sôi trào, thúc giục. Yêu thú kinh hoàng.

Mấy chục vạn thú xung quanh cảm nhận khí thế trên người Tiểu Long, đều sợ hãi.

- Đây là khí tức yêu hoàng!

Vân Dao, Liệt Lang, Băng Chu, Vân Hàm, Vân Long ai nấy biến sắc mặt.

Tiểu Long biến hình bản thể, con mắt to thứ ba nằm ngay chính giữa chợt mở ra. Ba mắt cùng hiện, Tiểu Long phát ra tiếng rống to:

- Grao!

Tiếng rống như rồng ngâm, thanh âm hóa thành sóng âm khuếch tán.

Tiếng rồng ngâm cực kỳ trầm thấp nhưng thoáng chốc linh hồn và huyết mạch trong người yêu thú run rẩy.

Dưới đất, trong không trung, gần và xa, máu trong người mấy chục vạn thú sôi trào. Mặc cho tu vi cao đến đâu, yêu thú đẳng cấp bát giai cũng không cưỡng lại được. Sôi trào thúc đẩy tất cả yêu thú run rẩy, vạn thú lần lượt quỳ rạp xuống đất.

- Bái kiến yêu hoàng!

- Bái kiến yêu hoàng!

Từng tiếng rống như sấm sét vang vọng trong không gian truyền ra xa, đêm đen vang vọng vô số tiếng rống.

- Bái kiến yêu hoàng!

Mấy chục vạn yêu thú rống to, các bản thể khổng lồ hiện ra. Vô số yêu thú gầm gừ quanh quẩn trong không gian này, thanh âm cung kính phát ra thần phục từ đáy lòng. Trong sơn mạch bốn phía, tất cả yêu thú quỳ rạp dưới đất, vô hình trung uy áp từ huyết mạch, linh hồn đè ép thiên địa làm yêu thú run cầm cập.

Tiểu Long ở giữa không trung rống to:

- Bản hoàng ở đây, có ai không tuân phục?

Lửa vàng bao phủ toàn thân Tiểu Long, ánh sáng ba mắt bao trùm lên những yêu thú bát giai. Cùng với tiếng quát truyền ra, đám yêu thú run lẩy bẩy, toàn bộ thần phục không dám nhúc nhích.

- Bái kiến yêu hoàng!

Yêu thú bát giai cuối cùng không đối kháng lại nổi, chúng nó biến hình bản thể khổng lồ xoay quanh trong không trung. Khí thế đến từ linh hồn, huyết mạch làm chúng nó không cách nào chống cự, đều quỳ rạp giữa không trung. Bao gồm Vân Dao, Vân Long, Liệt Lang, Băng Chu, Hoa Mị, Mặc Báo.

Linh hồn Hoa Mị, Mặc Báo run rẩy, ánh mắt kinh hoàng. Bọn họ đâu biết đối phương có yêu hoàng tồn tại, nếu biết sớm thì làm sao dám tiến lên?

Không gian gần, ba tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng, Độc Yêu Hoa Giao, Hắc Lân Yêu Báo đều quỳ rạp xuống, không thể chống cự, bát giai trung kỳ cũng vậy. Cả không gian lúc này chỉ có Hỏa Lệ, người áo đen là không quỳ, ánh mắt hai người tràn đầy kinh hoàng.

- Hỏa Vũ Ngốc Ưng, Độc Yêu Hoa Giao, Hắc Lân Yêu Báo, ba tộc các ngươi dám đánh lén chúng ta, hôm nay bản hoàng sẽ rút xương, lột da các ngươi ra!

Tiểu Long há mồm to dữ trợn, mắt bắn ra tia sáng, lạnh lẽo lan tràn. Khí thế này hù sợ mấy chục vạn thú xung quanh run rẩy.

Tiểu Long phát ra tiếng gầm:

- Grao!

Mai thần Huyền Vũ trên người Tiểu Long chợt có một thú ảnh ảo gầm rống bay ra.

Thú ảnh hư ảo bừng lên ánh sáng chói mắt, màu đen như mực rồi lại chói mắt. Ảo ảnh đột nhiên hiện ra trên đầu Tiểu Long.

Thân hình to lớn của hư thú cỡ ngàn thước, trông toàn thân đầy vảy, đen như mực, thân hình như rùa nhưng có hai đầu, rùa rắn quấn nhau, tựa như vật sống, mang theo uy áp mạnh mẽ, khí tức năng lượng bàng bạc lặng lẽ lan tràn. Khí thế khuếch tán, không gian vặn vẹo. Sóng không gian tỏa ra bốn phía.

Chương 2209: Yêu hoàng tức giận (2)

Tiểu Long rống to:

- Huyền Vũ Nộ!

Ảo ảnh khổng lồ sau lưng Tiểu Long đột nhiên lao hướng ba tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng, trong khoảnh khắc bao phủ giữa không trung.

- Grao!

Ảo ảnh khổng lồ gầm rống như rồng ngâm, giờ phút này không gian run rẩy, xung quanh như có năng lượng kinh người từ bốn phương tám hướng truyền đến. Từng đợt năng lượng quái dị bắt đầu tụ tập phát ra năng lượng khủng bố vặn vẹo khí lưu không gian.

Xung quanh dạt ra sóng không gian, khe nứt không gian lan tràn. Năng lượng khủng bố bao phủ vạn thú ba tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng, Hắc Lân Yêu Báo, Độc Yêu Hoa Giao.

- Khí thế thật đáng sợ.

- Uy áp mạnh quá!

Lúc này đám yêu thú từ xa cảm nhận khí thế từ hư ảnh hình, năng lượng đáng sợ làm mọi người giật mình, ngay cả Lục Lâm Thiên cũng hết hồn. Lần đầu tiên Lục Lâm Thiên được thấy thủ đoạn công kích này của Tiểu Long.

Bùm bùm bùm!

Cùng lúc đó, năng lượng khủng bố bắt đầu từ yêu thú thực lực thấp nhất trong ba tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng, nhiều yêu thú cơ thể nổ cái bùm. Linh hồn, huyết mạch trong người cùng sôi trào, thực lực thấp chút thân thể trực tiếp nổ tung.

Bùm bùm bùm!

Trên bầu trời, dưới đất, trong vạn thú ba tộc vang từng tiếng nổ. Mưa máu đầy trời đổ xuống, tựa như pháo liên tục nổ lốp bốp. Mưa máu đổ xuống, không chừa mẩu xương. Huyết mạch và linh hồn trướng căng, không thể ngăn cản. Ác mộng của ba tộc bắt đầu.

- A!

Từng tiếng hét thảm thiết, trong khoảnh khắc mấy ngàn yêu thú trực tiếp hóa thành huyết vụ.

Hoa Mị, Mặc Báo quỳ xuống van xin, đôi mắt tràn ngập kinh sợ:

- Yêu hoàng tha mạng, việc này không liên quan chúng ta, đều là tại tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng!

- Yêu hoàng tha mạng,

Nhưng Tiểu Long không quan tâm Hoa Mị, Mặc Báo van xin, rống to:

- Grao!

Yêu thú ba tộc giờ thất giai cũng nổ lốp bốp như pháo, linh hồn và huyết mạch sôi trào nổ tung.

Hỏa Lệ ngây người, khí thế khủng bố áp chế gã không nói nên lời, cả người run lẩy bẩy. Khí thế không thể ngăn cản tràn vào linh hồn, huyết mạch, Hỏa Lệ chỉ miễn cưỡng chống cự được.

Hỏa Lệ hét to:

- Dừng tay, mau dừng tay!

Nhưng Hỏa Lệ khó thể chống lại, gã không bao giờ ngờ mình sẽ chọc vào yêu hoàng. Yêu thú này không thuộc tộc Bạch Hổ, Huyền Vũ nhưng có khí yêu hoàng cực kỳ cường đại.

Cùng lúc đó, giọng Đại Hồn Anh quanh quẩn trong không trung:

- Chết hết đi.

Thanh âm rõ ràng chui vào tai mỗi người, trong không gian lúc này như có gió lạnh thổi qua. Những yêu thú bị ức chế gắt gao máu như đông lại, sát khí kinh thiên động địa lan tràn.

- Sát khí thật khủng khiếp!

Bầu trời phía xa, đám người Vân Dao đang chống cự khí thế từ Tiểu Long, lúc này cũng cảm nhận được sát khí ngập trời, sát ý lạnh băng thấu xương kia.

- Grao!

Trong tay Đại Hồn Anh cầm đao vang tiếng rồng ngâm đao minh từ thân đao. Thanh âm xuyên thấu không gian, thanh âm này như giọng Tiểu Long, uy áp cực độ, bẩm sinh có thể áp chế yêu thú. Khiến nhiều yêu thú đều run rẩy.

Giây lát sau Đại Hồn Anh nhảy ra, đao quang bắn tứ tung. Đao quang một màu đỏ máu, năng lượng thiên địa trong trời đất cực kỳ cuồng bạo lên, khí thế Đại Hồn Anh tỏa sát khí ngút trời.

Đại Hồn Anh quát to:

- Chết đi!

Đại Hồn Anh vung Huyết Lục, đao quang ngàn thước bắn ra rơi vào đàn thú bát giai tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng bị Tiểu Long áp chế.

Răng rắc!

Những yêu thú sơ kỳ, trung kỳ yêu thú vốn bị Tiểu Long áp chế không thể nhúc nhích. Huống chi không có Tiểu Long áp chế thì nhát đao của Đại Hồn Anh Lục Lâm Thiên không mấy con yêu thú bát giai sơ kỳ đỡ nổi. Lúc này Lục Lâm Thiên một đao chém xuống như tàn sát, một con Hỏa Vũ Ngốc Ưng bát giai sơ kỳ nháy mắt hóa thành hai nửa.

Vù vù vù!

- Chết đi!

Đại Hồn Anh cực kỳ hung bạo hét lên, đao quang xé gió vung ra vạch đường cong lưỡi dao ánh sáng màu đỏ. Sóng không gian xung quanh như đao chém nước làm không gian dạt sang hai bên. Đao quang dấy lên tiếng sấm nổ đì đùng, khí thế bàng bạc như vạn con ngựa chạy chồm. Trong khoảnh khắc ngắn ngủi Lục Lâm Thiên chém năm nhát đao.

Răng rắc!

Năm nhát đao, đao quang màu đỏ mang theo khí thế phô thiên cái địa đổ ập đến. Đao quang kèm theo sóng âm chói tai cực kỳ sắc nhọn nhanh như tia chớp rạch phá không gian. Nơi đao quang xẹt qua không gian bị cắt vỡ hàng ngàn thước, cả không gian năm nhát đao, năm con yêu thú Hỏa Vũ Ngốc Ưng bát giai sơ kỳ bị chém thành hai nửa.

Dư âm kình khí tuyệt đối xử đôi mấy con Hỏa Vũ Ngốc Ưng thất giai.

- Chết hết đi!

Đại Hồn Anh không định dừng tay, đao quang màu đỏ nhanh như tia chớp liên tục chém xuống kéo lê mặt đất. Nơi đao quang xẹt qua mặt đất nứt cái khe sâu lan tràn ra xa. Đỉnh núi ụp đổ, tảng đá to vỡ ra.

Răng rắc!

Nhát đao khủng bố làm vạn thú lạnh lòng, mỗi nhát đao là có một con yêu thú bát giai, mấy con thất giai bị chém thành hai nửa, trong khoảnh khắc hơn mười đao giáng xuống. Đao quang khí thế hùng hổ, trong ba tộc trừ Hỏa Lệ ra chỉ có sáu yêu thú bát giai trung kỳ lơ lửng.

Ác mộng, tất cả là ác mộng. Các yêu thú còn sống trong ba tộc hoảng sợ cứng người, như đang nằm mơ.

Bản thể Lục Lâm Thiên đứng cạnh Tiểu Long, hắn cảm giác thực lực của Đại Hồn Anh, cắn nuốt hấp thu năng lượng âm sát khí và tàn hồn trong mộ địa Thải Vân Yêu Tước làm thực lực Đại Hồn Anh mạnh hơn gấp đôi. Chỉ tính riêng thực lực Đại Hồn Anh thì Lục Lâm Thiên ước chừng không kém hơn bản thể, âm sát khí và tàn hồn tích lũy mấy vạn năm trong mộ địa khiến Đại Hồn Anh được ích lợi kinh người.

Bùm bùm bùm!

Trên bầu trời, Tiểu Long thúc giục Huyền Vũ Nộ đã tán đi. Trong không trung gần vạn yêu thú bát giai trở xuống của ba tộc không chịu nổi linh hồn, huyết mạch trướng căng đã nổ tung. Hàng vạn yêu thú mưa máu đổ rào rào, mảng lớn sơn mạch bị nhuộm thành màu đỏ rực.

Giờ phút này, mấy chục vạn yêu thú ở phương xa cảm giác uy áp giảm bớt chút, ngước lên nhìn. Biến động kinh hoàng vừa rồi khiến mấy chục vạn yêu thú run sợ tột độ. Gần vạn yêu thú ba tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng bị yêu hoàng một hơi giết chết, rung động làm mấy chục vạn yêu thú càng thêm kính sợ Tiểu Long.

- Thực lực khủng bố quá, không yêu thú nào có thể đối kháng yêu hoàng.

Tất cả yêu thú rung động, yêu hoàng cường đại đến thế, yêu thú nào dám chống lại?

Trong không trung, ánh mắt Hoa Mị, Mặc Báo và mấy yêu thú bát giai trung kỳ tràn đầy kinh sợ. Cường giả trong tộc đều chết hết. Những cường giả chết đi, ba tộc gần như diệt tộc. Chỉ giây lát ba tộc đã bị tổn hại nặng như vậy.

Vù vù vù!

Đại Hồn Anh đứng lơ lửng, tay cầm Huyết Lục. Sát khí ngút trời trên Huyết Lục, uy áp đao minh khiến đám yêu thú phía xa cũng rất e ngại. Mới rồi người này liên tục giết hơn mười yêu thú bát giai, mấy chục yêu thú thất giai. Nhân loại này cũng rất khủng bố.

Tiểu Long xoay quanh trên bầu trời, khí thế ngút trời đè ép. Huyền Vũ Nộ biến mất, miệng dữ trợn phát ra tiếng gầm:

- Tất cả yêu thú bát giai nghe lệnh, giết những người còn lại của ba tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng, Độc Yêu Hoa Giao, Hắc Lân Yêu Báo. Kẻ cãi lệnh, giết không tha!

Chương 2210: Tuân lệnh yêu hoàng!

Giọng Tiểu Long như sấm sét vang vọng trong không trung, mang theo uy hiếp không thể kháng cự ùa vào đầu tất cả yêu thú.

- Tuân lệnh yêu hoàng!

- Grao grao!

- Grao!

Tiểu Long dứt lời,các yêu thú bát giai đập cánh bay tới. Gần năm trăm yêu thú bát giai, trong bách tộc tất cả yêu thú bát giai đều bay lên cao, không ai dám cãi lệnh.

Giờ phút này, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, thậm chí Lục Lâm Thiên chìm trong sát ý ngập trời cũng rung động. Hơn năm trăm yêu thú bát giai lơ lửng là cảnh tượng rung động cỡ nào?

Mỗi con yêu thú bát giai bản thể trung bình to mấy trăm thước, hơn năm trăm con, không gian to lớn bị đàn yêu thú khổng lồ này bao phủ hết. Giữa không trung bị uy năng đè ép lung lay sắp sụp. Trong tầm mắt không thấy cuối, chỉ có các con mắt to của yêu thú khổng lồ như sao xuất hiện trong trời đêm.

Uy thế khủng bố khiếp hồn người, không thể dùng ngôn ngữ miêu tả. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng bị giật mình. Nếu Lục Lâm Thiên gặp phải yêu thú vây công thế này chỉ có thể dốc hết tốc độ ra cắm đầu chạy, không dám đánh lại.

- Trốn, trốn mau!

Cùng với mệnh lệnh của Tiểu Long, đám yêu thú Hoa Mị, Mặc Báo miễn cưỡng vùng thoát kiềm chế chạy với tốc độ cao nhất.

- Giết!!!

Nhưng lúc này sáu con yêu thú bát giai trung kỳ bị hơn năm trăm yêu thú bát giai, có hơn một trăm yêu thú bách tộc cùng là bát giai trung kỳ vây công, trốn đi đâu được?

Bùm bùm bùm!

Tiếng nổ kinh người vang trong không trung, gần như không thể chống cự. Cộng với uy áp của Tiểu Long bao phủ, đám yêu thú Hoa Mị, Mặc Báo bị bao vây vào giữa.

Từng tiếng hét thảm vang lên, vang tiếng nổ điếc tai như sấm sét vang trên bầu trời. Đám yêu thú Hoa Mị, Mặc Báo thậm chí không biết bị ai gïếŧ, vô số công kích khủng bố trút xuống, chúng không thể chống cự.

Bùm bùm bùm!

Không gian nổ tung lộ ra từng vòng khe nứt không gian đen thui lan tràn. Từng đợt bão năng lượng cực kỳ khủng bố chớp mắt thổi quét bốn phía tựa như vòm sáng bao phủ, khoảnh khắc tràn ngập bao phủ không gian, bên dưới núi sụp đất nứt.

Sáu con yêu thú bát giai trung kỳ trong khoảnh khắc bị vây công mà chết.

Vù vù vù!

Hỏa Lệ trốn, cắm đầu cắm cổ chạy trốn. Mấy trăm con yêu thú bát giai vây công không chết mới lạ, phải trốn trước đã. Hỏa Lệ chẳng thèm lo người áo đen, ném từ trên cao xuống. Mạng của mình sắp mất, Hỏa Lệ không rảnh lo cho người Linh Vũ giới.

Nhưng Hỏa Lệ trốn lại có nhiều yêu thú bát giai trung kỳ bay có ưu thế về tốc độ đuổi theo. Hỏa Lệ bị vây công, đám người Vân Dao, Vân Long cũng có mặt.

- Dám ngăn trở ta, chết đi!

Hỏa Lệ liều mạng, người nhanh như tia chớp, một trảo ấn nóng cháy đυ.ng vào người Vân Dao.

Bùm bùm bùm!

Năng lượng cuồng bạo rực cháy từ trảo ấn nổi vằn sóng dao động như thực chất điên cuồng khuếch tán. Không gian to lớn bị năng lượng đáng sợ va chạm biến vặn vẹo. Công kích này làm bản thể khổng lồ của Vân Dao bị đánh bay đi.

Nhưng tạm dừng giây lát khiến nhiều yêu thú bát giai lao tới, trong khoảnh khắc như mạng nhện bao lấy Hỏa Lệ chặt chẽ. Năm trăm yêu thú bát giai bao phủ làm Hỏa Lệ kinh hoàng.

Hỏa Lệ biến hình bản thể to lớn, bản thể khổng lồ đập cánh dài tám trăm thước, bản thể màu đỏ thẫm. Lông chim đỏ xù lên như ngọn lửa, đôi mắt to chứa sát ý hung trợn trừng đám thú xung quanh.

- Gru gru!!!

Hỏa Lệ biến ra bản thể, há miệng gầm rống, tiếng gầm sắc nhọn xuyên thấu không gian. Uy thế mạnh mẽ, khí thế kèm theo sóng không gian cuồn cuộn dâng lên, khí thế nóng rực nhuộm không gian màu đỏ thắm.

- Grao!

- Grao!

Yêu thú bát giai không chút do dự vây công, Hỏa Lệ đánh trả. Từng tiếng thú rống, tiếng gầm, tiếng nổ đinh tai nhức óc vang trên bầu trời.

Tuy bị nhiều yêu thú bát giai vây công nhưng không bao nhiêu đòn công kích có tác dụng trí mạng. Từng đợt công kích giáng xuống, mấy con yêu thú ngược lại bị Hỏa Lệ kiềm chế. Hỏa Lệ chỉ một lòng muốn trốn, nên sau lưng trúng rất nhiều đòn công kích.

Lục Lâm Thiên luôn đứng trên cao nhìn. Rất nhiều yêu thú bát giai vây công, Hỏa Lệ rất khó thoát khỏi. Miễn Hỏa Lệ không thể trốn ra thì sớm muộn gì sẽ kiệt sức bị giết.

Nhưng cũng không dễ, đám yêu thú vây công nhưng không liều mạng, còn Hỏa Lệ chỉ mong trốn thoát. Về thực lực thì Lục Lâm Thiên ước chừng thực lực của Hỏa Lệ cộng với bản thể dư dả đối phó một Vũ Tôn thất trọng đỉnh phong.

Vân Dao tính trong đàn yêu thú bát giai trung kỳ cũng thuộc hàng đầu, nhưng chỉ tương đương với Vũ Tôn lục trọng hoặc cao hơn một chút, khó thể thật sự chặn đánh Hỏa Lệ. Trừ phi những yêu thú này liều mạng chiến đấu, nhưng hiện tại chúng nó không làm vậy.

Hỏa Lệ gặp trọng kích, đôi cánh dấy lên lửa ngút trời:

- Ai ngăn cản ta thì chết!

Hỏa Lệ bắt đầu liều mạng, liên tục đánh bay mấy con yêu thú, chỉ muốn chạy trốn.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng, Hỏa Lệ phải chết, tuyệt đối không thể để gã trốn.

Lòng máy động, Đại Hồn Anh cất đi Huyết Lục, liên tục kết thủ ấn phức tạp. Một đám năng lượng thiên địa vô hình bàng bạc tụ tập lại. Một vầng sáng trắng vô hình chói mắt quanh quẩn, đột nhiên trong không trung mới rồi có khí huyết sát ngút trời lại tụ tập.

- Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, nhất chuyển... Đệ cửu chuyển!

Đại Hồn Anh một hơi vận dụng Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp lên đến đệ cửu chuyển. Lúc còn ở Vạn Thú tông, bản thể Lục Lâm Thiên Linh Tôn nhất trọng vận dụng Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp cửu chuyển đã vọt lên Linh Tôn tứ trọng. Lúc này để Đại Hồn Anh sử dụng, vốn bản thể Đại Hồn Anh đi theo bản thển Lục Lâm Thiên đột phá được đến ích lợi ngang ngửa Tôn cấp nhị trọng.

Cắn nuốt hấp thu âm sát khí và tàn hồn tích lũy mấy vạn năm trong mộ địa tộc Thải Vân Yêu Tước, có thể nói là gần đến Tôn cấp tứ trọng. Lúc này Đại Hồn Anh vận dụng Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, khí thế tăng vùn vụt trực tiếp lên tới Tôn cấp lục trọng đỉnh phong.

Nhưng tới khí thế Tôn cấp lục trọng đỉnh phong rồi hết lên nữa. Vốn bản thể Lục Lâm Thiên khi còn Linh Tôn nhất trọng vận dụng Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp nâng cao thực lực lên ba trong. Hiện tại chỉ tăng hơn hai trăng một chút, đến Tôn cấp lục trọng đỉnh phong rồi hết đột phá tiếp được. Thực lực càng lên cao thì Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp không thể đẩy lên nhiều trọng như ngày xưa.

Vù vù vù!

Các cặp mắt nhìn hướng Đại Hồn Anh. Khí thế tăng vọt làm nhiều yêu thú bát giai run rẩy, trong khí thế chứa sát khí ngập trời quanh quẩn, nhiếp hồn người.

Trong đàn thú, bản thể Băng Chu không quá to, chỉ khoảng bốn trăm thước, toàn thân trắng tinh, tám vuốt quanh thân chậm rãi kẹp tới kẹp lui hùng hổ. Càng ở miệng Băng Chu bén như răng nanh toát ra tia khí lưu băng giá. Khí thế làm tim đập nhanh chớp mắt khuếch tán, miệng Băng Chu phun tơ nhện, không gian bị tơ nhện đóng băng, khựng lại.

- Grao!

Cùng lúc đó, Liệt Lang với bản thể Liệt Hỏa Yêu Lang to tám trăm thước, người đầy lửa, một phương sóng không gian sôi sục với hơi nóng cháy. Bản thể to lớn gầm rống nhào lên.

Liệt Lang, Băng Chu cùng xông đánh ra một công kích khủng bố, một trái một phải tấn công Hỏa Lệ.

Chương 2211: Thực lực của Đại hồn anh

Bùm bùm bùm!

Bản thể Hỏa Lệ đập cánh mang theo vòng xoáy nóng cháy khủng bố, không gian bị cắt vỡ từng vết nứt, giây lát đánh bay Băng Chu và Liệt Lang.

Băng Chu, Liệt Lang bị chấn hộc máu:

- Phụt!

Băng Chu, Liệt Lang có hợp tác cũng khó thể ngăn cản Hỏa Lệ. Nhưng bản thể khổng lồ của Hỏa Lệ cũng không dễ chịu gì, thân hình khổng lồ mới lao ra khỏi đàn thú giờ bị đẩy lùi.

Tiểu Long dữ trợn rống to:

- Lùi lại cho ta!

Đàn thú ngăn cản, đánh nhau với Hỏa Lệ nghe lời lùi xuống.

Hỏa Lệ không biết tại sao định dừng tay nhưng tuyệt đối không bỏ qua cơ hội này:

- Gru gru!!!

Bản thể khổng lồ bị nhiều vết thương đập cánh lướt nhanh trốn tới trước.

- Còn muốn trốn? Đã muộn!

Lúc này thân hình Đại Hồn Anh xuất hiện trước mặt Hỏa Lệ.

Hỏa Lệ nhìn chằm chằm, đập vào mắt là tia điện trắng bắn thẳng tới kèm theo uy áp kinh người.

- Grao!

Trong tia điện truyền ra tiếng gầm, giây lát sau Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ xuất hiện. Vảy màu xanh quanh thân dựng đứng, lực lượng thú hồn bàng bạc tuôn ra làm linh hồn Hỏa Lệ đau nhói.

Lúc này Đại Hồn Anh Tôn cấp lục trọng đỉnh phong vận dụng Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ đủ uy lực đối kháng với Hỏa Lệ Tôn cấp thất trọng.

Nhìn Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ xuất hiện, lòng Hỏa Lệ lạnh lẽo:

- Đây là thú hồn!

Khí thế này bắt đầu làm Hỏa Lệ e ngại, huyết mạch của thú hồn trên gã.

Vèo!

Không có thời gian băn khoăn, Hỏa Lệ biết nếu còn không chạy trốn thì chết chắc. Hỏa Lệ chỉ kinh ngạc một giây rồi đôi cánh vỗ mang theo năng lượng bàng bạc rít gào lao xuống, bao phủ phủ lên nửa bên không gian đυ.ng mạnh vào thú hồn to lớn.

- Grao!

Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ làm thế nhào lên như hổ rình mồi, Liệt Thiên Trảo xé rách không gian cùng với khí thế kinh người trước tiên đυ.ng mạnh vào bản thể Hỏa Vũ Ngốc Ưng của Hỏa Lệ.

Bùm bùm!

Hai lực lượng va chạm đợt đầu, trảo ấn của Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ xé không gian ra năm cái khe, sóng không gian dạt ra, tiếng nổ kinh người, không gian nổ tung.

Răng rắc!

Móng vuốt của Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ xé mảng lớn dúm lông chim trên cánh phải của Hỏa Lệ bản thể khổng lồ. Máu chảy đầm đìa, cơ thể Hỏa Lệ bị đẩy lùi, hắn không đánh lại Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ.

Nhưng Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ cũng bị đẩy lùi. Phía trời xa, Lục Lâm Thiên và Đại Hồn Anh nở nụ cười giống y như đúc. Lúc này Đại Hồn Anh vận dụng Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ thực lực đã không thua gì Hỏa Lệ.

Hỏa Lệ bị đẩy lùi, lòng kinh hoàng:

- Sao mạnh quá vậy?

Hỏa Lệ không bao giờ ngờ nhân loại này còn có thủ đoạn như vậy. Thú hồn này không dưới cơ gã, sớm biết vậy Hỏa Lệ đã không hành động thiếu suy nghĩ.

- Grao!

Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ lại xông lên, thân hình to lớn vọt lên trời cao, trảo ấn to mang theo lực lượng tia chớp xé gió lao ra. Trảo ấn khổng lồ xé rách không gian mang theo uy áp kinh người lấp lóe lần thứ hai đến bên trên Hỏa Lệ.

Cảm giác thực lực của Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ, đôi mắt đỏ ngầu to bự của Hỏa Lệ lộ ra vẻ cực kỳ trầm trọng:

- Ta liều mạng với ngươi!

Bão yêu nguyên nóng cháy phô thiên cái địa lấy bản thân Hỏa Lệ làm trung tâm đột nhiên bùng nổ.

Vù vù vù!

Trong bão yêu nguyên, năng lượng tuy áp tràn ra ngoài khiến không gian phong vân biến sắc, tác động sóng không gian xé rách.

Cảnh tượng đồ sộ, yêu nguyên khủng bố mênh mông bao la khiến Lục Lâm Thiên cũng lộ biểu tình trầm trọng. Thực lực của Hỏa Lệ rất kinh khủng, khi liều mạng thì chưa chắc Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ đã có thể chống nổi.

Răng rắc!

Thoáng chốc hai thân hình khổng lồ lại quấn vào nhau, năng lượng to lớn, không gian kêu răng rắc lộ ra khe nứt không gian đen thui. Chạm vào rồi tách ra ngay, hai thân hình lại bị đánh bay.

Chớp mắt Hỏa Lệ văng ra, ánh mắt thay đổi. Trước mắt Hỏa Lệ xuất hiện bảy thân hình nhân loại, bảy người đều mang theo sát khí hùng hồn.

Hỏa Lệ giật mình kêu lên:

- Đây là phân thân linh hồn!

Nhân loại này cực kỳ quái dị, đây là thủ đoạn gì? Nhân loại này là người quái dị nhất, khủng bố nhất Hỏa Lệ từng gặp.

Phương xa, người áo đen đã gãy hai chân từ khi nào bị Lục Tâm Đồng xách trong tay.

Người áo đen nhìn sáu phân thân linh hồn của Lục Lâm Thiên phía trước, đôi mắt cực kỳ ngạc nhiên:

- Ám Ma Phân Thân bí pháp, hắn cũng biết Ám Ma Phân Thân bí pháp!

Người áo đen không biết tại sao Lục Lâm Thiên cũng biết dùng Ám Ma Phân Thân bí pháp, kinh khủng nhất là người áo đen chỉ vận dụng được hai phân thân, nhân loại này tận sáu phân thân, linh hồn lực cường đại quá khủng khiếp.

Đáng tiếc người áo đen không biết rằng Đại Hồn Anh không phải bản thể Lục Lâm Thiên. Cá nhân Lục Lâm Thiên có thể vận dụng sáu phân thân linh hồn, vốn Đại Hồn Anh chỉ làm được ba, nhưng lần này Đại Hồn Anh được ích lợi từ mộ địa Thải Vân Yêu Tước thế là đủ sức vận dụng sáu phân thân linh hồn.

Ong ong ong!

Đại Hồn Anh thi triển Ám Ma Phân Thân bí pháp cộng với bản thể Đại Hồn Anh là bảy người. Khoảnh khắc bảy người bao vây Hỏa Lệ, thực lực bảy người như nhau, đều là Tôn cấp lục trọng đỉnh phong.

Cơ thể Tiểu Long to lớn vọt tới trước mặt Hỏa Lệ:

- Gà lông tạp, ngươi dám xuống tay với đại trùng tử, ta muốn mạng của ngươi!

Tiểu Long tỏa ra uy áp tuyệt đối, khiến cho huyết mạch và linh hồn đối phương đều sôi sục.

- Grao!

Cùng lúc đó, bản thể khổng lồ của Tiểu Long cuồn cuộn, ngũ trảo sinh vân, vặn vẹo không gian. Cái đầu dữ tợn, con mắt thứ ba mở, một cột sáng to bắn ra mang theo uy áp linh hồn bàng bạc đυ.c thủng không gian mạnh mẽ bao phủ trên người Hỏa Lệ khổng lồ.

Cột sáng to lớn, uy áp trấn áp, Hỏa Lệ hoàn toàn không biết làm sao để chống cự, trong khoảnh khắc đó gã ngây người.

- Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ!

Ngay lúc đó sáu phân thân linh hồn Đại Hồn Anh cùng ra tay, sáu năng lượng khủng bố hùng hậu tuôn ra. Không gian nổi lên dao động, sáu phân thân, sáu chỉ ấn xé gió bay ra.

Sáu chỉ ấn đều là công kích linh hồn tràn ngập khí tức linh hồn cực đoan khủng bố. Nhìn lâu thì linh hồn sẽ run sợ, tim đập chân run.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Sáu chỉ ấn giáng xuống, dọc đường đi không gian nứt ra sáu cái khe. Không gian tan vỡ, sáu chỉ ấn rơi xuống cái đầu dữ trợn của Hỏa Lệ.

Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ là linh kỹ sơ giai địa giai, phân thân Đại Hồn Anh thi triển nó có uy lực lên đến trình độ đáng sợ.

Tiếng rồng ngâm đao minh vang vọng:

- Grao!

Chuỗi ánh sáng tím vàng trong tay Đại Hồn Anh bừng lên, lại siết lấy Huyết Lục, đao quang bộc phát. Đao quang màu máu chém ra chín nhát, chín đao quang dài ngàn thước rạch phá không gian hợp nhất lại. Nơi đao quang xẹt qua sóng không gian tan vỡ.

Lúc này Đại Hồn Anh thúc giục Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, khí thế Tôn cấp lục trọng đỉnh phong thi triển Liệt Không Cửu Kích. Huyết Lục là vũ linh khí địa giai, khi thi triển loại uy thế này mạnh mẽ hơn Đại Hồn Anh lúc trước gấp mấy lần. Uy thế kinh người dù là Vũ Tôn thất trọng nhìn cũng sẽ hoảng loạn.

Chương 2212: Cắn nuốt Linh Tôn

Vù vù vù!

Đao quang màu máu với xu thế khủng bố như chẻ tre chém vào bản thể khổng lồ của Hỏa Lệ.

Cả không gian run rẩy. Bên ngoài bản thể Hỏa Vũ Ngốc Ưng của Hỏa Lệ bắt đầu nứt rạn li ti.

Đao quang giáng xuống, cùng lúc đó Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ rống to:

- Grao!

Cơ thể to lớn lao tới trước đụng thủng không gian, tia điện chạy dọc người Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ, uy áp đáng sợ giáng xuống. Trong mắt Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ cũng có sấm chớp, cái miệng to dữ tợn há ra. Một cột sáng sấm chớp to lớn bắn ra.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Cột sáng tia điện bắn ra, một đao của Đại Hồn Anh cùng lúc giáng vào bản thể to lớn của Hỏa Lệ. Chớp mắt hóa thành tia điện rẽ nhánh trên người Hỏa Lệ, như các con mãng xà trắng xé rách bão không gian khuếch tán.

Tổng cộng chín lực công kích, mỗi đòn đều rất cường đại. Con mắt thứ ba của Tiểu Long công kích thần dị kinh người, sáu công kích linh hồn, cộng thêm Huyết Lục, đòn công kích của Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ.

Chín đòn công kích rất khủng bố, mấy chục vạn yêu thú xung quanh kinh hoàng. Lúc này đám yêu thú mới biết nhân loại trước mắt đáng sợ tới mức nào. Các thủ đoạn quái dị, lực công kích đều rất khủng khiếp.

Trong khoảnh khắc bản thể khổng lồ của Hỏa Lệ bắn ra ánh sáng chói lòa.

Răng rắc!

Không gian quanh thân Hỏa Lệ kêu răng rắc, toàn bộ không gian vặn vẹo. Năng lượng mạnh mẽ kinh người, không gian bắt đầu nứt ra các khe hở đen thui, bên trong khe hở không gian là lỗ không gian sâu như lỗ đen cắn nuốt vạn vật. Lực hút cắn nuốt vạn vật hút mạnh, đột nhiên không gian nổ tung.

Bùm!

Kình khí vô hình từ khe nứt không gian phô thiên cái địa tuôn trào, khí thế ngập trời chớp mắt được giải phóng hoàn toàn. Khí thế cuồng bạo tuôn ra, không gian xao động.

Cùng lúc đó, mọi người thấy bản thể khổng lồ của Hỏa Lệ biến thành mảnh vụn cùng với mưa máu đổ ào ào xuống bầu trời.

Hết thảy khủng bố đến cực độ, khi năng lượng cuồng bạo biến mất, yên tĩnh trở lại thì bản thể Hỏa Vũ Ngốc Ưng khổng lồ của Hỏa Lệ đã không còn dấu vết. Trong không trung đầy tiếng hút ngụm khí lạnh:

- Hỏa Lệ bị đánh chết!

Phương xa, mấy chục vạn yêu thú, mấy trăm yêu thú bát giai đứng trên trời đều giật mình. Mọi yêu thú nhìn Hỏa Lệ bị giết, trong mắt tràn ngập kinh sợ. Nhân loại này thật khủng bố.

Rất nhiều lực công kích, mỗi đòn tiêu hao rất lớn, Đại Hồn Anh thúc giục tất cả nên tiêu hao cũng nhiều hơn Lục Lâm Thiên. Ám Ma Phân Thân bí pháp, Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, cái nào vận dụng rồi cũng sẽ vắt kiệt sức.

Bản thể Lục Lâm Thiên mặt tái xanh:

- Phù.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Đại Hồn Anh lóe ánh sáng, sáu phân thân linh hồn quay về vị trí. Đại Hồn Anh và Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ viễn cổ cùng biến thành luồng sáng chui vào trán Lục Lâm Thiên. Huyết Lục cũng tiến vào bàn tay bản thể Lục Lâm Thiên.

Tiểu Long thu lại bản thể, biến hình người đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên. Tiểu Long thi triển công kích con mắt thứ ba, Huyền Vũ Nộ nên tiêu hao cũng nhiều, mặt nó cũng xanh mét.

Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía, sát ý nhạt bớt:

- Đáng tiếc!

Tiếc cho đống yêu đan yêu thú ba tộc vừa rồi, đặc biệt là hơn mười yêu đan bát giai, cộng với yêu đan bát giai hậu kỳ của Hỏa Lệ. Tất cả đã thành mảnh vụn trong cuộc chiến, không chừa lại một mẩu.

Trong lòng Lục Lâm Thiên nhỏ máu, mới rồi hăng hái giết chóc không rảnh chú ý tới việc giữ lại yêu đan. Nếu mới rồi gom đủ hết tất cả yêu đan, Lục Lâm Thiên mà nuốt hết sẽ được ích lợi lớn.

Bất giác phương đông đã nổi trắng, sắc trời hơi sáng. Gió mát từ từ thổi tới, không khí vốn nên mát mẻ. Lúc này trong sơn mạch to lớn nồng nặc mùi máu tanh.

Trong một hang động, trên nền đá. Thiên Độc Yêu Long nằm trên nền đá, khóe môi dính vệt máu, mặt trắng bệch, hôn mê bất tỉnh.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Lục Lâm Thiên đánh ra các thủ ấn rơi vào người Thiên Độc Yêu Long, thủ ấn thu về, sắc mặt hắn trầm trọng. Lục Lâm Thiên liên tục nhét mấy viên đan dược vào miệng Thiên Độc Yêu Long.

Tiểu Long sốt ruột hỏi:

- Lão đại, đại trùng tử thế nào rồi?

Đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá cũng rất căng thẳng nhìn Lục Lâm Thiên chầm chầm.

Biểu tình Lục Lâm Thiên trầm trọng:

- Trong người bị thương nặng, may mắn lực phòng ngự của bản thể không tệ, tuy cực kỳ nghiêm trọng nhưng chưa nỗi trí mạng. Tuy nhiên linh hồn gặp vết thương không nhẹ, nếu không kiên trì vượt qua e rằng sẽ bị nguy hiểm mạng sống.

Người áo đen vừa ra tay liền dùng sát chiêu xen lẫn công kích linh hồn, tu vi Linh Tôn lục trọng không phải Thiên Độc Yêu Long có thể chống lại nổi. Vết thương linh hồn nghiêm trọng hơn trong cơ thể Thiên Độc Yêu Long nhiều.

Tiểu Long tức giận quát:

- Khốn kiếp, ta muốn ngươi đền mạng!

Tiểu Long đạp mạnh vào người áo đen bị ném trong góc, bị Lục Tâm Đồng giam cầm.

Rầm!

Lão nhân áo đen bị Tiểu Long đá bay lên nóc hang. Nóc hang nứt rạn, lão nhân áo đen lại té cái bịch xuống đất, mặt đất nứt ra. Lão nhân áo đen hộc ngụm máu, biểu tình cực kỳ khó xem.

Vân Dao đứng một bên chậm rãi tiến lên nói:

- Yêu hoàng, linh dịch trong Linh Trì Bách Thú có nhiều ích lợi cho linh hồn lực, có lẽ sẽ giúp được Độc Long lão đệ.

Tiểu Long vội nói:

- Mau, mau đi lấy linh dịch cho ta!

Vừa nghe nói thứ hữu dụng với đại trùng tử là Tiểu Long sẽ không bỏ qua bất cứ cơ hội nào.

Vân Dao nói:

- Yêu hoàng, sau đại hội bách yêu mới mở Linh Trì Bách Thú được. Hiện tại bách tộc đang chờ yêu hoàng.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long:

- Tiểu Long, đệ mau đi một chuyến.

Thân phận của Tiểu Long lộ ra, bây giờ bách tộc không dám bắt đầu đại hội bách yêu trước, cần Tiểu Long ra mặt mới được.

Tiểu Long hỏi:

- Còn lão đại thì sao?

Lục Lâm Thiên nhìn Linh Tôn lục trọng dưới đất, phải tra hỏi kỹ càng thân phận của người này mới được:

- Ta cần tìm chút manh mối từ người này, đệ đi đi.

Tiểu Long gật đầu:

Keng keng keng!

Tiểu Long cùng Vân Dao ra khỏi hang ngay. Đám người Băng Chu, Liệt Lang, Vân Long, Vân Hàm cũng ra khỏi hang.

Trong hang chỉ có đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá. Lục Lâm Thiên bày một cấm chế rồi xách người áo đen đang nằm thẳng cẳng dưới đất, mắt hờ hững nhìn. Lão nhân áo đen thầm run.

Lục Lâm Thiên cười khẩy nhìn lão nhân áo đen chằm chằm:

- Ngươi thuộc Linh Vũ giới?

Lão nhân áo đen nhìn Lục Lâm Thiên, biểu tình kinh sợ, lòng đã cảm nhận được nỗi sợ không biết từ đâu đến. Hôm nay lão nhân áo đen đã biết điểm đáng sợ của Lục Lâm Thiên, khủng bố còn hơn tin đồn.

Lão nhân áo đen nhìn Lục Lâm Thiên, tìm kiếm cơ hội cuối cùng:

- Ngươi muốn sao? Ngươi hứa thả ta rồi ta nói cho ngươi biết chịu không?

Đối phương muốn hỏi chuyện, đây là cơ hội cho lão nhân áo đen, nó là cơ hội sống sót.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng cười:

- Ngươi không nói cũng không sao.

Lục Lâm Thiên nói với Lục Tâm Đồng, Dương Quá:

- Tâm Đồng, đại ca, hộ pháp một lúc giúp ta.

Lục Lâm Thiên dứt lời Thiên Trụ giới xuất hiện trong tay, hắn mang theo lão nhân áo đen vào Thiên Trụ giới.

Chương 2213: Phân chia linh dịch (1)

Trong Thiên Trụ giới, khí thế mênh mông tuyên cổ trường tồn khiến lão nhân áo đen kinh sợ. Giây lát sau lão nhân áo đen càng lúc càng cảm nhận nỗi sợ hãi. Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, trong lòng bàn tay hiện ra khí lưu xoay tròn, năm ngón co thành trảo chụp vào thiên linh cái của lão nhân áo đen trong nỗi kinh sợ của lão.

Lão nhân áo đen kinh ngạc bật thốt:

- Sao ngươi cũng biết...

Trong cơ thể lão nhân áo đen lan tràn lực cắn nuốt, mặt hắn nhăn nhúm vặn vẹo, trong đầu truyền đến cảm giác đau nhói, linh lực nhanh chóng bị cắn nuốt.

Lão nhân áo đen chưa nói hết câu đã chuyển thành gào thê thảm:

- A!

Lúc này lão nhân áo đen đã biết kết cuộc của mình là gì. Lục Lâm Thiên biết bí pháp trong giới, thậm chí sử dụng còn giỏi hơn lão nhiều.

Linh lực bàng bạc trong người lão nhân áo đen liên tục từ tay Lục Lâm Thiên truyền vào người hắn. Thời gian chậm rãi trôi trong khi Lục Lâm Thiên cắn nuốt, ăn một Linh Tôn lục trọng không thể xong trong thời gian ngắn. Cho nên Lục Lâm Thiên mới đi vào Thiên Trụ giới.

Cắn nuốt trong Thiên Trụ giới qua mười mấy canh giờ, khi linh lực bàng bạc trong người lão nhân áo đen bị nuốt gần hết sạch thì hồn anh trong đầu lão cũng bị kéo ra, tiến vào người Lục Lâm Thiên ngay, trực tiếp lao vào đầu óc hắn.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Hồn ảnh bị cắn nuốt, Đại Hồn Anh trong não Lục Lâm Thiên hành động. Sát khí đột nhiên lan tràn, tiếp đó xông thẳng tới hồn anh bị cắn nuốt. Bàn tay Đại Hồn Anh ngưng tụ vòng xoáy lỗ sâu như thi triển Âm Dương Linh Vũ quyết, nuốt hồn anh của lão nhân áo đen vào người.

Đại Hồn Anh nuốt hồn anh Linh Tôn lục trọng, Lục Lâm Thiên cảm giác Đại Hồn Anh đang từ từ luyện hóa, biến hóa càng mạnh hơn.

- Phù!

Làm xong tất cả, lão nhân áo đen hoàn toàn thành cái xác khô. Bàn tay Lục Lâm Thiên bùng cháy linh hỏa đốt xác thành tro.

Lục Lâm Thiên thầm kinh thán:

- Linh lực thật hùng hậu.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đỏ rực, tu vi thực lực Linh Tôn lục trọng của lão nhân dù bị thương nặng thì linh lực vẫn rất mênh mông. Lục Lâm Thiên nuốt linh lực của lão nhân áo đen như ăn no nứt bụng. Linh lực bàng bạc trong đầu tràn ngập sắp chui ra ngoài.

Tu vi Linh Tôn nhị trọng nuốt linh lực Linh Tôn lục trọng, đến đẳng cấp Tôn cấp mỗi cách một trọng là lạch trời lớn, tuy không gian linh lực trong não hải Lục Lâm Thiên cực kỳ khổng lồ nhưng lúc này cũng không chịu nổi. May mắn Linh Tôn lục trọng này bị thương nặng nên ảnh hưởng khá nhiều đến linh lực.

Lục Lâm Thiên thì thào:

- Ám Linh Tôn Giả, thật sự là Linh Vũ giới.

Cắn nuốt linh lực của lão nhân áo đen, Lục Lâm Thiên cung vận dụng Sưu Linh thuật. Từ ký ức linh hồn trong não người này, Lục Lâm Thiên biết tên của lão là Ám Linh Tôn Giả, là sư đệ của Ám Ma Pháp tôn ngày trước Linh Vũ giới sắp xếp trong Thánh Linh giáo, hèn gì người này biết Ám Ma Phân Thân bí pháp.

Sưu Linh thuật tìm tòi, Lục Lâm Thiên biết Linh Vũ giới xếp Ám

Linh Tôn Giả vào Tổ Yêu Lâm, từ ba trăm năm trước đã bắt đầu tính toán. Nhưng không biết quá trình vì sao mà cách một đoạn thời gian sắp xếp đến gần đây mới bắt đầu lại. Linh Vũ giới muốn mượn cơ hội khống chế thế lực bách tộc dường như vì điều hữu dụng cần thiết nào đó.

Lục Lâm Thiên không cách nào tìm hiểu rõ cụ thể, trên đây là những tin tức hữu dụng.

Biểu tình Lục Lâm Thiên trầm trọng:

- Bàn tay Linh Vũ giới vươn dài thật.

Lục Lâm Thiên không ngờ bàn tay Linh Vũ giới mò tới tận Tổ Yêu Lâm, sắp xếp kế hoạch công phu như thế, bảo Linh Vũ giới không có mưu đồ thì ai tin? Nhưng không biết mưu đồ của Linh Vũ giới là gì?

Một trữ vật giới chỉ xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên, hắn không tốn bao nhiêu công sức mở ra. Thu hoạch bên trong làm Lục Lâm Thiên rung động, nhiều linh dược chất đống, chắc thu thập từ tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng. Trong đó có nhiều linh kỹ đan dược, giá trị không nhỏ.

- Cũng tới lúc rồi.

Mặt Lục Lâm Thiên đỏ rực, trong người mới cắn nuốt linh lực cộng thêm chân khí hùng hồn tồn đọng trong thân thể, điều này khiến hiện tại Lục Lâm Thiên đang trong tình thế vô cùng nguy hiểm. Lục Lâm Thiên hơi lo, nhưng lúc này hắn không có thời gian luyện hóa.

Lục Lâm Thiên rời khỏi Thiên Trụ giới, quay về hang. Bên ngoài mới qua hai canh giờ.

Dương Quá thấy mặt Lục Lâm Thiên hơi đỏ thì lo lắng hỏi:

- Nhị đệ, có sao không?

Dương Quá đoán đại khái Lục Lâm Thiên làm gì trong Thiên Trụ giới.

Lục Lâm Thiên lắc đầu ra vẻ không sao, tâm thần quan sát. Đám người Tiểu Long đã trở về, Lục Lâm Thiên thu lại cấm chế.

Tiểu Long vào hang:

- Lão đại!

Đồng hành vẫn là đám người Vân Dao, Vân Hàm.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Sao rồi?

Mới rồi lúc Tiểu Long rời đi Lục Lâm Thiên có truyền âm căn dặn vài chuyện.

Giọng Tiểu Long vang trong đầu Lục Lâm Thiên:

- Lão đại, đều giải quyết xong. Bách tộc thần phục, Vân Hàm thành yêu vương cai quản bách tộc. Mới rồi tuyên bố chuyện ba tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng vây giết yêu vương đời trước, đã ra lệnh triệt để tiêu diệt ba tộc.

Vân Dao tiến lên hành lễ hướng Lục Lâm Thiên:

- Lần này đa tạ Lục huynh đệ.

Vừa rồi có yêu hoàng tọa trấn nên Vân Hàm không tốn chút công sức đã ngồi trên ngôi yêu vương. Về sau có yêu hoàng chấn nhiếp sẽ không còn yêu tộc nào dám chống đối, mới rồi cũng đã tuyên bố hành vi phạm tội của ba tộc Hỏa Vũ Ngốc Ưng. Bách tộc sẽ cùng lúc chèn ép, thù lớn của Vân Dao đã được trả.

Vân Hàm tiến lên hành lễ:

- Đa tạ Lục đại ca.

Lúc này Vân Dao,Vân Hàm, Băng Chu, Liệt Lang tuyệt đối tôn kính

Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Vân Dao tộc trưởng, có thể mở Linh Trì Bách Thú được chưa?

Linh hồn Thiên Độc Yêu Long bị thương, trên người Lục Lâm Thiên hiện không có đan dược, linh dược nào có tác dụng, đành dựa vào linh dịch trong Linh Trì Bách Thú thử xem sao, nếu vô ích thì đành tìm cách khác.

Vân Dao nói:

- Chúng ta đến cũng vì việc này, có thể mở Linh Trì Bách Thú ra.

Trong một sơn mạch gần cái hang, bốn phía sương mù trắng ngà dày đặc che đậy. Trong sương mù mơ hồ thấy một ngọn núi cao vυ"t đâm thủng tầng mây. Ngọn núi như cột trời ập vào mắt, cao như thể sắp sụp xuống, rất đáng sợ. Đỉnh núi rậm rạp rừng cây khoác tấm áo xanh biếc lên núi, khắp nơi là mây mù lượn lờ.

Phong cảnh ngọn núi này dãy núi xanh ngắt trập trùng tựa sóng biển phập phồng. Dâng trào mãnh liệt, tráng lệ hùng vĩ, mông lung xa xôi. Tấm mành sương mù dày đặc bao phủ, lờ mờ, trong mây mù khói nhẹ năng lượng đậm đặc tràn ngập khiến người ngửi thư giãn vui vẻ, trong đầu rất thoải mái.

Lục Lâm Thiên đến dưới chân núi,năng lượng đậm đặc làm hắn nhíu mày. Lục Lâm Thiên mơ hồ cảm giác Linh Trì Bách Thú này là nơi năng lượng thiên địa tụ tập, năng lượng tiết ra ngoài đã đậm như vậy e rằng bên trong năng lượng càng thêm mạnh mẽ hơn.

Đằng trước ngọn núi, trên dãy sơn mạch liên miên đứng đầy yêu thú. Mấy chục vạn yêu thú rất yên tĩnh. Các cường giả yêu thú bách tộc đẳng cấp thất giai, bát giai vô cùng cung kính đứng sau lưng Tiểu Long.

Chương 2214: Phân chia linh dịch (2)

Mấy yêu thú bát giai trung kỳ cùng kết thủ ấn, từng đợt yêu nguyên tuôn ra tụ tập dưới ngọn núi.

Ầm ầm!

Yêu nguyên tụ lại, ngọn núi khổng lồ rung rinh. Một cấm chế mở ra lộ cánh cửa đá.

Đám người Vân Dao đứng trước cánh cửa đá to. Cửa đá to mở ra, năng lượng đậm đặc như sương khói trắng tràn ra.

- Khí tức năng lượng đậm quá.

Xuyên qua cửa đá Lục Lâm Thiên cảm nhận khí tức năng lượng đậm đặc, mức độ của nó làm đám người Vân Dao đến gần một chút không chịu nổi thụt lùi lại mấy bước.

Vân Hàm lên tiếng:

- Tộc trưởng các tộc và người có danh ngạch mới được vào trong. Ai trái luật sẽ phạt nặng!

Khi đám người Tiểu Long, Lục Lâm Thiên vào cửa đá thì người trong danh ngạch các tộc lục tục đi vào. Đưa mắt nhìn đa phần là đẳng cấp thất giai, số ít bát giai, lục giai. Các tộc đều biết Linh Trì Bách Thú có hiệu quả với đẳng cấp thất giai rõ rệt nhất.

Lục Lâm Thiên, Tiểu Long dẫn đầu đi vào cửa đá. Bên trong cánh cửa đưa mắt nhìn là mảnh núi phúc địa to lớn, tựa như ngọn núi khổng lồ bị đào rỗng bên trong. Trong không gian to lớn tia sáng rất là sáng tỏ, khí tức năng lượng đậm đặc thương mang bao phủ không gian.

Trong không gian các tảng đá hình dạng kỳ lạ to dày vòng quanh, có nhiều tảng đá to chất thành núi nhỏ. Cỏ dại cây xanh mọc đây, khắp nơi xanh biếc.

Trong không gian này khí tức đậm đặc càng nồng đến kinh người. Vân Dao đi đằng trước dẫn đường vòng qua mấy đống đá, một không gian to lớn đập vào mắt Lục Lâm Thiên.

- Trời ạ!

Trước mắt Lục Lâm Thiên là hồ nước trắng mênh mông tràn ngập khí tức cổ xưa, từng đợt năng lượng cực kỳ đậm đặc tràn ra từ giữa hồ trắng, khiến cả không gian tràn ngập trong năng lượng đậm đặc này.

Hồ nước trắng khổng lồ nhìn sơ qua rất kinh người. Tảng đá lởm chởm đứng thẳng xung quanh. Trong khe đá có mây mù bay ra. Hồ nước trắng cuồn cuộn khuếch tán khí tức năng lượng cực kỳ đậm đặc, năng lượng bàng bạc áp lực Lục Lâm Thiên thấy nặng lòng.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm cảnh tượng trong không gian này:

- Nơi này tụ tập năng lượng thật khổng lồ.

Tất cả không khác bao nhiêu với tưởng tượng của Lục Lâm Thiên. Nơi này chắc là một nơi tụ tập năng lượng, có vẻ liên quan thiên địa vận chuyển. Đến thời gian nhất định thì năng lượng sẽ tụ tập ở đây.

Vù vù vù!

Năng lượng tinh thuần, tất cả cường giả bách tộc tiến vào đều lộ ánh mắt ngạc nhiên.

Vân Dao nói với Tiểu Long:

- Yêu hoàng, linh dịch ở phía trước.

Vân Dao dẫn mọi người đến bên một tảng đá cao nhất nằm bên mép ao năng lượng. Tảng đá tạo hình kỳ lạ, giống con rồng đá xoay quanh. Chỗ cao nhất của tảng đá như miệng rồng đá vừa lúc nhỏ giọt linh dịch màu trắng xuống.

Tách!

Giọt linh dịch màu trắng rơi xuống ngay cái lỗ hõm rộng cỡ nửa thước bên dưới. Lỗ hõm này chỉ cao nửa thước vừa lúc đong đầy linh dịch màu trắng. Năng lượng thác nước tràn ngập trong không gian, khiến cả không gian to lớn đầy năng lượng đậm đặc, khiến người ngửi thấy thoải mái.

Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc nói:

- Năng lượng tinh thuần quá!

Linh dịch trong lỗ hõm này tinh thuần hơn năng lượng trong ao gấp vô số lần, như thể năng lượng áp súc.

Tộc trưởng các tộc luôn đi theo sau, thấy linh dịch thì mắt lộ vui mừng. Nhưng có yêu hoàng Tiểu Long ở đây, bọn họ cố nén lòng hân hoan, không dám lộ ra ngoài.

Vân Dao nhìn linh dịch trong lỗ hõm, nói với Tiểu Long:

- Yêu hoàng, đây chính là linh dịch.

Tiểu Long quay đầu nói với Thiên Sí Tuyết Sư:

- Tuyết Sư, mau ôm đại trùng tử lên.

Thiên Sí Tuyết Sư nghe vậy đặt Thiên Độc Yêu Long luôn bế trong tay nằm thẳng xuống đất, Thiên Độc Yêu Long vẫn còn hôn mê.

Lục Lâm Thiên nhìn linh dịch, hắn không dám bảo đảm linh dịch có tác dụng gì với Thiên Độc Yêu Long không.

Lục Lâm Thiên nhìn một lúc rồi nói với Vân Dao:

- Vân Dao tộc trưởng, các người chia trước đi.

Vân Dao đáp:

- Vâng!

Tộc trưởng yêu thú bách tộc nghe vậy lộ vẻ vui mừng.

Trong tay Vân Dao cầm một cái ly nhỏ bằng ngọc. Ly ngọc không to, cỡ hai ngón tay, cao cỡ ngón cái. Linh dịch đựng trong ly đổ vào bình ngọc tộc trưởng các tộc sớm chuẩn bị sẵn. Ai nấy rất vui vẻ, linh dịch có ích lợi kinh người với bọn họ.

Khi đựng đầy hết một trăm lẻ bốn bình ngọc thì trong lỗ hõm đá chỉ còn một lớp mỏng, ước chừng đủ cho mười ly.

Vân Dao nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục huynh dệ, chúng ta chia xong rồi.

Lục Lâm Thiên nói:

- Bên trong còn mười ly, hãy chia tiếp ba ly đi, đưa ta bảy ly được rồi.

Theo ước định chúng ta thì mỗi người bên Lục Lâm Thiên sẽ được một ly. Không phải Lục Lâm Thiên không muốn chiếm nhiều, hắn không phải loại người có lợi mà không ham. Nhưng Lục Lâm Thiên sớm có sắp xếp cho bách tộc nên đừng quá tham lam ăn bớt, gây ấn tượng tốt đẹp mới là thượng thượng sách.

- Đa tạ Lục huynh đệ và yêu hoàng.

Vân Dao không khách sáo, lấy ra một bình ngọc đựng ba ly linh dịch.

- Các ngươi đều đi làm việc của mình đi!

Tiểu Long nhìn mọi người nói.

- Dạ, Yêu Hoàng!

Tộc trưởng các tộc hành lễ cáo lui, bắt đầu an bài người trong tộc tiến vào Bách Thú linh trì tu luyện.

- Yêu Hoàng, Lục đại ca, Bách Thú linh trì chỉ mở ra hai tháng, hai tháng sau sẽ biến mất, chúng ta cũng cáo lui!

Vân Hàm nói xong mang theo Thải Vân yêu tước nhất tộc cùng lui ra.

Lúc này trước nham thạch chỉ còn lại nhóm người Lục Lâm Thiên, nhìn chăm chú vào Thiên Độc Yêu Long cùng Thạch Tào Nội Thử, Tiểu Long hỏi:

- Lão đại, đại trùng tử có cần dùng linh dịch hay không?

- Dùng đi!

Lục Lâm Thiên đáp, lấy ra một bình ngọc rỗng, thủ ấn kết xuất, một cỗ năng lượng chân khí bao phủ, đem bảy chén linh dịch còn thừa thu vào bên trong bình ngọc kia.

Lục Lâm Thiên lại kiểm tra thương thế của Thiên Độc Yêu Long, sau đó đổ ra một phần bảy linh dược nhỏ vào miệng hắn, thoáng chút do dự Lục Lâm Thiên lại cắn răng đổ ra thêm một phần linh dịch nữa.

- Hô!

Linh dịch vừa đổ vào, có lẽ đã hóa thành năng lượng bàng bạc khuếch tán trong người, thân hình Thiên Độc Yêu Long đột nhiên run lên.

- Lão đại, đại trùng tử không sao chứ?

Tiểu Long cực kỳ lo lắng hỏi.

- Ta cũng không dám chắc, ta sẽ xem chừng, các ngươi đi vào Bách Thú linh trì tu luyện đi thôi, hẳn sẽ đạt được không ít ưu đãi.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người nói.

- Ca ca, vậy còn huynh?

Lục Tâm Đồng hỏi:

- Huynh không cùng vào tu luyện sao?

- Ta muốn xem chừng Độc Long, các ngươi vào đi, ta không muốn mọi người bị chậm trễ việc này.

Lục Lâm Thiên nói, nếu ở lúc bình thường hắn cũng đã vào tu luyện, nhưng hiện tại hắn chỉ có thể cười khổ.

Hắn tự biết hiện tại trong cơ thể mình có hai cỗ năng lượng, hai cỗ năng lượng này vô cùng khổng lồ, nếu hắn tiếp tục cắn nuốt thêm năng lượng đây chẳng khác gì tìm khổ cho mình, vì vậy hắn chỉ đành bất đắc dĩ bỏ qua.

- Lão đại, vậy huynh chú ý một chút!

Tiểu Long nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu:

- Đều đi tu luyện đi, tận lực đột phá, năm trăm năm mới mở ra một lần, kỳ ngộ này chỉ gặp mà không thể cầu, mà mọi người chỉ có hai tháng thời gian.

Chương 2215: Liên tục đột phá hai tầng

- Được!

Mọi người gật đầu nhảy vào trong Bách Thú linh trì khổng lồ, Thiên Sí Tuyết Sư cùng Phi Thiên Ngô Công cũng nhảy vào trong linh trì.

Nhìn thấy mọi người đã đi vào trong hồ tu luyện, một cỗ năng lượng nồng đậm lập tức nổi lên như sóng gió, năng lượng từ từ tán phát, uyển như sương mù làm ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, trong tay nhất thời xuất hiện không ít vật dụng như trận giác.

Gặp được năng lượng vô cùng vô tận dũng mãnh tràn vào, thân thể Lục Lâm Thiên lại giống như động không đáy tùy ý cho năng lượng xâm nhập nhưng vẫn không xuất hiện tình huống tràn đầy, chỉ là tốc độ chân khí kéo lên đã nhanh hơn rất nhiều.

Bên trong Thiên Trụ giới, lúc này đã năm tháng trôi qua, Lục Lâm Thiên luyện hóa cũng kéo dài suốt năm tháng thời gian, thân hình hắn vững như bàn thạch, bạch quang vây quanh thân thể không ngừng phát ra tiếng rít gió không thôi.

Não hải của Lục Lâm Thiên cắn nuốt linh lực khổng lồ tràn tới, trải qua Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa, biến thành linh lực mênh mông, lại giống như hồ nước tràn vào trong não hải, hơn nữa bên trong còn có thiên địa năng lượng truyền vào, hóa thành linh lực tinh khiết dung nhập vào không gian trong đầu hắn.

Lại một ngày trôi qua, không gian rốt cục đã có động tĩnh khác thường, lốc xoáy năng lượng quanh thân Lục Lâm Thiên run lên vài lần, đột nhiên xâm nhập vào.

Cùng một thời gian bên trong não hải Lục Lâm Thiên có một cỗ năng lượng tinh thuần ầm ầm chạy chồm, nháy mắt xông thẳng vào não hải của hắn.

Linh lực mênh mông vừa xâm nhập, bạch mang quang quyển càng lúc càng dày đặc, mà khí thế thẳng tắp bay lên, trực tiếp đột phá Linh Tôn nhị trọng, nhanh chóng tiến thẳng lên Linh Tôn tam trọng.

- Hô hô!

Chân khí đột phá, kim sắc tiểu đao cùng Đại Hồn Anh đều đạt được ích lợi không nhỏ.

Sau khi khí thế đột phá tới Linh Tôn tam trọng, chân khí của Lục Lâm Thiên vẫn chưa dừng lại, không biết do nguyên nhân gì, có lẽ là bởi vì trong não hải cắn nuốt linh lực thật sự quá mức cường đại, khí tức vẫn điên cuồng trướng lên.

Linh lực vốn bị cắn nuốt còn chưa luyện hóa bị kéo lên, giờ phút này dùng một loại tốc độ chưa từng có nháy mắt được Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa thành linh lực tinh thuần tiến nhập vào trong không gian não hải.

Xuy xuy!

Nương theo sau năng lượng thiên địa cuồn cuộn tràn vào, khí thế cấp tốc tăng lên, động tĩnh kinh người kéo dài suốt ba ngày thời gian cuối cùng tăng lên tới Linh Tôn tam trọng đỉnh phong.

Khi vừa tăng lên tới Linh Tôn tam trọng đỉnh phong, bên trong não hải Lục Lâm Thiên xuất hiện một tầng màng vô hình đem chân khí đang gia tăng điên cuồng nhanh chóng áp chế xuống.

Chân khí của Lục Lâm Thiên tắc nghẽn, năng lượng xung quanh cũng không bị ảnh hưởng, trong giây lát đã cuồng bạo hội tụ xung quanh Lục Lâm Thiên, chấn động không gian không ngừng rung chuyển.

Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được tấm chắn vô hình trong đầu mình, thủ ấn lập tức biến hóa, điên cuồng vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, một ít linh lực còn thừa lại trong não hải cũng được điên cuồng luyện hóa.

Linh lực bàng bạc tràn ngập, khuôn mặt Lục Lâm Thiên trướng lên đỏ bừng.

Đại lục Linh Vũ, Cổ Vực, Đông Hải, ba nơi do nhân loại chiếm cứ kể từ khi Đế Đạo minh cùng Thiên Địa minh thành lập, hết thảy trở nên bình tĩnh lại, đương nhiên bình tĩnh chỉ là nói không có chuyện lớn phát sinh, các đại sơn môn cơ hồ đang âm thầm chờ đợi điều gì, lẳng lặng chờ đợi, tựa hồ không có ai muốn chủ động gây chuyện.

Dưới sự bình tĩnh như vậy, nhưng thi thoảng cũng có động tĩnh không nhỏ, tam Tông tứ môn cũng vẫn như thế, nhưng loại sơn môn tỷ như Thánh Linh cốc, Tiêu Diêu bang đột ngột xuất hiện, cũng không chỉ có ba sơn môn như Thánh Linh cốc mà thôi.

Đế Đạo minh cùng Thiên Địa minh thành lập, Thiên Kiếm môn trong Thiên Địa minh lại xuất hiện một Nguyên Nhược Lan, chỉnh thể thực lực vượt hơn Đế Đạo minh không ít, bởi vậy không ít thế lực cấp bậc này dựa vào Thiên Địa minh, nhất thời khí thế của Thiên Địa minh rõ ràng vượt hơn Đế Đạo minh.

Bên trong Phi Linh môn hết thảy đều cực kỳ bình tĩnh, đa số cường giả đều bế quan tu luyện, hiện tại trong sơn môn cũng không có nhiều sự tình, chuyện trọng yếu nhất chính là bồi dưỡng đệ tử trẻ tuổi.

Từ khi lời đánh giá trong các đại sơn môn truyền ra, giới tuổi trẻ Phi Linh môn xem như có chút danh khí, ba người đứng phía trước đều do Phi Linh môn chiếm giữ.

Trong khoảnh thời gian này theo Đông Vô Mệnh an bài, Niếp Phong, Đoan Mộc Hồng Chí, Trịnh Thánh Kiệt, Hoàng Tĩnh Dao bọn họ đều được sắp xếp đi ra bên ngoài tôi luyện, về phần muốn đi nơi nào thì do chính bản thân họ lựa chọn.

Đoan Mộc Hồng Chí đi Sơn mạch Vụ Hải, Niếp Phong đi gần Sơn mạch Vụ Đô, bởi vì Niếp Phong vô ý nghe được Đông cung phụng nói sư phụ tôi luyện trong Sơn mạch Vụ Đô cho nên hắn cũng lựa chọn nơi này, đi theo bên cạnh Niếp Phong chính là Bảo nhi đã kết huyết khế với hắn.

Trời chiều bao phủ, núi non phập phồng, ánh nắng chiều chiếu xuống, đỉnh phong núi xanh biếc phủ thêm ánh sáng mờ, mỹ luân mỹ hoán.

Trên một ngọn núi cao ngàn thước, một thiếu nữ đứng trên tảng đá lớn múa kiếm, thiếu nữ mười tám mười chín tuổi, trong tay cầm trường kiếm màu trắng vũ động, chân khí run lên, trường kiếm vẽ ra vô số kiếm ảnh.

- Đương…

Thật lâu sau thiếu nữ mới thu kiếm vào vỏ, váy dài xanh biếc theo gió phất phơ, mái tóc đen bay tung, toàn thân đầm đìa mồ hôi.

- Sư tỷ, tỷ đang suy nghĩ gì đấy, muội còn có ý để tỷ tới chỉ đạo cho người ta!

Lục y nữ tử chính là Hạ Liên, nàng thu kiếm vào vỏ, đôi mắt sáng nhìn lên sư tỷ đang dõi mắt nhìn ra phương xa, chu miệng có chút bất mãn, bên trong Thiên Kiếm môn hiện tại chỉ có nàng dám có thái độ này trước mặt sư tỷ.

- Sư muội, ta có nhìn gì đâu, Phi Vân kiếm quyết của muội lại tiến bộ không ít, lần này đại hội tam Tông tứ môn hẳn không có vấn đề gì lớn.

Nguyên Nhược Lan quay đầu nói.

- Vậy sao, nhưng mà muội cảm thấy vẫn chưa đủ.

Hạ Liên thoáng suy tư, trong lòng mơ hồ cảm thấy không trọn vẹn, cảm giác mình chưa hoàn toàn phát huy được uy lực cực mạnh của Phi Vân kiếm quyết.

- Thiếu sót của muội ở trong lực lĩnh ngộ, điểm tinh diệu của Phi Vân kiếm quyết là lưu loát sinh động như mây bay nước chảy, biến hóa hàng vạn hàng ngàn, muội thi triển lại cố ý cưỡng ép cho nên bị vướng chân vướng tay, lần sau thi triển nhớ kỹ buông ra hết thảy, tới lúc đó là có thể lưu loát sinh động hơn rồi.

Nguyên Nhược Lan nói.

Ánh mắt Hạ Liên sáng ngời, lộ ra ý cười nói:

- Đa tạ sư tỷ chỉ dạy, muội hiểu được, khó trách luôn cảm thấy có chút không đúng.

Nguyên Nhược Lan mỉm cười, nói:

- Lực lĩnh ngộ của muội vốn hiếm thấy, sư phụ thường xuyên khen muội đấy, thành tựu sau này nhất định sẽ kinh người.

- Nhưng làm thế nào cũng không sánh bằng sư tỷ mà, tỷ có thể chiến đấu ngang tay với Linh Vũ chiến Tôn Lục Lâm Thiên, hiện tại toàn đại lục đều biết tới sư tỷ.

Ánh mắt Hạ Liên lộ vẻ hâm mộ.

- Lục Lâm Thiên!

Nhớ tới thân ảnh nam tử thanh y, khóe môi Nguyên Nhược Lan lộ nụ cười, phảng phất như một thiếu nữ đang e ấp xấu hổ.

Chương 2216: Nhân họa đắc phúc

- Sư tỷ, tỷ đang suy nghĩ gì đấy?

Hạ Liên nghi hoặc hỏi.

- Không có gì, chúng ta trở về đi.

Nguyên Nhược Lan giấu diếm ý cười, ánh mắt có chút không dám nhìn thẳng sư muội của mình.

…

- Chi!

Bên trong Bách Thú linh trì, một tiếng tê minh truyền ra, chân khí cuồn cuộn, Phi Thiên Ngô Công từ trong linh trì hiện thân, lập tức lại biến mất không thấy.

Lần này các yêu thú linh thú vào trong Bách Thú linh trì tu luyện đã ba mươi sáu ngày, mà trong tầng thứ hai Thiên Trụ giới đã trải qua một năm lẻ ba tháng, lúc này Lục Lâm Thiên vẫn đang không ngừng luyện hóa chân khí đã cắn nuốt, chân khí tinh thuần không ngừng tiến vào trong đan điền khí hải.

Về phần cấp độ tu vi, Lục Lâm Thiên đã sớm tăng lên tới Vũ Tôn nhị trọng đỉnh phong, khi hắn đột phá tới Linh Tôn tam trọng chỉ dùng hơn năm tháng mà thôi, trình độ Vũ giả hắn vẫn luôn luyện hóa chân khí trong cơ thể suốt hơn một năm nhưng vẫn chưa thể đột phá.

Không biết từ lúc nào hoàng mang quanh thân Lục Lâm Thiên càng lúc càng dày đặc, năng lượng liên tục hội tụ xâm nhập vào thân thể hắn.

Mãi tới hai ngày sau đan điền khí hải đã bành trướng tới mức lớn nhất, ngay sau đó đã lên tới cực hạn, lập tức vang lên âm thanh nổ tung trầm đυ.c.

Phanh!

Chân khí trong đan điền khí hải co rút nổ tung, đột nhiên diện tích càng thêm mở rộng.

Hô!

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được khí tức của mình đang cấp tốc kéo lên, nương theo sau năng lượng trên không trung không ngừng gào thét, không gian chấn động không ngớt.

Năng lượng cuồng mãnh truyền vào trong cơ thể, lực lượng thiên địa vô hình xâm nhập vào, trong khoảnh khắc lập tức đột phá lá chắn vô hình, chân khí kéo lên, nháy mắt đã thăng lên cấp độ Vũ Tôn tam trọng.

Ngay lúc này Lục Lâm Thiên có cảm giác thoải mái nói không nên lời, chân khí bàng bạc làm cho hắn say mê, chân khí tràn ngập trong đan điền khí hải, mênh mông cuồn cuộn không dứt.

Hô!

Năng lượng càng ngày càng cuồng bạo, chân khí vẫn chưa hoàn toàn luyện hóa trong cơ thể Lục Lâm Thiên gia tốc xoay tròn, trong phút chốc liền bị luyện hóa, đập thẳng vào trong đan điền khí hải, tình huống chẳng khác gì lúc linh lực đột phá.

Chân khí tiếp tục kéo lên, từ Vũ Tôn tam trọng lại tăng trưởng lên gấp bội.

Những người khác khi ở cấp độ Tôn cấp mấy trăm năm không thể đột phá một cấp cũng là chuyện bình thường, vài chục năm lên một cấp đã được xem như kinh người, mà lúc này Lục Lâm Thiên đột phá quả thật làm người khác cảm thấy vô cùng xấu hổ, chỉ muốn tìm nơi trốn tránh.

Chỉ mới ba ngày thời gian, chân khí đã lên tới Tôn cấp tam trọng hậu kỳ, cơ hồ sắp lên tới đỉnh phong.

Tốc độ tăng lên quá nhanh làm trong lòng hắn bất an, nếu hắn còn tiếp tục tăng lên, tuyệt đối sẽ làm ảnh hưởng tới căn cơ.

Lục Lâm Thiên đang cân nhắc có nên tiếp tục đột phá hay không, bởi vì cảm giác này thật sự sung sướng, không ai kháng cự được sự hấp dẫn như vậy, Lục Lâm Thiên cũng như thế, đột phá thêm một tầng thực lực cùng tu vi sẽ cách biệt một trời, nhưng nếu tiếp tục đột phá hoặc nhiều hoặc ít sẽ ảnh hưởng tới căn cơ, cho nên hiện tại hắn vô cùng do dự.

Hô!

Ngay lúc Lục Lâm Thiên còn đang cân nhắc có nên làm như thế hay không, chân khí cắn nuốt từ Vũ Tôn bát trọng cũng đã được luyện hóa xong, hoàn toàn sạch sẽ.

Năng lượng kia vừa được luyện hóa hoàn toàn, khí thế đang cấp tốc kéo lên đột nhiên tiêu tán biến mất, động tĩnh kinh người bắt đầu dần dần bình ổn trở lại.

Hô!

Thật lâu sau Lục Lâm Thiên thở ra một hơi, mở mắt, trong mắt bắn ra tinh quang càng thêm thâm thúy.

Tinh quang thu liễm, Lục Lâm Thiên lập tức nội thị bên trong thân thể của mình, chân khí cuồn cuộn bên trong đan điền khí hải tựa như biển cả mênh mông, Vũ Tôn tam trọng hậu kỳ sắp tới đỉnh phong, thực lực đột phá thật không ít.

Cấp độ Vũ giả đột phá, hồn anh nhận được không ít ưu đãi, không chỉ linh giả đột phá, nhờ vậy Tiểu Hồn Anh mới nhận được ưu đãi.

Xuy!

Ánh mắt chợt lóe, Lục Lâm Thiên đứng lên, thủ ấn lặng yên biến hóa, năm ngón tay phải gấp khúc, cánh tay chợt run lên, trảo ấn đột nhiên phát ra tiếng vang.

- Ca!

Khe không gian cực nhỏ xuất hiện, không gian phía trước trảo ấn vặn vẹo, tựa hồ phiến không gian kia đã bị chộp trong tay, trong không gian xuất hiện năm khe không gian nhỏ xíu tối đen.

Phanh!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng tụ, trảo ấn đột nhiên nở rộ, không gian xung quanh bị chấn vỡ, khe nứt tối đen chợt lóe, hết thảy lại bình tĩnh chỉ trong nháy mắt.

- Đây là thực lực Vũ Tôn tam trọng sao!

Chứng kiến hết thảy chuyện này, cảm giác lực lượng bên trong cơ thể, sắc mặt Lục Lâm Thiên lộ vẻ vui mừng hai tay siết chặt thành quyền, trong đan điền khí hải chân khí vô cùng bàng bạc, so với ngày trước hoàn toàn khác biệt.

- Ha ha!

Lục Lâm Thiên hài lòng cười lớn, lưu lại trong Thiên Trụ giới gần hai năm thời gian, tiến bộ quả thực kinh người.

Hiện tại nếu gặp được Linh Tôn lục trọng Ám Linh Tôn giả, trong lòng Lục Lâm Thiên nắm chắc không cần phí bao nhiêu sức lực là có thể trực tiếp đánh chết hắn.

Nếu gặp phải yêu thú cấp độ như Hỏa Lệ, hiện tại Lục Lâm Thiên có cảm giác mình muốn đối kháng cũng không cần liều mạng như lúc trước.

Hô!

Thở sâu một hơi, ánh mắt nhìn Thiên Độc Yêu Long cách đó không xa, cảm giác khí tức của hắn vẫn còn đang kéo lên, Lục Lâm Thiên lại nghi hoặc, đã lâu như vậy không nghĩ tới gã này vẫn chưa khôi phục, nhưng theo chân khí mà xem hẳn là thương thế không còn có vấn đề gì.

Tính toán thời gian thế giới bên ngoài đã qua hai tháng, hẳn còn hơn hai mươi ngày, ở lại tầng thứ hai trong Thiên Trụ giới cũng gần hai năm thời gian, thời gian lâu như vậy Lục Lâm Thiên cũng không muốn lãng phí, bởi vì trong việc lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính, hắn tự nhận bản thân vẫn còn chưa đủ.

- Bắt đầu lĩnh ngộ!

Lục Lâm Thiên lấy ra Vô Tự Thiên Thư, vừa truyền chân khí vào ngọc giản, bí văn vặn vẹo, sau đó lại xuất hiện vô số bí văn, một chữ “Tề” xuất hiện, chân khí bình tĩnh dị thường quanh quẩn không tiêu tan.

Nháy mắt Lục Lâm Thiên đã tiến nhập vào trong một loại trạng thái thật huyền diệu.

Bất tri bất giác thế giới bên ngoài đã trôi qua năm mươi chín ngày, không ít cường giả bách tộc đều hội tụ ở ngoài núi, theo thời gian trôi qua ai cũng kích động, đều hi vọng yêu thú các tộc có thể tiến vào trong Bách Thú linh trì tu luyện sẽ đạt được chỗ tốt lớn nhất.

Trong Thiên Trụ giới, Thiên Độc Yêu Long đã có động tĩnh, năng lượng cực hạn bắt đầu tràn vào thân thể hắn không ngừng.

Hô!

Trong không gian phát ra tiếng dao động thật nhỏ, thân thể to lớn của Thiên Độc Yêu Long không ngừng vặn vẹo, quấy trộn không gian như muốn phá nát, một cỗ năng lượng dao động khủng bố đột nhiên kéo lên, dao động dị thường luống cuống làm cho người ta có cảm giác nguy hiểm cùng cực.

Hô!

Lục Lâm Thiên thu lại thủ ấn, mở mắt nhìn qua bản thể khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long.

- Lại muốn đột phá!

Lục Lâm Thiên vui mừng, lúc này chân khí của Thiên Độc Yêu Long thật nguy hiểm, hắc vụ nồng đậm tràn ngập, nhiễm đen cả không gian xung quanh xung quanh.

Chương 2217: Thời Không lao ngục

- Ngao!

Một tiếng rít gào vang rền, chân khí của Thiên Độc Yêu Long phá tan lá chắn vô hình, thân hình khổng lồ uy mãnh, hắc quang bao phủ toàn thân, uy áp cực kỳ nồng đậm lan tràn, giữa không trung đều run rẩy lên, nháy mắt trùng kích cấp độ bát giai trung kỳ.

Thật lâu sau động tĩnh mới yên ổn trở lại, bản thể Thiên Độc Yêu Long chợt lóe hắc mang, hóa thành hình người.

- Độc Long huynh, chúc mừng đột phá bát giai trung kỳ!

Lục Lâm Thiên mỉm cười đi tới, Thiên Độc Yêu Long bị trọng thương, nhưng không nghĩ tới lại nhân họa đắc phúc đột phá tới bát giai trung kỳ, nếu tu luyện như bình thường chỉ sử dụng Yêu Linh đan, tốc độ sẽ không được nhanh như vậy, nhưng cũng may có Thiên Trụ giới, bằng không ở bên ngoài đợi thêm vài năm cũng phải gặp chuyện may mắn mới được.

- Chưởng môn, ta đã hôn mê bao lâu rồi?

Thiên Độc Yêu Long cảm giác được biến hóa trên người, thần sắc có chút nghi hoặc, tựa hồ đang nhớ lại sự tình trước kia.

- Ba bốn năm đi!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Độc Long huynh, linh hồn ngươi bị thương, hiện tại đã khôi phục rồi chứ?

- Thời gian dài như vậy sao!

Sắc mặt Thiên Độc Yêu Long đại biến, có vẻ hoảng sợ, hắn không ngờ mình lại hôn mê thời gian dài như vậy.

Sau khi nghe Lục Lâm Thiên xác nhận mình đang ở trong Thiên Trụ giới nên mới lâu như thế, nếu tính toán theo thế giới bên ngoài chỉ qua hai tháng thời gian mà thôi.

- Chúng ta cũng nên đi ra ngoài!

Lục Lâm Thiên thu hồi Vô Tự Thiên Thư, tâm thần vừa động hai người lập tức đi ra ngoài.

Xóa bỏ cấm chế, thu hồi tiểu trận, thân ảnh hai người xuất hiện trong không gian, Lục Lâm Thiên liền nhíu mày, năng lượng nồng đậm mênh mông bao phủ bên trong lòng núi khổng lồ này hiện tại đã phai nhạt gần như không còn.

Nơi nơi đều là những nham thạch hình thù kỳ quái san sát vờn quanh, Bách Thú linh trì cũng đã khô héo, năng lượng đã hoàn toàn biến mất.

Sưu sưu!

Khi tia năng lượng cuối cùng trong không gian đều tiêu tán, mấy trăm người ngâm mình trong Bách Thú linh trì đồng thời mở mắt, từng luồng chân khí không ngừng lan tràn.

- Tựa hồ mạnh hơn không ít a!

Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, hắn từng lưu ý thực lực chỉnh thể của những người này, mà hiện tại không nghĩ tới tất cả đều thăng lên một tầng cấp.

- Đại trùng tử, ngươi đã tỉnh rồi sao?

Một tiếng quát cao hứng truyền ra, hoàng ảnh đột nhiên chợt lóe, Tiểu Long đã đi tới trước người Thiên Độc Yêu Long, ánh mắt lộ vẻ vui sướng:

- Đại trùng tử, ngươi còn đột phá tới bát giai trung kỳ!

- Ân ân, ta không sao!

Thiên Độc Yêu Long cao hứng nói, ôm Tiểu Long xoay quanh một vòng, trong mắt lộ vẻ vui mừng.

- Nhị đệ!

- Ca ca!

- Chủ nhân!

Bốn người Dương Quá đồng thời bay ra đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên hô.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lướt qua, chân khí Tiểu Long đã tới bát giai sơ kỳ đỉnh phong, Phi Thiên Ngô Công cũng đột phá tới thất giai trung kỳ thậm chí cũng đã gần tới đỉnh phong.

Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá chỉ còn khoảng cách ngắn nữa là có thể đột phá Tôn cấp nhất trọng, mà Tuyết Sư càng làm cho hắn vui mừng.

- Tuyết Sư, ngươi đột phá thất giai hậu kỳ rồi sao?

Lục Lâm Thiên vui vẻ hỏi.

- Hồi chủ nhân, mới đột phá ba ngày trước.

Tuyết Sư mỉm cười nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, như vậy Bách Thú linh trì thật có hiệu quả với cấp độ thất giai cùng tu vi vương cấp, nhưng đối với Tôn cấp cùng bát giai hiệu quả không rõ ràng, nhưng hiệu quả thực tế hẳn là không kém.

- Nhị đệ, hình như ngươi cũng tăng lên một ít đi?

Ánh mắt Dương Quá nghi hoặc hỏi.

- Có một chút, xem như có chút tiến bộ.

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Bái kiến Yêu Hoàng, Lục đại ca!

Một âm thanh yêu kiều truyền tới, Vân Hàm đã đi tới bên cạnh, chân khí đã tăng lên tới thất giai hậu kỳ.

- Chúc mừng Yêu Vương đột phá!

Lục Lâm Thiên nói.

- Lục đại ca, không gian Bách Thú linh trì sẽ lập tức đóng cửa, chúng ta ra ngoài trước đi.

Oanh long!

Vân Hàm vừa dứt lời, không gian đột nhiên lay động, mọi người không dám chậm trễ lập tức vội vàng rời đi.

…

Một ngày sau, sáng sớm, Tổ Yêu Lâm sơn mạch giống như bao phủ trong một mảnh sương mờ màu trắng, không khí tươi mát lan tràn khắp cả thiên không.

- Cung tiễn Yêu Hoàng!

Trên một đỉnh phong núi, chúng yêu thú phủ phục hành lễ.

- Hống!

Thiên Sí Tuyết Sư gầm nhẹ một tiếng, nháy mắt hóa thành lưu quang biến mất trên không trung.

Giữa không trung, mọi người khoanh chân ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, tiếp tục xuất phát tìm kiếm Huyền Vũ hoàng tộc.

Tối hôm qua Lục Lâm Thiên đã hỏi thăm Vân Dao cùng các cường giả bách tộc, cũng không ai biết nơi ở của Huyền Vũ nhất tộc, nhưng nghe được một tin tức trọng yếu, Huyền Vũ hoàng tộc cùng Bạch Hổ hoàng tộc đều ở tận sâu trong Tổ Yêu Lâm.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên triệu hoán Thiên Trụ giới cho mọi người tiến vào, Thiên Trụ giới hóa thành hạt cát ẩn thân vào trong lớp vảy trắng của Thiên Sí Tuyết Sư.

Mọi người xuất hiện trên tầng thứ hai Thiên Trụ giới, Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá đồng thời quan sát xung quanh, Lục Tâm Đồng hỏi:

- Ca ca, thời gian trong tầng này có phải gấp hai mươi lần bên ngoài?

- Không sai, thời gian gấp hai mươi lần bên ngoài, mọi người có thể lĩnh ngộ thời gian nhiều hơn mới được, sau này sẽ đạt được không ít trợ giúp.

Lục Lâm Thiên đáp.

- Nhị đệ, trong việc lĩnh ngộ thời gian ta đang có không ít vấn đề muốn hỏi ngươi đây!

Dương Quá nói.

Lục Lâm Thiên cũng không hề giấu diếm, ba người Tiểu Long cũng chăm chú lắng nghe.

Giảng giải suốt cả canh giờ Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng mới hiểu ra.

- Thì ra là thế, đa tạ nhị đệ!

Dương Quá lộ vẻ vui mừng nói.

- Ca ca, muội thấy chính huynh lĩnh ngộ vũ kỹ uy lực cực kỳ lợi hại, tựa hồ sát nhập không gian lực cùng linh hồn công kích.

Lục Tâm Đồng nói.

Ánh mắt Dương Quá chợt lóe, nói:

- Còn có năng lượng thuộc tính, ba loại lực lượng dung hợp cùng một chỗ, nhị đệ, ngươi sao có thể làm được điều này?

- Tùy tâm sở dục, đi theo con đường của mình là có thể làm được.

Lục Lâm Thiên nói.

- Ca ca, linh hồn công kích, không gian lực còn có thời gian lực có thể dung hợp cùng một chỗ hay không?

Lục Tâm Đồng hỏi, vài lần nhìn thấy ca ca lĩnh ngộ vũ kỹ đối với nàng mà nói, có được cảm ngộ rất nhiều.

- Việc này phải xem chính muội!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn vốn có dự định khi lĩnh ngộ sẽ gia nhập thời gian lực, nhưng nếu muốn dung hợp thêm một loại năng lượng, chỉ sợ tuyệt đối sẽ không dễ dàng.

- Nhị đệ, vũ kỹ mà ngươi lĩnh ngộ tên là gì?

Dương Quá tò mò hỏi.

- Kỳ thật cũng không tính là vũ kỹ.

Lục Lâm Thiên cười nói, nghiêm khắc mà nói không xem là vũ kỹ, cũng không tính là linh kỹ.

- Nhưng cũng phải có tên chứ?

Lục Tâm Đồng cười hỏi.

- Tên…

Lục Lâm Thiên khẽ cười do dự, cân nhắc một lúc mới nói:

- Vậy gọi là Thời Không Lao Ngục đi!

- Thời Không Lao Ngục!

Tiểu Long híp mắt:

- Tên này không tệ, nghe như rất lợi hại!

- Ở đây còn năm phần linh dịch, bốn người tự dùng rồi luyện hóa đi!

Chương 2218: Lại gặp phiền toái!

Lục Lâm Thiên lấy ra bình ngọc, lẽ ra còn bảy phần nhưng Thiên Độc Yêu Long đã dùng hai phần, còn lại phân cho Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Phi Thiên Ngô Công cùng Tiểu Long, hẳn sẽ tìm được thêm cơ hội đột phá.

- Được!

Mọi người cùng gật đầu, tiếp nhận bình ngọc sau đó tìm nơi luyện hóa.

Khi mọi người đã tự tách ra tu luyện, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu lĩnh ngộ Thời Không Lao Ngục của mình, hắn đã tính toán khi mình lĩnh ngộ thời gian sẽ dung hợp vào, tới lúc đó uy lực Thời Không Lao Ngục nhất định càng thêm cường hãn.

- Hô!

Thiên Sí Tuyết Sư cấp tốc bay nhanh, lướt qua núi non liên miên trùng điệp, sau khi đột phá tới thất giai hậu kỳ, tốc độ của hắn càng nhanh thêm một tầng.

Trong một dãy núi mênh mông, trên một ngọn núi có màu xanh đen như mực.

Sương mù bao phủ cả ngọn núi, nhìn qua tựa như một bức tranh thủy mặc.

Bên trong một khe núi, một thân ảnh trắng tuyết đang đứng, sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng vẫn thật động lòng người, ánh mắt yêu mị, hấp dẫn thiên thành.

Sưu sưu!

Xa giữa không trung vài âm thanh tiếng xé gió truyền tới, ánh mắt nữ tử lộ tia ngưng trọng, thân ảnh chợt lóe nháy mắt biến mất ngay tại chỗ.

Sau khi nữ tử biến mất không lâu, mười mấy thân ảnh xuất hiện, đi đầu là một thanh niên ánh mắt tà mị, tâm thần hắn đang tỏa ra khắp thiên không.

- Vương tử, ba ngày trước có người gặp được Bạch Linh, tính toán thời gian hẳn là vừa ở nơi đây.

Một nữ tử xinh đẹp nói.

- Bạch Linh đang ở gần đây, kề bên này còn có khí tức của nàng, cẩn thận tìm kiếm cho ta, nhất định phải tìm ra!

Thanh niên tà mị nói, thân ảnh chợt lóe biến mất ngay tại chỗ.

- Sưu!

Bên trong dãy núi liên miên, một thân ảnh xinh đẹp lả lướt thỉnh thoảng chớp động, trong nháy mắt đã đi xa ngoài ngàn thước.

- Bạch Linh, ngươi trốn không thoát đâu, cả vùng núi này đều bị ta bao vây, xem ngươi còn có thể trốn đi nơi nào!

Một tiếng sóng âm không biết từ nơi nào xuyên thấu truyền tới.

Sóng âm cuồn cuộn quanh quẩn trong núi, mang theo thú uy thật lớn làm những yêu thú bình thường đều run rẩy, phủ phục không dám tùy tiện nhúc nhích.

Xuy!

Thân ảnh tuyết trắng đang cấp tốc bay nhanh trong núi đột nhiên ngừng lại, vẻ mặt ngưng trọng, khẽ cắn môi, thân ảnh lại biến mất ngay tại chỗ.

Bên trong Thiên Trụ giới, lại có dao động truyền ra, hai người Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng cơ hồ đồng loạt đề thăng chân khí, quanh thân Lục Tâm Đồng tràn ngập hắc bạch quang mang liên tục luân phiên, độc khí nhè nhẹ quanh quẩn không gian, một cỗ chân khí cường hãn đang bắt đầu chậm rãi thăng lên.

Cách đó không xa chân khí của Dương Quá cũng đang kéo lên, không gian xung quanh dao động, một cỗ thổ hoàng sắc quang mang sáng ngời, tản ra hào quang chói mắt.

Thiên địa năng lượng bắt đầu hội tụ, biến thành cực kỳ hung hãn, giống như lốc xoáy truyền vào trong cơ thể Dương Quá.

Vài ngày trôi qua, khí tức của hai người cơ hồ đồng loạt tăng lên.

Phanh!

Một tiếng trầm đυ.c truyền tới, hắc bạch quang mang tán loạn, chân khí Lục Tâm Đồng đột phá bình trướng bước lên Linh Tôn nhị trọng.

Sau một lát chân khí của nàng mới ổn định trở lại, hắc mang nồng đậm mang theo chân khí quỷ dị nháy mắt co rút lại.

Khi tia năng lượng cuối cùng bị cắn nuốt, Lục Tâm Đồng đột nhiên mở mắt.

- Hô!

Trên mi tâm hiện ra xích kim quang ấn cũng bắt đầu thu liễm trở lại, ngay sau đó Lục Tâm Đồng thở mạnh một hơi.

Cùng một thời gian không gian lại run lên, chân khí quanh thân Dương Quá ngày càng mạnh, cuối cùng lên tới đỉnh phong.

Hô!

Khi tia năng lượng cuối cùng tiêu tán, hết thảy yên tĩnh trở lại, Dương Quá mở mắt, một cỗ khí thế cường hãn đột nhiên lan tràn, đã thăng lên tới Vũ Tôn nhị trọng.

- Ngao!

Ba ngày sau chân khí của Tiểu Long lại kéo lên.

- Khí tức thật mạnh!

Mọi người đều bị kinh động, thân ảnh chợt lóe liền đi tới gần Tiểu Long.

- Tiểu Long đột phá, chân khí thật mạnh!

Lục Tâm Đồng có chút khìếp sợ, thực lực hiện tại của Tiểu Long đã hoàn toàn vượt trên nàng.

- Tiểu Long chính là Yêu Hoàng, thiên phú bẩm sinh thật làm người hâm mộ!

Dương Quá nói.

- Tâm Đồng, đại ca, chúc mừng hai người đã đột phá!

Lục Lâm Thiên xuất hiện, trong lòng hắn hiểu rõ sau khi hai người dùng linh dịch nhất định có thể thăng lên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, Phi Thiên Ngô Công đã tăng lên tới thất giai hậu kỳ, trong khoảng thời gian này xem như tiến bộ như bay.

- Ca ca, lần này Tiểu Long thăng lên thực lực sẽ tới mức nào?

Lục Tâm Đồng tò mò hỏi.

- Sau khi Tiểu Long đột phá tới bát giai trung kỳ, đủ đối phó Tôn cấp lục trọng đi, trong lực phòng ngự chỉ sợ dù gặp Tôn cấp bát trọng đỉnh phong cũng không đủ khả năng gây thương tổn được hắn!

Lục Lâm Thiên nói.

- Mạnh như vậy sao?

Lục Tâm Đồng cảm khái nói.

- Ai bảo trên người Tiểu Long có huyết mạch của Thanh Long cùng

Huyền Vũ bộ tộc đâu!

Thiên Độc Yêu Long nói, long tu run lên, uy áp của Tiểu Long làm sắc mặt hắn có chút đỏ lên.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, thực lực của Tiểu Long vốn có chút biến thái, sau khi đột phá tới bát giai trung kỳ ngay cả hắn cũng chưa chắc làm gì được Tiểu Long.

Hô!

Bản thể Tiểu Long cuồn cuộn dựng lên, long trảo sinh vân, mơ hồ còn mang theo tiếng sấm sét vang dội.

- Ngao!

Con mắt thứ ba trên trán Tiểu Long đột nhiên mở ra, long ngâm vang vọng, âm thanh hóa thành sóng âm lan tràn, khí thế cường hãn chấn động thiên địa năng lượng, bắt đầu trùng kích thăng lên bát giai trung kỳ.

- Uy áp thật mạnh!

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, khí tức của Tiểu Long làm linh hồn hắn cũng run rẩy, huyết mạch của hai bộ tộc thật sự khủng bố.

Sau một lát hình thể Tiểu Long thu nhỏ lại, hóa thành hoàng mang nồng đậm, tràn ngập kim sắc hỏa diễm, sau đó một thân ảnh xuất hiện trong tầm mắt của mọi người.

Thân ảnh kia vẫn có bộ dáng chừng mười bốn mười lăm tuổi, trường màu màu vàng lộ ra chân khí Tôn quý không thể che giấu, mái tóc vàng rực, con mắt thứ ba hóa thành kim sắc ấn ký lộ ra vẻ thần bí cùng yêu dị.

Tiểu Long nhắm mắt, lăng không đứng thẳng, mà nhóm người Lục Lâm Thiên cũng không dám quấy rầy.

- Mẹ…

Thật lâu sau Tiểu Long mở mắt, đôi mắt sáng ngời phảng phất như chỉ cần liếc mắt nhìn người đều sẽ làm người thần phục, đột nhiên cất tiếng hô to.

- Tiểu Long, làm sao vậy?

Lục Lâm Thiên đi tới trước người Tiểu Long hỏi.

- Lão đại, mẹ lưu lại linh hồn ấn ký trong đầu đệ, căn dặn đệ dù đột phá bát giai trung kỳ cũng không nên đi tìm bà!

Trong mắt Tiểu Long lộ vẻ ướt át.

- Mẹ đệ e ngại đệ gặp nguy hiểm mà thôi, yên tâm đi, không qua bao lâu chúng ta nhất định tìm được mẹ n đệ, còn cha đệ nữa.

Lục Lâm Thiên vỗ vai Tiểu Long nói.

- Ân!

Tiểu Long gật đầu, lộ ánh mắt kiên nghị nói.

- Di, hình như có chút phiền toái!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Thiên Sí Tuyết Sư đang gặp phải phiền toái bên ngoài.

Giữa không trung, Thiên Sí Tuyết Sư lăng không xoay quanh, ở trước mặt có mười mấy thân ảnh lăng không đứng thẳng, không gian xung quanh chấn động, yêu nguyên tràn ngập, những thân ảnh kia đều là yêu thú.

Chương 2219: Huyết Dực Yêu Bức

- Trưởng lão, là Thiên Sí Tuyết Sư bộ tộc!

Một hồng y trung niên nhìn hồng bào lão giả đứng phía trước nói.

- Thiên Sí Tuyết Sư bộ tộc, hừ!

Lão giả nhìn Thiên Sí Tuyết Sư, ánh mắt lộ lãnh ý, giống như có thâm cừu đại hận.

- Các ngươi sao ngăn cản đường đi của ta, có chuyện gì không?

Ánh mắt Thiên Sí Tuyết Sư trầm xuống, nhìn lướt qua nhóm người, bảy thất giai sơ kỳ, ba thất giai trung kỳ, người mạnh là thất giai hậu kỳ, xem khí tức còn mạnh hơn hắn, bởi vậy Thiên Sí Tuyết Sư cũng không dám khinh thường.

- Thiên Sí Tuyết Sư bộ tộc, rơi vào trong tay của ta xem như ngươi xui xẻo!

Hồng bào lão giả lạnh lùng nói, lăng không giậm chân, yêu nguyên tràn ngập.

Xuy!

Hơn mười thân ảnh đồng loạt bao vây Thiên Sí Tuyết Sư, trong tay hồng bào lão giả đánh ra đạo khí kình cường hãn lao thẳng về hướng Thiên Sí Tuyết Sư.

- Hống…

Thiên Sí Tuyết Sư rống lên một tiếng, trong miệng phun ra đoàn phong nhận khổng lồ thổi quét, long quyển phong lập tức cuốn tới, đem đạo khí kình xé rách dập nát.

- Sưu!

Thân ảnh Thiên Sí Tuyết Sư cấp tốc thối lui, nếu luận tốc độ nhóm yêu thú kia cũng không ngăn cản được hắn, nhưng hắn cũng không muốn chưa đánh đã chạy, hắn có ngạo khí của chính mình.

- Đồng loạt ra tay giết hắn!

Tựa hồ biết rõ tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư, hồng bào lão giả hét lớn một tiếng.

Yêu nguyên lan tràn, hồng bào lão giả hóa thành một đầu biên bức(dơi) đỏ tươi khổng lồ dài hơn ba trăm thước, thân hình đỏ như máu còn che kín bạch mang lấm tấm như mạng nhện.

- Chi chi!

Cùng một thời gian khi hồng bào lão giả hóa thành bản thể, nhóm người còn lại đồng thời hóa thành bản thể khổng lồ, đều là biên bức đỏ tươi dài hơn hai trăm thước, bộ dáng cực kỳ dữ tợn, răng nanh như có máu tươi đang nhỏ xuống.

- Là Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc đang đối phó một đầu Thiên Sí Tuyết Sư!

- Nghe nói hai tộc này đã sớm không chết không ngừng, gần chỗ này là địa bàn của Huyết Dực Yêu Bức, sao đầu Thiên Sí Tuyết Sư kia lại đi qua đây!

- Chỉ sợ hôm nay Thiên Sí Tuyết Sư gặp phải phiền toái, hiện tại Huyết Dực Yêu Bức đã đi nhờ cậy Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, hiện tại đang giúp họ tìm kiếm một trưởng lão phản tộc, không ít cường giả Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc đều đang ở gần đây đâu!

Động tĩnh bên này làm rất nhiều yêu thú ở gần bên đi qua tụ tập, trong đó có không ít thân ảnh hình người, đều là yêu thú cấp độ thất giai biến hóa thành.

Trong tiếng xèo xèo quỷ dị chói tai, mười một đầu Huyết Dực Yêu Bức xoay quanh Thiên Sí Tuyết Sư, chặt chẽ vây khốn hắn ở trung ương.

- Hống!

Thiên Sí Tuyết Sư rít gào một tiếng, ánh mắt dữ tợn nhìn chăm chú vào đàn Huyết Dực Yêu Bức.

- Tuyết Sư, làm sao vậy?

Ngay lúc tình huống có chút gươm tuốt vỏ nỏ giương dây, một âm thanh truyền ra.

Không ít người nghe âm thanh nhìn lại, nháy mắt kinh ngạc chứng kiến trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư đột nhiên hiện ra một vật vô cùng quỷ dị.

Không gian xung quanh chao đảo, từ bên trong bước ra vài thân ảnh.

Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long bọn họ xuất hiện bên ngoài Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên lập tức thu lại Thiên Trụ giới vào trong tay.

- Chủ nhân!

Tuyết Sư thối lui ra sau Lục Lâm Thiên, ánh mắt lướt qua mười một đầu Huyết Dực Yêu Bức, nói:

- Ta cũng không biết vì sao nhóm Huyết Dực Yêu Bức này cản trở đường đi của ta, không cho ta đi tới.

- Huyết Dực Yêu Bức!

Lục Lâm Thiên nhìn qua nhóm yêu thú, có chút hơi ngạc nhiên, Huyết Dực Yêu Bức cũng là yêu thú có huyết mạch cực cao, không kém hơn Thiên Sí Tuyết Sư, bản thân là yêu thú phong hệ, nhưng thiên tính hung tàn, khát máu, số lượng cực kỳ khổng lồ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lại đảo qua thiên không, cảm thấy kỳ lạ, xung quanh đây tụ tập rất nhiều yêu thú, Tổ Yêu Lâm là địa bàn của yêu thú, điều này cũng không kỳ quái, nhưng nơi này tựa hồ hơi nhiều một chút.

- Nguyên lai là mấy nhân loại hèn mọn!

Hồng bào lão giả nhìn thấy nhóm người Lục Lâm Thiên, cảm giác chân khí của họ, ánh mắt hung ác bạo ngược trầm xuống, nhìn Thiên Sí Tuyết Sư khinh thường nói:

- Hóa ra Thiên Sí Tuyết Sư lại trở thành tọa kỵ của nhân loại, ngươi càng nên chết đi!

- Có nhân loại!

Đông đảo yêu thú xung quanh vừa nghe vậy lập tức lộ ra địch ý, nhìn thấy yêu thú trở thành tọa kỵ của nhân loại, lập tức kí©ɧ tɧí©ɧ công phẫn trong yêu thú.

- Mấy lão thử tạp mao, mau cút cho ta!

Tính tình Thiên Độc Yêu Long vốn không tốt, gầm lên một tiếng.

- Ngươi là ai, đây là địa bàn của Huyết Dực Biên Bức chúng ta, ngươi muốn chết phải không?

Hồng bào lão giả tựa hồ cảm giác được chân khí của Thiên Độc Yêu Long không tầm thường, nhưng đang ở trên địa bàn của mình, hắn tất nhiên không lo lắng, không ít cường giả trong tộc đều đang ở gần bên này.

Ánh mắt Thiên Độc Yêu Long trầm xuống, làm sao còn nhẫn nhịn được, yêu nguyên đột nhiên tràn ra, thân hình giống như hắc quang lập tức lao thẳng về hướng hồng bào lão giả.

Chỉ nháy mắt khi đầu yêu thú thất giai hậu kỳ còn chưa kịp lấy lại tinh thần, thân hình Thiên Độc Yêu Long đã xuất hiện ngay trước mặt hắn.

- Muốn chết!

Một tiếng quát lạnh truyền ra, một cỗ yêu khí cường hãn tràn ngập, ngay tiếp theo Thiên Độc Yêu Long vung tay chém ra.

- Không tốt, là yêu thú bát giai!

Nhóm Huyết Dực Biên Bức nhất thời cảm thấy không xong, căn bản không kịp chạy trốn, quanh thân lập tức bố trí cương khí phòng ngự, uy áp mơ hồ tràn ngập.

Xuy!

Nhưng Thiên Độc Yêu Long hoàn toàn không để vào trong mắt, trực tiếp vung tay, một đạo hắc sắc quang trụ mang theo khí tức gay mũi khó ngửi bay ra, hung hăng va chạm vào quang quyển.

- Phanh!

Những động tác này chỉ xảy ra trong tích tắc, quang quyển lập tức run rẩy lên, vặn vẹo nứt nẻ sau đó liền phá nát.

- Oanh!

Không gian nổ tung, thật nhiều ánh mắt kinh ngạc trợn tròn nhìn qua, chỉ thấy không gian bị nện nứt vụn thành từng khúc, lộ ra khe không gian tối đen.

Khe không gian nháy mắt liền biến mất, mà thân hình khổng lồ của Huyết Dực Biên Bức trực tiếp hóa thành mảnh nhỏ tiêu tán giữa không trung.

- Hừ, chỉ là một lão thử tạp mao thất giai cũng dám kêu gào, còn không cút ngay cho ta!

Thiên Độc Yêu Long trừng mắt quát to.

- Trưởng lão chết rồi!

Nhìn thấy trưởng lão chỉ một chiêu đã bị đánh chết, sắc mặt mười đầu Huyết Dực Biên Bức kinh hãi, dưới tiếng quát của Thiên Độc Yêu Long, lập tức bỏ chạy, làm sao còn dám ngăn cản, chỉ mong trốn nhanh hơn một chút.

- Cấp độ bát giai, người kia là yêu thú bát giai!

Không ít ánh mắt đều kinh ngạc, vốn họ còn định đối phó nhóm nhân loại kia, nhưng nhìn thấy nhân loại có yêu thú bát giai đi theo bên cạnh, làm sao còn dám tới gần, cũng không có ai muốn tìm chết.

Lục Lâm Thiên cũng không có ý định đuổi theo, ở Tổ Yêu Lâm thêm một chuyện còn không bằng bớt một chuyện.

- Chưởng môn, chúng ta có thể đi rồi!

Thiên Độc Yêu Long quay về trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư nói.

- Tuyết Sư, chúng ta đi thôi!

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng vẫn vô cùng nghi hoặc.

Khi hắn càng đi sâu vào trong núi, càng thêm kinh ngạc, bởi vì yêu thú ngày càng nhiều.

Chương 2220: Yêu thành phiền toái (1)

Sưu!

Ngay địa phương xảy ra tranh chấp vừa rồi, hơn mười thân ảnh xuất hiện, từng đạo chân khí cường hãn run lên, sắc mặt nhóm người kia vô cùng khó xem.

- Không nghĩ tới Huyết Phong trưởng lão đã tới, xem ra nhóm nhân loại kia sẽ xui xẻo rồi!

- Trưởng lão Huyết Phong của Huyết Dực Biên Bức bộ tộc xuất hiện rồi!

- Nghe nói Huyết Phong trưởng lão bế quan, lần này bởi vì giúp đỡ Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc tìm trưởng lão phản tộc nên mới đặc biệt xuất quan hỗ trợ!

- Huyết Dực Biên Bức bộ tộc thật vất vả mới bám lên gốc đại thụ Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, tự nhiên phải tận tâm tận lực, nghe nói lần này không chỉ riêng trưởng lão Huyết Phong xuất quan thôi đâu!

- Trưởng lão, ở nơi này, Huyết Khương trưởng lão bị gïết ở đây!

Một thân ảnh bất an nói.

- Đồ khốn, ở trong địa bàn của Huyết Dực Biên Bức chúng ta lại dám đánh chết tộc nhân chúng ta, chúng ta cùng hắn không chết không ngừng, đuổi theo cho ta, ta muốn đem nhân loại hèn mọn kia nghiền xương thành tro!

Một lão giả chừng sáu mươi tuổi gầm thét, ánh mắt đỏ hận ý ngập trời, ngay trên địa bàn của mình lại bị nhân loại gïết chết tộc nhân của mình, sau này họ sẽ trở thành trò cười của cả Tổ Yêu Lâm.

- Nhất định phải gïết những người đó, không chết không ngừng!

Thân ảnh nhóm cường giả Huyết Dực Biên Bức bộ tộc cấp tốc đuổi theo phía trước.

- Chúng ta mau đi xem!

Nhóm yêu thú vây xem cũng tò mò đuổi theo sau.

Bên trong núi non rộng lớn, Thiên Sí Tuyết Sư cấp tốc bay nhanh về phía trước.

- Ca ca, huynh có phát hiện hay không, yêu thú nơi này có chút không quá bình thường đi?

Lục Tâm Đồng phát hiện biến hóa trong núi, nhìn qua giống như đang có nhiều yêu thú tìm kiếm gì đó.

- Không sai!

Lục Lâm Thiên nhướng mày, xa xa xuất hiện dãy kiến trúc rộng lớn, không khác biệt với kiến trúc của nhân loại, nhưng thể tích thật khổng lồ, đều dùng đá lớn xây dựng, mặt ngoài được mài vô cùng bóng loáng.

Nhìn chăm chú về phía trước, dãy kiến trúc liên miên rậm rạp khổng lồ, Lục Lâm Thiên nhìn thấy có không ít yêu thú đều đi về nơi đó, liền nhìn Thiên Độc Yêu Long hỏi:

- Độc Long huynh, ngươi có biết phía trước là địa phương nào hay không?

- Hẳn là một tòa yêu thành đi, trong Linh Hoàng nhai nơi nơi cũng có một ít đại thành, tương đương như thành thị của nhân loại, cực kỳ phồn hoa, không ít yêu thú có thể tìm mua đan dược hoặc vật dùng tu luyện trong đó, có Linh bộc yêu thú, hoặc đem Linh bộc luyện chế đan dược mang ra bán, mà yêu thành cũng là nơi giao dịch lớn nhất.

Thiên Độc Yêu Long nghĩ nghĩ nói.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, xem ra giữa nhân loại cùng yêu thú đã không có khác biệt gì quá lớn, cũng đã có yêu thành của mình, điểm này trước kia hắn chưa từng nghe nói qua.

- Yêu thành, không biết có điều gì kỳ lạ hay không, ca ca, chúng ta có nên đi xem thử?

Lục Tâm Đồng nhất thời nổi lên hứng thú, đây là lần đầu tiên nàng nghe nói về yêu thành, trong lòng không nhịn được hiếu kỳ.

- Lão đại, ta cũng muốn đi xem!

Ánh mắt Tiểu Long chợt lóe, cũng muốn đi kiến thức một lần.

- Được rồi, chúng ta đi nhìn xem!

Lục Lâm Thiên cũng hứng thú, nói không chừng vào yêu thành còn có thể tìm được tin tức về Huyền Vũ hoàng tộc.

Lúc này thực lực mọi người đã gia tăng, hơn nữa còn có Tiểu Long đi cùng, Lục Lâm Thiên cũng không cẩn thận như lúc mới đi vào nơi này, dù sao hiện tại người có thể uy hiếp được bọn họ không nhiều lắm.

Mọi người nhảy xuống đất, Thiên Sí Tuyết Sư hóa thành hình người, bảy người rất nhanh bay về hướng yêu thành.

Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá thu liễm chân khí, yêu thú bình thường căn bản không thể điều tra họ, cho dù nhìn ra được kỳ thật cũng không có gì, yêu thú mang theo Linh bộc Vũ phó theo bên người mặc dù không quá thông thường trong Tổ Yêu lâm, nhưng tuyệt đối cũng không mới lạ.

Yêu thành ngày càng gần, không ít yêu thú đều đi tới, mà yêu thú phi hành cũng không dám bay cao thẳng vào thành, tựa hồ có điều băn khoăn nào đó.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú về phía trước, từng dãy kiến trúc liên miên không thấy cuối, mà bên ngoài còn có một tường thành uốn lượn khổng lồ.

Tường thành cao lớn, đều dùng đá lớn xây dựng, mà ở cửa thành còn có không ít yêu thú tứ giai đang trú đóng.

- Huyết Dực Yêu Bức!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nhóm yêu thú kia đều là Huyết Dực Yêu Bức, theo hắn suy đoán, chỉ sợ yêu thành có quan hệ với Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc, lúc trước nghe nói nơi này là địa bàn của bọn hắn, nhìn qua thật sự là như thế.

- Chủ nhân, là Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc!

Nhóm người Tuyết Sư cũng nhìn thấy nhóm yêu thú kia.

- Không cần để ý, chúng ta chỉ nhìn xem một chút rồi rời đi liền!

Lục Lâm Thiên nói, dù sao đã tới cửa thành, phỏng chừng tin tức lúc nãy Thiên Độc Yêu Long đánh chết Huyết Dực Yêu Bức thất giai hậu kỳ còn chưa được truyền ra.

Mọi người đi theo đàn yêu thú tiến vào trong thành, ánh mắt nhóm Huyết Dực Yêu Bức đảo qua mọi người, nhưng lại không nhìn ra được gì, mọi người lập tức tiến vào trong thành.

Bên trong thành ồn ào náo nhiệt, ngã tư đường rộng lớn tràn ngập yêu thú đi lại, chung quanh là từng dãy kiến trúc hùng vĩ, con đường rộng lớn, cả yêu thành làm cho người ta có loại cảm giác thật rầm rộ.

- Hống!

- Ngao!

Trên đường lớn rộng mở, dòng yêu thú không ngừng đi qua, mang theo tiếng thú minh ầm ĩ, đều là một ít yêu thú thu nhỏ thể tích thân thể, không ít Linh bộc cùng Vũ phó đi cùng, tự nhiên còn có không ít yêu thú thất giai.

Đám đông yêu thú nhìn thấy những yêu thú thất giai hóa hình người, ánh mắt lộ vẻ hâm mộ, đột phá thất giai chính là hi vọng của toàn bộ yêu thú, bước lên thất giai xem như bước chân vào hàng ngũ cường giả Tổ Yêu lâm, đều được toàn bộ yêu thú đê giai tôn kính.

- Thật nhiều yêu thú!

Đôi mắt Lục Tâm Đồng luôn chuyển động, vô cùng kinh ngạc, yêu thành đúng là thiên đường của yêu thú, mặc dù số lượng không thể so sánh với nhân loại nhưng nếu so với những thành nhỏ hay đại trấn của nhân loại cũng không kém chút nào.

Chỉ nói về chủng loại cũng phải trên ngàn chủng tộc, thậm chí có không ít yêu thú huyết mạch không thấp.

- Quốc gia yêu thú a!

Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc, nơi nơi đều là yêu thú, lúc này chỉ cảm giác nhân loại vô cùng nhỏ bé.

- Đều cẩn thận một chút, chúng ta nhìn xung quanh đi!

Lục Lâm Thiên thay đổi sắc mặt, hắn thật sự muốn mở rộng thêm kiến thức.

Hai bên đường cũng như thành thị của nhân loại, đều là cửa hàng, nhưng nhỏ hơn cửa hàng của nhân loại không ít, Lục Lâm Thiên còn nhìn thấy có không ít cửa hàng chồng chất vô số linh dược.

Nhìn thấy linh dược, Lục Lâm Thiên lập tức hứng thú, lập tức đi vào trong cửa hàng, có không ít linh dược giá trị thật xa xỉ, làm cho hắn vừa nhìn thấy vô cùng động tâm.

Lục Lâm Thiên muốn hỏi thăm giá cả, nhưng chỉ đành để Thiên Độc Yêu Long cùng Tuyết Sư đi hỏi, bởi vì trong yêu thành chỉ dùng thú ngữ, khi đạt tới tứ giai đều có thể nói tiếng người, nhưng ở trong Tổ Yêu lâm, nói tiếng người thật dễ dàng bị yêu thú xem là Linh bộc Vũ phó, sẽ bị các yêu thú khinh thường.

Chương 2221: Yêu thành phiền toái (2)

Đương nhiên, ở lúc bình thường yêu thú thất giai lại lựa chọn nói tiếng người, bởi vì nhìn qua như văn nhã hơn một ít, nhưng so sánh mà nói thú ngữ vẫn là dòng chính.

Sau khi hỏi được tin tức, Lục Lâm Thiên thật bất đắc dĩ, bởi vì linh dược bán ra không thu kim tệ mà là đồng giá trao đổi.

Ở trong Tổ Yêu lâm không lưu thông kim tệ, có lấy kim tệ cũng vô dụng, nếu cần gì chỉ dùng vật trao đổi. Nói cách khác chính là không dùng tiền!

Lục Lâm Thiên thật buồn bực, mặc dù hắn xem trọng không ít linh dược, nhưng người ta muốn dùng vật trao đổi, hắn lập tức mất đi hứng thú, thầm than linh dược rơi vào trong tay yêu tộc thật sự đáng tiếc.

Đi dạo không ít địa phương, có nhiều chỗ làm cho hắn thật bất đắc dĩ, thậm chí còn buôn bán nhân loại, trao đổi Linh bộc cùng Vũ phó, sinh ý cực kỳ nhộn nhịp, cũng như trong đại thành nhân loại chuyên mua bán yêu thú, dòng người khổng lồ, tiếng gầm gừ vang vọng không ngừng, một đám Linh bộc Vũ phó ủ rũ, muốn chết cũng không chết được.

Mà mọi người càng không ngờ chính là nhìn thấy một cửa hàng chuyên bán thức ăn, chỉ kinh doanh thịt người, yêu thú có thể cầm linh dược hay đan dược hoặc vật khác đi mua nhân loại, sau đó trực tiếp cắn nuốt, có thể nói cực kỳ tàn nhẫn.

Vừa nhìn thấy cảnh này Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá đều muốn động thủ, lại bị Lục Lâm Thiên ngăn cản, hắn cũng muốn phá hủy nơi này nhưng ngẫm lại chỉ biết cười khổ.

Loại địa phương như vậy ở trong Tổ Yêu lâm chỉ sợ không ít, hắn phá hủy một nơi phỏng chừng hôm sau lại xuất hiện, hoàn toàn không hữu dụng, ngược lại sẽ gây ra phiền toái. Đây chỉ là thế giới người mạnh sinh tồn, nhân loại cũng từng đánh chết yêu thú, ở trong thế giới này muốn sống sót chỉ có thể làm cho mình cường đại, nếu không gặp phải tai họa chỉ có thể chịu phận bất hạnh.

- Mau tới nghe một chút, vừa nhận được tin tức, người phản tộc trong Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc đã bị vây quanh trong Thiên Phong cốc!

Trên một quảng trường vang lên tiếng người nói chuyện, nhất thời khiến không ít yêu thú chú ý.

- Cửu Vĩ Yêu Hồ!

Vừa nghe được bốn chữ này, trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, lập tức nhớ tới một thân ảnh áo trắng như tuyết, lại yêu mị động lòng người.

Mà ánh mắt Tiểu Long cùng Lục Tâm Đồng nhất thời đều nhìn qua Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không nói gì, lập tức chen vào trong đàn thú, nhìn chằm chằm vào một yêu thú thất giai hóa hình người mặc áo đen đang đứng.

- Vậy Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc đã bắt được người hay chưa?

Không ít yêu thú hỏi thăm.

- Còn chưa bắt được, nhưng phỏng chừng cũng nhanh thôi, lần này Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc xuất động không ít cường giả, ta nhận được tin tức bọn hắn còn truyền ra lời nói, nếu ai tìm được Bạch Linh sẽ có trọng thưởng, nếu ai tự mình bắt được Bạch Linh thì muốn bao nhiêu thù lao cứ mở miệng, hiện tại đã có không ít cường giả chạy tới Thiên Phong cốc, đều muốn tìm được Bạch Linh kia.

Đại hán áo đen nói.

- Bạch Linh!

Trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, Bạch Linh, còn có chuyện gì trùng hợp như thế.

- Lão đại, có phải là Bạch Linh tỷ hay không?

Tiểu Long lo lắng hỏi.

- Độc Long huynh, nhanh đi hỏi thăm một chút!

Lục Lâm Thiên nhất định phải tìm hiểu rõ ràng chân tướng việc này.

- Được!

Thiên Độc Yêu Long liền đáp, thân ảnh chợt lóe đã xuất hiện trước người đại hán áo đen, dùng không gian lực trói buộc, đặt tay lên vai người kia.

Đại hán áo đen không ngờ lại có người ra tay với mình, bởi vì Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc đã có nói rõ, không cho phép đánh nhau trong thành, nhưng lúc này hắn đã rơi vào trong tay đối phương.

- Ngươi muốn làm gì?

Đại hán cả kinh muốn thối lui nhưng không thể nhúc nhích, yêu nguyên đã bị cấm chế.

- Mau nói cho rõ ràng, ngươi vừa nói chuyện giữa Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc cùng Bạch Linh kia, nếu không nói rõ ngươi nhất định phải chết!

Thiên Độc Yêu Long quát khẽ, yêu nguyên run lên, lập tức phóng thích chân khí bát giai.

- Yêu thú bát giai!

Không ít yêu thú vội vàng thối lui, sắc mặt kinh ngạc nhìn Thiên Độc Yêu Long, mà đại hán áo đen cũng không cách nào phản kháng.

- Ta nói, ta nói!

Đại hán vội vàng gật đầu nói:

- Mấy tháng trước trong Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc truyền ra tin tức, nói có một trưởng lão tên Bạch Linh phản tộc, hiện tại đang bị truy nã, nếu ai biết hành tung của Bạch Linh hoặc tự tay bắt được nàng, sẽ được trọng thưởng!

Dừng lại một chút đại hán nói tiếp:

- Gần đây có tin tức nói Bạch Linh bị vây trong Thiên Phong cốc, không ít cường giả Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc còn có cường giả các tộc đều đang tìm kiếm trong cốc, đều muốn bắt được Bạch Linh, nhưng nàng lại cực kỳ lợi hại, đã có tu vi bát giai trung kỳ, rất khó đối phó, tốc độ lại cực nhanh, cho nên vẫn chưa bắt được, ta chỉ biết bao nhiêu đó, van cầu ngươi thả ta đi!

- Lão đại, nhất định là Bạch Linh tỷ!

Sắc mặt Tiểu Long ngưng trọng nhìn Lục Lâm Thiên.

- Thiên Phong cốc ở địa phương nào, đưa chúng ta đi!

Thiên Độc Yêu Long xách lên đại hắn áo đen nói.

- Dám càn rỡ trong Huyết Dực yêu thành, các ngươi muốn chết phải không!

Nhưng ngay lúc này trên không trung truyền ra tiếng quát bén nhọn, tiếng quát rơi xuống, một đạo hồng sắc thân ảnh xuất hiện trước mặt Thiên Độc Yêu Long không xa, yêu nguyên lan tràn, một đạo trảo ấn lập tức bao phủ về hướng Thiên Độc Yêu Long.

- Yêu thú bát giai!

Chỉ nháy mắt không gian như đọng lại, một đạo trảo ấn quỷ dị hiện lên, hung hăng chộp vào trái tim Thiên Độc Yêu Long, cả không gian đều bị va chạm lõm xuống.

- Cút ngay cho ta!

Cùng một thời gian, cảm giác được thực lực của đối phương, Thiên Độc Yêu Long hét lớn một tiếng, thân hình tháp sắt nhất thời lui ra sau một bước, ánh mắt hiện lãnh ý, lam mang yêu nguyên nương theo sau hắc sắc độc vụ giống như hồng thủy lập tức lan tràn ra ngoài.

Tu vi bát giai trung kỳ phóng thích, yêu nguyên bạo tuôn, tay trái Thiên Độc Yêu Long nắm lấy đại hán áo đen, tay phải đột nhiên siết chặt, lập tức oanh ra một quyền, quyền ấn đón gió liền bạo tăng, âm thanh nổ tung chói tai vang vọng khắp cả không trung.

Quyền ấn bay ra, hung hăng va chạm cùng trảo ấn, tựa như hai viên vẫn thạch đυ.ng chạm, âm thanh nổ bạo làm người chấn động.

- Oanh!

Kình khí cường hãn phun trào, mặt đất thoáng chốc hiện lên khe nứt như mạng nhện rậm rạp khắp nơi.

Đặng đặng!

Hai thân ảnh đồng thời bị đẩy lui, nháy mắt đã bị chấn lùi vài bước.

Sưu sưu!

Mấy trăm đầu Huyết Dực Yêu Bức tứ giai ngũ giai lục giai thu nhỏ xoay quanh trên bầu trời, hai mươi đầu yêu thú thất giai hình người lập tức xuất hiện sau lưng hồng y nhân mới giao thủ với Thiên Độc Yêu Long khi nãy.

Hồng y nhân chính là một lão giả âm trầm khoảng sáu mươi tuổi, quanh thân mang theo mùi máu tanh, yêu nguyên run lên, chân khí bát giai trung kỳ, tựa hồ cũng đã dựa vào sau, cao hơn Thiên Độc Yêu Long một ít, nhưng thực lực một kích vừa rồi lại không chiếm được bao nhiêu tiện nghi.

- Tam trưởng lão Huyết Nhận Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc!

- Yêu thú vừa rồi lá gan thật lớn, không ngờ dám nháo sự trong Huyết Dực yêu thành!

Chương 2222: Tin tức về Bạch Linh

Chung quanh vang lên tiếng nghị luận, tựa hồ có không ít người nhận ra nhóm người vừa xuất hiện.

- Hừ, các hạ dám náo sự trong Huyết Dực yêu thành, ngươi đã tới lộn chỗ rồi!

Lão giả nhìn Thiên Độc Yêu Long, một chiêu vừa rồi cũng làm cho hắn biết thực lực của đối phương không dễ trêu chọc, nhưng không thể phá hủy quy củ trong yêu thành.

- Lại là Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc, ta còn có chuyện cần làm, ngươi đừng làm chậm trễ thời gian của ta, nếu không ta san bằng tòa phá thành này của ngươi!

Thiên Độc Yêu Long quát một tiếng, vừa biết tin tức của Bạch Linh, hắn suy đoán chưởng môn cùng Tiểu Long cũng không muốn hao phí quá nhiều thời gian ở đây.

- Hừ, dám náo sự trong Huyết Dực yêu thành, còn dám càn rỡ như thế, khi dễ Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc không tồn tại hay sao!

Không gian xung quanh rung lên, lại một thân ảnh màu đỏ xuất hiện, lập tức rơi xuống trước mặt hồng y lão giả.

Ánh mắt người vừa tới thật hung ác bạo ngược, tóc cùng lông mày màu đỏ, nhìn qua giống như dùng máu tươi nhuộm đỏ, khoảng sáu mươi tuổi, toàn thân lộ ra khí tức âm tà dày đặc.

- Thành chủ Huyết Dực yêu thành, nhị trưởng lão Huyết Hoành!

- Không nghĩ tới cả thành chủ Huyết Hoành cũng bị kinh động!

Nhìn thấy người vừa tới, không ít yêu thú càng thêm kinh ngạc, không tự chủ được thối lui ra sau, nhìn dáng vẻ không tránh khỏi cuộc đại chiến.

- Hai bát giai trung kỳ!

Lục Lâm Thiên nhủ thầm, lão giả tóc đỏ mày đỏ có tu vi đã tới bát giai trung kỳ đỉnh phong, thực lực hai yêu thú này xem như không kém.

- Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc, vậy các ngươi muốn sao?

Nhìn thấy hai yêu thú kia, Thiên Độc Yêu Long thản nhiên hỏi, hắn cũng không để vào trong mắt, chỉ đang nhẫn nại tính tình, trong lòng tự có chừng mực cũng không muốn náo sự trong lúc này.

- Ở trong Huyết Dực yêu thành náo sự, tự đoạn một tay thì có thể đi!

Ánh mắt hồng mi lão giả âm tàn nhìn Thiên Độc Yêu Long, dạo gần đây nơi này có không ít yêu thú đi vào, nếu việc này xử lý không tốt, người khác còn tưởng rằng Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc dễ trêu chọc, vừa lúc lấy người này giết gà dọa khỉ.

- Mẹ ngươi, bổn long…

Thiên Độc Yêu Long hét lớn, nhưng lời vừa ra khỏi miệng Lục Lâm Thiên đã đi tới trước mặt hắn, phất tay ý bảo hắn lui ra sau.

- Hai vị, chúng ta còn có việc gấp, cũng không muốn động thủ, tốt nhất đừng trêu chọc chúng ta, nếu không tự gánh lấy hậu quả!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, theo thực lực chỉnh thể mà xem, chỉ sợ thực lực Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc còn mạnh hơn Hỏa Vũ Ngốc Ưng bộ tộc một ít.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên xoay người rời đi, hiện tại hắn thật sự không muốn chậm trễ thời gian.

- Kiệt kiệt, nguyên lai là một nhân loại nhỏ bé, còn dám uy hiếp chúng ta, muốn chết!

Huyết Nhận đương nhiên không muốn bỏ qua, cười lạnh nói.

Xuy!

Dứt lời, ánh mắt Huyết Nhận âm lệ trầm xuống, thủ ấn biến hóa, một đạo phong nhận bắn thẳng vào gáy Lục Lâm Thiên.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên tối sầm, cánh tay run lên, một đạo trảo ấn nóng cháy cuồng bạo nhất thời bay ngược ra ngoài.

Xuy xuy!

Hai cỗ lực lượng va chạm, nháy mắt biến mất giữa không trung, giống như không hề có chút năng lượng tiết ra ngoài.

- Là các ngươi đang tự chui đầu vào chỗ chết!

Lục Lâm Thiên lập tức xoay người, ánh mắt vô cùng âm trầm, sát ý nháy mắt lan tràn.

- Vũ Tôn!

Huyết Nhận cùng Huyết Hoành có chút kinh ngạc, nhìn nhân loại kia không có chân khí dao động, không nghĩ tới người này lại là Vũ Tôn.

Sắc mặt Huyết Hoành cực kỳ âm tàn, nói:

- Không nghĩ tới ngươi lại là Vũ Tôn, che giấu thật sâu a, nhưng ở trước mặt ta, ngươi còn chưa có tư cách hung hăng càn quấy, thực lực của ngươi chỉ sợ còn chưa đủ!

Vừa dứt lời, thân thể Huyết Hoành đột nhiên run lên, yêu nguyên lan tràn bao phủ thiên không, khí thế nhanh chóng tăng vọt.

- Huyết Nhận, ngươi đối phó yêu thú kia, ta đối phó nhân loại này!

Huyết Hoành bước tới trước, vô số phong nhận bay ra, chỉ nháy mắt ngắn ngủi cả mặt đất quảng trường đều hiện lên khe nứt rậm rạp, mà thanh thế của Huyết Hoành càng thêm khủng bố, càng thêm hung ác bạo ngược.

- Nhân loại này xui xẻo rồi, trưởng lão Huyết Hoành đã động sát ý!

- Gần đây yêu thú các tộc tiến vào phiến sơn mạch này rất nhiều, thành chủ Huyết Hoành cần giết gà dọa khỉ đi!

Ánh mắt Huyết Hoành gắt gao nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, trảo ấn ngưng tụ, tốc độ cực nhanh, nhất thời lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Ca ca!

Âm thanh nổ tung răng rắc không ngừng vang vọng.

- Hừ!

Ngay lúc trảo ấn mới bay tới trước người Lục Lâm Thiên, một tiếng hừ lạnh truyền ra, đột nhiên một đạo quyền ấn bay tới, trực tiếp nghênh đón trảo ấn kia.

- Long Ảnh Tí!

Chỉ nháy mắt hoàng mang như cuồng phong gào thét bộc phát, không gian xung quanh trảo ấn đều bị chấn vỡ.

- Ngao!

Long ngâm vang vọng, trảo ấn nứt nẻ, hư ảnh một đầu hoàng kim cự long rít gào cuồn cuộn dựng lên, trong tích tắc va chạm vào người Huyết Hoành.

- Phanh!

Không gian xung quanh Huyết Hoành lập tức phá nát, năng lượng phong bạo khủng bố thổi quét, nháy mắt đột nhiên ngừng lại lặng yên biến mất.

- Nhân loại thật mạnh!

Nhìn thấy một màn trên không, dưới kình khí khủng bố khuếch tán, toàn bộ yêu thú đều hít sâu một hơi, thực lực thanh niên kia không ngờ lại mạnh tới như vậy.

- Đặng đặng!

Trong kình khí ngập trời, thân hình Huyết Hoành bị đẩy lui, sắc mặt có chút tái nhợt, ánh mắt cả kinh, tựa hồ không nghĩ tới kết quả này.

- Chi chi!

Huyết Hoành chợt lóe, một cỗ yêu nguyên phong hệ lan tràn, không gian run lên, thân hình hắn hóa thành bản thể khổng lồ lớn chừng bốn trăm thước, bản thể đỏ thẫm như máu, bộ dáng cực kỳ dữ tợn.

- Nhân loại, ngươi nhất định phải chết!

Huyết Hoành hét lớn một tiếng, uy lực tăng lên cực hạn, ánh mắt vô cùng hung ác bạo ngược nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, lấy bản thể của hắn so sánh, nhìn qua chẳng khác gì kiến cùng voi.

Thân hình Huyết Hoành từ trên không vồ xuống, trực tiếp cắn thẳng vào đầu Lục Lâm Thiên, chân khí cường hãn khiến không gian bị xé mở.

- Chi chi!

Cùng một thời gian, Huyết Nhận cũng đã hóa thành bản thể, tốc độ nhanh như chớp hung hăng đánh thẳng tới Thiên Độc Yêu Long.

- Tự tìm chết thì đừng sống nữa!

Lục Lâm Thiên tràn ngập sát ý, thủ ấn kết xuất, một đạo quang mang chói mắt nhất thời tán phát.

Quang mang nhanh chóng khuếch tán, từng đợt không gian xung quanh nháy mắt hòa lẫn khiến quang mang nhanh chóng bao phủ cả không gian.

Chỉ nháy mắt Huyết Hoành đã bị quang mang bao trùm, thậm chí cả Huyết Nhận đang chiến đấu cách đó không xa cũng bị bao phủ bên trong.

Cả không gian đều chao đảo, năng lượng phong hệ đáng sợ gào thét, mang theo phong nhận xé rách không gian xoay tròn bên trong, năng lượng phong hệ bàng bạc điên cuồng hội tụ.

Bản thể của Huyết Hoành cùng Huyết Nhận đồng thời bị nhốt kín, chỉ cảm thấy cả không gian ngoại trừ năng lượng phong hệ còn có một cỗ linh hồn lực cuồn cuộn lan tràn, linh hồn lực làm linh hồn run rẩy, ngoài ra còn có lực lượng trói buộc thật lớn.

Chỉ nháy mắt cả hai đồng thời kinh hãi, giống như bị hoa mắt, lực công kích rõ ràng ở phía trước, nhưng nháy mắt đã thổi quét lên người bọn hắn.

Chương 2223: Liều mạng một lần (1)

- Chi chi!

Không gian lực vỡ áp khắp bốn phương tám hướng, phong nhận cường hãn nháy mắt xé toang phòng ngự quanh bản thể Huyết Hoành cùng Huyết Nhận, giống như muốn phá nát thân thể của bọn hắn, thân hình cả hai đã bắt đầu nứt nẻ, máu tươi chảy ra, linh hồn lực lại tràn vào trong đầu bọn hắn.

- Lực công kích thật khủng khiếp, bên trong còn có công kích linh hồn, còn có không gian lực!

- Nhân loại này là Linh giả hay Vũ giả a!

- Nhân loại thật mạnh, hai người Huyết Hoành cùng Huyết Nhận gặp tai ương!

Lực công kích khủng bố khiến không ít yêu thú vây xem đều hoảng sợ, có một ít yêu thú thực lực không kém đã nhìn ra được một ít manh mối.

Nhưng vẫn không có ai nhìn ra được lúc này Lục Lâm Thiên thi triển Thời Không Lao Ngục, hắn tu luyện trong Thiên Trụ giới suốt hơn một năm thời gian, đã thành công đem lĩnh ngộ thời gian dung hợp, nhưng lúc này đạt được hiệu quả làm uy lực Thời Không Lao Ngục tăng thêm một tầng cấp.

- Thời Không Lao Ngục của nhị đệ tựa hồ đã mạnh hơn không ít!

Dương Quá kinh ngạc nói.

- Hình như ca ca còn gia nhập cả thời gian bên trong!

Ánh mắt Lục Tâm Đồng chợt lóe, nàng cũng lĩnh ngộ một ít thời gian, lúc này nhận thấy được biến hóa bên trong.

- Đồ khốn, dừng tay cho ta, dừng tay!

Nhưng ngay lúc này xa xa vang lên tiếng quát, sóng âm dồn dập vang vọng trên trời cao.

- Thời Không Lao Ngục, bạo!

Lục Lâm Thiên đã sớm có cảm giác, năm ngón tay đột nhiên áp xuống, ngay sau đó vang lên âm thanh nổ tung như sấm sét, vang vọng dựng lên cuối chân trời.

Oanh oanh!

Không gian Thời Không Lao Ngục nháy mắt nổ tung, khe không gian tối đen khuếch tán, năng lượng phong bạo khủng bố trong khoảnh khắc thổi quét khắp xung quanh, linh hồn chân khí xen lẫn theo phong nhận tàn sát bừa bãi đầy trời, tựa như quang mang bao phủ khiến không gian xung quanh không ngừng tán phát.

Không ít yêu thú xa xa đều chấn kinh, bản thể Huyết Hoành cùng Huyết Nhận trực tiếp hóa thành mảnh nhỏ, mang theo máu tươi tuôn tràn giữa không trung, thậm chí hồn anh cũng không chạy thoát.

Hô hô!

Mọi người hít sâu một hơi, chợt rùng mình.

- Đồ khốn, dám đánh chết cường giả Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc, ta phải đem các ngươi lột da giết chết, nghiền xương thành tro!

Một âm thanh tràn ngập sát ý truyền tới, một hồng y nhân xuất hiện, ánh mắt tràn ngập vẻ oán độc, trực tiếp đánh thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Xuy!

Tốc độ cực nhanh, trong ánh mắt hoảng sợ của các yêu thú, không gian sau lưng Lục Lâm Thiên chao đảo, thân ảnh hắn nhất thời bị phá nát, nhưng một kích kia cũng không có vết máu, thân hình Lục Lâm Thiên cũng đã tiêu tán giữa không trung.

Phanh!

Ngược lại dải lụa yêu nguyên đánh thẳng xuống mặt đất, nháy mắt đánh ra một hố sâu, đá vụn kích bay tung tóe.

- Tàn ảnh!

Một lão giả hơn sáu mươi tuổi nháy mắt xuất hiện trên quảng trường, mặc hồng sam, thân hình nhỏ gầy có chút khô héo, đầu có chút nhọn, ánh mắt vô cùng âm trầm nhìn chằm chằm vào thân ảnh đang tiêu tán của thanh niên kia, sát ý càng lúc càng dày đặc.

Sưu sưu!

Cùng một thời gian hơn mười thân ảnh rơi xuống, từng đạo chân khí cường hãn run lên, sắc mặt bọn hắn vô cùng khó xem khiến cả không gian tràn đầy áp lực.

Tổng cộng có hơn ba mươi thân ảnh, thấp nhất cũng đã thất giai, còn có bốn cấp độ bát giai.

Xuy!

Thân hình Lục Lâm Thiên xuất hiện bên cạnh Thiên Độc Yêu Long, ánh mắt đảo qua phía trước tràn ngập hàn ý.

- Hình như là đại trưởng lão Huyết Phong của Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc!

- Chỉ sợ hắn bế quan mấy trăm năm vẫn chưa từng xuất hiện rồi!

- Lần này hắn vì giúp Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc tìm kiếm Bạch Linh nên mới đặt biệt xuất quan hỗ trợ, nhân loại kia xem như xui xẻo!

Sưu sưu!

Sắc mặt ba người Lục Tâm Đồng thay đổi, lập tức đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhóm yêu thú kia nhân số không ít, đầu lĩnh đã đạt tới bát giai hậu kỳ.

- Mấy nhân loại cùng yêu thú đáng chết, dám đánh chết Huyết Khương, Huyết Nhận cùng Huyết Hoành, hôm nay các ngươi nhất định phải chết!

Sắc mặt Huyết Phong xanh mét, tràn ngập oán hận nói.

- Nếu ngươi dám tiếp tục dây dưa ta, kẻ chết nhất định là ngươi, đừng trách ta nhổ tận gốc Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc!

Trong lòng Lục Lâm Thiên đang sốt ruột, vạn nhất Bạch Linh xảy ra biến cố sẽ phiền toái.

- Kiệt kiệt, nhân loại đáng chết, dám khẩu xuất cuồng ngôn!

Huyết Phong hét lớn một tiếng:

- Nhân loại, hôm nay các ngươi đều phải chết!

- Bát giai hậu kỳ!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống.

Thực lực Huyết Phong chỉ sợ đã ở trên cấp độ Tôn cấp bát trọng, mặc dù kém hơn Hắc Vũ nhưng có lẽ có được khả năng đối kháng Mang Linh lão tổ cùng Thiên Dương Tôn giả.

Thực lực như vậy đã là cường giả tuyệt đối, sắc mặt Lục Lâm Thiên có chút ngưng trọng, bởi vì muốn đối phó người này thật sự khó khăn thật lớn.

- Không cần biết ngươi là ai, hôm nay ta phải đem ngươi nghiền xương thành tro!

Sắc mặt Huyết Phong trầm xuống, sát ý tập trung trên người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười lạnh:

- Muốn đem ta nghiền xương thành tro, chỉ bằng bát giai hậu kỳ như ngươi còn chưa đủ tư cách!

Lời của Lục Lâm Thiên làm toàn bộ yêu thú đều kinh ngạc, thực lực nhân loại này đúng là mạnh mẽ, tu vi Vũ Tôn tam trọng, nhưng đó chính là trưởng lão Huyết Phong của Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc a, thực lực bát giai hậu kỳ, nếu đem hai người ra so sánh, tựa hồ hơi khập khiễng đi?

- Đúng là một nhân loại hèn mọn không biết sống chết, Vũ Tôn tam trọng mà thôi, mặc dù có chút bổn sự nhưng ở trước mặt ta tuyệt đối còn chưa đủ, cũng tốt, hôm nay để mọi người tận mắt nhìn xem bổn trưởng lão đủ tư cách hay không, nhìn xem bổn trưởng lão làm sao đem ngươi nghiền xương thành tro!

Huyết Phong ngẩng đầu cười to, tiếng cười vô cùng âm trầm, ai cũng nghe ra lửa giận bên trong, xem ra người này đã bị Lục Lâm Thiên chọc giận tới cực hạn.

Trong mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập lãnh ý, gắt gao nhìn chằm chằm Huyết Phong, trong mắt hiện lên sát ý.

Lúc này trong lòng hắn thật sốt ruột, nhưng không nghĩ tới lại bị ngăn cản ở đây, nếu Bạch Linh xảy ra chuyện gì, hắn nhất định phải nhổ tận gốc Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc, mà bây giờ nhìn tình huống hắn phải giết nghiệt súc kia mới có thể thuận lợi rời đi.

Muốn giết bát giai hậu kỳ cũng chưa chắc làm được, nhưng hắn thật sự phải liều mạng, nhưng nếu liều mạng sẽ bị suy yếu một thời gian, nhưng hắn bất chấp hết thảy, chỉ muốn nhanh chóng tìm được Bạch Linh.

- Giao nhân loại này cho ta, các ngươi đối phó những người khác, toàn bộ đều đánh chết!

Huyết Phong âm trầm nói, khí thế trướng lớn, theo tiếng quát rơi xuống hơn mười thân ảnh phía sau đều lao thẳng tới.

- Hừ, muốn chết!

Lục Tâm Đồng quát lớn, Tiểu Long, Dương Quá cùng Thiên Độc Yêu Long đều lướt ra, thân ảnh Tiểu Long lập tức ngăn cản trước người Huyết Dực Yêu Bức có tu vi bát giai trung kỳ, một đạo quyền ấn đánh thẳng tới, không gian trước quyền ấn nứt vụn thành từng khúc.

Trong tay Thiên Độc Yêu Long còn bắt lấy đại hán áo đen, thân ảnh tháp sắt bước tới, yêu nguyên khởi động, một đạo quyền ấn đánh thẳng vào một đầu yêu bức bát giai sơ kỳ.

Chương 2224: Liều mạng một lần (2)

- Đương!

Dương Quá rút trọng kiếm, kiếm ảnh cắt vỡ không gian, bao phủ tới một yêu bức bát giai sơ kỳ.

Cùng một thời gian, thân ảnh Lục Tâm Đồng ngăn cản trước người bát giai sơ kỳ cuối cùng, độc vụ lan tràn, những yêu bức thất giai còn lại đều lao thẳng về hướng Phi Thiên Ngô Công cùng Thiên Sí Tuyết Sư.

Sưu sưu!

Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc ra tay, mà yêu thú nơi này đã vây quanh rậm rạp, nhìn thấy cuộc chiến đã mở màn lập tức lui ra sau né tránh.

- Đều là Tôn cấp!

Huyết Phong nhìn nhóm người Lục Tâm Đồng, ánh mắt trầm xuống, hắn thật không ngờ nhóm nhân loại này đều là cường giả Tôn cấp, trong mắt toát ra sát ý, bước chân tiến về phía trước, mặt đất nứt nẻ, thân ảnh quỷ dị biến mất ngay tại chỗ.

Tâm thần Lục Lâm Thiên lập tức quan sát xung quanh, dù hắn phải liều mạng cũng nhất định đánh chết nghiệt súc kia mới được, không thể chậm trễ thêm thời gian.

- Nhân loại hèn mọn, đi chết đi!

Chỉ nháy mắt thân hình khô gầy của Huyết Phong đã hiện ra trước người Lục Lâm Thiên, quát lớn một tiếng, yêu nguyên thổi quét, một đạo phong nhận cực lớn đâm thẳng vào Lục Lâm Thiên.

- Hừ!

Lục Lâm Thiên híp mắt, hừ lạnh một tiếng, ngân mang hiện lên, thân hình nhanh chóng lách tránh, phong nhận lướt sát qua người hắn, không gây chút ảnh hưởng.

Huyết Phong đánh một chiêu thất bại, thân ảnh chợt lóe nhanh như quỷ mị xuất hiện trên đỉnh phong đầu Lục Lâm Thiên, vung tay đánh ra một đạo trảo ấn xé rách khe không gian, vỗ thẳng vào thiên linh cái của hắn.

- Huyết Hồn Ấn!

Lục Lâm Thiên đột nhiên kết xuất thủ ấn, một đạo hư ảnh năng lượng trong não hải nháy mắt xuất hiện truyền vào trong kinh mạch, sau đó lao ra ngoài, cuối cùng ngưng tụ trên bàn tay phải của Lục Lâm Thiên.

Tốc độ của hắn đột nhiên tăng lên tới mức khủng bố, huyết quang chợt bay ra.

- Ngao…

Âm thanh thú minh rít gào, trên tay phải Lục Lâm Thiên hiện lên ấn quyết thần dị, tựa long phi long, tựa hổ phi hổ, toàn thân màu đỏ, uy áp ngập trời khuếch tán.

Cảm giác được uy áp thật lớn, thần sắc Huyết Phong chợt kinh hãi, trong vô hình đã bị áp chế.

- Đây là vũ kỹ quỷ dị gì, tại sao lại có tác dụng áp chế mình!

Vô số yêu thú nghe được tiếng thú minh, trong lòng chợt run lên, đều cảm giác được áp chế mơ hồ, linh hồn run rẩy lên.

Huyết Hồn Ấn như mãnh hổ vồ mồi hung hăng nện vào trong trảo ấn của Huyết Phong.

Đặng đặng!

Hai cỗ lực lượng va chạm, trảo ấn nháy mắt khuếch tán, tâm thần Huyết Phong hoảng hốt, một cỗ lực lượng áp chế làm linh hồn hắn run rẩy, thân hình lập tức bị đánh bay.

Tuy Huyết Hồn Ấn có thể khống chế yêu thú, nhưng vẫn có hiệu quả đánh chết yêu thú, hơn nữa có tác dụng áp chế yêu thú tuyệt đối, đồng thời công kích thẳng vào linh hồn bọn họ.

Dùng Huyết Hồn Ấn khống chế yêu thú, Lục Lâm Thiên vô cùng cẩn thận, nhưng nếu dùng công kích, hắn sẽ toàn lực thi triển.

Một chiêu đẩy lui Huyết Phong, Lục Lâm Thiên không chút chậm trễ, thủ ấn kết xuất, tử kim quang mang chợt lóe.

- Chỉ phải liều mạng!

Lục Lâm Thiên cắn răng nghĩ thầm, từ trong mi tâm bắn ra đạo tử kim lưu quang, Đại Hồn Anh xuất hiện, một cỗ sát khí thao thiên lan tràn.

- Tại sao lại có phân thân? Hẳn chỉ là linh hồn phân thân!

Huyết Phong bị đẩy lui, nhưng vừa nhìn thấy Đại Hồn Anh vẻ mặt liền kinh ngạc.

- Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, đệ nhất chuyển…đệ cửu chuyển!

Đại Hồn Anh hiện thân, liên tục kết xuất thủ ấn, quang quyển chói mắt, khí tức Đại Hồn Anh lên tới Tôn cấp lục trọng đỉnh phong.

Sưu sưu!

Đông đảo ánh mắt rơi lên người Đại Hồn Anh, khí tức tăng mạnh làm chúng yêu thú run sợ, sát khí thao thiên quanh quẩn, chấn động lòng người.

- Linh hồn phân thân kia sao lại quỷ dị như thế!

Sắc mặt Huyết Phong run rẩy lên, thầm hô.

- Nhân loại đáng chết, hôm nay bất kể như thế nào ngươi cũng chết chắc rồi!

Huyết Phong cũng không muốn dây dưa thêm thời gian, vừa dứt lời yêu nguyên tràn ra.

Ca ca!

Năng lượng chấn động không gian, nháy mắt yêu nguyên hội tụ thành đạo chưởng ấn khổng lồ, chưởng ấn mang theo năng lượng bàng bạc gào thét bao phủ cả không gian, bao trùm cả Lục Lâm Thiên, lúc này Huyết Phong rõ ràng đã dùng toàn lực.

- Hống!

Ngay khi chưởng ấn vỡ áp xuống, một tiếng hổ gầm xuyên thấu thiên không, thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ thú viễn cổ nháy mắt xuất hiện, một trảo xé trời đánh nát không gian, mang theo khí thế kinh người hung hăng đánh thẳng về hướng chưởng ấn.

Ca!

Trảo ấn đánh xuống, chưởng ấn va chạm, dưới tiếng nổ kinh người không gian lập tức tan vỡ.

Phanh!

Thân ảnh Huyết Phong lại bị đẩy lui, mà thú hồn cũng bị đánh lui.

Lục Lâm Thiên cùng Đại Hồn Anh đều thối lui ra sau, Đại Hồn Anh thúc giục thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ thú cũng không kháng cự được Huyết Phong.

Phanh phanh!

Hống!

Ô!

Cả không gian lâm vào hỗn loạn, từng luồng năng lượng nổ tung, kình khí trùng kích vang vọng bầu trời, chấn động lòng người, đoàn người bắt đầu xông vào giao thủ.

Mặc dù Tuyết Sư cùng Phi Thiên Ngô Công đã tới thất giai hậu kỳ, nhưng lại bị hơn mười thất giai hậu kỳ vây khốn nên đã sớm khôi phục bản thể, đều đang rơi vào hiểm cảnh.

Lục Tâm Đồng nhìn thấy tọa kỵ của mình cùng Tuyết Sư gặp phải nguy hiểm, trong mắt lộ ra sát ý, thủ ấn kết xuất, một đạo hắc mang bay ra khỏi ấn đường, một cỗ chân khí làm linh hồn người rung động lan tràn, nàng đã thúc giục Trấn Linh Diệt Hồn tháp.

Khí tức Trấn Linh Diệt Hồn tháp lan tràn, rất nhanh xoay tròn, đột nhiên trướng lớn vài trăm thước, nhìn qua như ngọn núi lớn, phóng thích hắc vụ ngập trời, uy thế kinh người làm linh hồn rung động, một cỗ khí tức quỷ dị làm không ít yêu thú đều nhìn qua.

- Chết đi!

Lục Tâm Đồng quát một tiếng, Trấn Linh Diệt Hồn tháp phóng thích hắc vụ đầy trời, xen lẫn âm thanh xèo xèo bén nhọn, tựa như quỷ khóc thần hào, rơi vào trong tai các yêu thú chẳng khác gì một cây trường châm bén nhọn đâm thẳng vào trong linh hồn.

Khí tức quỷ dị khiến người dựng đứng tóc gáy, hơn mười đồ vật đen nhánh dữ tợn lao ra, giống như thuấn di lao thẳng về hướng đàn Huyết Dực Yêu Bức thất giai.

- A…

Những hồn anh ác quỷ mang theo khí tức cuồng bạo hoàn toàn không sợ hãi oanh kích, nhóm Huyết Dực Yêu Bức dùng toàn lực nhưng không cách nào ngăn cản, theo từng tiếng kêu thảm thiết truyền ra, đã có Huyết Dực Yêu Bức nháy mắt bị đánh chết, thú hồn đều bị hồn anh ác quỷ cắn nuốt, vùng đầu lập tức nổ tung.

Cơ hồ cùng một thời gian, hắc vụ bao vây một Huyết Dực Yêu Bức bát giai sơ kỳ.

Người này đã hóa thành bản thể khổng lồ, nhìn thấy độc công tập kích luôn bị áp chế, nháy mắt hơn mười hồn anh ác quỷ dữ tợn lao tới.

Chi chi!

Huyết Dực Yêu Bức bát giai sơ kỳ rít gào đối kháng, ánh mắt vô cùng kinh hãi.

- Ngươi cũng chết đi thôi!

Lục Tâm Đồng hiện thân trên đầu yêu thú khổng lồ kia, ánh mắt lạnh lùng cắn chặt răng, thủ ấn biến hóa nhanh như chớp, quanh thân tràn ngập độc vụ, nhìn qua giống như ác ma đang lăng không sừng sững.

- Thiên Linh Hồn Châm!

Tiếp theo sau bên trong độc vụ, tay phải Lục Tâm Đồng hóa thành trảo, một đạo bạch quang bay ra vang lên tiếng xé gió.

Chương 2225: Kịch chiến Huyết Phong

Chỉ nháy mắt bạch quang hóa thành châm mang đầy trời, tựa như mưa to, vô số bạch sắc châm mang bao trùm về hướng Huyết Dực Yêu Bức bát giai sơ kỳ, mỗi đạo châm mang tựa hồ đều có lực lượng xuyên thủng không gian, hội tụ cùng một chỗ, uy thế khủng bố tới cực điểm.

- Đồ khốn, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Huyết Phong cảm giác được động tĩnh, nhìn thấy người của mình gặp nguy hiểm thân ảnh cấp tốc lao tới.

Nhưng Lục Lâm Thiên vẫn đang quan sát, làm sao cho hắn rời đi, tâm thần vừa động thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ thú nháy mắt ngăn cản trước người hắn, lại đánh ra Liệt Thiên Nhất Trảo.

Hưu hưu…

Châm mang nháy mắt rơi lên người yêu thú kia, làm cho hắn không cách nào tránh né.

Phanh!

Chỉ nháy mắt đầu Huyết Dực Yêu Bức bát giai sơ kỳ khổng lồ chợt dại ra, linh hồn bị phá hủy, nặng nề rơi xuống đất.

Dương Quá huy động trọng kiếm, kiếm ảnh cắt vỡ hư không, mang theo năng lượng thổ hệ lan tràn tới.

Hưu hưu!

Kiếm quang xé mở không gian, mang theo một mảnh tàn ảnh cùng uy thế kinh khủng chẳng khác gì chiếc lưới lớn bao phủ về hướng Huyết Dực Yêu Bức kia.

Đầu yêu thú kia run lên, tốc độ cực nhanh, như thuấn di chấn khai không khí, một luồng phong bạo trực tiếp khuếch tán, tản ra vô số phong nhận hung hăng va chạm vào kiếm quang.

Ca ca!

Không gian nháy mắt phá nát, kình khí ngập trời hóa thành quang hồ tán phát.

Dương Quá lập tức khởi động thổ hoàng sắc khải giáp, nhìn qua giống như có một tầng nham thạch bao phủ khắp toàn thân hắn.

Dương Quá tung ra quyền ấn, quyền ấn cực kỳ quỷ dị, mỗi quyền ấn lướt qua không gian ngay lập tức lưu lại vết sâu tối đen.

- Nhân loại thật mạnh!

Đầu yêu thú nhủ thầm, trong lòng cảm giác được bất an.

- Phá cho ta!

Từng đạo quyền ấn hung hãn đánh tới, mãnh liệt oanh thẳng vào đầu yêu thú kia.

Phanh phanh!

Trong miệng Huyết Dực Yêu Bức phun ra máu tươi, thân hình nặng nề đập xuống đất, đầu nứt vỡ, dịch óc tràn ra, hoàn toàn mất đi sinh cơ.

Phanh phanh!

Huyết Phong lại đánh ra trảo ấn đẩy lui thú hồn, lại nhìn thấy hai trưởng lão bát giai trong tộc vẫn lạc, đôi mắt sung huyết đỏ tươi, đã trở nên vô cùng hung ác bạo ngược.

Chi chi!

Trong nháy mắt hào quang chợt lóe, Huyết Phong hóa thành bản thể khổng lồ, nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, thân thể to lớn lập tức đánh thẳng tới.

Quanh thân Lục Lâm Thiên chợt lóe hoàng mang, bố trí Thanh Linh khải giáp, đồng thời thủ ấn quỷ dị kết xuất, từng đạo quỹ tích huyền ảo lướt qua.

- Thời Không Lao Ngục!

Quang mang bộc phát chói mắt, Thời Không Lao Ngục lan tràn, lập tức bao phủ khắp không gian, bao trùm cả Huyết Phong bên trong.

- Di!

Sắc mặt Huyết Phong khẽ biến, thân thể khựng lại, hắn mơ hồ cảm giác được lực lượng kia vô cùng quỷ dị, đây là lần đầu tiên hắn chứng kiến.

- Còn không trói buộc được ta!

Ánh mắt Huyết Phong trầm xuống, hai cánh run lên, thân thể to lớn xé rách hư không, mang theo uy thế khủng bố nháy mắt xé vỡ khe không gian tối đen.

Ca ca!

Thời Không Lao Ngục bị xé mở, đồng thời một đôi cánh chợt lóe lao thẳng tới Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên dùng toàn lực né tránh nhưng vẫn bị đôi cánh va chạm vào trên lưng.

Phanh!

Cự lực công kích không kém hơn Vũ Tôn bát trọng, Thanh Linh khải giáp nháy mắt bị phá vỡ một mảng lớn, lưng hắn tràn ra máu tươi.

- Phốc!

Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm máu, thân hình hung hăng nện xuống một tòa kiến trúc ở bên dưới.

- Oanh!

Kiến trúc phá nát, thân ảnh Lục Lâm Thiên rơi xuống bị bao phủ bên trong.

- Lão đại!

Cùng một thời gian Tiểu Long cảm nhận được tình huống của lão đại, ánh mắt trầm xuống, thân ảnh xuất hiện ngay trên người Huyết Dực Yêu Bức bát giai vừa đột phá trung kỳ chưa bao lâu, quyền ấn bao phủ kim sắc hỏa diễm tràn ra:

- Tạp mao lão thử, đi chết đi!

Yêu thú kia không biết vì sao khi đối diện với Tiểu Long lại có cảm giác huyết mạch cùng linh hồn mình đều run rẩy, khí tức kia làm hắn không cách nào chống cự, căn bản không thể vận chuyển yêu nguyên, giống như hoàn toàn đông cứng lại.

Xuy xuy!

Thân ảnh Tiểu Long lại xuất hiện trên thân hình khổng lồ của đầu yêu bức kia, khí tức áp chế, đầu yêu bức không cách nào nhúc nhích, lại nhận một đạo quyền ấn trực tiếp nện xuống trên đầu của hắn.

Phanh!

Âm thanh nổ tung vang vọng thiên không, kim sắc hỏa diễm xâm nhập vào trong ấn đường của yêu bức, đầu của hắn lập tức nổ tung, thân hình rơi xuống dưới, tuy hiện tại Tiểu Long chỉ tới bát giai trung kỳ, nhưng thực lực bản thân vượt hẳn những yêu thú đồng cấp.

- Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc lại hao tổn một trưởng lão bát giai!

- Chỉ một lần đã chết ba trưởng lão bát giai, lần này Huyết Dực Yêu Bức tổn thất thảm trọng!

- Chủ yếu là những người này thật khó trêu chọc, khí tức thiếu niên kia thật mạnh, lại có chút giống linh thú, ta có chút không chịu nổi chân khí của hắn!

Ánh mắt các yêu thú kinh hãi chấn động, những nhân loại kia thật sự quá cường hãn, các yêu thú xung quanh đều bị khí tức của Tiểu Long làm họ cảm thấy linh hồn bị áp chế bất an.

Lúc này Tiểu Long đã lao tới địa phương lão đại bị rơi xuống.

- Chi chi!

Đánh bay Lục Lâm Thiên, Huyết Phong lao về hướng Lục Tâm Đồng, trong tích tắc thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ thú lại xuất hiện, thân hình lóe sáng điện mang, lại vung một trảo xé rách không gian đánh xuống.

Sưu sưu!

Đại Hồn Anh kết xuất thủ ấn, quanh thân tản ra ba đạo linh hồn phân thân, tổng cộng có bảy linh hồn phân thân giống nhau như đúc lăng không đứng thẳng, trên người đều tràn ngập sát khí.

- Phanh!

Thân thể Lục Lâm Thiên nện xuống dưới đất phát ra tiếng vang trầm thấp, đá vụn lập tức kích tán khắp bốn phía.

Hoàng mang chợt lóe, Lục Lâm Thiên lăng không bay lên, thân thể có chút chật vật, Thanh Linh khải giáp nứt nẻ chảy máu, nhưng đang khôi phục lại.

- Lão đại, huynh sao rồi?

Tiểu Long đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn thấy lão đại có vẻ không có chuyện gì lớn mới yên tâm hơn một ít.

- Không sao, Huyết Dực Yêu Bức này hơi khó đối phó!

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói, thực lực người kia mạnh hơn trong tưởng tượng của hắn.

- Liên thủ đánh chết, sức của đệ có thể ngăn chặn hắn một hồi!

Tiểu Long nói.

- Được, ngăn chặn một lúc là đủ rồi!

Lục Lâm Thiên gật đầu.

- Cút ngay!

Huyết Phong dữ tợn quát, trong miệng phun ra đạo phong nhận cực lớn, ầm ầm va chạm cùng quang cầu của thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ thú.

- Phanh phanh!

Hai cỗ lực lượng tiếp xúc, âm thanh nổ tung kinh người, điện mang phong nhận quanh quẩn, bộc phát ra hào quang kình khí chói mắt, thân hình thú hồn bị đẩy lui, quang mang có chút ảm đạm.

Thân hình Đại Hồn Anh cũng run lên, rõ ràng đã bị ảnh hưởng.

- Di, sao có nhiều linh hồn phân thân như vậy!

Cùng lúc đó ánh mắt Huyết Phong kinh ngạc nhìn chằm chằm sáu linh hồn phân thân cùng Đại Hồn Anh, sau đó lại thêm bản thể của Lục Lâm Thiên lao tới, nhân loại kia quỷ dị tới cực điểm, thủ đoạn ùn ùn, rõ ràng chỉ có tu vi Vũ Tôn tam trọng lại nhận một kích của mình lại không xảy ra chuyện gì, lực phòng ngự thật sự khủng bố.

- Lão đại, đệ ngăn chặn lão thử tạp mao này!

Chương 2226: Yêu đan bát giai

Tiểu Long nháy mắt hóa thành bản thể khổng lồ, ngũ trảo sinh vân, trên lưng mang theo mai rùa cực lớn tràn ngập bí văn, trên lớp vảy lan tràn kim sắc hỏa diễm, mang theo cỗ uy thế tuyệt đối xuất hiện trên thiên không.

Chỉ nháy mắt toàn bộ yêu thú đều ngẩng đầu nhìn lên thân thể khổng lồ của Tiểu Long, trong mơ hồ cảm giác được cả không gian đều vặn vẹo, uy áp chấn động lòng người, linh hồn từng đầu yêu thú đều rung động.

- Hắn không phải linh thú, đây là Yêu Hoàng khí!

- Là Yêu Hoàng, đây là Yêu Hoàng khí!

Toàn bộ yêu thú đều kinh hãi.

Yêu Hoàng khí làm cho huyết mạch cùng linh hồn toàn bộ yêu thú đều sôi trào, bị cảm giác này điều khiển, toàn bộ yêu thú bất kể tu vi không khỏi run rẩy, lập tức hơn mười vạn thú phủ phục dưới đất, một mảnh sợ hãi.

- Bái kiến Yêu Hoàng!

Hơn mười vạn thú đồng thời rít gào, thậm chí không chịu nổi uy áp đều hóa thành bản thể khổng lồ, vô số tiếng gầm gừ vang lên, trong âm thanh đều phát ra thần phục từ sâu trong đáy lòng.

Huyết Phong cũng hoàn toàn hóa đá, hắn chưa từng nghĩ tới trong nhóm người này còn có Yêu Hoàng tồn tại, hắn thật sự bị áp chế tuyệt đối.

- Lão thử tạp mao, ngươi dám chọc giận ta!

Tiểu Long quát lớn một tiếng:

- Huyền Vũ Nộ!

Tiểu Long rít gào, Huyền Vũ thần xác đột nhiên tản ra hắc quang, trong bí văn hiện lên một đạo thú ảnh hư ảo chói mắt.

Hư ảnh khổng lồ hơn ngàn thước, toàn thân bao trùm lân giáp, thân hình giống như quy xà giao nhau.

- Ngao!

Một tiếng rít gào tựa như long ngâm, hư ảnh dựng lên trên đỉnh phong đầu Tiểu Long, không gian run rẩy, một cỗ năng lượng kinh khủng từ bốn phương tám hướng truyền tới, mang theo uy áp lặng yên lan tràn, trong nháy mắt không gian đều vặn vẹo, sôi trào khuếch tán khắp bốn phía.

- Hình như lại mạnh hơn không ít!

Tâm thần Lục Lâm Thiên chợt động, Đại Hồn Anh cùng sáu linh hồn phân thân đều kết xuất thủ ấn.

- Chi chi!

Trong lòng Huyết Phong hoảng sợ, hư ảnh giữa không trung mang theo uy áp huyết mạch cùng linh hồn bao phủ xuống dưới, khí tức khủng bố áp chế hắn nói không nên lời, thân hình không tự chủ được run rẩy, làm cho hắn chỉ có thể miễn cưỡng chống cự.

- Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ!

Trong tích tắc Đại Hồn Anh cùng sáu linh hồn phân thân chợt động, hình thành trận thế thất giác đồng loạt ra tay, bảy cỗ linh lực tràn ra, bảy đạo thủ ấn bay tới, tràn ngập khí tức khủng bố cực đoan, làm linh hồn người ta run rẩy không ngừng.

- Xuy xuy!

Bảy đạo thủ ấn nháy mắt rơi xuống, không gian nổ tung, lực công kích linh hồn đáng sợ ập tới trước.

Huyết Phong không còn khả năng đi ngăn cản công kích, bởi vì hắn đang toàn lực chống đỡ uy áp, huống chi còn là bảy đạo linh hồn công kích.

Hưu!

Bảy đạo thủ ấn đồng thời rơi lên ấn đường Huyết Phong, chỉ nháy mắt ánh mắt hắn lộ vẻ tuyệt vọng, thân thể run lên, cuối cùng trở nên ngây dại.

Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ thú chạy chồm lao tới, quanh thân lưu chuyển điện mang, miệng há to phun ra một đoàn hào quang lôi điện cực lớn.

Điện mang ầm ầm rơi lên thân thể Huyết Phong, không ngừng lan tràn khắp toàn thân hắn.

- Tự mình gây nghiệt, không thể sống!

Lục Lâm Thiên lao tới, tay phải đột nhiên vươn ra, tử kim lưu quang chảy tràn ra ngoài.

- Oanh long!

Khí thế như sấm sét, một đạo tử sắc lôi đình ầm ầm giáng xuống đầu Huyết Phong, nhất thời toàn thân hắn tràn ngập điện mang màu tím sáng rực.

Lực công kích đánh xuống, phong vân biến sắc, không gian tan vỡ, một cỗ năng lượng hủy diệt lan tràn.

- Nhân loại này không phải người, là yêu nghiệt, mạng ta xong rồi!

Ánh mắt Huyết Phong đột nhiên khôi phục thanh tỉnh, thân thể to lớn bắt đầu bắn ra hào quang chói mắt.

- Ca ca!

Ngay tiếp theo không gian xung quanh xung quanh tan vỡ, cả phiến không gian đều vặn vẹo, năng lượng kinh người xé rách hư không lộ ra khe không gian tối đen.

- Oanh!

Hư không nổ vang, âm chấn trời cao, một cỗ kình khí vô hình từ trong khe không gian tràn ra, cả thiên không rung chuyển, lực lượng vô cùng bá đạo chợt phóng thích.

Phanh phanh!

Thân hình Huyết Phong rốt cục không thể thừa nhận lực chèn ép, thân hình bắt đầu vỡ ra, phun đầy máu tươi.

Thân thể phân tán thành bốn năm mảnh, trong máu tươi hiện ra một viên cầu năng lượng màu trắng lộ ra giữa không trung.

Huyền Vũ Nộ bắt đầu tiêu tán, Tiểu Long hóa thành hình người, sắc mặt vô cùng tái nhợt, mỗi lần hắn sử dụng Huyền Vũ Nộ làm cho hắn tiêu hao hầu như cạn kiệt.

- Phốc…

Đại Hồn Anh cùng linh hồn phân thân lẫn thú hồn đồng thời thu liễm vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, hắn lại phun ra máu tươi, sắc mặt trắng bệch tới cực điểm.

Từng đạo công kích, mỗi một lần tiêu hao thật kinh người, chỉ có Lục Lâm Thiên mới dám đem Ám Ma Phân Thân bí pháp cùng Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp đồng thời sử dụng, mà bây giờ kết quả sau khi sử dụng làm thương thế của hắn càng nặng hơn một ít.

- Thu!

Lục Lâm Thiên nhìn viên cầu năng lượng giữa không trung, năng lượng phong hệ kinh người lan tràn, đó chính là yêu đan bát giai hậu kỳ.

- Xuy!

Trong lòng Lục Lâm Thiên vui vẻ, không nghĩ tới lực công kích vừa rồi lại không phá hủy yêu đan bát giai này, xem như quá tốt, một đạo hoàng mang bay ra bao phủ yêu đan.

Yêu đan thu nhỏ như nắm tay hài nhi, sau đó rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên.

Nhìn yêu đan tản ra quang mang chói mắt, năng lượng cuồng bạo khuếch tán, trong lòng Lục Lâm Thiên ngẩn ra, yêu đan này thật đáng sợ, chỉ nhìn một lần đã cảm giác nhịp tim không ngừng nhảy lên.

Thiên Độc Yêu Long nắm giữ đại án áo đen đối chiến cùng Huyết Dực Yêu Bức bát giai sơ kỳ, vì vậy luôn bị bó tay bó chân, cảm giác được động tĩnh xung quanh, lập tức ném đại hán cho Tuyết Sư.

Huyết Dực Yêu Bức bát giai sơ kỳ vô cùng kinh hoảng, mấy trưởng lão bát giai trong tộc đều bị đánh chết, thậm chí Huyết Phong trưởng lão cũng đã bị nhân loại kia giết chết, nơi này còn có Yêu Hoàng, vì vậy hắn lập tức vỗ cánh bỏ chạy, thân là yêu thú phong hệ nổi danh hung ác bạo ngược còn có tốc độ, nháy mắt đã bỏ chạy thật xa.

- Con bà nó!

Thiên Độc Yêu Long hét lớn một tiếng, định đuổi theo.

- Độc Long huynh, chúng ta không cần đuổi theo!

Lục Lâm Thiên nói, hắn phải tranh thủ thời gian đi tìm Bạch Linh mới là việc trọng yếu nhất.

- Đồ khốn, mau đưa ta đi Thiên Phong cốc!

Địch thủ chạy thoát, trong lòng Thiên Độc Yêu Long nghẹn lên lửa giận, nhất thời tiếp nhận đại hán áo đen trong tay Tuyết Sư quát.

- Dạ, ta lập tức dẫn đường!

Đại hán áo đen làm sao còn dám từ chối, thân hình run rẩy đáp.

Sau một lát, nhóm người Lục Lâm Thiên đi lên Thiên Sí Tuyết Sư rời khỏi nơi đó, dựa theo chỉ dẫn của đại hán áo đen đi thẳng tới Thiên Phong cốc, mà cả yêu thành không một ai dám đi ra ngăn cản.

Cả tòa yêu thành vẫn tĩnh lặng, toàn bộ yêu thú còn chưa kịp lấy lại tinh thần, hơn vạn thước quảng trường đã bị san thành bình địa, nơi nơi biến thành một mảnh hỗn độn, mà làm các yêu thú thêm rung động chính là sự xuất hiện của Yêu Hoàng, còn có thực lực khủng bố của nhóm nhân loại thần bí kia.

Chương 2227: Hành tung Bạch Linh

- Hô!

- Trưởng lão Huyết Phong có tu vi bát giai hậu kỳ mà cũng bị đánh chết!

- Lần này Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc tổn thất thảm trọng, trưởng lão tu vi bát giai chết không ít, sau này chỉ sợ bọn hắn gặp phiền toái không nhỏ!

- Yêu Hoàng kia tựa hồ có chút kỳ quái a, không phải Thanh Long hoàng tộc, ngược lại có điểm giống Huyền Vũ hoàng tộc, nhưng cũng không giống lắm!

- Nghe nói ở trong Thải Vân Yêu Tước nhất tộc từng có một Yêu Hoàng thần bí xuất hiện, cơ hồ tiêu diệt Hỏa Vũ Ngốc Ưng, Độc Yêu Hoa Giao, Hắc Lân Yêu Báo tam tộc, chỉ sợ là hắn đi!

- Thanh y nhân loại kia cũng rất khủng bố, thực lực quỷ dị lại đáng sợ!

…

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long nuốt không ít đan dược khôi phục, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua đại hán áo đen, hỏi:

- Nơi này đi Thiên Phong cốc còn bao xa?

- Hồi đại nhân, dựa theo tốc độ này chỉ cần dùng ba ngày thời gian là đủ rồi!

Đại hán áo đen trả lời, không dám có chút bất kính.

- Đem tin tức về Cửu Vĩ Yêu Hồ cùng Bạch Linh mà ngươi biết nói cho ta nghe, nói tường tận một chút, nếu có sơ sót đừng trách ta không khách khí!

Lục Lâm Thiên nói.

- Dạ, đại nhân!

Trong lòng đại hán sợ hãi, lập tức đem tin tức mình biết kể rõ lại một lần.

Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc tuyệt đối được xem là đại tộc nhất lưu trong Tổ Yêu lâm, chỉ sợ ngoại trừ Bạch Hổ cùng Huyền Vũ hoàng tộc, cũng không có nhiều bộ tộc có thể đối kháng, dù có khả năng vẫn chưa chắc có thể thắng lợi.

Nhưng số lượng của Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc cũng không nhiều, không thường xuyên xuất hiện bên ngoài, thậm chí rất khó gặp mặt, nhưng toàn bộ yêu thú đều biết sự tồn tại của họ, mỗi khi có Cửu Vĩ Yêu Hồ đê giai ra ngoài tôi luyện, nếu bị yêu thú khác khi dễ, bộ tộc của yêu thú kia lập tức gặp phải đả kích mạnh mẽ, không ai may mắn thoát khỏi.

Cho nên theo thời gian trôi qua cũng không có bao nhiêu yêu thú dám trêu chọc bọn họ, huống chi huyết mạch của họ thật cao, thực lực lại cực kỳ cường hãn.

Lục Lâm Thiên chỉ nghe được tin tức, Bạch Linh chính là trưởng lão Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, hiện tại đã phản tộc, nhưng chuyện xảy ra khi nào thì không ai biết, chỉ biết Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc đang toàn lực truy nã Bạch Linh.

Có không ít yêu thú tham dự vào cuộc tìm kiếm này, nhưng đã qua mấy tháng thời gian tuy có vài lần phát hiện tung tích của Bạch Linh, bị tổn thương không ít vẫn chưa thể bắt được nàng.

- Một đám yêu thú tạp mao, nếu ai dám đánh Bạch Linh tỷ bị thương, ta sẽ nghiền xương hắn thành tro, khiến bọn hắn diệt tộc!

Tiểu Long siết chặt nắm tay cả giận nói.

Đại hán áo đen run lên, không nghĩ tới Yêu Hoàng lại có quan hệ với Bạch Linh như thế.

- Tuyết Sư, dùng tốc độ nhanh nhất chạy đi!

Lục Lâm Thiên nói.

- Dạ, chủ nhân!

Thiên Sí Tuyết Sư liều mạng vỗ cánh bay nhanh.

- Bạch Linh, chờ ta, chúng ta lập tức tới ngay!

Lục Lâm Thiên lập tức lấy thêm đan dược nuốt vào, chỉ hi vọng có thể nhanh chóng khôi phục càng sớm càng tốt.

Thiên Phong cốc, sơn cốc này lại là một dãy núi non vô biên vô hạn lại mở mang, địa hình nơi này bằng phẳng, nhưng vẫn tồn tại không ít núi non lẫn khe sâu.

Trong cốc đại thụ thành rừng, khe sâu hiểm trở, diện tích rộng lớn vô cùng.

Bên trong một sơn động nằm trong khe sâu chật hẹp, một thân ảnh xinh đẹp khoanh chân ngồi, khuôn mặt tuyệt mỹ tái nhợt, nàng đang nhắm mắt dưỡng thần, đột nhiên trong lòng tựa hồ hoảng hốt, lập tức mở mắt, ánh mắt trong suốt động lòng người, lại mang theo vẻ lãnh diễm yêu mị, xen lẫn uy nghiêm, nữ tử tuyệt mỹ như vậy ngoài Bạch Linh cũng khó gặp được ai khác.

Sắc mặt tái nhợt, Bạch Linh chỉ có thể thu liễm chân khí, nàng không dám điều tức, một khi có khí tức tiết ra ngoài sẽ bị cường giả cảm giác được mà tìm tới.

Bạch Linh biết hiện giờ trong Thiên Phong cốc hội tụ không ít cường giả yêu tộc, cấp độ bát giai không ít, bất kỳ dao động nào dù nhỏ nhặt nhất đều sẽ bị người phát hiện, một khi bị phát giác nàng còn muốn thoát thân sẽ khó khăn.

- Không biết hắn thế nào rồi!

Trong đầu Bạch Linh hiện lên một thân ảnh, khóe môi tái nhợt lại hiện tia cười khổ, tại sao nàng lại nghĩ tới hắn, nói thế nào hắn cũng không thể tới Tổ Yêu lâm.

- Nơi này có một sơn động, tựa hồ có chân khí dao động trước đó không lâu.

Một âm thanh từ ngoài động truyền tới, ánh mắt Bạch Linh co rụt lại, trong mắt lộ vẻ lạnh lùng uy nghiêm, thân hình chợt lóe biến mất ngay tại chỗ.

- Ngươi không phải tìm lầm rồi đi, bên trong sơn động làm gì có khí tức?

Hai thân ảnh nhìn quanh tìm kiếm, lại không dám đi vào.

- Sẽ không nhầm đâu, Xuyên Địa Yêu Giáp bộ tộc chúng ta có thiên phú với khí tức, sẽ không sai.

Hai trung niên đang đứng ngay cửa động trò chuyện với nhau.

- Vậy vào xem đi!

Người bên trái nói.

- Nghe nói Bạch Linh cực kỳ lợi hại, cấp độ bát giai, nếu nàng ở bên trong chúng ta nhất định phải chết!

Trung niên bên phải lo lắng nói.

- Bất kể như thế nào, hai người các ngươi chết chắc rồi!

Nhưng đúng ngay lúc này một âm thanh hàn khí tận xương rơi vào trong tai hai đại hán.

- Không xong!

Sắc mặt hai người đại biến, vừa định chạy trốn trước mắt chợt hiện ra một bạch ảnh, nháy mắt hai đạo trảo ấn đã rơi lên đỉnh đầu hai người.

- Ca ca!

Đầu của hai đại hán vang lên tiếng vỡ răng rắc, nháy mắt hóa thành mảnh nhỏ.

Ánh mắt Bạch Linh ngưng trọng nhưng không dám dừng lại, biến mất ngay tại chỗ, động tĩnh như vậy đã đủ làm cho cường giả ở xung quanh phát hiện.

…

Thiên Sí Tuyết Sư cấp tốc bay nhanh, mọi người đều chuyên tâm điều tức, chỉ có đại hán áo đen bị cấm chế không cách nào nhúc nhích.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đã sớm khôi phục vẻ hồng nhuận, bình thường tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết rất chậm, nhưng khôi phục lại thần tốc, hơn nữa hắn còn dùng thật nhiều đan dược, đương nhiên tốc độ hồi phục sẽ nhanh hơn.

- Đại nhân, mau nhìn xem, phía trước chính là Thiên Phong cốc!

Đại hán áo đen thở ra một hơi nhẹ nhõm, chỉ mới hai ngày rưỡi cũng đã tới được nơi này.

Hô!

Lục Lâm Thiên thu lại thủ ấn, mọi người cũng mở mắt nhìn chăm chú về phía trước.

Dãy núi lớn rộng mở trước mắt, lúc này đã là chạng vạng, tà dương như máu, khắp núi non bao phủ ánh vàng hiện lên ánh sáng mờ ảo.

- Cuối cùng đã tới!

Trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, tâm thần trải ra, bên trong Thiên Phong cốc thật sự có rất nhiều yêu khí của cường giả yêu thú, trong lòng hắn thầm cầu nguyện Bạch Linh còn có thể chống đỡ, ngàn vạn lần đừng xảy ra sự cố.

- Tuyết Sư, dùng hết tốc độ bay về phía trước, tìm một đầu yêu thú hỏi thăm tình huống!

Lúc này Tiểu Long cũng khẩn trương, hắn luôn xem Bạch Linh là thân tỷ tỷ, trong lòng lo lắng không kém hơn Lục Lâm Thiên.

- Dạ!

Thân hình Thiên Sí Tuyết Sư thu nhỏ một ít, lao thẳng vào trong Thiên Phong cốc.

Tâm thần Lục Lâm Thiên vẫn luôn quan sát khắp xung quanh, nơi này rộng lớn như vậy muốn tìm Bạch Linh thật không dễ dàng, việc hắn cần làm bây giờ là tranh thủ thời gian thu thập tin tức.

Chương 2228: Là hắn đã tới! (1)

Sắc trời gần vào đêm, khu rừng rậm rạp trở nên u tối, tàng cây phủ kín không nhìn thấy được cả tinh tú trên bầu trời.

Bên trong khu rừng, Tiểu Long bắt giữ một đầu yêu thú thất giai, hỏi thăm tin tức gần đây trong Thiên Phong cốc, mà bị chân khí áp chế, đầu yêu thú kia cũng không dám giấu diếm.

- Chết đi!

Yêu thú kia vừa nói xong, Tiểu Long chợt quát, trảo ấn vỗ lên thiên linh cái của hắn, một đạo kim sắc hỏa diễm tràn vào, nhất thời thiêu hắn thành tro tàn, nhớ tới những yêu thú này tới đây là vì vây bắt Bạch Linh, trong lòng Tiểu Long lập tức nổi lên sát ý.

- Lão đại, tên thứ tư rồi nhưng còn chưa có tin tức của Bạch Linh tỷ!

Trong mắt Tiểu Long lộ vẻ lo lắng nói.

- Không có tin tức cũng là chuyện tốt, ít nhất chứng minh hiện tại Bạch Linh vẫn an toàn.

Lục Tâm Đồng nói.

- Tiếp tục tìm, nhất định phải nhanh chóng tìm được Bạch Linh!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thân ảnh lướt vào rừng rậm biến mất.

Theo tin tức vừa hỏi thăm, mặc dù biết hiện tại chưa tìm được Bạch Linh, nhưng Thiên Phong cốc đã bị đông đảo cường giả yêu tộc bao vây, tuy nơi này diện tích rộng lớn, địa hình phức tạp, nhưng muốn tìm được người cũng chỉ là chuyện sớm hay muộn.

Mà bây giờ cường giả các tộc thật quá đông đảo, cấp độ bát giai không ít, có lời kêu gọi của Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, hơn nữa có lẽ trong khoảng thời gian trốn tránh gần đây Bạch Linh đã đánh chết không ít cường giả yêu tộc, bởi vì bọn hắn cũng sẽ toàn lực tìm cho được nàng.

…

Bên trong một khe núi, ngọn núi bao phủ khắp xung quanh, khe núi tối đen một mảnh, nhìn vào cảm giác âm u rợn người.

- Yêu Hoàng, ta mới nhận được tin tức cách đây không lâu, Bạch Linh xuất hiện ở hướng đông nam, đang có không ít cường giả đuổi tới, chuyện khác ta cũng không biết!

Một đầu yêu thú thất giai trung kỳ hình người sợ hãi nhìn Tiểu Long nói, toàn thân bị áp chế run rẩy không ngừng.

- Chết đi!

Tiểu Long không chút lưu tình, người dám đánh chủ ý với Bạch Linh tỷ đều phải chết.

- A!

Yêu thú hô thảm một tiếng, hóa thành tro tàn, thậm chí không biết vì sao Yêu Hoàng lại giết hắn.

- Chúng ta đi hướng đông nam!

Lục Lâm Thiên bay nhanh, thoáng chốc đã biến mất.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ánh nắng sáng sớm buông xuống, sương mù dần dần tan biến.

- Nhanh tới phía trước, đã phát hiện được Bạch Linh!

- Nghe nói Bạch Linh đã bị vây phía trước, lần này hẳn là trốn không thoát!

- Lão đại, có phải Bạch Linh tỷ thật sự bị vây khốn rồi sao?

Tiểu Long hỏi.

- Mặc kệ thật giả, chúng ta mau đi xem một chút!

Trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, mặc kệ thật giả hắn cũng phải đi nhìn xem.

…

Bên trong một dãy núi liên miên vô tận, rừng cây xanh biếc, tựa như chốn tiên cảnh.

Một bạch ảnh tuyệt mỹ đang đứng trên mỏm núi đá, vẻ mỹ lệ mị hoặc chúng sinh, tuyệt thế nghiêng thành, ngoài Bạch Linh thì còn có ai!

Mà giờ khắc này khắp những đỉnh phong núi xung phong đỉnh phong núi mà Bạch Linh đang đứng đều có đông đảo thân ảnh đang đứng vây quanh, chân khí cường hãn, thực lực thấp nhất cũng đã tới thất giai.

Ánh mắt bọn họ đều nhìn lên người Bạch Linh, mỗi người đều có tâm tư riêng của mình.

Trên một đỉnh phong núi bên tay phải Bạch Linh, có hơn ba mươi thân ảnh đang đứng, hồng y hồng bào, đứng đầu là một lão giả hơn năm mươi tuổi, thân hình thấp bé lại rất mập mạp, thực lực vô cùng cường hãn.

Ở trên một đỉnh phong núi khác có mười mấy thân ảnh đang đứng, nam tuấn lãng phiêu dật, nữ uyển chuyển xinh đẹp, ở giữa có một nam nhân tà mị, tuấn mỹ tới mức làm người khó thể tin, ánh mắt tràn ngập tà khí.

Sắc mặt Bạch Linh vẫn không chút thay đổi, vẫn lộ ra vẻ cao quý lẫn lạnh lùng.

- Bạch Linh, ngươi trốn không thoát đâu, theo ta trở về đi, đây là đường sống duy nhất của ngươi, nếu không ngươi nhất định phải chết!

Nam nhân tà mị nhìn Bạch Linh lộ ý cười, ý cười đắc ý như đã bắt giữ được con mồi mà mình yêu thích nhất.

- Ngươi cảm thấy được ta sẽ làm vậy sao?

Bạch Linh thản nhiên hỏi.

- Hiện tại ngươi đã không còn lựa chọn, cũng không tới lượt ngươi lựa chọn!

Quanh thân nam nhân bắt đầu có không gian xung quanh dao động, khí tức cường hãn tới cực hạn.

- Vậy thử xem!

Đôi mắt Bạch Linh co rụt lại, lộ ra sát ý băng sương.

- Thanh Ly vương, để lão phu giúp đỡ đi!

Hồng bào lão giả thấp bé nói, chân khí dao động như có như không, tu vi bát giai hậu kỳ, ở ngay lúc này chỉ sợ thực lực đã cao hơn rất nhiều người.

Mặc dù trên những ngọn núi xung quanh cũng có tu vi bát giai, nhưng theo chỉnh thể mà xem thực lực người của hồng bào lão giả rõ ràng là cường hãn nhất.

- Vậy làm phiền Huyết Dạ tộc trưởng!

Nam nhân tà mị thản nhiên nói.

- Sưu!

Thân ảnh Huyết Dạ chợt lóe, ánh mắt nhìn xuống Bạch Linh:

- Bạch Linh, ngươi trốn không thoát đâu, ngươi trúng huyết độc của Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc chúng ta, nếu không được giải độc, với tu vi của ngươi nhiều nhất chống đỡ được ba tháng, ba tháng sau sẽ khô cạn máu huyết mà chết!

- Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc, ta chán ghét nhất là những con chuột như các ngươi, nếu có cơ hội ta cũng không ngại đem các ngươi diệt tộc!

Ánh mắt Bạch Linh băng sương, tràn đầy sát ý nói.

- Hừ, đã chết tới nơi còn dám cuồng ngôn, xem như cho ngươi cơ hội thực lực của ngươi cũng không đủ, hiện tại lão phu lười tốn nước bọt với ngươi, vậy hãy để cho lão phu tự tay bắt ngươi đi!

Yêu nguyên run lên, xung quanh Huyết Dạ nổi lên long quyển phong bạo nhất thời xoay tròn bay ra.

- Nhìn xem ngươi làm sao đối kháng với lão phu!

Huyết Dạ quát một tiếng, hồng bào vẫy nhẹ, long quyển phong run lên, che phủ cả không gian, trong nháy mắt bao trùm về hướng Bạch Linh, không gian xung quanh đều bị lực hấp xả hoàn toàn xé nát.

Ánh mắt Bạch Linh ngưng trọng, trên người nàng đã trọng thương, cho dù nàng ở thời kỳ toàn thịnh cũng chưa chắc đối kháng được người này.

Hiện tại nàng lại bị trọng thương, Bạch Linh hiểu được mình không phải đối thủ của Huyết Dạ, huống chi xung quanh còn có đông đảo cường giả, chỉ sợ hôm nay nàng không còn cơ hội chạy thoát.

- Hừ, cho dù chết cũng phải có người chôn cùng!

Khóe môi Bạch Linh hiện lên tia băng sương, yêu nguyên phong hệ tràn ra, một đạo phong nhận đột nhiên bắn tới.

Hưu!

Phong nhận gào thét cắt vỡ khe không gian.

Oanh oanh!

Trong nháy mắt long quyển phong bạo thổi quét lên đỉnh phong núi mà Bạch Linh đặt chân, trong thoáng chốc cả đỉnh phong núi nứt vỡ, sơn băng địa liệt, đá vụn kích tán.

Cùng một thời gian thân ảnh Bạch Linh lướt ra khỏi long quyển phong bạo, trốn nhanh về phía trước, thân ảnh hóa thành bạch quang, nàng không khả năng đối phó với toàn bộ cường giả, hiện tại chỉ có thể chạy trốn.

- Trốn không thoát đâu!

Huyết Dạ lớn tiếng quát.

- Oanh long long!

Sáu Huyết Dực Yêu Bức tu vi bát giai đồng thời nhảy ra, sớm ngăn cản trước người Bạch Linh, yêu nguyên hội tụ thành sáu cỗ long quyển phong bạo.

Ca ca!

Sáu cỗ long quyển phong bạo bao vây Bạch Linh bên trong, giống như cự long rít gào, hai cỗ mạnh nhất do hai tu vi bát giai trung kỳ ngưng tụ, mà bốn cỗ còn lại là bát giai sơ kỳ.

Chương 2229: Là hắn đã tới! (2)

- Phá!

Bạch Linh quát một tiếng, sắc mặt khẽ biến, thân hình chợt lóe nháy mắt xuất hiện trước cỗ long quyển phong bạo yếu nhất, thân ảnh vυ"t lên, yêu nguyên cuồn cuộn bộc phát.

Xuy xuy!

Bạch y phất phới, trên tay đột nhiên bắn ra bạch sắc quang thúc, mang theo năng lượng cực kỳ cuồng bạo nháy mắt va chạm vào long quyển phong bạo kia.

Long quyển phong bạo nhất thời vỡ tan, lập tức phá nát, thân ảnh Bạch Linh lại hiện thân bay ra.

- Còn muốn trốn sao?

Huyết Dạ cười lạnh, thân hình vừa động nháy mắt đã xuất hiện sau lưng Bạch Linh, yêu nguyên phong hệ hiện thành quyền ấn oanh thẳng vào người nàng, không gian vặn vẹo thành độ cong thật lớn.

Bạch Linh nháy mắt xoay người, trong tay vừa chuyển, quang thúc bắn tới lập tức va chạm vào quyền ấn.

- Phanh!

Hai cỗ lực lượng va chạm, kình khí kinh người thổi quét, chỉ tích tắc thiên không chao đảo, giống như sơn băng địa liệt.

Phốc!

Bạch Linh phun máu tươi, thân hình bị đẩy lui, nàng căn bản không thể đối kháng được thực lực của Huyết Dạ.

Nam tử tà mị thản nhiên nhìn cảnh tượng này, trên môi hiện ý cười.

Ánh mắt các cường giả yêu tộc đều biến hóa, thầm than cuối cùng Bạch Linh cũng không trốn thoát, nàng hoàn toàn không còn cơ hội chạy ra ngoài.

- Không biết tự lượng sức mình, lần này dù ngươi chắp cánh cũng khó thoát khỏi!

Huyết Dạ cười lạnh nói.

Xuy!

Vừa dứt lời thân hình Huyết Dạ đã bay ra, trảo ấn vặn vẹo không gian, đánh thẳng tới người Bạch Linh.

- Cho dù ta chết ngươi cũng không được yên thân!

Khóe môi Bạch Linh hiện vết máu, thủ ấn biến hóa, một đạo quang thúc bắn ra, năng lượng yêu nguyên như dời non lấp bể hung hăng va chạm vào trảo ấn.

Xuy!

Hai lực lượng đυ.ng nhau, giống như sóng biển cuồn cuộn dựng thẳng tận chân trời.

Phanh phanh!

Trảo ấn nổ tung, bên trong tràn ngập khe nứt, nháy mắt lan tràn khắp trảo ấn, cuối cùng hoàn toàn tan vỡ.

- Đáng tiếc ngươi không có thực lực này!

Thân ảnh Huyết Dạ chợt lóe, xuất hiện trước người Bạch Linh không xa.

- Ta có chết cũng phải cho ngươi theo đệm lưng!

Bạch Linh cười lạnh nói.

- Xuy!

Quanh thân Bạch Linh tràn ngập bạch mang, yêu nguyên bạo tuôn, dù nàng chết cũng sẽ không buông tha kẻ này.

- Huyết Dạ tộc trưởng, ta muốn người sống!

Ánh mắt nam nhân tà mị híp lại, quát lớn, hắn tự nhiên biết Bạch Linh muốn làm gì, hắn không muốn nàng hương tiêu ngọc tổn, bằng không cũng đã sớm ra tay bắt nàng.

- Muốn tự bạo, chỉ sợ ngươi không có cơ hội!

Huyết Dạ như có chuẩn bị, trong tay bắn ra quầng sáng bao phủ không gian xung quanh Bạch Linh.

- Phốc!

Quầng sáng vỡ áp khiến chân khí Bạch Linh không cách nào trướng lên, sắc mặt càng lúc càng tái nhợt.

- Ít nhất ta muốn chết, các ngươi không ngăn cản được!

Bạch Linh đứng trong quầng sáng, máu nhiễm áo trắng, khóe môi rỉ máu, chân khí uể oải, nhưng trong ánh mắt tràn ngập vẻ lạnh lùng cao ngạo, lạnh lùng nhìn lướt qua thiên không, dừng lại trên người nam nhân tà mị kia, trong đôi mắt một mảnh băng sương:

- Thanh Ly, ngươi nhìn lầm người rồi, Bạch Linh này tình nguyện chết trong cao ngạo, cũng sẽ không thỏa hiệp với ngươi!

- Xuy!

Dứt lời, trong miệng Bạch Linh lại phun ra máu tươi, thủ ấn kết xuất ngưng tụ chưởng ấn.

- Mau, đừng cho nàng chết!

Sắc mặt nam nhân tà mị đại biến, Bạch Linh không thể chết, hắn làm nhiều chuyện như vậy sao có thể để cho nàng chết!

- Đồ khốn…

Huyết Dạ hét lớn một tiếng, hắn có thể ngăn cản Bạch Linh tự bạo, nhưng không thể ngăn cản nàng tự sát, nếu nàng chết, hắn chẳng khác gì kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Chưởng ấn của Bạch Linh đặt lên thiên linh cái, trong đầu hiện lên một thân ảnh, khẽ cười khổ, khóe môi tuôn máu tươi, chưởng ấn nhất thời vỗ xuống.

- Nếu như nàng chết, ta sẽ làm cho toàn bộ sinh linh nơi đây chôn cùng nàng, ta đã tới rồi, ai còn dám động tới nàng, ta sẽ làm cho hắn tan thành mây khói!

Nhưng đúng ngay lúc này giữa không trung truyền ra đạo sóng âm, sóng âm xen lẫn chân khí đủ làm toàn bộ những người đang có mặt nghe thấy.

Xuy!

Âm thanh thản nhiên lại quen thuộc, chưởng ấn của Bạch Linh chợt khựng lại, ánh mắt nhìn chầm chầm phía trước, nhất thời không dám tin, bởi vì nơi đó vừa xuất hiện một thanh ảnh.

- Hắn thật sự đã tới, là thật sao…

Chỉ nháy mắt, Bạch Linh chợt sửng sốt, lập tức lộ ra nụ cười, nàng xác định, hắn thật sự đã tới!

Lúc này trong mắt thanh ảnh mang theo ý cười, quang dực hiện lên, không gian xung quanh bị cắt vỡ, Bạch Linh làm sao có thể quên, bởi vì vừa rồi trong đầu nàng vẫn còn nghĩ tới hắn.

Âm thanh truyền ra, đông đảo ánh mắt xung quanh đều rơi lên người Lục Lâm Thiên, trên lưng thanh ảnh có đôi cánh phóng thích ra năng lượng kinh người, năng lượng kia làm cho người có tu vi bát giai cũng kinh sợ.

- Hôm nay ai dám động tới một sợi tóc của nàng, ta sẽ làm cho hắn diệt tộc!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện giữa không trung, nhìn thấy Bạch Linh bị giam trong quầng sáng yêu nguyên bên dưới, tiếng quát tràn ngập sát khí vang vọng cả chân trời.

Đôi cánh sau lưng hắn vẫy mạnh, tiếng sấm nổ vang vọng, thân ảnh hắn bay ra, tay phải vươn tới, tử kim lưu quang xuất hiện, một cỗ chân khí hủy diệt cuồn cuộn tràn ra.

Oanh long!

Chỉ nháy mắt lôi đình dựng lên, tử kim sắc lôi đình giáng xuống, xu thế thật lớn làm linh hồn người run rẩy.

- Di!

Nhìn thấy một màn này, sắc mặt Huyết Dạ cùng nam nhân tà mị đều thay đổi, năng lượng kinh người như thế thật sự không tầm thường.

- Hoa lạp!

Lôi vân quay cuồng trên không, Lục Lâm Thiên đã đi tới trên quầng sáng bao phủ Bạch Linh, lôi đình lớn như cánh tay ầm ầm rơi xuống, không gian lập tức vặn vẹo.

Oanh long!

Lôi đình hung hăng giáng xuống quầng sáng kia, cự lực ngập trời trút xuống.

Trên quầng sáng vang lên tiếng nổ đinh tai nhức óc, quầng sáng run rẩy, tử sắc điện mang trút xuống, quầng sáng run rẩy chao đảo dữ dội, đột nhiên nứt nẻ.

Cơ hồ đồng thời, khóe môi Bạch Linh hiện ra ý cười khuynh thành, không biết khí lực từ đâu khôi phục, yêu nguyên lập tức tràn ra.

Một giây sau thủ ấn của nàng biến hóa, yêu nguyên hội tụ thành quang cầu khổng lồ, vầng sáng chói mắt khiến mọi người đều cảm nhận được lực lượng hủy diệt xuất hiện.

Quang cầu hung hăng va chạm vào quầng sáng, quầng sáng lại vang lên âm thanh nổ bạo đinh tai nhức óc, ầm ầm nứt toác, kình phong bàng bạc nhất thời thổi quét.

Oanh long long!

Nhất thời đất rung núi chuyển, không gian phá nát, năng lượng phong bạo khủng bố thổi quét, nháy mắt lại đột nhiên ngừng lại cuối cùng đều biến mất.

- Phốc!

Bạch Linh lại phun ra máu tươi, thân hình không cách nào chống đỡ bay ngược ra sau.

- Ông!

Tiếng sấm nổ mạnh vang vọng, thân thể mềm mại của Bạch Linh rơi vào một vòng tay, nàng hé mắt nhìn thấy khuôn mặt kiên nghị quen thuộc cùng nụ cười tà khí luôn lưu trên môi.

- Sao ngươi lại tới đây!

Bạch Linh vẫn có chút không thể tin, bàn tay đặt lên khuôn mặt kia vuốt nhẹ, độ ấm chứng minh nàng không phải đang nằm mơ.

- Thật có lỗi, ta đã tới chậm!

Lục Lâm Thiên đau lòng cực điểm, ánh mắt lướt qua thiên không, tràn ngập lãnh ý.

- Ta đã cho rằng mình không còn cơ hội gặp lại ngươi!

Bạch Linh mỉm cười nói.

- Thương thế của nàng nghiêm trọng, đừng nói chuyện nữa!

Lục Lâm Thiên đau lòng nói.

Chương 2230: Giao cho ta đi!

- Thực lực bọn hắn rất mạnh!

Bạch Linh nhắc nhở.

- Trước kia ta có nàng, hiện tại nàng có ta, hết thảy giao cho ta đi!

Lục Lâm Thiên nói, đút đan dược vào miệng Bạch Linh.

- Được, cẩn thận một chút!

Bạch Linh nuốt đan dược vào trong miệng.

- Bạch Linh tỷ!

Giữa không trung lại xuất hiện vài thân ảnh, một đạo hoàng mang có tốc độ nhanh nhất, vừa dứt lời một thiếu niên đã xuất hiện trước người Bạch Linh.

- Tiểu Long, đệ cũng tới rồi sao!

Mặc dù thân ảnh kia đã trưởng thành không ít, nhưng Bạch Linh vẫn nhận ra.

- Bạch Linh tỷ, còn muội nữa!

Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Thiên Độc Yêu Long, Tuyết Sư cùng Phi Thiên Ngô Công đều đi tới.

- Tâm Đồng, muội càng ngày càng đẹp!

Bạch Linh đảo mắt cười nói.

- Đồ khốn, là ai đánh trọng thương Bạch Linh tỷ, lăn ra đây cho ta!

Tiểu Long hét lớn một tiếng, ánh mắt đảo qua bốn phía.

Một nhóm cường giả yêu tộc bị ánh mắt Tiểu Long nhìn tới, linh hồn không tự chủ được run rẩy.

Trên đỉnh phong núi, nam nhân tà mị nhìn thấy mỹ nữ tuyệt mỹ đang rúc vào trong lòng thanh y nhân, còn lộ ra ý cười mà hắn chưa từng nhìn thấy, ánh mắt bắt đầu âm trầm lên, tràn đầy sát ý.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua xung quanh, cường giả yêu tộc đông đảo, thực lực của Huyết Dạ tuyệt đối cao hơn Huyết Phong, mình cùng Tiểu Long liên thủ đối phó Huyết Phong vốn đã thật liều mạng, mà bây giờ muốn đối phó Huyết Dạ chỉ sợ có chút không đủ sức.

Cảm giác được có ánh mắt nhìn mình, Lục Lâm Thiên lại nhìn qua, trong mắt hiện lên một thân ảnh, nam nhân kia thật tuấn mỹ, nếu đi tới Đại lục Linh Vũ, Cổ Vực cùng Đông Hải, chỉ sợ nữ nhân trong thiên hạ đều phải khuynh đảo vì hắn.

- Lâm Thiên, hắn là Thanh Ly của Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, là vương giả trong tộc, tu vi bát giai hậu kỳ đỉnh phong, cực kỳ khó đối phó!

Âm thanh Bạch Linh rơi vào trong tai Lục Lâm Thiên.

- Thực lực rất mạnh!

Lục Lâm Thiên khẽ biến, bát giai hậu kỳ đỉnh phong, hơn nữa còn có thiên phú yêu hồ cùng huyết mạch cực cao, người này tuyệt đối vô cùng cường hãn.

Giờ phút này ánh mắt Huyết Dạ cực kỳ âm trầm, sau khi phục hồi lại tinh thần vẫn nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, nghe được tiếng quát của Tiểu Long liền bước tới, thản nhiên nói:

- Các ngươi là ai, dám ra tay phá hư chuyện của Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc cùng Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc, hậu quả các ngươi không cách nào gánh vác!

- Huyết Dực Yêu Bức, lại là đám lão thử tạp mao các ngươi, xem ra mấy ngày trước giết còn chưa đủ, sau này nếu nhìn thấy đám thử tạp mao các ngươi, ta thấy một tên giết một tên!

Tiểu Long thật sự nổi giận quát lớn.

- Tiểu tử, ngươi đã làm gì?

Nghe được lời nói của Tiểu Long, sắc mặt Huyết Dạ đại biến.

- Không có gì, ngày hôm qua hình như đã giết vài tên gọi là Huyết Phong, Huyết Hoành cùng Huyết Nhận gì đó, mặt khác còn có vài người thì không nhớ được!

Tiểu Long thản nhiên nói.

- Tộc trưởng!

Lời của Tiểu Long vừa dứt, một thân ảnh vội vàng bay tới, sau đó rơi xuống bên cạnh Huyết Dạ, không phải ai khác chính là Huyết Dực Yêu Bức bát giai sơ kỳ đã chạy thoát khỏi tay Thiên Độc Yêu Long hôm trước.

Người này vừa xuất hiện liền nhìn thấy nhóm người Lục Lâm Thiên, ánh mắt lộ vẻ sợ hãi, lập tức thấp giọng nói gì đó với Huyết Dạ.

- Đồ khốn, ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi!

Huyết Dạ giận dữ, yêu nguyên run lên, không gian nứt vỡ thành khe hở, nhanh chóng lan tràn ra xa, thân hình như lưu quang lao thẳng về hướng Tiểu Long.

- Lão thử tạp mao, ngươi làm gì khó dễ được ta!

Ánh mắt Tiểu Long trầm xuống, chợt lóe hóa thành bản thể khổng lồ, ngũ trảo sinh vân, thân hình bao trùm kim sắc hỏa diễm, trên lưng còn có một mai rùa thật lớn bao phủ, không gian xung quanh xung quanh giống như đông cứng lại.

- Di, Yêu Hoàng khí, làm sao có thể…

Huyết Dạ hóa đá.

- Ngao!

Tiểu Long rít gào một tiếng, uy áp tràn ngập, trong miệng phun ra kim sắc hỏa diễm nóng cháy, nhất thời thổi quét về hướng Hắc Dạ.

- Yêu Hoàng, là Yêu Hoàng!

Toàn bộ ánh mắt nhất thời kinh hãi, nhìn thấy thân hình khổng lồ của Tiểu Long đang xoay quanh trên không trung, cảm giác được uy áp chấn động lòng người, linh hồn các yêu thú đều rung động.

- Di!

Nam nhân tài mị cũng kinh nghi, khí tức kia thật mạnh làm cho hắn cũng bị ảnh hưởng, tuyệt đối là Yêu Hoàng khí, nhưng yêu thú kỳ dị kia rõ ràng không phải Bạch Hổ hoàng tộc, cũng không giống Huyền Vũ hoàng tộc.

Kim sắc hỏa diễm bao phủ, Huyết Dạ giãy dụa thoát ra, quanh thân bao trùm một vầng năng lượng phong hệ nồng đậm, thần sắc kinh ngạc, kim sắc hỏa diễm thật kinh khủng, thậm chí thiếu chút nữa đã thiêu hủy linh hồn của hắn, yêu nguyên cũng không cách nào chống cự.

- Tại sao lại có Yêu Hoàng khí!

Huyết Dạ lui ra phía sau, nhìn thân thể to lớn của Tiểu Long đầy vẻ khó hiểu, máu huyết cùng linh hồn của hắn cũng bắt đầu sôi trào, tuyệt đối là Yêu Hoàng khí hàng thật giá thật.

- Bát giai trung kỳ!

Bạch Linh nhìn Tiểu Long với vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới mới vài năm mà tu vi của Tiểu Long đột phá nhanh như vậy, đã tới được bát giai trung kỳ.

- Bổn hoàng ở đây, ai dám không phục!

- Ngao!

Kim sắc hỏa diễm thu liễm, Tiểu Long nhìn Huyết Dạ, con mắt thứ ba đột nhiên mở ra, một tiếng rít gào vang vọng, âm thanh hóa thành sóng âm lan tràn khuếch tán, Yêu Hoàng khí cũng lan tràn tới cực hạn.

- Hống hống!

- Ngao!

- Ô ô…

Sắc mặt đông đảo yêu thú những ngọn núi xung quanh đều đỏ lên, linh hồn cùng máu huyết đều sôi trào kịch liệt, rốt cục không thể áp chế đều hóa thành bản thể khổng lồ.

Gặp được uy áp, ngoại trừ Huyết Dạ, toàn bộ yêu bức còn lại đều không tự chủ được hóa thành nguyên hình.

- Bái kiến Yêu Hoàng!

Xa giữa không trung đã tụ tập không ít yêu thú, nhân số phải hơn vạn, từng đầu yêu thú hóa nguyên hình, cả không gian tràn ngập tiếng gào thét.

Giờ phút này chỉ có mười mấy thân ảnh trên một ngọn núi vẫn duy trì được hình người đứng yên ở đó.

Mười mấy cường giả Cửu Vĩ Yêu Hồ đứng sau lưng nam nhân tà mị chỉ có chút biến hóa, yêu nguyên run lên, đang chống cự uy áp trên người Tiểu Long.

- Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, huyết mạch thật sự cường hãn a!

Lục Lâm Thiên nhủ thầm.

- Hôm nay thật có chút phiền phức!

Lục Lâm Thiên lướt qua thiên không, lúc này chỉ có người của Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc cùng Huyết Dạ là không bị khống chế, mà thực lực của họ là cực mạnh nhất.

- Đều nghe cho rõ đây, giết lão thử tạp mao Huyết Dực Yêu Bức kia cho ta!

Tiểu Long rít gào, xoay quanh trời cao, khí thế ngập trời vỡ áp, hiệu lệnh chúng yêu thú vây công cường giả Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc, mang theo uy áp của Yêu Hoàng tràn ngập trong đầu chúng yêu thú.

- Tuân lệnh Yêu Hoàng!

Từng đầu yêu thú bát giai lập tức lăng không bay lên, không ai dám chống lệnh, trên từng ngọn núi động tĩnh ầm vang, không gian run rẩy, cả hư không rộng lớn đều bị những đầu kềnh càng bao phủ.

Chương 2231: Vạch trần thân phận

Từng đầu yêu thú thất giai bát giai đột nhiên không thể không lao tới công kích Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc.

- Đồ khốn, các ngươi dám!

Huyết Dạ kinh hãi, hắn thật không ngờ Yêu Hoàng kia lại làm như vậy, nhiều yêu thú bát giai đồng thời công kích, trong đó bát giai trung kỳ không ít, hắn thật không dám đối kháng.

- Ta còn tưởng rằng thật sự là Bạch Hổ hoàng tộc hay Huyền Vũ hoàng tộc chứ, nguyên lai chỉ là một đầu yêu thú tạp giao!

Âm thanh nam nhân tà mị chợt vang lên, thân ảnh lăng không nháy mắt xuất hiện bên người Huyết Dạ.

Nam nhân cười lạnh, quanh thân hiện lên bạch quang, hóa thành thanh bạch sắc quang ảnh phóng lên cao, mang theo uy thế tuyệt đối lăng không đứng thẳng giữa không trung.

Xuy!

Không gian nháy mắt run lên, bản thể Cửu Vĩ Yêu Hồ xuất hiện, thể tích hơn ngàn thước, da lông xanh trắng lóe sáng quang hoa, tám cự vĩ thật lớn tới vài trăm thước xuyên qua không gian không ngừng huy vũ.

Uy thế lan tràn làm chúng yêu thú đều run rẩy.

- Ngao!

Trong tích tắc bản thể Cửu Vĩ Yêu Hồ gầm lên một tiếng, âm thanh trầm thấp bén nhọn, phảng phất như có thể phá vỡ không gian, uy áp tràn ra, uy thế chấn động lòng người lan tràn.

- Đều lui ra cho ta, đây chỉ là một đầu yêu thú tạp giao mà thôi, không phải Yêu Hoàng tộc!

Bản thể nam nhân hét lớn một tiếng, âm thanh quanh quẩn giữa không trung.

Toàn bộ yêu thú đưa mắt nhìn nhau, nghe được lời của Thanh Ly đều lộ vẻ do dự, họ thần phục với Yêu Hoàng khí, cũng không phải mất đi lý trí, chỉ đơn thuần thần phục, bởi vì Yêu Hoàng khí tác dụng lên huyết mạch cùng linh hồn của họ, tuyệt đối không thể giả dối.

Nhưng những yêu thú ở đây đều biết, trong Tổ Yêu lâm chỉ có hai hoàng tộc là Bạch Hổ cùng Huyền Vũ, mặc dù yêu thú kỳ dị kia có Yêu Hoàng khí, nhưng rõ ràng không phải thuộc về hai hoàng tộc này.

- Đồ khốn, còn không giết bọn hắn cho ta!

Tiểu Long dữ tợn rít gào, uy thế tăng lên tới cực mạnh.

- Hống…

Những yêu thú có tu vi hơi thấp chợt run rẩy lên, mặc dù bị Thanh Ly vạch trần, biết yêu thú trước mắt không phải Bạch Hổ cùng Huyền Vũ, nhưng Yêu Hoàng khí là thật sự, luôn áp đặt lên linh hồn cùng huyết mạch của bọn hắn.

- Ai dám tiến lên, muốn chết phải không, yêu thú tạp giao kia cũng không phải Yêu Hoàng tộc!

Huyết Dạ cũng không phải yêu thú bình thường, vừa nghe lời của Thanh Ly lập tức hiểu được thân phận của Tiểu Long.

Vừa rồi hắn có chút kiêng kỵ, hiện tại đã hoàn toàn biến mất, nếu thật sự là hai đại hoàng tộc hắn thật sự e ngại, dù cho hắn trăm lá gan hắn cũng không dám trêu chọc tới.

Chúng yêu thú vô cùng do dự, mặc dù bị Yêu Hoàng khí áp chế nhưng chỉ áp chế mà thôi, hoàn toàn không tới nỗi phải nghe lệnh, nếu không có Thanh Ly vạch trần có lẽ họ sẽ nghe theo, dù sao Yêu Hoàng khí chính là chân thật.

Nhưng một khi bị vạch trần, họ hoàn toàn không muốn ra tay, ai cũng biết thực lực Thanh Ly cùng Huyết Dạ mạnh mẽ, không ai muốn đi chịu chết.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên có chút biến hóa, Thanh Ly nhìn ra thân phận Tiểu Long, hơn nữa còn có thú uy của Cửu Vĩ Yêu Hồ, chúng yêu thú đã do dự không ít, chỉ sợ họ sẽ không nghe theo mệnh lệnh của Tiểu Long, nhưng tự bản thân họ không dám hành động mà thôi.

- Hô!

Lục Lâm Thiên thở mạnh, thủ ấn biến hóa, trong tay hiện ra tử kim sắc lưu quang.

- Huyết Dạ tộc trưởng, ngươi đối phó yêu thú tạp giao kia, ta đi bắt người!

Thanh Ly nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh nói.

- Thanh Ly vương tử, để ta bắt người đi, chỉ sợ nhân loại kia thật khó đối phó!

Ánh mắt Huyết Dạ xoay chuyển, liền nói.

Muốn cho hắn đi đối phó yêu thú quỷ dị kia, bản thân hắn thật không dám, yêu thú tạp giao rõ ràng có quan hệ với Huyền Vũ hoàng tộc, mai rùa trên lưng chính là bằng chứng, nhưng dù cho địa vị có thấp nhưng nếu bị người ngoài động tới cũng biến thành đại họa, dù chỉ là chặn giết cũng phải để cho Huyền Vũ hoàng tộc ra tay, người ngoài tuyệt đối không thể xen vào.

- Vậy ngươi mau đi đối phó tiểu tử kia, ta đối phó yêu thú tạp giao!

Ánh mắt Thanh Ly trầm xuống, trong lòng hiểu được tính toán của Huyết Dạ.

- Yêu thú tạp giao, Yêu Hoàng khí của ngươi không có tác dụng gì với bổn vương!

Thanh Ly dứt lời, da lông dựng đứng, kình phong vô tận khuếch tán, yêu nguyên thao thiên tràn ra, chấn động không gian chao đảo, một đạo cự vĩ xuyên thủng không gian hung hăng đánh thẳng về hướng Tiểu Long.

- Ngao!

Tiểu Long rít gào một tiếng, thân thể dựng lên, ngũ trảo vặn vẹo không gian, trong miệng phun ra kim sắc hỏa diễm ngập trời ngăn cản cự vĩ.

Xuy xuy…

Cự vĩ gặp được hỏa diễm ngăn cản, nháy mắt khựng lại, phát ra tiếng vang, khói đặc lan tràn, không ngờ lại có dấu hiệu bị thiêu hủy.

- Đây là hỏa diễm gì, yêu thú tạp giao này quỷ dị!

Hai mắt Thanh Ly trầm xuống, hét lớn:

- Hỏa diễm này cũng bất phàm, nhưng thực lực quá thấp!

Lại thêm một cự vĩ vỡ áp xuống, xé rách không gian mang theo năng lượng phong hệ bắn ra, dùng xu thế như sấm đánh nháy mắt đâm thẳng vào đầu Tiểu Long.

Xuy xuy!

- Hừ, Long gia cần gì e ngại ngươi!

Tiểu Long quát một tiếng, cự vĩ mang theo hỏa diễm trực tiếp quất tới.

- Phanh!

Hai đạo cự vĩ va chạm, không gian run rẩy, âm bạo nổ tung ầm ầm truyền ra.

- Nhân loại đáng chết, dám giết tộc nhân của ta, hôm nay nhất định phải đem các ngươi nghiền xương thành tro!

Lúc này Huyết Dạ hét lớn, thân ảnh run lên, nháy mắt lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, không dám đối phó yêu thú kỳ dị kia, nhưng hắn nhất định sẽ không bỏ qua cho nhân loại này.

- Lâm Thiên mau lui lại, Huyết Dạ rất lợi hại!

Bạch Linh lo lắng kêu lên.

- Yên tâm đi, chúng ta nếu muốn đi, không ai ngăn cản được!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, vẻ mặt ngưng trọng, nhưng khóe môi vẫn cười lạnh, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực mở rộng, phảng phất như hiện lên khe không gian tối đen.

- Đi chết đi!

Tốc độ của Huyết Dạ nhanh hơn cả tia chớp, trảo ấn vặn vẹo không gian, trực tiếp vỡ áp xuống.

- Lão thử tạp mao, thực lực của ngươi còn chưa đủ!

Lục Lâm Thiên quát lạnh một tiếng, thủ ấn kết xuất, hét to:

- Thần Vũ Diệt Không!

- Ông ông!

Thể tích Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực hóa thành ngàn thước khổng lồ, mang theo năng lượng dao động mãnh liệt, âm thanh nổ mạnh như sấm sét vang vọng chín tầng trời.

- Hưu hưu…

Không gian run rẩy, từng đạo lưu quang bay ra, tầng tầng lớp lớp, hóa thành từng đạo loan đao cắt vỡ không gian bay tới.

- Đây là thần khí, là thần khí nhân loại!

Linh hồn Huyết Dạ run lên, uy áp kinh người làm cho hắn nhận ra đồ vật kia chính là thần khí khủng bố nhất của nhân loại.

- Chi!

Cuối cùng Huyết Dạ hóa thành bản thể khổng lồ, quanh thân hiện lên bạch sắc quang quyển.

Mười mấy cường giả Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc đều kinh ngạc, mà chính Bạch Linh cũng chấn kinh, khí tức kia cho dù là nàng ở thời kỳ toàn thịnh cũng khó thể đối kháng.

- Hưu hưu!

Không gian phá nát, kình khí ba đào ngập trời như sóng thần thổi quét trên không trung, vô cùng khủng bố.

Chương 2232: Tức giận hộc máu (1)

- Mau vào!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, Tử Kim Huyền Đỉnh phong xuất hiện, hóa thành hơn mười thước, nháy mắt thu toàn bộ mọi người bên cạnh đi vào, mọi người đứng bên ngoài sẽ chỉ làm hắn phân tâm lo lắng mà thôi.

- Oanh oanh!

Không gian sụp đổ hiện ra động sâu cực lớn, động tĩnh bên này làm Thanh Ly phải ghé mắt.

Xuy!

Không gian nháy mắt khôi phục như thường, Tử Lôi Huyền Đỉnh phong đã bị thu vào, mà Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực lại duỗi ra.

- Ca ca!

Giữa không trung truyền ra tiếng tan vỡ, bản thể Huyết Dạ xuất hiện, trên hai cánh hiện ra nứt nẻ, tràn ra máu tươi.

- Chi chi!

Trên người truyền ra đau đớn làm Huyết Dạ thống khổ kêu lên, công kích vừa rồi dù chưa làm hắn bị thương nặng nhưng cũng làm hắn nếm đau khổ thật sự.

- Lại không có vấn đề sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, trong lòng lại khìếp sợ, khi hắn còn ở Vũ Tôn nhị trọng thúc giục Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực công kích lại có thể đánh chết Vũ Tôn ngũ trọng hậu kỳ, hiện tại đã có tu vi Vũ Tôn tam trọng, thực lực tăng không ít dù gặp Vũ Tôn lục trọng cũng có thể đánh chết, nhưng Huyết Dạ chỉ bị một ít vết thương mà thôi.

- Hỗn đản, ta nhất định phải đem ngươi bầm thây vạn đoạn!

Huyết Dạ ngẩng đầu hét lớn, âm thanh tràn ngập sát ý phẫn nộ, đây là lần đầu tiên hắn chật vật như thế, còn bị nếm khổ bởi một nhân loại.

- Chi chi!

Huyết Dạ mở to miệng, yêu nguyên phong hệ nồng đậm tràn ra.

- Xuy!

Đạo bạch sắc yêu nguyên xuyên phá trường không, tựa như viên vẫn thạch nện thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Khuôn mặt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ ngưng trọng, chỉ sợ thực lực Huyết Dạ không kém hơn Hắc Vũ bao nhiêu, hiện tại phỏng chừng hoàn toàn bị mình chọc giận, nếu nhận phải công kích của hắn tuyệt đối sẽ bị thương.

- Ông!

Lục Lâm Thiên không dám nghênh tiếp, vội vàng thi triển Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực né tránh, chỉ lưu lại đạo tàn ảnh, thân hình nháy mắt biến mất ngay tại chỗ.

- Phanh!

Yêu nguyên màu trắng nháy mắt đánh thẳng vị trí Lục Lâm Thiên vừa đứng, lập tức rơi thẳng lên một ngọn núi khổng lồ bên dưới.

Nhất thời cả ngọn núi đều bị san thành bình địa, sơn băng địa liệt, đá vụn kích tán mấy ngàn thước, không ít yêu thú gần bên bị lan tới thậm chí đều bị thương không ít.

- Ông ông!

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên lại xuất hiện đã ở cách xa vài ngàn thước, tuy thực lực kém hơn Huyết Dạ nhưng tốc độ của thần khí

Huyết Dạ cũng không thể đuổi theo.

- Chi!

Một chiêu thất bại, Huyết Dạ vẫy cánh tiếp tục lao về hướng Lục Lâm Thiên.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất.

- Nhân loại hèn mọn, ta xem ngươi có thể trốn bao xa, bắt được ngươi, ta nhất định rút gân lột da ngươi!

Huyết Dạ theo đuổi không bỏ, miệng liên tục rít gào, nhưng luôn luôn theo đuôi Lục Lâm Thiên mà thôi.

- Thích đuổi theo sao, vậy thêm chút kí©ɧ ŧɧí©ɧ cho ngươi!

Lục Lâm Thiên nhướng mày cười lạnh, lại biến mất.

- Trốn đi đâu!

Huyết Dạ càng đuổi càng giận dữ, điên cuồng đuổi theo không bỏ qua.

- Nghiệt súc, đuổi có sướиɠ không, tặng ngươi một ít kí©ɧ ŧɧí©ɧ nữa …

Lục Lâm Thiên xuất hiện, nhìn chằm chằm nhóm Huyết Dực Yêu Bức phía trước, lời vừa dứt trong tay đột nhiên hiện huyết quang.

- Ngao!

Huyết Lục ra tay, đao mang mang theo long ngâm hổ khiếu vang vọng cả thiên không.

- Ca…

Đao mang rơi xuống, không chút hoa lệ, nện thẳng lên người một Huyết Dực Yêu Bức bát giai trung kỳ.

Nháy mắt không trung đột nhiên run rẩy!

- Ca!

Kình phong sắc bén cực kỳ khủng bố bay ra, chỉ khoảnh khắc thân hình Huyết Dực Yêu Bức bát giai trung kỳ bị bổ làm hai nửa, máu tươi rơi đầy giữa không trung.

- Đồ khốn!

Huyết Dạ nổi giận rít gào, thân ảnh truy theo, mà Lục Lâm Thiên lại biến mất ngay tại chỗ.

- Tiếp tục!

Lại một lần lắc mình, một tiếng quát truyền ra, Huyết Lục chém thẳng hai đao.

- Hưu hưu…

Hai đao bay ra, hai Huyết Dực Yêu Bức tu vi bát giai bị chém thành hai đoạn, chỉ nháy mắt Lục Lâm Thiên biến mất tại chỗ.

- Mau tản ra, mau!

Huyết Dạ rít gào, cường giả trong tộc liên tục vẫn lạc ngay trước mắt hắn, điều này làm trong lòng hắn như rỉ máu, tiếng gào thét vang vọng trời cao.

Sưu sưu!

Nhóm Huyết Dực Yêu Bức kinh hoảng tránh né, âm thanh chi chi không ngừng vang lên, bọn hắn đã lâm vào trong khủng hoảng.

- Tản ra rất tốt, tiếp tục!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên như quỷ mị xuất hiện, đao mang liên tục đánh ra.

- Ca ca!

Lại có hai bát giai trung kỳ bị hắn kích sát, mỗi lần biến mất sau đó xuất hiện lại không ngừng chém ra, ba bát giai cuối cùng đều hóa thành mảnh nhỏ.

Sát khí ngập trời thổi quét không gian, Lục Lâm Thiên chẳng khác gì sát thần, Huyết Lục mang theo sát khí thao thiên cùng tiếng đao minh như long ngâm vang vọng, đàn yêu thú vây xem đều vội vã tránh xa không dám tới gần.

- Đồ khốn, ta phải xé xác ngươi!

Huyết Dạ rít gào, đôi mắt đỏ rực, giận dữ ngập trời, giận tới mức tận cùng, đã hoàn toàn điên cuồng.

- Ông!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, sát khí càng lúc càng nồng nặc, một đạo hoàng mang bao phủ không gian, Huyết Lục lại tiếp tục đánh ra.

- Chi chi!

Từng tiếng kêu thảm thiết truyền tới, hai mươi mấy Huyết Dực Yêu Bức thất giai còn lại đều đã bị giết chết một nửa.

- Lão thử tạp mao, không phải muốn đuổi theo ta sao, tốc độ của ngươi hình như còn chưa đủ!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên hiện ra, khóe môi mang theo vẻ hài hước lẫn khiêu khích.

- Không, chạy mau, mau!

Huyết Dạ rít gào, ánh mắt dữ tợn nhìn mười mấy Huyết Dực Yêu Bức thất giai còn lại, ánh mắt lộ ra hồng mang tuyệt vọng.

- Đều đi chết đi!

Lục Lâm Thiên cười lạnh, đao mang lại bay ra, phá không thổi quét không trung.

- Chi chi!

Không gian phong tỏa, đao mang tràn ngập, tiếng kêu thảm thiết lan xa, những Huyết Dực Yêu Bức còn lại đều bị chém thành mảnh nhỏ, bị không gian lực trói buộc, căn bản không thể chạy thoát.

- Nhân loại, ta xin thề, cùng ngươi không chết không ngừng!

Huyết Dạ rít gào gầm lên, hai mắt sung huyết, miệng phun máu tươi, một nhóm cường giả trong tộc đều chết ngay trước mặt hắn, trong cơn giận dữ liền hộc máu, có thể thấy được hắn đang giận dữ tới mức độ nào.

- Lão thử tạp mao, đây chỉ là bắt đầu, ngươi làm khó dễ được ta!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Huyết Lục vung lên, sát khí lưu chuyển ngập trời, người này đánh trọng thương Bạch Linh, mối thù này làm sao có thể không báo.

- Đồ khốn!

Huyết Dạ rít gào, thân hình khổng lồ lại truy theo Lục Lâm Thiên.

- Dám đối phó với Bạch Linh, các ngươi đều có phần, vậy chuẩn bị trả giá thật nhiều!

Lục Lâm Thiên lướt mắt nhìn xung quanh, những yêu thú ở đây đều muốn kéo quan hệ với Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, đều tham dự vây công Bạch Linh, vậy cũng nên trả giá thật nhiều.

- Trốn, chạy mau!

Đàn yêu thú lập tức bỏ chạy, nhìn thấy ánh mắt của Lục Lâm Thiên không còn ai dám dừng lại.

Hưu hưu!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh như chớp lao vào trong đàn yêu thú, hoàng mang tràn ra, khởi động Thanh Linh khải giáp, Huyết Lục bổ xuống, vài đầu yêu thú thất giai chạy chậm lập tức hóa thành mảnh nhỏ.

- Gïếŧ!

Sát khí ngập trời, mỗi lần Lục Lâm Thiên xuất hiện lại có đao mang chém xuống.

Chương 2233: Tức giận hộc máu (2)

- Hống!

Từng đầu yêu thú kêu rên rít gào, không ngừng bị tàn sát, mỗi đầu yêu thú đều kinh hãi bỏ chạy, giữa không trung vô cùng hỗn loạn, không có bất kỳ yêu thú nào dám đối kháng phản kích, bị Yêu Hoàng khí ảnh hưởng, sát khí khủng bố của nhân loại đều khiến bọn hắn rung động cùng kinh hoảng.

Huyết Dạ không ngừng gầm rú nhưng chỉ có thể theo đuôi Lục Lâm Thiên.

- Đều ngăn lại nhân loại kia cho ta, sinh tử bất luận!

Cảm giác được tốc độ của Lục Lâm Thiên cùng chiến trường hỗn loạn, Thanh Ly hướng mười mấy Cửu Vĩ Yêu Hồ hét lớn.

Sưu sưu!

Mười mấy người nhìn nhau, lập tức hình thành nửa vòng vây trên không trung.

- Ngao!

Từng tiếng rít gào như lang khiếu truyền ra, cường giả Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc hóa thành bản thể thật lớn, chân khí cuồng mãnh vỡ áp thiên không, năng lượng khủng bố dao động, cự vĩ xuyên thủng không gian mang theo kình phong xé gió thổi quét bao trùm về hướng Lục Lâm Thiên.

- Yêu thú tạp chủng, nhìn xem ngươi làm sao đối kháng!

Giữa không trung, Thanh Ly đồng thời hét lớn một tiếng, năng lượng toàn thân sôi trào, không gian vặn vẹo, tám cự vĩ hung hăng đánh thẳng về hướng Tiểu Long.

- Hừ!

Ánh mắt Tiểu Long trầm xuống, thân thể co rút vào bên trong mai rùa, toàn thân bao kín không kẽ hở, tám cự vĩ ầm ầm đánh thẳng lên trên Huyền Vũ thần xác của hắn.

- Oanh oanh oanh!

Huyền Vũ thần xác truyền ra âm thanh trầm đυ.c thật lớn, không gian run rẩy, cự vĩ rơi xuống, kình khí nhanh chóng khuếch tán, nhưng lại bị bí văn trên thần xác hoàn toàn tiếp nhận.

- Ngao!

Huyền Vũ thần xác bị đẩy lui vài trăm thước, Tiểu Long hoàn hảo vô khuyết vươn đầu quát to:

- Chỉ chút khí lực đó còn chưa tổn thương được Long gia đâu!

- Hưu hưu!

Cùng một thời gian, Lục Lâm Thiên bị mười mấy cường giả Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc vây quanh, trên trăm cự vĩ vỡ áp xuống, trong đó còn có vài bát giai trung kỳ, cự vĩ trôi nổi bạch mang chói mắt, đều ẩn chứa kình lực cực kỳ đáng sợ thổi quét xuống.

- Thời Không Lao Ngục!

Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, thời gian rối loạn, năng lượng phong hệ, linh hồn công kích, không gian lực đồng thời dung hợp cùng một chỗ, cả không trung cũng đông cứng lại.

Cự vĩ bị không gian bao vây phát ra quang mang chói mắt, không gian lung lay như sắp đổ, năng lượng ngập trời va chạm lẫn nhau, bộc phát ra tiếng nổ thật lớn.

- Phanh!

Không gian nổ vang, sóng âm thật lâu không tiêu tan, làm màng tai đau đớn.

- Ca ca!

Từng thân ảnh yêu thú bị đánh bay, cự vĩ bát giai sơ kỳ cùng thất giai đều ở bên trong Thời Không Lao Ngục, bị phong nhận cắt đứt không ít, máu tươi phun tràn ra ngoài.

- Đặng đặng!

Thân hình Lục Lâm Thiên nháy mắt bị đẩy lui, mười mấy cường giả cùng công kích, hắn cũng không thể đối kháng.

- Xem ngươi còn trốn chỗ nào!

Nhân cơ hội này Huyết Dạ mang theo vẻ hung ác bạo ngược đột nhiên lao tới, cánh phải run lên, hai cánh tựa như thanh đạo đao khổng lồ chém ngang, không gian bị cắt vỡ tức khắc.

Thân hình Lục Lâm Thiên còn chưa ổn định, vì vậy không thể tránh né, ánh mắt trầm xuống, thân thể nghiêng sang một bên, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực tăng lớn vài trăm thước, cánh trái bay vòng mang theo độ cong hoàn mỹ trực tiếp va chạm thẳng vào cánh phải của Huyết Dạ.

- Ông ông!

Không gian rung động, hai cánh gào thét ập tới, ầm ầm va chạm vào nhau.

- Ca ca!

- Phanh!

Thân hình Lục Lâm Thiên lại bị đẩy lui, cự lực va chạm lập tức bị đánh bay vài trăm thước, hai cánh mở rộng chém ngang một đỉnh phong núi bên dưới, trên đỉnh phong núi bị san thành bình địa, trơn trượt sáng bóng vô cùng.

- Phốc!

Lục Lâm Thiên phun máu tươi, thực lực Huyết Dạ quá mạnh mẽ, nhưng Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực cũng không chút hư hao, bởi vì nó chính là thần khí.

Mà thân hình Huyết Dạ lại bị chấn động, cánh phải va chạm cùng thần khí lập tức đầm đìa máu tươi, không bị ảnh hưởng quá lớn, thuần túy là bị sự sắc bén của Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực chém vỡ mà thôi.

- Tiểu Long, chúng ta đi, gặp lại phía trước!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên thối lui, âm thanh vang lên trong đầu Tiểu Long, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực run lên, nháy mắt cấp tốc biến mất ngay tại chỗ.

- Trốn đi đâu!

Huyết Dạ giận dữ, lập tức cấp tốc đuổi theo.

- Long gia không chơi với ngươi, món nợ này ngày sau tiếp tục tính!

Tiểu Long rít gào, thân hình uốn luộn cấp tốc bay đi.

- Còn muốn chạy, làm gì dễ dàng như vậy!

Thanh Ly giận dữ quát lớn, thân hình khổng lồ hóa thành bạch quang nháy mắt đuổi theo.

Một nhân ảnh, ba thú ảnh biến mất giữa không trung, hơn mười đầu Cửu Vĩ Yêu Hồ cũng có không ít người bị thương, nhìn thấy Thanh Ly đuổi theo lập tức đuổi tới.

Không trung nháy mắt an tĩnh lại, các yêu thú vẫn còn chìm đắm trong kinh hãi.

- Ông!

Lục Lâm Thiên toàn lực thi triển Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, tốc độ xuyên phá không gian, nhanh tới cực hạn.

Toàn lực thúc giục Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, Lục Lâm Thiên lướt nhanh như một đạo lưu quang màu xanh, cấp tốc bỏ chạy, thần sắc hắn có chút âm trầm, Huyết Dạ vẫn theo đuổi không bỏ, muốn thoát khỏi người có tu vi bát giai hậu kỳ tuyệt đối không dễ dàng.

Lục Lâm Thiên vừa giao thủ qua, nếu chính diện đối kháng chỉ sợ khó đối phó, lại có Thanh Ly đang nhìn chằm chằm nữa, dù muốn báo thù cho Bạch Linh nhưng với tình huống trước mắt rõ ràng là không được, hơn nữa hắn đã đánh chết không ít cường giả Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc, làm Huyết Dạ giận dữ hộc máu, xem như đã thu lợi tức.

- Nhân loại đáng chết, dù chạy tới chân trời góc biển ta cũng muốn đem ngươi nghiền xương thành tro!

Huyết Dực vỗ cánh điên cuồng đuổi theo, làm sao có thể cho phép gã nhân loại kia chạy thoát!

- Lão thử tạp mao, có bản lĩnh thì đuổi đi!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, tốc độ vẫn không chậm chút nào.

Sưu sưu!

Một người một thú lướt qua phía chân trời, chạy về phương hướng nào chính Lục Lâm Thiên cũng không biết, chỉ liều mạng bỏ chạy, trốn không thoát sẽ có phiền phức, cũng may hắn có Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, cũng đã tìm được Bạch Linh, trong lòng đã yên tâm.

Xa giữa không trung, Tiểu Long dùng tốc độ nhanh nhất bay qua, sau khi khôi phục bản thể tốc độ của hắn cũng tuyệt đối khủng bố, tựa như linh quang lao nhanh, mà tốc độ của Thanh Ly cũng không chậm, tu vi vốn cao hơn Tiểu Long, hơn nữa tốc độ của Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc tuyệt đối là cực nhanh.

Thanh Ly làm sao chịu bỏ qua, hắn làm nhiều việc như vậy mới ngăn chặn được Bạch Linh, nhưng nhân loại kia đã trốn, hắn chỉ có thể đuổi theo bắt giữ yêu thú tạp giao kia mới được!

- Ngao!

Tiểu Long rít gào, cấp tốc muốn thoát khỏi Thanh Ly, nhưng cũng không kéo được bao nhiêu khoảng cách.

Hai đạo thú ảnh lao nhanh như thiểm điện, tiếng gầm gừ không ngừng vang lên, khiến yêu thú ven đường đều kinh hãi, không ngừng ngẩng đầu nhìn lên không trung.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên vẫn toàn lực bỏ chạy, hắn cũng không quá lo lắng cho Tiểu Long, thực lực Tiểu Long tuy không bằng Thanh Ly, nhưng có thiên phú dựa dẫm, muốn bảo vệ mình tuyệt đối không thành vấn đề.

- Chi chi, ngươi trốn không thoát đâu!

Huyết Dạ rít gào giận dữ, luôn đuổi theo không bỏ qua.

Chương 2234: Con đường đào thoát

- Lão thử tạp mao, tiếp tục đuổi đi!

Lục Lâm Thiên thản nhiên quát, lúc này hắn cũng đã bỏ chạy được mấy canh giờ.

Sắc trời đã gần hoàng hôn, trong lòng Lục Lâm Thiên càng ngưng trọng, hắn đã bị thương, mặc dù còn có thể duy trì tốc độ này, nhưng muốn thúc giục Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực cũng phải tiêu hao kinh người, so sánh với đối phương có thiên phú trời sinh chỉ sợ không kéo dài được bao lâu.

- Không thể tiếp tục như vậy!

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm, rõ ràng cảm giác mình sắp không chịu nổi, nếu còn tiếp tục tiêu hao tuyệt đối không phải chuyện tốt.

Ánh mắt hắn đảo qua, phía trước xuất hiện dãy núi lớn, núi non trùng điệp, khe sâu liên miên, rừng cây xanh biếc vô biên vô hạn, dày dặc rậm rạp hơn những nơi khác.

- Vào rừng!

Ánh mắt hắn híp lại, Lục Lâm Thiên không chút do dự, đôi cánh run lên, chớp mắt đã xuyên vào biển rừng bên dưới.

Vừa vào rừng, nơi nơi đều là đại thụ che trời, Lục Lâm Thiên thu nhỏ Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực tới mức tận cùng, tốc độ vẫn vô cùng khủng bố.

- Ngươi trốn không thoát đâu!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lao vào rừng, thân hình Huyết Dạ thu nhỏ lại sau đó lao theo đi vào.

- Con chuột này thật sự muốn không chết không ngừng sao!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng tụ, tâm thần quan sát, Huyết Dạ cũng đang đuổi theo sau.

- Lão thử tạp mao, ta xem ngươi làm sao mà đuổi!

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, thân ảnh xuyên qua đại thụ che trời, ở trong rừng rậm bay vòng vèo, muốn trốn người tuyệt đối vô cùng thuận lợi.

- Chi chi!

Huyết Dạ gầm rú, vùng núi này đại thụ ngập tràn, tầm mắt bị giới hạn, muốn đuổi theo một người khó khăn hơn không ít, khiến cho hắn giận dữ không ngừng rít gào.

Lục Lâm Thiên cấp tốc trốn loạn, ước chừng sau hai canh giờ mới có cảm giác cách Huyết Dạ ngày càng xa.

Mãi tới khi hoàn toàn không còn cảm giác được khí tức của Huyết Dạ, hắn vẫn chưa yên lòng, lúc này sắc mặt đã tái nhợt, trước mắt xuất hiện khe núi thật lớn, lập tức thu liễm Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực lướt nhanh vào trong khe sâu.

Đi vào trong một rừng đá rậm rạp, đây là lúc Ám Ảnh Mật Bào tạo nên tác dụng, Lục Lâm Thiên thu liễm chân khí toàn thân, Ám Ảnh Mật Bào có thể giúp hắn đào thoát đối thủ truy kích, vốn là vật tuyệt diệu, lúc trước Lục Lâm Thiên vốn xem trọng tác dụng của vật này.

Thật lâu sau cũng không thấy Huyết Dạ xuất hiện, Lục Lâm Thiên vẫn không dám khinh thường, hiện tại Huyết Dạ hận hắn thấu xương, hẳn không dễ dàng buông tha truy đuổi, chỉ sợ đang tìm kiếm ở gần đây.

- Không biết Tiểu Long thế nào!

Trong lòng Lục Lâm Thiên bắt đầu lo âu, Tiểu Long hẳn sẽ không gặp phải nguy hiểm gì, nhưng vạn nhất xảy ra chuyện ngoài ý muốn thì không tốt lắm.

Trong núi non vô tận, bóng đêm bao phủ trời cao, thân ảnh của Tiểu Long mang theo kim sắc hỏa diễm cũng rất bắt mắt, thân hình chạy nhanh như chớp, mà Thanh Ly vẫn theo đuổi không bỏ qua, điều này làm Tiểu Long vô cùng buồn bực, tên kia không đuổi kịp hắn mà chính hắn cũng không bỏ rơi được đối thủ.

- Yêu thú tạp giao, ngươi trốn không thoát đâu!

Thanh Ly quát lạnh nói, trong lòng ngày càng nóng nảy, hắn không nghĩ tới với thực lực của mình lại không làm gì được yêu thú tạp giao kia, đuổi lâu như vậy vẫn không đuổi kịp, hắn chưa từng chật vật tới như vậy, trong mắt tràn ngập hàn ý.

- Muốn đuổi Long gia của ngươi cũng không dễ dàng như vậy!

Tiểu Long quát to.

Phía trước hiện ra một mảnh núi non, từng ngọn núi cao vυ"t trong mây, xanh biết rậm rạp, mà khu vực này cũng không có nhiều yêu thú.

- Ngao!

Thân thể cao lớn của Tiểu Long đột nhiên lao thẳng vào trong vùng núi trước mắt.

Xuy!

Nhìn thấy Tiểu Long lao vào trong núi, Thanh Ly đột nhiên hóa thành hình người, nhìn lối vào núi, khóe môi cười lạnh.

- Giảm đi không ít công phu, đây là ngươi tự chui đầu vào lưới!

Thanh Ly cười lạnh, thân ảnh chợt lóe lại lao vào bên trong.

Một đêm trôi qua.

Bên trong khe sâu, Lục Lâm Thiên kéo Ám Ảnh Mật Bào lộ đầu ra, ánh mắt cảnh giác nhìn quanh bốn phía, đã qua một đêm, Huyết Dạ hẳn không còn ở quanh đây.

- Hô!

Lục Lâm Thiên thở mạnh một hơi, khóe môi cười khổ, nhớ ngày đó ở trong Sơn mạch Vụ Đô mình bị yêu thú đuổi giết, không nghĩ tới hôm nay vẫn bị yêu thú đuổi theo.

Xác định xung quanh không có ai đuổi theo, Lục Lâm Thiên đi vào một sơn động bố trí cấm chế, tâm thần vừa động, Tử Lôi Huyền Đỉnh phong hiện lên, mọi người nháy mắt xuất hiện trong sơn động.

- Nhị đệ!

- Ca ca!

Mọi người vừa đi ra, nhìn thấy sắc mặt Lục Lâm Thiên tái nhợt, khóe môi còn lưu vết máu, nhất thời lo lắng kêu lên.

- Lâm Thiên, ngươi bị thương rồi sao!

Bạch Linh dùng đan dược điều tức, sắc mặt đã khôi phục không ít, đã thay quần áo, nhìn thấy sắc mặt tái nhợt của Lục Lâm Thiên, lo lắng hô.

- Ta không sao, nàng không việc gì là tốt rồi!

Nhìn mỹ nữ, khóe môi Lục Lâm Thiên lộ ý cười.

- Cảm ơn ngươi!

Bạch Linh khẽ nói.

- Ta nói rồi, trước kia ta có nàng, hiện tại nàng có ta!

Lục Lâm Thiên cười nói.

Nghe được lời này Bạch Linh lại cười, trong mắt hiện vẻ than thở, nói:

- Đúng rồi, sao các ngươi lại chạy tới Tổ Yêu lâm?

Lục Lâm Thiên đem mọi chuyện kể lại sơ lược, cùng tình huống của nhóm yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng.

- Ca ca, Tiểu Long đâu?

Không nhìn thấy thân ảnh Tiểu Long, Lục Tâm Đồng vội hỏi.

- Ta cũng không biết, Tiểu Long bị Thanh Ly đuổi theo, nhưng có lẽ cũng không có chuyện gì!

Lục Lâm Thiên nói, Tiểu Long có Huyền Vũ thần xác, chỉ sợ cần phải có yêu thú cửu giai hậu kỳ đỉnh phong ra tay, bằng không cũng không tổn thương được hắn.

- Thực lực Thanh Ly rất mạnh, huyết mạch trong tộc cực cao, chúng ta nên nghĩ biện pháp tìm được Tiểu Long tốt hơn.

Bạch Linh có chút lo lắng nói.

- Ân, chúng ta đi tìm Tiểu Long, nhưng ta cần điều tức một lát!

Lục Lâm Thiên nói.

Để Dương Quá cùng Thiên Độc Yêu Long cảnh giới, Lục Lâm Thiên đi vào bên trong Thiên Trụ giới.

Trong dãy núi liên miên trùng điệp, chỉ vài giờ sau đã hừng đông, thân ảnh Tiểu Long cấp tốc lướt qua chân trời, cảm giác sau lưng không còn khí tức của Thanh Ly, ánh mắt nghi hoặc, thân thể cao lớn xoay quanh giữa không trung, quay đầu nhìn ra phía sau, hoàn toàn không nhìn thấy thân ảnh Thanh Ly đuổi tới.

- Hừ, còn muốn đuổi Long gia của ngươi, không có cửa đâu!

Tiểu Long nhủ thầm, ánh mắt nhìn quanh bốn phía, bây giờ hắn phải đi tìm lão đại, không biết lão đại bọn họ như thế nào.

Sưu!

Tiểu Long thoáng cân nhắc liền khôi phục hình người, hắn cũng không phải lo lắng an nguy của lão đại, nhưng muốn đi tìm người thật sự có chút phiền phức.

- Tại sao lại như vậy!

Nửa canh giờ sau thân ảnh Tiểu Long xuất hiện trong một khe sâu, thần sắc nghi hoặc, hắn đã đi qua nơi này nhưng bây giờ quay trở lại, đi tới đi lui đều giống như luôn đảo quanh trong khu núi này, vô luận là hướng nào cũng không thể thoát thân đi ra.

- Yêu thú tạp giao, sao lại không chạy, tiếp tục chạy a, ở trong Luân Hồi cốc ta xem ngươi còn chạy đi đâu!

Đúng ngay lúc này một thân ảnh hiện ra trên đỉnh phong núi, nam nhân tà mị xuất hiện.

Chương 2235: Người thần bí tới

- Đáng chết!

Ánh mắt Tiểu Long chợt lóe, lập tức bay về phía sau.

- Bày trận bắt con yêu thú tạp giao kia!

Thanh Ly quát lớn, lăng không đứng thẳng, âm thanh truyền ra, lạnh lùng nhìn theo Tiểu Long.

Oanh long!

Mười mấy thân ảnh lướt lên bầu trời, chiếm cứ phương vị, mơ hồ lộ ra một tia huyền diệu.

- Hồ Linh Khốn Long trận!

Mười mấy thân ảnh kia chính là người của Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc luôn đuổi theo sau, từng đạo bạch quang lập tức bắn ra.

Xuy!

Quang mang bạo lướt, nháy mắt liên tiếp lẫn nhau, chỉ thoáng chốc cả phiến thiên không vô cùng sáng lạn, sau đó xuất hiện một trận pháp khổng lồ lớn chừng năm ngàn thước.

Trên đại trận hiện ra hư ảnh Cửu Vĩ Yêu Hồ, hư ảnh có tám cự vĩ, dài mấy ngàn thước, trong đại trận mơ hồ tản ra uy áp khủng bố làm Tiểu Long cũng cảm thấy áp lực.

- Nhìn ngươi còn chạy đi đâu!

Thanh Ly lộ vẻ cười lạnh nói.

- Ngao!

Tiếng long ngâm xuyên thấu không gian, mang theo uy áp thật lớn, Tiểu Long đã khôi phục bản thể, hư ảnh Cửu Vĩ Yêu Hồ cũng đột nhiên khựng lại.

- Ngao!

Tám cự vĩ đột nhiên trộn vỡ hư không, hóa thành thiên la địa Vũng bao trùm về hướng Tiểu Long.

- Huyền Vũ Nộ!

Tiểu Long hét lớn, thân hình khổng lồ tràn ngập kim sắc hỏa diễm, Huyền Vũ thần xác đột nhiên tràn ra hắc quang, một đạo thú ảnh hư ảo hiện lên đỉnh phong đầu Tiểu Long.

Hư ảnh lớn hơn ngàn thước, lân giáp bao trùm, thân hình quy xà giao nhau, miệng phát ra tiếng gầm dữ tợn:

- Ngao!

Tiếng hô xuyên thấu không gian, hư ảnh dựng lên, không gian run rẩy, một cỗ năng lượng kinh khủng từ khắp bốn phương tám hướng truyền tới, mang theo uy áp lan tràn, trong nháy mắt cả không gian đều vặn vẹo, không gian xung quanh sôi trào khuếch tán.

Khí tức vừa bộc phát, mười mấy Cửu Vĩ Yêu Hồ sắc mặt tái nhợt, miệng phun máu tươi, mặc dù huyết mạch của họ cực cao, nhưng dưới Huyền Vũ Nộ họ đều bị áp chế.

- Ngao ngao…

Mười mấy Cửu Vĩ Yêu Hồ phun máu, nháy mắt hóa thành bản thể.

- Ca ca!

Tiểu Long thúc giục Huyền Vũ Nộ, hư ảnh Cửu Vĩ Yêu Hồ bắt đầu nứt nẻ.

- Đáng chết!

Sắc mặt Thanh Ly đại biến, hư ảnh Huyền Vũ làm huyết mạch cùng linh hồn hắn đều bành trướng lên, uy áp bao phủ khiến hắn run rẩy, làm cho hắn chỉ có thể miễn cưỡng đối kháng.

- Hừ!

Thanh Ly cắn răng quát một tiếng, thủ ấn liên tục biến ảo, một đạo quang thúc bắn ra rơi vào trong đại trận.

Cả đại trận run rẩy lên, năng lượng ngưng tụ, hư ảnh Cửu Vĩ Yêu Hồ nháy mắt hóa thành cửu vĩ, mặc dù rất mỏng manh nhưng lại làm uy lực đại trận trướng lớn.

Hư ảnh Cửu Vĩ Yêu Hồ xoay quanh, đối diện cùng hư ảnh Huyền Vũ phía trước.

- Ngao!

Thân thể Tiểu Long tràn ra vết máu, ánh mắt dữ tợn trầm xuống, con mắt thứ ba chợt hiện, một đạo kim mang tràn ngập hóa thành kim quang bắn ra ngoài.

Xuy!

Kim quang bạo lướt, chân khí khuếch tán, nháy mắt va chạm vào hư ảnh Cửu Vĩ Yêu Hồ.

Oanh long long!

Hư ảnh Cửu Vĩ Yêu Hồ nháy mắt bị kim quang tàn phá.

Cùng một thời gian ánh mắt Thanh Ly chợt dại ra, chỉ có chính hắn mới biết được một cỗ lực lượng kinh khủng mang theo uy áp đang muốn phá hủy linh hồn lực của hắn, làm hắn khó thể đối kháng.

- Phốc!

Mười mấy Cửu Vĩ Yêu Hồ phun ra máu tươi hung hăng nện xuống đất, hư ảnh Cửu Vĩ Yêu Hồ khổng lồ lập tức tan vỡ.

- Phốc!

Cùng một thời gian Tiểu Long cũng phun máu tươi, thân thể lập tức rúc vào trong Huyền Vũ thần xác, Huyền Vũ thần xác thu nhỏ cỡ lòng bàn tay trôi nổi giữa không trung.

Xuy!

Uy áp biến mất, sắc mặt Thanh Ly trắng bệch, ánh mắt lộ hàn ý, đánh ra đạo quang mang thẳng vào Huyền Vũ thần xác.

- Yêu Hoàng khí thiên cấp, Linh Hoàng khí thiên cấp, tiểu gia hỏa này đúng là một kỳ tích a!

Đúng ngay lúc này giữa không trung đột nhiên truyền ra tiếng cảm thán.

- Xuy!

Ngay khi quang mang của Thanh Ly sắp va chạm Huyền Vũ thần xác, đột nhiên một quầng sáng bao phủ giữa không trung, quang mang đυ.ng quầng sáng thậm chí không gây ra chút dao động nào.

- Ai!

Giữa không trung vang lên tiếng thở dài, bạch quang thu liễm, bao quanh Huyền Vũ thần xác, sau đó liền biến mất trong không gian xung quanh, chỉ còn lại tiếng thở dài quanh quẩn giữa thiên không.

- Là ai!

Ánh mắt Thanh Ly hoảng hốt, người kia đến vô tung đi vô ảnh, đã hoàn toàn biến mất không còn bóng dáng.

Trong sơn động, Bạch Linh nghe Lục Tâm Đồng kể lại lai lịch của Thiên Trụ giới, hai canh giờ sau Lục Lâm Thiên đã đi ra, sắc mặt khôi phục như trước, không còn gì đáng ngại.

Bên ngoài hai canh giờ, trong tầng thứ hai Thiên Trụ giới đã qua bốn mươi canh giờ, chẳng khác gì là ba ngày ba đêm, đối với người khác có lẽ còn chưa thể khôi phục, thậm chí mười ngày nửa tháng chưa hẳn làm được như thế.

Nhưng với Lục Lâm Thiên thì không có vấn đề, thời gian như vậy đối với hắn đã đầy đủ.

- Lâm Thiên, đã khôi phục rồi sao?

Mặc dù không cảm giác kỳ quái nhưng Bạch Linh vẫn cẩn thận hỏi thăm.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, nhìn qua đại hán áo đen:

- Cho ngươi hai con đường, một là thần phục với ta, ta sẽ bố trí linh hồn ấn ký trong não hải của ngươi, hoặc là ngươi có thể lựa chọn cái chết!

- Đại nhân tha mạng, ta lựa chọn thần phục!

Đại hán áo đen cũng không do dự, thân là yêu thú đáy lòng cũng không muốn thần phục cho một nhân loại, nhưng ở trước thực lực tuyệt đối cùng sinh tử, hơn nữa những gì hắn gặp được trong mấy ngày nay, hắn không còn lựa chọn nào khác.

Lục Lâm Thiên cởi bỏ cấm chế cho đại hán, lập tức bố trí Huyết Hồn Ấn, bản thể của đại hán chính là một đầu Mặc Lân Yêu Lang thất giai hậu kỳ, thực lực cũng không tệ lắm.

- Sau này gọi ngươi là Mặc Lang đi!

Lục Lâm Thiên nói.

- Dạ, chủ nhân!

Bị bố trí Huyết Hồn Ấn, Mặc Lân Yêu Lang đã tuyệt đối thần phục.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người nói:

- Bây giờ chúng ta đi tìm Tiểu Long!

Giờ phút này hắn cũng bận tâm an nguy của Tiểu Long, muốn nhanh chóng đi tìm kiếm.

Mọi người gật đầu, thu hồi cấm chế ngoài cửa động, đi ra ngoài. Thời gian qua lâu như vậy theo Lục Lâm Thiên phán đoán, Huyết Dạ hẳn không còn khả năng kề cận nơi này.

Mọi người xuyên qua trong núi non, trong chớp mắt đã biến mất. Khoảng ba canh giờ sau đi vào trong một sơn cốc, Thiên Độc Yêu Long nói:

- Chưởng môn, vừa rồi hỏi thăm không ít yêu thú, đều nghe nói đêm qua nhìn thấy một đầu kim sắc yêu thú bay về phía nam, ta nghĩ hẳn là Tiểu Long.

- Đi về phía nam sao…

Bạch Linh không khỏi nhíu mày lẩm bẩm.

- Nhân loại đáng chết, ta đã nói rồi, ngươi trốn không thoát đâu!

Vào thời khắc này một tiếng cười lạnh đột nhiên truyền tới, một hồng sắc thân ảnh nháy mắt xuất hiện, chính là tộc trưởng Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc Huyết Dạ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên co rụt lại, trong lòng trầm xuống.

- Huyết Dạ!

Lục Lâm Thiên không nghĩ tới người này lại vẫn tiếp tục đuổi theo.

Ánh mắt mọi người đều đại biến.

- Ngươi trốn không thoát!

Thân ảnh Huyết Dạ lao thẳng tới, đi tới trên đầu mọi người, trảo ấn ầm ầm đánh xuống.

- Mọi người mau lui lại!

Lục Lâm Thiên hét lớn, khởi động Thanh Linh khải giáp, trong tay hiện lên tử kim quang mang, lập tức bùng nổ ngay trên tay hắn.

Chương 2236: Lại đuổi theo

- Oanh long!

Một đạo tử kim lôi đình hiển lộ, lập tức oanh kích thẳng vào trảo ấn, nhất thời âm thanh nổ bạo đinh tai nhức óc vang lên, khí lãng đáng sợ gào thét khuếch tán, mặt đất nứt nẻ lan tràn như mạng nhện.

- Đặng đặng!

Kình khí tiếp xúc, thân thể Lục Lâm Thiên run lên, bật lui ra sau mấy bước, mỗi bước đều giẫm ra khe lớn, lui mãi vài chục bước mới miễn cưỡng ổn định thân hình.

Mà giờ khắc này thân thể Huyết Dạ thuận thế hạ xuống, lạnh lùng nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, đảo qua nhóm người Lục Tâm Đồng, nói:

- Ngươi tiếp tục trốn a, ngươi chạy thoát ta sẽ lập tức đánh chết bọn hắn, sau đó đem ngươi nghiền xương thành tro!

- Lão thử tạp mao, ta sẽ đem Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc hoàn toàn diệt tộc!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, nhưng trong lòng cực kỳ ngưng trọng, hắn cũng không phải lo lắng cho mọi người, nếu mình thu mọi người vào Tử Lôi Huyền Đỉnh phong rời đi, điều này cũng không khó khăn, nhưng lúc này hắn còn phải đi tìm Tiểu Long, không có thời gian hao tổn ở đây, nhưng bây giờ lại không trốn thoát, dù là chạy thoát cũng không cách nào tìm được Tiểu Long.

- Kiệt kiệt, ngươi đừng hòng uy hiếp ta, Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc đông đảo, ngươi có thể giết bao nhiêu, nói thế nào ta phải tận lực suốt đời đem ngươi nghiền xương thành tro!

Huyết Dạ đã lâm vào trạng thái gần như điên cuồng, nếu không giết được nhân loại này hắn làm sao có thể bỏ qua.

- Biết ta làm sao tìm được các ngươi không, dù các ngươi chạy tới chân trời góc biển cũng không thoát khỏi tay ta, Bạch Linh đã trúng huyết độc của ta, dù nàng đi tới chân trời góc biển ta cũng biết được, kiệt kiệt!

Huyết Dạ âm lệ cười lạnh:

- Nhân loại, ngươi còn chưa biết hậu quả bị trúng huyết độc của ta đi, nếu trong vòng ba tháng không được ta tự mình giải độc, nàng sẽ khô cạn máu mà chết, ngươi liều mạng muốn cứu Bạch Linh, tính mạng cũng bị khống chế trong tay ta, ngươi tiếp tục trốn, ngươi sẽ trơ mắt nhìn thấy nàng tử vong!

- Bạch Linh, lời của hắn là sự thật sao?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến quay đầu hỏi.

- Không cần lo lắng cho ta, ta không sao!

Ánh mắt Bạch Linh chợt lóe, thản nhiên nói.

- Đồ khốn!

Lục Lâm Thiên trừng mắt, khó trách Huyết Dạ có thể nhanh chóng tìm được mình, nguyên lai là vì Bạch Linh trúng huyết độc.

- Ha ha, nhân loại hèn mọn, ngươi bắt đầu lo lắng sao, ngươi lo lắng cũng vô dụng, ngươi còn chết trước cả nàng!

Huyết Dạ cười lạnh, vừa dứt lời lập tức giẫm mạnh một cước.

Hưu!

Huyết Dạ hóa thành hồng sắc lưu quang lao về hướng Lục Lâm Thiên, thân ảnh hóa thành bản thể khổng lồ vài trăm thước, vừa toát ra liền đi tới trước người Lục Lâm Thiên.

- Chi chi!

Một tiếng thét bén nhọn chói tai vang lên, hai trảo ấn lập tức vỗ về phía trước.

- Ông ông!

Ngân mang chợt lóe, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực vỗ cánh bay lên, trong mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập hàn ý, song chưởng trầm xuống, hư ảnh kim long xoay quanh, trong khoảnh khắc hóa chưởng thành quyền, thiên địa năng lượng hội tụ, song chưởng run lên, quyền ấn bộc phát kim mang đồng thời quát lớn:

- Long Ảnh Tí!

- Ngao ngao…

Chỉ nháy mắt hư ảnh kim long bắn ra, hung hăng va chạm về hướng Huyết Dạ.

Oanh oanh!

Không trung đông cứng, âm thanh như sấm sét nổ tung, năng lượng phong bạo cực kỳ khủng bố nháy mắt thổi quét khắp xung quanh.

Thân hình Lục Lâm Thiên bị đẩy lui, mặt đất nứt vỡ theo từng bước chân, mượn dùng vũ dực lập tức bay lên không trung.

Phốc!

Lục Lâm Thiên phun máu, nhưng cũng không bị thương.

- Mọi người lui ra xa một chút, ta đi hỗ trợ!

Bạch Linh vừa nói, thân ảnh lập tức bay tới.

- Huyết Dực, ta cũng sẽ không bỏ qua cho Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc!

Bạch Linh quát lớn, thủ ấn kết xuất, yêu nguyên lan tràn, hóa thành bản thể Cửu Vĩ Yêu Hồ khổng lồ.

- Ngao!

Tu vi bát giai trung kỳ phóng thích, cũng chỉ kém hơn Thanh Ly một chút mà thôi.

Tám cự vĩ trôi nổi bạch mang, ẩn chứa kình lực đáng sợ thổi quét, hung hăng đập thẳng về hướng Huyết Dạ.

- Hừ, thực lực của ngươi còn chưa đủ!

Huyết Dạ hét lên chói tai, hai cánh vỗ mạnh, hai cỗ phong bạo thổi tung ra, trong giây lát lại hội tụ cùng nhau, phát ra hào quang chói mắt, đem cả tám cự vĩ của Bạch Linh thổi quét bên trong.

Lực lượng va chạm đinh tai nhức óc.

- Oanh oanh oanh…

Không gian nổ tung, cự vĩ bị đánh bật lui, tám cự vĩ quét ngang thiên không, mặt đất nứt vỡ, khe sâu nổ tung, dù ở thời kỳ toàn thịnh Bạch Linh cũng khó đối phó Huyết Dạ huống chi nàng chưa khôi phục được bao nhiêu.

- Phanh!

Bạch Linh phun ra máu tươi, thân hình bị đánh bay.

- Bạch Linh!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, trong tay đánh ra huyết ấn.

- Ngao!

Một tiếng thú minh rít gào truyền ra, Huyết Hồn Ấn mang theo uy áp ngập trời đánh thẳng về hướng Huyết Dạ.

Huyết Hồn Ấn rơi xuống, tâm thần Huyết Dạ hoảng hốt, một cỗ lực lượng áp chế làm linh hồn hắn run rẩy, thân hình không tự chủ lập tức thối lui, nhưng cũng không hoàn toàn ảnh hưởng tới hắn, yêu nguyên dâng lên, trong miệng nhất thời phun ra đạo quang mang.

- Phanh!

Huyết Hồn Ấn xuyên thấu, rơi lên người Huyết Dạ, lực lượng quỷ dị khiến linh hồn Huyết Dạ run lên, thân hình lập tức bị đẩy lui.

- Tâm Đồng, Độc Long chiếu cố Bạch Linh, tất cả lui ra, để ta ứng phó!

Lục Lâm Thiên trôi nổi trên không, nhất thời quát.

- Vậy ngươi cẩn thận!

Bạch Linh cùng mọi người lui ra, nàng thật sự không còn lực tái chiến.

- Nhân loại đáng chết, xem ngươi còn có bản lĩnh gì!

Huyết Dạ càng thêm cuồng bạo, công kích quỷ dị làm hắn bị ảnh hưởng nặng nề, bởi vì nó trực tiếp đánh thẳng vào linh hồn của hắn.

Trong mắt Lục Lâm Thiên lộ hàn ý, hiện tại dù hắn có thể trốn cũng không thể chạy, hắn phải đi tìm Tiểu Long, Bạch Linh trúng huyết độc, chỉ sợ có mỗi Huyết Dạ có thể giải độc, nếu hắn chạy Bạch Linh sẽ nguy hiểm, Lục Lâm Thiên thật sự không dám mạo hiểm đi tìm xem người khác có thể giải được độc hay không.

- Chỉ có bắt lão thử tạp mao này mới có cơ hội tìm được giải dược!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn Huyết Dạ, hắn không còn lựa chọn nào khác, không thể thoát thân, cũng không làm được như thế.

Trong đầu Lục Lâm Thiên không ngừng xoay chuyển, hắn còn có chỗ dựa cuối cùng có thể vận dụng, nhưng chỉ dùng được một lần, cho nên trước khi dùng hắn phải toàn lực liều mạng tốt hơn, nói thế nào cũng phải thử xem một chút.

Xuy!

Huyết Dạ không chút chậm trễ, trảo ấn nháy mắt bay ra, không gian vặn vẹo cất giấu lực lượng hủy diệt cuồng bạo, trảo ấn xé rách không gian nháy mắt áp về hướng Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, không chút do dự, Huyết Lục hiện ra trên tay.

- Ngao!

Huyết Lục tê minh, nháy mắt vẽ ra vòng tròn tối đen, lập tức đánh ra bảy đao, động tới năng lượng phong hệ mạnh mẽ không ngừng tràn vào.

- Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm!

Chỉ nháy mắt chém ra bảy đao, đao mang bùng nổ mang theo âm thanh nổ bạo chói tai lập tức bao phủ trảo ấn bên trong.

Hưu hưu!

Huyết sắc đao mang mang theo xu thế chẻ tre va chạm cùng trảo ấn, hai loại năng lượng khủng bố lập tức tiếp xúc lẫn nhau.

Chương 2237: Mạo hiểm thử một lần

Sắc mặt Bạch Linh không khỏi căng thẳng, lúc này nàng mới biết thực lực của Lục Lâm Thiên đã cường hãn tới mức độ này.

Xuy xuy!

Công kích đυ.ng chạm lẫn nhau lại không phát sinh tiếng nổ, chỉ nhìn thấy cường quang gắt gao dây dưa cùng một chỗ, không ngừng ăn mòn lẫn nhau, không gian xung quanh lần lượt nứt vụn.

Nhưng chuyện này chỉ xảy ra trong nháy mắt, trảo ấn đánh xuống, trực tiếp đánh đao mang tan tác, cả không gian lan tràn từng khe không gian tối đen li ti.

- Ca!

Trong tích tắc thân hình khổng lồ của Huyết Dạ lao tới, trảo ấn trực tiếp đánh thẳng lên người Lục Lâm Thiên.

- Ca!

Chỉ thấy lớp vảy vàng óng trên Thanh Linh khải giáp bị trảo ấn xé mở, cự lực trút xuống thân hình Lục Lâm Thiên lập tức bị nện thẳng xuống đất.

Oanh!

Thân hình Lục Lâm Thiên nện thẳng vào bên dưới khe sâu, trực tiếp lõm xuống từng đạo khe rãnh, sơn băng địa liệt, vô số đá vụn văng tung tóe.

- Lâm Thiên!

- Ca ca!

Xa giữa không trung nhóm người Lục Tâm Đồng kinh hoảng hét

lớn.

- Nhị đệ có Bất Diệt Huyền Thể, không có việc gì, chúng ta đi tới sẽ làm nhị đệ phân tâm!

Dương Quá quát một tiếng, ngăn cản Bạch Linh cùng Lục Tâm Đồng muốn nhào tới.

- Kiệt kiệt!

Huyết Dạ âm trầm cười lạnh, mặc dù nhân loại kia có chút quỷ dị, chỉ tiếc còn chưa phải là đối thủ của hắn.

- Chủ nhân không sao!

Tuyết Sư nhìn chằm chằm vào khe sâu tràn ngập tro bụi nói.

Tro bụi dần dần tán đi, một hình dáng có hai cánh hiện ra, sau đó là tiếng sấm nổ mạnh, đôi cánh chấn động thổi tan tro bụi, Lục Lâm Thiên xuất hiện giữa không trung, nhìn qua giống như một đầu điểu cầm bị thương, trên lưng cùng l*иg ngực lộ ra da thịt có vết máu, giống như bị móng vuốt sắc bén cắt xé, nhưng vết trảo không sâu, chỉ lưu chút máu mà thôi.

- Nghiệt súc lợi hại!

Thân hình Lục Lâm Thiên lăng không bay lên, miệng phun bọt máu, không nghĩ tới mình vừa có chút sơ hở lại nếm thiệt thòi lớn như vậy.

Tâm thần vừa động, tử điện mang quanh quẩn, dưới tác dụng của Bất Diệt Huyền Thể vết thương trên người Lục Lâm Thiên nhanh chóng khôi phục, nháy mắt đã hoàn hảo như lúc ban đầu, nhưng Thanh Linh khải giáp vẫn tổn hại.

- Di!

Ánh mắt Huyết Dạ biến thành kinh ngạc, sắc mặt đại biến, ánh mắt ngày càng lạnh lẽo.

- Nghiệt súc, thực lực cường hãn, nhưng cũng không làm gì được bản Tôn!

Lục Lâm Thiên lau vết máu trên môi, thu Huyết Lục vào cơ thể.

- Nhân loại hèn mọn, ta xem ngươi còn đối kháng được mấy lần công kích, hôm nay ta phải nghiền xương ngươi thành tro, tuyên cáo với Tổ Yêu lâm, Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc không phải dễ dàng trêu chọc!

Ánh mắt Huyết Dạ dữ tợn nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức đảo qua nhóm người Lục Tâm Đồng, âm lệ nói:

- Chờ giải quyết ngươi xong, ta tiếp tục xé bọn hắn thành mảnh nhỏ, báo thù cho tộc nhân đã chết của chúng ta!

Lục Lâm Thiên không lên tiếng, hiện tại hắn chỉ có thể toàn lực liều mạng, tuyệt đối dùng toàn lực, dù mạo hiểm cũng phải thử xem một lần, nếu thất bại chỉ có thể vận dụng lá bài tẩy cuối cùng.

- Chỉ có toàn lực liều mạng!

Thủ ấn kết xuất, tử kim lưu quang bay ra khỏi ấn đường, thân ảnh Đại Hồn Anh xuất hiện, sát khí thao thiên lan tràn.

- Di, sao lại có phân thân?

Huyết Dạ vừa nhìn thấy Đại Hồn Anh, sắc mặt kinh ngạc, theo lời đồn đãi chỉ có Vũ Đế cùng Linh Đế nhân loại mới có thể có phân thân, nhưng nhân loại này còn chưa tới Đế cấp, bằng không chính hắn cũng không phải là đối thủ.

Sát khí kia làm linh hồn Huyết Dạ cũng run lên, chân khí trên thân ảnh kia tựa hồ mạnh hơn không ít, hắn chợt lẩm bẩm:

- Nguyên lai chỉ là thủ đoạn linh hồn phân thân mà thôi!

- Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, nhất chuyển…cửu chuyển!

Thủ ấn liên tục đánh ra, bạch sắc quang quyển bao phủ, chỉ nháy mắt khí tức của Đại Hồn Anh đã tăng lên tới Tôn cấp lục trọng đỉnh phong.

Huyết Dạ trợn mắt kinh ngạc, không dám tin tưởng.

- Linh hồn phân thân kia sao lại quỷ dị như thế!

Ánh mắt Huyết Dạ run lên, nhủ thầm.

- Nhân loại đáng chết, hôm nay mặc kệ ngươi dùng bao nhiêu thủ đoạn, ngươi đều chết chắc rồi!

Huyết Dạ không muốn chậm trễ thêm thời gian, không thể cho nhân loại kia cơ hội giở trò được nữa.

Xuy!

Dứt lời yêu nguyên dâng lên, thân hình khổng lồ của Huyết Dạ lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

- Hống!

Một đạo thanh mang phóng lên cao, thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ thú viễn cổ thoáng hiện.

- Thú hồn bát giai hậu kỳ!

Huyết Dạ biến sắc, cánh phải cắt vỡ hư không va chạm thẳng về hướng thú hồn.

- Ám Ma Phân Thân bí pháp!

Đại Hồn Anh kết xuất thủ ấn, sáu linh hồn phân thân lập tức hiện ra.

- Phanh!

Thú hồn cùng cánh phải va chạm lẫn nhau, vang lên tiếng nổ kinh người, thú hồn lập tức bị đẩy lui.

Xuy!

Huyết Dạ bị điện mang va chạm, thân hình run rẩy, điện mang công kích làm thân thể hắn suýt nữa mềm nhũn toàn thân.

Sưu sưu!

Chỉ nháy mắt Đại Hồn Anh cùng sáu linh hồn phân thân đã xuất hiện phía trước, bao vây Huyết Dạ bên trong.

- Như thế nào có nhiều linh hồn phân thân như vậy!

Huyết Dạ càng thêm kinh ngạc.

Thu liễm Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn.

- Thanh Linh khải giáp, hổ biến!

Ánh mắt biến hóa, Lục Lâm Thiên khởi động hình thái thứ hai của Thanh Linh khải giáp, thân hình lập tức bành trướng, đồng thời một lớp vảy bao trùm khắp thân thể, điện mang quanh quẩn, từng mảnh áo giáp xâm nhập vào bên trong da thịt gắt gao bao bọc khắp toàn thân của hắn.

Xuy lạp lạp…

Thanh quang bao phủ, mang theo năng lượng kinh người, gân cốt cơ thể, tay chân huyết mạch đều mở rộng.

Chỉ thoáng chốc trong ánh mắt kinh ngạc của Bạch Linh cùng Mặc Lang, hai tay Lục Lâm Thiên đã hóa thành hổ trảo thật lớn, đã trướng lớn hơn trăm thước khổng lồ.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên đã hóa thành một đầu cự hổ thật lớn, dị thường hung mãnh, quanh thân quanh quẩn điện mang, uy thế khiến người sợ hãi chấn động.

- Chủ nhân sử dụng vũ kỹ gì vậy?

Mặc Lang kinh ngạc há hốc.

- Thực lực của chủ nhân ngươi làm sao có thể nhìn thấu!

Tuyết Sư trừng mắt nói.

Huyết Dạ nhìn thấy Lục Lâm Thiên biến hóa, ánh mắt kinh ngạc, lúc này Đại Hồn Anh cùng sáu linh hồn phân thân đều chủ động phóng ra.

- Thời Không Lao Ngục!

Đại Hồn Anh thúc giục Thời Không Lao Ngục, ngoại trừ chính bản thể cũng chỉ có Đại Hồn Anh làm được, mà sáu linh hồn phân thân dù sao là dựa vào tàn hồn lực chia tách, vì thế không có khả năng này.

Thời Không Lao Ngục lập tức bao vây Huyết Dạ bên trong, năng lượng thổ hệ, linh hồn công kích, không gian lực, thời gian công kích đồng loạt dung hợp, nháy mắt đã bao trùm thân thể Huyết Dạ.

- Huyễn Diễn đao trận!

- Thiên Linh Diệt Hồn chỉ!

Sáu tiếng quát lớn truyền ra, hình thành xu thế vây công, sáu linh hồn phân thân đều tự thúc giục công kích khủng bố nhất.

- Phá!

Bên trong Thời Không Lao Ngục, Huyết Dạ cắt vỡ khe không gian, khe không gian cấp tốc lan tràn, những nơi đi qua hết thảy đều hóa thành mảnh nhỏ.

Huyết Dạ dùng không ít thủ đoạn mới có thể giãy thoát ra ngoài, tiêu hao không ít, nhưng vừa thoát thân lập tức nhìn thấy mấy đạo công kích hội tụ tràn tới.

Chương 2238: Thần khí tác chiến

- Mạnh như vậy!

Trong lòng Huyết Dạ hoảng sợ, linh hồn công kích cùng đao trận quỷ dị làm linh hồn hắn cũng run lên.

Xuy xuy!

Đồng thời năm đạo Thiên Linh Diệt Hồn chỉ đều rơi xuống, không gian nổ tung, linh hồn công kích đáng sợ tràn ra, ngoài ra còn có chín ngàn chín trăm chín đao mang thổi quét, nháy mắt bao phủ lấy hắn.

- Nhân loại, cho dù ngươi có nhiều thủ đoạn hơn nữa cũng không có tác dụng gì!

Huyết Dạ rung cánh, yêu nguyên bạo tuôn.

- Oanh long!

Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ thú nhào tới, điện mang lưu chuyển, từ trong miệng phun ra đoàn lôi điện quang thúc, đánh thẳng vào người Huyết Dạ.

Chỉ nháy mắt Huyết Dạ vỗ cánh bay lên, yêu nguyên phong hệ cuồng bạo hình thành cương khí phòng ngự quanh thân, chung quanh quang quyển lộ ra khe không gian tối đen.

Năm trảo ấn rơi lên quang quyển, vô số đao mang phóng lên cao, nháy mắt phủ lên quang quyển kia, đoàn đao mang đồng thời bắn xuống.

Phanh phanh!

Lực lượng va chạm khủng bố bao phủ toàn bộ không gian xung quanh, khe không gian cấp tốc lan tràn, hết thảy xung quanh đều hóa thành mảnh nhỏ.

- Ca ca!

Hư không đều bị phá hủy, cường quang chói mắt tán phát, kình khí phong bạo khủng bố thổi quét khắp bốn phương tám hướng.

- Không ngờ chủ nhân mạnh mẽ tới mức này, Huyết Dạ phải chết rồi chứ!

Mặc Lang kinh hãi thốt lên, hoàn toàn rung động.

- Huyết Dạ đột phá bát trọng hậu kỳ đã lâu, thực lực thật khủng bố, hiện tại đang thi triển Phong Nguyên Không Gian của Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc để phòng ngự, không dễ dàng đối phó như vậy!

Ánh mắt Bạch Linh mang theo vẻ ngạc nhiên lẫn ngưng trọng nói.

- Ca ca!

Lực lượng khủng bố đập vào, nhưng sáu công kích khủng bố cũng không phá vỡ được phòng ngự kia.

- Nhân loại, ở trước mặt thực lực tuyệt đối, người có nhiều thủ đoạn cũng không tác dụng gì!

Đứng bên trong cương khí phòng ngự, Huyết Dạ dữ tợn rít gào.

- Vậy sao, vậy thử lại xem đi!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, tâm thần vừa động, trên lưng Đại Hồn Anh hiện ra Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, cùng một lúc Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng hiện ra trên tay.

- Ông ông!

Đại Hồn Anh lăng không đứng thẳng, sát khí quanh quẩn, Tử Lôi Huyền Đỉnh phong xoay tròn, không gian bắt đầu run rẩy lên.

Khóe môi Đại Hồn Anh hiện tia cười lạnh, sát khí ngập trời, tử kim lưu quang bay lên giữa không trung.

- Hưu!

Tử kim lưu quang ầm ầm lướt qua không trung, Tử Lôi Huyền Đỉnh phong xoay quanh trên bầu trời, nháy mắt mở rộng, lôi vân cuồn cuộn tụ tập, phong vân biến sắc.

- Lại là một kiện thần khí!

Ánh mắt Huyết Dạ chấn kinh.

Chỉ nháy mắt lôi vân bao phủ cả khe núi, từng đạo tử kim lôi điện như thác nước treo cao trên bầu trời, trong lòng Huyết Dạ nổi lên lãnh ý, ở trước mặt lôi uy kinh người, linh hồn hắn đều run rẩy.

- Tử Kim Huyền Lôi!

Đại Hồn Anh quát lớn, thủ ấn ầm ầm rơi xuống.

Xuy lạp!

Từng đạo lôi điện giáng xuống, vô số lôi đình liên tục trút xuống như mưa rền gió dữ, không gian vỡ tung, mang theo lực lượng đáng sợ đánh thẳng xuống người Huyết Dạ.

Ca ca!

Hư không biến thành mảnh nhỏ, lôi vân quay cuồng, từng đạo lôi đình xé rách không gian hung hăng bổ lên quang quyển, khiến quang quyển không ngừng chao đảo lắc lư.

- Thần Vũ Diệt Không!

Đại Hồn Anh lại quát lớn một tiếng, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực mở rộng, năng lượng dao động mãnh liệt, tiếng sấm vang vọng khắp cả không trung.

Hưu hưu…

Tầng tầng lưu quang bay vυ"t ra, rậm rạp đông đúc tầng tầng lớp lớp, cắt vỡ qua không gian bao phủ lên quang quyển của Huyết Dạ.

- Không ngờ Lâm Thiên lại có được hai kiện thần khí!

Bạch Linh không dám tin, cảnh tượng trước mắt thật làm nàng rung động.

- Chủ nhân quá mạnh mẽ, quá cường hãn a!

Mặc Lang kinh ngạc tới choáng váng.

- Đáng chết!

Linh hồn Huyết Dạ run lên, ánh mắt hoảng hốt, hai kiện thần khí cùng bộc phát, uy áp kinh người làm cho hắn cảm thấy kinh hoảng, cảm giác nguy hiểm lan tràn trong lòng hắn.

Oanh long long!

Hưu hưu!

Từng đạo tử kim lôi quang giáng xuống, cả không gian bao phủ trong tiếng sấm rền, thanh sắc vũ dực cũng bao trùm cả không gian, không ngừng xuyên phá…

- Ca ca!

Rốt cục quang quyển hiện lên từng khe nứt, chân khí hủy diệt dần dần lan tràn.

- Đồ khốn!

Huyết Dạ mắng to một tiếng, đột nhiên phun ra ngụm máu lên trên quang quyển, quang quyển lập tức biến thành màu đỏ tươi, huyết sắc quang mang tràn ngập, lại bắt đầu khép lại.

- Không tốt, Huyết Dạ đang vận dụng bí pháp của Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc!

Ánh mắt Bạch Linh đại biến.

- Bạch Linh tỷ, là bí pháp gì vậy?

Lục Tâm Đồng khẩn trương hỏi.

Sắc mặt Bạch Linh ngưng trọng nói:

- Huyết Dực Yêu Bức có một loại Yêu Huyết bí pháp, chính là tự hao tổn yêu đan lực gia tăng thực lực giữ mạng trong thời gian ngắn ngủi, nhưng sau này sẽ ảnh hưởng lớn tới tu vi cùng yêu đan, Huyết Dực Yêu Bức có thể tu luyện được bí pháp này cũng hiếm thấy, không nghĩ tới Huyết Dạ lại luyện thành!

- Nhị đệ đã thi triển hai kiện thần khí, không biết có thể đối phó Huyết Dạ hay không!

Dương Quá lo lắng nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ ngưng trọng, hắn đồng thời thúc giục hai kiện thần khí nhưng vẫn không thành công, thực lực Huyết Dạ thật sự khủng bố.

- Oanh long long!

Tâm thần vừa động, thủ ấn trên tay Đại Hồn Anh biến hóa, từ trong Tử Lôi Huyền Đỉnh bắn ra một đạo lôi đình lớn như cánh tay trẻ con, ầm ầm giáng thẳng xuống quang quyển đỏ tươi bên dưới.

Hưu hưu!

Lúc này lôi đình chẳng khác gì mưa to hung hăng nện xuống dưới không ngừng.

Cùng một thời gian thân thể Đại Hồn Anh biến thành mờ ảo, sáu linh hồn phân thân cũng trở nên hư ảo hơn, hóa thành sáu đạo lưu quang quay về trên người Đại Hồn Anh.

- Phốc!

Lục Lâm Thiên phun ra máu tươi, đồng thời thúc giục hai kiện thần khí cần tiêu hao năng lượng, hành động như vậy cũng chỉ có Lục Lâm Thiên mới dám thực hiện.

Dưới sự công kích khủng bố như thế, quang quyển đột nhiên bành trương, xuất hiện khe không gian làm lòng người sợ hãi, bắt đầu nứt nẻ.

Cuối cùng đạo lôi đình khủng bố hạ xuống, tử sắc thiểm điện liên tục lan tràn, sau một thoáng giằng co khe nứt tiếp tục lan tràn.

- Di, ca ca đang làm gì?

Lục Tâm Đồng kinh ngạc trố mắt nhìn thấy Lục Lâm Thiên lấy ra viên yêu đan bát giai hậu kỳ của đại trưởng lão Huyết Phong Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc, lại trực tiếp nuốt chửng vào.

- Hắn đang mạo hiểm!

Ánh mắt Bạch Linh càng thêm ngưng trọng, nàng biết không ít chuyện của Lục Lâm Thiên, lúc này đã hiểu hắn muốn làm gì.

- Vì sao phải mạo hiểm như vậy, vạn nhất…

Đôi mắt Bạch Linh chớp động, Lục Lâm Thiên có Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, muốn thoát thân không thành vấn đề, chỉ sợ là vì huyết độc nên mới liều mạng với Huyết Dạ, giờ phút này trong lòng nàng lo lắng nhưng lại cảm thấy ấm áp, hắn vì nàng mới mạo hiểm như thế.

Yêu đan bát giai hậu kỳ vừa vào cơ thể liền hóa thành năng lượng, kinh mạch trướng lên, năng lượng đấu đá lung tung trong người như có vô số dã thú đang chạy chồm.

Lục Lâm Thiên xem như nếm đủ đau khổ, năng lượng cuồng bạo tràn ngập trong người, hắn đau đớn cắn chặt răng, mồ hôi lạnh tuôn tràn, lục phủ ngũ tạng cùng kinh mạch giống như sắp bị nứt toác.

Chương 2239: Đồng quy vu tận (1)

Nhưng hắn đã sớm có chuẩn bị, vì vậy hắn thay đổi trạng thái hổ biến, thân hình tăng lớn, vì vậy kinh mạch cũng sẽ tăng lớn, lớn hơn hình người gấp mấy chục lần.

Phanh phanh!

Không gian xung quanh quang quyển bắt đầu nổ tung, bắn ra quang mang chói mắt, lung lay sắp đổ.

Lục Lâm Thiên ngưng tụ Chu Tước Huyền Vũ quyết trên tay trái, hư ảnh thất thải phượng hoàng cùng hư ảnh huyền vũ cuồn cuộn lên, tay phải ngưng tụ Bạch Hổ quyết, cố nén đau đớn trong cơ thể khống chế tam quyết dung hợp, tam quyết đồng thời luân phiên thay đổi lẫn nhau.

Xuy!

Âm thanh nổ tung trầm đυ.c truyền ra, hào quang va chạm, cường quang càng thêm chói mắt, không gian nhất thời run lên, ngay cả hư không cũng bắt đầu vặn vẹo.

Oanh long long!

Lôi đình tử sắc cuối cùng giáng xuống trên quang quyển, theo tiếng nổ tung vang rền, cự lực ngập trời khuếch tán, cả không gian trực tiếp vỡ tan.

- Ca! Ca!

Từng khe không gian lan tràn trên bầu trời, hóa thành khe không gian thực chất, lộ ra hình ảnh tối đen âm u bên trong.

- Phanh!

Một khe không gian lớn lan tràn tới trước người Đại Hồn Anh, kình khí dư âm trút xuống, thân hình Đại Hồn Anh trúng đòn nghiêm trọng lập tức phân tán thành mảnh nhỏ.

Phốc!

Trong miệng Lục Lâm Thiên lập tức phun ra máu tươi.

Mà lúc này hắn không thời gian xem xét thương thế, tam thần quyết ngưng tụ, uy lực chỉ sợ còn không sánh bằng Đại Hồn Anh thúc giục thần khí, tâm thần vừa động lập tức đem năng lượng yêu đan bát giai dũng mãnh tràn vào tam thần quyết, mục đích của hắn thật đơn giản, bởi vì đây chính là lá bài tẩy liều mạng của hắn.

Không gian phá nát, kình khí ba đào ngập trời, nhìn qua như sóng thần thổi quét khắp bốn phương tám hướng.

Oanh! Oanh!

Không gian sụp đổ hình thành động sâu khổng lồ, nhóm người Bạch Linh đều rùng mình, chỉ sợ bị lan tới thì họ chắc chắn phải chết.

Xuy!

Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực cùng Tử Lôi Huyền Đỉnh phong đều trôi nổi giữa không trung.

- Huyết Dạ chết hay chưa?

Lục Tâm Đồng khẩn trương nhìn chằm chằm vào cuộc chiến.

- Ca ca!

Âm thanh không gian vỡ nát truyền tới, sau đó liền khôi phục lại, mà lúc này thân thể Huyết Dạ cũng hiện ra.

Nhưng thân thể Huyết Dạ hiện tại tràn đầy vết máu, hai cánh nứt nẻ, thật nhiều máu tươi lan tràn, miệng phun đầy máu tươi, thân thể chật vật tới cực điểm.

- Không xong, hắn còn chưa chết!

Thiên Độc Yêu Long kinh quát một tiếng.

- Vậy thì phiền toái!

Mọi người kinh hãi kêu lên.

- Phốc!

Huyết Dạ lại phun máu tươi, chân khí uể oải, rõ ràng đã bị trọng thương.

- Chi chi!

Bản thể Huyết Dạ ngẩng đầu rít gào, âm thanh chi chi chói tai quanh quẩn giữa không trung, thân thể tràn đầy vết máu, miệng không ngừng phun máu tươi nhuộm đỏ cả sơn cốc.

Bản thân bị trọng thương tới mức nào chỉ có Huyết Dạ hiểu rõ, không nghĩ tới nhân loại kia có thể buộc hắn sử dụng Yêu Huyết bí pháp, tự tổn hại yêu đan cùng tu vi, hắn sống mấy ngàn năm đây là lần đầu tiên bị trọng thương như vậy, nếu không có Yêu Huyết bí pháp, chỉ sợ hắn đã tử vong.

- Nhân loại đáng chết, ngươi cạn kiệt chân khí rồi chứ, nói thế nào ta cũng sẽ không bỏ qua ngươi, ta là yêu thú, luận phòng ngự ngươi làm sao so sánh được với ta!

Huyết Dạ gào thét.

- Phốc!

Lục Lâm Thiên lại phun ra máu tươi, cơ thể đau đớn, kinh mạch bành trướng tới cực hạn, như sắp nứt toác, hắn đã đánh giá thấp năng lượng yêu đan bát giai hậu kỳ.

Lực bài xích cơ hồ làm thân thể Lục Lâm Thiên muốn nổ tung, hắn cắn răng gắt gao dựa vào lực ý chí cùng linh hồn lực ngăn chặn tam quyết tách ra, lực bài xích đều bị hắn mạnh mẽ đối kháng, bởi vậy lực trùng kích càng tổn thương hắn lớn hơn nữa.

Lục Lâm Thiên cắn răng chịu đựng đau đớn, khống chế yêu đan biến thành năng lượng, dùng chân khí cùng linh lực lẫn linh hồn lực trong cơ thể của mình khống chế bốn cỗ lực lượng gian nan dung hợp.

Yêu đan bát giai hậu kỳ biến thành năng lượng, lại tiếp tục dung hợp vào trong tam thần quyết.

Loại lực lượng này không ngừng trùng kích, hơn nữa Lục Lâm Thiên cũng đã bị thương, sắc mặt hắn ngày càng trắng bệch, máu tươi không ngừng phun ra.

Nhìn bộ dáng của Lục Lâm Thiên, tuy rằng máu tươi đầm đìa nhưng trong lòng Huyết Dạ ngày càng cảm thấy bất an.

- Chết đi!

Huyết Dạ khẽ quát một tiếng, hắn không muốn lưu thêm cơ hội cho nhân loại trước mắt, nhân loại này thật sự quá mức quỷ dị, thân ảnh hắn hóa thành huyết sắc tàn ảnh giống như trực tiếp phá không, hai cánh rung lên, ầm ầm đánh thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

- Không xong!

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, lập tức né tránh, nhưng không sử dụng Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực nên tốc độ không cách nào né tránh được đối phương.

- Còn muốn trốn sao!

Chỉ nháy mắt thân hình khổng lồ của Huyết Dạ đã xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên, yêu nguyên tràn ra, động tới thiên địa năng lượng, trong miệng phun ra quang cầu cực lớn, hung hăng đánh lên thân thể Lục Lâm Thiên.

- Phanh!

Trên thân thể Lục Lâm Thiên lóe sáng điện mang, khi quang cầu đánh xuống nháy mắt run rẩy kịch liệt, lớp vảy toàn thân vang lên tiếng vang răng rắc, cuối cùng nổ tung.

- Phốc!

Trong miệng phun máu tươi, thân thể Lục Lâm Thiên rơi xuống, nện thẳng vào sơn cốc bên dưới.

- Oanh!

Sơn băng địa liệt, đá vụn kích tán, tro bụi lan tràn.

- Ca ca!

Nhóm người Lục Tâm Đồng kinh hoảng, siết chặt nắm tay hô to.

- Nhân loại đáng chết, còn chưa chết nữa sao!

Huyết Dạ xoay quanh không trung, nhìn chằm chằm xuống hố sâu bên dưới, dưới một kích của hắn, nhân loại bình thường tuyệt đối không khả năng sống sót.

- Kháo cả họ nhà ngươi!

Một âm thanh từ trong hố sâu truyền ra, thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên run rẩy bò lên khỏi hố.

Lớp vảy màu xanh trên người nứt nẻ, vết máu loang lổ, khóe môi tràn máu tươi nhưng miệng mỉm cười, ý cười làm trong lòng mọi người dựng đứng tóc gáy.

- Chủ nhân không có việc gì a!

Mặc Lang sợ hãi than, lực phòng ngự của chủ nhân khủng bố tới như vậy.

- Đồ khốn!

Huyết Dạ kinh ngạc tới mức sắp hỏng mất, không nghĩ tới trúng một đòn nghiêm trọng của mình nhưng nhân loại kia còn có thể đứng lên.

- Ta cũng không tin ngươi bất tử!

Huyết Dạ giận dữ hét một tiếng, ánh mắt trở nên điên cuồng, không chút do dự xuyên qua không gian lao về hướng Lục Lâm Thiên, thân hình khổng lồ của hắn chính là lực công kích tốt nhất.

Toàn thân loang lổ vết máu, Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm Huyết Dạ đang lao tới, trong mắt lộ tia cười lạnh, hắn hoàn toàn không có ý định né tránh.

- Xuy!

Thân hình to lớn của Huyết Dạ phá không xuyên qua, không gian như tan vỡ, mang theo kình khí sắc bén áp không mà tới, kình khí tận xương làm Lục Lâm Thiên cảm giác toàn thân đau đớn, đá vụn kích tán khắp bốn phía.

- Ca ca, cẩn thận!

Lục Tâm Đồng thất thanh hô to.

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên quát lớn:

- Lão thử tạp mao, ta kháo cả họ nhà ngươi, thật nghĩ bản Tôn dễ khi dễ hay sao!

Dứt lời hổ trảo vung lên, trên trảo ấn xuất hiện đoàn năng lượng thể, hư ảnh phượng hoàng, quy xà cùng bạch hổ dây dưa quấn quýt lẫn nhau, mơ hồ lộ ra vẻ mặt vui vẻ, kỳ quái chính là đoàn năng lượng thể vô cùng im lặng, không hề có chút năng lượng dao động nào.

Chương 2240: Đồng quy vu tận (2)

Nhưng nếu quan sát kỹ sẽ nhìn thấy xung quanh đoàn năng lượng thể hiện ra khe không gian tối đen đang lan tràn.

Vừa rồi bị trúng một kích của Huyết Dạ, ngược lại làm chân khí của Lục Lâm Thiên tăng lên, hắn lập tức vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, trong khoảnh khắc đem cự lực dung nhập tam thần quyết, làm tam thần quyết hoàn toàn dung hợp lại.

- Đoàn năng lượng kia thật quỷ dị, chân khí thật đáng sợ!

Ánh mắt Huyết Dạ nhất thời biến hóa, mơ hồ cảm thấy đoàn năng lượng kia thật sự đáng sợ, tuy không chút dao động nhưng trong vô hình làm linh hồn của hắn bắt đầu run rẩy.

- Lão thử tạp mao, ta có thứ tốt tặng cho ngươi đây!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, đoàn năng lượng thể đột nhiên bay ra.

- Lên!

Tam thần quyết đẩy tới, Lục Lâm Thiên lại phun máu tươi.

Sóng gió đột nhiên nổi lên kịch liệt, trong ánh mắt kinh hãi của Huyết Dạ, đoàn năng lượng thể đón gió liền trướng, giống như toát ra từ không gian trống rỗng, chớp mắt đã khuếch tán hơn ngàn thước, chói mắt như mặt trời dâng cao.

Lúc này Huyết Dạ có thể cảm giác được đoàn năng lượng cường hãn khủng bố, làm cho hắn cảm giác nhịp tim hỗn loạn, chỉ chớp mắt đã đi tới trước người hắn.

- Năng lượng thật mạnh, khí tức này còn hơn cả vũ kỹ địa cấp cao giai đi!

- Chẳng lẽ là vũ kỹ thiên cấp sao!

Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng đều chấn động.

- Phong Nguyên Không Gian!

Thần sắc Huyết Dạ hoảng sợ, quanh thân lập tức bố trí quang quyển, nhưng lúc này đã không thể so sánh với lần đầu tiên khởi động.

Không gian run rẩy, rốt cục tam thần quyết hung hăng va chạm cùng quang quyển, trong khoảnh khắc vô số hào quang kích tán.

- Phá cho ta!

Lục Lâm Thiên hét lớn, hổ trảo siết chặt, không gian vặn vẹo, hung hăng bóp mạnh, miệng lại phun máu tươi.

Đồng thời tam thần quyết lập tức bành trướng nứt toác, âm thanh nổ manh đinh tai nhức óc, trong ánh mắt hoảng sợ của nhóm người Lục Tâm Đồng, lỗ tai mọi người như bị chấn điếc, trong đầu chỉ còn cảm giác choáng váng.

Oanh!

Quang quyển lập tức bị nổ tung, lực lượng khủng bố làm tam thần quyết hóa thành biển lửa ngập trời, sóng nước cùng long quyển phong bạo tàn sát bừa bãi, ba cỗ lực lượng kinh khủng nháy mắt va chạm vào người Huyết Dạ, kình khí tán phát, khe không gian liên tục hiện ra.

Xuy!

Kình khí ngập trời vô cùng khủng bố, hóa thành quang mang tuôn xuống, nháy mắt đổ lên người Huyết Dạ.

- Phốc!

Huyết Dạ phun máu, ánh mắt kinh hãi, trong cơ thể hắn đang bị phá hủy không ngừng, ngũ tạng lục phủ hóa thành mảnh nhỏ.

Phốc!

Thân thể Lục Lâm Thiên cũng phun trào máu tươi, không còn cách nào kháng cự, trong khoảnh khắc hóa thành hình người, toàn thân chồng chất vết thương.

- Nhân loại đáng chết, cho dù chết cũng phải lôi kéo các ngươi chôn cùng!

Huyết Dạ biết được kết quả của mình, thời khắc cuối cùng ánh mắt dữ tợn oán độc nhìn Lục Lâm Thiên, hào quang nháy mắt bành trướng, khí thế lại thăng lên, khí tức này còn mạnh hơn thời kỳ toàn thịnh không ít.

- Tự bạo yêu đan!

Lục Lâm Thiên ngẩn người, người này thật sự độc ác, không ngờ lựa chọn phương pháp này mà thú hồn không đào thoát, không ngờ hắn muốn lấy yêu đan làm đại giá.

Một kích lúc sắp chết, tự bạo yêu đan, uy lực sẽ đại tăng, phỏng chừng nếu không đạt được Vũ Tôn cửu trọng hậu kỳ, cũng đủ đối kháng Vũ Tôn cửu trọng hậu kỳ đỉnh phong.

- Tiểu tử, ta liều mạng với ngươi, các ngươi chôn cùng ta đi!

Huyết Dạ hét lớn một tiếng, trong miệng đầm đìa máu tươi, ánh mắt oán độc mang theo vẻ điên cuồng, thân hình nháy mắt bành trướng, xung quanh còn hiện lên khe không gian làm lòng người sợ hãi.

- Không xong, Huyết Dạ muốn tự bạo yêu đan!

Sắc mặt Bạch Linh đại biến quát.

- Bạo!

Huyết Dạ hét lên một tiếng thê lương, thân hình đột nhiên nổ tung, năng lượng nhất thời va chạm thẳng tới lực lượng của tam thần quyết.

- Ca ca!

Hai cỗ lực lượng đυ.ng chạm lẫn nhau, bắn ra quang mang mạnh mẽ chói mắt, lực lượng ngập trời khuếch tán, không gian trực tiếp nổ tung, khe không gian lan tràn khắp thiên không.

Oanh oanh!

Tốc độ khe không gian khuếch tán càng lúc càng nhanh, giống như phong bạo cuốn tới, thổi quét khắp bốn phương tám hướng, sơn băng địa liệt, đất đá cùng đất tầng nháy mắt mai một thành tro tàn.

Cả sơn cốc đều nứt nẻ, rậm rạp giống như mạng nhện, nhanh chóng lan tới không trung, nham thạch, đại thụ che trời, hết thảy vật chất đều giống như đậu hũ mềm mại nháy mắt đều bị phá hủy.

Xuy!

Phong bạo lan tràn nháy mắt đập về hướng nhóm người Lục Tâm Đồng phía xa xa.

- Cẩn thận!

Lục Lâm Thiên kinh hãi, kình khí năng lượng phong bạo cấp bậc này nhóm người Lục Tâm Đồng không thể đối kháng, hắn dùng hết tâm thần còn lại điều khiển thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ thú lao ra ngăn cản.

- Ngao!

Thú hồn nhanh chóng ngăn chặn trước mặt mọi người, che chở cho bọn họ.

- Mau lui lại, mau!

Bạch Linh kinh hô, sắc mặt mọi người hoảng sợ cấp tốc thối lui.

- Ca ca!

Thú hồn cũng không ngăn cản được bao lâu, cơ hồ chỉ trong nháy mắt bị thổi quét thành mảnh vụn, là mảnh vụn chân chính mà không cách nào tiếp tục khôi phục như ngày trước.

Lục Lâm Thiên rõ ràng cảm giác được mình đã mất đi liên hệ cùng thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ thú trong ấn đường, yêu đan tự bạo sinh ra lực lượng quá mạnh mẽ khiến cho hắn không còn cách nào ngăn cản.

Thú hồn bị phá hủy, linh hồn Lục Lâm Thiên cũng bị thương nặng, hai mắt tối sầm té ngã hôn mê bất tỉnh.

Oanh long!

Khắp sơn cốc không ngừng vang lên tiếng ầm vang chấn động, núi non đều bị san thành bình địa, tam thần quyết biến dị va chạm cùng yêu đan bát giai hậu kỳ tự bạo, uy lực có thể nói là hoàn toàn hủy diệt.

- Ông ông!

Giữa không trung, sau khi Lục Lâm Thiên hôn mê, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực cùng Tử Lôi Huyền Đỉnh phong hóa thành lưu quang biến mất trong thân thể hắn không còn dấu vết.

Nhóm người Bạch Linh từ dưới đất bò lên, mặc dù có thú hồn ngăn cản kình khí nhưng dư âm vẫn đánh bay mọi người ra ngoài.

- Lâm Thiên!

Kình khí thổi quét, khóe môi Bạch Linh tràn ra vết máu, thân ảnh chợt lóe lao tới bên người Lục Lâm Thiên, sắc mặt đại biến, mọi người cũng theo sát phía sau.

Chỉ thấy thân hình Lục Lâm Thiên ngã vào trong đống đá vụn, toàn thân là những vết máu loang lổ, máu tươi đầm đìa, đã hoàn toàn hôn mê bất tỉnh.

Lần này Lục Lâm Thiên thật sự cạn kiệt hết sạch, thúc giục hai loại bí pháp, hai kiện thần khí, còn thúc giục tam thần quyết biến dị, tiêu hao như vậy thật sự không cách nào chống đỡ.

Thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ thú bị phá nát, triệt để hóa thành mảnh tàn hồn nhỏ, linh hồn Lục Lâm Thiên bị ảnh hưởng thật lớn, không còn cách nào chống đỡ.

Ngay khi hắn hôn mê, hắn vì thế cũng không hề hay biết kim sắc tiểu đao đột nhiên tản ra kim quang dịu dàng bao phủ Tiểu Hồn Anh, Đại Hồn Anh cũng được kim quang bao trùm tới.

Được kim quang ôn dưỡng, Đại Hồn Anh cùng Tiểu Hồn Anh không ngừng tham lam hấp thu năng lượng từ trong kim quang truyền qua.

…

Bên trong một nham động, ngoài cửa động được bố trí cấm chế, nhóm người Bạch Linh đang vây quanh Lục Lâm Thiên đang nằm trên bệ đá.

- Thương thế của chủ nhân lại lành nhanh như vậy!

Chương 2241: Trong Luân Hồi cốc

Chỉ qua vài canh giờ ngắn ngủi, lúc này thân thể Lục Lâm Thiên đã khôi phục lại bình thường, hoàn hảo như lúc ban đầu, cơ hồ có thể chứng kiến từng đoàn tử kim quang mang quanh quẩn tràn ra, sau đó vết thương đã chậm rãi khôi phục nguyên vẹn như ban đầu.

- Lực phòng ngự của chủ nhân đâu cần phải nói!

Tuyết Sư lại trừng mắt liếc Mặc Lang.

Sắc mặt Bạch Linh vẫn tái nhợt không ngừng kiểm tra vết thương trong người Lục Lâm Thiên, từng đạo thủ ấn rơi xuống, nhưng vẫn không kiểm tra được gì.

- Bạch Linh tỷ, ca ca thế nào?

Lục Tâm Đồng lo lắng hỏi, nàng cũng đã kiểm tra nhưng không phát hiện vấn đề gì, bởi vì thương thế trên thân thể dưới tác dụng của Bất Diệt Huyền Thể đang tự động khôi phục, về phần linh hồn, lúc ca ca hôn mê hai năm thời gian nàng từng nghe Nam thúc nhắc nhở qua, Nam thúc không dám dò xét não hải của ca ca, cho nên nàng cũng không dám rình rập vào trong đó.

- Thương thế thân thể không nhẹ, nhưng đã khôi phục không ít, hẳn là không đáng ngại.

Vẻ mặt Bạch Linh nghi hoặc, cũng nhớ lời dặn của Lục Tâm Đồng ngàn vạn lần đừng dò xét não hải của Lục Lâm Thiên, nàng do dự một thoáng, nhíu mày nói:

- Ta muốn kiểm tra linh hồn của hắn một chút, thú hồn bị phá hủy, chỉ sợ linh hồn sẽ bị trọng thương.

- Đừng, Bạch Linh tỷ, Nam thúc đã dặn dò không được dò xét não hải của ca ca.

Lục Tâm Đồng nói.

- Để ta thử xem sao.

Bạch Linh nói, thủ ấn kết xuất đang định dò xét não hải của Lục Lâm Thiên.

- Khụ!

Nhưng đúng ngay lúc này Lục Lâm Thiên đột nhiên khụ một tiếng, mở mắt, thân hình cao lớn run rẩy ngồi dậy.

- Lâm Thiên!

Trong đôi mắt Bạch Linh hiện lên vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, lập tức đưa tay nâng đỡ Lục Lâm Thiên.

- Ta không sao, mọi người cũng vô sự là tốt rồi!

Lục Lâm Thiên nhìn quanh bốn phía, thấy mọi người đều có mặt, trong lòng an tâm, lập tức khoanh chân ngồi kết xuất thủ ấn, phun ra một ngụm máu đen.

- Phốc!

Phun ra máu đen, sắc mặt hắn nhất thời tốt hơn không ít, lúc này mới nhìn quanh sơn động.

- Chúng ta đã rời khỏi địa phương kia chừng vạn lý, bởi vì động tĩnh nơi đó quá lớn sẽ gây chú ý, cho nên mới chạy tới nơi đây, trước kia ta từng ở đây, nơi này rất an toàn.

Bạch Linh nói.

- Ca ca, huynh thế nào rồi?

Lục Tâm Đồng hỏi.

- Ta thật sự không sao đâu!

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp, thương thế cũng không đáng ngại, mà linh hồn của hắn luôn có cảm giác ấm áp, không biết do nguyên nhân nào hiện tại đã hoàn toàn vô sự.

Đối với việc này chính bản thân Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy nghi hoặc, lần này thú hồn hoàn toàn bị phá hủy, xem như tổn thất rất nặng. Giá trị của thú hồn tuy kém hơn thần khí, nhưng so với linh khí địa cấp còn mạnh hơn nhiều.

Mặc dù tổn thất không ít, bản thân cũng trọng thương, nhưng mọi người đều an toàn, trong lòng hắn đã yên tâm hơn.

- Không có việc gì thì tốt rồi!

Dương Quá thở ra một hơi nhẹ nhõm.

- Bạch Linh, chuyện huyết độc là thật sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Trong mắt Bạch Linh lộ ý cười, nói:

- Ta đã sống mấy ngàn năm, vậy cũng đủ rồi!

- Có biện pháp nào khác giải độc hay không?

Lục Lâm Thiên trừng mắt hỏi.

Trong lòng Bạch Linh cảm thấy ấm áp, nói:

- Người ngoài không thể giải được huyết độc của Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc, cho dù là người trong tộc của họ cũng không giải được ngoài chính người thi độc, huống chi Huyết Dạ là người có thực lực mạnh nhất trong tộc, huyết độc của hắn càng không ai giải được!

- Nhất định sẽ có biện pháp!

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng cân nhắc nếu thật sự không được hắn chỉ có thể quay về tìm sư phụ cùng Nam thúc, họ nhất định sẽ có biện pháp.

- Tới lúc đó rồi nói sau, đừng quá lo lắng, lần này gặp lại mọi người đối với ta mà nói đã đủ lắm rồi!

Bạch Linh nói.

- Ca ca, Tiểu Long làm sao bây giờ?

Lục Tâm Đồng hỏi.

- Mọi người vào Thiên Trụ giới khôi phục, sau đó đi tìm Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên thoáng do dự, lại nói:

- Huyết Dạ nói nàng chỉ còn ba tháng thời gian, mà thời gian trong Thiên Trụ giới không biết có gây ảnh hưởng cho nàng hay không, vì vậy nàng cũng đừng đi vào trong đó, vạn nhất ảnh hưởng huyết độc sẽ phiền toái.

- Được!

Bạch Linh gật đầu:

- Thương thế của ta cũng không vấn đề gì lớn, không cần lo lắng, các ngươi phải nhanh chóng khôi phục sau đó cùng đi tìm Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên giao không ít đan dược cùng linh dược cho Bạch Linh, sau đó mọi người cùng đi vào Thiên Trụ giới.

Một đêm trôi qua, trong Thiên Trụ giới cũng vài ngày, mọi người vội vàng lên đường tìm kiếm Tiểu Long, không dám chậm trễ.

Sưu!

Thiên Độc Yêu Long cùng Mặc Lang, Phi Thiên Ngô Công đều nhảy lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư.

- Chưởng môn, vừa hỏi được tin tức, Tiểu Long có thể đang ở phía

trước.

Thiên Độc Yêu Long nói.

- Chủ nhân, ta hỏi được tin tức, phía trước là Luân Hồi cốc, trước đó vốn có động tĩnh thật lớn, có lẽ do Yêu Hoàng đại chiến cùng Thanh Ly vương tạo thành.

Mặc Lang nói.

- Luân Hồi cốc!

Sắc mặt Bạch Linh đại biến, lúc trước nàng nghe nói Tiểu Long chạy về phía nam, vốn lo lắng hắn có đi vào Luân Hồi cốc hay không, không nghĩ tới lại đúng như thế.

- Bạch Linh, nàng biết Luân Hồi cốc?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Khi ta về trong tộc mới biết về Luân Hồi cốc.

Bạch Linh nói:

- Luân Hồi cốc là một nơi thật kỳ lạ, diện tích không nhỏ, tuy nhiên vô cùng kỳ dị, nghe nói tồn tại đã nhiều năm, không ít yêu thú cường giả đi vào bên trong nhưng chỉ có thể đi vòng quanh tại chỗ, dù là yêu thú bát giai cũng không ngoại lệ, cho nên nơi đó biến thành cấm địa, không có yêu thú đi vào.

- Chúng ta đi nhanh đi!

Lục Lâm Thiên nghe vậy càng thêm lo lắng.

Vài giờ sau, Thiên Sí Tuyết Sư cấp tốc bay tới, trước mắt hiện ra một mảnh sơn mạch, từng ngọn núi đều cao vυ"t trong mây, xanh biếc liên miên, Lục Lâm Thiên dùng tâm thần quan sát, phát hiện yêu thú rất ít.

- Chủ nhân, phía trước chính là Luân Hồi cốc, đây là một trong những cấm địa khiến cho Tổ Yêu lâm phải kiêng kỵ, nghe nói có không ít cường giả yêu tộc từng đi qua xem xét, nhưng không tra xét được gì.

Mặc Lang nói.

- Đều cẩn thận một chút, chúng ta đi xem trước.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng chú ý, không dám có chút khinh thường, bản thân luôn đánh giá xung quanh, nhưng không phát hiện được điểm gì lạ thường.

Nghe Bạch Linh cùng Mặc Lang nói qua, Luân Hồi cốc giống như một trận pháp, sau khi đi vào chuyển một vòng sẽ quay về chỗ cũ, bằng không sẽ chết ở bên trong.

Lục Lâm Thiên cẩn thận quan sát nhưng không phát hiện được gì, nhưng rất nhanh lại nhìn thấy bên trong một sơn cốc lại vô cùng hỗn độn, núi non xung quanh đều bị san thành bình địa.

- Nhóm người Thanh Ly từng xuất hiện ở nơi này!

Trên một tảng đá có vết máu loang lổ, mặc dù vết máu đã khô nhưng Bạch Linh có thể nhìn ra đó là máu của Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc.

- Chưởng môn, đây là vảy của Tiểu Long!

Thiên Độc Yêu Long tìm được long lân bị tổn hại, Lục Lâm Thiên tiếp nhận nhìn xem, nhận ra là long lân của Tiểu Long.

Chương 2242: Đi tới trong tộc

Đưa mắt nhìn xung quanh, trong đầu Lục Lâm Thiên có thể hiện lên tình hình giao chiến giữa Tiểu Long cùng Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, nếu không phải bị vây công, Tiểu Long sẽ dễ dàng thoát thân, mà có thể làm long lân tổn hại, chỉ sợ hậu quả có chút phiền phức.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo quanh bốn phía, trong mắt tràn ra hàn ý, Tiểu Long chẳng khác gì thân đệ của hắn, tuyệt đối không cho phép ai thương tổn.

- Bạch Linh, Tiểu Long có thể bị Thanh Ly bắt được hay không?

Lục Lâm Thiên quay đầu hỏi.

Trong lòng Bạch Linh run lên, ánh mắt ngưng tụ, nói:

- Rất có khả năng!

- Mang ta đi tới tộc của nàng, ta muốn tìm Thanh Ly!

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói.

Bạch Linh cũng không cảm thấy ngạc nhiên, nói:

- Mặc dù nhân số Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc không nhiều lắm, nhưng cường giả rất nhiều, thậm chí ta chưa từng gặp qua, những cường giả lánh đời đã sớm không để ý việc trong tộc, địa vị của Thanh Ly ở trong tộc cực cao, mà hiện tại ta lại bị bọn hắn vu cáo hãm hại làm phản tộc, không thể giúp ngươi được gì.

- Bất kể như thế nào ta cũng phải đi một chuyến, nếu Tiểu Long xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, đừng nói là Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, cho dù là Huyền Vũ, Thanh Long hai tộc ta cũng tuyệt không buông tha!

Trong mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập hàn ý nói.

- Ta có thể mang ngươi đi, nhưng ngươi phải đáp ứng ta một việc, bằng không thà rằng ta tự mình quay về tìm hiểu cũng không mang ngươi đi cùng.

Cảm giác được hàn ý kia, Bạch Linh có chút bất đắc dĩ nói.

- Được, nàng nói đi!

Lục Lâm Thiên thở dài nói.

Bạch Linh cũng thở dài, nhíu mày nói:

- Vạn nhất Tiểu Long thật sự rơi vào trong tay Thanh Ly, cũng chỉ có quan hệ tới một mình hắn, không quan hệ tới những tộc nhân khác, tới lúc đó ngươi không thể tùy tiện ra tay, hết thảy giao cho ta, không nên tùy tiện tàn sát tộc nhân của ta.

- Được!

Lục Lâm Thiên gật gật đầu.

- Ca ca, chúng ta có nên đi chỗ khác tìm thử xem sao không, sau đó hãy đi tới trong tộc của Bạch Linh tỷ, với lực phòng ngự của Tiểu Long, muốn bắt hắn không phải chuyện dễ dàng.

Lục Tâm Đồng đề nghị nói.

- Chúng ta phân tán tìm kiếm, tới lúc đó sẽ tập hợp ở nơi này.

Lục Lâm Thiên thoáng cân nhắc, nói.

- Luân Hồi cốc này thật quỷ dị, mọi người sẽ gặp nguy hiểm mất!

Bạch Linh nói.

- Nhị đệ, nếu phân tán tìm kiếm, thì vậy đi, ta cùng Độc Long huynh lưu lại tìm Tiểu Long, các ngươi đi Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc.

Dương Quá nói.

- Ta cũng lưu lại tìm Tiểu Long.

Lục Tâm Đồng cũng nói.

- Nhưng mà…

Lục Lâm Thiên thật lo lắng, mặc dù thực lực hai người không kém, nhưng nếu gặp phải nhóm người Thanh Ly sẽ có phiền toái.

- Ca ca, chúng ta có thể tự bảo vệ mình, huống chi chỉ là tìm kiếm Tiểu Long mà thôi, sẽ không có việc gì đâu, hiện tại tìm hắn trọng yếu hơn, mặc kệ kết quả như thế nào chúng ta cũng sẽ hội họp ở đây.

Lục Tâm Đồng nói.

- Cứ như vậy đi, ta cùng Bạch Linh đi Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, nhưng ta sẽ lưu phân thân tìm kiếm Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên nói, hắn chỉ có thể lưu lại Đại Hồn Anh làm việc này.

Diện tích Luân Hồi cốc thật lớn, nơi nơi đều là khe sâu quanh co, mọi người chỉ có thể tản ra tìm người, Đại Hồn Anh đi một mình, Dương Quá, Tuyết Sư, Mặc Lang đi cùng nhau, Lục Tâm Đồng, Thiên Độc Yêu Long cùng Phi Thiên Ngô Công đi chung một chỗ.

Bên trong núi non vô tận, hai thân ảnh xuyên qua tầng mây, lướt đi thật nhanh.

- Bạch Linh, lúc trước khi rời khỏi, nàng trở về Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Lúc trước sau khi rời khỏi Cổ Vực, ta đi tới Tổ Yêu lâm, nghĩ đi dạo xung quanh, sau đó đi tìm Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, bởi vì lúc ở Vụ Tinh Hải nhận truyền thừa, ta đã được vị tiền bối kia dặn dò.

- Về sau trong lúc vô ý gặp được một người trẻ tuổi trong tộc đang tôi luyện tại Tổ Yêu lâm, vô ý cứu nàng, sau đó ta về trong tộc, ở lại vài năm đột phá tới bát giai, hơn nữa huyết mạch lại cực cao, bởi vậy trở thành trưởng lão.

Bạch Linh nói.

- Vậy tại sao nàng trở thành phản tộc, đã xảy ra chuyện gì, lần này nàng đi cùng ta quay về, có thể nguy hiểm hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Bạch Linh thoáng do dự, nói:

- Ta bị vu cáo hãm hại phản tộc mà thôi, mẫu thân của Thanh Ly chính là tộc trưởng Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc hiện tại, dựa theo quy củ trong tộc, Thanh Ly chính là vương tử, cũng là người được đề cử chức tộc trưởng đời tiếp theo, nhưng sau khi ta xuất hiện đã thay đổi một ít, huyết mạch của ta cao hơn Thanh Ly một chút, có lẽ bởi vì lúc ở Vụ Tinh Hải ta nhận được truyền thừa, cho nên trở thành một trong những người thừa kế chức tộc trưởng đời kế tiếp.

- Sau đó thì sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Sau đó…

Bạch Linh do dự, lại nói:

- Kỳ thật cũng không có gì, mặc dù Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc là một trong những bộ tộc cực mạnh tại Tổ Yêu lâm ngoài Huyền Vũ cùng Bạch Hổ bộ tộc, nhưng số lượng không nhiều lắm, lại rất đoàn kết, cho nên khi Thanh Ly cầu hôn với ta, bị ta cự tuyệt.

- Chẳng lẽ đây là nguyên nhân phản tộc hay sao?

Nghe được lời này, trong lòng Lục Lâm Thiên chợt cảm thấy khó chịu.

Bạch Linh liếc mắt nhìn hắn, nói:

- Vậy còn chưa tới mức đó, Thanh Ly còn chưa đủ khả năng một tay che trời, cho dù ở trong tộc cũng không được, bởi vì quyền lợi trưởng lão trong tộc cũng thật lớn.

Bạch Linh dừng một chút mới nói tiếp:

- Cho nên Thanh Ly thành công?

Tốc độ của Lục Lâm Thiên thoáng chậm lại, hỏi.

- Trong tộc tổng cộng có ba mươi trưởng lão, đại bộ phận hướng về Thanh Ly, còn có một bộ phận bỏ quyền, cho nên tộc trưởng cho ta thời gian ba tháng suy nghĩ rõ ràng, trưởng lão hội đồng ý thì không cách nào sửa đổi, nếu ta không chịu kết hợp với hắn thì phải tự hủy tu vi rời khỏi bộ tộc, cuối cùng ta chỉ có thể lựa chọn bỏ trốn, sau đó lại bị Thanh Ly tuyên cáo ra ngoài là ta phản tộc, chuyện tiếp theo thì ngươi đã biết.

Bạch Linh nói, trong mắt hiện tia ảm đạm.

- Vậy sao nàng không đồng ý, nếu đồng ý cũng không như vậy.

Lục Lâm Thiên do dự hỏi.

Bạch Linh nhìn hắn không nói gì, thật lâu sau mới lên tiếng:

- Ngươi thật hi vọng ta đồng ý sao?

- Việc này…

Lục Lâm Thiên thoáng lặng người, trong lòng tuyệt đối không muốn, hắn cũng không biết vì sao mình lại nghĩ như vậy.

- Từ đây đi tới trong tộc dùng tốc độ nhanh nhất cũng phải mất thời gian hai ngày, với thương thế của ta cũng khó thể bảo trì tốc độ này, không bằng ngươi thi triển Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực đưa ta đi cùng, thời gian sẽ nhanh hơn một chút.

Bạch Linh chợt nói.

Chương 2243: Nữ nhân già nua

- Được!

Lục Lâm Thiên gật đầu, tâm thần vừa động, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực liền hiện ra.

Nhìn nữ tử tuyệt mỹ bên cạnh, mỗi lần gặp nàng nhịp tim Lục Lâm Thiên đều đập nhanh, nhưng hắn luôn áp chế cảm xúc đó, dù sao Bạch Linh cũng là yêu thú, mà hắn xuyên qua, cửa ải chủng tộc trong lòng khó vượt qua, nhưng cảm xúc vì bị áp chế nên ngày càng gia tăng mãnh liệt.

- Chúng ta đi thôi!

Lục Lâm Thiên ôm Bạch Linh vào lòng, hương thơm lan vào mũi, ôn hương trong lòng khiến hắn chợt run lên.

- Ngươi làm sao vậy?

Tựa hồ cảm giác được điều gì, Bạch Linh nhỏ giọng hỏi.

- Không có gì, chúng ta đi thôi!

Lục Lâm Thiên cười khổ, vưu vật như vậy ở trong lòng mình, hắn không phân tâm mới là lạ.

- Ông ông!

Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực vỗ cánh bay lên, trực tiếp xuyên qua không gian, tốc độ còn nhanh hơn vừa rồi không ít.

Bên trong Luân Hồi cốc, Đại Hồn Anh di chuyển liên tục, dọc theo đường đi vô cùng cẩn thận, nhưng không phát hiện được có gì đặc thù, dùng tâm thần quan sát cũng chỉ có thể cẩn thận tìm kiếm khí tức của Tiểu Long.

Sưu sưu!

Bên trong một khe sâu, ba người Dương Quá cũng đang cẩn thận tìm kiếm.

Tận sâu trong dãy núi, núi non trùng điệp, xuyên phá trời cao, màn đêm bao phủ, tinh tú đầy trời.

Thanh Ly đứng trong phòng, sắc mặt tôn kính nhìn một nữ tử chừng bốn mươi tuổi, nữ tử dung nhan kiều mỵ, phong vận vẫn còn, làn da trắng nõn bóng loáng như ngọc, thậm chí thiếu nữ trẻ tuổi cũng không thể so sánh.

- Bắt được Bạch Linh hay không?

Nữ tử nhìn Thanh Ly hỏi.

- Không có, được một nhân loại cứu đi!

Ánh mắt Thanh Ly trầm xuống, hiện lên lãnh ý.

- Thanh Ly, lần này con làm ra động tĩnh quá lớn, khiến nhiều trưởng lão đã bất mãn, danh dự Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc cũng vì con mà bị hao tổn!

Trong mắt nữ tử lộ vẻ bất đắc dĩ.

- Đều tại nhân loại kia, nếu không có hắn xuất hiện, con đã bắt được Bạch Linh!

Thanh Ly trầm giọng nói, trong lòng vô cùng oán hận.

- Việc này tới đây chấm dứt đi, trưởng lão trong tộc đã thương nghị qua, vì danh dự trong tộc, việc này hãy xem như chưa từng phát sinh qua, con không được tự tiện gây thêm việc gì.

Nữ tử nói.

- Mẹ, vậy Bạch Linh thì sao, chẳng lẽ bỏ mặc cho nàng rời khỏi như vậy?

Sắc mặt Thanh Ly đại biến, ánh mắt lạnh lùng:

- Con tuyệt đối không buông tha cho bọn họ, cho dù tới chân trời góc biển cũng phải bắt nàng về!

- Ly nhi, mẹ đã thương nghị với các trưởng lão, không tiếp tục truy cứu chuyện của Bạch Linh, tuy nàng cũng là Cửu Vĩ Yêu Hồ, nhưng dù sao cũng từ bên ngoài tới, đi thì đi thôi, nàng có truyền thừa của tiền bối trong tộc, thân phận địa vị đều cực cao, nếu nàng lưu lại sẽ bất lợi cho con, vốn định cho hai bên kết hợp mới là lựa chọn tốt nhất, chỉ tiếc sự tình là như thế, ngày mai con tiếp nhận chức tộc trưởng, trở thành tộc trưởng là có thể đi vào mật địa nhận chỉ giáo của cường giả trong tộc, sẽ có trợ giúp gia tăng thực lực, có lẽ mẹ cũng phải bế quan, có chuyện đại sự sắp xảy ra, Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc chúng ta nhất định phải chuẩn bị sẵn sàng.

Nữ tử nói.

- Dạ, mẹ!

Thanh Ly thu liễm hận ý, nghe được mẫu thân nói như thế hắn chỉ đành nghe theo, nhưng trong lòng lại tự nhủ, chờ sau khi hắn thành tộc trưởng muốn đi bắt Bạch Linh sẽ càng thêm dễ dàng.

Sáng sớm hôm sau, một đạo lưu quang gấp rút lao thẳng về dãy núi non phía trước.

- Ông ông!

Thanh quang giảm bớt tốc độ, chính là Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh đang bay nhanh.

- Chúng ta đã tới nơi rồi!

Bạch Linh nói.

- Tới rồi sao?

Lục Lâm Thiên thu hồi Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, tốc độ thật nhanh, chỉ khoảng một ngày đã tới nơi.

- Ngươi còn không buông ta xuống, muốn ôm tới khi nào?

Ngay lúc Lục Lâm Thiên đang đánh giá xung quanh, âm thanh Bạch Linh nhẹ nhàng vang lên bên tai hắn.

- Thật ngại quá, ta không phải cố ý!

Lục Lâm Thiên sửng sốt, lập tức có chút lưu luyến buông nữ tử trong lòng ra.

Bạch Linh lăng không đứng thẳng, chẳng biết tại sao khuôn mặt có chút ửng đỏ, nói:

- Ta không trách ngươi!

- Đây là lối vào Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc sao?

Lục Lâm Thiên ho khan nói sang chuyện khác.

- Phải, Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc rất ít xuất hiện bên ngoài, dưới tình huống bình thường cũng sẽ không đi ra, đều lưu lại trong địa phương phong ấn của bộ tộc.

Bạch Linh nói xong, thủ ấn kết xuất, trong tay bay ra giọt máu, lập tức kết thành thủ ấn huyền ảo bay về phía trước.

Không gian phía trước truyền ra dao động kỳ dị, một lát sau một tầng bình chướng xung quanh khổng lồ xuất hiện trong tầm mắt, xung quanh nhộn nhạo hiện ra một lối vào thật lớn.

- Thực lực Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc thật không yếu a, bố trí không gian phong ấn như vậy, chỉ sợ người bình thường không thể làm được.

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc nhủ thầm.

- Chúng ta đi thôi!

Lối vào mở ra, thân ảnh Bạch Linh chợt lóe, Lục Lâm Thiên theo sát phía sau.

Ở bên trong không gian phong ấn thật rộng lớn, không khác gì bên ngoài, phong ấn cũng chỉ có tác dụng đem địa phương này ẩn giấu mà thôi, trên thực tế cả khu vực không gian nơi đây vẫn còn tồn tại trong thiên địa.

Khí tức thiên địa năng lượng ở đây rất mạnh, làm cho Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy kinh ngạc, nhưng không ngoài ý muốn, nơi tu luyện của Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc đương nhiên là không tầm thường.

- Là ai?

Lục Lâm Thiên còn đang quan sát, một tiếng quát truyền ra, giữa không trung xuất hiện mười mấy thân ảnh, đều có tu vi thất giai, nam tuấn lãng nữ xinh đẹp, mười mấy người đồng loạt vây hai người ở trung ương.

- Bạch Linh, bây giờ chúng ta nên làm gì, cần xông vào sao?

Lục Lâm Thiên thấp giọng hỏi.

Bạch Linh không trả lời, khuôn mặt tràn ngập vẻ lạnh lùng uy áp, quát:

- Càn rỡ, ngay cả ta cũng không nhận ra sao, dám bất kính với ta hả?

- Là Bạch Linh trưởng lão!

Đã sớm có người nhận ra Bạch Linh, mà họ cũng chỉ có ý hỏi về Lục Lâm Thiên, đại bộ phận ánh mắt đều tập trung về hắn.

- Bạch Linh trưởng lão, Thanh Ly vương nói ngươi đã phản tộc, chúng ta…

Một nữ tử thất giai trung kỳ lên tiếng, tiếp xúc ánh mắt lạnh băng của Bạch Linh liền ấp úng.

- Ta phản tộc hay không chẳng lẽ chỉ dựa vào lời của Thanh Ly là được sao?

Bạch Linh trầm giọng hỏi.

- Nhưng Thanh Ly vương đã hạ lệnh cần truy nã ngươi!

Một trung niên tựa hồ thiên vị Thanh Ly, thoáng do dự, nhìn Bạch Linh nói.

- Ta phản tộc có sự tuyên bố của trưởng lão hội sao?

Ánh mắt Bạch Linh tràn ngập hàn ý, nhìn chằm chằm người kia.

- Không…không có!

Trung niên run rẩy lên, cảm giác mình bị áp chế.

- Ba!

Một tiếng tát tai vang lên, trên mặt trung niên hiện ra dấu vết đỏ ửng, khóe môi rỉ máu tươi.

- Không có lời tuyên bố của trưởng lão hội, ta vẫn là trưởng lão, bất kính trưởng lão, chính mình đi lĩnh phạt đi!

Ánh mắt Bạch Linh lạnh băng nói.

- Dạ, Bạch Linh trưởng lão!

Trung niên không dám nhiều lời, ôm mặt lui xuống.

- Thanh Ly đã quay về chưa?

Bạch Linh đảo mắt nhìn những người còn lại hỏi.

- Bạch Linh trưởng lão, Thanh Ly vương đã trở về từ hai ngày trước!

Nữ tử nói chuyện khi nãy lên tiếng đáp, lúc này cả nhóm người đều sợ hãi.

Chương 2244: Một điều kiện trao đổi

Ánh mắt Bạch Linh chợt lóe, hỏi:

- Thanh Ly có mang người ngoài trở về hay không, đặc biệt là một thiếu niên hoàng y?

- Vậy thì không có, chỉ có các trưởng lão cùng Thanh Ly vương trở lại.

Nữ tử nói xong lại ngẩng đầu hỏi:

- Bạch Linh trưởng lão, hôm nay là ngày Thanh Ly vương tiếp nhận vị trí tộc trưởng!

- Lâm Thiên, chúng ta đi!

Bạch Linh khẽ biến, thân hình lướt nhanh về phía trước, truyền âm cho Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, chúng ta đi tìm đại trưởng lão trước!

Bên trong không gian, núi non hùng vĩ liên miên, mây mù lượn lờ, quần sơn phập phồng, một ít kiến trúc sừng sững trên núi, mơ hồ còn nhìn thấy hình dáng của Cửu Vĩ Yêu Hồ đê giai qua lại.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh vừa rơi xuống một đình viện trên núi, bên trong truyền ra một âm thanh già nua:

- Đã chịu trở lại sao?

Nghe âm thanh kia hẳn là một nữ nhân già lão vừa nói chuyện.

- Đại trưởng lão, Bạch Linh tới lĩnh phạt!

Bạch Linh đứng bên ngoài đình viện, quỳ một gối xuống, trong ánh mắt lộ ra vẻ Tôn kính hiếm thấy.

- Ai, vào đi!

Bên trong truyền ra tiếng thở dài, trong lời nói tựa hồ đã biết Lục Lâm Thiên tồn tại.

Bạch Linh đứng dậy, xoay người nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên, bên trong chính là đại trưởng lão Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, bình thường đối đãi ta tốt nhất, cũng đã sớm không quản việc trong tộc, ngươi không thể thất lễ, lần này chúng ta chỉ có thể cầu đại trưởng lão hỗ trợ!

Dứt lời Bạch Linh đẩy cửa đi vào, Lục Lâm Thiên đi theo phía sau, trong đình viện trang trí tinh tế nhưng lại lộ vẻ mộc mạc.

Xuyên qua hai hành lang, một đường đi tới một căn phòng, Bạch Linh đẩy cửa phòng đi vào bên trong.

- Bái kiến đại trưởng lão!

Đi vào phòng, trong phòng cũng chỉ có một thạch đài, một lão phụ khoảng bảy mươi tuổi khoanh chân ngồi, Bạch Linh cung kính quỳ một gối nói.

Lục Lâm Thiên đánh giá lão phụ nhân kia, tuy nói bộ dáng chừng bảy mươi tuổi, nhưng có thể nhìn ra lúc trẻ tuổi cũng là mỹ nữ tuyệt đại, sắc mặt hồng nhuận, Lục Lâm Thiên lại không cảm giác được trên người bà có chân khí dao động.

- Tiểu tử, nhìn đủ chưa?

Lục Lâm Thiên đang chăm chú đánh giá, lão phụ nhân đột nhiên mở mắt, ánh mắt trong suốt thâm thúy, khiến Lục Lâm Thiên không tự chủ được chợt run lên.

- Tiểu tử thất lễ, thỉnh tiền bối thứ lỗi!

Lục Lâm Thiên ôm quyền khom người thi lễ, thái độ đúng mức, Bạch Linh Tôn kính lão phụ nhân này như thế, vốn Lục Lâm Thiên không có nhiều hảo cảm với Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, nhưng hắn phải cho Bạch Linh mặt mũi.

- Đúng là có chút định lực!

Lão phụ nhìn Lục Lâm Thiên, tựa hồ một lời có hai ý nghĩa, nói:

- Ngươi thi lễ lão thân nhận được, ngươi hành lễ cũng xong, ta cũng đã thừa nhận, xem ra chuyện ngươi tới đây dù ta không muốn cũng phải ra mặt mới được.

- Chẳng lẽ tiền bối đã biết mục đích của ta sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi, nghe lời lão phụ lại cân nhắc ý tứ của bà, giống như đã nhận thức hắn.

- Ngươi tên Lục Lâm Thiên phải không?

Lão phụ không trực tiếp trả lời hắn, tò mò đánh giá hắn, nói:

- Thật là có chút kỳ dị, Linh Vũ song tu, ta cũng không phát hiện được khí tức chân khí của ngươi, ta chưa từng nghe nói qua trong nhân loại còn có Linh Vũ song tu.

- Tiểu tử chính là Lục Lâm Thiên, chẳng lẽ tiền bối đã gặp qua tiểu tử hay sao?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

- Đừng đoán bậy, ta không biết ngươi, ngươi cũng không biết ta, nhưng mục đích ngươi tới đây thì ta biết, là tới tìm người đi?

Lão phụ nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt cũng không ý tứ gì khác, vô cùng bình tĩnh trò chuyện.

- Đại trưởng lão, chúng ta tới tìm người, Thanh Ly có lẽ đã bắt được một bằng hữu của Lâm Thiên, cho nên…

Bạch Linh ngẩng đầu nói, nhưng còn chưa nói xong lão phụ đã ngắt lời:

- Ngươi đứng lên đi, người các ngươi muốn tìm không ở trong tay Thanh Ly.

- Cái gì?

Bạch Linh đứng lên, sắc mặt biến đổi.

- Lục Lâm Thiên, người mà ngươi muốn tìm hẳn là tên tiểu tử có quan hệ với Huyền Vũ cùng Thanh Long hoàng tộc, ta biết một chút dấu vết.

Lão phụ liếc mắt nhìn Bạch Linh, lại nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Mong rằng tiền bối chỉ giáo cho!

Lục Lâm Thiên lại hành lễ, trong lòng hắn chợt căng thẳng.

- Ngươi không cần quá khẩn trương, tiểu gia hỏa kia có chút phiền phức, nhưng hiện tại không có việc gì, mà tương lai thế nào thì khó mà nói, chỉ sợ Huyền Vũ cùng Thanh Long hoàng tộc đều không dễ dàng bỏ qua cho hắn!

Lão phụ nói xong, chậm rãi đứng lên, Bạch Linh thấy vậy liền bước tới nâng đỡ bà.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn biết tin tức, nhưng ta cũng có một điều kiện.

Lão phụ nói.

- Mời tiền bối cứ nói, có thể làm được tiểu tử nhất định không chối từ!

Lục Lâm Thiên nói.

- Điều kiện này nói ra cũng dễ dàng, nhưng nói khó cũng khó khăn.

Lão phụ cười cười nhìn qua Bạch Linh, nói:

- Bạch Linh, ngươi chống lại quyết nghị của hội trưởng lão, có biết tội của ngươi không?

- Bạch Linh biết tội, đặc biệt tới đây xin được trị tội, nhưng Bạch Linh xin đại trưởng lão báo tin tức của Tiểu Long cho Lục Lâm Thiên biết, Bạch Linh cam nguyện bị phạt!

Bạch Linh cắn môi, nói:

- Chỉ cần tìm được Tiểu Long, Bạch Linh nguyện ý tự hủy tu vi, bị trục xuất khỏi tộc!

- Ngươi đã biết tội, tại sao còn chống lại kết quả thương nghị của hội trưởng lão?

Lão phụ nhìn chăm chú vào Bạch Linh hỏi.

Bạch Linh cúi đầu, nhất thời không biết nên trả lời như thế nào, lại lén lút nhìn qua Lục Lâm Thiên.

- Tiền bối, hết thảy không phải do ý muốn của Bạch Linh, Bạch Linh làm sao đáp ứng!

Lục Lâm Thiên thoáng do dự, nói.

- Lục Lâm Thiên, nhân loại các ngươi có câu nói hết thảy lấy đại cục làm trọng, không biết ngươi là nhân loại thì cảm thấy thế nào?

Lão phụ hứng thú hỏi.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, lời của đại trưởng lão làm trong lòng hắn hiểu rõ, Bạch Linh cũng nhắc nhở qua.

Sau thoáng do dự, Lục Lâm Thiên trầm giọng nói:

- Tiền bối, hết thảy nên lấy đại cục làm trọng, từ xưa tới nay có một số việc chính là như thế, đứng ở một loại góc độ nào đó mà nói chuyện đại cục là không thể dị nghị.

Dừng một chút, hắn nói tiếp:

- Chẳng qua cần hi sinh một người thành toàn một việc, không khỏi có chút không quá công bình, huống chi nếu còn có biện pháp khác giải quyết, vậy không cần nhất định làm như vậy!

Lão phụ nhân hỏi:

- Chẳng lẽ ngươi còn có biện pháp khác hay sao?

- Còn không có, nhưng ta tin tưởng sẽ có!

Lục Lâm Thiên nói, bởi vì liên hệ tới huyết mạch của Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, hắn cũng không giúp được gì.

- Lời của ngươi có chút ngụy biện, nhưng nếu ngươi đứng trong lập trường của bộ tộc chúng ta, ngươi sẽ lựa chọn như thế nào?

Lão phụ mỉm cười hỏi.

- Việc này…

Lục Lâm Thiên có chút nghẹn lời, hắn cũng không biết nên nói như thế nào.

- Ngươi cũng không thể lựa chọn đi, mỗi chuyện đều có nhiều mặt, góc độ không giống nhau thì chuyện công bình, công lý, ở một góc độ nào đó mà nói chỉ là lời nói suông, chỉ có thực lực mới là hết thảy!

Lão phụ nói.

Lục Lâm Thiên không trả lời, nhưng trong lòng đồng ý với lời của đại trưởng lão, càng thêm Tôn kính bà vài phần, vị này thật sự bất phàm, không nghĩ tới Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc còn có nhân vật như vậy.

Chương 2245: Tộc trưởng Hồng La

- Vậy ngươi có bằng lòng lấy công chuộc tội?

Lão phụ nhìn Bạch Linh hỏi.

- Mời đại trưởng lão báo cho biết!

Bạch Linh cúi đầu, ánh mắt không khỏi liếc qua Lục Lâm Thiên.

- Ta muốn ngươi trở thành tộc trưởng, ý của ngươi thế nào?

Đại trưởng lão hỏi.

- Đại trưởng lão, việc này ta không thể làm chủ!

Bạch Linh kinh ngạc nói.

- Ta nói được là được, Thanh Ly tự cao tự đại, vô tri lông bông, nếu để hắn làm tộc trưởng, không biết ngày sau sẽ phát sinh chuyện gì, cho ngươi kết hợp với hắn đúng là ủy khuất ngươi, hiện tại hắn đích xác không xứng với ngươi!

Lão phụ nói, ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, lời của ta vừa nói qua, thực lực mới là hết thảy, ngươi thấy thế nào?

- Lời này chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời, nhưng tiểu tử cực kỳ đồng ý!

Lục Lâm Thiên nói.

- Nếu ngươi cũng đồng ý, thì cứ như vậy đi!

Lão phụ nhìn hai người, nói:

- Lục Lâm Thiên, ta muốn ngươi đánh một trận với Thanh Ly, đây là điều kiện ngươi đáp ứng ta, nếu ngươi thắng, Bạch Linh trở thành tộc trưởng, đồng thời chuyện giữa Bạch Linh cùng Thanh Ly cũng hủy bỏ. Nếu ngươi bại, Thanh Ly làm tộc trưởng, mà Bạch Linh nhất định phải kết hợp với Thanh Ly, đương nhiên, ta sẽ nói cho ngươi biết tin tức người ngươi muốn tìm, cho nên ngươi muốn thay đổi chuyện này, nhất định phải dùng thực lực đi thay đổi, hai ngươi có ý kiến?

- Ta đánh với Thanh Ly?

Lục Lâm Thiên run lên, hiện tại Đại Hồn Anh không ở đây, hắn thật sự không nắm chắc.

- Không sai, chính là ngươi, ta định để Bạch Linh đối chiến, tuy thực lực nàng không kém, nhưng chỉ sợ không thắng được Thanh Ly, huống chi nàng đã bị thương, chỉ sợ không phải đối thủ của hắn.

Lão phụ nói.

- Tiền bối, ta là người ngoài, làm vậy thích hợp sao?

Lục Lâm Thiên hỏi, trong lòng không phải không dám, chỉ là chuyện này quan hệ với Bạch Linh, vạn nhất…Lục Lâm Thiên thật không dám tưởng tượng.

- Nếu là người ngoài tự nhiên là không thích hợp, nhưng nếu tính ra, ngươi xem như miễn cưỡng không tính là người ngoài.

Lão phụ mỉm cười, nhìn qua Bạch Linh nói:

- Bạch Linh, ngươi có ý kiến gì không, ngươi có thể cùng tiểu tử này trở về đây tìm người, không để ý tới an nguy bản thân, xem ra trọng lượng của Lục Lâm Thiên ở trong lòng ngươi thật không nhẹ!

- Đại trưởng lão, Lâm Thiên cứu ta nhiều lần, Bạch Linh nhất định phải báo ân!

Bạch Linh nói.

- Được rồi, ngươi không cần vội vàng giải thích, mặc dù lão thân đã già, nhưng cũng thấy rõ, có chút lời nói cần khuyên ngươi nhưng để sau này hãy nói đi, hiện tại ngươi chỉ cần nói với ta, để Lục Lâm Thiên đối chiến với Thanh Ly, nếu hắn thắng, ta sẽ nghĩ biện pháp hủy bỏ quyết nghị của hội trưởng lão, nếu Lục Lâm Thiên bại, quyết nghị kia ngươi nhất định phải đáp ứng, ngươi có dị nghị gì không?

Lão phụ hỏi.

Ánh mắt Bạch Linh nhìn chăm chú về hướng Lục Lâm Thiên, không chút do dự nói:

- Bạch Linh nguyện ý nghe theo đại trưởng lão.

- Lục Lâm Thiên, còn ngươi, nhưng ta nghĩ không cần hỏi ý kiến của ngươi, bởi vì đây chính là điều kiện mà ngươi đáp ứng ta.

Lão phụ thoáng cảm thán, nói:

- Chúng ta cũng nên đi!

- Đại trưởng lão, hiện tại chúng ta đi đâu?

Bạch Linh hỏi.

- Nếu còn không ra mặt, Thanh Ly đã ngồi lên vị trí tộc trưởng, tộc có tộc quy, tới lúc đó cho dù là ta cũng không có biện pháp.

Lão phụ nói xong, thân ảnh chợt lóe, đã ra khỏi phòng.

- Không gian lực thật mạnh!

Lục Lâm Thiên than thở.

Núi rừng trùng điệp, từng dãy kiến trúc san sát, nhưng lại không thấy thân ảnh tộc nhân Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, trên đường cực kỳ yên lặng.

Trên ngọn núi lớn nhất, đỉnh phong núi như bị san bằng, hình thành một quảng trường thật lớn.

Lúc này trên quảng trường phi thường náo nhiệt, không ít Cửu Vĩ Yêu Hồ từ nhất giai tới lục giai tụ tập, số lượng không nhiều lắm, chỉ chừng bốn năm ngàn mà thôi, so với những yêu tộc khác mà nói tuyệt đối rất thưa thớt, bởi vì mỗi yêu tộc dù ít ỏi cũng có tới mấy vạn người.

Giờ phút này ngay giữa quảng trường có ba bốn trăm Cửu Vĩ Yêu Hồ thất giai hóa hình người, tỉ lệ như vậy thật sự có chút đáng sợ.

Trọng yếu hơn chính là ở phía trước nhất có hơn ba mươi thân ảnh, theo chân khí mà xem đều tới bát giai, tỉ lệ như thế càng làm người ta rung động, có lẽ là ưu điểm của Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc.

Trên quảng trường lúc này vô cùng náo nhiệt, Thanh Ly đang đứng phía trước, khuôn mặt tuấn lãng, nụ cười thản nhiên, phong độ nhẹ nhàng, không khỏi làm nữ giới nhìn hắn với ánh mắt tràn ngập ái mộ.

- Dựa theo tộc quy, cùng kết quả do hội trưởng lão thương nghị, hiện tại Thanh Ly trở thành tộc trưởng đời kế tiếp, có ai phản đối không?

Một lão giả khoảng sáu mươi tuổi đứng bên cạnh Thanh Ly lướt mắt nhìn mọi người đứng trên quảng trường nói, kỳ thật cũng không cần hỏi ý tứ của người khác, chẳng qua đây chỉ là lễ nghi trong tộc mà thôi.

Người trên quảng trường nghị luận sôi nổi, nhưng không ai phản đối, Thanh Ly vương trở thành tộc trưởng, càng làm không ít nữ tử xinh đẹp đắm đuối nhìn hắn không chớp mắt.

Ánh mắt Thanh Ly đảo qua quảng trường, cũng không quá để ý chức tộc trưởng, bởi vì ở trong lòng của hắn chức vị này đã sớm thuộc về hắn, ngoài hắn ra không ai có thể tranh đoạt, cho nên đối với hắn cũng không có gì đáng kích động.

Huống chi đáy lòng hắn còn đang nghĩ tới nữ tử lãnh nhược băng sương, không có nữ tử trong tộc nào có thể so sánh, cho tới nay hết thảy trong tộc đều là của hắn, kể cả nữ tử kia, lần đầu tiên gặp nàng hắn liền nhận định nàng nhất định là của hắn.

Nhưng bây giờ nàng đã rời đi, còn dựa vào lòng nhân loại hèn mọn kia, nghĩ tới đây ánh mắt Thanh Ly vô cùng lạnh lẽo, siết chặt hai tay, chờ sau khi hắn trở thành tộc trưởng, nhất định phải tập hợp lực lượng toàn tộc đem nhân loại kia bầm thây vạn đoạn, đoạt lại nàng, khiến cho nàng biết nhân loại kia làm sao có thể so sánh với hắn.

- Không ai phản đối, hiện tại ta tuyên bố, từ giờ trở đi, Thanh Ly chính là tộc…

Lão giả vừa nói tới đây, một âm thanh già nua quanh quẩn trong quảng trường:

- Chờ một chút!

Âm thanh truyền ra như vang vọng bên tai mỗi người, mọi người cùng quay đầu nhìn lại, có ba thân ảnh đang chậm rãi đi tới quảng trường, tốc độ nhìn như thong thả, nhưng chỉ chớp mắt đã đi tới trước mặt mọi người.

- Bái kiến đại trưởng lão!

Đông đảo tộc nhân Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc nhìn thấy thân ảnh già lão kia lập tức hành lễ, nhóm trưởng lão cũng lập tức bước tới, vẻ mặt cực kỳ tôn kính, thậm chí cả Thanh Ly cũng phải khom người hành lễ.

Nhưng khi ánh mắt Thanh Ly nhìn ra sau lưng đại trưởng lão, sắc mặt đại biến, nhất thời hét lớn:

- Người đâu, mau bắt hai người bọn họ!

- Sưu sưu!

Nhất thời có không ít người căng thẳng muốn lao qua.

- Là Bạch Linh trưởng lão đã trở lại!

- Di, còn có cả thanh niên nhân loại!

- Người mà ta mang tới, không biết đã phạm tộc quy gì, lại cần tộc trưởng tương lai bắt người sao?

Ánh mắt đại trưởng lão bình tĩnh nhìn những thân ảnh muốn động thủ xung quanh, cuối cùng dừng lại trên người Thanh Ly.

Vừa thấy ánh mắt đại trưởng lão nhìn qua, nhất thời mọi người phục hồi lại tinh thần, không dám lên tiếng.

Chương 2246: Không đủ tư cách

- Đại trưởng lão, Bạch Linh đã phản tộc, nên bắt hỏi tội!

Bị ánh mắt đại trưởng lão quan sát, tâm thần Thanh Ly không khỏi run lên, địa vị của đại trưởng lão trong tộc, hắn không thể lay động, cũng không thể va chạm.

- Phản tộc, ai nói Bạch Linh phản tộc, đây là quyết định của hội trưởng lão sao, vì sao ta không biết, nhị trưởng lão, chuyện này ngươi biết không?

Đại trưởng lão liếc mắt nhìn Thanh Ly, lại bình thản nhìn qua lão giả bên cạnh.

- Hồi đại trưởng lão, việc này còn chưa có định đoạt, nhưng Bạch Linh tự tiện rời khỏi tộc, chống lại quyết nghị của hội trưởng lão, dựa theo tộc quy…

Lão giả kia bị ánh mắt của đại trưởng lão nhìn qua, có chút kinh hoảng nói.

- Nhị trưởng lão, theo ta được biết hôm nay mới là ngày quyết nghị cuối cùng của hội trưởng lão, hôm nay Bạch Linh đang ở trong tộc, tại sao lại có chuyện chống lại quyết nghị gì đó, trái lại các ngươi, gần đây thật náo nhiệt, thanh danh Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc gần đây truyền bá không nhỏ!

Đại trưởng lão nói xong, ánh mắt lóe tinh quang, chân khí run lên, làm sắc mặt các trưởng lão đều biến hóa.

- Không nghĩ tới hôm nay đại trưởng lão cũng tới, Hồng La ra mắt đại trưởng lão.

Một nữ tử phong vận đi tới, cúi người thi lễ nói.

- Lâm Thiên, vị này chính là tộc trưởng Hồng La, còn có vị bên cạnh là nhị trưởng lão.

Bạch Linh truyền âm cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, bởi vì hắn nhìn không thấu khí tức của Hồng La, nhưng mơ hồ cảm giác được so sánh với đại trưởng lão cũng không kém hơn bao nhiêu.

- Tộc trưởng!

Đại trưởng lão cúi người thi lễ.

- Đại trưởng lão miễn lễ, sao hôm nay ngài cũng tới.

Hồng La tiến lên đỡ đại trưởng lão, ánh mắt hữu ý vô ý lướt qua người Bạch Linh cùng Lục Lâm Thiên.

- Lão thân đã lâu không ra ngoài hoạt động, hôm nay có náo nhiệt nên muốn ra nhìn xem.

Đại trưởng lão lướt mắt nhìn bốn phía, nói:

- Tộc trưởng, ngươi dự định bế quan tu luyện sao?

- Phải, Hồng La muốn bế quan tu luyện, nhìn xem có thể đột phá bình chướng hay không.

Hồng La gật đầu nói, bà luôn tôn kính đại trưởng lão, nhưng lúc này trong mắt lại giấu diếm ý tứ khác.

- Tĩnh tâm tu luyện cũng chưa hẳn là chuyện xấu, chuyện đại sự kia đã sắp tới, hết thảy đều có thể có biến số.

Đại trưởng lão nhìn Hồng La:

- Nếu tộc trưởng dự tính bế quan, như vậy tộc trưởng kế nhiệm đã quyết định xuống chưa?

- Hừ!

Ánh mắt Thanh Ly luôn nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, nếu hắn không nhẫn nại đã sớm lao tới giết người.

Mà lúc này không ít ánh mắt cũng rơi lên người Lục Lâm Thiên, vẻ mặt như đã nhận thức ra hắn, biết được thân phận hắn, giống như đã có người truyền âm báo tin.

- Hồi đại trưởng lão, nguyên bản đã định Bạch Linh cùng Thanh Ly, nhưng mấy ngày nay Bạch Linh đi vắng, hôm nay đã tuyển chọn Thanh Ly, đây là do hội trưởng lão quyết định xuống!

Hồng La nói, câu nói sau cùng còn cố ý nhấn mạnh.

- Vậy sao, nhưng vẫn còn chưa chọn lựa xong đi, nếu Bạch Linh đã trở lại, vậy có thể chọn lựa thêm lần nữa, tộc trưởng có ý kiến gì hay không?

Đại trưởng lão hỏi.

- Hồng La không có ý kiến, chỉ cần hội trưởng lão không có ý kiến là tốt rồi.

Hồng La trả lời, nhưng trong ánh mắt mang theo vẻ hờn giận.

- Nếu Bạch Linh đã trở lại, vậy tuyển chọn lại đi, chúng ta cũng không có ý kiến, hết thảy nghe theo đại trưởng lão cùng tộc trưởng.

Nhị trưởng lão lên tiếng.

- Tuyển lại tộc trưởng cũng được, nhưng đại trưởng lão, hội trưởng lão đã có quyết nghị, Bạch Linh kết hợp với Thanh Ly, chuyện này đã có thể thực hiện được chưa, ta nhớ hôm nay cũng là ngày cuối cùng!

Hồng La nói.

- Đó là đương nhiên, quyết nghị của hội trưởng lão cũng không thể sửa đổi.

Đại trưởng lão nói:

- Nhưng dựa theo tộc quy, sự tình như vậy nếu bản thân Bạch Linh không muốn, cũng có thể đối chiến với Thanh Ly một trận.

Đại trưởng lão nhìn qua Bạch Linh:

- Bạch Linh, nếu ngươi không muốn, cũng có thể khiêu chiến với Thanh Ly, dựa theo tộc quy nếu ngươi thắng lợi thì quyết nghị của hội trưởng lão tự động hủy bỏ, chức trách chủ yếu của hội trưởng lão là quyết định công việc trọng đại trong tộc, đối với việc tư của ngươi quyết nghị của hội trưởng lão chỉ dùng tham khảo, nhưng nếu ngươi thất bại như vậy nhất định phải phục tùng quyết nghị của hội trưởng lão, ngươi hiểu được?

- Bạch Linh hiểu được, Bạch Linh muốn khiêu chiến với Thanh Ly!

Bạch Linh nói, ánh mắt thản nhiên nhìn qua Thanh Ly.

Thanh Ly nhíu mày, lời nói của Bạch Linh rõ ràng là cự tuyệt hắn trước mặt mọi người, trong mắt hiện lãnh ý, nói:

- Bạch Linh, ngươi biết rõ sẽ thua còn khiêu chiến với ta sao?

- Thanh Ly, hiện tại Bạch Linh khiêu chiến với ngươi đương nhiên sẽ thua, bởi vì ngươi tự chủ trương truy bắt Bạch Linh cho nên làm cho nàng bị trọng thương, món nợ này ngày sau hãy tính đi.

Đại trưởng lão thoáng dừng lại, nhìn Thanh Ly nói:

- Nhưng nếu có người nguyện ý thay thế Bạch Linh đối chiến, chưa hẳn là không được, dựa theo tộc quy khi trong tộc lựa chọn tộc trưởng, nếu có người không phục cũng có thể tiến lên khiêu chiến, mà Bạch Linh cùng Thanh Ly là nhân tuyển, ai thắng lợi thì người đó làm tộc trưởng, vậy cũng đơn giản, không bằng như vậy đi, Bạch Linh đang bị trọng thương, mà thương thế lại liên quan với Thanh Ly, Bạch Linh có thể tìm người giúp mình ra tay, để cho người kia đối chiến với ngươi thế nào, nếu ngươi thắng Bạch Linh sẽ dựa theo quyết nghị của hội trưởng lão kết hợp với ngươi, ngươi kế nhiệm tộc trưởng, nếu ngươi bại, hôn sự hủy bỏ, ngươi cũng mất đi tư cách kế nhiệm tộc trưởng, ngươi xem thế nào?

- Đại trưởng lão, không biết Bạch Linh tìm ai trong tộc giao thủ với ta?

Ánh mắt Thanh Ly chợt lóe.

- Chính là ta!

Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến lên, nhìn thẳng Thanh Ly, đã tới nông nỗi này hắn chỉ có thể kiên trì tiếp nhận.

- Ngươi là người phương nào?

Hồng La nhìn qua Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được ánh mắt Hồng La nhìn mình không có bao nhiêu thiện ý, điều này cũng khó trách, con của bà sắp ngồi lên vị trí tộc trưởng, mà mình lại tới quấy rối, tự nhiên người ta sẽ không có hảo cảm với mình.

Ngay lúc Lục Lâm Thiên định trả lời, đại trưởng lão đã nói:

- Hắn tên Lục Lâm Thiên, vốn là nhân loại, là bằng hữu của Bạch Linh, lần này do Bạch Linh mời tới giúp nàng xuất chiến!

- A, là nhân loại…

Đại trưởng lão vừa dứt lời, nhất thời mọi người lớn tiếng xôn xao nghị luận, nhưng các trưởng lão cũng không chút ngạc nhiên, giống như đã sớm biết thân phận của Lục Lâm Thiên.

- Đại trưởng lão, làm vậy không phù hợp tộc quy đi?

Nhị trưởng lão hỏi.

- Đúng là không hợp tộc quy, nhưng cũng không phải không thể được, các ngươi cảm thấy thế nào?

Đại trưởng lão giống như đã sớm biết phản ứng của hắn, vẻ mặt vẫn thản nhiên.

- Nhưng người này là nhân loại, nếu là người cùng thế hệ trong tộc thì còn dễ nói, nhưng là nhân loại thì tuyệt đối không được!

Nhị trưởng lão kiên nghị nói, mặc dù các trưởng lão vẫn kiêng kỵ đại trưởng lão, nhưng không thể làm trái tộc quy, họ nhất định muốn ngăn cản.

- Mặc dù người này là nhân loại, nhưng có chút sâu xa với Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, xem như là nửa tộc nhân.

Chương 2247: Nghẹn họng nhìn trân trối

Đại trưởng lão nói, sau đó truyền âm cho các trưởng lão, sắc mặt họ lập tức biến hóa, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên khác hẳn lúc trước.

- Nếu là như thế chúng ta không có ý kiến, Lục Lâm Thiên có thể xem như nửa tộc nhân, lại là vị kia…

Nhị trưởng lão còn chưa nói xong, đã bị đại trưởng lão trừng mắt, lời tới bên miệng liền nuốt trở về, không còn ai có thêm ý kiến gì khác.

- Ta rốt cục có sâu xa gì với Cửu Vĩ Yêu Hồ, còn là nửa tộc nhân, trên người ta cũng không có huyết mạch Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc a?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc nhủ thầm.

Ánh mắt Hồng La cùng Thanh Ly chợt lóe, vừa rồi lời truyền âm của đại trưởng lão cả hai người đều không biết.

- Đại trưởng lão, nhân loại này có sâu xa gì với tộc chúng ta?

Do dự một thoáng, Hồng La chợt hỏi.

- Tộc trưởng, việc này ta sẽ nói với ngươi tường tận, chẳng lẽ ngươi còn chưa tin tưởng được ta sao?

Đại trưởng lão hỏi ngược lại.

- Hồng La tự nhiên tin tưởng đại trưởng lão.

Thần sắc Hồng La có chút biến hóa, lại hữu ý vô ý liếc nhìn Lục Lâm Thiên.

- Thanh Ly, việc này còn cần ngươi đồng ý, nếu ngươi không muốn, nhất định muốn giao thủ với Bạch Linh, vậy phải đợi thương thế của nàng lành hẳn các ngươi có thể tiếp tục đối chiến cũng được.

Đại trưởng lão nói.

- Không cần!

Thanh Ly nói, ánh mắt băng sương nhìn Lục Lâm Thiên:

- Nhân loại nhỏ bé, ta rất bội phục dũng khí của ngươi, ta mặc kệ ngươi có quan hệ gì với Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, nhưng ngươi muốn động thủ với ta vậy phải nhớ kỹ, vạn nhất tử vong thì đừng hối hận, vốn ngươi không có tư cách động thủ với ta, nhưng hôm nay ta cho ngươi cơ hội, ta sẽ cho ngươi biết ngươi ở trước mặt ta chỉ là kẻ hèn mọn!

- Hừ, một nhân loại đã nghĩ khiêu chiến Thanh Ly vương, quả thực muốn chết!

Một nữ tử xinh đẹp nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, sau đó lại ôn nhu nhìn Thanh Ly vương.

- Không thể khinh thường, tu vi của nhân loại kia không kém, lần trước nhóm người Lục Dao trưởng lão đã gặp qua.

- Nhân loại kia có mạnh tới mấy cũng không phải đối thủ của Thanh Ly vương, hi vọng hắn còn nhặt được một mạng, bộ dáng không kém, nếu chết cũng đáng tiếc.

Một nữ tử áo lam nói.

Bạch Linh không nói lời nào, sắc mặt thản nhiên yên tĩnh đứng bên cạnh đại trưởng lão.

Lục Lâm Thiên thở mạnh một hơi, nói:

- Ta đại biểu Bạch Linh trưởng lão giao thủ với ngươi, nếu không chỉ bằng ngươi cũng không đủ tư cách giao thủ với bản Tôn!

Lời của Lục Lâm Thiên vừa rơi xuống, toàn trường hoàn toàn yên tĩnh.

Thậm chí ánh mắt đại trưởng lão cũng nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện tia kinh ngạc, tựa hồ không nghĩ tới Lục Lâm Thiên cuồng ngạo như vậy, trong lòng cũng cảm thấy mong đợi với thực lực của Lục Lâm Thiên.

- Nhân loại này quá kiêu ngạo!

- Thanh Ly vương, chà đạp hắn đi!

Nhất thời trên quảng trường không ngừng xôn xao hò hét.

- Ha ha!

Thanh Ly phá lên cười, ngân mang chợt lóe, thân ảnh biến mất tại chỗ, khi xuất hiện đã đi tới giữa quảng trường, khóe môi lộ nụ cười lạnh, nói:

- Nhân loại, chuyện này là do ngươi tự chuốc lấy, ngươi lập tức sẽ biết ngươi không có tư cách càn rỡ trước mặt ta!

- Lâm Thiên, chú ý một chút!

Bạch Linh cũng không quá lo lắng, thản nhiên nói.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, mũi chân điểm dưới đất, thân hình lặng yên xuất hiện trước mặt Thanh Ly, không hề tạo ra chút âm thanh dao động.

Nhìn khả năng nắm giữ không gian lực của Lục Lâm Thiên, không ít cường giả Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc đều có chút biến hóa.

Sắc mặt Thanh Ly càng thêm lạnh lẽo, nói:

- Nhân loại, không thể không nói đảm lượng của ngươi cũng không nhỏ!

Dứt lời hắn truyền âm cho Lục Lâm Thiên:

- Bạch Linh là của ta, cho nên hôm nay ngươi nhất định phải chết!

Lục Lâm Thiên vẫn thản nhiên không lên tiếng, đúng lúc này âm thanh đại trưởng lão truyền vào trong tai hắn:

- Lục Lâm Thiên, đã quên nói với ngươi, ngươi có thể mượn dùng lực lượng thần khí, nhưng không được thúc giục hai kiện thần khí trong người để công kích, đây chính là điều kiện, ngươi không có lựa chọn nào khác!

- Cái gì!

Lục Lâm Thiên vừa nghe vậy liền sửng sốt, hiện tại Đại Hồn Anh không ở đây, đã thiếu đại trợ lực, thậm chí thú hồn Bôn Lôi Thiên Hổ thú cũng bị phá hủy, chỉ dựa vào thực lực bản thể muốn đánh bại Thanh Ly là rất khó, mà bây giờ còn không cho phép dùng thần khí công kích, đây chẳng khác gì trói chân trói tay của hắn.

- Nhân loại, ngươi choáng váng sao, cho ngươi động thủ trước, nếu ta động thủ ngay cả cơ hội đánh trả ngươi cũng không có!

Nhìn thấy ánh mắt ngây dại của Lục Lâm Thiên, trong mắt Thanh Ly lộ vẻ khinh thường, tràn ngập hàn ý.

- Ngươi biết không, từng có không ít người cũng giống như ngươi, nói những lời như vậy trước mặt ta, nhưng hôm nay ta vẫn đứng ở chỗ này, cho nên ngươi muốn giết ta chỉ sợ không có cơ hội, bởi vì ở trong mắt ta ngươi không khác gì bọn hắn, về phần ra tay trước, ngươi còn chưa có thực lực để ta làm điều đó!

Lục Lâm Thiên thở mạnh một hơi, thản nhiên nói.

Sắc mặt Thanh Ly tối sầm, đây là lần đầu tiên hắn nghe được lời vũ nhục như vậy, nhân loại kia hoàn toàn không xem hắn vào trong mắt.

- Nhân loại hèn mọn, ngươi quá kiêu ngạo, biết bao nhiêu người luôn hung hăng càn quấy trước mặt ta, cuối cùng đều thành xác chết, ở trong mắt ta, ngươi không khác gì bọn hắn!

Đột nhiên cả quảng trường trở nên băng lạnh, thân ảnh Thanh Ly lập tức biến mất.

Khuôn mặt Lục Lâm Thiên vô cùng ngưng trọng, thực lực Thanh Ly còn mạnh hơn Nguyên Nhược Lan, hắn tuyệt đối không thể bại.

- Chịu chết đi!

Trong nháy mắt thân ảnh Thanh Ly hiện ra trước mặt Lục Lâm Thiên, tốc độ của hắn nhanh tới cực hạn, yêu nguyên tràn ra, động tới năng lượng phong hệ, mang theo kình phong bức xé không gian, quyền ấn nện xuống nhanh như chớp.

- Phanh!

Tốc độ quá nhanh, quyền ấn lập tức rơi lên người Lục Lâm Thiên.

- Nhân loại kia không chịu nổi một kích a!

Đông đảo Cửu Vĩ Yêu Hồ không nhịn được cười ha hả, nhưng lời còn chưa dứt đã ngừng bặt, chỉ thấy thân ảnh của nhân loại biến thành hư ảo, giống như đá lớn rơi xuống mặt hồ tạo nên sóng gợn phập phồng.

- Tốc độ thật nhanh!

Không ít trưởng lão đều kinh ngạc.

- Phanh phanh!

Quyền ấn đánh thẳng xuống mặt đất, Thanh Ly cũng kêu lên một tiếng:

- Không ngờ là tàn ảnh!

- Tốc độ của ngươi tựa hồ còn có chút không đủ!

Ông ông!

Sau lưng Thanh Ly truyền ra âm thanh, Lục Lâm Thiên xuất hiện, Thanh Linh khải giáp lóe sáng hoàng mang, đôi cánh duỗi ra, mang theo tiếng sấm nổ mạnh khuếch tán, một cỗ uy áp thật lớn lập tức lan tràn.

- Vũ linh khí phi hành, đây chẳng lẽ là thần khí!

Cường giả Cửu Vĩ Yêu Hồ đều biến sắc.

Đại trưởng lão chỉ nói không được dùng thần khí công kích, nhưng không nói không thể sử dụng, nếu Lục Lâm Thiên không dùng Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, tốc độ sẽ không sánh bằng Thanh Ly, chỉ cần nhanh hơn được một chút cũng xem như có ưu thế.

- Hừ, cho dù có thần khí phi hành, ngươi cũng không phải đối thủ của ta!

Ánh mắt Thanh Ly chợt lóe, cắn răng hừ lạnh một tiếng, yêu nguyên bạo tuôn, đột nhiên xoay người tung trảo ấn vỗ về hướng Lục Lâm Thiên.

Chương 2248: Phi hổ thật lớn

Không gian xé rách, uy áp vỡ áp, nháy mắt rơi lên người Lục Lâm Thiên.

- Phanh!

Không gian bị phá nát, thân ảnh Lục Lâm Thiên chỉ còn lại tàn ảnh, hoàn toàn biến mất.

- Đã nói tốc độ của ngươi không đủ!

Dứt lời Lục Lâm Thiên đã xuất hiện sau lưng Thanh Ly, nhanh tới mức khủng bố.

- Thật nhanh!

Ánh mắt Thanh Ly run lên, chẳng biết tại sao trong lòng hắn có chút bất an, nhưng hắn cũng không phải kẻ yếu, trong khoảnh khắc lại xoay người, nhìn thấy nụ cười thản nhiên của Lục Lâm Thiên.

- Hiện tại tới lượt bản Tôn chà đạp ngươi!

Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực chấn động, chân khí cuồn cuộn, Vũ đan xoay tròn không ngừng, chân khí đột nhiên dâng lên.

- Chân Linh Cấm Không chưởng!

- Hóa Thú linh ấn!

- Tử Vong phong bạo!

- Trọng Thủy kết giới!

- Không Linh Liệt!

- Tê Thiên Liệt Địa Trảo!

- Đại Địa Vô Ảnh Cước!

- Cấm Hồn linh quyết!

- Thiên Linh Diệt Hồn chỉ!

- Hàn Băng Đống Kết Sát!

Tiếng quát không ngừng truyền ra, nhất thời đủ loại năng lượng thuộc tính tràn tới, cả không gian sôi trào, mọi người hoàn toàn chấn kinh.

Chỉ nháy mắt Lục Lâm Thiên liên tục thi triển mười đạo vũ kỹ linh kỹ, khiến mọi người kinh hãi nhìn trân trối.

Thanh Ly cũng chấn kinh, ngay khi Lục Lâm Thiên đồng thời thúc giục hai đạo công kích, hắn đã thất thần, chỉ nháy mắt đã bị công kích khủng bố thổi quét bên trong.

Ngay tiếp theo Lục Lâm Thiên liên tục đánh ra thật nhiều vũ kỹ linh kỹ, không gian hỗn loạn, kình khí bao trùm thổi quét, làm cho hắn không cách nào thoát thân.

Từng lực công kích xé mở không gian, hung hăng bao phủ quanh thân Thanh Ly, công kích ngũ hệ thuộc tính xen lẫn công kích linh hồn, còn liên tục phóng thích, mạnh mẽ hơn ngày trước rất nhiều.

Thanh Ly bị vây công, buồn bực lẫn hoảng sợ, bắt đầu kích động thất thần, nhân loại hèn mọn kia lại có thể thúc giục nhiều công kích biến thái như vậy, thật vượt xa sự tưởng tượng của hắn, hắn chỉ có thể bố trí ra cương quyển phòng ngự.

- Oanh long long!

Mười đạo vũ kỹ linh kỹ đồng thời đánh ra, tràn ngập cả không gian, không gian đột nhiên trướng lên, ngay sau đó trực tiếp nổ tung, nháy mắt kình phong đáng sợ thổi quét, không gian xung quanh nứt toác, chấn động chao đảo.

- Nhân loại kia sao mạnh như vậy!

- Vũ giả ngũ hệ, hắn là Vũ giả ngũ hệ!

- Hắn còn là Linh Tôn, là Linh Vũ song tu!

Cường giả Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc kinh hãi, mặc dù họ là yêu thú, nhưng cũng biết Linh Vũ song tu, Vũ giả ngũ hệ đại biểu cho điều gì, tuyệt đối là kỳ tài trong nhân loại, hiếm có vô cùng.

- Cô!

Một nhóm yêu thú bát giai đều nuốt nước bọt, bắt đầu hít sâu hơi lạnh, vũ kỹ linh kỹ liên tục phóng thích, còn là hỗn hợp đánh ra, nhân loại kia sao có thể làm được, thực lực rõ ràng có thể ngang ngửa Vũ Tôn lục trọng.

Đại trưởng lão, Hồng La, Bạch Linh đều chấn động, ánh mắt đại trưởng lão tràn đầy kinh ngạc.

- Phá!

Thanh Ly hét lớn một tiếng, không gian hỗn loạn hoàn toàn nổ tung, kình khí bao trùm, thân ảnh Thanh Ly nháy mắt hiện lên giữa không trung, vô cùng chật vật, sắc mặt có chút tái nhợt.

- Ông ông!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lại xuất hiện trước mặt Thanh Ly, khóe môi hiện tia cười lạnh, công kích như vậy vẫn không tổn thương được Thanh Ly, thực lực người này đúng là cường hãn.

- Long Ảnh Tí!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, chân khí dâng lên hai tay, song chưởng trầm xuống, hư ảnh kim long xoay quanh, khoảnh khắc hóa chưởng thành quyền, thiên địa năng lượng hội tụ, kim mang sáng ngời đồng thời đánh ra.

- Ngao ngao…

Hai tiếng long ngâm truyền ra, trên quyền ấn hiện lên hư ảnh hoàng kim cự long, cự long bay lên cao, giống như song long xuất hải, hung hăng đánh thẳng về hướng Thanh Ly.

- Vũ kỹ của nhân loại này thật quỷ dị, quá kinh khủng!

Hư ảnh kim long xoay quanh, thậm chí còn mang theo long uy thật lớn, yêu thú thực lực không đủ còn bị uy áp ảnh hưởng.

Ánh mắt Thanh Ly ngày càng lạnh, vừa ra tay đã bị dồn tới bước này, giống như không hề có lực đánh trả, hắn nổi giận, đột nhiên quanh thân hiện lên thanh bạch quang mang, không gian nháy mắt run lên.

- Ngao!

Từ trong miệng Thanh Ly vang lên âm thanh rít gào như lang khiếu, uy áp tràn ra, uy thế chấn động lòng người lan tràn khắp cả quảng trường.

Bản thể Cửu Vĩ Yêu Hồ xuất hiện, tám cự vĩ xuyên thấu cả không gian dựng đứng trời cao, không gian xung quanh bị kích tán.

- Phá cho ta!

Thanh Ly hét lớn một tiếng, âm thanh cuồn cuộn quanh quẩn giữa không trung, hai cự vĩ bắn ra va chạm thẳng vào hư ảnh kim long đang lao xuống.

Oanh oanh!

Lực lượng đυ.ng chạm như vẫn thạch va nhau, cả không trung cứng lại, hai đạo quang mang chói mắt bộc phát, bạch mang lẫn kim mang tán phát thiên không, tiếng sấm sét vang vọng cả bầu trời, năng lượng phong bạo nháy mắt thổi quét khắp bốn phương tám hướng.

Trong kình khí khủng bố, thân ảnh Lục Lâm Thiên bị đẩy lui, thân hình liên tiếp thối lui ra sau, mỗi bước giẫm ra khe nứt rậm rạp, lực lượng bản thể của Thanh Ly thật sự khó đối phó, nhưng cũng không gây ảnh hưởng gì lớn cho Lục Lâm Thiên.

Đặng đặng!

Thân hình Thanh Ly thoáng lui vài bước, đôi mắt dữ tợn nhìn chằm chằm đối thủ, thực lực của nhân loại kia vượt qua ý liệu của hắn, vốn định chà đạp đối thủ trước mặt Bạch Linh, không nghĩ tới chính bản thân mình lại bị chật vật như thế.

- Thanh Ly vương đã khôi phục bản thể!

- Nhân loại kia quá mạnh mẽ!

- Nhân loại, có thể làm cho ta khôi phục bản thể, thực lực của ngươi thật không tệ, nhưng hiện tại ta muốn xem ngươi làm sao đối kháng ta!

Thanh Ly hét lớn, một cự vĩ lập tức quất mạnh về hướng Lục Lâm Thiên.

- Hổ biến!

Thần sắc trầm xuống, Lục Lâm Thiên lập tức thúc giục hình thái thứ hai của Thanh Linh khải giáp.

Xuy lạp lạp…

Lưu quang bao trùm, thân hình Lục Lâm Thiên lập tức biến hóa.

Hoàn thành hổ biến, hắn lại thúc giục Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, vũ dực trướng lớn hơn hai trăm thước, tiếng sấm rền vang, nhìn qua thật giống như một đầu phi hổ khổng lồ.

- Phanh!

Âm thanh nổ tung trầm thấp truyền ra, cự vĩ va chạm trên lưng Lục Lâm Thiên, điện quang lập tức lưu chuyển.

- Hống…

Thân thể Lục Lâm Thiên bật lui, miệng hét lớn một tiếng như hổ gầm, âm thanh mang theo uy áp khổng lồ làm không ít yêu thú rùng mình thối lui.

Tư tư..

Cự vĩ vừa va chạm lên người đối thủ, Thanh Ly chợt cảm giác điện mang đang truyền qua đuôi của mình.

- Không xong!

Biến hóa quỷ dị làm sắc mặt Thanh Ly đại biến, điện mang xâm nhập thẳng vào thân thể hắn, không ngừng phá hư, ngay lúc hắn đánh tan điện mang thì thân hình đã lảo đảo thối lui ra sau thật xa, toàn thân có cảm giác mềm nhũn, yêu nguyên cũng ảm đạm.

- Chỉ có thể dựa vào lực phòng ngự đánh bại hắn!

Cảm giác được lực công kích của Thanh Ly, Lục Lâm Thiên biết mình nên làm gì!

- Hiện tại tới lượt ta!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, đột nhiên vươn lên trảo phải, tâm thần vừa động, điện mang quanh quẩn, một giây sau thân thể khổng lồ vỗ cánh bay thẳng lên.

Chương 2249: Trọng thương Thanh Ly

Lúc này nhìn Lục Lâm Thiên thật giống như mãnh hổ vồ mồi, uy thế kinh người dữ tợn, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực chấn khai không gian như tia chớp lao thẳng tới Thanh Ly.

- Hừ!

Thanh Ly híp mắt, tám cự vĩ cuộn lên, yêu nguyên phong hệ tràn ra, không ngừng điên cuồng thổi quét.

Không gian run rẩy, tám cự vĩ bắn tới, trộn vỡ hư không, năng lượng dao động đáng sợ không ngừng khuếch tán.

Không gian xung quanh nổ tung thành từng khúc, nặng nề va chạm về hướng Lục Lâm Thiên, chỉ sợ đây là một kích toàn lực của Thanh Ly, nếu Vũ Tôn thất trọng bị công kích cũng phải trốn tránh.

- Hống…

Lục Lâm Thiên vẫn lao thẳng tới trước, không hề né tránh.

Tám cự vĩ vỡ áp không gian, trong khoảnh khắc bao phủ lấy hắn, có vài cự vĩ trực tiếp quất thẳng lên người Lục Lâm Thiên.

Cùng một thời gian, Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới thân hình bị đẩy lui, thân thể khổng lồ run lên, trảo phải vung lên, gấp khúc chộp tới.

- Tê Thiên Liệt Địa Trảo!

Công kích ầm ầm đánh thẳng vào một cự vĩ đang quất lên người hắn.

Hưu!

Phong vân biến sắc, năng lượng hỏa hệ lan tràn, trảo ấn nháy mắt chộp vào một cự vĩ, xé rách cả không gian, sắc mặt Thanh Ly đại biến, hắn không nghĩ tới Lục Lâm Thiên lại dùng thân thể kháng cự công kích, chỉ muốn xé đứt đuôi của mình.

- Ca!

Hư không run rẩy, trảo ấn xé ra từng khe không gian tối đen, một cự vĩ lập tức bị bắt giữ.

Hổ trảo bén nhọn xuyên vào trong cự vĩ, máu tươi phun tràn, trảo ấn cũng chỉ xé rách làn da bên ngoài mà thôi, còn chưa tới mức đánh đứt được cự vĩ.

- Ngao!

Mặc dù là như thế, Thanh Ly cũng đau đớn rít gào, cự vĩ điên cuồng vặn vẹo, muốn tránh thoát một trảo của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mặc kệ hắn giãy dụa, siết chặt hổ trảo, trong mắt lộ tia cười lạnh.

- Ngao!

Thanh Ly đau đớn giận dữ, yêu nguyên dao động, bảy cự vĩ còn lại cuộn tròn hung hăng đập tới, va chạm thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

- Liệt Không Cửu Kích, phá cho ta!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, trảo trái hiện lên huyết quang, Huyết Lục hiện ra, huyết sắc đao mang lan tràn, chín đao mang liền hợp thành một đao.

- Nhân loại kia muốn làm gì, muốn lưỡng bại câu thương hay sao!

- Chẳng lẽ hắn muốn tìm chết sao!

Mọi người kinh hãi, bảy cự vĩ của Thanh Ly dễ dàng đánh vỡ không gian, đập thẳng vào người Lục Lâm Thiên.

Phốc!

Cự lực như lũ quét xuống, sắc mặt Lục Lâm Thiên tái nhợt, phun ra máu tươi, thân hình bị đánh bay.

Nhưng đồng thời ngay lúc này Liệt Không Cửu Kích đã chém lên cự vĩ của Thanh Ly đang bị hắn bắt giữ trong tay.

- Ca ca!

Một đao chém xuống, cự vĩ lập tức bị trảm phá, nhưng vẫn chưa đứt đoạn.

- Không thể chặt đứt sao!

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống.

- Ngao!

Đúng ngay lúc này một tiếng đao minh long ngâm vang vọng trời cao, cự vĩ của Thanh Ly lập tức đứt đoạn, máu tươi phun trào như suối.

- Phanh!

Không gian phá vỡ, thân hình Lục Lâm Thiên bị bảy cự vĩ đánh bay giữa không trung.

Thân thể hắn rơi thẳng xuống quảng trường, nện ra một hố sâu, đá vụn kích tán, đất rung núi chuyển.

- Ngao!

Bị chém đứt đuôi, Thanh Ly liên tục rít gào, một cự vĩ bị chém đứt thương tổn tới nguyên khí của hắn, làm hắn bị trọng thương.

Toàn bộ Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc đưa mắt nhìn nhau, không ai ngờ Lục Lâm Thiên lựa chọn phương pháp lưỡng bại câu thương, hơn nữa hắn còn thực hiện được.

- Yêu nghiệt, nhân loại kia là yêu nghiệt!

Đông đảo ánh mắt bắt đầu dao động, chỉ thấy tro bụi kích tán trên quảng trường dần dần tán đi.

Bên trong hố sâu mơ hồ lộ ra một hình dáng có hai cánh, hai cánh chấn động thổi tan tro bụi, Lục Lâm Thiên lại hiện ra trong mắt mọi người.

Lớp vảy trên thân thể hắn bị chấn nát, thân hình loang lổ máu tươi.

- Ông!

Lục Lâm Thiên vỗ cánh bay lên, lớp vảy nhanh chóng khôi phục như trước, trong mơ hồ còn nhìn thấy có tử kim quang mang quanh quẩn khắp toàn thân.

- Sao lại mạnh như vậy!

- Không ngờ hắn không có việc gì!

Công kích như thế mà nhân loại kia vẫn có thể đứng lên, lúc này đã có không ít yêu thú bắt đầu bị chinh phục.

Cũng chỉ có một mình Lục Lâm Thiên biết được nếu hắn không có Bất Diệt Huyền Thể, chỉ sợ hắn đã chết ngay tại chỗ.

- Đồ khốn, ta sẽ không bỏ qua ngươi!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lại đứng ngay trước mặt của mình, Thanh Ly thoáng ngây người, càng thêm nổi giận, hắn chưa từng bị thương nặng như vậy, bảy cự vĩ lập tức như vẫn thạch đánh thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, thủ ấn kết xuất, lập tức đánh ra.

Hưu hưu!

Bảy cự vĩ xuyên thủng không gian, đột nhiên trút xuống.

- Thời Không Lao Ngục!

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, một đạo quang mang chói mắt phát ra, không gian Thời Không Lao Ngục lan tràn, trực tiếp bao trùm cả hư không.

Chỉ nháy mắt không gian Thời Không Lao Ngục đã bao phủ bảy cự vĩ kể cả thân thể khổng lồ của Thanh Ly bên trong.

- Ca ca!

Bên trong Thời Không Lao Ngục, năng lượng thủy hệ đột nhiên đóng băng cả không gian, không gian bị băng giá tận xương bao phủ, tựa như Hàn Băng Đống Kết Sát, trực tiếp đông cứng bảy cự vĩ của Thanh Ly, dọc theo bảy cự vĩ lan tràn khắp toàn thân của hắn.

- Di!

Sắc mặt Thanh Ly khẽ biến, bị hàn băng xâm nhập nhất thời làm hành động của hắn tắc nghẽn.

Làm cho hắn càng thêm kinh ngạc chính là ngoại trừ năng lượng thủy hệ, còn có không gian lực, linh hồn lực đồng thời công kích, hơn nữa còn có một cỗ lực lượng quỷ dị mơ hồ, giống như trực tiếp ảnh hưởng tới thị giác của hắn, đây là lần đầu tiên hắn chứng kiến.

- Phá!

Ánh mắt Thanh Ly trầm xuống, công kích quỷ dị mặc dù làm cho hắn bị ảnh hưởng, nhưng dù sao cũng là cường giả, yêu nguyên phong hệ lập tức tràn ra, toàn thân lan tràn bạch mang chói mắt, hàn băng dừng lại thế công, lập tức bắt đầu sút giảm.

- Ca!

Không gian đóng băng bị phá, bảy cự vĩ nháy mắt trộn vỡ hàn băng không gian, thân thể to lớn muốn lao ra khỏi Thời Không Lao

Ngục.

- Còn muốn chạy, phải lưu lại chút gì đó đi!

Thân thể Lục Lâm Thiên không biết từ lúc nào đã xuất hiện bên trong Thời Không Lao Ngục, đối với hắn nơi này chẳng khác gì cá gặp nước.

- Thời Gian Tɧác ⌊oạи!

Trong tích tắc, quanh thân Lục Lâm Thiên lan tràn một cỗ chân khí quỷ dị, một loại không gian xung quanh vô hình khuếch tán, nháy mắt bao vây Thanh Ly.

Mọi người đều rõ ràng nhìn thấy được thân ảnh Thanh Ly giống như dừng lại trong nháy mắt, người có tu vi bát giai bình thường chưa chắc đã nhìn ra nguyên nhân, nhưng sắc mặt đại trưởng lão cùng Hồng La bọn họ đều biến đổi.

Cùng một thời gian, Lục Lâm Thiên vung cao Huyết Lục, chín đạo đao mang hợp thành một, xé rách không gian, mang theo uy thế khủng bố bổ ra một khe không gian tối đen, nặng nề chém thẳng lên một cự vĩ.

- Đáng chết!

Thanh Ly đang muốn tránh né, nhưng lại không biết tốc độ của mình bị sút giảm, hay do tốc độ của Lục Lâm Thiên tăng nhanh, hắn căn bản không kịp tránh né, trơ mắt nhìn một đao chém xuống, cảm giác kinh hãi nhất thời lan tràn khắp toàn thân của hắn.

- Ngao!

Huyết Lục tê minh một tiếng, một cự vĩ lại bị chém đoạn, máu tươi phun tung tóe, ngay sau đó là tiếng rít gào đau đớn của Thanh Ly vang vọng.

Chương 2250: Chà đạp Thanh Ly

- Nhân loại thật mạnh!

Toàn bộ yêu thú có mặt đều sợ hãi, sắc mặt Hồng La liên tục biến hóa, ai cũng biết bị chặt đứt đuôi đại biểu cho điều gì, mặc dù có thể mọc dài ra lần nữa, nhưng đối với tu vi bát giai mà nói không dùng tới mười năm cũng đừng mong khôi phục, trực tiếp thương tổn tới nguyên khí, mà bây giờ Thanh Ly đã bị chặt đứt hai đuôi.

- Đồ khốn, ta sẽ không bỏ qua ngươi!

Thanh Ly thảm thống rít gào, lại thêm một cự vĩ bị chém đứt, bị trọng thương đã khiến cho hắn điên cuồng, ánh mắt hung ác bạo ngược, sáu cự vĩ còn lại như lưu quang quất mạnh về hướng Lục Lâm Thiên.

- Điên cuồng sao, điên cuồng là tốt rồi!

Lục Lâm Thiên cười lạnh, với tốc độ của hắn tuyệt đối có thể né tránh, nhưng hắn không tránh mà còn chờ đợi.

- Phanh phanh phanh!

Trong tiếng nổ tung, sáu cự vĩ lần lượt va chạm vào thân thể Lục Lâm Thiên.

- Hoàn Vũ Thất Toàn Trảm!

Ngay một khắc này, Huyết Lục vung ra, vẽ ra một đoàn quang quyển tối đen giữa không trung, bao phủ khắp cả không gian, huyết sắc đao mang mang theo tiếng rít chói tai, đao mang đi qua cả không gian đều tan vỡ.

- Không tốt!

Trong nháy mắt Thanh Ly đại biến, khuôn mặt kinh hãi, muốn thối lui đã không còn kịp nữa.

- Ca ca!

Huyết sắc đao mang lướt qua, hai cự vĩ của Thanh Ly lập tức bị trộn vỡ, chỉ lưu lại bốn cự vĩ hiểm hiểm tránh thoát ra ngoài.

- Phanh!

Cùng một lúc thân thể Lục Lâm Thiên bị cự vĩ đánh trúng, thân hình khổng lồ hung hăng nện xuống mặt đất, đất rung núi chuyển nện ra hố sâu cực lớn.

- Ngao!

Thanh Ly liên tục kêu lên thảm thiết, lại thêm hai đuôi bị chém đứt, bị trọng thương như vậy đã vượt qua sự thừa nhận của hắn, mỗi khi đứt một đuôi thực lực yếu bớt một phần, hiện tại đã đứt đuôi thứ tư, thực lực đã giảm hơn phân nửa.

- Hống!

Lục Lâm Thiên lại nhảy lên xoay quanh trên không trung, lớp vảy trên thân phá nát không chịu nổi, huyết nhục mơ hồ, đều nhờ điện mang lưu chuyển khôi phục thật nhanh.

- Đồ khốn, ta muốn xé xác ngươi!

Hai mắt Thanh Ly tràn ngập vẻ hung ác bạo ngược, gần như điên cuồng, bị chặt đứt bốn đuôi, thù này sao có thể không báo!

Xuy xuy!

Bốn cự vĩ lại xuyên thủng không gian đánh thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, không chút e ngại nghênh đón.

- Kẻ điên cuồng thật đáng sợ!

Nhìn bốn cự vĩ cuốn tới, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng giảm bớt e ngại, nhìn dáng vẻ này Thanh Ly đã hoàn toàn bị hắn chọc giận, một khi tức giận sẽ ảnh hưởng lực công kích cùng lý trí, đây chính là điều chờ mông của hắn.

- Hiện tại tới lượt ta, Thời Không Lao Ngục!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, bố trí Thời Không Lao Ngục thổ hệ, ngay lập tức không gian giống như mất đi trọng lượng, đồng thời vươn hai trảo đánh ra.

- Tê Thiên Liệt Địa Trảo!

Phanh phanh!

Nháy mắt bốn cự vĩ lại bị tắc nghẽn, không gian mất trọng lượng lại bị linh hồn công kích, không gian lực trói buộc, sắc mặt Thanh Ly đại biến.

Bên trong Thời Không Lao Ngục, Lục Lâm Thiên dễ dàng tránh khỏi hai cự vĩ tập kích, mà hai trảo ấn lại đánh thẳng lên hai cự vĩ còn lại.

Ca ca!

Mặc dù hai cự vĩ không bị bẻ gãy, lại bị móng vuốt xuyên vào trong da thịt, trực tiếp xé mở da tróc thịt bong, không cách nào giãy thoát.

- Ngao!

Thanh Ly rít gào, thân thể đầm đìa máu tươi giãy dụa muốn đào thoát.

Cùng lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên lại nghiêng người xuất hiện bên hông Thanh Ly, thân hình nghiêng về phía sau, hai chân bắn xuống, năng lượng thổ hệ dâng lên.

- Thời Gian Tɧác ɭoạи!

- Đại Địa Vô Ảnh Cước!

Hai chân Lục Lâm Thiên liên tục đá ra, vô số cước ảnh bay tới, trực tiếp bao vây Thanh Ly bên trong.

Ca ca!

Cước ảnh rơi lên người Thanh Ly, bị Thời Gian Tɧác ɭoạи quấy nhiễu, hắn không cách nào tránh né.

Năng lượng kinh người chấn vỡ không gian xung quanh, lập tức hung hăng đá văng Thanh Ly nện thẳng xuống mặt đất.

Oanh!

Cước ảnh cuối cùng trực tiếp đá bay Thanh Ly đập xuống một ngọn núi, ngọn núi nứt toác, chấn động chao đảo, nhất thời sơn băng địa liệt, đá vụn kích tán.

Khi Thanh Ly bị nện xuống núi, cả quảng trường hoàn toàn yên tĩnh, khuôn mặt mọi người tràn ngập rung động lẫn sợ hãi, họ không thể tưởng tượng công kích đáng sợ như thế xuất ra từ trong tay một nhân loại, nhân loại tu vi Vũ Tôn tam trọng!

Không ai nghĩ tới thực lực Lục Lâm Thiên lại khủng bố tới như vậy, không ít người thầm nghĩ Lục Lâm Thiên hung hăng càn quấy, chỉ tìm chết mà thôi, làm sao là đối thủ của Thanh Ly vương tử, mà bây giờ chứng kiến sự thật trước mắt, không còn ai dám nghĩ như thế.

Các trưởng lão cũng cảm thấy chấn kinh, không nói nên lời.

Ánh mắt đại trưởng lão không ngừng biến hóa, thực lực của Lục Lâm Thiên vượt qua khỏi dự tính của bà.

Oanh long!

Một đạo thanh bạch quang mang bay ra khỏi núi, đá vụn kích tán, thân hình khổng lồ của Thanh Ly loang lổ vết máu xoay quanh trên không trung.

Phốc!

Trong miệng hắn lại phun máu tươi.

- Hoặc Thần Yêu Mục!

Thanh Ly hung ác bạo ngược nhìn trừng trừng Lục Lâm Thiên, lời vừa dứt trong mắt tràn ra hào quang thần dị, trực tiếp bao phủ không gian xung quanh Lục Lâm Thiên.

- Rốt cục dùng tuyệt chiêu thiên phú!

Khóe môi Lục Lâm Thiên cười lạnh, nghe Bạch Linh truyền âm, Hoặc Thần Yêu Mục là tuyệt chiêu thiên phú của Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, có thể trực tiếp công kích linh hồn, trong bộ tộc cũng chỉ có tộc nhân có thiên phú cực cao mới có thể thi triển, trong cả tộc cũng không có được vài người.

Trước kia Lục Lâm Thiên từng nhìn thấy Bạch Linh thi triển chiêu thức này, uy lực cực kỳ cường hãn, trực tiếp công kích linh hồn, làm người ta bị mê hoặc trọng thương, thân là yêu tộc cũng có thể sử dụng linh hồn công kích, mà cũng chỉ có Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc mới làm được.

Giờ phút này nhìn thấy Thanh Ly công kích, xen lẫn theo lực lượng linh hồn trút xuống, làm cho hắn cảm giác run lên, đầu óc nhất thời như bị mê muội.

Nhưng chỉ nháy mắt ngắn ngủi kim sắc tiểu đao chợt động, kim mang lướt ra, trực tiếp cắn nuốt linh hồn công kích, Lục Lâm Thiên lập tức khôi phục bình thường, nhưng người ngoài nhìn vào vẫn thấy hai mắt hắn dại ra, giống như đã bị ảnh hưởng.

Hưu hưu!

Trong tích tắc hai cự vĩ trọng thương cùng hai cự vĩ vẫn hoàn hảo lập tức xuyên thủng không gian, phá không giáng xuống, bốn cự vĩ xoay tròn bám theo kình phong trộn vỡ hư không, thổi quét đánh thẳng tới trước người Lục Lâm Thiên.

Xuy xuy!

Cự vĩ xuyên qua không gian, trực tiếp va chạm lên người Lục Lâm Thiên.

- Ti ti…

Nhưng đúng ngay lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt sáng, điện mang bộc phát, bốn cự vĩ lập tức trúng chiêu mềm nhũn.

Trong mắt Lục Lâm Thiên lộ vẻ cười lạnh, trảo phải vung lên, Huyết Lục toàn lực chém ra nhanh như chớp.

- Ngao!

Long ngâm vang vọng, chín đao mang hợp thành một bắn ra, khoảnh khắc rơi lên bốn cự vĩ.

- Ca ca!

Một đao bổ ra khe không gian lớn hơn ngàn thước, bốn cự vĩ lập tức bị chém đứt.

Phốc!

Thanh Ly phun ra máu tươi, máu tươi nhuộm cả trời cao, trong miệng gào lên thê thảm:

- Ngao!

- Tại sao lại như vậy?

- Nhân loại kia không sợ thiên phú công kích của Thanh Ly vương tử, làm sao có thể!

Chương 2251: Yêu Hồ Lão tổ

Mọi người vô cùng rung động mở to mắt, Thanh Ly bị chặt đứt tám cự vĩ, thân thể chật vật vô cùng, toàn thân đầm đìa máu tươi, chân khí hoàn toàn ảm đạm.

Ánh mắt Hồng La trầm xuống, con trai bị trọng thương tới như vậy, trong mắt tràn ngập hàn ý, thân ảnh biến mất tại chỗ.

- Ai!

Nhìn theo thân ảnh Hồng La biến mất, đại trưởng lão khẽ thở dài.

- Lâm Thiên cẩn thận!

Bạch Linh quát lớn:

- Đi xuống đi!

Lục Lâm Thiên không hề dừng lại, trảo trái siết chặt, một đạo hư ảnh kim long bắn ra hung hăng lao về hướng Thanh Ly.

- Đồ khốn, dám tổn thương Ly nhi như thế, lòng dạ độc ác, không lưu ngươi lại không được!

Thân ảnh Hồng La lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, thủ ấn kết xuất, yêu nguyên ngưng tụ thành bạch sắc dải lụa mang theo cuồng phong gào thét, bộc phát ra uy áp thật lớn nháy mắt lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

- Không xong!

Lục Lâm Thiên cảm nhận được biến cố, muốn xoay người cũng đã không kịp nữa.

- Ta kh áo, ta cũng tìm một đệm lưng!

Lục Lâm Thiên quát lạnh một tiếng, dù sao đã không kịp né tránh, vì vậy cũng không quản tới công kích sau lưng, ánh mắt phát lạnh, một quyền mang theo hư ảnh kim long tiếp tục đánh thẳng về hướng Thanh Ly.

- Ngao!

Hư ảnh kim long trực tiếp rơi lên người Thanh Ly đang bị trọng thương, lúc này Thanh Ly bị chặt đứt tám đuôi, bị chà đạp như vậy làm sao còn khả năng đối kháng.

- Phanh!

Thân thể đầm đìa máu tươi của hắn rơi thẳng xuống đất, thân hình như vẫn thạch thẳng tắp nện xuống quảng trường.

- Oanh long!

Quảng trường sơn băng địa liệt, ném ra một hố sâu thật lớn, mặt đất đều nứt nẻ.

- Phốc!

Thân thể Thanh Ly kéo dài dưới đất thành khe rãnh, miệng không ngừng phun máu tươi, nhuộm đỏ cả mặt đất.

Cùng một thời gian dải lụa bạch sắc cũng rơi lên lưng Lục Lâm Thiên.

- Hừ, lại dám tự tiện ra tay, mặt mũi Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc đều bị ngươi làm mất hết, ngươi có biết tội của ngươi không?

Đột nhiên một âm thanh già nua truyền ra, trên lưng Lục Lâm Thiên hiện lên một tầng không gian bích chướng, hào quang tối đen chợt lóe, thân thể Lục Lâm Thiên lập tức biến mất trước mặt mọi người.

- Xuy!

Yêu nguyên dải lụa va chạm vào không gian bích chướng, lặng yên biến mất, thậm chí không gợi lên chút dao động, từ trong không gian bích chướng bay ra một đạo quang thúc quỷ dị đánh thẳng lên người Hồng La.

- Phanh!

Thân hình Hồng La chấn rơi xuống đất, sắc mặt tái nhợt, khóe môi chảy máu, cũng chẳng quan tâm thương thế của mình, sắc mặt đại biến quỳ sụp dưới đất:

- Lão tổ, nhân loại kia làm Ly nhi trọng thương, lòng dạ độc ác, tại sao không thể giáo huấn hắn, chẳng lẽ muốn Hồng La trơ mắt nhìn Ly nhi bị nhân loại đánh chết hay sao, thỉnh lão tổ minh giám!

- Chẳng lẽ ngươi không nhìn thấy là do Thanh Ly nổi sát ý với người ta trước hay sao, Thanh Ly càn rỡ, không xem ai ra gì, nhiều lần mạo phạm tộc quy, hôm nay những gì hắn gặp phải đều là trừng phạt, nhắc tới ngươi thân là tộc trưởng Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, xử sự bất công, dạy con không đúng, từ giờ trở đi phạt ngươi diện bích hơn trăm năm, ngươi có nhận phạt không!

Âm thanh già nua truyền tới, mang theo uy nghiêm tuyệt đối, một cỗ khí tức vô hình vỡ áp làm toàn bộ Cửu Vĩ Yêu Hồ có mặt đều sôi trào.

Hồng La nghe vậy, sắc mặt không ngừng biến hóa, không dám nói thêm lời nào, quỳ sụp đáp:

- Hồng La nhận phạt!

- Là âm thanh của lão tổ!

- Là lão tổ đã tới!

- Bái kiến lão tổ!

Toàn bộ Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc đều run lên, phủ phục dưới đất, các trưởng lão cũng quỳ xuống hành lễ, không ai ngờ lão tổ lại đột nhiên xuất hiện.

- Tất cả đứng lên đi!

Âm thanh già nua vang lên:

- Từ giờ trở đi, Bạch Linh chính là tộc trưởng Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, sau này nhận lấy đại nhiệm bộ tộc, Thanh Ly không xem ai ra gì, càn rỡ lớn lối, thiếu chút nữa gây đại phiền toái cho bộ tộc, nể tình hắn bị trọng thương, nhốt vào lao ngục trăm năm, nếu còn chưa biết hối cải, đừng trách ta phế đi ngươi, được rồi, tất cả giải tán đi!

Âm thanh dứt lời đã không còn động tĩnh, uy áp biến mất, toàn bộ yêu thú mới ngẩng đầu lên.

- Phốc!

Trong hố sâu, Thanh Ly lại phun máu tươi, sắc mặt tái nhợt, toàn thân đẫm máu, tám đuôi bị chém đứt, ánh mắt hắn cũng ngây dại, thật lâu còn chưa hoàn hồn, toàn bộ chuyện xảy ra khiến hắn không cách nào thừa nhận.

- Đại trưởng lão, Lâm Thiên đâu?

Bạch Linh đứng dậy đảo mắt nhìn quanh tìm kiếm.

- Yên tâm đi, Lục Lâm Thiên đang ở chỗ lão tổ, không có việc gì!

Đại trưởng lão đáp.

- Bái kiến tộc trưởng!

Toàn bộ Cửu Vĩ Yêu Hồ đồng loạt phủ phục hành lễ, lão tổ tự mình tuyên bố tộc trưởng, không ai dám bất kính.

- Ta thua bại, sao có thể thua bại…

Ánh mắt Thanh Ly dại ra, thì thào nói, hắn không hiểu vì sao mình lại bại, còn bại hoàn toàn như thế.

- Đây là đâu vậy?

Lục Lâm Thiên xuất hiện trên một ngọn núi, núi non liên miên, nơi nơi xanh biếc.

Thu lại hổ biến, sắc mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch, vừa rồi tuy hắn chiến thắng nhưng thương thế tuyệt đối không nhẹ, thực lực Thanh Ly cường hãn, nếu không phải hắn hiểu một ít nhược điểm của Cửu Vĩ Yêu Hồ, hơn nữa có thêm tốc độ cùng lực phòng ngự, đặc biệt thái độ xem thường không coi ai ra gì của Thanh Ly, muốn đánh bại hắn chỉ sợ tuyệt đối khó khăn.

- Phốc!

Lục Lâm Thiên lại phun ra bọt máu, ánh mắt rơi lên một cửa động trên núi.

- Lão đại!

Ngay lúc Lục Lâm Thiên còn đang đánh giá xung quanh, từ trong hang đột nhiên bay ra một đạo hoàng mang, một thân ảnh xuất hiện trước người hắn, lập tức hưng phấn bổ nhào tới trước.

- Tiểu Long, tại sao đệ lại ở chỗ này!

Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc, lập tức vui sướng, không nghĩ tới Tiểu Long lại ở đây, kích động ôm chầm lấy hắn.

- Lão đại, huynh bị thương sao?

Tiểu Long nhìn sắc mặt trắng bệch của lão đại, lo lắng hỏi.

- Không sao, không chết được!

Lục Lâm Thiên nói, gần đây chuyện bị thương thật bình thường, nhưng không có việc gì, hiện tại thấy Tiểu Long bình an là tốt lắm, hắn đã hoàn toàn yên tâm.

- Tiểu tử, lực phòng ngự thật biến thái, không hổ là người do lão quái vật kia dạy dỗ, vào đây đi!

Một âm thanh già nua từ trong hang truyền ra.

- Lão đại, là vị tiền bối đã cứu ta!

Tiểu Long liền nói.

- Vậy sao?

Trong mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe tinh quang, âm thanh già nua kia chính là người vừa giúp mình ngăn cản một kích của tộc trưởng Hồng La.

Bên trong hang, vách đá bóng loáng, hết thảy cực kỳ giản lược, cũng có vẻ không đơn giản, thậm chí còn mang theo hương thơm.

Tiểu Long dẫn Lục Lâm Thiên đi vào trong một thạch thất, Lục Lâm Thiên nhìn thấy một người hình dáng cao gầy, thân mặc trường bào màu tím thêu hoa văn tinh mỹ, mái tóc đen xõa dài sau vai.

- Đa tạ tiền bối cứu giúp Tiểu Long cùng tiểu tử.

Lục Lâm Thiên ôm quyền khom người hành lễ, hắn không cảm giác được khí tức của người này, không cần suy đoán cũng biết thực lực tu vi của vị này đã vô cùng khủng bố.

- Ngồi xuống nói chuyện đi!

Thân ảnh xoay người lại, nhất thời làm Lục Lâm Thiên vô cùng giật mình.

Chương 2252: Tử Hiên lão tổ

Hiện ra trước mặt Lục Lâm Thiên chính là một mỹ nam tử, nhưng nếu nhìn kỹ lại thấy là bộ dáng trung niên, sau đó lại biến thành lão giả sáu mươi tuổi, khi hắn nhìn kỹ lại mới thấy rõ ràng đó là một lão giả sáu mươi tuổi, mái tóc bạc trắng, khuôn mặt hồng nhuận trắng nõn, ngũ quan tinh mỹ, rõ ràng là sáu mươi tuổi nhưng phảng phất như chỉ mới hai ba mươi tuổi.

- Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, nghĩ thầm.

- Sao vậy, bất ngờ lắm sao, ngồi xuống nói chuyện đi!

Lão giả mỉm cười nói, phong độ nhẹ nhàng, nhìn qua thật sự không tầm thường.

- Đa tạ tiền bối!

Lục Lâm Thiên đè nén nỗi rung động trong lòng, ngồi xuống ghế.

- Linh Vũ song tu, Vũ giả ngũ hệ, trong nhân loại lại còn xuất hiện kỳ tài có thiên phú như thế.

Lão giả mỉm cười nói:

- Lão quái vật kia gần đây thế nào?

- Tiền bối, không biết tiền bối nói ai?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

- Lại quên nói rõ với ngươi.

Lão giả cười nói:

- Là ai đưa Thanh Linh khải giáp cho ngươi?

- Là một vị trưởng bối tự xưng Nam thúc ban cho đệ tử.

Lục Lâm Thiên thoáng do dự, sau đó trả lời.

- Nam thúc?

Ánh mắt lão giả xoay chuyển, sau đó chợt phục hồi lại, nói:

- Đúng vậy, lão quái vật kia từng có một danh hào, tên là Thiên Linh đan Tôn, ngươi nói Nam thúc hẳn là hắn chứ?

- Tiền bối, ngươi có biết Nam thúc?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, không nghĩ tới vị cường giả của Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc này lại biết được Nam thúc.

- Đâu chỉ là biết thôi.

Lão giả mỉm cười nói:

- Thanh Linh khải giáp vốn là của ta, lại bị lão quái vật mượn gió bẻ măng lấy được mà thôi, ngươi có liên hệ thế nào với hắn, lại đem cả Thanh Linh khải giáp đưa cho ngươi, chẳng lẽ ngươi là đệ tử của hắn sao?

- Tiểu tử muốn lắm chứ, nhưng Nam thúc ghét bỏ tiểu tử thiên tư ngu dốt, không chịu nhận tiểu tử làm đồ đệ, nhưng vẫn rất chiếu cố tiểu tử.

Lục Lâm Thiên nói, thái độ thêm tôn kính, nhìn qua quan hệ giữa lão giả cùng Nam thúc thật thân thiết, không nghĩ tới Thanh Linh khải giáp lại là đồ vật của hắn, thật sự không ngờ.

- Thúi lắm, Linh Vũ song tu, Vũ giả toàn hệ, thiên phú của ngươi còn kém sao, chỉ sợ lão quái vật kia một lần bị rắn cắn mười năm sợ dây thừng đi!

Lão giả khẽ than thở.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, lão giả hẳn đang nhắc tới đệ tử Nghiêm Đỉnh phong của Nam thúc ngày trước đi, lúc trước là do Nghiêm Đỉnh phong đánh lén Nam thúc mới làm hắn trọng thương.

Lão giả lại nhìn Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Không nói chuyện này, gần đây lão quái vật thế nào rồi, thương thế đã khá hơn chưa?

Lục Lâm Thiên có chút do dự, tuy vị này có quan hệ thâm sâu với Nam thúc, nhưng hắn lại không dám khẳng định, lại không tiện nói ra tin tức của Nam thúc.

- Tiểu tử, ngươi cũng thật cẩn thận, ta nói cho ngươi biết đi, ta tên là Tử Hiên, tuy không phải người già nhất trong Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, nhưng xem như một trong số đó, trong tộc gọi ta là Tử Hiên lão tổ, về số tuổi…

Lão giả suy tư cân nhắc, nói:

- Phỏng chừng không tới vạn cũng chín ngàn đi, hơn trăm năm trước ta gặp phải một chuyện phiền toái, sau đó đi tìm lão quái vật, nhờ hắn giúp đỡ, nhưng lão quái vật lại không lĩnh tình cho nên chúng ta đánh một trận, ta chà đạp hắn một lần, nhưng lão quái cũng không yếu, ta cũng bị thất thế, sau đó đánh mãi đánh mãi chúng ta lại biến thành kết bái, ta lớn tuổi hơn cho nên lão quái gọi ta là lão ca, chuyện này cũng không ai biết.

Nói tới đây hắn mỉm cười nhìn Lục Lâm Thiên, khuôn mặt ửng hồng, trăm năm trước tuy hắn chà đạp Nam thúc một lần, ngược lại Nam thúc cũng đánh hắn một trận, không ai chiếm được tiện nghi cho nên mới kết bái, nhưng gặp mặt hậu bối đương nhiên không thể lộ ra chuyện xấu hổ của chính mình.

- A, tiền bối là đại ca kết bái của Nam thúc!

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói.

- Thật không nghĩ tới!

Tiểu Long cũng vô cùng kinh ngạc.

- Sao vậy, chẳng lẽ ta cần lừa gạt hai tiểu tử các ngươi hay sao!

Lão giả nhìn hai người nói.

- Tiểu tử bái kiến Tử Hiên lão tổ!

Lục Lâm Thiên Tôn kính hành đại lễ nói.

- Không cần đa lễ, lão quái hẳn cũng xem ngươi là đệ tử của mình, sau này ngươi gọi ta là Tử Hiên sư bá đi, lấy quan hệ giữa lão quái cùng ta, ngươi là đệ tử của hắn đương nhiên cũng có quan hệ với ta, miễn cưỡng mà tính ngươi cũng có chút quan hệ với Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc.

Tử Hiên lão tổ gật đầu nói.

- Dạ, Tử Hiên sư bá!

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp, hiện tại hắn nhớ tới đại trưởng lão nói hắn có quan hệ với Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, nguyên lai là quan hệ như thế.

Hắn lập tức đem chuyện của Nam thúc kể lại cho Tử Hiên lão tổ nghe qua, thậm chí chuyện Nam thúc đột phá Linh Đế Vũ Đế cũng không che giấu, lúc này toàn đại lục cũng đã hay biết, nhưng hắn cũng không nói rõ Nam thúc chỉ đạt tới chuẩn đế.

- Tiểu tử, ngươi nói lão quái đã đột phá Linh Đế cùng Vũ Đế, hắn thật sự làm được rồi sao?

Tử Hiên lão tổ kích động hỏi.

- Dạ!

Lục Lâm Thiên gật đầu, hiện tại trong đại lục đều đồn đãi như vậy, việc “chuẩn đế” để ngày sau giải thích.

- Thật không khả năng a, sao có thể đột phá chứ, chẳng lẽ gặp kỳ tích hay sao.

Tử Hiên lão tổ cực kỳ nghi hoặc, đi qua đi lại, ngẩng đầu thở dài:

- Nếu đột phá chính là chuyện tốt, như vậy nếu có thời gian ta cũng nên đi tìm lão gia hỏa kia, việc năm đó ta không thể hoàn toàn nhúng tay, chỉ có thể tận sức bảo hộ tính mạng hắn, sau đó lại mất đi tin tức của hắn, không nghĩ tới chỉ hơn trăm năm lại xảy ra nhiều chuyện như vậy.

- Nam thúc đang ở trong Phi Linh môn, nếu sư bá muốn tìm cũng dễ dàng tìm thấy.

Lục Lâm Thiên nói.

- Tiểu tử, có một số việc ngươi còn chưa biết, không đơn giản như ngươi tưởng đâu, có lẽ có thật nhiều chuyện lão quái chưa nói với ngươi, phỏng chừng vì hi vọng những chuyện phiền phức kia không làm ảnh hưởng tới việc tu luyện của ngươi đi.

Tử Hiên lão tổ nhìn Lục Lâm Thiên, tiếp tục nói:

- Trong Thiên Phong cốc nhìn thấy ngươi mặc Thanh Linh khải giáp, ta mới bắt đầu lưu ý ngươi, hình như các ngươi muốn đi tới chỗ của Huyền Vũ hoàng tộc hả?

- Không sai, nhưng chúng ta đã mất nhiều thời gian trong Tổ Yêu lâm nhưng còn chưa tìm được nơi ở của Huyền Vũ hoàng tộc.

Lục Lâm Thiên nói.

- Ngươi nghĩ đám rùa Huyền Vũ hoàng tộc dễ tìm lắm sao?

Tử Hiên lão tổ nói:

- Với thân phận của tiểu gia hỏa này, các ngươi đi Huyền Vũ hoàng tộc chỉ sợ dữ nhiều lành ít, chẳng lẽ lão quái không nói cho các ngươi biết hay sao?

- Tử Hiên sư bá, Nam thúc có nói qua, chẳng qua Nam thúc cũng nói có lẽ sự tình còn cơ hội xoay chuyển.

Lục Lâm Thiên nói.

- Tiểu tử này hẳn có Yêu Hoàng khí thiên cấp, đây là cơ hội xoay chuyển mà lão quái đã nói đi.

Tử Hiên lão tổ nói:

- Có lẽ việc này đích thật là có thể xoay chuyển, nhưng cũng không nhất định, bộ tộc có tộc quy, làm sao dễ dàng sửa đổi.

Chương 2253: Cho ngươi ưu đãi

Dứt lời, hắn lại nói:

- Cũng không cần nóng nảy nhất thời, nếu ngươi đã tới chỗ của ta, không cho ngươi chút ưu đãi, sau này ta gặp lại lão quái cũng khó trả lời, quan hệ giữa ngươi cùng Bạch Linh tựa hồ thật thân thiết đi?

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Hồi sư bá, chúng ta quen biết nhiều năm, lúc trước Bạch Linh tiểu thư từng chiếu cố ta rất nhiều, từng cứu ta nhiều lần nữa.

- Thiên phú của Bạch Linh trong tộc ta rất mạnh, về phần lai lịch ta cũng biết một ít, còn lấy được truyền thừa của một vị tiền bối trong tộc ta, có nàng làm tộc trưởng, cũng giảm bớt không ít tâm tư giúp ta.

Tử Hiên lão tổ nhìn Lục Lâm Thiên, mỉm cười nói:

- Bạch Linh đã là tộc trưởng, dựa theo quy củ trong tộc sẽ tiến vào mật địa bộ tộc nhận cường giả trong tộc chỉ dạy, quan trọng là thời gian chỉ có ba tháng, nhưng sẽ có không ít ưu đãi, như vậy đi, ngươi cũng theo Bạch Linh đi vào, đương nhiên, ngươi có thể lựa chọn đi Huyền Vũ hoàng tộc trước, nhưng ta sẽ không đưa được ưu đãi gì cho ngươi, bởi vì lấy tu vi của ta cũng chỉ mở cửa mật địa được ba tháng thời gian mà thôi, mở ra một lần đã ảnh hưởng đối với ta không ít, hơn nữa tiền bối trong tộc bày ra cấm chế, cho nên ta cũng không thể tùy tiện là có thể mở ra, hiện tại ngươi tự mình lựa chọn đi.

- Tiền bối, vậy ta thì sao, ta có thể đi vào hay không?

Tiểu Long tươi cười nhìn Tử Hiên lão tổ.

- Ngươi…

Tử Hiên lão tổ trừng mắt nhìn hắn:

- Ngươi thì đừng nghĩ, chỉ có tộc trưởng Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc mới có thể tiến vào mật địa, người ngoài không thể vào, ta cho tiểu tử này vào đã hao hết bao nhiêu sức lực mới được, huống chi cũng không thể cho nhiều người cùng đi vào mật địa, bằng không tại sao ta không cho tộc nhân cùng đi, hơn nữa ngươi còn là người của đại trùng tộc cùng quy tộc, ta càng không thể cho ngươi đi vào, nhưng ngươi yên tâm, nếu vận khí ngươi tốt, ngươi đi vào hai tộc kia cũng sẽ có chỗ tốt không tưởng, tuyệt đối không kém hơn mật địa của bộ tộc chúng ta.

- Còn nói là lão tổ chứ, keo kiệt!

Tiểu Long bĩu môi.

- Lão đại, chuyện có lợi cũng không thể buông tha, nếu chỉ có tộc trưởng có thể vào, khẳng định là không tầm thường!

Tiểu Long truyền âm cho Lục Lâm Thiên:

- Chỉ ba tháng mà thôi, chúng ta cũng không cần đi gấp như vậy!

- Vậy tiểu tử đa tạ Tử Hiên sư bá!

Lục Lâm Thiên nói, mặc dù hắn cũng muốn nhanh chóng đi Huyền Vũ hoàng tộc, nhưng so sánh với ưu đãi, chậm ba tháng cũng không sao, đương nhiên không thể lãng phí.

Sáng hôm sau, Lục Lâm Thiên thu lại thủ ấn, thở một hơi trọc khí, điều tức suốt đêm, thương thế đã tốt hơn không ít.

Dưới chân một ngọn núi khổng lồ đột ngột dựng lên từ mặt đất, xông thẳng lên trời, nhìn qua như thương long ngẩng đầu khí thế phi phàm.

Xung quanh ngọn núi quần sơn bao phủ, xanh tươi ướt át, đỉnh phong núi như ẩn như hiện trong mây mù, dãy núi liên miên phập phồng, dưới ánh mặt trời chiếu xuống phản xạ ra hào quang lấp lánh, có vẻ hết sức tráng lệ.

- Bạch Linh bái kiến Tử Hiên lão tổ!

Bên trong một hang động, Bạch Linh hành lễ, đây là lần đầu tiên nàng gặp mặt Tử Hiên lão tổ, trong mắt mang theo vẻ kinh ngạc, ngoài ra còn có đại trưởng lão đi cùng.

- Miễn lễ.

Tử Hiên lão tổ nói, hài lòng nhìn Bạch Linh, nói:

- Hai ngươi đi vào mật địa, ba tháng sau trong mật địa sẽ tự động đưa các ngươi đi ra, trong ba tháng thời gian các ngươi đạt được bao nhiêu ưu đãi phải xem chính bản lĩnh của mình!

- Dạ!

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp.

- Tiểu tử ngươi cũng đừng vội vã gật đầu, trong đó cũng có nguy hiểm, về chỗ tốt cụ thể, Bạch Linh, ngươi cũng đã biết rõ ràng đi?

Tử Hiên lão tổ nói.

- Hồi lão tổ, đại trưởng lão đã thông báo với Bạch Linh!

Bạch Linh gật đầu.

- Vậy ta không cần nói nhiều, chính các ngươi tự chú ý một chút!

Tử Hiên lão tổ nói xong, thủ ấn kết xuất, một đạo bạch sắc quang thúc xuất hiện ngay trong hang động.

Xuy!

Trong hang động đột nhiên vang lên âm thanh không gian xung quanh dao động kịch liệt, cả không gian chấn động lên, khuếch tán tới mấy thước.

- Ca ca…

Đồng thời khe không gian chậm rãi lan tràn, không gian xung quanh nhộn nhạo tản ra, một cỗ khí tức tang thương xa xưa từ trong khe không gian chậm rãi lan tràn.

- Đó là mật địa sao, thiên địa năng lượng thật nồng đậm!

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào khe không gian, ánh mắt có chút khiếp sợ.

Hô hô…

Khí tức chấn động lòng người, khe không gian nhìn qua như cửa không gian, khí lưu chung quanh bắt đầu thổi quét.

- Bạch Linh, mau đi vào mật địa!

Tử Hiên lão tổ quát, một đạo quang quyển lập tức khuếch tán, đem Lục Lâm Thiên bao phủ bên trong, nói:

- Tiểu tử, trong lối vào có bố trí cấm chế, người ngoài tiến vào lập tức bị không gian vỡ áp thành mảnh nhỏ, để ta đưa ngươi vào đi thôi!

Xuy!

Lời vừa dứt, Lục Lâm Thiên lập tức bị quang quyển cuốn lấy ném vào bên trong khe không gian, biến mất không còn bóng dáng.

Bạch Linh kết xuất thủ ấn, vài giọt máu tươi rơi lên lòng bàn tay, quang quyển bao phủ người nàng, thân ảnh lướt tới nhanh như chớp xuyên vào trong khe không gian phía trước.

Tử Hiên lão tổ thu lại thủ ấn, khe không gian dao động kịch liệt, chậm rãi mờ dần, cuối cùng hoàn toàn biến mất.

- Lão tổ, lần này Bạch Linh tiến vào bên trong sẽ nhận được ưu đãi gì vậy?

Đại trưởng lão cung kính hỏi.

- Điều này phải xem vận mệnh của nàng!

Tử Hiên lão tổ nói:

- Thiên phú Bạch Linh cực cao, khó nhất là tôi luyện tâm tình không tầm thường, còn nhận được truyền thừa của tiền bối trong tộc, tiền đồ khó thể hạn lượng. Vạn nhất chúng ta có chuyện, còn có Bạch Linh chống đỡ toàn tộc, chỉ tiếc đồ khốn Thanh Ly quá vô dụng, thiên phú không tệ lại trở nên như vậy, hi vọng lần này hắn có thể được tôi luyện đi!

- Không nghĩ tới thực lực của Lục Lâm Thiên lại cường hãn tới mức này!

Nhắc tới Thanh Ly, đại trưởng lão không khỏi cười khổ.

- Ta cũng không nghĩ tới, chỉ nghĩ không cho hắn sử dụng hai kiện thần khí công kích, hẳn sẽ đánh ngang ngửa với Thanh Ly, lại không biết hắn mạnh mẽ tới như vậy, đặc biệt trong việc lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính đã tới cảnh giới như thế!

Ánh mắt Tử Hiên lão tổ chợt lóe, cũng lộ ra vẻ cười khổ bất đắc dĩ.

- Vì sao lão tổ cũng cho phép Lục Lâm Thiên đi vào trong mật địa, ngoại trừ tộc trưởng, trong tộc không ai có tư cách đi vào trong đó, lão tổ cho hắn đi vào cũng làm tu vi bản thân hao tổn a.

Đại trưởng lão nghi hoặc hỏi.

- Cho tiểu tử kia đi vào là vì trước kia ta thiếu lão đệ một nhân tình, lúc trước khi lão quái kia xảy ra sự cố, ta lại bị quản chế nên không thể ra tay tham dự, trong lòng luôn bất an, lão quái biết ta không thể nhúng tay cho nên cố ý ẩn giấu, ngay cả ta cũng không cách nào tìm được hắn, chỉ vì không muốn làm cho ta khó xử, hiện tại ta cho đệ tử hắn đi vào mật địa tu luyện, xem như để lòng ta dễ chịu hơn một chút.

Chương 2254: Năng lượng ưu đãi

Dừng một thoáng, hắn nói tiếp:

- Mặt khác, tiểu tử kia có đủ thực lực cùng thiên phú, mà lão đệ của ta đã đột phá song đế, sớm hay muộn Lục Lâm Thiên cũng có thể tung hoành đại lục, có lẽ sau này khi Bạch Linh gặp phải nguy nan, tiểu tử kia có thể giúp đỡ bộ tộc chúng ta một tay.

- Lão tổ nghĩ tới chuyện lâu dài, ta hiểu được, chuyện kia hẳn cũng sắp tới rồi đi?

Đại trưởng lão có chút khẩn trương nói.

- Tính toán thời gian hẳn là nhanh tới, nhưng vẫn còn được chút thời gian tranh thủ.

Tử Hiên lão tổ nói.

- Tử Hiên tiền bối, các ngươi đang nói chuyện gì mà thần bí như vậy?

Tiểu Long tò mò hỏi.

- Tiểu tử, sau này ngươi sẽ biết, bây giờ ngươi nên cẩn thận ngẫm lại chuyện bản thân ngươi đi, trong quy tộc có chút lão ô quy thật cổ hủ, không sáng suốt như lão nhân ta đâu.

Tử Hiên lão tổ cười nói.

- Hừ, nói thế nào ta cũng phải về tìm được cha ta, sau đó đi Linh Hoàng nhai tìm mẹ của ta!

Tiểu Long cắn răng nói.

- Tiểu tử, có khí khái, hi vọng đám lão ô quy kia có thể khai sáng một ít đi.

Tử Hiên lão tổ mỉm cười, nhìn đại trưởng lão nói:

- Bạch Linh trúng huyết độc của Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc đã thế nào?

- Lão tổ, ta chỉ có thể áp chế được thêm nửa năm, không thể hoàn toàn thanh trừ, huyết độc của bọn hắn cực kỳ lợi hại.

Đại trưởng lão nói.

- Đám lão thử tạp mao kia!

Ánh mắt Tử Hiên lão tổ chợt lóe, nói:

- Vậy đợi họ đi ra, ta xem lại thôi!

Quang quyển bao phủ đưa Lục Lâm Thiên xuyên vào khe không gian, nhất thời hắn cảm giác có cỗ hấp lực khổng lồ hấp xả mình vào bên trong, không gian một mảnh trắng xóa, xa xa có ánh sáng lóe ra, xung quanh hoàn toàn yên tĩnh, năng lượng thiên địa vô cùng nồng đậm.

Xuy!

Bạch mang chợt lóe, Lục Lâm Thiên cảm giác thân thể mình run lên, quang quyển biến mất, hắn phát hiện mình đang đứng ở một nơi u tối kỳ dị, không gian cực kỳ rộng lớn, giữa không trung tựa hồ có ánh sáng quỷ dị chợt lóe liền biến mất.

Xung quanh không một tiếng động, không có chút tiếng vang, thậm chí chỉ hô hấp cũng mang tới hồi âm.

- Năng lượng phong hệ thật nồng đậm!

Lục Lâm Thiên than thở, năng lượng phong hệ tràn ngập, vận chuyển chân khí cảm giác khiến cho hắn hoàn toàn kinh hãi.

Xuy!

Đột nhiên không gian xung quanh vặn vẹo, một thân ảnh xinh đẹp hiện ra bên cạnh hắn.

- Năng lượng thật nồng đậm!

Bạch Linh cũng cảm giác được năng lượng thiên địa xung quanh, trong mắt lộ vẻ kinh ngạc.

- Đây là bên trong mật địa sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Phải!

Bạch Linh mỉm cười gật đầu nói:

- Đây chính là mật địa của Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, nghe nói thật lâu trước kia tiền bối trong tộc mở ra, bên trong ẩn chứa năng lượng phong hệ tinh thuần nhất, tu luyện trong này còn nhanh hơn bên ngoài, quan trọng nhất là trong việc lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính sẽ có ưu đãi thật lớn, về phần làm sao mở ra thì ta cũng không biết.

- Tu luyện ở trong này nhanh hơn sao?

Lục Lâm Thiên cảm thán.

Sưu!

Đúng ngay lúc này trong không gian chợt vang lên tiếng xé gió, một đạo bạch quang hướng Lục Lâm Thiên bắn nhanh tới.

- Lâm Thiên cẩn thận!

Bạch Linh quát một tiếng, thân ảnh chợt lóe, một đạo trảo ấn bay ra, yêu nguyên run lên, nháy mắt chộp bạch quang vào trong tay.

- Đây là vật gì?

Lục Lâm Thiên nhìn qua, trong tay Bạch Linh là một vật giống như dải lụa năng lượng chỉ cỡ sợi tóc.

Bạch Linh thản nhiên cười nói:

- Đây là năng lượng phong hệ, trong không gian này năng lượng nồng đậm tới mức đã hội tụ thành năng lượng thể, theo lời đại trưởng lão, trong mật địa có chút năng lượng thể thậm chí có thể so sánh được với Vũ Tôn, năng lượng thể không có linh trí, nhưng lại có tính công kích, sẽ biết cắn nuốt năng lượng khác để tự mình lớn mạnh.

Bạch Linh thoáng dừng lại, thủ ấn lại kết xuất, hào quang chợt lóe, trực tiếp đem năng lượng ti trong tay thu vào trong lòng bàn tay, nói:

- Đạo năng lượng ti này là đạo yếu nhất mà thôi, nếu đối với Vũ giả nhân loại chỉ tương tự cấp độ Vũ sĩ, ta trực tiếp luyện hóa sẽ nhận được chỗ tốt.

- Là vật này sao!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên hiện ra cách trăm thước, khẽ vẫy tay, trong tay hiện ra chân khí lốc xoáy xoay tròn, một đạo bạch mang ở phía trước chợt bay tới, lập tức bị hắn thu vào trong lòng bàn tay sau đó liền cắn nuốt.

Dùng Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa, cơ hồ nháy mắt đã hóa thành chân khí tinh thuần tiến nhập vào trong đan điền khí hải.

- Năng lượng phong hệ thật tinh thuần!

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, năng lượng còn mạnh hơn hắn tưởng tượng rất nhiều, chỉ dùng Âm Dương Linh Vũ quyết vận chuyển một chu thiên là có thể hoàn toàn hấp thu luyện hóa.

- Lâm Thiên, ngươi có Âm Dương Linh Vũ quyết, luyện hóa năng lượng phong hệ nơi đây hẳn càng thêm phương tiện, trong ba tháng thời gian có lẽ giúp ngươi đột phá tới Tôn cấp tứ trọng.

Bạch Linh đi tới bên người Lục Lâm Thiên, chuyện Lục Lâm Thiên tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết đã không còn là bí mật, hơn nữa tác dụng thế nào nàng cũng hiểu biết rõ ràng.

- Ba tháng!

Lục Lâm Thiên như sực nhớ ra chuyện gì đó, kinh ngạc nói:

- Bạch Linh, vậy huyết độc làm sao bây giờ, nếu cần ở lại đây ba tháng thời gian, huyết độc tái phát, chúng ta làm sao đi ra ngoài?

Nhìn dáng vẻ khẩn trương của Lục Lâm Thiên, Bạch Linh khẽ cười nói:

Lúc này Lục Lâm Thiên mới yên tâm, lại nhìn Bạch Linh, nói:

- Đại trưởng lão cũng không thể giải trừ huyết độc cho ngươi, có lẽ Tử Hiên sư bá sẽ có biện pháp, cho dù là vạn nhất…nhưng hiện tại không thiếu thời gian, tới lúc đó ta nhất định nghĩ ra biện pháp!

- Vì sao ngươi đối đãi với ta tốt như vậy?

Bạch Linh nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, trong lòng có chút bất đắc dĩ, mấy năm nay nàng hiểu rõ trong lòng mình tồn tại thân ảnh của hắn, mà đây là chuyện mà nàng sợ hãi nhất, nàng muốn quên nhưng mỗi khi nhìn thấy hắn thì cảm giác nhớ mong ngày càng thêm mãnh liệt.

- Trước kia ta có nàng, hiện tại nàng có ta!

Lục Lâm Thiên nhìn thiếu nữ trước mắt, áo trắng như tuyết, tựa như trích tiên, rõ ràng cực kỳ yêu mị lại làm người không dám sinh lòng khinh nhờn.

Hai người nhìn nhau, nhất thời muốn nói gì đó nhưng lại không biết nên nói thế nào, có lẽ trong lòng họ đều tự hiểu được có một số việc nhất định không thể vượt qua.

- Được rồi, không gian này vô cùng rộng lớn, chúng ta đi vào sâu trong tìm kiếm năng lượng đi, ta không có Âm Dương Linh Vũ quyết như ngươi, nhưng tiền bối trong tộc có bố trí một ít cấm chế, cực kỳ có lợi cho ta hấp thu cắn nuốt năng lượng, nhìn xem lần này giữa hai chúng ta lại có ai lấy được ưu đãi lớn hơn ai.

Sau một lát Bạch Linh chợt nói, cất bước đi về phía trước.

- Đợi ta một chút!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhìn theo thân ảnh uyển chuyển, lập tức đuổi theo sau.

- Ta nghĩ chúng ta không cần tốn sức tìm kiếm!

Sau một lát Lục Lâm Thiên chợt nâng tay lên, đột nhiên nắm lại, trong tay lại xuất hiện chân khí lốc xoáy.

Chương 2255: Không gian thần bí

- Xuy!

Giữa không trung lại có một tia năng lượng ti tinh thuần bắn ra, vừa vặn bị chân khí lốc xoáy bao phủ, lập tức hóa thành chân khí lưu chuyển trong người Lục Lâm Thiên, cuối cùng dũng mãnh tràn vào đan điền khí hải, hắn rõ ràng cảm giác được lực lượng của mình đang mơ hồ tăng cường.

- Hoa lạp lạp!

Đồng thời không gian xung quanh đều nổi lên dao động, như thủy triều liên tục tràn tới, vô số năng lượng ti rậm rạp tràn khắp không gian, nhất thời như mặt trời tản ra ánh sáng chói mắt.

- Sao lại có nhiều năng lượng thể như vậy!

Bạch Linh kinh ngạc, số lượng năng lượng thể phải lên tới hàng triệu vạn, rậm rạp bao trùm khắp cả không trung, lại xuất hiện đột ngột chỉ trong nháy mắt.

- Tới tốt lắm, miễn phải đi tìm kiếm khắp nơi, đây chính là đại bổ vật, trực tiếp cắn nuốt đi!

Lục Lâm Thiên tươi cười nói.

- Nhiều năng lượng như vậy chúng ta cũng không cần đi tìm kiếm, đoán chừng là đem chúng ta xem là mục tiêu muốn cắn nuốt tự mình lớn mạnh!

Bạch Linh cười nói, mũi chân điểm dưới đất, thân thể mềm mại tao nhã bay lên.

- Lâm Thiên, đây là mật địa của Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, ta có chỗ dựa cũng chưa chắc sẽ thua cho ngươi, vậy nhìn xem trong ba tháng thời gian hai chúng ta có ai đạt được chỗ tốt nhiều hơn đi!

- So sánh thì so sánh, hiện tại bắt đầu!

Lục Lâm Thiên cười, khoanh chân ngồi xuống.

Năng lượng ti tràn tới, hội tụ ngày càng nhiều, năng lượng bàng bạc làm cho Lục Lâm Thiên cảm giác được năng lượng ngày càng tinh thuần.

Trong lòng Lục Lâm Thiên càng thêm chờ mong, nếu có thể cắn nuốt năng lượng phong hệ này, tuyệt đối sẽ có chỗ tốt thật lớn, đột phá Vũ Tôn tứ trọng chỉ là chuyện sắp tới.

Xuy!

Khi ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua Bạch Linh, Bạch Linh đang kết xuất thủ ấn, cả không gian chợt nhoáng lên, trước người nàng xuất hiện một đoàn lốc xoáy yêu nguyên khí lưu.

Chỉ thấy Bạch Linh mở miệng khẽ hấp, trực tiếp đem năng lượng ti bắn tới hút thẳng vào trong miệng mình.

- Bắt đầu rồi sao, Âm Dương Linh Vũ quyết!

Lục Lâm Thiên khẽ quát, thủ ấn kết xuất, Âm Dương Linh Vũ quyết vận chuyển, bạch mang chợt lóe, toàn bộ thân thể đều biến thành lốc xoáy.

Hô!

Cùng một lúc thân thể Lục Lâm Thiên giống như tuôn ra lực hấp xả mạnh mẽ, nương theo năng lượng ti đầu tiên bị cắn nuốt, sau đó là vô số năng lượng ti tràn vào trong cơ thể hắn.

Chỉ một lát sau chân khí quanh thân hai người đã mơ hồ có biến hóa, quanh thân cả hai nổi lên bạch mang, bạch mang bao phủ, yêu nguyên cùng chân khí bắt đầu khuếch tán.

…

Bên trong Luân Hồi cốc, núi non trùng điệp, diện tích cực kỳ rộng

lớn.

Đại Hồn Anh đã sớm quay lại nơi lối vào trong cốc, từ bản thể thông báo tin tức về Tiểu Long, lúc này đã biết Tiểu Long bình yên vô sự, nhưng nhóm người Lục Tâm Đồng đi vào Luân Hồi cốc tìm kiếm tung tích Tiểu Long mãi chưa đi ra, Lục Lâm Thiên không khỏi lo lắng cho mọi người, bởi vì Bạch Linh cùng Mặc Lang từng nói qua, bên trong Luân Hồi cốc cực kỳ quỷ dị.

Sưu sưu!

Bên trong khe núi, ba thân ảnh lăng không bay ra, chính là Lục Tâm Đồng, Thiên Độc Yêu Long cùng Phi Thiên Ngô Công.

Nhìn thấy ba người, Đại Hồn Anh thoáng thở ra một hơi nhẹ nhõm.

- Ca, tìm được Tiểu Long hay chưa?

Lục Tâm Đồng hỏi.

- Tiểu Long không có việc gì, hiện tại đang ở trong Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, mọi người không sao chứ?

Đại Hồn Anh hỏi.

- Luân Hồi cốc thật sự quỷ dị, chúng ta bị nhốt trong một khe núi, thiếu chút nữa không thể đi ra.

Nhớ tới chuyện trước đó, Thiên Độc Yêu Long vẫn còn sợ hãi.

- Tại sao đại ca vẫn chưa đi ra?

Lục Tâm Đồng có chút lo lắng nói.

- Chúng ta chờ đại ca trở về, tới lúc đó phải đi Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, cần ở lại bên kia một ít thời gian.

Đại Hồn Anh nói.

Bên trong dãy núi trùng điệp, ba thân ảnh đứng trong một khe núi, sắc mặt lộ vẻ ngưng trọng, chính là Dương Quá, Tuyết Sư cùng Mặc Lang.

- Không xong, nơi đây quá quỷ dị, nói không chừng chúng ta đã bị hãm sâu vào nơi này mất!

Vẻ mặt Mặc Lang lo lắng, không biết vì sao họ lại rơi vào nơi quỷ dị như vậy, làm cho ba người không thể phi hành, chân khí cùng yêu nguyên đều tắc nghẽn, thậm chí mỗi khi đi một bước đều giống như phải dùng lực lượng vạn cân nặng nề vô cùng.

- Tuyết Sư, ngươi có biện pháp nào đi ra ngoài hay không?

Dương Quá cực kỳ ngưng trọng, đã thử đủ mọi biện pháp nhưng chỉ vô ích.

- Ta cũng không có cách nào!

Tuyết Sư lắc đầu, có lẽ có chủ nhân ở đây thì sẽ có biện pháp.

- Nơi này có ba con đường, chúng ta tách ra đi tìm, nhìn xem có thể đi ra ngoài hay không, nếu ai có thể thoát ra thì đi tìm nhị đệ tới hỗ trợ!

Dương Quá nhìn ba con đường đan xen trước mặt nói.

- Được!

Tuyết Sư cùng Mặc Lang gật đầu, đều tự lựa chọn con đường đi tới, mỗi khi đi một bước giống như phải dốc hết toàn bộ lực lượng.

Dương Quá thong thả đi tới, trên trán đẫm mồ hôi, trong không gian quỷ dị này khiến chân khí của hắn luôn bị áp chế, tốc độ vận chuyển chỉ sợ còn chậm hơn bình thường gấp trăm lần.

- Nơi này thật quỷ dị!

Hắn có cảm giác thật mơ hồ, tựa hồ kể từ khi hắn đi vào Luân Hồi cốc đã có loại cảm giác này, hiện tại cảm giác như vậy ngày càng thêm rõ ràng.

Ánh mắt Dương Quá nghi hoặc, lẩm bẩm:

- Chẳng lẽ có quan hệ tới không gian thổ hệ sao…

Đặng đặng!

Thần sắc biến đổi, ánh mắt chợt lóe, giống như đã phát hiện ra điều gì, quanh thân Dương Quá lập tức lan tràn một mảnh hoàng mang, khi bước ra lập tức có một cỗ lực lượng áp chế bắn ngược trở về, thân hình lảo đảo thối lui mấy bước, sắc mặt biến thành tái nhợt.

- Không có khả năng, chẳng lẽ ta nghĩ sai rồi sao…

Dương Quá lại bước tới, hoàng mang chợt hiện, một bước đi ra tiêu hao toàn lực, sắc mặt càng thêm tái nhợt.

- Nhất định là như vậy!

Hắn cắn chặt răng tiếp tục bước tới, hoàng mang chớp động, giống như mang theo từng đạo xung quanh thật quỷ dị, bước chân dần dần có chút biến hóa.

- Phốc!

Khi bước thêm bước cuối cùng, Dương Quá phun ngụm máu tươi, miệng hét lớn một tiếng:

- Phá!

Xuy xuy!

Tiếng quát vừa dứt, không gian trước mặt chợt nhoáng lên, đột nhiên xung quanh lắc lư, giống như xúc động cấm chế, một đạo hoàng mang quang thúc trống rỗng bay tới.

- Không xong!

Sắc mặt Dương Quá đại biến, thân hình cấp tốc né tránh, nhưng lúc này tốc độ của hắn như hài nhi cho nên không thể tránh né, đạo hoàng mang lập tức va chạm vào trên người của hắn.

Phốc!

Cự lực trút xuống, khí huyết trong cơ thể hắn dâng lên cuồn cuộn, Dương Quá phun máu tươi, lập tức tối sầm hôn mê.

Xuy!

Hoàng mang cũng không tiêu tán, trực tiếp bao vây trên người Dương Quá, ở trước mặt trống rỗng hiện ra một khe không gian, hoàng mang quang thúc bay vào biến mất bên trong.

Oanh long long!

Khe không gian hợp lại, bên trong Luân Hồi cốc chợt lóe hoàng mang, âm thanh oanh long không ngừng, nhất thời đất rung núi chuyển, giống như động đất, chẳng qua chỉ sau một lúc đã yên tĩnh trở lại.

- Di!

Động tĩnh thật lớn khiến Đại Hồn Anh cùng ba người Lục Tâm Đồng đều quay đầu nhìn chăm chú, giờ phút này cả Luân Hồi cốc đều lay động kịch liệt, còn có một cỗ chân khí khiến người sợ hãi chợt lóe rồi biến mất.

Chương 2256: Năng lượng dị thú

Trên ngọn núi, Tử Hiên lão tổ đang khoanh chân ngồi, đột nhiên trong mắt lóe tinh quang, tâm thần phóng thích, sau một lát vẻ mặt đại biến:

- Luân Hồi cốc rốt cục có động tĩnh, ta phải đi xem một chút!

- Xuy!

Động tĩnh kịch liệt kéo dài không bao lâu đã khôi phục lại bình tĩnh.

- Ca ca, đại ca cùng Tuyết Sư, Mặc Lang đều ở bên trong, họ không xảy ra chuyện đi?

Lục Tâm Đồng lo lắng hỏi.

- Tuyết Sư cùng Mặc Lang đã trở lại!

Đại Hồn Anh nhìn chằm chằm vào trong cốc, vừa lúc nhìn thấy có hai thân ảnh cấp tốc chạy tới.

- Chủ nhân!

Hai người nháy mắt hành lễ, vẻ mặt vẫn còn sợ hãi.

- Tuyết Sư, đại ca của ta đâu?

Đại Hồn Anh lo lắng hỏi.

Advertisement

- Chủ nhân, chúng ta cũng không biết, vừa rồi bị vây trong không gian nửa bước khó đi, không biết vì sao đột nhiên khôi phục bình thường, sau đó lại nhìn thấy các vị ở phía trước.

Tuyết Sư nói.

Bên trong một không gian, Dương Quá đang nằm trên một giường đá, nơi này giống như từng tồn tại vô số năm tháng, lộ ra khí tức tang thương xa xưa.

- Vũ Tôn nhị trọng, vô số năm qua không nghĩ tới rốt cục có người có thể đi vào!

Một thân ảnh xuất hiện bên người Dương Quá.

…

Bên trong không gian u tối, Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh rơi vào trạng thái tu luyện, chân khí cuồn cuộn dần dần tràn ngập, bao phủ khắp xung quanh.

Năng lượng ti vẫn không ngừng quanh quẩn tràn tới, chân khí hai người thẳng tắp thăng lên.

Advertisement

DÀNH CHO BẠN

Go88- Trải nghiệm game bài đẳng cấp tại đây! Tìm link chính hãng

Thêm...

881

220

294

Hô!

Cả không gian xung quanh Bạch Linh đột nhiên chao đảo, bạch mang lay động, hào quang ngày càng chói mắt.

- Hống!

Trong không gian yên tĩnh đột nhiên truyền một tiếng thú rống thật lớn.

Khi tiếng thú rống vang lên, Lục Lâm Thiên đột nhiên mở mắt, nhìn qua Bạch Linh, thấy nàng đang đột phá, vào lúc này không thể bị quấy nhiễu.

Ngay lập tức hắn nhìn về phía trước, hào quang chợt lóe, bên trong hàng triệu năng lượng ti đột nhiên xuất hiện một đoàn năng lượng quang đoàn khổng lồ lớn hơn trăm thước, năng lượng khí tức bàng bạc nồng đậm tản ra, mang theo quang mang chói mắt.

Xuy!

Hào quang thu liễm, năng lượng quang đoàn hóa thành năng lượng dị thú lớn hơn trăm thước, như hổ phi hổ, như lang phi lang, bạch mang quanh quẩn, chân khí cường hãn.

Khi năng lượng dị thú xuất hiện, hàng triệu năng lượng ti giống như bị kinh hách tản ra, không dám tới gần.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào năng lượng dị thú, cảm giác năng lượng dao động, tương đương cấp độ Tôn cấp, không khỏi bật dậy, trong mắt chợt lóe tinh quang.

- Hống!

Ngay nháy mắt Lục Lâm Thiên đứng lên, năng lượng dị thú giẫm mạnh trên mặt đất, thân hình xuất hiện ngay trước mặt Lục Lâm Thiên, tốc độ quỷ dị nhanh tới cực hạn, làm trong lòng hắn cảm thấy kinh ngạc.

Một giây sau năng lượng dị thú vung ra một trảo, trực tiếp xé rách không gian.

- Năng lượng dị thú thật mạnh!

Một kích khiến kình phong thổi quét, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, tu vi dị thú tuyệt đối có thể so sánh với Vũ Tôn nhị trọng.

Ánh mắt hắn chợt lạnh lùng, một đạo quyền ấn xuyên thủng không gian nhanh như chớp, hoàng mang quanh quẩn, nặng nề va chạm cùng trảo ấn của dị thú.

Oanh!

Một quyền một trảo va chạm, kình phong đáng sợ trực tiếp khiến hư không nổ tung, thân thể cao lớn của năng lượng dị thú bị Lục Lâm Thiên chấn lui mấy bước, trực tiếp nứt nẻ hóa thành mảnh nhỏ, trên thực lực mặc dù nó không kém nhưng so sánh với Lục Lâm Thiên vẫn còn chưa đủ.

- Hống!

Nhưng sau khi bị chấn vỡ, trong ánh mắt kinh ngạc của Lục Lâm Thiên, năng lượng dị thú lại theo gió phiêu tán mấy chục thước xa, đột nhiên lại ngưng tụ thành bộ dáng hoàn hảo như lúc ban đầu.

- Có chút quỷ dị!

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, xem ra đầu năng lượng dị thú này không dễ đối phó.

Xuy!

Quang mang bao quanh Bạch Linh dao động kịch liệt, hào quang càng thêm chói mắt, không gian xung quanh cấp tốc nhộn nhạo, bỗng dưng vô số bạch mang phóng lên cao.

Hô hô!

Vô số bạch mang va chạm vào thiên địa năng lượng trên không, lập tức một cỗ chân khí lan tràn khiến cả không gian như run rẩy lên.

Xuy!

Thân thể Bạch Linh chợt lóe, lập tức hóa thành bản thể, da lông trắng tuyết, tám cự vĩ xuyên thấu dựng thẳng trên trời cao.

- Hống!

Năng lượng dị thú bắt đầu run rẩy, không tự chủ được trầm thấp rống lên, giống như bị nhận lấy áp chế.

- Rốt cục cần đột phá!

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn lại, khóe môi lộ ý cười.

- Hống hống!

Nhưng đột nhiên nụ cười của hắn lại biến thành cười khổ.

- Hống!

Bởi vì giữa không trung, từng tiếng thú rống đột nhiên vang lên, từng đạo quang đoàn chói mắt xuất hiện, hào quang thu liễm đã hóa thành từng đầu năng lượng dị thú giống y hệt đầu dị thú ban đầu.

- Nhiều như vậy!

Lục Lâm Thiên trừng mắt, tổng cộng xuất hiện mười một đầu, hơn nữa thêm con đầu tiên, toàn bộ là mười hai đầu năng lượng dị thú xuất hiện giữa không trung.

Tựa hồ bị sự đột phá của Bạch Linh ảnh hưởng, mười hai đầu năng lượng dị thú xuất hiện, nhìn qua Bạch Linh, thân hình chợt lóe đều lao thẳng về hướng nàng, kình phong năng lượng khủng bố chấn động cả không gian đều vặn vẹo, năng lượng phong hệ bàng bạc khiến kình phong gào thét chói tai không dứt.

- Tam Thiên Lưu Vân Thủ!

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, nháy mắt chân giẫm hư không, chân khí bao trùm thổi quét tới.

Thủ ấn ngưng tụ, năng lượng phong hệ đánh thẳng lên không trung, không gian đột nhiên xuất hiện một tầng mây thật dày, tầng mây đột ngột nổi lên gợn sóng kỳ dị.

Trong tầng mây trống rỗng xuất hiện vô số thủ ấn khuếch tán, không gian xung quanh nổ tung thành từng khúc.

- Ca ca!

Hơn mười thủ ấn xuyên thấu không gian rơi lên trên người mười hai đầu năng lượng dị thú, một cỗ dao động đáng sợ nhộn nhạo tản ra, từng tiếng nổ tung ầm ầm vang vọng.

Phanh phanh!

Không gian nổ vang, kình khí cuồng bạo thổi quét, mười hai đầu năng lượng dị thú đều vỡ nát.

Hống hống!

Năng lượng tán loạn thối lui, lại ngưng tụ thành sáu đầu dị thú, thân hình hóa thành hai trăm thước, mà năng lượng dao động cũng mạnh hơn một nửa.

Hống!

Không hề dừng lại, năng lượng dị thú rít gào hóa thành sáu đạo bạch quang hướng Bạch Linh đánh tới.

- Thời Không Lao Ngục!

Thời Không Lao Ngục hỏa hệ trực tiếp lan tràn, đem cả sáu đầu năng lượng dị thú nhốt kín bên trong.

Bên trong Thời Không Lao Ngục, năng lượng hỏa hệ nóng cháy hóa thành liệt hỏa hừng hực thiêu hủy cả không gian xung quanh, không gian lực vỡ áp xuống, thời gian lực thổi quét, làm sáu đầu năng lượng dị thú không cách nào đào thoát, nhưng linh hồn công kích lại không tác dụng gì với chúng, bởi vì chúng vốn không có linh trí.

Xuy xuy!

Sáu đầu năng lượng dị thú bị thiêu đốt tiêu tán, Lục Lâm Thiên lập tức thu hồi Thời Không Lao Ngục biến mất không còn.

- Hống…

Lại thêm vài tiếng thú rống truyền ra, sáu đầu năng lượng dị thú vừa tiêu tán lại hợp lại thành ba đầu càng thêm khổng lồ, thân hình lớn chừng bốn trăm thước, năng lượng dao động càng thêm mãnh liệt.

- Thật đúng là quỷ dị!

Lục Lâm Thiên nhướng mày, không nghĩ tới lại không tiêu diệt được đoàn năng lượng thể kia, đánh trúng kích tán, nhưng sau khi hợp lại càng thêm mạnh mẽ.

- Ngao…

Bạch Linh rít gào, âm thanh như lang khiếu, tám cự vĩ không ngừng cắn nuốt thiên địa năng lượng giữa không trung.

Chương 2257: Cường giả nhân loại

Xuy xuy…

Tám cự vĩ phóng lên cao, cuối cùng xòe ra như hình quạt phát ra bạch sắc quang thúc sáng chói.

Quang thúc tiêu tán, bản thể Bạch Linh bắt đầu biến to, quanh thân bao phủ bạch mang, bạch mang thu liễm, dần dần hiện ra một thân ảnh xinh đẹp.

Hống hống…

Ba đầu năng lượng dị thú rít gào, lao thẳng tới trước, vô cùng hung mãnh.

Oanh oanh oanh!

Thân hình Lục Lâm Thiên chỉ lưu lại tàn ảnh, ba âm thanh nổ bạo trầm thấp vang lên, ba chưởng ấn đẩy lui ba năng lượng dị thú, chẳng qua chúng vẫn chưa tiêu tán.

Đặng đặng đặng!

Ba đầu năng lượng dị thú bị đẩy lui, căm tức nhìn Lục Lâm Thiên.

- Thật mạnh!

Hống!

Advertisement

Ba đầu dị thú lại rít gào hóa thành ba đạo lưu quang bắn ra.

- Vất vả ngươi, giao cho ta đi!

Nhưng đúng ngay lúc này một âm thanh yêu kiều vang lên, không gian chợt chao đảo, một thân ảnh xuất hiện trước người Lục Lâm

Thiên.

Bạch Linh điểm mũi chân bay lên không trung, thủ ấn biến đổi, yêu nguyên tràn ra, hóa thành ba đạo trảo ấn lớn vài trăm thước đánh thẳng tới ba đầu năng lượng dị thú.

Oanh oanh oanh!

Trảo ấn bắt lấy ba đầu năng lượng dị thú, không gian lực vỡ áp, trực tiếp đánh tan ba đầu dị thú thành mảnh nhỏ.

Kình phong gió lốc khủng bố thổi quét chân trời, năng lượng phong hệ nồng đậm tan loãng, Bạch Linh lại đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Lâm Thiên, ngươi không sao chứ?

Advertisement

Bạch Linh mỉm cười dịu dàng, nụ cười kia thật khó có cơ hội nhìn thấy.

- Ta không sao!

Lục Lâm Thiên phục hồi lại tinh thần, nói:

- Chúc mừng ngươi đột phá bát giai hậu kỳ!

- Ân, đột phá rồi!

Bạch Linh mỉm cười đáp.

- Hống!

Giữa không trung, năng lượng dị thú lại ngưng tụ, lần này chỉ ngưng tụ thành một đầu lớn hơn ngàn thước, bộ dáng dữ tợn, cuồng phong gào thét không ngớt, chấn động không gian xung quanh tán khai.

- Năng lượng thể này thật sự quỷ dị!

Bạch Linh nhíu mày muốn ra tay.

- Lưu cho ta đi, giúp ta hộ pháp!

Lục Lâm Thiên đặt tay lên vai Bạch Linh ngăn cản nàng, nhìn đầu năng lượng dị thú lớn hơn ngàn thước, liếм môi, ánh mắt lộ vẻ tham lam, năng lượng thể khổng lồ như thế, hắn đi đâu mà tìm a!

- Được, cẩn thận một chút!

Bạch Linh ngừng lại, nàng thoáng cân nhắc đã biết Lục Lâm Thiên muốn làm gì.

- Hống!

Năng lượng dị thú rít gào một tiếng, đột nhiên lao thẳng về hướng hai người, thân hình khổng lồ đυ.ng nát không gian, trảo ấn xé không rơi xuống.

- Hống!

Một tiếng gầm thật lớn vang lên, Lục Lâm Thiên khởi động Thanh Linh khải giáp thành trạng thái hổ biến.

Xuy!

Một đạo trảo ấn bay ra, va chạm lên trảo ấn năng lượng dị thú, trảo ấn va chạm cũng không truyền ra chút âm thanh, chỉ có quang mang đột nhiên chói sáng.

- Âm Dương Linh Vũ quyết!

Ngay trong nháy mắt va chạm, Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, từ trong trảo ấn tuôn ra chân khí lốc xoáy cắn nuốt, lập tức hấp xả năng lượng dị thú kéo tới gần.

- Hống!

Năng lượng dị thú sợ hãi, dưới lực cắn nuốt thật lớn không cách nào giãy dụa, năng lượng bàng bạc như hồng thủy tràn vào trong người Lục Lâm Thiên.

Sở dĩ Lục Lâm Thiên sử dụng hổ biến, là vì muốn dùng thân thể khổng lồ cắn nuốt năng lượng với tốc độ càng thêm nhanh chóng hơn.

Xuy!

Bên trong không gian chỉ vang lên âm thanh hai cỗ lực lượng va chạm luân phiên, năng lượng dị thú không ngừng giãy dụa, nhưng chân khí của nó ngày càng phai nhạt, chậm rãi thu nhỏ lại.

Năng lượng thể vốn không có linh trí, tự nhiên không biết nên làm sao đối kháng lực cắn nuốt, nhưng dù cho có linh trí cũng chỉ vô dụng.

Lốc xoáy xoay tròn, một cỗ năng lượng bị trảo ấn lốc xoáy không ngừng nuốt chửng, Âm Dương Linh Vũ quyết vận chuyển, năng lượng phong hệ tinh thuần như nước thủy triều dũng mãnh tràn vào trong thân thể của Lục Lâm Thiên.

Nửa canh giờ trôi qua, năng lượng dị thú hoàn toàn mất đi sức giãy dụa, vài giờ sau đã bị Lục Lâm Thiên hoàn toàn cắn nuốt sạch sẽ.

Ngay khi tia năng lượng cuối cùng hoàn toàn biến mất, thân thể Lục Lâm Thiên chợt lóe điện mang khôi phục lại hình người, lập tức khoanh chân ngồi xuống, thủ ấn kết xuất, khí tức bắt đầu tăng lên.

Cắn nuốt một đầu năng lượng dị thú khổng lồ như vậy, tương đương năng lượng của một Vũ Tôn ngũ trọng đỉnh phong, nhưng tinh thuần hơn rất nhiều.

…

Bên trong một hang động, Tử Hiên lão tổ nhìn thấy Đại Hồn Anh của Lục Lâm Thiên, ánh mắt cực kỳ kinh ngạc.

- Bái kiến Tử Hiên sư bá!

Đại Hồn Anh cung kính hành lễ, từ khi đi tới Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc đến hôm nay đã qua hai tháng thời gian, Đại Hồn Anh lần đầu tiên gặp mặt Tử Hiên lão tổ, lúc còn ở bên ngoài Luân Hồi cốc cũng chỉ nghe qua âm thanh mà thôi, vì vậy hắn mới đi theo trở về nơi này.

- Thật quỷ dị!

Tử Hiên lão tổ luôn nhìn chằm chằm vào Đại Hồn Anh, sau một lát lẩm bẩm nói:

- Nguyên lai là thân thể do tàn hồn cùng sát khí ngưng tụ, thì ra là thế!

- Ánh mắt của Tử Hiên sư bá thật lợi hại!

Đại Hồn Anh có chút khìếp sợ, đây là lần đầu tiên có người trực tiếp nhận ra bản chất của Đại Hồn Anh.

- Có thể dùng tàn hồn cùng sát khí ngưng tụ phân thân, chỉ sợ phải cần một ít cơ duyên mới được, xem như là kỳ tích, không nghĩ tới ngươi còn có thủ đoạn như thế.

Tử Hiên lão tổ nói:

- Thủ đoạn này của ngươi quỷ dị đặc thù, nhưng phải chú ý, nếu gặp phải người có thủ đoạn đặc thù về linh hồn, tốt nhất là tránh đi, bằng không sẽ tổn thất lớn!

- Tiểu tử nhớ kỹ!

Đại Hồn Anh gật đầu, lập tức hỏi:

- Tử Hiên sư bá, đại ca ta không có việc gì chứ?

Đại ca Dương Quá biến mất bên trong Luân Hồi cốc, Lục Lâm Thiên đã tìm mãi vẫn không phát hiện được dấu vết, nơi này đã hoàn toàn biến dạng, thậm chí không gian quỷ dị mà Tuyết Sư cùng Mặc Lang đã đi qua cùng vài chỗ mà ba người Lục Tâm Đồng bị nhốt cũng đã biến mất không còn bóng dáng.

- Luân Hồi cốc luôn có chút quỷ dị, không ít cường giả yêu tộc, thậm chí là Huyền Vũ cùng Bạch Hổ hoàng tộc cũng từng đi vào tìm kiếm qua, nhưng không phát hiện được gì, cuối cùng đành bất đắc dĩ trở ra, thậm chí bản thân ta cũng đã nghiên cứu mấy chục năm rồi.

Tử Hiên lão tổ nói.

- Ý của ngài là trong Luân Hồi cốc có bí mật gì hay sao?

Lục Tâm Đồng hỏi.

- Thể chất thiên phú của nữ oa nhi ngươi thật không tệ, trời sinh độc thể, ta từng nghe nói qua có một vị cường giả trời sinh độc thể, thực lực cực kỳ khủng bố, làm cho người ta nghe tên đã sợ mất mật!

Nhìn Lục Tâm Đồng, Tử Hiên lão tổ cười nói:

- Ta đã tìm kiếm bí mật trong Luân Hồi cốc suốt mấy chục năm, nhưng không tìm được gì, nhiều lần suýt nữa bị vây khốn, nhưng cũng có phát hiện được chút ít tình huống.

- Trong Luân Hồi cốc hẳn là do một vị siêu cấp cường giả bố trí một ít thủ đoạn, hơn nữa còn là Vũ giả nhân loại, nhưng cụ thể thế nào thì ta không biết, vị cường giả kia thủ đoạn bất phàm, mà bây giờ những nơi kia đều biến mất, ngươi nói Dương Quá lại mất tích bên trong, chỉ sợ có quan hệ tới vị cường giả kia!

Tử Hiên lão tổ nói.

- Sư bá, vậy đại ca của ta có bị nguy hiểm hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Chương 2258: Đột phá tứ trọng

- Vậy thì không biết, chỉ có hai kết quả, một là đạt được đại cơ duyên, hai là bất hạnh bỏ mạng, vậy phải xem vận mệnh của hắn, nhưng theo ta quan sát hẳn là cơ hội trước lớn hơn một chút, bằng không những địa phương kỳ quái trong cốc cũng sẽ không biến mất.

Tử Hiên lão tổ nói.

- Chỉ mong đại ca không có việc gì!

Lục Tâm Đồng lo lắng nói.

Bên trong một không gian cổ xưa, Dương Quá nhìn thạch thất trước mắt, có vẻ rung động cùng khẩn trương.

- Dương Quá, ngươi là người đầu tiên thông qua sát hạch của chủ nhân bố trí, nhờ vậy ta cũng đã thức tỉnh, vào đi thôi, có thể đạt được truyền thừa của chủ nhân hay không phải xem vận mệnh của ngươi!

Một thân ảnh đứng bên cạnh nói, chợt vung tay lên, trước mặt xuất hiện một khe không gian.

Dương Quá nhíu mày nhìn thạch thất, lập tức bước tới, tiến vào bên trong, khe không gian lập tức biến mất.

Bên trong mật địa Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, Bạch Linh khoanh chân ngồi, ánh mắt nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, thân ảnh kia luôn làm lòng nàng gợn sóng, càng áp chế thì dao động càng lớn.

Hô!

Ngay khi Bạch Linh có chút thẫn thờ, quang quyển trước mặt đột nhiên dao động kịch liệt.

- Rốt cục cũng tới lúc đột phá sao!

Advertisement

Bạch Linh thì thào nói, tâm thần lập tức quan sát bốn phía, giờ phút này không thể bị quấy rầy.

Theo thời gian trôi qua, Lục Lâm Thiên cảm giác đan điền khí hải của mình trướng đầy, rốt cục đã tới mức không thể áp chế, hắn không chế cỗ chân khí tinh thuần cuối cùng, lại truyền vào trong đan điền khí hải.

- Phanh!

Bên trong đan điền truyền tiếng nổ tung, một cỗ khí tức cường hãn bắt đầu lan tràn, khiến không gian xung quanh ba động mãnh liệt.

Một cỗ năng lượng phong hệ tràn ra, lại giống như những sợi tơ trắng rậm rạp lượn lờ bên ngoài thân thể, xen lẫn thiên địa năng lượng hội tụ, cuối cùng dũng mãnh tràn vào cơ thể, tuần hoàn không ngớt.

Chân khí trên người Lục Lâm Thiên ngày càng mạnh, trong cơ thể cấp tốc phát sinh biến hóa, mỗi lần thăng cấp tựa hồ đều xuất hiện biến chất nho nhỏ.

- Vũ Tôn tứ trọng lại có dao động kịch liệt như thế sao!

Bạch Linh có chút kinh ngạc, nhìn dao động chỉ sợ dù là Vũ Tôn lục trọng cũng khó thể so sánh.

Một canh giờ sau Lục Lâm Thiên mở mắt, trong mắt bắn ra tinh quang, lập tức thu liễm trở lại.

Advertisement

Xuy!

Tay phải vung lên, hóa chưởng thành trảo, trảo ấn rơi xuống, không gian xuất hiện khe nứt thật nhỏ, chân khí của Lục Lâm

Thiên mạnh mẽ hơn lúc trước rất nhiều.

- Vũ Tôn tứ trọng!

- Hiệu quả của mật địa quả thật không kém, nhưng muốn đột phá lên ngũ trọng không biết cần chờ thời gian bao lâu…

- Lâm Thiên, chúc mừng đột phá, thực lực bây giờ hẳn càng thêm mạnh mẽ đi!

Bạch Linh nhẹ nhàng đi tới bên cạnh cười nói.

- Chỉ mới tứ trọng mà thôi, so sánh với một ít cường giả vẫn không bằng, so với nhóm người đại trưởng lão nhị trưởng lão chỉ sợ chênh lệch càng lớn.

Lục Lâm Thiên đứng dậy nói.

- Ngươi còn chưa biết đủ, đại trưởng lão tu luyện hơn tám ngàn năm, nhị trưởng lão tu luyện cũng hơn bảy ngàn năm, ngươi mới tu luyện bao lâu, lời này của ngươi nếu bị họ nghe được chỉ sợ họ đánh ngươi cho xem!

Bạch Linh khẽ cười nói.

Nụ cười động lòng người làm Lục Lâm Thiên ngây người.

- Sao vậy, trên mặt của ta có gì sao?

Bạch Linh nghi hoặc hỏi.

- Không có, chỉ cảm giác vài năm không gặp ngươi vẫn xinh đẹp như thế.

Lục Lâm Thiên cười trả lời.

- Ngươi cũng nói chuyện ngọt ngào như vậy, cẩn thận Hồng Lăng cùng Cảnh Văn không tha cho ngươi.

Bạch Linh trừng mắt, mang theo vẻ thẹn thùng, lại không có vẻ tức giận, nếu là người khác nói chuyện như vậy chỉ sợ đã bị xé thành mảnh nhỏ.

Xuy xuy!

Đúng ngay lúc này không gian đột nhiên run lên, giống như sắp bị sụp đổ, một cỗ lực lượng bài xích thật lớn đột nhiên bao phủ lên thân thể hai người, không gian dao động kịch liệt, sau đó hai người đã bị bài xích ra ngoài.

- Ca ca!

Khi hai người phục hồi lại tinh thần, chân khí cùng yêu nguyên run lên, thân ảnh nhẹ nhàng rơi xuống đất.

- Ca ca!

- Lão đại!

Trong hang động, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long cùng Đại Hồn Anh đều có mặt, bản thể vừa xuất hiện, Đại Hồn Anh lập tức hóa thành tử kim quang mang bay vào trong ấn đường bản thể.

- Đều có đột phá, tạo hóa thật không thấp!

Ánh mắt Tử Hiên lão tổ lộ ra ý cười, đảo qua Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh nói.

- Tiểu tử, kế tiếp các ngươi dự định đi tới hang ổ của ô quy tộc hả?

Tử Hiên lão tổ ngồi trên ghế, thản nhiên hỏi.

- Tiền bối, dù sao ta cũng xem như người của Huyền Vũ tộc, ngươi gọi ô quy có phải gọi luôn cả ta hay không chứ!

Tiểu Long liếc mắt nói, suốt ba tháng nay hắn đã thân quen với Tử Hiên lão tổ không ít, nói chuyện cũng không khách khí, luôn cảm giác Tử Hiên lão tổ gọi ô quy chẳng khác gì mắng luôn cả mình.

- Ngươi gấp cái gì, đám ô quy kia có chịu nhận ngươi hay không còn chưa biết đâu, nếu không thừa nhận ngươi phải làm sao? Hơn nữa cho dù ta gặp đám ô quy kia vẫn gọi là ô quy, bọn hắn cũng không dám làm gì ta!

Tử Hiên lão tổ cười đáp.

- Cho dù bọn hắn muốn nhận ta, ta còn không thèm tiếp nhận ấy chứ, ta chỉ muốn đi tìm cha ta!

Tiểu Long nói.

- Ngươi nghĩ muốn đi thì đi sao, chỉ sợ ngươi còn chưa thấy được cha ngươi thì đã bị họ bắt lấy!

Tử Hiên lão tổ nói.

- Vậy ta liều mạng với bọn hắn!

Ánh mắt Tiểu Long trầm xuống.

- Lại có khí khái!

Tử Hiên lão tổ nói:

- Nhưng các ngươi có biết lối vào hang ổ ô quy ở nơi nào không, ta sợ các ngươi hoàn toàn không biết đi!

- Việc này…

Tiểu Long gãi đầu, hắn thật sự là không biết.

- Sư bá, ngài nhất định đã biết!

Lục Lâm Thiên cười hỏi.

- Đương nhiên!

Tử Hiên lão tổ mỉm cười, lại nghiêm túc nói:

- Các ngươi muốn biết thì ta nói cho biết, nhưng các ngươi phải nghĩ kỹ, đi vào trong Huyền Vũ hoàng tộc hẳn phải chết không nghi ngờ, nhưng hiện tại có thể xoay chuyển, nhưng họa phúc khó dò, các ngươi xác định phải đi sao?

- Thỉnh sư bá báo cho, tiểu tử nhất định phải bồi Tiểu Long đi xem sao.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói.

- Lão tổ, Bạch Linh cũng muốn đi xem, thỉnh lão tổ thành toàn!

Bạch Linh hành lễ nói, lúc trước nàng đã đáp ứng Tiểu Long giúp hắn đi tìm kiếm cha mẹ hắn.

Tử Hiên lão tổ nhìn Bạch Linh, nói:

- Cũng được, vốn định chỉ đạo cho ngươi một chút, hơn nữa ta có ý định ra ngoài một chuyến, ngươi đi Huyền Vũ hoàng tộc cũng không sao, mặc dù thực lực của ngươi cũng không mấy tác dụng, nhưng đi vào trong đó cũng có vài lão ô quy cấp chút mặt mũi cho ta.

- Đa tạ lão tổ thành toàn!

Bạch Linh nói.

- Ta xem lại huyết độc của ngươi đã!

Tử Hiên lão tổ nói, tàn ảnh đã đi tới bên người Bạch Linh, từng đạo thủ ấn bay ra nhanh như chớp.

Lục Lâm Thiên, Tiểu Long cùng Lục Tâm Đồng đều lui về phía sau, ánh mắt có chút khẩn trương, Bạch Linh trúng huyết độc ai cũng biết, không biết Tử Hiên lão tổ ra tay có thể giải trừ hay không.

Từng đạo thủ ấn rơi xuống, lúc Tử Hiên lão tổ thu hồi thủ ấn, sắc mặt biến thành ngưng trọng.

- Sư bá, huyết độc trên người Bạch Linh thế nào?

Lục Lâm Thiên tiến lên hỏi.

Chương 2259: Đi Huyền Vũ tộc

- Huyết độc của Huyết Dực Yêu Bức bộ tộc đúng là quỷ dị, ta cần suy nghĩ kỹ càng, muốn giải trừ không phải không được, nhưng làm vậy linh hồn sẽ bị trọng thương, ảnh hưởng thật lớn cho tu vi sau này!

Tử Hiên lão tổ nói.

Nghe vậy sắc mặt mọi người biến hóa, linh hồn bị trọng thương, thân là tu luyện giả đương nhiên đều biết đại biểu cho điều gì.

- Chẳng lẽ không có cách nào giải trừ huyết độc mà không làm ảnh hưởng tới linh hồn sao?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng hỏi.

- Đối với loại chuyện này ta cũng không phải kẻ chuyên nghiệp.

Tử Hiên lão tổ nói:

- Có lẽ lão quái vật sẽ có biện pháp cũng không nhất định, lần này ta định đi Cổ Vực một chuyến, tới lúc đó hỏi thăm hắn.

- Sư bá, ngươi muốn đi tìm Nam thúc?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Hắn đang ở Cổ Vực, ta đương nhiên phải nhanh chóng tới thăm, nếu không phải mấy tháng nay các ngươi ở trong mật địa, ta đã sớm đi từ lâu.

Tử Hiên lão tổ nói, lại nhìn qua Bạch Linh:

Advertisement

- Bạch Linh, ngươi trúng huyết độc vốn chỉ có ba tháng thời gian, nhưng đại trưởng lão giúp ngươi áp chế duy trì thêm nửa năm, vừa rồi ta cũng giúp ngươi áp chế một chút, chỉ có thể kéo dài thêm một năm, nếu còn tiếp tục áp chế sẽ gây thương tổn linh hồn của ngươi, cho nên hiện tại ngươi chỉ có một năm rưỡi thời gian.

- Đa tạ lão tổ!

Bạch Linh hành lễ nói, nàng cũng không quá lo lắng.

- Hắc sắc huyết tuyến trên lòng bàn tay ngươi chính là nó, nếu huyết tuyến lan tràn tới đầu ngón tay là lúc huyết độc bùng nổ, trong khoảng thời gian này nếu ngươi bị thương hoặc là thi triển thiên phú công kích cũng sẽ khiến huyết độc tái phát, ngươi phải chú ý.

Tử Hiên lão tổ nghiêm túc nói.

Hôm sau trời mờ sáng, sương mù vẫn bao phủ khắp nơi, gió lạnh thổi qua, không khí vô cùng tươi mát.

- Các ngươi cẩn thận!

Trên một ngọn núi, Tử Hiên lão tổ nhìn Tiểu Long nói:

Advertisement

DÀNH CHO BẠN

Go88- Trải nghiệm game bài đẳng cấp tại đây! Tìm link chính hãng

Thêm...

602

151

201

- Tiểu tử, ngươi nhớ kỹ trong hang ổ ô quy nếu có người tìm ngươi gây phiền toái cũng không cần sợ, dùng sức làm loạn cho ta, làm cho bọn hắn long trời lở đất, làm càng lớn đối với ngươi càng thêm ưu đãi.

- Ân, đã biết!

Tiểu Long gật đầu đáp.

- Hắc hắc, nhớ rõ là tốt rồi, tốt rồi!

Tử Hiên lão tổ gật đầu, trong mắt lộ ý cười quỷ dị.

- Sư bá, tiểu tử cáo từ!

Lục Lâm Thiên lên tiếng, mọi người cùng rời đi.

Bên ngoài lối vào Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, không gian xung quanh chao đảo, vài thân ảnh bay ra, nháy mắt hóa thành lưu quang biến mất cuối chân trời.

- Lão tổ, nếu Tiểu Long tới Huyền Vũ bộ tộc, có bị họ đánh chết hay không?

Đại trưởng lão hỏi.

- Tộc có tộc quy, họa phúc khó định, nhưng trên người tiểu gia hỏa có Yêu Hoàng khí thiên cấp, còn đạt được truyền thừa của một vị tiền bối Huyền Vũ tộc, chỉ sợ đám lão ô quy cũng luyến tiếc giết hắn, cũng không dám giết, dù sao phải xem đám lão ô quy kia làm sao quyết định!

Tử Hiên lão tổ nói.

- Lão tổ, nhưng vừa rồi ngươi dặn tiểu gia hỏa kia gây lớn chuyện trong Huyền Vũ bộ tộc, chẳng lẽ thật sự làm càng lớn thì càng có lợi cho tiểu gia hỏa kia sao?

Đại trưởng lão nghi hoặc hỏi.

- Hắc hắc, đương nhiên không phải!

Tử Hiên lão tổ cười hắc hắc nói:

- Ta chỉ chướng mắt đám lão ô quy kia, khiến cho bọn hắn đau đầu một chút, có tiểu gia hỏa kia, lại thêm Lục Lâm Thiên cũng không phải kẻ hiền lành, đủ cho bọn hắn bận rộn!

- Vậy…

Đại trưởng lão bất đắc dĩ, vị lão tổ này đã sống trên vạn năm, không nghĩ tới tính cách vẫn như một đứa bé bướng bỉnh, nhưng thực lực chỉ sợ đã vào hàng ngũ một trong những siêu cường giả đỉnh phong cấp đại lục.

- Phải rồi, ta muốn đi, đi Cổ Vực thăm vị lão đệ kết bái của ta, thuận tiện có chuyện quan trọng thương lượng với hắn, Bạch Linh cũng đã đi Huyền Vũ hoàng tộc, ngươi quản lý bộ tộc một chút!

Tử Hiên lão tổ nói xong, thân ảnh chợt lóe đã biến mất không thấy.

- Nói đi là đi, ai!

Đại trưởng lão thở dài, thân ảnh cũng biến mất.

Núi non liên miên, đã cuối mùa thu, màu xanh biếc đã thay thế bằng vẻ ố vàng xơ xác.

Hô!

Giữa không trung, cuối chân trời đột nhiên hiện ra một đạo bạch quang lướt nhanh về phía trước.

- Tâm Đồng, muội có biện pháp nào với huyết độc này không?

Trên lưng Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên vẫn đang suy nghĩ biện pháp giải độc cho Bạch Linh, xoay người hỏi Lục Tâm Đồng, nàng là hành gia trong dụng độc, có lẽ sẽ tìm được biện pháp.

- Lần trước Tâm Đồng đã giúp ta xem qua.

Bạch Linh cười nói.

Lục Tâm Đồng biết ca ca lo lắng, mang theo vẻ xin lỗi nói:

- Muội cũng không có cách nào, huyết độc không đơn thuần là kịch độc, vốn muội cũng có thể giúp Bạch Linh tỷ áp chế thêm nửa năm thời gian, nhưng Tử Hiên lão tổ ra tay áp chế một năm rồi nên muội không còn biện pháp khác.

- Ngay cả muội cũng không có cách nào sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên càng ngưng trọng.

- Kỳ thật muội cũng có thể thanh trừ chất độc trong người Bạch Linh tỷ hoàn toàn, nhưng vẫn sẽ làm tổn thương linh hồn, không tới thời khắc cuối cùng đừng dùng biện pháp này!

Lục Tâm Đồng nói.

- Mọi người cũng không cần lo lắng cho ta!

Bạch Linh vỗ nhẹ vai Tiểu Long, nói:

- Hiện tại Tiểu Long cần đi Huyền Vũ hoàng tộc, đây là việc khẩn cấp trước mắt, chỉ sợ chúng ta đi vào sẽ gặp phải không ít phiền toái!

- Dù sao ta đã quyết định, ai dám ngăn cản ta đi tìm cha ta, ta sẽ liều mạng với hắn!

Tiểu Long siết chặt nắm tay nói.

- Nếu có thể liều mạng thì có thể làm được, chỉ sợ thậm chí chúng ta cũng không có thực lực để liều mạng!

Lục Lâm Thiên nói.

- Lão đại, ngươi đây là đề cao chí khí người khác, diệt uy phong của mình!

Tiểu Long nói.

- Không phải, dù không địch lại chúng ta cũng phải đại náo một trận, nếu chọc giận hai huynh đệ chúng ta, dù Huyền Vũ hoàng tộc là trời chúng ta cũng phải chọc ra một lỗ thủng!

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Còn có ta mà!

Thiên Độc Yêu Long kêu lên.

- Đại náo Huyền Vũ hoàng tộc, trời ạ!

Chỉ có Mặc Lang không nói gì, nghĩ tới chuyện đó cũng đủ làm hắn tuôn mồ hôi lạnh.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú xuống bên dưới, dãy núi nguy nga sừng sững trong tầm mắt, cảnh tượng lướt qua thật nhanh, một lúc sau hắn khoanh chân ngồi xuống nhắm mắt dưỡng thần.

Vừa nhắm mắt lại, Lục Lâm Thiên tiếp tục lĩnh ngộ Thời Không Lao Ngục của mình.

Núi non trùng điệp, bên trên một sườn núi thấp thoáng một dãy kiến trúc khổng lồ, lúc này là cuối mùa thua, cả vùng núi bao phủ một mảnh vàng nhạt úa tàn.

Nhưng trên ngọn núi cây cối lại xum xuê, lá vàng điêu linh, gió thu thổi qua mang theo khí lạnh tươi mát.

Trên một quảng trường, một thân ảnh nho nhỏ, đoản kiếm trong tay không ngừng huy động kiếm ảnh, tuy thân ảnh thật nhỏ nhưng vũ kiếm vẫn có chút khí thế.

Thân ảnh kia chính là một nữ đồng, nhìn qua cực kỳ đáng yêu nhưng khi múa kiếm lại mang theo vẻ túc sát.

Đương!

Sau một lát nữ đồng thu kiếm, dùng đoản kiếm chống xuống đất, bắt đầu thở hổn hển.

Nữ đồng chỉ khoảng hai ba tuổi, bím tóc nhỏ vểnh về phía trước, dây cột tóc màu hồng phất phơ, đôi mắt đen nhánh, khuôn mặt đỏ hồng, hẳn là đã mệt nhọc.

Chương 2260: Bản thể Huyền Vũ

- Du Thược, có mệt hay không?

Một âm thanh thanh thúy truyền tới, một thân ảnh xinh đẹp chậm rãi đi qua, khuôn mặt tuyệt mỹ, lại không trang điểm nhưng vẫn lộ ra vẻ dễ thương, chính là Lăng Thanh Tuyền.

- Mẹ!

Tiểu nữ đồng nhìn thấy Lăng Thanh Tuyền liền bổ nhào tới.

- Du Thược ngoan, cho mẹ ôm cái nào!

Lăng Thanh Tuyền xoay người ôm nữ đồng vào lòng.

- Mẹ, sao bây giờ mẹ mới trở về, con nhớ mẹ!

Nữ động quyệt miệng hôn Lăng Thanh Tuyền, ánh mắt lộ vẻ cao hứng nói.

- Mẹ đi ra ngoài làm chút việc, nào, cho mẹ nhìn xem Du Thược có cao lớn hơn hay không!

Lăng Thanh Tuyền đặt nữ đồng xuống đất, cẩn thận kiểm tra, ánh mắt thật ôn nhu.

- Mẹ, cha con đâu, vì sao người khác có cha mà con không có?

Nữ đồng nhận chân nhìn Lăng Thanh Tuyền hỏi.

- Việc này…

Advertisement

Lăng Thanh Tuyền ngẩn ra, ánh mắt có vẻ than thở cùng bất đắc dĩ.

- Mẹ, mỗi lần mẹ đều không chịu nói với con, lần này con nhất định phải biết!

Tiểu nữ đồng nhận chân nhìn Lăng Thanh Tuyền, đôi mắt trẻ con sâu thẳm, mũi cao thẳng mang theo tính cách quật cường.

- Du Thược, có một ngày nào con đột phá Vũ vương linh vương thì mẹ sẽ nói với con, được không?

Lăng Thanh Tuyền quan sát nữ đồng, trên vầng trán nữ nhi đã lộ ra khí chất giống như hắn.

- Được, chúng ta ngoéo tay, một lời đã định, tới lúc đó mẹ nhất định phải nói cho con biết.

Tiểu nữ đồng nói.

- Được, mẹ đưa con đi ăn thức ăn ngon được chứ?

Lăng Thanh Tuyền đứng dậy nắm tay nữ nhi, lập tức đi xuống núi, tiểu nữ đồng tung tăng chạy xuống, giống như con bướm nhỏ, tiếng cười khanh khách không ngừng quanh quẩn.

Advertisement

…

Thời gian chậm rãi trôi qua, bảy ngày sau trên không trung bạch quang chợt lướt, khí lãng khuếch tán, sau một lát trước mặt họ xuất hiện một mảnh thủy vực khổng lồ.

- Chúng ta đã tới nơi rồi!

Bạch Linh lên tiếng.

- Xuy!

Lục Lâm Thiên dừng lĩnh ngộ, mở mắt, ánh mắt thâm thúy như tinh tú trong đêm, mọi người cùng dừng tu luyện, lập tức nhảy xuống lưng Tuyết Sư lăng không đứng thẳng, Tuyết Sư cũng hóa thành hình người.

- Tới rồi sao?

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào thủy vực phía trước, núi non liên miên bao quanh, phong cảnh thật mỹ lệ, nhưng không nhìn thấy bóng dáng của Huyền Vũ hoàng tộc.

- Phải, ở bên trong!

Bạch Linh lập tức nhìn Tiểu Long nói:

- Tiểu Long, ngươi gọi bọn hắn đi ra đi!

- Được!

Tiểu Long gật đầu, liền bước về phía trước, thủ ấn biến hóa, trên ngón trỏ bay ra một giọt máu tươi, lập tức ngưng tụ thành thủ ấn quỷ dị.

- Mở cửa ra cho ta!

Tiểu Long quát một tiếng, thủ ấn đẩy ra, trực tiếp bay thẳng lên trời cao.

- Phanh!

Không gian phía trước rõ ràng là trống rỗng, nhưng lúc này lại đột nhiên nổ tung, cả không gian nổi lên dao động kịch liệt.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, không trung đột nhiên yên tĩnh trở lại.

- Không có phản ứng sao?

Lục Tâm Đồng lẩm bẩm.

Nhưng lời của nàng còn chưa dứt, đột nhiên từ trên không vang lên tiếng quát như sấm:

- Là ai muốn chết, dám ở trước cửa Huyền Vũ hoàng tộc hô to gọi nhỏ!

Xuy xuy!

Giữa không trung đột nhiên hiện lên một cửa động giống như khe không gian, từng luồng gió xoáy gào thét lan tràn, hai thân ảnh tráng kiện đã xuất hiện ngay trước mặt mọi người.

Đó là hai người chừng ba mươi tuổi, thân mặc trường bào, mắt sáng như sao.

Khí tức trên người của họ làm cho Mặc Lang, Tuyết Sư cùng Phi Thiên Ngô Công vô hình trung đều bị áp chế.

- Hai thất giai sơ kỳ sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nguyên lai Huyền Vũ hoàng tộc cũng có không gian riêng của mình, nếu không biết chính xác địa chỉ, dù tìm khắp Tổ Yêu lâm cũng không tìm thấy.

- Là các ngươi ồn ào sao?

Hai người xuất hiện, người bên trái sắc mặt giận dữ, trong lòng lại có chút nghi hoặc, lối vào trong tộc cũng chỉ có tộc nhân mới có thể mở ra, những yêu thú khác căn bản không thể mở thậm chí là không thể va chạm vào, mà vừa rồi lối vào nổi lên dao động kịch liệt, mà những người trước mắt cũng không phải tộc nhân.

- Là ta hô, có vấn đề gì sao?

Tiểu Long thản nhiên nói.

- Ngươi lại có chuyện gì, nếu không nói rõ ràng cũng đừng trách chúng ta không khách khí!

Người bên phải tiến lên một bước, cảm giác được khí tức trên người Tiểu Long, ánh mắt hắn có chút biến hóa.

- Mở cửa cho chúng ta đi vào là được, những chuyện khác không liên quan các ngươi!

Tiểu Long nhíu mày, dù sao cũng không có biện pháp lẻn vào Huyền Vũ bộ tộc, chi bằng nghe lời Tử Hiên lão tổ, đại náo một trận.

- Càn rỡ!

Đại hán bên phải quát lớn một tiếng, thân là thành viên Huyền Vũ hoàng tộc, nhưng thiếu niên kia lại không hề xem họ vào trong mắt, làm sao còn nhẫn nhịn được, thân ảnh lao thẳng về hướng Tiểu Long, chân khí phóng thích, một đạo quyền ấn vung thẳng tới.

- Phanh!

Một quyền đánh ra rơi thẳng lên người Tiểu Long, tựa như đánh lên tấm sắt, một cỗ phản lực chấn khai, khiến cánh tay người kia răng rắc một tiếng liền bị gãy xương.

- Hừ, cút xuống cho ta, chỉ bằng các ngươi còn chưa xứng cho ta động thủ!

Tiểu Long quát lớn.

Tiểu Long vốn tới gây chuyện, vì vậy sẽ không khách khí, cười lạnh nhìn hai người trước mắt, trong tích tắc một quyền đã rơi lên vai trái đại hán kia.

- Phanh!

Âm thanh nổ tung trầm thấp, thân thể đại hán rơi thẳng xuống dưới thủy vực, kí©ɧ ŧɧí©ɧ sóng lớn dựng lên mấy chục thước, nhìn qua chẳng khác gì thủy lôi nổ tung.

- Càn rỡ, các ngươi thật lớn mật!

Đại hán còn lại hét một tiếng, nhưng một trảo ấn đã rơi lên cổ hắn.

- Ngoan ngoãn mang ta đi vào, bằng không cho ngươi biết tay!

Âm thanh Tiểu Long truyền vào trong tai của hắn.

- Ngao!

Bên trong thủy vực vang lên tiếng nổ tung, một vật kềnh càng phóng lên cao, cùng âm thanh nghe như long ngâm rít gào, sóng nước cuồn cuộn, đại hán khi nãy đã hóa thành bản thể Huyền Vũ lớn chừng bảy trăm thước, một cỗ Yêu Hoàng khí lan tràn.

- Đây là bản thể Huyền Vũ sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, bản thể Huyền Vũ này không phải thú thể quy xà giao nhau, mà chỉ là thú thể quy hình mà thôi, toàn thân lóe sáng quang mang, mai rùa lan tràn Yêu Hoàng khí, nhưng loãng hơn Tiểu Long rất nhiều, bởi vì Yêu Hoàng khí của Tiểu Long cũng làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy uy áp, hơn nữa dù là giữa hắn cùng Tiểu Long đã có huyết khế.

- Đồ khốn, dám mạo phạm Huyền Vũ hoàng tộc, ngươi nhất định phải chết!

Bản thể Huyền Vũ khổng lồ xoay quanh, rít gào cả giận quát.

- Yêu Hoàng khí huyền cấp mà thôi, còn dám ở trước mặt ta hung hăng càn quấy!

Thân ảnh Tiểu Long đột nhiên biến mất tại chỗ.

- Cút xuống đi!

Một giây sau Tiểu Long quát lớn một tiếng, một đạo quyền ấn đã đánh lên mai rùa.

- Phanh!

Âm thanh nổ tung trầm thấp, cự lực trút xuống, trên mai rùa vang lên tiếng răng rắc, lập tức hiện ra nứt nẻ rậm rạp như mạng nhện.

Oanh!

Ngay sau đó đầu Huyền Vũ lập tức nện xuống thủy vực bên dưới, kích lên sóng nước càng thêm khủng bố, cả thiên không cũng chao đảo lên.

Mà đại hán còn lại cũng đã bị Tiểu Long nắm trong tay, căn bản không thể nhúc nhích, vừa nhìn thấy một màn này liền hít sâu một hơi.

Ánh mắt Tiểu Long nhìn tới lối vào, vẻ mặt ngưng trọng, không biết là vì khẩn trương khi sắp gặp phụ thân hay là sau khi bước vào trong sẽ họa phúc khó dò.

Chương 2261: Đánh nhau

- Lão đại, chúng ta vào đi thôi!

Tiểu Long quay đầu nói.

- Chúng ta cùng nhau đi vào, có lão đại ở đây!

Lục Lâm Thiên đi tới vỗ vai Tiểu Long nói.

- Có lão đại ở đây, đệ không sợ!

Tiểu Long vỗ cánh tay Lục Lâm Thiên nói.

- Ân, huynh đệ chúng ta xông vào!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói.

Hai người kích chưởng, lập tức tiến vào bên trong không gian lốc xoáy.

- Chúng ta cũng vào đi thôi!

Bạch Linh nói, thân ảnh chợt lóe tiến vào bên trong không gian lốc xoáy, mọi người theo sát phía sau, không gian lốc xoáy liền biến mất không thấy bóng dáng.

Xuy xuy!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long nhảy ra khỏi không gian lốc xoáy, sau đó nhóm người Bạch Linh cũng xuất hiện.

Advertisement

Bên trong cũng không khác biệt với bên ngoài, núi non liên miên, không ít con sông uốn lượn xuyên toa giữa những đồi núi.

Ở trước mắt bọn họ là một quảng trường thật lớn, từng dãy kiến trúc sừng sững, đều xây dựng theo kiểu cung điện khổng lồ.

- Yêu Hoàng khí thật mạnh!

Nhóm yêu thú Thiên Độc Yêu Long vừa đi vào, lập tức cảm giác bị Yêu Hoàng khí áp chế, thân thể run rẩy, khí tức kia trực tiếp ảnh hưởng yêu nguyên cùng huyết mạch của bọn họ.

Sưu sưu!

Dường như cảm giác được khí tức của nhóm người Lục Lâm Thiên, khắp bốn phía xuất hiện không ít thú ảnh quy hình, trên lưng có mai rùa thật dày, ánh mắt nhìn chăm chú vào đoàn người, ước chừng tới mấy trăm đầu, đều lớn cỡ vài thước.

- Huyền Vũ bộ tộc!

Mọi người nhìn nhau, đây đều là Huyền Vũ tứ giai ngũ giai, cũng không ít lục giai, bọn họ đều nhảy lên không trung.

Advertisement

- Người nào tự tiện xông vào Huyền Vũ hoàng tộc!

Một tiếng hét lớn truyền ra.

Sưu sưu!

Theo tiếng quát rơi xuống, từng tiếng xé gió truyền tới, ước chừng có năm mươi thân ảnh từ trong dãy kiến trúc lướt ra, lập tức bao vây đoàn người Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, hơn mười thân ảnh tu vi thất giai, một tu vi thất giai hậu kỳ, ba thất giai trung kỳ, còn lại đều là sơ kỳ.

- Đồ khốn, các ngươi là ai?

Đầu lĩnh trung niên là thất giai hậu kỳ, thân hình cao lớn, khoảng hơn hai thước, nhìn thấy Tiểu Long bắt giữ tộc nhân, lập tức giận dữ.

- Hừ!

Ánh mắt Tiểu Long thản nhiên lướt qua bọn họ, hừ lạnh một tiếng, đem đại hán trong tay ném xuống quảng trường, nói:

- Nhớ kỹ lần sau khách khí với ta một chút, lần này chỉ cho ngươi chút giáo huấn!

- Phanh!

Người kia bị ném xuống quảng trường, mặt đất nứt nẻ, cho dù lấy lực phòng ngự của Huyền Vũ hoàng tộc cũng phun máu tươi, Tiểu Long ném người thật không chút khách khí.

- Thật to gan, muốn chết!

Nhìn thấy tộc nhân bị ném xuống đất, ánh mắt nhóm Huyền Vũ giận dữ quát to.

- Chư vị, thỉnh thông báo một tiếng, tộc trưởng Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc Bạch Linh tới thăm!

Bạch Linh lên tiếng.

- Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc!

Đầu lĩnh trung niên xoay chuyển ánh mắt, nhìn qua Bạch Linh, ánh mắt thoáng biến đổi, tựa hồ bị dung nhan của nàng làm chấn động, lập tức khôi phục thần trí, lạnh lùng nói:

- Chẳng lẽ Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc là có thể ra tay với Huyền Vũ hoàng tộc chúng ta sao!

- Chuyện này không liên quan tới Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, là do ta ra tay mà thôi, có bản lĩnh tìm ta tính sổ!

Tiểu Long khoanh tay đứng thẳng, thản nhiên liếc đầu lĩnh trung niên nói.

- Tiểu tử, làm bị thương người trong Huyền Vũ hoàng tộc, ngươi sẽ trả giá thật đắt, người đâu, bắt tiểu tử này!

Ánh mắt đại hán lạnh lẽo nhìn Tiểu Long quát.

- Chư vị, chúng ta chỉ tới tìm người mà thôi, vừa rồi do họ ra tay trước, chư vị không cần đánh đi!

Lục Lâm Thiên nói.

- Các ngươi phải nghĩ kỹ trước, dám ra tay với ta, ta cũng sẽ không khách khí!

Tiểu Long thản nhiên nói.

- Qua nhiều năm như vậy ta chưa từng nghe nói qua có người dám hung hăng càn quấy trong nơi ở của Huyền Vũ hoàng tộc, mặc kệ các ngươi là ai, bắt trước nói sau!

Đại hán lạnh nhạt nói.

- Bó tay chịu trói, bằng không tự gánh lấy hậu quả!

Hơn mười thân ảnh mang theo khí thế gươm tuốt vỏ nỏ giương dây bước tới, không ít tu vi lục giai xoay quanh giữa không trung, từng luồng khí thế lập tức lan tràn.

Khí thế vừa phóng thích, Phi Thiên Ngô Công, Mặc Lang, Tuyết Sư cùng Thiên Độc Yêu Long cảm giác vô cùng áp lực, Thiên Độc Yêu Long đỡ hơn một chút, còn chưa có phản ứng quá lớn, nhưng Phi Thiên Ngô Công cùng Mặc Lang đã sớm tuôn mồ hôi lạnh, Tuyết Sư cũng không thoải mái.

- Lão đại!

Tiểu Long nhìn qua Lục Lâm Thiên.

- Bạch Linh, Tâm Đồng, Độc Long huynh, mọi người lui ra phía sau đi, giao cho ta cùng Tiểu Long là được rồi!

Mặc dù Lục Lâm Thiên không muốn động thủ, nhưng chỉ sợ không kinh sợ người khác thì không được, có lẽ Tử Hiên lão tổ nói đúng, làm càng lớn càng tốt cho Tiểu Long.

- Được!

Bạch Linh ý bảo mọi người theo mình lui ra phía sau, mọi người cũng không cần ra tay với những yêu thú vây quanh này, đợi khi cường giả Huyền Vũ hoàng tộc ra mặt, mọi người cũng không giúp được gì quá lớn.

Bạch Linh cũng biết hiện tại mình đại biểu cho Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, không thể tùy tiện xuất thủ, nếu nàng ra tay, tình huống sẽ phát sinh không ít biến hóa.

- Lão đại cùng đệ quậy chút!

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long, quay đầu nhìn nhóm Huyền Vũ hoàng tộc, hắn từng đối phó Thanh Long hoàng tộc, tuy nơi này là hang ổ của Huyền Vũ, nhưng hắn cũng không e ngại họ.

- Nhìn các ngươi hẳn không có ý định bó tay chịu trói, động thủ bắt toàn bộ cho ta!

Đại hán đầu lĩnh chợt quát, thân hình tháp sắt lao thẳng về hướng Tiểu Long, một đạo trảo ấn liền đánh xuống.

- Ca ca…

Âm thanh trầm thấp vang lên, nương theo Yêu Hoàng khí, tu vi thất giai hậu kỳ thậm chí đột phá tới bát giai sơ kỳ gặp phải Yêu Hoàng khí cũng bị sút giảm tu vi.

- Ta kháo, Yêu Hoàng khí huyền cấp mà cũng khoe khoang trước mặt ta!

Một đạo trảo ấn vỡ áp xuống, ánh mắt Tiểu Long lạnh lùng, thân ảnh bay ra, một quyền hội tụ, quyền ấn xuyên thủng hư không hung hăng va chạm vào trảo ấn, một quyền một trảo lập tức tiếp xúc lẫn nhau.

- Phanh!

Tiếng nổ trầm thấp truyền ra, quang mang tán phát, đại hán phun ra máu tươi, thân hình tháp sắt thẳng tắp nện xuống ngoài trăm thước, đá vụn kích tán, hậu quả này hắn chưa từng nghĩ tới.

- Lão đại, xem ai thu thập nhiều hơn!

Ngay khi nhóm Huyền Vũ còn chưa kịp lấy lại tinh thần, Tiểu Long đã lao tới trước:

- Một đám ô quy không biết trời cao đất dày, thật cho rằng ta sợ các ngươi hay sao!

Oanh oanh oanh!

Thân ảnh Tiểu Long nhanh như chớp, từng đạo quyền ấn bay ra, không gian run rẩy, mặt đất chấn động, mỗi quyền đều đánh trúng một thân ảnh.

- Động thủ!

Lục Lâm Thiên than nhẹ một tiếng, chân khí run lên, không gian thổ hệ lan tràn, thúc giục Thời Gian Tɧác ɭoạи, quyền ấn cấp tốc hạ xuống.

Oanh oanh oanh!

- Phốc!

Ánh mắt nhóm Huyền Vũ hoa lên, căn bản không kịp né tránh, miệng không ngừng phun máu tươi, thân hình như diều đứt dây văng ra ngoài.

Phanh!

Chỉ nháy mắt người cuối cùng đã nện xuống dưới quảng trường, mặt đất không ngừng nứt vỡ.

- Lão đại, đệ đánh bay hai mươi sáu tên!

Tiểu Long lăng không đứng thẳng, sắc lạnh nói.

- Ta đánh hai mươi lăm!

Lục Lâm Thiên nhợt nhạt cười.

Chương 2262: Án tộc đương tru

- Hô!

Mấy trăm Huyền Vũ tu vi dưới lục giai đều hít sâu một hơi, hơn năm mươi thất giai không ngờ chỉ nháy mắt đã bị đánh rơi xuống đất, hai người này rốt cục là ai!

- Là Vũ Tôn cùng linh thú bát giai!

Hơn năm mươi thất giai đều kinh hãi, miệng phun máu tươi, ánh mắt rung động.

Một đám người giãy dụa đứng lên, sắc mặt giận dữ.

- Đảm lượng thật lớn, dám hung hăng càn quấy trong Huyền Vũ hoàng tộc!

Lại một tiếng hét lớn vang lên, không gian xung quanh chợt lay động, mười hai thân ảnh xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Chân khí đoàn người thật cường hãn, không khí nhất thời trở nên áp lực, khí thế kinh người lan tràn, không gian trực tiếp vặn vẹo.

- Một bát giai hậu kỳ, hai bát giai trung kỳ, chín bát giai sơ kỳ!

Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long đưa mắt nhìn nhau, mười hai người này đều có tu vi bát giai, nhưng khí tức người bát giai hậu kỳ dường như mới đột phá chưa lâu.

- Bái kiến đại hộ pháp, bái kiến chư vị hộ pháp!

Toàn bộ yêu thú Huyền Vũ bộ tộc đồng loạt cung kính hành lễ.

Mười hai người vừa tới nhìn thấy các yêu thú bị đánh té ngã trên mặt đất, sắc mặt vô cùng khó xem.

Advertisement

Sưu sưu!

Ngay khi Lục Lâm Thiên còn đang đánh giá những người này, có tiếng xé gió từ xa mà đến, từng thân ảnh nhanh như lưu tinh lướt qua không trung, nháy mắt chỉnh tề xuất hiện trên quảng trường.

Những thân ảnh này mặc trường bào màu đen, khoảng hai trăm người, vẻ mặt không chút cảm xúc, ánh mắt sắc bén như đao, làm người nhìn vào đã khïếp sợ.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, chân khí những người này đã tới cấp độ thất giai hậu kỳ, cũng có một ít trung kỳ, nhưng cũng đã tới trung kỳ đỉnh phong.

- Hộ tộc hộ pháp đoàn nghe lệnh!

Một lão giả khoảng năm mươi tuổi thân hình hơi béo liếc nhìn nhóm người Lục Lâm Thiên, chợt quát.

Sưu sưu!

Hai trăm thân ảnh nhảy ra, chân khí cường hãn dao động, Yêu Hoàng khí bàng bạc bao phủ không trung, làm người ta không dám tiến thêm một bước.

Advertisement

- Đội hình này thật không nhỏ a!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, không hổ là Huyền Vũ hoàng tộc, vừa ra tay đã có thực lực như thế.

- Tộc trưởng Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc ra mắt chư vị cường giả!

Sắc mặt Bạch Linh biến đổi, khí tức bát giai hậu kỳ phóng thích, thân ảnh xinh đẹp uyển chuyển bước ra.

- Tộc trưởng Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc không phải là Hồng La tộc trưởng sao?

Ánh mắt lão giả bát giai hậu kỳ hơi biến, đánh giá Bạch Linh, phất tay ngăn cản hộ tộc hộ pháp đoàn.

- Hồng La tộc trưởng đã bế quan, ta vừa tiếp nhận chức vụ tộc trưởng.

Bạch Linh trả lời.

- Bạch Linh tộc trưởng, chẳng lẽ ngươi vừa tiếp nhận chức tộc trưởng, thì muốn ra tay với Huyền Vũ hoàng tộc hay sao?

Ánh mắt đại hộ pháp nhìn Bạch Linh tựa hồ có chút cố kỵ, nhưng vẫn tức giận nói.

- Uy, Bạch Linh tỷ chỉ đi cùng ta mà thôi, việc này không quan hệ gì với Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc!

Tiểu Long đánh giá đại hộ pháp, người này là đầu lĩnh, vì thế hắn liền chú ý.

Ánh mắt đại hộ pháp nghi hoặc nhìn Tiểu Long, lại nhìn qua Bạch Linh nói:

- Bạch Linh tộc trưởng, nếu việc này không quan hệ tới Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, vậy mời ngươi lui ra phía sau đi, chờ ta giải quyết xong chuyện này sẽ mời tộc trưởng nói chuyện.

- Vị hộ pháp này, tuy chuyện hôm nay không quan hệ tới Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, nhưng lần này ta lấy tư cách riêng tư đi cùng bọn họ, xin thứ lỗi không thể lui xuống.

Bạch Linh nói.

- Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, được, ta nhớ kỹ, ngươi nên nhớ đây là địa phương của Huyền Vũ hoàng tộc!

Ánh mắt đại hộ pháp âm trầm đảo qua Bạch Linh.

- Lão gia hỏa, đã nói không quan hệ với Cửu Vĩ Yêu Hồ bộ tộc, ngươi còn nói cái rắm, muốn động thủ thì nhanh lên, một đám ô quy tự cho mình siêu phàm!

Tiểu Long quát to.

- Càn rỡ, ngươi là người phương nào lại dám càn rỡ với đại hộ pháp?

Nghe được lời của Tiểu Long, nhóm hộ pháp quát lớn, chân khí tràn ra tập trung vào Tiểu Long.

- Ngươi là người phương nào?

Đại hộ pháp vung tay ý bảo mọi người đừng nóng nảy, ánh mắt tập trung vào Tiểu Long, khí tức trên thân hắn khiến cho lão giả có cảm giác quen thuộc.

- Ta chính là người ngươi muốn tìm, mẹ ta là người của Thanh Long nhất tộc, tới đây là vì tìm cha ta!

Ánh mắt Tiểu Long nhìn thẳng đại hộ pháp, hàn ý lan tràn.

- A, là hắn…

Mười hai người tu vi bát giai đưa mắt nhìn nhau, đồng thời rơi lên người Tiểu Long, có kinh ngạc, có ngoài ý muốn, còn có tò mò.

- Nguyên lai là ngươi, không nghĩ tới còn dám vào trong tộc, vậy hôm nay càng không thể cho ngươi rời đi, nhất định xử trí theo tộc quy!

Ánh mắt đại hộ pháp run lên nói.

- Chư vị, Tiểu Long chỉ muốn đi tìm phụ thân mà thôi, chẳng lẽ các ngươi thật sự không để ý huyết mạch đồng tộc, muốn động thủ sao?

Nhìn thấy thái độ của đại hộ pháp, trong lòng Lục Lâm Thiên ngưng trọng.

- Huyết mạch không tinh khiết, án tộc đương tru, ngươi chính là nhân loại Lục Lâm Thiên đã kết huyết khế với nghiệt chủng này đi, dựa theo tộc quy cũng nên giết ngươi!

Ánh mắt đại hộ pháp mang theo sát ý tập trung Lục Lâm Thiên, tựa hồ cũng biết sự tồn tại của hắn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, dáng vẻ của lão giả cũng khơi dậy ngạo khí trong lòng Lục Lâm Thiên, dù sao hắn đã xuất thủ với Thanh Long hoàng tộc, cũng không e ngại Huyền Vũ hoàng tộc, cười lạnh nói:

- Ha ha, án tộc đương tru, Huyền Vũ bộ tộc thật đúng là cuồng ngạo a, chẳng qua theo ta xem chỉ bằng ngươi còn chưa có bổn sự này đi!

Tiếng cười lạnh truyền ra, chân khí run lên.

- Ai dám ngăn cản ta tìm cha ta, đừng trách ta không khách khí!

Tiểu Long quát lạnh một tiếng, ánh mắt lướt quanh bốn phía.

- Hạng người cuồng vọng, đừng quên nơi này là Huyền Vũ hoàng tộc!

Một hộ pháp bát giai trung kỳ không nhịn được quát to:

- Hộ tộc hộ pháp đoàn, bắt bọn hắn!

Sưu sưu!

Hai trăm thân ảnh lập tức gươm tuốt vỏ nỏ giương dây.

- Buồn cười, muốn dựa vào đám phế vật này đối phó Long gia sao!

Tiểu Long cười lạnh nói:

- Hôm nay cho đám ô quy các ngươi nhìn xem, các ngươi có bản lĩnh gì đối phó Long gia!

Xuy!

Dứt lời thân hình hắn nhảy lên lao thẳng về phía trước.

- Càn rỡ!

Hai người tu vi thất giai hậu kỳ đỉnh phong thét lớn một tiếng, thả người nhảy ra, từng đạo quyền ấn oanh thẳng về hướng Tiểu Long.

Ca ca…

Hai đạo quyền ấn lam mang khởi động, trong không gian vang lên tiếng nổ tung.

- Hai tên sao, cũng không đáng cho ta để vào trong mắt!

Tiểu Long quát lớn, hai tay run lên, hai quyền ấn mang theo kim sắc hỏa diễm bay ra.

Oanh oanh!

Quyền ấn va chạm, tiếng nổ tung như sấm sét.

- Ca sát… phốc!

Kim sắc hỏa diễm trút xuống quyền ấn của hai người kia, tiếng xương gãy vang lên răng rắc, cả hai phun máu tươi, thân hình bay ngược ra ngoài vài trăm thước, nặng nề đập xuống quảng trường.

- Phanh phanh!

Đất rung núi chuyển, đá vụn kích tán, mặc dù Tiểu Long có chút lưu thủ nhưng không hề lưu tình.

Sưu sưu!

Ngay khi hai tu vi thất giai hậu kỳ ra tay với Tiểu Long, lại có hai thất giai hậu kỳ đỉnh phong lao về hướng Lục Lâm Thiên.

- Ca ca…

Yêu nguyên run lên, lam mang bắn ra, cả không gian đều vang tiếng gió rít.

Chương 2263: Đại náo Huyền Vũ (1)

- Cút xuống đi!

Lục Lâm Thiên vung tay, thân hình hai người nọ như gặp phải đòn nghiêm trọng, không thể tiến thêm một bước, hai đạo quyền ấn trong tích tắc nện thẳng lên lưng hai người.

- Phanh phanh!

Hai người từ giữa không trung rơi thẳng xuống đất, thậm chí còn chưa nhìn rõ Lục Lâm Thiên ra tay, mặt đất run rẩy, khe nứt lan tràn, cả hai đều phun ra máu tươi.

- Hô!

Hai trăm thân ảnh xung quanh đang định hành động, đột nhiên nhìn thấy kết quả của đồng bạn, không khỏi khựng lại hít sâu một hơi.

Mười hai người tu vi Tôn cấp đều kinh ngạc, nháy mắt sắc mặt đại biến, giơ tay nhấc chân liền chà đạp bốn tu vi thất giai hậu kỳ đỉnh phong, vừa làm cho họ rung động đồng thời giống tát lên mặt bọn họ, càng làm họ tức giận hơn.

- Tất cả lui ra!

Đại hộ pháp hét lớn một tiếng, người của hộ pháp đoàn cũng thối lui, mười hai thân ảnh chợt lóe, lạnh lùng nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long.

- Như vậy còn được, đừng đem phế vật đi ra dọa người!

Advertisement

Ánh mắt Tiểu Long lạnh lùng, thản nhiên nhìn mười hai người vây quanh.

- Nghiệt súc, huyết mạch không tinh khiết, còn dám động thủ với hộ pháp đoàn, hôm nay không tha cho ngươi!

Một bát giai trung kỳ quát lớn.

Khóe môi Tiểu Long hiện lên ý cười khinh thường, nhìn đám người nằm la liệt bên dưới, hài hước nói:

- Huyết mạch, một đám phế vật tự cho mình là Huyền Vũ hoàng tộc, lại dám ở trước mặt ta nói huyết mạch huyết mạch!

- Nghiệt súc lớn mật!

Đại hộ pháp quát, sắc mặt mười hai người âm trầm, mấy chục người bị trọng thương nghe được lời của Tiểu Long chẳng khác gì bị đánh thẳng vào mặt.

Advertisement

- Lão đại, đệ nghĩ muốn tự mình chơi một chút với đám phế vật tự cho là mình siêu phàm này, cho nên huynh đối phó lão ô quy đi!

Tiểu Long liếc mắt nhìn qua đại hộ pháp, lại đảo qua mười một người còn lại, thản nhiên nói:

- Những tên khác giao cho ta là được rồi!

- Bạch Linh, canh chừng bọn hắn!

Lục Lâm Thiên truyền âm cho Bạch Linh.

- Không thành vấn đề!

Lại trả lời Tiểu Long một câu, ánh mắt Lục Lâm Thiên dừng lại trên người đại hộ pháp.

Mặc dù thực lực người này hẳn mạnh hơn Thanh Ly, xem như đã tương đương Vũ Tôn thất trọng đỉnh phong, nhưng Lục Lâm Thiên không e ngại, hắn chỉ ngại một ít khí tức chợt lóe liền biến mất bên trong quảng trường.

Nhưng nếu những người kia không xuất hiện, vậy cũng đừng nên trách hắn không khách khí, trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, ánh mắt hữu ý vô ý đảo qua thiên không, có không ít khí tức rình rập, nhưng không cách nào tránh được sự dò xét của Lục Lâm Thiên.

- Lớn mật!

Nghe được lời nói của hai người, hoàn toàn không đem mình để vào trong mắt, đại hộ pháp hoàn toàn nổi giận, vung tay lớn tiếng quát:

- Động thủ!

Một bát giai trung kỳ dáng người hơi mập vừa nghe lệnh liền quát:

- Nghiệt súc, nhìn xem ngươi có bản lĩnh gì, bó tay chịu trói đi!

Dứt lời thân hình hắn như quỷ mị lao tới, yêu nguyên cường hãn thổi quét, động tới năng lượng thủy hệ, cả bầu trời đều biến thành ướt át.

Một đạo chưởng ấn vặn vẹo không gian, đánh thẳng về hướng Tiểu Long, đồng thời còn có Yêu Hoàng khí vỡ áp ập tới.

- Hừ!

Tiểu Long hừ lạnh, quanh thân lan tràn cỗ khí tức nóng cháy, chỉ tích tắc thân hình gấp khúc, đột nhiên lao ra, trong tay chém ra đạo quyền ấn, va chạm thẳng về phía trước.

Một đạo quyền ấn oanh ra, nhất thời năng lượng nóng cháy thiêu đốt cả không trung phập phồng dao động, quyền ấn xuyên thấu không gian ầm ầm đánh tới.

- Di!

Lão giả bát giai kinh ngạc, hắn rõ ràng nhìn thấy được nụ cười lạnh trên môi Tiểu Long, trong lòng đột nhiên dâng lên cảm giác rùng mình.

Oanh oanh!

Quyền ấn va chạm vào chưởng ấn, kim sắc hỏa diễm trút xuống bên trong chưởng ấn.

Kình khí ngập trời lan tràn, không gian biến thành vặn vẹo, ánh mắt mọi người nhìn vào cuộc chiến đều cảm giác rung động.

Đặng đặng!

Lực lượng bạo liệt, kình khí khuếch tán, thân ảnh lão giả lảo đảo bật lui ra sau vài chục bước, miệng phun máu tươi.

- Bát giai trung kỳ!

Ánh mắt lão giả hoảng hốt, Tiểu Long cũng đạt tới bát giai trung kỳ, nhưng cấp độ tu vi rõ ràng không cao bằng hắn, mà trong cấp độ thực lực tuyệt đối còn cao hơn hắn.

Làm cho hắn rung động chính là khí tức trên người Tiểu Long làm tâm thần hắn bất an, chỉ mới mười mấy năm đã lên tới tu vi bát giai trung kỳ, đây là tốc độ gì, hiện tại thanh niên có thiên phú cực mạnh trong tộc tu luyện suốt mấy trăm năm cũng chỉ như vậy đi, mà bản thân hắn tu luyện gần ba ngàn năm mới đạt tới trình độ như hiện tại.

Thân hình Tiểu Long lảo đảo thối lui hai bước, hoàng bào run lên, ổn định thân hình, ánh mắt tràn ngập hàn ý:

- Huyền Vũ hoàng tộc, ha ha, chuyện cười mà thôi, còn ở trước mặt ta nói chuyện huyết mạch, không chịu nổi một kích!

- Nghiệt súc cuồng vọng, liên thủ bắt hắn!

Một bát giai trung kỳ hét lớn một tiếng.

Xuy xuy!

Mười thân ảnh biến đổi sắc mặt đồng loạt lao tới, mười đạo chân khí tập trung Tiểu Long, không gian lực vỡ áp tới.

Sắc mặt đại hộ pháp biến hóa, liếc qua Lục Lâm Thiên nhưng không hề chú ý tới hắn, biến hóa vừa rồi đủ làm cho lão giả kia chấn động.

- Một đám ô quy, nếu muốn ngăn cản ta tìm cha ta, đừng trách ta không khách khí!

Tiểu Long cười lạnh hét lớn một tiếng, trong tiếng cười lộ vẻ bất đắc dĩ cùng ủy khuất, càng thêm tức giận, lúc này hắn đã hoàn toàn phẫn nộ.

Phanh Phanh.

Thân ảnh Tiểu Long biến mất tại chỗ, từng đạo tàn ảnh hiện lên, từng đạo quyền ấn ngưng tụ, toàn thân được hỏa diễm màu vàng bao phủ, cả không gian bắt đầu được một màu đỏ thẫm phủ lên.

Trên một ngọn núi khổng lồ có mấy đạo thân ảnh đứng đó, ánh mắt nhìn về phía xa.

Gợn sóng xung quanh mấy người này giống như nước đọng lại trong ao tù, khí tức như ẩn như hiện, không khó đoán ra, thực lực của mấy người này tuyệt đối cường hãn.

Trong mấy người này, đứng đầu là một đạo thân ảnh hùng vĩ, người này mặc một bộ trường bào màu đen, tuổi chừng bốn mươi, tuấn lãng bất phàm. Toàn thân có một cỗ khí thế cao cao tại thượng.

Chung quanh người này, cả không trung có một cỗ năng lượng trong thiên địa lặng lẽ hội tụ, khí thế bàng bạc độ nhiên xuất hiện, uy áp theo đó mà lan tràn, cường hãn tới mức tận cùng. Mà nếu như lúc này Lục Lâm Thiên cùng với Tiểu Long nhìn thấy người này thì sẽ lập tức nhận ra được. Người này chính là Huyền Vũ đã từng xuất hiện qua ở Phi Linh môn.

- Tam Hoàng, kia là con của Nhị Hoàng, gọi là Tiểu Long đúng

không?

Một lão giả nhìn về phía trước rồi nói.

- Đúng vậy, đây là con của nhị ca, không ngờ tiểu gia hỏa này lại xông tới đây.

Trường bào trên người Huyền Vũ khẽ run, khóe miệng khẽ nhếch lên rồi nở nụ cười bất đắc dĩ.

- Mới chỉ có mười mấy tuổi a, không ngờ đã có tu vi bát giai trung kỳ. Đây chính là tồn tại nghịch thiên nhất của Huyền Vũ Hoàng Tộc chúng ta. So với Nhị Hoàng năm đó còn có Huyền Kình hiện tại, thiên phú của tiểu gia hỏa này còn nghịch thiên hơn

Một lão giả mặc trường bào màu trắng có chút sợ hãi, thán phục nói.

- Đáng tiếc có một ít người ngoan cố không chịu thay đổi, không nghĩ giống như ngươi.

Huyền Vũ nói.

Chương 2264: Đại náo Huyền Vũ (2)

- Con của Nhị Hoàng chúng ta phải bảo vệ cho tốt.

Lão giả lên tiếng đầu tiên nheo mắt nói.

- Chư vị, ta thay nhị ca cảm ơn chư vị.

Huyền Vũ quay đầu nói với mấy người.

- Tam Hoàng quá lời rồi, chúng ta cũng chỉ ra sức vì tộc mà thôi.

Mọi người hành lễ, một lão giả lập tức lên tiếng:

- Tam Hoàng, kế tiếp chúng ta nên làm gì?

Huyền Vũ chắp tay mà đứng, ánh mắt nhìn về phía xa, trầm xuống nói:

- Đám người kia có lẽ cũng đang nhìn, bọn họ không có động tĩnh thì chúng ta cũng không vội. Náo càng lớn càng tốt, hôm nay ta muốn nhìn xem kẻ nào dám ra tay với tiểu gia hỏa kia.

Advertisement

Phanh! Phanh! Phanh!.

Trên quảng trường, thân ảnh Tiểu Long nhanh như thiểm điện, từng đạo quyền ấn mang theo hỏa diễm màu vàng giống như thiên thạch từ trên trời giáng xuống, dùng xu thế khủng bố va chạm với vô số thân ảnh bát giai. Mỗi một lần va chạm, không gian trực tiếp bị nghiền nát.

Mười hộ pháp bát giai, mười đạo thân ảnh vây công Tiểu Long, thế nhưng trên phương diện tu vi cũng chỉ có một người có thể so sánh cùng Tiểu Long mà thôi. Trên phương diện tốc độ thì không ai có thể sánh được với Tiểu Long.

Có tốc độ của Thanh Long Hoàng Tộc, Tiểu Long vô cùng nhẹ nhõm, trên phương diện tốc độ, người duy nhất có thể so sánh với Tiểu Long chính là Lục Lâm Thiên. Cho dù Lục Lâm Thiên thi triển Huyễn Ảnh Thanh Vũ, sợ rằng cũng không hơn được Tiểu Long bao nhiêu.

Tốc độ như vậy, mười người này căn bản không thể nhìn thấy bóng lưng của Tiểu Long.

Từng đạo công kích mang theo kình khí khiến cho không gian vặn vẹo, ngay sau đó cả không gian đột nhiên nghiền nát.

Advertisement

Phanh.

Thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm vang vọng trong không gian. Khí tức ngập trời trong giây lát khuếch tán. Khí tức cuồng bạo khuếch tán, kình khì khủng bố khiến cho cả không trung rung động.

- Một, Hai, Ba....

Dưới kình khí ngập trời, từng đạo thân ảnh của Huyền Vũ Hoàng Tộc bị đánh bay, khóe miệng tràn ra tia máu, thân thể bị đánh bay, không thể địch lại được Tiểu Long.

- Nghiệt súc.

Một đạo chưởng ấn nhanh như thiểm điện đánh về phía lưng Tiểu Long. Dưới chưởng ấn, không gian bắt đầu vặn vẹo.

Mười người vây công, chỉ trong chớp mắt chín đạo thân ảnh đã bị đánh bay. Chỉ có một người có tu vi bát giai trung kỳ hiện tại đang ở sau lưng Tiểu Long.

- Người thứ mười, ngươi cũng cút ngay cho ta.

Tiểu Long quát lên một tiếng, thân thể đột nhiên quay lại vô cùng quỷ mị, giống như nó đã sớm tính tới chuyện này. Bàn tay đánh ra một đạo quyền ấn, hỏa diễm màu vàng ngập tràn.

Phanh Phanh.

Lực lượng va chạm, trong khoảng khắc tạo thành tiếng nổ kinh thiên. Một cỗ năng lượng cuồng bạo không ngừng khuếch tán, giống như sấm rền vang vọng trên bầu trời.

Khục khục.

Người có tu vi bát giai trung kỳ này lập tức lui về phía sau. Một quyền cuối cùng này, dường như Tiểu Long đã tăng thêm một chút lực đạo khiến cho sắc mặt người có tu vi bát giai trung kỳ này tái nhợt.

Sưu.

Trường bào trên người tung bay, người có tu vi bát giai trung kỳ này lùi về phía sau vài bước, thân thể không ngừng run rẩy. Thực lực bát giai trung kỳ đỉnh phong, Tiểu Long cũng không có cách nào có thể đơn giản đối phó được với hắn.

- Thật mạnh.

Cả không gian yên tĩnh trong giây lát. Mười hộ pháp bát giai lần nữa bị đánh lui vô cùng đơn giản, trong đó có chín người bị thương. Cả đám người Huyền Vũ nhất tộc nghẹn họng nhìn trân trối. Phía xa, lúc này có không ít người của Huyền Vũ nhất tộc đang chạy tới nhìn thấy vậy cũng không dám tới quá gần.

Mười người có tu vi bát giai, kể cả là người có tu vi bát giai trung kỳ kia lúc này cũng khiếp sợ, kinh hãi. Lúc này bọn họ mới biết được không ngờ thực lực của Tiểu Long lại mạnh tới như vậy.

- Nghiệt súc, nơi này không phải là nơi kiêu ngạo, muốn làm gì thì làm.

Đại hộ pháp có động tác, rốt cuộc người này đã không nhịn được nữa. Một cỗ khí tức ngập trời bắt đầu lan tràn, yêu nguyên tràn ra, không gian lập tức vặn vẹo, thân thể lao thẳng về phía Tiểu Long.

Sưu.

Mà khi Đại hộ pháp vừa mới có động tác thì trong không gian trước người hắn xuất hiện thân ảnh của Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

- Đối thủ của ngươi là ta.

- Đáng giận, lùi lại cho ta.

Đại hộ pháp lạnh lùng quát, hàn ý bắn về phía Lục Lâm Thiên. Một đạo chưởng ấn trực tiếp bắn về phía trước. Chưởng ấn phá nát không gian mang theo năng lượng thuộc tính thủy ngập trời trong thiên địa. Gợn sóng giống như bị nghiền nát, lập tức đánh tới trước người Lục Lâm Thiên.

- Hàn Băng Chưởng.

Tất cả diễn ra cực kỳ nhanh chóng, Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát lên một tiếng, một tay chắp sau lưng lăng không mà đứng. Trong cánh tay phải có một đạo thủ ấn lạnh lẽo hiện lên, không dừng lại một chút nào, chưởng ấn mang theo một cỗ hàn ý cùng với uy áp tuyệt đối và năng lượng chấn động hung hăng đánh về phía Đại hộ pháp kia.

Nơi chưởng ấn đi qua, cả không gian như lâm vào trong một trạng thái quỷ dị, lập tức đóng băng. Cả không gian đóng băng, hàn khí lạnh thấu xương tràn ngập chung quanh. Không ít người của Huyền Vũ Hoàng Tộc có thực lực thấp chung quanh lúc này đột nhiên cảm thấy lạnh lẽo.

Sưu.

Ngay lập tức năng lượng thuộc tính thủy trong thiên địa do Đại hộ pháp thôi động cũng bị đóng băng giống như phản ứng dây chuyền, trực tiếp bị đóng băng khiến cho chưởng ấn của Đại hộ pháp bị ngăn cản.

- Thì ra chỉ là Vũ Tôn tứ trọng, phá cho ta.

Ánh mắt Đại hộ pháp âm trầm, tu vi của Lục Lâm Thiên khiến cho hắn cảm thấy hơi ngạc nhiên. Quang mang màu lam quanh thân lại lóe lên, hàn khí lạnh thấu xương khuếch tán. Không gian đóng băng bắt đầu bạo liệt, chưởng ấn đột nhiên đánh nát băng mà xuyên qua.

Ken két.

Một thanh âm thanh thúy vang lên, đạo chưởng ấn kia lần nữa xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

- Long Ảnh Tí.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, trường bào màu xanh trên người run lên, tay phải hóa chưởng thành quyền, năng lượng hội tụ, quang mang quanh quẩn, một đạo quyền ấn ầm ầm ngưng tụ.

Hai đạo thân ảnh giống như tia chớp mang theo quyền ấn, chưởng ấn va chạm vào một chỗ. Hai đạo công kích va chạm, bên trong quyền ấn của Lục Lâm Thiên có một đạo hư ảnh kim long bắn ra, trực tiếp va chạm vào bên trong chưởng ấn của Đại hộ pháp.

Hư ảnh kim long bắn ra va chạm với chưởng ấn thế nhưng cũng không tạo thành thanh âm bạo liệt, kinh thiên động địa. Chỉ thấy trong nháy mắt hư ảnh kim long va chạm với chưởng ấn của Đại hộ pháp. Bên trên chưởng ấn có một đạo quang mang chói mắt bắn ra, trong không gian đột nhiên xuất hiện một cái lỗ đen nhỏ.

Ken két.

Dưới lỗ đen kia cả không gian chung quanh bắt đầu nứt vỡ từng khúc, hắc mang khiến cho tim mọi người đập nhanh tràn ra, khiến cho linh hồn người ta run rẩy.

Phanh.

Dưới thanh âm trầm thấp, bạo liệt, cả không gian run lên, thân thể hai người đồng thời lảo đảo lùi về phía sau.

- Thật mạnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lén lút biến đổi, thực lực của Đại hộ pháp này so với Thanh Ly còn mạnh hơn. Vừa rồi hắn phải dùng hai đạo công kích mới chống lại một đạo chưởng ấn của người này. Ngay khi vừa mới đánh ra Hàn Băng chưởng Lục Lâm Thiên đã biết được thực lực của người này ra sao.

Chương 2265: Đại náo Huyền Vũ (3)

Thân thể Đại hộ pháp ổn định, ánh mắt nhìn chăm chú vào người Lục Lâm Thiên. Dưới đạo quyền ấn kia hắn cũng biết được thực lực của nhân loại này không giống như Vũ Tôn tứ trọng bình thường. Vừa rồi tuy rằng không phải hắn dùng toàn lực, thế nhưng Vũ Tôn tứ trọng bình thường của nhân loại nếu như chịu một chưởng này thì không chết cũng phải sống dở chết dở.

Bạch Linh, Lục Tâm Đồng nhìn chăm chú về phía trước sau đó lại nhìn nhau, tuy rằng trong lòng cực kỳ khẩn trương, thế nhưng cũng không trợ giúp được cái gì. Lục Tâm Đồng biết, cho dù nàng đi lên cũng không giúp được quá nhiều. Hiện tại ca ca cùng Tiểu Long có thể ứng phó được. Mà Bạch Linh tuy rằng nói bản thân tới đây là chuyện cá nhân, thế nhưng một khi ra tay thì phiền toái cũng vô cùng lớn.

Về phần Thiên Độc Yêu Long, ngay từ đầu muốn xông vào đám người Huyền Vũ Hoàng Tộc, thế nhưng khi tới Huyền Vũ Hoàng Tộc, Yêu Hoàng chi khí lặng lẽ tràn ngập chung quanh, đặc biệt là lúc mười hộ pháp Huyền Vũ hoàng tộc bát giai xuất hiện khiến cho Thiên Độc Yêu Long bị áp chế tuyệt đối, cho dù lên cũng không giúp được gì.

Thiên Sí Tuyết Sư cùng Phi Thiên Ngô Công, Mặc Lang Tam tuy rằng đều có huyết mạch không thấp, thế nhưng so với Huyền Vũ hoàng tộc mà nói, quả thực không cần nói cũng biết. Ngay từ ban đầu sắc mặt mấy người Thiên Sí Tuyết Sư đã trắng bệch, đổ mồ hôi lạnh không ngừng.

Trên quảng trường, những hộ pháp bát giai bị Tiểu Long đẩy lui nhìn về phía Tiểu Long, ánh mắt biến ảo bất định. Quang mang màu lam, màu đen từ trong người không ngừng tràn ra.

Advertisement

Ngao.

Trong lúc quang mang tràn ra, thân thể những hộ pháp bát giai kia lập tức hóa thành khổng lồ rồi phóng lên trời, mang theo một tiếng gầm giống như long ngâm, không gian run rẩy không ngừng.

Gợn sóng trong không gian cuồn cuộn, mười hộ pháp có tu vi bát giai hóa thành bản thể Huyền Vũ khổng lồ, ước chừng tám trăm thước, Yêu Hoàng chi khí trên người nhanh chóng lan tràn.

Dưới Yêu Hoàng chi khí, Thiên Độc Yêu Long, Thiên Sí Tuyết Sư, Mặc Lang, Phi Thiên Ngô Công đều bị áp chế. Bạch Linh nhìn phản ứng của bốn người, cánh tay mang theo một đạo bạch quang bao phủ thân thể bốn người, lúc này sắc mặt của bốn người mới khá hơn một chút.

Advertisement

DÀNH CHO BẠN

Game bài đẳng cấp chơi vui trúng lớn! Tìm link chính hãng tại đây

Thêm...

290

73

97

Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, mắt nhìn bản thể của hơn mười hộ pháp, bản thể Huyền Vũ của những người này không giống như quy xà tương giao, chỉ là một con rùa cực lớn mà thôi. Phía trên mai rùa tràn ngập Yêu Hoàng chi khí. Nhưng mà có thể thấy được cỗ Yêu Hoàng chi khí này so với Yêu Hoàng chi khí trên người Tiểu Long mỏng manh hơn nhiều. Thế nhưng so với đám người Huyền Vũ Hoàng Tộc vừa mới đột phá thất giai kia mạnh hơn không ít.

- Nghiệt súc, ngày hôm nay chúng ta không thể tha cho ngươi được.

Mười bản thể Huyền Vũ xoay tròn chung quanh một bản thể Huyền Vũ lớn nhất, đầu Huyền Vũ này lập tức thét lớn với Tiểu Long.

- Huyền cấp đỉnh phong, ngay cả Yêu Hoàng chi khí Địa cấp cũng không đạt tới. Ngày hôm nay Tiểu Long gia gia sẽ đánh cho các ngươi trở thành rùa đen rút đầu.

Tiểu Long lạnh nhạt nói một tiếng, thân ảnh đột nhiên biến mất tại chỗ.

Cùng một lúc, thân thể Tiểu Long xuất hiện trên không trung, quanh thân tràn ngập quang mang quanh quẩn. Rồi trong nháy mắt Tiểu Long hóa thành bản thể khổng lồ. Thân thể bắn lên trên không trung, toàn thân tràn ngập lân phiến màu vàng cùng với hỏa diễm như ẩn như hiện. Khí tức cường hãn trên người tràn ra, dưới bụng là năm đạo long trảo, long trảo bao phủ lân phiến, gợn sóng chung quanh long trảo vặn vẹo, tiếng sấm nổ không ngừng vang lên, vô cùng chấn động nhân tâm.

Ngao.

Một tiếng rít gào giống như long ngâm vang lên, thanh âm hóa thành tiếng gầm lan tràn ra chung quanh. Trên lưng Tiểu Long, bí văn trên Huyền Vũ thần xác quanh quẩn. Một cỗ Yêu Hoàng chi khí nồng đậm lan tràn, bên trong ẩn chứa một cỗ uy áp không thể kháng cự. Loại uy áp này vừa đến từ linh hồn, lại đến từ huyết mạch.

Tiểu Long khôi phục bản thể, trong sát na, cơ hồ tất cả những người có tu vi thấp của Huyền Vũ Hoàng Tộc chung quanh không khỏi run rẩy, linh hồn cũng run rẩy kịch liệt.

Giờ phút này trên thân thể Tiểu Long ẩn chứa một loại uy áp khiến cho bọn họ không thể kháng cự. Loại uy áp này tới từ linh hồn, lại tới từ huyết mạch. Thân là Huyền Vũ Hoàng tộc, có cùng huyết mạch khiến cho bọn họ càng không thể chống lại. Cỗ uy áp này không chỉ tới từ huyết mạch cùng linh hồn, mà còn tới từ xương cốt.

- Một đám rùa con mà thôi, không phải chỉ so huyết mạch thôi sao?

Bản thể hiện ra, Tiểu Long dữ tợn hét lớn một tiếng, Yêu Hoàng chi khí tràn ra. Giờ phút này cả không trung đều run rẩy, uy thế chấn động nhân tâm từ trong Huyền Vũ thần các trên lưng Tiểu Long tràn ra.

Yêu Hoàng chi khí trên người Tiểu Long lúc này giống như đập nước xả lũ. Khí tức tỏa ra, cỗ khí tức này vô cùng chấn động nhân tâm. Bên trong còn có một cỗ khí tức khiến cho cơ hồ tất cả người có tu vi thấp bên trong Huyền Vũ nhất tộc run rẩy cùng rung động. Khí tức này vô thanh vô tức lan tràn trên không trung, bao phủ trong không trung, thẩm thấu vào trong người mỗi một thành viên của Huyền Vũ hoàng tộc.

Dưới cỗ khí tức này, những người có tu vi thấp của Huyền Vũ hoàng tộc phía xa đã phủ phục, từng đạo thân ảnh khổng lồ hiện lên, bản thể xuất hiện. Màu sắc trên bản thể khác nhau, thuộc tính trên người cũng không giống nhau. Mạnh nhất là bản thể có thuộc tính thủy, những thuộc tính khác dường như đều có huyết mạch không cao.

Ngao Ngao.

Từng bản thể Huyền Vũ hoàng tộc rít gào, hoàn toàn không có cách nào ngăn cản áp chế tới từ huyết mạch và linh hồn, khiến cho chúng nó không nhịn được mà phủ phục trên mặt đất.

Ngao.

Tiểu Long lần nữa rít lên một tiếng, thanh âm trong cái miệng dữ tợn tựa như sấm sét ầm vang, thanh âm xuyên thấu không gian, giống như có thể phá vỡ không gian vậy.

- Là Yêu Hoàng chi khí của tộc ta.

- Đây là Yêu Hoàng chi khí thiên cấp của bổn tộc.

Phía xa xa, mấy đạo thân ảnh sau lưng Huyền Vũ nhìn nhau, từng đạo thân ảnh run rẩy, có khiếp sợ, có ngây ngốc, kích động tới mức không thể nói nên lời.

Yêu Hoàng chi khí chính là thiên phú bẩm sinh của Huyền Vũ hoàng tộc bọn họ, là thứ mà bọn họ vẫn luôn kiêu ngạo. Loại Yêu Hoàng chi khí này khiến cho bọn họ không giống với gần như tất cả các yêu thú trong yêu tộc khác. Những yêu thú khác cho dù có cố gắng như thế nào, thiên phú mạnh mẽ ra sao, cho dù huyết mạch không dưới bọn họ như Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc cũng không có được Yêu Hoàng chi khí, ở trước mặt bọn họ cũng bị áp chế một chút.

- Tam Hoàng, đây là Yêu Hoàng khí Thiên cấp.

Bên người Huyền Vũ, một lão giả sắc mặt rung động tới mức tận cùng, hưng phấn, kích động.

- Đương nhiên là Yêu Hoàng khí Thiên cấp, đều là Yêu Hoàng khí Thiên cấp giống như nhị ca. Nhưng mà nhị ca trước đó phải trải qua huyết mạch truyền thừa thì mới tấn chức lên Yêu Hoàng khí Thiên cấp. Mà bây giờ tiểu gia hỏa này đã có Yêu Hoàng khí Thiên cấp, nếu như trải qua huyết mạch truyền thừa trong tộc, không biết sau này sẽ đạt tới cấp độ nào.

Chương 2266: Đại náo Huyền Vũ (4)

Lúc này thân thể của Huyền Vũ cũng vì kích động mà run rẩy, Yêu Hoàng khí Thiên cấp lan tràn phía xa khiến cho bản thân hắn ở phía xa cũng chịu một chút ảnh hưởng, thậm chí còn khiến cho huyết mạch trong cơ thể hắn lúc này có cảm giác giống như sôi trào. Mà thứ khiến cho hắn có loại phản ứng này cũng chỉ có Yêu Hoàng khí Thiên cấp mà thôi.

Trên quảng trường, từng ánh mắt soi mói nhìn vào thân thể Tiểu Long. Cỗ khí tức cường hãn không che dấu kia khiến cho mọi người không dám nhìn thẳng. Uy áp bên trong Yêu Hoàng chi khí tràn ngập khiến cho cả không trung run rẩy. Thân thể Tiểu Long cuồn cuộn, cả không trung gió nổi mây phun, gần như sắp vỡ nát.

Trong chớp mắt, trong thiên địa dường như có không ít khí tức mịt mờ xuất hiện, khí tức run rẩy, mãi không thu liễm lại.

Tại một ngọn núi phía xa lúc này có không ít thân ảnh xuất hiện, sắc mặt đại biến.

- Thông báo cho Huyền Kình, Huyền Doanh chạy tới đây. Hộ pháp đoàn đã không làm gì được bọn họ.

Người đứng đầu đứng chắp tay, trường bào trên người tung bay, ánh mắt giống như trăng sáng mênh mông, giống như cả không gian đều được phản chiếu dưới ánh mắt nhìn qua giống như bình thường này.

- Tộc trưởng, chúng ta đi một chuyến là được rồi. Huyền Kình Vương, Huyền Doanh Công chúa đang bế quan, sợ rằng không tiện quấy rầy.

Advertisement

Một lão giả nói.

- Các ngươi cứ đi đi. Lúc này lão Tam đang nhìn chằm chằm vào chúng ta, nếu như các ngươi ra mặt, lão Tam cũng sẽ ra tay. Huyền Kình cùng Huyền Doanh chính là người cùng thế hệ với bọn chúng. Hai người chúng nó ra tay, bọn người lão Tam cũng không tiện ra mặt.

- Rõ, vậy ta sẽ đi thông báo cho Huyền Kình Vương cùng Huyền Doanh công chúa chạy tới.

Một đạo thân ảnh nhanh như thiểm điện biến mất tại chỗ.

- Yêu Hoàng chi khí, là Yêu Hoàng chi khí của Huyền Vũ hoàng tộc ta.

Advertisement

DÀNH CHO BẠN

Thiên đường cờ bạc online! Link chính hãng duy nhất tại đây

Thêm...

379

95

126

Mấy trăm người có tu vi thất giai của hộ pháp đoàn rốt cuộc không có cách nào ngăn chặn uy áp tới từ huyết mạch cùng linh hồn trong cơ thể, thậm chí là cảm giác sôi trào trong xương cốt, đột nhiên hóa thành bản thể.

Ngao Ngao.

Một người của Huyền Vũ hoàng tộc rít gào rồi hóa thành bản thể, thân thể khổng lồ xuất hiện, khí thế ngập trời phóng lên cao. Cả không gian giống như muốn sụp đổ, khí thế nhưng vậy che phủ cả bầu trời.

Từng đạo bản thể Huyền Vũ khổng lồ phủ phục, không dám nhìn thẳng vào Tiểu Long.

- Yêu Hoàng khí Thiên cấp, huyết mạch của Huyền Vũ hoàng tộc ta. Trên người hắn tại sao lại có thể có được Yêu Hoàng khí thiên cấp? Tại sao có thể như vậy?

Đại hộ pháp nhìn vào thân thể khổng lồ của Tiểu Long. Áp chế của Yêu Hoàng chi khí lúc này hắn cũng không có cách nào chống lại. Một cỗ khí thế bàng bạc trên người phóng lên cao, gợn sóng trong không giang chung quanh cuồn cuộn, cả không gian trực tiếp run rẩy.

Ngao.

Dưới sự áp chế như vậy, Đại hộ pháp cũng hóa thành bản thể khổng lồ. Khí tức trên bản thể so với tất cả mọi người có chút bất động. Trên bản thể có thú ảnh quy xà tương giao, Yêu Hoàng chi khí trên người tuy rằng không có cách nào có thể so sánh với Tiểu Long, thế nhưng so với cơ hồ tất cả những bản thể Huyền Vũ khác thì mạnh hơn nhiều.

Trong không gian trên quảng trường, cơ hồ tất cả Huyền Vũ nhất tộc, ngoại trừ Đại hộ pháp ra đều phủ phục, căn bản không thể chống lại uy áp của Yêu Hoàng chi khí trên người Tiểu Long. Đại hộ pháp cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống lại mà thôi.

- Toàn bộ rụt đầu lại cho ta.

Tiểu Long rít lên một tiếng, hai mắt quét qua bốn phía.

Ngao Ngao.

Trên không trung, trừ hai mươi hai người có tu vi bát giai ra, cơ hồ tất cả bản thể Huyền Vũ lập tức co đầu lại, trở thành rùa đen rụt đầu.

Ngay cả chín đầu Huyền Vũ bát giai sơ kỳ kia cũng không có cách nào có thể chống lại cỗ uy áp này, đều phải rụt đầu vào trong mai rùa. Chỉ có hai đầu bát giai hậu trung kỳ cùng một đầu Huyền Vũ bát giai hậu kỳ là có thể chống lại.

- Hừ.

Thân thể khổng lồ của Tiểu Long tựa như tia chớp mang theo hỏa diễm màu vàng xuất hiện trên người hai đầu Huyền Vũ bát giai trung kỳ. Không gian dưới hai đạo long trảo trực tiếp vặn vẹo. Khí tức dưới hai đạo long trảo lan tràn ra. Bản thể khổng lồ của hai đầu Huyền Vũ bát giai trung kỳ này không tự chủ được mà thu nhỏ lại còn chừng trăm thước.

- Rùa đen rụt đầu, cút xuống phía dưới cho ta.

Tiểu Long giận dữ hét lên một tiếng, dưới hai trảo, bản thể Huyền Vũ của hai người này trực tiếp bị giam lỏng dưới long trảo. Dưới cỗ uy áp mạnh mẽ này, hai đầu Huyền Vũ bát giai trung kỳ này muốn chống lại, thế nhưng lại không có lực, ở trước mặt Tiểu Long, dường như bọn họ đã mất hết sức lực.

Tiếng thét phẫn nộ vừa dứt, long trảo của Tiểu Long vung lên, hai đạo trảo ấn đánh ra. Dưới hai đạo trảo ấn này, hai bản thể Huyền Vũ bát giai trung kỳ lập tức giống như một viên đá, bị ném xuống phía dưới.

Phanh Phanh.

Hai bản thể Huyền Vũ bát giai trung kỳ nặng nề đập xuống mặt đất, thân thể khổng lồ đập vào mặt đất, trực tiếp bị kẹt dưới mặt đất.

- Tất cả cút xuống cho ta.

Tiểu Long lại thét lên một tiếng, thân thể khổng lồ cuồn cuộn. Những nơi thân thể nó đi qua, không gian rạn nứt, cái đuôi lớn liên tục vung lên.

Ầm ầm.

Đất rung núi chuyển, quảng trường nổ vang không ngừng. Bản thể của chín đầu Huyền Vũ bát giai sơ kỳ đập vào mắt đất, thân thể trực tiếp lún vào bên trong mặt đất. Mai rùa ở trong mặt đất, miệng phun ra máu tươi, cả quảng trường hiện tại là một đống bừa bộn.

Hít.

Bạch Linh nhìn thấy cảnh này không khỏi hít sâu một hơi, đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy Tiểu Long có thực lực khủng bố như vậy. Dưới Yêu Hoàng chi khí Thiên cấp, ngay cả nàng cũng phải chịu áp chế.

Mà cảnh này khiến cho đám người Mặc Lang, Phi Thiên Ngô COng trực tiếp rung động. Từng bản thể Huyền Vũ bát giai không ngờ lại bị Tiểu Long trực tiếp đánh bay.

- Làm càn.

Đại hộ pháp có thể miễn cưỡng chống lại Yêu Hoàng khí của Tiểu Long rít gào. Nhìn cảnh này, cơ hồ đã bị lửa giận công tâm, thân thể khổng lồ câu động năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc, trực tiếp đánh về phía Tiểu Long.

- Ta nói rồi, ngươi là của ta.

Trong mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập hàn ý, khí tức luôn khóa chặt người Đại hộ pháp. Trong nháy mắt đánh ra từng đạo thủ ấn quỷ dị, từng đường vòng cung huyền ảo xẹt qua không trung.

- Thời Không Lao Ngục.

Một đạo quang mang chói mắt từ trong tay Lục Lâm Thiên bắn ra. Thời Không Lao Ngục lan tràn, trực tiếp bao phủ không gian chung quanh. Ở trong Thời Không Lao Ngục, dưới tác dụng của lực lượng thời gian, gợn sóng trong không gian bị đồng hòa, lập tức bao phủ bản thể Huyền Vũ của Đại hộ pháp.

Khi đối phó với Đại hộ pháp lúc trước Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ được một chút từ Hàn Băng chưởng của Đại hộ pháp cho nên lúc này Lục Lâm Thiên tiếp tục thi triển năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc. Thời Không Lao Ngục mang theo năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc hội tụ, còn có một cỗ linh hồn lực mênh mông, thăm thêm sự dung hợp của lực lượng thời gian vào bên trong.

Chương 2267: Một nam một nữ

Ken két.

Năng lượng thuộc tính thủy trong Thời Không Lao Ngục hộ tụ, không gian chung quanh đột nhiên đóng băng. Hàn khí lạnh thấu xương tràn ra, giống như lúc Lục Lâm Thiên thi triển Hàn Băng Đống Kết Sát, trực tiếp đóng băng không gian quanh thân Đại hộ pháp. Sau đó kéo theo năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc quanh thân, băng lan tới thân thể Đại hộ pháp.

- Ồ?

Bị Thời Không Lao Ngục của Lục Lâm Thiên bao phủ, thân thể khổng lồ của Đại hộ pháp lập tức bị ngăn cản, trong mắt tràn ngập vẻ kinh ngạc. Nhiều loại công kích trút xuống, tăng thêm hàn khí lạnh thấu xương khiến cho hắn luống cuống tay chân.

- Phá.

Đại hộ pháp trầm giọng nói, dù sao hắn cũng là một cường giả tuyệt đối trong Huyền Vũ hoàng tộc, yêu nguyên thuộc tính thủy ngập trời câu động năng lượng thiên địa phô thiên cái địa kéo tới. Quanh thân tràn ngập quang mang màu lam chói mắt.

Advertisement

Tách.

Trong không gian bị đóng băng, băng bắt đầu bạo phát. Thân thể khổng lồ của Đại hộ pháp trong nháy mắt đánh nát không gian bị đóng băng, rồi muốn rời khỏi Thời Không Lao Ngục.

- Muốn đi sao? Nào có dễ như vậy?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên trực tiếp xuất hiện bên trong Thời không lao ngục khi Đại hộ pháp muốn trốn thoát khỏi nó. Thời Không Lao Ngục gây ra ảnh hưởng với người khác, thế nhưng lại không tạo thành một chút ảnh hưởng nào đối với bản thân Lục Lâm Thiên.

- Long Ảnh Tí.

Advertisement

Cùng một lúc, hai tay Lục Lâm Thiên huy vũ, đánh xuống.

Ngao Ngao.

Hai đạo quyền ấn trên kinh mạch tuôn ra, hai hư ảnh kim long giống như song long xuất hải, hư ảnh Hoàng Kim Cự Long xé rách không gian mang theo uy áp khủng bố phá thiên liệt địa cùng với vết nứt đen kịt trong không gian, trùng trùng điệp điệp đánh vào mai rùa trên lưng Đại hộ pháp.

- Hừ, còn có ta.

Cũng trong sát na, thân thể khổng lồ của Tiểu Long cũng phóng tới. Một cái đuôi lớn mang theo hỏa diễm màu vàng nhàn nhạt đánh tới. Cái đuôi khổng lồ xuyên thủng không gian, đánh văng gợn sóng, mang theo lực lượng ngập trời hung hăng quất vào mai rùa khổng lồ trên lưng Đại hộ pháp.

- Đáng chết.

Đại hộ pháp muốn tránh thế nhưng lại không có cách nào hoàn toàn né thoát được. Lực lượng trói buộc của Thời Không Lao Ngục vẫn còn sót lại, Yêu Hoàng chi khí của Tiểu Long càng tới gần khiến cho hắn càng thêm bị áp chế.

Giờ phút này, bị Tiểu Long cùng Lục Lâm Thiên công kích, hắn chỉ có thể vô lực chống đỡ. Một cảm giác kinh hãi hiện lên trong lòng hắn.

Phanh! Phanh! Phanh!.

Ba tiếng nổ mạnh cơ hồ đồng thời vang lên, hai hư ảnh kim long cùng với cái đuôi lớn của Tiểu Long đồng thời đánh vào trên mai rùa của Đại hộ pháp. Dưới ba cỗ lực lượng mạnh mẽ, bí văn trên mai rùa quanh quẩn.

Phanh.

Đại trưởng lão lúc này cũng không chịu được ba cỗ lực lượng khủng bố như vậy. Thân thể khổng lồ trực tiếp rơi xuống đất. Mặt đất lần nữa run lên, sau đó thân thể khổng lồ kia lại lần nữa nhảy lên không trung.

- Thực lực thật mạnh.

Phía dưới, cơ hồ tất cả Huyền Vũ nhất tộc đều sợ hãi than. Hai người trước mắt không ngờ lại dễ dàng chà đạp mười hai hộ pháp, thực lực mạnh mẽ bực này đã tới trình trạng khủng bố.

Mười một hộ pháp Huyền Vũ bát giai bị thương lúc này cũng đứng lên, mắt nhìn trên không trung, hiện tại bọn họ cũng không dám động thủ với Tiểu Long nữa. Dưới cỗ Yêu Hoàng chi khí kia khiến cho trong lòng bọn họ không dám có ý nghĩ đó. Một khi trong lòng có loại suy nghĩ như vậy linh hồn sẽ đau đớn kịch liệt, chỉ có thể phủ phục mà thôi.

Lục Lâm Thiên lần nữa chắp tay lăng không đứng thẳng, sau khi đột phá tới Tôn cấp tứ trọng, tăng thêm lĩnh ngộ với Thời Không Lao Ngục gần đây. Vừa rồi thi triển Thời Không Lao Ngục, uy lực so với lúc thi triển đối phó với Thanh Ly trong Cửu Vĩ yêu hồ nhất tộc còn mạnh hơn.

Mà thực lực khi thúc dục Long Ảnh Tí, Lục Lâm Thiên phỏng đoán tuyệt đối đạt tới Vũ Tôn lục trọng đỉnh, cho dù là so sánh với Vũ Tôn thất trọng cũng không dưới Vũ Tôn thất trọng bình thường bao nhiêu. Bây giờ hắn chỉ có tu vi Vũ Tôn tứ trọng, dùng đan điền khổng lồ và kinh mạch dày rộng, một khi thúc dục, sợ rằng có thể chống lại Tôn cấp lục trọng.

- Không ngờ lại không có chuyện gì, phòng ngự của Huyền Vũ hoàng tộc quả nhiên khủng bố.

Lục Lâm Thiên nhìn Đại hộ pháp trước mặt, bị hắn cùng Tiểu Long đánh trúng, dường như người này chỉ chịu một chút thiệt thòi mà thôi. Nhìn bộ dáng của hắn cũng không có gì trở ngại. Nếu như đổi lại là một yêu thú vừa mới đột phá bát giai hậu kỳ không lâu mà nói, một khi trúng ba đạo công kích như vậy tuyệt đối sẽ ăn quả đắng.

Đại hộ pháp lần nữa xoay quanh không trung, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Tiểu Long cùng Lục Lâm Thiên, không dám tiếp tục động thủ. Thực lực của Tiểu Long này cùng với nhân loại kia không ngờ đã đạt tới tình trạng khủng bố như vậy. Nếu như chỉ đối đầu với một người trong hai người này, đương nhiên hắn sẽ không sợ.

Chỉ là, công kích vừa rồi của nhân loại kia quá mức quỷ dị, lực lượng không gian, linh hồn, lực lượng thuộc tính băng, còn có một loại công kích quỷ dị khác khiến cho trong lòng hắn lạnh lẽo. Hắn chưa từng thấy ai có công kích khủng bố như vậy. Mà tăng thêm Yêu Hoàng chi khí Thiên cấp của Tiểu Long khiến cho hắn càng thêm bị áp chế.

- Lão rùa già, cha ta ở đâu?

Tiểu Long rít gào, nhìn Đại hộ pháp tức giận hỏi.

Dưới uy áp, khí tức của Đại hộ pháp đã bị áp chế, ngay cả đầu cũng khó mà ngẩng lên được.

- Người phương nào dám tự tiện xông vào làm càn trong Huyền Vũ hoàng tộc chúng ta?

Một tiếng hét lớn vang vọng không gian. Khi thanh âm vừa dứt, không gian chấn động, mười mấy đạo thân ảnh trực tiếp từ bên trong gợn sóng không gian bước ra. Những thân ảnh này vừa mới xuất hiện, một cỗ uy áp mạnh mẽ đột nhiên hàng lâm.

Dưới cỗ uy áp này, người của Huyền Vũ hoàng tộc lần nữa bị áp chế.

- Yêu Hoàng chi khí thật mạnh mẽ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, nhìn mười mấy thân ảnh đột nhiên xuất hiện mang theo một cỗ khí tức mạnh mẽ giống như khí tức trên người Tiểu Long.

Cỗ Yêu Hoàng chi khí này không phải tới từ Tiểu Long, bởi vậy khiến cho linh hồn Lục Lâm Thiên cảm thấy bỡ ngỡ. Uy áp trong khí tức này lặng lẽ, vô hình, kim đao màu vàng tỏa ra kim quang, cỗ uy áp này cũng biến mất không thấy gì nữa.

Uy áp biến mất, lúc này Lục Lâm Thiên mới cẩn thận nhìn đám người vừa mới xuất hiện. Tổng cộng có mười sáu nam nữ, có hai người đi đầu. Người bên trái chính là một thanh niên mặc trường bào màu xám, trên lưng có một kiện áo choàng màu vàng, hông có một cái dây lưng màu xanh da trời.

Người thanh niên này có thân thể cao ngất, khôi ngô, bộ dáng dường như hai mươi tám, hai mươi chín tuổi, tuấn lãng bất phàm. Quanh thân tràn ngập khí tức hoàng giả, ánh mắt giống như một ngôi sao, dường như khiến cho người ta chỉ cần liếc vào cũng có xúc động muốn thuần phục. Không gian chung quanh thân thể hắn lúc này trong lúc vô hình có chút ẩm ướt, trực tiếp khiến cho thuộc tính trong thiên địa biến hóa.

Chương 2268: Huyền Kình, Huyền Doanh (1)

Mà bên cạnh thanh niên mặc áo choàng màu vàng kia có một nữ nhân mặc trang phục màu lam tuổi không kém thanh niên kia bao nhiêu. Da thịt trắng nõn. trong suốt, hồng nhuận, mái tóc dài xõa tới vai. Bộ y phục màu lam trên người bao phủ lấy thân thể linh lung, bờ mông vểnh cao cùng với đôi ngọc thỏ đầy đặn tạo thành hấp dẫn trí mạng.

Quanh thân nữ tử này cũng có một cỗ khí chất cao qúy tuyệt đối, bên trong cao quý lại mang theo vẻ lạnh lùng cự tuyệt người khác ngoài ngàn dặm. Khí chất này so với Bạch Linh cùng Độc Cô Cảnh Văn cũng không kém bao nhiêu.

Mà lúc này ánh mắt của nữ tử xinh đẹp kia đang nhìn vào Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự cơ trí khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác nữ nhân này tuyệt đối là một nữ nhân hấp dẫn.

- Hai bát giai hậu kỳ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, một nam một nữ này đều có tu vi bát giai hậu kỳ, tu vi đều giống như Đại hộ pháp vừa mới đột phá không lâu. Thế nhưng Yêu Hoàng khí trên người hai người này so với Đại hộ pháp còn mạnh hơn nhiều, so với Tiểu Long thì kém hơn một chút. Thế nhưng dường như cũng không kém quá nhiều.

Sau lưng một nam một nữ này đều là thanh niên bất phàm, tất cả đều có tu vi bát giai, mặt khác còn có bốn người có tu vi bát giai trung kỳ.

Thân thể Tiểu Long xoay quanh giữa không trung, ánh mắt nhìn vào mười sáu thân ảnh vừa mới xuất hiện. Trong lúc vô hình có một cỗ khí tức tương liên khiến cho nó chăm chú nhìn vào đôi nam nữ dẫn đầu kia.

Trên ngọn núi phía xa, Huyền Vũ chắp tay đứng thẳng, ánh mắt khẽ đổi.

- Tam Hoàng, Huyền Kình Vương cùng Huyền Doanh công chúa xuất quan. Có bọn họ ra tay, sợ rằng tiểu gia hỏa kia sẽ gặp phiền phức.

Advertisement

Một lão gia lo lắng nói:

- Chúng ta....

Huyền Vũ ngắt lời lão giả này rồi nói:

- Chúng ta không nên vội, cứ để cho Huyền Kình Vương đối đầu với tiểu gia hỏa một chút, cũng để cho một ít người biết rõ, sự khác biệt của tiểu gia hỏa này với người mạnh nhất trong thế hệ trẻ của bổn tộc.

- Vạn nhất tiểu gia hỏa này gặp phiền toái thì làm sao bây giờ? Thực lực của Huyền Kình Vương cùng Huyền Doanh công chúa không phải bình thường a.

Một lão gia lo lắng nói.

- Không cần phải lo lắng, Lục Lâm Thiên kia cùng tiểu gia hỏa đã dám xông tới Huyền Vũ hoàng tộc, sợ rằng đã có một chút dựa vào. Cho dù là Huyền Kình cùng Huyền Doanh cũng không thể làm gì được bọn họ, dù muốn làm được chuyện đó cũng tuyệt không dễ.

Advertisement

Huyền Vũ nói..

....

- Huyền Kình Vương, Huyền Doanh công chúa, hai người tới vừa lúc, đây chính là đầu nghiệt súc mà tộc ta vẫn luôn muốn phái người đi bắt.

Đại hộ pháp nhìn thấy hai người này tới, thân thể lập tức lui lại, trong lòng thầm thở dài một hơi, có cảm giác giống như trút được gánh nặng.

- Lâm Thiên, đây chính là hai người trẻ tuổi mạnh nhất trong Huyền Vũ hoàng tộc. Ngươi phải cẩn thận một chút.

Bạch Linh truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cũng đã sớm đoán ra một chút, bộ dáng của mười mấy người này sợ rằng cũng chính là đám người trẻ tuổi mạnh nhất trong Huyền Vũ hoàng tộc. Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng truyền âm nói với Bạch Linh:

- Bạch Linh, chú ý đám người Tâm Đồng, cố gắng không nhúng tay vào.

- Đại hộ pháp, ngươi lui xuống trước đi.

Thanh niên mặc áo choàng màu vàng nhìn về phía trước, ánh mắt ngưng trong, bảo đám người Đại hộ pháp lui ra.

- Ngươi chính là Tiểu Long sao?

Giữa không trung, nữ tử lạnh lùng mà cao quý mặc y phục màu lam nhìn Tiểu Long, đôi chân thon dài liên tục bước tới trước mặt Tiểu Long rồi hỏi.

- Đi không đổi tên, ngồi không đổi họ, chính là ta.

Tiểu Long hừ nhẹ một tiếng.

- Ta đã sớm nghe nói qua ngươi, không ngờ ngươi lại tới tộc.

Nữ tử này ngẩng đầu, thanh âm thanh thúy động lòng người.

- Ta không biết ngươi, ta chỉ tới tìm cha ta mà thôi.

Tiểu Long nói.

Đôi mắt nữ tử này biến ảo, nói:

- Ta tên là Huyền Doanh, nể mặt Nhị thúc, ta không muốn động thủ với ngươi, ngươi thúc thủ chịu trói đi. Ngươi có thể gặp được Nhị thúc hay không phải xem quyết định của trưởng lão hội ra sao.

- Bó tay chịu trói sao? Ngươi có thực lực này sao?

Tiểu Long lạnh lùng nói.

- Doanh Doanh, đối phó với nhân loại kia, tiểu tử này giao cho ta.

Nam tử mặc áo choàng màu vàng bước ra một bước đứng song song với nữ tử này, ánh mắt sau khi quét về phía Lục Lâm Thiên lập tức nhìn chằm chằm vào Tiểu Long.

- Được.

Nữ tử này gật đầu, cũng không có ý kiến gì.

- Tất cả các ngươi lui ra, chuyện này giao cho chúng ta.

Nam tử mặc áo choàng màu vàng phất tay, hơn mười thanh niên nam nữ phía sau lập tức lùi lại.

Ngao.

Tiểu Long rít lên một tiếng trầm thấp, phía trên lân phiến quanh người, hỏa diễm màu vàng bắt đầu nhảy lên, không gian quanh thân lặng lẽ bị nhuộm thành màu đỏ.

- Ta hỏi ngươi một lần cuối cùng, bó tay chịu trói hay là để ta động thủ? Thực lực của ngươi rất mạnh, thế nhưng ở trước mặt ta cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Nam tử mặc áo choàng màu vàng nhìn Tiểu Long, trong thanh âm xen lẫn một cỗ khí tức hoàng giả khiến cho người ta không dám phản đối.

- Ngươi còn chưa đủ tư cách.

Tiểu Long lạnh nhạt nói, hoàng giả chi khí bẩm sinh trên người cũng tràn ra, đối chọi gay gắt.

- Nhớ kỹ, ta gọi là Huyền Kình, đừng trách ta ra tay quá nặng.

Nam tử này khẽ quát lên một tiếng, thanh âm vừa dứt, thân thể giống như thuấn di xuất hiện trước mặt Tiểu Long, một đạo quyền ấn giống như thiểm điện mang theo một đạo lam quang giống như sao băng đánh xuống.

- Ta nói ngươi còn chưa đủ tư cách.

Thân thể khổng lồ của Tiểu Long đột nhiên bay lên, hỏa diễm màu vàng trong cái miệng dữ tợn tràn ra. Hỏa diễm màu vàng trực tiếp bao phủ quyền ấn màu lam.

Xì Xì.

Quang mang màu lam phá hủy không gian, thế nhưng dưới ngọn hỏa diễm màu vàng này lại bị đốt cháy hầu như không còn. Khi quyền ấn bàng bạc màu xanh da trời đánh tới vòng xoáy thì đã bị đốt cháy sạch sẽ, mà hỏa diễm màu vàng trong miệng Tiểu Long phun ra cũng biến mất.

- Ồ?

Hỏa diễm màu vàng kinh khủng như vậy khiến cho Huyền Kình ở trên không trung giật mình, thân thể như quỷ mị lóe lên, quyền ấn bị hỏa diễm màu vàng quỷ dị đốt cháy sạch sẽ, từ quyền hóa thành chưởng, một đạo chưởng ấn nhanh chóng đánh về phía lưng Tiểu Long.

- Cút ngay cho ta.

Tiểu Long giận dữ quát lên một tiếng, cái đuôi lớn nhanh như thiểm điện quật xuống.

Phanh.

Hai cỗ công kích manh mẽ lập tức va chạm vào cùng một chỗ, chưởng ấn và đuôi va chạm giống như thiên thạch va chạm với nhau, bắn ra quang mang chói mắt khiến cho không gian run lên. Kình khí khủng bố giống như một cơn lốc trút xuống, không gian như sụp đổ. Một cỗ kình phong đáng sợ không gì sánh được trực tiếp xuyên thấu không gian, bắn ra tứ phía.

Khục khục.

Bằng mắt thường có thể thấy được, Huyền Kình ở dưới lực lượng mạnh mẽ như vậy, thân thể lảo đảo bị đẩy lùi, trong mắt vô cùng kinh ngạc. Tiểu Long này rõ ràng chỉ có tu vi bát giai sơ kỳ, thế nhưng công kích không ngờ lại cường hãn như vậy. Quan trọng nhất là bên trong công kích còn có công kích linh hồn của Thanh Long Hoàng tộc, hắn và người của Thanh Long Hoàng tộc đã giao thủ vô số lần, đương nhiên cực kỳ hiểu rõ công kích linh hồn của Thanh Long Hoàng tộc.

Chương 2269: Huyền Kỉnh, Huyền Doanh (2)

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, thân thể khổng lồ của Tiểu Long cũng bị đẩy lui. Công kích của Huyền Kỉnh cũng khiến cho Tiểu Long không khỏi ngưng trọng.

Ngao.

Trong lúc thân thể bị đẩy lui, Huyền Kỉnh nhìn thân thể khổng lồ của Tiểu Long, ánh mắt lóe lên. Một cỗ khí thế bàng bạc phóng lên trời, cả không gian run lên, cũng hóa thành bản thể.

Lúc này thân thể khổng lồ của Huyền Kỉnh cũng giống như Đại hộ pháp, có hư ảnh quy xà tương giao. Yêu Hoàng chi khí lần nữa được tăng cường, tuy rằng không có cách nào so sánh cùng Tiểu Long, thế nhưng cũng kéo gần khoảng cách hơn một chút.

Ầm ầm.

Huyền Kỉnh hóa thành bản thể khổng lồ, câu động năng lượng thuộc tính bàng bạc trong không trung. Quang mang màu lam trên mai rùa bắn ra, thân thể khổng lồ lần nữa va chạm với Tiểu Long.

Advertisement

Tiểu Long cũng không cam lòng yếu thế, trong giây lát khẽ quẫy trên không trung, phong vân biến sắc, thanh âm ầm ầm vang lên không dứt bên tai.

Tiểu Long giao thủ cùng vói Huyền Kỉnh, Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng mấy. Tu vi hiện tại của Tiểu Long cũng đã gần đạt tới bát giai trung kỳ, tăng thêm thiên phú của bản thể, Huyền Kỉnh này mặc dù cũng không phải là một kẻ có tu vi bát giai trung kỳ bình thường, thực lực so với Đại hộ pháp còn mạnh hơn.

Thế nhưng thực lực của Tiểu Long sợ rằng cũng không dưới Huyền Kỉnh kia bao nhiêu. Cho dù là so lực phòng ngự, Tiểu Long có

Huyền Vũ thần xác cửu giai, càng không cần phải nói nhiều.

- Nhân loại, ta nghe nói ngươi tên là Lục Lâm Thiên, Linh Vũ song tu, vũ giả toàn hệ, là kỳ tài trong đám nhân loại.

Advertisement

DÀNH CHO BẠN

Game bài đẳng cấp chơi vui trúng lớn! Tìm link chính hãng tại đây

Thêm...

372

93

124

Huyền Kình giao thủ cùng Tiểu Long, nữ tử gọi là Huyền Doanh này chỉ nhìn vài lần, đôi mắt xinh đẹp lập tức tập trung vào trên người Lục Lâm Thiên.

- Không ngờ tin tức cũng linh thông như vậy, nếu đã biết rõ thì ngươi còn hỏi làm gì? Ngươi không cảm thấy nói như vậy có chút thừa thãi hay không?

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt liếc nhìn nữ tử này. Khí chất lạnh lùng, cao quý kia cũng không tạo thành một chút ảnh hưởng nào tới Lục Lâm Thiên.

Nghe lời nói của Lục Lâm Thiên, ánh mắt Huyền Doanh hơi biến đổi, dường như đây là lần đầu tiên có người không để ý tới lời nói của nàng, thậm chí còn lạnh lùng nói với nàng. Đã từng rất lâu rồi, nàng đã chu du qua đại lục Linh Vũ, Cổ Vực, Đông Hải, tất cả những nam nhân đáng ghét kia một khi nhìn thấy nàng lập tức tìm mọi cách xúm lại.

- Tiểu Long tuy rằng không được Huyền Vũ Hoàng tộc chúng ta công nhận. Thế nhưng ngươi lại kết thành huyết khế với Tiểu Long đã phạm phải tộc quy của Huyền Vũ Hoàng tộc chúng ta. Dựa theo tộc quy, trước tiên không nói tới việc ngươi tự tiện xông vào Huyền Vũ Hoàng tộc, chỉ bằng tội danh kia cũng đủ để khiến cho ngươi bị phế tu vi rồi.

HUyền Doanh bình tĩnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong lời nói cũng ẩn chứa một chút uy nghiêm.

- Tộc quy? Nực cười. Ta cùng Tiểu Long kết thành huyết khế, một đường tu luyện, đồng cam cộng khổ, so với thân huynh đệ cùng huyết mạch còn thân hơn vài phần. Hôm nay ta cùng Tiểu Long tới đây tìm phụ thân, mà các ngươi lại luôn miệng nói tộc quy, ta chỉ kết thành huyết khế với Tiểu Long mà các ngươi đã muốn phế tu vi của ta. Tiểu Long cũng có huyết mạch của Huyền Vũ Hoàng tộc mà các ngươi lại muốn giết, Hoàng Vũ Hoàng tộc thật nực cười. Ha ha ha...

Lục Lâm Thiên nhìn Huyền Doanh, tiếng cười lớn vang lên không ngừng. Thanh âm xuyên thấu không trung, giống như sấm sét, vang vọng trong không gian.

- Tam Hoàng, Lục Lâm Thiên này cũng có chút ngạo khí.

Trên một ngọn núi, một lão giả sau lưng Huyền Vũ khẽ nói.

- Vì tiểu gia hỏa này, Lục Lâm Thiên này có thể liều mạng với Thanh Long Hoàng tộc, Lục Lâm Thiên không phải ngạo bình thường, không chỉ có kiêu ngạo mà còn có thực lực để kiêu ngạo. Không biết Lục Lâm Thiên này giao thủ với nha đầu Huyền Doanh kia ai thắng ai thua.

Lúc này Huyền Vũ dường như có chút hứng thú đối với trận chiến của hai người Lục Lâm Thiên, Huyền Doanh.

- Một người là một trong những người mạnh nhất trong đám người trẻ tuổi của tộc ta, mọt người chính là một trong những người mạnh nhất trong đám người trẻ tuổi của nhân loại. Tuy rằng không phải là Lục đại hoàng tộc của nhân loại, bất quá ta cũng khó mà đoán được ai thắng ai thua.

Một lão giả mặc trường bào nói.

Trên một ngọn núi khác, mấy thân ảnh mang theo ánh mắt giống như bao quát cả thiên địa nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, ánh mắt khẽ đổi.

Trên quảng trường, thanh âm Lục Lâm Thiên cuồn cuộn quanh quẩn ở trên không, hàn ý toàn thân lan tràn, nhiệt độ trong không trung bỗng nhiên giảm xuống. Những lời này của Lục Lâm Thiên đương nhiên không phải nói với một mình Huyền Doanh, từng đạo khí tức mịt mờ thi thoảng hiện lên kia đương nhiên có thể nghe thấy rõ ràng.

Huyền Doanh nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút biến hóa, đôi mắt xinh đẹp nhìn thẳng về phía Lục Lâm Thiên, nhẹ nhàng nói:

- Mặc kệ ngươi nói gì, hôm nay ngươi cũng không có cách nào thoát khỏi Huyền Vũ Hoàng tộc chúng ta.

- Ít nhất dựa vào thực lực của ngươi còn chưa đủ.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vừa dứt, quang mang quanh thân tràn ra, Thanh Linh Khải Giáp lập tức xuất hiện.

Nhìn Thanh Linh Khải Giáp trên người Lục Lâm Thiên, khí tức quanh thân Huyền Doanh biến đổi, gợn sóng trong không gian đột nhiên vặn vẹo, vô cùng quỷ dị. Cả không trung run rẩy, Huyền Doanh nói:

- Tu vi Vũ Tôn tứ trọng quả thực không kém, thế nhưng muốn chống lại ta dường như còn chưa đủ. Ta nhường ngươi ra tay trước.

- Ta chưa bao giờ chiếm tiện nghi của nữ nhân, ngươi xuất thủ trước đi.

Lục Lâm Thiên nhìn Huyền Doanh, cảm nhận khí tức trên người Huyền Doanh lúc này, Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, thế nhưng trong lòng không dám chủ quan chút nào. Thực lực của Huyền Doanh này không kém Huyền Kinh kia, so với Đại hộ pháp kia còn mạnh hơn nhiều, cho nên hắn mới khởi động Thanh Linh Khải Giáp đầu tiên.

- Thật sao? Vậy thì ta cũng không khách khí nữa.

Thanh âm của Huyền Doanh vừa dứt, đôi chân thon dài dưới sự bao phủ của bộ y phục màu xanh bước ra, yêu nguyên từ trong cơ thể tuôn trào. Cánh tay khẽ múa, năng lượng thuộc tính thủy trong không gian hội tụ. Thân ảnh xinh đẹp lóe lên, bắn tới trước người Lục Lâm Thiên.

Công kích của Huyền Doanh chưa tới, Lục Lâm Thiên đã cảm giác được một cỗ năng lượng thuộc tính thủy như đang đè nặng chung quanh khiến cho chân khí trong cơ thể hắn bị ảnh hưởng, giống như đình trệ.

Quang mang lóe lên, Lục Lâm Thiên lập tức thúc dục không gian thuộc tính thổ. Quang mang lan tràn ra, xua tan sự ảnh hưởng của thuộc tính thủy chung quanh, thân thể của hắn lập tức lùi về phía sau.

Sưu.

Thân ảnh xinh đẹp của Huyền Doanh lóe lên, xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Thế nhưng khuôn mặt lập tức biến hóa vì không gian thuộc tính thổ của Lục Lâm Thiên. Cảm giác trầm trọng trong không gian này tạo thành không ít ảnh hưởng đối với nàng, thế nhưng nàng ngay lập tức điều chỉnh lại, cưỡng ép đánh ra một đạo trảo ấn đánh vào vai Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Trong nháy mắt, trảo ấn nhanh như thiểm điện đánh vào trên vai Lục Lâm Thiên. Thân thể Lục Lâm Thiên trực tiếp bị chộp vào tay Huyền Doanh, gợn sóng trong không gian nhoáng lên. Thân thể Lục Lâm Thiên đột nhiên biến mất giống như lặn xuống gợn sóng trong không gian.

Chương 2270: Huyền Vũ băng không

- Tàn ảnh.

Sắc mặt Huyền Doanh lập tức biến hóa.

- Tốc độ của ngươi dường như quá chậm.

Trong nháy mắt thân ảnh Lục Lâm Thiên đã bước tới sau lưng Huyền Doanh, năm ngón tay mở ra, năm đạo chỉ ấn nóng bỏng xuyên thấu không gian bắn về phía trước.

Sưu Sưu.

Trảo ấn bắn tới, Huyền Doanh nhíu mày, quang mang trên thân ảnh xinh đẹp lóe lên, thân thể mềm mại giống như thiểm điện xẹt qua không trung rồi biến mất tại chỗ. Ngay cả chéo áo của nàng năm đạo chỉ ấn nóng bỏng của Lục Lâm Thiên cũng không đánh tới, hoàn toàn tiêu tán trên không trung.

- Tốc độ của ngươi rất nhanh, thế nhưng còn chưa đạt tới tốc độ mà ta không thể chống lại được.

Advertisement

Thân thể Huyền Doanh lần nữa xuất hiện, thân thể mềm mại lăng không đứng thẳng. Trong nháy mắt này quanh thân nàng có năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc kéo tới.

Trong chớp mắt khi thanh âm vừa dứt, cổ tay của Huyền Doanh đánh ra từng đạo thủ ấn huyền ảo trên không trung. Năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc phô thiên cái địa kéo tới.

Sưu Sưu.

Năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc ngập trời hóa thành vòng xoáy gào thét trên không trung rồi phô thiên cái địa tuôn ra giống như nước chảy. Không gian tức thì run rẩy. Ở giữa dòng nước chảy này hình thành một vòng xoáy đột nhiên xoay tròn, trực tiếp bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong.

Ầm ầm.

Advertisement

Thanh âm đinh tai nhức óc vang lên, khí tức đáng sợ cùng với uy áp từ bên trong dòng xoáy tràn ra. Không khí quanh thân Lục Lâm Thiên lúc này vặn vẹo giống như vòi rồng đang quét ngang thiên địa.

Ở trong vòng xoáy này, Lục Lâm Thiên lập tức cảm nhận được một cỗ lực lượng mạnh mẽ từ bốn phương tám hướng trút xuống cơ thể hắn, đánh vào lục phủ ngũ tạng, lực lượng bàng bạc này vô cùng khủng bố.

- Thật mạnh.

Ở bên trong vòng xoáy khủng bố này, trong lòng Lục Lâm Thiên cả kinh, thực lực của Huyền Doanh này quả nhiên khủng bố. Hắn có thanh Linh Khải Giáp, Bất Diệt Huyền Thể, còn có lực phòng ngự của Ám Ảnh mật bào, nếu không thì không có cách nào ngăn cản được cỗ lực lượng mạnh mẽ như vậy trút xuống.

Sắc mặt khẽ đổi, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên không biết từ khi nào đã lặng lẽ được kết. Quang mang năm loại thuộc tính đột nhiên hiện lên quanh thân thể, câu động năng lượng năm loại thuộc tính trong thiên địa. Năm loại năng lượng thuộc tính hóa thành năm đạo quang mang bao phủ quanh thân, ngăn cản vòng xoáy kinh khủng trong không trung ở bên ngoài.

Phòng ngự thuộc tính như thế này chính là thứ mà Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ ở bên trong Thời Không Lao Ngục. Lúc này hắn tiện tay bố trí ra, thế nhưng cũng có không ít hiệu quả.

Sưu.

Vòng xoáy khủng bố xoay tròn, gợn sóng trong không gian lúc này biến dạng, xoắn lại. Lực lượng mạnh mẽ đánh vào lớp quang mang thuộc tính đầu tiên. Lớp quang mang thuộc tính đầu tiên vặn vẹo, sau đó lập tức biến mất. Lực lượng tiếp tục đánh vào trên vòng quang mang thuộc tính thứ hai.

Ken két.

Từ bên trong gợn sóng vang lên thanh âm bạo liệt, ken két. Trong không gian, dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ kia vòng quang mang thuộc tính thứ hai vặn vẹo, tiếp đó là vòng quang mang thứ ba, thứ tư. Thế nhưng để phá hủy được vòng quang mang thuộc tính của Lục Lâm Thiên, dường như vòng xoáy kia đã mất đi rất nhiều sức lực, tốc độ xoay tròn đã chậm đi không ít. Lực lượng xoay tròn khiên cho không gian chung quanh bắt đầu xuất hiện khe nứt, khí tức khủng bố làm cho lòng người rung động.

Phanh.

Vòng xoáy khủng bố sau khi phá tan bốn vòng quang mang của bốn đạo năng lượng thuộc tính lập tức đánh vào vòng quang mang thứ năm. Thế nhưng lúc này vòng xoáy khủng bố kia đã không thể làm cho vòng quang mang thuộc tính thổ thứ năm vặn vẹo. Không gian chung quanh vòng xoáy run rẩy, giống như tùy thời sắp sụp đổ.

- Thực lực thật khủng khiếp.

Nhìn hai người giao thủ trên không trung, tất cả thành viên Huyền Vũ nhất tộc phía dưới nghẹn họng nhìn trân trối. Nhìn xuyên qua vòng xoáy trên không trung, tất cả mọi người đều có thể nhìn thấy tình huống của Lục Lâm Thiên ở bên trong.

Cơ hồ tất cả tộc nhân của Huyền Vũ nhất tộc đều biết rõ thực lực của Huyền Doanh công chúa, là tồn tại đỉnh phong trong đám người tuổi trẻ trong tộc. Thậm chí ngay cả không ít trưởng lão cũng khó mà chống lại được nàng. Không ngờ nhân loại trước mặt lại mạnh mẽ tới tình trạng như vậy.

Đám người Lục Tâm Đồng, Thiên Độc Yêu Long phía xa khẩn trương tới mức nắm chặt tay. Đại chiến bực này bọn họ không có cách nào có thể nhúng tay vào.

Người có thể nhúng tay lúc này chỉ có một mình Bạch Linh mà thôi. Đôi mắt xinh đẹp của nàng khẽ đảo, trong lòng vô cùng khẩn trương, đồng thời cũng không thể giúp được cái gì. Thế nhưng ít nhất, vấn đề của hai người Lục Lâm Thiên hiện tại không quá lớn.

- Vũ giả ngũ hệ quả thực có chút bất phàm.

Huyền Doanh nhíu mày, dường như cảm thấy ngạc nhiên vì Lục Lâm Thiên có thể chống lại một đạo công kích của nàng.

- Nếu như ngươi chỉ có một chút thực lực như vậy sợ rằng khó có thể bắt được ta.

Trong quang mang thuộc tính, Lục Lâm Thiên nói.

- Vậy thì cứ nhìn xem.

Huyền Doanh cười nhạt một tiếng. Trong chốc lát, thủ ấn trong tay nàng biến hóa vô cùng quỷ dị. Vòng xoáy che khuất không trung bắt đầu xoay chậm lại, thế nhưng nhiệt độ trong không trung bỗng nhiên giảm xuống, giống như rơi vào trong hầm băng. Bên trong vòng xoáy đột nhiên truyền ra rung động.

Rung động khuếch tán, hơn nữa còn càng lúc càng nhanh, bên trong tràn ra cỗ khí tức lạnh lẽo tới mức tận cùng giống như có thể đóng băng năng lượng trong phiến thiên địa này.

- Ô?

Lục Lâm Thiên thân ở bên trong không gian đó đương nhiên có thể cảm nhận được biến hóa bên trong, ánh mắt hiện lên sự kinh ngạc.

- Huyền Vũ băng không.

Huyền Doanh yêu kiều quát lên một tiếng, thủ ấn đánh xuống. Lúc này một màn quỷ dị tức thì xuất hiện, vòng xoáy ngập trời kia ngừng xoay tròn, cả không gian run lên.

Ken két.

Tiếp đó, trong nháy mắt không gian dưới bầu trời bị che khuất trực tiếp đóng băng. Một cỗ khí tức lạnh lẽo, vô hình lan tràn ra chung quanh. Cỗ uy thế này kéo theo năng lượng thiên địa, khí tức lạnh lẽo lan tràn, xâm nhập vào trong thân thể khiến cho Lục Lâm Thiên bị đông cứng trên không trung.

Ngẩng đầu nhìn lên giống như trên không trung lúc này có một hòn đảo bằng băng, từ trong gợn sóng trong không gian không ngừng vang lên thanh âm răng rắc, từng vết nứt giống như mạng nhện từ chung quanh hòn đảo bằng băng kia nhanh chóng lan tràn ra chung quanh.

Giữa không trung, khí tức lạnh lẽo vô hình lan tràn khiến cho sắc mặt mọi người không khỏi biến đổi. Bên trong khí tức lạnh lẽo tràn ngập không trung khiến cho mọi người đều cảm nhận được một cỗ khí tức hủy diệt bên trong sự lạnh lẽo kia.

Bạo.

Ánh mắt Huyền Doanh sáng ngời, bàn tay trắng nõn giương lên, hòn đảo băng khổng lồ bắt đầu nổ tung.

Phanh Phanh.

Hòn đảo bằng băng nổ tung, kình khí lạnh lẽo khủng bố khuếch tán khiến cho không gian rung động kịch liệt. Khí tức lạnh lẽo tràn ngập không trung. Dưới cỗ khí tức lạnh lẽo này, gợn sóng trong không gian tức thì bị đông thành sương, từng vết nứt trong không gian đen kịt hiện lên.

Cả không gian đột nhiên hỗn loạn, dưới cỗ khí thế như vậy. người có tu vi tâm thần không đủ khó mà nhìn thấu được bên trong. Một khi tâm thần tới gần lập tức bị khí tức lạnh lẽo ăn mòn, linh hồn đau đớn giống như bị đóng băng.

Chương 2271: Đối chiến khủng bố (1)

- Nhân loại kia có thể chống lại không?

- Có lẽ nhân loại này không có cách nào chống lại được công kích như vậy.

Trong không gian hỗn loạn, cơ hồ tất cả ánh mắt đều nhìn vào, từng ánh mắt mang theo sự khẩn trương nhìn vào không gian hỗn loạn. Ngay cả Huyền Doanh lúc này cũng không ngoại lệ, đôi mắt sáng ngời chăm chú nhìn vào trong không gian hỗn loạn.

- Không nên có việc gì a.

Bạch Linh lo lắng nhìn về phía trước, lúc này nàng cực kỳ khẩn trương.

Khi kình khí gần biến mất, ánh mắt Huyền Doanh lập tức biến đổi, bên trong không gian hỗn loạn xuất hiện một đạo quang mang màu xanh, quang mang quỷ dị lóe lên bất định.

- Đây là thứ gì?

Nhìn qua không trung, phần đông ánh mắt đều vô cùng nghi hoặc. Lúc này trong không trung hỗn loạn xuất hiện một quang cầu màu xanh lớn chừng hai thước, giống như điện mang, uy áp tràn ra chung quanh khiến cho gợn sóng lan tràn về bốn phía. Trong lúc vô hình khiến cho trong lòng mọi người run rẩy.

- Khá tốt.

Advertisement

Nhìn quang cầu màu xanh này Bạch Linh khẽ thở dài một hơi.

- Cũng chỉ có vậy mà thôi.

Trong lúc mọi người kinh ngạc, thanh âm của Lục Lâm Thiên từ bên trong quang cầu màu xanh truyền ra. Thanh âm vừa dứt, quang cầu màu xanh kia chậm rãi tiêu tán.

Ông Ông.

Tiếng sấm nổ vang vọng, dưới ánh mắt của mọi người, quang cầu màu xanh tách ra làm hai. Một đôi cánh hiện lên trước mắt mọi người, hai cánh mở rộng, thân ảnh Lục Lâm Thiên lần nữa xuất hiện. Lúc này sau lưng Lục Lâm Thiên, phía trên Thanh Linh Khải Giáp có một đôi cánh màu xanh hoàn mỹ. Một khe nứt màu đen trong không gian xuất hiện, một cỗ khí tức khiến cho người ta hãi hùng, khiếp vía tràn ra khiến cho lòng người lạnh lẽo.

- Đây là linh khí phi hành của nhân loại.

- Thần khí, đây là thần khí phi hành của nhân loại này.

Advertisement

Cơ hồ tất cả ánh mắt lúc này đều nhìn vào Huyễn Ảnh Thanh Vũ của Lục Lâm Thiên, khí tức đáng sợ từ bên trên hai cánh lan tràn ra. Một cỗ áp lực khiến cho lòng người chấn động.

- Không ngờ lại là thần khí.

Huyền Kình đang giao chiến bất phân thắng bại với Tiểu Long lúc này cũng không khỏi nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Trong chớp mắt khi Huyền Kình phân tâm, cái đuôi lớn của Tiểu Long đã nhanh chóng đánh tới.

- Thần khí phi hành.

Mắt nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt Huyền Kình khẽ đổi.

- Tới phiên ta.

Nhìn Huyền Doanh, khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên nở nụ cười lạnh lẽo. Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng chấn động, chân khí mênh mông trong đan điền cuồn cuộn. Vũ đan ngũ sắc xoay tròn, chân khí từ trong kinh mạch rộng lớn tràn ra. Khi thanh âm vừa dứt, thân thể hắn đã xuất hiện trước người Huyền Doanh.

- Thời Gian Thác Loạn.

- Hư Linh Huyễn Ấn.

- Long Ảnh Tí.

- Không Linh Diệt.

- Tề Thiên Liệt Địa Trảo.

- Tam Thiên Lưu Vân Thủ.

- Hóa Thú Linh Ấn.

Huyễn Ảnh Thanh Vũ khẽ vỗ, Thời Gian Thác Loạn được thi triển, vây quanh Huyền Doanh tạo thành từng đạo tàn ảnh, từng tiếng hét lớn trầm thấp từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra.

Một đạo thủ ấn được kết, từng đạo vũ kỹ, linh kỹ lập tức được đánh ra. Trên khôn trung, năng lượng năm loại thuộc tính nồng đậm cuồn cuộn kéo tới, cả không gian theo đó mà sôi trào, tất cả mọi người triệt để khiếp sợ.

- Đại Địa Vô Ảnh Cước.

- Cấm Hồn Linh Quyết.

- Tử Vong Phong Bạo.

- Trọng Thủy Kết Giới.

- Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ.

- Hàn Băng Đồng Kết Sát.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, hơn mười đạo công kích vũ kỹ, linh kỹ được Lục Lâm Thiên đánh ra. Linh, Vũ đồng thời được thúc dục, tăng thêm có kinh mạch rộng lớn chèo chống, chuyện đồng thời đánh ra các loại công kích vũ kỹ, linh kỹ các loại thuộc tính khác nhau đối với người khác là chuyện không thể. Thế nhưng đối với Lục Lâm Thiên vô cùng dễ dàng.

Tất cả mọi người cơ hồ nghẹn họng nhìn trân trối nhìn từng đạo vũ kỹ, linh kỹ trên không trung, bao phủ Huyền Doanh vào bên trong. Kình khí khủng bố lật tung không gian, công kích vật chất, linh hồn xen lẫn với nhau, dưới kình khí khủng bố, phong vân biến sắc.

- Lục Lâm Thiên này không ngờ có thể đồng thời thúc dục Linh Vũ, liên tục đánh ra vũ kỹ năm hệ, quả nhiên là yêu nghiệt.

Trên ngọn núi phía xa, sắc mặt mấy người sau lưng Huyền Vũ kinh ngạc không thôi.

Cùng lúc đó, trên không trung có không ít khí tức mịt mờ thoáng rung động.

Phanh Phanh Phanh.

Từng đạo thanh âm bạo liệt cực lớn vang lên khiến cho màng tai mọi người đau đớn. Dưới công kích, năng lượng khủng bố hóa thành quang mang khuếch tán khiến cho không gian rung động kịch liệt, từng vết nứt đen kịt hiện lên trong không gian.

Không gian hỗn loạn, kình khí ngập trời bị vết nứt trong không gian cắn nuốt. Khí tức trên không trung tuy rằng nói là khủng bố, thế nhưng chỉ một lát sau lập tức yên bình trở lại.

Khục khục.

Kình khí tràn ngập, dưới công kích khủng bố như vậy, thân thể Huyền Doanh được một đạo quang mang màu lam bao phủ bị đẩy lùi. Mỗi khi lùi về phía sau một bước, quang mang màu lam trên người sẽ mờ nhạt đi một ít. Khi một bước cuối cùng được bước lui lại, quang mang màu lam quanh người nàng cũng biến mất. Trên khuôn mặt tuyệt mỹ bắt đầu tái nhợt.

- Lục Lâm Thiên, quả thực ngươi đã khiến ta cảm thấy ngạc nhiên, vô cùng bất ngờ.

Huyền Doanh ngẩng đầu, ánh mắt vẫn vô cùng bình tĩnh nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Thanh âm nhàn nhạt vừa dứt, đột nhiên quang mang quanh thân Huyền Doanh lóe lên, hóa thành bản thể khổng lồ. Một cỗ uy áp mạnh mẽ khuếch tán. Dưới cỗ uy áp cực lớn này, sợ rằng Vũ Tôn tứ trọng bình thường đã bị áp chế mà sinh ra ảnh hưởng. Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên lại không bị ảnh hưởng một chút nào.

- Hổ biến.

Nhìn Huyền Doanh hóa thành bản thể khổng lồ, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, một tiếng gầm gừ trong miệng truyền ra.

Rống.

Tiếng hổ gầm vừa dứt, Lục Lâm Thiên thúc dục hình thái thứ hai của Thanh Linh Khải Giáp. Thân thể cong lại, đột nhiên bành trướng trên không trung. Thân thể hóa thành một đầu cự hổ màu xanh trắng. Trên lưng cự hổ, Huyễn Ảnh Thanh Vũ hóa thành một đôi cánh lớn chừng hai trăm mét. Một cỗ thú uy mạnh mẽ khiến cho lòng người hãi hùng, rung động xuất hiện.

Vũ kỹ phòng ngự như vậy khiến cho vô số ánh mắt kinh ngạc. Mà vào lúc này từ trong miệng bản thể của Huyền Doanh có một đạo quang cầu màu xanh dẫn động năng lượng thiên địa bàng bạc đánh về thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt trầm xuống, đầu cự hổ kia đột nhiên giơ chiếc chân phải lên, phía trên chân phải lập tức có điện mang quanh quẩn. Trong giây lát, thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên đánh ra một trảo, va chạm với quang cầu màu xanh kia.

Phanh.

Quang cầu màu xanh bị trảo ấn của Lục Lâm Thiên bắt lấy, thế nhưng cỗ lực lượng mạnh mẽ kia cũng đánh vào trên người Lục Lâm Thiên, thanh âm trầm thấp, bạo liệt vang lên. Thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên bị đẩy lùi về phía sau. Có thân thể hổ biến, thế nhưng khí huyết trong cơ thể Lục Lâm Thiên cũng cuồn cuộn, chân khí đình trệ trong chớp mắt.

- Có thể khiến ta khôi phục bản thể, ngươi đã có thể kiêu ngạo được rồi.

Đồng thời, cùng lúc đó Huyền Doanh lần nữa lao thẳng về phía trước. Thân thể khổng lồ mang theo công kích cường hãn trực tiếp đập xuống phía dưới.

Chương 2272: Đối chiến khủng bố (2)

- Cho dù ta có kiêu ngạo cũng không phải là việc mà ngươi nói là được.

Lục Lâm Thiên khẽ quát, trong sát na, thân thể cự hổ khổng lồ run lên, cái chân bên phải lần nữa chộp xuống.

- Tề Thiên Liệt Địa Trảo.

Nhìn chằm chằm về phía trước, tinh quang trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra, trực tiếp dùng chân phải thúc dục Tề Thiên Liệt Địa Trảo, ầm ầm đánh vào bản thể khổng lồ của Huyền Doanh.

Ken két.

Mấy đạo trảo ấn đánh ra, dùng xu thế sấm sét trực tiếp chộp vào mai rùa trên lưng Huyền Doanh. Quang mang bắn ra tứ phía, một cỗ lực lượng mạnh mẽ đồng thời trút xuống trảo của Lục Lâm Thiên, sau đó lan tràn khắp toàn thân hắn.

Phanh Phanh.

Advertisement

Cả không gian lập tức run rẩy, thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên bị đánh bay. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ, thân thể trong khoảnh khắc bị đẩy lùi.

Thân thể Huyền Doanh cũng bị ngăn lại, trảo ấn xé rách không gian của Lục Lâm Thiên chỉ để lại năm dấu ấn trên mai rùa của Huyền Doanh mà thôi, căn bản không thể làm được gì.

- Lực phòng ngự thật mạnh, không hổ là Huyền Vũ hoàng tộc.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than, sau khi hổ biến, Tề Thiên Liệt Địa Trảo của hắn càng thêm cường hãn. Dùng tu vi lúc này của hắn, vừa rồi lại toàn lực đánh ra một kích dưới trạng thái hổ biến. Nếu đổi lại là yêu thú bát giai hậu kỳ vừa mới đột phá không lâu, sợ rằng cũng phải mất một lớp da.

Advertisement

Lục Lâm Thiên sợ hãi vì lực phòng ngự của Huyền Vũ hoàng tộc, thế nhưng hắn cũng không biết Huyền Doanh lúc này càng thêm sợ hãi về lực phòng ngự của hắn.

Huyền Doanh tự biết thực lực của chính mình, một khi đánh về phía Vũ Tôn tứ trọng bình thường, tuyệt đối sẽ khiến đối thủ tan thành từng mảnh nhỏ. Coi như là Vũ Tôn lục trọng, sợ rằng không chết cũng phải trọng thương. Không ngờ Lục Lâm Thiên lại bình yên vô sự, không bị tổn thương một chút nào, lực phòng ngự quá kinh khủng.

- Lực phòng ngự của ngươi là ngươi mạnh nhất trong nhân loại mà ta đã gặp, ngươi ngày càng khiến cho ta cảm thấy bất ngờ.

Huyền Doanh lần nữa có động tác, thân thể khổng lồ phá vỡ không gian, lập tức xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên không xa, thân thể mang theo uy năng khủng bố đánh tới.

- Còn có thứ khiến cho ngươi cảm thấy bất ngờ nữa đây.

Thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên cũng lập tức đánh tới.

Phanh Phanh Phanh.

Từng thanh âm bạo liệt vang lên không ngừng. Dưới công kích khủng bố như vậy, trong không gian liên tục vang lên thanh âm bạo liệt.

Bản thể khổng lồ của Tiểu Long và Huyền Kình không ngừng va chạm với nhau. Trên phương diện thực lực, đương nhiên Huyền Kình mạnh hơn một chút. Thế nhưng trên phương diện phòng ngự của bản thể, Tiểu Long càng mạnh hơn, trong lúc nhất thời khó mà phân ra thắng bại. Hai người va chạm, gợn sóng trong không gian bị nghiền nát rồi lại được khôi phục.

Mà Lục Lâm Thiên giao thủ với Huyền Doanh, thực lực của Huyền Doanh mạnh hơn một chút, lực phòng ngự từ biểu hiện bên ngoài giống như Lục Lâm Thiên rơi vào thế hạ phong. Thế nhưng trên thực tế Lục Lâm Thiên hoàn toàn không có rơi xuống thế hạ phong, nhưng mà điều này không có ai có thể nhìn ra được mà thôi.

Thế nhưng trên phương diện tốc độ, Lục Lâm Thiên lúc này thi triển Huyền Ảnh Thanh Vũ, rõ ràng so với Huyền Doanh còn nhanh hơn một chút. Cho nên trong lúc nhất thời hai người giao thủ khó mà có thể phân ra thắng bại.

Phanh Phanh.

Thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên rơi xuống đất mấy lần, lần nữa lại bay lên trời giống như không có việc gì. Huyền Doanh cũng bị đẩy lui mấy lần.

Mắt nhìn bốn đạo thân ảnh khổng lồ giao thủ trên không trung, phía dưới yên tĩnh, lần nữa lại có không ít tộc nhân của Huyền Vũ nhất tộc kéo tới, số lượng ở dưới vốn chỉ có hơn một ngàn, thế nhưng lúc này đã tới hai đến ba ngàn người.

Từng ánh mắt mang theo sự kinh ngạc nhìn lên không trung. Trong Huyền Vũ nhất tộc không có ai nghĩ tới Tiểu Long này cùng nhân loại kia lại có thể giao thủ khó phân thắng bại với Huyền Kình Vương và Huyền Doanh công chúa. Thực lực như vậy khiến cho mọi người kinh hãi.

Coi như là đối với nhân loại như Lục Lâm Thiên, không ít ánh mắt cũng phải biến đổi. Chuyện Huyền Vũ Hoàng tộc xem thường nhân loại là sự thật, thế nhưng cũng không phải bọn họ xem thường tất cả nhân loại. Cường giả trong nhân loại cũng khiến cho bọn họ rung động. Mà Lục Lâm Thiên lúc này cũng đã làm được tới bước đó, ngay cả lực phòng ngự quỷ dị mà khủng bố của Lục Lâm Thiên cũng khiến cho Huyền Vũ Hoàng tộc trứ danh về lực phòng ngự phải rung động.

Trong công kích khủng bố, bốn đạo thân ảnh khổng lồ rơi xuống. Công kích kinh người là vậy, thế nhưng cho dù là ai cũng không thể làm gì được đối phương. Tiêu hao cực kỳ lớn khiến cho trong lòng bốn đạo thân ảnh đều cảm thấy ngưng trọng.

Phanh.

Nhân cơ hội lách mình ra, thân thể khổng lồ của Huyền Doanh đánh về phía Lục Lâm Thiên.

- Thời Không Lao Ngục.

Lục Lâm Thiên lập tức thúc dục Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ ngăn cản nữ nhân này. Dưới Thời Không Lao Ngục, thân thể Huyền Doanh trong khoảnh khắc bị ngăn cản, nhiều loại công kích dung hợp khiến cho nàng cảm thấy khó chịu.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đã sớm tái nhợt tự bao giờ, rốt cuộc hắn đã biết được lực phòng ngự khủng bố của Huyền Vũ Hoàng tộc, mấy lần đánh ra công kích vào lưng Huyền Doanh, thế nhưng lại hoàn toàn không tạo thành tác dụng quá lớn, chỉ có thể đem nàng đẩy lùi.

- Huyền Vũ nộ.

Cùng lúc đó, Huyền Kình cùng Tiểu Long giao thủ, hắn cũng không có cách nào chiến thắng được Tiểu Long. Một tiếng hét lớn vang lên, phía trên mai rùa sau lưng đột nhiên có một đạo hư ảnh cự thú màu đen hiển hiện. Hư ảnh này có chút giống như bản thể của Huyền Kình, toàn thân đen nhánh, thân giống như rùa, quy xà tương giao, giống như vật còn sống, mang theo một cỗ uy áp cực lớn.

Thân thể Tiểu Long mang theo hỏa diễm màu vàng, cái miệng dữ tợn cũng quát lên một tiếng:

- Huyền Vũ nộ.

Tiếp đó, trên Huyền Vũ thần xác của Tiểu Long cũng có một đạo hư ảnh quy xà tương giao cực lớn xoay quanh đỉnh đầu. Thể tích hư ảnh này hơn ngàn thước, so với hư ảnh mà Huyền Kình thúc dục ra còn lớn hơn. Uy áp cũng mạnh hơn một chút. Năng lượng bàng bạc lặng lẽ lan tràn ra. Dưới cỗ khí tức mạnh mẽ trong năng lượng bàng bạc, không gian vặn vẹo, gợn sóng trong không gian lan tràn ra bốn phía.

- Đầu dị thú kia sao có thể thúc dục ra công kích thiên phú của bổn tộc?

Phía dưới, từng ánh mắt mang theo sự sôi trào. Huyền Vũ nộ xuất hiện, cơ hồ tất cả tộc nhân của Huyền Vũ nhất tộc đều bị áp chế từ huyết mạch tới linh hồn, phủ phục dưới mặt đất không dám nhúc nhích.

- Đây là công kích thiên phú, đầu nghiệt súc kia không ngờ cũng có thể thúc dục công kích thiên phú, so với Huyền Kình vương tử thúc dục công kích còn mạnh hơn.

Trong sát na, hai mươi mấy người có tu vi bát giai chung quanh biến sắc.

Ngao.

Tiếng gầm gừ trầm thấp giống nhưu rồng ngâm vang lên, dưới ánh mắt kinh ngạc của vô số tộc nhân Huyền Vũ nhất tộc đang phủ phục, hai đạo hư ảnh hung hăng va chạm vào nhau.

Sưu...

Hư ảnh va chạm thế nhưng lại không tạo thành thanh âm gì, chỉ là không gian chung quanh lập tức sụp đổ từng khúc. Nơi hai đạo hư ảnh va chạm, quang mang mạnh mẽ khuếch tán ra chung quanh.

Chương 2273: Công kích thiên phú

Trong chớp mắt này, trong không trung, mấy tộc nhân Huyền Vũ nhất tộc ở gần bị lan tới. Hai đạo công kích thiên phú Huyền Vũ nộ, gợn sóng trong không gian trực tiếp bị gạt ra. Vết nứt không gian bốn phía nhộn nhạo. Năng lượng khủng bố lan tràn ra chung quanh.

- Khí tức thật đáng sợ.

- Uy áp thật mạnh.

- Uy áp này thật đáng sợ a.

Phần đông tộc nhân Huyền Vũ nhất tộc ngẩng đầu, cảm nhận khí tức trên hư ảnh phía xa, năng lượng đáng sợ bên trong khiến cho tất cả mọi người kinh hãi. Linh hồn cùng huyết mạch trong cơ thể sôi trào, bành trướng. Người có thực lực thấp hơn một chút thì linh hồn đau đớn. Máu tươi trong cơ thể cuồn cuộn, lan tràn ra trên mai rùa.

Ngao.

Cơn lốc năng lượng quét qua không gian, từng tiếng kêu thảm thiết vang vọng. Mấy ngàn tộc nhân Huyền Vũ nhất tộc phía dưới hỗn loạn.

Advertisement

Ken két.

Cùng lúc đó, dưới Thời Không Lao Ngục, thân thể khổng lồ của Huyền Doanh trực tiếp đánh vỡ không gian chui ra.

Mà cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên đã sớm có sự chuẩn bị, không biết từ khi nào phía trên hổ trảo đã ngưng tụ Tam thần quyết. Không gian chung quanh hổ trảo run lên, hư không vặn vẹo.

Trên hổ trảo, thất thải phượng hoàng, hư ảnh quy xà, bạch hổ, dung hợp lại một chỗ, giống như rồng bay phượng múa. Lực lượng khủng bố bên trong khiến cho Huyền Doanh vừa mới chật vật thoát ra khỏi Thời Không Lao Ngục tức thì biến sắc, lực lượng này cũng bắt đầu làm cho nàng run sợ.

- Tam thần quyết.

Mắt nhìn Huyền Doanh phá vỡ Thời Không Lao Ngục lao ra, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, thân ảnh cự hổ nhanh như thiểm điệm bước ra, cả hư không run lên. Hổ trảo đẩy về phía Huyền Doanh, một cỗ năng lượng kinh khủng, cường hãn đột nhiên tuôn về phía chân trời.

Advertisement

- Huyền Vũ nộ.

Sắc mặt Huyền Doanh đại biến. Thấy Huyền Kình và Tiểu Long phía xa đều thúc dục Huyền Vũ nộ, nàng cũng lập tức thúc dục công kích thiên phú. Trên mai rùa sau lưng, hư ảnh quy xà tương giao xoay tròn, lập tức có một đạo hư ảnh khủng bố khuếch tán ra.

Trong nháy mắt, dưới Huyền Vũ nộ này, thú ảnh quy xà tương giao khổng lồ đánh ra, Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy máu trong cơ thể sôi trào. Mà ngay cả linh hồn dường như cũng bắt đầu bành trướng.

Trong không ít ánh mắt của mọi người, hai đạo công kích kinh khủng va chạm vào một chỗ. Gợn sóng trong không gian cơ hồ sụp đổ, bị nghiền nát. Một cái khe hở đen kịt hiện lên trong không gina.

Dưới Huyền Vũ nộ, một cỗ lực lượng quỷ dị đột nhiên khuếch tán. Bên trong Tam thần quyết, mấy đạo thú ảnh đột nhiên mở rộng, từng đạo thú ảnh trong khoảnh khắc va chạm vào cùng một chỗ.

- Huyền Vũ nộ thật khủng khiếp.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đỏ lên. Bên trong Huyền Vũ nộ do Huyền Doanh thúc dục có một cỗ khí tức quỷ dị khuếch tán khiến cho máu trong cơ thể hắn sôi trào, linh hồn đau đớn.

Mà dưới công kích Huyền Vũ nộ giống như thực chất, công kích quỷ dị lan tràn khiến cho máu tươi cùng linh hồn trong cơ thể hắn giống như đóng băng rồi rạn nứt vậy.

Điều càng khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc chính là bên trong lực lượng khủng bố này dường như còn có một cỗ khí tức quỷ dị, khiến cho hắn ứng phó không kịp. Dưới tình huống hắn không kịp phản ứng lập tức đánh vào người hắn.

- Thế nào lại nhanh như vậy? Chẳng lẽ Huyền Doanh này cũng lĩnh ngộ thời gian?

Khí tức quỷ dị này khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc, có một loại cảm giác giống như đã từng biết, rất giống như lực lượng thời gian mà hắn đã lĩnh ngộ.

Ken két.

Công kích quỷ dị này khiến cho chân khí khó có thể ngăn cản, lực công kích quỷ dị có thể trực tiếp xuyên qua chân khí tiến vào trong cơ thể. Máu tươi trong cơ thể bị đóng băng, mà ngay cả linh hồn cùng chân khí cũng có thể bị đóng băng. Tuyệt đối quỷ dị tới mức tận cùng.

Hiện tại Lục Lâm Thiên mới hiểu được, lúc trước Liễu Long kia thi triển Huyền Vũ nộ đối phó với đám yêu thú các loại, phần đông yêu thú trực tiếp bạo thể mà chết, hắn còn tưởng rằng đám yêu thú này bị bạo thể do máu tươi trong cơ thể sôi trào.

Lúc này hắn mới biết rõ, hóa ra không phải là như vậy. Công kích quỷ dị ngay từ đầu cũng khiến cho máu tươi sôi trào cùng với linh hồn bành trướng. Khiến cho máu tươi cùng linh hồn đóng băng. Nóng lạnh luân chuyển, dưới tình huống trở tay không kịp lập tức bạo thể mà chết, khiến cho người ta khó mà chống lại được.

Sưu...

Trong nháy mắt khi linh hồn Lục Lâm Thiên sắp bị đóng băng, quang mang trên kim đao màu vàng lần nữa lóe lên. Trong giây lát công kích quỷ dị kia bị kim đao màu vàng ngăn cản ở bên ngoài. Công kích quỷ dị này không thể làm rung chuyển mảy may tới kim đao màu vàng kia.

Mà trong người, khi máu tươi sắp bị đóng băng, trong lúc Lục Lâm Thiên biến sắc, điện mang trên lân phiến của hắn lóe lên, không ngờ có thể ngăn cản không ít công kích quỷ dị kia.

Phốc phốc.

Thế nhưng chỉ trong chớp mắt ngắn ngủi, khi chân khí, máu tươi bị đóng băng, hắn đã bị dính công kích. Lục Lâm Thiên lập tức phun ra một ngụm máu tươi. Chỉ trong chớp mắt như vậy cũng khiến cho Lục Lâm Thiên bị thương không nhẹ, công kích quỷ dị này thực đáng sợ.

Miệng phun ra máu tươi, Lục Lâm Thiên không chút do dự thúc dục Tử Kim Huyền Lôi trong Tử Lôi Huyền Đỉnh. Điện mang màu tím từ trong đan điền quanh quẩn bắn ra, khuếch tán ra khắp toàn thân. Dưới Tử Kim Huyền Lôi, tất cả lại khôi phục như cũ. Tuy rằng vẫn bị một chút ảnh hưởng, thế nhưng cũng không còn đáng ngại.

Sau khi chống lại được công kích quỷ dị kia, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn phía trước.

- Ồ?

Huyền Doanh nghi hoặc, nhìn bộ dáng của Lục Lâm Thiên dường như công kích thiên phú của nàng đã bị Lục Lâm Thiên này ngăn cản, điều này quá mức không bình thường.

Lục Lâm Thiên khôi phục, năm ngón tay nắm chặt, miệng khẽ quát một tiếng:

- Tam thần quyết, bạo cho ta.

Phanh Phanh.

Không gian run lên, mấy đạo thú ảnh khổng lồ trong Tam thần quyết đột nhiên nổ tung. Thanh âm bạo liệt giống như sấm rền vang vọng. Mấy cỗ lực lượng kinh khủng trong nháy mắt đồng thời đánh vào trên hư ảnh của Huyền Vũ nộ.

Sưu Sưu.

Dưới năng lượng cuồng bạo trùng kích, hư ảnh Huyền Vũ nộ chỉ giằng co được một lát, rốt cuộc không chịu được mà bắt đầu rạn nứt.

Ken két.

Năng lượng cuồng bạo lũ lượt kéo tới, hư ảnh trực tiếp bị đâm thủng, trong không gian nhanh chóng xuất hiện từng khe nứt đen kịt.

Phía xa, không gian chung quanh công kích thiên phú của Tiểu Long và Huyền Kình rốt cuộc cũng không chịu nổi năng lượng đáng sợ trùng kích. Một tiếng nổ vang vọng không gian. Lực lượng mạnh mẽ đánh vào tạo thành một cái động sâu đen kịt trong không gina, cơ hồ thôn phệ tất cả năng lượng, kình khí vào bên trong.

Khục khục.

Trong nháy mắt, bốn đạo thân ảnh giữa không trung đồng thời bị đánh bay.

Phanh Phanh.

Ba đạo thân ảnh khổng lồ tăng thêm thân thể cự hổ của Lục Lâm Thiên trực tiếp rơi xuống mặt đất. Mặt đất rung chuyển, vết nứt trên mặt đất giống như mạng nhện không ngừng lan tràn ra chung quanh.

Bốn đạo thân ảnh rơi xuống mặt đất tạo thành tiếng vang giống như là tiếng sấm vang vọng trong lòng tất cả tộc nhân của Huyền Vũ nhất tộc.

Phía xa xa, không ít ánh mắt trên ngọn núi cũng sợ hãi thán phục. Công kích nhưu vậy coi như là bọn họ sợ rằng cũng không có mấy người có thể chống lại.

Chương 2274: Nghênh ngang rời đi (1)

- Thật đáng sợ.

- Huyền Kình và Huyền Doanh khổng hồ là người mạnh nhất trong đám người trẻ tuổi của tộc ta. Là kỳ tài ít thấy của Huyền Vũ nhất tộc.

- Đầu nghiệt súc cùng nhân loại gọi là Lục Lâm Thiên kia cũng là yêu nghiệt.

Vô số ánh mắt tràn ngập sự sợ hãi cùng thán phục. Đối chiến bực này đã vượt quá dự đoán của bọn họ.

Trước ngọn núi có một thân ảnh sừng sững đứng đó, ánh mắt khẽ đổi thế nhưng cũng không có động tác gì.

Sưu Sưu.

Chỉ trong chớp mắt ngắn ngủi, bốn đạo thân ảnh bị rơi xuống lần nữa nhảy lên không trung mà đứng. Khí tức trên bốn đạo thân ảnh khổng lồ này suy yếu không ít. Vừa rồi vì thúc dục công kích, mấy người đều tiêu hao rất nhiều.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên còn lưu lại vết máu, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Long, Huyền Kình, Huyền Doanh. Mỗi lần Tiểu Long thi triển Huyền Vũ nộ, đều tiêu gần như cạn kiệt, sợ rằng cũng không có cách nào chống đỡ được lâu. Thế nhưng Lục Lâm Thiên phỏng đoán, hai người Huyền Kình cùng Huyền Doanh này cũng không khá hơn là bao.

Cảm nhận tình huống trong cơ thể mình, Lục Lâm Thiên cũng có chút lo lắng. Hắn cũng đã tiêu hao gần hết, liên tiếp thi triển Thời Không Lao Ngục, lại còn thúc dục Tam thần quyết, tiêu hao khổng lồ, thế nhưng còn chưa tới tình trạng không có cách nào chèo chống được. Mặt khác hắn còn có tu vi linh lực. Thế nhưng lúc này cũng không phải là lúc lạc quan. Vừa rồi hắn đã bị Huyền Vũ nộ của Huyền Doanh làm bị thương, tình huống có chút không ổn.

Advertisement

- Lục Lâm Thiên, không ngờ ngươi lại có thể chống lại công kích thiên phú của ta. Xem ra, ngươi đã chống đỡ không nổi, thúc thủ chịu trói đi.

Huyền Doanh nhìn khóe miệng Lục Lâm Thiên vương vết máu, nhẹ nhàng mở miệng nói. Thanh âm vẫn lạnh lùng như vậy.

Nhìn Huyền Doanh, Lục Lâm Thiên kinh ngạc. Thi triển Huyền Vũ nộ, nếu như là yêu thú bát giai hậu kỳ bình thường vừa mới đột phá không lâu, sợ rằng không chết cũng bị trọng thương.

Thế nhưng Huyền Doanh này lại không có việc gì. Lực phòng ngự của Huyền vũ nhất tộc quả nhiên đủ biến thái. Sợ rằng cho dù hôm nay hắn có xuất hết tất cả thủ đoạn cũng khó tạo thành tổn thương cho Huyền Doanh. Muốn qua được cửa ải đầu tiên này vô cùng khó khăn.

- Thật sao? Ta cũng thấy ngươi không còn bao nhiêu sức lực nữa.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói, thúc dục Huyền Vũ nộ, Huyền Kình cùng Huyền Doanh này tuyệt đối không còn bao nhiêu khí lực. Thế nhưng chung quanh còn có không ít tộc nhân Huyền Vũ tộc nhìn chằm chằm vào. Hiện tại Tiểu Long cũng không còn bao nhiêu khí lực để đối phó với Huyền Kình kia.

Advertisement

- Người đâu, liên thủ bắt đám người này lại.

Ánh mắt trên bản thể khổng lồ của Huyền Kình quét qua không trung nói.

Sưu Sưu.

Mười bốn thanh niên chung quanh lập tức nhảy ra, từng đạo khí tức tập trung trên người đám người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Thiên Độc Yêu Long.

- Lão đại, đệ đã tiêu hao quá nhiều, làm sao bây giờ?

Thanh âm của Tiểu Long đột nhiên vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

- Đệ mang đám người Tâm Đồng đi mau, ta bọc hậu. Các người đi trước một bước.

Lục Lâm Thiên nói, thanh âm cũng vang lên trong đầu đám người Bạch Linh.

Sưu Sưu.

Mười bốn thanh niên nam nữ kia lập tức vây quanh Tiểu Long, Lục Lâm Thiên, cùng đám người Bạch Linh. Mà ngay cả Đại hộ pháp ở một bên cũng lần nữa xuất hiện.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, nếu như ở bên ngoài, chỉ bằng vào những người này hắn cũng không sợ, ít nhất hắn cũng có thể rời khỏi. Thế nhưng đây lại là hang ổ của Huyền Vũ nhất tộc, hắn cũng không có cách nào đi ra ngoài. Lại nói cũng không thể hạ sát thủ, có thể náo loạn Huyền Vũ nhất tộc, thế nhưng một khi hạ sát thủ, hậu quả sẽ không giống khi trước.

- Lục Lâm Thiên, thúc thủ chịu trói đi, ngươi không chống đỡ được bao lâu nữa đâu. Cho dù ngươi có thể chống đỡ được, người ngươi mang đến cũng không thể chống lại được người của ta.

Huyền Doanh nói.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, nữ nhân này quả nhiên không đơn giản, hắn nhìn nàng nói:

- Thật sao? Thế nhưng chỉ bằng vào các ngươi, muốn giữ ta lại còn chưa đủ.

- Thời gian có chút gấp gáp, đừng trách chúng ta dùng nhiều người bắt nạt ít.

Huyền Doanh nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức nói với mười bốn người chung quanh:

- Động thủ đi.

Sưu Sưu.

Mười bốn đạo thân ảnh lập tức nhảy ra, khí thế trên người tràn ra, cả không trung lắc lư.

- Chúng ta đi.

Trong cái miệng dữ tợn của Tiểu Long có hỏa diễm màu vàng phun ra. Hỏa diễm trong nháy mắt bao phủ không trung, ngăn cản mười bốn người này lại. Đám người Thiên Độc Yêu Long, Thiên Sí Tuyết Sư, Mặc Lang thừa cơ tiến vào Huyền Vũ thần xác của Tiểu Long.

Lục Tâm Đồng có chút do dự, nàng biết rõ loại tình huống như trước mắt bản thân cũng không giúp được cái gì. Thân ảnh xinh đẹp lóe lên, cũng tiến vào bên trong Huyền Vũ thần xác của Tiểu Long.

- Muốn đi sao?

Huyền Kình khẽ quát một tiếng, bản thể khổng lồ lao thẳng về phía Tiểu Long.

- Chúng ta muốn đi, ít nhất bằng vào các ngươi còn không ngăn được.

Huyền Ảnh Thanh Vũ khẽ vỗ, thân ảnh cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên lập tức ngăn cản trước người Tiểu Long. Hổ trảo nhanh chóng đánh về phía trước, quang mang màu tím tuôn ra. Một đạo tử kim huyền lôi xuyên thủng không gian bắn về phía Huyền Kình.

- Ồ?

Dưới uy thế bực này, Huyền Kình biến sắc, miệng phun ra một tấm lụa màu xanh ngăn cản.

Phanh.

Thanh âm bạo liệt kinh người vang lên, không gian trực tiếp nổ tung. Thân ảnh hai người cũng bị đẩy lui.

Sưu.

Khi thân thể Lục Lâm Thiên vừa mới bị đẩy lui, thân thể khổng lồ của Huyền Doanh đã tới sau lưng Lục Lâm Thiên. Một tấm lụa màu xanh trong miệng nàng cũng đánh vào lưng hổ của Lục Lâm Thiên.

- Lấy nhiều bắt nạt ít, hóa ra Huyền Vũ nhất tộc cũng làm chuyện như thế này.

Thân ảnh của Bạch Linh giống như quỷ mị lóe lên xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên. Cổ tay giương lên, y phục màu trắng trên người bay phất phới. Trên cánh tay đột nhiên có một đạo quang trụ màu trắng bắn ra mang theo một cỗ năng lượng cuồng bạo. Nhanh chóng va chạm với tấm lụa màu xanh của Huyền Doanh.

Phanh.

Hai cỗ lực lượng va chạm, lập tức có một cỗ năng lượng cuồng bạo khuếch tán, giống như một cơn lốc cuồng bạo cuốn qua, cả không gian run lên.

Lục Lâm Thiên quay đầu, hình thái Hổ biến của Thanh Linh Khải Giáp được thu lại, duy trì ở trạng thái hình người.

Vừa rồi hắn đã bảo Bạch Linh tiến vào Huyền Vũ thần xác của Tiểu Long thế nhưng Bạch Linh lại không tiến vào. Lục Lâm Thiên biết rõ Bạch Linh không yên tâm về hắn, cho nên lúc này Lục Lâm Thiên cũng không nói được câu nào.

Ngao.

Tiểu Long rít gào, thân thể khổng lồ giống như lưu quang bắn về phía trước.

- Bạch Linh, chúng ta đi.

Huyễn ảnh Thanh Vũ sau lưng chớp động, thân thể Lục Lâm Thiên giống như tia chớp ôm lấy Bạch Linh, nhanh chóng theo đuôi.

- Muốn đi cũng không dễ như vậy đâu.

Huyền Doanh, Huyền Kình, Đại Hộ Pháp cùng với mười bốn đạo thân ảnh phía sau giống như thiểm điện ngăn cản ở phía trước, bọn họ cũng không phải là kẻ yếu.

Nếu nghiêm túc mà nói thì thực lực của bọn họ còn trên Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long một chút

Chương 2275: Nghênh ngang rời đi (2)

- Chúng ta đi các ngươi có thể ngăn cản được sao?

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát lên một tiếng, trong lòng bàn tay có lưu quang xuất hiện. Cả không trung lập tức có một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn. Trong chớp mắt ngắn ngủi, cả không gian có lôi vân màu tím dày đặc kéo tới.

Sưu Sưu.

Cơ hồ là cùng lúc, cả không gian run rẩy, một cỗ cảm giác vô cùng nguy hiểm bắt đầu lan tràn trên không trung. Lôi vân màu tím cuồn cuộn, năng lượng đáng sợ từ bên trong tràn ra, điện mang tràn ngập, không ngừng lóe lên.

- Đây là...

Cùng lúc đó, khí tức này lan tràn, vô số cường giả Huyền Vũ nhất tộc đang ngăn cản Tiểu Long cùng Lục Lâm Thiên không nhịn được mà ngừng lại, bắt đầu nhìn lên không trung.

- Ta xem các ngươi có bản lĩnh ngăn cản được ta hay không.

Advertisement

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, bàn tay đột nhiên vỗ xuống.

Ầm ầm.

Trong lôi vân màu tím ngập trời đột nhiên có từng đạo sấm sét đánh xuống. Vô số đạo sấm sét từ trên trời đánh xuống, quang mang màu tím chói mắt đánh xuống. Từng đạo Tử Kim Huyền Lôi đột nhiên phong tỏa không trung, giống như một tấm màn bằng Tử Kim Huyền Lôi khiến cho người ta căn bản không dám đi qua.

Xoẹt.

Từng đạo Tử Kim Huyền Lôi được đánh xuống, hung hãn đánh vào đám người Huyền Kình, Huyền Doanh, Đại hộ pháp đang dẫn đầu truy đuổi.

Ngao Ngao.

Advertisement

Sắc mặt mười bốn nam nữ thanh niên phía sau cũng đại biến, không thể không hóa thành bản thể khổng lồ để chống lại sấm sét.

Xoẹt....

Sấm sét đánh xuống, những nơi sấm sét màu tím khủng bố đi qua, không gian ầm ầm rung động, lực lượng đáng sợ trực tiếp đánh xuống. Cả không gian hỗn loạn.

- Trời ạ. Thần khí, hiện tại thần khí bên trong nhân loại không đáng tiền hay sao? Trên người Lục Lâm Thiên này không ngờ lại có tới hai kiện thần khí.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh, đây là Tử Lôi Huyền Đỉnh. Hơn bảy ngàn năm trước có một nhân loại gọi là Huyền Thiên Yêu Tôn mang theo Tử Lôi Huyền Đỉnh đại chiến bất phân thắng bại với một vị thái thượng trưởng lão trong tộc ta.

- Khó trách lực phòng ngự của Lục Lâm Thiên này lại có thể so sánh được với Huyền Doanh. Đồn rằng sau khi có được Tử Lôi Huyền Đỉnh, lực phòng ngự của Huyền Thiên Yêu Tôn cũng có thể so sánh được với Huyền Vũ hoàng tộc chúng ta.

Phía xa xa, từng ánh mắt mang theo sự kinh ngạc.

Từng đạo Tử Kim Huyền Lôi đánh xuống, sắc mặt hai người Huyền Kình, Huyền Doanh biến đổi, đành phải nhanh chóng tránh né. Yêu nguyên trên người tràn ra bao phủ thân thể, trong miệng có quang mang màu xanh bắn ra, nhanh chóng tạo thành cấm chế bao phủ không gian. Tuy rằng Tử Kim Huyền Lôi khủng bố, thế nhưng trong lúc nhất thời cũng khó làm gì được hai người.

Chỉ là Đại hộ pháp lại không giống như vậy, hắn vốn đã bị thương từ trước, lúc này chống đỡ Tử Kim Huyền Lôi vô cùng khó khăn. Trong nháy mắt có mấy đạo Tử Kim Huyền Lôi đánh xuống, thân thể khổng lồ trực tiếp bị đánh cho lắc lư.

Mà mấy người khác trong không trung thì càng không phải nói tới, cả đám giật mình không thôi. Bốn người có tu vi bát giai trung kỳ thì còn khá tốt, có thể miễn cưỡng cố gắng hết sức chống lại. Lực phòng ngự của Huyền Vũ hoàng tộc dù sao cũng có tiếng.

Nhưng mà đối với đám người có tu vi bát giai sơ kỳ mà nói, bản thân khó mà bảo toàn được. Mỗi một lần bị Tử Kim Huyền Lôi tập kích, điện mang quanh quẩn trên mai rùa, sau nhiều lần bị công kích, vết thương trên người chồng chất, thân thể khổng lồ rơi xuống mặt đất.

Phanh Phanh.

Không trung như nổ tung, thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm quanh quẩn trên không trung. Tử Kim Huyền Lôi trực tiếp xuyên thủng không gian tạo thành một hắc động đen thui. Lực lượng khủng bố ngập trời lập tức bị hắc động này thôn phệ, cắn nuốt.

- Ha ha, Huyền Vũ hoàng tộc chỉ biết lấy nhiều bắt nạt ít, thế nhưng cũng chỉ có như vậy mà thôi.

Tiếng hét lớn của Lục Lâm Thiên vang lên, Tử Lôi Huyền Đỉnh được thu lại. Quang mang màu tím trong lôi vân lập tức bắn ra, trở lại trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên. Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng hắn chấn động, thân thể hóa thành một đạo lưu quang trực tiếp biến mất trên không trung.

Lôi vân trên bầu trời tức thì biến mất, tất cả khôi phục như lúc ban đầu. Mười tám người có tu vi bát giai sơ kỳ bị đánh rơi xuống mặt đất. Phía dưới là một đống bừa bộn, không ít đỉnh núi bị san bằng thành bình địa.

Huyền Kình, Huyền Doanh nhìn nhau, ánh mắt khẽ đổi, nhìn về phía trước rồi quát lên:

- Đây là địa bàn của Huyền Vũ hoàng tộc, các ngươi chạy không thoát đâu.

Thanh âm vừa dứt, bản thể thu liễm lại hóa thành hình người. Quang mang lóe lên, thân hình nhanh chóng đuổi theo. Bốn người có tu vi bát giai trung kỳ cũng lập tức hóa thành hình người, ba nam một nữ, ánh mắt bốn người này trầm xuống, mang theo sự kinh ngạc đuổi theo đám người Lục Lâm Thiên.

- Đáng chết.

Đại hộ pháp hóa thành hình người, thân ảnh chật vật không thôi. Vết thương trên người chồng chất, mắt nhìn phía dưới, phần đông tộc nhân đều có vết thương. Phía dưới là một đống bừa bộn, không ít đỉnh núi chung quanh bị san bằng. Cảnh tượng bực này tuyệt đối là lần đầu tiên xuất hiện trong Huyền Vũ hoàng tộc. Không ngờ lại có người dám xông vào Huyền Vũ hoàng tộc, đả thương vô số cường giả trong tộc rồi lại nghênh ngang rời đi như vậy.

- Truyền lệnh xuống dưới, triệu tập cường giả trong tộc đi bắt đầu nghiệt súc cùng với nhân loại kia. Những người hiện tại còn có thể động đậy thì theo ta đi truy bắt bọn chúng.

Đại hộ pháp giận dữ ngập trời, thân là Đại hộ pháp của bổn tộc, đường đường là Đại hộ pháp của Huyền Vũ hoàng tộc, không ngờ hôm nay hắn lại bị trọng thương như vậy. Cơn giận dữ này hắn khó có thể nhịn được.

Sưu...

Thân thể Đại hộ pháp lập tức bắn về phía trước, đuổi theo đám người Lục Lâm Thiên. Mà sau lưng hắn cũng có vô số tộc nhân Huyền Vũ nhất tộc bị trọng thương nhẹ. Còn đám người chỉ có tu vi lục giai, ngũ giai, tứ giai có đuổi theo cũng vô dụng.

Cả quảng trường an tĩnh lại, mấy đạo khí tức mịt mờ trên không trung đảo qua rồi lập tức biến mất không thấy gì nữa.

- Tộc trưởng, không ngờ thực lực của đầu nghiệt súc cùng với nhân loại kia lại cường hãn như vậy. Bây giờ chúng ta nên làm gì bây giờ?

Trên một ngọn núi, một lão giả nói với thân ảnh to lớn mà cao ngạo kia.

- Giao cho đám người Huyền Kình và Huyền Doanh là được rồi. Trong Huyền Vũ hoàng tộc, đám người kia có thể trốn đi đâu được chứ?

Thân ảnh to lớn mà cao ngạo nói.

- Đầu nghiệt súc này lại dám làn càn cùng với nhân loại kia như vậy cũng không thể để cho bọn chúng tùy ý làm càn nữa.

Một lão giả mặc hoàng bào trầm giọng nói.

- Tộc trưởng, Tam trưởng lão nói đúng. Nếu như tiếp tục để cho đầu nghiệt súc và nhân loại kia làm càn, nếu chuyện này truyền ra ngoài thì Huyền Vũ hoàng tộc chúng ta sẽ bị chê cười.

Không ít người phụ họa nói.

Trên không trung của sơn mạch bao la có mấy đạo lưu quang nhanh chóng xẹt qua rồi lập tức biến mất trên không trung.

- Lão đại, mấy người kia vẫn đuổi theo, làm sao bây giờ?

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

- Trước tiên cứ thoát khỏi bọn chúng rồi nói sau.

Chương 2276: Tiến vào mật địa (1)

Lục Lâm Thiên nói, Huyễn Ảnh Thanh Vũ phía sau nhanh chóng vỗ, nhanh chóng phi hành cùng Tiểu Long. Trong đầu hắn lúc này lại đang suy nghĩ, đại náo một hồi, đỉnh cấp cường giả trong Huyền Vũ hoàng tộc lại không lộ diện, quả thực có chút kỳ quái. Hiện tại hắn cũng không thấy những đỉnh cấp cường giả kia ra tay, chuyện này càng khiến cho hắn cảm thấy kỳ quái.

- Lâm Thiên, bên trong Huyền Vũ hoàng tộc này có chút kỳ quái.

Bạch Linh bị Lục Lâm Thiên ôm vào trong ngực, trong lòng tuy rằng có chút rung động, thế nhưng lúc này cũng không phải là lúc suy nghĩ nhiều.

- Quả thực có chút kỳ quái. Chỉ là đi một bước tính một bước vậy.

Lục Lâm Thiên nói.

Nhanh chóng thoát thân, tốc độ của Tiểu Long cùng Lục Lâm Thiên đều nhanh tới tận cùng. Thân ảnh nhanh chóng biến mất trên không trung sơn mạch. Tốc độ như vậy, thế nhưng sau hai thời thần sau cũng không thể nào thoát khỏi sự truy đuổi của Huyền Kình và Huyền Doanh.

- Lão đại, sao lại không thể thoát khỏi sự truy đuổi của bọn họ vậy?

Tiểu Long nói.

Advertisement

- Ta cũng không biết.

Lục Lâm Thiên cũng đang cảm thấy kỳ quái, rõ ràng trên phương diện tốc độ hai người bọn hắn tuyệt đối nhanh hơn Huyền Kình cùng Huyền Doanh một chút. Vừa rồi còn có thể thoát khỏi Huyền Kình và Huyền Doanh. Thế nhưng tốc độ vừa mới chậm lại một chút thì lập tức bị đám người kia đuổi theo.

- Đây là không gian do Huyền Vũ hoàng tộc bố trí, ở trong không gian này sợ rằng chúng ta không thể thoát khỏi người của Huyền Vũ hoàng tộc, giống như trong tộc của ta vậy. Nếu như có người ngoài xâm nhập vào, cho dù ẩn thân ở đâu đều bị cường giả trong tộc ta biết rõ.

Bạch Linh nói.

- Quả thực có chút phiền toái.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, bị theo đuôi lâu như vậy quả thực vô cùng phiền toái. Tốc độ tuy rằng nhanh, thế nhưng tiêu hao khi thúc dục Huyền Ảnh Thanh Vũ vô cùng lớn. Trước mắt tuy rằng hắn không làm sao, thế nhưng một khi tiêu hao hầu như không còn thì sẽ phiền phức lớn.

Advertisement

DÀNH CHO BẠN

Game bài đẳng cấp chơi vui trúng lớn! Tìm link chính hãng tại đây

Thêm...

236

59

79

- Lão đại, không gian phía trước hình như có chút khác thường.

Tiểu Long nói.

Lục Lâm Thiên nhìn không gian phía trước. Trước mắt hắn là một sơn mạch xanh biếc, tâm thần tràn ra, thế nhưng lại không nhìn ra được sự khác thường gì.

- Không có gì khác thường a. Trước tiên thoát khỏi phiền toái phía sau rồi tính tiếp.

Nhìn hai người Huyền Kình, Huyền Doanh ở phía sau không xa, Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long. Hiện tại hắn cũng không có cách nào khác, nếu là chiến đấu sinh tử, Lục Lâm Thiên đương nhiên không sợ Huyền Doanh cùng Huyền Kình. Thế nhưng tình huống hiện tại hắn lại không thể làm như vậy. Cho nên ở trong không gian này hắn chỉ có thể chạy trốn khỏi hai người Huyền Kình và Huyền Doanh mà thôi.

- Đệ cảm thấy có chút quái dị, dường như có liên quan tới đệ vậy.

Đôi mắt cực lớn của Tiểu Long nhìn chăm chú về phía trước. Trong không gian phía trước dường như có một cỗ khí tức tương liên với nó. Tốc độ của nó cũng không giảm, thân thể khổng lồ tức thì xẹt qua không gian.

- Đại ca, phía trước hình như là mật địa truyền thừa của bổn tộc.

Giữa không trung, thân ảnh xinh đẹp, mềm mại của Huyền Doanh đang xẹt qua không gian. Chung quanh thân thể, gợn sóng trong không gian nhanh chóng lan tràn sang hai bên.

- Ở trong mật địa truyền thừa, người ngoài căn bản không thể tiến vào. Bọn họ trốn không thoát đâu.

Ánh mắt Huyền Kình khẽ đổi, tốc độ giảm một chút.

Trước không trung, ở phía dưới có một hạp cốc cực lớn. Cái hạp cốc này vô cùng kỳ lạ, cực kỳ rộng lớn, lại chỉ một màu xanh ngắt. Nếu như cẩn thận nhìn kỹ mà nói, nếu nhìn từ bên trên xuống có thể nhìn thấy hạp cốc này vô cùng rộng lớn, có bộ dáng của một con rùa lớn. Mà bên trên chính là một sơn mạch kéo dài, cả hạp cốc có hình dáng của quy xà tương giao.

Phía sau hạp cốc chính là một ngọn núi khổng lồ, ngọn núi cao ngất giống như bản thể Huyền Vũ. Cửa vào hạp cốc có vách đá, từng ngọn đá kỳ lạ đột nhiên xuất hiện, giống như cái miệng lớn dữ tợn mở ra.

Chỉ là bộ dáng như vậy, Tiểu Long cùng Lục Lâm Thiên cũng không có thời gian chú ý.

Phanh.

Trước không trung, thân thể Lục Lâm Thiên nhanh chóng tiến lên, Huyễn Ảnh Thanh Vũ cắt vỡ không gian, thế nhưng ngay khi muốn lướt qua hạp cốc này, không biết có chuyện gì xảy ra mà lập tức có một cỗ lực lượng mạnh mẽ phản chấn lại thân thể Lục Lâm Thiên.

Phốc phốc

Cơ hồ thân thể Lục Lâm Thiên đồng thời bị đẩy lùi, miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Sưu...

Thân thể khổng lồ của Tiểu Long trong giây lát cũng gặp phải một cỗ lực phản chấn lớn, thân thể khổng lồ bị ngăn lại.

Sưu..

Cũng trong chớp mắt này, bí văn trên Huyền Vũ thần xác sau lưng Tiểu Long quanh quẩn, một đạo quan trụ thần dị tức thì bắn về phía trước. Gợn sóng trong không gian phía trước nhộn nhạo rồi mở ra. Thân thể khổng lồ của Tiểu Long nhanh chóng chui vào.

- Lâm Thiên, ngươi cảm thấy thế nào?

Thân thể Lục Lâm Thiên bị đánh bay, Bạch Linh sốt ruột hỏi.

- Không có việc gì, đi trước rồi nói sau.

Nhìn không gian quỷ dị phía trước, Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc. Nhìn thấy thân thể khổng lồ của Tiểu Long tiến vào bên trong, hắn cũng không kịp suy nghĩ nhiều, lập tức theo đuôi Tiểu Long tiến vào bên trong.

Sưu.

Trong sát na, thân thể khổng lồ của Tiểu Long cùng Lục Lâm Thiên lập tức tiến vào trong gợn sóng, hư không lập tức khôi phục lại vẻ yên tĩnh vốn có.

- Không xong, không ngờ bọn chúng lại tiến vào mật địa truyền thừa. Bọn chúng sao có thể đi vào được cơ chứ.

Hai người Huyền Doanh, Huyền Kình phía xa kinh ngạc. Bởi vì ngoại nhân tuyệt đối không thể tiến vào bên trong mật địa truyền thừa của bổn tộc được. Thế nhưng Tiểu Long này cùng nhân loại kia không ngờ lại có thể tiến vào.

Huyền Kình vừa mới giảm tốc độ lúc này cũng có chút nghi hoặc, điều này cũng vượt quá dự tính của hắn. Ánh mắt khẽ đảo, tốc độ lần nữa được đẩy cao, nói:

- Rất tốt, một khi đi vào bọn chúng muốn chạy cũng không được.

Hai người nhìn nhau, thân thể xẹt qua không trung, trong giây lát xuất hiện bên trên hạp cốc. Lưu quang lóe lên, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Sưu.

Trong một không gian quỷ dị, Tiểu Long, Bạch Linh, Lục Lâm Thiên xuất hiện ở bên trong. Không gian này cũng không quá lớn, một mảnh trắng xóa, có một quảng trường khá rộng. Mà phía trước quảng trường có một kiến trúc hình cung điện khổng lồ.

Không gian chung quanh cung điện trắng xóa, giống như mây mù vậy. Nhìn không rõ hình dáng bên ngoài, chỉ là nhìn hình dáng to lớn kia cũng khiến cho đám người Lục Lâm Thiên rung động.

Trong không gian, gợn sóng cũng biến hóa vô cùng quỷ dị, nhìn qua có một loại cảm giác giống như thời không thác loạn.

- Đây là nơi nào.

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc. Khí tức của cung điện này cổ xưa, giống như đã tồn tại vô số năm. Khí tức kia trong lúc vô hình khiến cho hắn run sợ. Mà không gian chung quanh so với không gian trong Thiên Trụ giới cũng có chút tương tự, thế nhưng cũng không phải quá giống.

Sưu.

Tiểu Long nhìn không gian phía trước không nói gì. Trong không gian này có một cỗ khí tức khiến cho lòng nó rung động, mơ hồ có cảm giác tương liên với nó.

Thân thể khổng lồ của nó lập tức thu liễm hóa thành ình người, Lục Tâm Đồng cùng đám người Thiên Độc Yêu Long cũng xuất hiện ở trong không gian.

Chương 2277: Tiến vào mật địa (2)

- Trong này rốt cuộc có thứ gì?

Tiểu Long nhìn không gian trước mắt, khí tức khiến cho nó có cảm giác tương liên tràn ngập. Ánh mắt nhìn vào hình dáng của cung điện khổng lồ, cỗ khí tức kia dường như từ bên trong cung điện này tràn ra.

- Coi chừng.

Tiếng quát của Bạch Linh vang lên, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Phốc phốc.

Lúc này, Mặc Lang, Phi Thiên Ngô công, Thiên Sí Tuyết Sư vừa mới từ Huyền Vũ thần xác đi ra cùng lúc phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt lập tức trắng bệch.

Lục Tâm Đồng, Thiên Độc Yêu Long phía sau dưới cỗ áp lực vô hình cũng nhanh chóng phun ra một ngụm máu tươi.

Cùng lúc đó, sắc mặt Bạch Linh tái nhợt, cỗ áp lực mạnh mẽ kia trút xuống khiến cho nàng khó có thể chống lại.

Advertisement

- Cẩn thận.

Cảm nhận cỗ áp lực đè nặng xuống thân thể, trong khoảnh khắc Lục Lâm Thiên cũng bị áp chế mạnh mẽ. Trong không trung có một cỗ áp lực lặng lẽ đè nặng lên thân thể của hắn.

- Mọi người thế nào rồi?

Tiểu Long quay đầu, nhìn thấy phản ứng của mọi người, nó vô cùng kinh ngạc. Bởi vì nó hoàn toàn không bị làm sao cả.

- Tiểu Long, đệ không có việc gì sao?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi. Không gian thuộc tính thổ được bố trí, đồng thời cũng bao phủ đám người Lục Tâm Đồng vào bên trong. Lúc này áp lực trên người mấy người Lục Tâm Đồng, Thiên Độc Yêu Long mới giảm đi một chút.

Advertisement

Nhưng mà bao phủ một đám đông như vậy, lực lượng mà Lục Lâm Thiên phải chịu cũng tăng lên. Không gian thuộc tính thổ lập tức vặn vẹo.

- Đệ không sao.

Tiểu Long nói, không gian này không có ảnh hưởng với nó. Bên trong cung điện trước mặt dường như có một cỗ khí tức quen thuộc đang kêu gọi nó đi vào bên trong.

- Nơi quỷ dị này dường như có liên quan tới Huyền Vũ hoàng tộc. Chúng ta phiền phức rồi.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, chỉ có một mình Tiểu Long là không có việc gì. Xem ra không gian quỷ dị này có liên quan tới Huyền Vũ hoàng tộc. Lực lượng mạnh mẽ trong không gian này chỉ áp chế ngoại nhân, mà không có tác dụng với tộc nhân của Huyền Vũ hoàng tộc. Trên người Tiểu Long có huyết mạch của Huyền Vũ hoàng tộc cho nên giờ phút này mới bình yên vô sự như vậy.

Phanh.

Trong giây lát ngắn ngủi, không gian thuộc tính thổ của Lục Lâm Thiên bị nghiền nát, lực lượng mạnh mẽ đánh xuống khiến cho Lục Lâm Thiên không chịu đựng được mà phun ra một ngụm máu tươi. Sắc mặt càng thêm tái nhợt.

Phốc phốc.

Bên ngoài không gian thuộc tính thổ, đám người Lục Tâm Đồng, Thiên Độc Yêu Long, Thiên Sí Tuyết Sư lần nữa phun ra một ngụm máu tươi. Lực lượng áp chế mạnh mẽ kia không phải là thứ mà bọn họ có thể chống lại.

- Đây là mật địa của Huyền Vũ hoàng tộc, người ngoài tiến vào sẽ bị lực lượng bên trong áp chế tới chết.

Bạch Linh cũng khó có thể chống lại, lực lượng vô hình lặng lẽ, không cảm nhận được, thế nhưng lại tàn sát bừa bãi trong cơ thể. Thanh âm vừa dứt, máu tươi trên đôi môi đỏ mọng của nàng cũng rớt xuống bộ váy trắng tinh.

- Nhanh, tiến vào trong Thiên Trụ giới.

Lục Lâm Thiên không có thời gian do dự, hắn có Bất Diệt Huyền Thể mà cũng không chống đỡ được, đừng nói tới đám người Lục Tâm Đồng, Thiên Sí Tuyết Sư. Lục Lâm Thiên gọi ra Thiên Trụ giới, mọi người mang theo sắc mặt trắng bệch tiến vào bên trong.

- Bạch Linh, nàng cũng tiến vào bên trong đi.

Lúc này Lục Lâm Thiên đã không có cách nào cố ky Huyết Độc trên người Bạch Linh nữa, hắn nhanh chóng bảo Bạch Linh tiến vào trong Thiên Trụ giới.

- Các ngươi trốn không thoát đâu.

Lúc này gợn sóng trong không gian rung động. Thân ảnh hai người Huyền Kình cùng Huyền Doanh xuất hiện cách đó không xa.

- Thu.

Lục Lâm Thiên biến sắc, lập tức thu hồi Thiên Trụ giới. Mà giờ phút này thân ảnh xinh đẹp của Huyền Doanh lóe lên. Đôi chân dài bước ngang qua không gian, lập tức xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Bàn tay trắng nõn như ngọc xuyên qua không gian đánh xuống.

- Lão đại, cẩn thận.

Thân ảnh Tiểu Long nhanh như thiểm điện đánh tới Huyền Doanh.

Thế nhưng thân ảnh vừa động thì một đạo thân ảnh màu lam đã ngăn cản trước người nó, Huyền Kình nhíu mày nói:

- Không ngờ ngươi cũng có thể tiến vào bên trong mật địa truyền thừa của bổn tộc.

Thanh âm vừa dứt, trường bào trên người Huyền Kình run lên, một đạo quyền ấn trong tay nhanh chóng đánh về phía Tiểu Long. Tiểu Long không thể không đánh ra một đạo quyền ấn ngăn cản.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy chưởng ấn của Huyền Doanh đánh tới, thân ảnh đang muốn lui lại, thế nhưng chân khí trong sát na này đã bị không gian nơi này áp chế, không thể vận chuyển thuận lợi. Tốc độ lui lại trước mặt Huyền Doanh quả thực chính là ốc sên. Mà chân khí vận chuyển, dưới áp lực mạnh mẽ trong không gian này, trong miệng Lục Lâm Thiên lần nữa lại có máu tươi phun ra.

Phanh.

Tiếp đó, một chưởng của Huyền Doanh cũng đánh vào trên vai Lục Lâm Thiên. Chưởng ấn đánh xuống, một cỗ lực lượng mạnh mẽ trút xuống, yết hầu Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy ngòn ngọt, máu tươi phun ra. Thân thể bị đánh bay về phía xa.

Máu tươi nhuộm đỏ bộ y phục màu xanh, sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng trắng bệch. Trong không gian này hắn bị áp chế, căn bản không phải là đối thủ của Huyền Doanh.

Phanh.

Tiểu Long cùng Huyền Kình đối quyền, thanh âm bạo liệt vang lên. Thân thể Tiểu Long lập tức lảo đảo lui lại, bàn chân đạp mạnh mặt đất.

- Lão đại, huynh không sao chứ?

Thân thể Tiểu Long mượn lựa lui về bên người Lục Lâm Thiên.

- Phiền phức lớn.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, dưới chưởng ấn của Huyền Doanh hắn đã bị thương lần nữa. Tăng thêm lực lượng áp chế quỷ dị trong không gian này, tuy rằng hắn có bất diệt huyền thể, thế nhưng cũng có phiền phức lớn.

- Lục Lâm Thiên, ngươi có thể chèo chống lâu như vậy đã không dễ dàng rồi. Đây chính là mật địa truyền thừa của Huyền Vũ hoàng tộc ta. Người ngoài căn bản không thể đặt chân vào. Nếu là Vũ Tôn bình thường thì đã hóa thành từng mảnh nhỏ. Ngươi thúc thủ chịu trói đi, có lẽ tạm thời còn chưa chết. Nếu như cứ cố chống đỡ, sợ rằng sẽ hóa thành mảnh vỡ.

Đôi mắt xinh đẹp của Huyền Doanh nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên.

Trong khi Huyền Doanh mở miệng nói, sắc mặt Lục Lâm Thiên càng ngày càng tái nhợt, thân thể giống như bị áp chế tới biến dạng. Lực lượng vô hình giống như muốn ép lục phủ ngũ tạng trong cơ thể hắn vặn vẹo. Nếu như không có bất diệt huyền thể, sợ rằng lục phủ ngũ tạng của hắn đã sớm hóa thành mảnh vỡ.

- Lão đại, làm sao bây giờ?

- Bất kể như thế nào, không thể rơi vào trong tay bọn họ.

Tiểu Long, Lục Lâm Thiên bắt đầu âm thầm trao đổi.

- Hừ, còn không thúc thủ chịu trói sao? Vậy thì ta phải tự mình động thủ rồi.

Huyền Kình nhìn thấy hai người không có phản ứng, thân ảnh lóe lên, cánh tay mang theo một đạo trảo ấn đánh tới.

Trảo ấn đánh về phái trước, mang theo vô số tàn ảnh chằng chịt, trong giây lát bao phủ không gian chung quanh Tiểu Long cùng Lục Lâm Thiên. Yêu nguyên mạnh mẽ chấn động, giống như là hồng thủy ngập tràn, phô thiên cái địa tràn ra.

- Lão đại, chúng ta đi.

Nhìn trảo ấn phía trước, Tiểu Long cắn răng nói, ánh mắt âm trầm. Hàn ý từ trong mắt tràn ra. Trong cánh tay trái có một cỗ hỏa diễm màu vàng bắn về phía đạo trảo ấn kia, tay phải đột nhiên nắm lấy thân thể Lục Lâm Thiên, nhanh chóng lùi lại.

Chương 2278: Trong Huyền Vũ điện

Đồng thời, Tiểu Long nắm lấy thân thể Lục Lâm Thiên bắn về phía cung điện khổng lồ phía sau. Trong cung điện này có một cỗ khí tức luôn triệu hoán nó. Hiện tại lại không có đường lùi, cho nên Tiểu Long cũng chỉ có thể tiến vào bên trong cung điện mà thôi.

Sưu.

Hỏa diễm màu vàng hung hăng va chạm với trảo ấn, tạo thành phản ứng dây chuyền. Năng lượng mạnh mẽ chấn động rồi khuếch tán. Không gian đỏ rực. Trảo ấn lập tức bị thiêu đốt rồi phai nhạt, kình khí ngập trời khiến cho không gian run lên.

- Huyền Vũ điện này không thể tự tiện xông vào.

Hành động của Tiểu Long khiến cho Huyền Doanh kinh hãi, thân ảnh xinh đẹp nhanh chóng đuổi theo. Một đạo trảo ấn lập tức được đánh về phía hai người Tiểu Long.

Sưu.

Cùng lúc, trước cung điện cực lớn kia có gợn sóng chớp động, giống như có một cánh cửa xuất hiện. Thân thể Tiểu Long không chút do dự trực tiếp tiến vào bên trong rồi biến mất không thấy gì nữa.

Phanh..

Trảo ấn của Huyền Kình đánh xuống, lập tức bị gợn sóng trong không gian ngăn cản ở bên ngoài. Một cỗ lực lượng phản chấn mạnh mẽ đánh bay nàng về phía sau. Thân thể mềm mại liên tục lui về phía sau mấy bước, bàn chân đạp mạnh quảng trường. Bàn tay mở ra, trong lòng bàn tay nàng xuất hiện một mảnh vải vàng, đây chỉ là chéo áo của Tiểu Long mà thôi.

Advertisement

- Không xong.

Thân ảnh Huyền Kình cũng xuất hiện, nhìn vào cung điện khổng lồ trước mắt, hai huynh muội nhìn nhau, ánh mắt tràn ngập sự kinh hãi.

- Huyền Kình vương tử, Huyền Doanh công chúa, đầu nghiệt súc cùng nhân loại kia đâu?

Phía sau, không gian nhoáng lên, Đại hộ pháp chật vật, thở hồng hộc đuổi tới.

Ầm ầm.

Khi Đại hộ pháp vừa mới dứt lời cả không gian ầm ầm run rẩy. Trên cung điện có một đạo quang mang chói mắt bắn ra. Một cỗ lực lượng mạnh mẽ đánh bay thân thể ba người.

Ầm ầm.

Advertisement

Cả không gian Huyền Vũ nhất tộc độ nhiên run lên. Ngay sau đó từng đạo khí tức mịt mờ cũng quét tới hạp cốc hình sơn mạch này.

Sưu.

Ngoài hạp cốc, Huyền Kình, Huyền Doanh, Đại hộ pháp trực tiếp bị đánh bay ra. Ba người cũng không cảm thấy ngạc nhiên chút nào, chỉ là ánh mắt ba người đều mang theo sự kinh ngạc, rung động nhìn vào trong hạp cốc mà thôi.

- Không xong, phiền phức lớn rồi.

Ánh mắt Đại hộ pháp ngây ngốc, thì thào nói:

- Tại sao có thể như vậy? Đầu nghiệt súc này không ngờ ngay cả Huyền Vũ điện cũng có thể tiến vào.

- Đại ca, nên làm gì bây giờ? Có người tiến vào Huyền Vũ điện, cho dù là cường giả trong tộc cũng không có cách nào tiến vào bên trong mật địa truyền thừa.

Trong mắt Huyền Doanh hiện lên sự kinh ngạc. Loại tình huống này quả thực nàng không thể nào tưởng tượng ra được.

- Bọn chúng tiến vào Huyền Vũ điện, có lẽ phụ thân cùng các trưởng lão đã biết. Đợi bọn họ tới rồi nói sau.

Huyền Kình thở dài, thân thể lăng không đứng thẳng, ánh mắt sáng rực nhìn vào trong hạp cốc.

- Lục Lâm Thiên kia cũng tiến vào trong Huyền Vũ điện, sợ rằng người này sẽ chết.

Huyền Doanh khẽ than. Trong Huyền Vũ điện, ngoại nhân càng không thể tiến vào. Coi như là người trong tộc, một khi không có huyết mạch thuần khiết, cũng không thể tiến vào bên trong.

Huyền Kình không nói gì, khuôn mặt tuấn lãng nhìn chăm chú về phía trước. Hoàng bào trên người tung bay, vẻ mặt trầm xuống, cúi đầu than nhẹ một hồi.

- Đại ca, Tiểu Long dù sao cũng là huyết mạch của nhị thúc, vì sao....

Huyền Doanh chớp mắt, lời còn chưa dứt thì đã bị Đại hộ pháp ngắt lời.

- Huyền Doanh công chúa, đầu nghiệt súc kia tuy rằng là huyết mạch của Nhị hoàng, thế nhưng cũng là huyết mạch của Thanh Long nhất tộc, tộc quy không thể phá bỏ. Nhị hoàng đã phạm vào tộc quy. Lại nói giữa tộc ta và Thanh Long nhất tộc cũng có thù hận không thể hóa giải.

Đại họ pháp nói.

Gợn sóng trong không gian chớp động, thân ảnh đột nhiên xuất hiện. Khi Tiểu Long cùng Lục Lâm Thiên xuất hiện thì hai người đã ở trong một không gian yên tĩnh. Trong không gian này có lam quang quanh quẩn, tầm mắt bị ngăn cản.

- Lão đại, dường như bọn chúng không đuổi theo.

Nhìn chung quanh, Tiểu Long nói với Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Lục Lâm Thiên lần nữa phun ra máu tươi, sắc mặt đỏ lên. Trong không gian này, cỗ lực lượng áp chế kia so với bên ngoài còn mạnh mẽ hơn nhiều. Thân thể hắn mềm nhũn, quỳ một chân xuống đất. Lực lượng áp chế quỷ dị này giống như muốn đánh nát thân thể hắn vậy.

Lúc này Lục Lâm Thiên lại không biết, nếu không phải trong đầu có kim đao màu vàng, nếu như đổi lại là người khác tiến vào trong Huyền Vũ điện thì đầu tiên hồn anh trong đầu sẽ nổ tung.

- Lão đại, huynh thấy thế nào?

Sắc mặt Tiểu Long đại biến, nó cũng cảm giác được lão đại có chút không ổn.

- Đây dường như là mật địa truyền thừa của Huyền Vũ hoàng tộc. Người bên ngoài không thể tiến vào bên trong, đệ cẩn thận tìm tòi một chút. Nói không chừng sẽ có không ít chỗ tốt với đệ. Cầm lấy Thiên Trụ giới, ta sẽ tiến vào bên trong Thiên Trụ giới.

Lục Lâm Thiên nói xong, tâm thần gọi Thiên Trụ giới ra, thân ảnh trong chớp mắt tiến vào bên trong Thiên Trụ giới. Lực lượng áp chế trong không gian này khiến cho hắn căn bản không thể chống đỡ được nữa. Nếu như tiếp tục chống lại, Lục Lâm Thiên có chút hoài nghi, bất diệt huyền thể không biết có thể bất diệt hay không.

Sưu.

Tiến vào tầng thứ hai trong Thiên Trụ giới, thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa tiến vào bên trong lập tức thở phào một hơi. Lực lượng áp chế vừa rồi ở bên ngoài quả thực vô cùng quỷ dị, quá mức cường hãn.

Thân ảnh xuất hiện trong không gian, Lục Lâm Thiên buông lỏng tâm tình, cũng may ở bên trong Thiên Trụ giới không phải chịu lực lượng áp chế như ở trong không gian quỷ dị kia. Bằng không quả thực không xong. Thiên Trụ giới cũng có lai lịch cực lớn, ngay cả sư phụ Chỉ Thánh Đại Đế của hắn cũng không biết lai lịch của nó.

- Ca ca, bên ngoài thế nào rồi?

Trong tầng thứ hai Thiên Trụ giới, đám người Lục Tâm Đồng, Bạch Linh, Thiên Độc Yêu Long, Thiên Sĩ Tuyết Sư đã ở bên trong. Sau khi tiến vào Thiên Trụ giới, áp lực trên người mọi người tiêu tán. Thế nhưng dưới áp lực trong không gian quỷ dị kia tất cả mọi người đều bị trọng thương, mà ngay cả Bạch Linh cũng bị thương không nhẹ.

- Cũng không quá tốt.

Tâm thần Lục Lâm Thiên dò xét bên ngoài.

- A...

Tâm thần vừa mới tràn ra bên ngoài, Lục Lâm Thiên lập tức kêu thảm một tiếng. Một đạo linh hồn lực của hắn vừa mới tiến ra ngoài Thiên Trụ giới lập tức bị một cỗ lực lượng quỷ dị phá hủy, trong đầu tức thì đau đớn.

- Lâm Thiên! Sao vậy?

Bạch Linh tiến lên rồi hỏi.

- Ta nghĩ chúng ta đã bị vây khốn, phải xem Tiểu Long có thể thoát không được hay không.

Lục Lâm Thiên lắc lắc cái đầu, xua tan cảm giác đau đớn, vẻ mặt ngưng trọng nói.

- Vậy bây giờ cũng chỉ có thể đợi Tiểu Long thoát khốn mà thôi.

Thương thế của ngươi rất nặng, mau chóng điều tức đi.

Bạch Linh nhìn sắc mặt trắng bệch của Tiểu Long, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự khẩn trương.

- Được, mọi người đều đi dưỡng thương đi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nhìn qua Bạch Linh nói

- Chú ý nhìn hắc tuyến trong lòng bàn tay của nàng, chú ý Huyết Độc bộc phát. Thời gian trong không gian này cũng không giống bên ngoài đâu.

- Ta biết rồi, ngươi cứ điều tức đi.

Bạch Linh nói.

Chương 2279: Tộc trưởng Huyền Vũ tộc (1)

Trong không gian màu lam, sau khi lão đại tiến vào trong Thiên Trụ giới, Tiểu Long lập tức nắm Thiên Trụ giới vào trong tay.

Thân thể bất động, trong lòng suy tư một hồi, sau đó đem Thiên Trụ giới bỏ vào trong ống tay áo. Ánh mắt Tiểu Long lần nữa đánh giá không gian chung quanh.

Trong không gian màu lam này có năng lượng thuộc tính thủy nồng đậm. Cũng không biết ở không gian phía trước có thứ gì, ánh mắt không thể nhìn về phía xa được.

Trong không gian này, Tiểu Long có thể cảm giác được một cỗ khí tức đang hô ứng với hắn. Khí tức này có chút lạ lẫm lại có chút quen thuộc, giống như có liên quan tới hắn.

Hít.

Tiểu Long hít sâu một hơi, khí tức vừa quen thuộc vừa lạ lẫm này dường như đang triệu hoán hắn.

Dựa theo dấu vết của khí tức, Tiểu Long chậm rãi đi về phía trước. Khí tức này đối với Tiểu Long lúc này mà nói có lực hấp dẫn vô cùng lớn.

Men theo sự hô ứng của khí tức, Tiểu Long chậm rãi đi tới. Không gian chung quanh yên tĩnh dị thường, yên tĩnh tới mức khiến cho người ta sợ hãi. Thậm chí Tiểu Long lúc này còn nghe được tiếng tim đập của bản thân.

Advertisement

Trong sự yên tĩnh này cũng không biết thời gian đã trôi qua bao lâu, hoặc như chỉ trong chốc lát. Quang mang màu lam phía trước càng lúc càng đậm. Năng lượng thuộc tính thủy càng lúc càng nồng nặc, trong mắt Tiểu Long rốt cuộc cũng hiện lên một chỗ đang phát sáng.

Bên trong quang mang thuộc tính thủy đậm đặc có quang mang kỳ dị hiện ra. Một cỗ khí tức khó có thể nói nên lời hiện lên trong lòng Tiểu Long. Cỗ khí tức này khiến cho máu tươi trong cơ thể Tiểu Long sôi trào. Bên trong quang mang kia dường như có một thanh âm đang không ngừng thúc dục nó.

- Hình như là trong này.

Tiểu Long dừng bước, có chút do dự không biết có nên tiến về phía trước hay không.

Sưu Sưu.

Trước hạp cốc xanh ngắt một màu, hai bên là vách núi đá, từng hòn đá kỳ dị đứng sừng sững, trên không có từng tiếng xé gió gấp gáp vang lên. Lập tức có hơn bốn mươi đạo thân ảnh xuất hiện trên không trung.

Advertisement

Hơn mười đạo thân ảnh này xuất hiện, cả không trung tràn ngập áp lực. Những người tới đây đều là cường giả. Nếu lúc này Lục Lâm Thiên cảm nhận được khí tức trên những người này tuyệt đối sẽ bị chấn động.

Trong đám người, dẫn đầu là một người mặc một bộ trường bào màu xanh, ước chừng bốn đến năm mươi tuổi, thân thể to lớn, ngũ quan góc cạnh, đặc biệt là dưới hàng lông mày kiếm chính là đôi mắt đen trong suốt. Trong suốt giống như có thể bao quát cả không gian. Người này bình tĩnh lăng không đứng trên không trung, trên người tràn ngập một cỗ khí thế bễ nghễ thiên hạ không thể che dấu.

- Tộc trưởng, chư vị trưởng lão. Nghiệt súc kia đã tiến vào mật địa truyền thừa, còn tiến vào bên trong Huyền Vũ điện.

Đại hộ pháp nhìn thấy đám người này xuất hiện, lập tức vội vàng nói, kể lại chuyện vừa xảy ra.

- Tại sao lại có thể như vậy? Đầu nghiệt súc kia sao có thể tiến vào mật địa truyền thừa của bổn tộc? Lại còn tiến vào bên trong Huyền Vũ điện?

Phần đông thân ảnh vừa tới nghi hoặc không thôi.

- Tiếp nhận truyền thừa trong Huyền Vũ điện. Mỗi một lần chỉ có một người đi vào. Sau khi tiếp nhận truyền thừa thì Huyền Vũ điện mới mở ra để cho người khác đi vào. Cho dù là ai cũng không có cách nào đi vào trong lúc truyền thừa. Phải làm sao mới tốt đây.

- Không phải đầu nghiệt súc kia cũng nhận được truyền thừa đó chứ?

- Cái đó rất khó nói. Đầu nghiệt súc kia có thể thúc dục công kích thiên phú của Huyền Vũ hoàng tộc ta. Còn có thể tiến vào mật địa truyền thừa, lại tiến vào trong Huyền Vũ điện, nói không chừng quả thực có thể tiếp nhận truyền thừa.

Phần đông cường giả nghị luận, hai người Huyền Kình cùng Huyền Doanh cũng đi tới đại hán trung niên to cao kia rồi nói:

- Phụ thân, nhân loại gọi là Lục Lâm Thiên cũng đã tiến vào Huyền Vũ điện.

- Cái gì? Nhân loại kia cũng tiến vào trong đó?

Nghe Huyền Doanh nói vậy, mọi người lần nữa khiếp sợ.

- Lục Lâm Thiên kia chẳng lẽ có thể chống lại cấm chế do tổ tiên bố trí bên trong mật địa truyền thừa hay sao?

Đại hán mặc trường bào màu xanh khẽ nói, ánh mắt nhìn hạp cốc phía dưới thất thần, không biết trong lòng hắn đang suy nghĩ cái gì.

Mà người này chính là đương kim tộc trưởng Huyền Cốt của Huyền Vũ hoàng tộc, trên đại lục tuyệt đối là cường giả. Tu vi của hắn, cho dù là người trong tộc cũng không có mấy người biết rõ.

Mọi người chỉ biết thực lực của vị tộc trưởng này thâm bất khả trắc, chỉ là chưa từng nhìn thấy vị tộc trưởng này ra tay qua mà thôi.

- Cũng không phải, bất quá chỉ dựa vào lực phòng ngự biến thái chống đỡ mà thôi. Trước khi tiến vào Huyền Vũ điện đã sắp chống đỡ không nổi. Sợ rằng sau khi tiến vào Huyền Vũ điện sẽ bị bạo thể mà chết.

Huyền Kình nói.

- Lục Lâm Thiên này có bất diệt huyền thể của Huyền Thiên Yêu Tôn, lực phòng ngự cực kỳ cường hãn.

Huyền Cốt nhíu mày, nhìn về phía trước rồi nói:

- Tam đệ, đệ cũng tới rồi sao?

- Đại ca cũng đã tới, đương nhiên tiểu đệ cũng phải tới xem một chút.

Khi thanh âm vừa dứt, không gian phía trước chấn động, lập tức có mấy đạo thân ảnh xuất hiện. Đi đầu là một đạo thân ảnh hùng vĩ, mặc một bộ trường bào màu đen nhạt. Quanh thân có năng lượng thiên địa hội tụ, mang theo khí thế mạnh mẽ vô cùng. Mà người này chính là Huyền Vũ.

Sau lưng Huyền Vũ, mấy lão giả lập tức hành lễ với Huyền Cốt:

- Bái kiến tộc trưởng.

- Bái kiến Tam hoàng.

Nhìn thấy Huyền Vũ, phần đông thân ảnh sau lưng Huyền Cốt cũng hành lễ.

- Chúng trưởng lão không cần đa lễ.

Huyền Vũ phất tay, lập tức hỏi Huyền Kình với Huyền Doanh:

- Huyền Kình, Huyền Doanh, tiểu gia hỏa kia đã tiến vào trong mật địa truyền thừa sao?

- Tam thúc, hắn không những không tiến vào mật địa truyền thừa mà còn tiến vào Huyền Vũ điện. Hiện tại chúng ta cũng không có cách nào tiến vào bên trong được.

Huyền Doanh nói với Huyền Vũ.

- Ồ?

Huyền Vũ nhíu mày, nhìn các trưởng lão chung quanh rồi khẽ mỉm cười nói:

- Chư vị trưởng lão, hiện tại các ngươi định làm như thế nào?

Mọi người nhìn nhau, không có ai đáp lời. Bọn họ cũng biết quan điểm của Tam hoàng trong chuyện này là bảo vệ huyết mạch của Nhị hoàng và Thanh Long hoàng tộc. Trên đại hội trưởng lão khi trước, Tam hoàng đã từng cố gắng bảo vệ thế nhưng cũng không thành công.

- Tam đệ, đệ cảm thấy thế nào?

Huyền Cốt nhìn Huyền Vũ rồi nhẹ giọng hỏi.

- Tiểu gia hỏa tiến vào trong Huyền Vũ điện, mà ngay cả cấm chế do tổ tiên bố trí cũng không bài xích nó. Chư vị trưởng lão chẳng lẽ còn không chấp nhận nó sao?

Huyền Vũ nhìn mọi người rồi nói.

- Tam hoàng, nếu như là huyết mạch của Nhị hoàng với người khác còn dễ nói, thế nhưng đây lại là Thanh Long nhất tộc. Trong tộc có tộc quy, không thể không tuân theo tộc quy.

Người gọi là Tam trưởng lão nói với Huyền Vũ, thái độ không kiêu ngạo, không siểm nịnh. Khí tức quanh thân như ẩn như hiện, thế nhưng trong lúc vô hình lại khiến cho năng lượng thiên địa chấn động.

Chương 2280: Tộc trưởng Huyền Vũ tộc (2)

- Tam trưởng lão, tộc quy không thể không tuân. Thế nhưng thiên phú của tiểu gia hỏa kia các ngươi cũng đã nhìn thấy, Yêu Hoàng khí Thiên cấp, Huyền Kình và Huyền Doanh sau khi tiếp nhận truyền thừa cũng chỉ đạt tới Địa cấp đỉnh phong mà thôi. Còn tiểu gia hỏa kia trời sinh đã là Thiên cấp. Trong Huyền Vũ hoàng tộc chúng ta từ lâu đã không xuất hiện qua Yêu Hoàng khí Thiên cấp rồi.

Sau lưng Huyền Vũ, một lão giả áo xanh bước ra, giống như là lăng không thuấn di. Vẻ mặt dường như có chút kích động, khí tức quanh thân tuyệt đối không kém Tam trưởng lão kia.

Ánh mắt Tam trưởng lão chớp động, cơ mặt run lên nói:

- Lời của Nhị trưởng lão tuy rằng có lý, bất quá Huyền Vũ nhất tộc ta cùng Thanh Long nhất tộc tuyệt đối không thể co liên quan gì. Việc này dù sao cũng cần đại hội trưởng lão biểu quyết.

- Đại hội trưởng lão? Ha ha. Vậy thì các ngươi cứ đợi tiểu gia hỏa này đi ra rồi hãy tổ chức đại hội trưởng lão đi.

Huyền Vũ cười ha ha, trong tiếng cười có chút giận dữ nói:

- Chư vị trưởng lão, bằng không hiện tại các ngươi cứ đi vào bắt nó đi ra đi.

- Hẳn Tam đệ đã quên, một khi có người ở trong Huyền Vũ điện thì cho dù là ai cũng không thể tiến vào.

Advertisement

Huyền Cốt lạnh nhạt nói, ánh mắt thâm thúy như biển, khiến cho người ta nhìn không thấu.

- Đúng vậy, ta đã quên a.

Huyền Vũ như cười như không nói.

- Chung quy nó sẽ ra ngoài, ta muốn nhìn xem nó có thể ở bên trong bao lâu.

Y phục trên người Tam trưởng lão run lên, tinh quang trong mắt bắn ra, nhìn về phía hạp cốc.

Advertisement

- Vậy thì chư vị trưởng lão cứ chậm rãi nhìn xem.

Huyền Vũ cười cười, nhìn Huyền Kình cùng Huyền Doanh nói:

- Huyền Kình, Huyền Doanh, hai người các ngươi lần trước mất bao nhiêu thời gian tiếp nhận truyền thừa?

- Bẩm Tam thúc, đại ca dùng mười một tháng lẻ ba ngày. Còn con dùng mười một tháng lẻ bốn ngày. Con vừa mới tiến vào trong Thiên điện thì lập tức bị bài xích ra ngoài.

Huyền Doanh khẽ nói.

- Thời gian mười một tháng. Năm đó ta cũng lâu như vậy. Đại điện Thiên Địa Huyền Hoàng, ngươi có thể đặt chân vào Thiên điện thế nhưng lại bị bài xích ra ngoài, bởi vì bản thân Yêu Hoàng khí của ngươi đã đạt tới Địa cấp đỉnh, nhưng chung quy vẫn cách Thiên cấp một bước ngắn. Nói không chừng về sau sẽ có cơ duyên đạt tới Thiên cấp.

Huyền Vũ mỉm cười nhìn chất nam cùng chất nữ, lại nhìn mọi người chung quanh nói:

- Chư vị trưởng lão, tiểu gia hỏa kia bây giờ đang ở Huyền Vũ điện. Một khi có thể đi vào, có lẽ nó cũng sẽ nhận được truyền thừa.

Mọi người nhìn nhau, trong lòng đều hiểu rõ. Một khi đã tiến vào được Huyền Vũ điện, sợ rằng chuyện nhận được truyền thừa đã định.

- Đạt được truyền thừa thì sao? Huyết mạch không tinh khiết, sợ rằng cũng không thu được quá nhiều truyền thừa.

Tam trưởng lão mặc hoàng bào do dự một lát rồi nói với Huyền Vũ.

- Tam trưởng lão, đừng quên trên người tiểu gia hỏa còn có Huyền Vũ thần xác. Huyền Vũ thần xác này là ai lưu lại, trong lòng các ngươi có lẽ cũng đã đoán ra được. Truyền thừa của vị tiền bối kia trong tộc có lẽ tiểu gia hỏa cũng đã đạt được. Chỉ bằng vào cái này, chẳng lẽ chư vị muốn gây bất lợi cho nó hay sao? Nếu dựa theo tộc quy, tiểu gia hỏa kia đạt được truyền thừa của vị tiền bối đó đương nhiên cũng được tính là đệ tử thân truyền của tiền bối. Lại nói tới thân phận của vị tiền bối kia, các ngươi dám can đảm phạm thượng sao? Hừ.

Thanh âm của Huyền Vũ vừa dứt, hắn lập tức hừ lạnh một tiếng. Ánh mắt đảo qua mọi người, cuối cùng nói với Huyền Cốt:

- Đại ca, tiểu đệ đi trước. lần này tiểu gia hỏa tới tộc, bất kể như thế nào tiểu đệ cũng phải đi nói với nhị ca một tiếng.

- Tam hoàng, lúc này không được nói với Nhị hoàng, vạn nhất..

Ánh mắt Tam trưởng lão biến đổi, lời còn chưa dứt đã bị Huyền Vũ ngắt lời, nói:

- Tam trưởng lão, chẳng lẽ ngươi sợ Nhị ca ta đi ra sao? Ngươi phải biết rằng, Nhị ca ta khi trước tình nguyện diện bích. Nếu như các ngươi dám động vào tiểu gia hỏa, đừng nói là ta, sợ rằng đến lúc đó Nhị ca sẽ đi ra, cho dù là ai cũng khó coi a.

- Tam đệ, việc này liên quan tới nhị đệ, đương nhiên phải có lời với nhị đệ. Ta vốn cũng định đi thông báo cho nhị đệ, thế nhưng đệ đã muốn đi vậy thì hãy thay ta thông báo cho đệ ấy.

Huyền Cốt nói.

- Tộc trưởng, nhưng mà....

Tam trưởng lão nghe vậy lập tức lo lắng nói.

Huyền Cốt vung tay, trong mắt hiện lên khí thế không thể phản kháng, hắn nói:

- Tam trưởng lão không cần nhiều lời, bất kể như thế nào chuyện này cũng nên giải quyết. Tất cả mọi chuyện chờ sau khi tới đại hội trưởng lão rồi quyết định.

...

Trong không gian lạ lẫm, Tiểu Long nhìn về quang mang tràn ngập thuộc tính thủy nồng đậm, bên trong khe hở kia dường như khí tức chấn động ngày càng mạnh, không ngừng hô hoán với hắn.

- Dù sao đã tới, cho dù gặp nguy hiểm cũng phải thử một chút.

Tiểu Long cân nhắc một hồi, hai con mắt đen nhánh trầm xuống, cắn răng thì thào nói. Cất bước đi về khe hở phía trước.

Sưu...

Ngay khi thân ảnh Tiểu Long vừa mới tiếp cận khe hở, một cỗ quang mang màu đen quỷ dị đột nhiên bắn ra. Dùng tốc độ Tiểu Long không thể phản kháng, trực tiếp thôn phệ Tiểu Long vào, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Trong tầng thứ hai của Thiên Trụ giới, mọi người khoanh chân ngồi. Nhanh chóng phục dụng đan dược cùng linh dược chữa thương, tất cả mọi người đều có không ít thương tích, không một ai may mắn thoát khỏi.

Lúc này Lục Lâm Thiên bị tổn thương rất nặng, sau khi phục dụng mấy khỏa đan dược chữa thương bát phẩm, sau đó được một đạo quang mang bao phủ thân thể rồi điều tức. Lúc này Bạch Linh lại đang ở trong tầng thứ nhất của Thiên Trụ giới. Bởi vì liên quan tới thời gian của Huyết Độc mà Lục Lâm Thiên lại không có cách nào khẳng định Bạch Linh ở bên trong không gian của Thiên Trụ giới có bị thời gian bên trong Thiên Trụ giới đồng hóa hay không, Huyết

Độc có bộc phát hay không, cho nên hắn đành phải để Bạch Linh tiến vào tầng thứ nhất của Thiên Trụ giới. Dù sao thời gian ở tầng một cũng chênh lệch ít hơn so với tầng hai.

Trong Huyền Vũ hoàng tộc, quần sơn liên miên. Trong một kiến trúc cổ xưa, khí tức tang thương tràn ngập giống như tồn tại đã lâu.

Huyền Vũ bước nhanh trên con đường đá, xuyên qua con đường bằng đá, lập tức xuất hiện trước thạch thất. Chung quanh thạch thất có một vòng gợn sóng trong không gian, vòng gợn sóng này giống như một cái l*иg năng lượng, không có cửa vào cũng như cửa sổ.

- Tam đệ, có chuyện gì mà đệ vội vàng như vậy? Xảy ra chuyện gì sao?

Thanh âm từ trong thạch thất vang lên.

- Nhị ca, đệ cũng không biết là chuyện tốt hay chuyện xấu.

Huyền Vũ đứng bên ngoài thạch thất, trong mắt mang theo sự ngưng trọng.

- Ồ?

Thanh âm bên trong vang lên mang theo sự nghi hoặc, buồn bã nói:

- Ta nhớ đại hội bốn tộc còn ba năm nữa. Nghe nói Huyền Kình cùng Huyền Doanh đều có thực lực không tệ. Không biết có chuyện gì mà khiến cho đệ sốt ruột như vậy.

- Đại hội bốn tộc còn ba năm nữa mới tới. Đệ cũng không lo lắng vì việc này.

Chương 2281: Đại hội bốn tộc

Huyền Vũ nói:

- Hôm nay trong tộc xuất hiện một chuyện lớn, vô cùng náo nhiệt.

- Ta cũng cảm nhận được một chút động tĩnh, làm sao vậy?

Thanh âm trong thạch thất lại vang lên, hỏi.

Huyền Vũ nói:

- Tộc trưởng Cửu Vĩ Yêu Hồ mới nhất mang theo mấy người xông vào trong tộc. Hai người trong đó đả thương hơn hai trăm người trong Hộ pháp đoàn. Hơn mười hộ pháp bát giai bị trọng thương. Đại hộ pháp cũng bị chà đạp, cuối cùng Huyền Kình cùng Huyền Doanh ra tay cũng không có cách nào làm gì được hai người đó. Trong tộc đã bị hai người đó nháo tung trời.

- Là tộc trưởng mới nhất của Cửu Vĩ Yêu Hồ sao? Quan hệ của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc với Huyền Vũ Hoàng tộc chúng ta cũng không kém, cũng không đến mức đại náo Huyền Vũ Hoàng tộc chúng ta a.

Thanh âm trong thạch thất nghi hoặc nói.

- Nhị ca, đây cũng không phải là người của Huyền Vũ hoàng tộc.

Huyền Vũ nói.

- Vậy thì kỳ quái. Còn có ai dám làm càn trong tộc ta như vậy cơ chứ?

Advertisement

Thanh âm trong thạch thất ngày càng nghi hoặc.

Huyền Vũ từ từ nói:

- Là Tiểu Long còn có Lục Lâm Thiên kia.

- Cái gì?

Người trong thạch thất nghe vậy, thanh âm lập tức run rẩy nói:

- Tam đệ, đệ nói thật sao?

- Đương nhiên là thật, hiện tại bên ngoài vô cùng náo nhiệt.

Advertisement

Huyền Vũ cười khổ nói.

- Vậy hiện tại Tiểu Long đang ở đâu? Người trong tộc có làm gì nó không?

Người trong thạch thất gấp gáp hỏi.

- Những trưởng lão kia rất muốn bắt tiểu gia hỏa, thế nhưng hiện tại bọn họ cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn mà thôi.

Huyền Vũ nói.

- Tam đệ, đệ mau nói rõ một chút.

- Đại ca cứ yên tâm, không cần vội.

Huyền Vũ nói....

Trong sơn mạch xanh ngắt một màu. Trước hạp cốc, Đại hộ pháp nói với hơn mười người có tu vi thất giai:

- Trông chừng cho ta, một khi có động tĩnh lập tức thông báo.

- Vâng, Đại hộ pháp.

Hơn mười người này cung kính nói.

Trong vùng biển bao la, mênh mông. Thi thoảng nhìn thấy một ít điểm nhỏ phía xa.

Hoàng hôn, mặt biển rộng lớn cũng bị ánh trời chiều nhuộm đỏ. Thời gian chậm rãi trôi. Mặt trời từ từ lặn xuống sóng biển.

Trong hải vực vô tận, đêm tối vô cùng yên ắng. Chẳng biết từ khi nào có một vầng trăng sáng đã treo trên bầu trời xanh. Ánh trăng chiếu rọi mặt nước tạo thành ánh sáng màu xanh.

Tại một nơi nào đó, lúc này đã là cuối thu đầu đông, thế nhưng chung quanh vẫn là một mảnh xanh biếc.

Trong một đình viện tinh xảo có một thân ảnh xinh đẹp đứng đó. Thân ảnh xinh đẹp uyển chuyển, bộ cung trang màu hồng bao phủ thân thể mềm mại, linh lung. Da thịt trắng như tuyết. Trên khuôn mặt tinh xảo toát ra khí tức vũ mị, hấp dẫn. Đặc biệt là đôi mắt xinh đẹp kia vô cùng động lòng người.

Mà trong ánh mắt động lòng người của nữ nhân này có mấy phần sầu lo.

Sưu Sưu.

Trước không trung, hai tiếng xé gió vang lên. Ánh mắt thân ảnh xinh đẹp này thu lại, nhìn về phía trước rồi nói:

- Hai vị sư tỷ Kính Hoa, Thủy Nguyệt. hai tỷ sao lại tới đây?

- Chẳng lẽ chúng ta tới thăm mà sư muội cũng không vui sao?

Một thanh âm nhẹ nhàng vang lên. Trong nháy mắt có hai đạo thân ảnh xuất hiện trên không trung. Thân ảnh xinh đẹp lóe lên rồi đáp xuống đình viện.

Người tới chính là hai người Kính Hoa, Thủy Nguyệt. Kính Hoa mặc một bộ cung trang màu trắng, khuôn mặt xinh đẹp. Mái tóc được búi lại, khí chất xuất trần.

Thủy Nguyệt mặc một bộ váy dài, trên vai có một dải lụa mỏng, có vẻ ôn nhu. Trên không mặt không có một chút phấn son nào, tuy rằng mộc mạc thế nhưng lại toát lên vẻ ưu nhã.

- Sư muội không dám. Muội hoan nghênh còn không kịp mà.

Mộ Dung Lan Lan mỉm cười, thanh âm mang theo ba phần kiều my.

- Huyền Linh Chân Kinh của sư muội dường như lại có tinh tiến. Chúc mừng muội.

Kính Hoa nhìn Mộ Dung Lan Lan, cảm nhận khí tức trên người sư muội lập tức cảm thấy ngoài ý muốn. Thực lực của sư muội nàng không ngờ lại tiến bộ nhanh như vậy.

- Chỉ có chút tiến bộ mà thôi.

Mộ Dung Lan Lan mỉm cười nói, dường như bởi vì tu luyện Huyền Linh Chân Kinh cho nên nụ cười của nàng cũng mang theo sự vũ mị giống như trời sinh. Sợ rằng người bình thường nhìn thấy nụ cười này trong lúc bất tri bất giác sẽ bị hấp dẫn.

Thủy Nguyệt nhìn Mộ Dung Lan Lan nói:

- Sư muội, muội đang cố ý chờ chúng ta đúng không?

- Thủy Nguyệt sư tỷ quả nhiên nhanh nhạy, chuyện gì cũng không giấu được tỷ.

Hai mắt Mộ Dung Lan Lan sáng lên, khóe miệng nở nụ cười nhàn nhạt.

- Chúng ta vừa mới từ Cổ Vực trở về.

Kính Hoa lại nói:

- Cũng đã gặp được Kinh Vân.

- Sư tỷ, hiện tại Kinh Vân thế nào rồi?

Mộ Dung Lan Lan lập tức kéo tay hai người Kính Hoa, Thủy Nguyệt rồi hỏi.

- Sư muội, muội không cần lo lắng. Có La Lan thị sủng ái nó như thế, nó sống vô cùng tốt. So với lần trước cũng cao hơn không ít, ngày càng thông minh.

Thủy Nguyệt nói.

- Đâu chỉ có vậy, tiểu gia hỏa kia vô cùng xảo trá. Mấy trưởng lão, hộ pháp các phái khác tới Phi Linh môn đều không thoát khỏi tay của tiểu gia hỏa kia.

Kính Hoa cười nói.

- Thật sao?

Mộ Dung Lan Lan mỉm cười, tuy rằng không được nhìn thấy, thế nhưng nghe thấy hai vị sư tỷ nói vậy, trong đầu cũng có thể tưởng tượng ra bộ dáng nghịch ngợm, đáng yêu của tiểu gia hỏa kia.

Một lát sau, nhìn Kính Hoa, Thủy Nguyệt rời khỏi. Mộ Dung Lan Lan nhìn vầng trăng sáng trên trời, khóe miệng nở nụ cười hạnh phúc.

Thế nhưng ngay lập tức Mộ Dung Lan Lan lại thở dài, càng nghĩ tới lời nói của hai vị sư tỷ về tiểu gia hỏa, trong lòng lại càng nhớ nhung, càng đau lòng. Mỗi một lần nhớ tới nó, trong lòng đều cảm thấy đau đớn. Mọi người đều nói mẫu tử liền một khúc ruột, lúc này nàng mới hiểu được lời nói này là thật.

- Ài.

Mộ Dung Lan Lan thấp giọng thở dài, trong lòng ngàn vạn lần không nỡ. Thế nhưng không thể không cốt nhục chia lìa. Ít nhất hiện tại nàng cũng biết rõ tung tích của nhi tử, đây đã là chuyện không dễ dàng rồi.

- Chẳng lẽ đều là ý trời sao?

Nhớ tới khi trước từ trong miệng hai vị sư tỷ Kính Hoa, Thủy Nguyệt biết được cốt nhục của mình ở trong Phi Linh môn, còn bái Lục Lâm Thiên làm sư phụ, được La Lan thị sủng ái. Mộ Dung Lan Lan không khỏi thầm than một tiếng, không ngờ tất cả lại trùng hợp như vậy. Trùng hợp tới mức không thể tưởng tượng được.

- Có lẽ chàng còn chưa biết tất cả những chuyện này. Ít nhất con cũng đang ở bên cạnh chàng.

Mộ Dung Lan Lan thì thào nói, nghĩ tới thân ảnh màu xanh kia, hàm răng cắn mạnh vào bờ môi đỏ mọng, tạo thành vết máu nhàn nhạt.

Thời gian trôi qua như cát chảy. Trong Thiên Trụ giới thời gian càng thêm nhanh chóng. Trong nháy mắt thời gian trong Thiên Trụ giới đã trôi qua một tháng.

Tất cả mọi người đều đang chữa thương, sắc mặt bắt đầu hồng nhuận hơn không ít. Khuôn mặt trắng bệch của Lục Lâm Thiên lúc này cũng đã khôi phục vẻ hồng nhuận. Tuy rằng có bất diệt huyền thể cùng Âm Dương Linh Vũ Quyết trên người, thương thế khôi phục cực nhanh. Thế nhưng bởi vì thương thế không nhẹ cho nên cũng mất khá nhiều thời gian.

Chương 2282: Huyết Độc gia tốc (1)

Lúc này Lục Lâm Thiên không chỉ bị thương vì công kích đơn thuần, lực lượng của công kích đơn thuần, có bất diệt huyền thể hắn sẽ không bị thương quá nặng như vậy. Thế nhưng lúc này cỗ lực lượng khiến cho hắn trọng thương lại đến từ bên trong cấm chế quỷ dị mà vô hình của mật địa truyền thừa Huyền Vũ hoàng tộc kia. Lực lượng trùng kích mạnh mẽ như vậy, hắn chống lại được tới khi đó đã là một kỳ tích rồi.

Phù.

Lục Lâm Thiên ngừng tu luyện, miệng thở ra một ngụm trọc khí. Hai con mắt từ từ mở ra. Trong vòng thời gian một tháng, cơ thể đã khôi phục được bảy tám phần. Thế nhưng khoảng cách hoàn toàn khôi phục còn chưa đạt tới.

- Lại nhặt được cái mạng về.

Lục Lâm Thiên cười khổ, tâm thần tràn ra. Đám người Lục Tâm Đồng cùng Thiên Độc Yêu Long vẫn đang chữa thương. Bọn họ còn cần một khoảng thời gian nữa mới có thể tỉnh lại. Bạch Linh đang điều tức ở trong tầng thứ nhất của Thiên Trụ giới.

Tâm thần thu hồi, hắn cũng không biết Tiểu Long hiện tại ra sao. Dù sao hiện tại cũng không có cách nào đi ra ngoài, tất cả phải chờ sau khi Tiểu Long rời khỏi mật địa truyền thừa này mới được.

Advertisement

Nghĩ tới chuyện trong Huyền Vũ nhất tộc, nhất thời Lục Lâm Thiên cũng không nghĩ thấu được. Lần này coi như đã đại náo Huyền Vũ Hoàng tộc, thế nhưng những cường giả đỉnh cấp trong Huyền Vũ nhất tộc cũng không xuất hiện. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên không thể giải thích được.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ không ra, có lẽ tất cả mọi chuyện phải đợi sau khi Tiểu Long rời khỏi đây mới biết rõ nguyên nhân, hiện tại hắn cũng bất lực.

Giờ phút này lần đầu tiên Lục Lâm Thiên có cảm giác bất lực như vậy.

- Lĩnh ngộ, thực lực mới là quan trọng.

Advertisement

Tinh quang trong mắt lóe lên, thủ ấn được kết. Nhớ tới thực lực cùng tu vi của Huyền Doanh và Huyền Kình trong Huyền Vũ nhất tộc hoàn toàn không thua kém mình, Lục Lâm Thiên cũng ý thức được thế hệ trẻ tuổi trong bốn đại thú hoàng tộc có lẽ cũng không thiếu người mạnh mẽ.

Thực lực của hắn hiện tại trong đám người đồng lứa tuyệt không kém. Thậm chí so với thời điểm ở trấn Thanh Vân, tu vi hiện tại là thứ mà khi đó hắn không thể nào ngờ tới.

Cấp độ Tôn cấp đối với trấn Thanh Vân mà nói, tuyệt đối là tồn tại giống như thần.

Thế nhưng tu vi tới mức nào, thứ tiếp xúc càng nhiều, cũng mới biết được chuyện trong mạnh có người mạnh hơn. Trong núi còn có núi cao hơn. Chỉ trên đại lục mà nói, Lục Lâm Thiên đã biết rõ, Nguyên Nhược Lan, Lăng Thanh Tuyệt, còn có Lăng Thanh Tuyền đều có thực lực không dưới hắn. Hắn tiến bộ, mấy người này cũng sẽ tiến bộ cho nên tuyệt đối không thể khinh thường những người khác.

Mà những người khác, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, trong Lục đại hoàng tộc nhân loại, trong đám người trẻ tuổi tuyệt đối có vô số thiên tài, thực lực chỉ sợ còn mạnh hơn nữa. Hắn phải tiếp tục cố gắng mới được.

Suy nghĩ lung tung một hồi, Lục Lâm Thiên tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ. Về phần tu luyện chân khí cùng linh lực, Lục Lâm Thiên không nghĩ tới. Có Âm Dương Linh Vũ Quyết, tốc độ tu luyện bình thường của hắn thực sự quá chậm, không bằng đem thời gian đặt vào phương diện lĩnh ngộ còn hơn.

Hai mắt nhắm chặt, Lục Lâm Thiên tiếp tục lĩnh ngộ Thời Không Lao Ngục. Lĩnh ngộ Thời Không Lao Ngục tương đương với việc lĩnh ngộ các loại năng lượng cần thiết. Tuy rằng so với việc hắn lĩnh ngộ một loại thuộc tính còn chậm hơn, thế nhưng lại khiến cho lĩnh ngộ các loại thuộc tính tăng lên đồng đều, không kém quá xa.

Mà loại lĩnh ngộ này cũng khiến cho hắn ngày càng thành thạo với Thời Không Lao Ngục. Uy lực của Thời Không Lao Ngục không phải tầm thường, càng lĩnh ngộ thì uy lực của nó càng mạnh. Trong lúc lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên bắt đầu xem trọng việc lĩnh ngộ thời gian.

Vũ giả, Linh giả một khi đạt tới Suất cấp sẽ tự cảm nhận lực lượng không gian. Bên trong lực lượng không gian cũng có không ít vật chất, thế nhưng trước đó Lục Lâm Thiên tuy rằng chú ý qua chuyện này thế nhưng lại không xem trọng. Nhưng mà sau khi lĩnh ngộ Thời Không Lao Ngục, Lục Lâm Thiên càng thêm coi trọng chuyện này.

Thậm chí Lục Lâm Thiên còn phát hiện ra, lực lượng thời gian cùng lực lượng không gian dung hợp lại, uy lực vô cùng kỳ diệu. Có thời gian có thể nghiên cứu phương diện này một phen.

Mà đổi lại, Lục Lâm Thiên lại có một nhận thức mới về năm loại thuộc tính với Thời Không Lao Ngục. Thời Không Lao Ngục năm loại thuộc tính đều có sự khác biệt, không giống nhau. Nếu như hắn có thể dung hợp năm loại thộc tính tạo thành Thời Không Lao Ngục duy nhất, sợ rằng uy lực sẽ tăng lên không ít, hiệu quả cũng mạnh hơn.

Thế nhưng dù sao đây cũng chỉ là ý nghĩ, Lục Lâm Thiên biết rõ muốn lĩnh ngộ cái này rất khó. Có lẽ trước tiên hắn phải nghĩ cách dung hợp hai loại thuộc tính thành công thì mới có thể làm được chuyện này.

Cứ như vậy, một lát sau hai mắt Lục Lâm Thiên nhắm chặt, tiến vào trạng thái lĩnh ngộ.

Trong một đình viện tao nhã, lịch sự, phong cách cổ xưa. Thân ảnh mềm mại của Huyền Doanh đứng đó. Da thịt như ngọc, óng ánh mềm mại. Mái tóc dài xõa tới vai, tuy rằng lẳng lặng đứng đó thế nhưng tư thế lại vô cùng đáng chú ý.

- Muội muội, muội đang suy nghĩ gì vậy?

Huyền Kình từ bên ngoài đình viện đi tới. Thân ảnh lóe lên rồi xuất hiện bên người Huyền Donah. Trên lưng có một tấm áo choàng màu vàng. Bên hông là một cái dây lụa màu xanh da trời, khí độ bất phàm, lộ ra khí chất hoàng giả.

- Ca ca, huynh nói xem huyết mạch thực sự quan trọng như vậy sao?

Huyền Doanh ngẩng đầu, nhẹ nhàng nói. Bộ y phục màu xanh bao phủ bờ mông vểnh, cao vút dị thường. Hai chân thon dài, đôi ngọc thỏ nhô ra, đường cong vô cùng mê người.

- Đương nhiên. Huyết mạch chính là căn bản của Huyền Vũ hoàng tộc ta. Liên quan tới Yêu Hoàng khí, đương nhiên cực kỳ quan trọng. Chỉ tiếc chúng ta không thể so sánh với những vị tiền bối trong tộc.

Ánh mắt Huyền Kình giống như sao sáng, nhìn vào Huyền Doanh rồi nói:

- Ý muội muốn nói tới chuyện của Tiểu Long?

- Huyết mạch của Tiểu Long không tinh khiết thế nhưng Yêu Hoàng khí lại trên chúng ta. Điều này đại biểu cho việc gì...

Huyền Doanh khẽ nói, nếu như nhìn kỹ vào đôi mắt đen nhánh của nàng còn có thể nhìn thấy quang mang màu lam nhàn nhạt, khí chất tuyệt đối cao quý.

- Muội muội, đây chẳng qua chỉ là một dị loại. Không phải toàn bộ. Dù sao người trong tộc đều khác người ngoài, thậm chí còn thông hôn với tộc bên cạnh. Yêu Hoàng khí cực thấp, nếu như lâu dài thì sẽ khiến cho Huyền Vũ Hoàng tộc chúng ta xuống dốc.

Huyền Kình nói.

- Huynh nói đúng, thế nhưng....

Huyền Doanh muốn nói gì đó, thế nhưng trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói gì cho tốt.

- Được rồi muội muội, đại ca hiểu rõ trong lòng muội suy nghĩ chuyện của Tiểu Long. Ngày đó muội đối với Lục Lâm Thiên đã nhẹ tay một chút. Đối với Tiểu Long ta cũng đã nương tay. Dù sao cũng là huyết mạch của Nhị thúc, mặc kệ chúng ta có thừa nhận hay không, hắn còn là đường đệ của chúng ta. Chỉ là trước mặt tộc quy, vì đại cục, trong tộc không thể không làm như vậy.

Huyền Kình nói.

- Muội biết rồi.

Huyền Doanh nói.

Chương 2283: Huyết Độc gia tốc (2)

- Đừng nghĩ nhiều, chưa tới ba năm nữa chính là đại hội bốn tộc. Chúng ta phải chuẩn bị cho tốt. Đại hội bốn tộc lần này phải xem vào chúng ta rồi.

Ánh mắt Huyền Kình lóe lên, giống như khiến cho người khác nhìn vào phải thuần phục. Không gian chung quanh trong lúc vô hình có chút ẩm ướt, trực tiếp khiến cho thuộc tính trong thiên địa biến hóa.

- Đúng vậy, nghe nói trong Bạch Hổ Hoàng tộc cũng có không ít người bất phàm.

Huyền Doanh nhíu mày, lại chuyển thành bộ dáng cao quý, lạnh lùng.

Sưu.

Thời gian trong tầng hai Thiên Trụ giới như cát chảy, khi Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ được hai tháng đột nhiên hắn dừng lĩnh ngộ. Hai mắt mở ra, ánh mắt thâm thúy lại sáng ngời giống như ngôi sao.

Trong tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, lặng lẽ hiện lên trước mặt Bạch Linh.

Trong không gian tầng thứ nhất, lúc này đã trải qua nửa tháng, thương thế Bạch Linh dường như đã không còn gì đáng ngại.

Advertisement

Nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ đang nhắm chặt mặt. vẻ yêu mị, uy nghiêm khiến cho người khác không dám sinh ra tâm tư khinh nhờn này, Lục Lâm Thiên có chút động tâm.

Sưu.

Dường như cảm nhận được sự có mặt của Lục Lâm Thiên, Bạch

Linh thu thủ ấn lại. Quang mang rút vào trong cơ thể. Hai mắt mở ra, quang mang thu liễm, vẻ ôn nhu chợt hiện lên trong mắt khiến cho người khác chỉ cần nhìn vào một chút cũng không tự chủ mà bị hãm sâu vào.

- Ngươi đã tới lâu chưa?

Bạch Linh từ từ đứng dậy, thân thể mềm mại, uyển chuyển hiện lên trong mắt Lục Lâm Thiên. Một mùi hương nhàn nhạt bay vào trong mũi Lục Lâm Thiên, giống như mùi hoa lan.

- Vừa mới tới, thương thế của nàng thế nào rồi?

Advertisement

Lục Lâm Thiên hơi sững sờ, lúc này mới hồi phục tinh thần lại.

- Không còn gì đáng ngại, còn ngươi thì sao?

Bạch Linh nói, vừa rồi nàng cũng nhìn thấy Lục Lâm Thiên sững sờ, không hiểu sao nàng lại cảm thấy vui vẻ.

- Ta không sao.

Lục Lâm Thiên nhìn Bạch Linh rồi nói:

- Mau nhìn xem Huyết Độc trong tay nàng có biến hóa gì không.

Bạch Linh duỗi cánh tay phải ra, một cánh tay trắng như ngọc hiện lên, một đạo hắc tuyến trên bàn tay hiện ra.

- Đáng chết.

Lục Lâm Thiên thấp giọng mắng, ánh mắt trầm xuống rồi kéo tay Bạch Linh. Nhìn đạo hắc tuyến trên tay Bạch Linh, hắc tuyến này vốn chỉ nằm ở giữa lòng bàn tay thế nhưng lúc này đã kéo tới gần đốt ngón tay, điều này chứng minh nó đã có một chút phản ứng, dường như phản ứng còn vô cùng nhanh.

- Lần này chịu một ít thương thế cho nên Huyết Độc mới lan nhanh như vậy.

Bạch Linh nhìn thấy vẻ mặt khẩn trương của Lục Lâm Thiên, miệng khẽ nói:

- Yên tâm, không có việc gì, không cần lo lắng.

- Huyết Độc đã lan ra nhanh hơn, sao không thể lo lắng cơ chứ.

Lục Lâm Thiên nói, Thiên Trụ giới này quả nhiên có tạo thành ảnh hưởng với Huyết Độc của Bạch Linh. Vốn Lục Lâm Thiên cực kỳ lo lắng, cho nên mấy lần không định để cho Bạch Linh tiến vào bên trong Thiên Trụ giới.

Thời gian trong Thiên Trụ giới tuy rằng có một ít khác biệt với bên ngoài. Thời gian bên trong Thiên Trụ giới chỉ là thời gian gia tốc đơn thuần, không giống như thời gian biến hóa ở bên ngoài, thiên địa vạn vật sẽ biến hóa theo.

Thiên Trụ giới chỉ là một không gian mà thời gian gia tốc. Giống như đám người Niếp Phong, Bảo Nhi, Bối Nhi ở trong Thiên Trụ giới mấy năm, thế nhưng tuổi tác cũng không có biến hóa.

Trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, vốn hắn ôm may mắn hy vọng Bạch Linh không bị ảnh hưởng. Thế nhưng cẩn thận suy nghĩ lại cũng đúng. Huyết Độc vốn chậm rãi mở rộng trong cơ thể Bạch Linh. Không gian trong Thiên Trụ giới tuy rằng là một không gian độc lập, thế nhưng dù sao Bạch Linh cũng đã ở trong không gian này nửa tháng. Huyết Độc trong cơ thể trong nửa tháng này cũng đã khuếch tán.

- Nếu số trời đã định phải chết thì nhất định sẽ phải chết. Nếu không chết thì sẽ tự sẽ bình an vô sự.

Bạch Linh mỉm cười, nụ cười tươi như hoa, không có một chút miễn cưỡng nào. Cỗ tâm tình tu luyện lúc còn ở trong mật địa Vân Dương Tông đã khiến cho suy nghĩ của Bạch Linh ở phương diện này so với thường nhân còn nhẹ nhàng hơn không ít.

- Ta sẽ nghĩ biện pháp, nhất định nàng sẽ bình yên vô sự.

Lục Lâm Thiên nói, bàn tay nắm chặt.

- Vậy ngươi có thể buông tay ra được không? Lại còn nắm mạnh như vậy.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên, cánh tay phải của nàng bị hắn nắm chặt, nàng có thể cảm nhận rõ ràng nhiệt độ của bàn tay hắn.

- Ta quên, ngại quá.

Lục Lâm Thiên lập tức buông tay Bạch Linh ra, vừa rồi quả thực hắn không cố ý. Thế nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này vẫn còn dư âm khi nắm bàn tay mềm mại, trơn bóng kia.

- Ta không trách ngươi.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên, bàn tay thu lại trong ống tay áo.

- Dường như không giống như nàng khi trước. Đổi lại là lúc trước nàng cũng không dễ tính như vậy nha.

Lục Lâm Thiên sững sờ, nếu là lúc trước, sợ rằng Bạch Linh đã sớm lườm hắn rồi.

- Chẳng lẽ ngươi thích ta hung hãn với ngươi một chút sao?

Bạch Linh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự lạnh lùng, lại cực kỳ vũ mị.

- Đúng rồi, đây mới là nàng, chân chính là nàng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đây mới là Bạch Linh khi trước.

- Ngươi... Xem ra ta phải thu thập ngươi một chút.

Thân ảnh xinh đẹp của Bạch Linh lóe lên, lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Hiện tại nàng không bắt được ta đâu.

....

Một lát sau, trong tầng thứ hai Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, ánh mắt tràn ngập vẻ ngưng trọng. Huyết Độc của Bạch Linh đang nhanh chóng lan tràn. Vốn có thời gian một năm rưỡi, đến bây giờ nói không chừng không thể kéo dài tới một năm rưỡi. Nếu như ở bên ngoài thì hắn có thể chạy về cầu Nam thúc cùng sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn nghĩ biện pháp hỗ trợ. Thế nhưng bây giờ hắn đang ở trong Thiên Trụ giới, căn bản không thể ra ngoài, lúc này quả thực phiền toái lớn.

Tất cả sự việc xảy ra bên ngoài hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không biết. Hắn cũng không có cách nào dò xét bên ngoài, cũng không có cách nào biết được tình huống của Tiểu Long hiện tại. Không biết nó đã bị bắt hay chưa, hay còn tiếp tục ở trong mật địa truyền thừa của Huyền Vũ nhất tộc.

Lục Lâm Thiên phỏng đoán, sợ rằng hơn phân nửa Tiểu Long đang ở trong mật địa truyền thừa. Cho dù nếu bị bắt, Tiểu Long cũng đã thông báo cho hắn.

Nghĩ tới việc Tiểu Long đang ở trong mật địa truyền thừa, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi nặng nề. Nơi này là mật địa truyền thừa của Huyền Vũ nhất tộc, Tiểu Long hơn phân nửa đang tiếp nhận truyền thừa a. Tiếp nhận truyền thừa là chuyện tốt, thế nhưng ở bên ngoài một tháng thì bên trong tầng thứ nhất của Thiên Trụ giới chính là gần một năm. Hiện tại không biết Tiểu Long đang tiếp nhận loại truyền thừa như thế nào.

Một khi tiếp nhận truyền thừa, nếu như Tiểu Long kéo dài nửa tháng vậy thì Bạch Linh sẽ gặp phiền phức lớn, Huyết Độc khi đó tuyệt đố sẽ bộc phát.

Trong mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập sự ngưng trọng cùng bất đắc dĩ. Hiện tại cũng chỉ có thể đợi. Tính toán thời gian, tốc độ lan tràn của Huyết Độc trên người Bạch Linh đã nhanh hơn không ít. Thế nhưng tốt xấu gì cũng có thời gian hơn năm. Trong tầng thứ hai của Thiên Trụ giới hắn cũng có thời gian hai năm. Trong hai năm, hắn phải nghĩ ra biện pháp.

Chương 2284: Ngũ hành tương khắc

- Tiếp tục lĩnh ngộ.

Thì thào nói nhỏ một câu, Lục Lâm Thiên do dự một lát, thủ ấn trong tay được kết. Hai mắt khép hờ, Lục Lâm Thiên bắt đầu tiếp tục lĩnh ngộ. Chỉ là thứ mà Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ hiện tại không phải là Thời Không Lao Ngục. Thời Không Lao Ngục vô cùng phức tạp cùng mênh mông, thứ Lục Lâm Thiên hiện tại đang lĩnh ngộ chỉ là Thời Không Lao Ngục dung hợp năm loại thuộc tính.

Mà muốn dung hợp Thời Không Lao Ngục năm loại thuộc tính, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, điều kiện đầu tiên phải dung hợp hai chủng loại thuộc tính mới được. Sau đó mới có cơ hội dung hợp năm loại thuộc tính.

Một lát sau, quanh thân Lục Lâm Thiên được quang mang thuộc tính bao phủ. Từng đạo thủ ấn được kết mang theo quang mang thuộc tính quanh quẩn. Hai loại thuộc tính bắt đầu dung hợp.

Lục Lâm Thiên có thể đồng thời thúc dục công kích hai loại thuộc tính khác nhau, thế nhưng muốn đem hai loại công kích thuộc tính khác nhau dung hợp thì không thể nào làm được. Tùy ý đem hai loại thuộc tính dung hợp lại một cỗ sẽ gặp một cỗ phản lực, nhẹ thì khí tức không ổn định, nặng thì như gặp một đòn nặng nề.

Advertisement

Phốc phốc.

Thủ ấn xẹt qua trong tay Lục Lâm Thiên, hai tay mang theo một đạo quang mang đỏ thẫm cùng lam mang dung hợp lại một cỗ. Hai cỗ năng lượng thuộc tính va chạm, thanh âm trầm thấp vang lên, cơ thể Lục Lâm Thiên giống như bị một đòn nặng, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Khống chế hai loại thuộc tính rồi cưỡng ép dung hợp, cũng chỉ có người như Lục Lâm Thiên mới nghĩ ra chuyện này, cũng chỉ có Lục

Lâm Thiên dám làm như vậy. Nói đi cũng phải nói lại cũng chỉ có Lục Lâm Thiên dám làm như vậy, nếu không có Bất diệt huyền thể, sợ rằng chỉ cần thử vài lần như vậy người bình thường đã sớm chết vài lần. Cưỡng ép dung hợp hai chủng thuộc tính khác nhau, đây quả thực chính là hành vi tự sát.

Cũng không biết trải qua bao lâu, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được thu lại, sắc mặt tái nhợt, dừng phương thức dung hợp tự sát kia. Thế nhưng dưới sự thất bại liên tiếp, Lục Lâm Thiên cũng đã nắm giữ một ít quy luật.

Advertisement

Vừa rồi liên tiếp thất bại, Lục Lâm Thiên đã nắm giữ một ít quy luật. Ví dụ như nếu dung hợp thuộc tính mộc cùng thuộc tính thổ, thuộc tính thổ cùng thuộc tính thủy thì quả thực không khác gì tự sát. Cơ thể bị một cỗ lực lượng mạnh mẽ phản chấn mà trọng thương, người bình thường sợ rằng đã sớm chết rồi.

- Thủy, Hỏa, Phong, Thổ, Mộc. Năm loại thuộc tính, bên trong Vô Tự Thiên Thư là Địa, Thủy, Hỏa, Phong. Bốn loại năng lượng thuộc tính.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, trên thế giới này có năm loại năng lượng thuộc tính, mà bên trong Vô Tự Thiên Thư chỉ có bốn loại năng lượng thuộc tính. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút không hiểu.

Lục Lâm Thiên trầm tư. Thuộc tính mộc cùng thuộc tính thổ. Thuộc tính thủy cùng thuộc tính hỏa. Thuộc tính thổ cùng thuộc tính thủy. Năm loại thuộc tính thủy, hỏa, phong, thổ, mộc này vì sao không phải là năm loại thuộc tính kim mộc thủy hỏa thổ trên thế giới này mà chỉ là năm loại thuộc tính thủy, hỏa, phong, thổ, mộc.

Sưu.

Trong khoảnh khắc này trong đầu Lục Lâm Thiên dường như có linh quang xuất hiện. Tinh quang trong mắt bắn ra. Trên địa cầu kiếp trước có ngũ hành kim mộc thủy hỏa thổ. Mà ở trong dị giới này chính là năm loại thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong, mộc. Cả hai đều có một ít bất đồng.

Nếu như cưỡng ép dung hợp thuộc tính mộc cùng thuộc tính thổ, thuộc tính thủy cùng thuộc tính hỏa. Thuộc tính thổ cùng thuộc tính thủy, một khi dung hợp mấy loại thuộc tính này thì lực lượng phản chấn cũng là mạnh nhất. Lục Lâm Thiên nhíu mày, ánh mắt sáng lên, thì thào nói:

- Ngũ hành tương khắc. Mộc khắc thổ, thổ khắc thủy, thủy khắc hỏa, chẳng lẽ thuộc tính cũng tương khắc?

Lục Lâm Thiên có chút kích động, dường như hắn đã suy nghĩ ra một ít thứ gì đó. Bên trong dị giới này tuy rằng không có ngũ hành kim mộc thủy hỏa thổ. Thế nhưng cũng có bốn loại thổ, thủy, hỏa, mộc. Dựa theo đạo lý tương khắc của ngũ hành, một khi hăn cưỡng ép dung hợp thuộc tính mộc cùng thuộc tính thổ, thuộc tính thổ cùng với thuộc tính thủy, thuộc tính thủy cùng thuộc tính hỏa, vừa vặn tương khắc với nhau. Nếu như có thể cưỡng ép dung hợp được mới là lạ.

- Ngũ hành tương khắc không có cách nào dung hợp, thế nhưng ngũ hành hẳn phải tương sinh tương khắc a.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên, trong đầu hồi tưởng lại. Thứ này kiếp trước hắn cũng không nghiên cứu qua. Bất quá đối với từ ngữ như ngũ hành tương sinh tương khắc, ở kiếp trước ngay cả trẻ con ba tuổi cũng thường nói tới. Chủ yếu là từ miệng của các thầy tướng số đi khắp hang cùng ngõ hẻm. Mấy từ như ngũ hành tương sinh tương khắc luôn treo trên miệng, ra vẻ cao thâm.

- Ngũ hành tương sinh tương khắc, Mộc khắc thổ, thổ khắc thủy, thủy khắc hỏa, hỏa khắc kim, kim khắc mộc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chớp động, lẩm bẩm nói:

- Ngũ hành tương khắc đương nhiên phải tương sinh, kim sinh thủy, thủy sinh mộc, mộc sinh hỏa, hỏa sinh thổ, thổ sinh kim.

- Có lẽ nên thử một lần.

Cũng không biết trầm tư bao lâu, Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ, ánh mắt mang theo sự chờ mong, lần nữa tiến vào trạng thái lĩnh ngộ. Từng đạo thủ ấn huyền ảo được kết, dường như có chút hiểu rõ.

Trong một không gian yên tĩnh, dưới sự bao phủ của quang mang màu lam, Tiểu Long khoanh chân mà ngồi. Quanh thân có năng lượng bàng bạc bao phủ, thế nhưng lại không tiết một chút nào ra ngoài. Trong quang mang quanh quẩn có một cỗ lam quang quỷ dị trực tiếp rót vào trong người Tiểu Long.

Trong chân trời bao la lúc này có một đạo thân ảnh chớp động, không ngừng lóe lên, dường nhưu có thể xuyên thấu không gian phía xa.

Ngoài Phi Linh môn vô cùng náo nhiệt. Lúc này có một đạo thân ảnh lăng không đứng thẳng, thân thể cao ngất, trên người mặt một bộ trường bào màu tím, khuôn mặt trắng nõn, ngũ quan tinh mỹ. Sau lưng là mái tóc dài màu đen. Rõ ràng có bộ dáng chừng sáu chục tuổi, thế nhưng nhìn thế nào cũng thấy không giống. Trường bào trên người tung bay, năng lượng thiên địa trên không trung lặng lẽ biến hóa. Mà người này chính là Tử Hiên lão tổ ở Tổ Yêu Lâm tìm tới.

Tử Hiên lão tổ nhìn Phi Linh môn trước mắt, khẽ nhíu mày, lẩm bẩm nói:

- Đại trận phòng ngự này cũng không tồi.

Sưu.

Tử Hiên lão tổ hạ xuống trên một con đường đá bằng phẳng trước Phi Linh môn, chậm rãi đi về phía Phi Linh môn. Ánh mắt lập tức nhìn về phía một tảng đá gần đó. Lúc này có một cặp mắt đen lúng liếc đang nhìn chằm chằm vào hắn.

- Không nghĩ tới nơi này lại còn có Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ.

Tử Hiên lão tổ nhìn thấy hai cặp mắt đen lúng liếng rồi thầm nói, đây chính là một đứa bé chừng ba tuổi, mà trên vai đứa bé này có một con rắn nhỏ màu vàng. Người khác rất khó nhận ra lai lịch của con rắn này, thế nhưng hắn chỉ cần liếc mắt là có thể nhận ra.

Chương 2285: Phiền toái của Huyết Độc (1)

- Này, lão gia hỏa, nếu như ngươi dám đánh chủ ý vào Bối nhi, sư phụ ta sẽ không bỏ qua cho ngươi đâu.

Lục Kinh Vân từ sau tảng đá đi ra. Hai tay ôm Bối Nhi vào trong ngực. Vừa rồi lão gia hỏa này bay trên không trung a. Lục Kinh Vân từ nhỏ đã tiếp xúc với cường giả cho nên chỉ cần liếc mắt là nhận ra được thực lực của lão đầu này không kém.

- Ồ?

Mắt nhìn đứa bé từ sau tảng đá lao ra, toàn thân đứa bé này vô cùng bẩn, có lẽ vừa mới bò ở trong khe hẹp dưới tảng đá lên. Tuy rằng nhìn qua vô cùng bẩn thế nhưng khó có thể che giấu được sự nhanh nhẹn, ánh mắt đen nhánh sáng ngời của đứa bé này. Tử Hiên lão tổ nhìn qua Lục Kinh Vân, sau khi kinh ngạc ồ lên một tiếng rồi lập tức chộp về phía Lục Kinh Vân.

Sưu.

Dưới cỗ khí tức vô hình trên người Tử Hiên lão tổ, Bối Nhi không khỏi run sợ. Thế nhưng nhìn thấy lão giả này chộp về phía Lục Kin Vân, đôi mắt đen lúng liếng trừng lên, thân thể giống như thiểm điện từ trên vai Lục Kinh Vân bắn ra, trực tiếp cắn về phía Tử Hiên lão tổ.

Sưu.

Nhưng mà Bối Nhi còn chưa tiếp cận tới Tử hiên lão tổ thì thân thể nho nhỏ trực tiếp bị không gian bao phủ, không thể nhúc nhích. Mà Tử Hiên lão tổ cũng nhanh chóng sờ qua người Lục Kinh Vân một lần.

- Căn cốt thanh kỳ, thể chất kinh người, hiếm thấy. Ồ? Lại là Vũ giả ngũ hệ, linh vũ song tu.

Trong nháy mắt khi kiểm tra, Tử Hiên lão tổ tức thì kinh ngạc, nghẹn họng nhìn trân trối, chẳng lẽ trong nhân loại khắp nơi đều có Vũ giả ngũ hệ, linh vũ song tu sao?

Advertisement

- Lão gia hỏa? Ngươi làm gì vậy? Mau thả Bối Nhi ra.

Lục Kinh Vân nhìn thấy bộ dáng của Bối Nhi, cũng không biết lão già này giở trò gì mà hét lớn một tiếng. Nắm đấm trên thân thể nho nhỏ đánh về phía Tử Hiên lão tổ. Tuy rằng không tu luyện một chút chân khí nào, thế nhưng lực đạo này không phải là thứ mà đứa bé ba tuổi bình thường có thể so sánh. Sợ rằng là đứa trẻ mười mấy tuổi chịu một quyền này của nó cũng bị đánh ngã xuống đất, sương xườn cũng gãy mấy cái.

Nhưng một quyền của Lục Kinh Vân không thể tiến tới trước mặt Tử Hiên lão tổ thì đã bị ngăn cản, không thể tiến thêm một bước. Thân thể nho nhỏ của Lục Kinh Vân cũng bị Tử Hiên lão tổ ôm lấy.

- Tiểu gia hỏa, nói cho ta biết sư phụ trong miệng ngươi vừa rồi là ai?

Tử Hiên lão tổ mỉm cười nói.

- Lão gia hỏa, ta nói cho ngươi biết, sư phụ ta chính là Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên. Ngươi dám đánh ta, sư phụ ta sẽ không khách khí với ngươi.

Lục Kinh Vân giãy dụa, thế nhưng lại không thể nhúc nhích.

- Hóa ra sư phụ của ngươi chính là tiểu tử Lục Lâm Thiên.

Advertisement

Tử Hiên lão tổ mỉm cười, có chút kinh ngạc nói.

- Lão gia gia, người biết sư phụ ta sao?

Nghe ngữ khí của lão gia hỏa này, Lục Kinh Vân chớp mắt, ngữ khí lập tức biến đổi một trăm tám mươi độ.

- Không những biết còn rất quen thuộc.

Tử Hiên lão tổ khẽ mỉm cười nói.

- Lão gia gia. Nếu như người đã biết sư phụ ta thì mau thả ta cùng Bối Nhi ra.

Lục Kinh Vân biết mình không có biện pháp làm gì lão gia hỏa này cho nên chỉ có thể nghĩ biện pháp khác mà thôi.

- Được rồi.

Tử Hiên lão tổ thả Lục Kinh Vân xuống, Bối Nhi lại có thể hoạt động được bình thường.

- Sư phụ, sao người lại trở về rồi.

Lục Kinh Vân vừa được thả xuống mặt đất, lập tức nhìn về phía sau lưng Tử Hiên lão tổ rồi hét lớn.

Tử Hiên lão tổ vô thức quay đầu nhìn lại. Chủ yếu là Tử Hiên lảo tổ còn chưa quen thuộc Lục Kinh Vân cho nên không biết tên tuổi của tiểu gia hỏa này. Chuyên môn lừa dối người khác.

- Bối Nhi, chạy mau.

Ngay khi Tử Hiên lão tổ quay đầu lại, Lục Kinh Vân tức thì bỏ chạy, chạy về phía Phi Linh môn.

- Tiểu gia hỏa này...

Tử Hiên lão tổ cười khổ, hắn biết rõ ràng là Lục Lâm Thiên đi về phía Huyền Vũ nhất tộc thế nhưng lại bị một tiểu hài tử ba tuổi lừa gạt, khóe miệng không khỏi nở nụ cười khổ, thế nhưng lại có chút hứng thú.

Nhìn qua Lục Kinh Vân cùng Hoàng Kim Yêu Long nhỏ đang chạy trốn, Tử Hiên lão tổ chắp tay đứng, thân ảnh lóe lên, lập tức đuổi theo Lục Kinh Vân rồi nói:

- Tiểu gia hỏa, chạy nhanh lên.

Nhìn thấy lão đầu tử này trong nháy mắt đuổi theo, Lục Kinh Vân lập tức dừng bước.

- Tiểu gia hỏa, sao không chạy nữa?

Tử Hiên lão tổ nghi hoặc hỏi.

- Trong lòng biết rõ lại còn hỏi ta sao không chạy nữa, ngươi ngốc hay là ta ngốc vậy?

Lục KInh Vân lườm Tử Hiên lão tổ.

- Cái này.

Tử Hiên lão tổ mất mặt, không ngờ hắn lại bị tiểu gia hỏa trước mắt này mắng.

Ánh mắt khẽ đảo, Lục Kinh Vân cố gắng nặn ra khuôn mặt ngây thơ nói:

- Lão gia gia, ta mới ba tuổi, lại không hiểu vũ kỹ. Ta lại không đối phó được ngươi, bằng không ta cho ngươi một khỏa đan dược, chúng ta làm bằng hữu được không?

- Ta với tiểu gia hỏa ngươi làm bằng hữu sao? Sư phụ ngươi còn phải gọi ta một tiếng sư bá a.

Tử Hiên lão tổ bất đắc dĩ cười khổ, hắn còn chưa từng gặp tiểu gia hỏa nào xảo trá như vậy.

- Sư phụ ta gọi ngươi là sư bá?

Ánh mắt Lục Kinh Vân khẽ đảo, hoài nghi nói:

- Tại sao ta chưa từng gặp ngươi? Ngươi có quan hệ với vị sư phụ nào? Hay là có quan hệ với Đoan Mộc sư tổ?

- Tiểu gia hỏa, dẫn ta vào Phi Linh môn, đến lúc đó ngươi sẽ biết rõ.

Tử Hiên lão tổ mỉm cười nói.

- Ngươi muốn vào Phi Linh môn?

Lục Kinh Vân hỏi, thầm nghĩ trong lòng, ở nơi này cũng không có ai có thể giúp hắn, đến Phi Linh môn thì không giống như trước nữa, khi đó cũng không cần sợ lão gia hỏa này. Nó lập tức duy trì bộ dáng ngây thơ, nở nụ cười vô hại rồi nói:

- Sao không nói sớm, ta sẽ dẫn đường cho ngươi.

- Tốt, ngươi dẫn đường đi.

Tử Hiên lão tổ nói.

Lục Kinh Vân đảo mắt, mang theo Tử Hiên lão tổ đi về phía Phi Linh môn. Ánh mắt nhìn về phía trước, Bối Nhi đã biến mất, trong mắt nó hiện lên sự vui vẻ.

Phía trước không xa chính là đại môn Phi Linh môn.

Tử Hiên lão tổ mỉm cười, ánh mắt lén lún quét qua chung quanh một vòng.

Sưu Sưu.

Mà ngay thời điểm này, gợn sóng trong không gian chấn động. Hai đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện, đây chính là hai người Bàn Vân cùng Bàn Hủy. Trên vai Bàn Vân chính là Bối Nhi vừa mới trốn về Phi Linh môn trước đó.

- Bàn Hủy bá bá, Bàn Vân thẩm thẩm.

Nhìn thấy hai người xuất hiện, Lục Kinh Vân lập tức chạy về phía trước.

- Kinh Vân, ngươi không sao chứ?

Bàn Vân lập tức hỏi Lục Kinh Vân, Bàn Hủy thì nhìn về phía Tử Hiên lão tổ.

- Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ bát giai trung kỳ sao?

Ánh mắt Tử Hiên lão tổ khẽ đổi, tu vi của Bàn Vân, Bàn Hủy đều hiện rõ trong mắt hắn.

- Lão gia hỏa, còn lừa ta nói là sư bá của sư phụ ta. Ta tin ngươi mới là lạ. Ta chỉ có một sư thúc là tông chủ Vân Dương Tông, còn chưa nghe nói qua ta có sư bá.

Có Bàn Hủy cùng với Bàn Vân xuất hiện, tiểu gia hỏa lập tức trở mặt.

- Không biết các hạ là người phương nào? Tới Phi Linh môn làm gì?

Chương 2286: Phiền toái của Huyết Độc (2)

Bàn Hủy ôm quyền thi lễ, đánh giá Tử Hiên lão tổ. Càng đánh giá, trong lòng hắn càng run sợ, ánh mắt nghiêm trọng. Tu vi của lão giả mặc áo bào tím này tuyệt đối trên hắn. Thế nhưng dường như người này cũng không có ác ý với Bối nhi cùng Lục Kinh Vân. Có lẽ không phải tới tìm phiền toái. Bằng không Bối Nhi cũng không trốn thoát về Phi Linh môn được.

- Ta đến tìm người.

Tử Hiên lão tổ ngẩng đầu quét qua không trung, nói:

- Lão quái vật, trốn lâu như vậy cuối cùng ta cũng tìm được ngươi.

Thanh âm dương dương tự đắc quanh quẩn trên không trung.

Trong một đình viện, Nam thúc đang khoanh chân ngồi đột nhiên mở mắt, thân ảnh lóe lên rồi biến mất.

Trong chớp mắt ngắn ngủi ngoài cửa Phi Linh môn đã có một đạo thân ảnh đáp xuống trước người Bàn Hủy cùng Bàn Vân, người này chính là Nam thúc.

Nam thúc nhìn Tử Hiên lão tổ, nhìn bộ y phục màu tím, khuôn mặt quen thuộc kia, ánh mắt tức thì chuyển thành kích động, nói:

- Lão hồ ly, sao ngươi lại tới đây?

- Ta vốn định đến, thế nhưng trước khi tới đây còn bận xử lý một ít chuyện, ngươi không sao là tốt rồi. Không sao là tốt rồi.

Advertisement

Tử Hiên lão tổ nói.

- Quả thực biết nhau sao?

Lục Kinh Vân sững sờ? Ánh mắt khẽ đảo.

Trong tầng thứ hai Thiên Trụ giới, thời gian trôi qua như cát chảy.

Rống.

Một tiếng gầm gừ cực lớn vang vọng. Đôi mắt to lớn của Thiên Sí Tuyết Sư mở ra, khí tức tăng vọt, toàn thân tỏa ra sát khí hung hãn.

Sưu Sưu.

Advertisement

Một cỗ khí tức cường hãn trên người Thiên Sí Tuyết Sư tăng vọt. Thân thể khổng lồ nhanh chóng bành trướng, hai cánh chấn động mang theo tiếng xé gió. Năng lượng bàng bạc trong không trung rót vào trong cơ thể.

Trước khi chữa thương Lục Lâm Thiên giao cho Thiên Sí Tuyết Sư một phần linh dịch còn lại trong linh trì. Cỗ linh dịch này Lục Lâm Thiên cũng đã để dành cho Thiên Sí Tuyết Sư từ trước. bảy phần linh dịch thì Thiên Độc Yêu Long phục dụng hai phần, Lục Lâm Thiên cũng không phục dụng. Bản thân hắn muốn đột phá phải nghĩ biện pháp khác.

Sau khi thương thế trên người Thiên Sí Tuyết Sư được khôi phục lập tức phục dụng linh dịch trong linh trì, thế nhưng cũng chỉ đạt tới tu vi thất giai hậu kỳ đỉnh phong mà thôi. Mà mấy tháng tu luyện vừa qua rốt cuộc cũng giúp nó một hơi đột phá tới cấp độ bát giai.

Rống Rống.

Mãi một lúc lâu sau khí tức quanh thân Thiên Sí Tuyết Sư mới bình thường trở lại. Mà khí tức trên người nó lúc này đã đặt chân tới bát giai. Nó lập tức hóa thành hình người rồi đáp xuống không

trung.

- Tuyết Sư, chúc mừng ngươi.

Phi Thiên Ngô Công nói. Động tĩnh như vậy đã kinh động tới mọi người. Lúc này đám người Phi Thiên Ngô Công, Mặc Lang, Lục Tâm Đồng, Thiên Độc Yêu Long cũng đi tới.

Lục Lâm Thiên cũng dừng lĩnh ngộ, trong lúc bất tri bất giác hắn đã lĩnh ngộ hơn một năm, khóe miệng nhếch lên mang theo sự vui vẻ. Thu hoạch lần này của hắn tuyệt đối không ít. Thậm chí còn thu hoạch vượt quá sự tưởng tượng của Lục Lâm Thiên.

- Chủ nhân.

Khi Lục Lâm Thiên lắc mình đi tới trước mặt Thiên Sỉ Tuyết Sư, Thiên Sỉ Tuyết Sư lập tức cung kính hành lễ.

- Rốt cuộc cũng đột phá. Cố gắng nắm chắc thời gian củng cố tu vi.

Lục Lâm Thiên nói, Thiên Sỉ Tuyết Sư đột phá bát giai, tu vi biến đổi về chất, tốc độ sợ rằng càng thêm kinh khủng.

- Ca ca, Tiểu Long thế nào rồi?

Lục Tâm Đồng nói. Thời gian dài như vậy, có lẽ cũng đã sớm khôi phục.

- Ta cũng không rõ lắm, nếu ta suy đoán không sai, có lẽ hiện tại nó đang nhận được chỗ tốt.

Sau khi cân nhắc một phen Lục Lâm Thiên lập tức nói. Có lẽ hiện tại Tiểu Long đang đạt được chỗ tốt gì đó, có lẽ cũng không có nguy hiểm quá mức. Nếu Tiểu Long gặp phải bất trắc gì hắn cũng sẽ biết. Bên ngoài lúc này mới trải qua một tháng, hơn phân nửa Tiểu Long đang nhận được kỳ ngộ.

- Không xong, thiếu chút nữa đã quên.

Lục Lâm Thiên biến sắc. Trong Thiên Trụ giới đã trải qua một năm, Huyết Độc của Bạch Linh có lẽ đã bộc phát.

- Ca ca, sao vậy?

Lục Tâm Đồng hỏi.

- Tâm Đồng, theo ta đi gặp Bạch Linh.

Lục Lâm Thiên nói xong, tâm thần khẽ động, hắn và Lục Tâm Đồng lập tức xuất hiện trong tầng thứ nhất của Thiên Trụ giới.

Một lát sau, Lục Tâm Đồng thu tay từ trên người Bạch Linh, hắc tuyến trong lòng bàn tay của Bạch Linh đã kéo gần tới năm đầu ngón tay.

- Thời gian Huyết Độc phát tác có lẽ sẽ nhanh hơn. Theo sự phỏng đoán của muội, không hơn một tháng Huyết Độc sẽ bộc phát, đến lúc đó máu trong cơ thể Bạch Linh tỷ sẽ khô héo, linh hồn cũng khô kiệt. Hiện tại đã có dấu hiệu Huyết Độc lan tràn.

Lục Tâm Đồng nói.

- Lần trước bị thương cho nên mới khiến cho Huyết Độc lan tràn nhanh hơn.

Bạch Linh khẽ mỉm cười nói:

- Không có việc gì, dù sao có một số việc luôn phải đối mặt.

- Tâm Đồng, thật sự không có biện pháp khác sao? Muội thử nghĩ lại xem?

Lục Lâm Thiên sốt ruột hỏi, thời gian một tháng, cho dù là ở trong tầng thứ nhất của Thiên Trụ giới thì bên ngoài cũng chỉ có ba ngày mà thôi. Thời gian ba ngày sợ rằng Tiểu Long không có khả năng rời khỏi mật địa truyền thừa. Mà cho dù rời khỏi được thì hắn chạy về Phi Linh môn cũng khó mà kịp.

- Chỉ có một biện pháp thanh trừ Huyết Độc, thế nhưng tu vi của

Bạch Linh sau này khó mà tiến bộ được. Muội cũng không nắm chắc, thậm chỉ còn có thể khiến cho tu vi của Bạch Linh tỷ giảm sút lớn.

Lục Tâm Đồng nói.

- Chuyện này không được.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, tu vi khó tiến thêm nữa đại biểu cho việc gì, Lục Lâm Thiên hiểu rất rõ, tương đương với việc lấy mạng người khác. Huống chi còn không nắm chắc tuyệt đối, quá mạo hiểm.

- Không có việc gì, có thể bảo toàn tỉnh mạng đã không tệ rồi.

Bạch Linh mỉm cười, trong mắt hiện lên sự ảm dảm. Tuy rằng Bạch Linh đã sớm nghĩ tới mọi chuyện, thế nhưng khi kết quả hiện lên trước mắt, cho dù là ai cũng khó có thể không quan tâm tới.

- Tâm Đồng, muội cố gắng nghĩ lại xem có biện pháp khác hay không.

Lục Lâm Thiên hỏi Lục Tâm Đồng.

- Lâm Thiên, ngươi đừng làm khó dễ Tâm Đồng. Huyết Độc này ngay cả Tử Hiên lão tổ cũng không có biện pháp tuyệt đối, Tâm Đồng đã cố hết sức rồi.

Bạch Linh nói.

- Ta biết rõ, thế nhưng....

Lục Lâm Thiên thở dài, khẽ nói:

- Đều tại ta, nếu lúc trước ta mang nàng trở về Phi Linh môn tìm Nam thúc cùng sư phụ ta, có lẽ nàng sẽ không có việc gì. Ta sai rồi.

- Chuyện đó không liên quan tới ngươi. Tu vi không thể tinh tiến cũng không sao.

Bạch Linh nói.

- Ca ca, muội nhớ rồi, trong Thiên Độc Kinh còn có một biện pháp khác. Nhưng mà muội cũng không biết có thể thành công hay không.

Lục Tâm Đồng vẫn đang suy nghĩ biện pháp lúc này đột nhiên ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh rồi nói.

- Biện pháp gì?

Lục Lâm Thiên lập tức hỏi.

- Chính là một loại phương pháp dời độc. Trong Thiên Độc Kinh có ghi chép, vốn thứ này chính là một loại phương pháp tu luyện. Muội tu luyện Thiên Độc Kinh cần phải có kịch độc không ngừng giúp đỡ, nếu như có người nguyện ý đem Huyết Độc trên người Bạch Linh tỷ chuyển vào thân thể người đó thì Bạch Linh sẽ không có việc gì nữa.

Lục Tâm Đồng nói.

Chương 2287: Phương pháp dời độc

- Vậy đem Huyết Độc chuyển lên người ta là được rồi.

Lục Lâm Thiên không chút do dự nói.

- Tâm Đồng, vậy người bị Huyết Độc chuyển vào sẽ như thế nào?

- Người bị chuyển Huyết Đọc vào tự nhiên cũng sẽ trúng Huyết Độc, hậu quả đều giống nhau. Nếu như Huyết Độc bình thường thì muội còn có thể trực tiếp di chuyển tới cơ thể. Dù sao độc dược đối với muội chỉ có lợi mà không có hại. Chỉ khó là Huyết Độc này lại khác, không chỉ đơn thuần là độc tố, mà bên trong còn có một loại thủ đoạn quỷ dị, Huyết Độc thẩm thấu vào trong linh hồn, máu, cho nên muội cũng không có cách nào chuyển vào thân thể mình để sử dụng.

Lục Tâm Đồng nghiêm túc nói:

- Thế nhưng người bị chuyển Huyết Độc vào tương đương với việc bị nhiễm Huyết Độc mới cho nên muội có thể kéo dài một chút thời gian. Có lẽ có thể kéo dài thời gian phát tác tới một năm.

- Tâm Đồng, chuyển Huyết Độc có tạo thành ảnh hưởng với Bạch Linh hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Có lẽ sẽ không.

Advertisement

Lục Tâm Đồng cân nhắc một chút rồi nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Lập tức chuẩn bị chuyển Huyết Độc từ cơ thể Bạch Linh sang cho ta.

Lục Lâm Thiên không do dự, chuyện này không tạo thành tổn thương với Bạch Linh, chuyển hết Huyết Độc vào cơ thể hắn thì Bạch Linh sẽ không có việc gì.

Đối với Huyết Độc này từ trong miệng Tử Hiên lão tổ Lục Lâm Thiên cũng biết được một chút. Huyết Độc này tạo thành tác dụng với linh hồn và máu tươi. Hắn có Kim đao màu vàng trong đầu miễn dịch với tất cả công kích linh hồn. Tuy rằng không biết kim đao màu vàng này có thể đối phó với độc tố với linh hồn hay không. Thế nhưng có lẽ tuyệt đối có thể bảo vệ linh hồn hắn. Mặt khác hắn còn có Bất Diệt Huyền Thể, trước kia cũng đã dược hỏa diễm màu vàng của Tiểu Long giải độc qua, có lẽ cũng không sợ Huyết Độc này.

Huống chi cứ coi như hắn không có cách nào chống lại Huyết Độc, thế nhưng ít ra trên phương diện thời gian có thể kéo dài thêm một năm, cho nên Lục Lâm Thiên không cần suy nghĩ một chút nào.

- Không được, như vậy quá mạo hiểm. Nếu như tới lúc đó chúng ta không có cách nào ra ngoài, ngươi phải làm thế nào bây giờ?

Advertisement

Bạch Linh lập tức phản đối, ánh mắt kiên quyết không cho người khác cự tuyệt.

- Ta đã quyết định, chẳng lẽ ta cứ trơ mắt nhìn nàng xảy ra chuyện sao?

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng vào mắt Bạch Linh, ánh mắt không cho nàng cự tuyệt. Bốn mắt nhìn thẳng, ai cũng không chịu nhường nửa bước.

Lục Tâm Đồng nhìn hai người, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ đứng ở một bên. Một bên là Bạch Linh tỷ, một bên là ca ca nàng. Hai người này ai gặp chuyện không may nàng đều không muốn cả.

Bốn mắt nhìn nhau, ai cũng không muốn nhượng bộ. Mãi một lúc lâu sau, Bạch Linh nhìn vào đôi mắt đen thâm thúy kia, rốt cuộc cũng chịu nhượng bộ. Nàng không có cách nào ngăn cản quyết định của hắn.

Đến lúc này nàng mới thực sự cảm giác được hắn không giống như trước đây, không còn là một người thanh niên cần nàng bảo hộ. Mà bây giờ hăn đã đặt chân vào hàng ngũ bá chủ một phương, siêu cấp cường giả.

- Ta biết nàng lo lắng cho ta, bất quá ta làm như vậy tự có cân nhắc, nàng nghe ta một lần được không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên mềm nhũn, nhìn nữ tử trước mắt rồi nói.

- Được.

Bạch Linh nhìn vào đôi mắt thâm thúy, vẻ ân cần cùng khẩn trương kia khiến cho nàng không tự chủ được mà gật đầu. Chính bản thân nàng cũng không biết vì sao mình lại nghe hắn. Giống như lời hắn nói đột nhiên có một loại ma lực khiến cho nàng không có cách nào cự tuyệt.

- Tâm Đồng, bắt đầu đi.

Lục Lâm Thiên nhìn Lục Tâm Đồng rồi nói.

- Chuyện này không cần muội hỗ trợ, phương pháp tuy rằng có chút phức tạp. Thế nhưng muội cũng không giúp được nhiều.

Lục Tâm Đồng đưa một khối ngọc giản cho Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Đây là phương pháp di chuyển Huyết Độc, cùng phương pháp trên Thiên Độc Kinh có chút bất đồng, muội đã cải biến một chút, có lẽ sẽ không sai.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận ngọc giản, tâm thần rót vào. Trong ngọc giản có một đạo quang mang bắn vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên sau đó hóa thành một cỗ tin tức, đây chính là phương pháp di chuyển Huyết Độc.

Từ trong tin tức Lục Lâm Thiên có thể biết được phương pháp di chuyển Huyết Độc. Thế nhưng hắn lại lập tức nhíu mày, sắc mặt có chút lúng túng. Phương pháp di chuyển Huyết Độc này cần hai người đồng thời ngâm mình trong một cái ao, sau đó đem máu tươi trong cơ thể đẩy ra, Huyết Độc mới bị thanh trừng. Người muốn chuyển Huyết Độc vào trong cơ thể phải đem máu tươi có Huyết Độc kéo vào trong cơ thể mình. Chung quy biện pháp có chút rườm rà thế nhưng cũng không phải quá khó khăn. Cuối cùng lại đem độc tố trong linh hồn chuyển đến bên trong linh hồn của bản thân là được.

Thế nhưng quan trọng nhất chính là đem máu trong cơ thể trích ra, cho nên hai người phải đứng đối diện với nhau.

- Tâm Đồng, chính là biện pháp này sao?

Lục Lâm Thiên hỏi Lục Tâm Đồng.

- Đúng vậy, phải là như vậy.

Lục Tâm Đồng gật đầu xác nhận, khuôn mặt lập tức đỏ ửng.

- Ta biết rồi, muội lên tầng thứ hai tu luyện đi, mau chóng đột phá.

Lục Lâm Thiên nói với Lục Tâm Đồng.

- Hừ! Muội biết rồi, không quấy rầy chuyện của hai người.

Lục Tâm Đồng chu miệng lườm Lục Lâm Thiên.

- Tiểu nha đầu này.

Tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, trường bào run lên, lập tức đem Lục Tâm Đồng tới tầng thứ hai trong Thiên Trụ giới.

- Sao vậy? Có vấn đề gì sao?

Bạch Linh nói.

Lục Lâm Thiên vuốt mũi mình, nói:

- Phương pháp di dời Huyết Độc không có vấn đề lớn, thế nhưng lại có vấn đề nhỏ.

Lục Lâm Thiên lập tức đem biện pháp di chuyển Huyết Độc nói với Bạch Linh một lần, kể cả việc hai người tiếp xúc thân thể.

Sau khi Bạch Linh biết được cũng sững sờ, đôi mắt xinh đẹp khẽ đảo rồi cắn môi. Trên khuôn mặt động lòng người kia đỏ ửng, khẽ nói:

- Nếu như phải làm như vậy thì cứ làm đi.

- Được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, tâm thần khẽ động, Hỏa Long đỉnh xuất hiện trong người. Không có hồ nước cho nên hắn cũng chỉ có thể dùng Hỏa Long đỉnh mà thôi.

Sưu.

Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, thủy thuộc tính qunag thân tràn ra, chân khí nương theo năng lượng thuộc tính thủy tạo thành nước trong Hỏa Long đỉnh. Hắn xoay người nói:

- Nàng đi vào trước đi.

- Ngươi không được nhìn lén.

Bạch Linh khẽ nói, nhìn Lục Lâm Thiên đang xoay người, lúc này nàng mới nhớ tới việc mình phải cởi bỏ hết y phục trên người. Nghĩ tới đỏ khuôn mặt nàng đỏ tới mang tai, tim lặng lẽ đập nhanh hơn.

Hít.

Cố gắng hít sâu một hơi, Bạch Linh điều chỉnh tâm tình, hàn răng nhẹ nhàng cắn vào bờ môi đỏ mọng. Cánh tay giương lên, yêu nguyên chấn động, thân thể nhảy lên trên không trung, lăng không đứng thẳng. Mái tóc trên đầu tung bay giống như tiên tử, đường cong trên người hiện lên rõ mồn một, vô cùng hấp dẫn.

Cái giày vải màu trắng rơi xuống đất, bàn chân trơn bóng hiện ra. Sau khi xoay tròn đủ một vòng, y phục trắng như tuyết trên người giống như lá rụng nhẹ nhàng rơi xuống.

Sưu.

Cùng một lúc, thân thể giống như một đạo lưu quang màu trắng mang theo đường cong động lòng người nhảy vào trong Hỏa Long đỉnh.

Chương 2288: Phản ứng của Kim đao (1)

- Tốt rồi, ngươi có thể tiến vào.

Bạch Linh khẽ nói, thân thể mềm mại đã chìm trong nước chỉ có khuôn mặt tinh xảo lộ ra. Gò má đỏ ửng, đôi mắt xinh đẹp như ngập nước.

Lục Lâm Thiên xoay người lại, mắt nhìn y phục của Bạch Linh rơi trên mặt đất, nghĩ đến thân thể linh lung ở trong Hỏa Long đỉnh, trong lòng không tự chủ được mà có chút rung động.

- Đây là việc chính sự, Lục Lâm Thiên, ngươi đừng xấu xa như vậy.

Sau khi tự mắng bản thân một tiếng, chân khí trong người Lục Lâm Thiên tràn ra, thân thể nhảy lên không trung. Cánh tay vung lên, bộ y phục màu xanh trên người chậm rãi rơi xuống đất lộ ra thân thể cường tráng. Toàn thân trơn nhẵn xuất hiện trước mặt Bạch Linh.

- Ngươi... Hạ lưu...

Bạch Linh không kịp tránh đi, nhìn thấy thân thể trần trụi của Lục Lâm Thiên, cơ ngực cường tráng còn có vật đặc thù của nam nhân khiến cho nàng ngẩn ngơ. Khuôn mặt nóng rực, hai má đỏ ửng.

- Là nàng nhìn ta, ta nào có hạ lưu a.

Advertisement

Lục Lâm Thiên nói thầm một tiếng, lập tức nhảy vào trong Hỏa Long đỉnh. Đầu năm nay nam nhân nhìn trộm nữ nhân là hạ lưu, nam nhân bị nữ nhân xem thì cũng là nam nhân hạ lưu. Chung quy dù sao vẫn là nam nhân hạ lưu a.

Trong Hỏa Long đỉnh vốn không rộng là bao, Lục Lâm Thiên tiến vào Hỏa Long đỉnh, hai người cơ hồ va chạm với nhau. Dưới ánh mắt soi mói của Lục Lâm Thiên, một thân thể mềm mại trắng nõn như ẩn như hiện xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên.

- Không cho ngươi nhìn.

Bạch Linh ngẩng đầu, nhìn ánh mắt của Lục Lâm Thiên, trong lúc vô ý dùng hai tay bảo vệ lấy bộ ngực ngạo nghễ ở dưới nước. Thân thể khom lại, rụt lại thành một khối, ngăn cản ánh mắt của Lục Lâm Thiên. Trên khuôn mặt động lòng người kia ửng đỏ tới tận mang tai.

Thế nhưng cũng không thể cản được ánh mắt của Lục Lâm Thiên, bởi vì nước vô cùng trong cho nên thân thể mềm mại, uyển chuyển, lung linh, đám cỏ đen mơn mởn như ẩn như hiện giữa hai chân hiện lên, đôi chân thon dài trắng nõn càng làm toát lên một cỗ ý vị khó nói nên lời.

- Ngươi còn nhìn.

Advertisement

Bạch Linh khẽ gắt. Khuôn mặt ửng đỏ không gì sánh được. Khuôn mặt này quá hoàn mỹ, ôn nhu ngập nước. Đôi mắt trong suốt kia chỉ cần nhìn vào một cái cũng khiến cho người ta không thể kìm chế mà hãm sâu vào bên trong. Đây là một loại yêu mị, phong tình vạn chủng khó có thể kháng cự.

Hít.

Thân thể hấp dẫn, động lòng người xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên khiến cho Lục Lâm Thiên cơ hồ không nhịn được. Cùng nữ tử như vậy ở trong một cái đỉnh, dưới loại trường hợp này mà có thể giữ được trạng thái tỉnh táo thì quả thực không phải là nam nhân.

Cho nên Lục Lâm Thiên chỉ nhìn một lát thì lập tức có phản ứng, dưới bụng có cảm giác khô nóng.

- Hạ lưu, vô sỉ.

Lục Lâm Thiên thầm mắng bản thân mình một tiếng, cố gắng ngăn chặn cảm giác khô nóng trong thân thể, khẽ nói:

- Chúng ta bắt đầu đi. Nàng giữ vững tâm thần, tuy rằng không có nguy hiểm lớn, thế nhưng cũng phải cẩn thận một chút.

- Được.

Bạch Linh gật đầu, cũng thu hồi tâm tư. Vừa rồi bởi vì nàng cúi đầu cho nên thân thể trần trụi của Lục Lâm Thiên cũng hiện lên trong mắt của nàng. Mà ngay cả thứ đặc thù của nam nhân đang ngẩng đầu cũng bị nàng nhìn thấy. Trong đầu thầm nói không nhìn, thế nhưng ánh mắt lại không tự chủ được mà nhìn thêm vài lần. Tim đập giống như con nai nhảy loạn.

Sưu.

Hai người hít sâu một hơi, ổn định tâm thần, thủ ấn trong tay đồng thời biến hóa. Một cỗ linh lực, yêu nguyên trên người tuôn ra. Nước ở trong Hỏa Long đỉnh tức thì dập dờn.

Thủ ấn trong tay Bạch Linh đánh xuống. Trên năm ngón tay phải có năm lỗ máu xuất hiện. Năm dòng máu tươi chảy ra. Trong máu mang theo màu đen, nhuộm đẫm mặt nước trong đỉnh thành màu đỏ. Phía trên làn da trắng nõn, trên lỗ chân lông đều có máu đen chảy ra. Đồng thời sắc mặt Bạch Linh cũng tái nhợt.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không nhẹ nhõm là bao, từng đạo thủ ấn không ngừng biến hóa. Di chuểny Huyết Độc cần hai người đồng thời đem máu tươi trong cơ thể bức ra. Huyết Độc không có cách nào thanh trừ, cho nên người muốn di chuyển Huyết Độc cần phải đem mau tươi chứa Huyết Độc trong người bức ra, sau đó chuyền tới cơ thể người nhận Huyết Độc.

Trong Hỏa Long đỉnh, yêu nguyên, linh lực chấn động. Nước trong đỉnh đã sớm bị nhuộm thành màu đỏ đen. Một cỗ năng lượng quỷ dị chấn động, bao phủ trên thân thể hai người. Tâm thần hai người không có một chút tạp niệm nào, bắt đầu di chuyển Huyết Độc. Tuy rằng quá trình không khó khăn, thế nhưng lại phức tạp và rườm rà.

...

Ngoài thạch thất, năng lượng chấn động, thân ảnh Huyền Vũ lần nữa xuất hiện bên ngoài.

- Tam đệ, Tiểu Long thế nào rồi? Có tin tức gì không?

Thanh âm từ trong thạch thất vang lên.

- Còn chưa có. Đã nhiều tháng trôi qua nó vẫn ở trong Huyền Vũ điện.

Huyền Vũ chắp tay mà đứng, nói:

- Nhị ca, nếu như huynh lo lắng thì có thể tự mình chờ đợi. Nếu như huynh muốn đi ra ngoài thì đạo cấm chế này ở trước mặt huynh cũng không chịu nổi một kích.

Người trong thạch thất im lặng một hồi, lại nói:

- Phụ thân có nói gì không?

- Cha không xuất hiện, đệ cũng không biết người đang suy nghĩ cái gì.

Huyền Vũ nói:

- Nhị ca, huynh không nghĩ tới việc ra ngoài sao? Hiện tại bọn họ đang chờ ở bên ngoài mật địa truyền thừa. Một khi Tiểu Long đi ra sẽ cực kỳ phiền toái.

- Tam đệ, Tiểu Long giao cho đệ ta vô cùng yên tâm.

Người trong thạch thất khẽ nói, trong thanh âm có chút bất đắc dĩ.

....

Thời gian chậm rãi trôi qua, ba ngày sau đó, bên trong Hỏa Long đỉnh ở tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, máu màu đen khiến cho mặt nước chấn động giống như đang lăn lộn. Một cỗ quang mang quỷ dị bao phủ không gian chung quanh, bên trong còn có một cỗ linh hồn lực chấn động.

Trong mi tâm Lục Lâm Thiên lúc này có một đạo quang mang bắn vào trong mi tâm Bạch Linh.

Trong đầu Bạch Linh, linh hồn lực của Lục Lâm Thiên một đường đi tới không gian trong đầu của Bạch Linh. Lúc này trong đầu Bạch Linh có một hư ảnh Cửu Vĩ Yêu Hồ xoay quanh, ở trong không gian trong đầu nàng có một đoàn khói đen khó có thể phát giác ra đang quanh quẩn.

- Không được chống cự, trước tiên ta sẽ đem Huyết Độc trong linh hồn nàng dẫn ra.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vang lên trong đầu Bạch Linh.

- Được.

Hư ảnh Cửu Vĩ Yêu Hồ gật đầu nói.

Tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, khống chế linh hồn lực khuếch tán ra chung quanh, bao phủ thú hồn của Bạch Linh.

Sưu Sưu..

Linh hồn Lục Lâm Thiên bao phủ thú hồn, đoàn khói đen kia lập tức lao về phía linh hồn Lục Lâm Thiên, dùng tốc độ vượt quá sự tưởng tượng của Lục Lâm Thiên trực tiếp phóng vào trong đầu của hắn.

- Huyết Độc này quả nhiên đủ độc.

Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được thứ này chính là một loại độc tố với linh hồn, hay nói cách khác chính là một loại năng lượng quỷ dị với linh hồn. Loại năng lượng này xâm lấn linh hồn. Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được linh hồn mình có cảm giác khô héo.

Năng lượng quỷ dị này nhanh chóng thẩm thấu vào không gian trong đầu của Lục Lâm Thiên. Tốc độ nhanh chóng vô cùng, chỉ trong giây lát ngắn ngủi trực tiếp phóng vào trong óc Lục Lâm Thiên.

Chương 2289: Phản ứng của Kim đao (2)

Thế nhưng vào lúc này trên tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên, kim đao màu vàng lập tức nhảy ra. Một đạo quang mang màu vàng lan tràn ra chung quanh. Năng lượng quỷ dị đối với linh hồn này trực tiếp bị hút vào trong kim đao màu vàng. Cỗ năng lượng quỷ dị kia lập tức chia lìa với linh hồn của Lục Lâm Thiên, căn bản không thể phản kháng với kim đao màu vàng.

Ông.

Lúc này kim đao màu vàng run lên, lập tức phát ra một tiếng vang trầm thấp. Thanh âm này giống như sấm sét lại giống như rồng ngâm. Thế nhưng lực xuyên thấu so với tiếng rồng ngâm còn mạnh hơn nhiều.

Cũng trong sát na này, bên trên kim đao màu vàng có kim quang bắn ra. Kim quang này không ngờ lại bắn về phía năng lượng quỷ dị kia, dễ như trở bàn tay, trực tiếp phá hủy cỗ năng lượng quỷ dị đó. Sau đó lại trực tiếp tiến vào trong mi tâm của Bạch Linh. Quang mang màu vàng dọc theo năng lượng quỷ dị tiến tới thú hồn của Bạch Linh. Quang mang màu vàng trực tiếp bao phủ phía trên thú hồn của Bạch Linh, kim quang nhanh như thiểm điện tách ra.

Ken két.

Trong nháy mắt thú hồn của Bạch Linh run lên. Kim quang xuyên qua thú hồn. Ở trong thú hồn, năng lượng quỷ dị trong thú hồn của nàng dưới sự bao phủ của quang mang màu vàng lập tức tiêu thất.

Advertisement

Tất cả chỉ trong nháy mắt mà thôi, có lẽ ngay cả một tức cũng không tới, quang mang màu vàng biến mất. Kim đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên lần nữa trở lại trên tiểu hồn anh.

Linh hồn lực được thu hồi, Lục Lâm Thiên khiếp sợ, lần đầu tiên kim đao màu vàng có động tĩnh như vậy, tiếng vang vừa rồi quá mức rung động. Quang mang màu vàng đảo qua một cái, không ngờ lại đem năng lượng quỷ dị trong thú hồn của Bạch Linh phá hủy sạch sẽ, ngay cả một tia cũng không sót lại.

Khi hai mắt Lục Lâm Thiên mở ra, Bạch Linh cũng nhìn vào đôi mắt Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt xinh đẹp tràn ngập vẻ kinh ngạc. Vừa rồi đạo kim quang tràn vào trong đầu khiến cho linh hồn của nàng trong nháy mắt phủ phục. Cỗ khí tức kinh khủng kinh bình sinh nàng mới chứng kiến, cỗ khí tức này khiến cho từ sâu trong linh hồn nàng có cảm giác nhỏ bé. Sau khi quang mang màu vàng biến mất thì nàng mới khôi phục lại.

Mà tất cả chuyện này, lúc này Bạch Linh cũng tưởng rằng chính là kiệt tác của Lục Lâm Thiên. Khí tức mạnh mẽ này tới từ trên người Lục Lâm Thiên.

Advertisement

- Đừng phân tâm, còn một bước cuối cùng nữa.

Lục Lâm Thiên rung động, thế nhưng ngay lập tức chấn chỉnh, bây giờ không phải là lúc phân tâm.

Bạch Linh gật đầu, hai tay kết thủ ấn, năng lượng chấn động, bên trong Hỏa Long đỉnh tức thì xuất hiện một màn quỷ dị. Bên trong mặt nước màu đỏ đen, màu đen kéo về phía thân thể Lục Lâm Thiên, mà màu đỏ thì kéo về phía thân thể Bạch Linh. Sau đó sắc mặt tái nhợt của Bạch Linh chậm rãi khôi phục vẻ hồng nhuận.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên đang đem Huyết Độc trong máu của Bạch Linh kéo vào trong cơ thể mình. Máu tươi của hai người cùng tồn tại trong Hỏa Long đỉnh thế nhưng lại không dung hợp lại một chỗ. Mà chỉ là Lục Lâm Thiên dùng năng lượng linh hồn dưới sự phối hợp của Bạch Linh dẫn dắt Huyết Độc vào trong máu tươi của hắn mà thôi.

Sưu...

Huyết Độc tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, khí tức quỷ dị bên trong Huyết Độc lập tức quanh quẩn trong người hắn. Mà bên trong còn có một cỗ yêu nguyên cực lớn xông tới. Đám Huyết Độc này vốn đã lẫn lộn một chỗ với năng lượng yêu nguyên.

Trong cơ thể có năng lượng lạ lẫm xông vào, Âm Dương Linh Vũ Quyết không cần Lục Lâm Thiên vận chuyển cũng tự động vẫn chuyển. Âm Dương Linh Vũ Quyết vận chuyển, năng lượng yêu nguyên trong Huyêt Độc lập tức bị luyện hóa. Đây cũng là điều nằm trong dự đoán của Lục Lâm Thiên.

Hít.

Trong Hỏa Long đỉnh cuồn cuộn, ước chừng kéo dài nửa canh giờ, mặt nước bên trong Hỏa Long đỉnh khôi phục lại vẻ yên tĩnh. Âm Dương Linh Vũ Quyết trong cơ thể Lục Lâm Thiên dừng vận chuyển. Nước trong đỉnh vốn do Lục Lâm Thiên thúc dục thuộc tính thủy hội tụ, cho nên lúc này cũng bị Lục Lâm Thiên hút vào trong cơ thể rồi biến mất không thấy.

- Lâm Thiên, ngươi không sao chứ?

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên, dường như bản thân nàng đã không còn gì đáng ngại nữa.

- Dường như ta cũng không có chuyện gì.

Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, năng lượng yêu nguyên bên trong Huyết Độc còn không ít, sau khi luyện hóa có lẽ số năng lượng này còn mạnh hơn chân khí của Vũ Tôn nhị trọng. Bất quá đối với tu vi của hắn mà nói cũng không tạo thành tác dụng quá lớn, chỉ giống như muối bỏ biển mà thôi.

Mà yêu nguyên bên trong Huyết Độc bị luyện hóa, Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được Huyết độc dường như cũng bị luyện hóa, căn bản không tìm thấy một chút dấu vết gì. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc.

- Huyết Độc này dường như cũng không có gì đặc biệt a.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng.

Nếu như Huyết Dạ có thể nghe thấy những lời Lục Lâm Thiên nói nhất định sẽ bị tức chết.

Huyết Độc của Huyền Dực Yêu Bức nhất tộc này một khi bị dính, coi như cường giả cao cấp mà không thông tạo dụng độc, tuyệt đối khó giải trừ. Tác dụng của Huyết Độc này ở trong máu cùng với linh hồn, đặc biệt là trên phương diện linh hồn. Phương diện này vô cùng phiền toái, bằn không dùng tu vi của Tử Hiên lão tổ muốn loại trừ cũng không khó. Đối với Tử Hiên lão tổ, muốn loại trừ cũng không thành vấn đề.

Mà chỗ khó chính là không được làm bị thương linh hồn của Bạch Linh. Chỉ cần sơ xẩy sẽ ảnh hưởng tu luyện về sau, Tử Hiên lão tổ không tinh thông phương diện này cho nên cũng không dám động thủ.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên lại vừa vặn có kim quang của kim đao màu vàng, kim quang trực tiếp đem năng lượng linh hồn quỷ dị bên trong Huyết Độc mà ngay cả Tử Hiên lão tổ cũng không dám động tới phá hủy.

Cuối cùng chính là Huyết Độc trong máu tươi, đây chính là vật do yêu nguyên cùng độc tố dung hợp. Huyết Độc trong cơ thể giống như con giòi trong xương không có biện pháp loại trừ. Thế nhưng hết lần này tới lần khác Lục Lâm Thiên lại có Âm Dương Linh Vũ Quyết, trực tiếp luyện hóa yêu nguyên để cho bản thân sử dụng.

Tăng thêm thể chất của Lục Lâm Thiên, còn được hỏa diễm màu vàng của Tiểu Long rèn thể, cho nên một ít độc tố còn lại đối với Lục Lâm Thiên mà nói, không tạo thành ảnh hưởng quá lớn.

- Thật sự ngươi không có việc gì sao?

Đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh nhìn qua Lục Lâm Thiên, căn bản không tin, nàng tưởng rằng Lục Lâm Thiên đang gạt mình.

- Thật sự không có chuyện gì.

Lục Lâm Thiên nhìn Bạch Linh khẽ nói, ánh mắt lập tức run lên.

Lúc này bên trong Hỏa Long đỉnh không còn thứ gì khác. Một thân ảnh trắng nõn như ngọc xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên. Đường cong hoàn mỹ, đôi ngọc thỏ ngạo nghễ trước ngực. Mái tóc ướt sũng sau lưng. Dưới cái bụng bằng phẳng chính là cái eo nhỏ nhắn. Trên sợi tóc có từng giọt nước nhỏ giọt xuống dưới đùi, rồi chảy xuống khoảng trống giữa hai chân.

Hít.

Nhìn thấy thân thể trắng nõn, mềm mại, vũ mị tới mức tận cùng, tăng thân bản thân Bạch Linh vốn đã yêu mị, Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được nữa mà nuốt xuống một ngụm nước bọt. Trong yết hầu phát ra tiếng ực, độc long dưới bụng lập tức ngẩng cao đầu. Trực tiếp đâm vào chỗ bên trong hai chân Bạch Linh.

Chương 2290: Lại gây tai họa

Thân thể mềm mại của Bạch Linh run lên, một cảm giác nóng rực từ giữa hai đùi truyền tới. Nhìn thấy vật ngạo nghễ kia nàng lập tức giật mình, vội vàng nhảy ra khỏi Hỏa Long đỉnh.

Sưu.

Cánh tay vung lên, yêu nguyên tràn ra, y phục trắng như tuyết trên mặt đất lập tức xuất hiện trên không trung. Thân thể trong nháy mắt xoay tròn, từng kiện y phục lập tức được mặc vào trên người.

- Thứ đồ chơi không nên thân, lại gây họa.

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn thứ đồ chơi tùy tiện ngẩng đầu dưới thân, khi thân thể nhảy ra khỏi Hỏa Long đỉnh thì Bạch Linh đã mặt xong y phục. Chỉ là cái đầu một mực cúi xuống, không dám nhìn thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Trong lòng giống như con nai chạy loạn, trống ngực đập thình thịch.

Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng mặc y phục, sau khi thu hồi Hỏa Long đỉnh, hai người đều không nói gì. Bầu không khí có chút xấu hổ.

- Nàng không sao chứ?

Advertisement

Lục Lâm Thiên ho khan một tiếng, hỏi Bạch Linh:

- Cẩn thận kiểm tra một chút, nhìn xem có còn Huyết Độc sót lại hay không.

- Ta không sao.

Bạch Linh khẽ nói, mượn cợ phá tan bầu không khí xấu hổ. Chỉ là khi ánh mắt nhìn thấy Lục Lâm Thiên không tự chủ được mà nghĩ tới cái vật ngạo nghễ dưới hai chân hắn. Đôi mắt xinh đẹp khẽ đảo, gò má đỏ bừng, không dám nhìn thẳng Lục Lâm Thiên.

- Chúng ta lên tầng thứ hai, nàng cũng nên điều tức một lát đi.

Advertisement

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vừa dứt, tâm thần khẽ động, hai người lập tức xuất hiện trong tầng thứ hai của Thiên Trụ giới.

Một lát sau, Lục Tâm Đồng kiểm tra Huyết Độc trên người Lục Lâm Thiên, sau khi thu hồi từng đạo thủ ấn trên người hắn, sắc mặt Lục Tâm Đồng ngày càng nghi hoặc cùng kinh ngạc, nói:

- Ca ca, sao trong cơ thể huynh không có Huyết Độc? Chỉ còn một chút dấu vết của Huyết Độc sót lại, thế nhưng vấn đề cũng không lớn.

- Ta cũng không biết, dường như vận khí của Huyết Độc kia không tốt lắm, bị ta trực tiếp luyện hóa.

Lục Lâm Thiên nhún vai, mỉm cười nói. Ngay cả tiểu độc ma như Lục Tâm Đồng cũng không kiểm tra ra, xem ra bản thân hắn thực sự không có việc gì.

- Huyết Độc trong linh hồn cực kỳ phiền phức, trong linh hồn huynh thì thế nào?

Lục tâm Đồng hỏi, trong không gian linh hồn của Lục Lâm Thiên nàng cũng không dám tùy tiện kiểm tra.

- Càng không có chuyện gì.

Lục Lâm Thiên nói, trong không gian linh hồn, có kim đao màu vàng tọa trấn, năng lượng linh hồn quỷ dị kia lập tức bị phá hủy sạch sẽ.

Lục Tâm Đồng nghi hoặc, lại kiểm tra trên người Bạch Linh một lần. Bạch Linh cũng không còn gì đáng ngại, tuy rằng trong lòng cực kỳ nghi hoặc, thế nhưng kết quả này khiến cho Lục Tâm Đồng vô cùng hài lòng. Bạch Linh tỷ cùng đại ca đều bình yên vô sự, nàng cũng yên lòng.

- Không biết Tiểu Long hiện tại thế nào.

Bạch Linh có chút lo lắng nói.

- Tiểu Long tạm thời không có việc gì, thế nhưng hiện tại có một chuyện lại khiến cho ta lo sợ.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói.

- Chuyện gì vậy?

Lục Tâm Đồng hiếu kỳ hỏi.

- Nếu như Tiểu Long đang tiếp nhận truyền thừa, có một ít truyền thừa cần thời gian một năm trở lên, thậm chí còn dài hơn.

Lục Lâm Thiên vuốt chóp mũi của mình rồi nói.

- Điều này thì có phiền toái gì?

Bạch Linh ngẩng đầu nói. Lúc này nàng đã khôi phục sự yêu mị cùng với lạnh lùng kia. Vẻ thẹn thùng động lòng người khi trước không phải ai cũng có may mắn được nhìn thấy.

- Hiện tại chúng ta không ra được, thời gian chênh lệch với bên ngoài vô cùng nhiều. Nếu như Tiểu Long thực sự gặp phải cơ duyên mà trì hoãn mất một năm thì chúng ta phải ở chỗ này hai mươi năm. Vạn nhất Tiểu Long ở lại hai năm thì chúng ta phải ở trong này bốn mươi năm.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tuy rằng đây cũng không phải là chuyện lớn, ít nhất trong này không giống như thời gian ở bên ngoài, mọi người cũng có thêm thời gian bế quan tu luyện. Thế nhưng vạn nhất ở trong này lâu hơn, Lục Lâm Thiên cũng lo lắng tới chuyện tình trong Phi Linh môn.

- Ồ?

Đám người Lục Tâm Đồng, Thiên Độc Yêu Long lúc này mới nghĩ tới vấn đề như vậy. Cho dù có thời gian bế quan tu luyện thế nhưng tính ra nếu ngây ngốc trong này mấy chục năm, quả thực khiến cho mọi người kinh ngạc.

- Tất cả bế quan tu luyện đi. Chúng ta muốn đi ra ngoài thì cũng phải chờ Tiểu Long rời khỏi mật địa truyền thừa mới được.

Lục Lâm Thiên nói.

Nghe vậy mọi người lập tức tự mình tu luyện. Bạch Linh nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi khoanh chân ngồi xuống không gian phía trước. Thủ ấn được kết quang thân được một vòng quang mang màu trắng bao phủ.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trên mặt đất, trong đầu không biết đang suy nghĩ cái gì. Hắn lập tức lĩnh ngộ, thủ ấn trong tay không ngừng biến hóa, quang mang thuộc tính quanh quẩn, không ngừng biến hóa trong hai tay, từng đạo thủ ấn luân chuyển.

Không biết trải qua bao nhiêu lâu, Lục Lâm Thiên lại móc ra Vô Tự Thiên Thư, tiến vào trong không gian lĩnh ngộ của Vô Tự Thiên Thư.

Sau khi ở trong Thiên Trụ giới mấy tháng, Lục Lâm Thiên lại móc ra Huyết Lục, tu luyện vũ kỹ.

Mọi người đắm chìm trong việc tu luyện của bản thân. Lục Lâm Thiên cũng đắm chìm trong việc lĩnh ngộ, thời gian tuy rằng dài, thế nhưng đối với đám người đang tu luyện và lĩnh ngộ như Bạch Linh, Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên mà nói, ngược lại cũng không phải quá dài.

Trong lúc Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ, khi thì khuôn mặt hiện lên vẻ vui mừng, khi thì khó hiểu, khi thì suy tư. Mỗi một lần từ trong trạng thái lĩnh ngộ của Vô Tự Thiên Thư ra, đều có không ít thu hoạch.

Trong không gian Huyền Vũ nhất tộc, không gian không nhỏ, đám người lớn nhỏ cùng với tu vi khác nhau trong Huyền Vũ nhất tộc gia tăng, nhân số cũng kinh người. Bên trong cũng có không ít chi thứ. Dòng chính bên trong chỉ có mấy ngàn, thượng thiên vô cùng công bằng. Huyết mạch càng cao, số lượng có thể nhân giống càng ít.

Tuy rằng số lượng của Huyền Vũ nhất tộc không nhiều, thế nhưng cường giả lại như mây. Thậm chí còn có thể nói, mỗi một tộc nhân sau khi phát triển cũng là cường giả trong đại lục. Huyền Vũ nhất tộc tuyệt đối là thế lực cấp cao trên đại lục. Huyền Vũ nhất tộc dù sao cũng không chỉ có hư danh, bởi vì bọn họ có thực lực tuyệt đối.

Bên trong Huyền Vũ nhất tộc, sau khi Lục Lâm Thiên và Tiểu Long đại náo trong tộc lập tức truyền ra toàn bộ tộc nhân. Dù sao một mình ở trong không gian này, bình thường bên trong Huyền Vũ nhất tộc cũng không có chuyện gì náo nhiệt.

Mấy trăm người trong hộ pháp đoàn bị Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long đả thương, hơn mười hộ pháp bát giai bị trọng thương, Đại hộ pháp cũng bị chà đạp, cuối cùng Huyền Kình Vương và Huyền Doanh công chúa ra tay làm cho hai người này tiến vào trong mật địa truyền thừa. Bên trong có không ít người thêm chút mắm muối tạo thành sóng to gió lớn trong tộc.

Mà đối với thân phận của Tiểu Long cũng lặng lẽ truyền khắp toàn tộc. Đối với sự tồn tại của Tiểu Long, bên trong Huyền Vũ nhất tộc cũng chỉ có các trưởng lão biết rõ, bên trong đám người hộ pháp cũng chỉ có những người có tu vi thực lực nhất định mới có thể biết được.

Chương 2291: Rốt cuộc cũng thành công

Tuy rằng cùng ngày các trưởng lão đã hạ lệnh cấm tin tức Tiểu Long đại náo tộc truyền ra, thế nhưng tin tức lớn như vậy không thể bịt miệng được mọi người. Tin tức này vẫn dùng tốc độ nhanh nhất âm thầm truyền ra chung quanh.

Sau khi biết được thân phận của Tiểu Long, cơ hồ tất cả chi thứ có địa vị thấp trong Huyền Vũ nhất tộc tức thì vui mừng.

Trong Huyền Vũ nhất tộc chỉ có dòng chính mới có thực lực mạnh nhất, địa vị cao nhất, một ít người chi thứ thậm chí chỉ có địa vị bình thường giống như Thiên Độc Yêu Long ở trong Thanh Long nhất tộc. Trong Huyền Vũ nhất tộc cũng như vậy. Mà lúc này Tiểu Long cường hãn xuất hiện khiến cho bọn họ nhìn thấy hy vọng. Ai nói chi thứ cùng với người có huyết mạch không thuần khiết không thể xuất đầu, Tiểu Long chính là ví dụ tốt nhất.

Sau khi chuyện xảy ra, chuyện này vẫn là tiêu điểm mà mọi ngươi len lén nghị luận. Thậm chí còn có không ít người lén lún tụ tập bên ngoài hạp cốc tìm hiểu động tĩnh. Chờ tư thái oai hùng của Tiểu Long xuất hiện.

Bốn tháng trôi qua, sắc mặt Đại hộ pháp bên ngoài càng lúc càng bất an. Không hề nghi ngờ, Tiểu Long ở bên trong Huyền Vũ điện lâu như vậy nhất định là đang tiếp nhận truyền thừa.

Thời gian bốn tháng trôi qua, trong một không gian yên tĩnh, quang mang màu lam bao phủ, Tiểu Long khoanh chân ngồi im, quanh thân vẫn bị quang mang màu lam bao phủ. Một cỗ quang mang quỷ dị trực tiếp rót vào thân thể Tiểu Long, khí tức trên người Tiểu Long cũng không ngừng kéo lên, dường như kéo tới đỉnh phong.

Advertisement

Mà thời gian bên trong Thiên Trụ giới lúc này vô cùng dài, sau khi Lục Lâm Thiên giúp Bạch Linh giải trừ Huyết Độc, bên ngoài đã trải qua gần hai tháng, thời gian bên trong đã trải qua bốn năm.

Trong bốn năm này, Lục Lâm Thiên một mực lĩnh ngộ. Mỗi một lần trải qua lĩnh ngộ trong Vô Tự Thiên Thư đều là vài tháng. Chỉ riêng thời gian Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ trong Vô Tự Thiên Thư cũng đã gần hai năm.

Phù.

Mà lúc này trong không gian Lục Tâm Đồng tu luyện bắt đầu có chấn động kịch liệt truyền ra. Khí tức đột nhiên kéo lên, không biết từ lúc nào quanh thân nàng đã tràn ngập quang mang trắng đen. Độc khí quanh quẩn trong không gina, một cỗ khí tức cường hãn đang chậm rãi kéo lên.

Một lát sau, khí tức chấn động ngày càng kịch liệt. Một cỗ khí tức khiến cho linh hồn người ta cảm thấy áp lực từ trên người Lục Tâm Đồng tràn ra. Giống như gặp phải nút cổ chai lớn vậy.

Advertisement

Phù.

Năng lượng bàng bạc tác động tới không trung, nhanh chóng rót vào thân thể Lục Tâm Đồng. Cỗ khí tức cường hãn quanh thân Lục Tâm Đồng trong nháy mắt phá tan nút cổ chai kia, một cỗ khí tức mới lạ từ trên người nàng lan tràn ra.

Một lát sau cỗ khí tức này mới ổn định, hắc mang nồng đậm quanh thân Lục Tâm Đồng bắt đầu co rút lại. Khi một tia hắc mang cuối cùng bị thân thể Lục Tâm Đồng thôn phệ vào, khí tức trên người Lục Tâm Đồng đã đạt tới Linh Tôn tam trọng.

Bên ngoài đã là tháng thứ năm, trong không gian, quanh thân Tiểu Long lúc này đã xuất hiện biến hóa. Quang mang lóe lên, bản thể khổng lồ chậm rãi xuất hiện trong không gian.

Không gian này không biết khổng lồ như thế nào, lúc này bản thể khổng lồ của Tiểu Long xuất hiện trong không gian. Khí tức trên người không bị áp chế một chút nào mà tăng vọt. Trên không trung, một cỗ quang mang kỳ dị trực tiếp bao phủ trên Huyền Vũ thần xác sau lưng Tiểu Long.

Khí tức trên người Tiểu Long đánh vỡ nút cổ chai kia, cả không gian trực tiếp run rẩy.

Ngao.

Thân thể Tiểu Long chiếm giữ không gian, thân thể cuồn cuộn, một cỗ uy áp nồng đậm tràn ngập, cả không gian lúc này dường như đều run rẩy. Thân thể khẽ cuồn cuộn, cả không gian gió nổi mây phun, gần như bị vỡ nát. Quang mang màu xanh cũng bị đánh tan.

Giờ phút này quanh thân Tiểu Long tràn ngập một cỗ Yêu hoàng khí, cỗ Yêu Hoàng khí này cũng nồng đậm tới tận cùng.

Ầm ầm.

Mà ngay lúc đó, Huyền Vũ thần xác cửu giai sau lưng Tiểu Long đột nhiên bắn ra quang mang. Quang mang trên Huyền Vũ thần xác tràn ngập không gian, vô cùng chói mắt. Trong không gian lập tức có từng tiếng gầm gừ vang lên:

- Ngao Ngao...

Từng tiếng gầm gừ của Huyền Vũ nhất tộc vang lên không ngừng. Trong không gian, xuất hiện từng hư ảnh của Huyền Vũ nhất tộc. Mà trong lúc huyền ảo như vậy, trong không gian chói mắt đột nhiên có một cánh cửa xuất hiện. Một cỗ quang mang chói mắt bắn ra. Từng đạo hư ảnh Huyền Vũ nhất tộc trên không gian lập tức phủ phục trên mặt đất. Sau đó hư ảnh phai nhạt rồi biến mất không thấy.

- Rốt cuộc cũng có người có thể thông qua bốn điện Thiên Địa Huyền Hoàng. Vào đi.

Trong cánh cửa lớn đột ngột xuất hiện trong gợn sóng, một đạo thanh âm lạnh nhạt như ẩn như hiện truyền ra.

Hai mắt cực lớn của Tiểu Long chăm chú nhìn vào cánh cửa lớn hiện lên trong không gian. Quang mang bên trên khiến cho hai mắt nó nhíu lại, trong không gian kia có một cỗ khí tức tồn tại khiến cho hắn không có cách nào kháng cự. Cỗ khí tức này cũng đang hấp dẫn hắn.

Ngao.

Tiếng gào thét trầm thấp, thân thể khổng lồ của Tiểu Long giống như chấn vỡ không gian bắn về phía trước. Thân thể khổng lồ tiến vào, cánh cửa trong gợn sóng lập tức đóng lại rồi biến mất trong không gian. Tất cả lại yên tĩnh như cũ.

Trong Thiên Trụ giới, thời gian trôi qua cực nhanh, trong nháy mắt đã trôi qua tám năm.

Tại một chỗ trong không gian, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi đó, thủ ấn được kết. Tay trái có chân khí thuộc tính mộc màu xanh tràn ra, thuộc tính hỏa màu đỏ xuất hiện trong tay phải. Một đường cong huyền ảo xuất hiện, hai cỗ năng lượng thuộc tính khác nhau lập tức va chạm vào cùng một chỗ.

Phanh.

Hai cỗ năng lượng thuộc tính va chạm cùng một chỗ, không gian chung quanh run lên, thanh âm trầm thấp, bạo liệt vang lên. Một cỗ lực phản phệ cực lớn đánh vào trên người Lục Lâm Thiên.

Phốc phốc.

Một lát sau, khóe miệng Lục Lâm Thiên tràn ra máu tươi. Miệng phun ra một ngụm máu tươi trong không trung.

Sưu...

Chân khí thuộc tính mộc cùng với chân khí thuộc tính hỏa vừa với va chạm lập tức văng ra. Lục Lâm Thiên cũng không cưỡng ép áp chế dung hợp hai loại năng lượng thuộc tính mà thuận theo tự nhiên, dùng tâm thần khống chế mà thôi.

Mà ngay trong nháy mắt này, hai cỗ thuộc tính lần nữa va chạm vào cùng một chỗ. Trong chốc lát hai cỗ năng lượng thuộc tính dung hợp, thế nhưng cũng không xảy ra thuộc tính biến dị, cũng không tạo ra thuộc tính hỗn hợp, chỉ là quang mang chỉ nồng đậm hơn một chút mà thôi.

Phù.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đang nghi hoặc, trong chớp mắt thuộc tính hỏa trong cánh tay phải đột nhiên rít gào, uy năng trong nháy mắt kéo lên. So với lúc trước mạnh hơn gấp đôi. Khí tức nóng bỏng trực tiếp phủ lên không trung tạo thành một cái khe nhỏ.

- Mộc sinh hỏa, thì ra là như vậy, ta hiểu rồi. Thành công, rốt cuộc cũng thành công rồi.

Nhìn năng lượng thuộc tính hỏa trong tay, Lục Lâm Thiên lập tức kích động, thân thể vì hưng phấn mà nhảy dựng lên. Hắn kiên trì lâu như vậy, rốt cuộc đã thành công, thành công rồi.

Sưu.

Lục Lâm Thiên vô cùng hưng phấn, trong lúc hưng phấn, năng lượng thuộc tính hỏa trong tay cũng lập tức biến mất không thấy gì nữa. Dù sao hắn cũng vừa mới dung hợp thành công, cho nên không thể duy trì liên tục.

Chương 2292: Rời khỏi mật địa (1)

Chỉ làm mặc dù là như vậy, Lục Lâm Thiên cũng đã đủ vui mừng rồi. Bởi vì điều này chứng minh ý nghĩ của hắn thành công. Mà điều khiến cho Lục Lâm Thiên càng thêm kích động là sau khi thuộc tính mộc cùng thuộc tính hỏa dung hợp, uy năng bên trong thuộc tính hỏa đột nhiên tăng vọt.

- Mộc sinh hỏa, ta hiểu rồi. Ha ha.

Lục Lâm Thiên cười ha hả, hưng phấn vùi đầu vào trong việc lĩnh ngộ. Thời gian lần nữa trôi qua giống như cát chảy.

Trong Thiên Trụ giới, lúc này đã trải qua mười hai năm. Sau tám năm đột phá, khí tức trên người Lục Tâm Đồng lần nữa tăng lên, mấy ngày sau khí tức đã đặt chân lên Linh Tôn tứ trọng.

Mà trong mười hai năm này, cũng chỉ có Thiên Sí Tuyết Sư đột phá. Bạch Linh, Thiên Độc Yêu Long đều không thể đột phá lần nữa.

Đối với Bạch Linh hiện tại mà nói, sau khi đột phá bát giai hậu kỳ muốn lần nữa đột phá quả thực cũng không biết tới năm tháng nào. Thiên Độc Yêu Long muốn tiếp tục đột phá cũng khó. Dù sao huyết mạch cũng có hạn, lần trước hắn đột phá là do linh dịch bên trong linh trì để cưỡng ép đột phá mà thôi.

Về phần Thiên Sí Tuyết Sư, dưới tình huống tu luyện bình thường, sau khi đột phá bát giai, muốn đột phá cũng không phải chuyện dễ dàng. Mà Phi Thiên Ngô Công cùng Mặc Lang. Đặc biệt là Mặc Lang, tu vi đạt tới thất trọng hậu kỳ đỉnh phong thế nhưng cũng không có cách nào đột phá. Cũng không phải một đầu yêu thú nào cũng có thể thuận lợi đột phá.

Advertisement

Bên ngoài đã trải qua mười một tháng lẻ một ngày, trước hạp cốc xanh biếc, vô số thân ảnh lăng không mà đứng.

- Năm đó Huyền Kình vương tử ở trong Huyền Vũ điện cũng chỉ có mười một tháng lẻ ba ngày. Huyền Doanh công chúa là mười một tháng lẻ bốn ngày. Chẳng lẽ đầu nghiệt súc kia có thể vượt qua Huyền Doanh công chúa cùng Huyền Kình vương tử hay sao?

- Tại sao lại có thể như vậy? Chẳng lẽ huyết mạch của đầu nghiệt súc kia lại cao như vậy sao?

Chúng cường giả Huyền Vũ nhất tộc đang lăng không đứng trên không trung vô cùng kinh ngạc, trong lòng rung động không thôi.

Ngoài hạp cốc, không ít người đang chờ Tiểu Long đi ra. Bên trong mật địa truyền thừa có phản ứng, mà bọn họ vẫn chờ từ đầu cho tới hiện tại.

Advertisement

Thế nhưng cho tới hiện tại Tiểu Long vẫn không đi ra, bên trong mật địa truyền thừa cũng không có phản ứng gì. Cường giả bên trong Huyền Vũ nhất tộc cũng biết, một khi ngây ngốc bên trong Huyền Vũ điện càng dài, chỗ tốt đạt được càng lớn.

Trên ngọn núi phía xa, Huyền Vũ chắp tay mà đứng, ánh mắt chăm chú nhìn vào Hạp cốc rồi thì thào nói:

- Tiểu gia hỏa, cố gắng chịu đựng. Cha ngươi năm đó ở bên trong một năm lẻ ba ngày, ngươi ở trong đó còn chưa đủ.

Ba ngày sau, vào đêm, trời xanh bị màn đêm bao phủ, từng ngôi sao hiện lên trên bầu trời. Trên phía chân trời xa xa, ánh sao lập lòe.

- Mười một tháng lẻ bốn ngày đã qua, đầu nghiệt súc này không ngờ đã vượt quá kỷ lục của Huyền Doanh công chúa.

Trên hạp cốc, ánh mắt Đại hộ pháp rung rẩy. Vẻ mặt cực kỳ bất đắc dĩ, trong mắt mang theo sự thất vọng.

Trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên nắm trong tay Huyết Lục, từng đạo đao mang được đánh ra, mỗi một đạo đao mang đều mang theo từng đạo đường cong huyền ảo.

Lục Lâm Thiên tiếp tục điên cuồng lĩnh ngộ, mà đám người Lục Tâm Đồng, Bạch Linh, Thiên Độc Yêu Long đều đang bế quan tu luyện.

Thời gian bên ngoài lần nữa trôi qua, cách thời gian từ khi Tiểu Long tiến vào Huyền Vũ điện đã là một năm lẻ năm ngày. Cả Huyền Vũ nhất tộc bắt đầu sôi trào. Thời gian Tiểu Long tiến vào Huyền Vũ điện so với Nhị hoàng năm đó còn lớn hơn.

Tất cả trưởng lão bên ngoài cơ hồ không nói gì, thế nhưng trong lòng lại triệt để rung động.

- Nhị ca, thời gian Tiểu Long tiến vào trong Huyền Vũ điện đã vượt quá huynh năm đó.

Ngoài thạch thất, thanh âm Huyền Vũ mang theo sự kích động vang lên.

- Không nghĩ tới tiểu gia hỏa này lại lợi hại như vậy.

Thanh âm trong thạch thất cũng rung động.

- Thiên phú của tiểu gia hỏa so với huynh còn mạnh hơn.

Một lát sau Huyền Vũ mới dẹp loạn sự kích động trong lòng.

- Tam đệ, phụ thân có biết không?

Người trong thạch thất trầm mặc một lát rồi hỏi.

Huyền Vũ khẽ thở dài, nói nhỏ:

- Phụ thân chưa từng lộ diện qua.

....

Thời gian lại trôi qua, Tiểu Long vẫn còn ở trong Huyền Vũ điện, trong Huyền Vũ nhất tộc lúc này đã triệt đệ sôi trào.

Một năm hai tháng lẻ năm ngày trôi qua, không ít tộc nhân của chi thứ bắt đầu tụ tập chung quanh hạp cốc. Bắt đầu chờ đợi Tiểu Long đi ra. Tất cả trưởng lão cũng không nói gì.

Một năm ba tháng mười lăm ngày, trong tầng thứ hai Thiên Trụ giới, bên trong đã trải qua gần hai mươi sáu năm. Tu vi của Thiên Độc Yêu Long tiến bộ không ít, đã đạt tới trình độ bát giai trung kỳ đỉnh phong.

Tu vi của Thiên Sĩ Tuyết Sư cùng Phi Thiên Ngô công tuy rằng lần nữa tăng lên không ít. Nhưng mà Mặc Lang vẫn tiếp tục ở lại đẳng cấp thất giai hậu kỳ đỉnh phong mà không có cách nào đột phá bát giai. Lục Lâm Thiên cho dù rất muốn thế nhưng cũng không có cách nào hỗ trợ. Dù sao trên người hắn hiện tại cũng không có linh dược gì, Diễn Linh thánh quả mang theo trên người cũng đã sử dụng hết.

Trên phương diện tu luyện Lục Tâm Đồng cũng gặp phải bình cảnh, phần lớn thời gian đều dùng vào việc lĩnh ngộ. Trong thời gian hai mươi mấy năm qua, phương diện lực lượng thời gian của nàng đã có tiến bộ rất lớn. Đã đạt tới tình trạng của Lục Lâm Thiên trước khi tiến vào Thiên Trụ giới.

Tu vi của Bạch Linh trong hai mươi mấy năm nay cũng tiến bộ không ít. Dựa theo cấp độ mà nói, hẳn đã đạt tới bát giai sơ kỳ đỉnh, tới gần bát giai trung kỳ.

Một năm bốn tháng mười bảy ngày trôi qua. Chuyện duy nhất mọi người trong Huyền Vũ nhất tộc hiện tại hay nói tới chính là chuyện bao giờ Tiểu Long mới rời khỏi mật địa truyền thừa. Ngoài hạp cốc càng ngày càng có nhiều tộc nhân chi thứ của Huyền Vũ nhất tộc tụ tập tới. Chúng trưởng lão cũng triệt để rung động. Tất cả mọi người đều đang suy đoán tại sao Tiểu Long lại ở trong Huyền Vũ điện lâu như vậy.

Trong lúc rung động đồng thời cũng có người lo lắng. Sợ rằng Tiểu Long xuất hiện tình cảnh ngoài ý muốn. Theo thời gian trôi qua, loại ý nghĩ này xuất hiện trong lòng không ít người.

Dù sao trong Huyền Vũ nhất tộc còn chưa có ai ngây ngốc trong Huyền Vũ điện dài như vậy. Lúc trước Nhị hoàng tử ở bên trong cũng chỉ có một năm lẻ mấy ngày mà thôi.

Ầm ầm.

Trong sự suy đoán của tất cả mọi người, đột nhiên có một ngày trong hạp cốc vang lên tiếng ầm ầm.

Lúc này bên trong Thiên Trụ giới đã trải qua hai mươi tám năm, cách lần đột phá đầu tiên của Lục Tâm Đồng đã là mười sáu năm. Mà lúc này Lục Tâm Đồng đã bắt đầu đột phá.

Trong không trung tràn ngập quang mang màu đen, khói độc tràn ngập không gian, bên trong có một cỗ khí tức khiến cho lòng người rung động. Một cỗ khí tức cường hãn từ trên người Lục Tâm Đồng bắt đầu tăng lên.

Mấy ngày sau khí tức quanh thân Lục Tâm Đồng càng ngày càng mạnh, khí tức này khiến cho gợn sóng trong không gian chấn động kịch liệt.

Chương 2293: Rời khỏi mật địa (2)

Trong đầu Lục Tâm Đồng vang lên một thanh âm trầm thấp, khí tức dễ dàng vượt qua bình chướng giữa Linh Tôn tứ trọng và Linh Tôn ngũ trọng. Tiếp đó, khí tức trên người Lục Tâm Đồng dùng khí thế như chẻ tre tăng vọt. Một cỗ khí tức khiến cho linh hồn người ta cảm thấy áp lực theo đó mà khuếch tán.

Phù.

Trong lúc Lục Lâm Thiên đang lĩnh ngộ, miệng hắn thở ra một ngụm trọc khí, thủ ấn được thu lại. Cảm nhận sự chấn động cực lớn trong không gian, hai mắt hắn mở ra. Tinh quang trong mắt chợt lóe. Ánh mắt được thu lại, ánh mắt thâm thúy giống như biển cả.

- Tiểu ny tử này, không ngờ lại đột phá nhanh như vậy.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, ánh mắt có chút kin ngạc nhìn về phía Lục Tâm Đồng.

Sưu Sưu.

Mãi một lúc lâu sau, khí tức trên người Lục Tâm Đồng mới bình ổn trở lại. Cỗ khí tức quỷ dị bên trong hắc mang mới được thu liễm vào trong cơ thể. Thân thể mềm mại của nàng mới chậm rãi xuất hiện trong không gian.

Advertisement

Trong giây lát yên tĩnh ngắn ngủi, Lục Tâm Đồng mới mở mắt ra. Bên trong đôi mắt xinh đẹp bắn ra tinh quang khiến cho người khác không dám nhìn thẳng. Trong mi tâm, một đạo kim quang bắn ra quang mang khiến cho lòng người run sợ rồi ảm đạm thu liễm lại.

- Quả thực Tâm Đồng đột phá vô cùng nhanh.

Thân ảnh lóe lên, Lục Lâm Thiên đi tới trước mặt Lục Tâm Đồng rồi

nói.

- Linh Tôn ngũ trọng, so với ta còn cao hơn.

- Ca ca..

Lục Tâm Đồng mỉm cười, ánh mắt chăm chú nhìn vào Lục Lâm Thiên, trong mắt có chút biến hóa. Trong lúc vô hình nàng có cảm giác ca ca dường như đã thay đổi rất nhiều. Thế nhưng biến hóa như thế nào nàng cũng không có cách nào có thể nói lên lời.

Advertisement

- Sao vậy?

Lục Lâm Thiên nhìn thấy Lục Tâm Đồng vẫn đang nhìn mình, hắn mỉm cười nói.

- Muội cảm thấy dường như ca ca biến đổi không ít, nếu như muội đoán không sai, tu vi của ca ca nhất định đã tiến bộ không ít.

Lục Tâm Đồng nói.

- Ha ha.

Lục Lâm Thiên cười cười. Hai mươi tám năm nay, tu vi của hắn cơ hồ không có tiến bộ. Hắn cũng không tu luyện chân khí cùng linh lực, thế nhưng thời điểm lĩnh ngộ Vô Tự Thiên Thư, linh hồn lực tăng cường không ít.

Tuy rằng phương diện tu vi không có tiến bộ, thế nhưng trên phương diện lĩnh ngộ Lục Lâm Thiên lại vô cùng thỏa mãn. Gần hai mươi tám năm hắn đều lĩnh ngộ, so với thời gian từ khi hắn tu luyện ở trấn Thanh Vân cho tới giờ còn dài hơn.

Mà đoạn thời gian này, Lục Lâm Thiên đều dùng để lĩnh ngộ, lúc này không chỉ phương diện dung hợp thuộc tính có sự tiến bộ cực lớn, mà việc lĩnh ngộ thuộc tính của hắn cũng tiến bộ không ít. Cũng sáng tạo ra hình dáng sơ khai của một bộ vũ kỹ và vũ kỹ. Chỉ riêng điều này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ thỏa mãn.

Mà trên cơ sở lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính cùng với dung hợp thì Lao ngục thời không cũng đã tiến bộ không ít. Trải qua lần đầu tiên dung hợp thành công năng lượng thuộc tính mười mấy năm trước, trong khoảng thời gian này Lục Lâm Thiên đã thành thạo hơn không ít trong việc này. Việc sáng tạo ra hình dáng sơ khai của vũ kỹ và đao kỹ đều dựa vào việc lĩnh ngộ dung hợp thuộc tính thành công. Thế nhưng khoảng cách cho tới đại thành sợ rằng còn rất dài. Rất nhiều nơi còn thiếu sót.

- Ca ca, huynh cười cái gì vậy?

Lục Tâm Đồng nghi hoặc hỏi.

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói:

- Tu vi không có tiến bộ, thế nhưng thực lực tiến bộ không ít.

- Thật sao?

Đôi mắt xinh đẹp của Lục Tâm Đồng khẽ đảo, hiện tại nàng đã là Linh Tôn ngũ trọng, tu vi của ca ca không có tiến bộ. Trên phương diện cấp độ nàng đã vượt quá ca ca của mình, nàng nói:

- Vậy thì muội muốn thử xem rốt cuộc thực lực của ca ca đã tới bước nào.

Thanh âm vừa dứt, quanh thân Lục Tâm Đồng có một cỗ quang mang quỷ dị, trực tiếp thúc dục lực lượng thời gian. Đồng thời bàn tay nàng nắm chặt, chưởng ấn được đẩy ra. Một đạo độc khí màu đen mang theo quang mang linh lực từ trong bàn tay nàng mạnh mẽ bắn ra.

Chưởng ấn xuyên thấu qua sự cách trở của không gian mang theo kình phong mạnh mẽ, trong nháy mắt đánh tới bả vai của Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Không gian chấn động một hồi, dưới chưởng ấn của Lục Tâm Đồng, thân ảnh của Lục Lâm Thiên trực tiếp bị đục ra một lỗ.

- Tàn ảnh.

Lục Tâm Đồng kinh ngạc, vốn nàng đã thúc dục lực lượng thời gian, gần trong gang tấc đánh ra một chưởng, thế nhưng không có cách nào đánh trúng ca ca. Tốc độ này cũng quá nhanh a. Vốn Lục Tâm Đồng còn muốn bất ngờ chiếm một chút tiện nghi của ca ca. Một ngày nào đó có thể đánh bại ca ca chính là tâm nguyện từ nhỏ trong lòng nàng.

- Ở trước mặt ta mà thi triển lực lượng thời gian chính là một sự sai lầm. Nếu như vừa rồi muội thi triển độc công, có lẽ ta sẽ gặp một chút phiền toái nhỏ.

Thanh âm vang lên, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện sau lưng Lục Tâm Đồng.

- Chỉ là một chút phiền toái nhỏ sao?

Đôi mắt xinh đẹp của Lục Tâm Đồng khẽ đảo, thân ảnh xinh đẹp quay lại, trên khóe miệng xuất hiện nụ cười quỷ dị.

- Ồ?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên khẽ đổi. Cả không gian chung quanh hắn lúc này tràn ngập khói độc. Mùi gay mũi mang theo lực lượng mạnh mẽ ập xuống, trong giây lát ngắn ngủi khiến cho cả không gian vặn vẹo.

Lực lượng không gian tăng thêm kịch độc khiến cho Lục Lâm Thiên gật đầu. Lĩnh ngộ của Lục Tâm Đồng cũng không tệ. Tu vi Linh Tôn ngũ trọng, thực lực cùng với độc công quỷ dị, ít nhất trong đám người đồng cấp, trừ Lăng Thanh Tuyền, Lăng Thanh Tuyệt, Nguyên Nhược Lan cùng Tử Yên ra. Tuyệt đối khó có ai có thể chống lại nàng. Tôn cấp lục trọng đỉnh phong bình thường gặp phải tiểu ny tử này chỉ sợ cũng phải đi đường vòng.

- Cũng không kém, bất quá chỉ bằng như vậy muốn đối phó với ca ca ta còn chưa đủ.

Lục Lâm Thiên nói, trường bào trên người run lên. Không gian thuộc tính thổ lan tràn. Bên trong không gian thuộc tính thổ, khói độc của Lục Tâm Đồng chỉ xâm nhập được một lát rồi không thể tiến thêm được nữa.

Mà trong không gian thuộc tính này có một cỗ lực lượng nặng nề lan tràn ra chung quanh. Lực lượng này trực tiếp xuyên qua lực lượng không gian quanh thân Lục Tâm Đồng, trực tiếp bao phủ không gian chung Lục Tâm Đồng.

Sưu.

Đột nhiên mất trọng lượng khiến cho thân thể mềm mại của Lục Tâm Đồng run lên. Một đạo công kích nặng nề đánh vào trên người nàng, tạo thành ảnh hưởng vô cùng lớn với nàng.

Mà cùng lúc đó thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết, từng đường vòng cung huyền ảo xẹt qua, trong lúc mơ hồ mang theo tàn ảnh cùng với một trảo ấn khiến cho không gian vặn vẹo bao phủ về phía Lục Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng biến sắc, khói độc lan tràn, trong lúc hoảng sợ đánh ra một đạo chưởng ấn xuyên qua không gian hóa thành một đạo hắc quang, mang theo tiếng xé gió nặng nề, trực tiếp ngăn cản trảo ấn của Lục Lâm Thiên.

- Bắt nạt Tâm Đồng lại còn lớn lối như vậy. Tâm Đồng, ta tới giúp muội.

Thanh âm dịu dàng của Bạch Linh vang lên. Yêu nguyên màu trắng bao phủ quyền ấn xuyên qua không gian tiến vào không gian thuộc tính thổ. Từng đạo phong nhận mạnh mẽ trực tiếp đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Chương 2294: Rời khỏi mật địa (1)

- Ha ha, nàng cũng tới sao?

Lục Lâm Thiên cười ha hả, trảo ấn trong cánh tay phải đánh ra. Trong nháy mắt hắn nghiên người, một đạo quyền ấn mang theo quang mang trực tiếp đánh về phía quyền ấn của Bạch Linh.

Phanh Phanh.

Bốn đạo công kích va chạm, hai đạo thanh âm đồng thời vang lên. Chưởng ấn của Lục Tâm Đồng ngăn cản trảo ấn của Lục Lâm Thiên, trong nháy mắt ngăn cản trảo ấn.

Chỉ là lúc này lại có một cảnh quỷ dị xuất hiện. Trên trảo ấn của Lục Lâm Thiên có một đạo quang mang mạnh mẽ bắn ra. Dường như không quan tâm tới sự ngăn cản của Lục Tâm Đồng, trực tiếp đánh vào trên đỉnh đầu nàng.

Cùng một lúc, quyền ấn của Bạch Linh va chạm với trảo ấn của Lục Lâm Thiên. Quyền trảo va chạm, trảo ấn bị ngăn cản. Nhưng trong nháy mắt này trên trảo ấn của Lục Lâm Thiên có một đạo tàn ảnh trảo ấn bỏ qua sự ngăn cản của Bạch Linh, nhanh như thiểm điện đánh tới trước người nàng.

- Công kích linh hồn, bên trong thuộc tính thổ ẩn chứa công kích linh hồn.

Advertisement

Một màn quỷ dị này khiến cho Bạch Linh cùng Lục Tâm Đồng kinh ngạc. Đây mới chính là bên trong công kích thuộc tính dung hợp công kích linh hồn.

Dung hợp hoàn mỹ, dưới tình huống nhị nữ không phòng bị, căn bản khó có thể ngăn cản công kích linh hồn. Phải biết rằng công kích vật chất bình thường thì có thể ngăn cản, thế nhưng khó mà có thể ngăn cản công kích linh hồn.

Đặc biệt là loại công kích vật chất rõ ràng như vậy. Thế nhưng khi tới trước mặt mới biết được bên trong xen lẫn công kích linh hồn. Cho dù kịp ra tay ngăn cản cũng đã chậm một bước.

Sưu.

Hai đạo công kích linh hồn của Lục Lâm Thiên cũng không đánh tới mà lập tức thu liễm. Khóe miệng hắn nở nụ cười. Trong hơn hai mươi năm nay, rốt cuộc hắn đã chính thức dung hợp linh vũ. Mượn cơ hội dung hợp thuộc tính, sáng tạo ra một hình dáng sơ khai của một bộ vũ kỹ. Đương nhiên hiện tại vẫn khó có thể công nhận là một bộ vũ kỹ hoàn chỉnh.

Advertisement

Đối với việc linh vũ dung hợp, đặt biệt là dung hợp hoàn mỹ giữa công kích linh hồn cùng với công kích vật chất, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ thỏa mãn. Vốn hắn đã có thể liên tục đánh ra vũ kỹ cùng linh kỹ, thế nhưng cũng không có thể hòa tan vào làm một thể như hiện tại.

Công kích vật chất ẩn chứa công kích linh hồn. Công kích linh hồn cũng có thể ẩn chứa công kích vật chất. Mặc kệ đối thủ am hiểu loại công kích nào, chung quy vẫn sẽ chịu thiệt thòi. Công kích vật chất dung hợp hoàn mỹ cùng công kích linh hồn, khiến cho công kích của Lục Lâm Thiên cực kỳ quỷ dị.

- Ca ca, bên trong vũ kỹ dung hợp linh hồn công kích, quả thực vô cùng lợi hại. Đây là vũ kỹ gì?

Lục Tâm Đồng kinh ngạc. Bản thân nàng có tu vi Linh Tôn ngũ trọng, thế nhưng trước mặt ca ca lại bó tay bó chân, căn bản khó có thể chống lại.

- Đây không phải là vũ kỹ, mà là một loại công kích do ta dung hợp thuộc tính cùng với công kích linh hồn. Chỉ có một chút thành tựu mà thôi, cũng không có hình thức công kích cố định. Xem như tùy tâm sở dục, về sau gọi là Linh Vũ quyết đi.

Lục Lâm Thiên nói. Công kích vật chất dung hợp với công kích linh hồn thành một thể, quan trọng nhất là công kích không có hình dánh cố định, hoàn toàn là tùy tâm sở dụng, đây cũng là lời dẫn đạo khi trước của Địa Tôn.

- Linh Vũ quyết thật lợi hại, công kích thuộc tính tăng thêm công kích linh hồn, cực kỳ quỷ dị. Linh Vũ song tu quả nhiên đáng sợ.

Bạch Linh khẽ nói, vừa rồi nghe thấy động tĩnh nàng cũng dừng tu luyện. Công kích quỷ dị kia cũng không phải hoàn toàn không có cách nào chống lại. Thế nhưng đã mất đi tiên cơ, nếu như chính thức đối diện nàng cũng bó chân bó tay.

- Thực lực của nàng dường như đã tiến bộ vô cùng lớn, chúc mừng nàng.

Lục Lâm Thiên nói, vừa rồi công kích của Bạch Linh có thể trực tiếp xuyên qua không gian thuộc tính thổ của hắn, không gian thuộc tính tuy rằng tạo thành ảnh hưởng với nàng, thế nhưng cũng không thể hoàn toàn vây khốn nàng.

Lục Lâm Thiên phỏng đoán, tu vi của Bạch Linh hiện tại đã đạt tới bát giai hậu kỳ đỉnh. Tương đương với Tôn cấp bát trọng trong nhân loại. Sau khi đột phá trong mật địa của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc, tăng thêm hai mươi mấy năm nay, bây giờ có tu vi như vậy coi như nàng đã chính thức đặt chân vào hàng ngũ siêu cấp cường giả trong đại lục.

Mắt nhìn nữ tử tuyệt mỹ mặc y phục màu trắng trước mắt, Lục Lâm Thiên không tự chủ được mà nhớ tới một màn trong Hỏa Long đỉnh, thân thể hấp dẫn tự nhiên kia tuyệt đối là kiệt tác hoàn mỹ.

- Thực lực có mạnh hơn nữa cũng vẫn kém ngươi.

Đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh nhìn qua Lục Lâm Thiên. Vừa rồi chỉ qua một chiêu Bạch Linh đã không khó nhận ra trong hai mươi mấy năm này tu vi của Lục Lâm Thiên không tiến bộ. Thế nhưng trên phương diện lĩnh ngộ đã có sự tiến bộ về chất. Thực lực bây giờ của nàng nếu như thực sự động thủ, sợ rằng người chịu thiệt chính là nàng.

Về phần thời gian hai mươi năm ở bên trong này cũng không có ảnh hưởng với nàng. Dù sao nàng đã ở bên trong Vân Dương Tông hơn sáu nghìn năm cho nên thời gian hai mươi năm đối với nàng không có một chút cảm giác nào.

Thế nhưng hơn hai mươi năm nay đối với đám người Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng mà nói. Mặc dù đã lĩnh ngộ cùng bế quan, thế nhưng thời gian hơn hai mươi năm cũng quá dài. Khá tốt mọi người đều biết bên ngoài chỉ có hơn một năm mà thôi.

- Chưởng môn.

- Chủ nhân.

Động tĩnh này khiến cho đám người Thiên Độc Yêu Long, Phi Thiên Ngô Công, Mặc Lang dừng tu luyện.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua mọi người, tu vi của tất cả đều có không ít tiến bộ, chỉ có tu vi của Mặc Lang dừng lại ở thất giai hậu kỳ đỉnh phong, không có cách nào đột phá bát giai.

- Ca ca, thời gian không phải Tiểu Long sẽ xuất hiện chuyện gì ngoài ý muốn đó chứ?

Lục Tâm Đồng do dự một chút rồi hỏi Lục Lâm Thiên.

- Có lẽ sẽ không có chuyện gì.

Lục Lâm Thiên nói, tính toán thời gian thì Tiểu Long đã ở trong mật địa truyền thừa của Huyền Vũ nhất tộc hơn một năm, chính xác là một năm bốn tháng.

- Lão đại, mọi người có thể đi ra được rồi.

Cơ hồ ngay khi Lục Lâm Thiên nói xong, thanh âm của Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lập tức vui vẻ, nói với mọi người:

- Tiểu Long thoát khốn rồi, chúng ta có thể ra ngoài.

- Tiểu Long không có việc gì là tốt rồi.

Lục Tâm Đồng thở dài một hơi, rốt cuộc cũng có thể đi ra ngoài.

Ngoài Thiên Trụ giới, mọi người bước tới một không gian màu lam.

- Năng lượng thuộc tính thủy thật nồng đậm.

Lục Lâm Thiên bước vào không gian màu lam, thân ảnh Tiểu Long cũng xuất hiện bên trong không gian. Thân thể dường như càng thêm cường tráng, thành thục hơn một chút, có hình dáng của một thiếu niên mười sáu mười bảy tuổi. Dưới mái tóc màu vàng chính là khí tức hoàng giả, ánh mắt khiến cho ngay cả Lục Lâm Thiên lúc này cũng không nhìn thấu. Nhìn thấy mọi người Tiểu Long lập tức tiến lên.

- Tiểu Long, ngươi không sao chứ?

Lục Tâm Đồng đi tới bên cạnh Tiểu Long, nhìn thấy Tiểu Long bình yên vô sự nàng lập tức vui vẻ. Hai người từ nhỏ đã lớn lên với nhau, cảm tình không kém tỷ đệ, huynh muội là bao.

Chương 2295: Rời khỏi mật địa (2)

Tiểu Long lắc đầu cười, nhìn mọi người, bước nhanh tới trước mặt Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Lão đại, Bạch Linh tỷ, đại trùng tử, mọi người không sao chứ?

- Không có việc gì. Tu vi còn có chút tiến bộ a.

Thiên Độc Yêu Long nói.

- Lại đột phá sao?

Lục Lâm Thiên cảm nhận khí tức trên người Tiểu Long, người khác khó có thể nhìn ra, thế nhưng không thể tránh khỏi sự dò xét của Lục Lâm Thiên. Khí tức trên người Lục Lâm Thiên không khó mà phát giác ra được.

Điều khiến cho Lục Lâm Thiên nghi hoặc nhất chính là trên người Tiểu Long lúc này có một cỗ khí tức như ẩn như hiện. Cỗ khí tức này rất là quỷ dị, giống như trong lúc vô hình có thể làm ảnh hưởng tới một loại năng lượng nào đó trong thiên địa. Lục Lâm Thiên có cảm giác dưới cỗ khí tức này ngay cả bản thân hắn cũng bị ảnh hưởng.

- Đúng vậy, bên trong này đệ đã nhận được một ít cơ duyên, thực lực cũng tiến bộ một chút.

Tiểu Long gật đầu nói.

- Chẳng lẽ hiện tại chúng ta đều đang ở trong mật địa truyền thừa của Huyền Vũ nhất tộc sao?

Advertisement

Bạch Linh nói.

Khóe miệng Tiểu Long nhếch lên, cười nói:

- Đương nhiên, hiện tại chúng ta còn ở trong Huyền Vũ điện.

- Tiểu Long, sao...

Lục Lâm Thiên vốn nghi hoặc vì sao lúc này nhóm người bọn hắn lại không bị uy áp. Lời còn chưa dứt, Tiểu Long mỉm cười nói:

- Lão đại, nơi này chính là thánh địa truyền thừa của Huyền Vũ nhất tộc. Bên trong có cấm chế do tiền bối của Huyền Vũ nhất tộc liên thủ bố trí. Người không có huyết mạch của Huyền Vũ tộc lập tức bị áp chế tới chết. Thế nhưng hiện tại Huyền Vũ điện đã bị đệ khống chế, cho nên một khi ở cạnh đệ, mọi người sẽ không có việc gì.

- Tiểu Long, ngươi nói ngươi khống chế nơi này sao?

Advertisement

Thiên Độc Yêu Long trợn mắt, có chút hứng thú hỏi Tiểu Long.

- Đúng vậy.

Tiểu Long gật đầu nói:

- Ta nhận được một chút cơ duyên, bây giờ ta có thể hoàn toàn khống chế Huyền Vũ điện này.

- Vì sao chúng ta ở bên trong đám người bọn chúng lại không đuổi theo?

Lục Tâm Đồng có chú nghi hoặc hỏi.

- Trong Huyền Vũ điện này mỗi một lần chỉ có một người tiến vào tiếp nhận truyền thừa, hiện tại bọn họ rất muốn tiến vào. Chỉ tiếc cho dù là ai cũng không tiến vào được.

Tiểu Long giải thích, lúc nà mọi người mới hiểu được.

- Con mẹ nó, chúng ta phải nghĩ biện pháp báo thù mới được. Lúc trước bị đám người kia đuổi theo quả thực vô cùng uất ức.

Thiên Độc Yêu Long nói, ban đầu ở trong Huyền Vũ nhất tộc hắn hoàn toàn không có cách nào chống lại. Chỉ bằng cỗ Yêu Hoàng khí kia cũng đã khiến cho hắn không thể chống lại.

- Đúng là nên báo thù. Ta đã lưu thủ với đám rùa đen kia, thế nhưng bọn họ lại quá đáng như vậy.

Hoàng bào trên người Tiểu Long run lên, trong ánh mắt thâm thúy có hàn ý tràn ra.

- Tiểu Long, đệ định làm thế nào?

Nhìn Tiểu Long, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận rõ ràng được sự tức giận trong lòng của Tiểu Long lúc này.

Tiểu Long cắn răng, quát khẽ một tiếng:

- Xông ra.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Tiểu Long, tay phải đặt lên vai Tiểu Long, hàn ý trong mắt hiện lên, nói:

- Vậy là tốt rồi, lần này phải náo tận trời. Huyền Vũ nhất tộc đã làm như vậy thì lần này ta cũng không lưu tình.

Âm ầm.

Hạp cốc hình rùa lần nữa rung động, trên vách núi dựng đứng thi thoảng có đá vụng rơi xuống.

- Là Tiểu Long kia muốn đi ra sao?

- Một năm bốn tháng mười chín ngày, cũng nên xuất hiện rồi.

- Thời gian dài như vậy hẳn đã chiếm được không ít chỗ tốt. Nghe nói trước khi Tiểu Long kia đi vào Huyền Vũ điện đã có Yêu Hoàng khí Thiên cấp.

Phanh Phanh.

Trên các ngọn núi chung quanh sơn mạch có không ít ánh mắt nhìn về phía hạp cốc.

Ánh mắt không ít hộ pháp lóe lên bất định, trong lòng khẩn trương. Đại hộ pháp bắt bọn họ ở đây trông chừng, hoàn toàn là làm khổ sai a. Cho dù Tiểu Long có đi ra thật, bọn họ cũng tự biết bản thân mình không thể chống lại.

- Ta cũng không tin ngươi không đi ra.

Tại một ngọn núi gần đó, Đại hộ pháp được mười một hộ pháp bát giai hộ tống đứng quanh. Thời gian hơn một năm này đối với đám người bọn họ thì thương thế khi trước chỉ khôi phục được bảy tám phần mà thôi.

- Đại hộ pháp, Tiểu Long kia ở trong Huyền Vũ điện trong thời gian dài như vậy, sợ rằng đạt được không ít chỗ tốt.

Một hộ pháp mặt trường bào màu trắng có tu vi bát giai sơ kỳ nói với Đại hộ pháp.

- Đạt được chỗ tốt thì thế nào? Cũng chỉ là một đầu nghiệt súc huyết mạch không tinh khiết mà thôi. Đến lúc đó nhất định sẽ bị trong tộc xử quyết.

Đại hộ pháp lạnh nhạt nói, vốn hắn cực kỳ phản đối về sự tồn tại của Tiểu Long, tăng thêm khi trước bị Tiểu Long chà đạp cho nên trong lòng càng thêm tức giận.

Ầm ầm.

Đại hộ pháp còn chưa nói hết, hạp cốc trước mặt mọi người lần nữa run lên. Gợn sóng trong không gian chung quanh hạp cốc lóe lên, một con đường xuất hiện giữa gợn sóng, khí tức khiến cho người ta rung động lan tràn ra chung quanh.

Dưới ánh mắt của tất cả mọi người, mấy đạo thân ảnh tức thì lóe lên rồi đi ra. Mà người đi đầu chính là một thiếu niên mặc hoàng bào, chính là người mà cơ hồ tất cả tộc nhân Huyền Vũ hoàng tộc chờ mong nhất. Trong lòng mọi người run lên, hô hấp trở nên dồn dập.

- Là bọn họ đi ra.

- Mau nhìn, đó là Tiểu Long, trên người có Yêu hoàng khí Thiên cấp của bổn tộc. Là Tiểu Long đi ra.

- Tiểu Long không có việc gì. Nhân loại kia cũng vậy, không ngờ hắn có thể đi vào thánh địa của tộc ta.

Mắt nhìn mấy đạo thân ảnh đang lăng không đứng trên không trung, vô số thân ảnh xung quanh hạp cốc bắt đầu sôi trào. Bọn họ chờ đợi lâu như vậy rốt cuộc Tiểu Long cũng xuất hiện.

- Rốt cuộc cũng đi ra sao?

Thân thể Đại hộ pháp rung lên, hàn ý trong mắt tràn ra, miệng quát:

- Bắt đầu nghiệt súc kia cho ta.

Sưu Sưu.

Sau lưng Đại hộ pháp, mười một hộ pháp kia có chút sợ hãi, thế nhưng cũng chỉ có thể nghe lệnh, từng đạo thân ảnh theo Đại hộ pháp bay lên trời, lơ lửng trên không trung. Đem đám người Tiểu Long, Lục Lâm Thiên, Bạch Linh vây quanh.

Mười hai người có tu vi bát giai, khí tức tràn ra, cả không trung lập tức run lên. Từng đạo khí tức mạnh mẽ tập trung vào đám người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long.

- Nghiệt súc. Để xem lần này ngươi còn chạy đi đâu. Tự tiện tiến vào thánh địa bổn tộc, lại thêm một tội. Nếu không xử trí ngươi, tộc quy để vào đâu?

Đại hộ pháp lạnh lùng nhìn Tiểu Long, thế nhưng cũng không dám nhìn thẳng vào mắt Tiểu Long. Hắn biết bằng vào thực lực của mình không làm gì được Tiểu Long. Hắn dám tiến lên là bởi vì sau lưng hắn còn có đông đảo trưởng lão, vừa rồi hắn cũng đã âm thầm thông tri các trưởng lão tới đây.

Tiểu Long, Lục Lâm Thiên nhìn nhau, trong mắt tràn ra hàn ý.

- Chẳng lẽ các ngươi muốn xử trí ngươi thật sao?

Tiểu Long nhìn Đại hộ pháp, miệng nở nụ cười. Trong nụ cười tràn ngập hàn ý, có chút bất đắc dĩ.

- Xúc phạm tộc quy thì phải bị nghiêm trị. Ngươi trốn không thoát đâu.

Đại hộ pháp bị Tiểu Long nhìn, trong lòng run lên, tuy rằng tức giận thế nhưng nhìn thấy ánh mắt của Tiểu Long, trong lòng hắn không khỏi run rẩy.

Chương 2296: Đoạn tuyệt quan hệ

- Cha ta cũng bị các ngươi xử trí như vậy sao?

Tiểu Long tiếp tục cười?

- Nhị hoàng phạm phải tộc quy, đương nhiên cũng bị xử phạt.

Trong lòng Đại hộ pháp lúc này bắt đầu cảm thấy lạnh lẽo, cắn răng nói.

- Vốn cùng một tộc, thế nhưng còn không bằng người ngoài. Ha ha.

Tiểu Long cười lớn, tiếng cười xuyên thấu không gian, vô cùng bất đắc dĩ. Hai mắt ướt át, có hai giọt nước mắt từ trên chảy xuống rồi nhỏ xuống mặt đất phía dưới.

Tí tách.

Nước mắt rơi xuống, tiếng cười của Tiểu Long đột nhiên chấm dứt. Hàn ý trong mắt bắn ra, ngẩng đầu nhìn không trung, Tiểu Long hét lớn một tiếng:

- Tất cả tộc nhân Huyền Vũ nhất tộc nghe rõ cho ta, còn có đám lão gia hỏa đang ẩn dấu kia, ta biết rõ các ngươi đang âm thầm dò xét, thế nhưng các ngươi nghe rõ đây. Từ hôm nay trở đi, Tiểu Long ta cùng với Huyền Vũ nhất tộc đoạn tuyệt quan hệ. Từ nay về sau ta sẽ không lưu tình với Huyền Vũ nhất tộc, nhớ kỹ, đây là các ngươi ép ta.

Advertisement

Thanh âm vang dội như sấm rền quanh quẩn trên không trung. Thanh âm lọt vào tai khiến cho trong lòng mọi người không khỏi run lên. Trong thanh âm này tràn ngập hàn ý, hàn ý tới tận xương tủy.

Lục Lâm Thiên nhìn phía trước, hàn ý trong mắt bắn ra. Vốn hắn còn tưởng rằng Huyền Vũ nhất tộc cho dù có như thế nào thì cũng không làm khó Tiểu Long quá, thế nhưng lại đuổi theo không bỏ. Đã như vậy thì bọn hắn phải phản kháng, Huyền Vũ hoàng tộc, không thể động vào sao? Ngày hôm nay hắn nhất định phải động vào.

- Làm càn.

Đại hộ pháp cắn răng lạnh lùng quát:

- Bắt đầu nghiệt súc này cho ta.

Âm ầm.

Advertisement

Không gian run rẩy, yêu nguyên trên người mười hai người kia tràn ra, khí tức tràn ngập không gian khiến cho không gian vặn vẹo. Mười một hộ pháp bát giai kia vốn không muốn đối phó với Tiểu Long. Chuyện lần trước đã khiến cho bọn họ nghĩ mà sợ, thế nhưng mệnh lệnh của Đại hộ pháp bọn họ lại không thể không nghe theo.

- Lão đại, toàn bộ cứ giao cho đệ.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên còn chưa động, thanh âm của Tiểu Long đã vang lên trong đầu hắn.

- Ta ở đây, để xem có kẻ nào dám tiến lên.

Tiểu Long bước một bước qua không gian, lăng không đứng thẳng, lạnh nhạt nói một tiếng. Hàn ý trong mắt bắn ra. Hàn ý này khiến cho người ta có cảm giác đang ở trong hầm băng. Yêu nguyên trên người cũng không thể ngăn cản cỗ hàn ý này, hàn ý khiến cho linh hồn mọi người chung quanh run rẩy.

- Còn không lên cho ta? Muốn bị xử phạt sao?

Nhìn thấy đám người này không dám tiến lên trước, Đại hộ pháp quát to.

Sưu Sưu.

Mười một người này rơi vào đường cùng, không thể không tiến lên. Yêu nguyên tràn ra, mười một đạo thân ảnh tựa như lưu quang, thân thể mang theo kình khí xé rách không gian bắn về phía trước, mục tiêu chính là Tiểu Long. Mười một người này từ bốn phương tám hướng bao vây Tiểu Long, từng đạo quang trụ bằng yêu nguyên đan xen vào nhau, đồng thời đánh về phía Tiểu Long.

Yêu nguyên phô thiên cái địa tràn ngập, thanh thế mênh mông cuồn cuộn khiến cho đám người đang vây xem chung quanh run rẩy.

- Dòng chính Huyền Vũ, mười một bát giai, ở trước mặt ta chỉ là phế vật mà thôi.

Thanh âm của Tiểu Long vừa dứt, hàn ý trong đôi mắt đen kịt kia càng đậm, năng lượng thiên địa cuồn cuộn. Tiếp đó, thân thể Tiểu Long hóa thành tàn ảnh, tàn ảnh nhanh như thiểm điện bắn về phía trước.

- Ha ha, dòng chính Huyền Vũ chỉ là phế vật mà thôi, cút xuống dưới cho ta.

Tiếng quát quanh quẩn trên không trung. Trong vòng vây của mười một người này, hai tay Tiểu Long mang theo từng đạo quang trụ khổng lồ đánh về phía trước.

Ầm ầm.

Cơ hồ tất cả công kích trong nháy mắt va chạm, năng lượng cường hãn rung động, trực tiếp khiến cho không gian chung quanh nổ tung. Từng ngọn núi trong sơn mạch chung quanh bị san bằng.

Thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm rền quanh quẩn trên không, kình khí ngập trời khuếch tán.

Phanh! Phanh! Phanh!

Mười hai thanh âm trầm thấp vang lên, thân thể mười một người kia trực tiếp bị đánh bay.

Phốc. Phốc.

Thân hình còn ở trên không trung nhưng mười một người này ngay lập tức phun ra máu tươi, thân thể sau đó hung hăng rơi xuống mặt đất, đập vào sơn mạch, hạp cốc, vách núi.

Kình khí chung quanh trong nháy mắt biến mất, chung quanh đột nhiên yên tĩnh. Vô số ánh mắt rung động, dưới một chiêu không ngờ mười một hộ pháp bát giai lại bị Tiểu Long đánh bay.

- Đây là dòng chính Huyền Vũ sao? Tất cả các ngươi mở to mắt ra nhìn cho ta. Dòng chính Huyền Vũ các ngươi ở trước mặt ta chỉ là phế vật mà thôi.

Tiểu Long lạnh lùng nói, trong thanh âm tràn ngập hàn ý.

- Làm càn.

Đại hộ pháp rung động, kinh hãi. Khi trước thực lực của đầu nghiệt súc này còn chưa mạnh như hiện tại a. Bên trong mười một hộ pháp bát giai có hai bát giai trung kỳ, còn có một người là bát giai trung kỳ đỉnh phong, không ngờ lại không chịu nổi một kích của Tiểu Long.

- Lão ô quy, ngươi cho rằng chỉ bằng vào ngươi là có thể đối phó với ta sao? Lần trước ta đã lưu tình với ngươi, nể mặt cha ta nên ta mới nhẹ tay với ngươi. Lần này, mặt mũi của cha ta đã bị ngươi đạp đổ hết.

Khi thanh âm vừa dứt, thân ảnh Tiểu Long đã xuất hiện trước người Đại hộ pháp.

Ngao.

Đại hộ pháp hoảng hốt, lập tức hóa thành bản thể khổng lồ, cặp mắt to lớn nhìn Tiểu Long, thân thể khổng lồ lay động.

Ánh mắt Tiểu Long khẽ đổi, hàn ý lập lòe, thủ ấn trong tay biến hóa, một đạo quang mang quỷ dị lập tức tràn ra. Quang mang lập tức bao phủ người Đại hộ pháp.

Ngao.

Lục Lâm Thiên chắp tay đứng gần đó, cùng với hai người Bạch Linh, Lục Tâm Đồng nhìn nhau. Thực lực của Tiểu Long bây giờ không ngờ lại mạnh tới tình trạng như vậy. Đặc biệt là quang mang quỷ dị này khiến cho ngay cả Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy run sợ. Có lẽ Tiểu Long ở bên trong Huyền Vũ điện đã nhận được chỗ tốt vô cùng lớn.

- Lão rùa già, tới phiên ngươi. Yêu Hoàng khí Địa cấp ở trước mặt ta chỉ là phế vật mà thôi.

Thanh âm Tiểu Long vừa dứt, thân thể lập tức xẹt qua không gian, không có một chút trở ngại nào đánh vào cái mai rùa lớn trên bản thể của Đại hộ pháp. Đại hộ pháp sợ hãi, muốn giãy dụa thế nhưng lại không có cách nào thoát khỏi sự bao phủ của quang mang.

- Không phải ngươi muốn xử trí ta sao?

Thanh âm Tiểu Long vừa dứt, một đạo quyền ấn mang theo hỏa diễm màu vàng đột nhiên được đánh ra. Trước quyền ấn, không gian xuất hiện quang mang đen kịt, giống như một cái hắc động. Trong nháy mắt hung hăng đánh vào phía trên mai rùa của Đại hộ pháp.

Phanh.

Quyền ấn đánh xuống, một cỗ lực lượng mạnh mẽ trực tiếp trút xuống. Phía trên mai rùa của Đại hộ pháp lập tức có vết rạn nứt xuất hiện. Ngay cả Đại hộ pháp bát giai hậu kỳ cũng không thể chống lại một quyền này của Tiểu Long.

Phốc Phốc.

Đại hộ pháp bị trọng thương, miệng phun ra một ngụm máu.

Phanh.

- Không phải ngươi gọi ta là nghiệt súc sao?

Tiểu Long lần nữa lên tiếng, lại nện xuống một quyền.

Chương 2297: Ai dám đi lên? (1)

Phanh.

- Không phải ngươi nói ta xúc phạm tộc quy sao?

Phanh.

- Không phải ngươi là dòng chính Huyền Vũ sao?

Phanh.

- Quyền này là ta thay cha ta đánh ngươi.

Hàn ý trong mắt Tiểu Long ngập trời, mỗi một quyền đánh xuống thì Đại hộ pháp lại phun ra một ngụm máu. Khi đánh xuống một quyền cuối cùng, bên trong máu tươi đã lẫn lộn một chút nội tạng vụn nát.

- Không phải tất cả mọi người đều nói lực phòng ngự của Huyền Vũ nhất tộc là thiên hạ vô địch sao? Phế vật!

Phanh.

Tiểu Long lần nữa đánh xuống một quyền. Lực lượng mạnh mẽ trút xuống khiến cho mai rùa trên lưng Đại hộ pháp gần như bị nghiền nát, trên mai rùa, hư ảnh quy xà tương giao đã sớm bị phá hủy. Từng vết nứt xuất hiện, máu tươi tràn ra, tạo thành một cơn mưa máu dưới không trung.

Advertisement

Ngao.

Đại hộ pháp kêu lên thảm thiết, thế nhưng lại không thể giãy dụa. Giờ phút này hắn mới cảm nhận được sự đáng sợ của Tiểu Long, bắt đầu kiêng kỵ thật sâu. Lục phủ ngũ tạng trên có lẽ đã bị nghiền nát gần hết rồi.

Cả không trung hoàn toàn yên tĩnh, mấy trăm người của hộ pháp đoàn lơ lửng trên không trung, thế nhưng lại không có ai dám tiến lên nửa bước.

Phía xa xa, vô số người nhìn chăm chú vào cảnh này không khỏi hít sâu một hơi nhìn vào cảnh tượng rung động trước mắt. Đại hộ pháp không ngờ lại giống như con sâu cái kiến, không có lực hoàn thủ.

- Lão rùa già, không phải ngươi muốn đối phó với ta sao? Sao lại bất động như vậy?

Chân Tiểu Long đạp mạnh một cái, yêu nguyên trong tay tuôn ra ngưng tụ thành một đạo trảo ấn, trực tiếp chụp vào cổ của Đại hộ pháp. Trảo ấn đánh xuống, không gian vặn vẹo.

- Dừng tay, Tiểu Long, mau dừng tay.

Advertisement

Hai đạo thân ảnh lăng không nhảy ra, một nam một nữ. Hai người này chính là Huyền Kính cùng Huyền Doanh. Hai người xuất hiện, nhìn cảnh tượng chung quanh, bốn mắt không khỏi nhìn nhau.

- Ha ha, sao ta phải dừng tay? Các người không thấy bọn họ động thủ với ta trước sao?

Tiểu Long nhìn hai người, cười lạnh nói.

- Tiểu Long, Đại hộ pháp chính là trưởng lão trong tộc, dù sao cũng là Đại hộ pháp đồng tộc của ngươi.

Thân ảnh mềm mại của Huyền Doanh tiến lên một bước, nhìn Đại trưởng lão đang suy yếu, lập tức nói với Tiểu Long.

- Đồng tộc sao? Nực cười, lúc các ngươi đối phó với ta, các người có nhớ ta cũng là một thành viên trong tộc sao? Các người luôn miệng nói ta là nghiệt chủng, nghiệt súc. Hiện tại người các ngươi rơi vào trong tay ta, các ngươi lập tức nói là đồng tộc. Chẳng lẽ các ngươi không nghe thấy, ta đã nói cắt đứt quan hệ với Huyền Vũ nhất tộc sao?

Tiểu Long lạnh nhạt nói, hai mắt đỏ rực, trong mắt tràn ngập sự giận dữ.

Sắc mặt Huyền Kình, Huyền Doanh biến đổi, không phản bác được. Huyền Kình biến sắc, trường bào trên người tung bay, nói:

- Tiểu Long, chuyện của ngươi dù sao cũng liên quan tới tộc quy. Đến lúc đó trong tộc sẽ có sắp xếp.

- Tộc quy? Ta quả thực muốn biết một chút, nếu dựa theo tộc quy thì ta sẽ thế nào.

Trảo ấn của Tiểu Long nắm lấy cổ Đại hộ pháp, ánh mắt mang theo sự giận dữ nhìn vào hai người Huyền Doanh cùng Huyền Kình.

Huyền Doanh do dự một lát rồi nói:

- Dựa theo tộc quy, ngươi không nên xuất hiện, cho nên...

- Cho nên ta phải bị tộc quy của các ngươi xử tử đúng không?

Tiểu Long ngắt lời Huyền Doanh nói.

- Đúng là như vậy, nhưng mà...

Huyền Doanh vội vàng giải thích.

- Ta muốn biết nếu như ta giết lão rùa già này thì sẽ như thế nào.

Tiểu Long không để ý tới Huyền Doanh mà lạnh nhạt hỏi.

- Nếu như người ngoài giết chết Đại hộ pháp, Huyền Vũ Hoàng tộc nhất định sẽ khiến cho hắn thành tro bụi, trực tiếp diệt tộc.

Huyền Doanh cắn môi, nhìn Tiểu Long nói:

- Tiểu Long, thả Đại hộ pháp ra. Ta dùng thân phận công chúa

Huyền Vũ Hoàng tộc đảm bảo với ngươi, chuyện này sẽ bỏ qua, các ngươi có thể bình yên rời đi.

- Nghiệt súc, mau thả ta. Bằng không cả Huyền Vũ Hoàng tộc sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Đại hộ pháp giãy dụa, máu tươi không biết là từ trong miệng chảy ra, hay là bị Tiểu Long nắm cổ chảy ra. Khí huyết cuồn cuộn không ngớt.

- Lão rùa già, tới lúc này ngươi còn dám uy hiếp ta?

Hàn ý trong mắt Tiểu Long lóe lên, một cỗ sát ý không thèm che dấu bắn ra.

- Tiểu Long, không nên.

Huyền Doanh khẽ quát lên.

Sưu.

Sắc mặt Huyền Kình đại biến, thân thể lập tức lao thẳng về phía Tiểu Long. Đồng thời, cùng lúc đó thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng biến mất tại chỗ.

- Giết lão rùa già này thì thế nào.

Thanh âm của Tiểu Long vừa dứt, trảo ấn trong tay lập tức siết lại, quang mang dưới chân lóe lên, dẫm vào phía trên mai rùa bị nghiền nát của Đại hộ pháp.

Phanh Phanh.

Cùng một thời gian, cổ Đại hộ pháp trực tiếp bị bóp nát thành hai đoạn. Máu tươi chảy xuống, trong nháy mắt cái mai rùa cực lớn cũng bị chia năm xẻ bảy, thân thể tan thành từng mảnh, hóa thành huyết vụ rơi xuống phía dưới.

Đại hộ pháp có nằm mơ cũng không ngờ tới Tiểu Long lại có can đảm giết hắn, lại giết hắn trước mặt đông đảo tộc nhân Huyền Vũ hoàng tộc. Nếu sớm biết như vậy có lẽ lúc trước hắn cũng không hung hăng càn quấy như thế, chỉ tiếc lúc này có hối hận cũng đã không kịp.

- Trời, Đại hộ pháp chết rồi.

- Không ngờ hắn lại có can đảm giết Đại hộ pháp.

Trong sát na, cả không gian giống như đình trệ, tất cả mọi người đều nghẹn họng nhìn trân trối, dường như còn chưa tin được vào mắt mình.

Sưu.

Thân ảnh Huyền Kình trong nháy mắt bắn tới, một đạo trảo ấn trong tay bắn về phía Tiểu Long.

- Lui về.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng đồng thời xuất hiện, quang mang lóe lên, trên nắm tay có một đạo hư ảnh kim long bắn ra.

Ngao.

Hai lực lượng va chạm, quang mang mạnh mẽ bắn ra, Lục Lâm Thiên cùng Huyền Kình đồng thời lùi về phía sau.

Cùng lúc đó, trong không trung có từng đạo thân ảnh đáp xuống, thanh âm xé gió trầm thấp. Người tuy rằng còn chưa tới, thế nhưng khí tức đã khiến cho thân thể tất cả mọi người căng cứng.

- Rốt cuộc cũng không nhịn được mà xuất hiện rồi sao?

Thân thể Lục Lâm Thiên lảo đảo lùi lại, ánh mắt khẽ đổi. Thân ảnh lóe lên, xuất hiện bên cạnh người Tiểu Long.

Không gian phía trước nhoáng lên, trong nháy mắt có từng đạo khí tức mênh mông từ trong gợn sóng tuôn ra. Tức thì, năng lượng trong thiên địa bị ảnh hưởng, hơn mười đạo thân ảnh xuất hiện giữa không trung.

- Là tộc trưởng cùng các vị trưởng lão.

Giữa không trung, vô số ánh mắt đều sôi trào. Tộc trưởng cùng các vị trưởng lão rốt cuộc cũng đã đến. Tiểu Long này đã làm kinh động tới tộc trưởng cùng các trưởng lão. Ai cũng hiểu rõ, một khi tộc trưởng cùng các trưởng lão tới, tình hình sẽ không giống như trước nữa.

Khi đó tình hình sẽ rất căng thẳng, áp lực lập tức bao phủ không gian, mọi người cùng chờ đợi.

Giờ phút này, hơn mười ánh mắt nhìn về phía trước. Bọn họ nhanh chóng chạy đến đây, thế nhưng lại chậm một bước. Lúc này thân thể Đại hộ pháp đã hóa thành huyết vụ rơi xuống phía dưới. Một cường giả bát giai hậu kỳ trong tộc cứ như vậy mà bị đánh chết. Lại bị đánh chết ngay trong tộc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn về phía trước. Trước mặt hắn lúc này tổng cộng có bốn mươi đạo thân ảnh đồng thời

xuất hiện trong không trung. Tức thì từng đạo khí tức hùng hồn khuếch tán khiến cho phiến thiên địa này rung chuyển.

Chương 2298: Ai dám đi lên? (2)

- Thật mạnh mẽ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm thầm trầm xuống, bốn mươi đạo thân ảnh này đứng đó, trên người tỏa ra khí tức cường hãn, trực tiếp khiến cho năng lượng trong thiên địa biến hóa. Hiển nhiên những người này đều là cường giả chính thức của Huyền Vũ nhất tộc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chỉ tùy ý quét qua mọi người rồi nhìn vào thân ảnh dẫn đầu. Người này mặt một bộ trường bào màu xanh, bộ dáng là một trung niên, thân thể to lớn mà cao ngạo, ngũ quan góc cạnh. Đôi mắt màu đen sáng sủa giống như có thể đem cả không trung bao quát. Tuy rằng lăng không bình tĩnh đứng đó, thế nhưng trên người lại tỏa ra một cỗ khí tức hoàng giả, bễ nghễ thiên hạ không thể che dấu.

Nhíu mày, Lục Lâm Thiên chỉ cần liếc nhìn là cũng có thể nhìn ra được người trung niên mặc trường bào màu xanh này chính là tộc trưởng Huyền Vũ nhất tộc. Tu vi của người này hắn không có cách nào nhìn ra được. Thế nhưng khí tức không thể nghi ngờ, tuyệt đối mạnh hơn hai người Huyền Doanh cùng Huyền Kình.

Khi ánh mắt Lục Lâm Thiên dừng lại trên người Huyền Cốt thì Huyền Cốt cũng đã nhận ra. Ánh mắt sau khi nhìn qua đống hỗn độn chung quanh lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt truyền ra một loại chấn động không rõ ràng.

Loại chấn động này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút thất thần.

Ông.

Một tiếng nổ mạnh giống như tiếng sấm vang lên trong đầu. Lúc này Lục Lâm Thiên mới phục hồi tinh thần lại, hắn cũng biết được trong nháy mắt vừa rồi hắn đã bị người nọ làm ảnh hưởng. Đồng thời trong lòng cũng vô cùng kinh hãi, bởi vì thực lực của người này không ngờ lại cường hãn tới tình trạng như vậy.

Advertisement

Sưu.

Quang mang từ trên kim đao màu vàng phóng ra, vừa rồi Huyền Cốt cũng tò mò về thực lực của Lục Lâm Thiên, nhân loại này tiến vào Huyền Vũ điện mà không có việc gì. Chỉ là hắn vừa mới dò xét, đạo linh hồn lực của hắn vừa mới đi vào trong đầu thì lập tức bị sụp đổ, cả thân thể run lên, thế nhưng chuyện này tất cả mọi người cũng không có ai phát giác ra.

- Nhân loại này có chút quỷ dị.

Ánh mắt Huyền Cốt khẽ đổi, nhìn qua Lục Lâm Thiên. Vừa rồi hắn có cảm giác trong đầu Lục Lâm Thiên có một cỗ khí tức quỷ dị nào đó. Dưới cỗ khí tức quỷ dị kia, ngay cả dùng thực lực như hắn bây giờ, thế nhưng linh hồn vẫn phải run rẩy.

- Phụ thân.

Advertisement

Huyền Doanh, Huyền Kình đi tới bên người Huyền Cốt. Ánh mắt Huyền Kình vẫn nhìn chăm chú vào trên người Lục Lâm Thiên.

- Bái kiến tộc trưởng, các vị trưởng lão.

Mọi người phía dưới hành lễ.

- Nghiệt súc, không ngờ ngươi lại dám làm càn trong tộc. Còn dám giết Đại hộ pháp, ngày hôm nay nhất định không thể tha cho ngươi.

Sắc mặt của tất cả trưởng lão cơ hồ đều khó coi, Đại hộ pháp bị giết ở ngay trong bổn tộc, phần mặt mũi này đã bị mất hết.

- Muốn giết ta thì cứ tiến lên. Ngày hôm nay các ngươi lên bao nhiêu thì ta sẽ thịt bấy nhiêu. Ta có chết cũng phải kéo theo các ngươi chôn cùng.

Tiểu Long nhìn đám người trước mặt, sát ý trong mắt không chút che dấu mà tuôn ra, hàn ý ngập trời.

Bị ánh mắt lạnh lẽo của Tiểu Long quét qua, phần đông trưởng lão không ngờ lại có cảm giác toàn thân lạnh lẽo.

Huyền Cốt nhìn về phía trước, ánh mắt nhìn vào Tiểu Long, thế nhưng trong mắt lại không có một chút chấn động nào.

- Ha ha, không dám đi lên sao? Không phải tất cả các ngươi đều cho rằng mình là dòng chính của Huyền Vũ nhất tộc sao?

Ánh mắt Tiểu Long quét qua mọi người rồi đột nhiên quát to:

- Ta là nghiệt súc thì các ngươi tính là gì? Ai dám đi lên tìm chết, có bản lĩnh thì tự mình tiến lên đi.

- Nghiệt súc, hung hăng càn quấy.

Một lão giả mặc áo lam rốt cuộc cũng không nhịn được, giận dữ tới tình trạng dẫn đầu ra tay. Yêu nguyên trên người tràn ra, thân thể lập tức bắn về phía trước.

Phanh.

Chỉ trong nháy mắt, lão giả áo lam này xuất hiện cách Tiểu Long nửa thước, bàn tay mạnh mẽ vung lên. Một tấm lụa màu lam câu dẫn năng lượng thuộc tính thủy xé rách không gian mang theo thanh âm bạo liệt, hung hăng đập về phía Tiểu Long.

Thực lực như vậy có thể nhận ra tu vi của lão giả này chính là bát giai hậu kỳ. Thế nhưng cũng giống như Đại hộ pháp kia, ra tay không chút lưu tình.

Phía dưới, vô số ánh mắt nhìn chăm chú vào hai người.

Giờ phút này Tiểu Long nhìn thấy thân ảnh đang đánh tới, trong mắt hiện lên hàn ý lạnh lẽo như băng, thân thể khẽ nhúc nhích.

Lúc này thân hình Lục Lâm Thiên đột nhiên nhảy ra, hàn ý trong mắt lóe lên, tay phải đột nhiên đánh tới. Trong lòng bàn tay có một đạo lưu quang màu tím hiện lên. Một cỗ khí tức hủy diệt mênh mông từ trong cơ thể hắn phô thiên cái địa tuôn ra.

- Muốn đối phó với Tiểu Long, trước tiên phải qua cửa ải của ta.

Tiếng quát vang lên, quang trụ trong tay Lục Lâm Thiên trực tiếp bắn ra.

Ầm ầm.

Thanh âm giống như tiếng sấm vang vọng. Từng đạo sấm sét giống như cự mãng màu tím tuôn ra. Những nơi sấm sét đi qua, không gian lập tức vặn vẹo.

Phanh.

Sấm sét cùng chưởng ấn lập tức va chạm với nhau. Không gian lập tức xuất hiện vô số động sâu. Vết nứt trong không gian bắn ra quang mang khiến cho tim mọi người đập nhanh.

Khục khục.

Trong nháy mắt này thân hình Lục Lâm Thiên bị đẩy lùi một chút. Mà thân hình lão giả áo lam kia cũng bị ngăn cản.

Bàn chân mạnh mẽ đạp hư không, sau ba bước Lục Lâm Thiên mới ổn định được thân hình, trong lòng có chút kinh ngạc. Tu vi của lão giả này cũng cực kỳ cường hãn, hắn mượn Tử Kim Huyền Lôi thế nhưng cũng không có cách nào làm gì được người này. Nhưng mà trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không quá kinh ngạc. Dùng thực lực bản thể của hắn hiện giờ thi triển Tử Kim Huyền Lôi quả thực không thể làm gì được yêu thú bát giai hậu kỳ, huống chi còn là Huyền Vũ nhất tộc.

- Hừ, không nghĩ tới ngay cả một nhân loại cũng định làm càn ở Huyền Vũ Hoàng tộc chúng ta.

Lão giả áo lam bị ngăn cản, người ra tay lại là một nhân loại khiến cho người này càng thêm giận dữ.

- Là ta làm càn hay là Huyền Vũ nhất tộc các ngươi ép người quá đáng?

Lục Lâm Thiên lăng không mà nói.

- Nhân loại hèn mọn, Linh Vũ song tu, vũ giả toàn hệ thì làm sao? Trước mặt Huyền Vũ Hoàng tộc chúng ta ngươi chỉ là con sâu cái kiến. Ngươi đã tới sai nơi rồi, hôm nay nhất định ngươi sẽ chết.

Hàn ý trong mắt lão giả áo lam bắn ra, chưa từng có một nhân loại nào dám hung hăng càn quấy trước mặt hắn như vậy.

- Ha ha, hay cho một Huyền Vũ Hoàng tộc.

Lục Lâm Thiên cười cười, ánh mắt âm trầm nhìn lão giả áo lam rồi nói:

- Vậy ngươi định một mình đối phó với ta hay là toàn bộ Huyền Vũ Hoàng tộc các ngươi tiến lên?

Trong lúc nói chuyện, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về phía toàn bộ trưởng lão Huyền Vũ Hoàng tộc phía trước. Trong đó có một ít người có khí tức cường hãn. Mà lão giả áo lam này trong đám trưởng lão này chỉ có khí tức mạnh mẽ tầm trung mà thôi.

- Nhân loại nhỏ bé, ngươi quả thực đủ liều. Vũ Tôn tứ

trọng mà thôi, thu thập ngươi, một mình ta còn dư.

Chương 2299: Linh Vũ ra tay

Lão giả áo lam lúc này cũng từ khí tức trên người Lục Lâm Thiên nhận ra tu vi của Lục Lâm Thiên. Một kích vừa rồi của Lục Lâm Thiên hắn cũng không quá để vào trong mắt. Nhân loại này chỉ biết dựa vào hai kiện thần khí trên người mà thôi.

Trước thạch thất được năng lượng bao phủ, thân hình Huyền Vũ vội vàng bắn tới nói:

- Nhị ca, Tiểu Long đi ra rồi.

- Đi ra là tốt rồi. Một năm bốn tháng mười chín ngày, đi ra là tốt rồi.

Thanh âm trong thạch thất có chút kích động cùng hưng phấn.

- Thế nhưng hiện tại đại ca cùng với tất cả trưởng lão đã tới đó, có lẽ bọn họ sẽ không buông tha cho Tiểu Long. Nhị ca, huynh theo đệ ra ngoài đi.

Huyền Vũ nói.

- Tam đệ, nhị ca cầu đệ một chuyện.

Advertisement

Người trong thạch thất nói.

- Huynh nói đi.

Huyền Vũ đáp.

....

Trên hạp cốc, không gian như rung chuyển. Thanh âm của lão giả áo lam vừa dứt, hàn ý trong mắt bắn ra, bao phủ Lục Lâm Thiên.

Advertisement

Trong không trung, mọi người không nói một tiếng nào. Sắc mặt tất cả trưởng lão đều khó coi, thế nhưng bởi vì thân phận cho nên mọi người đều kiềm chế. Đối phó với một hậu bối nhân loại, nếu như đồng loạt ra tay, quả thực chính là mất mặt.

- Ngươi gọi là Lục Lâm Thiên đúng không? Thân mang Tử Lôi Huyền Đỉnh, Huyền Thiên Yêu Tôn là gì của ngươi?

Huyền Cốt nhíu mày, nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

- Huyền Thiên Yêu Tôn chỉ là một vị tiền bối mà ta kính trọng mà thôi.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói.

- Có lẽ Huyền Thiên Yêu Tôn có chút quan hệ với ngươi. Lúc trước Huyền Thiên Yêu Tôn cùng một vị tiền bối trong tộc ta có chút ân oán nhỏ. Huyền Tích trưởng lão chính là hậu nhân của vị tiền bối kia. Huyền Tích ra tay cũng không tính là lấy lớn hiếp nhỏ. Huyền Tích trưởng lão, ra tay đi. Bắt lấy Lục Lâm Thiên này.

Huyền Cốt nhìn về phía trước rồi nói.

Lão giả áo lam gọi là Huyền Tích nghe vậy, bàn chân đạp mạnh hư không rồi bước ra. Hai tay nắm chặt, yêu nguyên trên tay tuôn ra. Ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói:

- Nhân loại, ta sẽ để cho ngươi biết, cho dù ngươi có hai kiện thần khí thì cũng không có tư cách hung hăng càn quấy trước mặt ta.

- Ai dám đi lên?

Tiểu Long khẽ quát một tiếng, thân ảnh xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên.

- Tiểu Long, người nọ đã chỉ đích danh ta. Đệ cứ giao cho ta.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, ý bảo Tiểu Long lui xuống. Tiểu Long lập tức lùi sang một bên. Tiểu Long biết mình ở trong Huyền Vũ điện nhận truyền thừa một năm bốn tháng mười chín ngày, lão đại đã ở trong Thiên Trụ giới hai mươi tám năm. Trong thời gian dài như thế sợ rằng thực lực của lão đại đã tới trình trạng khủng bố.

Nhìn thấy Tiểu Long lui ra, Lục Lâm Thiên xoay người lại, lạnh nhạt nhìn qua chúng cường giả Huyền Vũ nhất tộc, nói:

- Vốn ta cho rằng Huyền Vũ Hoàng tộc cũng không kém, xem ra ta sai rồi. Theo ta thấy, Huyền Vũ Hoàng tộc nhiều nhất chỉ là một đám người bảo thủ mà thôi. Tự cho rằng mình có thân phận rất cao, chỉ biết tự lừa mình dối người mà thôi.

Lục Lâm Thiên vừa mới nói xong, đông đảo trưởng lão trên không trung biến sắc. Hai người Huyền Kình, Huyền Doanh nhìn phụ thân. Nhìn thấy phụ thân không có phản ứng gì, hai người đành tiếp tục nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Sắp chết tới nơi còn kiêu ngạo như vậy. Không biết tự lượng sức mình.

Huyền Tích trầm giọng nói, quyền ấn mang theo yêu nguyên tràn ngập xé nát không gian đánh tới Lục Lâm Thiên.

Yêu thú bát giai hậu kỳ gần tới trung kỳ, so với Bạch Linh tuyệt đối không kém. Ngay cả nhân loại Vũ Tôn bát trọng gặp phải yêu thú như vậy cũng phải đi đường vòng. Mà lúc này Huyền Tích này lại không có lưu tình một chút nào, công kích kinh người vừa mới đánh ra đã khiến cho không gian phong vân biến sắc.

Lục Lâm Thiên bình tĩnh nhìn qua quyền ấn đang đánh tới. Quanh thân lập tức được Thanh Linh Khải Giáp bao phủ, không có ý tứ né tránh. Ngay lúc này quanh thân hắn cũng xuất hiện quang tráo năm loại thuộc tính, năng lượng năm loại thuộc tính bàng bạc nhanh chóng hội tụ.

Phanh.

Quyền ấn xé rách không gian hung hăng xẹt qua không gian sau đó đánh vào trên năm vòng quang tráo thuộc tính của Lục Lâm Thiên.

Quang mang bắn ra bốn phía.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không thi triển thần khí chạy trốn, ngược lại còn bố trí phòng ngự muốn trực tiếp chống lại chông kích. Không ít cường giả Huyền Vũ nhất tộc cười lạnh. Một Vũ Tôn tứ trọng, dựa vào thần khí trên người có lẽ còn có chút bổn sự. Thế nhưng chỉ dựa vào thực lực bản thân thì làm sao có thể chống lại Huyền Tích trưởng lão.

Ngay cả Vũ Tôn bát trọng của nhân loại một khi gặp phải Huyền Tích trưởng lão cũng tuyệt không dám trêu chọc. Mà Lục Lâm Thiên này chỉ có tu vi Vũ Tôn tứ trọng, sợ rằng tu luyện thêm năm mươi năm nữa cũng không có cách nào chống lại Tôn cấp bát trọng.

Phanh.

Một quyền của Huyền Tích đánh xuống, đạo quang tráo thuộc tính đầu tiên trong nháy mắt bị phá vỡ. Sau đó là đạo thứ hai, thứ ba, thứ tư. Bốn đạo quang tráo thuộc tính trong nháy mắt bị phá tan.

Thế nhưng trong lúc vô hình quyền ấn ngày càng trở nên chậm chạp, khí tức cũng phai nhạt không ít. Mỗi khi phá tan một đạo quang tráo thuộc tính thì dường như quyền ấn cũng mất đi lực vạn quân. Chỉ trong chốc lát, đạo quang tráo thuộc tính thứ năm chỉ giằng co được một lát rồi bị đánh nát.

- Linh Vũ Quyết.

Một tiếng quát ẩn chứa hàn ý nồng đậm trong nháy mắt từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra. Cả không trung giờ phút này có năng lượng thuộc tính thổ bàng bạc hội tụ thành một đạo chưởng ấn khổng lồ. Phía trên chưởng ấn, một cỗ linh hồn uy áp mạnh mẽ truyền ra.

Chưởng ấn này xuất hiện, cả không gian lập tức run lên. Chung quanh chưởng ấn xuất hiện không ít khe nứt không gian. Thanh thế khủng bố như vậy khiến cho sắc mặt không ít cường giả biến hóa. Trong ánh mắt bình tĩnh của Huyền Cốt cũng có một tia chấn động.

- Vũ kỹ Địa cấp cao giai sao? Uy thế bất phàm, có thể thúc dục ra vũ kỹ Địa cấp cao giai cũng đủ chứng minh người này bất phàm rồi.

- Vũ kỹ này dường như có chút quỷ dị.

- Lục Lâm Thiên này tự mình muốn chết. Tuy rằng có chút bổn sự, thế nhưng ở trước mặt Huyền Tích trưởng lão thì còn chưa đủ.

Trong đám trưởng lão có mặt, bắt đầu có tiếng nghị luận trầm thấp truyền ra.

Quay mắt nhìn về phía một chưởng của Lục Lâm Thiên, Huyền Tích cũng không để vào trong lòng. Quyền ấn không chút do dự va chạm. Không có một chút đình trệ nào trực tiếp đánh vào một chưởng của Lục Lâm Thiên.

Oanh.

Chưởng quyền va chạm. Không gian chung quanh trực tiếp bị nghiền nát, vết nứt không gian đen kịt hiện lên. Cả không trung run rẩy. Một cỗ kình khí kinh khủng trực tiếp hóa thành cơn lốc đột nhiên khuếch tán ra chung quanh.

Mọi người nhìn vào, chưởng ấn của Lục Lâm Thiên lập tức bị đánh nát. Thân thể của hắn cũng bị đẩy lui. Chỉ là trong lúc bị đẩy lui khóe miệng Lục Lâm Thiên lại ở nụ cười lạnh.

- Vũ Tôn tứ trọng mà dám chống lại Huyền Tích trưởng lão. Nhân loại này quả thực không biết sống chết.

Nhìn Lục Lâm Thiên bị đẩy lùi. Trên mặt không ít trưởng lão hiện lên vẻ khinh thường. Thế nhưng một màn khiến cho mọi người sợ hãi xuất hiện. Ngay khi chưởng

ấn của Lục Lâm Thiên bị đánh nát thì đột nhiên có một tàn ảnh chưởng ấn bắn ra.

Chương 2300: Uy năng tăng lên (1)

Bên trong tàn ảnh chưởng ấn này có một cỗ linh lực bàng bạc tuôn ra. Đây chính là một đạo tàn ảnh của chưởng ấn bình thường, bên trên tràn ngập khí tức khủng bố, cực đoan. Chỉ cần nhìn vào chưởng ấn cũng khiến cho linh hồn kinh hãi, trực tiếp run rẩy.

Tàn ảnh chưởng phá không đánh về phía trước. Trong nháy mắt hung hăng vỗ vào trên người Huyền Tích trưởng lão. Linh hồn lực bàng bạc lập tức trút xuống cơ thể Huyền Tích.

- Linh hồn công kích ẩn chứa bên trong công kích thuộc tính thổ?

- Chẳng lẽ đây là thiên phú của Linh Vũ song tu sao?

Trong nháy mắt này mọi người sợ hãi than. Bên trong công kích vật chất ẩn chứa công kích linh hồn. Cả hai hoàn toàn dung hợp lại một chỗ, tuyệt đối kinh khủng. Quan trọng nhất là linh hồn công kích chính là công kích khiến cho tất cả mọi người cực kỳ kiêng kỵ.

Sưu.

Trong lúc thân thể bị đẩy lùi, Lục Lâm Thiên đạp mạnh hư không, tạo thành một chuỗi tàn ảnh trên không trung thì mới có thể ổn định lại thân thể. Khí tức trong cơ thể cuồn cuộn, thế nhưng cũng không có chuyện gì quá lớn.

Advertisement

Bản thân hắn chỉ có tu vi Vũ Tôn tứ trọng, thực lực bản thể ở chừng Vũ Tôn lục trọng. Dưới sự phòng ngự của năm loại thuộc tính, công kích của Huyền Tích đã yếu đi không ít. Hơn nữa lại còn chống lại một chưởng của hắn. Lực lượng thân thể dưới bất diệt huyền thể cùng Thanh Linh Khải Giáp khiến cho Lục Lâm Thiên bình yên vô sự, không có việc gì.

Thân thể ổn định, Lục Lâm Thiên lạnh lẽo nhìn về phía trước. Vừa rồi linh hồn công kích kia hắn cũng không lưu tình. Cường độ mạnh mẽ của linh hồn công kích cũng đủ để cho Huyền Tích này đẹp mặt.

Linh hồn công kích đánh tới, Huyền Tích ngây dại. Lục Lâm Thiên cười lạnh, không có một chút đình trệ nào, bàn chân đạp mạnh hư không. Quang mang màu trắng lóe lên, thân thể kéo theo một đạo tàn ảnh lao thẳng về phía trước. Lĩnh ngộ thuộc tính phong phối hợp với Phù Quang Lược Ảnh, tốc độ nhanh tới mức tận cùng, giống như thuấn di vậy, đột nhiên xuất hiện trước mặt Huyền Tích.

Ngao.

Cánh tay đồng thời run lên, năm ngón tay nắm lại. Lục Lâm Thiên thi triển Long Ảnh tí, cánh tay mang theo kim quang đánh ra, hung hăng đánh vào trên l*иg ngực Huyền Tích. Bên trong kim quang có thanh âm giống như rồng ngâm vang lên.

Advertisement

Lúc này Huyền Tích mới khôi phục lại, nhưng mà rõ ràng hắn vẫn còn chịu ảnh hưởng. Linh hồn công kích bàng bạc trong đầu khiến cho hắn ăn không ít đau khổ mới có thể chống lại. Thế nhưng bây giờ đã không còn kịp, một đạo quyền ấn đã đánh vào trong cơ thể hắn.

Ngao.

Huyền Tích trực tiếp bị đẩy lui, trong nháy mắt khi bị đẩy lui lập tức hóa thành bản thể khổng lồ. Quang mang màu xanh bắn ra, thân thể to lớn xoay quanh không trung. Một đạo Long Ảnh tí của Lục Lâm Thiên dường như cũng không tạo thành tổn thương bao nhiêu cho hắn.

- Lực phòng ngự quả thực khủng bố.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ.

Oanh.

Huyền Tích không ngờ dưới một chiêu mình đã phải hóa thành bản thể. Năng lượng thuộc tính thủy quanh thân chấn động. Trong giây lát, một đạo quang cầu màu xanh da trời từ trong miệng hắn xuyên thủng không gian, nhanh như thiểm điện bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Tốc độ quá nhanh, giống như tia chớp, quang cầu màu xanh trực tiếp đập vào trên người Lục Lâm Thiên. Gợn sóng trong không gian nhoáng lên, thân thể Lục Lâm Thiên giống như gợn sóng bình thường, trực tiếp bị nghiền nát.

- Không ngờ lại là tàn ảnh, tốt, rất nhanh.

Giữa không trung, sắc mặt không ít trưởng lão biến hóa. Trong lúc vô hình lại coi trọng Lục Lâm Thiên thêm một phần.

Huyền Tích nhìn tàn ảnh Lục Lâm Thiên bị nghiền nát, ánh mắt không khỏi biến hóa. Lục Lâm Thiên này cũng không giống như Vũ Tôn tứ trọng bình thường. Công kích vừa rồi của tiểu tử này ngay cả Vũ Tôn lục trọng bình thường cũng khó có thể chống lại.

- Tốc độ của ngươi dường như quá chậm.

Trong lúc ánh mắt Huyền Tích biến hóa, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã hiện lên sau lưng Huyền Tích.

Ngao.

Huyền Tích biến sắc, thân thể khổng lồ xoay quanh, khí tức tập trung trên người Lục Lâm Thiên. Hai con mắt lớn mang theo sát ý hung hăng nhìn vào Lục Lâm Thiên. Thuộc tính thủy phô thiên cái địa lan tràn, thân thể khổng lồ trực tiếp phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Tiếp đó trong miệng Huyền Tích có một tấm lụa màu xanh bắn ra. Không gian run lên, một cỗ uy thế mạnh mẽ ập xuống, tấm lụa màu xanh mang theo gợn sóng cuồn cuộn.

Trong giây lát cả không gian giống như bị đóng băng, khí tức lạnh lẽo khiến cho gợn sóng rung động, đột nhiên lan tràn về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, khóe miệng nở nụ cười lạnh. Cùng lúc kết thủ ấn, từng đường vòng cung huyền ảo xẹt qua trên không trung.

- Thời Không Lao Ngục.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, một đạo quang mang chói mắt từ trong tay bắn bắn ra. Thời Không Lao Ngục thuộc tính thủy lan tràn, trực tiếp bao phủ không gian chung quanh. Dưới tác dụng của lực lượng thời gian, gợn sóng trong không gian bị đồng hóa, ngay cả bản thể khổng lồ của Huyền Tích cũng bị bao phủ.

Năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc lặng lẽ hội tụ. Một cỗ linh hồn lực mênh mông dung hợp với lực lượng thời gian và không gian, trong khoảnh khắc trút xuống chung quanh.

Ken két.

Đồng thời Thời Không Lao Ngục và không gian bị đóng băng của Huyền Tích va chạm với nhau, hai cỗ lực lượng đều đóng băng không gian của mình.

- Ồ?

Bị Thời Không Lao Ngục của Lục Lâm Thiên trút xuống, ánh mắt Huyền Tích khẽ đổi, bên trong không gian khủng bố này, trừ lực lượng lạnh lẽo đóng băng giống như của hắn ra thì còn có lực lượng không gian quỷ dị cùng với lực lượng linh hồn và còn một loại lực lượng dường như có thể làm ảnh hưởng tới thời gian. Công kích quỷ dị như vậy đây là lần đầu tiên hắn chứng kiến.

- Phá.

Huyền Tích tuyệt đối không phải là kẻ yếu, Yêu Hoàng khí toàn lực phóng ra. Công kích quỷ dị này tuy rằng khiến cho hắn chịu ảnh hưởng, yêu nguyên thuộc tính ngập trời câu dẫn năng lượng phô thiên cái địa kéo tới. Toàn thân hắn lập tức được quang mang chói mắt bao phủ, hư ảnh quy xà tương giao trên lưng lóe lên.

Lập tức Thời Không Lao Ngục của Lục Lâm Thiên dường như yếu thế hơn một bậc, bắt đầu bị Huyền Tích đẩy lui.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, khóe miệng nở nụ cười quỷ dị, thản nhiên nói:

- Thủy sinh mộc.

Thanh âm vừa dứt, chân khí thuộc tính mộc bàng bạc, phô thiên cái địa tuôn ra, khống chế thuộc tính mộc trong không trung tràn vào trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính thủy.

....

Trong nháy mắt ngắn ngủi, năng lượng thuộc tính mộc rót vào bên trong, Thời Không Lao Ngục lập tức đình trệ. Một cỗ năng lượng thuộc tính mộc dung nhập vào bên trong, năng lượng thuộc tính mộc và thủy lập tức cuồn cuộn.

Một giây sau, năng lượng thuộc tính thủy dung nhập vào trong năng lượng thuộc tính mộc rồi biến mất không thấy gì nữa. Trong giây lát khí tức tăng vọt, uy năng trực tiếp tăng lên gấp đôi, khí tức bàng bạc tràn ra, không trung run rẩy không ngừng.

Quang mang màu xanh bắn ra, khí tức thuộc tính mộc trực tiếp ăn mòn yêu nguyên, Huyền Tích có cảm giác yêu nguyên trong cơ thể mình lặng lẽ tiêu hao. Uy năng trong không gian quỷ

dị của đối phương đột nhiên tăng lên gấp đôi khiến cho hắn không thể tiến lên nửa bước.

Chương 2301: Uy năng tăng lên (2)

Uy năng của thuộc tính mộc bên trong Thời Không Lao Ngục tăng lên, năng lượng thuộc tính mộc dung hợp với nhiều loại năng lượng trút xuống. Huyền Tích chỉ có thể đau khổ chống đỡ, dùng thực lực một mình hắn, Huyền Tích không khó có thể chống lại. Nhưng mà công kích này quá mức quỷ dị khiến cho hắn khó lòng phòng bị, tâm thần có chút rối loạn.

Mọi người phía dưới nhìn thấy hai người trên không trung giằng co, ai cũng không thể làm gì được đối phương. Thế nhưng Lục Lâm Thiên có thể chống lại Huyền Tích trưởng lão cũng đủ để khiến cho mọi người rung động.

Sắc mặt Huyền Tích kinh hãi, hắn không ngờ bản thân mình là thành viên của Huyền Vũ Hoàng tộc bát giai hậu kỳ lại không thể làm gì được một Vũ Tôn tứ trọng. Là hắn quá yếu hay là Lục Lâm Thiên này quá mạnh mẽ?

- Huyền Vũ nộ.

Huyền Tích không có cách nào làm gì được Lục Lâm Thiên, miệng tức thì hét lớn một tiếng. Trên mai rùa đột nhiên có hư ảnh cự thú hiện lên, quy xà tương giao, giống như vật còn sống mang theo uy áp cực lớn. Cỗ khí tức kia lặng lẽ lan tràn khiến cho không gian vặn vẹo, gợn sóng trong không gian trực tiếp lan tràn về bốn phía.

- Không ngờ Huyền Tích trưởng lão cũng thúc dục thiên phú công kích của bổn tộc.

Advertisement

Từng ánh mắt mang theo sự kinh ngạc nhìn về phía trước. Dưới Huyền Vũ nộ, cơ hồ tất cả thành viên Huyền Vũ Hoàng tộc có tu vi không đủ đều bị áp chế từ linh hồn và huyết mạch. Người thực lực thấp trực tiếp phủ phục dưới mặt đất không dám nhúc nhích.

- Lục Lâm Thiên này quả nhiên rất mạnh.

Sắc mặt không ít trưởng lão đại biến, không ngờ Lục Lâm Thiên này lại ép Huyền Tích trưởng lão thúc dục thiên phú công kích, quả nhiên quá cường hãn.

Ngao.

Hư ảnh khổng lồ lập tức đụng vào phía trên Thời Không Lao Ngục. Khiế cho Thời Không Lao Ngục rung rẩy, hư ảnh khổng lồ trực tiếp chui vào bên trong Thời Không Lao Ngục.

Advertisement

Ken két.

Ở bên trong Huyền Vũ nộ, một loại công kích quỷ dị trực tiếp xuyên thấu Thời Không Lao Ngục khiến cho Thời Không Lao Ngục căn bản không thể tạo ra sự ngăn cản hữu hiệu. Công kích quỷ dị này trực tiếp tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, khiến cho huyết dịch cùng với linh hồn bành trướng. Mà ngay cả linh hồn cùng chân khí giường như đều sắp bị đóng băng, quỷ dị tới mức tận cùng.

Đối với loại lực lượng này, Lục Lâm Thiên đã nếm thử qua khi Huyền Doanh thúc dục Huyền Vũ nộ. Lực công kích này tuy rằng quỷ dị, thế nhưng hắn có kim đao màu vàng cho nên cũng không ngại, cũng không để ý quá nhiều.

Lục Lâm Thiên lại không khó phát giác ra, trên phương diện tu vi, tuy rằng tu vi của Huyền Tích cao hơn Huyền Doanh, thế nhưng trên phương diện thực lực không nhất định có thể mạnh bằng Huyền Doanh. Quan trọng nhất là uy năng khi thúc dục Huyền Vũ nộ rõ ràng không cao bằng khi Huyền Doanh thúc dục. Chuyện này sợ rằng có quan hệ với Yêu Hoàng khí của Huyền Vũ nhất tộc.

Sưu.

Trong nháy mắt khi linh hồn trong đầu Lục Lâm Thiên chịu đau đớn như bị đóng băng, quang mang trên kim đao màu vàng tuôn ra, công kích quỷ dị bên trong Huyền Vũ nộ khiến cho linh hồn bị ảnh hưởng lập tức bị kim đao màu vàng cản lại bên ngoài. Mà trong người, điện mang màu tím từ trong đan điền tuôn ra, đem công kích quỷ dị này ngăn lại.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn về phía trước, Thời Không Lao Ngục đang từ từ đẩy lui hư ảnh Huyền Vũ nộ. Dù sao hơn hai mươi năm lĩnh ngộ trong Thiên Trụ giới của hắn cũng không phải để không.

Phù.

Trong khoảnh khắc, năng lượng thuộc tính hỏa tiến vào bên trong, năng lượng thuộc tính mộc, thuộc tính hỏa cuồn cuộn. Ngay sau đó năng lượng thuộc tính mộc biến mất, dung nhập vào bên trong năng lượng thuộc tính hỏa rồi biến mất không thấy gì nữa.

Phù.

Khí tức tăng vọt, uy năng trong Thời Không Lao Ngục lần nữa tăng lên.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, năng lượng thuộc tính mộc biến mất không thấy gì nữa. Bên trong Thời Không Lao Ngục đột nhiên tràn ngập hỏa diễm ngập trời, bắn ra năng lượng đỏ rực, cuồng bạo mà đáng sợ.

Ngao.

Năng lượng thuộc tính hỏa bàng bạc trong sát na hội tụ, đốt cháy cả không trung tạo thành từng vết nứt đen kịt trên không trung. Trực tiếp đốt cháy hư ảnh quy xà tương giao của Huyền Vũ nộ.

Từng đạo gợn sóng trong không gian bị nhuộm màu đỏ rực, hư ảnh Huyền Vũ nộ bắt đầu phai nhạt, thế nhưng vẫn còn có thể chống lại.

- Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ.

Lục Lâm Thiên thầm quát trong lòng.

Tiếng quát vừa dứt, trong sát na này, quanh thân Lục Lâm Thiên có một cỗ năng lượng thuộc tính thổ rót vào trong Thời Không Lao Ngục. Thời Không Lao Ngục run lên, hỏa diễm nóng bỏng biến mất không thấy gì nữa. Mà một cỗ uy năng vô hình đã kéo lên tới tình trạng khủng bố.

Mà bên trong Thời Không Lao Ngục trong chốc lát có năng lượng thuộc tính thổ nặng nề, bàng bạc tràn ra. Không gian mất trọng lượng. Năng lượng thuộc tính thổ bàng bạc hội tụ, cả không gian như cứng lại. Một cỗ linh hồn lực mênh mông, cùng với lực lượng thời gian và không gina rít gào trong Thời Không Lao Ngục.

- Uy năng thật mạnh.

- Thứ nhân loại này thi triển thuộc loại công kích nào, mỗi một lần chuyển đổi thuộc tính thì uy năng lại tăng lên gấp đôi.

- Chẳng lẽ đây là vũ kỹ Thiên cấp? Thế nhưng dường như cũng không phải.

- Dường như Huyền Tích trưởng lão sắp không chống lại được rồi.

Uy năng của Thời Không Lao Ngục được kéo lên khiến cho tộc nhân của Huyền Vũ nhất tộc khiếp sợ.

Đám người Huyền Vũ nhất tộc cũng không đoán sai, mỗi một lần Thời Không Lao Ngục chuyển đổi thuộc tính thì uy năng đều tăng lên gấp đôi. Đây cũng là chuyện ngoài ý muốn mà khi trước Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ thành công mới nhận ra.

Trong lúc Lục Lâm Thiên thử đem lĩnh ngộ đạo lý ngũ hành tương sinh, tương khắc vào trong năng lượng thuộc tính, khi thuộc tính tương sinh thì uy năng tăng lên gấp đôi, mà sau khi ba loại thuộc tính dung hợp với nhau thì uy năng lại một lần nữa tăng lên gấp đôi.

Và sau khi uy năng tăng thêm gấp đôi thì giống như một nhân hai thành hai vậy, hai nhân với hai là bốn. Dung hợp ba loại thuộc tính, uy năng của Thời Không Lao Ngục so với trước còn mạnh hơn bốn lần.

Dung hợp hai chủng loại thuộc tính khác nhau Lục Lâm Thiên mất tám năm mới có thể làm được. Dung hợp ba chủng thuộc tính thì mất mười sáu năm. Tới năm thứ hai mươi tám Lục Lâm Thiên mới có thể dung hợp được bốn loại thuộc tính vào làm một thể. Thời gian hai mươi tám năm này tu vi của Lục Lâm Thiên không có tiến bộ, thế nhưng thời gian cũng không lãng phí một cách vô ích.

Khi Lục Lâm Thiên lần nữa dung hợp thuộc tính thổ, uy năng đã tăng lên mức khủng bố, gấp tám lần trước đó. Uy năng của Thời Không Lao Ngục tăng lên tám lần, trình độ kinh khủng tới nhường nào, uy năng trọng điệp lên nhau, tiêu hao của Lục Lâm Thiên cũng tăng lên theo cấp số nhân.

Phá.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng rồi đánh xuống một chưởng về phía xa. Sắc mặt hắn cũng lập tức tái nhợt.

Tiếng quát của Lục Lâm Thiên vừa dứt, Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ hung hăng lan tràn. Hư ảnh Huyền Vũ nộ dưới uy năng khủng bố của Thời Không Lao

Ngục lập tức bị chia năm xẻ bảy, trực tiếp hóa thành một cơn lốc khủng bố khuếch tán về bốn phía.

Chương 2302: Đặt chân mà đứng

Ngao.

Hư ảnh Huyền Vũ nộ trực tiếp bị xé rách giống như quang mang bao phủ không gian mấy ngàn thước chung quanh. Phía dưới không trung giống như sơn băng địa liệt, một cỗ năng lượng cuồng bạo rung động giống như thực chất khiến cho cả không gian to lớn dưới cỗ năng lượng này mà bắt đầu trở nên vặn vẹo.

Phốc phốc.

Trên bản thể khổng lồ của Huyền Tích lập tức có máu tươi phun ra, khí thế lập tức giảm sút.

Ầm ầm.

Mà trong chớp mắt này, Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ dùng xu thế như sấm sét bao phủ Huyền Tích.

Ở trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ, bản thể khổng lồ của Huyền Tích như bị đông cứng trong không gian. Ở trong không gian thuộc tính này có một cỗ lực lượng trói buộc cực lớn khiến cho thân thể hắn bị đông cứng lại, khó có thể nhúc nhích. Mặt khác còn có lực lượng không gian, công kích linh hồn ở bên trong, trong lúc nhất thời bị trọng thương.

Advertisement

Cùng lúc đó chân khí dưới chân Lục Lâm Thiên lóe lên, bàn chân đạp mạnh hư không. Thân thể giống như quỷ mị trong chớp mắt xuất hiện ở bên trong Thời Không Lao Ngục rồi đáp xuống lên trên mai rùa của Huyền Tích.

Phía trên mai rùa của Huyền Tích, trường bào trên người Lục Lâm Thiên run lên, chắp tay đứng thẳng. Toàn thân được quang mang màu vàng bao phủ, khí tức khiến cho lòng người rung động.

Ngao.

Huyền Tích cảm nhận được Lục Lâm Thiên đáp xuống lưng mình, lập tức rít gào, giãy dụa. Một cỗ khí tức mênh mông đột nhiên khuếch tán ra bốn phía. Thế nhưng lại bị Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ ngăn cản, cho dù Huyền Tích có phản kháng như thế nào thì vẫn không thể rung chuyển được.

Advertisement

- Huyền Vũ Hoàng tộc cũng chỉ có vậy mà thôi.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên đạp lên bản thể của Huyền Tích, hàn ý trong mắt bắn ra, khí thế tràn ngập thiên địa.

Vô số ánh mắt chăm chú nhìn vào Lục Lâm Thiên, trong lòng không khỏi phát run. Ai cũng thật không ngờ, thực lực của Lục Lâm Thiên này lại áp chế Huyền Tích trưởng lão.

- Đại Địa Vô Ảnh Cước. Xuống cho ta.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vang lên, dưới vô số ánh mắt kinh ngạc của mọi người, bàn chân phải của hắn hung hăng đạp vào trên mai rùa của Huyền Tích. Bàn chân phối hợp với Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ, một cỗ lực lượng cực lớn ập xuống, trùng điệp trút vào trong mai rùa Huyền Tích.

Mọi người rung động. Dưới một cước này của Lục Lâm Thiên, bản thể khổng lồ của Huyền Tích từ trên cao rơi xuống. Thân thể giống như đụng nát không gian đập vào một ngọn núi phía dưới.

Phanh Phanh Phanh.

Từng thanh âm bạo liệt lớn vang lên khiến cho màng nhĩ mọi người đau đớn. Ngọn núi cao phía dưới trực tiếp bị phá hủy. Đất rung núi chuyển, đá vụn bắt ra cách đó mấy vạn mét.

Cả ngọn núi nổ tung, bản thể khổng lồ của Huyền Tích trực tiếp đập tan đỉnh núi xuống tới giữa ngọn núi.

Phốc phốc.

Máu tươi trong miệng Huyền Tích hóa thành một cơn mưa máu điên cuồng phun ra. Máu tươi nhuộm đỏ một mảng lớn sơn mach. Khí tức cũng suy yếu tới mức tận cùng. Thân thể khổng lồ dưới một cước của Lục Lâm Thiên, sau khi phá tan hơn nửa ngọn núi rốt cuộc cũng không thể động đậy được nữa.

Phù.

Giữa không trung, vô số người hít sâu một hơi. Cảnh này vượt quá sự dự đoán của tất cả mọi người. Không có ai ngờ tới sẽ có kết cục như vậy. Một người có tu vi bát giai hậu kỳ như Huyền Tích trưởng lão, đủ để đối phó với Tôn cấp bát trọng của nhân loại, thế nhưng trước mặt Vũ Tôn tứ trọng như Lục Lâm Thiên lại giống như không chịu nổi một kích.

Mà tất cả mọi người đều rõ ràng, Lục Lâm Thiên còn chưa thúc dục một kiện thần khí nào mà trực tiếp chà đạp Huyền Tích trưởng lão. Huyền Vũ Hoàng tộc nổi danh về lực phòng ngự mạnh mẽ nhất đại lục a. Thế nhưng không ngờ mạnh mẽ như Huyền Tích trưởng lão lại bị Lục Lâm Thiên kia hung hăng chà đạp như vậy.

- Lục Lâm Thiên này sao lại mạnh như vậy?

Trong đám người, Huyền Doanh nhìn về phía trước, ánh mắt không thể tin được. Hơn một năm trước nàng đã giao thủ qua với Lục Lâm Thiên, thực lực của Lục Lâm Thiên này rõ ràng còn chưa kinh khủng như vậy. Hơn một năm trước nàng cũng lưu tình cho hắn, chẳng lẽ người này cũng nhẹ tay với nàng sao? Bằng không làm sao trong vòng một năm thực lực của hắn cũng không có khả năng tăng mạnh như vậy.

Cơ hồ tất cả ánh mắt phía dưới đều rung động. Lục Lâm Thiên này cường hãn tới mức khiến cho tất cả mọi người đều không thể tin được.

Trong mắt Bạch Linh lúc này cũng cực kỳ rung động. Thực lực của Huyền Tích trưởng lão này vô cùng cường hãn. Đặc biệt còn thúc dục thiên phú công kích. Cho dù nàng đem hết toàn lực sợ rằng cũng phải lưỡng bại câu thương. Thậm chí nàng còn yếu thế hơn một chút. Không ngờ thực lực của Lục Lâm Thiên lại mạnh mẽ tới như vậy. Tu vi của hắn không tăng lên một chút nào, vẫn là Vũ Tôn tứ trọng.

- Ca ca thật mạnh.

Lục Tâm Đồng nắm chặt tay, thực lực của ca ca lúc này cũng khiến cho nàng rung động cùng với mừng rỡ. Về phần đám người Thiên Độc Yêu Long, Mặc Lang, Thiên Sí Tuyết Sư thì đã sớm rung động tới mức há hốc mồm.

- Đáng chết, mau thả Huyền Tích trưởng lão.

Trong đám trưởng lão Huyền Vũ nhất tộc, rung động qua đi, vô số trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên rồi hét lớn. Đường đường là một trưởng lão có tu vi bát giai hậu kỳ của Huyền Vũ nhất tộc, thế nhưng hiện tại lại bị Lục Lâm Thiên dẫm ở dưới chân, chuyện này khiến cho vô số trưởng lão tức giận.

- Tại sao ta phải thả?

Lục Lâm Thiên đạp mai rùa của Huyền Tích, khóe miệng nhếch lên nở nụ cười lạnh lẽo.

- Nhân loại, ngươi dám không thả? Huyền Vũ Hoàng tộc ta nhất định sẽ nghiền nát ngươi thành tro bụi.

Một lão giả mặc hoàng bào nhảy ra, khí tức quanh thân chấn động, trực tiếp khiến cho năng lượng thiên địa chung quanh lắc lư, một cỗ Yêu Hoàng khí trong lúc vô hình bao phủ về phía Lục Lâm Thiên. Người này chính là Tam trưởng lão của Huyền Vũ nhất tộc.

Lục Lâm Thiên nhìn qua, dưới sự dò xét của hắn, Lục Lâm Thiên cũng biết người này chính là cường giả tuyệt đối, so với Huyền Tích còn cường hãn hơn nhiều. Thậm chí dưới cỗ khí tức của hắn bản thân Lục Lâm Thiên còn cảm thấy run sợ. Cũng may Yêu Hoàng khí của đối phương không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng với Lục Lâm Thiên.

- Nghiền nát ta thành tro bụi sao? Vậy thì ta cũng phải kéo theo mấy cái đệm lưng nữa. Lão rùa già như Huyền Tích này chính là kẻ thứ nhất. Nếu như không tin ngươi cứ thử xem, nhìn xem ta có dám làm hay không.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên vừa dứt, bàn chân đạp Huyền Tích, hàn ý ngập trời trong mắt bắn ra. Cùng với đó là sát ý ngập trời, khí thế tràn ngập thiên địa.

- Không thể không thừa nhận ngươi có chút thực lực, thế nhưng cũng bởi vì như vậy mà ngươi muốn hung hăng càn quấy ở trong Huyền Vũ nhất tộc thì quả thực đã quá coi trọng mình rồi. Ta đếm tới ba, nếu như ngươi không thả Huyền Tích trưởng lão thì ta sẽ lập tức giết ngươi.

Tam trưởng lão lên tiếng, không gian quanh thân trong lúc vô hình bắt đầu vặn vẹo, miệng từ từ đếm:

- Một... Hai....

- Đếm cái rắm.

Thân ảnh Tiểu Long lăng không tiến lên, thân thể đạp lên lưng Huyền Tích, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Tam trưởng lão rồi nói:

- Ta đã giết một người, ngươi đoán thử xem ta có dám

giết một người nữa hay không?

Chương 2303: Không thể tưởng tượng nổi (1)

Tiểu Long vừa dứt lời liền nở nụ cười lạnh lẽo. Trong mắt tràn ngập sát ý khiến cho người ta nhìn vào mà run sợ. Tiểu Long đã dám giết một người sợ rằng tuyệt đối sẽ không ngại giết thêm một người nữa.

- Phụ thân.

Nhìn cảnh này, vẻ mặt Huyền Doanh, Huyền Kình không khỏi biến hóa, quay đầu nhìn Huyền Cốt.

Huyền Cốt vẫn im lặng nhìn về phía trước, nhẹ nhàng phất tay một cái, ý bảo Huyền Doanh, Huyền Kình không nên nhiều lời. Hắn tiếp tục lạnh nhạt nhìn về phía trước, giống như mọi việc lúc này đều không liên quan tới tộc trưởng như hắn.

- Nghiệt súc, hôm nay ta sẽ không tha cho ngươi.

Cơ mặt Tam trưởng lão run rẩy, tiếng quát vừa dứt, yêu nguyên thuộc tính phong phô thiên cái địa từ trong cơ thể hắn tuôn ra. Bàn chân đạp mạnh hư không một cái, gợn sóng trong không gian khuếch tán. Mà thân thể hắn thì giống như sao băng, dùng tư thế cường hãn, trực tiếp xông về phía Tiểu Long.

Chỉ trong nháy mắt, thân thể Tam trưởng lão đột nhiên xuất hiện trước mặt Tiểu Long. Cánh tay áo vung lên, yêu nguyên cường hãn mang theo tiếng xé gió ngưng tụ ra một đạo trảo ấn, hung hăng đánh về phía Tiểu Long.

Trong chớp mắt này ánh mắt Huyền Cốt khẽ đổi, nhìn chăm chú về phía trước.

Advertisement

- Hừ.

Nhìn đạo trảo ấn bằng yêu nguyên, Tiểu Long hừ lạnh một tiếng, dường như cũng không sợ Tam trưởng lão này chút nào. Hỏa diễm màu vàng nhanh chóng lan tràn ra chung quanh, dường như muốn ra tay.

- Hừ. Khí thế của Tam trưởng lão ngày rất mạnh a.

Trong chớp mắt khi Tiểu Long còn chưa kịp ra tay, một tiếng quát nhẹ nhàng vang lên, gợn sóng trong không gian lóe lên. Một đạo thân ảnh màu đen lập tức phá không xuất hiện, một cỗ khí thế ngập trời lan tràn ra.

Tiếp đó, y phục trên người thân ảnh màu đen này rung lên, một đạo chưởng ấn ầm ầm ngưng tụ, giống như tia chớp ầm ầm đánh vào trảo ấn của Tam trưởng lão. Hai cỗ năng lượng va chạm vào một chỗ.

Phanh.

Advertisement

Chưởng ấn, trảo ấn va chạm, một tiếng trầm đục vang lên. Hai đạo năng lượng va chạm, trong nháy mắt bắn ra quang mang chói mắt. Không gian đột nhiên xuất hiện một cái động sâu. Không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, quang mang màu đen khiến cho tim đập nhanh, linh hồn run rẩy tràn ra.

Khục khục.

Cả không gian run lên, thân thể Tam trưởng lão lập tức bị đẩy lùi lại, sắc mặt tái nhợt.

Sưu Sưu.

Ngay lúc đó, gợn sóng trong không gian lóe lên, lại có mấy đạo thân ảnh màu đen xuất hiện. Mấy người này xuất hiện, một cỗ uy áp cường hãn lan tràn trên không trung.

Giờ phút này ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng chăm chú nhìn về phía trước. Trong mắt hiện lên sự kinh ngạc. Người vừa ra tay là một thân ảnh hùng vĩ, trên người mặc một bộ trường bào màu đen, khí thế bất phàm. Người này chính là Huyền Vũ khi trước đã từng xuất hiện qua ở trong Phi Linh môn.

Sau lưng Huyền Vũ tổng cộng có bảy người, khí thế trên người đều bất phàm. Mà chung quanh mấy người này, cả không trung có một cỗ năng lượng lặng lẽ hội tụ. Khí thế bàng bạc vô cùng lặng lẽ lan tràn ra.

- Bái kiến Tam hoàng.

Mắt thấy nam tử mặc trường bào màu đen này, vô số trưởng lão hành lễ.

Thân thể Tam trưởng lão lảo đảo lui lại, mắt nhìn người vừa mới ra tay là Tam hoàng Huyền Vũ, ánh mắt không khỏi biến hóa. Không quan tâm tới việc khí huyết trong cơ thể đang cuồn cuộn mà cúi đầu hành lễ.

- Đại ca, tiểu gia hỏa dù sao cũng là huyết mạch của Nhị ca, chẳng lẽ huynh lại không nói vài câu sao?

Huyền Vũ xuất hiện, sau khi nhìn qua Tiểu Long và Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn về phía Huyền Cốt rồi hỏi.

- Ài.

Mắt nhìn Huyền Vũ, Huyền Cốt than nhẹ một tiếng, chậm rãi tiến lên mấy bước, nhìn Huyền Vũ rồi hỏi:

- Tam đệ, theo ý đệ thì việc này nên xử trí như thế nào?

- Để cho tiểu gia hỏa cùng những người này rời khỏi đây.

Huyền Vũ do dự một chút rồi nói với Huyền Cốt.

- Tam hoàng, chuyện này không được. Nghiệt súc kia đánh chết Đại hộ pháp, Lục Lâm Thiên kia hiện tại còn nắm Huyền Tích trưởng lão trong tay. Nếu như để bọn họ rời đi, mặt mũi của Huyền Vũ Hoàng tộc chúng ta để ở đâu? Nếu như chuyện này truyền ra ngoài sau này chúng ta cũng không có cách nào gặp mặt người khác nữa.

Tam trưởng lão nhìn Huyền Vũ rồi nói.

- Nếu ta nói để cho bọn họ đi thì sao?

Ánh mắt Huyền Vũ trầm xuống nhìn vào Tam trưởng lão. Một cỗ uy áp lan tràn ra khiến cho toàn thân Tam trưởng lão run rẩy.

- Lão rùa già, nơi này náo nhiệt như vậy ngươi định không ra xem sao?

Trong một sơn động, một đạo thân ảnh màu tím nhìn thân ảnh có chút già nua khẽ nói. Không rõ thân ảnh già nua này đứng ở nơi nào, khiến cho người ta không nhìn rõ được bộ dáng của hai người.

- Ngươi không có việc gì sao? Hiện tại ngươi cũng không cần tới gây phiền toái cho ta. Về phần việc này, ngươi cũng đừng có nhúng tay vào.

Thân ảnh già nua khẽ nói.

- Ngươi cho rằng ta muốn nhúng tay vào sao? Bất quá ta có thể nói cho ngươi biết, một trong những sư phụ của Lục Lâm Thiên kia chính là huynh đệ kết bái của ta. Tu vi cũng đã đột phá tới tầng thứ kia, tiểu tử này lại là con rể của Linh Thiên môn và Vân Dương Tông. Quan trọng nhất chính là hắn cũng có quan hệ không cạn với Bắc Cung gia tộc. Ngươi không cho ta mặt mũi sao?

Thân ảnh màu tím vừa dứt lời tức thì chậm rãi đi ra. Mái tóc dài màu đen, thân ảnh gầy gò, cao ngất. Trên người mặc một bộ trường bào màu tím, trên trường bào còn thêu hoa văn tinh xảo. Người này chính là Tử Hiên lão tổ của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc.

- Lão hồ ly, ngươi cảm thấy chỉ bằng Vân Dương Tông, Linh Thiên môn là có thể khiến cho ta nể mặt sao? Cho dù là mấy lão gia hỏa của Bắc Cung gia tự mình tiến đến, một khi ta không nể mặt thì bọn họ cũng không có biện pháp.

Thân ảnh già nua nói.

- Được rồi, coi như ta chưa nói. Vậy thì ngươi cứ tiếp tục xem náo nhiệt đi. Ta cũng tiếp tục nhìn một chút.

Tử Hiên lão tổ khẽ mỉm cười nói.

- Tam hoàng, tộc có tộc quy. Nếu như ngay cả phạm vào tội giết Đại hộ pháp, đả thương Huyền Tích trưởng lão, xông vào Huyền Vũ điện mà cũng có thể tha được, về sau làm sao có thể phục chúng? Mong Tam hoàng nghĩ lại.

Trên không, bên trong đám trưởng lão có một nửa trưởng lão thành khẩn nói. Tuy rằng dưới cỗ uy áp của Huyền Vũ bao phủ thế nhưng bọn họ vẫn cố gắng kiên trì. Còn có một ít trưởng lão thì đang nhìn nhau, không biết lựa chọn thế nào.

- Hừ.

Sắc mặt Huyền Vũ khẽ biến hóa, nhìn đám trưởng lão kia rồi hừ lạnh một tiếng. Sau đó lại quay đầu nhìn về phía Lục Lâm Thiên và Tiểu Long nói:

- Lục Lâm Thiên, thả Huyền Tích trưởng lão ra.

- Không được, thả Huyền Tích này ra, đến lúc đó sợ rằng ngay cả người đi theo đệm lưng cũng không có a.

Lục Lâm Thiên thẳng thừng từ chối, mặc dù Huyền Vũ này dường như có ý giúp Tiểu Long và hắn, cũng không có ác ý. Thế nhưng ở thời điểm này cũng không thể tin tưởng được một ai cả.

- Chẳng lẽ ngay cả lời ta nói ngươi cũng không tin?

Huyền Vũ nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

- Ta không quen biết với các hạ, đương nhiên không thể tin được các hạ rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

Chương 2304: Không thể tưởng tượng nổi (2)

- Ngươi.

Huyền Vũ sững sờ, hắn không ngờ tiểu tử Lục Lâm Thiên này lại không nể tình như vậy.

- Ài, náo loạn tới tình trạng này là được rồi. Lục Lâm Thiên, thả Huyền Tích trưởng lão ra, ngươi không có tư cách mặc cả. Bởi vì ta chỉ cần gia tăng một chút lực đạo thì bọn họ sẽ chết.

Một tiếng than nhẹ từ trong miệng Huyền Cốt vang lên. Không biết từ khi nào thân ảnh Huyền Cốt đã xuất hiện trước đám người Bạch Linh. Cả không gian vặn vẹo, mà ngay cả Bạch Linh cũng không có sức phản kháng.

Lập tức đám người Bạch Linh, Lục Tâm Đồng, Thiên Độc Yêu Long bị áp chế, không thể nhúc nhích.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía sau, trong lòng đột nhiên trầm xuống. Hắn không ngờ đường đường là tộc trưởng Huyền Vũ nhất tộc lại làm chuyện như áp chế con tin.

- Ngươi buông tay ra. Nếu không ta sẽ không để yên cho ngươi.

Advertisement

Nhìn thấy đám người Bạch Linh, Lục Tâm Đồng bị bắt, Tiểu Long giận dữ nói.

- Tiểu gia hỏa, bây giờ ngươi không có tư cách kỳ cò mặc cả với ta. Mau thả Huyền Tích trưởng lão ra.

Huyền Cốt lạnh nhạt nói, ánh mắt không có bao nhiêu chấn động. thế nhưng trong lời nói lại có một cỗ khí thế bễ nghễ thiên hạ. Chỉ là ngay khi quay về phía Tiểu Long, khí thế cũng bị áp chế một chút.

- Tộc trưởng Huyền Cốt, Huyền Vũ nhất tộc các ngươi cũng không coi lão đầu tử ta vào mắt a. Không ngờ lại cưỡng ép một hậu bối như vậy.

Trên không trung đột nhiên có một thanh âm bình thản vang lên. Lập tức có một đạo thân ảnh gầy gò xuất hiện trên không trung. Thân này ảnh trống rỗng xuất hiện thế nhưng khí thế ngập trời cũng từ trên người thân ảnh này chậm rãi tràn ra.

Advertisement

- Là Tử Hiên lão tổ.

Lục Lâm Thiên nhìn lên không trung, thân ảnh gầy gò đột nhiên xuất hiện, bộ dáng chừng lục tuần, làn da hồng hào. Rõ ràng bộ dáng chừng sáu chục tuổi thế nhưng khuôn mặt lại trắng nõn, ngũ quan tinh xảo, không phải là Tử Hiên lão tổ thì còn là ai.

Trong lòng Lục Lâm Thiên kinh ngạc, thế nhưng đồng thời cũng vui vẻ. Hắn không ngờ Tử Hiên lão tổ lại ở trong Huyền Vũ nhất tộc.

- Thì ra là Tử Hiên tiền bối.

Mắt nhìn Tử Hiên lão tổ đột nhiên xuất hiện, Huyền Cốt khẽ gật đầu. Mà ngay cả Huyền Vũ lúc này cũng hơi cúi đầu thi lễ.

- Huyền Cốt tộc trưởng, sao không buông hậu bối của ta ra? Hậu bối này của ta tuy rằng không ra gì, thế nhưng hiện tại cũng miễn cưỡng là tộc trưởng của Cữu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc ta. Chẳng lẽ nhìn thấy tu vi của nó không đủ cho nên ngươi mới đối xử như vậy? Chẳng lẽ ngươi muốn san bằng Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc chúng ta, còn khiến cho ta khó chịu sao?

Tử Hiên lão tổ nhìn thẳng vào mắt Huyền Cốt rồi lạnh nhạt nói. Ánh mắt bình thản thế nhưng lại có chấn động mênh mông từ trong cơ thể khuếch tán. Nương theo cỗ chấn động này, cả phiến thiên địa nhanh chóng lắc lư. Một cỗ không khí nhàn nhạt trên không trung đột nhiên hội tụ, trực tiếp khiến cho năng lượng trong thiên địa biến hóa.

Chiêu thức này của Tử Hiên lão tổ khiến cho không ít người trong Huyền Vũ nhất tộc rung động.

- Tử Hiên tiền bối nói đùa rồi. Đây là sai lầm của vãn bối. Ngày sau nhất định sẽ tạ lỗi với Tử Hiên tiền bối.

Đối mặt với khí tức của Tử Hiên lão tổ, Huyền Cốt vẫn trả lời tự nhiên, giống như không chút ảnh hưởng vì khí tức của Tử Hiên lão tổ vậy.

Lúc này quanh thân Huyền Cốt chẳng biết từ khi nào có một cỗ chấn động mênh mông lặng lẽ lan tràn. Dưới cỗ chấn động này, không gian chung quanh đột nhiên trở nên ẩm ướt, một cỗ hơi nước trong khoảnh khắc ngưng tụ. Từ phía xa nhìn lại hơi nước đậm đặc, cơ hồ không nhìn thấy điểm cuối.

Nương theo khí tức của Tử Hiên lão tổ, phiến thiên địa này lập tức trở nên lờ mờ, bị bao phủ.

- Thật mạnh.

Lục Lâm Thiên không có cách nào nhúc nhích được đôi chân trên mai rùa của Huyền Tích. Trong lòng cực kỳ kinh ngạc nhìn vào biến hóa của không gian. Tử Hiên lão tổ có thể khiến cho không khí trong không gian biến hóa, đây chính là trực tiếp khiến cho thuộc tính phong ẩn chứa trong không gian biến hóa.

Mà hơi nước ngập trời của Huyền Cốt này chính là năng lượng thuộc tính thủy cực kỳ nồng đậm. Mỗi một cái giơ tay nhấc chân của hai người trong lúc vô hình đều có thể khống chế năng lượng trong thiên địa. Loại cấp độ này không phải là thứ mà hiện tại hắn có thể đạt tới.

- Không ngờ tu vi lại tiến bộ nhanh như vậy. Mọi người đều nói thiên phú của Huyền Hạo mạnh, ta thấy ngươi cũng không kém hắn bao nhiêu.

Mắt nhìn phía trước, Tử Hiên lão tổ mỉm cười, chậm rãi cất bước, hoa văn trên trường bào màu tím run lên, cũng không có động tác gì khác mà không khí trên không trung lập tức rít gào. Hơi nước trong không trung chậm rãi bị đánh tan. Tử Hiên lão tổ chậm rãi đi về phía Huyền Cốt đang cấm chế đám người Bạch Linh. Không gian tràn ngập hơi nước bắt đầu sáng sủa..

- Tử Hiên tiền bối quá khen rồi.

Nơi nước chung quanh Huyền Cốt được thu lại, không gian lúc này mới khôi phục lại bình thường như cũ.

Tử Hiên lão tổ bước mấy bước, trực tiếp đi tới không gian vặn vẹo đang bao phủ đám người Bạch Linh.

Sắc mặt lạnh nhạt của Huyền Cốt không thay đổi, trường bào màu xanh trên người run lên, không gian vặn vẹo sau lưng cũng khôi phục lại bình thường.

- Bái kiến Tử Hiên lão tổ.

Áp lực trên người đám người Bạch Linh, Lục Tâm Đồng lập tức tiêu tán, cả đám tức thì đi tới sau lưng Tử Hiên lão tổ.

Tử Hiên lão tổ nhìn qua mọi người, sau đó nhìn về phía Tiểu Long và Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Lục Lâm Thiên, thả người trong tay ngươi ra. Nếu như Huyền Cốt tộc trưởng tự mình ra tay thì cho dù ngươi có nắm giữ được hắn cũng không có cơ hội hạ thủ.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lại nhìn thấy Huyền Cốt tộc trưởng đã thả đám người Bạch Linh, Lục Tâm Đồng, sắc mặt khẽ đổi, thân thể nhảy tới bên cạnh Tiểu Long, bàn chân cũng thu lại năng lượng thuộc tính thổ đang đè xuống.

Ngao.

Huyền Tích rít lên một tiếng vô lực, bản thể khổng lồ hóa thành hình người, vô cùng suy yếu xuất hiện trên ngọn núi. Sắc mặt lúc này trắng bệch, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên trên không trung tràn ngập vẻ oán hận. Hắn đường đường là trưởng lão Huyền

Vũ hoàng tộc, thế nhưng hôm nay lại bị trọng thương cùng chà đạp như vậy. Nhưng mà trong ánh mắt oán hận của hắn tràn ngập sự kiêng ky thật sâu.

Mấy trưởng lão thấy thế lập tức tiến tới nâng Huyền Tích trưởng lão, nhìn Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long trên không trung, ánh mắt vô cùng lạnh lẽo.

- Tử Hiên tiền bối, đây chính là chuyện của Huyền Vũ nhất tộc ta. Chuyện của tộc trưởng Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc ngày sau Huyền Cốt nhất định sẽ tạ tội với Tử Hiên tiền bối. Hôm nay mời tiền bối cùng đương nhiệm tộc trưởng đi nghỉ ngơi, có được không?

Huyền Cốt nhìn Huyền Tích được mấy vị trưởng lão đỡ xuống, lạnh nhạt nhìn Tử Hiên lão tổ rồi nói.

- Chưa chi đã muốn đuổi ta đi rồi sao?

Tử Hiên lão tổ nói.

- Tử Hiên lão tổ hiểu lầm rồi. Đây là chuyện trong tộc, mong Tử Hiên tiền bối không chê cười.

Huyền Cốt nói.

- Hóa ra Huyền Vũ nhất tộc các ngươi còn sợ bị chê cười sao? Nhiều người như vậy lại có ý định vây công hai tiểu gia hỏa. Đường đường là Huyền Vũ nhất tộc lại muốn lấy lớn hiếp nhỏ, lấy nhiều bắt nạt ít.

Chương 2305: Đại trưởng lão xuất hiện

Tử Hiên lão tổ cười nhạt một tiếng rồi nói:

- Ài, ta cũng định mặc kệ, cũng biết mình quản không nổi. Thế nhưng hết lần này tới lần khác Lục Lâm Thiên lại có quan hệ sâu xa với ta, không quản cũng không được.

Nghe thấy Tử Hiên lão tổ muốn nhúng tay vào việc này, sắc mặt các trưởng lão của Huyền Vũ nhất tộc biến đổi, ánh mắt nhìn chăm chú về phía Tử Hiên lão tổ.

- Tử Hiên tiền bối đã có quan hệ với Lục Lâm Thiên này, không biết người định quản thế nào?

Sắc mặt Huyền Vũ không biến đổi, lập tức khôi phục bộ dáng lạnh nhạt như trước.

- Người này ta muốn dẫn đi, ngươi không có ý kiến gì chứ?

Advertisement

Tử Hiên lão tổ nhìn Huyền Cốt rồi nói.

- Tử Hiên tiền bối, đây chính là địa bàn của Huyền Vũ Hoàng tộc chúng ta. Tộc trưởng Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc tiến vào thánh địa trong tộc ta, tộc trưởng đã không nói tới. Ta thấy tiền bối cũng không nên làm khó chúng ta. Lục Lâm Thiên này tự tiện xông vào Huyền Vũ nhất tộc còn chưa tính, lại còn xông vào thánh địa. Chỉ bằng vào một câu nói có quan hệ sâu xa với tiền bối mà tiền bối muốn mang người đi, xin hỏi tiền bối coi Huyền Vũ Hoàng tộc chúng ta ra sao?

Tam trưởng lão nói.

- Nói như vậy, mặt mũi của ta các ngươi định không cho sao?

Sắc mặt Tử Hiên lão tổ trầm xuống, nhìn Tam trưởng lão rồi nói.

Quanh thân có một cỗ chấn động vô hình tràn ra. Cho dù là ai cũng có thể cảm giác được Tử Hiên lão tổ đã nổi giận.

Advertisement

- Không phải là không cho Tử Hiên tiền bối mặt mũi. Theo đạo lý mà nói, quan hệ của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc và Huyền Vũ Hoàng tộc gần đây không tệ, nếu là chuyện bình thường thì tất nhiên chúng ta sẽ cho mặt mũi. Thế nhưng việc này nếu như chúng ta cho Tử Hiên tiền bối mặt mũi thì sau này Huyền Vũ Hoàng tộc chúng ta làm sao còn có mặt mũi đi ra ngoài?

Dưới khí thế của Tử Hiên lão tổ, Tam trưởng lão lập tức bị áp chế. Nhưng mà lời nói của người này vẫn không thay đổi, dường như khi đối mặt với Tử HIên lão tổ đã có chỗ dựa vào.

- Lão tổ, Lâm Thiên cùng với Tiểu Long...

Nhìn thấy Tam trưởng lão của Huyền Vũ nhất tộc không buông tha, Bạch Linh biến sắc. Thực lực của Lâm Thiên cùng với Tiểu Long đều mạnh lên không ít, thế nhưng trong lòng Bạch Linh cũng hiểu rõ. Đối mặt với nhiều cường giả của Huyền Vũ Hoàng tộc như vậy, thực lực có mạnh hơn nữa cũng không đủ. Huống chi những cường giả cao cấp nhất còn chưa có ra tay.

Bạch Linh còn chưa dứt lời, Tử Hiên lão tổ đã phất tay, ý bảo Bạch Linh không cần lo lắng.

Ánh mắt Tử Hiên lão tổ hơi đổi, trong bụng thở ra một hơi, lạnh nhạt nhìn đám người trên không trung, nói:

- Các ngươi nghe rõ cho ta, nếu như ta muốn mạnh mẽ mang người này đi, cả Huyền Vũ nhất tộc muốn giữ ta lại sợ rằng cũng khó làm được.

Sắc mặt vô số trưởng lão Huyền Vũ nhất tộc biến đổi. Dường như bọn họ đều biết rõ thực lực của vị lão tổ Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc này mạnh mẽ ra sao. Tăng thêm quan hệ của Tử Hiên lão tổ này với mấy lão đầu trong Huyền Vũ nhất tộc không tệ, nếu như hắn thực sư mạnh mẽ mang theo nhân loại này cùng với Tiểu Long kia, sợ rằng sẽ khó mà giải quyết được.

- Mặt mũi của Tử Hiên lão tổ đương nhiên ta phải cho. Lục Lâm Thiên này tuy rằng tự tiện xông vào Huyền Vũ Hoàng tộc ta, thế nhưng cũng đi theo tộc trưởng Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc, tiến vào thánh địa của tộc ta mà không chết, đây cũng là ý trời. Làm càn trong tộc ta thế nhưng cũng không nặng tay, cho nên nếu như Tử Hiên tiền bối nhất định muốn mang Lục Lâm Thiên này đi thì Huyền Vũ Hoàng tộc ta sẽ cho Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc mặt mũi. Tử Hiên tiền bối có thể mang hắn đi.

Huyền Cốt nói.

- Tộc trưởng, việc này ngàn vạn lần không được, người này....

Nghe Huyền Cốt nói vậy, không ít trưởng lão lập tức phản đối.

- Ý ta đã quyết, các ngươi đừng có hiều lời. Chẳng lẽ các ngươi không nghe thấy lời ta nói sao?

Huyền Cốt quay đầu nhìn đám trưởng lão đang phản đối, sắc mặt biến đổi.

Cảm nhận khí thế trên người Huyền Cốt, cơ mặt đám trưởng lão này run rẩy, cũng không dám nhiều lời nữa.

- Tử Hiên tiền bối, Lục Lâm Thiên này người mang đi đi.

Huyền Cốt nói.

- Vậy thì đa tạ.

Tử Hiên lão tổ khẽ gật đầu nói, thanh âm còn chưa dứt ánh mắt đã biến đổi, lập tức nhìn về phía trước.

- Tộc trưởng đã quyết định như vậy, lại là Tử Hiên ngươi cho nên ta cũng không nói gì. Thế nhưng Tử Hiên tiền bối cũng đừng quên, nhân loại này đã ký huyết khế với đầu nghiệt súc này, bất kể như thế nào trên người nghiệt súc này cũng có huyết mạch của Huyền Vũ Hoàng tộc ta. Coi như không được công nhận là một thành viên trong tộc, nhưng người ngoài tuyệt đối không thể động vào nó. Dựa theo tộc quy, người dám để cho Huyền Vũ nhất tộc làm tọa ky sẽ bị toàn tộc truy sát. Người ký huyết khế thì phải bị phế tu vi. Cho nên nhân loại này Tử Hiên ngươi có thể mang đi, nhưng cũng phải để cho hắn tự phế đi tu vi của mình.

Ngay khi ánh mắt Tử Hiên lão tổ vừa đổi thì một thanh âm bình thường, giống như không có một chút cảm xúc nào đột ngột vang lên trên không trung. Ngay sau đó gợn sóng trong không gian lắc lư, một thân ảnh màu nâu đột nhiên xuất hiện.

Mà nương theo thân ảnh này xuất hiện, không gian mơ hồ có chút ẩm ướt, giống như toàn bộ không gian đã bị hơi nước bao phủ.

Thanh âm cùng biến hóa như vậy tức thì hấp dẫn sự chú ý của Lục Lâm Thiên. Trong lòng đồng thời trùng xuống, người này cũng dựa vào yêu nguyên mênh mông trong cơ thể mà dẫn động năng lượng thuộc tính thủy trong thiên địa tạo thành biến hóa. Thực lực bực này tuyệt đối không dưới Huyền Cốt. Mà miệng còn gọi thẳng kỳ danh của Tử Hiên lão tổ, sợ rằng là người cùng thế hệ với Tử Hiên lão tổ a.

Thân ảnh này xuất hiện, Huyền Vũ cùng sáu trưởng lão sau lưng ngưng trọng. Mà không ít trưởng lão có mặt trên không trung tức thì vui vẻ, cung kính hành lễ:

- Bái kiến Đại trưởng lão.

Mà ngay cả Huyền Cốt, Huyền Vũ, hai người này cũng phải cúi đầu với thân ảnh này:

- Đại trưởng lão.

- Tộc trưởng, Tam hoàng không cần đa lễ.

Thân ảnh màu nâu xuất hiện, người này dáng vẻ chừng lục tuần, thân thể tục tằn, cánh tay áo màu nâu vung lên, ý bảo mọi người miễn lễ.

Sau đó người này lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, ánh mắt âm trầm khiến cho người bị nhìn vào không khỏi cảm thấy bất an. Hai hàng lông mày nhíu lại, nhìn chăm chú vào Tiểu Long rồi nói:

- Đầu nghiệt súc nhà ngươi, tâm ngoan thủ lạt, huyết mạch không tinh khiết, không phải đồng tộc của ta tất sinh dị tâm. Câu này xem ra không sai, không tha cho ngươi được.

Thanh âm vừa dứt, lão giả áo nâu này vung tay lên. Giữa không trung, một cỗ năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc dùng tốc độ kinh người hội tụ, trong khoảnh khắc ngưng tụ thành một tấm lụa màu xanh giống như ống tay áo mang theo lực lượng xuyên thủng không gian, trực tiếp bắn về phía Tiểu Long.

- Tiểu Long, coi chừng.

Người này tuyệt đối là cường giả khủng bố. Sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, cùng lúc đó bàn tay nắm lấy vai Tiểu Long, Phù Quang Lược Ảnh dưới chân tăng thêm thuộc tính phong được thúc dục tới mức tận cùng, thân thể như thiểm điện lui về phía sau.

Chương 2306: Ta nhất định sẽ bảo hộ người này (1)

Nhưng mà tấm lụa màu xanh này giống như có thể súc địa thành thốn, chỉ trong chớp mắt đã bắn tới trước người. Lục Lâm Thiên thậm chí còn có thể cảm giác được một cỗ kình khí có thể xé rách không gian ập vào mặt.

- Đại trưởng lão, hạ thủ lưu tình.

Thân ảnh Huyền Vũ lóe lên, một đạo quyền ấn nhanh chóng được ngưng tụ, đánh về phía tấm lụa màu xanh kia.

Phanh.

Cả hai va chạm, không gian xuất hiện khe nứt. Tấm lụa màu xanh này lập tức bắn tứ tung, hóa thành một cơn mưa rồi tiêu tán trong thiên địa. Thân thể Huyền Vũ lảo đảo lui lại, vừa vặn lùi lại trước mặt Tiểu Long và Lục Lâm Thiên.

- Thực lực của Tam hoàng tiến bộ không ít. Chẳng lẽ ngươi không biết mình đang làm gì sao?

Thân ảnh màu nâu này không bị ảnh hưởng một chút nào, chắp tay mà đứng, nhìn Huyền Vũ rồi hỏi.

Advertisement

- Đại trưởng lão, Tiểu Long có Yêu Hoàng khí Thiên cấp a.

Huyền Vũ nhíu mày nói.

- Huyết mạch không tinh khiết, không phải tộc ta tất sinh dị tâm. Đại hộ pháp chính là một ví dụ, đánh chết Đại hộ pháp trong tộc, đả thương vô số hộ pháp. Chỉ bằng hai tội này cũng không giữ lại được. Huống chi còn chưa nói tới trên người nghiệt súc này còn có huyết mạch Thanh Long. Nếu như giữ lại đầu nghiệt súc này, tộc quy tồn tại từ xưa tới nay của tộc ta sẽ ra sao?

Đại trưởng lão nhìn Huyền Vũ rồi trầm giọng nói.

Advertisement

- Đại trưởng lão, Tiểu Long đánh chết Đại hộ pháp là bất đắc dĩ, đương nhiên sẽ bị phạt. Thế nhưng cũng nên đợi tới đại hội trưởng lão rồi mới quyết định. Tiểu Long có Yêu Hoàng khí Thiên cấp của bổn tộc, thiên phú cực cao, thực lực cũng mạnh mẽ, huống chi còn là huyết mạch của Nhị hoàng.

Sau lưng Huyền Vũ, Nhị trưởng lão kia tiến lên hành lễ rồi nói.

- Nhị trưởng lão, ngươi thân là trưởng lão phụ trách ngoại trường chẳng lẽ ngươi còn không biết thù hận giữa bổn tộc và Thanh Long nhất tộc sao? Giữ lại cái tai họa này thì truyền thừa từ cổ chí kim của Huyền Vũ Hoàng tộc chúng ta sẽ ra sao? Chẳng lẽ các ngươi không biết tộc quy?

Lão giả áo nâu nhìn qua Huyền Vũ và sáu trưởng lão sau lưng, hàn ý trong mắt tràn ra khiến cho Nhị trưởng lão sau khi liếc nhìn Huyền Vũ cũng không dám nhiều lời nữa.

- Huyền Phạt, uy phong của ngươi thật lớn a.

Tử Hiên lảo tổ nhìn lão giả áo nâu rồi nói.

- Tử Hiên, ta cho ngươi mặt mũi. Hậu bối của ngươi cũng tiến vào thánh địa của tộc ta, ta có thể không truy cứu chuyện này. Về phần nhân loại này, tộc trưởng đã đồng ý với ngươi, ta cũng không truy cứu chuyện hắn tự tiện xông vào Huyền Vũ Hoàng tộc ta, ngươi cũng có thể mang hắn đi. Nhưng mà dựa theo tộc quy, người ký huyết khế với huyết mạch của Huyền Vũ Hoàng tộc ta sẽ phải tự phế tu vi. Ta đã cho ngươi mặt mũi, nếu như ngươi còn kỳ kèo thêm nữa, coi như ta chưa từng nói gì.

Lão giả áo nâu nhìn Tử Hiên lão tổ rồi nói.

- Huyền Phạt, ta đã nghe rõ. Tự phế tu vi? Điều này đại biểu cho việc gì ngươi nên hiểu rõ. Đây mà là cho ta mặt mũi sao?

Sắc mặt Tử Hiên lão tổ trầm xuống.

- Tộc quy đã như vậy, ngươi không nên nhúng tay vào. Giao tình của Huyền Vũ nhất tộc ta và Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc cũng chỉ có thể làm như vậy. Chẳng lẽ tộc quy của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc ngươi không phải như vậy sao?

Lão giả áo nâu trầm giọng nói, hai người nhìn nhau, đối chọi gay gắt.

- Tốt, Huyền Phạt ngươi quả nhiên biết lục thân không nhận.

Ánh mắt Tử Hiên lão tổ run lên, tộc quy của Huyền Vũ nhất tộc quả thực có quy định như vậy. Cho dù là tộc quy của Cữu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc của hắn cũng như thế. Ai dám khống chế Cửu Vĩ Yêu Hồ làm tọa kỵ thì sẽ bị cả Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc truy sát. Bất kể là ai, cho dù ở chân trời góc bể nào thì cũng sẽ bị truy sát toàn tộc.

Tuy rằng là ký huyết khế bình đẳng, vốn cũng không có chuyện gì. Thế nhưng nếu cứ thế thì cũng sẽ khiến cho đám nhân loại sinh ra lòng tham lam với bọn họ.

Cho nên coi như là huyết khế, đại tộc yêu thú cũng tuyệt đối không đồng ý. Những lão nhân bọn họ bình thường buông tay không để ý tới những chuyện bình thường. Thế nhưng một khi động tới chuyện có thể gây ảnh hưởng tới tộc thì tuyệt đối sẽ không ngồi yên.

- Thân là Đại trưởng lão hộ tộc Huyền Vũ Hoàng tộc, ta chỉ dựa theo tộc quy mà làm việc.

Huyền Phạt nói.

- Nếu đã như vậy thì cứ dựa theo tộc quy mà tới.

Tử Hiên lão tổ nheo mắt, nói:

- Lục Lâm Thiên này có không ít quan hệ với Huyền Thiên Yêu Tôn của Huyền Thiên môn khi trước. Ta nhớ Huyền Thiên Yêu Tôn hơn bảy ngàn năm trước đã giao thủ với một lão gia hỏa trong Huyền Vũ Hoàng tộc các ngươi. Chuyện này cũng không xảy ra bao lâu. Dựa theo tộc quy của Huyền Vũ Hoàng tộc các ngươi, chỉ cần Lục Lâm Thiên này có thể chiến thắng người mạnh nhất trong thế hệ trẻ tuổi của Huyền Vũ Hoàng tộc các ngươi thì Huyền Vũ Hoàng tộc các ngươi sẽ không truy cứu có đúng không? Chuyện này cứ giải quyết như vậy đi.

- Cái này....

Chúng trưởng lão nghe vậy tức thì biến sắc, hơn bảy ngàn năm trước, chuyện của Huyền Thiên Yêu Tôn kia phần đông trưởng lão đều biết rõ. Nhưng mà thực lực vừa rồi của Lục Lâm Thiên mọi người cũng đã biết, ngay cả Huyền Tích trưởng lão cũng không phải là đối thủ của người này. Người mạnh nhất trong đám người trẻ tuổi của Huyền Vũ Hoàng tộc cũng chỉ có Huyền Kình vương tử và Huyền Doanh công chúa mà thôi.

Thực lực của hai người Huyền Kình vương tử và Huyền Doanh công chúa trong tộc cũng vô cùng cường hãn, nhưng mà thực lực chỉnh thể vẫn kém hơn Huyền Tích trưởng lão. Thậm chí, trừ ảnh hưởng của Yêu Hoàng khí trên người ra, thực lực của Huyền Tích trưởng lão còn mạnh hơn một chút. Nếu như để cho Lục Lâm Thiên chiến một trận với Huyền Kình vương tử và Huyền Doanh công chúa, sợ rằng Lục Lâm Thiên kia sẽ thắng chắc.

- Tộc quy quả thực có quy định như vậy, vậy thì hãy để Huyền Doanh chiến cùng Lục Lâm Thiên một trận đi.

Huyền Cốt nhìn Đại trưởng lão rồi hỏi:

- Đại trưởng lão, ý của người thế nào?

- Nếu như tộc trưởng đã đồng ý đương nhiên ta sẽ không có ý kiến. Nhưng mà Huyền Doanh cùng Huyền Kình không bao lâu nữa sẽ tham gia đại hội của bổn tộc, thật sự không thể ra tay.

Huyền Phạt khẽ gật đầu với Huyền Cốt, lại nói:

- Cho nên mời nhân loại này ở lại Huyền Vũ nhất tộc, đợi sau khi đại hội của bổn tộc chấm dứt, khi đó hắn sẽ giao thủ với Huyền Kình và Huyền Doanh.

- Huyền Phạt, ngươi làm vậy là có ý gì?

Tử Hiên lão tổ trầm giọng nói:

- Tử Hiên, ngươi dừng lại đi. Ta đã cho ngươi đủ mặt mũi rồi. Đây chính là địa bàn của Huyền Vũ Hoàng tộc. Nếu không nể mặt ngươi có quen biết với mấy vị lão nhân trong tộc, chẳng lẽ ngươi cho rằng mình có thể uy hiếp được Huyền Vũ Hoàng tộc sao? Một mình ngươi đi đương nhiên không có mấy người có thể ngăn được ngươi. Nhưng mà ngươi cảm thấy mình có thể mang theo tất cả mọi người rời khỏi đây sao? Cho dù mang đi, toàn bộ Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc các ngươi có thể rời khỏi Tổ Yêu Lâm sao?

Huyền Phạt trầm giọng nói.

Sắc mặt Tử Hiên lão tổ biến hóa, không nói gì thêm. Có một ít chuyện ngay cả bản thân hắn cũng phải cố ky.

Chương 2307: Ta nhất định sẽ bảo hộ người này (2)

Huyền Phạt nói với Tử Hiên lão tổ xong, không để ý tới Tử Hiên lão tổ mà nhìn chằm chằm vào Tiểu Long, rồi Huyền Vũ nói:

- Tam hoàng, ngươi nhất định che chở cho đầu nghiệt súc này sao?

- Đại trưởng lão, Huyền Vũ Hoàng tộc có thể không thừa nhận nó. Thế nhưng nó là huyết mạch của nhị ca, đương nhiên cũng là cháu của ta. Vì vậy ta nhất định phải bảo vệ nó.

Huyền Vũ quay đầu nhìn về phía Tiểu Long sau lưng, trường bào run lên, khí thế trên người tràn ra, nhìn thẳng về phía đại trưởng lão.

- Ngươi nói, ngươi là....

Ngược lại, toàn thân Tiểu Long run lên, lập tức nhìn qua Huyền Vũ rồi nói.

- Tiểu gia hỏa, cha con là nhị ca của ta. Ta chính là Tam hoàng thúc của con. Yên tâm đi, người khác không nhận con, thế nhưng Tam hoàng thúc sẽ nhận con. Ta đã đồng ý với cha con, vô luận thế nào cũng phải bảo vệ con. Cho nên ngày hôm nay có Tam hoàng thúc con ở đây, con sẽ bình yên vô sự. Trừ phi ta chết.

Huyền Vũ nhìn Tiểu Long, ngẩng đầu nhìn qua không trung, thanh âm chắc nịch.

- Tam hoàng...

Nhìn qua Huyền Vũ, ánh mắt tràn ngập hàn ý của Tiểu Long chuyển thành ấm áp, thế nhưng ánh mắt lập tức trầm xuống nói:

- Cha con đâu rồi? Con muốn gặp cha con.

- Cha con bởi vì một chút chuyện cho nên tạm thời con không thể gặp được.

Huyền Vũ nói.

- Không được, hôm nay con muốn gặp cha.

Tiểu Long dùng ánh mắt lạnh lẽo quét qua không trung nói:

- Ngày hôm nay ai dám ngăn cản ta ta sẽ cho kẻ đó đẹp mặt. Ta sẽ cho đám rùa đen các ngươi hối hận.

- Nghiệt súc.

Huyền Phạt trầm giọng nói với Tiểu Long, lại nhìn Huyền Vũ:

- Tam hoàng, ngươi thực sự muốn bảo vệ đầu nghiệt súc này sao?

- Ta đã đáp ứng với nhị ca, vô luận thế nào cũng phải bảo vệ tiểu gia hỏa này.

Huyền Vũ nói.

- Tộc trưởng, Tam hoàng vi phạm tộc quy, mong tộc trưởng định đoạt.

Huyền Phạt quay đầu nói với Huyền Cốt.

- Tam đệ, Tiểu Long giao cho Đại trưởng lão đi, đến lúc đó đợi trưởng lão hội rồi mới quyết định tiếp.

Trong mắt Huyền Cốt hiện lên tia khác thường mà người khác không nhìn thấy, hắn nhìn Huyền Vũ rồi nói.

- Không được. Hôm nay trừ phi ta chết, nếu không đừng ai mong động tới một sợi lông của hắn. Chuyện ta đã đáp ứng với nhị ca, ta nhất định phải làm được.

Trường bào màu đen trên người Huyền Vũ tung bay, nhìn Huyền Cốt nói:

- Đại ca, có thể huynh không thèm để ý tới tình huynh đệ, thế nhưng đệ lại không làm được như vậy.

Nghe vậy, ánh mắt Huyền Cốt khẽ đổi, cơ mặt run rẩy một chút, nhìn qua Huyền Phạt rồi nói:

- Vậy thì mời Đại trưởng lão bắt Huyền Vũ giao cho trưởng lão đoàn định đoạt.

- Ha ha. Đại ca, không ngờ huynh lại tuyệt tình như vậy. Sao không tự tay bắt đệ?

Huyền Vũ cười to, tiếng cười tràn ngập sự bất đắc dĩ. Yêu nguyên quanh thân bắt đầu tràn ra.

Huyền Doanh nhìn về phía phụ thân, nhìn thấy ánh mắt phụ thân không có chút biến hóa, muốn nói cũng không nói nên lời. Nhưng thân hình lại tới gần phụ thân hơn một chút.

- Tam hoàng, thúc thủ chịu trói đi. Bây giờ ngươi khó có thể chống lại được ta.

Huyền Phạt lăng không mà đứng, mắt nhìn Huyền Vũ nói.

- Tam hoàng.

Nhị trưởng lão cùng các trưởng lão tiến lên, ánh mắt không khỏi biến hóa.

- Nhị trưởng lão, các ngươi lui ra. Việc này không liên quan tới các ngươi.

Huyền Vũ phất tay, bước đạp không trung thấp giọng quát.

- Tam hoàng của Huyền Vũ Hoàng tộc há có thể bó tay chịu trói?

- Thân là hoàng tử, ngoan cố không chịu thay đổi.

Huyền Phạt quát nhẹ một tiếng, yêu nguyên lăng không ngưng tụ thành trảo ấn đnáh về phía Huyền Vũ.

- Đều là huyết mạch trong tộc, cần gì phải tuyệt tình như vậy?

Trong mắt Huyền Vũ tràn ngập sự bất đắc dĩ nhìn trảo ấn đang đánh tới. Một đạo quyền ấn được ngưng tụ. Quyền ấn đánh ra, không gina run rẩy, không gian trước quyền ấn bị nghiền nát.

Phanh Phanh.

Trong nháy mắt ngắn ngủi hai đạo công kích va chạm, thân ảnh nhanh như thiểm điện rồi hóa thành từng đạo tàn ảnh giao thủ hơn chục chiêu. Trong sát na, công kích va chạm, thanh âm trầm thấp, bạo liệt vang vọng, kình khí khuếch tán trong không trung.

Tất cả mọi người nhìn chăm chú lên không trung, thực lực của hai người đang giao thủ đều tới tình trạng khủng bố. Ngay cả một tia năng lượng cũng không lãng phí. Thế nhưng cho dù là ai thì cũng có thể cảm giác được, hai người đang giao thủ trên không trung đều vô cùng hung hiểm. Sợ rằng ngay cả chúng cường giả có mặt ở đây cũng không có mấy người có thể chen ngang vào. Thực lực của hai người kia đều tới tình trạng đỉnh phong.

Tử Hiên lão tổ cũng ngẩng đầu nhìn lên không trung, ánh mắt lạnh nhạt quét qua, trong mắt hiện lên sự chấn động rất nhỏ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng luôn nhìn lên không trung. Tu vi của Huyền Vũ Lục Lâm Thiên đã sớm biết rõ, thế nhưng xem ra thực lực của Đại trưởng lão Huyền Phạt kia còn trên Huyền Vũ một chút.

- Cường giả như mây a.

Lục Lâm Thiên thầm than một tiếng. Chỉ bằng những người trước mặt này thì thực lực của Huyền Vũ nhất tộc không phải là thứ mà Tam tông Tứ môn có thể so sánh. Huyền Cốt, Huyền Vũ, còn có Đại trưởng lão đều cường hãn vô cùng. Mặt khác còn có Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão, tu vi của mấy người này tuyệt đối cường hãn.

Mà ngay cả Huyền Tích kia, tuy rằng bị hắn đánh bại, thế nhưng thực lực đặt ở cả đại lục cũng tuyệt đối là một cường giả. Lục Lâm Thiên hiểu rõ, hắn có thể đánh bại Huyền Tích đã là chiếm không ít tiên cơ rồi.

Đầu tiên lực phòng ngự của hắn tuyệt đối không dưới Huyền Tích. Quan trọng nhất chính là bởi vì hắn có kim đao màu vàng cho nên không sợ công kích thiên phú của Huyền Vũ nhất tộc và không bị Yêu Hoàng khí ảnh hưởng. Nếu như không có kim đao màu vàng, hắn tuyệt đối không thể làm gì Huyền Tích. Tuy rằng có bất diệt huyền thể chống lại công kích, thế nhưng có lẽ không thể chống lại công kích thiên phú quỷ dị Huyền Vũ nộ của Huyền Vũ nhất tộc kia.

Cho nên Lục Lâm Thiên hiểu rõ, Huyền Tích tuyệt đối không phải thua vì thực lực yếu hơn hắn mà là hắn chiếm không ít tiện nghi. Thực lực của Huyền Tích trong đám cường giả có mặt ở đây cũng thuộc hàng cao cấp, nếu như ném ra bên ngoài đại lục chính là cường giả khủng bố.

Phanh.

Trong lúc Lục Lâm Thiên suy tư, sau khi không trung run rẩy, công kích của Huyền Vũ và Huyền Phạt va chạm với nhau, tiếng nổ mạnh vang lên. Năng lượng trên không trung trong nháy mắt khuếch tán.

Khục khục.

Cơ hồ cùng lúc, thân thể Huyền Vũ bị đẩy lùi. Miệng phun ra một ngụm máu tươi, thân thể lảo đảo lùi lại, sắc mặt lập tức tái nhợt.

- Tam hoàng thúc, người không sao chứ?

Tiểu Long do dự một chút, thân ảnh lóe lên rồi xuất hiện bên người Huyền Vũ.

- Con gọi ta là gì?

Huyền Vũ sững sờ, dùng ống tay áo lau vết máu nơi khóe miệng rồi hỏi Tiểu Long.

- Tam hoàng thúc.

Tiểu Long nhìn Huyền Vũ rồi nói. Lúc này nó cũng nhìn ra, Tam thúc đang dốc sức liều mạng bảo vệ bản thân mình. Trong lòng nó tuy rằng tràn ngập sự oán hận với Huyền Vũ nhất tộc, thế nhưng vị Tam hoàng thúc này lại khiến cho trong lòng nó cảm thấy ấm áp.

Chương 2308: Giam lại một chỗ

- Ha ha, rốt cuộc tiểu gia hỏa con cũng thừa nhận ta sao? Yên tâm đi, có tam thúc ở đây, hôm nay đừng ai mơ động đến con.

Vỗ vai Tiểu Long, Huyền Vũ lớn tiếng cười nói, trong mắt hiện lên sự vui vẻ, đẩy Tiểu Long ra đằng sau, thân thể hùng vĩ lăng không đứng đó, ánh mắt nhìn Huyền Phạt. Bàn tay nắm chặt, yêu nguyên mênh mông từ trong lòng bàn tay tràn ra, thân thể lao thẳng về phía Huyền Phạt, quát to:

- Có ta ở đây, ngày hôm nay đừng ai mong động tới nó.

- Huyền Vũ, ngươi thực sự hết thuốc chữa rồi.

Huyền Phạt nhảy lên, trường bào tung bay, gợn sóng trong không gian lắc lư rồi dạt ra. Một đạo quang mang màu lam từ trong thân thể bắn ra, yêu nguyên phô thiên cái địa khuếch tán.

Phanh.

Chấn động khủng bố khuếch tán, gợn sóng trong không gian như bị nghiền nát. Khí thế trên người Huyền Phạt lần nữa tăng lên. Dưới cỗ uy áp kinh người này, người có tu vi thấp đã sớm đỏ bừng mặt.

- Không ngờ tu vi của Đại trưởng lão đã tới bước này.

Sắc mặt mọi người kinh ngạc, vô số trưởng lão lúc này bị áp chế khiến cho mặt đỏ lên.

- Đây là thực lực như thế nào? Chẳng lẽ là yêu thú bát giai hậu kỳ đỉnh phong?

Dưới cỗ khí tức này cả không trung rung chuyển. Lục Lâm Thiên thầm suy đoán trong lòng, khí tức này trong lúc vô hình khiến cho hắn bị ảnh hưởng. Tu vi của Đại trưởng lão này so với Huyền Tích quả thực là một trời một vực.

Ánh mắt Huyền Cốt lúc này cũng biến hóa, mắt nhìn Huyền Phạt trên không trung, ánh mắt lóe lên bất định rồi thu liễm không thấy.

- Không ngờ thực lực của Đại trưởng lão lại tới một bước này a.

Trong mắt Huyền Vũ hiện lên sự vui vẻ, thế nhưng trong sự vui vẻ lại là ngưng trọng.

- Huyền Vũ, ngày hôm nay ngươi không bảo vệ được đầu nghiệt súc này đâu.

Huyền Phạt khẽ nói, ánh mắt lóe lên, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều mang theo lực lượng xé rách không gian. Trong giây lát đánh ra một đạo quang mang màu xanh giống như thiên thạch bắn về phía Huyền Vũ.

Ánh mắt Huyền Vũ trầm xuống, cắn răng đánh ra một đạo quyền ấn.

Phanh.

Cả hai đạo công kích va chạm, tiếng nổ vang lên trong không trung. Quang mang chói mắt bắn ra.

Sưu.

Thân thể Huyền Vũ lần nữa bị đẩy lùi, miệng có máu tươi tràn ra. Sắc mặt biến đổi, lực lượng hùng hồn trong đạo quang mang kia khiến cho cánh tay hắn run rẩy, đau đớn kịch liệt.

- Thân là Tam hoàng tử, tu vi ngươi còn chưa đủ. Có lẽ nên dùng thời gian cho việc tu luyện đi.

Trong nháy mắt Huyền Phạt lại lao tới. Trên bàn tay, một đạo quang trụ bằng yêu nguyên giống như một mũi tên được bắn ra. Quang trụ bằng yêu nguyên xuyên thấu không gian. Những nơi yêu nguyên đi qua, không gian bị xuyên thủng tạo thành khe nứt đen kịt.

Sưu.

Ngay khi đạo quang trụ bằng yêu nguyên khủng bố sắp đánh vào l*иg ngực Huyền Vũ thì thân thể Huyền Vũ nhanh chóng né tránh, vừa vặn tránh khỏi công kích. Thế nhưng chẳng biêt từ khi nào lại có một đạo chưởng ấn màu xanh trực tiếp đánh vào bả vai hắn.

Phốc phốc.

Máu tươi trong miệng Huyền Vũ lần nữa được phun ra, thân thể bị đánh bay, sắc mặt càng thêm tái nhợt.

- Tam hoàng thúc.

Phía xa xa, thân thể mềm mại của Huyền Doanh run lên, bàn tay trắng như ngọc nắm chặt. Lúc này Huyền Kình cũng nhìn về phía Huyền Cốt, trong mắt mang theo sự khẩn cầu. Nhưng mà Huyền Cốt vẫn không có động tác gì.

Sưu..

Thân ảnh Huyền Phạt không có một chút đình trệ nào, ánh mắt bắn ra, bàn tay nắm chặt, trảo ấn được ngưng tụ, cả không gian run lên. Hơi nước tràn ngập không gian kéo về phía Huyền Vũ.

- Tam thúc.

Tiểu Long hét lớn một tiếng, thân hình ngăn cản trước người Huyền Vũ. Nhìn đạo trảo ấn đánh xuống, một đạo quyền ấn mang theo hỏa diễm màu vàng khiến cho không gian đột nhiên chấn động quỷ dị.

Sưu.

Quyền ấn bắn ra, trước quyền ấn xuất hiện khe nứt đen kịt. Quyền ấn va chạm với trảo ấn màu xanh, cả không gian vặn vẹo.

- Ô?

Dưới một quyền, Huyền Phạt nghi hoặc ồ lên một tiếng. Bởi vì trên quyền ấn này có một cỗ khí tức khiến cho linh hồn hắn run rẩy tuôn ra. Chỉ là cỗ khí tức này chỉ lóe lên một chút rồi biến mất.

Phốc phốc.

Thân hình Tiểu Long chấn động, miệng lập tức phun ra một ngụm máu tươi. Thân thể bị đẩy lùi.

- Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên lướt về phía Tiểu Long. Thủ ấn biến đổi, thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện trước người Tiểu Long, Thời Không Lao Ngục thuộc tính thủy được ngưng tụ.

- Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ.

Tiếng quát vừa dứt, trong sát na, năng lượng thuộc tính quanh thân Lục Lâm Thiên cuồn cuộn. Quang mang màu xanh lam lạnh lẽo, màu xanh đậm quỷ dị, màu đỏ nóng bỏng rót vào bên trong khiến cho bên trong Thời Không Lao Ngục cuồn cuộn.

Khi năng lượng thuộc tính thổ lần nữa được rót vào trong Thời Không Lao Ngục, cả Thời Không Lao Ngục run lên. Uy năng của Thời Không Lao Ngục trong nháy mắt tăng vọt lên gấp tám lần. Đem thân thể Tiểu Long vừa mới lui lại cùng với Huyền Vũ bao phủ vào bên trong.

Năng lượng thuộc tính thổ bàng bạc lan tràn ra. Cả không gian giống như đông cứng lại, bên trong còn có một cỗ linh hồn lực mênh mông, lực lượng thời gian cùng với lực lượng không gian cuồn cuộn.

Sưu.

Trong khoảnh khắc, trảo ấn của Huyền Phạt đánh xuống, nặng nề đập vào trên Thời Không Lao Ngục. Trảo ấn khiến cho Thời Không Lao Ngục vặn vẹo rồi bị ngăn cản.

- Có chút quái dị.

Ánh mắt Huyền Phạt lần nữa có chút kinh dị, ở trong không gian quỷ dị này có một cỗ lực lượng trói buộc cực lớn ngăn cản trảo ấn của hắn. Bên trong còn có lực lượng không gian và công kích linh hồn, cực kỳ quỷ dị.

Phá.

Chỉ bị cản trở một chút, Huyền Phạt lập tức cười lạnh. Trong sát na, trảo ấn đột nhiên chấn động, quang mang cuồn cuộn, trảo ấn tạo thành một đường vòng cung quỷ dị, tạo ra năm vết rách đen kịt trong không gian. Trảo ấn khủng bố hung hăng tiến vào trong Thời Không Lao Ngục.

Phanh.

Dưới cỗ uy năng khủng bố này, Thời Không Lao Ngục bị chia năm xẻ bảy, trực tiếp hóa thành một cơn lốc năng lượng khủng bố rồi khuếch tán về bốn phía. Gợn sóng trong không gian chung quanh nứt vỡ thành từng khúc, năng lượng cuồng bạo giống như thực chất khiến cho cả không gian nhộn nhạo.

Phốc phốc.

Thời Không Lao Ngục bị nghiền nát, Lục Lâm Thiên lập tức phun ra máu tươi. Cơ thể bị thương, đây là lần thứ hai Lục Lâm Thiên thúc dục Thời Không Lao Ngục dung hợp bốn loại năng lượng thuộc tính. Vốn Lục Lâm Thiên đã tiêu hao không sai biệt lắm rồi, mỗi một lần thúc dục Thời Không Lao Ngục dung hợp bốn loại thuộc tính, Lục Lâm Thiên có cảm giác tiêu hao của hắn so với thúc dục Tam thần quyết còn lớn hơn không ít.

- Lão tổ.

Nhìn Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long đều bị thương, Bạch Linh biến sắc, lập tức dùng ánh mắt khẩn cầu nhìn về phía Tử Hiên lão tổ.

- Ài.

Tử Hiên lão tổ thở dài.

- Tiểu gia hỏa, các con không sao chứ?

Huyền Vũ lúc này cũng lui lại, ba người cơ hồ đều bị đẩy lùi về phía sau, đụng vào một chỗ. Khóe miệng ba người đều tràn ngập máu tươi. Chỉ cần nhìn qua cũng biết đều bị thương không nhẹ. Mà Huyền Vũ mấy lần bị trọng thương, thương thế so với hai người Lục Lâm Thiên và Tiểu Long còn nặng hơn một chút. Sắc mặt hắn trắng bệch như tro tàn.

Chương 2309: Ai dám động đến nó? (1)

- Tam hoàng thúc, con không sao.

Tiểu Long dùng tay áo lau sạch vết máu ở khóe miệng, ánh mắt lạnh lẽo, một cỗ khí tức quỷ dị quanh thân bắt đầu lan tràn ra.

- Nếu như đều đã tới đông đủ thì ta bắt một mẻ vậy.

Mắt nhìn ba người Tiểu Long, Huyền Vũ, Lục Lâm Thiên, ánh mắt Huyền Phạt lạnh lẽo, đột nhiên chuyển thành âm trầm. Bàn tay nắm chặt, cả không trung đột nhiên có hơi nước quanh quẩn, không gian ẩm ướt, dường như đột nhiên có mưa phùn vậy.

Thanh âm vừa dứt, không gian mênh mông chấn động lấy Huyền Phạt làm trung tâm mà khuếch tán. Năng lượng thuộc tính thủy cực kỳ nồng đậm trong nháy mắt hội tụ. Cả phiến thiên địa bị hơi nước baoo phủ. Mưa phùn trong không trung bắt đầu trở nên cuồng bạo.

Chỉ một lát sau mưa phùn đã trực tiếp chuyển thành mưa rào. Thế nhưng những giọt mưa này tạo thành từng chuỗi treo lơ lửng trên khong trung, chằng chịt, từng hạt mưa vô cùng, vô tận che đậy cả không gian. Năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc khiến cho không gian run rẩy bất định.

Bên trong năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc ngập trời, thủ ấn Huyền Phạt biến ảo. Một vòng xoáy đột nhiên xuất hiện trong không gian, trong nháy mắt hóa thành một cái vòi rồng.

Sưu.

Vòi rồng bằng nước khổng lồ giống như một cây cột nối giữa trời và đất khiến cho tất cả mọi người đều có cảm giác nhỏ bé.

Vòi rồng xoay tròn, không gian chung quanh nó bắt đầu xuất hiện những vết nứt không gian đen kịt. Trong không trung tràn ngập năng lượng ngập trời khiến cho khuôn mặt không ít người đỏ lên.

Năng lượng như vậy quá mức khủng bố, cơ hồ tất cả trưởng lão lúc này đều rung động không thôi. Năng lượng khủng bố như vậy một khi bộc phát, sợ rằng không trung đều bị phá hủy thành tro tàn.

- Thực lực như thế, chẳng lẽ Đại trưởng lão đã đột phá bát giai đỉnh phong rồi sao?

- Dường như đã không còn giống như bát giai hậu kỳ đỉnh phong, so với Nhị hoàng tử lúc trước còn mạnh hơn a.

- Thực lực của Đại trưởng lão chẳng lẽ đã tới bước kia rồi?

Lúc này ánh mắt của Huyền Cốt cũng mang theo sự kinh ngạc nhìn lên không trung. Thế nhưng ánh mắt của Tử Hiên lão tổ lại tương đối bình tĩnh, tuy rằng cũng có chút hơi bất ngờ, ánh mắt lóe lên bất định, không biết trong lòng đang suy nghĩ cái gì.

Trong lúc mọi người đang thấp giọng nghị luận, Huyền Phạt nâng bàn tay lên, yêu nguyên bàng bạc phô thiên cái địa rót vào trong vòng xoáy. Trong giây lát, vòng xoáy cuồng bạo bắt đầu nhanh chóng xoay tròn, năng lượng lan tràn ra chung quanh ngày càng khủng bố.

- Bắt cả ba lại cũng đỡ một chút phiền toái.

Thanh âm của Huyền Phạt vừa dứt, cánh tay đẩy ra. Vòng xoáy cuồng bạo khiến cho không gian văng tung tóe. Những nơi vòng xoáy đi qua, không gian như bị chấn nát, tan thành bột phấn. Một lát sau không gian hư vô mới chậm rãi sát nhập như lúc ban đầu.

Lực lượng khủng bố như vậy lập tức bao phủ Lục Lâm Thiên, Huyền Vũ cùng Tiểu Long.

Dưới cỗ lực lượng khủng bố này Lục Lâm Thiên có cảm giác toàn thân lạnh lẽo, giống như hắn ở dưới cỗ lực lượng này không có sức phản kháng. Khí tức khiến tim đập nhanh bỗng nhiên xuất hiện.

Tiểu Long lăng không mà đứng, trong nháy mắt này khí tức quỷ dị quanh thân ngày càng nồng nặc, dường như đang chuẩn bị thứ gì đó.

Ầm ầm.

Chỉ trong nháy mắt, vòng xoáy mang theo lực lượng khủng bố đã bắn tới, không gian run rẩy, sắp đập vào ba người, lực lượng khủng bố cũng đem không gian phong tỏa.

- Tiểu Long, các ngươi nhanh nghĩ biện pháp trốn đi. Nơi này sẽ do Tam hoàng thúc gánh.

Huyền Vũ nói một tiếng, nhanh như thiểm điện ngăn cản trước người Tiểu Long và Lục Lâm Thiên. Hắn đã đáp ứng với nhị ca, nhất định phải che chở cho Tiểu Long rời khỏi tộc. Cho dù chết cũng phải làm, hiện tại hắn cũng chỉ có thể liều chết bảo vệ Tiểu Long mà thôi.

- Nếu như hôm nay ngươi dám làm tổn thương bọn họ, ta cam đoan ngươi nhất định sẽ phải hối hận.

Một thanh âm thấu xương vang vọng trong không gian. Lúc này trước vòng xoáy cuồng bạo, gợn sóng trong không gian lóe lên, một đạo thân ảnh màu tím lăng không từ trong gợn sóng bước ra. Sau đó xuất hiện dưới vô số ánh mắt.

Thân ảnh màu tím lăng không đứng, tuổi chừng bốn mươi, thân ảnh gầy gò, cao ráo, nhìn như yếu đuối. Thế nhưng vòng xoáy cuồng bạo ngập trời mang theo kình khí khủng bố này ngay cả chéo áo của hắn cũng không thể động tới được.

Người này lơ lửng đứng chắp tay trên không trung, ngũ quan góc cạnh, ánh mắt bình tĩnh mang theo sự lạnh lùng khiến cho người ta có cảm giác lạnh lẽo. Nhìn về người này giống như nhìn vào một tảng băng.

Mà lúc thân ảnh ấy nhìn như bình tĩnh đứng trong không gian, thân ảnh gầy gò trước mặt vòng xoáy khủng bố giống như một con kiến đối mặt với một con voi. Thế nhưng vòng xoáy cuồng bạo, khổng lồ ở trước mặt thân ảnh này lại không thể làm rung chuyển hắn một chút nào.

Ken két.

Không gian bị nghiền nát, trước vòng xoáy cuồng bạo, phàm là kình khí cùng hơi nước chạm phải thân ảnh này lập tức bị nghiền nát.

Đột nhiên xảy ra biến hóa này khiến cho sắc mặt Huyền Phạt biến sắc, trong nháy mắt này hắn phát hiện ra không ngờ công kích của mình lại không thể tiến thêm nửa tấc.

Trong lòng Huyền Phạt run lên cùng khiếp sợ, hắn ngẩng đầu lên. Xuyên qua vòng xoáy khủng bố kia, một thân ảnh màu tím đang lăng không mà đứng, đạo thân ảnh kia khiến cho hắn kinh ngạc tới mức cả kinh nói:

- Huyền Hạo, sao ngươi lại đi ra được?

- Nhị đệ?

Trong sát na này, ánh mắt Huyền Cốt phía xa đột nhiên run lên, lập tức nhìn chăm chú về phía trước.

- Trời ạ! Nhị hoàng tử đi ra.

- Nhị hoàng thúc tới.

Huyền Kình, Huyền Doanh nhìn nhau, ánh mắt không khỏi rung động.

- Nhị ca, rốt cuộc huynh đã tới.

Giữa không trung, Huyền Vũ đang định liều mạng nhìn đạo thân ảnh màu tím kia, ánh mắt run lên nói. Trong lòng đột nhiên xuất hiện hai cảm giác trái ngược, vui mừng cùng sợ hãi, đạo thân ảnh này ngoài nhị ca hắn ra còn có thể là ai được nữa.

- Được rồi, các ngươi lui ra đi. Ở đây giao cho ta là được rồi.

Thân ảnh màu tím nhàn nhạt quay đầu lại nói với Huyền Vũ, ánh mắt đảo qua Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long, sau đó dừng lại trên người Tiểu Long.

- Đây là phụ thân của Tiểu Long sao? Thật mạnh.

Lục Lâm Thiên nhìn người tới không khỏi biến đổi, toàn thân không tự chủ được mà run lên. Trong đôi mắt kia dường như có một cỗ khí tức mạnh mẽ khiến cho hắn vừa nhìn một cái lập tức run sợ.

Tiểu Long đã sớm nhìn chăm chú vào thân ảnh đột nhiên xuất hiện. Bốn mắt nhìn nhau, nhìn thấy thân ảnh màu tím này, khí tức tới từ huyết mạch khiến cho toàn thân Tiểu Long run lên. Trong lúc vô hình Tiểu Long đã biết người này là ai, đây chính là người mà hắn luôn muốn tìm kiếm, đây là phụ thân của hắn sao?

Mắt nhìn Tiểu Long, thân ảnh màu tím mỉm cười, lập tức quay đầu lại, nhìn vòng xoáy khổng lồ trong thiên địa, ngẩng đầu nói:

- Đại trưởng lão, không ngờ những năm nay tu vi của ngươi cũng tiến bộ không tệ.

- Định cho ta.

Thanh âm trong miệng thân ảnh màu tím vang lên, tay phải sau lưng duỗi ra. Trường bào màu tím trên người run lên, một cỗ năng lượng vô hình tràn ra, vòng xoáy khổng lồ kia lập tức đông cứng lại rồi bất động.

Chương 2310: Ai dám động đến nó? (2)

Hít.

Vòng xoáy khổng lồ kia bị đông cứng lại, giờ phút này, tất cả mọi người đều vô cùng kinh ngạc và kinh hãi. Từng tiếng hít sâu vang vọng trong không gian. Lực lượng ngập trời của Đại trưởng lão giờ phút này dưới tay Nhị hoàng tử chỉ giống như là một kích của trẻ con vậy.

Tất cả mọi người nghẹn họng nhìn trân trối, mồ hôi lạnh chảy ra.

Kế tiếp còn có một chuyện khiến cho mọi người kinh hãi hơn, lúc này thân ảnh màu tím bước lên một bước đi về phía vòng xoáy khổng lồ. Trực tiếp đi vào trong vòng xoáy, giống như không có chuyện gì xảy ra vậy.

Tất cả mọi người đều nhìn thấy Nhị hoàng tử tiến vào trong vòng xoáy khổng lồ, một đạo thanh âm đột nhiên từ trong vòng xoáy vang lên, thanh âm như truyền vào tai mỗi người:

- Đại trưởng lão, tu vi của ngươi đã bắt đầu chạm chân vào cấp độ Yêu Đế. Thế nhưng dù sao cũng mới chỉ chạm một chân vào mà thôi. Nếu là hai mươi năm trước có lẽ ta còn không làm gì được ngươi. Thế nhưng hiện tại, ngươi ở trước mặt ta đã không chịu nổi một kích. Mười năm trước ta đã đột phá bát giai hậu kỳ đỉnh phong, cách cấp độ Yêu Đế cửu giai cũng chỉ còn nửa bước. Nửa bước xa này tuy rằng chỉ là nửa bước thế ngươi cũng không có cách nào vượt qua. Lúc này ta đã đột phá tới cấp độ chuẩn Đế.

Khi một chữ cuối cùng vừa dứt, thân ảnh màu tím bước ngang qua vòng xoáy, trực tiếp xuất hiện trước mặt Đại trưởng lão Huyền Phạt.

Đồng thời, vòng xoáy cuồng bạo khổng lồ sau lưng thân ảnh màu tím bắt đầu run lên. Vòng xoáy run rẩy, cả không gian giống như lung lay sắp đổ. Phía trên vòng xoáy khổng lồ xuất hiện một cái khe lớn.

Ken két.

Tiếp đó thanh âm ken két vang lên. Vòng xoáy khổng lồ kia trong khoảnh khắc sụp đổ tựa như một ngọn núi. Không tạo ra tiếng nổ quá lớn, chỉ có thanh âm nghiền nát trầm thấp vang vọng trong không gian mà thôi.

Vòng xoáy khổng lồ trực tiếp sụp đổ từng khúc, thế nhưng lại không có một chút kình khí chấn động nào từ bên trong vòng xoáy tràn ra ngoài. Chỉ là quang mang chói mắt từ bên trong vòng xoáy khi vỡ nát bắn ra cùng với uy áp bàng bạc cũng đủ để khiến cho trong không gian xuất hiện một cái động sâu.

Cả không gian lúc này ầm ầm rn rẩy, quang mang năng lượng khiến cho không gian vặn vẹo, thế nhưng lại không có tiếng vang nào được tạo ra. Cơ hồ không có một chút nào tiết ra ngoài. Tất cả đều xảy ra sau lưng thân ảnh màu tím, thân ảnh màu tím trực tiếp dùng lỗ đen khủng bố trong không gian mà lăng không đứng.

Uy áp ngập trời, chấn động nhân tâm khiến cho cơ hồ tất cả mọi người biến sắc. Chân động tới mức ngây ra như tượng.

Tất cả mọi người kinh hãi, nhìn qua thân ảnh gầy gò, cao ráo trên không trung. Lúc này trên người thân ảnh ấy dường như có xu thế chống trời, không có một chút động tác nào thế nhưng lại vô cùng khủng bố.

Động sâu trong không gian do vòng xoáy khổng lồ tán loạn tạo ra trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa. Một màn rung động, khủng bố này cũng không rung động bằng hai chữ đang hiện lên trong đầu tất cả trưởng lão cùng hộ pháp và tộc nhân Huyền Vũ Hoàng tộc.

- Chuẩn Đế? Nhị hoàng tử đã đạt tới Chuẩn Đế.

- Chuẩn Đế a.

Cơ hồ tất cả các trưởng lão rung động, hai chữ "Chuẩn Đế" này đối với tất cả mọi người ở đây mà nói, mọi người đều hiểu rõ là gì.

Đây là con đường mà bát giai hậu kỳ đỉnh phải đi qua trước khi đạt tới Yêu Đế cửu giai.

Sau khi hắc động biến mất trong không trung, cả không gian triệt để yên tĩnh, yên tĩnh tới mức đáng sợ.

Giờ phút này khuôn mặt Đại trưởng lão Huyền Phạt như cứng lại, không biết là bởi vì công kích của hắn bị người này phá hủy dễ như trở bàn tay hay là đang rung động vì hai chữ Chuẩn Đế này.

- Ta có thể tự nguyện bị giam cầm, cũng có thể tuân thủ theo tộc quy. Tộc quy không thể phá, ta tự nguyện tiếp nhận trừng phạt, thế nhưng ngươi không nên đối xử với con của ta như vậy. Ta chưa từng làm tròn trách nhiệm của một người làm cha ngày nào. Người phụ thân như ta đã thiếu nợ nó rất nhiều. Nó tới tìm ta, ngươi càng không nên làm tổn thương nó.

Thân ảnh màu tím này nhìn thẳng vào Huyền Phạt, thanh âm mang theo sự tức giận cùng với lạnh lẽo như băng vang lên trong không gian.

Bị người trước mặt nhìn vào Huyền Phạt bắt đầu run sợ.

- Ai cũng không thể động tới một sợi lông của nó, ngay cả Đại trưởng lão như ngươi cũng không được.

Khi chữ cuối cùng từ miệng thân ảnh màu tím này vang lên, hàn ý bắt đầu tràn ra.

Ngay khi Huyền Phạt kinh hãi cùng run sợ, thân ảnh màu tím kia đột nhiên đánh ra một quyền, hung hăng đập vào mặt Huyền Phạt. Một quyền này khiến cho Huyền Phạt hoàn toàn không có lực chống lại.

Phốc phốc.

Dưới một quyền của thân ảnh màu tím này, Huyền Phạt lập tức phun ra một ngụm máu tươi cùng với mấy chiếc răng. Mà thân thể hắn cũng giống như chiếc diều đứt dây hung hăng rơi xuống, rồi nặng nề đập vào vách đá dựng đứng trên hạp cốc.

Phanh Phanh.

Tiếng nổ mạnh vang lên, kình lực đáng sợ trực tiếp khiến cho vách núi run rẩy. Nơi Huyền Phạt rơi xuống, mặt đá cực lớn sụp đổ, đá vụn văng khắp nơi. Từng khe hở trên thạch bích lan tràn ra chung quanh.

Tất cả mọi người nhìn thấy cảnh này không khỏi rung động, không có người nào dám tiến lên, cũng không có một trưởng lão nào dám nói gì. Trong lòng tất cả đều đang run rẩy, cảnh tượng rung động bực này không phải bình thường. Đại trưởng lão tuyệt đối được tính là người mạnh nhất trong bát giai, thế nhưng trước mặt Nhị hoàng tử lại giống như không chịu nổi một kích.

- Đây là thực lực vượt qua Bát giai sao?

Cơ hồ tất cả mọi người đều hít sâu một hơi, loại thực lực này có bao nhiêu người có thể chống lại được.

- Không hổ là Huyền Hạo.

Nhìn qua không trung, Tử Hiên lão tổ có chút vui vẻ thầm nói.

- Giống như Nam thúc, đều là Chuẩn Đế sao?

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng rung động, loại thực lực này quá mức đáng sợ. Mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều mang theo khí tức hủy diệt. Thân thể Đại trưởng lão kia bị kẹt dưới thạch bích, cũng không biết sống chết như thế nào.

Một quyền đập Đại trưởng lão xuống, ánh mắt thân ảnh màu tím kia lúc này mới nhu hòa một chút. Người này xoay người lại, thân ảnh lóe lên lập tức tới bên người ba người Huyền Vũ, Tiểu Long, Lục Lâm Thiên.

- Nhị ca, không ngờ huynh đã tới Chuẩn Đế, chúc mừng huynh.

Huyền Vũ kích động không thôi. Cảnh giới Chuẩn Đế, đây chính là con đường mà Đế cấp cửu giai phải qua, cách Đế cấp một khoảng rất gần. Thực lực kinh khủng vừa rồi của Nhị ca hắn đã đại biểu cho tất cả.

- Tam đệ, làm khổ đệ rồi. Đệ không sao chứ?

Nhìn Huyền Vũ, trong mắt Huyền Hạo hiện lên sự cảm kích.

- Chúng ta là huynh đệ, thân huynh đệ.

Huyền Vũ nhìn Huyền Hạo rồi nói. Giữa huynh đệ không cần nói quá nhiều, hắn lập tức nhìn Tiểu Long rồi nói:

- Nhị ca, đây là Tiểu Long, hài tử của huynh.

Huyền Hạo nhìn chăm chú vào Tiểu Long, mối liên hệ vô hình giữa huyết mạch đã khiến hắn vừa tới đã nhận ra. Đây là cốt nhục của hắn, hài tử của hắn.

Chương 2311: Phụ tử gặp nhau

Tiểu Long luôn nhìn chăm chú vào thân ảnh màu tím này. Lúc này nhìn thân ảnh màu tím ngay trước mắt, đạo thân ảnh này dường như đã được hắn phác thảo trong lòng rất lâu rồi.

Mà bây giờ thân ảnh này rốt cuộc cũng đứng trước mặt hắn. Nhìn qua đôi mắt rưng rưng cùng với hiền từ kia, bốn mắt nhìn nhau, trong lòng Tiểu Long run lên, trong mắt không nhịn được mà bắt đầu ướt át.

- Hài tử, phụ thân tới chậm. Về sau có phụ thân ở đây, không có ai dám bắt nạt con nữa.

Nhìn thiếu niên đứng tới vai trước mặt, toàn thân Huyền Hạo run lên rồi nói.

- Phụ thân.

Ánh mắt Tiểu Long biến đổi, đôi môi khẽ mở, rốt cuộc trong miệng không nhịn được mà hô lên một tiếng phụ thân không lưu loát. Nói xong nước mắt không nhịn được mà chảy ra. Vì ngày hôm nay hắn đã trải qua quá nhiều chuyện. Từ nhỏ bị hai tộc vứt bỏ, còn bị đuổi giết, mãi cho tới khi gặp lão đại, cho tới ngày hôm nay tới Huyền Vũ nhất tộc, thế nhưng đám người này lại không nhận hắn. Hắn giận, hắn hận, thế nhưng sau khi hô lên một tiếng phụ thân, dường như Tiểu Long đã phát tiết sự ủy khuất của mình, hận ý trong lòng cũng giảm bớt đi một chút.

- Hài tử, không được khóc. Hài tử của ta không thể tùy tiện khóc như vậy được.

Thanh âm vừa lạ lẫm vừa quen thuộc vang lên, ánh mắt Huyền Hạo run lên, trường bào tung bay, bước tới bên cạnh Tiểu Long. Hai tay lau nước mắt từ trong mắt Tiểu Long chảy xuống. Tuy rằng nói vậy thế nhưng trong đôi mắt của hắn cũng ướt át, những giọt lệ nóng xuất hiện.

- Phụ thân.

Tiểu Long ngẩng đầu, nước mắt chảy xuống, lập tức nhào vào trong lòng thân ảnh màu tím này. Giây phút này hắn đã chờ mong quá lâu, chờ đợi quá lâu, đồng thời cũng trải qua quá nhiều chuyện.

- Hài tử, là phụ thân có lỗi với con. Làm con bị liên lụy.

Huyền Hạo giang hai tay ra, đem hài tử của mình ôm vào trong lòng.

Trong đám người, trong đôi mắt xinh đẹp của Huyền Doanh không biết từ khi nào xuất hiện hai giọt nước mắt nóng hổi chậm rãi từ khóe mắt chảy xuống. Một cánh tay giơ lên, đem hai giọt nước mắt của nàng lau khô đi.

- Ca ca.

Huyền Doanh nhìn qua người vừa mới lau khô nước mắt cho mình, người này chính là ca ca nàng, Huyền Kình.

Cả không trung giờ phút này hoàn toàn yên tĩnh. Tất cả mọi người chăm chú nhìn lên không trung. Cảnh tượng cảm động này khiến cho trong lòng mọi người đều rung động, trong mắt vô số người phía dưới bắt đầu có chút ẩm ướt.

Hai mắt đám người Lục Tâm Đồng, Thiên Độc Yêu Long, Bạch Linh, Thiên Sí Tuyết Sư cũng có chút ẩm ướt, thầm cao hứng thay Tiểu Long. Trong mắt của bọn họ Tiểu Long chính là thân nhân, là người nhà.

Huyền Vũ lăng không đứng đó, thân ảnh đứng bên cạnh phụ tử hai người không nói gì.

Lục Lâm Thiên lui sang một bên, mắt nhìn Tiểu Long không khỏi nóng lên. Đồng thời trong lòng cũng nhớ tới mẫu thân, phụ thân. Hắn đi tới thế giới này cũng có mẫu thân, phụ thân, còn có Tâm Đồng, Tiểu Bạch, Tiểu Long, Vô Song, Hồng Lăng, Tiểu Linh, lão độc vật, quỷ tiên tử là người một nhà.

Nhớ tới chuyện này trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thấy ấm áp. Khi tới đây hắn đã không còn cô đơn nữa. Vốn hắn là một người nhân từ, vì bảo vệ người bên cạnh cho nên không thể hiền lành được nữa. Hắn phải dùng toàn lực, cho dù liều mạng cũng không tiếc. Bởi vì phần tình cảm này vô cùng quý giá.

Giờ phút này không có ai nhìn thấy, ánh mắt Huyền Cốt phía xa run lên, trong mắt có chút ẩm ướt. Thế nhưng lại lén lút lau đi. Chỉ có Huyền Doanh đảo qua, thế nhưng khi nàng nhìn qua phụ thân nàng đã khôi phục lại bộ dáng không hề bận tâm như trước đó.

Lúc này, Huyền Phạt ở hạp cốc phía dưới lần nữa phun ra máu tươi, thân thể từ trong thạch bích giãy dụa đi ra, máu tươi đầm đìa, cơ thể bị trọng thương.

Không có người nào dám quấy rầy cảnh phụ tử gặp mặt trên không trung. Mà ngay cả đám trưởng lão Huyền Vũ nhất tộc cũng không có ai dám xen vào.

- Tiểu Long, để cho cha xem nào.

Một lúc lâu sau, phụ tử hai người mới buông nhau ra. Huyền Hạo nhìn thiếu niên trước mặt, cẩn thận đánh giá. Giờ phút này, cường giả ngút trời trước đó dường như đã biến mất, hắn chỉ là một người phụ thân bình thường. Hai tay vuốt mái tóc của Tiểu Long, khóe miệng mỉm cười nói:

- Đã cao như vậy rồi, cũng lớn lên. Những năm này con sống thế nào? Có phải ăn không ít đau khổ, đúng không.

- Không có.

Tiểu Long lắc đầu nói:

- Con sống rất tốt, con được lão đại chiếu cố, chỉ là có chút nhớ phụ thân cùng mẫu thân mà thôi.

Huyền Hạo ngẩng đầu nhìn qua Lục Lâm Thiên, từ trong miệng Huyền Vũ hắn cũng đã biết được cảm tình của Lục Lâm Thiên và Tiểu Long. Động tĩnh ở trong tộc tuy rằng hắn ở trong cấm chế thế nhưng cũng biết không kém lắm. Trong mắt Huyền Hạo hiện lên sự cảm kích, nói:

- Lục Lâm Thiên, đa tạ ngươi đã chiếu cố Tiểu Long. Đa tạ.

- Tiểu tử không dám, Tiểu Long là huynh đệ tử tiểu tử. Chúng ta đều giúp đỡ lẫn nhau mà thôi.

Lục Lâm Thiên cúi đầu, thi lễ nói.

- Phụ thân. chúng ta đi thôi. Chúng ta đi tìm mẫu thân có được không?

Tiểu Long nhìn Huyền Hạo rồi nói.

- Tốt, phụ thân đi cùng con tìm mẫu thân. Không thể để cho con một mình đi tìm kiếm như vậy nữa.

Huyền Hạo nói.

- Vâng.

Tiểu Long khẽ gật đầu, trong mắt hiện lên sự vui vẻ.

- Huyền Hạo, ngươi quá càn rỡ.

Giữa không trung, thân ảnh Huyền Phạt không biết từ khi nào đã lần nữa xuất hiện giữa không trung, máu tươi đầm đìa, khí tức suy yếu. Lúc nói chuyện cũng có thể thấy được mấy cái răng của hắn rơi xuống.

- Đáng chết.

Mắt nhìn Đại trưởng lão, trong mắt Tiểu Long xuất hiện hàn ý, Huyền Vũ muốn nói gì đó, thế nhưng lại bị Huyền Hạo ngăn cản, nhìn qua Đại trưởng lão rồi nói:

- Đại trưởng lão, hôm nay quả thực ta đã làm càn, thế nhưng ngươi muốn làm gì?

Ánh mắt Huyền Phạt biến ảo, cơ mặt run rẩy, ánh mắt nhìn về phía Huyền Cốt rồi nói:

- Tộc trưởng, ngươi phải làm rõ việc này. Thân là tộc trưởng chẳng lẽ ngươi không nói lấy vài lời sao? Nếu như việc này không xử lý, sau này tộc quy sẽ làm như thế nào.

- Đại trưởng lão.

Huyền Cốt tiến lên, lời còn chưa dứt thì Đại trưởng lão tiếp tục nói:

- Thân là tộc trưởng, cần phải có chút gánh nặng, cũng phải xử lý công bằng.

Ánh mắt Huyền Cốt biến đổi, thân thể bước lên một bước, nhìn Huyền Hạo trên không trung.

- Các ngươi lui xuống phía trước đi.

Huyền Hạo nhìn Huyền Cốt, trường bào quét qua, ý bảo Tiểu Long cùng Huyền Vũ, Lục Lâm Thiên lui về phía sau. Thân ảnh lóe lên, xuất hiện ở phía trước.

- Nhị đệ, đệ vì con mà sốt ruột thế nhưng cũng không nên ra tay với Đại trưởng lão. Nhanh tạ tội với Đại trưởng lão.

Huyền Cốt nhìn Huyền Hạo, một lát sau rồi nói.

- Tộc trưởng. Huyền Hạo đả thương ta là chuyện nhỏ, ta cũng có thể không truy cứu. Thế nhưng có một chuyện khác cũng không thể xúc phạm.

Đại trưởng lão nhìn qua Huyền Hạo, Tiểu Long rồi nói.

- Đại trưởng lão, lúc này...

Huyền Cốt nhìn Đại trưởng lão, khẽ than nhỏ.

- Tộc quy do các tiền bối truyền xuống cho dù là ai cũng không thể vi phạm. Tuy rằng ngươi là tộc trưởng, thế nhưng cũng đừng quên Huyền Vũ Hoàng tộc là của tất cả tộc nhân Huyền Vũ Hoàng tộc. Ta cũng có nhiệm vụ nhắc nhở nghĩa vụ và quyền lợi của ngươi.

Chương 2312: Hoàn lại gấp mười lần (1)

Đại trưởng lão ngắt lời Huyền Cốt rồi nói.

- Đại trưởng lão, đơn giản chính là ngươi không muốn cho Tiểu Long rời đi. Ngươi đừng quên, trên người Tiểu Long có Huyền Vũ thần xác của tiền bối trong tộc. Cũng tương đương với thân truyền đệ tử của người, ngươi dám động vào sao?

Huyền Vũ quát lên một tiếng.

- Hừ. Vậy thì cũng phải phế bỏ tu vi. Thu hồi Huyền Vũ thần xác. Huyền Vũ thần xác của tiền bối, sao có thể để trên người kẻ có huyết mạch không tinh khiết?

Cơ mặt Đại trưởng lão run rẩy, cắn răng nói.

- Tam đệ...

Huyền Cốt khẽ thở dài nhìn Huyền Hạo rồi nói:

- Đệ xem...

- Tộc trưởng, không cần phải nói, ta sẽ không để cho tộc trưởng khó xử.

Huyền Hạo quay đầu nhìn Tiểu Long, thân thể lần nữa đạp vào không trung, ánh mắt nhìn mọi người chung quanh.

- Trong các người chỉ có một số người không chấp nhận sự tồn tại của Tiểu Long mà thôi. Nó không sai, người sai là ta. Tất cả chuyện hôm nay do một mình Huyền Hạo ta gánh chịu, không phải muốn phế bỏ tu vi sao? Vậy thì chuyện này cũng do ta gánh chịu.

Thanh âm của Huyền Hạo vang lên rồi lan truyền ra xa. Thanh âm như sấm rền vang vọng trên không trung. Trong thanh âm hiện lên sự bất đắc dĩ.

Mà Huyền Hạo vừa mới dứt lời, quanh thân Huyền Hạo đã có một cỗ năng lượng vô hình lan tràn. Bên trong năng lượng lan tràn xen lẫn năng lượng thuộc tính thủy. Trong không gian, năng lượng thuộc tính thủy khiến cho thiên địa chấn động.

Ngay trong chốc lát có một đạo quang mang quỷ dị từ trên mặt Huyền Hạo tràn ra, đột nhiên hóa thành một hư ảnh quy xà tương giao cực lớn, giống như thú ảnh khi thi triển Huyền Vũ nộ vậy.

Ngao.

Hư ảnh khổng lồ này xuất hiện tức thì rít lên một tiếng giống rồng ngâm. Giờ phút này cả không gian run rẩy, từ bốn phương tám hướng có một cỗ năng lượng kinh khủng kéo tới. Đồng thời một cỗ Yêu Hoàng khí khủng bố lan tràn. Năng lượng khủng bố bắt đầu khiến cho không khí vặn vẹo.

- Yêu Hoàng khí Thiên cấp, khí tức thật đáng sợ.

- Uy áp thật mạnh, uy áp này thật đáng sợ a.

Cảm nhận khí tức mạnh mẽ trên hư ảnh quy xà tương giao, vô số ánh mắt trong Huyền Vũ nhất tộc kinh hãi, cỗ năng lượng kia khiến cho mọi người hoảng sợ.

Trong nháy mắt, gợn sóng trên không trung lắc lư, những yêu thú Huyền Vũ nhất tộc có tuvi thấp trực tiếp run rẩy.

- Tất cả sẽ do ta gánh chịu, ta tự phế tu vi.

Huyền Hạo dứt lời, ở giữa hư ảnh quy xà tương giao lập tức bắn ra quang mang mạnh mẽ.

- Nhị ca, không được.

- Nhị đệ, không.

- Nhị hoàng tử, không thể được.

....

Trong chớp mắt có vô số người hét lớn, dường như tất cả mọi người đều biết Huyền Hạo đang định làm gì.

Từng đạo thân ảnh bắn ra, chỉ tiếc mọi người chạy tới đã không kịp. Năng lượng cực lớn hóa thành một vòng quang mang lớn trên không trung rồi nổ tung ngay sau đó.

Năng lượng thuộc tính thủy cuồng bạo vô cùng khuếch tán. THanh âm cực lớn vang vọng trên không trung.

Phanh Phanh.

Hư ảnh quy xà tương giao bằng năng lượng khuếch tán, không gian xuất hiện chấn động kịch liệt. Một đám quang mang chói mắt tán loạn, trực tiếp bao phủ phạm vi mấy ngàn dặm chung quanh. Dưới năng lượng khủng bố như vậy đám người Huyền Cốt, Huyền Vũ cũng bị ngăn cản. Sau khi bị họ phát hiện ra Huyền Hạo định làm gì thì đã không còn kịp nữa rồi.

Năng lượng khủng bố phủ xuống. Trong phạm vi năng lượng ảnh hưởng tới giống như có một cây pháo hoa nổ, vô cùng rực rỡ cùng đẹp đẽ. Thế nhưng dưới sự rực rỡ cùng đẹp đẽ kia lại cất dấu lực lượng hủy diệt. Không gian nứt vỡ từng khúc. Dưới mặt đất, sơn băng địa liệt, đất đá bị nghiền nát.

Năng lượng khủng bố này so với công kích của Đại trưởng lão thi triển khi trước còn rung động hơn nhiều. Khiến cho vô số người chung quanh trợn mắt líu lưỡi.

- Không xong, yêu đan nghiền nát, tự hủy tu vi.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú lên không trung, hắn tuyệt đối không ngờ Huyền Hạo này sẽ làm như vậy. Yêu đan tự nghiền nát, phế đi tu vi của mình. Đây là một cường giả Yêu tộc Chuẩn Đế a.

Kình khí khủng bố lan tràn ra chung quanh rồi từ từ biến mất trong hư không, giống như là chưa từng xuất hiện qua vậy.

- Nhị hoàng tử.

Dưới không trung, phần đông trưởng lão kinh hô. Ai cũng thật không ngờ Nhị hoàng tử có thể làm như vậy. Yêu đan bị nghiền nát, tự hủy tu vi. Yêu đan đối với yêu thú mà nói chính là tính mạng. Yêu đan bị nghiền nát, hậu quả không cần phải nói, tu vi theo đó cũng mất sạch.

Phốc Phốc.

Máu tươi trong miệng Huyền Hạo được phun ra. Toàn thân suy yếu, thân thể từ trên không trung rơi xuống.

- Ài.

Người xuất hiện trước mặt Huyền Hạo đầu tiên lại là Tử Hiên lão tổ, một tiếng than nhẹ từ trong miệng Tử Hiên lão tổ vang lên.

Tử Hiên lão tổ đánh ra mấy đạo chỉ ấn lên người Huyền Hạo rồi nói:

- Huyền Hạo, tội gì ngươi phải khổ như vậy chứ? Tu vi mấy ngàn năm mất sạch. Ngươi đi tới một bước này đã không dễ dàng rồi.

- Tử Hiên tiền bối.

Huyền Hạo được Tử Hiên lão tổ đìu, máu tươi trong miệng lần nữa tràn ra. Miệng nở nụ cười khổ, bất đắc dĩ.

- Nhị đệ.

- Nhị ca.

Huyền Cốt lập tức đi tới bên người Huyền Hạo, theo sát là thân ảnh Huyền Vũ. Hai người đều biến sắc, kinh hãi tới mức khuôn mặt trắng bệch. Không ít trưởng lão cũng lách mình đi tới. Cả đám đều bất đắc dĩ cùng tiếc hận.

- Đại ca, thế này đủ chưa?

Huyền Hạo nhìn Huyền Cốt cười nói.

- Nhị đệ, đệ làm gì vậy, đệ khiến ta...

Huyền Cốt còn chưa dứt lời đã bị Huyền Vũ quát:

- Đại ca, huynh còn không biết xấu hổ nói như vậy sao? Nhị ca vì các ngươi ép cho nên mới làm như vậy.

- Tam đệ, đệ không thể nói lung tung.

Huyền Hạo quát Huyền Vũ.

- Nhị ca, tới bây giờ mà huynh còn nói hộ huynh ấy sao?

Huyền Vũ tức giận dậm chân.

Huyền Hạo nhìn Huyền Vũ cười khổ, lập tức nhìn Huyền Phạt trên không trung nói:

- Đại trưởng lão, đủ chưa?

Thân hình Đại trưởng lão lảo đảo lùi về phía sau một bước. Miệng không nói gì, ánh mắt sững sờ.

- Phụ thân.

Tiểu Long vẫn ngây ngốc trong không trung, hoàn toàn kinh ngạc. Giờ phút này hắn mới phục hồi lại tinh thần, miệng hét lớn một tiếng. Thân ảnh phóng về phía Huyền Hạo. Lục Lâm Thiên lúc này cũng hồi phục tinh thần lại, theo đuôi đi tới.

- Phụ thân.

Thân ảnh Tiểu Long lập tức đi tới bên người Huyền Hạo. Mắt nhìn thấy phụ thân suy yếu, trước ngực có vết máu loang lổ. Nước mắt không nhịn được mà lần nữa chảy ra.

- Tiểu Long, phụ thân không sao, không chết được đâu. Chỉ là những lời cha vừa nói qua, về sau không còn ai có thể bắt nạt con sợ rằng phải nuốt lời rồi. Thế nhưng về sau kẻ nào dám bắt nạt con thì phải dẫm lên thi thể của phụ thân mới được.

Trên mặt Huyền Hạo cố nặn ra nụ cười.

Nhìn thấy Tiểu Long tới, Tử Hiên lão tổ giao Huyền Hạo cho Tiểu Long.

- Phụ thân, sao người phải làm như vậy? Sao người phải tự hủy yêu đan của mình?

Tiểu Long đìu phụ thân, lệ rơi đầy mặt. Mới vừa rồi phụ thân còn là cường giả khí thế ngút trời, thế nhưng bây giờ đã trở thành phế nhân.

- Đứa nhỏ ngốc, là phụ thân sai. Phụ thân phải trả giá, thế nhưng cho tới bây giờ phụ thân luôn cảm thấy may mắn, không có một chút hối hận nào. May mắn vì gặp được mẫu thân con, còn có con nữa.

Chương 2313: Hoàn lại gấp mười lần (2)

Huyền Hạo nhìn Tiểu Long rồi mỉm cười, vuốt ve mái tóc màu vàng của Tiểu Long.

- Phụ thân, sớm biết như vậy con tình nguyện không tới tìm người. Con cũng không muốn người làm như vậy.

Tiểu Long hung hăng lắc đầu, vừa rồi còn đang chìm đắm trong sự hạnh phúc lại chuyển thành như vậy. Chuyện này khiến cho trong lòng Tiểu Long không có cách nào thừa nhận biến cố như thế.

- Nhị đệ, đệ đừng nói chuyện. Ta mang đệ đi tìm phụ thân, để xem người có biện pháp nào không.

Huyền Cốt tiến lên phía trước rồi nói.

- Lăn, các ngươi đều cút cho ta.

Nhìn Huyền Cốt, Tiểu Long hét lớn một tiếng. Lại quay đầu lại nhìn vô số trưởng lão, hộ pháp của Huyền Vũ nhất tộc trên không trung, nói:

- Đều tại các ngươi. Đều tại các ngươi ép, nếu không phải do các ngươi thì làm sao cha ta có thể thành như vậy?

Thanh âm quanh quẩn trên không trung, tràn ngập sự phẫn nộ. Nghe thấy lời Tiểu Long nói, sắc mặt vô số trưởng lão biến hóa, thế nhưng lại không có ai nói gì.

- Lão đại, giúp đệ trông chừng phụ thân.

Thanh âm vừa dứt, Tiểu Long nhìn Lục Lâm Thiên, đem phụ thân giao vào trong tay người hắn tín nhiệm nhất.

- Tiểu Long, đệ cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên nâng Huyền Hạo. Người vừa rồi còn tiếp cận cường giả trong truyền thuyết thế nhưng lúc này lại suy yếu, được hắn đỡ lấy. Kết quả này khiến cho Lục Lâm Thiên cũng vô cùng giật mình.

- Lão đại, không cần phải lo cho đệ. Giúp đệ trông chừng phụ thân là được rồi.

Tiểu Long nói với Lục Lâm Thiên, trên khuôn mặt tràn ngập hàn ý. Khí tức lạnh lẽo của Tiểu Long lúc này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên có chút run sợ. Đồng thời Lục Lâm Thiên còn có thể cảm giác được, trên khuôn mặt Tiểu Long lúc này đang có một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn ra.

- Tiểu Long, con muốn làm gì?

Huyền Hạo cảm nhận sự lạnh lẽo trên người Tiểu Long, ánh mắt có chút bất an.

- Phụ thân, con không muốn làm gì cả.

Tiểu Long quay đầu nhìn Huyền Hạo rồi nói. Thân ảnh đạp lên không trung, ánh mắt quét qua chung quanh. Quang mang mang theo hỏa diễm màu vàng bắt đầu khởi động. Đột nhiên hóa thành bản thể khổng lồ xoay quanh trên không trung.

Ngao.

Tiếng long ngâm vang lên, tiếng gầm gừ khiến cho lòng người rung động, giống như bên trong ẩn chứa uy áp vô tận. Bản thể khổng lồ của Tiểu Long, trên lưng mang Huyền Vũ thần xác cửu giai, uy áp tản ra khiến cho huyết mạch và linh hồn của tất cả tộc nhân Huyền Vũ nhất tộc sôi trào.

- Đám rùa đen các người nghe kỹ cho ta. Tất cả những chuyện này là do các người ép ta. Hiện tại các ngươi phải trả giá, hôm nay các ngươi phải trả giá gấp mười lần.

Ánh mắt dữ tợn của Tiểu Long quét qua chung quanh, hàn ý ngập trời. Hai mắt dữ tợn đỏ rực, ẩn chứa hàn ý vô cùng.

Thanh âm qunah quẩn, cảm nhận sát ý điên cuồng và Yêu Hoàng khí mạnh mẽ từ trong cơ thể Tiểu Long tuôn ra, vô số ánh mắt trên không trung run rẩy.

Ngao Ngao.

Uy thế mạnh mẽ cùng với Yêu Hoàng khí Thiên cấp phủ xuống khiến cho từng đàu yêu thú Huyền Vũ nhất tộc cấp thấp khôi phục thành bản thể, bắt đầu rít lên liên tục.

Cơ hồ tất cả đám người có tu vi thất giai cũng không có cách nào ngăn chặn được sự sôi trào trong huyết mạch mà linh hồn, thậm chí là sôi trào trong xương cốt, nhanh chóng không thể khống chế được mà hóa thành bản thể.

Ngao Ngao.

Một Huyền Vũ Hoàng tộc rít gào khôi phục bản thể. Thân thể khổng lồ hội tụ, khí thế ngập trời phóng lên cao. Cả không gian như sắp sụp đổ. Khí thế che khuất cả không trung.

Từng bản thể Huyền Vũ phủ phục, căn bản không dám nhìn thẳng vào Tiểu Long.

- Yêu Hoàng khí Thiên cấp, dường như so với lần trước còn mạnh hơn.

- Yêu Hoàng khí Thiên cấp thật mạnh, sao lại có thể mạnh như vậy được?

Người có tu vi bát giai nhìn lên thân thể khổng lồ của Tiểu Long trên không trung, Yêu Hoàng khí khủng bố áp chế khiến cho bọn họ rốt cuộc cũng không thể tiếp tục chống lại. Khí thế bàng bạc trên người phóng lên cao, lập tức hóa thành bản thể Huyền Vũ.

Ngao.

Từng bản thể Huyền Vũ bát giai xuất hiện, gợn sóng trong không gian cuồn cuộn, cả không gian trực tiếp run rẩy.

Trên không gian, cả Huyền Vũ nhất tộc, trừ Huyefn Cốt, Huyền Vũ, Huyền Doanh, Huyền Kình, Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão và những lão giả có tu vi bát giai hậu kỳ có thực lực tuyệt đối ra, toàn bộ thành viên Huyền Vũ nhất tộc có mặt đều hóa thành bản thể, căn bản không thể chống lại uy áp từ Yêu Hoàng khí trên người Tiểu Long.

Đám người Huyền Vũ, Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão, Huyền Kình, Huyền Doanh kinh hãi. Cho dù là bọn họ lúc này cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống lại Yêu Hoàng khí của Tiểu Long. Chuyện này không có liên quan tới thực lực, Yêu Hoàng khí lúc này trên người Tiểu Long so với Yêu Hoàng khí một năm trước vô hình đã có sự khác biệt về chất.

- Tới lúc các ngươi nên trả giá rồi.

Đôi mắt đỏ rực, dữ tợn của Tiểu Long nhìn về phía đám người Huyền Vũ nhất tộc vừa mới gây khó dễ cho hắn. Ánh mắt giận dữ, sát ý bắn ra.Thanh âm bởi vì giận dữ mà đã chuyển thành khàn khàn.

Thanh âm vừa dứt, hỏa diễm màu vàng trên người tràn ra. Năng lượng trong thiên địa chấn động kịch liệt. Tiếp đó, thân thể Tiểu Long trong nháy mắt từ trên cao đánh xuống, phá không mà xuất hiện trước đám bản thể khổng lồ của vô số trưởng lão.

Xoẹt.

Một cái đuôi lớn màu vàng trong nháy mắt hung hăng đánh vào trên bản thể của một người có tu vi bát giai trung kỳ đỉnh phong. Dưới khí tức mạnh mẽ của Tiểu Long, bản thể Huyền Vũ bát giai này căn bản không có cách nào nhúc nhích. Người này chỉ cảm thấy có một cỗ khí tức khiến cho lòng hắn rung động, áp chế tới từ huyết mạch và linh hồn khiến cho hắn không có cách nào nhúc nhích.

Khí tức này khiến cho hắn chỉ có thể đứng im, cực kỳ giống với Yêu Hoàng khí Thiên cấp, thế nhưng lại có sự khác biệt. Giống như một con sông và một đại dương vậy, đều do nước tạo thành, thế nhưng khí thế của cả hai lại hoàn toàn không giống nhau. Khí tức lúc này giống như Yêu Hoàng khí Thiên cấp, thế nhưng lại giống như dòng sông và đại dương. Nếu nói Yêu Hoàng khí Thiên cấp là một con sông thì cỗ khí tức lúc này chính là một đại dương mênh mông.

Người có tu vi bát giai trung kỳ đỉnh phong này không có cách nào nhúc nhích, chỉ có thể trơ mắt đứng nhìn cái đuôi lớn của Tiểu Long hung hăng đập vào trên mai rùa của hắn.

Phanh.

Cái đuôi lớn đập xuống, lực lượng mạnh mẽ cùng với năng lượng cường hãn rung động, trực tiếp chia năm xẻ bảy cái mai rùa của hắn. Thân thể khổng lồ nổ tung trên không trung. Huyết vụ cùng với kình khí bạc bàng bắn tung tóe. Những ngọn núi trên sơn mạch phía dưới đều bị san bằng.

Chỉ trong sát na đầu Huyền Vũ bát giai trung kỳ đỉnh phong này đã bị chia năm xẻ bảy hóa thành huyết vụ. Tiếp đó, cái đuôi lớn của Tiểu Long trực tiếp đập vào hai bản thể Huyền Vũ có tu vi bát giai sơ kỳ.

Phanh Phanh.

Thanh âm trầm thấp như sấm rền quanh quẩn trên không trung. Kình khí ngập trời khuếch tán. Lại có hai đầu Huyền Vũ bát giai sơ kỳ bị Tiểu Long trực tiếp xé rách, hóa thành huyết vụ rơi xuống phía dưới.

Chương 2314: Tiểu Long bộc phát

- Hôm nay ta phải đại khai sát giới, giết sạch đám rùa đen các ngươi. Ngao...

Tiểu Long rít gào, thân thể khổng lồ lần nữa mang theo cái đuôi lớn cùng với hỏa diễm màu vàng giống như thiên thạch trực tiếp đập vào trên mai rùa một đầu Huyền Vũ có tu vi bát giai hậu kỳ.

Đầu Huyền Vũ có tu vi bát giai hậu kỳ này chính là Huyền Tích trưởng lão đang bị trọng thương. Lúc này Huyền Tích trưởng lão ở dưới cỗ khí tức quỷ dị kia không có cách nào nhúc nhích, cỗ khí tức kia khiến cho linh hồn hắn bỡ ngỡ, huyết dịch sôi trào tới mức đông cứng lại.

Phanh.

Cái đuôi lớn của Tiểu Long quất xuống, một giây sau miệng Huyền Tích lập tức phun ra máu tươi. Thân thể hung hăng rơi xuống phía dưới. Mà vừa vặn đập vào bản thể một người có tu vi bát giai sơ kỳ khác.

Phanh.

Hai cái mai rùa va chạm, thanh âm bạo liệt vang vọng. Tiếng ken két vang lên. Mai rùa tức thì xuất hiện vết rách, hai đầu Huyền Vũ bị rơi xuống mặt đất. Sau khi kéo theo mấy đầu Huyền Vũ lục giai, ngũ giai theo mới dừng lại.

Ầm ầm.

Động tĩnh như sơn băng địa liệt quanh quẩn. Từng đầu Huyền Vũ bị Huyền Tích đập vào cũng không biết còn sống hay đã chết. Mà mai rùa của Huyền Tích cũng bị nghiền nát, máu tươi trong miệng điên cuồng phun ra.

Tất cả chuyện này chỉ xảy ra trong nháy mắt, nên cũng không có ai kịp ngăn cản. Bởi vì cũng không có ai có thể nhúc nhích. Phàm là người bị Tiểu Long áp chế hóa thành bản thể, đều không có cách nào nhúc nhích. Bao gồm là cả bát giai hậu kỳ đều bị một cỗ khí tức áp chế khiến cho huyết dịch trong cơ thể chúng nó cứng lại, linh hồn phủ phục.

Giờ phút này toàn bộ các trưởng lão mới rung động. Tất cả biến hóa khiến cho bọn họ kinh hãi tới giật mình. Sự sợ hãi cùng với kiêng ky thật sâu bắt đầu xuất hiện từ sâu trong linh hồn cùng nội tâm.

Đám người Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão, Huyền Doanh, Huyền Kình còn có thể duy trì hình người, thế nhưng dưới cỗ khí tức kia, huyết dịch cùng linh hồn bọn họ đều xuất hiện sự e ngại cùng đông cứng.

Mà người còn có thể nhúc nhíc là Huyền Cốt, Huyền Phạt, Huyền Vũ, còn có Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão, Huyền Kình cùng Huyền Doanh không có cách nào nhúc nhích. Uy áp áp chế trong cơ thể bọn họ tùy thời có thể khiến cho bọn họ hóa thành bản thể. Lúc này hai người Huyền Kình, Huyền Doanh phải dựa vào Yêu Hoàng khí của bản thân để chống lại.

Huyền Phạt sững sờ, lúc này mới kịp phản ứng lại. Cảnh tượng rung đọng trước mặt khiến cho sắc mặt hắn trắng bệch, đồng thời cũng đau lòng tới cực điểm.

- Dừng tay.

- Tiểu Long, mau dừng tay.

Huyền Phạt, Huyền Cốt, còn có Tam trưởng lão hét lớn một tiếng. Ba người lập tức lao thẳng về phía Tiểu Long. Chỉ là khí tức quỷ dị trên người Tiểu Long lúc này khiến cho bọn họ bị ảnh hưởng.

Huyền Vũ cùng Nhị trưởng lão run rẩy, tuy rằng có thể ra tay thế nhưng lại cắn răng không có động tác.

Ngao.

Trong lúc Tiểu Long nổi giận cũng không có mất đi lý trí. Thân thể khổng lồ trực tiếp đánh về phía ba người. Đồng thời cố ý va chạm vào đám bản thể Huyền Vũ bát giai đang bị áp chế không có cách nào nhúc nhích.

Phanh Phanh Phanh!

Từng tiếng trầm thấp, bạo liệt vang lên. Long trảo hoặc thân thể khổng lồ của Tiểu Long, hoặc là cái đuôi lớn quét qua. Một đường đi qua, những trưởng lão, hộ pháp có tu vi bát giai giống như đứa trẻ chờ Tiểu Long thu thập. Hoàn toàn không có cách nào nhúc nhích. Dưới Yêu Hoàng khí quỷ dị, thực lực cho dù mạnh, thế nhưng Yêu Hoàng khí này có tác dụng áp chế vô cùng mạnh mẽ với tộc nhân Huyền Vũ Hoàng tộc.

Chỉ có một ít người có thể nhúc nhích một chút, thế nhưng cũng không thể bì kịp tốc độ của Tiểu Long. Từng đạo lực lượng mạnh mẽ đánh xuống khiến cho đám người kia rơi xuống mặt đất.

Từng ngọn núi bị va đập, mặt đất, hạp cốc, từng dòng suối phía dưới cùng với đám người vô tội bị liên lụy. Thân thể khổng lồ lăn một vòng dưới mặt đất, có đôi khi còn kéo theo không ít người vô tội. Thậm chí còn là đất đá văng tung tóe khiến cho không ít người có tu vi thấp phía xa bị lan tới.

- A....

Trong nháy mắt ngắn ngủi, hai mươi mấy người có tu vi bát giai bị đập xuống phía dưới làm liên lụy tới người vô tội. Phía dưới, tiếng kêu thảm thiết vang lên không ngừng bên tai.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng rung động, thực lực của Tiểu Long sau khi tiếp nhận truyền thừa đã mạnh hơn không ít. Thế nhưng cỗ Yêu Hoàng khí quỷ dị kia mới là nguyên nhân khiến cho cơ hồ tất cả tộc nhân Huyền Vũ hoàng tộc có mặt bị áp chế không thể nhúc nhích.

- Tiểu Long, mau dừng tay.

Huyền Hạo quát to, gấp tới mức lại phun ra một ngụm máu tươi. Nhưng mà lúc này thanh âm của hắn bị thanh âm bạo liệt bao phủ.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên run rẩy, cố ý không nghe thấy những lời này. Đám Huyền Vũ nhất tộc này cũng nên giáo huấn một chút. Lúc này Tiểu Long đang chiếm thượng phong, đương nhiên Lục Lâm Thiên không để ý tới lời của Huyền Hạo.

- Dừng tay.

Chỉ trong nháy mắt, Huyền Cốt, Huyền Phạt, Tam trưởng lão giống như đã có sự ăn ý với nhau, ba người hình thành thế tam giác giáp công Tiểu Long ở trên không trung. Khí tức ba người phong tỏa không trung khiến cho Tiểu Long khó có thể thoát khỏi vòng vây.

Ba người Huyền Cốt, Huyền Phạt, Tam trưởng lão nhìn Tiểu Long, lại nhìn cảnh tượng thê thảm dưới không trung, sắc mặt cả ba trắng bệch, cơ mặt run rẩy. Trong lòng đau đớn không thôi. Đồng thời cũng vô cùng rung động. Khí tức trên người Tiểu Long lúc này bọn họ cũng cảm giác được. Mà đối với bọn họ mà nói, khí tức này khiến cho bọn họ nghĩ đến thứ gì đó.

Nhìn Tiểu Long bị bao vây, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thủ ấn lặng lẽ kết xuất.

- Tiểu Long, dừng tay. Đủ rồi.

Huyền Cốt quát một tiếng, ánh mắt rung động. Tất cả chuyện này khiến cho hắn vô cùng bất đắc dĩ, đồng thời đau lòng tới cực điểm.

Ngao.

Tiểu Long nhìn ba người Huyền Cốt, Huyền Phạt, Tam trưởng lão, càng thêm tức giận. Trong thanh âm tràn ngập hàn ý, miệng rít lên nói:

- Chính là các ngươi. Chính là các ngươi ép cha ta.

Thanh âm vừa dứt, thân thể khổng lồ của Tiểu Long trực tiếp bắn về phía Huyền Phạt.

- Nghiệt súc, ngươi quá độc ác.

Ánh mắt Đại trưởng lão biến đổi, trong khi nói chuyện, hàm răng bị Huyền Phạt đánh rụng hiện lên trước mắt mọi người. Một đạo quang mang màu xanh lam bắn về phía Tiểu Long. Hơi nước bao phủ không gian, ngăn cản thân ảnh của Tiểu Long.

Tuy rằng Huyền Phạt bị Huyền Hạo đánh cho trọng thương, cũng không nhẹ. Thế nhưng cũng không phải hoàn toàn mất đi lực tái chiến. Huyền Hạo cũng không hạ sát thủ, cho nên giờ phút này vẫn mạnh mẽ như vậy.

Phanh.

Bản thể khổng lồ của Tiểu Long lập tức đụng vào trong không gian tràn ngập quang mang màu xanh lam. Không gian run lên, gợn sóng bị nghiền nát từng khúc. Thế nhưng thân thể của hắn lại không có cách nào tiến lên nửa bước. Huyền Phạt tuy rằng đã bị trọng thương, thế nhưng dù sao cũng là cường giả tuyệt đối. Một chân đặt vào cường giả Đế cấp cửu giai. Tuy rằng không có cách nào chống lại Huyền Hạo, thế nhưng cửu giai đỉnh phong bình thường mà gặp phải hắn kết cục sẽ giống như hắn gặp phải Huyền Hạo vậy.

Chương 2315: Yêu Hoàng chính thức (1)

Huyền Phạt tuyệt đối cường hãn vô cùng. Hắn thua ở trong tay Huyền Hạo, cũng không phải là bởi vì hắn yếu mà là Huyền Hạo quá mạnh mẽ mà thôi. Cho nên lúc này dưới Yêu Hoàng khí của Tiểu Long áp chế, tuy rằng có ảnh hưởng cực lớn với hắn, thế nhưng hắn vẫn có thể áp chế được Tiểu Long.

- Nghiệt súc.

Trong chớp mắt, Tam trưởng lão đánh ra thủ ấn, một đạo quang mang màu xanh tức thì bắn về phía Tiểu Long.

- Tiểu Long, coi chừng.

Đại hồn anh đột nhiên xuất hiện sau lưng Tam trưởng lão, sát khí ngập trời trong nháy mát lan tràn.

- Bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh, nhất chuyển, nhị chuyển,...., cửu chuyển.

Đại hồn anh hiện thân, không chút do dự, một vòng quang tráo màu trắng bao phủ quanh thân, sát khí ngập trời quanh quẩn, chân động nhân tâm. Trong nháy mắt ngắn ngủi khí tức trên người đại hồn anh đạt tới Tôn cấp lục trọng đỉnh phong.

Mà quanh thân đại hồn anh đã có sáu đạo linh hồn phân thân ngưng tụ. Bản thể cần phải bảo vệ Huyền Hạo, nhìn thấy Tiểu Long bị vây công, lúc này Lục Lâm Thiên chỉ có thể xuất động đại hồn anh tương trợ mà thôi.

- Thiên Linh diệt hồn chỉ.

Chỉ trong sát na, đại hồn anh cùng với sáu đạo linh hồn phân thân đồng thời có động tác. Bảy đạo thân ảnh tạo thành thế thất giác xuất hiện ở sau lưng Tam trưởng lão, cùng lúc ra tay. Bảy cỗ linh hồn lực bàng bạc tuôn ra, bảy đạo chỉ ấn phá không đánh ra.

Sưu Sưu.

Bảy đạo chỉ ấn lập tức đánh xuống, khí tức khiến cho linh hồn chấn động làm cho không gian phong vân biến sắc, lắc lư không ngừng. Bảy đạo chỉ ấn mang theo năng lượng cực đoan tràn ngập, khiến cho linh hồn người ta trực tiếp run rẩy. Nơi chỉ ấn đi qua, gợn sóng văng tung tóe. Lực lượng công kích linh hồn đáng sợ không hề giữ lại mà tuôn ra.

- Đáng chết.

Tam trưởng lão cũng nhanh chóng phát hiện ra linh hồn chấn động, ngay khi quay về sau thì càng thêm chấn động. Rõ ràng hắn nhìn thấy Lục Lâm Thiên đang ở bên cạnh Huyền Hạo, thế nhưng trước mắt hắn cũng là Lục Lâm Thiên, lại còn có bảy Lục Lâm Thiên. Trong sát na này hắn không kịp phản ứng, bởi vì còn tưởng rằng mình đang hoa mắt.

Đại bộ phận mọi người lúc này đều đang phủ phục, không dám nhìn lên không trung. Thế nhưng ánh mắt có thể liếc được đôi chút. Nhìn thấy biến hóa đại hồn anh của Lục Lâm Thiên, cả đám cực kỳ khiếp sợ.

- Linh hồn phân thân sao?

Nhìn đại hồn anh, cường giả như Tam trưởng lão lập tức có phản ứng. Lục Lâm Thiên này không thể nào là Đế cấp cho nên không phải là phân thân, vậy cũng chỉ có thể là linh hồn phân thân. Nếu là công kích vật chất thì hắn có thể hoàn toàn không quan tâm. Lục Lâm Thiên này thực lực cường hãn, thế nhưng đối với hắn cũng không có bao nhiêu tác dụng. Chỉ là lực phòng ngự có cường hãn tới đâu hắn cũng không dám khinh thường công kích linh hồn. Lực phòng ngự của hắn cho dù mạnh hơn nữa, cũng không có cách nào bỏ qua công kích linh hồn.

Công kích linh hồn kinh khủng phóng tới trước mặt, Tam trưởng lão không có cách nào tránh đi, không thể không thu hồi công kích với Tiểu Long. Thủ ấn biến hóa. Một đạo quang mang ngập trời bao phủ thân thể, năng lượng thiên địa chấn động.

Ngao.

Tiểu Long rít gào, bí văn trên Huyền Vũ thần xác quanh quản. Thân thể khổng lồ hung hăng va chạm, thế nhưng vẫn không có cách nào đánh vỡ không gian màu xanh lam của Đại trưởng lão. Giờ phút này sắc mặt Đại trưởng lão ngày càng trắng bệch.

Vốn hắn đã bị trọng thương, dưới tình huống bình thường, đối phó với Tiểu Long đã đủ. Nhưng mà hiện tại trên người Tiểu Long có Yêu Hoàng khí Thiên cấp khiến cho hắn vô cùng khó chịu, linh hồn run rẩy, huyết dịch như muốn đông cứng lại. Thực lực có thể thúc dục ra thậm chí càng ngày càng yếu.

Sưu.

Bảy đạo chỉ ấn trong nháy mắt đánh vào quang mang xanh lam chung quanh thân thể Tam trưởng lão. Trong chớp mắt, quang mang màu xanh lam quanh thân Tam trưởng lão run lên, ngay sau đó lại khôi phục lại như cũ. Khóe miệng Tam trưởng lão nở nụ cười lạnh lẽo. Trong quang mang, một đạo quang trụ màu xanh bắn ra, hung hăng đánh về phía đại hồn anh của Lục Lâm Thiên.

Không tạo thành bao nhiêu uy hiếp, đại hồn anh có chút kinh ngạc. Bảy đạo công kích linh hồn không ngờ lại không có bao nhiêu tác dụng. Bảy đạo công kích linh hồn của hắn, cho dù là Tôn cấp bát trọng cũng chịu ảnh hưởng. Thế nhưng thực lực Tam trưởng lão này dù sao cũng không dưới Nhị lão Tạ Thiên Tạ Địa. Công kích linh hồn tuy rằng lợi hại, thế nhưng khoảng cách tu vi còn đó, không có cách nào đối phó với một cường giả như Tam trưởng lão này.

Sưu.

Trong nháy mắt, đạo quang trụ của Tam trưởng lão lập tức lướt tới. Ánh mắt đại hồn anh nhảy lên, linh hồn phân thân cùng đại hồn anh đều hóa thành sương mù rồi tiêu tán.

Lục Lâm Thiên tự biết đại hồn anh của mình không có cách nào chống lại công kích của Tam trưởng lão. Một khi bị trúng công kích của Tam trưởng lão sẽ tán loạn, cho dù đó là linh hồn phân thân thì ît nhiều cũng khiến cho linh hồn của hắn bị thương. Cho nên không bằng nương theo sự đặc thù của đại hồn anh mà tránh né công kích của người này.

Oanh.

Đạo quang trụ của Tam trưởng lão đánh tới, thế nhưng cũng chỉ đánh vào trong hư không mà thôi. Bởi vì đại hồn anh cùng với linh hồn phân thân đã sớm biến mất không thấy đâu.

Tiếp sau đó, đại hồn anh lần nữa vô thanh vô tức xuất hiện sau lưng Tam trưởng lão, một đạo chỉ ấn lần nữa được đánh xuống.

- Đáng chết.

Tam trưởng lão lập tức quay đầu lại, chỉ tiếc đại hồn anh này lại lần nữa biến mất không thấy.

- Nghiệt súc, ngươi giãy dụa không được đâu.

Huyền Phạt quát lên một tiếng, yêu nguyên phô thiên cái địa hội tụ. Thân thể Tiểu Long bị áp chế không thể dãy dụa, không gian mấy ngàn thước chung quanh đều bị quang mang màu xanh lam của Huyền Phạt bao phủ, không gian bắt đầu vặn vẹo.

- Ngươi chính là đầu sỏ gây ra chuyện này, ta tuyệt đối sẽ không buông tha cho các ngươi.

Tiểu Long phẫn nộ rít lên một tiếng, tiếng gầm gừ khàn khàn. Đột nhiên phía trên Huyền Vũ thần xác cửu giai bắn ra quang mang nồng đậm. Cỗ quang mang này vô cùng chói mắt, giống như ánh sáng của ngày mới.

- Đám rùa đen các ngươi. Yêu Hoàng khí Huyền cấp, Địa cấp, Thiên cấp chó má ở trước mặt ta không là cái gì cả. Các ngươi căn bản không hiểu rõ cái gì mới gọi là Yêu Hoàng khí.

Tiểu Long rít gào, hai mắt dữ tợn vì giận dữ mà đỏ rực. Giờ phút này không ngờ Tiểu Long lại cười lớn nói:

- Vậy thì để cho ta nói cho các ngươi biết, cái gì mới thực sự được gọi là Yêu Hoàng khí đi.

Tiểu Long dứt lời, trên Huyền Vũ thần xác có quang mang chói mắt lan tràn ra. Đột nhiên chung quanh thân thể có vết nứt không gian đen kịt xuất hiện.

- Yêu Hoàng khí chính thức không tới từ linh hồn, không tới từ huyết mạch, chỉ tiếc các ngươi vĩnh viễn không hiểu được điều này.

Tiểu Long rống lên, khí tức trên người hắn cũng tăng tới cực hạn. Trước thân thể khổng lồ, không gian giống như bắt đầu sụp đổ. Đột nhiên thân thể trực tiếp xuyên qua không gian màu xanh lam của đại trưởng lão Huyền Phạt. Thân thể cuồn cuộn, lực lượng ngập trời lan tràn, khiến cho không gian màu xanh lam kia bị phá hủy. Không gian màu xanh lam rạn nứt rồi bị nghiền nát từng khúc.

Chương 2316: Yêu Hoàng chính thức (2)

Ngao.

Đại trưởng lão Huyền Phạt rống lên một tiếng trầm thấp. Khí tức trên người Tiểu Long lúc này khiến cho hắn rốt cuộc cũng không có cách nào chống lại. Khí tức trên người Tiểu Long so với trước đó còn mạnh hơn không ít. Cho dù có tu vi một chân bước vào cấp độ cửu giai. Thế nhưng ở trước mặt cỗ khí tức kia, hắn cũng phải hóa thành bản thể, hư ảnh quy xà tương giao luân chuyển, giống như vật còn sống.

Sưu..

Tiếp đó một cái đuôi lớn màu vàng giống như lưu quang trực tiếp đập vào phía trên mai rùa của Huyền Phạt. Dưới cái đuôi khổng lồ, không gian trực tiếp bị đánh vỡ. Nếu như lúc này có người nhìn kỹ thì không khó phát hiện ra, công kích của Tiểu Long lúc này dường như đã có biến hóa về chất.

Phanh.

Cái đuôi lớn đánh vào mai rùa của Đại trưởng lão, trong nháy mắt quang mang mạnh mẽ bắn ra. Một thanh âm trầm thấp vang vọng. Hư ảnh quy xà tương giao trên mai rùa của Đại trưởng lão bị nghiền nát. Mai rùa cũng bị rạn nứt. Cái miệng lớn phun ra máu tươi. Thân thể khổng lồ rơi xuống mặt đất phía dưới.

Ầm ầm.

Đất núi rung chuyển, thân thể khổng lồ của Huyền Hạp rơi vào một chỗ trên hạp cốc, hoàn toàn không có cách nào chống lại một kích của Tiểu Long. Cảnh này khiến cho Tử Hiên lão tổ ở phía xa ngây dại.

Advertisement

- Vốn là người đồng tộc thế nhưng lại tới bước nay. Không biết là vận may của Huyền Vũ nhất tộc hay là đại nạn đây. Ài...

Tử Hiên lão tổ thì thào nói, ánh mắt nhìn qua không trung, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu than nhẹ.

Ngao Ngao.

Giờ phút này khí tức trên người Tiểu Long lần nữa biến hóa, trong không trung xa xa, đám người Nhị trưởng lão, Huyền Kình, Huyền Doanh, Huyền Vũ cùng với Tam trưởng lão đang giận dữ đuổi theo đại hồn ảnh của Lục Lâm Thiên lập tức hóa thành bản thể. Hoàn toàn bị khí tức kia áp chế. Cỗ khí tức này khiến cho linh hồn bọn họ e ngại, huyết dịch theo đó mà cứng lại, căn bản không thể chống lại.

Nhìn cả không gian, lúc này người có kiên trì chống đỡ ở trạng thái hình người cũng chỉ có một mình Huyền Cốt mà thôi. Thế nhưng lúc này Huyền Cốt cũng sững sờ, không biết là vì Tiểu Long vừa mới đánh bay Huyền Phạt rơi xuống đất hay là khí tức quanh người Tiểu Long lúc này.

- Là vận may hay là đại nạn?

Advertisement

Sắc mặt Huyền Cốt rung động, sững sờ đứng giữa không trung.

- Một đám rùa đen rút đầu, các ngươi có thấy không? Yêu Hoàng khí chân chính không tới từ huyết mạch, cũng không tới từ linh hồn. Tất cả những gì mà các ngươi đối với ta. Ngày hôm nay ta sẽ trả lại gấp bội.

Tiểu Long phẫn nộ rít gào, thanh âm vừa dứt, thân thể khổng lồ trực tiếp phóng về phía Tam trưởng lão.

Tam trưởng lão bị áp chế, thế nhưng dường như còn có thể giãy dụa. THân thể khổng lồ toàn lực giãy dụa, thế nhưng tốc độ trước mặt Tiểu Long hiện tại chỉ là trẻ con mà thôi.

Phanh.

Một cái đuôi lớn mang theo lực lượng ngập trời đánh xuống. Dưới một kích này, không gian trực tiếp xuất hiện vết nứt đen kịt, lực lượng mạnh mẽ hung hăng trút xuống lưng Tam trưởng lão kia.

Phốc phốc.

Đường đường là Tam trưởng lão của Huyền Vũ nhất tộc, tu vi không dưới Nhị lão Tạ Thiên, Tạ Địa. Luận thực lực sợ rằng so với bất luận người nào trong Nhị lão Tạ Thiên, Tạ Địa còn khó nhằn hơn một chút. Thế nhưng lúc này lại trực tiếp phun ra máu tươi. Mai rùa khổng lồ bắt đầu xuất hiện vết nứt giống như mạng nhện. Tiếp đó, thân thể lập tức rơi xuống phía dưới, đập vào mặt đất.

Cảnh này xảy ra ngay trước mặt đại hồn anh. Cảm nhận khí tức trên người Tiểu Long lúc này, ngay cả đại hồn anh cũng có chút e ngại. Mà thứ khiến cho Lục Lâm Thiên khiếp sợ nhất chính là công kích của Tiểu Long lúc này cực kỳ cường hãn, giống như có thể phá hủy tất cả vậy.

- Là vận may hay đại nạn....

Huyền Cốt bất đắc dĩ lắc đầu thở dài, thân ảnh lóe lên, đột nhiên xuất hiện trước mặt Tiểu Long:

- Tiểu Long, chẳng lẽ con định diệt tộc Huyền Vũ Hoàng tộc chúng ta sao? Đừng quên trên người con cũng có huyết mạch Huyền Vũ.

- Tới lúc này mà còn nói chuyện huyết mạch với ta sao? Ta đã sớm nói qua, ta và đám rùa đen các người đã không còn một chút quan hệ nào nữa. Cho dù diệt tộc thì thế nào?

Tiểu Long tức giận nói, sự giận dữ không những không giảm bớt mà ngược lại còn tăng lên.

- Tiểu Long, mau dừng tay.

Huyền Hạo cố gắng hét lớn, thanh âm cực kỳ suy yếu. Máu tươi trong miệng lần nữa tràn ra. Nhìn thấy Tiểu Long không để ý tới mình, hắn lập tức nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Nhanh, dẫn ta đi qua đó.

Mắt nhìn Huyền Hạo, tuy rằng Huyền Hạo đã tự phế yêu đan trở thành phế nhân. Thế nhưng trong ánh mắt kia vẫn còn một cỗ uy nghiêm khiến cho người khác sợ hãi, Lục Lâm Thiên không có cách nào cự tuyệt được.

- Tiểu Long, đủ rồi. Tất cả mọi chuyện không giống như tưởng tượng của con đâu.

Huyền Cốt nhìn Tiểu Long, ánh mắt vô cùng phức tạp. Tất cả mọi chuyện tới nước này đã vượt quá dự đoán của hắn, sợ rằng cũng vượt quá dự đoán của tất cả mọi người.

- Ngao.

Tiểu Long không để ý tới. Lúc này trong mắt của Tiểu Long chỉ có sát ý, thân thể khổng lồ cuồn cuộn, sắp bắt đầu công kích.

- Tiểu Long, nếu con tiếp tục làm vậy đừng trách đại bá ra tay với con.

Huyền Cốt bất đắc dĩ thở dài, yêu nguyên quanh người tràn ra. Cả không gian giờ phút này run rẩy.

- Đại bá sao? Ngươi không xứng.

Tiểu Long phẫn nộ quát lên một tiếng, tiếng quát khàn khàn, hai mắt tràn ngập sự giận dữ. Thân thể khổng lồ cuồn cuộn mang theo lực lượng mạnh mẽ xông tới.

- Tiểu Long, dừng tay.

Lục Lâm Thiên dắt Huyền Hạo, trong nháy mắt xuất hiện trước người Huyền Cốt, ngăn cản trước mặt Tiểu Long.

- Phụ thân.

Thân thể khổng lồ của Tiểu Long trực tiếp xông tới trước mặt Lục

Lâm Thiên cùng Huyền Hạo, khi khoảng cách còn chừng trăm thước hắn mới dừng lại.

- Tiểu Long, là phụ thân sai. Con dừng tay được không? Phụ thân cầu xin con.

Huyền Hạo quát, ánh mắt mang theo sự bất đắc dĩ. Tất cả chuyện này không phải là thứ mà hắn muốn thấy. Bất kể như thế nào hắn cũng là người trong tộc. Coi như là tu vi lúc này mất sạch thì hắn vẫn là người của Huyền Vũ hoàng tộc.

- Không, con muốn giết sạch bọn họ trút giận cho người. Phụ thân, người mau tránh ra.

Tiểu Long phẫn nộ.

- Trong tộc phụ thân không bị khinh bỉ, tất cả chuyện này là phụ thân tự mình nhận lấy. Nghe phụ thân một lần đi, dừng tay được không? Chẳng lẽ con muốn phụ thân quỳ xuống cầu xin con sao? Phốc...

Huyền Hạo nói xong, máu tươi trong miệng lần nữa tràn ra, khí tức càng thêm suy yếu.

- Bá phụ.

Lục Lâm Thiên biến sắc, đại hồn anh được thu vào trong cơ thể. Tình huống của Huyền Hạo lúc này bắt đầu khiến cho Lục Lâm Thiên không kịp trở tay.

- Phụ thân.

Mắt nhìn phụ thân, Tiểu Long hét lớn một tiếng. Khuôn mặt trắng bệch rất đáng sợ, mà bản thể Tiểu Long thu liễm, lực lượng áp chế trên người tộc nhân Huyền Vũ nhất tộc mới được giải trừ.

- Tiểu Long, đồng ý với phụ thân, không nên động thủ nữa. Cùng phụ thân đi tìm mẫu thân con, có được không?

Huyền Hạo nhìn Tiểu Long, giống như một người cha đang dụ dỗ đứa con bé bỏng ba tuổi của mình. Thế nhưng đây cũng là biện pháp hữu hiệu nhất hiện tại có thể ngăn cản Tiểu Long.

Chương 2317: Triệt để rung động

Nhìn bộ dáng suy yếu của phụ thân, Tiểu Long gật đầu nói:

- Được, con sẽ thả bọn họ. Chúng ta đi tìm mẫu thân.

- Hảo hài tử.

Huyền Hạo nhìn thấy Tiểu Long đáp ứng, sau khi yêu đan tự vỡ, giờ phút này hắn rốt cuộc cũng không nhịn được nữa mà tiếp tục phun ra một ngụm máu rồi ngất đi.

- Phụ thân.

Tiểu Long hét lớn, từng đạo thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên đánh xuống người Huyền Hạo.

- Tiểu Long, cha đệ cần thời gian khôi phục. Chúng ta đi trước đi.

Lục Lâm Thiên nói, tay đem mấy viên đan dược có tác dụng nhét vào miệng Huyền Hạo.

- Vâng.

Tiểu Long gật đầu, ngẩng đầu nhìn Huyền Cốt nói:

- Lần này ta nể mặt cha ta. Ta lặp lại lần nữa, từ nay về sau ta cùng cha ta sẽ không có một chút quan hệ nào với các ngươi. Nếu như sau này các ngươi còn dám tới gây chuyện với ta, ta gặp một sẽ giết một.

Thanh âm quanh quẩn giữa không trung, hai mắt Tiểu Long đỏ rực. Thanh âm khàn khàn, ánh mắt nhìn hạp cốc phía dưới, cười lạnh nói:

- Nhưng mà hiện tại có một ít đồ thuộc về ta, ta phải mang đi. Ta tuyệt đối sẽ không để cho các ngươi chiếm tiện nghi.

Nhìn hạp cốc phía dưới, Tiểu Long kết thủ ấn, quanh thân có một cỗ năng lượng vô hình lan tràn.

Ầm ầm.

Đột nhiên cả sơn mạch có hình quy xà tương giao trong mạch cốc vang lên tiếng nổ. Cả tòa sơn mạch lung lay giống như sắp đổ.

Đột nhiên, từ dưới hạp cốc xuất hiện một khe hở năng lượng cực lớn. Tất cả mọi người đều có thể thấy được năng lượng bên trong khe hở này dường như hô ứng với khí tức vô hình quanh thân Tiểu Long, có vẻ cực kỳ huyền ảo.

Trên hạp cốc, gợn sóng trong không gian bị nghiền nát. Một cỗ khí tức cổ xưa lặng lẽ lan tràn.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, sơn mạch hình Huyền Vũ phía dưới được một vòng quang mang kỳ dị bao phủ, giống như che khuất bầu trời. Một cỗ Yêu Hoàng khí từ bên trong quang mang tuôn ra. Cả thiên địa đều bị khí tức này ba phủ. Trong khoảnh khắc, cơ hồ ánh mắt tất cả tộc nhân Huyền Vũ nhất tộc trong lúc bất tri bất giác đều đỏ lên.

- Yêu hoàng khí.

Cơ hồ tất cả mọi người đều run rẩy, phủ phục. Cỗ Yêu Hoàng khí này so với khí thế kinh khủng vừa rồi của Tiểu Long còn mạnh hơn.

Sơn mạch hình Huyền Vũ phía dưới đột nhiên xuất hiện chấn động rất nhỏ. Khí tức bàng bạc từ bên trong tràn ra. Loại khí tức này trong nháy mắt bộc phát, giống như núi lửa bị đè nén rất lâu, lập tức phun trào. Đất đá bị nghiền nát. Từng vách núi vạn trượng trong hạp cốc bị rạn nứt rồi phá hủy.

Phanh Phanh.

Khí tức bộc phát, sơn băng địa liệt, phong vân biến sắc. Cả mặt đất Huyền Vũ nhất tộc run rẩy, không trung lay động. Cảnh tượng này khiến cho Tử Hiên lão tổ cũng phải sợ hãi.

Trong ánh mắt kinh hãi của tất cả mọi người, phía trên sơn mạch hình Huyền Vũ có một cung điện khổng lồ dưới mặt đất trồi lên. Quang mang bắn ra bốn phía, bao phủ cung điện khổng lồ. Toàn thân cung điện khổng lồ này u ám, màu xanh đen. Đây chính là bộ dáng của một đầu quy xà tương giao.

Âm ầm.

Trong lúc đất rung núi chuyển, cung điện khổng lồ xuất hiện, khí tức hùng hậu bắt đầu lan tràn ra. Kiến trúc cực lớn này cứ lẳng lặng huyền phù trên không trung. Thế nhưng lại khiến cho tất cả tộc nhân Huyền Vũ nhất tộc run rẩy.

- Đây là Huyền Vũ điện sao?

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào cung điện trước mặt, trong mắt không có bao nhiêu kinh ngạc. Ở trong Huyền Vũ điện Lục Lâm Thiên đã biết được Tiểu Long hiện tại có thể khống chế Huyền Vũ điện. Nhưng mà Huyền Vũ điện thoạt nhìn cổ xưa này trong lúc vô hình có thể khiến cho trong lòng hắn sinh ra áp lực. Đại điện khổng lồ như vậy cũng không biết đúc thành như thế nào.

- Huyền Vũ điện. Huyền Vũ điện xuất thế....

Huyền Cốt nhìn chăm chú vào Huyền Vũ điện trên không trung. Toàn thân run rẩy, vốn hắn đã nghĩ tới một ít chuyện, thế nhưng không ngờ mọi chuyện lại thực sự là như vậy.

- Huyền Vũ điện. Đây là Huyền Vũ điện trong thánh địa bổn tộc a.

- Huyền Vũ điện xuất thế.

- Huyền Vũ lão tổ có lưu lại một câu, ai có thể thông qua khảo nghiệm của Huyền Vũ điện là có thể nhận được truyền thừa của lão tổ, đồng thời cũng có thể khống chế Huyền Vũ điện.

Nhìn qua Huyền Vũ điện, nhìn quang mang xanh đen, ánh mắt vô số người lặng lẽ đỏ lên, hô hấp thậm chí còn trở nên dồn dập. Trong tộc từ xưa tới nay đều lưu truyền một câu của lão tổ. Ai có thể thông qua Huyền Vũ điện sẽ nhận được truyền thừa của lão tổ, đồng thời có thể khống chế được Huyền Vũ điện.

Huyền Vũ lão tổ chính là lão tổ khai sáng ra Huyền Vũ Hoàng tộc. Đồn rằng ở thời xa xưa, lão tổ chính là một trong những người mạnh nhất trong thiên địa này. Chỉ đáng tiếc, từ xưa tới nay, mỗi một tộc nhân trong Huyền Vũ điện không thể mở ra truyền thừa của lão tổ, cũng không có ai có thể nắm giữ Huyền Vũ điện.

- Vận may, đại nạn, là nghiệt a.

Tử Hiên lão tổ đánh ra quang mang bao phủ đám người Bạch Linh, Lục tâm Đồng. Bằng không mọi người đã sớm thuần phục dưới cỗ khí tức khiến cho phong vân biến sắc kia rồi.

- Ha ha.

Tiểu Long cười cuồng tiếu, nhìn Huyền Vũ điện lẳng lặng huyền phù trên không trung nói:

- Hiện tại ta là chủ nhân của Huyền Vũ điện. Huyền Vũ điện sẽ do ta mang đi. Tuyệt đối sẽ không để lại cho đám rùa đen các người. Dòng chính Huyền Vũ Hoàng tộc sao? ha ha. Nực cười tới cực điểm.

Thanh âm lạnh lẽo vừa dứt, thủ ấn trong tay Tiểu Long biến hóa, tâm thần khẽ động. Huyền Vũ điện được quang mang bao phủ lập tức co rút lại, dưới ánh mắt chăm chú của mọi người lập tức hóa thành một đạo quang mang màu xanh đen tiến vào trong mi tâm Tiểu Long rồi biến mất không thấy.

Hít.

Uy áp trên không trung biến mất. Cả không gian yên tĩnh, tất cả mọi người đều rung động không nói nên lời.

Tiểu Long không để ý tới mọi người chung quanh, thủ ấn trong tay được kết. Một giọt máu tươi rơi ra, một đạo thủ ấn quỷ dị được đánh ra. Giữa không trung đột nhiên xuất hiện một cái khe trong gợn sóng.

- Phụ thân, chúng ta đi. Từ nay về sau chúng ta sẽ không còn quan hệ với Huyền Vũ nhất tộc nữa.

Tiểu Long tiếp nhận phụ thân trong tay Lục Lâm Thiên, ngẩng đầu nhìn qua đám người Lục Tâm Đồng, Bạch Linh nói:

- Bạch Linh tỷ, Tâm Đồng, Đại trùng tử, chúng ta đi thôi.

Lục Tâm Đồng, Thiên Độc Yêu Long và mọi người nghe vậy lập tức đi lên không trung. Bạch Linh có chút do dự, Tử Hiên lão tổ gật đầu nói:

- Ngươi cũng đi đi. Đến lúc đó ta sẽ đi tìm các ngươi.

- Lão đại, chúng ta đi thôi.

Thanh âm vừa dứt, Tiểu Long bước ra một bước, thân thể ôm phụ thân lập tức tiến vào trong cái khe gợn sóng. Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua không trung, lập tức cùng đám người Bạch Linh, Lục Tâm Đồng tiến vào trong cái khe gợn sóng.

Vô số ánh mắt trong không trung nhìn vào, cũng không có ai dám ngăn cản. Mọi người đều biết rõ thực lực của Tiểu Long hiện tại cho nên vô cùng im lặng.

Huyền Cốt ngẩng đầu nhìn về phía trước, ánh mắt lại quét qua không trung, thanh âm trong miệng quanh quẩn không trung:

- Từ giờ trở đi ta sẽ không đảm nhiệm chức vị tộc trưởng nữa. Đồng thời ta sẽ bế tử quan tiềm tu, không ai được quấy rầy.

Thanh âm vừa dứt, thân ảnh Huyền Cốt biến mất tại chỗ không thấy.

Chương 2318: Nghỉ ngơi trong sơn động (1)

- Huyền Vũ điện xuất thế.

- Tiểu Long nhận được truyền thừa của Huyền Vũ lão tổ.

- Huyền Vũ điện bị Tiểu Long mang đi.

Giữa không trung, một lát sau từng tiếng sợ hãi thán phục vang lên. Tất cả mọi người giống như kẻ mất hồn, mắt nhìn lên không trung, đám người Tiểu Long đã sớm rời khỏi Huyền Vũ hoàng tộc.

- Huyền Vũ điện bị mang đi. Tương đương với việc từ nay về sau tộc nhân Huyền Vũ tộc sẽ không có cách nào tiến vào trong Huyền Vũ điện tiếp nhận truyền thừa nữa.

- Huyền Vũ điện chính là căn bản của tộc ta. Bây giờ chúng ta phải làm thế nào?

Từng tiếng sợ hãi than vang lên. Đồng thời cũng có không ít người nghĩ tới một chuyện phiền toái. Đây chính là căn cơ của tộc, lúc này Huyền Vũ điện bị Tiểu Long mang đi. Về sau đám người trẻ tuổi trong tộc sẽ không có cách nào tiếp nhận truyền thừa nữa.

Sưu.

Ngoài không gian của Huyền Vũ nhất tộc, gợn sóng trong không gian chớp động, từng đạo thân ảnh nhảy ra, đúng là đám người Tiểu Long, Lục Lâm Thiên.

Phốc phốc.

Thân thể vừa mới bước ra không gian của Huyền Vũ nhất tộc, Tiểu Long đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi.

- Lão đại, đệ có một chút phiền toái nhỏ. Huynh mau trông chừng phụ thân đệ.

Tiểu Long nói xong, cười khổ một tiếng. Vừa rồi hắn vẫn cố gắng chống đỡ, lúc này rốt cuộc cũng không nhịn được nữa, cảnh vật trước mắt tối sầm.

Trên một ngọn núi cao vút trong mây, một đạo thân ảnh già nua đứng đó, lẳng lặng đứng trên ngọn núi, không có một chút khí tức nào chấn động. Đột nhiên có một đạo thân ảnh đáp xuống, thân ảnh già nua kia lúc này mới than nhẹ một tiếng.

- Tất cả chuyện này chính là thứ mà ngươi muốn nhìn thấy sao?

Tử Hiên lão tổ nói, ánh mắt nhìn vào bóng lưng già nua kia.

- Không muốn nhìn thấy đồng thời lại muốn nhìn thấy. Tất cả đều là nghiệt, để ngươi chê giễu rồi.

Thân ảnh già nua chắp tay đứng im, người này không quay đầu lại, thanh âm cực kỳ bình thản.

- Vì sao không xuất hiện ngăn cản?

Tử Hiên lão tổ nói.

- Ngăn cản thế nào? Không để cho nó phát tiết sự tức giận trong nội tâm thì nó sẽ bỏ qua sao? Nếu không nó sẽ ngày càng oán hận, ta có thể ngăn cản nó lần này, thế nhưng lại không thể làm tiêu tan oán hận trong lòng nó. Nó lại nhận được truyền thừa của lão tổ Huyền Vũ Hoàng tộc, một ý niệm a. Vận may cùng đại nạn song hành.

Thân ảnh già nua nói nhỏ.

- Huyền Hạo thì sao? Ngươi cũng nhẫn tâm sao? Hắn đã bước vào cấp độ Chuẩn Đế, dùng thiên phú của Huyền Hạo, một ngày nào đó rất có khả năng sẽ bước vào Đế cấp chân chính. Huyền Hạo tự hủy tu vi, đối với tộc của ngươi cũng là một tổn thất không nhỏ.

Tử Hiên lão tổ nói.

- Nó quá cuồng ngạo, thế nhưng lại thân bất do kỷ. Vì trong tộc mà nó đã bị trói buộc quá nhiều. Lần này đối với nó mà nói có lẽ là một loại giải thoát. Thứ mà ta nợ nó quá nhiều.

Thân ảnh già nua nói.

- Nợ gì thì trả đó, ta thấy các ngươi vô cùng phiền phức. Còn có Huyền Cốt cũng giống vậy, thiên phú không tệ, không ngờ cũng đã đi tới bước kia rồi.

Tử Hiên lão tổ nói.

- Huyền Cốt biết rõ nó nên làm cái gì, cho nên mới phải bế quan. Cũng thiệt thòi cho nó.

Thân ảnh già nua nói.

- Ta không muốn nói cùng các ngươi, nói ra chỉ thêm phiền.

Tử Hiên lão tổ nhìn không trung nói:

- Ài. Đám lão bất tử các ngươi, chuyện đáng cao hứng như vậy còn không buông xuống được sao?

Thanh âm vừa dứt, Tử Hiên lão tổ thầm nói tiếp:

- Ta cũng không nói nhiều, dù sao ta cũng chỉ là người ngoài, quan tâm làm cái rắm. Ta đi đây, không có việc gì đừng tìm ta. Có việc cũng đừng tìm ta.

- Lão hồ ly, quả thực ta có chuyện cần ngươi hỗ trợ.

Thân ảnh già nua này quay đầu, thân ảnh này giống như dung nhập vào trong không gian. Ánh mắt nhìn Tử Hiên lão tổ vô cùng bình thản, không nhìn ra một tia khí tức nào trên người hắn.

- Ta vừa mới nói ngươi cho dù có việc cũng không nên tới tìm ta a.

Ánh mắt Tử Hiên lão tổ khẽ đảo nói:

- Ngươi muốn ta đi tìm Tiểu Long đúng không? Chuyện này ngươi đừng nhờ ta. Các ngươi cũng thấy rồi đấy, oán hận của tiểu gia hỏa kia với các ngươi có thừa a.

- Cũng đúng! Ài.

Lão giả này than nhẹ, thân thể to lớn giờ phút này giống như có chút vô lực giống như vừa mới ốm dậy. Bên trong sự vô lực là bất đắc dĩ.

- Ta nói này lão rùa già. Ta đi đây, ngươi phải mở không gian cho ta ra ngoài chứ? Chẳng lẽ ngươi định để ta phá cửa đi ra sao?

Tử Hiên lão tổ nhìn lão giả này rồi nói.

- Đi đi, chuyện Huyền Vũ điện...

Trong lúc nói chuyện, cánh tay lão giả kia vung lên, trên không xuất hiện một khe hở, một cỗ khí tức xuất hiện.

- Chuyện của Huyền Vũ nhất tộc các ngươi không có quan hệ tới ta. Chuyện gì ta cũng không biết. Bất quá cho dù ta không nói sợ rằng chuyện này cũng sẽ truyền ra bên ngoài.

Thân ảnh Tử Hiên lão tổ lóe lên, biến mất trong gợn sóng, thanh âm từ bên trong gợn sóng vang lên:

- Các ngươi có thể suy nghĩ một chút ở quan hệ của tiểu gia hỏa kia và Lục Lâm Thiên. Nếu như nghĩ thông suốt có thể bám vào Lục Lâm Thiên. Còn muốn cứu vãn từ chỗ tiểu gia hỏa, đừng nói là ta, cho dù là Huyền Hạo cũng khó có thể làm được. Người làm được duy chỉ có Lục Lâm Thiên kia.

Thanh âm quanh quẩn, gợn sóng cũng biến mất không thấy gì nữa, không gian lại khôi phục sự yên tĩnh vốn có.

...

Một ngày sau, trong một sơn động, trên hai cái giường đá, phụ tử

Tiểu Long, Huyền Hạo đều hôn mê bất tỉnh, khiến cho mọi người lo lắng không thôi.

- Lâm Thiên, Tiểu Long sao rồi?

Bạch Linh hỏi.

- Hẳn Tiểu Long đã cưỡng ép thúc dục thực lực, thân thể không chịu nổi cho nên mới ngất đi. Thế nhưng có lẽ cũng không có vấn đề quá lớn. Chỉ là ta cũng không biết bao giờ Tiểu Long mới có thể tỉnh lại.

Lục Lâm Thiên đã sớm kiểm tra qua tình huống của Tiểu Long. Tiểu Long thúc dục thực lực cường hãn như vậy trong Huyền Vũ nhất tộc, thực lực đó đã vượt quá tu vi của Tiểu Long rất nhiều. Giống như hắn cưỡng ép thúc dục Chu Tước Quyết biến dị ở trên đại hội Tam tông Tứ môn vậy. Kết quả là hôn mê vài ngày mới khôi phục.

- Không có việc gì là tốt rồi. Vậy còn phụ thân của Tiểu Long thì sao?

Bạch Linh thở dài một hơi.

- Ta không sao.

Ngay khi Bạch Linh vừa mới dứt lời, Huyền Hạo đang hôn mê đột nhiên nói, thân thể đã gượng dậy, nhanh chóng hỏi:

- Ta hôn mê bao lâu rồi?

- Tiền bối đã hôn mê một ngày rồi.

Lục Lâm Thiên tiến lên phía trước rồi nói.

- Không cần gọi ta là tiền bối, dựa theo cách gọi của nhân loại mà nói, ngươi cứ gọi ta một tiếng bá phụ là được. Chúng ta đang ở đâu đây?

Huyền Hạo liếc nhìn chung quanh. Sau khi nói xong với Lục Lâm Thiên lập tức đứng dậy đi tới bên cạnh Tiểu Long rồi bắt đầu kiểm tra.

- Bá phụ, hiện tại chúng ta đang ở cách Huyền Vũ nhất tộc mấy vạn dặm. Tạm thời đặt chân ở nơi này. Thân thể Tiểu Long tiêu hao quá nhiều, tổn thương tới một chút nguyên khí, phiền phức không lớn, thế nhưng sợ rằng cần phải tĩnh dưỡng một thời gian ngắn.

Lục Lâm Thiên nói.

- Không chỉ đơn thuần là tiêu hao quá nhiều mà là do nó vận dụng lực lượng mà nó không có cách nào khống chế được.

Chương 2319: Nghỉ ngơi trong sơn động (2)

Huyền Hạo nói.

- Bá phụ, vậy Tiểu Long không có việc gì lớn chứ?

Lục Lâm Thiên hỏi, trong lòng không khỏi có chút lo lắng.

Nhìn bộ dáng khẩn trương của Lục Lâm Thiên, Huyền Hạo nói:

- Nó không xảy ra chuyện gì quá lớn, nhưng lại có chút phiền toái nhỏ mà thôi. Chỉ cần một chút thời gian tĩnh dưỡng là được.

- Vậy là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng cũng yên tâm. Lần này coi như Tiểu Long gặp một lần đại nạn, cơ hồ là cửu tử nhất sinh, thế nhưng ngược lại cũng nhận được lợi ích không nhỏ. Ít nhất thực lực cũng có không ít tiến bộ.

- Lâm Thiên, nói ta những chuyện mà Tiểu Long trải qua những năm này đi.

Nhìn Tiểu Long nằm trên giường đá, Huyền Hạo ngẩng đầu nói với Lục Lâm Thiên.

- Vâng.

Lục Lâm Thiên gật đầu, hắn biết Huyền Hạo muốn hiểu rõ tình huống mấy năm nay của Tiểu Long cho nên hắn lập tức đem chuyện khi trước làm sao mình gặp được Tiểu Long, cuối cùng lại nói tới thời điểm hắn và Tiểu Long cùng ở trong sơn mạch Vụ Đô, rồi sơn mạch Vụ Hải, trên Vân Dương Tông, xông vào Vụ Tinh Hải đạt được Huyền Vũ thần xác cùng với mật địa Thiên đảo. Tất cả mọi chuyện đều kể rõ.

Huyền Hạo nhìn Tiểu Long, nghe vô cùng chăm chú. Nghe Lục Lâm

Thiên nói xong, hắn ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Đa tạ ngươi, những năm này may mắn là có ngươi ở bên cạnh nó.

- Là ta may mắn có được Tiểu Long bên cạnh, nếu không có Tiểu Long không biết ta đã chết mấy lần rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói.

- Ngươi cũng không phải nhân loại bình thường.

Huyền Hạo khẽ nói, lại nhìn Tiểu Long nói:

- Ta thiếu nợ Tiểu Long quá nhiều.

- Trong lòng Tiểu Long cũng hiểu rõ, nếu không phải có chuyện đặc biệt thì sẽ không có ai lại đi rời bỏ cốt nhục của mình. Cho nên đệ ấy chưa từng trách bá phụ cùng bá mẫu.

Lục Lâm Thiên nói.

- Đều là ta sai.

Huyền Hạo khẽ thở dài.

Lục Lâm Thiên nói:

- Bá phụ, tình huống của bá phụ như thế nào rồi?

- Ta không sao, yêu đan tự phá, tu vi mất sạch, thế nhưng cũng không có nguy hiểm tới tính mạng. Chỉ là sau này chỉ là nửa phế nhân mà thôi.

Huyền Hạo khẽ mỉm cười nói.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, yêu đan tự phá, cũng không phải là yêu đan tự bạo, tính mạng không mất thế nhưng lại mất sạch tu vi. Đối với một tu luyện giả mà nói, Lục Lâm Thiên hiểu rõ chuyện này đại biểu cho việc gì. Tu vi không thể tiến thêm đối với tu luyện giả đã là một đả kích cực lớn, huống hồ là chuyện mất sạch tu vi. Mà Huyền Hạo trước đó lại là một siêu cấp cường giả Chuẩn Đế, là tồn tại mà cơ hồ tất cả yêu thú, linh thú, Tôn cấp bát giai phải nhìn lên. Trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng không khỏi thở dài.

- Bá phụ, thứ cho tiểu tử nói thẳng. Bá phụ có thể không cần tự phá yêu đan của mình.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi nhìn Huyền Hạo nói. Lúc này Huyền Hạo tuy rằng mất đi tu vi, thế nhưng trong đôi mắt kia vẫn có thứ làm cho Lục Lâm Thiên run sợ. Nhìn vào đôi mắt kia Lục Lâm Thiên có cảm giác mình đang nhìn vào trong một cái động sâu trong không gian.

- Ngươi cảm thấy ta có thể mang Tiểu Long rời đi sao?

Huyền Hạo khẽ mỉm cười nói.

Lục Lâm Thiên khẽ lắc đầu nói:

- Đương nhiên không phải, nếu như bá phụ muốn đi sợ rằng đã sớm đi rồi. Chuyện trong Huyền Vũ Hoàng tộc ta cũng không hiểu quá nhiều. Nhưng mà chuyện lần này cũng không nên làm như vậy. Mong bá phụ thứ lỗi cho ta nhiều lời. Sợ rằng bá phụ không để Tiểu Long lại trong Huyền Vũ Hoàng tộc là có nguyên nhân khác.

- Khó trách Tam đệ Huyền Vũ của ta nói ngươi có chút bất phàm.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Huyền Hạo ngưng trọng, khóe miệng mỉm cười nói:

- Chuyện đã như vậy cũng tốt, đối với ta mà nói có lẽ cũng là một loại giải thoát. Ít nhất hiện tại trong lòng ta vô cùng thoải mái.

- Chỉ mong có thể kết thúc như vậy.

Lục Lâm Thiên thầm nói, thế nhưng việc này sợ rằng khó có thể kết thúc như vậy.

- Ồ có người tới? Dường như là Tử hiên tiền bối, mở cấm chế ra đi.

Ánh mắt Huyền Hạo khẽ đổi, nhìn qua sơn động rồi nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc, bên ngoài cấm chế có người, hắn còn chưa phát giác ra thế nhưng người bị mất sạch tu vi như Huyền Hạo lại biết trước hắn.

Một lát sau, trong sơn động, Tử Hiên lão tổ kiểm tra Tiểu Long một chút, trong lúc vô tình lại nói tới chuyện của Huyền Vũ điện khiến cho Huyền Hạo khiếp sợ không thôi. Huyền Vũ điện đối với toàn bộ Huyền Vũ Hoàng tộc có tầm quan trọng ra sao hắn đương nhiên là người hiểu rõ. Tiểu Long nắm trong tay Huyền Vũ điện, hắn không thể không suy nghĩ lại một lần nữa.

Nhớ tới lời đồn lưu truyền trong tộc từ trước tới nay, ánh mắt nhìn qua Tiểu Long có thêm một chút rung động.

- Huyền Hạo, lúc này ngươi đã quá khinh suất.

Tử Hiên lão tổ nhìn Huyền Hạo rồi nói.

Huyền Hạo không nói gì, khóe miệng mỉm cười.

- Kế tiếp ngươi định làm như thế nào?

Tử Hiên lão tổ nhìn Huyền Hạo rồi nói:

- Chẳng lẽ ngươi định đi tới Linh Hoàng Nhai?

- Đúng vậy, ta muốn cùng Tiểu Long đi tới Linh Hoàng Nhai.

Huyền Hạo nói.

Tử Hiên lão tổ nhìn Huyền Hạo nói tiếp:

- Nếu như thực lực của ngươi vẫn còn, đi Linh Hoàng Nhai cũng đã không ổn, huống chi hiện tại... Đừng quên, Tiểu Long ở bên trong Huyền Vũ nhất tộc đã tạo thành phong ba lớn như vậy, huống chi còn ở trong Thanh Long nhất tộc.

- Bất kể như thế nào ta cũng không thể để cho một mình Tiểu Long đi. Tuy rằng ta không có thực lực, thế nhưng bộ xương này vẫn còn dùng được.

Huyền Hạo nói, lúc này hắn đã không còn thực lực, thế nhưng không vì thế mà hắn để cho hài tử của mình đi một mình.

- Tính cánh của hai cha con ngươi lại vô cùng giống nhau, tự lo cho bản thân mình đi. Ta cũng nên đi rồi, có một ít chuyện cần phải xử lý.

Tử HIên lão tổ nhìn Bạch Linh nói:

- Ngươi cũng nên theo ta trở về, trên người của ngươi có Huyết Độc, có lẽ cũng sắp bộc phát, ta giúp ngươi hỏi một người, có lẽ người này sẽ có biện pháp giúp ngươi giải quyết Huyết Độc.

- Lão tổ, Huyết Độc đã không sao rồi.

Bạch Linh nói.

- Không sao? Không sao như thế nào? Chẳng lẽ cưỡng ép loại trừ?

Tử HIên lão tổ lập tức khẩn trương, nếu như làm tổn thương tới linh hồn, từ nay về sau tu vi của Bạch Linh khó mà tiến thêm được nữa.

- Là bình yên giải trừ, lão tổ không cần lo lắng.

Bạch Linh nói.

- Ai lại có loại bổn sự như vậy?

Tử Hiên lão tổ nghi hoặc, Huyết Độc kia muốn hoàn toàn loại trừ nó vô cùng khó khăn, ngay cả bản thân hắn cũng không có loại bản lĩnh đó. Nếu như chuyện mà ngay cả hắn cũng không dám nắm chắc, trên đại lục này cũng không có bao nhiêu người có bổn sự này.

- Chuyện này....

Tử hiên lão tổ hỏi kỹ khiến cho khuôn mặt Bạch Linh đỏ ửng, phương pháp dời độc này nàng sao có thể không biết xấu hổ mà nói ra cơ chứ.

Lục Lâm Thiên nghe vậy sắc mặt khẽ biến đổi, phương pháp dời độc này hắn cũng không có cách nào nói ra.

- Lão tổ, là ta vừa vặn có một ít biện pháp cho nên mới giải độc cho Bạch Linh tỷ.

Chương 2320: Các đại Hoàng tộc

Lén lút nhìn qua Bạch Linh tỷ cùng ca ca, Lục Tâm Đồng lập tức tiến lên nói với Tử Hiên lão tổ. Nàng biết rõ phương pháp giải độc, có lẽ Bạch Linh tỷ cùng ca ca ngại nói ra. Sau khi nói với Tử Hiên lão tổ, nàng vụng trộm nháy mắt với Lục Lâm Thiên và Bạch Linh mấy cái.

- Ồ? Không ngờ nha đầu ngươi còn có bổn sự như vậy. Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc ta đã thiếu ngươi một ân tình. Nhân tình này ta sẽ nhớ kỹ, có cơ hội cứ tìm tới lão đầu tử ta đòi là được.

Tử Hiên lão tổ nói với Lục Tâm Đồng.

- Vậy thì đa tạ lão tổ.

Lục Tâm Đồng mỉm cười, Tử Hiên lão tổ đã đáp ứng phần nhân tình này, đương nhiên không hề tầm thường.

- Bạch Linh, Huyết Độc đã được giải quyết thì ngươi cũng phải theo ta trở về tu luyện một thời gian ngắn. Bọn họ đi Linh Hoàng Nhai, ngươi đi theo cũng không giúp được gì cho nên không cần đi.

Tử Hiên lão tổ nói.

- Vâng.

Bạch Linh gật đầu nói, ánh mắt không tự chủ được mà nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Advertisement

Bạch Linh phải đi, trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này xuất hiện cảm giác không nỡ. Thế nhưng hiện tại Bạch Linh chính là tộc trưởng của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc, sợ rằng chuyện trong tộc cũng không ít. Lại nói Tử Hiên lão tổ cũng muốn chỉ đạo một ít chuyện trên phương diện tu luyện cho nàng, chuyện này đối với Bạch Linh mà nói rõ ràng là cơ hội khó cầu.

Bên ngoài sơn động, Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng cáo biệt với Bạch Linh. Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên và Lục Tâm Đồng rồi nói:

- Trên đường đi các ngươi phải cẩn thận một chút.

- Bạch Linh tỷ, nếu tỷ rảnh thì đi tới Cổ Vực tìm muội nha.

Lục Tâm Đồng kéo tay Bạch Linh nói.

- Đi thôi.

Tử Hiên lão tổ thả người nhảy lên không trung. Sau khi liếc nhìn Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt lạnh lẽo như băng của Bạch Linh hiện lên một loại tình cảm không nói nên lời. Nàng lập tức theo Tử Hiên lão tổ biến mất trên không trung.

Advertisement

Lục Lâm Thiên nhìn qua đạo thân ảnh kia, trong lòng có chút thất lạc, thế nhưng cũng không phải hắn cũng không biết được cảm giác này là gì.

- Ca ca, hai người họ đi xa rồi.

Nhìn thân ảnh Bạch Linh biến mất trên không trung, Lục Tâm Đồng nhìn thấy ánh mắt thất lạc của ca ca, trong mắt hiện lên sự giảo hoạt.

- Tiểu nha đầu này.

Lục Lâm Thiên bóp mũi Lục Tâm Đồng.

- Hừ.

Lục Tâm Đồng hừ lên một tiếng với Lục Lâm Thiên, muốn báo thù thế nhưng lại phát hiện ra Lục Lâm Thiên đã sớm vô thanh vô tức biến mất tại chỗ.

- Bá phụ, hiện tại chúng ta tiến về Linh Hoàng Nhai hay là đợi sau khi Tiểu Long khôi phục rồi mới đi?

Lục Lâm Thiên đi tới bên người Huyền Hạo, mắt nhìn thân ảnh màu tím kia, không biết là bởi vì rung động ban đầu ở trong Huyền Vũ Hoàng tộc hay không mà Lục Lâm Thiên vẫn có một loại cảm giác run sợ vô hình.

Trên người đạo thân ảnh màu tím này không có một chút khí tức chấn động nào, thế nhưng khí thế uy áp trên người vẫn còn tồn tại.

- Đợi Tiểu Long tỉnh lại rồi đi cũng không muộn. Cũng chỉ mất vài ngày mà thôi.

Huyền Hạo nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Ngươi quyết định đi cùng chúng ta tới Linh Hoàng Nhai sao? Ngươi cần phải hiểu rõ, Linh Hoàng Nhai không phải nơi tầm thường, đi vào trong đó không chừng sẽ nguy hiểm tới tính mạng.

- Tiểu tử đã đáp ứng với Tiểu Long đi cùng đệ ấy. Chuyện của Tiểu Long cũng chính là chuyện của tiểu tử. Coi như là không giúp được thì tiểu tử cũng phải đi theo mới yên tâm được.

Lục Lâm Thiên nói.

- Thực lực ngươi không kém, dùng tuổi tác của ngươi hiện tại có thể đạt tới mức này đã là hiếm thấy. Coi như là một ít đệ tử trẻ tuổi trải qua truyền thừa trong Lục đại nhân hoàng tộc tu vi sợ rằng cũng không cao hơn ngươi. Về phần thực lực ngươi cũng có thể chống lại bọn họ. Thứ duy nhất phải lo lắng chính là Hoàng khí thuộc tính thiên phú của bọn họ.

Huyền Hạo nhìn Lục Lâm Thiên cũng có chút kinh ngạc, chỉ chừng ấy tuổi mà có thể tu luyện tới tình trạng này tuyệt đối là hiếm thấy. Tu vi nhân loại nếu so với yêu thú, linh thú thì tu luyện nhanh hơn không ít. Thế nhưng tu luyện được như Lục Lâm Thiên tuyệt đối chính là lông phượng sừng lân trong đám nhân loại.

- Bá phụ, Lục đại nhân hoàng tộc này tại sao lại có Hoàng khỉ thuộc tỉnh thiên phú từ nhỏ vậy?

Lục Lâm Thiên hiếu kỳ hỏi, đây vẫn là điều khiến cho Lục Lâm Thiên có chút tò mò.

- Xem ra đối với rất nhiều chuyện ngươi không hiểu rõ ràng.

Huyền Hạo nói:

- Cũng được, tìm một nơi đi. Dù sao hiện tại cũng có thời gian, ta cũng nói một ít chuyện cho ngươi nghe. Dùng thiên phú của ngươi, sớm muộn gì cũng phải đối mặt với Lục đại hoàng tộc kia. Nói trước tránh cho sau này ngươi chịu thiệt với bọn chúng.

- Mong bá phụ chỉ giáo.

Lục Lâm Thiên nói, đối mặt với Lục đại nhân hoàng tộc, Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn đã sớm phải đối mặt với Độc Cô gia tộc rồi.

Sắc trời vào đêm, cảnh đêm bao phủ trời xanh, một vòng trăng sáng nhô cao trên vòm trời, ánh sao lập lòe. Trong sơn mạch, rừng cây cùng quần sơn thi thoảng lóe lên ánh trăng.

Trên một tảng đá ngoài sơn động, Huyền Hạo khoanh chân mà ngồi, nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi cũng ngồi xuống đi, Tứ đại thú hoàng tộc ngươi có biết là những tộc nào không?

- Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi bên cạnh Huyền Hạo, Tứ đại Thú hoàng tộc này hắn đã sớm biết rõ.

- Vậy thì ngươi có biết Lục đại nhân hoàng tộc hay không?

Huyền Hạo khoanh chân mà ngồi, trường bào màu tím phủ đầu gối, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi.

Lục Lâm Thiên lắc đầu nói:

- Tiểu tử đã biết Thần Hoàng khí của Độc Cô gia, Bắc Cung gia có Mộc Hoàng khí, những thứ khác cũng không biết.

- Độc Cô gia có Thần Hoàng khí, Bắc Cung gia có Mộc Hoàng khí.

Huyền Hạo nói:

- Mặt khác còn có Thác Bạt gia, Hiên Viên gia, Thái Công gia, Thụy Tôn gia, bốn đại Nhân Hoàng tộc. Thác Bạt gia có Thổ Hoàng khí, Hiên Viên gia có Phong Hoàng khí, Thái công gia có Thủy Hoàng khí, Thụy Tôn gia có Hỏa Hoàng khí.

- Thác Bạt, Hiên Viên, Thái Công, Thụy Tôn.

Lục Lâm Thiên thì thào, đem tên bốn đại gia tộc này đọc qua một lần.

- Biết rõ là hoàng khí thuộc tính nào không?

Huyền Hạo nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

- Tiểu tử đã tiếp xúc qua tộc nhân của Bắc Cung gia, Mộc Hoàng khí có thể trực tiếp ảnh hưởng tới chân khí thuộc tính mộc. Vũ giả thuộc tính mộc sẽ bị áp chế tuyệt đối. Nếu như là Vũ giả thuộc tính mộc gặp phải người Bắc Cung gia thì sẽ không có bao nhiêu sức phản kháng.

Lục Lâm Thiên nói, ban đầu ở trên Vân Dương Tông, hắn đã gặp qua Mộc Hoàng khí của Bắc Cung gia.

- Ha ha.

Huyền Hạo cười ha hả, ánh mắt nhảy lên, nói:

- Bọn họ đâu chỉ làm ảnh hưởng tới chân khí thuộc tính mộc, mà ngay cả năng lượng thuộc tính mộc cũng có thể khống chế. Năm loại hoàng khí thuộc tính đều như vậy, có thể khống chế năm loại thuộc tính cho nên mới được gọi là Hoàng Khí. Cái này coi như là thiên phú có từ nhỏ của những gia tộc này, kỳ thực nói trắng ra chỉ là thứ mà tổ tiên lưu lại mà thôi.

- Có liên quan tới tổ tiên, chẳng lẽ là huyết mạch sao?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

Chương 2321: Người vàYêu thú đại chiến (1)

- Cũng không thể tính là vậy, thế nhưng cũng có thể nói là vậy.

Huyền Hạo nói:

- Dù sao đều liên quan tới tiền bối, giống như là Yêu Hoàng khí của Huyền Vũ hoàng tộc chúng ta. Đều có liên quan tới các tiền bối, cho nên thân là Hoàng tộc, chúng ta ngay từ nhỏ đã có ưu thế hơn so với những người khác. Tu luyện cũng nhanh hơn không ít.

Dựa vào hơi ấm của tiền bối, từ nhỏ đã cường hãn hơn so với người khác, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút khiếp sợ. Chuyện này quả thực không công bằng a.

Ánh mắt chớp động, Lục Lâm Thiên lại hỏi:

- Tiền bối các tộc chẳng lẽ từ nhỏ đã có thiên phú như vậy sao?

- Ngươi chỉ nói đúng một nửa. Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ. Tiền bối của Tứ đại Thú Hoàng tộc từ nhỏ đã có thiên phú như thế.

Advertisement

Huyền Hạo nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Mà nhân loại các ngươi đều dựa vào lĩnh ngộ của bản thân mà ra.

- Tiền bối của Tứ đại Thú Hoàng tộc trời sinh đã có thiên phú như vậy sao?

Lục Lâm Thiên lập tức có hứng thú, ông trời quả thực rất chiếu cố đến bốn tộc này.

- Theo ta được biết là như vậy. Tổ tiên Tứ đại Thú Hoàng tộc từ xa xưa đã được thượng thiên chiếu cố cho nên hậu bối Tứ đại Thú Hoàng tộc chúng ta từ nhỏ đã có Yêu Hoàng, Linh Hoàng khí. Đồn rằng từ thời xa xưa, trên phiến đại lục này đều là thiên hạ của thú tộc. Khi đó nhân loại chỉ xen lẫn sống ở trên đại lục mà thôi. Tứ đại Thú Hoàng tộc, Yêu Hoàng, Linh Hoàng khí của các tộc đều không giống nhau, thiên phú cũng khác nhau. Nhưng mà những hậu bối như chúng ta tuy rằng sau này có Yêu Hoàng, Linh Hoàng khí, thế nhưng lại không thể so sánh được với tổ tiên khi trước.

Advertisement

Huyền Hạo nói.

- Bá phụ, vậy Lục đại Nhân Hoàng tộc thì sao? Người vừa mới nói thiên phú của bọn họ đều là do bản thân lĩnh ngộ mà ra đúng không?

Lục Lâm Thiên đối với Lục đại Nhân Hoàng tộc này còn có hứng thú hơn Tứ đại Thú Hoàng tộc.

- Đừng nóng vội, cứ từ từ nghe ta nói.

Huyền Hạo mỉm cười, nói:

- Đồn rằng ở thời xa xưa, trên đại lục này chỉ có bốn loại thuộc tính theo thứ tự là Thổ, Thủy, Hỏa, Phong, có lẽ ngươi cũng biết điểm này chứ?

- Chỉ có bốn loại thuộc tính? Thế thuộc tính mộc là từ nơi nào tới.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, thế nhưng lại không tự chủ được mà nhớ lại trong ba quyển Vô Tự Thiên Thư trong tay hắn, trong không gian mà Vô Tự Thiên Thư dẫn hắn vào cũng chỉ có bốn loại thuộc tính Thủy, Thổ, Hỏa, Phong. Vốn bản thân hắn vẫn luôn cảm thấy kỳ quái, chẳng lẽ chuyện này có chút quan hệ gì đó sao.

- Có một ít chuyện ta cũng chỉ nghe một ít lời đồn trong tộc mà thôi. Mặc dù chỉ là một ít lời đồn, thế nhưng phải dùng thân phận Nhị hoàng tử Huyền Vũ Hoàng tộc như ta mới biết được. Người bên ngoài, sợ rằng không có ai rõ ràng. Dù sao thời gian cũng đã lâu, đều là chuyện từ xa xưa, cũng không thể nào kiểm chứng. Ngươi tạm thời nghe một chút là được rồi.

Huyền Hạo nói:

- Nghe nói lúc trước Thú tộc tung hoành đại lục đã lâu, nhân loại chỉ sống xen kẽ. Mà khi đó trong thiên địa này yêu thú, linh thú cũng là vô số. Thậm chỉ diện tích đại lục cũng vô cùng lớn. Rồi sao đó trong nhân loại mới xuất hiện bốn tộc Thác Bạt, Thụy Tôn, Hiên Viên, Thái Công. Bốn tộc này theo thứ tự lĩnh ngộ cùng khống chế bốn loại thuộc tính Thổ, Hỏa, Thủy, Phong trong thiên địa. Nhân loại rốt cuộc cũng bắt đầu quật khởi. Phát sinh đại chiến với Tứ đại thú tộc khi đó.

- Tứ đại Nhân Hoàng tộc đại chiến với Tứ đại Thú Hoàng tộc sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, có thể là rung động, nói:

- Vậy sau đó thì sao?

- Đại chiến kéo dài, chung quy mà nói Tứ đại Thú Hoàng tộc chiếm một chút thượng phong. Thú tộc so với nhân loại dù sao vẫn nhiều hơn, thế nhưng về sau trong nhân loại lại xuất hiện Nhân Hoàng tộc thứ năm. Độc Cô gia tộc lĩnh ngộ ra phương pháp tăng cường linh hồn lực, linh lực, dùng năng lượng linh hồn đặt chân vào hàng ngũ Nhân Hoàng tộc. Sau khi tăng thêm Độc Cô gia, nhân loại rốt cuộc cũng có thể chống lại Tứ đại Thú Hoàng tộc. Nhân tộc cùng Thú tộc giằng co, không ai làm gì được ai. Đại chiến không ngừng, tổn thất thảm trọng. Thậm chỉ rất nhiều thú tộc đã gặp phải tai ương diệt tộc. Từ đó về sau tuyệt tích.

Huyền Hạo nói.

- Vậy trận đại chiến kia có lẽ cực kỳ thảm thiết a.

Lục Lâm Thiên khiếp sợ, nghe mà rung động. Đại chiến giữa thú tộc vàn han tộc, có thể tưởng tượng ra trận chiến đó kinh khủng ra sao.

- Trình độ thảm thiết không cần phải nói, truyền rằng những lần đại chiến xảy ra, thi thể rơi vãi khắp nơi.

Huyền Hạo trầm giọng nói:

- Mà bây giờ cừu hận của thú tộc cùng nhân loại đã sớm bị chôn vui ở thời viễn cổ.

Lục Lâm Thiên khiếp sợ, không ngờ dị giới này lại có bí mật như vậy.

- Sau đại chiến thú tộc và nhân loại rất lâu, trong Bắc Cung gia tộc của nhân loại có một vị kỳ tài ngang trời xuất thế, lĩnh ngộ ra thuộc tính mộc khiến cho Bắc Cung gia đặt chân vào trong Nhân Hoàng tộc thứ sáu. Trước kia trong nhân loại chỉ có vũ giả bốn loại thuộc tính là Thổ, Hỏa, Thủy, Phong mà thôi. Nhưng sau khi gia tộc Bắc Cung cùng với gia tộc Độc Cô, lục đại Nhân Hoàng tộc liên thủ khiến cho tứ đại Thú Hoàng tộc liên tiếp thất bại mà lui lại. Thế nhưng cũng có thể làm cho cá chết lưới rách, Nhân tộc không biết làm gì thú tộc, cũng không thể làm gì được thú tộc.

Huyền Hạo.

- Vậy thì cuối cùng thế nào?

Lục Lâm Thiên nhẹ giọng hỏi.

- Cuối cùng hai tộc Bạch Hổ, Huyền Vũ giữ Tổ Yêu Lâm. Thanh Long, Chu Tước lui về giữ Linh Hoàng Nhai. Mà nhân loại chiếm Đông Hải, Cổ Vực, đại lục Linh Vũ. Về phần Lục đại Nhân Hoàng tộc đều chiếm một địa phương bị phong ấn độc lập với thế giới bên ngoài làm nơi lập tộc.

Huyền Hạo nói:

- Tất cả những chuyện này nghe nói là vì lúc trước xảy ra biến cố cực lớn. Mà đoạn biến cố này lại không có ai biết được. Giống như là bị người ta xóa đi. Tam đại Thú Hoàng tộc khác và Lục đại Nhân Hoàng Tộc cũng không thể biết được.

- Còn có chuyện như vậy sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm nói, sợ rằng lúc trước đã xảy ra biến cố không nhỏ.

- Dường như ta đã nói với ngươi hơi nhiều. Thế nhưng tất cả chỉ là lời đồn mà thôi. Bất quá đối với ngươi cũng không có chỗ xấu. Tóm lại nếu như ngươi gặp phải người của Lục đại Nhân Hoàng tộc thì phải cẩn thận một chút. Một khi ra tay sẽ chịu sự khống chế linh hồn lực cùng với năng lượng thuộc tính. Tuy rằng hiện tại hậu nhân Lục đại Nhân Hoàng tộc không bằng tiền bối của mình, thế nhưng từ nhỏ đã có hơi ấm tiền bối ban cho, bọn họ không phải là người bình thường có thể chống lại.

Huyền Hạo nói.

- Dùng thiên phú cùng tu vi của ngươi sớm muốn gì cũng sẽ gặp phải tộc nhân của lục đại Nhân Hoàng tộc.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lúc này trong lòng vô cùng rung động. Theo như lời Huyền Hạo nói, Bắc Cung gia lĩnh ngộ thuộc tính mộc, thời điểm xa xưa chỉ có vũ giả bốn loại thuộc tính là Thổ, Hỏa, Thủy, Phong mà thôi. Chuyện này thực sự rất rung động. Sợ rằng vị lão tổ khi trước của Bắc Cung gia tuyệt đối là một nhân vật phong hoa tuyệt đại.

Chương 2322: Người và Yêu thú đại chiến (2)

Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, bí mật trên thế giới này xem ra cũng không ít.

- Thế nào? Có cảm thấy sợ hãi với lục đại Nhân Hoàng tộc hay không?

Nhìn Lục Lâm Thiên, Huyền Hạo hỏi.

Lục Lâm Thiên mở miệng cười nói:

- Sợ thì chưa tới mức, dù sao tiểu tử cũng đã gặp mấy người. Cũng chỉ bình thường mà thôi.

Ánh mắt Huyền Hạo run lên, có chút vui vẻ nói:

- Cũng có ngạo khí, rất hợp khẩu vị của ta.

- Bá phụ, yêu đan của người bị nghiền nát, tu vi mất sạch, có cơ hội khôi phục hay không?

Theo Lục Lâm Thiên được biết, yêu đan bị nghiền nát, tu vi mất sạch, giống như là vũ giả mất đi đan điền, tuyệt đối khó có thể khôi phục. Thế nhưng hắn vẫn hy vọng có một biện pháp nào đó. Một vị cường giả Chuẩn Đế như vậy lại mất sạch tu vi, quả thực rất đáng tiếc.

Advertisement

- Theo ta được biết, tuyệt đối không có cách nào.

Huyền Hạo mỉm cười, nói:

- Tu vi mất sạch cũng không sao, chỉ cần sống tốt là được, cũng không có gì là không tốt.

Nhìn qua thân ảnh màu tím bên cạnh, ngạo khí trên người, đã từng là cường giả đỉnh cấp tuyệt đối, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều có thể khiến cho cường giả Tôn cấp mất mạng. Tuy rằng mất sạch tu vi thế nhưng vẫn có thể bình tĩnh như vậy, có lẽ trên đời này không có bao nhiêu người có thể làm được như vậy.

- Bá phụ, yêu đan tự bạo. Sao người có thể bảo trì hình dáng nhân loại?

Nhìn Huyền Hạo, Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc hỏi.

Huyền Hạo ngẩng đầu nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

Advertisement

- Yêu đan tự nát, yêu thú dưới thất giai sẽ giống như yêu thú bình thường. Ngoài thất giai, đã được tố thể ngưng tụ thú hồn, yêu nguyên mất sạch, thú hồn cũng bị ảnh hưởng lớn. Nhưng có thể bảo trì hình dáng nhân loại. Thế nhưng sau khi khôi phục bản thể, sợ rằng khó có năng lực hóa thành hình người.

- Thì ra là vậy.

Lục Lâm Thiên cười khổ một tiếng, yêu thú thất giai đã trải qua tố thể, không khác nhân loại là bao. Yêu nguyên bị mất sạch, chỉ là không có thực lực mà thôi chứ không phải bị đánh về nguyên hình.

Sáng sớm, phương đông bừng sáng. Khi tia sáng đầu tiên xuất hiện, cả sơn mạch yên tĩnh như ngủ một đêm rốt cuộc cũng bừng tỉnh. Trong bầu trời xuất hiện những đỉnh núi xanh ngắt. Sương mù bốc lên, từ xa nhìn lại phong cảnh cực kỳ xinh đẹp, nhìn qua có chút thoải mái.

Phía trước có dòng suối róc rách chảy, phát ra thanh âm không ngừng. Gió sớm thổi qua y phục của Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên mới phát hiện ra đã qua một đêm. Không ngờ hắn cùng Huyền Hạo trò truyện suốt một đêm. Hai người trò chuyện không ít. Cuối cùng lại nói tới Tiểu Long cho nên mới không tu luyện.

Cũng bởi vì như vậy cho nên Lục Lâm Thiên nghe được không ít chuyện mình không biết, xem như nhận được chỗ tốt không nhỏ. Mà Huyền Hạo dường như đã lâu không nói nhiều như vậy cho nên cũng tận hứng. Có lẽ là bởi vì liên quan tới Tiểu Long cho nên hắn cũng coi Lục Lâm Thiên giống như Tiểu Long vậy.

Hít.

Huyền Hạo duỗi lưng, lúc này bên trong sơn mạch có một cơn gió khiến cho hắn khoan khoái thổi qua. Phía chân trời xa xa còn có những ngôi sao lờ mờ. Sắc trời đã gần sáng, Huyền Hạo hít sâu một hơi.

- Rất lâu đã không thoải mái như vậy, nếu như mỗi ngày đều có thể như vậy thì cũng là một chuyện tốt a.

Huyền Hạo đứng dậy, ánh mắt nhìn về phái trước. Tìm tới bờ suối phát ra tiếng chảy róc rách, hắn ngồi xổm xuống, vốc một vốc nước lên rửa mặt. Ngày càng cảm thấy vui vẻ hơn. Đã lâu rồi hắn không cảm nhận được cảm giác như vậy.

Lục Lâm Thiên chậm rãi đi theo cường giả đã từng là Chuẩn Đế này, thế nhưng cũng không nói gì.

- Lâm Thiên, có cảm nhận được cái gì không?

Nhìn không ít hoa cỏ không biết tên chung quanh, lẳng lặng cẩm nhận hương hoa, Huyền Hạo nói với Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử ngu dốt, không phát hiện ra điều gì.

Lục Lâm Thiên nói.

- Đừng chỉ lo tu luyện không. Về sau có thời gian thì yên tĩnh đi chu du khắp nơi một chút. Ngươi sẽ phát hiện ra được điều không tưởng.

Huyền Hạo vui vẻ nói, có chút cao thâm.

- Chủ nhân.

Một thanh âm dồn dập vang lên, Thiên Sỉ Tuyết Sư vội vàng đi tới.

- Sao vậy?

Lục Lâm Thiên nhẹ giọng hỏi.

- Chủ nhân, Tiểu Long tỉnh rồi.

Thiên Sỉ Tuyết Sư kích động nói, Tiểu Long vừa mới tỉnh thì hắn lập tức chạy tới đây thông báo.

- Tiểu Long tỉnh rồi sao?

Huyền Hạo nghe vậy, thân thể không ngờ lại nhảy lên.

- Ồ?

Mắt nhìn bóng lưng Huyền Hạo, Lục Lâm Thiên kinh ngạc. Không phải Huyền Hạo mất đi tu vi sao? Thế nhưng bộ dáng này cũng không giống như mất sạch tu vi sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, cũng không có thời gian suy nghĩ nhiều, nhanh chóng chạy về sơn động.

- Tiểu Long sao rồi?

Khi Lục Lâm Thiên đến sơn động, đám người Lục Tâm Đồng, Thiên Độc Yêu Long cùng mọi người đã tới bên cạnh Tiểu Long. Lúc này Huyền Hạo cũng tới bên cạnh Tiểu Long, ân cần hỏi.

- Con không sao.

Tiểu Long lắc đầu, nói với Huyền Hạo.

- Phụ thân, người không sao chứ?

- Phụ thân có thể có chuyện gì được chứ? Con mau điều tức đi. Mọi chuyện đợi khôi phục rồi nói tiếp.

Huyền Hạo nói.

- Vâng.

Tiểu Long gật đầu nói, dường như sau khi hôn mê từ trong miệng Thiên Độc Yêu Long và Lục Tâm Đồng nó cũng biết chuyện cho nên cũng không hỏi nhiều.

- Tiểu Long, hay là tới Thiên Trụ giới điều tức đi.

Lục Lâm Thiên đi tới bên cạnh Tiểu Long, bộ dáng của Tiểu Long lúc này thoạt nhìn cũng không có chuyện gì quá lớn, chỉ cần điều tức khôi phục là được rồi.

- Cũng tốt. Đệ phải mau chóng khôi phục, sau đó đi tìm mẫu thân đệ.

Tiểu Long nói.

Một lát sau, mọi người thương nghị về chuyện tiến về Linh Hoàng Nhai. Từ trong miệng Huyền Hạo mọi người cũng biết được từ nơi này tới Linh Hoàng Nhai cũng không xa. Có lẽ dùng tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư bát giai hiện tại chỉ cần mười ngày là tới. Đột phá tới bát giai, tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư so với lúc còn là thất giai hậu kỳ sợ rằng còn nhanh hơn gấp mấy lần. Nếu còn là thất giai hậu kỳ thì muốn tới Linh Hoàng Nhai phải mất mấy tháng.

Mọi người tiến vào Thiên Trụ giới, Thiên Trụ giới giấu ở dưới cánh cái trắng của Thiên Sí Tuyết Sư. Khi Huyền Hạo tiến vào trong Thiên Trụ giới, mắt nhìn thấy không gian thác loạn cùng với khí tức cổ xưa khiến cho Huyền Hạo kinh ngạc không thôi.

Mà sau khi từ trong miệng Tiểu Long biết được tác dụng của Thiên Trụ giới, Huyền Hạo càng thêm kinh ngạc. Đây quả thực là trọng bảo, hắn kinh ngạc nhìn qua Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng cùng Tiểu Long nói:

- Khó trách dùng tuổi của các ngươi hiện tại lại có tu vi mạnh nhưu vậy. Thì ra là như vậy.

- Phụ thân, tu vi của chúng con mạnh đó là bởi vì thiên phú của chúng con cường hãn a.

Tiểu Long nói.

- Con không biết khiêm tốn một chút sao?

Huyền Hạo vỗ đầu Tiểu Long, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, trọng bảo như Thiên Trụ giới ngươi cần phải giữ cho tốt, không để cho người khác biết được. Bảo vật như vậy nếu như bị Lục đại Nhân Hoàng tộc cùng với Tứ đại Thú Hoàng tộc biết được, nói không chừng sẽ không ngại thân phận mà ra tay cướp đoạt.

Chương 2323: Kim Huyền

- Phụ thân, không phải người cũng muốn đó chứ? Đó là lão đại của con nha.

Tiểu Long nói.

- Đứa nhỏ này, phụ thân con là loại người như vậy sao?

Huyền Hạo cười khổ nhìn Tiểu Long rồi nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đương nhiên hắn tin được Huyền Hạo. Huống chi Thiên Trụ giới này của hắn không phải ai cũng có thể mạnh mẽ cướp đi được.

Một lát sau, Tiểu Long điều tức, mọi người cũng tu luyện.

Lục Lâm Thiên khoanh chân mà ngồi, trong đầu suy nghĩ một lát rồi bắt đầu tiến vào trong lĩnh ngộ. Thời gian mười ngày đi tới Linh Hoàng Nhai, thời gian bên trong tầng thứ hai Thiên Trụ giới cũng là nửa năm.

Lục Lâm Thiên đang lĩnh ngộ Thời Không Lao Ngục cùng Linh Vũ quyết. Lần này thi triển Thời Không Lao Ngục cùng Linh Vũ quyết, hiệu quả của nó khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ thỏa mãn. Thời Không Lao Ngục dưới sự dung hợp của bốn loại thuộc tính thì uy năng tăng lên tám lần. Lục Lâm Thiên thậm chí còn có cảm giác uy lực này so với lúc hắn thi triển Tam Thần Quyết bình thường còn mạnh hơn không ít. Thậm chí so với Tam Thần Quyết biến dị chỉ kém hơn một chút mà thôi.

Về phần Linh Vũ quyết, cấp độ uy năng tuy rằng không thể đạt tới mức như Thời Không Lao Ngục dung hợp bốn loại thuộc tính. Thế nhưng uy năng bên trong cũng không thể khinh thường. Huống chi bên trong công kích vật chất lại đột nhiên có công kích linh hồn, tuyệt đối khiến cho người ta khó lòng phòng bị.

Một lát sau Lục Lâm Thiên cũng tiến vào trong lĩnh ngộ.

Phía xa, Huyền Hạo nhìn về phía Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc. Tu vi của hắn không còn, thế nhưng nhãn lực vẫn phải có. Trình độ lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính của Lục Lâm Thiên hiện tại không tương xứng với tu vi, bởi vì trình độ lĩnh ngộ của Lục Lâm Thiên còn lớn hơn tu vi.

Nhìn chăm chú một lát, Huyền Hạo nhắm đôi mắt lại, cũng bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Một cỗ khí tức cổ xưa lan tràn trong không gian. Trong một thạch thất lúc này có một cỗ năng lượng bàng bạc quanh quẩn cùng với tiếng rít, khắp nơi tràn ngập khí tức khủng bố.

Trên không, một cỗ quang mang quanh quẩn. Bên trong quang mang này liên tục vang lên tiếng nổ giống như tiếng sấm, khiến cho người khác nhìn vào tim không khỏi đập nhanh hơn.

Sưu.

Mà lúc này quang mang bên trên thạch thất được thu liễm, một thanh trường kiếm màu vàng xuất hiện. Thanh trường kiếm này vô cùng kỳ quái, trường kiếm bình thường chỉ rộng chừng hai đốt ngón tay thế nhưng trường kiếm này lại rộng bằng một bàn tay.

Trường kiếm bình thường thân kiếm càng linh hoạt càng tốt, thế nhưng thanh trường kiếm này lại dày. Thân kiếm so với trường kiếm bình thowfng còn dài hơn một phần ba. Chuôi kiếm cực kỳ thô ráp, cồng kềnh. Chuôi kiếm màu ngăm đen, càng thêm quỷ dị chính là độ rộng bốn phía không thua kém mũi kiếm một chút nào.

Tổng thể mà nói, thanh kiếm này giống như một phôi kiếm thô vừa mới rèn ra. Trừ màu vàng khiến cho người ta chú ý ra cơ hồ có vứt trong đống rác sợ rằng cũng không có ai nhặt lên.

Ông.

Thế nhưng lúc này trong thanh trường kiếm dày rộng này lại có tiếng sấm rền vang lên không ngừng. Năng lượng quanh thân cuồn cuộn, gợn sóng trong không gian giống như nước sôi cuồn cuộn. Khí thế cực kỳ kinh người.

Phanh.

Thân thể Dương Quá run lên, trong đan điền có một thanh âm trầm thấp vang vọng. Khí tức lập tức kéo lên. Đột nhiên khí tức bước vào một cấp độ mới, hoàn toàn khác trước.

Ngoài thạch thất, một đạo thân ảnh đứng đó, trên người mặc một hoàng bào, thân ảnh cao ngất khiến cho người ta có một loại cảm giác nặng nề, toàn thân không có một chút khí tức chấn động nào. Cứ như vậy mà đứng ở bên ngoài, thân ảnh này giống như dung nhập vào làm một thể với không gian. Nếu như nhìn vào còn có cảm giác như ẩn như hiện, còn tưởng rằng mình bị hoa mắt.

- Chủ nhân rốt cuộc cũng có truyền thừa, ba vạn năm, rốt cuộc cũng đợi đến lúc.

Thân ảnh màu vàng thì thào nói, ánh mắt rung động và kích động.

Phù.

Trong thạch thất, một lát sau Dương Quá mới thở ra một ngụm trọc khí thật dài. Gợn sóng trong không gian trước mặt hắn bị đẩy về phía trước. Đôi mắt nhắm chặt từ bao giờ đột nhiên mở ra. Một cỗ khí thế cường hãn, phô thiên cái địa từ trong cơ thể tuôn ra, khiến cho gợn sóng trong không gian trực tiếp lắc lư. Khí thế đã tới tình trạng tuyệt đối cường hãn.

Cảm nhận khí tức trong cơ thể, Dương Quá mỉm cười, tâm thần khẽ động, trên đỉnh đầu, thanh trường kiếm dày rộng tức thì xuất hiện trong tay hắn.

Trường kiếm nằm trong tay Dương Quá. Sau đó hóa thành một đạo quang mang tiến vào trong tay Dương Quá rồi biến mất không thấy.

- Thời gian dài như vậy, Nhị đệ cùng với Tam muội có lẽ rất lo lắng, ta cũng nên ra ngoài rồi.

Dương Quá thì thào nói, trường bào run lên, thân thể đứng dậy. Mái tóc dài có chút mất trật tự. Cánh tay khẽ phất, cánh cửa đá mở ra, Dương Quá bước ra khỏi thạch thất.

- Kim Huyền bái kiến Thiếu chủ.

Ngoài thạch thất, một đạo thân ảnh màu vàng quỳ gối trước mặt Dương Quá rồi hành lễ.

- Kim Huyền thúc, đệ tử không dám.

Dương Quá lập tức đỡ thân ảnh màu vàng này đứng lên.

- Thiếu chủ, đây là lời nhắn lại của chủ nhân. Trước khi chủ nhân vẫn lạc đã bố trí tất cả, người muốn tìm truyền nhân tiếp nhận truyền thừa, cũng để ta ở lại phụ trợ thiếu chủ. Ai có thể nhận được truyền thừa của chủ nhân thì đương nhiên chính là chủ nhân mới chủ ta. Thiếu chủ chính là người duy nhất vô số năm qua thông qua khảo hạch của chủ nhân. Cho nên hiện tại cũng là chủ nhân của Kim Huyền.

Lão giả áo vàng ngẩng đầu, tuổi chừng năm mươi, ngũ quan góc cạnh khiến cho người ta có cảm giác sắc bén, đồng thời lại mang theo một cỗ uy áp nặng nề. Đặc biệt là cặp mắt kia tuy rằng bình thản thế nhưng lại khiến cho người ta không dám nhìn thẳng.

- Kim Huyền thúc. Người là tọa kỵ của sư phụ, đệ tử không dám. Người không nghe lời ta mà vẫn gọi ta là thiếu chủ cũng không sao. Thế nhưng lễ này ta cũng không thể nhận được.

Dương Quá nói với Kim Huyền. Đây chính là tọa kỵ của sư phụ hắn, lại là một vị siêu cấp cường giả, hắn cũng không dám làm cao,.

- Thiếu chủ, sao lại như vậy được?

Kim Huyền không chịu.

- Kim Huyền thúc, cứ quyết định như vậy đi, trước tiên chúng ta đem hài cốt của sư phụ nhập thổ.

Dương Quá nói.

Trên một ngọn núi khổng lồ, sừng sững. Ngọn núi này cao vút trong mây, chung quanh có vô số cây cối chồng chất giống như biển cả, vô cùng hùng vĩ cùng tráng lệ. Trên ngọn núi cực lớn này có mây mù lượn lờ. Mà ở chính giữa ngọn núi lại có một khối thạch bích cực lớn.

- Nơi này mới có tư cách làm mộ địa cho sư phụ.

Dương QUá nói, quang mang dưới chân lóe lên, thân thể lập tức nhảy lên không trung. Nhìn thạch bích trước mắt, mấy đạo trảo ấn được ngưng tụ, đột nhiên đánh về phía thạch bích.

Ken két.

Một thanh âm ken két vang lên, thạch bích to lớn nhưu vậy lập tức bị móc ra một khối thạch bích hoàn chỉnh, to chừng mấy chục thước.

Thạch bích được móc ra, trên vạch núi xuất hiện một thạch động.

Phanh.

Thạch bích hơn trăm mét bị Dương Quá ném xuống đất, mặt đất run lên. Trong tay Dương Quá xuất hiện thanh trường kiếm dày rộng màu vàng.

Chương 2324: Bất Bại Kiếm Đế (1)

Sưu.

Trong kiếm rộng màu vàng có một đạo quang mang lóe lên, một thân thể mặc trường bào màu trắng xuất hiện trong sơn động. Thân thể ngày nguyên vẹn không chút sứt mẻ, tóc dài xõa vai, chỉ lạ là làn da lúc này lại dán chặt lấy khung xương.

Thế nhưng khi thân thể này xuất hiện, cả không trung đột nhiên run lên, ngọn núi khổng lồ trong khoảnh khắc khẽ lay động, giống như địa chấn. Chung quanh ngọn núi, mặt đất bắt đầu rạn nứt. Ngay cả ánh sáng trên không trung cũng bắt đầu lờ mờ.

Một cỗ năng lượng còn sót lại trên thân thể này cũng đủ để khiến cho năng lượng biến hóa, đủ thấy được chỗ khủng bố của hắn. Nếu như người này còn tại thế, không biết sẽ cường hãn tới bực nào.

- Kim Huyền tiễn biệt chủ nhân.

Kim Huyền lăng không đứng đó, ánh mắt run lên, nước mắt rơi xuống, hành lễ với thân thể màu trắng kia. Khi trước chủ nhân hắn cầm trong tay Chấn Thiên dùng thực lực tuyệt đỉnh khiêu chiến quần hùng, chưa từng một lần bại qua. Khi đó chủ nhân hắn cường hãn nhường nào, phong hoa tuyệt đại nhường nào. Thế nhưng hiện tại lại hóa thành một đống xương trắng ở trước mặt hắn.

- Đệ tử Dương Quá tiễn biệt sư phụ.

Giờ phút này Dương Quá cũng cung kính quỳ gối dập đầu trên không trung.

Ông.

Trong thạch động, thanh kiếm màu vàng giống nhưu có linh tính, phát ra tiếng kiếm minh như rên rỉ, xoay quanh thân thể màu trắng mãi lâu không chịu rời đi.

Dương Quá nhìn vào thanh kiếm trước mặt. Thanh kiếm này chỉnh là binh khí Chấn Thiên của sư phụ hắn. Không ngờ Chấn Thiên này đã thông linh, không nỡ rời xa sư phụ.

- Chấn Thiên, để cho sư phụ nghỉ ngơi đi.

Dương Quá khẽ nói, cánh tay nhấc lên rồi duỗi ra.

Ông.

Thanh kiếm màu vàng xoay quanh thân thể màu trắng một vòng, tiếng nổ vang vọng không ngừng, lúc này nó mới rơi vào trong tay Dương Quá.

- Sư phụ, người nghỉ ngơi đi.

Dương Quá nói, trảo ấn lần nữa run lên, cự thạch trên mặt đất lần nữa được nhấc lên không trung, vừa vặn nhét vào thạch động vừa rồi. Một đạo quang mang trong tay Dương Quá được đánh ra, thạch bích lại khôi phục bộ dáng như lúc ban đầu, không chút sứt mẻ.

- Kim Huyền thúc, ta muốn làm một khối bia mộ cho sư phụ, người thấy thế nào?

Dương Quá nhìn Kim Huyền rồi hỏi.

- Cả đời Lão chủ nhân phong hoa tuyệt đại, lúc này tuy rằng nghỉ ngơi thế nhưng cũng phải lưu lại danh tỉnh.

KIm Huyền gật đầu nói.

Dương Quá gật đầu, nhìn thanh kiếm màu vàng trong tay nói:

- Chấn Thiên, ta đành nhờ ngươi khắc danh hào của sư phụ vậy.

Thanh âm vừa dứt, cánh tay Dương Quá run lên, trong thanh kiếm rộng màu vàng lập tức có một đạo kiếm quang bắn ra.

Ông.

Một thanh âm sắc bén vang lên giữa không trung. Lập tức có một cỗ năng lượng cuồn cuộn khiến cho gợn sóng trong không gian chấn động giống như nước sôi. Một tia năng lượng màu vàng từ trong trường kiếm bắn ra. Từng đạo kiếm quang hư ảo trong nháy mắt bắn về phía trước.

Sưu... Sưu....

Kiếm quang bắn ra, từng đạo kiếm quang giống như thiểm điện đánh vào trên thạch bích. Đá vụn bắn tứ tung, kiếm quang không ngừng tạo nên thanh âm sưu sưu trên thạch bích. Cả ngọn núi lặng lẽ run rẩy.

Ngọn núi run rẩy, đất rung núi chuyển. Tiếng kiếm minh vang lên không ngừng, hội tụ thành tiếng kiếm minh đinh tai nhức óc quanh quẩn trên không trung.

Sưu...

Khi một đạo kiếm quang cuối cùng đánh xuống, thanh kiếm màu vàng kia run lên, kiếm khí sắc bén bàng bạc khiến cho cả ngọn núi ầm ầm lay động. Khí thế kinh người tràn ngập thiên địa.

- Chấn Thiên, sư phụ đã nghỉ ngơi. Về sau sẽ có ta giúp ngươi.

Dương Quá tay trái cầm kiếm, tay phải mơn trớn thân kiếm. Lúc này thanh kiếm màu vàng kia mới ngừng chấn động.

- Thiếu chủ đạt được truyền thừa của chủ nhân, tin rằng không cần bao lâu nữa chắc chắn thiếu chủ sẽ làm chấn động cả đại lục.

Kim Huyền nói.

Dương Quá mỉm cười, thu thanh kiếm màu vàng vào trong cơ thể rồi nói:

- Kim Huyền thúc, chúng ta đi thôi.

- Đi thôi, ba vạn năm rồi. Đã ba vạn năm ta không có đi ra ngoài.

Kim Huyền khẽ thở dài, mặc dù hắn có một chút thủ đoạn thiên phú, có thể đem chính bản thân phong ấn vào bên trong. Bằng không thời gian ba vạn năm cho dù là hắn cũng khó có thể chèo chống tới bây giờ.

- Đúng rồi, không gian này cũng nên phong ấn triệt để. Tránh cho người khác quấy rầy chủ nhân nghỉ ngơi.

- Đúng vậy.

Dương Quá gật đầu, quay đầu nhìn bia mộ phía sau. Trên bia có mấy dòng chữ to do chính tay hắn khắc " Bất Bại Kiếm Đế - Ân sư chi mộ".

...

Trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên dừng tu luyện. Tính toán thời gian hắn cũng đã lĩnh ngộ hai tháng. Lúc này tiến bộ không lớn. Trước đó thời gian lĩnh ngộ của hắn dài như vậy, cho nên hai tháng lĩnh ngộ này cũng sẽ không có quá nhiều tiến bộ.

Lục Lâm Thiên cũng không có ý định tiếp tục lĩnh ngộ, dù sao cũng cần phải có thời gian tiêu hóa, làm những việc khác.

- Cần tu luyện một chút linh kỹ.

Sau khi trầm tư một lát, Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Đoạn thời gian gần đây hắn không tu luyện vũ kỹ và linh kỹ. Toàn bộ thời gian đều đặt vào việc sáng tạo vũ kỹ. Vũ kỹ mà hắn sáng tạo ra cũng là thứ thích hợp nhất với hắn. Trên phương diện sáng tạo vũ kỹ cũng có tiến bộ không kém.

Đặc biệt là sau khi Linh Vũ dung hợp, đối với việc tu luyện linh kỹ cùng vũ kỹ bình thường Lục Lâm Thiên cũng không có bao nhiêu hứng thú. Về phần trong đầu còn có một bộ linh kỹ Thiên cấp, thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không có năng lực tu luyện.

Một lát sau, trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện một khối ngọc giản. Đây chính là vật ở trong nhẫn trữ vật của sư phụ Chí Thánh Đại

Đế. Ngọc giản này Lục Lâm Thiên đã dò xét qua, chính là một bộ linh kỹ Địa cấp cao giai.

Về phần vũ kỹ, Lục Lâm Thiên lại cũng không vội. Linh Vũ quyết mà hắn lĩnh ngộ sẽ không yếu hơn vũ kỹ Địa cấp cao giai bình thường. Nhưng trên phương diện linh kỹ, Đại hồn anh thúc dục Ám Ma Phân Thân cùng bí pháp linh hồn phân thân không có bao nhiêu linh kỹ thúc dục. Cũng chỉ có một bộ Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ mà thôi.

Thừa dịp hiện tại có chút thời gian, Lục Lâm Thiên cũng có ý định tu luyện một chút linh kỹ. Dù sao trên người hắn hiện tại cũng có không ít vũ kỹ cùng linh kỹ.

Nắm ngọc giản trên tay, Lục Lâm Thiên nhỏ một giọt máu tươi vào trên bề mặt ngọc giản. Phía trên ngọc giản bắt đầu có một tia quang mang lan tràn ra chung quanh. Lập tức tâm thần Lục Lâm Thiên rót vào bên trong ngọc giản.

Sưu Sưu...

Tâm thần Lục Lâm Thiên rót vào, phía trên ngọc giản lập tức có một đám quang mang màu trắng mạnh mẽ bắn ra.

Quang mang màu trắng mang theo một cỗ linh hồn khổng lồ cùng với khí tức linh lực chấn động. Dường như bên trong còn có một cỗ năng lượng cực lớn. Đạo quang mang màu trắng này cũng trực tiếp chui vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên, mang theo một cỗ tin tức khổng lồ, không có chút trở ngại nào mà xông vào trong đầu Lục Lâm Thiên.

Chỉ trong mấy tức ngắn ngủi, trong đầu Lục Lâm Thiên xuất hiện một cỗ tin tức khổng lồ. Sau khi ghi nhớ cỗ tin tức khổng lồ này, đôi mắt khép hờ của Lục Lâm Thiên mở ra. Trong mắt hiện lên sự vui vẻ nhàn nhạt.

- Toái Hồn Sư Tử Hống. Linh Kỹ Địa cấp cao giai, ngưng tụ sóng âm chuyên môn công kích linh hồn, uy lực đủ sức xuyên thấu não đối phương, đánh nát hồn anh.

Chương 2325: Bất Bại Kiếm Đế (2)

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trên khuôn mặt hiện lên sự kinh ngạc. Linh kỹ chuyên môn công kích linh hồn vô cùng hiếm thấy, thế nhưng cũng không phải là không có. Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ của hắn chính là linh kỹ chuyên môn công kích linh hồn. Nhưng loại công kích linh hồn bằng âm ba này vô cùng khó gặp.

Tu luyện linh kỹ Địa cấp cao giai, Lục Lâm Thiên không biết hiện tại mình có thể tu luyện thành công hay không, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ. Hắn đoán, có lẽ hắn muốn tu luyện thành công linh kỹ này cũng không thành vấn đề.

Sưu.

Trên không trung yên tĩnh, Thiên Sí Tuyết Sư hóa thành một đạo lưu quang màu trắng xẹt qua trên không trung rồi biến mất không thấy gì nữa.

Trong một sơn mạch cực kỳ yên tĩnh, khắp nơi trắng phau. Lúc này đã tới hoàng hôn, mặt trời ngả về phía tây. Cả đình viện tinh xảo trong sơn mạch này bị nhuộm thành màu ráng đỏ của buổi chiều.

Đình viện này không nhỏ, thế nhưng cực kỳ tinh xảo. Lúc này có một đạo thân ảnh nho nhỏ đang khua một thanh đoản kiếm trong tay, khí thế coi như bất phàm. Mà tiểu đồng này dường như mới chỉ có bốn tuổi.

Mà lúc này trong đình viện có một nữ tử tuyệt mỹ đang đứng bên cạnh, khuôn mặt không chút trang điểm, trên đầu là mái tóc đen nhánh, có chút mất trật tự, cái eo nhỏ, nhìn qua có vài phần giống như tiên tử hạ phàm. Khuôn mặt tuyệt mỹ, ngũ quan tinh xảo, nhìn qua nhu nhược mà ưu nhã. Lúc này nhìn đứa bé gái trước mặt, trong mắt nữ tử này hiện lên sự ôn nhu.

- Thiếu chủ, vừa mới nhận được tin tức quan trọng từ trong giới.

Một bóng đen đáp xuống, sau khi đi tới trước mặt thân ảnh xinh đẹp này lập tức hành lễ.

- Nói đi, có chuyện gì.

Ánh mắt của nữ tử xinh đẹp này thu hồi, ánh mắt ôn nhu khi nhìn đứa bé kia trong lúc vô hình đã chuyển thành lạnh lùng cùng với uy nghiêm khiến cho người khác nhìn vào không khỏi phát lạnh. Mà người này chính là Lăng Thanh Tuyền.

Hắc y nhân kia sau khi hành lễ lập tức nói:

- Thiếu chủ, trong giới truyền tới tin tức, có một chút chuyện cần thiếu chủ đi làm.

- Ta biết rồi, ngươi đi xuống trước đi.

Lăng Thanh Tuyền trầm giọng nói.

- Vâng, thuộc hạ cáo lui.

- Mẫu thân, người lại phải ra ngoài sao?

Bé gái kia đi tới, hai mắt đen nhánh giống như bảo thạch có chút không nỡ cùng với thất vọng nhìn về phía Lăng Thanh Truyền.

- Mẫu thân đi xử lý một chút chuyện, rất nhanh sẽ trở lại.

Lăng Thanh Tuyền xoay người, lập tức ôm bé gái này vào trong lòng.

- Vậy người phải mau chóng trở lại nha. Du Thược nhất nhớ mẫu thân.

- Được được. Mẫu thân nhất định sẽ mau chóng trở lại.

...

Linh Hoàng Nhai ở cực bắc. Trên đại lục này có đại lục Linh Vũ, còn có Đông Hải, phía tây là Cổ Vực, nam là Tổ Yêu Lâm. Mà Linh Hoàng Nhai này chính là nằm ở phía bắc. Thế nhưng lại cực kỳ gần

Tổ Yêu Lâm, và nơi này toàn bộ đều là linh thú.

Bắc đảo chưa từng có ai nói tới, đó là bởi vì người bình thường đều biết tới Linh Hoàng Nhai. Mà trên Linh Hoàng Nhai chính là bắc đảo lớn nhất lục địa. Đồn rằng, Thanh Long, Chu Tước, hai đạo Thú Hoàng tộc này ở trong Linh Hoàng Nhai, danh khí của Linh Hoàng Nhai còn áp chế danh tiếng của Bắc đảo.

Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay đi, mang theo một cơn gió cực lớn, một đường phá không bay đi. Trước không trung dần dần xuất hiện không ít hải đảo sừng sững.

Một lát sau, trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, mấy đạo thân ảnh xuất hiện. Đám người Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long rời khỏi Thiên Trụ giới. Ánh mắt mọi người nhìn về phía trước, ở trong Thiên Trụ giới thời gian dài như vậy rốt cuộc Tiểu Long cũng khôi phục.

- Đây là Linh Hoàng Nhai sao?

Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước, phía xa là một vùng biển khổng lồ, so với Đông Hải cũng không thua kém bao nhiêu.

- Chưởng môn, đây vẫn chỉ làm phạm vi của Bắc đảo, muốn tới Linh Hoàng Nhai, dùng tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư, hẳn phải còn hai ngày nữa.

Thiên Độc Yêu Long nói.

- Còn lâu như vậy sao?

Lục Lâm Thiên hỏi, dùng tu vi hiện tại của Thiên Sí Tuyết Sư, thời gian hai ngày không phải là xa bình thường.

- Phụ thân, người có thể nói qua chuyện về mẫu thân cho con nghe có được không?

Tiểu Long hỏi Huyền Hạo, muốn đến Linh Hoàng Nhai, trong lòng Tiểu Long vô cùng chờ mong với người mẫu thân mà hắn luôn tưởng nhớ trong lòng.

- Mẫu thân con là Đại công chúa của Thanh Long nhất tộc, là nữ tử xinh đẹp nhất trên đời này. Ban đầu trên đại hội bốn tộc, ngay lần đầu tiên phụ thân nhìn thấy mẫu thân của con đã bị mẫu thân con hấp dẫn.

Tay trái Huyền Hạo đặt lên vai Tiểu Long, tay phải chắp đằng sau, mắt nhìn hải vực khổng lồ, ánh mắt tràn ngập cảm xúc. Lập tức cúi đầu nhìn qua Tiểu Long nói:

- Mẫu thân con là Đại công chúa của Thanh Long Hoàng tộc, cũng là người có thiên phú mạnh nhất trong Thanh Long Hoàng tộc vài vạn năm trở lại đây. Từ nhỏ đã có Yêu Hoàng khí Thiên cấp, sau khi trải qua truyền thừa trong tộc đã đạt tới Thiên cấp đỉnh phong. Tộc quy của Thanh Long Hoàng tộc cũng giống như Huyền Vũ hoàng tộc, không được thông hôn cùng ngoại tộc. Đặc biệt là đệ tử dòng chính càng không thể thông hôn với ngoại tộc. Nếu như ta đoán không sai, Thiên Độc Yêu Long cũng không được Thanh Long nhất tộc công nhận.

- Đúng vậy, phụ thân ta chính là dòng chính Thanh Long Hoàng tộc, mẫu thân ta chỉ là giao long cho nên ta vừa ra đời đã được nhận định là yêu thú, cũng chỉ có thể tồn tại với tư cách nô bộc.

Thiên Độc Yêu Long nói, lần này tiến về Linh Hoàng Nhai cũng khiến cho hắn có vô số cảm xúc.

- Giao long nói như thế nào cũng là chi thứ, mà việc Thanh Long nhất tộc thông hôn với ngoại tộc đều bị xử lý vô cùng nghiêm khắc.

Huyền Hạo cúi đầu nhìn Tiểu Long, ánh mắt chớp động nói:

- Ta và mẫu thân con sau khi ở cùng một chỗ vẫn bị tộc mình phản bối. Khi con còn chưa được sinh ra, hai tộc đều phản đối mãnh liệt đối với chúng ta, thậm chí còn gần như đại chiến tới mức gần như kéo theo hai đại thú tộc còn lại. Hai tộc vất vả lắm mới dừng lại chiến hỏa, tăng thêm trong tộc có một ít nguyên nhân khác. Cho nên ta và mẫu thân con sau khi rơi vào đường cùng, ta cam tâm tình nguyện bị giam lại trong tộc, mà mẫu thân con cũng giống như

vậy.

Thanh âm vừa dứt, Huyền Hạo than nhẹ một tiếng.

- Phụ thân, vậy mẫu thân hiện tại có bị nguy hiểm hay không?

Tiểu Long nhẹ giọng hỏi, ánh mắt run run.

- Không biết.

Huyền Hạo nói:

- Dùng địa vị của mẫu thân con trong tộc có lẽ không có việc gì. Thế nhưng những năm này nhất định mẫu thân con cũng không sống tốt. Chúng ta phải nhanh chóng đi tìm mẫu thân con, nàng nhìn thấy con lớn như vậy nhất định sẽ cao hứng giống ta.

- Bá phụ, chúng ta cứ như vậy trực tiếp đi vào trong Thanh Long nhất tộc có phải là có chút không ổn hay không?

Lục Lâm Thiên nói, Thanh Long Hoàng tộc đã phái người tới bắt Tiểu Long, cũng đã xảy ra xô sát với hắn. Sợ rằng lần này đi vào không hề dễ dàng chút nào.

- Chẳng lẽ ngươi còn muốn vụng trộm tiến vào sao? Muốn tiến vào trong Thanh Long nhất tộc căn bản không có cơ hội lén lút. Dù sao chuyện đã ở đó cũng phải đối mặt với nó. Nếu đã vậy sao không đường đường chính chính, quang mang chính đại đối mặt?

Chương 2326: Đứa bé áo đỏ

Huyền Hạo nói, tuy rằng hắn không còn tu vi, thế nhưng trong lúc vô hình vẫn có một cỗ ngạo khí. Lén lút đi vào cũng không phải là tác phong của hắn.

- Vậy thì trực tiếp xông vào, không cho con gặp mẫu thân con sẽ giết cho đến khi bọn họ cho con gặp mới thôi.

Tinh quang trong mắt Tiểu Long mãnh liệt bắn ra, có tu vi như hiện tại Tiểu Long cũng có thêm mấy phần tự tin.

- Tiểu Long, không phải tới đường cùng thì không thể làm như vậy. Mẫu thân con tuyệt đối không muốn con làm như vậy.

Huyền Hạo vỗ bả vai Tiểu Long, quay người nhìn Lục Lâm Thiên, nghiêm túc nói:

- Lâm Thiên, ta nghe Tam thúc Tiểu Long nói về chuyện Phi Linh môn. Việc này không ngờ cũng liên lụy tới ngươi. Ta đoán một khi ngươi xuất hiện trong Thanh Long Hoàng tộc sẽ có một chút phiền toái. Cho nên hiện tại ngươi rời đi còn kịp.

- Phụ thân, ngươi nhìn nhầm lão đại rồi. Nếu như lão đại sợ Thanh Long hoàng tộc thì đã không đi cùng chúng ta.

Tiểu Long nói.

- Ha ha, Thanh Long Hoàng tộc, lần trước tiểu tử đã gặp qua.

Lục Lâm Thiên cười ha hả, Thanh Long Hoàng Tộc tuy rằng cường hãn vô cùng, thế nhưng hắn cũng không phải loại người gặp khó quay đầu đi. Linh Hoàng khí của Thanh Long Hoàng tộc và công kích linh hồn của bọn họ hắn không sợ.

- Lão đại, lần này nếu như bọn họ dám làm khó xử chúng ta, chúng ta sẽ náo loạn long trời lở đất.

Tiểu Long nhìn qua Lục Lâm Thiên, dùng thực lực của bản thân và lão đại, so với khi vừa mới tới Tổ Yên Lâm còn mạnh hơn.

Huyền Hạo nhìn Tiểu Long và Lục Lâm Thiên, không khỏi mỉm cười.

Trên không trung, hai ngày rốt cuộc cũng trôi qua. Lục Lâm Thiên cũng không tiếp tục tiến vào trong Thiên Trụ giới. Ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Huyền Hạo giảng giải không ít vấn đề trên phương diện tu luyện cho Tiểu Long và Lục Lâm Thiên. Khiến cho Lục Lâm Thiên ở bên cạnh nghe cũng ngộ ra không ít thứ.

Lướt qua sơn mạch phía dưới, trên đường đi, linh thú bắt đầu xuất hiện nhiều hơn. Ở trên không trung cũng có thể nhìn thấy không ít, Tiểu Long cố ý tiết khí tức ra ngoài khiến cho đám linh thú không dám tới gần.

Dưới sơn mạch, trong rừng cây xanh ngắt có không ít kiến trúc. Có một ít kiến trúc cực kỳ to lớn, trong lúc mơ hồ nhìn lại có đôi khi còn có thể thấy được không ít đại thành của linh thú. Từ phía trên nhìn xuống, trên đường phố có không ít người qua lại, cực kỳ phồn hoa.

Tất cả chuyện này Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy kinh ngạc bao nhiêu, trong khu vực Bắc đảo này có vô số linh thú. Bởi vì trong Tổ Yêu lâm Lục Lâm Thiên đã từng nhìn thấy vô số yêu thú cho nên cũng cảm thấy bình thường.

Thiên Độc Yêu Long ngẫu nhiên sẽ giới thiệu thoáng qua cho Lục Lâm Thiên một chút, nói chung, yêu thú và linh thú trong TỔ Yêu lâm và LInh Hoàng nhai đều có thực lực không kém bao nhiêu. Yêu thú, linh khí đôi khi rảnh rỗi sẽ có chút va chạm, thế nhưng dù sao đều là thú tộc, cho nên chung sống vô cùng tốt.

Trong sơn mạch có vô số quần sơn, bốn phía xanh biếc. Từng ngọn núi cao tới vạn dặm, từ bên trên nhìn xuống mây mù lượn lờ, có cảm giác vô cùng mờ ảo.

Tại một hạp cốc trong ngọn núi, lúc này có mấy đạo thân ảnh đang bao vây một thân ảnh mềm mại. Tổng cộng có sáu người, khí tức tràn ra, dường như cũng là nhân loại, sáu người này tuổi chừng bốn mươi, năm mươi.

Mà lúc này ánh mắt sáu người đều tập trung nhìn vào thân ảnh xinh đẹp màu đỏ kia. Đây là một nữ tử mười tám mười chín tuổi, có một điều kỳ lạ là mái tóc của nữ tử này màu đỏ, đỏ như hỏa diễm. Ngũ quan tinh xảo, kiều diễm, trẻ trung. Mái tóc đỏ như lửa bị gió thổi tung bay, nhìn qua vô cùng xinh đẹp.

Lúc này nữ tử kia cũng đánh giá sáu đạo thân ảnh chung quanh, da thịt trắng nõn như ngọc mang theo vẻ óng ánh nhàn nhạt, ánh mắt hiện lên sự vui vẻ, cùng với giảo hoạt. Khóe miệng nhếch lên, nụ cười đáng yêu mang theo sự châm chọc.

Nữ tử này bị sáu đại nam nhân nhìn chằm chằm, thế nhưng lại không cảm thấy có vấn đề gì, cực kỳ bình tĩnh, giống như ngây thơ, đôi mắt đen nhanh chớp chớp..

Sáu người chung quanh lúc này đã có chút khó chịu, nữ tử trước mặt này thực sự quá hấp dẫn, dung nhan tuyệt mỹ mang theo sự trẻ trung, thế nhưng thân thể lại mang theo đường cong tuyệt mỹ. Thân mặt một bộ trang phục màu đỏ, bộ y phục này có màu đỏ giống như hỏa diễm. Cặp đùi ngọc trắng nõn hiện ra trước mắt sáu người.

Sáu đôi mắt nhìn qua cặp đùi ngọc trắng nõn, mềm mại, bên trên là bờ mông vểnh, cao vút. Tăng thêm đôi ngọc thỏ đày đặn, quả thực chính là hấp dẫn trí mạng. Hô hấp của sáu người này bắt đầu dồn dập. Mái tóc màu đỏ, còn có đường cong linh lung, trí mạng, tất cả hợp lại một chỗ quả thực vô cùng hoàn mỹ, không thể nghi ngờ có lực hấp dẫn cực lớn với tất cả các nam nhân. Trẻ trung mà lại nóng bỏng, không có một ai có thể tự kiềm chế được.

Ực.

Trong sáu người, một đại hán chừng năm mươi tuổi không nhịn được mà nuốt xuống một ngụm nước bọt, mấy người còn lại lập tức trừng mắt nhìn hắn.

- Triệu Hồ, ngươi có một chút tiền đồ có được không? Nữ nhân này chính là linh thú.

Một lão giả mặc y phục màu vàng chừng năm mươi tuổi nói với đại hán này.

- Đừng có nói ta, các ngươi không phải đều như vậy sao?

Đại hán này cười tà, ánh mắt tham lam nhìn về phía nữ tử áo đỏ nói:

- Ta nói huynh đệ Hỏa môn, loại yêu tinh như vậy sau khi bắt nhất định phải nếm thử qua. Con mẹ nó quá mê người, nhìn qua lập tức có phản ứng a.

- Triệu Hồ nói không sai, sau khi bắt được phải nếm thử một chút. Nếu như là nhân loại thì tốt hơn.

Một nam tử trung niên áo lam cũng cười tà nói, đôi mắt phát sáng không ngừng quét tới quét lui trên người nữ tử áo đỏ.

- Ta thấy là linh thú mới có một chút hương vị, một khi tố thể thành công thì yêu thú cũng không khác gì nhân loại chúng ta. Không biết yêu tinh thuộc tộc nào, là xà tộc hay hồ tộc, quả thực quá mê người.

Một lão giả đầu trọc nửa nói, ánh mắt bắt đầu có chút daˆм uế.

- Các ngươi là nhân loại sao?

Nữ tử trẻ trung nói, mắt nhìn sáu người này vẫn hiện lên sự vui vẻ. Ánh mắt ngây thơ, trong suốt, tăng thêm trang phục hấp dẫn, đường cong khiến cho người ta sôi trào khiến cho máu tươi trong cơ thể sáu người này sôi trào lên.

- Đúng vậy, hãy ngoan ngoãn đi theo chúng ta. Đừng để chúng ta phải động thủ, làm tổn thương tới ngươi.

Đại hán trung niên gọi là Triệu Hồ kia nở nụ cười tà, dường như không chịu nổi sự hấp dẫn này, cũng muốn đi trước người khác một bước cho nên chậm rãi tiến lên.

- Vậy các ngươi sẽ chơi với ta sao?

Nữ tử áo đỏ cười tươi nhìn Triệu Hồ nói, nụ cười vô cùng động lòng người.

Thấy nữ tử áo đỏ cười với mình, Triệu Hồ có cảm giác xương cốt mình mềm đi, hắn lập tức nói:

- Đương nhiên, ngươi muốn chơi như thế nào cũng không thành vấn đề.

- Vậy thì tốt rồi, chính ngươi nói đó nha.

Nữ tử áo đỏ mỉm cười, chậm rãi tới gần Triệu Hồ.

- Triệu Hồ, ngươi cẩn thận công kích linh hồn của nàng ta.

Lão giả nhắc nhở đầu tiên có chút cố ky, hắn có một loại cảm giác, nữ tử áo đỏ này có một chút bất phàm.

Chương 2327: Ngộ Linh Tôn giả

- Hắc hắc, công kích linh hồn, nếu như nàng ta là linh thú bát giai thì mới phải cẩn thận.

Triệu Hồ quay đầu lại mỉm cười. Dùng thực lực của hắn, linh thú bình thường đương nhiên hắn không quan tâm. Nhưng mà hắn còn chưa dứt lời thì sắc mặt tức thì đại biến. Trong nháy mắt này hắn đã cảm giác được có một cỗ lực lượng không gian đang bao phủ quanh thân mình, cả không gian dường như đều bị cứng lại.

- Là ngươi nói muốn chơi với ta đó nha.

Một thanh âm nhẹ nhàng truyền vào trong tai Triệu Hồ. Thân ảnh nữ tử áo đỏ như quỷ mị lập tức hiện lên trước người hắn. Trong đôi mắt đen nhánh vẫn hiện lên sự ngây thơ, trong suốt.

Tiếp đó, ánh mắt Triệu Hồ kinh hãi, nữ tử tuyệt mỹ này không ngờ lại vô thanh vô tức đi tới bên cạnh hắn. Cả không gian đột nhiên cứng lại, rốt cuộc hắn cũng nhận ra được cái gì đó.

...

Cùng lúc đó, Triệu Hồ này dường như muốn lớn tiếng kêu cứu, thế nhưng thanh âm còn chưa phát ra, trong không gian bị đông cứng quanh thân hắn xuất hiện hỏa diễm nóng bỏng. Hỏa diễm đốt cháy gợn sóng trong không gian. Dưới hỏa diễm, bằng mắt thường cũng có thể thấy được hộ thân cương khí của hắn trong nháy mắt bị đốt thành tro bụi, hoàn toàn không có lực chống lại.

- Ah..

Trong không gian tràn ngập hỏa diễm, Triệu Hồ kêu lên một tiếng dữ tợn, chỉ trong nháy mắt thân thể dưới hỏa diễm trực tiếp bị đốt cháy thành tro bụi.

- Linh thú bát giai, đây là linh thú bát giai.

Năm đạo thân ảnh còn lại vốn đang định lao thẳng tới nữ tử áo đỏ này, thế nhưng trong nháy mắt cả đám ngừng lại. Triệu Hổ kia chính là Vũ Vương thất trọng đỉnh phong a, không ngờ trong nháy mắt lại bị đối phương đốt cháy thành tro bụi. Có thể làm được như vậy sợ rằng ít nhất phải đạt tới bát giai mới được.

Mà đối mặt với linh thú bát giai, trong đám người bọn họ chỉ có một Tôn cấp nhất trọng, tuyệt đối không phải là đối thủ. Bọn họ thật không ngờ nữ tử thoạt nhìn còn trẻ tuổi này lại là linh thú bát giai. Cỗ tà hỏa vừa mới xuất hiện trong lòng trong sát na bị sự kinh hãi thay thế, cả đám xoay người định chạy trốn.

- Là các ngươi nói muốn chơi với ta nha. Ta đang vô cùng nhàm chán, vừa vặn chơi trò mèo vờn chuột với các ngươi vậy. Để xem trong các ngươi ai chạy nhanh nhất.

Khi thanh âm của nữ tử áo đỏ vừa dứt, cũng không thấy nàng có động tác gì. Không gian quanh thân đại hán áo lam chạy chậm nhất lập tức bị đông cứng lại, hỏa diễm ngập trời bắt đầu thiêu đốt.

- A....

Một tiếng kêu thê thảm vang lên, chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, Vũ Vương này đã bị đốt cháy thành tro bụi.

- Còn bốn người.

Nữ tử áo đỏ thả người nhảy lên không trung, ánh mắt nhìn về phía bốn người đang chạy trốn, trong mắt hiện lên sự châm chọc. Thân ảnh lóe lên, trực tiếp biến mất tại chỗ.

Trên lục địa bao la, trong một dãy núi liên miên không ngớt Thiên Sí Tuyết Sư lăng không phi hành qua. Trong nháy mắt biến mất tại chỗ không thấy, giống như một đạo lưu quang màu trắng xẹt qua không trung.

- Chưởng môn, không lâu nữa đâu, chúng ta sắp tới rồi.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Thiên Độc Yêu Long nhìn sơn mạch phía dưới rồi nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lúc này không biết chuyến đi tới Thanh Long Hoàng tộc sẽ có bao nhiêu phong ba.

- Ồ?

Lúc này, ánh mắt Huyền Hạo khẽ đổi, nhìn về phía trước, lại nói với Lục Lâm Thiên và Tiểu Long bên cạnh:

- Phía trước có một chút động tĩnh, có một Linh Tôn cùng với một đầu linh thú bát giai đang chạy tới.

- Thế sao?

Lục Lâm Thiên ngưng trọng nhìn về phía trước, tâm thần của hắn cũng không cảm giác được sự chấn động gì.

- Phụ thân, không có ai a.

Tiểu Long cũng nghi hoặc không thôi, hắn cũng không cảm giác được có gì chấn động phía trước.

Huyền Hạo mỉm cười nói:

- Sợ rằng các ngươi còn chưa cảm giác được, một lát nữa sẽ xuất hiện.

- Bá phụ, không phải người không còn tu vi sao? Tại sao...

Lục Lâm Thiên không nhịn được mà hỏi, đã mấy lần hắn ngạc nhiên về chuyện này. Huyền Hạo mất sạch tu vi có thể bảo trì bộ dáng hình người là bởi vì yêu thú, linh thú sau khi tố thể sẽ giống nhưu nhân loại. Thế nhưng tâm thần dò xét của hắn lại kém Huyền Hạo, chuyện này không giống như Huyền Hạo bị mất sạch tu vi.

- Ha Ha.

Huyền Hạo nhìn qua Lục Lâm Thiên, khẽ mỉm cười nói:

- Ngươi cho rằng ta bị mất sạch tu vi thì sẽ trói gà không chặt

sao?

- Chẳng lẽ tu vi của bá phụ không bị mất sạch sao?

Lục Lâm Thiên nghe vậy không khỏi vui mừng. Đám người Tiểu Long, Lục Tâm Đồng cũng dùng ánh mắt chờ mong nhìn Huyền Hạo.

- Ngươi lại hồ đồ rồi, yêu đan tự nát, tu vi đương nhiên sẽ bị mất sạch.

Huyền Hạo liếc mắt nhìn mọi người nói:

- Yên đan tự nát, bất quá hồn anh của ta vẫn còn, tu vi của ta tuy rằng không đạt tới Yêu Đế cửu giai, thế nhưng cũng đã đạt tới Chuẩn Đế, đã vượt qua bát giai. Yêu đan tự hủy, thế nhưng lực lượng thú hồn vẫn còn, chỉ có yêu nguyên mất sạch, thực lực cũng không phát huy ra được hai phần mười như trước kia. Thế nhưng bởi vì có tu vi cùng cấp độ khi trước cho nên người có tu vi bình thường ở trước mặt ta cũng không tính là cái gì.

- Phụ thân, về sau con nhất định phải nghĩ biện pháp giúp người khôi phục.

Tiểu Long nói.

- Hài tử ngốc, yêu đan tự hủy thì làm gì có biện pháp nào khôi phục. Như vậy đã là không tệ rồi.

Huyền Hạo nói.

- Thì ra là vậy.

Trong lòng Lục Lâm Thiên giờ mới hiểu được tại sao Huyền Hạo lại hoàn toàn không giống như bị mất sạch tu vi. Yêu đan tự hủy, thế nhưng thú hồn anh vẫn còn tồn tại, hồn anh của Chuẩn Đế sợ rằng cũng cực kỳ cường hãn. Chỉ cần thực lực bằng hai phần mười lúc trước cũng cực kỳ cường hãn rồi.

Nghĩ xong, Lục Lâm Thiên nhíu mày, nhìn chăm chú về phía trước.

Trong tâm thần dò xét của hắn rốt cuộc cũng cảm nhận không trung phía trước chấn động. Trong lòng hắn cực kỳ kinh ngạc, Huyền Hạo đã sớm cảm nhận được chấn động. Mà linh hồn lực của hắn cũng coi như không tệ, thế nhưng nếu tính toán ra, chênh lệch cực lớn.

Sưu.

Trước không trung, tiếng xé gió sắc bén vang lên, một đạo thân ảnh lăng không nhanh chóng từ xa chạy tới.

- Lão đại, dường như người đó đang chạy trốn.

Tiểu Long nhìn về phía trước rồi nói.

- Không cần để ý tới, đừng trêu chọc vào chúng ta là được.

Lục Lâm Thiên nói, có một số chuyện đám người bọn họ không cần thiết phải xen vào.

- Hì hì, một người cuối cùng. Không phải các ngươi nói muốn chơi với ta sao? Tại sao lại chạy? Chạy nhanh nữa đi, ta sắp đuổi kịp ngươi rồi.

Giữa không trung, một nữ tử mặc y phục màu đỏ xuất hiện. Mỗi một bước đều bước qua không gian, nhanh chóng kéo gần khoảng cách với lão giả đang chạy trối chết phía trước.

Lúc này sắc mặt lão giả có chút khó coi, đầu đổ mồi hôi lạnh, nếu không phải bởi vì nhất định phải có một đầu linh thú thất giai hậu kỳ để cứu mạng, còn không thể tùy tiện tìm kiếm linh thú thất giai hậu kỳ bình thường thì hắn cũng không tới trong Linh Hoàng Nhai tìm kiếm. Ai biết lại gặp phải đều linh thú bát giai khủng bố như vậy, năm đồng bạn của hắn trực tiếp bị đánh chết.

Chương 2328: Nhị nữ giao đấu (1)

- Tiểu thư, ta vô tình mạo phạm, tha cho ta một mạng có được không?

Lão giả nhanh chóng chạy trối chết, miệng cầu khẩn.

- Ta chưa nói muốn mạng của ngươi a, ta chỉ đang nhàm chán, chơi với ngươi một lát thôi mà. Sao ngươi lại chạy cơ chứ?

Nữ tử kia dịu dàng nói.

- Ồ, có yêu thú tới.

Nữ tử áo đỏ vừa nói xong, ánh mắt biến đổi, nhìn về phía trước.

- Chư vị, cứu mạng. Ta chính là Ngộ Linh Tôn giả của Nguyệt Long các. Chắc chắc ta sẽ hậu tạ.

Lão giả đang chạy trối chết lúc này cũng nhìn thấy một đầu yêu thú phi hành khổng lồ đang bay tới, miệng tức thì hét lớn cầu cứu. Người cưỡi yêu thú phi hành hơn phân nửa là nhân loại. Bên trong Linh Hoàng Nhai này gặp được nhân loại, hắn cũng không quan tâm là tốt hay là xấu, mở miệng ra lập tức cầu cứu. Dù sao giữ mạng vẫn quan trọng hơn.

- Ca ca, là người của Nguyệt Long các.

Phía trước vang lên tiếng hét lớn, ánh mắt Lục Tâm Đồng biến đổi, trong mắt hiện lên hàn ý nhàn nhạt. Đối với Nguyệt Long các này nàng cũng không có ấn tượng gì tốt cả.

Sưu.

Trong nháy mắt, Ngộ Linh Tôn giả cũng đi tới trước Thiên Sí Tuyết Sư. Khi nhìn thấy Thiên Sí Tuyết Sư khổng lồ, sắc mặt hắn lập tức có chút biến hóa, không biết là vì cảm nhận được Thiên Sí Tuyết Sư bát giai hay là nhớ tới chuyện gì đó.

- Này, ta sắp đuổi tới ngươi rồi.

Sau lưng lão giả lại vang lên thanh âm của nữ tử áo đỏ. Thanh âm thanh thúy cùng đáng yêu, thế nhưng thanh âm này rơi vào trong tai lão giả kia chính là thanh âm đòi mạng.

- Chư vị, cứu mạng.

Ngộ Linh Tôn giả lúc này cũng không quản được nhiều nữa, trực tiếp phóng về phía Thiên Sí Tuyết Sư.

- Nếu dám tiến lên một bước ngươi nhất định sẽ chết.

Một tiếng quát lạnh lẽo từ trong miệng Lục Tâm Đồng vang lên. Lúc này Thiên Sí Tuyết Sư cũng dừng lại, thân thể khổng lồ xoay quanh không trung.

Sưu.

Ngộ Linh Tôn giả quả nhiên dừng lại, thanh âm này khiến cho toàn thân hắn run lên. Hắn cũng là Tôn cấp cho nên không khó phát hiện ra, lúc này có một cỗ khí tức mạnh mẽ hơn hắn nhiều đang bao phủ trên người hắn, cho nên câu nói vừa rồi chỉ sợ không phải nói đùa.

- Này, ngươi chạy mau đi. Nếu như không trốn ta sẽ đốt ngươi thành tro bụi.

Chỉ trong chớp mắt nữ tử áo đỏ kia cũng đuổi kịp, trên người mang theo một cỗ khí tức nóng bỏng nhàn nhạt. Mái tóc màu đỏ phiêu đãng, dung nhan tuyệt mỹ, ánh mắt biến ảo. Thân thể linh lung, đôi chân thon dài khiến cho người khác nhìn qua cực kỳ hấp dẫn, động lòng người.

- Ô!

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử áo đỏ trên không trung, ánh mắt run lên. Nữ tử này quả thực khiến cho người ta có chút kinh diễm, thoạt nhìn mười tám mười chín tuổi. Tuổi tác nhìn như không kém Lục

Tâm Đồng bao nhiêu, cả hai đều đẹp như nhau, thế nhưng phong thái của nhị nữ lại hoàn toàn khác nhau.

Nhìn nữ tử áo đỏ, dung nhan trẻ trung, khuôn mặt tuyệt mỹ, đường cong linh lung, cực kỳ hấp dẫn, còn có mái tóc màu đỏ cực kỳ đáng chú ý khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi nhớ tới Lữ Tiểu Linh.

Nhưng mà thứ khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc lúc này cũng không phải là dung nhan cùng thân hình nóng bỏng của nữ tử tóc đỏ này. Luận nóng bỏng, Lữ Tiểu Linh, Vân Hồng Lăng đều cực kỳ nóng bỏng. Luận dung nhan, Bạch Linh, Cảnh Văn, Vô Song đều tuyệt đối là người tuyệt mỹ. Nếu nói nữ tử tóc đỏ này có thứ gì đó quen thuộc thì chính là cực kỳ đáng yêu, ánh mắt giảo hoạt, có chút tương tự với Lục Tâm Đồng.

- Bát giai trung kỳ, khí tức này có chút quen thuộc a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, khí tức của nữ tử áo đỏ kia tuy rằng đã được thu liễm, thế nhưng trong lúc vô hình có khí tức chấn động khiến cho Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận ra thực lực của nữ tử này đã tới bát giai trung kỳ. Quan trọng nhất chính là khí tức quanh thân nữ tử này khiến cho Lục Lâm Thiên có một loại cảm giác quen thuộc.

Thanh âm của nữ tử áo đỏ vừa dứt, Ngộ Linh Tôn giả lập tức định tiến lên.

- Đứng lại, tiến lên một bước ngươi sẽ chết.

Lục Tâm Đồng vẫn nhìn về phía trước, ánh mắt chăm chú nhìn vào trên người nữ tử tóc đỏ. Đôi mắt dễ thương biến ảo, dường như cũng rung động vì nữ tử trước mặt. Vừa vặn tuổi tác của hai người cũng không chênh lệch lắm khiến cho trong lòng Lục Tâm Đồng có chút khó chịu.

Ngộ Linh Tôn giả nghe vậy không dám nhúc nhích nữa. Trực giác nói cho hắn biết, hai nữ tử tuyệt mỹ này hắn không thể trêu vào.

- Hừ.

Nữ tử tóc đỏ nhìn thấy Lục Tâm Đồng đối nghịch với mình, đôi mắt dễ thương lập tức nhìn về phía Lục Tâm Đồng, ánh mắt biến ảo, dường như cũng kinh ngạc vì dung nhan của đối phương. Cái miệng nhỏ nhắn chu lại, sau khi hừ nhẹ một tiếng lại nhìn Ngộ Linh Tôn giả nói:

- Nếu không tiến lên phía trước thì ngươi nhất định sẽ chết.

- Nếu như ngươi dám tiến lên nửa bước ngươi lập tức chết ngay.

Lục Tâm Đồng không cam lòng yếu thế.

- Này, nhân loại nhà ngươi có ý gì? Nhất định phải đối đầu với ta sao?

Nữ tử tóc đỏ rốt cuộc cũng không nhịn được, mắt nhìn Lục Tâm Đồng, hai tay chống eo, ánh mắt có chút giận dữ.

- Ngươi có thể lùi.

Lục Tâm Đồng yêu kiều quát lên một tiếng, hoàn toàn không chịu nhượng bộ.

Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long nhìn nhau, không biết vì sau Lục Tâm Đồng lại đấu khẩu cùng nữ tử tóc đỏ kia. Còn không chịu nhượng bộ, đây dường như cũng không giống như tính cách thường ngày của Lục Tâm Đồng.

Ngược lại, ánh mắt Huyền Hạo khẽ đổi, ánh mắt có chút vui vẻ nhìn vào nữ tử tóc đỏ.

- Hừ, ngươi tránh ra cho ta thì đúng hơn.

Nữ tử tóc đỏ chống nạnh, ánh mắt chăm chú nhìn vào trên người Lục Tâm Đồng, cũng không chịu nhượng bộ.

- Vậy thì được rồi.

Ánh mắt Lục Tâm Đồng lóe lên, thân ảnh xinh đẹp chợt nhảy lên, trong nháy mắt đã xuất hiện ở trước Thiên Sí Tuyết Sư, thân thể lăng không đứng thẳng. Y phục trên người tung bay, lúc này nàng đã không còn là một đứa trẻ khi trước. Hiện tại đã hoàn toàn trổ mã, trở thành một nữ tử xinh đẹp, duyên dáng tựa như tiên thiên.

Lục Tâm Đồng nhìn Ngộ Linh Tôn giả nói:

- Nếu như nàng muốn giết ngươi thì ngươi cứ tới đi. Ta cam đoan nàng ta không giết được ngươi.

- Đa tạ.

Ngộ Linh Tôn giả lập tức thở dài một hơi, tuy rằng thiếu nữ này tuổi không lớn, thế nhưng hắn cũng có thể cảm nhận được rõ ràng khí tức của thiếu nữ này mạnh hơn hắn. Cho nên khi thiếu nữ này mở miệng muốn bảo vệ hắn, hắn cảm kích không thôi. Thân ảnh lập tức đi tới bên người Lục Tâm Đồng.

- Này, nhà ngươi có ý gì vậy? Ta đang lấy hắn để tiêu khiển, nếu như ngươi dám nhúng tay vào, ta sẽ không khách khí với ngươi.

Nữ tử tóc đỏ hầm hầm nhìn vào Lục Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng liếc mắt nhìn nữ tử áo đỏ, lại nhìn Ngộ Linh Tôn giả bên người nói:

- Ngươi vừa mới nói ngươi là người của Nguyệt Long các?

- Đúng vậy, ta chính là trưởng lão Nguyệt Long các. Đa tạ tiểu thư cứu giúp, ngày khác chúng ta sẽ hậu tạ.

Ngộ Linh Tôn giả nghe Lục Tâm Đồng nói vậy, còn tưởng rằng mặt mũi của Nguyệt Long các lớn. Ngẫm lại cũng đúng, trên đại lục này ai mà không nể mặt Nguyệt Long các vài phần.

Chương 2329: Nhị nữ giao đấu (2)

- Vậy thì được.

Lục Tâm Đồng lại nhìn về phía nữ tử tóc đỏ nói:

- Ta nói sẽ không để cho nàng ta giết ngươi thì nhất định nàng ta sẽ không giết được ngươi.

- Đa tạ tiểu thư.

Ngộ Linh Tôn giả ôm quyền nói, trong lòng vui vẻ, cái mạng này xem như đã nhặt được về.

Mà khi Ngộ Linh Tôn giả nói xong, ánh mắt Lục Tâm Đồng đột nhiên biến đổi, một cỗ sát ý tràn ra:

- Bởi vì ta sẽ đích thân giết ngươi, ta ghét nhất là người của Nguyệt Long các.

Sưu Sưu.

Nói trong, ống tay áo Lục Tâm Đồng run lên, linh lực tuôn ra mang theo một cỗ khói độc. Trong tay áo, một tiếng chi chi kỳ quái đột nhiên vang lên.

- Ngươi..

Sắc mặt Ngộ Linh Tôn giả đại biến, thân ảnh muốn chạy trốn thế nhưng chung quanh lại có một cỗ lực lượng không gian bao phủ khiến cho hắn không thể nào nhúc nhích. Linh hồn cũng run rẩy, một vật dữ tợn giống như ác quỷ trực tiếp hóa thành một đạo hắc mang trong nháy mắt tiến vào trong mi tâm hắn.

- A...

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên. Vật dữ tợn giống như ác quỷ kia từ trong mi tâm Ngộ Linh Tôn giả chui ra.

Phanh Phanh.

Thân thể Ngộ Linh Tôn giả trực tiếp nổ tung, hồn anh bị cắn nuốt. Vật dữ tợn kia cũng trở về trong cơ thể Lục Tâm Đồng rồi biến mất không thấy. Ngay cả bản thân Ngộ Linh Tôn giả cũng không biết mình chết vì vật gì.

Lục Lâm Thiên không cảm thấy có chuyện gì, tuy rằng hắn không biết người của Nguyệt Long các tới Linh Hoàng nhai làm gì, thế nhưng không ngờ lại gặp phải người này ở đây. Coi như vừa rồi Lục Tâm Đồng không ra tay đánh chết người này thì Lục Lâm Thiên cũng sẽ không bỏ qua người của Nguyệt Long các. Dù sao giết một người của Nguyệt Long các cũng không có thiệt.

Một cái giơ tay nhấc chân đánh chết một Linh Tôn nhất trọng, Lục Tâm Đồng phủi tay, ánh mắt nhảy lên, nhìn nữ tử tóc đỏ phía trước rồi nói:

- Hiện tại ngươi không cần đuổi nữa. Ta cũng có thể đi.

- Nữ nhân nhân loại các ngươi thật đáng ghét. Nếu như đã giết người mà ta muốn giết thì ta sẽ giết ngươi.

Nữ tử tóc đỏ triệt để nổi giận, mái tóc đỏ run run, dường như có hỏa diễm sắp toát ra. Thân thể xinh đẹp lóe lên, linh nguyên trên người tràn ra. Thân thể giống như có hỏa diễm toát ra, không trung nóng bỏng. Bàn chân đạp mạnh hư không, thân thể lao thẳng về phía Lục Tâm Đồng.

- Hừ, thì ra là linh thú bát giai trung kỳ. Xem ta thu thập ngươi thế nào.

Lục Tâm Đồng yêu kiều quát lên một tiếng, đôi mắt xinh đẹp trầm xuống, không có một chút do dự nào, cánh tay đem một đạo khói độc ngập trời đẩy về phía nữ tử tóc đỏ kia.

Lục Tâm Đồng cũng không chủ quan, từ trên người nữ tử tóc đỏ kia nàng cũng cảm nhận được một cỗ khí tức uy áp không kém. Khí tức này đối với nàng tạo thành không ít ảnh hưởng. Mà nàng phải dựa vào hồn linh khí phòng ngự Địa cấp cho nên mới có thể chống lại được cỗ uy áp này.

- Hừ, nhìn không ra nhân loại nhà ngươi có thể dùng độc. Bất quá ta không sợ độc.

Nữ tử tóc đỏ quát lên một tiếng, thủ ấn biến hóa, một đạo hỏa diễm nóng bỏng trong tay trực tiếp bắn về phía Lục Tâm Đồng.

Sưu Sưu.

Hai cỗ năng lượng va chạm vào một chỗ, không gian run lên, dưới hỏa diễm nóng bỏng khói độc của Lục Tâm Đồng bị đốt cháy sạch sẽ. Dường như đúng là nữ tử tóc đỏ này không e ngại khói độc của Lục Tâm Đồng.

Sưu.

Khói độc tán loạn, Lục Tâm Đồng hừ lạnh một tiếng, lập tức đánh ra công kích. Thân thể uyển chuyển lóe lên, khói độc nồng đậm quanh thân lập tức hội tụ tới. Linh lực tuôn ra, một mùi gay mũi khuếch tán giữa không trung. Khói độc ngập trời trực tiếp bao phủ nữ tử tóc đỏ.

- Hừ, ta đã sớm nói không sợ độc của ngươi rồi.

Nữ tử tóc đỏ khinh thường quát lên một tiếng, thân thể hấp dẫn xoay tròn trên không trung lộ ra đường cong hoàn mỹ. Không trung trong lúc vô hình có một cỗ linh nguyên phô thiên cái địa bắt đầu khởi động, sau đó hóa thành một cỗ hỏa diễm bảo phủ không gian.

Sưu.

Dưới hỏa diễm ngập trời, một đạo chưởng nóng bỏng trực tiếp chụp về phía khói độc màu đen khổng lồ kia. Khí tức nóng bỏng trong sát na tràn ngập, trực tiếp khiến cho không gian vặn vẹo. Sau đó đốt cháy toàn bộ khói độc ngập trời của Lục Tâm Đồng.

- Hừ.

Hỏa diễm được thu lại, đôi chân thon dài của thiếu nữ tóc đỏ bước qua không trung, tay đánh ra một đạo hỏa diễm nóng bỏng bắn về phía trước. Không gian run lên, hỏa diễm trực tiếp đánh về phía Lục Tâm Đồng.

- Hừ.

Lục Tâm Đồng yêu kiều hừ lên một tiếng, y phục trên người tung bay. Một đạo quang trụ bằng linh lực từ trong tay áo bắn ra. Lập tức va chạm với hỏa diễm của nữ tử áo đỏ.

Phanh.

Năng lượng cuồng bạo khuếch tán, hỏa diễm nóng bỏng khuếch tán, cả không trung vô cùng nóng bỏng, xen lẫn một mùi gay mũi.

Khục khục.

Thân thể mềm mại của hai người Lục Tâm Đồng và nữ tử tóc đỏ lập tức lùi về phía sau. Dường như hai người này tám lạng nửa cân, cho dù là ai cũng không làm gì được đối phương.

- Thì ra là Linh Tôn ngũ trọng. Hừ.

Thân thể mềm mại của nữ tử tóc đỏ lui về phía sau, thế nhưng dường như không chịu một chút ảnh hưởng nào, lần nữa đánh về phía Lục Tâm Đồng.

Sắc mặt Lục Tâm Đồng trầm xuống, ánh mắt lóe lên, linh lực lần nữa tuôn ra. Khói độc ngập trời hội tụ, thân ảnh xinh đẹp cũng lao thẳng về phía nữ tử tóc đỏ.

Phanh Phanh Phanh.

Trên không trung, thanh âm bạo liệt cực lớn không ngừng vang vọng. Hỏa diễm nóng bỏng khuếch tán, khói độc ngập trời không tiêu tan. Khí tức nóng bỏng cùng với mùi gay mũi trực tiếp bao phủ không trung.

Lúc này ánh mắt Huyền Hạo vui vẻ nhìn về phía nhị nữ đang giao thủ, ánh mắt lóe lên, quay đầu nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Lâm Thiên. Thực lực của Tâm Đồng cũng không yếu, đặc biệt là độc công vô cùng quỷ dị.

- Tâm Đồng có độc thể tiên thiên, thực lực cũng coi như không kém.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, lúc này hắn cũng không ngăn cản Lục Tâm Đồng mà để cho nàng ra tay. Là bởi vì đã lâu hắn chưa từng nhìn thấy Lục Tâm Đồng ra tay. Ở trong Thiên Trụ giới hai mươi tám năm đột phá ba trọng, tu vi Linh Tôn ngũ trọng, tăng thêm một chút con bài chưa lật trên người. Hiện tại Lục Lâm Thiên cũng muốn nhìn xem rốt cuộc thực lực của tiểu nữu này đã tới bước nào rồi.

- Tâm Đồng không kém, thế nhưng độc công dường như không có bao nhiêu tác dụng với nữ tử tóc đỏ kia. Nha đầu này cũng rất mạnh.

Huyền Hạo nói, ánh mắt đánh giá nữ tử tóc đỏ.

- Nữ tử này chính là....?

Lục Lâm Thiên nhìn qua nữ tử tóc đỏ, quay đầu nhìn về phía Huyền Hạo hỏi.

- Có lẽ ngươi cũng đã nhìn ra nha đầu kia có lẽ là người của Nhất tộc. Thiên phú có lẽ cũng là tồn tại cao cấp bên trong tộc. Chỉ là thời gian tu luyện còn không quá dài, mới chỉ có mấy trăm năm mà thôi.

Huyền Hạo nói. Mấy trăm năm đối với yêu thú, linh thú mà nói chỉ là tuổi trưởng thành mà thôi.

- Mấy trăm năm còn không dài sao.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, ngẫm lại cũng đúng. Vân Hàm kia cũng mất tám trăm năm mới trưởng thành, đối với thú tộc mà nói cũng không phải thời gian quá dài.

- Tiểu Long, thực lực của nha đầu kia con cảm thấy thế nào?

Huyền Hạo hỏi Tiểu Long.

Chương 2330: Tiểu Long ra tay

- Rất dễ đối phó.

Tiểu Long nhíu mày, hiện tại thực lực của hắn là bát giai hậu kỳ, nữ tử này chỉ là bát giai trung kỳ, hắn không đặt vào trong lòng.

- Không thể chủ quan, nữ tử này ở trong tộc có lẽ cũng có thiên phú không kém.

Huyền Hạo nói.

Phanh Phanh.

Trên không trung, từng thanh âm bạo liệt vang lên, hai đạo thân ảnh xinh đẹp giống như thiểm điện giao thủ với nhau. Năng lượng va chạm kịch liệt khiến cho không gian cuồn cuộn. Uy thế kinh người tăng thêm uy áp vô hình khiến cho một ảnh lớn linh thú ở sơn mạch phía dưới run rẩy.

- Thực lực Tâm Đồng ngày càng mạnh a.

Thiên Độc Yêu Long nói, trong lòng âm thầm cảm thán, thực lực của Lục Tâm Đồng bây giờ tuyệt đối khiến cho người ta chấn động.

Giờ phút này ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng nhìn về phía trước. Thực lực bây giờ của Lục Tâm Đồng không kém, dựa theo tuổi tác mà nói tuyệt đối khiến cho người khác rung động.

Khóe miệng hắn mỉm cười, những năm gần đây tiểu nữu này phát triển cực nhanh. Vô luận là thực lực hay kỹ xảo chiến đấu đều rất mạnh. Tu vi cùng thực lực như vậy đã đặt chân vào trong hàng ngũ siêu cấp cường giả.

Thế nhưng cho dù thế nào Lục Lâm Thiên cũng biết trong lòng mình vẫn không yên tâm về tiểu nha đầu này. Hắn vẫn coi tiểu nữu này là một tiểu nha đầu, cần được hắn bảo hộ. Cho nên có rất nhiều chuyện hắn không muốn nàng mạo hiểm. Tuy rằng trong lòng Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ, nếu như để cho tiểu nha đầu này đi tôi luyện một mình thì chỗ tốt càng thêm lớn, thế nhưng trong lòng của hắn chung quy vẫn không thể an tâm.

Phanh.

Trong thanh âm bạo liệt, mọi người dò xét, nhị nữ trên không trung đã giao thủ hơn mười chiêu.

Khục khục.

Khói độc ngập trời cũng hỏa diễm bị đánh xơ xác. Gợn sóng trong không gian hóa thành mảnh vỡ bắn tứ tung, hai đạo thân ảnh xinh đẹp đều bị đẩy lui.

- Không ngờ nhân loại ngươi lại có chút bổn sự như vậy.

Nữ tử tóc đỏ lần nữa nhìn về phía Lục Tâm Đồng, lúc này trong mắt cũng hiện lên sự ngưng trọng. trong khoảng thời gian này người có thể chiến cùng nàng một trận không có ai. Người trong tộc mỗi ngày đều nói với nàng rằng bên ngoài cường giả như mây, nàng còn không tin. Thế nhưng hiện tại sự thật quả đúng là như vậy.

- Ngươi cũng không tệ.

Lục Tâm Đồng nói, thực lực của nữ tử tóc đỏ này tuyệt đối rất mạnh.

- Hừ, lại tới thử xem.

Yêu kiều quát lên một tiếng, nữ tử tóc đỏ lần nữa đạp mạnh hư không, một cỗ hỏa diễm phô thiên cái địa từ trong cơ thể nàng khuếch tán rồi bao phủ cả không trung. Hỏa diễm nóng bỏng ngập trời khiến cho cả không gian nóng bỏng. Gợn sóng đỏ thẫm lan tràn ra chung quanh.

- Đến thì đến, sợ ngươi sao?

Lục Tâm Đồng cắn răng, thủ ấn được kết. Quanh thân lập tức biến thành màu đen khủng bố. Sau đầu, mỗi một sợi tóc đều có hắc mang quanh quẩn, y phục bay phất phới. Quanh thân có một cỗ khói độc ngập trời lan tràn, giống như ác ma đang lăng không mà đứng. Linh lực cùng linh hồn lực trong cơ thể giống như hồng thủy cuồn cuồn. Năng lượng bàng bạc tuôn ra khiến cho không gian không ngừng run lên.

- Hình như là tám lạng nửa cân a.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói. Bản thể nữ tử tóc đỏ kia còn chưa xuất ra, thế nhưng Lục Tâm Đồng còn có con bài chưa lật. Dưới cỗ uy áp của nữ tử tóc đỏ, Lục Tâm Đồng cũng có hồn linh khí phòng ngự Địa cấp, đoán chừng cũng có thể tạo thành một ít tác dụng. Thực lực của nhị nữ lúc này tám lạng nửa cân.

- Lão đại, huynh thử nói xem nữ nhân kia cùng Tâm Đồng ai mạnh hơn một chút?

Tiểu Long hỏi Lục Lâm Thiên.

- Có lẽ không chênh lệch nhiều lắm.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ rồi nói. Nhìn nhị nữ giao thủ, hắn cũng cảm thấy thích mắt.

Sưu...

Một thanh âm chấn động vang lên trong không gian. Thủ ấn trong tay nữ tử tóc đỏ đánh xuống, một đạo linh nguyên lập tức dánh ra. Cả không gian kịch liệt vặn vẹo. Trước đạo linh nguyên này không gian sụp đổ, vết nứt đen kịt trong không gian xuất hiện. Bắt đầu phóng về phía Lục Tâm Đồng.

- Thiên Độc Hồn Quyết.

Lục Tâm Đồng khẽ quát một tiếng, thủ ấn trong tay biến hóa. Một đạo quang ấn như ẩn như hiện trong đám khói độc ngập trời. Năng lượng đáng sợ chấn động, trong không gian không ngừng xuất hiện những vết nứt màu đen đáng sợ.

- Ông.

Không gian run lên, trong quang ấn này có mấy con rết đen kịt, nhện, bò cạp, cự mãng, thiềm thừ. Năm đạo thú ảnh lặng lẽ hiện lên trong quang ấn trực tiếp hội tụ thành một đạo thú ảnh dữ tợn. Uy áp cường hãn từ bên trong tràn ra. Một cỗ linh hồn uy áp khổng lồ khiến cho trong đầu người khác đau đớn.

Mà cùng lúc đó, đạo linh nguyên lập tức va chạm với thú ảnh màu đen. Thanh âm bạo liệt cực lớn vang vọng trong thiên địa.

Phanh.

Hai cỗ lực lượng va chạm vào nhau, cả không trung run lên, kình khí bỗng nhiên khuếch tán trên không trung. Mà ở giữa nơi hai đạo công kích va chạm, không gian sụp đổ, một cái động xuất hiện, quang mang màu đen tràn ra khiến cho trong lòng người khác rung động. Một lát sau không gian mới gần khôi phục lại.

- Hừ. Đón thêm một chiêu của ta.

Nữ tử tóc đỏ yêu kiều quát lên một tiếng, mái tóc đỏ sau đầu giống như hỏa diễm bóc cháy. Cả thân thể lan tràn ra hỏa diễm giống như thực chất. Thủ ấn nương theo hỏa diễm lan tràn mà kết, không gian nóng bỏng, đỏ rực quanh nàng chấn động.

Gri gri.

Thanh âm này vang lên, mấy chục đầu chim lửa giống như hỏa phượng hoàng dưới sự khống chế của nữ tử tóc đỏ vỗ cánh bay đi mang theo hỏa diễm nóng bỏng, trực tiếp phóng về phía Lục Tâm Đồng.

Chi Chi.

Trong sương mù đen của Trấn Linh Diệt Hồn Tháp, từng tiếng kêu chi chi quái dị vang lên, mấy chục đầu lệ quỷ hồn anh đen kịt, giương nanh múa vuốt bắn ra, va chạm với hỏa diễm nóng bỏng. Những hồn anh này trải qua luyện chế lúc này cũng không sợ những hỏa diễm nóng bỏng kia.

Chi Chi.

Gri gri.

Nhất thời cả không trung tràn ngập tiếng kêu sắc bén khiến cho sắc mặt Thiên Độc Yêu Long bắt đầu trắng bệch.

Giữa không trung, nữ tử tóc đỏ lăng không đứng thẳng, mái tóc đỏ trên đầu có hỏa diễm lan tràn ra, quanh thân cũng được hỏa diễm như thực chất bao phủ. Trên đôi chân dài trắng nõn cũng là hỏa diễm, giống như ma nữ đang tức giận vậy.

Mà Lục Tâm Đồng cũng không kém là bao, trên người mặc một bộ y phục màu tím, mái tóc có khói độc phiêu đãng, quanh thần tràn ngập khói độc, tựa như ác ma đang lăng không đứng thẳng.

Âm ầm ầm.

Giữa không trung, chim lửa giống như phượng hoàng cùng với lệ quỷ hồn anh đen kịt va chạm với nhau bộc phát ra quang mang chói mặt. Năng lượng cuồng bạo cùng với kình khí điên cuồng ăn mòn lẫn nhau, tạo thành thanh âm trầm đục liên tiếp.

Hỏa diễm nóng bỏng, linh nguyên, khói độc, linh hồn lực không ngừng lan tràn trên không trung.

Nhị nữ giằng co, ai cũng không làm gì được ai, cái miệng nhỏ nhắn chu lên, không phục. Nữ tử tóc đỏ lần này vụng trộm trốn ra ngoài một phen, không ngờ lại xảy ra chuyện bất lợi như vậy. Còn chưa chơi được vài ngày thì đã gặp cường giả nhân loại.

Mà Lục Tâm Đồng lần này cũng muốn thử thực lực của mình. Bế quan hai mươi tám năm đột phá ba cấp độ, thế nhưng không ngờ hiện tại lại không làm gì được một đầu linh thú bát giai trung kỳ.

Chương 2331: Ta đi đô�? Long (1)

Tăng thêm nhị nữ đều nhìn thấy tuổi đối phương không kém mình bao nhiêu, cũng đều xinh đẹp, trong lòng có chút không thoải mái. Hai người đều muốn hơn đối phương một chút thì mới cảm thấy vui vẻ, cho nên trận đại chiến này không thể tránh được.

- Thực lực của Tâm Đồng cùng nha đầu kia dường như không kém nhau nhiều, cho dù động thủ cũng không có bao nhiêu ý nghĩa.

Huyền Hạo mở miệng cười, thu hồi ánh mắt trên không trung lại. Quay đầu về phái Tiểu Long nói:

- Tiểu Long, con lên thu thập nha đầu đó đi. Đừng làm tổn thương nó, bằng không sẽ khó mà làm được một ít chuyện.

- Con biết rồi phụ thân.

Tiểu Long gật đầu nói.

Ken két.

Giữa không trung, chim lửa bằng hỏa diễm cùng với lệ quỷ hồn anh va chạm với nhau, đều bị vỡ nát. Cơn lốc năng lượng trong chốc lát khuếch tán, thân thể mềm mại của nhị nữ đồng thời bị đẩy lùi.

- Tâm Đồng, ngươi không sao chứ?

Quang mang lóe lên, Tiểu Long xuất hiện bên cạnh Lục Tâm Đồng.

- Không có việc gì, nàng còn chưa đủ để làm tổn thương tới ta.

Lục Tâm Đồng chu cái miệng nhỏ, tâm thần khẽ động, thu Trấn Linh Diệt Hồn Tháp vào trong tay.

Thân thể nữ tử tóc đỏ bị đẩy lui, không trung đỏ rực đột nhiên biến mất, ánh mắt nhìn về phía Lục Tâm Đồng cùng Tiểu Long, cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên nói:

- Sao nào? Không đánh lại được tìm người giúp đỡ sao?

- Nực cười, ta thấy ngươi mới không chịu được đó. Có cần khôi phục bản thể Chu Tước của ngươi rồi chúng ta lại đánh hay không?

Ánh mắt Lục Tâm Đồng nhảy lên, cảm nhận khí tức trên người nữ tử tóc đỏ đúng là Linh Hoàng khí. Thanh Long Hoàng tộc cùng Huyền Vũ Hoàng tộc Lục Tâm Đồng đều đã gặp qua, cho nên Linh Hoàng Khí này Lục Tâm Đồng cũng hiểu rõ một chút. Trên người nữ tử tóc đỏ này chính là Linh Hoàng khí. Trừ Thanh Long Hoàng tộc ra cũng chỉ có Chu Tước nhất tộc mới có Linh Hoàng khí mà thôi.

Mà quanh thân nữ tử tóc đỏ này chính là một cỗ linh nguyên ngưng tụ thành hỏa diễm, Lục Tâm Đồng nhanh chóng đoán ra được nữ tử này là người của Chu Tước nhất tộc.

- Ồ? Làm sao ngươi biết được ta là người của Chu Tước Hoàng tộc?

Mắt nhìn Lục Tâm Đồng, nữ tử tóc đỏ có chút kinh ngạc.

- Chỉ bằng Linh Hoàng khí mà ngươi tiết ra ngoài ra, không người nào không biết. Đừng có chống đối chúng ta, bằng không đừng trách ta không khách khí với ngươi.

Tiểu Long nhìn nữ tử tóc đỏ, ánh mắt nhìn vào thân ảnh mềm mại động lòng người, không khỏi liếc mắt nhiều thêm vài lần. Thế nhưng dường như cảm thấy có quá phận cho nên lập tức thu hồi ánh mắt.

- Này, tiểu đệ đệ, ngươi cũng không biết lễ phép một chút nào. Chỉ bằng ngươi cũng dám nói lời như vậy....

Nữ tử tóc đỏ dường như không muốn làm lộ ra thân phận của mình, lập tức nói:

- Chỉ bằng ngươi cũng muốn không khách khí với bổn tiểu thư sao? Hừ.

Dường như nhìn thấy bộ dáng của Tiểu Long so với mình còn nhỏ hơn một chút, lúc này nữ tử áo đỏ cũng không đặt Tiểu Long vào trong mắt.

Sưu.

Một đạo quang mang lóe lên, thân ảnh Tiểu Long đột nhiên xuất hiện trước mặt nữ tử tóc đỏ.

- Ồ?

Trong nháy mắt này nữ tử tóc đỏ cũng phát hiện ra tung tích của Tiểu Long, thân thể mềm mại đột nhiên lùi lại, vẻ mặt biến đổi, dường như nàng thật không ngờ tốc độ của Tiểu Long lại nhanh như vậy.

- Không ngờ tốc độ của ngươi cũng rất nhanh.

Tiểu Long cũng có chút ngoài ý muốn, không ngờ tốc độ của nữ tử tóc đỏ này lại nhanh như vậy. So với người có tu vi đồng cấp không chỉ nhanh hơn một chút.

Một tiếng sưu vang lên, nữ tử tóc đỏ nhanh chóng lùi lại, gợn sóng trong không gian trước người lóe lên. Thân ảnh Tiểu Long lần nữa xuất hiện.

Vẻ mặt nữ tử tóc đỏ lần nữa biến sắc, nàng không ngờ tốc độ của thiếu niên này lại nhanh như vậy. Đôi mắt xinh đẹp lóe lên, linh nguyên ngưng tụ trong tay, một đạo hỏa diễm nóng bỏng lập tức xuất hiện. Hỏa diễm đánh vỡ gợn sóng trong không gian, hung hăng đánh về phía Tiểu Long.

Sắc mặt Tiểu Long trầm xuống, không tránh né, trực tiếp chống lại. Bàn tay nắm lại, hỏa diễm màu vàng bắt đầu quanh quẩn trên nắm tay.

Khi một quyền bằng hỏa diễm của nữ tử kia sắp nện vào trước người, thân thể Tiểu Long hơi trùng xuống, quang mang bao phủ thân thể, trực tiếp dùng bả vai va chạm với một quyền kia.

Phanh.

Quyền này lập tức va chạm với bả vai của Tiểu Long, cùng lúc đó, ngay trong ánh mắt kinh ngạc của nữ tử tóc đỏ, bàn tay Tiểu Long dưới sự bao phủ của hỏa diễm màu vàng trực tiếp xé nát không gian đánh về phía mặt nàng. Quyền còn chưa tới, kình khí cường hãn đã phá vỡ không gian.

Trong lúc nguy cấp, một quyền này đánh về phía mặt khiến cho nữ tử tóc đỏ bị dọa nhắm chặt mắt lại.

Sưu.

Ngay khi nữ tử tóc đỏ cho rằng khuôn mặt mình sẽ bị nện cho biến hình thì kình khí sau khi tới trước khuôn mặt nàng lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Trong không gian yên tĩnh, nữ tử tó đỏ cảm giác được quyền của Tiểu Long không nện xuống, hai con mắt run lên, mắt phải hé mở nhìn về phía trước. Chỉ thấy nắm tay của Tiểu Long hiện tại đang dừng ở trước mũi nàng. Hai con mắt đen nhanh mở ra, chớp chớp. Nhìn nắm tay gần ngay chóp mũi, nàng không biết nên làm thế nào. Trong lòng bị dọa nhảy dựng lên, vừa rồi nàng thực sự đã bị hù. Trong tộc chưa từng có ai dám làm như vậy với nàng.

- Ngươi làm gì vậy? Ngươi hù chết ta rồi.

Nhìn thấy nắm tay không đánh vào mình, nữ tử tóc đỏ chu miệng, lập tức trừng mắt nhìn Tiểu Long nói.

- Ngươi nghe kỹ cho ta, nếu như ngươi không đi, ta sẽ không khách khí với ngươi.

Tiểu Long vốn muốn lớn tiếng quát một câu, thế nhưng nhìn đôi mắt to đen nhánh, bờ môi mềm mại khiến cho hắn không thể nặng lời, chỉ phô trương thanh thế nói một câu rồi thu hồi nắm tay. Quang mang toàn thân lóe lên, trực tiếp chấn lùi nữ tử tóc đỏ lại mấy bước.

Sưu Sưu.

Thân thể mềm mại bị Tiểu Long đẩy lùi, cánh tay tê dại, đau đớn. Đôi mắt xinh đẹp lập tức nhìn về phía Tiểu Long nói:

- Ngươi cũng là linh thú?

Vừa mới ra tay đã khiến cho nàng nhìn ra thân phận của Tiểu Long.

- Ta là linh thú thì sao?

Tiểu Long thu hồi nắm đấm, chắp tay mà đứng, nhìn qua cũng có chút khí thế. Tăng thêm trên người vốn đã có một cỗ khí chất hoàng giả trời sinh, lúc này nhìn qua cực kỳ bất phàm, khiến cho người khác không thể khinh thường.

- Ngươi là linh thú? Tại sao phải giúp nhân loại đối phó với ta?

Nữ tử tóc đỏ cả giận nói.

- Ngươi ngốc sao? Ta không giúp Tâm Đồng chẳng lẽ phải giúp ngươi?

Tiểu Long tức giận nhìn qua nữ tử tóc đỏ.

- Hừ.

Nữ tử tóc đỏ chu miệng, mái tóc đỏ sau lưng run lên, một cỗ hỏa diễm như thực chất xuất hiện trên sợi tóc. Trong khoảnh khắc, một cỗ Linh Hoàng khí phô thiên cái địa tuôn ra bao phủ về phía Tiểu Long.

- Thu về đi, chỉ bằng Linh Hoàng khí của Chu Tước nhất tộc các ngươi còn chưa thể làm ảnh hưởng tới ta.

Tiểu Long không nhìn nữ tử tóc đỏ mà quay đầu nói tiếp với Lục Tâm Đồng:

- Tâm Đồng, chúng ta đi thôi.

- Được.

Nhìn thấy nữ tử tóc đỏ kinh ngạc, tâm tình của Lục Tâm Đồng vô cùng tốt, trong mắt hiện

lên sự vui vẻ, thân ảnh lóe lên, theo Tiểu Long trở lại lưng Thiên Sĩ Tuyết Sư.

Chương 2332: Ta đi đô�? Long (2)

- Này, các ngươi không thể đi như thế được.

Nhìn thấy Tiểu Long cùng với Lục Tâm Đồng không để ý tới mình, nữ tử tóc đỏ lập tức đuổi theo, ngăn cản trước mặt Thiên Sỉ Tuyết Sư. Hai tay vươn ra, ngẩng đầu ưỡn ngực làm cho bộ phận trước ngực thoạt nhìn ngạo nghễ không thôi, khiến cho Lục Tâm Đồng nhìn qua cũng phải mặc cảm,.

- Nếu như ngươi không đi, có tin ta không khách khỉ với ngươi hay không?

Ánh mắt Tiểu Long trầm xuống.

- Muốn ta đi cũng được, các phải nói cho ta biết các ngươi là ai. Vì sao lại biết ta là tộc nhân của Chu Tước Hoàng tộc.

Nữ tử tóc đỏ này vô cùng nghi hoặc, những người này tạo cho nàng một loại cảm giác không nói nên lời, ánh mắt cẩn thận đảo qua mọi người, dường như chỉ có hai người là nhân loại, những người khác đều là yêu thú, lại là yêu thú bát giai.

- Tiểu nha đầu, Chu Loan là gì của ngươi?

Huyền Hạo nhìn nữ tử tóc đỏ cười nhạt một tiếng rồi nói.

- Ồ, ngươi biết Đại tỷ của ta sao?

Ánh mắt nữ tử tóc đỏ nhảy lên, cực kỳ nghi hoặc. Lúc này nàng mới biết mình lỡ miệng, tức thì thở phì phò nhìn đám người trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư nói:

- Các ngươi rốt cuộc là ai?

- Tiểu nha đầu, một mình ngươi chạy đến đây sao? Ta có thể nói cho ngươi biết, người trong tộc các ngươi sắp đuổi tới rồi. Nếu như ngươi không chạy đi, có lẽ một lát nữa sẽ bị tóm về.

Huyền Hạo chắp tay đứng, ánh mắt nhìn chăm chú về phía xa.

- Ồ? Ngươi nói thật sao?

Nữ tử tóc đỏ nghe vậy tức thì có chút bối rối, nàng mới chạy ra được không bao lâu, không thể cứ như vậy mà bị bắt trở về tộc được.

- Chúng ta là ai cho dù nói ngươi cũng không biết. Đi đi, đừng quản tới chúng ta.

Tiểu Long nói.

- Vậy được rồi, các ngươi nói cho ta biết các ngươi đi đâu được không?

Đôi mắt đen nhánh của nữ tử tóc đỏ rốt cuộc khôi phục vẻ vô hại, ngây thơ như cũ. Nàng mỉm cười nói với mọi người, hỏa diễm chung quanh cũng biến mất.

- Chúng ta đi đồ long, ngươi có dám đi không?

Tiểu Long khinh thường trừng mắt nhìn nữ tử tóc đỏ. Thế nhưng lại không tự chủ mà nhìn thêm vài lần.

- Đồ long?

Ánh mắt nữ tử tóc đỏ biến ảo, lập tức có phản ứng nói:

- Chẳng lẽ các ngươi muốn đi tới Thanh Long Hoàng tộc?

- Tiểu nha đầu, bọn họ sắp tới nơi rồi, nếu như ngươi không đi sẽ không đi được đâu.

Huyền Hạo mỉm cười nhắc nhở nữ tử tóc đỏ này.

Đôi mắt nữ tử tóc đỏ chuyển động, trong lòng thầm nghĩ cho dù nàng tới đâu cũng bị trưởng lão trong tộc và nhị tỷ tìm thấy. Nếu như đi tới Thanh Long Hoàng tộc thì không nhất định.

- Này, ta cho các ngươi đi. Thế nhưng các ngươi phải đáp ứng với ta một chuyện.

Nữ tử tóc đỏ chu miệng, mắt nhìn mọi người trên Thiên Sỉ Tuyết Sư rồi nói.

- Nói.

Tiểu Long nhìn chăm chú vào nữ tử tóc đỏ rồi nói.

- Các ngươi dẫn ta cùng đi.

Nữ tử tóc đỏ cười giảo hoạt, nhìn Tiểu Long nói:

- Các ngươi không có lựa chọn nào khác. Bằng không ta sẽ nói cho trưởng lão trong tộc các ngươi bắt nạt ta. Đến lúc đó... Khanh khách, các ngươi sẽ gặp phiền phức lớn.

Nữ tử tóc đỏ cười tới mức run rẩy, đắc ý không thôi.

- Đến thì thế nào? Ngươi nghĩ rằng chúng ta sẽ sợ sao?

Tiểu Long trực tiếp dùng ánh mắt khinh thường nhìn nàng. Người khác kính sợ với Tứ đại thú hoàng tộc thế nhưng Tiểu Long lại không đặt vào trong lòng.

- Tốt. Các ngươi không dẫn ta đi thì ta sẽ nói cho các trưởng lão các ngươi bắt nạt ta. Dù sao vừa rồi ngươi cũng bắt nạt ta.

Nữ tử tóc đỏ chu miệng nói, tăng thêm ánh mắt ngây thơ kia quả thực vô cùng động lòng người, còn thiếu một chút nữa là lê hoa đái vũ.

- Vậy được rồi, ngươi đi cùng chúng ta cũng được. Thế nhưng có một chuyện ta phải nói trước. Là ngươi cầu chúng ta mang theo ngươi đi chứ không phải là chúng ta muốn dẫn ngươi đi.

Tiểu Long đang muốn nói thì Huyền Hạo đã đồng ý, vẻ mặt có chút cao thâm mạt trắc.

Lục Lâm Thiên nhìn Huyền Hạo, chung quy hắn vẫn có cảm giác Huyền Hạo có chút không quá bình thường. Tất cả chuyện này, Lục Lâm Thiên có cảm giác giống như là một bước đi của Huyền Hạo. Càng nghĩ Lục Lâm Thiên càng cảm thấy sợ rằng tất cả chuyện này chính là một nước cờ dài mà Huyền Hạo đã định sẵn.

- Tốt, chỉ cần các ngươi mang ta theo, ta tuyệt đối không làm khó dễ các ngươi. Quân tử nhất ngôn, tứ mã nan truy.

Nghe thấy đối phương đồi ý, nữ tử tóc đỏ sáng mắt, thân thể mềm mại mà nóng bỏng lóe lên, giống như trực tiếp vượt qua không gian. Đôi chân dài trắng nõn như ngọc đáp xuống bên cạnh Tiểu Long. Thân thể khiến cho người khác sôi trào đứng ở cạnh Tiểu Long, cái đầu cũng xấp xỉ với Tiểu Long, thái độ cũng không quá tốt. Sau khi đáp xuống lập tức hừ một tiếng với Tiểu Long.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, thủ đoạn kéo giãn khoảng cách trong không gian của nữ tử này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút kích động. Bởi vì phương phá này rõ ràng so với lực lượng khống chế không gian của cường giả bình thường có không ít chỗ khác.

- Còn nói quân tử nhất ngôn. Ngươi Nhưng mà một con chim mà thôi.

Tiểu Long không cam lòng yếu thế, thấp giọng hừ lạnh một câu.

- Thì cũng là chim, nhiều nhất Nhưng mà một con chim lửa mà thôi.

Tiểu Long lạnh nhạt liếc nhìn nữ tử tóc đỏ rồi nói.

- Ngươi...

Nữ tử tóc đỏ chu cái miệng nhỏ nhắn thở phì phò, quả thực tức tới nỗi muốn động thủ với Tiểu Long. Nắm tay nhỏ đã giương lên, tùy thời có khả năng nện vào thân thể Tiểu Long.

- Đừng quên, ngươi không làm gì được ta.

Tiểu Long hoàn toàn không thèm để ý, cũng không chịu yếu thế chút nào.

- Chúng ta đi thôi.

Mắt nhìn Tiểu Long tranh cãi gay gắt cùng nữ tử tóc đỏ, Huyền Hạo cũng không thèm để ý mà cúi đầu nói với Lục Lâm Thiên.

Tâm thần Lục Lâm Thiên thông tri cho Thiên Sí Tuyết Sư tiếp tục. Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về phía Huyền Hạo, chung quy hắn có cảm giác dường như tất cả đều do Huyền Hạo cố ý sắp xếp. Đồng thời Linh Hoàng khí trên người nữ tử tóc đỏ này không kém. Vừa rồi hắn cũng phải dựa vào kim đao màu vàng mới có thể chống lại, sợ rằng địa vị của nàng ta ở trong Chu Tước Hoàng tộc cũng không tầm thường.

- Chẳng lẽ?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, phía trước không xa dường như là Thanh Long Hoàng tộc, hiện tại mọi người định xông vào trong Thanh Long Hoàng tộc, nữ tử tóc đỏ này lại là người của Chu Tước Hoàng tộc, Huyền Hạo mang theo nàng nhất định là có ý riêng. Có người của Chu Tước Hoàng tộc đi theo, đến lúc đó có lẽ sẽ giảm bớt một chút phiền toái. Có lẽ Thanh Long Hoàng tộc cho dù như thế nào cũng sẽ không tùy tiện ra tay với người của Chu Tước Hoàng tộc.

Nghĩ tới đó, khóe miệng Lục Lâm Thiên mỉm cười, xem ra phụ thân của Tiểu

Long cũng không phải là người không có suy nghĩ.

Chương 2333: Một con hỏa điểu

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, nữ tử tóc đỏ vẫn đối chọi gay gắt với Tiểu Long, tăng thêm Lục Tâm Đồng ở bên cạnh thi thoảng châm lửa thổi gió, không chiếm được một chút thượng phong nào khiến cho nữ tử tóc đỏ tức tối thở phì phò, thế nhưng cũng không có cách nào khác.

Sưu Sưu...

Một lát sau, ngay tại nơi mà nữ tử tóc đỏ giao thủ với Lục Tâm Đồng, trên không trung có mười mấy đạo thân ảnh xuất hiện. Hơn mười người này mang theo khí tức nóng bỏng. Dẫn đầu là một nữ tử mặc váy hồng, dáng người cao gầy, đôi mắt xinh đẹp quét qua không trung, nhìn về bốn phía.

- Nhị công chúa, nơi này có khí tức của Tam công chúa. Có lẽ Tam công chúa vừa mới động thủ ở chỗ này.

- Nha đầu này, thực sự khiến cho người khác lo lắng a.

Nữ tử mặc váy hồng nói nhỏ:

- Hẳn là đã đi về phía trước, chúng ta đuổi theo.

Tại một nơi khác, từng dãy núi nhấp nhô, cao ngất. Cây cối xanh biếc, mơ hồ có tiếng dã thú quanh quẩn. Sợ rằng người bình thường đi vào đây sẽ rung động, Thi thoảng nơi này còn có tiếng chim hót, cực kỳ thoải mái.

Trong một đình viện tinh xảo tràn ngập hương hoa. Một thân ảnh xinh đẹp đứng trong đình viện, thân ảnh xinh đẹp mềm mại, trên người mặc một bộ váy màu xanh biếc. Cho dù Nhưng mà một bóng lưng thế nhưng cũng hiện lên đường vòng cung mê người, toàn thân tỏa ra khí chất cao quý.

Lúc này thân ảnh xinh đẹp kia đang tu bổ bồn hoa. Thân ảnh xinh đẹp động lòng người tựa như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân

gian.

- Tỷ tỷ.

Một âm thanh dịu dàng giống như âm thanh của tự nhiên vang lên. Âm thanh vừa dứt, bên ngoài đình viện có một thân ảnh xinh đẹp bước tới, trong nháy mắt đi tới sau lưng thân ảnh xinh đẹp này. Cánh tay vươn tới phía trước hái một bông hoa, nhét vào trong miệng nói:

- Mùi vị của Bích Thủy linh hoa thật không tệ.

Thân ảnh xinh đẹp này mở miệng, trong miệng tản ra mùi thơm ngát, miệng nở nụ cười nhạt, tuyệt mỹ tới mức khiến cho thiên địa động dung. Trên người mặc một bộ y phục trắng như tuyết, khoác một chiếc áo choàng màu xanh, vô cùng vũ mị và cao quý vô song. Đôi mắt như nước khiến cho người khác không thể cự tuyệt.

- Long Yên, ta nói bao nhiêu lần rồi, muội không được ngắt Bích Thủy Linh hoa của ta. Ta tốn không ít thời gian mới dưỡng ra nó đó.

Thân ảnh xinh đẹp màu xanh quay đầu lại, dưới bộ váy dài màu xanh là cái eo nhỏ nhắn, tóc mai buộc thành búi. Làn da nhẵn nhụi như ngọc. Bên má có hai sợi tóc nhu hòa khẽ phiêu động tăng thêm vài phần mê người, phong tình, hoàn mỹ không chút tỳ vết, tựa như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian, không thua Long Yên một chút nào.

Long Yên mỉm cười, đôi mắt xinh đẹp khẽ đảo nói:

- Tỷ tỷ, mẫu thân nhờ muội tới hỏi tỷ, bao giờ tỷ mới rời khỏi Bách Hoa cốc.

- Ta nói rồi, từ lúc ta tới đây đã không có ý định đi ra.

Nữ tử này cười nhạt một tiếng, âm thanh tựa như thiên nhiên, giống như một đám mây phiêu đãng, mờ ảo.

- Chẳng lẽ ngay cả Tiểu Long tỷ cũng mặc kệ sao?

Long Yên hỏi.

Nghe vậy thân thể nữ tử này run lên, ánh mắt rung động, khẽ thở dài nói:

- Nó đang ở Phi Linh môn, có Thánh Thủ Linh Tôn kia bảo hộ, gần đây lại xuất hiện một Linh Vũ Đại đế, đoán chừng trong tộc lúc này cũng không có ai dám động vào Phi Linh môn kia.

- Lần trước bọn họ thất bại mà về, những người trong tộc cũng biết Tiểu Long có Linh Hoàng khí Thiên cấp, những người này đã có chút dao động, lời nói đã tốt hơn không ít. Lần trước Tam trưởng lão đã đề nghị đem Tiểu Long nhận tổ quy tông, tuy rằng có một ít người phản đối, thế nhưng cũng không quá kịch liệt.

Long Yên nói.

- Ài, nếu như ta đoán không sai, hiện tại trong đám người trẻ tuổi dường như không có kẻ nào có thiên phú đặc biệt. Đoán chừng bọn họ muốn để cho Tiểu Long thay Thanh Long Hoàng tộc tham gia đại hội bốn tộc.Nữ tử này cười nhạt một tiếng, khóe miệng mang theo tiếu ý, nhìn Long Yên một lát rồi nói:

- Phụ thân có ý gì.

- Không biết, thế nhưng gần đây dường như đã không còn tức giận là bao, lần trước còn vụng trộm hỏi muội tỷ ở nơi này thế nào. Muội có thể nhìn ra, người không nỡ để tỷ ở nơi này, Nhưng mà ngại mặt mũi nên không nói mà thôi.

Long Yên nói.

- Là ta khiến phụ thân tức giận.

Nữ tử kia khẽ mở môi son, thở dài nói.

- Tỷ tỷ, tỷ hối hận sao?

Long Yên do dự một lát rồi hỏi nữ tử này.

Nữ tử kia cười nhạt một tiếng, lắc đầu nói:

- Không hối hận, chưa từng hối hận qua. Gặp Huyền Hạo, rồi có Tiểu Long, ta chưa từng hối hận. Tuy rằng hiện tại chúng ta không ở cùng một chỗ, thế nhưng ta biết rõ, bọn họ đang nghĩ tới ta, bọn họ cũng biết ta đang nghĩ tới bọn họ.

- Thật sao?

Long Yên thất thần, ánh mắt lóe lên, dường như đang suy nghĩ chuyện gì đó.

- Long Yên, sao vậy?

Nữ tử kia nhẹ nhàng cười nói:

- Không phải là trong lòng muội cũng có người ngưỡng mộ đó chứ? Không biết là người trong tộc hay là người ở đâu?

- Tỷ, muội không có.

Long Yên phục hồi tinh thần, nói:

- Tỷ, muội vừa mới nhận được tin tức, Lục Lâm Thiên và Tiểu Long từng xuất hiện ở trong Tổ Yêu lâm. Muội sợ bọn họ đang đi tới Huyền Vũ nhất tộc.

- Đứa nhỏ này, sao lại không nghe lời ta như vậy.

Đôi mắt xinh đẹp của nữ tử kia biến đổi, trong mắt hiện lên sự lo lắng.

- Tỷ, lần trước Huyền Vũ đối với Tiểu Long cũng không có ác ý. Chẳng lẽ thái độ của Huyền Vũ nhất tộc đã biến đổi hay sao?

Long Yên suy đoán nói.

- Huyền Vũ nhất tộc chưa chắc đã thay đổi thái độ, có lẽ Tiểu Long sẽ gặp không ít phiền toái. Huyền Vũ có cảm tình vô cùng tốt với phụ thân của Tiểu Long. Hy vọng Tiểu Long không có chuyện gì.

Nữ tử lo lắng, nhìn Long Yên nói:

- Giúp ta thăm dò một chút, nếu như Tiểu Long ở trong Huyền Vũ nhất tộc có chuyện thì ta cũng chỉ có thể rời khỏi Bách Hoa cốc mà thôi.

Âm thanh vừa dứt, trong mắt nữ tử này hiện lên hàn ý. Trong khí chất cao quý lại mang theo vẻ lạnh lùng.

....

- Kỳ thực lực của ngươi cũng không tệ lắm, ngươi tên là gì?

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, nữ tử tóc đỏ kia khó có thể đấu khẩu được với Tiểu Long và Lục Tâm Đồng. Tới cuối cùng chỉ có một mình Lục Tâm Đồng đấu khẩu với nàng, Tiểu Long đã lùi lại bên cạnh Lục Lâm Thiên, hắn không muốn kẹt ở giữa hai nữ nhân.

Lục Lâm Thiên ném cho Tiểu Long một ánh mắt tán thưởng, hai nữ nhân xinh đẹp cãi nhau. Tốt nhất nên nhượng bộ lui binh, bằng không sẽ bị liên lụy.

- Lục Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng nhìn nữ tử tóc đỏ nói:

- Thực lực của ngươi cũng không tệ, còn có ngọn lửa kia nữa, rất đặc biệt.

- Đây là thứ mà chỉ có Chu Tước Hoàng tộc của ta có. Tuy rằng chúng ta là linh thú, thế nhưng trời sinh có thể khống chế năng lượng hỏa, tuy rằng có chút không giống với thuộc tính hỏa, thế nhưng so với thuộc tính hỏa còn lợi hại hơn.

Nghe Lục Tâm Đồng đang khoa trương tâng bốc mình, sắc mặt nữ tử tóc đỏ kia cũng dễ chịu hơn nhiều, nàng nói:

- Kỳ thật Độc công của ngươi cũng không tệ, thiếu chút nữa ta cũng không chịu đựng nổi. Nếu không phải trời sinh ta có thể khống chế năng lượng hỏa thì cũng không thể làm gì được ngươi. Nhân loại bình thường đều sợ Linh

Hoàng khí của ta, người có thể chống lại như ngươi quả thực rất hiếm thấy.

Chương 2334: Thanh Long Hoàng tộc (1)

- Ngươi tên gì?

Lục Tâm Đồng thấy đối phương tâng bốc mình, cũng vô cùng hưởng thụ, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự vui vẻ.

- Quên nói, ta gọi là Thần Hi, ngươi là nhân loại đầu tiên ta thấy thuận mắt.

Nữ tử tóc đỏ nói.

- Các ngươi không cãi vã nữa sao?

Tiểu Long nhìn thấy nhị nữ ngừng chiến, lập tức quay sang hỏi một câu.

- Mắc mớ gì tới ngươi.

Nhị nữ lập tức lườm Tiểu Long rồi nói.

- Lão đại, các nàng trở mặt quá nhanh a.

Tiểu Long sững sờ, có chút ủy khuất nhìn lão đại rồi nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, vỗ vai Tiểu Long, nói:

- Nhớ cho kỹ, về sau nữ nhân cãi nhau, ngàn vạn lần đừng xem vào. Nói không chừng đệ sẽ trở thành cái đích ngắm. Đặc biệt là nữ nhân xinh đẹp, càng xinh đẹp thì càng không thể nói lý.

Tiểu Long cái hiểu cái không, khẽ gật đầu, cũng không biết có hiểu được hay không.

Thiên Sí Tuyết Sư vẫn giữ nguyên tốc độ lao đi, phía trước chậm rãi xuất hiện từng dãy núi lớn. Thiên Sí Tuyết Sư kéo gần khoảng cách, từng dãy núi hiện lên trước mắt mọi người. Lúc này có một dòng sông chảy qua từng dãy núi.

- Chưởng môn, phía trước chính là cửa vào của Thanh Long Hoàng tộc.

Âm thanh mang theo sự run rẩy của Thiên Độc Yêu Long vang lên, ánh mắt nhìn về phía trước.

- Đến rồi sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nhìn qua sơn mạch phía dưới. Đây là một sơn mạch to lớn, bốn phía toàn bộ đều là những dãy núi giống như cự long uốn lượn.

- Tiểu Long, chúng ta tới nơi rồi.

Huyền Hạo nhìn xuống sơn mạch, trong ánh mắt bình tĩnh cũng có chút rung động, lẩm bẩm nói:

- Bích Hàm, ta tới rồi, ta đã mang Tiểu Long tới tìm nàng này...

- Tuyết Sư, các ngươi vào đây trước đi.

Lục Lâm Thiên nói, trước đó ở trong Huyền Vũ Hoàng tộc đám người Thiên Sí Tuyết Sư, Mặc Lang đã bị chịu thiệt, thực lực của bọn họ còn chưa thể tham dự chiến đấu cùng thú Hoàng tộc. Để tránh cho bọn họ bị áp chế, Lục Lâm Thiên thu bọn họ lại, đến lúc đó cũng không phải quan tâm tới bọn họ.

Gọi Thiên Trụ giới ra, mọi người lăng không đứng thẳng, sau khi Thiên Sí Tuyết Sư thu hồi bản thể, lập tức cùng Mặc Lang, Phi Thiên Ngô Công đều tiến vào trong Thiên Trụ giới. Ba người này cũng biết bằng vào thực lực của bọn họ không có cách nào giúp được cái gì, trước mặt Thú Hoàng tộc bọn họ chỉ có thể bị áp chế mà thôi.

- Ca ca, hiện tại muội đã có thực lực bảo vệ chính mình.

Lục Tâm Đồng biết ca ca sợ rằng sẽ lại để cho nàng tiến vào Thiên Trụ giới cho nên lập tức mở miệng nói.

- Được rồi.

Sau khi do dự Lục Lâm Thiên cũng gật đầu, về phần Thiên Độc Yêu Long vốn chính là người của Thanh Long Hoàng tộc, có thực lực như bây giờ cũng có được một ít thủ đoạn chống lại.

Nhìn Thiên Trụ giới của Lục Lâm Thiên, mắt của nữ tử tóc đỏ không ngừng biến ảo, dường như cũng cảm nhận được sự bất phàm.

Thu hồi Thiên Trụ giới, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua. Lúc này bên người hắn chỉ còn có Huyền Hạo, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Thần Hi cùng Thiên Độc Yêu Long và hắn.

- Phụ thân, lão đại. Con sẽ mở ra cánh cửa không gian.

Tiểu Long quay đầu lại nhìn qua Lục Lâm Thiên cùng Huyền Hạo rồi nói.

- Được, cẩn thận một chút.

Huyền Hạo gật đầu nói.

Tiểu Long gật đầu, thân ảnh màu vàng tiến về phía trước một bước, lăng không đứng thẳng. Trên ngón tay, một giọt máu tươi tràn ra. Giọt máu tươi này lập tức ngưng tụ thành một đạo thủ ấn quỷ dị trong tay Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy thủ ấn trong tay Tiểu Long, âm thầm suy đoán trong lòng, sợ rằng đây chính là cánh cửa không gian trong Tứ đại Thú Hoàng tộc. Phải cần người có huyết mạch trong bốn tộc mới có thể mở ra.

- Đi.

Một tiếng quát nhẹ từ trong miệng Tiểu Long truyền ra. Thủ ấn có chút quỷ dị này trực tiếp bị Tiểu Long đẩy ra, xông về phía trước. Thủ ấn mang theo năng lượng quỷ dị, lập tức nổ tung trên không trung, cả không gian chấn động kịch liệt.

Phanh.

Trong không gian vang lên âm thanh trầm thấp, một tiếng quát nhẹ sau đó vang lên:

- Người phương nào dám làm càn ở bên ngoài Thanh Long Hoàng tộc ta?

Sưu Sưu.

Âm thanh vừa dứt, không gian khẽ run lên, một vết nứt trong không gian lặng lẽ xuất hiện. Ba đạo thân ảnh lập tức lơ lửng xuất hiện trên không trung.

Ba người này nhìn sáu người trước mặt, sắc mặt cực kỳ kinh ngạc. Hai nữ tử tuyệt mỹ, còn có một đại hán chừng năm mươi tuổi, một thiếu niên, một nam tử mặc áo bào màu xanh. Còn có trên người nam tử trung niên mặc hoàng bào kia trong lúc vô hình tỏa ra khí thế vô cùng bất phàm.

- Đều có tu vi thất giai.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, ba người này một người là thất giai hậu kỳ, hai thất giai trung kỳ, trên người có Linh Hoàng khí lan tràn. Nếu như không phải hắn có Kim đao màu vàng, sợ rằng ít nhiều sẽ bị một chút ảnh hưởng.

- Các ngươi là người Thanh Long Hoàng tộc?

Thần Hi cảm nhận khí tức của ba người, đôi mắt xinh đẹp biến đổi, cái miệng nhỏ nhắn chu lại. Nàng còn tưởng rằng Tiểu Long nói đùa với nàng.

- Ba người các ngươi tránh ra cho ta. Ta muốn đi vào.

Mắt nhìn ba người của Thanh Long Hoàng tộc, Tiểu Long khẽ quát một tiếng.

- Làm càn, không biết nơi này là nơi nào sao? Ta thấy ngươi ngứa da rồi...

Một người có tu vi thất giai trung kỳ của Thanh Long Hoàng tộc còn chưa nói xong trước người hắn có quang mang lóe lên, thân ảnh Tiểu Long trực tiếp xuất hiện. Một tiếng quát nhẹ vang lên:

- Ta thấy ngươi mới là ngứa da.

Phanh.

Cùng một lúc, hỏa diễm màu vàng xuất hiện, một đạo quyền ấn của Tiểu Long trong nháy mắt nện xuống bụng của tộc nhân có tu vi thất giai trung kỳ của Thanh Long Hoàng tộc.

Phốc Phốc.

Người có tu vi thất giai trung kỳ của Thanh Long Hoàng tộc này trực tiếp phun ra máu tươi, thân thể cơ hồ cùng lúc rơi xuống phía dưới, đập vào mặt đất.

- Muốn chết.

Trong nháy mắt hai người của Thanh Long Hoàng tộc này mới hồi phục tinh thần lại, người có tu vi thất giai hậu kỳ lập tức hét lớn một tiếng.

- Lăn xuống đi.

Người có tu vi thất giai hậu kỳ của Thanh Long Hoàng tộc còn chưa dứt lời, nắm tay Tiểu Long đập xuống, quyền trái trực tiếp đập vào trên người của người kia.

Phanh Phanh.

Hai âm thanh trầm thấp bạo liệt vang lên, ánh mắt hai người kia trở nên kinh hãi. Đồng thời máu tươi trong miệng phun ra, thân thể không có một chút lực chống chịu nào trực tiếp đập vào mặt đất.

- Quả thực là đồ long sao?

Nhìn thấy Tiểu Long không chút do dự ra tay với tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc, Thần Hi khiếp sợ, những người này rốt cuộc có thân phận gì, ngay cả tộc nhân của Thanh Long Hoàng tộc cũng dám ra tay.

Mắt nhìn cánh cửa không gian phía trước, Tiểu Long nheo mắt nhìn một chút rồi quay đầu lại nói:

- Phụ thân, lão đại, chúng ta vào thôi.

- Đi thôi.

Huyền Hạo nhìn cửa vào, thu hồi ánh mắt, trường bào màu tím trên người tung bay, thân thể lăng không bước vào bên trong.

- Này, Tâm Đồng, rốt cuộc các ngươi là ai?

Nhìn ba người của Thanh Long nhất tộc bị thương ở phía dưới, Thần Hi cũng nhanh chóng đuổi theo.

Trong cánh cửa không gian, khi không gian chấn động, thân ảnh Huyền

Hạo, Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, mọi người đạp không xuất hiện.

Chương 2335: Thanh Long Hoàng tộc (2)

Dưới không trung, một mảnh không gian bao la xuất hiện. Dưới tầm mắt mọi người chính là một mảnh xanh ngắt, từng dãy núi xuất hiện ở phía xa, vô cùng hùng vĩ. Ngọn núi tầng tầng lớp lớp, giống như rồng ngẩng đầu, sương mù lượn lờ chung quanh ngọn núi.

Cây cối chung quanh sơn mạch xanh um, suối róc rách, cảnh tượng như vậy cũng khiến cho Lục Lâm Thiên có chút ngạc nhiên. Thanh Long Hoàng Tộc này quả nhiên có chút bất phàm. Trong tầm mắt hắn là những ngọn núi nhấp nhô, sơn phong cao ngất, cây cối xanh biếc, khiến cho người khác có cảm giác như tiên cảnh.

Mà trong cảnh sắc tú lệ như vậy, có không ít kiến trúc chằng chịt. Nhìn qua cũng có thể thấy được có không ít kiến trúc to lớn.

- Người tới là người phương nào? Lại dám xông vào Thanh Long Hoàng tộc ta?

Trong không gian, hơn hai mươi đệ tử Thanh Long Hoàng tộc lao tới, mắt nhìn sáu đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện trên không trung. Sáu đạo thân ảnh này xuất hiện khiến cho bọn họ trong lúc vô hình cảm nhận được sự bất phàm. Cả đám đều kinh ngạc, không ngờ có người dám xông vào Thanh Long Hoàng tộc, người dẫn đầu quát lớn với sáu người.

Tiểu Long đang muốn ra tay, Huyền Hạo ngăn Tiểu Long lại, bước lên phía trước, nhìn đám người kia rồi nói:

- Huyền Hạo mang theo nhi tử tới chơi.

Âm thanh cuồn cuộn quanh quẩn trên không trung.

- Huyền Hạo, hắn là Huyền Hạo của Huyền Vũ nhất tộc.

- Là hắn, hắn không phải là....

Mắt nhìn Huyền Hạo, hai mươi mấy người của Thanh Long Hoàng tộc biến sắc.

- Huyền Hạo to gan, không ngờ lại xông đến Thanh Long Hoàng tộc.

Chỉ trong nháy mắt, gợn sóng trong không gian không ngừng chớp động, một đạo thân ảnh trực tiếp vượt qua gợn sóng trong không gian. Người này có một thân hình cao ngất, trên đầu là mái tóc dài màu xanh.

Từng đạo thân ảnh xuất hiện, không gian run lên, một cỗ uy áp cường hãn đột nhiên hàng lâm. Tổng cộng có khoảng năm mươi đạo thân ảnh lăng không đi tới, dẫn đầu là thân ảnh cao ngất tóc xanh kia, người này ước chừng năm mươi tuổi, khí tức bất phàm.

- Thật nhiều cường giả.

Mắt nhìn từng đạo thân ảnh mang theo khí thế bất phàm đột nhiên xuất hiện, cả đám đều là bát giai, có lẽ đều là hộ pháp, trưởng lão của Thanh Long Hoàng tộc. Làm cho ánh mắt đám người Lục Lâm Thiên, Thiên Độc Yêu Long, Lục Tâm Đồng, Thần Hi không khỏi biến hóa.

Trong dò xét của Lục Lâm Thiên, thực lực của Thanh Long Hoàng tộc tuyệt đối không dưới Huyền Vũ Hoàng tộc. Dẫn đầu là lão giả tóc xanh, khí tức hẳn cũng không kém Tam trưởng lão, Nhị trưởng lão của Huyền Vũ Hoàng tộc bao nhiêu, tuyệt đối là cường giả.

- Người phương nào tự tiện xông vào Thanh Long Hoàng tộc.

Lúc này, trong không trung lần nữa có mấy trăm đạo thân ảnh đồng thời lướt tới. Mấy trăm đạo khí tức cường hãn lan tràn tới, đều là tộc nhân có tu vi thất giai của Thanh Long Hoàng tộc.

Giờ phút này trong không trung có một cỗ Linh Hoàng khí, uy áp lan tràn. Huyền Hạo, Tiểu Long, Lục Lâm Thiên cũng không bị ảnh hưởng. Dường như Lục Tâm Đồng cũng không bị ảnh hưởng quá lớn. Ánh mắt Thần Hi chuyển động, cũng không bị ảnh hưởng một chút nào. Chỉ có Thiên Độc Yêu Long là có sắc mặt khó coi, bị uy áp

không ít.

- Tới cũng tới rồi, xông cũng xông vào rồi. Huyền Hạo ở đây, các ngươi muốn làm gì cũng được.

Ánh mắt Huyền Hạo quét qua chúng cường giả Thanh Long nhất tộc trong không trung. Trường bào màu tím trên người tung bay, một cỗ khí tức tràn ra, khí thế tràn ngập. Cho dù một mình tiến lên cũng không kém hơn chút nào, thậm chí còn chiếm thế thượng phong một chút.

Cảm nhận khí thế của Huyền Hạo, phần đông cường giả Thanh Long Hoàng tộc chung quanh, trong lúc vô hình cũng bị ảnh hưởng. Cỗ khí thế nặng nề, không thể rung chuyển giống như bàn thạch, cỗ khí thế kia tuyệt đối mạnh hơn bọn họ.

- Lạc đà gầy còn hơn ngựa béo a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo, yêu đan của Huyền Hạo đã nát, yêu nguyên mất sạch, thế nhưng ảnh giới tu vi Chuẩn Đế vẫn còn. Tăng thêm thú hồn lực, tuyệt đối là bất phàm, ít nhất còn có thể dọa người.

- Khí tức thật mạnh, không ngờ lại mạnh như vậy.

Thần Hi cảm nhận khí tức trên người Huyền Hạo lúc này không khỏi biến sắc, khí tức này khiến cho nàng cũng cảm thấy bất an.

- Tránh ra cho ta, ta tới tìm mẫu thân. Hôm nay kẻ nào dám ngăn cản ta, ta sẽ không khách khí với hắn.

Hoàng bào trên người Tiểu Long tung bay, lăng không tiến lên đứng bên cạnh Huyền Hạo. Phụ tử hai người đứng song song với nhau, khí thế bàng bạc càng tăng lên.

- Là Tiểu Long kia.

- Đây là Tiểu Long kia sao? Không ngờ đã lớn như vậy rồi.

- Là Tiểu Long có Linh Hoàng khí Thiên cấp sao?

- Còn chưa trải qua truyền thừa a, từ nhỏ đã có Linh Hoàng khí Thiên cấp của Thanh Long Hoàng tộc chúng ta. Nếu như trải qua truyền thừa, sợ rằng sẽ rất cao.

Đám người trưởng lão nhìn Tiểu Long, lập tức xôn xao. Lần trước hộ pháp Hình Đường bẩm báo, Linh Hoàng khí Thiên cấp đối với bọn họ mà nói tuyệt đối rung động. Hiện tại trong tộc cũng chỉ có Đại công chúa chỉ có Linh Hoàng khí Thiên cấp.

- Đầu thuồng luồng tạp giao ngươi không ngờ vẫn dám trở lại. Còn không mau tới đây cho ta,.

Trong đám cường giả Thanh Long Hoàng tộc cũng có người nhận ra Thiên Độc Yêu Long, đây chính là người lần trước chà đạp mấy hộ pháp Hình đường. Nhìn thấy Thiên Độc Yêu Long xuất hiện, còn có Lục Lâm Thiên, mấy hộ pháp kia lập tức giận dữ.

- Con trai của Đại công chúa.

Từng đạo ánh mắt lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên cùng Thiên Độc Yêu Long, mấy hộ pháp kia đang thấp giọng nói gì đó với mấy trưởng lão chung quanh.

- Ta về thì sao nào?

Cái râu của Thiên Độc Yêu Long rung lên, một khi đã trở về đây hắn cũng không có ý tứ e ngại.

- Lớn mật.

Một đại hán tu vi bát giai sợ kỳ lần trước chịu thiệt phẫn nộ nói. Hiện tại đang ở trong địa bàn của bổn tộc đương nhiên hắn sẽ không e ngại, muốn đòi lại mặt mũi lần trước. Thế nhưng hắn cũng không dám động thủ với Tiểu Long và Lục Lâm Thiên cho nên trực tiếp đánh về phía Thiên Độc Yêu Long.

Sưu...

Khí thế đáng sợ trên người đại hán trung niên tu vi bát giai sơ kỳ của Thanh Long nhất tộc lan tràn ra. Một đạo quyền ấn phá không đánh về phía Thiên Độc Yêu Long.

- Hừ, ngươi tưởng ta còn giống như năm đó sao?

Thiên Độc Yêu Long hét lớn một tiếng, ánh mắt trầm xuống, yêu nguyên hùng hậu từ trong cơ thể tuôn ra. Một đạo quyền ấn đánh tới, khí thế cường hãn bộc phát khiến cho sắc mặt chúng cường giả Thanh Long Hoàng tộc chung quanh biến hóa. Tu vi bát giai trung kỳ gần tới đỉnh phong, thực lực bực này tuyệt đối không kém.

Phanh.

Âm thanh trầm thấp lập tức vang vọng, tuy nói Thiên Độc Yêu Long ở dưới Linh Hoàng khí bị ảnh hưởng không ít, thế nhưng Linh Hoàng khí trên người đại hán trung niên có tu vi bát giai sơ kỳ kia còn chưa mạnh mẽ tới mức như Tiểu Long, mặt khác trên phương diện tu vi thì Thiên Độc Yêu Long cũng cường hãn hơn không ít, cho nên cũng có thể chống lại.

Khục khục.

Dưới âm thanh bạo liệt này, đại hán trung niên lập tức bị một chưởng của Thiên Độc Yêu Long đánh lùi

lại. Chúng cường giả Thanh Long Hoàng tộc biến hóa.

Chương 2336: Uy hiếp ta sao?

- Một đầu thuồng luồng tạp giao cũng dám làm càn như vậy sao?

Một người có tu vi bát giai trung kỳ sắc mặt trầm xuống, thân ảnh không nhịn được mà bắn ra. Một đạo linh nguyên cực lớn bắn khỏi tay. Cả không gian run lên, năng lượng cuồng bạo trong nháy mắt hung hăng đánh về phía Thiên Độc Yêu Long.

Thiên Độc Yêu Long giận, rõ ràng Tiểu Long vẫn còn ở phía trước thế nhưng những người này lại không động tới Tiểu Long trước, mà lại động thủ với hắn, rõ ràng bởi vì thấy hắn dễ bắt nạt.

- Con mẹ nó, ta dễ bắt nạt như vậy sao?

Thiên Độc Yêu Long quát nhẹ một tiếng, yêu nguyên bàng bạc lần nữa tuôn ra, bàn chân đạp mạnh hư không đánh văng gợn sóng trong không gian, thân thể hóa thành một bóng đen từ trên đánh xuống. Một đạo chưởng ấn khổng lồ lập tức được ngưng tụ, trực tiếp đánh về phía trước.

Phanh.

Chưởng ấn va chạm với linh nguyên, không gian theo đó cũng run lên, lực lượng cường hãn giống như cơn sóng khiến cho không gian lắc lư chấn động. Từng đạo gợn sóng khuếch tán, cả không trung đung đưa.

Khục khục.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, Thiên Độc Yêu Long cùng với người có tu vi bát giai trung kỳ của Thanh Long Hoàng tộc đồng thời bị đẩy lùi, dường như hai người này tám lạng nửa cân.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy trong mắt, luận tu vi, Thiên Độc Yêu Long mạnh hơn một chút, thế nhưng dường như bởi vì sự ảnh hưởng của linh Hoàng khí, cho nên thực lực của Thiên Độc Yêu Long đã bị ảnh hưởng không ít.

- Một đầu thuồng luồng tạp giao cũng dám hoàn thủ, phản rồi.

Hai người liên tục ra tay cũng không làm gì được Thiên Độc Yêu Long, chuyện này khiến cho sắc mặt không ít người trong Thanh Long Hoàng tộc có chút khó coi. Âm thanh vừa dứt, lại là hai cường giả tu vi bát giai trung kỳ mang theo một cỗ long uy, trực tiếp phóng về phía Thiên Độc Yêu Long.

Sắc mặt Thiên Độc Yêu Long trầm xuống, huy động hai tay, yêu nguyên tuôn ra, một cỗ năng lượng bàng bạc khuếch tán, trực tiếp bao phủ không gian chung quanh, đánh văng gợn sóng trong không gian. Uy thế kinh người trong sát na lan tràn ra chung quanh, hai đạo quyền ấn theo đó trực tiếp đánh ra.

Phanh Phanh.

Hai đạo âm thanh như sấm rền vang vọng trên không trung, thân thể Thiên Độc Yêu Long bị đẩy lui, kình khí khuếch tán, không gian rạn nứt. Thực lực của một mình hắn cũng không cách nào chống lại hai người này vây công.

- Hừ.

Hai cường giả Thanh Long Hoàng tộc có tu vi bát giai trung kỳ một chiêu đẩy lùi Thiên Độc Yêu Long, đắc thế không buông tha người, lần nữa vung quyền lên. Thân thể bắn về phía trước, lần nữa đánh về phái Thiên Độc Yêu Long. Cùng lúc, người có tu vi bát giai sơ kỳ bị Thiên Độc Yêu Long đẩy lùi từ đầu cũng đánh tới. Bốn người vây công Thiên Độc Yêu Long vào bên trong.

Ầm ầm.

Công kích của bốn người cơ hồ cùng lúc đánh ra, uy thế kinh người trong sát na khuếch tán.

- Lấy nhiều bắt nạt ít là truyền thống của Thanh Long Hoàng tộc sao? Coi như ta đã tận mắt chứng kiến.

Lúc này một tiếng quát vang lên, một thân ảnh màu xanh nhanh như thiểm điện xuất hiện trước người Thiên Độc Yêu Long, trực tiếp đối mặt với hai người có tu vi bát giai trung kỳ.

- Con rắn lớn, ta tới giúp ngươi.

- Độc Long ca ca, coi chừng.

Cùng một lúc, Tiểu Long và Lục Tâm Đồng cùng vọt tới.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý nhàn nhạt, mắt nhìn hai người kia đánh tới, cánh tay vung lên, quanh thân lập tức tràn ngập năng lượng thuộc tính thổ nồng đậm.

Ngay khi hai đạo quyền ấn sắp đánh tới, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, quang mang chói mắt trong tay đánh ra. Hai tay vung lên, lăng không hóa chưởng thành quyền, hai quyền trực tiếp ầm ầm va chạm với nắm tay của hai đại hán trung niên Thanh Long Hoàng tộc.

- Lùi trở về cho ta.

Lục Lâm Thiên quát nhẹ một tiếng, khi nắm tay sắp va chạm. Trường bào trên người tung bay, trên nắm tay có một cỗ quang mang nhàn nhạt dán vào trên quyền của hai đại hán trung niên bát giai trung kỳ của Thanh Long Hoàng tộc. Một đám quang mang ngập trời đột nhiên bắn ra.

Ngao Ngao.

Hai âm thanh rồng ngâm vang lên trong không trung khiến cho không trung rung động. Hai quyền ấn của hai đại hán trung niên kia trực tiếp bị rạn nứt. Một đầu hư ảnh hoàng kim cự long mang theo quang mang rít gào xuất hiện. Hư ảnh hoàng kim cự long lập tức đánh vào người hai đại hán trung niên của Thanh Long Hoàn tộc kia.

Phanh Phanh.

Hai người hoàn toàn không có lực phản kháng, không gian quanh thân lập tức bị nghiền nát. Thân thể hai đại hán có tu vi bát giai trung kỳ kia lập tức bị đánh bay.

Sắc mặt hai người tái nhợt, khí tức hỗn loạn, miệng phun ra máu tươi. Hiển nhiên một kích này của Lục Lâm Thiên đã tạo thành một ít thương tổn cho bọn họ.

Mà Lục Lâm Thiên lăng không đứng đó, toàn thân chỉ khẽ lay động một chút.

- Thực lực thật mạnh.

Dưới một kích này, cường giả trong Thanh Long Hoàng tộc cũng kinh ngạc. Nhân loại này dường như chỉ có tu vi Vũ Tôn tứ trọng thế nhưng thực lực lại không giống như lẽ thường.

Cùng một lúc, thân ảnh xinh đẹp của Lục Tâm Đồng lóe lên, thủ ấn được kết, quanh thân xuất hiện khói độc ngập trời. Quang mang màu đen nồng đậm trực tiếp ngưng tụ thành một đầu độc mãng cực lớn, độc mãng hung hăng đánh về phía đạo linh nguyên của người có tu vi bát giai sơ kỳ kia.

Phanh Phanh.

Âm thanh trầm thấp, bạo liệt vang lên. Linh nguyên của người có tu vi bát giai sơ kỳ lập tức va chạm với độc mãng của Lục Tâm Đồng. Khói độc ngập trời vung vãi, lực lượng mạnh mẽ trút xuống, thân thể người này trực tiếp bị đẩy lùi.

- Hừ, thành thật một chút cho ta.

Cùng lúc đó, tiếng quát lạnh lẽo của Tiểu Long vang lên, không để ý tới công kích của người có tu vi bát giai trung kỳ kia, thân thể tạo thành một đạo tàn ảnh, lập tức tránh thoát khỏi công kích.

Tiếp đó, thân ảnh Tiểu Long xuất hiện trước mặt người có tu vi bát giai trung kỳ. Một đạo trảo ấn mang theo hỏa diễm màu vàng lập tức vây khốn người có tu vi bát giai trung kỳ kia. Trực tiếp vây khốn hắn trong không gian vặn vẹo.

Bốn người này vốn chỉ định đối phó với Thiên Độc Yêu Long, nhưng không ngờ lại bị đẩy lui ba người, một người bị bắt, Thiên Độc Yêu Long cũng không bắt được.

- Những người này là ai?

- Không ngờ lại có người ngoài xông vào trong tộc.

Bên trong không trung cùng với sơn mạch có không ít tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc có tu vi thấp tụ tập lại, vô số thân ảnh rậm rạp ngẩng đầu nhìn chăm chú vào từng đạo thân ảnh trên không trung.

Lục Lâm Thiên đẩy lùi hai người, ánh mắt đảo qua không trung. Lúc này chung quanh tụ tập không ít linh thú long tộc, còn có yêu thú long tộc. Liếc nhìn qua dường như có không ít giao long, thế nhưng hắn cũng nhìn ra được, địa vị của Thanh Long là cao nhất.

Mắt nhìn biến hóa trên không trung, sắc mặt chúng cường giả Thanh Long nhất tộc biến ảo bất định. Mấy người này xông vào Thanh Long Hoàng tộc, đẩy lùi thế công của mấy cường giả trong tộc, mặt mũi của bọn họ đã bị mất hết.

- Huyền Hạo, ngươi muốn làm gì?

Đại hán tóc xanh nhìn về phía Huyền Hạo nói, dường như hắn coi Huyền Hạo là đầu lĩnh.

- Nhị trưởng lão, ta chỉ muốn gặp Bích Hàm mà thôi.

Trường bào trên người Huyền Hạo tung bay, mắt nhìn lão

giả tóc xanh rồi nói.

Chương 2337: Tộc trưởng Long Ngộ (1)

- Huyền Hạo, lá gan của ngươi cũng không nhỏ, ngươi có biết đây là nơi nào không?

Ánh mắt lão giả tóc xanh trầm xuống.

Huyền Hạo không chút né tránh nói:

- Biết rõ cho nên ta mới tới.

- Ngươi cho rằng mình có thể làm càn ở trong Thanh Long Hoàng tộc ta sao?

Sắc mặt lão giả tóc xanh có chút khó coi nói.

- Lão gia hỏa, đừng mang Thanh Long Hoàng tộc ra uy hiếp ta, ta hỏi ngươi, mẫu thân ta ở đâu?

Tiểu Long phẫn nộ nói, lực đạo trong lúc vô hình lại đè nặng lên trên người có tu vi bát giai trung kỳ kia. Không gian vặn vẹo kịch liệt, khuôn mặt người có tu vi bát giai trung kỳ kia lập tức đỏ lên.

- Thả người trong tay ngươi ra, nếu không ta sẽ không khách khí với ngươi.

Bên người lão giả tóc xanh, một lão giả có tu vi bát giai hậu kỳ lạnh lùng nói, hắn đã sớm tức giận từ trước.

- Uy hiếp ta sao?

Ánh mắt Tiểu Long trầm xuống, khóe miệng nở nụ cười lạnh, trực tiếp bóp tay, không gian vặn vẹo kia lập tức cuồng bạo, xoắn lên.

Ngao.

Người có tu vi bát giai trung kỳ này rốt cuộc không có cách nào chống lại, ánh mắt hoảng loạng, bị ép hóa thành bản thể Thanh

Long. Bản thể của hắn cực lớn, ước chừng hơn ngàn mét, toàn thân được lân phiến màu xanh bao phủ, quang mang rạng rỡ. Dưới bụng là ngũ trảo tràn ra uy áp, khí tức ngập trời tuôn ra đem theo một cỗ long uy.

- Biến thành long thì làm sao? Linh Hoàng khí Huyền cấp mà thôi.

Tiểu Long bĩu môi, thân thể nhảy ra, quanh thân có một cỗ Linh Hoàng khí lan tràn, tập trung vào trên người có tu vi bát giai trung kỳ kia. Lập tức người có tu vi bát giai trung kỳ này không thể nhúc nhích được một chút nào.

Người có tu vi bát giai trung kỳ này bản thể cuồn cuộn, long uy bàng bạc khuếch tán. Nhưng mà dưới cỗ khí tức của Tiểu Long người này không có cách nào nhúc nhích, linh hồn cùng với máu tươi bắt đầu sôi trào.

Thân thể Tiểu Long lập tức lăng không đạp xuống, hoàng bào trên người tung bay, hai chân trực tiếp đứng trên đầu rồng.

Dưới vô số ánh mắt kinh ngạc, Tiểu Long đứng lên trên đầu bản thể người có tu vi bát giai trung kỳ, kim quang quỷ dị quanh thân bắt đầu bao phủ, khí tức lan tràn ra chung quanh khiến cho lòng người rung động.

- Mau thả hộ pháp Long Dĩ ra.

Chúng cường giả biến sắc, chân đạp Thanh Long, đây chính là hành động tuyệt đối bất kính cùng và vũ nhục với Thanh Long Hoàng tộc. Vô số tiếng quát của của cường giả Thanh Long Hoàng tộc vang lên, khí tức bắt đầu tràn ra.

- Hóa ra hắn lại mạnh như vậy.

Thần Hi vẫn đứng bên người Huyền Hạo, lúc này ngẩng đầu nhìn qua Tiểu Long, trong đôi mắt xinh đẹp kia hiện lên sự sợ hãi cùng thán phục. Cho tới bây giờ nàng mới biết được thực lực của Tiểu Long còn mạnh hơn nàng nhiều.

- Ta không thả thì sao? Nếu như làm ta tức giận, ta sẽ rút gân, lột da hắn. Hủy đi long cốt của hắn, các ngươi làm gì được ta nào?

Chân Tiểu Long vẫn đạp Thanh Long, quanh thân tràn ngập hỏa diễm màu vàng, một cỗ khí chất hoàng giả lan tràn ra chung quanh.

- Phản rồi. Người đâu, bắt đầu nghiệt súc này cho ta.

Sắc mặt lão giả tóc xanh khẽ đổi, tiếng quát vang lên, lập tức có từng đạo thân ảnh trực tiếp nhảy ra. Một cỗ Long uy cường hãn lan tràn, từng đạo khí tức khủng bố bộc phát. Cả không gian giống như đột nhiên cứng lại.

- Hừ, ai dám đi lên?

Ánh mắt Tiểu Long lạnh lẽo nhìn về phía trước, lạnh nhạt nói:

- Chỉ bằng vào các ngươi mà muốn đối phó ta thì còn chưa đủ tư cách.

Ngao...

Âm thanh vừa dứt, Tiểu Long há mồm gầm lên một tiếng. Tiếng gầm xuyên thấu không gian, Linh Hoàng khí lan tràn, mang theo một cỗ uy áp cực lớn khuếch tán.

Linh Hoàng khí tràn ngập, Tiểu Long rít gào, âm thanh mênh mông cuồn cuộn truyền ra mang theo một cỗ khí tức mạnh mẽ khuếch tán khiến cho không gian rung động kịch liệt.

Ngao ngao.

Chỉ trong nháy mắt, bên dưới không trung, dưới uy áp của Linh Hoàng khí Thiên cấp, những yêu thú long tộc cấp thấp và Thanh Long lập tức bị uy áp phải hóa thành bản thể. Từng đầu Thanh Long thất giai cũng bị uy áp áp chế.

Đồng thời ánh mắt Huyền Hạo và Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn về không trung. Linh Hoàng khí Thiên cấp của Tiểu Long lan tràn, trên không trung lập tức có mấy đạo khí tức mịt mờ xuất hiện.

- Đây là?

- Linh Hoàng khí Thiên cấp, đây là Linh Hoàng khí Thiên cấp.

- Linh Hoàng khí Thiên cấp của Thanh Long nhất tộc ta.

Cơ hồ tất cả các cường giả Thanh Long nhất tộc biến sắc, bốn mắt nhìn nhau, lại dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Tiểu Long. Linh Hoàng khí Thiên cấp, đương nhiên bọn họ hiểu điều này đại biểu cho cái gì. Trong toàn tộc người có Linh Hoàng khí Thiên cấp cũng chỉ có một mình Đại công chúa mà thôi. Chỉ tiếc Đại công chúa hiện tại đang ở Bách Hoa cốc, đã thề không bước ra khỏi Bách Hoa cốc nửa bước.

Ngao.

Một cường giả tu vi bát giai lúc này cũng bị ép hóa thành bản thể phủ phục giữa không trung, từng tiếng rồng ngâm đan vào nhau quanh quẩn trên không trung giống như sấm sét.

Cả không gian, vô số tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc hiện ra bản thể, phủ phục run rẩy.

- Đáng chết.

Nhìn thấy phần đông cường giả trong tộc bị ép hóa thành bản thể, thân ảnh lão giả áo xanh lập tức lao thẳng về phía Tiểu Long.

- Nhị trưởng lão, lấy lớn hiếp nhỏ là không tốt.

Huyền Hạo bước ra một bước, thân ảnh lập tức xuất hiện trước người Nhị trưởng lão, trường bào màu tím tung bay, tràn ngập một cỗ khí thế bá đạo.

- Huyền Hạo, đây chính là Thanh Long Hoàng tộc.

Sắc mặt Nhị trưởng lão trầm xuống, khí tức tràn ra. Không gian sau lưng phong vân biến sắc, Nhưng mà sau khi cảm nhận được khí tức của Huyền Hạo khiến cho trong lòng hắn có chút run sợ.

- Ta chỉ tới tìm người mà thôi, hôm nay bất kể như thế nào ta cũng phải gặp được nàng mới thôi. Nếu không cho ta gặp, ta đành phải đắc tội vậy.

Huyền Hạo nói, âm thanh quanh quẩn, khí thế kinh người.

- Hừ, khẩu khí thật lớn, ngươi coi đây là nơi nào?

Một đạo âm thanh trầm thấp nhàn nhạt từ xa truyền đến. Ba đạo lưu quang xẹt qua, khi âm thanh vừa dứt lập tức có hai đạo thân ảnh đáp xuống. Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhìn vào ba người này.

Trong ba người này thì có một lão giả, hai thanh niên. Hai người thanh niên này thoạt nhìn chừng hai mươi năm, hai mươi sáu tuổi, khí chất bất phàm. Trên người đều mang theo một cỗ ngạo khí, khí tức tràn ra, đều đạt tới bát giai trung kỳ đỉnh phong, quả thực cũng có tiền vốn để kiêu ngạo.

Mà lão giả kia lại khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi dò xét thêm vài lần, lão giả kia lăng không đứng thẳng, ánh mắt cực kỳ bức người, tuổi chừng bảy chục, trên người mặc một bộ trường bào màu xanh nhạt, khuôn mặt không giận mà uy. Điều khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc chính là không ngờ trên người lão giả này không có bất kỳ một chú khí tức chấn động nào, càng chứng minh thực lực của người này tuyệt đối không kém.

Ba người đáp xuống, lão giả kia nhìn không trung, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Long, sắc mặt không biến

Chương 2338: Tộc trưởng Long Ngộ (2)

Âm thanh vừa dứt, trường bào trên người lão giả vung lên, một cỗ chấn động vô hình trong không gian dùng xu thế như sấm sét bắn về phía Tiểu Long.

- Tộc trưởng Long Ngộ lưu tình.

Thân ảnh Huyền Hạo lập tức bắn về phía trước ngăn cản, trước người có một cỗ chấn động vô hình lướt tới, trực tiếp đem gợn sóng trong không gian ngăn cản lại trước mặt.

- Ồ?

Mắt nhìn Huyền Hạo, sắc mặt lão giả này có chút hồ nghi, lại trầm xuống nói:

- Còn dám làm càn trước mặt ta sao?

Lão giả nhẹ nhàng quát, cánh tay khẽ vung lên, cũng không thấy có động tác gì mà gợn sóng vô hình trong không gian lập tức tăng lên, sau đó va chạm với gợn sóng trong không gian trước mặt Huyền Hạo.

Phanh.

Hai cỗ chấn động trong không gian va chạm vào với nhau, kình phong đáng sợ lập tức bộc phát. Trong không trung, gợn sóng bị chấn nát, mang theo chấn động cực lớn khuếch tán.

Phốc.

Thân thể Huyền Hạo lập tức bị đẩy lui, miệng phun ra máu tươi.

- Huyền Hạo, không ngờ ngươi lại tự bạo yêu đan....

Giờ phút này, lão giả kia cũng biến sắc nói.

- Phụ thân.

Tiểu Long nhìn thấy phụ thân bị thương, sốt ruột hét lớn một tiếng. Trong nháy mắt linh nguyên tuôn ra, bàn chân đạp mạnh, đầu Thanh Long khổng lồ dưới chân Tiểu Long bị đạp rơi xuống đất khiến cho mặt đất run rẩy giống như sơn bằng địa liệt.

Ngay lúc đó một cỗ hỏa diễm màu vàng từ trong tay Tiểu Long tràn ra, không gian lập tức bị nhuộm vàng, một đạo trảo ấn đột ngột được đánh ra.

Tiếp đó, Tiểu Long trực tiếp đánh về phía lão giả kia. Trảo ấn màu vàng bao phủ thân ảnh lão giả.

- Tiểu nghiệt súc.

Lão giả nhíu mày, cánh tay vung lên, một đạo chấn động vô hình bắt đầu lan tràn.

- Lão già kia, ta đã nhịn ngươi từ lâu rồi. Nếu như hôm nay ngươi dám động tới ngoại tôn của ta, đừng trách ta trở mặt với ngươi.

- Tiểu Long, mau dừng tay, không thể vô lễ.

Lúc này trên không trung có một âm thanh vang lên, hai đạo thân ảnh đột nhiên phá không lao ra.

Một đạo thân ảnh già nua xuất hiện, gợn sóng vô hình nhanh chóng va chạm vào phía trên gợn sóng không gian của lão giả kia. Hai cỗ gợn sóng trong không gian va chạm thế nhưng lại không có âm thanh nào vang lên. Chỉ có thể thấy không gian chung quanh run rẩy kịch liệt, hai cỗ năng lượng lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Cùng lúc, trảo ấn màu vàng của Tiểu Long bị một bức bình chướng bằng năng lượng ngăn cản ở phía trước. Hỏa diễm màu vàng trên trảo ấn của Tiểu Long chỉ xé rách bích chướng, tạo ra năm vết rách nhỏ, không có cách nào hoàn toàn xé rách được nó.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng đi tới bên người Huyền Hạo, khi hắn muốn nâng Huyền Hạo lên, Huyền Hạo lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta không sao.

cùng lúc đó, ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng nhìn về phía hai đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện. Người vừa tới chính là một lão phụ nhân ước chừng sáu chục tuổi, trên người mặc bộ bộ y phục màu tím, bộ dáng hiền lành, hòa ái, mái tóc bạc trắng, nhìn qua có chút già nua. Trên trán còn có nếp nhăn, thế nhưng ánh mắt lại thâm thúy giống như ngôi sao. Quanh thân có linh nguyên tràn ra mang theo năng lượng thiên địa. Khí thế lúc này vô mạnh mẽ, ngay cả Nhị trưởng lão kia cũng khó có thể so sánh được với người này.

Mà khi Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử đang ngăn cản Tiểu Long, ánh mắt không khỏi biến đổi, nữ tử này chính là Long Yên mà hắn từng hai lần gặp mặt. Trên người mặc y phục trắng như tuyết, tuyệt mỹ không kém gì Lục Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn và Bạch Linh. Dung nhan tuyệt mỹ cùng với khí chất cao quý, khuynh quốc khuynh thành.

- Tiểu Long, mau dừng tay.

Trong mắt Long Yên hiện lên sự kinh ngạc và ngạc nhiên. Dường như nàng không ngờ Tiểu Long lại đến Thanh Long Hoàng tộc.

Sưu.

Nhìn thấy nữ tử tuyệt mỹ đã từng gặp mặt một lần, đồng thời cũng cảm giác được nữ tử này dường như không có ác ý với mình, trong lúc vô hình Tiểu Long cảm thấy vô cùng thân thiết với nữ tử này cho nên Tiểu Long lập tức thu lại trảo ấn.

- Bái kiến tộc trưởng, bái kiến Đại trưởng lão, Nhị công chúa.

Mấy đạo thân ảnh này xuât hiện, Linh Hoàng khí Thiên cấp của Tiểu Long được thu lại, những cường giả Thanh Long Hoàng tộc bị ép hóa thành bản thể lần nữa khôi phục hình dáng nhân loại. Nhưng mà ánh mắt nhìn về phía Tiểu Long lúc này tràn ngập sự kiêng ky.

- Làm sao ngươi lại tới đây?

Lão giả nhìn thấy lão phụ nhân này, ánh mắt lập tức biến đổi.

- Ngươi lúc nào cũng muốn ra tay với ngoại tôn của ta. Nếu như ta không tới, có phải ngươi sẽ giết nó đúng không? Ta thấy lão gia hỏa nhà ngươi lòng dạ độc ác, không những ép nữ nhi vào Bách Hoa cốc. Ngay cả thân ngoại tôn của mình cũng muốn động thủ. Ngươi có còn chút lương tâm nào không?

Lão phụ nhân trực tiếp nhìn lão giả kia, cả giận nói.

Vô số trưởng lão chung quanh thấy vậy cũng chỉ có thể cúi đầu không nói. Trên đại lục này, người có thể nói với tộc trưởng như vậy sợ rằng cũng chỉ có vị Đại trưởng lão này.

- Ngươi không thấy tiểu súc sinh này xuất thủ với ta trước sao? Ngươi còn bênh nó?

Lão giả kia dùng ánh mắt bất đắc dĩ nhìn lão phụ nhân rồi nói.

- Dù sao ta thấy ngươi đang ra tay với nó. Nó ra tay với ngươi, chẳng lẽ nó có thể giết được ngươi hay sao?

Lão phụ nhân không buông tha người lớn tiếng nói, chỉ thiếu mức chỉ thẳng tay vào mặt lão giả kia mà mắng. Lão phụ nhân này hừ lạnh, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Long đang đứng trước người Long Yên. Khuôn mặt lập tức trở nên hiền hòa, thân thể run rẩy, bước chân sải bước trên không trung, lập tức đi tới bên cạnh Long Yên.

- Tiểu Long, có biết ta là ai không?

Lão phụ nhân nhìn Tiểu Long, nhìn Tiểu Long, đánh giá. Lại quay đầu nói với Long Yên:

- Con xem tiểu gia hỏa này mà xem, giống mẫu thân nó như đúc.

Tiểu Long nhìn lão phụ nhân này, từ lời nói vừa rồi kỳ thật trong lòng hắn cũng đã đoán ra được thân phận của lão phụ nhân này.

- Tiểu Long, đây là bà ngoại của con, mau gọi bà ngoại đi.

Long Yên nhìn Tiểu Long, khẽ mỉm cười nói.

Mắt nhìn lão phụ nhân này, ánh mắt Tiểu Long run lên, thế nhưng lại không có lên tiếng. Trong lòng của hắn, bất luận là Thanh Long Hoàng tộc hay là Huyền Vũ Hoàng tộc nó đều không có cảm tình gì.

Không gian hơi sáng lên, Huyền Hạo đi tới bên cạnh Tiểu Long, mắt nhìn lão phu nhân rồi hành lễ:

- Huyền Hạo bái kiến Đại trưởng lão.

- Bước vào cảnh giới Chuẩn Đế, tự bạo yêu đan, ngươi là người thứ nhất dám làm như vậy. Ài...

Lão phu nhân ngẩng đầu liếc nhìn Huyền Hạo, ánh mắt tiếp tục nhìn về phía Tiểu Long.

- Tiểu Long, mau gọi bà ngoại đi. Đây là mẫu thân của mẫu thân con, cũng là bà ngoại của con. Còn kia là Long Yên a di của con.

Huyền Hạo cúi đầu nói với Tiểu Long.

- Bà ngoại, Long Yên a di.

Tiểu Long do dự một chút rồi mở miệng nói.

- Đứa bé ngoan, để cho bà ngoại nhìn xem nào. Những năm này để để con chịu ủy khuất rồi.

Ánh mắt lão phu nhân tràn ngập sự kích động, thân ảnh lóe lên, lập tức hiện lên bên cạnh Tiểu Long. Ánh mắt hiền lành nhìn chăm chú vào Tiểu Long, trong mắt có sự kinh hỉ cùng đau lòng. Trong ánh mắt thâm thúy xuất hiện nước mắt, khẽ nói:

- Năm đó bà ngoại của con đang bế quan cho nên rất nhiều chuyện bà ngoại con cũng không biết. Con có trách bà ngoại hay không?

Chương 2339: Trận chiến quyết định

Tiểu Long lắc đầu, đối mặt với ánh mắt hiền từ như vậy, trong lòng nó không khỏi cảm thấy ấm áp, ít nhất bà ngoại vẫn còn quan tâm tới nó.

- Hóa ra tên này là người của Thanh Long Hoàng tộc a.

Ánh mắt Thần Hi biến ảo không ngừng, từ nãy tới giờ nàng chỉ đứng ở bên cạnh xem náo nhiệt, mà cũng không có ai chú ý tới nàng.

- Bà ngoại, con muốn gặp mẫu thân, mẫu thân con đang ở đâu?

Tiểu Long ngẩng đầu hỏi.

- Được, bà ngoại mang con đi gặp mẫu thân.

Lão phu nhân nói nhỏ, bàn tay vuốt ve mái tóc vàng của Tiểu Long. Năm đó nếu không phải nàng đang bế quan thì mọi chuyện cũng sẽ không như ngày hôm nay.

- Ngươi can thiệp đủ chưa? Thân là Đại trưởng lão hộ tộc cũng biết rõ tộc quy, không thể để cho tiểu nghiệt súc này ở lại trong tộc.

Long Ngộ kia nhìn lão phu nhân rồi nói.

- Tộc quy thì thế nào? Tộc quy cũng do chúng ta định ra.

Lão phu nhân trừng mắt nhìn Long Ngộ, ngày hôm nay nàng nhất định phải bảo hộ ngoại tôn của mình.

- Đại trưởng lão, tộc quy là do tiền bối định ra, không thể sửa đổi.

Cơ mặt nhị trưởng lão có mái tóc dài màu xanh co rúm lại, nói với lão phu nhân.

- Nhị trưởng lão, tộc quy nói thế nào vậy?

Lão phu nhân nhìn nhị trưởng lão, một cỗ uy thế vô hình tràn ra, không giận mà uy.

Trong lòng Nhị trưởng lão khẽ run lên, nói:

- Đại trưởng lão, điều thứ mười tám trong tộc quy có nói, đệ tử dòng chính trong tộc ta không thể kết hợp cùng với tộc nhân chi thứ. Nếu như kết hợp sẽ bị trọng phạt. Kết hợp với người ngoại tộc thì trực tiếp bị tru sát.

- Nhị trưởng lão, tại sao lại có quy định như vậy?

Lão phu nhân không nhanh không chậm, lạnh nhạt hỏi Nhị trưởng lão.

Nhị trưởng lão ngẩng đầu trả lời:

- Vì huyết mạch chính thống của Thanh Long Hoàng tộc chúng ta. Đây là căn bản của Thanh Long Hoàng tộc, không thể dao động.

- Nói láo.

Lão phu nhân trầm giọng, nhìn chung quanh nói:

- Huyết mạch trong tộc đương nhiên quan trọng, thế nhưng các ngươi, dòng chính Thanh Long Hoàng tộc lại có ai có Linh Hoàng khí Thiên cấp? Tiểu Long tuy rằng không chính thống, thế nhưng lại có Linh Hoàng khí Thiên cấp. Tự bản thân các ngươi nên suy nghĩ kỹ, tộc quy do tiền bối lưu lại đương nhiên cần tuân thủ. Thế nhưng cũng cần có lúc bỏ qua. Hôm nay Tiểu Long đã ở chỗ này, ta cũng nên nói một câu. Tộc quy này cũng nên cải biến một chút. Ta tin rằng tổ tiên cũng sẽ đồng ý. Hôm nay ai muốn động vào ngoại tôn của ta, vậy thì cứ đứng ra. Qua cửa của ta rồi nói sau.

Lão phu nhân nói xong, đám người bên ngoài lập tức yên tĩnh, không ít trưởng lão cúi đầu nghị luận.

- Đại trưởng lão nói đúng, có một ít tộc quy phải sửa chữa một chút. Ta tin rằng tổ tiên cũng sẽ không quở trách.

Một lão giả áo lam tuổi chừng sáu mươi tiến lên một bước, khí tức quanh thân như có như không, đủ chứng minh tu vi người này tuyệt đối cường hãn vô cùng.

- Ta cũng không có ý kiến. Tiểu Long chính là huyết mạch của Đại công chúa, hôm nay trở về ta cũng cảm thấy nó có thể nhận tổ quy tông. Về sau chính là đệ tử của Thanh Long Hoàng tộc ta.

Một lão giả áo trắng cũng tiến lên phụ họa.

- Nhận tổ quy tông? Như vậy sao được? Trên người hắn còn có huyết mạch của Huyền Vũ nhất tộc.

- Vì cái gì mà không được? Linh Hoàng khí Thiên cấp, không phải người của Thanh Long Hoàng tộc ta chẳng lẽ lại là người của Huyền Vũ nhất tộc sao?

Lập tức không ít trưởng lão chia thành hai phái cãi vã, người ủng hộ Đại trưởng lão chiếm đa số. Cũng có không ít người không nói gì, mà người phản đối cũng kịch liệt.

- Lời của Đại trưởng lão tuy rằng đúng, thế nhưng có Linh Hoàng khí Thiên cấp không có nghĩa là có thực lực tuyệt đối.

Nhị trưởng lão nhìn chúng trưởng lão sau lưng, lập tức nói với Đại trưởng lão.

- Nhị trưởng lão, vậy ý của ngươi là sao?

Lão phụ nhân kia nói.

- Đại trưởng lão, nếu như Tiểu Long này có thể đánh bại Long Ngao, Long Linh. Bất luận một người nào trong hai người bọn họ ta sẽ không nói thêm gì nữa.

Nhị trưởng lão có mái tóc xanh do dự một chút rồi nói với lão phu nhân kia.

- Hừ, Tiểu Long mới bao nhiêu tuổi? Không phải ngươi định làm khó nó đấy chứ?

- Mẫu thân, hỏi ý tứ Tiểu Long trước đã.

Ánh mắt Long Yên lóe lên, nói với lão phu nhân. Thực lực của Tiểu Long nàng biết rõ hơn một chút.

- Tiểu Long, ý tứ của con ra sao? Long Ngao cùng Long Linh đều là đệ tử mạnh nhất trong tộc, gần đây lại được ngoại công tâm ngoan thủ lạt của con chỉ đạo, thực lực không tệ, con có nắm chắc hay không?

Lão phụ nhân do dự một chút rồi nhìn hai thanh niên bất phàm bên cạnh Long Ngộ rồi hỏi Tiểu Long. Trong lời nói cũng có ý tứ nhắc nhở Tiểu Long về tu vi, thực lực của hai người Long Ngao kia.

- Bà ngoại, có phải chỉ cần con chiến thắng thì sẽ được gặp mẫu thân con hay không?

Tiểu Long nhìn lão phụ nhân rồi hỏi.

- Đương nhiên là có thể, nếu như con chiến thắng, bất luận một kẻ nào trong đám người kia còn dám mang tộc quy ra nói với ta, ta sẽ không để yên cho kẻ đó.

Lão phu nhân nói, ánh mắt nhìn về phía Nhị trưởng lão cùng với hơn chục trưởng lão, hộ pháp vừa rồi phản đối.

- Không thành vấn đề, con đồng ý.

Tiểu Long nhìn hai thanh niên kia, ánh mắt biến ảo rồi gật đầu nói.

Nghe thấy Tiểu Long nói vậy, trong mắt hai thanh niên bất phàm bên cạnh Long Ngộ hiện lên tinh quang, mang theo một tia ngạo khí nhìn về phía Tiểu Long, cũng không đặt Tiểu Long vào trong mắt.

Thế nhưng hai người này cũng biết Tiểu Long có chút bất phàm, có Linh Hoàng khí Thiên cấp của bổn tộc, vừa rồi ngay cả hộ pháp

Long Dĩ cũng không phải là đối thủ của tiểu tử này. Nhưng mà hộ pháp Long Dĩ cũng Nhưng mà bát giai trung kỳ mà thôi, nếu như bọn họ ra tay cũng có thể đơn giản chà đạp hộ pháp Long Dĩ. Hai người cũng không tin Thanh Long chính thống như mình không thể đánh lại đầu tạp long này..

- Long Ngao, Long Linh, các ngươi chuẩn bị một chút đi. Sau đó đi lên đọ sức cùng tiểu nghiệt súc kia một chút.

Tộc trưởng Long Ngộ nói, ánh mắt lúc này cũng không có bao nhiêu chấn động.

- Tiểu Long, trong hai người Long Ngạo, con tự mình chọn lấy một người đi.

Long Yên nói với Tiểu Long.

- Là hai người này sao?

Tiểu Long nhìn về phía Long Ngao và Long Linh, lại sải bước tiến lên, lăng không đứng thẳng, ánh mắt quét qua hai người.

- Tâm Đồng, hai gia hỏa kia dường như rất lợi hại. Tiểu Long có thể chiến thắng được bọn họ hay không.

Chẳng biết từ khi nào Thần Hi đã tới bên cạnh Lục Tâm Đồng, đôi mắt đen nhánh nhìn về phía Tiểu Long, không biết tại sao trong lòng nàng cực kỳ lo lắng.

- Yên tâm đi, mặt hàng như vậy, cho dù là mười người cũng không nhất định là đối thủ của Tiểu Long.

Lục Tâm Đồng chu cái miệng hồng, thực lực của Tiểu Long đương nhiên nàng biết rõ, thời điểm đối phó với trưởng lão bát giai hậu kỳ trong Huyền Vũ Hoàng tộc có thể chà đạp giống như dạo chơi. Long Ngao cùng Long Linh, phía trước Nhưng mà bát giai trung kỳ đỉnh cho nên Lục Tâm Đồng không đặt vào trong lòng.

- Tên Tiểu Long này lợi hại như vậy sao?

Thần Hi nheo mắt, không khỏi chăm chú nhìn về phía Tiểu Long.

Chương 2340: Đối chiến nhị long 1

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, thực lực của Tiểu Long có thể đối phó được với trưởng lão bát giai hậu kỳ trong Huyền Vũ Hoàng tộc là bởi vì tiếp nhận truyền thừa trong Huyền Vũ điện. Yêu Hoàng khí tấn chức lên cho nên mới có thể áp chế Huyền Vũ Hoàng tộc. Ảnh hưởng đối với người khác đương nhiên không có lớn như Huyền Vũ Hoàng tộc.

Thế nhưng dùng thực lực bản thể của Tiểu Long mà nói, Lục Lâm Thiên cũng tự biết Tiểu Long có thể chà đạp được bất luận một người nào trong hai người Long Linh cùng Long Ngao.

Âm thầm cười, Lục Lâm Thiên phỏng đoán sợ rằng do hiện tại Tiểu Long thu liễm khí tức, từ sau khi Tiểu Long tiếp nhận truyền thừa trong Huyền Vũ điện, một khi Tiểu Long thu liễm khí tức cho dù là hắn cũng khó có thể phán đoán ra. Vừa rồi tuy rằng Tiểu Long có động thủ, thế nhưng nó cũng không lộ ra tu vi chân thật. Cho nên Nhị trưởng lão kia mới có đề nghị để Tiểu Long đối chiến với hai người Long Ngao và Long Linh. Sợ rằng khi biết được rõ thực lực của Tiểu Long, hắn sẽ phải rung động.

- Tiểu Long này chiến một trận với thế tử Long Ngao và thế tử Long Linh, không biết có thể chống lại được hay không.

- Thế tử Long Ngao cùng với thế tử Long Linh, chính là người mạnh nhất trong thế hệ trẻ tuổi của bổn tộc. Gần đây lại được tộc trưởng chỉ đạo, nghe nói sắp tới hai vị thế tử sẽ đi tham gia đại hội Tứ hoàng tộc.

- Ta thấy không có khả năng. Thực lực của thế tử Long Ngao và thế tử Long Linh, cho dù là một ít lão nhân cũng khó có thể làm gì được hai người.

Chung quanh lúc này có vô số tiếng nghị luận, Tiểu Long này giao thủ với Long Ngao cùng với Long Linh không thể nghi ngờ chính là chuyện khiến cho mọi người cực kỳ chờ mong.

- Ngươi chọn xong chưa vậy?

Hai người Long Ngạo, Long Linh thấy Tiểu Long một mực nhìn hai người mình, lại chậm chạp không có quyết định, thân thể chậm rãi tiến lên.

Dường như thấy Tiểu Long do dự, Nhị trưởng lão tiến lên nhìn lão phụ nhân rồi nói:

- Đại trưởng lão, ta cũng đã nói trước. Nếu như Tiểu Long có thể chiến thắng được bất luận ai trong hai người Long Ngao và Long Linh thì ta sẽ không nói gì nữa. Thế nhưng nếu thất bại, chúng ta đã thương lượng qua nể mặt Đại công chúa và Linh Hoàng khí Thiên cấp, có thể giữ lại mạng cho hắn. Thế nhưng phải phế đi tu vi, trục xuất ra khỏi Thanh Long Hoàng tộc. Về sau không có một chút quan hệ nào với Thanh Long Hoàng tộc.

- Nhị trưởng lão, ngươi có ý gì?

Long Yên nhìn Nhị trưởng lão. Nhị trưởng lão này rõ ràng có ý muốn gây khó dễ, nàng nhíu mày, trong mắt hiện lên sự giận dữ.

- Long Yên a di, không cần nhiều lời với hắn.

Tiểu Long quay đầu nói với Long Yên, lại nhìn Nhị trưởng lão, khóe miệng mang theo hàn ý nhạt nhạt nói:

- Nếu như ta thua thì ta sẽ trực tiếp tự bạo. Ngươi thỏa mãn chưa?

- Tiểu Long.

Long Yên biến sắc, thật không ngờ Tiểu Long lại nói như vậy. Long Ngao cùng với Long Linh này đều không phải dễ trêu, thực lực trong đám người trẻ tuổi chính là hai người mạnh nhất.

Tiểu Long ngắt lời Long Yên, mỉm cười với Long Yên rồi nhìn về phía Long Ngộ. Ánh mắt biến đổi, khóe miệng mang theo hàn ý nói:

- Lão đầu tử, muốn hai người này động thủ với ta sao? Liệu có kém quá hay không? Hai tên này quá yếu.

Hít.

Nghe thấy Tiểu Long nói vậy, đám người đứng ngoài hít vào một ngụm khí lạnh, cả kinh. Tiểu Long này kiêu ngạo tới mức không để Long Ngao và Long Linh vào trong mắt còn chưa đủ, lại còn gọi thẳng tộc trưởng là lão đầu tử. Tộc trưởng không Nhưng mà một trong những người mạnh nhất trên đại lục này, nói thế nào cũng là ngoại công của Tiểu Long này a.

- Tiểu tử này.

Lão phu nhân cùng Long Yên nhìn nhau, sắc mặt hơi đổi. Đặc biệt là Long Yên, ngay cả nàng cũng không dám vô lễ trước mặt phụ thân, lá gan của Tiểu Long cũng quá lớn một chút.

Huyền Hạo sững sờ, khóe miệng nở nụ cười khổ, Lục Lâm Thiên cũng đành chịu. Tiểu Long này cũng quá kiêu ngạo, tốt xấu gì Long Ngộ này cũng là ngoại công của hắn a.

Đám người đứng xem bên ngoài yên lặng. Long Ngộ trừng mắt, cơ hồ là trợn mắt nhìn Tiểu Long, thế nhưng Tiểu Long cũng không nhượng bộ, nhìn thẳng vào mắt hắn. Đối với vị ngoại công này Tiểu Long không chút nể tình nào.

Hai người Long Ngạo, Long Linh nghe thấy lời nói của Tiểu Long không biết có tư vị gì, bọn họ thật không ngờ Tiểu Long lại không đặt bọn họ vào trong mắt.

- Tiểu nghiệt súc này đủ càn rỡ. Tốt nhất ngươi hãy đánh bại Long Ngao cùng với Long Linh rồi nói sau.

Tộc trưởng Long Ngộ trừng mắt nìn Tiểu Long, sau đó cũng không nói gì nữa.

- Tiểu tử, ngươi quá kiêu ngạo.

Thanh niên mặc hoa phục bên trái nói, khí độ bất phàm. Thế nhưng lúc này hắn đã bị Tiểu Long chọc giận.

- Đã như vậy thì hai người các ngươi cùng lên đi. Một mình ta đối phó với hai người các ngươi thì đã quá để mắt cho các ngươi rồi.

Tiểu Long thản nhiên nói, so ngạo khí, Tiểu Long còn kiêu ngạo hơn.

- Tiểu gia hỏa này.

Nghe thấy Tiểu Long nói vậy, ánh mắt lão phu nhân không khỏi lần nữa biến hóa, tiểu gia hỏa này quả thực vừa cuồng lại vừa kiêu ngạo.

Mọi người chung quanh nghe vậy sắc mặt lần nữa biến hóa.

- Long Ngao, Long Linh, các ngươi cùng tiến lên đi, không cần lưu thủ, để cho tiểu nghiệt súc này biết trời cao đất rộng ra sao.

Long Ngộ liếc mắt nhìn Tiểu Long, nhẹ giọng nói với Long Ngao, Long Linh.

- Vâng, tộc trưởng.

Hai người Long Ngao, Long Linh dường như đã nhịn từ lâu. Hai người chưa từng bị người khác xem thường như vậy, linh nguyên quanh thân tràn ra, thân ảnh lập tức nhảy về phía trước. Ánh mắt nhìn thẳng về phía Tiểu Long, thanh niên mặc hoa phục bên trái dường như là Long Ngao quát lên với Tiểu Long:

- Tiểu tử, đừng ba hoa, vốn ta còn định nhẹ tay với ngươi, thế nhưng hiện tại ta sẽ để cho ngươi biết sự lợi hại của ta.

Âm thanh vừa dứt, hai người nhìn nhau, linh nguyên từ trong cơ thể đột nhiên tuôn ra. Khí tức tràn ngập mang theo một cỗ Linh Hoàng khí. Bàn chân đạp mạnh hư không, năng lượng trong thiên địa bỗng nhiên hội tụ, cả không gian tràn ngập áp lực.

Sưu... Sưu...

Thân thể hai người lập tức giống như mũi tên rời cung, mang theo hai đạo tàn ảnh song song xẹt qua không gian.

- Để ta nhìn xem ngươi có bao nhiêu thực lực.

Một tiếng quát nhẹ từ trong miệng Long Ngao vang lên, hai người lập tức xuất hiện trước mặt Tiểu Long. Năm ngón tay Long Ngao uốn lượn, một đạo chưởng ấn khiến cho không gina vặn vẹo phá không đánh ra mang theo kình phong cường hãn cùng với tiếng xé gió, giống như thiểm điện bắn về phía Tiểu Long.

- Hừ.

Long Linh cũng khẽ quát một tiếng, năng lượng phô thiên cái địa quanh thân bắn ra mãnh liệt. Kình phong cường hãn trực tiếp xé rách không khí, một đạo quyền ấn được ngưng tụ. Dưới quyền ấn, không gian sụp đổ, kéo thẳng về phía Tiểu Long.

Lúc này hai người đều không nương tay, đối phương vũ nhục bọn họ như vậy, bọn họ cũng chỉ có thể đánh bại đối phương mới có thể rửa sạch sự vũ nhục của đối phương với bọn họ.

Cơ hồ tất cả ánh mắt đều tập trung vào ba đạo thân ảnh trên không trung, chúng cường giả đương nhiên cũng biết Long Ngao và Long Linh sẽ không nương tay. Tiểu Long này có thể chống

lại được hai người không quả thực khó có thể nói được. Cũng không có mấy ai tin tưởng Tiểu Long sẽ có thực lực như thế.

Chương 2341: Đối chiến nhị long 2

Bởi vì chúng cường giả cũng biết từ khi Tiểu Long sinh ra cho tới bây giờ còn chưa được bao lâu, tổng cộng chưa được hai mươi năm. Có được thực lực như vừa rồi đã là kỳ tích, chẳng lẽ còn có kỳ tích lớn hơn hay sao.

Hai đạo công kích đánh tới, Tiểu Long lạnh nhạt cười, tâm thần tràn ra. Cả không trung đều nằm trong sự dò xét của hắn.

Khi một chưởng một quyền mang theo kình khí ngập trời đánh tới, nụ cười trên môi Tiểu Long càng đậm, thân ảnh như quỷ mị lóe lên, trực tiếp biến mất trước hai đạo công kích.

- Thật nhanh.

Nhìn thấy cảnh này, chúng cường giả sợ hãi than.

Phanh Phanh.

Cùng một lúc, công kích của hai người Long Ngao, Long Linh trực tiếp biến mất trên không trung. Không gian rung động không thôi.

- Không tốt.

Công kích thất bại, Long Ngao, Long Linh lập tức cảm thấy không ổn. Hai người bọn họ không ngờ tốc độ của Tiểu Long này lại nhanh như vậy.

- Chỉ có tốc độ như vậy sao? Quá chậm, nếu như so với Huyền Kình và Huyền Doanh của Huyền Vũ Hoàng tộc thì các ngươi chính là phế vật.

Mà trong lúc hai người đang kinh ngạc, âm thanh của Tiểu Long đã truyền vào trong tai bọn họ. Âm thanh tràn ngập sự bá đạo và cuồng vọng, lập tức vang vọng trên không trung.

Ngay lúc đó thân ảnh Tiểu Long lăng không, vô thanh vô tức xuất hiện sau lưng hai người.

Tiểu Long xuất hiện, hai đạo quyền ấn xuất hiện, hỏa diễm màu vàng tràn ngập trên nắm tay.

Dưới ánh mắt của vô số người, hai đạo quyền ấn tràn ngập hỏa diễm màu vàng của Tiểu Long mang theo khe nứt đen kịt trong không gian trực tiếp đập vào lưng hai người Long Ngao và Long Linh.

Hai đạo quyền ấn ầm ầm đánh xuống, trực tiếp đánh vào lưng hai người, quang tráo bằng linh lực của hai người trong nháy mắt bị hỏa diễm màu vàng ăn mòn, lập tức bị nghiền nát.

Phanh Phanh.

Hai âm thanh trầm thấp vang lên, ầm ầm vang vọng trên không trung.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ như vậy, không có một chút chống cự nào, Long Ngao và Long Linh cùng lúc bị rơi xuống đất, miệng liền phun ra máu tươi.

Phanh Phanh.

Thân thể hai người Long Ngao và Long Linh đập xuống mặt đất. Mặt đất rung chuyển, từng vết nứt lan tràn ra chung quanh, đất đá bắn ra bốn phía.

Hít.

Trong nháy mắt, âm thanh xì xào từ trong cổ họng mọi người truyền ra, cả đám nuốt một ngụm nước bọt. Ai cũng thật không ngờ kết quả lại như vậy, hai người mạnh nhất trong thế hệ trẻ tuổi của Thanh Long Hoàng tộc không ngờ dưới một chiêu lại bị đánh rơi xuống đất, quả thực chính là bị chà đạp.

Tất cả mọi người thậm chí còn chưa thể lấy lại tinh thần, đều nghẹn họng nhìn trân trối. Đây quả thực chính là điều không thể tưởng tượng nổi. Mà lúc này ngay cả bà ngoại của Tiểu Long, người được gọi là Đại trưởng lão kia cũng kinh ngạc không thôi. Thực lực của Tiểu Long quả thực khiến cho nàng giật mình. Long Yên lúc này cũng kinh ngạc nhìn về phía Tiểu Long.

- Sao lại mạnh như vậy?

Sắc mặt Nhị trưởng lão rung động, thẫn thờ.

- Tốt. Thanh Long Hoàng tộc cũng chỉ có vậy mà thôi.

Thần Hi nhịn không được mà lớn tiếng quát. Lúc này cũng chỉ có nàng lên tiếng cho nên âm thanh quanh quẩn trên không trung. Đám người Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng nghe vậy thì không có gì. Thế nhưng âm thanh này rơi vào trong tai đám người Thanh Long Hoàng tộc thì vô cùng chói tai.

Trong nháy mắt có vô số ánh mắt mang theo sự giận dữ nhìn chằm chằm về phía Thần Hi. Thần Hi lè lưỡi, chậm rãi trốn ra sau lưng Lục Tâm Đồng.

Ngao...

Giữa không trung, hai tiếng rồng ngâm rít gào. Trong cái khe rạn nứt dưới mặt đất, hai đạo thân ảnh chật vật bắn lên không trung, đồng thời lập tức hóa thành bản thể.

Ngao Ngao.

Bản thể cực lớn của hai người ước chừng hơn ngàn mét, toàn thân được lân phiến màu xanh che phủ. Trên lân phiến tràn ngập quang mang, dưới bụng là ngũ trảo lan tràn ra uy áp. Một cỗ long uy mạnh mẽ cùng với khí tức ngập trời tuôn ra.

Hai người hóa thành bản thể, lập tức vây khốn Tiểu Long vào bên trong. Hai người không ngờ dưới một chiêu mình lại bị trọng thương. Lúc này trong đôi mắt to lớn của hai người hiện lên sự dữ tợn. Thân thể khổng lồ cuồn cuộn, gợn sóng trong không trung trực tiếp bị chấn nát, khí thế ngập trời bao phủ trên người Tiểu Long.

Lúc này Tiểu Long dưới sự vây khốn của hai đầu Thanh Long hoàn toàn giống như một con kiến bị hai con voi vây quanh, vô cùng nhỏ bé.

- Hừ, phô trương thanh thế, vẫn không chịu nổi một kích.

Hai đầu cự long vây khốn, Tiểu Long chỉ lạnh nhạt nhìn chung quanh, cũng không đặt vào trong mắt.

Ngao.

Bản thể Long Ngao rít lên một tiếng cực lớn, thân thể giống như quấy nát hư không, long trảo cực lớn cuồn cuộn, trảo ấn xé rách không gian bắn ra, trực tiếp đánh về phía Tiểu Long. Dường như muốn báo thù một chiêu vừa rồi.

- Hừ.

Tiểu Long hừ lạnh một tiếng, nhìn long trảo khổng lồ chộp tới, Tiểu Long không lùi mà tiến, thân thể hóa thành một đạo quang mang bắn ra đem theo một đạo quyền ấn tràn ngập hỏa diễm màu vàng, nhanh như thiểm điện va chạm với long trảo của Long Ngao.

Quyền ấn va chạm với long trảo, trực tiếp khiến cho từng vết nứt không gian xuất hiện. Vết nứt không gian lan tràn ra chung quanh. Nơi kình khí đi qua, tất cả hóa thành mảnh vỡ.

Phanh.

Âm thanh sắc bén vang lên, mọi người dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy, long trảo của Long Ngao không ngờ lại bị một quyền của Tiểu Long đánh cho rạn nứt, máu tươi lập tức bắn ra.

Ngao.

Long Ngao kêu lên một tiếng thảm thiết, trong mắt hiện lên sự kinh hãi.

Mà tiếp đó, trong mắt Long Ngao đã mất dấu thân ảnh của Tiểu Long.

- Tiểu tử này muốn làm gì?

Sau khi thân ảnh Tiểu Long biến mất trước người Long Ngao, giữa không trung có không ít người nhìn thấy Tiểu Long xuất hiện sau cái đuôi lớn của Long Ngao.

Ngao.

Lúc này Long Ngao cũng cảm nhận được khí tức của Tiểu Long ở sau lưng hắn. Cái đuôi lớn trong nháy mắt cuồn cuộn, không gian chung quanh bị phá hủy mang theo kình khí khủng bố tới tận cùng trút về phía Tiểu Long.

- Đến tốt.

Nhìn cái đuôi lớn mang theo không gian bị phá hủy, trong mắt Tiểu Long hiện lên sự vui vẻ nhàn nhạt, thủ ấn biến hóa. Linh nguyên quanh thân trong nháy mắt phô thiên cái địa tuôn ra.

Phanh.

Cái đuôi lớn nện xuống, kình khí ập xuống khiến cho không gian chung quanh Tiểu Long đều bị phá hủy. Trong nháy mắt, thân thể nhỏ bé của Tiểu Long dưới cái đuôi lớn kia, hai tay mang theo hỏa diễm màu vàng đánh ra một đạo trảo ấn.

Cái đuôi lớn đánh xuống, thân thể Tiểu Long nhanh chóng lui lại mọt chút. Hai đạo trảo ấn cực lớn chừng trăm thước mang theo không gian vặn vẹo lập tức bắn ra.

Tiếp đó hai đạo trảo ấn của Tiểu Long giống như đang vờn quanh một cái cọc gỗ lớn là đuôi của Long Ngạo. Trảo ấn khiến cho không gian vặn vẹo, mang theo hỏa diễm màu vàng trút xuống, giữ chặt cái đuôi lớn này ở bên trong.

- Lên cho ta.

Tiểu Long hét lớn một tiếng, trong nháy mắt linh nguyên phô thiên cái địa tuôn ra, đem không gian chung quanh thân thể chấn nát.

Cùng lúc đó, dưới ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, chỉ thấy Tiểu Long nắm lấy cái đuôi lớn của Long Ngao, trực tiếp đem thân thể khổng lồ của Long Ngao giống như là một con rắn nhỏ, sau khi quay đường một vòng lập tức ném

ra sau lưng. Lực lượng chấn động nhân tâm cùng với khí thế kia khiến cho mọi người trực tiếp hoảng sợ.

Chương 2342: Chà đạp nhị long

Mà ngay cả Long Linh đang lao thẳng về phía Tiểu Long nhìn thấy cảnh này trực tiếp rung động, ngốc trệ đứng trên không trung.

- Ha ha. Tới tốt, đi xuống dưới cho ta.

Tiểu Long mắt nhìn Long Linh đang đánh tới, miệng cười lớn một tiếng, hai tay giơ lên, coi thân thể Long Ngao chính là một cái trường côn khổng lồ, từ phía sau hất lên phía trước, cái đuôi lớn rời khỏi tay Tiểu Long. Mà thân thể Long Ngao cũng hung hăng đập về phía Long Linh.

Ngao Ngao.

Hai người Long Ngao, Long Linh còn chưa biết đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng dưới cỗ lực lượng như vậy, Long Ngao không thể làm gì khác hơn, mà Long Linh cũng không có cách nào né ra. Hai người cùng rít gào, thế nhưng chỉ có thể trơ mắt nhìn thân thể hai người va chạm vào với nhau.

Phanh Phanh.

Hai đầu cự long cứ như vậy va chạm vào nhau. Thân thể Long Ngao va chạm vào lưng Long Linh. Trên lưng Long Linh vang lên tiếng răng rắc, dưới lực lượng mạnh mẽ trút xuống, cái đầu cùng với cái đuôi trực tiếp bị nện mà vểnh lên.

Trong sát na này, cả không trung như đình trệ. Hai đầu cự long va chạm, long lân ma sát với nhau, một cỗ quang mang chói mắt bắn ra.

Bản thể Thanh Long của hai người Long Ngao, Long Linh va chạm vào một chỗ. Ngay sau đó, một đạo âm thanh hung hãn bạo liệt giống như tiếng sấm trực tiếp nổ vang. Âm thanh bạo liệt đột nhiên vang vọng trên phía chân trời.

Ngao Ngao.

Hai tiếng kêu thảm thiết vang lên, miệng phun ra máu tươi. Bản thể hai người cũng không có mọt chút sức kháng cự nào, từ trên cao rơi thẳng xuống. Thân thể Long Linh đập xuống một sơn cốc phía dưới. Sơn cốc lập tức rung chuyển, một cái động sâu xuất hiện, đá vụn bắn bốn phía.

Thân thể khổng lồ của Long Ngao ầm ầm đập xuống một ngọn núi. Ngọn núi to lớn này nhanh chóng bị san thành bình địa, sơn băng địa liệt, từng khe hở trên mặt đất giống như mạng nhện lan tràn ra chung quanh.

- Trời, quá mạnh mẽ a.

- Con mẹ nó, nhi tử của Đại công chúa quá biến thái.

Cảnh này so với vừa rồi khi Tiểu Long dùng một chiêu đánh bại Long Ngao cùng Long Linh còn cường hãn hơn. Lúc này mọi người đều hít sâu một hơi. Long Ngao và Long Linh đều có thực lực cường hãn, thế nhưng trước mặt Tiểu Long lại chỉ có thể chịu chà đạp.

- Tiểu tử này quả thực đủ hung ác.

Đại trưởng lão nhíu mày, lúc này rõ ràng bản thân cũng khiếp sợ.

Bên người Lục Tâm Đồng, Thần Hi kinh ngạc tới mức ngây ngốc. Nghĩ tới lúc trước nếu như quyền kia của Tiểu Long quả thực đánh xuống mặt nàng, khuôn mặt xinh đẹp của nàng nhất định sẽ bị nện nhừ. Ngẫm lại mà trong lòng không khỏi có chút khiếp sợ.

- Tiểu Long, tốt lắm, làm tốt lắm.

Thiên Độc Yêu Long cười lớn, quả thực đã hả giận. Năm đó hắn đã bị đám Thanh Long này chà đạp, hiện tại cũng xem như báo thù.

Tiểu Long lăng không đứng thẳng, khí thế bá đạo tuyệt luân. Dưới cỗ uy thế kinh người này, ánh mắt Tiểu Long nhìn xuống phía dưới rồi nói:

- Hai người các ngươi còn có thể đứng lên được hay không? Nếu không đứng dậy được thì nhận thua đi. Quá yếu, giao thủ với các ngươi quả thực không có ý nghĩa gì.

- Đáng chết, chúng ta liều với ngươi.

Dưới không trung, một tiếng hét lớn từ trong ngọn núi bị san bằng vang lên. Hai đạo thân ảnh màu xanh vọt lên, hai đầu Thanh Long khổng lồ mang theo vết máu loang lổ trên người lần nữa xuất hiện trên không trung.

Chỉ thấy lúc này trên bản thể Thanh Long của hai người Long Ngao, Long Linh có không ít lân phiến bị rạn nứt, máu tươi đang không ngừng cuồn cuộn chảy ra. Vết máu loang lổ, trên người còn dín đầy đá vụn cùng đất. Khí tức cực kỳ suy yếu.

- Thanh Long hồn.

Long Ngao, Long Linh nổi giận, tiếng quát vừa dứt, thân thể khổng lồ lập tức dựng đứng. Trong mi tâm đột nhiên xuất hiện con mắt thứ ba, trong mắt có một đạo quang trụ bàng bạc trực tiếp bắn ra. Hai đạo quang trụ cùng bắn về phía Tiểu Long.

- Linh hồn công kích.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, loại công kích bằng quang trụ này lần trước hắn đã được thử qua. Dường như đây là một loại công kích thiên phú của Thanh Long Hoàng tộc, một loại công kích linh hồn cường hãn.

Hai đạo quang trụ khủng bố bao phủ Tiểu Long, ẩn chứa linh hồn lực hùng hậu bắn tới. Trong lúc mơ hồ cả không gian vặn vẹo. Dưới linh hồn lực cường hãn, vô số người của Thanh Long Hoàng tộc phía dưới đều chịu ảnh hưởng.

- Thanh Long hồn, công kích thiên phú.

- Không ngờ thế tử Long Ngao và thế tử Long Linh lại thi triển ra công kích thiên phú.

- Cả tộc chúng ta người có thể thi triển ra công kích thiên phú - Thanh Long hồn này cũng cực ít.

- Nghe nói Linh Hoàng khí càng cao, uy lực của công kích thiên phú này càng mạnh.

Mọi người phía dưới kinh ngạc nghị luận, công kích thiên phú chính là tuyệt chiêu trong Thanh Long Hoàng tộc. Dưới tình huống bình thường sẽ không thi triển ra. Thế nhưng uy lực cũng cực kỳ khủng bố.

- Hừ, hai tiểu gia hỏa này vẫn thi triển công kích thiên phú.

Ánh mắt lão phu nhân trầm xuống, có chút không vui.

- Mẫu thân cứ yên tâm đi, con có thể cảm giác được Tiểu Long sẽ không có việc gì.

Long Yên nói.

Tiểu Long lăng không đứng thẳng, đồng thời bị hai đạo quang trụ bao phủ, công kích linh hồn cường hãn giống như thủy triều kéo tới. Từng đợt rồi lại từng đợt đánh vào trên thân thể hắn.

Nhưng mà, lúc này mọi chuyện lại vượt quá dự đoán của mọi người. Khóe miệng Tiểu Long vẫn nở nụ cười vui vẻ, nhìn hai đạo quang trụ đánh tới, thân thể cứ đứng đó, giống như ngây ngốc, không có một chút phản ứng nào.

Long Ngao và Long Linh lúc này dường như cũng cảm nhận được điểm này, trong đôi mắt rồng cực lớn hiện lên sự kinh ngạc cùng hoảng sợ. Công kích thiên phú của bọn họ không ngờ lại không có một chút tác dụng nào, điều này sao có thể?

- Ta đã nói rồi, các ngươi quá yếu, Linh Hoàng khí Địa cấp đỉnh phong đối với ta không tạo thành một chút ảnh hưởng nào. Hiện tại có lẽ các ngươi cũng không chịu đựng nổi a.

Tiểu Long chắp tay mà đứng, ngẩng đầu nhìn hai đầu Thanh Long khổng lồ, khóe miệng nở nụ cười châm chọc, giống như là mèo vờn chuột vậy.

Ngay khi Tiểu Long nói xong, con mắt thứ ba của Long Ngao cùng Long Linh quả thực từ đóng lại, thi triển công kích thiên phú khủng bố như vậy, tiêu hao của bọn họ vô cùng khổng lồ.

- Hết rồi sao?

Quang trụ công kích linh hồn biến mất, Tiểu Long nhìn hai đầu Thanh Long đang suy yếu, khóe miệng nở nụ cười lạnh nói:

- Người mạnh nhất trong thế hệ trẻ tuổi của Thanh Long Hoàng tộc cũng chỉ có vậy, so với thế hệ trẻ tuổi của Huyền Vũ Hoàng tộc còn kém hơn. Hiện tại tới phiên ta. Nhớ kỹ, lần sau đừng có đứng ở trước mặt ta mà kiêu ngạo.

Tiếng quát của Tiểu Long vừa dứt, thân ảnh đột nhiên hóa thành một đạo quang mang, một cỗ khí tức bàng bạc bắt đầu lan tràn.

Ngao.

Trong sát na, Tiểu Long đột nhiên hóa thành bản thể khổng lồ, mang theo một cỗ uy thế tuyệt đối xuất hiện trên không trung. Ngũ trảo dưới bụng uốn lượn, bên trên là hỏa diễm màu vàng tràn ngập. Trên lưng Tiểu Long, một cái mai rùa cực lớn xuất hiện, bí văn quanh quẩn, thân thể khổng lồ trong lúc mơ hồ tản ra một loại uy năng khiến cho không gian vặn vẹo.

- Linh Hoàng

khí Thiên cấp.

Chương 2343: Hai điều kiện 1

Tất cả tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc lần nữa kinh hãi. Lúc này Tiểu Long khôi phục bản thể, uy áp trên người cũng mạnh hơn. Đối với bọn họ mà nói, bọn họ nhanh chóng cảm nhận được đây chính là Linh Hoàng khí đến từ linh hồn cùng huyết mạch.

Mà cơ hồ tất cả ánh mắt đều mang theo sự kinh ngạc nhìn bản thể quái dị của Tiểu Long. Bộ dáng này hoàn toàn không giống như hình dáng của Thanh Long Hoàng tộc.

- Huyền Vũ thần xác cửu giai...

Ánh mắt tộc trưởng Long Ngộ lúc này cũng biến hóa.

Mà lúc này, phần đông giao long, tạp long, Thanh Long bỗng nhiên cảm nhận được khí tức trên người Tiểu Long. Linh hồn cùng huyết mạch trong cơ thể sôi trào. Dưới sự điều khiển của cảm giác sôi trào này, toàn thân bọn họ run rẩy, một mảng lớn bắt đầu phủ phục trên mặt đất, có không ít trưởng lão cũng không phải là ngoại lệ.

- Bát giai hậu kỳ, hắn đã là bát giai hậu kỳ.

Lúc này khí tức của Tiểu Long hoàn toàn được thả ra, đồng thời tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc mới biết được tu vi của Tiểu Long đã đạt tới bát giai hậu kỳ.

Thân thể Tiểu Long cuồn cuộn trên không trung, uy áp mạnh mẽ, nồng đậm tràn ra. Cả không trung lúc này giống như run rẩy, gió nổi mây phun. Khí tức chấn động nhân tâm khiến cho huyết mạch trong cơ thể Long Ngao và Long Linh có cảm giác như sôi trào. Linh hồn cũng bị run rẩy.

Ngao.

Con mắt thứ ba của Tiểu Long đột nhiên mở ra, trong con mắt thứ ba này có một đạo quang trụ bắn thẳng ra không trung. Giống như một đạo quang mang khuếch tán, bao phủ bản thể Long Ngao và

Long Linh.

- Thanh Long hồn. Nhi tử của đại công chúa cũng có thể thúc dục ra Thanh Long hồn.

- Uy lực này so với hai người Long Ngao, Long Linh còn mạnh hơn.

Long Ngộ nhìn Tiểu Long trên không trung, ánh mắt có chút kinh ngạc. Dùng tu vi của hắn, thực lực của Tiểu Long bị che dấu cũng thoát khỏi sự dò xét của hắn. Nhưng mà thực lực của Tiểu Long tới tình trạng như vậy, ngay cả hắn cũng không ngờ tới. Đặc biệt là công kích thiên phú của Thanh Long Hoàng tộc, hắn vô cùng hiểu rõ.

- Thanh Long hồn a. Chỉ có người có huyết mạch dòng chính Thanh Long Hoàng tộc ta mới có thể thúc dục ra.

Lúc này Đại trưởng lão cũng cực kỳ rung động, đồng thời kích động.

Mọi người kinh ngạc, Huyền Hạo cũng cảm thấy ngoài ý muốn. Tiểu Long thúc dục công kích thiên phú của Thanh Long Hoàng tộc - Thanh Long hồn, mà ngay cả hắn cũng chưa từng gặp qua. Trong Huyền Vũ Hoàng tộc, Tiểu Long cũng thi triển được Huyền Vũ nộ, công kích thiên phú của Huyền Vũ Hoàng tộc.

Giờ phút này vô số ánh mắt rung động. Dưới sự bao phủ của quang mang trong con mắt thứ ba của Tiểu Long, uy áp kinh người ngập tràn khiến cho máu tươi trong cơ thể Long Ngao và Long Linh sôi trào. Linh hồn phủ phục. Giờ phút này, bọn họ rốt cuộc mới biết được thực lực của Tiểu Long. Ngạo khí của hai người trong nháy mắt bị phá hủy thành tro tàn.

Dưới uy áp khủng bố, thân thể hai người nhanh chóng thu nhỏ lại. Khi quang trụ trong mắt Tiểu Long biến mất, bản thể Thanh Long của hai người Long Ngao và Long Linh cũng chỉ chừng trăm mét.

Ngao.

Cái đầu trên thân thể khổng lồ của Tiểu Long ngẩng lên, thân thể khổng lồ vượt qua không gian, long trảo dưới bụng cuồn cuộn, quang mang đại thịnh. Long trảo mở ra, trực tiếp nắm lấy bản thể hai người Long Ngao và Long Linh giống như là diều hâu chộp hai con rắn nhỏ vậy.

- Hừ, quá yếu.

Cái miệng của Tiểu Long rít lên một tiếng, hai trảo nắm lấy hai người Long Ngao và Long Linh. Bị lực lượng của Tiểu Long đè nén, hai người Long Ngao không hề có một chút sức lực nào mà giãy dụa.

Mọi người ngẩng đầu, ánh mắt rung động. Chỉ thấy lúc này bản thể khổng lồ của Tiểu Long xoay quanh không trung. Phía dưới long trảo phân biệt chính là hai đầu Thanh Long. Khí thế tràn ngập không gian, quanh thân tràn ngập hỏa diễm màu vàng, khí thế bá đạo, hung hăng càn quấy.

- Nể mặt bà ngoại ta, ta tha cho các ngươi.

Tiểu Long khẽ quát một tiếng, ném hai đầu Thanh Long phía dưới về phía trước.

Ngao Ngao.

Bản thể hai người Long Ngao, Long Linh gào thét giữa không trung, không dám nhúc nhích. Hai người rung động thật sâu, uy áp kinh người vừa rồi bao phủ lên trên người bọn họ, giống như khiến cho bọn họ bạo thể mà chết vậy.

- Lão đầu tử, có tính là ta thắng hay không?

Tiểu Long xoay quanh không trung, cặp mắt rồng nhìn Long Ngộ rồi hỏi.

- Đương nhiên là ngươi thắng.

Ánh mắt Long Ngộ nhảy lên, nhìn Tiểu Long nói.

Long Ngộ dứt lời, Huyền Hạo có chút vui vẻ mỉm cười. Lục Lâm Thiên cũng thở dài một hơi, ít nhất Thanh Long Hoàng tộc này không đến mức như Huyền Vũ Hoàng tộc, tạo thành động tĩnh lớn như vậy. Hắn không khỏi thầm nghĩ trong lòng, tộc nhân của Thanh Long Hoàng tộc còn thoáng hơn tộc nhân Huyền Vũ Hoàng tộc một chút.

Tiểu Long nghe vậy lập tức thu hồi bản thể, qunag mang lóe lên, thân thể nhảy tới bên người lão phu nhân cùng Long Yên, miệng nói:

- Bà ngoại, người có thể mang con đi gặp mẫu thân được hay không?

- Được, tốt lắm. Bà ngoại sẽ mang con đi gặp mẫu thân. Mẫu thân con nếu biết con tới nhất định sẽ r ất vui mừng.

Lão phu nhân nhìn Tiểu Long, bàn tay kia nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc vàng của Tiểu Long. Ánh mắt lập tức nhìn bốn phía nói:

- Bây giờ còn ai muốn nói gì hay không? Nếu như không có thì sau này đừng có ai nhắc lại việc này nữa.

Âm thanh của lão phu nhân quanh quẩn trên không trung. Trong không trung, phần đông trưởng lão, hộ pháp không nói gì. Nhị trưởng lão kia co rúm lại thế nhưng cũng không dám nói gì nữa. Thực lực của Tiểu Long bày ra trước mắt, không trải qua truyền thừa, Linh Hoàng khí đã là Thiên cấp, thiên phú khủng bố như vậy, trong tộc không có ai có thể so bì kịp.

Bọn họ cũng thấy đau lòng, đám trưởng lão bọn họ cũng là vì suy nghĩ cho tộc. Về phần tư tâm, tới tu vi như bọn họ hiện tại, có thể còn có bao nhiêu tư tâm cơ chứ.

Nhìn thấy phần đông trưởng lão không nói gì, lão phu nhân mỉm cười nhìn lên không trung rồi nói:

- Nếu như chư vị thái thượng trưởng lão cũng không có ý kiến thì việc của Tiểu Long liền làm như vậy.

Âm thanh quanh quẩn, không trung yên lặng. Vô số trưởng lão, hộ pháp càng không có ý kiến. Mấy vị thái thượng trưởng lão kia cũng không có ý kiến, bọn họ còn có thể có ý kiến gì chứ.

- Mang tiểu nghiệt súc gặp mẫu thân nó đi. Gặp xong rồi đi đi.

Long Ngộ liếc mắt nhìn Tiểu Long.

- Lão đầu tử, ngươi có ý gì? Vừa rồi ngươi vừa mới đáp ứng xong.

Lão phu nhân trừng mắt nhìn Long Ngộ nói:

- Chẳng lẽ ngươi muốn đuổi nó đi?

Long Ngộ nói:

- Ta chỉ đồng ý cho nó gặp mẫu thân nó, cũng không đồng ý nó ở trong Thanh Long Hoàng tộc.

- Phụ thân... Tiểu Long cũng đã...

Ánh mắt Long Yên khẽ đảo, lời còn chưa dứt thì đã bị Long Ngộ ngắt lời nói:

- Một ngựa đổi một ngựa, nếu như tiểu nghiệt súc này muốn ở lại cũng được. Thế nhưng phải đáp ứng hai chuyện, nều không không bàn nữa.

Xuất hiện một ít biến cố khiến cho sắc

Chương 2344: Chương 2344 Hai điều kiện 2

Long Ngộ nói:

- Thứ nhất, nếu như ngươi muốn ở lại THanh Long Hoàng tộc cũng được, thế nhưng phải phân rõ giới hạn cùng Huyền Vũ Hoàng tộc.

- Ta cũng chưa từng nói qua ta muốn ở lại Thanh Long Hoàng tộc. Bất quá ta và Huyền Vũ Hoàng tộc đã sớm không còn quan hệ.

Tiểu Long nhìn Long Ngộ hỏi:

- Vậy thì điều kiện thứ hai? Nói luôn một lần đi.

Ánh mắt Long Ngộ biến đổi, tiếp tục nói:

- Thứ hai, ngươi phải nhận tổ quy tông, về sau chính là đệ tử Thanh Long Hoàng tộc. Mặt khác còn có hơn một năm nữa chính là đại hội bốn tộc. Đến lúc đó ngươi phải tham gia đại hội bốn tộc một chút.

Nghe vậy cả không trung yên tĩnh, sau đó tiếng nghị luận vang lên. Lúc này ánh mắt Huyền Hạo cũng chấn động, cực kỳ ngoài ý muốn. Lục Lâm Thiên cũng thật không ngờ Thanh Long Hoàng tộc lại có chủ ý như vậy.

- Hừ, ngươi coi ta là trẻ con sao?

Tiểu Long không do dự nói, Tiểu Long cũng không ngốc. Không ngờ Thanh Long Hoàng tộc lại đánh chủ ý lên người hắn như vậy. Tiểu Long nhảy ra, lớn tiếng nói với Long Ngộ, cũng không nể mặt ngoại công.

- Tiểu nghiệt súc. Ta cho ngươi biết, Thanh Long Hoàng tộc há là thứ mà ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi? Nếu không phải là tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc thì ngươi dựa vào cái gì mà ở lại trong Thanh Long Hoàng tộc?

Long Ngộ bước lên phía trước nhìn thẳng Tiểu Long nói, cũng không nhường một bước nào.

- Dựa vào cái gì mà ta phải đi tham dự đại hội bốn tộc cho các ngươi? Chẳng bằng coi ta là vũ khí a. Ta không ngốc, ngươi đừng có chủ ý đó với ta.

Tiểu Long cũng không sợ, nhìn thẳng vào mắt Long Ngộ lớn tiếng nói.

Nhìn tổ tôn hai người một lớn một nhỏ tranh chấp, cả không trung hoàn toàn yên tĩnh. Vô số mọi người cảm thấy kỳ quái, đặc biệt là Long Yên, từ nhỏ tới lớn trong lòng nàng phụ thân đều vô cùng nghiêm túc, cho tới bây giờ chưa từng nói chuyện như vậy. Tỷ muội hai nàng từ nhỏ cũng không dám nghịch ngợm ở trước mặt phụ thân.

Long Yên cũng không ngờ tới lúc này Tiểu Long lại dám làm càn như vậy. Phụ thân tuy rằng nhìn qua có chút tức giận, thế nhưng Long Yên có thể nhìn ra dường như phụ thân cũng không thực sự tức giận.

- Ngươi không phải đồng ý cũng phải đồng ý. Để xem ngươi lợi hại hay là ta ác. Tiểu nghiệt súc ngươi định làm phản sao?

Long Ngộ trợn mắt, khuôn mặt bắt đầu đỏ lên.

- Lần trước phái người đi giết ta, hiện tại lại muốn ta nhận tổ quy tông, coi ta là quả hồng dễ nắm sao? Muốn bóp như thế nào thì bóp hả?

Tiểu Long trừng mắt nhìn Long Ngộ, trong lời nói xen lẫn một chút oán khí.

Nghe Tiểu Long nói vậy, sắc mặt không ít trưởng lão biến hóa, đây chính là ý tứ của bọn họ lúc trước. Lúc này trong mắt Long Ngộ cũng hiện lên một chút chấn động.

Tiểu Long nhìn thấy phản ứng của mọi người, lại nhìn Long Ngộ

nói:

- Hừ, lão đầu tử. Muốn lật lọng sao? Ta cũng nói cho ngươi biết, ta cũng không dễ bị nắm như vậy đâu. Làm ta tức giận, ta có thể lật tung Huyền Vũ Hoàng tộc thì cũng có thể lật tung nơi này. Muốn ta nhận tổ quy tông, tham gia đại hội bốn tộc không phải là không được. Thế nhưng ngươi cũng phải nghe kỹ cho ta, trừ phi ngươi đem chức vị tộc trưởng truyền cho ta, bằng không sẽ không có chuyện đó. Ta cũng không phải dễ trêu.

Tiểu Long nói xong nhìn Long Ngộ. Hắn không phải người dễ chọc vào, từ nhỏ đã ở cùng lão đại một chỗ. Thứ đầu tiên hắn học được chính là không để cho người khác nắm mũi dẫn đi.

- Tiểu nghiệt súc, chỉ cần ngươi có bản lĩnh thắng, làm quán quân ở đại hội bốn tộc thì ta sẽ đem chức vị tộc trưởng này tặng cho ngươi. Phải nhìn xem ngươi có bổn sự đó hay không đã. Muốn ngồi ở chức vị tộc trưởng không thể chỉ dựa vào mạnh mồm là được.

Lúc này Long Ngộ mỉm cười nói.

- Được, chờ ta làm quán quân đại hội bốn tộc gì đó rồi nói tiếp. Ngươi cứ chờ đem chức vị tộc trưởng cho ta đi.

Tiểu Long cũng không phục nói, Nhưng mà đại hội bốn tộc thôi, hắn cũng không sợ.

- Quân tử nhất ngôn.

Ánh mắt Long Ngộ lén lút hiện lên sự vui vẻ.

- Tứ mã nan truy.

Tiểu Long nhíu mày, cũng không đặt vào trong lòng.

- Cái gì mà quân tử, Nhưng mà một con cọp mà thôi. Nhiều nhất chỉ là một con cọp trên lưng có cái mai rùa.

Thần Hi nắm lấy lời nói của Tiểu Long, cái miệng nhỏ nhắn chu lên, cười tà nói.

- Không bình thường a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, tộc trưởng Long Ngộ này chung quy tạo cho hắn một loại cảm giác thâm bất khả trắc. Dường như cố ý đào hố để cho Tiểu Long nhảy vào.

Mọi người trong không trung nhìn nhau, đều không nói gì. Hai người Long Ngao và Long Linh thu hồi bản thể tràn ngập vết thương, chật vật đứng trên không trung. Ánh mắt Tiểu Long tràn ngập sự kiêng kỵ, rốt cuộc cũng không cất nổi ngạo khí của mình lên.

- Tộc trưởng, Đại trưởng lão, Thiên Độc Yêu Long khi trước thoát ly khỏi tộc, hiện tại nên xử trí như thế nào.

Cả không trung yên tĩnh một lát thì có một đạo âm thanh vang lên. Người vừa lên tiếng chính là một hộ pháp có tu vi bát giai trung kỳ bị một quyền của Thiên Độc Yêu Long đẩy lùi.

Hai người Long Ngộ với Đại trưởng lão cũng nhìn về phía Thiên Độc Yêu Long.

- Vừa rồi chư vị trưởng lão cũng đã thấy, có một ít tộc quy phải sửa lại, ta thấy như vậy đi. Cho dù thế nào Thiên Độc Yêu Long cũng là huyết mạch của Thanh Long Hoàng tộc ta. Lúc trước thoát ly tộc, tuy rằng tội không thể tha, thế nhưng hôm nay cũng đã trở về, vậy thì phạt ở trong Khốn Long tháp một năm. Tu vi bát giai trung kỳ đỉnh phong, dựa theo tộc quy vốn nên tăng làm trưởng lão, thế nhưng bởi vì trước đây phạm phải tộc quy cho nên tạm thời làm chấp sự.

Đại trưởng lão nhìn Thiên Độc Yêu Long nói:

- Thiên Độc Yêu Long, ngươi có phục không.

- Ta phục, tuyệt đối phục. Đa tạ Đại trưởng lão.

Thiên Độc Yêu Long nghe vậy lập tức hành lễ. Vốn hắn cho rằng mình sẽ gặp phiền phức, thế nhưng không ngờ Đại trưởng lão lại tha cho hắn, tuy rằng bị phạt trong Khốn Long tháp một năm, thế nhưng cũng không sao. Dù sao cũng chỉ giống như bế quan mà thôi, còn có thể làm chấp sự trong tộc, tuy rằng lúc trước thoát ly khỏi Thanh Long Hoàng tộc, thế nhưng thân là huyết mạch của Thanh Long Hoàng tộc, trong lòng hắn vẫn luôn hy vọng có một ngày mình có thể công khai bước vào Thanh Long Hoàng tộc một lần nữa.

Thiên Độc Yêu Long có chút kích động, có thể trở lại Thanh Long Hoàng tộc chính là hy vọng từ đáy lòng của hắn. Hắn là huyết mạch của Long tộc, bất kể như thế nào cũng không thể quên được long tộc.

- Tốt, Đại trưởng lão nhân từ.

Giữa không trung, không ít giao long chi thứ nghe vậy lập tức hành lễ. Thiên Độc Yêu Long có thể trở lại trong tộc, Đại trưởng lão cố ý sửa tộc quy, sau này bọn họ cũng sống khá giả hơn không ít.

Một người hành lễ, cơ hồ toàn bộ giao long chi thứ hành lễ, hoan hô.

- Đứng lên đi.

Đại trưởng lão nói, mắt nhìn chung quanh rồi nói tiếp:

- Chư vị trưởng lão không có ý kiến gì chứ?

- Chúng ta không có ý kiến.

Chương 2345: Ba kiện bảo vật

Mắt nhìn đám người đang hành lễ cùng hoan hô chung quanh, chúng trưởng lão cũng không có ý kiến quá lớn. Thiên Độc Yêu Long ít nhất cũng có huyết mạch long tộc, lúc này đột phá bát giai trung kỳ đến hậu kỳ, không thể nghi ngờ là tộc của bọn họ lại có thêm một cường giả.

- Đại trưởng lão, chuyện của Thiên Độc Yêu Long đã xử lý xong. Thế nhưng Lục Lâm Thiên này nên xử trí như thế nào? Con trai của Đại công chúa đã trở lại Thanh Long Hoàng tộc, Lục Lâm Thiên này dám ký huyết khế với huyết mạch của Thanh Long Hoàng tộc ta. Khi ở Phi Linh môn còn dám vô lễ với Thanh Long Hoàng tộc chúng ta. Chuyện này phải xử lý mới được.

Một đạo thân ảnh lắc mình đi ra, mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói. Lục Lâm Thiên cũng nhận ra người này, người này chính là đầu lĩnh tới Phi Linh môn bắt Tiểu Long khi trước, hắn cũng đã được giao thủ qua.

Từng ánh mắt lập tức nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên, ký huyết khế cùng Thanh Long Hoàng tộc, tuy rằng không phải khống chế làm tọa ky, thế nhưng chuyện này cũng khiến cho Thanh Long Hoàng tộc có chút không thoải mái.

- Hừ, ai dám làm càn với lão đại ta?

Tiểu Long khẽ quát một tiếng, vốn hắn chỉ muốn đi tìm mẫu thân, ai ngờ lại có người gây phiền toái cho lão đại.

- Ca ca.

Lục Tâm Đồng nhìn ca ca, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự lo lắng.

- Không có việc gì.

Lục Lâm Thiên cười với lục Tâm Đồng, không ngờ việc này lại kéo tới đầu mình. Thế nhưng cho dù đến cũng không có gì phải sợ.

- Chư vị trưởng lão, nhân loại Lục Lâm Thiên này ký huyết khế với Tiểu Long, đó cũng là chuyện trước kia. Hắn cũng không biết Tiểu Long chính là huyết mạch của Thanh Long Hoàng tộc ta. Huống chi trước kia chư vị trưởng lão cũng không thừa nhận Tiểu Long có huyết mạch của Thanh Long Hoàng tộc ta.

Long Yên tiến lên, y phục màu trắng nhẹ nhàng phiêu động, nói:

- Ký huyết khế cũng không hẳn là tội cho nên việc này cứ cho qua đi.

- Nhị công chúa lương thiện. Thế nhưng chuyện này không thể bỏ qua. Nếu như có tiền lệ như vậy sau này sẽ hậu hoạn vô cùng.

Lại một đạo thân ảnh bước ra, người này mặc y phục màu tím, tuổi chừng năm mươi, thái dương có vài sợi tóc trắng, khí tức vô hình lan tràn ra chung quanh, cực kỳ bất phàm. Từ khí tức có thể nhận ra tu vi người này đã đạt tới bát giai, thế nhưng cũng Nhưng mà bát giai hậu kỳ, vừa mới bước vào sơ kỳ mà thôi.

Huyền Hạo nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt nheo lại, ý bảo cứ chờ xem một chút.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, trong lòng suy đoán, sợ rằng mấy tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc lần trước tới Phi Linh môn bị chà đạp mà quay về, trong lòng vẫn còn không phục cho nên mới viện cơ huyết khế mà gây phiền toái cho hắn.

- Đại hộ pháp, ngươi nói xem nên xử lý chuyện này như thế nào?

Trong đôi mắt xinh đẹp của Long Yên bắt đầu có chút không vui.

- Dựa theo tộc quy hẳn phải phế tu vi của hắn.

Lão giả áo tím nói với Lục Lâm Thiên.

- Đại hộ pháp, nhân loại Lục Lâm Thiên này ký huyết khế với Tiểu Long đó là chuyện trước kia, Tiểu Long có thể trở lại tộc chúng ta như ngày hôm nay, lại có thực lực như vậy cũng có công của Lục Lâm Thiên này. Lục Lâm Thiên còn có thể cùng Tiểu Long đi về đủ để chứng minh hắn không có ý tứ vũ nhục Thanh Long Hoàng tộc ta. Việc này tuy rằng có chỗ không ổn thế nhưng cũng là chuyện có nguyên nhân khác. Việc này cho qua đi. Đại trưởng lão nhìn chung quanh rồi nói.

- Đại trưởng lão, Lục Lâm Thiên này ngày đó vũ nhục Thanh Long Hoàng tộc ta. Lần này không thể bỏ qua như vậy được.

Đại hộ pháp nhìn Lục Lâm Thiên, Thanh Long Hoàng tộc ở Phi Linh môn đã bị chà đạp, mặt mũi mất hết, thù này đương nhiên không thể không báo. Phần mặt mũi này đương nhiên phải tìm về mới được.

- Ngươi chính là Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn?

Đại hộ pháp vừa mới dứt lời, tộc trưởng Long Ngộ lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên hỏi.

- Bẩm tộc trưởng Long Ngộ, chính là tiểu tử.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, thân thể lóe lên rồi lạnh nhạt hành lễ, không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Ánh mắt đảo qua Lục Lâm Thiên, tộc trưởng Long Ngộ lại nói:

- Nghe nói ban đầu ở Phi Linh môn ngươi cực kỳ hung hăng càn quấy lại còn bất kính với Thanh Long Hoàng tộc ta? Có đúng là có việc này không?

- Tiểu tử không biết cuồng ngạo và bất kính là sao? Tiểu tử chỉ biết nếu như có người tới Phi Linh môn tiểu tử làm càn, mà tiểu tử chỉ ra tay ngăn địch mà thôi. Chẳng lẽ đây cũng là cuồng ngạo và bất kính sao?

Lục Lâm Thiên nói.

- Quả nhiên có chút cuồng ngạo.

Long Ngộ nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ta cũng không muốn làm khó ngươi. Nghe nói ngươi là Linh Vũ song tu và vũ giả toàn hệ. Quả thực ta cũng có chút tò mò, lần trước mấy vị hộ pháp của bổn tộc đều chịu thiệt trong tay ngươi. Hôm nay ngươi đã tới đây ta cũng có lời. Đại hộ pháp của bổn tộc sẽ luận bàn với ngươi một chút. Mặc kệ thắng thua ra sao, chuyện giữa ngươi và Thanh Long Hoàng tộc đều được xóa bỏ, ngươi thấy sao?

- Đa tạ tộc trưởng Long Ngộ. Đương nhiên không thành vấn đề, Nhưng mà vạn nhất tiểu tử làm tổn thương Đại hộ pháp, đến lúc đó Đại hộ pháp lại quy thêm một tội bất kính với THanh Long Hoàng tộc thì tiểu tử không chịu đựng nổi a.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng thầm nghĩ, Thanh Long Hoàng tộc này không ngờ muốn chà đạp hắn, tìm lại chút mặt mũi.

- Hừ, nếu như ngươi có thể làm tổn thương ta chính là bổn sự của ngươi. Chỉ trách ta vô năng mà thôi. Ta còn chưa đến mức như vậy.

Đại hộ pháp nhìn Lục Lâm Thiên, tinh quang trong mắt bắn ra nói:

- Ta cũng nói thật với ngươi, nghe nói ngươi lần trước một mình đả thương mấy hộ pháp Hình đường, cực kỳ cuồng ngạo. Ta chỉ muốn dạy dỗ ngươi một chút mà thôi. Bất quá ta có thể nói cho ngươi biết, ta tuy không lấy mạng của ngươi, thế nhưng tuyệt đối sẽ không khách khí với ngươi. Tộc trưởng đã đồng ý thì ta cũng sẽ không phản đối, mặc kệ thắng bại ra sao, về sau ta tuyệt đối sẽ không làm phiền ngươi.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Đại hộ pháp này. Tuy rằng có chút ngạo khí thế nhưng cũng xem như thẳng thắn. Quang minh chính đại nói giáo huấn hắn, muốn chà đạp hắn, sợ rằng tìm sai đối tượng rồi. Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng nói:

- Vậy thì mời Đại hộ pháp chỉ giáo, nếu như ta thua tuyệt đối không có nửa câu oán hận, xem như lãnh giáo. Nếu như làm Đại hộ pháp bị thương ta cũng chỉ có thể xin lỗi, quyền cước không có mắt a.

- Ha ha, quả nhiên đủ hung hăng càn quấy. Đây là lần đầu tiên có nhân loại cuồng ngạo như vậy trước mặt ta.

Nhìn Lục Lâm Thiên, thân ảnh Đại hộ pháp lóe lên, lơ lửng giữa không trung. Y phục màu tím tung bay, một cỗ khí thế lan tràn trên không trung, miệng nói:

- Nhân loại ngươi nếu như ngày hôm nay có thể thắng ta thì ta sẽ gọi ngươi một tiếng đại ca. Nếu như ngươi thua, nghe nói trên người ngươi có một kiện thần khí gọi là Tử Lôi Huyền đỉnh. Nếu như phải lưu lại kiện thần khí này. Được không?

- Ha ha, một tiếng đại ca đổi Tử Lôi Huyền đỉnh. Đại hộ pháp quả nhiên biết chiếm tiện nghi a.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói, Đại hộ pháp

này nghĩ thật là hay.

Chương 2346: Đối chiến Đại hộ pháp 1

- Chuyện này....

Đại hộ pháp sững sờ, quả thực không tính tới điểm này, hắn cũng không cảm thấy mình chiếm tiện nghi. Thanh Long Hoàng tộc có ngạo khí vô cùng lớn. Đại hộ pháp Thanh Long Hoàng tộc như hắn gọi nhân loại một tiếng đại ca, trong mắt hắn chuyện này còn quan trọng hơn một kiện thần khí nhiều. Thần khí đối với hắn không có một chút tác dụng nào.

- Như vậy đi. Nếu như Lục Lâm Thiên ngươi thua thì lưu lại Tử Lôi Huyền Đỉnh của ngươi. Nếu như ngươi thắng, vậy thì đến bảo khố của Thanh Long Hoàng tộc ta một chuyến. Trong bảo khố tuy rằng không có những vật như thần khí Tử Lôi Huyền đỉnh, thế nhưng có một chút bảo vật cũng không kém thần khí bao nhiêu. Cho nên ngươi có thể lựa chọn ba kiện bảo vật trong bảo khố. Như vậy cũng có chút công bằng. Ngươi có dám đồng ý hay không?

Long Ngộ nhìn Lục Lâm Thiên rồi cười nhạt một tiếng. Không biết trong lòng Long Ngộ này hiện tại đang nghĩ gì.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, bảo khố của Long tộc, lựa chọn ba kiện bảo vật trong đó, tuyệt đối là cơ hội tốt. Bảo khố của long tộc tuyệt đối bất phàm. Nếu như Thanh Long Hoàng tộc đã có chủ ý với Tử Lôi Huyền đỉnh của hắn, vậy thì hắn cũng không cần khách khí. Còn chưa biết ai là kẻ khóc cuối cùng. Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn Long Ngộ rồi thi lễ, khẽ mỉm cười nói:

- Vậy thì tiểu tử cung kính không bằng tuân lệnh.

- Đại hộ pháp, chà đạp nhân loại này.

- Lục Lâm Thiên này hung hăng càn quấy, đánh hắn.

- Không thể để cho một nhân loại kiêu ngạo trong Thanh Long Hoàng tộc ta như vậy. Đại hộ pháp, dùng một chiêu chà đạp hắn đi.

Nhìn thấy tộc trưởng cũng đồng ý, còn xuất ra ba kiện bảo vật trong bảo khố làm tiền đặt cược. Chuyện này khiến cho cơ hồ tất cả đệ tử Long tộc có mặt lúc này sôi trào. Vừa rồi đối với chuyện Tiểu Long và Thiên Độc Yêu Long, trong lòng tất cả đệ tử đều có chút suy nghĩ phức tạp. Thế nhưng dù sao Tiểu Long và Thiên Độc Yêu Long đều có huyết mạch của long tộc.

Mà bây giờ Lục Lâm Thiên này lại là một nhân loại, vậy thì không giống như trước. Cơ hồ tất cả mọi người đều gọi ầm ĩ, vô số ánh mắt nhìn về phía Đại hộ pháp. Tự nhiên mọi người đều hy vọng Đại hộ pháp giáo huấn nhân loại này một chút. Tất cả trưởng lão trong Thanh Long Hoàng tộc đều có hứng thú. Bọn họ cũng đều hy vọng Đại hộ pháp có thể chà đạp Lục Lâm Thiên này một chút. Lần trước bị chà đạp trên Phi Linh môn, chuyện này đã sớm truyền khắp đại lục. Chuyện này đối với mặt mũi của Thanh Long Hoàng tộc có ảnh hưởng cực lớn, mặt mũi nhất định phải đoạt lại.

- Lục Lâm Thiên, đây là Thanh Long Hoàng tộc. Ta là chủ, ngươi là khách, đừng nói ta bắt nạt ngươi. Ngươi xuất thủ trước đi.

Đại hộ pháp thấy tộc trưởng và đệ tử toàn tộc đều ủng hộ hắn, khí thế lập tức tăng cao.

Khí thế quanh thân Đại hộ pháp lan tràn, cả không trung lập tức có một cỗ năng lượng trong thiên địa lặng lẽ hội tụ. khí thế bàng bạc vô cùng lặng lẽ xuất hiện.

- Khí tức thật mạnh.

Sắc mặt không ít đệ tử Thanh Long nhất tộc khẽ biến hóa, thực lực của Đại hộ pháp là bát giai hậu kỳ, chưởng quản cơ hồ tất cả hộ pháp toàn tộc. Tuy rằng là hộ pháp, thế nhưng thân là Đại hộ pháp, địa vị của hắn cũng không dưới trưởng lão bình thường.

Mà thực lực cũng cực kỳ cường hãn, Đại hộ pháp một ngàn năm trước đã đột phá đến bát giai hậu kỳ, thân là Thanh Long Hoàng tộc, coi như là bản thể, sợ rằng ngay cả Tôn cấp thất trọng đỉnh phong trong nhân loại gặp phải Đại hộ pháp cũng phải chạy trốn chết.

Mắt nhìn Đại hộ pháp khí thế ngập trời, Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, quay đầu nhìn về phía Lục Tâm Đồng. Quang mang dưới chân lóe lên, thân ảnh lóe lên, lập tức nhảy lên không trung, chân khí tràn ra, áo bào xanh bay phấp phới.

Huyền Hạo chỉ khẽ liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, khóe miệng nở nụ cười yếu ớt. Thực lực của Lục Lâm Thiên hắn biết rõ, thực lực của Đại hộ pháp tuy rằng không tệ. Thế nhưng gặp phải người biến thái Linh Vũ song tu như Lục Lâm Thiên, sợ rằng cũng chỉ có thể bị chà đạp mà thôi. Xem ra trong bảo khố long tộc, có ba kiện bảo vật rất khó bảo toàn. Đoán chừng Thanh Long Hoàng tộc trộm gà không được mà còn mất nắm gạo.

- Tiểu Long, thực lực của Lục Lâm Thiên này như thế nào?

Đại trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên trên không trung, nhìn cái khí thế lạnh nhạt kia, nàng lập tức cúi đầu nhẹ giọng hỏi Tiểu Long.

- Bà ngoại, lát nữa người sẽ biết.

Tiểu Long nói, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ. Thực lực của lão đại chỉ bằng vào tên Đại hộ pháp kia làm sao có thể đối phó.

- Còn chưa động thủ sao?

Giữa không trung, vô số ánh mắt nhìn chăm chú, Đại hộ pháp nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, quang mang lóe lên, Thanh Linh Khải Giáp xuất hiện, khí tức Vũ Tôn tứ trọng tràn ra. Một âm thanh từ trong miệng hắn vang lên:

- Sau khi ta ra tay sợ rằng Đại hộ pháp sẽ không có cơ hội ra tay. Tốt nhất là Đại hộ pháp ra tay đi.

- Hóa ra mới là Vũ Tôn tứ trọng.

- Tu vi của nhân loại này kỳ thực không tệ. Thế nhưng ở trước mặt Đại hộ pháp, quả thực chính là muốn chết.

Nhìn Lục Lâm Thiên chỉ có tu vi Vũ Tôn tứ trọng, không ít ánh mắt chỉ hơi kinh ngạc một chút rồi lập tức khinh thường. Loại thực lực này mà đối mặt với Đại hộ pháp, quả thực quá thấp.

- Thật đúng là cuồng ngạo, ta sẽ cho ngươi biết trước mặt Bổn hộ pháp, ngươi không có tư cách cuồng ngạo.

Thanh Long Hoàng tộc trời sinh cuồng ngạo, nhìn thấy Lục Lâm Thiên lại dám cuồng ngạo trước mặt mình như vậy cũng khó có thể nhịn được. Tiếng quát vừa dứt, thân thể lập tức run lên, dẫn động năng lượng thiên địa bàng bạc.

Uy áp Linh Hoàng khí tràn ra, dưới cỗ uy áp này, cả không trung phong vân biến sắc. Gợn sóng trong không gian lập tức cuồn cuộn, khiến cho người có thực lực thấp trong Long tộc không nhịn được mà run rẩy.

Lục Lâm Thiên nhìn không trung, uy áp của Linh Hoàng khí đều bị ngăn cản bên ngoài, đối với hắn cũng không có quá nhiều ảnh hưởng.

- Nhân loại này dường như có chút bất phàm.

Đường đường là Thanh Long Hoàng tộc, cũng có không ít chúng cường giả nhìn thấy Lục Lâm Thiên ở trong khí thế khủng bố này vẫn lạnh nhạt đứng đó lập tức xì xào nói. Chỉ riêng phần bản lĩnh này, cũng không phải người bình thường có thể làm được.

Sưu...

Thân ảnh Đại hộ pháp lóe lên, trường bào màu tím run run, năng lượng vô hình trong thiên địa khuếch tán. Tay phải đột nhiên vươn ra, cả không gian run lên. Giữa không trung, một đạo trảo ấn được ngưng tụ. Trong nháy mắt phóng tới trước người Lục Lâm Thiên. Dưới đạo trảo ấn, giữa không trung lập tức xuất hiện năm vết nứt đen kịt trong không gian, uy thế chấn động nhân tâm.

- Thực lực của Đại hộ pháp lần nữa tăng lên không ít.

- Sợ rằng ngay cả một chiêu này Lục Lâm Thiên cũng không chống lại được. Đại hộ pháp không lưu tình một chút nào a.

Nhìn thực lực của Đại hộ pháp, không ít người có chút vui mừng. Mà Đại hộ

pháp không lưu tình, công kích như vậy tuyệt đối Vũ Tôn tứ trọng không thể chống lại được.

Chương 2347: Đối chiến Đại hộ pháp 2

Mà trong lúc mọi người chăm chú nhìn vào, khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười nhạt, nhìn đạo trảo ấn đang đánh tới, thủ ấn trong tay lặng lẽ kết xuất.

Thực lực của Đại hộ pháp này Lục Lâm Thiên đã sớm đoán ra. Sợ rằng ngay cả Tôn cấp thất trọng đỉnh cũng chỉ có thể chạy trối chết mà thôi. Đây là một cường giả Thanh Long Hoàng tộc khó có thể dây vào. Nhưng mà loại cấp độ như vậy, dường như hiện tại cũng không phải hắn không làm gì được.

Trảo ấn đánh xuống, không gian trước mắt sụp đổ từng khúc, ngay khi trảo ấn còn cách không được một trăm thước, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên lập tức được kết, chân khí phô thiên cái địa lập tức tuôn ra.

Trong khoảnh khắc, giữa không trung lấy Lục Lâm Thiên làm trung tâm, không gian mấy ngàn thước chung quanh giống như đông cứng lại. Năng lượng thiên địa kéo tới, một cỗ khí tức ngập trời lan tràn ra. Trong chớp mắt, khí tức trên người Lục Lâm Thiên trong khoảnh khắc trở nên khủng bố. Không ít cường giả cũng có thể nhận ra được, trong đó dường như còn có khí tức linh hồn bàng bạc ở bên trong.

- Linh vũ quyết.

Cùng một lúc, Lục Lâm Thiên nắm tay, quang mang hội tụ chung quanh nắm tay. Trước nắm tay có thể nhìn thấy vết nứt trong không gian xuất hiện, quang mang ngập trời từ ranh giới tràn ra mãnh liệt.

Trong sát na, đạo quyền ấn này của Lục Lâm Thiên lập tức va chạm với trảo ấn của Đại hộ pháp.

Hai người đều phóng lên trời, thân thể đứng song song trên không trung. Quyền ấn của Lục Lâm Thiên mang theo khe nứt đen kịt trực tiếp va chạm với trảo ấn.

Hai đạo công kích va chạm, giống như hai khỏa lưu tinh ầm ầm va chạm trên không trung. Hoặc giả như hai lỗ đen va chạm trên không trung. Trong nháy mắt, hai đạo công kích va chạm, không gian trực tiếp sụp đổ, từng mảnh vỡ không gian giống như cục đá bắn xuống mặt nước yên tĩnh. Gợn sóng bắn ra bốn phía.

Mà điều này cũng vượt quá sự tưởng tượng của tất cả mọi người. Công kích khủng bố của hai người va chạm cũng không tạo thành âm thanh quá ớn, chỉ có âm thanh ken két do không gian bị nghiền nát mà thôi.

Mà cùng lúc trảo ấn, quyền ấn va chạm, không gian chung quanh trực tiếp bị nghiền nát. Cả không trung hung hăng run rẩy, công kích của hai người đồng thời bị biến mất, thân thể hai người đồng thời bị đẩy lùi.

Cùng một thời gian, ngay bị quyền ấn của Lục Lâm Thiên bị đánh nát, bên trong đột nhiên có một đạo tàn ảnh quyền ấn bắn ra. Một cỗ linh hồn lực bàng bạc tuôn ra, bên trong tràn ngập khí tức khủng bố, cực đoan khiến cho linh hồn trực tiếp run rẩy.

Quyền ấn bằng linh hồn lực trực tiếp phá không đánh ra, năng lượng linh hồn bàng bạc lập tức đánh vào trên người Đại hộ pháp.

- Ồ?

- Bên trong công kích thuộc tính thổ ẩn chứa công kích linh hồn.

Nhìn thấy cảnh này, có cường giả sợ hãi thán phục. Bên trong công kích thuộc tính thổ ẩn chứa công kích linh hồn. Cả hai hoàn toàn dung hợp lại một cỗ. Đây chính là thứ khiến cho mọi người hoàn toàn khiếp sợ.

Sưu.

Thân thể Đại hộ pháp bị đẩy lùi, hắn không ngờ bên trong công kích của Lục Lâm Thiên này lại ẩn chứa công kích linh hồn. Ánh mắt cực kỳ ngoài ý muốn. Đạo quyền ấn bằng linh hồn lực đánh vào khiến cho thân thể hắn chững lại, rồi lập tức khôi phục.

- Trong công kích thuộc tính thổ dung hợp công kích linh hồn. Linh Vũ dung hợp, người bình thường gặp phải ngươi sẽ chịu thiệt. Thế nhưng công kích linh hồn này đối với Thanh Long Hoàng tộc ta cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Đại hộ pháp hét lớn một tiếng, khóe miệng nở nụ cười nhạt, công kích linh hồn, thứ này đối với hắn mà nói, tác dụng cũng không lớn.

Công kích linh hồn đối với Đại hộ pháp không có tác dụng quá lớn, Lục Lâm Thiên có chút hơi bất ngờ, cũng không phải hoàn toàn cảm thấy lạ lẫm. Không có chút đình trệ nào, Lục Lâm Thiên đạp mạnh hư không, tạo thành một chuỗi tàn ảnh trên không trung.

- Thật sao? Vậy thử xem thứ này đi.

Âm thanh vừa dứt, thân thể Lục Lâm Thiên đã vượt qua không gian trực tiếp tới bên người Đại hộ pháp, tốc độ vượt quá sự tưởng tượng của mọi người.

Lục Lâm Thiên xuất hiện trước người Đại hộ pháp, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ. Cánh tay vẽ ra từng đường vòng cung huyền ảo.

- Thời Không Lao Ngục.

Một đạo quang mang chói mắt từ trong tay Lục Lâm Thiên bắn ra. Thời Không Lao Ngục thuộc tính thủy lan tràn, trực tiếp bao phủ không gian chung quanh. Lực lượng của thời gian khiến cho gợn sóng trong không gian bị đồng hóa, bao phủ Đại hộ pháp vào bên trong.

Trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính thủy, linh hồn lực mênh mông, tăng thêm lực lượng thời gian và năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc hội tụ, dung hợp với nhau, trong khoảnh khắc trút xuống.

Tách.

Bỗng nhiên bên trong Thời Không Lao Ngục đột nhiên đông cứng lại, đem Đại hộ pháp đóng băng vào bên trong. Hàn khí đóng băng không gian, trong nháy mắt lan tràn tới trước mặt Đại hộ pháp. Tuy rằng công kích linh hồn ở bên trong đối với hắn không có bao nhiêu tác dụng. Thế nhưng công kích bằng hàn khí, lực lượng không gian trói buộc, còn có một cỗ lực lượng quỷ dị ảnh hưởng khiến cho lúc này hắn bị ảnh hưởng cực lớn.

- Ồ?

Mà trong không gian quỷ dị này, ánh mắt Đại hộ pháp biến đổi. Công kích không gian khủng bố, lực công kích quỷ dị như vậy đây là lần đầu tiên hắn chứng kiến. Công kích quỷ dị này không ngờ lại tạo cho hắn một cảm giác không có cách nào chống lại, cũng không có cách nào giãy dụa thoát ra ngoài. Một cỗ lực lượng lạnh lẽo lan tràn tới trước người hắn, cả không gian đều bị hàn khí bao phủ.

- Không ngờ lại mạnh như vậy.

Hàn khí lạnh lẽo kéo tới trước mặt, Đại hộ pháp không do dự mà hét lớn một tiếng, lập tức hóa thành bản thể Thanh Long khổng lồ hơn nghìn mét.

Ken két.

Bản thể khổng lồ cuồn cuộn, linh nguyên phô thiên cái địa tuôn ra kéo theo năng lượng thiên địa. Thân thể trong khoảnh khắc cuồn cuộn phá vỡ một mảng lớn hàn khí. Thân thể xé rách không gian tạo ra vết nứt đen kịt, Đại hộ pháp muốn phá vỡ vòng vây đi ra.

Cũng không có bao nhiêu kinh ngạc, dù sao Đại hộ pháp này tuyệt đối là cường giả. Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười quỷ dị, nhàn nhạt nói:

- Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ.

Âm thanh vừa dứt, thủ ấn Lục Lâm Thiên quỷ dị đánh xuống. Trong sát na, chân khí thuộc tính mộc bàng bạc quanh thân tuôn ra, lập tức cuồng bạo tràn vào trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ. Lập tức năng lượng thuộc tính hỏa, thuộc tính thổ cũng cuồn cuộn tiến vào.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, Thời Không Lao Ngục liên tục run rẩy. Một cỗ uy năng vô hình liên tục kéo lên. Khi năng lượng bên trong Thời Không Lao Ngục một lần nữa lại là thuộc tính thổ thì uy năng bên trong đã cực kỳ mạnh mẽ.

Đại hộ pháp hóa thành bản thể, đang muốn phá vòng vây thoát ra. Thế nhưng trong nháy mắt không gian quỷ dị bao phủ hắn run rẩy mấy lần, uy năng trong không gian lại tăng lên mấy lần, vô cùng khó hiểu. Cả không gian trong chớp mắt như cứng lại, mất đi trọng lượng. Bên trong còn có một cỗ linh

hồn lực mênh mông. Lực lượng không gian trút xuống khiến cho cả thân thể hắn bị áp chế, vô lực, không thể nhúc nhích.

Chương 2348: Chiến thắng cường hãn

Thời Không Lao Ngục chồng chất, uy năng tăng mạnh mấy lần. Huyền Tích trưởng lão của Huyền Vũ Hoàng tộc khi trước còn có tu vi mạnh hơn Đại hộ pháp này, tăng thêm lực phòng ngự khủng bố của Huyền Vũ Hoàng tộc mà cũng không có cách nào chống lại Thời Không Lao Ngục chồng chất bốn loại thuộc tính.

Lục Lâm Thiên cũng tự biết Đại hộ pháp này không có cách nào chống lại. Đại hộ pháp tuy rằng lợi hại, thế nhưng Thời Không Lao Ngục chồng chất bốn loại thuộc tính đã mạnh tới mức vượt quá khả năng thừa nhận của hắn.

– Xuống dưới.

Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng, Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ hung hăng lan tràn. Không gian to lớn dưới lực lượng đáng sợ va chạm lập tức vặn vẹo.

Không gian ngưng tụ, bản thể khổng lồ của Đại hộ pháp căn bản không có cách nào nhúc nhích. Thân thể lập tức bị lực lượng vạn quân hung hăng đè xuống, nặng nề từ trên không trung rơi xuống mặt đất.

Phốc phốc.

Trong miệng bản thể khổng lồ của Đại hộ pháp phun ra máu tươi. Mà ngay cả lân phiến trên người cũng có máu tươi không ngừng chảy ra.

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, thủ ấn biến hóa. Thời Không Lao Ngục mạnh mẽ đè Đại hộ pháp trên mặt đất.

Ngao.

Trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ, bản thể Thanh Long khổng lồ của Đại hộ pháp này trong nháy mắt bị đông cứng lại, căn bản khó có thể nhúc nhích. Mặt khác còn có lực lượng không gian, công kích linh hồn hỗn hợp bên trong. Nhất thời, ngay cả công kích thiên phú hắn cũng không có cách nào có thể thi triển ra được.

Mũi chân mang theo quang mang khẽ điểm hư không, tiếp đó thân hình Lục Lâm Thiên như thiểm điện trực tiếp xuất hiện trong Thời Không Lao Ngục. Thân thể lơ lửng trước mặt Đại hộ pháp đang không có cách nào nhúc nhích. Một đoàn huyết quang lập tức xuất hiện.

Ngao.

Huyết quang thu liễm, một tiếng đao minh giống như long ngâm vang lên. Đại hộ pháp có thể nhìn thấy rõ trong tay Lục Lâm Thiên có một thanh huyết đao quỷ dị. Một đạo đao mang huyết sắc lập tức đánh xuống. Trước đao mang, vết nứt đen kịt trong không gian xuất hiện.

Sưu…

Dưới vô số ánh mắt rung động, đạo đao mang này bổ ra vết nứt trong không gian, trực tiếp đánh vào trên đầu Đại hộ pháp. Uy thế kinh người kia khiến cho đại hộ pháp nhắm mắt lại.

Sưu..

Một đao khủng bố lập tức dừng lại trên đầu Đại hộ pháp, đao mang thu liễm.

Kình khí kinh người biến mất, Đại hộ pháp mở mắt ra. Thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện trước người hắn, trong mắt hiện lên sự vui vẻ. Một đao kia cũng không có đánh xuống.

Thu Huyết Lục lại, Thanh Linh Khải Giáp biến mất. Lục Lâm Thiên cũng lập tức thu hồi Thời Không Lao Ngục. Thân ảnh lơ lửng trên không trung, lăng không đứng thẳng. Quanh thân được quang mang bao phủ, khí tức khiến cho lòng người rung động, hắn nhìn Đại hộ pháp phía dưới nói:

– Đại hộ pháp, chịu thua chưa?

Sưu.

Một đạo lưu quang lóe lên, đại hộ pháp thu bản thể lại, hóa thành hình người đứng trên mặt đất rạn nứt. Nhìn về phía Lục Lâm Thiên trên không trung.

Đại hộ pháp sợ hãi, hắn biết rõ mình đã bại. Công kích vừa rồi đánh tới, hắn không có lực chống lại. Sợ rằng nếu như ngay từ đầu đối phương thi triển công kích không gian khủng bố kia thì ngay cả một chiêu hắn cũng sẽ bị thua. Vì cố kỵ mặt mũi của mình cho nên Lục Lâm Thiên này mới dùng hai chiêu đánh bại mình. Một đao kia không đánh xuống là đã cho hắn mặt mũi rồi.

Cả không trung hoàn toàn yên tĩnh, vừa rồi tất cả mọi người đều hy vọng Đại hộ pháp có thể dùng một chiêu đánh bại Lục Lâm Thiên này. Chà đạp nhân loại này một phen. Thế nhưng thật không ngờ Đại hộ pháp dưới hai chiêu đã bại như vậy. Hai chiêu không có sức hoàn thủ. Điều này hoàn toàn vượt quá dự đoán của tất cả mọi người.

– Lục Lâm Thiên này quá cường hãn.

Tất cả mọi người hít sâu một hơi. Đối với tất cả cường giả Thanh Long Hoàng tộc mà nói, lúc này thứ khiến cho bọn họ kinh ngạc chính là công kích quỷ dị mà kinh khủng kia của Lục Lâm Thiên có thể tăng lên gấp bội. Tu vi Vũ Tôn tứ trọng thế nhưng chỉ dùng hai chiêu đánh bại Đại hộ pháp. Đại hộ pháp không có lực chống lại, thực lực như vậy tuyệt đối cường hãn.

Giờ phút này cơ hồ tất cả ánh mắt đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Tâm tình bên trong đều không giống nhau.

– Ồ? Hóa ra tên này cũng lợi hại như vậy.

Thần Hi nghi hoặc, kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Đây chính là điều mà bản thân nàng cũng không ngờ tới.

Thần Hi lại nhìn về phía Tiểu Long, Lục Tâm Đồng. Đám người này mỗi một người đều biến thái, vô cùng khủng bố.

Lúc này Đại trưởng lão và Long Yên cũng kinh hãi, tất cả mọi chuyện đều vượt quá dự đoán của hai người.

Chỉ có Tiểu Long là không cảm thấy ngạc nhiên, thực lực của lão đại không phải là thứ mà Đại hộ pháp kia có thể chống lại.

– Lục Lâm Thiên ta thua.

Ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, Long Trường khẽ thở dài, lại nhìn đám người chung quanh nói:

– Ta thua, dựa theo giao ước khi trước, về sau ta sẽ gọi ngươi là ….

Long Trường còn chưa nói xong, thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, lập tức đi tới bên người Long Trường nói:

– Nếu như Đại hộ pháp khong chê, về sau tiểu tử sẽ gọi Đại hộ pháp một tiếng Long Trường lão ca.

Mắt nhìn Lục Lâm Thiên, Long Trường sững sờ, lập tức dùng ánh mắt cảm kích nhìn Lục Lâm Thiên. Thân là tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc, trước mắt bao nhiêu người chuyện hắn đã nói ra tuyệt đối không thể chống chế. Đây cũng là ngạo khí của hắn, là ngạo khí của toàn bộ Thanh Long Hoàng tộc. Thế nhưng đây cũng là nói thật, nếu không sau này hắn cũng không còn mặt mũi nữa.

– Đa tạ Lâm Thiên lão đệ, Long Trường ta thua tâm phục khẩu phục. Linh Vũ song tu quả nhiên cực kỳ cường hãn.

Long Trường nhìn Lục Lâm Thiên, cảm kích từ tận đáy lòng. Hắn không ngờ tới lúc này Lục Lâm Thiên lại cho hắn mặt mũi. Chỉ khác một chữ, thế nhưng lại không giống nhau. Thái độ của hắn đối với Lục Lâm Thiên cũng lập tức biến đổi.

– Đa tạ Long Trường lão ca. Tiểu tử may mắn mà thôi.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, Long Trường này tuy rằng có chút cao ngạo, thế nhưng lại quang minh chính đại, điểm này rất hợp khẩu vị của Lục Lâm Thiên cho nên hắn gọi Long Trường một tiếng lão ca cũng không thiệt thòi.

Mà đổi lại, Lục Lâm Thiên cũng có tính toán của riêng mình, Tiểu Long tiến vào Thanh Long Hoàng tộc, hắn cũng có một chút ân oán nhỏ với Thanh Long Hoàng tộc, lần này mình chiến thắng, có cơ hội thì nên hóa giải ân oán với Thanh Long Hoàng tộc một chút. Chuyện này đối với hắn mà nói cũng là chuyện tốt, nếu đã như vậy sao không làm.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên thay Đại hộ pháp Long Trường giải vây, không ít trưởng lão cũng âm thầm gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên đã nhu hòa hơn không ít. Nếu như Đại hộ pháp mất mặt thì bọn họ cũng không khá hơn.

– Việc này cứ quyết định như thế đi. Long Trường hai ngày nữa ngươi mang theo Lục Lâm Thiên đi vào bảo khố lựa chọn ba kiện bảo vật.

Long Ngộ nhìn Lục Lâm Thiên dò xét một phen rồi nói. Khi âm thanh vừa

dứt Long Ngộ lập tức quay người rời đi.

Chương 2349: Mẫu tử gặp nhau 1

Gợn sóng trước mặt tộc trưởng Long Ngộ lóe lên, lập tức bước vào trong gợn sóng không gian rồi biến mất không thấy. Thế nhưng lại không có ai nhìn thấy khi hắn xoay người, trên khuôn mặt già nua của tộc trưởng Long Ngộ nở nụ cười có chút cao thâm.

– Tiểu Long, bà ngoại mang con đi gặp mẫu thân.

Đại trưởng lão Long Nguyệt nói với Tiểu Long.

Tiểu Long gật đầu, lão đại đã không có việc gì, còn có thể đi vào trong bảo khố long tộc chọn ba kiện bảo vật, cũng coi như niềm vui ngoài ý muốn. Mà bây giờ hắn cũng phải đi gặp người mẫu thân lưu lại âm thanh trong đầu hắn. Trong lòng không biết vì sao lại có chút khẩn trương. Loại khẩn trương này, so với lúc trước đi Huyền Vũ Hoàng tộc gặp phụ thân còn khẩn trương hơn nhiều. Cũng không phải Nhưng mà khẩn trương đơn thuần mà bên trong còn có kích động, bất an và chờ mong.

– Phụ thân, chúng ta đi gặp mẫu thân.

Tiểu Long nhìn phụ thân rồi nói.

– Được, chúng ta đi gặp mẫu thân con.

Huyền Hạo nói, trong mắt có chút kích động. Nhiều năm như vậy rồi rốt cuộc hắn cũng chờ được tới ngày hôm nay. Một nhà ba người bọn họ rốt cuộc có thể ở cùng một chỗ.

– Ài.

Nhìn Huyền Hạo, Đại trưởng lão khẽ thở dài, mang theo mọi người biến mất trên không trung.

Long Yên nhìn mọi người, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ nhàn nhạt, thân ảnh xinh đẹp lóe lên lập tức đuổi kịp mấy người.

….

Tại một sơn cốc, mấy đạo thân ảnh đáp xuống, mấy người này chính là Đại trưởng lão, Tiểu Long, Huyền Hạo, Lục Lâm Thiên, Lục tÂm Đồng, còn có Thần Hi đi theo bên cạnh.

Mà Thiên Độc Yêu Long vừa vặn lại bị Đại hộ pháp dẫn đi, dường như đi tiếp nhận hình phạt ở trong Khốn Long tháp một năm. Thiên Độc Yêu Long biểu hiện can tâm tình nguyện, Lục Lâm Thiên đương nhiên cũng không nói thêm gì. Dù sao đây đã là kết quả tốt nhất.

Ngoài sơn cốc, cây cối xanh biết, tiếng chim hót vang lên không ngừng, trong không khí tràn ngập hương hoa nhàn nhạt.

– Tiểu Long, những năm nay mẫu thân của con đều tự giam mình trong Bách hoa cốc. Thề cả đời không rời khỏi Bách Hoa cốc nửa bước, trừ phi con có thể trở về. Mà ngay cả bà ngoại cũng không có cách nào khuyên nhủ mẫu thân con.

Long Nguyệt nói với Tiểu Long.

– Những năm này mẫu thân chưa từng rời khỏi Bách Hoa cốc sao?

Trong lòng Tiểu Long lập tức cảm thấy chua xót. Hóa ra những năm gần đây mẫu thân đều ở trong sơn cốc này, so với bị giam có gì khác nhau đâu.

Long Nguyệt khẽ thở dài nói:

– Đúng vậy, trong lòng mẫu thân con luôn nhớ tới con. Còn phụ thân của con nữa.

Liếc mắt nhìn Huyền Hạo, Long Nguyệt tiếp tục nói:

– Trong lòng mẫu thân con luôn tự trách chính mình, trách cứ ngoại công con cùng với Thanh Long Hoàng tộc. Trong lòng có oán khí, thế nhưng hiện tại con đã tới thì tốt rồi.

– Đều là ta sai.

Huyền Hạo thì thào nói, trong lòng hắn lúc này cũng tràn ngập sự chua xót.

– Được rồi, mọi người chờ ở đây, con đi gọi tỷ tỷ ra. Cho tỷ tỷ kinh hỉ.

Long Yên nói xong, thân thể xinh đẹp lóe lên, tiến vào trong sơn cốc.

– Cũng tốt, chúng ta chờ ở đây. Chờ mẫu thân con đi ra, nhìn thấy con lớn như vậy mẫu thân con nhất định sẽ vô cùng vui mừng.

Long Nguyệt nói, bàn tay đặt lên vai Tiểu Long, trên khuôn mặt già nua hiện lên sự chua xót và vui vẻ.

– Tộc nhân Chu Tước Hoàng tộc sao cũng tới đây?

Đại trưởng lão Long Nguyệt nhìn về phía Thần Hi hỏi, chỉ cần liếc mắt cũng nhận ra được thân phận của Thần Hi.

– Ta …

Thần Hi nháy mắt, cũng không biết nên nói thế nào mới tốt.

– Đại trưởng lão, nha đầu này là muội muội Chu Loan. Lúc trước đang chạy trốn khỏi sự truy đuổi của người trong tộc, gặp phải chúng ta cùng Tiểu Long cho nên cùng đi tới đây.

– Huyền Hạo nói.

– Thì ra là thế, thiên phú của nha đầu kia cũng rất mạnh a.

Đại trưởng lão Long Nguyệt nói.

Trong đình viện tinh xảo, mùi hương hoa tràn ngập, một đạo thân ảnh xinh đẹp đáp xuống đình viện, âm thanh du dương vang lên:

– Tỷ tỷ, tỷ đang ở đâu vậy?

Người này chính là Long Yên mang theo sự vui vẻ đi tới.

– Long Yên, sao hai ngày ngay muội lại chăm tới chỗ ta liên tục như vậy?

Một đạo âm thanh thanh thúy vang lên, một thân ảnh xinh đẹp lập tức xuất hiện bên người Long Yên. Trên đầu búi tóc, xinh đẹp không tỳ vết, giống như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian.

– Tỷ tỷ, nói cho tỷ biết một tin tốt, tỷ có muốn nghe hay không?

Long Yên cười cười, nụ cười vô cùng động lòng người.

Nữ tử tuyệt mỹ này đương nhiên là tỷ tỷ Long Yên, Đại công chúa Long Bích Hàm của Thanh Long Hoàng tộc. Là người mạnh nhất trong thế hệ trẻ tuổi khi trước của Thanh Long Hoàng tộc. Vừa sinh ra đã có Linh Hoàng khí Địa cấp đỉnh phong, vô hạn tiếp cận tới Thiên cấp. Sau khi trải qua truyền thừa đã là Linh Hoàng khí Thiên cấp gần tới đỉnh phong. Trong tộc không có ai có thể sánh kịp.

Có thiên phú như vậy, là hy vọng của Thanh Long Hoàng tộc, thế nhưng không ngờ lại làm ra chuyện kia với Huyền Hạo của Huyền Vũ Hoàng tộc, làm cho cả Thanh Long Hoàng tộc cùng Huyền Vũ Hoàng tộc chấn động, thiếu chút nữa để hai tộc đại chiến.

Long Bích Hàm nhíu mày, dịu dàng cười nói:

– Muội thì có tin gì tốt chứ? Nói đi.

– Tỷ nhất định sẽ kinh hỉ, muội mang tỷ đi tới nơi này.

Long Yên cười thần bí.

– Tiểu ny tử này, muội cũng biết ta sẽ không rời khỏi cốc mà.

Long Bích Hàm cười một tiếng.

Ánh mắt Long Yên lóe lên, mỉm cười nói:

– Muội biết tỷ không rời khỏi Bách Hoa cốc cho nên mới không bảo tỷ xuất cốc. Thế nhưng tỷ phải nhắm mắt lại, cũng không thể dùng tâm thần dò xét, bằng không sẽ không có kinh hỉ nữa.

Long Yên nói, dường như nàng đã chuẩn bị từ trước. Tay lấy ra một dải lụa trắng, che hai mắt của Long Bích Hàm.

– Được rồi, để xem muội có thể mang tới kinh hỉ gì cho ta.

Long Bích Hàm cũng không cự tuyệt mà khẽ mỉm cười nói.

Long Yên nở nụ cười thỏa mãn, kéo tay tỷ tỷ Long Bích hàm nói:

– Yên tâm đi, muội cam đoan tỷ sẽ giật mình cho xem.

Ngoài sơn cốc, khắp nơi là hoa tươi, hương hoa mê người.

Trong lúc chờ đợi Tiểu Long lại càng thêm khẩn trương cùng kích động, thêm nữa là mừng rỡ. Ánh mắt mang theo sự khẩn trương thi thoảng nhìn về phía lão đại.

Lục Lâm Thiên cười cười, lúc này mọi chuyện trong Thanh Long Hoàng tộc khá tốt, rốt cuộc Tiểu Long cũng sắp gặp được mẫu thân mình.

Trong sự chờ đợi của mọi người, ở lối ra của sơn cốc, dưới sự dẫn dắt của Long Yên, một nữ tử dịu dàng đi tới, trên người mặc bộ váy dài xanh biếc, cái eo nhỏ nhắn, thân thể lung linh, xinh đẹp.

– Bích Hàm.

Nhìn thấy thân ảnh xinh đẹp này, toàn thân Huyền Hạo run lên, thân ảnh lóe lên lập tức lao thẳng về phía trước.

Long Bích Hàm được Long Yên dẫn đi, tiếp tục đi về phía trước, không thi triển tâm thần dò xét, thế nhưng động tĩnh của Huyền Hạo cũng không dấu được nàng, nàng mở miệng hỏi Long Yên:

– Long Yên, là ai tới vậy? Nếu như ta tiến thêm vài bước chính là rời cốc a.

Âm thanh vang lên, âm thanh giống như âm thanh của thiên

Chương 2350: Mẫu tử gặp nhau 2

Toàn thân Tiểu Long run lên, trong mắt không nhịn được mà có nước mắt chảy ra. Ánh mắt chăm chú nhìn vào nữ tử đang từ sơn cốc đi ra. Đây chính là thân ảnh mẫu thân mà hắn ngày nhớ đêm mong.

Huyền Hạo đứng trước người Long Bích Hàm, cố nén nước mắt chực trào ra. Thân thể không tự chủ được mà run lên, thân ảnh xinh đẹp này khiến cho hắn mỗi một ngày đều nhớ thương, làm sao có thể quên được.

– Huyền Hạo, sao chàng lại tới đây? Có phải là chàng hay không?

Cảm nhận khí tức trước người, tuy rằng bị che mắt, thế nhưng Long Bích Hàm cũng cảm giác được cỗ khí tức quen thuộc kia. Cỗ khí tức này làm sao nàng có thể quên được.

Âm thanh vừa dứt, thân thể mềm mại của Long Bích Hàm run lên, lập tức cởi dải lụa che mắt ra. Khuôn mặt tuyệt mỹ hiện lên, làn da nhẵn nhụi như ngọc, hai sợi tóc mai bên má khẽ tung bay làm tăng thêm vài phần mê người.

Trong nháy mắt, trong đôi mắt đen nhánh kia xuất hiện một thân ảnh gầy gò, trên người mặc trường bào màu tím đang nở nụ cười nhàn nhạt, ánh mắt giống như ngôi sao. Nhìn thấy đạo thân ảnh này, thân thể Long Bích Hàm run rẩy không thể nói nên lời. Ánh mắt rung động, đạo thân ảnh này đứng trước mắt thế nhưng nàng vẫn không thể tin được đây lại là sự thật.

– Bích Hàm, là ta, ta tới thăm nàng đây.

Huyền Hạo nói, đạo thân ảnh kia đứng trước mắt thế nhưng dường như hắn vẫn không thể tin được. Âm thanh nghẹn ngào từ trong cổ họng phát ra, kéo lấy hai tay của thân ảnh mềm mại trước mắt rồi ôm vào lòng.

– Huyền Hạo, thực sự là chàng sao?

Thân thể mềm mại của Long Bích Hàm run lên, lập tức nhào vào l*иg ngực quen thuộc kia. L*иg ngực này vẫn ấm áp như vậy, đây không phải là nằm mơ, tất cả đều vô cùng chân thật.

Hai người ôm nhau, Long Yên bên cạnh vui vẻ, phía xa, ánh mắt Đại trưởng lão có chút bất đắc dĩ rồi lại nở nụ cười khổ.

– Thật là cảm động.

Thần Hi khẽ nói, cảnh tượng trước mặt khiến cho nàng cảm động không thôi.

– Đúng vậy, rất cảm động.

Lục tâm Đồng nói, hai người này không biết từ khi nào đã nắm lấy tay nhau, giống như thân tỷ muội vậy.

– Đã rất lâu rồi không gặp Vô Song cùng Cảnh Văn, không biết hiện tại các nàng thế nào rồi.

Cảnh này khiến cho Lục Lâm Thiên nhớ tới Lục Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn. Đã lâu hắn không gặp nhị nữ, khiến cho lúc này nhìn thấy cảnh này hắn càng thêm nhớ nhung.

– Tỷ tỷ.

Để hai người ôm nhau một lát rồi Long Yên mới nói.

Long Bích Hàm nghe vậy lúc này mới nhớ tới muội muội còn đang ở bên cạnh. Khuôn mặt ửng đỏ từ trong ngực Huyền Hạo đi ra.

– Tỷ tỷ, tỷ xem đó là ai.

Long Yên kéo tay tỷ tỷ chỉ về phía trước.

Long Bích Hàm nhìn theo cánh tay Long Yên. Một đạo thân ảnh màu vàng xuất hiện trong mắt nàng. Một thiếu niên mặc hoàng bào, mái tóc màu vàng, ánh mắt trong suốt. Mắt nhìn đạo thân ảnh này, trong lúc vô hình thân thể Long Bích Hàm run lên, cỗ cảm giác này giống như là có một mối liên hệ vô hình nào đó.

– Mẫu thân.

Nhìn đạo thân ảnh xinh đẹp trước mắt, Tiểu Long nghẹn ngào hô lên một tiếng, nước mắt không tự chủ được mà chảy xuống. Thân thể chậm rãi quỳ với thân ảnh phía xa. Cái đầu liên tục đập xuống mặt đất, khóc thút thít.

Âm thanh này khiến cho thân thể Long Bích Hàm chấn động, sắc mặt trắng bệch, nắm lấy cánh tay Huyền Hạo, hỏi:

– Tiểu Long, có phải là Tiểu Long của chúng ta hay không? Có phải Tiểu Long tới đây rồi không?

Mẫu tử liền tâm, cho dù chỉ mới gặp qua lúc vừa mới sinh, thế nhưng cỗ khí tức này với âm thanh mẫu thân kia khiến cho trong lòng Long Bích Hàm chấn động.

– Bích Hàm, là Tiểu Long tới. Đó là con của chúng ta, nó lớn rồi.

Huyền Hạo nói.

– Long nhi.

Nghe Huyền Hạo nói vậy, Long Bích Hàm cũng không nhịn được nữa, thân ảnh xinh đẹp chạy về phía trước. Đứng trước mắt Tiểu Long, kích động kéo Tiểu Long đứng lên rồi nói:

– Long Nhi, đứng lên đi, mau đứng lên cho mẫu thân xem nào.

Tiểu Long bị kéo dậy, nước mắt không ngừng rơi xuống, nhìn thân thể mà hắn ngày nhớ đêm mong, nức nở nói:

– Mẫu thân, người chịu khổ rồi. Hài nhi tới chậm.

Nhìn thiếu niên trước mắt, thân thể Long Bích Hàm vì kích động mà run rẩy, rồi lại cứng ngắc, nước mắt thi nhau rớt xuống. Một lúc lâu sau nàng hít sâu một hơi, kéo thiếu niên trước mắt vào lòng, cười khổ nói:

– Là Long nhi của ta đã trở về. Long nhi, rốt cuộc mẫu thân cũng nhìn thấy con.

Cảnh này khiến cho vô số người xúc động. Lục Lâm Thiên cố nén sự chua xót trong lòng. Hai mắt không tự chủ được mà ẩm ướt, Tiểu Long rốt cuộc cũng tìm thấy được phụ mẫu.

– Ca ca, Tiểu Long rốt cuộc cũng tìm thấy được mẫu thân.

Lục Tâm Đồng quay lại kéo tay ca ca nói. Lúc này nước mắt nàng không ngừng rơi xuống, đôi mắt xinh đẹp đỏ ửng.

– Quá cảm động.

Ngay cả nha đầu Thần Hi cũng thiếu chút nữa khóc to.

– Đúng vậy. Tiểu Long đã tìm được phụ mẫu, chúng ta nên cao hứng thay đệ ấy.

Lục Lâm Thiên vỗ vai Lục Tâm Đồng. Tiểu Long đã sớm là người nhà hắn, cho nên trong lòng hắn lúc này cũng cao hứng thay cho Tiểu Long.

Trên khuôn mặt già nua của Đại trưởng lão Long Nguyệt cũng xuất hiện hai giọt nước mắt. Cảnh này sao lại không khiến cho nàng cảm động được cơ chứ. Trước mắt nàng chính là ngoại tôn cùng với nữ nhi của nàng.

Trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Long Yên cũng hiện lên sự vui vẻ, ánh mắt rung dộng, kinh hỉ. Là kinh hỉ thay cho tỷ tỷ nàng.

– Được rồi, đi vào bên trong rồi nói chuyện.

Đại trưởng lão Long Nguyệt tiến lên, đi tới bên cạnh Long Bích Hàm cùng Tiểu Long, khuyên hai mẫu tử đang khóc lóc.

– Mẫu thân, sao người cũng tới đây.

Long Bích Hàm ngẩng đầu lên, lúc này nàng mới chú ý tới mẫu thân, lập tức hạ thấp người hành lễ.

….

Trong Bách Hoa cốc, khắp nơi là chim hót, hoa nở, kỳ hoa dị thảo nhiều vô kể, cực kỳ tinh xảo.

Đi vào trong cốc, trên đường đi đám người Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Thần Hi giật mình, bởi vì chung quanh quả đúng nên gọi là trăm hoa đua nở, đẹp không sao tả siết. Trong một đình viện tinh xảo, mọi người ngồi xuống, giới thiệu một chút. Mà Lục Lâm Thiên cũng được giới thiệu với mẫu thân của Tiểu Long. Đại công chúa Long Bích Hàm của Thanh Long Nhất tộc.

Đồn rằng trước đây mẫu thân của Tiểu Long còn có huyết mạch trên phụ thân Tiểu Long là Huyền Hạo. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi suy đoán, phụ thân Huyền Hạo của Tiểu Long đã tới Chuẩn Đế, mà mẫu thân của Tiểu Long không biết đã tới cấp độ gì rồi.

Nhưng mà khi Lục Lâm Thiên dò xét khí lập tức lại có chút thất vọng nho nhỏ. Bởi vì khí tức của mẫu thân Tiểu Long Lục Lâm Thiên không có cách nào dò xét ra được. Giống như là một người bình thường không có một chút khí tức nào.

Nói chuyện một phen, Tiểu Long gặp mặt mẫu thân, người một nhà đoàn tụ đương nhiên có vô số lời cần nói. Long Nguyệt cũng rời khỏi Bách Hoa cốc.

Đình viện bên trong Bách Hoa cốc vô cùng nhỏ, cũng không chứa nổi đám người Lục Lâm Thiên. Cuối cùng Long

Yên mang theo mấy người Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Thần Hi rời khỏi đây. Tiểu Long thì ở cùng phụ

Chương 2351: Ba gian nhà xí

– Tạm thời các ngươi cứ ở nơi này.

Một lát sau, Long Yên dẫn ba người tới một đình viện thanh nhã và sạch sẽ.

– Đa tạ Nhị công chúa.

Lục Lâm Thiên đánh giá đình viện, nơi này cực kỳ sạch sẽ và thanh nhã, cũng không kém.

Long Yên khẽ gật đầu, nhìn Lục Lâm Thiên và Lục Tâm Đồng. Sau đó lại nhìn Lục Lâm Thiên có chút do dự nói:

– Lần này chỉ có các ngươi tới đây sao?

– Nhị công chúa cho rằng còn có ai khác sao?

Lục Lâm Thiên nói, nhìn nữ tử áo trắng tuyệt mỹ trước mặt, đại ca Dương Quá không có khả năng nhận nhầm người, chẳng lẽ người cứu bọn họ khi trước chính là Long Yên này hay sao?

Long Yên cười nhạt một tiếng nói:

– Không có gì. Ta chỉ tùy tiện hỏi mà thôi. Các ngươi đi nghỉ đi, nhưng cũng không nên chạy loạn, tránh dẫn tới phiền toái cho các ngươi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi nói:

– Nhị công chúa, người có cảm thấy trên thế giới này có hai người hoàn toàn giống nhau hay không?

– Ta cũng không biết, trong thiên địa này cũng không thiếu cái mới lạ. Nói chung cũng không nhất định.

Long Yêu cười một tiếng rồi nói tiếp:

– Ta đi trước, trong hai ngày này sẽ có người mang ngươi đi tới bảo khố của bổn tộc. Đến lúc đó ngươi có thể lựa chọn ba kiện bảo vật.

Âm thanh vừa dứt, thân ảnh xinh đẹp của Long Yên lóe lên, biến mất trước đình viện.

– Ca ca, Nhị công chúa này chẳng lẽ chính là tỷ tỷ mà đại ca muốn tìm hay sao?

Nhìn bóng lưng Long Yên, Lục Tâm Đồng hỏi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh, nói:

– Có một ít chuyện, có lẽ chúng ta khó mà nhận ra được.

– Ài, rốt cuộc cũng có chỗ đặt chân.

Thần Hi cao hứng không thôi, lập tức vọt vào trong đình viện.

Thời gian trôi qua, Tiểu Long tới tạo thành chấn động không nhỏ trong Thanh Long Hoàng tộc. Trong tộc có không ít người nghị luận chuyện này.

Vào đêm, ánh trăng bao phủ rừng cây và ngọn núi, không gian bắt đầu yên tĩnh.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi đó. Chuyến đi tới Thanh Long Hoàng tộc cũng đã chấm dứt, lần này hắn đã mất không ít thời gian. Đợi qua mấy ngày nữa rồi nhìn xem, hắn cũng nên trở về. Chuyện trong Phi Linh môn cũng không thể phủi tay như vậy được.

Còn có nhị nữ Lục Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn. Lúc này trong đầu Lục Lâm Thiên vô cùng nhớ nhung tới hai nàng, không biết hai nàng thế nào.

Trong hai ngày này sẽ đi tới bảo khố của Thanh Long Hoàng tộc, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút chờ mong. Bảo khố của

Thanh Long Hoàng tộc sợ rằng không tầm thường a. Ba kiện bảo vật, hắn phải lựa chọn thật cẩn thận, nhất định phải lấy được vài món tốt.

Nghĩ tới việc sắp đi tới bảo khố của Thanh Long Hoàng tộc lựa chọn bảo vật, Lục Lâm Thiên không nhịn được mà mỉm cười.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên thu hồi suy nghĩ, bắt đầu điều tức. Hiện tại đang ở trong Thanh Long Hoàng tộc, hắn không nên đi vào trong Thiên Trụ giới thì tốt hơn.

Sáng sớm hôm sau, trong không gian của Thanh Long Hoàng tộc, sơn mạch yên tĩnh như bừng tỉnh, mây mù nhàn nhạt quanh quẩn trong ngọn núi.

Không khí sáng sớm vô cùng mát mẻ. Từng giọt sương đọng lại trên lá cây, ngẫu nhiên còn có tiếng chim hót lượn lờ trong thiên địa.

Trong rừng cây, từng giọt sương đọng lại chảy xuống đất phát ra âm thanh thanh thúy.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong một rừng cây. Sáng sớm hắn đã bị hai nha đầu Lục Tâm Đồng cùng với Thần Hi lôi kéo, nói là muốn đi thăm thú chung quanh cho nên mới kéo theo Lục Lâm Thiên.

Vì vậy trong hai ngày qua, Lục Lâm Thiên liên tục đi dạo cùng hai tiểu nha đầu trong Thanh Long Hoàng tộc, đồng thời cũng là hai ngày yên ả của Lục Lâm Thiên. Trong Thanh Long Hoàng tộc này phong cảnh vô cùng tú lệ, Lục Lâm Thiên cũng nhớ tới lời của Huyền Hạo, cố gắng giao tiếp, cảm nhận thiên nhiên, sẽ có không ít trợ giúp đối với bản thân hắn.

Bởi vậy, hai ngày này cái gì Lục Lâm Thiên cũng không nghĩ tới, chỉ đi thăm thú khắp nơi với nhị nữ. Nhưng mà, rất nhiều nơi có tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc cản lại, dù sao cũng có rất nhiều nơi không phải người ngoài như hắn có thể tùy tiện tiến vào.

Hai ngày này Tiểu Long cũng không tới, Lục Lâm Thiên cũng không đi tìm, tránh việc quấy rầy ba người nhà Tiểu Long đoàn viên.

Mãi cho tới sáng sớm ngày thứ ba, Lục Lâm Thiên vừa mới thu thủ ấn lại, hai mắt mở ra, tinh quang trong mắt chợt lóe lên rồi biến mất.

– Lâm Thiên lão đệ.

Ngoài cửa có một đạo âm thanh vang lên. Lục Lâm Thiên nghe thấy lập tức nhận ra chủ nhân của âm thanh này chính là Long Trường.

Ngoài đình viện, Lục Lâm Thiên lách mình đi ra. Người tới chính là Đại hộ pháp Long Trường. Hắn ôm quyền thi lễ nói:

– Bái kiến Long Trường lão ca.

– Không cần khách khí, hai ngày nay ta bận một ít chuyện cho nên hôm nay mới tới. Chúng ta đi thôi, ta mang lão đệ đi tới bảo khố của Long tộc.

Long Trường nói.

– Vậy làm phiền Long Trường lão ca rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, trong lòng cũng có một chút kích động, rốt cuộc hắn cũng đi tới bảo khố long tộc.

– Ca ca, muội cũng muốn đi.

Trong khi hai người nói chuyện, Lục Tâm Đồng cùng Thần Hi cũng đã chạy tới.

– Bảo khố Long tộc, dẫn ta đi mở mang tầm mắt một phen có được không?

Thần Hi cũng vô cùng hứng thú nói. Bảo khố Thanh Long Hoàng tộc, chỉ cần nghe cũng đã khiến cho nàng cảm thấy hứng thú.

– Không được, chỉ có một mình Lục lão đệ mới được vào mà thôi.

Long Trường lắc đầu nói, bảo khố của bổn tộc không phải ai cũng có thể đi vào. Đây chính là cấm địa của bổn tộc.

– Quỷ hẹp hòi, có cái gì mà không được. Hừ.

Nghe thấy Long Trường nói vậy Thần Hi lập tức trở mặt, cái miệng nhỏ nhắn chu lên, lập tức nói với Lục Tâm Đồng:

– Tâm Đồng, ta thấy trong bảo khố của đám người này cũng không có cái gì tốt. Đợi sau này có cơ hội ta sẽ mang ngươi đi tới bảo khố của Chu Tước tộc dạo chơi.

– Được rồi, hai người ở lại đây, ta đi rồi sẽ trở lại.

Lục Lâm Thiên nói, sau đó lập tức theo Long Trường rời khỏi đình viện, tiến về phía bảo khố long tộc.

Trên đường đi, Long Trường giới thiệu vài chỗ trong Thanh Long Hoàng tộc với Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên cũng biết được không ít chuyện, ví dụ như số lượng Thanh Long trong Thanh Long Hoàng tộc cũng không nhiều. Dòng chính chỉ có mấy ngàn mà thôi. Thế nhưng giao long chi thứ lại có tới mấy vạn.

Mà trong Thanh Long Hoàng tộc, địa vị cao nhất chính là Thanh Long, tiếp đó mới là tạp long và giao long.

Mà từ trong miệng Long Trường, Lục Lâm Thiên mới biết được bảo khố mà hắn đang đi tới hiện tại cũng không phải là bảo khố lớn nhất của Long tộc, mà chỉ là bảo khố nhỏ mà thôi.

Nói là bảo khố nhỏ, Long Trường cũng không giấu Lục Lâm Thiên, bảo khố này cũng tính là bảo khố. Nhưng mà nơi này trong mắt Thanh Long Hoàng tộc chỉ là nơi ném một ít vật lẫn lộn. Bởi vì trong này có đủ thứ đồ vô dụng với Thanh Long Hoàng tộc, nghe nói bên trong có không ít đồ hữu dụng với nhân loại cho nên bọn họ mới giữ lại mà thôi.

Vô số năm qua, lịch đại tiền bối cùng chúng cường giả Thanh Long Hoàng tộc đạt được thứ gì trong tay nhân loại, thậm chí là vô tình đạt được một ít vật của nhân loại đều ném trong nơi này. Gọi là bảo khố, kỳ thực Nhưng mà nơi ném một ỉt vật lẫn lộn mà thôi.

Chương 2352: Tìm ra hai kiện 1

– Bái kiến Đại hộ pháp.

Đệ tử Thanh Long Hoàng tộc tuần tra hành lễ với Long Trường. Trải qua kiểm tra nghiêm ngặt, đi qua một con đường đá, hai người đi tớ một sườn núi trên một ngọn núi khổng lồ. Một đình viện xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên.

– Lâm Thiên lão đệ, chúng ta tới rồi.

Long Trường chỉ vào đình viện phía trước rồi nói:

– Đây là bảo khố, ta cũng lão đệ sẽ tìm, đệ tự mình tuyển ba kiện bảo vật đi.

– Bị lọt hố a, lần này bị Long Ngộ kia đào cho cái hố không nhỏ.

Nhìn đình viện, Lục Lâm Thiên có xúc động hận không thể lập tức tìm tên tộc trưởng Long Ngộ tính sổ. Cái gì mà bảo khố Long tộc, nhìn qua thì là đình viện, thế nhưng trên thực tế chỉ là ba gian nhà xí mà thôi.

Nói là ba gian nhà xí còn chưa đủ, lại còn rách nát, đâu chỉ giống như mấy trăm năm chưa từng sửa chữa, quả thực giống như ba vạn năm chưa từng tu sửa qua. Bên ngoài còn có một bức tường, bên trên có không ít vết rạn nứt, cây khô vô số, cỏ dại mọc đầy. Thậm chí còn kéo dài tới cửa đình viện, có lẽ bình thường không có ai tới nơi được gọi là “bảo khố” này.

Lục Lâm Thiên trầm mặc, cũng đành chịu, hắn ngẩng đầu nói với Long Trường:

– Long Trường lão ca, không phải huynh mang đệ tới sai nơi đó chứ?

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, tuy rằng ta đã đánh bại ngươi, thế nhưng ngươi cũng không nên oán hận mà dẫn ta tới nơi như thế này đó chứ.

– Không sai, chính là nơi này.

Long Trường khẳng định nói.

Lục Lâm Thiên sụp đổ, dò xét chung quanh một lát rồi bất đắc dĩ nói:

– Long Trường đại ca, bảo khố này đã bao lâu rồi chưa tu sửa qua vậy?

– Cái này … Dù sao ta sống hơn sáu ngàn năm cũng không nhìn thấy có ai tu sửa qua. Nghe nói đình viện này được những tiền bối đời trước kiến tạo. Sau khi hoàn thành chưa từng tu sửa qua lần nào. Bình thường chỉ cần là vật của nhân loại người trong tộc đều ném vào đây.

Long Trường nói.

– Ài.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, ba gian nhà xí này sợ rằng bên trong cũng không có vật gì tốt.

– Lâm Thiên lão đệ, lão đệ không nên xem thường nơi này. Tuy rằng nơi này không có thứ gì tốt với chúng ta, bất quá đối với nhân loại lão đệ mà nói, tuyệt đối là bảo vật.

Long Trường nói.

– Thật sao?

Lục Lâm Thiên bán tin bán nghi lách mình đi lên phía trước. Đi tới cửa đình viện, một cánh cửa gỗ rách nát hiện lên trước mắt hai người. Nhìn qua cánh cửa gỗ này dường như tùy thời có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

Xoạch!

Long Trường đẩy cửa ra, không có một chút bất ngờ nào, cánh cửa này lập tức đổ xuống mặt đất, tro bụi bốc lên, cả sân nhỏ thoáng lay động một chút, giống như cả đình viện sắp sụp đổ.

– Bảo khố a.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ thở dài, thầm nghĩ, sau này mình đánh cuộc phải chú ý một chút. Dẫm qua cánh cửa vừa mới đổ xuống, Lục Lâm Thiên chậm rãi đi vào trong đình viện. Bàn chân dẫm vào vật gì cưng cứng, Lục Lâm Thiên cúi đầu xuống nhìn, hóa ra đây là một khối ngọc giản.

– Vũ kỹ Địa cấp cao giai.

Lục Lâm Thiên nhảy dựng lên, ngọc giản mà hắn vừa mới dẫm phải này bên trên có một cỗ khí tức thuộc tính hỏa quanh quẩn, dùng nhãn lực của Lục Lâm Thiên hiện tại không khó phát hiện ra đây chính là vũ kỹ thuộc tính hỏa Địa cấp cao giai.

Mà khi Lục Lâm Thiên thu chân lại, chăm chú nhìn vào trong đình viện thì lập tức nghẹn họng, nhìn trân trối…

Chỉ thấy trong đình viện này có vô số cỏ dại chen chúc, thế nhưng trong đám cỏ dại lại chất đầy vũ kỹ, linh kỹ, còn có Vũ linh khí, Hồn linh khí.

Vũ kỹ, linh kỹ rậm rạp, toàn bộ đã ngoài Địa cấp. Liếc nhìn lại không ít hơn mấy trăm. Vũ linh khí, Hồn linh khí chồng chất, chỉ trong cái sân này cũng đã có hơn trăm kiện.

– Kháo, coi như rác rưởi sao?

Lục Lâm Thiên kiểm tra từng kiện, những Vũ linh khí, Hồn linh khí, vũ kỹ Địa cấp rồi linh kỹ Địa cấp giống như là rác rưởi bị ném ở trong này. Không ít Vũ linh khí, linh kỹ, vũ kỹ Địa cấp đều bị chôn một nửa dưới đất. Trong đất bùn Lục Lâm Thiên rút ra được vô số ngọc giản vũ kỹ, linh kỹ, Vũ linh khí, Hồn linh khí.

– Lâm Thiên lão đệ, trong đó còn có không ít. Những thứ bên ngoài hẳn là thứ mà đệ tử trong tộc ta mấy ngàn năm nay không muốn đi vào trong cho nên mới ném bên ngoài như vậy.

Long Trường vẫn đi theo bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên thả Vũ linh khí, linh kỹ cùng các loại xuống dưới mặt đất. Những thứ này không có một thứ nào mà không phải là bảo vật. Bất quá đối với bảo vật trong tay tuy rằng Lục Lâm Thiên rung động, động tâm, thế nhưng cũng không phải Lục Lâm Thiên không thể chống cự lại lực hấp dẫn của nó. Dù sao thứ tốt đều xếp ở cuối cùng a.

Chậm rãi đi tới ba gian đình viện, trên hành lang chỗ nào cũng có thể nhìn thấy không ít vũ kỹ, linh kỹ. Bên ngoài ba gian đình viện thoạt nhìn cực kỳ cũ nát, thế nhưng lại cực kỳ tinh xảo. Đình viện tuy rằng không phải quá lớn, thế nhưng lại chất đầy vũ kỹ cùng linh kỹ rậm rạp.

– Vũ linh khí Địa cấp.

– Hồn linh khí Địa cấp.

– Còn có Linh khí phi hành Huyền cấp.

– Còn có Linh khí phi hành Địa cấp a.

– Hắc Tinh hồn thạch, cái này không ngờ lại là Hắc Tinh hồn thạch.

Lục Lâm Thiên nắm lấy một khối đá. Thứ bị ném trong phòng này đồn rằng có thể luyện chế ra thần khí. Đẳng cấp tài liệu không thua kém Vạn Năm Xích Đồng là bao.

– Ô? Đây là một bộ kiếm trận.

Lục Lâm Thiên nắm lấy một hộp ngọc cũ nát màu đen, bên trong chính là một thanh trường kiếm. Kiếm quang lăng lệ, một tiếng kiếm minh vang lên, khí tức bàng bạc tràn ra khiến cho Lục Lâm Thiên thoáng run sợ, đây cũng không phải là phàm vật. Lục Lâm Thiên đánh giá, đây hẳn là một bộ kiếm trận khó có được. Từ khí thế bàng bạc cùng với kiếm khí mạnh mẽ có thể nhận ra, so với

Huyền Diễn đao trận của hắn còn mạnh hơn một chút.

– Hồn Linh khải giáp Địa cấp.

Lục Lâm Thiên lần nữa nhặt lên một vật, đây là một bộ khải giáp màu tím. Từ khí tức bên trên khải giáp lan tràn ra Lục Lâm Thiên có thể nhận ra đây hẳn là một bộ Hồn Linh khải giáp Địa cấp, hẳn là tương đương với kiện Hồn Linh khải giáp trên người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh.

– Đều là đồ tốt a.

Lục Lâm Thiên kiểm tra, bên trong không hề nghi ngờ đều là bảo vật. Mỗi một kiện ném ra bên ngoài sợ rằng sẽ khiến cho người ta tranh giành tới mức ngươi chết ta sống. Mà trong ba gian đình viện này, Hồn linh khí cùng với Vũ linh khí cộng lại cũng có mấy trăm. Vũ kỹ, linh kỹ không ít. Cấp độ như Huyền cấp không có tư cách xuất hiện ở trong ba gian đình viện này.

Thế nhưng bên trong lại không có đan dược cùng với linh dược, bên ngoài cũng có không ít bảo vật cực kỳ hiếm thấy.

– Lâm Thiên lão đệ, chọn xong ba kiện chưa?

Long Trường hỏi.

– Long Trường lão ca, đệ tìm một chút đã.

Tuy rằng bên trong có không ít thứ tốt, thế nhưng Lục Lâm Thiên còn chưa tìm được vật khiến cho hắn động tâm. Chủ yếu là những vật

này cho dù hắn có lấy cũng không có quá nhiều công dụng.

Chương 2353: Tìm ra hai kiện 2

– Vậy lão đệ chậm rãi tìm đi, không cần vội.

Long Trường nói.

Lục Lâm Thiên tìm khắp nơi, từng kiện, từng kiện Vũ linh khí, Hồn linh khí, tài liệu luyện khí, vũ kỹ, linh kỹ cùng với không ít bảo vật đều bị bỏ qua, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không tìm được vật khiến cho hắn động tâm. Linh kỹ, vũ kỹ Địa cấp cao giai đều là vật khó tìm, Hắc Tinh Hồn Thạch kia chính là một kiện trấn môn chi bảo, chỉ tiếc, Lục Lâm Thiên do dự mãi, cũng không quyết định được.

– Thứ nào cũng muốn a.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, tay cầm kiện Hồn Linh khải giáp màu tím cùng với hộp ngọc chứa kiếm trận. Năng lượng bàng bạc tiết ra ngoài khiến cho không gian thoáng run rẩy. Lập tức kiện Hồn Linh khải giáp màu tím và bộ kiếm trận bị Lục Lâm Thiên thu vào trong nhẫn trữ vật của mình.

– Chỉ có hai thứ này sao?

Long Trường nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Còn có một kiện nữa, Lâm Thiên lão đệ muốn lấy thứ nào?

– Long Trường lão ca, không phải đệ không muốn chọn, thế nhưng thật sự bên trong không còn gì để chọn a.

Lục Lâm Thiên đứng trước Hắc Tinh Hồn Thạch, thứ đồ chơi này có giá trị không kém kiếm trận cùng Hồn Linh khải giáp, thậm chí còn có phần mạnh hơn một chút. Đây chính là tài liệu luyện khí, Nhưng mà Lục Lâm Thiên cũng nhịn. Tài liệu luyện khí thì thế nào, hắn cũng đã có hai kiện thần khí, tốt nhất nên thực dụng một chút thì tốt hơn.

– Lâm Thiên lão đệ, những vũ kỹ, linh kỹ Địa cấp, Vũ Linh khí, Hồn Linh khí này chẳng lẽ không phải là bảo vật của nhân loại sao? Chẳng lẽ lão đệ đều không để vào mắt hết?

Ánh mắt Long Trường có chút kinh ngạc, những vật này tuy rằng hắn không đặt vào trong mắt, thế nhưng hắn cũng biết giá trị của nó ở bên ngoài.

– Không có, quá bình thường.

Lục Lâm Thiên ra vẻ ủy khuất nói:

– Long Trường lão ca, ta tùy tiện chọn, thế nhưng cũng không chọn ra được a. Những vật này cũng không tính là bảo vật gì.

– Vậy làm sao bây giờ? Dù sao lão đệ cũng được chọn ba kiện bảo vật, còn có một kiện chưa chọn. Hay là lão đệ chọn Hắc Tinh Hồn Thạch này? Thứ này cũng không tệ.

Long Trường nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Cấp độ quá thấp.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lén lút biến đổi nói:

– Long Trường đại ca, tộc trưởng đã đồng ý cho đệ đi tới bảo khố chọn ba kiện bảo vật. Nhưng đây cũng không phải là bảo khố chính thức của long tộc a. Bằng không đại ca mang đệ tới bảo khố chính thức của long tộc để chọn một kiện, có được không.

– Chuyện này không được. Cái bảo khố kia ngay cả ta cũng không thể tùy tiện đi vào.

Long Trường nói.

– Thế nhưng đây căn bản không phải là bảo khố a. Tộc trưởng thật là, nói không giữ lời, đây là âm người mà.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chuyện này ….

Long Trường sững sờ, hắn thật không ngờ Lục Lâm Thiên lại không vừa mắt với tất cả những thứ này.

Lục Lâm Thiên đảo mắt nói:

– Long Trường đại ca, bằng không phiền huynh nói với tộc trưởng một tiếng để cho đệ tới bảo khố chính thức của long tộc chọn một kiện là được. Ở đây quả thực đệ không chọn được thứ nào.

– Tộc trưởng có lẽ sẽ không để ý tới loại chuyện này a.

Long Trường cười khổ một tiếng nói:

– Những thứ trong này đệ thực sự không chọn nổi một kiện sao?

– Đúng vậy, quả thực không thể chọn ra được.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

– Vậy thì cũng chỉ đành làm như vậy.

Long Trường khẽ mỉm cười nói:

– Tộc trưởng đã thông báo, nếu như lão đệ không tìm ra được ba kiện bảo vật thì mỗi một kiện còn thiếu đệ có thể tới Thanh Long phong tu luyện một năm. Nếu như là hai kiện thì có thể đi tới Thanh Long phong tu luyện hai năm. Nếu như ngay cả một kiện cũng không vừa mắt thì có thể tới Thanh Long Phong tu luyện ba năm.

– Thanh Long phong? Thanh Long phong này là địa phương như thế nào?

Lục Lâm Thiên lập tức có hứng thú.

– Trong Thanh Long Hoàng tộc ta có hai nơi được coi là thánh địa. Thứ nhất cũng là nơi quan trọng nhất là mật địa truyền thừa. Chỉ có đệ tử có thiên phú mạnh của dòng chính mới có thể đi vào trong đó tu luyện.

Long Trường nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, chuyện này cũng không có chút kỳ quái nào. Trong Huyền Vũ Hoàng tộc cũng có mật địa truyền thừa của mình.

Long Trường ngừng một lát rồi lại nói:

– Mà thứ hai chính là Thanh Long phong, đối với Thanh Long Hoàng tộc chúng ta mà nói, rèn luyện tâm tính cực kỳ quan trọng. Tâm tính vững chắc thì trực tiếp ảnh hưởng tới linh hồn lực. Mà trên Thanh Long đỉnh còn có một chỗ đặc biệt khác. Bên trên có một ít thứ mà tiền bối khi trước lưu lại. Tu luyện trên Thanh Long đỉnh có thể đề cao tâm cảnh không ít.

– Còn có nơi như vậy sao?

Khuôn mặt Lục Lâm Thiên hiện lên sự vui mừng. Nếu như lời Long Trường nói là sự thật, vậy thì nếu tu luyện ở nơi đó hai năm, so với thu được một kiện Vũ linh khí Địa cấp còn lợi hơn nhiều.

Thế nhưng thời gian một năm cũng khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ do dự. Thời gian dài như vậy, nếu như lại một năm nữa mới trở về, không biết Phi Linh môn có gặp phải phiền toái gì hay không.

Mà bây giờ hắn cũng còn phải mau chóng tìm kiếm Nghịch Mệnh hồn quả cho sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, thời gian có chút gấp gáp. Vốn hắn còn định chờ mấy ngày nữa trở về, xem ra hiện tại phải trì hoãn một đoạn thời gian rồi.

– Tộc trưởng nói, nếu như lão đệ không vừa mắt những thứ bên trong này thì mới có tư cách đi tới Thanh Long phong.

Long Trường nói với Lục Lâm Thiên:

– Lâm Thiên lão đệ, bây giờ lão đệ lựa chọn thế nào? Muốn đi lên Thanh Long phong tu luyện một năm hay không?

– Được rồi, đệ sẽ đi tới Thanh Long phong tu luyện một năm.

Lục Lâm Thiên nói, thời gian một năm kỳ thật cũng không quá dài. Tu luyện một năm cũng nhanh chóng trôi qua. Thánh địa thứ hai của Thanh Long Hoàng tộc, đối với tâm cảnh và linh hồn lực đều có chỗ tốt cho nên Thanh Long phong này đối với Lục Lâm Thiên mà nói có lực hấp dẫn cực kỳ lớn.

– Vậy thì Lâm Thiên lão đệ trở về chuẩn bị một chút đi. Lát nữa ta sẽ mang đệ tới Thanh Long phong.

Long Trường khẽ mỉm cười nói:

– Theo ta được biết, trên Thanh Long phong của Thanh Long Hoàng tộc chúng ta đây là lần đầu tiên có sự hiện diện của nhân loại.

– Vậy thì phải đa tạ Thanh Long Hoàng tộc của lão ca rồi

Lục Lâm Thiên gật đầu thi lễ với Long Trường.

Hai người đi ra đình viện, chân trước Lục Lâm Thiên bước ra khỏi đình viện, thế nhưng chân sau lại không nỡ rời khỏi đình viện cũ nát này. Ánh mắt lưu luyến nhìn về phía đình viện sau lưng. Nhiều bảo vật như vậy lại bị tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc ném ở đây, quả thực chính là phung phí của trời.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Long Trường quay đầu nhìn về phía sau, miệng nở nụ cười quỷ dị, nói:

– Lâm Thiên lão đệ, đột nhiên ta mới nhớ ra gần đây ta tu luyện nhiều cho nên thị lực có chút không tốt. Lần này chỉ có mình ta cùng lão đệ tới đây, tuy rằng lấy thêm mấy

kiện ta cũng không biết, thế nhưng lão đệ cũng không nên thừa dịp thị lực của ta không tốt mà lấy thêm năm ba kiện a.

Chương 2354

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức sững sờ, ánh mắt nhìn về phía Long Trường, ngây ngốc một thoáng. Lục Lâm Thiên cũng không ngốc, cho dù lúc này là kẻ đần cũng hiểu rõ ý tứ trong lời nói của Long Trường a. Rõ ràng ý tứ bên trong là hắn có thể lấy thêm vài món.

Sưu.

Tốc độ của Lục Lâm Thiên so với thỏ còn nhanh hơn, lập tức biến mất tại chỗ. Đột nhiên xuất hiện trong đình viện, lập tức đem Hắc Tinh Hồn thạch thu vào trong nhẫn trữ vật. Tiếp đó đi tới chỗ bốn kiện linh khí Địa cấp mà hắn do dự, trong nháy mắt thu bốn kiện linh khí Địa cấp vào trong nhẫn trữ vật.

Lục Lâm Thiên cũng không có lấy thêm, làm người không thể quá tham. Chủ yếu là dù sao nơi này cũng là Thanh Long Hoàng tộc, Long Trường vừa rồi cũng đã nói, năm ba kiện mà thôi.

Mà khi thu thập xong tất cả còn chưa tới mười giây đồng hồ, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức trở lại bên cạnh Long Trường, miệng nói:

– Long Trường lão ca, chúng ta đi thôi. Tiểu tử nhớ kỹ trong lòng, ngày sau nếu có cơ hội nhất định sẽ chữa tốt mắt cho lão ca.

Long Trường nói ý, Lục Lâm Thiên cũng giống như vậy. Ý tứ bên trong lời nói chính là ân ngày hôm nay, ngày sau có cơ hội Lục Lâm Thiên nhất định sẽ hậu tạ.

– Ha ha, chúng ta đi thôi.

Advertisement

Long Trường mỉm cười, lời nói của Lục Lâm Thiên đương nhiên hắn có thể nghe ra, dù sao vật trong này đối với hắn và toàn bộ Thanh Long Hoàng tộc đều không có tác dụng, vừa vặn hắn cũng có thể bán một phần nhân tình.

Trong đình viện yên tĩnh, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Thần Hi đang ngồi cùng một chỗ. Mà trong tay Tiểu Long có vô số vật đủ màu sắc giống như kẹp, lúc này Tiểu Long đang giao đống vật này cho Lục Tâm Đồng cùng Thần Hi.

– Tiểu Long, cho ta nhiều một chút đi.

Thần Hi nhìn chằm chằm vào Tiểu Long, đôi mắt đen nhánh khẽ nháy, mắt nhìn thứ đủ loại màu sắc trong tay Tiểu Long, nàng không khỏi chảy nước miếng. Tuy rằng trong miệng vẫn đang còn nhai, thế nhưng đây chính là thứ ngon nhất mà nàng từng nếm qua, quả thật chính là mỹ vị cho nên nàng mới kỳ kèo.

– Ta đã cho ngươi nhiều lắm rồi, không còn nữa.

Advertisement

Tiểu Long kiên quyết lắc đầu, vừa rồi hắn đã bị Thần Hi lấy không ít. Không biết vì cái gì mà khi nhìn thấy đôi mắt to, đen nhánh cùng với cái miệng nhỏ nhắn của nàng, hắn không có cách nào cự tuyệt được.

– Ngươi gạt ra, rõ ràng ta nhìn thấy ngươi còn có, Tâm Đồng so với ta còn nhiều hơn.

Thần Hi kháng nghị, trong tay Tâm Đồng còn nhiều hơn của nàng a.

– Tâm Đồng không giống vậy, chúng ta là người một nhà, đương nhiên phải nhiều hơn so với ngươi rồi.

Tiểu Long nói.

– Vậy thì ta cũng làm người nhà của ngươi. Ngươi cho thêm ta một chút là được, được không?

Thần Hi nhìn về phía Tiểu Long nói, bắt đầu xuất ra bộ dáng ngây thơ, ánh mắt trong veo kia.

– Đang làm gì vậy?

Trong khi hai người nói chuyện Lục Lâm Thiên đã đi tới đình viện, nhìn thấy Tiểu Long có mặt, Lục Lâm Thiên có chút hơi ngạc nhiên.

Tiểu Long thấy lão đại lập tức thoát khỏi sự uy bức lợi dụ của THần Hi chạy tới rồi nói:

– Lão đại, huynh trở về rồi sao? Đệ đã giữ lại cho huynh thứ tốt.

Thanh âm vừa dứt, trong tay Tiểu Long xuất hiện một túi nhỏ, một mùi hương thơm ngát lập tức khuếch tán khiến cho người khác hít vào lập tức cảm thấy cực kỳ thoải mái, Tiểu Long tức thì đưa cho Lục Lâm Thiên.

– Đây là thứ gì?

Lục Lâm Thiên tiếp nhận cái túi này, bên trong có vô số vật nhỏ đỏ loại màu sắc giống như kẹo, hoặc nói chính xác hơn là giống như đan dược, thậm chí còn có thể nhìn thấy được một tia năng lượng chấn động như có như không. Lục Lâm Thiên lập tức hiếu kỳ hỏi.

– Đây là Bách Hoa linh đan. Chính là thứ mà mẫu thân đệ dùng hơn trăm loại linh dược cùng với kỳ hoa tạo thành, không những ăn vào vô cùng ngon mà còn có thể tạo thành không ít chỗ tốt với linh hồn lực và tu vi.

Tiểu Long nói:

– Huynh đem cái này cho Kinh Vân, còn có mẫu thân nếm thử.

– Thật sao?

Lục Lâm Thiên đối với Bách Hoa linh đan này cũng có chút tò mò. Tổng cộng bên trong có ba mươi bốn khỏa, Lục Lâm Thiên lập tức móc ra một khỏa nhét vào trong miệng. Đan dược vào miệng lập tức bị hòa tan giống như quỳnh tương ngọc dịch. Cả thân hình mang theo một cỗ hương hoa, bên trong Bách Hoa linh đan còn có một cỗ linh dịch không kém lan tràn ra, sau đó hóa thành một cỗ năng lượng tẩm bổ linh hồn. Vật như vậy quả thực vô cùng kỳ lạ, bất phàm.

– Hừ, quỷ hẹp hòi.

Thần Hi nhìn thấy hy vọng lấy thêm của mình đã chấm dứt, tức thì hừ lạnh một tiếng, cái miệng nhỏ nhắn cong lên.

– Thần Hi, ta cho ngươi thêm hai khỏa này. Đừng nóng giận.

Lục Tâm Đồng tiến lên, khẽ mỉm cười rồi nói với Thần Hi.

– Vẫn là ngươi tốt với ta.

Thần Hi mỉm cười nói:

– Thế nhưng tính ra ta vẫn thích lấy trong tay hắn hơn.

– Lâm Thiên, nghe nói ngươi đi vào bảo khố của Thanh Long Hoàng tộc?

Lúc này từ trong đình viện có hai đạo thân ảnh đi ra, chính là Huyền Hạo và Long Bích Hàm.

– Bái kiến bá phụ, bá mẫu.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người, khí chất của hai người đều vô cùng bất phàm, hắn nói:

– Chỉ chọn được hai kiện, Đại hộ pháp Long Trường nói, một kiện còn lại có thể để cho ta lên Thanh Long phong tu luyện một năm.

– Không nghĩ tới ánh mắt của ngươi lại cao như vậy, những đồ vật bên trong bảo khố ngay cả ba kiện cũng không tìm được.

Long Bích Hàm nhẹ nhàng cười, tiếp tục nói:

– Tu luyện trên Thanh Long phong một năm, đối với ngươi mà nói cũng có không ít chỗ tốt. Cho tới bây giờ còn chưa có nhân loại nào có thể đặt chân lên Thanh Long phong. Đến lúc đó ngươi phải nhớ kỹ, trên Thanh Long phong này càng tu luyện trên cao bao nhiêu thì chỗ tốt đạt được lại càng lớn. Nhưng với điều kiện phải chống đỡ được chứ không phải liều chết chịu đựng. Nếu như liều chết chịu đựng thì chỉ có hại mà không có lợi. Đồn rằng nếu như có thể bước chân lên đỉnh Thanh Long phong là có tâm cảnh bước vào Đế giả.

– Tâm cảnh Đế giả? Cái gì mà tâm cảnh đế giả?

Lục Lâm Thiên hỏi Long Bích Hàm, sắp phải đi lên Thanh Long phong tu luyện cho nên hắn cũn phải hỏi cho rõ mới được. Tới lúc đó mới có thể đạt được chỗ tốt lớn nhất.

– Tác dụng lớn nhất của Thanh Long phong chính là đề cao tâm cảnh cùng linh hồn. Tâm cảnh đối với tu luyện giả chúng ta mà nói, chẳng phân biệt là linh thú, yêu thú, còn có nhân loại, đều cực kỳ quan trọng. Đối với tu luyện mà nói, một là chân khí, yêu nguyên, linh lực, linh nguyên, hai là linh hồn, ba là tâm cảnh. Trong đó muốn đề cao loại thứ nhất, nói một cách tương đối thì dễ dàng nhất.

Long Bích Hàm nói xong, nhìn qua Lục Lâm Thiên, nhẹ nhàng cười nói:

– Muốn đề cao linh hồn thì khó, thế nhưng vẫn có một chút biện pháp. Khó khăn nhất chính là tâm cảnh, ở phương diện này thiên tài địa bảo đều vô cùng thưa thớt.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức gật đầu. Hắn đã phục dụng qua không ít thiên tài địa bảo, thiên tài địa bảo có thể tăng cường tu vi là nhiều nhất, tăng cường linh hồn thì bắt đầu ít đi. Mà trên phương diện tâm cảnh thì chỉ có Diễn Linh Thánh quả mới có tác dụng như vậy. Tu vi càng

lên cao, tầm quan trọng của tâm cảnh càng lớn.

Chương 2355: Thần Nhu công chúa 1

– Tâm cảnh Đế giả chính là một loại cảnh giới, một loại cảnh giới kỳ lạ, chỉ có tâm thanh tịnh mới có thể đạt tới cảnh giới Đế giả. Đồn rằng sau khi đạt tới loại cảnh giới này chỉ còn cách Đế giả một bước ngắn.

Huyền Hạo nói.

– Tâm cảnh cao như vậy sợ rằng cũng chỉ có Đế giả mới có được.

Lục Lâm Thiên nói, tâm cảnh càng cao chỗ tốt cũng càng lớn. Nhớ ngày đó Bạch Linh cùng đám yêu thú như Nghịch Lân Yêu Bằng từ trong mật địa Vân Dương Tông đi ra, bởi vì có quan hệ với phương diện tâm cảnh cho nên tu luyện cực kỳ nhanh chóng.

– Nói như vậy cũng chỉ là phiến diện. Thế nhưng ngươi càng lên cao trên Thanh Long phong thì chỗ tốt thu được càng lớn.

Huyền Hạo nói với Lục Lâm Thiên:

– Phải biết rằng người có tu vi cao hơn một chút, chỉ bằng vào uy áp giai vị cũng có thể làm ảnh hưởng tới người có tu vi thấp hơn, chuyện này cũng có liên quan tới phương diện tâm cảnh. Nếu như ngươi có tâm cảnh cường hãn, đối với việc tu luyện có sự trợ giúp cực lớn. Cho dù là người có tu vi cao hơn ngươi ở trước mặt ngươi cũng không có cách nào tạo thành uy áp với bản thân ngươi, cho nên ngươi có thể ứng phó tự nhiên.

– Mẫu thân, Thanh Long phong mạnh hơn hay là mật địa truyền thừa mạnh hơn?

Tiểu Long nghe vậy lập tức hỏi Long Bích Hàm.

– Đương nhiên là mật địa truyền thừa mạnh hơn một chút. Mật địa truyền thừa chính là nơi mà tiền bối của tộc chúng ta lưu lại, có thể nhận được bao nhiêu truyền thừa của tiền bối phải xem tiên phú của bản thân.

Long Bích Hàm nói với Tiểu Long:

– Ngày mai con phải đi tiếp nhận truyền thừa. Nếu có thể đạt tới cấp bậc mà mẫu thân cũng không có cách nào đạt tới thì chính là vinh hạnh của Thanh Long Hoàng tộc ta.

– Tiểu Long, ngày mai đệ phải tiếp nhận truyền thừa sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi, lần trước sau khi Tiểu Long từ trong mật địa truyền thừa của Huyền Vũ Hoàng tộc đi ra đã là bát giai hậu kỳ. Vậy thì lần này sau khi nhận được truyền thừa, không biết thực lực sẽ tăng lên thêm bao nhiêu.

– Vâng.

Tiểu Long gật đầu, thanh âm vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên:

– Lão đại, truyền thừa của Thanh Long Hoàng tộc, có ngu mới không muốn. Lúc trước náo loạn đệ đã nghĩ tới điểm này. Còn có lão đầu tử kia dùng phép khích tướng để cho đệ tham gia đại hội bốn tộc, tưởng đệ mắc lừa sao? Đệ không bị mắc lừa, hiện tại chúng ta đang phải đối phó với Thiên Địa minh và Linh Vũ giới, chờ sau khi đệ làm quán quân trên đại hội bốn tộc, khi đó chức vị tộc trưởng của Thanh Long Hoàng tộc chính là của đệ. Khi đó đệ sẽ mang Thanh Long Hoàng tộc trợ giúp huynh thu thập Thiên Địa minh cùng Linh Vũ giới.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cảm động, vốn hắn tưởng rằng Long Ngộ kia hảo tâm, vì Tiểu Long mà nhượng bộ. Không ngờ Tiểu Long cũng không phải dễ bắt nạt, lại có chủ ý với cả Thanh Long Hoàng tộc.

– Lão đại, đệ đi tiếp nhận truyền thừa, huynh tu luyện trên Thanh Long phong, đến lúc đó để xem trong chúng ta ai lợi hại hơn.

Tiểu Long nói.

– Tốt, chúng ta thi một lần.

Lục Lâm Thiên nói.

– Tỷ tỷ.

Bên ngoài đình viện, một thanh âm vang lên, thân ảnh xinh đẹp của Long Yên lập tức xuất hiện. Mà lúc này bên người Long Yên còn có một nữ tử mặc bộ váy màu hồng.

Hai tỷ muội Long Yên và Long Bích Hàm đều là người tuyệt mỹ khiến cho thiên địa động dung, giống như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian. Mà khi ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thấy nữ tử mặc váy hồng kia không khỏi kinh ngạc. Nữ tử này tuổi chừng hai mươi sáu, trên người mặc một bộ váy hồng, lộ ra đường cong mềm mại. Da thịt trắng như tuyết, ngũ quan tinh xảo, đúng là một mỹ nhân hại nước hại dân.

– Nhị tỷ, sao tỷ tới đây?

Mà khi nhìn thấy nữ tử mặc váy hồng này, Thần Hi lại biến sắc.

– Bái kiến Đại công chúa Bích Hàm.

Nữ tử mặc váy hồng xuất hiện lập tức dịu dàng thi lễ với Long Bích Hàm. Bộ váy trên người nhẹ nhàng phiêu động, khiến cho bên trong vẻ tuyệt mỹ của nàng lại có thêm sự ôn nhu. Mái tóc đen sau đầu được buộc lên, có vài lọn tóc rũ xuống trước ngực, lộ ra một chút vũ mị.

– Thần Nhu công chúa có lễ.

Long Bích Hàm khẽ khom người nói:

– Sao hôm nay ngươi lại có nhã hứng tới Thanh Long Hoàng tộc ta?

– Để Đại công chúa chê cười rồi, đều là do tiểu nha đầu Thần Hi kia một mình chạy ra ngoài khiến cho trưởng lão trong tộc sợ nàng gây ra tai họa, cho nên mới phái ta ra tìm nó. Không ngờ nha đầu này lại chạy tới Thanh Long Hoàng tộc. Những ngày này nó không gây thêm phiền toái gì cho chư vị đó chứ?

Nữ tử mặc váy hồng khẽ nói.

– Đương nhiên là không rồi, Thần Nhu công chúa cũng có thể thấy đấy.

Long Yên khẽ mỉm cười nói.

Lúc này ba nữ tử tuyệt mỹ đứng chung một chỗ khiến cho Lục Lâm Thiên cả kinh, ba nữ nhân này đều tuyệt sắc tới kinh người a.

– Đương nhiên ta sẽ không khách khí với các ngươi.

Nữ tử mặc váy hồng nhẹ nhàng cười, lập tức nhìn về phía Thần Hi đang trốn tránh mình, nói:

– Nha đầu nhà muội náo loạn đủ chưa? Nên trở về nhà rồi.

– Tỷ tỷ, không về có được không? Muội còn chưa chơi chán mà.

Thần Hi chu miệng, thân thể ngạo nghễ đứng thẳng, cực kỳ hấp dẫn.

– Nha đầu này, mau cùng ta trở về.

Nữ tử mặc váy hồng liên tục bước tới, đi về phía THần Hi.

– Muội không về.

Thần Hi chu miệng, lập tức trốn tới sau lưng Lục Lâm Thiên. Hiện tại chỉ có Lục Lâm Thiên mới có thể giúp nàng tránh thoát được một kiếp.

– Nếu như muội không về khi đó có thể phụ thân sẽ tới đây, khi đó …

Nữ tử mặc váy hồng đi tới bên người Lục Lâm Thiên, vì có Lục Lâm Thiên ngăn cản cho nên cũng không có cách nào bắt lấy Thần Hi. Mắt nhìn thấy Lục Lâm Thiên đang nở nụ cười, trên gò má bắt đầu có chút đỏ ửng.

– Muội còn chưa chơi chán, khi nào muội chơi chán sẽ tự mình trở về.

Thần Hi trốn sau lưng Lục Lâm Thiên nói.

Nữ tử mặc y phục màu hồng nhìn thấy Lục Lâm Thiên đang nở nụ cười vô lại, lại nhìn về phía Thần Hi đang trốn sau lưng Lục Lâm Thiên nói:

– Nếu như muội lại không nghe lời ta sẽ động thủ.

– Thần Hi, trở về đi.

Lục Lâm Thiên bị kẹp giữa hai người, quay đầu nói với Thần Hi sau lưng.

– Ta còn muốn chơi thêm vài ngày.

Thần Hi chu miệng, vô cùng không tình nguyện nói.

– Hay là trở về đi, người trong tộc ngươi đang tìm ngươi khắp nơi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức ghé tai Thần Hi thấp giọng nói vài lời.

– Vậy được rồi, ta trở về trước.

Nghe thấy Lục Lâm Thiên nói, thái độ của Thần Hi lập tức thay đổi, đi tới bên người nữ tử mặc y phục màu hồng rồi nói:

– Nhị tỷ, muội đi về với tỷ là được.

– Không biết vì này là……

Nữ tử mặc váy hồng dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn về phái Lục Lâm Thiên. Khí tức của nhân

Chương 2356: Thần Nhu công chúa 2

Lục Lâm Thiên ôm quyền thi lễ, từ trong miệng của Đại công chúa Long Bích Hàm hắn cũng không khó mà suy đoán ra thân phận của nàng.

– Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt nữ tử mặc váy hồng biến ảo một hồi rồi nói:

– Ngươi chính là chưởng môn Phi Linh môn trong Cổ Vực sao?

– Chính là tại hạ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, không ngờ Nhị công chúa của Chu Tước Hoàng tộc này cũng biết tới Phi Linh môn.

– Hóa ra đúng là vậy.

Nữ tử này lập tức dò xét Lục Lâm Thiên thêm vài lần, khẽ gật đầu nói. Lại kéo tay Thần Hi rồi nói với Long Bích Hàm và Long Yên:

– Đại công chúa, Nhị công chúa, quấy rầy rồi. Nha đầu Thần Hi ra ngoài đã lâu, sợ rằng các trưởng bối trong tộc sẽ lo lắng, ta đi trước một bước.

– Thần Nhu, để ta tiễn ngươi.

Long Yên nói.

– Tâm Đồng, ta đi đây.

Thần Hi nói với Lục Tâm Đồng xong, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Long nói:

– Tiểu Long, lần sau không được bất công như vậy, ta giống như Tâm Đồng, bằng không ta sẽ tức giận.

Tiểu Long nhìn Thần Hi, ánh mắt biến ảo, nói:

– Đợi một chút, ta có thứ này cho ngươi.

Thanh âm vừa dứt, Tiểu Long tiến lên, trong tay không biết từ khi nào xuất hiện năm khỏa Bách Hoa linh đan, dúi vào tay Thần Hi.

– Không phải ngươi nói không còn sao?

Thần Hi có chút nghi ngờ nói.

– Vừa rồi ta mới lấy trong túi lão đại đưa cho ngươi.

Tiểu Long nhìn Thần Hi nói.

– Coi như ngươi cũng không tệ, ta không tức giận với ngươi nữa.

Thần Hi cao hứng thu hồi Bách Hoa linh đan.

– Thần Hi, chúng ta đi thôi.

Thần Nhu nhìn Tiểu Long rồi nói với Thần Hi. Ba người Long Yên lập tức biến mất trong đình viện.

– Lâm Thiên, ta và bá mẫu con cũng về trước. Gần đây ta sẽ ở lại Thanh Long Hoàng tộc.

Huyền Hạo nhìn Lục Lâm Thiên nói:

– Thanh Long phong đối với con có sự trợ giúp cực kỳ lớn, tu luyện cho tốt.

Long Bích Hàm nói với Tiểu Long vài lời, lập tức rời khỏi đình viện. Chỉ có Tiểu Long ở lại đình viện.

– Tiểu Long, sao ngươi lại không đi cùng phụ mẫu?

Lục Tâm Đồng nhìn Tiểu Long nghi hoặc hỏi.

– Phụ thân và mẫu thân ta thời gian dài như vậy không gặp cho nên cũng cần thời gian riêng tư, ta không muốn quấy rầy bọn họ.

Tiểu Long lại nói:

– Dù sao ta đã quen ở bên cạnh lão đại, biết rõ phụ mẫu không có việc gì là ta an tâm rồi.

– Vậy thì ở bên cạnh ta là được.

Lục Lâm Thiên vỗ vai Tiểu Long, trong lòng Tiểu Long dù sao hiện tại cũng không có quá nhiều nhớ nhung.

– Ca ca, vừa rồi huynh nói với Thần Hi cái gì mà nàng nghe huynh như vậy?

Lục Tâm Đồng hỏi. Vừa rồi ca ca chỉ nói với Thần Hi mấy lời mà Thần Hi lập tức nghe lời. Chuyện này khiến cho Lục Tâm Đồng cảm thấy kỳ lạ không thôi.

Lục Lâm Thiên vuốt mũi cười nói:

– Ta nói với tiểu nha đầu kia, dù sao hôm nay cũng trốn không thoát, lần sau muốn trốn thì phải trốn xa một chút. Linh Hoàng Nhai không chơi được, đi địa phương của nhân loại mới vui. Người trong tộc tiểu nha đầu kia cũng rất khó tìm tới.

– Như vậy sao?

Lục Tâm Đồng âm thầm đổ mồ hôi.

….

– Lão đại, bảo khố kia thế nào? Huynh chọn vật gì vậy?

Trong phòng, Tiểu Long hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lập tức đem mọi chuyện đại khái nói ra một lần. Nhớ tới có nhiều bảo vật như vậy trong lòng Lục Lâm Thiên vẫn còn thấy tiếc nuối. Nếu như một đống lớn bảo vật kia có thể chuyển tới Phi Linh môn. Đoán chừng tất cả sơn môn như Tam

Tông Tứ Môn cũng không có gia sản lớn như Phi Linh môn.

– Có nhiều bảo vật như vậy sao?

Tiểu Long sáng mắt, lập tức nói:

– Lão đại, chờ đệ nghĩ biện pháp, đến lúc đó thu toàn bộ. Dù sao có lưu lại cũng không thể dùng được.

– Đệ cẩn thận một chút, tránh cho lúc đó trong Thanh Long Hoàng tộc có người nói này nói nọ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, có Tiểu Long ra tay, có lẽ sẽ không giống như trước.

– Yên tâm đi, chờ đệ thành tộc trưởng thì sẽ lấy thêm. Thuận tiện nhìn xem còn bảo vật gì khác hay không.

Tiểu Long nói.

– Tiểu Long, đệ tiếp nhận truyền thừa trong Huyền Vũ Hoàng tộc có phải có chỗ đặt biệt gì khác đúng không?

Lục Lâm Thiên hỏi, sau khi Tiểu Long tiếp nhận truyền thừa trong mật địa của Huyền Vũ Hoàng tộc, Lục Lâm Thiên rõ ràng có thể cảm nhận được Tiểu Long có không ít biến hóa. Công kích cùng phòng ngự dường như càng thêm mạnh.

Ánh mắt Tiểu Long khẽ đoả nói:

– Lão đại, đệ đang muốn nói chuyện này với huynh. Trong Huyền Vũ điện đệ nhận được truyền thừa của lão tổ Huyền Vũ. Trong Huyền Vũ điện người của Huyền Vũ Hoàng tộc chỉ biết tới bốn điện Thiên Địa Huyền Hoàng, thế nhưng không biết còn có Hư điện. Bởi vì đệ là người thứ nhất tiến vào Hư điện. Trong Hư điện mới có truyền thừa của lão tổ Huyền Vũ.

– Hư điện, lão tổ Huyền Vũ?

Lục Lâm Thiên dường như đã nghe nói tới mấy từ này từ trong miệng tộc nhân Huyền Vũ tộc ngày đó.

Tiểu Long lại nói:

– Lão tổ Huyền Vũ chính là lão tổ khai mở Huyền Vũ Hoàng tộc. Truyền thừa ở trong Hư điện, cần một ít điều kiện mới có thể tiến vào Hư điện, cần một ít điều kiện khác mới có thể nhận được truyền thừa. Những năm nay cơ hồ trong Huyền Vũ Hoàng tộc không có bất kỳ một ai đủ điều kiện. Do đệ nhận được truyền thừa cho nên mới có thiên phú chính thức của Huyền Vũ Hoàng tộc, cũng biết được không ít chuyện.

– Thiên phú chính thức của Huyền Vũ Hoàng tộc chẳng lẽ không phải là Huyền Vũ nộ hay sao?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

– Là Huyền Vũ nộ, thế nhưng Huyền Vũ nộ mà bọn họ thi triển không đầy đủ. Trước kia đệ thi triển cũng không đầy đủ. Chung quy mà nói, Huyền Vũ nộ chỉ là tuyệt chiêu công kích thiên phú của Huyền Vũ Hoàng tộc mà không phải là thiên phú trời sinh của Huyền Vũ Hoàng tộc. Tứ đại Thú Hoàng tộc đều có thiên phú bẩm sinh. Những thiên phú này chính là thứ mà bốn đại Thú Hoàng tộc dựa vào mà tung hoành thiên địa khi trước.

Tiểu Long nói với Lục Lâm Thiên, đạt được truyền thừa, Tiểu Long đã biết được không ít bí mật.

– Thiên phú trời sinh, cái gì là thiên phú? Có lợi hại hay không?

Lục Tâm Đồng hỏi.

– Tâm Đồng, ngươi đã giao thủ qua với THần Hi, có phát hiện ra nàng có chỗ đặc biệt hay không?

Tiểu Long hỏi Lục Tâm Đồng.

– Dường như hỏa diễm vô cùng lợi hại. Ta rất khó chống lại.

Lục Tâm Đồng cân nhắc một hồi, nói:

– Dường như còn có tốc độ rất nhanh, tốc độ của nàng dường như có liên quan tới lực lượng không gian, ta rất khó ngăn cản nàng tới gần mình.

– Huyết mạch của Thần Hi cực cao, cho nên mới lợi hại như vậy. Thế nhưng thiên phú của nàng cũng chưa mở ra toàn bộ. Thiên phú của Chu Tước Hoàng tộc chính là không gian. Các nàng có lực miễn dịch với không gian, đồng thời có thể tăng phúc lực lượng không gian.

Tiểu Long nói.

– Miễn dịch với không gian? Chẳng lẽ là bỏ qua lực lượng không gian sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi.

– Theo đệ được biết, người có cùng tu vi cấp độ thì Chu Tước Hoàng tộc có thể bỏ qua lực không gian, thế nhưng nếu thực lực của đối phương mạnh hơn thì sẽ bị ảnh hưởng. Nhưng ảnh hưởng phải dựa vào thực lực của đối phương. Thực lực của đối phương càng lớn thì bọn họ lại ảnh hưởng càng lớn. So với người bình thường thì mạnh hơn nhiều. Đồng thời khi tộc nhân Chu Tước Hoàng tộc thi triển lực lượng không gian còn được tăng

phúc cực lớn, đây chính là thiên phú bẩm sinh.

Chương 2357: Thiên Độc Hồn Anh

Lục Lâm Thiên khiếp sợ, thiên phú không gian, bỏ qua lực không gian đã tuyệt đối là khủng bố. Hắn không khỏi than nhẹ nói:

– Thiên phú này quả thực rất mạnh mẽ, hung hãn.

– Lão đại, thiên phú của ba đại thú tộc khác cũng không kém.

Tiểu Long khẽ mỉm cười nói:

– Thiên phú bẩm sinh của Thanh Long Hoàng tộc chính là bỏ qua công kích linh hồn, tăng phúc công kích linh hồn. Thiên phú bẩm sinh của Bạch Hổ Hoàng tộc chính là bỏ qua công kích thời gian, có thể trực tiếp làm ảnh hưởng tới thời gian.

– Bỏ qua công kích linh hồn? Tăng phúc công kích linh hồn?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, khó trách khi giao thủ với Đại hộ pháp Long Trường, công kích linh hồn ảnh chứa bên trong công kích của Linh Vũ quyết lại không tạo thành một chút ảnh hưởng nào tới Long Trường. Vốn hắn chỉ đơn thuần cho rằng Thanh Long Hoàng tộc có linh hồn lực mạnh, có thể chống lại công kích linh hồn của mình. Thế nhưng không ngờ Thanh Long Hoàng tộc còn có thiên phú bực này, trực tiếp bỏ qua công kích linh hồn.

Advertisement

Mà làm ảnh hưởng thời gian của Bạch Hổ Hoàng tộc khiến cho Lục Lâm Thiên rung động. Tam đại Hoàng tộc này có một là bỏ qua không gian, một hoàn toàn không để ý tới ảnh hưởng của thời gian, còn lại là không để ý tới công kích linh hồn, đây tuyệt đối là thiên phú khủng bố.

– Tiểu Long, vậy thì Huyền Vũ Hoàng tộc là sao?

Trong lòng Lục Tâm Đồng rung động, người khác có lẽ cả đời cũng không lĩnh ngộ ra thứ gì, thế nhưng Tứ Đại Hoàng tộc này bẩm sinh đã có.

– Hắc hắc, Huyền Vũ Hoàng tộc có thiên phú bỏ qua bất luận công kích vật chất gì, đồng thời lực công kích cũng được tăng phúc không ít.

Tiểu Long cười hắc hắc, rõ ràng đang cao hứng không thôi.

– Bỏ qua bất luận công kích vật chất nào, đồng thời công kích còn được tăng phúc.

Advertisement

Lục Lâm Thiên dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Tiểu Long, khó trách lần trước trong Huyền Vũ Hoàng tộc Tiểu Long lại có công kích khủng bố như vậy.

Mắt nhìn Lục Lâm Thiên Lục Tâm Đồng đang rung động, Tiểu Long cười hắc hắc nói:

– Tâm Đồng, lão đại, các người cũng không cần rung động như vậy. Những thứ đệ nói cũng chỉ là lão tổ của Tứ đại Thú Hoàng tộc khi trước mà thôi. Người của Thanh Long Hoàng tộc và Huyền Vũ Hoàng tộc huynh cũng đã thấy, hiện tại không có ai khủng bố như lão tổ khi trước, chỉ tương đối mạnh một chút mà thôi.

– Vậy còn đệ? Đệ đạt được truyền thừa của Huyền Vũ lão tổ, có phải cũng nhận được thiên phú bỏ qua công kích vật chất cùng với tăng phúc công kích hay không?

Lục Lâm Thiên có chút chờ mong hỏi, cũng không có cách nào khẳng định hiện tại có phải Tiểu Long đã nhận được thiên phú như vậy hay không.

– Đương nhiên.

Tiểu Long dứt lời, trên người tràn ra một cỗ ngạo khí, nói:

– Lão tổ Tứ đại Thú Hoàng tộc mới chân chính được gọi là Yêu Hoàng. Yêu Hoàng không chỉ là Yêu hoàng khí mà còn là huyết mạch. Cái gọi là Yêu Hoàng khí cùng với huyết mạch cũng chỉ là một ít chỗ tốt cùng với uy áp lão tổ truyền lại mà thôi. Yêu Hoàng khí chính thức là đột phá hạn chế, mở ra thiên phú bẩm sinh, đây mới thực sự là hoàng giả.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Thiếu niên lúc trước đã không giống như ngày xưa, một cỗ khí thế hoàng giả bắt đầu lan tràn. Hắn tin rằng có một ngày danh tự của Tiểu Long sẽ vang vọng trong Tổ Yêu lâm và Linh Hoàng nhai, thậm chí là cả đại lục.

Tiểu Long dùng giọng có chút chờ mong nói:

– Hôm qua đệ nghe bà ngoại nói, truyền thừa cao nhất trong Thanh Long Hoàng tộc chưa từng có ai đạt được, nếu như đệ có thể đạt được truyền thừa của lão tổ Thanh Long Hoàng tộc thì tốt. Về sau đệ sẽ không cần để ý tới công kích linh hồn cùng với vật chất. Công kích linh hồn và vật chất của đệ còn có thể được tăng phúc. Sợ rằng cho dù gặp phải người có tu vi mạnh hơn đệ cũng có thể ứng phó.

– Nhất định đệ sẽ đạt được.

Lục Lâm Thiên nhẹ giọng nói, trong lòng cực kỳ chờ mong. Nếu như Tiểu Long có thể đồng thời bỏ qua công kích vật chất và linh hồn, sợ rằng tuyệt đối kinh người.

– Đúng vậy, nếu như có thể thành công thì ngưu bức rồi.

Trong lòng Tiểu Long tràn ngập chờ mong.

– Ca ca, huynh đi tu luyện trên Thanh Long đỉnh, vậy thì muội sẽ tiến vào trong Thiên Trụ giới tiếp tục bế quan. Thực lực của hai người hiện tại đều mạnh như vậy, muội cũng nên tiếp tục tu luyện Thiên Độc Hồn Anh.

Lục Tâm Đồng nói.

– Thiên Độc Hồn Anh, có thể gặp nguy hiểm hay không?

Suy nghĩ đầu tiên của Lục Lâm Thiên chính là chuyện này có nguy hiểm hay không. Nghe danh tự dường như có không ít nguy hiểm.

– Nói chung sẽ có một chút nguy hiểm, tu vi của muội tăng nhanh là bởi vì trời sinh độc thể. Mà sau khi tới Linh Tôn ngũ trọng, tốc độ tăng trưởng tu vi đã giảm đi không ít. Thực lực cho tới bây giờ, độc công tuy rằng lợi hại, bất quá đối với không ít tôn giả mà nói, độc công rất khó phát ra tác dụng tuyệt đối. Cho nên muội mới định tuy luyện Thiên Độc Hồn Anh cao nhất trong Thiên Độc kinh.

Lục Tâm Đồng nói.

– Tâm Đồng, Thiên Độc Hồn Anh này lợi hại hay không?

Tiểu Long trợn mắt hỏi.

– Trong truyền thừa của sư tổ có nói tới, một khi tu luyện thành công Thiên Độc Hồn Anh thì độc công cũng có thể tiến thêm một bước.

Lục Tâm Đồng nói tiếp:

– Độc công hiện tại của ta tuy rằng có thể ăn mòn linh hồn, bất quá trong linh lực của ta cũng không có độc công. Giống như khi ta giao thủ với Thần Hi, độc công của ta không có cách nào làm gì được nàng. Nếu như ta tu luyện thành Thiên Độc Hồn Anh thì nàng sẽ bị ảnh hưởng. Cho nên lúc này ta định triệt để mở ra độc thể trời sinh của mình, tu luyện thành Thiên Độc Hồn Anh. Nếu như thành công thì tu vi của ta sẽ lần nữa tiến bộ. Thực lực cũng cường hãn hơn rất nhiều, khi đó mới có thể phát huy độc công tới mức tận cùng.

Nghe Lục Tâm Đồng nói, trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự phân vân, nghiêm túc nói với Lục Tâm Đồng:

– Tóm lại quá nguy hiểm thì không nên đụng vào, ta cũng không muốn muội gặp chuyện không may.

– Ca ca, muội biết huynh luôn che chở cho muội, còn coi muội là trẻ con, bất quá muội đã lớn, không còn là một tiểu nha đầu hay khóc nhè giống như khi trước.

Lục Tâm Đồng nhìn Lục Lâm Thiên nói.

– Lớn lên rồi thì cảm thấy đôi cánh mình đã cứng rắn hơn có phải không?

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Lục Tâm Đồng, ngón tay khẽ véo mũi nàng một cái rồi nói:

– Trong lòng ta muội vẫn là tiểu nha đầu, cho dù về sau muội có thành gia lập thất thì trong lòng ta muội vẫn chỉ là một tiểu nha đầu mà thôi.

– Muội không gả đi đâu, muội muốn vĩnh viễn ở lại bên cạnh ca ca và mẫu thân.

Hai gò má Lục Tâm Đồng ửng đỏ, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự ngượng ngùng.

– Nha đầu ngốc, làm gì có nữ hài nào không xuất giá? Như vậy người khác sẽ tưởng muội muội của Lục Lâm Thiên ta không ai muốn lấy a.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói.

– Lão đại, lời này của huynh sai rồi. Hẳn phải nói là không ai xứng với Tâm Đồng nhà ta mới đúng.

Tiểu Long cười hắc hắc, trêu Lục

Tâm Đồng.

Chương 2358: Thanh Long phong 1

– Ta cần ngươi nói sao?

Lục Tâm Đồng trừng mắt nhìn Tiểu Long, Tiểu Long lập tức lè lưỡi với Lục Tâm Đồng.

Cảnh ấm áp này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy cực kỳ cảm động, tâm thần khẽ động, tay lập tức móc ra kiện Hồn Linh khải giáp và một bộ kiếm trận bất phàm. Hai kiện linh khí này cơ hồ đều đạt tới Địa cấp đỉnh phong.

– Tâm Đồng, những thứ này cho muội. Muội luyện hóa đi, về sau cũng là một ít trợ lực cho muội.

Lục Lâm Thiên đưa hai kiện linh khí cho Lục Tâm Đồng. Lúc lựa chọn cũng không có vật nào thích hợp cho hắn cho nên Lục Lâm Thiên cũng chỉ chọn lựa vật thích hợp cho Lục Tâm Đồng mà thôi.

– Đa tạ ca ca.

Lục Tâm Đồng cũng không có khách khí, cơ bản cũng không cần khách khí. Nàng cao hứng tiếp nhận hai kiện linh khí Địa cấp trong tay ca ca. Có đại ca như vậy chính là chuyện vui mừng nhất đời này của nàng. Tuy rằng mất đi phụ mẫu, thế nhưng ông trời lại vô cùng công bằng, lại cho nàng một đại ca cùng mẫu thân nuôi như vậy, lại một lần nữa cho nàng một gia đình ấm cúng.

Một lát sau, sau khi bố trí một đạo cấm chế, Lục Lâm Thiên thúc dục Thiên Trụ giới, để cho Lục Tâm Đồng tiến vào tầng thứ hai Thiên Trụ giới. Tính toán một chút, nếu như hắn ở trên Thanh Long phong một năm thì đám người Tâm Đồng, Thiên Sĩ Tuyết Sư, Phi Thiên Ngô công đã ngây ngốc hai mươi năm trong đó.

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên trò chuyện một lát với Tiểu Long. Nói tới Huyền Vũ điện, từ trong miệng Tiểu Long Lục Lâm Thiên cũng biết không ít. Tuy rằng Huyền Vũ điện lợi hại, thế nhưng cũng không có tác dụng quá lớn. Chỉ vì Huyền Vũ điện này chính là nơi truyền thừa của Huyền Vũ hoàng tộc, khống chế Huyền Vũ điện chính là gián tiếp khống chế Huyền Vũ Hoàng tộc. Đối với Huyền Vũ Hoàng tộc có tác dụng áp chế tuyệt đối, thế nhưng đối với ngoại nhân thì không đủ.

Thế nhưng đây cũng là do Tiểu Long cố ý, Huyền Vũ điện này không có tác dụng quá lớn, thế nhưng nếu ai tiến vào trong Huyền Vũ điện này thì chết chắc. Ngoại nhân tiến vào bên trong nếu như không có Tiểu Long bảo hộ, chỉ dựa vào lực lượng cấm chế do lão tổ Huyền Vũ lưu lại cũng xé tan thân thể của người ngoài tiến vào thành từng mảnh nhỏ.

– Tiểu Long, vạn nhất người Huyền Vũ Hoàng tộc tới muốn Huyền Vũ điện thì làm sao?

Trong phòng, Lục Lâm Thiên hỏi Tiểu Long.

Hàn ý trong mắt Tiểu Long lóe lên, nói:

– Bọn họ dám? Coi như là cho bọn họ, bọn họ cũng không mang đi được. Huyền Vũ điện đã thành một thể với đệ, trừ phi đệ nguyện ý, bằng không cho dù là ai cũng không mang đi được. Về phần Huyền Vũ Hoàng tộc thì sống hay chết cũng không liên quan tới đệ. Đệ mặc kệ sinh tử của đám người bọn họ. Để cho bọn chúng tiếp tục làm dòng chính đi, để xem bọn chúng còn có thể làm dòng chính được bao lâu.

Cảm nhận oán khí cùng sự tức giận trong lời nói của Tiểu Long, Lục Lâm Thiên biết rõ hiện tại cho dù mình nói gì cũng không có tác dụng. Hiện tại oán khí và hận ý của Tiểu Long với Thanh Long Hoàng tộc không phải là bình thường. Bị Huyền Vũ Hoàng tộc đuổi giết, phụ thân tự phá yêu đan, loại hận ý này không thể đơn giản tiêu trừ được.

Lục Lâm Thiên không nói tới việc này nữa, hai người trò chuyện một hồi rồi tự mình điều tức.

Sáng sớm, bên ngoài đình viện, đại thụ che khuất bầu trời. Ánh sáng mặt tời xuyên thấu qua khe hở giữa tán lá cây chiếu xuống. Sương mù chậm rãi bốc lên.

Sưu Sưu….

Giữa không trung vang lên tiếng xé gió, không ít thân ảnh xuất hiện ngoài đình viện. Rõ ràng là có Đại trưởng lão Long Nguyệt, còn có Long Bích Hàm, Long Yên và Huyền Hạo cùng với mấy trường lão, hộ pháp đi theo.

Chấn động xuất hiện, Lục Lâm Thiên và Tiểu Long cũng đã sớm phát giác ra, hai người lập tức đi ra đình viện.

Mọi người tới, Lục Lâm Thiên cũng đã nhận ra, hôm nay Tiểu Long phải đi tới thánh địa của Thanh Long Hoàng tộc tiếp nhận truyền thừa, mà thánh địa truyền thừa của Thanh Long Hoàng tộc, đương nhiên người ngoài như Lục Lâm Thiên không có tư cách đi vào.

Cho nên sau khi mọi người rời đi cũng chỉ có Lục Lâm Thiên và Đại hộ pháp Long Trường ở lại đình viện.

– Lâm Thiên lão đệ, ta sẽ mang đệ đi tới Thanh Long phong.

Đại hộ pháp nói.

– Vậy làm phiền Đại hộ pháp rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, hai người lập tức tiến về phía Thanh Long phong.

Trên đường đi, từ trong miệng Đại hộ pháp Lục Lâm Thiên lần nữa biết được không ít chuyện về Thanh Long phong. Sau khi hai người phi hành nửa canh giờ trên không trung, sắc trời đã bắt đầu sáng rõ.

Từng dãy núi phía trước cao vút, mặt trời dần dần treo cao, từng ngọn núi hiện lên dưới ánh mặt trời như được phủ một màu đỏ nhàn nhạt. Từng đỉnh núi xanh ngắt xuất hiện, sương mù bốc lên, nhìn qua cực kỳ to lớn, đồ sộ.

– Lâm Thiên lão đệ, chỗ cao nhất phía trước chính là Thanh Long phong.

Đại hộ pháp Long Trường chỉ về phía trước, trước mũi tay hắn là một ngọn núi, cao giống như chọc trời.

Tốc độ Lục Lâm Thiên từ từ giảm xuống, ngẩng đầu nhìn lên phía trước. Trong mắt hắn là một ngọn núi nguy nga, cao vút trong mây, xuyên thẳng trời xanh, nhìn qua giống như một cự nhân khổng lồ, đứng sừng sững trong thiên địa.

Mà chung quanh ngọn núi này cũng có không ít dãy núi, chỉ là ngọn núi trước mặt Lục Lâm Thiên là ngọn núi khổng lồ nhất. Những dãy núi chung quanh một màu xanh ngắt, có không ít kiến trúc bên trên, diện tích bao la.

– Đây là Thanh Long phong sao?

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, ngọn núi khổng lồ này nhìn từ xa giống như một đầu Thanh Long khổng lồ dựng đứng, tạo hình càng nhìn càng giống. Những ngọn núi xoay quanh giống như cự long xoay tròn, hình dáng vô cùng giống Thanh Long.

Còn chưa tới gần ngọn núi khổng lồ kia, thế nhưng Lục Lâm Thiên đã cảm giác được bên trên có một loại khí tức cổ xưa, bên trong cỗ khí tức này còn mang theo khí phách mạnh mẽ.

Từ xa nhìn lại khiến cho Lục Lâm Thiên trực tiếp rung động. Không hổ có tên là Thanh Long phong, giống như Thanh Long bay lên trời, từ xa nhìn lại vô cùng sống động, giống như vật còn sống.

– Chúng ta đi thôi, tu luyện trên Thanh Long phong một năm, Lâm Thiên lão đệ nhất định sẽ có thu hoạch.

Đại hộ pháp Long Trường nói, hai người lần nữa phi hành, xuyên qua những dãy núi xanh ngắt, lập tức đi tới ngọn núi kia.

Ngọn núi này giống như đột ngột từ dưới mặt đất mọc lên, một mình đứng sừng sững, cao vút trong mây, vách núi dựng đứng, chung quanh là mây mù lượn lờ, tựa như tiên cảnh, không tầm thường. Mây mù trên ngọn núi lượn lờ, người đứng trên ngọn núi này trong lòng sẽ sinh ra cảm giác nhỏ bé. Thanh Long Phong này không ngờ lại lớn như vậy.

Mà thứ khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc nhất chính là phía dưới ngọn núi này lại không có một ngọn cỏ nào. Cả ngọn núi đều có những bậc thang kỳ quái bằng đá. Bậc thang cực lớn, giống như một quảng trường nhỏ. Nếu như nhìn kỹ không khó nhìn ra những bậc thang bằng đá này giống như long

lân bao phủ Thanh Long phong, kéo dài tới đỉnh.

Chương 2359: Thanh Long phong 2

Ngọn núi kỳ lạ, quan trọng nhất chính là trên ngọn núi này có một vòng quang mang dày đặc bao phủ, từ chân núi tới đỉnh núi, bốn phía là quang mang, khí tức tràn ra chung quanh, thế cho nên cho dù ở xa cũng có thể cảm giác được một cỗ lực lượng áp chế cực lớn. Khí tức này khiến cho người ta tới gần, trong lòng không tự chủ được mà run lên, tim đập cũng nhanh hơn.

– Bái kiến Đại hộ pháp.

Dưới ngọn núi khổng lồ giống như một đầu Thanh Long bay lên trời này có mấy đạo thân ảnh đi tới, đều là tộc nhân có tu vi thất giai của Thanh Long Hoàng tộc.

– Nơi này không có chuyện của các ngươi, lui ra đi.

Đại hộ pháp nói.

Mấy người này cực kỳ kinh ngạc, không rõ vì sao một người xa lạ lại tới Thanh Long phong. Bọn họ cũng không dám hỏi nhiều với Đại hộ pháp cho nên lập tức lui xuống.

Advertisement

– Lâm Thiên lão đệ, bên trong Thanh Long phong này có cấm chế và thủ đoạn do tiền bối của Thanh Long Hoàng tộc ta bố trí, bên trong núi có một cỗ năng lượng thiên địa có tác dụng lớn với tâm cảnh và tu vi, đồng thời đối với linh hồn lực cũng có không ít trợ giúp. Đệ tiến vào đó tùy tiện ngồi vào một cái bệ đá là được. Chỉ cần ngưng thần tĩnh khí, bệ đá sẽ tự động đi lên trên, càng lên cao hiệu quả càng lớn.

Đại hộ pháp nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trên điểm này Đại công chúa đã nói qua với hắn:

– Thế nhưng càng đi lên trên, áp lực với tâm cảnh càng lớn. Trên Thanh Long phong có cấm chế tiền bối trong tộc bố trí, cấm chế này có thể làm ảnh hưởng tới tâm cảnh. Người tâm cảnh không đủ nếu như cưỡng ép đi lên mà nói, nhẹ thì tẩu hỏa nhập ma, nặng thì chết. Cho nên ngàn vạn lần không lên quá sức. Tâm cảnh mạnh bao nhiêu thì sẽ đi lên vị trí đó.

Đại hộ pháp nói.

– Đệ hiểu rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

– Chúc đệ may mắn.

Đại hộ pháp Long Trường nói. Thủ ấn trong tay được kết, quang mang chói mắt xuất hiện, lập tức đánh vào trong vòng quang mang chói mắt, khổng lồ kia.

Âm ầm.

Cả vòng quang mang bên ngoài lập tức run lên, mặt đất rung chuyển. Một tiếng long ngâm vang lên, quanh quẩn trên không trung.

Một cỗ khí tức bàng bạc, cổ xưa tràn ra ngoài. Đột nhiên Lục Lâm Thiên kinh ngạc phát hiện ra những bệ đá giống như long lân trên ngọn núi bắt đầu lay động. Cả ngọn núi giống như một đầu Thanh Long đang bắt đầu thức tỉnh.

Thế nhưng trong chớp mắt lại bất động, Lục Lâm Thiên còn tưởng rằng mình hoa mắt. Vòng quang mang bên ngoài run lên, một cỗ khí tức bàng bạc, xé rách không gian khiến cho không gian run lên. Phía trên vòng quang mang có một khe hở lớn xuất hiện, khí thế kinh người tràn ra.

– Vào đi.

Đại hộ pháp Long Trường nói.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, lập tức nhảy vào, thân ảnh biến mất trong cái khe hở.

Tiến vào khe hở, Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện dưới chân núi Thanh Long phong. Chân núi giống như mặt đất nơi đầu Thanh Long từ trong mặt đất chui ra, tầng tầng lớp lớp bệ đá bao phủ chằng chịt, cũng không biết là rộng bao nhiêu.

Lúc này đứng ở trước ngọn núi cực lớn, Lục Lâm Thiên cũng không biết ngọn núi cực lớn, giống như đột ngột mọc lên từ dưới mặt đất này rộng bao nhiêu. Thế nhưng trong lòng hắn lại có cảm giác vô cùng nhỏ bé.

Trong không gian có một cỗ khí tức tràn ngập, thậm chí còn không mang theo bất luận một tia năng lượng chấn động nào thế nhưng lại khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác dường như mình đang ở trong một đại dương mênh mông. Trong lòng không tự chủ được mà run lên, khí tức này trong lúc vô hình khiến cho người ta cảm thấy vui vẻ, thoải mái.

– Nơi này thật kỳ dị.Khí tức trong không gian này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên cảm giác ra được đối với tâm cảnh của mình có không ít trợ giúp, hắn lập tức tiến lên, dựa theo lời Đại hộ pháp nói mà ngồi lên một cái bệ đá. Bệ đá này lớn chừng hai mét, cũng đủ để Lục Lâm Thiên ngồi lên.

Trên bệ đá, Lục Lâm Thiên vừa mới ngồi xuống lập tức có quang mang nhàn nhạt bên ngoài chậm rãi lưu chuyển giống như hào quang, kỳ dị không nói nên lời. Lục Lâm Thiên cảm giác được trong lúc vô hình có một cỗ khí tức đang bao phủ chung quanh hắn, khí tức này khiến cho toàn thân Lục Lâm Thiên thoải mái.

Cả không gian có một cỗ khí tức kỳ dị lan tràn ra, ánh mắt Lục Lâm Thiên rung động, tâm thần được thu lại, tiếp đó ngưng thần tĩnh khí.

Cả không gian hoàn toàn yên tĩnh, giống như đã trôi qua vài vạn năm cũng không có ai tới đây. Trong lúc vô hình có một cỗ khí tức khuếch tán ra, khí tức này lặng lẽ, vô ảnh vô hình, thế nhưng lại khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác mênh mông vô cùng.

Cũng tại thời điểm này, khi Lục Lâm Thiên đang ngưng thần tĩnh khí thì một màn quỷ dị xuất hiện. Bệ đá mà Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi bắt đầu lập lòe, trực tiếp kéo lên phía trước. Nơi nó đi qua, những bệ đá chằng chịt kia bắt đầu lóe lên, không bị ảnh hưởng một chút nào.

Trên một ngọn núi khác lúc này có mấy đạo thân ảnh đang chăm chú nhìn về phía Thanh Long phong khổng lồ kia. Gợn sóng trong không gian chớp động mới có thể nhìn thấy thân ảnh của mấy người này, thế nhưng cũng không thể nhìn thấy rõ mặt mũi của mấy người.

– Tiểu gia hỏa này quả thực bất phàm, Linh Vũ song tu, vũ giả toàn hệ, xem như chưa từng có ai trên đời như hắn. Thế nhưng để hắn lên Thanh Long phong có phải đã quá coi trọng hắn rồi hay không?

Một thanh âm già nua vang lên.

– Bất kể như thế nào chuyện kia cũng sắp tới, cả đại lục rung chuyển, chúng ta cũng không có cách nào tránh thoát được một kiếp. Có thể bán cho tiểu gia hỏa này một nhân tình, nói không chừng về sau sẽ có hồi báo. Huống chi quả thực hắn vô cùng bất phàm.

Thanh âm này vừa dứt, gợn sóng trong không gian lóe lên, người vừa mới nói chuyện chính là tộc trưởng Long Ngộ.

– Dù sao nhân loại cũng không đáng tin, chúng ta với nhân loại chính là kẻ thù truyền kiếp.

Một thanh âm tràn ngập lo lắng vang lên.

– Lục Lâm Thiên này coi như không tệ, lại ký huyết khế với Tiểu Long, về sau nói không chừng Tiểu Long còn cần hắn giúp đỡ một hai. Tăng thêm quan hệ giữa hắn và Linh Thiên môn, Vân Dương Tông, còn có Bắc Cung gia tộc, bán cho hắn một chút nhân tình cũng không có gì là quá đáng.

Long Ngộ nói.

– Ta quả thực muốn nhìn xem một chút, nhân loại này có thể lên tới mức nào.

Một đạo thân ảnh nhìn chăm chú vào Thanh Long phong phía trước rồi nói.

– Thanh Long phong tổng cộng có chín ngàn chín trăm chín mươi chín bậc, cao nhất là Long đỉnh. Người có thể tới Long đỉnh thì sẽ có tâm cảnh Đế giả, dùng tu vi của nhân loại này, ta thấy cao nhất chỉ đi tới chín ngàn năm trăm bậc mà thôi.

– Tộc nhân bát giai trong Thanh Long Hoàng tộc ta cũng chỉ có thể đặt chân lên bậc thứ chín ngàn. Nhân loại này chỉ có tu vi Vũ Tôn tứ trọng, tuy rằng là bất phàm, thế nhưng muốn đặt chân lên bậc thứ chín ngàn năm trăm thì xem ra có chút khó khăn. Càng lên cao, mỗi một bước đều vô cùng khó khăn.

– Tiểu gia hỏa nhà Bích Hàm đã đi tiếp nhận truyền thừa, không biết có

thể mở ra chỗ cuối cùng hay không.

Chương 2360: Trên Long đỉnh 1

– Truyền thừa của Thanh Long lão tổ chưa từng có ai nhận được. Đó mới là lực lượng mạnh nhất của Thanh Long Hoàng tộc ta.

– Ta quên nói với các ngươi.

Long Ngộ lạnh nhạt nói:

– Long Nguyệt ngày hôm qua mới nói với chúng ta, tiểu gia hỏa kia lúc ở trong Huyền Vũ Hoàng tộc đã lấy đi Huyền Vũ điện, cũng nhận được truyền thừa của Huyền Vũ lão tổ.

– Cái gì?

Cả không trung đột nhiên run lên, vô số âm thanh kích động vang lên.

– Tiểu gia hỏa kia không ngờ lại nhận được truyền thừa của Huyền Vũ lão tổ, vậy không phải ....

Tất cả mọi người sợ hãi than, đối với mấy người bọn họ mà nói, đương nhiên bọn họ hiểu rõ điều này đại biểu cho cái gì.

– Mau nhìn, Lục Lâm Thiên kia không ngờ cũng đặt chân lên bậc thứ chín ngàn bốn trăm.

– Vẫn còn lên, chín ngàn bốn trăm linh một...

Trên bệ đá, Lục Lâm Thiên chậm rãi đi lên trên, hắn cũng cảm nhận được rõ ràng mọi thứ chung quanh. Càng đi lên, cỗ năng lượng vô hình kia lại càng lớn, càng ngày càng nồng đậm tràn ngập trong không gian khiến cho người ở trong không gian này đều cảm thấy sảng khoái, giống như trong lúc vô hình tâm hồn của mình đang được gột rửa vậy.

Lục Lâm Thiên cảm giác ra năng lượng ở bên trong này khong giống như năng lượng trong thiên địa bình thường. Tác dụng lớn nhất của năng lượng này dường như chính là gột rửa tâm hồn của hắn, đồng thời cũng có thể tăng cường không ít linh hồn lực cho hắn.

Sưu Sưu…

Cũng không biết tới khi nào, vốn cực kỳ thuận lợi đi lên, thế nhưng rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng gặp phải một cỗ áp lực cực lớn, trong không gian năng lượng lập tức nổi lên sóng gió, vô số gợn sóng không ngừng khuếch tán.

Dưới cỗ áp lực này Lục Lâm Thiên có cảm giác mình đang đi lên trên, đã bắt đầu cảm thấy có chút khó khăn, mỗi một bậc đều cần phí không ít khí lực, hơn nữa ngày càng khó.

– Ô, chín ngàn sáu trăm linh một.

– Vẫn còn lên, nhân loại này không ngờ lại lên cao như vậy, quả thực bất phàm.

– Lục Lâm Thiên này quả thực có chỗ hơn người a.

Trên ngọn núi kia vang lên mấy tiếng nghị luận mang theo sự kinh ngạc. Lục Lâm Thiên vẫn còn đi lên, dưới cỗ áp lực này tuy rằng Lục Lâm Thiên tiến lên cực kỳ khó khăn, thế nhưng vẫn còn có thể tiếp tục chống lại.

Lực áp chế này Lục Lâm Thiên cũng không khó phát hiện ra, lực lượng này chủ yếu áp chế tâm cảnh cùng với linh hồn, cấp độ thực lực không đạt yêu cầu thì khó có thể tiếp tục tiến lên trên.

Trên phương diện tâm cảnh, Lục Lâm Thiên đã sớm dùng qua Diễn Linh thánh quả, còn có hồ nước bằng năng lượng kia, lại còn tôi luyện tâm cảnh cho nên trên phương diện tâm cảnh, Lục Lâm Thiên tuyệt đối không giống bình thường.

Về phần linh hồn lực, bản thân Lục Lâm Thiên đã là Linh Tôn tứ trọng, thế nhưng chỉ luận về linh hồn lực mà nói, ngay cả cường giả Linh Tôn lục trọng đỉnh phong cũng khó có thể chống lại hắn. Linh hồn lực cũng là ưu thế của Lục Lâm Thiên.

– Trời ạ, chín ngàn sáu trăm năm mươi sáu bậc.

– Nhân loại này có phải chỉ là Vũ Tôn tứ trọng hay không? Hay là còn che dấu tu vi?

– Chắc hẳn không có che dấu tu vi, nếu như che dấu, chẳng lẽ bằng vào chúng ta cũng không nhận ra sao?

Mấy đạo thân ảnh kia cũng kinh ngạc, đây đã là điều vượt quá dự đoán từ trước của bọn họ.

– Lục Lâm Thiên này tuy rằng chỉ có tu vi Vũ Tôn tứ trọng, nhưng chỉ cần hai chiêu đã đánh cho Long Trường không có sức hoàn thủ, vô cùng bất phàm.

Long Ngộ nhìn về phía trước, sắc mặt khẽ đổi nói.

– Chín ngàn sáu trăm sáu mươi hai.

– Chẳng lẽ còn có thể lên tới chín ngàn bảy trăm sao?

– Vậy thì quá nghịch thiên rồi, tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi.

Trên bệ đá, lực lượng áp chế vô hình càng ngày càng lớn, lớn tới mức Lục Lâm Thiên khó có thể thừa nhận.

Mà cùng một lúc, dưới cỗ áp lực cực lớn này, giữa không trung có một cỗ năng lượng trực tiếp tràn vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, cỗ năng lượng này cực kỳ nhu hòa.

Năng lượng khuếch tán trong cơ thể, chui vào tứ chi bách hải, gân cốt, cơ bắp, lục phủ ngũ tạng. Cảm giác mát mẻ này giống như từ trong lòng lan tràn ra, cuối cùng tiến vào trong xương cốt vậy.

Thậm chí năng lượng kia còn tiến vào không gian trong đầu Lục Lâm Thiên, trực tiếp bị Tiểu hồn anh hấp thu, khiến cho tâm thần của hắn run lên, thoải mái không nói nên lời.

Bệ đá càng tiến lên, năng lượng càng mạnh hơn, Lục Lâm Thiên do dự, nếu như tiếp tục đi lên, đối với Lục Lâm Thiên mà nói có lực hấp dẫn vô cùng lớn, chỗ tốt đạt được càng nhiều.

Sưu….

Càng đi lên trên, áp lực càng lúc càng lớn, áp lực cực lớn đè nặng lên người Lục Lâm Thiên.

– Chín ngàn sáu trăm chín mươi chín, Lục Lâm Thiên này còn có thể đi lên sao?

– Đã tới cực hạn, lên nữa thì quả thực vô cùng nghịch thiên.

Phía xa xa, mấy người trên ngọn núi kia không khỏi sợ hãi than.

Lục Lâm Thiên đi lên trên, áp lực vô hình càng lúc càng lớn, áp lực này đè nặng lên người Lục Lâm Thiên, trực tiếp đảo loạn tâm cảnh, đè nặng lên linh hồn. Cho dù Lục Lâm Thiên dùng toàn lực chống lại cũng ngày càng cảm thấy khó khăn.

Trong lúc chống lại thần thức của Lục Lâm Thiên dần dần mê man, thậm chí có bộ dáng giống như buồn ngủ, càng ngày càng mê man, thế nhưng tất cả chuyện này dường như Lục Lâm Thiên còn chưa biết được.

– Ha ha, cuối cùng cũng không cách nào lên được bậc thứ chín ngàn bảy trăm, thế nhưng cũng đủ chứng minh người này cường hãn vô cùng.

– Thiên phú như vậy, trong nhân loại đã là tồn tại giống như lông phượng sừng lân rồi.

….

Lục Lâm Thiên hỗn loạn, hắn cũng không biết đang xảy ra chuyện gì, đột nhiên, hắn xuất hiện trong một không gian lạ lẫm, mà lúc này trước mắt Lục Lâm Thiên xuất hiện một hình ảnh huyết tinh, vô cùng khủng bố.

Trong một sơn mạch rộng lớn tới tận cùng có một bóng lưng hùng vĩ tay cầm một thanh đại đao màu vàng, dưới chân là thi cốt chồng chất giống như một ngọn núi. Bên trên phong vân biến sắc, quỷ khóc thần sầu, tràn ngập máu tươi, sát khí ngập trời, máu chảy thành sông.

Cảnh này khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác giống như mình đã từng gặp qua. Ngay khi Lục Lâm Thiên muốn nhìn trộm thân ảnh hùng vĩ kia thì trong đầu đột nhiên có một đạo quang mang chói mắt lan tràn ra, cảm giác đau đớn trong đầu khiến cho Lục Lâm Thiên lập tức tỉnh lại.

Ông….

Trong đầu Lục Lâm Thiên lúc này kim đao màu vàng kia đang không ngừng tỏa ra kim quang, phát ra tiếng ông ông giống như tiếng sấm. Dưới tiếng ông ông này, năng lượng đang tiến vào tẩm bổ tiểu hồn anh lập tức bị nó chặn đứng rồi hấp thu.

Năng lượng cuồn cuộn không dứt dũng mãnh tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên đều bị kim đao màu vàng hấp thu.

Đồng thời, kim đao màu vàng lúc này dường như cũng nhận ra bên ngoài càng lên cao thì năng lượng càng mạnh mẽ, kim quang lần nữa đại thịnh.

Kim quang từ trong kim đao lan tràn ra, trực tiếp lan tràn quanh thân Lục Lâm Thiên, từ trong lỗ chân lông tràn ra. Lục Lâm Thiên lập tức bị kim quang bao phủ, chỉ là người ngoài nhìn vào chỉ nhìn thấy y phục màu xanh trên người Lục Lâm Thiên tung bay, rất khó nhận ra được kim

quang đang bao phủ chung quanh trường bào Lục Lâm Thiên.

Chương 2361: Trên Long đỉnh 2

Dưới sự bao phủ của kim quang, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận ra áp lực chung quanh đối với mình biến mất không thấy gì nữa. Mà bệ đá phía dưới lập tức vọt lên, trực tiếp vọt lên phía trên.

– Mau nhìn, tiểu tử kia đã vượt qua chín ngàn bảy trăm.

– Xảy ra chuyện gì vậy? Chín ngàn bảy trăm năm mươi.

Mấy người này vốn đã định rời đi, thế nhưng bọn họ thật không ngờ nhân loại Lục Lâm Thiên kia lại lần nữa vọt lên. Ở trong ánh mắt kinh ngạc của mấy người đặt chân lên bậc thứ chín ngàn tám trăm, sau đó là chín ngàn chín.

Mấy người này đều kinh ngạc và rung động, ánh mắt run run, căn bản còn chưa thể tin được.

– Chín ngàn chín trăm mười ….

– Chín ngàn chín trăm hai mươi….

Trogn ánh mắt kinh ngạc của mọi người, bệ đá vọt thẳng tới bậc thứ chín ngàn chín trăm chín mươi chín.

Mấy người rung động, nhìn nhau, chín ngàn chín trăm chín mươi chín, đây chính là bậc chỉ có người có tu vi cửu giai hậu kỳ đỉnh phong mới có thể đặt chân lên.

Rung động, tất cả mọi người ngưỡng mộ, Lục Lâm Thiên kia lúc này còn đang tiếp tục đi lên trên, mãi cho tới khi đi tới Long đỉnh trên chín ngàn chín trăm chín mươi chín bậc.

Nơi này nhất định phải có tâm cảnh Đế giả mới có thể đặt chân lên được, nhân loại tên là Lục Lâm Thiên này không ngờ chỉ bằng vào tu vi Vũ Tôn tứ trọng đã có thể đặt chân lên Long đỉnh.

Trên Long đỉnh, Lục Lâm Thiên khoanh chân mà ngồi. Lúc này xunh quanh tầm mắt của hắn là mây mù bao phủ, từng đỉnh núi màu xanh phía xa hiện lên giống như đang lơ lửng trên tầng mây.

Long đỉnh này yêu cầu thấp nhất là phải có tâm cảnh Đế giả mới có thể đặt chân lên được. Không ngờ hắn chỉ dựa vào tu vi Vũ Tôn tứ trọng lại có thể tiến tới Long đỉnh. Lúc này tuy rằng kinh ngạc, thế nhưng Lục Lâm Thiên lại biết rõ tất cả là do kim đao màu vàng gây ra. Áp lực ngập trời mà vô hình quanh hắn lúc này nếu như không có kim đao màu vàng kia ra tay, coi như là có bất diệt huyền thế, áp lực này đè nặng lên tâm cảnh và linh hồn, khi đó hắn không chết thì cũng bị tẩu hỏa nhập ma.

Mà lúc này hắn lại bỏ qua áp lực, chỉ có một giải thích duy nhất đó chính là kim đao màu vàng. Lục Lâm Thiên biết, năng lượng trên Long đỉnh vô cùng nồng nặc, mà số năng lượng đang tiến vào trong cơ thể hắn đều bị kim đao màu vàng hấp thu.

Lục Lâm Thiên có cảm giác, nơi phát ra năng lượng đang cách mình không xa. Long đỉnh giống như một cái đầu rồng đang hướng lên trời, ở giữa có một cái động, giống như là con mắt thứ qua quỷ dị của Thanh Long. Cỗ năng lượng kia đến từ cái động kia.

Năng lượng nồng đậm có thể ổn định tâm cảnh, đồng thời còn có thể tăng cường linh hồn, chỉ tiếc tất cả năng lượng tiến vào trong cơ thể hắn đều bị kim đao màu vàng hấp thu.

Kim đao màu vàng hấp thu năng lượng dường như không có liên quan tới Lục Lâm Thiên, hoàn toàn do kim đao màu vàng làm chủ, tiểu hồn anh chỉ nhận được một ít chỗ tốt còn thừa mà thôi.

Thấy vậy Lục Lâm Thiên vô cùng bất đắc dĩ, hắn không ngờ lúc này kim đao màu vàng bắt đầu chủ động cướp đoạt. Trong lúc hấp thu, kim đao màu vàng không ngừng tỏa ra kim quang khiến cho Lục Lâm Thiên không cần bận tâm tới áp lực ngập trời trên Long đỉnh.

Tuy rằng Lục Lâm Thiên hoàn toàn không chịu áp lực thế nhưng lại cũng không chiếm được chỗ tốt gì. Chỗ tốt đều bị kim đao màu vàng cướp đoạt. Chỗ tốt còn sót lại mới đến phiên Tiểu Hồn Anh của hắn. Mà chỗ tốt Tiểu Hồn Anh nhận được so với chỗ tốt mà kim đao màu vàng đoạt được quả thực chính là tiểu vu gặp đại vu.

Mà lúc này nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên không chút sứt mẻ ngồi trên đỉnh núi, mấy đạo thân ảnh phía xa nghẹn họng nhìn trân trối, mấy người này đã hoàn toàn bị hắn làm cho rung động.

– Nhân loại này quả thực không thể tưởng tượng nổi, chỉ là Vũ Tôn tứ trọng mà có tâm cảnh Đế giả, khó trách thực lực lại mạnh như vậy.

Mấy người này rung động một lúc lâu mới rời đi. Thân ảnh lóe lên rồi biến mất tại chỗ. Chỉ có Long Ngộ tiếp tục đứng trên đỉnh núi, trong mắt hiện lên sự vui vẻ, một lát sau thân ảnh của hắn cũng biến mất.

Trên Long đỉnh, Lục Lâm Thiên giống như lão tăng nhập định, bảo trì tư thế không chút sứt mẻ, vững như bàn thạch, không ngừng hấp thu năng lượng vô hình mà bàng bạc chung quanh. Tuy nhiên, năng lượng có thể tăng cường linh hồn lực đều bị kim đao màu vàng cướp đoạt.

Thế nhưng trong cơ thể hắn vẫn còn có một cỗ năng lượng có thể gột rửa tâm linh của hắn, có thể rèn giũa kinh mạch, xương cốt, cơ bắp, giống như đang loại bỏ tất cả tạp chất. Dưới cỗ năng lượng này, một cỗ quang mang màu trắng không ngừng lan tràn trên thân thể Lục Lâm Thiên, thậm chí là cả trên mặt.

Nếu nhìn kỹ, lúc này làn da Lục Lâm Thiên giống như óng ánh, có chút thần dị. Thế nhưng trên Long đỉnh lúc này lại không có ai nhìn thấy cảnh này.

Trên Long đỉnh, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi, năng lượng vô hình hội tụ. Trường bào bay phất phới, cả không gian hoàn toàn yên tĩnh giống như hắn đang ở trên chín tầng trời vậy.

Thời gian trong nháy mắt trôi qua mấy ngày. Trong mấy ngày này Lục Lâm Thiên thanh tỉnh, trừ việc năng lượng rèn giũa cơ thể hắn ra, còn có năng lượng trong đầu bị kim đao màu vàng cướp đoạt thì hắn không có chuyện gì để làm.

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, kim đao màu vàng dường như cực kỳ yêu thích năng lượng trên Long đỉnh. Trong mấy ngày này nó không ngừng một chút nào, vẫn hấp thu năng lượng bàng bạc không ngừng. Trong lúc hấp thu Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được dường như kim đao màu vàng đang mạnh lên. Cho dù không thể can thiệp vào trong đầu thì Lục Lâm Thiên cũng đành chịu. Thế nhưng sau khi tĩnh tâm Lục Lâm Thiên lại phát hiện ra, thân thể của hắn đang không ngừng hấp thu năng lượng, có cảm giác thoát thai hoán cốt chậm chạp. Giống như tất cả tạp chất trong cơ thể đều đang chậm rãi bị đào thải ra bên ngoài.

Sau khi ngưng thần tĩnh khí, Lục Lâm Thiên đột nhiên mở mắt ra, không phải là có chuyện gì khác mà là Lục Lâm Thiên phát hiện ra Đại Hồn Anh đang hấp thu năng lượng trong đầu, thậm chí là đang hấp thu, chậm rãi trở nên mạnh mẽ.

– Cũng có thể sao?

Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc thầm nói, Đại Hồn Anh chỉ thôn phệ tàn hồn và sát khí. Tuy rằng là hồn anh, thế nhưng không thể thôn phệ năng lượng trong thiên địa. Lúc này Đại Hồn Anh hấp thu năng lượng ở nơi này, chỉ có thể nói năng lượng trên Long đỉnh này có chút bất phàm.

– Thử xem vậy.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, áp lực trên Long đỉnh có tác dụng với linh hồn lực và tâm cảnh, thế nhưng Đại Hồn Anh lại không có tâm cảnh, có linh hồn nhưng lại là tàn hồn. Nói chung chỉ là một đầu linh hồn khôi lỗi kèm sát khí do hắn khống chế mà thôi. Lục Lâm Thiên nghĩ, để Đại Hồn Anh đi ra sẽ không bị áp chế.

Đại Hồn Anh có thể hấp thu chỗ tốt, ở trong đầu nó không có bất kỳ một cơ hội nào, trong đầu là địa bàn của kim đao màu vàng, hắn đã không chiếm được chỗ tốt, cho nên lúc này Lục Lâm

Thiên mới có ý định tìm một ít chỗ tốt cho Tiểu Hồn Anh.

Chương 2362: Điên cuồng nghĩ cách

– Mặc kệ, thử xem một chút vậy.

Do dự một lát, Lục Lâm Thiên thì thào một tiếng, tâm thần khẽ động, một đạo quang mang từ trong mi tâm hắn bắn ra. Quang mang thu liễm, Đại Hồn Anh đã xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Ngay sau đó nó lập tức khoanh chân ngồi xuống.

Đại Hồn Anh vừa mới xuất hiện, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được Đại Hồn Anh không bị một chút áp lực nào. Áp lực này tới từ linh hồn và tâm cảnh, trên người Đại Hồn Anh đều là tàn hồn và sát khí, không có tâm cảnh cho nên giống như sự phỏng đoán của Lục Lâm Thiên.

Mà Đại Hồn Anh vừa mới xuất hiệnliền khoanh chân ngồi xuống, thủ ấn được kết, quanh thân tự động tràn ra một cỗ hấp lực. Năng lượng vô hạn trên Long đỉnh giống như bị dẫn dắt, lập tức rót vào trong cơ thể Đại Hồn Anh.

Advertisement

– Thật mạnh.

Trong đầu bị kim đao màu vàng chiếm cứ cho nên Lục Lâm Thiên cũng không biết cỗ năng lượng vô hình này mạnh mẽ bao nhiêu. Thế nhưng sau khi Đại Hồn Anh hấp thu, Lục Lâm Thiên lập tức biết rõ cỗ năng lượng này khổng lồ, mạnhmẽ ra sao. Dưới loại năng lượng bàng bạc này Đại Hồn Anh bắt đầu nhận được chỗ tốt thực chất, nếu như cứ dựa theo tốc độ này, Đại Hồn Anh sẽ tăng cường thêm một bậc nữa.

Loại năng lượng này không ngờ còn có tác dụng với Đại Hồn Anh, Lục Lâm Thiên khiếp sợ. Đại Hồn Anh được tăng cường, không thể nghi ngờ tương đương với việc hắn mạnh mẽ thêm. Trong lòng không khỏi vui vẻ một chút, ít nhất kim đao màu vàng không có cách nào quản được Đại Hồn Anh khi nó ra khỏi cơ thể. Con mắt Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn vào biến hóa của Đại Hồn Anh, Đại

Hồn Anh đang liên tục hấp thu năng lượng. Một lúc lâu sau cũng không có biến cố gì khác, Lục Lâm Thiên cũng triệt để yên tâm. Cứ để cho Đại Hồn Anh hấp thu năng lượng trên long đỉnh.

Năng lượng trên Long đỉnh cuồn cuộn không dứt, cũng đủ để cho kim đao màu vàng và Tiểu Hồn Anh hấp thu.

Lúc này Lục Lâm Thiên lại là người nhàn rỗi, không có chuyện gì để làm. Nhìn bốn phía, giống như dưới trời xanh này cũng chỉ có một mình hắn, không gian hoàn toàn yên tĩnh. Mà lúc này, loại biến hóa như thoát thai hoán cốt trong cơ thể khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ hưởng thụ, khiến cho hắn cảm thấy vui vẻ thoải mái.

– Lĩnh ngộ.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, Đại Hồn Anh cùng với kim đao màu vàng hắn không cần phải nhúng tay vào cho nên lúc này hắn hoàn toàn có thể tập chung vàolĩnh ngộ, không thể lãng phí thời gian.

Gần đây tiếp xúc với Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc, Huyền Vũ Hoàng tộc, Thanh Long Hoàng tộc cùng với không ít thú tộc trong Tổ Yêu lâm, Lục Lâm Thiên càng cảm thấy thực lực của mình càng mạnh lại giống như càng không đủ. Trong những thú tộc và những Hoàng tộc này đều có cường giả như mây, cường giả đỉnh cấp không ít.

Phụ thân của Tiểu Long có tu vi Chuẩn Đế, Lục Lâm Thiên đoán, ở trong Huyền Vũ Hoàng tộc tuyệt đối không chỉ có một chuẩn đế. Mà ngay cả Đại trưởng lão của Huyền Vũ Hoàng tộc cũng đã đặt một chân vào cấp độ chuẩn đế.

Mặt khác trong Thanh Long Hoàng tộc này, tộc trưởng Long Ngộ, Đại trưởng lão Long Nguyệt, thực lực của hai người này Lục Lâm Thiên không nhìn thấu, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi âm thầm suy đoán, rốt cuộc hai người này đã đạt tới cấp độ nào rồi.

Còn có Đại công chúa Long Bích Hàm, đồn rằng năm đó thực lực so với Huyền Hạo còn mạnh hơn. Lại nói huyết mạch cũng cực cao cho nên Tiểu Long mới có thân thể linh thú chứ không phải là yêu thú. Hiện tại Huyền Hạo đã là Chuẩn Đế, Lục Lâm Thiên cũng có chút hoài nghi, không phải Đại công chúa Long Bích Hàm này cũng tới cấp bậc khủng bố này hay không. Khí tức của đại công chúa hắn cũng không nhìn thấu.

Thực lực của Thanh Long Hoàng tộc cường hãn, Huyền Vũ Hoàng tộc tuyệt cũng không kém. Đoán chừng Chu Tước Hoàng tộc và Bạch Hổ Hoàng tộc cũng không kém xa. Bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng muốn tới Lục đại Nhân Hoàng tộc xem một chút. Lục đại Nhân Hoàng tộc này từ thời xa xưa vẫn áp chế tứ đại Thú Hoàng tộc, cho nên thực lực không cần nói cũng đoán ra được.

Phi Linh môn so sánh với họ, Lục Lâm Thiên cảm thấy vô cùng áp lực. Tuy rằng hiện tại Phi Linh môn cường giả như mây, có Nam thúc là Chuẩn Đế trấn thủ, còn có sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, Thiên Địa nhị lão, Hắc Vũ thúc, tăng thêm bốn vị sư thúc của Thánh Linh giáo, thực lực như vậy cũng tuyệt đối khủng bố rồi.

Nhưng mà so sánh với những hoàng tộc này vẫn còn chênh lệch lớn. Lục Lâm Thiên cũng không biết sau lưng những hoàng tộc này có bao nhiêu cường giả, đây mới là chỗ khủng bố thực sự của họ.

Cho nên bây giờ Lục Lâm Thiên biết rõ mình chỉ có thể tăng cường tu vi, lĩnh ngộ cũng là một loại biện pháp để tăng cường thực lực. Linh Vũ quyết mà hắn lĩnh ngộ ra, còn có Thời Không Lao Ngục khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ thỏa mãn.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên tiến vào trong lĩnh ngộ. Hiện tại Thời Không Lao Ngục đã có thể dung hợp bốn loại thuộc tính, uy năng đề cao tám lần. Nếu như có thể dung hợp loại thứ năm thì uy năng chính là mười sáu lần. Lục Lâm Thiên rất muốn dung hợp loại thuộc tính thứ năm, chỉ tiếc là hắn còn chưa có cách nào dung hợp thuộc tính phong vào bên trong.

– Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim, Kim lại sinh Thủy.

Trong lòng Lục Lâm Thiên suy nghĩ, vì sao thế giới này chỉ có mấy loại thộc tính như thủy, mộc, hỏa, thổ, phong mà không có thuộc tính kim. Trong năm loại thuộc tính Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ ở kiếp trước thì ở nơi này chỉ thiếu một mình thuộc tính Kim mà thôi.

Thời Không Lao Ngục chính là do Lục Lâm Thiên dùng ngũ hành tương sinh tương khắc dung hợp mà thành, chuyện này khiến cho hiện tại Lục Lâm Thiên không thể đem uy lực của Thời Không Lao Ngục tăng lên. Nếu như lại dung hợp thêm một loại, uy năng tăng lên gấp bội, từ tám lên mười sáu lần, vô cùng khủng ố.

– Thuộc tính Kim, Lão tổ Bắc Cung gia có thể lĩnh ngộ ra thuộc tính mộc, vì sao ta không thể lĩnh ngộ ra thuộc tính kim?

Hai mắt vừa mới nhắm chặt của Lục Lâm Thiên đột nhiên mở ra, tinh quang trong mắt bắn về phía trước. Theo như lời Huyền Hạo nói, thời điểm xa xưa, trong đại lục này chỉ có bốn loại thuộc tính, Thủy, Hỏa, Phong, Thổ. Lão tổ Bắc Cung gia lĩnh ngộ ra loại thuộc tính thứ năm chính là thuộc tính mộc.

Từ đó về sau trên đại lục dị giới này mới có vũ giả thuộc tính mộc. Nếu như đã có người lĩnh ngộ ra thuộc tính mới là thuộc tính mộc, vì sao hắn không thể lĩnh ngộ ra thuộc tính kim.

– Ngũ hành tương sinh tương khắc, không có thuộc tính kim thì lĩnh ngộ thuộc tính kim vậy.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự điên cuồng, kiên nghị. Tuy rằng hắn không biết lĩnh ngộ thuộc tính kim thế nào, thế nhưng ngũ hành tương sinh tương khắc, tự nhiên sẽ có biện pháp.

– Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hảo, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim.

Thủ ấn biến hóa, Lục Lâm Thiên lần nữa tiến vào trong lĩnh ngộ. Bốn loại thuộc tính tương sinh dung hợp, lần lượt luân hồi. Lục Lâm Thiên hy vọng có thể tìm ra thứ gì đó. Ngũ hành tương sinh tương khắc, đã tương sinh, Lục Lâm Thiên có chút nắm chắc, chung

quy phải phát hiện ra một thứ gì đó.

Chương 2363: Dương Quá tới

Thế giới này không có thuộc tính kim, thế nhưng dùng lý giải của Lục Lâm Thiên, không phải là không có mà là chưa có ai lĩnh ngộ ra mà thôi. Nói một cách đơn giản, tài liệu luyện khí hơn phân nửa là thuộc tính kim. mà bây giờ hắn cũng chỉ có đem một loại năng lượng vốn đã tồn tại trong thiên địa mà lĩnh ngộ ra. Giống như là thời gian, thời gian tồn tại, thế nhưng chỉ có một ít người có thể lĩnh ngộ ra thời gian. Thậm chí còn không có bao nhiêu người biết rõ sự tồn tại của nó.

Lĩnh ngộ ra thuộc tính kim, lúc này Lục Lâm Thiên cũng chờ mong, lão tổ Bắc Cung gia lĩnh ngộ ra thuộc tính mộc cho nên mới đặt chân vào hàng ngũ Nhân Hoàng tộc, nếu như hắn có thể lĩnh ngộ ra thuộc tính kim, đến lúc đó sẽ có địa vị ngang bằng với những Hoàng tộc này.

– Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim.

Lục Lâm Thiên lần lượt trùng kích, mỗi một lần khi đem thuộc tính hỏa chuyển đổi thành thuộc tính thổ, thuộc tính thổ muốn chuyển đổi lần nữa thì lập tức biến mất không còn tung tích, năng lượng thuộc tính bắt đầu tan tác.

Dùng tính cách của Lục Lâm Thiên, một khi hắn định làm chuyện gì đó thì nhất định không buông tha. Cho nên hắn lần lượt thăm dò, chuyện hư vô mờ mịt, Lục Lâm Thiên sẽ không làm. Thế nhưng đã có tiền lệ của Bắc Cung gia, Lục Lâm Thiên không thể buông tha.

Nếu như thực sự lĩnh ngộ ra thuộc tính kim, nói không chừng hắn sẽ được đặt chân vào hàng ngũ Nhân Hoàng tộc, chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên càng thêm nóng bỏng cho nên càng quyết tâm phải lĩnh ngộ ra thuộc tính kim. Có lẽ đây chính là biện pháp chống lại Lục đại Nhân Hoàng tộc và Tứ đại Thú Hoàng tộc. Nếu không, vĩnh viễn đi trên con đường người khác, muốn đuổi kịp người ta là điều không có khả năng. Lĩnh ngộ thuộc tính kim mới thực sự là con đường hắn cần phải đi.

Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái điên cuồng lĩnh ngộ. Trên Long đỉnh lần nữa trở nên im ắng, thế nhưng lại có chút không giống. Lúc này Đại Hồn Anh giống như cái động không đáy, không ngừng hấp thu năng lượng trên Long đỉnh, quang mang màu vàng bao phủ, quanh thân Lục Lâm Thiên bắt đầu không ngừng lóe lên quang mang thuộc tính.

Thời gian trôi qua cực nhanh, Lục Lâm Thiên hoàn toàn tiến vào trạng thái lĩnh ngộ cũng quên đi thời gian. Lúc này tuy rằng có tu vi Vũ Tôn tứ trọng, là một trong đám người mạnh nhất đại lục, thế nhưng loại thực lực này, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận rõ ràng mình không có cảm giác an toàn. Tứ đại Thú Hoàng tộc, Lục đại Nhân Hoàng tộc, còn có Tam tông Tứ môn … Trước mặt những cường giả đỉnh cấp kia, sợ rằng hắn không có cách nào chống lại.

Lục Lâm Thiên hạ quyết tâm, trên đại lục cường giả như mây này hắn phải không ngừng tăng trưởng thực lực thì mới có thể chống lại những thế lực khổng lồ kia. Mà tất cả những thứ này, nếu muốn triệt để chống lại có lẽ phải cần hắn lĩnh ngộ ra thuộc tính kim.

Thời gian giống như cát chảy, lặng lẽ trôi qua. Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến hóa, quang mang thuộc tính quanh quẩn, vô số lần thất bại rồi lại dung hợp.

Trong một không gian lạ lẫm, không gian yên tĩnh. Trong không gian yên tĩnh có một cỗ quang mang trong suốt, vô hình bao phủ. Lúc này Tiểu Long đang khoanh chân ngồi đó, quanh thân được năng lượng trong suốt, bàng bạc bao phủ, có một cỗ năng lượng linh hồn cực lớn chui vào trong mi tâm của Tiểu Long.

Giờ phút này con mắt thứ ba trong mi tâm của Tiểu Long như ẩn như hiện, năng lượng không tiết ra một chút nào. Quang mang trong suốt, quanh quẩn, bên trong có một cỗ lực lượng quỷ dị bao phủ quanh thân Tiểu Long.

Cứ như vậy khí tức trên người Tiểu Long chậm rãi kéo lên. Có lẽ sau khi Tiểu Long rời khỏi nơi này, tu vi nhất định sẽ đạt tới một tình trạng khủng bố.

Mà lúc này trong tầng thứ hai Thiên Trụ giới, bên ngoài mấy ngày thì Lục Tâm Đồng đã ở bên trong vô cùng dài.

Lục Tâm Đồng khoanh chân ngồi, không gian bắt đầu chấn động kịch liệt, tràn ngập quang mang trắng đen. Khói độc quanh quẩn trong không gian, trong sương mù độc có một cỗ khí tức quỷ dị tiết ra ngoài.

– A….

Lục Tâm Đồng hét lên một tiếng, toàn thân bắt đầu trở nên đen kit, làn da trắng nõn trong nháy mắt chuyển thành màu đen. Dung nhan tuyệt mỹ sau khi bị màu đen bao phủ, khiến cho người khác cảm thấy dữ tợn.

Khí tức quanh thân chấn động ngày càng kinh người, một cỗ khí tức mang theo áp lực với linh hồn từ trong người Lục Tâm Đồng tăng lên. Quang mang màu đen nồng nặc quanh người mang theo một cỗ khí tức quỷ dị bắt đầu lan tràn vào trong đầu nàng. Một tia độc khí giống như một con rắn nhỏ quanh quẩn trong cơ thể.

….

Trong chân trời bao la có hai đạo thân ảnh chớp động, chỉ lóe lên một cái lập tức có thể xuyên thấu không gian.

Hai người lập tức xuất hiện giữa không trung. Đi trước là một thanh niên mặc trường bào màu xám, thân thể to lớn mà cao ngạo, màu da ngăm, ngũ quan như điêu khắc. Bên trong sự tuấn mỹ chính là sự cương nghị, ánh mắt thâm thúy không có bất kỳ tạp chất nào.

– Thiếu chủ, đây là cửa vào của Thanh Long Hoàng tộc.

Bên cạnh thanh niên mặc trường bào màu xám này chính là một thân ảnh màu vàng. Thân ảnh này cao ngất khiến cho người ta có một loại cảm giác nặng nề, toàn thân không có bất kỳ khí tức chấn động nào. Lúc này lăng không đứng thẳng, thân ảnh giống như dung hợp làm một thể với không gian.

Hai người này chính là hai người từ Luân Hồi cốc đi ra. Cuối cùng đuổi tới Cửu Vĩ YÊu Hồ nhất tộc, vừa vặn gặp Bạch Linh cùng với Tử Hiên lão tổ. Hai người này chính là Dương Quá và Kim Huyền.

Lúc này Dương Quá mới biết được tất cả mọi chuyện xảy ra gần đây, may mắn tất cả mọi người đều không có chuyện gì, cũng biết nhị đệ và tam muội của hắn đi tới Thanh Long Hoàng tộc cho nên hắn mới vội vàng tới đây.

Đứng ở bên ngoài Thanh Long Hoàng tộc, lúc này Dương Quá có chút do dự, hắn từ từ ngẩng đầu, thủ ấn kết xuất. Một đạo quang mang màu vàng bắn ra, trong không gian chấn động vang lên một âm thanh:

– Dương Quá cầu kiến Thanh Long Hoàng tộc.

Âm thanh vừa dứt, trường bào màu xám trên người tung bay, Dương Quá chắp tay mà đứng, lẳng lặng chờ đợi.

Sưu.

Gợn sóng trong không gian lóe lên, mấy đạo thân ảnh từ trong nhảy ra. Mấy người có tu vi thất giai của Thanh Long Hoàng tộc. Đi đầu là một đại hán chừng năm mươi tuổi, tu vi thất giai hậu kỳ, mắt nhìn hai người Dương Quá và Kim Huyền cũng không dám quá mức ngạo mạn. Dù sao người biết rõ nơi này là Thanh Long Hoàng tộc mà vẫn tới đủ thấy được không phải là người bình thường. Hắn hỏi:

– Người tới là người nào, đến Thanh Long Hoàng tộc ta có chuyện gì.

– Ta là Dương Quá, xin hỏi trong Thanh Long Hoàng tộc hiện tại có phải có Nhị đệ Lục Lâm Thiên của ta, còn có Tiểu Long ở bên trong hay không?

– Ngươi nói gì? Ngươi tới tìm Lục Lâm Thiên và Tiểu Long hoàng tử?

Đại hán trung niên đầu lĩnh biến sắc, kinh ngạc hỏi.

– Không sai.

Dương Quá gật đầu, nghe giọng nói người này dường như nhị đệ của hắn và Tiểu Long đều trong Thanh Long Hoàng tộc, Dương Quá lại hỏi:

– Không biết bọn họ hiện tại có ở trong Thanh

Long Hoàng tộc hay không?

Chương 2364: Thực lực của Dương Quá 1

Đại hán trung niên do dự, nghe lời nói của thanh niên này dường như có quan hệ với cường giả nhân loại gọi là Lục Lâm Thiên kia và Tiểu Long hoàng tử, hắn nói:

– Bọn họ đang ở trong Thanh Long Hoàng tộc, thế nhưng ngươi muốn tìm bọn họ thì một năm sau hãy tới. Hiện tại bọn họ đang có công chuyện.

– Vậy thì có một nữ tử mặc váy tím tên là Lục Tâm Đồng ở bên trong không? Ta muốn gặp nàng.

Dương Quá nói.

– Cái này cũng không được, ta đã từng gặp nàng ta, thế nhưng hiện tại cũng không biết nàng ta ở đâu. Tóm lại nếu như ngươi muốn tìm người thì một năm sau hãy tới.

Đại hán đầu lĩnh nói, Lục Lâm Thiên tiến vào Thanh Long phong một năm, Tiểu Long hoàng tử đã bắt đầu tiếp nhận truyền thừa trong tộc, cũng không phải trong thời gian ngắn là có thể đi ra.

– Vậy thì có thể để cho ta vào trong tộc chờ được hay không?

Dương Quá trầm giọng hỏi đại hán đầu lĩnh.

– Chuyện này không được, ngươi đi đi, muốn tìm người thì một năm sau lại tới.

Đương nhiên không phải ai tới Thanh Long Hoàng tộc tìm người là cũng có thể tiến vào Thanh Long Hoàng tộc.

– Nếu như ta không đi thì sao?

Sắc mặt Dương Quá biến hóa, không nhìn thấy nhị đệ và tam muội đương nhiên hắn sẽ không tin lời nói của người này.

– Hừ, ta khách khí đối với ngươi, ngươi lại còn bám lấy không bỏ. Nhanh đi đi, nếu còn muốn đi vào, đừng trách chúng ta không khách khí.

Đại hán trung niên nhìn thấy người trước mặt biết Tiểu Long hoàng tử và Lục Lâm Thiên kia cho nên mới khách khí như vậy. Không ngờ người kia lại bắt đầu muốnnháosự.

– Thanh Long Hoàng tộc vẫn luôn kiêu ngạo như vậy sao? Đáng tiếc ở trước mặt ta các ngươi không có tư cách kiêu ngạo.

Âm thanh lạnh nhạt từ trong miệng Kim Huyền truyền ra, khi âm thanh vừa dứt, thân ảnh Kim Huyền đã nhảy lên trên không trung. Giữa không trung được bao phủ bởi một vòng quang mang, đem mấy người có tu vi thất giai này bao phủ vào bên trong.

Phốc phốc.

Trong miệng mấy người này phun ra máu tươi, căn bản không có một chút sức phản kháng nào. Trong lúc vô hình có một cỗ áp lực ngập trời đè nặng lên người bọn họ, thân thể không có cách nào nhúc nhích.

– Kim Huyền thúc, đừng làm tổn thương bọn họ.

Dương Quá nói với Kim Huyền.

– Ta sẽ lưu lại cho bọn họ cái mạng nhỏ, Thiếu chủ, chúng ta vào thôi.

Kim Huyền nói với Dương Quá. Quanh thân vẫn không có bất kỳ khí tức chấn động nào. Thế nhưng lại khiến cho mấy tộc nhân của Thanh Long Hoàng tộc không có cách nào nhúc nhích.

– Được.

Dương Quá khẽ gật đầu rồi thả người nhảy vào.

– Thanh Long Hoàng tộc, lần sau trung thực cho ta một chút, càng ngày càng kiêu ngạo.

Kim Huyền quay đầu, lạnh nhạt nhìn mấy người có tu vi thất giai bị vây khốn. Cánh tay khẽ vung lên, mấy người này lập tức giống như diều đứt dây, đập xuống mặt đất phía dưới.

Phanh Phanh.

Mấy người có tu thất giai lập tức rơi xuống, thân thể nặng nề va chạm với mặt đất, còn người dẫn đầu có tu vi thất giai hậu kỳ kia lại bị Kim Huyền nắm trong tay, sau đó cùng với hai người Kim Huyền nhảy vào trong gợn sóng không gian.

Trong không gian của Thanh Long Hoàng tộc, Dương Quá cùng Kim Huyền lách mình đi ra. Nhìn không gian xung quanh mộtlượt, Kim Huyền liềnném người đầu lĩnh có tu vi thất giai hậu kỳ kia về phía trước.

Khục khục.

Người có tu vi thất giai này lảo đảo lui về phía sau, trong mắt hiện lên sự kinh ngạc.

– Mang chúng ta đi tìm người.

Kim Huyền nhìn đại hán trung niên kia, ánh mắt lạnh nhạt thế nhưng lại khiến trong lòng đại hán kia run lên.

Ngao.

Kim Huyền vừa dứt lời, đại hán trung niên này lại gầm lên một tiếng, tiếng gầm xuyên thấu không trung.

– Không ngờ lại dám xông vào Thanh Long Hoàng tộc, lớn mật.

Chỉ trong chớp mắt ngắn ngủi, từ sơn mạch phía trước lập tức có tiếng hét vang lên. Ngay sau đó từng đạo thân ảnh xuất hiện, uy áplầnlượt truyền tới.

Kim Huyền nhìn qua không trung, sắc mặt không có bao nhiêu biến hóa, ngược lại, Dương Quá nhìn lên không trung, ánh mắt biến ảo, hắn quay đầu nhìn về phía Kim Huyền nói:

– Kim Huyền thúc, để cho ta xử lý, người không được nhúng tay vào.

Dương Quá cũng biết tình tình và thực lực của Kim Huyền thúc. Hắn sợ vị này sẽ lật tung trời trong Thanh Long Hoàng tộcmất.

– Vâng, thiếu chủ.

Kim Huyền thu khí tức lại, hỏi Dương Quá:

– Thiếu chủ không cần quá kiêng ky Thanh Long Hoàng tộc, nhớ ngày đó khi lão chủ nhân còn tại thế, Thanh Long Hoàng tộc này không có một lão gia hỏa nào dám làm càn trước mặt lão chủ nhân.

Sưu Sưu….

Trong khi nói chuyện, thìtrong Thanh Long Hoàng tộcđã có từng đạo thân ảnh nhảy ra, người đi đầu chính là đại hộ pháp Long Trường, bên người có không ít cường giả, dường như cũng là chúng hộ pháp trong Thanh Long Hoàng tộc, còn có không ít hộ pháp đang đi tới.

– Đại hộ pháp, hai người này manh mẽ xông tới tộc ta, còn làm mấy người chúng ta bị thương.

Nhìn thấy Đại hộ pháp tới, người có tu vi thất giai hậu kỳ kia lập tức đi tới bên người Đại hộ pháp rồi nói.

– Lớn mật, lại còn tới Thanh Long Hoàng tộc ta dương oai.

Đại hộ pháp Long Trường lạnh lùng quát một tiếng, có người xông vàoThanh Long Hoàng tộc, chuyện này không thể bỏ qua.

– Đây chỉ là hiểu lầm, chúng ta không phảicố ý mạo phạm.

Dương Quá nói, hắn chỉ tới đây tìm người, cho nên cũng không hy vọng gây ra phiền toái gì, cũng không muốn gây phiền toái.

– Không cố ý mạo phạm còn làm tổn thương tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc ta? Không cần biết ngươi là ai, trước tiên bắt rồi nói sau.

Bên người Đại hộ pháp, một lão giả tuổi chừng năm mươi lớn tiếng quát. Cánh tay liền đánh ra một đạo trảo ấn về phía Dương Quá, trước trảo ấn, không gian vặn vẹo, cực kỳ mạnh mẽ.

Sưu….

Trong nháy mắt đạo trảo ấn này đánh xuống, trực tiếp xuyên qua không gian đánh vào trên người Dương Quá. Trảo ấn đánh xuống, không gian vặn vẹo, trong nháy mắt này Dương Quá đã biến mất tại chỗ.

– Chư vị, chúng ta chỉ tới tìm người, cần gì phải làm như vậy.

Dương Quá nói.

– Hừ, có chuyện gì đợi lát nữa nói sau.

Một chiêu thất bại, lão giả này biến sắc. Linh nguyên hội tụ, lạimột đạo trảo ấn đột nhiên đánh về phía Dương Quá.

– Nếu đã làm vậy thì đừng trách ta không khách khí.

Hắntrầm mặtxuống, quanh thân Dương Quá có một cỗ chân khí thuộc tính thổ tràn ra. Tay áo màu xám run lên, kình phong mạnh mẽ hìnhthành, gợn sóng trong không gian lập tức bị chấn bay đi.

Sưu…

Dương Quá bắn về phía trước, tốc độ cực nhanh, người có thể nhìn thấy rõ thân ảnh của hắn sợ rằng cũng không nhiều. Tuyệt đại bộ phận chỉ có thể nhìn thấy một đạo tàn ảnh mơ hồ do Dương Quá tạo ra mà thôi. Tiếp đó quyền ấn mang theo quang mang đã đánh về phía trảo ấn của lão giả kia.

Phanh.

Quyền ấn, trảo ấn va chạm vào nhau giống như lưu tinh mang theo lực lượng trùng kích cực lớn. Gợn sóng trong không gian khuếch tán. Cùng một lúc, thân ảnh Dương Quá dừng lại trên không trung, mà thân ảnh lão giả kia bị đánh bay ra ngoài.

– Động thủ lần nữa thì đứng trách ta không khách khí.

Ánh mắt Dương Quá trầm xuống.

– Thì ra là nhân loại. Thật lớn mật.

Nhìn thấy hộ pháp trong tộc chịu thiệt, Đại hộ pháp Long Trường trầm giọng quát, thân ảnh lập tức bắn về phíatrước. Trong lúc Dương Quá ra tay hắn đã biết rõ người này là nhân loại. Trong lòng có chút khinh thường. Dù sao nhân loại

khiến cho hắn để mắt cũng chỉ có một mình Lục Lâm Thiên mà thôi.

Chương 2365: Thực lực của Dương Quá 2

Sưu…

Cùng một lúc, một đạo quyền ấn của Long Trường mang theo linh nguyên nồng đậm đánh về phía Dương Quá.

– Bát giai hậu kỳ sao?

Ánh mắt Dương Quá trầm xuống, thân thể run lên, gợn sóng quanh thân chấn động. Một đạo quyền ấn lập tức được đánh ra nghênh tiếp. Hai đạo quyền ấn va chạm với nhau.

Phanh Phanh.

Trong âm thanh bạo liệt, không gian như nổ tung. Đại hộ pháp Long Trường có cảm giác giống như quyền ấn của mình đánh vào trên một tấm thép, căn bản không có cách nào làm rung chuyển công kích của đối phương. Quyền ấn rung lên, kình khí tán loạn mang theo quang mang mạnh mẽ khuếc tán. Thân thể của hắn bị đẩy lùi lại.

– Thật mạnh.

Trong lòng Đại hộ pháp không khỏi thầm than, thực lực người này không ngờ lại mạnh mẽ như vậy. Ánh mắt hắn trầm xuống, yêu nguyên bàng bạc, phô thiên cái địa tràn ra. Không gian dưới chân run lên, thân ảnh lần nữa lao thẳng về phía Dương Quá.

Ánh mắt Dương Quá lần nữa trầm xuống, trong mắt có chút giận dữ.

Sưu.

Thân ảnh Long Trường mang theo quyền ấnkhiến cho không gian lắc lư, yêu nguyên cuồng bạo làmcho không gian sau lưng như cứng lại. Một đạo quyền ấn mang theo kình khí ngập trời chấn vỡ không gian đánh ra.

Dưới đạo quyền ấn này, kình phong mạnh mẽ trực tiếp xé rách không khí. Trước quyền ấn, không gian nứt vỡ, cả không gian dưới đạo quyền ấn này bắt đầu đung đưa.

Nhìn quyền ấn giống như tia chớp bắn tới, khóe miệng Dương Quá cong lên, mang theo sự tức giận. Chân khí trong cơ thể giống như hồng thủy trút xuống. Một đạo quang mang chói mắt xuất hiện trong tay Dương Quá. Mà trong chớp mắt này, năng lượng đáng sợ chấn động khiến cho trong không gian vang lên âm thanh trầm đục.

– Còn như vậy nữa đừng trách ta không khách khí.

Dương Quá vừa mới dứt lời, một đạo chưởng ấn đột nhiên xuất hiện. Chưởng ấn khổng lồ vài trăm thước, khí thế tràn ngập thiên địa. Bên trong chưởng ấn có một cỗ khí tức đáng sợ lan tràn ra. Năng lượng mạnh mẽ mang theo uy áp từ bên trong lan tràn ra khiến cho cả không gian kịch liệt chấn động.

Dương Quá đột nhiên đẩy tay ra, chưởng ấn run lên mang theo khí thế bàng bạc bắn về phía trước. Trong nháy mắt hung hăng va chạm với quyền ấn của Đại hộ pháp Long Trường.

Trong ánh mắt kinh ngạc của vô số tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc ở chung quanh. Hai cỗ lực lượng va chạm, âm thanh bạo liệt giống như tiếng sấm đột nhiên vang vọng trong thiên địa.

Phanh Phanh.

Hai cỗ lực lượng va chạm với nhau. Quyền ấn của Đại hộ pháp lập tức bị đánh thành mảnh vỡ, chưởng ấn nhanh như thiểm điện đánh xuống. Một cỗ năng lượng kinh khủng hóa thành kình khí bỗng nhiên khuếch tán, trực tiếp đánh vào trên người Đại hộ pháp Long Trường.

Phanh.

Dưới chưởng ấn này, Đại hộ pháp Long Trường như bị một kích nặng nề, thân thể từ trên không trung trực tiếp rơi xuống mặt đất giống như một cái diều đứt dây vậy.

Phanh.

Thân thể Long Trường trực tiếp đập vào mặt đất, mặt đất rạn nứt, đá vụn bắt tứ tung khiến cho mặt đất thoáng run rẩy một chút. Đồng thời trong miệng phun ra máu tươi.

– Đại hộ pháp lại bị thua trong vòng hai chiêu.

– Nhân loại này thật mạnh a.

– Dường như không dưới Lục Lâm Thiên kia.

Mọi người chung quanh rung động, trong hai chiêu Đại hộ pháp đã bị thua. Đây là lần thứ hai Đại hộ pháp trong vòng hai chiêu đã bị thua trong tay một nhân loại.

– Đáng chết.

Dưới mặt đất, Đại hộ pháp đứng lên quát lên một tiếng giận dữ, đang muốn thúc dục ra bản thể thì một đạo âm thanh nhẹ nhàng đột nhiên vang vọng không trung:

– Dừng tay cho ta.

Sưu Sưu.

Âm thanh vừa dứt, tiếng xé gió liên tiếp vang lên. Mười mấy đạo thân ảnh lập tức đáp xuống, chính là hơn chục trưởng lão Thanh Long Hoàng tộc. Khí tức tràn ra, đều là cường giả bát giai hậu kỳ.

Mà người đi đầu chính là một nữ tử mặc y phục màu trắng, giống như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian. Tuyệt mỹ tới mức khiến cho thiên địa phải động dung, mái tóc xanh theo gió tung bay, vũ mị mà lại cao quý. Đôi mắt như ngập nước, giống như có thể nhìn thấu tất cả. Người như vậy trong Thanh Long Hoàng tộc đương nhiên chỉ có một mình Nhị công chúa Long Yên.

Long Yên lăng không đứng thẳng, mắt nhìn thân ảnh màu xám trên không trung, trong đôi mắt xinh đẹp kia hiện lên sự run rẩy.

Mà nhìn thấy Long Yên, ánh mắt Dương Quá cũng biến hóa. Đạo thân ảnh này không ngờ lại quen thuộc như vậy, thế nhưng lúc này lại có chút lạ lẫm.

– Bái kiến Nhị công chúa, chư vị trưởng lão, nhân loại này tự tiện xông vào trong Thanh Long Hoàng tộc ta. Còn đả thương hộ pháp của Thanh Long Hoàng tộc.

Đại hộ pháp Long Trường vọt lên trên không trung, ánh mắt nhìn về phía Dương Quá có chút kiêng kỵ. Nhân loại này thoạt nhìn còn trẻ tuổi, thế nhưng thực lực so với Lục lão đệ của hắn dường như còn khó chơi hơn một chút.

– Thật lớn mật.

Nghe vậy, sắc mặt các trưởng lão sau lưng Long Yên trầm xuống, khítức tràn ra, dường như muốn ra tay.

– Hắn tới tìm người.

Long Yên phất tay, ý bảo trưởng lão lui ra, đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Dương Quá nói:

– Ngươi tới tìm Tiểu Long và Tâm Đồng, còn có Lục Lâm Thiên đúng không?

– Nhị đệ và Tam muội ta, còn có Tiểu Long hiện tại đang ở đâu?

Mắt nhìn đạo thân ảnh trước mắt, dung nhan, thần thái này khiến cho trong lòng Dương Quá dung động. Chẳng lẽ hắn đã nhìn nhầm sao? Không, không có khả năng, sao hắn lại có thể nhận nhầm được cơ chứ.

– Tiểu Long đang tiếp nhận truyền thừa, nhị đệ của ngươi thì đang tu luyện trong THanh Long đỉnh một năm. Bọn họ không có vấn đề gì hết.

Long Yên nhìn Dương Quá nói.

– Nếu như ngươi muốn đợi bọn họ thì chờ trong Thanh Long Hoàng tộc ta đi.

– Thì ra là tới tìm Tiểu Long hoàng tử.

– Hóa ra hắn là đại ca của Lục Lâm Thiên kia, khó trách lại có thực lực mạnh như vậy.

Người trong Thanh Long Hoàng tộc lúc này mới biết được thân phận của Dương Quá, cả đám đều kinh ngạc. Đại hộ pháp Long Trường thì càng thêm giật mình, vội vàng quát lớn với đầu lĩnh tu vi thất giai hậu kỳ lúc trước nói:

– Đáng giận, là người tới tìm Tiểu Long hoàng tử, tại sao ngươi lại không nói.

– Đại hộ pháp, người không sao chứ?

Người có tu vi thất giai hậu kỳ này có chút ủy khuất nói.

Nghe thấy Tiểu Long cùng với đám người Nhị đệ không có việc gì, Dương Quá cũng yên lòng, hắn nói:

– Đa tạ đã cho biết.

– Nếu như các ngươi cần thì cứ ở trong Thanh Long Hoàng tộc ta đợi bọn họ. Đại hộ pháp, ngươi sắp xếp cho bọn họ, ta đi trước.

Long Yên vừa dứt lời, thân ảnh xinh đẹp lóe lên, lập tức quay người rời đi.

– Tỷ có biết đệ tìm tỷ rất khổ hay không?

Dương Quá ngẩng đầu, nhìn bóng lưng kia trên không trung, trong mắt có chút chua xót.

Long Yên đang xoay người rời đi nghe vậy bóng lưng khẽ run lên, bờ môi khẽ mở nói:

– Ngươi nhận lầm người rồi.

– Đệ cũng hy vọng mình nhận nhầm người, thế nhưng chẳng lẽ tỷ định vĩnh viễn không nhận đệ sao?

Dương Quá lăng không đứng thẳng, trường bào màu xám tung bay.

– Đây không phải là nơi ngươi muốn làm gì cũng được. Nếu như ngươi vẫn như vậy ta đành phải mời ngươi ra ngoài.

Long Yên xoay người nhìn Dương Quá nói. Ánh mắt có chút lạnh

lẽo giống như đóa băng sơn tuyết liên.

Chương 2366: Thực lực của Dương Quá 3

– Tỷ tỷ, ta là Quá nhi, chẳng lẽ tỷ thực sự không nhớ sao? Tỷ đã nói tỷ sẽ không rời khỏi ta mà?

Dương Quá nhìn thân ảnh có chút quen thuộc lại có chút lạ lẫm trước mắt. Ngày đó trong Cổ mộ, âm thanh quen thuộc này quanh quẩn bên tai hắn.

Nghe Dương Quá nói, sắc mặt tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc chung quanh biến hóa bất định.

Long Yên nhìn thân ảnh màu xám, ánh mắt trầm xuống, mang theo hàn ý nhàn nhạt nói:

– Ngươi ngày càng làm càn, nể mặt Tiểu Long ta tha cho ngươi một lần. Nếu như còn tiếp tục đừng trách ta không khách khí với ngươi.

Âm thanh vừa dứt, y phục trên người Long Yên phiêu động, thân ảnh xinh đẹp lăng không mà đi.

– Tỷ tỷ…

Trường bào trên người Dương Quá tung bay, thân thể cấp tốc đuổi theo.

– Nhân loại nhà ngươi thật lớn mật, quá càn rỡ. Nhị công chúa há là người để cho ngươi nhúng chàm.

Một đạo thân ảnh lóe lên, sắc mặt một trưởng lão trầm xuống. Hắn không thể để cho một nhân loại khinh nhờn Nhị công chúa. Thân ảnh hắn nhảy ra, linh nguyên cường hãn tuôn ra, không trung trong nháy mắt vặn vẹo, một cỗ khí tức mạnh mẽ xuất hiện.

Sưu Sưu.

Trưởng lão này nhảy ra, không trung như vặn vẹo, đông cứng lại.

Đột nhiên ở trong không gian vặn vẹo này có từng đạo quyền ấn bắn ra. Quyền ấn tựa như dòng xoáy, khí tức bàng bạc, mạnh mẽ lan tràn ra. Những quyền ấn này mỗi một đạo đều mang theo lực lượng phá vỡ không gian trút xuống người Dương Quá.

– Ngày hôm nay ai dám ngăn ta.

Quyền ấn đánh xuống, Dương Quá chậm rãi ngẩng đầu, trong ánh mắt có tinh quang bắn ra. Âm thanh vừa dứt, hắn bước lên phía trước một bước. Năng lượng thuộc tính thổ hội tụ, khí tức nặng nề tràn ra. Chưởng ấn ngập trời xuất hiện, lập tức nghênh đón quyền ấn.

Phanh Phanh.

Âm thanh trầm thấp, bạo liệt vang lên. Chưởng ấn, quyền ấn va chạm một chỗ. Sau khi quyền ấn, chưởng ấn va chạm, hai đạo thân ảnh giống như lưu tinh va chạm vào một chỗ.

Phanh.

Một tiếng nổ trầm thấp vang vọng, hai đạo thân ảnh đồng thời bị đẩy lui lại mấy bước. Thân ảnh xinh đẹp của Long Yên đứng giữa không trung, đôi mắt xinh đẹp nhìn chăm chú xuống phía dưới. Trong mắt không có bao nhiêu biến hóa.

– Nhân loại này thật mạnh.

– Ngay cả Long Du trưởng lão hắn cũng có thể chống lại. Nhân loại này không tầm thường a. Không hổ là đại ca của Lục Lâm Thiên, thực lực này dường như cũng không dưới Lục Lâm Thiên.

– Long Du trưởng lão vừa rồi cũng không lưu tình với người này.

Giờ phút này vô số tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc kinh ngạc. Người vừa ra tay chính là Long Du trưởng lão. Mọi người đều biết rõ Long Du trưởng lão có tu vi bát giai hậu kỳ trung kỳ. Tôn cấp bát trọng đỉnh phong của nhân loại gặp phải Long Du trưởng lão cũng chỉ có thể đi đường vòng. Tôn cấp bát trọng phong có thực lực có thể chống lại Long Du trưởng lão, thế nhưng tăng thêm thiên phú của Thanh Long Hoàng tộc và phòng ngự, Tôn cấp bát trọng đỉnh phong trong nhân loại gặp phải Long Du trưởng lão chỉ có thể đi đường vòng mà thôi.

– Thực lực không tệ, bất quá Thanh Long Hoàng tộc ta không phải là nơi mà ngươi muốn làm gì mới được. Dám khinh nhờn Nhị công chúa, mặc kệ là vì nguyên nhân nào tuyệt đối không thể tha thứ.

Lão giả áo xanh kia chính là Long Du trưởng lão, thân thể bị đẩy lùi, miệng lập tức quát lớn một tiếng. Bàn chân điểm nhẹ hư không, thân thể giống như lưu quang, trảo ấn trong tay xuyên thấu không gian mang theo năm vết nứt không gian đen kịt như ẩn như hiện đánh về phía Dương Quá.

– Ai dám ngăn ta, ta sẽ không khách khí với kẻ đó.

Dương Quá dứt lời, đôi mắt bắt đầu đỏ lên. Bàn chân mạnh mẽ đạp mạnh hư không, cỗ khí thế ngập trời quanh thân bắt đầu tuôn ra. Khí tức này khiến cho Long Du trưởng lão đang đánh tới cũng bị ảnh hưởng, thân thể đình trệ trong nháy mắt.

– Nhân loại này là Vũ Tôn thất trọng.

– Thì ra là Vũ Tôn thất trọng, so với Lục Lâm Thiên còn mạnh hơn.

Giờ phút này khí tức trên người Dương Quá phóng ra toàn bộ, cả không trung tức thì xôn xao. Vũ Tôn thất trọng, dường như tuổi người này cũng khong lớn thế nhưng lại có tu vi như vậy quả thực khiến cho mọi người rung động.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Long yên cũng có chút biến hóa, dường như cũng có chút hơi bấtngờ.

Chỉ có một mình Kim Huyền đứng ở phía xa là không có bất kỳ dao động nào, dường như tất cả mọi chuyện đều không có liên quan tới hắn. Thiếu chủ bảo hắn không phải nhúng tay vào, đương nhiên hắn sẽ không nhúng tay vào.

Phanh.

Trong sát na, trảo ấn trên không đánh xuống, không gian rung động ken két. Trảo ấn của Long Du trưởng lão đánh xuống đầu Dương Quá.

Trong nháy mắt, chân khí bàng bạc trong cơ thể Dương Quá tuôn ra. Trường bào màu xám bay phất phới, quyền ấn nhanh chóng đánh ra. Một đạo quyền ấn xẹt qua không gian, trực tiếp tạo thành một vết nứt sâu trong không gian.

– Phá cho ta.

Tiếng quát vừa dứt, quyền ấn trong tay Dương Quá nhanh như thiểm điện bắn ra. Chân khí mênh mông giống như hồng thủy tuôn ra, câu động năng lượng thuộc tính thổ trong thiên địa cuồn cuộn kéo tới.

Phanh.

Quyền ấn, trảo ấn lần nữa mạnh mẽ va chạm, tiếng trầm thấp vang vọng. Thân ảnh Dương Quá bị đẩy lùi lại mấy bước. Mỗi một bước lui lại, gợn sóng lậptức lắc lư, khuếch tán giống như mỗi một bước của Dương Quá đều có thể phá vỡ không gian.

Khục khục.

Long Du trưởng lão lúc này cũng lảo đảo lui lại, hai người dường như vẫn tám lạng nửa cân. Mỗi một bước Long Du trưởng lão lui lại cũng có thể chấn vỡ hư không dưới chân.

Thân thể liên tiếp lui lại mấy bước, sắc mặt Long Du trưởng lão kinh ngạc. Nhân loại trước mắt rõ ràng chỉ là Vũ Tôn thất trọng thế nhưng thực lực không phải là thứ mà Vũ Tôn thất trọng bình thường có thể có được. Trong công kích vừa rồi cũng có một cỗ năng lượng không gian thuộc tính thổ khiến cho hắn chịu áp chế cực lớn. Công kích cũng yếu bớt đi không ít.

Ngao.

Sau khi suy nghĩ một lát, quang mang quanh thân Long Du trưởng lão lóe lên, lập tức hóa thành bản thể khổng lồ. Thân thể khổng lồ được long lân màu xanh bao trùm. Long uy lan tràn ra, thân thể khổng lồ đột nhiên rít gào, bay thẳng về phía Dương Quá.

– Linh Hoàng khí đối với ta không có hiệu quả quá lớn. Nếu đã như vậy ta cũng không khách khí nữa.

Nhìn bản thể Thanh Long khổng lồ của đối phương đánh tới, sắc mặt Dương Quá trầm xuống. Thủ ấn trong tay biến hóa, từng đạo quyền ấn hung hãn được đánh ra. Mỗi một đạo quyền ấn đều tạo ra một vết nứt sâu trong không gian.

Ngao.

Cái đuôi rồng lớn quật tới mang theo lực lượng không gian đánh về phía Dương Quá. Thếtớicủa cái đuôi mãnh mẽ khiến cả không gian đột nhiên run lên.

Dương Quá nhanh như thiểm điện đánh ra quyền ấn, lực lượng cuồng bạo đột nhiên xuất hiện. Quyền ấn lập tức va chạm với cái đuôi. Tia lửa bắn ra khắp nơi, gợn sóng chung quanh giống như cơn sóng lớn khuếch tán. Năng lượng trong thiên địa rít gào, hóa thành từng đạo năng lượng như thực chất bao phủ không trung.

Phanh.

Va chạm khủng bố như vậy trong khoảnh khắc bộc phát ra âm thanh kinh thiên động địa. Cả không gian chung quanh lúc này run rẩy. Năng lượng thiên địa ngập tràn, gợn

sóng trong không gian bắt đầu cuồn cuộn.

Chương 2367: Ra tay rung trời 1

Ngao.

Long Du gào thét, bản thể khổng lồ vặn vẹo, dưới bụng, long trảo xé rách không gian, trực tiếp đánh ra công kích. Bên trong mỗi một đạo công kích đều ẩn chưa linh hồn lực bàng bạc.

Trảo ấn lần nữa đánh xuống, Dương Quá ngẩng đầu, tinh quang trong mắt chợt hiện. Trên khuôn mặt lập tức xuất hiện một kiện khải giáp bằng chân khí. Khải giáp này giống như một tầng đất đá bao phủ. Khải giáp vừabao trùm thân thể, lập tức chống cự với kình khí mạnh mẽ trong long trảo.

– Hôm nay cho dù là ai cũng không có cách nào có thể ngăn cản được ta.

Dương Quá hét lớn một tiếng, cánh tay dưới khải giáp giống như tầng đất đá kia đánh ra một đạo quyền ấn. Quyền ấn va chạm với trảo ấn của Long Du. Gợn sóng không gian xuất hiện khe hở, giống như mạng nhện lan tràn ra chung quanh. Mặt đất ở sơn mạch phía dưới cũng nhanh chóng sụp xuống.

Ngao.

Long Du trưởng lão gào thét, cái đuôi khổng lồ cùng với long trảo vặn vẹo, từng đạo công kích đánh ra. Thân thể khổng lồ của hắn chính là công kích mạnh nhất. Long lân dày đặc chính là thứ phòng ngự mạnh nhất.

Phanh Phanh.

Ánh mắt Dương Quá ngày càng đỏ rực, quanh thân được khải giáp màu vàng đất bao phủ, giống như một thiên thần. Mỗi một đạo quyền ấn đánh xuống bản thể Thanh Long của Long Du, trực tiếp đánh cho không gian lắc lư, sóng gió nổi lên. Từng đạo quyền ấn được đánh ra, một quyền đều có lực chấn vỡ không gian.

Thực lực hung hãn như vậy, công kích mạnh mẽ như thế, một người chống lại một rồng khiến cho vô số ánh mắt trong không trung chấn động. Ngày đó Lục Lâm Thiên đối đầu với Đại hộ pháp Long Trường tuy rằng là rung động, thế nhưng thứ mà nhân loại trước mặt tạo cho bọn họ chính là cảm giác kinh hãi. Thực lực của Long Du trưởng lão so với Đại hộ pháp Long Trường còn mạnh hơn không ít. Đều là bát giai hậu kỳ, thế nhưng thực lực lại cách xa nhau giống như một cái hào rộng.

– Người này không ngờ có thể chống lại Long Du trưởng lão tới mức này…

– Nhân loại này thật mạnh.

Trong Thanh Long Hoàng tộc, các trưởng lão hộ pháp lúc này đều không nhịn được mà cảm thán một câu. Thực lực của nhân loại trước mắt quả thực quá mạnh mẽ. Vũ Tôn thất trọng đã có thể chống lại Long Du trưởng lão một cách công bằng.

Bản thể Long Du gào thét, bản thể cực lớn dưới không gian thuộc tính của nhân loại trước mắt này lại bị áp chế không ít. Công kích của nhân loại này rõ ràng là Vũ Tôn thất trọng, thế nhưng lại không thua gì Vũ Tôn bát trọng. Tăng thêm trong không gian thuộc tính thổ, lực lượng bản thể mà hắn thúc dục đều không thể chiếm được một chút tiện nghi nào. Mỗi một đạo công kích của nhân loại này đều khiến cho hắn toàn thân đau đớn.

Ngao.

Long Du rốt cuộc cũng nhìn thấy cơ hội, một đạo long trảo sau khi bị Dương Quá ngăn cản, bản thể khổng lồ cuồn cuộn, cái đuôi lớn dùng xu thế như sấm sét hung hăng từ bên trên đánh xuống, đánh tan không trung thành từng mảnh vỡ.

Cái đuôi lớn xuyên thủng không gian, trong nháy mắt đã bắn tới trước người. Dương Quá muốn tránh đi cũng không còn kịp. vô số ánh mắt chung quanh nhìn vào có chút vui vẻ, nhân loại này cuối cùng vẫn không thể chống lại Long Du trưởng lão. Nếu cái đuôi này quật vào thân thể nhỏ bé kia, cho dù lực phòng ngự mạnh tới đâu cũng khó mà chống đỡ nổi.

– Tiểu….

Long Yên ở phía xa, đôi môi đột nhiên mở ra, giống như muốn nhắc nhở coi chừng, thế nhưng chỉ thốt lên được một chữ rồi lập tức nhịn xuống.

Mà trong sát na này, cái đuôi lớn kia đã như thiểm điện quật tới đầu Dương Quá. Sắc mặt Dương Quá không có bao nhiêu biến đổi, quanh thân có một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn, đem gợn sóng trong không gian đồng hóa.

Phanh Phanh.

Cái đuôi lớn nện xuống, không gian lập tức bị chấn vỡ, giống như sấm sét đánh xuống không gian.

– Không tốt.

Thế nhưng lúc cái đuôi lớn của Long Du trưởng lão đánh xuống, thân ảnh Dương Quáđã xuất hiện ở trên cái đuôi lớn kia. Một đạo quyền ấn đột nhiên phá vỡ hư không, chung quanh quyền ấn, cả phiến không gian chung quanh lúc này như cứng lại.

Gợn sóng không gian thu liễm vào trong quyền ấn, giống như quyền ấn này có thể thôn phệ không gian. Một cỗ khí tức cường hãn vô cùng từ trong quyền ấn khuếch tán ra.

Ầm ầm.

Quyền ấn mang theo lực lượng ngập trời trút xuống cái đuôi lớn của Long Du trưởng lão.

Phanh.

Không gian run lên, không gian chung quanh cái đuôi lớn của Long Du trưởng lão tựa như sụp đổ.

Tiếp đó, bản thể Thanh Long khổng lồ của Long Du, cái đuôi lớn mang theo lực lượng chấn động, từ trên không trung rơi thẳng xuống mặt đất khiến cho một ngọn núi khổng lồ phía dưới bị vỡ nát.

Mà ngọn núi khổng lồ kia bị rạn nứt, tro bụi, đá vụn bắn tứ tung. Chung quanh đất trời rung chuyển, từng khe hở giống như mang nhện từ trên ngọn núi lan tràn ra bốn phía.

– Người này quá nhanh, thực lực quá mạnh mẽ.

– Vừa rồi dường như có chút dấu vết của Bạch Hổ nhất tộc, giống như lực lượng thời gian a.

– Có chút giống, thế nhưng cũng không phải.

Giờ phút này, một màn xuất hiện trước mắt mọi người khiến cho mọi người kinh ngạc và hoảng sợ. Chúng cường giả nghẹn họng, nhìn trân trối, ánh mắt không thể tưởng tượng nổi. Long Du trưởng lão không ngờ lại chịu thiệt. Dưới tình huống Long Du trưởng lão hiện ra bản thể thì ngay cả Tôn cấp bát trọng đỉnh phong trong nhân loại gặp phải Long Du trưởng lão cũng phải đi đường vòng a.

Đôi mắt xinh đẹp của Long Yên biến hóa, dường như điều này cũng vượt quá dự đoán của nàng. Nàng nhẹ nhàng lắc đầu, sợi tóc mai phất phơ, há miệng muốn nói gì đó rồi lại trầm mặc im lặng.

Ngao.

Thân thể khổng lồ của Long Du trưởng lão lần nữa lăng không xoay quanh không trung, trên thân thể khổng lồ lúc này có không ít long lân bị nghiền nát, lõm xuống. Trên cái đuôi lớn có mấy khối long lân rơi xuống, vết máu loang lổ.

– Thanh Long hồn.

Trọng thương như vậy, Long Du trưởng lão rít gào. Thân thể khổng lồ lập tức dựng đứng, dùng xu thế kinh người. Con mắt thứ ba đột nhiên mở ra, một đạo quang trụ bàng bạc bắn ra. Quang trụ lập tức phóng về phía Dương Quá.

Dưới đạo quang trụ này, ánh mắt Kim Huyền khẽ đổi, bắt đầu để ý hơnvềphía trước, chỉ là hắn cũng không có bất kỳ một động tác nào.

Quang trụ bao phủ Dương Quá, ẩn chứa linh hồn lực bắn tới. Không gian mơ hồ vặn vẹo, linh hồn lực cường hãn giống như thủy triều, từng đợt, từng đợt không ngừng ép xuống người Dương Quá. Công kích linh hồn cường hãn như vậy khiến cho vô số tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc chung quanh chịu ảnh hưởng lớn.

Thế nhưng lúc này Dương Quá lại vung tay lên, một đạo quang mang tuôn ra.

Ông.

Một tiếng nổ mạnh vang lên, quang mang thu liễm, một thanh trường kiếm màu vàng xuất hiện. Thanh trường kiếm này cực kỳ kỳ quái, rộng chừng bàn tay, thô ráp, cồng kềnh, chuôi kiếm màu ngăm đen. Càng thêm quỷ dị chính là thanh kiếmnày lại không có mũi kiếm sắc bén.

Lúc này trên thân kiếm rộng có tiếng sấm rền vang lên khôn ngừng. Năng lượng quanh thân cuồn cuộn, gợn sóng trong không gian chấn động giống như nước sôi. Một đạo hư ảnh kiếm quang đột nhiên bao phủ Dương Quá vào bên trong.

Dưới hư ảnh kiếm quang, công kích linh hồn thiên phú của Long Du trưởng lão không có cách nào lay

động tới Dương Quá, chỉ có thể bị ngăn cản ở bên ngoài.

Chương 2368: Ra tay rung trời 2

Phá.

Hai tay Dương Quá cầm kiếm, giơ trọng kiếm lên. Thân thể từ trong quang trụ màu trắng của Long Du trưởng lão bắn ra, từ trên trường kiếm màu vàng có một đạo kiếm quang bắn ra.

ông.

Trường kiếm màu vàng ông một tiếng, âm thanh giống như sư tử gầm, phượng hót, lại giống như tiếng sấm. Tiếng kiếm minh bá đạo vô cùng.

Trong chớp mắt cả không gian phong vân biến sắc. Trên không, dưới tiếng kiếm minh, cả không gian lu mờ, không gian âm trầm. Chỉ có thanh trường kiếm màu vàng này không ngừng tràn ra kim quang chói mắt, giống như mặt trời.

Giữa không trung, tim vô số trưởng lão Thanh Long Hoàng tộc đập nhanh. Tiếng kiếm minh này khiến cho bọn họ kinh hãi, cảm thấy lạnh lẽo. Thanh trường kiếm quái dị này không ngờ có thể khiến cho năng lượng thiên địa biến hóa.

Trên thân trường kiếm màu vàng, kiếm quang trong nháy mắt bắn ra, cả không gian đột nhiên run rẩy. Một đạo kiếm quang hiện lên, cả không gian kịch liệt run rẩy, tiếng kiếm minh vang vọng. Kiếm khí bàng bạc lan tràn ra chung quanh. Chung quanh kiếm quang, không gian sụp đổ từng khúc, khí thế kinh người tràn ngập thiên địa.

Kiếm quang trực tiếp cắt đứt quang trụ của Long Du trưởng lão, kiếm quang trong nháy mắt bắn ra, giống như lưu quang bắn thẳng về phía con mắt thứ ba của Long Du trưởng lão.

Dưới đạo kiếm qunag này, ánh mắt Long Du trưởng lão hoảng hốt. Dưới công kích thiên phú của hắn, không ngờ nhân loại này lại không thèm để ý.Mà thanh kiếm kinh người kia, thiên địa động dung, linh hồn hắn run rẩy, giống như khó có thể phản kháng.

– Dừng tay.

Advertisement

Nhưng vào lúc này, một âm thanh đột nhiên vang vọng trong thiên địa. Trước người Long Du, gợn sóng trong không gian nhoáng lên một cái. Một thân ảnh xinh đẹp xẹt qua không gian. Thân ảnh xinh đẹp xuất hiện, một cỗ uy áp cực lớn hàng lâm.

Thân ảnh xinh đẹp này xuất hiện, y phục trắng như tuyết chính là Long yên. Bàn tay trắng như ngọc phất tay một cái, một cỗ năng lượng vô hình lập tức khuếch tán, ngăn cản kiếm quang màu vàng kia.

Ông.

Kiếm quang được thu hồi, Dương Quá nhìn Long Yên, mắt nhìn nữ tử vũ mị, tựa như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian này.

Kiếm quang biến mất, áp lực trên người Long Du trưởng lão tiêu tán toàn bộ, thân thể lập tức lui lại. Dưới đạo kiếm quang vừa rồi khiến cho hắn cảm thấy run sợ.

– Ngươi quá mức làm càn, nếu như không nghe lời ta khuyên, đừng trách ta không khách khí với ngươi.

Long Yên nhìn Dương Quá, đôi mắt khẽ biến đổi, môi son mấp máy, ngữ khí lạnh nhạt, trong sự lạnh nhạt hiện lên sự cao quý.

– Tỷ tỷ, người thực sự nhẫn tâm như vậy sao? Những năm đó, chúng ta ở trong Cổ mộ…

Dương Quá thì thào nói…

– Im miệng, ta nói ngươi nhận lầm người rồi.

Long Yên trầm giọng nói, âm thanh lạnh lẽo, giống như châu ngọc rơi xuống đất, không mang theo bất kỳ cảm tình nào:

– Nếu ngươi không đi thì ta tuyệt sẽ không khách khí.

– Đệ không đi, không có tỷ, đệ sẽ không đi đâu. Đệ nói rồi, tỷ tỷ ở đâu thì Quá nhi sẽ ở đó, chẳng lẽ tỷ quên rồi sao …?

Dương Quá nói.

– Miệng toàn hồ ngôn loạn ngữ.

Long Yên lạnh lẽo nói, trong mắt có một đạo hàn mang bắn ra. Ánh mắt mang theo sự lạnh lẽo nhìn về phía nam tử áo xám. Thân thể bắn về phía trước, cánh tay ngọc vung lên, trực tiếp tạo thành một vết nứt không gian, một bàn tay trắng như ngọc xuyên thấu qua không gian lập tức đánh về phía Dương Quá.

Sưu…

Tay phải Dương Quá cầm kiếm, tay trái đánh ra quyền ấn. Cả không gian run lên, năng lượng thiên địa hội tụ. Nửa không trung phong vân biến sắc, uy áp cực lớn lan tràn ra. Trực tiếp ngạnh kháng với bàn tay ngọc của Long Yên. Không gian lập tức vặn vẹo, hai cỗ công kích trong nháy mắt va chạm vào một chỗ.

Phanh.

Hai đạo năng lượng va chạm, không gian khẽ run lên. Rồi bông nhiên một đạo quang mang chói mắt bắn ra. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này thân thể Dương Quá lập tức bị đẩy lui.

Khục khục.

Thân thể Dương Quá lảo đảo lui ra, bàn chân đạp mạnh hư không, thân thể lui lại, ánh mắt nhìn về phía nữ tử tuyệt mỹ mặc y phục màu trắng trên không trung.

– Ngươi có đi hay không?

Long Yên nhìn về phía trước, nhíu mày, hàm răng mơ hồ khẽ cắn môi, ánh mắt mang theo hàn ý.

– Không đi.

Thân thể Dương Quá dừng lại, miệng nhàn nhạt nói.

– Làm càn.

Long Yên lạnh nhạt nói, cánh tay phải mềm mại duỗi ra. Đột nhiên không gian run lên, một cỗ năng lượng phô thiên cái địa tuôn ra. Không trung biến sắc, một đạo chưởng ấn khổng lồ che đậy không gian lăng không đánh ra.

Ngao.

Dưới chưởng ấn khổng lồ, có một đầu Thanh Long ngũ trảo đánh ra, âm thanh giống như rồng ngâm vang vọng trên bầu trời. Long uy lan tràn, tựa như vật còn sống, ầm ầm bắn về phía Dương Quá.

– Chấn Thiên, Phá Linh Thức.

Mắt nhìn hư ảnh Thanh Long khổng lồ bắn tới. Ánh mắt Dương Quá khẽ đổi, nhâng thanh trường kiếm lên, dưới trường kiếm, không gian đột nhiên bắt đầu vặn vẹo.

Ông.

Tiếng kiếm minh vang lên, một đạo kiếm quang màu vàng lập tức bắn tới, chém thẳng về phía cự long màu xanh. Cự long bị ngăn cản, trong không trung vang lên tiếng răng rắc. Kiếm quang mang theo xu thế sấm sét phá vỡ hư ảnh Thanh Long, kiếm quang lập tức tiêu tán.

Năng lượng khủng bố giống như một cơn lốc khuếch tán. Sau khi khuếch tán tới một phạm vi nhất định rồi lập tức dừng lại, lặng lẽ biến mất trong thiên địa.

Sưu.

Lúc này Long Yên nhảy ra, một đạo linh nguyên thất luyện xuyên thấu qua không gian, trực tiếp bắn về phía Dương Quá.

Linh nguyên xuyên thủng không gian, Dương Quá không tránh, trong mắt hiện lên sự chua xót, khàn giọng nói:

– Nếu như tỷ đã quyết định quên đệ, đệ không quên được, chỉ có chết mới có thể làm được. Có thể chết trong tay tỷ tỷ, đệ cũng không có gì tiếc nuối.

Âm thanh vừa dứt, linh nguyên xuyên thủng không gian đã đánh tới mặt Dương Quá. Dương Quá đột nhiên nhắm hai mắt lại.

– Quá nhi, nhanh tránh đi.

Trong chớp mắt Long Yên biến sắc.

Dương Quá không chút tránh né, nghe thấy âm thanh này, đột nhiên hai mắt hắn mở ra, toàn thân ngây ngốc.

– Quá nhi, mau tránh ra.

Long Yên biến sắc, cánh tay biến ảo, thế nhưng đã không còn kịp. Linh nguyên tuy rằng không đánh vào mặt Dương Quá, thế nhưng lại đánh vào ngực Dương Quá.

Ánh mắt Kim Huyền khẽ đổi, do dự một lát rồi cũng không ra tay.

Phanh.

Linh nguyên thất luyện trút xuống, thân thể Dương Quá run lên, một ngụm máu tươi ngòn ngọt từ trong miệng phun ra. Thân thểliềntừ trên không trung rớt xuống.

– Quá nhi.

Long Yên kinh hãi hô lên một tiếng, thân thể phá không bắn tới. Thân ảnh lập tức xuất hiện trước người Dương Quá, hai tay ôm lấy Dương Quá, y phục phiêu động. Hai đạo thân ảnh giống như hồ điệp từ trên không trung xoay tròn rơi xuống dưới.

Ông.

Dương Quá rơi xuống đất, Chấn Thiên trong tay cắm thẳng xuống mặt đất, mặt đất rạn nứt. Khóe miệng lần nữa phun ra máu tươi. Khí tức hỗn loạn, hắn ngẩng đầu lên, trong mắt hiện lên sự vui vẻ.

– Quá nhi, sao đệ lại ngốc như vậy?

Ánh mắt Long Yên run run, ống tay áo màu trắng nhẹ nhàng lau vết máu nơi khóe miệng của Dương Quá.

– Tỷ tỷ, rốt cuộc tỷ cũng nhận đệ sao?

Dương Quá nắm lây bàn tay trắng như ngọc của Long Yên, nhẹ nhàng đặt lên mặt mình. Ánh mắt tràn

ngập sự kinh hỉ, giống như trẻ con.

Chương 2369: Theo ta đánh một trận

Long Yên không nói gì, khóe miệng nở nụ cười, hai hàng lông mày lại khẽ nhíu lại.

– Long Yên, ngươi thật lớn mật.

Một tiếng quát vang lên, vô số thân ảnh đáp xuống. Động tĩnh bực này đã kinh động chúng cường giả trong Thanh Long Hoàng tộc. Hai người dẫn đầu chính là Long Ngộ và Long Nguyệt.

Chúng cường giả tới, Kim Huyền lúc này mới nhìn kỹ về phía trước.

– Phụ thân, mẫu thân.

Mắt nhìn thấy Long Ngộ, Long Yên nhìn Dương Quá. Đôi mắt xinh đẹp khẽ đổi, bờ môi đỏ mọng mở ra, lên tiếng.

– Long Yên, nhân loại này có quan hệ gì với con?

Long Nguyệt khẽ than, trên khuôn mặt già nua hiện lên sự bất đắc dĩ.

– Không có bất kỳ một quan hệ nào.

Long Yên trả lời.

– Nếu đã không có quan hệ gì thì giết nhân loại này đi.

Tinh quang trong mắt Long Ngộ chợt lóelên, nhìn qua Long Yên rồi quát lớn một tiếng. Uy áp lan tràn, âm thanh quanh quẩn, không gian đột nhiên giống như cứng lại.

– Phụ thân, thả hắn đi. Con cam đoan hắn sẽ không tới đây nữa

Long Yên quỳ trên mặt đất, ánh mắt run rẩy. Nàng không ngờ ngày hôm nay lại tới nhanh như vậy.

– Long Yên, lời ta nói con không nghe thấy sao?

Ánh mắt Long Ngộ run lên, khuôn mặt uy nghiêm. Cho dù là ai cũng có thể cảm giác được lúc này tộc trưởng Long Ngộ đang giận.

– Nữ nhi không làm được. Nếu như phụ thân muốn giết hắn thì trước tiên cứ giết con đi.

Long Yên nhìn phụ thân, đôi mắt khẽ đổi, trong mắt hiện lên sự kiên nghị.

Nghe vậy, vô số trưởng lão, hộ pháp chung quanh biến sắc. Lúc này bọn họ không khó mà đoán ra được dường như Nhị công chúa và nhân loại này có quan hệ. Bằng không vừa rồi làm sao Nhị công chúa lại lưu tình. Trong lời nói của hai người, mọi người nghe qua làm sao không hiểu cơ chứ.

Ánh mắt Long Ngộ trầm xuống, hàn ý từ trong kẽ răng tràn ra, lạnh lùng nói:

– Nhị trưởng lão, giết nhân loại kia.

– Vâng, tộc trưởng.

Nhị trưởng lão dứt lời, thân hình bay lên, biến mất giữa không trung. Tiếp đó trong nháy mắt thân thể xuất hiện trên đầu Dương Quá. Bàn tay đột nhiên nắm chặt, một cỗ năng lượng vô hình ngưng tụ trên không trung. Gợn sóng trong không gian giống như sóng biển đột nhiên cuồn cuộn. Một đạo quang trụ từ trong gợn sóng bắn ra, mục tiêu chính là Dương Quá.

– Nhị trưởng lão, ngươi dám.

Long Yên biến sắc, miệng quát một tiếng. Thân ảnh xinh đẹp lướt về phía trước. Bàn tay trắng như ngọc đột nhiên đánh về phía đạo quang trụ phía xa.

Phanh.

Chưởng ấn, quang trụ va chạm vào một chỗ. Hai đạo năng lượng va chạm, quang mang chói mắt bắn ra. Trong không gian đột nhiên xuất hiện một động sâu giống như lỗ đen.

Ken két.

Động sâu xuất hiện, không gian nứt vỡ từng khúc. Hắc mang khiến cho tim đập nhanh lan tràn ra, linh hồn phủ phục.

Khục khục.

Thân hìnhLong Yên lảo đảo lui về phía sau mấy bước. Thân hình Nhị trưởng lão trên không trung cũng nhanh chóng lui lại, dường như so với Long Yên còn xa hơn một chút.

– Tỷ tỷ.

Dương Quá rút kiếm lên, thân hìnhlập tức tới bên người Long Yên. Một tay kéo lấy thân thể mềm mại kia, ánh mắt mang theo sự khẩn trương nhìn lên trên mặt Long Yên.

– Quá nhi, đệ không nên tới đây.

Long Yên cười khổ, khóe miệng tạo thành đường cong ưu mỹ. Đôi mắt sáng mang theo sự ảm đạm. Nàng hiểu rõ, trong tộc tuyệt đối không cho phép nàng có quan hệ với một nhân loại. Bất kể là ai, cho dù là quan hệ như thế nào, hậu quả tuyệt đối nàng không thể thừa nhận nổi.

– Nhưng dù sao đệ cũng đã tới.

Dương Quá nói, ánh mắt trong suốt.

– Thanh Long Hoàng tộc sẽ không bỏ qua cho đệ.

Long Yên nói.

– Có thể tìm được tỷ thì đã đủ rồi. Những chuyện khác đối với đệ không còn quan trọng.

Dương Quá mỉm cười, có thể tìm được người trước mắt hắn hiện tại đã đủ rồi.

– Long Yên, con đã để ta thất vọng rồi.

Ánh mắt Long Ngộ trầm xuống, trong mắt hiện lên sự tức giận, nhìn Long Yên nói:

– Hôm nay nhân loại này phải chết, nếu như con che chở cho hắn thì ngay cả con ta cũng giết.

– Phụ thân, vậy thì người cứ giết con trước tiên đi.

Long Yên tiến lên, ánh mắt nhìn về phía Long Ngộ. Ánh mắt biến ảo bất định.

– Phản rồi. Hôm nay ta sẽ thành toàn cho con. Ta không sinh một nghịch nữ như con.

Long Ngộ giận dữ, khí tức quanh thân tràn ra. Không gian to như vậy phong vân biến sắc, áp lực vô tận bao phủ không gian.

Kim Huyền nhìn lên không trung, ánh mắt có chút kinh ngạc.

– Tộc trưởng bớt giận, Nhị công chúa chỉ nhất thời hồ đồ. Chúng ta giết nhân loại này là được rồi.

Những trưởng lão trên không trung cầu tình, ánh mắt nhìn về phía Dương Quá lộ ra hàn ý.

– Phụ thân.

Giữa không trung, hai đạo thân ảnh bên trên đáp xuống. Thân ảnh đáp xuống mặt đất sau đó bước tới trước mặt Long Yên. Trong hai người có một nữ tử mặc bộ váy dài màu xanh, làn da nhẵn nhụi như ngọc. Đúng là Long Bích Hàm, người khác đương nhiên chính là Huyền Hạo.

– Muội muội, muội…

Long Bích Hàm nhìn Long Yên, ánh mắt nhìn về phía Dương Quá, trong lòng đã đoán ra được chân tướng, nàng không khỏi thở dài.

Long Yên khẽ cười khổ, đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Long Bích Hàm không nói gì.

– Muội muội, hắn là nhân loại a.

Long Bích Hàm nhìn Long Yên nói.

Long Yên nhìn Dương Quá bên cạnh, lại nhìn Long Bích Hàm nói:

– Tỷ tỷ, muội biết hắn là nhân loại, chẳng lẽ ngay cả tỷ cũng không hiểu muội sao?

– Ài.

Long Bích Hàm khẽ thởi dài, nhìn Long Yên rồi quay đầu lại nhìn lên trên không trung nói:

– Phụ thân, mẫu thân, thành toàn cho muội muội đi.

– Cái gì mà thành toàn? Hai nghịch nữ nhà các ngươi, chuyện của ngươi còn chưa xong đâu.

Long Ngộ tức giận, mắt nhìn Long Yên nói:

– Nếu như ngươi đã che chở cho nhân loại này thì ta nhìn xem ngươi có thể che chở cho hắn tới lúc nào. Người đâu, bắt nghịch nữ này cho ta.

Mấy chục đạo thân ảnh nhảy lên, khí tức tràn ra. Khí tức tràn ngập không trung khiến cho không trung run rẩy. Trong lúc mơ hồ có một cỗ uy áp tràn ra khiến cho cả không trung theo đó run rẩy không ngớt. Khí tức khiến cho lình hồn mọi người cảm thấy bỡ ngỡ.

– Nhị công chúa, đắc tội.

Từng đạo khí tức cường hãn đều tập trung vào người Long Yên. Dưới cỗ khí tức này, gợn sóng trong không gian lắc lư.

– Ai dám tiến lên thì đừng trách ta không khách khí.

Dưới từng đạo khí tức này, ánh mắt Dương Quá khẽ đổi, sắc mặt lạnh lẽo. Đôi mắt đen nhánh lúc này tràn ngập sự lạnh lùng, nhìn vào hơn chục đạo thân ảnh đang ở trên không trung.

– Quá nhi, cho dù đệ có mạnh mẽ tới đâu cũng không địch lại bọn họ.

Long Yên nhìn Dương Quá, nàng tự biết thực lực trong tộc, chúng trưởng lão một khi ra tay không ai có thể chống lại. Huống chi còn có phụ mẫu nàng bên cạnh.

– Địch không lại đệ cũng phải đối mặt, đệ sẽ không cho bất luận kẻ nào làm tổn thương tới tỷ.

Dương Quá dứt lời, thân thể nhảy lên, tay nắm Chấn Thiên lẩm bẩm nói:

– Chấn Thiên, hôm nay theo ta chiến một trận được không?

Ông.

Dường như hiểu được lời của Dương Quá nói, Chấn Thiên rung lên, tiếng kiếm minh vang vọng, hội tụ tạo thành âm thanh đinh tai nhức óc quanh quẩn trong không gian. Tiếng kiếm minh như tiếng

sấm, giống như hoan hô, giống như rít gào, khiến cho lòng người rung động.

Chương 2370: Kim Huyền ra tay 1

Thân kiếm rung rung, trực tiếp rung rung trong tay Dương Quá, tựa như vật sống. Kiếm khí mạnh mẽ bàng bạc tiết ra ngoài. Trên không trung, một vòng xoáy xuất hiện, năng lượng bàng bạc trong thiên địa xoay chung quanh Chấn Thiên. Kiếm khí bàng bạc xé rách không gian. Cả không gian run lên.

Khí thế kinh người tràn ngập thiên địa, Chấn Thiên nổ vang, tạo thành tiếng kiếm minh đinh tai nhức óc quanh quẩn trên không trung khiến cho tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc chung quanh không khỏi hoảng sợ.

– Tốt. Có ngươi giúp ta, hôm nay ta phải sợ gì cơ chứ? Cũng không thể làm nhục uy danh của sư phụ. Ha ha…

Dương Quá lăng không mà đứng, giờ phút này dường như thương thế trên người đã hoàn toàn khôi phục. Hai tay giương trường kiếm lên, mũi kiếm chỉ trời cao. Trên Chấn Thiên có uy áp cực mạnh lan tràn ra. Kim quang bắn tứ phía, giống như mặt trời nhô cao. Kiếm quang lan tràn, không gian rạn nứt.

Ầm ầm.

Một tiếng kiếm minh giống như tiếng sấm vang vọng trên không trung. Chấn thiên chấn động, năng lượng trong thiên địa bị kéo tới. Không gian phong vân biến sắc, trên mũi kiếm, năng lượng trong thiên địa xoay tròn tạo thành một cơn lốc bằng năng lượng, không gian vặn vẹo.

Một đạo quang trụ bằng năng lượng khổng lồ xuất hiện trong thiên địa. Trực tiếp xuyên thấu qua cơn lốc bằng năng lượng, trực tiếp rơi vào trên mũi kiếm của Chấn Thiên.

Ông…

Dưới cỗ năng lượng mênh mông này, trên Chấn Thiên bộc phát ra quang mang mạnh mẽ. Một cỗ khí tức mênh mông giống như thủy triều lan tràn ra. Dưới uy áp, thiên địa run rẩy, quang mang mạnh mẽ bắn lên trời. Năng lượng khổng lồ bắn ra quang mang chói mắt.

Kim quang chói mắt khiến cho không ít người nhắm mắt lại. Trong mắt mọi người lúc này Dương Quá chân đạp hư không, trường bào màu xám tung bay, toàn thân tràn ngập quang mang. Trường kiếm trong chỉ không trung. Một cỗ khí tức mênh mông từ trên mũi kiếm tràn ra. Cả không trung gió nổi mây phun, thậm chí còn mang theo tiếng kiếm minh như tiếng sấm.

– Kiếm thật mạnh, đây là linh khí gì?

– Chẳng lẽ đây là thần khí? Sợ rằng ngay cả thần khí bình thường cũng không có uy áp như vậy.

– Uy áp của kim kiếm này quá lớn, cũng không phải là thần khí bình thường.

– Không biết kiếm này là bảo vật ra sao, dường như chưa từng nghe nói qua vật này a.

Nhìn Dương Quá, mọi người khiếp sợ, cỗ uy áp này khiến cho bọn họ cũng cảm thấy uy áp, sắc mặt Long Yên và Long Bích Hàm cùng với Huyền Hạo lúc này biến hóa. Thanh kiếm rộng màu vàng này tuyệt đối không phải vật phàm.

Dưới động tĩnh bực này, hai người Long Ngộ, Long Nguyệt nhìn nhau, linh khí trong tay nhân loại này tuyệt đối không phải là vật bình thường.

Dương Quá đạp không đứngđó, nhìn không trung nói:

– Muốn làm thương tổn nàng ta thì phải qua cửa ải của ta.

Một tiếng quát vang lên, mấy đạo thân ảnh nhảy ra, khí tức tràn ngập. Một cỗ khí tức bát giai hậu kỳ tràn ra. Ba tiếng xé gió vang vọng, ba đạo thân ảnh lớt lên không trung. Đám người này đều là cường giả bất phàm trong Thanh Long Hoàng tộc.

– Quá nhi, coi chừng.

Long Yên hét lớn một tiếng. Thân ảnh xinh đẹp lập tức bay lên không trung.

– Long Yên, lần này mẫu thân cũng không thể thiên vị cho con. Dù sao hắn cũng là nhân loại.

Âm thanh vừa dứt, thân ảnh Long Nguyệt vô thanh vô tức xuất hiện. Một đạo cấm chế được đánh ra, trực tiếp vây khốn Long Yên vào bên trong. Long Yên không ngừng dãy dụa, thế nhưng cũng không có cách nào thoát ra.

– Bích Hàm, việc này con không thể nhúng tay vào.

Long Bích Hàm vừa mới có động tác thì âm thanh của Đại trưởng lão Long Nguyệt đã vang lên.

– Dù sao chỉ là Vũ Tôn thất trọng, cho dù cầm thần khí cũng là vô dụng. Bọ ngựa đấu xe, muốn chết.

Tiếng quát vừa dứt, từng đạo quang trụ từ trong cơ thể đám người kia tuôn ra. Khí tức tràn ngập, uy áp lan tràn.

Dưới ba đạo quang trụ này, không gian run rẩy như muốn nứt vỡ. Cuối cùng ba đạo quang trụ đồng thời bắn về phía Dương Quá.

Cả không gian ầm ầm run rẩy, linh nguyên phô thiên cái địa lan tràn. Năng lượng vô biên khiến cho không gian vặn vẹo, lập tức kéo tới trước người Dương Quá.

Ba đạo quang trụ bắn tới, Dương Quá kéo lê Chấn Thiên, từng đạo kiếm quyết biến hóa, tiếng kiếm minh kinh thiên động địa vang vọng trong thiên địa.

– Phá Thiên thức.

Kiếm quyết xẹt qua, Dương Quá hét lớn một tiếng. Phía trên Chấn Thiên lập tức có ngàn vạn quang mang bắn ra, hóa thành ngàn vạn kiếm quang dùng xu thế mạnh mẽ bắn về phía trước.

Ngàn vạn kiếm quang xẹt qua, cả không gian bỗng nhiên bạo liệt. Mỗi một đạo kiếm quang đều trực tiếp bổ ra một vết nứt không gian đen kịt.

Phanh Phanh.

Trong sát na, cả không gian trực tiếp bạo liệt. Kình khí khủng bố khuếch tán. Ngàn vạn kiếm quang cùng với ba đạo quang trụ bàng bạc va chạm. Trong nháy mắt không gian bị nghiền nát. Cơn lốc năng lượng khủng bố giống như cơn gió khuếch tán.

ken két.

Vô số ngọn núi ở sơn mạch phía dưới trong cơn lốc năng lượng khủng bố này bị rạn nứt rồi sụp đổ. Mặt đất rạt nứt, kình khí ngập trời trong không gian. Khi cơn lốc năng lượng khuếch tán tới một phạm vi nhất định thì lập tức ngừng lại, lặng lẽ biến mất trong thiên địa.

– Hừ.

Đồng thời, kình khí chấn động. Ba cường giả Thanh Long Hoàng tộc bị dây dưa, thân thể run lên. Trong cổ họng vang lên tiếng rên rỉ, thậm chí ngay cả khí tức đã bắt đầu trở nên hỗn loạn.

Y phục trên người ba người bắt đầu có chút rách nát. Hiển nhiên trong cơn lốc khủng bố này ba người bị tổn thương không nhỏ.

Sắc mặt ba người kinh ngạc, đối phương chỉ là một nhân loại có tu vi Vũ Tôn thất trọng. Ba người bọn họ liên thủ, cho dù là nhân loại có tu vi Tôn cấp cửu trọng cũng tuyệt đối khó có thể chống lại ba người. Uy lực một kiếm vừa rồi không ngờ lại khủng bố như vậy.

Khục khục.

Thân thể Dương Quá lảo đảo lùi về phía sau. Mỗi một bước lui về phía sau, lập tức suy yếu. Dù sao tu vi của hắn cũng chỉ là Vũ Tôn thất trọng. Hắn không phải là nhị đệ, không có lực phòng ngự kinh khủng và thực lực kinh khủng kia. Tuy rằng có Chấn Thiên trong tay, thế nhưng muốn chống lại ba cường giả Thanh Long Hoàng tộc này thì vô cùng khó khăn.

– Chấn Thiên, ta làm cho ngươi mất mặt rồi.

Nhìn Chấn Thiên trong tay, Dương Quá khẽ cười khổ. Chấn Thiên ở trong tay sư phụ uy phong bực nào, thế nhưng trong tay hắn, ngay ở trận chiến đầu tiên đã bị nghẹn khuất như vậy.

Ông.

Một tiếng kiếm minh vang lên, khí tức tràn ra, giống như muốn chiến thêm một trận nữa.

– Để xem ngươi có thể chống lại mấy lần.

Tiếng quát vừa dứt, ba cường giả Thanh Long nhất tộc lần nữa bắn tới. Tốc độ ba người phá không mà tới, ba đạo linh nguyên thất luyện phá rách không trung, bắn thẳng về phía Dương Quá. Không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc.

– Thanh Long Hoàng tộc, càng ngày càng kiêu ngạo. Thiếu chủ nhà ta, không phải là người mà các ngươi có thể đυ.ng vào.

Ba đạo quang trụ bằng linh nguyên mang theo xu thế sấm sét đánh về phía Dương Quá. Mà ngay khi ba đạo linh nguyên sắp đánh tới trước người Dương Quá thì trong không gian đột nhiên vang lên một âm thanh lạnh lẽo.

Âm thanh vừa dứt, một đạo thân ảnh màu vàng xuyên thấu không gian xuất hiện. Đồng thời, cả không gian lập tức cứng lại, ba đạo linh nguyên xé rách không gian bắn tới vị trí cách thân

ảnh màu vàng này một thước thì lập tức ngừng lại. Không thể tiến thêm nửa phân.

Chương 2371: Kim Huyền ra tay 2

Sưu. Sưu. Sưu.

Ba đạo quang trụ chững lại trước thân ảnh màu vàng, khí tức khủng bố khuếch tán. Không gian vặn vẹo, thế nhưng ba đạo quang trụ này lại không có cách nào tiến thêm được nữa.

Thân ảnh màu vàng này ở dưới vô số ánh mắt nhìn vào lại đột nhiên xuất hiện giống như quỷ mị. Ánh mắt lạnh lùng nhìn ba người trước mắt, người này chính là Kim Huyền từ đầu không ra tay.

Lúc này nhìn thấy thiếu chủ bị vây công, Kim Huyền đã tức giận.

– Cút xuống dưới cho ta.

Kim Huyền lạnh lùng quát một tiếng, cánh tay thon dài tùy ý vung lên. Trường bào màu vàng trên người chấn động, một đạo quang mang màu vàng nhanh như thiểm điện bắn về phía ba đạo quang trụ.

Trong nháy mắt ba người này không kịp phản ứng, lập tức cảm thấy một cỗ lực lượng mạnh mẽ đánh vào người.

Phanh. Phanh. Phanh.

Ba âm thanh vang lên. Ba cường giả Thanh Long Hoàng tộc từ trên không trung bị đánh rơi xuống đất. Hai người hung hăng bắn vào bên trong một ngọn núi. Người cuối cùng rơi xuống đất. Sơn băng địa liệt, đá vụn bắn tứ tung.

Advertisement

Nhìn thấy ba trưởng lão trong tộc không ngờ lại không thể địch lại một kích của đối phương. Tất cả trưởng lão Thanh Long Hoàng tộc biến sắc. Trong lòng giận dữ, đây quả thực chính là nỗi nhục của Thanh Long Hoàng tộc.

– Đáng giận.

Một ít trưởng lão, hộ pháp tính tình nóng nảy lập tức giận dữ phóng về phía trước. Thế nhưng bọn họ còn chưa ra tay công kích thì Kim Huyền đã lạnh nhạt nhìn về phía bọn họ. Cánh tay nhẹ nhàng vung lên, quang mang đáng sợ từ trong ống tay áo quét ngang chân trời. Trực tiếp đánh bay hơn chục trưởng lão đang phóng tới.

Phanh Phanh Phanh.

Một trưởng lão rơi xuống đát, mặt đất rung chuyển, sơn băng địa liệt.

– Một đám hỗn trướng. Hậu nhân Thanh Long Hoàng tộc ngày càng không ra gì.

Trường bào màu vàng trên người Kim Huyền tung bay, ngạo nghễ đứng trên bầu trời. Một cỗ năng lượng bàng bạc trong thiên địa quanh quẩn quanh thân hắn. Cả không trung lúc này chỉ có một mình hắn đứng đó. Những trưởng lão cùng với cường giả Thanh Long Hoàng tộc đang muốn lần nữa lao lên căn bản không thể tới gần không gian cách hắn trăm mét.

– Thật mạnh.

Đại trưởng lão Long Nguyệt, tộc trưởng Long Ngộ, Huyền Hạo, Long Bích Hàm, Nhị trưởng lão cùng các cường giả khác nhìn Kim Huyền, cảm nhận cỗ khí tức ngập trời kia, tất cả mọi người sợ hãi, ngoài ý muốn.

– Kim Huyền thúc.

Thân ảnh Dương Quá lóe lên, nhìn Kim Huyền trên không trung, bàn tay lau vết máu nơi khóe miệng.

– Thiếu chủ, người không sao chứ?

Kim Huyền cúi đầu, cung kính nói.

– Ta không sao.

Dương Quá lắc đầu, thân thể lùi lại phía sau.

– Các hạ là người phương nào?

Long Ngộ nhìn Kim Huyền, sắc mặt khẽ biến đổi. Thân thể nhảy ra, một cỗ khí thế theo đó lan tràn, đột nhiên va chạm với khí thế của Kim Huyền.

– Đây chính là Thanh Long Hoàng tộc, dùng tu vi của các hạ mà dám càn quấy trong Thanh Long Hoàng tộc ta. Chẳng lẽ các hạ coi Thanh Long Hoàng tộc ta không có người hay sao?

– Ngươi là tộc trưởng Thanh Long Hoàng tộc hiện tại?

Kim Huyền nhìn Long Ngộ, ánh mắt run lên, chắp tay đứng đó.

– Đúng vậy, nếu như các hạ muốn động thủ thì ta sẽ bồi tiếp các hạ mấy chiêu.

Sắc mặt Long Ngộ trầm xuống, khí thế lúc này dường như cũng không dưới Kim Huyền. Hai cỗ khí thế giằng co, không trung cuồn cuộn.

– Long Thanh là gì của ngươi?

Kim Huyền nhìn Long Ngộ rồi hỏi.

Sắc mặt Long Ngộ khẽ đổi, dường như có chút nghi hoặc nói:

– Long Thanh chính là thúc tổ của bổn tộc.

– Ài, người và vật không còn. Không ngờ trong chớp mắt Long Thanh đã có nhiều hậu bối như vậy.

Kim Huyền khẽ thở dài, thời gian ba vạn năm, bên ngoài biến hóa quá nhiều.

– Kim Huyền, con chim nhà ngươi vẫn còn sống sao? Ha ha, ta cứ tưởng ngươi đã chết rồi. Con chim già nhà ngươi, không ngờ lại còn nhớ rõ ta như vậy.

Lúc này trong không gian có một tiếng cười to vang lên. Trong âm thanh ẩn chứa sự kích động, khiến cho lỗ tai mọi người chấn động.

– Long Bằng, không ngờ ngươi lại không chết. Ta cũng tưởng rằng ngươi đã chết rồi a. Biết rõ ta tới mà cũng không đi ra. Đây là đạo đãi khách của ngươi sao?

Kim Huyền mỉm cười, cánh tay chấn động. Kim quang bắn ra, lập tức đem khí thế đang giằng co với Long Ngộ thu lại, thân thể lùi về phía sau.

– Ta có chút không tiện cho nên mới không ra mặt.

Âm thanh vang vọng trên không trung.

– Chuyện bên này ta sẽ xử lý, trước tiên để cho ta gặp mặt lão bất tử nhà ngươi.

– Thiếu chủ, ta đi trước một chuyến.

Kim Huyền dứt lời, thân ảnh hóa thành một đạo kim quang, lập tức bắn về phía trước.

Mắt nhìn thấy thân ảnh Kim Huyền biến mất, cả Thanh Long Hoàng tộc kinh ngạc. Người mặc trường bào màu vàng kia rốt cuộc là ai, không ngờ lại có chút quen biết với vị kia của bổn tộc.

Long Ngộ nhìn lên không trung, ánh mắt không khỏi biến hóa, không biết trong lòng đang suy nghĩ cái gì.

Trên Thanh Long đỉnh, Lục Lâm Thiênvẫn khoanh chân ngồiđó. Tiếp tục lĩnh ngộ thuộc tính Kim, trong đầu, kim đao màu vàng vẫn đang không ngừng cắn nuốt năng lượng vô hình.

Năng lượng vô hình này vốn có không ít chỗ tốt với tâm cảnh, lúc này tuy rằng Lục Lâm Thiên không chiếm được bao nhiêu chỗ tốt. Thế nhưng lĩnh ngộ dưới cỗ khí tức này lại có hiệu quả không tệ. Lần lượt thất bại, lần lượt lĩnh ngộ, lần nữa khống chế thuộc tính luân hồi.

Đại hồn anh tiếp tục ở bên cạnh hấp thu chỗ tốt trên Long đỉnh, khí tức như ẩn như hiện đang chậm rãi tăng cường.

Trong Phi Linh môn, lúc này hậu sơn xanh ngát, ở trong một động phủ phía sau đình viện, thác nước ở hậu sơn bắt đầu có năng lượng thiên địa vô hình hội tụ.

Sưu.

Một lát sau, mặt đất thoáng run rẩy một chút. Trong không trung có một cỗ năng lượng khủng bố, bàng bạc trong thiên địa hội tụ. Lập tức rót vào trong hậu sơn. Một cỗ khí tức mạnh mẽ ở trong mật thất đang nhanh chóng kéo lên.

– Bắt đầu đột phá.

Thân ảnh Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh xuất hiệt, mắt nhìn về phía trước. Cảm nhận cỗ khí tức này, trong mắt nàng hiện lên sự mừng rỡ khó có thể che dấu.

Mấy đạo thân ảnh xinh đẹp cũng xuất hiện chung quanh nàng, chính là tỷ muội Diệp Mỹ, Bạch Toa Toa còn có Nhan Kỳ, Hoa Mãn Ngọc.

– Sư phụ, Đông lão muốn đột phá sao?

Cảm nhận cỗ khí tức này, Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nói. Nhiều năm trôi qua, lúc này tu vi của Diệp Phi đã đạt tới Vũ Vương.

– Có lẽ sẽ nhanh thôi.

Bạch Oánh nói. Trong khi nói chuyện, một cỗ năng lượng thiên địa mênh mông giống như thủy triều liên tục, không ngừng kéo vào trong mật thất ở hậu sơn.

Trong mật thất phía sau núi lúc này có một cỗ khói độc ngập trời phóng lên trời giống như là núi lửa phun trào. Khói đen này cực kỳ nồng đậm, bên trong có một cỗ khí tức mênh mông lan tràn ra. Bên trong xen lẫn một cỗ linh hồn uy áp cực lớn, phô thiên cái địa.

Chỉ một lát sau, năng lượng bàng bạc trong thiên địa hóa thành quang mang tiêu tán trong không trung. Bầu trời lập tức khôi phục lại như cũ, tất cả trở nên yên tĩnh.

Sưu.

Một đạo thân ảnh màu đen phóng lên trời, lơ lửng trên không trung. Trên khuôn mặt tràn ngập khí tức mênh mông. Hai mắt mở ra, ánh mắt giống như ngôi sao, vô cùng chói mắt. Miệng thở ra một

ngụm trọc khí dài. Bên trong trọc khí có một cỗ khói độc màu đen.

Chương 2372: Có chỗ tiến bộ

– Sao mọi người lại ở đây?

Người này mở mắt ra, nhìn mọi người, khí tức quanh thân Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh lúc này đều được thu liễm. Thế nhưng trong lúc vô hình cũng tạo thành áp chế đối với mọi người.

– Gần đây Ám đường đã phát hiện ra Thiên Địa minh bắt đầu có chút hành động nhỏ.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói với Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh.

Sắc mặt Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh khẽ biến hóa, trầm tư một lát rồi nói:

– Trước tiên cứ kệ bọn chúng. Thông tri cho tất cả các sơn môn lớn, đề phòng Thiên Địa Minh, mặt khác toàn lực thu thập tin tức, để xem bọn chúng muốn làm gì.

Advertisement

– Thiếp đã phân phó xuống dưới rồi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh mỉm cười nói:

– Có tin tức của Tâm Đồng không?

– Không. Chúng ta còn chưa có biện pháp tiến vào trong Tổ Yêu lâm và Linh Hoàng nhai để thu thập tin tức.

Advertisement

Diệp Mỹ nói. Dùng thực lực của Phi Linh môn hiện tại cũng không có cách nào nhúng tay vào trong Tổ Yêu lâm và Linh Hoàng nhai.

Trong mắt Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh có chút bất an nói:

– Đã lâu như vậy, bọn họ đều không phải là người thường a.

….

Thời gian chậm rãi trôi qua. Trên Thanh Long đỉnh, Lục Lâm Thiên lần lượt thất bại, lần lượt thử qua, cũng không biết đã thử bao nhiêu lần. Năng lượng bốn loại thuộc tính tương sinh tương khắc, thủy, mộc, hỏa, thổ luân hồi. Rốt cuộc trải qua một đoạn thời gian dài Lục Lâm Thiên có thể cảm giác ra dường như bên trong có một cỗ khí tức vô hình. Nếu như cẩn thận xem xét thì nó lại biến mất không thấy gì nữa.

Thời gian giống như cát chảy trôi qua. Trong không gian yên tĩnh, quang mang vô hình mà trong suốt bao phủ. Tiểu Long vẫn khoanh chân ngồi đó, một cỗ năng lượng linh hồn cực lớn không ngừng chui vào trong mi tâm hắn. Con mắt thứ ba trong mi tâm Tiểu Long như ẩn như hiện. Quang mang trong suốt quanh quẩn, một cỗ lực lượng quỷ dị cũng bao phủ quanh thân Tiểu Long.

Sưu.

Quang mang linh hồn bàng bạc rốt cuộc cũng gần hết. Khi một tia năng lượng linh hồn cuối cùng tiến vào trong mi tâm của Tiểu Long thì quang mang quanh thân Tiểu Long cũng bắt đầu có biến hóa.

Ngao.

Quang mang quanh thân Tiểu Long lóe lên, bản thể khổng lồ lập tức xuất hiện trong không gian. Chỉ là lúc này bản thể mà Tiểu Long biến hóa ra lại không có Huyền Vũ thần xác.

Trên thân thể của Tiểu Long tràn ngập hỏa diễm màu vàng. Một cỗ uy áp mạnh mẽ tràn ngập. Linh Hoàng khí từ trên người lan tràn ra dường như đã nồng đậm tới mức tận cùng.

Ngao.

Rít lên một tiếng trầm thấp, con mắt thứ ba của Tiểu Long mở ra. Ngay tại lúc đó, cả không gian yên tĩnh này đột nhiên xuất hiện từng hư ảnh Thanh Long.

Ông.

Trong không gian chói mắt đột nhiên xuất hiện một cánh cửa gợn sóng. Quang mang màu trắng chói mắt bắn ra. Từng đạo hư ảnh Thanh Long trong không gian lập tức phủ phục. Một đạo âm thanh theo đó cũng vang lên:

– Hậu bối của tộc ta, hư điện được mở ra. Tiến vào tiếp nhận truyền thừa của ta.

Con mắt cực lớn của Tiểu Long nhìn vào cánh cửa trong không gian. Thân thể khổng lồ trực tiếp tiến vào đó rồi biến mất không thấy. Cánh cửa trong gợn sóng biến mất, tất cả lại khôi phục sự yên tĩnh như cũ.

Trong lúc Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ. Trên Thanh Long phong, trừ âm thanh năng lượng chấn động rất nhỏ ra, cả không gian vô cùng yên tĩnh.

Trong lúc lĩnh ngộ, thời gian trên Long đỉnh trôi qua cực nhanh. Lục Lâm Thiên chìm đắm vào trong lĩnh ngộ cũng đã triệt để quên đi thời gian.

Trên đại lục này có những quái vật khổng lồ như Tứ đại Thú Hoàng tộc và Lục đại Nhân Hoàng tộc, Lục Lâm Thiên biết rõ bản thân hắn chỉ có thể không ngừng tăng cường thực lực thì mới có thể chống lại người khác. Mới có thể bảo vệ tất cả người thân bên cạnh hắn.

Chodùlà bây giờ hắn liên thủ với các sơn môn khác. Nhưng Lục Lâm Thiên lại biết rõ, nếu như không phải tu vi của hắn liên tục đột phá, sao có thể lôi kéo nhiều sơn môn như vậy.

Mà cuối cùng chống lại với nhiều thế lực khổng lồ như Lục đại Nhân Hoàng tộc và Tứ đại Thú Hoàng tộc, có lẽ lĩnh ngộ thuộc tính kim chính là một cơ hội của hắn.

Trên Long đỉnh, năng lượng tràn ngập, ngay cả không gian cũng có chút vặn vẹo khiến cho người ta có cảm giác hoa mắt. Quanh thân Lục Lâm Thiên cũng được quang mang bốn loại thuộc tính thủy, hỏa, mộc, thổ bao phủ.

Trong Long đỉnh yên tĩnh này Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng, hai mắt nhắm nghiền, một cỗ năng lượng thuộc tính đặc biệt không ngừng từ trong cơ thể hắn khuếch tán ra. Trong lúc mơ hồ bao phủ cả thân thể Lục Lâm Thiên, cùng với quang mang do kim đao màu vàng hợp lại một chỗ, nhìn qua cực kỳ quỷ dị.

Khống chế bốn loại năng lượng thuộc tính dung hợp, lần lượt tuần hoàn. Cũng không biết từ khi nào, sau khi năng lượng thuộc tính thổ biến mất thì trong không trung lại có một tia năng lượng kỳ lạ kéo tới. Năng lượng này kỳ lạ tới mức khó có thể phát giác ra. Chỉ là ngẫu nhiên thấy kim quang lóe lên, trong nháy mắt lại biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không thấy được sự biến hóa quanh thân. Tâm thần Lục Lâm Thiên lúc này đã hoàn toàn chìm đắm trong lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính kim.

Lần lượt thử qua, Lục Lâm Thiên lần lượt lĩnh ngộ. Đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói, thuộc tính kim chính là vật vô cùng huyền ảo, hư vô.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên tin rằng trên thế giới này nhất định có đạo lý ngũ hành tương sinh, tương khắc. Bằng không hắn cũng không thể nào lĩnh ngộ ra dung hợp thuộc tính vào trong Thời Không Lao Ngục. Cho nên thế giới này nhất định có sự tồn tại của thuộc tính kim. Chỉ là không biết hắn có thể lĩnh ngộ được ra hay không mà thôi.

Lục Lâm Thiên nhớ rõ, trong kiếp trước của hắn, cổ nhân từng nói, Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ chính là năm loại yếu tố cấu thành thiên địa. Ngũ hành thịnh suy thì mới khiến cho thiên địa sinh ra biến hóa.

Năm loại yếu tố này chẳng những ảnh hưởng tới không trung mà còn khiến cho vạn vật trong vũ trụ tuần hoàn không thôi. Cổ nhân từng nói rằng vạn vật trong vũ trụ đều do Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ thay đổi cùng với tuần hoàn mà tạo thành. Lục Lâm Thiên cũng nhớ rõ một câu, trong thiên địacó ngũ hành: Thủy, Hỏa, Kim, Mộc, Thổ, cùng dưỡng dục ngũ hành tạo thành vạn vật, khi đó sẽ đạt được thần vị.

Ngũ hành tương sinh tương khắc, tuần hoàn không ngừng. Thổ sinh Kim, Kim sinh Thủy, Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ. Thổ khắc Thủy, Thủy khắc Hỏa, Hỏa khắc Kim, Kim khắc Mộc, Mộc khắc Thổ. Lục Lâm Thiên liên tục suy nghĩ những lời mà cổ nhân lưu lại kiếp trước, hy vọng có thể từ bên trong tìm được một ít quy luật.

Lần lượt thăm dò, theo đó Lục Lâm Thiên dần dần tiến vào trong quỹ đạo linh ngộ. Năng lượng thuộc tính quanh thân ngày càng nồng đậm. Trong không trung, không biết từ khi nào cỗ năng lượng kỳ lạ kia ngày càng nồng đậm.

Năng lượng lạ lẫm kia hội tụ, bắt đầu quanh quẩn trên không trung, tiếp xúc với Lục Lâm Thiên. Thời gian trôi

qua, khí tức trong cơ thể Lục Lâm Thiên cũng từ từ tăng cường

Chương 2373: Dị tượng thiên địa 1

Thời gian lần nữa trôi qua. Cũng không biết qua bao lâu, trong không gian này, cỗ năng lượng xa lạ kia càng lúc càng nồng nặc. Một cơn sóng năng lượng mang theo quang mang màu vàng giống như quang mang của kim đao màu vàng hội tụ trên không trung. Thậm chí trong lúc mơ hồ còn có thể nghe thấy tiếng ào ào kéo tới.

Năng lượng lạ lẫm này theo khí tức trên người Lục Lâm Thiên bắt đầu không ngừng tiến vào trong thân thể hắn.

Mà tất cả những chuyện này Lục Lâm Thiên còn chưa biết. Hắn đang chìm đắm trong lĩnh ngộ, suy diễn tới mức vong ngã. Từ lúc lĩnh ngộ trong hư vô, mờ mịt. Theo thời gian trôi qua, trong nhiều lần suy diễn, dường như Lục Lâm Thiên đã phát hiện ra thứ gì đó cho nên càng vùi đầu vào bên trong lĩnh ngộ.

Trong lúc lĩnh ngộ, khái niệm thời gian đối với Lục Lâm Thiên bắt đầu trở nên mơ hồ. Mà trong lúc đó thời gian lần nữa trôi qua mấy tháng.

Ở dưới trạng thái gần như quên đi tất cả này, ở phương xa có mấy đạo thân ảnh già nua chắp tay đứng im, ánh mắt nhìn về phía Thanh Long phong biến ảo bất định.

– Trên Long đỉnh có chút không bình thường.

– Ngươi cũng cảm giác được sao? Ta còn tưởng rằng mình cảm giác sai, khí tức này cực kỳ quái dị.

– Khí tức này ta chưa từng thấy qua.

– Tóm lại Lục Lâm Thiên này quá mức quỷ dị.

– Đại ca Dương Quá của Lục Lâm Thiên cũng quỷ dị không kém. Tu vi còn mạnh hơn Lục Lâm Thiên không ít, thực lực rất mạnh. Ta đoán sợ rằng thựclựccũng phải mạnh hơn Lục Lâm Thiên.

– Còn nửa tháng cuối cùng chính là kỳ hạn một năm. Tiểu Long kia vẫn còn ở trong Thanh Long điện, nếu như có thể mở ra Thanh Long điện thì tốt rồi.

– Ta có chút lo lắng, vạn nhất tiểu gia hỏa này mở ra Thanh Long điện, cũng không phải là một chuyện đáng vui mừng. Dù sao trên người nó có một nửa huyết mạch là của Huyền Vũ nhất tộc.

– Ngươi lo lắng quá nhiều rồi, nếu không Long Ngộ tại sao lại đem chức vị tộc trưởng truyền cho nó? Nếu như tiểu gia hỏa kia có thể mở ra Thanh Long điện nhận được truyền thừa của lão tổ, sau này trở thành tộc trưởng thì sẽ không thể phản bội tộc nhân, không thể phản bội gia đình mình được.

– Ha ha, không ngờ Long Ngộ lại suy nghĩ sâu xa như vậy.

….

Trong Thiên Trụ giới, thời gian gấp hai mươi lần, lúc này Lục Tâm Đồng đã ở trong Thiên Trụ giới gần hai mươi năm.

Không biết từ khi nào quanh thân Lục Tâm Đồng tràn ngập quang mang trắng đen, một cỗ khí tức cường hãn bắt đầu kéo lên.

Khí tức quanh thân càng ngày càng mạnh, khói độc lan tràn ra không gian. Khí tức bên trong dường như so với khi trước còn mạnh hơn một bậc.

Phanh.

Trong đầu vang lên một âm thanh trầm thấp, khí tức trên người Lục Tâm Đồng dễ dàng phá vỡ bình chướng, tiếp đó, khí tức giống như chẻ tre tăng vọt. Một cỗ khí tức khiến cho linh hồn người ta cảm thấy áp lực từ trong đó lan tràn ra.

Dưới cỗ khí tức này, cả không gian lắc lư, Thiên Sĩ Tuyết Sư, Mặc Lang, Phi Thiên Ngô Công run sợ. Dưới cỗ uy áp của khí tức này, đặc biệt là Mặc Lang, sắc mặt lập tức tái nhợt. Tu vi của ba người thì hiện tại chỉ có mình hắn là thất giai hậu kỳ đỉnh, không có cách nào đột phá.

Sưu Sưu.

Một lúc lâu sau, khí tức trên người Lục Tâm Đồng mới gần ổn định lại. Quang mang màu đen thu liễm vào trong cơ thể mang theo một cỗ khí tức quỷ dị. Khói độc ngập trời nhuộm đen không gian. Khi khói độc thu liễm, không gian mới khôi phục lại bình thường. Thân ảnh lung linh, mềm mại của Lục Tâm Đồng cũng chậm rãi xuất hiện.

– Chúc mừng chủ nhân đột phá. Hiện tại đã là Linh Tôn lục trọng a.

Phi Thiên Ngô Công tiến lên chúc mừng. Chủ nhân đột phá, đương nhiên hắn là người cao hứng nhất.

Lục Tâm Đồng mở mắt, trong mắt có một cỗ tinh quang bắn ra, khiến cho người khác không dám nhìn thẳng. Nàng nhìn Phi Thiên Ngô Công nói:

– Các ngươi cũng tiến bộ không kém.

– Chỉ tiếc so với tiểu thư chúng ta còn kém xa.

Thiên Sỉ Tuyết Sư thở dài, hai mươi năm, Tâm Đồng tiểu thư lần nữa đột phá, từ Linh Tôn ngũ trọng đột phá tới lục trọng. So với bọn họ từ bát giai sơ kỳ đột phá tới bát giai trung kỳ thì khó hơn nhiều. Chỉ tiếc tiểu thư đột phá, bọn họ còn chưa thể đột phá.

Lục Tâm Đồng nhẹ nhàng cười. Hai mươi năm lại đột phá lần nữa, đó là nhờ nàng tu luyện thành công Thiên Độc Hồn Anh. Sau khi phóng thích độc thể trời sinh, sau đó nàng đột phá phải dựa vào bản thân mình. Khó có thể dựa vào độc thể trời sinh mà đột phá được nữa. Nhưngtu luyện thành công Thiên Độc Hồn Anh, Độc công lần nữa tăng lên, có thể đem Độc công phát huy tới mức khiến cho nàng cực kỳ thỏa mãn.

– Tiểu thư, chủ nhân tại sao trong khoảng thời gian này lại không tiến vào đây.

Mặc Lang hỏi.

– Đại ca ở trên Thanh Long đỉnh, thánh địa của Thanh Long Hoàng tộc tu luyện. Tính toán thời gian có lẽ cũng gần hết rồi.

Lục Tâm Đồng mỉm cười. Thánh địa thứ hai của Thanh Long Hoàng tộc. Nàng tiếp tục đột phá còn tu luyện thành công Thiên Độc Hồn Anh, không biết thực lực của ca ca có tiến bộ hay không.

Trong đình viện tinh xảo, hương hoa bốn phía. Trong đình viện có vô số kỳ hoa, một thân ảnh xinh đẹp, động lòng người đang đi xuyên qua vườn hoa.

– Bích Hàm, Tiểu Long đi tới Thanh Long điện tiếp nhận truyền thừa đã gần một năm rồi đúng không?

Huyền Hạo chắp tay đứng đó, ánh mắt chăm chú nhìn một nụ hoa màu trắng trước mặt, thế nhưng trong đầu lại nghĩ tới Tiểu Long.

– Hai ngày nữa là tròn một năm. Có lẽ Tiểu Long đã mở ra tầng cuối cùng của Thanh Long điện. Ngày đó muội tiếp nhận truyền thừa trong tộc cũng không tới một năm.

Thân ảnh xinh đẹp kia đứng dậy, dung nhan tuyệt mỹ như đóa hoa kiều diễm nở rộ. Hai con mắt tràn ngập sự vui vẻ, giống như trích tiên.

– Không ngờ thiên phú của Tiểu Long lại mạnh nhưu vậy.

Huyền Hạo nói.

– Mọi chuyện khó mà đoán trước. Chúng ta cũng như vậy, chỉ cần như thế này muội đã thỏa mãn. Chỉ là không biết chàng thế nào. Mỗi ngày để chàng theo muội ở trong Bách Hoa cốc này, ủy khuất cho chàng rồi.

Long Bích Hàm chậm rãi đi tới bên người Huyền Hạo, đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Huyền Hạo khiến cho lòng hắn run lên.

– Có nàng ở bên cạnh đã đủ rồi. Cuộc đời này của ta có nàng, có Tiểu Long, một nhà ba người chúng ta là đủ rồi.

Nhìn nữ tử trước mắt, Huyền Hạo kéo bàn tay ngọc của nữ tử, ánh mắt thỏa mãn.

– Trong tộc đã ngầm đồng ý cho hai ta, chỉ tiếc tu vi của chàng đã mất sạch. Đặt chân vào Chuẩn Đếrồi, sao chàng lại xúc động như vậy.

Nhìn qua Huyền Hạo, Long Bích Hàm có chút giận dữ và bất đắc dĩ.

– Tu vi mất sạch thì đã sao? Có một thân tu vi, mà cũng không có cách nào ở cùng một chỗ với người mình yêu thích, không có cách nào gặp nàng, giữ lại tu vi để làm gì?

Huyền Hạo cười nhạt một tiếng nói:

– Trong tộc nàng ngầm đồng ý như vậy sợ rằng cũng là do Tiểu Long. Bất kể như thế

Chương 2374: Dị tượng thiên địa 2

– Dương Quá dù sao cũng là nhân loại.

Huyền Hạo than nhẹ.

– Nhân loại, chúng ta là Long tộc a.

Long Bích Hàm khẽ than, vừa muốn quay đầu nói gì, mặt đất dưới chân hai người đột nhiên chấn động, khiến cho thân thể của nàng khẽ run lên. Sắc mặt lập tức có chút nghi hoặc.

– Động tĩnh sao lại lớn như vậy? Xảy ra chuyện gì sao?

Huyền Hạo tiến lên, đỡ lấy Long Bích Hàm, tâm thần tràn ra.

– Là động tĩnh trên Thanh Long phong.

Long Bích Hàm đã sớm dùng tâm thần dò xét, ánh mắt lập tức có biến hóa. Cỗ chấn động vừa rồi từ trên Thanh Long phong phát ra.

– Thanh Long phong, Lâm Thiên không phải đang ở trên Long đỉnh sao? Đột phá cũng không thể tạo thành động tĩnh lớn như vậy a.

Sắc mặt Huyền Hạo biến hóa, trong mắt có chút nghi hoặc.

– Chúng ta đi nhìn xem.

Hai người nhìn nhau, thân ảnh lập tức biến mất trong Bách Hoa cốc.

– Chuyện gì xảy ra?

– Tại sao có thể như vậy? Tại sao Thanh Long phong lại có động tĩnh như vậy?

– Khí tức này thật quỷ dị, ta chưa từng gặp bao giờ a.

Ngay khi hai người chạy tới Thanh Long phong, trên ngọn núi chugn quanh lúc này đã có không ít người đứng đó. Cũng không thiếu cường giả đang nhanh chóng tiến tới. Một ít người có ánh mắt hơn người sau khi nhận ra cỗ khí tức trên Long đỉnh, trong mắt lập tức hiện lên sự kinh ngạc và khiếp sợ.

Chỉ thấy lúc này trên Thanh Long phong giống như đột ngột từ dưới mặt đất mọc lên, trên không trung có một đạo kim quang giống như mặt trời phóng lên cao. Kim quang chói mắt mang theo một cỗ khí tức cực kỳ quỷ dị khuếch tán, chậm rãi lan tràn, lan tràn ra toàn bộ Thanh Long Hoàng tộc.

Kim quang chiếu rọi, từ trên Long đỉnh trút xuống. Lúc này chung quanh Thanh Long phong, cấm chế vô hình màu trắng kia toát ra kim quang. Kim quang rạng rỡ, bên trong có khí tức lạ lẫm.

Ầm ầm.

Trên không trung, một tiếng nổ giống như tiếng sấm vang vọng. Trên phía chân trời yên tĩnh đột nhiên phong vân biến sắc, vô số mây đen kéo tới. Cả Thanh Long phong run rẩy, mặt đất run rẩy không ngừng.

Sưu.

Phong vân biến sắc, mây đen dày đặc bao phủ, xen lẫn sấm chớp. Lúc này cả không gian đột nhiên đen kịt, giống như cả thiên địa đột nhiên tối lại. Trong thiên địa có một cỗ năng lượng vô hình chấn động. Mặt đất run rẩy, trong sơn mạch, mặt nước bắt đầu cuồn cuộn.

Trong không gian đen kịt này giống như không có ánh sáng. Chỉ có trên Long đỉnh, đạo kim quang kia giống như một mặt trời không ngừng tỏa ra quang mang. Tất cả biến hóa này khiến cho linh hồn mọi người run rẩy.

Kim quang bắn ra phía xa. Trong không trung, vô số cường giả Thanh Long Hoàng tộc rung động nhìn về phía Thanh Long phong. Không ai biết được rốt cuộc có chuyện gì đang xảy ra. Tại sao thiên địa lại biến sắc như vậy.

Ầm ầm.

Cả không gian lúc này ầm ầm lay động. Một cỗ năng lượng vô hình từ trên Thanh Long đỉnh phóng lên trời, cùng với mây đen trên không trung hô ứng với nhau, bao phủ cả không gian.

– Dị tượng thiên địa, đây là dị tượng thiên địa.

Một cường giả Thanh Long Hoàng tộc nhịn không được mà kêu lên một tiếng rung động. Nghe vậy mọi người chung quanh càng thêm rung động. Cơ hồ tất cả cường giả đều biết. Tương truyền chỉ có mấy loại tình huống mới xuất hiện dị tượng thiên địa. Một khi Đế giả xuất thế, đồn rằng sẽ khiến cho thiên địa biến sắc.

Loại thứ hai chính là đan dược Đế phẩm xuất thế. Đồn rằng đan dược Đế phẩm chính là đan dược tầng cao nhất. Đan dược Đế phẩm xuất thế sẽ khiến cho thiên địa biến sắc. Loại thứ ba chính là thần khí xuất thế. Nhưng mà động tĩnh khi luyện chế ra thần khí cũng không có lớn bằng loại thứ nhất và loại thứ hai.

Mà lúc này mọi người nhìn lên Thanh Long đỉnh, cỗ kim quang kiatuy rằng khó có thể nhìn vào bên trong. Thế nhưng mọi người cũng không khó mà suy đoán ra. Trong ba loại tình huống này sợ rằng đều khó có khả năng. Nhất định Lục Lâm Thiên này không phải đang luyện chế thần khí, mà loại thứ nhất cùng loại thứ hai thì càng không có khả năng.

– Lục Lâm Thiên có thể đặt chân lên Long đỉnh, không phải định một lần thành Đế đó chứ?

– Một lần thành Đế?

Bốn chữ này khiến cho mọi người run sợ. Đặt chân lên Long đỉnh. Khi chúng cường giả biết được chuyện này đã nghẹn họng, Vũ Tôn tứ trọng một lần thành Đế. Chuyện này quả thực khó có thể tưởng tượng nổi. Cường giả Đế cấp há có thể dễ dàng đột phá như vậy.

– Mau nhìn…

Một trưởng lão Thanh Long Hoàng tộc hoảng hốt lên tiếng. Mọi người nghe vậy chăm chú nhìn về phía trước. Chỉ thấy trên Long đỉnh Thanh Long phong phía trước có một đạo kim quang phóng lên trời, bắn thẳng lên trời xanh.

Kim quang đẩy lui mây đen dày đặc trên không trung, bỗng nhiên bắn ra quang mang chói mắt mang theo vô số lôi điện lan tràn ra chung quanh.

Trong sát na, cả không gian lập tức xuất hiện một cảnh khiến cho mọi người knh hãi. Trong không trung xa xa, một cỗ kim quang bàng bạc lập tức phủ xuống. Trút thẳngxuống Long đỉnh của Thanh Long phong, tựa như thiên địa rung chuyển, từ trên chín tầng trời trút xuống.

Mọi người ngẩng đầu nhìn. Một cỗ khí tức kinh khủng lúc này xuất hiện khiến cho cơ hồ tất cả cường giả Thanh Long Hoàng tộc có mặt lúc này đều cảm thấy tim đập nhanh, rộn ràng, hoặc giống như ngừng đập. Linh nguyên trong cơ thể bị áp chế tuyệt đối.

Trên trời xanh, kim quang chiếu sáng. Kim quang chói mắt bao phủ Long đỉnh, lan tràn ra chung quanh.

Ầm ầm.

Cả thiên địa trong sát na như có thứ gì đó tỉnh lại. Mặt đất run rẩy, âm thanh ầm ầm từ trong mặt đất vang vọng, giống như có vạn thú di chuyển từ trong lòng đất muốn lao ra. Trong không gian đen kịt, dưới sự chiếu rọi của kim quang, mặt đất vô tận bỗng nhiên vỡ ra một cái khe lớn.

Từng đạo quang mang màu vàng từ trong khe hở bắn ra. Khí tức mạnh mẽ tràn tới, lập tức cuồng phong gào thét. Kim quang đại thịnh, bên trong kim quang có một cỗ khí tức mạnh mẽ, lại vô cùng nội liễm.

Sưu.

Trong thiên địa lúc này có một cỗ năng lượng mạnh mẽ, nội liễm kéo tới. Kim quang xuyên qua lập tức bao phủ cả không gian. Thiên địa vừa mới lờ mờ lúc này lại tràn ngập kim quang, giống như che khuất bầu trời bao phủ không gian vậy.

Trong chớp mắt vô số quang mang màu vàng từ trong lòng đất tuôn ra. Lúc này cấm chế vô hình bên ngoài Thanh Long phong đã tràn ngập kim qunag. Kim quang khổng lồ giống như kết nối giữa trời và đất. Bên trên truyền ra một chấn động rất nhỏ. Trên cấm chế vô hình bắt đầu xuất hiện từng đợt chấn động.

– Dường như cấm chế sắp bị nghiền nát.

– Rốt cuộc đang xảy ra chuyện gì?

Tất cả mọi người chăm chú nhìn vào. Khí tức này khiến cho trong lòng mọi người căng thẳng. Kim quang quỷ dị này không ngờ lại muốn nghiền nát cấm chế bên ngoài Thanh Long phong.

Ken két.

Không gian vặn vẹo kịch liệt. Kim quang che khuất bầu trời. Âm thanh ken két, rạn nứt vang vọng. Màn cấm chế vô hình giống như tùy thời bị nghiền nát.

Sưu Sưu.

Kim quang bàng bạc tràn ngập không gian, tựa như một ngọn núi nửa sắp phun trào.

Phanh.

Rốt cuộc, một tiếng phanh trầm thấp giống như tiếng sấm vang vọng. Cấm chế vô hình kia trong khoảnh

khắc giống như thủy tinh yếu ớt vỡ tan thành vô số mảnh nhỏ.

Chương 2375: Hiện ra

Cấm chế bị nghiền nát, mọi người rung động ngẩng đầu nhìn về phía trước. Một đạo kim quang hình người đặt chân lên không trung, nhảy lên trên Long đỉnh. Phía trên trời xanh, kim quang sángchóibao phủ thân thể hắn.

Dưới Thanh Long đỉnh, không biết từ khi nào cả tòa Thanh Long phong khổng lồ lúc này tràn ngập kim quang. Từng khối bệ đá giống như long lân lúc này đều biến thành màu vàng. Kim quang từ trong lòng đất lan tràn lên Long đỉnh.

Từ phía xa nhìn lại, lúc này Thanh Long phong giống như một đầu hoàng kim cự long ngẩng đầu. Kim quang rạng rỡ, quang trụ màu vàng xuyên qua một thân ảnh bắn lên trên không trung.

Trên không trung, Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, hai tay mở rộng. Hai mắt nhắm chặt. Trên trời xanh, dưới mặt đất đều có một đạo quang trụ màu vàng bao phủ quanh người hắn, tựa như thần tích.

Cả thiên địa đột nhiên biến sắc.

Trong Cổ Vực, mặt đất đột nhiên nhoáng lên một cái, phía chân trời phong vân biến sắc.

Trên đại lục Linh vũ, sơn mạch ầm ầm lay động, âm thanh giống như tiếng sấm vang vọng trên không trung thật lâu không tiêu tan.

Trên Đông hải, mặt nước cuồn cuộn, tựa như biển gầm.

Tổ Yêu lâm phía nam, Linh Hoàng nhai phía bắc, vạn thú rít gào, trong lòng kinh hãi.

Vô số nơi trong thiên địa lúc này bắt đầu run rẩy.

Giờ phút này, trên đại lục, hải vực cuồn cuộn. Vô số nơi biển gầm, cuồng phong rít gào.

Trong thiên địa, giờ phút này có không ít cường giả đều xuất hiện trên không trung, bấm đốt tay tính toán, ánh mắt tràm ngập rung động.

– Dị tượng thiên địa, đến từ Thanh Long Hoàng tộc.

– Ở trong Thanh Long Hoàng tộc rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. Chẳng lẽ có người xưng Đế sao?

– Thanh Long Hoàng tộc có biến cố, toàn lực tìm hiểu tin tức về việc này trong Thanh Long Hoàng tộc.

Ở giữa thiên địa, trong một hải vực mênh mông có một lục địa cực lớn xuất hiện. Từng kiến trúc hiện lên trên đại lục giống như thương long ngẩng đầu.

Lúc này trên đại địa, trên không trung xuất hiện một đạo thân ảnh lảo đảo.

Thân ảnh này tuy rằng đang lảo đảo, thế nhưng lại đạp không mà đứng, không nhìn thấy rõ bộ dáng, giống như bị sương mù dày đặc bao phủ, thân thể mơ hồ như ẩn như hiện, thế nhưng trên người lại tràn ra một cỗ khí tức cổ xưa, trường tồn với thời gian.

– Dị tương thiên địa, ngoài ý muốn a. Thiên phú không tệ, hy vọng có thể vượt qua khảo nghiệm cuối cùng.

Thân ảnh này thì thào nói nhỏ. Sau đó thân ảnh biến mất, giống như chưa từng xuất hiện qua.

Trên đại điện, phía trên trời xanh có một ngôi sao thoáng hiện, không gian giống như vật đổi sao dời, sương mù dày đặc đột nhiên xuất hiện.

Cả không gian lập tức rung động. Đại điện khổng lồ cùng với lục đại cực lớn lập tức bị bao phủ trong sương mù dày đặc, giống như đột nhiên biến mất trong thiên địa vậy.

– Tất cả những kẻ trên đại lục này có thể nghe thấy thì nhớ kỹ cho ta. Từ hôm nay trở đi, cấm ra tay với người có tu vi đồng cấp, người vi phạm giết không tha.

Trong sương mù dày đặc, một âm thanh thê lương và xa xưa vô thanh vô tức quanh quẩn trong không gian. Trong thiên địa, đột nhiên có không ít người mở hai mắt ra, ánh mắt biến đổi.

– Trời ạ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

– Dị tượng thiên địa này dường như Lục Lâm Thiên tạo ra.

Bên ngoài, vô số ánh mắt nhìn về phía kim quang bao phủ không gian. Mấy đạo thân ảnh già nua đáp xuống ngọn núi bên ngoài. Long Ngộ cũng ở trong đó, mắt nhìn tất cả chuyện này, trong lòng tất cả mọi người không dám tin tưởng.

Thế nhưng mặc kệ trong lòng không tin như thế nào, thế nhưng một màn này lại xuất hiện trước mắt mọi người khiến cho mọi người không thể không tin là cảnh tượng này là do Lục Lâm Thiên tạo ra.

– Khí tức bên trong cỗ kim quang này sắc bén, lăng lệ, lại cực kỳ nội liễm, uy áp rất mạnh. Tuy rằng là hình thức ban đầu thô sơ, nếu như ta đoán không sai thì đây là một loại thuộc tính mới.

Một đạo thân ảnh già nua, thì thào nói, trong âm thanh tràn ngập sự rung động.

– Cái gì? Ngươi nói Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ ra một loại thuộc tính mới? Ngoài Thổ, Thủy, Hỏa, Phong ra còn có một loại thuộc tính khác?

Mọi người nghe vậy nghẹn họng nhìn về phía trước. Chuyện này khiến cho người ta rung động, dùng tu vi của mọi người, một khi có người đề tỉnh thì lập tức hiểu rõ vài phần.

– Lúc trước lão tổ của Bắc Cung gia tộc không phải cũng lĩnh ngộ ra thuộc tính mộc sao? Xem ra Lục Lâm Thiên này đã lĩnh ngộ ra một loại thuộc tính mới.

– Thanh niên như vậy quả thực quá mức cường hãn.

– Lần nữa lĩnh ngộ ra một loại thuộc tính mới, trong nhân loại rất có thể sẽ xuất hiện Nhân Hoàng tộc thứ bảy. Đối với Tứ đại Thú Hoàng tộc chúng ta vô cùng bất lợi, chúng ta…

– Nếu như Tiểu Long có thể mở ra tầng cuối cùng trong Thanh Long điện, tăng thêm kỳ tài như Lục Lâm Thiên này, thành tựu sau này của hai người tuyệt đối bất phàm. Tiểu Long có quan hệ với hắn, đối với Thanh Long Hoàng tộc ta cũng là chuyện cực kỳ có lợi. Có lẽ sẽ khiến cho Thanh Long Hoàng tộc ta đi tới thời kỳ đỉnh phong xa xưa cũng không nhất định. Ông trời trợ giúp Thanh Long Hoàng tộc ta a.

Một đạo thân ảnh do dự một chút rồi thấp giọng nói, thậm chí là mang theo sự rung động bên trong âm thanh.

– Từ nay về sau Thanh Long Hoàng tộc ta kết giao với Lục Lâm Thiên. Tin tức Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ ra một loại thuộc tính mới phải toàn lực phong tỏa, không được tiết lộ ra ngoài.

Mấy người này thương nghị đã quyết định thái độ của Thanh Long Hoàng tộc.

Trên Thanh Long đỉnh, kim quang tràn ngập bốn phía. Thiên địa chấn động ngày càng kịch liệt. Tất cả mọi người đều không khó cảm giác ra được bên trong kim quang ngập trời có một cỗ năng lượng nồng đậmkhông ngừng hội tụ trong không trung. Sau đó lạicuồn cuộn dũng mãnh lao tới Lục Lâm Thiên đang bị kim quang bao phủ.

Năng lượng ngập trời rít gào, bao phủ Lục Lâm Thiên. Kim quang rực rỡ, cực kỳ khủng bố. Vô số ánh mắt kinh ngạc của tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc nhìn vào. Lúc này Thanh Long phong lại càng giống như một đầu Thanh Long ngẩng đầu. Trong kim quang mơ hồ truyền ra uy áp khiến cho tất cả mọi người có cảm giác lạnh người.

Thiên địa biến sắc, theo thời gian trôi qua, dị tượng này trong thiên địa không những không yếu bớt mà ngày càng mạnh mẽ. Trên trời xanh, quang trụ bằng kim quang chói mắt kia ầm ầm rót vào trong người Lục Lâm Thiên.

Năng lượng bàng bạc màu vàng tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, khí tức bàng bạc giống như mãnh hổ thức tỉnh, từ trong người Lục Lâm Thiên bắn ra.

– Lục Lâm Thiên này bắt đầu đột phá rồi.

– Khí tức này quá mạnh, mạnh tới mức khiến cho người ta rung động. Rõ ràng là Vũ Tôn tứ trọng, thế nhưng khí tức này sợ rằng ngay cả Tôn cấp lục trọng bình thường cũng không mạnh như vậy a.

Chúng cường giả nhìn chăm chú lên không trung, thì thào rung động nói. Cảm nhận cỗ khí tức kia kéo lên, vô số cường giả trên không trung lần nữa rung động.

Ầm ầm.

Trong kim quang, năng lượng trút xuống, trên Thanh Long đỉnh, năng lượng kim quang bàng bạc càng lúccàngđiên cuồng. Cỗ năng lượng kim quang quỷ dị kia hung hăng trút vào trên người Lục Lâm Thiên, phát ra âm thanh đinh tai nhức óc.

Dưới chân trời lờ mờ chỉ có một mình Lục Lâm Thiên đứng đó, giống như thiên

thần đang tiếp nhận sự tẩy lễ của kim quang.

Chương 2376: Yêu nghiệt như vậy

Năng lượng bàng bạc trút vào cơ thể Lục Lâm Thiên, kim quang hiện ra quanh thân Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên lăng không ngạo nghễ đứng giữa thiên địa.

Bốn phía kim quang lúc này có vô số năng lượng bắt đầu hội tụ. Năng lượng kim quang bên trong thiên địa càng lúc càng nồng nặc, đều rót vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Lúc này dường như Lục Lâm Thiên không phát hiện ra điều gì, cũng không biết vũ đan ngũ sắc bên trong đan điền mình lần nữa có thêm một màu chính là màu vàng. Kim quang quanh quẩn, năm loại năng lượng thuộc tính khác quay chung quanh.

Vũ đan ngũ sắc xoay tròn không ngớt. Năng lượng bàng bạc bắt đầu tiến vào trong đan điền.

Thời gian lần nữa trôi qua, dưới ánh mắt của vô số người, kim quang cuồng cuộn. Năng lượng vô hình trong thiên địa ngày càng bàng bạc. Năng lượng bàng bạc hội tụ, hóa thành vòng xoáy giữa không trung. Vòng xoáy chậm rãi xoay tròn, không gian bắt đầu cuồn cuộn.

Sưu Sưu.

Bên trong kim quang, đột nhiên xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ. Vòng xoáy nhanh chóng xoay tròn, tựa như vòi rồng. Bên trong năng lượng bàng bạc, thân thể Lục Lâm Thiên giống như một đầu hung thú đang điên cuồng cắn nuốt năng lượng trong thiên địa.

Trong kim quang, khí tức cường hãn quanh thân Lục Lâm Thiên một đường giống như chẻ tre, bắt đầu lan tràn ra. Tiếng trầm đυ.c giống như tiếng sấm vang vọng, khí tức bàng bạc từ trong vòng xoáy phóng lên trời cao.

Khí tức cường hãn này chấn động nhâm tâm. Những cường giả bát giai có thực lực thấp trong Thanh Long Hoàng tộc lúc này cũng cảm giác được linh hồn mình run rẩy. Trong cỗ khí tức này thậm chí còn xen lẫn một cỗ uy áp mà bọn họ không thấy được.

Phanh.

Âm thanh trầm đυ.c vang vọng. Khí tức dễ dàng phá tan một bức tường ngăn cách. Trong mây đen, tia chớp lóe lên, khí tức trên người Lục Lâm Thiên đã đặt chân lên Vũ Tôn ngũ trọng. Khí tức tăng vọt, kim quang rạng rỡ giống như kim long quanh quẩn thân thể hắn.

– Đột phá, Lục Lâm Thiên này đột phá Vũ Tôn ngũ trọng.

– Quái lạ, đột phá Vũ Tôn ngũ trọng mà thôi, không đến mức tạo thành động tĩnh lớn như vậy a. Sợ rằng ngay cả đột phá Vũ Tôn bát trọng cũng không tạo thành động tĩnh lớn như vậy.

– Chẳng lẽ vũ giả ngũ hệ đột phá lại tạo thành động tĩnh lớn như vậy sao?

Mọi người sợ hãi than, Lục Lâm Thiên này đột phá cũng quá dọa người. Mà khi mọi người cho rằng động tĩnh này sắp dừng lại thì khí tức đang tăng vọt trên người Lục Lâm Thiên lại tiếp tục tăng lên.

Khí tức tăng vọt so với vừa rồi quả thực như được dùng thuốc kí©ɧ ŧɦí©ɧ. Nó mang theo một lực lượng mạnh mẽ, một đường như chỗ không người, hoặc giả giống như một cơn hồng thủy, dùng tốc độ gấp mười lần so với vừa rồi tăng vọt.

Bên trong kim quang, năng lượng thiên địa và kim quang chấn động ngày càng kịch liệt, năng lượng bàng bạc không ngừng hội tụ tới. Kim quang từ trên Long đỉnh lan tràn xuống, sau đó không ngừng trút vào thân thể Lục Lâm Thiên đang ở giữa không trung.

Cảnh tượng như vậy khiến cho mây đen trên không trung lần nữa dày đặc hơn. Tiếng sấm sét vang vọng không ngớt. Trong Thanh Long Hoàng tộc, những người có tu vi cấp thấp lập tức phủ phục, miệng rít gào.

Sưu Sưu…

Trên một ngọn núi, Long Bích Hàm và Huyền Hạo nhìn nhau, trong mắt rung động không thôi.

– Thiếu chủ, đây là Nhị đệ mà người nói sao?

Tại một đỉnh núi khác, một thân ảnh màu xám, một thân ảnh màu vàng đứng song song với nhau, hai người này chính là Dương Quá và Kim Huyền.

– Đúng vậy, đây chính là Nhị đệ của ta. Không biết lúc này Nhị đệ lại nhận được chỗ tốt gì.

Toàn thân Dương Quá có chút kích động mà run rẩy. Động tĩnh lớn như vậy rõ ràng là do Nhị đệ tạo ra, sợ rằng chỗ tốt bên trong tuyệt đối không ít.

– Thiếu chủ, Nhị đệ này của người quả thực bất phàm. Nếu như ta đoán không sai, hẳnlà hắn đang lĩnh ngộ ra một loại thuộc tính mới. Một loại thuộc tính khác ngoài năm loại thuộc tính Thổ, Thủy, Hỏa, Phong, Mộc.

Lúc này ngay cả Kim Huyền cũng cực kỳ khiếp sợ, thì thào, rung động nói:

– Có lẽ ở giữa thiên địa này không lâu sau đó sẽ lại xuất hiện một Nhân Hoàng tộc thứ bảy a.

Trên Long đỉnh, vòng xoáy ngày càng cuồng bạo. Lục Lâm Thiên giống như một đầu hung thú ngập trời liên tục thôn phệ thiên địa, điên cuồng cắn nuốt năng lượng trong thiên địa. Cỗ khí tức bàng bạc giống như hung thú thức tỉnh khuếch tán ra. Khí tức kia mạnh mẽ khiến cho lòng người rung động.

Ầm ầm.

Trong tiếng sấm sét, giữa không trung vang lên âm thanh đinh tai nhức óc. Chỉ trong nửa canh giờ ngắn ngủi, dưới vô số ánh mắt kinh hãi của vạn chúng, khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên lần nữa tăng lên, đột nhiên đánh vỡ bức tường giữ Vũ Tôn ngũ trọng và Vũ Tôn lục trọng. Khí tức mạnh mẽ tăng lên, đặt chân vào Vũ Tôn lục trọng.

Sau khi đạt tới Vũ Tôn lục trọng, khí tức trên người Lục Lâm Thiên không có ý tứ dừng lại, tiếp tục dũng mãnh kéo lên khiến cho cả thiên địa dường như sắp sụp đổ. Uy ápthật khủng bố,thật chấn động nhân tâm.

– Yêu nghiệt, Lục Lâm Thiên này chính là yêu nghiệt.

– Liên tục đột phá hai trọng, trời ạ.

– Nghịch thiên a, vẫn còn đột phá. Lục Lâm Thiên này quá mạnh mẽ.

– Đây là yêu nghiệt a. Đột phá tạo thành dị tượng thiên địa, liên tục đột phá Tôn cấp ngũ trọng, lục trọng mà vẫn còn muốn đột phá tiếp. Có còn để cho người khác sống hay không a.

Vô số người nghẹn họng nhìn trân trối, tất cả cường giả cơ hồ ngây dại ra, ngay cả các cường giả cũng không có cách này bình tĩnh được nữa. Tới cấp độ như Tôn cấp, chodùlà người có thiên phú mạnh nhất trong nhân loại, muốn đột phá tới ngũ trọng, lục trọng Tôn cấp cũng phải mất mấy trăm năm, bằng không đừng mong đột phá.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên lạiđang liên tục đột phá, vẻn vẹn chỉ trong nửa canh giờ liên tiếp đột phá hai trọng. Lại còn tiếp tục muốn đột phá Tôn cấp thất trọng, đây quả thực chính là thứ khiến cho người ta cảm thấy kinh hãi.

Phía chân trời xa xa, mấy đạo thân ảnh già nua bên người Long Ngộ cũng kinh ngạc không thôi.

– Yêu nghiệt a. Ta sống lâu như vậy, còn chưa thấy qua kẻ nào yêu nghiệt như vậy.

– Thiên địa phong vân, đều có yêu nghiệt xuất hiện a.

Trường bào trên người Long Ngộ run lên, ánh mắt híplại, khẽ than thở nói.

Kim quang bắt đầu khởi động, trong quang trụ màu vàng bắn ra kim quang chói mắt về bốn phía. Thân thể Lục Lâm Thiên giống như một đầu hung thú không biết mệt mỏi, đang liên tục cắn nuốt năng lượng bàng bạc kéo tới, ai tới cũng không cự tuyệt.

Dường như tất cả năng lượng trong thiên địa bị cắn nuốt một phần, trên không trung, mây đen dày đặc kia giống như lại dày thêm một tấc. Năng lượng không ngừng tuôn ra, không gian gần như bị nghiền nát. Từ phía xa nhìn lại, lúc này Lục Lâm Thiên đang đặt chân lên mây đen dày đặc, kim quang xuyên qua mây đen khiến cho mây đen được phủ lên một màu vàng nhạt.

Biến hóa trên không trung khiến cho người ta khïếp sợ. Mà lúc này thứ khiến cho người ta càng thêm khïếp sợ đó chính là khí tức của Lục Lâm Thiên trong khoảng thời gian ngắn đã lần nữa tới Vũ Tôn lục trọng đỉnh phong. Đang muốn đột phá Vũ Tôn thất trọng.

– Yêu nghiệt này vừa mới đột phá lại muốn đột

phá tam trọng liên tiếp sao?

Chương 2377: Ai dám chiến một trận 1

Cơ hồ tất cả cường giả gắt gao nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Trong cảm ứng của bọn họ, lúc này khí tức trên người Lục Lâm Thiên đã đạt tới Vũ Tôn lục trọng đỉnh phong.

– Muốn đột phá, sắp lần nữa đột phá rồi.

Cơ hồ tất cả cường giả Thanh Long Hoàng tộc ngừng thở, ánh mắt mang theo sự khẩn trương, giống như mình đang đột phá vậy.

– Tiểu tử, dừng lại đi, đột phá tam trọng, căn cơ bất ổn. Đột phá như vậy đã đủ rồi.

Huyền Hạo nhìn lên không trung, trong mắt có chút lo lắng.

– Không thể tiếp tục đột phá, dục tốt bất đạt, không ổn a.

Sau lưng Dương Quá, Kim Huyền chắp tay đứng im, ánh mắt biến đổi.

Lúc này trong kim quang bị mây đen bao phủ, hai con mắt nhắm chặt của Lục Lâm Thiên mở ra. Kim quang lóesáng, đánh văng mây đen ngập trời. Một tiếng hét lớn từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang vọng.

Rống.

Tiếng hét lớn này tựa như sư rống, phượng kêu từ trong quang trụ bằng kim quang bắn ra. Âm thanh bắn thẳng trời cao, vang vọng không thôi.

Phanh Phanh Phanh.

Tiếng hét lớn này giống như khiến cho thiên địa rung động. Kim quang run rẩy, không gian vặn vẹo, thậm chí ngay cả Thanh Long phong tràn ngập kim quang lúc này cũng bắt đầu run rẩy.

Bên ngoài quang trụ bằng kim quang kia có từng vết nứt giống như mạng nhện lan tràn ra chung quanh. Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên không ngừng bên tai. Thanh Long phong chấn động, mây đen trên không trung bắt đầu bị nghiền nát.

Tiếp đó đạo quang trụ bằng kim quang giống như núi lửa phun trào, năng lượng từ bên trong bắn tứ tung, trực tiếp cưỡng ép phá vỡ quang trụ kim quang.

Ầm ầm.

Quang trụ bị nghiền nát, kim quang bắn ra tứ phía. Kim quang hóa thành hình cung khuếch tán ra chung quanh. Những nơi kim quang đi qua, tất cả mọi người cơ hồ đều nhắm chặt hai mắt, không dám nhìn thẳng.

Năng lượng hùnghậu trong kim quang khuếch tán, sơn mạch chung quanh dưới cỗ năng lượng bàng bạc này vô số kim quang bắn tứ tung. Trong sát na, vô số kim quang giống như những hạt mưa trong thiên địa trút xuống. Từng ngọn núi bị san bằng, đá vụn bắn tứ tung.

Mây đen che khuất bầu trời, vô số ánh mắt nhìn chăm chú, năng lượng trong thiên địa giống như bị một bàn tay vô hình đẩy ra. Tự động khuếch tán tạo ra một thông đạo. Thông đạo này vừa vặn bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong.

Lúc này chân Lục Lâm Thiên đạp hư không, thân thể cao ngất đứng đó. Khí thế bàng bạc từ trong cơ thể không ngừng tràn ra, giống như một thanh đại đao đang chỉ lên trên trời cao.

Rống.

Trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, nhìn lên trời cao, thétlớnmộttiếng vang vọng trên không trung, giống như là đang phát tiết. Âm thanh quanh quẩn trong không gian, khiến cho màng nhĩ của một ít người có tu vi thấp đau đớn, ngay cả trong đầu cũng cảm thấy tê rần, đau đớn.

Tiếng rống to này vang vọng, lúc này khí tức Vũ Tôn lục trọng đỉnh phong của Lục Lâm Thiên bắt đầu bị áp súc.

– Trời ạ, Lục Lâm Thiên này lại cưỡng ép ngừng đột phá. Vẫn còn áp súc tu vi làm vững căn cơ.

– Cưỡng ép ngừng đột phá, áp súc tu vi ổn định căn cơ. Nghị lực không phải người thường có thể có được.

– Tu vi cường hãn, tâm cảnh cao, nhân loại này quá mức mạnh mẽ.

Cảm nhận khí thế bá đạo vô cùng này, trong Thanh Long Hoàng tộc không ngừng vang lên tiếng than thở sợ hãi. Cơ hồ tất cả mọi người nhìn vào thân ảnh màu xanh trên không trung, cảm nhận khí thế bàng bạc từ trên người tràn ra, cả thiên địa lúc này đều vì hắn mà chấn động.

– Khá lắm, không ngờ lại có thể làm được một bước này.

Trong mắt Huyền Hạo hiện lên sự vui vẻ, khóe miệng mang theo tiếu ý mỉm cười nói.

Trên một ngọn núi khác, Kim Huyền nhìn phía trước, miệng lẩm bẩm nói:

– Tâm cảnh như vậy thật là bất phàm, không dưới lão chủ nhân a.

Trên không trung, âm thanh kia biến mất, mây đen cũng gần biến mất không thấy gì nữa. Ánh sáng lần nữa chiếu xuống mặt đất, khôi phục như ban đầu. Thanh Long phong tràn ngập kim quang rạng rỡ lúc này chẳng biết kim quang đã biến mất từ khi nào. Nhưng mà đạo cấm chế vô hình kia đã sớm bị nghiền nát.

Vô số ánh mắt nhìn chăm chú vào thân ảnh đang lăng không đứng trên không trung. Nhìn thân ảnh màu xanh không nhúc nhích kia, cả không gian lập tức lặng ngắt như tờ.

Trên không trung, Lục Lâm Thiên ngạo nghễ lăng không đứng thẳng, quanh thân còn có một đám mây đen cuối cùng đang tiêu tán. Nhưng mây đen cũngchỉphiêu đãng xung quanh màkhông thể tới gần người Lục Lâm Thiên. Giống nhưquanh thân Lục Lâm Thiên có một bình chướng khiến cho mây đen không thể nào kéo tới gần.

Lúc này tu vi của Lục Lâm Thiên bị áp chế tại Vũ Tôn lục trọng đỉnh phong hậu kỳ.

Trong lúc đột phá Lục Lâm Thiên bừng tỉnh, cảm thấy mình đang điên cuồng đột phá. Tuy rằng đột phá là chuyện tốt, thế nhưng điên cuồng đột phá cũng không phải là chuyện tốt. Tuy rằng hắn có tâm cảnh không tệ, thế nhưng chung quy vẫn không phải là chuyện tốt cho nên Lục Lâm Thiên mới mạnh mẽ ngừng đột phá, dừng lại ở Vũ Tôn lục trọng đỉnh phong.

Hai mắt Lục Lâm Thiên lần nữa nhắm chặt, tâm thần dò xét trong thân thể mình.

Giờ phút này hai mắt Lục Lâm Thiên nhắm chặt, khí tức bàng bạc quanh quẩn quanh thân khiến cho vô số ánh mắt chung quanh kinh ngạc, không biết tại sao Lục Lâm Thiên còn không tỉnh lại.

Trong tiếng nghị luận của mọi người, tâm thần Lục Lâm Thiên nội thị bên trong cơ thể. Tất cả thay đổi trong cơ thể khiến cho Lục Lâm Thiên khiếp sợ. Lúc này đan điền của hắn mênh mông vô cùng. So với lúc còn là Vũ Tôn tứ trọng thì khổng lồ hơn rất nhiều. Ngũ sắc vũ đan của hắn được Tử Lôi Huyền Đỉnh, Huyễn Ảnh Thanh Vũ, Huyết Lục bao phủ lúc này đã trở thành vũ đan lục sắc. Ở đócómột cỗ kim quang bắn ra, ở gần màu vàng đất của thuộc tính thổ đã có thêm màu vàng rực rỡ.

Trong đan điền hắn, trên kim quang có một cỗ lực lượng sắc bén, mạnh mẽ, nội liễm quanh quẩn.

– Thuộc tính Kim, đây là thuộc tính Kim.

Lục Lâm Thiên đột nhiên đại hỉ, năng lượng ngũ hành Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ. Kim chủ sát phạt, vô cùng sắc bén, nội liễm. Đây là thuộc tính Kim, rốt cuộc hắn đã lĩnh ngộ ra thuộc tính Kim.

Sưu.

Lục Lâm Thiên đột nhiên mở mắt ra, trong mắt có kim quang bắn ra sau đó lập tức biến mất. Ngay lúc đó trên Long đỉnh, đại hồn anh không ai nhìn thấy lập tức hóa thành một đạo lưu quang phóng vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên.

– Ồ?

– Đây là phân thân sao?

Trong vô số ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, trên khuôn mặt hắn có năm loại năng lượng thuộc tính quay chung quanh. Mà ở giữa năm loại thuộc tính này có một cỗ năng lượng kim quang đứng giữa trung tâm. Khí tức sắc bén, nội liễm lan tràn ra.

Mắt nhìn tất cả chuyện này, Lục Lâm Thiên thu quang mang lại, thân thể lăng không đứng thẳng, cảm nhận lực lượng trong cơ thể. Chân khí trong đan điền hắn lúc này bành trướng tới cực hạn, đang không ngừng cuồn cuộn sôi trào. Kim đao màu vàng lần nữa trở lại trên tiểu hồn anh. Trên thân đao dường như đã có một ít biến hóa rõ ràng. Linh hồn lực lần

nữa mạnh hơn không ít. Đại hồn anh trong vòng một năm này dường như đã mạnh hơn rất nhiều.

Chương 2378: Ai dám chiến một trận 2

Cảm nhận thực lực lúc này của mình, lúc còn là Vũ Tôn tứ trọng, hắn dùng toàn lực có thể chống lại Tôn cấp bát trọng. Hiện tại đã là Vũ Tôn lục trọng đỉnh phong, thực lực không chỉ tăng lên gấp mấy lần. Trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi run lên, tu vi cùng với thực lực như vậy có lẽ nào hắn vô địch trong Tôn cấp hay không. Quan trọng nhất chính là lĩnh ngộ thuộc tính Kim, thuộc tính Kim này không biết mạnh mẽ ra sao.

Tất cả chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi vui sướng. Tiếng cười to lập tức vang lên.

– Ha ha ha haa…..

Ngay trong ánh mắt của mọi người, Lục Lâm Thiên đột nhiên cười lớn, trong tiếng cười xen lẫn sự vui sướng.

Sưu.

Trong lúc cười to, ánh mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên nhìn bốn phía, tinh quang trong mắt bắn ra, chân khí trong cơ thể bành trướng, miệng quát to:

Advertisement

– Ai dám chiến cùng ta một trận?

Tiếng quát quanh quẩn, bên trong có một cỗ chiến ý bá đạo ngập trời. Khí tức lan tràn ra chung quanh, cả không trung hoàn toàn yên tĩnh. Vô số cường giả Thanh Long Hoàng tộc âm thầm lui về phía sau một bước. Lúc trước Lục Lâm Thiên này đã khó dây vào, lúc này chỉ sợ càng khó mà động vào hơn.

Mà lúc này cũng có mấy đạo thân ảnh đang do dự, nhưng mà cũng không định đi lên. Dùng tuổi tác của bọn họ, có chiến thắng cũng không vui vẻ gì. Vạn nhất, nếu như thua thì mặt mũi sẽ mất hết. Cho nên bọn họ chỉ do dự mà không có ai dám đi lên.

Trên ngọn núi, Dương Quá nhìn thân ảnh màu xanh trên không trung, trong mắt hiện lên sự vui vẻ. Trường bào màu xám trên người run lên, một cỗ kình phong mạnh mẽ thành hình. Bàn chân đạp mạnh hư không, thân thể giống như một đạo lưu quang bắn ra, khí tức sắc bén lan tràn. Ánh mắt nhìn thẳng về phía thân ảnh màu xanh kia, một cỗ chiến ý bắn ra. Miệng quát:

– Ta chiến một trận với đệ được không?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, nhìn thân ảnh màu xám đang bắn tới. Quanh thân ngườinày không có bất kỳ ba động nào. Nhưn khi người này xuất hiện, một cỗ khí tức lan tràn. Cả không trung, cỗ khí tức kia trong khoảnh khắc khuếch tán, khiến cho cả không gian dường như cứng lại.

– Vũ Tôn thất trọng.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, nhìn thân ảnh màu xám kia, trong lòng vui vẻ. Người này chính là đại ca Dương Quá của hắn. Đại ca của hắn không ngờ đã là Vũ Tôn thất trọng, xem ra ở trong Luân Hồi cốc đại ca đã nhận được chỗ tốt cực lớn.

– Sao nào? Ta cùng đệ chiến một trận, chẳng lẽ đệ lại xem thường ta sao?

Dương Quá nói, khí tức trên người phóng ra. Chiến ý xuất hiện. Từ lúc còn ở trên Bình Nham đảo, thực lực của hắn vẫn kém Nhị đệ cực lớn, chưa thể thoải mái giao thủ. Lúc này nhận được truyền thừa của sư phụ Bất Bại Kiếm Đế, rốt cuộc hắn cũng có thể chiến một trận nữa.

– Muốn đánh thì đánh, nói nhiều như vậy làm gì.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, đại ca Dương Quá của hắn đã là Vũ Tôn thất trọng, thực lực tuyệt đối không phải Tôn cấp thất trọng bình thường có thể so sánh.

– Đánh thì đánh, để cho ta nhìn xem rốt cuộc đệ đã tới mức nào. Xem có thể đánh bại được đệ hay không.

Sợi tóc trên trán Dương Quá tung bay, trường bào run lên, chiến ý ngập trời.

Giữa không trung, lúc này hai người không có bất kỳ một động tác nào, bốn mắt nhìn nhau bắn ra chiến ý cuồn cuộn. Một cỗ khí thế mạnh mẽ từ trong cơ thể hai người lan tràn ra khiến cho một ít tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc có tu vi thấp cảm thấy linh nguyên trong người như đình trệ, trong lòng run rẩy.

– Hai huynh đệ này muốn giao thủ sao?

– Có trò hay xem rồi. Không biết hai huynh đệ này ai thắng ai thua, hai người đều vô cùng biếи ŧɦái a.

Cơ hồ tất cả mọi người nhìn chăm chú về phái trước. Trong lòng căng thẳng, hai huynh đệ này chiến một trận khiến cho không ít người cảm thấy hứng thú. Hai người đều là người trẻ tuổi mạnh nhất trong nhân loại a.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên cùng Dương Quá nhìn nhau. Chẳng biết từ khi nào không gian chung quanh hai người đã bắt đầu rạn nứt. Vết nứt nhanh chóng lan tràn ra chung quanh rồi va chạm vào nhau.

Ngay khi vết nứt quanh thân hai người va chạm với nhau. Hai cỗ năng lượng đột nhiên va chạm trên không trung. Một tiếng nổ không có một chút dấu hiệu nào đột nhiên vang vọng.

Phanh.

Tiếng nổ trầm thấp vang lên, gợn sóng trong không gian vỡ nát. Kình khí khuếch tán. Khí thế bá đạo quanh thân hai người lúc này mạnh mẽ tới tận cùng. Âm thanh trầm thấp này khiến cho trong lòng không ít tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc run rẩy.

Sưu.

Trong giây lát, hai người dường như có một loại ăn ý, đồng thời tuôn ra khí thế hung hãn. Quanh thân Dương Quá có một đạo quang mang màu vàng đất lan tràn. Trên người Lục Lâm Thiên lúc này là một đạo quang mang màu vàng.

Quang mang màu vàng đất cùng với quang mang màu vàng giống như quang tráo bao phủ thân thể hai người. Hai cỗ năng lượng mạnh mẽ sinh ra uy áp lan tràn khiến cho không gian chung quanh như cứng lại. Vô số cường giả trong không gian run sợ.

Sưu Sưu.

Âm thanh xé gió vang lên, hai đạo thân ảnh đồng thời bắn ra. Chân khí tuôn ra, hai đạo thân ảnh mang theo khí thế cuồng bạo ầm ầm va chạm.

Đại đa số mọi người chỉ có thể nhìn thấy một đạo quang mang màu vàng đất và một đạo kim quang va chạm vào với nhau. Tiếng nổ vang vọng không ngừng, hai đạo quang mang đồng thời bắn ra.

Trên không trung, chân khí cường hãn tràn ra, bắt đầu khởi động trên không trung rồi chậm rãi khuếch tán giống như gợn sóng. Hai người tách ra, lần nữa lăng không đứng thẳng, trong mắt đều hiện lên sự kinh ngạc.

Lục Lâm Thiên cảm giác tu vi của đại ca Dương Quá hẳn là Vũ Tôn thất trọng đỉnh phong. Công kích không phải Tôn cấp thất trọng bình thường có thể so sánh. Mà trên phương diện lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính thổ cũng tới tình trạng khủng bố. Dường như đã đạt được chỗ tốt trong Luân Hồi cốc. Mặt khác phối hợp với lực lượng thời gian, uy lực càng thêm khủng bố.

– Vừa rồi chính là thuộc tính mới mà Nhị đệ lĩnh ngộ được sao?

Dương Quá nhìn Lục Lâm Thiên trước mặt, tay phải vắt về phía sau, bàn tay run lên. Dưới công kích vừa rồi cánh tay của hắn run rẩy, loại công kích sắc bén mạnh mẽ như vậy là lần đầu tiên hắn gặp. Quá mức bá đạo, chẳng lẽ đây là uy lực của thuộc tính mà Nhị đệ mới lĩnh ngộ được hay sao.

Mà công kích của Lục Lâm Thiên cũng khiến cho Dương Quá rung động. Công kích của Tôn cấp lục trọng, vừa rồi chỉ là công kích đơn thuần của bản thể mà thôi, thế nhưng so với hắn còn mạnh hơn không ít.

Dương Quá biết rõ Nhị đệ hắn không chỉ có bản thể cường hãn, mạnh nhất chính là thủ đoạn công kích quỷ dị. Tỷ như Thời Không Lao Ngục, ….

Hai người nhìn nhau, chiến ý bừng bừng. Đột nhiên Thanh Linh Khải Giáp xuất hiện quanh thân Lục Lâm Thiên. Quanh thân Dương Quá cũng được bố trí khải giáp bằng chân khí.

– Hai huynh đệ này thật mạnh.

Cảm nhận chiến ý trong không trung, cả đám cường giả âm thần tán thán trong lòng. Hai huynh đệ này quả nhiên vô cùng biến thái.

Chúng cường giả ngẩng đầu, gợn sóng quanh thân hai người bịđánh bay. Khí tức giương cung bạt kiếm từ giữa không trung lan tràn ra. Chỉ trong

nháy mắt, rốt cuộc khí tức căng cứng này cũng nổ tung.

Chương 2379: Loạn bối phận 1

- Ca ca, huynh không hỏi a. Huống chi trước kia muội cũng không biết có Đế giả chi nguyên. Lần này sau khi tu luyện Thiên Độc Hồn Anh mới phát hiện ra bên trong Thiên Độc kinh của sư tổ phong ấn Đế giả chi nguyên. Chỉ có tu luyện thành công Thiên Độc Hồn Anh trong Thiên Độc Kinh thì mới có tư cách nhận Đế giả chi nguyên.

Lục Tâm Đồng nhìn Lục Lâm Thiên nói. Chuyện có Đế giả chi nguyên, mãi sau khi đột phá nàng mới biết được. Bởi vì chỗ đặc biệt của Độc công cho nên Đế giả chi nguyên của sư tổ, người ngoài cho dù có được cũng vô dụng, thậm chí còn mất mạng.

- Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên gật đầu, tới bây giờ hắn mới hiểu được. Trong lòng nghĩ tới hiện tại tiểu ny tử này có Đế giả chi nguyên trên người, đây chính là một cơ duyên lớn. Về sau cơ hội đột phá Đế giả sẽ cực cao.

- Đại ca, huynh cần phải bĩnh tĩnh lại. Đột phá Đế giả không có gì khó khăn cả. Chỉ cần Nhị công chúa Long Yên có thể đột phá thành đế thì hai người sẽ có cơ hội. Chung quy vẫn còn tốt hơn không có cơ hội a.

Lục Lâm Thiên vỗ vai Dương Quá, nhìn Dương Quá nói.

- Tuy cơ hội này không quá lớn, nhưng chỉ cần có một tia cơ hội ta cũng phải nắm cho chắc.

Tinh quang trong mắt Dương Quá bắn ra, nói:

- Nhị đệ, cám ơn đệ đã giúp tahiểurõ.

- Đại ca hiểu là được rồi. Chỉ cần có cơ hội là tốt rồi. Trên đời này không có chuyện gì là không có khả năng.

Lục Lâm Thiên nói, trong lúc nói chuyện, trong đầu không tự chủ được mà nghĩ tới thân ảnh tuyệt mỹ mà yêu mị kia. Nếu như nàng có thể đột phá Đế giả, khi đó chẳng phải cũng có thể....

Nghĩ tới đây, Lục Lâm Thiên không khỏi cười khổ một tiếng. Bản thân kích lệ đại ca Dương Quá, thế nhưng đồng thời hắn cũng đang an ủi chính mình.

Dưới màn đêm, trên trời cao xuất hiện từng ngôi sao lóe sáng. Vầng trăng chiếu sáng sơn mạch, mặt đất giống như được phủ một tầng lụa mỏng. Cả đình viện được màn đêm bao phủ.

Hít.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trong phòng, tâm thần dò xét trong cơ thể. Lúc này vũ đan ngũ sắc của hắn trước kia đã biến thành vũ đan lục sắc. Thậm chí Lục Lâm Thiên phát hiện ramộtviệckhábấtngờ, vốn chủ thuộc tính của hắn là thuộc tính thổ lúc này đã chuyển thành thuộc tính kim.

Thu hoạch trong một năm này khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ thỏa mãn. Đầu tiên là lĩnh ngộ ra thuộc tính kim, ngũ hành tương sinh tương khắc, lần lượt thất bại và suy diễn rốt cuộc hắn cũng lĩnh ngộ ra được. Dựa theo lời nói của Kim Huyền, hắn đã lĩnh ngộ ra thuộc tính kim. Thế nhưng phải đợi tới lúc đại thành mới chính là Nhân Hoàng thứ bảy.

Kỳ thật như thế nào mới được xem là Hoàng tộc Lục Lâm Thiên cũng không có khái niệm rõ ràng. Nhưng hắn cũng không vội. Chuyện này cũng không có gì, tóm lại lĩnh ngộ ra thuộc tính kim là chuyện tốt.

Chiến cùng với Dương Quá một trận, Lục Lâm Thiên cũng đã nhận ra một ít đặc tính của thuộc tính kim. Thuộc tính mộc quỷ dị, giảo hoạt. Thuộc tính hỏa nóng bỏng, cuồng bạo. Thuộc tính phong nhanh nhẹn. Thuộc tính thổ hùng hậu. Mỗi một thuộc tính đều có đặc tính riêng của mình. Mà thuộc tính kim chính là sắc bén, bá đạo.

Vốn công kích thuộc tính thổ được mọi người công nhận là thuộc tính có công kích mạnh nhất. Hiện tại Lục Lâm Thiên lại thấy công kích mạnh nhất hẳn phải thuộc về thuộc tính kim. Luận lực công kích, dưới thực lực, cấp độ ngang nhau, thuộc tính kim tuyệt đối mạnh hơn nhiều. Đây cũng coi như niềm vui bấtngờ của hắn.

Cảm nhận thuộc tính kim trong cơ thể, thủ ấn kết xuất. Kim quang màu vàng quanh quẩn trong tay, năng lượng thuộc tính bàng bạc hội tụ. Gợn sóng trong không gian lắc lư. Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng. Hiện tại hắn có thể cảm nhận được rõ ràng năng lượng thuộc tính kim trong thiên địa đang hội tụ tới. Điều này là thứ mà trước khi hắn lĩnh ngộ ra không thể nào cảm nhận được.

Quang mang thuộc tính kim thu liễm. Tâm thần Lục Lâm Thiên dò xét, Huyết Lục bên trong đan điền dường như cũng có chút biến hóa. Trong khoảng thời gian này dường như khí tức của Huyết Lục đã mạnh hơn không ít. Từ khi gặp được Thiên Thủ Quỷ Tôn ở trong Đông Hải cho tới bây giờ, thời gian trôi qua lâu như vậy, không biết khi nào Huyết Lục mới có thể tấn chức lên làm thần khí.

Trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng chờ mong Huyết Lục tấn chức thành thần khí. Khi đó uy lực tự nhiên sẽ tăng lên nhiều, hiệu quả thi triển ra càng không giống trước đó.

Lại nói kim đao màu vàng trong đầu kia, tuy rằng Lục Lâm Thiên đã sớm mặc kệ. Nhưng thủy chung đóvẫn là một tâm bệnh của hắn. Lúc này tâm thần dò xét, kim đao màu vàng dường như đãcó biến hóa. Một năm hấp thu năng lượng vô hình trên Thanh Long phong khiến cho màu sắc của nó càng thêm đậm, dường như sáng hơn một chút.

- Không biết có thể thúc dục hay không.

Lục Lâm Thiên do dự một chút, vẫn quyết định thử thúc dục nó. Chỉ là một lát sau, kết quả vẫn làm cho Lục Lâm Thiên cườikhổ. Hắn vẫn không có cách nào lay chuyển tới kim đao màu vàng này.

Không có cách nào làm lay chuyển kim đao màu vàng, Lục Lâm Thiên đã cảm thấy quen thuộc cho nên cũng không có thất vọng, ngược lại khí tức trên người đại hồn anh khiến cho Lục Lâm Thiên vui mừng. Đại hồn anh mạnh lên thì thực lực của hắn cũng tăng mạnh không ít.

Kiểm tra toàn bộ cơ thể một lần, khóe miệng nở nụ cười vui mừng. Thực lực lúc này khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ thỏa mãn. Trong lòng nghĩ tới không biết Tiểu Long còn tiếp nhận truyền thừa bao lâu nữa. Nếu giống như thời điểm ở trong Huyền Vũ Hoàng tộc thì hắn còn phải đợi bốn năm tháng nữa.

Tuy rằng Lục Lâm Thiên cũng muốn đi tới đại hội bốn tộc xem một chút, bởi vì dường như đây là đại sự của Tứ đại Thú Hoàng tộc. Nhưng từ sau khi hắn rời khỏi Phi Linh môn cho tới bây giờ, tính toán thời gian đã hơn ba năm. Trong lòng Lục Lâm Thiên thủy chung vẫn không thể yên tâm được.

- Trước tiên nên củng cố tu vi vững chắc thì hơn.

Lục Lâm Thiên thì thào nói. Lần này liên tiếp đột phá hai trọng, hiện tại hắn nên củng cố tu vi thì hơn. Thủ ấn được kết, Lục Lâm Thiên tiến vào trong trạng thái điều tức.

Mà trong lúc Lục Lâm Thiên điều tức, thời gian bất tri bất giác trôi qua bảy ngày. Vào đêm ngày thứ bảy hắn vẫn còn đang điều tức. Nếu không phải Dương Quá và Lục Tâm Đồng đều có thể cảm nhận ra được chấn động bên trong phòng thì hai người còn tưởng rằng Lục Lâm Thiên đã xảy ra chuyện gì đó.

Gió đêm nhè nhẹ thổi, giờ Tý, dưới màn đêm, trên trời xanh xuất hiện từng ngôi sao. Một vầng trăng sáng chiếu xuống Vân Dương sơn mạch. Giống như phủ một tấm lụa mỏng lên trên từng ngọn núi.

- Tông chủ, tin tức tới.

Trong đình viện của tông chủ Vân Dương Tông - Vân Khiếu Thiên, Đại hộ pháp vội vàng chạy tới, tay cầm một khối ngọc giản.

- Tin tức gì mà khiến cho ngươi khẩn trương như vậy? Thiên Địa minh có động tác gì sao?

Vân Khiếu Thiên nhìn Đại hộ pháp rồi hỏi:

- Không phải, đây là tin tức từ Độc Cô gia truyền tới. Tông chủ nhìn xem thì biết.

Đại hộ pháp nói xong, đem ngọc giản trong tay giao cho Vân Khiếu Thiên.

Vân Khiếu Thiên tiếp nhận ngọc giản, tâm thần rót vào bên trong. Quang mang lóe lên, một đạo quang

mang bắn vào trong mi tâm Vân Khiếu Thiên rồi tiêu tán không thấy.

Chương 2380: Loạn bối phận 2

- Thì ra là nha đầu Cảnh Văn đạt được Thần Hoàng khí Thiên cấp. lần này được phong là Thần Nữ, mời ta tới dự.

Vân Khiếu Thiên có chút khiếp sợ nói:

- Không ngờ nha đầu Cảnh Văn kia lại tới mức này.

- Tông chủ, có một điều càng không ngờ tới đó là Lục Đại Nhân Hoàng tộc lúc này trong tộc đều xuất hiện Hoàng khí Thiên cấp. Thần điện sắp mở ra, chuyện này không hề tầm thường chút nào.

Đại hộ pháp sợ hãi than.

- Quả thực khiến cho người ta sợ hãi a. Không ngờ toàn bộ Lục đại Nhân Hoàng tộc đều xuất hiện tộc nhân có Hoàng khí Thiên cấp. Trong tư liệu của Vân Dương Tông ta từ trước tới giờ, trong vòng mấy vạn năm qua chưa từng xuất hiện chuyện như thế này.

Vân Khiếu Thiên thở dài nói.

Đại hộ pháp nói:

- Có câu nói, Thiên địa phong vân, yêu nghiệt thành đàn, có lẽ là như vậy.

- Chẳng lẽ sắp đại loạn sao?

Vân Khiếu Thiên nhìn Đại hộ pháp, lập tức nhìn ra bên ngoài đình viện rồi nói:

- Thái thượng trưởng lão có nói, trong Thanh Long Hoàng tộc xuất hiện động tĩnh lớn tạo thành dị tượng thiên địa. Chuyện này không tầm thường một chút nào.

- Chính là dị tượng thiên địa mấy ngày hôm trước sao? Thì ra là ở trong Thanh Long Hoàng tộc.

Đại hộ pháp sợ hãi than thở:

- Chẳng lẽ trong Thanh Long Hoàng tộc có người xưng Đế?

- Chuyện này cũng không biết được. Thiên địa dị tượng như vậy chỉ có hai khả năng. Một là có người xưng Đế, hai là có đan dược Đế phẩm xuất thế.

Vân Khiếu Thiên nói.

- Còn có khả năng thứ ba nữa.

Đại hộ pháp nói.

- Khả năng thứ ba sao?

Vân Khiếu Thiên suy nghĩ một lát, dường như trong lúc nhất thời cũng không nghĩ ra được.

- Tông chủ, nghe nói lúc trước lão tổ Bắc Cung gia lĩnh ngộ ra thuộc tính mộc cũng khiến cho phong vân biến sắc, tạo thành dị tượng thiên địa.

Đại hộ pháp khẽ mỉm cười nói. Việc lĩnh ngộ thuộc tính mới từ thời viễn cổ tới nay cũng chỉ xuất hiện qua một lần mà thôi. Cũng khó trách tông chủ trong lúc nhất thời không thể nhớ ra.

- Nếu như là bên ngoài thì còn có khả năng. Nhưng đây là Thanh Long Hoàng tộc thì lại không có khả năng.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười, lĩnh ngộ thuộc tính, không có khả năng là người trong Thanh Long Hoàng tộc, bên ngoài thì còn có khả năng. Thế nhưng nếu như có người lĩnh ngộ thuộc tính mới thì quả thực sẽ khiến cho cả đại lục khiĕp sợ. Chỉ tiếc việc lĩnh ngộ thuộc tính này so với thành Đế còn khó hơn nhiều. Trừ lão tổ Bắc Cung gia phong hoa tuyệt đại khi trước ra, cho tới nay chưa từng có ai làm được việc này.

- Điều này cũng đúng, Thanh Long Hoàng tộc chính là Linh Hoàng tộc, sợ rằng không có cách nào lĩnh ngộ ra thuộc tính mới.

Khóe miệng Đại hộ pháp nở nụ cười nói:

- Tông chủ, thật không ngờ lúc này Độc cô gia lại mời người tới dự.

- Không phải Độc cô gia mời ta, ta còn chưa có mặt mũi lớn như vậy.

Vân Khiếu Thiên khẽ thở dài:

- Độc Cô gia nể mặt Hồng Lăng. Lần này Cảnh Văn được phong là Thần nữ, dựa theo quy củ của Độc Cô gia thì toàn bộ tộc nhân Độc Cô gia phải trở về. Hồng Lăng cũng coi như nửa tộc nhân, cho nên ta mới có thể đi cùng.

- Bất kể như thế nào chúng ta cũng coi như có quan hệ với Độc Cô gia. Đối với Vân Dương Tông ta cũng là chuyện có lợi.

Đại hộ pháp nói.

- Chỉtiếc là như vậy cũng không thể thay đổi được cái gì. Thiên địa phong vân, yêu nghiệt thành đàn. Trong Lục đại Nhân Hoàng tộc đều xuất hiện hậu nhân có Hoàng khí Thiên cấp. Chỉ tiếc trong Vân Dương Tông ta chỉ có mấy người trẻ tuổi bất phàm mà không có yêu nghiệt.

Vân Khiếu Thiên có chút đau lòng cùng bất đắc dĩ. Lúc trước đệ tử Hàn Phong, Đồng Phàn, còn có Triệu Kình Hải, Khuất Đao Tuyệt, Long Tam, Lăng Phong... Đều là người trẻ tuổi có thiên phú tốt, cũng xem như Vân Dương Tông nhân tài đông đúc, cũng là hy vọng của Vân Dương Tông. Nhưng mà so với hiện tạithì, trừ Triệu Kình Hải đã chết, đám người Khuất Đao Tuyệt, Hàn Phong, Long Tam, Lăng Phong chỉ là người nổi bật trong đám người trẻ tuổi mà thôi, cũng không phải là yêu nghiệt.

Đại hộ pháp nhìn Vân Khiếu Thiên cười nói:

- Tông chủ nói không đúng rồi. Vân Dương Tông ta cũng không phải là không có yêu nghiệt. Chẳng lẽ tông chủ quên Lục Lâm Thiên rồi sao? Chỉ cần Vũ trưởng lão còn tại thế một ngày, ai dám nói Lục Lâm Thiên không phải là người của Vân Dương Tông.

Vân Khiếu Thiên nghe vậy cười cười, nói:

- Cũng không biết tiểu tử kia gần đây đi náo loạn ở đâu, vài năm rồi không có tin tức của nó.

- Tông chủ cứ yên tâm đi. Tiểu tử kia vô cùng quái dị. Mỗi một lần biến mất, sau khi xuất hiện sẽ khiến cho đại luc khïếp sợ. Nói không chừng lúc này xuất hiện thì thực lực sẽ trở nên khủng bố a.

Đại hộ pháp nói.

- Tiểu tử này chính là quái vật a. Cũng may là người Lục gia, lại từ Vân Dương Tông chúng ta đi ra. Nếu như ở trong Thiên Địa minh thì quả thực sẽ khiến cho chúng ta đau đầu.

Vân Khiếu Thiên nhìn Đại hộ pháp, ánh mắt có chút biến hóa nói:

- Lần này Độc Cô gia có mời những người khác hay không?

- Dường như là không có.

Đại hộ pháp nói:

- Có lẽ cũng không có ai thu được thïếp mời của Độc Cô gia a.

Khi tia sáng đầu tiên xuất hiện ở phía chân trời, sơn mạch yên tĩnh một đêm rốt cuộc cũng tỉnh lại. Nước trong sơn mạch róc rách chảy. Từng dãy núi đen phía xa đã dần dần sáng lên.

Sưu Sưu.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí từ trong cơ thể, kim quang quanh thân thu liễm, khí tức triệt để vững chắc.

- Tiểu tử bái kiến tộc trưởng Long Ngộ.

Trong một đình viện, trong đại sảnh, Lục Lâm Thiên xoay người thi lễ.

- Không cần đa lễ, ngồi đi rồi nói chuyện.

Trường bào màu xanh trên người Long Ngộ tung bay, ý bảo Lục Lâm Thiên ngồi xuống. Lúc này trong phòng cũng chỉ có hai người bọn họ mà thôi.

- Tộc trưởng cho gọi tiểu tử tới đây không biết là có chuyện gì phân phó?

Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc hỏi. Sau khi rời khỏi phòng vào buổi sáng hắn mới biết được Long Ngộ đã phái người đi tìm mình, như thế khiến cho Lục Lâm Thiên có chút kỳ quái.

- Cũng không có chuyện gìcả, ta chỉ muốn hỏi ngươi ở trong Thanh Long Hoàng tộc có quen không mà thôi.

Long Ngộ mỉm cười nói.

- Tộc trưởng khiến cho tiểu tử cảm thấy được sủng ái mà kinh sợ a.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, đường đường là tộc trưởng Thanh Long Hoàng tộc không ngờ lại hỏi han ân cần hắn như vậy. Đây chính là điều khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc.

Long Ngộ mỉm cười nói:

- Ngươi đừng khua môi múa mép. Ngươi ký huyết khế cùng Tiểu Long, ta lại là ngoại công của Tiểu Long, ngươi cứ kêu ta một tiếng ngoại công là được.

- Tộc trưởng, người gọi ta đến là để chiếm tiện nghi của ta sao? Huống chi ta còn là nhân loại, người chính là tộc trưởng Thanh Long Hoàng tộc a.

Lục Lâm Thiên sững sờ, vô duyên vô cớ hắn lại gọi người khác một tiếng ngoại công khiến cho hắn có cảm giác mình bị chiếm tiện nghi. Huống chi hiện tại Lục Lâm Thiên còn nghĩ tới, nếu như thật sự có một ngày nào đó đại ca Dương Quá có thể ở một chỗ với Long Yên công chúa mà hắn lại gọi Long

Ngộ là ngoại công thì bối phận có chút rối loạn. Lục Lâm Thiên càng nghĩ càng cảm thấy đau đầu

Chương 2381: Loạn bối phận

- Tiểu tử hỗn trướng, ta một đống tuổi rồi, ngươi gọi ta một tiếng ngoại công, rốt cuộc là ai chiếm tiện nghi của ai? Bao nhiêu người muốn gọi còn không được, ngươi còn cảm thấy mình chịu thiệt sao?

Long Ngộ trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, hắn chỉ cần vung tay lên, đường đường là tộc trưởng Thanh Long Hoàng tộc, muốn nhân loại gọi hắn một tiếng ngoại công không biết số người xếp hàng có kéo dài từ Cổ Vực tới Linh Hoàng nhai hay không.

- Được rồi, ta gọi. Ngài là ngoại công của Tiểu Long, đương nhiên ta cũng phải gọi ngài một tiếng ngoại công rồi.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng có chút bất đắc dĩ. Nếu như quả thực có một ngày đại ca Dương Quá của hắn ở cùng công chúa Long Yên thì bối phận quả thực có chút loạn.

Thu hồi ánh mắt, Lục Lâm Thiên nghiêm túc hỏi:

- Tiểu tử vẫn luôn muốn hỏi lão nhân gia người một chuyện.

Long Ngộ lườm Lục Lâm Thiên nói:

- Hỏi đi.

- Chuyện Tiểu Long có phải Thanh Long Hoàng tộc đã thực sự buông tha rồi hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, Long Ngộ thu ánh mắt, khuôn mặt hơi run, than nhẹ nói:

- Tiểu gia hỏa là ngoại tôn của ta, ngươi cho rằng ta không cam lòng sao? Chỉvìở vị trí này có một chút chuyện không thể không làm như vậy a. Nếu như lúc trước ta quả thực muốn giết tiểu gia hỏa, ngươi cho rằng tiểu gia hỏa kia có thể chạy ra khỏi Linh Hoàng nhai sao?

Lục Lâm Thiên không nói gì, khe khẽ thở dài, xem ra nhìn mọi chuyện không thể nhìn bên ngoài.

- Việc này tạm thời qua đi, hiện tại đã là kết quả tốt nhất rồi. Hy vọng về sau tiểu gia hỏa kia không giận ngoại công như ta là được.

Long Ngộ nói.

- Nếu như Tiểu Long ghi hận lão nhân gia người, người cảm thấy Tiểu Long có thể đánh cuộc được với người hay không? Lão nhân gia người muốn lừa Tiểu Long ngồi lên chức vị tộc trưởng, chuyện đó không dễ đâu.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói.

- Tiểu gia hỏa kia...

Trên khuôn mặt già nua của Long Ngộ mỉm cười, nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu gia hỏa kia có thành tựu như hiện giờ cũng không thoát khỏi quan hệ với ngươi. Chung quy ta vẫn là ngoại công của tiểu gia hỏa, cho nên phải nói một tiếng cảm ơn đối với ngươi.

- Lão nhân gia người muốn nói lời cảm tạ thì không nên nói suông như vậy a.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, trong lòng lúc này lại cao hứng thay Tiểu Long. Mặc kệ lúc trước phát sinh chuyện gì, thế nhưng hiện tại đã là kết quả tốt nhất rồi. So với trong tưởng tượng của hắn còn tốt hơn nhiều.

Long Ngộ lườm Lục Lâm Thiên nói:

- Gọi ngươi tới là muốn nói với ngươi một chuyện. Lần trước Long Trường mang ngươi đi tới bảo khố, ngươi đã nhìn qua rồi chứ?

- Đã nhìn qua hết.

Lục Lâm Thiên nói, ba gian đình viện kia thoạt nhìn không giống như bao khố, thế nhưng dưới bề ngoài đổ nát kia, đồ vật bên trong tuyệt đối là bảo vật, quả thực vô cùng kinh người. Nhớ tới bảo vật bên trong ngập tràn, Lục Lâm Thiên không khỏi nhìn về phía tộc trưởng Long Ngộ.

Hôm nay dường như tâm tình của tộc trưởng Long Ngộ không tệ, không luôn xụ mặt giống khi trước, ánh mắt hắn biến đổi nói:

- Ngoại công, bảo vật trong bảo khố kia đối với Thanh Long Hoàng tộc người cũng không có tác dụng gì. Không bằng để cho tiểu tử chọn vài món a. Đại ân không thể nói hết, sau này Thanh Long Hoàng tộc có việc cần dùng tới tiểu tử, tiểu tử nhất định không chối từ.

Vì bảo vật, hai tiếng ngoại công Lục Lâm Thiên kêu vô cùng thuận miệng. Miệng nói vậy thế nhưng trong lòng thì nghĩ, đường đường là Thanh Long Hoàng tộc thì cần hắn hỗ trợ cái gì đó. Nếu như Thanh Long Hoàng tộc mà cũng không làm được thì cho dù có chục Lục Lâm Thiên cũng không thể làm được. Tóm lại, nếu như có thể chọn ra vài món bảo vật thì cũng tốt. Bên trong có vô số tài liệu luyện khí, vũ kỹ, linh kỹ Địa cấp. Vũ linh khí, Hồn linh khí, linh khí phi hành đều vô cùng kinh người.

- Đừng có dẻo mép như vậy.

Long Ngộ trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi có biết tại sao Thanh Long Hoàng tộc ta thu thập nhiều bảo vật của nhân loại như vậy mà không ném ra ngoài không?

Lục Lâm Thiên lắc đầu, chuyện này quả thực hắn không rõ ràng lắm. Không biết Thanh Long Hoàng tộc muốn làm gì.

Long Ngộ nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ở thời viễn cổ, nhân tộc cùng thú tộc đại chiến, thế bất lưỡng lập. Những bảo vật này đều dùng để đối phó với thú tộc, sau khi đánh chết cường giả nhân loại những bảo vật này sẽ trực tiếp bị phá hủy, đương nhiên sẽ không lưu lại cho nhân loại để cho bọn họ tiếp tục chống lại thú tộc.

Ngừng một lát, Long Ngộ tiếp tục nói:

- Càng về sau, thế cục hòa hoãn hơn một chút. Mỗi khi đoạt được những bảo vật này, cấp độ thấp một chút thì bị phá hủy ngay lậptức, mà cấp độ cao một chút thì tiền bối trong tộc không nỡ phá hủy cho nên mới ném vào chỗ đó. Đệ tử long tộc ta đều có tính thu thập bảo vật, cho nên đều ném ở đó. Bảo vật trong bảo khố kia kỳ thật đều là do tiền bối Thanh Long Hoàng tộc ta lưu lại. Nhân tộc và thú tộc từ lâu đã ngưng chiến, cho nên gần đây cũng không có thu hoạch gì.

Lục Lâm Thiên gật đầu, cũng hiểu được một chút. Nếu như lưu lại bảo vật cho nhân tộc đương nhiên sẽ làm tăng cường thực lực của nhân tộc. Thanh Long Hoàng tộc lại có tập tính thu thập bảo vật, trên điểm này, Lục Lâm Thiên có thể nhìn ra từ trên đám người Thiên Độc Yêu Long, Bàn Hủy, Tiểu Long. Vì có tính này cho nên bảo vật mới được lưu lại.

- Ngươi đã gọi ta một tiếng ngoại công, đương nhiên ta sẽ không bạc đãi ngươi. Vật trong bảo khố kia ngươi cầm hết đi, dù sao chúng cũng vô dụng với Thanh Long Hoàng tộc ta. Thu thập bao nhiêu năm của Thanh Long Hoàng tộc không ngờ lại tiện nghi cho ngươi. Có những bao vật kia, sợ rằng Tam tông Tứ môn, Tứ các Tứ đảo, Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang cũng không có nội tình mạnh bằng ngươi.

Long Ngộ nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức sững sờ. Bảo vật trong bảo khố kia vô cùng kinh người a. Vừa rồi hắn cũng chỉ nghĩ lấy thêm vài món đã vô cùng cảm kích rồi. Không ngờ tộc trưởng Long Ngộ lại hào phóng như vậy, số lượng bảo vật bên trong tuyệt đối rung động.

Phục hồi tinh thần lại, Lục Lâm Thiên lập tức đứng dậy hành lễ:

- Đa tạ tộc.... Không, ngoại công.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cảm thấy một tiếng ngoại công này tuyệt đối đáng giá. Có một ngoại công trên danh nghĩa làm tộc trưởng Thanh Long Hoàng tộc, chỗ tốt cũng không ít.

- Không cần đa lễ, sợ rằng trong lòng ngươi cũng đã sớm có chủ ý với bảo khố của Thanh Long Hoàng tộc ta.

Long Ngộ lườm Lục Lâm Thiên, nói:

- Huống chi tiểu gia hỏa Tiểu Long kia, sợ rằng bản thân nó một ngày nào đó cũng đem toàn bộ bảo khố cho ngươi. Còn không bằng ta giao cho ngươi trước, tránh cho lòng ngươi nhớ thương. Ngươi gọi ta một tiếng ngoại công, đây cũng coi như là quà gặp mặt của ta.

Hắc hắc.

Lục Lâm Thiên vuốt mũi mỉm cười, Tiểu Long quả thực đã từng nói qua những lời này. Xem ra vị tộc trưởng Long Ngộ này cái gì cũng biết, không phải là người thường. Tâm trí bực này không kém nhạc phụ Vân Khiếu Thiên và Lữ Chính Cường của hắn.

- Thuộc tính mà ngươi lĩnh ngộ không biết là thuộc tính gì?

Long Ngộ hiếu

kỳ hỏi.

Chương 2382: Huynh muội thu bảo vật 1

Lục Lâm Thiên bất ngờ, lại không có chút kỳ quái nào. Kim Huyền đã biết mình lĩnh ngộ thuộc tính mới. Thân ở trong Thanh Long Hoàng tộc tạo ra động tĩnh lớn như vậy, Thanh Long Hoàng tộc không biết mới là lạ. Mà chuyện này cũng không phải là chuyện lớn gì, cho nên hắn lập tức nói:

- Thuộc tính mà tiểu tử mới lĩnh ngộ gọi là thuộc tính kim.

- Thuộc tính kim sao?

Ánh mắt Long Ngộ run lên, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Có thể lĩnh ngộ ra thuộc tính mới, thiên phú như vậy đủ thấy được thiên phú ngươi trác tuyệt. Thế nhưng ngươi cần phải cẩn thận, không nên bộc lộ ra thuộc tính mới lĩnh ngộ này. Theo ta được biết, số lượng người ngươi đối đầu cũng không ít. Nếu như bị người khác biết rõ, tuyệt đối sẽ dẫn tới đám người này truy sát ngươi. Cũng sẽ không để cho ngươi quật khởi.

- Vâng, tiểu tử hiểu rõ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong lòng biết tộc trưởng Long Ngộ không nói sai. Ánh mắt có chút biến hóa, Lục Lâm Thiên ngâng đầu nhìn Long Ngộ nói

- Ngoại công, tiểu tử còn có một chuyện muốn cầu người.

Nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt Long Ngộ biến hóa, nói:

- Nếu là chuyện của đại ca Dương Quá ngươi thì không cần phải nói. Việc này không phải là chuyện ta có đồng ý hay không. Mà là cấm kỵ giữa thú tộc và nhân tộc. Ngươi phải hiểu rõ, coi như là ta đồng ý, cũng chính là hủy đi hai người.

- Việc này đương nhiên tiểu tử hiểu rõ.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Tiểu tử chỉ hy vọng có thể để cho đại ca gặp mặt Long Yên công chúa là được rồi. Chỉ có như thế mà thôi.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Long Ngộ nói:

- Việc này cũng không có gì, thế nhưng ngươi đã tới trễ một ngày.

- Sao lại trễ một ngày?

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức cả kinh, sau đó lại nghi hoặc nói:

- Chẳng lẽ Long Yên công chúa xảy ra chuyện gì sao?

- Chuyện này thì không có.

Long Ngộ nói:

- Ngày hôm qua Long Yên đã tới trong Thanh Long phong bế tử quan, không thành Đế thề không ra. Vào Thanh Long phong bế tử quan, cho dù là ta cũng không thể mở ra được. Đây là lựa chọn cua nó, trong tộc không có ai ép nó, cho nên bọn họ cũng không có cách nào gặp mặt.

Lục Lâm Thiên nghe vậy ánh mắt biến đổi. Một lát sau mới nói với Long Ngộ việc mình định rời khỏi Thanh Long Hoàng tộc. Dù sao hiện tại Tiểu Long ở trong Thanh Long Hoàng tộc cũng không có chuyện gì.

Long Ngộ cũng không giữ lại, hắn cũng biết Lục Lâm Thiên có chuyện cần làm, thế nhưng hắn cũng nói cho Lục Lâm Thiên biết. Trong Thanh Long Hoàng tộc có một đường hầm không gian trực tiếp đi tới Cổ Vực. Đến lúc đó nếu như Lục Lâm Thiên muốn quay về thì nhanh hơn nhiều.

Trong Thanh Long Hoàng tộc có đường hầm không gian đi tới Cổ Vực, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên hơi giật mình. Nhưng có chuyện như vậy cũng giảm bớt cho hắn không ít thời gian.

Trong không gian của Thanh Long Hoàng tộc, hoàng hôn, màn đêm bắt đầu buông xuống. Trong sơn mạch lúc này bắt đầu trở nên hôn ám, sương mù trắng xóa xuất hiện. Cành cây bị gió đêm thổi khẽ rung rinh tạo ra tiếng sàn sạt.

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên nói với Dương Quá chuyện Long Yên công chúa tiến vào trong Thanh Long phong bế tử quan, Dương Quá biến sắc. Trong lòng run lên, thân thể dựa vào ghế, nói:

- Chẳng lẽ ngay cả gặp mặt lần cuối cũng không được sao?

- Đại ca, việc này coi như là chuyện tốt.

Lục Lâm Thiên nhìn Dương Quá rồi nói.

- Chuyện tốt gì?

Ánh mắt Dương Quá sáng lên, lập tức hỏi Lục Lâm Thiên.

- Long Yên công chúa bế tử quan, thành Đế mới đi ra, chẳng lẽ đại ca không hiểu ra điều gì sao?

Lục Lâm Thiên nói.

- Trong này có ý nghĩa gì sao? Sao muội lại không biết?

Lục Tâm Đồng nhìn Lục Lâm Thiên rồi nghi hoặc hỏi, nàng nghĩ nát óc cũng không ra ý tứ bên trong.

- Tiểu ny tử như muội đương nhiên không hiểu rồi.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên, mỉm cười nói.

Dương Quá trầm tư một lát, sau đó vỗ cái trán mình, mái tóc xõa xuống, nói:

- Nhị đệ, ta hiểu rồi. Rốt cuộc ta cũng hiểu.

- Đại ca hiểu là được rồi. Đệ tin rằng huynh cùng với Long Yên công chúa nhất định sẽ có ngày đoàn tụ.

Lục Lâm Thiên nói.

- Đúng vậy, ta tin rằng nàng nhất định có thể đột phá thành Đế.

Trong mắt Dương Quá hiện lên vẻ kiên nghị, tinh quang trong mắt bắn ra.

Sáng sớm hôm sau, một đêm trôi qua, sương mù bên trong sơn mạch dường như càng thêm dày hơn, giống như chỉcần ngẩng đầu là có thể tiếp xúc tới sương mù. Phía xa còn có tiếng róc rách nước chảy.

- Bái kiến Đại hộ pháp.

Mấy đạo thân ảnh xuất hiện trong sơn mạch, mấy người này chính là Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên, Dương Quá, còn có Đại hộ pháp Long Trường. Đệ tử Thanh Long Hoàng tộc đang tuần tra hành lễ với Long Trường. Mọi người xuyên qua mấy con đường bằng đá được kiểm tra nghiêm ngặt, leo lên một ngọn núi khổng lồ cao vư"t trong mây. Một đình viện xuất hiện trong mắt mọi người. Đây là lần thứ hai Lục Lâm Thiên tới đây, khóe miệng hắn nở nụ cười vui vẻ. Lần này đến hắn phải đem bảo khố này thu vào trong tay mình.

- Ca ca, đây là bảo khố sao?

Lục Tâm Đồng nhìn đình viện rách nát trước mắt, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên vẻ nghi hoặc. Chung quanh đình viện rách nát này có vô số cỏ dại, thậm chí còn có lùm cây bao phủ chung quanh đình viện. Nhìn qua không giống như bảo khố của Thanh Long Hoàng tộc.

- Nhị đệ, có phải đệ tới nhầm hay không?

Dương Quá cũng cực kỳ nghi hoặc, thậm chí trực tiếp đi tới cửa đình viện. Đình viện này ngay cả cửa cũng không có, tường bên ngoài còn rách nát tung tóe.

- Không sai, chính là nơi này.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười thần bí với hai người. Hai người có lẽ cũng có cảm giác giống như hôm đầu tiên hắn tới đây. Nhìn đình viện cũ nát, cánh cửa đổ nát kia bị hắn đạp qua, đến bây giờ còn chưa được tu sửa.

- Đúng vậy, thoạt nhìn rách nát, thế nhưng bên trong có không ít bảo vật.

Long Trường cười nhạt một tiếng.

- Thật sao?

Lục Tâm Đồng và Dương Quá nghi hoặc, bán tín bán nghi theo Long Trường và Lục Lâm Thiên đi tới đình viện. Khi hai người Lục Tâm Đồng và Dương Quá tới cửa đình viện, nhìn vào bên trong đình viện thì lập tức trợn mắt, nghẹn họng. Lục Tâm Đồng thì biến sắc. Trước mặt mọi người tuy rằng có vô số cỏ dại mọc um tùm, thế nhưng bên trong cỏ dại chất đầy vũ kỹ, còn có linh kỹ, Vũ linh khí, Hồn linh khí.

Dương Quá cũng kinh ngạc không thôi, trong mắt của hắn là vô số vũ kỹ, linh kỹ. Hơn nữa toàn bộ đều đã ngoài Địa cấp. Liếc nhìn lại có không ít hơn mấy trăm vũ kỹ, linh kỹ Địa cấp.

Còn có Vũ linh khí, Hồn linh khí chồng chất, trong sân chỉ có trên trăm kiện.

Mà khi hai người mang theo sự rung động tiến vào trong ba đình viện thì lần nữa lại rung động không nói nên lời.

- Vũ linh khí Địa cấp.

- Hồn linh khí Địa cấp.

- Còn có linh khí phi hành Huyền cấp.

- Bên trong còn có linh khí phi hành Địa cấp a.

- Quả thực phát tài rồi.

Lục Tâm Đồng và Dương Quá nhìn nhau, đều nuốt xuống một ngụm nước bọt, cảnh tượng trước mắt quả thực quá rung động.

- Bắt đầu thu đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn đã

sớm chuẩn bị không ít nhẫn trữ vật.

Chương 2383: Huynh muội thu bảo vật 2

Dưới ánh mắt kinh ngạc, trợn mắt há hốc mồm của Đại hộ pháp Long Trường, ba huynh muội này giống như thổ phỉ, cường đạo đem từng kiện vũ kỹ, linh kỹ, vũ linh khí cùng các loại vật thu vào trong nhẫn trữ vật. Tốc độ kia giống như một cơn lốc quét qua. Những nơi mà ba huynh muội đi qua lập tức sạch sẽ, chỉ còn mỗi đình viện là không mang theo nốt mà thôi.

Trong Bách Hoa cốc, trước sau vẫn tinh xảo như vậy, tràn ngập hương hoa. Ba người Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá tiến về Bách Hoa cốc chào từ biệt với Huyền Hạo và đại công chúa Long Bích Hàm để rời khỏi Thanh Long Hoàng tộc. Tiểu Long hiện tại ở trong Thanh Long Hoàng tộc Lục Lâm Thiên vô cùng yên tâm.Vì sau khi Tiểu Long xuất quan cũng phải tham gia đại hội bốn tộc, mặt khác cũng cần một thời gian làm bạn, ở bên cạnh phụ mẫu.

- Ta cũng không giữ ngươi lại. Sau khi rời khỏi đây nhớ phải cẩn thận. Còn chuyện lĩnh ngộ thuộc tính kim trước tiên không nên truyền ra bên ngoài, sẽ gây bất lợi với ngươi.

Huyền Hạo nói với Lục Lâm Thiên.

- Vâng.

Lục Lâm Thiên gật đầu, sau khi nói lời chào từ biệt, ba người cáo từ rời khỏi.

- Dương Quá, ngọc giản này giao cho ngươi. Long Yên có lời muốn nói với ngươi.

Lúc ba người rời đi, Đại công chúa Long Bích Hàm giao cho Dương Quá một ngọc giản.

- Đa tạ đại công chúa.

Dương Quá tiếp nhận ngọc giản, nói lời cảm tạ. Lúc này ba người mới rời đi.

Nhìn bóng lưng ba người rời khỏi Bách Hoa cốc, Huyền Hạo mỉm cười, nói:

- Ba huynh muội này đều bất phàm, sợ rằng trong nhân loại không bao lâu nữa Phi Linh môn kia cùng với Lục gia sẽ quật khởi.

- Ba người này quả thực đều không phải là người bình thường. Hôm qua thiếp nghe mẫu thân nói, Lục đại Nhân Hoàng tộc đều xuất hiện hậu nhân có Hoàng khí Thiên cấp. Không biết thanh niên đồng lứa trong Lục đại Nhân Hoàng tộc so với ba huynh muội này thì thế nào.

Long Bích Hàm nói.

- Theo ta thấy, Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không dưới những người kia. Dương Quá cũng không kém, đạt được truyền thừa của Bất Bại Kiếm Đế năm xưa. Nghe nói năm đó cường giả Lục đại Nhân Hoàng tộc, Tứ đại Thú Hoàng tộc ở trước mặt Bất Bại Kiếm Đế cũng chỉ đánh ngang tay mà thôi. Về phần tiểu nha đầu Lục Tâm Đồng này tuổi nhỏ nhất, thế nhưng Độc công tuyệt đối khủng bố.

Huyền Hạo mỉm cười, nhìn Long Bích Hàm nói:

- Lần này trong Lục đại Nhân Hoàng tộc đều xuất hiện hậu nhân có Hoàng khí Thiên cấp thì quả thực vô cùng kỳ quái. Xem ra bọn họ sắp mở thần điện rồi.

- Có lẽ bọn họ cũng có ý định mở thần điện.

Long Bích Hàm nói.

- Đúng rồi, Long Yên nói với Dương Quá cái gì.

Huyền Hạo nói.

- Thiếp cũng không biết.

LOgn Bích Hàm nhìn những bông hoa ngoài đình viện nói:

- Long Yên bế tử quan cũng là suy nghĩ cho bản thân mình. Dù sao Dương Quá cũng là nhân loại, có lẽ muội ấy muốn biết Dương Quá có thể kiên trì tới cuối cùng hay không, đồng thời cũng muốn cho bản thân mình một cơ hội cho nên mới làm như vậy.

- Long Yên phải thành Đế mới có cơ hội. Mà cho dù có cơ hội cũng quá mờ mịt. Có thể Long Yên động chân tình cho nên mới bế tử quan, thứ nhất hy vọng theo thời gian Dương Quá có thể quên đi tất cả. Nếu như Dương Quá thâm tình như cũ, thì cũng đã tự cho mình một cơ hội. Chỉ có bản thân đột phá Đế cấp cửu giai thì mới có cơ hội. Long Yên quả thực dụng tâm lương khổ.

Huyền Hạo nói.

- Hy vọng Long Yên có cơ hội. Cũng hy vọng Dương Quá kia có thể tình thâm như vậy.

Long Bích Hàm nói.

...

Trong đình viện tạm thời đặt chân, ngọc giản trong tay Dương Quá biến mất, ánh mắt run lên, mang theo một chút ảm đạm, sầu não.

- Đại ca, Long Yên công chúa nói gì vậy?

Lục Tâm Đồng đi tới bên người Dương Quá, đôi mắt đen nhánh như nước.

Dương Quá quay người, mày kiếm giãn ra, nói:

- Nàng nói đột phá Đế cấp vô cùng xa vời. Cho nên nói với ta nếu như ta gặp một nữ tử tốt thì hãy quên nàng đi.

Lục Lâm Thiên nhìn Dương Quá, nói:

- Chắc chắn sẽ có cơ hội.

Dương Quá thì thào nói nhỏ:

- Ta sẽ đợi nàng, dù trăm năm, ngàn năm, vạn năm thì thế nào? Ta vẫn sẽ đợi.

- Vạn năm....

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm than, nếu như ở kiếp trước, tình cảm kéo dài vạn năm chỉ là chuyện ma quỷ. Mà trong dị giới này, vạn năm cũng không chỉ là lời nói suông mà thôi.

- Chưởng môn.

Bên ngoài đình viện, một tiếng hét lớn vang lên. Âm thanh vừa dứt, một thân ảnh tục tẳn màu đen xuất hiện trong đình viện, người này chính là Thiên Độc Yêu Long.

- Độc Long ca ca.

Lục Tâm Đồng tiến lên nghênh đón, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự vui vẻ, nói:

- Huynh bị phạt một năm sao đã đi ra rồi?

- Ha ha, mọi người đều ở đây sao? Về sau ta không có chuyện gì nữa rồi.

Thiên Độc Yêu Long cười ha hả, nhìn Dương Quá có mặt trong đình viện, sững sờ nói:

- Ta có nghe nói ngay cả Đại hộ pháp Long Trường cũng bại trong tay ngươi, có thật có việc này hay không?

- Ha ha...

Dương Quá mỉm cười, không nói tiếng nào.

- Độc Long huynh, chúng ta định ngày mai sẽ quay về Phi Linh môn, huynh thì sao?

Lục Lâm Thiên nhìn Thiên Độc Yêu Long rồi hỏi.

Thiên Độc Yêu Long mỉm cười, vuốt bộ râu nói:

- Ta vì chuyện này mà tới đây, ta định trở về với các ngươi.

- Độc Long ca ca, bây giờ huynh chính là hộ pháp của Thanh Long Hoàng tộc. Chẳng lẽ huynh không làm hộ pháp nữa?

Lục Tâm Đồng trợn mắt, mỉm cười nhìn Thiên Độc Yêu Long nói.

- Hộ pháp của Thanh Long Hoàng tộc cũng không có thoải mái bằng chức đường chủ yêu đường của Phi Linh môn. Ta thử nói với bọn họ hộ pháp cũng coi như ngoại môn, về sau có thể tự do tiến vào Thanh Long Hoàng tộc. Không ngờ bọn họ lại đồng ý, cho nên ta mới theo chân các ngươi trở về.

Thiên Độc Yêu Long nói.

- Ta thấy Độc Long ca ca không nỡ xa cách Như Hoa tỷ tỷ a.

Lục Tâm Đồng khẽ cười, đôi mắt chớp động.

- Hắc Hắc.

Thiên Độc Yêu Long cười hắc hắc, không nói gì.

- Cũng tốt, yêu đường cũng không thể không có Độc Long huynh tọa trấn. Ngày mai chúng ta cùng trở về.

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Tiểu Long đâu?

Thiên Độc Yêu Long hỏi.

Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu Long còn đang tiếp nhận truyền thừa. Mặt khác còn phải tham gia đại hội bốn tộc. Chúng ta cứ về trước.

Mùa xuân lại tới, không gian trong trẻo, gió xuân nhàn nhạt thổi qua. Trong không khí có một làn sương mỏng.

Ngoài Phi Linh môn, một đạo thân ảnh xinh đẹp từ trên không trung đáp xuống. Trên người mặc một bộ váy dài, khí chất cao quý, hai hàng lông mày lá liễu chớp động. Ngũ quan xinh đẹp động lòng người, tản ra khí chất thành thục vũ mị. Thân thê mềm mại, đường cong linh lung, tuyệt đối có thể coi là một mỹ nhân.

Thân ảnh xinh đẹp xuất hiện ngoài Phi Linh môn, đôi mắt đen nhánh dò xét một phen, sau đó lập tức đi về phía Phi Linh môn.

Sáng sớm, ngoài Phi Linh môn cũng không có cảnh tượng đông đúc. Ngược lại còn vô cùng yên tĩnh.

- Tiểu thư, không biết tiểu thư tới Phi Linh môn ta có chuyện gì?

Ngoài Phi Linh môn, một đầu lĩnh trong đám đệ tử đứng gác nhìn thấy nữ

tử này khí chất bất phàm, lại có dung nhan động lòng người cho nên thái độ vô cùng tốt.

Chương 2384: Thần tử, Thần nữ

- Đây là Phi Linh môn sao?

Nữ tử này nhìn chung quanh, đôi mắt dễ thương khẽ đảo, nói:

- Lâm Thiên có ở trong môn hay không?

- Lâm Thiên?

Các đệ tử nghi hoặc một chút rồi rồi mới phát hiện ra đây là tục danh của chưởng môn.

- Chính là chưởng môn Lục Lâm Thiên của các ngươi. Ta tìm hắn có việc gấp.

Nữ tửliền nói với tên đệ tử đầu lĩnh này.

Tên đệ tử này kinh ngạc không thôi. Nữ tử này không ngờ lại dám gọi thẳng tục danh của chưởng môn, hơn nữa dường như còn có quan hệ sâu. Hắn cũng không dám lạnh nhạt, giọng điệu cũng mềm đi vài phần, nói:

- Hồi bẩm tiểu thư, tung tích của chưởng môn chúng ta cũng không biết. Dường như không ở trong môn.

- Không ở trong môn sao?

Đôi mắt xinh đẹp của nữ tử này khẽ đổi, nói:

- Vậy thì Tâm Đồng thì sao? Tiểu Long và Dương Quá đâu rồi? Đều không có trong môn sao?

- Đều không có trong môn.

Thanh niên này càng thêm khiếp sợ. Nữ tử này rốt cuộc là ai, không ngờ ngay cả Đại tiểu thư dường như nàng cũng quen biết. Hắn càng không dám đắc tội.

- Độc Cô tiêu thư.

Ngoài Phi Linh môn, Lục Tiểu Bạch vừa vặn đi ra ngoài, nhìn thấy nữ tư động lòng người này. Hắn vừa mới nhìn đã lập tức nhận ra đây chính là Độc Cô Băng Lan trên trấn Thanh Vân năm đó.

- Ngươi là Lục Tiểu Bạch sao?

Nữ tử này nhìn qua Lục Tiểu Bạch, một lát sau mới nhận ra.

- Đúng vậy, chính là ta.

Lục Tiểu Bạch có chút kích động, không ngờ nàng ta còn nhớ tới mình, hắn mừngrỡ nói:

- Độc Cô tiểu thư, sao ngươi lại tới đây, nhanh, mời vào bên trong.

- Ta không có thời gian đâu. Lâm Thiên có ở trong môn hay không?

Độc Cô Băng Lan hỏi, tiểu thư lúc này vẫn còn đang chờ nàng trở về thông báo a.

- Công tử nhà ta không có trong môn, đã đi xa rồi.

Lục Lâm Thiên sửng sốt nói.

Độc Cô Băng Lan sững sờ, có chút bối rối, ánh mắt khẽ đổi, nói:

- Ta mặc kệ ngươi dùng biện pháp gì, tóm lại trong một tháng ngươi nhất định phải tìm cho ra,rồiđưa thiếp mời này cho hắn. Bảo hắn nhanh chóng tới Độc Cô gia.

Độc Cô Băng Lan nói xong, đem một khối ngọc giản trong người giao cho Lục Tiểu Bạch.

Một lát sau, trong Phi Linh môn, ở đình viện hậu sơn, vẻ mặt đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch

Oánh, Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi có chút bối rối.

- Lục đại Nhân Hoàng tộc, thiếp mời của Thần Hoàng tộc - Độc Cô gia. Nhưng trong vòng một tháng làm sao có thể tìm thấy được chưởng môn đây.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi có chút bối rối nói. Chưởng môn đi Tổ Yêu lâm và Linh Hoàng nhai, cũng không nói trước đi tới Tổ Yêu lâm và Linh Hoàng nhai cần mấy tháng. Chính bọn họ cũng không biết hiện tại chưởng môn đang ở trong Tổ Yêu lâm hay Linh Hoàng nhai. Huống chi Tổ Yêu lâm và Linh Hoàng nhai lớn như vậy, muốn tìm ra mấy người chưởng môn, đừng nói là một tháng, cho dù một năm cũng khó mà tìm được.

- Độc Cô gia này mời Lâm Thiên đi, không biết là có chuyện gì.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đắn đo nhìn thiếp mời của Độc Cô gia rồi nói.

- Đông cung phụng, Bạch cung phụng. Độc Cô Băng Lan có nói công tử nhất định phải đi tới đó. Bằng không công tử sẽ phải hối hận.

Lục Tiểu Bạch nói.

- Người Độc Cô gia đâu rồi?

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh hỏi Lục Tiểu Bạch.

- Đã đi rồi.

Lục Tiểu Bạch nói.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói:

- Nàng có nói đó là chuyện quan trọng gì không?

- Không có, dường như là dựng Thần nữ gì đó.

Lục Tiểu Bạch lắc đầu nói:

- Những chuyện khác ta không hỏi ra được.

- Ta thấy việc này liên quan tới Độc Cô gia, nhất định phải tìm được Lâm Thiên.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

- Thời gian quá ngắn, không có cách nào tìm được. Đừng nói thời gian còn chưa đủ tới phía Nam cùng với phía Bắc. Huống chi Tổ Yêu lâm và Linh Hoàng nhai cũng không phải là địa bàn của chúng ta.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói.

Lục Tiểu Bạch do dự một chút, nói:

- Không bằng ta tới hỏi Nam thúc. Để xem Nam thúc có biện pháp nào mau chóng tìm được công tử hay không.

- Cũng chỉ có thể như vậy mà thôi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Trong một sơn mạch ít ai lui tới. Từng dãy núi trọng điệp, cao ngất. Gợn sóng trong không gian lóe lên, mấy đạo thân ảnh xuất hiện ngoài ngọn núi. Mấy người này chính là đám người Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Kim Huyền, Thiên Sĩ Tuyết Sư, Mặc Lang, Phi Thiên Ngô Công, còn có Thiên Độc Yêu Long.

- Không ngờ Thanh Long Hoàng tộc còn có đường hầm không gian ở chỗ này.

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn về phía ngọn núi sau lưng, nơi này đã là Cổ Vực rồi.

- Điều này không có gì là kỳ quái cả, nếu như ngay cả đường hầm không gian mà Thanh Long Hoàng tộc cũng không có thì mới là kỳ quái.

Kim Huyền đứng chắp tay, nhìn lên không trung, nói nhỏ:

- Ba vạn năm rồi ta chưa từng tới Cổ Vực.

- Ba vạn năm a.

Lục Lâm Thiên sững sờ, ba vạn năm, Kim Huyền này rốt cuộc đã sống bao lâu, mà thực lực đã tới một bước kia rồi.

- Nhị đệ, Kim Huyền thúc có bí pháp thiên phú cho nên có thể tự phong ấn mình ngủ lại rất lâu.

Dương Quá nói.

- Phong ấn mình ngủ lại sao? Chẳng lẽ giống như ngủ đông sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, rất muốn hỏi một chút xem thực lực của Kim Huyền đã tới mức nào, thế nhưng lại có chút ngại ngùng.

Rống.

Một lát sau, Thiên Sí Tuyết Sư gầmlên một tiếng trầm thấp, hóa thành bản thể. Dùng tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư hiện tại đã có thể so sánh với điện mang. Giống như lưu quang xẹt qua trên không trung. Tốc độ hoàn toàn chính là phá không lao đi, nhanh tới mức tận cùng.

Trong Phi Linh môn, ở một đình viện phía sau núi, hai mắt Nam thúc như sao, mắt nhìn một khối ngọc giản trong tay, ánh mắt biến đổi, hỏi Lục Tiểu Bạch bên người:

- Ngươi chắc chắn mình không nghe nhầmchứ? Người Độc Cô gia tới nói chuyện phong vị Thần nữ sao?

- Chắc chắn. Nói cái gì mà tới lúc đó thần tử, thần nữ năm tộc còn lại đều tới Độc Cô gia.

Lục Tiểu Bạch nói, việc này hắn chắc chắn mình không có nghe nhầm.

- Đi xuống đi, ta biết rồi.

Nam thúc nói, phất tay ý bảo Lục Tiểu Bạch lui xuống. Lục Tiểu Bạch cũng không dám hỏi nhiều, liền lui xuống.

- Thần nữ Độc Cô gia, có lẽ xuất hiện Thần Hoàng khí Thiên cấp a.

Trong phòng nhỏ, Thiên Địa nhị lão, Thánh Thu Linh Tôn, Sát Phá Quân đều ở bên trong.

- Đúng vậy, có lẽ xuất hiện Thần Hoàng khí Thiên cấp. Thậm chí cả Lục đại Nhân Hoàng tộc đều xuất hiện Thần Hoàng khí Thiên cấp.

Ánh mắt Nam thúc chớp động, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc.

- Lục đại Nhân Hoàng tộc đồng thời xuất hiện Thần Hoàng khí Thiên cấp, chẳng lẽ có chuyện đặc biệt gì xảy ra hay sao?

Thân hìnhThánh Thủ Linh Tôn cực kỳ hư ảo, thế nhưng ánh mắt lại trong suốt.

- Lục đại Nhân Hoàng tộc đồng thời xuất hiện Thần Hoàng khí Thiên cấp, đương nhiên có đại sự xảy ra.

Nam thúc nhìn mọi người, đôi mắt đυ.c ngầu trong nháy mắt bắn ra tinh quang, nói:

- Tổ tiên Lục đại Hoàng tộc đều đoàn kết với nhau cho nên khi Độc Cô gia bố trí Thần điện thì người có Thần Hoàng khí Thiên cấp của mấy đại Nhân Hoàng tộc còn lại đều có thể đi vào. Đồn rằng trong thần điện có truyền thừa cao nhất của tổ tiên Lục đại Nhân Hoàng tộc lưu lại. Lần này sợ

rằng Lục đại Nhân Hoàng tộc sẽ mở ra thần điện.

Chương 2385: Trở lại sơn môn 1

- Thì ra là thế, hóa ra là đại sự như vậy.

Địa lão nói.

- Nam thúc, nhưng chuyện này dường như không có quan hệ với Lâm Thiên a?

Sát Phá Quân nghi hoặc hỏi.

- Nói chung là không có liên quan.

Nam thúc giống như lão tăng ngồi nhập định, quay đầu nhìn về phía Sát Phá Quân nói:

- Thiếp mời này cũng chỉ là một nha hoàn đưa tới mà thôi. Cũng không phải là Độc Cô gia chính thức đưa tới. Theo đạo lý mà nói, Độc Cô gia xuất hiện hậu bối có Thần Hoàng khí Thiên cấp, cũng không tự tiện đưa thiếp mời như vậy.

- Sao lại mơ hồ như vậy.

Thánh Thủ Linh Tôn có chút nghi hoặc hỏi.

- Kỳ thật cũng không có gì kỳ quái. Ta đoán tiểu tử hỗn trướng kia lưu tình khắp nơi cho nên mới rước lấy chuyện này.

Trên khuôn mặt già nua của Nam thúc xuất hiện nụ cười khổ.

- Lời này có ý gì?

Tạ Thiên hỏi.

- Hiện tại Đại tiểu thư Độc Cô gia có Thần Hoàng khí Thiên cấp. Đến lúc đó sẽ được phong là Thần nữ. Vốn chuyện này cũng không có gì, Lục đại Nhân Hoàng tộc đều như vậy. Thế nhưng thân là thần tử và thần nữ của Lục đại Nhân Hoàng tộc, có một quy định bất thành văn đó chính là chỉ có thể thành gia lập thất với người đồng tộc. Làm như vậy cũng là vì ngăn ngừa vạn nhất, đồng thời cũng vì để trong tộc xuất hiện đời sau có thiên phú cực cao.

Nam thúc nói.

- Thì ra là thế, xem ra người kia của Độc Cô gia qua thực có quan hệ với Lâm Thiên rồi.

Ánh mắt Tạ Địa có chút vui vẻ nói.

- Sợ rằng có chút phiền toái, dựa theo lời Nam lão đệ vừa mới nói, tầm quan trọng của Thần nữ đối với Độc Cô gia như vậy, bọn họ nhất định sẽ không để cho nàng dính dáng với người ngoài. Ta thấy Lâm Thiên đi Độc Cô gia sẽ gặp phiền phức. Dùng thực lực của hắn tạm thời còn chưa có cách nào chống lại Lục đại Nhân Hoàng tộc.

Thánh Thủ Linh Tôn có chút lo lắng. Thực lực của Lục đại Nhân Hoàng tộc cho dù lúc hắn toàn thịnh cũng phải cố kỵ.

- Nếu như nó có ở đây thì ta đi với nó một chút cũng không sao. Nhưng tiểu tử này lại không có mặt, ta cũng không có cách nào.

Nam thúc nói.

Trong một không gian yên tĩnh, bên trong không gian mang theo cảm giác tang thương. Tường trắng, ngói xanh, cửa gỗ, đường đá, tượng điêu khắc bằng gỗ. Tất cả đều như tranh vẽ, một tòa kiến trúc sừng sững đứng đó, giống như trường tồn từ cổ chí kim.

Phù.

Trong một đình viện màu trắng, trên mộc đài, một thân ảnh xinh đẹp thu thủ ấn lại, đình chỉ tu luyện. Đôi môi đỏ mọng khẽ mở, thở ra một ngụm trọc khí nhàn nhạt. Quanh thân có một cỗ khí tức vô hình như ẩn như hiện, trong lúc vô hình khiến cho linh hồn người ta run rẩy.

- Phụ thân.

Nữ tử này mở hai mắt ra, ánh mắt như sao, nàng đứng dậy. Thân thể linh lung, hoàn mỹ xuất hiện. Toàn thân tản ra một cỗ khí chất cao quý, thanh nhã. Dung nhan tuyệt mỹ tựa như tiên tử. Thân ảnh xinh đẹp này không phải Bắc Cung Vô Song ra thì còn có thể là ai khác.

Trước người Bắc Cung Vô Song có một thân ảnh to lớn nhẹ nhàng đi tới. Bộ dáng chừng năm mươi tuổi, thân hình cao ngất, trong hai mắt hiện lên khí tức uy nghiêm. Thân ảnh này nhìn nữ tử trước mắt, khẽ mỉm cười nói:

- Lại có thể cảm giác ra khí tức của ta, tu vi lại có tiến bộ đúng không?

- Lâu như vậy rồi chung quy phải có một chút tiến bộ mới được.

Bắc Cung Vô Song mỉm cười, nụ cười có thể khuynh thành, ánh mắt nheo lại, nói:

- Phụ thân, con không muốn ở lại trong tộc, muốn lộ diện...

- Vô Song, là cha làm con thiệt thòi, chuyện lần trước đáp ứng với con, thế nhưng tới cuối cùng lại thu được tin tức mới, tất cả đại tộc đều xuất hiện hậu nhân có Thần Hoàng khí Thiên cấp. Tất cả mọi người đều tập trung ở Độc Cô gia cho nên mới không cho con rời khỏi đây. Không ngờ thoáng cái đã ba bốn năm rồi.

Bắc Cung Kình Thương xin lỗi nữ nhi của mình, lập tức nói tiếp:

- Thế nhưng lần này ta tới đây là muốn nói cho con biết. Thần điện sắp mở ra, trước tiên con phải đi tới Thần điện mới được. Chuyện này quan hệ tới cả Bắc Cung gia.

- Vậy thì con phải ở trong Thần điện bao lâu?

Bắc Cung Vô Song hỏi. Trong lòng lại nghĩ tới nam tử áo xanh kia, đã lâu như vậy rồi, không biết hắn thế nào rồi.

Bắc Cung Kình Thương do dự một chút rồi nói:

- Chuyện này ta cũng không biết. Nhưng phụ thân đáp ứng với con, hôn sự của con và Lục Lâm Thiên, tuy rằng trưởng lão và thái thượng trưởng lão trong tộc đều phản đối. Phụ thân nhất định đứng ở bên cạnh con. Huống chi chỉ cần con tới Thần điện, đạt được truyền thừa của tổ tiên Bắc Cung gia chúng ta lưu lại. Đến lúc đó con chỉ cần tỏ thái độ là được. Khi đó thái thượng trưởng lão sẽ phải cân nhắc một phen. Đồng thời cũng giảm bớt phiền toái cho Lục Lâm Thiên.

- Được rồi.

Bắc Cung Vô Song nhíu mày nói. Lúc này thân là thần nữ Bắc Cung gia, tất cả đều không giống như trước kia. Nếu như trưởng lão trong tộc đi tìm Lâm Thiên thì nàng đã gây thêm phiền toái cho hắn. Thực lực của gia tộc hiện tại nàng biết rõ. Tuyệt không phải là thứ mà thế lực bên ngoài có thể so sánh.

- Vô Song, phụ thân biết đã làm khó con, thế nhưng có một chút áp lực con phải thừa nhận.

Bắc Cung Kình Thương nói.

- Con thân là nữ nhi của phụ thân đương nhiên phải phân ưu giúp người rồi.

Bắc Cung Vô Song mỉm cười, đôi mắt xinh đẹp động lòng người.

- Có nữ nhi như vậy cuộc đời này của phụ thân đã đủ rồi.

Bắc Cung Kình Thương mỉm cười, nói:

- Yên tâm đi, hôn sự của con và Lâm Thiên, đến lúc đó phụ thân nhất định sẽ ở bên cạnh con.

- Đa tạ phụ thân.

Bắc Cung Vô Song nói, nàng cũng biết quy củ trong tộc. Có phụ thân ủng hộ, chung quy sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Bác Cung Kình Thường nhìn Bắc Cung Vô Song một lúc lâu.

- Phụ thân, người nhìn gì vậy?

Bắc Cung Vô Song cúi đầu, nhìn thân thể mình một vòng, dường như không có chỗ nào là không ổn.

Bắc Cung Kình Thương mỉm cười nói:

- Càng nhìn càng thấy giống mẫu thân con. Đều xinh đẹp như vậy, khó trách đám người Bắc Cung Ngọc đều vây quanh con.

- Phụ thân, người cũng trêu con sao?

Lục Vô Song có chút thẹn thùng, càng thêm động lòng người, nàng nói:

- Con đã nói qua với bọn họ, trong lòng con đã có lựa chọn, trong lòng chỉ có một mình Lâm Thiên mà thôi.

- Đứa nhỏ ngốc này, con cũng biết một khi con nói như vậy mấy tiểu gia hỏa kia sẽ nhớ kỹ cái tên Lục Lâm Thiên. Mặc dù nói Lục Lâm Thiên cực kỳ bất phàm, thiên phú cũng rất mạnh. Thế nhưng đυ.ng phải đám người Bắc Cung Ngọc thì sợ rằng còn chưa đủ. Ta nghe nói, mấy tiểu tử kia đang cố gắng tu luyện. Nói là đợi sau khi nhìn thấy Lục Lâm Thiên, phải làm cho Lục Lâm Thiên biết khó mà lùi. Để cho con biết được ai mạnh ai yếu.

Bắc Cung Kình Thương nói.

- Bọn họ dám.

Bức Cung Vô Song nhíu mày, lập tức cười nói:

- Sợ rằng bọn họ sẽ phải thất vọng. Lâm Thiên cũng không phải dễ đối phó, đến lúc đó còn chưa biết ai mạnh ai yếu a.

- Ồ? Con có lòng tin với Lục Lâm Thiên kia như vậy sao? Có cơ hội ta

Chương 2386: Trở lại sơn môn 2

Rống.

Ngoài Phi Linh môn, tiếng rống trầm thấp vang vọng.

- Có yêu thú phi hành.

Vô số đệ tử nhìn lên không trung. Một đầu Thiên Sỉ Tuyết Sư khổng lồ lập tức xuất hiện trên không trung, hai cánh khẽ vỗ tạo thành một cơn cuồng phong.

- Là Thiên Sỉ Tuyết Sư, tọa kỵ của chưởng môn.

- Chưởng môn ở trên đó, chưởng môn trở về rồi.

- Bái kiến chưởng môn.

Ngoài Phi Linh môn, chúng đệ tử lập tức hành lễ. Đã nhiều năm rồi chưởng môn bọn họ chưa có lộ diện.

- Tất cả đứng lên đi.

Thanh âm vừa dứt, Thiên Sỉ Tuyết Sư trực tiếp bay vào trong Phi Linh môn.

Trong đình viện hậu sơn Phi Linh môn, Thiên Sỉ Tuyết Sư xoay quanh trên tầng trời thấp, mọi người nhảy xuống, lúc này Thiên Sỉ Tuyết Sư mới hóa thành hình người.

- Kim Huyền thúc, đây là Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên nói với Kim Huyền. Một lần đi ra ngoài cũng đã hơn ba năm. Trong Phi Linh môn hiện tại cũng không có bao nhiêu biến hóa.

- Đại trận phòng ngự này cũng không tồi. Bên trong dường như còn có một Tụ linh trận.

Kim Huyền kinh ngạc, năng lượng thiên địa bên trong chấn động, so với bên ngoài còn mạnh hơn.

- Kim Huyền thúc, ánh mắt của thúc rất tốt a.

Lục Lâm Thiên mỉm cười với Kim Huyền. Tinh Nguyệt Thiên Sát Đại Trận và Tụ Linh trận do Nam thúc bố trí đều bị Kim Huyền liếc mắt nhìn ra.

- Ồ, cường giả không ít, còn có người mạnh như thế, khí tức này không đơn giản a.

Ánh mắt Kim Huyền đột nhiên biến hóa, ánh mắt nhìn về phía một ngọn núi.

Cùng một lúc, trong một đình viện, ánh mắt Nam thúc khẽ đổi, lẩm bẩm nói:

- Không ngờ tiểu tử này lại mang theo cường giả bực này về. Khí tức này thật không đơn giản a.

- Chưởng môn, Tâm Đồng, các người trở về rồi sao?

Trong đình viện, Nhan Kỳ, Bạch Toa Toa, Tân Hiểu Kỳ chạy tới, nhìn thấy chưởng môn quay về mọi người cao hứng không thôi.

- Thật đúng là trùng hợp, ngươi có thể trở về kịp thời là tốt rồi.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cảm nhận được động tĩnh lập tức từ trong đình viện đi ra. Mắt thấy Lục Lâm Thiên, lập tức nhìn nhau. Bọn họ vốn còn không biết lúc nào tiểu tử này mới trở về, không ngờ hiện tại đã trở lại Phi Linh môn rồi.

- Đông lão, Oánh tỷ, sao vậy? Chẳng lẽ xảy ra chuyện gì sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười tiến lên nghênh đón. Cảm nhận khí tức của hai người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, đều có đột phá. Đám người Bạch Toa Toa, Tân

Hiểu Kỳ cũng có tiến bộ không ít.

- Chuyện lớn thì không có. Vốn tưởng rằng ngươi không kịp trở về, mà thôi, vào trong rồi nói.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn mọi người rồi nói:

- Tiểu Long đâu rồi?

- Vào trong rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên nói.

Một lát sau, trong đình viện, Lục Lâm Thiên để cho Lục Tâm Đồng, Dương Quá đi sắp xếp nơi ở cho Kim Huyền. Thiên Độc Yêu Long thì đi tìm Như Hoa.

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên nói một chút tình huống đại khái cho Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh. Hai người này rung động, kinh ngạc không nói nên lời.

Rồi sau đó từ trong miệng hai người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh Lục Lâm Thiên mới biết được Độc Cô Băng Lan ngày hôm qua tới Phi Linh môn. Hắn đoán sợ rằng Độc Cô Cảnh Văn phái Độc Cô Băng Lan tới đây cho nên lập tức hỏi:

- Đông lão, Đông lão có biết trong Độc Cô gia xảy ra chuyện gì không?

- Ta không quá rõ, thiếp mời của Độc Cô gia Lục Tiểu Bạch đã để ở chỗ Nam thúc. Dường như Nam thúc biết rõ một chút gì đó.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

- Vậy ta tới đó xem một chút.

Chuyện liên quan tới Độc Cô Cảnh Văn, Lục Lâm Thiên cũng không muốn chậm trễ, đi hỏi Nam thúc thì tốt hơn. Hắn vội vàng nói một hai câu, sau đó rời khỏi đình viện phía sau núi.

61

Trong một đình viện, nơi này chính là nơi ở của mấy người mạnh nhất Phi Linh môn. Lục Lâm Thiên đi tới đình viện, nhìn thấy sư huynh Sát Phá Quân, còn có Nam thúc và sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn.

Sau khi thi lễ, Lục Lâm Thiên mới phát hiện ra ánh mắt mọi người đều nhìn về phía mình, trong mắt đều có chút nghi hoặc.

Thánh Thủ Linh Tôn, Thiên Địa nhị lão, Hắc Vũ đều có thể cảm giác được khí tức trên người Lục Lâm Thiên có chút bất đồng, thế nhưng cũng không biết được thực lực cụ thể hiện tại của Lục Lâm Thiên. Có Âm Ảnh mật bào và Âm Dương Linh Vũ Quyết có tác dụng thu liễm khí tức bản thân, làm cho bọn họ cũng khó mà suy đoán ra được.

Thế nhưng khí tức này cũng không thoát khỏi sự dò xét của Nam thúc, sắc mặt Nam thúc kinh ngạc, nói:

- Vậy mà đã tới Vũ Tôn lục trọng, tốc độ cũng không chậm.

- Ồ, Vũ Tôn lục trọng sao?

Mọi người nghe vậy lập tức kinh ngạc, tuy rằng mấy người ở đây cũng biết Lục Lâm Thiên có Âm Dương Linh Vũ Quyết, thế nhưng tốc độ tăng trưởng tu vi nhanh chóng như vậy khiến cho mấy người kinh ngạc. Dù sao đột phá mỗi một trọng trong Tôn cấp đều là một cái hào cực rộng.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, tay khẽ vuốt mũi. Lục Lâm Thiên nói với Nam thúc, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn và Thiên Địa Nhị lão:

- Sư phụ, Nam thúc, Nhị lão, có một chuyện tiểu tử muốn nói cùng mọi người. Mọi người đừng có kích động, kỳ thật cũng không có gì quá lớn. Mọi người đừng kích động là được.

- Chuyện gì mà có thể khiến cho chúng ta kích động vậy? Nói đi.

Địa lão Tạ Địa nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Càng ngày càng nói nhảm, có chuyện gì mà ấp a ấp úng như vậy? Chẳng lẽ ngươi còn có chuyện gì khiến chúng ta kích động sao? Chẳng lẽ là trêu vào đại họa? Tiểu tử ngươi trừ biết gây phiền toái ra dường như cũng không làm được chuyện tốt gì a.

Nam thúc rất kinh bỉ liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Thánh Thủ Linh Tôn cũng nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Có chúng ta ở đây coi như ngươi bị Huyền Vũ Hoàng tộc và Thanh Long Hoàng tộc đuổi giết cũng có thể chống lại một chút. Có gì mau nói, tiểu tử ngươi gần đây không làm được chuyện gì tốt cả.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ liếc nhìn mấy trưởng bối, chẳng lẽ trong mắt của bọn họ hắn chỉ biết gây chuyện thôi sao? Ngón tay lần nữa vuốt mũi, Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, ung dung nói:

- Kỳ thật cũng không có gì, chỉ là tiểu tử không ngờ mình lại lĩnh ngộ ra một loại thuộc tính mới.

Lục Lâm Thiên nói xong, đồng thời ra vẻ khoe khoang, thủ ấn đánh xuống, quang mang năm loại thuộc tính mộc, thủy, hỏa, thổ, phong xuất hiện quanh thân. Ở giữa năm loại thuộc tính này là quang mang thuộc tính thổ. Một cỗ khí tức sắc bén, bá đạo lan tràn ra.

Lục Lâm Thiên vừa mới dứt lời, mọi người sáng mứt lên, nhìn qua sáu loại quang mang thuộc tính quanh thân Lục Lâm Thiên lúc này. Còn có khí tức sắc bén, bá đạo của thuộc tính mới. Sau khi ngốc trệ một lát, mọi người nghẹn họng, nhìn trân trối. Ánh mắt gắt gao, nhìn chằm chằm vào trên thuộc tính mới do Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ ra.

- Cái gì?

- Trời.

- Là thuộc tính mới, tiểu tử ngươi lĩnh ngộ ra thuộc tính mới sao?

Mấy người này là người nào, cả đám đều có ánh mắt phi phàm, đương nhiên bọn họ có thể nhìn ra được. Trong giây lát, đám người Thiên Địa nhị lão, Hắc Vũ, Sát Phá Quân trực tiếp từ trên ghế nhảy xuống.

Chương 2387: Trêu hoa ghẹo nguyệt

Mọi người khïếp sợ, kinh ngạc, kích động. Cái miệng mở lớn tới mức có thể nhét vừa quả trứng vịt. Nam thúc và Thánh Thủ Linh Tôn nhìn nhau, toàn thân run lên.

Mà ngay cả Nam thúc lúc này cũng không thể bình tĩnh. Thuộc tính mới a, đương nhiên bọn họ hiểu rõ điều này đại biểu cho điều gì.

- Tiểu tử, có phải ngươi vừa mới lĩnh ngộ mấy ngày hôm trước. Dị tượng trong thiên địa mấy ngày hôm trước, phong vân biến sắc có phải là do ngươi tạo ra hay không?

Nam thúc run rẩy, thân thể đứng lên, khó có được kích động, ánh mắt biến ảo không ngừng.

- Hình như là vậy. Ngoại công tiện nghi của tiểu tử có nói giống như là lĩnh ngộ thuộc tính mới cho nên mới khiến cho thiên địa biến sắc. Ngoại công cũng có nói tiểu tử bớt dùng thứ này, đừng rêu rao khắp nơi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhìn mọi người. Nhìn thấy biểu hiện trên mặt mọi người, vô cùng hãnh diện thu lại năng lượng thuộc tính.

- Ngoại công ngươi? Tiểu tử ngươi có ngoại công sao?

Nam thúc càng thêm nghi hoặc, hắn ở Lục gia rất lâu rồi. La Lan thị từ nhỏ đã mất phụ mẫu, tiểu tử này cũng không có ngoại công, ngoại bà a.

Lục Lâm Thiên nhìn Nam thúc, cười hắc hắc nói:

- Chính là tộc trưởng Long Ngộ của Thanh Long Hoàng tộc, người ta kêu tiểu tử gọi một tiếng ngoại công, sau đó người ta liền đem tất cả bảo khố mà Thanh Long Hoàng tộc thu thập bao nhiêu năm qua cho tiểu tử, nói là lễ gặp mặt. Cũng không có gì lớn, chỉ có mấy trăm bộ vũ kỹ, linh kỹ Địa cấp. Hơn ngàn kiện Vũ linh khí, Hồn linh khí gì đó. Linh khí đạt tới Địa cấp cũng không có nhiều, gần trăm mà thôi. Mặt khác cũng có không thiếu tài liệu luyện khí đỉnh cấp. Dường như còn có tài liệu thần khí.

Lục Lâm Thiên nói xong, cũng không để ý tới mọi người. Ai kêu mấy lão gia hỏa này vừa rồi đều khinh bỉ hắn. Lục Lâm Thiên kiếm một cái ghế đặt mông ngồi xuống, thuận tay cầm một loại hoa quả trên bàn cắn một cái.

Hít.

Trong phòng nho, mấy người nghe vậy tức thì hít sâu một hơi. Ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên đang nhàn nhã, tự đắc.

- Lâm Thiên, đệ nói Thanh Long Hoàng tộc đem bảo khố thu thập vô số năm giao cho đệ?

Sát Phá Quân nhìn Lục Lâm Thiên hỏi, đôi mắt đã trợn trừng lên, nhìn qua giống như sắp rơi tới nơi.

- Đúng vậy, đều giao cho đệ.

Lục Lâm Thiên cắn một cái nữa, vẻ mặt vô cùng tự đắc.

- Phản rồi, xuống ngay cho ta.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đang nhàn nhã, tự đắc, Nam thúc đột nhiên trừng mắt quát Lục Lâm Thiên.

Như là phản xạ có điều kiện, Lục Lâm Thiên lập tức nhảy dựng lên. Từ nhỏ hắn đã vô cùng sợ Nam thúc, cho nên sau khi nhảy dựng lên mới phục hồi tinh thần lại. Mắt nhìn về phía Nam thúc, lúc này hắn mới phát hiện ra, không ngờ chỗ hắn ngồi vừa rồi lại là vị trí của Nam thúc. Hắn cười hắc hắc nói:

- Nam thúc, tiểu tử không cố ý. Lão nhân gia ngài cứ ngồi, tiểu tiểu đứng là được.

- Chỉ có chút tiền đồ này thôi sao? Không ngờ lại đắc chí như vậy.

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lần nữa ngồi xuống. Thế nhưng trong mắt lại hiện lên sự kích động khó có thể che dấu. Hắn ngẩng đầu nói với Lục Lâm Thiên:

- Mau đem chuyện mấy năm nay ngươi trải qua nói cho ta nghe một chút.

- Lâm Thiên, mau nói cho vi sư nghe một chút, vi sư cũng muốn biết mấy năm nay con sống ra sao.

Thân thể hư ảo của Thánh Thủ Linh Tôn cũng vì kích động mà run rẩy không thôi.

Lục Lâm Thiên cũng không dám quá đắc ý trước mặt mấy người cho nên cung kích đem chuyện mấy năm nay nói ra. Thế nhưng hắn cũng không có nói rõ chi tiết. Chỉ nói tới đại hội Trăm Yêu trong Tổ Yêu lâm rồi tới Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc. Đến đánh chết Huyết Thanh, đại náo Huyền Vũ Hoàng tộc. Cuối cùng bị nhốt một năm rưỡi. Tiểu Long tiếp nhận truyền thừa trong tộc, đến Huyền Hạo Chuẩn Đế tự bạo yêu đan. Sau đó lại tới Thanh Long Hoàng tộc. Mãi đến khi suy diễn ra thuộc tính mới. Đương nhiên cũng nói tới việc Dương Quá thu được truyền thừa của Bất Bại Kiếm Đế.

Sưu Sưu.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, mấy siêu cấp cường giả này đều hít sâu không thôi. Ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên vô cùng kỳ quái.

- Lĩnh ngộ thuộc tính mới a. Tương truyền trước đây chỉ có lão tổ Bắc Cung gia tộc mới có thể làm được chuyện này, từ đó trong thiên địa mới có vũ giả thuộc tính mộc. Cho nên ở giữa thiên địa này cơ hồ tất cả vũ giả thuộc tính mộc đều bị Bắc Cung gia áp chế. Đây cũng chính là nguyên nhân khiến cho mấy gia tộc này được tôn sùng là Hoàng tộc.

Thiên lão Tạ Thiên khiếp sợ, lúc này còn chưa hồi phục tinh thần lại.

- Thuộc tính của ngươi gọi là thuộc tính kim. Kim Mộc Thủy Hỏa

Thổ, tương sinh tương khắc. Đây là lần đầu tiên ta nghe nói có chuyện như vậy. Thuộc tính Hỏa gặp thuộc tính Thủy trong lúc vô hình sẽ yếu đi một chút. Không ngờ bởi vậy ngươi lại suy diễn ra thuộc tính Kim, cũng đủ thấy thiên phú của ngươi vô cùng hiếm thấy. Chi bằng như vậy cũng đủ đè đầu tất cả hậu nhân Lục đại Nhân Hoàng tộc.

Địa lão Tạ Địa cũng vẫn còn khiếp sợ.

- Dương Quá cũng nhận được cơ duyên lớn lao. Bất Bại Kiếm Đế này ta cũng từng nghe nói qua một ít. Có người nói người này bình sinh chưa từng bại một lần nào. Coi như gặp phải cường giả trong Lục đại Nhân Hoàng tộc, Tứ đại Thú Hoàng tộc cũng chỉ bất bại mà thôi. Sự thật có phải như thế hay không cũng không có ai biết được.

Thánh Thủ Linh Tôn có chút kinh ngạc vì Dương Quá.

- Vậy thì cường giả đi theo ngươi tới đây ngày hôm nay là Kim Huyền tiền bối sao?

Nam thúc nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi nói.

- Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lập tức nói:

- Vị kia chính là Kim Huyền thúc, nghe nói có một loại thiên phú gọi là "Tọa miên", chỉ là tu vi của hắn tiểu tử cũng không nhìn ra.

- Tọa miên?

Nam thúc nghi hoặc, sau đó lại nhìn Thánh Thủ Linh Tôn, sắc mặt có chút biến hóa. Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Chẳng lẽ là nhất tộc mà đồn rằng đã biến mất ở thời cổ xưa sao?

- Cũng chỉ có nhất tộc kia mà thôi.

Nam thúc hơi rung động nói.

- Nam thúc, sư phụ, hai người biết rõ bản thể của Kim Huyền thúc sao?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi, hắn cũng cực kỳ hiếu kỳ.

- Về sau tự nhiên ngươi sẽ biết rõ. Ta có chuyện muốn hỏi ngươi. Độc Cô tiểu thư của Độc Cô gia kia có phải có quan hệ sâu với ngươi hay không?

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lúc này hắn mới nhớ tới mình vì chuyện của Độc Cô Cảnh Văn mà tới đây, hắn hỏi:

- Nam thúc, thĩếp mời của Độc Cô gia tộc nói gì vậy?

- Tiểu tử hỗn trướng nhà ngươi, trêu hoa nghẹo nguyệt khắp nơi.

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức đem chuyện thần tử, thần nữ trong Lục đại Nhân Hoàng tộc nói ra với Lục Lâm Thiên một lần. Cố ý nói qua lên một chút, sợ rằng Độc Cô Cảnh Văn lần này được phong làm Thần nữu, có khả năng phải thành gia lập thất với một tộc nhân có thiên phú mạnh nhất trong tộc.

- Nam thúc, tiểu tử muốn tới Độc Cô gia.

Lục Lâm Thiên không chút do dự nói. Thĩếp mời này có lẽ

là do Độc Cô Cảnh Văn đem tới cho mình. Sợ rằng vừa rồi Nam thúc cũng đã đoán ra được tám, chín phần mười. Hắn cũng không thể để người khác đoạt nữ nhân của mình.

Chương 2388: Không đề 1

- Ngươi đi Độc Cô gia sao?

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Thực lực của ngươi hiện tại tuy ràng không kém. Thế nhưng thực lực của Độc Cô gia tuyệt đối không dưới Huyền Vũ Hoàng tộc và THanh Long Hoàng tộc. Cho dù nha đầu kia chung tình với ngươi, Độc Cô gia tuyệt đối sẽ không đồng ý. Nếu âm thầm giết ngươi trừ hậu hoạn sợ rằng cũng là chuyện có khả năng.

- Muốn động vào tiểu tử không phải ai cũng có thể làm được. Độc Cô gia này tiểu tử nhất định phải đi.

Lục Lâm Thiên cắn răng nói, dù sao cũng không có biện pháp nào khác. Cảnh Văn chính là nữ nhân của mình a.

Về phần tới Độc Cô gia gặp phải phiền phức gì thì Lục Lâm Thiên chỉ cần cân nhắc là biết rõ. Dùng thái độ của Cửu trưởng lão khi trước đối với mình, hắn cũng có thể đoán ra được Độc Cô gia kia sẽ đối với mình thế nào. Hắn lại chà đạp Cửu trưởng lão kia một lần, sợ rằng lần này sẽ càng thêm phiền toái. Thế nhưng Huyền Vũ Hoàng tộc và Thanh Long Hoàng tộc hắn cũng đã xông qua, cho nên cũng không ngại xông qua Độc Cô gia.

- Tiểu tử ngươi trêu hoa ghẹo nguyệt, cũng coi như chung tình. Đám Vô Song, Hồng Lăng, Tiểu Linh cũng không tệ rồi mà ngươi cho đi lưu tình khắp nơi.

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên cúi đầu, thanh âm nhỏ đi một chút, nói:

- Nam thúc, đây không phải giống như khi trước a.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lúc này Lục đại Nhân Hoàng tộc mở ra thần điện, có thể nói thiên tài Lục đại Nhân Hoàng tộc trẻ tuổi sẽ hội tụ. Nếu như ngươi đi tới đó, cũng có thể kiến thức thực lực của thế hệ trẻ tuổi Lục đại Nhân Hoàng tộc. Cũng được, ta tự mình đi với ngươi một chút. Hy vọng có thể bảo trụ cái mạng nhỏ của ngươi.

- Cái gì? Nam thúc còn muốn đi theo con sao?

Lục Lâm Thiên sững sờ, còn tưởng rằng mình nghe lầm.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Sao nào? Ta đi cùng ngươi ngươi còn không muốn sao?

- Không, đương nhiên là không phải. Có lão nhân gia người đi cùng con cầu còn không được a.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười.

- Thời gian còn sớm, ngươi đi chuẩn bị một chút đi. Tranh thủ thời gian sắp xếp Phi Linh môn một chút.

Nam thúc nói.

- Vâng.

Lục Lâm Thiên gật đùa, ánh mắt biến đổi, lại nhìn Nam thúc nói:

- Nam thúc, đoạn thời gian trước người có gặp Tử Hiên sư bá hay không?

- Hơn hai năm trước. Lão hồ ly kia không ngờ nhìn thấy Thanh Linh Khải Giáp lại biết được ta và ngươi có chút quan hệ. Cũng tốt, bằng không bằng tính cách bao che khuyết điểm của hắn, ngươi dám trêu vào Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc, đừng nhìn thấy hắn hòa khí như vậy, một khi động tay hắn không lưu tình một chút nào đâu.

Nam thúc nói.

- Lão hồ ly.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, Nam thúc và Tử Hiên lão tổ này quả thực có chsut kỳ quái. Một người gọi là lão quái vật, một người gọi là lão hồ ly. Hắn nhìn Nam thúc nói:

- Nam thúc, vì sao Tử Hiên sư bá lại gọi người là lão quái vật.

- Lão hồ ly kia sao? So với hắn ta già chỗ nào?

Nam thúc nói tới Tử Hiên lão tổ dường như có chút tức giận, nói:

- Lúc trước ta chiến với lão gia hỏa kia một trận. Ta chà đạp hắn một lần, hắn không chịu thua. Vẫn gọi ta như vậy. Đương nhiên ta cũng chịu một ít thiệt thòi, về sau cứ dây dưa, chúng ta dứt khoát kết bái luôn.

Vừa dứt lời, Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt chợt lóe. Hơn trăm năm trước hắn đã chà đạp Tử Hiên lão tổ một lần. Chỉ là kỳ thực cũng không phai là như vậy, hắn cũng bị Tử Hiên lão tổ chà đạp một lần. Mình đầy thương tích, trên phương diện lực phòng ngự bản thể hắn còn xa không phải là đối thủ của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc. Về sau dựa vào Cửu Long Xích Viêm đỉnh và công kích linh hồn mới giằng co được với lão hồ ly kia. Cuối cùng hai người đều bị thương không ít, không ai chiếm được tiện nghi. Cuối cùng bọn họ mới kết bái. Chỉ là trước mặt hậu bối như Sát Phá Quân và Lục Lâm Thiên, đương nhiên hắn không thể hạ thấp uy danh mình như vậy.

- Là như thế sao?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, lời nói của Nam thúc và Tử Hiên lão tổ không giống nhau a. Đều nói mình hơn một chút. Trong lòng khẽ động, hắn đoán có lẽ hai người này tám lạng nửa cân, bất phân thắng bại, ai cũng không làm gì được ai, lại không chịu mất mặt, cho nên mới nói mình hơn một chút.

Trong lòng nghĩ tới điểm này Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy thoải mái, ánh mắt khẽ đảo, nhìn Nam thúc và Thiên địa Nhị lão, Sát Phá Quân nói:

- Tiểu tử ở trong Thanh Long Hoàng tộc đạt được không ít bảo vạt và Linh khí Địa cấp. Nam thúc, sư huynh, Nhị lão có muốn nhìn qua một chút xem có gì vừa mắt hay không?

- Cái này...

Thiên Địa nhị lão bởi vì bối phận của mình cho nên cho dù muốn nhìn qua cũng không thể nói thẳng. Tuy rằng miệng ngập ngừng, thế nhưng trong lòng tuyệt đối muốn nhìn qua một chút.

- Đem ra xem một chút đi. Để xem vô số năm Thanh Long Hoàng tộc thu thập bảo vật rốt cuộc nhiều tới mức nào.

Nam thúc nói.

- Đúng, mở ra xem xem. Chúng ta nhìn qua một chút.

Thiên Địa nhị lão cười hắc hắc, bắt đầu có chút không nhịn được.

- Được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, bắt đầu đổ một đống lớn bảo vật từ trong nhẫn trữ vật ra.

- Trời.

Mấy người kia lập tức ngừng cười, lần nữa hít sâu một hơi. Ngay cả Thiên Địa nhị lão và Sát Phá Quân cũng phải nhảy dựng lên, bắt đầu đảo qua từng kiện.

- Phát tài rồi, Thanh Long Hoàng tộc quả nhiên cường hãn.

- Thanh Long Hoàng tộc này quá vô sỉ, không ngờ lại thu thập nhiều bảo vật như vậy.

Thiên Địa nhị lão, Sát Phá Quân khiếp sợ. Nam thúc và Thánh Thủ Linh Tôn cũng không nhịn được mà đứng lên. Không ít linh khí và tài liệu luyện khí cũng khiến cho bọn họ rung động.

Mọi người mang theo sự kích động kiểm tra toàn bộ. Thiên Địa nhị lão chọn cho mình một kiện Vũ linh khí Địa cấp. Sát Phá Quân lựa chọn một bộ vũ kỹ Địa cấp trung giai thuộc tính thuy, cùng một bộ vũ kỹ thuộc tính mộc khác. Còn có một kiện Vũ linh khí Địa cấp. Ba người đều vui vẻ không ngớt.

Nam thúc cũng không khách khí, tiện tay cầm một kiện Vũ linh khí Địa cấp điỉnh phong. Trên người hắn đã có một kiện Cửu Long Xỉch Viêm đỉnh, chỉ là nó lại là Hồn linh khí.

- Tiểu tử, có bảo vật của Thanh Long Hoàng tộc. Tăng thêm những thứ trước kia ngươi đoạt được, hiện tại nội tình Phi Linh môn, trừ thời gian và nhân số không bằng các sơn môn như Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, Tam tông Tứ môn, còn bảo vật tuyệt đối không kém bọn họ.

Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt cũng có chút than thở.

Lục Lâm Thiên mỉm cười thu hồi bảo vật. Trì hoãn một phen lúc này cũng đã tới hoàng hôn.

- Đúng rồi. Tiểu gia hỏa Lục Kinh Vân còn đang ở hậu sơn. Ngươi đi gặp nó một chút, thời gina cũng không còn nhiều, có thể cho hắn trở về rồi.

Khi Lục Lâm Thiên rời khỏi đình viện, trong tai vang lên thanh âm của Nam thúc.

- Tiểu gia hỏa kia nhất định đã trưởng thành không ít a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhay lên, thân ảnh lóe lên, phóng về phía hậu sơn.

- Không ngờ ngay cả Thanh Long Hoàng

tộc cũng bị tiểu tử này lôi kéo.

Chương 2389: Không đề 2

Nhìn một kiện Vũ linh khí Địa cấp trong tay, Nam thúc khẽ thở dài nói.

Ánh mắt Thánh Thủ Linh Tôn chớp động, nói:

- Sợ ằng Thanh Long Hoàng tộc cố ý lôi kéo Lục Lâm Thiên. Lĩnh ngộ ra thuộc tính mới, đương nhiên bọn họ biết rõ điều này đại biểu cho cái gì. Tăng thêm quan hệ giữa Lâm Thiên và Tiểu Long, quan hệ giữa nó và Thanh Long Hoàng tộc cũng chỉ là nước chảy thành sông mà thôi.

- Tiểu tử này trừ thiên phú ra còn có vận khí vô cùng tốt. Những thứ có lợi ở trên đại lục này đều bị tiểu tử kia chiếm hết

Nam thúc mỉm cười, nhìn Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Đoan Mộc huynh, huynh thu một đệ tử tốt a.

- Không phải là đệ tử của ngươi sao? Tính ra ngươi mới chính là ân sư vỡ lòng của nó. Ta chỉ là một vị sư phụ tiện nghi mà thôi.

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn Nam thúc nói:

- Tiểu tử này vẫn muốn gọi ngươi một tiếng sư phụ, suy nghĩ đi, một ngày nào đó thì thu nó.

- Ha ha.

Nam thúc mỉm cười không nói gì, trường bào trên người tung bay, ánh mắt xuyên qua cửa sổ nhìn về phía xa.

Hoàng hôn, trong một dãy núi lớn của sơn mạch Phi Linh. Dãy núi trọng điệp, dường như kéo dài tới phía chân trời. Núi non trùng điệp, gió đêm khẽ đảo, trong không khó mang theo chút hơi thở mùa xuân.

- Lão già chết tiệt, không ngờ lại đối với ta như vậy. Đáng ghét.

Trên một ngọn núi trong Phi Linh môn, một đứa bé khoảng chừng năm sáu tuổi, thân mặc một bộ y phục thô sơ, mái tóc ngắn, ngũ quan thanh tú. Tuổi còn nhỏ đã có thể nhìn thấy có chút suất khí. Đặc biệt là trong hai con mắt đen nhánh kia hiện ra chút tà khí và đáng yêu khiến cho người ta nhìn vào yêu thích không thôi. Làn da toàn thân đứa bé này trắng tinh, thế nhưng lại cực kỳ rắn chắc. Lúc này trên mặt còn có không ít mồ hôi đang chảy xuống. Hai chân đạp mạnh xuống mặt đất, hai tay đẩy về phái trước. Đang đẩy một tảng đá lớn hình tròn từ giữa sườn núi lên trên đỉnh. Xem bộ dáng này của nó, dường như đã đẩy một ngày, chi là ngay cả một nửa cũng không đạt tới.

Hòn đá này cũng không ít, nhìn qua sợ rằng trọn vẹn phai hơn trăm cân.

Ngọn núi này cực cao, đừng nói là một đứa bé năm sáu tuổi bình thường, sợ rằng một ngày một đêm cũng khó có thể leo lên đỉnh núi. Thế nhưng tiêu gia hỏa này lại đẩy một hòn đá hơn trăm cân lên trên. Có lẽ nó đã đẩy từ dưới chân núi cho tới giữa sườn núi, nếu như có người nào nhìn thấy chuyện này nhất định sẽ nghẹn họng, nhìn trân trối.

Chuyện này đừng nói là một đứa bé năm sáu tuổi, ngay cả một tráng hán trưởng thành cũng tuyệt không làm được. Đẩy một hòn đán trên trăm cân, đẩy đường bằng đương nhiên vô cùng dễ dàng, thế nhưng đẩy lên dốc thì không giống vậy, tăng thêm trên núi vô cùng nhấp nhô, sức lực này sợ rằng ngay cả Vũ Đồ Nhất trọng cũng không thể làm được.

Chủ yếu là càng đi lên, khí lực tiêu hao ngày càng nhiều, lại càng khó có thể đẩy tiếp. Thế nhưng đứa bé năm sáu tuổi này lại đẩy lên giữa sườn núi, nếu như người ngoài nhìn thấy tuyệt đối sẽ hô to lên hai chữ kỳ tích.

- Lão gia hỏa, thật hung ác. Hành hạ trẻ nhỏ a.

Lúc này mỗi một bước đi lên mồ hôi trên trán tiểu gia hỏa này lại rơi xuống. Trên khuôn mặt nhỏ hiện lên gân xanh, cái miệng nhỏ nhắn nghiến răng nghiến lợi chửi mắng, không chút khách khí nào.

- Kinh Vân, ngươi đừng mắng nữa. Nếu như bị Nam thúc nghe thấy nhất định sẽ phạt ngươi thêm hai thời thần nữa.

Trên tảng đá hình tròn lúc này có một con rắn nhỏ màu vàng đang phun ra nuốt vào. Con rắn nhỏ này chính là Bối Nhi.

Nghe thấy Bối Nhi nói vậy, Lục Kinh Vân lập tức quay đầu nhìn bốn phía, cảm thấy có chút sợ hãi. Lúc lão đầu tử kia phạt hắn ngay cả nãi nãi cũng không dám cầu tình. Hắn không có biện pháp nào khác. Ai hắn cũng không sợ, duy chỉ có lão đầu tử này thì khác.

- Bối nhi, ngươi nhìn kỹ cho ta. Nhìn xem lão đầu tử kia có tới hay không. Ta còn mắng chưa đủ a.

Lục Kinh Vân đứng lại, dừng như không có khí lực đẩy nữa. Cái miệng nhỏ thở dốc, mồ hôi to như hạt đậu chảy xuống.

- Kinh Vân, bằng không ta giúp ngươi.

Bối Nhi không nỡ nhìn, nói với Lục Kinh Vân.

- Không được, ta cũng không tin ta đẩy không được. Một ngày nào đó ta sẽ đẩy lên được. Lão đầu tử này tuy rằng đáng ghét, thế nhưng cũng có chút bổn sự. Ta nghe Tiểu Bạch thúc thúc nói, sư phụ là do lão đầu tử này dạy dỗ a.

Lục Kinh Vân kiên nghị nói, tuy rằng nó mệt mỏi, thế nhưng lại kiên quyết không đê cho Bối Nhi hỗ trợ.

Lục Kinh Vân nhớ tới sư phụ, lập tức lớn tiếng nói:

- Sư phụ, người ở đâu vậy? Người không trở lại thì đồ đệ bảo bối của người sẽ bị hành hạ chết. Lão đầu tử này hành hạ, giết người không đền mạng a. Hắn đang ngược đãi ta.

- Tiểu tử vô liêm sỉ. Nam thúc tra tấn ngươi thế nào? Đê ta nhìn xem ngươi bị tra tấn thành cái dạng gì rồi.

Lúc này, ngay khi Lục Kinh Vân đang hùng hổ nói thì trên không trung vang lên một đạo thanh âm. Khi thanh âm vừa dứt, bên cạnh hòn đá lớn có một thân anh màu xanh xuất hiện mang theo nụ cười nhàn nhạt.

Nghe thấy thanh âm này thân thể nho nhỏ của Lục Kinh Vân đột nhiên run lên, cái đầu nhỏ quay sang bên cạnh. Nhìn thấy thân ảnh màu xanh kia ánh mắt nó lập tức vui vẻ. Ngay cả tảng đá cũng mạc kệ, trực tiếp nhay về phía sư phụ, miệng hét lón:

- Sư phụ, sao người lại trở về rồi? Kinh Vân nhớ người muốn chết.

Ầm ầm.

Tảng đá lăn từ trên sườn núi xuống, Bối Nhi vội vàng nhảy xuống.

- Đến đây, để sư phụ ôm một cái xem nào.

Lục Lâm Thiên ngồi xổm xuống, ôm tiểu gia hỏa vào trong lòng, nhéo má tiểu gia hỏa rồi nói:

- Về sau không được bất kính với Nam thúc, có biết không?

- Được rồi, về sau con sẽ không mắng hắn nữa. Tối đa chỉ mắng trong lòng thôi.

Cái miệng nhỏ nhắn của Lục Kinh Vân nhếch lên, hưng phấn không thôi. Vừa rồi nó còn đang nhắc tới sư phụ, không ngờ sư phụ đã trở về.

- Tốt, tu luyện ngày hôm nay chấm dứt, chúng ta trở về thôi.

Lục Lâm Thiên cười khổ một tiếng rồi nói.

- Vâng, chúng ta về thôi. Mỗi ngày nãi nãi đều nhớ thương sư phụ.

Lục Kinh Vân nói.

- Bối Nhi, chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên gọi Bối Nhi, sau đó thả người nhảy lên không trung.

Một lát sau, trong đình viện, La Lan thị đang đánh giá hai người Dương Quá và Lục Tâm Đồng. Hai người Dương Quá và Lục Tâm Đồng đã sớm chạy tới gặp mẫu thân.

Vài năm không gặp, chuyện đầu tiên La Lan thị muốn làm chính là kiểm tra nhi tử và nhi nữ có gầy hay không. Trong lòng nàng vô cùng cao hứng, trên khuôn mặt luôn xuất hiện nụ cười. Hiện tại trong lòng nàng không còn lo lắng gì nữa.

- Nãi nãi, sư phụ về rồi.

Lục Kinh Vân nói xong, lập tức nhảy xuống, chạy vào đình viện.

- Tiểu gia hỏa, nhìn con xem, nhanh đi tắm đi.

La Lan thị đã sớm biết nhi tử mình trở về, mắt thấy Lục Linh Vân toàn thân lấm lem bùn đất nói. Đối với việc này những năm này nàng đã sớm quen rồi. Đồng thời nàng cũng coi Lục Kinh

Vân chính là cháu trai mình. Nhìn thấy bộ dáng của tiểu gia hỏa này, càng ngày càng giống nhi tử nàng khi còn bé.

Chương 2390: Cường giả Phi Linh môn

- Dương Quá bá bá, Tâm Đồng cô cô.

Nhìn thấy Dương Quá và Lục Tâm Đồng, Lục Kinh Vân lập tức hành lễ, cũng coi như lễ phép, cực kỳ nhu thuận.

- Tiểu gia hỏa, lớn như vậy rồi. Mau nói cho cô cô biết có nhớ cô cô không?

Lục Tâm Đồng mỉm cười, ánh mắt nhìn về phía tiểu gia hỏa cũng có chút kinh ngạc.

- Dĩ nhiên là có rồi. Không nhớ cô cô thì còn nhớ ai được chứ?

Lục Kinh Vân giảo hoạt nói, từ nhỏ nó đã biết Tâm Đồng cô cô có không ít chỗ tốt cho nó.

- Thật ngoan ngoãn, nhanh đi tắm rửa đi, lát nữa cô cô đưa cho con vật này.

Lục Tâm Đồng cười thỏa mãn.

- Mẫu thân, con trở về rồi.

Trong khi mấy người nói chuyện, Lục Lâm Thiên cũng đi tới.

- Trở về rồi cũng không biết đường tới chỗ mẫu thân. Nhanh đi tắm rửa rồi dùng cơm. Nhìn con xem, dường như gầy đi một chút.

La Lan thị nhìn nhi tử, trong mắt hiện lên sự vui vẻ, thỏa mãn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nghe mẫu thân hắn dài dòng với mình cũng chính là một loại hạnh phúc.

Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên đã sớm không cần ăn uống gì. Thế những mỗi một lần bọn họ trở về đều dùng cơm với mẫu thân. Hiện tại bọn họ ăn một bữa cũng càn tốn không ít thời gian mới có thể đem trọc khí trong đồ ăn tinh lọc ra. Thế nhưng vì thỏa mãn ăn uống, cùng với việc ngồi dùng cơm cùng người một nhà cho nên bọn họ vô cùng hạnh phúc và thỏa mãn.

Nhìn nhi tử, nhi nữ và tôn tử ăn uống, La Lan thị không ngừng mỉm cười, cũng không biết ba đứa con nàng hiện tại đã là cường giả phong vân trác tuyệt ra sao trên đại lục. Nàng chỉ biết trước mặt nàng đây là ba đứa con của nàng mà thôi.

Sau khi cơm nước xong, Lục Lâm Thiên vội vàng rời đi, hắn còn có chuyện cần xử lý, lại phai tìm đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

- Tiểu tử này, ngay cả trà cũng không kịp uống.

La Lan thị nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên rồi nói.

- Mẫu thân, ca ca có rất nhiều chuyện, đương nhiên phải bận rộn một chút. Con ở cùng mẫu thân là được rồi.

Lục Tâm Đồng tiến lên, thân mật kéo cánh tay mẫu thân.

La Lan thị vỗ cánh tay Lục Tâm Đồng nói:

- Ta biết nó bận rộn, những năm nay đều phải dựa vào nó mới có Phi Linh môn hiện tại. Mới có Lục gia hiện tại. Tất cả đều dựa vào nó chèo chống, chi là, ta sợ nó mệt moi.

Vào đêm, trong màn đêm, vầng trăng treo trên cao, ánh sáng giống như một tấm lụa mỏng phu lên trên quảng trường Phi Linh môn.

Trong đại điện rộng lớn của Phi Linh môn hiện có đường chủ, phó đường chủ sáu đường ngồi đó.

Theo thứ tự là tỷ muội Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi của Ám Đường, Kim Đường Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan. Vũ Đường Hoàng Phủ Kỳ Tùng, Lý Trì Chỉnh, Hình Đường Âu Dương Lãnh Tật, Linh Đường Khang Tử Vân, Khí Vương Úc Khánh. Yêu đường Thiên Độc Yêu Long, Quỳ Long Như Hoa, Huyết Mị, Hắc Hùng. Mặt khác còn mấy đại cung phụng như Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, còn có Lưu Tinh Hà, Khoái Kiếm Vương Lưu Kiếm, Thiên La Viêm Võng Tả Thiên Khung, Linh Vũ song quái, An Cát Tú Na, Hổ Viêm Thiên TÔn. Mặc khác còn có hai người Trương Minh Đào, Hoàng Bác Nhiên ngồi ở dưới cùng.

Mà phía bên phải, lúc này ngồi trên cao theo thứ tự là các trưởng lão Tôn cấp cùng Tôn sứ hộ giáo như Thiên Thủ Quỷ Tôn, Bàn Hủy, Bàn Vân, Long Linh, Thanh Linh Tôn giả, Cực Mộc Tôn giả, Chấn Linh Tôn giả, Song Tuyệt Tôn giả, Phích Lịch Tôn gia, Phong Linh tôn giả, Hoa Sí Tôn giả.

Ngồi gần Tôn sứ hộ giáo cùng với trưởng lão Tôn cấp là Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, còn có Khấu Phi Yến.

Mọi người đang ngồi đều nhận được thông báo của Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh cho nên mới chạy tới. Nhìn thấy mọi người ngồi trong đại điện đều là đường chủ sáu đường, cung phụng, đồng thời còn có trưởng lão Tôn cấp, trưởng lão Vương cấp, và mấy đệ tử cũ của Phi Linh môn. Cơ hồ thực lực mạnh nhất của Phi Linh môn hội tụ. CÁc trưởng lão, hộ pháp khác hôm nay đều không có tư cách ngồi ở chỗ này, đội hình như vậy khiến cho trong lòng mọi người không khỏi suy đoán.

- Độc Vương, chưởng môn gọi chúng ta đến rốt cuộc là có chuyện gì?

Chấn Linh Tôn giả khi mới đến Phi Linh môn mới là Linh Tôn nhất trọng, lúc này cũng đạt được chỗ tốt cực lớn, đạt tới Linh Tôn nhị trọng.

- Ta cũng không biết, chưởng môn chi dặn mời chư vị tới đây, có lẽ chưởng môn cũng sắp tới rồi.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói, hắn cũng không biết chưởng môn gọi mọi người tới đây là có chuyện gì.

- Độc Long, chỉ có ngươi ở cùng một chỗ với chưởng môn, ngươi nhanh nói xem tu vi gần đây của chưởng môn đã tới cấp độ nào

rồi.

Bàn Huy nhìn Thiên Độc Yêu Long rồi hỏi. Cảm nhận khí tức trên người Thiên Độc Yêu Long, hắn hâm mộ không thôi. Đi theo bên người chưởng môn, chỗ tốt đạt được vẫn là lớn nhất.

Nghe Bàn Hủy nói, tất cả mọi người đều nhìn về phía Thiên Độc Yêu Long. Đối với tu vi của chưởng môn, mọi người đang ngồi đều là cường giả, mọi người cũng rõ, tốc độ tăng trưởng tu vi của chưởng môn vô cùng biến thái. Hơn ba năm trước ở trên Vạn Thú Tông ngay cả thái thượng trưởng lão Tôn cấp ngũ trọng đỉnh phong của Nguyệt Long các chưởng môn cũng đã không coi ra gì. Bởi vậy, chúng cường giả đang ngồi đối với vị chưởng môn trẻ tuổi vừa kính vừa sợ, tuyệt đối tử trung. Bọn họ coi mình là một phần của Phi Linh môn.

- Hắc hắc.

Bị mọi người nhìn vào, Thiên Độc Yêu Long cười hắc hắc, rất là hưởng thụ, ánh mắt nhìn mọi người nói:

- Nói cho các ngươi biết cũng không sao. Chưởng môn đã là Vũ Tôn lục trọng, một năm trước khi chưởng môn còn là Vũ Tôn tứ trọng, ở trong Thanh Long Hoàng tộc chỉ cần dùng hai chiêu đã đánh bại Đại hộ pháp Long Trường của Thanh Long Hoàng tộc. Tu vi của Long Trường chính là bát giai hậu kỳ trung giai, đủ để đối kháng với Tôn cấp bát trọng đỉnh trong nhân loại. Đó là chưởng môn đã nể tình rồi, nếu không nể tình có lẽ chỉ cần một chiêu đã bại rồi.

- Cái gì?

Mọi người nghe vậy tức thì rung động, hít vào một ngụm khí lạnh. Đại hộ pháp Thanh Long Hoàng tộc, trong vòng hai chiêu đã bị chưởng môn đánh bại, đó còn là nể tình, điều này quả thực quá mức rung động a.

Đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Lục Tiểu Bạch, Hoàng Đan nhìn nhau, trong mắt tràn ngập khiếp sợ.

- Độc Long, ngươi nói thực sao?

Song Tuyệt Tôn giả trợn mắt, còn cho rằng Thiên Độc Yêu Long nói đùa.

- Ngươi không tin sao? Tự đi tìm chưởng môn thử xem đi. Hiện tại ta cũng là Hộ pháp ngoại môn của Thanh Long Hoàng tộc, chẳng lẽ lại làm mất mặt mũi của tộc sao?

Thiên Độc Yêu Long nói, hắn cũng không có nói sai.

Hít.

Mọi người nhìn nhau, Thiên Độc Yêu Long đương nhiên không nói điêu. Chưởng môn luôn luôn là người cực kỳ biến thái. Chỉ là Vũ Tôn tứ trọng mà chỉ cần một chiêu là có thể đánh bại Đại hộ pháp Thanh Long Hoàng tộc. Hiện tại đã là Vũ Tôn lục trọng, vậy thì thực lực sẽ khủng bố bực nào a.

- Độc Long, nhanh nói cho chúng ta nghe một chút. Mấy năm nay ngươi đi theo bên người chưởng môn rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Rốt cuộc chưởng môn tu luyện thế nào mà mạnh vậy?

Mọi người nhao nhao nhìn Thiên

Độc Yêu Long rồi nói.

Chương 2391: Trở lại Lục gia 1

- Cũng không có gì. Mấy năm nay chúng ta đi theo chưởng môn xông vào Tổ yêu lâm, đại náo Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc, còn xông vào Huyền Vũ Hoàng tộc, lần đó thiếu chút nữa mất cái mạng nhỏ này. Thế nhưng về sau lại lật tung Huyền Vũ Hoàng tộc, kế tiếp còn chạy tới Thanh Long Hoàng tộc. Mọi chuyện chỉ có như vậy.

Nước miếng của Thiên Độc Yêu Long văng tung tóe, kể ra sự tích anh dũng.

- Xông vào Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc, Huyền Vũ Hoàng tộc, Thanh Long Hoàng tộc?

Mọi người im lặng, rung động. Ba tộc này tùy tiện mỗi một tộc đều không dễ trêu vào. Đặc biệt là Huyền Vũ Hoàng tộc và Thanh Long Hoàng tộc, cũng chỉ có người biến thái như chưởng môn mới dám xông vào.

- Ài, lúc trước ta nên đi cùng chưởng môn, ngay ca chuyện này cũng bỏ qua cho được.

Long Linh nói.

- Lúc đó ta cũng nên khẩn cầu chưởng môn mang theo a.

- Không được, lần sau chưởng môn đi ra ngoài ta nhất định phải đi cùng.

Mọi người lập tức nghị luận, chuyện đặc sắc như vậy không ngờ bọn họ lại bỏ qua. Huống chi nhìn thực lực của Thiên Độc Yêu Long đã biết rõ, đi theo bên người chưởng môn, chỗ tốt nhận được cũng là lớn nhất.

- Chư vị đều tới rồi sao?

Trong lúc mọi người nghị luận vô cùng náo nhiệt, thân ảnh Lục Lâm Thiên vô thanh vô tức xuất hiện trong đại điện.

Nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên vô thanh vô tức xuất hiện, không ngờ không có ai trong đại điện phát giác ra khí tức của chưởng môn. Mọi người thoáng kinh hãi, tu vi của chưởng môn bọn họ không ngờ đã mạnh tới tình trạng này. Tăng thêm vừa rồi Thiên Độc Yêu Long đã kể qua cho nên trong mắt mọi người đều hiện lên sự sùng bái. Từng đạo thân ảnh đứng dậy hành lễ nói:

- Bái kiến chưởng môn.

- Bái kiến công tử.

- Bái kiến chủ nhân.

- Tất cả đứng lên đi, không cần đa lễ.

Lục Lâm Thiên nói xong, lập tức đi vào trong đại điện, đi tới chủ vị, sau đó xoay người lại. Ánh mắt nhìn mọi người, trường bào tung bay, một cỗ khí tức thượng vị giả vô hình tràn ra. Khí tức bá đạo mà sắc bén khiến cho linh hồn mọi người run lên, trong lòng xuất hiện cảm giác kính sợ.

Mọi người đứng dậy, những cường giả đi theo bên người Lục Lâm Thiên đã lâu nhìn lên trên chủ vị, trong lòng thầm than, giờ phút này chưởng môn đã trưởng thành.

- Lục Tiểu Bạch, gần đây Kim đường thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên ngồi ngay ngắn, nghiêm túc hỏi Lục Tiểu Bạch.

- Bẩm công tử, Kim đường đã ổn định, tất cả Đại thành hiện tại đều có chi nhánh của Phi Linh thương hội. Trong phạm vi Phi Linh môn, tất cả đều trong phạm vi khống chế của chúng ta.

Lục Tiểu Bạch đứng dậy trả lời.

- Hoàng Phủ đường chủ, Vũ đường của ngươi thì sao?

Lục Lâm Thiên nhìn Hoàng Phủ Kỳ Tùng rồi hoi.

- Bâm chưởng môn, đệ tử tinh anh trong Vũ đường hiện tại có trăm vạn, đã sẵn sàng ra trận.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng khom người nói.

- Hoa đường chủ, Ngoại đường thế nào?

Lục Lâm Thiên nhìn hai huynh muội Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc.

- Đệ tử Ngoại đường đạt ba trăm vạn, phân tán ở các nơi. Phụ trách trấn thủ các Đại thành. Trong Phi Linh môn hiện tại chỉ có ba vạn.

Hoa Mãn Ngọc đứng dậy trả lời.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, mấy năm này số người trong Phi Linh môn tăng trưởng gấp mấy lần. Vốn Phi Linh môn cộng lại cũng chỉ có hai ba mươi vạn người mà thô. Hiện tại đã là mấy trăm vạn. Đội hình như vậy rốt cuộc cũng chính thức được coi là thế lực nhất lưu.

Trong đại điện, Lục Lâm Thiên cũng biết được chuyện trong vòng mấy năm nay. Chung quy, những năm nay cũng không xảy ra đại sự gì. Mấy năm nay chỉ có Đế Đạo minh và Thiên Địa minh đối lập, mặt khác cũng không có chuyện lớn gì.

Dường như Thiên Địa minh gần đây có chút hành động mờ ám nho nhỏ, Đế Đạo minh cũng không để ý tới. Lục Lâm Thiên biết được chuyện này, hai hàng lông mày nhíu lại, cũng không nói câu gì.

Từ trong miệng đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Khấu Phi Yến Lục Lâm Thiên biết được tình huống của thế hệ trẻ tuổi trong Phi Linh môn hiện tại. Hiện tại tình hình bên trong Phi Linh môn không tệ. Tuy rằng không có căn cơ như mấy sơn môn Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, Tam tông Tứ môn... Thế nhưng mấy năm nay so với đám người đồng lứa thì cũng không kém một chút nào. Đặc biệt là lần thi đấu giữa Đế Đạo minh vừa rồi, Phi Linh môn nắm top ba, hiện tại vẫn còn được người ta ca tụng.

Về phần trong đám người trẻ tuổi, mạnh nhất chính là Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong, Hoàng Tĩnh Ngọc, Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hạo. Lúc này mấy người này đều đang tôi luyện bên ngoài.

Tất cả không có đại sự gì, Lục Lâm Thiên nhìn mọi người rồi nói:

- Hiện tại chư vị đều là cường giả hạch tâm của Phi Linh môn. Nói cho cùng Phi Linh môn cũng là dựa vào chư vị. Lúc này ta thay mặt cả Phi Linh môn đa tạ chư vị.

Lục Lâm Thiên ôm quyền thi lễ, nhìn mọi người rồi nói.

- Chưởng môn quá lời rồi.

- Nếu như không có chưởng môn thì Phi Linh môn làm sao có được như ngày hôm nay?

Lục Lâm Thiên thi lễ, mọi người vừa mừng vừa sợ, tất cả đứng lên, như được sủng ái mà lo sợ.

- Tất cả mọi người đã đứng lên thì cũng chọn một kiện bảo vật đi. Nhìn xem có cái gì không có hay không, tự mình cầm lấy đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, mở mấy chiếc nhẫn trữ vật ra. Vô số bảo vật chồng chất như núi trong bảo khố của Thanh Long Hoàng tộc trút xuống đại sảnh. Bảo vật chồng chất như núi xuất hiện khiến cho mọi người lùi lại.

Từng cỗ khí tức cường hãn lan tràn. Từng khối ngọc giản vũ kỹ, linh kỹ. Từng kiện linh khí xuất hiện rõ ràng trước mắt mọi người, khiến cho mọi người trực tiếp rung động.

- Đây là vũ kỹ Địa cấp cao giai.

- Toàn bộ đều là vũ kỹ, linh kỹ Địa cấp.

- Toàn bộ đều là linh khí a. Hồn linh khí Địa cấp, vũ linh khí Địa cấp a.

Oanh.

Đại điện như sôi trào, từng cỗ khí tức chấn động. Mọi người nhìn thấy bảo vật chồng chất như núi, ánh mắt trở nên nóng bỏng. Cảnh này khiến cho mọi người tuyệt đối bị kí©ɧ ŧɧí©ɧ.

- Trời ạ, phát tài.

- Đại phát rồi.

Đám người Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Lưu Tinh Hà rung động. Một đám lão nhân Phi Linh môn nhào tới, không có chút khách khí nào.

Ba người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Khấu Phi yến nhìn nhau. Đống vũ kỹ, linh kỹ chồng chất như núi trước mặt bọn họ đều là Địa cấp a. Còn có mấy trăm kiện linh khí cũng là tài liệu luyện khí tốt nhất. Mấy trăm kiện a, đây là loại khái niệm gì.

Mọi người sôi trào, hưng phấn kêu to. Mà ngay cả đám người Hỏa Sí Tôn giả, Phong Linh Tôn giả cũng không nhịn được mà chạy tới. Chi có Bàn Hủy và Bàn vân đứng đó.

- Cảm thấy thiếu thứ gì thì chọn đi.

Lục Lâm Thiên nói, đây hiện tại đều là cường giả mạnh nhất trong Phi Linh môn. Thực lực những người này mạnh lên, cũng là Phi Linh môn mạnh lên.

Mọi người lựa chọn một phen, kỳ thật trong mọi người có mặt ở đây cũng có không ít người có linh khí Địa cấp, thứ này cũng không thiếu. Bất quá

nhìn thấy có nhiều bảo vật như vậy mọi người không khỏi sợ hãi, than thở, cuối cùng chỉ lựa chọn vũ kỹ Địa cấp mà thôi.

Chương 2392: Trở lại Lục gia 2

Ngược lại mấy người Hỏa Sí Tôn giả lại lựa chọn linh khí Địa cấp, cả đám hưng phấn, kinh hi không thôi. Trước kia bọn họ là tán tu, cầm một kiện Vũ linh khí Huyền cấp cũng là không tệ rồi. Vũ linh khí Địa cấp, đây là thứ tuyệt đối khó có thể đạt được. Coi như là Thái thượng trưởng lão trong các sơn môn lớn như Tam tông Tứ môn cũng không có mấy người có Vũ linh khí Địa cấp.

Mọi người đều có thu hoạch, Lục Lâm Thiên mới thu bảo vật lại vào trong nhẫn trữ vạt. Đồng thời tạo một bảo khố trong Phi Linh môn, chuyên môn để các loại vũ kỹ, linh kỹ cùng tài liệu tu luyện. Mà việc này cũng chỉ có những người đang ngồi ở đây mới biết được.

Sau khi trì hoãn một phen đã tới đêm khuya, nhớ tới Mặc Lang không có cách nào đột phá bát giai, Lục Lâm Thiên lấy một khỏa Diễn Linh Thánh quả từ chỗ Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, có lẽ cũng có không ít trợ giúp với Mặc Lang.

Từ đình viện của hai người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh trở về, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống. Trong đầu suy nghĩ về Độc Cô Cảnh Văn. Vừa rồi hắn đã hỏi qua Lục Tiểu Bạch một chút. Cảnh Văn để cho Độc Cô Băng Lan tới đây đưa thiếp mời, xem ra so với suy đoán của Nam thúc không sai một chút nào. Hắn phải mau chóng đi tới Độc Cô gia mới được. Có Nam thúc cùng đi tới đó đương nhiên sẽ giảm bớt đi nhiền phiền toái nhỏ.

Lục đại Nhân Hoàng tộc tiến về phía Độc Cô gia, trong lòng Lục Lâm Thiên nhớ tới khi trước dường như Vô Song cũng có Mộc Hoàng khí Thiên cấp, tuy rằng không ổn định, thế nhưng cũng là Thiên cấp. Nghĩ vậy ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, có lẽ Vô Song sẽ đi tới Độc Cô gia. Nam thúc có nói, thần tử, thần nữ của Lục đại Nhân Hoàng tộc đều đi tới.

- Vô Song, Cảnh Văn, không bao lâu nữa ta có thể gặp lại hai nàng rồi.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên nở nụ cười vui vẻ, trong mắt có chút chờ mong. Tiếp đó hắn lập tức kết thu ấn tu luyện. Chuyến đi tới Độc Cô gia này nhất định sẽ có phiền toái. Cho nên hắn phải cố gắng đề cao tu vi, có phiền toái cũng không sao cả. Bây giờ hắn cũng không phải là quả hồng mềm mà ai muốn bóp thì bóp.

Một lát sau quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một vòng quang mang màu vàng, thời gian một đêm cũng nhanh chóng trôi qua.

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Lục Lâm Thiên ở cùng mẫu thân, chỉ đạo Lục Kinh Vân tu luyện. Để bây giờ hắn cũng chưa từng dạy dỗ Lục Kinh Vân tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết. Có công hiệu của Âm Dương Linh Vũ Quyết, tốc độ tu luyện của Lục Kinh Vân căn bản không thành vấn đề. Chỉ là bây giờ còn chưa phải lúc.

Trong hậu sơn Phi Linh môn, hai người Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu đang kiến tạo bảo khố, sợ rằng cũng cần không ít thời gian.

- Lâm Thiên, nếu như gần đay có thời gian thì đi tới trấn Thanh Vân một chuyến đi. Đi tới xem Lục gia một chút, còn thăm phụ thân con nữa. Đoạn thời gian trước cha con có nói hiện tại Lục gia đã đi vào quỹ đạo. Người của Lục gia đều đã trở về.

Trong đình viện, La Lan thị nói vói Lục Lâm Thiên.

- Thật sao?

Lục Lâm Thiên nhìn mẫu thân, sợ rằng mẫu thân hắn muốn trở về thăm một chút. Vài năm không gặp phụ thân, trong lòng nhất định có nhớ nhung, lại muốn nhìn thấy Lục gia sau khi trùng kiến. Dù sao dùng tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư hiện tại, chỉ cần một ngày cũng có thể tới trấn Thanh Vân. Đi Độc Cô gia hiện tại vẫn còn sớm, Nam thúc cũng đã từng nói không cần phải quá sốt ruột.

Nhìn mẫu thân, Lục Lâm Thiên nói:

- Vậy thì ngày mai chúng ta sẽ đi tới trấn Thanh Vân, con cũng muốn gặp phụ thân một chút.

- Ngày mai sẽ đi sao?

La Lan thị nhìn Lục Lâm Thiên, dường như còn chưa thể nào tin được, miệng mỉm cười nói:

- Vậy thì ta đi chuẩn bị một chút. Lâu như vậy không trở về, không biết các tộc nhân thế nào rồi.

Nhìn mẫu thân, Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức rời khỏi đình viện của mẫu thân. Sau đó đi thông báo với đám người Hoa Mãn Lâu, Trương Minh Đào ngày mai hắn sẽ tới trấn Thanh Vân.

Lục Tiểu Bạch nghe nói công tử và phu nhân về trấn Thanh Vân cho nên muốn đi theo, Lục Lâm Thiên cũng không phản đối.

Ngày hôm sau mọi người bắt đầu từ hậu sơn Phi Linh môn cưỡi lên lưng Thiên Sí Tuyết Sư đi về phía trấn Thanh Vân. Lúc này người đi gồm có Lục Lâm Thiên, La Lan thị, Dương Quá, Kim Huyền, Lục Tâm Đồng. Đương nhiên không thể thiếu tiểu gia hỏa Lục Kinh Vân và Bối Nhi nhao nhao đòi đi. Mặt khác cũng có những người khác như Lục Tiểu Bạch, đại tiểu thư Lưu gia, còn có Bạch Toa Toa, Nhan Kỳ, Tân Hiểu Kỳ cũng muốn đi chơi. Mặt khác còn có tỷ muội Diệp Mỹ buổi tối ngày hôm qua cố ý tìm Lục Lâm Thiên, nghe nói chưởng môn đi tới trấn Thanh Vân cho nên ấp a, ấp úng muốn đi cùng.

Gần đây Ám đường cũng không có chuyện gì lớn cho nên Lục Lâm Thiên cũng không phản đối. Chỉ là Diệp Phi không đi được, cuối cùng còn có Huyết Mị và Hắc Hùng, thêm Thiên Độc Yêu Long cùng Quỳ Long Như Hoa. Số lượng người vô cùng lớn.

Về phần Mặc Lang đã sớm tiến vào trong Thiên Trụ giới phục dụng Diễn Linh thánh quả bắt đầu bế quan. Những người khác cũng muốn đi, thế nhưng hiện tại lại có công việc cuốn thân cho nên không đi theo được.

Mà đám người này nhìn qua cực kỳ thích mắt, chỉ có Lục Lâm Thiên, Hắc HÙng, Dương Quá, Thiên Độc Yêu Long, Lục Tiểu Bạch là nam nhân, còn đâu đều là nữ tử. Tất cả đều là nữ tử xinh đẹp, vô cùng nổi bật.

Tu vi hiện tại của Thiên Sỉ Tuyết Sư đã là bát giai sơ kỳ đỉnh phong, tốc độ hoàn toàn chính là phá không mà đi. Sáng sớm xuất phát, đến khi hoàng hôn thì trấn Thanh Vân đã xuất hiện trước mắt mọi người.

- Rốt cuộc cũng tới.

Lục Tiểu Bạch nhìn phía trước, nhìn thấy một đám kiến trúc to lớn. Địa phương quen thuộc này khiến cho hắn xúc động. Nhớ năm đó hắn còn là một nô bộc của Lục gia, một năm nhận nửa khối kim tệ tiền lương. Thế nhưng ngày hôm nay đã là đường chủ Kim Đường, không nói tới danh chấn đại lục, thế nhưng tiếng nói cũng bao quát Cổ Vực, lại có tu vi Vương cấp, còn có thê tử như hoa, tất cả chuyện này cho dù ngày trước hắn có nằm mơ cũng không dám nghĩ tới.

- Đây là trấn Thanh Vân sao? Hóa ra khi ca ca còn bé lớn lên ở chỗ này a.

Lục Tâm Đồng có chút hứng thú nhìn chung quanh.

- Ca ca con à, khi còn bé rất gầy. Thường xuyên bị người khác bắt nạt, khi đó mẫu thân cũng vô dụng, có đôi khi ca ca con còn không được ăn đủ no.

Nhớ tới chuyện cũ, trong lòng La Lan thị không nhịn được có chút chua xót.

- Được rồi mẫu thân, chuyện trước kia đừng nói nữa.

Lục Lâm Thiên nói, mắt nhìn xuống phía dưới. Vị trí vốn là đình viện Lục gia khi trước lúc này có một mảng lớn kiến trúc to lớn đột ngột xuất hiện.

- Có lẽ chính là

Chương 2393: Tỷ muội Dương gia

Nhìn kiến trúc to lớn trước mắt, đình viện liên miên, so với Lục gia khi trước còn lớn hơn nhiều. Bên ngoài có treo hai chữ Lục gia bằng Khải tự vô cùng to. Ngoài cửa lớn còn có mấy đệ tử Lục gia đang canh gác. Nhìn thấy một đầu yêu thú khổng lồ đột nhiên xuất hiện cùng với không ít người từ trên nhảy xuống, cả đám trực tiếp ngây dại.

- Lâm Thiên đại ca trơ về rồi. Là Lâm Thiên đại ca cùng phu nhân. Nhanh đi thông báo cho Tam thúc và tộc trưởng, trưởng lão trong tộc là Lâm Thiên đại ca cùng với phu nhân trở về.

Một thân ảnh nói xong lập tức bước lên phía trước. Người mặc bộ trường bào, bộ dáng chừng hai mươi tám, hai mươi chín tuổi. Lục Lâm Thiên nheo mắt nhìn, hắn không khó nhận ra đây chính là nhi tử của Tứ thúc, tên là Lục Thiếu Hùng.

- Tam thẩm, Lâm Thiên đại ca.

Lục Thiếu Hùng kích động đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên và La Lan thị, thế nhưng sắc mặt lại biến đổi. Những năm nay ở nơi nào hắn cũng nghe nói tới sự tích và truyền thuyết của vị đường ca này. Linh Vũ Chiến Tôn, chưởng môn Phi Linh môn, minh chủ Đế Đạo minh, đồng thời đã sớm ngang bằng với các sơn môn như Tam tông Tứ môn. Lục gia cũng vì có vị đường ca này mới có thể trùng kiến. Mà khi trước, hắn cùng với Lục Thiếu Hổ, Chu Hải Minh cùng nhau bắt nạt vị đường ca này.

- Thiếu Hùng, lớn như vậy rồi sao?

La Lan thị nhiệt tình tiến lên, vỗ vai Lục Thiếu Hùng.

- Lâm Thiên ca, trước kia là đệ không tốt, là đệ đáng chết, mong Lâm Thiên ca tha thứ.

Mặc kệ La Lan thị đang cười với mình, Lục Thiếu Hùng đột nhiên quỳ gối trước mặt Lục Lâm Thiên.

- Ngươi làm gì vậy? Mau đứng lên đi.

Lục Lâm Thiên nâng Lục Thiếu Hùng dậy. Suy nghĩ trong lòng Lục Thiếu Hùng lúc này làm sao Lục Lâm Thiên có thê không rõ. Chuyện trước kia hắn đã quên. Lục Thiếu Hùng quỳ như vậy cũng khiến cho Lục Lâm Thiên thoải mái không ít. Huống chi Lục Thiếu Hùng lại là nhi tử của tứ thúc. Hắn cũng nên nể mặt Tứ thúc. Khi còn bé Tứ thúc đối với hắn cũng không tệ.

- Lâm Thiên ca, huynh tha thứ cho đệ thật sao?

Lục Thiếu Hùng nhìn Lục Lâm Thiên, dưới cỗ khí tức vô hình kia khiến cho trong lòng hắn run lên, không dám nhìn thẳng.

- Chúng ta đều là đệ tử Lục gia, chuyện trước kia cho qua đi. Về sau Lục gia còn phải nhờ vào ngươi.

Lục Lâm Thiên nói.

- Lâm Thiên, ngươi trở về rồi sao?

- La Lan...

Trong khi hai người nói chuyện, bên ngoài đại môn đã có không ít người Lục gia vọt tới. Trong Lục gia cũng có bóng người xuất hiện, nhao nhao chạy ra. Lục Đông cùng với phụ nhân chạy ra đầu tiên. Sau đó Lục Trung, Lục Bắc cùng với không ít người vốn là trưởng lão, đệ tử trong tộc khi trước theo sau.

- Đại bá, đại thẩm, tứ thúc...

Lục Lâm Thiên chào hỏi từng người, đối với đám trưởng lão Lục gia thì chỉ gật đầu một cái mà thôi.

- Phụ thân.

Nhìn thấy Lục Trung, hai người Dương Quá, Lục Tâm Đồng đồng thời tiến lên thi lễ khiến cho không ít người kinh ngạc. Mọi người trong Lục gia hiện tại cũng biết rõ La Lan đã thu một nghĩa tử và một nghĩa nữ. Một là cường gia thứ ba trong thập đại cường giả trẻ tuổi - Độc Linh Ma nữ Lục Tâm Đồng. Một là cường giả xếp thứ tư Trọng Kiếm Vô song Dương Quá. Hai người đều là cường giả trẻ tuổi đỉnh cấp trong đại lục.

- Đại gia, tam gia, tứ gia, chư vị trưởng lão. Ta đã trở về.

Lục Tiểu Bạch tiến lên, khẽ mỉm cười nói.

- Lục Tiểu Bạch.

Lục Đông, Lục Tây cùng với chúng trưởng lão Lục gia hiện tại cũng không dám tùy tiện nhận lễ của Lục Tiểu Bạch. Ai cũng biết địa vị của Lục Tiểu Bạch hiện tại. Đường chủ Kim đường của Phi Linh môn. Phụ tá đắc lực của Lục Lâm Thiên, mấy trưởng lão Lục gia nho nhỏ như bọn họ làm sao có thể so sánh.

- Tất cả trở về là tốt rồi. Nhanh đi vào bên trong rồi nói.

Lục Trung mỉm cười, người một nhà rốt cuộc cũng tụ họp đông đủ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, theo mọi người tiến vào Lục gia. Trải qua một lần sửa chữa, Lục gia trở nên xa hoa hơn không ít. Thế nhưng dùng tầm mắt hiện tại của Lục Lâm Thiên, cũng không có gì để hắn quá đê ý.

Còn đám người Lục Tâm Đồng, Lục Kinh Vân, Bạch Toa Toa, Nhan Kỳ, đại tiểu thư Lưu Uyển của Lưu gia cùng với những người khác thì đi dạo khắp nơi trong Lục gia.

Mà Lục Lâm Thiên thì bị phụ thân kéo vào đại điện to lớn của Lục gia. Bên trong có Lục Đông, Lục Tây, còn có trưởng lão Lục gia. Mọi người nói tới tình huống của Lục gia hiện tại. Đệ tử trong tộc đều quay về, một ít lão bộc sau khi nghe tin tức đều đã trở về không ít. Có một ít người lớn tuổi Lục gia cũng cố gắng nhận lấy, sắp xếp cho bọn họ làm chuyện nhẹ nhàng, coi như là dưỡng lão.

Hiện tại cả trấn Thanh Vân đều là của Lục gia. Vân Dương Tông đã mở miệng, sinh ý trên trấn Thanh Vân này Lục gia cũng lần nữa nhúng tay vào, đương nhiên không thể chờ miệng ăn núi lở.

Trên đại điện, một loạt trưởng lão Lục gia đứng trước mặt Lục Lâm Thiên, trong mắt có chút rung động, thế nhưng lại cố gắng áp chế. Từ trong miệng mọi người Lục Lâm Thiên cũng biết được Lục gia đã đi vào quỹ đạo, mấy năm nay cũng vất vả cho phụ thân Lục Trung của hắn.

Chuyện Lục gia Lục Lâm Thiên đương nhiên không muốn quản quá nhiều, cho nên hắn cũng không nói gì. Ngược lại đại bá Lục Đông hoi chuyện của Vô Song, Lục Lâm Thiên nói qua một lần khiến cho Lục Đông kinh ngạc không thôi. Hắn cũng không biết Vô Song lại có lai lịch lớn như vậy.

Những thứ cần thiết cho Lục gia phát triển lúc trước Bắc Cung gia đã cho không ít, tăng thêm Lục gia khi trước cũng có một ít nội tình cho nên tạm thời cũng không thiếu cái gì.

Rời khỏi đại điện Lục gia, Lục Lâm Thiên cùng mọi người đi khắp nơi một chút, nhớ lại một ít dấu vết năm đó, coi như là hoài niệm lúc này.

Mà cả Lục gia sau khi Lục Lâm Thiên cùng với La Lan thị quay về triệt để sôi trào. Cũng không bao lâu các đại gia tộc trên trấn Thanh Vân cũng biết được chuyện này. Tần gia, Vương Gia, La gia, gia chủ ba gia tộc này đều tới đây. Gia chủ ba tộc cũng không nói muốn tới gặp Lục Lâm Thiên, chỉ là đưa tới một ít lễ vật liền đi. Hiện tại Lục Lâm Thiên có thân phận gì, bọn họ cũng tự mình hiểu lấy cho nên không gặp mắt. Tự mình tới đây chỉ là tỏ lòng mà thôi.

Tần gia có Tần Thiên Hạo ở trong Vân Dương Tông, địa vị cũng không thấp. Tần gia đã sớm di chuyển sinh ý ra khỏi trấn Thanh Vân, thế nhưng căn cơ vẫn còn ở trong trấn. Trấn Thanh Vân hiện tại là của Lục gia, đương nhiên phải kính Lục gia ba phần. Huống chi chỉ sợ Tần gia cũng hiểu rõ, Tần Thiên Hạo ở trong Vân Dương Tông cũng không có cách nào so sánh với Lục Lâm Thiên của Lục gia, quả thực không thể so sánh.

Ngược lại Lục Trung cũng tự mình đón tiếp ba người, hàn huyên một phen, coi như cho mấy đại gia tộc này mặt mũi.

Sáng sớm hôm sau, ngoài cửa Lục gia xuất hiện hai nữ nhân. Một người có thân thể mềm mại, mắt to động

lòng người, lại có má lúm đồng tiền. Làn da trắng nõn như ngọc, mái tóc dài màu đen giống như thác nước xõa trên vai. Dáng vẻ thanh thuần lại có vài phần yêu mị, người này chính là Dương Diệu của Dương gia.

Chương 2394: Bố trí cấm chế 1

Người hộ tống Dương Diệu tới đây còn có một nữ nhân đó là đại tỷ của Dương Diệu - Dương Mạn. Dương Mạn này càng ngày càng khiến cho người ta sôi trào, làn da trắng nõn, dung nhan cũng coi như mỹ mạo. Y phục bao quanh thân thê mề mại, kiều diễm mà thành thục, cực kỳ mê người. Đặc biệt là đôi chân dài kia, mặc dù không được nói là thon dài, thế nhưng thoạt nhìn lại giống như một con rắn, mềm mại, trắng nõn. Bờ mông cao vʋ"t, nhũ phong đầy đặn, tạo thành hấp dẫn trí mạng.

Nữ tư này tuy rằng không phải hạng người tuyệt mỹ, thế nhưng tuyệt đối cũng là nữ nhân cấp bậc vưu vật, quả thực khiến cho nam nhân không mơ tưởng không được. Tuy rằng lúc này tuổi đã hơn ba mươi, thế nhưng cũng khiến cho mấy đệ tử Lục gia bên ngoài đều vụиǥ ŧʀộʍ nhìn vào bờ mông cao vʋ"t, cái eo nhỏ nhắn, không nỡ dời mắt.

Nhị nữ này tới đây chỉ đích danh muốn gặp Lục Lâm Thiên. Hiện tại Dương Diệu cũng là hộ pháp của Vân Dương Tông, Lục gia đương nhiên không dám lãnh đạ, nhanh chóng báo cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đang chơi đùa với Lục Kinh Vân trong đình viện của hắn khi trước thì nghe tin Dương Diệu tới. Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn, sau khi thu thập một phen lập tức đi ra ngoài.

- Hai vị không ở trong Vân Dương Tông, như thế nào lại tới trấn Thanh Vân.

Lục Lâm Thiên bước vào đại sảnh, khóe miệng có chút vui vẻ.

- Bái kiến Lục chưởng môn.

Nhị nữ đứng đậy hành lễ. Trong mắt Dương Diệu hiện lên sự kinh ngạc. Đối phương vô thanh vô tức tới bên người nàng đã chứng minh cho thực lực cua đối phương. Thực lực của nàng hiện tại kém hắn rất xa.

- Hai vị khách khí rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn nhị nữ. Nhị nữ ngày càng thành thục, vũ mị, sợ rằng nam tử bình thường khó có thể giữ được mình.

- Nghe nói chưởng môn trở lại trấn Thanh Vân. Vừa vặn ta cũng ở trên trấn cho nên mới tới gặp một chút. Không quấy rầy Lục chưởng môn đó chứ?

Dương Diệu nhìn Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt xinh đẹp có chút cảm tình đặc biệt, trong khi nói chuyện miệng nở nụ cười yếu ớt, cực kỳ ngọt ngào.

- Đương nhiên là không. Có thể gặp hai vị đó là chuyện may mắn của ta.

Lục Lâm Thiên cười nói. Nhớ ngày đó hắn cùng với Dương Diệu đồng thời vào Vân Dương Tông, kết quả hắn lại rơi vào vách núi, về sau lại xảy ra vô số chuyện sau này, cái đó gọi là thế sự vô thường.

Ba người ngồi xuống, hạ nhân Lục gia dâng điểm tâm, trà lên. Trong lúc nói chuyện phiếm Lục Lâm Thiên cùng với Dương Diệu nói không ít chuyện trên Vân Dương Tông khi trước. Dương Mạn thì luôn nhìn về phía Lục Lâm Thiên, khiến cho Lục Lâm Thiên có chút không thoải mái.

Lục Lâm Thiên cũng hỏi không ít chuyện trên Vân Dương Tông hiện tại, biết được sư phụ còn khỏe, đám người Khuất Đao Tuyệt, Lăng Phong, Long Tam hiện tại cũng không tệ. Vân Hồng Lăng vẫn còn đang bế quan. Chuyện hai tháng gần đây hai người Dương Diệu cũng không biết được. Hai người cũng định trong mấy ngày gần đây sẽ khởi hành về Vân Dương Tông.

Lục Lâm Thiên cũng nhờ Dương Diệu gửi lời vấn an sư phụ Vũ Ngọc Tiền, thuận tiện nói cùng với đám người Lăng Phong, Khuất Đao Tuyệt, Long Tam một tiếng, có thời gian thì tới Phi Linh môn gặp mặt.

Nhị nữ rời khỏi, Lục Lâm Thiên tiễn tới cửa lớn, nhìn bóng lưng nhị nữ đi xa thì hắn mới quay lừng rời đi. Chuyện này khiến cho không ít đệ tử Lục gia cực kỳ hâm mộ. Bên người đại thiếu gia đều là nữ tử tuyệt mỹ, không ngờ ngay cả tỷ muội Dương gia cũng tìm tới đại thiếu gia.

Trong lúc bất tri bất giác Lục Lâm Thiên đã ở trong Lục gia bảy ngày. Cũng không phải Lục Lâm Thiên muốn ở lại Lục gia mà là hắn biết mẫu thân muốn ở trong Lục gia cho nên hắn mới ở lại. Trong thời gian mấy ngày này Lục Lâm Thiên ban ngày tu luyện cùng Lục Kinh Vân. Buổi tối tiến vào Thiên Trụ giới tiếp tục lĩnh ngộ thuộc tính kim.

Tuy rằng hắn đã lĩnh ngộ ra thuộc tính kim, thế nhưng tôi luyện cùng với dung hợp cũng cần không ít thời gian. Mà bây giờ hắn cũng chỉ mới lĩnh ngộ chút da lông mà thôi. Muốn lĩnh ngộ tới đại thành sợ rằng còn mất không ít thời gian.

Mấy ngày này chúng nữ Bạch Toa Toa, Lục Tâm Đồng vô cùng hưng phấn, đi dạo trên toàn bộ trấn Thanh Vân. Hơn phân nửa thời gian Lục Kinh Vân cũng sẽ đi theo.

Trong vài ngày này mấy chấp sự của Vân Dương Tông gần đó cũng tới Lục gia gặp Lục Lâm Thiên, cả đám vô cùng cung kính.

Ngày thứ chín, tính toán thời gian hắn cũng không có cách nào ở lại Lục gia nữa. Phi Linh môn còn có chuyện phải giải quyết, cũng nên chuẩn bị tới Độc Cô gia.

Vốn Lục Lâm Thiên muốn để cho mẫu thân ở lại Lục gia, trong lòng hắn cũng biết kỳ thực mẫu thân không bỏ Lục gia được, cũng muốn ở cùng một chỗ với phụ thân Lục Trung. Thế nhưng thật không ngờ mẫu thân lại càng không bỏ được Lục Kinh Vân, muốn về chiếu cố tiểu gia hỏa này.

Sáng sớm, một cơn gió mang theo hương vị mùa xuân thổi qua. Không ít cây cối trong trấn Thanh Vân như thức tỉnh khiến cho cả trấn Thanh Vân tràn ngập sinh cơ nồng đậm.

Đám người Lục Lâm Thiên cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư rời đi, mọi người trong Lục gia đưa tiễn. Mãi đến khi thân ảnh Thiên Sỉ Tuyết Sư biến mất đệ tử Lục gia còn chưa phục hồi lại tinh thần. Trong lòng bọn họ hiểu rõ, chỉ cần Lục Lâm Thiên còn sống một ngày thì Lục gia nhất định sẽ quật khởi trên đại lục Linh Vũ.

Hoàng hôn, Lục Lâm Thiên trở lại Phi Linh môn. Phía hậu sơn đã được kiến tạo một tòa cung điện khổng lồ, đều do đá tảng tạo nên. Cung điện này nhìn qua vô cùng cổ xưa, dựa theo Lục Lâm Thiên phân phó, tổng cộng cung điện có chín tầng. Mỗi một tầng trong cung điện đều cần phải có tu vi nhất định thì mới có thể tiến vào. Tương ứng với Vũ Đồ cho tới Vũ Tôn.

Lục Lâm Thiên cực kỳ thỏa mãn, liền chạy tới chỗ Nam thúc, sau khi hành lễ với mọi người rồi nói:

- Nam thúc, tiểu tử có một chuyện cần làm phiền tới Nam thúc.

- Ngươi không bố trí cấm chế sao?

Dường như Nam thúc chỉ cần liếc mắt cũng hiểu rõ ý đồ của Lục Lâm Thiên. Nhìn cung điện tu luyện to lớn kia hắn cũng hiểu được dụng ý của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói:

- Nam thúc, con bố trí cấm chế dù sao cũng không bằng được người a.

Lục Lâm Thiên cũng biết tầm quan trọng của bảo khố đối với Phi Linh môn. Hắn bố trí cũng không quá an toàn, nếu như Nam thúc bố trí cấm chế thì khác.

- Tiểu tử ngươi đừng có sai lão già ta.

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức nói:

- Nói xem, ngươi muốn bố trí cấm chế thế nào?

- Đa tạ Nam thúc.

Lục Lâm Thiên đem yêu cầu đại khái nói với Nam thúc qua một lần. Bên ngoài bảo khố chính là một đạo cấm chế lớn, mà trong chín tầng bảo khố cũng cần chín tầng cầm chế. Mỗi một tầng so với trước đó còn mạnh hơn. Cũng chỉ có thực lực nhất định mới có thể đi vào bên trong.

Nghe xong Lục Lâm Thiên nói, Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tử nhà ngươi, làm vậy khác

gì tra tấn ta a.

Chương 2395: Bố trí cấm chế 2

Lườm Lục Lâm Thiên, Nam thúc lần nữa lên tiếng:

- Cấm chế lớn như vậy, bảo khố cũng không phải là chuyện đùa. Chỉ bằng những cấm chế mà ngươi nói tuy rằng khá mạnh rồi. Bất quá ta cũng phải nghĩ một ít biện pháp để cho kiên cố thêm một chút. Lại luyện chế một ít trận pháp phòng ngự, dùng để bảo vệ bảo khố này. Cho dù là gặp nguy hiểm cũng có thể tự bạo trận pháp phòng ngự, để cho người khác không chiếm được chỗ tốt gì.

- Vậy thì vất vả cho Nam thúc rồi.

Lục Lâm Thiên cảm kích nói, nhưng trong lòng thầm nghĩ, Nam thúc cũng đủ độc ác. Bố trí trận pháp phòng ngự cũng có ý định vạn bất đắc dĩ thì ngọc đá cùng tan. Thế nhưng đây cũng là ý định của hắn. Tuy rằng nói hiện tại Phi Linh môn không có mấy ai dám tới trêu chọc, nhưng ít nhiều cũng nên đề phòng một chút.

- Ta cần thời gian ba ngày bố trí cấm chế cùng với luyện chế trận pháp phòng ngự. Ba ngày sau chúng ta sẽ xuất phát đi Độc Cô gia.

Nam thúc nói.

- Ba ngày sau.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Nam thúc, cường giả Lục đại Nhân Hoàng tộc hội tụ. Lần này con cũng muốn để cho đại ca Dương Quá và Tâm Đồng đi theo mở rộng tầm mắt, không biết có tiện hay không?

Nam thúc do dự một chút rồi nói:

- Vậy thì cùng đi.

Âm thanh vừa dứt, Nam thúc đứng lên, thân ảnh đột nhiên biến mất trong phòng nhỏ, chỉ lưu lại một tiếng nói:

- Ta đi mật thất luyện chế trận pháp phòng ngự, ngươi đi chuẩn bị một chút đi. Độc Cô gia cũng không dễ động vào đâu.

Mắt thấy thân ảnh Nam thúc biến mất, Thánh Thủ Linh Tôn nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên, con tìm cơ hội nhận hắn làm sư phụ đi. Hiện tại con cũng đã có tư cách nhận hắn làm sư phụ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong lòng hắn Nam thúc cũng đã là sư phụ từ rất lâu rồi. Kế tiếp hắn cùng với sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn trò chuyện một hồi, cũng nói tới chuyện về Nghịch Mệnh Hồn Quả. Ở trong Thanh Long Hoàng tộc Lục Lâm Thiên cố ý tìm hiểu tin tức về Nghịch Mệnh Hồn Quả trong truyền thuyết. Thế nhưng trong Thanh Long Hoàng tộc cũng không có loại bảo vật như Nghịch Mệnh Hồn Quả.

Không tìm được Nghịch Mệnh Hồn Quả, Thánh Thủ Linh Tôn cũng bảo Lục Lâm Thiên đừng quá sốt ruột. Tuy rằng hiện tại có cơ hội và điều kiện, nhưng có một ít chuyện chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu. Mọi chuyện cứ từ từ rồi sẽ nước chảy thành sông. Trong Thiên Trụ giới đột nhiên truyền ra chấn động. Lúc này Lục Lâm Thiên đang ở trong phòng lĩnh ngộ, cảm nhận chấn động này hắn lập tức dừng lĩnh ngộ, rót tâm thần vào bên trong. Sau khi Mặc Lang dùng Diễn Linh Thánh Quả lúc này khí tức trên người hắn đột nhiên kéo lên, đang bắt đầu đột phá.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, cũng tiến vào trong Thiên Trụ giới. Thân ảnh thoáng hiện ở phía xa, Mặc Lang đã hóa thành bản thể Mặc Lân Yêu Lang xoay quanh trên không trung.

Rống.

Mặc Lang rít gào một tiếng, không gian quanh thân hắn đột nhiên gió nổi mây phun. Một cỗ lực lượng bàng bạc ngập trời lập tức hội tụ trên không trung. Năng lượng bàng bạc tới tận cùng không ngừng tràn vào trong cơ thể Mặc Lang, khí tức mạnh mẽ tới kinh người.

Sưu...

Thân thể khổng lồ của Mặc Lang lúc này giống như một vòng xoáy khổng lồ, tứ chi đứng trên không gian, hấp thu năng lượng bàng bạc này. Đồng thời thân thể hắn đã biến to ra không ít. Một cỗ khí tức khiến cho lòng người rung động từ trong cơ thể hắn tràn ra.

Trên phương diện tu vi Mặc Lang đã dừng lại ở thất giai hậu kỳ đã lâu. Chỉ là vì huyết mạch và thiếu một cơ hội cho nên không có cách nào đột phá. Sau khi phục dụng Diễn Linh Thánh Quả, chuyện đột phá đã là nước chảy thành sông.

Khí tức bàng bạc hội tụ không được bao lâu thì bắt đầu tiêu tán, khi năng lượng bàng bạc ngập trời bến mất. Lúc này khí tức của Mặc Lang cũng đột phá bình chướng, đạt tới bát giai sơ kỳ.

Một lát sau khí tức mới hơi ổn định lại, Mặc Lang mở hai mắt ra, trong mắt hiện lên sự kinh hỉ, lập tức hóa thành hình người, thân ảnh lóe lên sau đó quỳ một gối trước mặt Lục Lâm Thiên nói:

- Đa tạ chủ nhân.

Trong lòng Mặc Lang biết rõ, mình có thể đột phá là vì chủ nhân ban cho. Nếu như không có chủ nhân, sợ rằng cả đời này hắn sẽ dừng lại ở thất giai hậu kỳ mà không có cách nào đột phá.

- Đứng lên đi, vừa mới đột phá nên ổn định tu vi một chút.

Lục Lâm Thiên mỉm cười. Mặc Lang đột phá bát giai, thực lực tăng trưởng, Phi Linh môn lại có thêm cường giả Tôn cấp.

Ban đêm ngày thứ ba, ánh trăng chiếu rọi xuống hậu sơn Phi Linh môn. Lúc này có mấy đạo thân ảnh xuất hiện giữa không trung, đúng là Lục Lâm Thiên, Nam thúc, Thánh Thủ Linh Tôn, Hắc Vũ, Thiên Địa Nhị lão, Sát Phá Quân, Hỏa Sí Tôn giả cùng với mấy người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Khấu Phi Yến.

Trong đại điện khổng lồ, Nam thúc đánh ra thủ ấn, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, từng đạo cấm chế được bố trí trong đại điện. Mỗi một tầng đại điện đều có cấm chế ngăn cản.

Sau khi bố trí xong tất cả, giữa không trung, trường bào trên người Nam thúc tung bay, tay kết thủ ấn, mấy đạo lưu quang lập tức từ trong tay bắn ra. Lưu quang giống như lưu tinh xẹt qua bầu trời đêm rồi rơi vào sơn mạch bốn phía đại điện.

Ầm ầm.

Đột nhiên trong không gian vang lên tiếng nổ cực lớn. Tiếng nổ vang vọng khiến cả Phi Linh môn như lay động, đại điện to lớn này càng giống như lung lay sắp đổ.

Trong sát na, chung quanh đại điện này lập tức xuất hiện từng vòng quang mang bằng năng lượng. Quang mang ngày càng chói mắt, cả không gian chung quanh lập tức xuất hiện một tầng sương mù dày đặc.

Nam thúc vẫn còn kết thủ ấn, mỗi một đạo thủ ấn được kết đều dẫn dắt theo năng lượng trong thiên địa. Mà sau khi mỗi một đạo thủ ấn được kết thì đều có một đạo lưu quang trong tay bắn ra. Sắc mặt Nam thúc cũng có chút biến hóa.

...

Cả không gian chung quanh đại điện run lên, lung lay giống như sắp sụp đổ. Lúc này có một cỗ năng lượng vô hình đang lan tràn ra. Trong không gian tràn ngập sương mù dày đặc. Sương mù bắt đầu lan tràn ra bốn phía. Diện tích càng lúc càng lớn, bên trong xen lẫn một cỗ năng lượng thiên địa nặng nề, lập tức giống như cương tráo bao phủ chung quanh.

Sưu.

Khi một đạo thủ ấn cuối cùng trong tay Nam thúc đánh tới, quang mang phóng lên trời, dẫn theo năng lượng thiên địa. Cả không gian chung quanh lập tức có một cỗ sương mù dày đặc lan tràn ra. Sương mù dày đặc quanh quẩn, bao phủ bốn phía sơn mạch, lộ ra đỉnh núi xanh ngát, ngay cả ánh trăng cũng không có cách nào chiếu vào.

Mà đại điện kia đã bị sương mù dày đặc che lấp hoàn toàn. Ngẫu nhiên có thể thấy thấp thoáng hình dáng của đại điện khiến cho hậu sơn lúc này giống như tiên cảnh.

Chúng cường giả trên không trung lúc này cũng không khó cảm nhận ra, bên trong sương mù dày đặc này còn có một cỗ khí tức sắc bén.

- Cương Vụ Mê Tuyệt Trận.

Nhìn thấy đại trận này, mấy người là người trong nghề như Thánh Thủ Linh Tôn không khỏi khiếp sợ. Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đối với phương diện trận pháp cũng có không ít nghiên cứu thì nghẹn

họng, cứng lưỡi, trận pháp này không phải là thứ mà hiện tại nàng có thể bố trí ra.

Chương 2396: Bình nguyên Man Hoang 1

- Ánh mắt Đoan Mộc huynh rất tốt.

Nam thúc thu thủ ấn lại, sắc mặt hơi tái nhợt, mỉm cười nói với Thánh Thủ Linh Tôn, rồi nói với Lục Lâm Thiên:

- Những ngọc giản này có thể phân biệt mở ra Cương Vụ Mê Tuyệt Trận cùng với chín tầng cấm chế bên trong đại điện.

Dứt lời, Nam thúc đem một đám ngọc giản giao cho Lục Lâm Thiên, nói:

- Cương Vụ Mê Tuyệt Trận này nếu không có ngọc giản mà tiến vào thì sẽ lạc ở bên trong. Còn nếu như cưỡng ép xông trận thì sẽ bị cương phong đánh chết ở bên trong. Trận pháp do ta bố trí, có lẽ Đế giả bình thường mà không thông thuộc trận pháp thì tuyệt đối khó có thể phá vỡ.

- Đa tạ Nam thúc.

Trong lòng Lục Lâm Thiên vui vẻ, Đế giả cũng khó có thể phá vỡ được trận này, sự an toàn không hề nhỏ.

- Thời gian cũng không còn sớm, chuẩn bị ngày mai đi Độc Cô gia thôi.

Nam thúc nói, ánh mắt nhìn lên không trung có chút biến đổi.

Sáng sớm hôm sau, không khí buổi sáng mát mẻ và tươi mới, trong sơn mạch tràn ngập sương mù nhàn nhạt, ngẫu nhiên còn có vài tiếng chim hót thanh thúy từ trong sơn mạch truyền ra.

Sương mù lan tràn ở trong tầng trời thấp, đột nhiên có mấy đạo thân ảnh từ trong Phi Linh môn lóe lên rồi lập tức biến mất trên không trung. Sáu người Nam thúc, Kim Huyền, Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Thiên Sĩ Tuyết Sư lặng lẽ khởi hành. Trừ số ít người như Thánh Thủ Linh Tôn, Hỏa Sí Tôn giả, Thôi

Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh ra thì Lục Lâm Thiên rời khỏi Phi Linh môn cũng không kinh động tới bất kỳ ai.

Độc Cô gia này người bình thường cũng không có ai biết tới sự tồn tại của bọn họ. Coi như là nghe thấy cũng cảm thấy bình thường, chỉ đơn giản là một gia tộc mà thôi.

Thế nhưng bốn chữ Độc Cô gia tộc rơi vào trong tai người có kiến thức mà nói thì lại không giống vậy. Một gia tộc trong Lục đại Nhân Hoàng tộc, thực lực khủng bố không cần phải chứng minh cái gì. Chỉ cần có chiêu bài Lục đại Nhân Hoàng tộc đã đủ chứng minh tất cả.

Coi như là người biết rõ Lục đại Nhân Hoàng tộc thì tuyệt đại bộ phận cũng chỉ nghe nói qua mà thôi. Lục đại Nhân Hoàng tộc đối với tuyệt đại bộ phận người đều vô cùng lạ lẫm.

Thứ duy nhất bọn họ biết rõ chính là Lục đại Nhân Hoàng tộc có thực lực khủng bố, đồn rằng người bình thường sẽ bị Lục đại Nhân Hoàng tộc ngày áp chế.

Mà thậm chí còn có một ít sơn môn dùng trăm phương ngàn kế muốn lôi kéo một chút quan hệ với Lục đại Nhân Hoàng tộc này. Chỉ cần có một chút quan hệ với Lục đại Nhân Hoàng tộc thì trên đại lục này bọn họ sẽ có chỗ dựa tuyệt đối. Đây chính là một cái bùa hộ mạng. Giống như là Bắc Cung gia cho Lục gia một lời hứa hẹn, sau khi tin tức này truyền ra khiến cho không ít thế lực rung động.

Độc Cô gia, người biết rõ một chút thì cũng biết, đây chính là một gia tộc có chút khác biệt với năm đại Hoàng tộc còn lại. Năm đại Hoàng tộc khác chỉ tạo thành uy áp tuyệt đối với vũ giả thuộc tính của mình, còn đối với tất cả thuộc tính khác thì uy áp yếu hơn một chút.

Mà Thần Hoàng khí của Độc Cô gia đối với linh giả có uy áp mạnh mẽ, đối với linh hồn của vũ giả cũng vậy. Mà công kích linh hồn cùng với sự áp chế từ linh hồn của gia tộc này khiến cho năm đại Nhân Hoàng tộc khác cũng phải cố kỵ.

Người ngoài chỉ biết Độc Cô gia này thần bí và cường đại, dường như là truyền thừa từ thời viễn cổ cho tới nay. Tộc nhân trong tộc đều có thiên phú mà thường nhân khó có thể đuổi kịp, từ nhỏ đã có Thần Hoàng khí.

Còn có đồn đãi rằng Linh giả bình thường cực kỳ gian khổ đột phá thì tộc nhân Độc gia lại vô cùng dễ dàng đột phá, thậm chí trong đám người trẻ tuổi trong tộc tùy tiện ném một người ra bên ngoài thì cũng là cường giả tuyệt đối.

Thậm chí trên đại lục còn lưu truyền một câu, người bên ngoài cho dù có cố gắng tu luyện thế nào, thiên phú nghịch thiên ra sao thì trong mắt Lục đại Nhân Hoàng tộc cũng chỉ là rác rưởi và phế vật, so sánh với Lục đại Nhân Hoàng tộc chỉ là cỏ rác mà thôi.

Mà sự thật cũng là như vậy, ít nhất từ cổ chí kim ra không nghe nói có một người bên ngoài nào có thể mạnh hơn người của Lục đại Nhân Hoàng tộc. Tuy rằng có rất nhiều người không phục, thế nhưng đây là một sự thật không thể chối cãi nổi.

Người của Lục đại Nhân Hoàng tộc cũng cho rằng như vậy. Trong đám người cùng thế hệ người bên ngoài căn bản không thể so sánh với bọn họ. Bọn họ tuyệt đối không coi đám người bên ngoài vào trong mắt, bởi vì bọn họ là Hoàng tộc, chủng tộc mạnh nhất nhân loại.

Cũng có thể nói Lục đại Nhân Hoàng tộc này có quang mang chiếu sáng chung quanh. Bọn họ là chủng tộc mạnh nhất trong nhân loại trên đại lục này, thế nhưng lại rời rạc, không gắn kết với thế giới này. Bọn họ có thực lực cường hãn vô cùng, thế nhưng chỉ cần không chọc vào bọn họ, thì bọn họ sẽ không nhúng tay vào chuyện trên đại lục.

Sưu.

Trên phía chân trời yên tĩnh có một bóng trắng nhanh như thiểm điện lướt qua phía chân trời, giống như một đạo lưu quang. Gợn sóng trong không gian trực tiếp bị xé rách, tầng tầng lớp lớp gợn sóng khuếch tán ra chung quanh.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, mọi người khoanh chân ngồi im. Hai người Nam thúc và Kim Huyền lúc này mới chính thức gặp mặt. Hai người đều ôm quyền hành lễ với đối phương, không có chút tự cao nào. Hai người đều có thể cảm nhận được khí tức của đối phương.

- Nam thúc, Độc Cô gia ở nơi nào?

Lục Lâm Thiên hỏi Nam thúc. Tuy rằng hắn thu được thïếp mời của Độc Cô Cảnh Văn, thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không biết nơi hạ lạc của Độc Cô gia, cũng may là có Nam thúc biết rõ.

Nam thúc nói.

- Độc Cô gia nằm sát biên giới Cổ Vực, chỉ cần đi qua bình nguyên Man Hoang phía trước là được.

- Bình nguyên Man Hoang?

Lục Lâm Thiên có chút ngạc nhiên, bình nguyên Man Hoang này Lục Lâm Thiên cũng biết một chút. Đó chính là một bình nguyên bao la tới khủng bố, xem như là một tồn tại đặc thù trên đại lục này.

Tuy rằng nơi này có diện tích cực kỳ lớn, thế nhưng lại ở nơi xa xôi, cực kỳ cằn cỗi, thậm chí đại bộ phận không có lấy một cành cây ngọn cỏ nào. Cho nên không có bất kỳ một thế lực nào có hứng thú nhúng tay vào nơi này.

Tăng thêm nơi này có rất nhiều yêu thú và dã thú cho nên được người ta gọi là bình nguyên Man Hoang.

- Dùng tốc độ hiện tại của Thiên Sí Tuyết Sư, xuyên qua bình nguyên Man Hoang này tới Độc Cô gia cũng mất khoảng mười ngày, cũng không dài.

Nam thúc nói.

- Mười ngày sao?

Thực sự cũng không lâu, Lục Lâm Thiên cũng không định tiến vào trong Thiên Trụ giới. Đối với người có tu vi như Nam thúc và Kim Huyền mà nói, thời gian cũng không quá quan trọng. Mà hai người Dương Quá và Lục Tâm Đồng thì tạm thời không cần chú ý tới thời gian. Đặc biệt là Lục Tâm Đồng, chuyến đi tới Tổ Yêu Lâm và Linh Hoàng Nhai, nàng đã ở trong Thiên Trụ giới những năm mươi năm.

- Tiểu tử, sau khi chúng ta đi ra khỏi bình nguyên Man Hoang sẽ đi tới Thần

Hoàng thành, sau đó mới có thể đi tới Độc Cô gia.

Chương 2397: Bình nguyên Man Hoang 2

Thân ảnh Nam thúc vững như bàn thạch ngồi trên lưng Thiên Sỉ Tuyết Sư, mắt nhìn về phía trước, trong đôi mắt mờ mịt kia ngẫu nhiên có tinh quang hiện lên.

- Nam thúc, Thần Hoàng thành là địa phương như thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Nơi này ta biết rõ một chút, đây chính là ngoại vi của Độc Cô gia. Đều là hậu nhân của Độc Cô gia, cấm người ngoài bước vào. Thế nhưng ở Thần Hoàng thành này nghe nói cũng chỉ là những hậu nhân của Độc Cô gia có Thần Hoàng khí không cao. Những hậu nhân này đều không có tư cách tiến vào trong Độc Cô gia.

Kim Huyền nói.

Nam thúc nói tiếp:

- Đúng vậy, Thần Hoàng thành chính là nơi ở của chi thứ Độc Cô gia, không cho phép người ngoài tiến vào cũng không được phép đi ra ngoài. Người trái lệnh giết không tha. Cho nên người bên ngoài thậm chí còn không biết tới sự tồn tại của Thần Hoàng thành. Nhân số trong Thần Hoàng thành cũng không ít. Đại bộ phận mọi người đều có họ Độc Cô, thế nhưng nhiều năm trôi qua như vậy cũng không phải là họ hàng gần.

- Không ngờ lại còn có một Thần Hoàng thành.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Nam thúc, vậy thì trong Thần Hoàng thành có nhiều cường giả hay không?

- Đương nhiên sẽ có một chút, nhưng mà cường giả mạnh nhất tự nhiên sẽ đi tới Độc Cô gia. Dù sao cũng không có bất kỳ thế lực nào dám trêu vào Thần Hoàng thành.

Nam thúc nói.

Ngẫm lại cũng đúng, ai dám trêu vào Thần Hoàng thành chứ. Cho nên Thần Hoàng thành này cũng không cần cường giả quá mạnh mẽ trấn thủ.

- Tiểu tử, thiếp mời của ngươi chỉ là của nha đầu Độc Cô gia phát ra cho ngươi mà thôi. Ngươi có thể đi vào hay không sợ rằng cũng là một việc khó. Nếu ta suy đoán không sai, nha đầu kia sai người phát thiệp mời cho ngươi, người của Độc Cô gia chắn chắn biết việc này nhưng lại không phản đối, có lẽ bọn họ sợ làm ảnh hưởng tới nha đầu kia. Thần Hoàng khí Thiên cấp đối với Độc Cô gia cực kỳ quan trọng, cho nên địa vị của nha đầu này hiện tại không giống như khi trước.

Nam thúc quay người nhìn Lục Lâm Thiên, tiếp tục nói:

- Thế nhưng chuyện âm thầm sắp xếp sợ rằng Độc Cô gia đã sớm làm. Ngươi không đi thì tốt, nếu như đi sợ rằng nhẹ thì không có cách nào đi vào. Nặng thì không còn đường về.

- Thật sao?

Trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra hàn ý, lạnh nhạt nói:

- Vậy thì phải xem bọn họ có bản lĩnh đó hay không.

- Thực lực của ngươi tuy rằng không tệ, thế nhưng ngươi cho rằng Độc Cô gia thực sự không đối phó với ngươi được hay sao? Độc Cô gia có rất nhiều người có thể đối phó được với ngươi.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Thật không?

Lục Lâm Thiên nắm hai tay, Nam thúc tuyệt đối không nói ngoa, thực lực của hắn vẫn còn chưa đủ.

- Nam thúc, thế hệ trẻ tuổi của Độc Cô gia thế nào? Có mạnh hay

không?

Lục Tâm Đồng khẽ hỏi Nam thúc. Nghe hai người nói chuyện dường như Nam thúc hiểu biết vô cùng sâu đối với Độc Cô gia.

Nam thúc nhìn Lục Tâm Đồng, trong mắt hiện lên chút tinh quang, nói:

- Tuổi trẻ cũng có mạnh có yếu. Trong một đám người đương nhiên sẽ có một ít nhân tài kiệt xuất, thực lực cường hãn. Cụ thể cũng không đoán trước được. Sau khi các ngươi tới sẽ biết.

- Rất mạnh sao? Con cũng muốn biết một chút.

Trong hai mắt Dương Quá bắn ra chiến ý, nhân tài trẻ tuổi kiệt xuất trong Lục đại Nhân Hoàng tộc đã kí©ɧ ŧɧí©ɧ chiến ý của Dương Quá.

Một lát sau, mọi người khoanh chân ngồi điều tức. Thiên Sỉ Tuyết Sư toàn lực bay đi.

Lục Lâm Thiên nhìn phía trước, lẩm bẩm nói:

- Cảnh Văn, ta đến đây. Ta nói rồi, ta nhất định sẽ đi tới Độc Cô gia

Một lát sau, quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một vòng quang mang màu vàng, đắm chìm trong tu luyện. Bắt đầu lĩnh ngộ thuộc tính kim. Mắt thấy quang mang màu vàng quanh thân Lục Lâm Thiên, Nam thúc cùng với Kim Huyền đều cảm thấy kinh ngạc.

Trong một không gian khác, tại một đình viện tinh xảo có một thân ảnh xinh đẹp đang đứng đó. Hai mắt như sao, trong mắt có chút lạnh lùng và uy nghiêm khiến cho tim người khác đập thình thịch, không dám tới gần. Dung nhan xinh đẹp, đẹp tới mức dường như có thể khiến cho thiên địa động dung, giống như nữ tử này tới từ chín tầng trời, khiến cho vạn vật trong thiên địa đều phải ảm đạm thất sắc.

- Tiểu thư, vừa có tin tức trở về. Hồng Lăng đã tới Thần Hoàng thành.

Ngoài đình viện, một âm thanh vang lên.

- Băng Lan, Lâm Thiên có tới không?

Nữ tử tuyệt mỹ lập tức quanh người, nữ tử này ngoại trừ Độc Cô Cảnh Văn ra thì chỉ sợ cũng không còn có thể là ai khác được nữa.

- Không có, ta cũng không biết Lâm Thiên có nhận được tin tức hay không. Lúc ta đi hắn không ở trong Phi Linh môn, cũng không biết hiện tại đang ở nơi nào.

Trong khi nói chuyện, Độc Cô Băng Lan từ ngoài đình viện đi tới. Mặc dù cũng là nữ tử cực kỳ xinh đẹp, so với nữ tử bình thường không biết mạnh hơn bao nhiêu lần. Nhưng mà ở trước mặt Độc Cô Cảnh Văn lúc này không khỏi ảm đạm thất sắc.

- Ài...

Độc Cô Cảnh Văn than nhẹ, thân ảnh xinh đẹp bước về phía trước, trong mắt có chút ảm đạm.

- Tiểu thư, là ta không tốt, không tìm được Lâm Thiên.

Độc Cô Băng Lan nói.

- Chuyện này không liên quan tới ngươi, người Phi Linh môn cũng không tìm thấy chàng, ngươi sao có thể tìm được.

Độc Cô Cảnh Văn ảm đạm nói.

- Tiểu thư, nói không chừng Lâm Thiên đang trên đường tới. Con người đó luôn thích xuất hiện bất ngờ.

Độc Cô Băng Lan an ủi Độc Cô Cảnh Văn. Thế nhưng trong lòng nàng cũng không tin Lục Lâm Thiên đang chạy tới Độc Cô gia.

- Sợ rằng không có khả năng, nếu như chàng nhận được tin lập tức sẽ tới. Chỉ tiếc chàng không ở trong Phi Linh môn.

Độc Cô Cảnh Văn nhẹ nhàng nói:

- Bất kể như thế nào trong hai ngày này ngươi cũng phải nhìn chằm chằm vào Thần Hoàng thành.

- Tiểu thư, có phải người sợ...

Độc Cô Băng Lan nhìn Độc Cô Cảnh Văn rồi nói.

Độc Cô Băng Lan khẽ cắn môi, nói nhỏ:

- Vạn nhất Lâm Thiên tới, ta sợ người trong tộc sẽ gây bất lợi cho chàng.

- Tiểu thư, kỳ thực Lâm Thiên tới đây cũng có chút phiền phức. Ta đã nghe một ít tiếng gió, có không ít người muốn gây bất lợi cho hắn. Nếu như thực sự hắn tới, sợ rằng không xong.

Độc Cô Băng Lan do dự một chút rồi nói. Trong tộc nàng có thể nghe được không ít tiếng gió. Đâu chỉ là trưởng lão trong tộc muốn gây bất lợi cho Lục Lâm Thiên, coi như là trong đám người trẻ tuổi cũng có không ít người đã sớm nhớ thương Lục Lâm Thiên rồi.

- Những người đó dám? Nếu như bọn họ dám lộn xộn, tuyệt đối ta sẽ khiến cho bọn họ đẹp mắt.

Ánh mắt Độc Cô Cảnh Văn trầm xuống, giọng nói có chút lạnh lẽo, nói:

- Chuyện ta đã quyết định tuyệt đối sẽ không thay đổi.

- Tiểu thư, đám người Độc Cô Pháp vô cùng khó đối phó. Thiên phú của tiểu thư tốt hơn so với bọn họ, thế nhưng thực lực tạm thời không mạnh bằng bọn họ. Mấy người bọn họ cũng không phải là người mạnh nhất trong đám người trẻ tuổi. Tăng

Chương 2398: Đến Thần Hoàng thành

- Ta tin rằng Lâm Thiên cũng không phải quả hồng mềm để cho người khác tùy ý nắn.

Độc Cô Cảnh Văn nhíu mày, thực lực của Lâm Thiên nàng biết rõ. Nhưng nếu thực sự giao thủ với đám người Độc Cô Chính, Độc Cô Pháp thì nàng cũng có chút lo lắng.

Độc Cô Băng Lan nghe vậy, khẽ thở dài nói:

- Lần trước sau khi trở về từ Thiên đảo, Cửu trưởng lão bị Lâm Thiên đánh trọng thương, cho nên càng khiến cho không ít lão nhân trong tộc bất mãn. Hơn nữa lại thêm quy củ trong tộc, tiểu thư hẳn cũng biết rõ chuyện này. Sợ rằng đến lúc đó sẽ rất phiền toái.

- Bọn họ ngoài miệng nói một đằng, lại âm thầm làm một nẻo. Bọn họ cho rằng ta không biết sao? Sợ rằng lần này bọn họ phải thất vọng rồi.

Ánh mắt Độc Cô Cảnh Văn nhảy lên, trong mắt hiện lên sự kiên nghị.

- Tiểu thư, nếu vạn nhất Lâm Thiên không đến thì làm sao bây giờ?

Độc Cô Băng Lan nhẹ giọng hỏi.

- Vô luận thế nào ta cũng không chịu sự sắp xếp của bọn họ.

Độc Cô Cảnh Văn khẽ nói, ngữ khí lạnh nhạt, trong lạnh nhạt hiện lên sự kiên định.

Trong một đình viện phong cách cổ xưa có mấy đạo thân ảnh đang đứng. Người dẫn đầu hai mắt sáng ngời, mang theo sự thâm thúy, ngũ quan giống như dao khắc, góc cạnh phân minh. Trên người mặc một bộ trường bào màu xanh nhạt, có mái tóc màu đen, nhìn qua có chút cuồng dã không câu nệ, trong tà mị lại mang theo một tia bá khí, chính là Vân Khiếu Thiên một đường từ Vân Dương Tông chạy tới Thần Hoàng thành.

- Phụ thân, đây là Độc Cô gia sao?

Vân Hồng Lăng mặc y phục màu xanh lá, trên ống tay thêu đồ án màu lam, bộ y phục bao phủ thân thể mềm mại, đường cong linh lung.

- Đây là Thần Hoàng thành, chính là ngoại vi Độc Cô gia. Cảnh Văn được phong làm Thần nữ, dựa theo quy củ của Độc Cô gia, người có huyết mạch Độc Cô gia bên ngoài đều phải quay về. Mẫu thân con trước là tam tiểu thư của Độc Cô gia, tính ra trên người con cũng có nửa huyết mạch của Độc Cô gia đương nhiên phải tới. Con có thể thúc dục Hồn linh khí cũng là vì trên người có huyết mạch của mẫu thân con. Vũ giả bình thường sao có thể có được năng lực thúc dục Hồn linh khí.

Vân Khiếu Thiên nói, nhìn qua nữ nhi, trong đầu hắn lại nhớ tới một thân ảnh xinh đẹp. Trong mắt không khỏi hiện lên sự cô đơn.

- Phụ thân, Độc Cô gia không phải không đồng ý thông hôn cùng ngoại tộc sao? Sao người có thể ở cùng mẫu thân vậy?

Vân Hồng Lăng do dự một chút rồi quyết định hỏi. Từ nhỏ tới giờ phụ thân nàng rất ít nhắc tới chuyện về mẫu thân.

- Độc Cô gia đương nhiên là không đồng ý. Lúc trước tạo thành động tĩnh cũng khá lớn, còn kinh động tiền bối của Vân Dương Tông và Độc Cô gia, khi đó chuyện mới trở lại bình thường. Nhưng mà người ngoài không biết được chuyện này mà thôi.

Vân Khiếu Thiên nói.

Trong không gian cổ xưa, sơn mạch cao ngất có mấy đạo thân ảnh đứng đó, cả đám đều là người bất phàm.

Người đứng đầu nhìn qua vô cùng nổi bật, người này ước chừng hai mươi tám hai mươi chín tuổi, tuấn mỹ, nho nhã, ngũ quan góc cạnh giống như điêu khắc. Bề ngoài thoạt nhìn như phóng khoáng không câu nệ, thế nhưng trong mắt ngẫu nhiên lại có tinh quang bắn ra khiến cho người khác không thể xem thường.

Thanh niên này mày kiếm mắt sáng, dường như khiến cho nữ tử khác nhìn vào mắt sẽ rơi vào trong tay hắn. Sống mũi cao thẳng, cặp môi đỏ hồng giống như đang tươi cười với người khác. Cả khuôn mặt giống như một khối ngọc được điêu khắc.

- Có tin tức gì của Lục Lâm Thiên kia hay không?

Nam tử như ngọc nhìn về phía trước, trong ánh mắt mê người giống như vĩnh viễn đều mang theo sự vui vẻ. Thế nhưng trong sự vui vẻ này lại toát ra khí thế ngạo nghễ, bất phàm.

Một người thanh niên dường như bằng tuổi sau lưng hắn tiến lên, nói:

- Gần đây không có một chút tin tức gì về Lục Lâm Thiên kia. Đồn rằng sau khi làm minh chủ Đế Đạo minh kia hắn không lộ diện lần nào.

- Minh chủ Đế Đạo minh là cái gì, chỉ là một đứa nhà quê, sao có thể xứng đôi với Vô Song.

Một thanh niên áo xanh khinh thường nói.

- Lần này chúng ta đi Độc Cô gia, cơ hội như vậy không thể bỏ lỡ.

Nam tử như ngọc kia lên tiếng nói, hai tay chắp sau lưng, trong mắt hiện lên sự vui vẻ như cũ.

- Đi Độc Cô gia sao lại là một cơ hội? Lục Lâm Thiên này chẳng lẽ có tư cách đi Độc Cô gia sao?

Một thanh niên cao ngất có chút nghi hoặc, khó hiểu hỏi.

- Đương nhiên là cơ hội, lần này tộc trưởng không đi, chỉ có Đại trưởng lão cùng Đại hộ pháp đi theo. Khi đó chúng ta muốn đi ra ngoài một chút cũng không phải là không được.

Thanh niên áo xanh quét mắt qua nhìn mọi người, nói:

- Đến lúc đó ta cũng muốn biết một chút Linh Vũ song tu như thế nào. Để cho hắn biết khó mà lui, tự mình cút đi.

- Lục gia dù sao cũng nuôi dưỡng Vô Song, cũng không nên quá phận.

Thanh niên như ngọc kia nói, quay đầu lại nhìn mọi người, cười cười nói tiếp:

- Thời gian không còn sớm nữa rồi. Có lẽ chúng ta nên tới Độc Cô gia thôi, để xem cường giả những Hoàng tộc khác. Lục Lâm Thiên này chỉ là tôm tép mà thôi, cũng không cần quá để ý tới hắn. Người có thể so sánh với Bắc Cung gia tộc chúng ta cũng chỉ có năm đại Nhân Hoàng tộc còn lại mà thôi.

Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay qua bình nguyên Man Hoang. Thời gian mười ngày trong lúc mọi người tu luyện và điều tức rốt cuộc cũng trôi qua.

- Được rồi, chúng ta đã tới.

Buổi chiều ngày thứ mười, Nam thúc đang nhắm chặt mắt chậm rãi mở mắt ra. Ánh mắt chăm chú nhìn về phía trước. Trong đôi mắt mờ mịt có tinh quang hiện lên.

Giữa không trung xa xa, ở cuối bình nguyên Man Hoang giờ phút này có một mảnh không gian bao la hiện lên. Trong tầm mắt mọi người chính là từng dãy núi phía xa xanh ngắt một màu, vô cùng hùng vĩ. Từng ngọn núi trùng điệp, uốn lượn.

Cây cối trong sơn mạch xanh ngát, giương mắt nhìn qua từng ngọn núi cao ngất. Mà trong cảnh sắc tú lệ này có không ít kiến trúc chằng chịt hiện lên.

- Rốt cuộc cũng tới rồi sao?

Nhìn ở cuối bình nguyên Ma Hoang là một sơn mạch nồng đậm sinh cơ, Lục Lâm Thiên khẽ thở dài một hơi. Trong lòng không khỏi chờ mong, một thân ảnh xinh đẹp lặng lẽ hiện lên trong đầu hắn.

- Cảnh Văn, ta tới rồi.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, cho tới hôm nay rốt cuộc hắn cũng phải chính thức đối mặt với Độc Cô gia. Một đầu quái vật trong Lục đại Nhân Hoàng tộc.

- Chúng ta tới rồi sao?

Thủ ấn trong tay Lục Tâm Đồng được thu lại, khói độc nhàn nhạt quanh thân được thu lại, đôi mắt dễ thương nhìn về phía sơn mạch.

Thiên Sí Tuyết Sư nhanh chóng lao về phía sơn mạch giống như lưu quang. Chỉ trong chớp mắt, Thiên Sí Tuyết Sư xẹt qua đoạn cuối cùng của bình nguyên Man Hoang. Một mảnh sơn mạch to lớn hiện lên trước mặt mọi người.

- Chúng ta tới rồi. Xuống đây đi. Yêu thú phi hành không có cách nào đi vào Thần Hoàng thành.

Nam thúc nói, thân ảnh lóe lên rồi lăng không đứng trên không, từ từ rơi xuống đất.

Mọi người nhảy xuống khỏi lưng Thiên Sí Tuyết

Sư, sau đó Thiên Sí Tuyết Sư thu hồi bản thể, hóa thành hình người.

Chương 2399: Không có tư cách 1

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn chăm chú vào sơn mạch phía trước. Trên sơn mạch liên miên có không ít kiến trúc cổ xưa.

Ánh mắt nhìn về phía kiến trúc trên sơn mạch, Lục Lâm Thiên cùng Dương Quá, Lục Tâm Đồng đều có chút kinh ngạc. Những kiến trúc này cực kỳ hùng vĩ, đều do đá to tạo thành, hoặc có lẽ bởi vì thời gian cho nên những kiến trúc liên miên này đều có rêu xanh bao phủ, một cỗ khí tức vô cùng cổ xưa từ trong kiến trúc lan tràn ra. Sợ rằng những khối kiến trúc này đã tồn tại vô số năm.

Lẳng lặng đứng đó, đám người Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng cũng không khó phát hiện ra, trong kiến trúc cổ xưa này dường như còn có một cỗ uy áp cực lớn tồn tại.

- Nam thúc, chúng ta vào thôi.

Lục Lâm Thiên nói, đến Thần Hoàng thành là có thể đi vào Độc Cô gia, hắn cũng có thể gặp được Cảnh Văn.

- Chung quanh Thần Hoàng thành đều bị tiền bối của Độc Cô gia bố trí cấm chế. Ngươi cho rằng muốn đi vào là có thể đi vào được sao? Nếu như ngươi tự tiện xông vào chỉ sợ đến chết như thế nào cũng không biết.

Nam thúc dứt lời trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên. Một đạo thủ ấn lặng lẽ được ngưng tụ, trảo ấn lập tức đánh về không gian phía trước.

Sưu.

Không gian phía trước đột nhiên chấn động, một cái khe hở vô hình xuất hiện. Ngay lúc đó ở bên trong khe hở có một cỗ uy áp từ lâu trong linh hồn lan tràn ra. Cỗ uy áp này khiến cho sắc mặt Thiên Si Tuyết Sư biến đổi. Sắc mặt đám người Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá cũng có chút biến hóa.

Cùng lúc, kim đao màu vàng rung lên, bắn ra một đoàn quang mang. Cỗ uy áp đến từ linh hồn này lập tức biến mất không thấy gì nữa. Không có cách nào tạo thành áp chế đối với Lục Lâm Thiên. Thế nhưng chỉ là một đạo cấm chế mà có uy áp như vậy cũng khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi cố kỵ vài phần với Độc Cô gia.

- Đúng là có cấm chế.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than nói. May mà hắn không có tùy tiện đi vào. Có cấm chế này, người ngoài quả thực không có cách nào đặt chân vào Thần Hoàng thành này nửa bước.

- Ai dám làm càn trong Thần Hoàng thành ta?

Lúc này gợn sóng trong cấm chế xuất hiện, có trên trăm đạo thân ảnh từ trong cấm chế đi ra.

Sưu Sưu.

Âm thanh vừa dứt, tiếng xé gió vang vọng. Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn về phía phát ra tiếng xé gió. Chỉ thấy lúc này có trên trăm người đang từ trong cấm chế đi ra.

Khi nhìn về phía phát ra âm thanh, sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức biến hóa không ít. Hai người dẫn đầu có một người tuổi chừng lục tuần, trên người mặc một bộ áo đen. Đối với người này Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ gì, thậm chí là còn khắc sâu hình ảnh vào trong đầu.

Người này không phải là ai khác mà chính là Cửu trưởng lão của Độc Cô gia. Nhìn qua Cửu trưởng lão, Lục Lâm Thiên lập tức nheo mắt, thật không ngờ ở bên ngoài Thần Hoàng thành này hắn lại có thể gặp được Cửu trưởng lão. Khóe miệng hắn nhếch lên, nở nụ cười lạnh lẽo rồi thì thào nói:

- Thật sự là oan gia ngõ hẹp.

Lúc này bên người Cửu trưởng lão kia còn có một lão giả đi theo. Người này cũng chừng lục tuần, khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên không khó nhận ra người này đã đạt tới Linh Tôn tứ trọng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua toàn bộ đám người. Sau lưng Cửu trưởng lão này có hơn trăm người, cả đám đều là cường giả, mặc áo giáp, còn là Hồn Linh khải giáp Hoàng cấp. Thủ bút như vậy tuyệt đối không tầm thường.

Từng đạo thân ảnh cao ngất đứng đó, ánh mắt lạnh lẽo mà thâm thúy. Đều là cường giả Linh đạo, ánh mắt cả đám đảo qua trên người Lục Lâm Thiên. Một cỗ khí tức Thần Hoàng khí từ trong cơ thể những người này tràn ra. Thanh thế to lớn như vậy, người bình thường gặp phải đội hình như vậy sợ rằng đã sớm mềm nhũn chân.

Đương nhiên đám người Lục Lâm Thiên tuyệt đối không phải là người thường, cho nên cũng không mềm nhũn chân. Mà ngay cả Thiên Sỉ Tuyết Sư cũng có thể bình yên vô sự đứng đó. Tu vi bát giai sơ kỳ đỉnh phong, Thiên Sỉ Tuyết Sư cũng tuyệt đối là cường giả.

Lúc này cả đám người kia đều nhìn vào đám người Lục Lâm Thiên. Ánh mắt Cửu trưởng lão quét qua mọi người rồi lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên, không khỏi giật mình, sắc mặt đại biến.

Đối với Lục Lâm Thiên, Cửu trưởng lão vô cùng kiêng kỵ. Giáo huấn ở Thiên đảo dưới Đông Hải khiến cho hiện tại khi nhớ lại trong lòng hắn còn cảm thấy sợ hãi và kiêng kỵ. Nhớ tới lúc trước bị chà đạp, khuôn mặt lập tức lạnh lẽo, khóe miệng nở nụ cười lạnh, âm trầm quát lên:

- Lục Lâm Thiên, không nghĩ tới là ngươi. Không ngờ ngươi lại dám xông vào Độc Cô gia.

Cửu trưởng lão vừa dứt lời, vô số ánh mắt biến hóa, không ít người trong Độc Cô gia đều nghe tới ba chữ Lục Lâm Thiên này.

Độc Cô gia tuy rằng không có xuất thế, thế nhưng tin tức ở trên đại lục đều nằm trong sự giám sát của bọn họ. Tăng thêm không ít người nghe qua tin đồn giữa Lục Lâm Thiên và Đại tiểu thư, còn có chuyện Lục Lâm Thiên chà đạp Cửu trưởng lão ở dưới Thiên đảo cho nên ánh mắt của đám người này nhìn Lục Lâm Thiên không có một chút ý tốt nào.

Lão giả bên người Cửu trưởng lão cũng lặng lẽ nhìn về phía Lục Lâm Thiên, chậm rãi đánh giá hắn.

Đối với tiếng quát của Cửu trưởng lão Lục Lâm Thiên không biến sắc, khóe miệng mang theo hàn ý nhàn nhạt, nói:

- Sao nào? Còn nhận ra ta nữa sao? Còn muốn chiến một trận với ta nữa hay không? Sau lần ở dưới Thiên đảo kia ngươi bị đánh tới nghiện rồi hả?

- Ngươi... Hỗn trướng.

Cửu trưởng lão biến sắc, đây chính là vết nhơ trong đời hắn, không ngờ Lục Lâm Thiên tới Độc Cô gia của hắn lại còn có thể hung hăng càn quấy như vậy. Cửu trưởng lão quát lớn:

- Xông vào Độc Cô gia ta thì nên chuẩn bị chịu chết đi. Người đâu, giết tên hỗn trướng này cho ta.

Sưu Sưu...

Nghe vậy hơn trăm người kia lập tức đạp không bắn ra. Khí tức sắc bén tràn ngập. Bọn họ cũng biết ân oán giữa Lục Lâm Thiên và Cửu trưởng lão này, đương nhiên là muốn xả giận thay Cửu trưởng lão. Sau này bọn họ cũng sống dễ chịu hơn một chút.

- Ai dám?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt quát, nói:

- Ta có thiếp mời của Độc Cô gia các người.

Dứt lời, trong tay Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện một khối ngọc giản, chính là ngọc giản thiếp mời mà Độc Cô Băng Lan đưa tới Phi Linh môn.

Thân ảnh hơn trăm người đang bắn về phía đám người Lục Lâm

Thiên ngừng lại, Lục Lâm Thiên này có thiếp mời của Độc Cô gia, bọn họ không thể động vào.

- Thiếp mời sao? Đưa ta nhìn xem.

Sắc mặt Cửu trưởng lão âm trầm biến đổi, nhìn ngọc giản trong tay Lục Lâm Thiên, chỉ cần liếc hắn cũng biết đây là thật.

- Muốn nhìn sao?

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười lạnh nhạt, cong ngón tay búng ra. Ngọc giản thiếp mời trong tay mang theo một cỗ quang mang nhanh như thiểm điện lập tức phá không bắn mạnh về phía Cửu trưởng lão.

- Hừ.

Cửu trưởng lão lạnh nhạt nói một tiếng, ánh mắt tràn

ngập hàn ý. Lập tức đem ngọc giản này bắt lấy.

Chương 2400: Không có tư cách 2

Khục khục.

Chỉ là bàn tay Cửu trưởng lão vừa mới nắm lấy ngọc giản thì lập tức có một cỗ lực lượng khủng bố từ trên thiếp mời trút xuống. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này Cửu trưởng lão lảo đảo lui về phía sau ba bước mới có thể đứng vững, sắc mặt lập tức tái nhợt.

Chỉ hời hợt ném ra ngọc giản mà khiến cho Cửu trưởng lão chịu thiệt như vậy khiến cho vô số ánh mắt mang theo sự kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên này chỉ hời hợt là có thể khiến cho Cửu trưởng lão chật vật như vậy. Mấy trăm người mặc Hồn linh khải giáp kia không khỏi kinh ngạc.

Linh Tôn tứ trọng bên người Cửu trưởng lão kia bắt đầu trở nên âm trầm.

- Đáng hận.

Sắc mặt Cửu trưởng lão triệt để âm trầm, trước mặt bao nhiêu người trong tộc mà hắn lại lần nữa chịu nhục. Cặp mắt âm trầm mang theo sự oán độc nhìn về phía Lục Lâm Thiên, thế nhưng cũng không dám làm gì với Lục Lâm Thiên. Thực lực của Lục Lâm Thiên thế nào mấy năm trước hắn đã biết. Lần chà đạp khi trước đã đủ để khiến cho hắn khắc cốt ghi tâm.

- Cửu trưởng lão, ngay cả thiếp mời cũng không tiếp được. Ngươi đã già rồi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói xong sắc mặt lập tức trầm xuống nói:

- Năm đó ta cũng đã nói với ngươi, ngươi không nên càn quấy trước mặt ta như vậy. Chẳng lẽ ngươi đã quên rồi sao? Nếu như ngươi quên ta không ngại chà đạp lão cẩu ngươi một lần nữa. Thiếp mời ngươi đã nhìn thấy, cho nên tốt nhất ngươi đừng làm khó dễ ta. Bằng không ta nhất định sẽ khiến cho ngươi đẹp mặt.

Âm thanh âm trầm của Lục Lâm Thiên quanh quẩn trên không trung. Trực tiếp mắng to Cửu trưởng lão là lảo cẩu khiến cho mọi người biến sắc. Lục Lâm Thiên này quả thực vô cùng hung hăng càn quấy.

- Hay cho một tiểu tử không biết trời cao đất rộng.

Ánh mắt lão giả bên cạnh Cửu trưởng lão lúc này cũng trở nên âm trầm, phất tay lên rồi tiếp nhận thiếp mời trong tay Cửu trưởng lão, nhíu mày nói:

- Chính là thiếp mời này sao? Thiếp mời là thật, là vật của Độc Cô gia chúng ta.

- Nếu như là thực thì có thể cho chúng ta vào được chứ?

Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, lạnh nhạt nói.

- Hừ, thiếp mời này là vật của Độc Cô gia ta. Chỉ là Độc Cô gia ta chưa từng phát thiếp mời này cho ngươi. Ngươi có tư cách gì thu được thiếp mời của Độc Cô gia chúng ta? Nhất định là ngươi đã trộm nó.

Lão giả này hừ lạnh một tiếng, trực tiếp thu thiếp mời vào trong ống tay áo. Ánh mắt trầm xuống, trong mắt hiện lên sát ý, lạnh nhạt nói:

- Tiểu tử, dám trộm thiếp mời của Độc Cô gia ta. Tự tiện xông vào bổn tộc, hôm nay nhất định ngươi sẽ chết.

Nghe vậy trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức trầm xuống. Quả thực giống như suy đoán của Nam thúc, Độc Cô gia này quả nhiên đã âm thầm sắp xếp, hắn có thể đi vào được Độc Cô gia hay không cũng khó nói.

- Này, lão già ngươi bị làm sao vậy? Rõ ràng đây chính là thiếp mời của đại tiểu thư các ngươi gửi cho ca ca ta. Các ngươi chỉ cần hỏi là biết rõ.

Lục Tâm Đồng trầm giọng, quát lớn.

- Làm càn, Đại tiểu thư của Độc Cô gia ta có thân phận ra sao, há có thể biết đám con sâu cái kiến như các ngươi. Các ngươi lại dám xông vào Độc Cô gia ta, ngày hôm nay đừng có ai mong rời khỏi đây.

Ánh mắt lão giả phát lạnh, Lục Tâm Đồng một câu lão già, hai câu lão già khiến cho sát ý trong mắt hắn lần nữa nồng nặc, khí tức tràn ra.

Hai người Nam thúc và Kim Huyền lúc này đều đứng chắp tay, sắc mặt không có biến hóa quá nhiều. Thậm chí Nam thúc còn nhắm hai mắt lại giống như nhắm mắt dưỡng thần.

- Lão...

Lục Tâm Đồng quát, âm thanh còn chưa dứt, Lục Lâm Thiên phất tay ý bảo Lục Tâm Đồng không cần phải nói thêm gì nữa. Hắn hít sâu một hơi, chậm rãi tiến lên hai bước, mắt nhìn lão giả trên không trung trước mắt nói:

- Một câu Độc Cô gia, hai câu Độc Cô gia. Chỉ tiếc ở trước mặt ta ngươi không là cái gì cả. Chúng ta là con sâu cái kiến, thế nhưng thật không biết ngươi ở trước mặt ta ngay cả con sâu cái kiến cũng không bằng. Bằng vào các ngươi còn chưa có tư cách nói câu này. Hôm nay Độc Cô gia để cho ta tiến vào thì còn tốt, nếu không cho ta tiến vào thì ta cũng vào.

Âm thanh vừa dứt, trong khoảnh khắc sát ý vô hình trong người Lục Lâm Thiên tràn ra. Không gian lập tức giống như rơi vào trong hầm băng, sát khí lạnh lẽo này khiến cho sức mặt hơn trăm người của Độc Cô gia không khỏi biến hóa.

Nam thúc không nói gì, cho nên lúc này Lục Lâm Thiên cũng không sợ. Vô luận như thế nào ngày hôm nay hắn cũng phải đi vào Độc Cô gia.

Mắt nhìn Lục Lâm Thiên, khuôn mặt lão giả kia thoáng run rẩy, có chút giận dữ, lạnh nhạt nói:

- Tiểu tử, quả thực đủ hung hăng càn quấy. Tuy rằng có chút bổn sự, thế nhưng đây là Độc Cô gia. Độc Cô gia tuyệt đối không phải là thứ mà bằng vào con sâu cái kiến như ngươi có thể rung chuyển.

Âm thanh vừa dứt, hàn ý trong mắt lão giả này tràn ra. Thân thể trực tiếp phá không bắn về phía trước, một đạo âm thanh lạnh lẽo lần nữa vang lên:

- Ở trước mặt ta ngươi không nên quá kiêu ngạo. Ngày này sang năm chính là ngày giỗ của ngươi.

Lão giả này vừa dứt lời, thân ảnh đã xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Trong mắt xuất hiện sát ý, một đạo chưởng ấn trong tay mang theo kình phong sắc bén đánh vỡ không giang mang theo Thần Hoàng khí nồng đậm cùng với công kích linh hồn đánh xuống. Chưởng ấn trực tiếp đánh về đỉnh đầu Lục Lâm Thiên.

Sát ý trong mắt lão giả này không tránh khỏi sự quan sát của Lục Lâm Thiên. Hàn ý trong mắt hắn tràn ra, mắt nhìn đạo chưởng ấn đang đánh xuống, thân thể hoàn toàn không có ý định tránh đi. Chỉ là Linh Tôn tứ trọng mà thôi, chỗ khủng bố của Độc Cô gia dựa vào là Thần Hoàng khí cùng với công kích linh hồn, thế nhưng chỉ bằng hai thứ này vừa vặn chính là thứ mà Lục Lâm Thiên không cần kiêng kỵ.

Mà đổi lại, lão giả này chỉ là Linh Tôn tứ trọng mà thôi, trên phương diện tu vi, Lục Lâm Thiên đã là Vũ Tôn lục trọng, tăng thêm đan điền khổng lồ của bản thân, công kích có thể chống lại Vũ Tôn bát trọng hậu kỳ đỉnh đỉnh phong.

Cho nên lão giả Linh Tôn tứ trọng này ra tay Dương Quá cùng với hai người Lục Tâm Đồng, Thiên Sĩ Tuyết Sư đều khẽ mỉm cười, Nam thúc càng không thèm mở mắt lấy một chút nào.

- Lục Lâm Thiên này điên rồi sao?

Trong sát na, trong ánh mắt của tất cả mọi người, dưới đạo chưởng ấn của Bát trưởng lão kia, Lục Lâm Thiên này không ngờ lại giống như ngây ngốc, khiến cho mọi người nghi hoặc, sợ rằng công kích linh hồn cùng với Thần Hoàng khí của Bát trưởng lão đã khiến cho linh hồn của Lục Lâm Thiên này đình trệ, chỉ có thể chờ chết. Lục Lâm Thiên này cho dù mạnh mẽ tới đâu cũng không phải là đối thủ của Bát trưởng lão.

Phanh.

Thế nhưng vào lúc này dưới ánh mắt của tất cả mọi người, chưởng ấn của Bát trưởng lão sắp đánh vào đỉnh đầu Lục Lâm Thiên thì đột nhiên nhoáng lên một cái giống như hoa mắt. Tất cả mọi người

đều mơ hồ nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên bị một chưởng của Bát trưởng lão đánh nát.

Chương 2401: Trận pháp chó má

- Tàn ảnh.

Ánh mắt Bát trưởng lão khẽ đổi, sắc mặt đại biến.

Một giây sau, Lục Lâm Thiên kia lập tức xuất hiện sau lưng Bát trưởng lão. Tay phải nhanh chóng đánh ra, quang mang quanh quẩn, trực tiếp đánh ra một quyền về lưng Bát trưởng lão.

Phanh.

Trong không trung vang lên một tiếng trầm thấp, một vết nứt đen kịt hiện lên trong không gian.

Phốc Phốc.

Không có chút đình trệ nào Bát trưởng lão lập tức phun ra máu tươi. Dưới cỗ kình khí khủng bố kia thân thể hắn từ trên không trung rơi xuống mặt đất, nặng nề đập vào mặt đất. Tạo thành một cái hố sâu, từng khe nứt giống như mạng nhện lan tràn ra bốn phía.

Hít.

Cơ hồ trong khoảnh khắc này tất cả mọi người đều kinh hãi, không thể tin được. Đây chính là Bát trưởng lão của bổn tộc a. Cường giả Tôn cấp tứ trọng, thế nhưng trong sát na đã trực tiếp bị đánh từ trên không trung rơi xuống mặt đất, không có một chút lực kháng cự nào, sao không thể khiến cho tất cả mọi người sợ hãi cơ chứ.

Cửu trưởng lão ở bên cạnh cũng tuyệt đối khiếp sợ. Trong một chiêu Bát trưởng lão đã bị trọng thương, năm đó hắn còn là Linh Tôn nhị trọng còn có thể chống lại Lục Lâm Thiên một chút. Thế nhưng vừa rồi ngay cả Lục Lâm Thiên ra tay với Bát trưởng lão như thế nào hắn cũng không thể nhìn thấy rõ ràng.

Mà Bát trưởng lão còn là Linh Tôn tứ trọng, một chiêu ngay cả chéo áo của đối phương cũng không đυ.ng được tới mà bị trọng thương. Thực lực của Lục Lâm Thiên này không ngờ trong mấy năm đã đạt tới tình trạng khủng bố như vậy. Cửu trưởng lão triệt để rung động.

- Độc Cô gia tộc, một trong Lục đại Nhân Hoàng tộc sao? Xem như đã biết.

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, lạnh lùng cười. Loại Linh Tôn tứ trọng như vậy hắn không cần phải cố kỵ. Hắn không còn là một quả hồng mềm mà người khác muốn nắn bóp thế nào cũng được.

- Tông chủ, tiểu thư, không tốt.

Trong một đình viện phong cách cổ xưa, Đại hộ pháp vội vàng chạy tới.

- Đại hộ pháp, có chuyện gì mà khiến ngươi vội vàng như vậy?

Trong đình viện phong cách cổ xưa, Vân Khiếu Thiên bước ra, bên người là Vân Hồng Lăng.

Đại hộ pháp biến sắc nói:

- Ta vừa mới đi dạo bên ngoài, thế nhưng lại nhìn thấy Bát trưởng lão, Cửu trưởng lão của Độc Cô gia đang động thủ với Lục Lâm Thiên, dường như muốn ngăn cản Lục Lâm Thiên vào thành.

- Lâm Thiên cũng tới.

Vân Hồng Lăng biến sắc.

- Không tốt, sợ rằng Độc Cô gia sẽ không bỏ qua tiểu tử này.

Vân Khiếu Thiên cũng biến sắc.

Phốc Phốc.

Trên mặt đất, lão giả kia leo lên, lần nữa phun ra một ngụm máu tươi. Y phục trước ngực bị nhuộm đỏ. Toàn thân vô cùng chật vật. Vừa rồi khuôn mặt hắn trực tiếp đập xuống mặt đất.

Lão giả ngẩng đầu mắt nhìn Lục Lâm Thiên, dưới một chiêu này Lục Lâm Thiên đã hoàn toàn đánh nát cao ngạo của hắn, một thành viên trong Độc Cô gia có Thần Hoàng khí.

Vốn hắn còn định dùng một chiêu đánh chết Lục Lâm Thiên. Thế nhưng không ngờ dưới một chiêu bản thân hắn đã chật vật như vậy.

Chỉ có bản thân hắn biết, vừa rồi dưới một quyền kia của Lục Lâm Thiên, kém một chút đã có thể đánh nát lục phủ ngũ tạng của hắn. Chỉ là lúc này hắn đang cưỡng ép đứng lên mà thôi. Thương thế nhưng vậy sợ rằng không có mười năm đừng mong khôi phục. Cho nên vừa rồi tuy rằng Lục Lâm Thiên này lưu tình, thế nhưng tuyệt đối cũng không nương tay.

Điều mà khiến cho hắn vô cùng kinh hãi chính là thực lực của Lục Lâm Thiên khiến cho hắn không có cách nào phản kháng. Đến bây giờ thậm chí ngay cả tu vi của Lục Lâm Thiên hắn cũng không có cách nào dò xét ra.

- Không chịu nổi một kích. Đây là Độc Cô gia sao?

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, nhìn lão giả trên mặt đất, trong mắt tràn ngập hàn ý.

- Hỗn trướng, bày trận, giết tiểu tử này cho ta.

- Bày trận.

Nghe thấy Bát trưởng lão nói vậy, Cửu trưởng lão lập tức hét lớn. Từng âm thanh xé gió vang lên, hơn trăm đạo thân ảnh bắn về phía trước. Trong lúc mơ hồ có chút huyền ảo.

Sưu Sưu.

Cùng một lúc, Hồn Linh khải giáp trên người một trăm người này bắn ra quang mang. Thần Hoàng chi khí lan tràn, từng đạo quang trụ bằng linh lực từ trong cơ thể bọn họ bắn ra. Uy áp bàng bạc khiến cho trong không gian xuất hiện vết nứt đem kịt. Cả không gian ầm ầm run rẩy, quang mang năng lượng khiến cho không gian vặn vẹo.

- Hừ, trận pháp chó má.

Mắt nhìn thấy đám người Độc Cô gia muốn kết trận đối phó với ca ca. Lục Tâm Đồng rốt cuộc không nhịn được nữa. Hơn trăm đạo thân ảnh vừa mới có động tác, Lục Tâm Đồng lập tức quát lên một tiếng, thân ảnh cũng như thiểm điện bắn ra. Từng đạo linh lực thất luyện bắn về phía trước.

- Định nhiều người bắt nạt ít người sao?

Cùng một lúc, Dương Quá phẫn nộ quát một tiếng. Trường bào màu xám trên người tung bay, thân thể nhảy lên. Từng đạo quyền ấn trong tay mang theo từng đạo tàn ảnh xẹt qua không gian. Từng đạo tàn ảnh đều đánh ra một vết nứt trong không gian.

Rống.

Thiên Sỉ Tuyết Sư rít lên một tiếng, thân thể giống như thiểm điện đánh ra. Quyền ấn đánh về phía trước, khí thế cũng cực kỳ cường hãn.

- Muốn giết ta? Bằng vào các ngươi còn chưa đủ.

Nhìn hơn trăm người đang xúm lại, hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra. Thủ ấn lặng lẽ được kết, bàn chân đạp mạnh mặt đất. Từng vết nứt trong không gian xuất hiện. Một cỗ chân khí cuồng bạo từ trong cơ thể hắn tuôn ra. Trong không trung lập tức có năng lượng thuộc tính thổ kéo tới.

- Đại Địa Vô Ảnh Cước.

Lục Lâm Thiên vừa mới dứt lời, cả không trung run lên. Bên trong gợn sóng trong nháy mắt có vô số tàn ảnh cước ấn bắn ra. Trong nháy mắt ngắn ngủi, cước ấn ngập trời tựa như một đóa hoa nở rộ mang theo vô số đạo tàn ảnh trực tiếp phóng lên trời. Từng đạo cước ấn lan tràn sang bốn phía.

Tốc độ quá nhanh. Vô số đạo cước ấn phá vỡ gợn sóng trong không gian rồi dùng xu thế như sấm sét hội tụ thành một cơn lốc. Kình phong đáng sợ từ bên trong cơn lốc khuếch tán ra. Gợn sóng trong không gian bạo liệt. Cả không gian lắc lư, chấn động.

Phanh Phanh Phanh.

Từng đạo cước ấn trực tiếp đánh vào trên từng đạo thân thể của tộc nhân Độc Cô gia tộc. Âm thanh trầm thấp, bạo liệt giống như tiếng pháo vang lên. Sau đó từng đạo thân hình rơi xuống đất, giống như chim gãy cáy.

Phốc Phốc.

Từng đạo thân ảnh này còn chưa kết thành trận pháp đã trực tiếp phun ra máu tươi, rơi xuống đất. Mặt đất rung chuyển, rạn nứt, vô cùng thê thảm.

Phanh Phanh.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, dưới tay của ba huynh muội Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng cùng với Thiên Sí Tuyết Sư, trên trăm đạo thân ảnh trên không trung trực tiếp rơi xuống đất, thân thể nện vào mặt đất, vô cùng thê thảm.

- Lão cẩu, hiện tại tới phiên ngươi.

Âm thanh vừa dứt, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện trước mặt Bát trưởng lão đang kinh hãi.

- Không tốt.

Bát trưởng lão biến sắc, thân hình nhanh chóng lùi lại, đâu còn dám chống lại Lục Lâm Thiên. Hắn cũng không dám tự cao vì mình là trưởng lão của Độc Cô gia trước mặt Lục Lâm Thiên. Bởi vì một chưởng của Lục Lâm Thiên khi trước đã chứng minh tất cả.

- Muốn chạy trốn sao? Hóa ra người của Độc Cô gia cũng biết trốn.

Chương 2402: Ai dám động tới hắn 1

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát một tiếng, thân ảnh lóe lên, lập tức giống như quỷ mị xuất hiện trước mặt Cửu trưởng lão. Dưới lực lượng không gian, Cửu trưởng lão không có cách nào nhúc nhích, đã bị trói buộc. Bàn tay Lục Lâm Thiên ngay sau đó đã đặt lên trên vai Cửu trưởng lão.

- Hỗn trướng, buông tay cho ta.

Cùng một lúc một tiếng quát lớn từ sau lưng Lục Lâm Thiên vang lên.

Khi âm thanh vừa dứt, một đạo chưởng ấn trong giây lát xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên. Dưới chưởng ấn, không gian nứt vỡ từng khúc, trong chốc lát kình phong cũng kéo tới sau lưng Lục Lâm Thiên.

- Linh Tôn ngũ trọng mà thôi. Cút cho ta.

Lục Tâm Đồng khẽ kêu một tiếng, khi âm thanh vừa dứt, thân ảnh xinh đẹp lóe lên, một đạo quyền ấn phá không xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên. Quyền ấn phá vỡ không gian mang theo khói độc ngập trời. Cả phiến không gian lúc này như triệt để cứng lại.

Một cỗ khói đen mang theo kịch độc từ bên trong quyền ấn quét qua mang theo công kích linh hồn bàng bạc. Lực lượng ngập trời phía trên hung hăng trút xuống chưởng ấn.

Phanh Phanh.

Không gian run lên, tựa như sụp đổ. Tiếp đó một cỗ lực lượng đáng sợ trút xuống. Một đạo thân ảnh trực tiếp lui lại trên không trung, bước chân lảo đảo lui lại. Mỗi khi lui một bước mặt đất bị rạn nứt, từng vết nứt giống như mạng nhện mang theo hố sâu lan tràn ra bốn phía.

Sưu Sưu.

Cùng một lúc trong cấm chế ở Thần Hoàng thành vang lên từng tiếng xé gió. Từng cỗ khí tức cường hãn lan tràn ra. Lần nữa có hơn trăm đạo thân ảnh xuất hiện giữa không trung, hơn trăm người này nhìn hơn trăm tộc nhân thê thảm đang nằm dưới mặt đất, khuôn mặt biến sắc, kinh ngạc, hoảng sợ.

Khục khục.

Mặt đất lắc lư, thân ảnh bị Lục Tâm Đồng đẩy lui lại rốt cuộc cũng ổn định lại được thân hình, đây là một lão giả mập mạp chừng năm mươi tuổi.

Lúc này ánh mắt lão giả năm mươi tuổi này nhìn về phía Lục Tâm Đồng tràn ngập sự kinh hãi. Người vừa đẩy lui hắn lại là một thiếu nữ thoạt nhìn còn trẻ tuổi. Rõ ràng là Linh giả, không ngờ lại giống như không e ngại Thần Hoàng khí của hắn. Không chỉ thế, trong công kích của nàng còn mang theo kịch độc. Còn có một cỗ độc tố với linh hồn khiến cho hắn cực kỳ kiêng kỵ.

- Lâm Thiên.

Một tiếng kêu vang lên, trong hơn trăm người chạy tới có một đạo thân ảnh xinh đẹp vội vàng nhảy xuống. Thân ảnh xinh đẹp mà uyển chuyển, mang theo đường cong linh lung, chỉ lóe lên một cái lập tức xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên.

- Hồng Lăng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, không ngờ Vân Hồng Lăng lại xuất hiện ở chỗ này, khiến cho Lục Lâm Thiên tuyệt đối kinh ngạc.

- Lâm Thiên, sao chàng tới đây?

Vân Hồng Lăng đảo qua không trung, ánh mắt đại biến.

Vân Hồng Lăng ở đây, Lục Lâm Thiên quét qua mọi người, quả nhiên nhìn thấy nhạc phụ Vân Khiếu Thiên. Mà lúc này trên không trung có không ít cường giả, hắn quay đầu lại nói:

- Nói thì rất dài, một lát nữa rồi nói sau.

- Tông chủ, làm thế nào bây giờ.

Giữa không trung, Đại hộ pháp bên người Vân Khiếu Thiên nói.

- Xem trước một chút rồi nói.

Vân Khiếu Thiên quét qua không trung, trong mắt hiện lên vẻ ngưng trọng. Thứ hắn lo lắng cũng không phải là trước mắt, lúc này là cả Độc Cô gia. Lục Lâm Thiên đến sẽ tạo thành cái gì, trong lòng hắn hiểu rõ.

- Hỗn trướng, dám động vào người của Độc Cô gia ta. Giết những người này cho ta.

Một tiếng hét lớn vang lên, một lão giả áo lam xuất hiện, bộ dáng người này chừng lục tuần. Nhìn thấy tộc nhân đang phun ra máu tươi dưới mặt đất, hai mắt lập tức đỏ rực. Còn chưa có ai dám hung hăng càn quấy bên ngoài Độc Cô gia hắn như vậy.

- Vâng, Đại hộ pháp.

Nghe vậy tám chín mươi người trên không trung vừa mới tới không chút do dự, khí tức tràn ra, từng cỗ khí tức lập tức tập trung vào trên đám người Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá.

- Lục trưởng lão, Thất trưởng lão, Lục Lâm Thiên này tự tiện xông vào Độc Cô gia ta, đả thương chúng đệ tử Độc Cô gia ta, nhanh giết kẻ này.

Cửu trưởng lão bị Lục Lâm Thiên bắt vào trong tay nhìn thấy có người tới lập tức quát to.

- Lục Lâm Thiên.

Nghe thấy ba chữ này vô số ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Trên không trung lúc này có hơn mười đạo thân ảnh đang lăng không đứng thẳng, đều là người từ trong Thần Hoàng thành bước ra khỏi cấm chế.

Khí tức trên người mười mấy đạo thân ảnh được thu liễm, có mấy lão giả, lão phụ nhân... còn có năm nam nữ thanh niên, không khó nhìn ra đều là người có tu vi cường hãn.

Bên trong mười mấy đạo thân ảnh này có nữ tử dẫn đầu, đôi mắt như nước, mang theo vẻ lạnh nhạt như băng. Ánh mắt dường như có thể nhìn thấu tất cả. Tuổi chừng mười sáu, mười ngón tay thon dài, làn da trắng nõn, hồng hào, dường như có thể khiến cho nước chảy. Mái tóc tung bay theo gió, tỏa hương thơm ngát. Trên người mặc một bộ váy dài màu lam nhạt, bên trên thêu một con hồ điệp, khuôn mặt không trang điểm thế nhưng vẫn không thể che dấu được dung nhan tuyệt sắc của nàng.

Lúc này nữ tử mặc váy dài màu lam nhìn qua không trung, nghe thấy ba chữ Lục Lâm Thiên này lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Mấy thanh niên nam nữ bên người nàng cũng nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Hừ, ta muốn nhìn xem Độc Cô gia mạnh bao nhiêu. Dường như cũng chỉ có vậy.

Nhìn thấy vô số khí tức của cường giả Độc Cô tập trung vào mình, Lục Tâm Đồng khẽ quát một tiếng. Hai người Thiên Sỉ Tuyết Sư, Dương Quá biến sắc, thân thể khẽ động, lập tức xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên. Chân khí, khói độc, yêu nguyên bắt đầu lặng lẽ tràn ra.

Sưu...

Song phương trong giây lát lâm vào trạng thái gương cung bạt kiếm. Đám người do nữ tử mặc váy dài màu lam nhạt kia có chút hứng thú đánh giá đám người Lục Lâm Thiên, hiển nhiên đối với việc đám người Lục Lâm Thiên ở ngay địa bàn của Độc Cô gia lại dám ra tay với đám người Độc Cô gia có chút hứng thú, cả đám không tránh khỏi kinh ngạc và tò mò.

- Dừng tay, hiểu lầm rồi.

Vân Hồng Lăng nhìn vô số cường giả Độc Cô gia trên không trung đang vây công Lục Lâm Thiên, khuôn mặt biến sắc.

- Hồng Lăng tiểu thư, ngươi lui ra đi.

Trên không trung, Lục trưởng lão giậm chân nhảy ra, ánh mắt nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên.

- Hồng Lăng, nàng cứ lui xuống trước đi.

Lục Lâm Thiên cầm theo Cửu trưởng lão trong tay, phất tay bảo Hồng Lăng. Nhìn cảnh trưởng mắt, khuôn mặt hắn chậm rãi trở nên âm trầm.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, người kia dường như là Lục trưởng lão, khóe miệng hắn nhếch lên, lạnh lùng nói:

- Thân là trưởng lão Độc Cô gia, ta thấy mặt mũi của Độc Cô gia đều bị các ngươi làm mất hết. Rõ ràng ta cầm thiếp mời của Độc Cô gia thế nhưng lại không cho ta vào, thiếp mời này là do Đại tiểu thư Độc Cô Cảnh Văn phát ra, ta chỉ là khách nhân được mời tới. Các ngươi không cho ta đi vào là không nể mặt Đại tiểu thư các ngươi hay là không nể mặt ta?

Sắc mặt Lục trưởng lão thoáng run rẩy, trong lúc nhất thời không nói lên được lời nào. Loại nguyên nhân này hắn không biết, tuy rằng chưa gặp qua Lục Lâm Thiên này, thế

nhưng trong tộc đối với Lục Lâm Thiên này cũng không xa lạ gì.

Chương 2403: Ai dám động tới hắn 2

- Hừ, không để cho ngươi mặt mũi thì làm sao? Ngươi cảm thấy chỉ bằng vào ngươi Độc Cô gia chúng ta phải nể mặt sao?

Trong mắt Thất trưởng lão vừa mới bị Lục Tâm Đồng đẩy lui tràn ngập hàn ý. Thân thể hơi mập mạp xuất hiện bên cạnh Lục trưởng lão kia.

- Không ngờ Độc Cô gia lại không để cho ta mặt mũi, vậy thì ta cũng không cần phải cho các ngươi mặt mũi.

Khóe mắt Lục Lâm Thiên bắn ra hàn ý nhàn nhạt, trong ánh mắt của tất cả mọi người, hắn nắm lấy Cửu trưởng lão trong tay, đột nhiên hung hăng quật xuống mặt đất.

Phanh.

Mặt đất thoáng run rẩy một cái, khe nứt lan tràn, đá vụn bắn tứ tung.

Phốc Phốc.

Cửu trưởng lão lập tức phun ra một ngụm máu, căn bản không có cách nào nhúc nhích, chờ bị chà đạp, máu tươi phun xuống mặt đất, miệng không nói lên được lời nào.

- Đây là kết cục không cho ta mặt mũi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng. Trong ánh mắt kinh hãi của vô số người, Lục Lâm Thiên trực tiếp dẫm nát l*иg ngực Cửu trưởng lão, hung hăng đạp xuống.

Phốc Phốc.

Trong miệng Cửu trưởng lão lần nữa phun ra máu tươi, mặt đất chung quanh thân thể bị rạn nứt, thân thể trực tiếp lún xuống cái khe, bộ dáng vô cùng thê thảm.

Trên không trung, đám người Vân Khiếu Thiên nghẹn họng nhìn trân trối. Mà ngay cả đám người do thiếu nữ mặc váy dài màu lam nhạt cũng kinh ngạc. Ngay cả Kim Huyền cũng phải nhíu mày.

Đây chính là cửa Độc Cô gia a. Lục Lâm Thiên không ngờ lại dám chà đạp trưởng lão Độc Cô gia như vậy, đây chính là tát một cái vào mặt Độc Cô gia, lá gan như vậy không phải là thứ mà người bình thường có thể có được.

Chỉ có Nam thúc là vẫn nhắm mắt, không hề mở mắt ra một chút nào.

Cảnh này khiến cho tất cả người của Độc Cô gia khiếp sợ. Ai cũng thật không ngờ Lục Lâm Thiên này lại dám làm nhục Độc Cô gia như vậy. Hôm nay nếu như không giết người này, sợ rằng sau này Độc Cô gia không phải là một trong Lục đại Nhân Hoàng tộc mà là trò cười của tất cả mọi người mà thôi.

- Hỗn trướng, hôm nay nếu như ngươi không chết thì Độc Cô gia chúng ta sẽ không bỏ qua.

Tiếng nói lạnh lẽo từ trong kẽ răng Lục trưởng lão truyền ra. Âm thanh vang vọng trong không trung. Nếu như ngay cả chuyện này cũng nhịn xuống thì sau này Độc Cô gia tộc làm sao có thể gặp gỡ người khác. Đây là lần đâu tiên trong đời hắn chứng kiến một người dám vô lễ và làm nhục Độc Cô gia như vậy.

Sưu Sưu.

Mấy cường giả Tôn cấp bên người Lục trưởng lão theo Thất trưởng lão, Lục trưởng lão nhảy ra. Tăng thêm hơn chục đạo thân ảnh kia, khí tức mang theo sát ý lạnh lẽo bao phủ người Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua, trong mắt tràn ngập hàn ý. Nam thúc cũng không có ý tứ ngăn hắn, vậy thì hắn không cần phải sợ, cũng không cần quá để đám người này vào trong mắt.

Từng ánh mắt mang theo sát ý tập trung vào trên người Lục Lâm

Thiên. Linh hồn lực phô thiên cái địa cùng với Thần Hoàng khí lan tràn ra, thế nhưng không có cách nào làm ảnh hưởng tới Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng lúc này. Chỉ có một mình Thiên Sỉ Tuyết Sư bị áp chế.

- Gïếŧ cho ta.

Lục trưởng lão lạnh lùng quát một tiếng, thân thể bước ra, tức giận ngập trời, ánh mắt mang theo sát ý, dường như muốn động thủ.

- Hay cho Độc Cô gia, ai dám động vào hắn thử xem? Ai dám độc tới hắn thì cho dù là Độc Cô gia thì cũng đừng trách ta không khách khí.

Lúc này một tiếng kêu vang vọng trên không trung. Khi âm thanh vừa dứt, trên không trung xa xa có hơn hai mươi đạo thân ảnh giống như lưu quang bắn tới.

Sưu Sưu.

Tiếng xé gió vang lên, mọi người lập tức nhìn về phía trước. Trong giây lát có vô số thân ảnh phá không xuất hiện. Từng cỗ khí tức cường hãn khuếch tán, từng đạo uy áp tràn ra khiến cho không gian như cứng lại.

Trong không gian, khí tức cường hãn khiến cho không gian chấn động bao phủ trên không gian khiến cho mọi người trong lúc vô hình khó có thể tiến lên một bước.

Nghe thấy đạo âm thanh này, Lục Lâm Thiên đột nhiên quay người lại. Âm thanh này sao lại quen thuộc như vậy, âm thanh này sao Lục Lâm Thiên có thể không biết cơ chứ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn lên không trung, một đạo thân ảnh bay bổng, lung linh đang chậm rãi rơi xuống. Bộ váy nhẹ nhàng phiêu động, toàn thân tỏa ra khí chất cao quý, thanh nhã trời sinh. Dung nhan tuyệt mỹ, tựa như trích tiên, thân ảnh xinh đẹp này không phải là Lục Vô Song thì còn có thể là ai khác.

Cơ hồ tất cả ánh mắt lúc này cũng chăm chú nhìn lên không trung. Mắt thấy đám người đến, sắc mặt tộc nhân Độc Cô gia cùng với đám người nữ tử mặc váy dài màu lam nhạt không khỏi biến đổi.

- Vô Song tỷ.

Vân Hồng Lăng yêu kiều nói một tiếng, thân thể mềm mại lập tức nhảy lên.

- Hồng Lăng.

Bắc Cung Vô Song đã sớm đảo qua chung quanh, nhìn thấy Vân Hồng Lăng lập tức mỉm cười. Nụ cười khuynh thành khiến cho mấy thanh niên bất phàm bên người nữ tử mặc váy dài màu lam run lên. Nữ tử này thật đẹp, đẹp tới mức khiến cho cơ hồ tất cả nữ tử đều ảm đạm thất sắc.

Ánh mắt nữ tử mặc váy dài màu lam nhạt kia cũng nhảy lên. Nữ tử trước mặt nàng quá đẹp, khiến cho nàng tự cảm thấy không bằng.

Thân ảnh Vân Hồng Lăng đi tới bên người Bắc Cung Vô Song, cũng biết thân phận của Vô Song lúc này cho nên nàng nói:

- Vô Song tỷ, tỷ tới vừa vặn. Những người kia muốn đối phó với Lâm Thiên.

- Được rồi.

Bắc Cung Vô Song nói với Vân Hồng Lăng, thân ảnh xinh đẹp lóe lên, váy dài phiêu động. Thân ảnh mềm mại, xinh đẹp mà uyển chuyển lập tức xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên. Đôi mắt xinh đẹp nhìn vào nam tử áo xanh bên cạnh, không để ý tới bất luận kẻ nào mà tiếp tục tiến lên. Ống tay áo nhấc lên, bàn tay trắng như ngọc nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt quen thuộc này, thấp giọng nói:

- Ta rất nhớ chàng.

Âm thanh vừa dứt, thân ảnh xinh đẹp khiến cho cả thiên địa phải động dung này trước mắt bao nhiêu người nhào vào trong ngực nam tử áo xanh. Từng ánh mắt ghen ghét, oán hận lập tức nhìn vào người nam tử áo xanh kia.

- Ta cũng nhớ nàng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, chăm chú ôm nữ tử này vào trong ngực. Hai tay siết vòng eo nhỏ nhắn, đầu vùi vào trong mái tóc đen nhánh tỏa hương thơm ngát. Hít mùi hương quen thuộc này, hắn nói:

- Những năm này nàng có khỏe không?

- Mọi chuyện đối với thiếp đều tốt, chỉ là có chút nhớ chàng, nhớ mẫu thân, còn có phụ mẫu thiếp.

Bắc Cung Vô Song nói, tham lam rúc vào trong l*иg ngực quen thuộc.

Lúc này vô số ánh mắt nhìn thấy Lục Lâm Thiên kéo Bắc Cung Vô Song vào trong ngực, sắc mặt biến hóa bất định. Mà sắc mặt mấy lão giả Bắc Cung gia cũng biến hóa, thế nhưng không nói gì. Ánh mắt tiếp đó nhìn vào Cửu trưởng

Chương 2404: Khí thế của Lục gia

Còn mấy thanh niên của Bắc Cung gia tộc này giận dữ, ở giữa là một nam tử tuấn mỹ như ngọc, sắc mặt người này biến hóa bất định. Bên cạnh hắn là một thanh niên áo xanh cùng với một thanh niên khác đang muốn xông lên trước nhưng lại bị nam tử tuấn mỹ như ngọc này nắm tay, ánh mắt ý bảo không nên lộn xộn.

- Lâm Thiên, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Bắc Cung Vô Song ngẩng đầu, ánh mắt lần nữa liếc nhìn chung quanh rồi nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Cũng không có chuyện gì lớn, Cảnh Văn gọi ta tới, những người này chỉ đang tìm phiền toái mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói.

- Có muốn thiếp hỗ trợ không?

Bắc Cung Vô Song quét qua chung quanh, qunah thân có một cỗ khí tức như ẩn như hiện, trong lúc vô hình khiến cho lòng người run lên.

Lục Lâm Thiên nhìn Vô Song, trong lúc dò xét khí tức của nàng, khí tức kia mạnh mẽ khiến cho thuộc tính mộc trong cơ thể hắn cũng chấn động theo, thế nhưng lại không có cách nào nhìn ra tu vi của Vô Song. Không thể nghi ngờ Vô Song đã đặt chân vào hàng ngũ cường giả đỉnh tiêm. Trên phương diện tu vi, Bắc Cung Vô Song hiện tại không còn là Lục Vô Song của ngày xưa nữa.

Nén sự rung động trong lòng, Lục Lâm Thiên nói:

- Tạm thời còn chưa cần nàng hỗ trợ, chỉ bằng mấy người này ta còn có thể giải quyết được.

- Thì ra là bằng hữu Bắc Cung gia tới.

Nhìn mấy người tới, sắc mặt Lục trưởng lão cùng với mấy trưởng lão trong Độc Cô gia biến hóa. Đặc biệt là nhìn thấy quan hệ của Bắc Cung Vô Song với Lục Lâm Thiên như vậy càng khiến cho sắc mặt của đám người này có chút khó coi.

- Không ngờ Độc Cô gia này lại náo nhiệt như vậy.

Trong Bắc Cung gia, một đạo thân ảnh già nua đi ra, trên người mặc trường bào màu xanh nhạt. Hai hàng tóc mai trắng xóa, trên khuôn mặt già nua tràn ngập nếp nhăn, ánh mắt cực kỳ sáng sủa.

Lão giả này nhảy ra, ánh mắt nhìn hai người không mấy chú ý là Nam thúc và Kim Huyền, sau đó lại nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút nghi hoặc.

Đương nhiên, lúc này cũng còn có một bà lão bên cạnh thiếu nữ mặc váy dài màu lam kia cũng đã sớm chú ý tới Nam thúc và Kim Huyền.

- Vị này nhất định là Đại trưởng lão Bắc Cung gia tộc sao?

Nhìn thấy lão giả này, Lục trưởng lão của Độc Cô gia ôm quyền hành lễ, nhìn Bắc Cung Vô Song và Lục Lâm Thiên nói:

- Không biết Bắc Cung gia tộc có quan hệ như thế nào với Lục Lâm Thiên?

- Lục Lâm Thiên này cũng không có quá nhiều quan hệ với Bắc Cung gia chúng ta.

Đại trưởng lão Bắc Cung gia lạnh nhạt nói, ánh mắt khẽ đảo qua trên người Lục Lâm Thiên.

- Vậy thì mời chư vị Bắc Cung gia đi tới Thần Hoàng thành nghỉ ngơi một hồi. Độc Cô gia chúng ta còn có một ít chuyện cần giải quyết, cho nên có chỗ nào chậm trễ mong chư vị thông cảm.

Lục trưởng lão nói.

- Bắc Cung Chí, không ngờ ngươi cũng tới, hay là xem náo nhiệt

một chút.

Lão bà bên người thiếu nữ mặc váy dài màu lam nói.

- Thái Công Tố, không phải ngươi cũng tới rồi đó sao?

Ánh mắt lão giả kia nhảy lên, quét qua đám người bên cạnh lão bà, cuối cùng dừng lại trên người thiếu nữ mặc váy dài màu lam nhạt.

- Thái Công.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức nhìn chăm chú vào đám người, ngay từ đầu hắn cũng phát giác ra những người này bất phàm, vô cùng cường hãn. Sợ rằng những người này là tới từ Thái Công gia tộc có Thủy Hoàng chi khí, khó trách thuộc tính thủy trong người hắn trong lúc vô hình có chút run rẩy.

- Bắc Cung gia không ngờ lại không có quan hệ gì với Lục Lâm Thiên, rất tốt, mời tiểu thư tránh ra.

Lục trưởng lão nhìn Bắc Cung Vô Song, ánh mắt lóe lên bất định.

- Muốn cho ta tránh ra sao? Chỉ bằng Linh Tôn lục trọng như ngươi sợ rằng còn chưa đủ tư cách.

Bắc Cung Vô Song lạnh nhạt nhìn Lục trưởng lão rồi nói. Giờ phút này cỗ khí chất cao quý trên người khiến cho Lục trưởng lão kia không dám nhìn thẳng.

Bắc Cung Vô Song cũng không để ý tới Lục trưởng lão, mà nhìn về phía Bắc Cung Chí, trong mắt hiện lên vẻ kiên định, nói:

- Đại trưởng lão, Lâm Thiên cùng với Bắc Cung gia không có quan hệ gì. Vậy thì có phải ta và Bắc Cung gia cũng không có quan hệ gì đúng không?

- Thần nữ, không phải ta có ý này. Chuyện này cũng không thích hợp thảo luận ở nơi này.

Khuôn mặt già nua của Bắc Cung Chí run rẩy, trước mặt Bắc Cung Vô Song hắn cũng không dám vô lễ.

- Đại trưởng lão, ngươi nghe rõ cho ta. Ta đã sớm là hôn thê của Lâm Thiên, tuy rằng chưa từng xuất môn, thế nhưng đã sớm được phụ mẫu đồng ý. Ai cũng không thể thay đổi chuyện này. Nếu như có kẻ nào đó có ý không tốt, vậy đừng trách ta trở mặt. Vị thần nữ của Bắc Cung gia này ta không có hứng thú.

Âm thanh lạnh nhạt từ trong miệng Bắc Cung Vô Song truyền ra, trong mắt tràn ngập hàn ý nhìn thẳng về phía Bắc Cung Chí, giống như có một cỗ áp lực đè nặng lên người Bắc Cung Chí khiến cho ánh mắt hắn biến ảo bất định.

Nghe lời nói của Bắc Cung Vô Song, sắc mặt Độc Cô gia cùng với Thái Công gia lập tức biến đổi.

Mấy thanh niên tài tuấn trong đội hình của Bắc Cung gia tộc lúc này biến sắc, từng đạo ánh mắt không có ý tốt nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Lại là phiền toái sao?

Mấy ánh mắt mang theo hàn ý bắn tới đương nhiên không thoát khỏi cảm giác của Lục Lâm Thiên. Hắn ngẩng đầu nhìn lên, lúc này mấy thanh niên tài tuấn của Bắc Cung gia đang dùng ánh mắt không mấy thiện ý nhìn hắn. Trong từng ánh mắt kia rõ ràng có chút đố kỵ. Lục Lâm Thiên nhìn Vô Song, ít nhiều cũng đã biết được nguyên nhân.

Đặc biệt là nam tử tuấn mỹ mặc trưởng bào màu xanh nhạt đứng giữa kia khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi liếc mắt thêm một lần. Khí tức của thanh niên này cũng không tồi.

Trong mắt Lục Lâm Thiên xuất hiện hàn ý nhàn nhạt. Mấy người này tốt nhất nên dừng ở đây, nếu dám có ý định với nữ nhân của hắn thì đừng có trách hắn không khách khí.

- Thì ra là Thần nữ của Bắc Cung gia. Lục Lâm Thiên này vũ nhục trưởng lão của Độc Cô gia ta, đả thương đệ tử Độc Cô gia. Cho dù ngươi là Thần nữ của Bắc Cung gia hôm nay tuyệt đối khó mà bảo vệ được kẻ này.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên có Bắc Cung Vô Song bảo vệ, ánh mắt Lục trưởng lão trầm xuống. Bắc Cung gia cường hãn, Độc Cô gia đương nhiên cũng không sợ. Lục Lâm Thiên làm nhục Độc Cô gia như vậy, hôm nay còn có Thái Công gia nhìn vào, há có thể bỏ qua chuyện này như vậy.

- Hừ....

Bắc Cung Vô Song hừ lạnh một tiếng, còn chưa nói ra thì đã bị Lục Lâm Thiên ngắt lời, hắn nói:

- Vô Song, để cho ta tới đi.

Âm thanh vừa dứt, khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên. Một cước hung hăp đá Cửu trưởng lão từ trong lòng đất ra.

Phanh.

Cửu trưởng lão cứ như vậy để cho người ta đá lên cao mấy chục thước, lần nữa nện xuống mặt đất.

- Còn có ai muốn đối phó với ta thì lên đây đi.

Lục Lâm Thiên tiến lên, thân thể đạp lên không trung, tiến lên.

- Còn có ta nữa.

Lục Tâm Đồng quát lên một tiếng, thân ảnh xinh đẹp phá không lao tới. Đôi mắt xinh đẹp tràn ngập hàn ý nhìn không trung. Hàn ý ngập trời lan tràn. Sợi tóc

bay múa, khói độc lan tràn, khí tức lạnh lẽo như băng khuếch tán, tựa như ác ma vậy.

Chương 2405: Nam thúc phát uy 1

- Ba huynh muội ta ở đây, cứ phóng ngựa tới. Xem các ngươi có thể làm gì được ba huynh muội chúng ta.

Trường bào màu xám trên người Dương Quá run lên, chân khẽ dậm, chân khí thuộc tính thổ tràn ra, gợn sóng trong không gian chấn động không ngớt.

- Ha ha.

Lục Lâm Thiên nhìn qua đại ca Dương Quá và tam muội Lục Tâm Đồng ở bên cạnh, tiếng cười to từ trong miệng hắn vang lên. Trong tiếng cười tràn ngập hàn ý vô cùng. Một cỗ sát ý vô hình khuếch tán. Dưới cỗ sát khí này, không trung hoàn toàn yên tĩnh, mà ngay cả không khí cũng giống như cứng lại.

- Ba huynh muội Lục gia chúng ta ở đây, ai dám đi lên chịu chết?

Tiếng cười lan tràn giống như tiếng sấm vang vọng trong không gian. Ánh mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên trầm xuống, hàn ý ngập trời trong mắt bắn ra, hàn ý lạnh lẽo thấu xương. Sát khí vô hình không thể nhìn thấy từ thân thể lan tràn ra chugn quanh.

- Ba huynh muội này không đơn giản a.

Trong Thái Công gia, Bắc Cung gia, mọi người nhìn thấy ba huynh muội Lục Lâm Thiên, ánh mắt chúng cường giả không khỏi biến hóa.

Sắc mặt Lục trưởng lão, Thất trưởng lão, Bát trưởng lão cùng với mấy người có tu vi Tôn cấp bên cạnh không khỏi ngưng trọng. Thực lực của Lục Lâm Thiên và Lục Tâm Đồng bọn họ cũng đã nhìn thấy từ trước.

- Hừ, có chút thực lực thế nhưng còn chưa đủ tư cách hung hăng càn quấy trong Độc Cô gia chúng ta.

Biết rõ ba huynh muội này khó dây vào, thế nhưng có cả Độc Cô gia sau lưng, mấy trưởng lão Độc Cô gia này cũng không e ngại, ánh mắt ngày càng âm hàn.

- Hôm nay kẻ nào dám cản ta, ta giết kẻ ấy. Độc Cô gia cũng không phải là ngoại lệ. Ta muốn nhìn xem trong Độc Cô gia có ai không sợ chết hay không.

Âm thanh của Lục Lâm Thiên quanh quẩn trên không trung, xen lẫn sát ý. Lục Lâm Thiên giận, Độc Cô gia này quả nhiên dùng trăm phương ngàn kế ngăn cản hắn đi vào, vậy thì cũng đừng trách hắn vô tình.

Âm thanh rơi vào trong tai mỗi người giống như một cơn gió trong không gian. Người có thực lực thấp lúc này cảm thấy trong lòng đột nhiên lạnh lẽo, máu tươi như đông cứng lại. Bờ môi run run, tất cả mọi người đều bị cỗ sát khí kinh thiên động địa kia chấn nhiếp.

- Đây là Lục Lâm Thiên kia sao?

Ánh mắt thiếu nữ mặc váy dài màu lam cùng với nam tử tuấn mỹ run run.

- Sát khí thật khủng khiếp.

Sắc mặt đám người Độc Cô gia không khỏi run rẩy. Dưới sát ý ngập trời lạnh thấu xương này khiến cho đám người Lục trưởng lão cũng bị chấn nhiếp.

- Còn có ta.

Thân ảnh xinh đẹp của Bắc Cung Vô Song lóe lên, lăng không đáp xuống bên cạnh Lục Lâm Thiên.

- Đương nhiên không thể thiếu ta.

Vân Hồng Lăng kêu lên một tiếng, thân thể khiến cho người ta sôi máu cũng lập tức đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

- Thất trưởng lão, thông tri cường giả trong tộc tới đây.

Trong mắt Lục trưởng lão tràn ngập hàn ý, thực lực của đám người Lục Lâm Thiên này cường hãn, rõ ràng chỉ bằng vào mấy người bọn họ khó có thể chống lại.

- Vâng.

Sắc mặt Thất trưởng lão biến hóa, thân ảnh lóe lên, lập tức định rời khỏi.

- Mặt mũi Độc Cô gia đều bị đám hỗn trướng các ngươi làm mất hết. Chẳng lẽ Độc Cô gia ngày nay đã lâm vào tình cảnh như vậy sao?

Lúc này, hai con mắt đóng chặt của Nam thúc mở ra. Dậm chân một cái, thân thể vô thanh vô tức xẹt qua không gian, khi vừa mới dứt lời thì thân hình đã xuất hiện trước mặt Thất trưởng lão kia.

- Ồ?

Cùng một lúc, Bắc Cung Chí, Thái Công Tố cùng với không ít cường giả của hai tộc nhìn Nam thúc, sắc mặt đều có biến hóa.

Phanh.

Dưới ánh mắt của tất cả mọi người, chỉ thấy Nam thúc vung tay lên, một bàn tay vỗ vào trên mặt Thất trưởng lão kia, âm thanh thanh thúy lập tức vang vọng.

Phốc Phốc.

Trong miệng Thất trưởng lão lập tức phun ra máu tươi cùng với mấy cái răng. Thân hình nặng nề từ trên không trung rơi xuống mặt đất. Đập vào mặt đất, sau đó nhanh chóng đứng lên. Trên mặt xuất hiện dấu vết một bàn tay đỏ rực, khóe miệng tràn ngập máu tươi.

Mà lúc này Thất trưởng lão đang dùng ánh mắt hoảng sợ nhìn Nam thúc. Chỉ có hắn mới biết rõ, vừa rồi linh lực trong cơ thể hắn hoàn toàn đình trệ, không có lực hoàn thủ. Một tát này cũng chỉ làm cho hắn bị thương ngoài da, cũng không có bất kỳ nội thương nào.

- Hít.

Cảnh này khiến cho tất cả mọi người nghẹn họng, kinh hãi. Mà ngay cả Bắc Cung Vô Song cũng kinh ngạc nhìn Nam thúc. Nàng cũng không biết thực lực của Nam thúc lại mạnh như vậy.

- Thiên Linh Đan Tôn, Linh Vũ Đại Đế.

Trong đám người đứng xem, Vân Khiếu Thiên thì thào nói. Ánh mắt run rẩy, không ngờ cường giả bực này lại ra tay, vừa rồi thấy cường giả bực này cho nên hắn mới không quá sốt ruột.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, khóe miệng nở nụ cười, không ngờ Nam thúc cũng không khách khí như vậy.

- Các hạ là người phương nào? Nên biết người của Độc Cô gia chúng ta không phải là ai cũng có thể trêu chọc.

Lục trưởng lão, Bát trưởng lão biến sắc, thực lực của mấy người này thực sự quá cường hãn.

- Ta trêu vào thì sao?

Nam thúc lăng không đứng thẳng, bàn tay khẽ vung lên. Gợn sóng trong không gian lóe lên, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, đột nhiên có hai đạo âm thanh thanh thúy vang vọng.

Phanh Phanh.

Lục trưởng lão, Bát trưởng lão muốn chạy trốn, thế nhưng trong nháy mắt giống như bị cắt chân, căn bản không có cách nào chạy thoát. Trên mặt nhanh chóng xuất hiện một bàn tay đỏ rực.

Phốc Phốc.

Dưới một cái tát này, hai người Lục trưởng lão, Bát trưởng lão lập tức phun ra máu tươi mang theo mấy cái răng. Thân hình giống như gặp trọng kích, dưới vô số ánh mắt sợ hãi của tộc nhân Độc Cô gia bay ngược về phía sau.

Phanh Phanh.

Hai người nện thẳng xuống mặt đất, không có chút sức chống cự nào.

Hít.

Nhìn Lục trưởng lão, Bát trưởng lão bị đánh bay xuống mặt đất, tất cả mọi người hít sâu một hơi. Người của Độc Cô gia thì đổ mồi hôi lạnh, ánh mắt tràn ngập sự kinh hãi. Thực lực của ba người là Tôn cấp ngũ trọng, Tôn cấp ngũ trọng, Tôn cấp lục trọng, là trưởng lão trong tộc, thế nhưng không ngờ ngay cả một cái tát của lão giả này cũng không thể chống lại được. Ba người trực tiếp không có lực chống lại.

Giữa không trung, một ít cường giả trong Thái Công gia, Bắc Cung gia đều nghẹn họng nhìn trân trối, trong lòng chấn động. Lão giả này rốt cuộc là người phương nào, không ngờ thực lực lại tới mức đáng sợ như vậy.

Chỉ trong nháy mắt cả không trung hoàn toàn yên tĩnh, người Độc Cô gia cũng không dám lên tiếng.

- Tuyệt đối không phải là Tôn cấp.

Sắc mặt Bắc Cung Chí, Thái Công Tố khẽ biến đổi.

- Nam thúc chính là Nam thúc a. Đây mới là cường giả.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng run lên. Ba cái tát của Nam thúc quả thực quá thoải mái, ba trưởng lão của Độc Cô gia giống như trẻ con trước mặt Nam thúc.

Dưới không trung, cùng với Cửu trưởng lão toàn thân tràn ngập máu tươi, bốn trưởng lão của Độc Cô gia ngẩng đầu nhìn Nam thúc, trong lòng rung động không nói nên lời. Bọn họ không ngờ bên người Lục Lâm Thiên lại có cường giả như vậy.

- Còn có ai dám lên không? Để xem ta có

dám tát chết các ngươi hay không.

Chương 2406: Nam thúc phát uy 2

Thân thể nhìn qua già nua của Nam thúc lăng không đứng trên không trung. Trong âm thanh tràn ngập khí thế báo đạo tuyệt luân.

- Các hạ thật lớn mật, Độc Cô gia chúng ta nhất định sẽ không chết không thôi với ngươi.

Sau khi kinh hãi, đám người Lục trưởng lão lập tức giận dữ ngập trời, bọn họ chưa từng phải chịu nhục nhã như ngày hôm nay.

- Không chết không ngớt? Chỉ bằng vào các ngươi mà đủ sao? Bốn người các ngươi cùng lên đi.

Nam thúc nhìn bốn người, trong mắt tràn ngập hàn ý, hoàn toàn không có đặt bốn người này vào trong mắt.

Nghe thấy Nam thúc nói vậy, bốn người này bình thường đều là người tâm khí cao ngạo không ai bì nổi, thế nhưng trước mặt thực lực tuyệt đối lại nhìn nhau, không có một ai dám tiếp tục mở miệng nói chuyện.

- Thế nào? Các ngươi không dám sao? Vậy thì về sau bớt hung hăng càn quấy một chút đi. Đừng tưởng rằng Độc Cô gia là nhất. Về sau kẹp cái đuôi lại, làm người đi.

Nam thúc lạnh nhạt nói, ánh mắt quét qua bốn phía khiến cho bảy tám chục người Độc Cô gia không tự chủ được mà nhao nhao lui về phía sau. Trong lúc vô hình bị khí thế của Nam thúc chấn nhiếp.

- Các hạ chắc hẳn cũng là tiền bối thành danh, ra tay với mấy tộc nhân thực lực không đủ của Độc Cô gia ta thì tính là bổn sự gì.

Giữa không trung đột nhiên vang lên một âm thanh giận dữ, trầm thấp.

Âm thanh vừa dứt, một lão giả mặc trường bào phá không nhảy ra. Toàn thân khí thế sắc bén, một cỗ Thần Hoàng khí lan tràn ra ngoài khiến cho linh hồn của tất cả mọi người trong không trung bị ảnh hưởng.

Người này tuổi chừng hơn lục tuần, không tới thất tuần, mái tóc dài trắng xóa, ánh mắt như sao. Ánh mắt lúc này mang theo một cỗ hàn ý nhàn nhạt, thân ảnh xuất hiện lập tức nhìn về phía Nam thúc.

- Mới chỉ là Linh Tôn thất trọng mà thôi.

Lục Lâm Thiên nhếch mệnh mang theo nụ cười lạnh lẽo. Người đến chỉ là một Linh Tôn thất trọng, không chịu nổi một tát của Nam thúc.

- Các hạ là người phương nào, có dám báo danh hay không?

Lão giả này nhìn Nam thúc, khóe miệng tràn ngập hàn ý lạnh lẽo.

Ánh mắt Nam thúc khẽ đổi, nhìn vào lão giả này, đôi mắt mờ đυ.c lập lòe, nói:

- Nếu ta nhớ không sai có lẽ các hạ gọi là Độc Cô Trường Lộ a.

- Đúng vậy, rốt cuộc các hạ là người phương nào? Cho dù là cường giả thành danh mà diễu võ dương oai ở Độc Cô gia thì ta cũng sẽ cho ngươi phải hối hận.

Lão giả này có chút kinh ngạc bởi vì Nam thúc có thể biết rõ thân phận của hắn. Ánh mắt nhìn về phía Nam thúc vô cùng nghi hoặc.

Nam thúc không trả lời Độc Cô Trường Lộ này, khóe miệng nhếch lên, nói:

- Độc Cô Trường Lộ, bây giờ ngươi đảm nhiệm chức vụ gì ở trong Độc Cô gia?

- Tại hạ bất tài, thân là Ngũ trưởng lão của Độc Cô gia.

- Thân là trưởng lão của Độc Cô gia, Lục Lâm Thiên có được thiếp mời của Độc Cô gia thế nhưng lại không cho nó tiến vào. Trước mặt Bắc Cung gia tộc cùng với Thái Công gia tộc lại làm khó dễ vãn bối, dùng già lấn trẻ, lấy nhiều bắt nạt ít. Ngươi nói xem mặt mũi Độc Cô gia có phải đã bị các ngươi làm mất hết rồi hay không?

Nam thúc nhìn thẳng vào Độc Cô Trường Lộ rồi nói.

Nghe vậy khuôn mặt Độc Cô Trường Lộ run lên, nhìn đám người Bát trưởng lão, Thất trưởng lão rồi hỏi:

- Có phải có chuyện như vậy hay không?

- Vương trưởng lão, thiếp mời Lục Lâm Thiên này chúng ta chưa từng phát ra, cho nên thiếp mời này chỉ là thứ Lục Lâm Thiên trộm được mà thôi.

Thất trưởng lão ôm má, ngẩng đầu nói với Độc Cô Trường Lộ.

Ánh mắt Độc Cô Trường Lộ khẽ đổi, khuôn mặt run rẩy một chút, nhìn Nam thúc nói:

- Các hạ, các hạ có nghe được không? Thiếp mời này là Lục Lâm Thiên trộm được. Các ngươi đả thương...

Phanh.

Độc Cô Trường Lộ này còn chưa nói xong, trên mặt đột nhiên xuất hiện một dấu bàn tay, miệng phun ra máu tươi, thân thể nặng nề trực tiếp rơi xuống đất.

- Miệng chó phun đầy phân. Thiếp mời của Độc Cô gia không phát, Lục Lâm Thiên còn có thể trộm rồi lại tới đây chui đầu vô rọ sao? Một đám hỗn trướng, mặt mũi Độc Cô gia đã bị mất hết trong tay đám người các ngươi. Có tin ngày hôm nay ta sẽ phế hết đám hỗn trướng các ngươi hay không?

Nam thúc lạnh lùng quát lên một tiếng, ánh mắt mang theo sự tức giận nhìn mấy người trưởng lão kia.

Người của Bắc Cung gia, Thái Công nhìn về phía Nam thúc không khỏi kinh ngạc, mặt mũi của Độc Cô gia quả thực đã mất hết.

- Các hạ quá cuồng vọng, đừng tưởng rằng Độc Cô gia ta không có người.

Thân hình Ngũ trưởng lão đập vào mặt đất, khóe miệng tràn ra tia máu, nhìn Nam thúc trên không trung nói, trong mắt tràn ngập sự kinh ngạc cùng với phẫn nộ.

- Ta cuồng vọng hay là các ngươi cuồng vọng? Các ngươi chỉ đơn giản là không muốn Lục Lâm Thiên đi vào trong Độc Cô gia mà thôi. Bằng vào bốn ngươi các ngươi sợ rằng còn không làm chủ được.

Hàn ý trong mắt Nam thúc tràn ra.

Nghe thấy Nam thúc nói vậy, trong trường, kể cả là Vân Dương Tông cùng với Thái Công gia tộc, Bắc Cung gia tộc ánh mắt cả đám người không khỏi biến hóa lần nữa, dường như trong chuyện này còn có một ít chuyện nào đó.

Ngũ trưởng lão biến sắc, khuôn mặt run rẩy. Hắn có cảm giác ngữ khí người này có chút quen thuộc, hắn ngẩng đầu hỏi:

- Rốt cuộc các hạ là ai?

- Mấy trăm năm nay mọi người đều gọi ta là Thiên Linh Đan Tôn, hiện tại là Linh Vũ Đại đế.

Trường bào trên người Nam thúc tung bay, thân thể già nua kia lúc này nhìn qua có chút cao ngất.

- Thiên Linh Đan Tôn, thì ra là hắn.

Không ít ánh mắt nhìn về phía Nam thúc, trong mắt hiện lên sự kinh ngạc.

Đám người Bắc Cung gia, Thái Công gia, Độc Cô gia tuyệt đối biết tới sự tồn tại của Thiên Linh Đan Tôn, lúc trước là một nhân vật cực kỳ phong vân. Mà bốn chữ Linh Vũ Đại Đế cuối cùng lại khiến cho mọi người khiếp sợ không thôi.

- Linh Vũ Đại Đế, đây chính là Đế giả, Linh Vũ Đại đế, Linh Vũ song tu thành Linh Vũ Đại Đế của Phi Linh môn trong lời đồn sao?

- Đế giả a. Hóa ra hắn là Đế giả.

Vô số ánh mắt run rẩy, hít sâu một hơi lạnh. Loại cấp độ giống như Đế giả này coi như trong Lục Đại Nhân Hoàng Tộc tuyệt đối cũng là tồn tại cường hãn.

- Đế giả, Linh Vũ Đại Đế.

Đám người Ngũ trưởng lão, Lục trưởng lão, Thất trưởng lão hít sâu một hơi, cơ hồ tất cả tộc nhân Độc Cô gia đều rung động. Ai cũng thật không ngờ lúc này Lục Lâm Thiên tới Độc Cô gia lại mang theo Đế giả trợ trận.

Tính toán của bọn họ đã xôi hỏng bỏng không. Lục Lâm Thiên có Đế giả trợ trận, muốn động vào Lục Lâm Thiên sợ rằng không có bất kỳ hi vọng nào. Cho dù cả Độc Cô gia muốn động vào Đế giả cũng phải cân nhắc kỹ hậu quả.

- Ài.

Nam thúc nhìn không trung, nói:

- Về phần tên của ta, sợ rằng đã hơn ba trăm năm rồi không có ai nhắc tới. Nhớ rõ trước kia khi ta còn ở Độc Cô gia, tên của ta gọi là Độc Cô Ngạo Nam.

Âm thanh sâu kín truyền ra, mà bốn chữ Độc Cô Ngạo Nam này

rơi vào trong tai đám người Độc Cô gia, cả đám lập tức biến sắc.

Chương 2407: Thân phận của Nam thúc 1

Âm thanh vừa dứt, thủ ấn trong tay Nam thúc biến hóa, lưu quang lóe lên, trên mặt xuất hiện một cái mặt nạ thần dị, thân hình trở nên cao ngất.

Khuôn mặt già nua của Nam thúc lập tức biến mất không thấy gì nữa. Một khuôn mặt cương nghị, trơn nhẵn hiện lên. Bộ dáng chừng lục tuần, khuôn mặt anh tuấn góc cạnh. Ánh mắt mờ đυ.c kia lúc này trở nên đen nhánh mà thâm thúy, lộ ra khí tức khiến cho linh hồn của mọi người rung động.

Mày kiếm dày đậm, sống mũi cao thẳng, cuồng ngạo mà cao quý. Thân thể cao ngất, trường bào trên người tung bay, bộ dáng này không có một điểm nào giống như trước kia, hoàn toàn chính là một người khác.

- Độc Cô Ngạo Nam, thì ra là hắn.

Bắc Cung Chí, Thái Công Tố biến sắc, dường như đều đã nghe nói qua danh tự này.

Mà lúc này nhìn thấy bộ dáng hiện tại của Nam thúc, đám người Ngũ trưởng lão, Lục trưởng lão, Thất trưởng lão, Bát trưởng lão, Cửu trưởng lão biến sắc.

- Độc Cô Ngạo Nam, là hắn, hắn đã trở về.

- Thiên Linh Đan Tôn, Linh Vũ Đại Đế chính là Độc Cô Ngạo Nam. Hắn đã trở về.

Mấy trưởng lão cùng với vài cường giả Tôn cấp trên không trung nhìn nhau, sắc mặt rung động. Mà đối với đám người Độc Cô gia khác mà nói thì cái tên này lạ lẫm hơn một chút. Thế nhưng ánh mắt của mọi người đều đang biến hóa, dường như cũng đã nghe tới cái tên Độc Cô Ngạo Nam này.

- Độc Cô Ngạo Nam, chẳng lẽ trước kia ở Độc Cô gia...

Toàn thân Lục Lâm Thiên run lên, mắt nhìn về phía Nam thúc, ý niệm đầu tiên trong đầu hắn chính là Độc Cô Ngạo Nam, không Nam thúc chính là người của Độc Cô gia.

- Chẳng lẽ không có ai nhận ra ta? Chẳng lẽ ta cũng là giả?

Nam thúc nhàn nhạt đảo qua đám người Độc Cô gia đang kinh hãi.

- Bái kiến thành chủ.

Sắc mặ Ngũ trưởng lão biến hóa, rốt cuộc quỳ một chân xuống hành lễ.

- Bái kiến thành chủ.

Lục trưởng lão, Thất trưởng lão, Cửu trưởng lão, Bát trưởng lão lập tức quỳ một gối. Bọn họ chưa từng nghĩ tới tất cả mọi chuyện lại có thể biến hóa theo chiều hướng này.

- Là thành chủ trở về. Là thành chủ.

- Bái kiến thành chủ.

Trên trăm người nằm trên mặt đất do bị đám người Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá đánh ngã lúc này cùng với hơn chục đạo thân ảnh trên không trung quỳ một gối xuống mặt đất. Hai chữ thành chủ này bọn họ hiểu rõ nó đại biểu cho địa vị như thế nào.

- Con mẹ nó, lần này chơi lớn rồi.

Lục Lâm Thiên đột nhiên biến sắc, ánh mắt run lên. Tất cả mọi chuyện khiến cho Lục Lâm Thiên nghẹn họng. Hoàn toàn vượt quá sự tưởng tượng của Lục Lâm Thiên.

Thậm chí là ngay cả nằm mơ Lục Lâm Thiên cũng không ngờ Nam thúc lại là người của Độc Cô gia, hơn nữa địa vị còn tuyệt đối không thấp.Ngay cả trưởng lão Độc Cô gia nhìn thấy cũng phải hành lễ, khó trách Nam thúc từng nói, muốn đi theo bảo vệ hắn một cái mạng. Vừa rồi hắn ra tay Nam thúc cũng không ngăn cản, hóa ra Nam thúc chính là người của Độc Cô gia.

Lục Lâm Thiên còn nhớ rõ thời điểm ở trên trấn Thanh Vân, Nam thúc đã từng nói qua Độc Cô gia bất phàm, thậm chí cũng biết Độc Cô gia phái người tới Lục gia, thì ra là như vậy.

Giờ phút này đám người Bắc Cung Vô Song, Vân Hồng Lăng, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Thiên Sỉ Tuyết Sư đều kinh ngạc, điều này vượt quá dự đoán của bọn họ. Vân Khiếu Thiên phía xa càng thêm kinh ngạc tới mức há hốc mồm. Thiên Linh Đan Tôn, Linh Vũ Đại Đế, không ngờ lại là người của Độc Cô gia.

- Hóa ra còn nhớ rõ ta. Có cần tra rõ có phải thành chủ như ta trộm thiếp mời hay không?

Nam thúc nhìn thẳng về phía đám người Ngũ trưởng lão, trường bào tung bay, khí thế tràn ngập thiên địa uy áp lên người năm vị trưởng lão, khí thế bá đạo tuyệt luân.

Sắc mặt Ngũ trưởng lão dưới cỗ khí tức này tái nhợt, căn bản không dám nói nên lời.

- Ta quả thực muốn phế đám hỗn trướng các ngươi. Còn không cút về cho ta. Nhớ rõ nói cho người sai các ngươi, cứ nói Lục Lâm Thiên là do ta mang tới, có cái gì thì quang minh chính đại tới. Thân là người Độc Cô gia đừng để cho người khác chế giễu mình.

Nam thúc quát lên một tiếng khiến cho thân thể Ngũ trưởng lão run lên.

- Thành chủ, chuyện này...

Ngũ trưởng lão nhìn tộc nhân Thái Công gia tộc cùng với Bắc Cung gia tộc trên không trung.

- Hiện tại còn quan tâm tới mặt mũi sao? Dù sao mặt mũi của Độc Cô gia cũng bị các ngươi làm mất hết rồi. Cút đi cho ta.

Nam thúc quát lạnh một tiếng, mấy trưởng lão nhìn nhau, vô cùng bất đắc dĩ.

Trường bào tung bay, nhìn mấy trưởng lão này lui ra, Nam thúc quay đầu về phía Bắc Cung Chí và Thái Công Tố, ôm quyền nói:

- Hai vị Đại trưởng lão, đã lâu không gặp.

- Thiên Linh Đan Tôn phong vân đại lục năm đó hiện tại đã là Linh Vũ Đại đế, không ngờ lại là Độc Cô Ngạo Nam của Độc Cô gia. Cái tên nhà ngươi quả thực khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn a.

Bắc Cung Chí tiến lên, ôm quyền thi lễ. Có lẽ trước kia hắn không coi Độc Cô Ngạo Nam vào trong mắt, thế nhưng bây giờ tất cả đã không còn giống như khi trước.

- Ta cũng không ngờ Linh Vũ Đại Đế chính là ngươi, đã lâu không gặp.

Thái Công Tố hạ thấp người thi lễ, nhìn Nam thúc, ánh mắt thoáng biến đổi.

- Không ngờ vừa gặp mặt đã khiến cho hai vị chê cười rồi. Mời hai vị vào thành.

Nam thúc giơ tay ra mời.

- Vậy quấy rầy rồi.

Bắc Cung Chí gật đầu, thân ảnh nhảy lên, quay đầu ý bảo người của Bắc Cung gia vào thành.

- Lục Lâm Thiên, còn lo lắng cái gì? Còn không mau đi vào.

Khi mọi người nhảy vào trong cấm chế, Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên đang kinh ngạc lạnh nhạt nói.

- Đương nhiên là vào rồi.

Lục Lâm Thiên miễn cưỡng phục hồi tinh thần lại. Tất cả mọi chuyện quả thực quá mức rung động.

Thần Hoàng thành là một đại thành cổ xưa, khắp nơi đều là những tảng đá màu xanh. Cung điện cổ xưa, con đường bằng đá cổ xưa, tất cả đều toát ra khí tức tang thương.

Cửa vào cấm chế đã hội tụ vô số thân ảnh. Bên trong không thiếu cường giả Vương cấp.

Đại thành này vô cùng bao la, giống như một quốc gia nhỏ. Lục Lâm Thiên theo Nam thúc bước vào trong cấm chế, nhìn về phía trước, trong mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập sự kinh ngạc. Diện tích của Thần Hoàng thành không nhỏ.

- Bái kiến Thành chủ.

Trong cấm chế, từng đạo thân ảnh quỳ xuống đất hành lễ. Tất cả mọi người đều đã nghe thấy động tĩnh bên ngoài, thành chủ trở về, thành chủ rời khỏi Thần Hoàng thành ba trăm năm đã trở về.

- Tất cả đứng lên đi, không cần đa lễ.

Nam thúc phất tay, ý bảo đứng lên. Cách xa mấy trăm năm mới trở về, tâm tình cùng với lúc rời khỏi hoàn toàn không giống nhau.

- Người đâu, sắp xếp nơi đặt chân cho chư vị Bắc Cung gia.

Nam thúc nhẹ giọng ra lệnh.

- Vâng.

Lập tức có mấy đệ tử Bắc Cung gia mặc khải giáp tiến lên, cung kính gật đầu. Lập tức dẫn đường cho đám người Bắc Cung gia.

- Lâm Thiên, thiếp đi trước một lát. Lát nữa gặp lại.

Bắc Cung Vô Song nói với Lục Lâm Thiên.

- Được, nàng đi đi, lát nữa gặp lại.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, ánh mắt lại nhìn về phía mấy thanh niên trong Bắc Cung gia tộc, mấy người này luôn dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn hắn. Thu hồi ánh mắt, nếu như có cơ

hội Lục Lâm Thiên không ngại để cho mấy người kia nếm chút khổ sở. Nữ nhân của hắn há có thể để cho người khác động vào.

Chương 2408: Thân phận của Nam thúc 2

- Lục Lâm Thiên, các ngươi đi cùng người của Vân Dương Tông đi. Ta đi xử lý một chút chuyện.

Nam thúc nói.

Một lát sau, trong đại sảnh của một đình viện có phong cách cổ xưa. Lục Lâm Thiên hành lễ với Vân Khiếu Thiên:

- Bái kiến nhạc phụ, Dương trưởng lão, Đại hộ pháp.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, phiền toái đương nhiên không ít.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Không ngờ Thiên Linh đan Tôn, Linh Vũ Đại Đế lại chính là Độc Cô Ngạo Nam của Độc Cô gia.

- Nhạc phụ, người đã từng nghe nói qua Nam thúc sao?

Lục Lâm Thiên hỏi, đối với thân phận của Nam thúc đương nhiên trong lòng hắn có chút hiếu kỳ.

- Ta nghe được một ít từ chỗ mẫu thân Hồng lăng. Lại nói hắn chính là đại bá của mẫu thân Hồng Lăng.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười nói:

- Hắn lại là thành chủ của Thần Hoàng thành này, năm đó nếu không phải do một ít chuyện thì chức vị tộc trưởng sẽ không phải là của phụ thân Cảnh Văn mà là của hắn, Độc Cô Ngạo Nam.

- Địa vị lớn như vậy sao?

Lục Lâm Thiên sững sờ, hắn không ngờ Nam thúc lại có địa vị lớn như vậy. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên lần nữa cảm thấy bất ngờ.

- Hiện tại xem ra vị thành chủ Độc Cô Ngạo Nam này mới chính thức là sư phụ của ngươi a.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên nói. Linh Vũ Đại Đế, Linh Vũ song tu. Lục Lâm Thiên cũng là như vậy, không khó nhận ra người này mới chính thức là ân sư của Lục Lâm Thiên.

- Mỗi một vị sư phụ của tiểu tế đều là sư phụ chân chính. Bọn họ đều dạy bảo qua tiểu tế, thiếu một ai tiểu tế cũng không có được như bây giờ.

Lục Lâm Thiên nói.

- Không nói tới chuyện này nữa. Lần này ngươi tới đây phải chú ý một chút. Chuyện Cảnh Văn cùng với ngươi ta cũng biết rõ một ít, Hồng Lăng cũng không phản đối thì ta sẽ không phản đối. Lần này đến đây cũng đã chứng minh cho tâm ý của ngươi. Bất quá ta phải nói cho ngươi biết, ta là phụ thân của Hồng Lăng cũng không hy vọng sau này ngươi khiến nó chịu ủy khuất.

Vân Khiếu Thiên nghiêm mặt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Tiểu tế nhất định sẽ không để cho Hồng Lăng chịu ủy khuất. Mặc dù tiểu tế có năm ba hồng nhan, thế nhưng mỗi một người trong lòng tiểu tế đều là độc nhất vô nhị, thiếu ai cũng không được.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

- Chuyện này cũng không trách ngươi. Ta cũng biết ngươi không phải là loại người lỗ mãng, chỉ là quá mức gây chú ý cho nên sẽ khiến cho nữ tử khác chú ý. Không ngờ ngay cả tâm tư của nha đầu Cảnh Văn kia cũng đặt trên người ngươi. Thật sự là một tiểu tử tốt số.

Vân Khiếu Thiên khẽ thở dài, dùng ánh mắt của hắn, lâu như vậy hắn cũng biết thái độ làm người của Lục Lâm Thiên. Thời gian đều dành cho việc tu luyện, cũng không phải là hạng người lỗ mãng. Chỉ là quá mức nổi bật, cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng.

Lục Lâm Thiên khẽ cười khổ, lời này quả thực đang khoa trương hắn.

- Chuyện ngươi cùng Cảnh Văn sợ rằng Độc Cô gia tộc sẽ không đồng ý. Cảnh Văn sắp được phong là Thần nữ, Độc Cô gia tuyệt đối sẽ không đồng ý quan hệ giữa ngươi và Cảnh Văn. Mẫu thân Hồng Lăng năm đó chỉ có Thần Hoàng khí Địa cấp mà thôi, thế mà Độc Cô gia đã kiên quyết phản đối rồi. Về sau trải qua dàn xếp giữa tiền bối trong Vân Dương Tông và trong tộc, mọi chuyện mới ngừng lại chút. Mà sau khi mẫu thân Hồng Lăng sinh hạ Hồng Lăng lại qua đời, cho nên Độc Cô gia mới không nói gì nữa. Còn không chuyện không chỉ dừng ở đó.

Vân Khiếu Thiên nói.

- Một khi đã tới thì tiểu tế cũng chỉ có thể cố hết sức.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, bất kể như thế nào hắn cũng phải toàn lực ứng phó.

- Có lẽ Nam thúc của ngươi sẽ có một ít biện pháp. Bất quá ta đoán sợ rằng biện pháp cũng không nhiều. Nghe nói Nam thúc ngươi ban đầu ở Độc Cô gia có thân phận không thấp, thế nhưng địa vị cũng không phải rất cao. Tuy rằng hiện tại không giống như khi trước, sợ rằng cũng khó có thể thúc đẩy được việc này.

Vân Khiếu Thiên nói.

- Đi một bước tính toán một bước vậy.

Lục Lâm Thiên nói

- Hiện tại cũng chỉ có thể như vậy.

Vân Khiếu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, dò xét khí tức trên người Lục Lâm Thiên nói:

- Mấy năm nay tiểu tử ngươi lăn lộn ở nơi nào, thực lực dường như được đề cao không ít a.

- Tiểu tế chỉ tiến bộ một chút mà thôi.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói.

Vân Khiếu Thiên liếc nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lúc này Lục đại Nhân Hoàng tộc tề tụ. Thế hệ trẻ tuổi trong các Hoàng tộc cũng sẽ hội tụ lại, đều là người bất phàm, không phải người bình thường có thể so sánh. Ngươi nên lưu ý một chút, nếu như ngươi so sánh với bọn họ thì như thế nào.

Lục Lâm Thiên không nói gì mà chỉ cười nhạt một tiếng. Đám người trẻ tuổi của Thái Công gia tộc, Bắc Cung gia tộc hắn đã nhìn thấy. Quả thực đều là người bất phàm, không phải đám người bình thường bên ngoài có thể so sánh. Lục Lâm Thiên ngẫm lại, tạm thời cũng chỉ có Nguyên Nhược Lan, Lăng Thanh Tuyền cùng với Tử Yên là có thể so sánh được với bọn họ.

Sợ rằng ngay cả Lam Thập Tam, Đạm Đài Tuyết Vi cũng phải thua kém một chút. Đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng không nói hiện tại đại ca Dương Quá, còn có Lục Tâm Đồng thua kém hơn đám người Lục đại Nhân Hoàng tộc này.

- Được rồi, đi cùng Hồng Lăng đi. Nha đầu này mỗi ngày đều nhớ tới ngươi.

Vân Khiếu Thiên nói.

- Tiểu tế xin cáo lui.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng nghĩ tới nha đầu Vân Hồng Lăng.

Một lát sau, trong đình viện phong cách cổ xưa được bố trí cực kỳ tinh xảo, Lục Lâm Thiên đi tới gian phòng, Lục Tâm Đồng thức thời nháy mắt với ca ca mấy cái rồi rời khỏi đình viện.

- Hóa ra mấy năm nay chàng chạy tới Tổ Yêu lâm và Linh Hoàng nhai.

Mắt nhìn Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng lập tức nhào vào l*иg ngực quen thuộc kia.

- Cho ta xem nào, dường như so với trước kia còn xinh đẹp hơn.

Lục Lâm Thiên nâng khuôn mặt tinh xảo này lên, khẽ mỉm cười nói.

- Thật sao?

Vân Hồng Lăng mỉm cười, nữ nhân dù sao vẫn thích được khen, khuôn mặt tươi rói như hoa.

Nhìn nữ tử đang tươi cười như hoa, Lục Lâm Thiên cúi đầu, môi đặt vào đôi môi đỏ mọng mà mê người kia. Trong chớp mắt thân thể mềm mại của Vân Hồng Lăng run lên, hai tay ôm lấy cổ Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không chút kiêng nể hôn Vân Hồng Lăng, đầu lưỡi giống như một con rắn nhỏ mở bờ môi hồng, tách hàm răng trắng nõn, lập tức đây dưa cùng với một cái lưỡi thơm tho bên trong.

Tiểu biệt thắng tân hôn, bờ môi hai người giống như hạn hán lâu ngày gặp được mưa rào, không ngừng hôn nhau, biểu lộ khát vọng trong lòng.

Tay Lục Lâm Thiên bắt đầu di động, hai tay xoa nắn thân thể mềm mại, lửa nóng xuất hiện, muốn có động tác kế tiếp.

- Lâm Thiên không được.... Đây là Thần Hoàng thành... Có người tới thì làm sao bây giờ?

Môi Vân Hồng Lăng bị chặn, nói chuyện cũng đứt quãng, hô hấp dồn dập, cái lưỡi thơm tho trong miệng vẫn đang không ngừng đáp lại Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không nói gì, lúc này hắn đâu còn có thể nhịn được, thủ ấn được kết. Một đạo cấm

chế được bố trí, tiếp đó ôm lấy nữ tử trước mặt vào lòng, trực tiếp đặt lên giường, một cái giường có phong cách cổ xưa.

Chương 2409: Thân phận của Nam thúc 3

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn nam tử áo xanh trước mắt, nhìn qua cấm chế bên ngoài, trong mắt lại có chút chờ mong. Lập tức nàng nhìn thấy thân ảnh kia đè lên người mình, một cảm giác quen thuộc lần nữa xuất hiện trong môi nàng.

Hai tay Lục Lâm Thiên không ngừng chạy trên thân thể mềm mại kia, vuốt ve cấm địa trước ngực. Máu trong cơ thể đã sớm sôi trào, trong lòng nóng như lửa đốt. Đầu lưỡi hai người còn đang dây dưa với nhau. Dưới sự kɧıêʋ кɧí©ɧ bực này Vân Hồng Lăng cơ hồ tê liệt ngã xuống giường, mặc kệ Lục Lâm Thiên muốn làm gì thì làm, không có chút sức lực phản kháng.

Trên giường, hô hấp hai người ngày càng dồn dập, Lục Lâm Thiên rốt cuộc tiến vào trang phục, cảm nhận eo thon rắn chắc cùng với bờ mông đày đặn, đυ.ng vào da thịt trắng nõn dưới đùi, bàn tay tùy ý xoa nắn làn da bóng loáng, thưởng thức sự mềm mại cùng co dãn.

- Ưʍ...

Vân Hồng Lăng thở gấp liên tục, khẽ oằn mình, trong vô thức phối hợp với ma chưởng của Lục Lâm Thiên.

Một lát sau, thân thể mềm mại, lung linh của Vân Hồng Lăng xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên, thân thể lung linh, mềm mại như đang đợi cuồng phong bạo vũ tới.

GIờ phút này rốt cuộc Lục Lâm Thiên đã không có cách nào có thể nhịn được.

Sưu.

Độc long ngẩng đầu tiến vào, lấp đầy cấm địa.

- Tiểu thư.

Ngoài đình viện tinh xảo, Độc Cô Băng Lan lo lắng xông vào đình viện.

- Sao rồi?

Độc Cô Cảnh Văn đi ra, nhìn Độc Cô Băng Lan rồi hỏi.

Độc Cô Băng Lan thở một hơi, nói:

- Tiểu thư, vừa mới nhận được tin tức Lâm Thiên đến Thần Hoàng thành, gặp Lục trưởng lão, Thất trưởng lão, Bát trưởng lão, Cửu trưởng lão, bị bọn họ vây công.

- Bọn họ coi thường ta như vậy sao?

Độc Cô Cảnh Văn biến sắc, trong mắt tràn ngập hàn ý. Lạnh lùng quát một tiếng, thân ảnh xinh đẹp lập tức biến mất tại chỗ.

- Tiểu thư, người hãy nghe ta nói hết đã...

Độc Cô Băng Lan biến sắc, lập tức đuổi theo.

Đại chiến trong phòng không biết kéo dài bao lâu lúc này mới lặng lẽ rút quân. Thân thể Vân Hồng Lăng giống như con rắn nhỏ dính sát vào trong l*иg ngực rắn chắc kia. Mười ngón tay không ngừng vuốt ve l*иg ngự, trong mắt hiện lên sự thỏa mãn.

- Hai gia hỏa, không biết để ý tới người khác sao? Ta có thể vào được không?

Ngoài phòng, một âm thanh nhẹ nhàng vang lên.

- Vô Song tỷ.

Vân Hồng Lăng lập tức run lên, hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, đột nhiên tay nắm lấy độc long đang nghỉ ngơi, nói:

- Đều là ngươi gây ra, không nhịn được chút nào.

Dứt lời, Vân Hồng Lăng vội vàng từ trên giường nhảy xuống, mặc y phục.

- Tại sao lại là tại ta?

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cười cười.

Một lát sau cấm chế mở ra, bên ngoài cấm chế là thân ảnh xinh đẹp của Bắc Cung Vô Song. Váy dài bồng bềnh, đẹp tới tận cùng giống như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian.

- Vô Song tỷ.

Vân Hồng Lăng có chút ngại ngùng, khuôn mặt đỏ ửng, dịu dàng đi tới bên người Bắc Cung Vô Song, giống như bị người khác nắm thóp.

- Nha đầu nhà muội, sao lại ngại ngùng như vậy.

Bắc Cung Vô Song kéo tay Vân Hồng Lăng đi vào trong phòng, miệng nở nụ cười thản nhiên.

- Đều là do chàng.

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười khổ, cúi đầu nói với Bắc Cung Vô Song:

- Vô Song, nàng tới tham gia lễ mở thần điện của Lục đại Nhân Hoàng tộc sao?

- Huynh cũng biết việc này sao?

Bắc Cung Vô Song gật đầu:

- Hiện tại muội là Thần Nữ Bắc Cung gia tộc, lần này sáu đại nhân hoàng tộc đều xuất hiện người có thiên phú hoàng khí thiên cấp, cho nên cần mở ra thần điện, hôm nay huynh nhìn thấy nữ tử mặc áo lam nhạt của Thái Công gia không?

Lục Lâm Thiên nghĩ nghĩ, tựa hồ có ấn tượng, khẽ gật đầu nói:

- Có thấy!

- Đó chính là Thần Nữ Thái Công gia tộc Thái Công Tĩnh Nhiễm, Thủy Hoàng Khí thiên cấp!

Bắc Cung Vô Song nói.

- Thái Công Tĩnh Nhiễm!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, sáu đại nhân hoàng tộc thật làm người hâm mộ, sinh ra một hậu bối đã có thiên phú hơn người, mà người có thiên phú tốt bên ngoài cũng không biết cần cố gắng bao nhiêu, nhưng vẫn không lấy được thiên phú bẩm sinh của sáu đại nhân hoàng tộc.

- A!

Còn đang suy tư, Lục Lâm Thiên chợt hét thảm một tiếng, trên đùi truyền tới đau đớn khiến cho hắn nhảy dựng lên.

- Huynh nghĩ gì thế, hay là đang nhớ vẻ xinh đẹp của Thái Công Tĩnh Nhiễm!

Vân Hồng Lăng hừ khẽ một tiếng, rất rõ ràng người vừa xuống tay chính là nàng.

- Nàng làm sao xinh đẹp bằng muội a!

Lục Lâm Thiên vuốt đùi cười khổ, cô nàng này đúng là bình dấm chua, cũng may Lữ Tiểu Linh vắng mặt không có ở đây.

- Vậy thì còn được!

Vân Hồng Lăng hài lòng mỉm cười, lập tức lôi kéo Bắc Cung Vô Song, ánh mắt tò mò hỏi:

- Vô Song tỷ, mấy năm nay tỷ thế nào rồi?

- Tỷ rất tốt, cũng đã được gặp cha.

Bắc Cung Vô Song kéo mọi người ngồi xuống tán gẫu chuyện xảy ra mấy năm nay, kỳ thật cũng không có gì, sau khi nhận được truyền thừa nàng vẫn một mực tu luyện, mà Bắc Cung gia tộc cũng có mạng lưới tin tức của mình, những chuyện bên ngoài đặc biệt là chuyện của Phi Linh môn, Bắc Cung Vô Song cực kỳ rõ ràng.

- Vô Song, vậy hiện tại tu vi của muội tới đâu rồi?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Vừa đột phá Vũ tôn lục trọng không lâu.

Bắc Cung Vô Song khẽ cười.

- Mạnh như vậy a!

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, hắn tu luyện miệt mài cũng chỉ đột phá tới Vũ tôn lục trọng mà thôi, không nghĩ tới nàng lại đột phá nhanh như vậy.

Lục Lâm Thiên cảm thán, sáu nhân hoàng tộc thật sự làm người hâm mộ, người bên ngoài có mấy ai có thể so sánh.

- Vô Song, tu vi những hoàng tộc khác như thế nào?

Lục Lâm Thiên tò mò hỏi.

Bắc Cung Vô Song nói:

- Tu vi của họ muội không rõ lắm, nhưng phỏng chừng xấp xỉ Bắc Cung gia tộc đi, dựa theo vài người thực lực nổi bật trong Bắc Cung gia tộc mà nói, đều từ tôn cấp ngũ trọng lục trọng trở lên.

- Đều mạnh như vậy hay sao?

Lục Lâm Thiên có chút cảm thán, ở bên ngoài, Vân Dương tông Khuất Đao Tuyệt cùng Lăng Phong bọn họ đều là người nổi bật, nhưng so sánh với giới trẻ tuổi Bắc Cung gia tộc, có thể nói là cách biệt một trời, đương nhiên Nguyên Nhược Lan, Lăng Thanh Tuyệt, Lăng Thanh Tuyền, Tử Yên bọn họ đều ngoại lệ.

- Trong sáu hoàng tộc, nhiều ít có chút bí pháp cùng thủ đoạn, thực lực mạnh hơn cấp độ tu vi, nếu huynh gặp phải cần chú ý một chút.

Bắc Cung Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên, mặc dù biết hắn bất phàm, nhưng người của sáu hoàng tộc thật không tầm thường, có thể xem là người mạnh nhất giới trẻ tuổi trên đại lục.

Lục Lâm Thiên cười cười, nếu như có cơ hội, hắn cũng muốn xem một chút.

- Lâm Thiên, theo muội được biết, hiện tại Cảnh Văn đạt tới thần hoàng khí thiên cấp, lần này cũng được phong làm Thần Nữ, dựa theo quy củ các hoàng tộc, chỉ sợ giữa huynh cùng Cảnh Văn sẽ có không ít phiền toái.

Bắc Cung Vô Song nói:

- Huynh có tính toán gì hay không?

- Độc Cô gia tộc sao, nhất định phải xông vào!

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói.

- Phải phải, muội ủng hộ huynh, còn có Cảnh Văn cũng đứng bên cạnh huynh!

Bắc Cung Vô

Song mỉm cười nói.

Chương 2410: Nhân tài kiệt xuất hội tụ

- Mặc dù thực lực của muội không giúp được huynh chuyện gì, nhưng cũng ủng hộ huynh!

Vân Hồng Lăng nói.

Lục Lâm Thiên nhìn hai nàng, trong lòng ấm áp, nói:

- Vô Song, Hồng Lăng, cảm ơn hai muội!

- Nhưng ngoại trừ Cảnh Văn biểu tỷ, nếu huynh còn dám trêu hoa ghẹo nguyệt, muội sẽ không để yên, đừng trách muội không khách khí!

Vân Hồng Lăng trừng mắt nói.

- Đúng vậy, lần này muội cũng ủng hộ Hồng Lăng!

Bắc Cung Vô Song mỉm cười hùa theo.

Lục Lâm Thiên thè lưỡi, làm mặt khổ sở:

- Ta làm sao dám a!

- Ca ca!

Âm thanh Lục Tâm Đồng truyền tới, thân ảnh chợt lóe vào phòng, nhìn thấy ca ca đang ôm hai tẩu tử, lập tức nhắm tịt mắt.

- Tâm Đồng, đã xinh đẹp như vậy rồi sao!

Bắc Cung Vô Song mỉm cười đi tới bên cạnh Lục Tâm Đồng.

- Vẫn là Vô Song tỷ xinh đẹp thôi!

Lục Tâm Đồng thẹn thùng, lập tức nhớ tới chuyện gì, nói:

- Ca ca, Nam thúc phái người gọi huynh đi qua gặp thúc!

- Nam thúc?

Lục Lâm Thiên nhướng mày, liền lên tiếng hỏi, sau đó ra khỏi phòng.

Bên ngoài Thần Hoàng thành, không gian xung quanh đột nhiên chớp lên, hơn mười đạo lưu quang cấp tốc bay tới, từng thân ảnh mang theo chân khí dao động kinh người rơi xuống.

Đi đầu bên trái là một lão giả già nua, thân mặc hoàng y, mắt lóe tinh quang, mặc dù không cảm giác được chân khí nhưng làm người ta không dám khinh thường.

Đi bên cạnh lão giả có vài thanh niên nam nữ, một thanh niên hai mươi tám hai mươi chín, thân hình cao ngất, mắt to mũi cao, thân mặc hoàng bào thêu hoa văn cự mãng, chân khí dày trọng, ánh mắt hiện lên khí chất ngạo nghễ.

- Thác Bạt hoàng tộc bái phỏng!

Một thân ảnh nhảy lên cao hướng không trung hô, âm thanh xuyên thấu không gian phá không truyền ra.

- Ha ha, Thác Bạt Đỉnh, ngươi tới sớm a!

Sau lưng nhóm người có âm thanh già nua truyền tới, quanh quẩn khắp cả không gian.

Hoàng y lão giả quay đầu thản nhiên nói:

- Chuyên Tôn Kiền Nhũng, ngươi còn chưa chết sao?

- Thác Bạt Đỉnh, mồm quạ đen, ngươi còn chưa chết sao ta có thể chết!

Âm thanh già nua vừa dứt, một thân ảnh màu đỏ nhạt hiện ra, lão giả khoảng bảy mươi tuổi, thân hình thô lỗ, đôi mắt sáng ngời.

Mười mấy thân ảnh lập tức rơi xuống bên người lão giả, chân khí cấp tốc kéo lên như muốn bốc cháy, không gian xung quanh nhuộm thành lửa đỏ.

Phía trước có một thanh niên mặc hồng bào, quần áo như lửa, trên áo thêu dị thú miệng phun hỏa diễm dữ tợn, thân hình rắn chắc cường tráng, khí chất bất phàm.

Hai phương vô hình tương đối, như muốn tranh thế cao thấp, khí tức không ngừng giằng co.

- Xin mời chư vị cường giả Thác Bạt tộc cùng Chuyên Tôn tộc!

Cấm chế mở ra, người Độc Cô gia xuất hiện.

- Ha ha, chúng ta vào đi thôi!

Hai lão giả cười ha hả, lúc này mới thu liễm khí tức.

Bên trong dãy núi liên miên, vách núi thẳng đứng, cây cối sum xuê, nơi nơi một mảnh sinh cơ, gió nhẹ thổi qua mang theo hương hoa thoang thoảng.

Bên dưới chân núi, vài thân ảnh chợt lóe, vài đạo lưu quang nháy mắt xuất hiện bên ngoài một sơn động trên núi.

Nhóm thanh niên khí chất bất phàm, người đi đầu cao hơn 1m85, quần áo bó sát, khuôn mặt tuấn lãng, đôi mắt đen nhánh làm người không dám đối diện.

- Đại ca, Lục Lâm Thiên tới rồi!

Thanh niên nhìn vào sơn động nói.

- Ồ! Lục Lâm Thiên đã tới sao, hẳn là bị cửu trưởng lão bát trưởng lão giải quyết rồi, một tôm tép nhãi nhép ngoại giới, cũng không có gì!

Một thanh niên từ trong sơn động đi ra, khuôn mặt có chút tuấn lãng, trường bào màu xám, khí chất có chút thanh nhã.

- Đại ca, ngươi đã đoán sai, Lục Lâm Thiên không đem Độc Cô gia tộc để trong mắt, ngang nhiên làm nhục lục trưởng lão, thất trưởng lão, bát trưởng lão, còn đem cửu trưởng lão giẫm dưới chân, tam huynh muội Lục gia đánh trọng thương trên trăm hộ pháp của chúng ta, cuồng ngạo tới cực điểm!

Ánh mắt thanh niên hoa phục hiện lãnh ý, tức giận nói.

Thanh niên áo xám nói:

- Trường Không, thật có chuyện này hay sao?

- Thống soái, xác thực, Lục Lâm Thiên quá kiêu ngạo, còn làm nhục Độc Cô gia tộc ngay trước mặt Thái Công gia tộc cùng Bắc Cung gia tộc!

Vài thanh niên bên cạnh vội nói, vẻ mặt tức giận.

- Giỏi cho dã tiểu tử, không đem Độc Cô gia tộc đặt trong mắt sao!

Ánh mắt thanh niên hiện hàn ý, thở mạnh một hơi nói:

- Trường Không, vậy bây giờ thế nào, chẳng lẽ trưởng lão hội buông tha dã tiểu tử kia?

- Đại ca, ta đang muốn nói việc này đây, thành chủ đã trở lại, lần này Lục Lâm Thiên đi cùng thành chủ trở về.

Ánh mắt thanh niên hoa phục chợt lóe, nhắc tới thành chủ cũng có vẻ băn khoăn.

- Thành chủ, thành chủ gì?

Thanh niên áo tro có chút biến hóa, nói:

- Chẳng lẽ là thành chủ Thần Hoàng thành đã trở lại sao?

- Đúng vậy, là Thiên Linh Đan Tôn, Linh Vũ đại đế của Phi Linh môn, kỳ thật chính là thành chủ Thần Hoàng thành của Độc Cô gia tộc, Độc Cô Ngạo Nam.

Thanh niên hoa phục nói:

- Là do thành chủ mang theo Lục Lâm Thiên trở về.

- Thật sự đột phá thành đế sao? Theo ta được biết, Thần Hoàng khí của hắn…

Ánh mắt thanh niên áo tro chớp động không ngừng.

Thanh niên hoa phục nói:

- Hẳn là như thế, ngũ trưởng lão cũng không phải đối thủ, bởi vì việc của Lục Lâm Thiên, thành chủ nổi trận lôi đình, đã giáo huấn đám người ngũ trưởng lão.

- Hừ!

Thanh niên áo tro âm trầm:

- Khó trách dám tới Độc Cô gia tộc, nguyên lai có thành chủ bảo hộ.

- Lục Lâm Thiên tính là vật gì, hắn há có tư cách nhúng chàm Cảnh Văn tiểu thư!

- Lục Lâm Thiên không đem Độc Cô gia tộc để vào trong mắt, làm nhục chúng ta, sau này chúng ta làm sao còn đi ra ngoài gặp người, đều do thành chủ bảo vệ hắn!

- Ta xem, chúng ta ra tay âm thầm giết Lục Lâm Thiên, thành chủ chẳng lẽ còn làm gì chúng ta sao!

Mấy thanh niên sôi nổi nghị luận, sát ý lan tràn.

- Đại ca, chúng ta làm sao bây giờ, mặc dù Lục Lâm Thiên đánh đám người lục trưởng lão, nhưng có thành chủ ở đây, hơn phân nửa cũng không làm gì được hắn.

Thanh niên hoa phục trầm giọng nói:

- Còn có Cảnh Văn, Lục Lâm Thiên là thứ gì, hắn lại có tư cách gì!

- Đúng rồi, chỉ có thống lĩnh mới xứng đôi với Cảnh Văn tiểu thư, ngay cả chúng ta cũng không nói gì hơn, nhưng Lục Lâm Thiên có thân phận gì, các trưởng lão quá băn khoăn nên không ra tay, nhưng chúng ta không đồng ý.

- Hay là chúng ta động thủ trực tiếp đánh chết hắn là tốt rồi!

- Đại ca, ngươi nói đi, chúng ta nên làm gì bây giờ? Chẳng lẽ phải buông tha Lục Lâm Thiên sao, tùy ý hắn xông vào Độc Cô gia tộc?

Thanh niên hoa phục hỏi.

- Hắn cho rằng Độc Cô gia tộc có thể tùy tiện xông vào hay sao, hắn cũng không tư cách nhúng chàm Cảnh Văn!

Ánh mắt thanh niên áo tro âm trầm, nói:

- Trường Không, lần này nghênh đón các đại hoàng tộc đi vào, đều do Thần Hoàng đoàn chúng ta làm sao?

- Không tệ, đều do chúng ta an bài.

Thanh niên hoa phục gật đầu nói.

- Trường Phàm đâu?

Thanh niên áo tro hỏi.

- Nhị ca còn đang bế quan, nói tới lúc sẽ xuất quan.

- Nếu đã như vậy.

Ánh mắt thanh niên áo tro chớp lên, nói:

- Nếu Lục Lâm Thiên là do thành chủ mang tới, Trường Không, ngươi đại biểu Thần Hoàng đoàn bái kiến thành chủ, việc nghênh đón các đại hoàng tộc vào thành ngươi cũng tự mình đi làm đi, thuận

tiện thử xem Lục Lâm Thiên có tư cách tiến vào Độc Cô gia hay không!

Chương 2411: Nam thúc bí ẩn

- Ta hiểu, giao cho ta đi, có ta đi hắn làm sao có tư cách đi vào, hắn tính là vật gì!

Thanh niên hoa phục híp mắt nói.

Bên trong một cung điện phong cách cổ xưa, mặt đất trải đầy thanh thạch, lộ ra dấu vết loang lổ, cổ thụ tường cao, tang thương nói không nên lời, đi tới nơi này nhất thời làm lòng người có cảm giác cực kỳ an bình.

Bên trong sảnh, bề ngoài già nua của Nam thúc đã biến mất, tuy vẫn bộ dáng sáu mươi, nhưng khuôn mặt lãnh tuấn, ánh mắt thâm thúy, lộ ra sâu thẳm làm linh hồn người rung động.

- Nam thúc, đệ tử đã tới!

Lục Lâm Thiên đi vào thiên sảnh liền hành lễ, nhìn thấy thân hình cao ngất của Nam thúc, ánh mắt hắn vẫn còn có chút kinh ngạc.

- Đây mới là bộ dáng thật sự của ta, ngồi đi!

Nam thúc nói.

- Nam thúc, thật không nghĩ tới ngươi lại là người của Độc cô gia tộc.

Lục Lâm Thiên ngồi xuống nói.

- Trong ba trăm năm gần đây, ta cũng đã quên ta là người của Độc Cô gia tộc.

Độc Cô Ngạo Nam nói:

- Có phải hiện tại có một số việc thật sự làm ngươi tò mò?

Lục Lâm Thiên gật đầu.

Độc Cô Ngạo Nam có chút do dự, nói:

- Biết vì sao ta phải cùng ngươi trở về không?

- Bởi vì chuyện của tiểu tử cùng Cảnh Văn.

Lục Lâm Thiên đáp.

- Đây chỉ là một phần.

Độc Cô Ngạo Nam chậm rãi nói:

- Mặt khác là vì chính mình.

- Chẳng lẽ Nam thúc còn có chuyện muốn làm?

- Hơn ba trăm năm trước, ta chính là trưởng tử của dòng chính trực hệ Độc Cô gia tộc, cũng chính là thân ca của cha Độc Cô Cảnh Văn!

- Nếu nói như vậy, Nam thúc, thúc còn là đại bá của Cảnh Văn?

Lục Lâm Thiên cũng không thấy kinh ngạc, Vân Tiếu Thiên từng nói qua, Nam thúc là cậu của Vân Hồng Lăng.

- Nếu tính ra chính là như thế.

Độc Cô Ngạo Nam gật đầu:

- Chỉ tiếc sau khi ta sinh ra không bao lâu, bị kiểm tra không có Thần Hoàng khí, không khác gì người thường.

- Sao lại như thế?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên hỏi.

- Sau này cường giả trong tộc mới tìm ra nguyên nhân.

Độc Cô Ngạo Nam nói:

- Mẫu thân của ta là người thuộc dòng chi Độc Cô gia tộc, cho nên ta không có Thần Hoàng khí, nhưng trên người dù sao cũng lưu máu huyết của Độc Cô gia tộc, từ nhỏ thiên phú tu luyện linh lực thật tốt.

- Nam thúc, nếu vậy cha của Cảnh Văn cũng không có Thần Hoàng khí hay sao?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

- Ta cùng tộc trưởng Độc Cô Trí Minh không phải thân huynh đệ, mặc dù ta tu luyện linh lực rất nhanh, nhưng không có Thần Hoàng khí, vì vậy bị trong tộc đối đãi thế nào có thể biết, trong Độc Cô gia không ít người tu luyện linh lực, mà quan trọng nhất là Thần Hoàng khí, trong khi ta là trưởng tử, nhưng lại không có chút nào.

- Bởi vì ta, mẫu thân của ta gặp phải thật nhiều áp lực, về sau dù ta liều mạng tu luyện tới tôn cấp, vẫn không thể làm mẫu thân ngẩng đầu lên, thậm chí người trong tộc còn muốn phụ thân ta tái giá, có người bắt đầu dụ dỗ mẫu thân ta rời khỏi Độc Cô gia, cuối cùng mẫu thân ta không chịu nổi áp lực đã tự kết thúc tính mạng của mình.

Nam thúc nói tới đây, ánh mắt toát ra lãnh ý, siết chặt nắm tay, hàn khí lan tràn.

- Nam thúc.

Lục Lâm Thiên nhẹ giọng hô.

- Hô!

Độc Cô Ngạo Nam cảm giác được mình thất thố, thở sâu một hơi, nói:

- Sự tình năm đó cũng đã qua, có lẽ trong tộc cảm thấy thật có lỗi với mẫu thân ta, lại bởi vì ta là trưởng tử, có lẽ bởi vì muốn đuổi ta đi, cho nên cho ta làm thành chủ Thần Hoàng thành, quản lý toàn bộ tộc nhân dòng bên, trên danh nghĩa địa vị cũng như tộc trưởng, vì thế ta trở thành thành chủ Thần Hoàng thành, không bao lâu sau phụ thân lại cưới người trong dòng chính gia tộc. Tất cả chuyện này bởi vì Thần Hoàng khí, luôn cho rằng không có Thần Hoàng khí thì không thể đặt chân lên đỉnh, chẳng lẽ thật là thế sao, ta thật sự không tin, vì mẫu thân, vì muốn chứng minh, cho nên ta rời khỏi Thần Hoàng thành.

- Nam thúc, sự tình đã qua, ngài không cần quá đau buồn.

Lục Lâm Thiên thoáng do dự nói.

- Mặc dù sự tình đã qua, ta cũng không muốn nhắc lại.

Độc Cô Ngạo Nam ngạo mạn nói:

- Lần này ta đã trở về, chỉ muốn nói cho Độc Cô gia tộc biết, không có Thần Hoàng khí thì thế nào, Độc Cô Ngạo Nam vẫn có một ngày đặt chân lên đỉnh!

- Tu vi hiện tại của Nam thúc đã đủ chứng minh hết thảy.

Lục Lâm Thiên nói.

- Hiện tại mặc dù có chút thực lực, nhưng còn chưa đủ, ít nhất phải chân chính đặt chân lên cấp bậc kia mới được.

Độc Cô Ngạo Nam thở sâu:

- Nói với ngươi chuyện này, kỳ thật muốn cho ngươi biết, vì huyết mạch trong tộc, chuyện của ngươi cùng Cảnh Văn thật sự rất khó khăn, thậm chí bọn hắn sẽ trăm phương ngàn kế không từ thủ đoạn ngăn cản, đừng cho rằng bọn hắn là một trong sáu đại hoàng tộc thì làm việc quang minh chính đại, năm đó mẫu thân của ta bị bọn hắn bức bách chính là vết xe đổ!

- Con chưa bao giờ cho rằng sau lưng vẻ ngăn nắp lại không có hắc ám, chỉ sợ càng thêm đen tối hơn bình thường, mặc kệ bọn hắn muốn thế nào, con cũng tiếp chiêu là được rồi.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói.

- Ngươi hiểu được là tốt rồi, mặc dù có ta ở đây, có chút người dù muốn lấy tính mạng của ngươi cũng phải xem xét một chút, nhưng chuyện giữa ngươi cùng Cảnh Văn, ta chỉ có thể che chở ngươi, còn lại phải dựa vào chính ngươi, dựa vào ngươi chứng minh, nhưng có một số việc đừng làm quá mức, nếu không ta cũng không thể che chở được ngươi, phải có điểm mấu chốt, hiểu được lời của ta chứ?

Nam thúc hỏi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, ý tứ của Nam thúc hắn làm sao không rõ, ý nhắc nhở hắn muốn làm sao cũng được, Nam thúc sẽ che chở, điểm mấu chốt duy nhất chỉ sợ là không thể giết người, một khi giết người sự tình sẽ khác hẳn.

- Hiểu được là tốt rồi, hẳn là có người tới tìm ngươi.

Ánh mắt Nam thúc nhìn ra ngoài thiên sảnh.

- Lâm Thiên!

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn lại, một thân ảnh xinh đẹp đi vào, ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt ngẩn ra.

- Cảnh Văn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Độc Cô Cảnh Văn đã đi nhanh tới cẩn thận quan sát hắn từ trên xuống dưới.

- Lâm Thiên, huynh không sao chứ, có bị thương không?

Độc Cô Cảnh Văn không ngừng đưa tay kiểm tra, trên đường tới đây trong lòng nàng vô cùng lo lắng.

- Ta không sao!

Lục Lâm Thiên ôn nhu nhìn thiếu nữ đứng trước mắt.

- Cảnh Văn, ta đã nói hắn không có việc gì, muội còn chưa tin sao?

Vài thân ảnh xinh đẹp đi vào, người nói chuyện là Bắc Cung Vô Song, còn có Vân Hồng Lăng, Lục Tâm Đồng cùng Độc Cô Băng Lan.

- Thật sự không có việc gì!

Độc Cô Cảnh Văn thở ra một hơi, đánh giá thanh y nam tử trước mặt, mỉm cười nói:

- Muội còn tưởng rằng huynh không tới được chứ.

- Ta thu được thiệp mời của muội, liền vội vàng chạy tới.

Lục Lâm Thiên nói.

- Bái kiến Nam thúc!

Nhóm mỹ nữ lập tức hành lễ với Độc Cô Ngạo Nam.

- Không cần đa lễ!

Nam thúc mỉm cười đáp, ánh mắt rơi lên người Bắc Cung Vô Song:

- Nha đầu, nhìn thấy ngươi trưởng thành, hiện tại tu vi không kém a, tạo hóa không tệ.

- Nam thúc quá khen, ngài sẽ

làm cho ta kiêu ngạo.

Chương 2412: Hiên Viên gia tộc

Bắc Cung Vô Song mỉm cười.

- Nam thúc, có phải cháu cần gọi ngài là cậu hay không?

Vân Hồng Lăng đi tới bên cạnh Nam thúc, thân mật nói.

- Hình như là vậy, ngươi không chê người cậu như ta là tốt rồi.

Độc Cô Ngạo Nam mỉm cười nói.

- Cậu không chê cháu là tốt rồi!

Vân Hồng Lăng vui sướng cười nói, có một đế giả làm cậu, đây là chuyện người khác hâm mộ không đến.

Độc Cô Cảnh Văn lập tức tiến lên, cúi người hành lễ:

- Cảnh Văn bái kiến đại bá!

- Bái kiến thành chủ!

Độc Cô Băng Lan cùng hành lễ, địa vị của thành chủ Thần Hoàng thành chẳng khác gì tộc trưởng, nàng cũng không dám vô lễ.

- Không cần đa lễ, đứng lên đi!

Nam thúc nâng Độc Cô Cảnh Văn, mỉm cười nói:

- Thiên phú quả nhiên không tệ!

- Trước kia không biết đại bá ở trong Lục gia, xin đại bá thứ lỗi!

Độc Cô Cảnh Văn nói, ánh mắt hơi ngạc nhiên.

- Trước kia ngươi có thể nhận ra ta mới là lạ đấy.

Nam thúc mỉm cười, nhìn Lục Lâm Thiên cùng nhóm mỹ nữ, nói:

- Mọi người nói chuyện đi, ta đi trước!

Dứt lời thân ảnh hắn đã biến mất tại chỗ.

- Đại bá thật mạnh!

Ánh mắt Độc Cô Cảnh Văn biến hóa, vừa rồi nàng không cảm giác được chân khí dao động trên người đại bá, khi hắn rời đi cũng không lưu chút dấu vết.

- Chúng ta đi!

Lục Lâm Thiên nói, mọi người lập tức đi về hướng đình viện mà Vân Dương tông ở lại.

Thành cổ, cổ đạo, cổ thụ, hết thảy trong không gian này đều lộ ra khí tức cổ xưa, Lục Lâm Thiên mang theo nhóm mỹ nữ đi trong hoàng hôn, dọc theo đường đi có vô số ánh mắt nhìn chăm chú.

- Bái kiến đại tiểu thư!

Vài đệ tử mặc hồn linh khải giáp hành lễ với Độc Cô Cảnh Văn.

- Cảnh Văn tiểu thư, đã lâu không gặp!

Một âm thanh vừa truyền tới, mười mấy thân ảnh xuất hiện, từng luồng khí tức cường hãn như ẩn như hiện không ngừng lan tràn.

Người nói chuyện là một nam tử mặc cẩm bào, ngũ quan cực kỳ tuấn lãng, mang theo khí tức thong dong, khí chất bất phàm, ánh mắt nhìn Độc Cô Cảnh Văn gật đầu chào.

- Người này thật bất phàm a!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, nhất thời bị khí chất của người kia hấp dẫn, nam tử khoảng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, khí tức cũng khó thể phát hiện, nhưng tuyệt đối là cường giả.

- Nguyên lai là Hiên Viên thiếu gia!

Độc Cô Cảnh Văn khẽ gật đầu.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, mười mấy người đều là cường giả, uy áp lan tràn, làm phong hệ trong người hắn cũng bị dao động.

- Phong Hoàng khí, đây là người của Hiên Viên gia tộc sao.

Trong lòng Lục Lâm Thiên chợt động, trong đám người có một lão giả tóc bạc mặt mày hồng hào khiến Lục Lâm Thiên chú ý, chân khí của lão giả tựa hồ không kém hơn Thái Công Tố cùng Bắc Cung Đình.

- Không biết ba vị này là?

Ánh mắt nam tử lướt qua ba mỹ nữ, cuối cùng dừng lại trên người Bắc Cung Vô Song.

- Ba vị này chính là Thần Nữ Bắc Cung Vô Song Bắc Cung gia tộc, biểu muội của ta đại tiểu thư Vân Hồng Lăng Vân Dương tông, còn có vị này là Lục Tâm Đồng.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Nguyên lai đều có lai lịch lớn, tại hạ Hiên Viên Triệt, tam vị tiểu thư hữu lễ!

Ánh mắt nam tử thoáng biến đổi, tựa hồ từng được nghe nhắc qua ba nữ tử này, ánh mắt lại đảo qua, mà người của Hiên Viên gia cũng chú ý tới ba nàng.

Ba mỹ nữ chỉ gật nhẹ đầu, không lên tiếng.

- Vậy không biết vị này chính là…?

Cuối cùng ánh mắt Hiên Viên Triệt nhìn qua Lục Lâm Thiên, thấy dáng vẻ của hắn có quan hệ không kém với bốn mỹ nữ, ánh mắt mang theo ý cười nhưng Lục Lâm Thiên rõ ràng cảm giác được

Hiên Viên Triệt đang âm thầm quan sát thực lực của mình.

- Phi Linh môn Lục Lâm Thiên!

Lục Lâm Thiên nói, người ta đã hỏi, hắn tự nhiên trả lời, cảm giác được có cỗ chân khí vô hình rình tới, quanh thân hắn cũng tản ra khí tức va chạm, không hề khách khí, bất luận người nào tùy tiện rình chân khí của đối phương cũng là hành động vô lễ.

Hai cỗ khí tức nhất thời va chạm lẫn nhau, không gian run lên, không gian xung quanh chợt lóe liền biến mất, sau đó không còn bóng dáng.

Một cỗ lực lượng thổi quét, thân ảnh Lục Lâm Thiên lay động, sắc mặt thoáng đổi, dựa thế bước lên một bước, nói:

- Cảnh Văn, Vô Song, chúng ta đi thôi.

Thân hình Hiên Viên Triệt giống như không hề động, cực kỳ tiêu sái phiêu dật, nhưng ánh mắt âm thầm lóe lên.

- Hiên Viên thiếu gia, ta cáo từ trước.

Độc Cô Cảnh Văn nói, vài nữ tử cũng đi theo Lục Lâm Thiên rời khỏi, khiến không ít ánh mắt ghen tỵ tập trung lên người hắn.

- Thần tử, Lục Lâm Thiên tựa hồ không kém a.

Lão giả tóc bạc nói, ánh mắt chợt sáng lên.

- Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên, Độc Linh Ma Nữ Lục Tâm Đồng, lời đồn đãi một trong mười đại cường giả trẻ tuổi bên ngoài, hẳn chính là hai người này đi.

Ánh mắt Hiên Viên Triệt híp lại, thần sắc thong dong lộ xem ra ngạc nhiên.

- Chư vị, xin mời!

Người của Độc Cô gia tộc lên tiếng.

- Chúng ta đi thôi.

Hiên Viên Triệt nói, mọi người lập tức rời đi, cũng không ai phát hiện một dấu chân chậm rãi hiển lộ ngay chỗ đứng vừa rồi của hắn, một trận gió thổi tới, tro bụi lướt qua, sau đó lộ ra hai dấu chân, cuối cùng bị chấn thành bụi bặm.

- Lâm Thiên, huynh không sao chứ?

Độc Cô Cảnh Văn hỏi.

- Không có việc gì, Hiên Viên Triệt thật sự không kém!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

- Hiên Viên Triệt chính là thần tử Hiên Viên hoàng tộc, Phong Hoàng khí thiên cấp, tự nhiên không kém.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

Bất tri bất giác sắc trời đã hoàng hôn, Lục Lâm Thiên đi về tới đình viện của Vân Dương tông cũng đã vào đêm, gió đêm thổi qua, trong không khí xen lẫn chút hương vị mùa xuân.

Mọi người vừa về tới đình viện, liền nhìn thấy một nhóm người quen thuộc.

- Thần Nữ, sáng mai cần đi vào Độc Cô gia, Thần Nữ nên sớm trở về nghỉ ngơi đi.

Người của Bắc Cung gia tộc giống như đang chờ đợi Bắc Cung Vô Song, người nói chuyện chính là một thanh niên dáng người tuấn lãng, khí chất bất phàm.

Ánh mắt thanh niên có chút không thiện ý nhìn Lục Lâm Thiên, chẳng qua khí độ không kém đã che giấu sắc mặt biến hóa của hắn.

- Ta đã biết!

Ánh mắt Bắc Cung Vô Song thoáng biến đổi, tiến lên cúi chào Vân Tiếu Thiên, Dương trưởng lão cùng đại hộ pháp đang đứng trong đình viện:

- Tông chủ, Dương trưởng lão, đại hộ pháp!

- Miễn lễ, nha đầu ngươi bây giờ thi lễ, ta chịu không nổi a!

Vân Tiếu Thiên nâng đỡ Bắc Cung Vô Song, với địa vị của nàng hiện tại, hắn thật sự không nhận được lễ này.

- Tông chủ đừng chê cười, nói thế nào sư phụ ta cũng đang ở trong Vân Dương tông, ta từng là đệ tử Vân Dương tông.

Bắc Cung Vô Song cười nói.

- Có lời này của ngươi là đủ rồi!

Vân Tiếu Thiên cao hứng nói.

- Ngươi chính là Lục Lâm Thiên?

Một lục y thanh niên bước tới, nhìn thẳng Lục Lâm Thiên hỏi, ánh mắt lộ vẻ khinh thường.

- Có việc gì?

Lục Lâm Thiên lướt mắt nhìn hắn, không chút để ý nói.

- Nghe nói ngươi là Linh Vũ song tu, nếu như có cơ hội cũng muốn giao lưu, luận bàn một chút, không biết ngươi có dám hay không.

Lục y nam tử thấy dáng vẻ Lục Lâm Thiên nhìn lướt

qua hắn, giống như không đem hắn đặt vào trong mắt, nhất thời tức giận nói.

Chương 2413: Ngươi không có tư cách

- Cũng không phải không dám, chẳng qua không phải ai cũng có tư cách động thủ với ta, ít nhất ngươi còn chưa có tư cách này đi!

Lục Lâm Thiên không chút khách khí nói.

- Ngươi…

Thanh niên thật không ngờ Lục Lâm Thiên lại xem thường hắn như thế.

- Bắc Cung Mậu, ngươi muốn làm gì!

Bắc Cung Vô Song lên tiếng trách mắng, thân ảnh chợt lóe đi tới trước người hắn, ánh mắt cực kỳ băng sương.

- Thần Nữ, ta chỉ muốn luận bàn với Lục Lâm Thiên một chút mà thôi!

Thanh niên dằn nén tức giận nói.

- Bắc Cung Mậu, lui ra đi, đây là chỗ của Độc Cô gia tộc, chú ý thân phận của mình!

Bắc Cung Đình nói, ánh mắt đảo qua Lục Lâm Thiên, dừng ở Bắc Cung Vô Song, nói:

- Thần Nữ, trời đã tối, chúng ta đi thôi!

- Lâm Thiên, muội đi đây, ngày mai gặp!

Bắc Cung Vô Song lạnh lẽo nhìn qua Bắc Cung Mậu, xoay người lại, ánh mắt mang theo vẻ xin lỗi nói.

- Đi thôi, ngày mai gặp!

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng suy đoán người của Bắc Cung gia tộc cố ý, chỉ vì không muốn Vô Song ở chung với hắn.

- Được!

Bắc Cung Vô Song khẽ gật đầu, ánh mắt liếc qua người của Bắc Cung gia, hàn ý chợt lóe, nhẹ nhàng rời đi.

Ánh mắt Bắc Cung Đình đảo qua Lục Lâm Thiên, lập tức xoay người rời khỏi, chỉ riêng đại hộ pháp Bắc Cung gia nhìn Lục Lâm Thiên mỉm cười, gật đầu rời đi.

- Hừ!

Bắc Cung Mậu hừ lạnh một tiếng, oán hận rời khỏi, nam tử tuấn lãng đảo qua Lục Lâm Thiên sau đó xoay người.

- Lâm Thiên, nhìn dáng vẻ ngươi lại có thêm phiền toái!

Vân Tiếu Thiên đi tới, nhìn thấy một màn vừa rồi cũng đoán ra được chút manh mối.

- Không đáng để lo!

Lục Lâm Thiên nói, những người kia đích thật không đáng lo lắng, trọng yếu là thực lực sau lưng bọn hắn.

- Cảnh Văn bái kiến dượng!

Độc Cô Cảnh Văn hành lễ.

- Nha đầu đã lớn như vậy, càng thêm xinh đẹp a!

Vân Tiếu Thiên nói, Độc Cô Cảnh Văn có thể lập tức đi tới Thần Hoàng thành, đã đủ đại biểu tâm ý, nhưng hắn vẫn lo lắng Độc Cô gia làm sao đồng ý việc này, phỏng chừng chỉ có thể đi một bước tính một bước.

- Lại có người tới!

Lục Lâm Thiên nhìn ra ngoài đình viện nói.

Vân Tiếu Thiên nhìn lướt qua hắn, ánh mắt chớp lên, chỉ sợ mấy năm nay thực lực tiểu tử này lại có tiến bộ.

- Chư vị Vân Dương tông có khỏe không, không biết biểu tiểu thư có tới!

Một âm thanh truyền vào, mười mấy thân ảnh đã xuất hiện.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn quen thuộc người này, đi đầu là một lão giả ẩn nấp chân khí, đôi mắt hữu thần, chính là Linh lão.

Sau lưng Linh lão còn có ngũ trưởng lão, lục trưởng lão, mười mấy đệ tử Độc Cô gia, chân khí cực kỳ bất phàm.

Họ vừa xuất hiện, Lục Lâm Thiên cảm giác lãnh ý rơi lên người mình, cũng không để ý. Chỉ thấy ngũ trưởng lão đang nói gì với thanh niên mặc hoa phục, sau đó thanh niên lập tức nhìn hắn.

Thanh niên kia dáng vóc thật cao, khí chất có chút bất phàm, ánh mắt âm trầm.

- Chúng ta vẫn tốt, đa tạ Độc Cô gia đã mời!

Vân Tiếu Thiên đi tới, nói:

- Nguyên lai là đại hộ pháp, hữu lễ!

- Vân tông chủ hữu lễ!

Linh lão nói, ánh mắt đảo qua, nhìn thấy Lục Lâm Thiên cùng Lục Tâm Đồng, lại chuyển qua Vân Hồng Lăng:

- Vị này chẳng lẽ là biểu tiểu thư sao?

- Hồng Lăng, vị này chính là đại hộ pháp, mau chào hỏi!

Vân Tiếu Thiên nói.

- Hồng Lăng bái kiến đại hộ pháp!

Vân Hồng Lăng thi lễ.

- Biểu tiểu thư không cần đa lễ!

Thái độ của Linh lão đối với Vân Hồng Lăng tốt hơn Vân Tiếu Thiên không ít, nói:

- Không nghĩ tới mới chớp mắt đã lớn như vậy, bộ dáng thật xinh đẹp như tam tiểu thư này trước a!

- Đại hộ pháp quá khen!

Vân Hồng Lăng nói.

- Biểu tiểu thư cũng có huyết mạch của Độc Cô gia tộc, sáng mai cùng nhau vào Độc Cô gia đi, phỏng chừng tộc trưởng cũng đang chờ gặp biểu tiểu thư đấy.

Đại hộ pháp nói xong nhìn Độc Cô Cảnh Văn:

- Tiểu thư, nghe nói thành chủ đã trở lại, ta vừa mới tới Thần Hoàng thành, không biết tiểu thư đã gặp qua thành chủ hay chưa?

- Linh lão, ta đã gặp đại bá!

Độc Cô Cảnh Văn nói.

Ánh mắt đại hộ pháp thoáng đổi, nói:

- Nếu đã như vậy, mời đại tiểu thư cùng ta đi gặp thành chủ đi, sáng mai có thể mời các tộc đi vào trong tộc.

Ánh mắt Độc Cô Cảnh Văn chớp động, hàn ý bộc phát:

- Đại hộ pháp, ta kính trọng ngươi vài phần, ngươi tốt nhất đừng quá mức, có một số việc ta vẫn luôn là thái độ đó, ngươi phải nhớ cho kỹ!

Khuôn mặt đại hộ pháp thay đổi, nói:

- Tiểu thư nên biết, có một số việc cũng không phải ta có thể làm, ta chỉ hết bổn phận của mình mà thôi!

- Cảnh Văn tiểu thư, đại hộ pháp chỉ là tốt cho tiểu thư, cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, tiểu thư nên rời xa mới tốt, miễn làm mất thân phận Độc Cô hoàng tộc!

Thanh niên hoa phục tiến lên, ánh mắt âm trầm rơi lên người Lục Lâm Thiên.

- Độc Cô Trường Không, nói chuyện tốt nhất chú ý một chút, ngấm ngầm hại người, chẳng lẽ sẽ không làm mất thân phận Độc Cô gia tộc sao?

Độc Cô Cảnh Văn lạnh lùng nói.

Tựa hồ không nghĩ tới phản ứng của Độc Cô Cảnh Văn lớn như vậy, ánh mắt Độc Cô Trường Không run lên, chỉ Lục Lâm Thiên nói:

- Cảnh Văn tiểu thư, ta nói Lục Lâm Thiên, một dã tiểu tử bên ngoài cũng dám có ý nghĩ với tiểu thư, chẳng lẽ không phải cóc mà đòi ăn thịt thiên nga sao, thậm chí hắn cũng không có tư cách bước vào đại môn của Độc Cô gia tộc đi!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng không chút biến hóa, loại thái độ này hôm nay hắn gặp nhiều lần, cũng không thèm để ý.

- Nếu ca ca ta không có tư cách, không biết ngươi lại tính là vật gì, thậm chí ngươi cũng xứng kêu gào trước mặt ca ca ta sao, cho dù ở trước mặt ta, ngươi cũng không có tư cách kêu gào!

Lục Tâm Đồng tức giận quát.

- Nha đầu không biết trời cao dất dày!

Ánh mắt Độc Cô Trường Không lạnh lùng, Thần Hoàng khí bàng bạc hung hăng bao phủ áp thẳng Lục Tâm Đồng, một cỗ chân khí vô hình lan tràn, làm linh hồn mọi người run lên, vô hình trung đã bị áp chế.

- Thần Hoàng khí, không có gì là ghê gớm cả!

Lục Tâm Đồng thoáng nhìn, nàng lấy được đế giả chi nguyên của sư tổ Thiên Độc tiên tử, tu luyện thành công Thiên Độc hồn anh, còn được Độc Cô Cảnh Văn tặng hồn khí địa cấp của Độc Cô gia tộc, lúc này nàng đã sớm không sợ hãi Thần Hoàng khí, ít nhất người này thi triển vẫn không tạo được hiệu quả gì với nàng.

- Dám ra tay với tam muội của ta, cút ngay cho ta!

Một tiếng quát truyền ra, một thân ảnh áo tro xuất hiện trước người Lục Tâm Đồng, cùng một lúc quyền ấn bay tới.

Xuy!

Quyền ấn hung hãn giáng xuống, không gian bị chấn nát, Độc Cô Trường Không chỉ cảm thấy có một cỗ kình khí cường hãn xuất hiện ngay trước người của hắn.

- Càn rỡ!

Sắc mặt đại hộ pháp đại biến, thân ảnh chợt động.

- Ngươi động thủ thử xem, ta muốn mạng của ngươi chẳng khác gì giết chết một con kiến!

Đại hộ pháp nhất thời cảm giác được có người xuất hiện sau lưng mình, trong tích tắc linh

lực toàn thân hắn không thể vận chuyển, hư không như đọng lại, một bàn tay vỗ nhẹ lên vai hắn.

Chương 2414: Kim Huyền xuất thủ

- Dám ra tay với tam muội của ta, đây là giáo huấn!

Âm thanh quát lớn, Dương Quá chợt lóe, một đạo quyền ấn phá vỡ không gian, cả không gian như triệt để đông lại, năng lượng khí tức cường hãn tràn ra, quyền ấn đã xuất hiện trước người Độc Cô Trường Không.

- Thật mạnh!

Sắc mặt hắn đại biến, vội vàng thối lui ra sau, linh lực run lên, vung tay đánh ra một quyền ấn bao phủ linh hỏa va chạm tới.

Hai quyền ấn va chạm lẫn nhau, sắc mặt đại hộ pháp kinh hãi, nhưng lại không cách nào nhúc nhích.

- Phanh!

Không gian run lên, linh hỏa chấn vỡ, khe không gian biến mất, cự lực tràn xuống nắm tay Độc Cô Trường Không.

- Phanh!

Thân hình hắn liên tục thối lui, hung hăng đυ.ng vào vách tường đình viện, vách tường nứt nẻ, đình viện giống như đất rung núi chuyển, từng khe nứt rậm rạp lan tràn khắp bốn phía.

Xuy!

Vẻ mặt vừa kinh ngạc lại tái nhợt, khóe môi Độc Cô Trường Không tràn ra vết máu.

- Hô!

Biến hóa đột ngột làm cả không gian chợt yên tĩnh, mọi người kinh ngạc trố mắt.

- Linh tôn ngũ trọng mà thôi, nên thành thật một chút mới tốt, lần này chỉ là một giáo huấn nho nhỏ, lần sau còn vô lễ với tam muội của ta, ngươi có thể thử một lần xem ta có dám lấy cái mạng nhỏ của ngươi hay không!

Trường bào run lên, Dương Quá xoay người nói:

- Tam muội, loại mặt hàng này muội trực tiếp một cước đạp bay vẫn tốt hơn!

- Đại ca, muội đang muốn đá mà, nhưng tại huynh đã ra tay trước!

Lục Tâm Đồng cười nhạt, tựa hồ chuyện vừa rồi không quan hệ với nàng, hai huynh muội nói chuyện hoàn toàn không xem ai ra gì, càng không đem người của Độc Cô gia tộc đặt trong lòng.

Ánh mắt nhóm người Vân Tiếu Thiên nhìn Dương Quá tràn đầy kinh ngạc, không nghĩ tới thực lực của hắn đã mạnh như thế.

- Chỉ là linh tôn bát trọng nho nhỏ, ở trước mặt thiếu chủ nhà ta ngươi nên thành thật một chút tốt thì hơn!

Thân ảnh Kim Huyền hiện ra sau lưng đại hộ pháp, bàn tay nhẹ nhàng đặt lên vai hắn, vừa dứt lời lập tức vung tay.

Đặng đặng!

Kim Huyền giống như không hề dùng lực, nhưng thân hình đại hộ pháp lảo đảo lui hơn mười bước, mặt đất vỡ ra, lui tới trước người Độc Cô Trường Không mới đứng vững lại.

Đại hộ pháp nhìn chằm chằm vào hoàng ảnh mới đẩy lui mình, ánh mắt liên tục biến hóa, khuôn mặt run rẩy lên.

Nhóm người Vân Tiếu Thiên trợn mắt trân trối, vị đại hộ pháp linh tôn bát trọng lại không hề có chút lực phản kháng trước mặt lão giả kia, người này rốt cục là ai?

- Thật to gan!

Mười mấy người Độc Cô gia tộc muốn lao qua, nhưng ngũ trưởng lão lại thu liễm chân khí.

- Còn không cút cho ta!

Độc Cô Cảnh Văn giận dữ mắng lớn, ánh mắt băng sương âm hàn tới cực điểm, lạnh lùng liếc mắt nhìn bọn họ, mười mấy người đưa mắt nhìn nhau, nhất thời thối lui trở về.

- Đại hộ pháp, Độc Cô Trường Không, các ngươi nghe kỹ cho ta, chuyện riêng của ta tốt nhất đừng nhúng tay, vừa rồi nếu không nhờ người lưu thủ, hai ngươi có bao nhiêu mạng cũng không đủ chết, cho nên tốt nhất đừng đi trêu chọc Lâm Thiên, các ngươi đừng nghĩ Lâm Thiên dễ khi dễ!

- Hiện tại ta có thể cùng các ngươi đi gặp đại bá, nhưng Lâm Thiên là ta mời tới, nếu các ngươi còn bất kính, ta nói trước, đừng trách ta không nói tình cảm!

- Lâm Thiên, muội đi trước, ngày mai theo muội vài trong tộc, huynh nghỉ ngơi trước đi!

Độc Cô Cảnh Văn mang theo vẻ xin lỗi nói, Lục Lâm Thiên mỉm cười gật đầu, sau đó nàng mới rời khỏi đình viện.

- Chúng ta đi!

Đại hộ pháp thấp giọng nói, ánh mắt lướt qua Kim Huyền, cũng không dám nói thêm lời nào.

Độc Cô Trường Không lau máu trên miệng, ánh mắt hung hăng trừng Lục Lâm Thiên, Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng, siết chặt hai tay đi theo đại hộ pháp rời đi.

- Nhị đệ, tên vừa rồi thật dễ giải quyết, vì sao ngươi không ra tay, còn để cho hắn ở đây kêu gào!

Dương Quá thản nhiên nói.

- Chỉ là một ít tôm tép nhãi nhép, động thủ có ý nghĩa gì, chỉ biết đưa tới càng nhiều, muốn động thủ, một lần là đủ rồi!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Đi nghỉ ngơi sớm thôi, ngày mai đi vào Độc Cô gia xem một chút!

- Tiểu tử này, chẳng lẽ không đem Độc Cô gia tộc để vào trong mắt sao!

Nhìn bộ dáng nhẹ nhàng của Lục Lâm Thiên, sắc mặt Vân Tiếu Thiên biến hóa, nhưng trong lòng không khỏi lo lắng.

- Binh lai tương đáng đi!

Lục Lâm Thiên thì thầm, hắn cần phải đối mặt, cho nên phải đem thực lực bảo trì ở trạng thái tốt nhất vẫn hơn.

Thủ ấn kết xuất, sau một lát hắn đã rơi vào trong trạng thái tu luyện.

Màn đêm bao phủ thiên không, ánh trăng sáng ngời chiếu xuống tòa thành cổ xưa.

- Trường Không đội trưởng, ngày mai sẽ vào trong tộc, chẳng lẽ để cho Lục Lâm Thiên nhập tộc hay sao, chúng ta đã nói qua với đại thống lĩnh, sẽ không cho phép Lục Lâm Thiên đi vào!

Mấy thanh niên nói.

- Hừ, Lục Lâm Thiên chỉ biết dựa vào người khác bảo hộ mà thôi, thật đáng giận!

Độc Cô Trường Không vỗ mạnh lên bàn, chiếc bàn răng rắc hóa thành mảnh nhỏ.

- Trường Không đội trưởng, vậy chúng ta làm sao bây giờ?

Một thanh niên cao ngất có chút băn khoăn nói.

- Cảnh Văn tiểu thư đã tức giận, chỉ sợ chúng ta cũng không thể xuất thủ.

Một lục y thanh niên nói.

Ánh mắt Độc Cô Trường Không lóe hàn ý, nói:

- Tên kia chỉ biết dựa vào người khác bảo hộ, yên tâm đi, ngày mai ta nhất định không cho hắn tiến vào Độc Cô gia!

Một đêm trôi qua.

- Hô!

Lục Lâm Thiên mở mắt thở ra một hơi dài, chân khí thu liễm trở lại.

- Hôm nay phải vào Độc Cô gia tộc!

Lục Lâm Thiên đứng dậy duỗi lưng, khóe môi mỉm cười.

- Lâm Thiên!

Lục Lâm Thiên đang định rời khỏi phòng, chợt nghe âm thanh Độc Cô Cảnh Văn truyền tới, thân ảnh xinh đẹp đã đi vào trong phòng của hắn.

- Sao muội lại tới đây!

Lục Lâm Thiên lộ ý cười, nhẹ nhàng ôm nàng vào lòng.

- Muội tới đón dượng, Hồng Lăng cùng mọi người đi Độc Cô gia.

Độc Cô Cảnh Văn dựa vào trong lòng Lục Lâm Thiên, lại ngẩng đầu nói:

- Lâm Thiên, thật xin lỗi, đêm qua làm cho huynh bị ủy khuất!

- Vậy mà cũng gọi là ủy khuất sao!

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Hôm nay cần đi vào trong tộc, cho nên muội đặc biệt qua đây sớm, là vì có chuyện nói với huynh.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

Lục Lâm Thiên buông lỏng nàng ra, nói:

- Nói đi!

- Lần này huynh tới Độc Cô gia tộc là chủ ý của muội, nhưng có lẽ huynh đã biết, nếu muội ở chung với huynh trong tộc tuyệt đối sẽ không đồng ý.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

- Chuyện này huynh đã sớm biết!

- Lần này sáu đại nhân hoàng tộc hội tụ, vì mở cửa thần điện, bên trong thần điện theo lời đồn có tổ tiên sáu đại nhân hoàng tộc lưu lại truyền thừa đỉnh cấp, còn có lời nói, trong thần điện lưu lại bí mật cực lớn của tổ tiên, về phần là điều gì thì không ai biết, cần phải mở cửa thần điện mới biết được.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn Lục Lâm Thiên, dịu dàng nói:

- Mà muốn mở thần điện phải chờ sáu đại nhân hoàng tộc đều có hoàng khí thiên cấp mới được.

- Vì sao phải chờ hội tụ sáu người có hoàng khí thiên cấp đâu, vì sao thần điện lại nằm trong Độc Cô gia?

Lục Lâm Thiên vừa tò

mò lại nghi hoặc hỏi.

Chương 2415: Thần Hoàng đoàn

- Theo muội được biết chuyện này liên quan tới một sự tình thời viễn cổ, nhân tộc viễn cổ đại chiến cùng thú tộc, huynh cũng biết việc này?

Độc Cô Cảnh Văn hỏi.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Đại khái cũng biết một ít, đều có quan hệ tới bốn đại thú hoàng tộc cùng sáu đại nhân hoàng tộc đi.

Độc Cô Cảnh Văn có chút kinh ngạc, nói:

- Tổ tiên sáu đại nhân hoàng tộc nghe nói là sợ sáu tộc sau này giết nhau khiến mâu thuẫn, tới lúc đó không thể đối kháng bốn thú hoàng tộc, cho nên liên thủ bố trí thần điện trong Độc Cô gia tộc, cần chờ đợi người có hoàng khí thiên cấp đồng thời tu vi nhất định đạt tới tôn cấp trở lên mới có thể mở cửa tiến vào thần điện.

- Biện pháp này cũng tuyệt!

Lục Lâm Thiên khẽ cười, thoáng cân nhắc, chỉ sợ nếu không phải tổ tiên của họ làm như vậy, không biết khi nào họ đã tự giết lẫn nhau, có lẽ truyền thừa kia là bí mật còn sót lại của lão tổ các hoàng tộc, điều này làm hắn thật động tâm, chỉ tiếc hắn không khả năng tiến vào thần điện, bởi vì hắn không thuộc về sáu tộc.

- Lần này sáu đại nhân hoàng tộc đều xuất hiện người có hoàng khí thiên cấp, thần điện mở ra, mà bảy ngày sau muội sẽ được phong làm Thần Nữ Độc Cô gia tộc, sau đó dựa theo gia quy muội phải cùng đệ tử có thiên phú cao nhất trong tộc kết hôn, cho nên muội mới thông tri huynh tới đây, nếu huynh không tới muội cũng không cần vị trí Thần Nữ kia.

Độc Cô Cảnh Văn lộ ý cười chua sót nói.

Lục Lâm Thiên nhìn nàng, nói:

- Hiện tại ta đã tới, muội chỉ cần nói cho ta biết cần làm như thế nào là được rồi.

- Huynh làm gì cũng vô dụng, muội muốn huynh tới là vì muốn ở trước mặt gia tộc nói cho bọn hắn biết quyết định của muội!

Độc Cô Cảnh Văn cắn răng nói.

- Nếu bọn hắn không đồng ý đây?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Đôi mắt Độc Cô Cảnh Văn xoay chuyển, bắn ra hàn quang, nói:

- Nếu bọn hắn không đồng ý, muội sẽ không vào thần điện, bao lâu nay muội bị bọn họ an bài đã đủ rồi, nếu bọn họ vô tình với muội, vậy đừng trách muội không cho họ được như nguyện!

Lục Lâm Thiên ôm thiếu nữ vào lòng, nói:

- Vì ta, đáng giá sao?

- Bên trong mật địa Vân Dương tông, huynh liều mạng cứu muội, điều này còn chưa đủ sao?

Độc Cô Cảnh Văn hòa hoãn trở lại, nói:

- Vì muội, huynh dám xông vào Độc Cô gia, đủ làm cho muội nghĩa vô phản cố!

- Yên tâm đi, có ta ở đây, không ai có thể ngăn cản chúng ta, có ta ở đây, tuyệt đối không cho ai khó xử muội!

Lục Lâm Thiên chậm rãi nói.

- Còn bảy ngày nữa mới là ngày muội trở thành Thần Nữ, hôm sau sau khi đi vào Độc Cô gia tộc, chỉ sợ trong mấy ngày này sẽ có người bất lợi với huynh, tuy rằng hiện tại có đại bá ở đây, cũng có các đại hoàng tộc cùng tới, những lão nhân trong tộc hẳn sẽ không làm gì huynh, nhưng huynh phải đề phòng Thần Hoàng đoàn!

Độc Cô Cảnh Văn ngưng trọng nói.

- Thần Hoàng đoàn?

Lục Lâm Thiên nhíu mày hỏi:

- Họ có lai lịch gì?

- Thần Hoàng đoàn là những đệ tử trẻ tuổi mạnh nhất trong Độc Cô gia tộc, chỉ có năm trăm người, vô luận là thực lực cùng thiên phú đều là nhân tuyển tốt nhất, có thể nói họ là cột trụ tương lai của Độc Cô gia tộc, tổng cộng có năm đội trưởng, mỗi đội trưởng quản lý một trăm người, ngay cả trưởng lão cũng phải nể mặt bọn hắn, ngoài ra còn có hai thống soái, địa vị của họ rất cao, chỉ sợ ngoại trừ đại trưởng lão thậm chí là nhị trưởng lão trở xuống đều phải e ngại bọn hắn, bởi vì tộc trưởng đời tiếp theo hơn phân nửa sẽ tuyển chọn từ trong hai thống soái kia.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Vậy hẳn là bất phàm!

Lục Lâm Thiên nghe vậy có chút động dung.

- Độc Cô Trường Không chính là đội trưởng, tu vi linh tôn ngũ trọng đỉnh, mà chính phó thống soái là đại ca cùng nhị ca của hắn, chính thống soái tên Độc Cô Trường Linh, nghe nói thực lực linh tôn lục trọng đỉnh, phó thống soái là Độc Cô Trường Phàm, luôn bế quan, muội mới xuất quan không lâu cho nên không biết thực lực của hắn, nhưng thiên phú Độc Cô Trường Phàm không kém Độc Cô Trường Linh, tựa hồ còn có chút mạnh hơn.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Linh tôn lục trọng đỉnh?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến hóa, thực lực như vậy đã là cường hãn, hơn nữa còn có ưu thế người của sáu nhân hoàng tộc, chỉ sợ người có tu vi thiên cấp bên ngoài cũng khó thể đối kháng.

- Muội sợ bọn hắn sẽ làm phiền huynh, huynh phải cẩn thận một chút, nếu có chuyện gì lập tức cho muội biết!

Độc Cô Cảnh Văn thoáng do dự:

- Lâm Thiên, muội không phải sợ huynh không bằng bọn họ, muội chỉ không muốn huynh bị thương tổn, huynh hiểu không?

Lục Lâm Thiên hiểu rõ nàng e ngại hắn bị chạm tự ái, mỉm cười nói:

- Ta hiểu được, ta sẽ chú ý!

Trong lòng hắn nghĩ thầm, thực lực linh tôn lục trọng đỉnh, tựa hồ ngay cả Huyền Doanh cùng Huyền Kình của Huyền Vũ tộc cũng kém hơn, nếu trêu chọc hắn, tới lúc đó xem tình huống rồi tính sau.

- Có chuyện gì tới lúc đó chúng ta cùng nhau đối mặt!

Độc Cô Cảnh Văn nắm tay Lục Lâm Thiên, ánh mắt lộ vẻ kiên nghị nói.

- Cùng nhau đối mặt!

Mười ngón đan xen, Lục Lâm Thiên không khỏi ngây người nhìn mỹ nữ.

- Ta nhớ muội!

Lục Lâm Thiên cúi đầu hôn lên đôi môi đỏ mọng.

Thật lâu sau hai người mới tách ra.

- Lâm Thiên, đã tới giờ, phỏng chừng mọi người đều đang chờ chúng ta, đi thôi!

Độc Cô Cảnh Văn sửa sang lại quần áo, khuôn mặt ửng đỏ nói.

Hai người đi tới thiên sảnh, nhìn thấy mọi người đều đang có mặt đang chờ đợi bọn họ.

- Dượng, Hồng Lăng, chúng ta đi thôi!

Độc Cô Cảnh Văn nói.

Bên trong Thần Hoàng thành cực kỳ náo nhiệt, ngoài đường rất nhiều người, ngoài ra năm nhân hoàng tộc cũng đã tới, điều này làm các tộc nhân dòng bên Độc Cô gia tộc đều cực kỳ hưng phấn.

Độc Cô Cảnh Văn mang theo nhóm người Lục Lâm Thiên đi xuyên qua vài con đường, đi tới một quảng trường rộng lớn.

Trên quảng trường có một nhóm đệ tử Độc Cô gia tộc đang đứng thẳng tắp, quanh thân tràn ra chân khí sắc bén, mặc dù không có tác dụng gì với Lục Lâm Thiên, nhưng không thể phủ nhận nếu đi ra thế giới bên ngoài, tuyệt đối trở thành nhân vật danh chấn một phương.

- Bái kiến tiểu thư!

Nhóm đệ tử đang ngăn cản đệ tử dòng bên của Độc Cô gia đi vào quảng trường, những đệ tử kia phải đứng lại bên ngoài, ánh mắt nhìn chằm chằm những thân ảnh đứng trên quảng trường.

Vừa nhìn thấy Độc Cô Cảnh Văn, thật nhiều người hành lễ, Độc Cô Cảnh Văn chỉ gật đầu, mang theo nhóm người Lục Lâm Thiên đi vào trong quảng trường.

Lúc này trên quảng trường có trên trăm thân ảnh đang đứng, khí thế bất phàm, không khí như cô đọng lại.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua quảng trường, người của Thái Công gia tộc cũng đứng bên trong, người đứng đầu là một lão ẩu, Lục Lâm Thiên nhớ tên bà ta là Thái Công Tố, bên cạnh là một nữ tử mặc áo lam nhạt, dung nhan cực kỳ mỹ lệ, tuy còn chưa sánh bằng Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn, nhưng vẫn vô cùng xinh đẹp.

- Thái Công Tĩnh Nhiễm!

Cách đó không xa là người của Bắc Cung gia tộc, đi đầu là đại trưởng lão Bắc Cung Đình, Bắc Cung Vô Song đứng bên trong, còn có vài thanh niên sắc mặt không vui, có một nam tử tuấn

mỹ như ngọc, khí chất cùng khí tức cũng làm Lục Lâm Thiên chú ý.

Chương 2416: Thức thời một chút

- Hiên Viên Triệt!

Đứng bên cạnh Bắc Cung gia tộc chính là người của Hiên Viên gia tộc, vẻ mặt Hiên Viên Triệt luôn mỉm cười, bộ dáng tuấn lãng, tựa hồ trêu chọc ánh mắt không ít nữ tử.

- Lâm Thiên, lão giả đứng bên cạnh Hiên Viên Triệt là đại trưởng lão Hiên Viên Tùng, hai người kia là đại trưởng lão Chuyên Tôn gia tộc Chuyên Tôn Kiền Nhũng, thần tử Chuyên Tôn Tông Nguyên, bên trái là đại trưởng lão Thác Bạt Đỉnh, thần tử Thác Bạt Thanh Vũ.

Độc Cô Cảnh Văn mang theo đoàn người đi vào quảng trường, truyền âm cho Lục Lâm Thiên.

Vừa đi vào, Lục Lâm Thiên liền cảm giác được từng ánh mắt lẫn khí tức khó hiểu rơi lên người hắn, ngẩng đầu nhìn lại, liền nhận ra những người vừa được Độc Cô Cảnh Văn giới thiệu.

Lão giả hoàng y đôi mắt sáng rực, mặc dù không cảm giác được khí tức nhưng làm người ta không dám khinh thường, chân khí của Thác Bạt Đỉnh không kém gì Thái Công Tố, Bắc Cung Đình cùng Hiên Viên Tùng.

- Đây là thần tử Thác Bạt Thanh Vũ sao!

Lục Lâm Thiên nhướng mày, nhìn thanh niên hai mươi tám hai mươi chín mặc hoàng bào thêu cự mãng, mắt to mũi cao, chân khí dày trọng còn mang theo khí chất ngạo nghễ.

Vào lúc này ánh mắt Thác Bạt Thanh Vũ đang tiếp xúc với một thanh niên hồng bào của Chuyên Tôn gia tộc, hai người giống như có chút mâu thuẫn.

- Thần tử Chuyên Tôn Tông Nguyên!

- Lâm Thiên!

Bắc Cung Vô Song uyển chuyển đi tới bên người Lục Lâm Thiên, thật thân mật kéo cánh tay hắn, nhất thời làm mọi người sửng sốt, mà sắc mặt Bắc Cung Đình vô cùng khó xem.

- Lâm Thiên, chúng ta đi thôi!

Độc Cô Cảnh Văn mỉm cười, cũng kéo lấy cánh tay còn lại của Lục Lâm Thiên.

Bá!

Từng ánh mắt đều rơi lên người Lục Lâm Thiên, Hiên Viên Triệt, Thái Công Tĩnh Nhiễm, Chuyên Tôn Tông Nguyên, Thác Bạt Thanh Vũ đều kinh ngạc, hai mỹ nữ tuyệt mỹ lại có quan hệ không cạn với thanh y nam tử kia, thật sự làm mọi người bị kinh động.

Lại có những ánh mắt mang theo hâm mộ lẫn ghen tỵ, toàn bộ thanh niên của Bắc Cung gia tộc cùng Độc Cô gia tộc đều âm trầm, ánh mắt như muốn giết người bắn thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hoàn toàn cảm nhận được, còn nhìn thấy nhóm người Độc Cô Trường Không đều có mặt, làm cho hắn ngạc nhiên chính là hắn nhìn thấy Nam thúc cũng đứng bên trong.

- Biểu tiểu thư đã tới a!

Sắc mặt đại hộ pháp Độc Cô gia tộc run rẩy, nhìn Độc Cô Cảnh Văn nói:

- Tiểu thư, lần đầu tiên biểu tiểu thư hồi tộc, hãy mời biểu tiểu thư đi vào trong tộc đi.

Lục Lâm Thiên vẫn thản nhiên, nhìn hai mỹ nữ gật đầu, đi thẳng tới trước mặt Nam thúc cung kính hành lễ:

- Nam thúc!

- Ân!

Nam thúc khoanh tay đứng thẳng, chỉ gật nhẹ đầu.

- Chư vị đã tới, vậy vào trong tộc đi.

Âm thanh đại hộ pháp rơi xuống, đi thẳng tới giữa quảng trường, thủ ấn kết xuất, một khối bạch sắc ngọc giản xuất hiện trong tay, quang mang bắn ra, nháy mắt không gian chấn động, run rẩy kịch liệt, một cỗ khí tức cổ xưa mênh mông chậm rãi khuếch tán giữa không trung, làm linh hồn mọi người đều run rẩy lên.

Xuy!

Không gian xung quanh tách ra, hóa thành một thông đạo chậm rãi lan tràn, khí tức cổ xưa càng thêm nồng đậm.

- Chư vị, chúng ta vào đi thôi!

Đại hộ pháp nói.

Đông đảo thân ảnh cùng động, vừa định đi vào bên trong thông đạo kia.

- Lâm Thiên, chúng ta vào đi thôi!

Độc Cô Cảnh Văn mang theo nhóm người Vân Hồng Lăng đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, ngẩng đầu nhìn lối vào, trong mắt chợt biến đổi.

- Chư vị, chậm đã!

Nhưng ngay lúc này một tiếng quát truyền tới, một thân ảnh mặc hoa phục bước ra.

Độc Cô Trường Không đi tới, nhìn mọi người nói:

- Các đại hoàng tộc đi tới chỗ Độc Cô hoàng tộc, ta đại biểu Thần Hoàng đoàn bày tỏ hoan nghênh.

Ánh mắt mọi người liền bị câu nói của hắn làm hấp dẫn.

Tựa hồ rất hài lòng với động tĩnh của mình tạo ra, Độc Cô Trường Không lại nói:

- Nhưng lần này trong Thần Hoàng thành có không ít người ngoài tới, không phải ai cũng có thể tùy tiện tiến vào Độc Cô gia tộc, tỷ như Lục Lâm Thiên, người này không đủ tư cách, cho nên ngươi thức thời một chút, tự mình cút trở về đi!

Độc Cô Cảnh Văn nhíu mày, ánh mắt âm hàn, sắc mặt sắc lạnh trầm giọng nói:

- Độc Cô Trường Không, ngươi muốn làm cái gì, Lâm Thiên là ta mời tới, ngươi vũ nhục Lâm Thiên chính là vũ nhục ta, ta chỉ nói một lần, lập tức cút ngay cho ta, nếu không ta sẽ làm cho ngươi hối hận!

Độc Cô Trường Không thở sâu một hơi, ánh mắt âm trầm:

- Tiểu thư, mặc dù là ngươi mời, nhưng hiện tại ngươi còn chưa chính thức trở thành Thần Nữ, cũng không quản được chuyện của Thần Hoàng đoàn, ta là đội trưởng, có quyền lợi ngăn cản không cho người không đủ tư cách tiến vào Độc Cô gia tộc, xem ở mặt mũi của ngươi, ta có thể lui một bước, chỉ cần Lục Lâm Thiên thắng được ta, ta sẽ cho hắn tiến vào trong tộc, nếu không tự hắn cút về đi!

Sau đó hắn nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, ánh mắt lạnh lẽo:

- Lục Lâm Thiên, có gan thì cùng ta một trận chiến, đừng vĩnh viễn dựa vào nữ nhân bảo hộ, dựa vào người khác bảo hộ, nếu không dám thì tự chạy về đi, cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, chỉ bằng tên phế vật ngươi, đủ tư cách sao!

Tiếng quát xen lẫn linh lực vang vọng trong không trung, khiến ánh mắt mọi người đều biến hóa.

- Đại hộ pháp, bắt Độc Cô Trường Không cho ta!

Sắc mặt Độc Cô Cảnh Văn âm trầm quát.

- Tiểu thư, ta không thể quản chuyện của Thần Hoàng đoàn!

Sắc mặt đại hộ pháp biến hóa, lắc đầu, rõ ràng là không muốn quản, đây chính là kỳ vọng của trưởng lão trong tộc đó thôi.

Độc Cô Cảnh Văn đột nhiên xoay người, nghiến răng:

- Độc Cô Trường Không, một cơ hội cuối cùng, cút cho ta, nếu không dù là ai cũng không cách nào cứu ngươi!

Sắc mặt Độc Cô Trường Không biến hóa, hôm nay cho dù đắc tội tiểu thư hắn cũng phải ngăn cản Lục Lâm Thiên, cấp cho tiểu tử kia giáo huấn khó quên.

Ánh mắt trầm xuống, Độc Cô Trường Không cắn răng lắc đầu nói:

- Tiểu thư, ngươi còn chưa thể mệnh lệnh Thần Hoàng đoàn, đây cũng là trách nhiệm của ta, tên phế vật Lục Lâm Thiên chỉ biết dựa vào nữ nhân bảo hộ, có tư cách gì tiến vào Độc Cô gia!

Linh lực vô hình dao động, Độc Cô Cảnh Văn thật sự nổi giận, toàn bộ người Độc Cô gia cảm nhận được khí tức của nàng, biết đại tiểu thư thật sự phẫn nộ.

- Được, đây là do ngươi lựa chọn!

Độc Cô Cảnh Văn định bước tới.

- Cảnh Văn!

Một thân ảnh bước ra, nhẹ nhàng giữ lại vai nàng, Lục Lâm Thiên đã đi tới cạnh nàng.

- Lâm Thiên…

Sắc mặt Độc Cô Cảnh Văn khựng lại, đang định nói chuyện lại bị Lục Lâm Thiên ngắt lời:

- Chẳng lẽ muội cho rằng ngay cả con kiến như vậy mà ta cũng không đối phó được sao, có phải muội đã quá xem thường ta, hãy tin tưởng ta nào!

Mặc dù âm thanh của hắn bình thường, nhưng nơi này đều là cường giả, đủ rơi vào trong tai mọi người.

Độc Cô Cảnh Văn do dự, chậm rãi gật đầu.

Độc Cô Trường Không cũng nghe được lời của Lục Lâm Thiên, lạnh lùng nói:

- Lục Lâm Thiên, không biết ai là con kiến, nhưng ngươi rốt cục đã dám chui ra khỏi lòng nữ nhân!

Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến lên hai bước, nhìn chằm chằm Độc

Cô Trường Không, khóe môi hiện lãnh ý.

Chương 2417: Tuyệt đối chà đạp

- Độc Cô Trường Không phải không, biết vì sao tối hôm qua ta không động thủ với ngươi không?

- Đó là ngươi không dám, ở trước mặt Độc Cô gia tộc, ngươi chỉ là phế vật mà thôi!

Độc Cô Trường Không cười lạnh:

- Ngươi chỉ biết dựa vào người khác bảo hộ, dựa vào nữ nhân bảo hộ, tên phế vật ngươi có dám cùng ta một trận chiến!

- Độc Cô Trường Không, con kiến như ngươi vốn không có tư cách cùng ta một trận chiến, nhưng hôm nay ngươi tự mình đưa tới cửa, ta sẽ thành toàn ngươi!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói.

- Lục Lâm Thiên, hôm nay ta sẽ cho ngươi biết, ở trước mặt Độc Cô gia tộc, trước mặt ta, mặc kệ ngươi là Vũ giả ngũ hệ hay Linh Vũ song tu, cũng chỉ là một con kiến mà thôi, có chút thiên phú chênh lệch loại phế vật như ngươi vĩnh viễn không thể bù lại!

Vừa dứt lời, hắn lập tức bước tới, chân khí phóng thích, ánh mắt âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện tia sát ý, hôm nay nếu giết Lục Lâm Thiên cũng sẽ không có ai làm gì được hắn, chỉ sợ các trưởng lão đều hận không thể lập tức giết Lục Lâm Thiên, như vậy hắn xem như lập được công lớn.

- Chênh lệch, ngươi gặp qua cái gì gọi là chênh lệch sao!

Lục Lâm Thiên tràn ngập hàn ý nói.

- Con kiến, đây là chênh lệch!

Sắc mặt Độc Cô Trường Không trầm xuống.

Thần Hoàng khí địa cấp tràn ra, cả không gian phong vân như biến sắc, không ít cường giả đều bị ảnh hưởng.

Một cỗ Thần Hoàng khí quỷ dị tràn vào trong đầu Lục Lâm Thiên, mang theo uy áp trực tiếp áp chế linh hồn, Đại Hồn Anh cùng Tiểu Hồn Anh đều bị ảnh hưởng, linh hồn như muốn phủ phục xuống.

Nhưng ngay lúc này kim sắc tiểu đao chợt động.

Ông!

Kim sắc tiểu đao run lên, kim mang phát ra chói mắt, uy áp Thần Hoàng khí lập tức biến mất không còn bóng dáng.

- Loại phế vật như ngươi, làm sao là đối thủ của ta!

Độc Cô Trường Không kết xuất thủ ấn, hào quang chợt lóe, một đạo linh hồn quang mang bạo lướt thổi quét cả không gian.

Nháy mắt linh hồn quang mang lao về hướng Lục Lâm Thiên, cả không gian đều trở nên vặn vẹo.

- Không biết tự lượng sức mình, chết đi, cho ngươi hung hăng càn quấy!

Nhóm thanh niên Độc Cô gia tộc mừng thầm nói.

Sắc mặt Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn đại biến, vừa định xông lên đã bị Lục Tâm Đồng kéo lại, ánh mắt mang theo vẻ khinh thường nhìn Độc Cô Trường Không.

Chỉ nháy mắt linh hồn quang mang đã xâm nhập vào đầu Lục Lâm Thiên, không ngừng vỡ áp thành từng đợt bao trùm cả thân thể hắn.

Xuy xuy!

Thân thể Lục Lâm Thiên như run lên, linh hồn lực khủng bố đấu đá lung tung không chút kiêng nể, giống như muốn phá hủy hết thảy.

Đúng lúc này kim quang bạo phát, không gian trong não hải Lục Lâm Thiên run lên.

Ngay tức khắc linh hồn quang mang lập tức bị một cỗ lực lượng hấp xả chặt chẽ, nháy mắt bị thu vào trong kim sắc tiểu đao hoàn toàn biến mất.

Hô!

Linh hồn công kích khủng bố khuếch tán khắp quảng trường, một ít người liên tục bị đẩy lui, cũng không muốn bản thân bị liên lụy vào.

Ánh mắt mọi người kinh ngạc chứng kiến Lục Lâm Thiên vẫn giống như ngọn núi lớn nguy nga, không hề lay động một chút ít.

- Đây là thực lực Độc Cô gia tộc sao!

Khóe môi Lục Lâm Thiên lộ ý cười tà khí, tràn ngập lạnh lẽo.

Lục Lâm Thiên thản nhiên bước ra khỏi đoàn linh hồn phong bạo, trực tiếp đi thẳng tới chỗ Độc Cô Trường Không.

Mặc dù chỉ là bước chân chậm rãi, nhưng một bước quỷ dị vượt qua không gian, thân ảnh xuất hiện ngay trước mặt Độc Cô Trường Không.

Độc Cô Trường Không kinh hãi, chuyện này vượt qua sự tưởng tượng của hắn, hắn thật không ngờ Thần Hoàng khí địa cấp lại thêm linh hồn công kích toàn lực không có chút hiệu quả đối với Lục Lâm Thiên, đây là chuyện gì xảy ra, Lục Lâm Thiên sao có thể xem thường công kích cực mạnh của hắn.

- Hiện tại, ngươi không còn cơ hội!

Lục Lâm Thiên cười nhạt, xung quanh lắc lư tràn ra, vô hình trung đồng hóa cả không gian xung quanh xung quanh.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên nháy mắt đã xông tới trước người Độc Cô

Trường Không, đánh ra Thời Gian Tɧác ɭoạи!

Xuy!

Không gian hoàng mang thổ hệ lan tràn, cả hư không đọng lại.

- Không xong!

Trong tích tắc Độc Cô Trường Không hoảng hốt, linh lực trong thân thể hắn như đông cứng, thân hình không cách nào nhúc nhích, chỉ có thể khởi động hồn linh khải giáp, hai mắt lộ vẻ kinh hãi.

Hồn linh khải giáp màu xanh biếc, đã tới cấp độ địa cấp đỉnh, dưới uy áp bàng bạc lưu quang quanh quẩn, nhất thời như có dấu hiệu giãy thoát khỏi không gian thổ hệ.

Nhưng chỉ nháy mắt không gian cô đọng lại, hồn linh khải giáp cũng không thể lay động mảy may.

- Hồn linh khải giáp địa cấp, vẫn còn chưa đủ, chỉ bằng tôm tép nhãi nhép như ngươi, còn chưa có tư cách hung hăng càn quấy trước mặt ta!

Một đạo trảo ấn lướt ra, lập tức xuyên thấu không gian, mơ hồ bẻ vụn hư không rơi lên vai Độc Cô Trường Không.

- Hiện tại ngươi nên biết, ở trước mặt của ta ngươi chỉ là một con kiến mà thôi!

Lưu quang chợt lóe, trảo ấn chộp lấy Độc Cô Trường Không ném ngược qua đỉnh đầu, ngay tiếp theo xoay người giẫm mạnh xuống, đột nhiên đem Độc Cô Trường Không hung hăng đập xuống đất.

Phanh!

Tiếng nổ tung trầm thấp, mặt đất run lên, kình phong phát tán, kình khí phong bạo lướt qua, cả không gian đều chấn động.

Phốc!

Thân hình Độc Cô Trường Không bị nện thẳng xuống mặt đất trải đá xanh, phun ra máu tươi, sắc mặt tái nhợt, hồn linh khải giáp biến thành ảm đạm.

- Độc Cô Trường Không, ở trước mặt bản tôn, ngươi chỉ là tôm tép nhãi nhép, năm lần bảy lượt chạy tới trêu chọc ta, ngươi cho là bản tôn sợ ngươi sao, chỉ là ngươi không có tư cách làm cho bản tôn ra tay mà thôi!

Lời vừa rơi xuống, lại một cước hung hăng giẫm xuống, trực tiếp giẫm lên bụng Độc Cô Trường Không.

Phanh!

Mặt đất lại nhoáng lên, hồn linh khải giáp càng ảm đạm, mặt đất xung quanh rạn vỡ.

Phốc!

Độc Cô Trường Không không thể nhúc nhích, miệng phun máu tươi, trong mắt chỉ còn lại vẻ kinh hãi, lúc này hắn mới biết được ở trước mặt Lục Lâm Thiên hắn vô cùng nhỏ bé, thậm chí không có chút lực đánh trả.

Hô!

Một màn này làm sắc mặt mọi người xung quanh đều tràn ngập vẻ rung động cùng sợ hãi, họ thật sự khó thể tưởng tượng chuyện này lại phát sinh.

- Hiện tại ngươi đã biết ai là con kiến, ai là phế vật rồi sao?

Lục Lâm Thiên từ trên cao nhìn xuống Độc Cô Trường Không, khóe môi tràn đầy lãnh ý, hôm nay xem như giết gà dọa khỉ.

- Mau thả ta ra, ta sẽ không bỏ qua ngươi!

Miệng Độc Cô Trường Không phun máu tươi đầm đìa, dữ tợn hét lên, ánh mắt tràn ngập vẻ oán độc.

- Nhìn ngươi còn không phục a!

Khóe môi Lục Lâm Thiên cười lạnh, dưới chân hiện lên hoàng mang, đột nhiên nhấc chân giẫm xuống.

Phanh!

- Độc Cô Trường Không, ngươi có tư cách gì hung hăng càn quấy trước mặt ta!

- Phanh!

- Ngươi chỉ dựa vào Thần Hoàng khí mà lão tổ Độc Cô gia lưu lại mà thôi, dứt bỏ Độc Cô gia, ngươi tính là vật gì!

Phanh!

- Ở trước mặt ta, ngươi không có bất kỳ tư cách hung hăng càn quấy, danh hào Độc Cô gia, ở trước mặt ta tuyệt đối không nên dùng!

Phanh!

Âm thanh tiếng quát bá đạo truyền ra, quanh quẩn khắp cả quảng trường, tổng cộng bốn cước liên tục

giẫm lên bụng Độc Cô Trường Không, đem thân hình hắn giẫm sâu vào trong lòng đất, hồn linh khải giáp bắt đầu hiện lên dấu nứt vỡ.

Chương 2418: Trong lòng bàn tay

Phốc!

Độc Cô Trường Không không ngừng phun máu tươi, sắc mặt trắng bệch tới cực điểm, chỉ có chính hắn mới biết được ngũ tạng lục phủ đã sắp bị phá hủy, tuy có khải giáp ngăn cản nhưng lực đạo xuyên qua cũng vô cùng khủng bố.

Hắn muốn chạy trốn nhưng không cách nào nhúc nhích, bởi vì không gian thổ hệ tràn ngập bốn phía, vỡ áp đè chặt lên người hắn.

- Lục Lâm Thiên thật hung hăng càn quấy!

Mọi người rung động, không ai ngờ Lục Lâm Thiên bá đạo như thế, không hề đem Độc Cô gia đặt vào trong mắt.

- Đồ khốn, mau thả hắn ra!

Đại hộ pháp kịp thời phản ứng, lập tức quát to, chuyện này thật sự làm cho hắn rung động, mấy năm trước người này chỉ là Vũ vương cửu trọng thôi a, mà thực lực hiện tại dù là hắn cũng không nhìn thấu, nhưng có thể dễ dàng chà đạp Độc Cô Trường Không, cấp độ tu vi liền có thể biết.

- Vì sao ta phải thả hắn, là do chính hắn kɧıêʋ κɧí©ɧ tới cửa!

Lục Lâm Thiên trực tiếp giẫm lên ngực Độc Cô Trường Không, khóe môi cười lạnh nói.

Sắc mặt đại hộ pháp cực kỳ khó xem, mặt mũi Độc Cô gia tộc hôm nay xem như mất hết, trong lòng vừa oán hận vừa trách cứ tiểu tử kia thật quá vô dụng, lại nhìn Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói:

- Ngươi đã thắng, mau thả hắn!

- Ta có thể đi vào Độc Cô gia tộc rồi sao?

Lục Lâm Thiên thản nhiên cười hỏi, ý cười làm sắc mặt đại hộ pháp run rẩy lên, hoàn toàn xanh mét.

- Là đại tiểu thư mời ngươi tới, tự nhiên có thể!

Đại hộ pháp trầm giọng nói.

- Được rồi, ta sẽ thả tên phế vật này!

Bàn chân Lục Lâm Thiên giẫm lên mặt Độc Cô Trường Không, lạnh lùng nói:

- Hiện tại ngươi nên biết ai mới là phế vật, ở trước mặt ta ngươi chỉ là tôm tép nhãi nhép, là một con kiến mà thôi, sau này nhìn thấy ta, tốt nhất đừng trêu chọc ta, nếu không ta sẽ không khách khí, ngươi phải biết con kiến như ngươi có giết hay không đối với ta không quan hệ gì!

Làm nhục, đây là làm nhục trắng trợn, tuyệt đối chà đạp, từ thể xác cho tới linh hồn.

Nhìn Lục Lâm Thiên, mọi người rung động nhìn nhau, đều nghẹn họng nhìn trân trối.

Phốc!

Áp lực tiêu tán, Độc Cô Trường Không giãy dụa đứng dậy, nhìn theo Lục Lâm Thiên cùng ánh mắt của những người xung quanh, ánh mắt như châm chọc trào phúng nhìn hắn, khí huyết trong lòng cuồn cuộn, nhất thời phun ra máu tươi.

Đôi mắt Độc Cô Trường Không oán hận nhìn Lục Lâm Thiên, hắn làm sao thừa nhận qua làm nhục trắng trợn tới như thế.

Ánh mắt Độc Cô Trường Không tràn đầy oán độc, hết thảy của hắn đều bị hủy, cả đời này hắn đừng mong có thể ngẩng đầu lên, chỉ sợ đã biến thành một chuyện cười trong các đại hoàng tộc, hắn rõ ràng nhìn thấy được thật nhiều ánh mắt khinh thường đang nhìn hắn.

- Phế vật, sau này nhớ rõ đừng hung hăng càn quấy trước mặt ta!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói, cũng không để ý tới ánh mắt oán độc của hắn, truyền âm:

- Độc Cô Trường Không, hiện tại ta chà đạp ngươi, Độc Cô gia lại làm gì ta, lần sau bị ta gặp được ngươi, ta gặp một lần chà đạp ngươi một lần!

Nghe được lời truyền âm, sắc mặt Độc Cô Trường Không run rẩy, càng thêm khó xem, ánh mắt oán độc gần như phun lửa.

Trong mắt Lục Lâm Thiên lộ vẻ hài hước, trường bào run lên xoay người lại, chậm rãi đi về hướng Độc Cô Cảnh Văn.

Ngay nháy mắt Lục Lâm Thiên xoay người, trong mắt Độc Cô Trường Không tràn dầy sát ý, đột nhiên một thanh trường kiếm xuất hiện trong tay, chân khí uy áp tiết ra ngoài, tuyệt đối là hồn khí công kích địa cấp.

- Lục Lâm Thiên, chết đi!

Kiếm quang bạo lướt, Độc Cô Trường Không oán hận hét lớn một tiếng, kiếm quang gần trong gang tấc bổ lên người Lục Lâm Thiên, chỉ nháy mắt mọi người không kịp phản ứng, không ai ngờ người kia hạ tử thủ.

- Lâm Thiên!

Độc Cô Cảnh Văn cùng Bắc Cung Vô Song hoảng hốt, trong ánh mắt kinh hãi, một kiếm kia đã bổ lên người Lục Lâm Thiên, kiếm quang đi qua, khe không gian nứt vỡ.

Xuy!

Kiếm quang rơi lên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt oán độc lộ vẻ cười lạnh, đột nhiên nụ cười dừng lại, Độc Cô Trường Không cảm giác có một thân ảnh hiện ra bên cạnh hắn, một đoàn huyết quang chợt lóe lên.

- Ngao!

Tiếng đao minh như long ngâm truyền ra, chỉ có người thực lực cường đại mới nhìn thấy rõ ràng, thân ảnh Lục Lâm Thiên nháy mắt xuất hiện bên cạnh Độc Cô Trường Không, huyết đao trực tiếp bổ thẳng vào cánh tay cầm trường kiếm của hắn.

- Không…

Đại hộ pháp hét lớn, ánh mắt kinh hãi tới cực điểm.

- Ca!

Hết thảy đã muộn, huyết quang trực tiếp bổ lên vai Độc Cô Trường Không, một âm thanh vang lên, hồn linh khải giáp xuất hiện khe hở, sau đó một đao trực tiếp xuyên thấu khải giáp chém xuống.

- Đương!

Toàn bộ cánh tay phải bị chặt đứt, trường kiếm rơi xuống đất, máu tươi phun tung tóe.

Huyết quang lướt qua, mặt đất xuất hiện vết rách thật lớn, lan tràn tận phương xa.

Xuy!

Cùng một thời gian kiếm quang bổ lên người Lục Lâm Thiên phía trước, chém thân thể kia thành hai nửa, không gian xung quanh chợt lóe, sau đó khôi phục lại bình thường, không nhìn thấy tia máu tươi, rõ ràng chỉ là tàn ảnh mà thôi.

- A!

Độc Cô Trường Không chợt ngây dại trong nháy mắt, lập tức kêu thảm một tiếng, chỗ tay cụt dâng lên máu tươi, làm cho hắn không còn cách nào chịu đựng được nữa.

Tiếng kêu thảm thiết, xung quanh hoàn toàn yên tĩnh, mọi người đều hít sâu một hơi, Độc Cô Trường Không đánh lén ngược lại bị Lục Lâm Thiên chặt đứt một cánh tay, tốc độ cực nhanh thật làm người kinh hãi, thậm chí hạ thủ xong nhưng tàn ảnh vẫn chưa tiêu tán.

- Tốc độ thật nhanh!

Hiên Viên Triệt nhíu mày nói.

- Thực lực thật mạnh!

Ánh mắt Thác Bạt Thanh Vũ cũng biến hóa.

Nhóm người Vân Tiếu Thiên đều sững sờ, tuyệt đối không ngờ thực lực Lục Lâm Thiên đã cường hãn tới tình trạng này.

Sắc mặt nam tử tuấn mỹ như ngọc trong Bắc Cung gia tộc run lên, trong mắt lóe tinh quang, lập tức thu liễm không thấy.

- Lục Lâm Thiên, tiểu tử thật ác độc, Độc Cô gia tộc sẽ không bỏ qua ngươi!

Đại hộ pháp giận quát một tiếng, hắn thật không ngờ Lục Lâm Thiên dám chặt đứt một cánh tay của Độc Cô Trường Không.

- Đại hộ pháp, ngươi không nhìn thấy là hắn muốn lấy mạng ta trước sao, chẳng lẽ ta chỉ có thể chờ bị hắn giết à, ngươi cho rằng mạng của Độc Cô gia tộc quý hơn mạng của ta sao, nể tình Nam thúc cùng Cảnh Văn, ta mới lưu hắn một mạng mà thôi, đừng đem Độc Cô gia dọa ta, uy danh hiển hách Độc Cô lão tổ lưu lại hôm nay bị các ngươi làm mất hết rồi đi!

Lục Lâm Thiên thản nhiên liếc mắt nhìn đại hộ pháp, thu hồi Huyết Lục, chuyện vừa rồi là do hắn sắp xếp, cố ý làm cho nó phát sinh.

Nếu Lục Lâm Thiên đã quyết định giết gà dọa khỉ, tự nhiên phải nhìn thấy máu, nếu không sao có thể thật sự phát ra tác dụng uy hiếp.

Câu nói làm nhục cuối cùng, lời truyền âm, hắn chỉ muốn kí©ɧ ŧɧí©ɧ sát ý của Độc Cô Trường Không mà thôi, hết thảy đều sớm nằm trong khống chế của hắn, Độc Cô Trường Không vừa động thủ Lục Lâm Thiên đã sớm có động tác, hết thảy đều thật hoàn hảo, cho dù có người nhìn ra được manh mối cũng không nói được gì.

- Đại hộ pháp, dọa người

còn chưa đủ sao!

Chương 2419: Độc Cô Phàm Vân

Nam thúc đột nhiên nhìn thẳng đại hộ pháp, nói:

- Tài nghệ của Độc Cô Trường Không không bằng người, còn muốn đánh lén sau lưng, đây có phải tác phong của Độc Cô gia tộc, cụt tay chỉ là giáo huấn, còn chưa mời các đại gia tộc đi vào đi, còn muốn tiếp tục mất mặt hay sao!

Cảm giác được ánh mắt của Nam thúc, cho dù trong lòng tức giận ngập trời nhưng đại hộ pháp cũng phải áp chế, mấy thanh niên có quan hệ không tệ với Độc Cô Trường Không tiến lên dìu dắt hắn lui xuống, lấy cả cánh tay bị chặt cùng hồn khí mang theo, mặc dù tức giận nhìn Lục Lâm Thiên nhưng vẫn có kiêng kỵ thật sâu.

- Thành chủ, hai vị trẻ tuổi luận bàn là chuyện thật bình thường, đúng lúc cho chúng ta biết thực lực của giới trẻ hiện tại.

Thái Công Tố lên tiếng, ánh mắt lộ ý cười.

- Làm cho chư vị chê cười!

Nam thúc gật đầu, thân ảnh chợt lóe đã đi vào bên trong thông đạo biến mất.

- Chư vị, hậu bối chỉ là luận bàn, làm chậm trễ thời gian của chư vị, mời chư vị đi vào trong tộc đi.

Đại hộ pháp thu liễm, tươi cười nói, giống như chuyện vừa phát sinh không hề xảy ra.

- Không sao, giới trẻ tuổi của Độc Cô gia tộc thực lực không kém a.

Thác Bạt Đỉnh mỉm cười, lời này không biết là châm chọc hay thổi phồng, vừa dứt lời cũng đã biến mất trong thông đạo.

Sưu sưu!

Từng thân ảnh bay vào bên trong, không ít ánh mắt đảo qua Lục Lâm Thiên, sau đó tiến vào bên trong lối vào.

- Lâm Thiên, không sao chứ?

Bắc Cung Vô Song đi tới hỏi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười:

- Nhìn ta giống như có chuyện gì sao!

- Chúng ta vào đi thôi!

Độc Cô Cảnh Văn nói, trong lòng thở ra nhẹ nhõm, hơn nữa vô cùng kinh ngạc với thực lực của Lục Lâm Thiên.

- Đi thôi!

Lục Lâm Thiên đi thẳng qua người Độc Cô Trường Không, khẽ cười lạnh, cùng Độc Cô Cảnh Văn nhảy vào bên trong thông đạo.

Nhóm người Vân Tiếu Thiên nhìn nhau, trong mắt hiện tia lo lắng, sau đó cùng đi vào.

Đại hộ pháp quay đầu nói:

- Mau dẫn hắn đi tới chỗ của chính thống soái!

Sưu sưu!

Những đệ tử trực hệ của Độc Cô gia tộc cùng nhau đi vào thông đạo, mà lối vào cũng biến mất giữa không trung.

Hô!

Lúc này những người còn lưu lại mới thở ra một hơi, một màn vừa rồi thật sự làm người rung động.

- Lục Lâm Thiên rốt cục là ai, thực lực sao lại mạnh như thế!

- Đội trưởng Độc Cô Trường Không cũng không phải đối thủ, thực lực quá mạnh mẽ!

- Nghe nói hắn có quan hệ không nhỏ với thành chủ, dám chặt một cánh tay của Độc Cô Trường Không, chẳng lẽ là đệ tử thành chủ hay sao!

Bên trong không gian xung quanh chớp động liên tục, một tầng bích chướng trong suốt ngăn cách không gian lực xung quanh.

Trong thông đạo, Lục Lâm Thiên thoáng trầm tư, hi vọng vừa rồi giết gà dọa khỉ có tác dụng, ít nhất không có tôm tép nhãi nhép tiếp tục tới làm phiền hắn, trực tiếp đối diện chính chủ mới có thể giải quyết vấn đề hoàn toàn.

Biện pháp duy nhất giải quyết quan hệ với Độc Cô Cảnh Văn chính là, phải có thực lực tuyệt đối mới được.

Xuy!

Hào quang chợt lóe, mấy thân ảnh trước mắt đột nhiên biến mất.

- Lâm Thiên, chúng ta đã tới nơi rồi!

Âm thanh Độc Cô Cảnh Văn truyền tới, mọi người liền xuất hiện bên trong thông đạo, từng thân ảnh lăng không đứng thẳng.

Lục Lâm Thiên nhảy sang một bên, nhóm người Dương Quá cũng lắc mình theo sau.

Rơi vào trong tầm mắt là một không gian mở mang, không khác biệt gì với bên ngoài, chỉ là năng lượng dao động nồng đậm hơn.

Không biết không gian này tồn tại đã bao lâu, nơi nơi xanh biếc, núi non trùng điệp, hùng vĩ tráng lệ, sương mù bao phủ trên đỉnh núi quấn quýt giữa không trung.

Bên trong dãy núi, kiến trúc như ẩn như hiện.

Lục Lâm Thiên nhướng mày đi tới sau lưng Nam thúc, ánh mắt nhìn về phía trước.

Sưu sưu!

Ngay nháy mắt từng tiếng xé gió truyền tới, một âm thanh truyền ra:

- Chư vị đã tới, lão hủ nghênh tiếp chậm trễ, xin chư vị thông cảm!

- Độc Cô Phàm Vân, lão gia hỏa ngươi tựa hồ tinh tiến không ít a!

Bắc Cung Đình cười nói.

- Độc Cô Phàm Vân, đã lâu không gặp!

Thái Công Tố, Thác Bạt Đỉnh, Chuyên Tôn Kiền Nhũng, Hiên Viên Tùng đi tới, tựa hồ biết rõ âm thanh vừa rồi là của ai.

- Bắc Cung Đình, tu vi của ngươi cũng đã tiến bộ không ít đâu!

Hơn mười thân ảnh xuất hiện, đi tới giữa không trung.

Sau đó lại thêm hơn ba mươi thân ảnh đi tới, một lão giả mặc áo xám ôm quyền nói:

- Chư vị đường xa mà đến, khổ cực!

- Lâm Thiên, đây là đại trưởng lão Độc Cô Phàm Vân, bên cạnh là nhị trưởng lão Độc Cô Ngọc Khuê, tam trưởng lão Độc Cô Lâm Khoa, ngoài ra cũng là các trưởng lão khác của Độc Cô gia tộc hiện tại.

Độc Cô Cảnh Văn truyền âm cho Lục Lâm Thiên.

- Cũng vì mở ra thần điện, không có gì vất vả, có thể thuận lợi mở cửa thần điện là tốt rồi!

Thái Công Tố tiến lên nói.

- Lần này cả sáu tộc đều xuất hiện người có hoàng khí thiên cấp, thần điện đương nhiên có thể mở ra.

Ánh mắt Độc Cô Phàm Văn đảo qua toàn trường, sau đó lại nhìn qua Nam thúc, ánh mắt thoáng run lên.

Lão giả đi tới trước mặt Nam thúc, nói:

- Đại thiếu gia, đã sắp ba trăm năm rồi đi, ngươi rốt cục đã trở lại?

Nhìn lão giả, Nam thúc thản nhiên nói:

- Phải đó, sắp ba trăm năm, nhờ phúc của đại trưởng lão, ta còn chưa chết đâu!

- Nghe đồn đãi đại thiếu gia đã đột phá thành đế giả, sao có thể tùy tiện vẫn lạc!

Ánh mắt Độc Cô Phàm Vân dao động, sắc mặt như có chút bất đắc dĩ.

- Bái kiến thành chủ!

Ánh mắt các trưởng lão Độc Cô gia tộc thay đổi, xoay người hành lễ, những người tu vi vương cấp phía sau đều quỳ một gối hành lễ.

- Lễ này ta chịu không nổi a, ta đi bái tế mẫu thân của ta trước, nếu không như thế, ta thật sự không muốn tới nơi này!

Dứt lời thân ảnh Nam thúc chợt lóe, đã đi tới viễn không.

Nhìn theo bóng lưng Nam thúc, ánh mắt Độc Cô Phàm Vân mới chuyển qua nhóm người Lục Lâm Thiên, không tự chủ được rơi lên người Kim Huyền.

- Nghe nói biểu tiểu thư đã tới trong tộc, nhất định là vị này đi!

Ánh mắt hắn đảo qua Lục Lâm Thiên, chẳng biết tại sao khi nói chuyện lại nhìn qua Vân Hồng Lăng cùng Vân Tiếu Thiên.

- Bái kiến đại trưởng lão!

Vân Hồng Lăng thoáng do dự, tiến lên cúi người hành lễ.

- Không nên đa lễ, mấy ngày trước tộc trưởng còn nhắc ngươi đấy.

Độc Cô Phàm Vân nói, ánh mắt cũng không nhìn Vân Tiếu Thiên.

- Đại trưởng lão!

Đại hộ pháp đi tới bên cạnh truyền âm cho Độc Cô Phàm Vân, sau đó lão giả lại nhìn qua Lục Lâm Thiên.

- Ngươi chính là Lục Lâm Thiên?

Độc Cô Phàm Vân hỏi.

- Đúng vậy!

Lục Lâm Thiên gật đầu, lướt qua thần sắc của mọi người.

- Thực lực không tệ, thậm chí có thể chặt đứt một cánh tay của Độc Cô Trường Không!

Giọng nói của hắn thật bình thản, tựa hồ không hề có ý tứ tức giận.

Trong lòng Lục Lâm Thiên kinh ngạc, Độc Cô Phàm Vân không hổ là đại trưởng lão Độc Cô gia tộc, chỉ sợ trong lòng đang hận không thể lập tức chặt xuống một cánh tay của hắn đi!

- Ngươi đã là khách nhân do đại tiểu thư mời tới, tất nhiên là khách nhân của Độc Cô gia tộc, Độc Cô Trường Không vô lễ, ngươi là khách của đại tiểu thư, là người của đại thiếu gia, đại biểu đại thiếu gia cùng đại tiểu thư giáo huấn Độc Cô Trường Không cũng là việc phải làm!

Đại trưởng lão

thản nhiên nói.

Chương 2420: Nhất định báo thù

- Đúng là lão hồ ly!

Trong lòng Lục Lâm Thiên nổi lên gợn sóng, Độc Cô Phàm Vân đúng là không tầm thường, rõ ràng chỉ nói vài câu đã đem mặt mũi phục hồi không ít.

- Trong lúc nhất thời không kịp thu tay, xin đại trưởng lão thứ lỗi, về phần giáo huấn thì không dám, chỉ vì tu vi của ta còn thấp, vừa lúc đánh lệch một đao, cũng may tu vi thấp nếu không sẽ phiền toái, phỏng chừng tiếp theo sẽ thuần thục hơn một chút đi!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, ý tứ cực kỳ bao hàm, cũng rất rõ ràng, nếu lại có người tới trêu chọc, tiếp theo không chỉ đơn giản chặt một cánh tay.

Độc Cô Phàm Vân là ai, làm sao không hiểu ý tứ trong lời nói của hắn, ánh mắt thoáng run lên, không ngờ Lục Lâm Thiên dám nói chuyện như vậy ở trước mặt của hắn, ánh mắt chợt lóe, nói:

- Vậy siêng năng tu luyện đi!

Lời này tự nhiên có hai ý nghĩa, ý tứ âm thầm chính là nói tu vi Lục Lâm Thiên còn chưa đủ, tiếp tục tu luyện đi, Lục Lâm Thiên đương nhiên cũng nghe hiểu được.

Độc Cô Phàm Vân chợt nói:

- Người đâu, mang khách nhân của đại tiểu thư đi nghỉ ngơi.

- Dạ, đại trưởng lão!

Nhất thời có vài thanh niên tu vi vương cấp nhảy ra giữa không trung.

- Đại trưởng lão, khách nhân của ta cứ để cho ta tự an bài, cũng không cần làm phiền đại trưởng lão.

Độc Cô Cảnh Văn bước lên nói, nụ cười của nàng có chút băng sương, rõ ràng không tin tưởng Độc Cô Phàm Vân.

- Đại tiểu thư, làm vậy sợ là không ổn, nam nữ hữu biệt, ta xem hãy giao cho ta an bài đi, mấy ngày nay đại tiểu thư nên chuẩn bị thủ tục nhận phong Thần Nữ, chuyện khác giao cho ta là được rồi.

Độc Cô Phàm Vân nói, trong giọng nói mang theo khí thế bức bách.

- Nam nữ hữu biệt, nhưng ta cùng Lâm Thiên cũng không cần để ý việc này, ta sớm muộn gì cũng là người của Lâm Thiên!

Độc Cô Cảnh Văn thản nhiên nói, ôm lấy cánh tay Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn thẳng đại trưởng lão.

Sắc mặt toàn bộ trưởng lão Độc Cô gia tộc đại biến, tựa hồ thật không ngờ ở trước mặt nhiều người như vậy mà đại tiểu thư dám nói thẳng ra lời này.

- Đại tiểu thư đừng nói đùa như vậy!

Sắc mặt đại trưởng lão biến đổi, nhưng chỉ nháy mắt đã khôi phục, nói.

- Đại trưởng lão, ngươi nghe kỹ cho ta, Lục Lâm Thiên là người mà ta yêu, đây chỉ là chuyện riêng của ta, nếu các ngươi muốn ngăn cản, như vậy vị trí Thần Nữ các ngươi tìm người khác đi, Thần Hoàng khí thiên cấp, tự tay ta tiêu hủy cũng không cho các ngươi chiếm được!

Độc Cô Cảnh Văn lạnh lùng nói.

Vừa nghe lời nói của nàng, sắc mặt người của sáu đại hoàng tộc đều biến hóa, nếu Thần Nữ Độc Cô gia xảy ra chuyện gì, như vậy không cách nào mở cửa thần điện, họ đi một chuyến uổng công.

Biến hóa lớn nhất là toàn bộ trưởng lão Độc Cô gia tộc, họ đưa mắt nhìn nhau, sắc mặt thật khó xem, tựa hồ không ai ngờ đại tiểu thư kiên quyết như thế.

- Vô Song tỷ, chúng ta đi trước, chờ các ngươi dàn xếp xong ta lại đi tìm các ngươi, Tâm Đồng, chúng ta đi thôi!

Độc Cô Cảnh Văn nói:

- Lâm Thiên, chúng ta đi thôi, đi tới chỗ của muội!

Lục Lâm Thiên gật nhẹ đầu, đem phản ứng của mọi người thu vào trong mắt, đi theo Độc Cô Cảnh Văn.

Nhìn theo bóng lưng của họ, nhóm người Độc Cô gia không khỏi tối sầm, nếu đại tiểu thư thật sự hủy đi Thần Hoàng khí thiên cấp của nàng, lần này sẽ không cách nào mở ra thần điện, muốn chờ một tộc nhân có Thần Hoàng khí thiên cấp phải đợi vô số năm!

- Chư vị, mời vào trong tộc nghỉ ngơi đi!

Ánh mắt Độc Cô Phàm Vân xoay chuyển, lên tiếng nói.

Sắc mặt mọi người đều thầm biến hóa, tựa hồ không khí có chút vi diệu, nếu Độc Cô gia tộc xảy ra vấn đề, không thể mở ra thần điện là tổn thất của tất cả mọi người.

Đều có người dẫn người của năm đại hoàng tộc rời đi, Độc Cô gia tộc cũng đã sớm có chuẩn bị.

Bên trong một đình viện yên tĩnh, núi xa mông lung, sương mù bao phủ, mỹ luân mỹ hoán.

Sưu sưu!

Nhóm người Độc Cô Cảnh Văn rơi xuống đình viện bên dưới.

- Mấy ngày nay mọi người ở lại đây nghỉ ngơi, nơi này yên tĩnh, bình thường rất ít người đi qua.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Ân!

Lục Lâm Thiên gật đầu, mọi người đi vào đình viện, nơi này diện tích không nhỏ, hết thảy thật tao nhã, rõ ràng chỉ dành cho nữ tử cư trú.

Độc Cô Băng Lan dẫn Lục Tâm Đồng, Kim Huyền, Dương Quá cùng Tuyết Sư đi về phòng.

- Lâm Thiên, huynh ở tạm nơi này đi.

Độc Cô Cảnh Văn mang theo Lục Lâm Thiên đi tới một căn phòng trang trí thật tinh xảo.

Bên trong phòng tràn ngập hương thơm, Lục Lâm Thiên khẽ nhíu mày, lại cúi đầu ngửi ngửi mái tóc của Độc Cô Cảnh Văn, cười nói:

- Cảnh Văn, đây là khuê phòng của muội hả?

- Phải!

Độc Cô Cảnh Văn cười gật đầu.

- Ta ở phòng của muội, vậy muội ở chỗ nào?

Lục Lâm Thiên cười hỏi.

Độc Cô Cảnh Văn nói:

- Nơi này không đủ phòng, Tâm Đồng cùng Băng Lan còn phải ở chung phòng, cho nên huynh ở lại đây thì muội cũng ở đây.

Nói tới đây khuôn mặt nàng đã đỏ bừng.

- Ý của muội là đêm nay chúng ta ở chung?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên sáng ngời, tràn ngập tà khí hỏi.

Nhìn ánh mắt mang theo ý xấu của hắn, nàng vội vàng giải thích:

- Huynh đừng suy nghĩ lung tung, cũng không phải như huynh nghĩ!

- Ta đâu có nghĩ gì đâu, chẳng lẽ muội nghĩ gì sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, xem ra kinh ngạc nói.

- Muội…

Độc Cô Cảnh Văn sửng sốt, biết mình bị trêu chọc, bĩu môi nói:

- Muội cũng đâu có nghĩ gì, là do huynh miên man suy nghĩ chứ!

Lục Lâm Thiên ôm chầm lấy nàng, thổi vào tai nàng, cười nói:

- Ta làm sao nghĩ gì, nếu nghĩ chẳng phải bị muội cho là sắc lang!

Độc Cô Cảnh Văn bị thổi hơi làm thân thể mềm nhũn, khuôn mặt đỏ bừng nói:

- Huynh vốn là sắc lang, Vô Song tỷ cùng Hồng Lăng thì cũng thôi, còn có thêm đại tiểu thư Linh Thiên môn, huynh không phải sắc lang thì là gì!

- Tiểu thư!

Đúng lúc này thân ảnh Độc Cô Băng Lan đột nhiên xuất hiện.

- Ta không nhìn thấy gì hết!

Bởi vì cửa phòng chưa đóng, Độc Cô Băng Lan vừa chạy vào nhìn thấy một màn này, chợt cười nói, định lui ra ngoài.

- Ngươi thấy gì chứ, chúng ta cũng đâu có gì mà xem!

Độc Cô Cảnh Văn đỏ mặt, rời khỏi tay Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Nói đi, có chuyện gì?

- Ta cùng Tâm Đồng định ra ngoài đi dạo, định hỏi hai người có đi hay không, nhưng nhìn hai người hẳn là có chuyện phải làm.

Độc Cô Băng Lan cười cười nói.

- Nha đầu chết tiệt kia, chúng ta có làm gì chứ!

Độc Cô Cảnh Văn trừng mắt, nói:

- Lâm Thiên, huynh lần đầu tiên tới Độc Cô gia, muội đưa huynh đi tham quan một chút đi!

- Cũng tốt!

Lục Lâm Thiên cười đáp.

Độc Cô Cảnh Văn nháy mắt, nói:

- Phải rồi, muội đưa huynh đi gặp một ít người, huynh nhất định cảm thấy ngạc nhiên.

- Vậy sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi.

Nhóm người Lục Lâm Thiên đi lang thang, Kim Huyền cũng không đi theo, đi mãi một lát lại gặp được Bắc Cung Vô Song.

Dãy núi liên miên, thác nước trắng xóa, gió mát thổi qua, bên trong không

gian có không ít cảnh đẹp, thật sự mỹ lệ không sao tả xiết.

Chương 2421: Lại phá hư chuyện tốt

- Đồ khốn, là ai làm?

Bên trong một thạch thất, một thanh niên có chút tuấn lãng giận dữ quát lớn.

Lúc này nhìn thấy Độc Cô Trường Không bị chặt đứt một tay, máu tươi đầm đìa, thân thể thật thê thảm, thanh niên áo tro tràn ngập phẫn nộ.

- Thống soái, chính là Lục Lâm Thiên, hắn làm nhục đội trưởng ngay trước mặt sáu đại hoàng tộc, còn nói chúng ta là phế vật!

Một thanh niên nhỏ giọng nói.

- Đại ca, huynh nhất định phải báo thù cho đệ, đệ muốn Lục Lâm Thiên chết không toàn thây mới giải được mối hận trong lòng!

Khuôn mặt trắng bệch của Độc Cô Trường Không tràn ngập oán hận nói.

- Lục Lâm Thiên, Độc Cô Trường Linh này tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Ánh mắt Độc Cô Trường Linh tràn ngập hàn ý, thủ ấn kết xuất rơi xuống người Độc Cô Trường Không, nói:

- Tam đệ, ta nối lại cánh tay cho ngươi trước, mối thù của ngươi, đại ca sẽ báo cho ngươi!

Bên trong một đình viện thanh nhã, đoàn người Hiên Viên hoàng tộc đang ngồi, Hiên Viên Tùng, Hiên Viên Triệt ngồi trên chủ vị.

- Thần tử, lần này giới trẻ tuổi trong các hoàng tộc, ngươi cảm thấy thế nào?

Hiên Viên Tùng bưng một chén linh dịch trong suốt nhấm nháp, sau đó uống cạn, tựa hồ cảm thấy hương vị không tệ lắm.

- Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Thái Công Tĩnh Nhiễm, Thác Bạt Thanh Vũ, Chuyên Tôn Tông Nguyên, chỉ sợ thực lực Độc Cô Cảnh Văn mạnh hơn một chút, những người khác hẳn không kém nhiều, nhưng cũng không thể khinh thường. Mặt khác Bắc Cung Ngọc cũng không yếu!

Hiên Viên Triệt nhìn chén linh dịch, nói:

- Độc Cô gia tộc cũng không tới nỗi keo kiệt, Tĩnh Thần Hồn Dịch cũng không tầm thường a!

Dứt lời hắn bưng chén lên uống cạn, vật này thật sự rất tốt cho linh hồn.

- Thần tử, ngươi cảm thấy Lục Lâm Thiên như thế nào?

Hiên Viên Tùng chợt hỏi.

Hiên Viên Triệt nhướng mày, đặt chén rỗng lên bàn, nói:

- Nghe lời đồn đãi người này là kẻ mạnh nhất trong giới trẻ tuổi thế giới bên ngoài, Linh Vũ song tu, Vũ giả ngũ hệ, chưa từng có ai địch lại, hôm nay gặp mặt quả nhiên danh bất hư truyền, chẳng những như thế, thanh niên áo tro cùng tử y nữ tử đi cùng hắn cũng bất phàm, nếu ta đoán không tệ, hai người kia chính là người đứng thứ ba trong mười đại cường giả trận đấu năm xưa Độc Linh Ma Nữ Lục Tâm Đồng, cùng người thứ tư Trọng Kiếm Vô Phong Dương Quá!

- Thần tử lại xem trọng ba người kia sao?

Hiên Viên Tùng có chút ngạc nhiên nói.

- Không phải do ta nhìn trúng họ hay không, mà ba người họ tuyệt đối bất phàm, mượn Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng mà nói, Độc Cô Trường Không thi triển linh hồn công kích cực mạnh, còn có Thần Hoàng khí, nhưng tại hiện trường cả Dương Quá lẫn Lục Tâm Đồng không hề bị ảnh hưởng, chỉ điểm này đủ chứng minh được rồi!

Hiên Viên Triệt mỉm cười nói, phong thái thật xuất chúng.

Ánh mắt Hiên Viên Tùng biến hóa, không nghĩ tới thần tử có sức quan sát tỉ mỉ như vậy.

- Đại trưởng lão hẳn cũng chứng kiến kim bào lão giả đứng bên cạnh Lục Lâm Thiên, người này ẩn dấu chân khí khiến cho ta không cách nào nhìn thấu, nhưng bản thể hẳn là yêu thú, cấp độ tuyệt đối cực cao, cũng không đơn giản.

Hiên Viên Triệt nói, trong mắt lộ ý cười:

- Lục Lâm Thiên đích xác bất phàm, thật có ý tứ.

- Dù sao cũng là người bên ngoài, cho dù mạnh tới mấy nhưng so với sáu đại hoàng tộc chúng ta vẫn còn chênh lệch, có chút chênh lệch không cách nào bù đắp đâu.

Hiên Viên Tùng nói.

- Tuy có chênh lệch, chẳng qua vết xe đổ của Độc Cô Trường Không đã chứng minh hết thảy!

Hiên Viên Triệt nói.

- Rất ít khi thấy thần tử để ý một số người như thế a!

Hiên Viên Tùng mỉm cười nói.

Ánh mắt Hiên Viên Triệt chợt lóe, nhìn Hiên Viên Tùng:

- Lần này đi ra, phụ thân có nói với ta một câu.

- Ồ, tộc trưởng nói gì làm cho thần tử để bụng như thế?

Hiên Viên Tùng chợt hứng thú.

- Thiên địa phong vân khởi, hoặc có yêu nghiệt xuất, dặn ta ít nói đi, nhìn nhiều hơn!

Hiên Viên Triệt nói.

…

Nhóm người Lục Lâm Thiên đi lang thang, một dãy kiến trúc mênh mông xuất hiện trong tầm mắt của mọi người, lại có từng đạo thân ảnh xuất hiện ngay bên ngoài dãy kiến trúc kia.

- Bái kiến đại tiểu thư!

Trên đường đi những thanh niên Độc Cô gia tộc đều xoay người hành lễ với Độc Cô Cảnh Văn, ánh mắt lướt qua nhóm người Lục Lâm Thiên.

- Cảnh Văn, muội muốn dẫn ta đi gặp người nào ở đây?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

Độc Cô Cảnh Văn cười nói:

- Huynh đi theo muội sẽ biết!

Bên ngoài đình viện phong cách cổ xưa, Độc Cô Cảnh Văn nhẹ nhàng bước vào, kêu lên:

- Có người không?

- Ai nha?

Một âm thanh nũng nịu truyền ra, lập tức một thân ảnh xinh đẹp từ bên trong đi nhanh ra ngoài, đó là một cẩm bào nữ tử, khoảng ba mươi hai ba mươi ba tuổi, nhưng nhìn bề ngoài chỉ khoảng hai mươi bảy hai mươi tám, mái tóc màu vàng kim tán lạc trên vai, khuôn mặt cực kỳ thanh lệ, uyển chuyển lả lướt.

- Bái kiến tiểu thư!

Nữ tử nhìn thấy Độc Cô Cảnh Văn, cung kính hành lễ.

- Không cần đa lễ, ngươi xem ai đã tới đây!

Độc Cô Cảnh Văn kéo nữ tử, ý bảo nàng nhìn ra phía sau.

Nữ tử ngẩng đầu nhìn lên, khi nhìn thấy Lục Lâm Thiên cùng Bắc Cung Vô Song, nhất thời run lên.

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, lập tức mỉm cười, Lục Lâm Thiên nhận ra nữ tử này, năm xưa là Lục Mỵ của Lục gia, hiện tại hẳn tên là Độc Cô Mỵ.

- Ngươi là Lâm Thiên ca!

Ánh mắt Độc Cô Mỵ biến đổi, nhất thời kích động, lại nhìn qua Bắc Cung Vô Song, cảm thán:

- Vô Song tỷ, ngươi cũng tới, sao mọi người đều tới Độc Cô gia!

- Mỵ nhi, đã lâu không gặp, càng ngày càng xinh đẹp!

Bắc Cung Vô Song mỉm cười đi tới mỉm cười chào hỏi.

- Mỵ nhi, ai tới vậy?

Một lam y trung niên đi ra, bộ dáng có vài phần tương tự Độc Cô Mỵ, vừa nhìn thấy Độc Cô Cảnh Văn chợt sửng sốt, lập tức hành lễ:

- Bái kiến tiểu thư!

- Không cần đa lễ!

Độc Cô Cảnh Văn mỉm cười nói.

- Cha, hãy nhìn xem ai tới đây!

Độc Cô Mỵ kích động hô.

Trung niên vừa nhìn qua mọi người, lại có một người đi nhanh tới hô:

- Ngũ thúc!

- Ngũ thúc, xem chúng ta là ai!

Bắc Cung Vô Song đi tới.

- Lâm Thiên, Vô Song, ta không nhìn lầm sao, tại sao là hai người, hai người sao tới đây!

Trung niên chính là Lục Bắc, nhìn thấy Lục Lâm Thiên cùng Bắc Cung Vô Song, ánh mắt có chút không dám tin tưởng, còn nghĩ rằng mình bị hoa mắt.

- Chúng ta có chút việc nên tới đây.

Lục Lâm Thiên nói.

- Hiện tại Lục gia thế nào, còn có nghĩa phụ, nghĩa phụ thế nào!

Lục Bắc hỏi, dù sao hắn ở trong Lục gia nhiều năm như vậy, trong lòng nhiều ít vẫn nhớ nhung.

- Gia gia đã mất, năm đó sau biến cố, gia gia không còn chịu đựng được nữa.

Bắc Cung Vô Song nói.

- Ai!

Lục Bắc ngây người, trong mắt hiện tia đau buồn, lập tức nói:

- Đi vào trong ngồi xuống hãy nói, nói cho ta nghe dạo gần đây Lục gia thế nào.

Trong sảnh, mọi người ngồi xuống ghế, Lục Lâm Thiên kể lại tình huống Lục gia, cũng biết Lục Bắc đổi tên là Độc Cô Bắc.

Trong bất tri bất giác đã tới hoàng hôn.

Mọi người cáo từ rời đi, trận gió thổi qua, bóng đêm

Chương 2422: Lại phá hư chuyện tốt

Hai người đi vào phòng, ngoài đình viện hoàn toàn yên lặng.

Không biết vì sao sắc mặt Độc Cô Cảnh Văn chợt đỏ bừng, nhìn thoáng qua Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên, hôm nay huynh đã mệt mỏi, nhanh điều tức đi, ngày mai muội đưa huynh đi dạo!

- Được rồi!

Lục Lâm Thiên mỉm cười đi tới nắm tay Độc Cô Cảnh Văn.

Sắc mặt nàng đỏ rực, nói:

- Huynh không được đánh chủ ý gì nha, tuy muội có nói là người của huynh, nhưng không nói ngay hiện tại.

- Trời đất chứng giám, huynh cũng không có đánh chủ ý gì, huynh chỉ biết lần này huynh tới đây là vì muốn nói với Độc Cô gia, muội là nữ nhân của huynh, bất kể thế nào cũng phải lấy cho được muội!

Lục Lâm Thiên nói, tràn đầy vẻ kiên nghị.

Độc Cô Cảnh Văn thở dài, nói:

- Lâm Thiên, sự tình chưa chắc đơn giản như huynh nghĩ, có một số việc rất khó giải quyết, quan hệ tới rất nhiều vấn đề, muội nghĩ huynh biết tình huống của Độc Cô gia!

Tạm dừng một chút, nàng lại nói:

- Nhưng muội đã quyết định, ngày muội được phong làm Thần Nữ, muội sẽ nói thẳng với trong tộc, nếu họ không đồng ý, muội không cần chức vị Thần Nữ kia, muội cũng sẽ không đi vào thần điện, họ muốn bức muội cũng không dễ dàng như thế!

- Chúng ta có thể cùng nhau đối mặt!

Lục Lâm Thiên siết chặt tay nàng nói, cho dù đối mặt cả Độc Cô gia tộc thì thế nào, thiếu nữ trước mắt chính là nữ nhân của hắn.

- Ân, chúng ta cùng nhau đối mặt!

Độc Cô Cảnh Văn nhìn hắn, ánh mắt mê ly, nói:

- Không biết tại sao muội gặp phải huynh, nếu ngày đó muội không đi Lục gia cũng sẽ không có sự tình hôm nay.

Nhìn nàng hồi lâu, Lục Lâm Thiên nói:

- Đây có lẽ là duyên phận, mặc dù hai chữ này có chút hư ảo, nhưng có đôi khi thật sự kỳ diệu.

- Có lẽ vậy!

Độc Cô Cảnh Văn cười nói:

- Huynh còn nhìn muội như vậy làm gì, còn chưa nhìn kỹ sao?

- Nữ tử động lòng người như vậy, tự nhiên nhìn bao lâu cũng không đủ!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

- Huynh chỉ biết dỗ ngọt người ta!

Độc Cô Cảnh Văn thẹn thùng, cười ngọt ngào.

Lục Lâm Thiên vuốt tóc nàng, nói:

- Cuộc đời này có muội chính là phúc phần của ta vậy!

- Có huynh, muội cũng vui!

Hai người ôm lấy nhau, lại hôn nhau, dần dần khơi dậy dụ͙© vọиɠ, bắt đầu chậm rãi di chuyển về phía giường.

- Khụ…

Đúng lúc này một tiếng ho khan truyền tới, một âm thanh già nua vọng vào:

- Tiểu thư, tộc trưởng thỉnh tiểu thư tới gặp mặt!

- Chết tiệt, lại là lão vương bát này!

Trong lòng Lục Lâm Thiên tức giận, càng làm cho hắn phẫn nộ chính là nghe âm thanh cũng biết là đại hộ pháp Độc Cô gia, năm đó cũng bị lão vương bát đản kia quấy rầy ngay thời điểm mấu chốt, làm cho hắn không nhịn được mắng lên.

- Ta đã biết!

Độc Cô Cảnh Văn rời khỏi vòng tay Lục Lâm Thiên, nói:

- Lâm Thiên, muội đi trước, chỉ sợ cha tìm muội là vì chuyện của chúng ta, bất kể như thế nào muội cũng cùng huynh ở chung một chỗ!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên sáng ngời, nói:

- Ai dám ngăn cản ta cùng muội ở chung một chỗ, ta tuyệt không buông tha, cho dù trở thành kẻ địch với cả Độc Cô gia tộc thì thế nào!

- Muội hiểu tâm ý của huynh là được rồi, nhưng muội cũng không muốn huynh trở thành kẻ địch của Độc Cô gia tộc, bọn họ không đơn giản như huynh nghĩ đâu.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Ta không cần biết nhiều như vậy, chỉ cần ngăn cản chúng ta, bất kể là ai cũng không được, cho dù trở thành kẻ địch của thiên hạ thì thế nào!

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói.

Độc Cô Cảnh Văn mỉm cười, vừa vui mừng lại lo lắng, nói:

- Lâm Thiên, vậy muội đi trước!

- Đi thôi!

Lục Lâm Thiên nhìn theo thân ảnh xinh đẹp rời đi, khoanh chân ngồi xuống.

- Lão vương bát đản!

Lục Lâm Thiên mắng một câu, hai lần chuyện tốt đều bị đại hộ pháp quấy rầy, sắc mặt hắn trầm xuống, trong lòng suy đoán chỉ sợ là người của Độc Cô gia cố ý.

Màn đêm bao phủ thiên không, ánh trăng treo cao, chiếu sáng khắp đại địa.

Trên một ngọn núi nguy nga như phi long trùng thiên, sừng sững hùng vĩ vô cùng.

Bên trong đình viện, một thân ảnh cao ngất đang khoanh tay đứng thẳng, trên người tràn ngập khí thế như đang liếc nhìn thiên địa.

- Cha, muộn như vậy gọi con, có chuyện gì sao?

Độc Cô Cảnh Văn đi vào, ngẩng đầu hỏi.

- Cảnh Văn, con băng tuyết thông minh như vậy, chẳng lẽ thật không biết dụng ý cha gọi con tới đây, ở trước mặt cha không cần che giấu!

Thân ảnh xoay người, lộ ra khuôn mặt hơn bốn mươi tuổi, nhìn qua thật đơn giản nhưng không gian xung quanh hắn như cô đọng lại, từng cử động của hắn đều khiến cho không gian biến hóa.

- Cha cũng vì chuyện của Lâm Thiên sao?

Độc Cô Cảnh Văn khẽ động, hỏi:

- Cha, chẳng lẽ cha cũng muốn phản đối?

Trung niên nhíu mày, trầm mặc một lúc, nói:

- Thân là phụ thân của con, việc con thích làm, cha tự nhiên không phản đối, bởi vì con là nữ nhi của cha!

Độc Cô Cảnh Văn đi tới, nói:

- Nhưng cha là tộc trưởng Độc Cô gia tộc, con là người của Độc Cô gia, cho nên cha không thể không làm, đúng không?

- Con cũng hiểu chuyện này, tránh việc hiểu lầm giữa cha với con, với tâm trí lẫn trí tuệ của con, căn bản không cần cha nói thêm chuyện gì, con cũng sẽ hiểu được ý tứ của cha. Mặc kệ con làm gì, cha hi vọng con phải suy nghĩ kỹ càng, làm như vậy rốt cục có đáng giá hay không, con ở chung với Lục Lâm Thiên, cha tin tưởng con đã suy nghĩ kỹ, mặc dù cha chưa từng gặp qua Lục Lâm Thiên, nhưng từ tin tức nhận được mà xem, hắn đích xác bất phàm!

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn nữ nhi, ánh mắt mang theo vẻ từ ái, dừng một chút mới nghiêm túc nói:

- Nhưng con muốn ở chung với Lục Lâm Thiên, cũng phải suy nghĩ, con là người Độc Cô gia tộc, từ nhỏ ở trong tộc, vốn không giống người thường, cho nên con có trách nhiệm cùng nghĩa vụ, việc này không cách nào thay đổi, cũng không phải con muốn thay đổi thì có thể làm được.

Ánh mắt Độc Cô Cảnh Văn chợt lóe, nói:

- Giữa hai bên chẳng lẽ không thể tìm được điểm thăng bằng sao?

- Kỳ thật con rõ ràng nhất, thân là một trong sáu đại hoàng tộc, căn bản không có điểm thăng bằng lựa chọn!

Độc Cô Ngạo Vũ nói.

- Từ nhỏ tới lớn, con đều nghe trong tộc an bài lại an bài, con sinh ra trong Độc Cô gia tộc, từ nhỏ không giống người thường, có trách nhiệm cùng nghĩa vụ, nhưng hôm nay nếu cho con lựa chọn, con tình nguyện không cần bất cứ thứ gì của Độc Cô gia, nếu nhất định phải như thế, con sẽ tự mình lựa chọn hết thảy!

Độc Cô Cảnh Văn nói, âm thanh không mang theo một tia cảm tình, nhưng rơi vào trong tai vô hình trung làm lòng người run lên.

Ánh mắt Độc Cô Ngạo Vũ nhìn nàng thật lâu, nói:

- Lần này con thật sự muốn tự mình lựa chọn sao?

- Từ nhỏ tới lớn, con chỉ lựa chọn lần này mà thôi!

Độc Cô Cảnh Văn kiên nghị đáp.

- Con xem trọng hắn như thế, hắn thật sự đáng cho con xem trọng sao?

Độc Cô Ngạo Vũ hỏi.

Độc Cô Cảnh Văn kiên định:

- Ngay cả ánh mắt nữ nhi của cha mà cha cũng không tin tưởng sao?

- Ý con đã quyết, cho dù

ai nói cũng vô dụng đi!

Chương 2423: Đổ một trận chiến

Độc Cô Ngạo Vũ nhíu mày, nói:

- Nhưng cha là tộc trưởng Độc Cô gia tộc, con là huyết mạch của Độc Cô gia, đây là sự thật, cho nên chỉ có thể lựa chọn một điểm thăng bằng, con cảm thấy thế nào?

- Mọi người hẳn đã có quyết định rồi chứ?

Độc Cô Cảnh Văn nói:

- Cha nói đi, gia tộc quyết định thế nào?

- Con xem trọng hắn như thế, vậy hắn phải chứng minh chính mình, bỏ qua Độc Cô gia tộc không nói, chỉ vì con là nữ nhi của cha, nữ nhi của Độc Cô Ngạo Vũ, không thể tùy tiện giao cho người khác, con cảm thấy cha nói có đạo lý hay không?

Độc Cô Ngạo Vũ hỏi.

Độc Cô Cảnh Văn gật đầu:

- Huynh ấy sẽ chứng minh chính mình!

- Được, chúng ta có thể cùng nói chuyện!

Độc Cô Ngạo Vũ mỉm cười nói.

Ánh trăng như nước, ánh bạc bao phủ núi non, trên một đỉnh núi có hơn trăm thân ảnh đứng thẳng, chân khí kinh người, bốn người đứng phía trước càng thêm cường hãn.

Bên trong thạch thất, Độc Cô Trường Không cùng Độc Cô Trường Linh đang khoanh chân ngồi cạnh nhau.

Độc Cô Trường Linh kết xuất thủ ấn, thủ ấn mang theo quang mang thần dị rơi lên chỗ cụt tay của Độc Cô Trường Không, theo thủ ấn rơi xuống, da thịt nơi đó bốc lên sương khói, cực kỳ huyền ảo.

Sắc mặt Độc Cô Trường Không trắng bệch, tựa hồ thừa nhận thống khổ thật lớn, mà sắc mặt Độc Cô Trường Linh cũng ngưng trọng, tâm thần tập trung, thủ ấn mang theo linh hỏa tiến nhập vào chỗ cụt tay của Độc Cô Trường Không.

Khi thủ ấn cuối cùng bay tới, sắc mặt Độc Cô Trường Linh càng thêm ngưng trọng, mang theo tàn nhẫn, tốc độ đột nhiên tăng lên, động tới thiên địa năng lượng hội tụ tràn tới.

Thiên địa năng lượng gào thét, chỗ cụt tay đột nhiên tràn ra huỳnh quang dày đặc.

- Khôi phục!

Độc Cô Trường Linh quát, thủ ấn cuối cùng rơi xuống.

- Hô!

Khi hết thảy bình ổn trở lại, miệng vết thương đã khôi phục lại bình thường, mà thiên địa năng lượng cũng không còn bóng dáng.

- Hô!

Độc Cô Trường Linh hít sâu một hơi, trường bào vung lên, nhảy xuống giường đá.

- Đa tạ đại ca!

Độc Cô Trường Không giơ cao cánh tay, đong đưa vài cái, mặc dù vẫn có chút chậm chạp lẫn đau đớn, nhưng xem như đã khôi phục.

Ánh mắt Độc Cô Trường Linh run lên, nói:

- Tam đệ, tay ngươi đã không còn đáng ngại, kinh mạch đã nối lại rồi, không khác gì người thường nữa, chẳng qua sau này khi thúc giục linh lực sẽ bị ảnh hưởng không ít, thực lực sẽ hạ thấp, nếu còn gãy thêm một lần, cho dù nối lại được nhưng cũng biến thành tàn phế!

- Lục Lâm Thiên, đều là Lục Lâm Thiên, đại ca, huynh nhất định phải giúp đệ báo thù!

Nghe nói thực lực của mình sẽ yếu bớt, Độc Cô Trường Không tràn ngập oán hận nói.

- Yên tâm đi, mối thù này đại ca nhất định sẽ báo thù cho ngươi, ngươi điều tức trước đi!

Ánh mắt Độc Cô Trường Linh hiện tia lãnh ý, lập tức xoay người rời khỏi thạch thất.

Bên ngoài thạch thất, hơn trăm thân ảnh đứng thẳng, từng khuôn mặt trẻ tuổi đều mang theo ánh mắt sắc bén, uy áp kinh người.

- Thần Hoàng đoàn bái kiến thống soái!

Mấy trăm người cùng hành lễ, chân khí dao động, cả không gian run lên, như cô đọng lại.

Độc Cô Trường Linh khoanh tay đứng thẳng, ngẩng đầu nhìn lên vầng trăng trên không trung, đột nhiên phía chân trời chợt hiện hào quang.

- Thần Hoàng đoàn nghe lệnh, xuất phát!

Độc Cô Trường Linh quát, thân ảnh chợt lóe đã đi lên giữa thiên không.

Sưu sưu!

Từng thân ảnh bay lên, không gian rung động, uy thế lan tràn, nháy mắt đoàn người lập tức bay đi.

Động tĩnh làm không ít người chú ý, có người trực tiếp xuất hiện trên không trung.

Không ít chân khí quét tới, cũng không nói thêm lời gì, lập tức thu liễm biến mất.

Một đêm nháy mắt trôi qua.

- Hô!

Lục Lâm Thiên mở mắt, tinh quang chợt lóe, thực lực luôn bảo trì ở trạng thái đỉnh phong.

Hắn đưa mắt nhìn quanh phòng, sắc mặt có chút ngưng trọng, không biết vì sao cả đêm Độc Cô Cảnh Văn vẫn chưa trở về, trong lòng hắn không khỏi lo lắng, nhưng dù sao nơi này là Độc Cô gia tộc, chắc sẽ không xảy ra chuyện đại sự gì.

Đột nhiên hắn chợt nhíu mày, ánh mắt biến thành ngưng trọng, thân ảnh lập tức biến mất trong phòng.

Xuy!

Bên ngoài đình viện trời mờ sáng, vẫn còn vài tinh tú lác đác trên không, trận gió thổi qua mang theo hương vị của mùa xuân thanh tân, làm người cảm thấy thật thoải mái.

- Nhị đệ!

- Đại ca!

Lục Lâm Thiên vừa xuất hiện, Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng cũng hiện thân, ánh mắt đang nhìn chăm chú vào phương xa.

Sưu sưu!

Đúng ngay lúc này, giữa không trung truyền tới tiếng xé gió, từng thân ảnh cấp tốc lao tới, làm cả không gian đều chấn động, chân khí bàng bạc khiến người ta không dám khinh thường, hơn trăm thân ảnh đột nhiên xuất hiện.

Người đi đầu là một thanh niên chừng hai mươi tám tuổi, mày rậm, mặc trường bào màu xám thêu hoa văn tinh xảo, đứng bên cạnh hắn rõ ràng không cảm nhận được chút khí tức, nhưng chân khí của mấy trăm người đi theo hắn lại khiến không gian không ngừng chớp lên, như ẩn như hiện.

Sau lưng người kia còn có ba nam một nữ, khuôn mặt lãnh tuấn, đôi mắt thâm thúy khiến người khó thể nhìn thẳng.

Mấy trăm thân ảnh xuất hiện viễn không, động tĩnh tựa hồ hấp dẫn không ít người đi tới, đều đứng xa xa quan sát bên này.

- Thần Hoàng đoàn, là Thần Hoàng đoàn đã tới!

Độc Cô Băng Lan, Thiên Sí Tuyết Sư lắc mình đi ra, vừa nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, sắc mặt Độc Cô Băng Lan đại biến.

Mấy trăm ánh mắt đều chăm chú nhìn vào Lục Lâm Thiên, mang theo lãnh ý cùng tức giận.

- Thần Hoàng đoàn sao!

Lục Lâm Thiên nhìn đội ngũ kia, thật nhiều cường giả tôn cấp, thực lực yếu nhất cũng là linh vương.

- Ai là Lục Lâm Thiên!

Độc Cô Trường Linh bước tới hô.

Lục Lâm Thiên quan sát người kia, chân khí còn mạnh hơn Độc Cô Trường Không không ít, bộ dáng có vài phần tương tự, trong lòng đã biết người này là ai, chậm rãi đi tới khoanh tay trước ngực, ngẩng đầu nói:

- Là ta!

Hắn vừa dứt lời, hơn trăm ánh mắt tập trung vào hắn, chân khí quanh quẩn nương theo uy áp, không gian xung quanh đều nổi lên gợn sóng.

- Hừ!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, chân khí vô hình lan tràn, không hề lay động mảy may.

Sắc mặt Độc Cô Băng Lan đại biến, hô:

- Chính thống soái, đây chính là nơi ở của đại tiểu thư, Thần Hoàng đoàn các ngươi tới đây làm gì?

Chỉ tiếc không ai để ý nàng, Độc Cô Trường Linh âm trầm nói:

- Hôm qua là người đánh trọng thương tam đệ của ta, Độc Cô Trường Không?

- Không tệ!

Lục Lâm Thiên thản nhiên hỏi:

- Ngươi tính toán giúp hắn báo thù, cả năm trăm người của Thần Hoàng đoàn cùng tới sao?

- Dám làm người của Thần Hoàng đoàn bị thương, ngươi muốn chết!

Người của Thần Hoàng đoàn hét lớn một tiếng, chân khí bộc phát, không gian run rẩy, sát ý lan tràn, cả không gian phong vân biến sắc, cả Thiên Sí Tuyết Sư lẫn Độc Cô Băng Lan đều bị uy áp tuyệt đối.

- Hừ, lấy nhiều khi ít sao!

Lời của Lục Tâm Đồng vừa dứt, váy tím lay động, nàng lập tức bước ra, khí lãng vô hình thổi quét, hàn ý lan tràn bốn phía.

- Ai dám!

Dương Quá bước tới, năng lượng thổ hệ run lên, ánh mắt nhìn thẳng Thần Hoàng đoàn, khí thế nguy

nga như núi. Vừa nhìn thấy khí thế của hai người, người của Thần Hoàng đoàn sửng sốt, họ thật không ngờ bên cạnh Lục Lâm Thiên còn có cường giả như thế.

Chương 2424: Trên Thần Hoàng thai

Giờ phút này chân khí giao phong, không gian rung động không ngớt.

Độc Cô Trường Linh nói:

- Dám đả thương người của Thần Hoàng đoàn, vậy phải ngươi sẽ phải trả giá thật đắt!

- Chỉ sợ là ngươi cũng không có thực lực đó, chẳng lẽ muốn cùng tiến lên!

Âm thanh bình thản truyền ra, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống.

- Ha ha!

Độc Cô Trường Linh cười lớn, lạnh nhạt nói:

- Đối phó ngươi chỉ cần một mình bổn thống soái cũng đủ rồi, không cần Thần Hoàng đoàn, ngươi từng khẩu xuất cuồng ngôn, không xem Thần Hoàng đoàn ra gì, hôm nay bổn thống soái cho ngươi cơ hội, có dám đổ một trận chiến?

Lục Lâm Thiên nói:

- Nói!

- Ngươi là khách nhân do Cảnh Văn mời tới, cũng là khách nhân của Độc Cô gia tộc, ta không lấy mạng của ngươi, ta chỉ lấy một cánh tay, ta cùng ngươi một trận chiến, kẻ bại tự hủy tu vi!

Độc Cô Trường Linh lạnh lùng nói, âm thanh quanh quẩn trên trời cao.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, nếu đã cần chứng minh thực lực, vậy phải dùng đá kê chân, mà Độc Cô Trường Linh thích hợp nhất.

- Độc Cô Trường Linh, ngươi dám càn rỡ ở chỗ của ta sao?

Đúng lúc này lại một tiếng hô truyền tới, một thân ảnh xinh đẹp phá không bay ra, rơi xuống bên cạnh Lục Lâm Thiên, chính là Độc Cô Cảnh Văn.

Nhìn thấy nàng vô sự, trong lòng Lục Lâm Thiên thở ra nhẹ nhõm.

Nhìn thấy nữ tử vừa xuất hiện, ánh mắt Độc Cô Trường Linh ngẩn ra, trong mắt càng thêm phức tạp.

Nhìn Độc Cô Cảnh Văn, Độc Cô Trường Linh nói:

- Cảnh Văn, người này làm tam đệ của ta bị thương, sỉ nhục Thần Hoàng đoàn, làm nhục Độc Cô gia tộc, hôm nay đừng trách ta không lưu mặt mũi của ngươi!

Độc Cô Cảnh Văn tiến lên một bước, lạnh nhạt nói:

- Vậy ngươi tiến lên thử xem!

Ánh mắt Độc Cô Trường Linh chớp động, lạnh lẽo nhìn Lục Lâm Thiên, âm trầm nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi chỉ biết tránh sau lưng nữ nhân sao!

- Cảnh Văn, để cho ta tới đi!

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm Độc Cô Trường Linh, đặt tay lên vai Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Lâm Thiên…

Độc Cô Cảnh Văn còn chưa nói xong, Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Giao cho ta, ta chỉ muốn chứng minh cho muội xem, chúng ta ở chung một chỗ, ngoại trừ một lòng đối với muội, còn có tư cách tuyệt đối!

Ánh mắt Độc Cô Cảnh Văn khẽ động, không nói gì thêm, có lẽ đây cũng là một lần cơ hội.

- Ta tiếp nhận cuộc chiến này!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn Độc Cô Trường Linh, lấy thực lực hiện tại của hắn, không có gì phải băn khoăn, muốn chứng minh chính mình, vậy phải hoàn toàn chứng minh bằng phương pháp cuồng ngạo nhất.

- Ha ha!

Độc Cô Trường Linh lớn tiếng cười lạnh, đột nhiên ngừng lại, ánh mắt càng thêm âm trầm:

- Tốt, ít nhất cũng không phải kẻ hèn nhát chỉ biết tránh sau lưng nữ nhân!

- Cho tới bây giờ cũng không phải!

Lục Lâm Thiên nói:

- Chiến như thế nào, động thủ đi!

- Nghe nói ngươi là Linh Vũ song tu, không xem Thần Hoàng đoàn ra gì, nếu vậy cũng có vài phần bổn sự, vậy đan chiến đi!

Độc Cô Trường Linh lạnh nhạt nói.

Đan chiến, hai chữ này không xa lạ với toàn bộ linh giả, lấy luyện đan làm chiến, lấy thời gian, phẩm cấp, chất lượng làm so sánh, như vậy có thể biết rõ thực lực của một linh giả.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe lên, nếu nói giao thủ thì hắn không sợ, nhưng nói tới đan chiến thì hắn không nắm chắc hoàn toàn, mặc dù hắn cũng có trình độ nhất định trong việc luyện chế đan được, nhưng so sánh với người mạnh nhất trong giới trẻ tuổi Độc Cô gia tộc thì không nhất định.

Huống chi tu vi của Lục Lâm Thiên chỉ mới đạt tới linh tôn tứ trọng, mà Độc Cô Trường Linh chỉ sợ đã đạt tới linh tôn lục trọng đỉnh, có lẽ còn hơn, cộng thêm thủ đoạn của Độc Cô gia tộc, mình hoàn toàn rơi vào hoàn cảnh xấu, không hề có chút ưu thế.

- Không được!

Độc Cô Cảnh Văn phản đối, nàng biết rõ thực lực Độc Cô Trường Linh, đặc biệt trong việc luyện chế đan dược hắn là tân tinh chói mắt nhất trong Độc Cô gia, thậm chí trưởng lão trong tộc cũng mặc cảm, Thần Hoàng khí kết hợp linh hồn lực người bên ngoài không thể so sánh, đây là điểm cực mạnh của Độc Cô gia tộc.

- Cảnh Văn, nếu hắn dám nói không đối chiến, ta lập tức đi ngay, nếu hắn đã dám nói thì chứng minh hắn không có tư cách cùng ta một trận chiến, ta cũng khinh thường đối chiến với hắn.

Độc Cô Trường Linh nói, khóe mắt liếc qua Lục Lâm Thiên.

- Ta có ngày hôm nay, từng gặp vô số hiểm cảnh, cường địch vô số, đều có thể biến nguy thành an, cường địch đều trở thành xương khô dưới chân, chưa bao giờ nói qua hai chữ “không dám”!

Lục Lâm Thiên trầm giọng:

- Thời gian, địa điểm?

- Hiện tại, Thần Hoàng thai!

Độc Cô Trường Linh nói xong, hét lớn:

- Trên Thần Hoàng thai, một trận đan chiến, chứng danh thần hoàng, dương oai Độc Cô!

- Thần Hoàng thai, một trận đan chiến, chứng danh thần hoàng, dương oai Độc Cô!

Thần Hoàng đoàn đồng thanh hét lớn, sóng âm xuyên thấu không gian, chấn động không gian xung quanh cuồn cuộn không ngớt.

Chỉ nháy mắt người trong Độc Cô gia tộc đều nghe thấy.

- Ha ha!

Độc Cô Trường Linh cười ha ha, lập tức rời đi, mấy trăm người theo sát phía sau.

- Lâm Thiên, Độc Cô Trường Linh khó đối phó, đặc biệt đan chiến, hắn đã sớm luyện chế được đan dược bát phẩm cao giai, được xem là người trẻ tuổi cực mạnh của Độc Cô gia tộc những năm qua!

Độc Cô Cảnh Văn lo lắng nói.

- Vì muội, đan chiến có sao, chẳng lẽ muội không tin ta?

Lục Lâm Thiên nhìn Độc Cô Cảnh Văn, lộ ý cười tà khí.

- Muội đưa huynh đi Thần Hoàng thai, có muội cùng huynh!

Độc Cô Cảnh Văn gật đầu, không biết tại sao trong lòng nàng nhất thời có tin tưởng, nam tử trước mắt chưa từng thất bại.

- Được!

Lục Lâm Thiên gật đầu.

- Nhị đệ, còn có đại ca!

- Còn có muội!

Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng đều đi tới.

- Ha ha, ta có sợ gì!

Lục Lâm Thiên cười to, thả người nhảy lên giữa không trung.

- Thần Hoàng thai có đan chiến, là âm thanh Thần Hoàng đoàn, nhanh đi xem!

- Thần Hoàng đoàn xuất động, là muốn đan chiến với ai, trong năm đại hoàng tộc cũng không có linh giả a!

- Lục Lâm Thiên, nhất định là Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên Linh Vũ song tu, ngày hôm qua chặt một cánh tay của Độc Cô Trường Không, chỉ sợ Thần Hoàng đoàn muốn báo thù rồi!

- Mau đi xem thì biết!

Thần Hoàng thai, toàn bộ đệ tử Độc Cô gia tộc đều biết nơi này, cũng là nơi tổ chức khánh điển của Độc Cô gia tộc, nằm trước từ đường Độc Cô gia.

Đây là một quảng trường vô cùng rộng lớn, diện tích hơn vạn thước, bốn phía núi non vòng quanh, một ngọn núi khổng lồ cao ngất xuyên thẳng bầu trời, dưới chân núi là một tòa cổ điện khổng lồ sừng sững, phong cách cổ xưa dày trọng, vững như bàn thạch.

Trước đại điện là một mảnh đất bằng phẳng trải đá phiến, loang lổ xa xưa, người đứng nơi đó chẳng khác gì con kiến đối diện tòa nhà khổng lồ.

Trên quảng trường có một bãi đá cực lớn rộng hơn ngàn thước, cao chừng năm thước, diện tích lớn hơn ngàn thước.

Sưu sưu!

Giữa quảng trường bình tĩnh nhất thời vang lên tiếng vang, từng thân ảnh như lưu quang bay nhanh tới, lập tức rơi xuống thạch đài giữa quảng trường, cả không gian đột nhiên cô đọng lại.

Mấy trăm người hạ xuống, Độc Cô Trường

Linh khoanh tay trước ngực nhắm mắt đứng thẳng.

Chương 2425: Cổ Linh dược đỉnh

Sưu sưu!

Đồng thời thật nhiều tiếng xé gió vang lên xung quanh, không ít thân ảnh rơi lên quảng trường, khoảnh khắc đã lên tới mấy ngàn người.

Theo nhân số ngày càng đông, tiếng nghị luận ngày càng lớn.

- Là chính thống soái Độc Cô Trường Linh a, bốn đội trưởng cũng có mặt, cả Thần Hoàng đoàn cùng tới!

- Chính thống soái rốt cục cần đan chiến với ai vậy, ai dám đan chiến với hắn, cả trưởng lão cũng không có vài người dám làm thế đi!

- Nhất định là người ngoài, năm đại hoàng tộc đều tới, chẳng lẽ là họ sao?

- Đây là đan chiến, năm đại hoàng tộc đều là Vũ giả, đan chiến cái rắm!

- Chẳng lẽ là đại tiểu thư sao, cả Độc Cô gia tộc cũng chỉ có đại tiểu thư có thể đánh một trận với chính thống soái!

- Làm sao có thể, hai người cần đối chiến sao, ta nghe nói chờ sau khi đại tiểu thư trở thành Thần Nữ, sẽ kết hôn với chính thống soái mà!

- Hai người họ cũng xứng đôi!

- Vậy thì không nhất định, chẳng lẽ các ngươi không nghe nói hôm qua đội trưởng Độc Cô Trường Không bị chặt đứt cánh tay sao, người ra tay là Lục Lâm Thiên, hắn là khách của đại tiểu thư!

- Cái gì, còn có chuyện này sao, Lục Lâm Thiên cũng dám không để Độc Cô gia tộc vào trong mắt?

Trong ánh mắt chờ đợi của hơn vạn người, không bao lâu từ phía xa vang lên tiếng dao động, vài thân ảnh như lưu quang lướt qua không gian.

Sưu!

Vài thân ảnh hạ xuống thạch đài, nhẹ nhàng uyển chuyển như lá rơi.

- Là đại tiểu thư!

- Còn có Lục Lâm Thiên, hôm qua ta gặp qua người này, thanh y nam tử kia chính là hắn, là hắn đánh trọng thương Độc Cô Trường Không!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua quảng trường, trong lòng thầm than, đệ tử trực hệ Độc Cô gia tộc thật không ít, còn có thật nhiều cường giả, những người này đi ra thế giới bên ngoài tuyệt đối đều là cường giả một phương.

Lục Lâm Thiên vừa tới, hàng trăm ánh mắt lạnh lẽo lập tức rơi lên người hắn.

Độc Cô Trường Linh mở mắt, tinh quang lóe ra, vừa vung tay cả quảng trường lập tức yên tĩnh trở lại.

Độc Cô Trường Linh nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục Lâm Thiên, hôm nay ta sẽ cho ngươi biết, ở trước mặt Độc Cô gia tộc, người ngoài như ngươi, cái gì cũng không phải!

Âm thanh mang theo lãnh ý quanh quẩn trên quảng trường.

- Bỏ qua Độc Cô gia, ngươi lại tính cái gì!

Lục Lâm Thiên đáp trả.

Sắc mặt Độc Cô Trường Linh âm trầm, chợt vung tay, người Thần Hoàng đoàn chỉnh tề rút lui về phía sau, thối lui ra xa chừng trăm thước mới đột nhiên xoay người, chân khí sắc bén tiết ra ngoài, không cho người vây xem tới gần nửa bước.

- Cảnh Văn, Tâm Đồng, mọi người cũng lui xuống đi!

Lục Lâm Thiên nói.

- Cẩn thận một chút!

Độc Cô Cảnh Văn nói xong, nhìn qua Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá, hào quang chợt lóe, cùng Tuyết Sư, Độc Cô Băng Lan thối lui ra xa hơn trăm thước.

Xuy!

Độc Cô Cảnh Văn rơi xuống đất, nhìn người vây xem xung quanh, nói:

- Mọi người lui ra sau trăm thước, ai kháng lệnh trọng phạt!

Đặng đặng!

Mọi người lập tức rút lui, mệnh lệnh của đại tiểu thư không ai dám chống lại.

- Đại ca, hộ pháp cho ca ca!

Lục Tâm Đồng nhìn Dương Quá, thủ ấn kết xuất, một đoàn độc vụ bay ra, nháy mắt xuyên thấu phạm vi trăm thước, độc vụ kéo dài qua quảng trường, sau đó nàng liền khoanh chân ngồi xuống đất.

Dương Quá gật đầu, nhảy xuống khoanh chân ngồi trên quảng trường, Tuyết Sư cũng đi theo sau, thân hình Độc Cô Cảnh Văn vừa chuyển, lại quay người nhìn chăm chú lên Thần Hoàng thai.

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt Độc Cô Trường Linh lộ nụ cười lạnh, âm thanh như sấm rền vang vọng giữa không trung:

- Trên Thần Hoàng thai, một trận đan chiến, chứng danh thần hoàng, dương oai Độc Cô, kẻ bại tự hủy tu vi!

- Chứng danh thần hoàng, dương oai Độc Cô!

- Chính thống soái, xử lý Lục Lâm Thiên!

Đông đảo người của Độc Cô gia tộc phụ họa, âm thanh vang vọng không trung, thân là Độc Cô gia tộc, tự nhiên phải ủng hộ Độc Cô Trường Linh, sao lại đi ủng hộ một người ngoài.

Ánh mắt Độc Cô Trường Linh lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt truyền ra dao động quỷ dị, nháy mắt đã đi tới trước người Lục Lâm Thiên, trong dao động tựa hồ có cảm giác rối loạn giống như có ánh mắt vô hình đang rình rập.

- Thủ đoạn linh hồn!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong ánh mắt kia có lực lượng có thể ảnh hưởng linh hồn, nếu bị hắn gây ảnh hưởng thành công, như vậy cũng không cần đan chiến nữa.

Đối mặt với thủ đoạn này, Lục Lâm Thiên không chút sợ hãi, thủ đoạn này chỉ có kẻ mạnh thi triển với kẻ yếu, nếu không sẽ bị cắn ngược lại.

Không nói tới linh hồn lực của hắn không yếu, chỉ nói cỗ lực lượng kia không thấm tháp gì với kim sắc tiểu đao, trên thực tế cũng là như thế, khi cỗ lực lượng tràn tới, nháy mắt đã bị kim sắc tiểu đao hoàn toàn ngăn cản.

Không nghĩ tới Độc Cô Trường Linh lại thi triển loại thủ đoạn có chút vô sỉ này, cũng làm Lục Lâm Thiên biết được nhân phẩm của hắn, ánh mắt chợt lạnh lùng, tâm thần vừa động, một cỗ năng lượng vô hình từ mi tâm chợt khuếch tán, vô thanh vô tức thổi quét về hướng Độc Cô Trường Linh.

Mặc dù vô thanh vô tức, nhưng Độc Cô Trường Linh cũng không phải kẻ yếu, lập tức phát hiện biến hóa, ánh mắt chợt kinh ngạc, hắn thật không ngờ thủ đoạn của mình không ảnh hưởng được đối phương, làm cho đối thủ có thể phát động phản kích.

Độc Cô Trường Linh lập tức tán phát ra một cỗ năng lượng vô hình, đột nhiên va chạm cùng linh hồn năng lượng của Lục Lâm Thiên.

Xuy!

Thân hình hai người run lên, Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn cảm giác được linh hồn run rẩy, rõ ràng bị uy áp áp chế.

- Hừ!

Linh hồn tán loạn, ánh mắt Độc Cô Trường Linh cũng ngạc nhiên, linh hồn lực của Lục Lâm Thiên tuyệt đối không kém!

- Lục Lâm Thiên, bắt đầu đi!

Độc Cô Trường Linh kết xuất thủ ấn, hào quang đồng cổ tràn ra, lưu quang quanh quẩn, đột nhiên hóa thành một dược đỉnh ba chân phong cách cổ xưa, cuối cùng rơi lên Thần Hoàng thai, chân khí làm linh hồn rung động nhất thời lan tràn.

- Hồn khí địa cấp đỉnh!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, cấp độ của hồn khí này không kém hơn Cửu Long Xích Viêm đỉnh của Nam thúc, thầm nghĩ Độc Cô gia tộc đúng là tài đại khí thô, hôm qua Độc Cô Trường Không sử dụng khải giáp cùng hồn khí công kích cũng là địa cấp.

- Là Cổ Linh dược đỉnh, chính thống soái sử dụng Cổ Linh dược đỉnh!

Người của Độc Cô gia tộc kinh ngạc, tựa hồ rất tinh tường dược đỉnh này.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, tâm thần vừa động, một đạo lưu quang tràn ra, Hỏa Long đỉnh xuất hiện trước người, chân khí hoàn toàn không thể so sánh với Cổ Linh dược đỉnh.

- Ha ha!

Người của Độc Cô gia tộc cười vang, loại dược đỉnh như vậy cũng dám lấy ra, thật sự không đáng để vào trong mắt.

Ánh mắt Độc Cô Trường Linh lộ cười lạnh, xem thường nói:

- Lục Lâm Thiên, nếu ngươi không có dược đỉnh nhìn được một chút, ta có thể cho ngươi mượn, dù sao ta còn vài kiện không cần dùng, cho ngươi một kiện cũng không sao!

- Vậy sao, nhưng ta lại thích dược đỉnh này của ngươi, như vậy đi, nếu ngươi thua thì dược đỉnh này là của ta, thế nào?

Lục Lâm Thiên thản nhiên cười nói.

- Khẩu khí thật lớn, chỉ sợ ngươi không có cơ hội này!

Độc Cô Trường

Linh cười lạnh nói.

Chương 2426: Lui ra cho ta

Lục Lâm Thiên cười nhạt:

- Không dám thì thôi!

- Chỉ sợ ngươi không dám, muốn lấy Cổ Linh dược đỉnh của ta, dùng hai tay ngươi đổi!

Độc Cô Trường Linh nói.

- Thành giao!

Lục Lâm Thiên cười tà khí, dù sao không thể thua, vậy đem tiền đặt cược lớn một chút.

- Nếu ngay cả dược liệu luyện chế đan dược ngươi cũng không có, ta có thể cung cấp cho ngươi miễn phí!

Độc Cô Trường Linh trầm giọng nói.

- Không cần, dược liệu của ngươi, nói không chừng ta thấy còn ngứa mắt!

Lục Lâm Thiên nhíu mày khoanh chân ngồi trước Hỏa Long đỉnh, trầm thần tĩnh khí, linh lực tràn ra.

Theo chân khí phóng thích, rốt cục mọi người đều nhìn thấy được cấp độ của hắn.

- Linh tôn tứ trọng, Lục Lâm Thiên cũng là linh tôn tứ trọng!

- Linh tôn tứ trọng tính cái gì, xách giày cho chính thống soái thì còn được!

Tiếng nghị luận vang lên, ánh mắt Độc Cô Trường Linh biến hóa, cũng khoanh chân ngồi xuống, vẻ mặt khinh thường.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng đã không để ý tới bên ngoài, ngón tay vẫy nhẹ, chân khí tràn ra rót vào Hỏa Long đỉnh, hỏa diễm xuất hiện, nhiệt độ tăng lên.

Chỉ nháy mắt linh lực càng nồng hậu, hỏa diễm bành trướng, hóa thành liệt diễm hừng hực, không ngừng phóng thích ra nhiệt độ khủng bố.

- Hừ, người ngoài mà thôi!

Độc Cô Trường Linh cười lạnh, có được dược đỉnh tốt sẽ giúp xác suất luyện đan gia tăng không ít, mà dược đỉnh của Lục Lâm Thiên cũng đã nói thực lực hắn không gì hơn như vậy.

Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới Độc Cô Trường Linh, thoáng duy tư một lúc, muốn chiến thắng phải luyện chế ra đan dược bát phẩm cao giai, nếu linh tôn tứ trọng bình thường muốn luyện chế bát phẩm trung giai còn khó khăn, muốn luyện bát phẩm cao giai thì không cần nghĩ tới, đây chính là người si nói mộng.

Nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên phải mạo hiểm thử xem một lần, nếu không hắn nhất định sẽ thua.

Suy tư một thoáng, Lục Lâm Thiên chợt vung tay, không ít dược liệu xuất hiện ngay trước người, năng lượng lan tràn khắp bốn phía.

Nhìn thấy dược liệu đặt trước người Lục Lâm Thiên, Độc Cô Trường Linh nhướng mày, cấp độ dược liệu thật sự cực cao.

Xuy!

Thủ ấn biến hóa, lưu quang quanh quẩn, dược liệu bay thẳng vào trong Hỏa Long đỉnh, lập tức khô héo.

- Tư tư…

Năng lượng hóa thành linh dịch, nhanh chóng bị hỏa diễm bao phủ.

Dược liệu dần dần bị luyện hóa, Lục Lâm Thiên tiếp tục lấy thêm dược liệu bỏ vào trong Hỏa Long đỉnh, hiện tại không phải luyện chế đan dược bình thường, cho nên Lục Lâm Thiên cũng không dám khinh thường.

Không ít ánh mắt nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt họ không ngừng biến hóa, từ cử động của hắn, họ đều nhận ra Lục Lâm Thiên cũng không tầm thường.

Với ánh mắt của Độc Cô Trường Linh đương nhiên nhận ra Lục Lâm Thiên cũng có thực tài, lập tức khoanh chân ngồi trước Cổ Linh dược đỉnh, năng lượng tràn ra rót vào bên trong đỉnh.

Hô hô…

Hỏa diễm nóng cháy toát ra, nhiệt độ cuồng bạo tăng lên, khí thế hoàn toàn áp chế Lục Lâm Thiên.

Luyện chế đan dược vốn là một chuyện cực kỳ hao tốn thời gian, đặc biệt là đan dược bát phẩm, vài ngày hoặc mười ngày nửa tháng cũng là chuyện thật bình thường.

Bốn phía vẫn còn người lục tục chạy tới, từng thân ảnh hạ xuống, nhìn chăm chú lên Thần Hoàng thai.

- Cha, đang đan chiến với chính thống soái là Lâm Thiên ca!

Hai thân ảnh vừa hạ xuống chính là Độc Cô Mỵ cùng Độc Cô Bắc, ánh mắt Độc Cô Mỵ chợt biến, nàng không nghĩ tới người tham gia đan chiến lại là Lục Lâm Thiên.

- Thật sự là hắn, không ngờ hắn lại đan chiến với chính thống soái!

Sắc mặt Độc Cô Bắc kinh hãi nói.

Sưu sưu!

Giữa không trung không ngừng có chân khí dao động cường hãn truyền tới, nương theo sau uy áp khiến năng lượng thiên địa biến hóa.

Sưu sưu!

Từng thân ảnh lăng không rơi xuống, ước chừng gần hai trăm người, đi đầu là đại trưởng lão Độc Cô Phàm Vân, Độc Cô Ngọc Khuê, Độc Cô Lâm Khoa còn có những trưởng lão khác.

Mặt khác cường giả năm đại hoàng tộc cùng tới, Thái Công Tố, Bắc Cung Đình, Thác Bạt Đỉnh, Chuyên Tôn Kiền Nhũng, Hiên Viên Tùng đều mang theo vẻ kinh ngạc lẫn nghi hoặc nhìn lên Thần Hoàng thai, nhóm người Thái Công Tĩnh Nhiễm, Thác Bạt Thanh Vũ, Chuyên Tôn Tông Nguyên, Hiên Viên Triệt đều có mặt.

- Bái kiến chư vị trưởng lão, hộ pháp!

Trên vạn người xem cung kính hành lễ, Độc Cô Phàm Vân phất tay, ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm lên Thần Hoàng thai.

- Lâm Thiên!

Bắc Cung Vô Song vừa động, đi tới bên cạnh Độc Cô Cảnh Văn, hỏi:

- Cảnh Văn, xảy ra chuyện gì?

- Vô Song tỷ, Lâm Thiên đan chiến với Độc Cô Trường Linh.

Độc Cô Cảnh Văn nói, nhưng lại giống như có lời truyền âm với Bắc Cung Vô Song.

- Đoán không tệ, đúng là Lục Lâm Thiên!

Hiên Viên Triệt nhếch môi cười, ánh mắt cực kỳ hứng thú.

Nhóm người Thái Công Tĩnh Nhiễm chậm rãi đi tới phía trước, những người của Độc Cô gia tự động tránh đường cho bọn họ.

- Lui ra một chút, nếu không ta sẽ không khách khí!

Vừa có một thân ảnh bước chân vào phạm vi trăm thước Thần Hoàng thai, Lục Tâm Đồng sầm mặt, quát.

- Hừ, lại dám cuồng!

Đó là một thanh niên mặc áo vàng nhạt, hai mươi chín ba mươi tuổi, khí chất bất phàm, có chút râu quai nón, ánh mắt hắn đảo qua Lục Tâm Đồng, sắc mặt trầm xuống nói:

- Ta không lui, thật muốn xem ngươi làm sao không khách khí!

- Quấy rầy ca ca của ta, bổn cô nương sẽ không khách khí, người của sáu đại hoàng tộc cũng như vậy!

Lục Tâm Đồng từng gặp qua người này, là người Thác Bạt gia tộc, ai dám đi lên quấy rầy ca ca, nàng tự nhiên không bỏ qua. Vừa dứt lời, Lục Tâm Đồng kết xuất thủ ấn, độc vụ tràn ra, hắc vụ kịch độc xuất hiện, mùi vị gay mũi khó ngửi khuếch tán.

- Tê!

Hắc vụ nháy mắt ngưng tụ, hóa thành một đầu độc mãng khổng lồ màu đen lớn vài trăm thước, quanh thân tràn ngập hàng vạn hàng ngàn hắc ti độc vụ xuyên thấu không gian, khí tức năng lượng chấn động lòng người bắt đầu lan tràn.

Chỉ nháy mắt, biến hóa làm mọi người kinh ngạc, độc công vốn thật hiếm thấy, lại cực kỳ quỷ dị, kịch độc còn hỗn loạn linh hồn công kích thật sự là không tầm thường.

- Lui lại cho ta!

Lục Tâm Đồng quát một tiếng, vung tay, hắc mãng rít gào mang theo uy thế kinh người bốc lên lao thẳng về hướng hoàng y nam tử.

- Tê!

Hắc mãng bạo lướt bay ra, mang theo độc vụ cuồn cuộn bao phủ thẳng về hướng người kia.

Mãi tới lúc này sắc mặt nam tử chợt biến, tới lui đều không xong, độc vụ làm linh hồn của hắn run lên, tuyệt đối là cực mạnh, không dễ đối phó, nhưng nếu hắn lui thì mặt mũi mất hết!

Chỉ nháy mắt độc mãng đã đi tới trước người, linh hồn lực bàng bạc chặt chẽ bám vào thiên không, lập tức xâm nhập vào trong đầu hắn.

- Hừ!

Sắc mặt nam tử trầm xuống, thủ ấn cấp tốc biến hóa, năng lượng thổ hệ hội tụ, chỉ một thoáng ngưng tụ thành quyền ấn cực lớn, quyền ấn nháy mắt khuếch tán hướng thẳng cự mãng đánh tới.

- Phanh!

Quyền ấn va chạm cùng cự mãng, năng lượng kinh người đập vào, độc mãng bốc lên cao.

- Ca ca!

Độc mãng nháy mắt bị phá hủy, hóa thành độc vụ ngập trời khuếch tán giữa không trung, nhưng đồng thời kịch độc cũng lập tức bao trùm hoàng y thanh niên.

- Đặng đặng!

Bàn chân điểm xuống đất, chân khí tràn ra, nam tử thối lui mấy

chục thước, hiểm hiểm thoát khỏi độc vụ bao vây, khí tức của hắn đã đạt tới Vũ tôn tứ trọng.

Chương 2427: Thực lực Tâm Đồng 1

- Hô!

Lục Tâm Đồng biến hóa thủ ấn, khoanh chân ngồi xuống há miệng khẽ hấp, độc vụ nháy mắt bị thu vào miệng nàng, làm không ít ánh mắt nhìn thấy đều trợn mắt há hốc mồm.

- Độc công thật mạnh!

Sắc mặt mọi người biến hóa, hoàng y thanh niên kia đã là Vũ tôn tứ trọng nhưng chỉ gặp một chiêu đã bị đẩy lui, trong khi thân hình Lục Tâm Đồng không hề nhúc nhích chút nào, như vậy đã đủ nói rõ thực lực.

- Đã nói ngươi lui thì thành thật thối lui, lần này xem như khách khí với ngươi, còn dám tiến lên ta tuyệt không nương tay, đừng tưởng mình là Thác Bạt hoàng tộc thì giỏi lắm!

Lục Tâm Đồng thu lại thủ ấn, nàng từng gặp qua Thanh Long, Huyền Vũ, Chu Tước hoàng tộc, hiện tại chỉ là Thác Bạt hoàng tộc nàng cũng không hề sợ hãi.

Nghe được lời nói của Lục Tâm Đồng, sắc mặt người Thác Bạt hoàng tộc đều biến hóa, lần này mất hết mặt mũi, sắc mặt thanh niên hoàng y biến thành xanh trắng, vốn định khoe khoang nhưng không ngờ thiếu nữ kia lại có thực lực cường hãn như thế.

- Tiểu cô nương, khoảng cách này có chút quá xa, đứng gần thì tốt hơn một chút!

Thần tử Thác Bạt Thanh Vũ trầm xuống, giẫm một chân xuống đất.

Oanh long!

Mặt đất chợt nổ vang, một cỗ năng lượng vô hình thổi quét thẳng về hướng Lục Tâm Đồng.

- Khoảng cách này tựa hồ không xa, nếu càng xa hơn một chút thì tốt hơn!

Trong nháy mắt một tiếng quát truyền ra, Dương Quá đã nhảy tới, thân ảnh nhanh như chớp xuất hiện trước người Lục Tâm Đồng, khóe môi cười lạnh, hoàng mang chợt lóe giẫm mạnh xuống đất.

Mặt đất run lên, một cỗ năng lượng vô hình giống như cuộn sóng đột nhiên thổi quét, va chạm cùng một cước của Thác Bạt Thanh Vũ, hai cỗ năng lượng lập tức trùng kích lẫn nhau.

- Oanh long!

Hai cỗ năng lượng đυ.ng chạm, không gian trăm thước ầm ầm chao đảo, không ít cường giả phải lui ra sau vài bước.

Chỉ nháy mắt thân hình cả hai thối lui ra sau vài bước, mỗi khi lui một bước đá phiến lại nứt nẻ rạn vỡ.

- Đặng đặng!

Lui liên tục ba bước, hai người mới đồng thời ổn định thân hình.

- Hô!

Một trận gió thổi qua, đem tro bụi xung quanh hai người thổi tan, lộ ra một cái hố sâu hơn trăm thước.

Hai người vô thanh vô tức đem toàn bộ vật chất xung quanh chấn thành bụi bặm, nhưng lại không tiết ra chút năng lượng nào!

- Thật mạnh!

Cùng một thời gian, nhóm cường giả trẻ tuổi như Hiên Viên Triệt đều tập trung vào người Dương Quá, một cước vừa rồi không phải ai cũng làm được, có thể đối kháng ngang ngửa với Thác Bạt Thanh Vũ, thật sự không đơn giản.

- Khá lắm Thác Bạt gia tộc, tự cho là hoàng tộc, lại chơi trò xa luân chiến, hôm nay bổn tiểu thư cùng các ngươi so thử vài chiêu, đừng tưởng rằng Thác Bạt gia tộc thì giỏi lắm, ở trước mặt ba huynh muội chúng ta, cái gì là hoàng tộc, chẳng qua chỉ là hạng người dựa vào tổ ấm bảo hộ mà thôi, nói là tự cao tự đại cũng không khoa trương!

Lục Tâm Đồng đứng thẳng dậy, nhìn Thác Bạt Thanh Vũ mới đánh lén mình, lạnh lùng nhìn thẳng vào mặt hắn.

Lời của Lục Tâm Đồng vang vọng trên quảng trường, sắc mặt các cường giả đều biến hóa, khẩu khí của Lục Tâm Đồng thật không nhỏ, không xem Thác Bạt hoàng tộc vào trong mắt.

Làm cho bọn hắn cảm thấy khiếp sợ chính là thiếu nữ này nhỏ tuổi, nhưng độc công thật sự khủng bố, lại thêm thanh niên áo tro cùng Lục Lâm Thiên, ba huynh muội thật sự đạt tới trình độ mà người thường không cách nào đạt tới.

- Hừ!

Một chiêu không chiếm tiện nghi, Thác Bạt Thanh Vũ là thần tử Thác Bạt gia tộc, như vậy sao có thể nhịn được, sắc mặt cực kỳ khó xem.

- Đại ca, giết gà cần gì sử dụng dao mổ trâu!

Ngay khi Thác Bạt Thanh Vũ định bước lên, một thanh niên mặc cẩm bào màu vàng nhạt tiến lên, ánh mắt tức giận nhìn Lục Tâm Đồng, nói:

- Nha đầu thật hung hăng càn quấy, vậy hãy để Thác Bạt Thanh Lô này gặp ngươi!

Dứt lời, hắn bước tới, sắc mặt âm trầm:

- Tiểu nha đầu, nếu ngươi lập tức xin lỗi, ta có thể bỏ qua cho ngươi!

- Đại ca, loại mặt hàng này cần gì phiền huynh ra tay!

Ngay khi Dương Quá định bước tới, Lục Tâm Đồng đã nhảy lên trước, nói:

- Đánh không lại còn muốn người khác xin lỗi, không ngờ Thác Bạt hoàng tộc là như vậy, hôm nay xem như ta đã được mở rộng kiến thức, khó trách cháu mẫu thân của phụ thân ta nói, nên ra ngoài đi dạo một chút, như vậy mới được thêm kiến thức, bằng không sẽ giống như Thác Bạt gia tộc, tự cho là hoàng tộc, kỳ thật chỉ là hạng người ếch ngồi đáy giếng mà thôi!

Dứt lời Lục Tâm Đồng chợt cười một tiếng, làm ánh mắt không ít thanh niên tài tuấn trong sáu hoàng tộc tỏa sáng, đột nhiên thất thần.

- Lớn mật! Cháu của mẫu thân cha ngươi là ai?

Ánh mắt Thác Bạt Thanh Lô lạnh lùng, gằn giọng hỏi.

- Nãi nãi chỉ có một mình ta là cháu, dĩ nhiên là ta, xem ra người Thác Bạt gia tộc ếch ngồi đáy giếng, không thường ra ngoài, trí thông minh cũng bị thoái hóa a!

Lục Tâm Đồng tươi cười, vừa dứt lời Độc Cô Cảnh Văn bọn họ cũng không nhịn được bật cười.

- Ha ha!

Những người đứng xung quanh đều cười lớn, không khỏi đưa mắt nhìn qua người Thác Bạt gia tộc, xem như có vài phần hiểu biết.

Sắc mặt đại trưởng lão Độc Cô Phàm Vân không có bao nhiêu biến hóa, người Thác Bạt gia tộc giao thủ với ba huynh muội kia cũng không cần họ lên tiếng nói gì, về ý nghĩ trong lòng hắn chỉ sợ ai cũng biết. Chỉ cần ba huynh muội Lục gia có thêm đối thủ, đối với Độc Cô gia tộc mà nói đó là chuyện rất tốt, có một số việc để người ngoài xen vào mới tốt hơn.

- Nha đầu thật thông minh!

Hiên Viên Triệt mỉm cười, ánh mắt nhìn chăm chú vào Lục Tâm

Đồng.

- Đồ khốn!

Trong tiếng cười vang, Thác Bạt Thanh Lô mất bình tĩnh, hét lớn một tiếng, năng lượng thổ hệ lập tức hội tụ tràn tới.

Không gian đột nhiên hóa thành nặng nề, cảm giác như phong vân biến sắc, động tĩnh khiến không ít cường giả phải thối lui về phía sau.

- Tiểu nha đầu, ta sẽ cho ngươi biết thực lực của Thác Bạt hoàng tộc!

Thác Bạt Thanh Lô quát, khí tức thổ hệ tràn ra, động tới năng lượng thổ hệ trên không, cả không trung đều run lên.

- Thác Bạt Thanh Lô là Vũ tôn lục trọng!

Sắc mặt mọi người liền biến hóa, giới trẻ tuổi Thác Bạt gia tộc thật sự có không ít kẻ phi phàm.

- Thác Bạt Thanh Lô là đệ đệ của Thác Bạt Thanh Vũ, thực lực rất mạnh!

Sắc mặt Độc Cô Cảnh Văn thoáng đổi, lo lắng Lục Tâm Đồng thiệt thòi.

- Yên tâm đi, không phải ai cũng có thể tùy tiện trêu chọc tam muội được!

Dương Quá thản nhiên nói.

Lục Tâm Đồng nhíu mày, chợt hiện lên ý cười, nói:

- Tôn cấp lục trọng giỏi lắm sao!

Xuy!

Hắc vụ nồng đậm hội tụ, linh lực bạo lướt, hương vị gay mũi khó ngửi khuếch tán khắp quảng trường, khí tức linh tôn lục trọng lập tức phóng thích.

- Linh tôn lục trọng, Lục Tâm Đồng cũng là tôn cấp lục trọng!

- Tu vi không kém a!

- Độc công thật mạnh!

Sắc mặt Hiên Viên Triệt kinh ngạc, thân hình thoáng lui ra sau, trường bào vung lên, năng lượng lan tràn, khí tức phong hệ tràn ngập, trực tiếp khiến không gian biến thành vặn vẹo, mà độc vụ cũng biến mất không còn nhìn thấy.

Chương 2428: Thực lực Tâm Đồng 2

- Vậy để cho ta xem thử, ngươi có bản lĩnh gì!

Vài đạo hắc sắc quang mang thành hình, trực tiếp lao thẳng về hướng Thác Bạt Thanh Lô.

- Hừ!

Thác Bạt Thanh Lô hừ một tiếng, quyền ấn đồng thời biến hóa bay ra, va chạm cùng quang mang đang lao tới.

Phanh phanh phanh!

Không gian run lên, độc vụ cùng quyền ấn đồng thời tiêu tán, lực công kích của Thác Bạt Thanh Lô rõ ràng mạnh hơn một ít, nhưng hắn lại không dám tiếp xúc với độc công của Lục Tâm Đồng.

- Không có gì là ghê gớm cả!

Thân ảnh Lục Tâm Đồng nhảy lên giữa không trung, linh lực bạo động, độc vụ đầy trời.

- Hừ!

Thác Bạt Thanh Lô hừ một tiếng, lúc này đã có chút không nhịn được, đánh ra một đạo hoàng mang cương khí thẳng về hướng độc vụ bao trùm.

Oanh oanh oanh!

Hai thân ảnh giao chủ mấy chiêu trong độc vụ, âm thanh nổ tung vang vọng, độc vụ không hề tiêu tán, hương vi gay mũi khó ngửi bao phủ thiên không.

- Thực lực Tâm Đồng không ngờ cường hãn như thế!

Độc Cô Cảnh Văn cùng Bắc Cung Vô Song đều có chút không tưởng tượng nổi.

- Lục Tâm Đồng còn nhỏ tuổi mà độc công khủng bố như thế, chẳng lẽ giới trẻ tuổi thế giới bên ngoài cường hãn tới vậy sao!

Không ít cường giả sáu hoàng tộc âm thầm cảm thán, điều này làm không ít trưởng lão các tộc đều thầm lo lắng cho tương lai sáu hoàng tộc.

- Lạc lạc, Thác Bạt hoàng tộc không có gì là ghê gớm cả!

Một tiếng cười khúc khích truyền ra, hai thân ảnh đột nhiên va chạm lẫn nhau.

Phanh!

Trong tiếng âm bạo nổ tung, không gian rung động, năng lượng kình khí thổi quét không trung, hóa hành hình cung tán loạn tản ra, hai thân ảnh cũng hiện thân giữa bầu trời.

Lục Tâm Đổng bị đẩy lui, bàn tay vung lên ổn định thân hình, chân khí có chút rối loạn, vừa rồi công kích vật lý khiến nàng phải chịu thiệt thòi.

Mặc dù ngoài miệng nàng xem thường Thác Bạt hoàng tộc, nhưng trong lòng cũng không coi khinh chút nào.

Lúc này nhìn Thác Bạt Thanh Lô như chiếm cứ chút thượng phong, nhưng chỉ có chính hắn mới rõ ràng hắn căn bản không làm gì được đối phương, bởi vì nếu bị kịch độc lan tới gần linh hồn giống như sẽ bị ăn mòn, vô cùng quỷ dị không cách nào phòng bị.

- Bàng môn tả đạo chỉ là bàng môn tả đạo mà thôi!

Thác Bạt Thanh Lô quát, trên mặt hiện lên vẻ xanh mét, lúc này hắn càng không nhẫn nhịn được.

Ngay tiếp theo năng lượng thổ hệ đột nhiên dũng động, hoàng mang chợt lóe, thân ảnh hắn lập tức lao tới, cẩm bào vung lên, một đạo hoàng mang quang mang xé rách không gian mang theo âm thanh xé gió chói tai hung hăng bắn thẳng về hướng Lục Tâm Đồng.

Hoàng mang quang mang bay ra, không gian nứt vụn, lập tức vỡ áp về hướng Lục Tâm Đồng, uy thế kinh người tràn ngập thiên địa, Lục Tâm Đồng đột nhiên cười quỷ dị, một cỗ xung quanh lạ thường nhất thời lan tràn, đem không gian xung quanh trước mặt trực tiếp đồng hóa, trong mắt đột nhiên bắn ra hàn ý.

Chỉ tích tắc hoàng mang quang mang mang theo lực lực khủng bố hung hăng va chạm lên người Lục Tâm Đồng.

Oanh!

Không gian trực tiếp phá nát, lộ ra khe không gian tối đen, không trung đều run rẩy lên, một cỗ năng lượng dao động nháy mắt hóa thành gió lốc đột nhiên khuếch tán.

Kình khí khủng bố làm không ít cường giả bị đẩy lui, vô cùng chật vật.

- Tốc độ tựa hồ quá chậm a!

Một thân ảnh xinh đẹp xuất hiện một bên Thác Bạt Thanh Lô, một dải lụa hắc sắc độc vụ phá không lao thẳng tới người hắn.

- Di!

Không ít cường giả nhìn thấy Lục Tâm Đồng, sắc mặt kinh nghi, mơ hồ cảm giác được cỗ lực lượng vô cùng quỷ dị làm cho không gian biến hóa.

Thời gian lực, dải lụa độc vụ xuyên thủng không gian nháy mắt đi tới trước người Thác Bạt Thanh Lô, với tốc độ như vậy, hắn căn bản không thể tránh thoát.

Xuy!

Chỉ nháy mắt sắc mặt Thác Bạt Thanh Lô đại biến, hoàng mang chợt lóe, một bộ hoàng mang khải giáp bao trùm thân thể, đó là một kiện linh khí phòng ngự địa cấp.

Phanh!

Cùng một thời gian, dải lụa nhờ thời gian lực phụ trợ va chạm lên người hắn, âm thanh nổ tung trầm thấp truyền ra, thân hình hắn trực tiếp bị đẩy lui.

Đặng đặng!

Độc vụ nồng đậm thổi quét trời cao, khải giáp không có vấn đề gì, chẳng qua linh hồn công kích xen lẫn kịch độc bao trùm trong đầu của hắn, làm cho hắn phải tận lực mới tránh thoát, xem như nếm thiệt thòi không nhỏ.

- Bàng môn tả đạo như ta thế nào, còn chịu nổi nữa không!

Lục Tâm Đồng lăng không đứng thẳng, dung nhan tuyệt mỹ, khí thế kinh người, độc vụ quanh quẩn mang theo uy áp chấn động.

- Không hổ có danh Độc Linh Ma Nữ!

Hiên Viên Triệt ngẩng đầu nhìn Lục Tâm Đồng, trong mắt kinh diễm, thật lâu vẫn không chuyển mắt.

- Hừ!

Nếm thiệt thòi, sắc mặt Thác Bạt Thanh Lô ngày càng khó xem, thủ ấn biến hóa, chân khí tràn ra, động tới năng lượng thổ hệ bàng bạc, nháy mắt hội tụ thành một đạo hoàng mang chưởng ấn khổng lồ.

Sắc mặt Lục Tâm Đồng có chút biến hóa, thủ ấn kết xuất, độc vụ tràn ngập, linh hồn uy áp tràn xuống, kịch độc nương theo sau làm không ít người có cảm giác áp lực cùng khó chịu, cả linh hồn như run rẩy lên.

- Mẫn Không Ấn!

Thác Bạc Thanh Lô hét lớn một tiếng, chưởng ấn vỡ áp xuống, bao phủ cả không gian như muốn tan vỡ, không gian gió giục mây vần, hoàng mang phát sáng, trực tiếp bao phủ cả Lục Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng biết mình là linh giả, nếu cứng đối cứng sẽ có hại, vì vậy không chút do dự thủ ấn biến hóa, một đạo kim quang đột nhiên bay ra.

Chi chi!

Kim mang lướt ra, một âm thanh chói tai vang lên, khiến trong tai mọi người đau đớn, linh hồn như run rẩy lên.

Xích Kim Độc Chu hiện thân, toàn thân không ngừng toát ra độc khí.

- Hình như là thú hồn Xích Kim Độc Chu bát giai hậu kỳ!

Chưởng ấn áp xuống, thân thể thú hồn mấp máy, thú hồn lực bạo tuôn, đôi bên lập tức rơi vào giằng co.

Ca ca!

Hai cỗ năng lượng đối kháng, liên tục lóe ra, sau đó lại hung hăng va chạm lẫn nhau.

Oanh long!

Hai cỗ năng lượng đu.ng chạm, âm thanh nổ tung như sấm sét, cả không trung run lên, năng lượng gợn sóng khủng bố thổi quét tứ tán.

Khe không gian vỡ tan thành động sâu cực lớn, chỉ nháy mắt đã nhanh chóng khôi phục.

Xuy!

Độc vụ cùng linh hồn công kích không ngừng tràn về hướng Thác Bạt Thanh Lô, làm cho hắn không ngừng thối lui.

Thân ảnh Lục Tâm Đồng cũng bị đẩy lui, uy lực một chưởng đủ làm Vũ tôn thất trọng bên ngoài phải chao đảo.

- Tử Linh Hồn Năng giáp!

Tâm thần vừa động, quanh thân Lục Tâm Đồng chợt lóe tử quang, một bộ khải giáp màu tím lập tức hiện ra trên người nàng.

Bên trên khải giáp hồn lực quanh quẩn, bao phủ cơ thể mỹ lệ của nàng, tán phát ra khí tức cổ xưa, trong khoảnh khắc ngăn cản kình khí khủng bố bên ngoài, lúc này thân hình xinh đẹp mới dừng lại giữa không trung.

- Hồn linh khải giáp địa cấp bất phàm a!

Không ít người có kiến thức, nhận ra cấp độ khải giáp không tầm thường, khí tức cổ xưa làm lòng người run rẩy.

Suy đoán của họ cũng không tệ, kiện khải giáp này là do Lục Lâm Thiên lấy được trong bảo khố của Thanh Long hoàng tộc, sau khi Lục

Tâm Đồng luyện hóa mới biết tên của nó là Tử Linh Hồn Năng giáp, là đồ vật viễn cổ, mặc dù là địa cấp nhưng vật gì có quan hệ với viễn cổ cũng không phải vật phàm.

Chương 2429: Cổ Linh dược đỉnh

Sưu sưu!

Đồng thời thật nhiều tiếng xé gió vang lên xung quanh, không ít thân ảnh rơi lên quảng trường, khoảnh khắc đã lên tới mấy ngàn người.

Theo nhân số ngày càng đông, tiếng nghị luận ngày càng lớn.

- Là chính thống soái Độc Cô Trường Linh a, bốn đội trưởng cũng có mặt, cả Thần Hoàng đoàn cùng tới!

- Chính thống soái rốt cục cần đan chiến với ai vậy, ai dám đan chiến với hắn, cả trưởng lão cũng không có vài người dám làm thế đi!

- Nhất định là người ngoài, năm đại hoàng tộc đều tới, chẳng lẽ là họ sao?

- Đây là đan chiến, năm đại hoàng tộc đều là Vũ giả, đan chiến cái rắm!

- Chẳng lẽ là đại tiểu thư sao, cả Độc Cô gia tộc cũng chỉ có đại tiểu thư có thể đánh một trận với chính thống soái!

- Làm sao có thể, hai người cần đối chiến sao, ta nghe nói chờ sau khi đại tiểu thư trở thành Thần Nữ, sẽ kết hôn với chính thống soái mà!

- Hai người họ cũng xứng đôi!

- Vậy thì không nhất định, chẳng lẽ các ngươi không nghe nói hôm qua đội trưởng Độc Cô Trường Không bị chặt đứt cánh tay sao, người ra tay là Lục Lâm Thiên, hắn là khách của đại tiểu thư!

- Cái gì, còn có chuyện này sao, Lục Lâm Thiên cũng dám không để Độc Cô gia tộc vào trong mắt?

Trong ánh mắt chờ đợi của hơn vạn người, không bao lâu từ phía xa vang lên tiếng dao động, vài thân ảnh như lưu quang lướt qua không gian.

Sưu!

Vài thân ảnh hạ xuống thạch đài, nhẹ nhàng uyển chuyển như lá rơi.

- Là đại tiểu thư!

- Còn có Lục Lâm Thiên, hôm qua ta gặp qua người này, thanh y nam tử kia chính là hắn, là hắn đánh trọng thương Độc Cô Trường Không!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua quảng trường, trong lòng thầm than, đệ tử trực hệ Độc Cô gia tộc thật không ít, còn có thật nhiều cường giả, những người này đi ra thế giới bên ngoài tuyệt đối đều là cường giả một phương.

Lục Lâm Thiên vừa tới, hàng trăm ánh mắt lạnh lẽo lập tức rơi lên người hắn.

Độc Cô Trường Linh mở mắt, tinh quang lóe ra, vừa vung tay cả quảng trường lập tức yên tĩnh trở lại.

Độc Cô Trường Linh nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục Lâm Thiên, hôm nay ta sẽ cho ngươi biết, ở trước mặt Độc Cô gia tộc, người ngoài như ngươi, cái gì cũng không phải!

Âm thanh mang theo lãnh ý quanh quẩn trên quảng trường.

- Bỏ qua Độc Cô gia, ngươi lại tính cái gì!

Lục Lâm Thiên đáp trả.

Sắc mặt Độc Cô Trường Linh âm trầm, chợt vung tay, người Thần Hoàng đoàn chỉnh tề rút lui về phía sau, thối lui ra xa chừng trăm thước mới đột nhiên xoay người, chân khí sắc bén tiết ra ngoài, không cho người vây xem tới gần nửa bước.

- Cảnh Văn, Tâm Đồng, mọi người cũng lui xuống đi!

Lục Lâm Thiên nói.

- Cẩn thận một chút!

Độc Cô Cảnh Văn nói xong, nhìn qua Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá, hào quang chợt lóe, cùng Tuyết Sư, Độc Cô Băng Lan thối lui ra xa hơn trăm thước.

Xuy!

Độc Cô Cảnh Văn rơi xuống đất, nhìn người vây xem xung quanh, nói:

- Mọi người lui ra sau trăm thước, ai kháng lệnh trọng phạt!

Đặng đặng!

Mọi người lập tức rút lui, mệnh lệnh của đại tiểu thư không ai dám chống lại.

- Đại ca, hộ pháp cho ca ca!

Lục Tâm Đồng nhìn Dương Quá, thủ ấn kết xuất, một đoàn độc vụ bay ra, nháy mắt xuyên thấu phạm vi trăm thước, độc vụ kéo dài qua quảng trường, sau đó nàng liền khoanh chân ngồi xuống đất.

Dương Quá gật đầu, nhảy xuống khoanh chân ngồi trên quảng trường, Tuyết Sư cũng đi theo sau, thân hình Độc Cô Cảnh Văn vừa chuyển, lại quay người nhìn chăm chú lên Thần Hoàng thai.

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt Độc Cô Trường Linh lộ nụ cười lạnh, âm thanh như sấm rền vang vọng giữa không trung:

- Trên Thần Hoàng thai, một trận đan chiến, chứng danh thần hoàng, dương oai Độc Cô, kẻ bại tự hủy tu vi!

- Chứng danh thần hoàng, dương oai Độc Cô!

- Chính thống soái, xử lý Lục Lâm Thiên!

Đông đảo người của Độc Cô gia tộc phụ họa, âm thanh vang vọng không trung, thân là Độc Cô gia tộc, tự nhiên phải ủng hộ Độc Cô Trường Linh, sao lại đi ủng hộ một người ngoài.

Ánh mắt Độc Cô Trường Linh lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt truyền ra dao động quỷ dị, nháy mắt đã đi tới trước người Lục Lâm Thiên, trong dao động tựa hồ có cảm giác rối loạn giống như có ánh mắt vô hình đang rình rập.

- Thủ đoạn linh hồn!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong ánh mắt kia có lực lượng có thể ảnh hưởng linh hồn, nếu bị hắn gây ảnh hưởng thành công, như vậy cũng không cần đan chiến nữa.

Đối mặt với thủ đoạn này, Lục Lâm Thiên không chút sợ hãi, thủ đoạn này chỉ có kẻ mạnh thi triển với kẻ yếu, nếu không sẽ bị cắn ngược lại.

Không nói tới linh hồn lực của hắn không yếu, chỉ nói cỗ lực lượng kia không thấm tháp gì với kim sắc tiểu đao, trên thực tế cũng là như thế, khi cỗ lực lượng tràn tới, nháy mắt đã bị kim sắc tiểu đao hoàn toàn ngăn cản.

Không nghĩ tới Độc Cô Trường Linh lại thi triển loại thủ đoạn có chút vô sỉ này, cũng làm Lục Lâm Thiên biết được nhân phẩm của hắn, ánh mắt chợt lạnh lùng, tâm thần vừa động, một cỗ năng lượng vô hình từ mi tâm chợt khuếch tán, vô thanh vô tức thổi quét về hướng Độc Cô Trường Linh.

Mặc dù vô thanh vô tức, nhưng Độc Cô Trường Linh cũng không phải kẻ yếu, lập tức phát hiện biến hóa, ánh mắt chợt kinh ngạc, hắn thật không ngờ thủ đoạn của mình không ảnh hưởng được đối phương, làm cho đối thủ có thể phát động phản kích.

Độc Cô Trường Linh lập tức tán phát ra một cỗ năng lượng vô hình, đột nhiên va chạm cùng linh hồn năng lượng của Lục Lâm Thiên.

Xuy!

Thân hình hai người run lên, Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn cảm giác được linh hồn run rẩy, rõ ràng bị uy áp áp chế.

- Hừ!

Linh hồn tán loạn, ánh mắt Độc Cô Trường Linh cũng ngạc nhiên, linh hồn lực của Lục Lâm Thiên tuyệt đối không kém!

- Lục Lâm Thiên, bắt đầu đi!

Độc Cô Trường Linh kết xuất thủ ấn, hào quang đồng cổ tràn ra, lưu quang quanh quẩn, đột nhiên hóa thành một dược đỉnh ba chân phong cách cổ xưa, cuối cùng rơi lên Thần Hoàng thai, chân khí làm linh hồn rung động nhất thời lan tràn.

- Hồn khí địa cấp đỉnh!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, cấp độ của hồn khí này không kém hơn Cửu Long Xích Viêm đỉnh của Nam thúc, thầm nghĩ Độc Cô gia tộc đúng là tài đại khí thô, hôm qua Độc Cô Trường Không sử dụng khải giáp cùng hồn khí công kích cũng là địa cấp.

- Là Cổ Linh dược đỉnh, chính thống soái sử dụng Cổ Linh dược đỉnh!

Người của Độc Cô gia tộc kinh ngạc, tựa hồ rất tinh tường dược đỉnh này.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, tâm thần vừa động, một đạo lưu quang tràn ra, Hỏa Long đỉnh xuất hiện trước người, chân khí hoàn toàn không thể so sánh với Cổ Linh dược đỉnh.

- Ha ha!

Người của Độc Cô gia tộc cười vang, loại dược đỉnh như vậy cũng dám lấy ra, thật sự không đáng để vào trong mắt.

Ánh mắt Độc Cô Trường Linh lộ cười lạnh, xem thường nói:

- Lục Lâm Thiên, nếu ngươi không có dược đỉnh nhìn được một chút, ta có thể cho ngươi mượn, dù sao ta còn vài kiện không cần dùng, cho ngươi một kiện cũng không sao!

- Vậy sao, nhưng ta lại thích dược đỉnh này của ngươi, như vậy đi, nếu ngươi thua thì dược đỉnh này là của ta, thế nào?

Lục Lâm Thiên thản nhiên cười nói.

- Khẩu khí thật lớn, chỉ sợ ngươi không có cơ hội này!

Độc Cô Trường

Linh cười lạnh nói.

Chương 2430: Lui ra cho ta

Lục Lâm Thiên cười nhạt:

- Không dám thì thôi!

- Chỉ sợ ngươi không dám, muốn lấy Cổ Linh dược đỉnh của ta, dùng hai tay ngươi đổi!

Độc Cô Trường Linh nói.

- Thành giao!

Lục Lâm Thiên cười tà khí, dù sao không thể thua, vậy đem tiền đặt cược lớn một chút.

- Nếu ngay cả dược liệu luyện chế đan dược ngươi cũng không có, ta có thể cung cấp cho ngươi miễn phí!

Độc Cô Trường Linh trầm giọng nói.

- Không cần, dược liệu của ngươi, nói không chừng ta thấy còn ngứa mắt!

Lục Lâm Thiên nhíu mày khoanh chân ngồi trước Hỏa Long đỉnh, trầm thần tĩnh khí, linh lực tràn ra.

Theo chân khí phóng thích, rốt cục mọi người đều nhìn thấy được cấp độ của hắn.

- Linh tôn tứ trọng, Lục Lâm Thiên cũng là linh tôn tứ trọng!

- Linh tôn tứ trọng tính cái gì, xách giày cho chính thống soái thì còn được!

Tiếng nghị luận vang lên, ánh mắt Độc Cô Trường Linh biến hóa, cũng khoanh chân ngồi xuống, vẻ mặt khinh thường.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng đã không để ý tới bên ngoài, ngón tay vẫy nhẹ, chân khí tràn ra rót vào Hỏa Long đỉnh, hỏa diễm xuất hiện, nhiệt độ tăng lên.

Chỉ nháy mắt linh lực càng nồng hậu, hỏa diễm bành trướng, hóa thành liệt diễm hừng hực, không ngừng phóng thích ra nhiệt độ khủng bố.

- Hừ, người ngoài mà thôi!

Độc Cô Trường Linh cười lạnh, có được dược đỉnh tốt sẽ giúp xác suất luyện đan gia tăng không ít, mà dược đỉnh của Lục Lâm Thiên cũng đã nói thực lực hắn không gì hơn như vậy.

Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới Độc Cô Trường Linh, thoáng duy tư một lúc, muốn chiến thắng phải luyện chế ra đan dược bát phẩm cao giai, nếu linh tôn tứ trọng bình thường muốn luyện chế bát phẩm trung giai còn khó khăn, muốn luyện bát phẩm cao giai thì không cần nghĩ tới, đây chính là người si nói mộng.

Nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên phải mạo hiểm thử xem một lần, nếu không hắn nhất định sẽ thua.

Suy tư một thoáng, Lục Lâm Thiên chợt vung tay, không ít dược liệu xuất hiện ngay trước người, năng lượng lan tràn khắp bốn phía.

Nhìn thấy dược liệu đặt trước người Lục Lâm Thiên, Độc Cô Trường Linh nhướng mày, cấp độ dược liệu thật sự cực cao.

Xuy!

Thủ ấn biến hóa, lưu quang quanh quẩn, dược liệu bay thẳng vào trong Hỏa Long đỉnh, lập tức khô héo.

- Tư tư…

Năng lượng hóa thành linh dịch, nhanh chóng bị hỏa diễm bao phủ.

Dược liệu dần dần bị luyện hóa, Lục Lâm Thiên tiếp tục lấy thêm dược liệu bỏ vào trong Hỏa Long đỉnh, hiện tại không phải luyện chế đan dược bình thường, cho nên Lục Lâm Thiên cũng không dám khinh thường.

Không ít ánh mắt nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt họ không ngừng biến hóa, từ cử động của hắn, họ đều nhận ra Lục Lâm Thiên cũng không tầm thường.

Với ánh mắt của Độc Cô Trường Linh đương nhiên nhận ra Lục Lâm Thiên cũng có thực tài, lập tức khoanh chân ngồi trước Cổ Linh dược đỉnh, năng lượng tràn ra rót vào bên trong đỉnh.

Hô hô…

Hỏa diễm nóng cháy toát ra, nhiệt độ cuồng bạo tăng lên, khí thế hoàn toàn áp chế Lục Lâm Thiên.

Luyện chế đan dược vốn là một chuyện cực kỳ hao tốn thời gian, đặc biệt là đan dược bát phẩm, vài ngày hoặc mười ngày nửa tháng cũng là chuyện thật bình thường.

Bốn phía vẫn còn người lục tục chạy tới, từng thân ảnh hạ xuống, nhìn chăm chú lên Thần Hoàng thai.

- Cha, đang đan chiến với chính thống soái là Lâm Thiên ca!

Hai thân ảnh vừa hạ xuống chính là Độc Cô Mỵ cùng Độc Cô Bắc, ánh mắt Độc Cô Mỵ chợt biến, nàng không nghĩ tới người tham gia đan chiến lại là Lục Lâm Thiên.

- Thật sự là hắn, không ngờ hắn lại đan chiến với chính thống soái!

Sắc mặt Độc Cô Bắc kinh hãi nói.

Sưu sưu!

Giữa không trung không ngừng có chân khí dao động cường hãn truyền tới, nương theo sau uy áp khiến năng lượng thiên địa biến hóa.

Sưu sưu!

Từng thân ảnh lăng không rơi xuống, ước chừng gần hai trăm người, đi đầu là đại trưởng lão Độc Cô Phàm Vân, Độc Cô Ngọc Khuê, Độc Cô Lâm Khoa còn có những trưởng lão khác.

Mặt khác cường giả năm đại hoàng tộc cùng tới, Thái Công Tố, Bắc Cung Đình, Thác Bạt Đỉnh, Chuyên Tôn Kiền Nhũng, Hiên Viên Tùng đều mang theo vẻ kinh ngạc lẫn nghi hoặc nhìn lên Thần Hoàng thai, nhóm người Thái Công Tĩnh Nhiễm, Thác Bạt Thanh Vũ, Chuyên Tôn Tông Nguyên, Hiên Viên Triệt đều có mặt.

- Bái kiến chư vị trưởng lão, hộ pháp!

Trên vạn người xem cung kính hành lễ, Độc Cô Phàm Vân phất tay, ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm lên Thần Hoàng thai.

- Lâm Thiên!

Bắc Cung Vô Song vừa động, đi tới bên cạnh Độc Cô Cảnh Văn, hỏi:

- Cảnh Văn, xảy ra chuyện gì?

- Vô Song tỷ, Lâm Thiên đan chiến với Độc Cô Trường Linh.

Độc Cô Cảnh Văn nói, nhưng lại giống như có lời truyền âm với Bắc Cung Vô Song.

- Đoán không tệ, đúng là Lục Lâm Thiên!

Hiên Viên Triệt nhếch môi cười, ánh mắt cực kỳ hứng thú.

Nhóm người Thái Công Tĩnh Nhiễm chậm rãi đi tới phía trước, những người của Độc Cô gia tự động tránh đường cho bọn họ.

- Lui ra một chút, nếu không ta sẽ không khách khí!

Vừa có một thân ảnh bước chân vào phạm vi trăm thước Thần Hoàng thai, Lục Tâm Đồng sầm mặt, quát.

- Hừ, lại dám cuồng!

Đó là một thanh niên mặc áo vàng nhạt, hai mươi chín ba mươi tuổi, khí chất bất phàm, có chút râu quai nón, ánh mắt hắn đảo qua Lục Tâm Đồng, sắc mặt trầm xuống nói:

- Ta không lui, thật muốn xem ngươi làm sao không khách khí!

- Quấy rầy ca ca của ta, bổn cô nương sẽ không khách khí, người của sáu đại hoàng tộc cũng như vậy!

Lục Tâm Đồng từng gặp qua người này, là người Thác Bạt gia tộc, ai dám đi lên quấy rầy ca ca, nàng tự nhiên không bỏ qua. Vừa dứt lời, Lục Tâm Đồng kết xuất thủ ấn, độc vụ tràn ra, hắc vụ kịch độc xuất hiện, mùi vị gay mũi khó ngửi khuếch tán.

- Tê!

Hắc vụ nháy mắt ngưng tụ, hóa thành một đầu độc mãng khổng lồ màu đen lớn vài trăm thước, quanh thân tràn ngập hàng vạn hàng ngàn hắc ti độc vụ xuyên thấu không gian, khí tức năng lượng chấn động lòng người bắt đầu lan tràn.

Chỉ nháy mắt, biến hóa làm mọi người kinh ngạc, độc công vốn thật hiếm thấy, lại cực kỳ quỷ dị, kịch độc còn hỗn loạn linh hồn công kích thật sự là không tầm thường.

- Lui lại cho ta!

Lục Tâm Đồng quát một tiếng, vung tay, hắc mãng rít gào mang theo uy thế kinh người bốc lên lao thẳng về hướng hoàng y nam tử.

- Tê!

Hắc mãng bạo lướt bay ra, mang theo độc vụ cuồn cuộn bao phủ thẳng về hướng người kia.

Mãi tới lúc này sắc mặt nam tử chợt biến, tới lui đều không xong, độc vụ làm linh hồn của hắn run lên, tuyệt đối là cực mạnh, không dễ đối phó, nhưng nếu hắn lui thì mặt mũi mất hết!

Chỉ nháy mắt độc mãng đã đi tới trước người, linh hồn lực bàng bạc chặt chẽ bám vào thiên không, lập tức xâm nhập vào trong đầu hắn.

- Hừ!

Sắc mặt nam tử trầm xuống, thủ ấn cấp tốc biến hóa, năng lượng thổ hệ hội tụ, chỉ một thoáng ngưng tụ thành quyền ấn cực lớn, quyền ấn nháy mắt khuếch tán hướng thẳng cự mãng đánh tới.

- Phanh!

Quyền ấn va chạm cùng cự mãng, năng lượng kinh người đập vào, độc mãng bốc lên cao.

- Ca ca!

Độc mãng nháy mắt bị phá hủy, hóa thành độc vụ ngập trời khuếch tán giữa không trung, nhưng đồng thời kịch độc cũng lập tức bao trùm hoàng y thanh niên.

- Đặng đặng!

Bàn chân điểm xuống đất, chân khí tràn ra, nam tử thối lui mấy

chục thước, hiểm hiểm thoát khỏi độc vụ bao vây, khí tức của hắn đã đạt tới Vũ tôn tứ trọng.

Chương 2431: Thực lực Tâm Đồng 1

- Hô!

Lục Tâm Đồng biến hóa thủ ấn, khoanh chân ngồi xuống há miệng khẽ hấp, độc vụ nháy mắt bị thu vào miệng nàng, làm không ít ánh mắt nhìn thấy đều trợn mắt há hốc mồm.

- Độc công thật mạnh!

Sắc mặt mọi người biến hóa, hoàng y thanh niên kia đã là Vũ tôn tứ trọng nhưng chỉ gặp một chiêu đã bị đẩy lui, trong khi thân hình Lục Tâm Đồng không hề nhúc nhích chút nào, như vậy đã đủ nói rõ thực lực.

- Đã nói ngươi lui thì thành thật thối lui, lần này xem như khách khí với ngươi, còn dám tiến lên ta tuyệt không nương tay, đừng tưởng mình là Thác Bạt hoàng tộc thì giỏi lắm!

Lục Tâm Đồng thu lại thủ ấn, nàng từng gặp qua Thanh Long, Huyền Vũ, Chu Tước hoàng tộc, hiện tại chỉ là Thác Bạt hoàng tộc nàng cũng không hề sợ hãi.

Nghe được lời nói của Lục Tâm Đồng, sắc mặt người Thác Bạt hoàng tộc đều biến hóa, lần này mất hết mặt mũi, sắc mặt thanh niên hoàng y biến thành xanh trắng, vốn định khoe khoang nhưng không ngờ thiếu nữ kia lại có thực lực cường hãn như thế.

- Tiểu cô nương, khoảng cách này có chút quá xa, đứng gần thì tốt hơn một chút!

Thần tử Thác Bạt Thanh Vũ trầm xuống, giẫm một chân xuống đất.

Oanh long!

Mặt đất chợt nổ vang, một cỗ năng lượng vô hình thổi quét thẳng về hướng Lục Tâm Đồng.

- Khoảng cách này tựa hồ không xa, nếu càng xa hơn một chút thì tốt hơn!

Trong nháy mắt một tiếng quát truyền ra, Dương Quá đã nhảy tới, thân ảnh nhanh như chớp xuất hiện trước người Lục Tâm Đồng, khóe môi cười lạnh, hoàng mang chợt lóe giẫm mạnh xuống đất.

Mặt đất run lên, một cỗ năng lượng vô hình giống như cuộn sóng đột nhiên thổi quét, va chạm cùng một cước của Thác Bạt Thanh Vũ, hai cỗ năng lượng lập tức trùng kích lẫn nhau.

- Oanh long!

Hai cỗ năng lượng đυ.ng chạm, không gian trăm thước ầm ầm chao đảo, không ít cường giả phải lui ra sau vài bước.

Chỉ nháy mắt thân hình cả hai thối lui ra sau vài bước, mỗi khi lui một bước đá phiến lại nứt nẻ rạn vỡ.

- Đặng đặng!

Lui liên tục ba bước, hai người mới đồng thời ổn định thân hình.

- Hô!

Một trận gió thổi qua, đem tro bụi xung quanh hai người thổi tan, lộ ra một cái hố sâu hơn trăm thước.

Hai người vô thanh vô tức đem toàn bộ vật chất xung quanh chấn thành bụi bặm, nhưng lại không tiết ra chút năng lượng nào!

- Thật mạnh!

Cùng một thời gian, nhóm cường giả trẻ tuổi như Hiên Viên Triệt đều tập trung vào người Dương Quá, một cước vừa rồi không phải ai cũng làm được, có thể đối kháng ngang ngửa với Thác Bạt Thanh Vũ, thật sự không đơn giản.

- Khá lắm Thác Bạt gia tộc, tự cho là hoàng tộc, lại chơi trò xa luân chiến, hôm nay bổn tiểu thư cùng các ngươi so thử vài chiêu, đừng tưởng rằng Thác Bạt gia tộc thì giỏi lắm, ở trước mặt ba huynh muội chúng ta, cái gì là hoàng tộc, chẳng qua chỉ là hạng người dựa vào tổ ấm bảo hộ mà thôi, nói là tự cao tự đại cũng không khoa trương!

Lục Tâm Đồng đứng thẳng dậy, nhìn Thác Bạt Thanh Vũ mới đánh lén mình, lạnh lùng nhìn thẳng vào mặt hắn.

Lời của Lục Tâm Đồng vang vọng trên quảng trường, sắc mặt các cường giả đều biến hóa, khẩu khí của Lục Tâm Đồng thật không nhỏ, không xem Thác Bạt hoàng tộc vào trong mắt.

Làm cho bọn hắn cảm thấy khiếp sợ chính là thiếu nữ này nhỏ tuổi, nhưng độc công thật sự khủng bố, lại thêm thanh niên áo tro cùng Lục Lâm Thiên, ba huynh muội thật sự đạt tới trình độ mà người thường không cách nào đạt tới.

- Hừ!

Một chiêu không chiếm tiện nghi, Thác Bạt Thanh Vũ là thần tử Thác Bạt gia tộc, như vậy sao có thể nhịn được, sắc mặt cực kỳ khó xem.

- Đại ca, giết gà cần gì sử dụng dao mổ trâu!

Ngay khi Thác Bạt Thanh Vũ định bước lên, một thanh niên mặc cẩm bào màu vàng nhạt tiến lên, ánh mắt tức giận nhìn Lục Tâm Đồng, nói:

- Nha đầu thật hung hăng càn quấy, vậy hãy để Thác Bạt Thanh Lô này gặp ngươi!

Dứt lời, hắn bước tới, sắc mặt âm trầm:

- Tiểu nha đầu, nếu ngươi lập tức xin lỗi, ta có thể bỏ qua cho ngươi!

- Đại ca, loại mặt hàng này cần gì phiền huynh ra tay!

Ngay khi Dương Quá định bước tới, Lục Tâm Đồng đã nhảy lên trước, nói:

- Đánh không lại còn muốn người khác xin lỗi, không ngờ Thác Bạt hoàng tộc là như vậy, hôm nay xem như ta đã được mở rộng kiến thức, khó trách cháu mẫu thân của phụ thân ta nói, nên ra ngoài đi dạo một chút, như vậy mới được thêm kiến thức, bằng không sẽ giống như Thác Bạt gia tộc, tự cho là hoàng tộc, kỳ thật chỉ là hạng người ếch ngồi đáy giếng mà thôi!

Dứt lời Lục Tâm Đồng chợt cười một tiếng, làm ánh mắt không ít thanh niên tài tuấn trong sáu hoàng tộc tỏa sáng, đột nhiên thất thần.

- Lớn mật! Cháu của mẫu thân cha ngươi là ai?

Ánh mắt Thác Bạt Thanh Lô lạnh lùng, gằn giọng hỏi.

- Nãi nãi chỉ có một mình ta là cháu, dĩ nhiên là ta, xem ra người Thác Bạt gia tộc ếch ngồi đáy giếng, không thường ra ngoài, trí thông minh cũng bị thoái hóa a!

Lục Tâm Đồng tươi cười, vừa dứt lời Độc Cô Cảnh Văn bọn họ cũng không nhịn được bật cười.

- Ha ha!

Những người đứng xung quanh đều cười lớn, không khỏi đưa mắt nhìn qua người Thác Bạt gia tộc, xem như có vài phần hiểu biết.

Sắc mặt đại trưởng lão Độc Cô Phàm Vân không có bao nhiêu biến hóa, người Thác Bạt gia tộc giao thủ với ba huynh muội kia cũng không cần họ lên tiếng nói gì, về ý nghĩ trong lòng hắn chỉ sợ ai cũng biết. Chỉ cần ba huynh muội Lục gia có thêm đối thủ, đối với Độc Cô gia tộc mà nói đó là chuyện rất tốt, có một số việc để người ngoài xen vào mới tốt hơn.

- Nha đầu thật thông minh!

Hiên Viên Triệt mỉm cười, ánh mắt nhìn chăm chú vào Lục Tâm

Đồng.

- Đồ khốn!

Trong tiếng cười vang, Thác Bạt Thanh Lô mất bình tĩnh, hét lớn một tiếng, năng lượng thổ hệ lập tức hội tụ tràn tới.

Không gian đột nhiên hóa thành nặng nề, cảm giác như phong vân biến sắc, động tĩnh khiến không ít cường giả phải thối lui về phía sau.

- Tiểu nha đầu, ta sẽ cho ngươi biết thực lực của Thác Bạt hoàng tộc!

Thác Bạt Thanh Lô quát, khí tức thổ hệ tràn ra, động tới năng lượng thổ hệ trên không, cả không trung đều run lên.

- Thác Bạt Thanh Lô là Vũ tôn lục trọng!

Sắc mặt mọi người liền biến hóa, giới trẻ tuổi Thác Bạt gia tộc thật sự có không ít kẻ phi phàm.

- Thác Bạt Thanh Lô là đệ đệ của Thác Bạt Thanh Vũ, thực lực rất mạnh!

Sắc mặt Độc Cô Cảnh Văn thoáng đổi, lo lắng Lục Tâm Đồng thiệt thòi.

- Yên tâm đi, không phải ai cũng có thể tùy tiện trêu chọc tam muội được!

Dương Quá thản nhiên nói.

Lục Tâm Đồng nhíu mày, chợt hiện lên ý cười, nói:

- Tôn cấp lục trọng giỏi lắm sao!

Xuy!

Hắc vụ nồng đậm hội tụ, linh lực bạo lướt, hương vị gay mũi khó ngửi khuếch tán khắp quảng trường, khí tức linh tôn lục trọng lập tức phóng thích.

- Linh tôn lục trọng, Lục Tâm Đồng cũng là tôn cấp lục trọng!

- Tu vi không kém a!

- Độc công thật mạnh!

Sắc mặt Hiên Viên Triệt kinh ngạc, thân hình thoáng lui ra sau, trường bào vung lên, năng lượng lan tràn, khí tức phong hệ tràn ngập, trực tiếp khiến không gian biến thành vặn vẹo, mà độc vụ cũng biến mất không còn nhìn thấy.

- Hừ, bàng môn tả

Chương 2432: Thực lực Tâm Đồng 2

- Vậy để cho ta xem thử, ngươi có bản lĩnh gì!

Vài đạo hắc sắc quang mang thành hình, trực tiếp lao thẳng về hướng Thác Bạt Thanh Lô.

- Hừ!

Thác Bạt Thanh Lô hừ một tiếng, quyền ấn đồng thời biến hóa bay ra, va chạm cùng quang mang đang lao tới.

Phanh phanh phanh!

Không gian run lên, độc vụ cùng quyền ấn đồng thời tiêu tán, lực công kích của Thác Bạt Thanh Lô rõ ràng mạnh hơn một ít, nhưng hắn lại không dám tiếp xúc với độc công của Lục Tâm Đồng.

- Không có gì là ghê gớm cả!

Thân ảnh Lục Tâm Đồng nhảy lên giữa không trung, linh lực bạo động, độc vụ đầy trời.

- Hừ!

Thác Bạt Thanh Lô hừ một tiếng, lúc này đã có chút không nhịn được, đánh ra một đạo hoàng mang cương khí thẳng về hướng độc vụ bao trùm.

Oanh oanh oanh!

Hai thân ảnh giao chủ mấy chiêu trong độc vụ, âm thanh nổ tung vang vọng, độc vụ không hề tiêu tán, hương vi gay mũi khó ngửi bao phủ thiên không.

- Thực lực Tâm Đồng không ngờ cường hãn như thế!

Độc Cô Cảnh Văn cùng Bắc Cung Vô Song đều có chút không tưởng tượng nổi.

- Lục Tâm Đồng còn nhỏ tuổi mà độc công khủng bố như thế, chẳng lẽ giới trẻ tuổi thế giới bên ngoài cường hãn tới vậy sao!

Không ít cường giả sáu hoàng tộc âm thầm cảm thán, điều này làm không ít trưởng lão các tộc đều thầm lo lắng cho tương lai sáu hoàng tộc.

- Lạc lạc, Thác Bạt hoàng tộc không có gì là ghê gớm cả!

Một tiếng cười khúc khích truyền ra, hai thân ảnh đột nhiên va chạm lẫn nhau.

Phanh!

Trong tiếng âm bạo nổ tung, không gian rung động, năng lượng kình khí thổi quét không trung, hóa hành hình cung tán loạn tản ra, hai thân ảnh cũng hiện thân giữa bầu trời.

Lục Tâm Đổng bị đẩy lui, bàn tay vung lên ổn định thân hình, chân khí có chút rối loạn, vừa rồi công kích vật lý khiến nàng phải chịu thiệt thòi.

Mặc dù ngoài miệng nàng xem thường Thác Bạt hoàng tộc, nhưng trong lòng cũng không coi khinh chút nào.

Lúc này nhìn Thác Bạt Thanh Lô như chiếm cứ chút thượng phong, nhưng chỉ có chính hắn mới rõ ràng hắn căn bản không làm gì được đối phương, bởi vì nếu bị kịch độc lan tới gần linh hồn giống như sẽ bị ăn mòn, vô cùng quỷ dị không cách nào phòng bị.

- Bàng môn tả đạo chỉ là bàng môn tả đạo mà thôi!

Thác Bạt Thanh Lô quát, trên mặt hiện lên vẻ xanh mét, lúc này hắn càng không nhẫn nhịn được.

Ngay tiếp theo năng lượng thổ hệ đột nhiên dũng động, hoàng mang chợt lóe, thân ảnh hắn lập tức lao tới, cẩm bào vung lên, một đạo hoàng mang quang mang xé rách không gian mang theo âm thanh xé gió chói tai hung hăng bắn thẳng về hướng Lục Tâm Đồng.

Hoàng mang quang mang bay ra, không gian nứt vụn, lập tức vỡ áp về hướng Lục Tâm Đồng, uy thế kinh người tràn ngập thiên địa, Lục Tâm Đồng đột nhiên cười quỷ dị, một cỗ xung quanh lạ thường nhất thời lan tràn, đem không gian xung quanh trước mặt trực tiếp đồng hóa, trong mắt đột nhiên bắn ra hàn ý.

Chỉ tích tắc hoàng mang quang mang mang theo lực lực khủng bố hung hăng va chạm lên người Lục Tâm Đồng.

Oanh!

Không gian trực tiếp phá nát, lộ ra khe không gian tối đen, không trung đều run rẩy lên, một cỗ năng lượng dao động nháy mắt hóa thành gió lốc đột nhiên khuếch tán.

Kình khí khủng bố làm không ít cường giả bị đẩy lui, vô cùng chật vật.

- Tốc độ tựa hồ quá chậm a!

Một thân ảnh xinh đẹp xuất hiện một bên Thác Bạt Thanh Lô, một dải lụa hắc sắc độc vụ phá không lao thẳng tới người hắn.

- Di!

Không ít cường giả nhìn thấy Lục Tâm Đồng, sắc mặt kinh nghi, mơ hồ cảm giác được cỗ lực lượng vô cùng quỷ dị làm cho không gian biến hóa.

Thời gian lực, dải lụa độc vụ xuyên thủng không gian nháy mắt đi tới trước người Thác Bạt Thanh Lô, với tốc độ như vậy, hắn căn bản không thể tránh thoát.

Xuy!

Chỉ nháy mắt sắc mặt Thác Bạt Thanh Lô đại biến, hoàng mang chợt lóe, một bộ hoàng mang khải giáp bao trùm thân thể, đó là một kiện linh khí phòng ngự địa cấp.

Phanh!

Cùng một thời gian, dải lụa nhờ thời gian lực phụ trợ va chạm lên người hắn, âm thanh nổ tung trầm thấp truyền ra, thân hình hắn trực tiếp bị đẩy lui.

Đặng đặng!

Độc vụ nồng đậm thổi quét trời cao, khải giáp không có vấn đề gì, chẳng qua linh hồn công kích xen lẫn kịch độc bao trùm trong đầu của hắn, làm cho hắn phải tận lực mới tránh thoát, xem như nếm thiệt thòi không nhỏ.

- Bàng môn tả đạo như ta thế nào, còn chịu nổi nữa không!

Lục Tâm Đồng lăng không đứng thẳng, dung nhan tuyệt mỹ, khí thế kinh người, độc vụ quanh quẩn mang theo uy áp chấn động.

- Không hổ có danh Độc Linh Ma Nữ!

Hiên Viên Triệt ngẩng đầu nhìn Lục Tâm Đồng, trong mắt kinh diễm, thật lâu vẫn không chuyển mắt.

- Hừ!

Nếm thiệt thòi, sắc mặt Thác Bạt Thanh Lô ngày càng khó xem, thủ ấn biến hóa, chân khí tràn ra, động tới năng lượng thổ hệ bàng bạc, nháy mắt hội tụ thành một đạo hoàng mang chưởng ấn khổng lồ.

Sắc mặt Lục Tâm Đồng có chút biến hóa, thủ ấn kết xuất, độc vụ tràn ngập, linh hồn uy áp tràn xuống, kịch độc nương theo sau làm không ít người có cảm giác áp lực cùng khó chịu, cả linh hồn như run rẩy lên.

- Mẫn Không Ấn!

Thác Bạc Thanh Lô hét lớn một tiếng, chưởng ấn vỡ áp xuống, bao phủ cả không gian như muốn tan vỡ, không gian gió giục mây vần, hoàng mang phát sáng, trực tiếp bao phủ cả Lục Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng biết mình là linh giả, nếu cứng đối cứng sẽ có hại, vì vậy không chút do dự thủ ấn biến hóa, một đạo kim quang đột nhiên bay ra.

Chi chi!

Kim mang lướt ra, một âm thanh chói tai vang lên, khiến trong tai mọi người đau đớn, linh hồn như run rẩy lên.

Xích Kim Độc Chu hiện thân, toàn thân không ngừng toát ra độc khí.

- Hình như là thú hồn Xích Kim Độc Chu bát giai hậu kỳ!

Chưởng ấn áp xuống, thân thể thú hồn mấp máy, thú hồn lực bạo tuôn, đôi bên lập tức rơi vào giằng co.

Ca ca!

Hai cỗ năng lượng đối kháng, liên tục lóe ra, sau đó lại hung hăng va chạm lẫn nhau.

Oanh long!

Hai cỗ năng lượng đụ.ng chạm, âm thanh nổ tung như sấm sét, cả không trung run lên, năng lượng gợn sóng khủng bố thổi quét tứ tán.

Khe không gian vỡ tan thành động sâu cực lớn, chỉ nháy mắt đã nhanh chóng khôi phục.

Xuy!

Độc vụ cùng linh hồn công kích không ngừng tràn về hướng Thác Bạt Thanh Lô, làm cho hắn không ngừng thối lui.

Thân ảnh Lục Tâm Đồng cũng bị đẩy lui, uy lực một chưởng đủ làm Vũ tôn thất trọng bên ngoài phải chao đảo.

- Tử Linh Hồn Năng giáp!

Tâm thần vừa động, quanh thân Lục Tâm Đồng chợt lóe tử quang, một bộ khải giáp màu tím lập tức hiện ra trên người nàng.

Bên trên khải giáp hồn lực quanh quẩn, bao phủ cơ thể mỹ lệ của nàng, tán phát ra khí tức cổ xưa, trong khoảnh khắc ngăn cản kình khí khủng bố bên ngoài, lúc này thân hình xinh đẹp mới dừng lại giữa không trung.

- Hồn linh khải giáp địa cấp bất phàm a!

Không ít người có kiến thức, nhận ra cấp độ khải giáp không tầm thường, khí tức cổ xưa làm lòng người run rẩy.

Suy đoán của họ cũng không tệ, kiện khải giáp này là do Lục Lâm Thiên lấy được trong bảo khố của Thanh Long hoàng tộc, sau khi Lục

Tâm Đồng luyện hóa mới biết tên của nó là Tử Linh Hồn Năng giáp, là đồ vật viễn cổ, mặc dù là địa cấp nhưng vật gì có quan hệ với viễn cổ cũng không phải vật phàm.

Chương 2433: Linh khí đại chiến

- Đi!

Thân ảnh vừa ổn định, Lục Tâm Đồng quát một tiếng, tâm thần biến hóa, Xích Kim Độc Chu mấp máy, trong miệng phun ra một đạo sương khói xích hồng sắc, nhất thời liền dệt thành cự võng khổng lồ.

Trên cự võng mang theo độc vụ cùng thú hồn bàng bạc vỡ áp xuống, Thác Bạt Thanh Lô vừa ổn định thân hình lập tức bị cự võng bao phủ, thậm chí cả linh hồn cũng bị ảnh hưởng.

Sắc mặt hắn nhất thời trầm xuống, thân hình cấp tốc thối lui, đồng thời một kiện trường thương xuất hiện trong tay, thân thương quanh quẩn bí văn, tựa hồ động tới năng lượng thổ hệ, mũi thương bén nhọn toát ra hoàng mang lạnh lẽo, uy áp phóng thích, chính là một kiện Vũ linh khí công kích địa cấp.

- Phá!

Nhìn cự võng ập tới, ánh mắt hắn âm trầm, trường thương vẽ ra vài điểm sáng hình cung, khe không gian tối đen lan tràn, thương ảnh không ngừng chồng chất chung một chỗ, chỉ chớp mắt đã mang theo khí tức làm người run rẩy phát ra ngoài.

- Hưu hưu…

Cự võng trùm xuống, thương mang trộn vỡ hư không, hai đạo công kích va chạm lẫn nhau, xé rách khe không gian, cự võng bị đâm thủng một lỗ hổng, không gian xung quanh phá nát lộ ra động sâu thật lớn.

Ngay lúc không gian động sâu sắp khép lại, Thác Bạt Thanh Lô nhảy ra, chân khí vỡ áp thiên địa, phong vân khởi động, uyển như thiên thần.

- Thác Bạt Thanh Lô thật bất phàm!

Sắc mặt các cường giả biến hóa, thực lực như vậy thật sự không tầm thường, thậm chí người của Thác Bạt gia tộc cũng mang theo ý cười, tựa hồ nghĩ hắn đã chiếm thượng phong.

Thác Bạt Thanh Lô lưu lại tàn ảnh, trường thương bắn ra hoàng mang thực chất, kình khí áp không, không gian nứt vụn từng khúc, tránh khỏi Xích Kim Độc Chu lao thẳng về hướng Lục Tâm Đồng.

Thân ảnh Lục Tâm Đồng đột nhiên biến mất tại chỗ.

- Phanh!

Không gian bị xuyên thủng thành động sâu tối đen.

Cùng lúc đó thương mang đánh xuống mặt đất khiến mặt đất nứt vỡ, đá vụn bay tung, lộ ra một hố rãnh dài ngàn thước sâu không thấy đáy.

Cả quảng trường chao đảo kịch liệt.

- Nguyên lai Thác Bạt tộc chỉ dựa vào linh khí mà thôi, muốn so linh khí sao, vậy hôm nay bổn cô nương so linh khí với ngươi!

Một giây sau, kình khí tản ra, thân ảnh Lục Tâm Đồng xuất hiện, khí tức quỷ dị nhanh chóng tràn ra, từ trong mi tâm bay ra một cỗ hắc sắc lưu quang, động tới thiên địa năng lượng vô hình.

Ông!

Trấn Linh Diệt Hồn tháp đột nhiên xuất hiện trên không trung, lập tức hóa thành khổng lồ vài trăm thước, phát ra âm thanh ông ông quỷ dị.

- Hồn khí địa cấp thật quỷ dị!

Ánh mắt các cường giả biến hóa.

Nhất thời cả quảng trường nháy mắt biến thành tối tăm, trong lòng Thác Bạt Thanh Lô cảm giác áp lực.

Chi chi!

Lục Tâm Đồng biến hóa thủ ấn, hắc vụ xen lẫn âm thanh xèo xèo chói tai, giống như quỷ khóc thần hào đau đớn linh hồn, hắc vụ lượn lờ, chỉ thoáng chốc cả bầu trời như lay động lắc lư.

Đột nhiên trên trăm hắc sắc quang đoàn bạo lướt bay ra, giống như thuấn di lao thẳng về hướng Thác Bạt Thanh Lô.

Trên trăm hắc sắc quang đoàn thu liễm hào quang, hóa thành hơn trăm hồn anh tối đen như lệ quỷ, đại bộ phận đều là hồn anh tôn cấp đã bị luyện chế qua.

- Thủ đoạn công kích thật khủng khïếp!

Không ít người đưa mắt nhìn nhau, hồn khí kia thật sự vô cùng hung hiểm cay độc.

- Yên Vũ Toái Không quyết!

Sắc mặt Thác Bạt Thanh Lô ngưng trọng, trường thương run lên, mũi thương hóa thành hai nửa, lại thành bốn sau đó tám, chỉ nháy mắt hóa thành ngàn vạn thương mang thực chất, xé rách không gian hung hăng phá không bay đi, năng lượng thổ hệ bàng bạc thổi quét, va chạm cùng trên trăm đạo hồn anh dữ tợn kia.

Oanh oanh oanh!

- Chi chi!

Không gian phá nát, thương mang bạo lướt, hồn anh xèo xèo rít lớn, kình khí khủng bố hóa thành năng lượng thổ hệ tán loạn khắp cả không trung.

- Nếu muốn so linh khí, vậy tiếp tục đi!

Lục Tâm Đồng lại quát lớn, hắc vụ quanh quẩn, thủ ấn biến hóa, lại một kiện đồ vật bay ra.

Ông!

Một tiếng kiếm minh truyền tới, vật kia hóa thành ngân sắc trường kiếm, kiếm khí sắc bén, kiếm minh vang rền, đó là một bộ kiếm trận mà Lục Tâm Đồng mới luyện hóa thời gian gần đây.

Ngân sắc trường kiếm hóa thành vô số kiếm ảnh, phân hóa lại tụ họp, quay quanh không trung cực kỳ huyền ảo, chân khí bàng bạc sắc bén lan tràn, kiếm ảnh cắt vỡ không gian, cả hư không đều run lên.

Chỉ nháy mắt kiếm trận hóa thành vạn đạo kiếm quang, huyền ảo xoay tròn bao trùm cả không trung, không gian xung quanh đều bị chấn nát.

- Kiếm trận, Lục Tâm Đồng còn có bộ kiếm trận!

- Bộ kiếm trận này là linh khí cấp độ địa cấp a, chỉ sợ có thể so sánh với linh khí địa cấp đỉnh, là vật bất phàm!

- Đại La kiếm trận, đi!

Mọi người nghị luận, thì Lục Tâm Đồng cũng vừa phất tay.

Hưu hưu hưu…

Hơn vạn kiếm quang nháy mắt bắn ra, vây quanh Thác Bạt Thanh Lô, uy áp kinh người lan tràn, kiếm quang phá không thổi quét, mơ hồ như huyền ảo tương liên.

Ca ca!

Không gian phá nát, Thác Bạt Thanh Lô bị kiếm trận khủng bố thổi quét, sắc mặt tối đen cực điểm.

Trường thương trong tay hắn không ngừng vũ động, động tới năng lượng thổ hệ bàng bạc áp không mà tới, trường thương đánh ra vô số tàn ảnh bao phủ cả bầu trời.

- So linh khí, ngươi còn nữa không!

Lục Tâm Đồng như một ma nữ, năm ngón tay hóa trảo, độc vụ phủ đầy trời, trong tay hiện lên bạch sắc lưu quang.

- Thiên Linh Hồn Châm, đi!

Lục Tâm Đồng quát một tiếng, bạch quang bắn ra, bạch quang phát ra âm thanh ông ông vang dội, một phân thành hai, cuối cùng hóa thành châm mang đầy trời, giống như mưa to, vô số châm mang như có lực xuyên thủng không gian, hội tụ cùng một chỗ, uy thế khủng bố tới cực điểm.

Châm mang đầy trời làm người ta cảm thấy linh hồn đau đớn, từ trong châm mang bạo lướt ra từng đạo linh hồn công kích hoàn toàn bao phủ Thác Bạt Thanh Lô.

Trấn Linh Diệt Hồn tháp, Đại La kiếm trận, Thiên Linh hồn châm, lại thêm hồn khí phòng ngự địa cấp cùng Tử Linh hồn giáp, Lục Tâm Đồng đồng loạt xuất ra ứng chiến.

Thương mang, kiếm trận, độc vụ, hồn anh dữ tợn, châm mang không ngừng tàn sát bừa bãi giữa không trung, cả không gian như bị trộn vỡ, đông đảo ánh mắt nghẹn họng nhìn trân trối.

Chi chi!

Xích Kim độc chu vẫn xoay quanh không trung, giờ phút này trực tiếp dùng thú hồn va chạm tới, thú hồn xuyên thấu không gian đánh thẳng tới Thác Bạt Thanh Lô.

Lục Tâm Đồng biến hóa thủ ấn, từ trong mi tâm lại bay ra một đoàn hắc quang, mang theo khí tức kinh người, nhưng vừa thúc giục vật kia, khóe môi Lục Tâm Đồng cũng tràn ra vết máu.

Xuy!

Vật kia giống như lưu quang nháy mắt xuất hiện trước người Thác Bạt Thanh Lô.

Vật kia vừa xuất hiện, linh hồn Thác Bạt Thanh Lô run lên, vô cùng kiêng kỵ, thương mang bạo lướt đánh thẳng tới vật tối đen kia…

Đương!

Kiếm quang va chạm tới, trực tiếp ngăn cản thương mang.

Một giây sau, Lục Tâm Đồng quát lớn một tiếng:

- Thiên Độc hồn anh!

Vật kia run lên, đột nhiên hóa thành một thân ảnh xinh đẹp, lại giống Lục Tâm Đồng như đúc.

Xuy!

Ngay lúc này thân ảnh kia đánh ra một đạo hắc bạch quang trụ xuyên thẳng vào người Thác Bạt Thanh Lô, thương mang lập

tức ngăn cản lại, vừa trộn vỡ hắc bạch quang trụ nhưng quang trụ đã xuyên thấu qua thương mang ngưng tụ trở lại, chui vào trong không gian thuộc tính của hắn, tiếp tục xâm nhập vào trong ấn đường.

Chương 2434: Trợn mắt há hốc mồm

Thân thể Thác Bạt Thanh Lô nhất thời run lên, ánh mắt tích tắc ngây dại.

Cường giả giao thủ, trong nháy mắt có thể quan hệ tới sinh tử, lúc này Thác Bạt Thanh Lô cũng không còn cách nào ngăn cản công kích của Lục Tâm Đồng.

Rốt cục có một đạo kiếm quang đánh lên người hắn, đem hắn chấn lui mấy bước, khí huyết sôi trào cuồn cuộn.

Hưu hưu!

Lại vài đạo kiếm quang va chạm tới, ánh mắt Thác Bạt Thanh Lô đại biến, thần trí tựa hồ khôi phục lại, hoảng sợ thúc giục trường thương, nhưng khó thể ngăn cản được kiếm trận huyền ảo công kích liên miên không dứt.

Phanh phanh!

Cuối cùng hắn không còn cách nào đối kháng, thương mang phá nát, càng ngày càng nhiều kiếm quang cùng châm mang va chạm lên thân thể hắn, chân khí tản ra, nhất thời lực công kích như dời non lấp bể trút xuống, Thác Bạt Thanh Lô hoàn toàn hoảng hốt.

Phốc!

Vài đạo kiếm quang cùng thật nhiều châm mang trực tiếp đánh lên người Thác Bạt Thanh Lô, khải giáp lập tức nứt nẻ, lập tức phun ra máu tươi.

Oanh oanh oanh…

Tiếng nổ vang kinh thiên truyền khắp quảng trường, không gian tạc vỡ, năng lượng khổng lồ phóng thích, cả không gian trộn thành mảnh nhỏ. Thần sắc mọi người đều kinh ngạc, hào quang chói mắt làm họ không cách nào nhìn thẳng, chỉ sợ họ hoàn toàn không ngờ

Lục Tâm Đồng cường hãn tới tình trạng này.

Phốc!

Một thân hình đột nhiên nện xuống đất, mang theo huyết vụ tung tóe nặng nề đập xuống quảng trường.

Phanh!

Mặt đất run lên, thân hình nện ra một hố sâu, một thân ảnh màu tím lập tức hạ xuống, ngay lập tức thu hồi mấy kiện linh khí trên không trung.

Xuy!

Chỉ nháy mắt Lục Tâm Đồng đã rơi xuống quảng trường, xách lên Thác Bạt Thanh Lô, sắc mặt nàng tái nhợt, đồng thời thúc giục vài kiện linh khí làm nàng tiêu hao rất lớn, huống chi còn phải thúc giục Thiên Độc hồn anh.

Thác Bạt Thanh Lô bị Lục Tâm Đồng bắt trong tay, toàn thân đầm đìa máu tươi, sắc mặt trắng bệch cực điểm, hai mắt có chút ngây dại, hoàn toàn mất đi lực tái chiến. Mà không gian lực trói buộc làm cho hắn không cách nào động đậy, không gian hoàng mang bị nứt nẻ không ít, còn tràn ra không ít máu tươi.

Không gian bình tĩnh trở lại, hai thân ảnh trên Thần Hoàng thai vẫn yên tĩnh luyện chế dược liệu, giao thủ vừa rồi tựa hồ không hề ảnh hưởng tới hai người, đủ cho thấy định lực họ thật mạnh mẽ.

- Hô!

Không ít người hít sâu một hơi lạnh, toàn bộ ánh mắt đều nhìn chăm chú vào Lục Tâm Đồng, ánh mắt tràn ngập vẻ khó tin.

Nhìn thấy Thác Bạt Thanh Lô thua bại, sắc mặt người Thác Bạt hoàng tộc thật khó xem, hôm nay họ thật sự đánh mất hết mặt mũi.

Ánh mắt Thác Bạt Đỉnh càng thêm âm trầm.

- Thật mạnh!

Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn vẫn luôn lo lắng, lúc này đã an tâm, đồng thời đều rung động cảm thán, không nghĩ tới Lục Tâm Đồng đã có được thực lực như thế.

- Thác Bạt hoàng tộc, lạc lạc…

Lục Tâm Đồng lau vết máu trên môi, cười lạnh một tiếng, nhìn Thác Bạt Thanh Lô, nói:

- Đây là Thác Bạt hoàng tộc trong sáu đại nhân hoàng tộc sao, đã nói cả đám chỉ biết dựa vào tổ ấm bảo hộ mà thôi, còn cho là mình vô cùng lợi hại!

Lời nói thật chói tai truyền ra, rơi vào trong tai mọi người khiến ánh mắt họ không khỏi biến hóa, không ít cường giả cảm thấy bất mãn đồng thời cũng nhìn ra sự thật, trong lòng đều tự so sánh, vừa rồi nếu là họ đối chiến có thể chiến thắng được Lục Tâm Đồng hay không.

Mà những lời này rơi vào trong tai Thác Bạt gia tộc nghe càng thêm chói tai, cả đám người vô cùng tức giận, bọn họ cũng chưa từng thừa nhận qua vũ nhục như thế.

- Thả đệ đệ của ta!

Sắc mặt Thác Bạt Thanh Vũ âm trầm, gần như trở nên xanh mét.

- Thả thì thả, giữ lại cũng vô dụng, nhưng các ngươi nhớ kỹ cho ta, lần sau đừng nhắc tới Thác Bạt hoàng tộc trước mặt của ta!

Lục Tâm Đồng thản nhiên cười lạnh, lưu quang chợt lóe, trực tiếp nhấc Thác Bạt Thanh Lô ném thẳng tới.

Xuy!

Thác Bạt Thanh Vũ nhảy lên giữa không trung, nhanh như chớp đón lấy Thác Bạt Thanh Lô, thân hình nhẹ nhàng rơi xuống đất.

- Lục Tâm Đồng, hôm nay người Thác Bạt hoàng tộc nhớ kỹ!

Ánh mắt nhìn chằm chằm Lục Tâm Đồng, Thác Bạt Thanh Vũ âm trầm nói.

- Ta vừa mới nói, đừng lấy Thác Bạt hoàng tộc ra nói với ta, dọa nạt người khác tạm được, ở trước mặt ta xem như đồ bỏ!

Lục Tâm Đồng nói:

- Quên nói cho các ngươi biết, người này trúng Thiên Linh hồn độc của ta, Thác Bạt hoàng tộc không phải tự cho mình thật siêu phàm sao, phỏng chừng không cần ta giải độc đâu nhỉ, tự mình giải độc đi!

Dứt lời, khóe môi Lục Tâm Đồng lộ tia cười lạnh, Thiên Linh hồn độc chính là hồn độc trên Thiên Độc hồn anh, so sánh với huyết độc mà Bạch Linh từng trúng phải còn lợi hại cùng phức tạp hơn, không phải ai cũng giải được, nếu mạnh mẽ giải độc, linh hồn sẽ bị trọng thương rất nặng.

Người Thác Bạt hoàng tộc nghe vậy, sắc mặt đại biến, lập tức kiểm tra cho Thác Bạt Thanh Lô.

- Tâm Đồng, nhanh điều tức đi, nơi này có chúng ta nhìn thấy, yên tâm đi!

Độc Cô Cảnh Văn cùng Bắc Cung Vô Song tiến lên, với thực lực của hai nàng cũng biết Lục Tâm Đồng không ổn, chỉ sợ như nỏ mạnh hết đà, Độc Cô Cảnh Văn vừa dứt lời liền đưa ra một viên đan dược bát phẩm trung giai bất phàm cho Lục Tâm Đồng.

- Ân!

Lục Tâm Đồng tiếp đan dược gật đầu, nàng cũng hao tổn thật không ít, đánh bại Thác Bạt Thanh Lô có vẻ không khó khăn, kỳ thật phải dùng hết toàn lực, thêm chí xuất động cả Thiên Độc hồn anh, nếu không nhờ Thiên Linh hồn độc công kích, chỉ sợ cũng không đánh trọng thương được Thác Bạt Thanh Lô.

Nếu còn tiếp tục chậm trễ, sẽ tạo thành không ít ảnh hưởng đối với tu vi, Lục Tâm Đồng không chút chần chờ lập tức thối lui sang một bên, ánh mắt lại nhìn chăm chú lên Thần Hoàng thai.

Nhìn thân ảnh Lục Lâm Thiên giống như không bị trận giao thủ của nàng làm ảnh hưởng, kỳ thật nàng biết ca ca đều cảm giác được rõ ràng, tự nhiên cũng biết nàng đánh bại Thác Bạt Thanh Lô, sau này ca ca cũng sẽ không còn xem nàng như một tiểu hài tử giống ngày trước.

Lục Tâm Đồng bố trí độc vụ cấm chế, khoanh chân ngồi xuống, nuốt đan dược bắt đầu điều tức.

Trên Thần Hoàng thai, linh hỏa nóng cháy, hai thân ảnh kết xuất thủ ấn, luyện chế dược liệu trong đỉnh, hai cỗ khí tức nóng bỏng bốc lên cao.

Thác Bạt Đỉnh kết xuất thủ ấn đánh lên người Thác Bạt Thanh Lô, khi thu hồi thủ ấn sắc mặt cực kỳ khó xem lẫn ngưng trọng, Thác Bạt Thanh Lô đã gần như hôn mê, hắn lập tức lấy ra đan dược nhét vào trong miệng Thác Bạt Thanh Lô.

- Đại trưởng lão, Thanh Lô thế nào?

Thác Bạt Thanh Vũ ngưng trọng hỏi.

Thác Bạt Đỉnh cũng không còn giữ được vẻ bình tĩnh, trầm giọng nói:

- Thương thế không nặng, phiền toái chính là trúng phải độc tố linh hồn, hồn độc quá mạnh mẽ, ta cũng bó tay hết cách!

- Đại trưởng lão cũng hết cách?

Sắc mặt người Thác Bạt gia tộc kinh ngạc.

- Chư vị, để cho ta nhìn xem!

Độc Cô Phàm Vân tiến lên, nơi này là địa bàn của Độc Cô gia tộc, hắn phải quan tâm việc này, bằng không không thể nào nói nổi.

Thác Bạt Đỉnh khẽ gật đầu lui

qua một bên, có lẽ Độc Cô gia tộc sẽ có biện pháp.

Chương 2435: Thần tử ra tay

Độc Cô Phàm Vân đánh ra từng đạo thủ ấn, sắc mặt nghi hoặc, người của Thác Bạt gia tộc đều khẩn trương không dám thở mạnh, chỉ sợ quấy rầy hắn.

- Hô!

Sau một lát Độc Cô Phàm Vân thu lại thủ ấn, thở sâu một hơi.

- Lão gia hỏa, thế nào?

Thác Bạt Đỉnh liền hỏi.

- Hồn độc quá mạnh mẽ, cực kỳ quỷ dị, nếu muốn giải trừ ta cũng có thể miễn cưỡng làm được.

Ánh mắt hắn lại nhìn lướt qua Lục Tâm Đồng, khẽ run lên.

- Vậy chỉ có thể nhờ ngươi hỗ trợ, nhanh ra tay đi, xem như ta thiếu ngươi một nhân tình!

Thác Bạt Đỉnh nói.

Ánh mắt Độc Cô Phàm Vân có chút bất đắc dĩ, trầm giọng nói:

- Ngươi hãy nghe ta nói xong đã, mặc dù ta có thể giải được hồn độc này, chẳng qua hồn độc quá mức lợi hại cùng quỷ dị, nếu loại trừ hồn độc, cũng sẽ làm linh hồn của hắn bị trọng thương, hậu quả thế nào ngươi nên biết!

- Cái gì, ngươi cũng không có cách nào sao?

Thác Bạt gia tộc đều kinh hô.

Độc Cô Phàm Vân lắc đầu:

- Nếu ta có biện pháp, ngươi cảm thấy sẽ lừa gạt ngươi sao, hồn độc này quá mức khó tưởng tượng, nếu muốn hoàn toàn loại trừ tổn thương linh hồn, hiện tại ta không thể làm được.

Nói tới đây ánh mắt hắn lại nhìn Lục Tâm Đồng, thật không ngờ độc công của tiểu a đầu kia lại khủng bố tới tình trạng này, người tu luyện độc công cũng không tới nỗi không có, thậm chí là không ít, chẳng qua tu luyện tới khủng bố như thế hắn là lần đầu tiên chứng kiến.

- Độc Cô gia thật sự không có biện pháp sao?

Sắc mặt Thác Bạt Đỉnh càng thêm khó xem, Thác Bạt Thanh Lô cũng là cường giả trẻ tuổi trong tộc, bỏ qua huyết mạch không nói, bồi dưỡng một cường giả trẻ tuổi như vậy thật sự tiêu hao tâm huyết kinh người, tuyệt đối không thể xảy ra sự cố.

- Ít nhất tạm thời không có cách nào!

Độc Cô Phàm Vân nói:

- Cởi chuông phải nhờ người buộc chuông thôi!

- Hỗn trướng!

Thác Bạt Thanh Vũ khẽ quát một tiếng, đệ đệ trúng hồn độc, không cách nào hóa giải, lúc này hắn cũng không nhẫn nhịn được nữa, bước lên nhìn Lục Tâm Đồng đang điều tức, quát lớn:

- Nha đầu bàng môn tả đạo, mau giải độc cho đệ đệ của ta, nếu không ta sẽ không khách khí!

- Tam muội của ta đang điều tức, nếu ngươi còn tiếp tục quấy rầy, kết cục của ngươi cũng giống đệ đệ của ngươi đấy!

Dương Quá bước lên, lạnh lùng nói.

- Được, ta muốn nhìn xem ngươi mạnh được bao nhiêu, chẳng lẽ cho rằng Thác Bạt hoàng tộc dễ bắt nạt hay sao!

Sắc mặt Thác Bạt Thanh Vũ trầm xuống, khí tức bạo tuôn, nháy mắt thổ hoàng khí hiện lên.

- Hừ, trước mặt Thác Bạt hoàng tộc, Vũ giả thổ hệ căn bản không phải đối thủ của ta!

Nhìn thấy Dương Quá bị ảnh hưởng, Thác Bạt Thanh Vũ cười lạnh một tiếng nói.

- Vậy sao, Vũ giả thổ hệ đích thật khó thể đối kháng, nhưng ta còn là Vũ giả phong hệ nữa!

Ánh mắt Dương Quá trầm xuống, chân khí biến hóa thành phong hệ, uy áp lập tức giảm bớt trong phạm vi có thể đối kháng.

- Vũ giả song hệ mà thôi!

Ánh mắt Thác Bạt Thanh Vũ híp lại, thổ hoàng khí của hắn tuy có uy áp với phong hệ, nhưng cũng không quá nhiều, chỉ cần tu vi không quá yếu, chủ yếu đều có thể kháng cự.

- Hai người giúp nhị đệ cùng tam muội hộ pháp, giao họ cho hai người!

Dương Quá quay đầu nhìn Độc Cô Cảnh Văn cùng Bắc Cung Vô Song nói.

- Sẽ không ai tới gần được nửa bước!

Độc Cô Cảnh Văn gật đầu.

Dương Quá nhìn Thác Bạt Thanh Vũ, ánh mắt trầm xuống, nói:

- Ngươi chính là thần tử Thác Bạt gia?

- Đúng vậy!

Thác Bạt Thanh Vũ trầm giọng:

- Nếu đệ của ta có bất kỳ bất trắc, ta thề các ngươi đều sẽ hối hận!

- Muốn giải độc thì chờ tam muội của ta khôi phục trước, ngươi hỏi lại nàng, nhưng chỉ sợ với tính cách của tam muội ta, cũng sẽ không để ý các ngươi, về chuyện chúng ta có hối hận hay không, chỉ bằng một Thác Bạt gia tộc có lẽ có uy hiếp đối với người khác, nhưng ở trước mặt chúng ta, ngươi còn chưa có tư cách này, có lẽ ngươi cho rằng Thác Bạt gia tộc bất phàm, cho ngươi con đường thứ hai, nếu ngươi thắng ta, ta sẽ để tam muội giải độc cho đệ của ngươi, nếu ngươi bại, ngày sau người Thác Bạt gia nhìn thấy người Phi Linh môn, thì đi đường vòng cho ta!

Lời của Dương Quá vang vọng, từ sau khi hắn lấy được truyền thừa của sư phụ Bất Bại kiếm đế, lại thêm mấy năm lịch lãm, hiện tại hắn không còn dễ nói chuyện như năm xưa, ít nhất hắn không muốn đánh mất danh hào của sư phụ Bất Bại kiếm đế.

Nghe được lời của Dương Quá, những người khác đều sửng sốt, thầm than ba huynh muội này đều vô cùng cuồng ngạo.

Sắc mặt Thác Bạt Đỉnh biến hóa, tựa hồ nghĩ tới điều gì, thấp giọng nói:

- Thần tử, vậy ngươi luận bàn với hắn một trận đi!

Không cần Thác Bạt Đỉnh nhắc nhở, Thác Bạt Thanh Vũ đã trầm giọng nói:

- Được, ta sẽ cho ngươi biết, thế nào là thực lực chân chính của Thác Bạt hoàng tộc!

- Không phải chỉ là thổ hoàng khí sao, cho dù ta dùng thổ hệ, ngươi lại làm khó dễ được ta sao!

Dương Quá cười nhạt, thu liễm phong hệ, hoàng mang tràn ra, tựa hồ còn có một cỗ khí tức lan tràn, lại không bị thổ hoàng khí áp chế. Nhìn thấy biến hóa, sắc mặt người Thác Bạt gia tộc cũng thay đổi, thật sự không nghĩ ra Dương Quá rõ ràng là Vũ giả thổ hệ, vì sao lại có thể ứng phó tự nhiên như thế.

Thác Bạt Thanh Vũ cũng nghĩ không thông, chưa từng có Vũ giả thổ hệ dám càn rỡ trước mặt hắn, ánh mắt trở nên âm trầm, thủ ấn biến hóa, hoàng mang chợt lóe lập tức lao về phía trước.

Xuy!

Thân ảnh hắn chỉ còn lưu lại tàn ảnh, năng lượng thổ hệ lặng yên hội tụ, không gian như bị bóp méo, chỉ nháy mắt ngắn ngủi đã ngưng cố cả không gian, lập tức xuất hiện trước người Dương Quá, đột nhiên đánh ra một đạo quyền ấn, trực tiếp công thẳng tới.

Xuy!

Một cỗ lực lượng quỷ dị tràn ra đồng hóa cả không gian xung quanh, một quyền của Thác Bạt Thanh Vũ đánh vỡ không gian, hào quang tối đen chợt lóe liền mất, chỉ nháy mắt thân ảnh Dương Quá đã đi tới bên cạnh Thác Bạt Thanh Vũ.

- Tốc độ của ngươi chưa đủ!

Dương Quá lập tức đánh tới, quyền ấn mang theo năng lượng thổ hệ chém ra, nháy mắt xoay tròn thành lốc xoáy, khí tức sắc bén lan tràn, quyền ấn phá vỡ hư không lập tức công thẳng về hướng Thác Bạt Thanh Vũ.

- Hừ!

Trong lòng Thác Bạt Thanh Vũ chấn kinh, cấp tốc xoay người, năng lượng thổ hệ mang theo khí tức dày trọng lập tức đón đỡ quyền ấn kia.

Phanh phanh!

Hai đạo quyền ấn tựa như hoàng mang vẫn thạch va chạm lẫn nhau, tiếng nổ trầm thấp truyền ra, ngay khi hai quyền ấn va chạm lập tức nổ tung lộ ra khe không gian tối đen.

Đặng đặng!

Kình khí tán loạn, thân hình Dương Quá bị đẩy bay lên không trung, mà Thác Bạt Thanh Vũ lại bật lui trên mặt đất, lưu lại hai dấu chân, ngay cả đá phiến cũng nứt nẻ.

Phanh!

Thân hình bật lui tới hai thước, chân phải Thác Bạt Thanh Vũ đột nhiên giẫm xuống đất, đá vụn bay tung, thân hình đột nhiên nhảy lên giữa không trung, giống như lưu quang hóa quyền thành chưởng bao phủ thẳng về hướng Dương Quá.

- Tới tốt lắm!

Dương Quá biến hóa thủ ấn, lại đánh

ra chưởng ấn nghênh đón.

Chương 2436: Miễn dịch công kích

Phanh!

Hai chưởng ấn nổ vang, kình khí tán loạn, cả hai người lại bị đẩy lui.

Xuy!

Hai người lăng không đứng thẳng, nháy mắt giao thủ hai chiêu nhưng bất phân thắng bại, không ít ánh mắt ngạc nhiên nhìn Dương Quá, ai cũng biết Thác Bạt Thanh Vũ là thần tử Thác Bạt gia tộc, dù là trong giới trẻ tuổi sáu đại nhân hoàng tộc cũng đã gần tới đỉnh cấp.

- Quả nhiên có chút thực lực, bất quá đây chỉ là bắt đầu, hiện tại cho ngươi biết thực lực chân chính của ta!

Dứt lời, chân khí quanh thân Thác Bạt Thanh Vũ đồng loạt phóng thích.

Một loạt tiếng vang răng rắc vọng ra, Thác Bạt Thanh Vũ khởi động hoàng sắc khải giáp, năng lượng thổ hệ bao trùm, tuyệt đối đã tới cấp độ khải giáp phòng ngự địa cấp đỉnh.

- Vũ tôn thất trọng!

Sắc mặt mọi người kinh ngạc hô.

- Ở trước mặt ta, ngươi không có bản lĩnh hung hăng càn quấy!

Thác Bạt Thanh Vũ vừa dứt lời, trảo ấn ngưng tụ, xuyên thấu qua không gian vẽ ra khe không gian như ẩn như hiện, vỡ áp thẳng về hướng Dương Quá.

- Vũ tôn thất trọng sao!

Ánh mắt Dương Quá trầm xuống, chân giẫm hư không, không gian xung quanh dao động, khí thế lan tràn ngập trời, khí tức Vũ tôn thất trọng gần tới đỉnh phóng thích, khải giáp giống như nham thạch cũng lập tức bao phủ khắp thân hình.

- Dương Quá cũng là Vũ tôn thất trọng!

- Vũ tôn thất trọng, còn mạnh hơn Lục Tâm Đồng a!

- Chẳng lẽ người bên ngoài đã cường hãn tới vậy sao!

Ngay cả Độc Cô Cảnh Văn cùng Bắc Cung Vô Song đều kinh ngạc, Độc Cô Mỵ rung động nói:

- Đại ca cùng muội muội kết bái của Lâm Thiên ca lại mạnh mẽ như thế!

- Lâm Thiên dám đan chiến với Độc Cô Trường Linh, xem bộ dáng hẳn là Linh Vũ song tu như lời đồn đãi, thực lực có lẽ vô cùng cường đại, Lục gia sắp quật khởi rồi!

Ánh mắt Độc Cô Bắc lóe lên, trong lòng cảm thán.

Thác Bạt Thanh Vũ đánh ra trảo ấn xé vỡ không gian, nháy mắt bao phủ về hướng Dương Quá.

Trảo ấn rơi xuống, kình khí vỡ áp không gian, ánh mắt Dương Quá run lên, chân khí lan tràn, hoàng mang lưu chuyển quanh thân, phất tay đánh ra một đạo quyền ấn.

- Lui về cho ta!

Dương Quá quát lớn một tiếng, quyền ấn bạo lướt, chân khí cuồn cuộn như hồng thủy, lập tức va chạm vào trảo ấn, cả không gian đều vặn vẹo.

Phanh!

Tiếng nổ tung trầm thấp, không gian nứt vụn, thân ảnh hai người chấn lui mấy bước.

Thác Bạt Thanh Vũ ổn định thân hình, sắc mặt kinh ngạc.

Nhưng hắn chỉ thoáng khựng lại một chút, lại tiếp tục lao tới trước.

Sắc mặt Dương Quá trầm xuống, thủ ấn biến hóa, quyền ấn thẳng tắp bay ra oanh nứt một khe không gian sâu thẳm.

Khóe môi Thác Bạt Thanh Vũ hiện tia cười lạnh, căn bản không muốn tránh né, nhất thời quyền ấn đã đánh thẳng lên người hắn.

Phanh!

Quyền ấn nện xuống, cự lực ngập trời tràn ra, nhưng thân hình Thác Bạt Thanh Vũ chỉ thoáng lảo đảo, thủ ấn đã lặng yên biến hóa.

- Đây mới là thực lực chân chính của Thác Bạt hoàng tộc!

Tiếng quát lạnh lùng truyền ra, quyền ấn phá không bay tới, tạp toái không gian mãnh liệt oanh xuống.

- Dương Quá cẩn thận!

Độc Cô Cảnh Văn cùng Bắc Cung Vô Song như sực nhớ ra gì đó, lập tức kinh hô, nhưng cũng đã chậm.

Một quyền của Thác Bạt Thanh Vũ lập tức đánh trúng người Dương Quá, cả không gian đều run lên.

Phanh!

Cự lực đánh trúng, khải giáp lập tức lõm vào, thân hình Dương Quá bắn ngược nện xuống đất, cả mặt đất ầm ầm run rẩy.

Đá vụn tung tóe, bụi đất lan tràn, nhìn thấy một màn này người của Thác Bạt gia tộc đều lộ nụ cười, Vũ giả thổ hệ đối kháng với họ, đây hoàn toàn là muốn chết.

- Tiểu tử Dương Quá chẳng lẽ không biết công kích thổ hệ hoàn toàn miễn dịch với thổ hoàng khí thiên cấp của Thác Bạt gia tộc hay sao, căn bản không thể ngay mặt đối kháng!

Trên một ngọn núi xa xa quảng trường, Nam thúc đứng trên tảng đá, bên cạnh còn có một kim ảnh, chính là Kim Huyền.

- Phải nếm chút thiệt thòi mới có thể nhanh chóng tiến bộ, lúc trước lão chủ nhân cũng từng bước đặt chân lên đỉnh, thần tử Thác Bạt hoàng tộc không kém, nhưng tổ tiên của hắn còn không làm gì được lão chủ nhân, hắn muốn gây tổn thương cho thiếu chủ, chỉ sợ khó mà làm được!

Kim Huyền khoanh tay đứng thẳng, không chút lo lắng.

Xuy!

Tro bụi tán đi, một thân ảnh nhảy ra khỏi hố sâu, Dương Quá hiện thân, khải giáp trước ngực có dấu vết bị lõm vào, khóe môi còn có chút vết máu.

- Lực phòng ngự không tệ lắm!

Người Thác Bạt gia tộc cười lạnh, tựa hồ mang theo tia khinh thường.

- Dương Quá, cẩn thận một chút, thổ hoàng khí thiên cấp có lực miễn dịch công kích của Vũ giả thổ hệ cùng cấp!

Bắc Cung Vô Song hô.

Dương Quá nhìn lên không, liếm máu nơi khóe môi, ánh mắt run lên.

- Ha ha, hiện tại đã biết thực lực của Thác Bạt gia tộc rồi sao, ngươi làm gì có tư cách hung hăng càn quấy trước mặt ta!

Thác Bạt Thanh Vũ đứng giữa không trung nhìn xuống, lộ nụ cười đắc ý.

- Vậy sao, vậy tiếp tục đi!

Dương Quá giẫm chân, thân hình thẳng tắp nhảy lên, một đạo quyền ấn bay ra nhanh như chớp, lực cuồng bạo thổi quét về hướng Thác Bạt Thanh Vũ.

- Không phục sao, ngươi làm khó dễ được ta!

Sắc mặt Thác Bạt Thanh Vũ trầm xuống, căn bản không quá để ý, thủ ấn kết xuất, dự tính tiếp tục chà đạp Dương Quá như vừa rồi.

- Vậy sao!

Trong tích tắc Dương Quá đã đi tới cách Thác Bạt Thanh Vũ chưa đầy mười thước, khải giáp cùng khí tức thổ hệ biến mất, khoảnh khắc hóa thành phong hệ, đột nhiên gió giục mây vần, năng lượng phong hệ hội tụ nhanh như chớp.

- Thay đổi thuộc tính!

Sắc mặt Thác Bạt Thanh Vũ trầm xuống, hắn có thể xem thường thổ hệ, nhưng công kích phong hệ hắn không dám, nhanh như chớp đánh ra quyền ấn muốn nghênh chiêu.

- Đã chậm!

Âm thanh Dương Quá truyền tới, một cỗ chân khí quỷ dị đồng hóa không gian xung quanh, sau lưng chợt hiện ra đôi vũ dực màu xám, chỉ nháy mắt tốc độ gia tăng gấp mấy lần.

Phanh!

Một đạo công kích phong hệ chấn vỡ không gian lướt ra, dùng khí thế Thái Sơn áp đỉnh đột nhiên đánh thẳng vào l*иg ngực Thác Bạt Thanh Vũ, nhất thời tóe lên hoa lửa tứ tán.

Phanh!

Không gian xung quanh như bị sóng to gió lớn thổi quét, cự lực trút xuống, thân hình Thác Bạt Thanh Vũ trực tiếp bị nện xuống quảng trường, mặt đất ầm ầm run lên, thiên địa năng lượng gào thét hóa thành kình khí loạn khắp không trung.

Ông ông!

Dương Quá lăng không đứng thẳng, đôi vũ dực duỗi ra, khí tức cổ xưa lan tràn.

Linh khí phi hành địa cấp này làm người ta không dám khinh thường, Dương Quá chỉ vừa luyện hóa chưa bao lâu, vốn là bảo vật của Long tộc, Lục Lâm Thiên cảm thấy không tệ nên mới lấy về giao cho Dương Quá.

- Tốc độ thật nhanh!

- Khí tức thật quỷ dị, tại sao có chút tương tự với công kích của Bạch Hổ thú hoàng tộc!

Ánh mắt mọi người run lên, không ít cường giả bắt đầu chú ý.

Trong lòng đất đá vụn kích tán, thân hình Thác Bạt Thanh Vũ nháy mắt đứng lên, sắc mặt thoáng tái nhợt, có chút chật vật, nhưng chỉ như thế mà thôi, công kích của Dương Quá cũng không tạo thành thương tổn quá lớn với hắn, nhưng đối với hắn mà nói cũng đủ thiệt thòi.

- Chẳng lẽ đây cũng là thực lực chân

chính của Thác Bạt hoàng tộc sao!

Chương 2437: Hòa nhau một kích

Dương Quá cười nhạt, cực kỳ hài lòng với linh khí phi hành địa cấp của mình, tốc độ phong hệ gia tăng như hổ thêm cánh, thật sự khủng bố.

Ánh mắt Thác Bạt Thanh Vũ trầm xuống, hoàng mang quanh quẩn, vừa rồi dựa vào khải giáp phòng ngự trên người nên giúp hắn không bị ảnh hưởng quá lớn.

Sưu!

Giẫm mạnh một cước, thân hình Thác Bạt Thanh Vũ bay thẳng về hướng Dương Quá, lần này hắn không dám khinh thường như trước nữa, bố trí không gian thổ hệ trước người, lập tức công tới.

- Đi!

Sắc mặt Dương Quá trầm xuống, trong tay bắn ra cỗ phong nhận thổi quét tới trước.

Phanh!

Hai cỗ năng lượng va chạm, khoảnh khắc bộc phát ra tiếng nổ kinh thiên động địa, cả không gian quảng trường đều run rẩy lên, thiên địa năng lượng đè éph, không gian xung quanh cuồn cuộn sôi trào.

- Không có gì là ghê gớm cả!

Dương Quá hét lớn, hai cánh chấn động quét ra kình khí ngập trời, một đạo quyền ấn oanh thẳng ra.

- Vậy lại đến!

Thác Bạt Thanh Vũ tuyệt đối không phải kẻ yếu, lực phòng ngự cùng lực công kích kinh người, từng đạo công kích thổi quét bay ra, nhanh như thiểm điện va chạm thẳng vào công kích của đối phương.

Thực lực cường đại, va chạm mạnh mẽ làm thật nhiều cường giả đều vắng lặng, thực lực cả hai cơ hồ xấp xỉ, làm cho mọi người cảm thấy kinh ngạc chính là Dương Quá, người bên ngoài có thể đối chiến ngang tay với Thác Bạt Thanh Vũ như vậy, sao có thể không làm bọn họ rung động.

Sắc mặt Thác Bạt Thanh Vũ ngày càng ngưng trọng, tốc độ của Dương Quá thật sự là khó đuổi kịp, đặc biệt công kích quỷ dị khiến cho hắn không ngừng rơi vào khó khăn, tựa hồ có thể trực tiếp làm ảnh hưởng tầm mắt của hắn, mỗi lần thi triển đều làm cho hắn cực kỳ chật vật.

- Lui cho ta!

Thân ảnh Dương Quá lảo đảo thối lui, Thác Bạt Thanh Vũ rốt cục tìm được khe hở công kích, hét lớn một tiếng, quyền ấn bay tới, không gian trực tiếp chấn vỡ, mỗi đạo công kích đều ẩn chứa năng lượng thổ hệ tràn đầy.

Quyền ấn vỡ áp đầy trời, Dương Quá ngẩng đầu, trong mắt lóe ra tinh quang, khóe môi hiện nụ cười, Thác Bạt Thanh Vũ đã mất tính nhẫn nại, vì thế hai cánh hắn chợt rung lên, năng lượng phong hệ lập tức hội tụ.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, năng lượng phong hệ cuồng bạo xoay tròn dựng lên, giống như long quyển phong bạo gào thét, năng lượng lan tràn, gió lốc bao phủ cả không gian, cấp tốc xoay tròn, xung quanh đều lộ ra khe không gian tối đen.

Quyền ấn nện xuống, trảo ấn bay ra, thân ảnh Dương Quá bay vào bên trong long quyển phong bạo, phong bạo nhất thời thổi quét, đột nhiên ngăn cản ngay trước quyền ấn.

Phanh phanh!

Không gian nổ tung thành từng khúc, không gian mảnh nhỏ bay tung tóe, phong hệ cùng thổ hệ va chạm phá nát, những nơi năng lượng đi qua đều xé rách không gian, sau đó mới chậm rãi khép

lại.

Xuy!

Đúng lúc này, kình khí khủng bố khuếch tán, thân ảnh Dương Quá xuất hiện sau lưng Thác Bạt Thanh Vũ, khóe môi mang theo ý cười thản nhiên, thời gian lực đồng hóa không gian xung quanh, hai cánh chấn động rơi xuống.

- Không xong!

Trong nháy mắt Thác Bạt Thanh Vũ cảm giác được biến hóa sau lưng, cấp tốc xoay người, chẳng qua ngay trong nháy mắt đó Dương Quá đã đánh ra đạo quyền ấn phá vỡ hư không, cả không gian như hoàn toàn đông cứng lại, năng lượng cường hãn thổi quét tràn qua.

Oanh long!

Trong chớp mắt quyền ấn mang theo lực lượng ngập trời đánh thẳng vào l*иg ngực Thác Bạt Thanh Vũ.

Phanh!

Một quyền này đánh ra toàn lực, hư không run lên, không gian xung quanh Thác Bạt Thanh Vũ sụp đổ, khải giáp lộ ra vết lõm thật sâu, thân hình bắn ngược xuống giữa không trung, hung hăng đập xuống quảng trường bên dưới.

Oanh long!

Mặt đất nứt vỡ, tro bụi kích tán, phảng phất như đất rung núi chuyển, từng khe nứt như mạng nhện rậm rạp lan tràn, mọi người xung quanh đều kinh ngạc, nghẹn họng nhìn trân trối, sắc mặt một ít cường giả thật khó xem.

Xưa nay sáu đại hoàng tộc vẫn luôn hi vọng nhìn thấy gia tộc khác xấu mặt, nếu nhìn thấy sẽ không ngừng chế giễu.

Nhưng hôm nay nếu Thác Bạt gia tộc liên tục xấu mặt trong tay

Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng, bọn hắn lại cảm thấy mình thân là người của sáu đại nhân hoàng tộc, lại đi thua trong tay người bên ngoài, tự nhiên đều là chuyện không có mặt mũi.

Cho nên đối với người ở đây mà nói, hi vọng Thác Bạt Thanh Vũ có thể thắng lợi, mà lúc này nhìn thấy hắn bị đánh rơi, điều này làm cường giả các gia tộc đều biến đổi sắc mặt, đây là chuyện cùng quan hệ tới mặt mũi của sáu đại hoàng tộc.

Kình khí khuếch tán, quảng trường nháy mắt khôi phục lại bình tĩnh, Thác Bạt Thanh Vũ vừa bò lên, khải giáp nứt nẻ, khóe môi tràn vết máu, ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chú về hướng Dương Quá, trong lòng vô cùng tức giận.

- Thác Bạt hoàng tộc, hôm nay xem như ta đã biết!

Mặc dù sáu đại hoàng tộc đều bất phàm, nếu là hắn của ngày trước, chỉ sợ không có bao nhiêu lực đối kháng, nhưng cho tới hôm nay, thân là đệ tử Bất Bại kiếm đế, giới trẻ tuổi sáu đại hoàng tộc ở trước mặt hắn, tuyệt đối không còn là kẻ cao cao tại thượng.

- Thật có chút bất phàm!

Thác Bạt Thanh Vũ lau vết máu trên miệng, nói:

- Ngươi thật có tư cách cho ta vận dụng toàn lực, ngươi cũng rất vinh hạnh đó, là người đầu tiên khiến cho ta cần dùng toàn lực!

Dứt lời, trong tay hắn hiện lên hoàng mang, một cỗ khí tức hủy diệt lan tràn, lưu quang đột nhiên xoay tròn trong lòng bàn tay của hắn.

- Hô!

Lưu quang xuất hiện, giữa không trung lan tràn cỗ khí tức quỷ dị, không gian run rẩy lên, mặt đất xung quanh hắn bắt đầu nứt vỡ lan tràn rậm rạp như mạng nhện.

Ngay lúc này mọi người cảm giác được cảm giác nguy hiểm cực độ xuất hiện, sắc mặt các cường giả đều biến hóa, ánh mắt nhìn chăm chú lên tay Thác Bạt Thanh Vũ.

- Chẳng lẽ Thác Bạt gia tộc đã giao vật kia cho hắn sao!

Không ít cường giả đưa mắt nhìn nhau, sắc mặt kinh ngạc, Dương Quá nhướng mày, nhưng sắc mặt không có bao nhiêu biến hóa.

Khóe môi Thác Bạt Thanh Vũ hiện tia cười lạnh quỷ dị, vung tay, hoàng mang thu liễm.

- Hôm nay, để cho ngươi thử xem Kim Long thần phủ của ta!

Trong tay hắn xuất hiện một thanh đại phủ lớn chừng hai thước, đại phủ kim hoàng sắc, bí văn quanh quẩn, năng lượng thổ hệ lan tràn, trên cán phủ bao trùm lớp vảy, nhìn qua thật giống như long lân.

- Ngao!

Một tiếng long ngâm truyền ra, gió giục mây vần, năng lượng thổ hệ điên cuồng hội tụ, không gian run rẩy, khe nứt trên quảng trường lan tràn, khí thế ngút trời.

- Thật đúng là Kim Long thần phủ!

- Thần khí chấn tộc của Thác Bạt gia tộc, lại rơi vào trong tay Thác Bạt Thanh Vũ!

- Kim Long thần phủ, đây là thần khí không tầm thường a!

- Hiện tại ngươi không còn cơ hội, có thể làm Kim Long thần phủ xuất hiện, xem như là vinh hạnh của ngươi!

Thác Bạt Thanh Vũ cầm đại phủ chỉ thẳng vào Dương Quá.

- Thần khí không tệ!

Dương Quá cũng không quá để ý, vừa dứt lời liền vung tay lên, trong tay tràn ra một đạo hoàng kim quang mang.

- Ông!

Tiếng sấm nổ mạnh, hoàng kim quang mang thu liễm, lộ ra một thanh kiếm hoàng kim, thanh kiếm cực kỳ cồng kềnh, chuôi kiếm ngăm đen, bốn phía không có mũi kiếm, nhưng lại có tiếng

sấm rền vang vọng, năng lượng cuồn cuộn chấn động không gian xung quanh sôi trào.

Chương 2438: Kim Long thần phủ

Dương Quá cầm kiếm, nói:

- Chấn Thiên, không biết so sánh ngươi với thần khí kia sẽ thế nào!

Lời của Dương Quá vừa dứt, Chấn Thiên phảng phất như có linh tính, đột nhiên bay ra khỏi tay Dương Quá, thân kiếm trôi nổi, mũi kiếm trực chỉ vào Kim Long thần phủ.

- Ông!

Cùng một lúc Chấn Thiên khẽ động, âm thanh như sư rống phượng minh, lại như phong lôi từng trận, kiếm minh vô cùng bá đạo, một cỗ kim quang tràn ra, không gian lâm vào biến sắc, tiếng sấm sét vang rền, hư không hôn ám, chỉ còn lại kim mang tràn ra chói mắt, tựa như mặt trời giữa trưa, chân khí bàng bạc vỡ áp thẳng về hướng Kim Long thần phủ.

Dưới khí thế kia tập kích, chân khí Kim Long thần phủ đột nhiên lui ra phía sau, giống như khí thế sắc bén bá đạo của Chấn Thiên đã tạo thành ảnh hưởng đối với nó.

Ông!

Khí thế vỡ áp, chiếm cứ thượng phong, Chấn Thiên rung lên ông ông như muốn nói gì đó với Dương Quá.

Cùng lúc đó trong lòng nhiều cường giả đột nhiên nhảy mạnh, biến hóa làm họ kinh hãi đảm chiến, thanh kiếm quái dị kia lại có thể làm cho cả thiên địa năng lượng đều biến hóa.

- Khí thế thật bén nhọn bá đạo, đã đạt tới cấp độ thế nào!

- Thần khí, tuyệt đối là thần khí, tựa hồ không kém hơn thần khí của Thác Bạt gia tộc, còn mạnh hơn một ít!

- Không nghĩ tới người bên ngoài lại có được vật bất phàm như thế!

Ánh mắt các cường giả mơ hồ lộ vẻ tham lam.

Ánh mắt Thác Bạt Thanh Vũ run lên, khí tức kia làm hắn bị ảnh hưởng, nháy mắt ổn định lại tâm tình, ánh mắt trầm xuống, chân khí hộ thân lan tràn, nhất thời huy động đại phủ trong tay trực tiếp bổ thẳng về hướng Dương Quá.

Phủ mang bạo lướt, không gian run rẩy, phủ mang phá vỡ khe không gian, khí thế kinh người vỡ áp thiên địa.

- Chấn Thiên!

Dương Quá phất tay, Chấn Thiên lập tức bay vào trong tay hắn, cùng một thời gian Chấn Thiên vung lên, kiếm quang bạo lướt, mang theo khe không gian tối đen lao thẳng về hướng phủ quang.

Ca ca…

Phủ quang kiếm quang nhanh như chớp va chạm lẫn nhau, không gian run lên, năng lượng va chạm trực tiếp toát ra động sâu tối đen, sau đó biến mất không còn nhìn thấy.

- Kim Long Trảm!

Thác Bạt Thanh Vũ bay lên không trung, đại phủ chém xuống, phủ quang phá không, hư không run rẩy.

- Ngao…

Phủ quang hóa thành kim long khổng lồ, long ngâm vang vọng, long uy lan tràn.

Năng lượng thổ hệ bạo lướt, phong vân biến sắc, kim long ầm ầm đánh thẳng về hướng Dương Quá.

Dương Quá nhíu mày, hét lớn một tiếng:

- Chấn Thiên, Phá Thổ thức!

- Ông!

Tiếng kiếm minh rung trời, kiếm quang xuyên thấu thiên không.

Ca!

Kim long tắt nghẽn giữa không trung, kim quang bạo tuôn, kiếm quang trực tiếp cắt hư ảnh kim long thành hai nửa.

Phanh!

Một tiếng nổ lớn nứt toác, kiếm quang thần tốc lao tới, nháy mắt phá vỡ hư ảnh kim long, lao tới trước người Thác Bạt Thanh Vũ.

Xuy!

Sắc mặt Thác Bạt Thanh Vũ đại biến, đại phủ dựng đứng, hào quang bao phủ trước ngực, trực tiếp ngăn cản kiếm quang.

Hào quang trũng xuống, năng lượng phong bạo thổ hệ thổi quét, khuếch tán tới phạm vi nhất định đột nhiên ngừng lại, lặng yên biến mất.

Đặng đặng!

Mặc dù kiếm quang đã tiêu tán, nhưng Thác Bạt Thanh Vũ cũng bị chấn lui mấy bước, sắc mặt vô cùng khó xem.

- Kim Long thần phủ, không có gì là ghê gớm cả!

Dương Quá thản nhiên nói, đôi cánh vỗ mạnh, Chấn Thiên nổ vang, hội tụ thành tiếng kiếm minh đinh tai nhức óc quanh quẩn trên không trung, kiếm minh giống như đang hoan hô, lại như rít gào, làm lòng người run rẩy, tựa hồ đang chúc mừng điều gì đó.

Nhìn Chấn Thiên hưng phấn run rẩy, Dương Quá thản nhiên nói:

- Chấn Thiên, hôm nay chúng ta không thể đánh mất danh hào của sư phụ lão nhân gia, nhất định phải đem người này chém rơi xuống đất!

Nghe được lời nói của Dương Quá, Chấn Thiên rung động, tựa như đang sống, kiếm khí sắc bén tiết ra ngoài, không gian giống như hóa thành lốc xoáy, một cỗ thiên địa năng lượng quay chung quanh thân kiếm, khí thế kinh người vỡ áp thiên địa làm cường giả sáu đại hoàng tộc bên dưới kinh hãi, không ít người chợt rùng mình.

Nhìn khí thế của Dương Quá, chẳng biết tại sao Thác Bạt Thanh Vũ mơ hồ run rẩy lên, đây là cảm giác chưa từng có.

- Thần tử Thác Bạt hoàng tộc, hôm nay mượn ngươi kinh sợ thiên hạ!

Dương Quá vung kiếm, kiếm quang tràn ra, kim mang tàn sát bừa bãi, tựa như mặt trời nhô cao, phong vân biến sắc.

- Hừ, đừng quá kiêu ngạo, ngươi còn chưa có bổn sự này!

Sắc mặt Thác Bạt Thanh Vũ biến hóa, giờ phút này hắn đã cảm giác được uy hiếp thực sự, đã xuất toàn lực, sử dụng cả Kim Long thần phủ nhưng vẫn không thể làm gì được đối thủ, còn giống như bị áp chế, trong bất tri bất giác hắn mới ý thức được thực lực đối phương thật khủng bố.

- Kim Long Diệt Không!

Thác Bạt Thanh Vũ hét lớn một tiếng, khí tức thổ hệ truyền vào trong Kim Long thần phủ, đại phủ tỏa sáng hào quang, từng đạo kim quang tràn ra, uy áp lan tràn.

Đồng thời Kim Long thần phủ huy động, nháy mắt bốn phủ quang bay ra, mỗi khi có một phủ quang bay tới tốc độ của hắn lại chậm hơn một ít, sắc mặt càng thêm tái nhợt.

- Phốc!

Khi phủ quang thứ năm bổ tới, Thác Bạt Thanh Vũ phun máu tươi, sắc mặt tái nhợt cực điểm.

Năm đạo phủ quang phá không, không gian run rẩy như muốn nứt vụn, đột nhiên hóa thành năm đầu kim long.

- Ngao…

Năm đạo long ngâm vang vọng, mang theo long uy sinh động giao nhau dựng lên không ngớt, ầm ầm va chạm về hướng Dương Quá.

Nhất thời cả không trung đều run rẩy lên, năng lượng thổ hệ bao trùm, cả không trung đều vặn vẹo, lung lay như sắp đổ, làm sắc mặt các trưởng lão đều biến sắc.

Dương Quá nhíu mày, chân đạp hư không, hai cánh rung lên, Chấn Thiên trực chỉ trời cao.

Trên mũi kiếm nhất thời tràn ra khí tức cuồn cuộn, thiên địa năng lượng xoay tròn hóa thành long quyển phong bạo, một đạo năng lượng quang trụ khổng lồ từ trong thiên địa hội tụ, xuyên thấu qua năng lượng phong bạo trực tiếp truyền vào trên mũi kiếm.

Ngay tiếp theo Chấn Thiên bộc phát ra hào quang mạng mẽ, chân khí cuồn cuộn như nước thủy triều lan tràn, uy áp làm thiên địa run rẩy, kim quang trực chỉ thiên không.

Trong ánh mắt ngây dại của mọi người, Chấn Thiên vung ra, kiếm quyết họa xuất, theo kiếm quyết biến hóa, từng đạo kiếm minh kinh thiên động địa vang vọng khắp cả hư không.

- Ngao…

Trong tích tắc năm hư ảnh kim long nháy mắt đã đi tới trước mắt.

- Phá Thiên thức!

Kiếm quyết cuối cùng rơi xuống, hàng vạn hàng ngàn kim quang hóa thành kiếm quang bao trùm cả bầu trời, cả không gian nứt toác, mỗi đạo kiếm quang đều bổ ra khe không gian tối đen.

Chỉ nháy mắt hàng vạn hàng ngàn kiếm quang đã bao vây năm hư ảnh kim long, kiếm quang bạo lướt, kim long rít gào, kình khí khủng bố thổi quét, nháy mắt không gian phá nát, năng lượng phong bạo khủng bố nhất thời khuếch tán.

- Phanh phanh!

Trong khoảnh khắc không gian phá vỡ, hoàn toàn hỗn loạn, chỉ có thể nhìn thấy kim mang hoàng mang tràn ngập thiên không, mà Dương Quá cùng Thác Bạt Thanh Vũ đều bị cuốn vào bên trong.

Uy thế kinh người như vậy làm mọi người thầm than, không nghĩ tới uy lực một kiếm của Dương Quá khủng bố như thế.

Độc Cô Cảnh Văn cùng Bắc Cung Vô Song vô

cùng kinh ngạc.

Chương 2439: Kinh sợ thiên hạ

Ca ca!

Khe không gian lan tràn, kình khí ngập trời, năng lượng phong bạo khuếch tán tới phạm vi nhất định đột nhiên ngừng lại, lặng yên biến mất.

Phốc!

Thác Bạt Thanh Vũ phun ra máu tươi, khí tức rối loạn, thân hình lảo đảo thối lui, mỗi khi lui một bước không gian nứt nẻ, sắc mặt trắng bệch, khí thế uể oải, hắn chưa từng nghĩ tới mình lại không thể đối kháng với một người bên ngoài có tu vi đồng cấp với mình như thế.

- Thần tử Thác Bạt hoàng tộc, đi xuống cho ta!

Thân ảnh Dương Quá chỉ lưu lại tàn ảnh, xuất hiện trước người Thác Bạt Thanh Vũ, một đạo kiếm quang chém xuống.

Thác Bạt Thanh Vũ chỉ có thể hoảng hốt vung đại phủ nghênh chiêu.

Phanh!

Hai kiện thần khí va chạm, hoa lửa tán phát, một tiếng nổ vang, giống như sấm sét ầm ầm vang vọng cửu tiêu.

Oanh long!

Đương!

Thác Bạt Thanh Vũ bay ngược ra ngoài, Kim Long thần phủ văng ra, cổ tay đau đớn, chỉ mới va chạm một kiếm suýt nữa máu tươi đã phun tràn ra ngoài.

Một màn này làm người Thác Bạt hoàng tộc đại biến, Thác Bạt

Đỉnh không cách nào tiếp tục giữ được bình tĩnh.

- Tiếp tục!

Khí thế của đối phương đã hoàn toàn tan tác, Dương Quá đương nhiên không bỏ qua cơ hội, hai cánh run lên, Chấn Thiên tê minh.

- Hỗn trướng, dừng tay cho ta!

Thác Bạt Đỉnh quát lớn.

Vừa dứt lời, thân ảnh hắn đã lao tới, dải lụa năng lượng phá không xuyên qua, đánh thẳng vào sau lưng Dương Quá, khe không gian nứt vụn từng khúc, một chiêu không chút lưu tình.

- Dương Quá cẩn thận!

Nhóm người Tuyết Sư kinh hoảng hét lớn, Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn đồng thời lao tới.

- Âm thầm đánh lén, lấy già hïếp nhỏ, Thác Bạt hoàng tộc còn việc nào vô sỉ hơn chưa làm!

Nhưng đúng ngay lúc này, một tiếng quát lạnh truyền ra, chỉ thấy sau lưng Dương Quá đột nhiên hiện lên một thân ảnh.

Kim sắc thân ảnh bước tới, nhẹ nhàng vung tay, trong tay hiện ra động sâu tối đen, dải lụa năng lượng xuyên vào động sâu biến mất không còn chút bóng dáng.

- Hưu!

Cùng lúc đó, Dương Quá đã tới trước người Thác Bạt Thanh Vũ, Chấn Thiên chém xuống, kiếm quang trực tiếp bổ ra ngoài.

Sắc mặt Thác Bạt Thanh Vũ đại biến, không còn lực đánh trả, hoảng sợ đánh ra một đạo chưởng ấn ngăn cản.

Ca!

Chưởng ấn bị chém thành mảnh nhỏ, kiếm quang tỏa ra, nháy mắt trút xuống, bổ ra phòng ngự trên người Thác Bạt Thanh Vũ, hắn cấp tốc tránh né nhưng kiếm quang vẫn như hình với bóng, nháy mắt đã rơi lên sau vai hắn.

Ca sát!

Cự lực trút xuống, kiếm khí sắc bén khuếch tán, khải giáp nổ tung, lập tức lan tràn khắp thân thể, cả bộ khải giáp đều hóa thành mảnh nhỏ.

Phốc!

Thân hình Thác Bạt Thanh Vũ lảo đảo té nghiêng, bờ vai tuôn ra máu tươi, miệng phun huyết vụ, rơi thẳng xuống đất.

Phanh!

Thân hình Thác Bạt Thanh Vũ nện thẳng xuống quảng trường, mặt đất ầm ầm run rẩy.

- Ngươi chính là đại trưởng lão Thác Bạt gia?

Kim Huyền lăng không đứng thẳng, thản nhiên nhìn vẻ mặt kinh hãi của Thác Bạt Đỉnh, có người đánh lén thiếu chủ làm trong lòng hắn vô cùng tức giận, bên cạnh hắn chính là Độc Cô Ngạo Nam.

Ánh mắt Thác Bạt Đỉnh kinh hãi nhìn Kim Huyền, hắn đã gặp qua người này, là người luôn đi theo bên cạnh Dương Quá, hắn từng suy đoán người này bất phàm, thật không ngờ lại cường đại tới tình trạng như thế, giơ tay nhấc chân là có thể hóa giải công kích của hắn thật dễ dàng, cấp độ thực lực như thế nào liền có thể biết, nhưng vì đoán được khiến trong lòng hắn càng thêm rung động.

- Không tệ, ta chính là đại trưởng lão Thác Bạt hoàng tộc Thác Bạt Đỉnh, các hạ là ai?

Thác Bạt Đỉnh hỏi.

- Những người mới sinh ra sau này trong Thác Bạt hoàng tộc, nếu không phải phế vật thì là đồ vô sỉ, dám đánh lén thiếu chủ của ta, vậy phải nhận trừng phạt, cho dù ngươi là đại trưởng lão Thác Bạt gia cũng không ngoại lệ!

Kim Huyền vừa dứt lời, đột nhiên kim mang dao động.

Chỉ nháy mắt thân ảnh Kim Huyền đã đi tới trước người Thác Bạt Đỉnh, cả không gian đều cô đọng lại.

- Các hạ càn rỡ, không phải ai cũng có thể tùy tiện chạm vào Thác Bạt hoàng tộc!

Sắc mặt Thác Bạt Đỉnh đại biến, đồng thời năng lượng thổ hệ hóa thành khí lãng khủng bố khuếch tán, trực tiếp chấn vỡ không gian, nhưng không cách nào đột phá không gian cô đọng của Kim Huyền, trong lòng hắn càng thêm sợ hãi.

- Lại dùng danh nghĩa Thác Bạt hoàng tộc đem ra khoe khoang, phế vật!

Kim Huyền quát lạnh một tiếng, kim bào rung lên, cánh tay thon dài tùy ý phất ra, trực tiếp xuyên thấu không gian đi tới trước người Thác Bạt Đỉnh còn đang giãy dụa.

Một đạo kim quang bạo lướt oanh kích thẳng lên người Thác Bạt Đỉnh.

Chỉ nháy mắt khuôn mặt Thác Bạt Đỉnh hiện lên vẻ kinh hoảng, chân khí hắn đình trệ, chỉ có thể trơ mắt nhìn thấy kim quang đánh lên người mình.

- Oanh!

Âm thanh nổ tung trầm thấp, Thác Bạt Đỉnh bị văng ngược ra ngoài, thân hình nặng nề nện xuống quảng trường, vừa lúc rơi xuống cách chỗ Thác Bạt Thanh Vũ không xa, đất rung núi chuyển, đá vụn kích tán.

- Hô!

Mọi người kinh hãi, không nghĩ tới Thác Bạt Đỉnh chỉ tiếp một chiêu đã bị đánh bay, hoàn toàn không có chút lực đối kháng, ánh mắt họ nhìn Kim Huyền đều hít sâu một hơi, cường giả sáu đại hoàng tộc lúc này mới biết thực lực của người kia, không ngờ đã đạt tới nông nỗi khủng bố như thế.

- Tu vi Thác Bạt Đỉnh đã lên tới Vũ tôn bát trọng đỉnh phong từ trăm năm trước!

- Thực lực hắn đã sớm vô địch thủ trong tôn cấp, nhưng chỉ một chiêu đã bị đánh bay, chẳng lẽ tu vi của kim bào nhân kia…

- Người này không dùng linh lực cùng chân khí, mà là yêu nguyên, hắn là yêu thú, nhất định vượt qua bát giai!

Ánh mắt họ nhìn Kim Huyền không có chút bất kính, cho dù là sáu đại nhân hoàng tộc cũng không dám ngạo khí trước mặt cường giả chân chính.

Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn đều lặng lẽ thối lui, ánh mắt kinh ngạc nhìn Kim Huyền.

Thác Bạt Đỉnh cùng Thác Bạt Thanh Vũ đồng thời bò lên, trên thân thể Thác Bạt Thanh Vũ đầm đìa máu tươi, Vũ linh khí khải giáp phòng ngự địa cấp đã hóa thành hư ảo, còn Thác Bạt Đỉnh đỡ hơn không ít, khóe môi có chút vết máu, cũng không nghiêm trọng.

- Thần tử!

- Đại trưởng lão!

Người Thác Bạt gia tộc vội vàng chạy tới nâng đỡ hai người, vô cùng tức giận, nhưng càng nhiều là kinh hãi.

- Thác Bạt hoàng tộc, sau này khi nhìn thấy ta cùng người của Phi Linh môn, nhớ rõ đi đường vòng, ở trước mặt ta cũng đừng luôn ngậm miệng mở miệng xưng Thác Bạt hoàng tộc, bởi vì ở trước mặt ta, thần tử Thác Bạt hoàng tộc cũng chỉ vậy mà thôi!

Dương Quá lăng không đứng thẳng, thu liễm linh khí phi hành, cũng thu hồi Chấn Thiên vào trong cơ thể.

Sắc mặt Thác Bạt Thanh Vũ trắng bệch, ánh mắt có chút dại ra, máu tươi chảy xuống nhưng không hề để ý.

- Các hạ rốt cục là ai, tu vi Thác Bạt Đỉnh này không tinh, hôm nay nhận được các hạ chỉ giáo, ngày sau trong tộc có người hỏi, ta cũng có thể nói ra!

Thác Bạt Đỉnh tái nhợt, trong lòng rung động, biết hôm nay không cách nào báo thù, nhưng hắn phải ghi nhớ danh hào của đối phương, Thác Bạt hoàng tộc tuyệt đối sẽ không bỏ qua như vậy.

Kim Huyền ngạo nghễ đứng giữa không trung, nói:

- Nếu ngươi muốn trở về công đạo, chỉ sợ trong tộc các ngươi cũng không còn mấy người nhận ra ta, có lẽ còn

có người nhớ được danh hào lão chủ nhân của ta, ngươi trở về nói, bốn chữ Bất Bại kiếm đế là đủ rồi!

Chương 2440: Lãng phí linh quả

- Bất Bại kiếm đế!

Mọi người đưa mắt nhìn nhau.

Trong đám người, Thái Công Tố tiến tới, hỏi:

- Xin hỏi các hạ, Bất Bại kiếm đế có phải là tiền bối Phạm Thích Thiên được xưng Bất Bại kiếm đế hơn ba vạn năm trước?

- Không nghĩ tới còn có người nhớ được danh hào lão chủ nhân của ta!

Kim Huyền ngạc nhiên nhìn Thái Công Tố nói.

- Thật sự là Bất Bại kiếm đế Phạm Thích Thiên!

Thân hình Thái Công Tố run lên, sắc mặt biến hóa, theo tư liệu của Thái Công gia tộc ghi lại, Bất Bại kiếm đế Phạm Thích Thiên là cường giả phong vân đỉnh cấp ba vạn năm trước, theo đồn đãi bình sinh chưa từng bại lần nào, cho dù là đối chiến với sáu đại nhân hoàng tộc cùng bốn đại thú hoàng tộc cũng không hề chiến bại, mà hiện tại tọa kỵ cùng hậu nhân cường giả kia lại xuất hiện, làm sao không khiến bà kinh ngạc.

- Đan chiến trên Thần Hoàng thai, mọi người lui ra xa trăm thước, nếu không đừng trách ta không khách khí, ai cũng không ngoại lệ!

Độc Cô Ngạo Nam thản nhiên nói.

Mọi người nghe được, ai cũng biết tu vi vị Linh Vũ đại đế này, những người đứng gần nhất cũng đã có khoảng cách xa vài trăm thước, lúc này nghe được lời nói của Nam thúc, không khỏi tiếp tục lui ra sau.

- Bái kiến thành chủ!

Trưởng lão Độc Cô gia tộc nhìn thấy Nam thúc, không thể không hành lễ.

- Các ngươi cũng lui ra đi!

Nam thúc cũng không lưu mặt mũi cho họ, phất tay ý bảo.

- Thiếu chủ, ngươi điều tức trước đi, nơi này giao cho ta là được!

Kim Huyền đi tới bên cạnh Dương Quá nói.

- Vậy làm phiền Kim Huyền thúc!

Dương Quá gật đầu, có Kim Huyền thúc bảo hộ, còn có Nam thúc ở đây, tự nhiên sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Dương Quá lui ra, nhìn Độc Cô Cảnh Văn cùng Bắc Cung Vô Song gật gật đầu, đi tới gần Lục Tâm Đồng khoanh chân ngồi xuống điều tức.

Người Thác Bạt gia tộc thu hồi Kim Long thần phủ, nâng đỡ Thác Bạt Thanh Vũ lui ra ngoài, không ai dám nói thêm lời nào, đều cực kỳ im lặng.

Kim Huyền cùng Nam thúc đưa mắt nhìn nhau, âm thầm gật đầu, động tĩnh lớn như vậy nhưng hai người vẫn có thể bảo trì tâm tình, hoàn toàn không bị ảnh hưởng, người bình thường cũng không thể làm được.

Hai người đi xuống Thần Hoàng thai, đứng sừng sững ở đó, ánh mắt khép hờ, trên quảng trường mới trải qua trận đại chiến, không còn ai dám tiến thêm một bước. Hai trận đại chiến đã đủ kinh sợ mọi người, kể cả cường giả trẻ tuổi sáu đại hoàng tộc luôn tự cho mình siêu phàm.

Càng ngày càng có nhiều người tụ tập tới, trong đám người lặng lẽ bàn tán về Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng, chỉ sợ sau cuộc chiến vừa rồi sẽ không còn ai dám đem người thế giới bên ngoài không đặt vào trong mắt.

- Ba huynh muội thật mạnh!

Hiên Viên Triệt nhìn lên Thần Hoàng thai, cuối cùng dừng lại trên người Lục Tâm Đồng, thật lâu vẫn chưa dời mắt.

Hiện tại mọi người chỉ lo lắng một việc, vạn nhất Độc Cô Trường Linh cũng thua bại, như vậy ba cuộc chiến của giới trẻ tuổi sáu đại hoàng tộc đều thua trong tay ba huynh muội Lục gia, nếu tin tức truyền ra ngoài địa vị của sáu đại hoàng tộc sẽ ảnh hưởng thế nào cũng có thể biết.

Nhìn hai người luyện đan trên Thần Hoàng thai, mọi người cũng đủ tính nhẫn nại, chờ vài ngày đối với họ cũng không thành vấn đề.

Bóng đêm bao phủ trời cao, ánh trăng chiếu xuống, cả quảng trường đều được ánh trăng chiếu sáng, Hỏa Long đỉnh vùng Cổ Linh dược đỉnh tản ra hỏa diễm hừng hực, chiếu sáng cả Thần Hoàng thai.

Suốt một ngày đêm trôi qua, Độc Cô Trường Linh đã luyện hóa xong toàn bộ dược liệu.

Hắn ngẩng đầu nhìn thấy trước mặt Lục Lâm Thiên còn đặt không ít dược liệu, khóe môi cười lạnh, chỉ nói hắn có Cổ Linh dược đỉnh, như vậy cho dù là luyện hóa dược liệu hay ngưng tụ thành đan, Lục Lâm Thiên cũng không phải đối thủ của hắn.

Độc Cô Trường Linh lấy ra một vật, vật thể đỏ hồng như máu, dài chừng một thước, lớn cỡ cánh tay, có chín lá, hình dáng giống như linh chi nhưng tuyệt đối không phải linh chi bình thường.

Cả Thần Hoàng thai tràn ngập năng lượng, năng lượng lan tràn làm không ít người hô hấp dồn dập, đều cảm giác được nếu mình dùng vật kia, tuyệt đối đạt được chỗ tốt không nhỏ.

- Cửu Diệp Thiên Huyết Chi, không ngờ là bảo vật này!

- Thứ tốt a, đó chính là thiên tài địa bảo hiếm có!

Không ít người nhìn chằm chằm đồ vật trong tay Độc Cô Trường Linh, sắc mặt biến hóa.

Cửu Diệp Thiên Huyết Chi, theo lời đồn đãi đây là linh dược tốt nhất trong linh chi, nếu trực tiếp dùng có thể đề cao thực lực cho tu luyện giả, cũng là tài liệu chủ yếu của đan dược bát phẩm trung giai thậm chí là cao giai, nói là vô giá cũng có chút xem thường Cửu Diệp Thiên Huyết Chi.

Chỉ sợ loại linh dược bảo vật như vậy cũng chỉ có Độc Cô gia tộc mới có, rõ ràng là Độc Cô Trường Linh đã chiếm ưu thế, chỉ sợ đan chiến lần này Lục Lâm Thiên đã thua một nửa.

Độc Cô Trường Linh kết xuất thủ ấn, hào quang bao phủ, đem Cửu Diệp Thiên Huyết Chi bỏ vào trong Cổ Linh dược đỉnh.

- Cửu Diệp Thiên Huyết Chi, tiểu thư, có phải Độc Cô Trường Linh định luyện chế Cửu Chuyển Hóa Linh đan?

Độc Cô Băng Lan đứng sau lưng Độc Cô Cảnh Văn, sắc mặt ngưng trọng nói.

Độc Cô Cảnh Văn gật đầu, sắc mặt lạnh lùng.

- Cảnh Văn, làm sao vậy?

Bắc Cung Vô Song lo lắng hỏi.

- Vô Song tỷ, Độc Cô Trường Linh dùng Cửu Diệp Thiên Huyết Chi làm tài liệu chủ yếu luyện chế đan dược, rất có thể là luyện Cửu Chuyển Hóa Linh đan của Độc Cô gia tộc, đan dược bát phẩm cao giai!

- Đan dược bát phẩm cao giai!

Sắc mặt Bắc Cung Vô Song biến hóa.

- Độc Cô Trường Linh vốn bất phàm, linh hồn lực rất mạnh, kỹ thuật luyện đan hiếm thấy, nếu hiện tại hắn lựa chọn luyện chế đan dược bát phẩm cao giai, hẳn là có hi vọng.

- Nhưng Lâm Thiên mới đạt tới linh tôn tứ trọng a!

Bắc Cung Vô Song lo lắng nói.

Sưu sưu…

Vài thân ảnh bay tới, lặng yên rơi xuống ngoài quảng trường, chính là Vân Tiếu Thiên, Dương trưởng lão, đại hộ pháp, Vân Hồng Lăng của Vân Dương tông.

- Cha, là Lâm Thiên!

Sắc mặt Vân Hồng Lăng thay đổi, thân ảnh chợt lóe đi về phía trước.

Ánh mắt Vân Tiếu Thiên vừa chuyển, nhìn thấy hai thân ảnh trên đài xa xa, chợt nhướng mày, từ hôm qua hắn nghe nói có người đan chiến trên Thần Hoàng thai, vừa nghĩ tới Lục Lâm Thiên, chẳng qua lúc đó hắn còn chưa thể thoát thân cho nên hiện tại mới tới.

Vân Hồng Lăng vừa đi tới hỏi thăm Độc Cô Cảnh Văn là chuyện gì xảy ra, nghe hai nàng nhỏ giọng thông báo, ngay lập tức sắc mặt Vân Hồng Lăng biến thành lo lắng.

Kim Huyền cùng Nam thúc vẫn nhắm mắt đứng dưới Thần Hoàng thai, sừng sững không hề di động, làm toàn bộ những người có mặt không ai dám tiến lên nửa bước.

Mãi tới lúc chạng vạng, Lục Lâm Thiên mới luyện hóa xong dược liệu, liếc mắt nhìn lướt qua Độc Cô Trường Linh, lập tức lấy ra một hộp gấm sau đó mở nắp, lấy ra một linh quả vô sắc vô vị, thậm chí không chút dao động cầm trong tay.

- Diễn Linh thiên quả, tiểu tử này vẫn còn Diễn Linh thiên quả!

Ánh mắt Vân Tiếu Thiên sáng ngời, hắn biết linh quả này, lúc trước Lục Lâm Thiên dùng Diễn Linh thiên quả trao đổi Địa Tâm linh ngọc với Vân Dương tông, không nghĩ tới trên người tiểu tử kia vẫn còn bảo vật như vậy.

Chương 2441: Linh tôn thất trọng

- Đó hình như là Diễn Linh thiên quả a!

- Không nghĩ tới Lục Lâm Thiên còn có được bảo vật bất phàm như vậy!

Lục Lâm Thiên nhìn Diễn Linh thiên quả, sắc mặt biến hóa, sau đó ném vào trong Hỏa Long đỉnh, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người hắn lại tiếp tục lấy ra hai hộp gấm, bỏ thêm hai Diễn Linh thiên quả vào trong Hỏa Long đỉnh.

- Lục Lâm Thiên muốn làm gì vậy!

- Ba Diễn Linh thiên quả, mỗi thiên quả đều là bảo vật, ta còn chưa nghe nói qua luyện chế loại đan dược nào cần tới ba Diễn Linh thiên quả!

- Tiểu tử kia không phải lãng phí bảo vật đấy chứ?

Mọi người buồn bực, một Diễn Linh thiên quả đương nhiên không bằng Cửu Diệp Thiên Huyết chi, nhưng ba Diễn Linh thiên quả tuyệt đối giá trị hơn không ít, không ít người cảm thấy vô cùng đau lòng tiếc nuối.

Ngay lúc mọi người còn đang nghị luận sôi nổi, Lục Lâm Thiên lấy ra thêm ba hộp gấm, lại đem thêm ba Diễn Linh thiên quả bỏ vào trong Hỏa Long đỉnh.

Toàn bộ cường giả sắp hỏng mất, nghẹn họng nhìn chằm chằm hành động của Lục Lâm Thiên, không ít người nhỏ giọng mắng lên.

- Tiểu hỗn trướng, còn dám giả nghèo a!

Vân Tiếu Thiên oán hận nhìn Lục Lâm Thiên, lúc trước tiểu tử kia luôn giả vờ một nghèo hai trắng, hắn còn tưởng rằng Lục Lâm Thiên lấy ra vài quả đã là cực hạn.

Mà bây giờ Lục Lâm Thiên liên tục xuất ra sáu Diễn Linh thiên quả không hề chớp mắt, Vân Tiếu Thiên liền biết mình bị lừa, nghĩ tới đây hắn vô cùng đau lòng, đúng là đã lãng phí một lần cơ hội dọa dẫm tiểu tử hỗn đản kia.

Kỳ thật hắn cũng nghĩ không đúng, trên thực tế hiện tại trong Phi Linh môn cũng không còn bao nhiêu Diễn Linh thiên quả!

Lần trước Lục Lâm Thiên đưa cho Mặc Lang một Diễn Linh thiên quả dùng đột phá bát giai, sau đó suy nghĩ loại bảo vật này mang theo bên người cũng có hữu dụng, vì vậy lấy lại sáu quả, trong Phi Linh môn cũng không còn bao nhiêu quả.

Người của Độc Cô gia tộc nhìn thấy Lục Lâm Thiên lấy ra sáu Diễn Linh thiên quả dùng tài liệu chủ yếu luyện đan, sắc mặt biến hóa, với kiến thức của bọn hắn cũng không biết Lục Lâm Thiên muốn luyện chế loại đan dược nào.

Sáng ngày thứ ba, Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá thu liễm thủ ấn, đã khôi phục trở lại, trong lòng lo lắng Lục Lâm Thiên cho nên hai người cũng không muốn tiếp tục điều tức.

Chẳng biết từ lúc nào, Cổ Linh dược đỉnh bắt đầu truyền ra dao động, năng lượng bàng bạc lan tràn, cả dược đỉnh kêu lên ông ông không dứt.

Có thể rõ ràng nhìn thấy không gian xung quanh dược đỉnh mơ hồ vặn vẹo, không gian xung quanh chao đảo, có vẻ cực kỳ huyền ảo.

Mà lúc này đủ loại linh dịch bên trong Cổ Linh dược đỉnh xoay tròn, bên trong có một đoàn năng lượng đỏ tươi như máu cỡ bàn tay không ngừng nhộn nhạo xoay chuyển.

Xuy!

Độc Cô Trường Linh thu lại thủ ấn, muốn luyện hóa dược liệu tiêu hao thật không ít, sắc mặt hắn trắng bệch, nếu không có dược đỉnh tốt thật sự là vô cùng khó khăn.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên vẫn đang luyện hóa dược liệu, sắc mặt Độc Cô Trường Linh biến hóa, tâm thần vừa động, đột nhiên chân khí dao động tản ra, chấn động cả không gian xung quanh khuếch tán.

Khí tức trên người hắn đột nhiên kéo lên, trong nháy mắt đều phóng thích, đã tới linh tôn thất trọng.

- Độc Cô Trường Linh là linh tôn thất trọng!

- Hình như tới gần thất trọng hậu kỳ, tu vi bất phàm a!

Các trưởng lão Độc Cô gia tộc mỉm cười, tựa hồ sớm biết cấp độ tu vi của Độc Cô Trường Linh, Lục Lâm Thiên làm sao có thể so sánh.

Nhóm người Dương Quá càng thêm lo lắng, nếu luận thực lực chiến đấu dù gặp phải linh tôn cửu trọng cũng không cần sợ hãi, nhưng hiện tại là luyện đan, như vậy kết quả thật sự không thể đoán trước.

Xuy!

Độc Cô Trường Linh phóng thích chân khí, không biết là cố ý hay vô ý, chân khí dao động nháy mắt thổi quét về hướng Lục Lâm Thiên.

Xuy!

Ngay lúc này Lục Lâm Thiên đột nhiên mở mắt, thủ ấn kết xuất, một tay truyền linh lực vào trong Hỏa Long đỉnh, một tay phất mạnh trường bào, một cỗ năng lượng vô hình trong khoảnh khắc tràn ra, hai cỗ dao động va chạm, năng lượng tán phát, thân hình Lục Lâm Thiên cùng Hỏa Long đỉnh đồng thời bị đẩy lui vài thước.

Linh hỏa trong Hỏa Long đỉnh nhất thời bị dao động không ngừng.

- Định!

Lục Lâm Thiên biến hóa thủ ấn, linh lực bắn ra, trực tiếp định trên Hỏa Long đỉnh, linh hỏa khôi phục lại bình thường, vừa rồi chỉ cần thiếu một chút sẽ gây ra vấn đề lớn.

- Vô sỉ!

Vân Hồng Lăng mắng to một tiếng, Độc Cô Trường Linh thật quá vô sỉ, mọi người đều nhìn ra được vừa rồi hắn đã cố ý.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn Độc Cô Trường Linh, cảm giác được tu vi của hắn, sắc mặt có chút ngưng trọng.

Trong mắt Độc Cô Trường Linh hiện lên vẻ khinh thường, thủ ấn kết xuất, đã bắt đầu ngưng tụ thành đan, sắc mặt cũng có chút ngưng trọng, hiện tại hắn lần đầu tiên luyện chế Cửu Chuyển Hóa Linh đan bát phẩm cao giai, điều này đối với hắn mà nói cũng có không ít khó khăn.

Chẳng qua vì muốn đả kích Lục Lâm Thiên, hắn cũng mạo hiểm một lần, tới lúc đó đủ chà đạp Lục Lâm Thiên, có thể hung hăng giẫm nát hắn dưới chân.

Lục Lâm Thiên quan sát, với tu vi của Độc Cô Trường Linh cùng Cổ Linh dược đỉnh tương trợ, tốc độ luyện hóa dược liệu nhanh hơn hắn không ít, đúng thật là đối thủ.

- Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp!

Thủ ấn biến hóa, hào quang thần dị lan tràn, chân khí trên người Lục Lâm Thiên đại biến, đột nhiên kéo lên, nháy mắt lên tới linh tôn lục trọng đỉnh, nhưng không thể tiến thêm nửa bước.

Muốn thi triển Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp thật sự tiêu hao rất lớn, vốn Lục Lâm Thiên dự định đợi tới lúc ngưng tụ thành đan mới dùng, tới lúc đó sẽ nắm chắc nhiều hơn một chút, nhưng hiện giờ bị kéo xa khoảng cách, hơn nữa đối thủ luyện chế đan dược bát phẩm cao giao tới gần hậu kỳ, bản thân hắn đã rơi vào hoàn cảnh xấu, chỉ đành sử dụng bí pháp trước tiên.

Biến hóa làm mọi người kinh hãi, tự nhiên không qua mặt được các cường giả sáu đại hoàng tộc, họ cũng biết đó là một loại bí pháp mà thôi.

Xuy!

Linh hỏa trở nên cháy rực hơn không ít, hơn nữa Diễn Linh thiên quả lại dễ dàng luyện hóa hơn những dược liệu khác, bởi vì nó có thể trực tiếp sử dụng.

Cho nên không qua bao lâu, sáu Diễn Linh thiên quả đều được luyện hóa thành linh dịch vô sắc vô vị.

Lục Lâm Thiên biến hóa thủ ấn, linh hồn lực lượng truyền vào bên trong Hỏa Long đỉnh.

Xuy xuy!

Từng đoàn linh dịch lập tức bị linh hồn lực bao phủ.

Hô hô!

Nhiệt độ tăng lên càng kinh khủng, linh dịch sôi trào cuồn cuộn, tạp chất hoàn toàn bài trừ, càng lúc càng thêm tinh thuần, trong vô hình còn có năng lượng dao động.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng nhìn chằm chằm vào trong Hỏa Long đỉnh, chuyện kế tiếp cần làm chính là đem linh dịch hoàn mỹ dung hợp, ngưng tụ thành phôi đan, cuối cùng luyện hóa thành đan.

Đây là một bước cực kỳ trọng yếu, tuyệt đối không thể thất bại.

Ánh mắt liếc qua Độc Cô Trường Linh, lúc này vẻ mặt Độc Cô Trường Linh ngưng trọng khống chế linh

hỏa trong Cổ Linh dược đỉnh, trong mơ hồ còn có năng lượng dao động từ trong dược đỉnh tràn ra.

Chương 2442: Linh hồn đánh lén

- Dược đỉnh tốt a!

Lục Lâm Thiên thầm than, Cổ Linh dược đỉnh đúng là bất phàm, mặc dù có thật nhiều năng lượng dao động khuếch tán, nhưng bị dược đỉnh che giấu hơn phân nửa, dược đỉnh có tác dụng phụ trợ đan dược không ít, tiêu hao linh lực cực nhỏ, còn có ích lợi cho phẩm chất của đan dược.

Lại quan sát Hỏa Long đỉnh, sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, lần này hắn luyện chế đan dược tên là Diễn Linh Hóa Thần đan, mà đơn thuốc là thuộc về Chí Thánh đại đế.

Có thể nói lần này luyện chế vì không thể bại, Lục Lâm Thiên mạo hiểm, Diễn Linh Hóa Thần đan là đan dược cao giai bát phẩm, tài liệu chủ yếu là ba Diễn Linh thiên quả, nghe đồn đãi nếu luyện thành sẽ có ưu đãi thật lớn cho tâm tình, có thể gia tăng thêm hi vọng cho tôn cấp thành đế giả.

Cho dù chỉ tăng thêm một phần trăm mà thôi, nhưng đã đủ làm cho toàn bộ tôn cấp đều điên cuồng, cơ hội thành đế xa vời nếu có một phần trăm gia tăng, đã đủ cho họ điên cuồng truy đuổi.

Biết tu vi của mình nếu muốn luyện chế đan dược cao giai bát phẩm thật sự quá khó khăn, cho nên vì gia tăng cơ hội lớn hơn một chút, hắn trực tiếp sử dụng sáu Diễn Linh thiên quả.

- Ngưng tụ thành đan!

Cảm giác được năng lượng bàng bạc trong Hỏa Long đỉnh rất khó khăn khống chế, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, nhanh chóng trầm tĩnh trở lại, ánh mắt ngưng trọng nhìn chăm chú vào dược đỉnh, tâm thần vừa động, linh lực toàn lực truyền vào.

- Hô hô!

Linh hỏa nhất thời thổi quét, đem linh dịch hoàn toàn bao phủ.

Mãi cho tới ngày thứ tư, cả quá trình ngưng tụ thành đan vẫn không xảy ra vấn đề gì quá lớn.

Nhưng Lục Lâm Thiên cũng gặp phải vấn đề, hắn tiêu hao quá lớn, dù đã sớm ăn vào không ít đan dược khôi phục, vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết vừa tiêu hao vừa khôi phục, nếu không nhờ đặc tính của bí quyết, chỉ sợ hắn đã sớm không cách nào chống đỡ.

Khi Lục Lâm Thiên bắt đầu ngưng tụ thành đan, Độc Cô Trường Linh đã sớm quan sát hắn, tựa hồ không nghĩ tới Lục Lâm Thiên có thể nhanh chóng đuổi kịp tốc độ của mình.

Mà lúc này hắn cũng gặp phải không ít trở ngại, lần đầu tiên luyện chế đan dược bát phẩm cao giai tiếp cận hậu kỳ, khó khăn thật sự rất lớn.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đuổi kịp mình, mặc dù còn chưa rõ ràng uy hïếp được bản thân, nhưng hắn cũng có chút bận tâm, vạn nhất hắn thất bại cho dù Lục Lâm Thiên chỉ luyện chế ra loại đan dược kém cỏi nhưng hắn vẫn sẽ thua.

Lại thêm ba ngày trôi qua, đã là ngày thứ sáu.

Mọi người ngày càng khẩn trương, từng luồng năng lượng dao động lan tràn ra ngoài, ai cũng biết đã tới thời điểm mấu chốt, chỉ sợ không bao lâu sẽ phân ra thắng bại.

Lúc này trong Cổ Linh dược đỉnh đã mơ hồ xuất hiện một viên đan phôi lớn cỡ nắm tay một người trưởng thành.

Hô!

Bên trong Hỏa Long đỉnh, linh hỏa bốc cao, năng lượng kinh người lan tràn, tuyệt đối không thể khinh thường.

Trên quảng trường, đông đảo cường giả nhìn thấy năng lượng dao động trên đài, động tác của hai người vô cùng thuần thục, khả năng nắm giữ kỹ xảo cùng linh hồn lực làm không ít cường giả đều thầm gật đầu.

Đặc biệt là Lục Lâm Thiên, cường giả Độc Cô gia tộc đều kinh hãi, nhìn bộ dáng cùng khí thế của Lục Lâm Thiên, thật sự không hề tầm thường, mà linh giả có được tài nghệ như vậy trong đan dược, chỉ sợ đếm được trên đầu ngón tay.

Độc Cô Trường Linh liếc nhìn Lục Lâm Thiên, năng lượng kinh người như vậy rõ ràng không phải là chuyện tốt, chứng minh người kia đang luyện chế đan dược phẩm cấp thật cao, chỉ vì dược đỉnh tầm thường kia không thể che giấu được chân khí, vì vậy ảnh hưởng tới phẩm cấp thật không nhỏ.

Nhưng Độc Cô Trường Linh cảm giác được Lục Lâm Thiên luyện chế đan dược rõ ràng là bất phàm, hắn cũng biết mình gặp phải chướng ngại, muốn hoàn toàn ngưng tụ thành đan không phải chuyện dễ dàng, càng tới lúc cuối cùng càng khó khăn trùng trùng, cũng dễ dàng xảy ra sai lầm.

Xuy!

Từ mi tâm Độc Cô Trường Linh tràn ra dao động, ánh mắt liếc Lục Lâm Thiên, khóe môi hiện tia cười lạnh.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên tái nhợt tới cực điểm, hắn dựa vào đan dược cùng đặc tính Âm Dương Linh Vũ quyết luyện chế Diễn Linh Hóa Thần đan, hiện tại đã khó thể chống đỡ, muốn luyện chế đan dược bát phẩm cao giai thật sự là quá khó khăn.

Nhưng đúng ngay lúc này sau lưng Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện một đạo dao động, một thân ảnh nháy mắt hiện ra.

Thân ảnh kia có bộ dáng của Độc Cô Trường Linh, vừa xuất hiện lập tức ngưng tụ một đạo năng lượng dải lụa, xuyên thủng không gian đánh thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

- Linh hồn phân thân, Lâm Thiên cẩn thận!

Biến hóa đột ngột làm cả quảng trường đều kinh ngạc, Độc Cô Cảnh Văn quát lớn, thân ảnh kia chính là linh hồn phân thân của

Cô Trường Linh, thủ đoạn ngưng tụ linh hồn phân thân như vậy đối với nàng cũng không xa lạ gì.

Ca!

Trong nháy mắt dải lụa năng lượng đã đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, sắp đánh thẳng vào người hắn.

Xuy!

Ngay trong nháy mắt này, từ mi tâm Lục Lâm Thiên bắn ra một đạo tử kim quang mang, vô thanh vô tức xuất hiện, một cỗ sát khí thao thiên nháy mắt phóng thích, một thân ảnh giống Lục Lâm Thiên như đúc xuất hiện, chính là Đại Hồn Anh của hắn.

Đại Hồn Anh nhìn dải lụa bay tới nhưng không có ý ngăn cản, há miệng khẽ hấp, hấp lực tràn ra, không gian xung quanh hóa thành lốc xoáy tùy ý cho dải lụa va chạm tới, ngay lập tức đã bị hắn hút vào trong miệng.

Xuy!

Thân hình Đại Hồn Anh đột nhiên run lên, sau đó khôi phục lại bình tĩnh, không hề có chút ảnh hưởng nào.

Công kích không hiệu quả, Độc Cô Trường Linh nhìn thấy Đại Hồn Anh, sắc mặt linh hồn phân thân đại biến, năng lượng sát khí làm trong lòng hắn run rẩy.

- Hừ!

Trong mắt Đại Hồn Anh hiện lên sát ý, không nghĩ tới Độc Cô Trường Linh lại dám đánh lén!

- Tê Thiên Liệt Địa Trảo!

Đại Hồn Anh quát lạnh một tiếng, sát khí ngập trời, một đạo trảo ấn ầm ầm đánh xuống, mang theo năng lượng đỏ đậm nổ bắn bay qua.

Linh hồn phân thân kinh hoảng, thực lực linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên tựa hồ còn mạnh hơn cả bản thể không ít, vì thế hắn cấp tốc thối lui, giống như muốn tiêu tán giữa không trung.

Chẳng qua tốc độ trảo ấn quá nhanh, vì vậy trên vai hắn lập tức bị xé toang một lỗ hổng, ngọn lửa nóng cháy khiến linh hồn phân thân bị thiêu đốt thành tro tàn.

Xuy!

Chỉ nháy mắt linh hồn phân thân lại xuất hiện ngoài trăm thước, mà lỗ hổng kia cũng đã khôi phục, nhưng sắc mặt vô cùng khó xem, bởi vì đã bị thương.

- Ha ha, người của Độc Cô gia tộc thật sự là bỉ ổi, không ngờ lại âm thầm đánh lén!

Đại Hồn Anh cười lạnh, sát khí bộc phát, cả Thần Hoàng thai đều run rẩy.

Cũng không phải Lục Lâm Thiên cố ý thi triển sát khí trêu chọc người chú ý, chỉ vì thân thể Đại Hồn Anh bị Thần Hoàng khí áp chế, chỉ phải dựa vào sát khí bao phủ mới ngăn cản được Thần Hoàng khí, nếu Thần Hoàng khí cường thịnh thêm một ít, sẽ khó mà đối kháng.

Hơn nữa Độc Cô Trường Linh thi triển linh hồn phân thân, Thần Hoàng khí đương nhiên không

sánh bằng bản thể, nhưng Đại Hồn Anh vẫn thừa nhận một chút ảnh hưởng.

Chương 2443: So đấu linh hồn lực

- Đây cũng là linh hồn phân thân sao, sát khí thật mạnh!

Người trên quảng trường nhìn thấy Đại Hồn Anh, không ít người cảm giác tâm thần run rẩy.

- Lục Lâm Thiên, đan chiến cũng không nói qua không thể động thủ, hơn nữa cũng chỉ có ta ra tay, đây chỉ là thủ đoạn, không quan hệ gì tới việc đánh lén!

Linh hồn phân thân nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt run rẩy.

- Vậy sao, nếu ngươi đã tự mình đưa tới cửa, vậy đừng trách ta không khách khí!

Đại Hồn Anh quát lớn, chỉ cần đánh chết linh hồn phân thân, đã có thể làm Độc Cô Trường Linh bị trọng thương, vì vậy lập tức phóng thích sát ý.

Đại Hồn Anh cười lạnh, nếu chỉ đơn thuần luyện chế đan dược, Lục Lâm Thiên cũng không có kế hay, nhưng nếu động thủ so thực lực, hắn hoàn toàn không lo lắng.

Linh hồn phân thân Độc Cô Trường Linh thoáng động, thủ ấn biến hóa, đột nhiên lưu quang chợt lóe, lại phân ra hai linh hồn phân thân, ba phân thân cùng đứng thẳng, linh hồn dao động lập tức thổi quét.

Chân khí ba linh hồn phân thân không kém bản thể bao nhiêu, đều đạt tới linh tôn thất trọng cơ hồ đều là trung kỳ, linh hồn dao động như thế đều làm cho Vũ tôn bát trọng cũng phải kiêng kỵ.

- Độc Cô gia tộc còn có loại bí pháp này, thật sự cường hãn!

Người của năm đại hoàng tộc đều cảm thán, linh hồn công kích của Độc Cô gia tộc luôn làm người kiêng kỵ.

Trong mắt ba linh hồn phân thân lộ ra lãnh ý, nói:

- Muốn đối phó ta, vậy phải xem ngươi có bản lĩnh này hay không!

- Vậy thử xem sẽ biết!

Đại Hồn Anh quát một tiếng, thủ ấn kết xuất, ánh mắt mang theo sát ý, nhanh như quỷ mị xuất hiện trước mặt một linh hồn phân thân, trầm giọng quát:

- Thiên Linh Diệt Hồn chỉ!

Một đạo chỉ ấn phá không bay ra, chỉ ấn tràn ngập khí tức khủng bố cực đoan, không gian trực tiếp nứt vỡ.

Linh hồn công kích khủng bố như thế, không gian đều nổ tung, mà linh hồn phân thân cũng không có động tĩnh gì, mặc cho chỉ ấn đánh vào trong ấn đường.

Hô!

Thiên Linh Diệt Hồn chỉ, lực công kích linh hồn đáng sợ, lập tức tràn ra, thổi quét trong cơ thể linh hồn phân thân.

Nhưng lúc này linh hồn phân thân chỉ lui ra sau vài bước, giống như không hề tạo ra chút hiệu quả.

- Linh hồn công kích, chỉ tiếc ở trước mặt ta hoàn toàn không hiệu quả, đây là thực lực của Độc Cô gia tộc!

Linh hồn phân thân đứng giữa cười lạnh một tiếng nói.

Xuy xuy!

Hai linh hồn phân thân còn lại cùng xuất hiện trước người Đại Hồn Anh, quyền ấn đánh thẳng vào người hắn.

Phanh phanh!

Thân hình Đại Hồn Anh nhất thời lảo đảo bật lui ra sau.

Đại Hồn Anh vừa ổn định thân hình, linh hồn phân thân còn lại đã đánh tới, một đạo linh hồn dao động khủng bố tràn ngập, sau lưng hắn phong vân như biến sắc, giơ tay nhấc chân đã dẫn dắt thiên địa năng lượng hội tụ.

Chỉ nháy mắt một đạo chưởng ấn lập tức đánh tới, linh hồn năng lượng thổi quét nương theo sau Thần Hoàng khí lan tràn.

Bị Thần Hoàng khí áp chế, Đại Hồn Anh lại không thể thối lui, chỉ đành ngưng tụ một đạo năng lượng quang mang khổng lồ oanh thẳng vào chưởng ấn.

Oanh!

Năng lượng va chạm, kình khí ngập trời, trực tiếp đem không gian chấn vỡ.

Đặng đặng!

Năng lượng công kích khủng bố như thế, Đại Hồn Anh cũng không chịu nổi, thân hình lảo đảo bật lui, cũng hư ảo hơn một ít.

- Ha ha, không biết tự lượng sức mình!

Ba linh hồn phân thân cười lạnh.

- Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, đệ nhất chuyển…đệ nhị chuyển…

Tâm thần vừa động, từng đạo thủ ấn kết xuất, thiên địa năng lượng hội tụ, bạch sắc cương khí xuất hiện, đột nhiên sát khí thao thiên càng thêm nồng đậm.

- Đệ cửu chuyển!

Đại Hồn Anh quát lớn.

Bá bá!

Vào lúc này thật nhiều ánh mắt tập trung vào Đại Hồn Anh, khí tức tiêu thăng làm cho toàn bộ cường giả đều rùng mình.

- Đây là linh hồn phân thân gì vậy, linh hồn phân thân mà cũng có thể thi triển bí pháp sao!

Mọi người kinh nghi bất định hô.

Sắc mặt ba linh hồn phân thân biến hóa, khí tức kia đã gia tăng tới cấp độ tôn cấp thất trọng.

Ba linh hồn phân thân lập tức chớp động vây quanh Đại Hồn Anh bên trong.

Đại Hồn Anh cười lạnh, nói:

- Muốn vây công sao?

- Ngươi có thể ngưng tụ một linh hồn phân thân cũng đã không tệ rồi, chỉ tiếc ở trước mặt ta, linh hồn lực của ngươi còn quá yếu, làm sao đối kháng linh hồn lực gấp ba của ta!

Linh hồn phân thân cười lạnh nói.

- Linh hồn lực gấp ba mà thôi, cũng không có gì giỏi lắm đi!

Đại Hồn Anh cười nhạt, thân ảnh đột nhiên biến mất giữa không trung.

- Muốn chạy, không dễ dàng như vậy!

Ba linh hồn phân thân vây tới, linh hồn lực dao động, Thần Hoàng khí thi triển tới cực hạn, phong tỏa cả không gian.

- Phanh!

Ba đạo công kích đánh xuống, không gian chấn khai, nhưng đã mất đi dấu vết của Đại Hồn Anh.

Nhưng ngay lúc này, Đại Hồn Anh đã xuất hiện bên ngoài vòng vây, cười lạnh nói:

- Muốn so linh hồn phân thân sao, Ám Ma Phân Thân bí pháp!

Vừa dứt lời, một loạt linh hồn phân thân giống Đại Hồn Anh như đúc lập tức xuất hiện.

Sưu sưu!

Tổng cộng chín linh hồn phân thân vây quanh ba linh hồn phân thân của Độc Cô Trường Linh, lại thêm Đại Hồn Anh, tổng cộng là mười phân thân cùng đứng thẳng.

Mỗi linh hồn phân thân đều có chân khí tôn cấp thất trọng, sát khí thao thiên lan tràn, linh hồn lực dao động tràn ngập làm không gian lung lay sắp đổ.

- Trời ạ, Lục Lâm Thiên sao có thể thúc giục nhiều linh hồn phân thân như vậy?

- Linh hồn lực phải mạnh thế nào mới làm được!

Mười thân ảnh bao vây ba thân ảnh bên trong, lúc này thật sự làm ba thân ảnh kia hoàn toàn đại biến.

- Hừ!

Độc Cô Trường Linh không dám chậm trễ, Lục Lâm Thiên thật quá mức quỷ dị, ba linh hồn phân thân lập tức triển khai thân hình nhảy ra, linh hồn năng lượng cùng Thần Hoàng khí đáng sợ bao trùm cả Thần Hoàng thai như xông lên trời, thanh thế mênh mông cuồn cuộn làm các cường giả đều run rẩy.

Ba linh hồn phân thân đồng thời công kích tới, khí thế khủng bố lập tức ào ra.

Đại Hồn Anh cười tà khí, thủ ấn biến hóa, dao động khủng bố từ mười thân ảnh lập tức lan tràn, nhất thời phong vân biến sắc, cả mười thân ảnh đều hình thành linh hồn lốc xoáy cực lớn.

- Đi!

Mười linh hồn lốc xoáy thổi quét, bám theo tiếng xé gió chói tai, không gian run rẩy chấn động, không gian xung quanh đều bị chấn vỡ.

- Âm Dương Linh Vũ quyết!

Đại Hồn Anh thầm quát, mười linh hồn lốc xoáy huyền ảo tương liên, hóa thành một linh hồn lốc xoáy khổng lồ, Âm Dương Linh Vũ quyết vận chuyển, lực cắn nuốt ngập trời tán phát.

Linh hồn công kích đối với Độc Cô Trường Linh mà nói không có tác dụng gì quá lớn, mà Lục Lâm Thiên cũng không muốn lãng phí ba linh hồn phân thân kia, còn không bằng thi triển Âm Dương Linh Vũ quyết trực tiếp cắn nuốt.

Nhất thời lốc xoáy khổng lồ không ngừng cắn nuốt lực công kích của Độc Cô Trường Linh, lập tức đem ba linh hồn phân thân hấp xả vào bên trong linh hồn lốc xoáy.

- Không xong!

Ba linh hồn phân thân thầm hô không tốt, lực cắn nuốt thật lớn kia khiến hắn không

thể thoát thân, ba linh hồn phân thân toàn lực giãy dụa nhưng không cách nào giãy thoát.

Chương 2444: Ăn trộm gà không được còn mất nắm gạo

Suốt mấy ngày Nam thúc không hề có chút động tĩnh gì, lúc này tựa hồ cảm giác được biến hóa trên Thần Hoàng thai, thoáng mở mắt, liếc mắt nhìn lên trên đài, lập tức nhắm mắt lại.

- Cắn nuốt!

Đại Hồn Anh cảm giác được ba linh hồn phân thân kia không giãy thoát, đôi mắt chợt bắn ra tinh mang, thủ ấn biến hóa, lực hấp xả càng thêm tăng lớn.

Hô!

Đồng thời lực cắn nuốt trướng lớn, khoảnh khắc linh hồn năng lượng trong ba phân thân đều bị linh hồn lốc xoáy hấp thu cắn nuốt.

Vào lúc này Đại Hồn Anh có thể cảm giác được ba đạo linh hồn lực tinh thuần đang tràn vào trong cơ thể.

Ba đạo linh hồn năng lượng tinh thuần giống như nước thủy triều dũng mãnh tràn vào trong thân thể Đại Hồn Anh.

Ba linh hồn phân thân nhất thời không cách nào phản kháng, linh hồn năng lượng bị hấp thu, lực cắn nuốt kia giống như có thể khắc chế linh hồn của Độc Cô Trường Linh.

Chỉ nháy mắt bản thể Độc Cô Trường Linh kinh hãi, hắn chưa từng nghĩ tới Lục Lâm Thiên còn có thủ đoạn khủng bố như thế, vô luận bản thể kêu gọi thế nào ba linh hồn phân thân cũng không thể chạy thoát.

Độc Cô Trường Linh chấn kinh, nếu linh hồn phân thân xảy ra chuyện, hắn sẽ bị trọng thương.

Trong đầu hắn đột nhiên đau đớn, miệng phun máu tươi, sắc mặt biến thành tái nhợt.

Cùng một thời gian mọi người đều chứng kiến ba linh hồn phân thân của Độc Cô Trường Linh đã rơi vào trong linh hồn lốc xoáy biến mất không còn bóng dáng.

- Muốn đánh lén, vậy phải thừa nhận hậu quả!

Mười thân ảnh thu hồi, chín linh hồn phân thân quay về trong thân thể Đại Hồn Anh, đồng thời thủ ấn biến hóa, thân hình Đại Hồn Anh lướt thẳng về hướng Độc Cô Trường Linh, hung hăng vung ra một đạo quyền ấn.

- Liệt Viêm quyền!

Quyền ấn mang theo hình cung hỏa diễm làm không gian gấp khúc biến dạng, trong mơ hồ mang theo sóng lửa ngập trời tràn ra, lao thẳng về hướng Độc Cô Trường Linh.

- Đáng chết!

Sắc mặt Độc Cô Trường Linh đại biến, không ngờ trộm gà không được còn mất nắm gạo, linh hồn bị trọng thương, lúc này lại bị công kích, hoảng sợ vung tay.

Thủ ấn biến hóa, trong tay Độc Cô Trường Linh hiện lên một đầu bạch sắc cự mãng, nương theo sau linh hồn dao động bạo lướt, ngăn cản quyền ấn của Lục Lâm Thiên.

Sắc mặt Đại Hồn Anh run lên, quyền ấn kéo dài bao phủ bạch sắc cự mãng.

Bạch sắc cự mãng có chút mờ ảo, ngay lập tức quyền ấn đánh thẳng vào đầu của nó.

Một quyền hạ xuống, đầu cự mãng bộc phát hỏa quang mãnh liệt, một tiếng nổ bạo quanh quẩn giữa hư không.

Oanh!

Cự mãng hóa thành năng lượng nổ tung, chấn động không gian kịch liệt, cuối cùng hoàn toàn biến mất.

- Tam Thiên Lưu Vân Thủ!

Tiếp theo sau Đại Hồn Anh không chút khách khí, lập tức đánh ra.

Thủ ấn kết xuất, phong vân biến sắc, tầng mây thật dày quỷ dị xuất hiện, từng đạo thủ ấn lướt ra, chấn vỡ không gian xung quanh, thật nhiều thủ ấn hội tụ chung một chỗ, chưởng ấn lập tức vỗ tới.

- Tiểu tử dừng tay!

Một âm thanh quát lớn truyền tới, một thân ảnh nháy mắt xuất hiện trước người Độc Cô Trường Linh, chưởng ấn thổi quét, đem chưởng ấn của Lục Lâm Thiên chấn vỡ, không gian lộ ra cương khí tối đen, chưởng ấn đánh thẳng vào Đại Hồn Anh.

- Linh tôn bát trọng!

Sắc mặt Đại Hồn Anh kinh ngạc hô.

Xuy!

Trong tích tắc không gian xung quanh chợt lóe, thân ảnh Nam thúc đã xuất hiện trước người Đại Hồn Anh, chưởng ấn ầm ầm rơi xuống người Nam thúc, như đá ném vào biển rộng, không lưu lại chút dấu vết.

- Cút xuống cho ta!

Sắc mặt Nam thúc trầm xuống, hét lớn một tiếng vang vọng trời cao, tiếng quát vừa dứt lập tức vung tay tát tới.

- Ba!

Một tiếng tát tai thanh thúy vang lên, thân ảnh kia không hề có chút lực đánh trả, trên mặt hiện lên dấu bàn tay, miệng phun máu tươi, thân hình lập tức bị đánh bay ra khỏi Thần Hoàng thai.

Phanh!

Thân hình hắn nện xuống quảng trường, mặt đất nứt nẻ, đá vụn tứ tán, miệng lại phun máu tươi, khi hắn lảo đảo bò lên mới nhận ra là tam trưởng lão Độc Cô Lâm Khoa.

- Hô!

Mọi người không khỏi hít sâu một hơi, Độc Cô Lâm Khoa là linh tôn bát trọng nhưng lại bị một cái tát đánh bay!

Sắc mặt cường giả Độc Cô gia tộc biến hóa, không phải vì thực lực của Nam thúc mà là vì theo vai vế tam trưởng lão là trưởng bối của Độc Cô Ngạo Nam, xem như là gia gia, nhưng không nghĩ tới Độc Cô Ngạo Nam không chút lưu tình tát bay hắn!

Trên mặt Độc Cô Lâm Khoa đầm đìa máu tươi, nhìn Nam thúc âm trầm quát:

- Độc Cô Ngạo Nam, ngươi dám động thủ với ta!

Độc Cô Ngạo Nam thản nhiên nói:

- Ta đã sớm nói, ai dám tiến lên, ta tuyệt đối không khách khí, cho dù là ngươi cũng không ngoại lệ!

- Độc Cô Ngạo Nam, luận vai vế ta là gia gia của ngươi, ngươi dám đối với ta như vậy, phải xử trí theo gia quy!

Độc Cô Lâm Khoa hét lớn, khuôn mặt xanh mét, gân xanh hiển lộ, một cái tát tuyệt đối là vũ nhục hắn nặng nề!

- Năm đó bức chết mẫu thân ta, hình như có cả ngươi nữa, có tin hiện tại ta lập tức lấy mạng của ngươi không!

Trong mắt Độc Cô Ngạo Nam lóe sát ý, nhìn thẳng Độc Cô Lâm Khoa.

Độc Cô Lâm Khoa run lên, sát ý làm linh hồn hắn run lên, vừa nhắc tới việc năm đó hắn cũng rùng mình, nói:

- Độc Cô Ngạo Nam, chẳng lẽ lần này ngươi trở về là muốn báo thù sao, cái chết của mẫu thân ngươi chỉ là việc ngoài ý muốn, không ai muốn như thế!

- Giỏi cho câu nói việc ngoài ý muốn, ngươi dám nói không liên quan gì tới các ngươi sao!

Ánh mắt Nam thúc lóe lãnh ý, sát ý tràn ngập, không gian như có hàn băng lướt qua, làm lòng người chợt lạnh, các trưởng lão Độc Cô gia tộc đều cúi thấp đầu liếc nhìn nhau, không biết trong lòng suy nghĩ chuyện gì.

- Đại ca, hai người trẻ tuổi đang luyện đan, hãy để cho bọn họ luyện trước đi, ta cũng muốn biết rốt cục là ai mạnh hơn ai!

Một âm thanh truyền tới, một thân ảnh vô thanh vô tức xuất hiện trên Thần Hoàng thai.

Người kia chừng năm mươi tuổi, mắt sáng như sao, khuôn mặt cực kỳ anh khí, có vài phần tương tự Độc Cô Cảnh Văn, vừa nhìn cũng biết là cha con, thân mặc trường bào màu trắng, chỉ thêu chút hoa văn đơn giản, lại mang theo khí thế liếc nhìn thiên địa.

- Bái kiến tộc trưởng!

Người của Độc Cô gia tộc vừa nhìn thấy hắn lập tức cung kính hành lễ, đó chính là tộc trưởng Độc Cô Ngạo Vũ, là một người chỉ cần giậm chân toàn đại lục đều rung chuyển.

- Độc Cô tộc trưởng!

Cường giả các tộc cũng xoay người hành lễ.

- Không cần đa lễ!

Độc Cô Ngạo Vũ nói, ánh mắt đảo qua Lục Lâm Thiên cùng Đại Hồn Anh, thoáng hiện tia kinh ngạc.

- Đây là cha của Cảnh Văn sao!

Ánh mắt Đại Hồn Anh lướt qua Độc Cô Ngạo Vũ, cảm giác được khí tức của hắn, rõ ràng không chút dao động nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi run lên.

- Tộc trưởng, Độc Cô Ngạo Nam khi sư diệt tổ, cần phải xử trí theo gia quy a!

Độc Cô Lâm Khoa lập tức nói.

- Ta khi sư diệt tổ, ngươi nói thử xem ta khi sư diệt tổ chỗ nào!

Ánh mắt Nam thúc trầm xuống, trong lúc nói chuyện thân ảnh chợt lóe, đột nhiên xuyên qua không gian đi tới trước người Độc Cô Lâm Khoa, lãnh ý tràn ra, không gian lực

vô hình trói buộc khiến Độc Cô Lâm Khoa không thể thoát thân.

Chương 2445: Thành đan cho ta!

- Đại ca, hai người trẻ tuổi đang luyện đan, đừng quấy nhiễu tốt hơn, đại ca cấp cho tiểu đệ chút mặt mũi đi!

Thân ảnh Độc Cô Ngạo Vũ nháy mắt rơi xuống trước người Nam thúc, trong mắt lộ tia cười, cả không gian xung quanh như đọng lại, theo từng cử động của hắn, không gian mới biến hóa, thân ảnh Độc Cô Lâm Khoa nháy mắt khẽ nhúc nhích.

- Nếu tộc trưởng đã nói vậy, cứ tiếp tục nhìn xem hai người trẻ tuổi luyện đan đi, nếu có người lại xen vào, các ngươi không sợ đánh mất mặt mũi Độc Cô gia tộc, vậy ta cũng tuyệt đối không khách khí!

Nam thúc thản nhiên liếc nhìn Độc Cô Lâm Khoa, xoay người nhìn Đại Hồn Anh, nói:

- Tiểu tử, được rồi, chuyên tâm luyện đan đi, nếu có người còn muốn dùng quỷ kế, ngươi cũng không cần lưu tình!

- Dạ, Nam thúc!

Đại Hồn Anh đáp, thân ảnh chợt lóe đã hóa thành tử kim lưu quang bay vào trong ấn đường Lục Lâm Thiên, vừa rồi hắn mới cắn nuốt ba linh hồn phân thân của Độc Cô Trường Linh, năng lượng thật lớn, trong mơ hồ có cảm giác nếu Đại Hồn Anh hoàn toàn luyện hóa chỉ sợ sẽ đạt được không ít ưu đãi, không nghĩ tới còn có thu hoạch như vậy.

Vào lúc này sắc mặt Độc Cô Trường Linh vô cùng khó xem, hắn tổn thất ba linh hồn phân thân, ba cỗ linh hồn lực không còn, đối với linh giả như hắn mà nói chính là trọng thương, trong mắt hắn hiện lên lãnh ý, nhưng cũng không có biện pháp nào, Lục Lâm Thiên có quá nhiều thủ đoạn quỷ dị, hắn không cách nào làm được gì.

- Tộc trưởng, nhưng mà…

Độc Cô Lâm Khoa nhìn thấy Độc Cô Trường Linh bị trọng thương, còn định nói gì nhưng lại bị Độc Cô Ngạo Vũ ngắt lời.

- Mọi người nhìn hai người trẻ tuổi luyện đan đi, đừng làm chuyện mất thân phận Độc Cô gia tộc!

Độc Cô Ngạo Vũ quay đầu nhìn người của Độc Cô gia, ánh mắt run lên, lập tức nhìn qua Thần Hoàng thai, lại rơi lên người Kim Huyền, khẽ gật đầu chào, ánh mắt lại lướt

qua Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng, cũng không nói thêm lời nào.

Chương 2446: Lục Lâm Thiên thua

- Cha!

Độc Cô Cảnh Văn đi tới bên cạnh, hỏi nhỏ:

- Sao cha lại tới đây?

- Động tĩnh lớn như vậy, cha tất nhiên muốn tới xem!

Độc Cô Ngạo Vũ lộ vẻ mỉm cười, ánh mắt lại rơi lên người Lục Lâm Thiên.

Trên Thần Hoàng thai, thủ ấn của hai người lại biến hóa, linh hồn Độc Cô Trường Linh bị trọng thương, rõ ràng cố sức không ít, sắc mặt ngày càng trắng bệch.

Theo thời gian trôi qua, năng lượng trong dược đỉnh ngày càng nồng nặc, đặc biệt là Lục Lâm Thiên, Hỏa Long đỉnh không cách nào che đậy năng lượng lan tràn.

Biến hóa như vậy cũng làm Nam thúc đưa mắt nhìn Lục Lâm Thiên, tuy ánh mắt không biến hóa nhưng vẫn lưu chút lo lắng, với ánh mắt của hắn tự nhiên nhìn thấy Lục Lâm Thiên đã rơi xuống hạ phong, chỉ sợ tình huống không ổn, đơn thuần ở tu vi linh lực, Lục Lâm Thiên vẫn chênh lệch với Độc Cô Trường Linh không ít.

Vài giờ sau, hương đan dược tràn ngập khắp cả thiên địa, khí tức làm người cảm giác đạt được không ít ưu đãi.

Hương đan dược truyền ra từ Cổ Linh dược đỉnh, năng lượng nồng đậm lan tràn, khiến cả không gian cũng lắc lư.

- Khí tức năng lượng thật nồng đậm!

Ngửi được hương đan dược, không ít cường giả tán thưởng.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn lên Thần Hoàng thai, dừng lại trên Cổ Linh dược đỉnh, ánh mắt cũng hiện lên tán thưởng.

- Hô!

Thời gian lại trôi qua, thiên địa năng lượng hội tụ, càng ngày càng thêm dày đặc.

Thiên địa năng lượng tập trung trên Cổ Linh dược đỉnh, làm các cường giả cũng run rẩy.

- Lại có thể làm thiên địa năng lượng biến hóa như thế, ít nhất phải là đan dược bát phẩm cao giai hậu kỳ!

- Độc Cô Trường Linh luyện chế Cửu Chuyển Hóa Linh đan, đó vốn là đan dược bát phẩm cao giai hậu kỳ!

Năng lượng dao động cũng làm cho Lục Lâm Thiên chú ý, ánh mắt liếc qua bên cạnh, không nghĩ tới Độc Cô Trường Linh đã sắp thành công, chỉ sợ phẩm chất đan dược tuyệt đối lên tới bát phẩm cao giai, còn không phải loại bát phẩm cao giai bình thường.

Trong lòng Lục Lâm Thiên nhất thời càng thêm áp lực, hắn còn đang gian nan dung hợp linh dịch trong Hỏa Long đỉnh, căn bản khó thể nắm giữ trong tay, hắn cũng đã thất bại không ít lần, nếu muốn dung hợp cùng một chỗ tựa hồ khó thể làm được.

Trong lòng Lục Lâm Thiên còn có một lo lắng, cho dù luyện chế thành công chỉ sợ cũng không thắng lợi, đừng nói tới phẩm chất, chỉ nói tốc độ cũng đã không đuổi kịp, dưới áp lực như vậy tâm thần của hắn nhận lấy một ít ảnh hưởng.

Nhìn thấy Độc Cô Trường Linh gợi lên biến hóa, nhóm người Lục Tâm Đồng đều ngưng trọng, có thể nhìn ra Độc Cô Trường Linh đã chiếm cứ thượng phong tuyệt đối.

Vào thời khắc này, Độc Cô Trường Linh vốn đang khoanh chân ngồi, sắc mặt trắng bệch, lại đột nhiên đứng lên.

Ngay lúc Độc Cô Trường Linh đứng lên, ánh mắt mọi người nóng cháy tập trung lên người hắn, giống như sắp chứng kiến người trẻ tuổi cực mạnh trong Độc Cô gia tộc đã sắp thắng lợi!

Độc Cô Trường Linh đứng dậy, nhìn thấy thiên địa năng lượng hội tụ, trong mắt hiện lên ý cười hài lòng, khóe mắt nhìn thấy Lục Lâm Thiên vẫn còn ngưng đan, trong mắt lộ vẻ cười lạnh.

Ngay sau đó hắn nhìn vào Cổ Linh dược đỉnh, hít sâu một hơi, trường bào vung lên, chỉ nghe Cổ Linh dược đỉnh vang lên âm thanh giòn giã trầm thấp, nắp đỉnh nhất thời bay lên.

- Hô!

Cơ hồ cùng lúc đó một cỗ năng lượng dao động từ trong đỉnh thổi quét ra ngoài, chấn động dược đỉnh ông ông kêu vang, giống như sắp xảy ra nổ mạnh.

Năng lượng bàng bạc khuếch tán, người thực lực hơi yếu đứng cách Thần Hoàng thai ngàn thước đều lảo đảo thối lui.

Xuy!

Một giây sau một đạo huyết sắc quang mang phóng lên cao, xuyên lên tận trời, trong mơ hồ tràn ra năng lượng dao động làm các cường giả đều run rẩy.

Bên trong Cổ Linh dược đỉnh, linh hỏa bao phủ một viên đan dược lớn cỡ nửa nắm tay hài nhi.

- Hô!

Đan dược màu đỏ, làm cho người ta có cảm giác hết hồn, năng lượng lan tràn làm không gian xung quanh vặn vẹo, khiến ánh mắt mọi người đều kinh hãi.

Hô!

Huyết sắc quang trụ phóng lên cao, không trung đột nhiên run lên, thiên địa năng lượng kéo theo tầng mây đen thật dày hội tụ tới gần, phong vân biến sắc, năng lượng áp không.

- Thành đan cho ta!

Trong mắt Độc Cô Trường Linh bắn ra tinh quang, thủ ấn kết xuất, linh lực bạo tuôn, linh hồn lực bàng bạc thổi quét.

Oanh long!

Thiên địa năng lượng dao động càng thêm kịch liệt, hội tụ thành lốc xoáy, thiên địa năng lượng quang trụ từ bên trong lốc xoáy đột nhiên bắn ra.

Nương theo sau quang trụ đánh xuống, không trung rung động, tầng tầng không gian xung quanh tán khai, nứt vụn thành từng khúc, năng lượng quang trụ lập tức oanh kích vào bên trong Cổ Linh dược đỉnh.

- Phanh!

Cổ Linh dược đỉnh run lên, uyển như tiếng sấm.

Oanh long!

Lại thêm một đạo quang mang rơi vào trong dược đỉnh, lại tới đạo thứ ba, thứ tư, thứ năm, thứ sáu liên tục oanh kích xuống.

- Phanh phanh!

Mỗi đạo năng lượng quang trụ kích xuống, Cổ Linh dược đỉnh rung động không ngớt.

Phốc!

Khi đạo thứ bảy giáng xuống, Độc Cô Trường Linh phun ra máu tươi, giờ phút này ánh mắt mọi người đều biến thành lo lắng đề phòng.

Trong nháy mắt đạo thứ tám cùng thứ chín giáng xuống, không gian một mảnh tối đen, trong Cổ Linh dược đỉnh vang lên tiếng nổ ầm ầm rung động.

Phốc!

Độc Cô Trường Linh lại phun ra hai ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch tới cực điểm.

- Độc Cô Trường Linh luyện chế đan dược bát phẩm cao giai hậu kỳ vẫn cố hết sức a!

Cường giả các tộc nhủ thầm, nhưng trên mặt vẫn vô cùng kinh ngạc.

Liên tục phun ra hai ngụm máu tươi, thiên địa năng lượng tựa hồ bắt đầu tiêu tán.

Đôi mắt Độc Cô Trường Linh gắt gao nhìn chằm chằm viên đan dược màu đỏ trong Cổ Linh dược đỉnh.

- Cửu Chuyển Hóa Linh đan!

Trong miệng hắn hét lớn một tiếng, thủ ấn biến hóa, linh hồn lực lượng cuồn cuộn tràn vào trong dược đỉnh, thiên địa năng lượng còn lại đều hội tụ vào trong đỉnh.

- Oanh!

Một cỗ huyết sắc quang mang bắn ra, xuyên tới chín tầng trời, năng lượng dao động lập tức lan tràn.

Thiên địa năng lượng hội tụ trên bầu trời nhất thời run lên, lập tức bị chấn khai khuếch tán.

- Năng lượng thật mạnh!

Năng lượng dao động làm các cường giả đều kinh hãi.

- Thu!

Độc Cô Trường Linh quát một tiếng, thân hình bắn thẳng lên trời cao như lưu quang, truy đuổi theo hồng mang, trong tay hiện lên hào quang, một cỗ năng lượng bàng bạc vặn vẹo không gian, đem hồng mang đều bao phủ.

- Xuy!

Không gian vặn vẹo, Độc Cô Trường Linh thu hồng mang vào trong tay, khi quang mang tiêu tán, một viên đan dược đỏ như máu nháy mắt rơi vào trong tay Độc Cô Trường Linh.

Hô!

Trên viên đan dược nho nhỏ, quang mang huyết hồng quanh quẩn, nếu nhìn kỹ còn có chín đạo lưu quang quấn quanh, năng lượng bàng bạc khuếch tan, đan hương mê người làm các cường giả ngửi được đều thèm nhỏ dãi.

- Luyện chế thành công Cửu Chuyển Hóa Linh đan bát phẩm cao giai hậu kỳ!

Trên mặt nhị trưởng lão Độc Cô Ngọc Khuê lộ nụ cười, viên đan dược kia hoàn toàn không nhìn thấy được chút tỳ vết.

- Đã luyện chế thành công Cửu Chuyển Hóa Linh đan bát phẩm cao giai hậu kỳ, Lục Lâm Thiên thua!

- Linh tôn thất trọng chế bát phẩm cao giai hậu kỳ, Độc Cô Trường Linh bất phàm a!

- Lục Lâm Thiên đã thua!

Ánh mắt Nam thúc híp lại, hắn không thích Độc Cô Trường Linh, nhưng người này cũng có bản lĩnh thật sự, người của Độc Cô gia đều sôi trào, chỉ có nhóm người Dương Quá sắc mặt ngưng trọng tới cực điểm, nhìn chằm chằm lên đài.

Phốc!

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, Lục Lâm Thiên đột nhiên phun máu tươi, năng lượng trong đỉnh quá mức khổng lồ, vượt xa khả năng nắm giữ của hắn.

Lục Lâm Thiên đã sớm ý thức được mình sai lầm, biến khéo thành vụng, lẽ ra hắn không nên dùng tới sáu Diễn Linh thiên quả, năng lượng gia tăng quá lớn khiến cho hắn vô lực duy trì, muốn dung hợp nhiều năng lượng như vậy, thật sự quá khó khăn.

Cũng may hắn có Bất Diệt Huyền Thể, chỉ phun máu tươi, nếu không thân thể đã sớm bị chấn nát, cho tới hiện tại hắn chỉ miễn cưỡng chống đỡ mà thôi.

Lúc này lại có biến cố làm cho hắn không cách nào khống chế xuất hiện, năng lượng linh dịch thật sự quá lớn, khí huyết dao động, linh lực rối loạn, vì vậy Hỏa Long đỉnh nhất thời nứt nẻ.

- Không xong, đỉnh sắp nổ!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, chuyện hắn lo lắng rốt cục đã xảy ra.

- Không xong, đỉnh sắp nổ!

Độc Cô Cảnh Văn cùng Lục Tâm Đồng kinh hô.

- Lục Lâm Thiên không ổn!

Các cường giả đều nhìn thấy được cảnh tượng này.

Phanh phanh!

Năng lượng tán phát, không gian vặn vẹo, Hỏa Long đỉnh đột nhiên bành trướng, không còn cách nào chống đỡ được năng lượng khổng lồ, lập tức nổ tung, cả không gian đều kiềm hãm, ngay sau đó tiếng sấm sét vang vọng dựng lên cuối chân trời.

Nương theo sau linh hỏa nóng cháy thổi quét khắp xung quanh, ma cô vân dựng thẳng bầu trời, hỏa diễm thổi quét khắp cả thiên không.

Cả Thần Hoàng thai như sơn băng địa liệt, mặt đất nứt nẻ, đá vụn kích tán, ánh mắt người trên quảng trường biến thành kinh hãi.

Khí tức nóng cháy giống như biển lửa bao phủ cả không gian, thổi quét thân hình Lục Lâm Thiên vào bên trong, từng đạo không gian xung quanh biến thành đỏ đậm khuếch tán xa xa.

Vào lúc này lại không có ai nhìn thấy, ngay tích tắc Hỏa Long đỉnh nổ tung, trong không gian hỗn loạn có một đạo tử sắc lưu quang chợt lóe rồi biến mất, nhanh tới mức không người nào phát hiện.

Một màn hỗn loạn làm ánh mắt các cường giả đều mơ hồ, không gian Thần Hoàng thai lại bị năng lượng đáng sợ kia va chạm bóp méo, Hỏa Long đỉnh nổ tung thật vô cùng đáng sợ.

- Ai!

Nam thúc thở dài một tiếng, hắn biết thực lực của Lục Lâm Thiên, nếu luận giao thủ, Độc Cô Trường Linh căn bản không làm gì được hắn.

Thế nhưng trong đan đạo, Độc Cô Trường Linh được bồi dưỡng từ nhỏ, mà Lục Lâm Thiên lại không có thời gian tu luyện đan đạo, hơn nữa cấp độ linh giả lại kém hơn, có thể chống đỡ tới bây giờ cũng đã vô cùng khó khăn.

Ánh mắt Kim Huyền khẽ động, liếc nhìn Nam thúc, hiện lên vẻ bất đắc dĩ.

- Ca ca thua sao?

Sắc mặt Lục Tâm Đồng biến đổi, thân thể mềm mại run lên, lảo đảo lui ra sau một bước, dược đỉnh đã nổ tung, nàng đương nhiên biết rõ hậu quả.

Sưu sưu!

Xa giữa không trung, hai thân ảnh lặng yên rơi xuống bên ngoài quảng trường, ánh mắt nhìn chăm chú lên Thần Hoàng thai, chính là Độc Cô Trường Không cùng một thanh niên khí độ bất phàm, khuôn mặt có vài phần tương tự Độc Cô Trường Không.

Giờ phút này ai cũng ngừng thở, nhìn chằm chằm lên Thần Hoàng thai hỗn loạn kia.

Kình khí tán loạn, một thân ảnh mơ hồ xuất hiện, mà thân ảnh kia nửa quỳ dưới đất.

Kình khí từ từ tiêu tán, mà Lục Lâm Thiên cũng xuất hiện trên Thần Hoàng thai.

Lúc này Lục Lâm Thiên quỳ dưới đất, đầu cúi xuống, vẻ mặt uể oải, khóe miệng đầm đìa máu tươi, thanh y có chút phá nát, cực kỳ chật vật.

- Thua, Lục Lâm Thiên thua!

- Lục Lâm Thiên thua, chính thống soái thắng lợi!

Ánh mắt Độc Cô Trường Linh mang theo lãnh ý nhìn Lục Lâm Thiên, cả quảng trường đột nhiên ồn ào, người Độc Cô gia tộc thắng lợi, đây là điều mà họ mong muốn nhìn thấy.

- Chính thống soái lợi hại!

- Là người mạnh nhất trong giới trẻ tuổi Độc Cô gia tộc!

- Vì thần hoàng chứng danh, vì Độc Cô giương oai, chính thống soái uy vũ!

Cường giả Thần Hoàng đoàn chỉnh tề hét lớn, sóng âm quanh quẩn trên không trung.

- Rốt cục đã thua!

Sắc mặt các cường giả thay đổi, nhưng trong lòng thở ra một hơi nhẹ nhõm, cho dù lời đồn Lục Lâm Thiên cường hãn thế nào, nhưng rốt cục đã thua, cuối cùng sáu đại hoàng tộc bảo vệ được mặt mũi.

- Hừ!

Người Thác Bạt hoàng tộc hừ lạnh một tiếng, bị tổn thất nặng trong tay Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng, hiện tại nhìn thấy Lục Lâm Thiên bị thua, chẳng khác gì trút ác khí.

- Lục Lâm Thiên, dựa theo đánh cuộc, ngươi thua, nên tự phế tu vi, tự hủy hai tay!

Độc Cô Trường Linh lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Tuân thủ đánh cuộc, tự phế tu vi, tự hủy hai tay!

Thần Hoàng đoàn đồng thanh hét lớn, chân khí bức người thổi quét bao phủ Lục Lâm Thiên.

- Tuân thủ đánh cuộc, tự phế tu vi, tự hủy hai tay!

- Tuân thủ đánh cuộc, tự phế tu vi, tự hủy hai tay!

Từng tiếng hét lớn quanh quẩn giữa không trung.

Sắc mặt nhóm người Độc Cô Cảnh Văn đều đại biến.

Mà thần sắc nhóm thần tử Nữ Hiên Viên Triệt cũng thoáng chớp động, nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên.

Nghe âm thanh sôi trào ủng hộ, Độc Cô Trường Linh lộ ý cười, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi đã thua, cần ta động thủ

hay là tự ngươi động thủ!

Chương 2447: Buông tay bắt buộc

- Ai nói ta thua, con mắt nào của ngươi nhìn thấy ta thua?

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, chậm rãi đứng lên.

Chỉ thấy thân thể hắn vô cùng chật vật, mặt xám mày tro, khóe môi chảy máu, ngực áo bị nhuộm đỏ, chỉ có đôi mắt vẫn thâm thúy, trong mắt còn mang theo màu đỏ nhàn nhạt.

- Ca ca không thua, cho tới bây giờ ca ca chưa từng thua, lần này cũng vậy!

Trong mắt Lục Tâm Đồng lộ ý cười.

Ánh mắt Độc Cô Trường Linh run lên, lập tức trầm xuống:

- Lục Lâm Thiên, dược đỉnh của ngươi đã nổ, chẳng lẽ còn chưa thua sao, chẳng lẽ ngươi muốn nằm vạ?

- Buồn cười, dược đỉnh nổ tung lại cho là thua, đây là quy củ của Độc Cô gia tộc các ngươi định ra sao?

Lục Lâm Thiên phun ra bọt máu, trong cơ thể vô cùng khó chịu.

- Chẳng lẽ còn chưa thua sao?

Người trên quảng trường nghe vậy không khỏi nghi hoặc, chẳng lẽ đã như thế còn chưa thua?

- Dược đỉnh tự bạo đương nhiên không tính thua, vậy đan dược của ngươi đâu, chẳng lẽ đan dược không còn còn chưa tính là thua!

Độc Cô Trường Linh lạnh lùng nói.

- Ai nói đan dược không còn?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, dùng tay trái lau máu trên miệng, linh lực chợt dao động, chân khí cùng linh lực đồng thời thi triển.

Chỉ thấy hắn vươn ra tay phải, nhất thời trên lòng bàn tay hiện ra tử sắc lưu quang.

- Hô!

Tử sắc lưu quang xuất hiện, cả không gian lan tràn cỗ khí tức quỷ dị, cơ hồ đồng thời không gian đột nhiên run rẩy lên.

Giờ phút này nhìn thấy tử sắc lưu quang, Độc Cô Trường Linh đột nhiên cảm giác được trong lòng run lên, một cảm giác nguy hiểm lan tràn khắp nội tâm của hắn.

- Đây là…

Sắc mặt đông đảo cường giả không khỏi đại biến, ánh mắt nhìn chằm chằm vào lòng bàn tay của Lục Lâm Thiên, năng lượng tử sắc lưu quang liên tục dao động làm lòng người run rẩy.

Xuy!

Lục Lâm Thiên ném tử sắc lưu quang lên cao, ngay lập tức lưu quang mở rộng, hóa thành mấy thước lớn, biến thành đại đỉnh ba chân màu tím, bí văn lôi quang lan tràn, hào quang chói mắt, chính là Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Trên Tử Lôi Huyền Đỉnh hiện ra linh dịch tinh thuần, lúc này nó đang xoay tròn bên trong đỉnh.

Vừa rồi khi Hỏa Long đỉnh nổ tung, Lục Lâm Thiên tự biết không xong, liều mạng thúc giục Tử Lôi Huyền Đỉnh đem linh dịch trong Hỏa Long đỉnh hút vào bên trong huyền đỉnh.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh, đây hình như là Tử Lôi Huyền Đỉnh trong lời đồn đãi!

- Thần khí thành danh của Huyền Thiên yêu tôn tung hoành đại lục hơn bảy ngàn năm trước!

- Nghe lời đồn Tử Lôi Huyền Đỉnh vô cùng bất phàm!

- Nhưng Tử Lôi Huyền Đỉnh là Vũ linh khí, chẳng lẽ Lục Lâm Thiên muốn dùng binh linh khí luyện chế đan dược sao?

- Vũ linh khí luyện chế đan dược được sao?

Mọi người kinh hãi, chẳng biết từ lúc nào trên Thần Hoàng thai đột nhiên hiện ra lôi vân cuồn cuộn dày đặc.

Tử sắc điện quang lưu chuyển, chân khí khiến người sợ hãi truyền tới, lôi điện lóe ra, mọi người đều cảm thấy áp lực bất an.

Càng làm người ta nghi hoặc chính là linh dịch lại đang nằm bên trong huyền đỉnh.

- Chẳng lẽ Lục Lâm Thiên muốn dùng Tử Lôi Huyền Đỉnh luyện chế đan dược sao?

Độc Cô Trường Linh cùng cường giả Thần Hoàng đoàn vốn nghĩ mình đã nắm chắc thắng lợi trong tay, nhưng không ai nghĩ tới Lục Lâm Thiên còn có chiêu này, hắn lại có thể bảo tồn được linh dịch, như vậy có thể tiếp tục luyện chế.

Nhìn Lục Lâm Thiên muốn dùng Tử Lôi Huyền Đỉnh luyện chế đan dược, Kim Huyền cùng Nam thúc nhìn nhau, trong mắt hiện lên nghi hoặc.

Lúc này Lục Lâm Thiên muốn dùng Tử Lôi Huyền Đỉnh luyện chế đan dược cũng vì bất đắc dĩ, vừa rồi Hỏa Long đỉnh đã nổ tan, vì không muốn mất đoàn linh dịch này, hắn phải lấy ra Tử Lôi Huyền Đỉnh chứa đựng, hắn vốn không có ý nghĩ dùng huyền đỉnh luyện chế đan dược, nhưng hiện tại rơi vào đường cùng, hắn chỉ có thể miễn cưỡng làm như thế, dù sao hắn đã sớm dung hợp Linh Vũ, đồng thời thúc giục Tử Lôi Huyền Đỉnh cùng linh lực ngưng tụ linh hỏa không đến nỗi không làm được.

- Vũ thần khí!

Đôi mắt Độc Cô Trường Linh nhìn chằm chằm Tử Lôi Huyền Đỉnh, khuôn mặt thật khó xem, hắn thật không ngờ Lục Lâm Thiên còn có một chiêu này.

- Dùng Vũ thần khí luyện chế đan dược, ta muốn xem ngươi làm sao luyện chế!

Độc Cô Trường Linh hừ lạnh một tiếng, tuy kinh ngạc nhưng trong lòng cũng biết, chỉ sợ dù Lục Lâm Thiên luyện chế thành công nhưng phẩm cấp đan dược cũng không cao bằng Cửu Chuyển Hóa Linh đan của mình.

- Ngươi không làm được, không có nghĩa là tất cả mọi người đều không làm được!

Lục Lâm Thiên nói.

- Cố làm xem a, cho dù ngươi luyện chế thành công thì đã sao, phẩm cấp đan dược của ngươi còn cao hơn được Cửu Chuyển Hóa Linh đan của ta hay sao, tới lúc đó ngươi cũng trốn không thoát tự phế tu vi, tự hủy hai tay!

Độc Cô Trường Linh lớn tiếng cười lạnh, âm thanh quanh quẩn trên quảng trường, hiện tại không thể xuất thủ, hắn cũng không ngại gia tăng áp lực cho Lục Lâm Thiên.

Đông đảo cường giả sửng sốt, Độc Cô Trường Linh nói không sai, dù Lục Lâm Thiên thành công luyện chế ra đan dược, nhưng phẩm cấp làm sao bằng Cửu Chuyển Hóa Linh đan, nói thế nào cũng thua, nhưng không nghĩ tới tiền đặt cược của hai người này lại là phế bỏ tu vi, hủy bỏ hai tay, thật sự là quá nặng nề!

- Ai thắng ai thua, còn chưa nhất định!

Thản nhiên nói một câu, Lục Lâm Thiên tiến lên một bước, tay trái biến hóa thủ ấn, chân khí tràn vào Tử Lôi Huyền Đỉnh.

- Ông ông!

Tử Lôi Huyền Đỉnh run lên, lôi vân bắt đầu khởi động, giờ phút này Lục Lâm Thiên không thể không quyết định mình phải buông tay bắt buộc, chỉ còn một lần cơ hội cuối cùng.

Nhìn thấy hành động của Lục Lâm Thiên, người trên quảng trường không khỏi ồ lên, không ít ánh mắt nghi hoặc nhìn hắn, nghe lời nói của hắn giống như tự nhận mình sẽ có hi vọng chiến thắng.

- Biểu tỷ, Vô Song tỷ, chẳng lẽ Lâm Thiên vẫn còn biện pháp sao?

Vân Hồng Lăng lo lắng, ánh mắt ngưng trọng nhìn Lục Lâm Thiên.

- Ta cũng không biết, có lẽ Lâm Thiên sẽ có biện pháp!

Độc Cô Cảnh Văn nói:

- Lâm Thiên không phải người lơ là, nói không chừng trong lòng đã có biện pháp.

Bắc Cung Vô Song cắn môi, tuy nghe nói như thế nhưng ánh mắt vẫn vô cùng ngưng trọng.

- Yên tâm đi, ca ca làm sao có thể bại!

Lục Tâm Đồng kiên nghị nói, trong lòng nàng tin tưởng ca ca, từ nhỏ tới lớn ca ca chưa từng thất bại.

- Hừ, ta muốn nhìn xem hôm nay ngươi làm sao thắng ta!

Độc Cô Trường Linh nhìn Lục Lâm Thiên, vẻ mặt biến thành khinh thường, tới lúc này hắn thật sự không nghĩ ra Lục Lâm Thiên còn có biện pháp nào xoay chuyển cục diện, điều này hoàn toàn không có khả năng.

Tử Lôi Huyền Đỉnh kêu vang, năng lượng linh dịch lan tràn, lại giống như bị một cỗ năng lượng ngăn chặn bên trong, ánh mắt mọi người đều tập trung vào Lục Lâm Thiên.

Đan chiến lần này chính bản thân Lục Lâm Thiên cũng biết mình rơi vào tình trạng tiến lui đều khó khăn.

Bởi vì kết quả vượt ngoài dự đoán của hắn, trình độ của Độc Cô Trường Linh trong đan đạo đã tuyệt đối cường đại, vì vậy chính bản thân Lục Lâm Thiên đã rơi vào hiểm cảnh.

Thu liễm tâm thần, ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, trong đầu hiện ra một

đơn thuốc, cơ hồ giống như Diễn Linh Hóa Thần đan như đúc.

Chương 2448: Lưỡng cường chấn nhiếp

Nhưng vẫn còn có điều khác nhau, bởi vì phẩm cấp khác nhau hoàn toàn, đơn thuốc kia vốn ở cấp độ bát phẩm cao giai đỉnh.

Lục Lâm Thiên từ trong đơn thuốc biết được một việc, nếu luyện chế thành công đan dược này, sẽ giúp tôn cấp cửu trọng gia tăng hi vọng thành đế lên mười phần trăm, nói cách khác chỉ cần dùng đan dược sẽ có một phần mười cơ hội thành đế.

- Đế Linh Tấn Thần đan!

Khẽ thì thầm, Lục Lâm Thiên muốn luyện chế loại đan dược này, mà đơn thuốc do sư phụ Chí Thánh đại đế lưu lại.

Trong tư liệu, muốn luyện chế đan dược ngoại trừ cần ba Diễn Linh thiên quả làm tài liệu chủ yếu, còn cần một loại tài liệu chủ yếu khác, nhưng loại tài liệu này đủ làm cho toàn bộ linh giả trên đời trực tiếp rút lui không dám nghĩ tới.

Đó chính là cần một tia đế giả chi nguyên làm tài liệu chính, đế giả chi nguyên, dưới gầm trời này có mấy ai lấy ra được, mà vừa lúc trên người Lục Lâm Thiên lại có!

Phương pháp luyện chế lại vô cùng quỷ dị, không thể dùng linh hỏa bình thường mà phải luyện chế ở một nơi có lôi điện dày đặc, dùng lôi điện lực ngưng tụ đan dược.

Chẳng qua nếu dùng phương pháp này rất có thể đem người luyện đan đánh thành mảnh nhỏ, hoặc là nếu sơ sẩy sẽ bị lôi điện hủy diệt đan dược thành tro tàn.

- Sư phụ a, ngài đừng gạt đệ tử, nếu đệ tử thua, sẽ không còn ai đi cứu ngài!

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm, phương pháp luyện chế ngoài tưởng tượng kia, hi vọng sư phụ Chí Thánh đại đế đừng nói đùa, mà hiện tại Lục Lâm Thiên chỉ có thể buông tay bắt buộc.

Hít sâu một hơi, Lục Lâm Thiên lại biến hóa thủ ấn, sắc mặt ngưng trọng.

- Ai thắng ai thua, đợi một lát sẽ thấy được rõ ràng, hiện tại dương dương đắc ý, không khỏi quá sớm!

Lục Lâm Thiên lướt mắt nhìn quanh quảng trường, quát một tiếng, Tử Lôi Huyền Đỉnh nháy mắt mở rộng, lập tức hóa thành mấy chục thước, lôi quang bí văn lan tràn.

Xuy xuy!

Lôi vân cuồn cuộn áp không tràn tới, hội tụ bên trên Tử Lôi Huyền Đỉnh, cả không gian phong vân biến sắc, lôi vân dày đặc.

Khí tức cường hãn ngập trời, tràn ngập khắp cả không gian, làm cả phiến không gian đều run rẩy lên.

Lục Lâm Thiên biến hóa thủ ấn, lôi vân cuồn cuộn không ngớt, thân hình hắn lập tức hòa thành một thể cùng lôi vân, theo thủ ấn đánh ra, lôi vân áp không, trên không trung tràn ngập tử sắc lôi điện, nhìn qua thật giống như thác nước tử sắc treo trên bầu trời.

- Lục Lâm Thiên muốn làm gì?

Uy thế kia làm mọi người run sợ, không ai biết Lục Lâm Thiên đang định làm gì, ánh mắt gắt gao tập trung trên người hắn.

Xuy!

Đúng ngay lúc này một đạo tử sắc lôi điện đột nhiên đánh xuống, nhất thời cả không trung vang vọng tiếng sấm đinh tai nhức óc.

- Lôi điện ngưng đan!

Thủ ấn trầm xuống, Lục Lâm Thiên quát một tiếng.

Oanh long!

Tử sắc lôi điện nháy mắt đánh vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, một đạo Tử Kim Huyền Lôi trực tiếp oanh kích vào trong đoàn linh dịch, cả đoàn linh dịch lập tức nổi lên tử sắc điện mang quanh quẩn.

- Đi!

Tay phải kết xuất thủ ấn, đồng thời thúc giục Linh Vũ, linh hồn lực bao phủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, lấy lôi ngưng đan đương nhiên không thể khinh thường, nếu không cẩn thận sẽ phá hủy toàn bộ linh dịch.

Trên Thần Hoàng thai, tử sắc lôi vân chiếm lĩnh, hào quang thiểm điện áp không giáng xuống, từng đạo lôi đình khiến tim đập nhanh không ngừng xuyên toa, năng lượng dao động đáng sợ tràn ngập, điện mang giáng xuống, không gian nổ tung.

Phương pháp luyện chế đan dược rung động như vậy làm những người đứng xem đều cảm giác lãnh ý lan tràn, trước mặt lôi uy kinh người khiến linh hồn họ đều run rẩy.

Xuy!

Từng đạo Tử Kim Huyền Lôi không ngừng oanh kích vào Tử Lôi Huyền Đỉnh, lôi điện quanh quẩn hô ứng cùng Tử Kim Huyền Lôi giữa không trung.

- Lục Lâm Thiên tựa hồ dùng lôi điện ngưng đan a!

- Thật là quỷ dị, dùng lôi điện ngưng đan, đây là muốn luyện chế đan dược gì?

Nhóm người Độc Cô Cảnh Văn cũng kinh ngạc nghẹn họng nhìn trân trối.

Kim Huyền cùng Nam thúc đều đưa mắt nhìn nhau, với kiến thức của họ cũng chưa từng gặp qua thủ đoạn như thế.

Trong đám người, Độc Cô Ngạo Vũ nhìn lên Thần Hoàng thai, sắc mặt kinh nghi, không ai nhìn thấy được tia tán thưởng chợt lóe trong mắt hắn.

- Tiểu tử này thật biến thái!

Nhóm người Vân Tiếu Thiên càng thêm ngây người, kinh ngạc há hốc mồm.

Mỗi một đạo Tử Kim Huyền Lôi giáng xuống, đoàn linh dịch càng tương dung một ít.

Chẳng qua mỗi một đạo lôi điện giáng xuống, sắc mặt Lục Lâm Thiên lại tái nhợt một phần.

Linh hồn lực bao phủ linh dịch, khống chế Tử Kim Huyền Lôi làm cho linh dịch tương dung, lực kháng cự bắn ngược của linh dịch làm Lục Lâm Thiên chống đỡ thật cố sức.

Không biết qua bao lâu, một cỗ năng lượng kinh người chợt khuếch tán.

Ngay lập tức một viên đan dược xanh trắng ánh tím xuất hiện ngay trên Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Đan dược lớn cỡ nắm tay hài nhi, năng lượng bàng bạc vừa tán phát lại bị lôi điện màu tím bao phủ, nhìn qua cực kỳ huyền ảo.

Nhìn thấy viên đan dược, sắc mặt Lục Lâm Thiên lộ vẻ vui mừng, lúc này linh dịch đã ngưng tụ thành đan phôi.

Tâm thần hắn vừa động, linh lực tràn ra, thổi quét về hướng viên đan dược kia.

Oanh long!

Lại một đạo Tử Kim Huyền Lôi đánh xuống đan dược, ngay lập tức đan dược xoay chuyển với tốc độ cao trên huyền đỉnh, năng lượng bàng bạc lan tràn khuếch tán.

Viên đan phôi lập tức biến thành bóng loáng như ngọc.

Mà thời khắc này thiên địa năng lượng như bị lôi kéo, không ngừng hội tụ.

Hô!

Nhất thời động tĩnh trên Thần Hoàng thai càng thêm khủng bố, năng lượng áp không, nương theo sau lôi vân cuồn cuộn trực tiếp che phủ cả phiến không gian.

- Năng lượng như vậy, Lục Lâm Thiên sắp thành công a1

- Khiến cho thiên địa năng lượng biến hóa mãnh liệt như thế, tựa hồ không kém hơn Độc Cô Trường Linh!

- So sánh tu vi, có thể gây ra động tĩnh lớn như vậy, Lục Lâm Thiên rõ ràng mạnh hơn!

Trong mắt Độc Cô Trường Linh hiện tia lãnh ý, hắn không nghĩ tới Lục Lâm Thiên đã sắp thành công.

Năng lượng dao động như vậy, chỉ sợ phẩm cấp đan dược cũng là bát phẩm cao giai, lấy lôi điện ngưng đan, thủ đoạn quỷ dị của Lục Lâm Thiên thật sự là đông đúc!

- Làm sao có thể, hắn làm sao làm được!

Độc Cô Trường Linh cùng Thần Hoàng đoàn đều không dám tin tưởng.

- Tiểu tử này thật sự làm được, mạnh mẽ!

Vân Tiếu Thiên có chút kích động tới run rẩy.

- Cha, Lâm Thiên ca thật không kém đâu!

Độc Cô My kéo tay Độc Cô Bắc kích động nói.

Ánh mắt Nam thúc run rẩy, lại nhìn Lục Lâm Thiên với vẻ lo lắng.

- Vậy mà cũng được, lấy lôi điện ngưng tụ thành đan, kỳ tích!

Nhóm người Hiên Viên Triệt đều kinh ngạc lẫn rung động.

Nguyên lai mọi người đều hi vọng Lục Lâm Thiên sẽ thua, nhưng lúc này nhìn thấy một màn chấn động lòng người trước mắt, tưởng tượng tới phương pháp luyện chế đan dược đặc thù kia, lại có người hi vọng Lục Lâm Thiên có thể thành công, ý tưởng trong lòng họ hiện tại cực kỳ mâu thuẫn.

Lúc này thiên địa năng lượng ngày càng mạnh, thậm chí mơ hồ còn vượt qua cả năng lượng mà Độc Cô Trường Linh tạo ra.

- Năng lượng càng ngày càng mạnh, chẳng lẽ đan dược của Lục Lâm Thiên tốt hơn Độc

Cô Trường Linh hay sao!

Chương 2449: Cùng hô!

- Nói không chắc đâu, Lục Lâm Thiên thật sự quỷ dị!

- Có lẽ Lục Lâm Thiên mới là người thắng!

Lúc này ánh mắt Độc Cô Trường Linh càng thêm âm trầm, trong mắt hiện lên sát ý.

Ngay khi sát ý vừa xuất hiện, Độc Cô Trường Linh chợt run lên, bởi vì có hai cỗ chân khí khiến linh hồn hắn run rẩy bao phủ lên người của hắn.

Độc Cô Trường Linh đưa mắt nhìn qua, hắn nhìn thấy Kim Huyền cùng Độc Cô Ngạo Nam đang liếc hắn, trong lòng không khỏi run lên, chỉ sợ hắn có động tác sẽ lập tức bị hai vị siêu cấp cường giả công kích không hề lưu tình.

Bị ánh mắt của hai vị cường giả khủng bố nhìn chằm chằm, khiến Độc Cô Trường Linh hoảng sợ thu liễm sát ý, không dám dính vào nguy hiểm, chỉ có thể ôm oán hận đứng yên tại chỗ.

Nhưng lúc này không ai nhìn thấy sắc mặt Lục Lâm Thiên ngày càng trắng bệch, lực lượng tiêu hao quá lớn làm cho hắn đã không còn cách nào chống đỡ.

Phốc!

Lục Lâm Thiên lại phun ra máu tươi, đồng thời thúc giục Linh Vũ tuy chân khí không bị trở ngại, chỉ là linh lực cùng linh hồn lực không cách nào duy trì được nữa.

Đông!

Trong đầu mê muội, thân hình mềm nhũn, Lục Lâm Thiên quỳ sụp một gối xuống đất, thiên địa năng lượng mất đi chống đỡ đột nhiên tản ra, chỉ còn lưu lại lôi vân tử sắc tiếp tục quay cuồng.

- Lục Lâm Thiên tiêu hao quá nhiều, chỉ sợ không chống đỡ được nữa!

Đông đảo cường giả cảm thán.

- Hừ, nỏ mạnh hết đà!

Độc Cô Trường Linh khinh thường hừ lạnh, biến hóa kinh người thì thế nào, vẫn không cách nào so sánh với hắn.

- Lâm Thiên!

- Ca ca!

Nhóm người Lục Tâm Đồng khẩn trương kinh hô.

Không biết từ lúc nào Nam thúc cũng đã siết chặt nắm tay, tựa hồ bắt đầu khẩn trương.

- Mau nhìn xem, hắn lại đứng lên!

- Còn chưa ngã, lại đứng lên!

Mọi người kinh ngạc, khi họ nghĩ Lục Lâm Thiên sẽ buông bỏ lại nhìn thấy hắn lảo đảo đứng lên.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch tới cực hạn, miệng đầm đìa máu tươi, nhìn dáng vẻ thật dữ tợn, khí tức biến mất, lúc này cũng khó thể duy trì Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp.

- Hô!

Không ít người hít sâu một hơi, không nghĩ tới Lục Lâm Thiên vẫn còn có thể đứng dậy, trong mắt họ hiện lên vẻ kính nể, chỉ với nghị lực này đủ khiến họ động dung.

- Nghị lực của tiểu tử này thật mạnh, Thần Nữ không nhìn lầm người a!

Đại hộ pháp Bắc Cung Nhất lộ vẻ tán thưởng.

Thân hình Lục Lâm Thiên đứng thẳng, toàn thân run rẩy lảo đảo, nếu không dựa vào Vũ đạo chống đỡ tiêu hao như vậy hắn thật sự không cách nào đứng dậy, nhưng còn hai bước cuối cùng chưa hoàn thành, hắn nhất định không thể ngã xuống, vì Cảnh Văn, vì chính hắn, hắn nhất định không thể ngã xuống.

Thủ ấn biến hóa, trong mắt Lục Lâm Thiên hội tụ hào quang, quanh thân hiện lên bạch mang lan tràn.

Bạch mang cương khí không ngừng khuếch tán.

Lúc này Độc Cô Trường Linh cảm giác được khí tức của Lục Lâm Thiên, thân thể run rẩy tuôn mồ hôi lạnh, khí tức kia vô cùng đáng sợ, mơ hồ mang theo thiên địa năng lượng quỷ dị khiến người sợ hãi.

Bạch sắc cương khí lan tràn, thiên không gió giục mây vần, không gian run rẩy, toàn bộ cường giả đều bị chấn động.

- Đế giả chi nguyên, đó là đế giả chi nguyên!

- Đó tuyệt đối là đế giả chi nguyên!

- Trên người Lục Lâm Thiên không ngờ còn có đế giả chi nguyên, nghe đồn đãi hắn chiếm được đế giả chi nguyên trên Thiên đảo, vậy là thật sự…

Lục Lâm Thiên lại phun máu, thủ ấn biến hóa, chỉ còn một chút nữa, hắn cần phải dung nhập đế giả chi nguyên vào trong đan dược mới xong.

Xuy!

Thủ ấn cuối cùng rơi xuống, trong mi tâm Lục Lâm Thiên bay ra một đạo hào quang, quang mang cực kỳ hư ảo, lại giống như có thiểm điện đánh xuống, mang theo tiếng sấm sét vang dội, đột nhiên rơi thẳng lên đan phôi trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Hào quang kinh người nháy mắt biến mất, đã thẩm thấu vào bên trong đan dược.

Vào thời khắc này cương khí xung quanh Lục Lâm Thiên cũng biến mất, hắn vận dụng đế giả chi nguyên, đã không còn cách nào kiên trì, linh hồn lực cùng linh lực đều tiêu hao không còn.

Phốc!

Lục Lâm Thiên lại phun máu tươi, thân hình nửa quỳ dưới đất, chân khí uể oải tới cực hạn.

Hắn thật sự không chống đỡ được nữa, mặc dù chân khí tiêu hao không bao nhiêu, nhưng vì luyện chế đan dược, linh hồn lực cùng linh lực thật sự cạn kiệt.

Trong đầu đau đớn mê muội, như sắp ngất đi, ý thức trở nên mơ hồ, nhưng trong đầu hắn vẫn còn một ý niệm quanh quẩn:

- Ta nhất định không thể thua, không thể thua…

- Ai, tới thời điểm này vẫn thất bại, thực lực dù sao không đủ thôi!

- Đã tới cực hạn chứ, nếu còn tiếp tục đứng lên thì chẳng khác gì nghịch thiên!

- Lục Lâm Thiên này cực kỳ cường hãn, nhưng vẫn tu vi vẫn kém hơn Độc Cô Trường Linh!

- Hắn thật sự bất phàm, chỉ cần đợi thêm một thời gian nhất định có thể rung động đại lục, chỉ tiếc hôm nay thực lực không đủ!

Lôi vân chậm rãi tiêu tán, điện quang ảm đạm, đan phôi có dấu vết muốn nứt vụn, chỉ là dựa vào tia đế giả chi nguyên cho nên vẫn miễn cưỡng củng cố.

- Lần này Lục Lâm Thiên thật sự đã thua!

Bàn tay Nam thúc vô lực buông ra, hắn biết Lục Lâm Thiên đã rơi vào hôn mê, căn bản không cách nào tiếp tục luyện đan, dù sao tu vi vẫn chưa đủ.

Lôi vân từ từ khuếch tán, không gian bắt đầu khôi phục sáng ngời.

Độc Cô Trường Linh cùng Thần Hoàng đoàn lộ nụ cười lạnh, mấy thanh niên Bắc Cung gia tộc lộ vẻ khinh thường, mà Độc Cô Trường Không cùng thanh niên đứng cạnh hắn cũng lộ vẻ đắc ý.

- Ca ca sẽ không thua!

Nhóm người Lục Tâm Đồng run lên, ngưng trọng thất thần.

- Lục Lâm Thiên, ngươi thua, tự phế tu vi, tự hủy hai tay đi, đừng giả bộ hôn mê!

Trên Thần Hoàng thai có chút hỗn độn, Độc Cô Trường Linh nhìn Lục Lâm Thiên nói, hắn dùng tâm thần quan sát đã biết Lục Lâm Thiên hôn mê, trên người không còn chân khí dao động.

- Lâm Thiên, huynh đứng lên, vì muội, huynh đã nói cần phải chứng minh chính mình, mau đứng lên, chứng minh chính huynh!

Một thân ảnh xinh đẹp chợt lóe, Độc Cô Cảnh Văn đi tới trên đài nhìn Lục Lâm Thiên lớn tiếng nói.

- Lâm Thiên!

- Ca ca, huynh sẽ không thua, đứng lên!

Mấy thân ảnh xinh đẹp lại nhảy lên Thần Hoàng thai kêu lên.

- Lục Lâm Thiên, đừng thua, đứng lên!

Một tiếng hét lớn quanh quẩn thiên không, Độc Cô Cảnh Văn nhìn qua, nhận ra là Hiên Viên Triệt.

- Lục Lâm Thiên, đứng lên, đừng thua!

Thần tử đã ủng hộ, người của Hiên Viên hoàng tộc đều lớn tiếng hô.

- Lục Lâm Thiên, đứng lên, chứng minh ngươi không thua kém sáu đại hoàng tộc!

Thái Công Tĩnh Nhiễm chợt đi ra, âm thanh yêu kiều quanh quẩn trên quảng trường, ngay lập tức người của Thái Công gia cũng hô to:

- Lục Lâm Thiên, đứng lên đi!

- Lục Lâm Thiên, Chuyên Tôn Tông Nguyên này ủng hộ ngươi, đứng lên cho lão tử!

Âm thanh Chuyên Tôn Tông Nguyên cuồn cuộn quanh quẩn, người của Chuyên Tôn gia đồng thanh quát lớn, sóng âm quanh quẩn không ngớt.

- Lục Lâm Thiên, đứng lên!

- Lục Lâm Thiên, ngươi đừng thua, mau đứng lên!

Ba thần tử Thần Nữ đồng thời lên tiếng ủng hộ Lục Lâm Thiên, không ít người Độc Cô gia tộc đã không còn giữ được bình tĩnh, từng âm thanh tiếng hô quanh quẩn trên

Chương 2450: Yêu nghiệt không ngã

Không ít cường giả kinh ngạc quay đầu nhìn lại, sắc mặt nghi hoặc, không biết tại sao Lục Lâm Thiên được nhiều người ủng hộ như vậy, thậm chí cả Hiên Viên Triệt, Thái Công Tĩnh Nhiễm, Chuyên Tôn Tông Nguyên cũng ủng hộ hắn.

Chỉ có sắc mặt Độc Cô Trường Linh cùng Thần Hoàng đoàn vô cùng khó xem, Độc Cô Trường Linh thật không ngờ lại có nhiều người ủng hộ Lục Lâm Thiên như vậy, thậm chí người của Độc Cô gia tộc cũng thế.

- Hừ!

Trong mắt Độc Cô Trường Linh lộ lãnh ý, cho dù có người ủng hộ thì thế nào, Lục Lâm Thiên cũng đã thua.

- Tiểu tử này, đi tới đâu cũng có thể khiến cho náo động tới đó!

Vân Tiếu Thiên thì thào nói, ánh mắt vẫn vô cùng ngưng trọng.

Đám người không ngừng hô to, mà lúc này Lục Lâm Thiên đã hôn mê, thần thức dần dần ngủ say.

Trong hỗn loạn, ý thức của hắn xuất hiện bên trong một không gian xa lạ, không gian tràn ngập huyết tinh khủng bố, tận cùng núi non có một thân ảnh hùng vĩ tay cầm kim sắc đại đao, dưới chân là hài cốt chồng chất như núi, giữa không trung phong vân biến sắc, quỷ khóc thần hào, huyết tinh tràn ngập, sát khí tận trời, máu chảy thành sông…

Một màn này Lục Lâm Thiên đã rất tinh tường, ngay khi hắn định tới gần thân ảnh hùng vĩ kia, kim sắc đại đao đột nhiên tản ra quang mang chói mắt, phảng phất như có một âm thanh vang vọng trong lòng hắn:

- Lục Lâm Thiên, đứng lên cho ta, chỉ là một linh tôn thất trọng nho nhỏ sao có thể đánh bại ngươi!

Âm thanh kia như cửu thiên huyền lôi, đột nhiên đánh thức Lục Lâm Thiên.

- Được rồi, ta không thể thua, vì Cảnh Văn, vì bản thân, nhất định không thể thua!

Tiểu Hồn Anh tỉnh táo trở lại, kim sắc tiểu đao lập tức tràn ra kim quang.

Ông!

Tiếng sấm nổ mạnh, kim mang lan tràn, kim mang bao phủ lên Tiểu Hồn Anh, khuếch tán trong não hải, thậm chí lan tràn khắp cả gân cốt cơ thể cùng huyết mạch của hắn.

Lục Lâm Thiên đã bị kim mang bao vây, chẳng qua có lớp thanh y bao phủ giống như ẩn như hiện, khó thể nhìn thấy.

Trong khoảnh khắc một cỗ năng lượng bàng bạc lan tràn, Tiểu Hồn Anh nháy mắt khôi phục, Lục Lâm Thiên cảm giác não hải của mình tràn đầy linh lực, mà kim sắc tiểu đao lại không ngừng phát tán kim mang, giống như tùy tiện cung ứng cho hắn tiêu xài.

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được mình đã khôi phục tới thời kỳ toàn thịnh, thậm chí tu vi còn tiến lên một cảnh giới khác, hết thảy không gian xung quanh đều giống như nằm trong lòng bàn tay của hắn.

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được chân khí của mọi người trên quảng trường, từng âm thanh tiếng gọi ầm ĩ cũng truyền vào trong tai hắn.

- Tiếp tục luyện chế, nhất định không thể thua!

Lục Lâm Thiên nhủ thầm.

- Lục Lâm Thiên, đứng lên!

- Lục Lâm Thiên, mau đứng lên!

Mọi người vẫn tiếp tục hô to, nhưng Lục Lâm Thiên vẫn không có động tĩnh, sóng âm ngày càng nhỏ, ai cũng lộ vẻ thất vọng, họ đều hiểu rõ ràng, làm gì có nhiều kỳ tích như vậy, Lục Lâm Thiên có thể đi tới bước này cũng đã là kỳ tích.

- Hừ, hô vài tiếng hữu dụng sao, dựa vào cái gì đối chọi với ta!

Độc Cô Trường Linh cười lạnh, ngay khi lời của hắn còn chưa dứt, giữa không trung đột nhiên vang lên tiếng sấm sét.

Oanh long!

Tử Lôi Huyền Đỉnh lại xoay tròn, tử sắc lôi vân ầm ầm hội tụ, cả không gian nháy mắt tràn ngập lôi vân, gió giục mây vần.

Xuy!

Nam thúc cùng Kim Huyền lập tức nhìn Lục Lâm Thiên, nhóm người Lục Tâm Đồng đứng trên Thần Hoàng thai, nhìn thấy lôi vân cuồn cuộn, thân thể chợt run lên, vội vàng tập trung vào người hắn.

Thân hình Lục Lâm Thiên đột nhiên run lên, ngẩng đầu đứng thẳng dậy, quanh thân tràn ngập kim quang, không gian xung quanh giống như khí lãng vô hình lan tràn khuếch tán.

- Mau nhìn, Lục Lâm Thiên đứng lên kìa!

- Thật sự đứng lên, hắn không ngã xuống, lại đứng lên!

- Đứng lên rồi!

Nhóm người Hiên Viên Triệt cũng lộ ý cười, toàn bộ cường giả sáu đại gia tộc đều kinh ngạc lẫn rung động, ánh mắt không dám tin tưởng.

Vừa rồi họ đã dùng tâm thần quan sát, Lục Lâm Thiên rõ ràng đã hôn mê, tiêu hao hoàn toàn, nhưng hiện tại có thể đứng lên.

Họ đưa mắt nhìn nhau, chuyện này thật không tưởng tượng nổi.

- Lâm Thiên, huynh không sao chứ?

Bắc Cung Vô Song lo lắng hỏi.

- Yên tâm, ta không sao, mọi người đi xuống trước đi!

Lục Lâm Thiên lắc đầu đáp.

Bốn nữ tử lập tức thối lui xuống dưới Thần Hoàng thai.

Lục Lâm Thiên xoay người nhìn quanh quảng trường, lập tức hướng Hiên Viên Triệt, Thái Công Tĩnh Nhiễm, Chuyên Tôn Tông Nguyên ôm quyền nói:

- Lục Lâm Thiên đa tạ chư vị ủng hộ!

- Lục Lâm Thiên, giỏi lắm!

- Lục Lâm Thiên, ta ủng hộ ngươi!

Mọi người nháy mắt sôi trào, sóng âm vang vọng, nương theo sau tiếng sấm vang rền, không gian đều rung động.

Sau đó hắn xoay người, thủ ấn biến hóa, Tử Lôi Huyền Đỉnh trống rỗng bay lên, xoay quanh trên bầu trời, lôi vân dao động kịch liệt.

Xuy!

Cùng một thời gian Lục Lâm Thiên bay lên, thân hình lăng không đứng thẳng, song song với Tử Lôi Huyền Đỉnh, linh lực cùng linh hồn lực tràn đầy, hơn nữa hắn có loại cảm giác làm cho hắn có thể nắm giữ cả thiên địa trong tay.

- Lấy lôi điện lực, rèn đan!

Thủ ấn biến hóa, tử sắc lôi đình lại oanh kích vào bên trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Xuy!

Oanh long!

Tiếng vang đinh tai nhức óc, Lục Lâm Thiên vẫn đứng sừng sững không chút lay động.

Đan phôi ngày càng bóng loáng, năng lượng càng thêm tinh thuần, màu tím ngày càng nồng đậm.

Chẳng biết từ lúc nào thiên địa năng lượng lại hội tụ, chỉ nháy mắt đã giống như phong vân biến sắc.

Oanh long long!

Tiếng sấm sét truyền ra, mây đen xuất hiện, không gian biến thành cực kỳ huyền ảo lẫn rung động.

Đột nhiên đan dược trực tiếp lao ra khỏi Tử Lôi Huyền Đỉnh.

- Oanh!

Nhất thời một cỗ uy thế tràn ngập, một đạo thanh bạch quang mang trùng thiên, đánh khai lôi vân dày đặc, thiên địa năng lượng kéo xuống bao phủ dưới lôi vân.

- Oanh!

Không gian lung lay như sắp đổ, mọi người kinh hãi, uy thế kia làm họ hô hấp cũng khó khăn.

Xuy!

Thủ ấn hạ xuống, trong lôi vân bay ra chín đạo Tử Kim Huyền Lôi oanh kích xuống dưới.

Từ trong đan dược bộc phát ra một thanh hồng quang trụ tương liên cùng thiên địa năng lượng, Tử Kim Huyền Lôi không thể đánh xuống, chỉ có thể mang theo hào quang lôi đình giống như thác nước treo giữa bầu trời, nhìn qua chẳng khác gì chín đầu điện long màu tím.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thủ ấn kết xuất, đột nhiên phun ra ngụm máu tươi, máu tươi rơi trong tay, thủ ấn đánh xuống, nhất thời máu tươi đều bị hào quang bao phủ.

- Lấy máu huyết làm dẫn, thành đan cho ta!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, đoàn máu huyết lập tức bay thẳng vào trong thanh bạch quang trụ, thẩm thấu biến mất không còn bóng dáng.

Oanh long!

Chỉ nháy mắt thanh bạch quang trụ phá nát, năng lượng kinh người thổi quét, chín đạo lôi đình phát ra tiếng sấm kinh thiên động địa.

Chín đạo Tử Kim Huyền Lôi trực tiếp oanh kích thẳng vào đan dược, nháy mắt xuyên vào bên trong thần đan, không trung lập tức run lên, nháy mắt giống như ngừng lại.

- Uy áp thật mạnh!

- Sắp thành công sao?

Ánh mắt mọi người kích động chờ mong, đầy vẻ khïếp sợ.

Mà vào thời khắc này, trên đan dược dao động càng thêm mãnh liệt, năng lượng kinh người, khoảnh khắc chiếm lĩnh cả thiên không, hóa thành

long quyển phong bạo liên tiếp cùng thiên địa năng lượng.

Chương 2451: Lâm Thiên thắng!

Mảnh thiên không này tựa hồ bị liên lụy, lập tức tối sầm, năng lượng khủng bố không ngừng ngưng tụ, chỉ có đạo thanh bạch ám tím quang mang tiếp tục phóng lên cao.

- Sao lại thế này?

- Chuyện gì vậy, sao có thể như vậy!

Thiên địa hôn ám làm vô số người kinh hãi, mây đen tràn ngập không trung, phảng phất như thiên địa đột nhiên lâm vào trong tối đen.

Một cỗ năng lượng vô hình dao động, mặt đất chớp lên, không gian run rẩy.

Trong không gian của Độc Cô gia tộc, mặt nước nổi lên sóng to gió lớn, núi non nứt nẻ, mang theo âm thanh như tiếng sấm sét truyền ra, phảng phất như linh hồn đều run rẩy lên.

Thiên địa biến sắc, nháy mắt hoàn toàn tối đen.

Lúc này trên Thần Hoàng thai chỉ còn nhìn thấy thanh bạch ám tím quang mang phóng lên cao, biến hóa làm người sợ hãi.

Chỉ nháy mắt không ít chân khí vô hình tràn tới, động tĩnh kinh người đã kinh động bọn họ, trong thiên địa lại biến thành yên tĩnh, chỉ còn lại tiếng sấm sét vang rền làm người ta cảm giác vô cùng đáng sợ.

Oanh long long!

- Thiên địa biến sắc, đây là xuất hiện dị tượng!

- Lục Lâm Thiên gây ra thiên địa dị tượng!

- Trời ạ!

Trên quảng trường, thực lực thấp đã bắt đầu phủ phục xuống đất.

- Thiên địa dị tượng, chẳng lẽ đan dược đế phẩm xuất thế hay sao!

- Nghe đồn đãi có thể tạo ra thiên địa dị tượng cũng chỉ có đế giả xuất thế hay đan dược đế phẩm xuất thế, thần khí xuất thế mới có được!

Oanh long!

- Chân khí đan dược tuyệt đối vượt qua bát phẩm!

- Tiểu tử này đúng là nghịch thiên!

Vân Tiếu Thiên ngây người, ánh mắt hoàn toàn dại ra.

- Tiểu tử này đúng là mạnh mẽ!

Kim Huyền không nhịn được tán thưởng.

- Đan dược có phẩm cấp, sau bát phẩm cao giai đỉnh chính là đế phẩm, nghe đồn đế phẩm đan dược xuất hiện, thiên địa rung chuyển, mặc dù tiểu tử kia gây ra thiên địa dị tượng, nhưng còn chưa hoàn toàn đạt tới thiên địa rung chuyển, nhưng đan dược kia đã vượt qua cấp độ bát phẩm!

Nam thúc ngẩng đầu, trong mắt lộ vẻ tán thưởng.

- Một trận đan chiến, Đế Linh Tấn Thần đan, thần hoàng thì thế nào, chỉ làm đá kê chân cho ta!

Lời nói cuồng ngạo bá đạo quanh quẩn trong không trung, thanh ảnh xuất hiện phía trên thanh bạch ám tím quang trụ, một đạo dải lụa sáng ngời rơi lên trên quang trụ kia.

Phanh!

Một tiếng sấm vang, quang trụ nứt toác thành vô số mảnh nhỏ.

- Ca!

Quang trụ phá nát, hào quang bao phủ trên người Lục Lâm Thiên, nhìn qua giống như thần tích, trong mắt hắn bắn ra tinh quang, một viên đan dược lớn cỡ ngón cái không ngừng xoay quanh lòng bàn tay của hắn.

- Thật mạnh!

- Đó là đan dược đế phẩm hay sao?

- Thiên địa dị tượng xuất hiện, đan dược đế phẩm ra đời!

- Không ngờ Lục Lâm Thiên có thể luyện chế ra đan dược đế phẩm, thật sự là khó tin!

- Hắn chính là yêu nghiệt!

- Thu!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, Tử Lôi Huyền Đỉnh hóa thành tử sắc lưu quang thu vào trong ấn đường của hắn, hết thảy xung quanh đều bình tĩnh trở lại.

Vẻ mặt Độc Cô Trường Linh khiếp sợ nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt lộ vẻ không tưởng tượng nổi, mà người Thần Hoàng đoàn đều ngây dại, vô cùng rung động.

- Huynh ấy làm được, thật sự làm được!

Nhóm người Độc Cô Cảnh Văn đều run lên, cười rạng rỡ.

Xuy!

Lục Lâm Thiên rơi xuống Thần Hoàng thai, kim mang thu liễm, lập tức quay về trên Tiểu Hồn Anh xoay quanh, nhưng linh lực cùng linh hồn lực của hắn vẫn tràn đầy.

Chẳng qua ý cảnh có thể nắm giữ hết thảy trong tay cũng biến mất, trong đầu thoáng đau đớn, tựa hồ tu vi của hắn còn chưa thoát khỏi ảnh hưởng của ý cảnh khổng lồ kia.

Ánh mắt đảo qua, Lục Lâm Thiên nhìn Độc Cô Trường Linh, nói:

- Không biết vị nào có thể đi lên làm đánh giá phẩm cấp của hai viên đan dược ai cao ai thấp!

Sắc mặt người Độc Cô gia tộc biến hóa, không ai nguyện ý đi lên, người nào cũng đã biết phẩm cấp của đan dược mạnh yếu ra sao.

Nam thúc nhìn Thần Hoàng thai, ánh mắt thu liễm, khôi phục lại vẻ thản nhiên.

Độc Cô Cảnh Văn đi tới, nói:

- Cha, hay là cha đi lên bình phán được không?

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn nữ nhi, lại nhìn Thần Hoàng thai, thân ảnh chợt lóe đã đi lên đài, nhìn Nam thúc nói:

- Đại ca, không bằng ngươi tới bình phán thế nào?

- Ngươi làm đi, ta sẽ không xen vào!

Nam thúc nói.

- Vậy đệ đệ sẽ làm chủ!

Độc Cô Ngạo Vũ gật đầu, nhìn Cửu Chuyển Hóa Linh đan, nói:

- Độc Cô Trường Linh luyện chế Cửu Chuyển Hóa Linh đan, đan dược bát phẩm cao giai hậu kỳ, lưu cho linh tôn thất trọng sử dụng, có thể gia tăng một tầng tu vi, mà linh tôn bát trọng vừa đột phá sử dụng, tăng tới bát trọng đỉnh cũng không vấn đề, rất khó luyện chế.

Sau đó ánh mắt Độc Cô Ngạo Vũ nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Đan dược có phẩm cấp, sau bát phẩm cao giai đỉnh là đế phẩm, nghe đồn đế phẩm xuất thế, thiên địa rung chuyển, phong vân biến sắc.

Nghe nói tới đây, ánh mắt mọi người dừng lại trên người Lục Lâm Thiên, đều kích động chờ đợi kết quả cuối cùng.

Dừng một thoáng, Độc Cô Ngạo Vũ nhìn Lục Lâm Thiên, nói tiếp:

- Vừa rồi mặc dù ngươi gây ra thiên địa dị tượng, nhưng còn chưa hoàn toàn đạt tới thiên địa rung chuyển, nhưng đan dược này đã vượt qua cấp độ bát phẩm, vì vậy cấp độ hẳn phải là chuẩn đế phẩm, so sánh với Cửu Chuyển Thiên Linh đan, cách biệt một trời, vì vậy ngươi thắng lợi!

Trong mắt Độc Cô Ngạo Vũ lộ vẻ tán thưởng không hề che giấu, thậm chí khi hắn nói tới chuẩn đế phẩm đan dược, thân thể cũng run lên.

Nghe được lời nói của Độc Cô Ngạo Vũ, thân hình Độc Cô Trường Linh run rẩy, lảo đảo bật lui ra sau mấy bước, vẻ mặt xám như tro tàn lẫn kinh hãi.

- Đan dược chuẩn đế phẩm, là chuẩn đế phẩm!

- Lục Lâm Thiên có tu vi linh tôn tứ trọng lại có thể luyện chế ra chuẩn đế phẩm đan dược!

Mọi người khiếp sợ, thân là tộc nhân trực hệ Độc Cô gia, tự nhiên cũng biết điều này đại biểu cho chuyện gì, đại biểu Lục Lâm Thiên tuyệt đối là yêu nghiệt, là một tồn tại nghịch thiên.

- Ca ca thành công!

- Lâm Thiên thắng!

- Không hổ là đệ nhất nhân trẻ tuổi thế giới bên ngoài!

Nhóm người Hiên Viên Triệt đều cảm thán.

Lục Lâm Thiên cũng không ngờ mình luyện chế Đế Linh Tấn Thần đan chỉ có cấp độ bát phẩm cao giai đỉnh, nhưng không hiểu vì sao luyện thành lại là cấp độ chuẩn đế phẩm.

Theo hắn suy đoán, chẳng lẽ sư phụ Chí Thánh đại đế đã phỏng đoán sai lầm, dù sao tuy sư phụ hắn có đơn thuốc nhưng cũng chưa từng luyện chế qua.

Có lẽ có quan hệ với kim sắc tiểu đao, nhờ có tiểu đao phụ trợ cho nên hắn mới có thể đạt tới trình độ này.

- Lục Lâm Thiên, có thể nói cho ta biết tên của đan dược này là gì, và có công hiệu gì hay không?

Độc Cô Ngạo Vũ hiếu kỳ hỏi.

Tiếp xúc ánh mắt của Độc Cô Ngạo Vũ, Lục Lâm Thiên chỉ cảm thấy như bị đại hải mênh mông bao quanh, một cảm giác vô biên vô hạn lao tới, trong lòng âm thầm run lên, thực lực cha của Cảnh Văn thật sự khủng bố.

Sau thoáng do dự, Lục Lâm Thiên nói:

- Đây là Đế Linh Tấn Thần đan, dù là Vũ tôn hay linh tôn, sau khi sử dụng sẽ gia tăng một

phần mười cơ hội đột phá thành đế!

Chương 2452: Đan dược chuẩn đế phẩm

- Cái gì?

Từng ánh mắt nóng cháy rơi lên Đế Linh Tấn Thần đan, đây chính là dụ hoặc trắng trợn mê hoặc những cường giả ở đây, hấp dẫn như vậy đủ làm cho tôn giả phát điên.

Giờ phút này nếu không phải đang ở trong địa bàn của Độc Cô gia tộc, nếu không phải có mặt Nam thúc cùng cường giả yêu tộc, chỉ sợ toàn bộ cường giả đều liều chết lao tới tranh đoạt, một phần mười cơ hội đột phá thành đế, loại hấp dẫn như vậy không phải ai cũng có thể kháng cự.

- Đan dược chuẩn đế phẩm a, có một phần mười cơ hội thành đế, không biết tiểu tử này còn có thể luyện chế thêm hay không!

Ánh mắt Vân Tiếu Thiên lộ ra tinh quang, tập trung vào Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Độc Cô Ngạo Vũ run lên, giá trị của viên đan dược này thật sự không cách nào cân nhắc.

Lục Lâm Thiên cũng không để ý, đột nhiên nhìn qua Độc Cô Trường Linh còn đang sững sờ, hàn ý chợt lóe, nói:

- Độc Cô Trường Linh, ngươi thua, dựa theo đánh cuộc, tự phế tu vi đi!

Thần Hoàng đoàn lặng ngắt như tờ, ánh mắt Độc Cô Trường Linh chợt nhoáng lên, thần sắc ngây dại thối lui ra sau hai bước.

Lời của Lục Lâm Thiên đánh thức toàn bộ trưởng lão Độc Cô gia tộc, bọn hắn làm sao cho phép hậu bối trẻ tuổi cực mạnh nhất trong tộc phải tự phế tu vi!

Nhưng các đại hoàng tộc đều có mặt ở đây, nếu không tuân thủ đánh cuộc, chỉ sợ mặt mũi Độc Cô gia tộc đều mất hết.

Ánh mắt Độc Cô Ngạo Vũ chợt lóe, nhưng lại không nói lời nào.

- Độc Cô Trường Linh, ngươi muốn tự mình động thủ hay là ta giúp ngươi!

Lục Lâm Thiên bức bách nói.

- Lục Lâm Thiên, các ngươi đều là tuổi trẻ khí thịnh, ta xem thôi thì tới đây đi, ngươi đã thắng lợi đã đủ chứng minh thực lực của ngươi, Độc Cô gia tộc cũng xem như biết rõ thực lực ngươi, có thể cho ngươi lựa chọn một món bảo vật trong bảo khố thay thế, thế nào?

Độc Cô Phàm Vân nói.

- Một kiện bảo vật, ha ha!

Lục Lâm Thiên cười lạnh, âm thanh vang vọng trời cao:

- Một kiện bảo vật đã muốn đuổi ta sao, ta cũng không thiếu bảo vật, vừa rồi nếu ta thua các ngươi sẽ bỏ qua vậy sao?

Sắc mặt các trưởng lão Độc Cô gia run rẩy, vừa rồi nếu là Lục Lâm Thiên thua bại, bọn hắn đương nhiên không bỏ qua.

- Lục Lâm Thiên, các ngươi chỉ là tuổi trẻ khí thịnh, bằng không như vậy đi, cho ngươi lựa chọn ba kiện bảo vật như thế nào?

Độc Cô Phàm Vân nói, không thể để cho Độc Cô Trường Linh tự phế tu vi, bằng không đây là đả kích đối với cả gia tộc.

- Ba kiện bảo vật, cho dù là ba mươi kiện cũng không được, hôm nay ta chỉ nhận lấy phần đánh cuộc của mình, nếu Độc Cô gia tộc muốn quỵt nợ, vậy nói rõ ngay trước mặt toàn bộ đại gia tộc là được thôi!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn Độc Cô Phàm Vân, không chút khách khí nói.

Trong lòng Lục Lâm Thiên rất rõ ràng, cho dù hắn có vào bảo khố của Độc Cô gia tộc, chỉ sợ cũng không thấy được thứ gì tốt, hơn nữa bản thân hắn cùng Phi Linh môn đều không thiếu bảo vật, Độc Cô gia tộc có chủ ý gì, trong lòng hắn hiểu được rõ ràng.

- Ngươi…

Độc Cô Phàm Vân nhìn thấy Lục Lâm Thiên không chịu bỏ qua, tức giận tới sắc mặt xanh mét, ánh mắt âm trầm.

- Độc Cô Trường Linh, nếu ngươi không tự động thủ, hãy để ta giúp cho!

Lục Lâm Thiên cười lạnh nói.

Độc Cô Trường Linh kinh hãi nhìn Lục Lâm Thiên, lãnh ý trong mắt làm toàn thân hắn phát run, không khỏi lui ra sau vài bước, thối lui tới trước người của Thần Hoàng đoàn.

- Lục Lâm Thiên, cần gì phải nhất định bức bách người như vậy!

Một tiếng quát truyền tới, hai thân ảnh lướt qua quảng trường rơi xuống đài, trong đó có Độc Cô Trường Không.

Người còn lại khí độ bất phàm, khuôn mặt có ba phần tương tự Độc Cô Trường Không, khi nhìn thấy người này Lục Lâm Thiên chợt híp mắt, chân khí của người này tựa hồ còn mạnh hơn Độc Cô Trường Linh một ít.

- Bái kiến tộc trưởng!

Hai người đi tới hành lễ.

- Đứng lên đi!

Độc Cô Ngạo Vũ phất tay, vẻ mặt vẫn thản nhiên.

- Bái kiến phó thống soái!

Người Thần Hoàng đoàn hành lễ nói.

- Phó thống soái, Độc Cô Trường Phàm sao?

Lục Lâm Thiên nhủ thầm.

Độc Cô Trường Không lui ra sau, ánh mắt kiêng kỵ nhìn Lục Lâm Thiên, lại tràn đầy vẻ oán độc, nhưng không còn dũng khí kêu gào trước mặt hắn, vừa rồi nhìn thấy Lục Lâm Thiên thành công luyện chế đan dược chuẩn phẩm đế, hiện tại trong lòng hắn vẫn còn rung động.

- Lục Lâm Thiên, ngươi cần gì phải bức bách người!

Độc Cô Trường Phàm nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Ta chỉ là thu hồi kết quả đánh cuộc của mình, làm sao lại có chuyện nói ta bức bách ai!

Lục Lâm Thiên liền đáp.

- Không ngờ là đánh cuộc, vậy ta và ngươi đối chiến một trận, nếu ngươi thắng ta cũng tự phế tu vi, nếu ngươi bại xóa bỏ việc đánh cuộc giữa ngươi cùng đại ca của ta!

Độc Cô Trường Phàm nói.

- Ta đối chiến với ngươi sao, chẳng lẽ ngươi cũng muốn đan chiến?

Lục Lâm Thiên cười nhạt:

- Chỉ sợ ngươi còn chưa có tư cách này đi!

- Lục Lâm Thiên, nếu ta suy đoán không sai, ngươi có thể luyện thành đan dược chuẩn đế phẩm tuyệt đối vì chỗ quỷ dị trên người ngươi mà thôi, có lẽ vì tâm cảnh của ngươi vượt qua tu vi, đạt được bảo vật tăng cường tâm tình!

Độc Cô Trường Phàm nói.

Lục Lâm Thiên thoáng giật mình, trong lòng cực kỳ kinh ngạc, Độc Cô Trường Phàm này thật sự có ánh mắt, sở dĩ hắn luyện chế thành công đan dược là nhờ có kim sắc tiểu đao giúp đỡ mà thôi.

Độc Cô Trường Phàm nói tiếp:

- Lục Lâm Thiên, như vậy ta đã đoán đúng, cho nên ngươi cũng đừng tự cho là mình siêu phàm, nếu có bổn sự lại đối chiến với ta, đan chiến thì cũng thôi, động thủ với ngươi thế nào, nếu ta thua ta cùng đại ca ta tự phế tu vi, nếu ngươi thua xóa bỏ việc đánh cuộc giữa ngươi cùng đại ca ta, ngươi cũng không thiệt thòi, ta cũng không lợi dụng, không biết ngươi dám hay không, nếu ngươi không dám thì việc đánh cuộc giữa ngươi cùng đại ca ta xem như xong!

Lấy lực quan sát của Độc Cô Trường Phàm, Lục Lâm Thiên có thể luyện thành đan dược là nhờ tâm cảnh hơn người mà thôi, trong thực lực tu vi chỉ đạt tới linh tôn tứ trọng, tu vi như vậy dù có chiến đấu cũng không có lực đối kháng với hắn.

Không ít người nhíu mày, nếu Lục Lâm Thiên không chiến, xem như bỏ qua việc đánh cuộc với Độc Cô Trường Linh, đây rõ ràng là bức bách Lục Lâm Thiên phải đối chiến.

- Độc Cô Trường Phàm, ngươi rõ ràng là ép buộc, Lâm Thiên tiêu hao quá nhiều, làm sao có thể bồi ngươi đối chiến, ta xem hãy để cho ta thay thế Lâm Thiên đối chiến với ngươi đi!

Độc Cô Cảnh Văn chợt lóe, đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

- Tiểu thư, nếu Lục Lâm Thiên tiêu hao quá nhiều, có thể lựa chọn ngày khác tái chiến, ta cũng không chiếm tiện nghi của hắn. Về phần tiểu thư muốn đối chiến cũng danh bất chính ngôn bất thuận, hay là thôi đi!

Độc Cô Trường Phàm thái độ đúng mức, đích xác xem như kẻ bất phàm.

- Cha, cha xem Độc Cô Trường Phàm…

Độc Cô Cảnh Văn tức giận nhìn Độc Cô Ngạo Vũ.

Ánh mắt Độc Cô Ngạo Vũ run lên, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lục Lâm Thiên, đây là chuyện của người trẻ tuổi các ngươi, ta cũng không tiện xen vào, ngươi tự mình làm chủ đi, nếu tiếp tục một

trận chiến, có thể chờ sau khi ngươi khôi phục thì tùy ý tái chiến!

Chương 2453: Hai kẻ tự tìm tai vạ!

Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng biết Độc Cô Ngạo Vũ thiên vị cho Độc Cô Trường Phàm, điều này cũng khó trách, hắn không tiện mở miệng, nhưng trong lòng đương nhiên không muốn Độc Cô Trường Linh xảy ra sự cố.

Chỉ sợ toàn bộ người của Độc Cô gia đều có tâm tư như thế, tốt nhất là làm cho hắn biết khó mà lui.

- Ta đồng ý một trận chiến, hiện tại!

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, sao có thể cho phép Độc Cô gia tộc như nguyện, nếu Độc Cô Trường Phàm lựa chọn chiến đấu, vậy đừng trách hắn không khách khí, bản thân hắn còn lo lắng tiếp tục lựa chọn đan chiến đâu.

Lục Lâm Thiên vừa nói xong, sắc mặt mọi người kinh ngạc, Lục Lâm Thiên lại chấp nhận, còn là hiện tại, căn bản không hề lo lắng bản thân đã bị tiêu hao quá nhiều.

Người Độc Cô gia cực kỳ kinh ngạc, ánh mắt không ngừng biến hóa.

Không ít ánh mắt lạnh lẽo nhìn Lục Lâm Thiên, người của Thác Bạt gia tộc đều là như thế, vốn đang chờ đợi nhìn xem Lục Lâm Thiên tự hủy tu vi, nhưng không ngờ Lục Lâm Thiên luyện thành đan dược chuẩn đế phẩm, điều này thật sự làm cho bọn họ không cách nào thừa nhận.

- Hừ, tự tìm tai vạ!

Lục Tâm Đồng vừa nghe đối phương đòi chiến đấu thực tế, đã không còn lo lắng, với thực lực hiện giờ của ca ca, lại thêm Linh Vũ quyết, Thời Không Lao Ngục, Bất Diệt Huyền Thể, hai kiện thần khí hơn nữa còn thủ đoạn khác, cho dù trong toàn bộ tôn cấp cũng không có mấy người là đối thủ của hắn.

Nhưng Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song cùng Vân Hồng Lăng vẫn lo lắng, nhìn thấy Lục Lâm Thiên muốn tiếp chiến, nói:

- Lâm Thiên, sao nhất định phải hôm nay?

- Yên tâm!

Lục Lâm Thiên nhìn nàng mỉm cười nói, lại nhìn Độc Cô Trường Phàm:

- Ta đáp ứng đối chiến với ngươi, nhưng ta có một điều kiện!

- Nói ra điều kiện của ngươi!

Độc Cô Trường Phàm không nghĩ tới Lục Lâm Thiên muốn đối chiến ngay hôm nay, trong lòng cũng có chút kinh ngạc, không biết là do Lục Lâm Thiên thật có chút bổn sự hay làm người quá cuồng ngạo, nhưng bất kể thế nào với thực lực của hắn hiện tại muốn thu thập Lục Lâm Thiên cũng đã đủ.

- Ngươi muốn đối chiến với ta, nhất định phải có thêm một người, nếu không đại ca của ngươi tự phế tu vi đi!

Lục Lâm Thiên cười lạnh nói.

- Là ai?

Sắc mặt Độc Cô Trường Phàm biến hóa.

- Vậy hắn đi!

Lục Lâm Thiên đột nhiên xoay người chỉ vào trong đoàn người Bắc Cung gia tộc, ánh mắt đảo qua, dừng lại trên một thanh niên chừng hai mươi tám hai mươi chín tuổi.

Thanh niên kia tuấn mỹ tuyệt luân, mày kiếm mắt sáng, tràn ngập vẻ đa tình, bề ngoài thoạt nhìn giống như phóng đãng không câu nệ, nhưng trong mắt toát ra tinh quang, nhìn qua chẳng khác gì mỹ ngọc.

- Bắc Cung Ngọc!

Ánh mắt Bắc Cung Vô Song biến hóa, là đệ nhất nhân trẻ tuổi trong Bắc Cung gia tộc, mặc dù mộc hoàng khí của nàng cao hơn người này, nhưng trong tu vi bởi vì Bắc Cung Ngọc được gia tộc bồi dưỡng từ nhỏ, vì vậy nàng vẫn không sánh bằng hắn.

Ánh mắt mọi người tập trung vào Bắc Cung Ngọc, ngay cả người của Bắc Cung gia tộc cũng cực kỳ ngạc nhiên, mà người Độc Cô gia tộc cũng như thế.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên cũng có ý nghĩ của chính mình, người của Bắc Cung gia tộc luôn có ý xấu đối với hắn, vừa vặn có cơ hội này hắn cũng đồng thời kinh sợ cả Bắc Cung gia là tốt nhất.

Mặc dù Lục Lâm Thiên nhìn không thấu thực lực của Bắc Cung Ngọc, nhưng là bởi vì người của sáu đại hoàng tộc luôn sẽ có bí pháp che giấu khí tức chính mình, bình thường rất khó nhìn ra được tu vi.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

- Ngươi nhất định phải cùng hắn đối chiến với ta mới có tư cách, nếu không ngươi không cần xuất đầu cho đại ca của ngươi!

- Lục Lâm Thiên, ngươi thật quá khinh thường người khác, chẳng lẽ ngươi cho rằng có thể càn rỡ trước mặt ta hay sao!

Bị Lục Lâm Thiên điểm danh, sắc mặt Bắc Cung Ngọc hiện tia lãnh ý, đột nhiên giậm chân bay thẳng tới, rơi lên Thần Hoàng thai, nói:

- Bằng không ta lãnh giáo ngươi trước, ta đang muốn biết ngươi có bao nhiêu bổn sự chiến đấu thực tế!

Dứt lời ánh mắt hắn trầm xuống, lộ ra khí thế ngạo nghễ bất phàm.

- Mặc dù ngươi có chút thực lực, nhưng còn chưa đủ tư cách một mình đối chiến với ta, hai ngươi cùng lên đi, ta có thể tiết kiệm thời gian!

Lục Lâm Thiên cười lạnh nói.

- Lục Lâm Thiên, ngươi thật ngông cuồng!

Độc Cô Trường Phàm lạnh lùng nói, nếu làm vậy cho dù hắn thắng được cũng vũ nhục chính bản thân mình.

- Nếu các ngươi không cùng lên, vậy thì thôi đi, ta không thời gian dây dưa với các ngươi!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói.

- Một khi đã như vậy, vị Độc Cô huynh đệ này, chúng ta cùng nhau liên thủ đi, cùng nhau giáo huấn kẻ cuồng ngạo kia, đây là chuyện tốt, là do hắn tự chuốc lấy!

Bắc Cung Ngọc lạnh lùng nói.

- Được rồi!

Độc Cô Trường Phàm nói tiếp:

- Tiểu tử, đây là ngươi tự chuốc lấy, hôm nay ngươi phải trả giá thật đắt!

Đột nhiên chân khí thổi quét, Thần Hoàng khí khuếch tán, cả không gian đều vặn vẹo.

- Linh tôn bát trọng, Độc Cô Trường Phàm là linh tôn bát trọng!

- Thiên phú hiếm thấy, không ngờ trong Độc Cô gia tộc có nhiều hậu bối cường hãn như vậy!

Mọi người kinh ngạc, khí tức của Độc Cô Trường Phàm đã đạt tới linh tôn bát trọng, mạnh hơn Độc Cô Trường Linh không ít.

- Quả nhiên mạnh hơn!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, nhưng dù Độc Cô Trường Phàm đã đột phá tới linh tôn bát trọng nhưng hình như mới đột phá không lâu, nếu thật sự động thủ, cũng không kém hơn Huyền Kình cùng Huyền Doanh của Huyền Vũ hoàng tộc.

- Lục Lâm Thiên, đây là do ngươi tự chuốc lấy, nếu hiện tại ngươi hối hận vẫn còn kịp!

Bắc Cung Ngọc liếc mắt nhìn Độc Cô Trường Phàm, lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên, vừa dứt lời khí tức mộc hệ lập tức nương theo mộc hoàng khí tràn ra, cả không gian giống như đều cô đọng lại.

- Vũ tôn bát trọng!

Khóe môi Lục Lâm Thiên nhếch lên, khí tức mộc hệ bị mộc hoàng khí ảnh hưởng, ngay lập tức kim hệ trong Vũ đan tràn ra kim mang, uy áp mộc hoàng khí nhất thời biến mất vô tung, nhưng tu vi của Bắc Cung Ngọc cũng làm Lục Lâm Thiên kinh ngạc.

- Bắc Cung Ngọc cũng là Vũ tôn bát trọng!

Bắc Cung Vô Song kinh ngạc, không nghĩ tới Bắc Cung Ngọc cũng đã đột phá.

- Bắc Cung Ngọc cũng là Vũ tôn bát trọng, đều là thiên tài a!

- Giới trẻ tuổi lại có thực lực này, bao nhiêu năm rồi cũng hiếm thấy!

- Hừ, tự cho mình siêu phàm, như thế có chuyện hay để nhìn!

Ánh mắt đại trưởng lão Bắc Cung gia tộc chợt lóe, hai tôn cấp bát trọng, một Linh một Vũ vô cùng cường hãn, Lục Lâm Thiên dám cuồng ngạo như vậy, chẳng khác gì ôm tảng đá tự đập vào chân của mình.

- Hai tôn cấp bát trọng a, Lục Lâm Thiên gặp phiền toái!

- Trời ạ, hai người này lại là tôn cấp bát trọng, quá cường hãn, cũng thuộc loại cường giả biến thái đi!

Ánh mắt nhóm người Hiên Viên Triệt liên tục chớp động.

- Tiểu tử này lại tự rước lấy phiền phức!

Vân Tiếu Thiên nhủ thầm.

- Hai kẻ tự tìm tai vạ!

Ánh mắt Lục Tâm Đồng chợt lóe, khóe môi cười lạnh, dù là hai tôn cấp bát trọng cũng không phải đối thủ của ca ca, đương nhiên, kể cả Dương Quá cùng Tuyết Sư cũng không lo lắng, chỉ riêng Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn không hiểu rõ nội tình của Lục

Lâm Thiên nên căng thẳng mà thôi.

Chương 2454: Thật làm cho ta quá thất vọng rồi!

- Lục Lâm Thiên, hiện tại ngươi còn có thể lựa chọn thay đổi ngày tái chiến, dù sao ngươi đã tiêu hao không ít!

Độc Cô Ngạo Vũ cảm giác được chân khí của Độc Cô Trường Phàm cùng Bắc Cung Ngọc, nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Đa tạ Độc Cô tộc trưởng, nhưng không cần đâu!

Lục Lâm Thiên nhìn qua Độc Cô Cảnh Văn mỉm cười nói:

- Cảnh Văn, muội đi xuống trước đi, chỉ cần đợi một lát là được rồi.

- Lâm Thiên, huynh…

- Đi xuống đi, ta không sao!

Độc Cô Cảnh Văn chưa nói xong đã bị Lục Lâm Thiên ngắt lời, đành mang theo lo lắng rời khỏi Thần Hoàng thai.

- Người trẻ tuổi cần đối chiến, ta cũng không ngăn cản được, nhưng tận lực điểm tới thì dừng đi!

Ánh mắt Độc Cô Ngạo Vũ chợt lóe, rời khỏi Thần Hoàng thai.

Trên đài, chân khí Độc Cô Trường Phàm cùng Bắc Cung Ngọc thổi quét, bao phủ trên người Lục Lâm Thiên.

Không gian xung quanh bắt đầu nổi lên sóng gió, thần hoàng khí, mộc hoàng khí tràn ngập uy áp, vô hình trung phóng nhanh về hướng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn cũng không có cảm giác áp lực, có thể dùng kim sắc tiểu đao ngăn cản thần hoàng khí, dùng kim hệ năng lượng ngăn cản mộc hoàng khí, huống chi cấp độ của hai người này chỉ mới đạt tới địa cấp mà thôi.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, chân khí nhất thời biến đổi, nháy mắt khí tức lan tràn, không gian xung quanh rung động, khí tức thổ hệ Vũ tôn lục trọng lập tức phóng thích.

- Vũ tôn lục trọng!

- Hai tôn cấp bát trọng, Lục Lâm Thiên chỉ là Vũ tôn lục trọng có thể đối kháng sao?

- Chỉ sợ lần này Lục Lâm Thiên gặp phải phiền toái rồi!

- Nếu hắn còn có thể đối kháng, vậy thật là yêu nghiệt!

- Khí tức thật mạnh!

Ánh mắt Nam thúc nhìn chăm chú lên Thần Hoàng thai, trong mắt thản nhiên, bộ dáng như không hề có chút lo lắng.

Độc Cô Trường Phàm cùng Bắc Cung Ngọc đưa mắt nhìn nhau, thấy Lục Lâm Thiên đứng nhắm mắt, giống như không hề xem hai người họ vào trong mắt, điều này làm sắc mặt hai người càng thêm âm trầm, thái độ như vậy chẳng khác gì vũ nhục bọn hắn.

Vài đầu cầm điểu bay qua, cảm nhận được không khí khẩn trương bên dưới, hoảng hốt kêu vang trốn mất.

- Rắc…

Ngay trong tích tắc này, ánh mắt Bắc Cung Ngọc trầm xuống, một chân giẫm xuống đất, thân ảnh nhảy lên, chân khí tuôn trào, nháy mắt phá không lao thẳng tới trước người Lục Lâm Thiên, một đạo lục mang chưởng ấn đột nhiên đánh tới, tiếng nổ vang trầm đυ.c, không gian trực tiếp bị đánh vỡ, chưởng ấn bao phủ Lục Lâm Thiên.

Phanh!

Trong tích tắc chưởng ấn đã rơi lên người Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, Lục Lâm Thiên không hề tránh né, nháy mắt đã bị thổi quét bên trong.

- Lục Lâm Thiên không xong!

Mọi người khẽ hô.

- Phanh!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên hóa thành mảnh nhỏ, nhưng không nhìn thấy có máu tươi phun ra, kình khí cuồng bạo phát tán khắp bốn phía.

- Là tàn ảnh!

Bắc Cung Ngọc không hổ là tôn cấp bát trọng, lập tức phát hiện mình chỉ đánh trúng tàn ảnh mà thôi, Lục Lâm Thiên biến mất lúc nào hắn cũng không nhận thấy.

Ngay lúc này hắn cảm giác được sau lưng có chân khí dao động.

- Không xong!

Bắc Cung Ngọc thầm hô, đột nhiên xoay người, thân ảnh Lục Lâm Thiên mang theo ý cười tà khí, cười lạnh xuất hiện ngay trước mặt của hắn.

Bắc Cung Ngọc phất tay ngưng tụ ra một quyền.

- Thời Không Thác Loạn!

- Long Ảnh Tí!

Một cỗ chân khí quỷ dị lan tràn, nháy mắt bao phủ Bắc Cung Ngọc.

Vào lúc này các cường giả đều kinh ngạc chứng kiến thân hình Bắc Cung Ngọc tựa hồ khựng lại, nhưng dù là tôn cấp cũng không nhìn ra được dấu vết gì.

Chỉ có ánh mắt các trưởng lão có chút biến hóa, khí tức kia thật quá quỷ dị, Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng cũng từng thi triển, nhưng do Lục Lâm Thiên sử dụng uy lực cách biệt một trời.

Lục Lâm Thiên vung ra một đạo quyền ấn, hoàng mang như cuồng phong gào thét ập tới.

- Ngao!

Hư ảnh hoàng kim cự long rít gào, nháy mắt đυ.ng vào trước người Bắc Cung Ngọc, trong hoảng hốt Bắc Cung chỉ có thể bố trí được một đạo cương khí.

- Ca!

Tốc độ hư ảnh hoàng kim cự long quá nhanh, tuy bị cương khí ngăn cản không ít nhưng vẫn va chạm lên người Bắc Cung Ngọc, năng lượng phong bạo khủng bố nhất thời thổi quét.

- Phanh phanh!

Cơ hồ cùng một thời gian, hư ảnh kim long va chạm, thân ảnh Bắc Cung Ngọc lập tức bị đánh bay ra ngoài, rơi mạnh cách đó vài chục thước.

- Oanh!

Bắc Cung Ngọc rơi xuống đất, mặt đất run lên, lập tức nứt nẻ.

Nhìn thấy Bắc Cung Ngọc vừa bị một chiêu đã trực tiếp văng ra, mọi người không nhịn được hít sâu một hơi, chỉ mới giao chiến một Vũ tôn bát trọng đã trúng một kích bay ra ngoài, thực lực Lục Lâm Thiên thật sự quá cường hãn.

Nháy mắt Bắc Cung Ngọc đã bò lên, sắc mặt tái nhợt, chân khí có chút rối loạn, hiển nhiên đã bị một ít thương thế.

Những người vây xem đều kinh hãi, nhóm người Bắc Cung Vô Song cùng Vân Tiếu Thiên tuy kinh ngạc nhưng vẫn thở ra một hơi nhẹ nhõm, ánh mắt vô cùng rung động.

- Cha, Lâm Thiên ca thật mạnh!

Độc Cô Mỵ gắt gao nắm chặt cánh tay Độc Cô Bắc, ánh mắt cực kỳ kích động, Độc Cô Bắc đã sớm run rẩy, một chiêu đã đánh bay Vũ tôn bát trọng, thực lực như vậy thật sự làm hắn chấn kinh.

- Lục Lâm Thiên thật sự quỷ dị, tu vi Vũ tôn lục trọng đã đánh bay Vũ tôn bát trọng, tốc độ cùng lực lượng đều khủng bố!

Không ít cường giả ánh mắt phi phàm đều nghi hoặc lẫn kinh ngạc.

Nhưng mọi người đều nhìn ra, vừa rồi Bắc Cung Ngọc bị thương cũng chỉ vì quá xem thường Lục Lâm Thiên, nếu hắn phối hợp với Độc Cô Trường Phàm cuối cùng ai thắng ai thua vẫn khó nói.

Trên Thần Hoàng thai, Bắc Cung Ngọc cùng Độc Cô Trường Phàm đều trợn mắt há hốc mồm.

Đặc biệt Bắc Cung Ngọc, vừa rồi hắn cảm nhận được thực lực của Lục Lâm Thiên, rõ ràng tu vi tôn cấp lục trọng nhưng mộc hoàng khí của hắn cũng không gây ảnh hưởng gì cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên rơi xuống đất, nhìn thẳng vào hai người.

- Không chịu nổi một kích, nếu hai người chỉ có thực lực như vậy, thật làm cho ta quá thất vọng rồi!

- Có chút bổn sự, nhưng ai thắng ai thua phải tới cuối cùng mới biết được!

Bắc Cung Ngọc dứt lời, tâm thần vừa động, quanh thân chợt lóe lục mang, một bộ khải giáp xanh biếc lập tức bao phủ toàn thân.

Khải giáp có lớp vảy như vỏ cây bao trùm, cực kỳ quỷ dị, chân khí cổ xưa lan tràn, khí tức khiến khí tức của người khác tiêu hao không ít, hoặc có thể làm khí tức của người ta ngày càng chậm chạp.

- Vũ linh khí phòng ngự địa cấp đỉnh bất phàm a!

Trong lòng Lục Lâm Thiên thoáng kinh ngạc, Vũ linh khí phòng ngự kia thật không tệ, có thể làm chân khí trong người hắn trống rỗng tiêu hao không ít.

- Ca!

Cơ hồ cùng một thời gian, trên người Độc Cô Trường Phàm chợt lóe bạch mang, một bộ khải giáp thanh bạch sắc bao trùm thân thể hắn, chân khí cường hãn dao động khiến linh hồn người run rẩy, cấp độ đã tới hồn linh khải giáp địa cấp đỉnh.

- Lục Lâm Thiên thật sự có thể đánh bại hai người này sao!

Mặc dù một chiêu vừa rồi thật cường hãn, nhưng không ai xem trọng Lục Lâm Thiên, dù sao tu

vi giữa họ hơn kém quá lớn.

Chương 2455: Thiên Mộc Sát!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên vẫn thản nhiên, khóe môi cười nhạt, mặc cho ai cũng cảm nhận được không khí căng thẳng giữa ba người.

- Lục Lâm Thiên, ngươi quá mức hung hăng càn quấy, hôm nay nếu ngươi thắng hai người chúng ta, Bắc Cung Ngọc này nguyện ý đi theo làm tùy tùng, nếu ngươi thua, hôn ước giữa ngươi cùng Vô Song hủy bỏ, ngươi có dám hay không?

Âm thanh Bắc Cung Ngọc trong trẻo, mang theo vẻ cao quý.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, chân khí run lên, dựng thẳng trời cao, âm thanh bá đạo truyền ra:

- Nếu không thắng được hai người các ngươi, ta làm sao xứng đôi với Vô Song, ta tiếp nhận đánh cuộc với ngươi!

Dứt lời hắn giẫm mạnh xuống đất, chân khí thổi quét, mặt đất nứt nẻ, nói:

- Các ngươi còn chưa động thủ sao, chẳng lẽ không dám!

- Tiểu tử hung hăng càn quấy!

Độc Cô Trường Phàm quát lớn, lưu quang quanh quẩn, nương theo thần hoàng khí bộc phát, hình thành một cỗ gió lốc cực lớn.

- Tiểu tử, ngươi sẽ hối hận!

Một thân ảnh trực tiếp lao ra, Độc Cô Trường Phàm đi tới trước người Lục Lâm Thiên, một đạo dải lụa linh lực bắn xuống, nương theo linh hồn công kích dao động trực tiếp xuyên thủng không gian, nháy mắt đi tới trước người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, không gian thổ hệ tràn tới, dải lụa năng lượng lập tức bị ảnh hưởng không nhỏ.

Không gian thổ hệ nháy mắt bao phủ Độc Cô Trường Phàm, trọng lực lan tràn, đem thân thể hắn bao phủ ở bên trong.

Xuy!

Thình lình bị mất trọng lượng, làm thân hình Độc Cô Trường Phàm run lên, trọng lực không ngừng phủ lên thân thể của hắn.

- Linh Vũ quyết!

Cùng một thời gian, Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, từng đạo hồ mang lướt qua, nhìn như thong thả kỳ thật nhanh như thiểm điện, ngay lập tức một đạo quyền ấn oanh tới, hung hăng va chạm lên dải lụa năng lượng kia.

Phanh!

Quyền ấn cùng dải lụa va chạm, dải lụa nhất thời tiêu tán, Độc Cô Trường Phàm lộ vẻ cười lạnh, công kích của hắn vốn xen lẫn theo linh hồn công kích.

Một đạo bạch mang lao ra nhanh như chớp lao vào trong ấn đường của Lục Lâm Thiên.

Xuy!

Nhưng sắc mặt Độc Cô Trường Phàm lập tức biến thành kinh ngạc, bởi vì linh hồn công kích của hắn vừa xâm nhập vào não hải của Lục Lâm Thiên nhưng phản ứng của Lục Lâm Thiên vẫn hoàn toàn vô sự.

Vào lúc này quyền ấn tàn ảnh mang theo hoàng mang bắn ra, trực tiếp rơi thẳng lên mặt Độc Cô Trường Phàm, linh hồn công kích lập tức thổi quét.

- Linh hồn công kích, không xong!

Ánh mắt Độc Cô Trường Phàm trầm xuống, linh hồn công kích nhập vào cơ thể, thân ảnh lảo đảo lui ra mấy bước, nhìn qua không xảy ra chuyện gì.

- Lại quên thần hoàng khí miễn dịch linh hồn công kích a!

Lục Lâm Thiên nhíu mày nhủ thầm.

- Lục Lâm Thiên, lại đón ta một chiêu!

Cơ hồ trong nháy mắt thân ảnh Bắc Cung Ngọc đã đi tới trước người Lục Lâm Thiên.

- Thổ sinh mộc, khó trách!

Lục Lâm Thiên chợt hiểu, ngũ hành tương sinh tương khắc, hắn thi triển thổ hệ ngược lại phụ trợ cho lực lượng của Bắc Cung Ngọc càng thêm gia tăng.

Xuy!

Chỉ chớp mắt một đạo quyền ấn lục mang tiến vào trong không gian thổ hệ của Lục Lâm Thiên, mang theo năng lượng khiến không gian thổ hệ như muốn khô héo hung hăng nện xuống.

- Thanh Linh khải giáp!

Trong tích tắc Thanh Linh khải giáp xuất hiện, cùng một thời gian hỏa hệ thổi quét đầy trời, trong không gian hỏa hệ mộc sinh hỏa, một quyền nện xuống làm năng lượng hỏa hệ càng thêm mạnh mẽ, Bắc Cung Ngọc lại cảm giác được lực lượng một quyền của mình lập tức yếu bớt.

- Phanh!

Quyền ấn bàng bạc đánh lên người Lục Lâm Thiên, không gian vặn vẹo, nhưng không biết vì sao không gian đột nhiên dao động, quyền ấn lại đi trệch hướng ban đầu, vừa vặn lướt qua bờ vai Lục Lâm Thiên.

Ngay một khắc quyền ấn lướt qua vai Lục Lâm Thiên, chân khí mộc hệ đánh nát không gian lực, làm khuôn mặt cùng bả vai Lục Lâm Thiên thừa nhận cự lực áp xuống.

- Hư Linh Huyễn Ấn – Thời Gian Thác Loạn!

Nhưng cùng một thời gian, trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên hào quang kỳ dị bao phủ Bắc Cung Ngọc, đồng thời Thời Gian Thác Loạn thổi quét, thân thể Bắc Cung Ngọc ngây ra, cường giả giao thủ chỉ ngây ngẩn trong tích tắc cũng đã đủ.

Lục Lâm Thiên đã sớm có chuẩn bị, thủ ấn biến hóa, một hỏa cầu cỡ bàn tay lướt ra, lập tức đánh lên người Bắc Cung Ngọc.

Hỏa cầu nện xuống, uy áp nóng cháy khủng bố như dời non lấp bể khuếch tán.

- Không xong!

Chỉ nháy mắt Bắc Cung Ngọc đã phục hồi lại tinh thần, hắn không biết tại sao mình lại bị ảnh hưởng, sắc mặt hoảng hốt vội vàng thối lui.

- Bạo!

Lục Lâm Thiên cười lạnh, thủ ấn biến đổi, bàn tay nắm lại, hỏa cầu lập tức nổ tung.

Oanh oanh!

Tiếng nổ vang vọng trên không trung, ngọn lửa nóng cháy thổi quét, nhiệt độ đáng sợ tới mức không gian xung quanh đều biến thành đỏ tươi, năng lượng khuếch tán, như hoa lửa bay đầy trời.

Phanh!

Thân hình Bắc Cung Ngọc bay ngược ra ngoài, nặng nề rơi xuống đất, mặt đất nứt nẻ, cả Thần Hoàng thai đều run rẩy lay động, khi Bắc Cung Ngọc bò dậy toàn thân chật vật, khóe môi hiện vết máu.

Hô!

Mọi người hít sâu một hơi, Độc Cô Trường Phàm liên thủ cùng Bắc Cung Ngọc nhưng chỉ dưới một chiêu đã bị thương, mà vết thương của Bắc Cung Ngọc càng nghiêm trọng hơn một ít.

- Thủ đoạn của Lục Lâm Thiên quỷ dị khủng bố!

Thật nhiều cường giả đều chú ý tới vừa rồi Lục Lâm Thiên thi triển không ít thủ đoạn quỷ dị, đặc biệt có vài cường giả đều nhướng mày, bởi vì thủ đoạn kia giống như có quan hệ với Bạch Hổ thú hoàng tộc.

Sắc mặt người Bắc Cung gia tộc đều run rẩy lên, có chút không nhịn được.

Bắc Cung Ngọc lảo đảo đứng dậy, ánh mắt âm trầm tới cực hạn, mà sắc mặt Độc Cô Trường Phàm cũng không tốt hơn bao nhiêu.

- Hừ!

Hai lần bị thương làm Bắc Cung Ngọc không thể nhẫn nhịn, lục mang chợt lóe, bay ngược lên cao đứng bên cạnh Độc Cô Trường Phàm.

- Thiên Mộc Sát!

Bắc Cung Ngọc âm trầm quát lớn, lăng không đứng thẳng, khí tức mộc hệ tràn ra.

Ánh mắt Độc Cô Trường Phàm run lên, mặt trầm như nước, chân khí bạo tuôn, một đạo dao động khủng bố mang theo linh hồn khí tức tràn ngập ra ngoài.

- Thiên Linh Phong Bạo!

Độc Cô Trường Phàm hét lớn một tiếng, chân khí dao động khủng bố phóng lên cao, linh lực khuếch tán thổi quét, nhất thời động tới thiên địa năng lượng hội tụ tràn ngập cả không gian.

- Thiên Mộc Sát, vũ kỹ địa cấp cao giai đỉnh của Bắc Cung gia tộc, đây cũng được xem là bí mật bất truyền của họ, có lẽ Bắc Cung

Ngọc thật sự muốn dùng toàn lực!

- Thiên Linh Phong Bạo cũng là linh kỹ địa cấp cao giai đỉnh của Độc Cô gia tộc, cả hai người họ đều muốn dùng toàn lực.

- Đi!

Độc Cô Trường Phàm không chút chậm trễ, năng lượng phong bạo vặn vẹo cả không gian, giống như hải dương khổng lồ lan tràn, không gian xung quanh bị chấn nát mang theo linh hồn lực trực tiếp thổi quét về hướng Lục Lâm Thiên, nhất thời đem hắn bao phủ vào bên trong.

- Đi!

Cơ hồ đồng thời thân ảnh Bắc Cung Ngọc vừa động, năng lượng lốc xoáy bùng nổ, lục mang tràn ngập cả Thần Hoàng thai, năng lượng bao trùm tới Lục Lâm Thiên.

Năng lượng công kích khủng bố khuếch tán khiến Độc Cô Trường Linh cùng nhóm Thần Hoàng đoàn đều nhảy ra khỏi đài.

Ánh mắt đảo qua, Lục Lâm Thiên cười lạnh, thủ ấn kết xuất, từng đạo

hồ mang huyền ảo lướt qua.

Chương 2456: Hai kiện linh khí

- Thời Không Lao Ngục!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, quang mang bộc phát chói mắt, năng lượng thủy hệ bàng bạc hội tụ, linh hồn lực cuồn cuộn dung hợp cùng thời gian lực khoảnh khắc tràn ra.

- Ca ca!

Đồng thời trong Thời Không Lao Ngục còn có băng đống không gian, trực tiếp va chạm cùng hai cỗ năng lượng đánh tới, hàn băng lực nhất thời lan tràn, ăn mòn năng lượng mộc hệ cùng linh lực lẫn linh hồn, đem cả không gian đều đóng băng.

- Di!

Bị Thời Không Lao Ngục trút xuống, ánh mắt Độc Cô Trường Phàm cùng Bắc Cung Ngọc đều đại biến.

Hai người nhất thời cảm giác công kích của mình đã bị Lục Lâm Thiên ngăn cản bên ngoài, căn bản không cách nào tiến thêm, lực công kích ngược lại bị Lục Lâm Thiên ăn mòn đóng băng.

- Đi!

Hai người nhìn nhau, đồng loạt phóng thích thần hoàng khí, mộc hoàng khí, chân khí, linh lực, linh hồn lực toàn lực, động tới thiên địa năng lượng tràn qua, hai người liên thủ vây công Lục Lâm Thiên, trên Thần Hoàng thai một mảnh gió giục mây vần.

Hai người toàn lực liên thủ, nhất thời làm Thời Không Lao Ngục bị áp chế, nháy mắt đã muốn bức lui.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không có gì lo lắng, khóe môi lộ nụ cười quỷ dị, thản nhiên nói:

- Thủy sinh mộc, mộc sinh hỏa, hỏa sinh thổ!

Âm thanh rơi xuống, quanh thân Lục Lâm Thiên có ba cỗ năng lượng truyền vào Thời Không Lao Ngục, trong tích tắc một cỗ uy lực vô hình bắt đầu kéo lên.

Chỉ trong nháy mắt Thời Không Lao Ngục gia tăng tám lần uy lực, đem cả không gian ngàn thước bao phủ bên trong, phạm vi đã sớm lan ra khỏi Thần Hoàng thai, tính cả Bắc Cung Ngọc lẫn Độc Cô Trường Phàm đều bị bao phủ bên trong.

- Ca ca…

Bên trong Thời Không Lao Ngục thổ hệ, giờ phút này công kích của Độc Cô Trường Phàm cùng Bắc Cung Ngọc đã sớm bị áp chế bên trong không gian thổ hệ, giống như bị cô đọng lại, lực công kích không cách nào tiết ra ngoài.

- Đây chẳng lẽ là vũ kỹ thiên cấp sao, hình như không phải!

- Uy lực trong không gian này thật mạnh!

- Lục Lâm Thiên thi triển loại công kích gì, mỗi lần thay đổi thuộc tính uy lực đều tăng lên gấp đôi, chẳng lẽ đây là chỗ khủng bố của Vũ giả ngũ hệ hay sao!

Những người vây xem đều kinh hãi, uy lực Thời Không Lao Ngục nháy mắt kéo lên gấp tám lần, thuộc tính thay đổi, phạm vi mấy ngàn thước gió giục mây vần, làm thật nhiều cường giả đều khiếp sợ.

Mà lúc này Bắc Cung Ngọc cùng Độc Cô Trường Phàm đều kinh hãi, rơi vào trong không gian bản thân họ như bị đông cứng lại, nhiều loại công kích quỷ dị ập tới làm họ hỗn loạn, trong nháy mắt thật khó thể chống đỡ.

- Bạo!

Sắc mặt hai người tối tăm, không chút do dự gian nan biến hóa thủ ấn, đột nhiên khống chế hai cỗ công kích trực tiếp nổ tung.

- Ca ca…

Hai cỗ công kích lập tức nổ thành bốn năm mảnh, trực tiếp hóa thành hai cỗ năng lượng phong bạo cực kỳ khủng bố thổi quét khắp bốn phía.

- Phá!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, khẽ quát một tiếng, một chưởng áp không, Thời Không Lao Ngục nhất thời nổ tung, giống như quang hồ bao phủ phạm vi ít nhất là mấy ngàn thước.

Oanh oanh!

Không gian nổ tung, năng lượng ba đào cuồng bạo dao động điên cuồng, cả không gian bị va chạm biến thành bóp méo, chẳng khác gì sơn băng địa liệt.

Những người vây xem trên quảng trường đều thối lui nhanh về phía sau.

Phốc!

Bên trong không gian hỗn loạn, Bắc Cung Ngọc cùng Độc Cô Trường Phàm phun máu tươi, thân hình bị đánh bay ra ngoài.

Phanh!

Mặt đất ầm ầm run lên, đá vụn kích tán.

Mọi người rung động, không nghĩ tới cả hai người kia lại bị thương, chẳng khác gì bị người chà đạp.

Lục Lâm Thiên khoanh tay trước ngực, hoàng mang bao phủ xung quanh, khí tức làm lòng người run rẩy.

Phốc!

Bên trong đống đá vụn, thân hình hai người chậm rãi đứng lên, máu tươi phun ra, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt kinh hãi nhìn chằm

chằm Lục Lâm Thiên.

- Bắc Cung hoàng tộc, Độc Cô hoàng tộc, ha ha, không chịu nổi một kích, chỉ thường thôi!

Lục Lâm Thiên cất tiếng cười to, ý cười cuồng ngạo tận trời.

Các trưởng lão hai gia tộc sắc mặt xanh mét, chỉ sợ bọn hắn chưa từng nghĩ tới một màn này sẽ xảy ra, Bắc Cung Ngọc liên thủ với Độc Cô Trường Phàm nhưng vẫn không thể đối kháng Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên, ngươi đừng hung hăng càn quấy, ngươi muốn chiến thắng, còn sớm lắm!

Ánh mắt Bắc Cung Ngọc âm trầm, đưa tay lau máu trên khóe môi.

- Ta chờ đây, ta có thể nói cho ngươi biết, ta chưa từng đem ngươi để vào trong mắt, một đám linh giả dựa vào tổ ấm bảo hộ, nhưng còn tự cho là mình siêu phàm!

Lục Lâm Thiên từ trên cao nhìn xuống, cười lạnh một tiếng, lời nói cuồng ngạo bá đạo vô cùng.

Đông đảo cường giả hai gia tộc sắc mặt thật khó xem, nhưng lại vô lực phản bác, bởi vì Lục Lâm Thiên có bổn sự cuồng ngạo như thế.

- Càn rỡ!

Trong mắt Độc Cô Trường Phàm chợt lóe hàn mang, sắc mặt tái nhợt, vừa quát lớn lập tức lăng không bay lên, từ trong mi tâm bắn ra đạo bạch quang.

Ông!

Một tiếng sấm nổ mạnh, trong tay Độc Cô Trường Phàm hiện ra một vòng tròn đường kính chừng một thước, bí văn quanh quẩn, chấn động lòng người.

Xuy!

Một tiếng sấm vang, Bắc Cung Ngọc cũng bay lên không, lục mang chợt lóe, trong tay cầm một kiện Vũ linh khí giống như trường tiên.

Trường tiên dài chừng năm thước, lại giống như trường xà, có chín đoạn, bí văn bao phủ, năng lượng mộc hệ lan tràn, không gian xung quanh bên cạnh vô thanh vô thức tán khai.

- Diệt Hồn Cô, bảo vật Độc Cô gia tộc, nghe đồn đã tiếp cận thần khí, là hồn khí địa cấp đỉnh!

- Mộc Long Tiên, bảo vật Bắc Cung gia tộc, nghe đồn cường giả Bắc Cung gia tộc đã chém giết chín đầu yêu long, dùng long cốt luyện chế mà thành, là Vũ linh khí cực mạnh chỉ kém thần khí!

- Vận dụng linh khí rồi sao!

Lục Lâm Thiên cười nhạt, nói:

- Ta sẽ cùng các ngươi chơi đùa!

- Đừng hung hăng càn quấy!

Bắc Cung Ngọc quát lớn một tiếng, thân ảnh bay tới, chân khí mộc hệ lan tràn, vung mạnh trường tiên.

- Mộc Long Tiên!

Trường tiên run lên, trực tiếp xuyên thấu không gian, ầm ầm bay thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, không gian bị xuyên thủng lưu lại khe không gian tối đen.

- Diệt Hồn Cô!

Hàn ý chợt lóe, Độc Cô Trường Phàm thúc giục Diệt Hồn Cô, năng lượng bàng bạc xoay tròn, hào quang sáng rực, linh hồn năng lượng hung hăng đánh thẳng tới trước.

Hai cỗ công kích đều khủng bố, tốc độ sắp tới cực hạn, cơ hồ giống như xuyên thấu không gian bao phủ trước người Lục Lâm Thiên.

Đột nhiên sau lưng Lục Lâm Thiên hiện lên một đạo thanh quang nhanh chóng lan tràn.

Ông ông!

Mọi người liền nhìn thấy một đôi vũ dực màu xanh hoàn mỹ xuất hiện, thanh quang bao phủ, nhè nhẹ lưu chuyển như điện mang, uy áp tràn ngập không gian, đồng thời ngưng tụ cỗ năng lượng làm lòng người run rẩy.

- Là các ngươi muốn so đấu linh khí, ta thành toàn các ngươi!

Hai kiện linh khí oanh kích tới, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, thúc giục Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, một đạo cương khí tối đen xuất hiện.

Phanh phanh!

Hai đạo công kích rơi lên người Lục Lâm Thiên, không gian run lên, nứt vụn thành từng khúc, thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng hóa thành mảnh nhỏ tiêu tán.

- Tốc độ của các ngươi quá chậm!

Cơ hồ đồng thời hai người vừa ý thức được mình chỉ đánh trúng tàn ảnh, Lục Lâm Thiên đã đi tới sau lưng họ, song chưởng

chấn động, hai kim long hư ảnh bạo lướt bay ra.

Chương 2457: Kim hệ xuất

- Ngao ngao!

Hai hư ảnh kim long rít gào dựng lên, phá hủy không gian xung quanh, nháy mắt va chạm vào hai người.

- Phá!

Hai người kinh hãi, lập tức xoay người, Mộc Long Tiên cùng Diệt Hồn Cô trực tiếp đánh ra, mang theo lực lượng cuồng bạo nghênh đón.

Công kích va chạm, năng lượng ăn mòn lẫn nhau, không gian hư vô lan tràn khe không gian thật nhỏ, mọi người đều cảm nhận được công kích khủng bố.

Phanh phanh!

Năng lượng lập tức nổ tung, hư ảnh kim long cùng năng lượng linh khí khuếch tán, hóa thành kình khí ngập trời lan tràn bốn phía.

Ông ông!

- Đó là thần khí, thần khí phi hành!

- Tử Lôi Huyền Đỉnh còn có vũ dực kia, hắn có hai kiện thần khí!

Thân hình Bắc Cung Ngọc cùng Độc Cô Trường Phàm bị đẩy lui, nhìn thấy Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, trong mắt tràn ngập rung động.

Âm thanh Lục Lâm Thiên vang vọng trời cao chẳng khác gì tiếng sấm sét:

- Hiện tại tới lượt ta!

Vừa dứt lời, thân hình Lục Lâm Thiên bước tới, tâm thần khẽ động.

- Thanh Linh khải giáp, hổ biến!

Khẽ quát một tiếng, Lục Lâm Thiên thúc giục hình thái thứ hai của Thanh Linh khải giáp, thân hình lập tức bành trướng mở rộng giữa không trung.

Xuy…

Lớp vảy thanh sắc quỷ dị bao trùm, điện mang quanh quẩn khắp toàn thân của hắn.

Chỉ nháy mắt thân thể Lục Lâm Thiên đã hóa thành khổng lồ hơn trăm thước, thân hình biến thành đầu cự hổ màu xanh vân trắng thật lớn.

Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực cũng hóa thành hai trăm thước lớn, tiếng sấm nổ mạnh không ngừng, khe không gian như ẩn như hiện, nhìn qua chẳng khác gì đầu phi hổ khổng lồ.

- Đây là vũ kỹ gì vậy!

Mọi người cực kỳ kinh ngạc, thủ đoạn quỷ dị của Lục Lâm Thiên thật sự là quá nhiều.

- Hống!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, âm thanh mang theo uy áp khiến không ít người tu vi hơi thấp đều rùng mình.

Lục Lâm Thiên vỗ cánh, thân hình xuyên qua không gian đi tới trước người Độc Cô Trường Phàm.

- Đi!

Độc Cô Trường Phàm phục hồi lại tinh thần, từ Diệt Hồn Cô bắn ra một đạo linh hồn quang mang đánh thẳng vào ấn đường Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không hề tránh né, đồng thời vung hữu trảo tới trước.

Xuy!

Linh hồn công kích trực tiếp xuyên vào ấn đường, thân thể Lục Lâm Thiên run lên, hổ trảo lan tràn điện mang đột nhiên gấp khúc, trảo ấn lưu lại một ít tàn ảnh giống như tùy thời sẽ xé rách không gian.

- Tê Thiên Liệt Địa Trảo!

Hàn mang bắn ra, hữu trảo ầm ầm xé tới.

Hưu!

Năng lượng hỏa hệ tràn ngập, không gian bị biến thành một mảnh đỏ đậm.

Trảo ấn nổ bắn bay ra, trong tích tắc đã đặt lên người Độc Cô Trường Phàm.

Độc Cô Trường Phàm không nghĩ tới Lục Lâm Thiên không sợ linh hồn công kích, vì thế không kịp né tránh bị trảo ấn vỡ áp xuống.

Phanh!

Không gian bức xé, một thân ảnh văng ngược ra ngoài.

Hưu!

Cùng một thời gian, Mộc Long Tiên xuyên thủng không gian, không gian xung quanh phá nát, hung hăng quất về hướng Lục Lâm Thiên, sắp đánh trúng lưng hắn.

Hống!

Thân hình Lục Lâm Thiên lập tức đứng thẳng, không hề tránh né, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực bao phủ trên người, đem thân hình gắt gao bao vây.

Ca ca…

Tiếng va chạm vang giòn, thân thể Lục Lâm Thiên run lên, hai tầng phòng ngự giúp cho hắn không chút tổn thương, nhưng thân hình lại bị nện xuống.

Ông!

Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực chấn khai, thân hình đáp xuống, trong tích tắc vũ dực mở rộng, một cỗ chân khí quỷ dị đồng hóa không gian xung quanh, hữu trảo lại vung xuống.

- Thời Không Tɧác ⌊oạи!

- Tê Thiên Liệt Địa Trảo!

- Ca!

Không gian run rẩy, kình khí nóng cháy khủng bố nhanh chóng khuếch tán, trực tiếp xé rách không gian lộ ra năm khe không gian tối đen.

- Ca!

Bị cự lực trút xuống, Bắc Cung Ngọc bị đánh rơi xuống đất, cơ hồ cùng một lúc với Độc Cô Trường Phàm.

Phanh phanh!

Thân thể hai người nện xuống đất tạo ra hố sâu thật lớn, đá vụn kích tán, đất rung núi chuyển.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, hai người kia lại bị trúng đòn nghiêm trọng như vậy, quả thật giống như một mặt chà đạp, mỗi lần giao thủ đều bị Lục Lâm Thiên trực tiếp nện xuống đất.

Phốc!

Không biết là lần thứ mấy bò lên khỏi mặt đất, hai người phun máu tươi, liên tục bị thương làm hai người biến thành trọng thương, sắc mặt kinh hãi.

Hai người nhìn lên không, lúc này mới ý thức được không phải Lục Lâm Thiên cuồng ngạo, mà thực lực của họ không thể đối kháng Lục Lâm Thiên.

- Vận dụng toàn lực đi!

Bắc Cung Ngọc lau máu tươi, nhìn Độc Cô Trường Phàm nói, Lục Lâm Thiên thật quá mức cường hãn, lúc này chỉ có thể vận dụng toàn lực.

- Ân!

Sắc mặt Độc Cô Trường Phàm ngưng trọng, khẽ gật đầu, thân ảnh bay lên không, linh lực truyền vào Diệt Hồn Cô, nhất thời một đạo quang mang mạnh mẽ dâng lên, năng lượng đáng sợ tràn ngập.

Lục Lâm Thiên thu hồi hổ biến, khôi phục lại khải giáp, cảm giác được năng lượng bàng bạc truyền tới cũng khiến cho hắn có cảm giác áp chế.

- Linh Hổ Diệt Hồn!

Độc Cô Trường Phàm lớn tiếng quát, trong nháy mắt cả không gian đều run lên, thiên địa năng lượng hội tụ xung quanh, nửa bầu trời biến thành phong vân biến sắc, uy áp thật lớn theo sau lan tràn.

- Ngưng tụ!

Theo đạo thủ ấn cuối cùng rơi xuống, Diệt Hồn Cô bay lên giữa không trung, nháy mắt hóa thành quang đoàn khổng lồ hơn ngàn thước.

Chỉ nháy mắt không gian nhất thời run rẩy, giống như sóng thần gào thét, quang đoàn ngưng tụ thành một đầu bạch sắc cự hổ khổng lồ gần ngàn thước.

Hống!

Cự hồ như vật còn sống, năng lượng ngập trời, uy áp kinh người làm tất cả cường giả đều cảm giác tim đập thật nhanh.

- Mộc Long Phá Thế!

Bắc Cung Ngọc quát một tiếng, Mộc Long Tiên biến hóa lớn hơn ngàn thước.

- Ngao...

Một tiếng long ngâm vang vọng trên trời cao, Mộc Long Tiên hóa thành đầu cự long màu xanh biết, nhưng dáng vẻ chỉ giống như tạp long mà thôi, long uy lan tràn vô cùng sinh động.

- Lục Lâm Thiên, nhìn xem ngươi làm sao tiếp tục hung hăng càn quấy!

Độc Cô Trường Phàm quát lớn, thủ ấn đẩy ra, cự hổ bay thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, mà sắc mặt hắn cũng trắng bệch, một kích toàn lực làm cho hắn tiêu hao hầu như không còn.

- Đi!

Bắc Cung Ngọc đẩy ra thủ ấn, lục long cũng ầm ầm oanh kích tới.

Lục Lâm Thiên thở sâu một hơi, nói:

- Thủy sinh mộc, mộc sinh hỏa, hỏa sinh thổ!

Âm thanh rơi xuống, Thời Không Lao Ngục thổ hệ khuếch tán giữa không trung, lần này hắn toàn lực thi triển, cả không gian lung lay sắp đổ, năng lượng thổ hệ trống rỗng hội tụ, không gian như đọng lại, bao phủ khắp phạm vi mấy ngàn thước, kể cả hư ảnh bạch hổ cùng lục long.

- Lại là một chiêu này, vô dụng thôi!

Hai người như sớm có chuẩn bị, toàn lực đánh vào bên trong bạch hổ cùng lục long.

Hống!

Ngao!

Bạch hổ lục long rít gào, uy lực tựa hồ gia tăng, nhất thời muốn tránh thoát Thời Không Lao Ngục.

Ca ca!

Thời Không Lao Ngục răng rắc rung động như sắp bị phá nát.

Độc Cô Trường Phàm lộ nụ cười lạnh, quát:

- Lục Lâm Thiên, lần này nhìn xem ngươi làm sao ngăn cản, ở trước mặt sáu đại hoàng tộc, ngươi cho rằng mình có lực đối kháng sao!

- Chỉ biết dựa vào tổ tiên bảo hộ, một đám ếch ngồi đáy giếng, luôn tự cho mình siêu phàm, các ngươi có được thiên phú bẩm sinh của tổ tiên, mà ta từng bước một đi tới, nhiều lần trải qua tôi luyện gian nguy, đám người nhị thế tổ như các ngươi làm sao so sánh được, không phải chỉ dựa vào tổ tiên bảo hộ sao, tổ tiên các ngươi lĩnh ngộ ra thuộc tính, còn các ngươi lại biết cái gì, hôm nay thuộc tính thứ sáu xuất thế, ta sẽ cho các ngươi

biết ở trước mặt của ta, các ngươi chỉ là phế vật!

Chương 2458: Lại thấy dị tượng

Âm thanh Lục Lâm Thiên cuồn cuộn quanh quẩn trên bầu trời, giống như sấm sét từng trận, làm người ta cảm giác như nổ vang bên tai.

Bên trong Thời Không Lao Ngục, Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, nói:

- Thủy sinh mộc, mộc sinh hỏa, hỏa sinh thổ, thổ sinh kim…

Vừa dứt lời, quanh thân Lục Lâm Thiên hiện lên kim mang, như mặt trời phóng lên cao, kim mang chói mắt nương theo sau khí tức cực độ quỷ dị khuếch tán, chậm rãi lan tràn khắp cả thiên không.

Kim mang chiếu xuống mặt đất, chân khí vô cùng vô tận xa lạ lan tràn, khí tức sắc bén tiêu sát.

Oanh long long!

Tiếng sấm sét vang vọng, chân trời bình tĩnh đột nhiên phong vân biến sắc, mây đen áp không, cả không gian run rẩy xen lẫn tiếng sấm vang rền.

Cả không gian đột nhiên hôn ám, phảng phất như thiên địa lâm vào trong bóng tối, năng lượng vô hình dao động, mặt đất chớp lên.

Bên trong đan điền Lục Lâm Thiên Vũ đan liên tục xoay tròn, trong đan điền khí hải năng lượng bàng bạc không ngừng tràn ra ngoài.

Chỉ thấy năm loại năng lượng thuộc tính vây quanh Lục Lâm Thiên, tản ra quang mang chói mắt.

Mà năm loại năng lượng thuộc tính lại vây quanh bên dưới kim mang, kim mang càng thêm chói mắt.

Một cỗ uy áp xa lạ buông xuống mặt đất, thiên địa chấn động ngày càng kịch liệt, mọi người đều cảm giác được năng lượng kim mang kéo tới, xung quanh đất rung núi chuyển, sông suối dựng đứng bốc cao lên trời.

Thiên địa biến sắc, gió giục mây vần, từng luồng kim quang không ngừng thẩm thấu, dũng mãnh lao về hướng Lục Lâm Thiên, kim mang gào thét không ngừng hội tụ.

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, kim quang rạng rỡ, cực kỳ đồ sộ, ánh mắt mọi người kinh ngạc nhìn chằm chằm vào hắn.

Cảm giác được năng lượng khủng bố sắc bén kia, các cường giả ngây người, lập tức nghẹn họng nhìn trân trối, gắt gao nhìn chằm chằm kim quang trên người Lục Lâm Thiên.

- Thuộc tính mới a, thật sự là thuộc tính mới!

- Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ được thuộc tính mới!

- Thuộc tính thứ sáu, thuộc tính mới, ngoài mộc thủy hỏa thổ phong còn có thuộc tính thứ sáu!

- Trời ạ!

Trong giây lát trên quảng trường, ngoại trừ Kim Huyền, Nam thúc, cùng nhóm người Lục Tâm Đồng, ai cũng run rẩy chấn kinh lẫn kích động, há hốc miệng không ngừng rùng mình.

Thậm chí người của sáu đại hoàng tộc đều không cách nào bảo trì trấn định.

Đây là thuộc tính mới, với họ mà nói tự nhiên hiểu được đại biểu cho điều gì.

- Thuộc tính thứ sáu, tiểu tử này lĩnh ngộ thuộc tính thứ sáu!

Nhóm người Vân Tiếu Thiên đưa mắt nhìn nhau, trong mắt tràn ngập vui mừng, Vân Tiếu Thiên thật chưa từng nghĩ tới tiểu tử năm xưa đã đạt được thành tựu hôm nay, thiên phú của hắn thật sự là khủng khiếp.

- Lâm Thiên lĩnh ngộ thuộc tính thứ sáu!

Độc Cô Cảnh Văn run lên, khuôn mặt ngẩn ngơ.

- Đây là sự thật, Lâm Thiên làm được!

Bắc Cung Vô Song kích động nói.

Bên trong không gian, lúc này xuất hiện vài chân khí thật khó hiểu, lúc này cực kỳ run rẩy rình tới, không còn cách nào bảo trì trấn tĩnh.

Năng lượng bàng bạc tưới vào thân thể Lục Lâm Thiên, kim quang chói sáng giống như thần tích hàng lâm.

Nhưng vào lúc này, trong mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên bắn ra kim quang, chấn khai mây đen dày đặc trên bầu trời, âm thanh tiếng quát vang xa:

- Ngũ hành tương sinh tương khắc, thổ sinh kim!

Tiếng quát hạ xuống, linh hồn mọi người run rẩy, chỉ thấy kim mang phóng lên cao, mang theo lôi điện nhanh chóng lan tràn.

Ngay tiếp theo kim mang như lưu tinh chảy xuống, đột nhiên truyền vào bên trong không gian quỷ dị trước người Lục Lâm Thiên, chỉ thoáng chốc liền xuất hiện một màn làm lòng người tâm kinh đảm chiến.

Không gian rung chuyển, hoàn toàn chao đảo.

Năng lượng thổ hệ biến mất, mà một cỗ uy lực vô hình đã bắt đầu tăng lên, càng lúc càng khủng bố.

Cỗ năng lượng tràn ngập khí tức sắc bén sát phạt, chân khí vô cùng bá đạo thổi quét khắp cả thiên địa.

Mà theo năng lượng kim hệ tưới xuống, nháy mắt uy lực tăng lên gấp mười bốn lần, cả không gian rung động lung lay như sắp đổ, như muốn nứt vụn, uy lực đang tăng lên lại giống như gặp phải cổ bình, dần dần chậm lại.

Đột nhiên không gian bên ngoài tràn ngập kim mang lại vỡ vụn.

Đồng thời uy lực mười bốn lần của Thời Không Lao Ngục tiếp tục kéo lên, lướt qua cổ bình, nháy mắt tăng lên gấp mười sáu lần.

Nhưng ngay thời điểm đó, trong thiên địa lại tràn ngập mây đen nhanh chóng hội tụ.

Oanh long long!

Cuồng phong gào thét, sấm sét vang vọng.

- Lại là thiên địa dị tượng!

Nam thúc lặng người, tựa hồ nghĩ tới điều gì, ánh mắt đại biến, tinh quang bắn ra, rốt cục trong mắt hiện lên vẻ không dám tin, cả người kích động.

- Vũ kỹ thiên cấp, đây là vũ kỹ thiên cấp xuất thế!

Nam thúc kinh ngạc nhìn lên không trung, không cách nào giữ được bình tĩnh, thân hình kích động run rẩy.

- Đây hình như là vũ kỹ do Lục Lâm Thiên tự nghĩ ra đi, năm xưa lão chủ nhân cũng là như thế, vũ kỹ thiên cấp xuất thế, sẽ khiến cho thiên địa biến sắc!

Thần sắc Kim Huyền cũng khiếp sợ, có ai có được bổn sự này, ngoại trừ lão chủ nhân cũng chỉ có Lục Lâm Thiên, đây là người thứ hai hắn nhìn thấy. Cho dù có người sáng lập được vũ kỹ thiên cấp cũng phải đạt tới đế giả mới làm được, mà không phải đế giả nào cũng có khả năng này.

- Vũ kỹ thiên cấp, đây là vũ kỹ thiên cấp xuất thế!

- Lục Lâm Thiên tự nghĩ ra vũ kỹ, lúc này thăng chức thiên cấp!

Lúc này mọi người đã bị đả kích tới ngây dại thẫn thờ.

Thế nhưng đối diện với sự thật, người của sáu đại hoàng tộc không thể không tin tưởng cùng thừa nhận, Lục Lâm Thiên đã làm được, cũng triệt để chà đạp lòng cuồng ngạo của bọn họ, đánh vỡ tự tôn của họ, họ thân là hoàng tộc nhưng nếu so sánh với Lục Lâm Thiên, lúc này đã tự thấy xấu hổ.

- Thiên phú của Lục Lâm Thiên thật sự như lông phượng sừng lân a!

- Người mà đại tiểu thư xem trọng, quả nhiên là không tầm thường, như vậy trong tộc sẽ không còn ai phản đối được nữa rồi!

Bắc Cung Nhất run rẩy, ánh mắt kích động.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn qua nữ nhi, trong mắt cũng rung động, ánh mắt nữ nhi của hắn thật sự phi phàm, lần này cũng không nhìn lầm người.

Độc Cô Cảnh Văn cảm nhận được ánh mắt của phụ thân, trong mắt khẽ động, như muốn nói với cha nàng, người mà nàng vừa ý thật sự không kém, bởi vì hắn đã chứng minh thực lực của hắn.

Lục Lâm Thiên dung hợp thuộc tính thứ năm, uy lực tăng lên gấp mười sáu lần khủng bố, tuy trình độ khủng bố tới cực hạn, nhưng uy lực chồng lên đương nhiên tiêu hao cũng chồng lên.

Công kích của Độc Cô Trường Phàm cùng Bắc Cung Ngọc hoàn toàn không thể nhúc nhích, thân hình bị đọng lại, một cỗ khí tức tiêu sát sắc bén khiến lục long cùng bạch hổ đều run rẩy.

- Phá!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, thủ ấn vỗ xuống, chỉ thấy bên trong Thời Không Lao Ngục kim hệ đột nhiên có một cánh tay kim quang phá không bay ra.

Bàn tay khổng lồ như phật thủ ấn, lớn tới mấy ngàn thước, không gian nứt vụn, phong vân khuấy động, lập tức vỗ lên lục long cùng bạch hổ.

Ca ca…

Trảo ấn đánh xuống, hư không tối đen ẩn hiện, lực phá không vỡ áp, trực tiếp đem hư ảnh bạch hổ lục long phá

toái vỡ áp trên Thần Hoàng thai, ngay sau đó chụp vỡ

Chương 2459: Mạnh mẽ đánh bại

Không gian cũng không có bao nhiêu động tĩnh, hư ảnh lục long bạch hổ phá nát, hóa thành Mộc Long Tiên cùng Diệt Hồn Cô rơi xuống đất, năng lượng ngập trời giống như quang hồ bao phủ khắp phạm vi hơn vạn thước.

Phanh phanh!

Quảng trường như sơn băng địa liệt, cả Thần Hoàng thai cũng bị đánh thành tro bụi, năng lượng kình khí cuồng bạo sôi trào kịch liệt, cả không gian đều biến thành bóp méo.

Hô hô!

Lực cuồng bạo thổi quét, người vây xem đều thối lui, uy lực khủng bố làm người run như cầy sấy.

- Phốc!

Bắc Cung Ngọc cùng Độc Cô Trường Phàm đồng thời phun máu tươi, chân khí lập tức uể oải.

Xuy!

Thời Không Lao Ngục kim hệ nháy mắt biến mất theo trảo ấn khổng lồ, giữa không trung lại khôi phục ánh sáng.

- Bắc Cung Ngọc, Độc Cô Trường Phàm, lần này các ngươi còn lấy gì đối kháng với ta!

Lục Lâm Thiên nháy mắt đi tới trước mặt hai người, trên hai tay tràn ngập chân khí bức người, kim mang chói mắt, mang theo vẻ sắc bén cùng sát khí.

Phanh phanh!

Hai quyền hung hăng đánh lên thân thể hai người, kim mang xuyên thấu bá đạo, khải giáp của họ lập tức nứt nẻ lan tràn.

- Tiếp tục!

Thêm hai quyền đánh ra, tàn ảnh kim mang hung hăng giáng lên l*иg ngực cả hai người.

- Phốc!

Liên tục nhận lấy hai quyền, cả hai lại phun máu tươi, khải giáp tiếp tục nứt vỡ.

- Phá cho ta!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, hai đấm lại đánh thẳng vào ngực cả hai lần nữa.

- Phốc!

Hai người lại phun máu tươi, thân hình bắn ngược hung hăng oanh kích vào đống đổ nát của Thần Hoàng thai bên dưới.

Oanh long long!

Đất rung núi chuyển, đá vụn kích tán, tiếng sấm vang vọng trời cao.

Lục Lâm Thiên vẫy động vũ dực, thân hình cũng lao vào trong đống đá vụn.

Ông ông!

Tiếng sấm nổ mạnh, vũ dực vẫy động bay lên, trong nháy mắt thân hình Lục Lâm Thiên lại bay ra.

Xuy!

Lục Lâm Thiên rơi xuống đất, đem tro bụi thổi tung khuếch tán, kim mang tán phát bốn phía, chân khí khiến người run rẩy.

Mà lúc này hai tay của Lục Lâm Thiên đang nắm lấy cổ họng của Độc Cô Trường Phàm cùng Bắc Cung Ngọc, chỉ cần hắn dùng sức chỉ sợ sẽ bẻ gãy cổ của họ.

Mà lúc này khải giáp trên người cả hai đều phá nát, Lục Lâm Thiên dựa vào kim hệ sắc bén đã đánh khải giáp hai người thành mảnh nhỏ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua người Bắc Cung gia tộc cùng Độc Cô gia tộc, lại nhìn sắc mặt trắng bệch đầm đìa máu tươi của cả hai, lạnh lùng nói:

- Hiện tại ta chỉ cần dùng chút sức các ngươi lập tức vong mạng, ở trước mặt ta, các ngươi còn có tư cách gì hung hăng càn quấy, tổ tiên cấp thiên phú cùng ưu thế cho các ngươi, ở trước mặt ta đã không còn sót lại chút gì!

- Lục Lâm Thiên, đừng!

Bắc Cung Nhất hét lớn một tiếng, thân ảnh nhảy ra.

- Đại hộ pháp, ngươi có chuyện nói sao?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn hắn, cũng không có ác cảm gì với vị đại hộ pháp này, cho nên thái độ vẫn đỡ hơn một chút.

- Lục Lâm Thiên, nể tình Thần Nữ cùng lão hủ, ngươi đã thắng lợi, thả Bắc Cung Ngọc đi.

Ánh mắt Bắc Cung Nhất run lên, chỉ sợ mặt mũi của mình không đủ, đành phải kéo theo đại tiểu thư, khuôn mặt già nua lộ nụ cười khổ, kết quả hôm nay thật sự vượt ngoài tưởng tượng của mọi người.

Lục Lâm Thiên nhìn lướt qua Bắc Cung Nhất, khóe môi khẽ cười, đột nhiên vung tay, thân hình hai người nặng nề rơi xuống đất cách vài chục thước.

Phanh phanh!

Hai người lại phun ra máu tươi.

Hai người nhìn Lục Lâm Thiên, không cách nào thừa nhận sự thật đã xảy ra, họ đã bại, bại cực thảm.

Quảng trường hoàn toàn lặng ngắt như tờ, yên tĩnh áp lực, có chút đáng sợ.

Lúc này lục đại nhân hoàng tộc đã biết, làm lục đại hoàng tộc bọn họ không còn có tư cách tự phụ trước mặt Lục Lâm Thiên nữa. Lục Lâm Thiên đã thoát rakhỏiphạmtrùlục đại hoàng tộc, vì hắn kiểm soát thuộc tính thứ sáu, có lẽ không lâu sau hắn sẽ đặt chân vào đệ thất hoàng tộc.

Cường giả Thần Hoàng đoànbiểu tình vô cùng ủ rũ, không ai ngờ sẽ là kết quả này. Mặt Độc Cô Trường Linh càng trắng hơn, cùng Độc Cô Trường Không mắt thẫn thờ.

Nam thúc nhìn đằng trước, nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt không thay đổi. Nhưng nhìn kỹ thì rõ ràng mắt Nam thúc rưng rưng, tuy người này không phải đệ tử của gã nhưng ở trong lòng đã xem Lục Lâm Thiên như đệ tử của mình, từng bước nhìn hắn trưởng thành, từng bước nhìn hắn lớn mạnh. Cho đến ngày hôm nay, Nam thúc vui mừng, cảm thán, rồi chẳng hiểu sao mắt lóe tia lạc lõng.

Trong đám người, Độc Cô Luật nước mắt lưng tròng nói:

- Nghĩa phụ có thể yên nghỉ rồi, từ nay về sau Lục gia sẽ đạt đến độ cao mà người không tưởng được.

Độc Cô Luật có chút tình cảm riêng với Lục gia.

Lục Lâm Thiên thu về áo giáp Thanh Linh, khoanh tay đứng.

Lục Lâm Thiên nhìn Độc Cô Trường Phàm, lạnh nhạt nói:

- Độc Cô Trường Phàm, ngươi thua, hãy cùng ca của ngươi tự phế tu vi đi.

Lời nói lạnh băng rơi vào tai đám người Độc Cô gia tộc đặc biệt chói tai.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Tất cả cặp mắt cùng nhìnchằm chằm vào Độc Cô Trường Phàm, không biết gã có tự phế tu vi không.

Độc Cô Trường Phàm run rẩy vùng vẫy đứng dậy nhìn Lục Lâm Thiên trước mặt, khóe môi chảy máu, mắt thẫn thờ.

Độc Cô Trường Phàm thì thào:

- Ta thua. Yên tâm, ta sẽ không quỵt, ta sẽ tự phế tu vi.

Độc Cô Trường Phàm dứt lời liền kết thủ ấn, ánh sáng nhạt quanh quẩn trên ngón tay.

Lục Lâm Thiên mắt lạnh nhìn. Độc Cô Trường Phàm có nhân phẩm tốt hơn Độc Cô Trường Linh nhiều, ít ra dám làm dám chịu.

Một tiếng quát vang lên:

- Khoan đã!

Một bóng người nhảy ra từ đám người Độc Cô gia tộc.

Khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên, hắn sớm biết người Độc Cô gia tộc sẽ không trơ mắt nhìn tộc nhân Độc Cô Trường Phàm, Độc Cô Trường Linh tự phế tu vi.

Tiếng quát dứt, ánh sáng trên tay Độc Cô Trường Phàm vụt tắt, gã ngước mắt lên nhìn. Người đó đã đáp xuống trước mặt Độc Cô Trường Phàm.

Độc Cô Trường Phàm ủ rũ nhìn người đến:

- Đại trưởng lão.

Đây là đại trưởng lão của Độc Cô gia tộc, Độc Cô Phàm Vân.

Độc Cô Trường Phàm khẽ nói:

- Đại trưởng lão, tu vi của Trường Phàm không tinh, làm Độc Cô gia tộc mất mặt.

Đại trưởng lão nhìn Độc Cô Trường Phàm:

- Không liên quan đến ngươi, là do Lục Lâm Thiên quá mạnh.

Thiên phú của Độc Cô Trường Phàm đã là một trong những người đỉnh cao nhất trong tộc suốt mấy năm qua, tất cả chỉ tại Lục Lâm Thiên, hắn quá mạnh.

Đại trưởng lão nói xong ngước mắt nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lục Lâm Thiên, rốt cuộc ngươi muốn sao, hãy nói ra điều kiện của ngươi đi. Chỉ cần làm được thì Độc Cô gia tộc ta tuyệt đối sẽ thực hiện.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

- Ngươi nghĩ điều kiện của Độc Cô gia tộc hấp dẫn người lắm sao? Ta chỉ muốn nhận tiền cược của ta là được, những điều kiện khác thì ta không cần biết.

Khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên lạnh lùng nhìn Độc Cô Phàm Vân:

- Độc Cô gia tộc muốn quỵt nợ thì tùy tiện đi, các đại gia tộc có mặt ở đây, không biết các ngươi có làm mất danh tiếng của tổ tiên Độc Cô gia tộc mình không? Ha ha ha ha ha ha!

Tiếng cười to cuồng ngạo phóng túng của Lục Lâm Thiên làm toàn bộ trưởng lão Độc Cô gia tộc cơ mặt co giật. Không ngờ Lục Lâm Thiên này cứng đầu cứng cổ, bảo để Độc Cô Trường Phàm, Độc Cô Trường Linh tự

phế tu vi thì đánh chết bọn họ cũng không đồng ý.

Chương 2460: Điều kiện đàm phán

Nhưng bảo Độc Cô gia tộc quỵt nợ, ngay trước mặt các đại gia tộc thì bọn họ cũng không làm được. Vì nếu làm như vậy, danh tiếng tổ tiên Độc Cô gia tộc mất hết. Lục Lâm Thiên nói như thế rõ ràng là khắp nơi áp chế bọn họ.

Cơ mặt đại trưởng lão co giật, ánh mắt âm trầm:

- Lục Lâm Thiên, ngươi một vừa hai phải. Đây là Độc Cô gia tộc, núi không chuyển thì nước chuyển.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát:

- Lão già, muốn quỵt nợ thì nói thẳng ra, bà nội nó đừng giở giọng uy hïếp! Nếu sợ Độc Cô gia tộc ngươi thì hôm nay ta đã không đến! Tính tình của ta cứng như lừa vậy đấy, không ăn cứng!

Rõ ràng Độc Cô Phàm Vân đang uy hïếp hắn, Lục Lâm Thiên hận nhất là bị uy hïếp, thế là hắn nói thẳng không chút khách sáo.

Độc Cô Phàm Vân nổi giận:

- Khốn kiếp!

Lục Lâm Thiên dám không thèm để Độc Cô Phàm Vân vào mắt, há mồm ngậm miệng kêu lão già chọc giận lão, và cũng tìm được cơ hội ra tay.

Vừa hét xong đại trưởng lão định tấn công.

Một thanh âm thản nhiên nhẹ nhàng vang vọng trong quảng trường:

- Ỷ lớn hïếp nhỏ, có còn cần chút danh tiếng của Độc Cô gia tộc không? Là ta mang hắn đến, ngươi dám đυ.ng vào thử xem? Thế thì đừng trách ta không khách sáo với ngươi!

Người phát ra thanh âm chính là Nam thúc, thành chủ thành Thần Hoàng Độc Cô gia tộc, Độc Cô Ngạo Nam.

Nam thúc dứt lời, thân hình không nhúc nhích, đứng yên tại chỗ nhưng phát ra khí thế vô hình khiến người không dám khinh thường.

Nghe Nam thúc nói, Độc Cô Phàm Vân vốn muốn công kích nhưng cố kiềm nén lại.

Độc Cô Phàm Vân nhìn Nam thúc, nói:

- Độc Cô Ngạo Nam, đừng quên ngươi cũng là một thành viên của Độc Cô gia tộc.

Nam thúc lạnh nhạt nói:

- Ngày xưa mẫu thân của ta cũng là một phần của Độc Cô gia tộc.

Trong giọng nói chất chứa lạnh lẽo.

Nghe Nam thúc đáp lại, cơ mặt Độc Cô Phàm Vân co giật muốn nói gì rồi lại không thốt nên lời.

Độc Cô Ngạo Vũ hơi biến sắc mặt, lắc người chớp mắt đáp xuống trước mặt Lục Lâm Thiên, quét mắt nhìn mọi người.

- Đại trưởng lão, người Độc Cô gia tộc ta nói chuyện đương nhiên phải giữ lời.

Nghe Độc Cô Ngạo Vũ nói làm đại trưởng lão biến sắc mặt:

- Tộc trưởng, nhưng mà...

Độc Cô Trường Phàm, Độc Cô Trường Linh tuyệt đối không thể tự phế tu vi.

Độc Cô Ngạo Vũ phất tay ngắt lời đại trưởng lão:

- Đại trưởng lão đừng nói nhiều nữa.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn Lục Lâm Thiên, cười khổ nói:

- Lục Lâm Thiên, thực lực của ngươi bất phàm, hai bát trọng tôn cấp cũng không làm gì ngươi được, thiên phú và thực lực đều cao đẳng. Độc Cô gia tộc ta đã nói ra tất nhiên giữ lời, nhưng ta muốn biết là nếu Độc Cô Trường Phàm, Độc Cô Trường Linh tự phế tu vi có lợi gì cho ngươi?

Lục Lâm Thiên nhìn Độc Cô Ngạo Vũ, con ngươi co rút. Đôi mắt sâu thẳm kia bao la như đại dương, Lục Lâm Thiên nhìn vào đó đánh động cả linh hồn.

Lục Lâm Thiên không tiện không kiêu, thản nhiên đối diện:

- Vạn kim khó mua lòng vui vẻ, trong lòng ta thích. Đây là bọn họ muốn đánh cuộc, không liên quan gì ta.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, Độc Cô Ngạo Vũ mắt lóe tia sáng:

- Chúng ta làm một giao dịch đi, nếu ngươi thấy được thì bàn tiếp.

Lục Lâm Thiên hơi biến sắc mặt:

- Mời Độc Cô tộc trưởng nói.

Khỏi đoán cũng biết Độc Cô Ngạo Vũ muốn bảo vệ Độc Cô Trường Phàm, Độc Cô Trường Linh.

- Độc Cô gia tộc ta có một mật địa tổ tiên để lại. Tu luyện trong mật địa giúp cho linh hồn được nhiều ích lợi, dù là tử đệ dòng chính Độc Cô tế tổ, người dưới Thần Hoàng khí địa giai cũng không có tư cách đi vào, người ngoài càng không có khả năng vào trong. Nếu ngươi rút lại đánh cuộc thì có thể vào mật địa tu luyện một năm, thấy sao?

Độc Cô Ngạo Vũ nói xong mắt nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm.

Mắt Lục Lâm Thiên hấp háy:

- Quả nhiên là vậy.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ: Mình đoán đúng, Độc Cô Ngạo Vũ không nỡ để Độc Cô Trường Phàm, Độc Cô Trường Linh tự phế tu vi.

Lục Lâm Thiên đang suy tư, Độc Cô Cảnh Vân truyền âm vào tai hắn:

- Lâm Thiên, mau đồng ý đi. Trong mật địa có hiệu quả kinh người cho linh hồn, xem như thánh địa của Độc Cô gia tộc. Hơn nữa ngươi không thể không nể mặt phụ thân của muội.

Lục Lâm Thiên ngước lên nhìn Độc Cô Ngạo Vũ:

- Độc Cô tộc trưởng, ta thắng hai phần tiền cược, thêm một cổ linh dược đỉnh. Ta thật sự không để bụng thời gian đi vào một năm.

Độc Cô Cảnh Văn ở phía xa thấy hắnkhông định nể mặt phụ thân mình thì đứng ngồi không yên:

- Lâm Thiên này thật là!

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn Lục Lâm Thiên, lặng im một lúc, mắt lóe tia sáng nhìn Lục Tâm Đồng, Dương Quá ở phía xa.

Độc Cô Ngạo Vũ nói:

- Vậy đi, ta có thể cho ba huynh muội các ngươi cùng nhau đi vào trong tu luyện một năm.

Mắt Lục Lâm Thiên hấp háy nhìn Lục Tâm Đồng, Dương Quá. Ba người cùng vào mật địa Độc Cô gia tộc tu luyện, có ích lợi lớn cho linh hồn, đúng là thu hoạch ngoài ý muốn.

- Tốt, ta nể mặt Độc Cô tộc trưởng, thành giao!

Lục Lâm Thiên vốn không định bắt buộc Độc Cô Trường Phàm, Độc Cô Trường Linh tự phế tu vi. Nếu Lục Lâm Thiên làm như vậy thì thật sự kết thù sâu với Độc Cô gia tộc, Nam thúc, Cảnh Văn, Hồng Lăng kẹp ở giữa rất khó xử. Lục Lâm Thiên chỉ muốn dạy cho Độc Cô gia tộc bài học để bọn họ nhớ kỹ, trong lòng hắn có thước đo chừng mực.

- Tộc trưởng, trong mật địa...

Đại trưởng lão chưa nói hết câu đã im miệng, biết đây là vì bất đắc dĩ.

Thấy Lục Lâm Thiên đồng ý, tất cả Độc Cô gia tộc nhân thở phào nhẹ nhõm. Độc Cô Trường Linh ở phía xa mắt lóe tia sáng.

Lục Lâm Thiên quét mắt bốn phía, mắt hấp háy. Lục Lâm Thiên phớt lờ người khác, quét mắt qua Nam thúc, ánh sáng vàng trong tay quét qua hút đống đá vụn sau lưng. Hai luồng sáng cưỡng ép hiện ra từ đống đá vụn.

Hai luồng sáng rơi vào tay Lục Lâm Thiên, là Diệt Hồn Cô, Mộc Long Tiên của Bắc Cung Ngọc và Độc Cô Trường Phàm.

Lục Lâm Thiên cầm Diệt Hồn Cô, Mộc Long Tiên, thủ ấn biến đổi, một hộp gấm hiện ra trong tay. Nắp hộp mở, bên trong đựng một viên chuẩn đế phẩm đan dược đế linh tấn thần đan lúc trước Lục Lâm Thiên luyện chế ra.

Lục Lâm Thiên cầm ba món đồ, ánh mắt nghiêm túc, đột nhiên chân giẫm đất vọt lên cao. Trước bao cặp mắt trong quảng trường nhìn, Lục Lâm Thiên quỳ hai gối nặng nề giáng xuống trước mặt Nam thúc.

Hai đầu gối Lục Lâm Thiên quỳ xuống, mặt đất rung rinh thủng một cái hố cạn.

Nam thúc ngạc nhiên, biến sắc mặt hỏi:

- Tiểu tử, ngươi làm cái gìthế?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu lên, thuộc tính kim khuếch tán quanh thân,ánh sáng vàng rực rỡ. Hai tay Lục Lâm Thiên cung kính nâng

Mộc Long Tiên, Diệt Hồn Cô, và cả đế linh tấn thần đan lên.

Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tử tự biết ngu dốt, không vào được Nam thúcđểvàomắt. Nhiều năm qua tiểu tử toàn nhờ Nam thúc chỉ đạo dạy bảo, khắc khổ tu luyện mới có ngày hôm nay miễn cưỡng được tương lai. Hôm nay ngay trước mặt các đại gia tộc, tiểu tử với thuộc tính kim, đế linh tấn thần đan, và cả chiến tích Mộc Long Tiên, Diệt Hồn Cô cầu Nam thúc

thu tiểu tử làm đồ đệ, mong Nam thúc thành toàn.

Chương 2461: Bất ngờ vượt ngoài điều bất ngờ

Dứt lời tay Lục Lâm Thiên nâng Mộc Long Tiên, Diệt Hồn Cô, đế linh tấn thần đan, trán đập mạnh xuống đất.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Trong phút chốc mọi cặp mắt nhìn Nam thúc, Lục Lâm Thiên. Nhiều cường giả mắt hấp háy, thì ra Lục Lâm Thiên được Độc Cô Ngạo Nam giáo dục ra. Nghe đồn Độc Cô Ngạo Nam đã đột phá thành đế, dạy dỗ ra Lục Lâm Thiên cũng đến trình độ cao vậy.

Đám trưởng lão Độc Cô gia tộc mắt hấp háy. Đại thiếu gia ngày xưa không có Thần Hoàng khí chẳng ngờ phiêu bạt ba trăm năm bên ngoài thế nhưng có thể đột phá thành đế, dạy dỗ ra Lục Lâm Thiên mạnh hơn bất cứ người nào trong Độc Cô gia tộc, chỗ nào cũng đè trên Độc Cô gia tộc.

Nam thúc nhìn thanh niên quỳ trước mặt mình, người run rẩy. Thanh niên này là Nam thúc xem hắn lớn lên, nhìn hắn từ một thiếu gia vô dụng trưởng thành đến ngày nay ngạo thị thiên hạ và người cùng thế hệ. Nam thúc không ngờ ngày này đến mau vậy.

Trong lòng Nam thúc sớm xem tiểu tử trước mắt là đệ tử của mình, nhưng vì có vết xe đổ nên không muốn nhận thêm đệ tử. Bao nhiêu lâu nay Nam thúc đã hiểu rất rõ tính cách của tiểu tử này, con người tà khí, cuồng ngạo thật nhưng rất tôn sư trọng đạo.

Lục Tâm Đồng tiến lên, hai đầu gối quỳ xuống cạnh Nam thúc:

- Nam thúc hãy nhận ca ca đi, ca ca luôn muốn được Nam thúc thu làm môn hạ, xin Nam thúc thành toàn!

Dương Quá tiến lên, cũng quỳ xuống đất.

- Xin Nam thúc hãy thu nhị đệ!

- Xin Nam thúc hãy thu Lâm Thiên!

- Xin Nam thúc hãy thu Lâm Thiên!

- Xin đại bá hãy thu Lâm Thiên!

Vân Hồng Lăng, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn tiến lên, ba thân hình yểu điệu ngay ngắn quỳ trước mặt Nam thúc.

Trận thế bái sư làm người xung quanh rất ngạc nhiên, trong đó còn có hai nữ thần.

Trong đám người, giọng Độc Cô vang vọng, quỳ một gối xuống đất:

- Xin thành chủ hãy thu đệ tử này!

Độc Cô Mị cùng phụ thân quỳ một gối xuống đất:

- Xin thành chủ hãy thành toàn!

- Xin thành chủ hãy thu đệ tử này!

- Xin thành chủ hãy thu đệ tử này!

Cùng với hai người quỳ một gối xuống đất hét lên thỉnh cầu, tựa như phản ứng dây chuyền, lục tục có mấy vạn người trên quảng trường quỳ một gối xuống đất. Tiếng la tụ tập lại đinh tai nhức óc, từng đợt sóng âm quanh quẩn trên bầu trời.

Tình hình này khiến cường giả lục đại nhân hoàng tộc giật nảy mình, mắt hấp háy. Đặc biệt người Bắc Cung gia tộc, thấy Bắc Cung Vô Song quỳ trước mặt Nam thúc, môi mấp máy nhưng cuối cùng không nói gì.

Nam thúc ngước lên nhìn đám người quỳ dưới đất, con ngươi co rút:

- Đứng lên hết đi.

Nam thúc nhìn đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song quỳ dưới đất, mắt dâng lên chau xót.

Nam thúc cười bất đắc dĩ nói:

- Đám nhóc các ngươi thật là, đứng lên hết đi, ta thu tiểu tử này là được.

Lục Tâm Đồng, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng hân hoan đứng dậy:

- Đa tạ Nam thúc!

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên quỳ trước mặt mình, khẽ nói:

- Tiểu tử, đứng lên đi, ta nhận.

Nam thúc dứt lời liền cầm lấy Mộc Long Tiên, Diệt Hồn Cô, đế linh tấn thần đan từ tay Lục Lâm Thiên, cùng với thuộc tính kim. Lễ bái sư nặng thế này có mấy người nhận được? Có lẽ không ai.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu lên, lòng thầm mừng rỡ:

- Đệ tử bái kiến sư phụ!

Rốt cuộc Nam thúc chịu nhận hắn làm đồ đệ!

Mắt Lục Lâm Thiên lộ tia mừng rỡ, dập đầu thật mạnh.

Thấy Lục Lâm Thiên dập đầu bái sư, Nam thúc mở miệng nói:

- Khoan đã, ta không nói nhận ngươi làm đồ đệ.

Lục Tâm Đồng nhìn Nam thúc chằm chằm:

- Nam thúc mới rồi đã nói là nhận.

Đám người Độc Cô Cảnh Văn cũng khó hiểu nhìn Nam thúc.

Lục Lâm Thiên sửng sốt ngó Nam thúc:

- Nam thúc không thể nói rồi nuốt lời!

Nam thúc nhìn Lục Tâm Đồng và Lục Lâm Thiên, nhẹ giọng nói:

- Ngày xưa ta đã thề là đời này không nhận đồ đệ.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc kêu lên:

- Cái gì?

Lục Lâm Thiên chửi thầm sao Nam thúc có thể tùy tiện thề thốt kiểu này.

Nam thúc nhìn chằm chằm biểu tình ngạc nhiên trên mặt mọi người, ngước mí mắt lên cuối cùng ngừng lại trên người Lục Lâm Thiên.

Nam thúc nói:

- Tuy ta không thu đồ đệ nhưng muốn nhận ngươi làm nghĩa tử, ý ngươi thế nào?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên bật thốt:

- Nghĩa tử!

Lúc này bái Nam thúc làm sư phụ là sau khi Lục Lâm Thiên đến Độc Cô gia tộc thì luôn chôn giấu quyết định trong lòng, muốn nhanh chóng tìm ra cơ hội.

Nguyên nhân rất đơn giản, từ khi Lục Lâm Thiên biết Nam thúc trước mắt chính là thành chủ thành Thần Hoàng Độc Cô gia tộc thì trong bụng đã có ý kiến.

Lục Lâm Thiên cứ băn khoăn suy nghĩ Nam thúc là thành chủ Độc Cô gia tộc, lần này trở về Độc Cô gia tộc phải chăng sẽ không trở lại Phi Linh môn nữa? Thế thì Phi Linh môn sẽ mất đi trụ cột lớn.

Nhưng Nam thúc và Phi Linh môn vốn không có nhiều quan hệ, có vị trí thành chủ thành Thần Hoàng Độc Cô gia, lỡ như Nam thúc không chịu về Phi Linh môn thì Lục Lâm Thiên cũng không tiện níu giữ làm gì.

Vì vậy sau khi vào Độc Cô gia tộc, trong lòng Lục Lâm Thiên luôn vắt óc suy nghĩ. Nếu hắn bái sư thì tiện mở miệng hơn, hiện tại trụ cột lớn nhất Phi Linh môn không thể rời đi được.

Nay Nam thúc muốn nhận Lục Lâm Thiên làm nghĩa tử, trong mắt hắn cho rằng nghĩa tử và đồ đệ đều như nhau, thậm chí quan hệ càng gần gũi hơn một bước.

Lục Lâm Thiên chỉ ngây người giây lát rồi tiếp tục dập đầu:

- Tiểu tử bái kiến nghĩa phụ!

Thùng thùng!

Lục Lâm Thiên liên tục dập đầu chín cái rõ to.

Mắt Nam thúc lộ ý cười:

- Được rồi, đứng lên đi.

Nếu nhìn kỹ thì thấy hốc mắt Nam thúc ướt nước.

Nam thúc nâng Lục Lâm Thiên dậy, nói:

- Dập đầu nhiều không đại biểu cái gì, có tấm lòng là tốt rồi.

Trên quảng trường, mọi người thấy cảnh này cũng rất bất ngờ. Không ai nghĩ rằng cuối cùng Độc Cô Ngạo Nam sẽ thu nhận Lục Lâm Thiên làm nghĩa tử.

Lục Tâm Đồng cười tươi như hoa nhìn Nam thúc:

- Hi hi, chúc mừng Nam thúc thu được một nghĩa tử tốt!

Nam thúc nhìn Lục Tâm Đồng, cười cười không đáp.

Nam thúc nhìn thẳng Độc Cô Ngạo Vũ, nói:

- Tộc trưởng, ta thu nghĩa tử có phải cũng xem như một nửa người Độc Cô gia tộc không?

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn Nam thúc, gật đầu nói:

- Đại ca là người Độc Cô gia tộc, thành chủ thành Thần Hoàng, nghĩa tử của đại ca tất nhiên xem như một nửa người Độc Cô gia tộc.

Nam thúc liếc đám trưởng lão Độc Cô gia tộc, hỏi:

- Các ngươi có ý kiến gì không?

Đám trưởng lão Độc Cô gia tộc nhìn nhau, lúc này tất nhiên là không ý kiến ý cò gì. Thành chủ thành Thần Hoàng nhận nghĩa tử, tính ra thì coi như một nửa người Độc Cô gia tộc.

Nam thúc quét mắt đám trưởng lão:

- Không có ý kiến thì tốt.

Nam thúc lại nhìn hướng Độc Cô Ngạo Vũ:

- Tộc trưởng, hiện tại Lâm Thiên là nghĩa tử, cũng là một nửa người Độc Cô gia tộc, Linh Vũ song tu, lại lĩnh ngộ thuộc tính kim. Nói sao thì đều xứng với đại tiểu thư Độc Cô gia tộc. Hai người trẻ tuổi Lâm Thiên và Cảnh Văn sớm có tình cảm, cho nên ta tại đây với thân phận là nghĩa phụ của Lâm Thiên cầu hôn tộc trưởng, tộc

trưởng thấy sao?

Chương 2462: Nha đầu này!

Nam thúc nói năng nhỏ nhẹ nhưng đủ để mọi người trên quảng trường nghe thấy. Nam thúc dứt lời, quảng trường rộ lên ồn ào ngạc nhiên bất ngờ.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, lòng ấm áp. Lúc này Lục Lâm Thiên mới biết ngay từ đầu Nam thúc đã lo lắng cho hắn, có lẽ vì muốn kết hợp cho hắn và Cảnh Văn nên mới cố ý nhận hắn làm nghĩa tử.

Độc Cô Ngạo Vũ chưa nói gì thì đại trưởng lão, nhị trưởng lão, tam trưởng lão, cả đàn trưởng lão lên tiếng phản đối.

- Tộc trưởng, tuyệt đối không được!

- Lục Lâm Thiên này dù gì là người ngoài, tuyệt đối không thể!

Nam thúc mắng vào mặt đám trưởng lão Độc Cô gia tộc:

- Vớ vẩn, mới rồi ta hỏi các ngươi có phải Lục Lâm Thiên là một nửa người Độc Cô gia tộc không, các ngươi không ai nói một lời. Nếu vậy thì tại sao Lục Lâm Thiên không thể? Điều này không xúc phạm tộc quy nào hết!

Một trưởng lão cứng cổ nói với Nam thúc:

- Thành chủ, dù có tính thế nào thì Lục Lâm Thiên chỉ là nửa người Độc Cô gia tộc, không được.

Vang tiếng quát to:

- Ai nói không được?

Độc Cô Cảnh Văn yểu điệu tiến lên trước một bước, đưa mắt nhìn quanh đám trưởng lão Độc Cô gia tộc.

Độc Cô Cảnh Văn nạt:

- Việc riêng của ta không đến lượt các người xen vào! Nếu các người không đồng ý thì cũng không cần Thần Hoàng khí của ta!

Đám trưởng lão Độc Cô gia tộc biểu tình cực kỳ khó xem.

- Lâm Thiên!

Độc Cô Cảnh Văn răn xong tiến tới trước mặt Lục Lâm Thiên, kéo tay hắn ra hiệu, quỳ một gối xuống đất:

- Nữ nhi thỉnh phụ thân thành toàn.

Lục Lâm Thiên thuận theo quỳ một gối:

- Xin Độc Cô tộc trưởng thành toàn!

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn nữ nhi và Lục Lâm Thiên, quét mắt qua hai người.

Độc Cô Ngạo Vũ hỏi:

- Nếu ta không đồng ý thì sao?

Độc Cô Cảnh Văn ngửa đầu, mắt đẹp hấp háy, môi hồng hé mở:

- Phụ thân đã hứa với nữ nhi rồi, chỉ cần Lâm Thiên có thể chứng minh chính mình, hiện tại Lâm Thiên chứng minh bản thân chưa đủ sao?

Lục Lâm Thiên nghe vậy mặt ngoài bình tĩnh, lòng chìm xuống. Không biết trong lòng phụ thân của Cảnh Văn nghĩ gì.

Đám trưởng lão biến sắc mặt, nhưng phản ứng không kịch liệt như trước:

- Tộc trưởng, nhưng... Xin tộc trưởng hãy nghĩ kỹ!

- Xin tộc trưởng hãy nghĩ kỹ!

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn đám người xung quanh, mắt nhìn Nam thúc.

Độc Cô Ngạo Vũ nói:

- Đại ca đã mở miệng thì ta không đồng ý cũng phải ưng.

Đám trưởng lão nghe vậy kinh sợ thảng thốt:

- Tộc trưởng, không thể được!

Độc Cô Ngạo Vũ phất tay ra hiệu đám trưởng lão đừng nói nhiều:

- Các vị trưởng lão xin đừng nhiều lời nữa. Lục Lâm Thiên xem như một nửa người Độc Cô gia tộc, không tính trái tộc quy.

Độc Cô Ngạo Vũ nói xong nhìn Độc Cô Cảnh Văn, Lục Lâm Thiên trước mặt mình:

- Đứng dậy đi, hiện tại không kịp thời gian, chờ dịp khác hai ngươi lại chọn ngày đính hôn.

Độc Cô Cảnh Văn nghe vậy lòng mừng rỡ, khuôn mặt xinh đẹp tươi như hao nở:

- Đa tạ phụ thân thành toàn!

Có thể khiến phụ thân đồng ý là dự tính tốt nhất, Độc Cô Cảnh Văn không muốn trường hợp xấu nhất xảy ra.

Trái tim căng thẳng của Lục Lâm Thiên cũng nhẹ lòng hơn:

- Đa tạ Độc Cô tộc trưởng.

Nếu Độc Cô gia tộc không chịu đồng ý thì hơi rắc rối.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn Lục Lâm Thiên, mắt lộ ý cười:

- Lục Lâm Thiên, vẫn còn gọi ta là Độc Cô tộc trưởng sao? Có phải nên đổi xưng hô không?

Khuôn mặt Độc Cô Cảnh Văn xấu hổ cúi đầu nháy mắt ra hiệu với Lục Lâm Thiên, nhỏ giọng nói:

- Lâm Thiên, nên đổi xưng hô đi.

Lục Lâm Thiên phản ứng lại, sửa miệng hành lễ với Độc Cô Ngạo Vũ:

- Tham kiến nhạc phụ!

Độc Cô Ngạo Vũ vừa lòng cười nói:

- Ha ha ha, đứng lên đi.

Đối với thanh niên áo xanh trước mắt này Độc Cô Ngạo Vũ còn gì không vừa lòng?

Nam thúc mắt lóe tia sáng nhìn hai người trẻ tuổi trước mặt, cười mỉm chi, lặng lẽ thụt lùi bên cạnh Kim Huyền.

Kim Huyền nói với Nam thúc:

- Ngươi thu một nghĩa tử tốt.

Nam thúc nhìn người áo xanh, gã khoanh tay đứng, nhếch môi cười nói:

- Tiểu tử này...

- Lục Lâm Thiên trở thành nữ tế của Độc Cô gia tộc chúng ta.

- Hắn lĩnh ngộ thuộc tính mới!

- Linh Vũ song tu, vũ giả toàn hệ còn có thuộc tính mới, đủ xứng đôi đại tiểu thư.

Trên quảng trường, đám người Độc Cô gia bàn tán xôn xao. Đối với bên ngoài thì cái tên Lục Lâm Thiên sớm gây rung động, lúc này trở thành nữ tế của Độc Cô gia tộc, nghĩa tử của thành chủ thật khiến người hân hoan.

Rất nhiều tộc nhân dòngg chính Độc Cô gia tộc trên quảng trường lên tiếng chúc mừng:

- Chúc mừng đại tiểu thư!

Tiếng chúc mừng như sóng trào dâng, đám trưởng lão nghe, rất là bất đắc dĩ. Độc Cô Trường Linh thì biểu tình cực kỳ khó xem.

Lục Lâm Thiên và Độc Cô Cảnh Văn đứng dậy, bốn mắt giao nhau. Mắt Độc Cô Cảnh Văn lóe tia sáng.

Mắt Độc Cô Cảnh Văn hấp háy, nàng biết nếu thanh niên áo xanh trước mắt nàng không tự chứng minh bản thân thì gia tộc của nàng làm gì dễ dàng đồng ý, phụ thân đâu chịu đồng ý như thế này?

Độc Cô Cảnh Văn nhìn thanh niên áo xanh làm nàng động tâm, nàng biết trước kia không nhìn lầm người. Thanh niên áo xanh đã vượt qua dự đoán lúc trước của nàng, đến độ cao mới, một độ cao mà toàn gia tộc của nàng phải chú trọng.

Lục Lâm Thiên nắm tay ngọc của nữ nhân yêu kiều trước mặt mình, mỉm cười hỏi:

- Sao vậy? Sao lại nhìn ta như thế?

Rốt cuộc giành về nữ nhân của mình, nữ nhân xinh đẹp làm thiên địa rung động này về sau sẽ quang minh chính đại ở chung với hắn.

Độc Cô Cảnh Văn không đáp, nàng nhoẻn miệng cười, nụ cười khuynh thành.

Lục Tâm Đồng vui vẻ chạy đến bên cạnh hai người:

- Chúc mừng ca ca và Cảnh Văn tẩu tử!

Lục Lâm Thiên buông tay Độc Cô Cảnh Văn ra, tay khều mũi tinh xảo của Lục Tâm Đồng:

- Nha đầu này!

Độc Cô Cảnh Văn lộ biểu tình xấu hổ, khuôn mặt ửng đỏ càng xinh đẹp động lòng người.

Bắc Cung Ngọc vùng vẫy đứng dậy từ khi nào, chậm rãi lảo đảo tiến lên trước.

Bắc Cung Ngọc nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục Lâm Thiên, ta thua, sau này sẽ đi theo làm tùy tùng. Bắc Cung Ngọc ta sẽ đi theo bên cạnh ngươi!

Lục Lâm Thiên nhìn Bắc Cung Ngọc, tuy gã thua nhưng là một nam nhân dám làm dám chịu.

- Bắc Cung Ngọc, chiến đấu với ngươi chỉ vì ta muốn chứng minh mình xứng đôi Vô Song. Ngươi cũng là một nam nhân đích thực, ít ra dám làm dám chịu. Đi theo làm tùy tùng thì bỏ đi, nhưng ta không thể trả lại Mộc Long Tiên cho ngươi.

Lục Lâm Thiên nhìn Bắc Cung Ngọc, mắt lóe tia sáng. Nguyên nhân Lục Lâm Thiên đối chiến với Bắc Cung Ngọc chủ yếu vì chấn nhiếp Bắc Cung gia tộc trước mắt bao người Bắc Cung gia tộc chứ hắn không muốn xảy ra mâu thuẫn lớn cùng gia tộc này.

Bắc Cung Ngọc nhìn Lục Lâm Thiên, mắt lóe tia sáng cảm kích gật đầu nói:

- Cho ngươi Mộc Long Tiên, Lục Lâm Thiên, đa tạ.

Bắc Cung Ngọc nói xong chậm rãi lùi xuống, đã có người Bắc Cung gia tộc tiến lên dìu gã xuống.

Dương Quá nhìn tất cả diễn ra, nở nụ cười. Toàn bộ người Bắc Cung gia tộc thở phào một hơi.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn quảng trường hỗn độn, nói:

- Được rồi, cũng không còn sớm, tất cả trở về nghỉ ngơi đi. Ngày mai phong Cảnh Văn làm thần nữ, tiếp theo bắt đầu thần điện.

Chương 2463: Chọn ngày đính hôn 2

Bất giác trời đã gần hoàng hôn, tà dương như máu chiếu rọi đài Thần Hoàng bị san bằng, phản chiếu ra ánh sáng màu vàng.

Ngày mai sẽ mở thần điện ra, các đại gia tộc đành đi về trước chuẩn bị. Đại trưởng lão của Thác Bạt gia tộc là Thác Bạt Đỉnh xa xa nhìn đám người Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, ánh mắt hằn học.

Chốc lát sau nhóm Lục Lâm Thiên quay về định viên nơi Độc Cô Cảnh Văn cư ngụ. Lục Tâm Đồng, Độc Cô Băng Lan, Dương Quá, Tuyết Sư biết điều vội về phòng nghỉ ngơi. Kim Huyền thì chẳng biết đã đi đâu.

Vẫn trong khuê phòng của Độc Cô Cảnh Văn.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ nhân trước mắt, hỏi:

- Cảnh Văn, đêm đó nàng đi gặp phụ thân của mình có phải đã xảy ra chuyện gì?

Độc Cô Cảnh Văn đáp:

- Không có gì, là chuyện của chúng ta. Phụ thân nói chỉcần huynh đánh bại được cường giả mạnh nhất trong thế hệ trẻ Độc Cô gia tộc liền đồng ý cho hai ta bên nhau. Nay huynh đã làm được.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng, dù sao chuyện đã qua, sau này không cần quá lo lắng.

- Được rồi, huynh cũng đã mệt, nhanh điều tức đi.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn Lục Lâm Thiên. Đôi mắt mông lung si mê:

- Sau này Độc Cô gia tộc sẽ không nói gì nữa, chúng ta không cần phải lo lắng.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Ngày mai mở ra thần điện mất bao lâu?

Độc Cô Cảnh Văn nhoẻn miệng cười, nàng vốn có nhan sắc tuyệt đẹp, khí chất cao nhã giờ mỉm cười càng đẹp nhất trần gian.

Mắt đẹp nhìn Lục Lâm Thiên, Độc Cô Cảnh Văn nói:

- Ta cũng không biết, chắc cần một ít thời gian. Thần điện do tổ tiên sáu đại gia tộc bày ra, nghe đồn bên trong có bí mật rất lớn, có lẽ là truyền thừa cao nhất của sáu đại gia tộc nên cần chút thời gian. Dù sao huynh cũng sẽ tu luyện trong mật địa Độc Cô gia tộc một năm.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Phải rồi, trong mật địa thật sự có nhiều ích lợi cho linh hồn sao?

Chuyện thần điện tuy Lục Lâm Thiên tò mò nhưng tự hiểu hắn không vào được.

Như trong điện Huyền Vũ trong Huyền Vũ hoàng tộc, chỉ huyết mạch Huyền Vũ hoàng tộc mới vào được. Nếu như không có Tiểu Long, Thiên Trụ Giới thì lúc đó Lục Lâm Thiên đã gặp rắc rối to.

- Mật địa là tổ tiên Độc Cô gia tộc muội để lại, tu luyện bên trong khiến linh hồn được ích lợi rất lớn. Nghe nói lão tổ đời thứ nhất của Độc Cô gia tộc muội bày ra mật địa này, ảo diệu bên trong thì tuy muội đã tu luyện một thời gian dài trong đó nhưng còn nhiều thứ không lĩnh ngộ được. Huynh luôn may mắn, không chừng sẽ được cơ duyên gì trong đó.

Môi son hé mở, răng trắng muốt như bạch ngọc, Độc Cô Cảnh Văn cao quý tựa đóa hoa mẫu đơn rực rỡ nở rộ trong thiên địa này, tăng thêm sắc màu vô tận cho thiên địa.

- À.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ: Xem ra trong mật địa thật sự hơi bất phàm, mình phải chăm chỉ tu luyện lĩnh ngộ một phen. Cách tăng mạnh linh hồn lực vốn hiếm thấy, cũng rất khó tăng mạnh linh hồn lực. Trong mật địa Độc Cô gia tộc là một cơ hội. Người Độc Cô gia tộc có linh hồn lực cực mạnh không chừng liên quan đến mật địa này.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ nhân trước mắt, lòng tràn đầy kinh diễm. Bàn về sắc đẹp, khí chất thì Vô Song, Bạch Linh ngang ngửa Độc Cô Cảnh Văn, nhưng hương vị không giống nhau. Bạch Linh yêu mị chúng sinh, Vô Song cao quý đạm nhã. Độc Cô Cảnh Văn thì có cả khuôn mặt đẹp tuyệt trần và khí chất cao nhã.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, vẻ mặt xấu hổ, nở nụ cười ngọt ngào nói:

- Đừng nhìn nữa, mau điều tức đi.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ nhân trước mắt:

- Vẫn xem không đủ.

Nàng cao quý xuất trần, tựa như tiên nữ giáng trần.

Lục Lâm Thiên giang đôi tay nhẹ nhàng ôm nàng vào lòng, ôm ôn hương nhuyễn ngọc vào ngực.

Độc Cô Cảnh Văn tựa vào l*иg ngực rắn chắc, sóng lòng trào dâng, vẻ mặt thẹn thùng hỏi:

- Huynh lại muốn làm gì?

Lục Lâm Thiên ôm nữ nhân trong lòng, ngửi mùi thơm thân thể xử nữ u nhã đơn thuần, nhìn khuôn mặt thanh tú thoát tục, nhan sắc tuyệt đẹp. Hai tay Lục Lâm Thiên sờ hình dáng yểu điệu, thon thả cân xứng.

Độc Cô Cảnh Văn ngước mắt đẹp nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt mê ly:

- Huynh lại giở trò xấu.

Lục Lâm Thiên hết chịu nổi. Nữ nhân trong ngực da trắng mịn, tóc đẹp dài như suối, đường cong thân thể nhấp nhô, tất cả kí©ɧ ŧɧí©ɧ nam nhân nổi thú tính hừng hực.

Lục Lâm Thiên không để ý lời Độc Cô Cảnh Văn nói, hai tay chạm vào thân thể nhấp nhô đẹp xinh, dọc theo đường cong quyến rũ.

Độc Cô Cảnh Văn nũng nịu nói:

- Lâm Thiên, hãy mau điều tức đi, đừng mà...

Đột nhiên đôi môi mềm nóng cháy dán trên bờ môi son, Độc Cô Cảnh Văn không nói nên lời, không kiềm được đáp lại.

Chốc lát sau cả người Độc Cô Cảnh Văn run rẩy, nàng cảm giác một bàn tay ma quỷ luồn vào trong vạt áo xoa nắn trong quần áo thoảng mùi thơm, làm toàn thân nàng tê dại.

Bàn tay ma quỷ của Lục Lâm Thiên trượt trên làn da trơn mềm, xúc cảm thân ngọc da tuyết mịn màng, mềm như tơ lụa, bóng loáng như ngọc.

Mãi khi tay Lục Lâm Thiên từ vạt áo chạy lên trên, cách áσ ɭóŧ ngực mỏng manh xoa bóp chà xát hai con thỏ ngọc non mềm.

Độc Cô Cảnh Văn đã nhắm chặt mắtlại, khuôn mặt tuyệt đẹp ửng hồng vì Lục Lâm Thiên xoa nắn, cả người bủn rủn. Đôi môi mềm kia luôn dán trên môi anh đào đỏ hồng mọng nước của nàng.

Tất cả nước chảy thành sông, hai người bất giác ngã xuống giường.

Quần áo Độc Cô Cảnh Văn xốc xếch làm người mơ màng, bên dướp vải áo là ngọc thể phong quang tươi đẹp. Mái tóc dài đen nhánh mềm mại dán sau lưng, thân hình thon dài hiện ra vẻ quyến rũ sức sống mà mềm mại, da thịt băng thanh ngọc khiết toát ra ánh sáng trơn bóng.

Độc Cô Cảnh Văn bị đè trên giường, nhìn nam nhân trên người mình, mắt đẹp mê ly, gò má hây hồng:

- Lâm Thiên, sớm muộn gì ta sẽ là người của huynh, chờ huynh điều tức xong rồi lại muốn được không? Ta sợ huynh mệt.

Lục Lâm Thiên không trả lời, lúc này mà mệt gì. Hai tay vuốt ve thân hình đường cong quần áo xốc xếch.

Lục Lâm Thiên cởi hết quần áo trên người nữ nhân xinh đẹp này, chỉ sót lại áσ ⌊óŧ và tiết khố màu trắng tím mỏng manh miễn cưỡng che cơ thể hồng hồng xinh đẹp.

Ngọc thể mềm mại, mái tóc như mây tản ra trên giường. Từ gò bồng đào trắng nõn cao vυ"t đến cpặ mông tròn, đôi chân thon dài thành đường cong tuyệt đẹp. Da thịt trắng trẻo như ngọc, đôi mắt xấu hổ bất đắc dĩ khép mờ, mắt mông lung làm khuôn mặt xinh đẹp thêm phần quyến rũ.

Lục Lâm Thiên nhìn cảnh tượng này thì mắt bốc lửa, dưới thân nóng rực, bàn tay ma quỷ lột xuống vật che hai nơi.

Thân thể xử nữ phấn điêu ngọc mài, ngọc ngà nõn nà đập vào mắt Lục Lâm Thiên. Nhấp nhô đường cong, da thịt trơn bóng tựa như điêu khắc bằng bạch ngọc, tác phẩm nghệ thuật xảo đoạt thiên công.

Lúc này tác phẩm nghệ thuật được mấy viên minh châu trong phòng phản chiếu ánh sáng ngọc mông lung. Trên gò bồng đào trắng nõn băng cơ ngọc cốt trưởng thành cao vυ"t non mềm phụ trợ hai điểm đỏ chói mắt. Eo nhỏ một bàn tay ôm hết, mềm mại như tơ, bụng trắng phẳng, đùi ngọc thon dài xinh đẹp...

Chương 2464: Hái âm dương

Tất cả cực kỳ hoàn mỹ, hoàn mỹ đến mức Lục Lâm Thiên không nhẫn nại được nữa, chỉ muốn nhanh chóng hái đóa tuyết liên này.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng đè lên, phá cửa

Độc Cô Cảnh Văn khẽ rên:

- A!

Nữ nhân xinh đẹp như tiên giáng trần cau chân mày liễu, khẽ cau, hàm răng cắn chặt, Lục Lâm Thiên đã xâm nhập vào.

Người Lục Lâm Thiên run run thuận thế vươn lên, từng bước xâm nhập, chiếm hữu thân thể cao quý thánh khiết của Độc Cô Cảnh Văn.

Kɧoáı ©ảм mãnh liệt làm người choáng váng kí©ɧ ŧɧí©ɧ, khuôn mặt xinh đẹp của Độc Cô Cảnh Văn hé mở môi son rêи ɾỉ thở dốc, xấu hổ mà bất đắc dĩ uyển chuyển than khẽ.

Đó là cảm giác rất đặc biệt, đau đớn rất nhiều rồi lại vui sướиɠ thỏa thích. Độc Cô Cảnh Văn rất là xấu hổ, khuôn mặt đỏ rực. Độc Cô Cảnh Văn xấu hổ bất đắc dĩ nhắm chặt mắt không dám mở ra.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ nhân xinh đẹp dưới chân nhíu mày liễu, chợt nhận ra mình không thương hương tiếc ngọc chút nào.

Lục Lâm Thiên ngừng lại, ân cần hỏi han:

- Đau không?

Độc Cô Cảnh Văn mở mắt đẹp, sóng mắt dịu dàng ướt nước, kiều diễm mông lung:

- Đỡ hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên nói:

- Ta sẽ nhẹ nhàng chút.

Lục Lâm Thiên lại nhích người. Chút xấu hổ còn sót lại trong Độc Cô Cảnh Văn cũng say mê theo dao động, môi son non mềm hấp dẫn như vậy tiếng rêи ɾỉ quyến rũ. Trên giường có dấu đỏ chói mắt ấm áp tuôn ra từ khi nào, từng giọt từng giọt rơi trên giường tựa các đóa hoa rực rỡ.

Trong phòng, ngọc thể xinh đẹp thon dài mềm mại không xương bất lực vặn vẹo dưới thân Lục Lâm Thiên, chân mày cau, dụ͙© vọиɠ dâng trào, phúc vũ phiên vân, liều chết triền miên, thỏa thích thừa hoan.

Khi lần kí©ɧ ŧɧí©ɧ cực kỳ mãnh liệt cuối cùng ngừng lại, tiếng thở dốc dồn dập, đầu óc Độc Cô Cảnh Văn trống rỗng. Sung sướиɠ làm người ta bủn rủn mê say, choáng váng kiệt sức làm Độc Cô Cảnh Văn nghẹt thở.

Trên bầu trời màn đêm rũ tấm mành che, ánh trăng như nước ngoài khung cửa sổ. Trăng trốn vào tầng mây không nỡ quấy rầy hai người đang hái âm dương trong đình viện tinh xảo yên tĩnh.

Một đêm chớp mắt qua đi. Sáng sớm, bóng đêm ẩn đi, thần quang phá bình minh từ từ đánh thức vạn vật đang ngủ, hoàng hôn nhạt dần biến thành làn khói mỏng nối với chân trời.

Tia nắng sớm thứ nhất từ phương đông chiếu đến, khoảnh khắc bao phủ không gian Độc Cô gia tộc.

Bên ngoài đình viện tinh xảo, mây mù lượn lờ giữa dãy núi dâng lên sương mù nhẹ nhàng. Dãy núi được tô màu trắng ngà dịu dàng, sương trắng phau nhuộm cảnh vật mông lung mộng ảo.

Tuy là người tu luyện nhưng phiên vân phúc vũ một đêm làm Độc Cô Cảnh Văn ngủ say sưa như người bình thường. Hai người ôm sát nhau ngủ, thân thể xinh đẹp mềm mại không xương của Độc Cô Cảnh Văn bị Lục Lâm Thiên đè dưới thân.

Khi ánh sáng ngoài cửa sổ sáng rực lên, Độc Cô Cảnh Văn mở mắt đẹp ra, thân thể mềm mại khẽ run cảm giác mọi thứ đêm qua, tuyệt vời khó tả.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn nam nhân ngủ cạnh mình, khuôn mặt kiên nghị gần trong gang tấc. Đang ngủ mà khóe môi vẫn cong lên tà khí, làm Độc Cô Cảnh Văn nhìn, khuôn mặt xinh đẹp tựa nàng tiên hây hồng. Bàn tay ngọc nhẹ nhàng vuốt độ cong tà khóe bên môi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên tỉnh lại, mở mắt ra:

- Nàng tỉnh rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ nhân trước mắt, vuốt khuôn mặt xinh đẹp tựa tiên giáng trần.

- Ừm! Trời sáng.

Độc Cô Cảnh Văn cau mày liễu, môi mím lại, mắt đẹp khép hờ, bộ dáng hấp dẫn chẳng biết là đau đớn hay xấu hổ làm Lục Lâm Thiên nhìn đăm đăm, lại động tâm.

Lúc này cảm nhận nữ nhân xinh đẹp động lòng người, quyến rũ yểu điệu tя͢ầи t͙я͢υồиɠ nằm cạnh mình, Lục Lâm Thiên biết nàng đã hoàn toàn thuộc về hắn.

Môi Lục Lâm Thiên hôn nhẹ vành tai ngọc trơn, dịu dàng thì thầm:

- Cảnh Văn, từ hôm nay trở đi nàng chỉ có thể là nữ nhân của ta.

Nghe lời tâm tình đó thân thể mềm mại khẽ run, Độc Cô Cảnh Văn ngại ngùng, tay ngọc đè đôi môi tà khí cong lên.

Độc Cô Cảnh Văn nói:

- Muộikhông phải của huynh thì còn của ai nữa?

Lục Lâm Thiên cười gian:

- Nếu vậy thì...

Lục Lâm Thiên kéo tay ngọc đặt bên môi xuống, lật người lên ngựa, định lại chinh chiến sa trường.

Lúc này giọng Độc Cô Băng Lan từ ngoài phòng vọng vào:

- Tiểu thư, người trong tộc đến, mời tiểu thư đi từ đường.

Lục Lâm Thiên sửng sốt:

- Băng Lan này lại đến làm hỏng chuyện tốt.

Rõ là bị buộc đang đánh trận phải rút binh.

Tay Độc Cô Cảnh Văn khều chóp mũi Lục Lâm Thiên:

- Được rồi, muộiphải đi từ đường, hôm nay còn cần mở thần điện ra.

Độc Cô Cảnh Văn chui ra từ dưới thân Lục Lâm Thiên, nhanh nhẹn mặc váy dài vào.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nhìn thân hình đường cong mỹ miều, hắn đứng dậy mặc vào trường bào sạch sẽ.

Độc Cô Cảnh Văn nói:

- Sau này đánh nhau với người hãy cẩn thận chút, đừng làm muội lo lắng.

Độc Cô Cảnh Văn sửa sang quần áo giúp Lục Lâm Thiên, mỉm cười nói:

- Chúng ta đi.

- A!

Độc Cô Cảnh Văn bước gót sen chợt khẽ rên, nhíu chặt mày.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Sao vậy?

Độc Cô Cảnh Văn liếc xéo Lục Lâm Thiên:

- Cũng tại huynh, đêm qua không chút không thương hương tiếc ngọc, hiện tại đi đường đau chết.

***

Sáng sớm, trên quảng trường đài Thần Hoàng. Hôm qua còn một đống hỗn độn dường như trong một đêm đã bị người Độc Cô gia tộc sửa sang lại xong, nhưng dấu vết đại chiến còn đó. Đài Thần Hoàng khổng lồ đã bị san bằng, chưa trở về hình dạng cũ.

Từ đường Độc Cô gia tộc nằm ở quảng trường bao la to lớn làm người ta rung động khó tin, bốn phía dãy núi vòng quanh. Ngọn núi cao lớn nhất đâm thẳng lên trời, bên dưới có một tòa cổ điện khổng lồ, chính là từ đường của Độc Cô gia tộc.

Trên ngọn núi cao vυ"t, đại điện sừng sững nhiều năm trời, cổ kính dày nặng, vững như bàn thạch.

Phía xa đằng trước đại điện trải đá xanh, cổ kính loang lổ. Lúc này có nhiều người đứng trên quảng trường.

Vù vù vù!

Quảng trường yên lặng, giữa không trung vang nhiều tiếng xé gió. Từng bóng người như tia sáng xé gió bay tới, chốc lát sau số người nhiều giống như hôm qua.

Khi đám người Độc Cô Cảnh Văn, Lục Lâm Thiên, Độc Cô Băng Lan, Lục Tâm Đồng, Dương Quá đến quảng trường thì nhóm Bắc Cung Vô Song, Vân Hồng Lăng đã sớm tới.

Lục Lâm Thiên quét mắt qua, người các đại gia tộc đều tới đây.

Các trưởng lão Độc Cô gia tộc cung kính đứng bên ngoài cung điện từ đường cổ kính.

Cùng với Lục Lâm Thiên đến, đám người Hiên Viên Triệt, Thái Công Tĩnh Nhiễm, Chuyên Tôn Tông Nguyên đều nhìn hắn, nhẹ gật đầu.

Đám người này gật đầu chào, Lục Lâm Thiên không tự phụ mình cao hơn người, cũng gật đầu lại.

Vù vù vù!

trong khoảnh khắc này không trung sau lưng Lục Lâm Thiên vang nhiều tiếng xé gió, các bóng người lần lượt đáp xuống. Cùng với mấy người đáp xuống, không gian hơi động lại.

Nhóm người đáp xuống, người Độc Cô gia tộc trên quảng trường hành lễ:

- Tham kiến tộc trưởng, chào các vị đại trưởng lão!

Là Độc Cô Ngạo Vũ và đại trưởng lão Độc Cô Phàm Vân, nhị trưởng lão Độc Cô Ngọc Khuê, tam trưởng lão Độc Cô Lâm Khoa.

Hiện tại Lục Lâm Thiên là nữ tế của Độc Cô gia tộc nên tất nhiên cũng tới bên cạnh Độc Cô Ngạo Vũ chào hỏi, Độc Cô Ngạo Vũ

ra hiệu miễn lễ.

Chương 2465: Thần điện mở ra

Đám người đại trưởng lão Độc Cô Phàm Vân thì biểu tình bất đắc dĩ, bọn họ không thể thay đổi được gì. Trong đám đông, sau lưng nhóm cửu trưởng lão, bát trưởng lão, thất trưởng lão, ai nấy biểu tình khó xem, bọn họ đều bị Lục Lâm Thiên chà đạp thê sờ thảm.

Đám người Độc Cô Ngạo Vũ đến, trò chuyện một lúc với mọi người rồi bước vào từ đường. Người có thể trực tiếp đi vào từ đường chỉ có mấy trưởng lão, thần tử, thần nữ ít ỏi của các đại gia tộc, toàn bộ trưởng lão Độc Cô gia tộc, mấy thanh niên đoàn Thần Hoàng. Độc Cô Trường Phàm không ở, Độc Cô Trường Linh và Độc Cô Trường Không cùng bốn thanh niên bất phàm khác đều có mặt.

Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Vân Hồng Lăng, Vân Tiếu Thiên, dương trưởng lão, mấy đại hộ pháp Vân Dương tông may mắn được vào đại điện từ đường.

Trong đại điện diện tích cực kỳ bao la, đằng trước có nhiều bài vị cực kỳ cổ xưa, dường như toàn là bài vị tổ tiên Độc Cô gia tộc.

Nghi thức phong Độc Cô Cảnh Văn làm thần nữ rất rườm rà, Lục Lâm Thiên luôn đứng một bên nhìn. Chuyện này vốn không liên quan gì hắn, mắt Lục Lâm Thiên nhìn quét đại điện, không thấy Nam thúc tới.

Sau nghi thức rườm rà từng bước một, bước cuối cùng hoàn thành xong đại trưởng lão Độc Cô Phàm Vân điểm trên trán Độc Cô Cảnh Văn.

- Độc Cô Cảnh Văn, từ hôm nay trở đi ngươi chính là thần nữ của Độc Cô gia tộc, có chức trách mở ra thần điện.

Đại trưởng lão Độc Cô Phàm Vân dứt lời, toàn thân Độc Cô Cảnh Văn run rẩy, quanh người toát ra khí tức kỳ dị với tốc độ kinh khủng trở nên hùng dũng. Linh lực phô thiên cái đại tràn ra, chấn động không gian quanh người Độc Cô Cảnh Văn rung lắc.

Độc Cô Cảnh Văn chợt hét lên:

- A!

Tiếng quát biến thành sóng âm từng đợt lan tràn trong đại điện, thanh âm như sấm sét ầm ầm, xuyên kim phá ngọc.

Chớp mắt Độc Cô Cảnh Văn ngẩng đầu lên, trán bắn ra cột sáng trắng rực rỡ. Cột sáng trắng xông phá sóng không gian, cuồn cuộn tựa như sóng nước.

Cột sáng màu trắng bắn ra đâm lên trên nóc đại điện, khí thế khiến tim người đập nhanh, uy áp khủng bố.

Chớp mắt ánh sáng bao bọc người Độc Cô Cảnh Văn, váy dài bay phần phật. Khí thế Thần Hoàng khí cường đại ồ ạt tuôn ra từ người Độc Cô Cảnh Văn, khuôn mặt xinh đẹp kiều diễm ửng đỏ.

Khí thế Thần Hoàng cùng với uy thế khiếp hồn người lan tràng, khí thế đó chấn động tâm hồn. Đặc biệt với người trong Độc Cô gia tộc thì xen lẫn trong Thần Hoàng khí là khí tức làm linh hồn, huyết mạch người rung động. Khí tức đó vô hình lan tràn trong không trung, bao phủ không gian, thẩm thấu vào mỗi người Độc Cô gia tộc.

Lục Lâm Thiên hơi biến sắc mặt nói:

- Uy áp thật mạnh, Thần Hoàng khí rất mạnh!

Thần Hoàng khí mạnh mẽ của Độc Cô Cảnh Văn làm tiểu đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên cũng rung rinh.

Thần Hoàng khí cường đại khuếch tán, uy áp làm người Độc Cô gia tộc không chống cự được. Khí thế lan ra đại điện, bao phủ quảng trường. Bên ngoài quảng trường, tập thể tộc nhân Độc Cô gia tộc không cách nào chống cự, uy áp này đến từ huyết mạch, linh hồn.

Ai nấy mặt đỏ rực quỳ rạp hành lễ:

- Bái kiến thần nữ!

Từng thanh âm quanh quẩn trong quảng trường, mọi người hành lễ. Trong đại điện, tất cả trưởng lão cũng không ngoại lệ, thanh âm cất lên.

- Bái kiến thần nữ!

Trong thanh âm cung kính chất chứa thần phục từ tận đáy lòng.

Người toàn Độc Cô gia tộc lúc này chỉ có mình Độc Cô Ngạo Vũ là chống cự được uy áp Thần Hoàng khí.

Trong đại điện, đám người Vân Tiếu Thiên, Dương trưởng lão miễn cưỡng chống đỡ, trán toát mồhôi lạnh ròng ròng, người mềm nhũn. Thần Hoàng khí này cũng có thể áp chế bọn họ.

Vân Hồng Lăng thì hơi khác biệt, mặt đỏ au, trán lóe ánh sáng trắng, thân hình không chịu nổi uy áp bị đè quỳ rạp xuống đất.

Người các đại gia tộc hơi biến sắc mặt, ra vẻ không chịu áp lực quá lớn, nhưng không chừng là âm thầm chống cự lại.

Thật lâu sau khí thế từ Độc Cô Cảnh Văn thu về, đại điện trở lại bình tĩnh, mọi người mới đứng lên được.

***

Một lát sau, thần điện mở ra, cường giả sáu đại gia tộc xuất hiện trên một góc không trung. Bên dưới là dãy núi trập trùng mông lung, đỉnh núi ẩn hiện trong mây mù.

Vù vù vù!

Trên không trung một sơn cốc, mọi người đứng lơ lửng.

Độc Cô Phàm Vân quay đầu nói với người của các đại gia tộc:

- Là nơi này, hãy chuẩn bị một phen, chuẩn bị mở ra thần điện.

Lục Lâm Thiên đi theo bên cạnh, nhìn chằm chằm phía dưới. Một góc sơn mạch tràn đầy năng lực, tu luyện tại đây sẽ có hiệu quả tốt hơn nhiều. Lục Lâm Thiên cẩn thận quan sát nhưng không tìm thấy thần điện nằm ở đâu.

Cường giả các đại gia tộc hơi kích động:

- Rốt cuộc sắp mở ra thần điện.

Thần điện tổ tiên để lại đã tới lúc mở ra.

Độc Cô Cảnh Văn truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, sau khi muội vào thần điện thì huynh hãy yên tâm tu luyện trong mật địa, có lẽ không lâu sau muội sẽ ra ngay.

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu, một năm cũng không có gì, trong khi tu luyện thì thời gian luôn qua nhanh.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn không trung sơn cốc trước mặt:

- Chuẩn bị mở ra thần điện đi.

Độc Cô Ngạo Vũ khoanh tay đứng, khí thế bễ nghễ thiên hạ, con ngươi hơi rung động. Bao nhiêu năm qua tụ tập cường giả có khí hoàng khí thiên giai sáu tộc mới mở ra được thần điện nhưng toàn là không thành, hiện tại đã mở ra trong tay gã.

- Chuẩn bị đi, mở ra thần điện.

Độc Cô Ngạo Vũ dứt lời, mắt mắt lóe tia sáng mong chờ.

Vù vù vù!

Cùng với Độc Cô Ngạo Vũ lên tiếng, sáu khí tức tuôn ra dao động. Sáu thần tử, thần nữ của cá đại gia tộc bay lên cao. Gồm có Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Thái Công Tĩnh Nhiễm, Hiên Viên Triệt, Chuyên Tôn Tông Nguyên, và cả Thác Bạt Thanh Vũ.

Sáu người đối diện nhau, sớm biết trách nhiệm nặng nề của sáu đại gia tộc rơi vào người họ. Sáu người gật đầu với nhau, hoàng khí thiên giai phô thiên cái địa tuôn ra.

Sáu người bộc phát khí thế, không trung đóng băng, lung lay sụp đổ. Trong khoảnh khắc gió nổi mây phun, tầm mắt tối sầm.

Lục Lâm Thiên biến sắc mặt nói:

- Khí thế thật mạnh!

Sáu người cùng vận dụng dao động hoàng khí thiên giai, Lục Lâm Thiên bị áp chế vô hình, linh hồn run rẩy.

Sáu loại hoàng khí thiên giai, Lục Lâm Thiên cảm giác vũ đan lục sắc trong người hắn cũng xoay tròn ứng cùng.

- Đi!

Giây lát ngắn ngủi, sáu cường giả hoàng khí thiên giai bắn ra cột sáng linh lực và thuộc tính trong tay mình. Mỗi cột sáng có màu khác nhau mang theo uy áp kinh người, thô cỡ cánh tay, kéo theo các dao động sóng năng lượng thuộc tính thiên địa hùng hồn.

Sáu cột sáng bắn thẳng tới trước, chớp mắt mang theo chấn động không gian. Giao thác tụ thành một điểm trên không gian rộng rãi.

Ầm ầm ầm!

Sáu cột sáng đan chéo nhau thành một điểm, đột nhiên nguyên thiên địa rung bần bật. Trong phút chốc khí tức cổ xưa mênh mang từ đằng trước chậm rãi khuếch tán ra.

Vù vù vù!

Khí tức đó như đến từ không gian hư không, cho người cảm giác tuyên cổ trường tồn không ngừng. Trong lòng mọi người bỗng chốc run rẩy linh hồn.

Cường giả các đại gia tộc cực kỳ kích động, người run rẩy:

- Thần điện sắp

mở ra!

Chương 2466: Điều kiện giải độc 1

Vù vù vù!

Sáu cột sáng đυ.ng vào một điểm đột nhiên nổi lên từng đợt dao động, khí tức rung động hồn người khuếch tán. Không gian vặn vẹo dữ dội phát ra tiếng răng rắc như vòi rồng.

Thanh âm răng rắc khuếch tán, dao động sóng không gian càng lúc càng kịch liệt, như thể nguyên thiên địa đều run rẩy.

Giờ phút này, tất cả cường giả có mặt đều cảm giác tim đập nhanh. Trên sóng không gian dao động có sóng năng lượng cực kỳ khủng bố lan tràn, linh hồn mọi người run rẩy.

Các cường giả nhìn chằm chằm không gian vặn vẹo, mắt không chớp cái nào, hít thở trở nên nặng nề hơn nhiều, tâm tình cực kỳ căng thẳng. Thần điện mở ra là chuyện lớn nhất hiện nay đối với sáu gia tộc.

Răng rắc!

Chớp mắt sóng không gian mở rộng, khí thế khiến tim người đập nhanh. Mọi người nhìn không trung đằng trước xuất hiện một không gian to lớn hư ảo.

Không gian rộnglớnkhổng lồ, bốn phía một mảnh hư không bao la vô bờ, không thấy cuối. Tất cả bị sương mù dày đặc rộng lớn bao bọc, sóng không gian gợn sóng lăn tăn.

Trng hư không bao la vô bờ, một cung điện khổng lồ đứng sừng sững cả ngàn thước vượt hư không đâm thẳng chân trời. Nhìn từ xa không thấy nóc đại điện, không đo được độ rộng, tựa như thương long ngẩng đầu, có khí thế thông thiên. Khí tức kỳ dị lặng lẽ phô thiên cái địa xuyên qua không gian ập đến.

Lục Lâm Thiên thì thào:

- Đó là thần điện sao?

Khí tức thương mang viễn cổ này làm tim người ngừng đập.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn sáu người:

- Các người vào hết đi, mọi thứ trong thần điện phải dựa vào các ngươi đi tìm hiểu.

Vù vù vù!

Sáu người gật đầu, Hiên Viên Triệt, Thái Công Tĩnh Nhiễm, Chuyên Tôn Tông Nguyên, Thác Bạt Thanh Vũ lao lên trước nhất, bay vào không gian vặn vẹo. Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn mắt đẹp liếc nhìn Lục Lâm Thiên, thân hình yểu điệu nhảy lên theo sau. Sáu bóng người trong khoảnh khắc tiến vào không gian vặn vẹo, biến mất.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Cùng với sáu người vào không gian vặn vẹo thì không gian liền phục hồi lại như cũ, khí tức thê lương viễn cổ đang từ từ tan biến. Khi khí tức này hoàn toàn biến mất khỏi không gian, tất cả bình tĩnh lại.

***

Trong đình viện cổ xưa mà trang nhã, Lục Lâm Thiên băn khoăn bất an.

Trong thiên thính, Độc Cô Ngạo Vũ mỉm cười nhìn Lục Lâm Thiên:

- Ngồi xuống đi.

Đôi mắt Độc Cô Ngạo Vũ trong trẻo như có thể dung chứa mọi thứ.

Lục Lâm Thiên ngồi xuống:

- Đa tạ nhạc phụ.

Lục Lâm Thiên hơi ngạc nhiên, không biết nhạc phụ kêu hắn đến làm gì.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn thấu suy nghĩ trong lòng Lục Lâm Thiên, mắt nhìn thẳng hắn:

- Lâm Thiên, kêu ngươi đến vì có hai chuyện.

Lục Lâm Thiên thận trọng lên tiếng:

- Mời nhạc phụ nói.

Dù sao thân phận vị nhạc phụ này không tầm thường, tộc trưởng Độc Cô gia tộc một trong sáu đại gia tộc. Đẳng cấp tu vi thực lực của Độc Cô Ngạo Vũ thì đến nay Lục Lâm Thiên vẫn không nhìn ra, nhưng ít nhất có thể khẳng định trước mắt gã là cường giả khủng bố.

Độc Cô Ngạo Vũ nói với Lục Lâm Thiên:

- Việc thứ nhất là Cảnh Văn cũng đi vào thần điện, cần chút thời gian mới ra được. Ngày mai ngươi hãy vào mật địa tu luyện đi, về mặt tu luyện thì ngươi có đại ca của ta chỉ đạo, hiện tại còn lĩnh ngộ thuộc tính mới nên không cần ta nói thêm cái gì. Vào mật địa rồi sẽ giúp linh hồn được nhiều ích lợi, có nhiều trợ giúp cho ngươi.

Lục Lâm Thiên cảm ơn:

- Đa tạ nhạc phụ.

Độc Cô Ngạo Vũ nói:

- Ngươi đã gọi ta một tiếng nhạc phụ thì không cần cẩn trọng, khách sáo vậy. Nha đầu Cảnh Văn không nhìn lầm người, lúc trước trưởng lão trong tộc có nhiều phê bình về ngươi xin đừng để bụng. Trưởng lão trong tộc cũng không sai, chỉ vì lập trường khác nhau.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Tiểu tế hiểu.

Độc Cô Ngạo Vũ nói:

- Ngươi hiểu thì tốt. Ngày mai ba huynh muội các ngươi vào mật địa, Hồng Lăng cũng đivào theo. Nàng cũng là một nửa người Độc Cô gia tộc, có hiện tại Độc Cô gia tộc ta. Lần này đi vào mật địa không chừng Hồng Lăng cũng sẽ tiến bộ.

Lục Lâm Thiên hơi bất ngờ, hắn không ngờ ngày mai Vân Hồng Lăng cũng đi mật địa.

Độc Cô Ngạo Vũ nói:

- Chuyện thứ hai là về Thác Bạt gia tộc, tam muội của ngươiđánhcho Thác Bạt Thanh Lụcbị thương nặng, lại trúng Thiên Linh Hồn độc của tam muội ngươi, người bình thường không thể giải trừ. Đại trưởng lão Thác Bạt gia tộc đã tìm ta, hy vọng ta nói chuyện với ngươi. Nếu được thì ngươi hãy kêu tam muội giải trừ Thiên Linh Hồn độc cho Thác Bạt Thanh Lục đi.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Tiểu tế biết.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ: Người Thác Bạt gia tộc thật là ngang, tìm đến tộc trưởng Độc Cô gia tộc.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn Lục Lâm Thiên, mỉm cười nói:

- Ngươi và Thác Bạt gia tộc không có mâu thuẫngì, thìkhông cần tạo dựng một cường địch, không có lợi cho ngươi. Nhưng giải độc cho Thác Bạt Thanh Lục có thể thu chút lợi.

Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tế hiểu.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ: Nhạc phụ cũng không hiền lành gì.

Độc Cô Ngạo Vũ nói:

- Được rồi, ngươi chuẩn bị ngày mai đi mật địa đi, những chuyện khác ta sẽ sắp xếp sau. Lát nữa ta cũng kêu người Thác Bạt gia tộc đi tìm tam muội của ngươi.

Tay Độc Cô Ngạo Vũ bắn ra ánh sáng, một luồng sáng màu xanh hiện ra kèm theo khí tức cổ xưa bàng bạc.

Độc Cô Ngạo Vũ nói:

- Được đỉnh của ngươi vỡ, món Chất Linh Cốc đỉnh này đẳng cấp cỡ hồn khí địa giai đỉnh phong, không kém hơn Cổ Linh Dược đỉnh của Độc Cô Trường Linh bao nhiêu, thôi thì tặng cho ngươi đi.

Độc Cô Ngạo Vũ dứt lời, ánh sáng xanh trong tay chợt lóe cùng với khí tức cổ xưa bàng bạc bay tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mừng rỡ:

- Đa tạ nhạc phụ!

Tay Lục Lâm Thiên bắn ra ánh sáng thu luồng sáng to cỡ bàn tay vào trong tay. Đây là một tiểu đỉnh bát giác kỳ lạ, bên trên có bí văn quấn quanh, khí tức cổ xưa dồi dào khuếch tán khiến tim người đập nhanh, nhìn liền biết không phải vật bình thường.

Lục Lâm Thiên rời khỏi đình viện, được một dược đỉnh đẳng cấp đỉnh linh khí địa giai làm hắn rất vui vẻ. Nhưng tiếp theo sắc mặt Lục Lâm Thiên khó xem, hồn khí là phải thu vào trong não mình, nhưng hiện tại tiểu đao màu vàng đang bá chiếm đầu óc hắn, lần trước có một hồn khí địa giai bị hủy hoại ngay trong phút chốc.

Lục Lâm Thiên thầm suy tính hoặc là thu Chất Linh Cốc đỉnh vào đầu, hoặc là đến lúc đó lại bị tiểu đao màu vàng một đao chém gãy, tiêu tùng.

Lục Lâm Thiên không biết nên làm sao mới tốt, một đường suy tư.

Lục Lâm Thiên băn khoăn không biết có nên luyện hóa Chất Linh Cốc đỉnh mà nhạc phụ Độc Cô Ngạo Vũ cho không.

Sau khi Lục Lâm Thiên quay về đình viện thì không nghĩ nhiều nữa, hắn tìm đến Lục Tâm Đồng, Dương Quá nói chuyện Thác Bạt gia tộc tìm Độc Cô Ngạo Vũ.

Lục Tâm Đồng chu môi nói:

- Cho hắn thuốc giải cũng được, ta vốn gai mắt hắn tự phụ mình là hoàng tộc chó má gì đó, cho hắn một bài học nhớ đời.

Lục Tâm Đồng hơi ghét Thác Bạt gia tộc.

Độc Cô Băng Lan mỉm cười nói:

- Tâm Đồng, thôi thì cứ giải độc cho Thác Bạt Thanh Lục đi, không cần vô cớ chọc cường địch cho Phi Linh môn. Cùng lắm chúng ta lấy chút lợi lộc là được.

Mắt Lục Tâm Đồng lóe tia cười gian:

- Cũng đúng, vậy ta sẽ thu

chút lợi.

Chương 2467: Điều kiện giải độc 2

Chốc lát sau, Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Độc Cô Băng Lan đang thảo luận chuyện đi mật địa tu luyện thì ngoài đình viện đã có người Độc Cô gia tộc đến bẩm báo, nói là đại trưởng lão của Thác Bạt gia tộc là Thác Bạt Đỉnh mang theo người Thác Bạt gia tộc đến.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi đứng lên mang theo nhóm Lục Tâm Đồng ra ngoài nghênh đón, dù sao là đại trưởng lão của Thác Bạt gia tộc.

Ngoài đình viện, Lục Lâm Thiên thấy Thác Bạt Đỉnh liền cười bắt chuyện trước:

- Thác Bạt trưởng lão.

Sau lưng Thác Bạt Đỉnh mang theo Thác Bạt Thanh Lục ủ rũ và người Thác Bạt gia tộc khác.

Thác Bạt Đỉnh thấy Lục Lâm Thiên thì cơ mặt hơi co giật:

- Lục chưởng môn.

Lục Lâm Thiên trước mắt làm Thác Bạt Đỉnh rung động.

Lục Lâm Thiên nói:

- Mời các vị.

Lục Lâm Thiên ra hiệu mọi người vào đình viện rồi nói chuyện.

Trong đình viện, Thác Bạt Đỉnh không ngồi xuống, cũng không khách sáo mà nói thẳng ý định đến đây.

Lục Tâm Đồng cũng không khách sáo gì, nói đến giải độc thì nàng lộ vẻ mặt khó xử, khuôn mặt xinh đẹp thay đổi.

Lục Tâm Đồng tỏ vẻ vô cùng khó xử nói:

- Giải độc thì tất nhiên không thành vấn đề nhưng ta tu luyện Thiên Linh Hồn độc không rành, giải độc cũng không nắm chắc, tiêu hao rất lớn với ta, không chừng khi đó sẽ ảnh hưởng tu vi của ta.

Mấy thanh niên Thác Bạt gia tộc hoàn toàn biến sắc mặt hỏi:

- Vậy làm sao đây?

Thác Bạt Đỉnh gừng già càng cay, khuôn mặt già nua thay đổi sắc mặt, mắt lóe tia sáng nhìn thấu ý tưởng của Lục Tâm Đồng:

- Nếu giải độc có tiêu hao thì dĩ nhiên Thác Bạt gia tộc ta sẽ có bồi thường, nắm chắc được hay không cứ thử một lần xem.

Lục Tâm Đồng nhấn mạnh:

- Tiêu hao này hơi lớn.

Thác Bạt Đỉnh thầm bất đắc dĩ:

- Yên tâm, Thác Bạt gia tộc ta chắc chắn sẽ không bạc đãi ngươi.

Ai kêu bọn họ gâysự trước, Lục Tâm Đồng hạ độc mạnh như thế, chính Độc Cô Phàm Vân cũng không cách nào giải độc mà hoàn hảo vô khuyết.

Lục Tâm Đồng liếc Thác Bạt Thanh Lục ủ rũ, nói như thể nàng chuyên giải độc chứ không phải người hạ độc:

- Vậy được rồi, ngươi đã nói có thành ý như vậy thế thì đưa mười món hồn khí địa giai đi, ta liền giải độc cho hắn.

- Cái gì???

Tuy Thác Bạt gia tộc giàu có sản nghiệp lớn nhưng Lục Tâm Đồng há mồm đòi mười món hồn khí địa giai làm người ta giật mình. Mười món hồn khí địa giai đối với Thác Bạt gia tộc cũng là số lượng không dễlấy ra.

Thác Bạt Đỉnh mắt lóe tia sáng:

- Tiểu nha đầu, khẩu vị hơi lớn rồi.

Mắt Thác Bạt Đỉnh hấp háy quét người Lục Tâm Đồng, Thác Bạt Đỉnh thật sự không ngờ tiểu nha đầu dám nói như vậy.

Lục Tâm Đồng nói:

- Thế này mà là khẩu vị lớn sao? Nếu không nể Độc Cô gia tộc thì ta đã không chỉ yêu cầu bấy nhiêu. Chỉ là hồn khí địa giai, trên người ta có mấy món. Thác Bạt gia tộc của ngươi nghèo tới mức không lấy ra được chứ?

Ánh mắt Lục Tâm Đồng nhìn người Thác Bạt gia tộc như thể người thành phố nhìn dân quê.

Người Thác Bạt gia tộc biến sắc mặt, mười món hồn khí đẳng cấp địa giai, Thác Bạt gia tộc là hoàng tộc thuộc tính thổ, hồn khí này có thể lấy đâu rầcónhiềuchứ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nhìn Lục Tâm Đồng, nói:

- Tam muội, nể mặt đại trưởng lão hãy bớt chút đi.

Cô nương này sau khi nhìn bảo khố của Thanh Long hoàng tộc, cộng thêm thu hoạch hiện tại của Phi Linh môn thì không có khái niệm quý trọng hồn khí đẳng cấp địa giai.

Nhưng Lục Lâm Thiên không quá lo lắng,lần này chắc chắn người Thác Bạt gia tộc hận hắn, tuy không đến mức thù sâu như biển nhưng sau này không ở chung tốt đẹp được.

Lục Lâm Thiên tự biết dù hắn tốt thế nào với Thác Bạt gia tộc thì người ta cũng sẽ không cảm ơn, ngược lại cho rằng hắn dễ ăn hiếp. Chỉ có cho bọn họ bài học nhớ lâu chút thì mới khắc sâu trí nhớ, sau này không dám tùy tiện trêu vào. Cái này cũng như mối quan hệ của Lục Lâm Thiên kiếp trước ở Hoa Hạ với tiểu đảo quốc

kia.

Lục Lâm Thiên không muốn trêu vào Thác Bạt gia tộc trong hiện tại nhưng cũng không dễ dàng bỏ qua. Đây vốn là Thác Bạt gia tộc trêu chọc Tâm Đồng trước, bọn họ nên ăn trái đắng.

Lục Tâm Đồng nói:

- Thôi được, vì nể ca ca của ta nên đưa tám hồn khí địa giai được rồi, thiếu một món cũng không thể bù đắp tổn thất của ta, ta sẽ không giải độc được.

Nghe Lục Tâm Đồng nói, người trong Thác Bạt gia tộc biến sắc mặt nhưng biết nàng không ra tay thì Thác Bạt Thanh Lục tiêu đời.

Thác Bạt Đỉnh nhìn Lục Tâm Đồng, khuôn mặt già nua run rẩy, ánh mắt bất đắc dĩ, biểu tình oán hận tràn đầy rồi lại hết cách:

- Tám hồn khí địa giai thì chúng ta không mang theo. Vậy đi, ba hồn khí địa giai, năm vũ linh khí địa giai được không?

Mắt Lục Tâm Đồng hấp háy, lạnh nhạt nói:

- Thôi được, ta chịu thiệt một chút.

Bình thường hồn khí và vũ linh khí cùng đẳng cấp thì giátrị hồn khí sẽ cao hơn chút.

Tám món linh khí địa giai, ba món hồn khí địa giai, năm món vũ linh khí cuối cùng do mấy trưởng lão, thanh niên Thác Bạt gia tộc gom góp lại. Đại trưởng lão Thác Bạt Đỉnh không mang nhiều thứ như vậy.

Lục Lâm Thiên lặng lẽ quan sát tất cả. Không biết đại trưởng lão Thác Bạt Đỉnh lấy ba món hồn khí địa giai này ở đâu ra. Tám món linh khí địa giai rơi vào tay Lục Tâm Đồng, đám người Thác Bạt gia tộc vẻ mặt lòng nhỏ máu nhưng không còn cách nào khác hơn.

Cuối cùng Lục Tâm Đồng giải độc cho Thác Bạt Thanh Lục không đến một phút, dễ dàng làm xong. Điều này khiến người Thác Bạt gia tộc có cảm giác bị hố, bọn họ nâng Thác Bạt Thanh Lục, căm phẫn đau lòng rời đi.

Lục Tâm Đồng nhìn theo bóng lưng người Thác Bạt gia tộc đi xa, bĩu môi nói:

- Hừ! Lần sau còn chọc vào ta thì ta không dễ nói chuyện như vậy!

Có được tám món linh khí địa giai làm Lục Tâm Đồng hơi vui vẻ.

Lúc chạng vạng, Độc Cô Băng Lan dẫn Lục Lâm Thiên đi tìm Nam thúc. Trong kiến trúc cung điện thanh nhã, Lục Lâm Thiên thấy Kim Huyền, Nam thúc đang ở cùng nhau.

Lục Lâm Thiên hành lễ, nói với Nam thúc chuyện ngày mai đi mật địa Độc Cô gia tộc tu luyện.

Nam thúc nói:

- Trong mật địa có nhiều ích lợi cho linh hồn lực, có lẽ sẽ giúp ích nhiều cho tu vi linh lực của ngươi, nhưng tác dụng với vũ giả nhỏ hơn chút.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Nghĩa phụ còn muốn tiếp tục ở lại Độc Cô gia tộc sao?

Lục Lâm Thiên sẽ ở lại Độc Cô gia tộc thêm một năm, lòng hắn hơi lo lắng Phi Linh môn.

Nam thúc mỉm cười, biết suy nghĩ trong lòng Lục Lâm Thiên:

- Ngươi cứ yên tâm tu luyện trong mật địa, mấy ngày nay ta sẽ rời khỏi Độc Cô gia tộc. Lần này cùng ngươi đến cũng vì có hai chuyện khác phải làm. Một là bái tế mẫu thân của ta, thứ hai là ngôi vị thành chủ thành Thần Hoàng, ta nên trao lại. Có một số việc ta cần đi ra ngoài làm, nên mấy ngày nay sẽ quay về Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên nghe thế thì yên lòng một chút, lộ vẻ mặt nghi hoặc hỏi:

- Nghĩa phụ chẳng lẽ không muốn ngôi vị thành chủ thành Thần Hoàng?

Nam thúc liếc Lục Lâm Thiên:

- Trừ thành chủ thành Thần Hoàng ra ta cần nó làm

gì? Không cần nữa.

Chương 2468: Trong mật địa

Kim Huyền nói:

- Bọn họ đều tu luyện trong mật địa, vậy ta theo ngươi trở lại Phi Linh môn đi. Dù sao trong Độc Cô gia tộc này sẽ không xảy ra chuyện gì.

Lục Lâm Thiên càng yên tâm hơn:

- Kim Huyền cũng trở lại Phi Linh môn?

Có Nam thúc, Kim Huyền cùng tọa trấn Phi Linh môn thì Lục Lâm Thiên còn có gì không yên tâm?

Lục Lâm Thiên, Độc Cô Băng Lan lại quay về đình viện nơi Độc Cô Cảnh Văn cư ngụ. Hoàng hôn lại đến, lát sau màn đêm buông xuống, tấm mành sao rự rỡ.

Trong đình viện, đêm qua phúc vũ phiên vân, tối nay Lục Lâm Thiên cô đơn một mình. Lục Lâm Thiên nhìn nóc giường, đăm chiêu.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng, trong đầu nhớ đến Tiểu Long, không biết nó ở điện Thanh Long sao rồi. Tính thời gian thì Tiểu Long ở trong điện Thanh Long cũng được một năm lẻ hai tháng.

Nhớ Tiểu Long nhưng Lục Lâm Thiên không lo lắng nó sẽ gặp nguy hiểm, hơi mong chờ đẳng cấp tu vi của nó. Lúc ra khỏi thần điện Huyền Vũ thì tu vi của Tiểu Long đã là hậu kỳ bát giai, thực lực càng khủng bố. Lần này ra khỏi thần điện Thanh Long chắc Tiểu Long sẽ càng khủng hơn.

Về thực lực của bản thân, Lục Lâm Thiên đang suy nghĩ sắp tới làm sao đột phá linh lực. Tuy dựa vào các mặt thủ đoạn, thực lực thì thực lực của Lục Lâm Thiên không quá yếu, nhưng tu vi chưa đủ. Đặc biệt về mặt linh lực, hiện tại Lục Lâm Thiên còn ở trong tứ trọng linh tộc, nên mới tìm cách nâng cao đẳng cấp linh lực.

Linh đạo vũ đạo, đẳng cấp cuối cùng ở đâu thì Lục Lâm Thiên không biết. Nghe đồn đế giả là đẳng cấp tu vi cao nhất, lại đồn rằng gom đủ chín quyển Vô Tự Thiên Thư mới tìm ra bí mật đạp phá hư không.

Sư phụ Chí Thánh Đại Đế để lại lời nhắn chỉ cần đột phá thành đế thì chắc chắn không chạy khỏi ải đó, nhưng ải đó là ải nào?

Tất cả làm Lục Lâm Thiên vô cùng tò mò, suy tư. Dù sao hắn muốn đột phá đế giai là chuyện còn rất xa xôi, Lục Lâm Thiên bỏ không nghĩ nhiều nữa, tiến vào trạng thái tu luyện điều tức.

Sáng sớm hôm sau, sắc trời vừa sáng. Ngoài đình viện, người Độc Cô gia tộc tiến đến dẫn đường mang ba người Lục Lâm Thiên đi mật địa.

Chốc lát sau, trên bầu trời sơn cốc khổng lồ, đây là một sơn cốc cực kỳ to lớn, chính giữa có một ngọn núi duy nhất rất to. Núi từ dưới đất đâm thẳng lên, cao như xuyên thủngtrời, từ trên lao xuống, giương mắt nhìn bốn phía xanh biếc, mây mù lượn lờ, hư vô mông lung.

Khi Lục Lâm Thiên đến ngọn núi này thì thấy núi như tòa tháp to khổng lồ, Vân Hồng Lăng đã sớm tới nơi.

Trông thấy Lục Lâm Thiên và Lục Tâm Đồng, bóng dáng yêu kiều vụt qua, Vân Hồng Lăng nhanh chóng đến bên cạnh hắn:

- Lâm Thiên!

- Nhạc phụ đâu?

Lục Lâm Thiên nhìn quanh, chỉ có mấy người Độc Cô gia tộc, không thấy nhạc phụ Vân Tiếu Thiên và Dương trưởng lão, đại hộ pháp.

Vân Hồng Lăng đáp:

- Phụ thân ta đi gặp cữu cữu của ta, chắc hai ngày này bọn họ cũng sẽ trở về Vân Dương tông.

Lục Lâm Thiên nhướng chân mày. Cô nương Hồng Lăng này cũng sẽ đi vào mật địa tu luyện, nhạc phụ Vân Tiếu Thiên bận chuyện Vân Dương tông nên không ở lại quá lâu được.

Ầm ầm ầm!

Trong khi nói chuyện, một cường giả Độc Cô gia tộc đi cùng Vân Hồng Lăng tới đây, dường như là một trưởng lão bỗng linh lực chấn động. Một cột sáng linh lực bắn ra từ tay trưởng lão vọt ra khỏi ngọn núi nổ tung giữa không trung. Trên ngọn núi khổng lồ huyền ảo lộ ra một lối vào không gian sóng gợn, khí tức làm người run sợ lan tràn.

Trưởng lão Độc Cô gia tộc mở ra lối vào đến trước mặt Vân Hồng Lăng, nói:

- Biểu tiểu thư, chuẩn bị tiến vào mật địa tu luyện đi.

Vân Hồng Lăng gật đầu, nhìn nhóm Lục Lâm Thiên. Bốn người vụt qua cùng vào trong sóng không gian, mất hút.

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên bay tới lối vào sóng không gian, trước mắt lóe ánh sáng trắng, toàn thân khẽ run như có lực cắn nuốt mạnh mẽ bên trong kéo hắn vào.

Xoẹt!

Chỉ trong khoảnh khắc Lục Lâm Thiên thấy sóng không gian biến mất, hắn đứng ở vùng đất kỳ lạ sương khói mông lung. Không gian rất to lớn, trong tầm mắt không thấy cuối. Trong không gian khắp nơi là một mảnh hư không.

Cảnh tượng hư không, khắp chốn hỗn độn. Nhưng kỳ lạ là trong hư không chẳng cần chân khí và linh lực vẫn lơ lửng được, trong không gian không tồn tại trọng lực.

- Chỗ này thật kỳ lạ.

Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Vân Hồng Lăng đáp xuống bên cạnh Lục Lâm Thiên. Bọn họ nhìn không gian mây mù hư vô, ánh mắt nghi hoặc.

Dương Quá nhìn không gian bao la, không phát hiện có điểm nào đặc biệt:

- Nhị đệ, không gian này dường như không có gì đặc biệt. Tu luyện trong này thật sự có thể tăng mạnh linh hồn lực sao?

Vân Hồng Lăng ngước mắt đẹp lên nhìn bốn phía:

- Ta nghe cữu cữu nói bên trong có một loại năng lượng mà ở bên ngoài rất hiếm hoi, loại năng lượng này bổ ích cho linh hồn lực rất nhiều.

Lục Lâm Thiên nghe vậy thì cẩn thận quan sát, tinh thần nhìn ngó. Trong nơi kỳ dị thế này bốn bề yên lặng không chút tiếng vang, ngay cả tiếng hít thở của mình cũng hồi âm lại, khắp nơi là hư vô.

Lục Lâm Thiên kêu lên:

- Ủa? Một năng lượng xa lạ!

Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết mới phát hiện trong không gian có một năng lượng vô cùng kỳ lạ, năng lượng này làm hắn có cảm giác quen thuộc.

Suy nghĩ kỹ một chút Lục Lâm Thiên liền nghĩ ra. Mới rồi Âm Dương Linh Vũ quyết xem xét năng lượng rất giống với năng lượng trong một góc không gian kèm theo bên trong Vô Tự Thiên Thư chữ thiền. Hai loại năng lượng này như cùng một nguồn nhưng lại không giống hệt nhau. Năng lượng trong không gian Vô Tự Thiên Thư chủ yếu khiến ý thức của Lục Lâm Thiên tăng mạnh, nói ngắn gọn là tăng cường tâm cảnh.

Về năng lượng này, Lục Lâm Thiên phát hiện đa phần là trực tiếp tăng cường linh hồn.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, biểu tình khó hiểu, lại vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết cẩn thận xem xét năng lượng trong không gian. Lục Lâm Thiên một lần nữa cảm nhận năng lượng xa lạ, năng lượng ẩn giấu trong không gian, người bình thường không phát hiện được.

Khi phát hiện năng lượng này thì cực kỳ mênh mông, như biến thành khí tức cực kỳ bình tĩnh, tồn tại như tơ năng lượng mỏng nhỏ.

Dưới khí tức khó phát hiện đó là Lục Lâm Thiên cảm nhận dao động năng lượng mạnh mẽ, dao động làm ý thức của hắn cực kỳ thoải mái, Tiểu Hồn Anh trong đất rất thư giãn.

- Năng lượng thật tinh thuần.

Lục Lâm Thiên cảm nhận trong năng lượng này mơ hồ có dao động linh hồn mỏng manh và cực kỳ tinh thuần, không lẫn chút tạp chất nào.

Mắt Lục Tâm Đồng lộ tia vui mừng:

- Ta cảm nhận được rồi! Bên trong có năng lượng ích lợi nhiều cho linh hồn!

Lục Tâm Đồng đã phát hiện năng lượng trong không gian này.

Dương Quá vẫn không cảm nhận được gì:

- Nhị đệ, tại sao ta không cảm giác được?

Vân Hồng Lăng lên tiếng:

- Hình như ta cũng phát hiện ra.

Vân Hồng Lăng cẩn thận quan sát, phát hiện trong không gian có năng lực giúp ích nhiều cho linh hồn.

Lục Lâm Thiên nói với Dương Quá:

- Đại ca là vũ giả, muốn quan sát được có lẽ cần chút thời gian.

Dương Quá nghi hoặc hỏi:

- Nhưng Hồng Lăng cũng là vũ giả, tại sao phát hiện ra?

Lục Lâm Thiên cũng thầm

thắc mắc.

Chương 2469: Tăng mạnh linh hồn

Tăng mạnh linh hồnVân Hồng Lăng mở miệng nói:

- Có lẽ vì mẫu thân của ta là người Độc Cô gia tộc, vừa sinh ra ta đã có linh hồn lực cực mạnh. Vũ giả bình thường không thể vận dụng hồn khí nhưng ta làm được.

- Có lẽ vậy.

Lục Lâm Thiên nói:

- Mọi người hãy tu luyện đi.

Mọi người gật đầu, Dương Quá cũng đến một bên khoanh chân ngồi, cẩn thận tu luyện quan sát. Vân Hồng Lăng, Lục Tâm Đồng ngồi một góc tu luyện. Trong không gian không có trọng lực, ngồi xếp bằng tựa như lăng không xoay quanh, cực kỳ huyền ảo.

Lục Lâm Thiên chọn một góc ngồi, năng lượng tăng mạnh linh hồn lực rất hiếm thấy, không thể bỏ qua cơ hội này. Mắt Lục Lâm Thiên dâng lên tia mừng rỡ, bắt đầu tu luyện.

Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết chợt phát hiện tu luyện trong này còn có một năng lượng bàng bạc. Năng lượng hùng hồn đó giúp ích rất lớn cho việc tu luyện linh lực, tuy không có tốc độ siêu khủng như cắn nuốt linh lực nhưng manh hơn tu luyện bình thường rất nhiều.

Lục Lâm Thiên thầm mừng, tiếp tục chìm đắm trong tu luyện. Cùng với việc tu luyện, có lẽ vì Lục Lâm Thiên và không gian này rất thân hòa nên một lát sau xung quanh hắn có nhiều đốm huỳnh quang li ti quanh quẩn.

Huỳnh quang xuất hiện, năng lượng tụ tập xung quanh nhiều dần lên, dao động linh hồn bàng bạc bắt đầu lan tràn chấn động.

Lúc này, dường như cảm giác dao động linh hồn, tiểu đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên run khẽ, ánh sáng vàng khuếch tán tràn ra.

Trong trán Lục Lâm Thiên phát ra lực hút kéo huỳnh quang tụ tập quanh thân hắn vào giữa trán. Cùng với lực hút, người Lục Lâm Thiên run bần bật, cơ mặt căng cứng, đầu óc tê dại.

Lục Lâm Thiên cảm giác năng lượng tăng mạnh linh hồn lực tựa như kéo tơ tìm nguồn bị tiểu đao màu vàng trực tiếp hấp thu. Những năng lượng xuyên qua trán Lục Lâm Thiên bị tiểu đao màu vàng cưỡng ép hấp thu vào trong não hắn. Năng lượng kỳ lạ kia liên miên bất tận dâng lên.

Ngay lúc này, không gian xung quanh khuếch tán dao động kỳ dị, từng luồng năng lượng huỳnh quang vô hình nhạt nhòa thẩm thấu trong không gian, cuối cùng chui vào não.

Cùng với năng lượng tiến vào đa phần bị tiểu đao màu vàng cướp mất, nhưng Lục Lâm Thiên mừng như điên phát hiện tiểu đao màu vàng cưỡng ép kéo năng lượng vào não, dù bị nó lấy đi phần lớn nhưng còn lại chút ít cũng đã cực kỳ khổng lồ cho tiểu hồn ảnh, mau còn hơn hắn tự tu luyện.

Trong khoảnh khắc Tiểu Hồn Anh tăng trưởng với tốc độ cực kỳ chậm, dù chậm nhưng đây là linh hồn lực. So sánh tốc độ linh hồn lực tăng trưởng đến mức này đã là khủng bố. Đại Hồn Anh không tham gia, ngồi xếp bằng luyện hóa linh hồn lực ba phân thân linh hồn có được trên người Độc Cô Trường Linh.

Trong quá trình này Lục Lâm Thiên mừng rỡ phát hiện năng lượng trong không gian chẳng cần hắn tu luyện, lực thú từ tiểu đao màu vàng không quá mạnh mẽ nhưng như kèm theo lực lượng thần kỳ quái dị tự động rút năng lượng vô hình ra khỏi không gian.

Năng lượng vô hình từ từ thẩm thấu, tụ tập lại trong không gian rồi liên tục chui vào trán Lục Lâm Thiên. Nếu có người Độc Cô gia tộc tại đây vào lúc này sẽ cực kỳ rung động. Tốc độ rút năng lượng vô hình của Lục Lâm Thiên nhanh hơn người có thiên phú tu luyện mạnh nhất Độc Cô gia tộc gấp mấy chục, trăm lần.

Trong đó Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết, tu luyện trong không gian này tốc độ linh lực và dao động năng lượng vô hình nhanh hơn rất nhiều. Năng lượng vô hình tiến vào não, năng lượng đậm đặc khác tụ tập lại, Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa chúng nó nhanh chóng biến thành linh lực tinh thuần tiến vào não Lục Lâm Thiên.

Cảm giác biến đổi đó, khuôn mặt Lục Lâm Thiên lại hiện nét sợ hãi lẫn vui mừng. Nếu dựa theo tốc độ thế này trong vòng một năm đẳng cấp linh lực của Lục Lâm Thiên rất có thể lại đột phá, đây chỉ là vấn đề về thời gian.

Đương nhiên quan trọng nhất là tăng mạnh linh hồn lực, xem tốc độ hiện tại, Lục Lâm Thiên ước chừng chờ khi hắn thi triển Ám Ma phân thân bí pháp sẽ có nhiều thêm vài phân thân.

Tăng mạnh linh hồn lực đại biểu cho thực lực mạnh mẽ hơn. Đối với Linh Giả thì như cường giả cùng đẳng cấp, linh hồn lực khác biệt lớn thì thực lực cũng thành cách biệt trời và đất. Đôi khi linh hồn lực quyết định tất cả, linh hồn lực khó tu luyện nhất.

Có ích lợi thế này khiến Lục Lâm Thiên hoàn toàn chìm đắm trong tu luyện, mọi thứ xung quanh không liên quan gì hắn. Cách gần đó, đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Vân Hồng Lăng tiến vào trạng thái bế quan tu luyện.

Trong tình huống này thời gian trôi đi rất nhanh, mấy người đã mất khái niệm giờ giấc. Về Tuyết Sư, lúc này lại đến tu luyện giả vất vả trong Thiên Trụ Giới. Chủ nhân ở bên ngoài tu luyện một năm, Tuyết Sư chuẩn bị tinh thần tu luyện hai mươi năm trong Thiên Trụ Giới.

Trong Độc Cô gia tộc, cùng với thần tử, thần nữ các đại gia tộc vào thần điện, mọi thứ quay về bình tĩnh. Nhưng trong đó đoàn Thần Hoàng địa vị kém hơn trước trong toàn Độc Cô gia tộc. Chính, phó thống Suất đoàn Thần Hoàng bị chà đạp thê thảm, hoàn toàn không đánh lại cô gia, thành chuyện cho mọi người Độc Cô gia tộc bàn tán sau giờ ăn.

Nhiều tộc nhân nhiều chuyện đào móc về Lục Lâm Thiên, có người chuyên môn tìm Độc Cô Mị, Độc Cô Luật. Hai người đều là vũ giả, vốn chỉ là tộc nhân chi thứ, ở trong thành Thần Hoàng, địa vị trong Độc Cô gia tộc không cao.

Bọn họ được vào Độc Cô gia tộc vì Độc Cô Luật từ nhỏ quen Lục gia, đây cũng là điều kiện trong tộc đồng ý Độc Cô Luật. Có người nghe nói Độc Cô Luật, Độc Cô Mị từ nhỏ đi theo Lục gia thì đều chạy tới tìm, muốn thám thính ra ít tin tức, muốn biết tại sao thành chủ luôn ở trong Lục gia? Nghe nói thành chủ hiện tại đã thành đế, có lẽ chuyện này liên quan Lục gia. Cộng thêm cô gia cường đại như thế, bọn họ muốn biết Lục gia có bí ẩn gì không.

Khi mọi người biết cô gia Lục Lâm Thiên từ nhỏ đến lớn là thiếu gia phế vật thì đều tỏ ra không tin, tuyệt đối không thể nào. Bọn họ cho rằng Độc Cô Luật nói xạo.

Mấy thứ này chỉ là chuyện nhỏ, nói lên đại vị của Lục Lâm Thiên trong Độc Cô gia tộc đã lên cao nhanh chóng. Người các đại gia tộc đều ở lại Độc Cô gia tộc chờ thần tử, thần nữ đã vào thần điện. Bởi vì thần điện có ý nghĩa hết sức quan trọng với sáu đại gia tộc.

Với sáu đại gia tộc thì trong thiên địa này có rất nhiều bí mật, chính bọn họ cũng không biết. Bọn họ hy vọng sẽ tìm ra đáp án trong thần điện. Ngoài ra hiện tại sáu đại gia tộc cực kỳ cường đại nhưng số ít cường giả sáu đại gia tộc mới biết cường giả đỉnh cao nhất hiện tại của sáu đại gia tộc từ sau lão tổ thì không còn ai vượt qua nữa, không người nào đạt đến trình độ lão tổ.

Cộng thêm một số bí mật mấy năm qua khiến cường giả sáu đại gia tộc không thể biết được, vì vậy hy vọng mọi thứ sẽ có đáp án trong thần điện.

Vân Tiếu Thiên, Dương trưởng lão, đại hộ pháp, mấy ngày sau ba người rời khỏi Độc Cô gia tộc. Vân Tiếu Thiên làm tông chủ Vân Dương tông không có nhiều thời gian phung phí, huống chi hiện tại Đế Đạo Minbh, Thiên Địa Minh đang giằng co, mặt ngoài gió êm sóng lặng nhưng

chưa biết khi nào đốt lên chiến hỏa.

Chương 2470: Đại hội bắt đầu

Thời gian qua rất nhanh, chớp mắt đã qua hai tháng, trong Độc Cô gia tộc vẫn luôn bình tĩnh.

Không gian trong hoàng tộc Thanh Long, đột nhiên nguyên không gian run rẩy.

Ầm ầm ầm!

Mọi người trong hoàng tộc Thanh Long bị kinh động, mắt nhìn chằm chằm một hướng. Từng luồng khí tức mịt mờ ngó một hướng.

- Grao!

Trong đất rung núi chuyển, từ một sơn mạch vang tiếng nổ điếc tai. Sơn mạch lung lay sắp sụp, giữa không trung có một vòng sáng năng lượng to lớn khuếch tán, sóng không gian tan vỡ. Khí tức cổ xưa lắng đọng lan tràn.

Vù vù vù!

Các cường giả hoàng tộc Thanh Long xuất hiện xung quanh. Trong Long Ngộ tộc, các cường giả Long Dược đại trưởng lão, Huyền Hạo, Long Bích Hàm đại công chúa, nhị trưởng lão nhảy lên. Ánh mắt mọi người căng thẳng mong chờ nhìn chằm chằm không trung phía trước.

Giây lát sau trong toàn không gian thần dị xuất hiện một màn sáng năng lượng. Màn sáng năng lượng che rợp trời, khí linh hoàng tuôn ra từ không gian thiên địa. Nguyên thiên địa bị khí tức bao trùm, trong khoảnh khắc tất cả cường giả hoàng tộc Thanh Long run bần bật.

Ầm ầm ầm!

Trong khoảnh khắc đất dưới chân núi vỡ ra từng tấc, tựa như cái vỏ di chuyển. Đất đai trong tộc Thanh Long run rẩy, không trung rung lắc, núi sụp đất nứt, khuấy động gió mây biến sắc. Tất cả làm cường giả kinh thán.

Tiếp theo mặt đất sụp đổ rạn nứt, một tòa cung điện siêu khổng lồ từ từ nhô lên. Ánh sáng xanh chói lòa, cung điện khổng lồ hiện ra. Ánh sáng xanh bao phủ toàn bộ, đỉnh chóp có Thanh Long to lớn xoay quanh, ngũ trảo giáng xuống.

Ầm ầm ầm!

Cung điện khổng lồ không gì sánh bằng xuất hiện như kéo dài mấy chục dặm, khiếp hồn người. Khí tức tim đập chân run lan tràn, kiến trúc to lớn này yên lặng lơ lửng giữa không trung. Lúc này tất cả người hoàng tộc Thanh Long rung động linh hồn, khí thế đè ép thiên địa.

Đám người long Ngộ, Long Dược nhìn nhau:

- Điện Thanh Long xuất thế!

Cặp mắt nhìn chằm chằm điện Thanh Long khổng lồ, thân thể run bần bật.

Long Bích Hàm biến sắc mặt, mắt đẹp rung động:

- Tiểu Long được truyền thừa của Thanh Long lão tổ!

Ngày xưa Long Bích Hàm cũng không thể làm được bước này.

Vang tiếng rồng ngâm:

- Grao!

Trong điện Thanh Long có một luồng sáng vàng bắn lên cao biến thành hình rồng khổng lồ, kèm theo uy thế tuyệt đối xuất hiện trên bầu trời, ánh sáng vàng lấp lánh, chính là Tiểu Long.

Bản thể khổng lồ của Tiểu Long xuất hiện, ngũ trảo ấn dưới bụng tựa như cột đá, bên trên phủ vảy sáng lấp lánh tràn ngập lửa màu vàng. Sóng không gian bị đông lại, vỏ thần Huyền Vũ trên lưng Tiểu Long không hiện ra, nó hoàn toàn là hình dạng rồng.

Xung quanh tụ tập người hoàng tộc Thanh Long ngày càng nhiều, thấy thân thể to lớn của Tiểu Long mơ hồ toát ra uy năng làm không gian vặn vẹo. Cảm nhận uy thế khïếp hồn người siêu khủng kia, linh hồn mọi người rung động.

- Khí linh hoàng!

- Khí linh hoàng này dường như đã vượt qua đẳng cấp thiên giai!

Có hoàng tộc Thanh Long kinh sợ. Đối với bọn họ thì trước tiên cảm nhận được ngay khí linh hoàng đến từ linh hồn, huyết mạch. Loại khí linh hoàng này đã vượt qua đẳng cấp thiên giai.

- Grao!

Thân hình hóa thành bản thể, con mắt to thứ ba nằm ngay chính giữa của Tiểu Long chợt mở ra. Ba con mắt cùng lộ, tiếng gầm rống vang lên. Tiếng rồng ngâm hóa thành sóng âm lan tràn ra.

Tiếng rồng ngầm cực kỳ trầm thấp, thoáng chốc làm linh hồn, huyết mạch trong người các hoàng tộc Thanh Long đứng xung quanh run rẩy dữ dội. Mặc kệ có tu vi đẳng cấp cao tới đâu, cường giả hoàng tộc Thanh Long đẳng cấp bát giai cũng không chống cự được. Huyết mạch sôi trào thúc đẩy, linh hồn run rẩy, tất cả biến hình bản thể quỳ rạp dưới đất.

Nửa tháng sau, trong cái lỗ không gian, mấy chục bóng người nhảy ra. Mấy người đi đầu là Huyền Hạo, Long Bích Hàm, Long Dược đại trưởng lão, Tiểu Long cũng trong số đó.

Không gian trước mắt vang thanh âm nũng nịu:

- Tiểu Long, sao bây giờ ngươi mới đến?

Một bóng dáng thướt tha bay tới, từ xa đã có khí tức nóng cháy ập đến. Một thiếu nữ mười tám, chín tuổi nhẹ nhàng lướt đến.

Thiếu nữ ngũ quan tinh xảo, da thịt trắng như bạch ngọc sáng bóng, mắt chứa ý cười. Đôi mắt to đen láy toát ra tia lém lỉnh. Khuôn mặt đẹp tuyệt trần có chút ngây ngô, nhưng đường cong thân thể thì mỹ miều.

Tiểu Long nhìn nữ nhân trước mắt mặc trang phục đỏ rực lộ ra chân ngọc trắng thon dài, kinh ngạc kêu lên:

- Thần Hi!

Nha đầu này càng nóng bỏng. Tiểu Long quét mắt đùi ngọc trắng nõn nà, da thịt sáng bóng mềm mịn mọng nước chống cặp mông trăng tròn, đường cong cao vυ"t thẳng tắp như tường thành. Tiểu Long nhìn đăm đăm một lúc.

Thần Hi nhìn Tiểu Long, bĩu môi hừ khẽ:

- Như thế nào? Ngươi không nhớ ta sao? Nhìn dữ vậy?

Ngọn núi trước ngực Thần Hi ưỡn ra, toàn thân toát ra quyến rũ trí mạng nhất. Đặc biệt tóc đỏ rũ xuống như thác nước, đỏ rực tựa ngọn lửa càng bắt mắt.

Tiểu Long nói:

- Đương nhiên nhớ, không ngờ nàng cũng đến.

Tiểu Long lưu luyến vấn vương đường cong thân hình bốc lửa.

Chợt vang tiếng thánh thót:

- Long Nguyệt đại trưởng lão, đại công chúa!

Hai bóng dáng yêu kiều bay tới. Người nói chuyện khoảng hai mươi tám tuổi, váy dài màu hồng bao người, mắt đẹp như sao, khiến người nhìn trái tim run rẩy.

Bên cạnh nàng là Thần Nhu công chúa của hoàng tộc Chu Tước. Nàng khom lưng hành lễ với Long Nguyệt đại trưởng lão, váy dài màu đỏ nếp gấp như tia sáng đỏ chuyển động trải dài xuống, trong xinh đẹp có ung dung nhu mì. Ba ngàn sợi tóc tơ sau lưng cột cao lên, một lũ tóc rũ trước ngực tăng phần quyến rũ.

Long Bích Hàm nhìn nữ nhân mặc váy dài màu hòng, lắc người đến bên nàng:

- Chu Loan, sao ngươi cũng đến đây?

Nữ nhân xinh đẹp nói:

- Vìngày hôm nay chúng ta phải đếnchứ.

Mắt đẹp nhìn Huyền Hạo, nữ nhân nói:

- Sao đại hoàng tử cũng đến?

Nữ nhân xinh đẹp nhìn Huyền Hạo đứng bên Long Bích Hàm, cười tủm tỉm nói:

- Xem ra ta phải chúc mừng các người.

Một tiếng cười sang sảng vang lên:

- Long Nguyệt đại trưởng lão, nghênh tiếp chậm trễ xin thứ lỗi cho.

Mười mấy bóng người xuất hiện trên bầu trời, đi đầu là một người già nua đầu tóc bạc phơ, đôi mắt sáng quắc, vô hình trung mang theo khí chất vương giả.

Long Nguyệt trưởng lão nhẹ gật đầu nói:

- Hổ Lỗ trưởng lão khách sáo, thật lâu không gặp, tu vi của Hổ Lỗ trưởng lão dường như lại tiến bộ.

Hổ Lỗ nói:

- Long Nguyệt trưởng lão cũng vậy. Hôm qua hoàng tộc Huyền Vũ đã đến, ngày mai là đại hội bốn tộc, các vị hãy nghỉ ngơi trước đi.

Một thanh niên thô kệch mặc áo trắng, khoảng hai mươi hai, ba tuổi đứng cạnh Hổ Lỗ trưởng lão bỗng tới gần Thần Hi:

- Thần Hi, sao nàng đến đây? Để ta đưa nàng đingắmcảnh.

Thần Hi do dự một chút, nhìn hướng Tiểu Long:

- Tiểu Long, đi cùng ta đi.

Thần Hi mong chờ Tiểu Long sẽ đi cùng mình.

Thanh niên áo trắng quay sang nhìn Tiểu Long.

Tiểu Long liếc thanh niên áo trắng, nói với Thần Hi:

- Ta không đi.

Tiểu Long không đi, Thần Hi lập tức từ chối thanh niên áo trắng:

- Hổ Vũ, vậy ta không đi.

Thanh niên áo trắng nghe vậy nhìn Tiểu Long, mắt lóe tia khó chịu.

Một thiếu nữ đứng cạnh thanh niên áo trắng bước ra nói:

- Thần Hi công chúa, hay là chúng ta

cùng đi chơi?

Chương 2471: Đại hội tứ tộc bắt đầu!

Thiếu nữ khoảng mười tám, chín tuổi, cực kỳ xinh đẹp, là người hoàng tộc Bạch Hổ. Nhưng thiếu nữ không có vóc dáng thô kệch như hổ tộc mà nhẹ nhàng, nhu mì như một linh miêu, khuôn mặt xinh đẹp ngây ngô, đường cong linh lung chết người, đẹp ngang ngửa Thần Hi.

Thần Hi do dự một chút:

- Cũng tốt.

Thần Hi liếc Tiểu Long một cái, cùng thiếu nữ nhảy người đi mất.

Hổ Lỗ mỉm cười nói:

- Hai nha đầu này ở chung rất tốt.

Hổ Lỗ tiếp tục bảo:

- Mọi người hãy nghỉ ngơi đi, hẹn gặp lại trong đại hội bốn tộc ngày mai.

Advertisement

Sáng sớm hôm sau, trên một quảng trường to lớn, nhiều người đã ngồi. Quảng trường bao la, bốn phía có nhiều người qua lại, xem khí thế thì đều đến đẳng cấp thất giai. Chỉ có đẳng cấp thất giai mới biến hình người được.

- Grao grao!

Bên cạnh có nhiều yêu thú hình cọp, dưới lục giai, số lượng đông đúc. Có con cọp mắt to, cọp có hoa văn vương, yêu hổ khác. Các tiếng gầm rống đinh tai nhức óc.

Trên đầu quảng trường, bốn bệ đá, tứ tộc xếp hàng trên đó. Đại hội bốn tộc là bốn thú hoàng tộc Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ. Đại hội bốn tộc cực kỳ quan trọng với bọn họ.

Trên bốn bệ đá hơi khác lạ. Bệ đá thứ bốn bên trái là hoàng tộc Huyền Vũ, dẫn đầu là Huyền Vũ, mấy cường giả nhị trưởng lão, tam trưởng lão. Huyền Doanh, Huyền Kình cũng có mặt.

Nhìn trên bệ đá thứ hai là người hoàng tộc Thanh Long, đặc biệt thân hình Tiểu Long, người hoàng tộc Huyền Vũ biểu tình khác lạ. Huyền Vũ, Huyền Doanh, Huyền Kình cực kỳ bất đắc dĩ. Ngày hôm qua ba người đến hoàng tộc Thanh Long tìm Huyền Hạo, Tiểu Long. Huyền Hạo rất bình thản, Tiểu Long thì chỉ nhẹ gật đầu với ba người, đó là nể mặt Huyền Vũ. Tiểu Long hoàn toàn phớt lờ người hoàng tộc Huyền Vũ khác.

Người bốn thú hoàng tộc ngồi vào chỗ, chủ nhà lần này là hoàng tộc Bạch Hổ, thủ lĩnh hoàng tộc Bạch Hổ là đại trưởng lão Hổ Lỗ.

Hổ Lỗ mở lời:

- Các vị, đại hội tứ tộc năm trăm năm một lần, người chiến thắng lần trước là hoàng tộc Thanh Long. Năm trăm năm nay không xảy ra chuyện gì lớn, bốn thú hoàng tộc chúng ta đã năm trăm năm không nội chiến. Vì toàn thú tộc, đại hội tứ tộc vẫn phải tiếp tục kéo dài.

Bên cạnh Hổ Lỗe có nhiều trưởng lão trong tộc, ai nấy tu vi không tầm thường. Không hiểu sao mà trong bốn tộc chẳng thấy tộc trưởng ra mặt, nhưng đại trưởng lão và công chúa, hoàng tử đến cũng đã đại biểu chú trọng.

Thủ lĩnh hoàng tộc Chu Tước là Chu Loan đại công chúa, Chu Thần Nhu nhị công chúa.

- Thời viễn cổ trong tộc đồn ràng bốn thú hoàng tộc chúng ta vì nội chiến nên mới bị nhân loại áp chế, nhiều năm qua tứ tộc chúng ta luôn nội chiến không ngừng, tổn thất cực kỳ thảm trọng. Sau đại hội tứ tộc thì mọi chuyện sẽ ổn thỏa, lỡ sau này lục đại nhân hoàng tộc có rục rịch gì thì chúng ta cũng không sợ.

Sau lưng bọn họ có nhiều cường giả cũng tu vi phi phàm.

Huyền Vũ vung áo đen, nhìn Long Bích Hàm:

- Đại hội tứ tộc là người trẻ tuổi mạnh nhất bốn tộc so tài, người thắng trận đứng đầu tứ tộc. Đối diện ngoại địch thì tứ tộc sẽ nghe theo hiệu lệnh của người đó, nhưng không được xen vào nội vụ của các tộc. Năm trăm năm qua tứ tộc nội chiến, nhờ Long Bích Hàm thống Suất chạy tứ phía. Năm trăm năm này đã vất vả cho Long Bích Hàm thống Suất.

Chu Loan, Chu Thần, đám người Hổ Lỗ trong hoàng tộc Bạch Hổ hơi hành lễ:

- Vất vả cho Long Bích Hàm thống Suất!

Long Bích Hàm thướt tha đứng, gật đầu nói:

- Các vị khách sáo. Năm trăm năm nay ta không làm được gì, hôm nay hãy xem trong tứ tộc chúng ta có vị hậu bối nào có thể nhận lấy gánh nặng năm trăm này đi.

Hổ Lỗ chủ nhà hỏi ý Long Bích Hàm:

- Long Bích Hàm thống Suất, bắt đầu đại hội tứ tộc đi?

Long Bích Hàm gật đầu nói:

- Bắt đầu.

- Đại hội tứ tộc bắt đầu!

Hổ Lỗ đại trưởng lão hét to xong quảng trường vang tiếng chuông, quảng trường tĩnh lặng. Hổ Lỗ đại trưởng lão tuyên bố quy tắc, dựa theo quy định thì mỗi tộc phái hai thanh niên lên sân.

Trong tiếng hò reo của đám người hoàng tộc Bạch Hổ, có hai người được đề cử. Một người là thanh niên áo trắng Hổ Vũ, là hoàng tử của hoàng tộc Bạch Hổ. Một người khác là nữ nhân xinh đẹp hôm nay Tiểu Long gặp, tên Hổ Y, cũng là công chúa hoàng tộc Bạch Hổ.

Hai người này lên sân làm không khí sôi động, chứng minh Hổ Y, Hổ Vũ có sức hiệu triệu mạnh mẽ trong tộc. Thanh niên áo trắng dào dạt tự tin, vừa lên sau liền phát ra khí thế hậu kỳ bát giai. Khí thế cực kỳ bá đạo uy mãnh, làm lòng người run sợ.

Người hoàng tộc Chu Tước lên sân, một bóng dáng thướt tha đỏ rực xẹt qua, không khí mang theo hơi nóng cháy, là Thần Hi công chúa. Đường cong thân hình bốc lửa làm đám thanh niên hoàng tộc Bạch Hổ mắt nóng rực.

Hoàng tộc Chu Tước còn một thanh niên khác, khí vũ hiên ngang, khí thế bất phàm.

Tuyển thủ bên hoàng tộc Huyền Vũ đương nhiên là huynh muội Huyền Kình, hoàng tộc Huyền Vũ. Hai người nhẹnhàng lên sân, có lẽ vì trong lòng vốn biết rõ ai là người chiến thắng đại hội lần này.

Trong hoàng tộc Thanh Long, một thanh niên bất phàm hành lễ với Long Nguyệt đại trưởng lão:

- Đại trưởng lão, ta lên đây.

Long Nguyệt đại trưởng lão lên tiếng:

- Long Bích, lên đi, xem như rèn luyện cũng tốt, đừng quá nhiều áp lực.

- Tuân lệnh!

Thanh niên nhảy xuống quảng trường, gã là người trẻ tuổi mạnh nhất trong tộc vốn ôm chút hy vọng nhưng giờ lòng đã hiểu rõ, ra sân rèn luyện một chút cũng tốt. Người chiến thắng cuối cùng sớm đã được quyết định.

Long Nguyệt đại trưởng lão mỉm cười nói với Tiểu Long:

- Tiểu Long, ngươi nên đi lên.

Long Nguyệt đại trưởng lão hiểu kết quả là ai, trừ phi ba tộc khác xuất hiện kỳ tích.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

- Bà ngoại, con lên đây.

Tiểu Long giẫm chân, ánh sáng vàng lóe lên dưới bàn chân, lắc người đến quảng trường.

Tám thanh niên nam nữ bốn thú hoàng tộc đứng trên quảng trường. Hổ Lỗ đại trưởng lão lại lần nữa tuyên bố quy tắc, Thanh Long và Bạch Hổ trực tiếp đối chiến, Chu Tước và Huyền Vũ cũng đánh nhau, chiến thắng cuối cùng chỉ có bốn người. Bốn người sẽ đánh nhau đến cuối cùng còn hai người. Nếu hai người cuối cùng chung một tộc thì vẫn phải phân ra cao thấp quyết định thống Suất tứ tộc, trừ phi là một người chủ động nhận thua.

Tám người sớm tự tìm hiểu rõ quy tắc. Trận thứ nhất bắt đầu, Thanh Long và Bạch Hổ đối chiến, Tiểu Long gặp Hổ Y, Long Bích đấu Hổ Vũ, Huyền Kình đấu thanh niên bất phàm của hoàng tộc Chu Tước, Huyền Doanh đấu Thần Hi.

Trên quảng trường bao la đủ cho tám người thoải mái đánh nhau. Đại trưởng lão Hổ Lỗ tuyên bố bắt đầu, không khí căng thẳng lên. Trong tám người có sáu người tấn công ngay. Thân hình nhanh như tia chớp, thoáng chốc đã xáp lá cà.

Bùm bùm bùm!

Từng tiếng nổ đinh tai nhức óc, năng lượng kinh người thổi quét quảng trường khiến nhiều cường giả có mặt bị rung động, thực lực tổng thể sàn sàn như nhau.

Chỉ có Tiểu Long đấu với Hổ Y hoàng tộc Bạch Hổ. Tiểu Long hờ hững liếc mắt qua, Bát giai trung kỳ, tuy gần đến đỉnh nhưng không đủ lọt vào mắt Tiểu Long. Đẳng cấp thực lực cỡ này hoàn toàn bị Tiểu Long hiện tại nắm giữ năng lực

lớn mạnh phớt lờ đi.

Chương 2472: Tiểu Long Hổ Y 2

Hổ Y phớt lờ làm Hổ Y tức giận, thân hình nóng bỏng ưỡn ra trước.

Hổ Y trừng Tiểu Long, đôi mắt bực bội:

- Này, ngươi có đánh không?

- Thực lực của nàng quá thấp, tự nhận thua đi, ta đỡphải ra tay.

Tiểu Long liếc Hổ Y một cái, thản nhiên nói:

- Hơn nữa lão đại của ta chưa bao giờ đánh nữ nhân, ta cũng vậy.

Hổ Y quát to:

- Hừ!

Hổ Y lắc người, thân hình nhanh như tia chớp, nắm đấm ngọc oanh kích tới trước mặt Tiểu Long. Không gian vặn vẹo trước nắm tay, kinh phong cực kỳ sắc bén, sóng không gian bị chấn vỡ ngay.

Trong khoảnh khắc cú đấm mang theo kình phong bạo lược đập mạnh vào ngực Tiểu Long.

Xoẹt!

Advertisement

Cú đấm trúng mục tiêu nhưng không có tiếng thịt va đập. Cú đấm của Hổ Y trúng ngực Tiểu Long, xuyên qua l*иg ngực, thân hình Tiểu Long cũng nhạt dần.

Thấy cảnh này Hổ Y biến sắc mặt hét:

- Tàn ảnh!

Hổ Y không ngờ tốc độ của Tiểu Long nhanh đến mức này. Ngọc quyền chấn vỡ tàn ảnh Tiểu Long, Hổ Y thầm la nguy rồi, bàn chân đạp đất, thân thể mềm mại lùi nhanh.

Lúc này không gian sau lưng Hổ Y đột nhiên vặn vẹo, thân hình Tiểu Long quái dị xuất hiện. Lửa màu vàng bao bọc nắm đấm như sấm sét chấn vỡ không gian, mang theo lực lượng xuyên qua không gian trong khoảnh khắc xuất hiện sau lưng Hổ Y.

Kình phong nóng cháy làm Hổ Y hoàn toàn biến sắc mặt, tốc độ mau đến mức nàng không thể tránh khỏi. Khí thế quái dị khuếch tán quanh thân Hổ Y, cơ thể nàng tựa như vượt không gian trong khoảnh khắc thoát khỏi phạm vi nắm tay của Tiểu Long khống chế.

Tiểu Long mắt lóe tia sáng:

- Lực lượng thời gian!

Advertisement

Lực lượng này rất giống với ‘thời gian tɧác ⌊oạи’ của lão đại. Tiểu Long vừa biến sắc mặt vừa thay đổi thủ ấn, thân hình kỳ dị vượt không gian. Tiểu Long ở trong Thiên Trụ Giới nhiều năm, tuy không lĩnh ngộ được lực lượng thời gian nhưng nhiều ít dung hội quán thông một chút.

Xoẹt!

Khi Hổ Y cho rằng đã thoát khỏi đối thủ thì không gian sau lưng nàng đột nhiên vặn vẹo, thân hình màu vàng mơ hồ hiện ra. Ngọn lửa vàng bao quanh nắm tay chấn vỡ không gian lại đến sau lưng Hổ Y, điều này hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của nàng, không kịp né tránh.

Giây phút nguy cấp, nắm đấm dán sát lưng Hổ Y chợt rút về, kình khí nóng cháy biến mất.

Tiểu Long lùi về:

- Nàng hãy nhận thua đi, nàng không đánh lại ta đâu.

Hổ Y còn tưởng sẽ phải chịu cú đấm, thấy Tiểu Long thu tay về thì rất bất ngờ, khó hiểu.

Hổ Y xoay người hỏi Tiểu Long:

- Hừ! Tại sao ngươi dừng tay?

Tiểu Long nhìn Hổ Y:

- Nàng là nữ nhân, thực lực kém như vậy, đánh nhau với nàng chẳng hay ho gì.

Hổ Y nổi giận:

- Hừ! Ngươi sỉ nhục người quá đáng!

Rõ ràng là đối phương không thèm để nàng vào mắt, đường đường là công chúa hoàng tộc Bạch Hổ sao chịu nổi nhục nhã này? Tay ngọc giơ lên, một chưởng gần trong gang tấc vỗ ra. Mép chưởng ấn lộ ra khe hở không gian đen thui, chưởng vỗ trúng ngay vào người Tiểu Long.

Bùm bùm bùm!

Lực lượng cường đại va chạm, thân hình Tiểu Long nhìn như mảnh khảnh nhưng lại tựa tảng đá không thể lay động. Tiểu Long chịu một chưởng mà như không có gì, khóe môi cong lên nụ cười. Tiểu Long vỗ chưởng trúng ngay ngực Hổ Y, lúc vỗ chưởng Tiểu Long không chú ý đến nó trúng bộ ngực cao vυ"t của Hổ Y.

Ầm!

Một chưởng nhanh như tia chớp vỗ xuống, tiếng nổ trầm đυ.c vang lên. Hổ Y bị chấn lùi mấy bước, mỗi thụt lùi một bước là dưới chân sẽ nứt rạn.

Hổ Y bị đẩy lùi bảy, tám bước mới ổn định thân hình. Tiểu Long vẫn chưa dùng hết sức.

Tiểu Longnhẹgiọngnói:

- Đã bảo là nàng không đánh lại ta mà.

Thực lực hiện tại của Tiểu Long như thế nào thì tự mình rõ ràng nhất, Hổ Y hoàn toàn không đánh lại được. Trong bát giai này Tiểu Long chẳng sợ ai.

Hổ Y bị đẩy lùi, thân thể mềm mại run nhẹ, ánh mắt vừa xấu hổ vừa giận dỗi gắt gỏng trừng Tiểu Long:

- Ngươi...!

Mới rồi tiểu tử này vỗ chưởng trúng chỗ kia của nàng, chắc chắn cố ý!

Tiểu Long không hề phát hiện:

- Không đánh lại còn nổi giận?

Tiểu Long không chú ý chưởng vừa rồi đυ.ng vào chỗ không nên chạm vào.

Miệng Hổ Y phát ra tiếng quát trầm thấp:

- Grao!

Thân hình yểu điệu mềm mại của Hổ Y biến thành một con hổ trắng hoa văn vương.

Bạch Hổ như hổ rình mồi, cái đầu to khảm đôi mắt như ngọn đèn, to mấy trăm thước, toàn thân tỏa sáng toát ra khí hoàng giả, khí tức yêu hoàng khuếch tán. Không gian quanh thân Bạch Hổ như đông lại hoặc tan vỡ, cực kỳ huyền ảo. Thoạt trông vô cùng hung mãnh, uy thế to lớn làm người ta không dám nhìn thẳng.

Tiểu Long nhìn bản thể khổng lồ của Hổ Y nhưng không thèm để bụng, chỉ hờ hững liếc mắt một cái.

Bản thể Hổ Y gầm lên:

- Grao!

Tiếng hổ gầm chấn không, trong thanh âm mang theo uy áp hùng hồn. Tất cả cường giả hoàng tộc Bạch Hổ xung quanh bị uy áp làm cứng người.

Hổ Y phục hồi bản thể sớm nhất trong tám người, đôi mắt to nhìn Tiểu Long đăm đăm làm thế chuẩn bị nhào lên, khiến người nhìn sợ teo tim. Sóng không gian khuếch tán quanh thân Hổ Y, người tỏa ánh sáng thuộc tính phong màu trắng, lực lượng vô cùng hùng hồn tuôn ra.

Tiểu Long nhìn bản thể của Hổ Y, thản nhiên nói:

- Nàng có phục hồi bản thể cũng không đánh lại ta, nếu nàng không nhận thua thì ta không khách sáo.

Hổ Y phớt lờ Tiểu Long cảnh cáo:

- Grao!

Mắt hổ to trầm xuống, thân hình khổng lồ giơ vuốt phải lên. Chớp mắt thân hổ xẹt qua không gian, thân hình uy vũ dữ tợn chấn rách không gian, mãnh hổ vồ mồi, uy thế kinh người nhanh như tia chớp nhào vào Tiểu Long.

Vốn cách nhau khá gần, trong khoảnh khắc thân cọp của Hổ Y đã đến trước mặt Tiểu Long. Cùng lúc đó, thân cọp vươn móng vuốt phải to lớn ra, vuốt gấp khúc sắc bén lóe tia sáng lạnh giáng xuống Tiểu Long.

Vù vù vù!

Giờ phút này, không gian như phong vân biến sắc. Không gian đầy trời tụ tập yêu nguyên thuộc tính phong, bốn phía gió nổi mây phun. Trong chớp mắt móng vuốt hổ với thế sấm sét bao phủ Tiểu Long.

Răng rắc!

Vuốt hổ xé rách không gian lộ ra năm khe nứt đen thui khiến tim người đập nhanh.

Tiểu Long mắt lóe tia sáng liếc qua:

- Hừ!

Tiểu Long nhìn cự hổ giơ vuốt nhào tới, bàn tay phải giơ lên kéo theo năng lượng thiên địa phô thiên cái địa đánh ra. Năng lượng bàng bạc như sóng thần dao động, từng đợt sóng điên cuồng ập đến.

Khi móng vuốt đến trước mặt Tiểu Long, khe nứt không gian đen thui dưới móng vuốt cách Tiểu Long mấy thước nhưng không tiến thêm được tấc nào.

Cùng lúc đó, Tiểu Long co nắm tay, lửa màu vàng tuôn ra trước quyền ấn. Dao động năng lượng đáng sợ khuếch tán, không gian xung quanh vỡ từng tấc.

- Lùi cho ta!

Quyền ấn đánh ra, tốc độ khủng bố bay ra. Tiểu Long phớt lờ kình phong ập đến, người xông lên, cú đấm đập mạnh vào móng vuốt hổ của Hổ Y.

Rầm!

Vang tiếng nổ trầm đυ.c, ngọn lửa màu vàng xuyên thấu vào vuốt hổ, lực lượng hùng hồn trút xuống. Cơ thể to lớn của Hổ Y bị đánh bay đi, thân hình mấy trăm thước bị cơ thể mảnh khảnh của Tiểu Long một đấm đẩy lui vài trăm thước.

Rầm!

Hổ Y té xuống đất, lực lượng mạnh mẽ làm cơ thể to lớn cũng khó đối kháng lại trọng kích. Hổ Y té cái bịch xuống đất tạo hố sâu lớn, đá vụn văng tung tóe, đất rung núi chuyển.

Chương 2473: Bạch Hổ Diệt!

Không ai nhìn thấu được đẳng cấp tu vi của Tiểu Long.

- Mạnh quá!

Lúc này Tiểu Long giơ tay nhấc chân với trạng thái hình người lại chà đạp Hổ Y, nhiều cường giả lộ ánh mắt ngạc nhiên.

Tiểu Long một đấm đánh bay Hổ Y, thân hình mảnh khảnh áo vàng chợt lóe đáp xuống trước thân hổ khổng lồ của Hổ Y.

Tiểu Long hỏi:

- Này, nàng có sao không?

- Ta thua.

Dù Hổ Y còn giận dỗi nhưng biết rõ mới rồi đối phương vẫn nương tay, nàng không đánh lại người ta. Người hoàng tộc Thanh Long này quá mạnh.

Hổ Y trở về hình người, nàng trừng Tiểu Long, khẽ hừ, hậm hực đi xuống.

- Grao grao!

- Gru!!!

Advertisement

Sáu người bên cạnh lần lượt biến ra bản thể khổng lồ. Bản thể Huyền Vũ, Thanh Long, Bạch Hổ xoay quanh giữa không trung.

Thần Hi và thanh niên hoàng tộc Chu Tước biến hình bản thể Chu Tước cực kỳ chói mắt.

Bản thể Thần Hi đỏ rực, ngọn lửa nóng cháy bao bọc nàng. Trên đầu Thần Hi có mấy cọng lông chim nhiều màu hình thành phượng quan, cái đuôi mọc lông chim bảy sắc thật dài. Đôi cánh giương rộng, lửa tràn ngập khiến người nhìn linh hồn bị phỏng, không gian xung quanh dao động dập dờn.

Bản thể Chu Tước rất giống phượng hoàng, giống thú thể Chu Tước quyết của Lục Lâm Thiên y như đúc.

Ầm ầm ầm!

Sáu người phục hồi bản thể đối kháng, sóng âm kinh người tựa sấm sét. Năng lượng tụ tập, trên bầu trời gió nổi mây phun. Yêu hoàng linh hoàng đánh nhau, trong phút chốc khó phân thắng thua.

Long Bích, Thần Hi, thanh niên khác thuộc hoàng tộc Chu Tước thì đẳng cấp tu vi thực lực chỉ tới đỉnh hậu kỳ bát giai, giăng co một lúc rồi thua trận.

Hai người hoàng tộc Chu Tước đều thua. Long Bích thuộc hoàng tộc Thanh Long thua vào tay Hổ Vũ. Bốn người còn lại gồm Tiểu Long, Hổ Vũ, Huyền Kình, Huyền Doanh.

Hoàng tộc Huyền Vũ còn hai người, sắc mặt Huyền Vũ hơi mừng. Gã đã biết kết cuộc, Huyền Kình, Huyền Doanh mạnh đến mấy cũng không làm gì được Tiểu Long. Mấy trưởng lão trong hoàng tộc Huyền Vũ biểu tình phức tạp, không biết trong lòng suy nghĩ cái.

Trận thứ hai, Huyền Kình đấu với Hổ Vũ, Tiểu Long đối chiến Huyền Doanh.

Dường như hoàng tộc Bạch Hổ, hoàng tộc Chu Tước hiểu rất rõ quan hệ giữa Tiểu Long và hoàng tộc Huyền Vũ. Lúc này Tiểu Long đối chiến với Huyền Doanh, ai nấy mắt hấp háy.

Ầm ầm ầm!

Hổ Vũ và Huyền Kình vừa lên sân lại lần nữa phục hồi bản thể khổng lồ va chạm. Hai người đều có thân yêu hoàng, đυ.ng độ nhau thì uy thế càng thêm kinh người. Mỗi khi hai người công kích đều mang theo năng lượng cuồng bạo.

Tốc độ của Hổ Vũ siêu nhanh, gã là hoàng tộc Bạch Hổ nên tốc độ, lực lượng kết hợp hoàn mỹ với nhau, uy thế kinh người.

Huyền Kình là hoàng tộc Huyền Vũ, lực phòng ngự khủng bố không nói chơi. Cuộc chiến của hai người kịch liệt hấp dẫn hơn trận thứ nhất.

Huyền Doanh nhìn Tiểu Long trước mặt mình, hỏi:

- Tiểu Long, ngươi khỏe không?

Huyền Doanh mặc trang phục màu lam, da thịt trơn bóng, mềm mại mơn mởn, ngũ quan tinh xảo, son phấn dặm nhẹ, cực kỳ cao quý.

Tiểu Long lạnh nhạt nói:

- Ta có khỏe hay không chẳng liên quan gì các người.

Trong lòng Tiểu Long ôm tức giận với hoàng tộc Huyền Vũ không dễ dập tắt.

Huyền Doanh tóc dài xõa vai, đồ màu lam bao lấy mông căng tròn vêu thật cao, cùng với gò bồng đào đầy đặn hình thành quyến rũ trí mạng nhất. Vốn nên là nữ nhân kiêu ngạo xinh đẹp, xa cách người nhưng lúc này vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn Tiểu Long.

Huyền Doanh nói:

- Tiểu Long, chuyện không như ngươi nghĩ. Trong tộc có lỗi với ngươi, nhưng một số việc cũng vì bất đắc dĩ.

Ánh mắt Tiểu Long âm trầm hỏi:

- Rốt cuộc có đánh hay không? Nếu không thì đừng trách ta không khách sáo.

Đôi mắt đẹp nhìn Tiểu Long lóe tia sáng trí tuệ, Huyền Doanh khẽ nói:

- Ta nhận thua.

Tiểu Long phất áo vàng, mắt lộ ra khó chịu:

- Nàng không nhận thua cũng không làm được gì, vốn không đánh lại ta.

Thái độ của Tiểu Long đối với đường tỷ tốt hơn một chút, nếu là người khác thì Tiểu Long đã xông lên rồi.

Huyền Doanh khẽ thở dài:

- Tiểu Long, có một số việc thật sự không như ngươi nghĩ.

Thân hình thướt tha chậm rãi rời khỏi quảng trường.

Huyền Doanh không chiến tự lui khiến hoàng tộc Chu Tước, hoàng tộc Bạch Hổ lộ vẻ mặt khó hiểu.

Bùm bùm bùm!

Giữa không trung, Huyền Kình và Hổ Vũ đánh nhau kịch liệt, trong một lúc không ai làm gì được ai.

Hổ Vũ rống to:

- Quả nhiên có chút thực lực, vậy ta không nương tay nữa!

Trong khoảnh khắc khí thế quanh thân Hổ Vũ lại tăng vọt, khí thế hùng hồn từ hậu kỳ bát giai tăng nhanh lên trung giai, gần hậu giai. Khí thế khủng bố đè ép, không gian lung lay.

- A!

Mọi người ngạc nhiên nhưng không bao nhiêu người biết Hổ Vũ luôn che giấu thực lực. Đẳng cấp bát giai hậukỳ trung giai, gần hậugiai mạnh hơn Huyền Kình chỉ mới đột phá bát giai hậu kỳ không lâu. Hổ Vũ như ngựa ô làm nhiều cường giả bất ngờ.

Mọi người kinh thán, Hổ Vũ ra tay hết sức đẩy lùi Huyền Kình. Nếu không dựa vào lực phòng ngự cường đại thì Huyền Kình đã khó kéo dài.

Bản thể khổng lồ của Huyền Kình phát ra tiếng gầm:

- Grao!

Trên mai rùa chợt dâng lên ánh sáng cói mắt, ánh sáng tựa như màu mực đen, ảo ảnh Huyền Vũ hiện ra trên đầu Huyền Kình.

Huyền Vũ ảo to ngàn thước, rùa rắn quấn nhau như vật sống, mang theo uy áp to lớn, khí tức năng lượng bàng bạc lặng lẽ khuếch tán. Dưới khí thế đó làm không gian vặn vẹo, sóng không gian lan tràn bốn phía.

Huyền Kình rống to:

- Huyền Vũ Nộ!

Ảo ảnh khổng lồ sau lưng Huyền Kình xông hướng Hổ Vũ, trong khoảnh khắc bao trùm giữa không trung.

Giờ khắc này không gian run rẩy, tứ phía có năng lượng kinh khủng từ bốn phương tám hướng truyền đến. Từng đợt năng lượng quái dị bắt đầu tụ tập, năng lượng khủng bố phát ra đã vặn vẹo dòng khí không gian.

Hổ Vũ ngẩng đầu lên như hổ rình mồi, quanh người có Bạch Hổ ảo vọt ra. Bạch Hổ ảo toàn thân trắng tinh, ánh sáng trắng chói mắt che rợp trời bao phủ Bạch Hổ, đôi mắt to sắc bén, thân hình to ngàn thước. Không gian quanh ảo ảnh sụp đổ từng tấc lộ ra khe nứt đen thui phía chân trời.

Bạch Hổ ảo thân hình to lớn làm mọi người cảm giác không thể chống cự, khí thế này quá cường đại, làm linh hồn người rung động, thời không thác loạn, hoa mắt.

Hổ Vũ hét to một tiếng:

- Bạch Hổ Diệt!

Thú ảnh cự hổ màu trắng bay ra, vô tận trước mặt sụp đổ ầm ầm lộ ra hố đen thui. Hắc ám sâu thẳm cắn nuốt linh hồn khiến người rợn tóc gáy.

Chớp mắt hai thú ảnh bắn ra tựa như thái sơn áp đỉnh va chạm mạnh vào nhau.

Xoẹt!

Hai lực lượng va chạm, cả không gian run rẩy. Xung quanh hai thú ảnh đột nhiên hiện ra một vòng sáng đen thui, kỳ lạ là hai thú ảnh va chạm nhưng không có tiếng nổ quá lớn, chỉ có khí thế uy áp kinh người khiến các thú tộc Bạch Hổ có mặt sợ teo tim.

Hai thú ảnh dây dưa giằng co một lúc sau thú ảnh Huyền Vũ dần thua về mặt khí thế một bậc.

Hổ Vũ chộp lấy cơ hội ngay, hét to một tiếng:

- Phá!

Vuốt hổ khổng lồ giơ cao đè xuống, cự hổ màu trắng ảo nổ tung. Không gian nổ cái bùm lộ ra lỗ đen thui to lớn, Huyền Vũ ảo bị nuốt vào.

Bùm bùm bùm!

Năng lượng khủng bố bùng nổ, không gian bị phá vỡ. Năng lượng kinh người đè ép, kình khí ngập trời ép chặt. Bản thể khổng lồ của Huyền Kình bị

đánh văng ra ngoài.

Chương 2474: Tiểu Long Huyền Doanh

Dù có lực phòng ngự cường đại thì Huyền Kình không chịu nổi phun ngụm máu:

- Phụt!

- Ta thua.

Không cần đại chiến sinh tử, Huyền Kình trở về hình người. Huyền Kình thầm hiểu Hổ Vũ sẽ không thắng nổi.

Hổ Vũ không nghĩ vậy, với đẳng cấp tu vi thực lực của gã chắc chắn chiến thắng đại hội tứ tộc lần này. Hiện tại chỉ còn lại linh thú tạp giao của hoàng tộc Thanh Long, ngoài miệng Hổ Vũ không nói nhưng trong lòng không thèm để Tiểu Long vào mắt.

Trận thứ hai kết thúc, trên sân chỉ còn lại Tiểu Long và Hổ Vũ. Người hoàng tộc Bạch Hổ nở nụ cười, lần này bọn họ thắng chắc. Nhiều năm qua rốt cuộc hoàng tộc Bạch Hổcóđượcmột thanh niên thiên phú cường đại, vị trí thống Suất tứ tộc năm trăm năm sắp rơi vào tay hoàng tộc Bạch Hổ.

Hổ Lỗ đại trưởng lão tuyên bố trận thứ ba bắt đầu. Trên quảng trường, Hổ Vũ nhìn thẳng Tiểu Long.

Tiểu Long vẫn giữ bình tĩnh như cũ, chỉ liếc Hổ Vũ một cái tỏ ra khinh thường. Hoàn toàn không có khí thế giương cung bạt kiếm giữa hai người mà mọi người tưởng tượng sẽ có.

Hổ Y, Thần Hi thì luôn nhìn chằm chằm trong sân.

Hổ Vũ nhìn Tiểu Long, lạnh nhạt nói:

- Ngươi còn chưa đủ trình. Trong hoàng tộc Bạch Hổ ta, ta có thể nhường ngươi ba chiêu.

Advertisement

Hổ Vũ biết thực lực của Tiểu Long không tệ, ít nhất muội muội Hổ Y không làm gì thiếu niên áo vàng này được, nhưng mạnh cách mấy cũng không thể bằng gã.

Nghe Hổ Vũ nói, Tiểu Long liếc gã:

- Nói nhảm nhiều quá.

Tiểu Long dứt lời ánh sáng vàng chợt lóe, khí tức nóng cháy tuôn ra từ thân thể. Giây lát sau mái tóc Tiểu Long vàng cuộn sóng như sắp bốc lửa, nắm đấm như ngọc đánh ra một quyền ẩn, khoảnh khắc đã đến trước mặt Hổ Vũ.

Hổ Vũ không ngờ tốc độ của Tiểu Long đến trình độ này, quyền ấn kình phong nóng rực đột nhiên xuất hiện khiến lòng gã chùng xuống. Hổ Vũ nhanh chóng thụt lùi, khí tức kỳ dị phát ra từ người gã thoáng chốc kéo giãn khoảng cách.

- Lực lượng thời gian của ngươi dường như không đủ trình độ.

Tiểu Long sớm đề phòng năng lực thời gian của hoàng tộc Bạch Hổ, ánh lửa màu vàng bừng lên quanh thân, quyền ấn xé giáo đuổi theo.

Tốc độ của Tiểu Long bị thiên phú của Hổ Vũ ảnh hưởng nhưng vẫn cực nhanh, gã ngạc nhiên biến sắc mặt, ánh mắt trầm xuống. Hổ Vũ tung ra chưởng ấn chặn lại nắm đấm của Tiểu Long.

Advertisement

Rầm!

Quyền ấn được lửa vàng bao bọc đột ngột ập đến, đấm mạnh vào chưởng ấn của Hổ Vũ. Vang tiếng nổ trầm đυ.c, dường như quyền kình bị chưởng cản lại.

Xoẹt!

Lúc này trên quyền ấn của Tiểu Long, ngọn lửa vàng khủng bố trút xuống, mang theo khí tức nóng cháy không thể ngăn cản bùng nổ.

Lửa màu vàng xuyên thấu bàn tay Hổ Vũ trực tiếp oanh kích vào linh hồn gã, ám kình mạnh mẽ trút xuống.

Công kích vật chất và linh hồn đổ xuống cùng một lúc. Lực lượng cường đại va chạm vào người Hổ Vũ, cơ thể gã bắn ngược trở lại, nặng nề đáp xuống đất tạo ra hố sâu thật to.

Mặt Hổ Vũ tái nhợt lập tứcp hun ra búng máu:

- Phụt!

Hổ Vũ ngước lên nhìn Tiểu Long chằm chằm, mắt nổi lên kinh hoàng.

- Phù!

Nhiều cường giả xung quanh lộ vẻ mặt nghi hoặc, không ai ngờ nhẹ nhàng một chiêu vậy mà thực lực cường đại như Hổ Vũ bị đánh bay.

Cường giả các tộc lộ ánh mắt ngạc nhiên. Hoàng tộc Bạch Hổ vốn nắm chắc phần thắng, hiện tại lòng thấp thỏm.

Bị Tiểu Long một chiêu đánh bay làm trái tim kiêu ngạo của Hổ Vũ bị đạp nát bấy.

- Hừ!

Hổ Vũ biến thân bản thể Bạch Hổ khổng lồ.

- Grao!

Một tiếng hổ gầm, cơ thể to lớn của Hổ Vũ bay lên đè hướng Tiểu Long. Móng vuốt hổ to lớn xé rách không gian đè xuống trước mặt Tiểu Long, khe hở không gian đen ngòm răng rắc lan tràn.

Nhìn cú đấm đánh tới, Tiểu Long hờ hững liếc qua, mắt lóe tia sáng lạnh. Tiểu Long không lùi mà tiến lên, ngọn lửa vàng bao bọc bàn tay.

Chớp mắt ánh sáng vàng lóe lên dưới chân Tiểu Long, mũi chân đạp đất, thân thể bay vọt ra nhanh như tia chớp lao lên. Tiểu Long lại tung nắm đấm mang theo lửa vàng như đạn pháo kèm asóng xung kích chấn vỡ không gian, đυ.ng mạnh vào trảo ấn của Hổ Vũ đè xuống.

Tiểu Long đối phó Hổ Vũ không khách sáo như với Hổ Y.

Bùm bùm bùm!

Mọi người nhìn chăm chăm. Chỉ thấy Tiểu Long phớt lờ kình phong ập đến, cú đấm nặng nề đập vào trảo ấn của Hổ Vũ tựa như thiên thạch va chạm. Vang tiếng nổ trầm đυ.c, cả không trung run rẩy.

Giây tiếp theo, bản thể khổng lồ của Hổ Vũ không bay ngược về mà xé gió lao đi, đập mạnh vào quảng trường phía xa.

Hổ Vũ lại phun ngụm máu:

- Phụt!

Bùm!

Toàn bộ mặt đất rung rinh, từng khe nứt trên nề đất quảng trường bắt đầu từ mép khu vực cơ thể Hổ Vũ to lớn ngã xuống lan tràn ra thật xa mới ngừng lại.

Thấy cảnh này nhiều người hút ngụm khí lạnh:

- Ui!

Không ai ngờ Hổ Vũ phục hồi bản thể tăng thực lực vậy mà không đối kháng lại Tiểu Long. Thân hình áo vàng mảnh khảnh lại cường đại đến nhường này.

Mắt đẹp của Thần Hi tràn ngập ngạc nhiên, thì thào:

- Tiểu tử này mạnh vậy sao?

Hổ Y trố mắt líu lưỡi, lúc này mới biết ban nãy đối phương nhường nàng rất nhiều, nếu không e rằng nàng không có cơ hội ra chiêu.

Cơ thể to lớn của Hổ Vũ nhảy ra, ánh mắt kinh sợ rồi chuyển sang âm trầm.

Một tiếng hổ gầm:

- Grao!

Quanh thân Hổ Vũ dâng lên một Bạch Hổ ảo xé gió bay ra, ánh sáng trắng chói mắt che trời bao phủ. Không gian quanh thân hình ảo vỡ ra từng tấc, khiến linh hồn người chấn động, thời không thác loạn, hoa mắt.

Hổ Vũ hét to một tiếng:

- Bạch Hổ Diệt!

Công kích thiên phú Bạch Hổ Diệt bắn ra. Cùng lúc đó Bạch Hổ ảo như mãnh hổ vồ mồi lao vào Tiểu Long.

Phía trời xa, ánh mắt Hổ Vũ âm trầm, trảo ấn vỗ mặt đất:

- Diệt!

Mặt đất rung rinh. Bạch Hổ ảo nổ tung ngay trước mặt Tiểu Long.

Bùm bùm bùm!

Năng lượng khuếch tán, Bạch Hổ nổ tung tóe giữa không trung, chấn động không gian nổi lên sóng gợn lăn tăn, thời không thác loạn, linh hồn run rẩy, làm người ta đầu váng mắt hoa.

Trong phút chốc kình khí khủng bố tràn ngập trên bầu trời, không gian vỡ ra từng tấc. Không gian bị hủy diệt, kình khí xô đẩy xé rách khe nứt không gian đen ngòm. Mắt thường trông thấy cơ thể Tiểu Long bị cuốn lấy.

Không gian đột nhiên hỗn loạn, với khí thế này người bình thường khó thể quan sát.

Thần Hi hét to:

- Tiểu Long!

Thần Hi thầm lo âu.

Nhiều người khác cũng rất lo lắng, ánh mắt căng thẳng. Trên đài cao, Long Bích Hàm, Huyền Hạo thấp thỏm, ánh mắt bất an.

Trong không gian hỗn loạn, mọi người kinh thán, mắt Hổ Vũ lóe ý cười. Công kích thiên phú của gã không dễ đối phó.

Vù vù vù!

Khi kình khí biến mất, mọi người nhìn chằm chằm. Chợt thấy trong không gian này xuất hiện một bóng sáng màu vàng, kình khí tán đi, bóng sáng ngày càng sáng hơn.

Khi kình khí biến mất hẳn, các cặp mắt xoe tròn muốn rớt tròng. Giữa không trung, vị trí không gian mới bị kình khía xé rách, nơi có khe hở không gian đen ngòm, Tiểu Long lành lặn đứng đó, không trầy một mảnh da.

Tiểu Long nhìn Hổ Vũ, phủi bụi dính trên trường bào:

- Đây là thực lực mạnh nhất của ngươi sao? Gãi ngứa cho ta còn không đủ tư cách, giờ đến lượt ta!

Dứt lời, ánh mắt Tiểu Long tối sầm, bóng người tỏa ánh sáng vàng biến mất tại chỗ.

Chương 2475: Tiểu Long Huyền Doanh

Hổ Vũ ngước đầu lên, thân hình Tiểu Long biến mất khỏi mắt hổ, lòng gã nổi lên linh cảm không may.

Chớp mắt mọi người nhìn chăm chú, Lục Lâm Thiên xuất hiện trên lưng hổ khổng lồ, phá không bay ra, tốc độ nhanh đến cực hạn. Hai chân Lục Lâm Thiên đứng trên lưng hổ Hổ Vũ to lớn.

Hổ Vũ cũng cảm giác được:

- Nguy rồi!

Thân thể cao lớn nhanh chóng lùi nhanh bứt ra, nhưng giây sau Hổ Vũ phát hiện đang ở tầm thấp, trên người thì nặng vạn quân, không thể nhúc nhích được.

Hổ Vũ liên tục gầm rú:

- Grao!

Tiếng gầm rống giãy dạu ồm ồm vang xa. Đột nhiên khí tức yêu nguyên thuộc tính phong hùng hồn bộc phát khuếch tán bốn phía, nhưng mặc cho Hổ Vũ chống cự cỡ nào cũng không thể lay động, lực lượng vô hình giam cầm gã không thoát khỏi Tiểu Long được.

Tiểu Long đặt chân trên lưng hổ, áo vàng vung lên, màu vàng nhạt bao bọc quanh người, đốt không gian hơi biến hình, khí thế khiến lòng người run sợ, ực kỳ bá đạo không gì sánh được.

- Đi xuống cho ta!

Giữa không trung, chân Tiểu Long đạp bản thể Hổ Vũ, hai mắt trầm xuống, khí thế đè ép thiên địa.

Tiểu Long dứt lời, trước bao cặp mắt ngạc nhiên nhìn chăm chú, Tiểu Long một cước đạp mạnh trên lưng hổ Hổ Vũ. Lực lượng mạnh mẽ nặng nề đè xuống thân thể khổng lồ của Hổ Vũ.

Xoẹt!

Bao nhiêu cặp mắt rung động quan sát. Tiểu Long đạp một cước, thân hổ khổng lồ của Hổ Vũ từ trên cao rơi xuống đυ.ng nát không gian nặng nề va chạm vào quảng trường bên dưới.

Bùm bùm bùm!

Từng tiếng nổ điếc tai vang lên làm màng tai người đau rát. Bốn chân hổ của Hổ Vũ cắm phập vào quảng trường thật mạnh, như thể nền quảng trường cứng rắn làm bằng đậu hủ mềm.

Trong khoảnh khắc, đất rung núi chuyển, đá vụn văng tứ tán.

Quảng trường nứt rạn, bốn chân bản thể Hổ Vũ khổng lồ lún một nửa vào quảng trường.

Hổ Vũ không ngừng ọc máu:

- Phụt!

Khí tức Hổ Vũ cực kỳ suy yếu, hai chân Tiểu Long nhấn thân hình khổng lồ cắm xuống quảng trường, không thể nhúc nhích một li.

- Ui!

Cảnh tượng này làm nhiều ánh mắt quanh quảng trường hút ngụm khí lạnh, đã vượt qua dự đoán của mọi người. Đám người hoàng tộc Thanh Long cũng không ngờ đến kết cuộc như vậy, bọn họ biết hơn phân nửa Tiểu Long sẽ thắng nhưng không ngờ lại thắng mạnh mẽ như vậy.

Tu vi bát giai trung kỳ, gần hậu kỳ của Tiểu Long muốn so sánh cường giả nhân loại thìđủđối kháng cường giả đỉnh Tôn cấp bát trọng nhân loại, cộng với thiên phú hoàng tộc Bạch Hổ e rằng cường giả bát trọng Tôn cấp bình thường cũng vất vả trước Hổ Vũ.

Lúc này Hổ Vũ không chịu nổi một kích của Tiểu Long, bị đánh bại tuyệt đối. Tất cả cặp mắt trong hoàng tộc Bạch Hổ kinh sợ. Bọn họ cho rằng với thực lực của Hổ Vũ thì hoàng tộc Bạch Hổ thắng chắc, ai ngờ thua thảm như thế.

Trong hoàng tộc Chu Tước, các cường giả Chu Loan, Chu Thần lộ ánh mắt kinh ngạc nói:

- Mạnh quá!

Trong đám đông, Huyền Kình, Huyền Doanh, Huyền Vũ, đám trưởng lão tộc Huyền Vũ nhìn chằm chằm không trung, ánh mắt khó tin, cực kỳ rung động.

Đám người hoàng tộc Thanh Long rung động qua đi thì mừng rỡ. Long Nguyệt đại trưởng lão nở nụ cười.

***

Thời gian lặng lẽ trôi rất nhanh. Sáng sớm, trong sơn mạch Phi Linh môn mây mù lượn lờ. Trong đình viện cung điện sau núi, một ngọc giản tin tức hiện ra trong tay Đông Vô Mệnh.

Trên ngọc giản tin tức lóe ánh sáng rồi biến mất. Áo đen vung lên, ngọc giản vụt tắt, Đông Vô Mệnh biến sắc mặt, ánh mắt cực kỳ ngạc nhiên.

Quỷ Tiên Tử Bạch Hoanh mắt lóe tia sáng hỏi:

- Đã xảy ra chuyện gì?

Nhìn sắc mặt của Đông Vô Mệnh thì chuyện không tầm thường.

Đông Vô Mệnh trả lời:

- Tử Vong Thâm Uyên bắt đầu có hành động.

Quỷ Tiên Tử nghe thế người run rẩy, hoàn toàn biến sắc mặt lặp lại:

- Cái gì? Tử Vong Thâm Uyên?

Đông Vô Mệnh suy tư, biểu tình nghiêm túc nói:

- Nam lão bảo tiểu tử kia sẽ tu luyện trong Độc Cô gia tộc một năm, tính thời gian cũng sắp đến rồi.

Mắt Quỷ Tiên Tử trầm trọng:

- Chuyện Tử Vong Thâm Uyên không tầm thường, hy vọng Lục Lâm Thiên sẽ trở về kịp lúc.

Trong không gian hư vô, bốn người ngồi xếp bằng lơ lửng, tự tu luyện. Thời gian lặng lẽ trôi trong khi bốn người tu luyện, thời gian đối với bọn họ đã không còn khái niệm.

Không biết bắt đầu từ khi nào, trong không gian nơi Lục Lâm Thiên ở bắt đầu dao động, từng đợt năng lượng hiện lên. Vầng sáng trắng bao phủ không gian quanh người Lục Lâm Thiên.

Trong không trung, năng lượng tuôn vào vòng sáng trắng quanh người Lục Lâm Thiên, năng lượng vô cùng tận. Cơ thể Lục Lâm Thiên như cái hang không đáy để mặc năng lượng kia rót vào không ngừng. Lúc này khí thế quanh thân Lục Lâm Thiên tăng vùn vụt.

Năng lượng ngày càng đậm đặc, tốc độ khí thế trên người Lục Lâm Thiên tăng lên nhanh hơn rất nhiều. Vòng sáng trắng bao quanh phát ra tiếng rít trầm thấp.

Không gian trong đầu Lục Lâm Thiên, tiểu đao màu vàng liên tục hấp thu năng lượng vô hình kia, thân đao vô cùng tận. Tiểu Hồn Anh ngưng tụ hơn trước kia nhiều.

Năng lượng quanh thân tụ tập trong vòng sáng màu trắng, trải qua Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa biến thành linh lực dâng trào tựa như hồ nước tuôn vào não Lục Lâm Thiên.

Mới có vài ngày, năng lượng bàng bạc tụ tập, năng lượng không gian xung quanh càng dồi dào hơn. Trong đầu Lục Lâm Thiên, cùng với Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa, năng lượng tinh thuần lao nhanh như vạn thú chạy chồm xộc vào não Lục Lâm Thiên.

Vù vù vù!

Năng lượng dồi dào biến thành linh lực, khí thế quanh thân Lục Lâm Thiên tăng nhanh chóng mặt.

Về việc đột phá tu vi, đến đẳng cấp Suất cấpthì không chỉ là chân khí, linh lực đủ liền trực tiếp đột phá. Đối với vũ giả cần lĩnh ngộ thuộc đến đến trình độ nhất định mới được. Linh Giả thì càng nghiêng về linh hồn lực đến tình trạng nhất định.

Với Lục Lâm Thiên thì chẳng có một chút vấn đề, có thể trực tiếp đột phá. Cho nên linh lực dâng trào ùa vào không gian trong não thì vầng sáng trắng quanh thân Lục Lâm Thiên càng lúc càng đậm hơn.

Giờ phút này, khí thế trên người Lục Lâm Thiên tăng cái vèo, không lâu sau đã bẻ gãy nghiền nát từ Linh Tôn tứ trọng đột phá đến ngũ trọng.

Trong khi đột phá, tiểu đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên và Đại Hồn Anh đều được lợi ích lớn, Tiểu Hồn Anh càng được nhiều hơn. Tốc độ năng lượng vô hình mà tiểu đao màu vàng cắn nuốt trong không gian này thoáng chốc tăng mạnh lên nhiều.

Đột phá đến ngũ trọng Linh Tôn thì khí thế mới ổn định lại.

- Phù.

Lục Lâm Thiên thở hắt ra, ngồi xếp bằng lơ lửng, nét mặt hớn hở. Lục Lâm Thiên cảm giác tu vi ngũ trọng Linh Tôn, ngũ trọng Tôn cấp cộng thêm ưu thế lớn linh hồn lực, lúc này nếu hắn lại thi triển Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, Ám Ma phân thân bí pháp thì thực lực sẽ tăng mạnh lên nhiều.

Thực lực linh đạo lại tăng mạnh, Lục Lâm Thiên tự biết nếu sử dụng Linh Vũ quyết và Thời Không Lao Ngục thì uy lực sẽ càng cường đại.

Ba ngày sau, trên ngọn núi cao vυ"t đâm mây, sóng không gian chợt lóe, bốn bóng người bị bài xích chui ra.

Vù vù vù!

Bốn bóng người đứng thẳng, là Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng, Dương Quá, Lục Tâm Đồng.

Lục Lâm Thiên gãi chóp mũi:

- Một năm đã đến rồi sao?

Lục Lâm Thiên cảm giác linh hồn lực trong đầu tăng mạnh rất nhiều, xem như thu hoạch lớn.

Chương 2476: Tình cờ gặp trên đường 1

Lục Lâm Thiên vào đình viện trước kia đã đến một lần. Độc Cô Ngạo Vũ đang ngồi, Lục Lâm Thiên chào rồi ngồi một bên.

Độc Cô Ngạo Vũ cảm nhận khí tức từ người Lục Lâm Thiên, ánh mắt kinh ngạc hỏi:

- Một năm nay dường như ngươi thu hoạch được nhiều?

Có vẻ Độc Cô Ngạo Vũ xem xét được Lục Lâm Thiên thu hoạch nhiều điều.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Được chút ít.

Độc Cô Ngạo Vũ hỏi:

- Ngày mai ngươi sẽ đi sao?

Lục Lâm Thiên gật đầu:

- Không biết bao giờ Cảnh Văn rời khỏi thần điện, tiểu tế còn chút việc trong Phi Linh môn nên rời đi trước.

Lục Lâm Thiên đã chờ mấy ngày, không biết khi nào Độc Cô Cảnh Văn, Độc Cô Băng Lan mới rời khỏi thần điện, không ai nói chính xác được. Lục Lâm Thiên quyết định trở về Phi Linh môn trước.

Advertisement

Độc Cô Ngạo Vũ nói:

- Phi Linh môn của ngươi vừa mới khởi bước nên đương nhiên nhiều việc làm. Nghe nói ở bên ngoài ngươi gây ra nhiều kẻ thù, sau khi rời khỏi Độc Cô gia tộc nhớ hết sức cẩn thận. Tin tức ngươi lĩnh ngộ thuộc tính mới thì người các đại gia tộc đều biết, khó bảo đảm sẽ không truyền ra ngoài. Nếu kẻ địch của ngươi biết e rằng sẽ không để ngươi sống yên.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Tiểu tế biết.

Hiện tại Lục Lâm Thiên có nhiều kẻ thù nên phải cực kỳ cẩn thận, nhưng hắn bây giờ không phải ai cũng có thể trêu vào.

Hai người nhạc phụ và nhi tế trò chuyện một lúc lâu, Lục Lâm Thiên đứng lên xin phép đi, chuẩn bị ngày mai rời khỏi Độc Cô gia tộc.

Sáng sớm hôm sau, Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, còn có Tuyết Sư ở trong Thiên Trụ Giới chỉ chớp mắt đã tu luyện hai mươi năm, bốn người rời khỏi Độc Cô gia tộc. Vân Hồng Lăng tiếp tục ở Độc Cô gia tộc, nghe nói Độc Cô gia tộc hy vọng nàng tu luyện thêm một thời gian trong gia tộc.

Bên ngoài cấm chế thành Thần Hoàng, bốn người vọt ra ngoài. Lục Lâm Thiên ngoái đầu nhìn Độc Cô gia tộc, mắt chứa ý cười, lần này đến Độc Cô gia tộc có nhiều thu hoạch.

Advertisement

Trong đại điện Phi Linh môn, rất nhiều cường giả Phi Linh môn đang ngồi.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nói với nhóm người ngồi ghế trên:

- Khấu phó chưởng môn, Đông cung phụng, Bạch cung phụng, Tử Vong Thâm Uyên có động tĩnh mà chưởng môn thì chưa về, bây giờ chúng ta nên làm gì?

- Chưởng môn còn ở trong Độc Cô gia tộc, không biết khi nào mới về. Tử Vong Thâm Uyên quá quan trọng, có lẽ các đại thế lực Thiên Địa Minh đều nhận được tin tức, chúng ta không thể chậm hơn họ.

Đông Vô Mệnh trầm ngâm thật lâu, ngước lên nhìn mọi người, nói:

- Vậy đi, chúng ta cũng đi Tử Vong Thâm Uyên, mời mấy vị hộ môn tôn sử đi trước. Nếu chưởng môn trở về sẽ lập tức chạy đi ngay.

Hưng Thịnh Tôn Giả gật đầu nói:

- Vậy là tốt nhất.

Hưng Thịnh Tôn Giả lại hỏi:

- Nam lão nói sao về việc này?

Đông Vô Mệnh trả lời:

- Nam lão không nói gì, bảo chúng ta tự quyết định trước.

Trong đại điện, hai bóng người lặng lẽ tiến vào:

- Các vị đều ở đây sao? Về động tĩnh Tử Vong Thâm Uyên hãy để hai chúng ta đi cùng các người.

Mọi người giương mắt nhìn lại, mắt lộ ý cười:

- Thiên Địa Nhị Tôn!

Người đến chính là Thiên Địa Nhị Tôn Tạ Thiên Tạ Địa. Có Thiên Địa Nhị Tôn đi cùng sẽ bảo đảm hơn nhiều.

Trên lưng yêu thú phi hành, một thân hình thô kệch hỏi lão nhân áo vàng đứng trước mặt:

- Hử trưởng lão, lần này Tử Vong Thâm Uyên có động tĩnh có khai nào sẽ phát hiện lớn điều gì không?

Nếu Lục Lâm Thiên có mặt ở đây sẽ biết người này, là đảo chủ mới nhậm chức của đảo Khôn Dương, Dương Vũ Tôn Giả Dương Tề Thiên, cũng là ca ca ruột của Thiên Dương Vương Dương Tề

Thuyền đã bị Lục Lâm Thiên giết dưới Thiên đảo. Hai người từng gặp nhau tại Vạn Thú tông.

Người được gọi là Hử trưởng lão thân hình hơi già nua, trán hẹp mắt nhỏ, khuôn mặt nhăn nheo nhưng mắt bắn ra tia sáng. Người lão không phát ra dao động khí thế gì nhưng cho cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

- Đảo chủ, Tử Vong Thâm Uyên là việc lớn, lúc trước Vân Dương tông được một khối thượng cổ đại lục là lấy từ Tử Vong Thâm Uyên. Nghe đồn Vân Dương tông được nhiều ích lợi trong thượng cổ đại lục đó.

Một lão nhân đứng bên cạnh vẻ mặt mong chờ nói:

- Lần này Tử Vong Thâm Uyên lại có biến đổi, không biết sẽ có báu vật gì xuất hiện?

Con mắt hí của Hử trưởng lão lóe tia sáng:

- Tử Vong Thâm Uyên có động tĩnh, các đại sơn môn sẽ đi. Nếu thật sự xuất hiện báu vật gì e rằng sẽ lại một trận long tranh hổ đấu.

Hử trưởng lão quay đầu nói với nhóm người đứng cạnh mình:

- Trên đại lục này nghe đồn có ba mật địa bí ẩn nhất.

Hử trưởng lão chưa nói xong thì một nam nhân trung niên tu vi khí thế Vũ Vương bát trọng tò mò hỏi:

- Hử trưởng lão, không biết ba mật địa bí ẩn nhất đó là ở đâu?

Đám người xung quanh ánh mắt mong chờ nhìn Hử trưởng lão chằm chằm, bọn họ không biết rành về mật địa bí ẩn nhất.

Ngược lại Dương Vũ Tôn Giả Dương Tề Thiên quét mắt qua, nói:

- Hử trưởng lão, nếu ta không đoán sai thì nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang kiểm soát Vụ Tinh đại điện. Lục đại nhân hoàng tộc và tứ đại thú hoàng tộc khống chế hư không bí cảnh. Cái cuối cùng là Tử Vong Thâm Uyên đúng không?

Hử trưởng lão nhìn Dương Tề Thiên, nói:

- Đảo chủ biết khá nhiều, đúng là ba mật địa này. Trong ba chỗ bí địa nghe nói hư không bí cảnh là bí ẩn nhất, Vụ Tinh đại điện cũng cực kỳ quỷ dị. Tử Vong Thâm Uyên luôn vô chủ, rất kỳ lạ. Không ai biết bên trong Tử Vong Thâm Uyên có cái gì, cũng không người nào biết Tử Vong Thâm Uyên lớn bao nhiêu.

Một phụ nhân trung niên khí thế cỡ tu vi cao trọng Vương cấpmở miệng hỏi:

- Hử trưởng lão, hay Tử Vong Thâm Uyên liên quan tới đế giả?

- Nếu liên quan tới đế giả thì tốt rồi.

Hử trưởng lão liếc phụ nhân trung niên:

- Có một số việc các ngươi chưa thể biết được, ta cũng không biết nhiều. Tóm lại có tin đồn đế giả không thể vào.

Mắt phụ nhân trung niên sáng rực:

- Đế giả không thể đi vào?

Phụ nhân trung niên ngẩng đầu hỏi Hử trưởng lão:

- Hử trưởng lão, vậy không biết đảo Khôn Dương chúng ta có đế giả tồn tại không?

Bên cạnh Hử trưởng lão có hai lão nhân luôn ngồi xếp bằng.

Lão nhân ngồi bên trái mở mắt ra nhìn phụ nhân trung niên, nói:

- Trương Đan, có một số việc ngươi không nên biết thì bớt hỏi đi, bỏ nhiều thời gian vào tu luyện thì tốt hơn.

Người này khuôn mặt già nua, ánh mắt sâu thẳm, bề ngoài khoảng sáu mươi mấy tuổi, khí thế không thua gì Hử trưởng lão.

Phụ nhân trung niên biến sắc mặt, vội hành lễ nhận sai:

- Giản trưởng lão, đệ tử biết sai.

Bề ngoài Hử trưởng lão âm trầm nặng nề nhưng thân thiện với đệ tử trong đảo hơn:

- Thôi, Trương Đan chỉ hỏi chuyện trong đảo.

Hử trưởng lão tiếp tục bảo:

- Chúng ta ưu tiên chạy đi Tử Vong Thâm Uyên trước, đi từ Bình nguyên Man Hoang thì gần hơn nhiều. Hãy cẩn thận chút, có lẽ trong Bình nguyên Man Hoang có một số yêu thú bất phàm.

Giản trưởng lão nói:

- Ta nhớ dường như chỗ gần Tử Vong Thâm Uyên có mấy chục tán tu thực lực không tệ.

Hử trưởng lão lạnh nhạt nói:

- Mấy tên háo sắc đó chỉ dám lẩn trốn, hễ ra ngoài sẽ chết không có chỗ chôn.

Chương 2477: Tình cờ gặp trên đường 2

Giản trưởng lão lại bảo:

- Nhưng tu vi mấy lão quỷ đó không yếu, không nhiều người dám dây vào bọn họ.Chỉcầnhọ không ra khỏi Bình nguyên Man Hoang thì không ai muốn dính dáng tới họ, dù sao toàn là người không dễ chọc.

- Nói cũng đúng, tuy mấy lão quỷ có tiếng xấu nhưng không ai muốn đơn độc trêu vào bọn họ. Mấy lão quỷ này không dễ đối phó.

Dương Vũ Tôn Giả Dương Tề Thiên mắt lóe tia sáng lạnh nói:

- Nhắc tới không dễ đối phó phải kể đến Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn.

Ba chữ Lục Lâm Thiên làm mọi người trên lưng yêu thú phi hành lộ khí lạnh, sát ý xẹt qua đáy mắt:

- Lục Lâm Thiên này giết đảo chủ tiền nhiệm và nhiều trưởng lão của chúng ta. Tại Vạn Thú tông, Vũ Quyết trưởng lão cũng bị Lục Lâm Thiên giết, chúng ta phải trả thù này!

Dương Vũ Tôn Giả nói:

- Chúng ta tuyệt đối không tha cho Lục Lâm Thiên, nhưng hiện tại hắn đã là minh chủ Đế Đạo Minh, không dễ đối phó.

Dương Vũ Tôn Giả hận không thể giết Lục Lâm Thiên, mỗi khi nhớ đến đệ đệ chết trong tay hắn là Dương Tề Thiên hận không thể tự tay giết chết Lục Lâm Thiên. Nhưng Dương Vũ Tôn Giả biết một là Lục Lâm Thiên bây giờ không như ngày xưa, thực lực Phi Linh môn đã đến độ cao đáng sợ. Lục Lâm Thiên còn là minh chủ Đế Đạo Minh, muốn giết hắn sẽ gây chấn động toàn đại lục. Huống chi phần trăm Dương Vũ Tôn Giả tự tay giết được Lục Lâm Thiên không cao, gã không đánh lại hắn được.

Advertisement

Một lão nhân năm mươi tuổi nói:

- Tử Vong Thâm Uyên có động tĩnh, chắc Phi Linh môn cũng sẽ đến.

Xem khí thế thì đã đến Tôn cấp.

Dương Vũ Tôn Giả nói:

- Nhưng không biết Lục Lâm Thiên có xuất hiện không? Trong đảo nhận được tin tức là gần đây Lục Lâm Thiên bặt tăm.

Mắt Hử trưởng lão lóe tia sát khí:

- Lục Lâm Thiên này giết Vũ Quyết, ta mà gặp hắn nhất định sẽ bằm thây hắn ra!

Đám người biến sắc mặt, biết Vũ Quyết Tôn Giả là đệ tử đắc ý nhất của Hử trưởng lão, nhưng đã bị Lục Lâm Thiên giết. Lúc trước Hử trưởng lão nổi khùng như sấm sét, hận không thể lao qua giết Lục Lâm Thiên ngay.

Hử trưởng lão mới nói xong lão nhân ngồi xếp bằng phía bên phải chợt mở mắt ra nhìn chằm chằm không gian đằng trước:

- Ủa? Hình như có người đến.

Trên bầu trời tĩnh lặng, Thiên Sí Tuyết Sư xé gió bay đi.

Lục Tâm Đồng đang nhắm mắt điều tức chợt mở mắt ra nhìn chằm chằm không trung trước mặt:

- Ca ca, phía trước dường như có nhiều cường giả.

Cùng lúc đó, Dương Quá vung áo xám, thở ra trọc khí.

Lục Lâm Thiên từ từ mở mắt ra nhìn Lục Tâm Đồng:

- Đúng là có nhiều khí tức cường giả.

Hiện tại cô nương tinh thần quan sát rất xa, linh hồn lực đã mạnh lên.

Dương Quá nghi hoặc hỏi:

- Có nhiều cường giả vậy chúng ta đi trong Bình nguyên Man Hoang đi. Không biết là người của thế lực nào?

Lục Lâm Thiên nói:

- Có mấy người đã phát hiện chúng ta, mặc kệ là thế lực gì, không cần quan tâm.

Thực lực hiện tại của ba huynh muội bọn họ không sợ đυ.ng phải rắc rối gì đều thoát thân được.

Thiên Sí Tuyết Sư lượn mấy lần vượt qua không gian dài. Giờ phút này, bốn con yêu thú phi hành phía đối diện xuất hiện trước mắt ba người.

Thiên Sí Tuyết Sư trầm thấp gầm rống:

- Grao!

Sóng âm cuồn cuộn quanh quẩn, khí thế không bằng bốn thú hoàng tộc nhưng uy áp tựa vương giả không phải yêu thú bình thường có thể đối kháng. Cộng thêm lúc này đẳng cấp tu vi, khí thế của Thiên Sí Tuyết Sư khác trước kia.

Tiếng sư tử gầm trầm thấp truyền đến, bốn con Tuyết Sư bay đảo Khôn Dương toàn thân run rẩy. Một con Thiên Sí Tuyết Sư màu trắng đập cánh bay tới làm chúng nó run bần bật, những người đứng bên trên suýt té xuống.

Đám người đảo Khôn Dương nhìn qua, thấy Thiên Sí Tuyết Sư trắng tinh như tuyết, đa số người hoàn toàn biến sắc mặt:

- Thiên Sí Tuyết Sư!

- Là Lục Lâm Thiên!

Nhiều người biết Phi Linh môn của Phi Linh môn có tọa kỵ là một con Thiên Sí Tuyết Sư bất phàm. Đột nhiên thấy Thiên Sí Tuyết Sư, mới rồi mọi người còn thảo luận về Lục Lâm Thiên thoáng chốc mắt nhìn chằm chằm. Ba người đứng thẳng trên Thiên Sí Tuyết Sư, thanh niên áo xanh đứng chính giữa không phải Lục Lâm Thiên còn ai khác?

Lục Tâm Đồng trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, váy dài bay phấp phới nhìn người trên bốn con Tuyết Sư bay xoay quanh trên cao trước mặt.

- Ca ca, là người đảo Khôn Dương.

Có nhiều người Lục Tâm Đồng từng gặp tại Vạn Thú tông, chính là người đảo Khôn Dương.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn sớm nhìn thấy bóng dáng Dương Vũ Tôn Giả Dương Tề Thiên, nhiều người đảo Khôn Dương khác. Khí tức vô hình quan sát, có tổng cộng bốn mươi tám người, hai cao trọng Vũ Suất, bảy cường giả Tôn cấp. Đặc biệt ba người già nua chính giữa làm Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng.

Lục Lâm Thiên nhìn ba người này, khí tức ẩn núp quan sát. Đứng đầu là lão nhân trán hẹp mắt hí, khí thế che giấu kỹ nhất lại khiến Lục Lâm Thiên nhìn đăm đăm. Lục Lâm Thiên không khó nhìn ra được khí thế của lão nhân, là Vũ Tôn bát trọng.

Trên lưng bốn con yêu thú phi hành của đảo Khôn Dương, bốn mươi tám người nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá. Nhiều người từ ánh mắt ngạc nhiên chuyển sang lạnh băng.

Dương Vũ Tôn Giả Dương Tề Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, mặt lạnh lùng nói:

- Lục Lâm Thiên, không ngờ chúng ta lại gặp mặt.

Lục Lâm Thiên quét mắt qua các cặp mắt lạnh băng, lòng chùng xuống nhưng mặt ngoài không lộ dấu vết:

- Thì ra là Dương đảo chủ, đã lâu không gặp, hạnh ngộ.

Nếu lúc trước Lục Lâm Thiên gặp những người này sẽ quay đầu đi ngay, nhưng hôm nay thì khác. Trận thế thực lực người đảo Khôn Dương nhìn cực kỳ cường đại, nhưng ba huynh muội Lục Lâm Thiên cũng không dễ chọc.

Hử trưởng lão nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, mất hí bắn ra tia sáng lạnh lẽo:

- Ngươi là Lục Lâm Thiên?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

- Đúng rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn người đảo Khôn Dương này ánh mắt không có nhiều thiện ý, hắn ra hiệu Lục Tâm Đồng, Dương Quá cẩn thận một chút.

Hử trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên, khóe mắt co giật, mắt lạnh băng thẳng thừng bắn phá:

- Đúng là ngươi thì tốt. Nghe nói Vũ Quyết, đồ đệ của ta chết trong tay ngươi?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

- Hình như có chuyện này. Các đại sơn môn có thể làm chứng, một trận luận bàn, tử thương không bàn cãi. Thực lực của Vũ Quyết yếu hơn một chút.

Mắt lão nhân này không tốt nên Lục Lâm Thiên chẳng thèm khách sáo.

Trường sam của Giản trưởng lão phồng lên trừng ba người Lục

Lâm Thiên:

- Tiểu tử thật ngông cuồng!

Giản trưởng lão liếc sang Hử trưởng lão, một lão nhân già nua khác đứng bên cạnh:

- Hử sư huynh, Khúc sư đệ, chính là ba người này. Nên báo mối thù đảo Khôn Dương đúng không?

Người già nua thứ ba được gọi là Khúc sư đệ ở hững mắt lóe tia sáng, sát ý dâng lên trong mắt:

- Thiên đường có lối ngươi không đi, địa ngục không cửa cố ý vào, đây là tự đưa lên cửa.

- Hai vị sư đệ, hãy giao Lục Lâm Thiên cho ta, hai người bên cạnh tùy các ngươi, tốc chiến tốc thắng!

Hử trưởng lão dứt lời quay sang nhìn Lục Lâm Thiên, sát ý không thèm che giấu bắn thẳng hướng hắn:

- Tiểu tử, Bình nguyên Man Hoang này là chỗ táng thân của ngươi, vận khí của ngươi

không được may mắn.

Chương 2478: Thất, bát bát trọng

- Các ngươi định xuống tay với ta?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hờ hững, khóe môi cong lên:

Lục Lâm Thiên nói:

- Các ngươi hãy suy nghĩ kỹ hậu quả, nếu không gïếŧ chết ta thì đảo Khôn Dương ngươi sẽ gặp rắc rối to. Ta có thể hiểu rằng đảo Khôn Dương ngươi đang kɧıêʋ ҡɧí©ɧ toàn Đế Đạo Minh ta.

Hử trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên, cười khẩy nói:

- Đế Đạo Minh? Ha ha ha, ba ngươi chết tại đây thì còn ai biết?

Gïếŧ ba người này rồi thần không biết quỷ không hay, huống chi trên người Lục Lâm Thiên có hai món thần khí, chỉ một điều này đủ giá trị cho lão tấn công.

Lục Tâm Đồng nhếch môi cười nói với Dương Quá:

- Ha ha ha! Ba con chó già mà muốn gïếŧ chúng ta. Đại ca có thấy buồn cười không?

Dương Quá liếc nhóm người đảo Khôn Dương, dừng lại trên người ba người Hử trưởng lão, chẳng thèm để vào mắt:

Advertisement

- Mấy con chó già buồn cười thật.

Với thực lực tu vi

hiện tại của ba huynh muội Dương Quá đâu thèm để người đảo Khôn Dương trong lòng?

Giản trưởng lão tức giận quát:

- Tiểu tử ngông cuồng, lát nữa các ngươi sẽ không cười nổi!

Giản trưởng lão nhảy vọt lên đứng giữa trời, bị Lục Tâm Đồng và Dương Quá kêu chó già kí©ɧ tɧí©ɧ lão nổi sát ý.

Vù vù vù!

Advertisement

Hử trưởng lão, một lão nhân khác cũng bay lên. Ba người hình thành trận thế tam giác bao vây Thiên Sí Tuyết Sư vào trong. Mốithù sâu như biển sơn môn không thể hóa giải, cộng thêm trên người Lục Lâm Thiên có hai món thần khí, giờ một mình gặp ba người họ ở đây thì sao nhóm Hử trưởng lão bỏ qua được?

Trong mắt ba người Hử trưởng lão không thèm để Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá vào mắt. Tất nhiên bọn họ không quá coi thường Lục Lâm Thiên, nhưng một nam một nữ khác thì không lọt vào mắt họ. Ba người Hử trưởng lão hợp sức tại đây càng sẽ không để các thiếu niên này vào lòng.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên bình thản, mắt chất chứa giễu cợt:

- Mấy con chó già kia, các ngươi muốn xuống tay thì nhớ suy nghĩ kỹ hậu quả, đừng để trộm gà không thành còn mất nắm gạo.

Hử trưởng lão hoàn toàn bị chọc giận, lửa giận ngút trời, khí thế phô thiên cái địa ập đến:

- Tiểu tạp chủng chưa dứt sữa, hôm nay ngươi chắp cánh khó thoát. Rơi vào tay bản tôn thì chuyện thứ nhất là bản tôn sẽ xé nát cái miệng thối của ngươi ra!

Vù vù vù!

Giản trưởng lão, Khúc trưởng lão bộc phát chân khí, linh lực trong người ra. Ba người phát ra khí thế, thoáng chốc không gian tối sầm, năng lượng thiên địa tụ tập lại dấy lên cuồng phong rít gào giữa không trung.

Đám người đảo Khôn Dương thấy ba vị trưởng lão trong đảo giơ tay nhấc chân kéo theo thanh thế hùng hồn như vậy thì rất giật mình, đắc ý trừng ba người Lục Lâm Thiên. Vì Tử Vong Thâm Uyên có động tĩnh nên ba vị trưởng lão mới ra khỏi đảo, giờ bọn họ ra tay, nhìn sao thì Lục Lâm Thiên cũng chết chắc.

Lục Lâm Thiên nhìn ba người, hơi biến sắc mặt nói:

- Vũ Tôn báttrọng, Vũ Tôn bát trọng, Linh Tôn thất trọng.

Trong ba người này người chính giữa đến cảnh giới Vũ Tôn bát trọng, từ khí thế thì chỉ là sơ kỳ. Hai người khác một là Vũ Tôn bát trọng, một người Linh Tônthất trọng, thực lực đều cường đại.

Lục Lâm Thiên không quá bất ngờ trước thực lực của ba người này, hắn biến sắc mặt vì mục đích đảo Khôn Dương xuất động trận thế cường đại như vậy sẽ không tầm thường. Chẳng lẽ muốn tấn công Đế Đạo Minh sao? Lục Lâm Thiên không thể không đề phòng.

Lục Tâm Đồng nhìn ba người bao vây gần như đông lại không gian, mắt long lanh chẳng hề để ý:

- Vũ Tôn bát trọng, Vũ Tôn bát trọng, Linh Tôn thất trọng. MộtVũ Tôn báttrọng của ca ca, Vũ Tôn bát trọng cònlạithì giao cho đại ca, để Linh Tôn thất trọng muội lo.

Lục Tâm Đồng nhìn đảo Khôn Dương còn bốn cườnggiả tôn cấp, chớp mắt đẹp nói với Thiên Sí Tuyết Sư:

- Tuyết Sư, còn lại giao cho ngươi hết được không? Tiếc rằng lần này không mang theo Phi Thiên Ngô Công, nếu không sẽ giúp được ngươi.

Thiên Sí Tuyết Sư trầm giọng quát:

- Tiểu thư, không thành vấn đề!

Mắt sư tử từ lâu đã hung tàn nhìn chằm chằm đám người đảo

Khôn Dương.

Dương Quá liếc Giản trưởng lão, dặn dò Lục Tâm Đồng:

- Tam muội nhớ cẩn thận chút, chờ đại ca giết chó già kia rồi sẽ giúp đỡ muội sau.

Lục Tâm Đồng lắc đầu nói:

- Không cần đâu đại ca, chỉ là Linh Tônthất trọng và mới đột phá chưa lâu, thứ này có thêm ba người cũng không đáng gì.

Hử trưởng lão và tất cả người đảo Khôn Dương ngơ ngác nhìn nhau. Bị cường giả vây khốn mà ba người này chẳng thèm để vào mắt, bị khùng sao?

Hử trưởng lão không nhịn được nữa:

- Ba tiểu súc sinh ngông cuồng, muốn chết!

Chân khí thuộc tính hỏa bộc phát, không gian khẽ run, bàn tay co lại. Giữa không trung gió nổi mây phun, một thủ ấn to lớn hàng trăm thước đột nhiên thành hình, đè ép không gian lung lay sụp đổ vỗ hướng ba người Lục Lâm Thiên và Thiên Sí Tuyết Sư.

Vũ Tôn báttrọng vừa hành động chợt một tiếng quát lạnh băng vang lên:

- Chó già còn chưa đủ trình độ huênh hoang trước mặt ta!

Là phát ra từ miệng Lục Lâm Thiên.

Tiếng quát ngừng, Lục Lâm Thiên bay lên cao. Năng lượng thuộc tính thủy hùng hồn từ bốn phía nhanh chóng tụ tập thành chưởng ấn khổng lồ, trên chưởng ấn có uy áp mạnh mẽ khiếp hồn người tràn ngập.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm:

- Linh Vũ quyết!

Một chưởng vỗ ra, không gian run rẩy, mép chưởng ấn lan tràn các khe không gian đen ngòm. Khí lạnh băng giá thấu xương lan tràn.

Chớp mắt Lục Lâm Thiên phát ra khí thế, Hử trưởng lão biết ngay đẳng cấp tu vi của hắn:

- Vũ Tôn lục trọng, muốn chết!

Chỉ là Vũ Tôn lục trọng, Hử trưởng lão sắp thấy Lục Lâm Thiên thành cái xác rách nát, lão không chút do dự giơ bàn tay lửa khổng lồ đánh tới, không chút đường quay về va chạm vào chưởng của Lục Lâm Thiên.

Ầm!

Khi hai chưởng ấn va chạm, không gian xung quanh tan vỡ lộ ra khe nứt không gian đen ngòm. Giữa không trung rung bần bật.

Hử trưởng lão bỗng hoàn toàn biến sắc mặt, bàn tay lửa khổng lồ của lão hóa thành hàn băng bị đông lại, thậm chí lan tràn hướng cơ thể lão.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, hiện tại trong Linh Vũ quyết hắn bắt đầu lĩnh ngộ đạo lý ngũ hành tương khắc. Từ khi rời khỏi Độc Cô gia tộc, Lục Lâm Thiên luôn lĩnh ngộ ngũ hành tương khắc.

Ngũ hành tương sinh tương khắc, lại tương sinh vừa tương khắc. Lục Lâm Thiên không khó khăn lĩnh ngộ ngũ hành. Vũ Tôn bát trọng có thuộc tính hỏa, thủy khắc hỏa, Lục Lâm Thiên dùng lĩnh ngộ của mình, thuộc tính thủy khắc chế, hiệu quả không tệ.

Biến đổi trong khoảnh khắc làm Hử trưởng lão biến sắc mặt quát:

- Phá!

Mới rồi Hử trưởng lão chưa dùng hết sức, vừa biến sắc mặt vừa tuôn ra chân khí thuộc tính hỏa phô thiên cái địa.

Bùm!

Bàn tay lửa khổng lồ lại bừng lên đánh tán loạn khí hàn băng chưởng của Lục Lâm Thiên. Kình khí năng lượng đáng sợ thoáng chốc hóa thành bão tố, thành hình vòng tròn đột nhiên khuếch tán.

Răng rắc!

Chưởng ấn của Lục Lâm Thiên bị đánh trúng, thân hình hắn lảo đảo thụt lùi. Khi bị đẩy lùi khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên mỉa mai.

Khi Lục Lâm Thiên lảo đảo bị đẩy lùi thì trong chưởng ấn hàn băng bị chấn nát đột nhiên có một tàn ảnh chưởng ấn bay ra, kèm theo linh lực hùng hồn tuôn trào, tràn ngập khí tức cực đoan khủng bố. Nhìn

kỹ thì linh hồn sẽ run sợ.

Chương 2479: Chơi thật vui

Chưởng ấn tàn ảnh xé gió bay ra, gần trong gang tấc vỗ mạnh vào người Hử trưởng lão. Năng lượng linh hồn bàng bạc trút vào người Hử trưởng lão.

- Công kích thuộc tính thủy ẩn chứa công kích linh hồn!

- Chẳng lẽ đây là thiên phú của Linh Vũ song tu sao?

Trong khoảnh khắc này Giản trưởng lão, Khúc trưởng lão ở bên cạnh bật thốt kinh thán. Công kích vật chất cộng thêm công kích linh hồn, cả hai hoàn toàn dung hợp lại cực kỳ khủng bố. Quan trọng nhất là công kích linh hồn khiến mọi người vô cùng e ngại.

Linh hồn lực trút xuống, Hử trưởng lão hoàn toàn biến sắc mặt, lảo đảo lùi mấy bước. Không biết cuối cùng Hử trưởng lão dùng cách gì mà vừa bị đẩy lùi chân đạp hư không, ở giữa không trung kéo ra một chuỗi tàn ảnh rồi ổn định thân hình. Ánh mắt Hử trưởng lão phục hồi lại bình tĩnh, dường như đã tiêu trừ linh hồn công kích.

Lục Lâm Thiên cũng ổn định thân hình, áo xanh bay phần phật, lảo đảo thụt lùi lại, không bị vấn đề gì lớn. Tuy thực lực của lão giả này là Vũ Tôn bát trọng nhưng xét ra thì một năm trước trong Độc Cô gia tộc, Bắc Cung Ngọc và Độc Cô Trường Phàm hợp sức với nhau, so sánh thì Vũ Tôn bát trọng này chỉ có nước né tránh.

Hử trưởng lão lại nhìn Lục Lâm Thiên chăm chú, biểu tình cực kỳ khó xem. Hử trưởng lão không ngờ lão biết rõ Lục Lâm Thiên có tu vi Vũ Tôn lục trọng nhưng thực lực cường đại đến thế, Linh Vũ song tu vô cùng kỳ dị. Mới rồi trong công kích vật chất ẩn chứa công kích linh hồn khó thể đề phòng, Hử trưởng lão suýt gặp họa.

- Chó già, là tự các ngươi tìm tới cửa. Các ngươi đã muốn chết thì ta sẽ chơi với các ngươi, chỉ sợ các ngươi không chịu nổi!

Lục Lâm Thiên dứt lời, sắc mặt âm trầm, sát ý dâng lên trong mắt. Hắn và đảo Khôn Dương đã là không chết không ngừng, hôm nay không cần kiêng dè gì nữa.

Cùng lúc đó, Giản trưởng lão quát to:

Advertisement

- Dốc sức đánh chết, tốc chiến tốc thắng, miễn trừ tai họa ngầm.

Giản trưởng lão lao lên, không gian xung quanh dao động không dứt.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Hử trưởng lão, Khúc trưởng lão ánh mắt âm trầm, mắt lóe tia sát ý cùng lao lên. Bốn phía gió nổi mây phun, không gian run rẩy.

Dương Quá hét to:

- Tâm Đồng, cẩn thận chút!

Áo xám bay phần phật, ánh sáng vàng chợt lóe. Một quyền ấn ánh sáng vàng trong tay Dương Quá oanh kích cùng Giản trưởng lão Vũ Tôn bát trọng. Tu vi của Dương Quá đã đến Vũ Tôn thất trọng đỉnh phong, đối diện Tôn cấp bát trọng thì không thèm để bụng.

- Chó già, sợ ngươi chắc?

Advertisement

Lục Tâm Đồng không dễ ăn hiếp, nếu ai xem thường nàng đó là tự tìm chết. Váy tím phấp phới, thân hình thướt tha bay ra. Tay Lục Tâm Đồng bắn ra linh lực thất luyện khói độc bao phủ Khúc trưởng lão Linh Tôn thất trọng. Tiểu độc ma Lục Tâm Đồng làm sao để mắt tu vi Linh Tôn thất trọng?

Bùm bùm bùm!

Bốn người va chạm với nhau, không trung run rẩy, sóng không gian bị chấn vỡ khuếch tán.

Lục Lâm Thiên khẽ quát:

- Tuyết Sư, giết không tha!

Lục Lâm Thiên dứt lời áo xanh phần phật, ngăn trước mặt Hử trưởng lão.

Tuyết Sư quát to:

- Tuân lệnh chủ nhân!

Trong khoảnh khắc Tuyết Sư biến to hơn tám trăm thước, uy thế kinh người khuếch tán. Bốn con yêu thú phi hành của đảo Khôn Dương run bần bật.

Tuyết Sư rống to:

- Grao!

Thân hình to lớn vỗ đôi cánh xuyên thấu không gian, cơ thể khổng lồ đυ.ng vào đám người đảo Khôn Dương. Tu vi Tuyết Sư là Bát giai trung kỳ gần hậu kỳ, Vũ Tôn ngũ trọng bình thường gặp phải Thiên Sí Tuyết Sư tuyệt đối không thoải mái gì, uy thế không nhỏ.

Hử trưởng lão nét mặt sa sầm quát:

- Nghiệt súc!

Hử trưởng lão vốn định đánh với Lục Lâm Thiên nhưng cảm nhận khí thế từ Thiên Sí Tuyết Sư, tuy có bốn Tôn cấp đảo Khôn Dương đi cùng nhưng hai người Tôn cấp nhất trọng, một người Tôn cấp tam trọng, một người Tôn cấp tứ trọng, không làm gì nghiệt súc này được. Hử trưởng lão quát xong lao thẳng vào Thiên Sí Tuyết Sư.

Lục Lâm Thiên lắc người xuất hiện trước mặt Hử trưởng lão, nhếch môi cười ta, trong mắt tràn đầy giễu cợt:

- Chó già, đối thủ của lão là ta.

- Khốn kiếp!

Không biết bị tiếng chó già của Lục Lâm Thiên chọc hay vì hắn cản đường mà mắt Hử trưởng lão long lên lòng sọc, chưởng ấn vỗ hướng hắn.

Răng rắc!

Một chưởng đánh ra xé gió đập xuống người Lục Lâm Thiên, thoáng chốc thân hình hắn bị cắt nhỏ vụn. Sóng không gian tan vỡ nhưng không chút máu vẩy ra.

Hử trưởng lão biến sắc mặt nói:

- Tàn ảnh!

Mới rồi Hử trưởng lão không phát hiện, tốc độ của Lục Lâm Thiên quá nhanh.

- Long Ảnh Tí!

Khi Lục Lâm Thiên lại xuất hiện thì quanh thân phủ áo giáp Thanh Linh, chân khí thuộc tính thổ ồ ạt khuấy động năng lượng thiên địa. Cánh tay phải vung, bàn tay co thành nắm đấm, ánh sáng vàng tụ tập, một con rồng vàng ảo bay ra.

Rồng vàng to lớn gầm rống, cơ thể khổng lồ oanh kích vào Hử trưởng lão.

- Grao!

Cùng lúc đó, Thiên Sí Tuyết Sư đã xuất hiện giữa không trung trước mặt đám người đảo Khôn Dương.

- Grao!

Đôi cánh vỗ, mép không gian lộ ra khe nứt đen ngòm.

Dương Vũ Tôn Giả Dương Tề Thiên hét to một tiếng:

- Hợp sức giết nghiệt súc này đi!

Bốn cường giả Tôn cấp đột nhiên lao ra, ba Vũ Tôn một linh lực chân khí phô thiên cái địa tuôn ra, khí thế kinh người.

Vù vù vù!

Bốn Tôn Giả, một tứ trọng Vũ Tôn, một tam trọng Linh Tôn, bao gồm Dương Tề Thiên là hai Vũ Tôn nhất trọng. Bốn người, bốn cột sáng bắn ra va chạm vào Thiên Sí Tuyết Sư.

Một bóng người đột nhiên đến bên cạnh Thiên Sí Tuyết Sư:

- Tuyết Sư, ngươi đối phó người khác đi!

Ánh sáng tử kim chợt lóe, đoàn sáng màu đỏ xuất hiện trong tay.

- Grao!

Là Đại Hồn Anh đến bên cạnh Thiên Sí Tuyết Sư. Huyết quang chợt lóe, Huyết Lục ánh sáng tràn ngập màu đỏ tịnh mịch nằm trong tay Đại Hồn Anh. Huyết Lục xẹt qua mang theo tiếng đao rung rồng ngâm.

Bốn cường giả Tôn cấp đảo Khôn Dương bắn ra cột cột sáng oanh kích tới, khoảnh khắc đánh vào người Đại Hồn Anh. Bốn lực công kích chấn vỡ không gian nhưng khựng lại cách Đại Hồn Anh mấy thước, không thể tiến tới nửa phần.

Phập!

Không chút cản trở, thoáng chốc đao quang từ Huyết Lục trong tay Đại Hồn Anh như xé rách tờ giấy cắt vỡ sóng không gian trước mặt thành một khe hở lớn.

Tiếng đao ngân rồng ngâm vang vọng, một Vũ Tôn nhất trọng không kịp né tránh. Không gian bị đông lại, Vũ Tôn nhất trọng bị nhát đao của Đại Hồn Anh xẹt qua đầu, cái đầu từ giữa không trung rơi xuống.

Đầu mình hai nơi, một đao hai khúc, tốc độ nhanh làm người ta không kịp lấy lại tinh thần.

Thiên Sí Tuyết Sư rống to:

- Grao!

Trong cái miệng dữ tợn phun ra phong nhận ngập trời. Hai cánh trầm xuống, cuồng phong nổi lên, phong vân biến sắc. Bốn con yêu thú phi hành run rẩy, cơ thể to lớn va chạm. Không gian phía trước đông lại, nhiều cường giả Vương cấp của đảo Khôn Dương bị cuốn vào trong.

- A!

Vang tiếng hét thảm, đáng sợ là mười mấy cường giả Vương cấp bị thương nặng, chết. Một con yêu thú phi hành biến thành mảnh nhỏ.

Hử trưởng lão, Giản trưởng lão, Khúc trưởng lão thấy hết cảnh tượng đó, tức điên gầm rú:

- Khốn kiếp!

Nhưng Giản trưởng lão, Khúc trưởng lão bị Lục Tâm Đồng, Dương Quá công kích không thoát ra được. Hai cường giả đảo Khôn Dương này đánh nhau mới biết hai đối thủ trẻ tuổi khủng bố cỡ nào, chật

vật khổ không thể tả.

Chương 2480: Ngươi chơi không nổi 1

Bùm bùm!

Khoảnh khắc Hử trưởng lão tung một quyền ấn đánh nát ảo ảnh rồng vàng thì người đồng hành đã gặp tổn hại nặng, trong lòng lão cực kỳ tức giận.

Hử trưởng lão lại muốn nhào qua nhưng Lục Lâm Thiên lại xuất hiện trước mặt lão, quyền ấn đấm tới cộng thêm không gian thuộc tính thổ phong kín gắt gao không gian trước mặt Hử trưởng lão.

- Grao!

Tiếng đao ngân rồng ngâm lại vang lên từ thân đao. Thanh âm xuyên thấu không gian, bao phủ không gian, tất cả người đảo Khôn Dương run lẩy bẩy vì tiếng rồng ngâm này.

Lúc này khóe môi Đại Hồn Anh cong lên nụ cười nhạt:

- Chơi vui vẻ với các ngươi vậy.

Đại Hồn Anh cầm Huyết Lục, đao lóe lên ánh sáng đỏ quỷ mị. Sát khí tràn ngập, đao quang bắn ra. Đao quang một mảnh huyết sắc, thoáng chốc năng lượng thiên địa trong trời đất trở nên cực kỳ cuồng bạo, khí thế Đại Hồn Anh biến sát khí ngập trời.

Vang tiếng quát khẽ:

- Tên thứ hai!

Huyết Lục vạch ra, thoáng chốc đao quang ngàn thước bắn ra.

Advertisement

Vù vù vù!

Linh Tôn tam trọng hoàn toàn không thể nhúc nhích, không gian đông lại làm gã không trốn thoát được. Một đao chém xuống, vòng sáng phòng ngự bẻ gãy nghiền nát tan vỡ, hồn anh cũng không thể thoát khỏi, thân hình gã từ đỉnh đầu bị chém thành hai nửa.

Đại Hồn Anh hét to:

- Tên thứ ba!

Đao quang xé gió tăng vọt bay ra, ở giữa không trung vạch đường cong quang nhẫn màu đỏ xé gió, sóng không gian xung quanh như rút đao chém đứt nước từ hai bên dạt ra. Đao quang dấy lên tiếng sấm sét chém vào cương khí phòng ngự của Vũ Tôn tứ trọng.

Răng rắc!

Đao quang chém xuống, không gian lộ ra vòng sáng đen ngòm. Vũ Tôn tứ trọng không có sức chống cự lại.

Mắt Vũ Tôn tứ trọng bối rối:

- Ta liều mạng với ngươi, hồn anh tự bạo!

Vũ Tôn tứ trọng tự biết không còn cơ hội sống sót, ánh mắt lạnh lẽo không chút do dự kết các thủ ấn quái dị. Thân hình Vũ Tôn trướng to như ẩn như hiện, xung quanh cơ thể gã xuất hiện khe nứt không gian làm tim người đập nhanh.

Ánh mắt Đại Hồn Anh âm trầm nhưng không để bụng:

- Hồn anh tự bạo sao?

Vũ Tôn tứ trọng tự bạo hồn anh uy lực cùng lắm tương đương cường giả Tôn cấp tứ trọng đỉnh phong dốc sức đánh một kích, sánh bằng Tôn cấp ngũ trọng. Đại Hồn Anh sớm không e dè lực công kích của cường giả Tôn cấp ngũ trọng.

Dương Vũ Tôn Giả Dương Tề Thiên hết hồn:

- Lưu trưởng lão!

Dương Vũ Tôn Giả Dương Tề Thiên hoàn toàn không ngờ đến cảnh này. Lục Lâm Thiên có phân thân, thực lực cường đại như thế, thoáng chốc hai trưởng lão Tôn cấp bị giết, Lưu trưởng lão Vũ Tôn tứ trọng bị ép tự bạo hồn anh.

Vũ Tôn tứ trọng thê lương quát to:

- Hồn anh tự bạo!!!

Thân hình trướng lớn nổ tung, cùng lúc đó Đại Hồn Anh Lục Lâm Thiên một đao chém vào cơ thể trướng lớn nổ tung kia.

Bùm bùm bùm!

Đao quang màu đỏ, kình khí khủng bố khuếch tán. Trong không gian xới tung một cái lỗ sâu to lớn. Không gian nổ bộc phát ra ánh sáng chói lòa mù mắt. Lực lượng ngập trời khuếch tán, từng khe nứt không gian lan tràn trên bầu trời.

Xoẹt!

Trong kình khí ngập trời, Đại Hồn Anh lướt qua, cùng với không gian bốn phía dao động, Đại Hồn Anh đột nhiên xuất hiện bên cạnh Dương Vũ Tôn Giả Dương Tề Thiên.

Dương Tề Thiên rống to:

- Lục Lâm Thiên, ta liều mạng với ngươi!

Dương Tề Thiên vỗ chưởng ấn, chân khí tuôn nhanh ra từ cơ thể kéo theo năng lượng thiên địa hùng hồn giây lát tụ thành chưởng ấn Vân Dương tông trong không trung. Chưởng ấn vỗ vào Đại Hồn Anh Lục Lâm Thiên, đây là Dương Tề Thiên liều mạng.

Xoẹt!

Đối diện chưởng ấn ập đến, Đại Hồn Anh cười khẽ. Huyết Lục bắn ra đao quang mang theo sát khí phô thiên cái địa ập đến.

Răng rắc!

Đao quang màu đỏ kèm theo tiếng rít sắc nhọn chói tai nhanh như tia chớp rạch phá không gian. Nơi đao quang xẹt qua không gian bị cắt vỡ ngàn thước. Dưới đao quang không phải khe nứt sóng không gian mà là khe nứt không gian thực chất hóa, lộ ra ánh sáng đen thăm thẳm đáng sợ.

Răng rắc!

Chưởng ấn to lớn bị đao quang chém nát vụn rơi thẳng xuống mặt đất bình nguyên. Nơi đao quang xẹt qua mặt đất nứt ra khe sâu lan tràn đến phương xa. Đao quang khủng bố, khí thế làm lòng người lạnh lẽo.

Xoẹt!

Cùng lúc đó Đại Hồn Anh hiện ra ngay, đã đến trước mặt Dương Tề Thiên. Mấy cấm chế cùng rơi vào người Đại Hồn Anh, đôi mắt gã tràn ngập kinh sợ. Cấm chế rơi xuống, lực lượng tự bạo của hồn anh cũng không còn.

Thiên Sí Tuyết Sư rống to:

- Grao!

Cường giả Vương cấp của đảo Khôn Dương không đánh lại Thiên Sí Tuyết Sư, lần lượt từng người chờ bị giết. Dù là tốc độ hay thực lực đều không bằng Thiên Sí Tuyết Sư.

- A!

Từng tiếng hét thảm, các cường giả Vương cấp bị giết. Bọn họ vốn có chút trận pháp nhỏ nhưng lúc này không có cơ hội thi triển.

Đại Hồn Anh bắt Dương Tề Thiên trong tay, chẳng muốn truy sát đám cường giả Vương cấp này, để mặc Thiên Sí Tuyết Sư xử lý.

Biến đổi trong chớp mắt làm Giản trưởng lão, Khúc trưởng lão hoàn toàn biến sắc mặt, ánh mắt kinh sợ nói:

- Khốn kiếp, đảo Khôn Dương ta không để yên cho các ngươi!

Trước khi bọn họ tấn công e rằng không ngờ đến chuyện này, không thì bọn họ nào dám báo thù?

Hử trưởng lão tức giận quát:

- Lục Lâm Thiên, hôm nay ta phải nghiền xương ngươi ra tro!

Hử trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, mắt tóe lửa. Từng đợt lực công kích không ngừng oanh kích, cả không gian vang tiếng nổ ầm ầm.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

- Không ngờ các ngươi thật sự chơi không nổi, ta đã sớm cảnh cáo ngươi rồi.

Đối diện đòn công kích từ Hử trưởng lão Vũ Tôn bát trọng thì Lục Lâm Thiên liên tục bại lui, nhưng chỉ có thế, không bị tổn hại gì. Hử trưởng lão bị chọc tức mặt xanh mét.

Trong không trung, Khúc trưởng lão Linh Tôn thất trọng con ngươi bắn ra sát ý:

- Tiểu tạp chủng, đi chết đi!

Trán Khúc trưởng lão nổi lên luồng sáng, ánh sáng rụt về hiện ra một cây gậy dài màu trắng.

Hình dạng gậy dài màu trắng rất kỳ dị, một đầu nhọn, đầu kia có đao nhẫn lóe ánh sáng lạnh, chính giữa là hình lăng giác nhô lên. Toàn cây gậy có bí văn quấn quanh, dường như bí văn có thể kéo theo năng lượng thiên địa, uy áp hùng hồn phát ra, hồn khí loại công kích đẳng cấp đỉnh huyền giai, rất gần với địa giai.

Xoẹt!

Trường côn hồn khí màu trắng nằm trong tay, ánh mắt lão nhân âm trầm huơ gậy vạch mấy đốm sáng đường cong. Trong khoảnh khắc khe nứt đen ngòm lan tràn mang theo khí thế rung động linh hồn.

Đối thủ đã thi triển linh khí nhưng Lục Tâm Đồng cũng không dễ đối phó:

- Tử Linh Hồn Năng Giáp!

Thân hình thướt tha thụt lùi, lòng máy động, ánh sáng màu tím lóe lên trên người Lục Tâm Đồng. Một bộ giáp màu tím khoác lên người Lục Tâm Đồng.

Linh hồn lực hùng hồn quanh quẩn, bộ giáp màu tím kín không kẽ hở bao quanh người Lục Tâm Đồng vẽ ra đường cong động lòng người, càng toát ra khí cổ xưa.

Cùng lúc đó, thủ ấn trong tay Lục Tâm Đồng biến đổi, trán bắn ra một luồng sáng màu vàng.

Két két két!

Ánh sáng vàng bay ra, thanh âm xuyên kim phá ngọc truyền ra. Tiếng két két cùng với thân hình Xích Kim Độc Chu hiện ra. Những cái càng toàn thân nó và hai càng trước toát ra luồng khí độc.

Chương 2481: Ngươi chơi không nổi 2

Lục Tâm Đồng nhìn công kích hồn khí ập đến, tay ngọc vùng lên:

- Đi!

Cơ thể to lớn dữ tợn của Xích Kim Độc Chu mấp máy, lực lượng thú hồn mạnh mẽ tuôn ra. Cái miệng dữ tợn toát ra làn khói màu đỏ rực từ người Xích Kim Độc Chu kết thành cái lưới lớn.

Trên cái lưới to màu đỏ rực đính kèm khói độc đầy trời, thú hồn bàng bạc chụp xuống. Khói độc không chỗ nào không có, lực lượng thú hồn bao chặt chẽ linh khí trường côn hồn khí màu trắng của Khúc trưởng lão.

Mé bên không trung, Giản trưởng lão nhìn Hử trưởng lão, Hử trưởng lão tấn công mãi không đánh gục được đối thủ, đệ tử trong đảo bị đánh chết gần hết còn bản thân thì không thoát ra được. Đối phương là Vũ Tôn thất trọng nhưng lực lượng không thua kém gì Giản trưởng lão, từng đợt công kích đẩy lùi lão, giờ chỉ đành dốc hết sức ra.

Bùm!

Hai người lại tung ra lực công kích va chạm vào nhau, hai luồng năng lượng mạnh mẽ đυ.ng độ, tiếng nổ như sấm vang lên. Năng lượng va chạm tựa như thiên thạch, cả không trung run rẩy, sóng gợn năng lượng khủng bố lan tràn từ giữa không trung.

Năng lượng va chạm, không gian sụp đổ ra cái lỗ sâu to lớn, màu đen thăm thẳm khiến tim người đập nhanh rồi lại mau chóng trở lại như cũ. Thân hình hai người cùng bị đẩy lui.

Xoẹt!

Advertisement

Giản trưởng lão bị đẩy lùi, quanh người ẩn dưới bộ giáp màu đỏ rực, một thanh đại đao đỏ thẫm nằm trong tay lão. Bí văn bao quanh đại đao, khí thế sắc bén hùng hồn đến khủng bố, không khó nhìn ra đẳng cấp vũ linh khí địa giai.

Vũ linh khí địa giai xuất hiện trong tay, Giản trưởng lão hét to một tiếng:

- Chết đi!

Ánh mắt Giản trưởng lão cực kỳ âm trầm, thân hình không chút ngừng lại, tựa như quỷ mị kéo theo một chuỗi tàn ảnh, đại đao dấy lên lực lượng cường đại bắn ra ngọn lửa chói lòa như thực chất, tựa như lửa lan tràn giữa không trung.

Vù vù vù!

Ngọn lửa ngập trời, đao quang lửa bắn ra, kình khí trước tiên đè ép không khí. Sóng không gian xung quanh bị nhuộm thành màu đỏ thẫm, đao quang làm không gian vỡ ra từng tấc lộ không gian đen thui. Tiếng xé gió sắc bén dấy lên tiếng nổ, đao quang chém vào Dương Quá.

Tốc độ khá nhanh. Dương Quá nhìn đao quang nóng cháy nhanh như tia chớp chém xuống trước mặt, khí tức quái dị quanh thân gã đồng hóa sóng không gian, thi triển thực lực thời gian, thân hình chớp mắt biến mất tại chỗ.

Ầm ầm ầm!

Dương Quá né qua, nhưng đao quang cắt không gian một cái lỗ sâu hoắm, khe nứt không gian lộ ra tia sáng đen đáng sợ. Cùng lúc đó, đao quang đỏ rực rơi xuống đất, mặt đất nứt rạn, đá vụn văng tung tóe lộ ra khe rãnh dài ngàn thước sâu không thấy đáy.

Vù vù vù!

Bình nguyên Man Hoang, lúc này bốn phía một mảnh khô vàng. Đao quang lửa đánh xuống khựng ở bên ngoài, ngọn lửa ngập trời bừng lên đốt kêu răng rắc, tro bụi tung tóe.

Cùng lúc đó thân hình Dương Quá như quỷ mị xuất hiện sau lưng Giản trưởng lão, giơ tay lên bắn ra một luồng sáng vàng.

Ong ong ong!

Cùng với một tiếng sấm nổ, ánh sáng vàng thu lại lộ ra thanh kiếm rộng màu hoàng kim. Tiếng phong lôi ầm ĩ không dứt, năng lượng cuồn cuộn quanh thân chấn động sóng không gian sôi sục như nước nóng.

Giản trưởng lão cảm nhận được Dương Quá vòng ra sau lưng mình, nghe tiếng kiếm ngân thì tim đập nhanh:

- Nguy rồi!

Tiếng kiếm ngân làm Giản trưởng lão thót tim, vụt xoay người, thấy Dương Quá đứng trong không trung sau lưng lão.

Giản trưởng lão linh cảm không may nên không chút do dự, chân khí phô thiên cái địa rót vào đại đao đỏ rực. Đao quang bắn ra, không gian run rẩy. Đột nhiên nhát đao xé rách không gian bắn hướng Dương Quá.

Dương Quá cười khẽ:

- Phá!

Hai tay Dương Quá cầm kiếm giơ Chấn Thiên lên, cánh tay vung. Chấn Thiên bắn ra luồng kiếm quang.

Ong ong ong!

Chớp mắt bầu trời gió mây biến sắc, bên trên Chấn Thiên sấm chớp đì đùng, hư không tối tăm.

Chấn Thiên ngân vang như sư rống phượng ngâm, như phong lôi ầm ầm. Không gian trong tĩnh lặng đột nhiên run rẩy, một luồng kiếm quang hiện ra, kiếm khí sắc bén hùng hồn tiết ra ngoài. Xung quanh kiếm quang, cả không gian vỡ ra từng tấc, khí thế kinh người đè ép thiên địa.

Kiếm quang giáng xuống va chạm với đao quang lửa của Giản trưởng lão. Đao quang lửa bắn tung tóe đột nhiên bị cản lại, không gian kêu răng rắc nổ cái bùm.

Răng rắc!

Kiếm quang lao nhanh tới, chớp mắt chấn phá đao quang. Trong khoảnh khắc không gian bị phá nát mang theo khe nứt đen ngòm thẳng tới trước mặt Giản trưởng lão.

- Là thần khí sao?

Nhát kiếm này khí thế huân thiên hách địa, làm cho Giản trưởng lão tim đập chân run, sợ teo tim. Đại đao đỏ rực trong tay Giản trưởng lão lại chém ra, lửa tụ tập. Quanh đại đao lộ ra vòng sáng đen thui ầm ầm chém hướng kiếm quang mạnh mẽ ập đến.

Bùm!

Sau tiếng nổ trầm thấp, kiếm quang chém vào thân đao hơi khựng lại một giây rồi kiếm quang trầm xuống. Đại đao đỏ rực đẳng cấp vũ linh khí địa giai trong tay Giản trưởng lão bị nứt ra thành hai.

Cùng lúc đó Dương Quá xuất hiện:

- Chết đi!

Không gian thuộc tính thổ giáng xuống, lực lượng thời gian phụ trợ, Chấn Thiên lại chém nhát kiếm xuống trúng người Giản trưởng lão.

Ngay lúc này Giản trưởng lão muốn trốn nhưng phát hiện không thể làm được. Không biết tại sao nhát kiếm chém xuống tốc độ vượt dự đoán của Giản trưởng lão, không gian đông lại. Tu vi Vũ Tôn bát trọng của Giản trưởng lão nhưng không thoát khỏi Vũ Tôn thất trọng khống chế được.

Giản trưởng lão nhìn kiếm quang không thể ngăn chặn nữa giáng xuống, con ngươi lão co rút, thật sự cảm nhận nỗi hãi hùng khiến tim đập nhanh. Giản trưởng lão chợt hiểu ra, ba người Lục Lâm Thiên toàn là biến thái, thực lực đã đến mức độ lão không đối kháng nổi. Bọn họ không nên chọc vào ba người Lục Lâm Thiên.

Vù vù vù!

Chấn Thiên chém kiếm xuống xẻ từ đỉnh đầu Giản trưởng lão, áo giáp mặc trên người như làm bằng đậu hu không bị ngăn trở. Thân hình một đao hai nửa, không giọt máu nào bắn ra. Khi thân hình Giản trưởng lão tách rời bỗng hóa mảnh vụn.

Xoẹt!

Cùng lúc đó, một luồng sáng trắng bừng lên, bay nhanh đi. Vào phút chỉ mành treo chuông, Giản trưởng lão dù gì là cường giả Tôn cấp bát trọng, l ại sử dụng hồn anh nhanh chóng bỏ chạy.

Nhưng Giản trưởng lão không gặp may chút nào, hồn anh vừa mới bỏ chạy một bóng người xuất hiện trước mặt lão:

- Hồn anh bỏ chạy? Ngươi cũng muộn rồi.

Lực hút to lớn bao phủ không gian, hồn anh vừa mới bỏ chạy, thực lực hao tổn nhiều. Hiện tại lực hút quá mạnh, dường như như nó chuyên môn khống chế hồn anh, làm Giản trưởng lão không trốn thoát được.

Hồn anh Giản trưởng lão khẽ la lên:

- Mạng ta tiêu rồi.

Lòng Giản trưởng lão tro tàn, hồn anh cũng không thể trốn thoát.

Xuất hiện trước mặt Giản trưởng lão của đảo Khôn Dương là Đại Hồn Anh Lục Lâm Thiên. Đại Hồn Anh một tay xách Dương Tề Thiên, một tay phát ra lực hút ngập trời hóa thành vòng xoáy bao phủ quanh thân Giản trưởng lão, nuốt lão vào. Hồn anh Vũ Tôn bát trọng, đối với Đại Hồn Anh thì đúng là vật đại bổ.

Dương Tề Thiên chính mắt nhìn thấy tất cả, đôi mắt xám tro, biểu tình cực kỳ buồn bã:

- Giản trưởng lão...

Dương Tề Thiên càng rung động thực lực của ba huynh muội Lục Lâm Thiên, nhưng hối hận đã không kịp.

Chương 2482: Hối hận không kịp

Hử trưởng lão tức giận quát:

- Khốn kiếp!

Sư đệ bị đánh chết, rất nhiều đệ tử trong đảo bị đồ sát, Hử trưởng lão đã tức phát điên.

Một tiếng quát ẩn chứa tiêu sát phát ra từ miệng Hử trưởng lão đã giận đến điên cuồng:

- Thiên Hỏa Lang Hồn Chưởng!

Chân khí thuộc tính hỏa trong người Hử trưởng lão nhanh chóng tuôn ra kéo theo năng lượng thiên địa hùng hồn chớp mắt tụ tập năng lượng khổng lồ trong không trung.

Năng lượng tụ lại, từng đợt lửa nóng cháy tựa như biển lửa gào thét xuất hiện. Uy áp nóng rực tràn ngập tựa mặt trời đỏ mọc hướng đông nhuộm không gian to lớn thành màu đỏ rực lửa nóng.

- Grao!

Trong biển lửa, một con hỏa lang to ngàn thước lao ra, lửa lan tràn toàn thân. Trong phút chốc không gian như lò lửa, uy áp kinh người, khí nóng đè ép, cực kỳ rung động.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng:

- Vũ kỹ địa cấp cao giai!

Advertisement

Uy lực của vũ kỹ này cực kỳ cường đại, uy thế khá mạnh.

Hử trưởng lão lạnh lùng quát, thanh âm vang vọng toàn bộ không gian:

- Tiểu tạp chủng, chịu chết đi!

- Grao!

Hỏa lang ảo tựa như vật sống xông lên, che đậy không gian to lớn. Lửa nóng rực như mặt trời giáng xuống, nhiệt độ nóng cháy đáng sợ đột phá bùng nổ giữa không trung. Nhiệt độ cao nhuộm các khe nứt đen ngòm thành màu đỏ thẫm.

Hỏa lang nhào lên, lực lượng hủy diệt làm không gian dọc đường đi đều biến mất. Uy thế kinh người là thế nhưng Lục Lâm Thiên mỉm cười, không hề né tránh. Lục Lâm Thiên nhìn hỏa lang khổng lồ khủng bố trên bầu trời, đôi mắt đen lấy dâng lên sát ý.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

- Thủy sinh mộc, mộc sinh hỏa, hỏa sinh thổ.

Dứt lời, trước mặt Lục Lâm Thiên là thuộc tính thổ Thời Không Lao Ngục uy lực gấp tám lần khuếch tán trong không trung.

Thời Không Lao Ngục uy lực gấp tám lần khuếch tán, không gian lung lay sắp sụp. Năng lượng thuộc tính thổ bàng bạc bỗng chốc tụ tập lại, cả không gian như đóng băng bao phủ phạm vi mấy ngàn thước. Hỏa lang ảo hủy thiên diệt địa kia cũng bị bao phủ vào trong.

- Grao!

Đột nhiên bị không gian trói buộc, hỏa lang gầm rống, thân hình khổng lồ muốn vùng thoát Thời Không Lao Ngục nhưng khó thể làm được. Không gian xung quanh vỡ ra từng tấc rồi giây lát sau phục hồi lại ngay, dây dưa không dứt.

Thấy công kích mình ngưng tụ bị nhốt, Hử trưởng lão hoàn toàn biến sắc mặt. Lực công kích quái dị làm Hử trưởng lão rung động.

Lúc này Lục Lâm Thiên ở trong Thời Không Lao Ngục bao phủ, đứng trong không khí. Thời Không Lao Ngục uy lực gấp tám lần chỉ miễn cưỡng áp chế Vũ Tôn bát trọng, chưa thể đánh gục được.

Tay Lục Lâm Thiên kết ấn kỳ dị, lại thì thào:

- Thổ sinh kim.

Dứt lời người Lục Lâm Thiên chợt bừng lên ánh sáng vàng tựa như mặt trời bắn lên cao, ánh sáng vàng lấp lánh. Khí tức cực kỳ xa lạ lan tràn, khí thế sắc bén tiêu sát.

Trong khoảnh khắc này ngước nhìn lên trời cao, không hiểu sao toàn thân Hử trưởng lão cứng lại.

Năng lượng thuộc tính kim của Lục Lâm Thiên nhanh chóng rót vào Thời Không Lao Ngục, không gian run rẩy như thiên địa xao động.

Chỉ giây lát Thời Không Lao Ngục uy lực gấp tám lần xao động, năng lượng thuộc tính thổ dày nặng biến mất, uy năng vô hình mới tràn ngập khí sắc bén sát phạt, khí tức cực kỳ bá đạo thổi quét thiên địa tựa như toàn không gian tan vỡ.

Ầm ầm ầm!

Cũng trong khoảnh khắc này, bên ngoài Thời Không Lao Ngục diện tích không gian thuộc tính kim đã lên đến vạn thước. Ánh sáng vàng bao phủ vạn thước, bên ngoài phạm vi, mép không gian vỡ nát, ánh sáng vàng chói lòa, tứ phía gió nổi mây phun, trong khoảnh khắc cuồng phong gào thét, sấm chớp đì đùng.

Hử trưởng lão nhìn tất cả, uy thế làm lão ngạc nhiên mờ mịt quan sát bốn phía:

- Đây là...

Chốc lát sau Hử trưởng lão nghĩ đến điều gì, khuôn mặt gài nua vặn vẹo.

Biểu tình Hử trưởng lão giật mình hoảng sợ:

- Nguy rồi, là vũ kỹ thiên giai!

Hử trưởng lão giật mình hoảng sợ, đứng như trời trồng, linh hồn run rẩy. Hử trưởng lão cảm giác tim đập nhanh quá hoặc đã ngừng đập, chân khí trong người bị áp chế tuyệt đối. Hử trưởng lão chưa từng nghĩ rằng Lục Lâm Thiên tu luyện vũ kỹ thiên giai thành công.

Trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính kim, ánh sáng vàng lấp lánh khuếch tán, hỏa lang ảo khổng lồ nằm trong đó, không thể nhúc nhích, thân hình bị đông lại. Khí thế sắc bén lưỡi dao tiêu sát, con ngươi thú ảnh hỏa lang co rút, thân hình ảo dần tan biến.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng:

- Phá!

Thủ ấn vỗ phía xa, không gian Thời Không Lao Ngục chợt có một cánh to tỏa ánh sáng vàng rực rỡ phá không bay ra, một tay vỗ vào hỏa lang.

Răng rắc!

Hỏa lang bị đập tan cùng với không gian vỡ vụn, lộ ra hư không đen ngòm to lớn.

Thủ ấn màu vàng không tan biến, sau đó vỗ vào người Hử trưởng lão tựa như một thủ ấn to lớn vỗ mạnh vào không gian quanh thân Hử trưởng lão.

Không chút phòng ngự, Hử trưởng lão phun ngụm máu:

- Phụt!

Rầm!

Hử trưởng lão bay ngược ra sau đánh bay bình nguyên bên dưới, thủ ấn màu vàng đè xuống. Phạm vi mấy dặm bị thủ ấn màu vàng bao trùm.

Bùm bùm bùm!

Bình nguyên bên dưới núi sụp đất nứt, phạm vi vài dặm bị bàn tay khổng lồ màu vàng vỗ thành tro tàn. Mặt đất lõm xuống, sóng gợn năng lượng cuồng bạo, từng đợt dao động như thực chất điên cuồng khuếch tán.

Mặt đất rung rinh, đất xung quanh thành tro tàn, chính giữa lộ ra chưởng ấn năm ngón to mấy dặm.

Tất cả biến mất, không trung phong vân biến sắc lại trở về sáng tỏ, uy năng khủng bố khiến người thót tim.

Bỗng Lục Lâm Thiên cảm giác được gì, biến sắc mặt quát to:

- Nguy rồi!

Lục Lâm Thiên lao nhanh xuống, hét to một tiếng:

- Đại Địa Vô Ảnh Cước!

Chân Lục Lâm Thiên giẫm đân, ánh sáng vàng chợt lóe dưới chân hắn. Một tàn ảnh dấu chân bay ra, trong khoảnh khắc ngắn ngủi với thế sấm sét tụ thành bão tố thổi quét tất cả. Năng lượng khủng bố chấn vỡ sóng không gian rồi giẫm mạnh xuống hố to thủ ấn.

Bùm bùm bùm!

Vang tiếng nổ trầm đυ.c, mặt đất nứt rạn. Chân Lục Lâm Thiên giẫm đất, trong hố to thủ ấn, một khe nứt mặt đất nổ tung kéo dài ngàn thước.

Bùm!

Cách ngàn thước, kình khí phóng lên cao trực tiếp oanh kích một thân hình văng lên không trung, phun ngụm máu ra.

Khúc trưởng lão đang khổ chiến với Lục Tâm Đồng đột nhiên thê lương hét to:

- Sư huynh chạy mau đi, sau này báo thù cho chúng ta là quan trọng hơn! Ta liều mạng với các ngươi!

Khúc trưởng lão kết thủ ấn kỳ dị, hét to một tiếng:

- Hồn anh tự bạo!

Khúc trưởng lão dứt lời liền kết thủ ấn, thân hình căng phồng lên, khí thế nâng cao kỳ lạ. Khúc trưởng lão lao vào Lục Tâm Đồng.

Lục Lâm Thiên luôn chú ý tinh thần quan sát toàn trường, Đại Hồn Anh nhìn chăm chú không gian trong phạm vi.

Lục Lâm Thiên giật mình kêu lên:

- Tâm Đồng cẩn thận!

Linh Tôn thất trọng tự bạo hồn anh thì thực lực ngang ngửa Linh Tôn bát trọng, tuy Tâm Đồng đủ mạnh để đấu với Linh Tôn thất trọng nhưng khi đã tự bạo thì Lục Lâm Thiên rất lo lực phòng ngự của nàng.

Biểu tình Lục Tâm Đồng trầm trọng, thúc giục Kim Xích Độc Chu ngăn trước mặt Khúc trưởng lão, nàng nhanh chóng thụt lùi.

- Tiểu tạp chủng, ta chết chung

với các ngươi!

Chương 2483: Một tên chạy trốn

Chỉ giây lát khí thế của Khúc trưởng lão đã lên đến cực độ, thân hình trướng to như ẩn như hiện. Xung quanh thân hình Khúc trưởng lão xuất hiện khe nứt không gian làm tim người đập nhanh.

Bùm!

Thân hình Khúc trưởng lão căng phồng nổ tung, linh lực hùng hồn và linh hồn lực phô thiên cái địa ập đến.

- Cẩn thận!

Cùng lúc đó ánh sáng xanh rực rỡ, Lục Lâm Thiên chạy đến bên cạnh Lục Tâm Đồng, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực sau ưng hắn đã giương ra, hai cánh khép bảo vệ Lục Tâm Đồng vào trong.

Bùm bùm bùm!

Khúc trưởng lão tự bạo hồn anh, không gian run rẩy. Trong không gian hiện ra mấy cái lỗ sâu to lớn bên trong phát ra ánh sáng xanh chói mắt, lực lượng ngập trời khuếch tán. Cả không gian nổ tung, từng khe nứt lan tràn trên bầu trời.

Răng rắc!

Kình khí khủng bố xé rách Kim Xích Độc Chu trước mặt Khúc trưởng lão thành mảnh nhỏ. Không gian nổ tung trong không trung, khe nứt thực chất hóa lộ ra tia sáng đen sâu thẳm làm tim người đập nhanh.

Kình khí mạnh mẽ thổi quét đập mạnh vào Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực của Lục Lâm Thiên.

Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực giương rộng cánh ra đánh tan tác kình khí ngập trời.

Lục Tâm Đồng phun máu đỏ, mặt tái xanh:

- Phụt!

Lúc này Dương Quá cũng chạy lại:

- Tam muội, sao vậy?

Lục Tâm Đồng ngước đầu lên nói:

- Đại ca, muội không sao. Nhưng Kim Xích Độc Chu bị hủy, linh hồn của muội bị ảnh hưởng chút ít nên bị thương nhỏ.

Lục Lâm Thiên thở phào nhẹ nhõm:

- Người không bị gì thì tốt rồi, lần sau phải cẩn thận một chút.

Tuy Kim Xích Độc Chu là báu vật, trợ lực lớn cho Lục Tâm Đồng nhưng so với việc nàng không bị thương nặng thì Kim Xích Độc Chu chẳng là gì.

Lục Tâm Đồng quát to:

- Chó già đảo Khôn Dương này liều thật, tự bạo hồn anh!

Mắt đẹp long lên sòng sọc, Kim Xích Độc Chu bị hủy làm Lục Tâm Đồng đau lòng muốn chết.

Lục Lâm Thiên nghiêm túc nói với Lục Tâm Đồng:

- Lần sau ra tay phải giết ngay, không thể sơ sẩy.

Mới nãy Lục Tâm Đồng chưa đánh hết sức.

Lục Tâm Đồng nhỏ giọng nói:

- Muội vốn định giam giữ chó già cho ca ca tăng cường tu vi, không chẳng đến lỗi thế này.

Lục Tâm Đồng cố gắng muốn giam cầm đối phương nhưng không ngờ chó già kia không dễ chọc.

Lục Lâm Thiên nhìn Lục Tâm Đồng, lòng ấm áp nhưng ngoài mặt nghiêm túc nói:

- Nha đầu này mới rồi suýt bị thương nặng, sau này đối xử bất cứ địch thủ nào cũng không được sơ sẩy.

Lục Tâm Đồng gật đầu nói:

- Muội biết rồi.

Thiên Sí Tuyết Sư thu nhỏ thân hình to lớn thành mười mấy thước xoay quanh tầm thấp:

- Chủ nhân, có mấy tên chạy trốn, xa quá nên ta không đuổi theo.

Nhiều người đảo Khôn Dương vội vàng chạy tứ tán, dù tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư nhanh nhưng không thể truy sát hết.

Dương Quá nhướng mày nói:

- Vũ Tôn bát trọng kia cũng chạy rồi.

Chỉ chậm trễ một lát Vũ Tôn bát trọng đã chạy không còn bóng dáng, muốn đuổi theo cũng không kịp.

Lục Lâm Thiên sắc mặt âm trầm nói:

- Thôi, chó già cần mấy chục năm mới chữa lành được.

Gặp Thời Không Lao Ngục uy lực gấp mười sáu lần hoàn toàn gây tổn thương nặng lão nhưng không truy sát được, mới rồi Lục Lâm Thiên không ngờ Vũ Tôn bát trọng là vũ giả song hệ, còn có một loại thuộc tính thổ. Cộng thêm Linh Tôn thất trọng này tự bạo hồn anh, nếu không thì Vũ Tôn bát trọng đã không chạy trốn dễ vậy.

Nhìn xung quanh, bảy Tôn Giả đảo Khôn Dương có năm người chết, một Vũ Tôn bát trọng, một Linh Tôn thất trọng cũng chết, mấy chục cường giả Vương cấp đi bán muối, Lục Lâm Thiên rất vừa lòng với thu hoạch này. Đảo Khôn Dương một lần nữa bị tổn hại nặng, đủ làm đảo Khôn Dương tức tói máu.

Trong lòng Lục Lâm Thiên không định bỏ qua như vậy, đảo Khôn Dương dám ra tay với hắn nửa đường, món nợ này đối với hắn hiện tại không dễ bỏ qua.

Xoẹt!

Đại Hồn Anh trở lại trong trán Lục Lâm Thiên, Dương Tề Thiên vào tay hắn.

Dương Tề Thiên bây giờ mắt xám xịt, biến cố trong thời gian ngắn ngủi. Xuất động Hử trưởng lão, Giản trưởng lão, Khúc trưởng lão, ba trưởng lão cường giả đi Tử Vong Thâm Uyên nhưng không ngờ gặp phải kết cuộc hiện nay.

Lục Lâm Thiên đứng trên không trung hờ hững nhìn Dương Tề Thiên bị hắn xách trong tay, hỏi:

- Dương đảo chủ có hối hận không?

Lục Lâm Thiên không hạ cấm chế thanh âm của Dương Tề Thiên.

Dương Tề Thiên trân trân nhìn Lục Lâm Thiên, mắt đỏ ngầu như máu dồn lên nhãn cầu:

- Lục Lâm Thiên, đảo Khôn Dương ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Ngươi nói sai, là ta không bỏ qua cho đảo Khôn Dương ngươi.

Lục Lâm Thiên nhìn Dương Tề Thiên chằm chằm, ánh mắt lạnh lùng nói:

- Nói đi, đảo Khôn Dương kéo theo nhiều người là định đi đâu?

Đôi mắt Dương Tề Thiên tràn đầy tơ máu nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

- Lục Lâm Thiên, đảo Khôn Dương ta nhất định không chết không thôi với ngươi!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Ngươi không chịu nói hả? Nhưng không sao.

Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, chưởng ấn rơi vào người Dương Tề Thiên, thi triển Sưu Linh thuật tốt hơn là tự mình hỏi.

Linh hồn đau nhói, Dương Tề Thiên hét thảm, đôi mắt ngây dại:

- A!

Lát sau Lục Lâm Thiên thu thủ ấn về, sắc mặt thay đổi. Tuy thi triển Sưu Linh thuật có lợi ích lớn nhưng khó có thể hoàn toàn xem xét rõ ký ức linh hồn Dương Tề Thiên, chuyện gì đều chỉ có thể tìm tòi đại khái.

Khi thi triển Sưu Linh thuật cần nhớ rằng dù tìm tòi linh hồn của ai, bình thường chỉ nhìn ra ký ức gần đây nhất trong linh hồn, thời gian quá lâu thì rất khó tìm ra.

Dương Quá thấy sắc mặt Lục Lâm Thiên liên tục thay đổi, mở miệng hỏi:

- Nhị đệ, có chuyện gì?

Lục Lâm Thiên suy tư một lúc, ngước lên nói:

- Đại ca, Tâm Đồng, chúng ta không quay về Phi Linh môn.

Lục Tâm Đồng hỏi:

- Ca ca, đã xảy ra chuyện gì sao?

Lục Lâm Thiên nói:

- Hướng đông có một chỗ Tử Vong Thâm Uyên, gần đây Tử Vong Thâm Uyên có động tĩnh, có lẽ các đại sơn môn đều tụ tập lại.

Mới rồi Lục Lâm Thiên thi triển Sưu Linh thuật nhìn linh hồn Dương Tề Thiên đã hiểu đại khái tình huống Tử Vong Thâm Uyên. Tử Vong Thâm Uyên và Vụ Tinh đại điện, Hư Không bí cảnh là ba mật địa bí ẩn nhất đại lục. Chuyện lớn thế này Lục Lâm Thiên đoán chừng Phi Linh môn cũng sẽ hành động, hắn tới đó vừa lúc hội hợp cùng bọn họ.

Lục Tâm Đồng tò mò hỏi:

- Ca ca, cái gì là Tử Vong Thâm Uyên?

Lần đầu tiên Lục Tâm Đồng nghe nói về Tử Vong Thâm Uyên.

Lục Lâm Thiên nói:

- Chúng ta vừa đi vừa nói.

Ba người xách Dương Tề Thiên lại nhảy lên Thiên Sí Tuyết Sư, ra lệnh cho Thiên Sí Tuyết Sư bay hướng đông. Ở trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên chia sẻ tin tức mới nhìn trong não Dương Tề Thiên cho Lục Tâm Đồng, Dương Quá.

Bình nguyên Man Hoang, đây là một bình nguyên bao la đáng sợ, một nơi đặc biệt trên đại lục này. Tuy nơi này diện tích bao la to lớn nhưng nằm ở chốn xa xôi, cực kỳ hẻo lánh, đa phần đất đai không mọc nổi cọng cỏ nên không có thế lực nào hứng thú nhúng chàm chỗ này.

Trong Bình nguyên Man Hoang không hoàn toàn là một mảnh hoang vu, một số nơi thì khác. Có nhiều dã thú, yêu thú rong ruôi. Vì đa số chỗ là hoang vu mênh mông vô bờ nên bị người gọi

là Bình nguyên Man Hoang.

Chương 2484: Người Cực Lạc cung 1

Trong sơn mạch hơi hoang vắng có hai mươi bóng người xuyên qua sơn mạch, biểu tình trầm trọng.

Hai mươi bóng người này tuổi khá trẻ, chừng hai mươi tuổi, có người chỉ mười mấy tuổi. Tất cả là thanh niên nam nữ khí chất bất phàm, khí thế tầm Vũ Tướng, Linh Tướng, có người ở giữa chừng Vũ Phách, Linh Phách, thiên phú khá cao.

Trong hai mươi người có năm người là bất phàm nhất, bốn nam một nữ. Nữ khoảng mười tám, chín tuổi, áo đỏ thướt tha, đôi mắt trong veo động lòng người khiến người nhìn chăm chú sẽ bị rung động. Ngũ quan tinh xảo, da trắng nõn, nàng rất xinh đẹp.

Bên cạnh thiếu nữ tuyệt đẹp có một thiếu niên mặc hoa phục, một thanh niên mặc áo gấm, một thanh niên niên mặc trường bào, khí chất bất phàm. Cuối cùng là một thanh niên thân hình rắn chắc vạm vỡ, bề ngoài nhỏ tuổi nhất nhưng thiếu niên già dặn, trên vai có con vật rắn nhỏ màu vàng uốn quanh.

Nhìn kỹ thì ra rắn nhỏ màu vàng không phải rắn mà là một con rồng vàng, thè lưỡi phun ra nuốt vào, không phải Bảo Nhi thì là ai?

Có Bảo Nhi ở đây thì năm người này dĩ nhiên là năm người trẻ tuổi mạnh nhất Phi Linh môn hiện tại. Thiếu nữ áo đỏ xinh đẹp là Hoàng Tĩnh Dao, đệ tử bảo bối của Thiên Thủ Quỷ Tôn. Hai người đi bên cạnh nàng là vũ giả tam hệ, đệ tử của Hổ Viêm Thiên Tôn, Trịnh Thánh Kiệt. Đồ đệ của Thanh Linh Tôn Giả, Dương Linh Hạo. Cộng với đệ tử của Thiên Địa Nhị Tôn Đoan Mộc Hồng Chí, người cuối cùng là Niếp Phong.

Năm người trẻ tuổi nhưng lúc này đều là khí chất bất phàm. Mười mấy thanh niên nam nữ khác là người nổi bật trong thế hệ trẻ hiện nay của Phi Linh môn.

Xem bộ dạng hai mươi người dường như đang lẩn trốn, nhiều người quần áo rách rưới cực kỳ chật vật.

Đoan Mộc Hồng Chí nói với cả nhóm:

- Mau chạy đi! Chúng ta vừa giết người của Cực Lạc cung, chắc chắn bọn họ sẽ đuổi theo!

Advertisement

Đoan Mộc Hồng Chí ra hiệu mọi người nhanh chóng chạy trốn. Lúc này Đoan Mộc Hồng Chí đã sắp hai mươi tuổi, thân hình mảnh khảnh mà rắn chắc, bên dưới hàng chân mày rậm đen là đôi mắt to thông minh, mắt đen lấy trong trẻo mê người, cực kỳ đẹp trai. Sẽ làm nhiều thiếu nữ mê mẩn.

Niếp Phong nhìn sơn mạch thấp thoáng phía xa, thúc giục mọi người sau lưng:

- Mau, mau chạy vào rừng rậm đằng trước, gã muốn đuổi theo chúng ta sẽ khó khăn hơn!

Niếp Phong mới dứt lừi, trên bầu trời đột nhiên vang tiếng thú hú:

- Gru!

Hai con yêu thú hình ưng xuất hiện giữa không trung.

Hai con yêu thú phi hành mắt hung trợn, đôi cánh vỗ nhìn chằm chằm hai mươi người. Chúng nó sà xuống, đôi cánh vỗ làm không gian gợn sóng, dấy lên cuồng phong rít gào.

Đoan Mộc Hồng Chí hét to:

- Hai con yêu thú ngũ giai trung kỳ, chắc là tai mắt của Cực Lạc cung, mau cùng đánh chết chúng!

Đoan Mộc Hồng Chí lao lên trước nhất, quyền ấn được phong nhẫn bao bọc ập hướng một con yêu thú phi hành to nhất.

Xoẹt!

Cùng lúc đó, Niếp Phong, Dương Linh Hạo, Trịnh Thánh Kiệt, Hoàng Tĩnh Dao cũng nhảy ra. Dương Linh Hạo và Trịnh Thánh Kiệt cùng vỗ một chưởng vào con yêu thú phi hành mà Đoan Mộc Hồng Chí đối phó.

Niếp Phong một mình đấu với con yêu thú khác. Dưới chân Niếp Phong lóe ánh sáng vàng, giẫm đất vọt lên cao, đánh ra quyền ấn như đập vỡ không gian bay ra ngoài.

Hoàng Tĩnh Dao mắt lóe tia sáng, thanh trường kiếm hiện ra trong tay nàng, kiếm ảnh xẹt qua hư không dấy lên khí kình cường đại, cùng Niếp Phong vây công con yêu thú phi hành đó. Kiếm quang bắn nhanh ra.

Bùm!

Vang tiếng nổ trầm đυ.c, Niếp Phong hơ nắm đấm oanh kích vào móng vuốt nhọn của yêu thú phi hành này, lực lượng cuồng bạo đánh bay thân thể to lớn của yêu thú phi hành ra xa chút.

Vù vù vù!

Hoàng Tĩnh Dao đâm mấy luồng kiếm quang trúng cánh phải của yêu thú phi hành làm mảng lớn lông chim rơi rụng, máu nhỏ xuống.

Bùm bùm bùm!

Cùng lúc đó, Đoan Mộc Hồng Chí, Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hạo giáng đòn vào lưng con yêu thú phi hành kia, đánh văng cơ thể yêu thú phi hành to lớn phun máu.

Hai con yêu thú phi hành phát ra tiếng rít sắc nhọn thê thảm, vội vỗ cánh chạy trốn.

- Gru!!!

Ngay lúc này, Bảo Nhi biến thành luồng sáng vàng vọt lên cao:

- Trước mặt ta mà trốn được sao? Hừ!

Bảo Nhi ở giữa không trung biến to vài trăm thước, thân thể to lớn xuất hiện, ánh sáng vàng lấp lánh, long uy hiển lộ. Bảo Nhi như yêu thú phi hành lơ lửng trong không trung, uy áp vô hình khuếch tán, khí thế đã gần đến đẳng cấp lục giai.

Cảm nhận khí thế từ người Bảo Nhi, hai con yêu thú phi hành hình ưng run bần bật:

- Gru!!!

Bảo Nhi trầm giọng quát:

- Chết đi!

Thân hình to lớn phát ra ánh sáng vàng chói lòa, cái đuôi to vượt qua không gian chớp mắt quất mạnh vào lưng hai con yêu thú phi hành hình ưng.

Rầm!

Trên cái đuôi to kèm theo lực lượng ngút trời đập vào lưng hai con yêu thú phi hành hình ưng, vang tiếng nổ điếc tai trên bầu trời. Kình phong năng lượng khủng bố lan tràn nhanh.

Bùm!

Hai con yêu thú phi hành hình ưng há mồm hộc máu, không đánh lại Bảo Nhi được, thân hình rơi xuống đất, mặt đất run rẩy.

Ầm ầm ầm!

Cùng lúc đó, một con yêu thú phi hành hình ưng rơi xuống, cánh tay phải Niếp Phong dốc hết sức đấm ra một cú. Bao tay vũ linh khí hoàng giai thoáng hiện phối hợp cú đấm hết sức đánh quyền, quyền ấn chấn vỡ không gian, trực tiếp giáng xuống đầu yêu thú hình ưng. Cú đấm đánh vỡ đầu yêu thú hình ưng này thành mấy mảnh.

Bùm!

Chỉ giây lát Đoan Mộc Hồng Chí thay đổi thủ ấn, chưởng ấn hùng hồn ngưng tụ, chấn vỡ không gian đè xuống đầu con yêu thú hình ưng khác, trực tiếp giết chết.

Niếp Phong cực nhanh moi yêu đan trong bụng yêu thú phi hành ra, sau đó ra lệnh mọi người nhanh chóng vào khu rừng trước mặt:

- Mau vào khu rừng đằng trước, nhanh lên!

Mọi người không dám ở lại, không ai phản bác lời Niếp Phong, nối đuôi nhau vào rừng rậm. Trong sơn mạch trập trùng cây xanh, mọi người đi vào, tiếng gầm rống của nhiều dã thú vang lên làm vô số con chim đậu trên cành cây sợ hãi bay lên. Chim sợ hãi đập cánh bay làm không khí càng căng thẳng hơn.

Không gian phía sau truyền đến tiếng hét giận dữ vang vọng trong không trung:

- Khốn kiếp, dám giết tọa kỵ của Cực Lạc cung ta, các ngươi muốn chết!

Đoan Mộc Hồng Chí nhìn ra sau:

- Nguy rồi, trốn mau!

Biểu tình Đoan Mộc Hồng Chí trầm trọng nói:

- Tất cả nữ nhân mau trốn đi, Cực Lạc cung này rất hạ lưu vô sỉ. Nam thì cùng ta ngăn cản người Cực Lạc cung!

Hoàng Tĩnh Dao tiến lên nói:

- Để các sư muội trốn đi, ta cùng các ngươi.

Trịnh Thánh Kiệt căng thẳng nói với Hoàng Tĩnh Dao:

- Nhị sư tỷ đi đi, nếu sư tỷ rơi vào tay Cực Lạc cung thì thảm lắm.

Trịnh Thánh Kiệt liếc thân hình đường cong yểu điệu của Hoàng Tĩnh Dao vài lần.

Ánh mắt Hoàng Tĩnh Dao trầm trọng nói:

- Các người không ngăn cản được, chắc chắn có cường giả Cực Lạc cung đến.

Mọi người cùng nhau đến đây rèn luyện ai ngờ khi tới Bình nguyên Man Hoang thì đυ.ng phải mấy đệ tử Cực Lạc cung, gây ra rắc rối lớn này.

Niếp Phong nhìn Hoàng Tĩnh Dao, nói:

- Nhị sư tỷ hãy mang theo mấy sư muội chạy trốn, thực lực của bọn họ khó thể trốn thoát, có sư tỷ bảo vệ

bọn họ sẽ an toàn hơn chút.

Chương 2485: Người Cực Lạc cung 32

Hoàng Tĩnh Dao cắn chặt môi son:

- Vậy được rồi, các ngươi hãy cẩn thận.

Hoàng Tĩnh Dao biết tu vi của mấy sư muội không quá mạnh, lỡ gặp phải kẻ ác Cực Lạc cung thì hỏng. Hoàng Tĩnh Dao xoay người định mang đám sư muội rời đi.

Trên bầu trời vang tiếng hét lớn:

- Khục khục, không ai chạy thoát được đâu!

Đột nhiên từng đợt khí thế cường đại ập đến,trên bầu trời xuất hiện mấy con yêu thú phi hành. Bốn, năm mươi bóng người từ giữa không trung nhảy xuống rừng cây bao vây hai mươi người vào giữa.

Trong hai mươi người nữ nhiều nam ít, nữ thì toàn mặc quần áo hơi hở hang, giữa bắp đùi thon dài cứ lộ ra ngoài, cặp ngực thì nửa lộ, bọn họ nhìn gò bồng đào cao vυ"t, ánh mắt daˆм tà. Nam thì mặc đồ tay ngắn.

Hai người đi đầu một nam một nữ khoảng ba mươi tuổi. Nam mặc áo gấm, bề ngoài hơi đẹp trai nhưng ánh mắt âm tà.

Nữ nhân thì mặc rất thiếu vải, tuy ba mươi tuổi mà da trắng nõn, trông khá trẻ. Váy dài cung trang lộ ra bờ vai trân châu mềm nhẵn tôn lên tư thái của nàng linh lung đường cong. Cặp ngực to ẩn hiện trước người, khe rãnh sâu lồ lộ. Cặp chân dài trắng bóc cực kỳ chói mắt, vì mặc váy ngắn đến không thể ngắn hơn nên lộ hết ra ngài chỉ vừa đủ bao lấy cặp mông vểnh.

Ánh mắt nàng cũng cực kỳ quyến rũ, làm nam nhân nhìn một cái sẽ chìm sâu vào trong. Tổng thể thì nữ nhân này cực kỳ quyến rũ, khí chất không tệ.

Advertisement

Nhìn đám người này, các đệ tử Phi Linh môn tự động bao vây thành hình tròn, tay siết chặt vũ khí, ánh mắt sắc bén nhìn đối diện.

Nam nhân ba mươi tuổi nhìn các đệ tử Phi Linh môn, cuối cùng ngừng lại trên người Hoàng Tĩnh Dao, mắt lộ rõ dâʍ ɖụ͙©:

- Khục khục, không ngờ còn mấy người tấm thân trong sạch. Nàng này không tệ.

Nữ nhân mặc nóng bỏng cũng nhìn Hoàng Tĩnh Dao, dường như nàng có bí pháp đặc biệt gì nên liếc sơ liền nhìn ra các thiếu nữ bên kia ai là xử nữ:

- Nàng này tư sắc cao lại là tấm thân trong sạch, nên giao cho sư phụ.

Nữ nhân mặc nóng bỏng lại nhìn Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong, Dương Linh Hạo, Trịnh Thánh Kiệt, mắt quyến rũ quét qua ngừng lại trên người Trịnh Thánh Kiệt.

Nữ nhân mặc nóng bỏng nói:

- Đáng tiếc, trẻ tuổi vậy mà không phải xử nam. Ba người này không tệ, còn trinh, đặc biệt là người này.

Cuối cùng nữ nhân mặc nóng bỏng ngừng lại trên người Đoan Mộc Hồng Chí, dường như thích gã nhất.

Trịnh Thánh Kiệt bị nữ nhân mặc nóng bỏng nhận ra ngay không phải xử nam làm sắc mặt của gã rất khó coi.

Nam nhân trung niên áo gấm thấy thiếu nữ đẹp nhất đã thuộc về sư phụ, không thể nhúng chàm thi đành nhìn sang sư muội:

- Sư muội, chẳng lẽ sư muội muốn mấy người này? Đám xử nam đó có gì hay? Chỉ sư huynh ta đây mới cho sư muội dục tiên dục tử được.

Nữ nhân mặc nóng bỏng quyến rũ liếc nam nhân áo gấm:

- Sư huynh, dù sư muội có chịu thì sư huynh dám không? Coi chừng bị sư phụ biết thì sư huynh khó giữ được mạng nhỏ. Để mấy tiểu xử nam này cho ta sẽ có nhiều ích lợi với ta, sư phụ cũng sẽ vui vẻ.

Nữ nhân mặc nóng bỏng cố ý rung ngực, gò bồng đào nảy tưng tưng làm nam nhân áo gấm suýt chảy máu mũi.

Đám nữ đệ tử Phi Linh môn như Hoàng Tĩnh Dao nghe lời nói đó thì xấu hổ mặc đỏ hồng.

Nam nhân trung niên nghe sư muội nói, ánh mắt thay đổi. Nam nhân trung niên luôn muốn ôm sư muội này nhưng không dám, vì nếu bị sư phụ phát hiện thì gã chết chắc. Nam nhân trung niên nhìn chằm chằm đám người Phi Linh môn, biểu tình dâм ɖu͙© nhìn mấy nữ đệ tử Phi Linh môn.

Nữ nhân mặc nóng bỏng nhìn Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong, Dương Linh Hạo chằm chằm, ánh mắt như muốn ăn ba người:

- Các ngươi là đệ tử của sơn môn nào?

Đoan Mộc Hồng Chí nhìn nữ nhân mặc nóng bỏng, đáp:

- Chúng ta là đệ tử Phi Linh môn Đế Đạo Minh, Cực Lạc cung các ngươi tốt nhất là đừng trêu vào chúng ta, nếu không kết cuộc của Cực Lạc cung sẽ rất thảm.

Nam nhân trung niên và nữ nhân mặc nóng bỏng nhìn nhau, kinh ngạc nói:

- Đế Đạo Minh? Phi Linh môn?

Nam nhân trung niên cười gian:

- Khục khục, nghe nói Đế Đạo Minh khá mạnh, cũng có nghe về Phi Linh môn. Nhưng hôm nay không ai trong các ngươi đi được, vậy thì Phi Linh môn sẽ không biết.

Ánh mắt Dương Linh Hạo âm trầm, mắt lóe tia sáng lạnh:

- Liều mạng với bọn họ!

Đoan Mộc Hồng Chí quát to:

- Mọi người nếu có cơ hội liền trốn đi, trở về nói cho cường giả trong môn san bằng Cực Lạc cung!

Người Đoan Mộc Hồng Chí tuôn ra chân khí, mắt long lên sòng sọc nhìn đám người Cực Lạc cung xung quanh, âm trầm lạnh lùng nói:

- Cực Lạc cung ti tiện muốn đối phó chúng ta sao? Vậy phải xem các ngươi có bản lĩnh đó không đã!

Lời nói của Đoan Mộc Hồng Chí làm nam nhân trung niên, nữ nhân mặc nóng bỏng cười to bảo:

- Tiểu tử chưa dứt sữa vênh váo thật, mới chỉ là Vũ Tướng bát trọng, thực lực còn hơi thấp.

Nam nhân trung niên cười daˆʍ uế văng vẳng trên bầu trời:

- Không ai trốn thoát được, gïếŧ nam, nữ thì... Giữ lại đi, hầu hạ ta thật tốt. Ta sẽ cho các ngươi dục tiên dục tử.

Tiếng cười daˆʍ ô vang vọng trên bầu trời, mấy nữ đệ tử Phi Linh môn sợ tái mặt. Danh hiệu Phi Linh môn không là gì trong Bình nguyên Man Hoang này.

Đoan Mộc Hồng Chí nói với Hoàng Tĩnh Dao, Niếp Phong:

- Nhị sư muội hãy mang theo các sư muội khác thừa dịp tốn đi. Tam sư đệ, chúng ta cùng nhau liều mạng với họ!

Hoàng Tĩnh Dao cắn chặt môi đỏ, tay thuôn nhỏ siết chặt:

- Ừm! Vậy các người hãy cẩn thận một chút.

Hoàng Tĩnh Dao biết rất rõ đám người Đoan Mộc Hồng Chí ngăn cản chắc chắn là liều mạng, không thì khó mà bám giữ được cường giả của đối phương, bản thân không thể trốn thoát. Hoàng Tĩnh Dao cũng muốn chạy trốn, nhưng mấy sư muội không thể rơi vào tay Cực Lạc cung. Cực Lạc cung này cực kỳ daˆᴍ tà.

Ánh mắt Niếp Phong trầm xuống:

- Liều mạng!

Linh khí bao tay đã bao lại nắm tay, mắt Niếp Phong như dã thú, khí thế tu vi Vũ Tướng thất trọng mạnh mẽ phát ra.

- Liều mạng!

Các đệ tử Phi Linh môn linh lực chân khí khuếch tán, tuy đơn độc thì không mạnh nhưng khi tụ tập lại với nhau sẽ có chút thanh thế.

Ánh mắt nam nhân trung niên lộ ý cười giễu cợt, trầm giọng nói:

- Ha ha ha, muốn liều mạng sao? Gïếŧ cho ta!

Tiếng quát dứt, bốn, năm mươi đệ tử Cực Lạc cung xung quanh cầm binh khí của mình công kích đám người Đoan Mộc Hồng Chí.

Đoan Mộc Hồng Chí hét to một tiếng:

- Gïếŧ!!!

Đoan Mộc Hồng Chí đánh ra chưởng ấn.

Chưởng ấn bay ra đập một thanh niên Cực Lạc cung xông lên trước mặt phun máu như mưa, té ra thật xa, không chết cũng bị thương nặng.

Nhưng khi người đó bị đánh bay thì các bóng người Cực Lạc cung loa nhanh đến, khép nhỏ lại vòng vây đám người Đoan Mộc Hồng

Chí, Niếp Phong. Từng đợt công kích đổ ập xuống.

Giây lát ngắn ngủi, đệ tử Phi Linh môn và đệ tử Cực Lạc cung đã sống mái với nhau, linh lực chân khí sắc bén tuôn ra.

Đám đệ tử Cực Lạc cung này toàn là thực lực không mạnh, cao nhất cỡ Vũ Tướng cao trọng. Tuy số người nhiều hơn đệ tử Phi Linh môn nhưng Cực Lạc cung không có khí thế sắc bén, liều mạng như đệ tử Phi Linh môn, đông người cũng không

chiếm ưu thế hơn được.

Chương 2486: Chưởng môn đến

Nam nhân trung niên áo gấm lắc người đến trên đầu mọi người từ bao giờ, trảo ấn xuyên thấu không gian bay hướng Hoàng Tĩnh Dao:

- Quả nhiên không tệ, nhan sắc thượng đẳng.

Vù vù vù!

Hoàng Tĩnh Dao cười tủm tỉm biến sắc mặt, xem khí thế của đối phương đã là Vũ Suất. Kiếm trong tay Hoàng Tĩnh Dao bắn ra cản lại trảo ấn.

- Cô nương này thực lực không yếu.

Nam nhân áo gấm vừa nói vừa đến bên cạnh Hoàng Tĩnh Dao, tay như xuyên thấu không gian đè xuống bả vai nàng.

Niếp Phong hét to một tiếng:

- Nhị sư tỷ cẩn thận!

Niếp Phong một quyền đẩy lui đối thủ, lao tới che trước mặt Hoàng Tĩnh Dao, không chút do dự dốc hết sức đánh ra một kích. Cú đấm tay phải phối hợp linh khí hoàng giai, cánh tay trải qua Tử Kim Huyền Lôi rèn tạo, cú đấm tung ra chấn vỡ không gian, va chạm với cú đấm của nam nhân áo gấm.

Bùm!

Lực lượng va chạm, Niếp Phong lùi nhanh, đôi chân vạch một vệt dài dưới đất. Cánh tay cường đại lúc này run bần bật, tơ máu chảy ra dọc theo bao tay nhỏ xuống đất. Đối phương đã là Vũ Suất còn Niếp Phong chỉ là Vũ Tướng thất trọng, dốc sức đánh một kích cũng không làm gì được nam nhân trung niên.

Nam nhân trung niên áo gấm trúng cú đấm của Niếp Phong lảo đảo lùi một bước, mắt lóe tia sáng:

- Ủa?

Advertisement

Đối phương là Vũ Tướng thất trọng vậy mà có thể đỡ một đấm của gã, thoạt tổng không bị tổn hại nặng.

- Grao!

Khi Niếp Phong bị đẩy lui thì một luồng sáng vàng bay ra, Bảo Nhi biến thân bản thể khổng lồ lao vào nam nhân trung niên áo gấm. Thân hình Bảo Nhi nhanh chóng trương to ra, một cái đuôi to quất mạnh vào người nam nhân trung niên áo gấm.

Rầm!

Bị tấn công bất ngờ, nam nhân trung niên áo gấm không né kịp, biến sắc mặt vội vỗ ra một chưởng ấn.

Bùm!

Kình khí càn quét xới tung nền đất dày, đá vụn bay đầy.

Nam nhân trung niên áo gấm lảo đảo thụt lùi đυ.ng vào một cây to, thân cây bị chấn gãy.

Bùm bùm bùm!

Cơ thể to lớn của Bảo Nhi bị hất cái đuôi bật ra quét không trung làm gãy mấy cái cây to.

Advertisement

Nữ nhân mặc nóng bỏng lắc người thướt tha bay đến, ngạc nhiên nhìn bản thể khổng lồ của Bảo Nhi:

- Yêu thú long tộc lục giai sơ kỳ.

Mắt đẹp lộ tia mừng rỡ, nữ nhân mặc nóng bỏng nói:

- Sư huynh hãy đi đối phó với người khác, chừa mấy xử nam cho ta. Để ta giải quyết yêu thú long tộc này.

Nói xong, tu vi Vũ Suất tam trọng của nữ nhân mặc nóng bỏng phô thiên cái địa ập hướng Bảo Nhi. Yêu thú long tộc lục giai sơ kỳ, nữ nhân mặc nóng bỏng tuyệt đối không muốn vụt mất, nếu bắt về làm tọa kỵ cho mình sẽ là thu hoạch lớn.

Bảo Nhi gầm rống:

- Grao!

Thân thể to lớn quét qua, một người một thú va vào nhau.

Trịnh Thánh Kiệt đến bên cạnh Hoàng Tĩnh Dao, hỏi:

- Nhị sư tỷ có sao không?

Hoàng Tĩnh Dao trả lời:

- Ta không sao.

Hoàng Tĩnh Dao bay nhanh đến bên cạnh Niếp Phong:

- Niếp Phong, có sao không?

Niếp Phong trả lời:

- Ta không sao, sư tỷ hãy chạy mau lên.

Các ngươi có thể trốn tới đâu được? Tiểu tử có chút thực lực nhưng trước mặt bổn Suất chỉ là tự tìm chết!

Nam nhân áo gấm bị Bảo Nhi một chiêu đẩy lui, lửa giận bốc cháy trong lòng, cộng thêm sư muội muốn giữ lại mấy thanh niên này càng chọc giận gã. Sát ý nổi lên, nam nhân trung niên đánh nhanh một chưởng ấn.

Niếp Phong đẩy Hoàng Tĩnh Dao ra:

- Sư tỷ trốn nhanh lên!

Niếp Phong cắn răng vung cánh tay lại, định một lần nữa thi triển công kích ngăn lại.

Ngay lúc đó một bóng người áo xanh xuất hiện bên cạnh Niếp Phong. Không gian ánh sáng vàng khuếch tán, thanh âm lạnh nhạt vang lên.

- Đệ tử Phi Linh môn của ta không phải thứ như ngươi có thể đυ.ng vào!

Xoẹt!

Nam nhân trung niên áo gấm vỗ chưởng ấn, không gian ánh sáng vàng bao phủ, chưởng ấn của gã biến mất. Không gian quanh thân nam nhân trung niên đông lại, không cách nào vận chuyển chân khí trong người. Tim gã bỗng đập nhanh, đoán ra ngay có cường giả tuyệt đối của Phi Linh môn đến.

Niếp Phong định vung nắm đấm nhưng nghe thanh âm này thì biến sắc mặt, ngước lên nhìn. Người mặc áo xanh, đương nhiên Niếp Phong biết đây là ai.

Niếp Phong ngây người nhìn người đứng trước mắt:

- Sư phụ!

Người trước mắt gã không phải sư phụ thì là ai?

Niếp Phong quỳ xuống đất:

- Đệ tử bái kiến sư phụ!

Hoàng Tĩnh Dao mới bị Niếp Phong đẩy ra, mắt đẹp cũng nhìn thân hình quen thuộc, biến sắc mặt.

- Là chưởng môn!

Hoàng Tĩnh Dao quỳ xuống đất hành lễ:

- Bái kiến chưởng môn!

- Chưởng môn, là chưởng môn đến!

Các đệ tử Phi Linh môn ai nấy vốn tuyệt vọng, chỉ có đường liều mạng thì đột nhiên thấy chưởng môn đến, rất ngạc nhiên sau đó kích động mừng như điên.

Trong không gian thuộc tính thổ, Lục Lâm Thiên nhướng mí mắt nhìn nam nhân trung niên áo gấm trước mặt.

- Vũ Suất nho nhỏ mà dám đυ.ng vào người Phi Linh môn ta, ngươi đang muốn chết rồi.

Lục Lâm Thiên lòng máy động, lực lượng không gian co rút.

Bùm!

Không bị cản trở chút nào, không gian bị đè ép nổ tung. Nam nhân trung niên áo gấm cùng với không gian nổ thành mảnh vụn.

Tiếng nổ kinh người vang lên, nhìn nam nhân trung niên áo gấm thành huyết vụ, tất cả đệ tử Cực Lạc cung bị rung động, hoàn toàn quên mất đánh nhau.

- Grao!

Chợt vang tiếng quát khẽ:

- Bảo Nhi, ta đến giúp ngươi đây!

Bảo Nhi đang đánh giằng co với nữ nhân mặc nóng bỏng, liên tục gầm rống. Cùng với tiếng quát là một thân hình thướt tha váy tím đáp xuống trước thân thể to lớn của Bảo Nhi, phớt lờ một chưởng của nữ nhân mặc nóng bỏng ập đến.

Xoẹt!

Nữ nhân mặc nóng bỏng đang lao lên chợt chân khí bị đông lại, không thể nhúc nhích một li. Chưởng ấn nàng vỗ ra tự động tan biến giữa không trung.

Biến cố này làm nữ nhân mặc nóng bỏng sợ hãi mặt tái xanh. Một thân hình xinh đẹp xuất hiện trước mắt nữ nhân mặc nóng bỏng, lòng giật thót.

Lục Tâm Đồng lắc người, tay ngọc vung:

- Đi xuống cho ta!

Nữ nhân mặc nóng bỏng từ giữa không trung rơi xuống, té cái bịch xuống đất.

Rầm!

Vị trí nữ nhân mặc nóng bỏng rớt xuống đá văng tung tóe, tro bụi bay đầy.

Nữ nhân mặc nóng bỏng phun ngụm máu:

- Phụt!

Nữ nhân mặc nóng bỏng ngã xuống đất, không biết còn sống hay chết.

Đệ tử Cực Lạc cung còn lại thấy cảnh này thì bị rung động.

Không biết là ai hét to một tiếng:

- Trốn đi, mau trốn!

Ai nấy chạy tứ tán, đâu dám tấn công Phi Linh môn nữa.

Lục Tâm Đồng ở giữa không trung quát to:

- Đám đối phó Phi Linh môn thì đừng hòng chạy trốn, chết hết đi!

Bàn tay ngọc kết thủ ấn kỳ lạ, đột nhiên khói độc tuôn ra.

Các Cực Lạc cung đang lao nhanh chạy trốn không biết chuyện gì xảy ra, mới định trốn thì không gian quanh thân bị khói độc bao phủ. Từng làn khói độc xẹt nhanh qua trực tiếp bao bọc từng người lại.

- A!

Chỉ trong khoảnh khắc ngắn ngủi tiếng hét thảm thê lương này quanh quẩn giữa không trung, tiếng gào rú khiến người rợn tóc gáy. Đệ tử Phi Linh môn nghe rợn tóc gáy.

Sau tiếng hét thảm là đệ tử Cực Lạc cung ai nấy người trở nên đen thui, mục rữa thành bãi máu loãng đen ngòm từ không trung đổ xuống. Mấy chục đệ tử Cực Lạc cung trong khoảnh khắc chẳng còn mảnh vụn, cái chết này làm đám đệ tử Phi Linh môn không kiềm được nuốt nước miếng, ánh mắt rung động nhìn Lục Tâm Đồng trên bầu trời.

Chương 2487: Đi Cực Lạc cung

Dương Quá, Thiên Sí Tuyết Sư xuất hiện bên cạnh Lục Tâm Đồng.

- Mùi thật khó ngửi.

Tay Dương Quá luôn xách Dương Tề Thiên đôi mắt tro tàn.

Đám đệ tử Phi Linh môn hành lễ:

- Tham kiến chưởng môn, tham kiến đại tiểu thư.

Nhìn mấy người xuất hiện, vừa rồi bọn họ còn tuyệt vọng giờ đã biến thành vui sướng, kích động. Chưởng môn đến thì bọn họ còn gì để sợ nữa.

Đoan Mộc Hồng Chí cung hưng phấn, kinh ngạc kêu lên:

- Lâm Thiên đại... Chưởng môn!

Đoan Mộc Hồng Chí không ngờ chưởng môn đột nhiên xuất hiện trong Bình nguyên Man Hoang cách xa Phi Linh môn.

Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Thiên Sí Tuyết Sư đáp xuống đất. Bảo Nhi đã thu nhỏ thân hình nằm trên vai Lục Tâm Đồng.

- Sao các ngươi đến Bình nguyên Man Hoang?

Niếp Phong cung kính hành lễ hướng Dương Quá:

- Tham kiến sư thúc, sư bá. Chúng ta tôi luyện ở đây, không ngờ gặp đệ tử Cực Lạc cung, bị bọn họ truy sát mấy ngày. Chúng ta có mấy sư đệ chết trong tay người Cực Lạc cung.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm:

- Cực Lạc cung!

Trịnh Thánh Kiệt tiến lên giải thích cho Lục Lâm Thiên:

- Chưởng môn, Cực Lạc cung là một sơn môn daˆʍ tà, nghe nói là sơn môn có thực lực mạnh nhất trong Bình nguyên Man Hoang. Sau khi chúng thấy mấy sư muội của chúng ta thì luôn đuổi theo không bỏ, vì vậy chúng ta mới trốn ở đây.

Lục Lâm Thiên nhướng mày hỏi:

- Mọi người còn lại đều bình an chứ?

Mấy đệ tử chết trong tay Cực Lạc cung không thể bỏ qua như vậy, nhưng phía trước không xa có lẽ là Tử Vong Thâm Uyên, những đệ tử đều có mặt tại đây, khó thể báo thù ngay.

Dương Linh Hạo tiến lên đáp:

- Chưởng môn, đệ tử còn lại không có việc gì lớn, nhưng một số đệ tử người có vết thương.

Lục Lâm Thiên kiểm tra vết thương của mọi người, xác định không gặp vấn đề lớn thì yên lòng, hỏi mọi người tại sao đến Bình nguyên Man Hoang. Các đệ tử đi ra khá lâu nên không rõ chuyện Tử Vong Thâm Uyên. Lục Lâm Thiên vốn muốn tìm hiểu về Tử Vong Thâm Uyên, không biết Phi Linh môn phái ai đi, đám người Niếp Phong, Đoan Mộc Hồng Chí đều mù tịt.

Lục Lâm Thiên suy tư một lúc, nói với Thiên Sí Tuyết Sư:

- Tuyết Sư, ngươi đưa nhóm Hồng Chí, Niếp Phong trở lại Phi Linh môn đi.

Hiện tại nhiều đệ tử Phi Linh môn tại đây, Lục Lâm Thiên không yên tâm để họ về một mình. Lục Lâm Thiên sẽ đi Tử Vong Thâm Uyên, càng không thể dẫn bọn họ theo. Tử Vong Thâm Uyên không phải nơi cho đám đệ tử Phi Linh môn chạy lung tung. Vào Thiên Trụ Giới thì quá đông người, Lục Lâm Thiên không muốn lộ bí mật Thiên Trụ Giới.

Thiên Sí Tuyết Sư gật đầu nói:

- Tuân lệnh chủ nhân!

Đoan Mộc Hồng Chí hỏi:

- Chưởng môn không trở lại sao?

Lục Lâm Thiên đáp:

- Ta còn có việc phải làm. Ngươi trở về nói cho lão tổ của mình là ta đi Tử Vong Thâm Uyên, các ngươi cùng Tuyết Sư quay về. Sau này đi ra tôi luyện hãy cẩn thận chút.

Niếp Phong rất muốn đi theo sư phụ:

- Sư phụ, cho đệ tử đi chung đi!

Lục Lâm Thiên nhìn Niếp Phong, đám đệ tử này mấy năm nay tăng mạnh tu vi khá tốt.

Lục Lâm Thiên nói:

- Thực lực của các ngươi chưa thể tham gia vào chuyện này, trở lại chăm chỉ tu luyện đi.

- Grao!

Lát sau đám đệ tử Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong, Hoàng Tĩnh Dao trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư rời đi. Tuy Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong rất muốn cùng đi theo nhưng tự biết thực lực của mình chưa đủ, đành lưu luyến rời khỏi. Mấy đệ tử khác thì lòng rất vui vẻ, không ngờ lần này được chưởng môn cứu.

Lục Tâm Đồng xách nữ nhân mặc nóng bỏng mới rồi bị trọng kích rớt xuống đất chạy tới trước mặt Lục Lâm Thiên:

- Ca ca, người này còn sống.

Nữ nhân mặc nóng bỏng há mồm hộc máu:

- Phụt!

Nữ nhân mặc nóng bỏng ánh mắt kinh sợ nhìn chằm chằm đám người Lục Lâm Thiên, nàng không ngờ cường giả Phi Linh môn đột nhiên xuất hiện, nghe xưng hô thì là chưởng môn Phi Linh môn đến. Chưởng môn Phi Linh môn, Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên. Tuy nữ nhân mặc nóng bỏng ở Bình nguyên Man Hoang nhưng thường nghe được nhiều tin tức bên ngoài. Linh Vũ Chiến Tôn, vị chưởng môn Phi Linh môn này ít nhất là cường giả Tôn cấp khủng bố.

Nữ nhân mặc nóng bỏng bất chấp bị thương, đến trước mặt Lục Lâm Thiên, đá lông nheo:

- Lục chưởng môn tha mạng, chúng ta không cố ý mạo phạm đệ tử Phi Linh môn của người. Lục chưởng môn tha mạng, người muốn ta làm gì đều được.

Nữ nhân mặc nóng bỏng nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, cặp ngực run run, rõ ràng là sắc dụ.

Lục Lâm Thiên không nói chuyện, tay chụp xuống đỉnh đầu nữ nhân mặc nóng bỏng, trực tiếp thi triển ra Sưu Linh thuật.

Sưu Linh thuật nhìn ngó linh hồn, Lục Lâm Thiên chợt biến sắc mặt. Lục Lâm Thiên từ linh hồn trong đầu nữ nhân mặc nóng bỏng biết Cực Lạc cung rất ghê gớm. Không nhiều người, chỉ chừng hai, trăm người nhưng đa số là nữ nhân. Cực Lạc cung chủ yếu tu luyện công pháp tà môn như thái âm bổ dương, thái dương bổ âm.

Trong Cực Lạc cung không có nhiều cường giả nhưng xung quanh không người nào dám chọc. Cực Lạc cung có ba vị cung chủ thực lực cường đại, mạnh tới mức nào thì đệ tử trong Cực Lạc cung cũng không biết. Chỉ biết rằng mỗi khi có người đến chọc vào Cực Lạc cung là không ai sống sót trở ra.

Khiến Lục Lâm Thiên bất ngờ nhất là nữ nhân trong Cực Lạc cung hầu như gian díu với ba vị cung chủ. Những nữ nhân này là đồ đệ, đồ tôn của ba vị cung chủ, vô cùng vinh hạnh nếu được ba vị cung chủ sủng hạnh, vì mỗi khi được sủng hạnh là sẽ có nhiều ích lợi, thực lực tăng mạnh.

Lục Lâm Thiên thu về thủ ấn, biểu tình thay đổi. Cực Lạc cung này đúng là daˆм tà thật.

Nữ nhân mặc nóng bỏng linh hồn đau nhức, Lục Lâm Thiên thu về thủ ấn thì nàng mới phục hồi lại, tiếp tục luôn miệng van xin.

Lúc này nữ nhân mặc nóng bỏng chỉ biết dùng vốn liếng sở trường nhất của mình cầu xin:

- Lục chưởng môn, Cực Lạc cung ta không cố ý mạo phạm, nguyện ý bồi tội cho Lục chưởng môn. Trong Cực Lạc cung ta có nhiều sư tỷ, sư muội, chỉ cần Lục chưởng môn đồng ý thì tùy cho xử lý.

Mắt đa tình tựa thu thủy, nữ nhân mặc nóng bỏng thậm chí thi triển mị công nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm.

Lòng Lục Lâm Thiên chùng xuống, loại mị công này kém hơn Mộ Dung Lan Lan, Đạm Thai Tuyết Vi nhiều. Tuy hai người kia không dùng mị công, tuy có cái quyến rũ nhưng là huyễn công, thế nhưng loại mị công cấp thấp của nữ nhân mặc nóng bỏng còn lâu mới sánh bằng. Huống chi nhan sắc của nữ nhân mặc nóng bỏng không thể đánh đồng với Mộ Dung Lan Lan, Đạm Thai Tuyết Vi, khí chất càng không bằng được.

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu nói:

- Đi Cực Lạc cung sao? Hình như cũng không xa. Tốt.

Nữ nhân mặc nóng bỏng bất chấp khóe môi vương vét máu, mắt lộ tia mừng như điên, càng quyến rũ thướt tha hơn:

- Lục chưởng môn thật sự muốn đi sao?

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Dẫn đường đi.

Cực Lạc cung cách không xa, có thể tiện đường đi Tử Vong Thâm Uyên, giải quyết tận gốc cũng tốt.

Trong Bình nguyên Man Hoang muốn tìm một sơn mạch xanh biếc không dễ gì.

Lục Lâm Thiên cùng nữ nhân mặc nóng bỏng đi Cực Lạc cung, dọc đường đi nàng tận dụng mọi thời cơ quyến rũ hắn chỉ còn thiếu không cởi áo ra.

Chương 2488: Ba lão nhân 1

Lục Tâm Đồng tức giận mặt vặn vẹo, nhưng vì ca ca truyền âm dặn dò nên nàng không trực tiếp giết nữ nhân mặc nóng bỏng này.

Không lâu sau, với tốc độ của mọi người trước mắt đã xuất hiện một dãy sơn mạch xanh biếc, hoàn cảnh không tệ, dựa núi gần nước. Nhiều kiến trúc thấp thoáng trong núi.

Vù vù vù!

Ngoài sơn mạch có mấy bóng người lao ra, vài nữ nhân thanh xuân xuất hiện, khuôn mặt thanh tú, ăn mặc hở hang, cặp ng.c nghẹt thở.

Các nàng quát:

- Ai đến đó?

Nữ nhân mặc nóng bỏng khẽ quát với mấy nữ nhân mặc nóng bỏng:

- Lùi xuống!

Các nữ nhân thanh xuân hành lễ:

- Đệ tử tham kiến sư thúc.

Các nàng cứ liếc sang Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng.

Lục Lâm Thiên quét mắt mấy nữ nhân thanh xuân, toàn là đẳng cấp Vũ Phách, Linh Phách, có một Linh Sư. Tuổi trẻ trung, mắt thì đa tình, nhìn liền biết toàn tu luyện mị công.

Advertisement

Nữ nhân mặc nóng bỏng nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lục chưởng môn, mời vào.

Nữ nhân mặc nóng bỏng thấy Lục Lâm Thiên liếc nhìn các nữ nhân thanh xuân, hỏi:

- Chẳng lẽ Lục chưởng môn thích ngây ngô? Nếu nhìn trúng mấy người này thì Lục chưởng môn cứ thử trước, có mấy người công phu khá giỏi, đặc biệt là lưỡi công, bảo đảm cho Lục chưởng môn vừa lòng.

Nữ nhân mặc nóng bỏng nói xong đầy dụ͙© vọиɠ nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

- Đi đi.

Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến lên trước.

Nữ nhân mặc nóng bỏng khẽ nói:

- Lục chưởng môn cũng không nhìn trúng sao?

Nữ nhân mặc nóng bỏng mắt lóe tia sáng chậm rãi đuổi theo.

Trong một đình viện yên tĩnh, cách thật xa đã có mùi daˆʍ mĩ. Trong một gian phòng, một lão nhân năm mươi tuổi ôm eo mịn màng của nữ nhân khoảng ba mươi tuổi đè xuống bàn.

Lão nhân gấp gáp dán miệng vào môi nữ nhân, muốn nhấm nháp lưỡi của nàng.

Mắt nữ nhân quyến rũ cười khúc khích, hàm răng cắn chặt chỉ lộ ra chút xíu đầu lưỡi làm lưỡi lão nhân chỉ có thể chạm vào chứ không mʋ"ŧ lưỡi được. Lão nhân nóng ruột lên.

Nữ nhân nũng nịu nói:

- Sư phụ ngày càng nóng nảy.

Tay nữ nhân sờ ngực lão nhân, cởi trường sam trên người lão xuống.

Lão nhân lớn tuổi nhưng da thịt săn chắc như thanh niên.

Lão nhân đè trên người nữ nhân, thô lỗ lột sạch đồ nàng ra:

- Kỹ nữ này, sư phụ ngày càng luyến tiếc ngươi!

Ngực lão nhân chạm vào bộ ng.ực nữ nhân thì mắt trở nên nóng cháy ôm chặt nàng vào lòng. Hai gò bồng đào xinh đẹp ấm áp làm lão nhân mê say, người dâng lên khô nóng khó dập tắt, tay xoa bóp.

Nữ nhân cười quyến rũ:

- Sư phụ đừng quá nóng lòng.

Một tay nàng ngăn lại ma chưởng của lão nhân chộp ngực mình, tay kia sờ eo lão nhân từ từ dời xuống dưới, xoa n.ắn vật nóng kia. Lão nhân run rẩy.

Nữ nhân cười khúc khích:

- Ha ha ha!

Nữ nhân cởï qυầи lão nhân tụt xuống dưới chân, cùng lúc đó nàng đã nắm thứ kia, từ từ ngồi chồm hổm. Nàng vuốt vật đó mấy cái, môi đỏ hé ra nuốt thứ của lão nhân vào miệng.

- A!

Người lão nhân run rẩy, cảm nhận từ sợi tóc đến móng chân trướng căng như bong bóng sắp nổ tung, không kiềm được kéo đầu nữ nhân đè sâu vào trong.

Nữ nhân như con gà mổ thóc gật đầu lia, bị va chạm rêи ɾỉ không nói nên lời, thanh âm daˆм mỹ truyền ra.

Nữ nhân phun ra nuốt vào một lúc, đầu lưỡi đánh vòng trên thứ đó. Chốc lát sau, lão nhân không chịu nổi nữa kéo nữ nhân đè xuống bàn.

Nữ nhân thuận thề nằm xuống cho lão nhân đè người mình, tay luôn cầm thứ đó hướng tới chỗ kia của nàng.

Nữ nhân khẽ thì thầm:

- Sư phụ, đến đây.

Lão nhân không chút khách sáo tiến thẳng vào, nữ nhân khẽ rêи ɾỉ.

Cùng lúc đóh ai tay lão nhân xoa bóp gò bồng đào, rồi giục ngựa rong ruổi, cúi đầu há mồm ngậm phần đầu vào.

Nữ nhân run rẩy, phó.ng đãng rên, nàng nằm sấp trên bàn vặn vẹo rêи ɾỉ. Lão nhân ngậm mʋ"ŧ phối hợp động tác giục ngựa rong ruổi, nữ nhân càng vặn vẹo rêи ɾỉ dữ hơn.

Nghe nữ nhân rên la, lão nhân càng trưóng to, va chạm mạnh dồn dập. Hai tay lão nhân xoa bóp thỏ ngọc, nữ nhân ôm eo lão vặn vẹo kêu la nghênh đón lão va chạm.

Nữ nhân xoay người đứng lên rút thứ của lão nhân ra, đè lão dưới thân. Môi nữ nhân như con giun xới đất từ cổ lão nhân dời xuống rốn, vẫn đi xuống, lại chạm vào thứ kia.

Lão nhân rên la:

- Đồ nhi ngoan, sư phụ không uổng công thương ngươi!

Cơ thể lão nhân co giật liên hồi, vặn vẹo, luôn mồm la hét.

Nữ nhân cười quyến rũ, mắt ướt nước:

- Toàn nhờ sư phụ dạy tốt.

Nữ nhân bò lên người lão nhân, ngồi xuống tự mình vận động.

Bùm!

Lúc này đột nhiên vang tiếng nổ điếc tai, đất rung nói chuyển.

Tiếng hét to kèm theo:

- Đám xông vào Cực Lạc cung ta, thật to gan!

Ánh mắt lão nhân âm trầm:

- Có cường giả!

Lão nhân ngồi bật dậy.

Trên quảng trường diện tích không lớn, mấy nam nữ đệ tử Cực Lạc cung hộc máu nằm chết giấc dưới đất. Người ra tay chính là Lục Lâm Thiên. Nữ nhân mặc nóng bỏng run lẩy bẩy, dường như bị Lục Lâm Thiên trở mặt hù sợ.

Vù vù vù!

Cùng lúc đó, mấy chục bóng người đến quảng trường, thực lực cao nhất chỉ có vài Suất cấp. Hai lão nhân đi đầu làm con ngươi Lục Lâm Thiên co rút. Hai lão nhân khoảng năm mươi mấy gần sáu mươi tuổi, nhưng màu da thì như thanh niên, mặc trường sam hoa phục, thân hình mảnh khảnh, mái tóc dài.

Một người khác mặc trường bào, mắt sáng quắc sắc bén nhìn quảng trường, tập trung vào Lục Tâm Đồng.

- Lão đại, lão nhị!

Trong không trung lại có hai người đáp xuống. Quanh đình viện hiện tại tụ tập nhiều thanh niên nam nữ. Nam mặc trang phục ngay ngắn, nữ mặc hở hang.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người đến, một nam một nữ. Nữ có tu vi Vũ Suất, ba mươi tuổi, nhan sắc khá đẹp, đôi mắt cực kỳ quyến rũ. Nam là lão nhân năm mươi mấy tuổi nhưng bảo dưỡng rất tốt, đôi mắt như sao chất chứa chút âm trầm.

Lục Lâm Thiên nhìn ba lão nhân này liền biết bọn họ dùng thải âm bổ dương bảo dưỡng. Nhưng khiến Lục Lâm Thiên bất ngờ là Cực Lạc cung có cường giả như vậy, thực lực của ba người hoàn toàn vượt qua hắn đoán trước. Ba lão nhân che giấu khí thế rất sâu, nhưng muốn thoát khỏi Lục Lâm Thiên nhìn ngó thì không dễ dàng.

Dương Quá, Lục Tâm Đồng liếc hướng Lục Lâm Thiên. Với thực lực hiện tại của hai người nhiều ít quan sát được tu vi thực lực của ba người.

Nữ nhân mặc nóng bỏng dẫn ba người Lục Lâm Thiên đến thấy ba lão nhân liền nhào lên:

- Sư phụ, sư thúc, sư bá, hãy cứu đệ tử! Lục Lâm Thiên gïếŧ mấy chục đệ tử chúng ta!

Nữ nhân mặc nóng bỏng mang Lục Lâm Thiên đến một vì giữ mạng, thứ hai là muốn dẫn hắn về cho sư phụ, sư bá giải quyết.

- Chỉ bằng vào nhan sắc này của ngươi và mị công hạng ba mà mơ mê hoặc được ta sao? Chết đi!

Dứt lời Lục Lâm Thiên đánh ra thủ ấn nóng cháy, gần trong gang tấc xuyên thấu sau gáy nữ nhân mặc nóng bỏng, gïếŧ chết tại chỗ.

Lão nhân thứ hai mặc trường bào, mắt sáng như sao tức giận quát:

- Khốn kiếp, dám gïếŧ đệ tử của ta?

Khí thế ngút trời trong khoảnh khắc suy nghĩ, chưởng ấn oanh kích vào Lục Lâm Thiên.

Không chút ngừng lại, nhanh hoa mắt, lão nhân phá không xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên

như hồn ma.

Chương 2489: Ba lão nhân 2

Chưởng ấn kéo theo chuỗi tàn ảnh ập đến, bắn ra ánh sáng vàng chói lòa thực chất hóa, đằng trước chưởng ấn, không gian vỡ ra từng tấc lộ ra không gian đen ngòm. Tiếng xé gió sắc nhọn mang theo tiếng nổ đì đùng chớp mắt đánh xuống.

Một tiếng quát khẽ phát ra từ miệng Lục Lâm Thiên:

- Linh Vũ quyết!

Lục Lâm Thiên nhìn lão nhân một chưởng đánh tới, hắn sớm có chuẩn bị. Không gian xung quanh, năng lượng thuộc tính thổ hùng hồn nhanh chóng tụ tập thành một chưởng ấn khổng lồ, uy áp chấn nhïếp linh hồn tràn ngập.

Trong phút chốc hai chưởng ấn va chạm vào nhau, không chút lùi bước, trực tiếp đυ.ng vào nhau.

Ầm!

Trong khoảnh khắc hai chưởng ấm như thiên thạch đυ.ng vào nhau, khi va chạm thì không gian tan vỡ lộ ra khe nứt đen ngòm. Cả không trung rung bần bật, kình khí năng lượng kinh khủng dao động hóa thành gió bão hình vòng tròn lan tràn ra.

Thân thể Lục Lâm Thiên bị đẩy lùi thẳng ra sau hai bước, trong lúc thụt lùi thì khóe môi hắn cong lên cười nhạt.

Cộp!

Cùng lúc đó, lão nhân trường bào bị đẩy lùi hai bước, kinh sợ tu vi thực lực của đối phương. Trong chưởng ấn bị chấn nát của Lục Lâm Thiên đột nhiên bắn ra một tàn ảnh chưởng ấn, linh hồn lực hùng hồn tuôn ra tràn ngập khí tức cực đoan khủng bố, nhìn kỹ sẽ làm linh hồn người run rẩy.

Bùm!

Chưởng ấn tàn ảnh xé gió bay ra, gần trong gang tấc vỗ mạnh vào người lão nhân trường bào. Năng lượng linh hồn dồi dào xâm nhập vào thân thể lão nhân.

Trong phút chốc hai lão nhân đằng trước con ngươi co rút:

- Công kích thuộc tính thổ ẩn chứa công kích linh hồn!

Ánh mắt ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, với một chưởng này bọn họ đã biết đẳng cấp thực lực của Lục Lâm Thiên.

Cộp cộp!

Với công kích linh hồn, lão nhân trường bào lại lảo đảo bị đẩy lùi, hoảng hốt chống đỡ được linh hồn. Khi lão nhân lần nữa nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm thì ánh mắt rất rung động.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

Advertisement

- Vũ Tôn bát trọng.

Người này đã là Vũ Tôn bát trọng, còn là bát trọng đỉnh phong. Trên Bình nguyên Man Hoang, một Cực Lạc cung nho nhỏ mà có cường giả như vậy, thật làm Lục Lâm Thiên ngạc nhiên.

Lão nhân tóc dài sắc mặt âm trầm, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên đăm đăm:

- Lục Lâm Thiên? Chẳng lẽ ngươi chính là chưởng môn Phi Linh môn, Linh Vũ Chiến Tôn?

Lục Lâm Thiên lảo đảo lùi hai bước đã ổn định thân hình, nhìn lão nhân tóc dài:

- Không ngờ còn có người biết ta.

Lục Lâm Thiên cảm thấy thực lực của lão nhân tóc dài mới mạnh nhất trong nhóm.

Lão nhân âm trầm nhỏ tuổi nhất mắt chợt sáng lên, mắt lóe tia sáng lạnh:

- Thì ra ngươi chính là Lục Lâm Thiên! Lão đại, lão nhị, thật là đạp phá thiết hài vô mịch xử, đắc lai toàn bất phí công phu!

Lục Lâm Thiên thầm lấy làm lạ, nghe lời nói như thể ba người muốn tìm hắn và đây không phải chuyện tốt.

Lão nhân trường bào mới rồi bị Lục Lâm Thiên đẩy lùi vài bước giờ ánh mắt giễu cợt nói:

- Khục khục, đây là tự đưa lên cửa. Hàng năm đều có chuyện tốt, năm nay đặc biệt nhiều, còn đang lo không biết đi đâu tìm.

Ánh mắt daˆʍ tà nhìn Lục Tâm Đồng, lão nhân trường bào cười tà:

- Gïếŧ đệ tử của ta thì dùng nàng này thay thế là đã đủ. Bộ dáng này, tư thái này, trong vạn người không có một.

Lục Tâm Đồng không chịu đựng được lời nói bỉ ổi xấu xa đó, nàng quát to:

- Chó già vô sỉ hạ lưu, ngươi muốn chết!

Mắt Lục Tâm Đồng bắn ra tia sáng lạnh.

- Tiểu nha đầu hoang dã lắm.

Lão nhị liếc sang lão đại, lão tam đứng bên cạnh:

- Lão đại, lão tam, đã đưa lên cửa rồi thì cùng nhau giải quyết đi.

- Lão nhị lão tam, các ngươi giải quyết hai người kia đi, giao Lục Lâm Thiên cho ta. Cẩn thận chút, hai người này chắc là Trọng Kiếm Vô Phong Dương Quá, Độc Linh Ma Nữ Lục Tâm Đồng, có chút bản lĩnh.

Lão nhân tóc dài nói xong khí tức tỏa định Lục Lâm Thiên.

Lão tam cười âm trầm:

- Hai tiểu tử chưa dứt sữa thì mạnh bao nhiêu, trở tay liền tiêu diệt.

Lão tam liếc mắt qua Lục Tâm Đồng, Dương Quá nhưng không thèm để vào mắt.

Mắt Lục Lâm Thiên lộ tia lạnh lùng nói:

- Xem ra các ngươi thật sự muốn tìm ta. Cũng tốt, dù sao Cực Lạc cung dám đυ.ng vào người Phi Linh môn ta, hôm nay sẽ san bằng Cực Lạc cung ngươi!

Ba người này dường như có ý đồ xấu với hắn, tình cờ Lục Lâm Thiên gặp phải, giải quyết luôn cho gọn.

Lục Lâm Thiên truyền âm vào tai Lục Tâm Đồng:

- Tâm đồng, dốc hết sức đi.

Lão nhị lạnh lùng quát:

- San bằng Cực Lạc cung ta? Tiểu tử nhà ngươi lớn lối thật, ra tay!

Lão nhị dẫn đầu lao hướng Lục Tâm Đồng, trảo ấn xé gió bay đi, kình khí kinh khủng khiếp người.

- Tử Linh Hồn Năng Giáp!

Lục Tâm Đồng lòng máy động, quanh người bừng lên ánh sáng màu tím. Một bộ giáp màu tím trùm lên người Lục Tâm Đồng, trên áo giáp có hồn lực hùng hồn quanh quẩn, kín không kẽ hở bao phủ người nàng vẽ ra đường cong động lòng người, càng toát ra khí cổ xưa. Kình khí khủng bố bị ngăn cách bên ngoài.

Lão tam lạnh lùng quát:

- Ta cũng giải quyết tên này!

Lão tam hoàn toàn không để Dương Quá vào mắt, lắc người ngưng tụ ra quyền ấn đánh ra.

Ánh mắt Dương Quá thay đổi, cười khẽ. Áo xám bay phần phật, khi quyền ấn xuất hiện trước mặt Dương Quá thì khí tức kỳ dị đồng hóa sóng không gian bắn ra khí thế hung hãn. Một ánh sáng màu vàng đất run rẩy khuếch tán, cuối cùng như vòng sáng bao phủ người Dương Quá vào trong. Năng lượng cường đại sinh ra áp lực khuếch tán, làm không gian đông lại, quyền ấn lúc này đấm nát không gian bay ra.

Cùng lúc đó, sau khi bày ra tử Linh Hồn Năng Giáp thì Lục Tâm Đồng thúc giục lực lượng thời gian, khí tức quái dị đồng hóa sóng không gian.

Răng rắc!

Trảo ấn của lão nhị rơi xuống, chớp mắt Lục Tâm Đồng biến mất. Trảo ấn chộp không gian thủng cái lỗ sâu lộ ra màu đen thẩm làm tim người đập nhanh, trong khoảnh khắc nhanh chóng phục hồi lại.

Cùng lúc đó, Dương Quá và lão tam tung nắm đấm bao bọc vầng sáng trực tiếp va chạm như thiên thạch đυ.ng nhau, chấn vỡ sóng không gian dọc đường đi.

Ầm ầm ầm!

Quyền ấn đυ.ng mạnh voàn hau, tiếng sấm nổ vang vọng. Năng lượng khủng bố va chạm, không trung run nhẹ. Sóng năng lượng khủng bố thổi quét không trung, hai người lảo đảo cùng thụt lùi, dường như ngang sức ngang tài.

Trong khoảnh khắc này Lục Tâm Đồng lại hiện ra sau lưng lão nhị, quát to:

- Chó già, muốn xuống tay với ta thì sức Vũ Tôn bát trọng của ngươi chưa đủ!

Lục Tâm Đồng phất tay thay đổi thủ ấn, một quang ấn rực rỡ trong khoảnh khắc ẩn hiện giữa khói độc đầy trời, năng lượng đáng sợ chấn động không gian không ngừng vỡ ra từng khe nứt màu đen.

Ong ong ong!

Không gian run rẩy, máy con rết, con nhện, mãng xà to, con cóc màu đen, năm thú ảnh hiện ra trong quang ấn tụ thành một thú ảnh dữ tợn. Uy áp năng lượng cường đại khuếch tán.

Lão nhị đột nhiên ngoái đầu lại, ánh mắt rung động:

- A? Là Linh Tôn lục trọng, độc công!

Lão nhị không bao giờ ngờ một tiểu nha đầu thế mà là Linh Tôn lục trọng. Khó chọc nhất là Linh Tôn, cộng thêm độc công làm người ta kiêng dè. Đòn công kích khủng bố này gồm uy áp linh hồn khổng lồ, khói độc

không chỗ không xâm nhập khiến đầu óc lão nhị đau nhói.

Chương 2490: Chẳng lẽ là thần khí!?

Lão nhị cười daˆм uế:

Lục Tâm Đồng quát to:

- Đi!

Lục Tâm Đồng phất tay, thú ẩn dữ tợn lao hướng lão nhị. Kình khí khủng bố, khói độc ngập trời đè xuống. Khói độc không chỗ không ở xen lẫn công kích linh hồn, từng đợt sóng ập hướng lão nhị.

Lão nhị tức giận quát:

- Khốn kiếp!

Trên thủ ấn của lão nhị bày ra một phòng ngự cương khí quanh thân. Công kích linh hồn và công kích khói độc đều làm làm người ta e ngại.

Vang tiếng nổ trầm đυ.c:

Bùm!

Cả không trung run rẩy, kình khí năng lượng càn quét bầu trời.

Advertisement

Cộp cộp!

Lục Tâm Đồng công kích, lão nhị bị chấn lùi lại mấy bước, biểu tình cực kỳ khó xem.

Giờ phút này, phía sau quảng trường có nhiều đệ tử Cực Lạc cung ai nấy trố mắt líu lưỡi.

Lão nhân tóc dài khẽ quát:

- Lão nhị, lão tam, mấy người kia không yếu, đừng lơ là.

Biến đổi thoáng chốc làm lão nhân tóc dài rất giật mình. Không ngờ Dương Quá, Lục Tâm Đồng cường đại đến mức này.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng:

- Đại ca, Tâm Đồng, dốc hết sức đi!

Đại ca Dương Quá đối phó một Vũ Tôn bát trọng thì Lục Lâm Thiên hoàn toàn yên tâm.

Thực lực của đại ca Dương Quá cộng với cầm Chấn Thiên đã có tiền lệ đánh chết Vũ Tôn bát trọng. Giản trưởng lão đảo Khôn Dương tuy tu vi không cao bằng lão tam, lão tam thì đã là đỉnh Vũ Tôn bát trọng nhưng so sánh thực lực thì Giản trưởng lão mạnh hơn lão tam một chút. Giản trưởng lão là Tôn Giả đảo Khôn Dương, phòng ngự mạnh, còn có vũ linh khí công kích.

Lục Lâm Thiên chỉ hơi lo lắng Lục Tâm Đồng, nàng đối kháng cùng đỉnh Vũ Tôn bát trọng, thực lực khó thể áp chế. Nhưng Lục Lâm Thiên cho rằng với độc công và nhiều thiên phú của Lục Tâm Đồng thì đối kháng một lúc không thành vấn đề. Lục Lâm Thiên bvà đại ca Dương Quá giải quyết xong đối thủ của mình liền ổn thỏa.

Tiếng quát vang, áo giáp Thanh Linh đã trùm người Lục Lâm Thiên, hắn không do dự nữa. Dường như ba cung chủ Cực Lạc cung có chút mưu đồ với hắn, càng phải đối phó. Lục Lâm Thiên kết thủ ấn vung ra Long Ảnh Tí, ảo ảnh rồng vàng gầm rống xông hướng lão nhân tóc dài.

Lão nhân tóc dài sớm muốn đánh với Lục Lâm Thiên, hắn hành động trước cho lão quan sát đẳng cấp tu vi của hắn:

- Thì ra là Vũ Tôn lục trọng.

Nhìn Lục Lâm Thiên công kích, lão nhân tóc dài vung cánh tay, không gian xung quanh như có năng lượng thuộc tính thủy tụ tập lại, một quyền ấn đánh tới. Sóng không gian đằng trước quyền ấn bị phá hủy.

Bùm!

Đòn công kích của hai người hung hãn hơ nbên cạnh nhiều. Lão nhân một đấm đánh vào rồng vàng ảo.rồng vàng ảo tan vỡ, kình khí ngập trời càn quét, quyền ấn chưa tan biến xuyên qua một lỗ sâu không gian lại đánh hướng Lục Lâm Thiên.

- Vũ Tôn bát trọng!

Lục Lâm Thiên không hề ngạc nhiên, lão nhân tóc dài thật sự là Vũ Tôn bát trọng. Ban đầu Lục Lâm Thiên quan sát tu vi thì khí thế vô hình trung của lão và sóng không gian không gian xung quanh đều không kém hơn Hử trưởng lão đảo Khôn Dương đã chạy trốn, nên tất nhiên tu vi ngang ngửa Hử trưởng lão.

Ầm ầm ầm!

Trong khoảnh khắc ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm, tay phải nhanh như tia chớp vươn ra, khí hủy diệt khuếch tán. Tử Kim Huyền Lôi chém ra, khe nứt không gian lộ ra ánh sáng đen ngòm tim đập nhanh va chạm vào quyền ấn.

Bùm!

Va chạm làm không gian run rẩy, kình khí khủng bố, mặt đất nứt rạn, đá vụn tung tóe lộ ra khe rãnh dài ngàn thước sâu không thấy đáy. Cả quảng trường lúc này nằm trong vòng công kích cường đại, rung lắc bần bật.

Mấy chục tiếng hét thảm vang lên:

- A!

Mấy chục đệ tử Cực Lạc cung không kịp né bị cuốn vào trong đánh chết. Trận thế đánh nhau thế này e rằng Tôn cấp cấp thấp cũng khó thể đứng vững trong đó, những đệ tử Cực Lạc cung thì càng thảm.

Cộp!

Hai đòn công kích ngăn cản cú đấm của đối phương mà Lục Lâm Thiên chỉ bị đẩy lui mấy bước, lòng thầm lấy làm lạ. Với tu vi của ba cường giả Cực Lạc cung, hai Vũ Tôn đỉnh bát trọng, một Vũ Tôn bát trọng, thực lực đáng sợ như vậy mà Cực Lạc cung lại yếu xìu, tu vi đệ tử cực kém, rất lạ lùng.

Mấy chục đệ tử bị lan đến chết thảm, lão nhân tóc dài tức giận quát:

- Khốn nạn!

Ánh mắt lão nhân tóc dài đầy ngạc nhiên. Tu vi Vũ Tôn lục trọng của Lục Lâm Thiên không tương xứng với thực lực đã thể hiện, mới rồi đòn công kích tia chớp màu tím đó làm tim lão run rẩy.

Lão nhân tóc dài nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

- Thì ra Tử Lôi Huyền Đỉnh thật sự nằm trên người của ngươi.

Mé bên kia, Lục Tâm Đồng hét to:

- Để xem ngươi làm gì ta được!

Đối diện lão nhị công kích đợt hai, khí tức kỳ dị tuôn ra từ bàn tay Lục Tâm Đồng, một luồng sáng đen tràn ra.

Ong ong ong!

Trấn Linh Diệt Hồn tháp xuất hiện giữa không trung rồi biến to mấy trăm thước, phát ra tiếng vù vù quái dị. Khí tức khuếch tán, uy thế kinh người làm linh hồn người rung động, phát ra khói đen ngập trời. Khí tức kỳ dị khiến tim người đập nhanh.

- Chít chít!

Thủ ấn trong tay Lục Tâm Đồng thay đổi, khói đen phát ra tiếng hú sắc nhọn tựa như quỷ khóc thần gào, đâm linh hồn người. Khói đen lượn lờ, đột nhiên có trăm đoàn sáng đen ngòm bắn ra.

Biến đổi làm người sởn tóc gáy làm lão nhị hoàn toàn biến sắc mặt.

- Chít chít!

Không chút ngừng lại, trong Trấn Linh Diệt Hồn tháp có trăm hồn anh toàn thân đen thui giương nanh múa vuốt tựa như lệ quỷ màu đen, người phát ra khí tức thô bạo lao vào lão nhị.

- Thiên phú công kích thật khủng khïếp!

Tình hình rùng rợn đó làm lão nhân tóc dài, lão tam ở bên cạnh liếc qua xem chừng.

Ong ong ong!

Mắt Dương Quá lóe tia sáng, mỉm cười, Chấn Thiên đột nhiên xuất hiện.

Chấn Thiên xuất hiện, tiếng phong lôi ầm ĩ vang vọng, thanh âm tựa như sư rống phượng ngâm. Tiếng kiếm ngân bá đạo không gì sánh bằng, năng lượng quanh thân cuồn cuộn, chấn động sóng không gian như nước sôi. Luồng sáng màu hoàng kim bàng bạc tuôn ra từ thân kiếm, không gian sau thân kiếm phong vân biến sắc, nửa bên không gian tia chớp sấm sét rít gào.

Lão tam kinh sợ:

- Chẳng lẽ là thần khí!?

Khí tức này khiến lão tam run rẩy bất an.

Ong ong ong!

Cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên nhảy lên tầm thấp, sau áo giáp Thanh Linh là đôi cánh màu xanh hoàn mỹ vô khuyết, mép cánh có ánh sáng xanh khuếch tán như các tia điện xâu chuỗi, uy áp đè ép không gian, ngưng tụ ra năng lượng đáng sợ khiến người ru nrẩy.

Lão nhân tóc dài mắt lóe tia sáng, kinh ngạc nói:

- Linh khí phi hành thiên giai!

Mắt lão nhân tóc dài lộ tia tham lam.

Trên cao mé bên, Lục Tâm Đồng quát to:

- Đại La kiếm trận!

Khói độc bám vào áo giáp màu tím, trán Lục Tâm Đồng lại bắn ra một vật.

Ong ong ong!

Tiếng kiếm ngân vang lên, thứ đó chợt biến thành than h5 kmàu bạc, kiếm khí sắc bén, tiếng kiếm ngân như phong loi, chính là Đại La kiếm trận.

Đại La kiếm trận xuất hiện biến ra một chuỗi kiếm ảnh trước mặt Lục Tâm Đồng. Vô số kiếm ảnh phân hóa diễn sinh, từng đợt kiếm ảnh cắt vỡ không gian, trước mũi kiếm mơ hồ lộ ra tia sáng đen ngòm. Một giây ngắn ngủi kiếm trận này biến

thành hàng vạn kiếm quang.

Chương 2491: Tâm Đồng lùi lại!

Kiếm quang sắc bén huyền ảo xoay tròn, không gian đầy ắp ánh sáng bạc kiếm quang phát ra. Sóng không gian vô hình khuếch tán mang theo gdao động sóng gợn. Khi sóng khuếch tán, hàng vạn kiếm quang che trời bắn lên cao.

Vù vù vù!

Vạn kiếm quang tỏa ánh sáng bạc rực rỡ bay nhanh ra, chớp mắt đã nhốt lão nhị lại. Uy áp kinh người lan tràn, kiếm quang xé gió ập đến, huyền ảo liên kết nhau. Khí thế sắc bén huân thiên hách địa.

Lão nhân tóc dài và lão tam đều ngạc nhiên, ba người Lục Lâm Thiên này không dễ chọc chút nào.

Tuy lão nhị là Vũ Tôn bát trọng nhưng e dè độc công của Lục Tâm Đồng, cộng thêm đòn công kích khủng bố của Trấn Linh Diệt Hồn tháp, lão nhị lại bị kiếm trận cuốn lấy, biểu tình cực kỳ khó xem. Tu vi Vũ Tôn bát trọng lúc này bị trói chân trói tay, trong phút chốc khó thể xông phá vòng công kích bao bọc.

Đương nhiên Lục Tâm Đồng muốn làm gì Vũ Tôn bát trọng này cũng khó khăn. Công kích hùng hồn xé nát không gian, quảng trường đình viện xung quanh đã sớm bị san bằng một mảnh hỗn độn, không thể làm gì được lão nhị.

Lão nhân tóc dài biến sắc mặt nói:

- Lão nhị, chuẩn bị bố trận.

Lão nhân tóc dài liếc Lục Lâm Thiên, Dương Quá, qua một kích này lão đã biết ba người không dễ chọc. Nhóm Lục Lâm Thiên có thần khí bay, lão nhân tóc dài không muốn để con mồi trốn mất.

Advertisement

Bùm!

Rất nhiều hồn ma thê lương vây công, lão nhị không ngừng vung quyền ấn khuấy động năng lượng thuộc tính thổ hùng hồn từ trên cao đè xuống, vô số tàn ảnh quyền ấn đánh ra, mỗi cái có lực lượng phá không. Nhiều hồn anh ác quỷ bị cuốn lấy đánh nát.

- Phá!

Lão nhị nghe lệnh tuôn ra chân khí phô thiên cái địa, kéo theo năng lượng thiên địa bàng bạc. Không gian to lớn ngàn thước run rẩy đè ép nguyên không gian vặn vẹo, từng đợt quyền ấn tụ tập lại mạnh mẽ tràn ra.

Ầm ầm ầm!

Đằng trước quyền ấn, các tia khe nứt không gian như thực chất bắt đầu khuếch tán xé rách khí lưu không gian, cả không gian nổ tung, lực lượng cuồng bạo ập đến.

Cộp!

Lực lượng mạnh mẽ làm thân hình yểu điệu của Lục Tâm Đồng lảo đảo thụt lùi mấy bước. Đại La kiếm trận, Trấn Linh Diệt Hồn tháp bị chấn văng ra.

Xoẹt!

Chỉ chớp mắt biểu tình lão nhị trầm trọng đã bay đến bên cạnh lão nhân tóc dài, lão tam.

Lão nhân tóc dài quát to:

- Lão nhị, lão tam, bố trận!

Vù vù vù!

Lão nhân tóc dài dứt lời chợt nghe tiếng xé gió vang lên, ba người vọt lên cao đứng ba vị trí toát ra tia huyền ảo.

Ba người đồng thanh kêu lên:

- Tam Tinh trận!

Từng cột sáng chân khí tuôn ra từ người lão nhân tóc dài, lão nhị, lão tam rồi nối kết lại với nhau. Trong khoảnh khắc ngắn ngủi trên không trung, phạm vi mấy ngàn thước, một trận pháp khổng lồ đập vào các cặp mắt.

Ba người liên tục biến ảo thủ ấn, từng cột sáng chân khí khủng bố liên tục bay ra từ cơ thể bọn họ, kéo theo năng lượng thiên địa cuối cùng chui vào đại trận. Trên địa trận khổng lồ nhấp nháy ánh sáng bí văn chói lòa. Cả không gian rung ầm ầm, năng lượng thiên địa đầy trời tụ tập lại.

Lục Lâm Thiên xuất hiện sau lưng Lục Tâm Đồng hỏi:

- Có sao không?

Lực lượng nhu hòa kéo Lục Tâm Đồng ngăn nàng thụt lùi.

- Không sao.

Lục Tâm Đồng giẫm chân xuống đất ổn định thân thể mềm mại, Trấn Linh Diệt Hồn tháp và Đại La kiếm trận một lần nữa rít gào xoay tròn sắp công kích tiếp.

- Cẩn thận!

Lục Lâm Thiên kéo lại Lục Tâm Đồng, ánh mắt trầm trọng nhìn chằm chằm phía trước. Ba người đã kết thành một trận pháp liên kích, uy lực không yếu. Trận pháp liên kích có điểm huyền ảo của nó, e rằng Lục Tâm Đồng không đối phó được.

Ầm ầm ầm!

Cả đại trận xảy ra thay đổi. Giữa không trung,không gian trong mấy ngàn thước vnặ vẹo tràn ngập uy năng khủng bố. Ánh sáng địa trận rực rỡ chói lòa đầy bí văn huyền ảo, uy áp khủng bố vô hình toát ra từ đại trận khiến lòng

Lục Lâm Thiên run rẩy. Trận pháp liên kích của ba người đang tăng mạnh uy lực.

Ầm!

Trong đại trận che đầy trời đột nhiên có cột sáng năng lượng to lớn bao phủ người lão nhân tóc dài. Dưới cột sáng, quanh thân lão nhân tóc dài lại có một cột sáng nối với người lão nhị. Lão nhị thay đổi thủ ấn, cột sáng năng lượng bàng bạc rơi vào người lão tam.

Xoẹt!

Toàn thân lão tam run rẩy, thủ ấn đột nhiên nhấn xuống, một cột sáng trực tiếp rơi vào người lão nhân tóc dài. Thất luyện cột sáng của ba người nối nhau, cả không gian gió nổi mây phun, không gian hôn ám. Ba người với thế tam giác đối lập đứng lơ lửng, lúc này khí thế quanh thân ba người đột nhiên có thay đổi. Người lão nhị, Lão tam kéo ra một chuỗi tàn ảnh, với đường cong huyền ảo và uy lực năng lượng hùng hồn cùng chui vào cột sáng quanh thân lão nhân tóc dài.

Ầm ầm ầm!

Trong phút chốc không gian rung rinh, lão nhân tóc dài xảy ra biến đổi kỳ dị làm người hoảng sợ. Quanh người lão nhân tóc dài hiện ra một hình người ảo to lớn cả ngàn thước, khí thế cường đại khuếch tán, uy áp mạnh mẽ lan tràn, khí thế đè ép thiên địa, khí thế kinh khủng huân thiên hách địa.

Lục Lâm Thiên con ngươi co rút:

- Mạnh quá!

Tam Tinh trận của ba người lại khủng bố như vậy, dường như hợp ba cường giả lại thành một, dẫn động năng lượng thiên địa nâng cao uy lực.

Lúc này cường giả hai Vũ Tôn bát trọng đỉnh phong, một Vũ Tôn bát trọng hợp nhất phối hợp trận pháp nâng cao uy năng, thực lực tương đương tăng cấp số nhân.

Lục Lâm Thiên suy đoán thực lực hiện tại của ba người e rằng là cường giả Vũ Tôn trung kỳ bát trọng cũng khó thể làm gì được bọn họ. Hiện tại thực lực của ba người tương đương Vũ Tôn hậu kỳ bát trọng.

Ánh mắt Dương Quá trầm trọng:

- Tam muội hãy lùi lại, ta và nhị đệ lên được rồi.

Tay Dương Quá siết Chấn Thiên vang tiếng sấm nổ, ánh sáng vàng chói lòa, trên mũi kiếm sấm sét đì đùng.

Lục Lâm Thiên khẽ quát:

- Tâm Đồng lùi lại!

Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực sau lưng Lục Lâm Thiên hoàn toàn giang rộng, cánh đột nhiên vỗ, không gian xung quanh khựng lại rồi cuồng phong vù vù nổi lên. Không gian xung quanh như pha lê yếu ớt vỡ thành vô số mảnh nhỏ không gian li ti.

Trên bàn tay Lục Lâm Thiên giờ có một đoàn ánh sáng màu tím vàng quanh quẩn, Tử Lôi Huyền Đỉnh xoay tròn trong tay. Đối diện trận pháp liên kích của ba người, Lục Lâm Thiên chỉ có thể dốc hết sức liều một trận.

Với thực lực hiện tại của hắn và đại ca Dương Quá, Lục Lâm Thiên không bị nhiều áp lực, nếu đánh không lại thì dư sức chạy đi. Lục Lâm Thiên chỉ không ngờ trong Cực Lạc cung nho nhỏ có ba Tôn Giả khủng bố như thế.

Hiện tại Lục Lâm Thiên đã tin lời ngày xưa nghĩa phụ Nam thúc nói, trên con đường lớn này có nhiều cường giả ẩn thễ, ba người này nằm trong số đó.

Người khổng lồ ảo cao ngàn thước, to như ngọn núi hét to một tiếng:

- Ba nhãi ranh chưa dứt sữa, thực lực không yếu, nhưng hôm nay các ngươi rất xui gặp phải ba chúng ta, chỉ có thể chết đi. Vốn tưởng chỉ có hai thần khí nhưng giờ xem ra là ba cái. Sau khi có ba thần khí thì ba chúng ta còn sợ ai nữa?

Khí thế rung động đến cực độ, tia mắt to nhìn xuống ba người Lục Lâm Thiên như

con voi nhìn ba con kiến.

Chương 2492: Chúng ta cũng không dễ chọc!

Lục Lâm Thiên và Dương Quá liếc nhau, gật đầu, sẵn sàng ứng chiến.

Người khổng lồ ảo hét to một tiếng:

- Chết đi!

Cánh tay to lớn như cột chống trời đánh ra quyền ấn, không gian bị đυ.ng vỡ lộ ra lỗ sâu quyền ấn đen ngòm đổ ập xuống Lục Lâm Thiên, Dương Quá.

Trong khoảnh khắc này Lục Lâm Thiên, Dương Quá cùng hành động định thi triển công kích.

Xoẹt!

Ngay lúc này trên bầu trời mênh mông đột nhiên có một thất luyện chân khí to lớn ầm ầm va chạm, không gian dọc đường chợt nổ tung đυ.ng vào cú đấm ảo to lớn.

Hai lực công kích tựa hủy diệt trong phút chốc mạnh mẽ va chạm vào nhau.

Bùm bùm bùm!

Năng lượng khủng bố va chạm mang theo từng đợt xung lực hủy diệt, mạnh mẽ khuếch tán không trung. Ngọn núi và mặt đất bên dưới bị phá hủy.

Advertisement

Xoẹt!

Cùng lúc đó, ảo ảnh hình người to lớn bị đòn công kích đẩy lùi, mắt to rất giật mình.

Thanh âm bá đạo không gì sánh bằng đột nhiên vang vọng trong không trung:

- Cực Lạc Tam Quỷ, ngươi dám đυ.ng vào giáo chủ của Thánh Linh giáo ta, ba ngươi chán sống rồi!

Thanh âm chưa dứt thì trên bầu trời rít gào xuất hiện hai vật khổng lồ, hai con yêu thú to lớn vượt không gian xuất hiện.

- Grao!

- Gru!

Tiếng long phượng sư tử hổ báo thú gầm phát ra như sấm sét càn quét không gian. Yêu thú khổng lồ thứ nhất là một con sói to màu vàng.

Vảy màu vàng phủ trùm toàn thân sói vàng, răng nanh tỏa ánh sáng vàng, đôi mắt đỏ ngầu, lưng mọc cánh vàng. Đôi cánh tựa như loan đao, nhìn kỹ thì trên cánh có hai đường cong hõm vào như thể mọc sáu đôi cánh. Thân hình vàng kim toát ra uy áp vương giả tuyệt đối.

Yêu thú vật khổng lồ thứ hai là một con yêu thú uy vũ dữ tợn đến tột độ, như hổ như trâu, như rồng như sói. Lưng có đôi cánh to, bộ dạng cực kỳ hung ác, toàn thân mọc lông như nhím, người đỏ máu tựa như máu đang chảy.

Nhìn hai con yêu thú khổng lồ, Lục Lâm Thiên lộ vẻ mặt mừng rỡ:

- Là Kim Dực Thiên Lang, Thôn Thiên Cùng Kỳ!

Người có thể làm hai con yêu thú khủng bố này làm tọa kỵ trừ Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả trong Tôn Tổ đời thứ nhất Thánh Linh giáo ra trong thiên hạ chẳng còn người khác.

Mắt Lục Lâm Thiên lộ mừng rỡ nhìn sang. Trên lưng Kim Dực Thiên Lang, Thôn Thiên Cùng Kỳ 6 một người ngồi. Người ngồi trên Kim Dực Thiên Lang, là lão nhân năm mươi tuổi, mặc trường bào tím vàng toát ra uy nghiêm mạnh mẽ khiến người nhìn vô hình trung thấy nghẹt thở như có hòn đá to đè ngực. Ngồi trên lưng Thôn Thiên Cùng Kỳ là lão nhân mặc áo đỏ, mặt đỏ ửng, khí thế cực kỳ cuồng bạo.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Đệ tử tham kiến hai vị sư thúc!

Lục Lâm Thiên thu về Tử Lôi Huyền Đỉnh, cung kính khom lưng hành lễ với hai người, đây chẳng phải là hai sư thúc của hắn thì còn ai nữa? Hai cường giả khủng bố đến, Lục Lâm Thiên phỏng chừng không cần hắn liều mạng làm gì.

Thấy cường giả như thế tiến đến, Dương Quá thu về Chấn Thiên. Lục Tâm Đồng đã sớm cất Đại La kiếm trận, Trấn Linh Diệt Hồn tháp, cùng đại ca Bắc Cung Vô Song đến sau lưng Lục Lâm Thiên, mắt lộ ý cười. Lục Tâm Đồng biết thực lực của hai vị cường giả như thế nào.

Cùng Kỳ Tôn Giả cười tủm tỉm nói:

- Lâm Thiên, sao ngươi đến đây? Ngũ sư thúc của ngươi đến kịp lúc đúng không?

Áo đỏ vung lên, Cùng Kỳ Tôn Giả đã tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Ngũ sư thúc đến rất đúng lúc.

Người khổng lồ ảo thụt lùi, mắt nhìn chằm chằm Cùng Kỳ Tôn Giả, Kim Lang Tôn Giả trước mặt, ánh mắt hoàn toàn thay đổi:

- Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả, là các ngươi!?

Cùng Kỳ Tôn Giả lạnh lùng quát:

- Cực Lạc tam quỷ, ba ngươi ngày càng to gan ra, dám đυ.ng vào sư điệt của lão tử? Hôm nay không lột da các ngươi còn tưởng lão tử dễ chọc!

Người khổng lồ ảo run rẩy, dường như cực kỳ e ngại Cùng Kỳ Tôn Giả:

- Cùng Kỳ Tôn Giả, ta không biết các ngươi là sư thúc của Lục Lâm Thiên. Đã đắc tội, chúng ta đi đây.

Trường bào tím vàng bay phần phật, Kim Lang Tôn Giả nhảy người xuống Kim Dược Thiên Lang, mắt bắn ra tia sáng lạnh lùng nói:

- Xem bản tôn là con nít ba tuổi sao? Thiên hạ đều biết Lục Lâm Thiên chính là sư điệt của ta, ba ngươi lại bảo là không biết! Hôm nay các ngươi đã gặp phải vậy xem như các ngươi xui xẻo đi.

Người khổng lồ ảo hét to, mắt to bắn ra tia sáng:

- Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả, các ngươi đừng khinh người quá đáng, chúng ta cũng không dễ chọc!

Cùng Kỳ Tôn Giả lạnh lùng quát:

- Chỉ bằng vào ba thứ như các ngươi? Cho rằng có Tam Tinh trận thì lão tử không làm gì các ngươi được sao?

Cùng Kỳ Tôn Giả liếc sang Lục Lâm Thiên:

- Các ngươi thụt lùi lại một chút, giao cho ngũ sư thúc của ngươi xử ba tên tạp chủng này.

Lục Lâm Thiên không chút do dự nói:

- Vậy xin làm phiền ngũ sư thúc.

Có linh lực chân khí ra tay thì còn sợ gì nữa?

Người khổng lồ ảo hét to:

- Cùng Kỳ Tôn Giả, rốt cuộc các ngươi muốn sao? Ta và Thánh

Linh giáo các ngươi luôn nước giếng không phạm nước sông!

Cùng Kỳ Tôn Giả hét to:

- Hay cho câu nước giếng không phạm nước sông, ba tên tạp chủng các ngươi mới rồi còn đυ.ng vào giáo chủ Thánh Linh giáo ta vậy mà bảo là nước giếng không phạm nước sông? Giáo chủ Thánh Linh giáo ta là thứ ba con chim lai giống các ngươi có thể đυ.ng vào sao?

Thanh âm như sấm sét toát ra uy áp to lớn.

Cùng Kỳ Tôn Giả dứt lời liền hành động, áo đỏ phấp phới, giơ tay nhấc chân tụ tập năng lượng thuộc tính hỏa đầy trời. Một quyển ấn năng lượng thuộc tính hỏa đánh ra.

Đối phương đã không định bỏ qua thì người khổng lồ ảo mắt to lóe tia độc ác gầm lên:

- Hừ! Chúng ta cũng không dễ chọc!

Năng lượng chân khí phô thiên cái địa bạo tuôn ra, tiếp đó cánh tay vung lên. Một cột sáng năng lượng to lớn đυ.ng mạnh vào quyền ấn lửa khổng lồ của Cùng Kỳ Tôn Giả.

Bùm!

Hai quyền va chạm, kình phong khủng bố gợn sóng phô thiên cái địa tuôn ra. Không gian đất đai xung quanh bị dư âm năng lượng đáng sợ chấn vỡ nát.

- Hừ!

Kình phong khủng bố thổi quét, ảo ảnh khổng lồ ở giữa không trung bước chân lảo đảo nhanh chóng thụt lùi. Thân hình khổng lồ trở nên hư ảo nhiều, hiển nhiên chịu thiệt nhỏ trước lực công kích này.

Ánh mắt người khổng lồ hoảng hốt:

- Thực lực của Cùng Kỳ Tôn Giả khủng bố đến vậy sao?

Ba người bày ra Tam Tinh trận vậy mà không chiếm chút lợi thế nào ngược lại chịu thiệt, lòng cực kỳ trầm trọng.

- Tam tinh trận này không tệ.

Kim Lang Tôn Giả dứt lời trường bào màu tím vàng vung lên, bàn chân giẫm hư không, không gian nổ tung. Kim Lang Tôn Giả bay hướng người khổng lồ, năng lượng thuộc tính thổ ồ ạt tụ tập trong không khí ngưng tụ thành con sói màu vàng ảo khổng lồ ngàn thước.

- Grao!

Thú ảnh sói to lớn làm không gian quanh thân nó nhanh chóng vặn vẹo, thân hình khổng lồ gầm rống lao ra. Cùng lúc đó, dư âm năng lượng đáng sợ lan tràn đầy trời va chạm vào người khổng lồ.

Người khổng lồ vừa lảo đảo thụt lùi thì ảo ảnh sói to gầm rống xông lên, cánh tay to vội vàng đánh ra, không gian dọc đường đi đột nhiên bùng nổ.

Chương 2493: Thực lực Cùng Kỳ 2

Bùm!

Lực lượng giao phong, trực tiếp đυ.ng chạm. Trong phút chốc giữa không trung vang tiếng nổ như sấm, ảo ảnh sói to trùng kích vào người khổng lồ, không gian nổ tung.

Cộp cộp!

Lực lượng mạnh mẽ làm người khổng lồ lảo đảo thụt lùi lần nữa, lưng đυ.ng vào một ngọn núi to.

Ầm ầm ầm!

Núi sụp đất nứt, tiếng nổ điếc tai truyền ra, ngọn núi khổng lồ bị đυ.ng sụp đổ, cả ngọn núi to lớn bị xung lực làm mép núi nứt rạn rồi ầm ầm sụp xuống.

- Mạnh quá!

Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng nhìn chằm chằm cảnh tượng đó. Quá rung động, ba người vẻ mặt rung động. Lục Tâm Đồng bị rung động thè lưỡi ra.

Cùng Kỳ Tôn Giả lại hét to một tiếng, bàn chân đạp hư không:

- Ba tiểu tạp chủng không biết chết sống, phá cho ta!

Hư không dưới chân Cùng Kỳ Tôn Giả nổ ra, một quyền ấn lửa nóng cháy to mấy trăm thước từ trên trời bay ra. Lửa bắn bốn phía từ lòng bàn chân đổ xuống, khí thế kinh người.

Advertisement

Kim Lang Tôn Giả không rảnh rối, ánh mắt trầm xuống, năng lượng thuộc tính thổ run rẩy quanh thân đấm mạnh một cái. Hư không trước quyền ấn bị cú đấm của Kim Lang Tôn Giả làm nứt ra một cái khe đen ngòm dài, quyền ấn nhanh như tia chớp đυ.ng vào người khổng lồ ảo do Tam Quỷ ngưng tụ.

Ầm ầm!

Hai quyền ấn kéo theo năng lượng thiên địa hòa cùng, khe nứt không gian to lớn xẹt qua chân trời rồi lại lần nữa đυ.ng mạnh vào người khổng lồ ảo do Tam Quỷ ngưng tụ.

Người ánh mắt thay đổi nhưng không tránh thoát được, đành lại hơ hai đấm vội vàng nghênh đón. Bốn quyền ấn mạnh va chạm, không gian đông lại, năng lượng kinh người nổ tung.

Ầm ầm ầm!

Trong khoảnh khắc này bốn quyển ấn va chạm kinh người, không gian nổ tung lộ ra cái lỗ sâu to đen hoắc. Không gian nổ tung, kình khí đáng sợ hóa thành đường vòng cung khuếch tán.

Răng rắc!

Trước kình khí khủng bố, người khổng lồ ảo do Tam Quỷ ngưng tụ bắt đầu nứt rạn rồi nổ tung, năng lượng kinh người phô thiên cái địa khuếch tán.

- Phụt!

Khi kình khí khủng khiếp tan biến, người khổng lồ vỡ nát. Trong không trung, Cực Lạc Tam Quỷ hộc máu, ba người té xuống đập mạnh vào nền đất.

Ầm ầm ầm!

Mặt đất chấn động bụi bay tứ tung, đất đai rung rinh.

Vù vù vù!

Trong khe nứt mặt đất chỉ chớp mắt ba người hóa thành ba luồng sáng nhanh chóng trốn đi.

Vang tiếng hét to:

- Còn muốn trốn? Mơ đi!

Dường như Cùng Kỳ Tôn Giả sớm có chuẩn bị, một bước đạp hư không đánh một đấm vào một bóng lưng. Không gian dọc đường phía trước quyền ấn đi bị nổ tung.

- Lùi lại cho ta!

Trường bào màu tím vàng của Kim Lang Tôn Giả phất phới, thân hình như hồn ma xuất hiện đằng trước một người khác, chưởng ấn mạnh mẽ giáng xuống.

Bùm bùm bùm!

Lực lượng hùng hồn xuyên thấu không gian đánh ra như thiên thạch va chạm vào nhau. Hai bóng người bay xuống.

- Phụt!

Máu phun ra, hai người lại đập mạnh xuống đất, mặt đất rung rinh núi lắc lư.

Người thứ ba đã đi xa nhưng bị một luồng sáng xanh ngăn trước mặt, khóe môi nhếch nụ cười nhạt, là Lục Lâm Thiên vận chuyển Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực. Lục Lâm Thiên luôn quan sát bốn phía làm sao cho phép ba người bị thương nặng rời đi được?

Xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên là lão tam trong Cực Lạc Tam Quỷ.

Khóe môi lão tam chảy máu, thấy Lục Lâm Thiên ngăn cản thì hét to một tiếng:

- Cút đi!

Lão tam lập tức tung ra cú đấm.

Lục Lâm Thiên nhếch mép, lòng máy động:

- Thần Vũ Diệt Không!

Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực sau lưng Lục Lâm Thiên giây lát mở rộng thể tích, dao động năng lượng cực kỳ đáng sợ dâng trào mãnh liệt, tiếng sấm nổ mạnh như cửu thiên kinh lôi vang vọng.

Trong phút chốc lão tam đánh ra cú đấm chợt cảm nhận uy áp tuyệt đối. Lão tam nhìn Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực mở rộng, lòng sinh ra cảm giác nhỏ bé.

Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực biến to ra ngàn thước, đường cong động lòng người mang theo khí tức cổ xưa, cánh chim màu trắng tựa như các thanh loan đao chớp mắt bắn ra.

Vù vù vù!

Từng tầng cánh chim màu xanh xé gió, rậm rạp, mỗi cọng lông chim toàn là loan đao hình cung động lòng người hóa thành từng vũ khí giết người cắt vỡ không gian. Chúng nó hình thành đường cong từ giữa không trung đổ ập xuống bao tùm toàn không gian, bao vây lão tam vào trong.

Với thực lực tu vi hiện tại của Lục Lâm Thiên khi vận dụng Thần Vũ Diệt Không thì uy lực tăng lên đến mức độ khủng bố.

Quyền ấn của lão tam bị cánh chim cắt vỡ, uy thế kinh người làm lão hoàn toàn biến sắc mặt. Áo giáp ngưng tụ thành chân khí bao phủ người lão tam.

Vạn vũ cùng bắn, chỉ giây lát cả không gian nứt rạn tan vỡ. Trong phút chốc một tiếng nổ dữ dội như tiếng sấm kinh thiên động địa vang vọng trong thiên địa này.

Ầm ầm ầm!

Kình khí cuồng bạo càn quét cả không trung, sóng gợn kình khí ngút trời khuếch tán. Không trung run rẩy, sóng kình khí năng lượng khủng bố tựa cơn sóng thần từ trên cao đổ ập đến.

Không gian bỗng chốc sụp đổ cái hố sâu to lớn tựa như lỗ sâu không gian, lộ ra màu đen sâu thẳm khiến tim người đập nhanh.

Vù vù vù!

Trong khoảnh khắc mấy bóng người từ xa xé gió bay tới, mấy con yêu thú phi hành lượn vòng sau lưng họ.

Trong không gian hỗn loạn, đám người chạy tới ngơ ngác nhìn nhau, tay chân lạnh lẽo. Khí thế khủng bố thật là kinh hoàng.

Xoẹt!

Trong không gian hỗn loạn tất cả phục hồi, lỗ sâu không gian chợt lóe nhanh chóng lấp lại.

Khi bầu trời trở lại như cũ, mọi người nhìn chằm chằm. Hai bóng người vẫn đứng trên cao, đối diện nhau. Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực sau lưng Lục Lâm Thiên lại giương ra.

Người lão tam cũng bao phủ áo giáp ngưng tụ bằng chân khí, bề ngoài như không bị tổn thương gì lớn. Trong mấy cặp mắt nghi hoặc, đột nhiên có tiếng răng rắc vỡ vụn.

Mấy cặp mắt đó trông thấy áo giáp chân khí trên người lão tam rạn vỡ từ trong ra ngoài, từng tia sáng đau mắt bắn ra. Bề mặt toàn bộ áo giáp chân khí như mạng nhện nứt rạn từ trong ra ngoài.

Cùng lúc đó lão tam há mồm hộc máu, mặt trắng bệch:

- Phụt!

- Xuống cho ta!

Ánh sáng xanh chợt lóe, Lục Lâm Thiên lại nhanh nhẹn phá không đến gần, tung cú đấm đập mạnh vào người lão tam.

Bùm!

Cú đấm đập xuống, lão tam của Cực Lạc Tam Quỷ rớt nhanh xuống, ọc máu té cái bịch xuống đất.

Ầm ầm ầm!

Mặt đất rung rinh, lão tam vừa mới rơi xuống thì Lục Lâm Thiên đã lao theo sát. Mấy cấm chế rơi xuống người lão tam.

Tiếp theo lão tam bị Lục Lâm Thiên xách trong tay. Lão tam là lão tam đỉnh bát trọng, sau khi bị Cùng Kỳ Tôn Giả, Kim Lang Tôn Giả tổn hại nặng làm sao đánh lại Lục Lâm Thiên?

Hơn nữa lão tam trong Cực Lạc Tam Quỷ dù là lúc đỉnh cao nhất cũng không đánh lại Lục Lâm Thiên, giờ lão không thể nhúc nhích trong tay hắn.

Trên bầu trời, mấy bóng người đáp xuống đất trước, hành lễ trước mặt Lục Lâm Thiên: Có tổng cộng sáu người, đó là Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên, Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành, còn có bốn tôn lão hộ giáo Viên Tự Thành, Quân Bát Phàm, hai Tôn Giả khác của Thánh Vũ bộ.

- Bái kiến giáo chủ!

Trên lưng mấy con yêu thú phi hành có năm mươi cường giả tu vi Vương cấp đáp xuống, cung kính hành lễ:

- Bái kiến giáo chủ!

Bọn họ đều là trưởng lão, hộ pháp.

Chương 2494: Bắt Tam Quỷ

Lục Lâm Thiên phất tay ra hiệu mọi người miễn lễ:

- Mời Tập lão, Nguyễn lão đứng lên, miễn lễ hết đi.

Đám người Thánh Linh giáo cộng thêm hai vị sư thúc xuất hiện chỗ này, đằng trước lại là Tử Vong Thâm Uyên, Lục Lâm Thiên ước chừng bọn họ cũng vì Tử Vong Thâm Uyên.

Kim Lang Tôn Giả xách lão đại của Cực Lạc Tam Quỷ ném tới người Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, xử lý ba tên tạp chủng này thế nào?

Người lão đại đẫm máu, suy yếu bị Kim Lang Tôn Giả giam cầm.

Cùng Kỳ Tôn Giả túm lão nhị của Cực Lạc Tam Quỷ đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, ném người xuống đất cái bịch:

- Lâm Thiên, dường như thực lực tiến bộ khá nhiều.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Đa tạ sư thúc khích lệ.

Lục Lâm Thiên nhìn lão đại, lão nhị của Cực Lạc Tam Quỷ. Đẳng cấp tu vi của hai người này một người là Vũ Tôn bát trọng, một người là đỉnh Vũ Tôn bát trọng, tuyệt đối cường đại.

Tiếc rằng đẳng cấp tu vi hai vị sư thúc Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả là Tôn cấp đỉnh bát trọng, so sánh thì Cực Lạc Tam Quỷ kém xa lắc.

Lục Lâm Thiên ném lão tam trong tay xuống đất, liếc Cực Lạc Tam Quỷ rồi lại quét mắt nhìn lên trời. Nhiều đệ tử Cực Lạc cung bị văng miểng đã chết, nhưng còn số ít người trốn đi xa.

Lục Lâm Thiên nói:

- Tập lão, Nguyễn lão hãy dọn dẹp xung quanh, không tha một người.

- Tuân lệnh!

Tập Hạo Nhiên, Nguyễn Thượng Hành gật đầu, phất tay ra hiệu. Năm mươi cường giả Vương cấp của Thánh Linh giáo nhảy ra giết số Cực Lạc cung ít ỏi còn sót lại, đúng là tàn sát.

- A!

Từng tiếng hét thảm từ xa vọng lại. Đám người Cực Lạc cung bị cường giả Thánh Linh giáo truy sát không có đường trốn.

Ba người Cực Lạc Tam Quỷ bị ném dưới đất, giương mắt nghe bốn phía vang vọng tiếng hét thảm. Lão tam, lão nhị, lão đại ánh mắt run rẩy nhìn Lục Lâm Thiên, lúc này mới biết hắn còn trẻ tuổi nhưng không hiền gì.

Ba người không thể nhúc nhích, cộng thêm lo lắng vận mệnh của mình. Lão tam, lão nhị, lão đại đâu bao giờ ngờ bọn họ định tìm Lục Lâm Thiên, ai ngờ hắn bỗng dưng đến Cực Lạc cung, ba người rơi vào kết cuộc thế này, đây xem như ra đường không coi ngày.

Số đệ tử Cực Lạc cung còn sót lại chỉ giây lát đã bị đánh chết hết, không một người trốn thoát. Lát sau trong Cực Lạc cung bị sàn bằng chỉ còn mấy chỗ đình viện phía xa.

Trong sảnh đình viện. Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả, Tập Hạo Nhiên, Nguyễn Thượng Hành, Viên Tự Thành, Quân Bất Phàm, và hai vị tôn lão hộ giáo Thánh Vũ bộ đều ngồi trong địa sảnh.

Cực Lạc Tam Quỷ bị giam cầm cứng ngắc, hồn anh muốn trốn cũng không có cơ hội.

Lục Lâm Thiên từ miệng Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả đã biết lý do Thánh Linh giáo đến Bình nguyên Man Hoang, là vì chuyện Tử Vong Thâm Uyên.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Hai vị sư thúc biết Cực Lạc Tam lão sao?

Kim Lang Tôn Giả nhìn Cực Lạc Tam lão bị giam cầm, nói:

- Ba người này nổi tiếng cũng hơn hai ngàn năm. Là ba huynh đệ, lão đại tên Lệ Quỷ, lão nhị tên Dương Quỷ, lão tam tên Âm Quỷ. Ba người luôn gieo tiếng xấu, gian daˆʍ cướp gïếŧ khắp nơi, làm người ta khinh thường. Nghe đồn lúc bọn họ chọc giận các đại sơn môn đã trốn tới Bình nguyên Man Hoang này, thực lực ba người không kém nên không người nào liều mạng bất chấp tất cả đối phó bọn họ.

Cùng Kỳ Tôn Giả liếc Cực Lạc Tam Quỷ, nói:

- Tiếc rằng hôm nay ba tên tạp chủng này hôm nay bị sao quả tạ, gian daˆʍ cướp gïếŧ lại còn dám đυ.ng vào người Thánh Linh giáo ta, coi như vì thiên hạ trừ đi ba tai họa lớn.

Lão nhân tóc dài trong Cực Lạc Tam Quỷ con ngươi co rút trừng đám người, lạnh lùng quát:

- Nhảm nhí, đúng là ba huynh đệ chúng ta gian daˆʍ cướp gïếŧ nhưng thử hỏi ai không như vậy? Tự cho mình là chính phái, trong bóng tối có ai tốt lành gì? Hôm nay ba huynh đệ chúng ta xui xẻo, tài nghệ không bằng người, ngươi gïếŧ chúng ta là được, đừng nói cái kiểu đường hoàng đó!

Kim Lang Tôn Giả trầm giọng nói:

- Ngươi nói đúng, tiếc rằng ba huynh đệ các ngươi quen thói daˆʍ tà, đây là điều tất cả tu luyện giả khinh thường.

Làm tu luyện giả đều có quy định ngầm là hạng người yêu râu xanh thì mặc cho chính hay tà đều bị người người khinh thường.

Lão nhân tóc dài trầm giọng nói:

- Nực cười, ngươi nghĩ chúng ta muốn sao? Công pháp chúng ta tu luyện vốn là như vậy! Nói đến daˆм thì ba huynh đệ chúng ta chưa từng đʋ.ng vào người bình thường, muốn gïếŧ cứ gïếŧ, nói nhảm làm gì? Hôm nay coi như ba huynh đệ xui xẻo!

Lục Lâm Thiên thản nhiên hỏi:

- Ba ngươi muốn chết cũng khó. Dường như ba ngươi muốn tìm ta? Không biết vì lý do gì, cho ta biết được không?

Lục Lâm Thiên không để bụng tội gian daˆм cướp gïếŧ của Cực Lạc Tam Quỷ. Làm người tu luyện, trong nhiều đại môn đại phái sau lưng chẳng thơm tho hơn ba người này là bao, có một số còn vượt trội.

Lão nhị Dương Quỷ liếc Lục Lâm Thiên, lạnh lùng quát:

- Không biết!

Lục Lâm Thiên cười cười, quay đầu nói với Lục Tâm Đồng:

- Tâm Đồng, bọn họ không chịu nói vậy muội hãy làm bọn họ mở cái miệng ra đi.

- Ca ca cứ yên tâm giao cho ta, ta nhất định sẽ làm bọn họ ngoan ngoãn.

Lục Tâm Đồng đứng lên, khuôn mặt đẹp tuyệt trần tựa tiên nữ nhưng khi xuống tay, không mấy người biết nàng là một ác ma.

Khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên:

- Cho ba ngươi cơ hội cuối cùng, nói không?

Lão đại Lệ Quỷ lạnh lùng trừng Lục Lâm Thiên:

- Nhãi ranh hỉ mũi chưa sạch! Lúc bản tôn hoành hành đại lục không biết ngươi còn đang ở đâu, bớt uy hïếp bản tôn đi, có chuyện gì bản tôn chưa từng thấy qua?

chưởng môn6 cười tươi như hoa:

- Ngươi đã mạnh miệng như vậy thì để ngươi thử trước.

Lục Tâm Đồng kết ấn, từng làn khói độc đột nhiên chui vào người lão đại Lệ Quỷ.

Khí độc vào người, cơ thể Lệ Quỷ run rẩy hét to:

- Khốn kiếp, ngươi làm gì vậy?

Lục Tâm Đồng nói:

- Không có gì, chỉ thả chút huyết độc vào trong cơ thể của ngươi. Chúng ta chỉ bằng một sợi tóc, sẽ từ từ ăn mất máu và da dẻ của ngươi. Trong vòng nửa canh giờ chúng nó sẽ to cỡ ngón tay, lúc này máu và da của ngươi đã bị ăn gần hết, sau đó ngươi thành bộ xương khô. Đương nhiên đầu của ngươi sẽ rất hoàn chỉnh, đến lúc chỉ còn lại cái đầu, cơ thể thì đã thành xương trắng, chắc chắn sẽ rất thú vị.

Lục Tâm Đồng vừa cười vừa nói tựa như nhìn món đồ chơi của mình.

Lệ Quỷ nghe rợn tóc gáy, toàn thân run rẩy. Lúc này Lệ Quỷ đã cảm giác trong người có ngàn vạn vật nhỏ xíu mấp máy.

Dương Quỷ nghe tức giận chửi:

- Nhãi ranh khốn kiếp, ngươi làm gì đại ca của ta? Có giỏi thì nhằm vào ta đây!

Lục Tâm Đồng yểu điệu đến gần Dương Quỷ:

- Ngươi thích chửi phải không? Ta chờ xem ngươi còn chửi ta được nữa không?

Lục Tâm Đồng mở ra nắp hộp cầm trong tay, mấy chục sợi chỉ màu đỏ nằm trong hộp gấm.

Vù vù vù!

Miệng Lục Tâm Đồng thổi khí độc màu đen vào hộp gấm, mấy chục sợi chỉ đỏ đột nhiên sống lại, mấp máy như mấy con đỉa nhỏ xíu màu đỏ, toàn thân đỏ rực, lưng có đường thẳng màu trắng.

Chương 2495: Ngươi nói thật không?

- Đây là phệ tủy huyết điệt, chúng nó thích nhất là ăn cốt tủy, nội tạng của ngươi. Nhưng chúng ta sẽ không một lần ăn hết sạch, chúng sẽ sống trong cơ thể ngươi, mỗi ngày chỉ ăn một chút nội tạng, cốt tủy rồi sinh sôi liên tục trong người. Khi cốt thủy, nội tạng trong cơ thể ngươi bị ăn hết sạch sẽ chuyển sang ăn da thịt. Mãi khi ngươi bị ăn hết chắc cũng cỡ năm mươi năm, khi đó trong cơ thể ngươi có mấy vạn hoặc mấy chục vạn con phệ tủy huyết điệt.

Lục Tâm Đồng vừa nó vừa cầm từng con phệ tủy huyết điệt nhét vào miệng và mũi, lỗ tai Dương Quỷ. Phệ tủy huyết điệt như nghe thấy mùi gì, nhanh chóng bò vào.

Lục Tâm Đồng cầm con phệ tủy huyết điệt cuối cùng trong tay, nhoẻn miệng cười:

- Phải rồi, chỗ này có thể thả một con vào.

Lục Tâm Đồng đặt phệ tủy huyết điệt cạnh mắt Dương Quỷ.

Xoẹt!

Con phệ tủy huyết điệt đỏ máu bò vào từ tròng mắt Dương Quỷ.

Dương Quỷ tru lên:

- A!

Nhưng Dương Quỷ không thể nhúc nhích, ánh mắt tràn ngập kinh sợ.

Trong sảnh, Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên, Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành, đám người Viên Tự Thành, Quân Bất Phàm thấy cảnh này thì nuốt nước bọt khan, hút ngụm khí lạnh:

- Ực!

Advertisement

Ánh mắt mọi người nhìn Lục Tâm Đồng đã biến thành kinh sợ. Muội muội xinh đẹp của giáo chủ tựa nàng tiên giáng trần, không ngờ khi hành hạ người sẽ khủng bố như vậy, làm người ta rợn tóc gáy.

Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả con ngươi co rút ngạc nhiên nhìn Lục Tâm Đồng.

Chỉ giây lát Lệ Quỷ cũng hét rầm lên:

- A!

Quần áo trên người Lệ Quỷ thấm màu đỏ từ trong ra ngoài như thể có máu chảy ra từ làn da. Toàn thân Lệ Quỷ đẫm máu, quần áo ướt máu dính sát vào người.

Trong cơ thể lão đại Lệ Quỷ bò ra vô số con rết đỏ máu dài cỡ móng tay, trăm chân ngọ nguậy gặm cắn da Lệ Quỷ, nuốt hết máu toàn thân. Miệng, lỗ tai, trong lỗ mũi Lệ Quỷ cũng có con rết đỏ không ngừng bò ra, bộ dạng cực kỳ đáng sợ.

Ánh mắt của Âm Quỷ sớm tràn ngập sợ hãi, nghe Lệ Quỷ, Dương Quỷ hét thảm mới lấy lại tinh thần.

Âm Quỷ quát to:

- Ngươi làm cái gì? Mau dừng tay!

Lục Tâm Đồng mỉm cười nói:

- Ngươi la cái gì? Thôi thì cũng cho ngươi nếm thử, biến ngươi thành bộ xương trắng luôn.

Một con dao găm tinh mỹ nằm trong tay Lục Tâm Đồng, môi treo nụ cười khuynh thành rạch mấy đao trên mặt và l*иg ngực Âm Quỷ. Máu tươi đầm đìa, da tróc thịt bong nhưng chỉ tổn thương da thịt.

Lục Tâm Đồng bắt một dúm thị huyết độc ngô trên người Lệ Quỷ rắc vào vết thương của Âm Quỷ. Thị huyết độc ngô rậm rạp lạo xạo từ miệng vết thương bò vào cơ thể Âm Quỷ.

- A!

Ánh mắt Âm Quỷ tràn ngập kinh hoàng, dường như vì thị huyết độc ngô cắn nuốt da thịt và máu, cực kỳ đau nhức.

Ba người gào la không dứt nhưng không thể nhúc nhích chút nào, chỉ có tể chịu đựng đau đớn.

Nhìn bộ dạng thê thảm của ba người, những người trong đại sảnh nổi da gà. Các cường giả run sợ. Dưới khuôn mặt xinh đẹp của Lục Tâm Đồng là thủ đoạn máu me khủng bố, làm bọn họ nhìn với cặp mắt khác.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú này hết thảy, không quá bất ngờ. Lục Tâm Đồng vốn có nhiều thủ đoạn. Lục Lâm Thiên định thi triển Sưu Linh thuật, chỉ tiếc Sưu Linh thuật cũng không thể sưu tầm đầy đủ. Huống chi tu vi của Cực Lạc Tam Quỷ trên Lục Lâm Thiên, dù linh hồn lực của hắn không yếu nhưng muốn tìm tòi chưa chắc sẽ an toàn sưu tầm ra được, để Lục Tâm Đồng trước tiên tra khảo ba người này cũng tốt.

Ba người tiếp tục gào thét:

- A!

Máu tràn đầy toàn thân, ba cường giả không bao giờ ngờ hôm nay sẽ gặp kết cuộc như vậy.

Lục Tâm Đồng mỉm cười nói với Cực Lạc Tam Quỷ:

- Muốn nói gì hãy nói đi, ta có dư dả thời gian.

Âm Quỷ hét to:

- Ta sẽ không tha cho ngươi!

Máu liên tục ọc ra từ khoang miệng Âm Quỷ.

Lục Tâm Đồng cười nói:

- Còn cứng miệng vậy sao? Ta ghét nhất là ai uy hïếp ta.

Trán Lục Tâm Đồng lóe tia sáng, Trấn Linh Diệt Hồn tháp biến hình to cỡ bàn tay nằm trong lòng bàn tay nàng. Một luồng sáng đen xuất hiện trước mặt Lục Tâm Đồng.

- Chít chít!

Tiếng hú sắc nhọn quái dị truyền ra khiến người rợn tóc gáy, là một hồn anh đen thui như ác quỷ đã bị luyện chế, nó giương nanh múa vuốt, bộ dạng cực kỳ dữ tợn.

- Hồn anh này sau khi cắn nuốt hồn anh của ngươi sẽ mạnh lên nhiều, vậy bắt đầu từ ngươi đi. Nhưng ta sẽ không cho ngươi chết dễ như vậy, ta sẽ cho nó từ từ cắn nuốt, cho ngươi sống không bằng chết. Dù sao ba ngươi cuối cùng chừa lại một chịu nói là được, chết hai người cũng chẳng sao.

Hồn anh ác quỷ đen thui trong tay Lục Lâm Thiên dữ tợn vặn vẹo tới trước trán Âm Quỷ.

Lệ Quỷ hét chói tai:

- Dừng tay, ta nói! Ta nói!

Giờ thì Lệ Quỷ đã biết thiên phú của Lục Tâm Đồng, nàng tuyệt đối nói được làm được.

Lục Tâm Đồng cười vừa lòng:

- Tốt, rốt cuộc có người thông minh. Nói đi.

Lệ Quỷ thê lương bảo:

- Ngươi thả chúng ta trước.

Trên người Lệ Quỷ toàn là con rết đỏ bò chi chít như đỉa chui vào trong cơ thể, khiến lão sợ đứng tim.

Lục Tâm Đồng ngoái đầu nhìn Lục Lâm Thiên, thấy ca ca nhẹ gật đầu mới tới trước mặt ba người, kết thủ ấn. Kỳ lạ là thị huyết độc ngô, phệ tủy huyết điệt trên người Cực Lạc Tam Quỷ bị Lục Tâm Đồng thu vào tay, biến mất. Âm Quỷ, Lệ Quỷ máu tươi đầm đìa, vô cùng thê thảm. Dương Quỷ thì bề ngoài không thấy gì nhưng miệng mũi chảy máu, đôi mắt đỏ rực, lão cũng chẳng khá hơn gì.

- Nói đi, các ngươi muốn tìm ta là có chuyện gì?

Lục Lâm Thiên nhìn ba người:

- Các ngươi tốt nhất là nói thật, lát nữa ta tìm kiếm trong linh hồn các ngươi phát hiện các ngươi nói dối thì ta sẽ khiến ngươi muốn sống không được muốn chết không xong. Đừng bao giờ nghi ngờ thủ đoạn của ta.

Cực Lạc Tam Quỷ nhìn nhau, lại ngó Lục Lâm Thiên.

Lệ Quỷ do dự nói:

- Ta có thể nói cho ngươi nhưng chúng ta có một điều kiện.

Lục Lâm Thiên lên tiếng:

- Nói!

Lệ Quỷ nhìn Lục Lâm Thiên:

- Ta nói cho ngươi, các ngươi phải hứa là sẽ tha cho ba huynh đệ chúng ta một con đường sống. Nếu không chịu thì ba huynh đệ chúng ta thà chết cũng sẽ không để ngươi biết!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

- Ngươi không cần uy hïếp ta, các ngươi không nói thì ta vẫn có thể tìm kiếm trong linh hồn các ngươi điều muốn biết.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, đôi mắt Lệ Quỷ đẫm máu nhìn hắn, không ngờ hắn có loại thủ đoạn này, tìm kiếm linh hồn, khi đó bọn họ khó thể kiểm soát.

Lục Lâm Thiên tạm dừng một lúc, nhìn phản ứng của ba người. Trong lòng bọn họ đã dao động, khi lòng dao động rồi sẽ dễ đối phó.

- Ta có thể đồng ý với các ngươi.

Lệ Quỷ khó tin hỏi lại:

- Ngươi nói thật không?

- Đương nhiên, nhất ngôn cửu đỉnh, tứ mã nan truy.

Lục Lâm Thiên nhìn Lệ Quỷ:

- Hiện tại ngươi có thể nói được chưa?

Lệ Quỷ mắt hấp háy nhìn Lục Lâm Thiên:

- Là mấy hôm trước có người tìm chúng ta ra giá tiền cao hy vọng ba huynh đệ giết ngươi.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng nhìn Lệ Quỷ chằm chằm, hỏi:

- Là ai?

Không ngờ có người muốn âm thầm

đối phó hắn.

Chương 2496: Tam quỷ khuất phục 1

- Cái này...

Lệ Quỷ biến sắc mặt nói:

- Nếu ta nói ra sẽ dễ dàng mất mạng.

Lục Tâm Đồng lạnh lùng quát:

- Ngươi không nói thì sẽ thê thảm ngay!

Có người trong bóng tối mời người đối phó ca ca, sắc mặt của Lục Tâm Đồng trở nên âm trầm.

Lệ Quỷ ngần ngừ một lúc, nhìn Lục Lâm Thiên:

- Là Lộc Linh Tôn Giả của Lan Lăng sơn trang. Mấy hôm trước hắn đến Cực Lạc cung của ta, ra điều kiện kêu ba huynh đệ chúng ta giết ngươi.

- Lan Lăng sơn trang.

Mặt ngoài Lục Lâm Thiên không lộ vẻ gì nhưng lòng chùng xuống.

Advertisement

Lục Lâm Thiên nhìn Lệ Quỷ, hăm dọa:

- Ngươi có biết hậu quả của việc nói dối là gì không?

Lệ Quỷ trả lời:

- Ta đã nói ra thì ngươi nên biết, ta không cần bao che cho Lan Lăng sơn trang.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Lan Lăng sơn trang kêu ngươi gïếŧ ta, không biết ra giá tiền thế nào để ba ngươi chịu chết?

Lệ Quỷ nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt hơi âm trầm nói:

- Ba viên đan dược bát phẩm cao giai đỉnh phong, cộng thêm hai thần khí trên người của ngươi đã đủ khiến ba huynh đệ chúng ta mạo hiểm.

Lục Lâm Thiên cười khẽ:

- Ba viên đan dược bát phẩm cao giai đỉnh phong, Lan Lăng sơn trang chịu bỏ vốn thật.

Ba viên đan dược bát phẩm cao giai đỉnh phong có giá trị không tầm thường, nhiều còn hơn lúc trước đòi Lan Lăng sơn trang bồi thường.

Dương Quỷ nhìn Lục Lâm Thiên:

- Chúng ta đã nói xong, mau thả chúng ta ra.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Đã nói xong sao?

Lục Lâm Thiên cất bước từ từ đến gần Cực Lạc Tam Quỷ, nhìn ba người. Sau khi nuốt ba người này thì tu vi của Lục Lâm Thiên sẽ đột phá lên nhiều, mắt hắn lóe qua sát ý.

Cảm nhận Lục Lâm Thiên lộ ra sát ý, Cực Lạc Tam Quỷ biến sắc mặt hét to:

- Lục Lâm Thiên! Ngươi muốn làm cái gì? Ngươi đã nói sẽ thả chúng ta, nhất ngôn cửu đỉnh, tứ mã nan truy. Ngươi nói chuyện sao có thể không giữ lời?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Nhất ngôn cửu đỉnh, tứ mã nan truy, nhưng với các ngươi thì không cần giữ lời. Ta nói chuyện luôn thất hứa, các ngươi tự muốn tin tưởng, không thể trách ta được.

Dương Quỷ tức giận quát:

- Tiểu nhân vô sỉ, ngươi lừa chúng ta!

Lục Tâm Đồng ngần ngừ một chút, mắt sáng hấp háy nói với Lục Lâm Thiên:

- Ca ca, hay là giao ba người này cho muội đi?

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Muội muốn ba người này làm gì?

Lục Tâm Đồng vung ống tay áo váy dài màu tím, chu môi mềm nói:

- Thiên Linh Hồn Độc của muội có thể đặt trên người bọn họ, không ai giải được. Lan Lăng sơn trang muốn giết ca ca, hay là để ba người họ đi giết mấy người Lan Lăng sơn trang, chắc chắn sẽ làm trong lòng họ rất khó chịu.

Lục Lâm Thiên xoay tròn trong mắt, hắn không nghĩ tới kế này. Để ba người đi giết vài người Lan Lăng sơn trang, để người Lan Lăng sơn trang nếm thử hậu quả này.

Nghĩ đến đây Lục Lâm Thiên nhếch môi cười tà nhìn Cực Lạc Tam Quỷ:

- Ba ngươi cũng đã nghe thấy phải không? Muốn sống sót hay chết ngay lập tức thì các ngươi tự chọn, với ta đều như nhau. Ta có thể tự mình đối phó Lan Lăng sơn trang, cho ngươi giết mấy người Lan Lăng sơn trang chỉ vì tăng thêm chút thú vị. Nếu các ngươi chọn chết thì ta sẽ luyện chế ba ngươi thành khôi lỗi sống rồi lại đi giết người Lan Lăng sơn trang sẽ càng tuyệt hơn. Với tu vi của ba người bị luyện chế thành khôi lỗi sống cũng không tệ.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm Cực Lạc Tam Quỷ, thực lực ba người không yếu, luyện chế thành khôi lỗi sống sẽ cực kỳ cường đại, mạnh hơn hắn tự mình nuốt bọn họ. Vừa lúc trong tay Lục Lâm Thiên tăng thêm chút thủ đoạn.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, dù Cực Lạc Tam Quỷ nổi tiếng dữ dặn nhưng vừa trải qua Lục Tâm Đồng hành hạ, bây giờ nghe lời hắn nói thì rợn tóc gáy, người run cầm cập. Bọn họ biết các bước luyện chế khôi lỗi sống, đó là sống không bằng chết. Huống chi Lục Lâm Thiên tuyệt đối làm được, dù hắn không có thực lực đó thì trong Phi Linh môn, Thánh Linh giáo chắc chắn có người biết làm.

Lục Tâm Đồng nhìn Cực Lạc Tam Quỷ, nạt:

- Cực Lạc Tam Quỷ, các ngươi muốn sống hay trở thành khôi lỗi sống? Nói một câu cho rồi, ta không có kiên nhẫn!

Tuy Lục Tâm Đồng có khuôn mặt tuyệt đẹp nhưng làm ra thủ đoạn hành hạ người thì cực kỳ tàn nhẫn. Ba người bị giam cầm, dù là thân cường giả Tôn cấp nhưng chỉ đành mặc cho người xâm lược.

Ánh mắt Lệ Quỷ mất di tia sáng:

- Chúng ta muốn sống.

Nói xong mắt Lệ Quỷ tro tàn, giờ đã đến ước này thì lão còn lựa chọn nào khác? Muốn trách chỉ trách Lệ Quỷ chọc sai người, hèn gì Lan Lăng sơn trang không đích thân đối phó Lục Lâm Thiên, hóa ra vì hắn không dễ giải quyết.

Lục Lâm Thiên thở dài thườn thượt:

- Muốn sống sao? Ài...

Mới rồi Lục Lâm Thiên còn đang tính nếu ba người không thỏa hiệp càng tốt, luyện chế khôi lỗi sống cũng là một giúp đỡ lớn.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài:

- Tâm Đồng, giao cho muội.

Cực Lạc Tam Quỷ muốn sống, giữ họ lại có tác dụng khác.

Lục Tâm Đồng cười tươi như hao kết ra thủ ấn, một luồng sáng trắng đen bắn ra từ trán nàng rơi vào người Cực Lạc Tam Quỷ, bày ra Thiên Linh Hồn Độc. Lục Lâm Thiên cúi đầu suy tư. Lan Lăng sơn trang dám sử dụng thủ đoạn này, người đảo Khôn Dương dám nửa đường chặn giết hắn, xem ra chấn nhiếp mấy năm trước chưa đủ mức độ.

Giây lát sau Lục Tâm Đồng đã bày ra Thiên Linh Hồn Độc trên người Cực Lạc Tam Quỷ xong xuôi.

- Trong cơ thể ba ngươi đã được bày ra Thiên Linh Hồn Độc, không ai giải được. Trong vòng ba năm đủ để hồn anh trúng độc héo rút, vì vậy sau này các ngươi hãy ngoan ngoãn chút.

Cấm chế trên người của Cực Lạc Tam Quỷ do Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả, Lục Lâm Thiên bày ra, Lục Tâm Đồng không phá giải được.

Lục Tâm Đồng xoay người nhìn Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả, Lục Lâm Thiên:

- Hai vị sư thúc, ca ca, hãy giải cấm chế cho bọn họ đi. Ba tên này không trốn thoát được, trốn xa đến mấy thì ta tùy thời sẽ lấy mạng họ.

Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả mỉm cười, mắt hấp háy ngạc nhiên vì hai huynh muội huấn luyện Cực Lạc Tam Quỷ ngoan ngoãn được. Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả kết thủ ấn giải cấm chế cho Lệ Quỷ, Dương Quỷ.

Lục Lâm Thiên đánh ra vài thủ ấn, giải luôn cấm chế cho Âm Quỷ.

Xoẹt!

Cấm chế mở ra, ba người mặt xám xịt. Cực Lạc Tam Quỷ tung hoành đại lục lâu như vậy, mỗi người của đại môn đại phái đều không dám trêu vào ba huynh đệ, không ngờ hôm nay gặp phải kết cuộc như vậy.

Cấm chế vừa giải, ba người mới lấy lại tinh thần thì bỗng ôm đầu kêu thảm thiết:

- A!

Đầu óc Cực Lạc Tam Quỷ đau nhức đến từ sâu trong linh hồn, người bình thường không chịu nổi, không thể ngăn cản.

Lục Tâm Đồng thu về thủ ấn:

- Các ngươi nghe kỹ đây, cái này chỉ là thí nghiệm, chứng minh ta tùy thời có thể làm cho các ngươi sống không bằng chết.

Ba người thoáng chốc phục hồi lại bình thường.

Mặt Cực Lạc Tam Quỷ trắng bệch, lấy lại tinh thần thì liếc Lục Tâm Đồng, đôi mắt

đầy sợ hãi.

Chương 2497: Xin nhị thiếu gia sai bảo

Lục Tâm Đồng nhìn Cực Lạc Tam Quỷ, mắt lóe tia sáng lạnh:

- Về sau các ngươi gọi ta là tam tiểu thư, gọi ca ca của ta là nhị thiếu gia, đại ca là đại thiếu gia. Sau này các ngươi là gia phó của Lục gia, nếu ngoan ngoãn thì ngày nào đó giải hồn độc cho các ngươi cũng được. Nếu không thành thật thì các ngươi sẽ rất thảm!

Cực Lạc Tam Quỷ lạnh run.

Mắt Cực Lạc Tam Quỷ không còn tia sáng:

- Tuân lệnh tam tiểu thư!

Thiếu nữ này tuổi không lớn nhưng thủ đoạn độc ác, mặt như tiên nữ mà tính cách thì giống ác ma. Cực Lạc Tam Quỷ biết hôm nay ba người hoàn toàn gục ngã, nếu không khuất phục sẽ bị luyện chế thành khôi lỗi sống, cái này còn thảm hơn là khuất phục.

Lục Tâm Đồng xoay người nhìn Lục Lâm Thiên, nhoẻn miệng cười nói:

- Ca ca, sau này để ba người ở lại bên cạnh mẫu thân, bảo vệ mẫu thân. Ca ca thấy sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Muội cứ sắp xếp đi.

Thì ra cô nương này muốn Cực Lạc Tam Quỷ vì mục đích đó.

Tiếp theo Lục Lâm Thiên hỏi Cực Lạc Tam Quỷ nhiều chuyện, ba người thành thật khai hết. Ba người từ hơn hai trăm năm trước mới đến Bình nguyên Man Hoang này. Ở bên ngoài Cực Lạc Tam Quỷ đắc tội nhiều người, lại bị những người đàng hoàng khinh thường nên dứt khoát dọn vào Bình nguyên Man Hoang làm thổ hoàng đế, tùy tiện thu vài đệ tử, sống yên ổn. Cực Lạc Tam Quỷ không dám đi Đông hải, đại lục Linh Vũ, Cổ vực, tránh cho trêu vào các đại môn đại phái.

Ba người này tuy daˆʍ tà nhưng chưa từng xuống tay với người bình thường, toàn nhận vài nữ đệ tử nhan sắc không tệ. Đây cũng vì công pháp ba người tu luyện chứ không phải bản tính Cực Lạc Tam Quỷ dâʍ ɖu͙©.

Lục Tâm Đồng biết chuyện liền cảnh cáo Cực Lạc Tam Quỷ nếu còn ham dâʍ ɖu͙© liền gïếŧ ngay, ba người vội gật đầu bảo đảm sau này sẽ ngoan ngoãn.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Lệ Quỷ, người Lan Lăng sơn trang tìm ngươi chẳng lẽ chỉ có một mình? Đẳng cấp tu vi thế nào?

Advertisement

Lệ Quỷ trả lời:

- Nhị thiếu gia, chỉ có một mình Lộc Linh Tôn Giả tìm ba huynh đệ chúng ta, đẳng cấp Linh Tôn bát trọng trung kỳ, thực lực rất mạnh. Nhưng theo ta biết thì nhiều Lan Lăng sơn trang đã đến đây, tất cả vì động tĩnh Tử Vong Thâm Uyên.

Lục Lâm Thiên rất có hứng thú với Tử Vong Thâm Uyên, hỏi:

- Các ngươi ở ngay bên này vậy biết bao nhiêu về Tử Vong Thâm Uyên?

Dương Quỷ trả lời:

- Huynh đệ chúng ta không biết nhiều về Tử Vong Thâm Uyên, chỉ biết đó là một nơi bí địa. Nghe nói ngày xưa Vân Dương tông được một khối đại lục thượng cổ là lấy từ Tử Vong Thâm Uyên, trong đại lục thượng cổ đó dường như Vân Dương tông được đến ích lợi lớn.

Con ngươi Lục Lâm Thiên co rút, thì ra mật địa Vân Dương tông là lấy từ Tử Vong Thâm Uyên, trong mật địa đúng là bất phàm, địa tâm linh mạch, những vũ linh thánh quả.

Quan trọng nhất là trong lòng Lục Lâm Thiên biết trong mật địa Vân Dương tông có thượng cổ tàn trận, di tích thượng cổ. Tiểu đao màu vàng bí ẩn nhất trong đầu Lục Lâm Thiên cũng lấy từ mật địa.

Lục Lâm Thiên hỏi Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả:

- Hai vị sư thúc có biết điều gì về Tử Vong Thâm Uyên không?

Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút mong chờ về Tử Vong Thâm Uyên, linh hồn ăn cướp trong đầu hắn đến từ mật địa Vân Dương tông, mà mật địa Vân Dương tông là lấy từ Tử Vong Thâm Uyên, điều này đại biểu cho Tử Vong Thâm Uyên bất phàm.

Kim Lang Tôn Giả nghe hỏi liền trả lời:

- Ta không đi vào Tử Vong Thâm Uyên nhưng nghe nói lúc trước có nhiều cường giả đi vào, đều được khá nhiều báu vật. Nghe đồn bên trong có nhiều lục địa nổi, cực kỳ thần dị, ta biết được toàn là tin vỉa hè, có lẽ sư phụ của ngươi sẽ biết nhiều hơn chút.

Cùng Kỳ Tôn Giả nói:

- Tử Vong Thâm Uyên là một trong ba mật địa, lần này có động tĩnh chắc các đại sơn môn đều đi, e rằng sẽ là long tranh hổ đấu. Tục truyền lần trước Tử Vong Thâm Uyên mở ra dẫn đến nhiều trận địa chiến.

Lục Lâm Thiên tò mò hỏi:

- Ngũ sư thúc, ba mật địa là ở đâu?

Cùng Kỳ Tôn Giả mỉm cười nói với Lục Lâm Thiên:

- Ba mật địa chính là Vụ Tinh đại điện do nhất tông nhất môn nhất giáo nhất trang Cổ vực khống chế. Hư không bí cảnh do lục đại nhân hoàng tộc và tứ đại thú hoàng tộc quản lý, còn lại là Tử Vong Thâm Uyên.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

- Thì ra là ba chỗ này.

Lục Lâm Thiên không đi Vụ Tinh đại điện nhưng từng đi tháp Vụ Tinh hải, hắn ước chừng cũng là trong Vụ Tinh đại điện, đúng là cực kỳ thần dị, bên trong có một quyển Vô Tự Thiên Thư.

Cùng Kỳ Tôn Giả nhìn Lục Lâm Thiên:

- Vụ Tinh đại điện, hư không bí cảnh, Tử Vong Thâm Uyên, trong ba mật địa này nghe đồn hư không bí cảnh là bí ẩn nhất, Vụ Tinh đại điện cực kỳ quỷ dị. Chỉ có Tử Vong Thâm Uyên luôn vô chủ, không ai biết trong Tử Vong Thâm Uyên có gì, không người nào biết nó lớn bao nhiêu. Vì người đi vào đó đều chết, chưa từng có người sống trở ra nên mới gọi nó là Tử Vong Thâm Uyên.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi:

- Sư thúc, nếu chưa từng có ai sống ra khỏi Tử Vong Thâm Uyên vậy nghe nói trước kia có người được nhiều báu vật, mật địa của Vân Dương tông là lấy trong Tử Vong Thâm Uyên ra thì giải thích ra sao?

Kim Lang Tôn Giả nói:

- Ngũ sư thúc của ngươi đang nói đến trừ thời gian Tử Vong Thâm Uyên mở ra. Chỉ khi Tử Vong Thâm Uyên mở ra mới vào được, bình thường mà vào đó dù thực lực mạnh cỡ nào cũng không có mạng trở ra, bên trong có nguy hiểm gì thì không ai biết vì người đi vào không một ai sống sót ra ngoài.

Lục Lâm Thiên hơi hiểu:

- Thì ra là vậy.

Tử Vong Thâm Uyên đúng là quái dị, không biết lần này hắn đi vào có thu hoạch gì không? Nếu đã đến nơi thì Lục Lâm Thiên định xông vào một lần.

- Hai vị sư thúc, vậy chúng ta cũng nên xuất phát đi, ước chừng các đại sơn môn đã đến đông đủ.

Lục Lâm Thiên suy tư, đảo Khôn Dương, Lan Lăng sơn trang đều đến, Thánh Linh giáo đã tới đây thì các đại sơn môn cũng đến nơi. Không thể bị người ta nhanh chân đến trước được.

Lục Tâm Đồng liếc Cực Lạc Tam Quỷ, hỏi:

- Ca ca, làm sao với Cực Lạc Tam Quỷ đây? Cho theo bên chúng ta sao?

Ba người cực kỳ chật vật, người loang lổ vết máu.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng, suy tư một lúc rồi nói với Cực Lạc Tam Quỷ:

- Cực Lạc Tam Quỷ, ta cần ngươi làm một việc.

Lệ Quỷ nói:

- Xin nhị thiếu gia sai bảo.

Giờ phút này bọn họ chỉ có thể khuất phục.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Ta muốn các ngươi tiếp tục truy sát ta.

Cực Lạc Tam Quỷ lộ vẻ mặt nghi hoặc hỏi:

- Cái gì?

Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Viên Tự Thành, Tập Hạo Nhiên đều hơi thay đổi sắc mặt.

Lục Lâm Thiên nói:

- Cực Lạc Tam Quỷ, Lan Lăng sơn trang kêu ngươi đến giết ta vậy các ngươi cứ tiếp tục diễn tuồng trước mặt bọn họ. Các ngươi có thể sống lâu như vậy chắc biết nên làm sao?

Ánh mắt Dương Quỷ khác lạ nhìn Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Ý của nhị thiếu gia là khiến chúng ta tình diễn màn kịch trước mặt Lan Lăng sơn trang, rồi để chúng ta lẻn vào trận thế Lan Lăng sơn trang, khi đó sẽ hành động tùy

theo hoàn cảnh đúng không?

Chương 2498: Sắp đặt trong bóng tối

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Gừng càng già càng cay, ta tin tưởng các ngươi nhất định làm tốt.

Cực Lạc Tam Quỷ có thể tung hoành đại lục nhiều năm thì tuyệt đối không phải hạng tầm thường, giờ có nhiệm vụ quan trọng cho bọn họ. Lục Lâm Thiên không ngại tương kê tựu kế, để Lan Lăng sơn trang muốn khóc cũng không có chỗ khóc.

Lệ Quỷ gật đầu nói:

- Chúng ta hiểu rồi.

Lệ Quỷ thầm cảm thán. Hèn gì Lan Lăng sơn trang không dám trực tiếp xuống tay với Lục Lâm Thiên, nghe đồn lúc trước ba môn Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo gặp tổn hại nặng, ăn bồ hòn lớn. Giờ xem ra Lục Lâm Thiên đúng là không dễ họcc, không chỉ là thực lực không thể trêu vào, quan trọng nhất là trí tuệ khó chơi của hắn. Ba huynh đệ Cực Lạc Tam Quỷ tung hoành trên đại lục nhiều năm hôm nay bị ba huynh muội Lục Lâm Thiên chơi đùa trong lòng bàn tay lại không thể không thần phục.

Lục Lâm Thiên nói:

- Ba ngươi đi trước đi, khi đến Tử Vong Thâm Uyên biết làm sao là được rồi.

Trong Tử Vong Thâm Uyên dĩ nhiên Lan Lăng sơn trang cũng có mặt, nếu xếp Cực Lạc Tam Quỷ vào trận thế Lan Lăng sơn trang không chừng sẽ tạo ra tác dụng không tưởng tượng nổi. Lục Lâm Thiên sẽ không bỏ qua cơ hội, dù đặt ba người Cực Lạc Tam Quỷ trong chỗ tối không chừng khi tới lúc sẽ mang đến

Cực Lạc Tam Quỷ gật đầu nói:

- Chúng ta cáo từ.

Ba người đang định rời đi, biết mình hoàn toàn gục ngã.

Lục Lâm Thiên kêu lại:

- Khoan đã!

Cực Lạc Tam Quỷ đứng lại, ánh mắt khó hiểu nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn ba người, vài luồng sáng bay tới trước mặt Cực Lạc Tam Quỷ:

- Ba ngươi bị thương khá nặng, đây là một ít đan dược trị thương bát phẩm trung giai, hãy cầm uống đi, sẽ lành nhanh hơn.

Ba người thu tay về, mỗi người được hai viên đan dược trị thương bát phẩm trung giai, sau khi dùng sẽ được nhiều lợi ích. Bỏ vốn lớn thế này làm Cực Lạc Tam Quỷ sửng sốt. Dễ dàng tặng đan dược bát phẩm trung giai cho người, thật là không tầm thường.

Lục Lâm Thiên nhìn Cực Lạc Tam Quỷ, hỏi:

- Ba ngươi có vũ linh khí không?

Lệ Quỷ lấy lại tinh thần, trả lời:

- Chỉ mình ta có một vũ linh khí hoàng giai này, lão nhị, lão tam không có.

Tâm Đồng, hiện tại bọn họ là người của muội, cho bọn họ một linh khí đi, nâng cao thực lực đôi chút cũng tốt.

Lục Lâm Thiên nói:

- Sau khi bọn họ bày Tam Tinh trận thì thực lực không tệ, nhưng khi tách lẻ vẫn yếu một chút.

Lục Tâm Đồng gật đầu nói:

- Ừm!

Trong tay Lục Tâm Đồng chượt cầm một thanh quỷ đầu đao, một cây thiết chùy màu vàng, một thanh trường thương màu lam.

Bí văn tràn ngập trên ba món linh khí tỏa ánh sáng chói lòa, trong ánh sáng sóng không gian lan tràn, năng lượng hùng hồn run run tác động tim mọi người đập nhanh.

Cực Lạc Tam Quỷ nhìn ba món linh khí trong tay Lục Tâm Đồng, vẻ mặt tràn đầy kinh ngạc kêu lên:

- Linh khí mạnh quá!

Dao động năng lượng đủ khiến Cực Lạc Tam Quỷ cảm nhận bị áp chế.

- Linh khí địa giai!

Cảm nhận ba món linh khí trong tay Lục Tâm Đồng, Cực Lạc Tam Quỷ không khó cảm giác được đây là ba món vũ linh khí địa giai bất phàm.

Lục Tâm Đồng cầm ba món vũ linh khí địa giai là lấy từ Thác Bạt gia tộc. Thác Bạt gia tộc không có nhiều hồn khí nên dùng vũ linh khí lấp đầy. Ba món vũ linh khí này tình cờ có thuộc tính phong, thuộc tính thổ, thuộc tính thủy, rất thích hợp cho ba người Cực Lạc Tam Quỷ.

Lục Tâm Đồng cầm ba món vũ linh khí địa giai giao cho Cực Lạc Tam Quỷ:

- Hãy nhận lấy ba món vũ linh khí địa giai này, cho các ngươi.

Trong mắt mọi người thì ba món vũ linh khí địa giai là vật bất phàm, nhưng trong mắt cô nương Lục Tâm Đồng thì đã thấy nhiều linh khí địa giai, cộng với mấy món vũ linh khí địa giai nguồn gốc từ việc trấn lột nên nàng cho người chẳng chút đau lòng.

Cực Lạc Tam Quỷ nhận lấy linh khí địa giai, một lần nữa sửng sốt, ánh mắt nóng cháy. Ba người như quên mất vết thương trên người. Linh khí địa giai, đan dược trị thương bát phẩm đối với ba cường giả bọn họ lâu dài ở Bình nguyên Man Hoang mang đến rung động rất lớn.

Ba người sửng sốt sau đó khom người hành lễ:

- Đa tạ tam tiểu thư, đa tạ nhị thiếu gia!

Lục Lâm Thiên cười vừa lòng, phất tay ra hiệu ba người rời đi:

- Dương Quỷ, Âm Quỷ, các ngươi tạm dừng ở Vũ Tôn bát trọng đỉnh phong đã lâu đúng không? Nếu làm thành công việc này thì ta sẽ cho các ngươi có cơ hội đột phá, hiện tại đi trước đi.

Đối với loại cường giả này Lục Lâm Thiên biết không thể cứ uy hiếp, muốn để họ trung thành một chút thì phải đánh một gậy rồi cho một viên kẹo, đây là thuật dùng người vĩnh viễn không thay đổi. Đương nhiên đối với ba người Cực Lạc Tam Quỷ thì hiện tại chưa thể hoàn toàn tin tưởng được.

Dương Quỷ, Âm Quỷ mừng như điên:

- Đa tạ nhị thiếu gia!

Ba người Lệ Quỷ hân hoan rời đi.

Kim Lang Tôn Giả nhìn theo Cực Lạc Tam Quỷ đi xa, mỉm cười nói với Lục Lâm Thiên:

- Không ngờ Cực Lạc Tam Quỷ này nổi tiếng ác ôn hôm nay lại bị ngươi dắt mũi quay, ba tên này hoàn toàn sa chân.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng lạnh:

- Bây giờ đến lượt Lan Lăng sơn trang chờ xem.

Lan Lăng sơn trang dám ám toán hắn thì phải trả cái giá cực đắt.

Hiếm khi Cùng Kỳ Tôn Giả nghiêm túc nói với Lục Lâm Thiên:

- Lần trước Lan Lăng sơn trang chịu thiệt lớn, sau lưng sẽ không chịu bỏ qua dễ dàng. Lâm Thiên, ngươi phải cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Ừm!

Đúng là phải đềp hòng một số thủ đoạn trong bóng tối.

- Hai vị sư thúc, hiện tại chúng ta hãy đi Tử Vong Thâm Uyên, trước tiên hội hợp cùng Phi Linh môn, không chừng người Đế Đạo Minh đều đến.

Kim Lang Tôn Giả nói:

- Cũng tốt, ở đó cách Tử Vong Thâm Uyên khá gần.

Lát sau đám người Phi Linh môn cưỡi yêu thú phi hành lên cao. Thiên Sí Tuyết Sư, Phi Thiên Ngô Công vắng mặt, Lục Lâm Thiên đành cưỡi Kim Dực Thiên Lang của Kim Lang Tôn Giả.

Dọc đường đi Lục Lâm Thiên nghe hai vị sư thúc kể cho nhiều tin đồn liên quan Tử Vong Thâm Uyên. Nghe nói ba mật địa bí ẩn nhất gồm Vụ Tinh đại điện, hư không bí cảnh, Tử Vong Thâm Uyên dù là đế giả cũng không vào được.

Tử Vong Thâm Uyên là một nơi khiến cường giả đại lục kiêng kỵ nhất. Có người rất khát vọng mật địa, có cường giả từ bên trong đị ra nói trong Tử Vong Thâm Uyên khắp nơi là hư không. Trong hư không to lớn vô biên hoàn toàn là sâu không thấy đáy tựa như một hố sâu không đáy, bên trong trôi nổi các lục địa lớn nhỏ.

Nghe đồn những lục địa này nhỏ chỉ cỡ một thước, lớn thì bao la vô bờ không thấy cuối. Những lục địa này không biết từ đâu đến, không chìm trong Tử Vong Thâm Uyên, cực kỳ huyền ảo. Không chừng trên một số lục địa đó sẽ có trọng bảo.

Vị trí Tử Vong Thâm Uyên là một mảnh đất bình thường không ai dám đặt chân vào. Hai mặt đối diện núi, sơn mạch gập ghềnh, yêu thú và linh thú đầy rẫy. Có nhiều hiểm địa, sơn mạch to lớn, người có chút thực

lực không thể vượt qua được.

Chương 2499: Tử Đồng trưởng lão

Huống chi vượt qua sơn mạch to lớn này chính là Tử Vong Thâm Uyên, một nơi cấm kỵ càng thêm không có người rảnh rỗi sinh nông nỗi vợt qua sơn mạch bao la này.

Một mặt khác của Tử Vong Thâm Uyên là Bình nguyên Man Hoang càng không người tùy tiện đi vào. Không ai biết phía sau Tử Vong Thâm Uyên là nơi nào, như thể nơi đây là tận cùng của đại lục.

Trong sơn mạch bên ngoài Tử Vong Thâm Uyên vốn có nhiều yêu thú linh thú, cùng với động tĩnh Tử Vong Thâm Uyên gần đây, rất nhiều cường giả nhân loại tiến vào sơn mạch sương mù làm vài yêu thú lẩn trốn.

Cường giả nhân loại đến đều có chút thực lực, đến vì Tử Vong Thâm Uyên. Các yêu thú không chọc vào bọn họ thì các cường giả cũng sẽ không cố ý đi trêu chọc yêu thú linh thú, Tử Vong Thâm Uyên mới là mục đích của bọn họ.

Toàn bộ sơn mạch cực lớn đơn thuần là rừng rậm nguyên thủy bình thường không dấu chân người. Sơn mạch núi non trập trùng, lớp lớp, đá lởm chởm chồng chất lên nhau. Trong sơn mạch bao la xanh biếc vô cùng.

Ngay trước dãy núi sơn mạch này như thể đại lục đột nhiên ngừng lại vào lúc này, sơn mạch liên miên bị cắt thẳng tắp lộ ra vực sâu to lớn như là lạch trời giắt ngang trong thiên địa.

Đằng trước vực sâu là một mảnh bao la vô biên, không ai biết phía trước là gì. Trong tầm mắt khó thấy rõ đằng trước rộng bao nhiêu, sương mù trắng dày đặc treo trên vực sâu, cao không thấy nóc, thấp thấy đáy, như thể đây là tận cùng của thế giới, trắng xoá một mảnh.

Giờ phút này gian đằng trước vực sâu bao la có sóng gợn sương trắng nhạt dao động, khí tức khuếch tán như núi lớn, như có ngọn núi to đè trong lòng ngực làm người ngộp thở.

Trên sơn mạch đằng trước vực sâu bao la vô biên không biết bắt đầu từ bao giờ dần tụ tập nhiều người. Số người càng lúc càng nhiều, đông nghẹt. Nhiều tiếng ồn ào vang lên.

Advertisement

- Tử Vong Thâm Uyên lại sắp mở ra.

- Tại sao đột ngột vậy?

- Tử Vong Thâm Uyên vốn thần dị, không ai biết nó mở ra khi nào, đóng lại vào lúc nào.

- Tất cả thế lực lớn trên đại lục này đều có người đến.

- E rằng nếu lúc này có báu vật xuất hiện sẽ lại là một trận long tranh hổ đấu.

Tiếng xì xầm bàn tán tụ lại thành tiếng ồn ào xông thẳng lên trời, tất cả mọi người đang đợi, song song đó là chờ mong. Nhiều người khác lục tục đến.

Ầm ầm ầm!

Trong vực sâu bao la ngẫu nhiên có tiếng động ầm ĩ, khí tức càng hùng hậu không ngừng hiện ra. Người thực lực thấp một chút không dám đến gần, vì càng đến gần áp lực lại càng lớn, lớn tới mức sẽ bị lực lượng không gian vô hình đè ép nổ xác chết.

Trên một ngọn núi khổng lồ, lúc này có nhiều bóng người đang đứng trên đỉnh ní. Mấy người dẫn đầu đứng trên đỉnh núi từ xa quan sát đám đông rậm rạp không ngừng tăng thêm, sắc mặt hơi thay đổi.

Trên ngọn núi, một nữ nhân mặc áo gấm màu tím ưu nhã đứng, thân hình yểu điệu khiến người nhìn mơ màng. Khuôn mặt xinh đẹp động lòng người, đôi mắt như bảo thạch đen ướt nước, khuôn mặt thanh lệ tựa lưu ly cao quý thánh khiết, chính là thánh nữ của Thiên Địa các, Tử Yên.

- Khá nhiều người đến, nhiều siêu cường giả đều định đi ra liều mạng.

Bên cạnh Tử Yên chợt vang âm thanh sang sảng:

- Đại lục đang vào lúc phong vân khó lường, nhiều lão nhân sơn môn muốn đi ra liều một phen, chắc hy vọng sẽ có thu hoạch trong Tử Vong Thâm Uyên.

Một thanh niên mặc áo lam đứng thẳng, trên khuôn mặt đẹp trai bất phàm treo nụ cười làm nữ nhân trong thiên hạ si mê.

Một mỹ phụ mặc cung trang màu trắng lên tiếng:

- Tử Yên, Thập Tam, lần này chúng ta tiến đến chỉ quan sát một chút là được. Có Đế Đạo Minh, Thiên Địa Minh ở đây, e rằng lần này sẽ có nhiều biến đổi.

Mỹ phụ cung trang màu trắng khoảng ba mươi mấy tuổi, mặc đồ mộc mạc nhưng không thể che giấu sắc đẹp quyến rũ động lòng người.

Tử Yên gật đầu hành lễ với mỹ phụ cung trang:

- Đã biết thưa sư phụ!

Lam Thập Tam hành lễ với mỹ phụ cung trang:

- Sư thúc, nếu Đế Đạo Minh và Thiên Địa Minh đánh nhau thì phải chăng Thiên Địa các chúng ta sẽ có lựa chọn?

Mỹ phụ cung trang nói:

- Yên tâm, vẫn chưa đến lúc. Đế Đạo Minh và Thiên Địa Minh cũng sẽ không muốn gây lớn chuyện, thời cơ chưa tới.

Trong đám người, một lão nhân áo đỏ mở miệng hỏi:

- Tử Đồng trưởng lão, cái này thì trưởng lão không biết. Cường giả các đại sơn môn không muốn đánh nhau thật nhưng Lục Lâm Thiên thì khác, hắn không dễ chọc, cộng thêm hiện tại làm minh chủ Đế Đạo Minh. Nếu có ai chọc vào Lục Lâm Thiên thì hậu quả sẽ nghiêm trọng.

Là Hỏa Vân Tôn Giả hiểu biết Lục Lâm Thiên khá nhiều, lão từng tiếp xúc với hắn nên khá rành tính tình của hắn.

- Nghe đồn Lục Lâm Thiên bất phàm, Tử Yên nhà ngươi cũng khó thể đối phó người này.

Mỹ phụ cung trang nhìn Tử Yên yểu điệu nói:

- Lần này nếu Lục Lâm Thiên cũng về thì thật muốn xem người này có chỗ nào bất phàm.

Tử Yên hé môi son, mắt hấp háy hút hồn người, thần thái tựa tiên, phong tư siêu tuyệt:

- Thực lực của Lục Lâm Thiên thật sự là cao thâm khó dò, đệ tử tự nhận không địch lại.

Mỹ phụ cung trang nhìn Tử Yên, nhếch môi:

- Xem ra ngươi và Lục Lâm Thiên có giao tình không cạn.

Tử Yên nói với mỹ phụ cung trang:

- Đệ tử và Lam Thập Tam, Lục Lâm Thiên đều có giao tình với nhau.

Hỏa Vân Tôn Giả nhìn không trung phía sau, mấy con yêu thú phi hành đáp uống, mộtđámngười đáp xuống một ngọn núi:

- Tử Đồng trưởng lão, dường như lại có khá đông cường giả đến.

Mỹ phụ cung trang ngước mắt nhìn:

- Là người của Vạn Thú tông. Vạn Thú tông tham gia Thiên Địa Minh e rằng được nhiều lợi lộc, nếu ta không đoán sai thì ba môn

Lan Lăng sơn trang tặng cho Vạn Thú tông danh ngạch sự kiện kia. Nhưng không biết cuối cùng sẽ ra sao.

Tử Yên ngần ngừ rồi khẽ hỏi mỹ phụ cung trang:

- Chẳng lẽ sư phụ cũng xem trọng Đế Đạo Minh sao?

- Không phải ta xem trọng Đế Đạo Minh mà người đó là ngươi.

Mỹ phụ cung trang liếc Tử Yên:

- Mấy năm nay Thiên Địa các giúp nhiều cho Đế Đạo Minh, đặc biệt là Phi Linh môn, tất cả là ý của ngươi đúng không? Hiện tại vi sư chỉ có thể tin tưởng ánh mắt của ngươi.

Hỏa Vân Tôn Giả lại mở miệng nói:

- Tử Đồng trưởng lão, dường như người Phi Linh môn đến.

Không trung đằng trước có một con yêu giao chín đầu to lớn mang theo mấy con yêu thú phi hành lượn vòng đáp xuống. Mấy chục bóng người nhảy xuống, toàn là yêu khí ngút trời.

Mỹ phụ cung trang từ xa nhìn đăm đăm:

- Nhiều yêu thú linh thú bát giai như vậy, Phi Linh môn thật kỳ lạ.

Mỹ phụ cung trang biến sắc mặt nói:

- Không ngờ Thiên Địa Nhị Tôn Tạ Thiên Tạ Địa cũng đến, thực lực Phi Linh môn ngày càng cường đại.

Vù vù vù!

Cường giả Phi Linh môn đáp xuống một ngọn núi hấp dẫn nhiều ánh mắt liếc trộm.

Liên tụccó bóng người đáp xuống, cường giả Phi Linh môn đến khá nhiều. Thiên Địa Nhị Tôn Tạ Thiên Tạ Địa dẫn đầu, Đông Vô Mệnh cũng tiến lên theo. Huyết Mị, Long Linh, Thiên Độc Yêu Long, Quỳ Long Như Hoa, BànHủy, Bàn Vân, Xích Viêm, Hắc Hùng đều có mặt. Ngoài ra có Thiên Thủ Quỷ Tôn, Thanh Hỏa lão Quỷ, Lộc Sơn lão Nhân, An Cát Tú Na, Khoái Kiếm Vương Lưu Kiếm, Thiểm Điện Báo Ngô Dũng. Tiếp theo có hai mươi mấy cường giả yêu thú

thất giai của Yêu đường.

Chương 2500: Đỉnh cấp hội tụ 1

Đỉnh cấp hội tụ 1Đông Vô Mệnh tùy thân mang theo trăm khôi lỗi thì không thấy.

Trận thế cường giả như vậy vừa đáp xuống núi liền yêu khí ngút trời hấp dẫn nhiều ánh mắt. Cường giả Phi Linh môn thì mắt nhìn chằm chằm vực sâu cực kỳ bao la phía trước.

Thiên Tôn Tạ Thiên tinh thần quan sát, ánh mắt hơi thay đổi:

- Nhiều cường giả đến thật.

Địa Tôn Tạ Địa vung áo đỏ, che giấu khí tức nhưng khí thế vô hình trung rất đáng gờm:

- Khá đông người, có nhiều khí tức cường giả, chắc nhiều lão quai ẩn cư đều đi ra.

Ầm ầm ầm!

Advertisement

Trong vực sâu bao la lại phát ra dao động ầm ầm. Ánh mắt vô số người chuyển hướng vực sâu. Không gian nơi đó bắt đầu nổi lên từng đợt dao động như có cái gì sắp phun trào, ngọn núi xung quanh hơi rung rinh.

Nhưng loại dao động động này chỉ giây lát liền biến mất, trong thời gian gần đây tần Suất dao động tương tự tăng nhiều, mỗi lần dao động là tiếng động càng lớn hơn.

Động tĩnh trong vực sâu khiến vô số người trên các ngọn núi phía xa mắt đỏ ngầu, tiếng hít thở nặng nề nhiều. Đám người này đến chỉ vì báu vật.

Cường giả Phi Linh môn đáp xuống đất, trên một ngọn núi bên cạnh vang tiếng hét sang sảng:

- Tạ Thiên Tạ Địa, không ngờ các ngươi thật sự ở trong Phi Linh môn. Ta đến hơi chậmrồi.

Mấy chục bóng người bay qua.

Mấy chục người, dẫn đầu là người mặ áo xám đáp xuống gầnchỗđámngười Thiên Tôn Tạ Thiên, Địa Tôn Tạ Địa. Trường bào màu xám vung lên, người đó khoanh tay đứng liếc qua Thiên Tôn Tạ Thiên, Địa Tôn Tạ Địa. Đôi mắt người đó sâu thẳm như lỗ đen, khoảng bảy mươi tuổi, tóc đen như mực, trên người luôn nổi gió nhẹ khiến người nhìn tựa như tắm gió xuân.

Thiên Tôn Tạ Thiên nhìn người đến, đánh giá từ đầu đến chân rồi mỉm cười vỗ vai người đó:

- Lão già, thì ra ngươi cũng đột phá Vũ Tôn bát trọng.

Lão nhân áo xám mỉm cười nói:

- Buồn cười, chỉ cho phép hai lão già các ngươi đột phá sao?

Nụ cười rõ ràng gần ngay trước mắt nhưng cho cảm giác mông lung như ẩn như hiện.

- Vân Phi Hồng,không ngờ lão già nhà ngươi cũng đến.

Âm thanh dứt, trên bầu trời chợt khuếch tán dao động không gian. Một sóng không gian bị xé rách, người mặc trường bào màu tím bước ra.

Khi người áo tím xuất hiện phát ra khí thế vô hình, khoảng bảy mươi tuổi, làm người nhìn kỹ thì linh hồn bỗng tim đập nhanh, không kiềm chếđược rét run. Vô hình trung có thiên địa năng lượng bao trùm người đối phương.

Sau lưng người áo tím có mấy chục bóng người đáp xuống, dẫn đầu là Lữ Chính Cường, theo sau có Lư Khâu Mỹ Vi, Giác Linh Tôn Giả, Tinh Linh Tôn Giả, và cường giả Vương cấp.

Lão nhân áo xám đến trước đương nhiên là Thiên Dương Tôn Giả Vân Tiếu Thiên của Vân Dương tông.

- Mang Linh, ngươi cũng đến góp vui?

Sau lưng Vân Tiếu Thiên có nhóm Thiên Thủy Tôn Giả, Thiên Phong Tôn Giả.

Vân Tiếu Thiên và lữ Chính Cường vừa thấy mặt nhau liền trừng đối phương, như thể đối phương nợ mình mấy chục bộ vũ kỹ địa giai.

- Đều đến rồi sao? Vậy chúng ta cũng tới giúp vui.

Chúng ta chưa dứt các bóng người từ những ngọn núi xung quanh lăng không đến, tuy che giấu khí tức nhưng khí thế vô hình trung cực kỳ kinh người.

Vù vù vù!

Từng bóng người đáp xuống, có khoảng mấy trăm người. Một số người dẫn đầu, nếu Lục Lâm Thiên có mặt tại đây thì đều biết họ. Các chủ Nhật Sát các, Lạc Kiến Hồng. Kỷ Diệu Tông của Kiền Hiên đảo, Ô Chấn Vũ của Tinh Ngục các. Trọng Nham Tôn Giả, Đồ Linh Tôn Giả, Vạn Linh Tôn giả, Phi Đao Tôn Giả, Kinh Hồn Tôn Giả, một đám cường giả đều có mặt.

Trong đám người, cường giả đảo Thiên Vân cũng có mặt, dẫn đầu là một nữ nhân trẻ trung mười sáu tuổi, mắt như minh châu, khuôn mặt da thịt như ngọc, mắt đẹp toát ra phong vận khó tả, khiến người nhìn mỹ mà không yêu, diễm mà không tục. Là đảo chủ hiện tại của đảo Thiên Vân, Đạm Thai Tuyết Vi.

Bên cạnh Đạm Thai Tuyết Vi có một nữ nhân mặc cung trang màu đỏ, khí chất quyến rũ, mắt phượng ưu sầu, ánh mắt làm người khó dằn lòng. Da thịt như tuyết, mái tóc đen nhánh bới kiểu mỹ nhân cao cao, môi đỏ thắm cong lên, thân hình yểu điệu khiến nhiều người nhìn sang. Nữ nhân này có khí thế bất phàm, nếu Lục Lâm Thiên có mặt sẽ thầm khó hiểu. Lần trước Mộ Dung Lan Lan bỗng dưng mất tích làm Lục Lâm Thiên thắc mắc đến tận bây giờ.

Sau lưng Mộ Dung Lan Lan, hai vị Kính Hoa Thủy Nguyệt, đám cường giả Thiên Huyễn Tôn Giả cũng có mặt.

Hai nữ nhân Đạm Thai Tuyết Vi, Mộ Dung Lan Lan đáp xuống ngọn núi, mắt đẹp cùng nhìn trận thế Phi Linh môn, xem đám người Phi Linh môn. Tiếp theo mắt đẹp lộ tia phức tạp, mơ hồ có chút thất vọng.

Thiên Huyễn Tôn Giả cũng có mặt trong trận thế cường giả đảo Thiên Vân. Đứng trước mặt Đạm Thai Tuyết Vi một chút có một nữ nhân mặc váy dài màu trắng, trông khoảng bốn mươi tuổi nhưng tóc đen nhá, da trắng nõn nà, ngũ quan tinh xảo không có vẻ già, ngược lại toát ra sức quyến rũ. Giống như rượu ngon lâu năm, thời gian càng dài thì mùi rượu càng thuần. Khiến người nhìn khó quên nhất là đôi mắt kia như thủy, khiến người không bỏ qua được.

Lúc này trong đám cường giả trừ người của Nhật Sát các, đảo Kiền Hiên, Tinh Ngục các, đảo Thiên Vấn ra còn có Ưng công tử Hàn Tử Khiêm, Tiêu Dao Vương Quân Lâm Hàn, cùng với Quy Ngọc Tôn Giả, Chân Nguyên Tôn Giả, Ngân Đao Tôn Giả, Địa Vũ Tôn Giả. Đám cường giả cũng có mặt.

Trận thế phe cuối cùng là một thanh niên mặc trường bào màu trắng, ngũ quan tinh xảo như điêu khắc, khuôn mặt trắng trẻo trơn bóng, đôi mắt trong suốt tựa hồ sâu, tay cầm cây quạt trắng tinh, trong tuấn tú có nét dịu dàng của nữ. Đây là Âm Dương Vương nữ cải nam trang, sau lưng nàng có Hàn Ngọc Tôn Giả, Hóa Linh Tôn Giả, toàn là người Thánh Linh cốc.

Trong các đại thế lực thì mỹ phụ cung trang của đảo Thiên Vân là bất phàm nhất. Trong Nhật Sát các, đảo Kiền Hiên, Tinh Ngục các đều có một lão nhân, khí độ bất phàm, bộ dạng già nua nhưng quanh thân vô hình trung khiến năng lượng thiên địa có thay đổi.

Một đám người đứng thẳng, trên ngọn núi toàn là cường giả hội tụ. Khí thế kinh người vô hình khiến đám tán tu phía xa thụt lùi một chút, không ai dám đứng gần.

Thiên Dương Tôn Giả Vân Phi Hồng, Mang Linh Tôn Giả, Thiên Địa Nhị Tôn, các cường giả cùng nhìn chằm chằm hướng người đến, dường như toàn là người quen.

- Thanh Oản Tôn Giả, Thiết Kiếm Tôn Giả, Thất Tinh Tôn Giả, Kiền Chính Tôn Giả, các người cũng chịu đi ra sao?

Trên đảo Thiên Vấn, mỹ phụ cung trang bốn mươi tuổi thướt tha tiến lên:

- Đã lâu không gặp đám lão già các ngươi, không ngờ đi ra một chuyến lần này gặp đầy đủ hết.

Thiên Dương Tôn Giả Vân Phi Hồng, Mang Linh Tôn Giả, Thiên Địa Nhị Tôn bị hấp dẫn ánh mắt.

Thiên Dương Tôn Giả hỏi:

- Thanh Oản Tôn Giả mấy năm nay sống sao rồi?

Trên khuôn mặt già nua của Thiên Dương Tôn Giả Vân Phi Hồng toát ra kích động người ngoài khó phát hiện.

Thanh Oản Tôn Giả mỉm cười nói:

- Tạm được, thân thể còn khỏe mạnh.

Nụ cười của Thanh Oản Tôn Giả không giống người sống không biết bao nhiêu trăm tuổi, Thanh Oản Tôn Giả hoàn toàn không khác gì một thiếu nữ nhưng thêm khí chất chính chắn, quyến rũ, tựa như đào mọng nước toảmùi thơm nức mũi. Nhiều cường giả đỉnh cao quen biết với Thanh Oản Tôn Giả đều tiếc dời tầm mắt đi.

Chương 2501: Đỉnh cấp hội tụ 2

Thanh Oản Tôn Giả âm thầm quét mắt từng người:

- Tử Vong Thâm Uyên này chắc cũng sắp mở ra.

Mắt đẹp ngừng lại mấy giây trong trận thế Phi Linh môn rồi giương mắt nhìn chằm chằm vực sâu khói trắng bao la.

Thiên Dương Tôn Giả Vân Phi Hồng lên tiếng:

- Chắc vậy rồi.

Thanh Oản Tôn Giả liếc Vân Phi Hồng, cười khẽ:

- Thiên Dương Tôn Giả ở bên trong Vân Dương tông có kinh nghiệm, khi đó nhớ giúp đỡ các đại sơn môn chúng ta một chút.

Thiên Dương Tôn Giả Vân Phi Hồng rất hưởng thụ nụ cười này.

Thiên Dương Tôn Giả Vân Phi Hồng bảo đảm:

- Đó là đương nhiên. Hiện tại chúng ta cũng không phải một phần tử Đế Đạo Minh, chỉ vì trong Tử Vong Thâm Uyên tất cả đất đai lưu động không dấu vết tìm kiếm, rất rắc rối.

Mắt Thanh Oản Tôn Giả sáng quắc liếc hướng không gian mé bên, biểu tình trầm trọng nói:

- Hình như nhiều người quen đều đến.

Phiên Hải vương Lạc Kiến Hồng nhìn chằm chằm trong trận thế Phi Linh môn không thấy bóng dáng Lục Lâm Thiên đâu, thầm lấy làm lạ.

- Đông cung phụng, minh chủ của Đế Đạo Minh chúng ta, Lục Lâm Thiên lão đệ đâu? Sao hắn còn chưa tới?

Phiên Hải vương Lạc Kiến Hồng hỏi làm nhiều cường giả trong các đại thế lực cùng nhìn vào trận thế Phi Linh môn. Ai nấy đều là cường giả hiện tại của Phi Linh môn, làm các đại thế lực thầm uất nghẹn. Huyết Mị, Bàn Hủy, Lam Linh, Xích Viêm, Băng Mộc Tôn Giả, Hưng Thịnh Tôn Giả, Phong Linh Tôn Giả toát ra khí thế vô hình khó thoát khỏi một số cường giả đỉnh cao quan sát.

Trận thế cường giả như vậy tuy hiện tại Phi Linh môn tùy tay có thể đưa ra nhưng tốc độ trưởng thành quá nhanh và kinh người, làm người ta kinh thán.

Đông Vô Mệnh đáp:

- Chưởng môn bận công việc, không biết khi nào mới trở về.

Lục Lâm Thiên ở trong Độc Cô gia tộc, Đông Vô Mệnh không biết chính xác khi nào hắn sẽ trở về. Cho nên Đông Vô Mệnh đành làm liều dẫn theo đa phần thế lực Phi Linh môn đi Tử Vong Thâm Uyên.

Nghe Đông Vô Mệnh nói, mọi người không cảm thấy cái gì chỉ có trong trận thế đảo Thiên Vân là Đạm Thai Tuyết Vi, Mộ Dung Lan Lan hơi biến sắc mặt.

Ầm ầm ầm!

Trong thời gian ngày, vực sâu bao la lại truyền ra tiếng nổ. Âm thanh điếc tai kèm theo khí thế bàng bạc khuếch tán. Trong khí tức áp lực ngày càng lớn, người thực lực thấp một chút không dám đến gần, vì càng tới gần áp lực càng lớn, như bị lực lượng không gian vô hình đè ép nổ tan xác chết.

Phương xa xôi trên một ngọn núi khổng lồ, nhiều người đứng ở đỉnh núi. Đám đông dẫn đầu toàn là cường giả đỉnh cao. Một lão nhân mặc đồ đen đạp núi đứng thẳng, thành ình cực kỳ vạm vỡ, khoảng bảy mươi tuổi.

Người già nua nhưng bộc phát ra khí thế, đôi mắt sáng quắc. Lão nhân dứng yên, không gian xung quanh vô hình trung tăng niệt độ nóng cháy đáng sợ.

Nếu Lục Lâm Thiên có mặt tại đây sẽ biết người này, Yết Sát Tôn Giả của Hắc Sát giáo, ngày xưa là Vũ Tônlục trọngđỉnh phong, bị Cùng Kỳ Tôn Giả tát một cái. Giờ xem khí thế thì dường như Yết Sát Tôn Giả lại đột phá.

Bên cạnh Yết sát Tôn Giả có hai người khác, một là mặc áo xanh, thân hình thô kệch, khuôn mặt bầu bĩnh, mặt trầm như nước, khoảng bảy mươi tuổi. Không gian xung quanh vô hình trung trở nên dày nặng, năng lượng thuộc tính thổ vô hình tụ tập lại.

Một lão nhân khoảng sáu mươi tuổi mặc áo trắng khác, thân hình hơi mảnh khảnh, dao động khí tức chậm rãi nhiều như thể hòa hợp cùng không gian thành một. Trường bào màu trắng, xung quanh luôn có năng lượng thiên địa đậm đặc bao bọc dẫn đến năng lượng thiên địa biến đổi. Lão nhân áo trắng mở mắt ra nhìn chằm chằm bên dưới, đôi mắt đen lấy sâu thẳm tựa ánh sao.

Hai người này là Phong Vũ Tôn Giả của của Hóa Vũ tông, Liễm Tinh Tôn Giả của Lan Lăng sơn trang. Khí tứcPhong Vũ Tôn Giả cường đại hơn mấy năm trước kia nhiều, có lẽ cũng đã đột phá. Khí tức từ Liễm Tinh Tôn Giả thì không có nhiều thay đổi.

Lúc này bên cạnh Liễm Tinh Tôn Giả có một lão nhân mặc trường bào màu nhạt, mái tóc dài màu trắng, khoảng bảy mươi tuổi, khí thế cực kỳ bất phàm.

Bên cạnh lão nhân tóc trắng còn một người khác hơi chật vật, thân hình có chút già nua, trán hẹp mắt hí, mặt toàn đường hẻm. Đôi mắt vốn bắn ra tia sáng giờ tràn ngập oán hận và nỗi sợ hãi, trên người không có chút dao động khí tức nhưng cho người cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

Người này chính là Hử trưởng lão, cường giả Vũ Tôn bát trọng của đảo Khôn Dương lúc trước trốn thoát khỏi tay Lục Lâm Thiên.

Bên Liễm Tinh Tôn Giả, lão nhân tóc bạc nhìn Hử trưởng lão, ánh mắt vô cùng ngạc nhiên hỏi:

- Hỏa Thổ Tôn Giả, ngươi nói là nhiều cường giả đảo Khôn Dương của ngươi, bao gồm Thi Linh Tôn Giả, Khôn Vũ Tôn Giả đều chết trong tay Lục Lâm Thiên?

Hử trưởng lão trầm giọng nói:

- Đúng vậy! Thực lực của Lục Lâm Thiên đã đến mức khủng bố, còn tu luyện thành vũ kỹ thiên giai. Dương Quá, Lục Tâm Đồng theo bên cạnh Lục Lâm Thiên hiện tại thực lực cũng cường đại đến tột độ.

Đôi mắt độc ác hấp háy, Hử trưởng lão chỉ chỉ có đau lòng một mình.

Lão nhân tóc bạc con ngươi co rút, không tin tưởng:

- Hỏa Thổ Tôn Giả đang nói đùa sao? Ngươi và Thi Linh Tôn Giả, Khôn Vũ Tôn Giả cùng có mặt nhưng bị ba huynh muội Lục Lâm Thiên đ?

Đám người Yết Sát Tôn Giả, Liễm Tinh Tôn Giả, Phong Vũ Tôn Giả cũng không tin.

Hử trưởng lão oán hận nói:

- Lộc Linh Tôn Giả, nếu không tin thì ngươi hãy tự thử xem, ta tuyệt đối không tha cho Lục Lâm Thiên này!

Trong đám người một lão nhân áo nâu hỏi Hử trưởng lão:

- Hỏa Thổ Tôn Giả đã gặp Lục Lâm Thiên ở đâu?

Người này thân hình vạm vỡ, nhìn già nua nhưng lưng hùm vai gấu, sau lưng có nhiều cường giả. Các chủ mới của Thần Kim các, Toái Cương Tôn Giả Tôn Khai Long cũng đứng trong đó, ngoài ra còn nhiều cường giả khác, hình như là người Thần Kim các.

Hử trưởng lão nhìn thẳng lão nhân áo nâu:

- Trong Bình nguyên Man Hoang ở phía sau, như thế nào? Cương Khôi Tôn Giả cũng muốn đi gặp hắn?

Một tiếng quát vang lên:

- Lục Lâm Thiên đến thì tốt, lần này nếu có cơ hội phải giết hắn!

Người nói chuyện là một phụ nhân năm mươi tuổi, ánh mắt hơi âm trầm, trong tóc đen có sợi tóc bạc, sau lưng lưng là các chủ mới của Nguyệt Long các, Tuyết Linh Tôn Giả Vương Đan Đan và nhiều cường giả khác, xem trận thế hóa ra là người của Nguyệt Long các.

Vương Đan Đan phất trường bào, mắt lạnh băng:

- Chúng ta không nên để Lục Lâm Thiên trưởng thành đến hiện tại mới ra tay. Nếu biết tróc Lục Lâm Thiên trưởng thành mau như vậy thì khi xưa nên xuống tay.

Nhắc dến Lục Lâm Thiên là Vương Đan Đan hận nghiến răng.

Trên bầu trời vang lên âm thanh:

- Thì ra các vị ở đây?

Nhiều người rơi xuống đất, khoảng ba, bốn trăm người, ai nấy khí thế cực kỳ cường đại. Đám người đến, không gian như đông lại, năng lượng thiên địa đã vô hình liên tục thay đổi.

Các bóng người này nếu Lục Lâm Thiên có mặt sẽ nhận biết nhiều người quen. Cổ Kiếm Phong, Doãn Ngạc, Vi Bang Ngạn, Chu Hoành Viễn, Âu Dương Huyền Linh, Nhâm Trường Thanh đều có mặt. Đám người đến trong đó có hai nữ nhân đáng chú ý nhất. Lam Linh vẫn mặc đồ màu lam bao phủ vóc dáng chữ s, eo nhỏ màu vàng lúa mạch cực kỳ mềm nhỏ, cặp chân thon dài, mông vêu. Lam Linh toát ra khí chất quyến rũ nóng bỏng, dã tính kiêu ngạo.

Chương 2502: Đã thành hỏa hậu

Trong trận thế Thiên Kiếm môn, Nguyên Nhược Lan thướt tha đứng thẳng, tóc đen bay như mây, mắt sáng răng trắng, váy dài màu tím ôm thân hình linh lung đường cong thướt tha, khí thế vô hình trung cực kỳ sắc bén mà ma tà.

***

Trong không trung sơn mạch bao la, trên lưng Kim Dực Thiên Long to lớn. Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng, Dương Quá, Lục Tâm Đồng ở bên cạnh khoanh chân điều tức. Dương Tề Thiên thì vẫn mặt xám xịt.

Ầm ầm ầm!

Không trung phía xa không biết từ đâu vọng lại tiếng nổ, khí tức như ẩn như hiện lan tràn che lấp không gian. Lục Lâm Thiên mở mắt ra nhìn chằm chằm không trung phía trước.

Kim Lang Tôn Giả nói:

- Lâm Thiên, ngay phía trước chính là Tử Vong Thâm Uyên.

Lục Lâm Thiên nhìn Kim Lang Tôn Giả, hỏi:

- Tam sư thúc, người nói dưới Tử Vong Thâm Uyên có khi nào tồn tại nghịch mệnh hồn quả không?

Mấy năm qua đi, trong lòng Lục Lâm Thiên rất lo âu. Sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn là thể linh hồn, càng chậm trễ thì linh hồn thể càng tiêu hao nhiều, nếu cứ kéo dài thế này thì dù phục hồi lại e rằng sư phụ sẽ bị ảnh hưởng lớn.

Kim Lang Tôn Giả nói:

- Không biết nữa. Nghịch mệnh hồn quả rất hiếm hoi, khó gặp. Đại ca cần nghịch mệnh hồn quả mới có cơ hội phục hồi, nếu Tử Vong

Thâm Uyên có thì tốt rồi.

Lục Lâm Thiên nói:

- Mặc kệ thế nào phải nhanh chóng tìm được nghịch mệnh hồn quả cho sư phụ!

Kim Lang Tôn Giả vỗ vai Lục Lâm Thiên, vẻ mặt an ủi, trong mắt là hiền từ cực kỳ vừa lòng hắn:

- Sư phụ của ngươi có đệ tử như ngươi thì ta cũng mừng cho hắn.

Lục Lâm Thiên nói:

- Tam sư thúc, đây là chuyện đệ tử nên làm.

Một đường đi tới, Lục Lâm Thiên tự biết nếu thiếu một vị sư phụ thì đã không có hắn ngày nay. Nếu không có sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn thì mấy lần rơi vào cảnh nguy hiểm hắn đã không thoát ra được. Còn vị sư phụ Chí Thánh Đại Đế chỉ gặp tàn ảnh linh hồn cũng vậy, nhờ có Chí Thánh Đại Đế chỉ điểm thì tu vi của Lục Lâm Thiên mới đến trình độ hôm nay.

Kim Lang Tôn Giả mỉm cười, ngoái đầu liếc Dương Tề Thiên:

- Lâm Thiên, đằng trước là Tử Vong Thâm Uyên, mang theo thứ kia làm gì?

- Người này là đảo chủ của đảo Khôn Dương. Lần này đảo Khôn Dương giữa đường chặn giết ta, họ phải trả giá đắt. Dùng Dương Tề Thiên để giết gà dọa khỉ cũng hay.

Lục Lâm Thiên nói:

- Tiếc rằng một người chạy trốn mất, hình như gọi là Hỏa Thổ Tôn Giả.

Kim Lang Tôn Giả khẽ thở dài:

- Hỏa Thổ Tôn Giả, ta có nghe nói, là một cường giả nổi tiếng nhiều năm, so với ta và Cực Vi sư thúc của ngươi thì nhỏ hơn nhiều. Cường giả cùng thời kỳ với mấy người chúng ta e rằng không còn bao nhiêu người sống. Ta và Cực Vi sư thúc của ngươi nếu không đột phá thêm nữa cũng sắp nghênh đón đại hạn.

Dù đến đẳng cấp tu vi hiện tại như Kim Lang Tôn Giả, nếu không đột phá thêm nữa sẽ nghênh đón đại hạn thiên địa, không ai trốn thoát được, trừ phi đột phá tu vi.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Lần này tam sư thúc và ngũ sư thúc vào Tử Vong Thâm Uyên không chừng sẽ gặp cơ duyên gì đó rồi đột phá cũng chưa biết chừng.

Lục Lâm Thiên hiểu rất rõ tình huống của mấy vị sư thúc này. Tuổi của bốn vị sư thúc sắp đến cực hạn, chỉ có một con đường đột phá.

Ầm ầm ầm!

Không trung phương xa lại tiếng nổ vang, khí tức khuếch tán giữa không trung càng lúc càng đậm, áp lực vô hình mạnh dần.

Giọng Cùng Kỳ Tôn Giả vang lên kế bên Thôn Thiên Cùng Kỳ:

- Hình như khá nhiều cường giả đến. Động tĩnh Tử Vong Thâm Uyên lần này e rằng sẽ dẫn đến một trận long tranh hổ đấu.

Kim Lang Tôn Giả nói:

- Lâm Thiên, lần này đảo Khôn Dương dám chặn giết ngươi, khó bảo đảm người khác trong Thiên Địa Minh sẽ không làm như vậy. Nên Lâm Thiên hãy hết sức cẩn thận, có gắng đừng tách khỏi ta và ngũ sư thúc của ngươi.

Lục Lâm Thiên liếc Dương Tề Thiên bên cạnh mình, mắt lóe sát ý:

- Thiên Địa Minh, nếu đều đến hết vậy ta sẽ tặng cho bọn họ chút quà gặp mặt.

Ầm ầm ầm!

Trong vực sâu bao la tiếng nổ như sấm sét đì đùng làm người ta rung động, mọi người cùng nhìn chằm chằm vào Tử Vong Thâm Uyên, lòng rất mong chờ.

- Grao!

- Gru!

Khi tiếng động ầm ĩ ngừng, hai tiếng long phượng sư tử hổ báo thú gầm từ phương xa truyền đến, tựa sấm sét thổi quét không gian này.

Trong sơn mạch liên miên, trên các ngọn núi, từng cặp mắt nhìn chằm chằm bầu trời. Phía xa có hai vật khổng lồ xé gió xuất hiện, hai con yêu thú to lớn vụt qua.

Con yêu thú khổng lồ thứ nhất là một con sói to màu vàng, thân hình hoàng kim, lưng mọc đôi cánh. Vật khổng lồ thứ hai thì như cọp như trâu, như rồng như sói, lưng có đôi cánh to, bộ dạng cực kỳ hung dữ, lông toàn thân như gai nhím, vô cùng dữ tợn.

- Là Kim Dực Thiên Lang, Thôn Thiên Cùng Kỳ!

Nhìn hai con yêu thú khổng lồ, nhiều người lập tức nhận ra ngay. Loại yêu thú này không dễ gặp được.

Hai con yêu thú khổng lồ xuất hiện, tiếng rống điếc tai quanh quẩn trong không trung xen lẫn chân khí, sóng âm càn quét tựa sấm nổ.

- Có người đảo Khôn Dương đây không? Lăn ra chịu chết cho ta!

Mọi người nghe tiếng run lên, nhìn hai con yêu thú. Có mấy bóng người đứng trên lưng Kim Dực Thiên Lang, thấy rõ người áo xanh đứng đằng trước nhất. Trong khoảnh khắc sơn mạch liên tiếp vang lên tiếng kêu kinh ngạc.

- Là Lục Lâm Thiên! Đó là Lục Lâm Thiên đến!

- Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên đến!

- Minh chủ Đế Đạo Minh!

Sơn mạch xung quanh rộ lên tiếng thì thầm. Trong trận thế Phi Linh môn, các cường giả lộ nụ cười,người áo xanh đó không phải là chưởng môn thì còn ai nữa?

Vù vù vù!

Xích Viêm, Hắc Hùng, Huyết Mị, đám yêu thú linh thú Nghịch Lân Yêu Bằng, Huyết Ngọc Yêu Thỏ, Song Đầu Thủy Hỏa Yêu Giao, Huyết Tích Dịch đều bay lên cao lao hướng Lục Lâm Thiên.

Các bóng người yêu khí ngút trời quỳ giữa không trung hành lễ:

- Tham kiến chủ nhân!

- Bái kiến chưởng môn!

Trong Phi Linh môn, các cường giả bay lên cao. Bàn Hủy, Long Linh, Cực Mộc Tôn Giả, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Thanh Hỏa lão Quỷ, Lộc Sơn lão Nhân, Lưu Ngân Hà, Khoái Kiếm Vương, An Cát Tú Na, Ngô Dung vọt lên cao cung kính hành lễ, cực kỳ cung kính.

Các đại sơn môn xung quanh nhìn cảnh này đều biến sắc mặt. Địa vị của Lục Lâm Thiên quá vững chắc trong Phi Linh môn, không thể lay động.

Trên Kim Dực Thiên Long, Lục Lâm Thiên vung trường bào màu xanh ra hiệu các cường giả miễn lễ:

- Các vị đều miễn lễ đi.

Vô hình trung khí thế bễ nghễ thiên hạ đã thành hỏa hậu, bá khí lộ ra ngoài khiến người không dám khinh thường.

Vù vù vù!

Các các núi đồi lúc này trên dãy núi trập trùng có mấy người mắt sáng nhìn bầu trời đăm đăm, cực kỳ phức tạp.

Trên ngọn núi, Đông Vô Mệnh mỉm cười nói:

Tiểu tử này đến rất kịp lúc.

Đông Vô Mệnh thở phào nhẹ nhõm, giờ thì chuyện không liên quan đến lão nữa.

Ngược lại Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường nhìn trên lưng Kim Dực Thiên Lang, trong tay Lục Lâm Thiên túm một người.

- Ủa? Đó chẳng phải là Dương Tề Thiên sao?

Người đó chính là Dương Tề Thiên đảo chủ của

đảo Khôn Dương.

Chương 2503: Hai minh giằng co

Lữ Chính Cường nhúc nhích chân mày, lúc này chú ý thấy Dương Tề Thiên nằm trong tay Lục Lâm Thiên.

Lữ Chính Cường kinh ngạc hỏi:

- Tại sao Dương Tề Thiên nằm trong tay tiểu tử này?

Lục Lâm Thiên nhìn sơn mạch xung quanh đông đúc người, đám người Đế Đạo Minh đập vào mắt hắn.

Lục Lâm Thiên nhìn không trung, xách Dương Tề Thiên trong tay:

- Người đảo Khôn Dương lăn ra chịu chết cho ta! Không thì đảo chủ Dương Tề Thiên của các ngươi chết chắc!

Sóng âm gầm rống quanh quẩn trong không trung. Ánh mắt mọi người nhìn chằm chằm không trung. Từng ánh sáng chú ý thấy Dương Tề Thiên trong tay Lục Lâm Thiên.

- Thật sự là Dương Tề Thiên.

- Đảo chủ Dương Tề Thiên của đảo Khôn Dương tại sao nằm trong tay Lục Lâm Thiên?

- Tình huống của Dương Tề Thiên khá tệ.

Advertisement

Trong sơn mạch, trên các ngọn núi vang tiếng xì xầm. Trong một ngọn núi, rất nhiều cường giả nhìn lên trời, đều biến sắc mặt.

Trong đám đông, Hỏa Thổ Tôn Giả biểu tình cực kỳ khó xem.

Vân Tiếu Thiên nghi hoặc nhìn lên trời:

- Tiểu tử này làm gì vậy? Muốn gì đây?

Lục Lâm Thiên liếc bốn phía rồi lại nhìn Dương Tề Thiên trong tay mình, nhướng mí mắt nói:

- Hỏa Thổ Tôn Giả, ta biết ngươi trốn đến nơi này, lăn ra đây cho ta! Nếu ngươi vẫn không ra thì đảo chủ đảo Khôn Dương của ngươi sẽ chết rất thảm!

Dứt lời, mắt Lục Lâm Thiên lạnh băng nhảy lên không trung, tay túm Dương Tề Thiên. Một tay Lục Lâm Thiên kéo cánh tay phải của Dương Tề Thiên xuống, cảcánh tay phải đứt lìa khỏi bả vai Dương Vũ Tôn Giả.

Đau nhức làm Dương Tề Thiên hét thảm:

- A!

Máu đổ trong không trung khiến nhiều ánh mắt thay đổi.

Một bóng người không kiềm được vọt lên cao.

- Lục Lâm Thiên, rốt cuộc ngươi muốn làm gì?

Hỏa Thổ Tôn Giả sắc mặt khó xem, mắt lạnh băng, trên người còn vết thương khá nặng. Đó là Hử trưởng lão của đảo Khôn Dương đã chạy khỏi bàn tay Lục Lâm Thiên, trên đại lục có danh hiệu là Hỏa Thổ Tôn Giả.

Cùng Kỳ Tôn Giả hét to một tiếng:

- Tôn tử đảo Khôn Dương rốt cuộc chạy ra ngoài, hôm nay không xésốngngươi ra thì đảo Khôn Dương ngươi còn tưởng rằng Thánh Linh giáo ta dễ chọc!

Cùng Kỳ Tôn Giả xé gió bay ra chớp mắt xuất hiện bên cạnh Hỏa Thổ Tôn Giả, không chút do dự, áo đỏ bay phần phật. Năng lượng thuộc tính hỏa đầy trời tụ tập, một quyền ấn năng lượng thuộc tính hỏa đấm vào Hỏa Thổ Tôn Giả.

Đảo Khôn Dương và Thánh Linh giáo có qua lạitừ lâu, giờ thấy

Thôn Thiên Cùng Kỳ thì Hỏa Thổ Tôn Giả cũng nhận ra thân phận của Cùng Kỳ Tôn Giả:

- Thánh Linh giáo, ngươi là Cùng Kỳ Tôn Giả, ngươi muốn làm cái gì?

Hỏa Thổ Tôn Giả thấy Cùng Kỳ Tôn Giả tấn công ngay làm lão hoàn toàn biến sắc mặt, mắt lóe tia độc ác. Cùng là chân khí thuộc tính hỏa phô thiên cái địa tuôn ra, một chưởng ấn mạnh va chạm vào quyền ấn của Cùng Kỳ Tôn Giả.

Bùm!

Quyền chưởng va chạm, hai đợt năng lượng tựa như thiên thạch đυ.ng vào nhau. Sóng gợn kình phong khủng bố phô thiên cái địa khuếch tán, không gian xung quanh bị dư âm năng lượng đáng sợ chấn vỡnổ tung.

Kình phong khủng bố thổi quét, cổ họng Hỏa Thổ Tôn Giả phát ra tiếng rên:

- Hừ!

Hỏa Thổ Tôn Giả lảo đảo thụt lùi hơn mười bước, mặt trắng bệch, khóe môi tràn ra vệt máu.

Kim Lang Tôn Giả xuất hiện sau lưng Hỏa Thổ Tôn Giả đang bị đẩy lùi:

- Đám đυ.ng vào giáo chủ của Thánh Linh giáo ta, muốn chết!

Trường bào màu tíam vung lên, một chưởng ấn vỗ ra.

Chợt vang tiếng quát:

- Thánh Linh giáo muốn ỷ nhiều hϊếp ít sao?

Một lão nhân mặc trường bào màu nhạt, mái tóc dài màu trắng, bộ dạng bảy mươi tuổi đột nhiên nhảy ra trước mặt Hỏa Thổ Tôn Giả. Một luồng linh lực thất luyện ập đến.

Linh lực thất luyện bỗng chốc hóa thành lửa ngập trời ngăn cách Kim Lang Tôn Giả bên ngoài.

Mắt Kim Lang Tôn Giả bắn ra tia sáng vàng:

- Phá!

Chưởng ấn chấn vỡ không gian, linh hỏa đánh tan. Chân khí dưới chân Thiên Địa Nhị Tôn chợt lóe, hét to xông lên trước. Hai người tự đánh ra một thất luyện chân khí tấn công Lộc Linh Tôn Giả, Hỏa Thổ Tôn Giả.

Trong đám người, ánh mắt Yết Sát Tôn Giả, Phong Vũ Tôn Giả trầm xuống, nhanh như tia chớp vọt ra:

- Tạ Thiên Tạ Địa, các ngươi đừng vội kiêu ngạo!

Mỗi người tự đánh ra một chân khí thất luyện va chạm với chân khí thất luyện mà Thiên Địa Nhị Tôn ngưng tụ.

Bốn người ra tay, giơ tay nhấc chân khuấy động năng lượng thiên địa, ở giữa không trung trong khoảnh khắc gió nổi mây phun. Bốn lực lượng giao phong đυ.ng mạnh vào nhau. Trong không trung tiếng nổ vang như sấm đánh, không gian nổ tung.

Bùm bùm bùm!

Sóng âm điếc tai truyền ra, không gian trực tiếp bị chấn nát, lực lượng va chạm mép không gian nứt rạn, tất cả sụp đổ lộ ra vòng khe nứt không gian đen ngòm.

Trong khoảnh khắc mấy siêu cường giả đánh nhau. Sơn mạch xung quanh, rất nhiều ánh mắt vẻ mặt rung động:

- Mạnh quá!

Cộp cộp cộp!

Lực lượng mạnh mẽ, Thiên Địa Nhị Tôn Tạ Thiên Tạ Địa, Yết Sát

Tôn Giả, Phong Vũ Tôn Giả cùng laỏ đảo bị đẩy lùi, không ai trên cơ ai.

Vù vù vù!

Trong Lan Lăng sơn trang, Liễm Tinh Tôn Giả đến bên cạnh lão nhân tóc bạc đứng giữa không trung.

Chỉ khoảnh khắc, Thiên Địa Nhị Tôn, Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả đứng thẳng. Phía đối diện có lão nhân tóc bạc, Hỏa Thổ Tôn Giả, Phong Vũ Tôn Giả, Yết Sát Tôn Giả và Liễm Tinh Tôn Giả, số người nhiều thêm một Liễm Tinh Tôn Giả.

Kình khí không gian vừa tan biến thì lão nhân tóc bạc mắt lóe tia sáng nhìn Cùng Kỳ Tôn Giả phía trước, hét to:

- Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả, các ngươi muốn làm cái gì? Muốn gây địa chiến phải không?

Trường bào màu tím vàng của Kim Lang Tôn Giả bay phầnp hật, mắt bắn ra tia sáng lạnh lùng nói:

- Lộc Linh, xem ra ngươi thật sự muốn đứng ra bênh đảo Khôn Dương.

Lộc Linh Tôn Giả nét mặt sa sầm nói:

- Kim Lang Tôn Giả, đảo Khôn Dương là người của Thiên Địa Minh chúng ta, nếu ai đʋ.ng vào người Thiên Địa Minh thì Thiên Địa Minh ta tuyệt đối không bỏ qua. Thánh Linh giáo của ngươi còn chưa đủ tư cách này!

Trên ngọn núi phía xa tiếng quát khẽ vang lên:

- Ha ha ha! Thánh Linh giáo vừa đến liền muốn kɧıêʋ кɧí©ɧ Thiên Địa Minh ta, xem Thiên Địa Minh ta không tồn tại sao?

Vù vù vù!

Tiếng nói dứt, các bóng người rục rịch. Trong không trung đột nhiên nổi lên từng tầng sóng không gian, khí thế cường đại khuếch tán. Chỉ giây lát ngắn ngủi, mấy trăm, hàng ngàn cường giả xuất hiện trong không trung, vô hình trung kéo theo năng lượng thiên địa, gió nổi mây phun che lấp ánh nắng trên bầu trời. Khí thế cường đại, cả không gian như đông lại.

Từng đợt khí thế cường đại, lúc này cường giả các đại sơn môn Thiên Địa Minh cùng tụ tập trong không trung, từng đợt khí thế trực tiếp tỏa định Thiên Địa Nhị Tôn, Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả.

Lục Lâm Thiên luôn nhìn chằm chằm bầu trời. Lão nhân tóc bạc của Lan Lăng sơn trang mới xuất hiện là Lục Lâm Thiên nhận ra ngay người này chính là Lộc Linh Tôn Giả đã mời Cực Lạc Tam Quỷ giết Lục Lâm Thiên. Yết Sát Tôn Giả, Phong Vũ Tôn Giả thì tu vi lại có sựđột phá, chắc cỡ đẳng cấp Tôn cấpbát trọng.

Tiếp theo ánh mắt Lục Lâm Thiên âm thầm nhìn hướng đám người Thiên Địa Minh, các bóng người quen thuộc ở trong đó. Công Tôn Hóa Nhai, Gia Cát Tây Phong, Gia Cát Tử Vân, đồng Quy Tinh, Cổ Kiếm Phong, Nhâm Trường Thanh, Âu Dương Huyền linh. Khi nhìn đến Lam Linh, Nguyên Nhược Lan trong đám người thì

mắt Lục Lâm Thiên hấp háy.

Chương 2504: Chỉ là luận bàn 1

Khiến ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi lớn nhất là phía trước các đại sơn môn đều có nhiều cường giả, xem khí thế thì không thua gì Lệ Quỷ trong Cực Lạc Tam Quỷ. Xem ra vì Tử Vong Thâm Uyên mà các đại sơn môn toàn xuất động cường giả Tôn cấpbát trọng, và nhiều cường giả Tôn cấpkhác.

Đám người Thiên Địa Minh ngay ngắn hành động, làmđámngườiĐế Đạo Minh biến sắc mặt.

Vù vù vù!

Cùng lúc đó, khí tức giữa không trung cuồn cuộn, nhiều bóng người thoáng hiện, khí thế dâng cao. Gần ngàn người đứng trên cao, nhiều người dẫn đầu đứng lơ lửng trong không khí, toàn là giơ tay nhấc chân kéo theo năng lượng thiên địa biến đổi, mặt lộ nụ cười khẽ. Nhiệt độ trong thiên địa giảm bớt, khí lạnh lan tràn.

Lữ Chính Cường quát to:

- Thiên Địa Minh ghê gớm thật, xem Đế Đạo Minh ta là bình hoasao?

Lữ Chính Cường cất bước đi ra.

Thiên Dương Tôn Giả Vân Tiếu Thiên lạnh lùng quát:

- Thiên Địa Minh muốn đánh thì Đế Đạo Minh chơi tới cùng!

Advertisement

Trường bào phần phật, thân hình bay lên cao.

Nhiềucườnggiảcủa Đế Đạo Minh đứngở tầm thấp. Thiên Dương Tôn Giả Vân Phi Hồng, Mang Linh lão tổ, Thanh Oản Tôn Giả, Phong Vũ Tôn Giả, một đám cường giả khí thế không thua gì cường giả Thiên Địa Minh.

Trong không trung, hai khí thế hùng hậu giằng co, giương cung bạt kiếm chực chờ bắn ra.

Trong sơn mạch xung quanh, rất nhiều thế lực nhỏ và cường giả tán tu nhìn chằm chằm bầu trời, vội vàng thụt lùi một chút. Lỡ như Thiên Địa Minh và Đế Đạo Minh đánh nhau, bọn họ mà bị cuốn vào đó sẽ là chuyện rất thảm.

Trên một ngọn núi, ba người đứng thẳng, chính là Cực Lạc Tam Quỷ. Ba người nhìn lên trời, mặt không biểu tình.

- Ha ha ha! Xem ra Tử Vong Thâm Uyên chưa mở ra mà Thiên Địa Minh, Đế Đạo Minh sắp đại chiến mộ trận. Đế Đạo Minh thật sự muốn gợi lên chiến tranh sao?

Trong đám người có một thân hình già nua tiến lên, người này khoảng bảy mươi tuổi, mặt đầy nếp nhăn sâu cỡ ngón tay trẻ sơ sinh, dán trên mặt như da bọc xương. Đôi mắt thì sâu thẳm như ngôi sao, lưng cõng thanh trường kiếm cổ xưa. Nhìn trang phục thì biết là người Thiên Kiếm môn. Thiên Kiếm môn là sơn môn minh chủ Thiên Địa Minh, lúc này Thiên Kiếm môn cần phải ra mặt nói chuyện.

Lục Lâm Thiên từ đằng sau nhìn phía đối diện, lão nhân Thiên Kiếm môn có khí thế chắc chắn đến Vũ Tôn bát trọng, tuy lão đã che giấu khí tức nhưng vô hình trung tựa như sừng sững ngăn cách không gian xung quanh. Thực lực của lão nhân này cực mạnh.

- Vũ Tôn bát trọng!

Phi Linh môn đứng sát bên cạnh Lục Lâm Thiên, hắn không ra lệnh thì bọn họ vẫn không hành động lung tung. Cường giả Phi Linh môn đã được bồi dưỡng thói quen mọi chuyện chờ chưởng môn dặn bảo.

Lục Lâm Thiên liếc không trung, ho khan:

- Khụ.

Lục Lâm Thiên sải bước tiến lên trước nhảy tới trước mặt đám người Đế Đạo Minh, xoay người hành lễ:

- Tiểu tử xin tham kiến chư vị trưởng bối, tiền bối.

Đám người Đế Đạo Minh nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, đa số là người quen biết hắn. Những cường giả chưa tiếp xúc sâu với Lục Lâm Thiên đều tò mò nhìn hắn, thấy hắn hành lễ thì họ nhẹ gật đầu chào.

Vân Tiếu Thiên nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên tay xách Dương Tề Thiên, hỏi:

- Lâm Thiên, chuyện này là sao?

Lục Lâm Thiên đáp:

- Bẩm nhạc phụ, ba huynh muội con ở nửa đường gặp người đảo Khôn Dương, không ngờ nhóm người này muốn chặn giết gã. Tiếc rằng thực lực bọn họ hơi yếu, tuy nhiên có một tên chạy thoát.

Lục Lâm Thiên nói xong xoay người nhìn Hỏa Thổ Tôn Giả đứng cạnh Lộc Linh Tôn Giả, lạnh nhạt nói:

- Hỏa Thổ Tôn Giả, ta nói có sai không? Khôn Vũ Tôn Giả, Thi Linh Tôn Giả và ba Tôn Giả khác đều chết sạch. Còn ngươi liều mạng chạy trốn, tiếc rằng ngươi chạy không đủ xa.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, trong Đế Đạo Minh, Thiên Địa Minh có nhiều người biến sắc mặt. Đám người đảo Khôn Dương nửa đường chặn giết Lục Lâm Thiên nhưng bị hắn đánh cho tổn hại nặngnề, Khôn Vũ Tôn Giả, Thi Linh Tôn Giả là cường giả tuyệt đối, thực lực của ba huynh muội Lục Lâm Thiên mạnh đến thế sao?

Hỏa Thổ Tôn Giả biến sắc mặt nói:

- Lục Lâm Thiên, cái gì mà chặn giết giữa đường? Bản tôn chỉ tìm ngươi luận bàn một chút, ai ngờ ngươi ra sát thủ giết nhiều cường giả của đảo Khôn Dương ta. Đảo Khôn Dương ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Ánh mắt hận thù của Hỏa Thổ Tôn Giả nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm.

Mọi người nghe lời Hỏa Thổ Tôn Giả nói, bọn họ không ngốc, đã hiểu sự thật vụ việc.

Lục Tâm Đồng quát to:

- Chó già, rõ ràng là chặn giết ba huynh muội ta lại đi nói là luận bàn, dám làm không dám nhận. Thì ra người đảo Khôn Dương toàn là thứ nhát như chuột!

Bị Lục Tâm Đồng chỉ vào mũi mắng, Hỏa Thổ Tôn Giả thấy mất mặt, tức giận nhe răng trợn mắt:

- Tiểu nha đầu chưa dứt sữa, ngươi càn rỡ!

Nhưng Hỏa Thổ Tôn Giả không biết làm gì hơn, lão quá rành thực lực tu vi của ba huynh muội Lục gia.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm:

- Thì ra là luận bàn?

Ánh sáng xanh trong tay Lục Lâm Thiên chợt lóe đột nhiên rơi vào người Dương Tề Thiên còn bị hắn túm.

Bùm!

Tiếng nổ vang trầm thấp, trước mắt bao người, chỉ thấy Dương Tề Thiên đã thành bãi máu loãng trong tay Lục Lâm Thiên rơi tung tóe trong không trung.

Mọi người kinh ngạc, không ai ngờ Lục Lâm Thiên thật sự dám giết Dương Tề Thiên, Dương Tề Thiên dù sao cũng là đảo chủ của đảo Khôn Dương. Hiện tại hai đảo chủ đảo Khôn Dương đều chết trong tay Lục Lâm Thiên, rõ ràng là không thèm để đảo Khôn Dương vào mắt. Lúc này đảo Khôn Dương tuyệt đối sẽ không bao giờ bỏ qua.

Hỏa Thổ Tôn Giả quát to:

- Khốn nạn!

Mắt Hỏa Thổ Tôn Giả nổi giận, mặt trướng đỏ lên, ánh mắt kia đủ để giết Lục Lâm Thiên nhiều lần.

Lục Lâm Thiên hờ hững liếc Hỏa Thổ Tôn Giả, khóe môi cong lên lạnh lùng nói:

- Ta cũng chỉ luận bàn, trong lúc lỡ tay khó tránh khỏi có tử thương, đúng không?

Hỏa Thổ Tôn Giả rống to:

- Lục Lâm Thiên, đảo Khôn Dương không chết không ngừng với ngươi!

Hỏa Thổ Tôn Giả liếc sang đám người bên cạnh:

- Các vị, rõ ràng là Đế Đạo Minh ra tay với Thiên Địa Minh, như vậy rồi mà các vị còn chưa có hành động gì sao?

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Nghe Hỏa Thổ Tôn Giả nói, trong các đại sơn môn có nhiều người khí thế bắt đầu dao động. Nhưng nhà cầm quyền, cường giả đỉnh cao của các đại sơn môn thì thay đổi sắc mặt, không nhúc nhích. Có lẽ trong lòng mọi người không muốn trực tiếp đại chiến với Đế Đạo Minh vào lúc này.

Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía, áo xanh vung lên, âm thanh hùng hậu truyền ra:

- Tất cả mọi người nghe kỹ cho ta, tạp chủng đảo Khôn Dương dám nửa đường đánh lén chặn giết ta, hôm nay chó già Hỏa Thổ Tôn Giả nhất định phải chết. Đây chỉ là việc riêng của Phi Linh môn, Thánh Linh giáo và đảo Khôn Dương, không liên quan gì

Thiên Địa Minh. Nếu Thiên Địa Minh nhúng tay, vậy ta đành tính món nợ này lên đầu mọi người Thiên Địa Minh. Dám giữa đường chặn giết bản tôn, nghĩ bản công tử dễ chọc phải không? Hôm nay ai dám ngăn cản ta giết chó già Hỏa Thổ Tôn Giả này?

Lục Lâm Thiên dứt lời chân khí dâng lên, sát ý ngập trời càn quét không trung.

- Ai dám ngăn cản, giết không tha!

Bàn Hủy phất áo vàng, hét lớn

một tiếng

Chương 2505: Chỉ là luận bàn 2

- Grao!

Tất cả yêu thú linh thú, cường giả Phi Linh môn sau lưng Bàn Hủy phát ra yêu nguyên, linh nguyên, chân khí, linh lực ập đến.

Cường giả Thánh Linh giáo, Thánh Linh Thiên Tôn, Thánh Vũ Thiên Tôn cùng hét to:

- Ai dám ngăn cản, giết không tha!

Chân khí linh lực ngập trời khuếch tán lan tràn.

Khí thế như thế làm đám người Thiên Địa Minh sắc mặt khó coi.

Trong Thiên Địa Minh, Vũ Tôn bát trọng Thiên Kiếm môn mặt đầy nếp nhăn ánh mắt khó chịu nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lục Lâm Thiên, đảo Khôn Dương là một phần tử của Thiên Địa Minh ta. Tiểu bối nhà ngươi đừng quá cuồng ngạo, Tử Vong Thâm Uyên sắp mở ra, món nợ đảo Khôn Dương của ngươi từ từ tính sau được không?

Advertisement

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng lão nhân Vũ Tôn bát trọng Thiên Kiếm môn:

- Thiên Kiếm môn muốn nhúng tay sao?

Lục Lâm Thiên cười khẩy nói:

- Là Thiên Kiếm môn ngươi muốn nhúng tay hay toàn Thiên Địa Minh đều tham gia? Ngươi phải nói thật rõ ràng.

Lão nhân nhìn Lục Lâm Thiên, trầm giọng nói:

- Tiểu tử, một hậu bối tốt nhất đừng cuồng vọng quá. Khi Vô Ảnh Kiếm Tôn ta đâ lang bạt đại lục không biết ngươi còn đang ở đâu!

Lục Lâm Thiên liếc bốn phía:

- Vô Ảnh Kiếm Tôn, xem ra ngươi là muốn nhúng tay phải không? Không biết còn có ai muốn tham gia vào chuyện này? Đứng ra hết một lượt đi.

Trong trận thế Thiên Địa Minh, nhiều cường giả cùng hành động:

- Phi Linh môn, Thánh Linh giáo cùng đảo Khôn Dương có ân oán, nhưng nơi đây cũng không phải chỗ giải quyết. Sau này các người muốn làm gì thì ta không có ý kiến nhưng hôm nay tuyệt đối không được!

Đám người Yết Sát Tôn Giả, Phong Vũ Tôn Giả biến sắc mặt. Mọi người hiểu rằng Tử Vong Thâm Uyên mở ra, Thiên Địa Minh vẫn sẽ đối kháng Đế Đạo Minh. Nếu Hỏa Thổ Tôn Giả bị giết, Thiên Địa Minh sẽ tổn thất một cường giả tuyệt đối. Nếu Thiên Địa Minh mặc kệ đảo Khôn Dương, sợ là sau này đảo Khôn Dương sẽ không cùng Thiên Địa Minh chung sức chung lòng nữa. Vì vậy Hỏa Thổ Tôn Giả chết hoặc sống chẳng có chút cân nặng trong lòng các đại sơn môn, nhưng lão không thể chết vào lúc này.

Trong đám người, Gia Cát Tây Phong mặt không đổi sắc, trường sam nhẹ bay, mắt lóe tia sáng nhưng lập tức trở về bình thường.

Lục Lâm Thiên nhìn đám người Thiên Địa Minh, hắn rất hiểu suy nghĩ của các đại sơn môn Thiên Địa Minh. Nếu Hỏa Thổ Tôn Giả chết sẽ không tốt cho bọn họ, nhưng lão không chết lại là uy hïếp rất lớn cho hắn.

Cổ Kiếm Phong tiến lên, nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lục Lâm Thiên, hay để hôm khác giải quyết ân oán của ngươi và đảo Khôn Dương đi. Trừ phi hôm nay ngươi muốn gây ra đại chiến giữa Thiên Địa Minh và Đế Đạo Minh.

Cổ Kiếm Phong là minh chủ Thiên Địa Minh, lúc này gã cần phải tiến lên nói một lời.

Lục Lâm Thiên gọi thẳng tên:

Cổ Kiếm Phong.

Cổ Kiếm Phong con ngươi co rút nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười khẽ,nhìn trực diện Cổ Kiếm Phong. Lòng Lục Lâm Thiên biết rõ minh chủ Cổ Kiếm Phong của Thiên Địa Minh chỉ là một con rối. Chưởng môn Thiên Kiếm môn, Cổ Kiếm Phong cũng không làm chủ được.

Lục Lâm Thiên nói:

- Cổ chưởng môn có thể đại biểu Thiên Địa Minh không? e rằng không đủ sức.

Lục Lâm Thiên dứt lời phớt lờ Cổ Kiếm Phong, ánh sáng vàng bừng lên quanh thân hắn, Thanh Linh Khải Giáp bao trùm, sau lưng tỏa ánh sáng xanh chói lòa, phong lôi vang vọng.

Ong ong ong!

Tiếng phong lôi điếc tai rít gào, âm thanh du dương trầm thấp, mang theo khí thế khiến linh hồn người run rẩy. Sau lưng Lục Lâm Thiên hiện ra Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, ánh sáng xanh khuếch tán như chuỗi tia điện. Mép Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực vặn vẹo sóng không gian, dọc theo đường cong ưu mỹ xuất hiện vầng sáng đen thui cong màu đen xinh đẹp, khí thế khiến tim đập nhanh cùng với sóng không gian hình vòng cung khuếch tán bốn phía.

Với khí thế này, rất nhiều cặp mắt nhìn chăm chú.

Tử Lôi Huyền đỉnhcũng hiện ra trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên.

Ong ong ong!

Lục Lâm Thiên đứng lơ lửng, khí lạnh vờn quanh, Huyễn Ảnh

Thanh Vũ Dực vỗ cánh sau lưng hắn tạo ra tiếng sấm nổ. Tử Lôi Huyền đỉnh xoay tít trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên, không gian bắt đầu run rẩy.

Giờ phút này, khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên nụ cười lạnh băng, khí lạnh ngút trời. Lục Lâm Thiên cười nhạt ném ánh sáng màu tím vào không trung.

Vù vù vù!

Ánh sáng màu tím ầm ầm xẹt qua không gian, Tử Lôi Huyền đỉnh xoay tít trên bầu trời ròi biến to ra. Lôi vân cuồn cuộn phía chân trời, trong phạm vi gió mây biến sắc.

Vèo!

Hai thần khí xuất hiện, xung quanh gió nổi mây phun.

Vèo!

- Hô!

Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực vỗ đập, đột nhiên một năng lượng cực kỳ đáng sợ chấn động dần trướng to ra. Khi khí thế đáng sợ dâng trào, dao động khí thế khiến tim người nghẹt thở, cảm nhận áp chế tuyệt đối.

Chỉ trong chớp mắt mây sấm bao phủ bầu trời sơn mạch. Nguyên bầu trời giăng ngang các tia chớp màu tím như thác nước tím lơ lửng trên bầu trời.

Giây phút này nhiều cặp mắt nhìn chằm chằm bầu trời, lòng rùng mình. Lôi uy kinh người ngay trước mặt, linh hồn run rẩy.

- Tử Lôi Huyền đỉnh, thần khí phi hành!

Các cặp mắt kinh sợ nhìn Lục Lâm Thiên, ai nấy biến sắc mặt.

Âm thanh ồm ồm vang lên:

.- Tất cả mọi người nghe kỹ đây! Việc riêng của Thánh Linh giáo cùng Phi Linh môn, ai dám ngăn cản bản công tử giết chó già Hỏa Thổ Tôn Giả thì Tử Lôi Huyền đỉnh, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực của bản công tử sẽ sẽ chào hỏi trong sơn môn của kẻ đó! Nếu không sợ đệ tử sơn môn của mình chết thì lên đây thử xem!

Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, thúc giục hai thần khí, hắn ngạo thị xung quanh, khí thế sắc bén bá đạo không gì sánh bằng.

Lục Lâm Thiên dứt lời, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực sau lưng vỗ đập, mép đôi cánh không gian lộ ra vòng sáng đen thui, không gian vỡ ra từng tất cả. Bầu trời không gian trong phạm vi, xung quanh Tử Lôi Huyền đỉnh, từng tia chớp khiến tim người đập nhanh giắt ngang, bầu trời như màn đêm trước khi bình minh đến, trong khoảnh khắc sắc trời tối tăm. Mây sấm màu tím đè bầu trời, các tia chớp tím rậm rạp trên cao như thác nước treo trên bầu trời, phong vân biến sắc, lôi vân dày đặc.

Trong sơn mạch phía xa, Cực Lạc Tam Quỷ quay sang nhìn nhau.

- Hai món thần khí.

Bọn họ nhìn chằm chằm trên cao, khí thế uy năng làm tim người đập nhanh, ba người lòng chùng xuống. Hôm đó Lục Lâm Thiên không vận dụng Tử Lôi Huyền đỉnh, nếu không Cực Lạc Tam Quỷ dốc hết sức ra cũng không đánh lại Lục Lâm Thiên, và Dương Quá trọng kiếm vô phong.

Nhìn uy năng khiến tim người đập nhanh trên bầu trời, tất cả mọi người kinh sợ. Dù là cường giả Thiên Địa Minh hay Đế Đạo Minh đều thầm suy tính nếu bọn họ chống lại Lục Lâm Thiên sẽ có mấy phần thắng.

Trong Thiên Địa Minh, thế lực các đại sơn môn lặng lẽ thụt lùi ra sau. Không ai muốn bị tử kim huyền lôi rậm rạp trên bầu trời đánh trúng. Cường giả các đại sơn môn cũng biến sắc mặt. Lục Lâm Thiên nói được thì làm được, hắnkhông dễ chọc. Lục Lâm Thiên là hạng người không sợ trời không sợ đất người, nếu chọc phải hắn sẽ là chuyện rắc rối. Đặc biệt là người của tam tông tứ môn biết Lan Lăng sơn trang và nhóm đảo Khôn Dương từng nếm trái đắng trong tay Lục Lâm Thiên, thật tình không muốn chọc vào sát tinh này.

Chương 2506: Hợp sức đánh chết

Lục Lâm Thiên đứng trên cao, mây sấm cuồn cuộn trong không trung, tia chớp màu tím vắt ngang bầu trời, cực kỳ khủng bố lại làm người 24c tâm hồn.

Lục Lâm Thiên nói:

- Hai vị sư thúc, làm phiền ra tay đánh chết chó già Hỏa Thổ Tôn Giả. Nếu có người dám nhúng tay, tử kim huyền lôi của ta hôm nay sẽ giáng xuống sơn môn của kẻ đó!

Lục Lâm Thiên vừa nói xong Cùng Kỳ Tôn Giả hét lớn một tiếng:

- Chịu chết đi!

Cùng Kỳ Tôn Giả đạp không thẳng hướng Hỏa Thổ Tôn Giả, giơ tay nhấc chân xung quanh dẫn động năng lượng thuộc tính hỏa hùng hậu, lửa ngập trời.

Lộc Linh Tôn Giả đứng gần Hỏa Thổ Tôn Giả nhất cơ mặt co giật, muốn ra tay. Vô Ảnh Kiếm Tôn của Thiên Kiếm môn con ngươi co rút. Nhưng hai người thấy Lục Lâm Thiên đang theo dõi bọn họ chặt chẽ, từng đợt tử kim huyền lôi nghiêng hướng trận thế Thiên Kiếm môn, Lan Lăng sơn trang, thế nên Lộc Linh Tôn Giả và Vô Ảnh Kiếm Tôn không dám nhúc nhích.

Lục Lâm Thiên dám giết cả đảo chủ đảo Khôn Dương, không buông tha cho Hỏa Thổ Tôn Giả, nên Vô Ảnh Kiếm Tôn và Lộc Linh Tôn Giả không chút nghi ngờ hễ bọn họ ra tay trợ giúp Hỏa Thổ Tôn Giả thì sát tinh Lục Lâm Thiên dám xuống tay với sơn môn của họ.

Vô Ảnh Kiếm Tôn, Lộc Linh Tôn Giả không dám nhúc nhích, trong lòng bọn họ lại không hy vọng Hỏa Thổ Tôn Giả sẽ bị gì vào lúc này, tuy nhiên càng không mong sơn môn của mình bị Lục Lâm Thiên công kích.

Advertisement

Nếu bây giờ Thiên Địa Minh và Đế Đạo Minh đánh nhau, Vô Ảnh Kiếm Tôn, Lộc Linh Tôn Giả biết các đại sơn môn đều không muốn điều đó xảy ra. Vấn đề ở chỗ Lục Lâm Thiên thật sự là tên sát tinh, chỉ có hắn không sợ trời không sợ đất, loại người này khó chọc vào nhất.

Thoáng chốc trong ngọn lửa năng lượng thiên địa ngưng tụ, Cùng Kỳ Tôn Giả lạnh lùng quát:

Nổ!

Một chưởng ấn nóng cháy bắn lên trời, chưởng ấn rời khỏi tay, trong nháy mắt biến to vài trăm thước bao trùm Hỏa Thổ Tôn Giả.

Hỏa Thổ Tôn Giả không còn lựa chọn nào khác, ánh mắt trầm xuống, thủ ấn biến đổi. Lửa bao phủ xung quanh, một bộ áo giáp linh khí đỏ rực khoác lên người Hỏa Thổ Tôn Giả. Năng lượng hùng hậu quanh quẩn, là vũkỹđẳng cấp địa giai. Một bàn tay lửa khổng lồ va chạm với chưởng của Cùng Kỳ Tôn Giả.

Bùm!

Giây lát hai chưởng ấn nóng bỏng va chạm mạnh vào nhau, không gian bị nhuộm màu đỏ thẫm. Lực lượng khủng bố đυ.ng độ, âm thanh kinh thiên động địa như sấm sét vang vọng trong thiên địa này.

Bùm!

Hai lực lượng va chạm nhau, không trung run rẩy. Năng lượng khủng bố như sóng thần từ trên bầu trời ập đến, đánh tanngọn lửa ngút trời. Trung tâm hai lực lượng đυ.ng nhau, không gian sụp xuống cái hố sâu hoắm.

Hỏa Thổ Tôn Giả phun ngụm máu:

- Phụt!

Hỏa Thổ Tôn Giả như diều đứt dây trong giây lát bị đẩy lui, liên tục thụt lùi tiếp đẩy lui hơn mười bước mới đứng vững thân hình.

Hỏa Thổ Tôn Giả hét to:

- Lộc Linh Tôn Giả, Vô Ảnh Kiếm Tôn, Yết Sát Tôn Giả, Phong Vũ Tôn Giả, các ngươi thật sự sợ Lục Lâm Thiên sao? Chẳng lẽ Thiên Địa Minh sợ Đế Đạo Minh?

Phản ứng của các đại sơn môn làm Hỏa Thổ Tôn Giả sợ hãi.

Cường giả các đại sơn môn biến sắc mặt, nhưng trên bầu trời, từng tia chớp màu tím quanh quẩn khiến nhiều người càng e ngại hơn, trong đó có một số ánh mắt nóng cháy.

Thoáng chốc Kim Lang Tôn Giả xuất hiện bên cạnh Hỏa Thổ Tôn Giả, năng lượng thuộc tính thổ khuếch tán:

- Hôm nay ngươi chết chắc rồi.

Không gian đột nhiên co rút lại, trong nháy mắt ngưng tụ thành một thủ ấn ánh sáng vàng ầm ầm đè xuống bao phủ Hỏa Thổ Tôn Giả.

Hỏa Thổ Tôn Giả lạnh lùng quát:

- Chết tiệt!

Hỏa Thổ Tôn Giả bị Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả vây công, biết rõ dữ nhiều lành ít. Một chọi một mà Hỏa Thổ Tôn Giả còn không đánh lại huống chi là hai người? Tay Hỏa Thổ Tôn Giả liên tục thay đổi tủ ấn.

Trong chớp mắt cùng với thủ ấn thay đổi, tất cả không gian trước mặt Hỏa Thổ Tôn Giả kéo dài ra vòng sáng đường kính mấy trăm thước. Mép khe hở lộ ra vết nứt không gian đen ngòm, trong khe hở xuất hiện từng chưởng ấn tàn ảnh quái dị. Có bảy chưởng ấn tàn ảnh xuất hiện. Bảy chưởng ấn hợp nhất, ngưng tụ thành một chưởng ấn càng thêm nóng cháy bàng bạc.

- Ta liều mạng với ngươi!

Thoáng chốc chưởng ấn nóng rực như nước lũ bùng nổ bay ra, lửa phô thiên cái địa lan tràn. Cả không gian to lớn chợt vỡ ra, chưởng ấn chém thẳng vào vào trảo ấn của Kim Lang Tôn Giả. Lực công kích của một kích này có lẽ là Hỏa Thổ Tôn Giả dốc hết sức vào.

Xoẹt!

Giây lát ngắn ngủi, chưởng ấn và trảo ấn va nhau. Đυ.ng chạm chấn phá từng đợt khe nứt không gian, nhanh chóng lan tràn. Dọc theo đường đi hết thảy hóa thành mảnh vỡ.

Xoẹt!

Nhưng chỉ trong chớp mắt, chưởng ấn lửa nóng rực của Hỏa Thổ Tôn Giả bị trảo ấn của Kim Lang Tôn Giả bóp nát thành mảnh vụn. Không gian trong phạm vi đều bị phá hủy lộ ra năm khe nứt không gian đen ngòm. Bão kình khí khủng bố đến cực độ tuôn ra từ không gian vỡ nát.

Lực lượng mạnh mẽ đổ ập uống, Hỏa Thổ Tôn Giả lại bị đẩy lùi:

- Phụt!

Lạimột tiếng hét to vang lên:

- Đám đánh lén chưởng môn của Phi Linh môn ta, ngươi chán sống sao?

Thiên Địa Nhị Tôn đã đến không trung từ bao giờ, một người thì thất luyện chân khí thuộc tính lửa, một người thìlà thất luyện chân khí thuộc tính lửa hỏa thấu không gian, mang theo lực lượng hủy diệt mạnh mẽ trút xuống.

Hỏa Thổ Tôn Giả đang lảo đảo thụt lùi, bỗng nhiên cảm nhận lạnh lẽo lan tràn trong lòng:

- Nguy rồi!

Nhưng muốn nhanh chóng lùi về đã không kịp, con ngươi Hỏa Thổ Tôn Giả co rút. Hai đòn công kích tốc độ nhanh đến mức Hỏa Thổ Tôn Giả không kịp đề phòng, không cách nào né ra. Điều Hỏa Thổ Tôn Giả có thể là bày ra khe hở phòng ngự quanh thân.

Xoẹt!

Chân khí thất luyện của hai người thấu không gian, không gian lập tức vặn vẹo, một trước một sau đổ ập vào người Hỏa Thổ Tôn Giả.

Bùm bùm!

Hai lực công kích đυ.ng mạnh vào ngực và lưng Hỏa Thổ Tôn Giả. Vòng phòng ngự của Hỏa Thổ Tôn Giả bị đánh nát, không gian xung quanh bị oanh kích ra một lỗ sâu không gian. Các khe hở không gian lộ ra tia sáng đen ngòm làm tim đập nhanh.

Răng rắc!

Cùng lúc đó, lực lượng khủng bố chấn áo giáp phòng ngự địa giai Hỏa Thổ Tôn Giả mặc trên người nứt ra.

- Phụt!

Lực công kích một trước một sau, Hỏa Thổ Tôn Giả không bị đẩy lùi cũng chẳng lao lên.

Hỏa Thổ Tôn Giả lại hộc máu, phun ra một họng máu:

- Phụt!

Mặt Hỏa Thổ Tôn Giả không còn chút máu, người lảo đảo như sắp rớt xuống.

Rầm!

Chớp mắt Cùng Kỳ Tôn Giả lại đánh xuống một cú đấm vào người

Hỏa Thổ Tôn Giả lảo đảo. Bốn cường giả Tôn cấpbát trọng vây công, lúc trước Hỏa Thổ Tôn Giả vốn bị Lục Lâm Thiên đánh bị thương nặng giờ tựa như cái bia, không có bao nhiêu lực phòng ngự.

Một đấm đánh xuống, Hỏa Thổ Tôn Giả lại ra ngụm máu:

- Phụt!

Trong cơ thể Hỏa Thổ Tôn Giả khí huyết cuồn cuộn, khí tức hỗn loạn chấn động khoang miệng, ngụm máu xen lẫn nội tạng nát bắn ra. Áo giáp phòng ngự địa giai trên người Hàn Ngọc Tôn Giả đã rậm rạp vết nứt. Lực lượng chấn động đó gần như chấn vỡ thân thể Hỏa Thổ Tôn Giả.

Chương 2507: Gặp lại Mộ Dung 1

Cường giả cùng đẳng cấp muốn đánh bại cường giả cùng cấp thì rất khó khăn, giết người càng khó hơn. Đánh bại và đánh chết hoàn toàn là hai việc khác nhau, ít nhất một bên muốn chạy trốn thì cường giả cùng đẳng cấp đuổi giết cũng khó khăn.

Lúc này Hỏa Thổ Tôn Giả lại bị bốn người vây công nhưng không có một cơ hội chạy trốn nào. Khí tức tỏa định, năng lượng thuộc tính che kín không gian, Hỏa Thổ Tôn Giả muốn chạy trốn cũng không có cơ hội. Chuyện hồn anh bỏ chạy thì càng khó có cơ hội.

Mắt nhìn đám cường giả Thiên Địa Minh đứng ở phía xa, Hỏa Thổ Tôn Giả cười phá lên:

- Hay cho Thiên Địa Minh, giờ ta đã biết. Tuy Lục Lâm Thiên đáng hận nhưng ta càng nhớ kỹ các ngươi hơn. Cỡ như các ngươi làm sao đánh lại Đế Đạo Minh? Đảo Khôn Dương ta tham gia vào Thiên Địa Minh đúng là mắt mù, ha ha ha, bị mù rồi!

Tiếng cười thê lương và tuyệt vọng, vì Hỏa Thổ Tôn Giả nhìn thấu suy nghĩ trong lòng các đại sơn môn.

Xoẹt!

Chỉ chớp mắt không chút ngừng lại, Kim Lang Tôn Giả lần nữa lao ra. Khí tức nặng nề trong không gian đột nhiên ập đến, khí thế cường đại đè xuống bao phủ không gian xung quanh. Không gian vặn vẹo, mộ chưởng ấn bay ra xé rách đường cong không gian, mang theo uy áp khủng bố dày nặng liên miên dời núi lấp biển bay ra, thẳng đến Hỏa Thổ Tôn Giả.

Nhìn chưởng ấn đánh tới, Hỏa Thổ Tôn Giả hiểu rõ tình huống của bản thân nhất, hoàn toàn không có cơ hội chạy trốn, lão không bao giờ ngờ sẽ có ngày rơi vào tình trạng này.

Giờ phút này trong lòng Hỏa Thổ Tôn Giả trong nội tâm chỉ có hối hận tràn đầy. Hỏa Thổ Tôn Giả hối hận không nên quá xem nhẹ

Lục Lâm Thiên, nửa đường muốn chặn giết tiểu tử này, bị thương nặng, đảo Khôn Dương tử thương thảm trọng.

Hỏa Thổ Tôn Giả hối hận vì đã quá đề cao Thiên Địa Minh, cho rằng đến Thiên Địa Minh thì Lục Lâm Thiên sẽ không dám làm gì lão, còn có thể mượn lực lượng Thiên Địa Minh báo thù. Giờ Hỏa Thổ Tôn Giả mới biết lão làm sai hết, cho nên mất luôn cả mạng sống tại đây. Hỏa Thổ Tôn Giả không cam lòng, cũng hận, nhưng lúc này lão chỉ còn lại tuyệt vọng.

Hỏa Thổ Tôn Giả tràn đầy tuyệt vọng, mắt vô cùng hận thù:

- Ta liều mạng với các ngươi! Dù bản tôn chết cũng muốn cho các ngươi không sống yên!

Hỏa Thổ Tôn Giả kết thủ ấn, khí thế quanh thân dâng lên, cơ thể trướng to ra. Hỏa Thổ Tôn Giả không lùi mà lao thẳngtới Kim Lang Tôn Giả.

Advertisement

Cùng Kỳ Tôn Giả hét to một tiếng:

- Tam ca coi chừng, tên này muốn hồn anh tự bạo!

Cùng Kỳ Tôn Giả lao nhanh ra, tay bắn một cột sáng.

Kim Lang Tôn Giả quát to:

- Nỏ mạnh hết đà, hồn anh tự bạo thì sao?

Trường bào màu tím vàng phất nhẹ, thủ ấn lại thay đổi, cũng bắn ra một cột sáng vàng.

Thiên Địa Nhị Tôn Tạ Thiên Tạ Địa biến sắc mặt, hai người lập tức kết xong thủ ấn, hai cột sáng năng lượng bắn lên trời.

Bốn cường giả hợp sức, bốn cột sáng lập tức ngưng tụ bao phủ trong không gian mấy ngàn thước, bao lại Hỏa Thổ Tôn Giả lao tới gần.

- Hồn anh tự bạo!

Toàn thân Hỏa Thổ Tôn Giả đã phình to đến cực điểm, các vầng sáng khe nứt không gian đen ngòm lộ ra. Đột nhiên cơ thể trướng căng đó nổ cái bùm.

Bùm bùm bùm!

Tiếng nổ vang điếc tai. Cơ thể phình to của Hỏa Thổ Tôn Giả tự bạo, năng lượng khủng bố chấn động không gian gợn sóng dữ dội. Năng lượng ngập trời càn quét trên bầu trời, năng lượng đáng sợ làm không gian vỡ nát từng tấc. Kình khí ngập trời ập đến xé rách khe hở không gian đen ngòm. Lực lượng khủng bố như thế bị nhốt trong vòng phòng ngự to lớn mà Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả, Thiên Địa Nhị Tôn bày ra.

Không gian trong vòng phòng ngự đột nhiên hỗn loạn, khí thế này thì người bình thường cũng khó quan sát được. Trên vòng phòng ngự, lực lượng chấn động mạnh mẽ khủng bố có dấu hiệu nứt rạn, chặn lại năng lượng mạnh nhất ập đến sau đó nó bị chấn vỡ.

Vù vù vù!

Kình khí ngập trời, trực tiếp đổ ập vào sương trắng Tử Vong Thâm Uyên, chấn động làn sương dạt ra. Trong sương trắng là một không gian bao la vô hạn, không nhìn thấy cuối.

Cộp cộp!

Bốn cường giả cùng bị đẩy lùi. Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả thụt lùi ra sau một chút là ổn định thân hình, Thiên Địa Nhị Tôn thì lùi khá xa. So với Kim Lang Tôn Giả và Cùng Kỳ Tôn Giả, tu vi của Thiên Địa Nhị Tôn kém hơn chút xíu.

Nhưng bốn cường giả hợp tác phòng ngự, Hỏa Thổ Tôn Giả nỏ mạnh hết đà, hồn anh tự bạo cũng bị hoàn toàn chặn lại.

Không gian hỗn loạn, mọi người nhìn, sắc mặt thay đổi. Đặc biệt là đám cường giả Thiên Địa Minh, lời Hỏa Thổ Tôn Giả đã nói sau cuối khiến mọi người mặt lúc xanh lúc trắng.

Nhiều cường giả Đế Đạo Minh sợ hãi khâm phục:

- Hỏa Thổ Tôn Giả này đúng là ác thật!

Hỏa Thổ Tôn Giả khá ác, biết rõ chính mình trốn không thoát liền không chút do dự lựa chọn hồn anh tự bạo, xem như một nam nhân đại trượng phu.

Khi kình khí gần biến mất, tất cả trở về như cũ nhưng Hỏa Thổ Tôn Giả hoàn toàn biến mất khỏi thế giới này.

Trên bầu trời, khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên. Lục Lâm Thiên thu Tử Lôi Huyền đỉnh trong tay, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực sau lưng vào người.

Lục Lâm Thiên nhìn đám người Thiên Địa Minh ở phía xa, mắt lóe tia sáng vui vẻ nói:

- Cảm tạ các vị tiền bối hợp tác, tiểu tử xin đa tạ. Đương nhiên phải nhắc nhở các vị một chút, sau này ai dám dùng thủ đoạn bỉ ổi thì Lục Lâm Thiên ta tuyệt đối không buông tha.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cố ý vô tình liếc đám người Lan Lăng sơn trang, tiếp tục bảo:

- Cho nên ta tuyên bố, từ hôm nay trở đi, Phi Linh môn, Thánh Linh giáo ta cùng với đảo Khôn Dương không chết không ngớt, chỉ cần là người đảo Khôn Dương, ta thấy tên nào sẽ giết tên đó!

Câu nói lạnh lùng mang theo vẻ tà ác. Mọi người nghe vậy mắt hấp háy. Đám cường giả Thiên Địa Minh cực kỳ bực tức, giận dữ.

Bầu trời phía xa, trong trận thế Thiên Địa các, Tử Đồng trưởng lão đôi mắt sáng ánh mắt sắc bén nhìn chiến đấu:

- Lục Lâm Thiên này quảlà kiệt ngạo bất thuần.

Tử Yên liếc mắt qua Tử Đồng trưởng lão rồi dời ngay ánh mắt nhìn chăm chú thân hình áo xanh trước mặt:

- Sư phụ, nhưng Lục Lâm Thiên có vốn liếng kiệt ngạo bất thuần. Mấy hôm trước Thiên Địa các chúng ta nhận được vài tin tức. Lục Lâm Thiên ở trong Độc Cô gia tộc luyện chế ra chuẩn đế phẩm đan dược, lĩnh ngộ ra vũ kỹ thiên giai, đánh bại người trẻ tuổi mạnh nhất Thác Bạt gia tộc là Bắc Cung Ngọc Ngọc nên hợp sức với hai người Độc Cô Trường Phàm mạnh nhất Độc Cô gia tộc hợp tác.

Mắt TửĐồnglóe tia sáng, hé môi son nói:

- Điều quan trọng nhất là lĩnh ngộ ra thuộc tính mới. Thiên phú thểhiện ra quá mạnh, thiên địa gió nổi mây phun không ngờ lần này sẽ xuất hiện một người yêu nghiệt như thế.

Tử Yên hỏi:

- Sư phụ nói vậy là trong Các đã sớm có quyết định?

Đôi mắt đen lấy như bảo thạch lóe ra ánh sáng mê người, khiến tất cả người lóe ánh sáng hút hồn người, khiến người nhìn sẽ chìm đắm trong đó.

TửĐồng hỏi ngược lại:

- Không phải nha đầu nhà ngươi đã sớm có quyết định sao? Trước tiên từ từ sẽ đến, Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ thuộc tính mới nhưng không bao nhiêu người trong các đại sơn môn biết. Thiên Địa các ta cũng đừng truyền tin này ra ngoài.

Chương 2508: Gặp lại Mộ Dung 2

Tử Yên lẩm bẩm:

- Nghe nói thần nữ của Độc Cô gia tộc là Độc Cô Cảnh Văn sắp đính hôn với hắn.

***

Trên ngọn núi phía xa, mắt thấy Hỏa Thổ Tôn Giả bị ép hồn anh tự bạo, sắcmặt Cực Lạc Tam Quỷ tái nhợt, ba người hai mặt nhìn nhau, lòng thầm nghĩ: May mắn bọn họ không thành công giết Lục Lâm Thiên. Cực Lạc Tam Quỷ cho rằng sau khi giết Lục Lâm Thiên, lấy được hai thần khí, thực lực ba người cộng thêm hai thần khí thì trong thiên địa này không còn ai làm gì được ba huynh đệ bọn họ.

Cực Lạc Tam Quỷ nghe đồn Phi Linh môn có đế giả nhưng bọn họ có tính toán của mình nên không sợ. Bây giờ ba người thấy Hỏa Thổ Tôn Giả bị buộc tự bạo hồn anh, kinh sợ vô cùng. Cường giả Phi Linh môn và Thánh Linh giáo hợp tác, dù Cực Lạc Tam Quỷ lấy được thần khí cũng sẽ chết thê thảm.

Ba người không ngốc, luôn suy nghĩ Lan Lăng sơn trang không cùng bọn họ âm thầm giết Lục Lâm Thiên, tuy Lộc Linh Tôn Giả nói vài lời khiến Cực Lạc Tam Quỷ hơi tin tưởng. Giờ thấy cảnh này Cực Lạc Tam Quỷ mới biết hèn gì Lan Lăng sơn trang không dám đánh lén Lục Lâm Thiên. Một vì Lục Lâm Thiên không dễ đối phó, thứ hai vì hắn là một cái tổ ong. Hiện tại trong Thánh Linh giáo, Phi Linh môn cường giả như mây, các đại sơn môn cũng không dám trêu chọc, ba huynh đệ Cực Lạc Tam Quỷ dù lần này này gặp xui thật, may mắn nhặt về một cái mạng.

Trên bầu trời đã phục hồi như cũ, nhiều cặp mắt nhìn chằm chằm. Lục Lâm Thiên lắc người vào đội hình Đế Đạo Minh, từng người tự trở lại ngọn núi.

Lạc Kiến Hồng vỗ vai Lục Lâm Thiên:

Advertisement

- Lục lão đệ, thực lực càng ngày càng mạnh rồi, chắc gần đây lại đột phá nhiều?

Lạc Kiến Hồng đã quen thấy Lục Lâm Thiên ra tay tu vi, mỗi lần gặp mắt là hắn lại tiến bộ mảng lớn.

Xem khí thế vừa rồi, mọi người phát hiện ngay giờ này khắc này thực lực của Lục Lâm Thiên đủ để đứng chung hàng với cường giả mạnh nhất có mặt nơi đây. Hiện tại không có người xem thường Lục Lâm Thiên, cũng sẽ không có người cậy già lên mặt. Mọi người đã nắm rõ ràng tính cách và thực lực của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Chỉ đột phá chút ít.

Lục Lâm Thiên trò chuyện một lúc với tất cả chủ các đại sơn môn. Lục Lâm Thiên làm minh chủ Đế Đạo Minh, chưởng môn Phi Linh môn, những chuyện giao tiếp trần tục này không thể bỏ qua.

Trong lúc giới thiệu, Lục Lâm Thiên gặp qua cường giả của các đại sơn môn. Lúc này Linh Thiên môn có Mang Linh lão tổ dẫn đầu, Vân Dương tông do Vân Phi Hồng trong đình viện dẫn đầu. Đám người Thánh Linh Cốc, Tiêu Diêu Bang, Thiên Ưng Lâu thì Lục Lâm Thiên đều quen. Trong bốn môn Đông hải, có nhiều cường giả Lục Lâm Thiên rất lạ mặt.

Lục Lâm Thiên nghe sư công Thiên Dương Tôn Giả Vân Phi Hồng giới thiệu, hắn lần lượt chào từng người. Vân Phi Hồng cực kỳ hưng phấn, đồ tôn của mình, lại là điệt tế của mình có thành tựu như thế khiến lão nở mày nở mặt hẳn ra.

Lục Lâm Thiên nghe giới thiệu mới biết Nhật Sát các trừ Phi Đao Tôn Giả, Vạn Linh Linh Tôn ra dẫn đầu là một lão nhân khí thế sắc bén trầm ổn tên là Thiết Kiếm Tôn Giả.

Tinh Ngục Các có mang theo một cường giả, người đó cực kỳ nho nhã, gọi là Thất Tinh Tôn Giả.

Đảo Kiền Hiên thì trừ Trọng Nham Tôn Giả, Đồ Linh Tôn Giả ra, dẫn đầu đội là một lão nhân mặc trường bào màu trắng gọi là Kiền Chính Tôn Giả.

Cuối cùng trong đội hình đảo Thiên Văn, Lục Lâm Thiên sớm biết Thiên Huyễn Tôn Giả, còn có hai vị Kính Hoa Thủy Nguyệt. Thủ lĩnh là một phụ nhân xinh đẹp lộng lẫy tên Thanh Oản Tôn Giả.

Nhìn sư công Thiên Dương Tôn Giả nhiệt tình với Thanh Oản Tôn Giả làm Lục Lâm Thiên suy đoán Thiên Dương Tôn Giả có ý đồ gì đó.

Trong đám người, Lục Lâm Thiên đến bên cạnh Đạm Thai Tuyết Vi:

- Tuyết Vi cô nương, đã lâu không gặp.

Chào Đạm Thai Tuyết Vi nhưng Lục Lâm Thiên nhìn Thanh Oản Tôn Giả, mới rồi sư công Thiên Dương Tôn Giả đã giới thiệu qua người này. Lục Lâm Thiên nhìn lén, cảm giác huyễn công của Thanh Oản Tôn Giả đã đến trình độ khủng bố, đẳng cấp tu vi cũng cỡ Linh Tôn bát trọng.

Đạm Thai Tuyết Vi hé môi son, mắt đẹp lấp lánh tia sáng nhìn nam nhân mặc áo màu xanh, lòng nổi lên cảm xúc khác lạ:

- Vài năm không thấy, Lục chưởng môn thực lực càng ngày càng mạnh, khiến Tuyết Vi rất xấu hổ.

Mộ Dung Lan Lan liếc mắt qua thân hình mặc áo xanh trước mặt mình, người run rẩy, cắn chặt môi son.

Lục Lâm Thiên nói:

- Tuyết Vi cô nương quá khen.

Lục Lâm Thiên đã sớm nhìn chăm chú vào Mộ Dung Lan Lan..

- Mộ Dung đảo chủ, đã lâu không gặp.

Ánhmắt Lục Lâm Thiên cũng đã sớmnhìn chăm chúvào Mộ Dung Lan Lan.

Lần trước trên Đông hải, Mộ Dung Lan Lan đột nhiên mất tích, tự mình biến nguy thành an làm Lục Lâm Thiên rất thắc mắc. Trong lúc mơ hồ, Lục Lâm Thiên cảm giác chuyện này khá kỳ lạ nhưng nghĩ mãi không ra.

Mộ Dung Lan Lan nói:

- Đúng là lâu không gặp, ta đã không phải đảo chủ đảo Thiên Vânnữa, hiện tại chỉ tạm giữ chức vị trưởng lão nội đảo. Từ khi chia tay Lục chưởng môn đến bây giờ không gặp chuyện gì xấu đúng không?

Giọng nói Mộ Dung Lan Lan trong trẻo lộ ra chút ý cười.

Lục Lâm Thiên nói:

- Cũng khỏe, đa tạ Mộ Dung trưởng lão thương nhớ.

Chẳng biết tại sao, khi thấy Mộ Dung Lan Lan là Lục Lâm Thiên cảm giác lòng mình khác lạ.

Ầm ầm ầm!

Trong vực sâu trước mặt giây lát lại tiếng nổ vang. Lục Lâm Thiên nhìn sang. Trong vực sâu bao la, khí thế hùng hậu kèm theo uy áp, áp lực tuôn ra.

Thiên Dương Tôn Giả nói:

- Không chừng Tử Vong Thâm Uyên sắp mở ra.

Thanh Oản Tôn Giả nói:

- Các vị, vào Tử Vong Thâm Uyên khi đó mọi người giúp đỡ lẫn nhau một chút, vậy thì sẽ giảm bớt một số nguy hiểm.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, nói:

- Tiểu tử xin nói trước một câu. Tất cả mọi người là người của Đế Đạo Minh, quan tâm giúp đỡ nhau là tất nhiên. Mọi người hãy nói ra hết trước khi hành động, tránh cho khi đó cóđiềugìkhó nói. Nếu gặp báu vật gì thì người gặp có phần, đượclợidựa theo bỏ ra bao nhiêu công sức. Ta không muốn Đế Đạo Minh chúng ta giống Thiên Địa Minh, các vị tiền bối thấy sao?

Trong Tinh Ngục các, Thất Tinh Tôn Giả mỉm cười nói:

- Ha ha, như thế rất tốt.

Ánh mắt Thất Tinh Tôn Giả ngạc nhiên liếc qua Lục Lâm Thiên.

Mọi người nhìn Lục Lâm Thiên, đều tỏ vẻ đồng ý, không có người phàn nàn.

Thiên Dương Tôn Giả nói:

- Tử Vong Thâm Uyên sắp mở ra, nhưng cụ thể mở vào lúc nào thì chưa biết. Nhưng đoán chừng tối đa là ngày mai. Tất cả mọi người nghỉ ngơi trước đi, trong Tử Vong Thâm Uyên không tầm thường, cố gắng giữ trạng thái tốt nhất. Bên trong như mê cung, còn có nhiều thượng cổ tàn trận, đại trận, cực kỳ quỷ dị.

Mọi người tự tán đi, các đại sơn môn hình thành một trận thế nhỏ. Rung động Hỏa Thổ Tôn Giả chết qua đi, mọi người lần nữa tập trung vào Tử Vong Thâm Uyên. Tử Vong Thâm Uyên là thứ khiến lòng người sôi sục, mơ mộng sẽ được chút kỳ ngộ ở bên trong.

Sắc trời mờ tối, trong Tử Vong Thâm Uyên thỉnh thoảng tiếng nổ vang điếc tai. Năng lượng dồi dào và uy áp ngày càng lớn. Trên ngọn núi xung quanh tụ tập người đông dần. Trên các ngọn núi khá nhiều người không ngừng kéo vào sơn mạch, trong đó xen lẫn nhiều khí thế

cường đại mông lung.

Chương 2509: Ít nhất bây giờ không phải

Trong sơn mạch to lớn tràn đầy tiếng bàn tán, tiếng nói chuyện, âm thanh lộn xộn. Chủ đề người ta bàn nhiều nhất là Hỏa Thổ Tôn Giả và Lục Lâm Thiên mới gần đây.

Nhiều người khi nhắc ba chữ Lục Lâm Thiên liền biến sắc mặt, có đánh chết bọn họ cũng không dám trêu vào.

Càng nhiều nữa người đang chờ đợi, chờ Tử Vong Thâm Uyên mở ra. Mục đích của mọi người đó là vì Tử Vong Thâm Uyên, nếu tìm được cơ duyên trong đó là ước mơ của mọi người được thỏa mãn. Khá niều cường giả ẩn thế giờ đi ra, cũng vì gặp bình cảnh, không có có cơ duyên nên muốn pha tan bình cảnh đó đi, nhưng dễ làm sao?

Mọi người chờ đợi, thời gian lặng yên trôi qua, màn đêm bao phủ đất đai, ánh trăng chiếu rọi. Trăng chiếu trên sương trắng nhân vật, sương trắng mênh mông vô bờ mơ hồ lộ ra một tầng sáng quái dị, kỳ lạ không tả được.

Ánh sáng quái dị kia thấp thoáng chiếu xuống. Rất nhiều cặp mắt ngạc nhiên nhìn, ánh sáng chiếu uống kèm theo khí tức làm lòng người run sợ.

Trên một ngọn núi, đa số cường giả Thiên Địa Minh tụ tập cùng nhau, sắc mặt khó xem. Chuyện Hỏa Thổ Tôn Giả để lại cái gai trong lòng mọi người.

Vô Ảnh Kiếm Tôn mắt lóe tia sáng nhìn lướt qua đám cường giả các đại sơn môn:

- Các vị, phỏng chừng ngày mai Tử Vong Thâm Uyên sẽ mở ra, khi đó mọi người cần hợp sức với nhau.

Lộc Linh Tôn Giả đề nghị:

Advertisement

- Đây là tự nhiên, quyết định vậy đi. Nếu gặp báu vật trong Tử Vong Thâm Uyên thì người gặp có phần, mọi người thấy được không?

Mọi người gật đầu nói:

- Không thành vấn đề!

Không ai phản đối, Đế Đạo Minh gắn kết với nhau, nếu bọn họ không hợp sức lại thì hậu quả không tưởng nổi.

Yết Sát Tôn Giả ánh mắt lạnh nhạt nói:

- Lục Lâm Thiên này quá ngông cuồngchẳng lẽ chúng ta thật sự không làm gì được tiểu tử này sao?

Lộc Linh Tôn Giả trầm giọng nói:

- Hiện tại Lục Lâm Thiên có Đế Đạo Minh làm chỗ dựa, phỏng chừng các vị cũng biết vài chuyện rồi. Vẫn chưa phải lúc làm hànhđộng, đầu tiên cần chờ đợi. Tiểu tử kia sẽ không nhảy nhót được mấy ngày.

Phong Vũ Tôn Giả ánh mắt âm trầm nói:

- Lục Lâm Thiên phát triển quá nhanh, sớm biết như vậy...

Nhưng giờ có hối hận cũng đã không kịp, lúc trước Phi Linh môn vẫn còn trong tầm kiểm soát của Hóa Vũ Tông thì Hóa Vũ Tông không ra tay, cái này là sai lầm lớn nhất.

Lộc Linh Tôn Giả nói:

- Hiện tại hết thảy cũng không còn kịp rồi, nhưng Lục Lâm Thiên vẫn còn non lắm.

Dưới bóng đêm, trong sương mù trắng ngẫu nhiên có ánh sao lấp lánh. Cách gần đó, trên một ngọn núi. Núi xanh biếc, trê một tảng đá, một thân hình thướt tha đứng. Vóc dáng đường cong nhấp nhô, trang phục màu lam, cặp chân thon dài chống đỡ mông vểnh, toát ra khí chất dã tính kiêu ngạo. Nhưng lúc này mắt nàng thẫn thờ nhìn ngọn núi mé bên cạnh, mắt hấp háy, ánh sáng phức tạp.

Đột nhiên ánh mắt Lam Linh cảnh giác nhìn chằm chằm sau lưng:

- Ai đó? Ra mặt đi!

Một thân hình bướccra:

- Linh nhi, sao nàng cũng ở đây?

Người đến mặc trường sam màu tím, ba mươi mấy tuổi, bề ngoài không tệ. Khí tức dao động trên người là tu vi Vũ Vương tứ trọng.

Lam Linh nhìn người này thì mắt đẹp chợt lóe tia sáng:

- Sao ngươi đến đây?

Thanh niên áo tím nhìn thoáng qua Lam Linh, ngỏ lời:

- Linh nhi, chuyện của chúng ta đã kéo đã lâu như vậy, hay là lần này sau này ra khỏi Tử Vong Thâm Uyên thì chúng ta hãy thành hôn đi?

Người này chính là Thiên Sí Tuyết Sư của Hóa Vũ tông.

Lam Linh hé môi son, trong bóng đêm càng hấp dẫn hơn:

- Chờ đến lúc đó rồi tính sau.

Phong vận quyến rũ trưởng thành càng lộ rõ ra hơn.

Công Tôn Xuân Thu nhìn Lam Linh, mắt rực lửa tham lam, cất bước áp sát ôm chặt nàng:

- Đã nhiều nămrồi, chúng ta đã có hôn ước, tại sao nàng vẫn không có ý định lập gia đình?

Lam Linh trầm giọng quát:

- Công Tôn Xuân Thu, xin hãy tự trọng.

Thân hình yểu điệu lùi nhanh lại, đoản kiếm giữ chặt trong lòng bàn tay chỉ vào Công Tôn Xuân Thu.

Công Tôn Xuân Thu sững sờ:

- Lam Linh, chúng ta đã có hôn ước, rốt cuộc nàng muốn sao?

Chợt ánh mắt Công Tôn Xuân Thu âm trầm nhìn Lam Linh:

- Chúng ta đã có hôn ước nhưng mấy năm qua ta không được chạm vào nàng, đến gần nàngcũng không được. Nàng đối xử với ta vô cùng lạnh lùng, chẳng lẽ ta không lọt vào mắt xanh của nàng nổi sao?

Mắt đẹp Lam Linh chợt lóe, nàng nhìn Công Tôn Xuân Thu:

- Công Tôn Xuân Thu, chính ngươi nên biết vì cái gì. Hôn ước của chúng ta chẳng qua nghe người ta sắp đặt, nói gì tự nguyện?

Công Tôn Xuân Thu nghe vậy mắt lóe tia sáng nhìn Lam Linh chằm chằm ánh mắt rất âm trầm nói:

- Lam Linh, chính vì vậy nên chúng ta chỉ có nhận mệnh, mà ta thật sự thích nàng. Dù thế nào thì nàng là của ta, không thể chạy thoát, sớm muộn gì nàng là của ta!

Lam Linh liếc Công Tôn Xuân Thu, tiếp tục kí©ɧ tɧí©ɧ:

- Ít nhất bây giờ không phải.

Công Tôn Xuân Thu hung tợn nhìn đăm đăm dáng người quyến rũ đường cong của Lam Linh một lần, lạnh nhạt nói:

- Sắp rồi. Sau khi ra Tử Vong Thâm Uyên ta sẽ nói với tông môn, ta không chờ nữa. Nếu không thì hủy hợp tác với Vạn Thú tông của nàng.

Công Tôn Xuân Thu nói xong oán hận liếc Lam Linh một cái, quay đi.

Lam Linh nhìn bóng lưng Công Tôn Xuân Thu, mắt đờ đẫn.

Chốc lát sau Lam Linh đưa mắt nhìn một ngọn núi, thì thào:

- Ta thật sự nhất định phải làm như vậy sao...

Màn đêm bao phủ, Lục Lâm Thiên đã đến trận thếcủa Vân Dương tông, nói tình huống của Vân Hồng Lăng cho nhạc phụ Vân Tiếu Thiên. Cường giả Tôn cấp của Vân Dương tông hiển nhiên đã nghe Vân Tiếu Thiên nói về chuyện Độc Cô gia tộc, cũng biết Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ thuộc tính mới. Nên nguyên một đám nhìn Lục Lâm Thiên với ánh mắt cực kỳ ngạc nhiên.

Lục Lâm Thiên được Vân Phi Hồng cho biết vài thông tin về Tử Vong Thâm Uyên. Tính mối quan hệ cực kỳgiữaLục Lâm Thiên và Vân Dương tông thì Vân Dương tông không cần thiết giấm diếm tin tức mật địa. Lúc trước mấy cường giả Vân Dương tông tranh giành một khối đại lục, cơ duyên tình cờ trực tiếp phong ấn rồi sở hữu nó.

Trong Tử Vong Thâm Uyên mọi thứ như vực sâu, sâu không thấy đáy. Nhưng trong vực sâu có vô số lục địa trôi nổi lơ lửng, không tìm được quỹ tích. Vì vậy Lục Lâm Thiên khó thể chiếm được tin tức hữu dụng, nhưng tốt hơn là không có tin nào.

Sau một lát Lục Lâm Thiên mới trở lại trận thế Phi Linh môn. Từ Đông Vô Mệnh báo cáo Lục Lâm Thiên biết một số tình huống hiện tại của Phi Linh môn. Nam thúc và Kim Huyền sớm trở về Phi Linh môn. Trước mắt Phi Linh môn không có chuyện gì lớn, nhưng mà Thiên Địa Minh âm thầm có chút động tác nhỏ.

Thỉnh thoảng lại vang lên tiếng động ầm ĩ, một ngày mới lại đến. Trong dãy núi sương mù dày đặc bao phủ, chân trời phía đông chiếu rọi ánh sáng, bóng đêm bị xua đi, dãy núi thấp thoáng hiện ra. Vô số khí tức lập tức thức tỉnh, các khí tức dao động trong dãy núi.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng thở ramộtngụm khí trọc trong người:

- Phù.

Khí thế của Lục Lâm Thiên hiện cực kỳ trầm ổn, chợt lóe qua rồi thu giấu đi, người ngoài

khó thể phát hiện nhìn ngó được.

Chương 2510: Vực sâu mở ra

- Khá đông người.

Lục Lâm Thiên thấy ngọn núi quanh sơn mạch, cảm nhận khí tứckhí tức, khá ngạc nhiên. Trong đó có lẫn vào nhiều khí tức cường đại mà mịt mờ.

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ vang điếc tai, trong sương mù dày đặc phát ra một rồi chân động rất nhỏ. Chấn động tăng mạnh dần, vô số cặp mắt lập tức nhìn chằm chằm vào sương mù dày bao la không có cuối.

Ầm ầm ầm!

Ngay bao phủ, âm thanh điếc tai như sấm nổ vang lên. Trên sương mù dày đặc nổi lên chấn động kịch liệt, đột nhiên toàn bộ không gian vặn vẹo đuội.

Vù vù vù!

Trong không gian vặnvẹo có khí tức rung động hồn người khuếch tán. Cùng với sương mù dày dâng trào vặn vẹo phát ra tiếng vù vù như vòi rồng.

Ong ong ong!

Trong tiếng nổ năng lượng khuếch tán, chấn động sương mù dày đã đến mức độ khủng bố, như thể cả thiên địa đều run rẩy.

Advertisement

- Mở ra!

- Tử Vong Thâm Uyên sắp mở ra!

Giờ khắc này, mọi ánh mắt đều nhìn chăm chú vào sương mù dày.

Khí tức đáng sợ làm mọi người cảm thấy áp lực rất lớn. Dao động năng lượng siêu khủng bố khuếch tán như có một con hung thú đang tỉnh lại trong sương mù dày, làm lòng người run sợ.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú, lòng nặng nề:

- Khí thế thật mạnh.

Khí thế đáng sợ thế này, Tử Vong Thâm Uyên đúng là không tầm thường. Bảo Tử Vong Thâm Uyên không có gì thì Lục Lâm Thiên không tin.

Lục Lâm Thiên nhìn Dương Quá, Lục Tâm Đồng bên cạnh mình, dặn dò:

- Đại ca, Tâm Đồng, các người hãy cẩn thận chút.

Lục Tâm Đồng nói:

- Ta biết rõ, ca cacũng nhớ cẩn thận. Sợ là đám người Đế Đạo Minh không dễ bỏ qua.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Tiểu cô nương khôn lanh.

Lục Lâm Thiên nói với Phi Linh môn bên cạnh mình và đám người Thánh Linh giáo:

- Các đệ tử Phi Linh môn, Thánh Linh giáo nghe lệnh! Vào trong Tử Vong Thâm Uyên, gặp đám người Đế Đạo Minh thì cảnh giác đề phòng, nếu có cơ hội thì các ngươi không cần e ngại cái gì!

Đám cường giả gật đầu đồng thanh kêu lên:

- Rõ!

Bọn họ hiểu lời Lục Lâm Thiên nói, ý là gặp một mình mà có cơ hội thắng thì cứ xuống tay xử người Đế Đạo Minh.

Dặn dò đệ tử Phi Linh môn, Thánh Linh giáo xong Lục Lâm Thiên yên lòng hơn. Trong Tử Vong Thâm Uyên, Lục Lâm Thiên ước chừng người Đế Đạo Minh tuyệt đối sẽ không khách sáo với hắn nên hắn cũng chẳng cần lễ độ với họ làm gì, tiên hạ thủ vi cường thì tốt hơn.

Theo không gian bên trên chấn động, các cặp mắt nóng cháy nhìn chằm chằm sương trắng trước không gian bao la. Tử Vong Thâm Uyên sắp mở ra, không lâu sau sẽ có thể đi vào trong.

Các cặp mắt theo dõi sương mù dày đặc vặn vẹo, trong dãy núi có vô số cặp mắt quan sát sương mù dày. Đa số người tiếng hít thở trở nên dày nặng nhiều, tâm tình cực kỳ căng thẳng.

Lòng Lục Lâm Thiên thầm ngạc nhiên:

Khí thế này qua kinh khủng!

Trong sương mù truyền ra khí thế quá dữ, Lục Lâm Thiên cảm giác trái tim như bị ép chặt, một tảng đá lớn đè lên người, muốn nhúc nhích cũng khó khăn.

Ầm ầm ầm!

Lại tiếng nổ vang điếc tai, trong sương mù dày bao la, không gian vặn vẹo đột nhiên run lên. Tiếng vù vù vang lên, đột nhiên xuất hiện một vòng xoáy không gian to lớn. Vòng oáy không gian xoay tròn bay ra từ sườn mù dày như trùng động không gian xuất hiện trước mặt mọi người.

Vòng xoáy không gian xuất hiện tựa như một con đường lớn thông thiên xuyên thấu qua sương mù trắng vô tận cắt ngang thiên địa này. Vòng xoáy không gian sâu không thấy đáy, không gian khẽ run, sóng không gian khuếch tán sóng gợn.

- Khí thế quá mạnh.

Trong vòng xoáy không gian phát ra khí thế khiến người hồn người run sợ càng mạnh mẽ hơn.

- Tử Vong Thâm Uyên mở ra, mọi người nhanh vào đi!

Trên các ngọn núi có nhiều người đi đầu phóng lên trời, chân khí linh lực dâng lên. Liên tục vang tiếng xé gió chui vào vòng xoáy không gian..

- Tử Vong Thâm Uyên mở ra, mọi người xông lên!

- Rốt cục mở ra, nhanh đi vào!

Trong sơn mạch, trên các ngọn núi từng bóng người vụt qua kèm theo tiếng xé gió phô thiên cái địa không dứt. Từng bóng người bay hướng con đường òng xoáy không gian lúc trước không gian vặn vẹo. Cảnh tượng cực kỳ đồ sộ, nhiều người mắt đỏ ngầu như bốc chá. Trong Tử Vong Thâm Uyên làm bọn họ khát khao cơ duyên.

Trên ngọn núi, trường bào của Lộc Linh Tôn Giả bay phần phật:

- Chúng ta vào đi, tất cả mọi người cẩn thận một chút.

Lộc Linh Tôn Giả nhìn con đường vòng xoáy không gian, mắt cũng rực lửa. Trong Tử Vong Thâm Uyên kỳ dị này chôn dấu quá nhiều bí mật, lúc này đây toàn bộ Lan Lăng Sơn Trang ôm chờ mong lớn lao đối với Tử Vong Thâm Uyên.

Vù vù vù!

Trong Thiên Địa Minh từng bóng người bay lên, đám người cực kỳ mong chờ bay ngay vào vòng xoáy không gian trước mặt.

Trên một ngọn núi, Tử Đồng trưởng lão nói với đám người Thiên Địa các:

- Chúng ta cũng đi, cẩn thận chút, Tử Vong Thâm Uyên nguy hiểm không tầm thường.

Tử Đồng trưởng lão dứt lời, mấy chục bóng người xé gió bay lên, lần lượt từng người chui ngay vào vòng xoáy không gian.

Tình hình đồ sộ. Lục Lâm Thiên quan sát cảnh tượng đó, hắn đứng trên ngọn núi nhìn đám người rậm rạp từ các dãy núi bay ra, lòng kinh sợ liên tục cảm thán. Nhiều khí thế phát ra toàn là Linh Tôn, Vũ Tôn.

Có nhiều khí thế đã đến cấp độ cực kỳ cường đại, có lẽ là nhiều cường giả đỉnh cao ẩn thân xen lẫn vào trong. Tử Vong Thâm Uyên hấp dẫn vô biên.

Ô Chấn Vũ đến bên cạnh Lục Lâm Thiên:

- Minh chủ, chúng ta cũng đi thôi.

Ô Chấn Vũ nhìn phía xa người Đế Đạo Minh đã bay lên, không muốn báu vật lọt vào tay đối địch.

Lục Lâm Thiên cười mỉa nói:

- Chúng ta không vội, có báu vật không phải ai đi vào trước sẽ là của người đó, nguy hiểm thì luôn dành cho người đi vào trước tiên.

Lạc Kiến Hồng mỉm cười nói:

- Ha ha, nói cũng đúng. Báu vật này là dựa vào cơ duyên, ai đi vào trước không có nghĩa là sẽ lấy được báu vật.

Dưới Thiên đảo, Lạc Kiến Hồng đã chứng kiến vận may của Lục Lâm Thiên thế nào.

Cường giả đỉnh cao của các đại sơn môn đang định khởi hành nhưng nghe lời Lục Lâm Thiên nói xong ai nấy thay đổi sắc mặt, không ngờ hắn có định lực như vậy, mạnh hơn bọn họ nhiều. Các cường giả ngạc nhiên, thầm sợ hãi, thán phục. Tử Vong Thâm Uyên mở ra mà Lục Lâm Thiên trẻ tuổi có thể giữ được tâm tính, sự bình tĩnh đã là bất phàm.

Đám cường giả đều im lặng, vô hình trung công nhận lời Lục Lâm Thiên nói, bắt đầu chờ hắn chỉ huy.

Một lát sau, mấy bóng người trong sơn mạch xung quanh đi vào gần hết.

Lục Lâm Thiên chậm rãi nói:

- Các vị tiền bối, chưởng môn, chúng ta cũng vào.

- Hãy cẩn thận, trong Tử Vong Thâm Uyên có nhiều thượng cổ tàn trận, thượng cổ đại trận, nhớ phải theo sát nhau.

Trong Tử Vong Thâm Uyên có nhiều nơi quái dị, chú ý đừng đi cách xa nhau.

Cường giả các đại sơn môn dặn dò đệ tử trong môn rồi mới bay lên, nhanh chóng lao vào con

đường vòng xoáy không gian.

Chương 2511: Tiến vào trong đó

Vân Tiếu Thiên cố ý tiến tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, dặn dò:

- Lâm Thiên, Tử Vong Thâm Uyên mở ra, bình thường thì thời gian không cụ thể. Có khi mấy ngày, một tháng, mấy tháng. Không ai biết bao lâu thì Tử Vong Thâm Uyên sẽ đóng cửa, khi đó có lực lượng bài xích đẩy người đến chỗ nào đó tập trung với nhau, nhưng vẫn có nguy hiểm nhất định. Nếu đang trong một số thượng cổ tàn trận, đại trận thì không cách nào đi ra được, cho nên ngươi phải hết sức cẩn thận. Có nhiều chỗ cực kỳ quỷ dị, mọi người cùng một chỗ rồi bỗng nhiên tách rời ra không thấy nhau nữa.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Tiểu tế nhớ kỹ.

Về điều này thì hôm qua sư công Thiên Dương Tôn Giả đã nhắc nhở Lục Lâm Thiên.

Vân Tiếu Thiên nói:

- Ngươi nhớ cẩn thận mọi việc. Gần đây cơ duyên của tiểu tử nhà ngươi rất khá, hy vọng lúc này ngươi sẽ vẫn lấy được cơ duyên lớn.

Advertisement

Vân Tiếu Thiên không quá lo cho Lục Lâm Thiên, vì gã biết thực lực hiện tại của tiểu tử này thì Vân Tiếu Thiên nên lo cho chính bản thân mình còn sự thật hơn.

Dặn dò Lục Lâm Thiên xong Vân Tiếu Thiên lập tức hộ tống đám cường giả Vân Dương tông nhảy người vào con đường vòng xoáy không gian.

Lục Lâm Thiên không nói nhiều:

- Đệ tử Phi Linh môn và Thánh Linh giáo nghe kỹ, báu vật quan trọng nhưng mạng sống của mình mới là ưu tiên nhất, hiểu chưa?

Báu vật và cơ duyên mặc dù rất quan trọng nhưng với Lục Lâm Thiên thì Phi Linh môn, Thánh Linh giáo hiện tại không thiếu báu vật, so sánh thì cường giả Phi Linh môn đến đây mới là trụ cột quan trọng nhất của Phi Linh môn, Thánh Linh giáo, mạnh hơn mấy báu vật gì đó nhiều.

Đệ tử Phi Linh môn, Thánh Linh giáo gật đầu nói:

- Chúng ta tuân mệnh.

Cường giả Phi Linh môn không phải sau này mới tham gia vào Phi Linh môn. Ví dụ Thiên Thủ Quỷ Tôn, Đông Vô Mệnh, Thanh Linh Tôn Giả, Hỏa Sí Tôn Giả vốn không liên quan gì với Thánh Linh giáo, nhưng hiện tại mọi người không rõ ràng là Phi Linh môn, Thánh Linh giáo là hai sơn môn độc lập nhưng lại tương đương là một. Cho nên cường giả Phi Linh môn và Thánh Linh giáo ở chung rất thân nhau.

Lục Lâm Thiên quay người lại thấy Thúc Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, mở miệng nói:

- Đông lão, tiến vào Tử Vong Thâm Uyên hãy cẩn thận với mọi ngườilạ xung quanh.

Đông Vô Mệnh nhìn Lục Lâm Thiên, mỉm cười nói:

- Yên tâm đi, trước kia ta toàn là lưu lạc mộtmình, đãtrải quan nhiều chuyện, sẽ không qua bấtcẩn đâu.

Đông Vô Mệnh thầm cảm thán, không lâu trước kia thanh niên áo xanh còn cần nhờ lão bảo vệ một chút, giờ này ngày này thanh niên mặc áo xanh đã đến trình độ tự bảo vệ mình. Đông Vô Mệnh mắt thấy Phi Linh môn từng bước một phát triển đến bây giờ, lão nắm rõ nhất từng biến đổi.

Giờ phút này, trong lòng Đông Vô Mệnh tràn ngập vui mừng và thỏa mãn. Ngày xưa lão đã không nhìn lầm người, nếu không làm gì có được ngày hôm nay? Lúc trước Thôi Hồn Độc Suất ở Cổ vực tuy cũng nổi tiếng dữdội nhưng trong mắt cường giả thật sự thì Đông Vô Mệnh tự hiểu mình chỉ là con ếch dưới đáy giếng. Đông Vô Mệnh càng không thể sánh bằng cường giả tam tông tứ môn, nhất tông một môn một giáo một trang, bốn các bốn đảo.

Trong mắt cường giả thật sự của các đại môn đại phái thì Thôi Hồn Độc Suất như lão trong g giả dng giả so sánh với.ng. 1y càng không dám thảo luận taam tôgn tứ môn, ột chút, giừo giả đến đâ ên ngươi pahỉ lúc tr không đáng giá nhắc tới. Bây giờ Đông Vô Mệnh biết rõ tuy bản thân chỉ có thực lực tu vi Linh Vương nhưng toàn bộ Cổ vực, thậm chí trên đại lục thì danh tiếng của lão so với trước kia thật sự là cách biệt một trời.

Hiện tại toàn bộ đại lục có mấy người không biết Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh? Dù ở chung với các cường giả Tôn cấp của những đại môn đại phái thì đối phương đối xử lễ độ, không dám qua loa. Lý do rất đơn giản, vì địa vị của Đông Vô Mệnh trong Phi Linh môn. Địa vị này là thanh niên áo xanh tôn xưng Đông Vô Mệnh, hắn luôn kính trọng lão.

- Chúng ta cũng vào đi thôi.

Các đại sơn môn bắt đầu vào con đường vòng xoáy không gian, Lục Lâm Thiên nheo mắt, ánh sáng bạc lóe lên dưới chân, bay vào con đường vòng xoáy không gian.

Dương Quá nói:

- Tam muội, hãy cẩn thận chút!

Dương Quá nhảy vọt lên, chân khí dao động, gã nhanh như tia chớp lao vào vòng xoáy không gian.

Vù vù vù!

Đám cường giả Phi Linh môn, Thánh Linh giáo lao nhanh lên trên, linh lực chân khí dâng lên bao vây quanh thân hóa thành từng bóng dáng mơ hồ chui vào vào con đường vòng xoáy không gian.

Lục Lâm Thiên nhảy người một cái đã vào vào con đường vòng xoáy không gian. Xung quanh con đường sóng không gian dao động tựa như vòng xoáy không gian này đã là bên ngoài một chỗ không gian khác.

Mới vừa tiến vào vào con đường vòng xoáy không gian, Lục Lâm Thiên cảm giác lực hút lớn kéo hắn vào trong. Lực hút vô cùng cường đại khiến thân hình hắn không cách nào tự chủ lao vào con đường vòng xoáy không gian.

Lục Lâm Thiên cảm giác sự biến đổi này, chân khí trong người tuôn nhanh ra mới đứng vững được. Lục Lâm Thiên quan sát xung quanh, trước con đường vòng xoáy không gian đập vào mắt là một mảnh không gian chấn động, sóng không gian trắng xóa.

Trong con đường vòng xoáy không gian xen lẫn chấn động năng lượng cuồng bạo, kèm theo khí tức cực mạnh khác lạ. Khí tức này hùng hậu làm Lục Lâm Thiên cảm nhận uy áp cực lớn.

Trước lực hút không gian, giây lát sau Lục Lâm Thiên cảm thấy tình huống lực hút trong không gian này yếu dần, năng lượng chấn động không gian phía trước kịch liệt hơn.

Vù vù vù!

Khi Lục Lâm Thiên nhảy ra khỏi vào con đường vòng xoáy không gian thì phía trước có ánh sáng chói mắt yếu ớt. Trong một giây tầm mắt Lục Lâm Thiên rộng mở hẳn ra, diện tích to lớn đập vào mắt hắn.

Giờ phút này không gian xung quanh đông nghịt người. Từng bóng người đứng im như tượng, ánh mắt kinh sợ không nói nên lời.

Trong một thoáng Lục Lâm Thiên cũng trố mắt nhìn. Đứng lơ lửng giữa không trung, mắt đăm đăm nhìn ra xa. Bên dưới đám mây mù trắng xóa có một mảnh đất chân không bao la vô biên. Hư không và bầu trời hợp làm một thể, toàn bộ không gian chỉ có thể nhìn thấy không trung, không cách nào xem mặt đất được, sâu không thấy đáy.

Lục Lâm Thiên nhìn kỹ toàn bộ không gian, trong tầm mắt xuất hiện một tòa lục địa lơ lửng. Lục địa này toàn bằng đá xanh, hình dạng như mũi khoang, diện tích vài trăm thước. Phía dưới là hình tròn mũi nhọn tựa băng trùy lơ lửng trong không trung.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Chớp mắt ngắn ngủi đập vào mắt Lục Lâm Thiên lại có vài lục địa lơ lửng tương tự. Tựa như một băng trùy đá xanh lơ lửng trong không trung, bên trên trụi lũi lại tỏa sáng chói mắt như đã được mài một lần. Nhưng kiểu mài này rất tự nhiên, là thiên nhiên tự động phong hóa hình thành.

- Mau nhìn kìa!

- Đó là cái gì!

Lục Lâm Thiên đang ngạc nhiên. Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Thiên Địa Nhị Tôn, Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả, Kim Dực Thiên Lang, Thôn Thiên Cùng Kỳ, các cường giả Phi Linh môn, Thánh Linh giáo đều đến bên cạnh Lục Lâm Thiên. Mọi người sợ hãi thán phục. Chỉ thấy giờ phút này không gian đằng trước xuất hiện lục địa hình băng trùy, diện tích không lớn, cỡ ngàn thước, nhỏ chỉ vài thước, xen lẫn nhiều đá to lơ lửng.

Toàn bộ không gian là một dãy kéo dài đến tận cùng chân trời, chi chít lục địa và tảng đá. Trong đó lục địa to lớn nhất có

núi cao vυ"t như trời, hùng vĩ đồ sộ.

Chương 2512: Tam Quỷ quyết định

Trong không gian mây trắng lượn lờ, khắp nơi đầy lục địa trôi lơ ửng, tổng hùng hậu mà thương mang, bao la rộng lớn.

Những lục địa nổi như bay theo gió, từ đằng xa trôi nổi đến, đang dọc theo một loại quỹ tích trôi nổi di động tới. Loại quỹ tích này không có dấu vết rõ ràng để lần theo, nó có chút mất trật tự. Nhưng cũng có hướng đi đại khái, trôi nổi dọc theo một hướng, tốc độ không nhanh không chậm.

- Cái này là Tử Vong Thâm Uyên sao?

Hiện tại Lục Lâm Thiên đã kinh ngạc ngây người. Trong không gian bao la bát ngát không có đất đai, khắp nơi đều là hư không. Lục địa lớn nhỏ rậm rạp trôi nổi, mây mù che kín, giống y như tiên cảnh. Trong đó có thêm uy áp không chỗ nào không có khiến người ta không dám khinh thường.

Vù vù vù!

Mọi người sợ hãi thán phục, đã có nhiều người nhảy lên những nền đất bằng trên lục địa. Bọn họ đáp xuống nhưng lục địa không chìm, mấy người đứng trên lục địa to chỉ mấy thước vậy mà chẳng hề dao động lắc lư.

Vù vù vù!

Mọi người tặc lưỡi ca thán, nhiều người lấy lại tinh thần. Cả đám quan sát bốn phía, lần lượt từng người lao đi xa.

Mọi người tự rời đi, thấy rõ những tán tu và người thế lực nhỏ đều đi ngược hướng với đại môn đại phái, không thích ở chung với đại môn đại phái. Vì nếu gặp báu vật, đi chung những đại môn đại phái tới khi giành báu vật chắc chắn không đánh lại người ta.

Advertisement

Dương Quá nhìn chăm chú Tử Vong Thâm Uyên, cực kỳ rung động:

- Nhị đệ, đây là Tử Vong Thâm Uyên sao? Đúng là cực kỳ thần dị!

Không gian mênh mông lục địa trôi nổi llại lấp đầy tầm mắt người.

Lục Lâm Thiên nói:

- Đại ca, Tâm Đồng, trong này không thể so sánh với bình thường được, cẩn thận là hơn.

Trong không gian này Lục Lâm Thiên mơ hồ phát hiện khí tức nguy hiểm khắp nơi, lại như có như không, khiến tim hắn đập nhanh.

Lục Tâm Đồng gật đầu nói:

- Đại ca cũng nhớ cẩn thận, nơi đây hơi kỳ lạ.

- Lúc này có thể không thể sơ sảy, hết thảy cẩn thận là hơn.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, cái này không gian ở trong, mắt đẹp Lục Tâm Đồng hấp háy, trong Tử Vong Thâm Uyên, lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác được khí tức khiến hắn không nói nên lời, mới tiến vào trong đã cảm thấy toàn thân không được tự nhiên.

Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên rung động nhìn xung quanh sau đó tới gần Lục Lâm Thiên hỏi:

- Giáo chủ, chúng ta tách ra hành động, hay vẫn chung một chỗ?

Cùng Kỳ Tôn Giả nói với Lục Lâm Thiên.

- Lâm Thiên, nghe nói trong này vô cùng mênh mông, ta cảm thấy mọi người tách ra thì tốt hơn. Tuy đông người thì an toàn nhưng cơ hội sẽ nhỏ hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ một hồi, nói:

- Vậy các vị hãy hoạt động tự do, nhớ cẩn thận mọi thứ.

Lục Lâm Thiên chia cường giả Thánh Linh giáo, Phi Linh môn ra sáu nhóm. Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả từng người dẫn một đội cường giả Thánh Linh giáo. Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên, Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Hợp dẫn theo một đội cường giả Thánh Linh giáo.

Trong Phi Linh môn, Thiên Địa Nhị Tôn Tạ Thiên Tạ Địa từng người mang theo một đội cường giả Phi Linh môn. Đội khác thì do Hỏa Sí Tôn Giả và các cường giả khác cùng dẫn dắt. Về phần Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng thì hành động chung một chỗ.

Phân phối xong hết Thiên Địa Nhị Tôn, Kim Lang Tôn Giả, Cùng Kỳ Tôn Giả lần lượt dặn dò Lục Lâm Thiên rồi ra đi. Đông Vô Mệnh đi theo tại Hỏa Sí Tôn Giả dẫn đoàn, không dặn dò gì Lục Lâm Thiên. Giờ phút này, Đông Vô Mệnh biết lão không có gì để dặn hắn được.

Sau khi mọi người rời đi, Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá rơi vào một chỗ đất bằng lơ lửng.

Quan sát bốn phía một lúc, Lục Tâm Đồng mở miệng nói:

- Ca ca, chúng ta đi bên nào?

Lục Lâm Thiên nhìn kỹ tứ phía, xung quanh không còn bao nhiêu người.

Lục Lâm Thiên suy tư một lúc, nhìn bên trái:

- Đi bên này xem.

Dương Quá nói:

- Vậy tốt, chúng ta đi bên này.

Vù vù vù!

Ba người nhảy vọt lên, thân hình biến mất tại chỗ, hóa thành ba luồng sáng, giây sau đã ra ngoài mấy trăm thước.

Không gian mây mù lượn lờ, diện tích không giới hạn. Trên một lục địa lơ lửng, Cực Lạc Tam Quỷ đứng thẳng. Xung quanh có nhiều người, cảm giác khí tức của ba người bọn họ thì không dám tới gần, chỉ nhìn một cái sau đó bỏ đi rất xa.

Âm Quỷ nhìn Lệ Quỷ, biểu tình hơi thay đổi:

- Đại ca, chúng ta làm sao bây giờ?

Âm Quỷ hỏi:

- Chúng ta thật sự phải nghe lời Lục Lâm Thiên sao? Lan Lăng sơn trang không dễ trêu vào.

Dương Quỷ mắt lóe tia sáng hỏi:

- Đại ca, chúng ta thật sự nghe theo lệnh của Lục Lâm Thiên, ra tay với Lan Lăng sơn trang sao?

Dương Quỷ nhìn Lệ Quỷ, biểu tình phân vân do dự.

Lệ Quỷ trầm giọng nói:

- Lan Lăng sơn trang không dễ chọc nhưng hiện tại chúng ta bị người kiểm soát.

Ánh mắt Lệ Quỷ bi ai.

- Không ngờ lúc này lật thuyền trong mương.

Dương Quỷ, Âm Quỷ nhớ đến thủ đoạn của Lục Tâm Đồng, cho đến bây giờ lòng còn sợ hãi. Nữ nhân kia xinh đẹp như tiên nhưng ra tay lại làm người ta rợn gai óc.

Lệ Quỷ liếc mắt nhìn Dương Quỷ, Âm Quỷ, hỏi ý kiến:

- Lão nhị, lão tam, nhiều năm qua chúng ta không ra khỏi Bình nguyên Man Hoang, các người thật sự cam lòng sao?

Lão nhị, lão tam nhìn nhau, hỏi Lệ Quỷ:

- Đại ca muốn nói cái gì?

Lệ Quỷ trầm giọng nói:

- Ba huynh đệ chúng ta luôn có tiếng xấu, bị những người đại môn đại phái xa lánh nên phải uốn mình ở trong bình nguyên man hoang, có tu vi thực lực nhưng không cách nào thi triển. Có lẽ lúc này là cơ hội cho chúng ta, cơ hội rời khỏi bình nguyên man hoang.

Âm Quỷ nhìn Lệ Quỷ chằm chằm, trong lòng phân vân:

- Đại ca thật sự tin tưởng Lục Lâm Thiên sẽ đối xử tốt với ba huynh đệ chúng ta? Nên biết danh tiếng của huynh đệ chúng ta không dễ nghe.

- Ta không có nắm chắc tuyệt đối, nhưng theo ta quan sát thì Lục Lâm Thiên tuyệt đối đáng tin hơn Lan Lăng sơn trang. Tuy Lan Lăng sơn trang không dễ chọc nhưng Lục Lâm Thiên cũng khó dây vào. Giết Hỏa Thổ Tôn Giả tại chỗ mà Thiên Địa Minh không dám hó hé câu nào, chỉ điểm này khí thế của Lan Lăng sơn trang đã yếu đi. Tuy nội tình Phi Linh môn không lâu nhưng bây giờ có nhiều cường giả, nghe đồn Thiên Linh Đan Tôn đã thành đế, còn có các cường giả Thánh Linh giáo, Kim Lang Tôn Giả. Nếu Lộc Linh Tôn Giả nói với chúng ta là sự thật thì Lan Lăng sơn trang đâu làm gì Phi Linh môn được?

Có vẻ Lệ Quỷ suy tư thời gian khá lâu về vấn đề này.

Dương Quỷ nhướng chân mày hỏi Lệ Quỷ:

- Đại ca đã có quyết định, muốn lựa chọn Phi Linh môn, lựa chọn Lục Lâm Thiên sao?

Lệ Quỷ nhìn Dương Quỷ, Âm Quỷ, mỉm cười nói:

- Cái này cũng vì sự quyết đoán, bá khí của Lục Lâm Thiên không phải người bình thường có thể so sánh, tuổi còn nhỏ đã đến trình độ ngày hôm nay. Vân Dương tông cùng Linh Thiên môn đều cam nguyện lôi kéo. Lục Lâm Thiên giữ lại ba người chúng ta đương nhiên không sợ danh tiếng của chúng ta thế nào. Hắn cho chúng ta đan dược bát phẩm, vũ linh khí địa giai, chẳng lẽ lão nhị, lão tam không nhìn ra mục đích sao?

Chương 2513: Hừ, chút tài mọn

Âm Quỷ hỏi:

- Đại ca, chẳng phải là Lục Tâm Đồng cho chúng ta vũ linh khí dịa giai sao?

- Lục Tâm Đồng là tam muội của Lục Lâm Thiên, đều nghe lời hắn. Lục Lâm Thiên mới là chủ trong nhà.

Lệ Quỷ mắt lóe tia sáng, tuy lúc này bị người kiềm chế nhưng có một số việc không chạy thoát ánh mắt lão được. Nếu không ba huynh đệ đã chẳng sống đến giờ này.

Dương Quỷ hỏi:

- Đại ca, Lục Lâm Thiên kia thật sự rộng lượng với chúng ta vậy sao?

Lệ Quỷ trầm ngâm một lúc, ngước lên nhìn Dương Quỷ, Âm Quỷ, trả lời:

Đúng vậy!

Dương Quỷ trầm giọng hỏi:

- Ý của đại ca là chúng ta thật sự sẽ đối phó Lan Lăng sơn trang?

- Chẳng những đối phó Lan Lăng sơn trang mà còn phải làm thật nặng tay vào!

Lệ Quỷ mắt bắn ra tia sáng lạnh trầm giọng nói:

- Có lẽ đây là cơ hội duy nhất của chúng ta, một cơ hội xoay người. Không làm gì thôi, đã làm phải là vố lớn, sống hay chết phải xem chúng ta đánh bạc ra sao.

Advertisement

Dường như Lệ Quỷ không dễ dàng đi đến quyết định.

Âm Quỷ, Dương Quỷ nói:

- Đại ca, chúng ta đều nghe lời đại ca!

Lệ Quỷ nói:

- Tốt, Lan Lăng sơn trang cũng không có ý tốt với ba huynh đệ chúng ta, không cần kiêng dè cái gì!

Vù vù vù!

Ba người có quyết định xong biến thành ba luồng sáng mất hút ngay tại chỗ.

Trong vực sâu bao la, mênh mông vô cùng. Ba người Lục Lâm Thiên xuyên qua một mảnh đất bằng phẳng lơ lửng, đánh giá khắp nơi. Từng khối lục địa lơ lửng như nhau, bên ngoài không thể thấy được.

Lục Tâm Đồng chợt kêu lên:

- Đại ca, mau nhìn cái kia!

Lục Lâm Thiên, Dương Quá theo tiếng nhìn hướng Lục Tâm Đồng chỉ

Dương Quá nhìn sang, kinh thán:

- Là một khối lục địa.

Đằng trước tầm mắt có một khối lục địa lớn, mây mù màu trắng quanh quẩn, mép lục địa có làn khói trắng như ẩn như hiện.

Ba người cẩn thận nhìn kỹ mới thấy rõ ràng. Lục địa lơ lửng cực lớn không thấy cuối này nhìn như không giới hạn vắt qua vực sâu này.

Phía xa lục địa có ngọn núi sừng sững, khắp nơi cây cối sum xuê, xanh biếc che bóng, khác với lục địa trụi lủi mà ba người đã thấy mấy lần vừa rồi. Kich cỡ cũng chênh lệch như con kiến và con voi.

Lục Lâm Thiên thán phục:

- Lục địa lớn qua.

Mảnh đất bao la vô biên, có vách núi dốc đứng, cũng có sông nước chảy xiết, không biết trôi đi đâu trong vực sâu này.

Lục Tâm Đồng hỏi ý kiến Lục Lâm Thiên:

- Ca ca, chúng ta đi trong xem được không?

Ba người nhảy lên đã đến biên giới lục địa bao la, nhìn vùng đất mênh mông trước mặt, bọn họ ngày càng đến gần nó thì càng rung động hơn.

Lục địa này và đại lục bên ngoài không có gì khác nhau nhưng so sánh thì càng xanh biếc hơn. Đặc biệt là sơn mạch phía xa tựa như sơn mạch nguyên thủy không dấu chân người.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Đi, chúng ta vào xem.

Trong không trung có khá nhiều người đã vào lục địa lớn này.

Vù vù vù!

Ba người lắc mình vào trong lục địa mênh mông.

Bùm bùm bùm!

Ba người mới vừa tiến vào lục địa thì nghe phía trước có tiếng nổ dữ dội.

Dương Quá nhìn đằng trước, tinh thần quan sát, nhận ra tiếng nổ trầm đυ.c là nhiều cường giả đang đánh nhau:

- Có người đang đánh nhau!

Lục Lâm Thiên nói ngay:

- Chúng ta đi nhìn xem.

Tinh thần quan sát, Lục Lâm Thiên biến sắc mặt ngay. Mới rồi Lục Lâm Thiên nhận ra có khá nhiều khí tức quen thuộc.

Cách không xa, trong một sơn mạch, cây cối núi rừng rậm rạp, bầu trời đầy sương trắng cấu thành bức tranh sơn thủy tao nhã dạt dào, ngắm nó thấy rất vui vẻ, thoải mái.

Lúc này khi ba người Lục Lâm Thiên rơi xuống đất thì thấy bên ngoài sơn mạch có khoảng ba mươi người đang đánh nhau dữ dội. Phía không xa gần đó có mấy người đang xem cuộc chiến, cực kỳ tự tin như đã nắm chắc phần thắng trong tay.

Bùm bùm bùm!

Tiếng nổ vang trầm đυ.c, năng lượng thiên địa kịch liệt tụ tập, thanh thế khiến người sợ hãi. Không trung phía xa có nhiều người đang quan sát.

Trong đám người, một thanh niên mặt như nữ giới, mặc áo trắng, khuôn mặt trắng như trứng gà bóc, đôi mắt sâu thẳm ướt nước, tay cầm cây quạt trắng tinh vạch phá không gian hất đối thủ ra.

- Phá!

Sóng khí đẩy ra, mặt đất xung quanh bị xới lên một tầng.

Thanh niên áo trắng đẩy đối thủ ra liền nói với Hàn Ngọc Tôn Giả đang đánh nhau dữ dội gần đó.

- Hàn Ngọc trưởng lão, mau cướp báu vật!

Thanh niên áo trắng chính là cốc chủ Thánh Linh cốc, Âm Dương

Vương Dạ Vị Ương,

Hàn Ngọc Tôn Giả gật đầu nói:

- Tuân lệnh cốc chủ!

Trong kịch chiến gay cấn, một lão nhân năm mươi tuổi, mặt tái xanh mặc một bộ trường sam, ánh mắt lạnh lùng nhìn Hàn Ngọc Tôn Giả chằm chằm.

- Hàn Ngọc Tôn Giả, ngươi còn chưa đủ thực lực!

Lão nhân vừa nói vừa vỗ một chưởng phong kín tất cả đường lui của Hàn Ngọc Tôn Giả.

Hàn Ngọc Tôn Giả quát to:

- Hừ! Rõ ràng là Thánh Linh cốc ta thấy trước, Vạn Thú tông nhà ngươi hïếp người quá đáng!

Hàn Ngọc Tôn Giả ngưng tụ chưởng, chưởng ấn đóng băng không gian xung quanh lại.

Lão nhân năm mươi tuổi lạnh lùng quát:

- Hừ, chút tài mọn.

Chưởng ấn biến đổi, vận chuyển khí tức thuộc tính thổ bàng bạc, một thủ ấn nặng nề vỗ từ trên xuống.

Bùm!

Hai chưởng ấn đu.ng chạm, tiếng nổ trầm đu.c vang lên. Chưởng của Hàn Ngọc Tôn Giả chỉ cầm cự được giây lát rồi tiếp bị chấn nát, vụn băng tung tóe, không gian lộ ra khe nứt không gian đen ngòm như ẩn như hiện. Thân hình Hàn Ngọc Tôn Giả laỏ đảo bị đẩy lùi, giọt máu vương trên khóe môi bắn ra.

Lão nhân năm mươi tuổi lạnh lùng quát:

- Vũ Tôn nhị trọng nho nhỏ, chết đi!

Chân khí thuộc tính thổ tuôn ra ồ ạt, không trung run rẩy, thân hình lại lao vào Hàn Ngọc Tôn Giả lảo đảo thụt lùi. Kình phong uy thế cường đại đột nhiên ập đến.

Xoẹt!

Chớp mắt ngắn ngủi, chân khí dâng lên trong tay lão nhân năm mươi tuổi, giơ tay nhấc chân kéo năng lượng thiên địa thuộc tính thổ tụ tập không gian quanh lão nhốt Hàn Ngọc Tôn Giả vào trong, không cách nào thoát khỏi. Một chưởng lại mạnh mẽ vỗ vào Hàn Ngọc Tôn Giả.

Hàn Ngọc Tôn Giả hoàn toàn biến sắc mặt, hoảng hốt ổn định thân hình bị đẩy lùi, chân khí tuôn ra từ tay Hàn Ngọc Tôn Giả. Không trung trước mặt Hàn Ngọc Tôn Giả co rút, toàn bộ không gian hóa thành hàn băng đông lại trọn không gian,

Bùm!

Giây phút này lão nhân năm mươi tuổi ngưng tụ năng lượng thuộc tính thổ thành chưởng vỗ mạnh vào hàn băng. Một chưởng đánh ra, không gian bị đánh thủng một cái lỗ, không gian hàn băng bị nghiền nát.

Hàn Ngọc Tôn Giả văng ra, phun búng máu, mặt tái xanh:

- Phụt!

Hàn Ngọc Tôn Giả lại bị đẩy lui, lão nhân năm mươi tuổi lần nữa tuôn ra chân khí.

- Chết đi!

Một thất luyện chân khí màu vàng đất bắn ra từ tay lão nhân năm mươi tuổi bay hướng Hàn Ngọc Tôn Giả.

Lại một đòn công kích ập đến, đối phương là Vũ Tôn tam trọng. Hàn Ngọc Tôn Giả hoàn toàn biến sắc mặt, không cách nào chống lại cường giả Vạn Thú tông này.

Bỗng nhiên trên bầu trời sau lưng mãnh liệt truyền ra tiếng xé gió, một luồng sáng màu xanh xuất hiện trước mặt Hàn Ngọc Tôn Giả.

Chợt có tiếng quát kỳ lạ vang lên:

- Người của Vạn Thú tông đúng là càn quấy không nói lý, dám xuống tay độc ác vậy thì ta sẽ dạy ngươi một bài học!

Chương 2514: Trực tiếp đánh chết

Ánh sáng xanh bao bọc thân thể thu về, Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt Hàn Ngọc Tôn Giả. Cánh tay run nhẹ, thuộc tính hỏa hùng hậu tụ tập lại, bàn tay Lục Lâm Thiên ngưng tụ một trảo ấn nóng cháy.

Xoẹt!

Chớp mắt trảo ấn xé năm sóng không gian dài bắn ra, nhanh như tia chớp chụp vào thất luyện chân khí thuộc tính thổ bắn tới.

Xoẹt!

Thất luyện chân khí thuộc tính thổ đυ.ng vào trảo ấn của Lục Lâm Thiên liền bị đốt thành tro, biến mất.

Giây phút này lão nhân năm mươi tuổi chưa lấy lại tinh thần.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Lục Lâm Thiên xuất hiện cách mặt lão nhân năm mươi tuổi chưa tới nửa thước, bốn mắt nhìn nhau.

Lão nhân năm mươi tuổi hoàn toàn biến sắc mặt, trong một chớp mắt lão cảm thấy hoàn toàn không thể nhúc nhích nổi, toàn bộ không gian vặn vẹo cứng lại, chân khí trong người bị kẹt.

Advertisement

Xoẹt!

Trảo ấn của Lục Lâm Thiên trực tiếp vỗ vào bụng lão nhân năm mươi tuổi, trên chưởng ấn tuôn ra một luồng sáng vàng đổ ập xuống.

Rầm!

Tiếng nổ vang trầm thấp, lão nhân năm mươi tuổi đột nhiên sắc mặt trắng bệch, hai mắt kinh hoàng đã đến cực hạn.

Cùng lúc đó, lão nhân năm mươi tuổi há to mồm phun búng máu xen lẫn vụn nội tạng:

- Phụt!

Cơ thể lão nhân năm mươi tuổi bắn ngược ra đập mạnh vào nền đá mấy chục thước bên ngoài, làm mặt đất thủng một cái hố to.

- Phụt!

Lão nhân năm mươi tuổi nằm im dưới đất không đứng lên nổi, không biết sống hay chết.

- Huy trưởng lão coi chừng!

Mấy người ở phía xa xem cuộc chiến sắc mặt hoảng hốt, vội lao lên. Đột nhiên bọn họ lao vào Lục Lâm Thiên, từng người dùng thất luyện linh lực chân khí trùng kích Lục Lâm Thiên.

Tổng cộng năm người, hai Vũ Tôn, một Linh Tôn, còn có hai Vũ Vương cao trọng. Trong đó một người thực lực tu vi đã đến Vũ Tôn thất trọng, một người khác là Linh Tôn ngũ trọng.

Còn lại một Vũ Tôn đã đến đẳng cấp Tôn cấp tứ trọng. Mấy người cùng tấn công Lục Lâm Thiên, thanh thế này cực kỳ cường đại. Thất luyện chân khí của ba cường giả Tôn cấp trực tiếp xuyên thủng không gian.

Năm người này lao thẳng tới trong tích tắc, Lục Tâm Đồng quát to:

- Muốn chết!

Dương Quá đi cùng hai người cũng lao ra. Bóng dáng hai người cùng một thời gian vọt ra, tốc độ cực nhanh, chỉ có thể nhìn thấy hai cái bóng mơ hồ bắn ra, sóng không gian lướt qua bên cạnh hai người.

Xoẹt!

Một thất luyện linh lực khói độc của Lục Tâm Đồng chặn lại Tôn cấp tứ trọng, hai cường giả Vương cấp cao trọng giữa không trung.

Cùng lúc đó, Dương Quá đã đến trước mặt Vũ Tôn thất trọng, mắt bắn ra tia sáng lạnh. Tay Dương Quá đấm ra quyền ấn có thuộc tính thổ đậm đặc bao quanh ầm ầm va chạm cùng Vũ Tôn thất trọng kia. Quyền ấn oanh kích ra, khe nứt không gian bốn phía khuếch tán lan tràn.

Bùm!

Chớp mắt quyền ấn của Dương Quá va chạm với thất luyện chân khí của Vũ Tôn thất trọng. Tiếng nổ vang trầm đυ.c, hai lực lượng va chạm mang theo khe hở đen ngòm đường vòng cung bắn ra, không gian xung quanh vỡ tàng tấc.

- Phụt!

Không có đường lùi, Vũ Tôn thất trọng của Vạn Thú tông bị đánh rơi từ không trung xuống.

Bùm bùm!

Cùng lúc, Lục Tâm Đồng ngăn cản Tôn cấp tứ trọng, hai Vũ Vương cao trọng. Các đối thủ bị Lục Tâm Đồng dùng một chiêu chấn, miệng ọc máu liên hồi. Vũ Tôn thất trọng bị Dương Quá đẩy lùi, bốn người bị ném xuống ngọn núi khác nhau, lực lượng trùng kích mạnh mẽ gần như phá hủy chấn vỡ đỉnh ngọn núi.

Xoẹt!

Thời gian ngắn ngủi, thân hình Linh Tôn ngũ trọng đã đến trước mặt Lục Lâm Thiên. Một thất luyện linh lực xuyên thủng không gian đâm tới.

Lúc này Linh Tôn ngũ trọng đã nhận ra hai cường giả đồng tông cạnh mình bị một chiêu đánh bị thương nặng không rõ sống chết, gã lộ vẻ mặt kinh sợ.

Trước kia ở Vạn Thú tông, Vũ Quyết trưởng lão Vũ Tôn ngũ trọng đỉnh cao có túi Càn Khôn vậy mà đều bị Lục Lâm Thiên giết, cường giả Linh Tôn ngũ trọng thì có mặt tại đây thấy hết, hiện tại gã không đủ sức chống cự, gần như cùng lúc đó thân hình nhanh chóng lùi ra sau,

Xoẹt!

Thất luyện kinh lực giáng xuống, trảo ấn trong tay Lục Lâm Thiên vặn không gian trước mặt, thất luyện linh lực xuyên qua không gian ập đến trong khoảnh khắc mất tích trong không gian. Lục Lâm Thiên lắc mình kéo theo tàn ảnh vượt không gian xuất hiện trước mặt Linh Tôn ngũ trọng.

- Đám tấn công ta? Ngươi đang tự tìm chết!

Lục Lâm Thiên xuất hiện, không gian thuộc tính thổ làm không gian to lớn bị đông lại. Cường giả Linh Tôn ngũ trọng nhanh chóng chạy trốn linh lực bị kẹt lại, không cách nào nhúc nhích.

Xoẹt!

Một trảo ấn của Lục Lâm Thiên chụp xuống đỉnh đầu Linh Tôn ngũ trọng.

- Lục Lâm Thiên, ngươi dừng tay cho ta!

Chỉ một chốc chậm trễ, cường giả Vũ Tôn thất trọng bị Lục Lâm Thiên đấm xuống ngọn núi lại nhảy lên không trung, khóe môi chảy máu ròng ròng. Gã vừa lúc thấy Lục Lâm Thiên giơ trảo ấn đã chụp xuống trưởng lão tu vi Linh Tôn ngũ trọng trong tông. Lòng Vũ Tôn này hoảng hốt.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống:

- Hừ, ta tại sao phải dừng tay? Các ngươi đã tấn công bản tôn là tự mình tìm chết, liên quan gì ta?

Vạn Thú tông theo phe Đế Đạo Minh, thì Lục Lâm Thiên có thể nương tay, lúc này hắn không cần e ngại Vạn Thú tông. Để lại cường giả Vạn Thú tông cho sau này Thiên Địa Minh đυ.ng phải đối thủ thêm cường đại.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát:

- Chết đi!

Lục Lâm Thiên gồng trảo ấn.

Răng rắc!

Tiếng xương gãy giòn vang, lão nhân năm mươi tuổi bị nứt xương. Đầu cường giả Linh Tôn ngũ trọng bị trảo ấn của Lục Lâm Thiên vặn gãy. Trảo ấn bóp nát đầu, hồn anh không chạy ra được, thân hình hóa thành huyết vụ rơi tung tóe trong không trung.

Đám người Vạn Thú tông vây xem bị rung động.

Đám cường giả Thánh Linh giáo thấy cảnh tượng trên không trung, một thoáng bất ngờ rồi sau lưng là mừng như điên:

- Là minh chủ!

Ba người bị Lục Tâm Đồng đánh bay lần nữa nhảy lên không trung. Khí tức ba người suy yếu, sắc mặt cả đám tái nhợt, e rằng đã bị thương khá nặng. Lục Tâm Đồng tiểu độc ma sẽ không nương tay. Chỉ sợ cũng trọng thương sâu, Lục Tâm Đồng tiểu tử này độc ma cũng không phải đơn giản lưu thủ người.

Vũ Tôn thất trọng rung động giây lát sau nghiêm nghị hét to:

- Lục Lâm Thiên, Vạn Thú tông ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Tiếng rống ồm ồm, mắt bốc lửa nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm. Gã không ngờ Lục Lâm Thiên thật sự dám giết người của Vạn Thú tông. Gã tức điên nhưng không dám nhúc nhích, mới rồi đánh với Dương Quá chỉ một chiêu đã bị thương nặng, chỉ thực lực của Dương Quá đã làm gã chịu không thấu huống chi tăng thêm Lục Lâm Thiên?

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn Vũ Tôn thất trọng, cười khẩy hỏi:

- Ngươi đang uy hïếp ta sao?

Khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên lạnh băng:

- Vừa rồi là các ngươi tấn công ta, món nợ này về sau sẽ tính sổ với Vạn Thú tông ngươi. Là ta không tha cho Vạn Thú tông ngươi! Hiện tại ngươi tốt nhất cút ngay cho ta, nếu không đừng trách ta cho các ngươi hôm nay không một người trốn thoát!

Vũ Tôn thất trọng Vạn Thú tông đôi mắt đỏ ngầu hăm dọa:

- Khá lắm Lục Lâm Thiên, ngươi nhớ kỹ cho ta.

Miệng đe dọa nhưng Vũ Tôn thất trọng không dám đánh với Lục Lâm Thiên. Trước mặt thực lực tuyệt đối, cộng thêm Vạn Thú tông hiện tại không sinh ra chút hiệu quả uy hïếp gì đối với Lục Lâm Thiên hiện nay. Cho nên Vũ Tôn thất trọng không dám nói nhiều.

Chương 2515: Khí tức kỳ dị

Những Vũ Tôn khác cả đám đều giận mà không dám nói gì. Tuy nhiên chỉ là ghét chứ không ai dám dọa nạt gì Lục Lâm Thiên. Tu vi như bọn họ làm sao dám báo thù cho trưởng lão đã chết?

Mấy cường giả Vạn Thú tông đã đáp xuống đất, nâng dậy lão nhân năm mươi tuổi ban đầu bị Lục Lâm Thiên một chưởng vỗ rớt từ trên cao xuống.

- Huy trưởng lão!

Thế mới phát hiện Huy trưởng lão tu vi Vũ Tôn tam trọng, đan điền khí hải bị phá hủy chỉ còn lại một cái mạng, nói cách khác tu vi đều mất hết, giờ trưởng lão đã là phế nhân.

Vũ Tôn thất trọng Vạn Thú tông nâng người bị thương dậy, trầm giọng nói:

- Chúng ta đi!

Ánh mắt Vũ Tôn thất trọng Vạn Thú tông tức giận liếc Lục Lâm Thiên, không thể không vội vàng rời đi, gã không chút nghi ngờ nếu lại trêu vào Lục Lâm Thiên thì hắn sẵn sàng giết sạch bọn họ, không có chuyện gì hắn không dám làm.

Mắt thấy đám người Vạn Thú tông như chó cụp đuôi rời đi, người Thánh Linh cốc lớn tiếng suỵt:

- Cút đi!

Đám người còn lại cực kỳ hưng phấn.

Advertisement

Âm Dương Vương Dạ Vị Ương, Hàn Ngọc Tôn Giả,v à một Tôn Giả nhất trọng khác Lục Lâm Thiên chưa từng gặp đến bên cạnh Lục Lâm Thiên hành lễ cảm ơn:

- Minh chủ, đa tạ.

Các đệ tử Thánh Linh cốc rất vui vẻ, cung kính hành lễ:

Đa tạ minh chủ!

Cùng với đó là một Tôn cấp nhất trọng khác Lục Lâm Thiên trước kia cũng chưa từng gặp qua đến bên người Lục Lâm Thiên hành lễ nói tạ ơn.

Minh chủ không hề sợ Vạn Thú tông, bênh vực cho Thánh Linh cốc đánh Vạn Thú tông như chó cụp đuôi chạy trốn, điều này khiến đám người Thánh Linh cốc cực kỳ tôn sùng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên chắp tay gật đầu với mọi người:

- Các vị đa lễ.

Nhìn đội hình Thánh Linh cốc, chỉ có Hàn Ngọc Tôn Giả, Dạ Vị Ương, người còn lại đã binh chia làm hai đường đi hướng khác.

Lục Lâm Thiên hỏi Âm Dương Vương Dạ Vị Ương:

- Dạ cốc chủ, tại sao các người đánh nhau với người Vạn Thú tông? Chẳng lẽ là vì Thất Tinh Linh hoa sao?

Lục Lâm Thiên hỏi xong liếc Dạ Vị Ương một cái, mắt nhìn chằm chằm một ngọn núi trống phía bên trái, giữa sườn núi.

Lục Lâm Thiên vừa đến đây liền chú ý tới sườn núi có mùi linh dược đậm đặc, một đóa Thất Tinh Linh hoa đang nở giữa sườn núi. Thất Tinh Linh hoa cao một thước, màu xanh ngọc bích lẫn xanh da trời. Hoa nở bảy đóa tựa như ngôi sao xếp hàng, nó là linh dược cần thiết để luyện chế nhiều loại đan dược bát phẩm, thậm chí là đan dược đẳng cấp bát phẩm cao giai, tính giá trị đáng xếp vào hàng báu vật.

Xung quanh có nhiều người đứng phía xa theo dõi Thất Tinh Linh hoa, nhưng không ai dám ra tay cướp. Mới rồi Lục Lâm Thiên không nương tay với người Vạn Thú tông, các tán tu và cường giả thế lực nhỏ không dám tới trêu chọc Lục Lâm Thiên.

- Đúng vậy! Là chúng ta thấy Thất Tinh Linh hoa trước, không ngờ Vạn Thú tông muốn cứng rắn cướp nên mới đánh nhau.

Âm Dương Vương Dạ Vị Ương nói:

- Đa tạ minh chủ trợ giúp, Thất Tinh Linh hoa cứ để cho minh chủ vậy.

Lục Lâm Thiên nói với Dạ Vị Ương:

- Là các ngươi thấy trước nên đương nhiên thuộc về các ngươi, ta đi nơi khác tìm xem. Các ngươi nhớ cẩn thận chút, gặp người Thiên Địa Minh thì cố gắng nhường nhịn một chút.

Dạ Vị Ương nhẹ gật đầu nói:

- Vâng.

Mới rồi suýt chút nữa nhiều đệ tử Thánh Linh cốc sẽ gặp họa.

Lục Lâm Thiên nháy mắt ra hiệu Dương Quá, Lục Tâm Đồng:

- Chúng ta đi xung quanh nhìn xem.

Ba người liền nhảy vào trong sơn mạch.

Nhìn bóng dáng ba người rời đi, Dạ Vị Ương sững người rồi mới nhảy lên đỉnh núi cẩn thận hái Thất Tinh Linh hoa vào tay, đựng trong hộp ngọc, cất vào trữ vật giới chỉ.

Phía xa, Cực Lạc Tam Quỷ nhìn thấy hết cảnh tượng vừa rồi.

- Lão nhị, lão tam, các ngươi đã thấy chưa?

Con ngươi Dương Quỷ co rút nói:

- Lục Lâm Thiên không sợ Vạn Thú tông.

Dương Quỷ tỏ ra khó hiểu. Dương Quỷ không hiểu tại sao Lục Lâm Thiên cứ gây thù hằn khắp nơi? Đây không phải cách làm của người thông minh.

Âm Quỷ nói:

- Lục Lâm Thiên không ngốc, cho nên kết luận là hắn không e ngại, mới dám ra tay với Vạn Thú tông.

Lệ Quỷ nói:

- Lúc này chúng ta phải xem vận may rồi.

Trong lòng Lệ Quỷ càng thêm kiên định quyết tâm.

Trong không trung sơn mạch, Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá lao nhanh tới trước.

Lục Tâm Đồng nhoẻn miệng cười nói:

- Ca ca, vừa rồi muội ngăn ba người kia lại, sẽ không sống được bao lâu.

Lục Tâm Đồng đắc ý khoe với Lục Lâm Thiên:

Lúc muội vừa ra tay có dùng chút thủ đoạn, ước chừng mãi khi ba người kia chết mới biết mình bị trúng độc.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Giết thì giết, sớm muộn gì Thiên Địa Minh và Đế Đạo Minh cũng đấu với nhau, có thể ra tay được thì ra, ra tay sớm cũng tốt.

Vốn mọi người không mong ra tay với Đế Đạo Minh nhanh như vậy, tính trận thế thì Đế Đạo Minh mạnh hơn Thiên Địa Minh.

Nhưng từ khi Lục Lâm Thiên biết Lan Lăng sơn trang âm thầm muốn đối phó với mình, còn có đảo Khôn Dương nửa đường chặn giết, tất cả khiến hắn đổi ý. Có một số việc mình phải xuống tay

trước.

Lục Tâm Đồng nói:

- Người Thiên Địa Minh vẫn luôn có ý xấu với chúng ta, tất nhiên không thể buông tha.

Dương Quá nhíu mày hỏi Lục Lâm Thiên:

- Nhị đệ, Vạn Thú tông tạm thời chưa rõ ràng muốn đối phó chúng ta, vừa rồi ngươi giết một cường giả của bọn họ e rằng sẽ khiến Vạn Thú tông có chút ý kiến.

Lục Lâm Thiên nói:

- Đại ca lo nghĩ là đúng, nhưng lúc trước đến Vạn Thú tông, chúng ta đều tham gia, cuối cùng Vạn Thú tông chọn Thiên Địa Minh. Vì vậy Vạn Thú tông nên được dạy bài học.

Trong lòng Lục Lâm Thiên hơi bất ngờ, đại ca trung hậu nhưng gần đây nhìn vấn đề ngày càng thấu triệt.

- Hiện tại không cần phải lo gì.

Lục Tâm Đồng cười nói:

- Đế Đạo Minh chúng ta biểu hiện hơi kém hơn Thiên Địa Minh một chút nhưng nếu đánh nhau thì chẳng sợ gì Thiên Địa Minh.

Lục Tâm Đồng ngừng một chút, mắt lóe tia sáng kiêu ngạo:

- Huống chi bây giờ Tiểu Long là tộc trưởng hoàng tộc Thanh Long, còn có tộc Cửu Vĩ Yêu Hồ của Bạch Linh tỷ. Cộng thêm Vân Hàm hiện nay là Bách Yêu Chi Vương, lỡ có đánh nhau thì chúng ta thông báo một tiếng, sẽ không thành vấn đề. Khi đó không biết Thiên Địa Minh sẽ chết như thế nào.

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Nha đầu này thật là lém lỉnh.

Trong Tổ Yêu lâm, đại hội bách yêu, Vân Hàm trở thành Bách Yêu Chi Vương. Dùng quan hệ Lục Lâm Thiên kinh doanh cùng tộc Thải Vân Yêu Tước, nếu có ngày nào đó, mượn lực lượng yêu thú bách tộc một chút cũng không phải không được. Bách tộc có đến hơn ba trăm yêu thú bát giai, tuyệt đối là thực lực đáng sợ.

Nếu đổi thành tộc Cửu Vĩ Yêu Hồ, Lục Lâm Thiên tự nhận là có quan hệ của nghĩa phụ và Tử Hiên lão tổ thì chắc có thể mượn được chút lực lượng. Còn về hoàng tộc Thanh Long, tộc trưởng Long Ngộ thì Lục Lâm Thiên đã gọi là ngoại tổ, cộng thêm có Tiểu Long, quan hệ cũng thân.

Đã có những lực lượng này, đây cũng là tiền vốn hiện tại Lục Lâm Thiên dám tiên hạ thủ vi cường với Thiên Địa Minh. Lục Lâm Thiên sẽ không dễ dàng mượn được những lực lượng này, dù sao là mượn của người ta, chỉ có thể mượn một lần, nhiều

hơn e rằng không được.

Chương 2516: Phá mở mê trận

Quan trọng nhất là Lục Lâm Thiên tự biết các đại sơn môn đều đang giấu diếm, không chịu bày ra thực lực thế lực của sơn môn. Lục Lâm Thiên kinh doanh chút ngoại lực tuyệt đối không thể bộc lộ.

Nhắc tới Tiểu Long làm Lục Tâm Đồng thấy hơi nhớ:

- Ca ca, không biết Tiểu Long ra sao rồi?

Lục Lâm Thiên cười cười. Từ đó đến bây giờ Tiểu Long chưa từng rời xa hắn, thời gian sống chung khá lâu, không biết hiện tại Tiểu Long ra sao, có lẽ đại hội tứ tộc đã qua.

- Hình như là ở đây.

Lục Lâm Thiên đáp xuống một hiệp cốc. Hiệp cốc xanh biếc, cửa vào bụi cỏ che đậy, như là không có người đặt chân qua nơi đây.

- Ca ca, chỗ này là đâu?

Thân hình thướt tha đáp xuống, Lục Tâm Đồng nhìn hiệp cốc.

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

- Ta cũng không biết, nhưng chắc chỗ này hơi đặc biệt.

Lúc nãy đánh nhau với người Vạn Thú tông, Lục Lâm Thiên cảm giác được khí tức khác lạ chấn động nên mới vội vàng tới đây. Lục Lâm Thiên lần mò theo khí tức chấn động tìm đến đây.

Dương Quá cẩn thận quan sát nhưng không phát hiện chỗ đặc biệt gì:

- Sao ta không cảm giác được?

Advertisement

Lục Lâm Thiên nói:

- Đại ca hãy xem trong hiệp cốc có chỗ nào khác với nơi khác?

Dương Quá nghe gợi ý thì nhìn bốn phía, dò xét một lát sau bỗng thay đổi sắc mặt.

Dương Quá nói:

- Nhị đệ, hiệp cốc này xanh hơn nơi khác.

Lục Lâm Thiên nói:

- Hiệp cốc này xanh hơn nơi khác, tục ngữ nói một cành siêu quần xuất chúng, gió sẽ bẻ gãy cây cao. Nhưng hiệp cốc này vẫn bình yên như thế, năng lượng thiên địa bên này càng đậm đặc. Ta cho rằng hiệp cốc có gì đó khác biệt.

Lục Lâm Thiên đăm chiêu nhìn hiệp cốc, nói:

- Đại ca, Tâm Đồng, chúng ta vào thử.

Dương Quá, Lục Tâm Đồng gật gù:

- Ừm!

Ba người lắc mình, quanh thân nổi lên một vầng sáng chen vào lối vào hiệp cốc bị lùm cây chặn lại.

Trong lùm cây, ba người cẩn thận tiến vào, đề phòng nguy hiểm không biết. Nhưng không cần lo trong Tử Vong Thâm Uyên có yêu thú, linh thú. Nghe nói những người lành lặn ra khỏi Tử Vong Thâm Uyên bảo chưa từng gặp yêu thú, linh thú.

Dọc theo lùm cây tiến lên, khoảng một canh giờ sau ba người tinh thần quan sát mà không phát hiện có gì đặc biệt.

Lục Tâm Đồng hỏi:

- Đại ca, có khi nào chúng ta nhìn lầm không? Nơi đây chẳng có gì đặc biệt.

Ba người đã vào rừng cây rậm rạp, chung quanh yên tĩnh im ắng, yên tĩnh có chút đáng sợ.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú bốn phía, chấn động khí tức kỳ dị bên này cho thấy cực kỳ đậm đặc nhưng không nhìn ra nó có chỗ đặc biệt gì, cái này làm Lục Lâm Thiên thầm lấy làm lạ. Kề bên này kỳ dị khí tức chấn động, rõ ràng cho thấy cực kỳ nồng đậm, Nhưng là lại nhìn không ra chỗ đặc biết gì, cái này lại để cho Lục Lâm Thiên giờ phút này trong nội tâm cũng có chút kỳ quái.

Lục Lâm Thiên biến sắc mặt lẩm bẩm:

- Chẳng lẽ...

Lục Lâm Thiên xem xét kỹ xung quanh.

Lục Tâm Đồng chớp mắt đẹp hỏi:

- Ca ca, có chuyện gì?

- Hình như có một mê huyễn trận.

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

- Dường như chúng ta luôn đi lòng vòng một chỗ.

Dương Quá kinh ngạc hỏi:

- Nhị đệ ý là nói chúng ta đã bị nhốt?

Trong lòng Dương Quá sớm thấy có gì kỳ, giờ nghe Lục Lâm Thiên nói, gã lại nhìn kỹ bốn phía:

- Hình như chúng ta bị nhốt thật.

Mắt Lục Tâm Đồng sáng rực nói:

- Vậy thì mau phá mê hồn trận này đi!

Lục Tâm Đồng không qua lo lắng, nơi này có mê hồn trận chứng minh nó bất phàm, không chừng sẽ lấy được nhiều thu hoạch.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói:

- Mê huyễn trận này bất phàm, ta cũng khó cởi bỏ ngay.

Tạo nghệ trận pháp của Lục Lâm Thiên kém xa sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, Thiên Linh Lục ghi lại đồ vật thì hắn chỉ hứng thú với khôi lỗi, huyết hồn ấn nhất, trận pháp không phải sở trường của hắn.

Vừa rồi Lục Lâm Thiên dò xét qua, trận pháp này bất phàm, nếu sớm biết thế này thì bình thường hắn đã chăm chỉ học trận pháp.

Lục Tâm Đồng hơi lo lắng hỏi:

- Vậy làm sao bây giờ? Chúng ta sẽ bị nhốt ở đây không đi ra được sao?

Lục Lâm Thiên nói:

- Để ta xem kỹ lại, chắc chắn có cách.

Lúc này không thể rối loạn, Lục Lâm Thiên đành nước đến chân mới nhảy, bắt đại thứ gì. Trong đầu Lục Lâm Thiên hồi tưởng phần liên quan trận pháp đã nghiên cứu Thiên Linh Lục, hy vọng sẽ phá được mê hồn trận này.

Lục Tâm Đồng, Dương Quá không nói gì thêm, chỉ có thể chờ Lục Lâm Thiên giải mê hồn trận. Hai người không biết gì về trận pháp nên chẳng thể giúp đỡ.

***

Vù vù vù!

Bên ngoài hiệp cốc, mười mấy bóng người xuất hiện ở bên ngoài hiệp cốc.

Nữ nhân đi đầu mặc áo gấm màu tím nhạt, thân hình thướt tha, đôi mắt đen lấy như bảo thạch ướtnước, khuôn mặt thanh tú lưu ly, ngũ quan tinh xảo như điêu bằng ngọc lộ ra vài phần quyến rũ. Tuy nàng dịu dàng đứng nhưng thần thái tựa tiên, phong độ tư thái siêu quần đủ làm nam nhân nào thấy cũng bị hút mất hồn. Nữ nhân như vậy chỉ có thể là Tử Tước thánh nữ của Thiên Địa các, Tử Yên.

Một lão nhân đứng sau lưng nàng lên tiếng:

- Thánh nữ, dường như là nơi này.

Lão nhân mặc áo lam, người không có khí tức dao động gì nhưng vô hình toát ra áp lực. Lão nhân áo lam ban đầu lúc ở Thiên Môn cốc từng cùng Tử Yên, Lam Thập Tam âm thầm xuất hiện.

Hơn mười người này chỉ có Tử Yên và lão nhân áo lam dẫn đầu. Hỏa Vân Tôn Giả, Kình Linh Vương đều theo sau, có khá nhiều cường giả.

- Khí tức trong này khác với bên ngoài, chúng ta đi xem thử?

Tử Yên đánh giá bốn phía, nhìn chăm chú cửa vào hiệp cốc.

Sắc mặt Tử Yên hơi thay đổi:

- Có người đã vào trước, chúng ta phải nhanh lên!

Lão nhân áo lam nhìn kỹ lối vào hiệp cốc, nói:

- Số người không nhiều, chắc là tán tu.

Lùm cây không người đặt chân có dấu vết bị đu.ng chạm chứng minh có người đi vào hiệp cốc, nhưng nhìn ra được không nhiều người, khả năng là tán tu rất lớn. Đại môn đại phái thì dù tản ra hành động cũng sẽ kéo cả đội đi.

Tử Yên nói:

- Nơi này khí tức dao động khác khác lạ, không chừng sẽ có thu hoạch gì, đi vào xem thử.

Thân hình thướt tha nhoáng một cái Tử Yên đã vào trong hiệp cốc.

Trong hiệp cốc rừng sâu núi thẳm cây cối che trời, Lục Lâm Thiên vắt óc suy nghĩ mấy canh giờ nhưng không có cách nào phá vỡ mê hồn trận được. Lục Lâm Thiên đi tới đi lui vòng quanh một vòng lớn, không cách nào thoát ra.

Lục Tâm Đồng hỏi ý:

- Ca ca, hay là chúng ta tách ra hành động?

Lục Lâm Thiên rầu rĩ lắc đầu nói:

- Không được, chỗ này rất nguy hiểm, cẩn thận chút thì hơn.

Trong Tử Vong Thâm Uyên này Lục Lâm Thiên không dám để cô nương Lục Tâm Đồng đi một mình.

Dương Quá nhìn chằm chằm một chỗ rừng cây:

- Nhị đệ, tam muội, hãy tới đây nhìn xem đó là cái gì?

- Đại ca, phát hiện được gì sao?

Lục Lâm Thiên lắc người đến bên cạnh Dương Quá ngay, đưa mắt nhìn lại, rừng cây này không có gì đặc biệt.

Dương Quá nhìn chằm chằm hàng cây thứ ba trước mặt:

- Nhị đệ hãy nhìn cái cây thứ ba có phải là khác lạ không?

Con ngươi Lục Lâm Thiên co rút, mắt nhìn chằm chằm cái cây thứ ba to rợp trời, sau một lát rơi vào trầm tư.

Chương 2517: Chín Khôi Lỗi

Lục Tâm Đồng hỏi:

- Ca ca, phát hiện cái gì sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Có chút manh mối, theo ta đi, đi theo bước chân của ta, đừng đạp sai.

Tuy tạo nghệ trận pháp của Lục Lâm Thiên không quá giỏi nhưng không đến mức hoàn toàn dốt, ít nhất so với người bình thường thì đã xem như giỏi, so với chuyên nghiệp trận pháp thì thua xa.

Lục Lâm Thiên nói xong nhìn cái cây to thứ ba che trời, quẹo trái nửa vòng, đi bộ chín mươi chín bước, lại ngẩng lên nhìn cái cây, khóe môi càng cong lên vui vẻ.

Lúc này Lục Tâm Đồng, Dương Quá nhìn sang Lục Lâm Thiên, sau đó không dám khinh thường đi từng bước một. Nhìn Lục Lâm Thiên vui vẻ nhếch môi cười thì hai người yên tâm hơn chút, đoán chừng hắn đã có cách phá vỡ mê huyễn trận này.

Lục Lâm Thiên đạp bước ra, mỗi bước khoảng cách giống nhau. Mỗi lần chín mươi chín bước đều sẽ gặp một cây to che trời, cứ thế tổng cộng là chín trăm chín mươi chín bước, trải qua chín cái cây to thì Lục Lâm Thiên ngừng lại.

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn Lục Tâm Đồng, Dương Quá:

- Đây là cửu chuyển mê lâm trận, có lẽ bây giờ chúng ta đã thoát ra.

Dứt lời Lục Lâm Thiên nhìn cái cây to che trời trước mặt, cẩn thận xem xét, mỉm cười. Lục Lâm Thiên thay đổi thủ ấn, một thất luyện chân khí rơi vào khối tảng đá nằm ở góc cây.

Ầm ầm ầm!

Advertisement

Thất luyện chân khí rơi xuống trên tảng đá to, ánh sáng vàng bắn ra. Mặt đất rung rinh, không biết chuyện gì xảy ra mà nền đất chỗ ba người đứng xuất hiện một khí lưu vòng xoáy không gian thật to.

Chớp mắt dưới chân ba người khoảng cách trở thành trạng thái chân không, như thể dưới chân có một lỗ đen không gian thật lớn. Ba người rơi xuống trạng thái chân không, tốc độ nhanh đến mức không ai chú ý đến.

Lục Lâm Thiên hét to:

- Coi chừng!

Chân khí dâng lên Lục Lâm Thiên nhanh chóng bay lên cao.

Vù vù vù!

Chỉ chớp mắt, trong trạng thái chân không đột nhiên có vòng xoáy khí lưu không gian rít gào ập đến, tựa như vòng xoáy vỏi rồng xoay tròn. Lục Lâm Thiên đang muốn bay lên cao liền bị cự ly hút người, chân khí tuôn ra không thể nhảy ra chân không.

Lòng Lục Lâm Thiên hoảng hốt:

- Lực hút thật mạnh!

Dùng tu vi, thực lực hiện tại của Lục Lâm Thiên mà vẫn bị trói buộc, lực hút trong không gian này quá khủng bố.

Lục Lâm Thiên vừa kinh sợ vừa không dám có chút do dự nào, lập tức vận chuyển Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực sau lưng. Tiếng sấm sét vang lên, thúc giục uy năng đến mạnh nhất mới đứng vững thân hình.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Cùng lúc đó, Dương Quá, Lục Tâm Đồng bị lực hút cắn nuốt rơi xuống trạng thái chân không.

Lục Lâm Thiên biến sắc mặt hét lên:

- Đại ca, Tâm Đồng!

Lục Lâm Thiên vận dụng Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực nhanh chóng biến thành luồng sáng lao thẳng xuống.

Xoẹt!

Tốc độ của Lục Lâm Thiên nhanh nhưng vòng xoáy không gian vòi rồng trong trạng thái chân không càng lúc càng mạnh. Mới rồi Lục Lâm Thiên muốn bắt lấy Dương Quá, Lục Tâm Đồng nhưng lại bị vòng xoáy khí lưu không gian ngăn cản.

Lục Tâm Đồng hét lên:

- Ca ca!

Thân hình yểu điệu của Lục Tâm Đồng bị hút vào trạng thái chân không.

Dương Quá quát to:

- Nhị đệ, nhớ cẩn thận!

Ánh sáng vàng bừng lên quanh thân Dương Quá nhưng không cách nào ổn định thân hình, vẫn bị hút vào, biến mất dưới khí lưu trạng thái chân không.

Lục Lâm Thiên bối rối:

- Chết tiệt!

Lục Lâm Thiên thu về Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, nương lực hút lớn vội vàng đuổi theo.

Trong rừng sâu núi thẳng hiệp cốc, nhìn bốn phía, mắt đẹp chợt lóe sáng.

Lão nhân áo lam hỏi:

- Thánh nữ, dường như chúng ta bị nhốt?

Một đám cường giả Thiên Địa các ánh mắt trầm trọng.

- Nếu suy đoán đúng thì đây là cửu chuyển mê lâm trận.

Tử Yên xem xét một lúc sau nói:

- Tất cả mọi người theo sau ta, đừng đi sai.

Trong không gian trạng thái chân không, lực hút càng lúc càng lớn. Lục Lâm Thiên không chút chống cự, hắn muốn tăng tốc đuổi theo đại ca Dương Quá và Lục Tâm Đồng, chỉ có điều một đường rơi xuống nhưng hắn không tìm thấy hai người.

Vù vù vù!

Vòng xóay trạng thái chân không càng lúc càng mạnh, mang theo tiếng gió rít cuồng bạo điếc tai nhức óc. Lực hút lớn đã đến tình trạng khủng bố, toàn bộ không gian trở nên mơ hồ. Lục Lâm Thiên khởi động Thanh Linh Khải Giáp.

Ầm!

Lát sau Lục Lâm Thiên không biết làm sao mà té cái bịch xuống đất, may có mặc Thanh Linh Khải Giáp nên không bị gì.

- Chỗ này là đâu?

Lục Lâm Thiên ổn định thân hình, cũng chẳng quan tâm may mắn chính mình không sao, ánh mắt trước tiên là được nhìn chăm chú tứ phía. Xung quanh là sơn mạch liên miên, khắp nơi một mảnh xanh biếc.

Lục Lâm Thiên hét to:

- Đại ca, Tâm Đồng!

Tiếng rống ồm ồm vang vọng trong không trung, hồi âm văng vẳng nhưng không thấy Dương Quá, Lục Tâm Đồng trả lời.

Lục Lâm Thiên thầm cầu nguyện:

- Tuyệt đối đừng bị gì!

Ba người rơi xuống chung một chỗ, Lục Lâm Thiên không bị gì thì đại ca Dương Quá, Lục Tâm Đồng cũng sẽ không sao.

Vù vù vù!

Lục Lâm Thiên xem xét một lúc, lao tới trước. Hắn không biết đây là đâu, bây giờ chỉ có hể tìm đại ca Dương Quá, Lục Tâm Đồng trước rồi tính sau,

Trong vòng xoáy khí lưu trạng thái chân không, lúc này mấy chục người Thiên Địa các bị nhốt.

- Mọi người coi chừng!

Trong vòng xoáy khí lưu khủng bố, một đám cường giả Tôn cấp bị hút vào trong. Không gian này có lực lượng vô hình có thể áp chế linh lực chân khí, cho nên cường giả Tôn cấp không có bao nhiêu sức mạnh chống cự.

Xoẹt!

Một đám cường giả bày ra thủ đoạn phòng ngự nhưng không có hiệu quả nào tốt, tất cả bị hút vào vòng xoáy trạng thái chân không.

Váy dài của Tử Yên bay phần phật, khuôn mặt xinh đẹp biến sắc mặt:

- Nguy rồi, đây không phải cửu chuyển mê lâm trận đơn thuần!

Vầng sáng linh lực chói mắt bao phủ người Tử Yên, nhưng nàng không cưỡng lại được lực hút khủng bố, thân hình bị kéo vào.

Vù vù vù!

Từng bóng người thân bất do kỷ bị lực lượng hút vào trong.

Xoẹt!

Khi Tử Yên rơi xuống đất thì một quảng trường to lớn nằm dưới chân nàng. Xung quanh quảng trường có nhiều cột đá che trời, thân hình thướt tha của nàng xuất hiện trên quảng trường to lớn này.

Tử Yên nhìn chăm chú, quảng trường này thật đúng là to lớn, nhìn không giới hạn, tổng diện tích hơn vạn thước. Dường như nơi đây từng là một tòa cung điện cổ xưa.

Tử Yên đánh giá bốn phía, không biết đám cường giả Thiên Địa các rơi đi đâu. Tử Yên biến sắc mặt, thân hình yểu điệu lắc người lao vào giữa quảng trường. Tử Yên thấy cung điện cổ xưa, nhìn từ xa nó không được lớn bao nhiêu.

Nhưng khi Tử Yên nhìn gần cung điện thì mắt đẹp chất chứa ngạc nhiên. Cung điện cổ xưa cực kỳ khổng lồ, tổng thể có màu xanh hồng, cao chừng mấy chục thước, to lớn sừng sững, lộ ra khí tức cổ xưa như bao nhiêu năm rồi chưa có ai bước chân vào.

Tử Yên nhìn cung điện cổ xưa, nhíu mày. Nàng chưa vào trong đã cảm giác khí tức quái dị, làm người ta rung động.

Tử Yên do dự một chút, gót sen nhẹ nhàng đi hướng cung điện xưa.

Xoẹt!

Nhưng vào lúc này, Tử Yên mới bước ra ba bước thì toàn bộ quảng trường rung bần bật.

Ầm ầm ầm!

Mặt đất rung rinh, quanh quảng trường phát ra từng đợt ánh sáng chói mắt. Chỉ giây lát, trên mặt đất lót đá xưa bóng loáng đột nhiên nứt ra một cái khe, chín thân hình xuất hiện

trước mặt Lục Lâm Thiên.

Chương 2518: Đột nhiên xuất hiện

Chín thân hình hiện ra, Tử Yên phản xạ lùi mây bước, mắt đẹp nhìn chăm chú chín thân hình xuất hiện. Chín thân hình có màu đỏ, bí văn quấn quanh người, vóc dáng thô kệch không khác gì người thật.

- Khôi lỗi!

Tử Yên biến sắc mặt, chín thân hình này là chín khôi lỗi.

Chín khôi lỗi xuất hiện, mở đôi mắt tróng rỗng ra, tay co thành nắm đấm vung lên, như nhiều năm không hoạt động giờ toàn thân phát ra sát khí sắc bén ngút trời.

Từng đợt sát khí ngút trời hóa thành khí thế vô hình bắn ra từ người chín khôi lỗi. Quảng trường yên tĩnh như sống lại thế hệ trước tiêu sát ác liệt sắc bén, ánh sáng xung quanh vào giâyp thú này cũng mông lung hơn.

Xoẹt!

Cùng lúc đó, khôi lỗi đứng bên trái ngoài cùng thoáng chốc yên tĩnh, nhảy ra mang theo tiếng hét văng vẳng.

Khôi lỗi đỏ rực vung hai tay, màu đỏ trên người nỏ bừng sáng, lập tức điều động năng lượng hùng hậu. Một trảo ấn xé rách không gian, mơ hồ có khe nứt không gian đen ngòm. Quanh trảo ấn còn có lửa lượn lờ chụp xuống Tử Yên.

Trảo ấn này chất chứa khí tức sát phạt cực kỳ đậm đặc khuếch tán ra.

Advertisement

Vù vù vù!

Mắt Tử Yên trợn to, nhanh chóng thụt lùi. Váy dài bay lên, cổ tay trắng duỗi ra khỏi ống tay áo, một thất luyện linh lực mang theo đốm linh hỏa bay ra nghênh đón như xuyên thủng không gian.

Bùm!

Với tiếng nổ trầm đυ.c, trong tay Lục Lâm Thiên ngưng tụ thất luyện linh lực đυ.ng vào trảo ấn của khôi lỗi. Hai năng lượng va chạm, không gian lộ ra khe nứt ánh sáng đen, chớp mắt kình khí cường đại hiện hình cung bắn ra.

Cộp cộp cộp!

Trên mặt đất, đột nhiên sắc mặt Tử Yên hơi trắng, váy tím bay bay, phong độ tư thái trác tuyệt, mái tóc bay bay. Thân hình đường cong yểu điệu trong kình phong ập đến hình thành đường cong quyến rũ, thân hình yêu kiều bị đẩy thụt lùi mấy bước.

Ngay khi bị đẩy lùi, Tử Yên biến sắc mặt kêu lên:

- Khôi lỗi bát giai hậu kỳ!

Khôi lỗi này đã đến cấp độ bát giai hậu kỳ. Khôi lỗi vốn khó đối phó mà bát giai hậu kỳ thì càng khó khăn thêm.

Xoẹt!

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi thân hình mềm dẻo của Tử Yên bị đẩy lùi mấy bước, hai khôi lỗi khác cùng nhảy ra lóe lên giữa không trung. Hai thân hình kim loại đỏ rực của khôi lỗi xuất hiện trong không trung trước mặt Tử Yên.

Đôi mắt luôn bình tĩnh của Tử Yên thoáng chốc trở nên trầm trọng.

Xoẹt!

Hai khôi lỗi thân hình đỏ rực đột nhiên nóng cháy lên, cơ thể kim loại như có lửa đốt cháy bừng bừng. Hơi nóng tràn ngập không gian, không gian như sắp bị đốt cháy. Hai khôi lỗi đánh ra trảo ấn nóng hừng hực.

Dưới trảo ấn, năm khe hở không gian đen ngòm xé rách đằng trước móng vuốt. Nơi trảo ấn xẹt qua không gian toàn là sóng gợn nóng cháy đổ ập vào Tử Yên.

Xoẹt!

Tốc độ nhanh đến mức không thể tránh thoát. Cùng lúc đó, Tử Yên vung bàn tay phải lên, vận dụng năng lượng thiên địa bàng bạc. Kình khí đè ép không gian hóa thành vòi rồng lớn vặn vẹo không gian càn quét tất cả ập hướng khôi lỗi bên trái.

Vù vù vù!

Tay trái Tử Yên nhẹ nâng lên, thủ ấn khoảnh khắc biến đổi. Trong váy dài màu tím bắn ra thất luyện linh lực, tốc độ cực kỳ khủng bố. Chỉ chớp mắt một cái đã đến bên khôi lỗi thứ hai. Thất luyện linh lực mang theo lực lượng xuyên qua không gian với thế sấm sét đè hướng khôi lỗi thứ hai.

Răng rắc!

Trong khoảnh khắc bốn lực công kích va chạm, chưởng ấn và thất luyện linh lực của Tử Yên giằng co với trảo ấn hai con khôi lỗi giây lát rồi bị trảo ấn xé rách. Mảng lớn không gian trong phút chốc bị xé thành mảnh nhỏ, kình khí ngập trời phá không mà ra.

Cộp cộp cộp!

Dưới đất, mặt Tử Yên lại trắng bệch, phun ra ngụm máu, lảo đảo thụt lùi.

Xoẹt!

Cũng vào lúc này, khôi lỗi thứ nhất ra tay trước lại xé gió xuất hiện trước mặt Tử Yên đang lảo đảo thụt lùi, trảo ấn đánh tới.

Tử Yên biến sắc mặt kinh kêu:

- Nguy rồi!

Tử Yên bối rối vội bày một vầng sáng linh lực, thân thể mềm mại nhanh chóng thụt lùi.

Rắc!

Trảo ấn đánh vào vòng sáng linh lực, ngọn lửa trên trảo ấn trút xuống vòng sáng linh lực Tử Yên bày ra. Giống như lại muốn đốt vòng sáng linh lực, chỉ giằng co giây lát rồi nó cũng tan vỡ. Trảo ấn vặn vẹo xuyên thủng không gian, nhanh như tia chớp chụp vào vai ngọc của Tử Yên.

Bùm!

Tiếng nổ vang trầm đυ.c. Thân hình tựa tiên nữ của Tử Yên giờ như thiên sứ gãy cánh bay ngược ra sau, té xuống đất. Giây sau vị trí Tử Yên rơi, mặt đất quảng trường rạn nứt ra vô số khe hở.

Trong khe hở đá vụn, Tử Yên phun búng máu:

- Phụt!

Khuôn mặt xinh đẹp lúc này đẫm máu nhìn có cảm giác thê mỹ, đôi mắt tràn đầy trầm trọng.

Nhưng khôi lỗi này là bát giai hậu kỳ, còn không phải loại bình thường. Tử Yên phỏng chừng những khôi lỗi bát giai này tuyệt đối mạnh hơn hậu kỳ một chút. Tử Yên mới là Linh Tôn ngũ trọng, bản thân Linh Tôn công kích vật lý không bằng Vũ Tôn, huống chi lúc này coi như là Vũ tôn ngũ trọng cũng không thể chống lại khôi lỗi bát giai, mà hiện giờ có tận chín con. Những khôi lỗi này như có linh trí, hiện tại mới chỉ có ba khôi lỗi ra tay.

Xoẹt!

Khoảnh khắc ngắn ngủi lại một khôi lỗi lao thẳng tới, mang theo khí sát phạt sắc bén khốc liệt, ngũ trảo chụp xuống đầu Tử Yên.

Tử Yên hoảng hốt bò ra, quanh thân ngưng tụ áo giáp linh hồn màu tím nhạt, khí tức cổ xưa hùng hậu khuếch tán, nhìn là biết không phải vật bình thường. Tay trắng nõn vung lên, một ấn đột ngột đánh ra.

Bùm!

Chưởng trảo va nhau, vừa va chạm Tử Yên lại bị đẩy lùi, khóe môi chảy dòng máu đỏ, mặt trắng bệch.

Vèo!

Ba khôi lỗi không cho Tử Yên thời gian thở dốc, lại lắc người lao tới. Ba trảo ấn xuyên thủng không gian, tốc độ khôi lỗi nhanh khủng bố. Ba trảo ấn trống rỗng xuất hiện nhốt Tử Yên vào trong. Kình phong nóng bỏng sắc bén khốc liệt ập đến trước, thổi váy dài màu tím của Tử Yên bay phần phật.

- Nguy rồi!

Ba khôi lỗi bát giai hậu kỳ công kích đến gần, biểu tình Tử Yên cực kỳ nghiêm trọng, nàng chỉ có thể liều mạng.

Vù vù vù!

Đúng lúc này, chợt nghe có tiếng động, trong không trung phía trước một bóng người biến thành ánh sáng xanh nhanh như tia chớp lướt tới.

Chớp mắt thân hình ánh sáng xanh phá vỡ hư không, chợt lóe xuất hiện trước mặt Tử Yên, tay đánh ra chưởng ấn. Không trung gió nổi mây phun, năng lượng thuộc tính phong hùng hậu, chưởng ấn hóa thành ba tàn ảnh bắn ra, mang theo khí sắc bén tàn nhẫn, xu thế tia chớp đυ.ng vào trảo ấn của ba con khôi lỗi.

Răng rắc! Răng rắc!

Trong khoảnh khắc ba chưởng ấn và lực công kích ba trảo ấn của ba khôi lỗi va chạm. Trảo ấn giằng co một giây rồi bắn ra ánh sáng chói lòa. Ba chưởng ấn mang theo năng lượng thuộc tính phong tàn sát bừa bãi, trảo ấn của ba khôi lỗi bị phá vỡ.

Bùm bùm bùm!

Ba tiếng nổ trầm đυ.c liên tục, kình khí ngút trời rít gào. Ba khôi lỗi bị đẩy lùi ra.

Cộp cộp cộp!

Chớp mắt thân hình màu xanh cũng bị chấn lảo đảo lùi mấy bước, cùng đối kháng ba khôi lỗi, biểu tình cực kỳ ngạc nhiên. Lực công kích của ba khôi lỗi này ngang ngửa Vũ Tôn bát trọng, cộng thêm đặc tính khôi lỗi, không dễ đối phó.

Tử Yên đang định dốc hết sức ra liều mạng đột nhiên nhìn chằm chằm thân hình màu xanh từ đâu chạy đến. Mắt đẹp xoe tròn, Tử Yên quen người mặc áo xanh này.

Chương 2519: - Lục chưởng môn có nắm chắc không?

Tử Yên ngạc nhiên kêu lên:

- Lục chưởng môn tại sao tới đây?

Tử Yên ngạc nhiên đến khó tin, nàng không bao giờ ngờ người đến sẽ là hắn.

Lục Lâm Thiên ngoái đầu lại mỉm cười nói:

- Tử Yên cô nương có sao không?

Vốn Lục Lâm Thiên một đường tìm đại ca Dương Quá, Lục Tâm Đồng, ai ngờ ở phía xa phát hiện động tĩnh bên này, không ngờ đến đây còn gặp được người quen.

Lục Lâm Thiên nhìn xung quanh, hắn cảm thấy nơi này bất phàm, sợ là không đơn giản.

- Bây giờ còn có thể chống cự được, nếu chậm hơn chút e rằng không ổn.

Advertisement

Nhìn người áo xanh, Tử Yên ném mấy viên đan dược vào miệng cố rặn ra nụ cười.

Tử Yên bỗng ngạc nhiên la lên:

- Coi chừng!

Vù vù vù!

Vào giây phút ngắn ngủi này, ba khôi lỗi mới bị Lục Lâm Thiên đẩy lùi ánh mắt lại long lên, khí bạo ngược bắn ra. Ba thân hình xé gió lại nhào lên, thanh thế kinh người, không gian bị phá thủng.

Ba khôi lỗi vừa hành động là Lục Lâm Thiên đã chuẩn bị sẵn sàng:

- Cứ giao cho ta, Tử Yên cô nương hãy nghỉ ngơi trước đi.

- Trọng Thủy Kết Giới!

Lục Lâm Thiên dùng tốc độ như quỷ mị quay người thụt lùi, đã kết ấn sẵn từ lâu. Không gian quanh thân Lục Lâm Thiên gió nổi mây phun, thuộc tính thủy đậm đặc tụ tập. Thuộc tính thủy bàng bạc hóa thành sóng nước, vũ kỹ ‘Trọng Thủy Kết Giới’ ầm ầm đổ ập xuống.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên dùng loại tốc độ quỷ mị quay người đánh tới ba khôi lỗi đang xông lên, nhưng không gian quanh thân nó hiện ra một vòng xoáy sóng nước. Vòng xoáy xoay trầm xuống, không gian gần sắp vỡ ra từng tấc, trói chặt ba con khôi lỗi lại.

Ba khôi lỗi bị trói, thân hình khôi lỗi liền toát ra ánh sáng nóng cháy. Hai tay khôi lỗi vung như móng vuốt sắc nhọn của chim vồ mồi. Từng móng vuốt sắc nhọn trực tiếp xé rách không gian đánh ra. Xung lực lớn xé rách bình chướng nước chảy.

- Lui lại cho ta!

Ba con khôi lỗi phá hỏng Trọng Thủy Kết Giới thì chúng nó mới chui ra, thân hình Lục Lâm Thiên đã đến sau lưng ba khôi lỗi. Lục Lâm Thiên đánh ra ba quyền ấn, tàn ảnh nhanh như tia chớp sấm sét đánh vào người ba con khôi lỗi.

Bùm bùm bùm!

Có lẽ vì Lục Lâm Thiên tham gia nên sáu khôi lỗi chỉ toát ra sát khí ngập trời chứ không nhúc nhích bỗng chốc trở nên hung ác, bạo ngược, khí sát phạt tràn ngập. Sáu thân hình, sáu trảo ấn kéo theo năng lượng bàng bạc, không gian to lớn tựa như đốt lửa. Sáu trảo ấn trong khoảnh khắc từ sáu hướng nhốt Lục Lâm Thiên vào trong.

- Đại Địa Vô Ảnh Cước!

Khi sáu khôi lỗi lao tới, Lục Lâm Thiên đã chuẩn bị tinh thần trước, hắn quát khẽ, dưới chân lóe ánh sáng bạc, thân hình bay lên cao hai chân liên tục đá ra. Vô số dấu chân tàn ảnh bay ra.

Cước ấn đá ra, trong một giây ngắn ngủi thế sấm sét tụ thành bão tố càn quét, năng lượng khủng bố chấn vỡ sóng không gian, đυ.ng mạnh vào sau khôi lỗi.

Bùm bùm bùm!

Vô số cước ấn với tốc độ mắt thường không thấy rõ nhanh như tia chớp phồng lên, mỗi cước ấn rơi xuống đều mang theo tiếng nổ điếc tai. Chớp mắt kình phong đáng sợ phô thiên cái địa ập đến. Kình phong cuốn đi tất cả, giữa không trung cả ngàn thước không gian hỗn loạn. Sóng không gian vỡ ra từng tấc, trảo ấn của sáu con khôi lỗi bị đá nát. Toàn bộ không gian run rẩy, sáu cước ảnh dưới khe nứt không gian đen thui, thân hình sáu khôi lỗi từ không trung tầm thấp đến rớt xuống đất.

Bùm!

Sáu khôi lỗi rớt xuống đất, mặt đất quảng trường lung lay, đất đai quanh thân hình nứt rạn, sóng không gian nóng cháy dao động.

Tử Yên nhìn thấy tất cả, đôi mắt xoe tròn ngạc nhiên. Tuy Thiên Địa các sớm biết một số chuyện trong Độc Cô gia tộc nhưng chính mắt nhìn thực lực của Lục Lâm Thiên làm Tử Yên rung động. Chín khôi lỗi này toàn là đẳng cấp bát giai hậu kỳ, thực lực tương đương với Vũ Tôn bát trọng. Tử Yên không đỡ nổi một khôi lỗi, chín khôi lỗi tương đương chín Vũ Tôn bát trọng, không ngờ bị Lục Lâm Thiên dễ dàng đẩy lui.

Tử Yên cười khổ, lòng thầm lạc lõng. Trên đảo Bình Nham Tử Yên còn có thể so tài với Lục Lâm Thiên, mấy năm nay nàng xem hắn là mục tiêu. Không ngờ hôm nay gặp mặt vẫn cách biệt nhiều như thế, dù hiện tại Tử Yên có liều mạng tới đâu cũng khó lay động Lục Lâm Thiên một ly.

- Khôi lỗi mạnh quá.

Tuy Lục Lâm Thiên đang đẩy lùi đám khôi lỗi nhưng lòng vẫn rất ngạc nhiên. Nếu khoanh tay đứng thì bàn chân sẽ hơi tê. Đám khôi lỗi này làm bằng kim loại, rõ ràng không phải khôi lỗi người sống. Muốn tìm ra những khôi lỗi được chế tạo đẳng cấp cỡ này, chỉ tính tài liệu luyện chế thì những đại môn đại phái cũng khó gom đủ.

Lục Lâm Thiên không khó đoán ra chín khôi lỗi trấn thủ nơi đây, sử dụng chín khôi lỗi như vậy canh chừng đủ thấy chỗ này bất phàm.

Vù vù vù!

Chín khôi lỗi bị đánh bay lại đứng dậy, thân hình không bị sứt mẻ gì, lực phòng ngự khủng bố chứng minh tài liệu luyện chế tốt hơn Lục Lâm Thiên tưởng tượng một chút.

Chín con khôi lỗi lại đứng dậy. Lục Lâm Thiên thấy thế chân mày nhíu chặt. Đám khôi lỗi này toàn là thực lực đẳng cấp gần sau bát giai hậu kỳ, lại là khôi lỗi càng khó đối phó. Chín khôi lỗi bát giai hậu kỳ khó đối phó hơn chín Vũ Tôn bát trọng rất nhiều.

Vù vù vù!

Chín con khôi lỗi đứng lên, nhảy vọt người lên, tốc độ nhanh như tia chớp. Chín bóng người quay quanh thành một vòng tròn, nhốt Lục Lâm Thiên, Tử Yên vào giữa.

Biểu tình Tử Yên trầm trọng hỏi:

- Lục chưởng môn có nắm chắc không?

Tử Yên đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, cảm giác những hắn còn có thủ đoạn khác.

- Không giống với khôi lỗi bình thường, những khôi lỗi này rất quái dị.

Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía, giờ đã bị chín khôi lỗi bao vây. Trong mắt những khôi lỗi này, không trống rỗng như khôi lỗi bình thường khác mà tràn đầy ý sát phạt đến tràn ra, như thể không giết hết kẻ xúc phạm mình thì không dừng tay..

Lúc này chín khôi lỗi mơ hồ bày ra cái gì đó, có chút ăn ý. Hiện tại Lục Lâm Thiên khó thể suy nghĩ chín khôi lỗi này rốt cuộc người đang điều khiển nó hay tự nó có ý thức của riêng mình?

Tử Yên xem xét một lúc, biểu tình trầm trọng, trầm giọng nói:

- Nếu suy đoán là đúng là chín khôi lỗi này chắc là từ cường giả thượng cổ nào đó luyện chế ra. Thân thể khôi lỗi được luyện chế thành công nhưng trong đầu dùng thủ đoạn đặc biệt rút linh hồn cường giả nhân loại ra khỏi thân thể, sau đó phong ấn lại trong đầu khôi lỗi, làm vậy là có thể chế tạo ra khôi lỗi, độ mạnh thân thể hơn khôi lỗi sống, lại có được lý trí như khôi lỗi sống. Loại khôi lỗi này tốt hơn khôi lỗi bình thường rất nhiều.

Lục Lâm Thiên quét mắt nhìn chín khôi lỗi:

- Không tệ.

Kiểu luyện chế khôi lỗi thế này trên Thiên Linh Lục cũng không ghĩ tới.

Vèo!

Trong khi Lục Lâm Thiên thăm dò thì khí tức nóng cháy trên người chín khôi lỗi phóng đại lên, bí văn quanh thân tỏa sáng chói lòa như trở thành ngọn lửa thực chất. Trong giây lát trên chín khôi lỗi, bí văn phức tạp huyền ảo tỏa ánh sáng ngút trời.

Trong không trung xu thế hình cung, bí văn trên người chín khôi lỗi liên kết với nhau đan xen tựa mạng nhện bao lại trọn vẹn không gian. Những bí văn bao phủ xuống, toàn bộ không gian như đốt cháy.

Chương 2520: Trận pháp khôi lỗi

Xoẹt xoẹt!

Bí văn liên kết bao tùm không gian, Lục Lâm Thiên và Tử Yên cũng không tránh khỏi.

Cùng lúc đó khí thế trên người chín khôi lỗi phóng địa, vốn là sau bát giai hậu kỳ giờ nhảy lên bát giai hậu kỳ, tuy còn chưa tới bát giai hậu kỳ đỉnh phong nhưng lúc này uy thế của chín khôi lỗi mạnh hơn lúc nãy là bát giai hậu kỳ rất nhiều.

Mí mắt Lục Lâm Thiên co giật:

- Hình như là trận pháp khôi lỗi liên kích?

Chín khôi lỗi như có linh trí, còn biết trận pháp khôi lỗi liên kích. Cái này gần giống Tam Tinh trận của Cực Lạc Tam Quỷ, có thể kéo tu vi lên cao.

Lúc này chín khôi lỗi nhảy lên tu vi bát giai hậu kỳ hậu giai, thực lực sánh bằng Vũ Tôn bát trọng.

Tử Yên dựa lưng vào Lục Lâm Thiên, mặt không chút máu, đôi mắt đẹp trầm trọng nói:

- Lục chưởng môn, dường như chúng ta gặp rắc rối.

Lúc này chín khôi lỗi tương đương với chín Vũ Tôn bát trọng, tu vi thực lực cỡ này phải là cường giả Thiên Địa các tới hết chỗ này mới miễn cưỡng chống đỡ nổi.

Chống đỡ và đối phó không cùng một việc, chỉ có thể miễn cưỡng chống lại.

Advertisement

Lục Lâm Thiên nói:

- Tử Yên cô nương hãy cẩn thận chút.

Người Lục Lâm Thiên lóe ánh sáng vàng, tiếng sấm điếc tai. Người Lục Lâm Thiên trùm Thanh Linh Khải Giáp, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực. Năng lượng bàng bạc khuếch tán, đối diện chín khôi lỗi bát giai hậu kỳ hậu giai thì Lục Lâm Thiên không dám lơ là chút nào.

Cùng lúc đó, chín khôi lỗi liên kết với nhau kéo theo năng lượng hùng hậu nóng cháy, không gian run rẩy. Hai khôi lỗi đi đầu nhanh như tia chớp bay ra kéo tho bí văn kết nối trên bầu trời. Tay khôi lỗi mang theo trảo ấn với kình phong sắc bén không gì sánh bằng chụp xuống Lục Lâm Thiên và Tử Yên.

Nhìn khôi lỗi mạnh mẽ xông lên, mắt Tử Yên trợn to, thân hình thướt tha xẹt qua, biểu tình trầm trọng. Linh lực mênh mông trong không trung bộc phát từ cơ thể yểu điệu tư thế quyến rũ. Giờ đây Lục chưởng môn dốc hết sức ra.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cực kỳ trầm trọng, con khôi lỗi kia giơ vuốt tới. Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực vỗ một cái không lùi còn tiến tới, ánh sáng vàng bao bọc tay Lục Lâm Thiên, bốn phía lộ ra khe nứt không gian đen ngòm. Một quyền ấn nhanh như tia chớp đυ.ng vào.

Rầm!

Một quyền một trảo tựa như thiên thạch va nhau. Năng lượng kinh người va chạm, toàn bộ không gian lung lay. Từng tấc không gian tan vỡ, kình phong khủng bố càn quét. Thân hình khôi lỗi và Lục Lâm Thiên lảo đảo lùi ra.

Lục Lâm Thiên lộ biểu tình kinh ngạc kêu lên:

- Mạnh quá!

Qua một kích này Lục Lâm Thiên biết thực lực đám khôi lỗi. Ban đầu những khôi lỗi còn dễ đối phó nhưng lúc này thực lực tăng vọt, sánh bằng Vũ Tôn bát trọng. Lục Lâm Thiên dựa vào thực lực mạnh nhất đến thế là cùng.

Bùm!

Tiếng nổ vang trầm đυ.c. Tử Yên và khôi lỗi kia va chạm vào nhau. Trảo ấn của khôi lỗi chấn vỡ thất luyện linh lực, trảo mang theo kình khí nóng cháy giáng xuống.

Tử Yên hoàn toàn biến sắc mặt, người nhanh chóng thụt lùi nhưng vẫn chậm một bước, trảo ấn chụp xuống vai nàng.

Không có đường lùi, Tử Yên hộc máu:

- Phụt!

Tử Yên văng ra sau, vai giáp linh hồn màu tím nhạt trên người nàng bịo chộp hõm năm vệt, xung quanh lan tràn vết nứt. Ánh sáng tím lóe lên, áo giáp linh hồn tan biến trên người Tử Yên.

Tử Yên lảo đảo văng ra, Lục Lâm Thiên chạy tới sau lưng nàng.

- Cẩn thận!

Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực vỗ, cánh tay phải Lục Lâm Thiên ôm Tử Yên vào khuỷu tay, cơ thể bị chấn thụt lùi một bước.

- Phụt!

Tử Yên lại hộc máu, môi đỏ mềm mại tái nhợt được máu đỏ tô thêm thắm tươi. Trước ngực váy tím nhuộm đỏ màu máu.

Tử Yên nhìn Lục Lâm Thiên khí tức đã suy yếu đến tột độ, trong mắt miễn cưỡng nặn ra ý cười khổ:

- Lục Chưởng môn, mặc kệ ta đi. Lục chưởng môn có Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, đi mau!

- Đừng nói chuyện nữa!

Lục Lâm Thiên nhét một viên đan dược trị thương vào miệng Tử Yên.

Xoẹt!

Lại một khôi lỗi lao lên. Khôi lỗi hành động, bí văn trên bầu trời kết nối vơia nhau, lại một trảo ấn chụp xuống.

- Long Ảnh Tí!

Trong phút nguy cấp tay phải Lục Lâm Thiên bảo vệ Tử Yên, vung tay trái ra. Quyền ấn đấm vào trảo ấn của khôi lỗi, ánh sáng vàng bàng bạc như cuồng phong rít gào tuôn ra trút xuống trảo ấn của khôi lỗi. Mắt thường trông thấy trảo ấn của khôi lỗi rạn vỡ như có lực lượng mạnh mẽ ngút trời chấn vỡ nó.

Tiếng rồng ngâm vang lên trên bầu trời:

- Grao!

Trong âm thanh, một ảo ảnh cự long hoàng kim theo nắm đấm của Lục Lâm Thiên xé gió bay ra. Trong một giây, ảo ảnh cự long hoàng kim lập tức đυ.ng vào khôi lỗi đỏ rực.

Bùm!

Bão năng lượng khủng bố như gió lốc càn quét, khôi lỗi bị đẩy lui.

Vù vù vù!

Còn lại tám con khôi lỗi không chậm chút nào, chúng lao ra nhào vào Lục Lâm Thiên. Trong không trung gió nổi mây phun, bí văn lắc lư không ngớt.

- Grao!

Lục Lâm Thiên thúc giục Thanh Linh Khải Giáp hình dạng thứ hai hổ biến. Ánh sáng xanh quanh người hắn chói lòa, thân hình hơi cong, nhanh chóng thụt lùi trướng to ra. Vảy tỏa ánh sáng xanh phủ lên người Lục Lâm Thiên như đao nhẫn. Chớp mắt ngắn ngủi đôi tay Lục Lâm Thiên biến thành móng vuốt cọp to lớn, vảy bao trùm toàn thân, hắn đã biến to ra hơn trăm thước.

Lục Lâm Thiên khẽ quát:

- Tử Yên cô nương, hãy leo lên người ta!

- Tam Thiên Lưu Vân Thủ.

- Tê Thiên Liệt Địa Trảo.

- Long Ảnh Tí.

- Đại Địa Vô Ảnh Cước.

Chớp mắt tay Lục Lâm Thiên đánh ra từng đợt lực công kích, mang theo uy thế khủng bố kinh người. Dọc đường đi không gian nứt rạn, khí thế ngút trời tuôn ra.

Vù vù vù!

Tám con khôi lỗi, tám trảo ấn chụp xuống.

Bùm bùm bùm!

Cú va chạm đáng sợ rung dữ dội, dư âm kình khí khủng bố xé rách khe nứt không gian lộ ra tia sáng đen nhưng lập tức khép lại ngay.

Cộp cộp cộp!

Bão kình khí năng lượng đáng sợ trên bầu trời, thân hình Lục Lâm Thiên bị đẩy lùi. Thân cọp khổng lồ không thể ngăn cản tám khôi lỗi cùng công kích. Tám khôi lỗi công kích mang theo thế liên kích nên uy lực càng lớn.

Bùm!

Cùng lúc đó, khôi lỗi thứ chín lại lên. Trảo ấn nóng rực xẹt nhanh tới đập mạnh vào lưng cọp to của Lục Lâm Thiên. Cú cào phát ra tiếng nổ trầm đu.c, trảo ấn rơi trên người Lục Lâm Thiên, ánh sáng lấp lánh.

Xèo xèo!

Trảo ấn giáng xuống, Lục Lâm Thiên lại liên tục bị đẩy lùi. Cùng lúc đó, trên thân thể to lớn của Lục Lâm Thiên bộc phát tia điện. Điện quang to lớn tuôn vào trảo ấn của khôi lỗi.

Chín khôi lỗi hợp tác công kích, một chiêu đã đẩy lùi Lục Lâm Thiên. Cơ thể hắn bị thương nhưng nhờ có Thanh Linh Khải Giáp, bất diệt huyền thể nên không đáng lo. Lực phòng ngự khủng bố còn chống đỡ được, nếu đổi lại người bình thường thì kết cuộc khó thể tưởng tượng.

Mắt hổ của Lục Lâm Thiên trầm trọng:

- Mạnh quá!

Chín khôi lỗi tương đương chín Vũ Tôn bát trọng. Lúc này Lục Lâm Thiên bị bao vây cộng với che chở cho Tử Yên, rất khó chống lại.

Ong ong ong!

Thân hình bị đẩy lùi, Lục Lâm Thiên không do dự nữa. Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực vỗ đập xé gió trốn đi, chín khôi lỗi

quá khó giải quyết.

Chương 2521: Phát hiện khôi lỗi

- Gru gru!!!

Chín khôi lỗi phát ra tiếng ù ù, dường như có linh tính. Chín thân hình ngay ngắn hành động, mỗi khôi lỗi trong tay có năng lượng thất luyện nóng rực gắn kết với nhau thành cái vòng bao bọc to lớn bao phủ Lục Lâm Thiên vào trong, không thể thoát ra được.

- Phiền toái.

Huyễn Ảnh Thanh Vũ của Lục Lâm Thiên chấn động, cắt vỡ không gian, thế nhưng lúc này lại có một cỗ lực lượng trói buộc vô hình xuất hiện.

Sưu.

Trước mặt Lục Lâm Thiên lập tức có một đầu khôi lỗi nhảy ra, ánh mắt hung ác bạo ngược, tràn ngập khí tức sát phạt. Trảo hóa thành quyền, trực tiếp đánh ra một đạo quyền ấn về phía Lục Lâm Thiên.

- Linh Vũ Quyết.

Advertisement

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến hóa, không có thời gian cân nhắc, trên hổ trảo, năng lượng thuộc tính thổ bàng bạc nhanh chóng ngưng tụ tạo thành một đạo trảo ấn khổng lồ. Trảo ấn có một cỗ uy áp linh hồn mạnh mẽ.

Quyền ấn của đầu khôi lỗi kia cũng không có một chút đình trệ nào liền va chạm với trảo ấn của Lục Lâm Thiên.

Oanh.

Trảo quyền va chạm, trong sát na cả không gian bị nghiền nát, vết nứt đen kịt trong không gian xuất hiện. cả không trung hung hăng run rẩy một chút, một cỗ kình khí năng lượng kinh khủng hóa thành một cơn lốc hình tròn khuếch tán ra chung qunah.

Thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên lập tức lui lại, thế nhưng trong lúc thân hình hắn bị đẩy lùi từ trong trảo ấn có một đạo tàn ảnh trảo ấn bắn ra mang theo một cỗ linh lực bàng bạc, bên trong tràn ngập khí tức khủng bố, cực đoan. Nhanh chóng đánh vào trên người khôi lỗi.

Linh hồn lực trút xuống, Lục Lâm Thiên lập tức ngưng trọng, nhìn chằm chằm vào đầu khôi lỗi này. Trong mắt hiện lên chút nghi hoặc, linh hồn lực đánh vào khôi lỗi, đầu khôi lỗi này không ngờ lại ngốc trệ trong chớp mắt.

- Ồ.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, vừa rồi hắn cũng chỉ định dùng linh hồn lực thăm dò mà thôi, thế nhưng thật không ngờ hắn chỉ tùy ý dùng linh hồn lực thăm dò lại có phát hiện kinh người như vậy.

Ô Ô...

Thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên bị đẩy lui, đột nhiên có thêm tám đầu khôi lỗi nữa nhảy ra. Tám đầu khôi lỗi lao thẳng tới Lục Lâm Thiên cùng với đầu khôi lỗi vừa mới bị công kích của Lục Lâm Thiên làm cho ngây ngốc.

Chín đầu khôi lỗi đánh ra chín đạo năng lượng nóng bỏng giống như gợn sóng xuyên thủng không gian đánh về phía Lục Lâm Thiên.

- Thật đúng là hung hăng.

Hàn ý trong mắt hổ của Lục Lâm Thiên bắn ra, khóe miệng nhếch lên nở nụ cười lạnh lẽo. Đột nhiên hổ trảo mở rộng hóa thành một đạo thủ ấn quỷ dị.

- Thời Không Lao Ngục, Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, âm thanh vừa dứt, Thời Không Lao Ngục tám lần uy năng lấy thân hình khổng lồ của Lục Lâm Thiên làm trung tâm khuếch tán ra chung quanh.

Thời Không Lao Ngục tám lần uy năng lan tràn, cả không gian lung lay sắp đổ. Năng lượng thuộc tính thổ bàng bạc trong sát na hội tụ, không gian giống như cứng lại, bao phủ không gian mấy ngàn thước vào bên trong. Cả chín đầu khôi lỗi đang lao tới cũng bị bao phủ.

Ô Ô.

Trong giây lát không gian như đọng lại, chính đạo năng lượng nóng bỏng bắt đầu bị ngăn cản. Mỗi lần tiến thêm một bước năng lượng sẽ trở nên phai nhạt đi không ít. Thân hình chín đầu khôi lỗi lập tức bị trói buộc.

Chín đạo khôi lỗi giãy dụa muốn thoát khỏi sự trói buộc của Thời Không Lao Ngục, thế nhưng khó mà có thể thoát ra được. Không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc rồi lại khôi phục như cũ.

Thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên bao phủ trong Thời Không Lao Ngục, lăng không mà đứng. Thời Không Lao Ngục tám lần uy năng cũng chỉ có thể miễn cưỡng ngăng chặn Vũ Tôn cửu trọng. Thực lực của những đầu khôi lỗi kia giờ phút này đều có thể so sánh với Vũ Tôn cửu trọng, lại là chín đầu khôi lỗi cho nên khó có thể ngăn chặn.

Sưu Sưu.

Chín đạo năng lượng tuy rằng chậm lại, thế nhưng vẫn xuyên thủng không gian đánh tới.

- Thổ sinh Kim.

Nhìn thấy vậy hổ trảo của Lục Lâm Thiên kết một đạo thủ ấn quỷ dị.

Thủ ấn rơi xuống, phía trên thân hình cự hổ của Lục Lâm Thiên bắn ra một đạo kim quang. Kim quang rực rỡ giống như ánh mắt trời, khí tức sắc bén, cuồng bạo đột nhiên rót vào trong Thời Không Lao Ngục. Cả thiên địa lập tức rung chuyển, không gian run rẩy.

Trong nháy mắt Tử Yên ở trên lưng hổ cực lớn của Lục Lâm Thiên không biết tại sao lại cảm nhận được một cỗ khí tức khiến cho tim nàng đập nhanh hơn vài phần.

Chỉ trong chớp mắt ngắn ngủi, Thời Không Lao Ngục tám lần uy năng rung chuyển, năng lượng thuộc tính thổ trầm trọng lập tức biến mất. Mà một cỗ khí tức sắc bén, sát phạt chi khí, bá đạo vô cùng lan tràn ra chung quanh. Uy năng kéo lên, cả không gian nứt vỡ.

Ầm ầm.

Trong Thời Không Lao Ngục trong chốc lát lan tràn, bao phủ không gian hơn vạn thước. Kim quang đại thịnh, cả không trung gió nổi mây phun.

- Đây là vũ kỹ Thiên cấp sao?

Mắt thấy uy thế cùng với cảnh này, trên khuôn mặt trắng bệch của Tử Yên hiện lên sự kinh ngạc. Trong cỗ uy năng khủng bố này nàng có cảm giác tim mình đập nhanh hơn vài phần. Linh lực trong cơ thể bị áp chế tuyệt đối. Thiên Địa các đã sớm nhận được tin tức Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ ra vũ kỹ Thiên cấp.

Trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính kim, kim quang rực rỡ lan tràn ra chung quanh. Thân hình chín đầu không lỗi trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính kim hoàn toàn không có cách nào nhúc nhích. Thân hình đứng đó, dưới cỗ khí tức sắc bén, bá đạo kia, chín đạo năng lượng đang bắn về phía Lục Lâm Thiên lập tức tiêu tán.

Đồng thời quang mang trên chín đầu khôi lỗi dưới Thời Không Lao Ngục thuộc tính kim bắt đầu rạn nứt.

Ken két.

Quang mang nứt vỡ, năng lượng bàng bạc dưới Thời Không Lao Ngục thuộc tính kim biến mất không thấy. Uy thế của chín đầu khôi lỗi trong nháy mắt giảm bớt, lần nữa khôi phục tới bát giai hậu kỳ. Uy thế giảm đi nhiều, thân hình ở trong Thời Không Lao Ngục không có cách nào nhúc nhích được nữa.

Rống.

Trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính kim, thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện trước người một đầu khôi lỗi. Hổ trảo phá không đánh ra, trực tiếp vỗ vào trên đầu khôi lỗi này.

- Âm Dương Linh Vũ quyết.

Lục Lâm Thiên thúc dục Âm Dương Linh Vũ Quyết, dưới hổ trảo chân khí tuôn ra, một cỗ hấp lực cực lớn tràn vào trong đầu khôi lỗi.

Hấp lực xuất hiện, lập tức tràn vào trong đầu không lỗi. Sâu trong đầu khôi lỗi có một đoàn quang mang đỏ thẫm, tràn ngập khí tức sát phạt, hung ác, bạo ngược.

Hấp lực của âm Dương Linh Vũ Quyết bắt đầu khởi động, đem quang mang đỏ thẫm đánh cho xơ xác, lộ ra một hồn anh hình người. Hồn anh dữ tợn, hai mắt đỏ rực, toàn thân tràn ngập khí tức hung ác, bạo ngược, giống như hoàn toàn là do khí tức sát phạt tạo ra vậy.

Cảm nhận có hấp lực, hồn anh dữ tợn kia muốn lao ra, thế nhưng lại bị một cỗ hấp lực thôn phệ.

- Ồ?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, cấp độ của hồn anh này khi còn sống tuyệt đối đã đạt tới Vũ Tôn bát trọng. Chỉ là toàn thân lại cực kỳ quái dị, giống như linh trí đã bị luyện chế qua, chỉ còn lại khí tức sát phạt, hung ác. Thậm chí Lục Lâm Thiên còn có cảm giác có một thủ đoạn đặc thù nào đó luyện chế khí tức sát phạt, hung ác, bạo ngược này thành hồn anh.

Chương 2522: Thu phục, chiếm được khôi lỗi 1

Thế nhưng thứ khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc lúc này cũng không phải là luyện chế hồn anh mà là sự phòng ngự trong đầu hồn anh. So với trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên còn yếu hơn, thậm chí là không có bất kỳ tầng phòng ngự nào.

Ngay từ đầu Lục Lâm Thiên thi triển Âm Dương Linh Vũ quyết, công kích linh hồn đánh tới Lục Lâm Thiên đã phát hiện ra phòng ngự trong đầu đám khôi lỗi này rất yếu. Thân là khôi lỗi cao cấp bực này, trong đầu thường thường sẽ được người luyện chế bố trí cấm chế lợi hại. Cấm chế này khó có thể mở ra được, thậm chí có một ít khôi lỗi, một khi ngoại nhân động vào cấm chế thì cấm chế sẽ tự động hủy diệt khôi lỗi. Khôi lỗi cao cấp bực này cũng không thể tiện nghi cho người khác được.

Cho nên ngay từ đầu tuy rằng Lục Lâm Thiên muốn phản khống khôi lỗi thế nhưng cũng không dám làm. Muốn phản khống khôi lỗi, đầu tiên cần thực lực mạnh hơn người bố trí. Kẻ có được chín đầu khôi lỗi này sợ rằng tuyệt không phải là người bình thường. Muốn phản khống không dễ chút nào.

Thế nhưng hiện tại trong đầu khôi lỗi bát giai hậu kỳ này Lục Lâm Thiên hoàn toàn không gặp một chút ngăn cản nào, căn bản không có một chút cấm chế nào cho nên lúc này Lục Lâm Thiên mới kinh ngạc. Kẻ củ nhân chín đầu khôi lỗi này không ngờ lại không bố trí bất luận một cái cấm chế gì.

Dưới Âm Dương Linh Vũ Quyết, Lục Lâm Thiên lập tức thôn phệ hồn anh ở bên trong. Hồn anh Tôn cấp bát trọng, thực lực chân chính cũng không cường hãn bằng Tôn cấp bát trọng bình thượng. Đó là nguyên nhân do đã lâu, thậm chí là những hồn anh này hung ác, bạo ngược vô cùng, bản tính đã bị luyện chế, chỉ còn lại bản tính hung ác mà thôi.

Sưu.

Khi Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ hồn anh Lục Lâm Thiên lập tức thu Âm Dương Linh Vũ Quyết lại, thân hình cự hồ khổng lồ lùi về phía sau mấy bước. Trong mi tâm có một đoàn quang mang màu tím lóe lên, sát khí bàng bạc tuôn ra, đại hồn anh lập tức xuất hiện trước người.

- Bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh.

- Bí pháp Ám Ma Phân Thân.

Đại hồn anh xuất hiện, khí tức lập tức tăng vọt, thân ảnh phân ra làm chín. Tám đạo linh hồn phân thân xuất hiện hóa thành chín đạo lưu quang cùng với bản thể đại hồn anh trực tiếp phóng vào trong mi tâm của chín đầu khôi lỗi trong Thời Không Lao Ngục.

Sưu..

Chín đầu khôi lỗi bị Thời Không Lao Ngục thuộc tính kim áp chế không có cách nào nhúc nhích. Đại hồn anh cùng với linh hồn phân thân bắn vào trong mi tâm, thân hình khôi lỗi run lên rồi lập tức ngây dại.

Lục Lâm Thiên đã thăm dò qua, hồn anh trong đầu những khôi lỗi này không có sức phản kháng quá lớn, đại hồn anh ra tay đã là quá đủ.

Vốn Lục Lâm Thiên định phá hủy chín đầu khôi lỗi này, thế nhưng do phát hiện ra trong đầu chín đầu khôi lỗi này không bố trí bất kỳ thủ đoạn gì cho nên mới trực tiếp thi triển Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ hồn anh trong đầu.

Chỉ là khi phát hiện ra trên người những đầu khôi lỗi này không có bất kỳ một cấm chế gì cho nên Lục Lâm Thiên mới không muốn phá hủy những đầu khôi lỗi này.

Chín đầu khôi lỗi dùng bí pháp đặc thù luyện chế ra, có trận pháp hợp kích, uy lực kinh người. Nếu như thôn phệ những hồn anh trong đầu của đám khôi lỗi này chẳn khác gì hủy đi khôi lỗi. Hắn cũng không hiểu được phương pháp luyện chế nhưng khôi lỗi như vậy.

Lui một bước mà nói, muốn lần nữa khôi phục những khôi lỗi này thì phải đánh chết chín Linh Tôn cùng với Vũ Tôn bát trọng trở lên, điều này rất khó.

Cho nên hiện tại đã có sẵn hồn anh, tất cả khôi lỗi này đều không bị bố trí thủ đoạn trên người. Dường như đám khôi lỗi này trong lòng người kia cũng không quá quan trọng vậy. Lúc này Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không khách khí, nếu như có thể khống chế được đám hồn anh này thì sẽ tương đương với việc có thể khống chế chín đầu khôi lỗi.

Về phần phương pháp khống chế đám hồn anh này Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng. Nếu không có bất ngờ gì xảy ra thì bên trong phương pháp luyện chế hoạt nhân khôi lỗi thì có phương pháp khống chế linh hồn. Phương pháp này cũng có thể khống chế được hồn anh tràn ngập khí tức sát phạt này.

Đại hồn anh cùng với tám đạo linh hồn phân thân phân biệt tiến vào trong đầu chín đầu khôi lỗi. Ở trong chín đầu khôi lỗi, hồn anh hung ác lập ức lao thẳng ra, thế nhưng giống như suy đoán trong đầu của Lục Lâm Thiên trước đó, những hồn anh này không thể làm gì được đại hồn anh và các linh hồn phân thân.

Những đầu khôi lỗi này tuy rằng cường đại, thế nhưng phải cần sự phối hợp của bản thể và hồn anh mới được. Mấu chốt là trên người những hồn anh này, khi đó hồn anh mới có thể khống chế khôi lỗi.

Hồn anh tràn ngập khí tức sát phạt ngăn cản công kích đánh tới, thế nhưng dưới sự áp chế của Đại hồn anh, tăng thêm đặc tính của đại hồn anh cho nên lập tức bị đại hồn anh khống chế. Bắt đầu bố trí linh hồn ấn ký ở sâu trong hồn anh.

Chín đầu khôi lỗi lập tức bị Lục Lâm Thiên bố trí linh hồn ấn ký, thân hình liền ngây ngốc.

Sưu.

Tất cả nằm trong sự khống chế, thân hình cự hổ của Lục Lâm

Thiên được thu liễm, Thời Không Lao Ngục thuộc tính kim trên không trung trong nháy mắt biến mất.

Thân hình mềm mại của Tử HIên lần nữa được Lục Lâm Thiên ôm vào trong ngực. Mùi thơm đặc biệt kia khiến cho Lục Lâm Thiên nhớ tới năm đó trong Huyền Thiên bí cảnh. Khi đó hắn cũng ôm nữ tử có mùi hương như hoa lan này.

Ánh mắt Tử Hiên nhìn vào trên người chín đầu khôi lỗi. Chín đầu khôi lỗi ngốc trệ, đứng bất động. Vừa rồi nàng tận mắt nhìn thấy linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên phân biệt đánh vào trong đầu chín đầu khôi lỗi. Nàng không khó đoán ra, sợ rằng Lục Lâm Thiên đang khống chế chín đầu khôi lỗi này.

Sưu.

Trong giây lát ngắn ngủi trong mắt chín đầu khôi lỗi đột nhiên xuất hiện sự hung ác như cũ, thậm chí là còn lớn hơn.

Cùng một lúc trên người chín đầu khôi lỗi có một đạo lưu quang bắn ra. Đại Hồn anh cùng với tám đạo linh hồn phân thân xuất hiện, tám đạo linh hồn phân thân trở về vị trí cũ, đại hồn anh cũng trở về trong đầu Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn chín đầu khôi lỗi, thân hình lặng lặng đáp xuống mắt đất, trong mắt tràn ngập sự hung ác, bạo ngược, thế nhưng lại không có động tác gì với Lục Lâm Thiên, ngược lại trong mắt còn hiện lên sự nhu thuận.

- Về sau gọi các ngươi là Hung khôi vậy.

Nhìn chín đầu khôi lỗi, cánh tay Lục Lâm Thiên phất lên, thu chín đầu khôi lỗi vừa rồi còn hung hãn vào trong nhẫn trữ vật.

Quá trình khống chế đám khôi lỗi này thậm chí còn thuận lợi vượt quá khỏi dự đoán của Lục Lâm Thiên. Cơ hồ chỉ cần dùng một chút thủ đoạn là có thể dễ dàng bố trí linh hồn ấn ký, giống như là do hắn luyện chế ra vậy.

Loại tình huống này Lục Lâm Thiên cũng coi như là người trong nghề, chỉ có người luyện chế những đầu khôi lỗi này sau khi luyện chế ra hoàn toàn không để vào trong mắt. Thậm chí có thể còn coi đám khôi lỗi này là vật thí nghiệm không thèm để ý tới cho nên mới xuất hiện

tình huống như vậy.

Chương 2523: Thu phục, chiếm được khôi lỗi 2

Giờ phút này Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thán, nếu như đúng như suy đoán của hắn thì cường giả luyện chế ra chín đầu khôi lỗi rốt cuộc tu vi đã tới bước nào rồi.

Những đầu khôi lỗi khủng bố này nếu ném ra bên ngoài, cho dù là danh môn đại phái như Tam tông Tứ môn cũng tuyệt đối coi là chí bảo. Thế nhưng ở chỗ này lại không được coi trọng như vậy. Thậm chí là linh hồn ấn ký cũng không có lấy một tia.

Thế nhưng bất kể như thế nào Lục Lâm Thiên lúc này mỉm cười. Có chín đầu khôi lỗi này bên cạnh không thể nghi ngờ là có thêm chín Vũ Tôn cửu trọng, còn không phải là Vũ Tôn cửu trọng bình thường. Một lần nữa hắn cũng có chỗ dựa vào. Trên người có chín đầu khôi lỗi này, về sau có kẻ nào giống như Cực Nhạc Tam Quỷ có đến trêu chọc hắn thì chín đầu khôi lỗi này cũng có thể khiến cho Cực Nhạc Tam Quỷ chạy rẽ đất.

Khóe miệng nở nụ cười vui vẻ, trong lòng hắn lúc này không khỏi thầm nghĩ, hắn dễ dàng có chín đầu Hung khôi như vậy, nếu như chuyện này bị đám người Thiên Địa minh biết được, không biết sẽ có cảm tưởng như thế nào.

- Lục chưởng môn, chín đầu khôi lôi này Lục chưởng môn đều thu phục được hay sao?

Trong đôi mắt xinh đẹp của Tử Yên tràn ngập sự rung động. Dứt lời lại cảm thấy mình hỏi có chút dư thừa. Chín đầu khôi lỗi đều bị Lục Lâm Thiên thu vào trong nhẫn trữ vật. Chín đầu khôi lỗi kia tương đương với chín cường giả Vũ Tôn cửu trọng. Còn không phải là Vũ Tôn cửu trọng bình thường. Ít nhất về lực phòng ngự của khôi lỗi chính là thứ mà không ai muốn gặp phải.

Trong lòng Tử Yên rung động, chín đầu khôi lỗi này rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên, về sau giống như bên cạnh Lục Lâm Thiên có thêm chín cường giả Vũ Tôn cửu trọng. Chuyện này sợ rằng bất kỳ sơn môn nào nhìn thấy cũng phải đỏ mắt.

Advertisement

Khóe miệng nở nụ cười khổ, trong lòng Tử Yên thầm than một tiếng, xem ra lúc này Lục Lâm Thiên tới Tử Vong Thâm Uyên đã có thu hoạch kinh người. Mà sợ rằng kể từ giờ phút này trong Tử Vong Thâm Uyên, kẻ nào còn dám trêu vào Lục Lâm Thiên, sợ rằng kẻ đó sẽ không may.

- Đúng vậy, vận khí không tệ. Chiếm được chín đầu khôi lỗi.

Nghe Tử Yên hỏi, Lục Lâm Thiên thu lại tâm thần.

Phốc Phốc.

Advertisement

Trong miệng Tử Yên đột nhiên không biết tại sao lại lần nữa phun ra một ngụm máu tươi. Cảnh vật trước mặt tối sầm lại, thân hình uể oải ngã xuống mặt đất.

- Tử Yên cô nương, nàng sao rồi?

Lục Lâm Thiên nhanh như thiểm điện nâng Tử Yên lên, kỳ thật hắn cũng đã sớm nhìn ra thương thế trên người Tử Yên không nhẹ.

- Thương thế không nhẹ, xem chừng không đi được.

Tử Yên miễn cưỡng nở nụ cười. Liên tiếp bị khôi lỗi đánh trúng, dùng thực lực và lực phòng ngự của nàng mà hiện tại không bị đánh chết đã xem như không tệ rồi.

- Trước tiên điều tức một chút.

Lục Lâm Thiên nhìn cung điện mang phong cách cổ xưa kia. Bên ngoài cung điện này có chín đầu khôi lỗi như vậy trông coi, sợ rằng bên trong hơn phân nửa sẽ có không ít nguy hiểm. Lúc này thương thế của Tử Yên vô cùng nghiêm trọng, trước mắt không nên đi là tốt hơn. Ánh mắt hắn quét qua chuang quanh, vịn Tử Yên đi tới một chỗ sạch sẽ trên quảng trưởng điều tức một hồi rồi tính tiếp.

- Ah..

Lục Lâm Thiên đang dắt tay Tử Yên rời đi, thế nhưng đột nhiên Tử Yên kêu lên một tiếng đau đớn. Tiếng kêu này lọt vào tai Lục Lâm Thiên lại vô cùng êm tai.

- Tử Yên cô nương, sao rồi?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, hắn phát giác ra cánh tay mà hắn đang nâng Tử Yên lên có chút ướt át. Mắt nhìn xuống, trên bờ vai nàng đang có máu tươi chảy xuống. Trong mắt hắn có chút lo lắng nói:

- Thương thế của nàng rất nặng.

- Không có chuyện gì lớn. Ngại quá, làm phiền tới Lục chưởng môn rồi.

Trong mắt Tử Yên hiện lên sự áy náy, linh lực miễn cưỡng chuyển động. Phong bế máu chảy trên vai. Lúc trước nàng bị một đầu khôi lỗi xé rách Hồn linh khải giáp cũng làm trọng thương tới vai. Giờ phút này thân hình nàng cực kỳ uể oải, thương thế rất nặng.

- Đừng nói chuyện, nàng cứ điều tức một chút đi. Không có việc gì đâu.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi xoay người, đem Tử Yên ôm vào trong lòng, đi tới một nơi sạch sẽ trên quảng trưởng.

Đột nhiên bị Lục Lâm Thiên ôm vào trong ngực như vậy khiến cho sắc mặt Tử Yên biến đổi, toàn thân run lên, thân hình cứng ngắc. Mãi cho đến khi Lục Lâm Thiên thả nàng xuống mặt đất mà nàng còn chưa phục hồi tinh thần.

- Trước tiên nàng cứ điều tức khôi phục thương thế, ta giúp nàng hộ pháp.

Lục Lâm Thiên nói với Tử Yên.

- Được.

Lúc này Tử Yên mới khôi phục lại tinh thần, thế nhưng trên khuôn mặt xinh đẹp không tự chủ đực mà đỏ ửng. Sau khi gật đầu đáp lập tức khoanh chân mà ngồi. Thủ ấn kết xuất, bắt đầu điều tức.

Lục Lâm Thiên không phát hiện ra có điều gì khác thường, trường bào màu xanh run lên, hít mùi hương của Tử Yên còn lưu lại, khóe miệng hắn khẽ mỉm cười. Ánh mắt quan sát về bốn phía.

Bốn phía quảng trường này đều là mặt đất sơn mạch rộng lớn, trong cung điện cổ xưa có khí tức bất phàm. Dưới cỗ khí tức này Lục Lâm Thiên không dám chủ quan chút nào. Bởi vì hắn không biết rõ bên trong cỗ khí tức bất phàm này còn có nguy hiểm gì hay không, tốt nhất nên cẩn thận một chút thì hơn.

Sau khi dò xét một lát, Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn về phía Tử Yên đang điều tức, tâm thần khẽ động. Đại hồn anh xuất hiện, thân ảnh lập tức lướt về phía trước.

Bản thể Lục Lâm Thiên đi tới trước mặt Tử Yên không xa rồi khoanh chân ngồi xuống. Nhìn nữ tử có chút suy yếu trước mắt một lúc rồi cũng nhắm mắt điều tức.

Thời gian trôi qua, trong Tử Vong Thâm Uyên này cũng không có phân ra thành ngày và đêm, lúc nào cũng chỉ có sương trắng quanh quẩn, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể tính toán thời gian đại khái.

Hơn mười thời thần sau, đại hồn anh trở lại trong mi tâm Lục Lâm Thiên. Đại hồn anh tìm tòi không gian chung quanh cùng với phụ cận cũng không phát hiện ra điều gì, càng không tìm được Lục Tâm Đồng và đại ca Dương Quá.

Sưu Sưu.

Trong một không trung bao la, giữa không trung có hơn mười đạo thân ảnh xẹt qua. Từng cỗ khí tức cường hãn, vô hình lan tràn ra bên ngoài. Mọi người lập tức đáp xuống một khối lục địa lớn vài trăm thước đang lơ lửng.

Hai người dẫn đầu là một nam một nữ, nam thanh niên mặc một bộ cẩm bào, ánh mắt như sao, ung dung mà cao quý. Thanh niên này nếu như Lục Lâm Thiên có mặt ở đây sẽ lập tức nhận ra, người này chính là sư huynh của Lăng Thanh Tuyền, Lăng Thanh Tuyệt.

Mà lúc này bên người Lăng Thanh Tuyệt chính là một đạo thân ảnh xinh đẹp, mái tóc đen nhánh xõa xuống vai lộ ra khuôn mặt tuyệt mỹ. Khuôn mặt không trang điểm lại có chút vũ mị giống như tiên tử, người này chính là Lăng Thanh Tuyền.

- Hai vị thiếu chủ, phía trước hình như là người của Phi Linh môn.

Một lão giả nhìn mấy đạo thân ảnh phía trước, trong mắt hiện lên hàn ý nói.

- Tạm thời không ra tay với Phi Linh môn.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt này trầm xuống, trong khi nói chuyện nhìn cũng cực kỳ ưu nhã. Thế nhưng nói tới Phi Linh môn, sát ý trong mắt hắn không tự chủ

được mà tuôn ra.

Chương 2524: Ở trong cung điện

- Thiếu chủ, chẳng lẽ cứ như vậy buông tha Phi Linh môn sao? Không ít cường giả chúng ta đều chết trong tay Phi Linh môn. Bút sổ sách này ở trong Tử Vong Thâm Uyên này chúng ta cũng nên báo một chút.

Trong mắt một lão giả mặc trường bào màu trắng bắn ra hàn ý cực lớn.

- Hiện tại không nên trêu vào Phi Linh môn. Hiện tại cả Đế Đạo minh đều ở trong Tử Vong Thâm Uyên này, chúng ta trước tiên cứ tha cho bọn chúng. Nếu như có cơ hội động thủ lần nữa cũng không muộn. Trước tiên cứ tìm tòi một chút bên này.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt run lên, thân hình nhảy lên không trung, đám người phía sau lập tức đi theo.

Lăng Thanh Tuyền không nói gì, đôi mắt xinh đẹp biến ảo, thân ảnh nhoáng lên, lập tức đuổi theo mọi người.

Thương thế của Tử Yên lúc này quá nặng, sau khi điều tức, ăn vào không ít đan dược chữa thương thì mới có chút hiệu quả. Sắc mặt trắng bệch mới khôi phục một tia hồng nhuận. Chỉ là dưới thương thế như vậy nàng muốn khôi phục sợ rằng không phải là điều trong thời gian ngắn có thể làm được.

Hai mươi thời thần sau, Tử Yên mới thở ra một ngụm trọc khí, thu thủ ấn lại. Thở một ngụm trọc khí ra, sắc mặt nàng tuy rằng hồng nhuận hơn trước đó thế nhưng vẫn tái nhợt.

Advertisement

Hai mắt Tử Yên mở ra, đôi mắt xinh đẹp nhìn vào thân ảnh màu xanh, ánh mắt khẽ biến đổi, nhìn tới nhập thần.

- Tử Yên cô nương, sao rồi?

Lục Lâm Thiên dừng điều tức, ánh mắt nhìn vào trên người Tử Yên. Từ khí sắc của nàng hắn có thể nhận ra thương thế của nàng như vậy coi như là không có trở ngại, sợ rằng muốn khôi phục cũng cần một đoạn thời gian không ngắn.

- Không có việc gì, có thể đi lại được rồi.

Tử Yên nói, lúc này đang trong Tử Vong Thâm Uyên nàng không có nhiều thời gian chữa thương. Nhìn Lục Lâm Thiên, nàng thầm nghĩ, tất cả mọi người đều đang gấp rút tìm kỳ ngộ, thế nhưng nam tử trước mắt nàng lúc này lại có thể hộ pháp cho nàng lâu như vậy, trong lòng nàng không khỏi có cảm giác khác thường. Ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, nói:

- Thật sự có lỗi, làm chậm trễ thời gian của Lục chưởng môn.

Advertisement

- Tử Yên cô nương khách khí rồi.

Lục Lâm Thiên không cảm thấy có vấn đề gì, từ trong miệng đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh hắn cũng biết được những năm này Thiên Địa các giúp Phi Linh môn không ít việc. Thiên Địa các luôn là một sơn môn đặc thù nhất trên đại lục, có quan hệ như vậy đương nhiên Lục Lâm Thiên cần phải giữ gìn.

- Chúng ta đi thôi. Tìm khắp nơi một chút, nơi này sợ rằng bất phàm.

Tử Yên gật đầu nói, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự vui vẻ. Thần thái lần nữa lại giống như tiên tử, sợ rằng bất luận nam tử nào nhìn thấy cũng phải thất hồn lạc phách.

- Chung quanh ta đã tìm qua, không phát hiện ra thứ gì. Chỉ là Tâm Đồng cùng với đại ca Dương Quá ta cũng không thấy.

Trong lòng Lục Lâm Thiên hiện tại đang lo lắng cho hai người Lục Tâm Đồng và Dương Quá.

- Xem ra Lục chưởng môn cũng rơi vào trong Cửu Chuyển Mê Lâm

Trận. Cường giả Thiên Địa các ta cũng mất tích, thế nhưng cũng không cần quá lo lắng. Chúng ta không có việc gì, chăc rằng bọn họ cũng như vậy. Hiện tại không biết chúng ta có thể đi ra ngoài hay không.

Tử Yên nói.

- Tử Yên cô nương cũng biết Cửu Chuyển Mê Lâm Trận?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, cũng không quá kinh ngạc. Tử Yên thân là Thánh Nữ của Thiên Địa các biết rõ Cửu Chuyển Mê Lâm Trận cũng không có gì kỳ quái. Về phần Lục Tâm Đồng và đại ca Dương Quá, hiện tại Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cầu nguyện cho bọn họ bình yên vô sự.

Tử Yên nhìn qua Lục Lâm Thiên, lại nhìn máu trên bờ vai đã khô, nàng nói:

- Cửu Chuyển Mê Lâm Trận này ta có biết rõ một chút, thế nhưng thứ chúng ta tiến vào không phải là Cửu Chuyển Mê Lâm Trận bình thường.

- Trong này cực kỳ quái dị, cũng không biết nơi này rốt cuộc là nơi nào.

Lục Lâm Thiên trầm tư, bên ngoài là Cửu Chuyển Mê Lâm Trận bất phàm, trong là chín đầu khôi lỗi, tất cả đều không bình thường. Nơi này sợ rằng càng thêm không bình thường.

- Trong cung điện này hẳn có thứ bất phàm.

Tử Yên quay đầu nhìn cung điện sau lưng cách đó không xa. Mái tóc đen xõa xuống giống như một thác nước nhìn qua có chút vũ mị.

Trước cung điện, Lục Lâm Thiên đã sớm dò xét qua. Cung điện cổ xưa này cực kỳ khổng lồ. Cả vật thể màu xanh đỏ, cao chừng mất chục thước, to lớn, sừng sững, tản mát ra khí tức cổ xưa, dường như đã vô số năm tháng không có ai đặt chân qua. Chưa đi vào cung điện này thế nhưng Lục Lâm Thiên đã cảm nhận được một cỗ khí tức quỷ dị, khí tức này khiến cho hắn có chút rung động.

- Chúng ta vào xem.

Lục Lâm Thiên nói, bên ngoài hắn đã dò xét qua, cũng không phát hiện ra điều gì. Sợ rằng có thứ gì cũng đặt ở trong cung điện màu xanh đỏ này rồi.

- Cẩn thận một chút.

Tử Yên khẽ nói, bước chân nhẹ nhàng theo Lục Lâm Thiên đi về phía cung điện cổ xưa.

Hai người cẩn thận đi từng bước tới cung điện xanh đỏ khổng lồ. Cũng không có nguy hiểm gì. Cung điện màu xanh khổng lồ này cũng chỉ có một cánh cửa, không biết dùng tài liệu nào tạo thành, bên trên điêu khắc không ít đồ án hình thú dữ tợn.

Lục Lâm Thiên, Tử Yên nhìn nhau, khẽ gật đầu, lập tức tiến vào trong cánh cửa lớn. Tiến vào cảnh cửa, Lục Lâm Thiên dùng ánh mắt cảnh giác đảo qua chung quanh. Thế nhưng ngoài ý muốn của Lục Lâm Thiên là bên trong cung điện lại là một quảng trưởng.

Quảng trưởng không lớn, thế nhưng cũng không nhỏ. Mà trong quảng trường là một đống bừa bộn, khắp nơi đều là cảnh đổ nát thê lương, chung quanh còn có không ít cột đá cùng với đá vụn.

Đôi mắt xinh đẹp cử Tử Yên chớp động, tràn ngập vẻ nghi hoặc. Dường như cũng không ngờ bên trong cung điện lại là cảnh tượng như vậy.

Lục Lâm Thiên dò xét khắp nơi một hồi, thế nhưng cũng không phát hiện ra được gì. Cả quảng trường đều là cảnh đổ nát thê lương, giống như nơi này từng xảy ra một trận đại chiến vậy.

- Chúng ta nhìn xem một chút, nàng cẩn thận.

Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh, âm thanh vừa dứt, chân khí dưới chân léo lên, thân hình nhảy ra, bắt đầu đánh giá chung quanh. Thế nhưng lúc này trước mắt Lục Lâm Thiên cũng chỉ là quảng trường đổ nát thê lương. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên không thể nào tin được.

- Ngươi cũng cẩn thận một chút.

Tử Yên khẽ nói, ánh mắt mang theo sự nghi hoặc đánh giá khắp nơi.

Một lát sau, hai người cẩn thận kiểm tra trong quảng trường, cũng không có phát hiện ra điều gì. Chỉ là trong không gian này tràn ngập một cỗ khí tức cổ xưa khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc.

- Khí tức này dường như có chút quỷ dị a.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, bên trong nhìn như không có vật gì, thế nhưng cỗ khí tức vô hình mà quỷ dị kia vô cùng cổ xưa.

- Ảo trận thật cao mình.

Trong lúc Lục Lâm Thiên nghi hoặc, âm thanh của Tử Yên vang lên.

Lục Lâm Thiên lập tức đi tới bên người Tử Yên, vội vàng hỏi:

- Tử Yên cô nương, nàng phát hiện ra gì sao?

- Lục chưởng môn, ta nghĩ chúng ta bị nhốt trong một ảo trận cao minh. Nếu như ta đoán không sai, hiện tại chúng ta đã không ra được.

Chương 2525: Phát hiện đại điện

Tử Yên quay đầu nói với Lục Lâm Thiên, thế nhưng không ngờ lại dán mặt vào vai Lục Lâm Thiên. Bốn mắt nhìn nhau, gần trong gang tấc, chóp mũi cơ hồ đυ.ng vào nhau.

Khoảng cách như vậy khiến cho hai người sững sờ, đều cảm nhận được khí tức của đối phương. Thân hình hai người lập tức lùi về phía sau một bước.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới quay đầu lại nhìn, cánh cửa mà hai người vừa mới tiến vào đã biến mất không thấy.

- Lại là ảo trận?

Lúc này Lục Lâm Thiên mới ý thức ra một lần nữa hắn đã bị nhốt trong ảo trận, không ngờ hắn lại không cảm giác ra mọt chút nào, đủ để thấy được ảo trận này lợi hại ra sao, ánh mắt hắn tràn ngập sự ngưng trọng, hỏi:

- Tử Yên cô nương, nàng có biện pháp phá ảo trận này không vậy?

- Trận pháp trong Tử Vong Thâm Uyên này đều là trận pháp thượng cổ, lưu truyền ra bên ngoài cực ít, ta chỉ hiểu được da lông. Ảo trận này cực kỳ cao minh, sợ rằng ta cũng bất lực.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Tử Yên tràn ngập vẻ ngưng trọng, ảo trận này cực kỳ cao minh, nàng tự nhận mình không có biện pháp. Trận pháp thượng cổ không phải là thứ mà nàng chắc chắc có thể phá vỡ.

Advertisement

Lục Lâm Thiên nghe vậy càng thêm ngưng trọng. Nếu bị nhốt ở chỗ này thì không ổn, không có cách nào đi ra bên ngoài.

- Cũng không thể bị nhốt đến chết ở trong này, chúng ta tìm kiếm chung quanh xem.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói, đã bị nhốt ở bên trong vậy thì hiện tại cũng chỉ có thể tìm kiếm biện pháp đi ra mà thôi.

- Được.

Tử Yên gật đầu nói, hiện tại bọn họ cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp đi ra ngoài.

Hai người cẩn thận tìm kiếm cả quảng trường mấy thời thần, thế nhưng cũng không tìm được biện pháp gì. Vô luận như thế nào cũng không có cách nào rời khỏi quảng trường này.

Advertisement

Trong mắt hai người hiện lên sự thất vọng, tất cả mọi biện pháp đều được nghĩ tới, thế nhưng đều không có hiệu quả.

- Lục chưởng môn, nếu như ngươi mặc kệ ta sớm rời đi thì nói không chừng lúc này cũng sẽ không bị vây ở đây.

Tử Yên cười khổ nói.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, không nói gì, ánh mắt bỗng nhiên nhìn vào phía trên một bãi đá vụn, sắc mặt biến hóa, chậm rãi đi qua rồi bắt đầu cẩn thận đánh giá.

Lập tức Lục Lâm Thiên dò xét đống đá vụn thứ hai, ánh mắt nhảy lên, hít sâu một hơi.

- Có phát hiện gì sao?

Tử Yên nói.

- Nếu như ta đoán không sai ảo trận này hẳn là đường rời khỏi Cửu Chuyển Mê Lâm Trận mà thôi. Chỉ là trận này có chút cải biến một ít.

Lục Lâm Thiên nói.

- Thật sự là như thế sao? Chúng ta theo Cửu Chuyển Mê Lâm Trận tiến vào đây cho nên vừa rồi thật không ngờ lại đi tới nơi này.

Tử Yên sau khi được Lục Lâm Thiên chỉ điểm lập tức nhìn ra được một chút mánh khóe, trong mắt hiện lên sự vui mừng.

Ý bảo Tử Yên coi chừng một chút, Lục Lâm Thiên bắt đầu dựa theo phương pháp phá trận của Cửu Chuyển Mê Lâm Trận, thế nhưng trong lòng không ngừng phập phùng, không biết sau khi phá vỡ trận hai người bọn họ có thể gặp phải nguy hiểm gì đó hay không. Thế nhưng hiện tại hắn cũng chỉ có thể phá vỡ ảo trận này mà thôi.

Mất một lát, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuyên qua đống đá vụn trên quảng tường, thân ảnh xinh đẹp của Tử Yên theo sát phía sau.

Khi tới đống đá vụn thứ chín, Lục Lâm Thiên bước ra một bước lại có chút do dự. Sau khi hít sâu một hơi, hắn quay đầu nói với Tử Yên, nói:

- Tử Yên cô nương, nàng nên coi chừng một chút.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên bước xuống một bước, ngay khi hắn hạ chân xuống bỗng nhiên quảng trường này ầm ầm run rẩy.

Ầm ầm.

Cả quảng trường run rẩy giống như địa chấn, một cỗ khí tức bàng bạc lan tràn.

- Coi chừng.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, toàn thân đề phòng. Trong nơi này quỷ dị không thôi, hắn không thể không đề phòng.

Sưu.

Lúc này cả quảng trường run lên, trong ánh mắt cảnh giác của hai người cả quảng trưởng biến mất không thấy gì nữa. Mà trong mắt của hai người xuất hiện một đại điện cực lớn.

Hít.

Mắt nhìn đại điện này, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, ánh mắt chuyển thành khiếp sợ.

Ở trong đại điện có một bánh xe đang xoay, cả đại điện màu cổ đồng, cũng không biết đã tồn tại bao nhiêu năm. Trên đại điện không ngừng có khí tức cổ xưa, thê lương lan tràn ra.

Trong đại điện, Lục Lâm Thiên nhìn kỹ chung quanh, lập tức thấy ở giữa đại điện có một thân ảnh. Thân ảnh này không biết đã tồn tại bao nhiêu lâu, toàn thân là xương bọc da, mái tóc rối tung giống như mạng nhện.

Mà lúc này thứ khiến cho Lục Lâm Thiên khiếp sợ chính là khí tức trên thân hình này, chung quanh thân hình này có một tầng gợn sóng không gian lắc lư khiến cho linh hồn đau đớn. Toàn thân trong lúc vô hình gặp phải một cỗ uy áp bàng bạc, cực lớn.

- Uy áp thật mạnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, uy áp này vô cùng mạnh, khiến cho hắn nhìn một cái lập tức cảm thấy linh hồn đau đớn kịch liệt. Chân khí cùng với linh lực trong cơ thể giống như bị đình trệ. Mà khí tức này Lục Lâm Thiên rõ ràng cảm nhận được cực kỳ giống với khí tức trên người sư phụ Chí Thánh Đại Đế, thân hình này so với thân hình của sư phụ Chí Thánh Đại Đế còn cổ xưa hơn.

- Thân hình Đế giả.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than, khí tức trên thân hình này tuyệt đối đã đạt tới Đế giả. Thân hình trước mắt này chính là do Đế giả lưu lại.

Lúc này Tử Yên cũng vô cùng khiếp sợ và kinh ngạc, dường như nàng cũng cảm nhận được khí tức bàng bạc trên thân hình kia.

Sưu...

Ngay khi Lục Lâm Thiên dò xét, thân hình trong đại điện bỗng nhiên run lên, thân hình rung động tạo thành tiếng ken két.

Tiếng ken két vang vọng, thân hình này bắt đầu nhúc nhích, tựa như sống lại. Toàn thân tràn ngập một cỗ năng lượng chấn động.

Trong đại điện, thân hình kia dưới ánh mắt khó tin của Lục Lâm Thiên và Tử Yên, năng lượng quanh thân chậm rãi chấn động, thân hình vang lên tiếng lách cách. Thân hình đang khoanh chân ngồi lập tức đứng lên, thân hình đứng thẳng mang theo năng lượng chấn động, xuất hiện trước ánh mắt của Lục Lâm Thiên và Tử Yên.

- Có thể đi tới đây cũng coi như bất phàm, chỉ là vẫn không tránh thoát khỏi cái chết.

Một âm thanh khàn khàn, hờ hững mà cổ xưa từ trong miệng âm thanh này vang vọng trong đại điện. Thân hình chỉ có xương bọc da chậm rãi ngẩng đầu, mái tóc rối mất trật tự tung bay, lộ ra hai hốc mắt trống rỗng, trong hốc mắt là tia máu lập lòe.

- Không xong, chẳng lẽ vẫn còn sống?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, thân hình Đế giả này chẳng lẽ còn sống hay sao? Nếu như còn sống thì phiền lớn rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn thân hình Đế giả. Thân hình kia đứng trong đại điện, thân hình nhìn qua có chút đơn bạc thế nhưng lại khiến cho người ta có cảm giác nguy hiểm rất mạnh. Trong hốc mắt có hai luồng hồng quang lập lòe.

- Không xong, đây là thân hình Đế giả.

Tử Yên nhìn thấy thân hình này lập tức kinh hãi.

- Xem ra chúng ta gặp phiền toái lớn rồi.

Lục Lâm Thiên cười khổ, nếu như ngày hôm nay hai người bọn họ không đánh bại thân hình Đế giả này mà nói thì không có cách nào thuận lợi rời khỏi nơi này. Mà cảm giác năng lượng chấn động trên thân hình Đế giả này Lục Lâm Thiên tự nhận suy nghĩ của mình là viển vông.

Chương 2526: Không cách nào chống lại

- Đế giả này có lẽ đã vẫn lạc hoặc tới đại nạn. Thân hình Đế giả này có lẽ là do vị cường giả kia khi còn sống bố trí một linh hồn lạc ấn, thực sự không phải là Đế giả chính thức.

Tử Yên khẽ nói, thực lực của nàng tuy rằng không được bao nhiêu, thế nhưng nhãn lực lại vô cùng bất phàm.

- Cho dù như vậy sợ rằng vô cùng khó đối phó, chỉ cần một đạo tàn niệm linh hồn cùng với thân hình Đế giả cũng đã có thực lực khủng bố rồi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập sự ngưng trọng. Lúc này năng lượng chấn động quanh người thân hình Đế gia kia dường như đang hấp thu năng lượng, khí tức ngày càng khủng bố.

- Lục chưởng môn, thân hình Đế giả này dường như đang hấp thu năng lượng trở nên mạnh mẽ.

Khuôn mặt xinh đẹp của Tử Yên đột nhiên biến đổi, nàng bắt đầu có dự cảm không tốt.

Lục Lâm Thiên cũng đã sớm cảm giác được điểm này. Giờ phút này thân hình Đế giả kia thậm chí còn đang bành trướng, năng lượng chấn động ngày càng mạnh, khí tức từ từ tăng cường.

- Thân hình Đế giả này đang hấp thu năng lượng khiến cho bản thân mạnh lên. Càng hấp thu năng lượng càng nhiều thì chúng ta khó có thể chống đỡ. Nàng coi chừng một chút, ta đối phó với thân hình Đế giả này.

Advertisement

Trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, nếu cứ để cho thân hình Đế giả hấp thu năng lượng thì thực lực của hắn ngày càng mạnh. Đến lúc đó càng khó đối phó, thân hình Đế giả này sợ rằng cũng không bỏ qua cho hai người bọn họ.

Dứt lời thân hình Lục Lâm Thiên khẽ động, quanh thân bố trí Thanh Linh Khải Giáp, chân khí màu trắng dưới chân lóe lên. Lập tức hóa thành một đạo tàn ảnh nhanh như thiểm điện lướt về phía thân hình Đế giả trong đại điện.

Sưu.

Chân khí mênh mông phô thiên cái địa từ trong cơ thể Lục Lâm Thiên tràn ra. Uy thế nhưng vậy khiến cho cả đại điện run lên. Trong khoảnh khắc năng lượng thuộc tính thổ hội tụ, một đạo quyền ấn được đánh ra.

Ngao.

Trên quyền ấn, một hư ảnh Hoàng Kim cự long xuấ thiện, trực tiếp rít gào với thân hình Đế giả kia.

Phanh.

Hư ảnh Hoàng Kim cự long đánh tới, ánh mắt tràn ngập tia máu của Đế giả kia run lên, thân hình nhoáng lên một cái, dường như xương cốt vang lên tiếng lách cách. Bàn tay khô héo mang theo một cỗ năng lượng bàng bạc trực tiếp đánh về phía hư ảnh Hoàng Kim cự long.

Tốc độ của thân hình Đế giả này nhìn như chậm chạp, thế nhưng tốc độ lúc này lại cực kỳ khủng bố. Chưởng ấn vừa mới đánh ra, không gian trước chưởng ấn lập tức bị chấn vỡ, trong giây lát va chạm với hư ảnh Hoàng Kim cự long.

Phanh Phanh.

Hư ảnh Hoàng Kim cự long hơn ngàn thước dưới chưởng ấn này lập tức bị đánh nát thành từng khúc, không gian chung quanh xuất hiện vết nứt đen kịt.

Sưu...

Tiếp đó thân hình Đế giả đột nhiên xuất hiện trước người Lục Lâm

Thiên, tốc độ kinh khủng kia khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên ngưng trọng. Không chút do dự hóa quyền thành chưởng, chân khí trong cơ thể trong nháy mắt ngưng tụ trên cánh tay, một đạo chưởng ấn lập tức được đánh ra.

Phanh.

Đạo chưởng ấn gần trong gang tấc mang theo lực phá không hung hăng đánh vào trên người thân hình Đế giả.

Chỉ là lúc này Lục Lâm Thiên lập tức biến sắc. Thân hình Đế giả này nhìn như yếu ớt, đi cũng khó khăn, thế nhưng so với sắt thép cứng nhất còn cứng rắn hơn. Một kích toàn lực của Lục Lâm Thiên Vũ Tôn lục trọng đỉnh ngay cả Vũ Tôn bát trọng cũng khó mà chống lại được. Thế nhưng ngay cả thân hình của Đế giả này cũng không rung chuyển một chút nào, cánh tay hắn còn đau đớn kịch liệt.

Phanh.

Cùng lúc ánh mắt tràn ngập tia máu của thân hình Đế giả lóe lên, bàn tay khô héo đánh ra một đạo chưởng ấn vào người Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Quyền ấn đánh xuống, dùng tốc độ của Lục Lâm Thiên hiện tại cũng không có cách nào tránh thoát. Một đạo chưởng ấn nhanh như thiểm điện đập vào ngực Lục Lâm Thiên.

Phốc Phốc.

Lục Lâm Thiên không có chút sức phản kháng nào miệng lập tức phun ra máu tươi. Thanh Linh Khải Giáp trên người trực tiếp bị đánh nát, thân hình mạnh mẽ bắn ngược vè phía sua, nặng nề đập vào mặt đất.

Phanh.

Cả đại điện thoáng run rẩy, nơi thân hình Lục Lâm Thiên đập xuống mặt đất đại điện trực tiếp rạn nứt.

- Lục chưởng môn.

Tử Yên yêu kiều quát lên một tiếng, thân ảnh xinh đẹp lóe lên lập tức đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

Phốc Phốc.

Lục Lâm Thiên đứng lên, miệng lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch. Thanh Linh Khải Giáp của hắn hoàn toàn không có lực kháng cự. Một mảng lớn lân phiến bị đánh nát, vết máu loang lổ, mà ngay cả Bất Diệt Huyền Thể cũng không có cách nào chống lại lực lượng mạnh mẽ như vậy. Lục phủ ngũ tạng gần như bị đánh nát, khí huyết trong cơ thể cuồn cuộn.

- Ta không sao.

Lục Lâm Thiên nói, may mà có Bất Diệt Huyền thể, bằng không dưới một chưởng này cũng đủ để cho hắn toi mạng. Thực lực của thân hình Đế giả này cũng quá mức kinh khủng, mà đây chỉ là thực lực của một đạo tàn hồn. Nếu như Đế giả này còn sống thì không biết thực lực sẽ khủng bố bực nào. Ánh mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập sự cảnh giác nhìn về phía thân hình Đế giả này.

Tử Yên lo lắng, đồng thời cũng rung động vì lực phòng ngự của Lục Lâm Thiên. Một kích kinh khủng của thân hình Đế giả kia sợ rằng Vũ Tôn cửu trọng bình thường cũng phải lành ít dữ nhiều nếu dám chống lại. Thế nhưng không ngờ Lục Lâm Thiên lại có thể chống lại được.

Một chưởng đánh bay Lục Lâm Thiên, thân hình Đế giả kia nhìn Lục Lâm Thiên, quang mang chớp động, lần nữa bước ra một bước, muốn tiếp tục ra tay với Lục Lâm Thiên.

- Coi chừng.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thực lực của thân hình Đế giả này quá mức kinh khủng. Lục Lâm Thiên hoàn toàn không có cách nào biết rõ liệu mình có thể chống lại được kích thứ hai của thân hình Đế giả kinh khủng này hay không.

- Chúng ta làm sao bây giờ?

Lúc này trong mắt Tử Yên tràn ngập vẻ ngưng trọng. Nàng tự biết mình không có lực chống cự, chỉ bằng cỗ uy áp trên người thân hình Đế giả này cũng đã tạo thành áp chế tuyệt đối với nàng.

Sưu...

Thân hình Đế giả bước ra một bước, trực tiếp phá không xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Uy áp phô thiên cái địa khuếch tán, một đạo trảo ấn xé rách không gian đánh về phía hai người.

- Huyễn Ảnh Thanh Vũ.

Lục Lâm Thiên cấp tốc thúc dục Huyễn Ảnh Thanh Vũ, hai cánh trong nháy mắt mở rộng, tựa như một quang cầu màu xanh bao phủ hai người vào bên trong. Quang mang quanh quẩn Huyễn Ảnh Thanh Vũ, không gian chung quanh xuất hiện khe nứt đen kịt.

Phanh.

Đạo trảo ấn của thân hình Đế giả đánh xuống, trực tiếp đánh vào phía trên Huyễn Ảnh Thanh Vũ. Hư ảnh trảo ấn to lớn hoàn toàn bao phủ Huyễn Ảnh Thanh Vũ.

Phnah.

Trong khoảnh khắc Huyễn Ảnh Thanh Vũ bị đánh bay, nặng nề đập vào đại điện, trực tiếp phá hủy một cột đá màu xanh cực lớn. Cột đá sụp đổ, ầm ầm rơi xuống đất. Đại điện run lên, cả tòa đại điện lung lay giống như sắp sụp đổ.

Ông.

Huyễn Ảnh Thanh Vũ khẽ vỗ, Lục Lâm Thiên ôm Tử Yên, thân hình cùng với Huyễn Ảnh Thanh Vũ bị đẩy lui, nơi hắn đi qua mặt đất trực tiếp bị rạn nứt, tạo thành từng rãnh sâu trong đại điện.

Chương 2527: Xoay người hành lễ

Phốc Phốc.

Lần nữa Lục Lâm Thiên lại phun ra một ngụm máu tươi, lực lượng mạnh mẽ xuyên qua Huyễn Ảnh Thanh Vũ đánh xuống không ngờ lại khủng bố như vậy.

- Người tự tiện xông vào, chết!

Thân hình Đế giả này cũng không cho Lục Lâm Thiên thời gian trì hoãn, thân hình trực tiếp xẹt qua không gian, như quỷ mị xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Trong bàn tay khô héo có một đạo quang tụ năng lượng bắn ra. Quang trụ bao phủ không gian khiến cho Lục Lâm Thiên không có cách nào tránh né.

Sưu.

Quang trụ bằng năng lượng bao phủ, lập tức đập vào trên người Lục Lâm Thiên. Năng lượng khủng bố cùng với uy áp tuyệt đối của Đế giả xuyên thấu vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên.

- Công kích linh hồn.

Lúc này Lục Lâm Thiên kinh hãi, bên trong năng lượng này có công kích linh hồn, mà còn mạnh mẽ không kém công kích vật lý. Lục Lâm Thiên bỗng nhiên có cảm giác đại hồn anh cùng với tiểu hồn anh của mình run rẩy, hoàn toàn bị uy áp khủng bố kia áp chế. Cỗ uy áp này tới từ sâu trong linh hồn khiến cho hắn cơ hồ không có sức phản kháng.

Ông.

Vào lúc nguy cấp kim đao màu vàng trong thân hình Lục Lâm Thiên nhảy ra, kim quang bao phủ trong đầu, công kích khủng bồ này lập tức bị kim đao màu vàng thôn phệ.

Ông.

Trong đầu Lục Lâm Thiên, kim đao màu vàng thôn phệ năng lượng khủng bố. Trong khoảnh khắc này giống như kim đao bị thứ gì đó dẫn dắt, tiếng nổ vang vọng. Kim quang bắn ra, trực tiếp từ trong mi tâm Lục Lâm Thiên bắn ra, bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong.

Thân hình Đế giả nhìn Lục Lâm Thiên, dưới cỗ kim quang này ánh mắt tràn ngập tia máu kia run lên, thân hình trực tiếp lùi lại phía sau vài bước. Thân hình khô héo run rẩy, ánh mắt nghi hoặc, dường như đang bị uy áp cực lớn.

Ầm ầm.

Lúc này mặt đất trong đại điện run lên, giống như chấn động. Tiếng ầm ầm vang vọng từ dưới lòng đất truyền ra.

Thân hình Đế giả run lên, ánh mắt nhìn vào bên ngoài đại điện, lại nhìn kim quang bao phủ Lục Lâm Thiên, toàn thân run lên, thân hình khô héo kia cung kính thi lễ với Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt tràn ngập tia máu xuất hiện sự kính sợ cùng với kiêng kỵ.

Sưu.

Thân hình Đế giả lập tức hóa thành một đạo lưu quang biến mất tại chỗ. Lục Lâm Thiên chỉ kịp nhìn thấy một đạo lưu quang nhàn nhạt biến mất mà thôi.

Hít.

Thân hình Đế giả biến mất, kim đao màu vàng lập tức trở lại trên tiểu hồn anh trong đầu Lục Lâm Thiên.

Khục khục.

Kim quang biến mất. Thân hình Lục Lâm Thiên lảo đảo lùi lại mấy bước, sắc mặt trắng bệch. Khóe miệng tràn ra tia máu, lảo đảo ngồi xuống đất. Thương thế trên người hắn rất nặng, nếu không có lực phòng ngự hơn người sợ rằng hắn có chín cái mạng cũng không đủ chết. Trước mặt thân hình Đế giả kia tu vi của hắn bị áp chế tuyệt đối, còn cỗ khí tức kia, hiện tại hắn nghĩ lại mà trong lòng vẫn còn cảm thấy sợ hãi.

- Lục chưởng môn, ngươi sao rồi?

Tử Yên nhìn thân hình Đế giả biến mất đang vô cùng nghi hoặc, nhìn thấy bộ dáng của Lục Lâm Thiên, sắc mặt đại biến, thân hình lập tức ngồi xuống trước mặt Lục Lâm Thiên, nói:

- Thương thế của ngươi không nhẹ.

Dứt lời trong tay Tử Yên xuất hiện một khỏa đan dược nhét vào trong miệng Lục Lâm Thiên. Lấy váy dài màu tím lau sạch vết máu nơi khóe miệng của Lục Lâm Thiên, bốn mắt nhìn nhau, đôi mắt xinh đẹp trốn tránh, khuôn mặt đỏ ửng.

- Cảm tạ, thương thế không nhẹ, thế nhưng ta còn chịu đựng được.

Lục Lâm Thiên nói, nhìn nữ tử trước mắt, lúc này hắn cũng không có thời gian suy nghĩ nhiều. Thân hình đứng lên, mắt nhìn cả đại điện, thân hình Đế giả đột nhiên biến mất khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc.

- Thân hình Đế giả kia tại sao lại đột nhiên biến mất?

Trong lòng Tử Yên vô cùng nghi hoặc, thân hình Đế giả kia đột nhiên rời đi khiến cho trong lòng nàng nghĩ không ra. Vừa rồi nàng cũng nhìn thấy trước khi rời đi thân hình Đế giả thi lễ với Lục Lâm Thiên, chuyện này khiến cho nàng càng thêm nghi hoặc.

- Ta cũng không biết, trước tiên chúng ta nên nghĩ biện pháp rời khỏi đây thì hơn.

Lục Lâm Thiên nói, nếu như để thân hình Đế giả kia trở về thì không xong. Trong lòng hắn thầm phỏng đoán thực lực của Đế giả kia cũng không dưới Huyền Hạo bao nhiêu. Hắn không có biện pháp chống lại. Thế nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng có chút nghi hoặc, thân hình Đế giả kia dường như vừa rồi còn thi lễ với hắn. Chuyện này vô cùng quái dị, mà nguyên nhân Lục Lâm

Thiên cũng chỉ có thể quy kết cho kim đao màu vàng trong đầu.

- Cũng tốt, dường như trong này cũng không có thứ gì.

Tử Yên khẽ nói, ánh mắt nhìn chung quanh, nơi này trống không chỉ có bụi bặm.

Lục Lâm Thiên gật đầu, rời đi là tốt nhất. Tránh cho thân hình Đế giả kia trở về, tuy rằng tỏng lòng nghĩ tới trong thân hình Đế giả kia có bảo vật như Đế giả chi nguyên, nói không chừng còn nhận được truyền thừa. Thế nhưng sau khi chứng kiến thực lực của thân hình Đế giả kia, hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không dám mơ tưởng tới nó.

- Ồ?

Lục Lâm Thiên đang định rời đi bỗng nhiên nhìn thấy nơi mà thân hình Đế giả khoanh chân ngồi có không ít đồ án.

- Đây là thứ gì?

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi mới đến gần. Lúc này hắn mới nhìn rõ dường như trên mặt đất là địa đồ, có thể thấy không ít dãy núi, cũng có không ít cung điện cùng với thông đạo.

- Đây dường như là một bản đồ?

Tử Yên tiến lên, nhìn qua đồ án rồi nói.

- Dường như là vậy, chỉ là không biết có quan hệ gì với nơi này.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua địa đồ được khắc trên mặt đất. Thế nhưng cũng không nhìn ra có sự tương đồng nào với nơi này, sau khi nhìn qua lập tức không để ý nữa.

- Chúng ta đi thôi. Vạn nhất thân hình Đế giả kia trở về thì phiền lớn.

Tử Yên nói.

- Được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong đại điện to lớn như vậy lại cực kỳ trống trải. Trừ phần đại điện trong lúc giao thủ bị phá hủy ra chung quanh cũng không có thứ gì tồn tại. Lục Lâm Thiên cũng không dám dừng lại, hai người lập tức tìm nơi rời khỏi đại điện.

Trong đại điện rộng lớn, hai người cẩn thận từng tí một, tìm kiếm lối ra. Cũng không có nguy hiểm nào xuất hiện. Trong cung điện to lớn như vậy ngoài thân hình Đế giả kia cũng không còn vật nào khác.

Thân ảnh hai người xuôi ngược trong cung điện, cánh cửa khi trước đã biến mất không thấy gì nữa. Giờ phút này hai người xuất hiện ở trên một vách đá dựng đứng, trước người chính là vách núi vạng trượng dựng đứng, trên không trung là mây mù lượn lờ.

Sưu Sưu.

Hai người nhìn nhau, thả người nhảy lên, thân hình nhảy lên vách đá vạn trượng. Đây đã là một khối đại lục lơ lửng cuối cùng, mây mù lượn lờ ngập trời, trong không gian xuất hiện lần nữa vô số lục địa lớn nhỏ đang lơ lửng.

- Ảo trận thật cao minh.

Tử Yên quay đầu lại, đại điện khổng lồ màu xanh đã biến mất không thấy gì nữa.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức nhìn về phía sau, đại điện kia đã sớm biết mất không thấy gì nữa. Ở phía sau hắn là một mảnh sơn mạch vô tận, xanh biếc. Đại lục phía trước giống như bị người ta mạnh mẽ chặt đứt vậy.

Chương 2528: Lão giả thần bí

Lục Lâm Thiên đảo qua chung quanh, cường giả tán tu chung quanh không ít, trong đó có không ít người đều là cường giả Tôn cấp, cũng không biết là xuất hiện từ nơi nào.

Mà nhìn không ít đội hình đại môn đại phái phía trước, ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua nhìn thấy không ít thân ảnh quen thuộc. Trong đó có Lam Linh của Vạn Thú Tông, Vạn Thú Vương Doãn Ngạc, còn có Cổ Phong trưởng lão kia.

Cùng với hai trưởng lão Tôn cấp thân mang trường kiếm khác, đây không phải là Thao Ưng lão tổ của Vạn Thú Tông mà là cường giả khác, đoán chừng bọn họ đã chia ra mấy đường hành động.

Giờ phút này trong sự dò xét của Lục Lâm Thiên, đám người Vạn Thú Tông dường như cũng cảm nhận được ánh mắt của Lục Lâm Thiên, cả đám lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên. Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp sững sờ, ánh mắt này dường như khiến cho nàng có cảm giác quen thuộc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên dừng lại trên người Lam Linh một lúc rồi thu hồi. Vì Vạn Thú Tông và Hóa Vũ Tông, Lam Linh trở thành thứ đặt cược, cũng không biết mấy năm nay nàng thế nào, mấy năm nay hắn cũng không nghe nói qua tin tức nàng cùng với Công Tôn Xuân Thu của Hóa Vũ Tông thành gia lập thất.

Advertisement

Ánh mắt không dừng lại trên người Lam Linh quá lâu, ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn về phía xa. Trừ người Vạn Thú Tông ra cách đó không xa còn có hơn chục đạo thân ảnh khiến cho hai mắt Lục Lâm Thiên sáng ngời. Đúng là cường giả của Hóa Vũ Tông, có ba cường giả Tôn cấp, trong đó có Công Tôn Hóa Nhai kia ở bên trong.

Mà bên cạnh còn có một người mà Lục Lâm Thiên đã từng gặp qua, chính là tôn tử của Công Tôn Hóa Nhai, vị hôn phu của Lam

Linh, chính là Công Tôn Xuân Thu. Nhìn Công Tôn Xuân Thu này trong lòng Lục Lâm Thiên mơ hồ có chút không thích.

Phía xa xa Lục Lâm Thiên còn nhìn thấy Lạc Kiến Hồng của Nhật Sát các cùng với Vạn Linh Tôn giả, Thiên Kiếm Tôn giả, còn có Tiêu trưởng lão và Liêu trưởng lão mà hắn từng luận bàn qua. Khí tức của hai vũ si này hiện tại cũng đã đạt tới Tôn cấp.

Mắt nhìn cường giả trong ba đội hình, Lục Lâm Thiên cũng không có đi tới, ánh mắt ý bảo Tử Yên đi tới một bên. Ánh mắt sau đó nhìn về phía không gian vặn vẹo. Không gian vặn vẹo này dường như đang có dấu hiệu mở ra, bằng không cũng sẽ không có khí tức bàng bạc lan tràn ra chung quanh như vậy.

- Lục chưởng môn, nơi này dường như có cấm chế do cường giả thượng cổ bố trí, không biết bên trong sẽ có thứ gì.

Tử Yên nhìn gợn sóng trong không gian vặn vẹo, cấm chế này rất mạnh, người thực lực yếu một chút thậm chí còn không dám tới gần.

- Mặc kệ có cái gì chúng ta cứ nhìn kỹ hãy nói. Cấm chế này sắp tự động vỡ, đến lúc đó phải coi chừng một chút.

Lục Lâm Thiên nói, bên cạnh có không ít cường giả nhìn chằm chằm vào đó, tốt hơn hai người nên đề phòng thì hơn. Những năm tôi luyện vừa qua khiến cho Lục Lâm Thiên lúc nào cũng bảo trì sự cảnh giác.

Tử Yên gật đầu, hai người cùng đứng ở một bên chờ đợi.

Trong đám người, Công Tôn Xuân Thu vẫn luôn nhìn vào trên người Lam Linh, thậm chí còn công khai đi tới bên người Lam Linh, quan hệ của hai người cả đại lục đã sớm biết rõ.

Nhìn thấy Công Tôn Xuân Thu tới, Lam Linh nhíu mày, thế nhưng trước mặt mọi người trong tông nàng cũng không nói gì. Miệng nghiến răng, môi son khẽ mở, nhịn xuống sự không vui trong lòng.

Thời gian lẳng lặng trôi qua, trong lúc hai người Lục Lâm Thiên chờ đợi bên ngoài hạp cốc lần nữa có không ít thân ảnh bị khí tức từ trong hạp cốc lan tràn ra hấp dẫn tới. Trong đó có vài cường giả Tôn cấp, bên trong có vô số Vương cấp, thi thoảng còn có không ít cường giả Lan Lăng sơn trang khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi nhìn vài lần.

Lan Lăng sơn trang tới đây tầm mười người, Lục Lâm Thiên chỉ nhận ra Gia Cát Tây Phong và Gia Cát Tử Vân, mặt khác còn có mấy người có tu vi Tôn cấp và Vương cấp, Lộc Linh Tôn giả và Liễm Linh Tôn giả.

Lan Lan sơn trang này vừa mới xuất hiện lập tức đi tới đội hình của Vạn Thú Tông và Hóa Vũ Tông trò chuyện, ánh mắt không có chút ý tốt nhìn về phía đám người Nhật Sát các.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy chuyện này trong mắt, thế nhưng cũng không để ý. Hiện tại có không ít cường giả tụ tập, chỉ bằng những người có thực lực như vậy không đủ tạo thành uy hïếp đối với hắn hiện tại.

- Ồ.

Trong lúc vô ý Lục Lâm Thiên nhìn vào một nơi hẻo lánh trong hạp cốc. Trên một tảng đá ở chỗ hẻo lánh kia có một lão giả ăn mặc bình thường. Lão giả này khép hờ mắt, giống như nhắm mắt dưỡng thần. Bên người lão giả kia còn có một nam tử trung niên mặc áo vàng đang cung kính cúi đầu đứng.

Hai người đứng ở nơi hẻo lánh, vốn không có gì kỳ quái. Thế nhưng lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên không khỏi nhảy lên, hai người này vẫn đứng ở nơi hẻo lánh kia, nhưng ngay từ đầu hắn lại không chú ý tới khí tức của hai người này. Giống như là như có như không vậy, không hề nghi ngờ hai người này đều bất phàm.

Nhìn chăm chú về phía trước, Lục Lâm Thiên lại thầm rùng mình. Bởi vì hắn phát hiện ra mình hoàn toàn không nhìn thấu thực lực của lão giả kia. Mà trung niên mặc hoàng bào bên cạnh lão giả này Lục Lâm Thiên vừa mới dò xét lập tức biến sắc. Người này tuyệt đối là yêu thú, lại là yêu thú bát giai trung kỳ.

- Không biết người này là ai?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, người có yêu thú bát giai trung kỳ trong ngươi sợ rằng thực lực tuyệt đối khủng bố. Không biết người này có địa vị gì, rõ ràng nhìn qua lão giả này là một tán tu.

Âm thầm dò xét người khác không phải là một chuyện lễ phép, tuy rằng Lục Lâm Thiên tự cho mình dò xét cực kỳ kín kẽ, thế nhưng khi Lục Lâm Thiên đang muốn thu hồi khí lập tức lão giả vẫn đang nhắm mắt dưỡng thần kia đột nhiên mở hai mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Bốn mắt nhìn nhau, Lục Lâm Thiên có cảm giác trong nháy mắt linh hồn mình chấn động. Chỉ một tia khí tức vô hình của người này mà đã cường hãn như vậy.

- Ít nhất cũng là cường giả Linh Tôn cửu trọng.

Trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, thực lực của người này sợ rằng đã tới tình trạng khủng bố. Thậm chí Lục Lâm Thiên còn cảm giác được thực lực của lão giả này không dưới sư thúc Khổng Tước Tôn giả.

Nhìn qua ánh mắt lão giả này, Lục Lâm Thiên thất lễ trước cho nên trong mắt hiện lên sự áy náy, cho như tạ tội.

Lão giả kia nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt có chút nghi hoặc rồi lập tức gật đầu với Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Vào giờ phút này, gợn sóng vặn vẹo trong không gian đột nhiên phát ra chấn động kịch liệt, lập tức bị nghiền nát, lộ ra một thông đạo cực lớn, một cỗ khí tức bàng bạc từ trong hạp cốc lan tràn ra.

- Cấm chế mở ra rồi.

- Nhanh đi vào, địa phương có cấm chế nhất định có bảo vật.

Trong nháy mắt từng đạo khí tức giống như thức tỉnh, chân khí, linh lực tràn ra. Từng đạo thân ảnh phóng về phía hạp cốc giống như sợ chậm hơn người khác một bước. Lập tức có mười mấy đạo thân ảnh trong đó dường như còn có ba cường giả Tôn cấp thấp trọng nhanh chóng lao vào trong hạp cốc.

Chương 2529: Công Tôn Xuân Thu

Sưu Sưu.

Mà lúc này trong hạp cốc bỗng nhiên có một cỗ khí lưu cuồng bạo xoay tròn, giống như vòi rồng rít gào.

Trong hạp cốt, từ mặt đất bắt đầu có một vòng xoáy không khí lật tung mặt đất, vô số vết nứt trên mặt đất lan tràn ra chung quanh. Khí thế phô thiên cái địa tràn ngập.

Năng lượng khủng bố tràn ngập, một cơn lốc bằng năng lượng cực lớn được ngưng tụ. Cơn lốc rít gào, hội tụ thành một vòi rồng cực lớn, khiến cho trong không gian xuất hiện vô số vết nứt đen kịt. Cả hạp cốc bị lật tung, trong cơn lốc khủng bố này, hơn mười đạo thân ảnh dẫn đầu bắn vào hạp cốc lập tức bị cắn nuốt vào bên trong.

- Mau lui lại, nhanh.

Từng đạo thân ảnh đang nhanh chóng tiến vào hạp cốc liều mạng chạy ra, sắc mặt cả đám đại biến.

Advertisement

Trong hạp cốc, kình phong khủng bố giống như vòi rồng khuếch tán, lập tức bạo liệt.

Phanh Phanh.

Kình phong khuếch tán, cả không trung hạp cốc vang lên tiếng đinh tai nhức óc. Khí tức khủng bố mà cuồng bạo phóng lên trời.

Phốc Phốc.

Một ít người gần đó lập tức bị đánh bay xuống mặt đất, có người bị trọng thương, có người bị thương nhẹ, còn có không ít người lảo đảo lui lại. Mà hơn mười cường giả bị cắn nuốt vào bên trong lúc này đã không còn một chút xương cốt nào.

Hít.

Cảnh này khiến cho những người ở phía sau đang muốn tiến về phía trước lập tức hít sâu một hơi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, kình phong kinh khủng vừa rồi hẳn là năng lượng còn sót lại sau khi cấm chế mở ra bộc phát mới tạo thành cơn lốc kinh khủng như vậy. Chỉ tiếc hơn mười người kia không chờ được, lại vì vậy mà mất đi tính mạng.

Lúc này cả hạp cốc một mảnh bừa bộn, sau khi bình tĩnh lại, mọi người nhìn nhau, cũng không có ai dám tiến vè phía trước. Công Tôn Hóa Nhai, Gia Cát Tây Phong, Doãn Ngạc nhìn nhau, cũng không định làm người dò đường đầu tiên.

Sưu.

Ngoài hạp cốc, lão giả đang nhắm mắt dưỡng thần lại đột nhiên đứng lên, duỗi người một cái, bàn chân đạp mạnh tảng đá, trực tiếp phóng vào trong hạp cốc. Đại hán trung niên mặc hoàng bào bên người hắn vẫn luôn theo sau, thân ảnh hai người lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn thấy hai người này tiến vào trong hạp cốc, không ít người chung quanh lúc này mới lục tục tiến vào trong hạp cốc. Thế nhưng tốc độ cũng không cao, tất cả đều vô cùng cảnh giác.

Lục Lâm Thiên cũng không có sốt ruột, ở cửa vào hạp cốc lúc này có không ít thân ảnh dừng lại. Người của bốn đại sơn môn như Lan Lăng sơn trang, Nhật Sát các, Vạn Thú Tông, Hóa Vũ tông vẫn đang đứng chờ xem tình hình.

Sau khi nhận thấy trong hạp cốc không còn nguy hiểm gì mọi người mới có ý định khởi hành.

Trường bào trên người Lục Lâm Thiên run lên, cũng định hành động. Địa phương có cấm chế trong Tử Vong Thâm Uyên này sợ rằng cũng có chút thu hoạch. Cho dù là ở trong cung điện cổ xưa màu xanh đỏ kia, tuy rằng hắn không nhận được bảo vật gì, thế nhưng đạt được chín đầu khôi lỗi bát giai, đây đã là trọng bảo rồi.

Ngay khi Lục Lâm Thiên định khởi hành, Lục Lâm Thiên cảm giác một ánh mắt quen thuộc đang nhìn vào mình, chính là Lam Linh của Vạn Thú Tông.

Mắt nhìn Lam Linh, Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu cười, bộ dáng của hắn hiện tại, Lục Lâm Thiên tự nhận Lam Linh không thể nhìn ra.

Lục Lâm Thiên gật đầu, Lam Linh cũng khẽ gật đầu đáp lễ. Người mặc áo bào xanh này chung quy tạo cho nàng một cảm giác quen thuộc. Thế nhưng trong lúc nhất thời lại không nhớ ra. Mà bản thân nàng dường như thực sự không biết người này, chỉ là khí tức lại có chút quen thuộc.

Cùng lúc này một ánh mắt mang theo hàn ý nhìn về phía Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên lập tức nhìn về nơi phát ra ánh mắt. Người nhìn hắn lúc này không phải là ai khác mà chính là hôn phu của Lam Linh, Công Tôn Xuân Thu.

Liếc mắt nhìn Công Tôn Xuân Thu, trong đôi mắt của Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý nhàn nhạt. Ấn tượng của hắn đối với người này cũng không quá tốt, tốt nhất tên này đừng có trêu vào hắn, bằng không hắn cũng sẽ không khách khí. Dù sao hắn và Thiên Địa minh tùy thời có thể khai chiến với nhau.

- Lục chưởng môn, tông chủ Lam Linh của Vạn Thú Tông không nhận ra ngươi đó chứ? Nghe nói tông chủ Lam Linh này dường như có chút quen biết với Lục chưởng môn.

Tử Yên nhìn Lục Lâm Thiên và Lam Linh, ánh mắt lóe lên bất định, truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

- Chắc là không, bộ dáng này của ta ngay cả nàng cũng không nhận ra, chắc hẳn không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên cười nói, bộ dáng lúc này của hắn so với bộ dáng trên Bình Nham đảo khi trước có chút bất đồng. Tăng thêm khí tức thu liễm, hẳn là không có ai có thể nhận ra.

- Tiểu tử, ngươi dám nhìn loạn một lần nữa thì bổn vương nhất định sẽ lấy mạng ngươi.

Trong đám người, Công Tôn Xuân Thu ở bên cạnh Lam Linh kinh ngạc. Nhìn Lam Linh gật đầu cười với một nam tử xa lạ, mà người xa lạ này hắn không biết, có lẽ chỉ là một tán tu mà thôi. Cho nên ánh mắt lập tức lạnh lẽo, coi Lục Lâm Thiên là nơi trút giận.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, hàn ý bắn ra, ánh mắt nhìn vào trên người Công Tôn Xuân Thu, ngừng một cái, khóe miệng nở nụ cười lạnh lõe, âm thanh khàn khàn nói:

- Không biết con chó hoang ở đâu lại sủa loạn cắn người vậy.

Âm thanh của Lục Lâm Thiên tuy rằng không lớn, thế nhưng lại đủ để cho mọ người chung quanh nghe rõ. Mà nghe thấy Lục Lâm Thiên nói vậy, ánh mắt không ít người biến hóa. Công Tôn Xuân Thu là người của Hóa Vũ tông, tán tu mặc trường bào màu xanh này không ngờ lại dám trêu vào Hóa Vũ tông, sợ rằng muốn tìm cái chết.

- Tiểu tử, ngươi muốn chết.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Công Tôn Xuân Thu sao còn có thể nhịn được. Trong lòng hắn đã sớm khó chịu từ trước, trong mắt hiện lên sát ý, lạnh lùng quát:

- Tiểu tử, dám trêu vào Hóa Vũ tông ta, cũng không tự biết lượng sức mình, muốn chết.

Lục Lâm Thiên nhìn Công Tôn Xuân Thu, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ, nói:

- Ta thấy ngươi đừng có nên trêu vào ta, bằng không ngay cả cơ hội làm con rể Vạn Thú Tông cũng không có.

- Đáng hận.

Trường bào trên người Công Tôn Xuân Thu run lên, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Lục Lâm Thiên, chân khí tràn ra, dường như muốn ra tay.

- Dừng tay, chúng ta đi vào thôi.

Công Tôn Hóa Nhai lên tiếng, khuôn mặt sẹo co lại, ánh mắt không có chút ý tốt nào nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Lúc này hắn không có cách nào nhìn thấu tu vi của nam tử áo bào xanh, thế nhưng trong lúc mơ hồ có thể cảm giác được thực lực của nam tử áo xanh này nhất định còn trên Công Tôn Xuân Thu, sợ rằng một khi động thủ Công Tôn Xuân Thu sẽ phải chịu thiệt. Nếu như Hóa Vũ tông ra tay tương trợ thì sẽ làm mất mặt Hóa Vũ tông trước mặt đám người Lan Lăng sơn trang và Vạn Thú Tông. Ở bên trong nếu như có cơ hội thì động thủ cũng không muộn. Mà từ trong miệng nam tử áo xanh kia hắn không khó nhận ra dường như người này hiểu rất rõ Hóa Vũ tông.

Nhìn thấy Hóa Vũ tông cùng với một thanh niên tán tu đối chọi gay gắt, người của Nhật Sát các ở phía xa khẽ cười. Đám người Vạn Thú Tông, Lan Lăng sơn trang nhìn qua Lục Lâm Thiên cùng Tử Yên, cũng

không biểu hiện ra điều gì trên mặt.

Chương 2530: Quả thực là bảo vật

- Tông chủ, tiểu tử này...

Công Tôn Xuân Thu lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên, dường như còn muốn động thủ.

- Chính sự quan trọng hơn.

Công Tôn Hóa Nhai nhìn Công Tôn Xuân Thu, lập tức gật đầu với chúng cường giả Lan Lăng sơn trang, Vạn Thú Tông cùng tiến vào hạp cốc. Ngay sau đó Nhật Sát các cũng theo đó tiến vào.

Nhìn qua đám người Lan Lăng sơn trang, Vạn Thú Tông, Hóa Vũ tông, còn có Nhật Sát các tiến vào, lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên mới khẽ đổi, sau khi truyền âm cho Tử Yên, hai người cũng lách mình tiến vào trong hạp cốc.

Trong hạp cốc này lại vượt quá dự đoán của Lục Lâm Thiên. Đây là một mảnh sơn mạch vô tận, sơn mạch xanh ngắt, không gian cực kỳ bao la. Mà ở trong không gian này dường như có năng lượng chấn động cực kỳ cuồng bạo.

Sưu Sưu.

Advertisement

Không ít thân ảnh tiến vào, sau đó biến mất ở phía xa.

- Lục chưởng môn, năng lượng chấn động ở nơi này không tầm thường.

Tử Yên truyền âm nói, thân ảnh xinh đẹp chậm rãi đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Coi chừng.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng.

Lúc này, Tử Yên vừa mới đặt chân xuống, không biết chạm vào cái gì mà trên mặt đất lập tức có năng lượng chấn động, không gian đột nhiên vặn vẹo. Mặt đất bằng phẳng lập tức bắn ra một đạo lục mang. Một cọc gỗ lập tức phóng về phía Tử Yên.

Advertisement

Biến cố bất thình lình xảy ra khiến cho Tử Yên kinh ngạc một chút, thế nhưng cũng không có chút bối rối nào, thân hình mềm mại nhanh chóng lui về phía sau. Một cỗ linh lực cường hãn tuôn ra, hung hăng đánh vào trên cọc gỗ.

Phanh.

Âm thanh trầm thấp vang vọng, cây cọc gỗ này lập tức bị Tử Yên đánh thành tro tàn, hóa thành năng lượng tiêu tán trên không trung.

- Không sao chứ?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đi tới bên người Tử Yên, nhìn Tử Yên rồi nhẹ giọng hỏi. Cây cọc gỗ vừa rồi là do năng lượng thuộc tính mộc ngưng tụ, trong hạp cốc này có chút kỳ lạ.

- Không có việc gì, chỉ là năng lượng thuộc tính mộc mà thôi. Uy lực không cao.

Tử Yên nói, công kích thuộc tính mộc vừa rồi cũng không phải quá mạnh mẽ, thế nhưng sợ rằng dưới cường giả Tôn cấp sợ rằng rất ít người có thể chống lại.

- Coi chừng.

Lục Lâm Thiên nói, hai người lập tức biến mất tại chỗ.

Trên một vách núi dựng đứng, một cỗ năng lượng vô cùng bàng bạc lan tràn tới, mang theo dược hương nồng đậm.

Trên vách đá này có một cây mây màu trắng, toàn thân trắng long lanh mọc trong khe nứt, cây mây này kéo dài chừng nghìn mét trên vách đá, bên trên có lá cây đỏ như lửa, mùi thơm lạ lùng lan tràn ra, khiến cho người khác hít vào không khỏi cảm thấy vui vẻ, thoải mái.

Mà ở giữa dây mây màu trắng long lanh này, dưới lá cây màu hồng thẫm có một linh quả nửa trắng nửa hồng, lớn chừng nắm tay, thế nhưng năng lượng chấn động kinh người từ trong đó tràn ra lại cực kỳ kinh người. Chỉ cần nhìn vào năng lượng chấn động kia cũng khiến cho người ta khiếp vía.

- Trời, là Âm Dương Nguyên Quả.

- Trong này thậm chí còn có Âm Dương Nguyên Quả.

Âm thanh kinh ngạc, rung động vang lên. Sau đó có một đạo thân ảnh nhanh như thiểm điện phóng về phía vách đá dựng đứng, lao thẳng về phía Âm Dương Linh Quả. Vật này tuyệt đối là bảo vật, bên ngoài cơ hồ không có cách nào nhìn thấy thứ này. Đồn rằng sau khi phục dụng Âm Dương Nguyên Quả này người có tu vi Tôn cấp cũng có thể trực tiếp tăng cường tu vi.

Đồn rằng Âm Dương Nguyên Quả này còn có một tác dụng vô cùng quan trọng khác nữa, tóm lại đây tuyệt đối là thiên tài địa bảo.

- Hỏa Lộ Vương, Âm Dương Nguyên Quả này không phải là thứ mà ngươi có thể thu được.

Một tiếng quát vang lên, một cỗ chân khí thuộc tính thổ nặng nề bắn ra. Trong nháy mắt hung hăng đánh trúng đầu người kia. Kình phong cùng với lực lượng mạnh mẽ trút xuống trực tiếp đánh nát đầu người kia.

Sau khi dùng một kích đánh chết người kia, một thân ảnh mặc hoàng bào xuất hiện trên vách đá. Người này chừng năm mươi tuổi, mặt mũi tràn ngập vẻ âm lệ, sắc mặt có chút vui vẻ, lập tức phóng về phía Âm Dương Nguyên Quả.

Sưu...

Mà lúc này khi lão giả kia vừa mới đắc ý phóng về phía Âm Dương Nguyên Quả, không đợi hắn đáp xuống, thân hình vừa mới có động tác thì trước mắt xuất hiện một bông hoa, một tiếng quát trầm thấp vang lên bên tai hắn:

- Vũ Tôn nhất trọng nho nhỏ mà đã nghĩ tới chiếm Âm Dương Nguyên Quả này, chết cho ta.

Tiếng quát trầm thấp vang vọng, người mặc hoàng bào kia lập tức kinh hãi. Chỉ là tốc độ của người nọ nhanh tới mức khiến cho hắn không kịp phản kháng, một đạo quyền ấn đã hung hăng đánh vào trên ngực hắn.

Phanh.

Dưới âm thanh trầm thấp bạo liệt này, lực lượng kinh khủng trực tiếp đánh bay thân hình hắn từ trên không trung rơi xuống mặt đất giống như chim gãy cánh. Nặng nề đập vào mặt đất khiến cho mặt đất run rẩy một chút.

Phốc phốc.

Trong miệng lão giả này phun ra một ngụm máu tươi, khí tức suy yếu, cũng không biết còn sống hay đã chết.

Sưu Sưu.

Cùng một lúc hai đạo thân ảnh đáp xuống, chính là hai người Lục Lâm Thiên, Tử Yên cảm nhận năng lượng của Âm Dương Nguyên Quả chấn động. Hai người đáp xuống, ánh mắt trước tiên nhìn về phía Âm Dương Nguyên Quả trên vách đá.

- Lục chưởng môn, loại bảo vật như Âm Dương Nguyên Quả này chính là thiên tài địa bảo.

Tử Yên xuất hiện, mắt nhìn về phía Âm Dương Nguyên Quả, đôi mắt xinh đẹp biến đổi. Loại bảo vật như Âm Dương Nguyên Quả này nàng cũng không lạ gì. Trong tư liệu của Thiên Địa các cũng đã có nói tới khiến cho kiến thức của nàng so với đại đa số người trong đại lục còn lớn hơn.

- Quả thực là bảo vật.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đã sớm nhìn về phía Âm Dương Nguyên Quả trên cây mây lóng lánh kia. Ánh mắt chăm chú nhìn về phía trước, trong mắt có chấn động. Năng lượng kinh người kia chấn động khiến cho hắn kinh hãi. Đồn rằng sau khi phục dụng Âm Dương Nguyên Quả này có thể khiến cho tu vi cường giả Tôn cấp trực tiếp đột phá, là loại thiên tài địa bảo chỉ có thể ngộ mà không thể cầu.

Trong nháy mắt này người vừa mới đánh bại Vũ Tôn nhất trọng kia lăng không mà đứng, tuổi chừng năm mươi, ánh mắt có chút âm trầm, dáng người trung đẳng, khí thế cực kỳ sắc bén.

Mọi người trên không trung nhìn thấy Vũ Tôn nhất trọng kia chỉ một quyền đã bị đánh bay, lúc này Vũ Tôn nhất trọng kia mới ổn định lại thân hình.

- Âm Dương Nguyên Quả là vật của Lan Lăng sơn trang, tất cả cút ngay cho ta.

Lão giả năm mươi tuổi này quét mắt qua không trung, cũng không đặt đám người trong không tủng vào trong mắt. Có Lan Lan sơn trang hắn ở đây những tán tu này ai dám tiến lên tranh đoạt. Luận thực lực hắn là Vũ Tôn tứ trọng. Ở nơi này cũng không có ai dám trêu vào hắn. Huống chi lúc này cũng có không ít cường giả Lan Lăng sơn trang có mặt.

- Lục chưởng môn, loại bảo vật như thế này không nên để rơi vào trong tay người khác.

Tử Yên biến sắc, truyền âm nói với Lục Lâm Thiên. Loại bảo vật như Âm Dương Nguyên Quả này cũng không thể để rơi vào trong tay đám người Lan Lăng sơn trang. Trong đám người Lan Lăng sơn trang này cũng không có cường giả quá mạnh mẽ.

Chương 2531: Lan Lăng sơn trang

- Tông chủ, tiểu tử này...

Công Tôn Xuân Thu lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên, dường như còn muốn động thủ.

- Chính sự quan trọng hơn.

Công Tôn Hóa Nhai nhìn Công Tôn Xuân Thu, lập tức gật đầu với chúng cường giả Lan Lăng sơn trang, Vạn Thú Tông cùng tiến vào hạp cốc. Ngay sau đó Nhật Sát các cũng theo đó tiến vào.

Nhìn qua đám người Lan Lăng sơn trang, Vạn Thú Tông, Hóa Vũ tông, còn có Nhật Sát các tiến vào, lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên mới khẽ đổi, sau khi truyền âm cho Tử Yên, hai người cũng lách mình tiến vào trong hạp cốc.

Trong hạp cốc này lại vượt quá dự đoán của Lục Lâm Thiên. Đây là một mảnh sơn mạch vô tận, sơn mạch xanh ngắt, không gian cực kỳ bao la. Mà ở trong không gian này dường như có năng lượng chấn động cực kỳ cuồng bạo.

Sưu Sưu.

Advertisement

Không ít thân ảnh tiến vào, sau đó biến mất ở phía xa.

- Lục chưởng môn, năng lượng chấn động ở nơi này không tầm thường.

Tử Yên truyền âm nói, thân ảnh xinh đẹp chậm rãi đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Coi chừng.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng.

Lúc này, Tử Yên vừa mới đặt chân xuống, không biết chạm vào cái gì mà trên mặt đất lập tức có năng lượng chấn động, không gian đột nhiên vặn vẹo. Mặt đất bằng phẳng lập tức bắn ra một đạo lục mang. Một cọc gỗ lập tức phóng về phía Tử Yên.

Biến cố bất thình lình xảy ra khiến cho Tử Yên kinh ngạc một chút, thế nhưng cũng không có chút bối rối nào, thân hình mềm mại nhanh chóng lui về phía sau. Một cỗ linh lực cường hãn tuôn ra, hung hăng đánh vào trên cọc gỗ.

Phanh.

Âm thanh trầm thấp vang vọng, cây cọc gỗ này lập tức bị Tử Yên đánh thành tro tàn, hóa thành năng lượng tiêu tán trên không trung.

- Không sao chứ?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đi tới bên người Tử Yên, nhìn Tử Yên rồi nhẹ giọng hỏi. Cây cọc gỗ vừa rồi là do năng lượng thuộc tính mộc ngưng tụ, trong hạp cốc này có chút kỳ lạ.

- Không có việc gì, chỉ là năng lượng thuộc tính mộc mà thôi. Uy lực không cao.

Tử Yên nói, công kích thuộc tính mộc vừa rồi cũng không phải quá mạnh mẽ, thế nhưng sợ rằng dưới cường giả Tôn cấp sợ rằng rất ít người có thể chống lại.

- Coi chừng.

Lục Lâm Thiên nói, hai người lập tức biến mất tại chỗ.

Trên một vách núi dựng đứng, một cỗ năng lượng vô cùng bàng bạc lan tràn tới, mang theo dược hương nồng đậm.

Trên vách đá này có một cây mây màu trắng, toàn thân trắng long lanh mọc trong khe nứt, cây mây này kéo dài chừng nghìn mét trên vách đá, bên trên có lá cây đỏ như lửa, mùi thơm lạ lùng lan tràn ra, khiến cho người khác hít vào không khỏi cảm thấy vui vẻ, thoải mái.

Mà ở giữa dây mây màu trắng long lanh này, dưới lá cây màu hồng thẫm có một linh quả nửa trắng nửa hồng, lớn chừng nắm tay, thế nhưng năng lượng chấn động kinh người từ trong đó tràn ra lại cực kỳ kinh người. Chỉ cần nhìn vào năng lượng chấn động kia cũng khiến cho người ta khiếp vía.

- Trời, là Âm Dương Nguyên Quả.

- Trong này thậm chí còn có Âm Dương Nguyên Quả.

Âm thanh kinh ngạc, rung động vang lên. Sau đó có một đạo thân ảnh nhanh như thiểm điện phóng về phía vách đá dựng đứng, lao thẳng về phía Âm Dương Linh Quả. Vật này tuyệt đối là bảo vật, bên ngoài cơ hồ không có cách nào nhìn thấy thứ này. Đồn rằng sau khi phục dụng Âm Dương Nguyên Quả này người có tu vi Tôn cấp cũng có thể trực tiếp tăng cường tu vi.

Đồn rằng Âm Dương Nguyên Quả này còn có một tác dụng vô cùng quan trọng khác nữa, tóm lại đây tuyệt đối là thiên tài địa bảo.

- Hỏa Lộ Vương, Ẩm Dương Nguyên Quả này không phải là thứ mà ngươi có thể thu được.

Một tiếng quát vang lên, một cỗ chân khí thuộc tính thổ nặng nề bắn ra. Trong nháy mắt hung hăng đánh trúng đầu người kia. Kình phong cùng với lực lượng mạnh mẽ trút xuống trực tiếp đánh nát đầu người kia.

Sau khi dùng một kích đánh chết người kia, một thân ảnh mặc hoàng bào xuất hiện trên vách đá. Người này chừng năm mươi tuổi, mặt mũi tràn ngập vẻ âm lệ, sắc mặt có chút vui vẻ, lập tức phóng về phía Âm Dương Nguyên Quả.

Sưu...

Mà lúc này khi lão giả kia vừa mới đắc ý phóng về phía Âm Dương Nguyên Quả, không đợi hắn đáp xuống, thân hình vừa mới có động tác thì trước mắt xuất hiện một bông hoa, một tiếng quát trầm thấp vang lên bên tai hắn:

- Vũ Tôn nhất trọng nho nhỏ mà đã nghĩ tới chiếm Âm Dương Nguyên Quả này, chết cho ta.

Tiếng quát trầm thấp vang vọng, người mặc hoàng bào kia lập tức kinh hãi. Chỉ là tốc độ của người nọ nhanh tới mức khiến cho hắn không kịp phản kháng, một đạo quyền ấn đã hung hăng đánh vào trên ngực hắn.

Phanh.

Dưới âm thanh trầm thấp bạo liệt này, lực lượng kinh khủng trực tiếp đánh bay thân hình hắn từ trên không trung rơi xuống mặt đất giống như chim gãy cánh. Nặng nề đập vào mặt đất khiến cho mặt đất run rẩy một chút.

Phốc phốc.

Trong miệng lão giả này phun ra một ngụm máu tươi, khí tức suy yếu, cũng không biết còn sống hay đã chết.

Sưu Sưu.

Cùng một lúc hai đạo thân ảnh đáp xuống, chính là hai người Lục Lâm Thiên, Tử Yên cảm nhận năng lượng của Âm Dương Nguyên Quả chấn động. Hai người đáp xuống, ánh mắt trước tiên nhìn về phía Âm Dương Nguyên Quả trên vách đá.

- Lục chưởng môn, loại bảo vật như Âm Dương Nguyên Quả này chính là thiên tài địa bảo.

Tử Yên xuất hiện, mắt nhìn về phía Âm Dương Nguyên Quả, đôi mắt xinh đẹp biến đổi. Loại bảo vật như Âm Dương Nguyên Quả này nàng cũng không lạ gì. Trong tư liệu của Thiên Địa các cũng đã có nói tới khiến cho kiến thức của nàng so với đại đa số người trong đại lục còn lớn hơn.

- Quả thực là bảo vật.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đã sớm nhìn về phía Âm Dương Nguyên Quả trên cây mây lóng lánh kia. Ánh mắt chăm chú nhìn về phía trước, trong mắt có chấn động. Năng lượng kinh người kia chấn động khiến cho hắn kinh hãi. Đồn rằng sau khi phục dụng Âm Dương Nguyên Quả này có thể khiến cho tu vi cường giả Tôn cấp trực tiếp đột phá, là loại thiên tài địa bảo chỉ có thể ngộ mà không thể cầu.

Trong nháy mắt này người vừa mới đánh bại Vũ Tôn nhất trọng kia lăng không mà đứng, tuổi chừng năm mươi, ánh mắt có chút âm trầm, dáng người trung đẳng, khí thế cực kỳ sắc bén.

Mọi người trên không trung nhìn thấy Vũ Tôn nhất trọng kia chỉ một quyền đã bị đánh bay, lúc này Vũ Tôn nhất trọng kia mới ổn định lại thân hình.

- Âm Dương Nguyên Quả là vật của Lan Lăng sơn trang, tất cả cút ngay cho ta.

Lão giả năm mươi tuổi này quét mắt qua không trung, cũng không đặt đám người trong không tủng vào trong mắt. Có Lan Lan sơn trang hắn ở đây những tán tu này ai dám tiến lên tranh đoạt. Luận thực lực hắn là Vũ Tôn tứ trọng. Ở nơi này cũng không có ai dám trêu vào hắn. Huống chi lúc này cũng có không ít cường giả Lan Lăng sơn trang có mặt.

- Lục chưởng môn, loại bảo vật như thế này không nên để rơi vào trong tay người khác.

Tử Yên biến sắc, truyền âm nói với Lục Lâm Thiên. Loại bảo vật như Âm Dương Nguyên Quả này cũng không thể để rơi vào trong tay đám người Lan Lăng sơn trang. Trong đám người Lan Lăng sơn trang này cũng không có cường giả quá mạnh mẽ.

Chương 2532: Huyết Linh mẫu đơn

Mà ngay trong nháy mắt khi đại hán này muốn hái linh thảo kia, trong lúc đang kích động thì không gian trước mắt hắn đột nhiên xuất hiện một cỗ hấp lực.

Sưu..

Gợn sóng trong không gian lóe lên, bảo vật tới tay rồi thế nhưng lại biến mất dưới mí mắt đại hán.

- Hỗn trướng, kẻ nào dám động tới vật của bản tôn.

Như phản xạ có điều kiện, vật tới tay rồi còn bị đoạt khiến cho đại hán kia giận dữ, bỗng nhiên ngẩng đầu lên. Chỉ thấy lúc này trên không trung có một nam tử mặc áo dài màu xanh đang lơ lửng đứng trên không trung.

Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, trong tay cầm một khỏa linh quả, mười tám linh tâm thảo đều không phải vật bình thường, luận giá trị tuyệt đối không dưới Âm Dương Nguyên Quả bị lão giả kia đoạt đi lúc trước.

Advertisement

- Cút đi cho ta, ta tha cho cái mạng nhỏ của người. Thập bát linh tâm thảo không phải là của ngươi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn đại hán thô lỗ kia. Linh Tôn tam trọng, thực lực cũng không yếu. Chỉ là hắn cũng không cần phải bận tâm, đạt được Thập bát linh tâm thảo rồi cũng không cần phải lấy mạng đối phương.

Mắt nhìn Lục Lâm Thiên trên không trung, trong lúc vô hình có một cỗ khí thế khiến cho đại hán thô lỗ từ trong tức giận hồi phục tinh thần lại.

Đại hán thô lỗ cảm nhận được khí tức trên người thanh niên này, khí tức khiến cho hắn có cảm giác nguy hiểm, cũng khiến cho hắn không có cách nào nhìn thấu. Đối phương có thể từ trong tay hắn cướp đi Thập bát linh tâm thảo đã chứng minh thực lực còn ở phía trên hắn. Bảo vật như Thập bát linh tâm thảo so với tính mạng hắn vẫn kém một chút.

Advertisement

Khẽ cắn môi, trước mặt thực lực tuyệt đối, đại hán thô lỗ này tuy rằng có không cam lòng, thế nhưng thân là tán tu có thể tu luyện tới mức này cũng là người thông minh, cực kỳ thức thời. Sau khi hung hăng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, lại tham lam nhìn Thập bát linh tâm thảo trong tay Lục Lâm Thiên rồi mới định rời đi.

Sưu.

Quang mang màu trắng dưới chân đại hán thô lỗ lóe lên, mang theo một bụng lửa giận hóa thành một thân ảnh mơ hồ phóng về phía sơn mạch xa xa.

- Thập bát linh tâm thảo này cũng là một loại thiên tài địa bảo a.

Tử Yên lách mình đi tới bên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn vào Thập bát linh tâm thảo trên tay hắn rồi nói:

- Linh Tôn tam trọng kia dường như gọi là Ngũ Linh Tôn giả, cũng không phải là kẻ bình thường, cũng biết cách ngắt Thập bát linh tâm thảo này. Nếu như người bình thường đem hư ảnh lục mãng kia đánh tan thì Thập bát linh tâm thảo này cũng không còn bao nhiêu giá trị.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lúc này ánh mắt mới cẩn thận nhìn vào phía trên Thập bát linh tâm thảo, trong mắt hiện lên vẻ hài lòng. Thập bát linh tâm thảo này cũng là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên gặp, là một linh dược thiên tài địa bảo cực kỳ khó gặp. Đồn rằng Thập bát linh tâm thảo này chế luyện thành một loại đan dược có thể đề cao tâm cảnh cực lớn, nghe nói hiệu quả không dưới Diễn linh thánh quả.

Chậm rãi thu Thập bát linh tâm quả vào trong nhẫn trữ vật, Lục

Lâm Thiên mừng rỡ, không ngờ bản thân hắn lại dễ dàng gặp được Thập bát linh tâm thảo như vậy. Linh Tôn tam trọng kia cũng thức thời, nếu như Thập bát linh tâm thảo này đem ra ngoài thì không biết sẽ có bao nhiêu kẻ thèm thuồng vì nó.

- Trong này dường như có không ít linh dược. Chẳng lẽ nơi này có liên quan tới linh dược sao?

Tử Yên nói, bên trong vùng sơn mạch này đã tìm thấy không ít linh dược, đều là thứ ở bên ngoài khó có thể thấy được.

- Trong này có chút kỳ quái.

Trong lòng Lục Lâm Thiên đang không ngừng suy đoán, bên trong sơn mạch bị cấm chế này trên đường đi có không ít bảo vật.

- Coi chừng một chút, đạt được những linh dược này cũng coi như có thu hoạch rồi.

Tử Yên dịu dàng nói, hai người không trì hoãn quá nhiều, quang mang màu trắng dưới chân lóe lên, thân ảnh bắn về phía trước rồi lập tức biến mất. Lục địa lơ lửng này cũng không biết rộng bao nhiêu, Lục Lâm Thiên và Tử Yên xuyên qua bên trong cũng thấy được không ít linh dược. Trong đó đại bộ phận đều là Lục Lâm Thiên đoạt trong tay người khác. Ở trong này chuyện đoạt đồ của người khác quả thực là một chuyện vô cùng thường xuyên. Trong này chỉ có mạnh được yếu thua, cường giả vi tôn, tất cả những chuyện khác đều là lời nói suông mà thôi.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên cùng với Tử Yên cảm nhận được một cỗ khí tức, thân ảnh hai người đáp xuống phía trên vách núi của một hạp cốc.

- Cái đó đúng....

Hai người ngẩng đầu nhìn về phía một đóa hoa màu đỏ như máu. Đóa hoa màu đỏ như máu này vô cùng lớn, nhìn qua vô cùng xinh đẹp, đường kính chừng ba mét, toàn thân màu đỏ, bên trên có một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn. Khí tức này tựa như huyết sát chi khí, giống như chỉ cần nhìn một cái cũng khiến cho người khác hãi hùng, khiếp vía, trong lúc bất tri bất giác sẽ bị ảnh hưởng.

- Là Huyết Linh mẫu đơn. Không được nhìn nhiều, loại Huyết Linh mẫu đơn này tuy rằng là bảo vật, thế nhưng lại có thể làm ảnh hưởng tới tâm trí của chúng ta. Trong lúc vô thanh vô thức bị nó khống chế, đến lúc đó sẽ trở thành hoa nô của nó.

Tử Yên nhìn đóa hoa màu đỏ, ánh mắt biến đổi, có kinh ngạc, không dám nhìn nhiều vào đóa hoa huyết sắc này.

- Huyết Linh mẫu đơn sao, thứ này là vật gì?

Lúc này Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào trên Huyết Linh mẫu đơn, đóa hoa màu đỏ đường kính chừng ba mét này toàn thân giống như có huyết quang quanh quẩn, càng nhìn qua càng giống như bên trong có máu tươi đang chảy, có một vẻ đẹp thê lương, khiến cho bất kỳ kẻ nào cũng phải mê muội.

Sưu.

Bỗng nhiên trong đầu Lục Lâm Thiên run lên, ánh mắt bắn ra tinh quang, vừa rồi thiếu chút nữa hắn đã bị ảnh hưởng. May mà linh hồn của hắn không kém, sợ rằng ngay cả Linh Tôn bình thường nếu như gặp tình huống vừa rồi sẽ bị ảnh hưởng.

- Huyết Linh mẫu đơn chính là một loại tà hoa thượng cổ, tuy rằng là bảo vật, thế nhưng nếu không có cách nào khống chế nó thì sẽ bị huyết sát chi khí của nó khống chế. Đồn rằng khi Huyết Linh mẫu đơn tới tầng cao nhất còn có thể có linh trí, đến lúc đó nó sẽ khống chế hoa nô của nó.

Tử Yên nói với Lục Lâm Thiên:

- Huyết Linh mẫu đơn này ta cũng chỉ vô tình đọc được một ít tư liệu trong Thiên Địa các, đồn rằng thứ này đã sớm biến mất, rất khó phát triển, không ngờ ở nơi này còn có thứ này.

- Không ngờ trên đời lại còn có tà hoa như vậy.

Lần nữa nhìn về phía Huyết Linh mẫu đơn, trong lòng Lục Lâm

Thiên chính thức rung động. Huyết Linh mẫu đơn này không ngờ có thể phản khống nhân loại thành hoa nô, lần đầu tiên Lục Lâm Thiên chứng kiến việc này.

- Từ trên sách cổ ta cũng biết được một chút, nếu như có thể khống chế hoa nô này cho bản thân mình sử dụng thì chính là một kiện bảo vật. Chỉ là ta cũng không biết làm cách nào mới có thể khống chế Huyết Linh mẫu đơn này.

Tử Yên nói.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt nhảy lên. Huyết Linh mẫu đơn này còn có chỗ tốt như vậy, đây tuyệt đối là bảo vật. Tuy rằng hắn cũng không biết phương pháp, thế nhưng nếu cứ ngắt Huyết Linh mẫu đơn này trở về, nói không chừng nghĩa phụ và sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn sẽ có biện pháp.

Chương 2533: Huyết Linh mẫu đơn 1

Trong mắt hiện lên sự phân vân, Lục Lâm Thiên không có lập tức hành động mà ánh mắt nhìn sang bên cạnh, đứng chắp tay nói:

- Các hạ, các hạ xem lâu như vậy rồi, có phải cũng nên đi rồi hay không?

- Ha ha, không nghĩ tới nơi này lại có loại bảo vật thượng cổ như Huyết Linh mẫu đơn, phàm là thiên tài địa bảo, tuy rằng người gặp là có phần, thế nhưng cũng phải dựa vào thực lực. Hai người các ngươi không có tư cách, cút đi. Hôm nay tâm tình của bản tôn tốt, tha cho các ngươi một mạng.

Trên không trung, không gian lắc lư, lập tức có một đạo thân ảnh màu đen bước ra ngoài.

Người đến chừng sáu mươi tuổi, trên người mặc một bộ trường bào màu đen, khí tức âm trầm, trong mắt hiện lên hung quang, xem ra cũng không phải loại người lương thiện gì. Lục Lâm Thiên nhếch miệng, nhìn qua lão giả bước ra từ không gian lắc lư. Lão giả áo đen này xuất hiện, Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy ngạc nhiên, hắn đã sớm phát hiện ra lão giả áo đen này theo đuôi hắn và Tử Yên.

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

- Khẩu khí của các hạ không nhỏ, thế nhưng không ngờ lại khoác loác như vậy. Vốn ta cũng định buông tha cho ngươi, hiện tại, ngươi có trốn cũng không thoát.

- Tiểu tử, đừng lắm lời, bản tôn gọi là Ác Linh Tôn giả, không biết ngươi có nghe nói qua hay không. Thế nhưng cho dù ngươi biết rõ cũng đã muộn rồi.

Lão giả áo đen nhìn Lục Lâm Thiên cười, trong nụ cười mang theo hàn ý nhàn nhạt, rõ ràng đã động sát. Giết người ở trong này chính là chuyện thường ngày.

- Lục chưởng môn, Ác Linh Tôn giả này chính là một cường giả linh đạo thành danh đã lâu, thủ đoạn hung ác, lại là trưởng lão Địa cấp của Thiên Địa các, đã từng tiếp nhận không ít nhiệm vụ.

Tử Yên truyền âm nói với Lục Lâm Thiên, đối với lai lịch của Ác Linh Tôn giả này nàng cũng biết một chút.

- Linh Tôn lục trọng, quả thực rất mạnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn về phía Ác Linh Tôn giả, không khó nhận ra người này là Linh Tôn lục trọng. Thế nhưng chỉ bằng vào loại thực lực này muốn đoạt Huyết Mẫu đơn trong tay hắn thì còn chưa đủ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhìn Ác Linh Tôn giả nói:

- Ác Linh Tôn giả, ta chưa từng nghe nói qua. Thế nhưng ngay sau đây sợ rằng trên đại lục này sẽ không còn ai nghe nói tới Ác Linh Tôn giả nữa.

- Nhiều năm như vậy mà vẫn chưa có ai dám hung hăng càn quấy như vậy trước mặt bản tôn. Ngươi muốn chết.

Ác Linh Tôn giả lạnh nhạt quát một tiếng, linh lực chấn động, trong tay lập tức đánh ra một đạo linh lực xuyên thủng không gian, bắn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt tràn ngập sát ý.

Nhìn Ác Linh Tôn giả ra tay, Tử Yên hoàn toàn không lo lắng, thân hình còn tự động lui về phía sau một chút, khóe miệng nở nụ cười.

Một đạo linh lực thất luyện xuyên thủng không gian đánh tới, Lục Lâm Thiên không lùi mà tiến. Quang mang quanh thân chớp động, một đạo quang mang trong tay phóng ra, hai đạo năng lượng thất luyện va chạm. Không gian run lên, cũng không tạo thành sóng to gió lớn, hai đạo năng lượng lập tức biến mất trên không trung.

Trong sát na khi Lục Lâm Thiên ra tay, khuôn mặt cười lạnh của Ác Linh Tôn giả rốt cuộc cũng biến đổi. Đến giờ phút này hắn mới biết được thanh niên mặc áo bào xanh trước mắt tuyệt đối không phải là người dễ trêu.

- Không biết là ai muốn chết.

Trong nháy mắt này sắc mặt Lục Lâm Thiên lạnh như băng, trong hai mắt bắn ra hàn ý. Bàn tay vung lên, thân ảnh trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang phóng về phía Ác Linh Tôn giả.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên trực tiếp xé rách không gian, giống như là xuyên thủng không gian, dùng tốc độ kinh người nhanh như thiểm điện lướt tới trước người Ác Linh Tôn giả. Tốc độ cực nhanh, khiến cho không gian chấn động tạo thành âm thanh trầm thấp, thân ảnh tạo thành một chuỗi tàn ảnh trên gợn sóng trong không gian.

- Không xong.

Ác Linh Tôn giả biến sắc, linh lực phô thiên cái địa tuôn ra. Thân ảnh phá không lui lại, quanh thân xuất hiện vết nứt không gian đen kịt, thủ ấn trong tay biến hóa, dường như muốn toàn lực ra tay.

- Chậm rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, thân ảnh giống như quỷ mị xuất hiện trước mặt Ác Linh Tôn giả, tay phải nhanh như chớp tát một cái.

Phanh.

Cơ hồ là cùng lúc, âm thanh thanh thúy vang vọng, Ác Linh Tôn giả có tu vi Linh Tôn lục trọng lại trực tiếp bị một cái tát của Lục Lâm Thiên đánh bay. Linh lực vừa mới tuôn ra lập tức bị tán loạn.

Phốc Phốc.

Trong miệng phun ra máu tươi cùng với mấy cái răng, thân hình Ác Linh Tôn giả giống như cục đá văng ra phía sau, hung hăng đập vào mặt đất ở phía xa.

Luận tốc độ cùng thực lực, Linh Tôn lục trọng như hắn làm sao có thể chống lại thực lực biến thái của Lục Lâm Thiên. Ngay cả Vũ Tôn cửu trọng Lục Lâm Thiên cũng không sợ huống chi bản thân hắn chỉ là Linh Tôn lục trọng.

Phanh.

Ác Linh Tôn giả hung hăng đập vào mặt đất, tạo thành một rãnh sâu trên mặt đất. Ánh mắt lúc này tràn ngập hoảng hốt, hắn thật không ngờ thực lực của nam tử áo xanh này lại mạnh tới như vậy. Tu vi Linh Tôn lục trọng như hắn không ngờ chỉ bị một cái tát của đối phương mà bị bay về phía sau, hắn còn có thể nói gì nữa. Chỉ có thể trách mình không có mắt.

- Trốn.

Ác Linh Tôn giả không dám nghĩ nhiều, thân hình trên mặt đất dựa thế mà trốn, đâu còn dám ở lại.

- Muốn chạy sao? Ta đã sớm nói qua ngươi không trốn nổi đâu.

Lúc này một đạo âm thanh mang theo hàn ý nhàn nhạt vang lên bên tai Ác Linh Tôn giả. Trong nháy mắt này Ác Linh Tôn giả lập tức cảm giác được có một cỗ lực lượng không gian bao phủ quanh thân khiến cho linh lực trong cơ thể hắn đình trệ.

Ngay khi Ác Linh Tôn giả còn chưa kịp phản ứng, trên người đã bị đánh xuống mấy đạo cấm chế. Thủ đoạn phòng ngự còn chưa kịp thúc dục đã bị người khác bắt.

Thân hình bị cấm chế, miệng đầy máu tươi, trong mắt Ác Linh Tôn giả lần nữa xuất hiện thân ảnh mặc áo xanh kia. Giờ phút này trong mắt Ác Linh Tôn giả tràn ngập sự kinh ngạc, hắn đường đường là Linh Tôn lục trọng, không ngờ lại bị đối phương dễ dàng cấm chế như vậy.

- Tiền bối, ta có mắt không tròng, mong tiền bối tha cho ta một mạng.

Trong lúc kinh hãi đồng thời âm thanh của Ác Linh Tôn giả cũng không bị cấm chế, lập tức mở miệng cầu khẩn Lục Lâm Thiên. Miệng nói tiền bối, trong lòng tự nói là mình không có mắt. Đối phương nhìn như không lớn hơn hắn, thế nhưng có tu vi như vậy sợ rằng cũng là cường giả lánh đời đã lâu.

- Tiền bối sao?

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, ánh mắt nhìn vào Ác Linh Tôn giả nói:

- Ngươi cảm thấy ta sẽ bỏ qua cho ngươi sao? Đây chính là kết cục mà ngươi tự chọn.

Nghe thấy Lục Lâm Thiên nói vậy, Ác Linh Tôn giả tuyệt vọng. Lần này hắn đi ra coi như động thủ trên đầu thái tuế, xuất môn bất lợi, ai biết lại đυ.ng phải người mạnh như vậy.

- Trước tiên cho ngươi sống thêm vài ngày.

Dẫn theo Ác Linh TÔn giả, Lục Lâm Thiên do dự, Linh Tôn lục trọng thích hợp cho hắn thôn phệ, chỉ là hiện tại cũng không phải lúc thôn phệ. Sau khi tâm thần dò xét bốn phía, tâm thần khẽ động, trong tay hắn lập tức có một đạo lưu quang màu tím lóe lên, Tử Lôi huyền đỉnh

xuất hiện trong tay.

Chương 2534: Huyết Linh mẫu đơn 2

- Tử Lôi huyền đỉnh, ngươi là Linh Vũ Chiến Tôn, Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn.

Nhìn thấy Tử Lôi huyền đỉnh trong tay Lục Lâm Thiên, sắc mặt Ác Linh Tôn giả biến thành màu đen. Lúc tiến vào Tử Vong Thâm Uyên này từ xa hắn đã nhìn thấy Tử Lôi Huyền Đỉnh, trong người thanh niên áo xanh này có Tử Lôi Huyền Đỉnh, không phải Lục Lâm Thiên thì còn có thể là ai được.

Hắn thật không ngờ thanh niên áo xanh này lại là Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn. Bộ dáng này rõ ràng không phải, khả năng duy nhất chính là Lục Lâm Thiên dịch dung, loại thủ đoạn này hắn cũng dùng qua không ít.

Ác Linh Tôn giả tuyệt vọng, sớm biết người này là Lục Lâm Thiên hắn trốn còn không kịp, sao lại dám đi trêu vào.

Sưu.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, không để ý tới Ác Linh Tôn giả đang tuyệt vọng mà thu hắn vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Tử Yên nhìn thấy tất cả, cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, mỉm cười tiến lên nói:

Advertisement

- Huyết Linh mẫu đơn này làm sao bây giờ?

- Trước tiên cứ lấy rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên suy tư một chút, thân ảnh lướt đi, lập tức đi tới trước Huyết Linh mẫu đơn. Trong tay xuất hiện một cỗ quang mang bao phủ phía trên Huyết Linh mẫu đơn.

Sưu.

Lục Lâm Thiên tiếp cận, Huyết Linh mẫu đơn xinh đẹp này bỗng nhiên nổ tung, hóa thành một đoàn năng lượng mang theo khí tức bạo ngược, cực lớn.

Advertisement

Sát khí bàng bạc lan tràn, trong khoảnh khắc khiến cho không gian to lớn chấn động.

- Mau lui lại.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, cỗ khí tức này khiến linh hồn hắn cũng run lên. Huyết sát chi khí này vô cùng mạnh mẽ, ảnh hưởng tới linh hồn.

Sưu Sưu.

Hai đạo thân ảnh nhanh chóng chạy ra khỏi khu vực bị khí tức huyết sát bao phủ Trong nháy mắt huyết sát chi khí trong không gian to lớn cũng từ từ biến mất không thấy gì nữa.

- Huyết sát chi khí thật mạnh.

Trong mắt Tử Yên hiện lên sự kinh ngạc. Vừa rồi Huyết Linh mẫu đơn bộc phát bắn ra huyết sát chi khí, nếu không phải nàng ở xa, lại thêm có thủ đoạn phòng ngự linh hồn, bằng không vừa rồi sẽ phiền toái lớn.

Mà lúc này trong không gian bị huyết sát chi khí bao phủ, vừa rồi vốn là một mảnh xanh biếc. Lúc này lại là một mảnh khô héo, hoang vu, tất cả các sinh linh đều bị phá hủy. Trong không gian còn có một cỗ khí tức huyết sát như ẩn như hiện.

- Đáng tiếc, Huyết Linh mẫu đơn này đã bị hủy.

Lục Lâm Thiên đau lòng không thôi, không ngờ Huyết Linh mẫu đơn này đυ.ng một cái lập tức nổ tung. Chỉ tiếc hắn cũng không hiểu cách hái Huyết Linh mẫu đơn, không công mất đi một loại bảo vật.

- Huyết Linh mẫu đơn chính là tà vật, không có được nó nói không chừng cũng là chuyện tốt.

Tử Yên nói.

- Chúng ta đi thôi, đi xem còn có thu hoạch gì không.

Mất đi Huyết Linh mẫu đơn trong lòng Lục Lâm Thiên đau một hồi, cũng không suy nghĩ quá nhiều.

Thời gian Tử Vong Thâm Uyên mở ra cũng không biết dài bao lâu, Lục Lâm Thiên cũng không dám làm chậm trễ thời gian. Quang mang qunah thân lóe lên, thân hình lơ lửng trên không trung, sau khi liếc nhìn chung quanh hai người lập tức biến mất tại chỗ.

Ở trong đại lục lơ lửng này khắp nơi đều là linh dược. Một lần nữa Lục Lâm Thiên và Tử Yên đều có thu hoạch không nhỏ, đồng thời tìm kiếm phương hướng ra bên ngoài.

Đoạn đường mà hai người đi qua gặp phải không ít cường giả tán tu, từng người gặp phải hai người đều vô cùng cảnh giác, thậm chí còn tránh ra. Hiển nhiên lo lắng hai người đột nhiên ra tay. Loại chuyện như vậy lúc này cũng không khó nhìn thấy được, ngược lại còn vô cùng bình thường.

Chỉ là Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng, dùng thực lực và thủ đoạn của hắn hiện giờ người vào trong Tử Vong Thâm Uyên hiện tại dường như cũng không có nhiều người có thể tạo thành uy hiếp với hắn. Chỉ cần hắn cẩn thận một chút có lẽ cũng không có nguy hiểm quá lớn.

Đối với tán tu bình thường chỉ cần tránh đi, không trêu chọc vào hắn là Lục Lâm Thiên cũng không để ý nhiều. Những người này còn chưa tạo thành được uy hiếp với hắn. Đương nhiên nếu như nhìn thấy đang thu thập linh dược thì Lục Lâm Thiên tuyệt đối sẽ không khách khí.

Dọc theo đường đi, Lục Lâm Thiên cũng gặp phải mấy tán tu Tôn cấp, luận thực lực không có ai bằng Ác Linh Tôn giả kia.

Những người này vừa mới thấy Lục Lâm Thiên và Tử Yên, dường như cũng phát hiện ra hai người Lục Lâm Thiên không dễ trêu cho nên sau khi nhìn thấy từ phía xa lập tức tránh ra. Những người này thức thời như vậy Lục Lâm Thiên cũng không có ra tay.

Dọc đường đi, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được mà lo lắng cho đại ca Dương Quá và Lục Tâm Đồng. Cầu nguyện hai người không được gặp phải chuyển không may. Mà hắn cũng tin rằng đại ca Dương Quá và Lục Tâm Đồng có ông trời phù hộ, gặp nguy hiểm cũng có thể hóa nguy thành an.

Đại khái tìm kiếm trong sơn mạch ở hạp cốc chừng một ngày, trong mắt hai người xuất hiện một mảnh sơn mạch bao la.

- Năng lượng thật nồng đậm.

Hai người chăm chú nhìn vào sơn mạch trước mắt, trong mắt có chút kinh ngạc. Năng lượng thiên địa ở sơn mạch này đặc biệt nồng đậm.

Lục Lâm Thiên đánh giá sơn mạch, sơn mạch này bao la, liên miên không ngớt, xanh biếc vô cùng. Trên những ngọn núi tràn ngập sương mù nồng đậm. Những đám sương mù này cũng không phải là sương mù tự nhiên mà là do năng lượng nồng đậm ngưng tụ mà thành. Không ngờ năng lượng lại nồng đậm tới tình trạng này, thế cho nên cây cối trên sơn mạch này so với nơi khác đều to lớn hơn nhiều.

- Nơi này bất phàm, phàm là nơi có năng lượng thiên địa nồng đậm đều không đơn giản. Chúng ta phải cẩn thận một chút.

Nhìn sơn mạch phía trước, Tử Yên nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật đầu, ý bảo Tử Yên cũng nên cẩn thận. Tâm thần tràn ra, trong lúc mơ hồ hắn cũng cảm giác được sơn mạch này không quá bình thường. Phàm là nơi có năng lượng thiên địa nồng đậm tất có chỗ bất thường.

- Phía trước dường như có người.

Lục Lâm Thiên nói, bên trong tâm thần dò xét của hắn phát hiện ra phía trước có không ít khí tức.

Thả người tiến về phía trước, xuyên qua mấy ngọn núi, tại một sườn núi bằng phẳng lúc này có không ít thân ảnh. Từng đạo thân ảnh xúm lại cùng một chỗ, sợ rằng ít nhất có hơn mấy trăm người.

Lục Lâm Thiên cùng Tử Yên có chút nghi hoặc, nhiều người tụ tập lại như vậy, xem ra tốc độ của những người này cũng vô cùng nhanh.

Hai người Lục Lâm Thiên và Tử Yên đáp xuống khiến cho không ít người quay đầu lại nhìn, trong mắt hiện lên sự cảnh giác.

- Mọi người nghe kỹ đây, theo tin tức mà Lan Lăng sơn trang chúng ta dò xét được, phía trước có một nơi có Thanh Lôi Huyền Đằng. Thanh Lôi Huyền Đằng này là vật thượng cổ, nó đã có linh trí, người bình thường căn bản không có cách nào đối phó với nó.

Lục Lâm Thiên vừa mới đáp xuống phía trước đã có âm thanh truyền tới.

- Gia Cát Tây Phong.

Nghe thấy đạo âm thanh này Lục Lâm Thiên lập tức nhận ra, người này hắn không xa lạ gì, chính là trang chủ Lan Lăng sơn trang, Gia Cát Tây Phong. Nhíu mày, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua khe hở giữa đám người, quả nhiên bên trong hắn nhìn thấy mười mấy người của Lan Lăng sơn trang. Gia Cát Tây Phong hiện tại đang nói với mọi người.

Chương 2535: Thanh Lôi Huyền Đằng

- Đều ở đây sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua, có chút ngoài ý muốn khi phát hiện ra đám người Hóa Vũ tông, Vạn Thú Tông, Nhật Sát các đều ở cách đó không xa. Còn có đám người Công Tôn Hóa Nhai, Doãn Ngạc, Lạc Kiến Hồng.

Trong đám người, Lục Lâm Thiên lần nữa nhìn thấy Lam Linh, vẫn vũ mị khiến cho người ta sôi trào. Thân hình linh lung khiến cho người ta xịt máu mũi, khiến cho vô số ánh mắt mang theo lửa nóng vụиɠ ŧяộʍ nhìn sang, cũng không dám nhìn thẳng.

- Thanh Long Huyền Đằng.

Lục Lâm Thiên rõ ràng nghe nói tới Thanh Lôi Huyền Đằng trong miệng Gia Cát Tây Phong, hai mắt hắn lập tức tỏa sáng. Huyết Linh mẫu đơn thì Lục Lâm Thiên không biết. Thế nhưng hắn lại biết rõ một chút về Thanh Lôi Huyền Đằng này. Trên Thiên Linh lục của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn có ghi chép, đồn rằng Thanh Lôi Huyền Đằng chính là tài liệu cực phẩm luyện khí.

- Là Thanh Lôi Huyền Đằng.

Advertisement

- Thanh Lôi Huyền Đằng thượng cổ, còn có linh trí, đây chính là trọng bảo a.

Gia Cát Tây Phong vừa dứt lời, mọi người chung quanh sôi trào. Cả đám ghé đầu lại, đại bộ phận người cũng biết rõ Thanh Lôi Huyền Đằng này là vật thế nào. Thế nhưng cũng còn có một ít người vẻ mặt mờ mịt, không phải ai cũng biết Thanh Lôi Huyền Đằng này.

- Là Thanh Lôi Huyền Đằng, Thanh Lôi Huyền Đằng có linh trí. Lục chưởng môn, nhất định phải đạt được vật này.

Tử Yên truyền âm nói với Lục Lâm Thiên, âm thanh có chút kích động.

Advertisement

- Tử Yên cô nương, Thanh Lôi Huyền Đằng có linh trí là sao?

Lục Lâm Thiên truyền âm hỏi, đối với Thanh Lôi Huyền Đằng Lục Lâm Thiên cũng biết rõ một chút. Thế nhưng Thanh Lôi Huyền Đằng có linh trí, Lục Lâm Thiên cũng không biết rõ khái niệm này.

- Thanh Lôi Huyền Đằng chính là tài liệu cực phẩm luyện chế linh khí. Bình thường đều dùng luyện chế Hồn linh khí. Đồn rằng Thanh Lôi Huyền Đằng này ở trên đại lục đều không phải là vật có linh trí. Bản thân mang theo linh lực bàng bạc, đồng thời có thể khống chế linh hồn. Là do năng lượng thiên địa ôn dưỡng, sinh trưởng thành. Chỉ có tại địa phương vô cùng đặc biệt mới có thể có được Thanh Lôi Huyền Đằng. Vạn vật đều có linh hồn của mình, coi như không phải là vật có linh trí thì cũng có khả năng dựng dục linh trí. Ví dụ như Huyết Linh mẫu đơn mà chúng ta gặp chính là một loại trong đó. Mà Thanh Lôi Huyền Đằng này nếu như mở ra linh trí thì lập tức có thể luyện chế thành thần khí. Thanh Lôi Huyền Đằng luyện chế thần khí, có thể khắc chế linh hồn, tuyệt đối là trọng bảo.

Tử Yên một hơi truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nghe vậy trong lòng cũng có chút động tâm. Tuy rằng hắn có hai kiện thần khí trên người, thế nhưng không ngờ Thanh Lôi Huyền Đằng lại là loại bảo vật như vậy, đương nhiên đã gặp thì không thể buông tha.

Dừng lại một lát, trong lúc mọi người thấp giọng nghị luận, Gia Cát Tây Phong nhìn mọi người, ánh mắt lóe lên, thu quạt trong tay nói:

- Chư vị, Thanh Lôi Huyền Đằng phía trước đã có linh trí, uy lực rất mạnh, khó đối phó. Một mình đi tới đó sợ rằng có đi mà không có về. bất quá ta tin rằng nhiều người như chúng ta liên thủ lại đến lúc đó nhất định có thể đoạt được Thanh Lôi Huyền Đằng kia.

Nghe thấy Gia Cát Tây Phong nói vậy tiếng nghị luận chung quanh lại càng lớn hơn. Ánh mắt Lục Lâm Thiên chớp động, đám người Lan Lăng sơn trang này lôi kéo mọi người cùng nhau đối phó với Thanh Lôi Huyền Đằng, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi có chút nghi hoặc. Loại bảo vật như vậy dưới tình huống bình thường sợ rằng Lan Lăng sơn trang tuyệt đối sẽ không để cho người khác biết. Càng không kêu gọi mọi người liên thủ.

Suy nghĩ một lát, Lục Lâm Thiên nhìn đội hình Lan Lăng sơn trang, hóa ra trong mười mấy người kia có ba vị trưởng lão tu vi Vương cấp đã biến mất. Nhíu mày, Lục Lâm Thiên suy đoán nếu như hắn đoán không sai, sợ rằng uy lực của Thanh Lôi Huyền Đằng kia cũng không yếu, tuyệt đối cường hãn.

- Lục chưởng môn, Lan Lăng sơn trang lôi kéo nhiều người như vậy để đối phó với Thanh Lôi Huyền Đằng, chuyện này có chút kỳ quái.

Tử Yên truyền âm nói, trong mắt có chút nghi hoặc.

- Không có gì là kỳ quái cả. Nếu ta đoán không sai thì Lan Lăng sơn trang đã bị hao binh tổn tướng, căn bản không thể một mình nuốt trọn Thanh Lôi Huyền Đằng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

Ánh mắt Tử Yên nhảy lên, truyền âm nói:

- Ta đã quên, Thanh Lôi Huyền Đằng có linh trí, thực lực đã tới tình trạng khủng ố. Thực lực của Lan Lăng sơn trang căn bản không thể làm gì được nói.

- Gia Cát trang chủ, nếu như mọi người cùng liên thủ, cuối cùng đạt đượcThanh Lôi Huyền Đằng thì nên phân phối như thế nào?

Trong đám người, một lão giả mặc hoàng bào hỏi. Trước mặt bảo vật, đầu tiên là nghĩ tới phân phối, không có ai nghĩ tới tại sao Lan Lăng sơn trang lại lôi kéo bọn họ.

- Thanh Lôi Huyền Đằng chỉ có một, cho dù ai cũng không thể một mình nuốt trọn. Đến lúc đó sau khi đạt được chúng ta dựa theo việc xuất lực ra sao mà tính điểm. Thanh Lôi Huyền Đằng này cũng phân thành nhiều phần, giá trị mỗi một phần đều liên thành. Sau Thanh Lôi Huyền Đằng này nói không chừng còn có không ít bảo vật. Lúc đó cũng chia đều ra. Thế nào? Trong thời gian chúng ta liên thủ, không được ra tay với người khác. Người vi phạm sẽ bị tất cả mọi người liên thủ đối phó. Mọi người cảm thấy thế nào?

Gia Cát Tây Phong hỏi mọi người.

Đám người kia nghe vậy trong lòng tuy rằng có chút lo lắng, thế nhưng bảo vật trước mắt khiến cho mọi người không còn cố kỵ quá nhiều.

- Vạn Thú Tông ta không phản đối.

Doãn Ngạc nhìn mọi người rồi nói.

Công Tôn Hóa Nhai cũng gật đầu nói:

- Hóa Vũ tông ta cũng không có ý kiến.

Có hai sơn môn lớn Vạn Thú Tông và Hóa Vũ tông không có ý kiến, những tán tu có mặt sau khi chần chừ một thoáng rồi cũng gật đầu đồng ý.

Đương nhiên, tuy rằng những tán tu này gật đầu. Thế nhưng người ngu cũng không có mấy. Có thể tu luyện tới tu vi cùng thực lực như hiện tại, kẻ ngu ngốc đã không còn bao nhiêu. Tuy rằng Gia Cát Tây Phong nói êm tai, thế nhưng ở thời điểm này, nếu như tin lời Lan Lăng sơn trang nói thì quả thực vô cùng ngu ngốc. Chỉ sợ phải tính cho riêng cho bản thân mình.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, Lan Lăng sơn trang và đám người Hóa Vũ tông, Vạn Thú Tông tụ tập nhiều người tới như vậy, cũng là một cỗ thực lực không nhỏ. Không biết đối phó với Thanh

Lôi Huyền Đằng kia có bao nhiêu phần nắm chắc.

- Không biết Nhật Sát các có muốn tham dự hay không?

Mọi người đồng ý, Gia Cát Tây Phong khẽ thở phào một hơi, ánh mắt lập tức nhìn về phía đám người Nhật Sát các phía xa.

- Nhật Sát các ta không có hứng thú.

Ánh mắt Lạc Kiến hồng khẽ đổi, trực tiếp từ chối. Nhật Sát các và đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông đã kết thành thù hận trong Thiên Môn cốc. Lúc này liên thủ với đám người Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, coi như là có lợi Lạc Kiến Hồng cũng không thể không để phòng hai sơn môn này. Huống chi tâm tư của Lan Lăng sơn trang sao Lạc Kiến Hồng lại không biết cơ chứ.

Nhìn thấy Lạc Kiến Hồng trực tiếp từ chối, ánh mắt Gia Cát Tây Phong khẽ biến đổi.

Chương 2536: Trực tiếp đánh chết 1

- Hai người các ngươi thì sao? Có đồng ý không?

Thu hồi ánh mắt, Gia Cát Tây Phong nhìn Lục Lâm Thiên và Tử Yên. Tất cả mọi người vừa rồi đều đồng ý, ánh mắt của hắn đã chú ý tới chỉ có hai người này không gật đầu, dường như không muốn liên thủ với mọi người.

- Không có hứng thú. Ai muốn đi chịu chết thì cứ việc. Đến lúc đó bị người khác bán còn không biết.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói. Ý tứ trong lời nói vô cùng rõ ràng, trực tiếp cảnh cáo đám tán tu kia. Có thể quấy rầy chuyện của Lan Lăng sơn trang, Lục Lâm Thiên không ngại tốn thêm một chút nước bọt.

Nghe thấy Lục Lâm Thiên nói vậy, trong mắt không ít tán tu bắt đầu có ý rút lui.

- Tiểu tử, ngươi nói gì. Ngươi không muốn tham gì thì cút ngay. Nếu như bước vào nơi này một bước, giết không tha.

Một đạo âm thanh lạnh lẽo vang lên. Một thanh niên dậm chân nhảy ra. Tuổi chừng ba mươi tuổi, gầy gò. Trên người mặc một bộ cẩm bào. Dáng người cao ngất, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng. Cũng coi như có phong độ.

Advertisement

Chỉ là khí tức trên người thanh niên này có chút âm lệ, khí tức quanh thân như có như không lan tràn ra. Cũng đã tới Linh Vương cửu trọng. Trong đám người trẻ tuổi cũng coi như có thực lực không kém.

- Gia Cát Tử Vân.

Thanh niên này đương nhiên Lục Lâm Thiên không xa lạ gì. Gia Cát

Tử Vân của Lan Lăng sơn trang, ban đầu ở trong tay Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên đã tha cho cái mạng nhỏ của hắn.

- Khẩu khí thật lớn, chẳng lẽ là có Lan Lăng sơn trang sau lưng sao? Nếu như Lan Lăng sơn trang ngươi không thích, có bản lĩnh thì cứ lên.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói xong, miệng phun ra một ngụm nước bọt. Đối với người Lan Lăng sơn trang, hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không cần phải khách khí. Nếu như đám người Lan Lăng sơn trang này dám trêu vào hắn thì cũng chỉ trách bọn họ không may.

Advertisement

- Tiểu tử, khẩu khí thật lớn.

Gia Cát Tử Vân nghẹn khuất đã lâu, nhìn thấy đối phương không có danh tiếng gì, thế nhưng lại dám tranh luận với mình, hắn lập tức giận dữ.

- Tiểu tử này quả thực là muốn chết.

Lại một âm thanh lạnh lẽo vang lên, dứt lời Công Tôn Xuân Thu nhảy ra.

Bước về phía trước mấy bước, Công Tôn Xuân Thu cũng đã sớm nhìn Lục Lâm Thiên không vừa mắt. Nếu lúc trước không phải bởi vì có thúc thúc ngăn cản thì ở cửa vào hạp cốc hắn đã ra tay với tên thanh niên mặc áo xanh này rồi.

Nhìn Công Tôn Xuân Thu, Lục Lâm Thiên khẽ thở dài. Công Tôn Xuân Thu này sợ rằng có người của Hóa Vũ tông ở đây cho nên mới không biết sợ. Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý.

Ngay khi Lục Lâm Thiên nhíu mày, Công Tôn Xuân Thu còn tưởng rằng Lục Lâm Thiên sợ hãi. Ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, mặt mũi tràn ngập vẻ âm lệ, nở nụ cười lạnh nói:

- Tiểu tử, vận khí của ngươi cũng không quá tốt. Nếu không liên thủ với chúng ta thì chết đi vậy.

- Ngươi có thực lực này sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn Công Tôn Xuân Thu nói. Ánh mắt đảo qua đám người Hóa Vũ tông, ngoại trừ Công Tôn Hóa Nhai ra còn có hai cường giả Tôn cấp khác. Tầm mười người có tu vi Vương cấp. Nếu như đối phó Lục Lâm Thiên cũng không quá quan tâm.

- Tiểu tử, muốn chết.

Công Tôn Xuân Thu lạnh lùng quát một tiếng, dường như đã sớm muốn ra tay với thanh niên áo xanh trước mắt. Cường giả Hóa Vũ tông cũng không có ý tứ ngăn cản. Thanh niên áo xanh này vừa rồi đã khiến cho trong lòng không ít tán tu phân vân. Nếu như không để cho thanh niên áo xanh này nhận một chút giáo huấn, sợ rằng khó có thể chấn nhiếp tất cả mọi người liên thủ với nhau. Như vậy càng thêm khó đối phó với Thanh Lôi Huyền Đằng.

Tuy rằng người Hóa Vũ tông cũng nhìn ra thanh niên áo bào xanh thoạt nhìn có chút bất phàm. Thế nhưng để cho Công Tôn Xuân Thu tiến lên thử người này cũng không tệ, có nhiều cường giả ở bên cạnh xem xét cũng không thể xảy ra chuyện gì được.

Gia Cát Tử Vân đang muốn ra tay thì bị Gia Cát Tây Phong lặng lẽ ngăn cản.

Âm thanh lạnh lẽo vừa dứt, Công Tôn Xuân Thu đã sớm muốn đánh chết tiểu tử trước mắt, ngoài ra còn biểu hiện một chút. Nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt hắn lạnh lẽo, khóe miệng nở nụ cười lạnh lùng mang theo sát ý. Bước chân tiến lên, chân khí bàng bạc tuôn ra.

Sưu Sưu.

Chung quanh có không ít tán tu mặc kệ là tu vi cao hay thấp đều nhanh chóng tản ra, tránh cho bị liên lụy.

Lục Lâm Thiên căn bản không thèm để ý, nhìn Công Tôn Xuân Thu, loại thực lực này muốn đối phó với hắn, Công Tôn Xuân Thu này quả thực có chút ngây thơ.

- Chết đi.

Trong nháy mắt, Công Tôn Xuân Thu mang theo sát ý ngập trời đi tới trước người Lục Lâm Thiên. Hóa chưởng thành quyền, một đạo quyền ấn khiến cho không gian vặn vẹo, gần như đánh nát gợn sóng trong không gian mang theo nụ cười lạnh lẽo đánh về phía Lục Lâm Thiên. Hung hăng đánh vào ngực Lục Lâm Thiên.

Âm thanh trầm thấp, bạo liệt vang vọng. Cơ hồ tất cả mọi người nhìn vào, chỉ thấy thanh niên áo xanh kia không có ý tứ lùi lại, mặc cho một quyền của Công Tôn Xuân Thu đánh vào ngực. Tùy ý để cho lực lượng mạnh mẽ trút xuống. Cảnh này khiến cho vô số ánh mắt kinh hãi.

Phanh.

Công Tôn Xuân Thu đánh một quyền xuống, âm thanh trầm thấp, bạo liệt vang vọng. Ánh mắt ngày càng lạnh lẽo, người này khong ngờ ngay cả một quyền của hắn cũng không trốn thoát, quả thực chính là muốn chết.

Mà trong khi Công Tôn Xuân Thủ nở nụ cười lạnh, sắc mặt hắn lập tức đen lại. Hắn cảm giác một quyền của mình giống như đánh vào một vật cứng rắn nhất trên đời. Lực lượng gần như phá nát không trung thế nhưng không có cách nào làm rung chuyển thân hình đối phương. Thậm chí ngay cả góc áo cũng không thể tác động vào một chút nào. Trên nắm tay lập tức vang lên tiếng răng rắc.

Răng rắc.

Trên nắm tay Công Tôn Xuân Thu vang lên tiếng răng rắc, hắn có cảm giác một cỗ lực lượng cực lớn xuyên qua nắm tay trực tiếp tràn vào trong cơ thể hắn. Những nơi lực lượng cực lớn đi qua, xương cốt trong cánh tay bị chấn thành mảnh vỡ, cơ hồ nứt vỡ từng khúc.

- A...

Xương cốt nứt vỡ từng khúc, đau đớn kịch liệt khiến cho Công Tôn Xuân Thu lập tức hét lớn một tiếng.

- Con sâu cái kiến, không biết tự lượng sức mình.

Trong sát na, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, cánh tay nhanh như thiểm điện vươn ra. Lập tức nắm lấy vai Công Tôn Xuân Thu. Dưới lực lượng áp chế vô hình, chân khí trong cơ thể Công Tôn Xuân Thu cứng lại, không có cách nào nhúc nhích.

- Dừng tay.

Trong Hóa Vũ tông, Công Tôn Hóa Nhai hét lớn một tiếng.

Sưu.

Mà đồng thời đã có một cường giả Vũ Tôn thấy tình thế không ổn, thân ảnh lập tức lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Thân hình cường giả Vũ Tôn này giống như lưu quang mang theo kình phong khủng bố, một đạo chân khí nóng bỏng trong nháy mắt bắn về phía Lục Lâm Thiên. Dưới đạo chân khí thất luyện này không gian trực tiếp bị đυ.ng nát, xuất hiện khe nứt đen kịt.

- Hóa Vũ tông muốn nhiều người bắt nạt ít người sao?

Tử Yên lạnh nhạt nói một tiếng, thân ảnh xinh đẹp lóe lên. Một đạo linh lực tinh luyện mang theo linh hỏa nóng bỏng đột nhiên hội tụ, năng lượng đáng sợ khiến cho không gian bạo liệt từng khúc.

Chương 2537: Trực tiếp đánh chết 2

Sưu...

Đạo linh lực thất luyện trong tay Tử Yên giống như một đạo lưu quang xé rách bầu trời hung hăng bắn về phía trước. Nhanh chóng va chạm với đạo chân khí thất luyện của cường giả Vũ Tôn của Hóa Vũ tông.

Oanh.

Hai đạo năng lượng dưới vô số ánh mắt va chạm vào nhau. Âm thanh kinh thiên đột nhiên vang vọng trong phiến không gian này. Cả hai đạo năng lượng giống như thiên thạch va chạm năng lượng khủng bố rung động giống như sóng to gió lớn bỗng nhiên khuếch tán ra chung quanh.

Dưới một kích, cường giả Vũ Tôn của Hóa Vũ tông trực tiếp bị đẩy lùi mấy bước, lảo đảo lui về phía sau, sắc mặt trở nên khó coi. Vừa mới ra tay hắn đã biết rõ tu vi của đối phương. Nữ nhìn qua mỹ mạo, xinh đẹp kia ngờ đã là Linh Tôn ngũ trọng.

Thân hình Tử Yên khẽ lay động, thân ảnh xinh đẹp không bị ảnh hưởng quá nhiều. Vũ Tôn tứ trọng mà thôi, còn không có cách nào làm gì được nàng. Nếu không phải thương thế trên người nàng còn chưa hoàn toàn khôi phục thì một kích vừa rồi cũng đủ để làm cho đối phương bị thương.

- Thật mạnh.

Advertisement

Tử Yên ra tay mọi người mới biết rõ thực lực của hai người này. Một nam một nữ này tuyệt đối không phải dễ trêu. Khó trách không đặt Lan Lăng sơn trang vào trong mắt, thì ra là có thực lực tuyệt đối.

Lục Lâm Thiên không để ý tới xung quanh, thực lực Tử Yên hiện tại trong đám người Hóa Vũ tông còn chưa có ai có thể làm gì được nàng. Miệng nở nụ cười lạnh, nhấc Công Tôn Xuân Thu đang bị cấm chế, không do dự trực tiếp tát một cái.

Phanh.

Một cái tát rơi xuống khuôn mặt Công Tôn Xuân Thu khiến cho miệng hắn phun ra máu tươi. Trên mặt xuất hiện năm dấu tay đỏ ửng.

Một cái tát này đã khiến cho Công Tôn Xuân Thu hoa mắt. Lúc này mới ý thức được mình gặp phải người nào. Vẻ âm lệ trong mắt đã hiện thành sự sợ hãi.

Giờ phút này Gia Cát Tử Vân nhìn thấy cảnh này không khỏi nghẹn họng, thầm than may mà người ra tay không phải là hắn. Ai có thể nghĩ tới thực lực của nam tử áo xanh lại khủng bố tới tình trạng như vậy.

Advertisement

- Dừng tay.

Công Tôn Hóa Nhai hét lớn, cháu trai rơi vào trong tay đối phương, thực lực của đối phương lại cường hãn như vậy, trường bào màu trắng tung bay, vết sẹo trên mặt thoáng run rẩy nói:

- Các hạ có thể thả tiểu chất được không? Việc này Hóa Vũ tông ta cũng không truy cứu nữa.

- Con kiến hôi, ngươi không nên trêu vào ta.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, nâng Công Tôn Xuân Thu, nhìn đám người Hóa Vũ tông nói:

- Mặt mũi của Hóa Vũ tông lớn thật, ngươi không truy cứu, thế nhưng ta phải truy cứu chuyện này.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua đám người Lam Linh, lập tức nói:

- Hắn đánh ta một quyền, vậy thì ta cũng phải đánh hắn một quyền mới công bằng.

Lục Lâm Thiên dứt lời, ném Công Tôn Xuân Thu trong tay đi, một đạo quyền ấn trực tiếp trút vào bụng Công Tôn Xuân Thu, một cỗ quang mang lập tức trút xuống.

Phanh.

Dưới một quyền này đan điền của Công Tôn Xuân Thu lập tức vang lên âm thanh trầm đυ.c.

Phốc Phốc.

Công Tôn Xuân Thu lập tức trợn mắt, phun ra máu tươi cùng với nội tạng bị nghiền nát. Thân hình đập xuống mặt đất trước người Công Tôn Hóa Nhai.

Mặt đất thoáng run rẩy, máu tươi tràn ngập, trong mắt hắn hiện lên sự kinh ngạc cùng với kinh hãi.

- Chết rồi.

Mọi người chung quanh hít sâu một hơi. Người tinh mắt đều có thể nhìn ra, lúc này Công Tôn Xuân Thu đã bị phá hủy đan điền cùng với lục phủ ngũ tạng, không những thế, sợ rằng ngay cả hồn anh trong đầu cũng trực tiếp bị phá hủy.

- Hỗn trướng.

Một tiếng hét lớn vang lên, trước mặt bao nhiêu người Công Tôn Xuân Thu bị đánh chết. Hai cường giả Tôn cấp trong Hóa Vũ tông sao có thể nhịn được. Đây tuyệt đối là kɧıêυ кɧí©ɧ của Hóa Vũ tông, sắc mặt hai lão giả này âm trầm, trong đó có một người vừa vặn là người vừa bị Tử Yên đẩy lui. Hai người đạp mạnh mặt đất, thân hình hóa thành hai đạo tàn ảnh mơ hồ mang theo hai cỗ kình phong sắc bén nhanh như chớp xuyên qua không gian bắn về phía Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử, giết người Hóa Vũ tông ta, ngươi nhất định phải chết.

Hai cường giả Vũ Tôn lớn tiếng quát. Một Vũ Tôn ngũ trọng, một Vũ Tôn tứ trọng. Hai người đều đánh ra một chưởng về phía Lục Lâm Thiên, dẫn động năng lượng thiên địa hội tụ. Không thể nghi ngờ ý định của hai người này là dùng một chiêu đánh chết Lục Lâm Thiên. Công kích xé rách không gian, khiến cho cả không trung ầm ầm run rẩy. Cường giả Vũ Tôn ra tay, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều mang theo năng lượng thiên địa.

Phanh Phanh.

Hai cường giả Vũ Tôn đồng thời đánh ra một chưởng, trực tiếp bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong. Hung hăng nhằm vào trên người Lục Lâm Thiên, ngay cả không gian chung quanh cũng bị đánh vỡ từng khúc. Trong ánh mắt của mọi người Lục Lâm Thiên bị đánh nát, thế nhưng cũng không có máu tươi phun ra, chỉ là một đạo tàn ảnh mà thôi.

- Là tàn ảnh.

Hai cường giả Vũ Tôn lập tức biến sắc, hai người nhanh chóng đánh ra một kích, lực lượng không gian tập trung vào đối phương, thế nhưng không ngờ đối phương lại có thể biến mất như vậy.

Trong nháy mắt thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện sau lưng hai Vũ Tôn này, khóe miệng nở nụ cười tà. Trong nụ cười tà có sát ý nhàn nhạt.

- Không tốt.

Hai Vũ Tôn biến sắc, cảm nhận nam tử áo xanh kia xuất hiện sau lưng mình, không dám có chút chậm trễ nào trực tiếp lùi lại. Không dám dừng lại, tốc độ của nam tử áo xanh này khiến cho hai người bọn họ trực tiếp rung động.

- Còn muốn chạy, không cảm thấy đã chậm rồi hay sao?

Lục Lâm Thiên dứt lời, bàn chân đạp mạnh hư không, tạo thành một chuỗi tàn ảnh trên không trung. Thân hình giống như một đạo lưu quang đuổi theo hai người không bỏ, tốc độ nhanh tới mức vượt quá sự tưởng tượng của mọi người.

Lục Lâm Thiên xuất hiện sau lưng hai người, từng đường vòng cung huyền ảo xuất hiện.

- Thời Không Lao Ngục.

Thủ ấn đánh xuống, trong hai tay Lục Lâm Thiên có một đạo quang mang chói mắt bắn ra. Thời Không Lao Ngục thuộc tính thủy lan tràn, trực tiếp bao phủ trong không gian. Lực lượng thời gian tác dụng khiến cho gợn sóng trong không gian bị đồng hóa.

Trong sát na, Thời Không Lao Ngục thuộc tính thủy đem Vũ Tôn ngũ trọng cùng với Vũ Tôn tứ trọng bao phủ vào bên trong. Trực tiếp bao phủ không gian chừng nghìn mét, cả không trung gió nổi mây phun.

Trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính thủy, năng lượng thuộc tính thủy trong sát na hội tụ. Linh hồn lực mênh mong cùng với lực lượng thời gian và lực lượng không gian dung hợp vào bên trong trong nháy mắt trút xuống không gina.

- Đây là vũ kỹ gì?

c Lâm Thiên thi triển Thời Không Lao Ngục khiến cho không ít người kinh hãi, cực kỳ nghi hoặc. Thời Không Lao Ngục chính là thứ Lục Lâm Thiên mới lĩnh ngộ ra trong Tổ Yêu lâm, bên ngoài cũng không thi triển mấy lần cho nên không ai có thể nhận ra thân phận của Lục Lâm Thiên.

Vũ Tôn tứ trọng cùng với Vũ Tôn ngũ trọng của Hóa Vũ tông lập tức bị nhốt vào bên trong. Ở trong không gian quỷ dị này có nhiều loại năng lượng công kích khiến cho trong lòng hai người này hoảng hốt, trong lúc vô hình bị áp chế tuyệt đối.

Phanh.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính thủy đột nhiên khiến năng lượng thuộc tính thủy đóng băng không gian, trực tiếp đem không gian chung quanh hai cường giả Vũ Tôn của Hóa Vũ tông đóng băng.

Chương 2538: Trực tiếp đánh chết 3

Ken két.

Khí tức lạnh lẽo ngập trời đóng băng không gian. Trong nháy mắt lan tràn tới trước mặt hai người, bên trong còn có một cỗ công kích linh hồn khiến cho hai người ngây dại.

Mặt khác bên trong còn có lực lượng thời gian, không gian. Dưới cỗ khí tức lạnh lẽo cùng với nhiều loại công kích quỷ dị khiến cho hai người không thể chống lại, càng không thể dãy giụa ra bên ngoài.

- Phá.

Trong khoảnh khắc hai người khôi phục lại chút lý trí, dường như đã toàn lực ra tay. Chân khí phô thiên cái địa từ trong người tuôn ra, dẫn động năng lượng thiên địa tuôn ra. Chung quanh thân hình trong khoảnh khắc có một mảng lớn băng bị nghiền nát, thân hình đánh ra vết nứt đen kịt trong không gian.

Chỉ là trong nháy mắt lại có một cỗ lực lượng hàn băng kéo tới trước người hai người, cả không gian lập tức bị băng bao phủ.

Advertisement

Cả không gian trong chốc lát giống như cứng lại, hai người bị bao phủ ở bên trong. Trong ánh mắt hiện lên sự sợ hãi, thế nhưng lại không thể nhúc nhích.

- Trời tạo nghiệt thì còn có thể sống. Thế nhưng tự gây nghiệt thì không thể sống. Đây là tự mình các ngươi muốn chết.

Tiếng quát của Lục Lâm Thiên vừa dứt, năm ngón tay nắm chặt. Thời Không Lao Ngục thuộc tính thủy hung hăng run rẩy. Cả không gian to lớn dưới cỗ năng lượng đáng sợ va chạm bắt đầu trở nên vặn vẹo.

Phanh.

Advertisement

Trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính thủy to lớn, không gian quanh thân hai cường giả Vũ Tôn kia lập tức nổ tung. Âm thanh bạo liệt giống như tiếng sấm. Không gian lập tức bị chấn thành từng mảnh vỡ. Băng vụn ngập trời mang theo một cỗ năng lượng kinh khủng bỗng nhiên khuếch tán. Trên không trung. Năng lượng khủng bố rung động tạo ra hai cái khe đen kịt cực lớn trong không gian.

Ầm ầm.

Không gian chung quanh tựa như sụp đổ. Khí tức lạnh lẽo khuếch tán bao phủ những ngọn núi chung qunah. Trực tiếp đánh nát những đỉnh núi này. Mặt đất rạn nứt, tro bụi, đá vụn bắn tứ tung. Cả không gian bao la trời rung đất chuyển, từng khe nứt giống như mạng nhện trên đỉnh núi lan tràn ra bốn phía. Kình khí khủng bố khuếch tán khiến cho tất cả cường giả trực tiếp lui lại, sắc mặt đại biến, ai còn dám ở lại.

Trên không trung, tất cả từ từ biến mất. Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, thân ảnh lóe lên rồi đáp xuống bên người Tử Yên. Mà hai Vũ Tôn của Hóa Vũ tông vừa rồi đã hóa thành mảnh vỡ trong không gian song song kia. Hồn anh cũng không có cách nào chạy thoát.

- Chết. Hỏa Chân Tôn giả và Địa Chân Tôn giả của Hóa Vũ tông đã bị giết.

- Thanh niên này là ai? Không ngờ thực lực lại khủng bố như vậy.

Mọi người chung quanh kinh ngạc, nhìn Lục Lâm Thiên mà gian nan nuốt một ngụm nước bọt. Ai cũng thật không ngờ thực lực của thanh niên mặc áo xanh này lại mạnh nhưu vậy. Quan trọng hơn là Hóa Vũ tông cũng không được thanh niên này đặt vào trong mắt. Ba cường giả Hóa Vũ tông, trong đó có hai cường giả Tôn cấp trong nháy mắt bị miểu sát.

Đám người Lan Lăng sơn trang, Nhật Sát các, Vạn Thú Tông lúc này cũng rung động. Cơ mặt Gia Cát Tây Phong run rẩy, trong lòng thầm than may mà vừa rồi Lan Lăng sơn trang không đi lên. Thực lực của thanh niên mặc áo xanh này quá mạnh mẽ. Một Vũ Tôn ngũ trọng cùng với một Vũ Tôn tứ trọng trực tiếp bị miểu sát. Thực lực khủng bố không cần phải nói.

Tất cả người còn lại của Hóa Vũ tông còn đang rung động, rung động vì ba cường giả trong tông bị đánh chết. Lúc này cũng không có bất kỳ ai dám lên tiếng, trong ánh mắt chỉ có sợ hãi và kinh ngạc.

Tử Yên nhìn chung quanh, đôi mắt xinh đẹp có biến hóa, khẽ thở dài một tiếng. Lục Lâm Thiên làm như vậy khiến cho nàng có một dự cảm không tốt. Sợ rằng sau khi chuyến đi tới Tử Vong Thâm Uyên này chấm dứt thì sự yên tĩnh ngắn ngủi trên đại lục cũng theo đó mà bị đánh vỡ.

- Chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên đi tới bên người Tử Yên, người còn lại của Lan Lăng sơn trang, không phải là Lục Lâm Thiên không muốn động thủ. Mà hiện tại còn không phải lúc. Còn Công Tôn Hóa Nhai và mấy cường giả Vương cấp còn lại cho dù có động thủ cũng không có tác dụng quá lớn.

- Được.

Tử Yên khẽ gật đầu, thân ảnh hai người trước mắt bao nhiêu người nghênh ngang rời đi. Không có ai dám nói gì nữa. Ngay cả cái rắm cũng không dám đánh. Dưới thực lực như vậy, ai còn dám đi chịu chết nữa.

Gia Cát Tử Vân của Lan Lăng sơn trang đã sớm trốn vào trong đám người, ánh mắt kinh hãi, trên trán toát ra mồ hôi lạnh.

- Hóa Vũ tông ta nhất định sẽ không để yên cho ngươi.

Mãi đến khi hai người Lục Lâm Thiên và Tử Yên biến mất không thấy gì nữa, lúc này Công Tôn Hóa Nhai mới nhìn về phía Lục Lâm

Thiên biến mất mà hét lớn.

Đám người Hóa Vũ tông nhìn một mảnh bừa bộn phía trước, ánh mắt tràn ngập sự kinh hãi khó có thể phục hồi lại tinh thần. Trước kia chỉ cần nhắc tới cái tên Hóa Vũ tông thì không có một tán tu nào dám không nể mặt. Huống chi lúc này Hóa Vũ tông còn có cường giả đi theo tới Tử Vong Thâm Uyên. Thế nhưng bọn họ thật không ngờ, hôm nay đυ.ng phải hai người này, hai người này không đặt Hóa Vũ tông bọn họ vào trong mắt.

Trong Vạn Thú Tông, ánh mắt mọi người biến đổi. Công Tôn Xuân Thu bị đánh chết, tuy rằng Công Tôn Xuân Thu này cùng với tông chủ Lam Linh của Vạn Thú Tông còn chưa thành hôn, thế nhưng trên danh nghĩa đã đính hôn.

Lúc này Công Tôn Xuân Thu đã chết, vốn cũng không có gì, thế nhưng ở bên trong lại liên quan tới không ít chuyện, đây chính là điều khiến cho ánh mắt của đám người Vạn Thú Tông biến hóa.

Lam Linh nhìn thân ảnh áo xanh rời đi, đôi mắt xinh đẹp lóe lên, không biết vì sao trong lòng nàng có cảm giác người này rất là quen thuộc, có cảm giác giống như từng quen biết. Về phần Công Tôn Xuân Thu bị đánh chết, trong lúc mơ hồ trong lòng nàng còn thở dài một hơi. Không có bất kỳ sự đau lòng nào, trong lòng thậm chí còn có sự vui mừng không rõ.

Đám người Hóa Vũ tông đứng đó, ba người Hóa Vũ tông chỉ có một mình Công Tôn Xuân Thu là còn thi thể. Còn Hỏa Chân trưởng lão và Địa Chân trưởng lão ngay cả xương cốt cũng không còn.

- Ha ha. Chúng ta đi.

Mắt thấy kết cục của Hóa Vũ tông, Lạc Kiến hồng cười ha hả một tiếng. Trong lòng cực kỳ sảng khoái, mang theo đám người Nhật Sát các tiến vào trong sơn mạch phía trước.

- Chư vị, chúng ta cũng đi thôi. Có lẽ mọi người đều đi tìm kiếm Thanh Lôi Huyền Đằng, chúng ta cũng không thể bị bỏ lại ở phía sau.

Mắt nhìn phía trước, Gia Cát Tây Phong nói. Thanh Lôi Huyền Đằng quá mức quan trọng, tuyệt đối phải thu vào tổng tay.

Công Tôn Hóa Nhai bất đắc dĩ thu hồi thi thể cháu mình. Thế nhưng cũng chỉ có thể cố gắng nén sự tức giận trong lòng. Thực lực không bằng người, cho dù mang tên tuổi Hóa Vũ tông ra cũng không có tác dụng.

Đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Vạn Thú Tông ở cùng một chỗ. Đám tán tu do dự một chỗ rồi cũng gia nhập. Thực lực của thanh niên áo xanh kia khủng bố như vậy, nếu như bọn họ không liên thủ, vậy thì càng không có một chút hy vọng nào.

- Lục chưởng môn, xem ra Đế Đạo minh đã chuẩn bị sẵn sàng. Đúng không?

Ngoài đỉnh núi, Tử Yên truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

Chương 2539: Từng bước nguy hiểm 1

Lục Lâm Thiên nghe nàng nói, Tử Yên nói tới chuyện này sợ rằng là nói tới chuyện hắn ra tay với Hóa Vũ tông, hắn nhíu mày, nói:

- Người không phạm ta, ta không phạm người. Người phạm ta, ta sẽ diệt. Cho dù xa cũng giết, cho dù nhiều cũng giết.

- Chẳng lẽ ngươi không biết hậu quả sao?

Tử Yên nói.

Lục Lâm Thiên nhìn qua không gian phía trước, lại quay đầu nhìn Tử Yên rồi nói

- Tử Yên cô nương thân là Thánh Nữ Thiên Địa các, sợ rằng có một chút chuyện cũng biết rõ. Người không phạm ta, ta sẽ không phạm lại người.

Tử Yên nhìn Lục Lâm Thiên, không nói thêm gì, nở nụ cười dịu dàng, mắt nhìn phía trước nói:

- Lục chưởng môn, hiện tại chúng ta đi tìm Thanh lôi Huyền Đằng kia sao?

- Thanh Lôi Huyền Đằng kia ta còn chưa từng gặp qua cho nên cũng không biết nó ở nơi nào.

Advertisement

Tâm thần Lục Lâm Thiên tràn ra dò xét chung quanh, hắn cũng không biết Thanh Lôi Huyền Đằng này ở chỗ nào.

- Không cần tìm, sợ rằng Thanh Lôi Huyền Đằng này sẽ tự tìm tới chúng ta.

Tử Yên nói:

- Nếu như người của Lan Lăng sơn trang nói không sai thì Thanh Lôi Huyền Đằng kia đã có linh trí, không chờ chúng ta đi tìm nó. Một khi chúng ta tới địa bàn của nó nó sẽ tìm tới chúng ta.

- Ta cũng muốn nhìn xem Thanh Lôi Huyền Đằng có linh trí rốt cuộc sẽ có bộ dáng như thế nào.

Lục Lâm Thiên có chút hiếu kỳ mỉm cười nói.

- Tốt nhất ngươi không nên xem thường Thanh Lôi Huyền Đằng kia, nếu ta suy đoán không sai. Người của Lan Lăng sơn trang căn bản không gặp phải đối thủ của Thanh Lôi Huyền Đằng. Nếu không bằng vào một chút thực lực của Lan Lăng sơn trang trong này, sợ rằng ngay cả một người cũng không thể rời đi được.

Advertisement

Tử Yên nói, đôi mắt xinh đẹp nhìn qua Lục Lâm Thiên, dừng lại một chút rồi tiếp tục nói:

- Theo ta được biết, sau khi Thanh Lôi Huyền Đằng có linh trí, không chỉ có thực lực khủng bố mà còn vô cùng khó đối phó.

- Trước tiên cứ xem xét một phen cũng tốt.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, loại bảo vật như Thanh Lôi Huyền Đằng đã khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng hứng thú.

Sưu Sưu.

Thân ảnh hai người lướt đi, lập tức biến mất tại chỗ. Một lát sau, trong không gian phía trước xuất hiện một ngọn núi khổng lồ bị sương mù bao phủ, từ xa nhìn lại giống như được một tấm lụa trắng phủ lên.

Giờ phút này bên ngoài vùng núi, bên trên những dãy núi bao la có vô số dây dài màu xanh từ phía trên đỉnh núi rũ xuống giống như là một thác nước đang trút xuống vậy.

Sưu.

Chỉ trong nháy mắt, những dây dài màu xanh này dường như bị thứ gì đó dẫn dắt, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Sưu.

Thân ảnh hai người Lục Lâm Thiên và Tử Yên đáp xuống chân núi, ánh mắt nhìn về phía sơn mạch được sương mù màu trắng bao phủ, hai hàng lông mày nhíu lại.

- Khí tức nơi này có chút kỳ quái, chẳng lẽ Thanh Lôi Huyền Đằng ở nơi này sao?

Tử Yên nói.

- Cẩn thận một chút thì tốt hơn.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn mây mù quanh quẩn trong sơn mạch. Khí tức nơi này rõ ràng không giống với những nơi khác, hai người cẩn thận, từng li từng tí tiến vào bên trong.

Sưu Sưu.

Ngay khi thân hình hai người Lục Lâm Thiên, Tử Yên tiến vào trong sơn mạch, từng tiếng xé gió vang lên, chính là đám người Nhật Sát các.

Sau đó lập tức có trên trăm đạo thân ảnh đi tới, cũng đáp xuống vùng sơn mạch này. Chính là đám người Lan Lăng sơn trang, Vạn Thú Tông, Hóa Vũ tông cùng với không ít tán tu.

- Chư vị, chính là nơi này. Thanh Lôi Huyền Đằng ở trong sơn mạch này. Tất cả mọi người nên coi chừng một chút. Phân tán tìm kiếm, một khi phát hiện tung tích thì người bên cạnh lập tức tương trợ.

Gia Cát Tây Phong nói.

Cả đám gật đầu, chăm chú đề phòng chung quanh, mang theo tâm trạng thấp thỏm bất an cùng với chờ mong từng bước đi vào trong sơn mạch tràn ngập sương mù màu trắng.

Trong sương trắng bao phủ, đám người Lan Lăng sơn trang biến mất trong sương mù. Cả đám đều bố trí thủ đoạn phòng ngự, hộ thân cương khí cùng với linh khí phòng ngự đều được bố trí bên ngoài thân hình.

- Phụ thân, hai người kia vừa mới đi vào đây.

Trong đám người, mắt thấy hai người Lục Lâm Thiên và Tử Yên đi vào trong sơn mạch, Gia Cát Tử Vân nói.

- Đi vào thì làm sao? Thanh Lôi Huyền Đằng không phải dễ đoạt được như vậy. Người bình thường căn bản không biết được phương pháp thu thập Thanh Lôi Huyền Đằng, cho dù đi vào cũng là chịu chết.

Gia Cát Tây Phong thấp giọng nói.

- Cho nên phụ thân mới kéo theo đám người kia đi vào trong này sao?

Gia Cát Tử Vân nhìn không ít tán tu chung quanh rồi nói.

Gia Cát Tây Phong xếp quạt lại, nói:

- Loại bảo vật như Thanh Lôi Huyền Đằng vô cùng khó gặp, huống chi lại là Thanh Lôi Huyền Đằng có linh trí. Sợ rằng cho dù dùng một kiện thần khí đổi Thanh Lôi Huyền Đằng cũng là việc khó. Cho nên chúng ta cần phải làm phân tán sự chú ý của Thanh Lôi Huyền Đằng kia. Chỉ tiếc Liễm Linh thúc công cùng với Lộc Linh lão tổ của con không có ở đây, bằng không thứ này chúng ta sẽ nắm chắc, làm sao có thể để cho người khác biết được cơ chứ.

- Phụ thân, vậy thì hiện tại chúng ta phải làm sao? Thực lực của Thanh Lôi Huyền Đằng kia quá mức kinh khủng. Có nắm chắc hay không?

Gia Cát Tử Vân nói, ánh mắt cũng trở nên nóng bỏng. Thân là Linh giả, Thanh Lôi Huyền Đằng này đối với hắn mà nói chính là hấp dẫn trí mạng. Nếu như hắn có được Thanh Lôi Huyền Đằng kia, thực lực sẽ tăng vọt không ít.

- Chúng ta đi tìm hang ổ của Thanh Lôi Huyền Đằng trước. Chỉ cần tìm được hang ô của nó mới có thể thu được Thanh Lôi Huyền Đằng. Bằng không chỉ có chịu chết. Có lẽ sơn mạch này đều nằm trong phạm vi của Thanh Lôi Huyền Đằng, nhiều người xông tới như vậy cũng sẽ khiến cho Thanh Lôi Huyền Đằng phân tâm. Khi đó chúng ta mới có cơ hội.

Gia Cát Tây Phong trầm giọng nói.

- Vậy thì cứ để cho đám người kia tự sinh tự diệt đi.

Gia Cát Tử Vân nở nụ cười lạnh lẽo.

Hai người Lục Lâm Thiên và Tử Yên tiến vào trong sơn mạch màu trắng. Tiến vào trong sơn mạch này Lục Lâm Thiên lập tức cảm nhận được một cỗ uy áp chấn động nhân tâm ngập tràn ở bên trong này.

- Uy áp thật mạnh.

Cảm nhận cỗ uy áp này khuôn mặt Lục Lâm Thiên không khỏi ngưng trọng. Uy áp này dường như trực tiếp ảnh hưởng tới linh hồn, thế nhưng trước mắt mà nói cũng không làm ảnh hưởng quá lớn tới hắn.

Lục Lâm Thiên không chịu ảnh hưởng quá lớn, thế nhưng Tử Yên lại chịu không ít ảnh hưởng, chỉ là cũng không có chuyện gì lớn. Đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía trước nói:

- Chẳng lẽ đây là uy áp của Thanh Lôi Huyền Đằng sao? Uy áp cực kỳ đáng sợ.

Tử Yên có thể cảm nhận rõ ràng được có một cỗ uy áp khiến cho tim nàng đập nhanh, cỗ uy áp này tác dụng vào linh hồn của nàng.

- Coi chừng một chút.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt nhìn về bốn phía.

- Không tốt.

Tử Yên bỗng nhiên kêu lên một tiếng kinh ngạc, trong mắt kinh hãi.

- Sao vậy?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi, tâm thần dò xét, vô cùng cảnh giác. Thế nhưng khi triển khai tâm thần dò xét sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức đại biến. Tâm thần của hắn ở trong không gian này đã bị ảnh hưởng cực lớn. Giống như ở bên trong sơn mạch tràn ngập sương trắng này có sự ảnh hưởng cực lớn đối với linh hồn lực.

Chương 2540: Từng bước nguy hiểm 2

- Linh hồn lực của chúng ta bị ảnh hưởng cực lớn.

Tử Yên nheo mắt, nói:

- Nếu như ta đoán không sia, hẳn chúng ta đã bị Thanh Lôi Huyền Đằng làm ảnh hưởng. Bản thân Thanh Lôi Huyền Đằng này có lực khắc chế cực lớn với linh hồn lực. Hiện tại chúng ta lại đang ở trong khu vực của Thanh Lôi Huyền Đằng cho nên mới bị nó làm ảnh hưởng.

- Dường như ảnh hưởng đối với ta không lớn, có thể coi như không đáng kể.

Lục Lâm Thiên cảm giác tình huống trong đầu mình. Tuy rằng linh hồn lực của hắn tiết ra ngoài có chút ảnh hưởng, thế nhưng trong đầu, linh hồn lực của hắn hoàn toàn không chịu một chút ảnh hưởng nào.

- Hít.

Nhìn không trung tràn ngập sương mù, trên mặt đất không có sương mù, thân ảnh Lục Lâm Thiên đáp xuống mặt đất, nói với Tử Yên:

- Chúng ta đáp xuống đất thôi. Nếu như phi hành trong sương trắng này sẽ mất phương hướng. Nói không chừng còn gặp phải nguy hiểm. Cũng không thể tìm kiếm được Thanh Lôi Huyền Đằng kia.

- Được.

Tử Yên khẽ mỉm cười, đáp xuống đất nói:

- Thanh Lôi Huyền Đằng này cực kỳ quỷ dị. Tất cả phải cẩn thận, nói không chừng nó lại đột nhiên xuất hiện công kích chúng ta.

- Cứ đến, ta cũng không ngại.

Lục Lâm Thiên không dám khinh thường, thế nhưng trong lòng cũng chờ mong, muốn xem Thanh Lôi Huyền Đằng có linh trí sẽ mạnh như thế nào. Nếu như càng mạnh thì chỗ tốt hắn đạt được càng nhiều.

Tử Yên cười nhạt, hai người Lục Lâm Thiên, Tử Yên lập tức đi về phía trước tìm kiếm. Thế nhưng tốc độ cũng không dám quá nhanh. Một đằng cẩn thận tìm kiếm Thanh Lôi Huyền Đằng, mặt khác lại sợ Thanh Lôi Huyền Đằng đột nhiên đánh lén. Chỉ là trên người hai người đi cũng không có xuất hiện nguy hiểm gì.

Trên không, khắp nơi đều là sương mù che đậy. Dùng thị lực của hai người Lục Lâm Thiên, Tử Yên lúc này tăng thêm rừng cây mọc san sát cũng bị ảnh hưởng rất lớn, không nhìn được quá xa. Lại uy áp ở trong không gian này khiến cho linh hồn dò xét của hai người chịu ảnh hưởng cực lớn.

Khắp nơi trong sơn mạch đều là đại thụ che trời. Lớn nhất chỉ sợ có hơn mười người cũng khó có thể ôm hết. Trên một cây đại thụ có một đạo lưu quang như ẩn như hiện ẩn nấp dưới một cái lá cây màu xanh. Chậm rãi bò giống như một con rắn nhỏ đang nhúc nhích, đột nhiên biến mất không thấy.

- Ồ?

Lục Lâm Thiên đột nhiên ngừng lại, ánh mắt quét về phía sau. Sắc mặt vô cùng nghi hoặc.

- Sao vậy?

Tử Yên nói, nàng quay đầu lại, thế nhưng ở phía sau nàng vô cùng yên tĩnh, không có bất kỳ một dấu vết nào.

- Hình như có thứ gì đó đang theo dõi chúng ta.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, tâm thần tràn ra, thế nhưng cũng không có phát hiện ra thứ gì. Lục Lâm Thiên cẩn thận nhìn chung quanh một chút. Bốn phía đều là đại thụ che trời, còn có mây mù nhàn nhạt màu trắng. Tâm thần dò xét cũng không phát hiện ra điều gì.

- Ta cũng không phát hiện ra thứ gì.

Tử Yên nói.

- Mặc kệ nó, chúng ta tiếp tục tìm kiếm.

Lục Lâm Thiên cắn răng nói, hai người tiếp tục tiến lên.

Hai người vừa mới rời đi, quang mang màu xanh như ẩn như hiện lần nữa hiện lên. Vô cùng quỷ dị bò từ đại thụ xuống mặt đất. Lặng lẽ theo đuôi hai người Lục Lâm Thiên và Tử Yên.

Dùng tu vi của hai người Lục Lâm Thiên và Tử Yên lúc này cũng không nhận ra đạo lưu quang này ẩn nấp là bởi vì bên trong không gian này có sự áp chế với linh hồn lực cho nên cũng không phát hiện ra đạo lưu quang màu xanh này theo đuôi.

- Càng đi vào bên trong uy áp càng lớn.

Một lát sau, thân ảnh xinh đẹp của Tử Yên đứng trên một dốc núi.

- Có lẽ chúng ta sắp tới gần Thanh Lôi Huyền Đằng kia rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

- Ta có một ít dự cảm không tốt. Dọc đường đi này quá yên tĩnh.

Tử Yên nói.

- Coi chừng.

Bỗng nhiên Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, thân ảnh nhanh như thiểm điện đánh về phía Tử Yên.

Trong sát na, trên mặt đất có một đạo lưu quang màu xanh giống như thiển điện nhanh chóng phóng về phía Tử Yên.

Phanh.

Lưu quang màu xanh đột nhiên xuất hiện này giống như một đạo sấm xét trực tiếp bổ vào nơi Tử Yên vừa mới đặt chân. Tử Yên bị Lục Lâm Thiên kéo đi. Đạo lưu quang màu xanh này hung hăng đánh vào một gốc cây đại thụ che trời gần đó. Đại thụ che trời kia lập tức bị đạo lưu quang kia xuyên thủng, hiện ra một lỗ nhỏ bằng nắm tay. Cả cây đại thụ rạn nứt.

Sưu.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, lưu quang màu xanh trực tiếp biến mất. Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhanh chóng biến đổi, hắn chỉ nhìn thấy mơ hồ đây là một cái dây mây màu xanh to bằng cánh tay trẻ con. Tựa như điện mang, lóe lên rồi biến mất, chỉ trong nháy mắt đã biến mất không thấy gì nữa.

- Hẳn là Thanh Lôi Huyền Đằng.

Tử Yên giật mình, nàng không ngờ Thanh Lôi Huyền Đằng này lại có thể vô thanh vô tức tiếp cận gần nàng. Thiếu chút nữa nàng đã gặp phiền toái lớn. Tuy rằng bản thân biến Thanh Lôi Huyền Đằng này sẽ vô cùng quỷ dị, thế nhưng nàng cũng không ngờ nó lại quỷ dị tới mức này.

- Thanh Lôi Huyền Đằng thật quỷ dị.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, Thanh Lôi Huyền Đằng này quả nhiên có chút quỷ dị, hắn mỉm cười nói:

- Thế nhưng cũng tốt, xem ra phương hướng chúng ta đi là đúng. Ít nhất đây cũng nằm trong phạm vi của Thanh Lôi Huyền Đằng.

Trong một sơn mạch màu trắng có mấy đạo thân ảnh cẩn thận đặt chân xuống đất. Mắt nhìn bốn phía, thế nhưng đám người này cũng không chú ý trên mấy cây đại thụ che trời sau lưng bọn họ có không ít đạo lưu quang màu xanh đang có quang mang lập lòe.

Mấy người dừng lại một chút rồi định thả người nhảy đi.

Sưu Sưu.....

Lúc này trên những cây đại thụ che trời kia có mấy đạo lưu quang màu xanh như thiểm điện bắn xuống. Trong lúc vô thanh vô tức, mấy đạo lưu qunag màu xanh này trực tiếp xuyên thủng không gian, xuyên qua l*иg ngực và bụng mấy người này.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt mấy người này mới phát hiện ra thân hình mình bị xuyên thủng. Trong mắt hiện lên sự kinh hãi, trực tiếp bị gϊếŧ chết, thân hình đổ xuống đất.

Sưu Sưu...

Mấy đạo lưu quang màu xanh thu liễm, lộ ra mấy dây mây lớn bằng cánh tay trẻ con. Mấy dây mây này trong nháy mắt lập tức biến mất.

Tại một nơi khác trong sơn mạch rộng lớn có một đạo thân ảnh xinh đẹp màu tím xuất hiện. Chung quanh nàng là sương trắng quanh quẩn, có một cỗ uy áp cực lớn lan tràn.

- Uy áp thật mạnh, đây là nơi nào?Bộ váy dài màu tím trên người nữ tử này nhẹ nhàng tung bay, dung nhan tuyệt mỹ, người này chính là Lục Tâm Đồng.

Sau khi Lục Tâm Đồng rời khỏi Cửu Chuyển Mê Lâm Trận lập tức tìm ca ca khắp nơi, thế nhưng cũng không có tìm thấy.

- Nơi này có chút bất phàm, tiến vào trong trước rồi nói sau.

Đôi mắt xinh đẹp lóe lên, thân ảnh của Lục Tâm Đồng không chút do dự phóng vào trong sơn mạch.

- Phía trước dường như có người.

Trong một rừng cây, Lục Lâm Thiên cùng với Tử Yên thận trọng tiến lên. Trong mắt Tử Yên xuất hiện không ít người.

- Là người Nhật Sát các.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, không ngờ đi lâu như vậy hai người bọn họ lại gặp người của Nhật Sát các. Rõ ràng hai người bọn hắn còn đi vào trong sớm hơn người của Nhật Sát các. Chẳng lẽ

người Nhật Sát các đi đường gần hơn sao?

Chương 2541: Chính diện chống lại

Nhất thời đám người Nhật Sát các cũng nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên. Đối với thanh niên mặc áo xanh này đám người Nhật Sát các đương nhiên không thể quên được.

- Hai vị, không ngờ lại gặp hai vị ở đây. Không bằng chúng ta đi chung được không? Nguy hiểm cũng giảm bớt một chút.

Lục Lâm Thiên đang định đi đường vòng. Đã mang lên mặt nạ như vậy Lục Lâm Thiên cũng không muốn làm lộ thân phận. Thế nhưng Lạc Kiến Hồng đã nhìn qua Lục Lâm Thiên, sắc mặt biến hóa, có ý kết giao.

- Các ngươi nên cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên đang muốn đáp lời, đột nhiên nhìn thấy một đạo lưu quang màu xanh từ trên cây đại thụ gần đó bắn ra. Mục tiêu chính là người của Nhật Sát các.

- Cẩn thận.

Một tiếng quát nhẹ vang lên, trong tay Thiên Kiếm Tôn giả đột nhiên có một thanh trường kiếm xuất hiện, đánh thẳng về phía đạo lưu quang màu xanh kia. Kiếm quang xé rách không gian, quanh thân lập tức bố trí hộ thân cương khí bằng chân khí, đem bản thân bao phủ vào bên trong.

Sưu....

Đạo lưu quang màu xanh này bỗng nhiên uốn khúc trên không trug, không ngờ lại giống như vật còn sống, trực tiếp tránh thoát một kiếm của Thiên Kiếm Tôn giả.

Sưu...

Dưới đạo lưu quang màu xanh này dường như có một cỗ khí tức chuyên môn khống chế linh hồn khiến cho Thiên Kiếm Tôn giả bị đình trệ. Đạo lưu quang màu xanh này trực tiếp rơi vào trên hộ thân cương khí của Thiên Kiếm Tôn giả.

Phanh.

Hộ thân cương khí này không ngờ lại không thể ngăn cản đạo lưu quang màu xanh, lập tức rạn nứt. Lưu quang màu xanh này trực tiếp phá nát cương tráo của Thiên Kiếm Tôn giả, trực tiếp bắn về phía Thiên Kiếm Tôn giả.

Sưu Sưu.

Mà ngay thời điểm này trước người Thiên Kiếm Tôn giả đột nhiên có một đạo lưu quang bắn tới, trực tiếp đánh gãy đạo lưu quang màu xanh kia. Lưu quang màu xanh bị chém đứt, đoạn còn lại lập tức trở về trong mặt đất rồi biến mất không thấy.

Sưu...

Đoạn lưu quang màu xanh bị chặt đứt lập tức quỷ dị tiến vào trong cơ thể Thiên Kiếm Tôn giả.

Hộ thân cương khí hộ thân của Thiên Kiếm Tôn giả tiêu tán, trường kiếm trong tay rơi xuống mặt đất. Toàn thân ngốc trệ mấy giây lúc này mới lảo đảo lùi về phía sau mấy bước. Trong miệng phun ra máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

Sưu Sưu....

Thứ vừa mới ra tay chặt đứt một đoạn Thanh Lôi Huyền Đằng giống như một đạo lưu quang vòng qua vòng lại, giống như một cái phi đao, lập tức trở lại trong tay Phi Đao Tôn giả rồi biến mất không thấy gì nữa. Hiển nhiên người vừa mới ra tay tương trợ Thiên Kiếm Tôn giả chính là Phi Đao Tôn giả.

- Thiên Kiếm trưởng lão, ngươi không sao chứ?

Lạc Kiến Hồng đi tới bên người Thiên Kiếm Tôn giả rồi hỏi.

- Không có chuyện gì quá lớn, Thanh Lôi Huyền Đằng này quả nhiên lợi hại, trực tiếp công kích linh hồn, tất cả mọi người phải cẩn thận.

Thiên Kiếm Tôn giả ngưng trọng nói. Vừa rồi có bản thân hiểu rõ nhất non nửa đoạn Thanh Lôi Huyền Đằng dung nhập vào trong cơ thể lập tức hóa thành công kích linh hồn kinh khủng nhất, thiếu chút nữa thì hắn phiền phức lớn.

- Đa tạ các hạ nhắc nhở.

Lạc Kiến Hồng thấy Thiên Kiếm Tôn giả không có gì đáng ngại, lần nữa nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói. Vừa rồi đối phương đã cố ý nhắc nhở bọn họ.

- Không đáng nhắc tới.

Âm thanh khàn khàn vang lên.

- Các hạ, Thanh Lôi Huyền Đằng này cực kỳ nguy hiểm, mọi người đi cùng nhau, nếu như đạt được Thanh Lôi Huyền Đằng thì chúng ta có thể chia đều.

Lạc Kiến Hồng nhìn qua đôi nam nữ tuấn tú, xinh đẹp này. Hắn rất muốn lôi kéo hai người này. Thực lực của hai người này rất mạnh, người của Đế Đạo minh hiện tại cũng không ở đây. Nếu như quả thực gặp phải Thanh Lôi Huyền Đằng, chỉ bằng vào mấy người Nhật Sát các ở nơi này cũng không thể đối kháng với đám người Lan Lăng sơn trang.

- Ngại quá, chúng ta đã quen hành động một mình. Cáo từ.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, ánh mắt ý bảo Tử Yên rời đi.

- Thực lực hai người này vô cùng cường hãn, trong tán tu dường như không có nhân vật như thế a.

Phi Đao Tôn giả nhìn Lục Lâm Thiên và Tử Yên biến mất, ánh mắt nghi hoặc nói.

- Hai người này khiến cho ta có cảm giác giống như đã từng quen biết, chẳng lẽ...

Lạc Kiến Hồng nhìn qua bóng lưng Lục Lâm Thiên và Tử Yên. Đựac biệt là bóng lưng của thân ảnh màu xanh kia khiến cho hắn trong lúc mơ hồ có cảm giác quen thuộc.

Hai người Lục Lâm Thiên rời khỏi, lần nữa tìm kiếm nơi hạ lạc của Thanh Lôi Huyền Đằng. Thanh Lôi Huyền Đằng này dường như không có nơi nào là không có. Căn bản không có cách nào tìm được tung tích của nó.

- Thanh Lôi Huyền Đằng này quả nhiên là vật có linh trí. Hình như đang chơi trốn tìm với chúng ta. Tiếp tục như vậy cũng không phải là biện pháp tốt.

Lục Lâm Thiên nói với Tử Yên.

- Cũng không có cách nào, Thanh Lôi Huyền Đằng vốn đã là vật quỷ dị. Dọc đường đi chúng ta chỉ gặp phải phụ đằng mà thôi. Còn không phải là chủ đằng. Chỉ có tìm được chủ đằng của nó mới có tác dụng.

Tử Yên nói.

- Thanh Lôi Huyền Đằng quả thực khổng lồ, chúng ta đã đi lâu như vậy mà trên đường đều là phụ đằng của nó.

Lục Lâm Thiên rung động, Thanh Lôi Huyền Đằng này rốt cuộc khổng lồ như thế nào, quả thực vô cùng đáng sợ.

- Chuyện này ta cũng không biết. Thế nhưng hiện tại ta có một chuyện lo lắng.

Tử Yên nói, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự ngưng trọng.

- Lo lắng chuyện gì?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Thanh Lôi Huyền Đằng này chính là vật từ thượng cổ. Cũng không biết đã tồn tại bao nhiêu năm. Thực lực tuyệt đối cực kỳ khủng bố. Ta đang nghĩ vạn nhất uy lực của Thanh Lôi Huyền Đằng này chúng ta không có cách nào đối phó, vậy thì cũng chỉ có thể đợi nó đối phó chúng ta.

Tử Yên có chút lo lắng nói.

- Hiện tại cũng không thể bỏ cuộc giữa đường.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng cũng không có ý định bỏ cuộc giữa chừng. Uy lực của Thanh Lôi Huyền Đằng càng lớn thì Lục Lâm Thiên càng cảm thấy hứng thú. Sợ gì, cùng lắm mạnh bằng Đế giả là cùng.

- Được, được.

Tử Yên dịu dàng cười, gật đầu nói.

- Ah....

Tử Yên vừa dứt lời thì có một tiếng kêu thảm thiết từ phía xa vang lên.

- Có biến.

Lục Lâm Thiên, Tử Yên nhìn nhau, thân ảnh hai người lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Sưu Sưu...

Sau khi lách mình mấy cái, thân ảnh hai người xuất hiện trên một ngọn núi. Lúc này trên sườn núi có chín cỗ thi thể nằm ngổn ngang. Chín cỗ thi thể này trên người đều có mấy cái lỗ nhỏ bằng nắm tay trẻ con ở trên mi tâm, l*иg ngực, sau lưng hoặc là bụng. Máu chảy đầm đìa, trực tiếp xuyên thủng thân hình bọn họ.

Lục Lâm Thiên quét mắt qua, chín người này đều là tán tu bên ngoài mà hắn đã từng gặp qua. Trong đó có một người là Vũ Tôn nhất trọng, còn lại đều là cường giả Vương cấp. Từ khuôn mặt của bọn họ hiện tại dường như bị Thanh Lôi Huyền Đằng đột nhiên đánh chết. Thậm chí đại bộ phận người còn chưa kịp phản ứng đã bị đánh chết.

Kiểm tra qua vết thương của chín người, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống.

Sưu.

Một đạo lưu quang màu xanh nhanh như thiểm điện bắn tới. Tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi, lập tức bắn về phía Lục Lâm Thiên. Trực tiếp xuyên thủng

Lục Lâm Thiên thành từng mảnh nhỏ.

Chương 2542: Hồn châm không thấy 1

Phá.

Một tiếng quát nhẹ vang lên, thân hình Lục Lâm Thiên như quỷ mị xuất hiện trên không trung. Vừa rồi thứ bị đánh nát chỉ là tàn ảnh mà thôi. Lúc trước hắn đã sớm có sự chuẩn bị, thủ ấn dược kết. Một đạo trảo ấn xé rách không gian trực tiếp bắt lấy đạo lưu quang màu xanh kia.

Sưu Sưu...

Trảo ấn xé rách không gian tạo ra năm vết rách trong không gian, trong nháy mắt rơi vào trên đạo lưu quang màu xanh kia. Một cỗ điện mang lập tức trút xuống khiến cho cánh tay Lục Lâm Thiên run lên. Cùng lúc có một cỗ năng lượng linh hồn trong nháy mắt trút xuống, uy áp linh hồn giống như có thể khiến cho người khác mất đi sức phản khác. Thế nhưng lại bị kim đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên ngăn cản.

Sưu.

Thừa dịp đạo lưu quang màu xanh này lập tức định thoát khỏi trảo ấn của Lục Lâm Thiên.

- Trốn đi đâu?

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên phục hồi tinh thần lại. Linh hồn bị ảnh hưởng cũng chỉ trong nháy mắt, lúc này trảo ấn nắm chắc đạo lưu quang màu xanh kia.

Đạo lưu quang màu xanh này tuy rằng lợi hại, khiến cho toàn thân nhũn ra. Bất quá đối với Lục Lâm Thiên mà nói, trên người hắn đã sớm được Tử Kim Huyền Lôi rèn dũa qua, cho nên điện mang trên đạo lưu quang này tuy rằng lợi hại, thế nhưng cũng không có cách nào tạo thành ảnh hưởng với hắn.

Sưu.

Trảo ấn của Lục Lâm Thiên mạnh mẽ nắm lấy đạo lưu quang màu xnah kia. Lúc này hắn mới nhìn rõ, đạo lưu quang màu xanh này chính là một cái dây mây lơn bằng nắm tay trẻ con. Dây mây này vô cùng quỷ dị, toàn thân óng ánh, long lanh, thế nhưng lại mang theo điện mang màu xanh. Gợn sóng chung quanh nó đều trực tiếp vặn vẹo.

Phanh.

Trảo ấn trong tay Lục Lâm Thiên dùng sức kéo một cái, trực tiếp rút dây mây này ra. Lúc này mới phát hiện ra dây mây này tới từ lòng đất.

Sưu.

Dây mây màu xanh trực tiếp đứt gãy, phần còn lại đột nhiên tiến vào mặt đất rồi biến mất không thấy, chỉ còn lại một nửa nhưng lại hóa thành một cỗ năng lượng trong nháy mắt tiến vào trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên rồi trực tiếp phóng vào trong đầu, công kích linh hồn bàng bạc, cực kỳ cường hãn.

Đương nhiên công kích linh hồn này Lục Lâm Thiên đã miễn dịch, trực tiếp bỏ qua. Thân ảnh lao thẳng tới chỗ Thanh Lôi Huyền Đằng đang rút lại, lúc này mặt đất đã khôi phục như cũ.

- Lại không thấy.

Lục Lâm Thiên phiền muộn lẩm bẩm nói. Chủ đằng của Thanh Lôi Huyền Đằng này không biết ở nơi nào.

- Ngươi không sao chứ?

Tử Yên đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

- Không có việc gì.

Lục Lâm Thiên than nhẹ, ánh mắt lóe lên, nói:

- Chúng ta đi chiếu cố chủ đằng của nó đi.

- Ngươi tìm được chủ đằng của Thanh Lôi Huyền Đằng rồi sao?

Tử Yên nghi hoặc hỏi.

- Còn chưa, thế nhưng có lẽ sẽ nhanh thôi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, ánh mắt lại biến đổi, ngưng trọng nói:

- Vừa rồi ta đã đánh một đạo ấn ký linh hồn lên trên đoạn phụ đằng của Thanh Lôi Huyền Đằng vừa rồi. Nhưng Thanh Lôi Huyền Đằng dường như có năng lực thôn phệ ấn ký linh hồn. Ấn ký linh hồn của ta đang biến mất, chúng ta phải nhanh lên.

Âm thanh vừa dứt, tâm thần tỏa ra, dò xét chung quanh. Thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức đuổi về phía trước, Tử Yên theo sát phía sau.

Trong rừng cây, hơn mười người cẩn thận, từng li từng tí tiến vê phía trước, sắc mặt ngưng trọng, thấp thỏm bất an. Chính là đám người Công Tôn Hóa Nhai. Hỏa Chân trưởng lão cùng với Địa Chân trưởng lão trong tông đều bị đánh chết. Bọn họ đi cùng một chỗ, không có cường giả đảm bảo, Thanh Lôi Huyền Đằng kia lại cực kỳ quỷ dị, dọc đường đi đám người này không dám chủ quan chút nào.

Sưu Sưu.

Lo cái gì thì cái đó tới, trên không trung, mấy đạo lưu quang màu xanh nhanh như thiểm điện bắn xuống.

- Cẩn thận.

Công Tôn Hóa Nhai hét lớn một tiếng, quanh thân lập tức được bao phủ bởi một kiện khải giáp. Trực tiếp bổ ra một đao.

Sưu..

Đao mang cắt vỡ không gian, hung hăng chém lên đạo lưu quang màu xanh kia. Thế nhưng đạo lưu quang này chỉ bị chậm lại một chút, lực lượng mạnh mẽ lập tức trút xuống thân đao.

Khục.

Công Tôn Hóa Nhai lập tức bị đẩy lui, linh hồn bị áp chế, ánh mắt thoáng đình trệ. Đạo lưu quang màu xanh kia lập tức đánh tới, giống như muốn xuyên thủng ngực Công Tôn Hóa Nhai vậy.

Phá.

Lúc này một tiếng hét lớn giống như sấm sét vang lên. Không gian lóe lên, một đạo thân ảnh tục tằn màu xanh xuất hiện trước người Công Tôn Hóa Nhai. Bàn tay nắm chặt, một đạo quyền ấn bành tướng, đánh về phái trước. Một cỗ lực lượng mạnh mẽ trút xuống không trung đánh vào đạo lưu quang màu xanh kia.

Ầm ầm.

Quyền ấn dẫn tới năng lượng thiên địa bàng bạc, uy thế kinh người, khủng bố khiến cho không gian chung quanh rạn nứt. Gợn sóng trong không gian không ngừng lan tràn ra chung quanh. Đạo lưu quang màu xanh kia cũng biến mất không thấy.

- Phong Vũ trưởng lão.

Nhìn thấy người này tới, người Hóa Vũ tông vốn đang kinh hãi lập tức có chút sợ hãi xen lẫn vui mừng.

Sưu Sưu.

Lão giả thân hình có chút tục tằn này chính là Phong Vũ Tôn giả của Hóa Vũ tông. Sau lưng hắn còn có không ít trưởng lão của Hóa Vũ tông.

- Làm sao các ngươi lại ở chỗ này? Hỏa Chân cùng với Địa Chân đâu?

Nhìn đám người Công Tôn Hóa Nhai, Phong Vũ Tôn giả có chút nghi hoặc hỏi.

- Phong Vũ trưởng lão, hai vị trưởng lão Hỏa Địa đã bị người ta đánh chết.

Công Tôn Hóa Nhai bất đắc dĩ thở dài.

- Cái gì? Là ai làm?

Trong nháy mắt Phong Vũ Tôn giả giận dữ, Hỏa Chân cùng với Địa Chân một người là Vũ Tôn ngũ trọng, một người là Vũ Tôn tứ trọng. Lần trước ở trong Thiên Môn cốc, sau khi Hóa Vũ tông bị trọng thương, cường giả Tôn cấp vô cùng quan trọng. Hai cường giả Tôn cấp tứ trọng, ngũ trọng bị chết. Tổn thất bực này hiện tại Hóa Vũ tông không thể nào gánh nổi. Nếu cứ như vậy nội tình của Hóa Vũ tông sẽ ngày càng yếu.

- Không biết là ai. Là một thanh niên tán tu động thủ.

Công Tôn Hóa Nhai nói. Phong Vũ trưởng lão nổi giận, hắn cũng không khác là bao. Hiện tại Hóa Vũ tông không thể chịu nổi tổn thất như vậy mấy lần nữa. Bồi dưỡng được một cường giả Tôn cấp đã vô cùng khó khăn. Người có tu vi Tôn cấp ngũ trọng, tứ trọng thì càng không cần phải nói.

- Tán tu mà cũng dám động vào người của Hóa Vũ tông ta. Coi Hóa Vũ tông là quả hồng mềm dễ bóp sao?

Sắc mặt Phong Vũ Tôn giả tái nhợt, dữ tợn nói. Bàn chân đạp mạnh mặt đất, mặt đất thoáng lắc lư, một cái khe nứt lớn lập tức xuất hiện.

Lục Tâm Đồng phi hành trong sương mù màu trắng lúc này lại đột nhiên dừng lại. Nhìn mấy thi thể trên mặt đất, mấy người này đều là cường giả Vương cấp, thế nhưng lại chết một cách quỷ dị như vậy. Trên người đều có một lỗ nhỏ như nắm tay trẻ con. Ánh mắt kinh hãi giống như đến khi chết còn không biết được mình chết như thế nào.

Trên một tảng đá đột nhiên xuất hiện một đạo lưu quang màu xanh quỷ dị, cuối cùng hóa thành một dây mây màu xanh, chậm rãi kéo tới Lục Tâm Đồng.

Dường như Lục Tâm Đồng cảm giác được thứ gì đó đột nhiên ngẩng đầu nhìn lại. Sau lưng nàng, dây mây trên tảng đá đột nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn thấy sau lưng không có gì, trong đôi mắt xinh đẹp của Lục Tâm Đồng hiện lên sự nghi hoặc, sau lưng nàng dường như không có gì.

Chương 2543: Hồn châm không thấy 2

Sưu...

Ngay khi Lục Tâm Đồng quay người, dây mây màu xanh đã xuất hiện trên đỉnh đầu Lục Tâm Đồng, chậm rãi rũ xống, lặng lẽ không có một chút tiếng động. Lục Tâm Đồng không ngờ lại không phát giác ra một chút nào. Không cảm giác được năng lượng chấn động.

Sưu Sưu...

Lúc này ngay khi khoảng cách còn một chút, dây mây màu xanh kia đột nhiên bắn về phía Lục Tâm Đồng, lưu lại một đạo tàn ảnh màu xanh trên không trung, sau đó dùng xu thế phá không lập tức phóng về phía Lục Tâm Đồng.

- Hừ, đồ vật quỷ quái gì, ta đã sớm nhận ra ngươi theo dõi ta rồi.

Trong sát na dường như Lục Tâm Đồng đã sớm có sự chuẩn bị. Thân ảnh lóe lên bỗng nhiên đánh ra một đạo khói độc về phía đạo lưu quang màu xanh kia.

Tốc độ của Lục Tâm Đồng nhanh thế nhưng dường như tốc độ của dây mây màu xanh này còn nhanh hơn, đạo lưu quang này uấn éo vô cùng quỷ dị tránh khỏi đạo khói độc của Lục Tâm Đồng, lần nữa bắn về phía Lục Tâm Đồng, mang theo tiếng xé gió sắc bén vang vọng trong không gian.

Advertisement

- Thiên Linh hồn châm.

Nhanh như thiểm điện, sắc mặt Lục Tâm Đồng biến hóa, tay phải cong thành trảo mang theo khói độc ngập trời đánh ra một đạo lưu quang màu trắng. Một cỗ uy áp kinh người khuếch tán.

Lưu quang màu trắng này chỉ bắn ra được một lát thì bên trong có khói độc ngập trời lan tràn ra. Tiếng ông ông vang vọng không ngừng.

Từng đạo châm mang mang theo lực lượng xuyên thủng không gian hung hăng đánh vào đạo lưu quang màu xanh kia.

Sưu.

Thiên Linh hồn châm đánh vào, dường như đạo lưu quang màu xanh này cũng không ngăn chặn được, lập tức biến mất trên không trung.

- Thiên Linh hồn châm của ta.

Lục Tâm Đồng quát lên một tiếng, vừa rồi nàng còn chưa nhìn rõ vật đánh lén mình là vật gì. Thế nhưng vật quỷ dị kia lại mang theo Thiên Linh hồn châm của nàng biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng nàng cũng không nghĩ nhiều, Thiên Linh hồn châm là vật do Lục Tâm Đồng luyện hóa, tuy rằng ở trong không gian này có thể tạo thành không ít uy áp đối với linh hồn lực, thế nhưng Lục Tâm Đồng cũng có thể đại khái cảm giác được phương hướng của Thiên Linh hồn châm.

Sưu.

Quang mang màu trắng dưới chân lóe lên, Thiên Linh hồn châm này không thể để mất, Lục Tâm Đồng trực tiếp đuổi theo.

Hai người Lục Lâm Thiên, Tử Yên đuổi theo, cũng chú ý chung quanh có phải là đạo lưu quang màu xanh kia không. Lục Lâm Thiên đuổi theo qua hai ngọn núi khổng lồ tới trước ngọn núi thứ ba mới dừng lại.

Ngọn núi khổng lồ này cao vυ"t trong mây, giống như một con rồng bay lên cao, tràn ngập khí thế nguy nga. Chung quanh xanh biếc vô cùng, ngọn núi này ngăn cản trước mắt hai người giống như là điểm cuối của khối đại lục lơ lửng này. Trên ngọn núi trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên có thể nhìn thấy không ít tảng đá lớn. Trên những tảng đá này có không ít bí văn, một cỗ khí tức khiến cho người ta cảm thấy áp lực từ trên đó truyền ra.

- Uy áp càng ngày càng mạnh.

Tử Yên bước tới, trong tâm thần dò xét, uy áp ở nơi này càng ngày càng mạnh. Mạnh tới mức khiến cho linh hồn nàng bị áp bách. Trong lúc vô hình có một cỗ khí tức khiến cho trong lòng nàng rung động.

- Ồ?

Giờ phút này Lục Lâm Thiên nhíu mày, vừa rồi hắn còn cảm giác thấy ấn ký linh hồn, thế nhưng lúc này đã hoàn toàn không cảm giác được. Có lẽ Thanh Lôi Huyền Đằng đã thôn phệ ấn ký linh hồn của hwans.

- Có người tới.

Tử Yên cảm giác chung quanh, bỗng nhiên sắc mặt biến đổi. Còn chưa dứt lời thì đã có mười mấy đạo thân ảnh đang phóng tới.

Từng đạo thân ảnh xuất hiện mang theo một cỗ khí tức không kém. Đúng là đám người Gia Cát Tây Phong, bên cạnh còn có không ít tán tu. Thực lực của mấy tán tu này không tầm thường, trên người còn có thương thế.

Mọi người tới đây, ánh mắt có chút nghi hoặc nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Đương nhiên không có kẻ nào dám trêu vào hai người Lục Lâm Thiên và Tử Yên, bọn họ muốn trốn còn không kịp nữa là.

- Ah.

Giữa không trung có mấy tiếng kêu thảm thiết vang lên. Tiếng kêu thảm thiết này dường như từ phía sau ngọn núi khổng lồ này vậy.

Sưu Sưu.

Không chần chờ chút nào, đám người Lan Lăng sơn trang lập tức lao thẳng về phía có tiếng kêu. Hai người Lục Lâm Thiên, Tử Yên nhìn nhau, lập tức phóng về phía trước.

Lúc này bên cạnh ngọn núi khổng lồ có một hạp cốc lớn. Trên mặt đất xuất hiện mấy cỗ thi thể.

Rống.

Tiếng thú rống vang vọng. Một đầu yêu thú phi hành lục giai trực tiếp bị một đạo lưu quang màu xanh xuyên thủng thân hình. Thân hình khổng lồ từ trên không trung hung hăng rơi xuống mặt đất. Cả hạp cốc thoáng run rẩy.

Phanh Phnah.

Trong hạp cốc lúc này có hơn hai mươi đạo lưu quang màu xanh phóng ra. Đem hơn chục đạo thân ảnh bao phủ vào bên trong. Dưới những đạo lưu quang này, đại bộ phận người phía dưới đều được hai lão giả dùng kiếm bảo hộ.

Sưu Sưu...

Hơn chục đạo lưu quang màu xanh kia giống như đều có lực lượng xuyên thủng không gian, vây công hơn chục người kia. Trên mặt đất đã có vài cỗ thi thể của nhân loại còn có thi thể của yêu thú tọa kỵ.

- Minh hữu Lan Lăng sơn trang, nhanh hỗ trợ.

Người bị vây trong hạp cốc lập tức quát lớn giống như nhìn thấy cứu tinh. Mà mười mấy đạo thân ảnh này chính là đám người Doãn Ngạc của Vạn Thú Tông.

Đám người Lan Lăng sơn trang nhìn thấy người bị vây công là người của Vạn Thú Tông, Vạn Thú Tông đã cầu cứu đương nhiên bọn họ không thể không cứu. Sắc mặt Gia Cát Tây Phong khẽ biến hóa, quay đầu nói với một người tán tu bên người:

- Chư vị, hiện tại chúng ta liên thủ với nhau, xuất thủ tương trợ mấy vị bằng hữu Vạn Thú Tông thôi.

Dứt lời, Gia Cát Tây Phong đạp mạnh mặt đất. Quang mang màu trắng xuất hiện dưới chân, trong chớp mắt không gian lắc lư, thân hình trực tiếp phóng về phía trước, lao thẳng về phía một đạo lưu quang màu xanh. Một đạo chân khí tinh luyện mang theo xu thế sấm sét nhanh chóng được đánh ra.

Tiếp đó hai cường giả Tôn cấp của Lan Lăng sơn trang cũng nhanh chóng bắn về phía trước, chân khí tuôn ra, thân ảnh ầm ầm phóng lên cao. Trong nháy mắt đánh ra một đạo chưởng ấn đánh văng gợn sóng trong không gian, trực tiếp đánh về phía mấy đạo lưu quang đang vây công đám người Vạn Thú Tông.

Lan Lăng sơn trang vẫn còn một cường giả Tôn cấp ngũ trọng, chỉ là khi trước đã bị đạn hán mặc hoàng bào bên người một lão giả thần bí đánh cho trọng thương, nửa chết nửa sống. Sợ rằng không có năm ba năm đừng mong có thể ra tay. Hiện tại người này vẫn đang được người khác dắt lấy.

Sưu Sưu.

Đám tán tu do dự một lát rồi không có ai nhúc nhích. Uy lực của Thanh Lôi Huyền dằng kia trên đường đi mọi người đã thử qua. Lúc này không ai dám đi chịu chết, cũng không muốn trêu vào Thanh Lôi Huyền Đằng kia.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Lan Lăng sơn trang tụ tập đám tán tu này lại sợ rằng muốn sử dụng ở lúc cuối cùng. Đương nhiên, loại chuyện lôi kéo để người khác liều mạng vì mình này đám tán tu cũng không ngốc. Sợ rằng sẽ không có ai dí ra. Gia nhập liên minh chỉ là vì lợi ích ngắn ngủi mà thôi.

Chương 2544: Nham động thần bí

Phanh Phanh.

Âm thanh trầm thấp vang lên, ba cường giả Tôn cấp của Lan Lăng sơn trang bất đắc dĩ gia nhập, áp lực trên người Doãn Ngạc cùng với hai cường giả Tôn cấp dùng kiếm của Vạn Thú Tông lúc này mới giảm đi nhiều. Che chở người của Vạn Thú Tông từ đầu khiến cho bọn họ có chút quá sức.

Chỉ là hai mươi mấy đầu lưu quang màu xanh công kích tới, tình cảnh của mấy cường giả Vạn Thú Tông này vẫn không khả quan hơn chút nào.

Lục Lâm Thiên nhìn Vạn Thú Tông, những trưởng lão Vương cấp kia đều đang được mấy cường giả Tôn cấp bảo hộ. Lam Linh càng là mục tiêu bảo vệ quan trọng.

Sưu Sưu.

Giữa không trung, âm thanh xé gió vang vọng. Hai mươi thân ảnh đi tới. Người đi đầu trên người có khí tức cường hãn tràn ra khiến cho Lục Lâm Thiên phải quay đầu nhìn lại.

- Phong Vũ Tôn giả.

Advertisement

Ánh mắt biến đổi, sắc mặt Lục Lâm Thiên đồng thời biến hóa. Người tới không phải là ai khác mà là Phong Vũ Tôn giả của Hóa Vũ tông. Phong Vũ Tôn giả này đã là Vũ Tôn cửu trọng, vũ giả Tam hệ, thực lực cũng không yếu.

Người Hóa Vũ tông tới, ánh mắt Tử Yên cũng chú ý tới Phong Vũ Tôn giả. Ánh mắt lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi cười khổ. Sợ rằng một lát nữa sẽ có phiền phức. Hỏa Chân Tôn giả cùng với Địa Chân Tôn giả tăng thêm Công Tôn Xuân Thu chết, Phong Vũ Tôn giả này nhất định sẽ không bỏ qua.

Thế nhưng Tử Yên cũng không quá lo lắng Lục Lâm Thiên không địch lại. Huống chi trên người Lục Lâm Thiên còn có chín đầu hung khôi mà hắn ngoài ý muốn thu được. Chỉ chín chiếc hung khôi này cũng đã đủ chế trụ Phong Vũ Tôn giả rồi.

Nhìn ánh mắt Tử Yên, Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng. Ngược lại cũng không sợ Phong Vũ Tôn giả. Nếu như có cơ hội giết Phong Vũ Tôn giả này, tuyệt đối sẽ làm cho Hóa Vũ tông trọng thương. So với việc đánh chết hai mươi mấy Vũ Tôn tứ trọng, ngũ trọng trước đó còn có trọng lượng hơn nhiều.

Dùng tu vi của Phong Vũ Tôn giả này nếu như bị đánh chết, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, đây mới thực sự là chuyện động tới căn cơ của Hóa Vũ tông. Cường giả của Hóa Vũ tông nhiều như thế nào thế nhưng cường giả như Phong Vũ Tôn giả này Lục Lâm Thiên phỏng đoán cũng không có mấy người.

Ngay khi Lục Lâm Thiên suy tư, Phong Vũ Tôn giả không biết Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn mấy cường giả Tôn cấp trong Lan Lăng sơn trang, Vạn Thú Tông đang đối phó với Thanh Lôi Huyền Đằng, ánh mắt không ngừng biến hóa.

Advertisement

- Phong Vũ tiền bối, xin giúp bọn ta một tay.

Một Tôn giả sử dụng kiếm của Vạn Thú Tông lập tức nhận ra Phong Vũ Tôn giả.

Bị người ta nhìn thấy, lại mở miệng xin giúp đỡ. Phong Vũ Tôn giả cũng không có cách nào không hỗ trợ. Dù sao đều là người Thiên Địa minh, thân ảnh hắn lóe lên, lập tức đi tới phía trước. Quang mang lóe lên, cả không gian to lớn đột nhiên co rút lại.

Phá.

Phong Vũ Tôn giả quát lớn một tiếng, một đạo chưởng ấn trực tiếp đánh vào trên những đạo lưu quang kia.

Phanh.

Dưới âm thanh trầm thấp bạo liệt, lưu quang màu xanh lập tức bị đứt, hóa thành năng lượng tiêu tán. Năng lượng này khiến cho không ít người chung quanh cảm thấy linh hồn run lên.

Sưu Sưu....

Dường như cảm nhận được thực lực của Phong Vũ Tôn giả, hơn mười dây Thanh Lôi Huyền Đăng mang theo lưu quang màu xanh lập tức bắn về phía Phong Vũ Tôn giả.

- Hừ.

Phong Vũ Tôn giả hừ lạnh một tiếng, một cỗ năng lượng thuộc tính hỏa nóng bỏng hội tụ. Không gian chung quanh lập tức cứng lại, một cỗ hỏa diễm ngập trời hội tụ.

- Vỡ cho ta.

Thủ ấn trong tay Phong Vũ Tôn giả đánh xuống, trong không gian nóng bỏng, hỏa diễm cuồn cuộn lập tức bao phủ hơn mời đạo Thanh Lôi Huyền Đằng.

Phanh Phanh.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của vô số người, không gian to lớn đột nhiên nổ tung, âm thanh bạo liệt giống như tiếng sấm vang vọng trên không trung. Kình phong cuồng bạo mang theo hỏa diễm ngập trời khuếc htasn.

Kình khí ngập trời mang theo năng lượng thiên địa lan tràn trên không trung. Hơn mười đạo Thanh Lôi Huyền Đằng cũng bị vỡ nát, bộ phận còn thừa lập tức biến mất không thấy gì nữa.

- Thực lực thật mạnh.

Thực lực của Phong Vũ Tôn giả khiến cho tất cả mọi người kinh hãi, trợn mắt líu lưỡi. Mỗi một cái giơ tay nhấc chân lập tức đánh nát Thanh Lôi Huyền Đằng kinh khủng kia.

Ken két.

Phong Vũ Tôn giả đối phó với đại bộ phận Thanh Lôi Huyền Đằng, những đạo còn lại cũng bị mấy cường giả Tôn cấp của Vạn Thú Tông và Lan Lăng sơn trang phá hủy. Những phần còn thừa lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Mà trong lúc đó có hai cường giả Vương cấp của Vạn Thú Tông bị năng lượng kia dính vào, trực tiếp bị phá hủy linh hồn mà chết. Chuyện này khiến cho sắc mặt đám người Vạn Thú Tông cực kỳ khó coi.

- Chúng ta đi vào.

Thanh Lôi Huyền Đằng chung quanh hạp cốc đều bị phá hủy, trong đám tán tu có không ít người đã bắt đầu tiến vào hạp cốc.

- Vô liêm sỉ.

Nhìn thấy không ít tán tu tiến vào hạp cốc, ánh mắt Gia Cát Tây Phong trầm xuống. Vừa rồi bọn hắn liều mạng thế nhưng đám tán tu này lại không tiến lên, thế nhưng chuyện có lợi đám người này so với ai khác còn nhanh hơn.

- Đi.

Dường như Gia Cát Tây Phong cũng lo lắng cái gì đó, lập tức phất tay theo đuôi.

Vạn Thú Tông thấy thế cũng không chịu chậm chân, bọn họ có thể cảm giác được trong hạp cốc này không bình thường có nên mới tiến đến đây. Đương nhiên lúc này không thể chậm hơn người khác.

Ánh mắt Phong Vũ Tôn giả lóe lên, trường bào tung bay, thân ảnh trực tiếp phá không mà đi. Loại bảo vật như Thanh Lôi Huyền Đằng này nhất định hắn phải có được.

Lục Lâm Thiên cũng không có sốt ruột, mọi người đi vào trong hạp cốc gần hết hắn mới ra hiệu cho Tử Yên tiến vào trong hạp cốc. Bên ngoài hạp cốc, đám người Nhật Sát các cùng với không ít tán tu cảm thấy động tĩnh cũng kéo tới. Cả đám đều tiến vào trong hạp cốc.

Trên một ngọn núi, một đạo thân ảnh xinh đẹp màu tím đang phóng về phía trước. Đây chính là Lục Tâm Đồng một đường đuổi theo Thiên Linh hồn châm của mình.

- Thứ này rốt cuộc là gì sao lại trốn nhanh như vậy.

Cảm nhận liên hệ với Thiên Linh hồn châm, thân ảnh xinh đẹp của Lục Tâm Đồng lóe lên, tiếp đó đã xuất hiện trên vách núi đá dựng đứng. Một khe đá hẹp xuất hiện trước mắt nàng.

- Dường như ở bên trong.

Lục Tâm Đồng do dự, Thiên Linh hồn châm ở bên trong, nàng cắn răng, thân ảnh xinh đẹp tiến vào trong khe đá.

Lục Lâm Thiên theo mọi người tiến vào hạp cốc. Diện tích của hạp cốc không nhỏ, thế nhưng sau khi đi được mấy chục thước trong hạp cốc xuất hiện một cái hang vô cùng lớn. Hang này nhìn qua vô cùng cổ xưa, một cỗ năng lượng bàng bạc từ nơi này lan tràn ra. Giống như năng lượng nồng đậm ở bên trong hạp cốc đều từ nơi này tràn ra.

Dưới năng lượng bàng bạc bực này, đám người tiến vào trong hạp cốc do dự, thế nhưng nhìn thấy người phía trước đi vào cũng không dám chậm trễ.

Lục Lâm Thiên truyền âm nói với Tử Yên cẩn thận gấp bội, hai người cũng tiến vào trong nham động. Ánh mắt chăm chú nhìn chung quanh. Chung quanh hai người là sương mù nhàn nhạt, chugn quanh có vô số nham thạch phát sáng rực rỡ. Trên vách đá lúc này không ngừng có điện mang màu xanh lưu chuyển phát ra tiếng xì xèo, chiếu sáng một vùng trong nham động.

Chương 2545: Có động thiên khác 1

- Năng lượng ở nơi này càng thêm nồng đậm.

Đôi mắt xinh đẹp của Tử Yên lóe lên, tâm thần nàng cảm giác được khí tức năng lượng nồng đậm tới mức dị thường ở chung quanh, nồng đậm tới mức khủng bố.

- Chẳng lẽ đây cũng là nơi năng lượng thiên địa hội tụ sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, năng lượng thiên địa vô hình trong cái nham động này so với bên ngoài còn nhiều hơn. Thậm chí càng vào bên trong càng dày đặc. Mà ở bên trong còn có điện mang màu xanh trên vách đá khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy cực kỳ thần dị.

Sưu.

Trong lúc mọi người sợ hãi than trong hang động. Đột nhiên năng lượng trong nham động bạo động, điện mang trên vách đá cũng đại thịnh. Trong nháy mắt từng đạo điện mang trên vách đá giống như chảy xuống phía dưới.

Âm thanh xé gió vang vọng, vô số điện mang màu xanh này đều là Thanh Lôi Huyền Đằng chằng chịt. Cơ hồ có hàng trăm, hàng ngàn điện mang màu xanh giống như từng đầu linh xà màu xanh từ trong nham động bắn về phía mọi người.

- Không tốt, là Thanh Lôi Huyền Đằng.

- Nhiều Thanh Lôi Huyền Đằng vậy sao?

Advertisement

Đám đông trong nham động lập tức rối loạn, từng đạo thân ảnh bố trí thủ đoạn phòng ngự, hộ thân cương khí bằng chân khí, quang tráo linh lực. Khải giáp phòng ngự, từng kiện binh khí xuất hiện, bộ phát trong hang động này.

Ầm ầm ầm.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, năng lượng kinh người trong nham động nổ vang, lập tức bộc phát ra.

- Ah...

Âm thanh đinh tai nhức óc vang lên, xen lẫn tiếng kêu thảm thiết. Dưới linh hồn áp chế, không ít thân hình bị xuyên thủng, linh hồn bị áp chế cho nên hồn anh không có cách nào chạy thoát ra ngoài.

- Cẩn thận.

Advertisement

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, không gian thuộc tính thổ lan tràn ra chung quanh, đem Tử Yên bảo vệ vào bên trong.

Trong không gian thuộc tính thổ cũng có không ít Thanh Lôi Huyền Đằng phá không bay tới. Thế nhưng lại bị không gian thuộc tính thổ ngăn cản, cuối cùng bị chưởng ấn của Lục Lâm Thiên đánh vỡ trong không gian thuộc tính thổ.

- Ah...

Thanh Lôi Huyền Đằng chằng chịt công kích tới, tiếng kêu thảm thiết vang lên liên tục, lập tức có không ít người mất mạng. Cường giả trong đại môn đại phái cũng chỉ có thể miễn cưỡng bảo vệ người trong sơn môn mình. Bảo vệ cũng cực kỳ miễn cưỡng. Đương nhiên lúc này đám người Hóa Vũ tông có Phong Vũ tôn giả bảo hộ cho nên thoải mái nhất.

- Trốn, chạy mau.

Trong nháy mắt đã có người cấp tốc chạy ra. Thanh Lôi Huyền Đằng chằng chịt này cũng không phải dễ đối phó.

- Không tốt, đường lùi đã bị phong bế.

- Ra không được, cửa vào bị đóng rồi.

Mọi người quay đầu lại mới nhìn thấy cửa vào lúc này đã bị Thanh Lôi Huyền Đằng chằng chịt bao phủ, không có cách nào thoát ra ngoài.

Sưu Sưu...

Lưu quang màu xanh xuyên thủng không gina mang theo khí tức áp chế linh hồn bàng bạc, cả không gian lung lay sắp đổ, từng đạo công kích đánh ra khiến cho không gian xuất hiện vết nứt đen kịt trong không gian, một mảng lớn nham thạch bị đánh vỡ.

- Lao ra ngoài, nhanh.

Phong Vũ Tôn giả mỉm cười, mắt nhìn mọi người trong nham động bị đánh chết, trong mắt lén lút hiện lên sự vui vẻ, che trở người Hóa Vũ tông cấp tốc tiến lên.

Ầm ầm.

Trong nham động ầm ầm vang vọng, kình phong khủng bố khuếch tán, nham động không chịu nổi công kích như vậy khiến cho nó sắp sụp đổ.

- Cái nham động này sắp sụp đổ, nhanh xông về phía trước.

- Nhanh.

Nham động sắp sụp đổ, từng đạo thân ảnh nhanh chóng phóng về phía trước. Dưới những đạo lưu quang màu xanh kia, không ít thân ảnh trực tiếp bị đánh chết, từng đạo công kích đánh xuống, khiến Thanh Lôi Huyền Đằng trực tiếp bị phá hủy.

- Chúng ta mau đi.

Thừa lúc loạn, Lục Lâm Thiên cùng với Tử Yên đều có thực lực bảo vệ chính mình lập tức vọt về phía trước. Cái nham động này sắp sụp đổ, Lục Lâm Thiên cũng không muốn bị nhốt ở bên trong.

Lúc này những đạo THanh Lôi Huyền Đằng này tuy rằng là lợi hại, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không quá đặt vào trong mắt. Những đạo Thanh Lôi Huyền Đằng này cũng không phải là chủ đằng, hắn lại không bị linh hồn uy áp, cho nên Thanh Lôi Huyền Đằng này đối với hắn cũng không có bao nhiêu uy hïếp.

Phanh Phanh.

Từng mảnh không gian nổ tung, âm thanh trầm thấp bạo liệt vang lên. Cả không gian nổ tung, khiến cho người ta có cảm giác lạnh lẽo.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên kéo tay Tử Yên, lập tức phá không bắn ra khỏi nham động.

Mà khi hai người chạy ra khỏi hang, một không gian bao la xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên. Nhìn thấy không gian bao la này, Lục Lâm Thiên kinh ngạc dừng bước. Một cỗ năng lượng kinh người lập tức ập vào người hắn.

- Trời.

Lục Lâm Thiên cũng coi như là người có kiến thức rộng rãi thế nhưng cũng bị cảnh trước mắt làm cho giật mình. Chỉ thấy bên ngoài hang động này chính là một mảnh không gian bao la.

Nhìn trước mắt, cả không gian mây mù lượn lờ, giống như đột nhiên xuất hiện một phiến không gian vậy. Cách mây mù xa xa còn có không ít đảo nhỏ lơ lửng như ẩn như hiện trong mây mù giống như tiên cảnh.

Phía chính giữa là một khe nứt cực lớn chừng nghìn mét xuất hiện. Khe nứt này giống như bị một người nào đó mạnh mẽ bổ ra, mây mù bên trên khe nứt lượn lờ.

Mà trên cái khe nứt này có vô số điện mang màu xanh chằng chịt, dưới điện mang màu xanh có một mảnh lôi vân cuồn cuộn.

Ầm ầm.

Trên lôi vân, tiếng ầm ầm vang vọng không thôi. Lôi vân chiếm giữa khoảng không phía trên khe nứt. Bên trong khe nứt không ngừng bắn ra điện mang màu xanh. Điện mang hội tụ tạo thành uy thế kinh người. Liếc mắt nhìn lại cũng khiến cho lòng người sợ hãi.

- Đây là nơi nào?

Trong vách đá, thân ảnh Lục Tâm Đồng xuất hiện ở trong thâm uyên tối tăm, mờ mịt. Bên trong thâm uyên này mơ hồ có tiếng sấm vang vọng, khí tức khiến tim đập nhanh lan tràn ra khiến cho Lục Tâm Đồng thở gấp.

Dưới cỗ khi tức linh hồn khủng bố này, lúc này Lục Tâm Đồng mới cảm giác linh hồn mình run lên, có chút run sợ.

Đồng thời dưới cỗ uy áp khủng bố kia lục Tâm Đồng cũng cảm nhận được Thiên Linh hồn châm của mình ở bên trong thâm uyên. Nàng cắn răng, dù sao cũng đã tiến vào trong nơi này.

Không có một chút do dự nào, tiểu độc ma này lập tức đi về phía trước.

Khí tức cổ xưa mà bàng bạc bao phủ xuống, uy áp linh hồn kinh người bao phủ giống như khắc chế linh hồn. Lục Tâm Đồng là người gan lớn thế nhưng mỗi một bước tiến lên cũng phải cẩn thận từng chút một.

Sưu Sưu...

Lối ra, Lục Lâm Thiên và Tử Yên đi ra ngoài, phía sau còn có không ít thân ảnh nhanh chóng đi ra. Người của Vạn Thú Tông, Lan Lăng sơn trang, Nhật Sát các được sự bảo hộ của cường giả rốt cuộc cũng đi ra không ít. Thế nhưng xem ra cũng có đệ tử trong sơn môn nằm lại trong nham động, sợ rằng đã bị đánh chết rồi.

Mọi người đi ra, mắt nhìn không gian phía trước, cả đám đều rung động. Ai cũng không ngờ tới sau hạp cốc này lại có một động thiên khác.

Phanh Phanh Phanh.

Ngay khi mấy cường giả tán tu từ trong nham động vọt ra, từng âm thanh bạo liệt cực lớn từ trong nham động sau lưng vang lên. Cả không gian rung chuyển, một cỗ khí tức bàng bạc trong nham động phóng lên cao.

Chương 2546: Có động thiên khác 2

Ầm ầm.

Không gian chung quanh vang lên tiếng nổ ầm ầm, giống như tiếng sấm, lại giống như núi lở khến cho người ta kinh hãi. Cả không gian nổ tung, trong nháy mắt sụp đổ ở sau lưng mọi người. Những người bị chôn vùi bên trong sợ rằng cũng không sống được. Năng lượng bạo tạc, vết nứt đen kịt trong không gian xuất hiện, uy năng khiến cho người khác hãi hùng, khïếp sợ.

Sưu Sưu..

Năng lượng khủng bố khuếch tán, mọi người nhanh chóng lui lại.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua, lúc này người ra khỏi nham động cũng chỉ có người của mấy sơn môn như Nhật Sát các, Vạn Thú Tông, Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang. Trong đó trừ Hóa Vũ tông dưới sự bảo hộ của Phong Vũ Tôn giả là không có tổn thất ra, trong Nhật Sát các, Lan Lăng sơn trang, Vạn Thú Tông đều tổn thất vài trưởng lão Vương cấp.

Mà còn lại vốn chỉ có năm sáu mươi cường giả tán tu tới đây lúc này số người đi ra khỏi nham động còn chưa đủ mười người. Đều là một ít cường giả thực lực mạnh nhất.

- Thanh Lôi Huyền Đằng. Đó là Thanh Lôi Huyền Đằng

Nham động sụp đổ, không có người nào đi tính toán. Đại bộ phận mọi người lúc này đều nhìn vào phía dưới lôi vân, nhìn vào vô số điện mang rậm rạp, che phủ không gian.

Sưu.

Trong ánh mắt của mọi người vô vố điện mang bao phủ thâm uyên rốt cuộc cũng có động tác, bắt đầu run rẩy mang theo một cỗ uy áp linh hồn bàng bạc, trong nháy mắt cuồng bạo.

Cả thâm uyên rung động giống như có vật khủng bố nào từ dưới lòng đất đang chui lên. Một cỗ khí tức cuồng bạo từ trong thâm uyên sâu thẳm tuôn ra.

Một cỗ khí tức cuồng bạo khuếch tán, bên trong năng lượng bàng bạc có một cỗ áp lực khiến cho tim Lục Lâm Thiên đập nhanh hơn. Ngay cả Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy tim đập nhanh thì càng không cần phải nói tới những người khác. Đại bộ phận người dưới uy áp linh hồn này mắt bắt đầu đỏ lên, toàn thân run run.

Ầm ầm.

Dưới vực sâu vô tận dường như có thứ gì đó vang vọng, giống như muốn chui lên mặt đất. Càng lên tới gần mặt đất càng khiến cho lòng người rung động.

Xoạt.

Lúc này trong thâm uyên vang lên tiếng loạt xoạt, trong vực sâu rộng lớn kia có vô số dây mây màu xanh chằng chịt bò lên, giống như cây thường xuân lan tràn ra chung qunah. Từng dây mây màu xanh giống như độc xà đang nhúc nhích.

Dây mây toàn thân màu xanh lục còn mang theo lá xanh biếc, mũi nhọn giống như rắn ngẩng đầu, có ngàn vạn dây mây từ dưới thâm uyên lao lên.

Sưu Sưu.

Cùng một lúc âm thanh xé gió liên tiếp vang lên. Trong không gian to lớn này, sau lưng mọi người có vô số dây mây màu xanh xuất hiện.

Những dây mây màu xanh này trong nháy mắt bao phủ cả không gian mà tầm mắt của mọi người có thể nhìn thấy. Tất cả không gian mà tầm mắt mọi người nhìn thấy đều bị dây mây màu xanh bao phủ, bên trên tràn ngập điện mang màu xanh.

- Là vô số phụ đằng của Thanh Lôi Huyền Đằng.

Mọi người rung động, bên ngoài gặp phải một đạo phụ đằng Thanh Lôi Huyền Đỉnh cũng đã không chịu đựng nổi, thế nhưng không ngờ nơi này lại có ngàn vạn Thanh Lôi Huyền Đằng.

- Đây là Thanh Lôi Huyền Đằng sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, dây mây đầy trời này giống như ngàn vạn con rắn đột đang trừng mắt nhìn mọi người. Khí tức linh hồn bàng bạc uy áp khiến cho có người bắt đầu ngây dại.

- Trời...

- Phiền phức lớn rồi.

Tất cả mọi người đều vì Thanh Lôi Huyền Đằng mà rung động. Dưới cỗ khí tức bàng bạc này không một ai biết nếu như ngàn vạn Thanh Lôi Huyền Đằng này đánh xuống thì rốt cuộc sẽ có hậu quả gì.

Sưu Sưu.

Vấn đề mà mọi người lo lắng rốt cuộc cũng xảy ra. Từng đạo Thanh Lôi Huyền Đằng trong không gian lập tức bắn ra, mục tiêu trực chỉ mọi người.

- Không xong, phiền phức lớn rồi.

Tất cả mọi người biến sắc, lập tức bố trí thủ đoạn phòng ngự, chống lại Thanh Lôi Huyền Đằng đang bắn tới.

Một cây Thanh Lôi Huyền Đằng mang theo điện mang màu xanh cuồng bạo tuôn ra khiến cho gợn sóng trong không gian chấn động kịch liệt. Cỗ điện mang màu xanh này trong khoảnh khắc va chạm với mọi người.

Phanh Phanh.

Âm thanh bạo liệt kinh người vang lên, không ít Thanh Lôi Huyền Đằng bị chấn nát, những đạo Thanh Lôi Huyền Đằng này cũng không có lớn bằng nắm tay trẻ con như bên ngoài mà chỉ lớn bằng ngón tay mà thôi. Dường như nhỏ hơn rất nhiều, uy lực cũng bé hơn không ít.

Sau khi một đám Thanh Lôi Huyền Đằng bị đứt lập tức có vô số Thanh Lôi Huyền Đằng mang theo năng lượng bàng bạc cùng với điện mang màu xanh giống như độc xà phóng về phía trước.

Xoẹt.

Tán tu có thể đi từ trong nham động ra đều là cường giả trong cường giả. Giờ phút này sắc mặt cả đám ngưng trọng, chân khí, linh lực cường hãn quanh thân tuôn ra. Công kích các loại thuộc tính cơ hồ cùng một lúc đánh về phía Thanh Lôi Huyền Đằng.

Xì Xì.

Điện mang bắn tung tóe, từng đạo công kích đánh tới, không ít Thanh Lôi Huyền Đằng bị đánh nát ở trên không trung, một nửa còn lại nhanh chóng lui về.

Thế nhưng chưa dừng lại ở đó, tiếp tục có càng nhiều Thanh Lôi Huyền Đằng kéo tới khiến cho tất cả mọi người không kịp trở tay. Đám cường giả Vạn Thú Tông, Nhật Sát các, Lan Lăng sơn trang che chở người có thực lực yếu hơn cũng cực kỳ chật vật.

Sưu Sưu.

Cơ hồ tất cả mọi người giờ phút này đều bị Thanh Lôi Huyền Đằng chằng chịt vây vào giữa.

Trong không gian, Thanh Lôi Huyền Đằng chằng chịt mang theo điện mang màu xanh tạo thành một bức tường bằng Thanh Lôi Huyền Đằng dày đặc vây khốn mọi người vào bên trong. Cỗ khí tức khiến cho tim mọi người đập nhanh càng khiến cho linh hồn run rẩy, thực lực bị ảnh hưởng lớn.

- Chúng ta phiền phức rồi.

Tử Yên truyền âm nói:

- Những đạo Thanh Lôi Huyền Đằng này không bị phá hủy, coi như là bị phá hủy cũng lập tức dài ra lại.

- Đến bên cạnh ta.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên lúc này cũng không quá ngưng trọng. Trong không gian thuộc tính thổ, những đạo Thanh Lôi Huyền Đằng này cũng không có cách nào vây công được hắn, tạm thời còn có thể đối phó.

Thế nhưng những người khác thì không phải như vậy. Lục Lâm Thiên không sợ uy áp linh hồn, những người khác thì không cách nào làm được vậy. Dưới uy áp, thực lực bị ảnh hưởng cực lớn, lần nữa có mấy tán tu trực tiếp bị đánh chết.

Sưu Sưu.

Tất cả Thanh Lôi Huyền Đằng trong không gian bạo động, bắt đầu công kích. Vô số Thanh Lôi Huyền Đằng từ bốn phương tám hướng kéo tới, rậm rạp phóng về phía tất cả mọi người.

- Đáng chết.

Trong Lan Lăng sơn trang, Gia Cát Tây Phong trầm giọng quát, thủ ấn ngưng tụ, lập tức đánh ra một đạo chưởng ấn đánh nát không ít Thanh Lôi Huyền Đằng. Hắn thật không ngờ Thanh Lôi Huyền Đằng này lại nhiều như vậy.

- Phụ thân, Thanh Lôi Huyền Đằng này quá lợi hại, làm sao chúng ta có thể thu được Thanh Lôi Huyền Đằng này đây?

Gia Cát Tử Vân ở sau lưng Gia Cát Tây Phong nhìn phụ thân rồi hỏi. Thanh Lôi Huyền Đằng này lợi hại như vậy khiến cho hắn vừa mừng vừa sợ, sợ là không được mất mạng ở nơi này. Còn vui chính là nếu như có thể đạt được Thanh Lôi Huyền Đằng này thực lực sẽ tăng lên trên phạm vi lớn.

Chương 2547: Thanh Đằng khổng lồ

- Trong trang có một mật quyển từng nói tới Thanh Lôi Huyền Đằng này. Đồn rằng Thanh Lôi Huyền Đằng này chỉ sinh ra ở nơi có năng lượng nồng đậm. Đặc biệt là Thanh Lôi Huyền Đằng sau khi có linh trí muốn thu được nó không thể dùng được biện pháp bình thường. Nhất định phải tìm được chỗ Thanh Lôi Huyền Đằng sinh ra, đem linh căn của nó luyện hóa mới được. Nếu không thì vĩnh viễn không có khả năng đạt được Thanh Lôi Huyền Đằng này.

Gia Cát Tây Phong thu quạt xếp lại, ánh mắt nhìn về phía trước, lúc này lại có một mảng lớn Thanh Lôi Huyền Đằng bị chấn nát.

- Phụ thân, vậy thì linh căn của nó ở chỗ nào?

Gia Cát Tử Vân sốt ruột hỏi.

- Ta cũng không biết. Thế nhưng có lẽ ở gần nơi này. Thanh Lôi Huyền Đằng này đã có linh trí đương nhiên sẽ thủ hộ linh căn của bản thân mình.

Gia Cát Tây Phong nói, vốn ban đầu hắn mang nhiều người tới đây là muốn tạo ra cơ hội cho chính mình tìm kiếm linh căn của Thanh Lôi Huyền Đằng, chỉ có đạt được linh căn của Thanh Lôi Huyền Đằng mới chính thức đạt được Thanh Lôi Huyền Đằng này, nếu không tất cả chỉ là phí công.

Advertisement

- Ah..

Lần nữa có hai tiếng kêu thảm thiết vang lên. Hai cường giả tán tu đều là Tôn cấp nhất trọng dưới sự vây công của vô số Thanh Lôi Huyền Đằng lập tức bị đánh chết. Hộ thân cương khí không ngăn cản được những đạo Thanh Lôi Huyền Đằng này.

Phá.

Trong Vạn Thú Tông, một Tôn giả dùng kiếm đánh ra một đạo kiếm quang tràn ngập hỏa diễm đem một mảng lớn Thanh Lôi Huyền Đằng đốt cháy, chỉ là lập tức lại có Thanh Lôi Huyền Đằng phô thiên cái địa cuốn tới, khiến cho hắn khó có thể thoát thân.

Trong đám người lúc này chỉ có Phong Vũ Tôn giả là thoạt nhìn thoải mái nhất. Thanh Lôi Huyền Đằng khủng bố này khiến cho trong mắt hắn hiện lên sự tham lam. Đây chính là trọng bảo.

Cùng một lúc, Phong Vũ Tôn giả không có một chút do dự nào, toàn thân câu dẫn năng lượng thiên địa, thân ảnh lóe lên rồi xé rách gợn sóng trong không gian, chân khí thuộc tính hỏa nóng bỏng từ trong cơ thể tuôn ra. Nhanh chóng ngưng tụ thành một không gian mênh mông trên bầu trời. Uy áp từ trong năng lượng thuộc tính hỏa lan tràn ra.

Phá.

Một tiếng quát nhẹ vang lên, một đạo chưởng ấn khổng lồ của Phong Vũ Tôn giả nện xuống, dưới khí tức nóng bỏng ngập trời, không gian chung quanh chưởng ấn trực tiếp rạn nứt, từng đạo gợn sóng bị nhuộm thành màu đỏ thẫm. Vô số Thanh Lôi Huyền Đằng dưới nhiệt độ kinh khủng lập tức héo rũ.

Phanh.

Chưởng ấn khổng lồ đánh xuống, một mảng lớn Thanh Lôi Huyền Đằng bị phá hủy, diện tích phá hủy hơn một ngàn mét.

Sưu.

Trong nháy mắt này dường như Thanh Lôi Huyền Đằng cũng chịu ảnh hưởng. Thanh Lôi Huyền Đằng ngập trời đang kéo tới thoáng đình trệ.

Trong vách đá tối tăm mơ hồ có tia chớp lóe lên, Lục Tâm Đồng chậm rãi tiến về phía trước, áp chế uy áp khiến cho tim mình đập nhanh. Thân hình xinh đẹp trong lúc bất tri bất giác đi tới cái khe dưới mặt đất.

Trong cái khe dưới mặt đất có một cỗ khí tức khiến cho linh hồn Lục Tâm Đồng run rẩy. Lục Tâm Đồng chậm rãi đi vào trong khe hở. Cái khe thoạt nhìn vô cùng nhỏ này thế nhưng càng đi vào trong lại càng to lớn, càng vào bên trong không gian cũng càng lớn.

- Năng lượng chấn động thật mạnh.

Lục Tâm Đồng rung động, năng lượng chấn động ở trong hạp cốc này đã tới tình trạng khủng bố.

Sưu Sưu.

Trong không gian bao la, theo một kích của Phong Vũ Ton giả, dường như Thanh Lôi Huyền Đằng đã gặp phải đả kích, vô số Thanh Lôi Huyền Đằng nhỏ cuồn cuộn, dưới ánh mắt của mọi người những đạo Thanh Lôi Huyền Đằng này lập tức dung hợp lại một chỗ.

Sưu Sưu.

Vô số Thanh Lôi Huyền Đằng cuồn cuộn giống như vạn tên cùng bắn mang theo tiếng xé gió cùng với lôi quang lập lòe. Dưới ánh mắt rung động của tất cả mọi người vô số đạo Thanh Lôi Huyền Đằng dung hợp thành một dây mây màu xanh đường kính chừng hơn trăm mét. Mà chiều dài của nó thì không có ai nhìn ra, không ai có thể nhìn thấy tận cùng của nó. Chỉ là ước chừng dây mây này cũng dài trên ngàn mét, giống như một con rồng màu xanh đang ngẩng đầu mà đứng, toàn thân tràn ngập điện mang màu xanh, cực kỳ chói mắt. Quang mang bắn ra bốn phía, bao phủ thiên địa, uy áp tràn ngập không gian.

Oanh.

Thanh Lôi Huyền Đằng hội tụ, cả không gian đột nhiên run rẩy. Dây mây cực lớn này xuất hiện, một cỗ khí tức viễn cổ trên dây mây lặng lẽ lan tràn ra chung quanh. Dưới cỗ khí tức này linh hồn của tất cả mọi người run rẩy, hồn anh cảm thấy kiêng kỵ thật sâu.

Chung quanh dây mây khổng lồ màu xanh, năng lượng bàng bạc chấn vỡ không gian, vết nứt đen kịt trong không gian xuất hiện dọc theo dây mây.

Dưới dây mây màu xanh khổng lồ này mọi người cảm giác được một cỗ khí tức khiến cho mọi người không có cách nào kháng cự, loại khí tức này cực kỳ cường đại, đặc biệt là đối với linh hồn khiến cho linh hồn mọi người trực tiếp run rẩy.

Dưới cỗ khí tức này tất cả mọi người trong lúc vô hình đều bị áp chết. Người duy nhất không bị áp chế ở đây sợ rằng chỉ có một mình Lục Lâm Thiên. Bởi vì Lục Lâm Thiên có kim đao màu vàng đang bắn ra kim quang thủ hộ không gian trong đầu.

- Đây là chủ đằng của Thanh Lôi Huyền Đằng sao? Thật khổng lồ.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên phía trước, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc. Dây mây khổng lồ như vậy so với bản thể của Thanh Long Hoàng tộc còn lớn hơn nhiều. Hắn thật không ngờ trên đời này còn có tồn tại vật như vậy. Cũng không biết nó tồn tại như thế nào, đặc biệt là cỗ uy năng là quá mức đáng sợ, cũng không biết thứ này tồn tại bao nhiêu năm rồi.

- Đây là chủ đằng của Thanh Lôi Huyền Đằng sao?

Gia Cát Tây Phong lúc này nhìn về phía trước, ánh mắt tràn ngập sự khiếp sợ, khiếp sợ tới cực điểm. Thanh Lôi Huyền Đằng có linh trí giá trị tương đương với thần khí a.

- Chủ đằng Thanh Lôi Huyền Đằng, chính là nó.

Phong Vũ Tôn giả cũng rung động, dùng tu vi của hắn hiện tại cũng bị áp chế về linh hồn.

Trong khe nứt, thân ảnh xinh đẹp của Lục Tâm Đồng chậm rãi tiến lên, cũng không biết đã đi bao xa, nàng có cảm giác Thiên Linh hồn châm của mình ở phía trước.

Nhìn không gian này trong lòng Lục Tâm Đồng trong lúc vô hình càng cảm thấy tim mình đập nhanh hơn vài phần, giống như ở trong nơi này có một đầu hung thú ngập trời. Một cỗ uy áp bao phủ chung quanh khiến cho linh hồn nàng run rẩy. Mỗi một bước tiến lên đều cần dùng ngàn quân.

- Uy áp thật mạnh.

Lục Tâm Đồng rung động, uy áp bực này đây là lần thứ hai nàng nhìn thấy. Lần đầu tiên chính là uy áp linh hồn bàng bạc trên người ca ca. Mà lần thứ hai chính là ở đây. Nếu như không phải có Hồn linh khí phòng ngự linh hồn do Độc Cô gia luyện chế sợ rằng bản thân nàng khó có thể vào được nơi này. Sợ rằng ngay cả Hồn linh khí phòng ngự linh hồn bình thường cũng tuyệt đối không thể có hiệu quả như vậy.

Lục Tâm Đồng nghi hoặc, không biết trong cái khe dưới đất này rốt cuộc có vật khủng bố gì mà lại có uy năng mạnh như vậy.

Sưu Sưu....

Lúc này trong không gian, trên mặt đất, thạch bích bắt đầu có vô số đạo lưu quang bắn ra, trong nháy mắt bao phủ Lục Tâm Đồng vào bên trong.

Chương 2548: Gặp nạn 1

Toàn bộ lưu quang màu xanh này đều là Thanh Lôi Huyền Đằng chằng chịt.

- Đây là thứ quái quỷ gì?

Sắc mặt Lục Tâm Đồng nghi hoặc, có thể nàng không biết đây là vật gì, thế nhưng điện mang màu xanh này lại phóng thích ra uy áp linh hồn bàng bạc, trong lúc vô hình khiến cho trong lòng Lục Tâm Đồng cảm thấy ngưng trọng.

Sưu Sưu...

Một đạo Thanh Lôi Huyền Đằng xuyên thủng không gian bắn về phía Lục Tâm Đồng.

Sưu.

Tay Lục Tâm Đồng đánh ra từng đạo linh hỏa rít gào, phá hủy những đạo Thanh Lôi Huyền Đằng tới gần.

Chỉ là càng ngày càng có nhiều Thanh Lôi Huyền Đằng cuồng bạo kéo tới, giống như là điên cuồng, nhanh như thiểm điện công kích tới. Bên trong có uy áp linh hồn cực lớn trực tiếp làm cho Lục Tâm Đồng có cảm giác khó mà chống lại, mặc dù nàng đã có Hồn linh khí phòng ngự linh hồn của Độc Cô gia tộc.

Advertisement

Điện mang chằng chịt, rậm rạp từ bốn phương tám hướng công kích tới. Lục Tâm Đồng lập tức bố trí Tử Linh Hồn Năng giáp, thế nhưng càng thấy càng thấy vô lực.

Trong không gian to lớn như vậy giờ phút này tràn ngập điện mang màu xanh, giống như là vạn đầu độc xà màu xanh cùng phóng tới, điên cuồng công kích. Tiếng xé gió hội tụ lại với nhau, vô cùng rung động, chấn động nhân tâm.

- Đại la kiếm trận.

Lục Tâm Đồng khẽ kêu một tiếng, khói độc trên bộ giáp quanh quẩn, thủ ấn biến hóa, trong mi tâm bắn ra một vật.

Ông.

Advertisement

Một tiếng kiếm minh vnag lên, một thanh trường kiếm màu bạc xuất hiện. Kiếm khí sắc bén, đúng là Đại la kiếm trận.

Đại la kiếm trận vừa mới xuất hiện, đột nhiên hóa thành vô số bóng kiếm trước người Lục Tâm Đồng. Vô số bóng kiếm phân hóa, diễn sinh, cực kỳ huyền ảo quay chung quanh. Giữa không trung, khí tức bàng bạc mà sắc bén lan tràn, từng đạo bóng kiếm cắt vỡ không gian. Trước mũi kiếm, mơ hồ hiện lên quang mang đen kịt. Lập tức căn cản vô số dây mây màu xanh quỷ dị kia ở bên ngoài.

Sưu Sưu.

Ngàn vạn lưu quang màu xanh gặp Đại la kiếm trận lập tức bị cứt đứt. Thế nhưng về sau lại càng thêm điên cuồng, giống như không đánh chết Lục Tâm Đồng thì không bỏ qua vậy. Khí tức mạnh mẽ bực này khiến cho cả không gian run lên.

Sắc mặt Lục Tâm Đồng ngưng trọng, đối mặt với lưu quang màu xanh điên cuồng công kích, chống lại uy áp linh hồn kinh khủng kia, nàng nghiến răng. Đại la kiếm trận hóa thành hơn vạn đạo kiếm quang. Kiếm quang xoay tròn, vô cùng huyền ảo. Cả không gian giống như bị kiếm quang che khuất. Trong lúc nhất thời ngàn vạn đạo lưu quang màu xanh kia khó mà công kích tới được.

Trên vực sâu, mọi người vẫn còn đang khiïếp sợ. Dây mây màu xanh khổng lồ như vậy so với cự long còn khổng lồ hơn. Tuy rằng nhìn như chỉ là một dây mây mà thôi, thế nhưng dưới lưu quang màu xanh này, uy thế khiến cho không gian vặn vẹo, vô cùng khủng bố, chấn động nhân tâm. Linh hồn mọi người bị uy áp, có cảm giác như khí thế ngút trời, tràn ngập thiên địa.

- Chủ đằng, đây là chủ đằng của Thanh Lôi Huyền Đằng.

Tử Yên truyền âm, kích động nói với Lục Lâm Thiên.

- Sợ rằng khó đối phó.

Lục Lâm Thiên sờ mũi, uy năng khủng bố này đang lan tràn. Chủ đằng Thanh Lôi Huyền Đằng này tuyệt đối không dễ đối phó.

Sưu.

Dây mây màu xanh cực lớn giống như một đầu điện long màu xanh đang ngẩng đầu đứng đó. Không biết vì sao Thanh Lôi Huyền Đằng vừa rồi còn điên cuồng đối phó với mọi người lúc này lại đứng đó, giống như cảnh giác nhìn mọi người, cũng không có ý tứ công kích. Thân hình cuồn cuộn, thậm chí còn khiến cho mọi người có cảm giác nó đang muốn thối lui.

Lúc này dưới uy năng khủng bố kia lại khiến cho mọi người cũng không dám chủ động ra tay trêu chọc nó.

Dưới chủ đằng Thanh Lôi Huyền Dằng khủng bố, ánh mắt Gia Cát Tây Phong nhìn bốn phía, dường như đang tìm kiếm gì đó.

Lục Lâm Thiên nhìn chủ đằng Thanh Lôi Huyền Đằng, lại nhìn qua đám người Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, Vạn Thú Tông, khóe miệng nhếch lên nở nụ cười tà. Một đạo chưởng ấn nóng bỏng bắn về phía trước. Chưởng ấn xuyên thủng không gian, hung hăng đánh về phía Thanh LÔi Huyền Đằng.

Thanh Lôi Huyền Đằng khổng lồ có đường kính hơn trăm mét muốn né tránh đạo chưởng ấn này tuyệt đối là điều khó có thể làm được. Chưởng ấn trong nháy mắt va chạm vào Thanh Lôi Huyền Đằng. Chưởng ấn xuyên thủng không gian, vô cùng nóng bỏng đột nhiên đánh vào trên người Thanh Lôi Huyền Đằng.

Sưu.

Dưới không ít ánh mắt kinh ngạc nhìn vào, chỉ thấy đạo chưởng ấn này trực tiếp đánh vào phía trên Thanh Lôi Huyền Đằng, thế nhưng chỉ khiến cho lưu quang màu xanh lắc lư một chút, cũng không thể nào làm rung chuyển tới Thanh Lôi Huyền Đằng.

Sưu....

Cùng một lúc, Thanh Lôi Huyền Đằng mang theo uy năng khủng bố giống như sấm sét hung hăng bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Tốc độ quá nhanh, Thanh Lôi Huyền Đằng khổng lồ trực tiếp đánh về phía trước tựa như một khối thiên thạch màu xanh cực lớn.

- Mau lui lại.

Lục Lâm Thiên quát khẽ một tiếng, lôi kéo Tử Yên nhanh lui lại. Mặc dù hắn chỉ đánh ra một kích thăm dò, thế nhưng cũng thật không ngờ lại không có cách nào rung chuyển Thanh Lôi Huyền Đằng kia.

Phanh Phanh.

Cơ hồ là ngay lập tức Thanh Lôi Huyền Đằng khổng lồ đánh vào chỗ Lục Lâm Thiên vừa mới đứng.

Dưới tiếng nổ mạnh, cả đạo Thanh Lôi Huyền Đằng khổng lồ giống như một thiên thạch màu xanh cực lớn từ phía trên rơi xuống. Cả ngọn núi khổng lồ trực tiếp run rẩy. Trên mặt đất xuất hiện vô số khe nứt. Trong đó có một cái khe lớn tới trăm mét, giống như đột nhiên bổ ra một khe nứt hơn trăm mét trên đỉnh núi vậy. Đá vụn bắn tứ tung, cả ngọn núi lay động.

Sưu.

Công kích khủng bố như vậy Lục Lâm Thiên kéo tay Tử Yên xuất hiện ở phía xa. Trực tiếp xuất hiện ở bên cạnh đội hình Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Vạn Thú Tông. Nhìn thấy cái khe lớn kia, Lục Lâm Thiên cũng không khỏi đổ mồ hôi lạnh. Chủ đằng Thanh Lôi Huyền Đằng này không ngờ lại có uy lực mạnh như vậy.

Lực lượng kinh khủng kia, Lục Lâm Thiên phỏng đoán nếu như mình chịu một kích của nó, sợ rằng cũng không khả quan.

Sưu...

Một kích không trung, Thanh Lôi Huyền Đằng giống như là có đôi mắt vô hình, lần nữa đánh về phía Lục Lâm Thiên. Dường như đã bị Lục Lâm Thiên làm cho tức giận. Thể tích cực lớn lần nữa phóng về phía Lục Lâm Thiên.

- Hỗn trướng.

Thanh Lôi Huyền Đằng khổng lồ đánh xuống lại khiến cho đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Vạn Thú Tông mắng to. Thanh Lôi Huyền Đằng to như vậy đánh tới đương nhiên bọn họ cũng bị liên lụy, không thoát khỏi.

- Nhanh tránh đi.

Chân khí, linh lực trên người các cường giả tuôn ra, thân hình nhanh chóng lui lại.

Phanh.

Thanh Lôi Huyền Đằng cực lớn đánh xuống, giống như nộ long rít gào.

Dường như Lục Lâm Thiên đã sớm có sự chuẩn bị, lôi kéo Tử Yên lần nữa trốn thoát. Chỉ là người của Lan Lăng sơn trang, Vạn Thú Tông lại không có may mắn như vậy. Cường giả có thể trốn, cũng không thiếu người thiếu thực lực, thực lực yếu kém căn bản không thể trốn thoát. Đành phải bố trí thủ đoạn phòng ngự.

Phanh.

Ngọn núi lay động, đá nứt vỡ, khe nứt lan tràn ra bốn phía. Kình khì kinh khủng này khiến cho những người nằm trong tầm ảnh hưởng lập tức kêu lên thảm thiết.

Chương 2549: Gặp nạn 2

Sưu.

Thân hình Lục Lâm Thiên Tử Yên tiếp tục xuất hiện ở trong đội hình ba sơn môn. Thanh Lôi Huyền Đằng kia dường như mang thù, hai lần không có cách nào đánh trúng Lục Lâm Thiên cho nên lần nữa đánh tới. Chủ đằng mang theo uy năng khủng bố lần lượt phóng tới.

Phanh Phanh.

Dưới va chạm mạnh mẽ như vậy không gian bị phá hủy, ngọn núi run rẩy. Vết nứt đen kịt xuất hiện trong không gian.

Sưu... Sưu...

Đám ngươi Lan Lăng sơn trang đều nằm trong tầm ảnh hưởng của Thanh LÔi Huyền Đằng. Mấy cường giả Tôn cấp bất đắc dĩ chống lại, chân khí, linh lực tuôn ra.

Phanh Phanh.

Advertisement

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ như vậy, Gia Cát Tây Phong cùng với hai người có tu vi Tôn cấp khác chống lại, chân khí, linh lực va chạm với Thanh Lôi Huyền Đằng.

Âm thanh trầm đʋ.c vang lên, công kích như thái sơn áp đảo của Thanh Lôi Huyền Đằng trong nháy mắt trút xuống. Công kích bực này thêm linh hồn áp chế khiến cho ba người Gia Cát Tây Phong biến sắc.

Phốc Phốc.

Cơ hồ là cùng lúc, dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ như vậy, đặc biệt còn có áp chế linh hồn đập vào thân hình ba người. Trong nháy mắt Gia Cát Tây Phong và hai cường giả Tôn cấp hoàn toàn không có cách nào chống lại. Khải giáp trên người rạn nứt, miệng phun ra máu tươi.

Phanh Phanh

Advertisement

Kình khí khủng bố như vậy khiến không gian rốt cuộc không thể thừa nhận năng lượng khủng bố như thế. Trên không gian bắt đầu vang vọng tiếng ầm ầm, thân hình ba người tựa như chim gãy cánh bắn ngược về phía sau.

- Ah...

Mấy tiếng kêu thảm thiết vang lên. Mất đi người bảo vệ, đám người Lan Lăng sơn trang, mấy trưởng lão Vương cấp thực lực kém một chút đều bị lan tới, hồn anh không thể trốn thoát, trực tiếp bị đánh chết. Còn lại mấy người cũng hoảng hốt nhao hao trốn đi. Thế nhưng cả đám bị ảnh hưởng của kình phong cho nên cũng phun ra máu tươi.

Sưu.

Cùng một thời gian thân hình hai người Tử Yên và Lục Lâm Thiên đã xuất hiện sau lưng Vạn Thú Tông. Thanh Lôi Huyền Đằng khổng lồ kia như hình với bòng, lần nữa như sấm sét đánh tới.

- Hỗn trướng, đồ vô sỉ.

Doãn Ngạc trực tiếp tức giận mắng. Không còn nghi ngờ gì nữa, thanh niên áo xanh này đang dựa vào công kích của Thanh Lôi Huyền Đằng mà đối phó với Vạn Thú Tông hắn.

Nhìn Thanh Lôi Huyền Đằng đánh tới, mấy cường giả Tôn cấp cũng chỉ có thể miễn cưỡng trốn. Thế nhưng trong đội hình Vạn Thú Tông cũng không thiếu người có tu vi Vương Cấp. Doãn Ngạc bất đắc dĩ vung tay áo lên, cũng chỉ có thể cùng với hai trưởng lão Tôn cấp dùng kiếm ngăn cản Thanh Lôi Huyền Đằng.

Phanh Phanh Phanh.

Thanh Lôi Huyền Đằng đánh xuống, cùng với chưởng ấn, kiếm quang của đám người Doãn Ngạc va chạm. Không gian nổ tung, năng lượng khổng lồ đột nhiên khuếch tán, cả không gian tan thành từng mảnh nhỏ.

Phốc phốc.

Kết cục của Vạn Thú Tông cũng không kém Lan Lăng sơn trang bao nhiêu. Doãn Ngạc cùng với hai Tôn giả dùng kiếm cũng không có cách nào chống lại. Miệng phun ra máu tươi, thân hình bị đánh bay. Đệ tử trong môn hoảng hốt trốn, mấy trưởng lão Vương cấp chết.

Mấy tán tu chung quanh vô cùng kinh ngạc. Phong Vũ Tôn giả của Hóa Vũ tông cũng run rẩy và kinh ngạc. Hắn thật không ngờ Thanh Lôi Huyền Đằng kia lại cường hãn tới tình trạng như vậy.

Sưu...

Trong không gian dưới khe hở ở lòng đất, khí tức khủng bố vô hình khuếch tán tới. Kiếm quang sắc bén, điện mang màu xanh bắn về phía trước mang theo không gian rung động, vặn vẹo. Gợn sóng trong không gian bắt đầu bị nghiền nát.

Quay mắt nhìn về phía dây mây chằng chịt, vô tận, tăng thêm linh hồn áp chế khiến cho Lục Tâm Đồng có cảm giác bản thân mình càng ngày càng khó có thể chống đỡ. Tuy rằng lúc này nàng có thể chống đỡ, thế nhưng nếu cứ như vậy sớm muộn gì cũng bị mệt chết.

- Không thể cứ như vậy được.

Sắc mặt Lục Tâm Đồng ngưng trọng, nghiến răng, bàn tay trắng như ngọc chỉ về phía ngàn vạn đạo kiếm quang che khuất bầu trời.

Sưu Sưu...

Không gian rung rung, hơn vạn đạo kiếm quang mang theo quang mang chói mắt bắn ra. Kiếm quang xuyên thủng không gian, phá hủy một mảng lớn Thanh Lôi Huyền Đằng, rốt cuộc cũng tạo ra một kẽ hở trong ngàn vạn Thanh Lôi Huyền Đằng.

Sưu.

Cơ hội không thể bỏ qua, thân ảnh xinh đẹp của Lục Tâm Đồng lập tức bắn ra, xuyên qua Thanh Lôi Huyền Đằng màu xanh chằng chịt. Uy áp kinh người trên Đại la kiếm trận lan tràn. Kiếm quang phá không khuếch tán, trong lúc mơ hồ có chút huyền ảo, thân hình cấp tốc tiến về phía trước.

Cũng không biết đi bao xa, dưới Thanh Lôi Huyền Đằng chằng chịt Lục Tâm Đồng đã sớm mất đi cảm giác phương hướng. Tăng thêm lúc này có một cỗ uy áp linh hồn cường hãn, Lục Tâm Đồng thậm chí còn có chút hỗn loạn. Hồn linh khí phòng ngự của Độc Cô gia tộc lúc này dường như cũng không có cách nào tiếp tục chống đỡ.

Trong vô số Thanh Lôi Huyền Đằng rậm rạp, chằng chịt. Lục Tâm Đồng đều phá tan, không biết phía trước là chỗ nào. Lục Tâm Đồng nhìn thấy một thạch động, thế nhưng có chút quỷ dị là bên cạnh thạch động này lại không có một dây mây nào. Chưa kịp suy nghĩ, Lục Tâm Đồng trực tiếp tiến vào bên trong, nàng không thể để đám dây mây quỷ dị này vây ở trong này được.

Thân ảnh xinh đẹp tiến vào sơn động, áp lực trên người Lục Tâm Đồng lập tức giảm nhiều. Thế nhưng cảm giác áp bách trong đầu lại càng thêm kịch liệt. Cảm giác uy áp khiến cho linh hồn nàng bắt đầu cảm thấy đau đớn.

- Trời.

Nhìn trong sơn động, Lục Tâm Đồng nghẹn họng nhìn trâm trối, da đầu run lên. Chỉ thấy trong sơn động này chính là một thế giới màu xanh. Sơn động này giống như lớn hơn vạn mét, trong sơn động có từng đạo điện mang màu xanh rũ xuống giống như thác nước. Tất cả chúng đều lớn bằng cánh tay, giống như đứa trẻ cũng có. Tất cả đều giống như cự long màu xanh đang ầm ầm rít gào.

Ầm ầm.

Âm thanh trong sơn động vang dội không thôi. Điện mang màu xanh chớp giật bốn phía sơn động. Khí thế cuồng bạo ngút trời khiến cho da đầu Lục Tâm Đồng trực tiếp run lên.

Mà trong sơn động này, bốn phía đều là lôi điện màu xanh chằng chịt, quay chung quanh một hồ năng lượng lớn chừng trăm mét. Trong cái hồ năng lượng này có một cái dây mây màu xanh lớn bằng cánh tay trẻ con lan tràn ra. Trực tiếp uốn lượn xoanh quanh một đạo lôi đình màu xanh lớn bằng cánh tay trẻ con.

Dây mây màu xanh này toàn thân là màu xanh lục, óng ánh mê người. Trên dây có lá xanh, cực kỳ mê người.

Trên vực sâu, vô số kình khí cuồng bạo khuếch tán. Vừa rồi đám người Vạn Thú Tông cùng với Lan Lăng sơn trang bị ảnh hưởng tới cũng chỉ là chuyện trong nháy mắt mà thôi.

Trong nháy mắt này Lục Lâm Thiên đã lần nữa chạy tới sau lưng đám người Hóa Vũ tông. Luận tốc độ, Lục Lâm Thiên cũng có một ít tự ngạo.

- Tiểu tử, cút ngay cho bản tôn.

Chỉ là Phong Vũ Tôn giả này cũng không phải là đám người Doãn Ngạc, Gia Cát Tây Phong. Rõ ràng hắn đã nhìn thấy động cơ của Lục Lâm Thiên. Thanh niên mặc áo xanh này rõ ràng cố ý dẫn dắt Thanh Lôi Huyền Đằng tới ba sơn môn bọn họ.

Phong Vũ Tôn giả vừa dứt lời, ánh mắt lạnh lẽo. Tiếp đó chân khí thuộc tính thổ quanh thân tuôn ra. Quang mang dưới bàn chân lóe lên, thân ảnh phá không bắn ra. Trường bào trong tay mạnh mẽ vung lên. Một đạo chưởng ấn màu vàng mang theo âm thanh sắc bén hung hăng đánh về phía Lục Lâm Thiên đang trốn tránh.

Chương 2550: Gặp nạn 3

Trước chưởng ấn, không gian nứt vỡ, nhanh như thiểm điện phóng về phía Lục Lâm Thiên. Uy thế kinh người tràn ngập thiên địa. Phong Vũ Tôn giả này là vũ giả tam hệ, sau khi đột phá Vũ Tôn cửu trọng, thực lực so với lúc trước càng thêm đáng sợ. Lúc này ra tay cũng không lưu tình với Lục Lâm Thiên.

Không ngờ Phong Vũ Tôn giả đã sớm có sự chuẩn bị, ánh mắt của Lục Lâm Thiên trong nháy mắt này ngưng trọng. Một cỗ khí tức quỷ dị quanh thân lan tràn ra, trực tiếp đồng hóa gợn sóng trong không gian. Đồng thời ánh mắt lạnh lẽo, trực tiếp đánh ra một đạo chưởng ấn nghênh tiếp.

Trong sát na hai đạo chưởng ấn hung hăng va chạm vào một chỗ.

Oanh.

Hai đạo chưởng ấn khủng bố va chạm. Trong sát na hai đạo chưởng ấn va chạm, không gian phía dưới trực tiếp bị nghiền nát, lộ ra vết nứt đen kịt trong không gian. Cả không trung hung hăng run rẩy, một cỗ kình khí kinh khủng hóa thành một cơn lốc hình tròn, đột nhiên khuếch tán.

Dưới cỗ kình khí khủng bố này tất cả mọi người chung quanh đều bị đẩy lui, cực kỳ chật vật.

Khục khục.

Cùng một lúc thân ảnh Lục Lâm Thiên trực tiếp lui lại, bàn chân lưu lại hai dấu chân sâu trên mặt đất, đá vụn bắn ra.

Advertisement

Trong sơn động dưới lòng đất, Lục Tâm Đồng chăm chú nhìn vào dây mây màu xanh ở trong hồ nước bằng năng lượng.

Sưu.

Đột nhiên, dây mây màu xanh lại giống như độc xà, nhanh như thiểm điện mang theo điện mang bàng bạc trong nháy mắt xuyên thủng không gian, như sấm sét phóng về phía Lục Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng biến sắc, trong tay xuất hiện một đạo khói độc phá không trực tiếp va chạm với dây mây màu xanh này.

Sưu...

Advertisement

Đạo linh lực màu đen của Lục Tâm Đồng căn bản không thể nào ngăn cản dây mây màu xnah, thậm chí còn suy yếu, giống như trong lúc vô hình đã bị áp chế.

- Không xong.

Trong lòng Lục Tâm Đồng hoảng hốt, lực lượng thời gian được thi triển, khí tức quỷ dị đồng hóa gợn sóng trong không gian. Thân ảnh xinh đẹp nhanh chóng lui lại. Thế nhưng dây mây màu xanh kia lại giống như hình với bóng, tốc độ vượt quá sự tưởng tượng của Lục Tâm Đồng.

Sưu Sưu.

Ngay trong nháy mắt này dây mây màu xanh quỷ dị này quấn quanh thân hình mềm mại của Lục Tâm Đồng. Vô số dây mây rậm rạp, chằng chịt trong nháy mắt quấn quanh toàn bộ thân hình Lục Tâm Đồng.

- Không tốt.

Lục Tâm Đồng kinh hãi, thúc dục Tử Linh Hồn Năng giáp, khói độc phô thiên cái địa tràn ra. Thế nhưng cũng không thể thoát khỏi đám dây mây màu xanh này. Linh hồn trong đầu cũng bị áp chế khó có thể phản kháng.

Dây mây này tựa như độc xà, mà mũi nhọn của nó lóe lên điện mang màu xanh. Điện mang màu xanh lóe lên, trong nháy mắt bắn tới mi tâm của Lục Tâm Đồng.

Nhìn từ xa, Lục Tâm Đồng giống như đang bị một đầu quái vật giống như dây mây thôn phệ.

- Phiền phức lớn.

Lục Tâm Đồng kinh hãi, dây mây màu xanh quỷ dị này phóng vào trong đầu nàng. Dây mây quỷ dị xâm nhập, một đạo lục quang phóng vào trong óc Lục Tâm Đồng hóa thành một đạo thú ảnh cực lớn. Thú ảnh này giống như rồng mà không phải là rồng, toàn thân màu xanh lục, điện mang quanh quẩn. Thú ảnh này xuất hiện trong đầu Lục Tâm Đồng, lập tức nàng cảm nhận được uy áp tuyệt đối.

Ngao.

Thú ảnh rít gào, sau đó lao thẳng về phía hồn anh của Lục Tâm Đồng, trong mắt hiện lên vẻ tham lam. Cái miệng dữ tợn mở ra, mục tiêu chính là hồn anh của Lục Tâm Đồng.

Ầm ầm.

Trong khong gian trong đầu, Lục Tâm Đồng lập tức thúc dụng hồn linh khí hình cung điện tử thủ hồn anh.

Phanh Phanh.

Đầu thú ảnh màu xanh hung hăng va chạm, cái đuôi lớn co lại, hồn linh khí phòng ngự trực tiếp bị đánh bay.

Phốc phốc.

Lục Tâm Đồng lập tức phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt đồng thời trở nên trắng bệch. Đánh bay hồn linh khí, thú ảnh giống rồng này lập tức phóng tới hồn anh của Lục Tâm Đồng.

Một cỗ uy áp linh hồn bàng bạc buông xuống, mất đi hồn linh khí phòng ngự, Lục Tâm Đồng khó có thể chống lại linh hồn áp bách cực lớn này. Hồn anh không thể nhúc nhích.

Ngao.

Thú ảnh giống rồng này rít gào một tiếng, mở cái miệng dữ tợn ra. Lập tức đem hồn anh đang không cách nào nhúc nhích của Lục Tâm Đồng thôn phệ vào trong miệng.

Sưu...

Trong chớp mắt, trong mắt Lục Tâm Đồng hiện lên vẻ uể oải, tuyệt vọng. Hồn anh bị cắn nuốt, hai con mắt vô lực nhắm lại...

Trên vực sâu, Lục Lâm Thiên bị Phong Vũ Tôn giả đẩy lui, cánh tay run lên. Huyết khí trong cơ thể cuồn cuộn không ngớt, cố gắng nuốt xuống ngụm máu tươi trực trào ra. Trong lòng cũng kinh ngạc, Phong Vũ Tôn giả này đúng thật là không dễ chọc.

- Ồ?

Một chưởng đẩy lui Lục Lâm Thiên, thế nhưng trong lòng Phong Vũ Tôn giả so với Lục Lâm Thiên còn khiếp sợ hơn nhiều. Vừa rồi hắn cũng không coi tên tán tu này vào trong mắt. Tối đa tên này chỉ có tốc độ nhanh một chút mà thôi, dường như cũng không phải là vũ giả đơn hệ. Vốn hắn muốn một chiêu giải quyết người này. Nhưng thật không ngờ thanh niên mặc áo xanh này lại chống lại một chưởng của hắn. Mà nhìn qua còn không có vấn đề quá lớn.

Đây chính là điều khiến cho Phong Vũ Tôn giả kinh ngạc. Tuy rằng vừa rồi hắn cũng không toàn lực ra tay. Thế nhưng dưới một chưởng kia, Vũ Tôn bát trọng cũng không có bao nhiêu người có thể chống lại.

Sưu...

Trên vực sâu, dây mây khổng lồ vừa rồi còn như tức giận ngập trời lúc này không biết đã xảy ra chuyện gì mà không tiếp tục công kích Lục Lâm Thiên. Chỉ giống như cự long ngẩng đầu, cảnh giác, không nhúc nhích. Khí tức bàng bạc lặng lẽ tràn ngập vào thân hình mọi người.

- Người này rất mạnh.

Mắt nhìn thanh niên áo xanh chống lại một cường giả khủng bố như Phong Vũ Tôn giả, mà lại không bị thương. Đám người Nhật Sát các, còn có mấy tan tu cùng với người của Lan Lăng sơn trang, Vạn Thú Tông trong lòng không khỏi trầm xuống.

Thực lực của Phong Vũ Tôn giả sợ rằng không ai không biết, thế nhưng cũng không ai ngờ tới thực lực của thanh niên áo xanh kia lại mạnh như vậy. Khó trách dám ra tay với Hóa Vũ tông.

- Phong Vũ trưởng lão, chính là người này đánh chết hai vị trưởng lão Hỏa Chân, Địa Chân. Còn xuất thủ với Công Tôn Xuân Thu.

Mắt nhìn Lục Lâm Thiên, âm thanh của Công Tôn Hóa Nhai vang lên. Ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Lúc này có Phong Vũ Tôn giả, thù này đương nhiên phải báo, cũng không thể cứ như vậy mà bỏ qua được.

Nghe vậy ánh mắt Phong Vũ Tôn giả biến đổi, hàn ý từ trong ai mắt bắn ra, nhìn về phía Lục Lâm Thiên, lạnh nhạt nói:

- Tiểu tử, thì ra là ngươi. Dám động vào người của Hóa Vũ tông ta, ngươi chết chắc rồi.

Âm thanh giận dữ như sấm rền vang vọng trong không gian. Phong Vũ Tôn giả triệt để giận dữ, sát ý không chút che dấu trực tiếp tập trung lên người Lục Lâm Thiên. Thù này đương nhiên không thể không báo.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh nhạt, đánh chết mấy người của Hóa Vũ tông hắn đã nghĩ tới Phong Vũ Tôn giả này rồi. Một Phong Vũ Tôn giả, Lục Lâm Thiên biết rõ người này không dễ chọc. Thế nhưng cũng không phải là không thể trêu vào. Liếc mắt nhìn Phong Vũ Tôn giả, âm thanh khàn khàn vang lên:

- Người của Hóa Vũ tông trêu vào ta, đó mới là đáng chết.

Chương 2551: Hung khôi ra tay

- Ha ha.

Phong Vũ Tôn giả giận quá hóa cời, hàn ý ngập trời, tiếng cười đột nhiên chấm dứt, miệng quát:

- Vậy bây giờ ngươi trêu vào người Hóa Vũ tông ta, cũng phải chết.

Lúc này ngay cả Thanh Lôi Huyền Đằng Phong Vũ Tôn giả cũng lười quản. Dù sao thực lực của đám người ở đây hắn cũng không đặt vào trong mắt. Đánh chết kẻ này rồi đi đoạt Thanh Lôi Huyền Đằng cũng không muộn.

Tiếng quát vừa dứt, sát ý trong hai mắt Phong Vũ Tôn giả lan tràn ra. Bàn chân điểm mặt đất, lăng không lao về phía Lục Lâm Thiên mang theo một cỗ năng lượng đáng sợ, hủy thiên diệt địa. Phóng thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Thân hình Phong Vũ Tôn giả lập tức đi tới trước người Lục Lâm Thiên, tốc độ nhanh tới mức tận cùng.

Advertisement

Đối mặt với Phong Vũ Tôn giả, tự nhiên Lục Lâm Thiên không thể khinh thường. Phong Vũ Tôn giả này tuy rằng mới đột phá Vũ Tôn cửu trọng không lâu. Còn không lâu bằng lão đại Lệ Quỷ trong Cực Lạc Tam Quỷ, thế nhưng thực lực so với Lệ Quỷ tuyệt đối mạnh hơn không ít.

Khí tức bàng bạc trên người Phong Vũ Tôn giả lan tràn ra, Lục Lâm Thiên bước ra một bước. Nhưng gợn sóng trong không gian nhộn nhạo, làm thân hình nhanh chóng lui lại.

- Muốn trốn sao? Không thoát đâu.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lui lại, Phong Vũ Tôn giả cho rằng Lục Lâm Thiên muốn chạy trốn, âm thanh tràn ngập sự hung bạo quát. Giờ phút này hận ý của hắn đối với thanh niên áo xanh trước mắt cơ hồ đã tới mức ngập trời. Nào chịu để cho Lục Lâm Thiên thối lui.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, một đạo quyền ấn trong tay Phong Vũ Tôn giả phá không bắn ra. Lực lượng mạnh mẽ trực tiếp xé rách không gian, quang mang đại thịnh, hung hăng nện xuống Lục Lâm Thiên.

Mắt thấy Phong Vũ Tôn giả mạnh mẽ ra tay, sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng không biến hóa chút nào. Quang mang lóe lên, gợn sóng trước người trong lúc vô hình bị đồng hóa. Thân hình hắn run lên, đột nhiên biến mất không thấy gì nữa. Vô cùng quỷ dị.

Advertisement

Phanh.

Đạo quyền ấn này của Phong Vũ Tôn giả hung hăng nện xuống nơi Lục Lâm Thiên vừa mới đặ chân. Một quyền nện xuống cả ngọn núi khổng lồ giờ phút này chấn động kịch liệt. Nơi quyền ấn đánh xuống xuất hiện một khe nứt cực lớn, vết nứt lan tràn ra chung quanh, kéo dài tới vực sâu. Đá vụn bắn tứ tung, tiếng ầm ầm vang vọng không ngừng.

- Thật mạnh.

Thực lực như vậy khiến cho vô số ánh mắt kinh hãi, đám người Hóa Vũ tông thì nhìn Lục Lâm Thiên rồi cười lạnh. Phong Vũ trưởng lão đã ra tay thì thanh niên áo xanh kia nhất định sẽ chết.

- Hừ.

Phong Vũ Tôn giả tràn ngập tin tưởng với một quyền của mình, thế nhưng không ngờ một kích lại thất bại. Hắn nhíu mày, sắc mặt khó coi. Tâm thần dò xét, ánh mắt lạnh lẽo, đột nhiên lao thẳng sang bên cạnh.

Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa mới hiện lên, Phong Vũ Tôn giả đã lần nữa lao tới. Trong tay lại đánh ra một đạo quyền ấn hung hăng đập tới. Dưới quyền ấn, không gian nứt vỡ từng khúc, không gian chugn quanh lập tức vặn vẹo.

- Hừ.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng hừ một tiếng, khóe miệng nở nu cười lạnh. Trên nhẫn trữ vật đột nhiên có bốn đạo lưu quang đỏ thẫm xuất hiện. Bốn đạo lưu quang xuất hiện hóa thành bốn đạo thân ảnh đỏ thẫm, chính là bốn đầu hung khôi của Lục Lâm Thiên.

Bốn đầu hung khôi này toàn thân đều là màu đỏ, bí văn quanh thân quanh quẩn. Dáng người tục tằn, cao ngất. Bốn đầu khôi lỗi này xuất hiện, hai mắt trống rỗng mở ra, toàn thân trong nháy mắt này tràn ngập một cỗ sát khí ngập trời.

Sưu.

Một đầu hung khôi trong đó đột nhiên nhảy ra, hai tay huy động, quang mang quanh thân đại thịnh, dẫn tới năng lượng bàng bạc. Một đạo trảo ấn xé rách không gian đem theo vết nứt đen kịt trong không gia đột nhiên đánh về phía đạo quyền ấn của Phong Vũ Tôn giả.

Phanh.

Một trảo một quyền va chạm, âm thanh trầm thấp vang vọng. Nơi hai đạo năng lượng va chạm, không gian xuất hiện quang mang đen kịt, trong nháy mắt kình khí cường hãn khuếch tán ra toàn bộ không trung.

Sưu.

Dưới một quyền này một đầu khôi lỗi trực tiếp bị đẩy lùi.

Ầm ầm.

Cùng một lúc, ba đầu hung khôi còn lại lập tức tiến lên, sát khí ngập trời. Lúc này hóa thành ba đạo khí tức vô hình, trong nháy mắt bắn ra.

Khí tức ba đầu hung khôi này vô cùng sắc bén, hung hãn khiến cho cả không trung không có ánh sáng lúc này cũng phải lờ mờ đi. Ba đầu hung khôi hóa trảo thành quyền. Ba đạo quyền ấn lập tức đánh về phía Phong Vũ Tôn giả. Uy thế kinh người kia trực tiếp đánh vỡ không gian trước mặt.

- Khôi lỗi bát giai hậu kỳ.

Sau khi giao thủ Phong Vũ Tôn giả mới biến sắc. Công kích của ba đầu khôi lỗi bắn tới, thân hình hắn lui lại, thủ ấn biến hóa. Một đạo quyền ấn được ngưng tụ, nhanh như thiểm điện hóa thành ba đạo quyền ấn nghênh đón công kích.

Ầm ầm ầm.

Sáu đạo quyền ấn va chạm, âm thanh kinh thiên vang vọng trên không trung. Từng vòng kình phong đáng sợ lấy nơi quyền ấn va chạm làm trung tâm giống như một cơn lốc khuếch tán về bốn phía. Khiến cho đám người chung quanh lần nữa bị đẩy lui, vô cùng chật vật.

Trong cơn lốc kình khí cuồng bạo, ba đầu hung khôi cũng bị đẩy lui.

Khục.

Cùng lúc đó sắc mặt Phong Vũ Tôn giả ngưng trọng, thân hình lảo đảo lui lại một bước mới đứng vững thân hình. Khí tức toàn thân hỗn loạn một chút. Ngạnh kháng cùng với mấy đầu khôi lỗi kia khiến cho cánh tay hắn cảm thấy tê dại, sắc mặt trở nên khó coi hơn rất nhiều. Đám khôi lỗi này không ngờ lại cường hãn như vậy.

Sưu Sưu...

Tâm thần khẽ động, khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên nở nụ cười nhạt. Bốn đầu hung khôi chỉnh tề đứng trước người hắn, khí tức sát phạt tràn ra, khí thế khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi.

- Bốn đầu khôi lỗi bát giai hậu kỳ a.

Cơ hồ tất cả mọi người nhìn vào, ánh mắt kinh ngạc. Có thể nghạnh kháng cùng với Phong Vũ Tôn giả đương nhiên chỉ có khôi lỗi bát cấp hậu kỳ. Nhìn khí tức trên bốn đầu khôi lỗi này, dường như còn không phải là khôi lỗi bình thường.

- Trên người tiểu tử này còn có vật khủng bố như vậy sao?

Trong mắt đám người Vạn Thú Tông, Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang phúc tạp. Bên trong ánh mắt phức tạp là vẻ tham lam. Khôi lỗi này không phải là vật bình thường, lại nói luyện chế ra một đầu khôi lỗi có đẳng cấp như vậy so với bồi dưỡng một cường giả ngang cấp tuy rằng không tốn nhiều thời gian như vậy. Thế nhưng độ khó cùng với tâm huyền đều như nhau.

Đối với Lục Lâm Thiên, người ba sơn môn đều thống hận không thôi. Thế nhưng thống hận thì thống hận, cũng không dám làm thế nào.

Sắc mặt Phong Vũ Tôn giả vô cùng khó coi, bốn đầu khôi lỗi này khó đối phó, cơ mặt hắn co rúm lại. Trong lòng giận dữ như nổ tung, hắn thật không ngờ trên người thanh niên áo xanh này lại có bốn đầu khôi lỗi bát cấp hậu kỳ đáng sợ như vậy.

- Rốt cuộc người này có địa vị gì? Còn có loại bảo vật như khôi lỗi bát cấp hậu kỳ?

Cường giả Nhật Sát các nhìn nhau, âm thâm suy đoán. Dùng thực lực của thanh niên áo xanh này cũng không sợ Hóa Vũ tông chút nào cho nên tuyệt đối không phải là người bình thường. Thế nhưng bọn họ cũng không biết người này tới từ thế lực phương nào.

- Sao lại không động thủ? Tiếp tục đi.

Chương 2552: Thôn phệ hồn anh 1

Mắt thấy sắc mặt Phong Vũ Tôn giả vô cùng khó coi, Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng. Bốn đầu hung khôi cũng đủ để làm cho Phong Vũ Tôn giả luống cuống tay chân. Toàn bộ thực lực của hắn hiện tại còn chưa phải lúc bày ra. Một khi bày ra chính là lúc hắn giết chết. Mà bây giờ còn có Thanh Lôi Huyền Đằng kia ở một bên tùy thời hành động cho nên Lục Lâm Thiên không thể không đề phòng.

Thậm chí Lục Lâm Thiên còn cảm thấy Thanh Lôi Huyền Đằng này so với Phong Vũ Tôn giả dường như còn khó đối phó hơn một chút.

- Tiểu tử, chẳng lẽ ngươi cho rằng có bốn đầu khôi lỗi này thì ngươi có thể đào thoát sao?

Sắc mặt Phong Vũ Tôn giả khói coi, ngoài miệng nói vậy thế nhưng trong lòng tuyệt đối ngưng trọng.

- Vậy cứ thử xem. Ta không vội, bất quá ta cam đoan trước khi ta chết Hóa Vũ tông cũng không còn một kẻ nào sống sót. Về phần cuối cùng ta có thể chết hay không đến lúc đó ngươi sẽ biết rõ.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, ánh mắt đảo qua Công Tôn Hóa Nhai còn có hơn chục người có tu vi Vương cấp kia. Giờ phút này Lục Lâm Thiên không cần kiêng kỵ Phong Vũ Tôn giả này nữa.

Đương nhiên nếu nói trong lòng Lục Lâm Thiên chính thức không quan tâm tới Phong Vũ Tôn giả này là nói điêu. Nếu ép Phong Vũ Tôn giả này quá, hậu quả tuyệt đối không dễ chịu. Chỉ nói tới hồn anh tự bạo, nếu như ép Phong Vũ Tôn giả này quá, một khi hồn anh tự bạo, hậu quả ngay cả Lục Lâm Thiên cũng không muốn đụng vào.

- Ngươi cho rằng ngươi có thể uy hiếp ta sao?

Advertisement

Sắc mặt Phong Vũ Tôn giả khó coi. Đối phương đã trần trụi uy hiếp hắn. Đối phương có bốn đầu khôi lỗi ngăn cản hắn, sau đó lại ra tay với những người còn lại của Hóa Vũ tông thì quả thực chính là tàn sát. Nói không sợ uy hiếp là giả, giờ phút này Phong Vũ Tôn giả tuyệt đối sợ cái uy hiếp này.

- Không tin thì ngươi cứ thử xem.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, nhìn chủ đằng Thanh Lôi Huyền Đằng trên không trung, nói:

- Ta cảm thấy trước tiên nên đối phó với Thanh Lôi Huyền Đằng trước a.

- Hừ.

Advertisement

Sắc mặt Phong Vũ Tôn giả âm trầm, có bốn đầu khôi lỗi chấn nhiếp lúc này hắn mới nghĩ tới trước mắt còn có Thanh Lôi Huyền Đằng kinh khủng kia. Trước tiên đạt được Thanh Lôi Huyền Đằng này mới là quan trọng. Hắn hừ lạnh một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Thanh Lôi Huyền Đằng.

Cơ hồ tất cả mọi người đều nhìn vào Lục Lâm Thiên và Phong Vũ Tôn giả, có lẽ bởi vì Lục Lâm Thiên nhắc nhở cho nên lúc này bọn họ mới nhớ tới, thứ bọn họ nên chú ý là Thanh Lôi Huyền Đằng mới đúng.

- Tử Yên cô nương, phải làm thế nào mới thu được Thanh Lôi Huyền Đằng?

Lục Lâm Thiên truyền âm nói với Tử Yên. Thanh Lôi Huyền Đằng ở trước người, thế nhưng hắn lại không biết cách thu nó vào trong túi.

Tử Yên chậm rãi nói:

- Ghi chép về Thanh Lôi Huyền Đằng ta cũng không gặp nhiều, cơ hồ đều có hạn, nhưng mà...

- Nhưng mà cái gì?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Tử Yên suy nghĩ những gì mà mình biết mà không nói. Bởi vì bảo vật như Thanh Lôi Huyền Đằng quá mức trân quý, Thiên Địa các cũng quan tâm. Do dự một chút, trong mắt hiện lên thần thái khác thường, nàng truyền âm nói:

- Cũng được, nói cho ngươi biết vậy. Đồn rằng muốn đạt được Thanh Lôi Huyền Đằng, đặc biệt là Thanh Lôi Huyền Đằng có linh trí cũng không phải là một chuyện dễ dàng. Chỉ có luyện hóa linh căn của Thanh Lôi Huyền Đằng thì mới chính thức thu được Thanh Lôi Huyền Đằng.

- Cái gì là linh căn của Thanh Lôi Huyền Đằng?

Lục Lâm Thiên nói.

- Sau khi Thanh Lôi Huyền Đằng có linh trí thì rễ của nó sẽ trở thành linh căn. Tương đương với hồn anh của linh giả. Chỉ có luyện hóa linh căn của nó thì mới chính thức thu được Thanh Lôi Huyền Đằng. Thanh Lôi Huyền Đằng này đã có linh trí, sợ rằng cũng biết thủ hộ linh căn của mình. Thế nhưng linh căn cũng không rời khỏi chủ đằng. Ta đoán có lẽ ở phía dưới chủ đằng này chính là linh căn của nó.

Tử Yên truyền âm nói, dù sao đã nói ra cho nên nàng không dấu diếm. Không biết vì sao trong lòng nàng ở trước mặt nam tử này lại không thể dấu giếm được cái gì. Trong lúc mơ hồ khiến cho trong lòng nàng cảm thấy bất an.

- Luyện hóa linh căn mới có tác dụng sao?

Lục Lâm Thiên thì thào nói. Bảo vật như Thanh Lôi Huyền Đằng quả thật không thể bỏ qua.

Trong động sâu dưới lòng đất, Lục Tâm Đồng khoanh chân ngồi im, khí tức suy yếu gần tới tử vong. Tử Linh Hồn Năng giáp ảm đạm, dây mây xanh biếc toàn thân vẫn cuốn quanh trên người Lục Tâm Đồng. Mũi nhọn sắc bén liên tiếp cắm vào trong mi tâm của nàng.

Trong đầu, hồn anh của Lục Tâm Đồng trực tiếp bị thú ảnh như rồng thôn phệ vào trong miệng. Lục Tâm Đồng chỉ cảm thấy bản thân mình đang ở trong một không gian hư vô màu xanh.

Trong không gian màu xanh này khắp nơi đều là hư vô, khắp nơi đều là dây mây quỷ dị mà chằng chịt, dây mây nhỏ giống như sợi tóc, đang cuốn quanh hồn anh của nàng. Một cỗ lực lượng ngập trời đang cắn nuốt hồn anh của nàng.

Dưới linh hồn uy áp Lục Tâm Đồng căn bản không có cách nào ngăn cản. Những dây mây này dường như muốn cắn nuốt sạch sẽ hồn anh của nàng, coi hồn anh của nàng là thuốc bổ.

- Hừ. Ta sẽ khiến cho đầu quái vật nhà ngươi không sống khá giả gì.

Trong ý thức cuối cùng của hồn anh, trong lòng Lục Tâm Đồng trầm xuống, độc khí phô thiên cái địa khuếch tán. Hồn anh nàng đã sớm tu luyện thành Thiên độc hồn anh, cho nên hồn độc khủng bố lập tức lan tràn ra.

Sưu Sưu.

Không biết vì sao dây mây này dường như không thích hồn độc, lập tức có chút bài xích.

Ngao.

Trong đầu Lục Tâm Đồng, thú ảnh giống rồng mà không phải là rồng kia rít gào. Hư ảnh màu xanh bắt đầu xuất hiện khói đen nhàn nhạt.

Dây mây này không thích hồn độc, trong nháy mắt này Lục Tâm Đồng cũng thanh tỉnh hơn một chút. Hồn độc phô thiên cái địa càng khuếch tán ra. Đây chính là đường sống của nàng, bất cứ một cơ hội nào Lục Tâm Đồng cũng không bỏ qua.

Ầm ầm.

Trên vực sâu, Thanh Lôi Huyền Đằng khổng lồ kia không biết tại sao lại run lên mang theo điện mang màu xanh bốn phía đánh văng mây mù.

- Cẩn thận.

Thanh Lôi Huyền Đằng run lên dọa cho không ít người sợ hãi.

- Tử Yên cô nương. Nàng cẩn thận một chút. Ta đi tìm linh căn của nó.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua không trung, cướp đoạt Thanh Lôi Huyền Đằng này hiện tại cũng chỉ có một mình Phong Vũ Tôn giả là có uy hïếp với hắn. Cho nên cũng không cần cố kỵ quá nhiều.

Sưu....

Dứt lời quang mang màu trắng dưới chân Lục Lâm Thiên lóe lên, thân hình hóa thành một đạo lưu quang, thân hình lao thẳng xuống vực sâu. Thanh Lôi Huyền Đằng này từ trong Thâm Uyên kéo dài ra, sợ rằng linh căn cũng ở dưới vực sâu.

Cảm nhận Lục Lâm Thiên tiếp cận, Thanh Lôi Huyền Đằng khổng lồ nhanh như thiểm điện đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Lúc này thân ảnh bốn đầu hung khôi đột nhiên xuất hiện mang theo một cỗ kình phong nóng bỏng. Bốn đạo trảo ấn ngưng tụ, trực tiếp đánh về phía Thanh Lôi Huyền Đằng.

- Hừ, muốn đoạt Thanh Lôi Huyền Đằng sao? Nằm mơ.

Phong Vũ Tôn giả cho rằng Lục Lâm Thiên muốn cưỡng ép thu lấy

Thanh Lôi Huyền Đằng cho nên đâu chịu để cho Thanh Lôi Huyền Đằng vào trong tay người khác. Hắn biến sắc, bàn chân đạp mạnh mặt đất, thân hình lập tức lao về phía trước.

Chương 2553: Thôn phệ hồn anh 2

Ken két.

Bốn đầu hung khôi va chạm với Thanh Lôi Huyền Đằng. Bốn đạo trảo ấn đỏ thẫm xé rách không gian mang trực tiếp xé rách một mảng lớn điện mang màu xanh. Chỉ là cũng không tạo thành ảnh hưởng quá lớn với Thanh Lôi Huyền Đằng. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ kia hung khôi còn bị đẩy lui.

Sưu Sưu.

Đẩy lui bốn đầu hung khôi, Thanh Lôi Huyền Đằng khổng lồ lập tức bắn về phía Phong Vũ Tôn giả.

Phá.

Một tiếng quát nhẹ vang lên. Chân khí phô thiên cái địa trong cơ thể Phong Vũ Tôn giả phô thiên cái địa tuôn ra. Một đạo quyền ấn cực lớn được ngưng tụ, kình phong sắc bén khiến cho không gian xuất hiện vô số vết nứt đen kịt.

Phanh.

Một quyền hung hăng nện vào phía trên Thanh Lôi Huyền Đằng, cùng với Thanh Lôi Huyền Đằng trùng trùng điệp điệp va chạm vào một chỗ. Lực lượng va chạm không gian chung quanh trong nháy mắt xuất hiện vô số khe nứt, lập tức bị nghiền nát thành vô số mảnh vỡ.

- Đi.

Cùng mọt lúc một đạo quyền ấn trong tay Lục Lâm Thiên trong nháy mắt đánh ra. Lục Lâm Thiên không ngại cùng với Phong Vũ Tôn giả đối phó với Thanh Lôi Huyền Đằng. Một người đối phó với Thanh Lôi Huyền Đằng này quả thực khó có thể chịu nổi. Tiêu hao Thanh Lôi Huyền Đằng càng nhiều đến lúc đó luyện hóa linh căn của nó cũng dễ hơn một chút.

Phanh.

Lục Lâm Thiên đánh ra một quyền, quang mang trút xuống, không gian run rẩy.

Phanh.

Hai người đồng thời đánh ra một kích, lực lượng ngập trời trút xuống, Thanh Lôi Huyền Đằng khổng lồ này cũng trực tiếp bị đẩy lui, đánh văng một đám sương mù. Hung hăng đập vào một lục địa đang lơ lửng trên không trung.

Ầm ầm.

Dưới cỗ lực lượng cực lớn, Thanh Lôi Huyền Đằng bị đẩy lui về phía sau. Khối lục địa lo lửng kia trong sát na chia năm xẻ bảy, lung lay rồi hóa thành mảnh vỡ. Âm thanh bạo liệt giống như tiếng sấm vang vọng trên không trung. Vô số ánh mắt nghẹn khuất, chiến đấu như vậy bọn họ cũng không dám tiến tới quá gần.

Xi Xi...

Thanh Lôi Huyền Đằng khổng lồ bị đẩy lui, thân hình cực lớn bị đẩy lui, dường như dần dần phai nhạt. Điện mang trên thể tích lớn đại thịnh. Cả vực sâu trong nháy mắt gió nổi mây phun. Lôi vân đại thịnh, cả ngọn núi khổng lồ cùng với mây mù xa xa đều xuất hiện điện mang màu xanh.

Mây mù bao phủ, trong nháy mắt Thanh Lôi Huyền Đằng biến mất không thấy gì nữa, giống như đột nhiên biến mất. Ngay cả một chút dấu vết cũng bị mây mù che đậy. Chỉ có điện mang kinh khủng chấn động nhân tâm là còn ở trên không trung mà thôi.

Ngao.

Thanh Lôi Huyền Đằng khổng lồ vừa mới bị mây mù bao phủ thì trong mây mù truyền đến một tiếng gầm gừ cực lớn, giống như rồng ngâm, hổ gầm.

Âm thanh rít gào xuyên thấu không gian, tất cả mọi người ở đây ngoại trừ Lục Lâm Thiên ra sợ rằng dưới âm thanh này cũng bị uy áp linh hồn. Người thực lực thấp một chút lập tức khóe miệng tràn ra máu tươi.

Khi tiếng gầm vừa mới dứt trong mây mù đột nhiên có một đầu dị thú khổng lồ lao ra.

Hư ảnh dị thú này giống rồng mà không phải là rồng, toàn thân màu xanh lục, vừa giống thật thể lại giống như hư ảnh. Thể tích chừng vạn mét, so với Thanh Long Hoàng tộc bát giai còn khổng lồ hơn nhiều. Toàn thân có điện mang màu xanh quanh quẩn.

Dị thú này xuất hiện, tất cả mọi người lập tức cả không gian này vô cùng áp lực. Không gian chung quanh đầu dị thú giống rồng mà không phải là rồng kia sụp đổ. Lộ ra vết nứt đen kịt mấy chục thước trong không gian. Quang mang màu đen từ bên trong lan tràn ra khiến cho trong lòng mọi người lạnh lẽo.

- Trời.

Nhìn thân ảnh dị thú khổng lồ này tất cả mọi người biến sắc, quả thực khiến cho mọi người vô cùng kinh sợ.

- Uy áp thật mạnh.

Lục Lâm Thiên khiếp sợ, uy áp trên người dị thú này tuy rằng Lục Lâm Thiên có kim đao màu vàng, thế nhưng cũng có thể cảm nhận được cỗ uy áp khủng bố này.

- Các ngươi đều phải chết.

Trong miệng hư ảnh dị thú vang lên tiếng nhân loại khô khốc. Thân hình khổng lồ vặn vẹo, bầu trời thâm uyên lúc này chấn động. Thân hình khổng lồ lập tức phóng về phía Lục Lâm Thiên và Phong Vũ Tôn giả giống như một đạo lưu quang màu xanh chói mắt bắn về phía trước mang theo khí thế thái sơn áp đỉnh, phá hủy không gian.

- Thanh Lôi Huyền Đằng thật khủng khiếp, lần này vận khí không tệ.

Phong Vũ Tôn giả mỉm cười, giống như Thanh Lôi Huyền Đằng này đã là vật trong túi hắn vậy. Trong khoảnh khắc một đạo quyền ấn lập tức hội tụ, quyền ấn hóa thành một đạo quang mang đỏ thẫm mà mơ hồ ẩn chứa năng lượng đáng sợ cuồng bạo như tia chớp bắn ra.

Một quyền này được đánh ra, năng lượng thuộc tính hỏa bàng bàng giống như thiêu đốt cả không gian, cả không gian run rẩy.

- Đi.

Lục Lâm Thiên cũng có ý định như vậy, ánh mắt run lên, chân khí phô thiên cái địa tuôn ra. Cũng trực tiếp đánh ra một đạo quyền ấn. Cùng một lúc bốn đầu hung khôi cũng không nhàn rỗi, ầm ầm xé rách không gian đánh tới.

Công kích như vậy dẫn theo năng lượng bàng bạc trong thiên địa. Trong gợn sóng vang vọng tiếng xé gió, lực lượng mạnh mẽ ầm ầm đập vào thân hình dị thú kia.

Ầm ầm.

Lực lượng khủng bố như vậy khiến cho cả thiên địa run rẩy kịch liệt. Kình khí khủng bố chấn động, trực tiếp xé rách không gian tạo ra từng vết nứt trong không gian, quang mang màu đen hiện lên.

Khục khục.

Kình phong đáng sợ hóa thành một cơn lốc khuếch tán, Lục Lâm Thiên và bốn đầu hung khôi lập tức bị đẩy lui. Mà Phong Vũ Tôn giả dường như cũng không chịu nổi, thân hình rút lui.

Trên phương diện thực lực bình thường thì Phong Vũ Tôn giả mạnh hơn Lục Lâm Thiên. Chỉ là hiện tại Lục Lâm Thiên không bị uy áp linh hồn làm ảnh hưởng, hắn thì trong lúc vô hình lại bị áp chế, cho nên lúc này kết cục không quá tốt.

Ngao.

Dị thú khổng lồ gào thét, Lục Lâm Thiên, Phong Vũ Tôn giả cùng với bốn đầu hung khôi liên thủ đánh ra một kích dường như nó cũng không chịu nổi, thân hình có chút suy yếu. Thân hình khổng lồ trực tiếp bị đẩy lui. Cái đuôi lớn cuồn cuộn. Ở phía xa, một tòa lục địa lơ lửng trong mây mù giống như tiên cảnh lại bị phá hủy.

Sưu.

Dưới vực sâu, Thiên độc hồn anh của Lục Tâm Đồng không ngừng tản ra hồn độc phô thiên cái địa. Trong lúc nhất thời cũng khó có thể ăn mòn đám dây mây chằng chịt này. Trong giây lát những dây mây này run lên, giống như bị chấn động cực lớn.

Nhờ cơ hội này, hồn độc của Lục Tâm Đồng cũng phô thiên cái địa tràn ra.

...

- Thực lực thật mạnh.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than. Thực lực của hư ảnh dị thú này so với Linh Tôn cửu trọng bình thường còn mạnh hơn. Thanh Lôi Huyền Đằng quỷ dị như vậy quả thực đây là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên gặp phải. Uy năng khủng bố, trực tiếp có thể so sánh với thần khí.

- Phong Vũ Tôn giả, chúng ta hợp tác, liên thủ đối phó với Thanh Lôi Huyền Đằng này trước. Về phần ai đạt được Thanh Lôi Huyền Đằng này thì phải dựa vào bổn sự của chính mình, ngươi cảm thấy ra sao?

Lục Lâm Thiên nhìn Phong Vũ Tôn giả cách đó không xa nói. Lục Lâm Thiên cũng không muốn một mình đối phó với Thanh Lôi Huyền Đằng này.

Chương 2554: Âm Đồng phản khống

Phong Vũ Tôn giả nhìn hư ảnh dị thú cực lớn. Thực lực của Thanh Lôi Huyền Đằng này hắn đã thử qua, đương nhiên không muốn một mình đối phó với Thanh Lôi Huyền Đằng, đến lúc đó để tiểu tử này làm ngư ông đắc lợi. Ánh mắt hắn trầm xuống, nói:

- Thành giao, thú ảnh này hẳn là do Thanh Lôi Huyền Đằng biến thành. Nếu không giải quyết thứ này, ai cũng đừng mong có được Thanh Lôi Huyền Đằng.

- Phong Vũ Tôn giả, vậy thì ngươi cũng đừng giữ lại nữa a. Ngay cả khôi lỗi ta cũng lấy ra rồi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt nói.

Ngao.

Thú ảnh khổng lồ lần nữa lao thẳng tới, uy thế kinh người tràn ngập khiến cho mọi người ở phía xa bị áp bách, chân khí, linh lực trên người bị đình trệ.

Gia Cát Tây Phong vốn còn định tìm kiếm linh căn, thế nhưng hiện tại miệng đầy máu tươi. Dưới uy áp khủng bố kia thân hình hắn cơ hồ khó có thể nhúc nhích, đâu còn có thể đi tìm kiếm linh căn. Ánh mắt hắn tràn ngập vẻ ngưng trọng, đau lòng không thôi.

Advertisement

Nhìn hư ảnh dị thú giống rồng mà không phải là rồng lần nữa lao tới, Phong Vũ Tôn giả nhìn Lục Lâm Thiên, dường như Lục Lâm Thiên không động thủ thì hắn cũng không muốn động thủ.

- Kháo.

Lục Lâm Thiên thầm mắng một tiếng, cũng không thèm để ý nữa. Tâm thần khẽ động, bốn đầu hung khôi lần nữa đánh ra. Bốn đạo quyền ấn giống như gợn sóng đánh về phía trước.

Nhìn Lục Lâm Thiên thúc dục bốn đầu khôi lỗi, thân hình Phong Vũ Tôn giả trong nháy mắt tiến lên, khi thân ảnh hắn xuất hiện lần nữa đã tới trước hư ảnh dị thú. Thủ ấn biến hóa, từng đạo thủ ấn biến hóa, thủ ấn biến hóa, trước người hắn đột nhiên xuất hiện một khe nứt đen kịt.

Phanh Phanh.

Advertisement

Dưới một kích của bốn đầu hung khôi, không gian xuất hiện từng vết nứt đen kịt. Một mảng lớn mây mù bị đánh nát.

Vô số dây mây chằng chịt, nhỏ trong không gian lần nữa run lên. Trên Thiên độc hồn anh của Lục Tâm Đồng lần nữa tràn ra không ít hồn độc.

Ngao.

Dị thú rít gào, sau khi đánh bay bốn đầu hung khôi, thân hình cũng theo đó dừng lại. Dưới công kích của bốn đầu hung khôi, rõ ràng nó cũng bị ảnh hưởng không nhỏ, thân hình ảm đạm hơn một chút.

- Phần không ấn.

Phong Vũ Tôn giả hét lớn một tiếng, cùng lúc ở trong khe nứt không gian trước mặt Phong Vũ Tôn giả có một đạo thủ ấn bằng hỏa diễm cực lớn hung hăng đánh về phía trước.

Thủ ấn khổng lồ bằng hỏa diễm xuất hiện giống như mang theo uy lực hủy thiên diệt địa. Cả không gian lập tức đỏ thẫm, biển mây trên không trung thâm uyên cũng bị nhuộm đỏ.

Thủ ấn bằng hỏa diễm khổng lồ mang theo khí tức nóng bỏng, trong nháy mắt đánh vào trên người dị thú giống rồng mà không phải là rồng kia.

Phanh Phanh.

Tiếp đó không gian chung quanh thủ ấn bằng hỏa diễm lập tức bạo liệt, không gian bạo liệt, thân ảnh dị thú cũng bị đẩy lui.

Khục khục.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ như vậy, thân ảnh Phong Vũ Tôn giả lập tức bị đẩy lui về phía sau, ánh mắt mang theo sự kinh ngạc. Đầu dị thú giống rồng mà không phải là rồng này vô cùng khủng ố, hoàn toàn không thua kém.

- Uy lực thật khủng khiĩếp.

Công kích khủng bố như vậy khiến cho tất cả mọi người sợ hãi, thán phục không thôi. Phong Vũ Tôn giả không hổ là Vũ Tôn cửu trọng, thực lực cũng quá kinh khủng.

Trong không gian chằng chịt dây mây màu xanh lần nữa lại run lên, hồn độc của Lục Tâm Đồng trút xuống lần nữa.

Thời điểm này thân hình Lục Tâm Đồng bị khống chế thế nhưng trong hồn anh cuối cùng cũng khôi phục được một ít thanh tỉnh. Biết rõ mình cũng không có cơ hội chạy trốn nào, tuy rằng không biết tại sao nàng lại ở trong không gian quỷ dị này, thế nhưng sức chống cự của vật quỷ dị này càng ngày càng yếu bớt, đây cũng chính là cơ hội tốt nhất cho nàng.

...

- Thời Không Lao Ngục.

Trên vực sâu, Phong Vũ Tôn giả bị đẩy lui, Lục Lâm Thiên lập tức ra tay, thân ảnh lao thẳng tới đầu dị thú giống rồng mà không phải là rồng kia. Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ đồng thời lan tràn ra.

Trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ xuất hiện lực trói buộc cực lớn ngăn cản thân hình dị thú khổng lồ kia.

Ô Ô.

Cùng lúc bốn đầu hung khôi dưới sự chỉ huy của Lục Lâm Thiên nhanh chóng đánh ra bốn đạo trảo ấn xé rách không gian, giống như gợn sóng xuyên thấu Thời Không Lao Ngục, ầm ầm đánh vào người dị thú.

- Thiên độc hồn anh, phá cho ta.

Trong không gian chằng chịt dây mây màu xanh, hồn anh của Lục Tâm Đồng quát nhẹ một tiếng, hồn độc phô thiên cái địa trút xuống muốn đánh tan vật quỷ dị này. Sau khi Lục Tâm Đồng khôi phục thanh tỉnh thì mới phát hiện ra vật quỷ dị này không ngờ có linh hồn lực. Không gian quỷ dị này dường như cũng chính là không gian trong linh hồn của vật này.

Hồn độc phô thiên cái địa trút xuống, Lục Tâm Đồng định toàn lực liều mạng. Hồn độc trút ra, ăn mòn không ít dây mây phô thiên cái địa.

Trên dây mây màu xanh biếc đã bị nhiễm khói độc màu đen, thế nhưng lần nữa lại bị ngăn cản. Không gian quỷ dị này cũng không dễ phá vỡ như vậy. Linh hồn uy áp vô hình kia khiến cho Lục Tâm Đồng cũng bị ảnh hưởng.

Trong lúc bị ngăn cản, quanh thân hồn anh của Lục Tâm Đồng đột nhiên có một đạo quang mang trắng đen lan tràn ra. Quang mang trắng đen lan tràn, một cỗ khí tức bàng bạc không ngừng khuếch tán trong không gian quỷ dị này.

Quang mang trắng đen đại thịnh, khí tức mênh mông bao phủ không gian quỷ dị này. Dưới khí tức mênh mông này, dây mây quỷ dị trong không gian run lên, giống như bị áp chế.

- Đế giả chi nguyên.

Trong lòng Lục Tâm Đồng mừng thầm, dưới tình huống dùng toàn lực đế giả chi nguyên trong hồn anh trong lúc vô hình bị kí©ɧ tɧí©ɧ. Những linh hồn lực trong không gian quỷ dị này tuy rằng có thể áp chế linh hồn nàng, thế nhưng đế giả chi nguyên của sư tổ xuất hiện thì bọn chúng lập tức bị áp chế.

Dưới cỗ khí tức này không gian run rẩy, dây mây chằng chịt lập tức cảm giác được trên người Lục Tâm Đồng có một cỗ khí kỳ lạ, cả đám dây mây run rẩy, trong nháy mắt đã bị một cỗ hồn độc phủ lên.

Trên vực sâu, Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ của Lục Lâm Thiên bao phủ, bốn đạo trảo ấn của bốn đầu hung khôi đánh xuống. Trng nháy mắt không biết tại sao đầu dị thú kia lại ngốc trệ một lát.

Ken két.

Bốn đạo trảo ấn xé rách thân hình, thân hình khổng lồ của dị thú lập tức bị trọng thương. Bốn đạo trảo ấn của bốn đầu hung khôi mang theo hai mươi vết nứt đen kịt trong không gian, trực tiếp xé rách thân hình dị thú.

Trong không gian quỷ dị, khí tức lần nữa suy yếu. Dưới sự phụ trợ của dế giả chi nguyên, hồn độc không ngừng lan tràn, đem không gian quỷ dị này nhuộm thành màu đen.

Ngao.

Trong đầu Lục Tâm Đồng, hư ảnh dị thú giống rồng mà không phải là rồng kia lập tức bị khói đen lan tràn tới, hai mắt khép lại, bắt đầu uể oải, suy yếu.

Trên vực sâu bao la, hư ảnh cự thú biến mất không thấy gì nữa. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc. Đơn thuần hắn chỉ tăng gấp khôi uy năng của Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ, tăng thêm bốn đầu hung khôi kia cũng khó có thể làm gì được Thanh Lôi Huyền Đằng. Thế nhưng sự thật lại ở ngay trước mắt, chẳng lẽ hắn mạnh hơn Thanh Lôi Huyền Đằng kia sao?

Chương 2555: Không gian hủy diệt 1

Phong Vũ Tôn giả cũng kinh ngạc, dường như có chút ngoài ý muốn. Còn tưởng rằng Lục Lâm Thiên ẩn dấu thực lực, ít nhất vừa rồi cũng không giống như công kích mạnh nhất của Lục Lâm Thiên.

Xoẹt.

Lúc này trong thâm uyên có vô số hư ảnh Thanh Lôi Huyền Đằng lóe lên, lớn nhỏ không đồng đều, rậm rạp giống như vạn tiễn tề phát trực tiếp tiến vào vực sâu không thấy.

Oanh.

Trong thâm uyên một tiếng trầm đυ.c vang lên. Cả ngọn núi khổng lồ rung động.

Ầm ầm

Điện mang màu xanh ngập tràn trong mây mù cũng run rẩy, giống như là có năng lượng nào đó sắp bộc phát, trên không trung, gió nổi mây phun. Không gian run rẩy bất định khiến cho mọi người run rẩy, bất an.

- Giống như có chút không thích hợp.

Advertisement

- Giống như không ổn.

Tất cả mọi người nhìn nhau, đều cảm giác được một cỗ dự cảm không tốt.

- Không tốt, Tử Yên, chạy mau.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên khó coi, ngọn núi này đang run rẩy, bắt đầu rạn nứt. Điện mang trong biển mây mù kia bắt đầu bành trướng, tất cả đã chứng minh không gian này sắp nổ tung.

Truyền âm nói xong Lục Lâm Thiên không có chút do dự nào thu hồi bốn đầu hung khôi, thân hình nhanh chóng xông lên không trung.

Advertisement

- Đệ tử Hóa Vũ tông, chạy mau.

Phong Vũ Tôn giả đang định đi tìm Thanh Lôi Huyền Đằng, thế nhưng cảm nhận được khí tức khủng bố chung quanh, hắn hét lớn một tiếng, sắc mặt đại biến.

Nhưng mà ngay khi tất cả mọi người nhanh chóng chạy trốn, ngọn núi lớn gần thâm uyên khổng lồ trực tiếp run rẩy. Trong biển mây mù, lôi điện màu xanh bành trướng, cả thiên địa này bỗng nhiên có một cỗ lực lượng cuồng bạo xuất hiện khiến cho tất cả mọi người hãi hùng, khiếp vía.

Trong thiên địa, một loại lực lượng hủy diệt, đáng sợ lặng lẽ lan tràn trong không gian. Dưới cỗ khí tức hủy diệt này trong lòng mọi người đột nhiên cảm thấy tim đập nhanh, trong lúc vô hình có dự cảm không tốt.

Tất cả mọi người cấp tốc trốn, toàn lực bố trí thủ đoạn phòng ngự, giống như chạy trối chết phóng lên trời.

Phanh.

Không gian to lớn trên thâm uyên rốt cuộc cũng bạo tạc, nổ tung. Tiếng nổ ầm ầm vang vọng, cả thiên địa trong giây phút này vì bạo tạc mà run rẩy.

Ầm ầm.

Trong thâm uyên âm thanh bạo tạc cực lớn vang vọng, không gian bao la chung quanh bắt đầu có vô số ngọn núi cực lớn bắt đầu nổ thành phấn vụn. Cả thâm uyên rồi tiếp đến là những lục địa nhỏ trôi nổi rồi cơ hồ tất cả lục địa đều vang lên tiếng nổ tung, trong khoảnh khắc bị nổ tung thành bụi phấn.

Ầm ầm.

Trong sát na cả không gian tràn ngập bụi bặm, đá bắn tứ tung. Điện mang màu xanh đại thịnh, sương mù tràn ngập thiên địa.

Trong không gian, tất cả vật chất hữu hình trong nháy mắt hóa thành hư ảo. Trong ánh mắt của mọi người tất cả biến mất không thấy gì nữa. Cả phiến không gian vỡ nát. Một vòng quang mang đen kịt khuếch tán ra chugn quanh. Cả phiến không gian mất đi.

Dưới kình khí khủng bố như vậy, người chậm một chút trên không trung ngay cả tiếng kêu thê thảm cũng không kịp thốt lên thì dã trực tiếp hóa thành mảnh vỡ biến mất không thấy.

Nhật Sát các, Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, Vạn Thú Tông đều có cường giả Vương cấp bị lan tới, trong nháy mắt cả đám hóa thành mảnh vỡ.

Sưu.

Trên không trung xa xa, tay áo Lục Lâm Thiên vung lên đánh ra một cỗ kình phong đánh nát những kình phong lan tới trước mặt. Hắn ngẩng đầu nhìn lên không trung, ánh mắt lập tức nghẹn lại, nhìn trân trối. Không gian bao la trên thâm uyên giống như tiên cảnh lúc này đã hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa. Hoàn toàn bị hóa thành tro tàn.

- Xảy ra chuyện gì?

Tử Yên quay đầu lại, trên trán toát ra mồ hôi lạnh. Nhìn thấy tất cả mọi chuyện sau lưng, nàng hít sâu một hơi. Bộ ngực cao ngất run rẩy kịch liệt. Cỗ khí tức kinh khủng vừa rồi nếu như nàng bị lan tới gần sợ rằng tuyệt đối cũng chín chết một sống.

- Không biết đã xảy ra chuyện gì.

Lục Lâm Thiên cũng nghi hoặc, nhìn chăm chú về phía xa. Năng lượng nồng đậm trong không gian này đột nhiên đã biến mất không thấy gì nữa. Còn khí tức của Thanh Lôi Huyền Đằng kia giờ phút này cũng tiêu thất, giống như triệt để biến mất trong thiên địa.

- Đáng chết.

Trong tất cả sơn môn lớn đều có người lớn tiếng mắng. Trong mỗi một sơn môn vừa rồi đều có không ít trưởng lão Vương cấp không thoát khỏi, bị chết và tổn thương không ít.

Đặc biệt là Vạn Thú Tông và Lan Lăng sơn trang, vốn có mười mấy người lúc này chỉ còn lại bốn năm người. Xem như tổn thất lớn nhất. Hai người Doãn Ngạc, Gia Cát Tây Phong cơ hồ đau lòng, khóc không ra nước mắt.

Mấy cường giả tán tu cũng đều có tu vi Tôn cấp, mấy người vừa rồi trên người bị thương lúc này bị lan tới cũng đã biến mất trong không gian.

Lúc này mọi người không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, dưới cỗ lực lượng kinh khủng giống như hủy thiên diệt địa khiến cho lúc này mọi người có cảm giác như trọng sinh ở kiếp sau. Xem như nhặt lại được một mạng. Lực lượng hủy diệt kinh khủng kia chỉ sợ ngay cả cường giả Tôn cấp bát trọng một khi chạy không kịp cũng sẽ bị xé thành từng mảnh nhỏ.

Trong không gian vốn có các ngọn núi cực lớn thế nhưng lúc này đều biến mất không thấy. Ngay cả cặn bã cũng không còn. Thâm Uyên bao la cũng không tồn tại. Tất cả biến mất không thấy gì nữa.

- Thanh Lôi Huyền Đằng đâu?

- Thanh Lôi Huyền Đằng đâu rồi?

Mọi người hồi phục tinh thần lại mới phát hiện ra Thanh Lôi Huyền Đằng kia cũng biến mất không thấy gì nữa. Trong không gian chung quanh không còn khí tức của Thanh Lôi Huyền Đằng kia.

Sưu...

Thân ảnh Phong Vũ Tôn giả nhanh như thiểm điện bắn về phía trước, phí nhiều công phu như vậy, chết rất nhiều người nhất định phải thu được Thanh Lôi Huyền Đằng. Bằng không lần này không đạt được gà mà còn mất nắm gạo.

- Chúng ta cũng đi tìm.

Lục Lâm Thiên cũng chưa từ bỏ ý định. thân ảnh quay đầu lại tìm kiếm. Mọi người nhìn thấy Phong Vũ Tôn giả và lão giả áo xanh tìm kiếm lần nữa cho nên cũng cắn răng đi thử thời vận.

Chỉ là khiến cho mọi người thất vọng chính là thâm uyên cực lớn kia đã biến mất không thấy gì nữa. Lục địa chung quanh hóa thành hư vô, đâu còn tìm được Thanh Lôi Huyền Đằng. Cũng không biết Thanh Lôi Huyền Đằng có bị nổ nát rồi hay không.

Trong không gian tan vỡ, bên trong đống đá vụn tán loạn, mọi người tìm kiếm thật lâu thế nhưng đều thấy bất đắc dĩ, không còn dấu vết của Thanh Lôi Huyền Đằng.

- Tại sao có thể như vậy?

Toàn thân Gia Cát Tây Phong run lên, thân hình như nhũn ra, nhìn qua bên người lúc này cũng chỉ còn lại có năm người. Trên người ai cũng có thương thế. Hơn mười Vương cấp bị vẫn lạc. Đều là cường giả Vương cấp cao giai a, đau lòng như thế nào không cần phải nói. Không những không có được Thanh Lôi Huyền Đằng mà còn hao binh tổn tướng khiến cho hắn vô cùng hối hận.

- Đều tay không mà về.

Lạc Kiến HỒng nhìn không trung khẽ thở dài. Tuy rằng không có Thanh Loi Huyền Đằng kia thế nhưng so với đám người Hóa Vũ tông thì Nhật Sát các xem như tổn thất ít nhất, ít nhiều cũng có chút an ủi.

- Lại uổng phí.

Lục Lâm Thiên tức giận dậm chân một cái. Huyết Linh mẫu đơn không thu được thì không nói, ngay cả Thanh Lôi HUyền Đằng cũng không có được, tất cả đều uổng phí.

Chương 2556: Không gian hủy diệt 2

- Người không sao là được rồi, đừng nghĩ nhiều.

Tử Yên an ủi Lục Lâm Thiên nói.

- Ài, vận khí dường như không được tốt lắm nha.

Lục Lâm Thiên thở dài, bất đắc dĩ cười nói. Dứt lời Lục Lâm Thiên độ nhiên cảm giác được sau lưng lạnh lẽo, hắn lập tức quay đầu lại nhìn. Lúc này có mấy ánh mắt mang theo hàn ý đang nhìn mình, chính là đám người Hóa Vũ tông.

- Thanh Lôi Huyền Đằng không thấy, sao nào? Các ngươi muốn động tay động chân sao? Lão tử đang bực mình, có bản lĩnh cứ lên hết đi.

Advertisement

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, trường bào tung bay lạnh lùng nhìn đám người Hóa Vũ tông. Trong lòng vốn cũng đang khó chịu, hiện tại động thủ Lục Lâm Thiên cũng không sợ, vừa lúc có thể xả giận một phen.

Ánh mắt đám người Hóa Vũ tông run rẩy, Phong Vũ Tôn giả thì âm trầm, sắc mặt tái nhợt, hung hăng nhìn Lục Lâm Thiên. Không phải là hắn e ngại thanh niên áo xanh này, mà lúc này bên cạnh có người cho nên hắn cố kỵ, tuyệt đố cố kỵ.

- Tiểu tử, núi xanh còn đó, Hóa Vũ tông ta nhớ kỹ.

Phong Vũ Tôn giả hừ lạnh một tiếng, quay đầu nói với mọi người sau lưng:

Advertisement

- Chúng ta đi.

Sắc mặt đám người Hóa Vũ tông vô cùng khó coi, thế nhưng Phong Vũ Tôn giả đã nói như vậy bọn họ cũng không có biện pháp. Bọn họ cũng không dám động thủ cho nên cũng chỉ có thể oán hận rời đi. Nếu không có Phong Vũ Tôn giả ở đây chỉ sợ bọn họ đã sớm trốn đi xa.

Người của Vạn Thú Tông, Lan Lăng sơn trang cũng lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên. Lúc trước cũng bởi vì thanh niên áo xanh này mà cường giả trong môn tổn thất thảm trọng. Thế nhưng vì cố kỵ thực lực đối phương mà bọn họ có tức giận cũng chỉ có thể cố chịu đựng.

Lục Lâm Thiên nhìn đám người Hóa Vũ tông rời đi, cũng không có ý tứ ngăn cản. Ánh mắt quét qua đám người Lan Lăng sơn trang, đặc biệt là người quen như Lan Lăng sơn trang, ánh mắt lóe lên, có sát ý thế nhưng lại cố gắng nhịn xuống. Chỉ cần đám người này vẫn còn ở trong Tử Vong Thâm Uyên thì hắn vẫn còn có cơ hội ra tay. Giết một ít chấn nhiếp một ít. Lúc này động thủ thì hiệu quả cũng không lướn, dù sao mấy người kia đã là cá nằm trên thớt.

- Tử Yên, chúng ta cũng đi thôi.

Lục Lâm Thiên truyền âm nói. Thanh Lôi Huyền Đằng biến mất, ở lại đây cũng không có tác dụng gì. Nhìn Tử Yên, hai người lập tức biến mất.

- Rốt cuộc là ai?

Trong Vạn Thú Tông, Lam Linh nhìn qua thân ảnh kia lẩm bẩm nói:

- Chẳng lẽ là hắn sao... Không phải hắn thì còn có ai có thể có được phách lực cùng với thực lực như vậy.

- Người rất quen.

Trong mắt Lạc Kiến Hồng lúc này cũng có chút nghi hoặc, chung quy hắn có cảm giác người thanh niên áo xanh này có chút quen thuộc, có cảm giác giống như từng quen biết. Thế nhưng hắn lại không có cách nào nhớ ra được. Chỉ là rõ ràng hắn không biết người này khiến cho trong lòng hắn vô cùng nghi hoặc.

Lúc này ở sâu trong lòng đất không có một ai biết được, trong sơn động to lớn đang xảy ra một màn kỳ dị.

Trong sơn động, Lục Tâm Đồng khoanh chân ngồi. Trong mi tâm nàng đang bị mấy dây mây kia cắm vào. Dây mây óng ánh xanh biếc lúc này đã chuyển thành màu đen.

Dây mây xanh biếc này vẫn còn đang nối với dây mây trong hồ nước bằng năng lượng kia, giống như Lục Tâm Đồng xuyên qua dây mây đang hấp thu năng lượng bên trong hồ nước kia vậy. Một lát sau quanh thân Lục Tâm Đồng được một cỗ quang mang trắng đen bao phủ.

Quang mang xuất hiện, khí tức trên người Lục Tâm Đồng cơ hồ một đường kéo lên. Thông qua dây mây thôn phệ năng lượng trong ao khiến cho khí tức trên người Lục Tâm Đồng lúc này tăng vọt giống nhưu hỏa tiễn. Sợ rằng dùng tốc độ khủng bố này thì không bao lâu nữa Lục Tâm Đồng lại có thể đột phá.

Sưu Sưu.

Quanh thân Lục Tâm Đồng không biết từ khi nào có một dây mây màu xanh nhỏ giống như một con nhộng liên tục bao phủ Lục Tâm Đồng vào bên trong.

Dây mây óng ánh này cũng dần dần chuyển thành màu đen, một cỗ khí tức bàng bạc đang không ngừng kéo lên.

Tất cả chuyện này không có ai nhìn thấy. Sợ rằng nếu nhìn thấy sẽ tuyệt đối rung động. Lúc này thậm chí ngay cả bản thân Lục Tâm Đồng cũng không biết dưới cơ duyên xảo hợp mình đã đạt được một kiện trọng bảo. Thanh Lôi Huyền Đằng mà tất cả mọi người mơ tưởng, lại còn là Thanh Lôi Huyền Đằng có linh trí.

Thanh Lôi Huyền Đằng đã có linh trí nhất định phải luyện hóa linh căn. Tất cả mọi người trên vực sâu đấu đá ngươi chết ta sống, thế nhưng không ai biết rõ bởi vì Thiên Linh hồn châm cho nên Lục Tâm Đồng đã trực tiếp phóng tới hang ổ của Thanh Lôi Huyền

Đằng.

Vốn dựa theo lẽ thường mà nói coi như Lục Tâm Đồng tới địa phương có linh căn này chỉ sợ cũng có đi mà không có về.

Thực lực của Thanh Lôi Huyền Đằng đã đạt tới mức đáng sợ, đã phát triển ở nơi năng lượng hội tụ từ thượng cổ tới nay, bằng vào thực lực của Lục Tâm Đồng căn bản không thể đối phó. Thế nhưng lại vừa vặn Thanh Lôi Huyền Đằng còn phải đối phó với đám người Lục Lâm Thiên và Phong Vũ Tôn giả cho nên mới để cho Lục Tâm Đồng thừa dịp tiến vào.

Trùng hợp là vốn hồn anh của Lục Tâm Đồng sẽ bị Thanh Lôi Huyền Đằng thôn phệ thành dinh dưỡng, thế nhưng không ngờ Lục Tâm Đồng lại tu luyện thành Thiên độc hồn anh. Thế gian này thường nói vỏ quýt dày có móng tay nhọn, độc công tuy rằng không nhất định làm gì được Thanh Lôi Huyền Đằng, thế nhưng lại làm cho Thanh Lôi Huyền Đằng kiêng kỵ.

Hơn nữa bên trên Lục Lâm Thiên và Phong Vũ Tôn giả lại ra tay với Thanh Lôi Huyền Đằng, Thanh Lôi Huyền Đằng bị trọng thương, phối hợp với hồn anh của Lục Tâm Đồng và đế giả chi nguyên của sư tổ Thiên Độc tiên tử cho nên mới chế ngự được Thanh Lôi Huyền Đằng. Mà bây giờ Lục Tâm Đồng đang luyện hóa linh căn của Thanh Lôi Huyền Đằng, lần nữa thu được một ít chỗ tốt.

Nếu như đám người Phong Vũ Tôn giả biết được chuyện này, bọn họ liều chết liều sống, hao binh tổn tướng, tổn thất thảm trọng mà không thu hoạch được gì. Tất cả chỗ tốt đều bị Lục Tâm Đồng thu được mà nói, sợ rằng sẽ tức tới mức phun máu.

Có lẽ trong đám người ở trên vực sâu nếu biết được chuyện này chỉ có một mình Lục Lâm Thiên bật cười.

Lại nói tất cả đều là trùng hợp cùng với cơ duyên. Tuy rằng nói không có Lục Lâm Thiên và Phong Vũ Tôn giả ở phía trên làm ảnh hưởng tới Thanh Lôi Huyền Đằng thì Lục Tâm Đồng cũng không có cách nào thu được linh căn.

Thế nhưng nếu như không có Lục Tâm Đồng ở dưới mặt đất đối phó với linh căn của Thanh Lôi Huyền Đằng, bằng vào thực lực của Thanh Lôi Huyền Đằng cũng không chỉ có như Lục Lâm Thiên và Phong Vũ Tôn giả chứng kiến. Bởi vì hành động cùng với ảnh hưởng trong lúc vô tình cho nên mới có thể xuất hiện loại tình huống như vậy.

Cũng có thể nói nếu không phải thời khắc cuối cùng Lục Tâm Đồng vừa vặn có thể ngăn chặn linh căn của Thanh Lôi Huyền Đằng thì có lẽ Lục Lâm Thiên cùng với Phong Vũ Tôn giả có dùng toàn lực cũng không nhất định có thể ngăn cản được Thanh Lôi Huyền Đằng.

Chương 2557: Xuất thủ ở sơn cốc

Đương nhiên tất cả chuyện này còn chưa ai biết được, Lục Lâm Thiên càng không biết được. Trên đường đi lúc này Lục Lâm Thiên còn đang vô cùng bất đắc dĩ. Huyết Linh mẫu đơn cũng không thu được, Thanh Lôi Huyền Đằng cũng vậy. Tuy rằng hắn không biểu hiện ra trước mặt Tử Yên, thế nhưng trong lòng lại đang nhỏ máu không thôi.

Thế cho nên trên đường đi Lục Lâm Thiên có tâm tình như vậy, lại đυ.ng vào không ít tán tu không có mắt, còn muốn đánh chết Lục Lâm Thiên, chuyện gïếŧ người đoạt bảo trong này quá bình thường.

Chỉ là kết cục của mấy tán tu này chính là thứ mà bọn hắn không ngờ tới. Còn chưa tới gần Lục Lâm Thiên đã trực tiếp bị miểu sát, không biết chết như thế nào. Một giây cuối cùng bọn họ mới biết được, bọn họ có mắt không tròng, gặp phải siêu cấp cường giả.

Hai người một đường xuyên qua từng đám lục địa trôi nổi, cũng tìm được không ít linh dược. Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên lo lắng tới hai người Lục Tâm Đồng và đại ca Dương Quá, thế nhưng Tử Yên lại hoàn toàn không chút vội vã nào thậm chí còn sợ hãi nếu như nhìn thấy người quen.

Sưu Sưu.

Thân ảnh hai người xuất hiện trong một sơn mạch. Sơn mạch này tuy rằng không hùng vĩ, đồ sộ, thế nhưng lại bao la, không ít những đỉnh núi liên miên kéo dài tới phía xa, cũng xem như một khối lục địa cực lớn..

Phanh Phanh.

Advertisement

Hai người vừa đáp xuống khối lục địa này lập tức nghe được âm thanh bạo liệt từ phía xa truyền đến.

Lục Lâm Thiên và Tử Yên nhìn nhau, lập tức thả người phóng về phía trước. Từ trong âm thanh bạo liệt này hai người không khó nhìn ra mấy người đang giao thủ chính là cường giả Tôn cấp, sợ rằng không phải chuyện bình thường, có lẽ lại có bảo vật.

Một lát sau, trong một sơn cốc lớn, ba mặt bị núi vây quanh, lúc này trong sơn cốc có một cỗ năng lượng cực lớn lan tràn tới.

Trước sơn cốc đã có không ít thân ảnh xúm lại, từ trang phục có thể đoán ra là người của không ít thế lực nhỏ và tán tu.

Advertisement

- Hỏa Sí, đừng tưởng rằng gia nhập Phi Linh môn thì không kiêng nể gì cả. Ở trước mặt ta ngươi còn chưa đủ tư cách.

Trong sơn cốc một lão giả gầy gò mặc trường bào ánh mắt trầm xuống, thân đeo một thanh trường kiếm màu đỏ. Bàn chân đột nhiên đạp mạnh mặt đất, chân khí dưới chân lóe lên, phá không lách mình ra. Thân hình kéo theo một đám tàn ảnh trực tiếp đánh ra một đạo quyền ấn, trước quyền ấn, không gian nứt vỡ từng khúc.

- Hỏa Kiếm ở trước mặt ta ngươi hung hăng càn quấy cái rắm. Chả lẽ lão tử lại sợ ngươi?

Một lão giả khuôn mặt đỏ bừng, trên người mặc áo choàng màu đỏ, còn có một bộ râu dài màu đỏ hét lớn một tiếng. Chân khí thuộc tính hỏa phô thiên cái địa tuôn ra. Nhanh chóng bố trí hộ thân cương khí, trong tay đánh ra một đạo quyến ấn nóng bỏng.

Hai đạo quyền ấn đều mang theo năng lượng thuộc tính hỏa bàng bạc ầm ầm va chạm vào nhau. Không gian nứt vỡ, hỏa diễm bắn tứ tung, cả không gian to lớn run lên.

- Không ngờ ngươi cũng đột phá tới Vũ Tôn thất trọng, chỉ là còn chưa đủ.

Lão giả gầy gò lưng đeo trường kiếm kia nhìn qua có chút đơn bạc thế nhưng lực lượng quanh thân lúc này lại khủng bố vô cùng. Quyền ấn vòng qua vòng lại, động tác nhẹ nhàng. Một cỗ lực lượng hung hãn nhanh chóng ngưng tụ mang theo khí tức nóng bỏng ngập trời ầm ầm đánh về phía lão giả có râu đỏ.

- Lão tử sợ ngươi sao?

Ánh mắt lão giả có bộ râu đỏ run lên, lần nữa đánh ra quyền ấn. Hai đạo quyền ấn cơ hồ cùng lúc va chạm vào nhau rồi phân ra. Nhanh như thiểm điện đã giao thủ hai chiêu.

Phanh.

Âm thanh trầm đυ.c vang lên, thân hình lão giả râu đỏ run lên, lập tức lui lại, sắc mặt hơi biến đổi, dường như dưới chiêu này đã ăn một ít thiệt thòi.

Sưu Sưu.

Thân ảnh hai người Lục Lâm Thiên Tử Yên đáp xuống sơn cốc. Mắt nhìn trong sơn cốc, ánh mắt Lục Lâm Thiên bắt đầu biến hóa.

Thân hình lão giả gầy gò nhóng lên một cái rồi lập tức ổn định, rõ ràng có thể thấy được lão giả này chiếm thế thượng phong, trong mắt hiện lên hàn ý.

Lão giả lưng đeo trường kiếm kia đắc thế không tha người, thân ảnh lần nữa lao thẳng về phía trước lạnh lùng quát:

- Hỏa Sí, Vũ Tôn thất trọng và Vũ Tôn thất trọng cũng có một khoảng cách lớn. Tuy rằng ngươi cũng là Vũ Tôn thất trọng, thế nhưng không thể chống lại ta. Ngày hôm nay ta sẽ cho ngươi biết một chút thực lực của Thiên Kiếm môn ta.

Tiếng quát lạnh vừa dứt, lão giả gầy gò này đã xuất hiện trước người lão giả râu đỏ. Chân khí thuộc tính hỏa quanh thân tuôn ra. Khí tức nóng bỏng ngập trời hộ tụ. Thủ ấn nhanh chóng được kết. Bàn tay đánh ra một chưởng, trong không gian lập tức xuất hiện khe nứt đen kịt.

Chưởng ấn mang theo khí tức chấn động khủng bố trong nháy mắt đánh về phía lão giả râu đỏ kia.

- Chẳng lẽo lão tử lại sợ ngươi sao.

Lão giả râu đỏ này chính là Hỏa Sí Tôn giả, lúc trước có tu vi Vũ Tôn lục trọng, sau khi gia nhập Phi Linh môn nhận được vô số thiên tài địa bảo cùng với Nam thúc chỉ bảo, trong những năm này cũng đột phá tới Tôn cấp thất trọng.

Tiếng quát vang lên, đồng thời nhìn thấy công kích của Hỏa Kiếm Tôn giả của Thiên Kiếm môn đánh tới, Hỏa Sí Tôn giả tuy biết rõ mình mới đột phá không lâu, thực lực có chút chênh lệch. Thế nhưng cũng không có gì e ngại.

Sưu..

Mà trong khi Hỏa Sí Tôn giả muốn gia tay chống lại thì bỗng nhiên có một thân ảnh màu xanh đột nhiên xuất hiện trước mắt hắn, nhanh như thiểm điện. Đồng thời một tiếng quát lạnh lẽo vang lên:

- Ngươi nói đúng, giữa Vũ Tôn thất trọng với nhau cũng có một khoảng cách vô cùng lớn. Vậy hôm nay để cho ta biết được thực lực của Thiên Kiếm môn các ngươi đi.

Âm thanh vừa dứt, đồng thời trên người thân ảnh màu xanh đột nhiên xuất hiện trước mặt Hỏa Sí Tôn giả có quang mang tuôn ra. Không trung đã bắt đầu rạn nứt. Khi vừa dứt lời, trong tay thân ảnh màu xám kia có một đạo quang mang màu vàng lan tràn ra. Một đạo quyền ấn ầm ầm đánh lên trời.

Sưu.

Tất cả chỉ trong nháy mắt, đại đa số người chỉ có thể nhìn thấy hai đạo quyền ấn này giống như thiên thạch va chạm vào nhau. Dưới sự va chạm này không gian liên tục vang lên tiếng nổ. Gợn sóng không ngừng lan tràn ra bốn phía.

Phốc Phốc.

Lão giả thân ảnh gầy gò gọi là Hỏa Kiếm Tôn giả của Thiên Kiếm môn kia dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ như vậy trong miệng trực tiếp phun ra máu tươi. Thân hình giống như diều đứt dây bị đánh bay về phía sau.

Phanh.

Thân hình Hỏa Kiếm Tôn giả hung hăng bắn ngược về phía sau trên trăm mét, tạo thành một cái hố sâu trên mặt đất, miệng phun ra máu tươi, còn chưa thể đứng lên được.

- Thiên Kiếm môn cũng chỉ như vậy mà thôi.

Trường bào trên người này tung bay, chắp tay mà đứng, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía đội hình Thiên Kiếm môn.

Một màn như vậy khiến cho vô số người trong sơn cốc nghẹn họng nhìn trân trối. Không ít người hít sâu một hơi, ánh mắt trong khoảnh khắc nhìn về phía thân ảnh màu xám đột nhiên xuất hiện kia.

- Đại ca.

Chương 2558: Thiên lão triệu hoán 1

Ngoài sơn cốc, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trên mặt hiện lên sự vui mừng. Thân ảnh màu xám kia trừ đại ca Dương Quá của hắn thì còn có thể là ai. Lúc này nhìn thấy đại ca bình yên vô sự khiến cho Lục Lâm Thiên thở phào một hơi. Phiền muộn do không có được Huyết Linh mẫu đơn cùng Thanh Lôi Huyền Đằng bị quét sạch.

Trong Phi Linh môn, đám người Hỏa Sí Tôn giả, Thanh Linh Tôn giả, Chấn Linh Tôn giả, Phích Lịch Tôn giả, Phong Linh Tôn giả kinh ngạc. Một chiêu đả thương Hỏa Kiếm Tôn giả của Thiên Kiếm môn, khiến cho đối thủ không có lực đáp trả, đây rốt cuộc là ai?

- Trọng kiếm vô phong, Dương Quá.

- Là Đại thiếu gia.

Mọi người trong Phi Linh môn nhìn thấy người này lập tức kinh ngạc rồi từ chuyển thành sợ hãi và vui mừng. Người tới chính là đại ca của chưởng môn, Trọng kiếm vô phong Dương Quá. Một chiêu đả thương Hỏa Kiếm Tôn giả, thực lực như vậy cũng coi như tăng thể diện cho Phi Linh môn.

Càng khiến cho mọi người kinh ngạc chính là đại thiếu gia đã là Vũ Tôn thất trọng. Lúc này mới trôi qua mười mấy năm mà thôi, không ngờ đã có thực lực khủng bố như vậy.

- Hỏa Sí trưởng lão, ta tự tiện ra tay thử thực lực của Thiên Kiếm môn, mong Hỏa Sí Tôn giả đừng trách.

Advertisement

Dương Quá quay đầu lại nhìn Hỏa Sí Tôn giả nói. Trên đường đi tìm nhị đệ và tam muội, nhưng thật không ngờ lại gặp được người của Phi Linh môn. Thực lực của Hỏa Sí Tôn giả hoàn toàn kém hơn Hỏa Kiếm Tôn giả của Thiên Kiếm môn, chỉ là Hỏa Kiếm kia muốn đánh bại Hỏa Sí Tôn giả cũng không phải dễ. Nhưng vì muốn giáo huấn Thiên Kiếm môn này cho nên Dương Quá mới quyết định ra tay.

- Đại thiếu gia, người khách khí rồi. Giáo huấn người Thiên Kiếm môn một chút thì ai giáo huấn cũng được. Lại nói đại thiếu gia ra tay là tốt nhất.

Hỏa Sí Tôn giả mỉm cười, cố ý lớn tiếng nói, đủ để tất cả mọi người chung quanh nghe được.

Lúc này trong đội hình Phi Linh môn lại có mấy đạo thân ảnh nhìn về phía một thân ảnh mặc áo bào xanh, khí tức này vừa mới xuất hiện bọn họ đều có thể cảm giác được.

- Huyết Mị, Hắc Hùng, Xích Viêm, Mặc Lang, không được làm lộ thân phận của ta. Cứ coi như chưa phát hiện ra ta.

Advertisement

Một âm thanh lập tức vang lên trong đầu bốn người. Ánh mắt kích động của bốn người lập tức biến mất.

Mà bốn người này đương nhiên cũng là Huyết Mị, Hắc Hùng, Xích Viêm còn có Mặc Lang. Trong đầu bốn người đều có Huyết Hồn Ấn cho nên chỉ cần chủ nhân ở gần là chúng tự giác cảm nhận được mối liên hệ.

Lục Lâm Thiên còn không muốn nhanh như vậy đã bạo lộ thân phận, dù sao hiện tại đã như vậy, che giấu tung tích ở trong Tử Vong Thâm Uyên này cũng có một chút tác dụng. Âm thầm bảo vệ Phi Linh môn. Nói không chừng đến lúc đó lại còn có tác dụng khác.

- Trọng kiếm vô phong Dương Quá, không ngờ tu vi của ngươi đã tăng lên nhanh như vậy, chúc mừng.

Trong đám người một âm thanh nhẹ nhàng vang lên, một đạo thân ảnh xinh đẹp tiến lên, đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Dương Quá.

Nữ tử này mặc một bộ y phục màu tím, mắt ngọc mày ngài. Dưới bộ váy màu tím chính là thân hình thướt tha, mềm mại, đường cong linh lung. Nhìn qua có chút thanh nhã, khí tức quanh thân được thu liễm thế nhưng lại khiến cho mọi người run sợ. Đây chính là Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn, đồn rằng trong đám người trẻ tuổi chỉ có một mình Nguyên Nhược Lan này mới có thể chống lại Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên.

- Thiên La Kiếm Nguyên Nhược Lan sao?

Dương Quá nhíu mày nhìn nữ tử trước mắt nói:

- Thì ra là Nguyên Nhược Lan tiểu thư, đã lâu không gặp, tu vi của ngươi chỉ sợ đã càng mạnh hơn rồi.

Phốc phốc.

Hỏa Kiếm Tôn giả được người khác dìu lên, lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch như tro tàn. Rất rõ ràng hắn đã bị trọng thương, vừa rồi Dương Quá cũng không lưu tình. Trực tiếp dùng một quyền đánh cho hắn trọng thương. Sắc mặt đám người Thiên Kiếm môn có chút khó coi.

- Dương Quá, ngươi dám làm bị thương người của Thiên Kiếm môn ta?

Trong Thiên Kiếm môn, một người dường như có quan hệ không tệ với Hỏa Kiếm Tôn giả tiên lên, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Dương Quá rồi nói.

- Mộc Kiếm, ngươi không phục thì cứ đi lên. Thiên Kiếm môn thì sao? Phi Linh môn ta chẳng lẽ phải sợ ngươi?

Không đợi Dương Quá mở miệng nói chuyện, Hỏa Sí Tôn giả, Phích Lịch Tôn giả đã lên tiếng nói, chân khí tràn ra. Phi Linh môn hiện tại không sợ bất luận một sơn môn nào. Coi như là hiện tại động thủ Phi Linh môn cũng không e ngại.

Lần này tới Tử Vong Thâm Uyên chỉ cần so số lượng Tôn giả thì tất cả sơn môn không nhiều bằng Phi Linh môn. Coi như là lúc này đám người Hỏa Sí Tôn giả, Phích Lịch Tôn giả, Huyết Mị, Xích

Viêm... hội tụ lại một chỗ, đội hình này tuyệt đối so với Thiên Kiếm môn còn mạnh hơn nhiều. Thế nhưng tu vi của đầu lĩnh thì Hỏa Sí Tôn giả lại kém hơn Thiên Kiếm môn một chút.

- Phi Linh môn thật hung hăng càn quấy.

Người gọi là Mộc Kiếm Tôn giả kia âm trầm nói.

- Mộc Kiếm trưởng lão, chúng ta đi thôi.

Nguyên Nhược Lan nói với Mộc Kiếm Tôn giả.

- Nhược Lan...

Mộc Kiếm Tôn giả này dường như có ý định ra tay, Nguyên Nhược Lan thấy vậy nói:

- Mộc Kiếm trưởng lão, chúng ta còn có chuyện cần phải làm.

- Hừ.

Mộc Kiếm Tôn giả hừ lạnh một tiếng, trường bào tung bay. Kỳ thực nếu chính thức ra tay một mình hắn cũng không dám. Dương Quá kia chỉ cần dùng một chiêu đã đánh trọng thương Hỏa Kiếm Tôn giả. Tu vi của hắn còn kém Hỏa Kiếm Tôn giả a.

- Dương Quá, cáo từ. Lần sau gặp lại nếu có cơ hội nhất định ta sẽ lãnh giáo các hạ.

Nguyên Nhược Lan nói, ánh mắt biến áo. Thân ảnh xinh đẹp nhanh chóng rời đi, sau lưng nàng là cường giả Thiên Kiếm môn.

- Ta cũng rất muốn hỏi thăm tới Ma kiếm của ngươi. Lần sau gặp mặt Dương Quá nhất định sẽ phụng bồi.

Nhìn bóng lưng Nguyên Nhược Lan, âm thanh Dương Quá vang lên. Lúc này thân ảnh Dương Quá cũng biến mất trong mắt mọi người Thiên Kiếm môn.

- Nhược Lan, Dương Quá kia đả thương Hỏa Kiếm trưởng lão, chúng ta sao có thể buông tha được chuyện này?

Xa xa, từng đạo thân ảnh nhanh chóng lao về phía trước.

- Thực lực của Dương Quá đã sớm không giống như lúc trước. Vô Ảnh sư tổ đã cho chúng ta biết trước, ở trong này nếu không phải là phát hiện ra thứ gì trọng đại thì nên tránh những phiền phúc lớn ra. Cho nên chúng ta cứ đi trước rồi nói sau.

Nguyên Nhược Lan nói, thân ảnh màu tím tên không trung giống như điện mang xẹt qua không gian.

- Ha ha, Thiên Kiếm môn cũng chỉ có vậy mà thôi.

Thiên Kiếm môn rời đi, đám người Phi Linh môn ầm ầm cười to. Trong lòng cực kỳ hả giận. Nhớ ngày đó bọn họ là một tán tu, gặp đại môn đại phái như Thiên Kiếm môn, quản thực lực tương đương hay là mạnh hơn thì cũng phải né tránh một chút. Thế nhưng bây giờ có ba chữ Phi Linh môn, bọn họ không hề sợ hãi nữa.

Kỳ thật quan trọng hơn chúng cường giả đều hiểu rõ, Phi Linh môn hiện tại không sợ những đại môn đại phái kia là bởi vì tác phong gần đây của chưởng môn. Tất cả các sơn môn lớn vĩnh viễn không thể giống như Phi Linh môn. Phi Linh môn có một cái hồn, chính là Lục Lâm Thiên.

Chương 2559: Thiên lão triệu hoán 2

Lục Lâm Thiên chính là hạch tâm quan trọng nhất của Phi Linh môn. Tất cả mọi việc của Phi Linh môn đều dùng Lục Lâm Thiên làm trung tâm. Dùng tác phong trước sau như một của Lục Lâm Thiên, người Phi Linh môn cũng liều lĩnh như vậy, vĩnh viễn không cúi đầu.

Mà tất cả các sơn môn lớn không có cách nào giống như Phi Linh môn là bởi vì tất cả các sơn môn lớn đều dựa vào bảo hộ của tổ ấm do tổ tiên để lại. Tuy rằng nhiều cường giả, cũng không phải có tiếng mà không có miếng, thế nhưng khác biệt trong đó quá nhiều. Tranh đấu giành thiên hạ vĩnh viễn khác so với thủ hộ giang sơn.

- Chư vị, sao các người lại gặp phải người của Thiên Kiếm môn?

Dương Quá nhìn bóng lưng Nguyên Nhược Lan biến mất lúc này mới hỏi chúng cường giả Phi Linh môn.

- Bẩm đại thiếu gia, chúng ta vừa mới tới đây đã gặp người của Thiên Kiếm môn. Ta cùng với Hỏa Kiếm Tôn giả kia trước đó có chút ân oán nhỏ, không ngờ tên đó lại muốn gây phiền phức. Chỉ là hiện tại trộm gà không được mà còn mất nắm gạo.

Hỏa Sí Tôn giả cười nói, trong lòng thoải mái không thôi. Chỉ bằng thương thế vừa rồi của Hỏa Kiếm Tôn giả, sợ rằng không có thời gian năm ba năm đừng mong khôi phục.

- Đại thiếu gia, chưởng môn đâu? Không phải đại thiếu gia đi cùng chưởng môn và tiểu thư sao?

Thanh Linh Tôn giả nhìn Dương Quá hỏi. Mắt thấy bên người Dương Quá không có chưởng môn và tiểu thư, sau khi tìm kiếm chung quan lập tức có chút nghi hoặc. Tất cả người của Phi Linh môn đều biết tiểu thư Lục Tâm Đồng, đại thiếu gia Dương Quá còn có chưởng môn đi cùng với nhau.

- Chúng ta thất lạc trong trận pháp, ta còn chưa tìm được bọn họ.

Dương Quá nói.

- Đại ca, đệ không sao, Tâm Đồng cũng bị thất lạc với huynh sao?

Ngay khi Dương Quá vừa dứt lời một âm thanh lập tức truyền vào trong tai Dương Quá.

Ánh mắt Dương Quá run lên, tìm kiếm bốn phía. Ánh mắt nhìn vào thân ảnh màu xanh phía xa. Ánh mắt có chút nghi hoặc, trong mắt khẽ run lên, sợ rằng đã nhận ra Lục Lâm Thiên.

- Đại ca, đệ còn chưa muốn bị người khác nh, như vậy cũng không tệ.

Dương Quá đang muốn nói chuyện thì Lục Lâm Thiên đã lần nữa truyền âm nói với Dương Quá.

- Ồ?

Mọi người nghe thấy chưởng môn và tiểu thư bị thất lạc lập tức lo lắng.

- Chư vị yên tâm đi, nhị đệ và tam muội nhất định sẽ không có chuyện gì.

Dương Quá nhìn người Phi Linh môn nói xong lại truyền âm nói với Lục Lâm Thiên:

- Nhị đệ sao bộ dáng của đệ lại thế này? Tam muội không ở cùng với đệ sao? Ta ra sau tìm hai người đều không gặp.

- Như vậy cũng thuận tiện hơn một chút. Có lẽ Tâm Đồng cũng bị thất lạc như chúng ta. Chúng ta không có chuyện gì nhất định Tâm Đồng cũng không có chuyện gì.

Lục Lâm Thiên truyền âm nói. Thấy đại ca Dương Quá không có việc gì hắn càng thêm xác định Tâm Đồng không có chuyện gì lớn. Cũng không biết tiểu ny tử kia hiện tại đang ở đâu.

Phanh.

Lúc này trong ngực Lục Lâm Thiên truyền ra âm thanh rạn nứt, Lục Lâm Thiên lập tức móc một vật trong ngực ra. Đây chính là một khối ngọc giản. Chỉ thấy khối ngọc giản này đã bắt đầu rạn nứt. Quang mang chói mắt bắn ra. Quang mang trực tiếp phóng về phía bên trái giống như bị thứ gì đó dẫn dắt. Ngọc giản lập tức bị nghiền nát. Mà đạo quang mang này chỉ lóe lên rồi biến mất cho nên cũng không thu hút sự chú ý của bao nhiêu người.

- Thiên lão phát hiện có nguy hiểm.

Cùng một lúc trong tay Hỏa Sí Tôn giả cũng xuất hiện một khối ngọc giản. Quang mang lóe lên rồi biến mất, ngọc giản lập tức bị nghiền nát.

- Đại ca, huynh ở cùng đám người Hỏa Sí Tôn giả. Thiên lão có phát hiện trọng đại hoặc là nguy hiểm, chúng ta phải lập tức đuổi theo.

Lục Lâm Thiên không kịp nói kỹ, sau khi truyền âm nói với Dương Quá xong lập tức bảo Tử Yên. Thân ảnh hai người nhanh chóng đi về phía bên trái, cũng vừa vặn là phương hướng mà đám người Nguyên Nhược Lan vừa mới rời đi.

- Đại thiếu gia, Thiên lão vừa có phát hiện trọng đại hoặc là phiền phức, chúng ta cùng đi chứ?

Hỏa Sí Tôn giả nói với Dương Quá, ngữ khí cực kỳ khách khí. Tuy rằng bối phận không thấp thế nhưng vừa rồi hắn cũng đã biết được thực lực của Dương Quá, trước mặt thực lực tuyệt đối, có một ít bối phận cũng không thể quá kiêu ngạo.

- Được, vậy thì ta sẽ đi cùng mọi người.

Dương Quá gật đầu, vừa rồi hắn đã nghe thấy Lục Lâm Thiên sắp xếp. Chúng cường giả Phi Linh môn lục tục nhảy người đi về phía bên trái. Khí tức kia chỉ về phía bên trái.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên phá không lao đi. Sắc mặt có chút lo lắng. Ngọc giản vừa rồi khi mọi người tách ra ở trong Tử Vong Thâm Uyên thì Kim Lang Tôn giả đã cho mọi người. Tổng cộng có sáu khối. Thiên Địa nhị lão, Hỏa Sí Tôn giả, Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên, Kim Lang Tôn giả cùng với Cùng Kỳ Tô giả có một khối. Dựa theo ước định một khi gặp thứ gì đó hoặc là nguy hiểm thì sẽ bóp nát ngọc giản. Người khác sẽ biết được phương hướng mà tới tiếp viện.

Lúc này Lục Lâm Thiên có chút bận tâm. Thiên lão bóp nát ngọc giản không biết là gặp nguy hiểm hay là có phát hiện gì lớn. Chỉ mong không phải là nguy hiểm, nếu như là chuyện bình thường thì Thiên lão cũng không tùy tiện bóp nát ngọc giản.

Mang theo tâm tư bất định xuyên qua từng tòa sơn mạch cùng với lục địa lớn nhỏ đang lơ lửng, Lục Lâm Thiên nhanh chóng chạy đi. Bên trên ngọc giản cũng có khí tức cho nên cũng không cần trì hoãn tìm phương hướng.

Cấp tốc phi hành, tốc độ vô cùng nhanh chóng. Chỉ trong mấy thời thần không biết Lục Lâm Thiên đã bay qua bao nhiêu lục địa lớn nhỏ đang lơ lửng.

- Là trong này sao?

Một đường đuổi theo, trong mắt Lục Lâm Thiên xuất hiện một khối lục địa lơ lửng cực lớn. Lục địa này vô biên vô hạn, giống như là khối lục địa to lớn nhất trong Tử Vong Thâm Uyên này.

Trên đại lục lơ lửng này phía xa có những ngọn núi sừng sững, cực kỳ xanh ngát, cây xanh thành rừng, có vách núi dựng đứng, trong đó dường như còn có sông.

- Dường như chính là nơi này.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, từ khí tức trên ngọc giản chỉ dẫn, Thiên lão ở nơi này bóp nát ngọc giản.

Sưu Sưu.

Không có chút chậm trễ nào Lục Lâm Thiên tiến vào trong lục địa này. Biên giới lục địa này có không ít sườn đồi uốn lượn giống như cự long vòng quanh bên ngoài. Mây mù lượn lờ, thoạt nhìn cực kỳ mênh mông.

- Khí tức sát phạt thật mạnh.

Ngay khi hai người vừa mới đáp xuống đất, đôi mắt xinh đẹp của Tử Yên sững sờ. Vừa mới đáp xuống đất trên mặt đất đã có một cỗ khí tức sát phạt hội tụ. Ngoài lục địa hai người không có cách nào cảm giác được, giống như trên lục địa này có cấm chế vô hình cho nên khí tức sát phạt dị thường nồng đậm này không có cách nào tiết ra ngoài.

- Tử Yên cô nương, nàng có phát hiện ra khí tức trong này có chút quen thuộc hay không?

Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía, ánh mắt nghi hoặc, cỗ khí tức sát phạt này quá mức nồng đậm.

- Cực kỳ tương tự với khí tức sát phạt ở trong đại điện xanh đỏ mà chúng ta tiến vào.

Tử Yên nói.

- Chẳng lẽ có quan hệ sao

Chương 2560: Tà vật khống chế

Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được trong không gian này có một cỗ khí tức sát phạt, cơ hồ giống như đúc khí tức sát phạt trong không gian có thân hình Đế giả. Trong lòng hắn không khỏi nhớ tới điều này. Đối với thân hình Đế giả kia trong lòng Lục Lâm Thiên tuyệt đối cố kỵ, thứ đó vô cùng khó đối phó.

- Phía trước có người, chúng ta đi xem một chút.

Tâm thần tràn ra, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức biến mất tại chỗ.

Tại một chỗ rộng lớn phía trước có không ít thân ảnh rậm rạp tụ tập ở nơi này. Âm thanh náo động hội tụ lại từ từ khuếch tán ra chung quanh.

Lục Lâm Thiên cùng với Tử Yên đáp xuống đất, ngẩng đầu nhìn lên lúc này ở nơi đây lại có bốn năm trăm người hội tụ. Cả đám đều là cường giả, cơ hồ đều là Vương cấp. Mà Suất cấp cao trọng cũng có rất ít, cường giả Tôn cấp không ít.

Ánh mắt quét qua, Lục Lâm Thiên có chút kinh hãi. Phía trước có không ít người của các sơn môn lớn. Trong đó cũng không thiếu thân ảnh mà Lục Lâm Thiên không xa lạ gì. Nhâm Trường Thanh của Huyễn Hồn môn, Vi Bang Ngạn của Quy Nguyên Môn, Âu Dương Huyền Anh của Địa Linh Tông cũng có mặt ở trong đó.

Mặt khác khiến cho Lục Lâm Thiên ngạc nhiên chính là Doãn Ngạc của Vạn Thú Tông cùng với hai Tôn giả dùng kiếm và Lam Linh cùng với một trưởng lão tu vi Vương cấp cũng xuất hiện trong đám người này. Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, tốc độ của Vạn Thú Tông này quả thực không kém. Ánh mắt hắn lại nhìn chung quanh, ngược lại cũng không nhìn thấy người của Lan Lăng sơn trang cùng Hóa Vũ tông, đoán chừng đám người này trên đường đi tách nhau ra.

Advertisement

Trong đám người Nguyên Nhược Lan cũng có mặt. Lục Lâm Thiên nhìn thấy Nguyên Nhược lan rời đi khi trước, xem ra ý định của Nguyên Nhược Lan chính là đi tới chỗ này.

Trong đám người, Âm Dương Vương Dạ Vị Ương, Thiên Ưng công tử Hàn Tử Khiêm, Tiêu Dao Vương cùng với đám người Quân Lâm Hàn đều có mặt. Kỷ Diệu Tôn của Kiền Hiên đảo, Trọng Nham Tôn giả, Ô Chấn Vũ của Tinh Ngục các cùng Kinh Hồn TÔn giả, mặc khác Lục Lâm Thiên còn nhìn thấy nhạc phụ Vân Khiếu Thiên cùng Thiên Phong Tôn giả và chúng cường giả khác. Tất cả mọi người đều có mặt.

Trước mặt đám người đang tụ tập này có một mảnh rừng rậm tràn ngập khí tức cổ xưa. Một đám khí tức sát phạ lan tràn ra, bên trong rừng rậm mơ hồ có sương mù trắng bao phủ.

Rừng rậm này to lớn như vậy giống như là một đầu hung thú ngập trời dang phủ phục. Hung thú khổng lồ che khuất bầu trời khiến cho ánh mặt trời khó có thể chiếu vào bên trong khiến cho mọi người có chút sợ hãi.

Chúng cường giả nhìn vè phía trước. Ở sâu trong rừng rậm này có một cỗ khí tức khiến cho lòng người rung động, trong lúc vô hình linh hồn run lên.

Advertisement

- Khí tức thật quỷ dị.

Lục Lâm Thiên nhìn rừng rậm này cũng không khỏi cảm thán một câu. Khó trách những cường giả này không dám đi vào lập tức. Thì ra là e ngại khí tức bên trong. Khí tức này nương theo khí tức sát phạt, cho dù là ai cũng có thể cảm giác được bên trong chính là một hung địa.

- Lục chưởng môn, khí tức bên trong rừng rậm quá đáng sợ. Sợ rằng khong phải địa phương bình thường.

Tử Yên khẽ nói, nhìn mảnh rừng rậm to lớn trước mắt, linh hồn nàng run rẩy, khiến cho nàng có cảm giác nhỏ bé, chỉ sợ rừng rậm này đã tồn tại vô số năm rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, khí tức bàng bạc bên trong đương nhiên không phải địa phương bình thường.

Sưu Sưu.

Mặt đất run rẩy, chúng cường giả dừng lại trước rừng rậm. Linh lực chân khí tuôn ra, từng đạo thân ảnh bắn về phía trước giống như chạy đi. Không thể chờ đợi được mà xông vào trong rừng rậm yên tĩnh mà tràn ngập khí tức sát phạt kia.

- Chúng ta cũng vào thôi. Cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên lo lắng có nguy hiểm. Thế nhưng Thiên lão đã bóp nát ngọc giản, hắn nhất định phải sớm tìm được Thiên lão. Cũng chỉ có thể tiến vào bên trong.

Sưu Sưu.

Hai người Lục Lâm Thiên tiến vào, trên cơ bản tất cả mọi người đều tiến vào rừng rậm cổ xưa mà yên tĩnh này. Còn có không ít thân ảnh đang từ xa chạy đến khối đại lục này. Đám người này chỉ đứng bên ngoài nhìn một lát rồi cũng lập tức tiến vào bên trong.

- Là trong này.

Cũng không bao lâu sau, không ít thân ảnh đáp xuống, đây chính là đám người Hỏa Sí Tôn giả và chúng cường giả Phi Linh môn nhanh chóng chạy tới đây.

- Chúng ta di vào, tất cả mọi người cẩn thận.

Dương Quá nói xong, mũi chân điểm nhẹ mặt đất, dẫn đầu hóa thành một đạo tàn ảnh màu xám nhanh như thiểm điện lao về phía rừng rậm cổ xưa. Phía sau lưng hắn là Hỏa Sí Tôn giả, Phích Lịch Tôn giả cùng với đám người Huyết Mị, Hắc Hùng theo sát.

Phanh.

Lục Lâm Thiên xuất hiện trong rừng rậm, rừng rậm này rậm rạp, ánh sáng bên trong này hiu hắt, giống như trong năm vô số năm đã không có ai đặt chân qua. Bên trong dày đặc cỏ dại và củi mục, trong không khí còn có một mùi khó ngửi.

Lúc này chung quanh Lục Lâm Thiên là vô số thân ảnh đang tiến về phía trước, đồng tời cảnh giác người chung quanh.

- Quả thực hơi khó tìm.

Lục Lâm Thiên chần chừ. Ngọc giản của Thiên lão bị nóp nát ở phía đông. Bọn họ phải đi vào trong rừng rậm này là bởi vì phía trên rừng rậm đều là sương trắng ngập trời. Phi hành trên không trung căn bản khó có thể nhận ra phương hướng.

Mà trong rừng rậm này Lục Lâm Thiên không ngờ lại cũng có sương trắng nồng đậm, tầm mắt bị cản trở.

- Đi thôi.

Chần chừ một chút, quang mang dưới chân Lục Lâm Thiên lóe lên, thân hình tiếp tục phóng về phía trước. Tử Yên theo đuôi. Trên đường đi hai người cũng không gặp phải nguy hiểm gì. Chỉ là dưới cỗ khí tức sát phạt kia Lục Lâm Thiên cũng không dám buông lỏng cảnh giác. Trong này tuyệt đối không thể có chuyện không có nguy hiểm. Cẩn thận lại lật thuyền trong mương.

Sưu.

Trong một rừng cây, thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên dừng lại, nhíu mày, tâm thần dò xét bốn phía.

- Lại là khí tức quen thuộc.

Tâm thần Tử Yên tràn ra bốn phía, dường như cảm giác được gì đó. Trong không gian này tràn ngập một cỗ khí tức, khí tức này khiến cho nàng có cảm giác quen thuộc.

- Cẩn thận.

Lục Lâm Thiên quát khẽ một tiếng, cùng lúc có một đạo thân ảnh phá không xuất hiện. Một cỗ linh lực cường hãn trực tiếp đánh về phía trước giống như một đầu độc xà bắn về phía Tử Yên.

Tốc độ cực nhanh, thế nhưng tốc độ của Lục Lâm Thiên còn nhanh hơn, lập tức xuất hiện trước mặt thân ảnh này.

- Một Linh Vương nho nhỏ không ngờ lại dám đánh lén, muốn chết.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên căn bản không thèm nhìn công kích của Linh Vương này. Một đạo chưởng ấn lập tức vỗ vào l*иg ngực người này, trực tiếp đánh bay người này ngược về phía sau. Thân hình đập vào một cây đại thụ che trời. Trong nháy mắt đại thụ bị gãy đôi.

Phốc Phốc.

Trong miệng kẻ đánh lén kia phun ra máu tươi, trong nháy mắt đứng lên lần nữa giống như là liều mạng. Di chuyển mục tiêu sang Lục Lâm Thiên.

- Ồ?

Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc, tuy rằng một chưởng này của hắn chỉ dùng một chút khí lực mà thôi. Thế nhưng dưới tình huống bình thường Linh Vương này đã sớm chết rồi. Thế nhưng tên Linh Vương này lại vô cùng quỷ dị.

Chương 2561: Lam Linh trọng thương 1

- Lục chưởng môn, người này bị tà vật khống chế. Đã mất đi lý trí.

Tử Yên truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên thối lui, nhìn thấy Linh Vương đang lao tới. Lúc này khí tức trên người Linh Vương đang lao tới thô bạo, hai mắt đỏ rực, ánh mắt trống rỗng và ngốc trệ, khí tức sắc bén, sát phạt. Bộ dáng này rõ ràng là bị thứ gì đó khống chế.

- Quả thực đã bị khống chế.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới nhìn kỹ, khó trách một Linh Vương cũng dám tùy tiện đánh lén người khác. Thì ra là bị quỷ vật gì đó khống chế. Ánh mắt hắn trầm xuống, một đạo trảo ấn đột nhiên được đánh ra.

Phanh.

Dưới trảo ấn, không gian vặn vẹo, đạo trảo ấn này của Lục Lâm Thiên lập tức đánh vào trên vai Linh Vương kia. Trực tiếp đánh bay một cánh tay của Linh Vương kia, tiếng xương cốt gãy vang vọng.

Advertisement

Cánh tay bị đứt, chỗ cụt tay của Linh Vương kia lại không có máu tươi trào ra. Biểu hiện trên mặt hoàn toàn không có chút gì giống như đau đớn. Lại lần nữa lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Một đạo chưởng ấn đánh ra, mỗi một đạo công kích đều toàn lực thi triển.

- Thật là quỷ dị.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, không phải là hắn ngưng trọng vì Linh Vương này mà là vì tình huống quỷ dị này mà cảm thấy ngưng trọng.

- Lục chưởng môn, người này đã hoàn toàn bị khống chế hồn anh. Trừ phi đánh nát linh hồn hắn, bằng không coi như không còn thân hình thì hồn anh cũng sẽ công kích chúng ta.

Tử Yên nói.

- Thật là quỷ dị. Chết đi.

Advertisement

Nghe vậy chân khí trên người Lục Lâm Thiên tràn ra, một cỗ lực lượng không gian vô hình lập tức bao phủ Linh Vương kia vào bên trong. Quang mang lóe lên, không gian ầm ầm nổ tung.

Phanh.

Kình khí khuếch tán, thân hình Linh Vương kia chia năm xẻ bảy triệt để biến mất trong thiên địa.

- Tử Yên cô nương, người này bị vật gì khống chế vậy?

Đánh chết Linh Vương này, Lục Lâm Thiên cũng không có để ý quá nhiều. Người này dám tiến vào trong Tử Vong Thâm Uyên cũng là bởi vì tham lam. Gặp nguy hiểm mà chết, đây cũng là chuyện thường. Ngược lại Linh Vương này bị quỷ vật gì khống chế mới là chuyện khiến cho Lục Lâm Thiên cảnh giác.

- Ta cũng không biết.

Ánh mắt Tử Yên biến ảo, nói với Lục Lâm Thiên:

- Cho nên chúng ta phải cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong Tử Vong Thâm Uyên này mỗi một bước đi tới đều có nguy hiểm. Đoạn đường tới đây hắn cũng đã gặp nhiều nguy hiểm, đồng thời cũng nhìn thấy không ít cường giả vẫn lạc ở bên trong này.

- Ah..

Lúc này ở phía xa vang lên mấy tiếng kêu thảm thiết. Trong lòng hai người trầm xuống, thân ảnh nhanh chóng phóng về phía trước.

Một lát sau trước người Lục Lâm Thiên xuất hiện một rừng cây cao ngất, trong rừng cây lúc này có mấy thân ảnh kêu thảm, toàn thân đen kịt. Thất khiếu chảy máu, bộ dáng dữ tợn mà thê thảm.

Mấy người này nhìn thấy Lục Lâm Thiên và Tử Yên lập tức lao thẳng tới, thần thái trong đôi mắt đang chảy ra máu tươi kia giống nhưng đang cầu cứu.

- Mau lui lại, trong này có kịch độc.

Thân ảnh này vừa mới xuất hiện, Lục Lâm Thiên lập tức nói với Tử Yên. Ở lâu cùng với Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, lúc này Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ mẫn cảm với độc vật.

Thân hình hai người nhanh chóng lui lại, những người kia kêu lên thảm thiết, càng ngày càng thê lương. Cũng không bao lâu sau thân hình mấy người bắt đầu hư thối, toàn thân run rẩy ngã xuống mặt đất, khuôn mặt dữ tợn, thống khổ không cần phải nói.

- Trong này có kịch độc, chúng ta cũng phải đi qua rừng rậm có kịch độc này mới được.

Lục Lâm Thiên nói với Tử Yên, ánh mắt nhìn rừng cây trước mắt. Kịch độc này rất mạnh, những người kia lúc chết trong mắt còn hiện lên sự sợ hãi. Thân hình lúc này vẫn đang tiếp tục thối rữa.

- Độc khí thật lợi hại. Nếu như Tâm Đồng ở đây thì tốt rồi.

Tử Yên nói, độc khí kia vô hình lan tràn ra. Đối với loại độc vật này nàng cũng không dám động vào.

- Nếu như Tâm Đồng ở đây thì cũng không phải sợ đám độc khí này.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, dùng độc công của nha đầu kia đối với đám độc khí này đương nhiên không cần ngại. Thế nhưng hiện tại không có nha đầu kia ở đây mà hai người phải xuyên qua rừng rậm.

Hai người thương nghị một chút, vẫn quyết định đi qua. Một khi phát hiện tình huống không ổn thì lập tức nghĩ biện pháp khác. Hai người bố trí quang tráo hộ thân, lần nữa bước vào trong rừng cây. Hai người lập tức phát hiện ra một cỗ độc khí vô hình lan tràn đến. Thế nhưng đều bị hai người ngăn cản ở bên ngoài. Nói chung cũng có thể ngăn cản. Dù sao thực lực của hai người đều không tệ.

Trong rừng cây này trên đường đi hai người lần nữa gặp được mấy người bị độc khí ảnh hưởng. Tiếng kêu thảm thiết vang vọng khiến cho người ta sởn da gà. Khiến cho Lục Lâm Thiên và Tử Yên càng không dám khinh thường.

Hai người cẩn thận từng tí một tiến lên phía trước, nguy hiểm ngăn cản những độc khí này đi ra khỏi rừng rậm to lớn. Lúc này độc khí cũng biến mất không thấy gì nữa. Hai người lập tức thu hồi quang tráo phòng ngự. Vừa rồi vì ngăn cản cỗ độc khí vô hình kia mà hai người đều tiêu hao không ít.

Đi ra khỏi rừng cây, xuất hiện trước mặt hai người lại là một rừng cây khác. Khí tức sát phạt kia càng thêm nồng đậm. Bên trong không gian cũng có sương trắng nồng đậm, tầm mắt hai người bị ngăn cản, không nhìn được xa.

- Có cấm chế áp chế năng lượng.

Tử Yên ngưng trọng nói, trong lúc tâm thần tỏa ra nàng nhận ra bên trong rừng cây này có khí tức áp chế linh hồn, linh lực trong cơ thể trong lúc vô hình đều bị ảnh hưởng.

Phanh Phanh.

Phía trước đó không xa vang lên âm thanh trầm thấp. Chỉ là vì sương mù dày đặc cho nên hai người cũng không có cách nào nhìn thấy.

- Cẩn thận một chút, đi theo sát ta.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, lập tức chui vào trong sương mù dày đặc. Tử Yên nhìn lại, sương mù phía trước dường như ngày càng nồng đậm.

Mà ở tỏng sương mù dày đặc phía trước có một đạo thân ảnh đang kịch chiến với mấy đạo thân ảnh đỏ hồng. Từ thân ảnh này có thể nhận ra đây là một nữ tử uyển chuyển, đường cong động lòng người.

...

Trong lúc chiến đấu một đạo lưu quang trong tay nữ tử này bắn ra. Một đạo lưu quang phóng lên trời, lập tức hóa thành một đầu phi ưng màu đỏ khổng lồ. Đầu phi ưng khổng lồ vài trăm mét nay mang theo khí tức nóng bỏng che đậy không gian. Nhiệt độ trong không gian nhanh chóng kéo lên. Mà ngay cả sương trắng trong không gian cũng bị chấn vỡ.

Trong nháy mắt cả không giang sáng rõ, lúc này mới có thể nhìn thấy rõ. Thân ảnh màu đỏ hồng kia là mấy đầu khôi lỗi, trên người mấy cỗ khôi lỗi này đều tràn ngập khí tức sát phạt.

Yêu thú phi ưng này cũng đã đạt tới lục giai hậu kỳ đỉnh phong. Yêu thú này vỗ cánh bay lên mang theo hỏa diễm cuồng bạo đánh về phía mấy đạo thân ảnh phía dưới.

Sưu Sưu...

Mấy đạo thân ảnh kia không lùi mà tiến tới, cùng đánh ra một đạo trảo ấn về phía phi ưng. Một cỗ kình khí mạnh mẽ xuyên thấu hư không, tiếng xé gió vang vọng tựa như đánh vỡ không gian. Trảo ấn trực tiếp xé rách không gian tạo ra vết nứt đen kịt trong không gian.

Chương 2562: Lam Linh trọng thương 2

Sưu Sưu.

Trong sát na đầu phi ưng cực lớn này bị mấy đạo trảo ấn đánh xuống, lập tức bị đánh thành từng mảnh nhỏ, căn bản không thể ngăn cản công kích của mấy đầu khôi lỗi này.

Phốc phốc.

Cơ hồ là cùng lúc trong miệng nữ tử có thân hình động lòng người kia cũng phun ra máu tươi, thân ảnh xinh đẹp lảo đảo bị đẩy lui.

Sưu Sưu.

Mấy đầu khôi lỗi đỏ hồng kia vẫn đuổi theo không bỏ. Trảo ấn lần nữa xé rách không gian bắn về phía nữ tử kia.

Advertisement

Còn nữ tử này cũng đã không có lực chống lại. Biết rõ tọa kỵ không có cách nào ngăn cản những đầu khôi lỗi khủng bố này mà vẫn gọi ra yêu thú tọa kỵ.

Sưu.

Chỉ trong nháy mắt gợn sóng trong không gian trước người nữ tử này lóe lên, một đạo thân ảnh màu xanh hiện lên. Một mảnh quang mang bao phủ không gian. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này bốn đầu khôi lỗi đỏ hồng không có cách nào tiến lên phía trước nửa bước.

- Phế phẩm sao?

Người tới chính là Lục Lâm Thiên. Mắt nhìn bốn đầu khôi lỗi này cùng với hung khôi trên người hắn cơ hồ giống như đúc. Thế nhưng khôi lỗi này chỉ là thất cấp. Quan trọng hơn chính là không trọn vẹn. Đều thiếu một cánh tay hoặc là thiếu chân. Giống như là phế phẩm bị vứt bỏ.

Advertisement

Đối với loại khôi lỗi này Lục Lâm Thiên xem như đã quen thuộc, thủ ấn được kết. Bốn đạo chưởng ấn đánh vào trong đầu bốn đầu khôi lỗi, dễ dàng bố trí ấn ký linh hồn của mình.

Cũng không lâu sau bốn đầu khôi lỗi bị Lục Lâm Thiên thu vào trong nhẫn trữ vật. Thứ này tốt xấu gì cũng là khôi lỗi thất cấp trung giai, giữ lại cũng có chỗ dùng, Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Trong lòng Lục Lâm Thiên càng thêm nghi hoặc, những khôi lỗi này rốt cuộc là do người phương nào luyện chế, thế nhưng lại giống như luyện chế xong tiện tay vứt bỏ, không có bố trí thủ đoạn cấm chế gì cả.

Phốc phốc.

Sau lưng Lục Lâm Thiên, nữ tử có thân hình mềm mại động lòng người kia nhìn thấy thân ảnh mặc áo xanh xuấ thiện, ánh mắt kinh ngạc một hồi, toàn thân khẽ run lên. Trong miệng lần nữa phun ra máu tươi. Thân hình uể oải, chống một thanh trường kiếm trong tay xuống mặt đất thì mới có thể đứng vững thân hình.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại nhìn nữ tử này, trên người mặc một bộ y phục màu xanh da trời, thân hình nóng bỏng, vẫn khiến cho người ta nhìn thấy mà sôi trào. Lúc này nữ tử này bị trọng thương thế nhưng nhìn qua vẫn giống như một đầu mẫu báo bị trọng thương.

Sau khi nhìn thấy đầu phi ưng cực lớn kia Lục Lâm Thiên đã nhận ra Lam Linh. Liệt Hỏa Yêu Ưng kia chính là yêu thú bản mạng của Lam Linh. Vốn Lam Linh bị trọng thương, tăng thêm yêu thú bản mạng bị đánh chết, cho nên thương thế vô cùng nghiêm trọng.

Mắt nhìn Lam Linh, ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, không biết Doãn Ngạc cùng với hai người khác của Vạn Thú Tông làm sao lại để cho Lam Linh đi một mình lúc này.

Do dự một chút, Lục Lâm Thiên không nói gì, muốn quay người rời đi. Hiện tại Vạn Thú Tông cùng Phi Linh môn cũng không còn giống như lúc trước. Sợ rằng không bao lâu nữa Vạn Thú Tông và Phi Linh môn sẽ khai chiến, đây là chuyện khó tránh khỏi.

- Lúc trước ta đi cho nên bây giờ ngươi định báo thù sao?

Lúc này thân hình mềm mại của Lam Linh đứng lên, khóe miệng tràn ra máu tươi, chảy xuống rãnh sâu trước ngực. Nhìn qua hấp dẫn tràn ngập dã tính.

Bước chân Lục Lâm Thiên đang định rời đi lập tức dừng lại. Thân hình đứng lại một chút rồi xoay người nhìn qua Lam Linh, ánh mắt lóe lên, nói:

- Lam tông chủ nói gì vậy? Ta không hiểu.

- Thật không hiểu sao? Vậy thì ngươi đi đi.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên, khóe miệng vẫn còn máu tươi tràn ra, thế nhưng vẫn nghiến răng đứng lên. Trên đôi chân thon dài lúc này cũng có dấu vết của trảo ấn, hiện lên vết máu nhàn nhạt.

- Thương thế của Lam tông chủ rất nặng a. Dùng đan dược này vào rồi điều tức một lát đi.

Lục Lâm Thiên nói, chậm rãi đi tới trước mặt Lam Linh, đem một khỏa đan dược giao cho Lam Linh.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên ánh mắt lóe lên, hai con mắt khép lại, lập tức ngất đi.

- Lam tông chủ.

Lục Lâm Thiên nhanh tay ôm Lam Linh vào trong lòng. Dưới sự hấp dẫn như vậy Lục Lâm Thiên cũng không có thời gian suy nghĩ nhiều, thủ ấn đánh xuống. Hắn phát hiện ra thương thế của Lam Linh quả nhiên không phải nghiêm trọng bình thường. Linh hồn cũng bị ảnh hưởng cực lớn, sợ rằng có liên quan tới việc yêu thú bổn mạng bị đánh chết.

- Tử Yên.

Sau khi kiểm tra thương thế Lam Linh, Lục Lâm Thiên mở hàm răng của Lam Linh rồi nhét một khỏa đan dược chữa thương vào. Lúc này hắn mới phát hiện ra Tử Yên đã sớm không đi theo bên người mình, dọa cho Lục Lâm Thiên nhảy dựng lên.

Trong lúc cấp bách Lục Lâm Thiên cũng không quản được nhiều, đem Lam Linh đang hôn mê ôm vào trong lòng, tìm kiếm Tử Yên chung quanh. Thế nhưng không thể tìm thấy thân ảnh của Tử Yên, khắp nơi đều là sương trắng nồng đậm, căn bản khó có thể nhìn ra xa.

- Phiền phức rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, địa phương quỷ quái này cũng quá quỷ dị, lặng lẽ lại biến mất người bên cạnh. Khó trách Thiên Dương Tôn giả đã cố ý thông báo. Tất cả phải cẩn thận, bằng không người bên cạnh sẽ tùy thời thất lạc.

Lục Lâm Thiên vô cùng cẩn thận, hắn nghi ngờ ở bên cạnh có trận pháp biến hóa, bằng không dùng tu vi của Tử Yên không có khả năng lặng lẽ không một tiếng động mà thất lạc với hắn.

Trong động sâu dưới lòng đất, trong dây mây màu xanh rậm rạp bao phủ, một cỗ khí tức bàng bạc đang tiếp tục kéo lên. Khí tức kéo lên, quang mang trắng đen quanh quẩn, khói độc lan tràn khiến cho gợn sóng trong không gian chuyển thành màu đen.

Dây mây kia vốn toàn thân óng ánh lúc này đã sớm biến thành màu đen. Điện mang màu xanh nhạt cũng tràn ngập khói độc quanh quẩn, nhìn qua có cảm giác vô cùng quỷ dị.

Khí tức kéo lên. Trong không gian chung quanh lúc này không biết từ khi nào có một cỗ năng lượng thiên địa bàng bạc kéo tới. Năng lượng thiên địa quanh quẩn chung quanh dây mây tạo thành một cái kén nhộng, tất cả cực kỳ huyền ảo.

Theo thời gian trôi qua, trong dây mây màu đen, xuyên qua vô số khe hở nhỏ bắt đầu có quang mang trắng đen lan tràn ra. Ở bên trong quang mang trắng đen có độc khí quanh quẩn, tràn ngập khí tức khiến cho người ta rung động mà sợ hãi. Một cỗ khí tức cường hãn bắt đầu kéo lên.

Trong đám dây mây như kén nhộng này Lục Tâm Đồng khoanh chân mà ngồi, chỗ mi tâm, năng lượng từ trong cái ao bằng năng lượng không ngừng thông qua dây mây trên mi tâm mà tiến vào cơ thể nàng.

Khí tức trên người Lục Tâm Đồng càng ngày càng mạnh, khí tức tràn ngập khiến cho gợn sóng trong không gian sinh ra chấn động kịch liệt. Chấn động cũng không kéo dài bao lâu, khí tức trên người Lục Tâm Đồng dùng thế chẻ tre tăng vọt, một cỗ khí tức khiến cho linh hồn người ta cảm thấy áp lực theo đó mà khuếch tán.

Cả không gian run rẩy, dây mây như một cái kén nhộng cũng bắt đầu lay động.

...

Năng lượng thiên địa bàng bạc vây quanh đám dây mây này điên cuồng rót vào bên trong. Một cỗ khí thế cường hãn theo thân hình Lục Tâm Đồng phóng lên trời.

Chương 2563: Tâm Đồng đột phá

Phanh.

Trong cái kén nhộng bằng dây mây vang lên âm thanh trầm dục, một cỗ khí thế dùng xu thế như chẻ tre lập tức trùng kích, đem bình chướng vô hình đánh tan.

Cùng lúc này khí tức trên người Lục Tâm Đồng lập tức tiến lên một cấp độ hoàn toàn mới.

Trong sơn động khí tức kéo lên một lát sau mới ổn định. Hắc mang nồng đậm mang theo một cỗ khí tức quỷ dị dần dần bị một cỗ hấp lực trong đám dây mây thôn phệ vào.

Sưu.

Ước chừng nửa canh giờ sau, một màn quỷ dị xuất hiện. Chỉ thấy cái kén nhộn bằng dây mây màu xanh kia giống như hoa sen rơi xuống, từng đạo điện mang màu xanh bao phủ sơn động cực lớn.

Trên khuôn mặt của Lục Tâm Đồng, dây mây hóa thành một đạo điện mang trực tiếp tiến vào trong mi tâm của Lục Tâm Đồng. Khói độc nhàn nhạt tiêu tán, thân hình Lục Tâm Đồng mới chậm rãi xuất hiện.

Phù.

Advertisement

Thủ ấn trên tay Lục Tâm Đồng biến hóa, hai con mắt sáng ngời đột nhiên mở ra. Hai đạo tinh quang bắn về phía trước. Tinh quang khiến cho người ta không dám nhìn thẳng. Ngay sau đó một ngụm trọc khí từ trong cơ thể nàng được thở ra.

Ánh mắt nhìn bốn phía, Lục Tâm Đồng có cảm giác tìm được đường sống trong chỗ chết. Trong lòng thầm thở dài một hơi. Lần này gặp đại nạn không chết, còn nhận được không ít chỗ tốt. Mắt thấy dây mây màu đen chằng chịt trên mặt đất, trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Lục Tâm Đồng hiện lên sự vui mừng. Tâm thần khẽ động, thủ ấn biến hóa, vô số dây mây màu đen chằng chịt hóa thành một đạo lưu quang tiến vào trong mi tâm nàng rồi biến mất không thấy.

Ở trong không gian giống như thời gian tђác ⌊oạи, Lục Lâm Thiên nhìn một đạo thân ảnh xinh đẹp nằm trên mặt đất. Thân hình nóng bỏng, y phục mê người, khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi nhìn qua vài lần. Hắn đã gặp nàng cũng không thể cứ như vậy mà đi được.

Lẳng lặng nhìn nữ tử đang hôn mê, Lục Lâm Thiên có cảm giác giống như trở lại thời điểm khi hắn còn tôi luyện trong sơn mạch Vụ Đô. Năm đó hắn không phải là cái gì hết, từng bước một hắn mới có ngày hôm nay.

Khục.

Lam Linh ho nhẹ một tiếng, hai mắt từ từ mở ra. Đập vào mắt nàng là khuôn mặt xa lạ kia, thế nhưng khí tức này rõ ràng lại quen thuộc, khí tức này khiến nàng vừa mới cảm nhận thì đã biết rõ.

Advertisement

- Ngươi tỉnh rồi sao? Thương thế của ngươi rất nặng phải nhanh chóng điều tức, nhanh dưỡng thương đi.

Lục Lâm Thiên phục hồi tinh thần lại, nhìn Lam Linh nói.

- Ngươi còn chưa đi sao? Ta từng nghĩ ngươi không thèm quan tâm tới ta.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên, thân hình giãy dụa cố gắng muốn ngồi lên, thế nhưng dường như lại không có một chút sức lực nào. Nhìn không gian chung quanh, gợn sóng tђác ⌊oạи khiến cho nàng run sợ, nàng nói:

- Đây là nơi nào?

- Cũng không thể thấy chết không cứu, huống chi đường đường là tông chủ Vạn Thú Tông, nói không chừng đến lúc đó ta còn được hậu tạ một chút bảo vật.

Lục Lâm Thiên cười cười, nâng Lam Linh lên, nói:

- Đây là nơi rất an toàn.

- Tuy rằng ngươi cứu ta, thế nhưng ngươi cũng giết hôn phu của ta. Ngươi cảm thấy Vạn Thú Tông có thể hậu tạ cho ngươi bảo vật gì sao?

Lam Linh khẽ tựa vào cánh tay Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn lên khuôn mặt Lục Lâm Thiên. Gần trong gang tấc, cơ hồ hai người đều có thể cảm nhận được hô hấp của đối phương.

- Cũng không sao, chỗ tốt này ta không nhận cũng được. Dù sao ta cũng không nghĩ Vạn Thú Tông sẽ hào phóng như vậy.

Lục Lâm Thiên nói. Gần trong gang tấc hít mùi hương trên thân hình Lam Linh khiến cho trong lòng hắn có chút khó hiểu. Năm đó rõ ràng hắn đã biết nàng không phải là nữ tử bình thường, tốt nhất không nên trêu vào. Những năm gần đây, một nữ tử như nàng một đường từ đệ tử bình thường leo lên chức vị tông chủ Vạn Thú Tông, chuyện này không biết khó khăn tới bực nào.

- Ngươi nói thật dễ nghe, sợ rằng ngươi gây phiền toái lớn rồi.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, nói:

- Tốt hơn ngươi nên chữa thương đi. Để càng lâu đối với ngươi càng bất lợi.

Dứt lời Lục Lâm Thiên đỡ Lam Linh ngồi xuống.

- Không được thả tay ra.

Thân hình Lam Linh tựa vào người Lục Lâm Thiên, đột nhiên hai tay nắm chặt thắt lưng Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Lục Lâm Thiên mang theo sự khẩn cầu nói:

- Ôm ta một chút, được chứ?

- Lam tông chủ, chúng ta chỉ là bèo nước gặp nhau, như vậy không được tốt lắm.

Lục Lâm Thiên sững sờ, không biết vì sao lại ôm chặt nữ tử trong lòng hơn một chút.

- Ngươi không chịu thừa nhận ngươi là ai sao?

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên, dưới khuôn mặt lạ lẫm này, ánh mắt kia, còn có khí tức này khiến cho nàng kết luận mình không nhận nhầm. Nàng mỉm cười, cổ tay trắng nõn giương lên, vuốt ve khuôn mặt Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên muốn tránh đi, thế nhưng không biết như thế nào cuối cùng lại để cho bàn tay nàng vuốt ve khuôn mặt mình.

- Như ngươi bây giờ cũng rất tốt. Nếu như đối mặt với bộ dáng vốn có của ngươi, có lẽ ta còn không có dũng khí đối mặt với ngươi.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói.

- Lời nói của Lam tông chủ tại hạ càng lúc càng cảm thấy không hiểu.

Lục Lâm Thiên nói.

- Nghe không hiểu thì không hiểu, ít nhất hiện tại ngươi có thể ôm ta cũng đã rất tốt rồi. Ta chưa từng nghĩ qua có một ngày có thể nằm trong ngực ngươi một lát.

Lam Linh mỉm cười, sắc mặt trắng bệch khiến cho nụ cười giống như hoa hải đường.

Lục Lâm Thiên cũng không nói gì, trong lời nói này dường như hắn cũng hiểu ra một chút, trong lòng không khỏi run lên.

- Ngươi có biết không, có đôi khi ta thường hối hận, hối hận những năm này làm tất cả quá dễ dàng.

Lam Linh vuốt ve má Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp chớp động, ánh mắt có chút phức tạp.

- Hối hận cái gì?

Lục Lâm Thiên nhẹ giọng hỏi.

- Hối hận tất cả. Hối hận tất cả những thứ làm trước đây. Trước kia ta chỉ nghĩ muốn trở nên nổi bật, chứng minh mình so với mọi người còn mạnh hơn nhiều. Cho rằng chỉ cần ta muốn là có thể đạt được tất cả. Đạt được cả hạnh phúc, thế nhưng ta đã sai rồi.

Lam Linh nói.

- Ngươi nói đúng, chỉ là lựa chọn của ngươi không đúng mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói, mỗi người đều có con đường mà mình lựa chọn. Đường không giống nhau đương nhiên đích cũng không giống nhau.

- Ta sai, đến bây giờ ta mới biết được, ta sai vô cùng. Thứ ta đạt được kỳ thực không phải là thứ ta muốn. Một nữ nhân đạt được những thứ như hiện tại để làm gì? Hiện tại cũng là thân bất do kỷ.

Lam Linh cười khổ nói.

- Mỗi người đều có lụa chọn không giống nhau, thứ mất đi cùng với đạt được cũng vậy. Mỗi người lựa chọn một đường thì kết quả cũng sẽ khác nhau. Kết quả này cũng là kết quả trong giấc mộng của mỗi người thì đã là thành công. Mà một người nếu như gian khổ đi tới bước cuối cùng mới phát hiện ra kết quả không phải là thứ hắn muốn thì cũng chỉ có thể nói là ý trời. Ít nhất trước khi lựa chọn mỗi người đều được suy nghĩ, cho dù sai cũng không có cách nào hối hận.

Lục Lâm Thiên nói. Từ trong lời nói của Lam Linh trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên cũng nhìn thấy ý tứ mệt mỏi. Có lẽ những năm này nàng cũng mệt mỏi rồi.

Chương 2564: Trong Thiên Trụ giới 1

Lam Linh không nói gì, nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn một hồi rồi nói:

- Nói cho ta biết, tại sao ngươi phải giết Công Tôn Xuân Thu. Ta nhìn ra được là ngươi cố ý, ta muốn biết nguyên nhân thực sự. Nếu như ngươi không muốn nói thì cũng đừng có trả lời qua loa với ta.

Lục Lâm Thiên cười khổ, nữ nhân này vẫn sắc bén như thế. Luận tâm trí tuyệt đối không dưới Độc Cô Cảnh Văn và Tử Yên. Chỉ tiếc lại là người Vạn Thú Tông. Nếu như Vạn Thú Tông đeo quyền lực thật sư trao cho nàng, đối với Vạn Thú Tông lại là một chuyện tốt. Chỉ tiếc Vạn Thú Tông lại không làm như vậy.

Khẽ thở dài, Lục Lâm Thiên nói:

- Nếu Lam tông chủ nếu không muốn ta trả lời qua loa thì ta cũng không cần trả lời.

- Vậy ngươi có thể nói cho ta biết, ngươi giết Công Tôn Xuân Thu có phải có liên quan tới ta hay không? Cho dù là một chút liên quan cũng được, ta muốn nghe lời nói thật.

Lam Linh nói.

- Ta không quen biết Lam tông chủ, chuyện này vô cùng đơn giản, Công Tôn Xuân Thu trêu chọc ta trước, bất kể như thế nào cũng đáng chết.

Advertisement

Một lát sau Lục Lâm Thiên nói.

- Thật sao?

Ánh mắt Lam Linh biến ảo, dường như có chút thất vọng, đôi môi tái nhợt khẽ mở, nói:

- Nói cho ngươi biết một chuyện, chuyện này từ lâu đã chôn dưới đáy lòng ta. Những năm này ta cũng không thể nói với ai.

Lục Lâm Thiên nói:

- Lam tông chủ cứ nói.

Advertisement

Thân hình Lam Linh dường như có thể hoạt động một chút, nàng càng dán sát lên người Lục Lâm Thiên, nói:

- Rất nhiều năm trước ta đυ.ng phải một người trong sơn mạch Vụ Đô. Hắn rất kỳ lạ, cũng rất quái dị, chúng ta ở chung một đoạn thời gian rất dài. Cùng đi tầm bảo, cùng đề phòng người khác.

- Vậy sao?

Lục Lâm Thiên nói, chuyện trong sơn mạch Vụ Đô khi trước lúc này dường như hiển hiện rõ mồn một trước mắt Lục Lâm Thiên.

- Về sau chúng ta tìm được bảo tàng, hắn cũng nằm trong tay ta.

Lam Linh nói tới chuyện này khóe miệng không tự chủ được mà nhếch lên:

- Ta biết rõ cả đời này của hắn dường như chưa từng bị tính kế như vậy, thế nhưng lúc trước lại rơi vào trong tay ta, chỉ như vậy đã đủ rồi, ta cũng đã thỏa mãn.

- Chỉ sợ người này lúc trước đã quá coi thường Lam tông chủ.

Lục Lâm Thiên cười nói, giống như hắn cũng trở về thời điểm đó.

- Về sau ta muốn gïếŧ hắn, thế nhưng ta mới phát hiện ra một chuyện, mình không hạ thủ được. Rất nhiều năm sau ta mới biết được nguyên nhân, chỉ là khi đó đã muộn rồi.

Lam Linh nói.

- Nguyên nhân gì?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Bởi vì trong lòng ta khi đó cũng đã có hắn.

Ánh mắt Lam Linh khẽ đổi, lần nữa nhìn vào mắt Lục Lâm Thiên nói:

- Ta sợ về sau chúng ta sẽ không có cơ hội ở cùng một chỗ như vậy. Mặc kệ ngươi có thừa nhận ngươi là hắn hay không, ta đều muốn nói cho ngươi biết trong lòng ta luôn có ngươi.

Lục Lâm Thiên sững sờ, nhìn nữ tử trong ngực, ánh mắt ngốc trệ một chút. Hắn thật không ngờ Lam Linh lại nói trắng ra như vậy.

- Nhiều năm trôi qua ta cũng không phải là nữ tử khi đó. Chỉ có hiện tại ở trước mặt ngươi ta mới có thể trở lại làm chính mình.

Lam Linh mỉm cười, thấy phản ứng của Lục Lâm Thiên, cười nói:

- Lâm Thiên đệ đệ, có phải đã bị tỷ tỷ dọa rồi không?

- Có đôi khi hỏi người khác cũng là tự hỏi bản thân mình. Chuyện này cũng chưa hẳn không phải là chuyện vui mừng.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, nhìn nữ tử trong ngực, giờ phút này tuy rằng nàng suy yếu thế nhưng vẫn mê người, tràn ngập dã tính như vậy, khiến cho người ta không nhịn được run rẩy trong lòng, hắn nói:

- Hiện tại Lam tông chủ nên điều tức đi, thương thế của ngươi quá nặng.

- Lâm Thiên đệ đệ, có thể đồng ý với tỷ tỷ một chuyện được hay không?

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên, người này giống như có ma lực khiến cho nàng không tự chủ được mà lún sâu vào bên trong, hấp dẫn nàng khiến nàng không thể rời khỏi. Đôi mắt này cũng với đôi mắt năm đó không có bao nhiêu khác biệt. Thế nhưng lại càng làm cho nàng lún sâu vào không thể tự mình kiềm chế.

- Nói đi, có thể làm được thì ta sẽ không cự tuyệt.

Lục Lâm Thiên không phủ nhận bản thân, cũng không có thừa nhận. Nhìn qua nữ tử trong ngực, đột nhiên trong lòng hắn có chút chua xót. Trong lúc mơ hồ cảm thấy mình thiếu nợ nàng thứ gì đó. Thế nhưng bởi vì nguyên nhân gì đó mà hắn không nói rõ.

- Ngươi nhắm mắt lại là được.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên tinh mang, giống như có một loại lực lượng tuôn ra giống như lúc này nàng đã khôi phục được một chút.

Lục Lâm Thiên sững sờ, lập tức nhắm hai mắt lại.

Nhìn Lục Lâm Thiên đang nhắm chặt hai mắt, Lam Linh khẽ cắn môi, trong giây lát cũng không biết lấy sức lực từ đâu mà hai tay cuốn quanh cổ Lục Lâm Thiên, bờ môi tái nhợt hôn lên môi Lục Lâm Thiên.

Bốn môi đυ.ng chạm, toàn thân Lam Linh run lên, không biết nên làm như thế nào nữa.

Trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, mở hai mắt ra, bốn mắt nhìn nhau.

Hai mắt to tròn của Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên, dưới ánh mắt này không biết nàng sợ hãi hay là gì mà trở nên ngốc trệ, không biết nên làm gì. Lục Lâm Thiên nhìn Lam Linh, ánh mắt có chút ngốc trệ này, tuy rằng không nói một lời nào thế nhưng tất cả ngôn ngữ đã thành thứ dư thừa. Ánh mắt Lam Linh đã nói cho hắn biết tất cả.

- Ta...

Lam Linh phục hồi tinh thần lại, giống như chim sợ cành cong, cúi đầu xuống đất không dám nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên.

Ôm nữ tử này vào trong ngực, hương thơm nhu hòa truyền vào trung mũi, Lục Lâm Thiên ôm eo Lam Linh. Cảm giác đυ.ng vào da thịt mềm mại khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên có cảm giác thoải mái không nói nên lời.

Bộ dáng của Lam Linh lúc này vô cùng nhu thuận, tim đập thình thịch, Hai má tái nhợt lúc này cũng trở nên đỏ ửng, thẹn thùng vô hạn.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên run run, muốn nói câu gì đó thế nhưng cuối cùng cũng không nói gì. Chỉ cúi đầu hôn lên môi nữ tử trong lòng.

Toàn thân Lam Linh run lên, dưới sự chỉ dẫn của Lục Lâm Thiên, cùng Lục Lâm Thiên triền miên hôn. Đôi môi tái nhợt cũng vì vậy mà trở nên ướŧ áŧ, mềm mại. Hương thơm tràn ngập khiến cho Lục Lâm Thiên say mê.

Hôn sâu như vậy khiến cho Lam Linh từ lạ lẫm tới quen thuộc, một lát sau Lam Linh thở hồng hộc đẩy Lục Lâm Thiên ra.

Hai mắt si ngốc nhìn Lục Lâm Thiên trong chốc lát. Hai má Lam Linh ửng đỏ, nghiến răng, trong ánh mắt của Lục Lâm Thiên thò tay cởi dây tóc trên đầu. Mái tóc giống như thác nước rũ xuống, tán loạn trên vai. Sợi tóc phất phơ mang theo mùi thơm ngát.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Lục Lâm Thiên, Lam Linh ngồi xuống, hai tay cởi bên hông. Cởi bộ y phục màu xanh da trời ra. Y phục trút xuống, đường cong linh lung kia xuất hiện.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, bộ y phục màu xanh của Lam Linh rơi xuống, trên người chỉ còn bộ sa y màu trắng.

Nhìn xuyên qua tầng lụa trắng mỏng kia Lục Lâm Thiên lờ mờ có thể nhìn thấy làn da trắng nõn của Lam Linh. Thân hình lồi lõm, cân xứng, da thịt mềm mại, toàn thân tản ra khí tức thành thục, dã tính mười phần, đồng thời tản ra hương thơm mềm mại.

Chương 2565: Trong Thiên Trụ giới 2

Lục Lâm Thiên nhìn tới ngây ngốc thân hình linh lung, không mập, không gầy, mỗi một chỗ, mỗi một tác đều vô cùng hấp dẫn, tuyệt đối là vưu vật trời sinh.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt Lam Linh khẽ đổi, gò má đỏ bừng, vẻ mặt thẹn thùng, diễm lễ không gì sánh được, nói:

- Lâm Thiên, yêu ta, tuy rằng thanh danh của ta không được tốt lắm. Thế nhưng thân hình tuyệt đối thanh bạch.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Lam Linh nói. Dứt lời thân hình khẽ giãy dụa, đem sa y trên người cùng với y phục trút xuống. Động tác hấp dẫn tới cực điểm. Khi tiết khố rơi khố, thân hình mềm mại tuyệt mỹ xuất hiện hoàn toàn trước mắt Lục Lâm Thiên.

Toàn thân Lục Lâm Thiên run lên, thân hình này tuyệt đối hoàn mỹ. Vòng eo nhỏ nhắn, dã tính giống như một đầu mẫu báo. Bờ m/ông ngạo nghễ, cặp đùi thon dài, tăng thêm đôi ngọc thỏ cao ngất trước ngực, dưới không gian tɧác ⌊oạи lúc này càng thêm động lòng người, không gì sánh được.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên, thân hình không hề có chút che gấu nào mà đứng thẳng trước mắt Lục Lâm Thiên, kiêu ngạo biểu lộ ra tất cả những thứ mình có. Ánh mắt mê ly, thân hình cực kỳ gợi cảm. Nhìn thân hình này ánh mắt Lục Lâm Thiên bắt đầu mê ly, toàn thân như bị thứ gì đó bao phủ, ánh mắt mê ly bắt đầu có chút nóng bỏng.

- Yêu ta.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên, không có chút ngại ngùng nào, không giữ lại một chút nào.

Lục Lâm Thiên si ngốc nhìn thân hình hoàn mỹ của Lam Linh, lập tức đứng dậy kéo thân hình này vào trong lòng. Thân hình mềm mại của Lam Linh run rẩy dữ dội, ngã nhào vào trong ngực Lục

Lâm Thiên.

Hô hấp Lục Lâm Thiên dồn dập, đôi môi không ngừng rơi vào khuôn mặt của Lam Linh, từ đôi môi, chóp mũi, cái má, cái cổ trăng nõn. Càng hôn càng có lực, càng hôn càng điên cuồng. Hai tay tùy ý xo.a nắn trên thân hình hoàn mỹ.

Lam Linh cơ hồ hít thở không thông, hai tay ôm chặt lấy Lục Lâm Thiên, cũng không giãy dụa, cũng không làm gì, bàn tay thon thả càng ôm càng chặt.

Một lát sau trong lòng hai người đều cảm thấy nóng bỏng khó nhịn, Lục Lâm Thiên cởi bỏ y phục trên người, xách thương ra trận. Độc long ngâng đầu tiến vào thân hình thành thục kia.

- Ah...

Trong cổ họng Lam Linh kêu lên một tiếng đau đớn, một tiếng đau đớn khi chấm dứt đời xử nữ, chỉ là trong lòng nàng lại thỏa mãn. Hai tay xiết chặt lấy thân hình Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên chậm rãi di động, Lam Linh rốt cuộc cũng cảm nhận được tư vị khổ tận cam lai, lúc này Lục Lâm Thiên mới giống như dã thú bắt đầu điên cuồng di chuyển.

Trong tầng thứ hai Thiên Trụ giới, tiếng thở dố.c vang lên liên tục, xuân sắc khôn cùng, mãi một lúc lâu sau tất cả mới trở nên yên tĩnh.

Trong sơn mạch, không ít thân ảnh xuất hiện, khí tức thu liễm. Thế nhưng trong lúc vô hình lại cực kỳ cường hãn, không ít tán tu chung quanh cảm nhận được cỗ khí tức này lập tức tránh xa.

Trong hai người đi đầu có một thanh niên mặc một bộ cẩm bào, ánh mắt sáng như sao, một nữ tử có mái tóc màu đen, khuôn mặt tuyệt mỹ, dung nhan khong chút son phấn, có chút vũ mị cùng với khí chất giống như tiên tử không nhiễm bụi trần. Khuôn mặt hai người cơ hồ giống nhau như đúc, chính là hai huynh muội Lăng Thanh Tuyệt và Lăng Thanh Tuyền.

- Hai vị thiếu chủ, phía trước có độc khí, coi chừng.

Một lão giả nhìn rừng cây trước mắt lập tức nói với hai người Lăng Thanh Tuyệt. Quanh thân lập tức được một đạo quang tráo bao phủ.

- Tin tức phát ra ở phía trước, nhất định có phát hiện lớn, chúng ta phải mau chóng tới đó.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt trầm xuống, quanh thân xuất hiện một đạo quang tráo, thân ảnh lóe lên lập tức lách mình đi vào trong rừng cây, đám người phía sau lập tức theo đuôi.

Đôi mắt xinh đẹp của Lăng Thanh Tuyền khẽ đổi, vẫn lặng lẽ theo sau, trên đường đi không có quá nhiều lời.

Trong Thiên Trụ giới, hai thân ảnh ôm lấy nhau, Lam Linh dựa vào l*иg ngực của Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp khẽ nhúc nhích, trong mắt có chút ướŧ áŧ, tham lam cảm nhận dư vị ở trong l*иg ngực ngày.

- Tại sao nàng phải làm như vậy?

Lục Lâm Thiên vuốt ve mái tóc dài của Lam Linh, khẽ thở dài. Vừa rồi bị lửa nóng lấn át lý trí, hiện tại tĩnh tâm lại Lục Lâm Thiên không khỏi có chút bất đắc dĩ.

- Đây là do ta tình nguyện, chỉ là không muốn bản thân phải hối hận mà thôi. Đây coi như là năm đó ta thiếu nợ ngươi đi. Hiện tại ta trả lại cho ngươi.

Lam Linh ngồi dậy, mái tóc rũ xuống, đem đôi ngọc thỏ trước ngực che lại, như ẩn như hiện, càng thêm mê người.

- Nàng đã sớm không nợ ta, bây giờ là ta thiếu nàng.

Lục Lâm Thiên nhìn Lam Linh nói.

- Hừ.

Lam Linh đặt ngón tay lên môi Lục Lâm Thiên, nói:

- Đừng nói nữa, đây là mạng của ta, từ giờ trở đi ngươi là ngươi bây giờ cũng được mà là Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên cũng được, đều không có liên quan tới ta. Ta vẫn là tông chủ Vạn Thú Tông, chúng ta không quen biết, chưa từng có liên quan.

Lam Linh nói xong lập tức xoay người, bóng lưng động lòng người dưới ánh mắt của Lục Lâm Thiên lập tức mặc từng kiện y phục. Đem thân hình hoàn mỹ, mê người này che lại. Một giọt nước mắt từ trên khóe mắt của Lam Linh chảy xuống. Ngay khi sắp rơi xuống đất thì bị Lam Linh lén lút dùng tay đón, rơi vào trong lòng bàn tay nàng.

- Ta tới mặc cho ngươi, về sau cũng không còn cơ hội nữa.

Lam Linh xoay người lại, dấu vết nước mắt trên mặt đã biến mất không thấy gì nữa. Cũng không đợi Lục Lâm Thiên đồng ý mà mặc y phục cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không nói gì, chỉ lẳng lặng nhìn chăm chú vào nữ tử trước mắt, nhất thời trong lòng ngổn ngang cảm xúc, càng không biết nên nói gì cho phải, ánh mắt run run, nghẹn lời.

- Chúng ta đang ở chỗ nào? Ngươi cũng nên đi ra ngoài đi, theo ta đoán, trong này hẳn có phát hiện cực lớn, ngươi đừng làm mất cơ hội của mình.

Thay Lục Lâm Thiên sửa sang y phục, Lam Linh nhè nhẹ phủ tro bụi trên người Lục Lâm Thiên, giống như đôi vợ chồng già, ánh mắt bình tĩnh không có chút ba động gì.

- Trong này không cần lo lắng về vấn đề thời gian.

Lục Lâm Thiên nói.

- Thương thế của ta quá nặng, sợ rằng trong thời gian ngắn khó có thể khôi phục, sẽ làm ảnh hưởng tới ngươi. Ngươi đi trước đi.

Sau khi sửa sang lại y phục cho Lục Lâm Thiên, Lam Linh nhìn khuôn mặt lạ lẫm trước mắt, mỉm cười nói:

- Chung quy vẫn cảm thấy bộ dáng này không đẹp bằng trước kia, ta vẫn thích bộ dáng vốn có của ngươi hơn.

- Ta đi ra ngoài trước, trong này nàng có thể yên tâm chữa thương. Đến địa phương an toàn ta sẽ cho nàng ra ngoài.

Lục Lâm Thiên khẽ nói.

- Cũng tốt, vậy làm phiền ngươi.

Lam Linh nói.

- Sau khi dùng đan dược này xong lập tức điều tức đi. Đối với thương thế của nàng sẽ có trợ giúp.

Trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện một bình ngọc, lập tức đưa cho Lam Linh. Đây là mấy khỏa đan dược thất phẩm bất phàm, đan dược phát phẩm Lam Linh muốn dùng cũng không được.

Lam Linh do dự một chút, cũng không có cự tuyệt mà tiếp nhận bình ngọc.

- Dưỡng thương cho tốt, trong này vô cùng an toàn.

Lục Lâm Thiên nói xong nhìn qua Lam Linh, thân ảnh lóe lên lập tức biến mất tại chỗ.

Chương 2566: Cừu nhân gặp mặt

Nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên, Lam Linh nhìn tới thất thần, trong hốc mắt có chút ướt át.

Sưu...

Trong một sơn động, Lục Lâm Thiên rời khỏi Thiên Trụ giới, sau khi thu Thiên Trụ giới vào trong tay hắn cũng thu cấm chế trong sơn động.

Trong sơn mạch bị sương trắng bao phủ, chuyện của Lam Linh Lục Lâm Thiên tạm thời để một bên, hiện tại cũng chỉ cso thể ra ngoài rồi nói sau.

Tìm bốn phía, Lục Lâm Thiên có chút hoài nghi liệu đây có phải là một ảo trận hay không. Cẩn thận tìm kiếm chung quanh, thế nhưng cũng không phát hiện ra dấu vết của ảo trận.

Sưu Sưu.

Trong khi Lục Lâm Thiên đang tìm đường ra, trong không gian vang lên tiếng xé gió. Sau đó có hơn hai mươi đạo thân ảnh phá không xuất hiện. Hai mươi đạo thân ảnh xẹt qua, trong lúc vô tình có một cỗ khí tức cường hãn tiết ra ngoài. Hai mươi người xuất hiện trong không gian, khí tức trong lúc vô hình chấn động đánh tan không ít sương mù dày đặc.

Advertisement

Mọi người đáp xuống đất, ánh mắt đảo qua không trung, cũng cảm giác được sự tồn tại của Lục Lâm Thiên. Ánh mắt đảo qua trên người Lục Lâm Thiên.

Mà Lục Lâm Thiên nhìn hơn hai mươi đạo thân ảnh này ánh mắt lập tức biến đổi, đặc biệt là lúc nhìn đôi nam nữ dẫn đầu.

- Lăng Thanh Tuyệt, Lăng Thanh Tuyền.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hai người này cũng không phải là ai khác, cho dù hóa thành tro Lục Lâm Thiên cũng nhận ra. Chính là hai huynh muội Lăng Thanh Tuyền cùng với Lăng Thanh Tuyệt của Linh Vũ giới, chung quanh hai người đều là người của Linh Vũ Giới.

Đối với người của Linh Vũ giới trong mắt Lục Lâm Thiên lập tức hiện lên sát ý. Gia gia Lục Vũ chết cũng là bởi vì người Linh Vũ giới, chỉ bằng việc này cũng làm cho Lục Lâm Thiên và Linh Vũ giới không chết không thôi.

Cái gọi là cừu gia gặp mặt lập tức đỏ mắt. Hiện tại tình huống của Lục Lâm Thiên chính là như vậy.

Advertisement

- Thiếu chủ, trong này có chút quỷ dị, mọi người không nên phân tán, bằng không rất dễ xảy ra chuyện.

Một lão giả cung kính nói với Lăng Thanh Tuyệt, trong này đã sớm khiến cho bọn họ chú ý.

- Mau chóng tìm lối ra, thời gian chúng ta không còn nhiều.

Lăng Thanh Tuyệt nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt như sao, cao quý mà ưu nhã. Ánh mắt chỉ liếc nhìn Lục Lâm Thiên, nhưng cũng không quá để ý. Ngược lại Lăng Thanh Tuyền nhìn Lục Lâm Thiên, mắt thấy ánh mắt Lục Lâm Thiên, trên khuôn mặt tuyệt mỹ có chút hoài nghi. Nam tử áo xanh này tạo cho nàng một loại cảm giác khó hiểu.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thẳng vào trên người Lăng Thanh Tuyền. Mắt nhìn Lăng Thanh Tuyền, dung nhan tuyệt mỹ không trang điểm giống như tiên tử không nhiễm bụi trần.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, đối với người của Linh Vũ giới này chỉ có Lăng Thanh Tuyền trước mắt là sự tức giận của Lục Lâm Thiên giảm bớt đi một chút. Nhớ tới chuyện trong mật thất lúc trước, trong lòng hắn phảng phất có chút bất an.

- Tất cả đều là do nàng tự mình chuốc lấy, người Linh Vũ giới đều đáng đời.

Trong lúc bất an, Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng. Trong lòng lần nữa có chút giận dữ.

- Tiểu tử, nhìn gì vậy? Còn không mau cút cho ta?

Một đại hán áo đen của Linh Vũ giới nhìn thấy Lục Lâm Thiên nhìn thiếu chủ, ánh mắt hiện lên hàn ý, lớn tiếng quát.

- Bảo ta lăn, ngươi có tư cách này sao?

Lục Lâm Thiên nhìn đại hán áo đen kia, tu vi Vũ Vương thất trọng so với Hắc Quỷ Thiên Vương còn mạnh hơn không ít. Không Linh Vương khi trước cũng chỉ là Linh Vương bát trọng mà thôi.

- Hừ, tiểu tử hung hăng càn quấy.

Lục Lâm Thiên nói vậy khiến trong mắt đại hán áo đen này xuất hiện sát ý. Tiếng quát vừa dứt, chân khí dưới chân léo lên, thân ảnh đánh về phía trước kéo theo một đám tàn ảnh tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

- Đi tìm chết.

Cùng lúc thủ ấn trong tay đại hán áo đen biến hóa. Trên tay phải có một đạo chưởng ấn nóng bỏng được đánh ra, cả không gian đột nhiên tràn ngập khí tức nóng bỏng. Khí tức cường hãn áp bách, trực tiếp bao phủ không gian.

- Không biết tự lượng sức mình.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sát ý, nhìn thấy người Linh Vũ giới hắn không còn chút khách khí nào, miệng quát. Thân hình dùng tốc độ không biết còn nhanh hơn tốc độ của đại hán áo đen này bao nhiêu lần, bàn tay như sấm sét đánh vào trên đầu đại hán áo đen này.

Phanh.

Chưởng ấn đánh xuống, trong mắt đại hán áo đen hiện lên vẻ kinh hãi. Thế nhưng có hối hận cũng không kịp, huyết vụ lập tức bắn tứ tung.

- Vũ Tôn.

Giờ phút này đám người Linh Vũ giới mới biết được người thanh niên áo xanh trước mắt không ngờ đã tới Tôn cấp. Thậm chí tu vi của người này bọn họ cũng không thể nhìn ra. Cho nên càng khiến cho mấy cường giả này kinh ngạc.

- Tiểu tử, báo danh đi.

Một lão giả mặc bạch y lập tức nhảy ra, dường như một người chết ở bên cạnh cũng không khiến cho mọi người bận tâm. Từng ánh mắt mang theo hàn ý nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn qua, trong nhóm người Linh Vũ giới này tăng thêm Lăng Thanh Tuyền, Lăng Thanh Tuyệt thì có tổng cộng hai mươi mốt người. Có bảy Tôn giả.

Ngoại trừ Lăng Thanh Tuyệt, Lăng Thanh Tuyền, tu vi của năm Tôn giả đều không yếu. Khí tức trong lúc vô hình Lục Lâm Thiên cũng cảm nhận ra trong năm người này có một người là Vũ Tôn nhị trọng, một Vũ Tôn tam trọng. Một Linh Tôn ngũ trọng, còn có một Vũ Tôn thất trọng. Còn lão giả áo xám kia khí tức trên người đều được thu liễm, Lục Lâm Thiên cũng không khó phán đoán chuẩn xác. Chỉ là không thể nghi ngờ thực lực của người này mạnh nhất.

Thực lực rất mạnh cũng đủ thấy được sự bảo hộ của Linh Vũ giới đối với Lăng Thanh Tuyền và Lăng Thanh Tuyệt, chỉ là loại thực lực này của Linh Vũ giới đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói đã không tạo thành uy hiếp quá lớn.

- Muốn biết ta là ai ngươi còn không xứng.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn lão giả mặc áo bào trắng kia, một

Vũ Tôn tam trọng mà thôi, Lục Lâm Thiên cũng không cố kỵ.

- Cấp Đống Tôn giả, giết tiểu tử kia, chúng ta tiếp tục tìm lối ra.

Lăng Thanh Tuyệt nhìn Lục Lâm Thiên, chậm rãi nói. Nói giết một người giống như là giết chết một con kiến, khóe miệng nở nụ cười nhàn nhạt.

- Vâng, thiếu chủ.

Lão giả áo trắng đáp, thân ảnh lập tức bắn lên, hóa thành một đạo tàn ảnh phóng về phía Lục Lâm Thiên. Đồng thời đẩy thủ ấn ra, trong lòng bàn tay có một cỗ chân khí thuộc tính thủy xoay tròn, bỗng nhiên cả không gian đóng băng.

- Tiểu tử chán sống, ngươi chết chắc rồi.

Tiếng quát lạnh lùng vang lên, lão giả áo bào trắng này trực tiếp xé rách không gian, khí tức lạnh lẽo ập xuống, một cỗ khí tức khủng bố, lạnh thấu xương giống như bài sơn hải đảo lan tràn ra, bao phủ Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu...

Trong không gian, một đạo băng trùy đột nhiên phóng ra. Băng trùy trực tiếp xuyên thủng không gian, trong nháy mắt đánh tới mi tâm Lục Lâm Thiên, trước băng trùy, vết nứt đen kịt trong không gian xuất hiện.

Phanh.

Trong khoảnh khắc này, băng trùy giống như mũi tên rời cung đột nhiên dừng lại trước mi tâm Lục Lâm Thiên. Lực đạo khủng bố trong nháy mắt khi tới trước mi tâm Lục Lâm Thiên trực tiếp biến mất không còn tung tích. Lập tức hóa thành năng lượng thuộc tính tiêu tán không thấy.

Chương 2567: Hạc Linh Tả Sứ 1

- Không tốt.

Lão giả mặc áo bào trắng biến sắc, thực lực của đối phương không ngờ lại mạnh tới mức này, hắn trực tiếp lui lại.

- Chết đi.

Cùng lúc, khi lão giả áo bào trắng kia muốn lui lại, thân ảnh vừa mới động thì đột nhiên có một đạo thân ảnh màu xanh xuất hiện trước người hắn, không để ý tới lực cản của không gian mà trực tiếp đánh ra một đạo chưởng ấn lên đỉnh đầu hắn.

Trong sát na này lão giả áo bào trắng mới biết được trước mặt thanh niên áo xanh này chân khí của hắn trong nháy mắt đình trệ. Tu vi của đối phương hoàn toàn chính là hai tầng thứ khác nhau. Chỉ tiếc hắn biết thì đã muộn.

- Hỗn trướng, dừng tay.

Trong sát na, cơ hồ tất cả Tôn giả của Linh Vũ giới biến sắc.

Advertisement

Phanh.

Quang mang trong tay lóe lên, một đạo chưởng ấn của Lục Lâm Thiên trực tiếp đánh vào trên đầu của lão giả kia, lão giả áo bào trắng này căn bản không thể đào tẩu.

Phanh.

Lão giả áo bào trắng này không thể phản kháng, cũng không có thời gian phản kháng. Tất cả chỉ trong chớp mắt. Lập tức thân hình lão giả áo bào trắng trực tiếp bị một đạo chưởng ấn đánh nát đầu, có cùng kết cục với đại hán áo đen kia.

Vũ Tôn tam trọng, hiện tại Lục Lâm Thiên chỉ cần lật tay cũng có thể tiêu diệt, đánh chét giống như một con kiến. Trong lòng có ý định giết người Linh Vũ giới cho nên Lục Lâm Thiên cũng không nương tay. Một khi ra tay trực tiếp lấy mạng của đối phương.

Advertisement

Sưu Sưu.

Lão giả áo trắng bị đánh chết, cường giả trong Linh Vũ giới muốn ứng cứu cũng khong còn kịp. Lão giả áo bào trắng hóa thành một đám huyết vụ thì mới có ba đạo thân ảnh xuất hiện quanh người Lục Lâm Thiên.

Ba đạo thân ảnh mang theo ba cỗ khí tức trong nháy mắt tập trung vào người Lục Lâm Thiên, trong đó Vũ Tôn nhị trọng kia nhìn thấy lão giả áo bào trắng bị đánh chết, sắc mặt trong nháy mắt trở nên khói coi.

Ba cỗ khí tức, ba cường giả Tôn cấp trong đó mạnh nhất chính là cường giả Tôn cấp thất trọng. Khí tức sắc bén bang bạc tập trung trên người Lục Lâm Thiên. Linh Tôn ngũ trọng cùng với Vũ Tôn thất trọng trực tiếp đánh ra một đạo chân khí cùng với lih lực thất luyện xuyên thủng không gian đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Dưới hai đạo chân khí, linh lực bàng bạc cả không trung run lên, năng lượng khủng bốt rít gào trực tiếp đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên nở nụ cười tà dị, thủ ấn được kết. Một đạo quang mang quỷ dị từ trong tay hắn lan tràn ra. Quang mang quỷ dị đồng hóa gợn sóng trong không gian trực tiếp bao phủ không gian chung quanh.

- Thời Không Lao Ngục.

Lục Lâm Thiên thúc dục Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ, lập tức bao phủ ba đạo thân ảnh này vào bên trong.

Trong nháy mắt, năng lượng thuộc tính thổ, công kích linh hồn, lực lượng không gian, công kích thời gian dung hợp lại với nhau, đem ba cường giả Tôn cấp bao phủ vào bên trong.

Dưới công kích quỷ dị này công kích của Linh Tôn ngũ trọng cùng với Vũ Tôn ở trong không gian quỷ dị này trực tiếp tiêu tán. Ba người lập tức cảm thấy không tốt, trong không gian này ba người mất trọng lượng, một cỗ công kích linh hồn cùng với một cỗ công kích không gian nương theo sự ảnh hưởng của thời gian tạo thành một công kích quỷ dị khiến cho ánh mắt ba người trong nháy mắt chuyển thành ngưng trọng mà kinh hãi.

- Đi chết đi.

Âm thanh nhàn nhạt vang lên, khi âm thanh chấm dứt, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt Vũ Tôn nhị trọng kia. Trong Thời Không Lao Ngục, cả thân hình giống như bị lún sâu trong lao ngục, Lục Lâm Thiên như cá gặp nước, chưởng ân dễ dàng đánh vào trên đầu Vũ Tôn nhị trọng kia.

Phanh.

Âm thanh trầm đυ.c vang lên, không gian run lên, Vũ Tôn nhị trọng kia cơ hồ vừa bị Lục Lâm Thiên đánh vào đầu lập tức tử vong. Trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính thủ này Vũ Tôn nhị trọng kia không có cách nào chống lại, so với chịu chết cũng không sai biệt là bao.

Cơ hồ cùng lúc gợn sóng trong không gian bị đồng hóa, thân ảnh Lục Lâm Thiên quỷ dị xuất hiện trước mặt Linh Tôn ngũ trọng, một đạo chưởng ấn phóng lên trời. Năng lượng bàng bạc phô thiên cái địa tuôn ra.

Linh Tôn ngũ trọng toàn lực phản kháng, trên người trong nháy mắt đã bố trí một kiện Hồn linh khải giáp Huyền cấp, thế nhưng dưới lực lượng trói buộc vô hình, hắn không có cách nào nhúc nhích. Linh Tôn ngũ trọng, cho dù Lục Lâm Thiên là Vũ Tôn lục trọng thế nhưng thực lực ngay cả Tôn cấp bát trọng đỉnh phong cũng khó có thể địch lại. Linh Tôn ngũ trọng này ở trong Thời Không Lao Ngục bị khống chế, kết cục có thể nghĩ, căn bản chỉ có thể chờ bị tàn sát.

Phanh.

Chưởng ấn trực tiếp đánh vào đầu Linh Tôn ngũ trọng kia. Phía trên chưởng ấn tràn ngập khí tức khủng bố cực đoan khiến cho linh hồn người ta trực tiếp run lên. Linh Tôn ngũ trọng này toàn lực giãy dụa, trong đôi mắt hiện lên sự tuyệt vọng. Thế nhưng thân hình lập tức hóa thành huyết vụ, Hồn linh khải giáp huyền cấp trên người bị đánh nát.

Phá.

Trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ, Vũ Tôn thất trọng kia biến sắc, chân khí phô thiên cái địa tuôn ra. Quanh thân xuất thiện từng vết nứt không gian đen kịt, vết nứt không gian lan tràn ra chung quanh. Nơi nó đi qua tất cả hóa thành mảnh vỡ.

- Ồ?

Ánh mắt hai người Lăng Thanh Tuyền, Lăng Thanh Tuyệt biến đổi, thực lực của thanh niên áo xanh này so với trong tưởng tượng của bọn họ còn mạnh hơn nhiều.

Dưới sương trắng xa xa, lão giả Lục Lâm Thiên vẫn không thể nhìn thấu thực lực lúc này đột nhiên trong mắt bắn ra tinh quang, trong mắt hiện lên sự kinh ngạc.

- Hạc Linh Tả Sứ, nhanh cứu Du Vũ trưởng lão.

Trường bào trên người Lăng Thanh Tuyệt run lên, ánh mắt ngưng trọng.

- Vâng, thiếu chủ.

Lão giả mặc trường bào đáp, thân ảnh nhanh chóng biến mất tại chỗ.

Trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ, Vũ Tôn thất trọng kia biến sắc, trong chốc lát ngắn ngủi hắn nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mắt mình. Trong không gian này có nhiều loại công kích quỷ dị trút xuống khiến cho hắn khó có thể chống lại.

- Ngươi cũng đi chết đi.

Lục Lâm Thiên không có chút trì hoãn nào, đối phó với người của Linh Vũ giới, hắn tuyệt đối không lưu tình, một đạo chưởng ấn trong nháy mắt được đánh ra.

- Hạc Linh Tả Sứ, cứu ta.

Vũ Tôn thất trọng này hét lớn, trong mắt hiện lên sự sợ hãi cùng với kinh hãi, hắn chưa từng nghĩ tới thực lực của thanh niên áo xanh trước mắt này lại mạnh tới như vậy. Vũ Tôn thất trọng như hắn cũng không có lực chống lại.

- Tiểu tử, trước tiên ngươi lo bản thân mình đi.

Ngay khi đạo chưởng ấn của Lục Lâm Thiên đánh vào trên đầu Vũ Tôn thất trọng kia thì một âm thanh lạnh lẽo đột nhiên vang lên sau lưng Vũ Tôn thất trọng. Ngay sau đó không gian sau lưng Vũ Tôn thất trọng vỡ ra, lão giả mặc trường bào đã xuất hiện sau lưng hắn.

Lão giả mặc trường bào xuất hiện, cả không gian run lên, năng lượng bàng bạc lan tràn ngăn cản Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ của Lục Lâm Thiên ở bên ngoài. Chỉ là ở trong không gian quỷ dị này, cảm nhận công kích quỷ dị bên trong không gian khiến cho sắc mặt lão giả mặc trường bào này không khỏi biến hóa.

- Linh Tôn cửu trọng.

Chương 2568: Hạc Linh Tả Sứ 2

Biến hóa trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ đương nhiên cũng khiến cho Lục Lâm Thiên chú ý. Người gọi là Hạc Linh Tả Sứ này không ngờ lại là Linh Tôn cửu trọng. Sợ rằng trên người lão giả này cũng có thủ đoạn che dấu khí tức, khó trách hắn luôn dò xét cũng không đoán ra được tu vi của người này.

- Hừ, để xem ngươi cứu hắn thế nào.

Lục Lâm Thiên sao lại can tâm để cho Hạc Linh Tả Sứ này cứu Vũ Tôn thất trọng kia trong tay mình. Lực lượng thời gian đồng hóa gợn sóng trong không gian, chưởng ấn lập tức tăng tốc.

Sưu.

Hạc Linh Tả Sứ xuất hiện, một tay rơi xuống vai Vũ Tôn thất trọng kia, lôi kéo thân hình người này nhanh chóng lui lại. Trực tiếp ném Vũ Tôn thất trọng ra sau lưng. Cùng lúc đó tay áo vung lên, một cỗ năng lượng bàng bạc trong thiên địa dùng xu thế kinh người hội tụ. Năng lượng hội tụ, trực tiếp bài xích Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ của Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Năng lượng hội tụ trong khoảnh khắc ngưng tụ thành một đạo năng lượng chói mắt trước người Hạc Linh Tả Sứ, nói thì dài, thế nhưng trong tay cường giả cũng chỉ xảy ra trong nháy mắt mà thôi.

Sưu.

Đạo năng lượng này ầm ầm va chạm với chưởng ấn của Lục Lâm Thiên.

Hai đạo công kích khủng bố va chạm, không gian văng tung tóe, năng lượng phô thiên cái địa khuếch tán, đánh nát sương trắng chung quanh. Trong rừng cây ở trong sương trắng này vô số đại thụ che trời cùng với đỉnh núi bị san thành bình địa.

Khục khục.

Dưới đạo công kích này thân hình Lục Lâm Thiên lảo đảo bị đẩy lùi. Linh Tôn cửu trọng dù sao cũng khó đối phó.

Thân hình Lục Lâm Thiên ổn định trên không trung, Linh Tôn cửu trọng mà thôi, tu vi cùng với thực lực không kém lão đại Lệ Quỷ của Cực Nhạc Tam Quỷ là bao. Thực lực quả thực rất mạnh, thế nhưng hắn cũng không sợ. Mắt nhìn Hạc Linh Tà Sứ, cường giả Linh Vũ giới quả thực cũng không ít.

- Tiểu tử, thực lực ngươi cũng không kém, chỉ tiếc còn chưa đủ. Trước mặt bản tôn ngươi làm sao có thể đánh chết được hắn. Trước tiên cứ lo cho bản thân mình đi.

Thân hình Hạc Linh Tả Sứ khẽ lay động, thế nhưng lập tức ổn định thân hình, khóe miệng nở nụ cười lạnh cùng với sát ý.

- Thật sao?

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười tà, nói:

- Bất quá ta đã từng nói qua, ngươi tuyệt đối không cứu được hắn.

Ngay khi Lục Lâm Thiên vừa mới dứt lời, thân hình Lục Lâm Thiên đột nhiên có động tác, thân ảnh trực tiếp đánh về phía Hạc Linh Tả Sứ.

Khí tức Vũ Tôn lục trọng của Lục Lâm Thiên phóng thích ra, thủ ấn biến hóa. Trong không trung, năng lượng thuộc tính thổ bàng bạc nhanh chóng hội tụ tạo thành một đạo chưởng ấn khổng lồ. Phía trên chưởng ấn có một cỗ uy áp linh hồn từ bên trên tràn ra.

Một chưởng này xuất hiện, không gian lập tức run lên. Chung quanh chưởng ấn đều xuất hiện vết nứt không gian đen kịt. Thanh thế khủng bố này khiến cho sắc mặt hai người Lăng Thanh Tuyền và Lăng Thanh Tuyền phía xa không khỏi biến hóa.

- Vũ Tôn lục trọng, châu chấu đá xe.

Hạc Linh Tả Sứ âm trầm nói, trong mắt cũng xuất hiện sự chấn động. Nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên lao thẳng tới, miệng quát khẽ một tiếng, trường bào quanh thân run lên, không gian chung quanh từ từ vặn vẹo. Mà thân hình hắn thì đột nhiên vô cùng quỷ dị biến mất.

Khi thân hình Hạc Linh Tả Sứ biến mất, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, cười lạnh một tiếng nói:

- Chút tài mọn, không ngờ có thể dấu diếm được bản Tôn.

Âm thanh lạnh lẽo vừa dứt, chưởng ấn trong tay Lục Lâm Thiên đánh về phía bên trái, gợn sóng bên trái trên không trung đột nhiên lóe lên. Thân ảnh Hạc Linh Tả Sứ xuất hiện cách Lục Lâm Thiên còn mười mét.

- Tốc độ rất nhanh, chỉ là thực lực còn chưa đủ.

Sắc mặt Hạc Linh Tả Sứ âm trầm, dường như có chút ngoài ý muốn vì thực lực của Lục Lâm Thiên. Trường bào run lên, một đạo chưởng ấn lập tức được đánh ra, dẫn động năng lượng bàng bạc trong thiên địa. Không gian sau lưng run lên, chưởng ấn trong nháy mắt ngạnh kháng với chưởng ấn của Lục Lâm Thiên.

Cả hai va chạm vào với nhau, cả không gian thoáng đình trệ.

Oanh.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, hai đạo chưởng ấn thoáng va chạm, không gian chung quanh lập tức bị nghiền nát, lộ ra vết nứt đen kịt trong không gian. Cả không trung hung hăng run rẩy, một cỗ kình khí kinh khủng chấn động hóa thành cơn lốc hình tròn rồi sau đó khuếch tán.

Cùng lúc chưởng ấn trong tay Lục Lâm Thiên lập tức bị đánh nát, thân hình Lục Lâm Thiên cũng lảo đảo bị đẩy lùi. Chỉ là trong lúc bị đẩy lùi khóe miệng Lục Lâm Thiên lại nở nụ cười lạnh. Bốn đạo lưu quang màu đỏ trong tay lặng lẽ xuất hiện.

- Tiểu tử, muốn chết.

Một chưởng đẩy lùi đối phương. Trong mắt Hạc Linh Tả Sứ hiện lên hàn ý, thế nhưng còn chưa nói xong, sắc mặt hắn lập tức đại biến. Chỉ thấy bên trong chưởng ấn bị đánh nát của đối phương đột nhiên có một đạo tàn ảnh chưởng ấn đánh ra.

Tàn ảnh bên trong chưởng ấn có một cỗ linh lực bàng bạc tuôn ra, tràn ngập một cỗ khí tức khủng bố mà cực đoan. Nhìn chăm chú vào bên trên sẽ khiến linh hồn mọi người kinh hãi.

- Linh hồn công kích, đây là Linh Vũ song tu.

Hạc Linh Tả Sứ hoảng sợ, căn bản không có cách nào ngăn cản. Hắn không ngờ đối phương lại là Linh Vũ song tu, bên trong công kích vật chất ẩn chứa công kích linh hồn, Hạc Linh Tả Sứ thực sự không nghĩ tới chuyện này.

Tàn ảnh của chưởng ấn trực tiếp phá không đánh ra, gần trong gang tấc hung hăng đánh vào trên người Hạc Linh Tả Sứ. Năng lượng linh hồn bàng bạc lập tức trút vào trong cơ thể Hạc Linh Tả Sứ.

- Bên trong công kích vật chất ẩn chứa công kích linh hồn.

- Lại là Linh Vũ song tu, sao có thể?

Trong nháy mắt này Lăng Thanh Tuyệt cùng Lăng Thanh Tuyền kinh hãi, công kích vật chất tăng thêm công kích linh hồn, điều này bất kể linh giả hay vũ giả đều không có cách nào làm được. Cho nên chuyện này chỉ có Linh Vũ song tu mới có thể làm được.

Vũ Tôn thất trọng kia vẫn trốn sau lưng Hạc Linh Tả Sứ lúc này cũng kinh ngạc vì công kích của Lục Lâm Thiên. Rõ ràng bên trong công kích thuộc tính thổ xen lẫn công kích linh hồn, chẳng lẽ người này cũng là Linh Vũ song tu giống như Linh Vũ Đại Đế và Lục Lâm Thiên kia sao?

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt Vũ Tôn thất trọng này đang nghi hoặc thì đột nhiên có bốn đạo khí tức nóng bỏng bao phủ hắn. Bốn đạo thân ảnh xuất hiện, bốn khôi lỗi đỏ rực xuất hiện, lăng không mà đứng.

Quanh thân bốn đầu khôi lỗi có bí văn quanh quẩn, dáng người tục tằn, không gian chung quanh bị khí tức nóng bỏng bao phủ, không gian bị đốt cháy tới đỏ rực.

Bốn đầu khôi lỗi xuất hiện, toàn thân trong chốc lát phóng ra một cỗ sát khí ngập trời.

Sưu Sưu...

Không có chút trì hoãn nào, thân ảnh bốn đầu khôi lỗi trong nháy mắt nhảy ra, hai tay huy động dẫn tới năng lượng bàng bạc, nhanh chóng đánh ra một đạo trảo ấn xé rách không gian, trảo ấn đánh xuống, vết nứt đen kịt trong không gian lan tràn.

Bốn đầu khôi lỗi, bốn đạo trảo ấn dẫn theo hai mươi vết nứt đen kịt trong không gian, tựa như mạng nhện giao thoa với nhau, đồng thời bao phủ Vũ Tôn thất trọng kia.

Khí tức sát phạt lan tràn, ánh sáng trên không trung lúc này cũng phải lờ mờ

Chương 2569: Sơn phong thủy chuyển

- Khôi lỗi bát cấp hậu kỳ.

Sắc mặt Vũ Tôn thất trọng này biến sắc, cảm nhận khí tức trên người bốn đầu khôi lỗi này đều là bát cấp hậu kỳ, còn không phải là bát cấp hậu kỳ bình thường. Công kích của mỗi đầu khôi lỗi đều nằm ở phía trên hắn. Bốn đầu khôi lỗi liên thủ công kích, hắn căn bản khó có thể chống lại.

- Hạc Linh Tả sứ, Thiếu Chủ, cứu ta.

Vũ Tôn thất trọng lớn tiếng cầu cứu, bố trí thủ đoạn phòng ngự, từng đạo thủ ấn phô thiên cái địa được đánh gia khiến cho không gian hỗn loạn.

Sưu Sưu...

Bốn đạo trảo ấn đánh tới, uy thế kinh người tràn ngập trực tiếp đánh vỡ không gian, tỏng nháy mắt rơi vào trong không gian nơi Vũ Tôn thất trọng kia đứng đó.

Ken két.

Âm thanh trầm thấp bạo liệt vang lên, không gian hỗn loạn, từng vết nứt trong không gian lan tràn. Trong nháy mắt kình khí cường hãn tràn ngập không trung, mang theo tiếng nổ vang vọng.

Ầm Ầm.

Cùng một lúc trên mảnh không gian này vang lên âm thanh giống như tiếng kim loại va chạm, năng lượng khủng bố mà nóng bỏng hóa thành từng đạo kình phong đnág sợ giống như một cơn lốc ào ào khuếch tán.

Sưu Sưu...

Tất cả quá nhanh, cường giả Vũ Tôn thất trọng trong không gian hỗn loạn này trực tiếp hóa thành mảnh vỡ.

Vũ Tôn thất trọng tuyệt đối là cường giả, muốn triệt để đánh chết cường giả bực này sợ rằng ngay cả Vũ Tôn bát trọng bình thường cũng không thể làm được. Trừ phi là Vũ Tôn bát trọng hậu kỳ, dưới tình huống bình thường Vũ Tôn thất trọng muốn chạy trốn hơn phân nửa vẫn có hy vọng đào tẩu trong tay Vũ Tôn bát trọng.

Mà bây giờ bốn đầu hung khôi liên thủ, thực lực mỗi một đầu hung khôi đều không dưới Vũ Tôn bát trọng bình thường. Tăng thêm đặc tính của khôi lỗi cho nên một kích liên thủ Vũ Tôn bát trọng này sao có thể chống lại.

Tất cả chỉ trong nháy mắt mà thôi, Hạc Linh Tả Sứ còn bị công kích linh hồn của Lục Lâm Thiên làm cho hoảng sợ, Lăng Thanh Tuyền và Lăng Thanh Tuyệt đang rung động, còn chưa kịp có phản ứng. Thân hình Vũ Tôn thất trọng kia đã bị xé nát, ngay cả hồn anh cũng không thể chạy ra. Trực tiếp bị phá hủy trong không gian.

Khục.

Dưới công kích linh hồn thân hình Hạc Linh Tả Sứ lảo đảo lui về phía sau mấy bước, ánh mắt ngốc trệ khôi phục thanh tỉnh, dường như ngăn cản được công kích linh hồn của Lục Lâm Thiên.

- Ta nói ngươi không cứu được hắn.

Lục Lâm Thiên nhìn Hạc Linh Tả Sứ phía trước, khóe miệng nở nụ cười lạnh lùng. Có bốn đầu hung khôi đánh chết Vũ Tôn thất trọng kia đã đủ rồi.

- Linh Vũ song tu, ngươi là Linh Vũ song tu?

Dường như Hạc Linh Tả Sứ đối với việc Lục Lâm Thiên là Linh Vũ song tu còn rung động hơn là chuyện Vũ Tôn thất trọng kia bị đánh chết.

- Lục Lâm Thiên, trốn trốn tránh tránh thì có bổn sự gì?

Sắc mặt Lăng Thanh Tuyệt trầm xuống, trên khuôn mặt tuấn lãng như ngọc kia nhìn về phía Lục Lâm Thiên có chút tái nhợt. Linh Vũ song tu, trừ Lục Lâm Thiên kia ra thì còn có thể là ai. Lúc này cho dù bảo hắn không phải là Lục Lâm Thiên hắn cũng không tin. Hắn đã từng giao thủ qua với Lục Lâm Thiên, dấu vết này hắn cũng có thể nhận ra được một chút.

- Ha ha, cũng không phải quá ngu ngốc. Còn có thể nhận ra ta.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo, thi triển Linh Vũ Quyết đương nhiên là muốn che dấu thân phận, chỉ là hắn cũng không cần che giấu tung tích nữa, đối với đám người Linh Vũ giới hắn gặp một người thì giết một người.

- Là hắn...

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền run lên, đôi mắt xinh đẹp nhìn về đạo thân ảnh màu xanh trên không trung, toàn thân có chút rung động.

- Lục Lâm Thiên.

Nghe thấy lời nói của Lục Lâm Thiên sắc mặt Hạc Linh Tả Sứ đột nhiên đại biến, đối với ba chữ Lục Lâm Thiên này hắn cũng không xa lạ gì.

- Núi không chuyển nước chuyển, ta nói rồi, ta sẽ không để yên cho Linh Vũ giới. Hôm nay rơi vào trong tay ta, vậy thì tất cả các ngươi chết đi.

Âm thanh lạnh lẽo từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên, sát ý trong mắt bắn ra. Thủ ấn kết xuất trong tay lần nữa có năm đạo lưu quang màu đỏ bắn ra.

Năm đạo lưu quang lóe lên, năm đầu khôi lỗi màu đỏ hiện ra, năm đầu khôi lỗi này giống như bốn đầu khôi lỗi vừa mới đánh chết Vũ Tôn thất trọng kia như đúc, chín đầu khôi lỗi đứng song song với nhau.

Toàn bộ thân hình chín đầu khôi lỗi là màu đỏ, bí văn quanh quẩn, khí tức sát phạt không ngừng tràn ra. Khí tức khiến cho cả không gian trong nháy mắt biến đổi.

- Chín đầu khôi lỗi.

Sắc mặt đám người Linh Vũ giới biến hóa, uy lực của bốn đầu khôi lỗi kia vừa rồi mọi người đều nhìn thấy, thế nhưng bọn họ thật không ngờ trên người Lục Lâm Thiên lại không chỉ có bốn chiếc mà tổng cộng có chín vật khủng bố này. Thực lực của mỗi một đầu khôi lỗi đều vô cùng đáng sợ.

Sắc mặt Hạc Linh Tả Sứ ngưng trọng, hắn biết rõ, coi như là chín đầu khôi lỗi này hắn muốn đối phó cũng quá sức. Vật khủng bố như chín đầu khôi lỗi này mỗi một đầu đều có thực lực tương đương với Vũ Tôn bát trọng, chín đầu khôi lỗi liên thủ tương đương với chín Vũ Tôn bát trọng vây công, hắn cũng chỉ có thể chạy trối mà thôi.

Sắc mặt hai người Lăng Thanh Tuyệt và lăng Thanh Tuyền cực kỳ khó coi, sắc mặt tái nhợt. Lục Lâm Thiên có chín đầu khôi lỗi khủng bố như vậy bọn họ cũng không có cách nào chống lại. Huống chi bọn họ cũng biết thủ đoạn của Lục Lâm Thiên há chỉ có vậy.

- Thanh Tuyền, người đi mau. Lục Lâm Thiên này để ta đối phó.

Sắc mặt Lăng Thanh Tuyệt trầm xuống, nói với Lăng Thanh Tuyền.

Lăng Thanh Tuyền nhìn Lâm Thiên, dường như có chút thất thần, một lát sau mới kịp phản ứng.

- Muốn chạy sao? Ai cũng không trốn thoát đâu.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát một tiếng, sát ý ngập trời, hắn há có thể để cho đám người Linh Vũ giới này chạy thoát.

- Thiếu chủ, các người đi trước đi.

Sắc mặt Hạc Linh Tả Sứ ngưng trọng nói, hai vị thiếu chủ không thể gặp chuyện không may, hắn ngăn cản một hồi, đến lúc đó muốn rời đi hắn cũng không quá khó.

- Tất cả lưu lại đi.

Tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, chín đầu hung khôi trong nháy mắt phóng ra một cỗ sát khí sắc bén ngập trời.

Từng đạo khí tức sát phạt vô hình từ trong thân hình chín đầu hung khôi phóng ra. Cả phiến không gian giống như lung lay sắp đổ, trở nên sắc bén.

Sưu...

Cơ hồ là cùng lúc thân hình chín đầu hung khôi nhảy ra mang theo tiếng xé gió vang vọng không gian. Chín đầu hung khôi dẫn dắt năng lượng bàng bạc, chín đạo trảo ấn xé rách không gian mang theo vết nứt đen kịt đột nhiên đánh về phía Hạc Linh Tả Sứ.

Dưới chín đạo trảo ấn này, khí tức sát phạt nồng đậm bên trên không ngừng tràn ra.

- Đáng chết.

Chín đầu khôi lỗi công kích, chín đạo trảo ấn đánh xuống, sắc mặt Hạc Linh Tả Sứ vô cùng khó coi, quanh thân hắn nhanh chóng xuất hiện một kiện hồn linh khải giáp phòng ngự.

Phanh Phanh.

Năng lượng kinh người va chạm, chín đầu hung khôi cùng với Hạc Linh Tả Sứ va chạm cùng một chỗ. Có chín đầu hung khôi đối phó với Hạc Linh Tả Sứ, Lục Lâm Thiên cũng nhận định Hạc Linh Tả Sứ này tuyệt đối khó có thể đơn giản đối đầu với chín đầu hung khôi của hắn.

Chương 2570: Đối chiến song Lăng 1

Sưu.

Cho nên cùng một lúc thân ảnh Lục Lâm Thiên bắn ra, đánh về phía những người còn lại của Linh Vũ giới.

- Long Ảnh Tí.

Thân phận đã bạo lộ, Lục Lâm Thiên cũng không che dấu vũ kỹ, cánh tay phải chấn động, một đạo quyền ấn được đánh ra.

Ngao.

Tiếng rồng ngâm rít gào, một hư ảnh hoàng kim cự long phá không đánh về phía đám người Linh Vũ giới. Sương trắng nống đậm trong không gian bị đánh nát.

- Thanh Tuyền, muội đi trước đi.

Lăng Thanh Tuyệt hét lớn một tiếng, cùng một lúc hcana khí phô thiên cái địa trong cơ thể tuôn ra. Thân ảnh nhảy dựng lên, một đạo quang trụ thuộc tính hỏa nóng bỏng ngập trời hung hăng đánh vào hư ảnh kim long. Cả không gian trong nháy mắt run lên.

Phanh.

Va chạm như vậy khiến cho cả không gian lung lay giống như sắp đổ, ngay sau đó sụp đổ. Âm thanh bạo liệt cực lớn truyền ra. Không gian rộng lớn rạn nứt, vết nứt đen kịt trong không gian lan tràn ra chung quanh. Không gian nứt vỡ vô cùng đồ sộ giống như dời núi lấp biển.

- Ah...

Hơn mười tiếng kêu thảm thiết vang lên. Dưới ảnh hưởng như vậy hơn mười người có tu vi Vương cấp của Linh Vũ giới căn bản không kịp trốn thoát. Giao thủ bực này cũng không phải là thứ mà bọn họ có thể động tay động chân đến. Một khi bị lan tới lập tức bị đánh chết. Chỉ có hai hồn anh chật vật trốn, trong khoảnh khắc chạy thục mạng khắp nơi.

Sưu.

Thân ảnh mềm mại của Lăng Thanh Tuyền trong nháy mắt thối lui.

Khục khục.

Dưới kình khí cuồng bạo, thân ảnh Lăng Thanh Tuyệt lảo đảo lui về phía sau mấy bước, trong lúc lui lại, bàn chân đạp mạnh hư không, tạo thành một chuỗi tàn ảnh trên không trung mới ổn định được thân hình. Khí huyết trong cơ thể cuồn cuộn, cũng không có chuyện gì quá lớn.

Ổn định thân hình, ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt đại biến, trong thời gian mấy năm này hắn thực không ngờ Lục Lâm Thiên lại tiến bộ nhanh như vậy.

- Vũ Tôn thất trọng sao.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, dưới một chiêu này khí tức trên người Lăng Thanh Tuyệt đã phóng ra, đã là Vũ Tôn thất trọng. Mà thực lực Vũ Tôn thất trọng bình thường tuyệt đối không thể so sánh. Ngược lại cũng không quá dễ đối phó.

- Lăng Thanh Tuyệt, bút sổ sách với Phi Linh môn ngươi cũng nên trả đi thôi.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lần nữa nhảy ra, lóe lên giữa không trung, thân ảnh lần nữa xuất hiện trước người Lăng Thanh TUyệt.

- Tề Thiên Liệt Địa Trảo.

Một lát sau, một đạo trảo ấn ngưng tụ trong tay Lục Lâm Thiên, dùng tốc độ và khí thế giống như sấm sét mang theo khí tức nóng bỏng lập tức phóng tới trước người Lăng Thanh Tuyệt. Trảo ấn đánh xuống, không gian chung quanh lập tức bị xốc lên.

Mắt nhìn một trảo của Lục Lâm Thiên, Lăng Thanh Tuyệt đã có chút sợ hãi trong lòng, thân ảnh nhanh chóng lùi lại, đồng thời quanh thân xuất hiện một kiện khải giáp màu trắng.

Kiện khải giáp này giống như chiến giáp, có lân phiến che đậy, tựa như long lân. Ở giữa ngực có lân phiến giống như đầu rồng, quỷ dị nhất chính là ở phía sau kiện khải giáp này cũng có một đôi cánh màu trắng, phía trên đôi cánh màu trắng này cũng có lân phiến bao trùm, toàn thân tỏa ra khí tức sắc bén.

- Phi Long chiến giáp.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt trầm xuống, hai cánh trên khải giáp sau lưng chấn động. Gợn sóng trong không gian chung quanh khuếch tán, thân hình xuyên qua không gian. Tốc độ tăng vọt, không ngờ lại vô cùng quỷ dị tránh khỏi đạo trảo ấn kia của Lục Lâm Thiên. Vết nứt không gian đen kịt sượt qua má đem theo kình phong sắc bén khiến cho hai má hắn cảm thấy đau đớn.

Phanh.

Trảo ấn của Lục Lâm Thiên thất bại, bẻ nát không gian, năng lượng cuồng bạo khuếch tán.

- Ngươi cũng nhưng mà Vũ Tôn lục trọng mà thôi, đừng tưởng rằng có thể làm gì được ta.

Thúc dục Phi Linh chiến giáp, tốc độ của Lăng Thanh Tuyệt tựa như quỷ dị, chỉ lóe lên một cái lập tức xuất hiện trước không trung Lục Lâm Thiên. Gợn sóng trong không gian bị đôi cánh sau lưng xé mở, trong giây lát xuyên qua sự cách trở của không gian, từng đạo thủ ấn lập tức được kết. Năng lượng bàng bạc trong thiên địa hội tụ. Một đạo chưởng ấn cực lớn được ngưng tụ.

Lúc chưởng ấn của Lăng Thanh Tuyệt xuất hiện cả không gian giống như cứng lại. Năng lượng thiên địa nương theo chân khí của Lăng Thanh Tuyệt không ngừng rót vào trên chưởng ấn trong không trung. Năng lượng thiên địa bàng bạc cùng với chân khí đều tiến vào trong chưởng ấn.

- Phá Diệt Toái Không Ấn.

Trong chớp mắt Lăng Thanh Tuyệt quát lên một tiếng, chưởng ấn cực lớn trong tay giống như sấm sét quét ngang khiến cho không gian vặn vẹo.

Chưởng ấn che khuất bầu trời giống như một bàn tay cực lớn, sau đó hóa thành hơn mười đạo chưởng ấn cực lớn. Tầng tầng lớp lớp mang theo vết nứt không gian treo ở trên không, ầm ầm đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Không trung đã sớm phong vân biến sắc, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, trong mắt hiện lên hàn ý nhàn nhạt. Thủ ấn đã được kết từ lâu, quanh thân đột nhiên có quang mang lóe lên. Ngay sau đó lưu quang màu xanh run lên, một đạo quang mang màu xanh lập tức bao phủ quanh thân hắn.

Giữa không trung, kình khí cuồng bạo theo chưởng ấn đánh xuống, một cỗ lực lượng không gian bao phủ trên người Lục Lâm Thiên. Tầng tầng lớp lớp, chưởng ấn khủng bố vô cùng tựa như sấm sét trong nháy mắt đánh vào trên người Lục Lâm Thiên.

Phanh Phanh.

Không gian chung quanh lập tức hỗn loạn, không gian nơi Lục Lâm Thiên đứng đột nhiên nổ tung. Âm thanh trầm thấp giống như tiếng sấm đột nhiên vang vọng trong không gian.

Kình phong cuồng bạo khuếch tán, không gian chung quanh nảy lên, một động sâu xuất hiện, kình khí ngập trời khuếch tán trên không trung.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt có chút ngưng trọng nhìn vào không gian đang hỗn loạn. Tâm thần dò xét, thế nhưng không ngờ lại mất đi khí tức của Lục Lâm Thiên, chuyện này khiến cho trong lòng hắn cực kỳ bất an.

Khi kình khí gần tiêu tán hết thì ánh mắt Lăng Thanh Tuyền lập tức nhìn vào trong không gian kia.

- Lăng Thanh Tuyệt, thực lực ngươi đã không còn đủ, chịu chết đi.

Khi kình khí hoàn toàn biến mất, một tiếng quát lạnh lẽo vang lên. Ngay trong ánh mắt của Lăng Thanh Tuyệt đột nhiên có một đạo thân ảnh xuất hiện trước mặt hắn. Trên người được một kiện khải giáp bằng lân phiến bao phủ, hai cánh sau lưng mở rộng. Quang mang chung quanh hai cánh lan tràn giống như điện mang không ngừng lưu chuyển. Đồng thời chung quanh đôi cánh còn có vết nứt không gian đen kịt, uy áp tràn ngập không gian đồng thời ngưng tụ một cỗ năng lượng khiến cho lòng người run sợ.

Tốc độ quá nhanh, nhanh tới mức khiến cho Lăng Thanh Tuyệt run sợ, ánh mắt kinh hãi. Hắn làm sao có thể nghĩ tới, vừa rồi là một kích toàn lực của hắn, thế nhưng lại không có cách nào rung chuyển mảy may tới Lục Lâm Thiên.

- Không tốt.

Phi Long chiến giáp bị phản chấn, Lăng Thanh Tuyệt nhanh chóng lùi lại, một cỗ cảm giác khiến cho tim hắn đập nhanh từ sâu trong đầu đột nhiên lan tràn ra.

- Ngươi trốn không thoát đâu, chậm rồi.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên như quỷ mị đuổi theo, âm thanh lạnh lẽo đột nhiên từ trong miệng hắn truyền ra rồi vang vọng phía chân trời.

Một giây sau, trong ánh mắt rung động của Lăng Thanh TUyệt, Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng Lục Lâm Thiên chấn động. Thân ảnh trong nháy mắt nhảy ra, tay phải giống như sấm sét, một đạo lưu quang màu tím từ trong tay hiện lên, trong lúc mơ hồ có tiếng sấm sét vang vọng.

Chương 2571: Đối chiến song Lăng 2

Ầm ầm.

Lục Lâm Thiên phất tay đánh về phía Lăng Thanh Tuyệt, âm thanh như sấm sét vang vọng. Một đạo sấm sét giống như một đầu cự mãng phóng ra mang theo một cỗ khí tức hủy diệt, mênh mông, xu thế mạnh mẽ như vậy khiến cho người ta run rẩy.

- Không tốt.

Trong lúc vô hình Lăng Thanh Tuyệt cảm thấy lạnh lẽo từ tận đáy lòng, linh hồn của hắn giờ phút này cũng đang run rẩy, tốc độ này quá nhanh, hắn căn bản không có cách nào tránh đi.

Sưu.

Dưới tử kim huyền lôi, lôi vân quay cuồng trên không giống như nộ long ầm ầm đánh xuống mang theo âm thanh vang vọng quanh quẩn trên không trung. Đạo tử kim huyền lôi mang theo khí tức khiến cho tim mọi người đập nhanh lập tức đánh vào trên ngực Lăng Thanh Tuyệt.

Phanh.

Dưới cỗ lực đạo này thân hình Lăng Thanh Tuyệt bị tử kim huyền lôi quanh quẩn, thân hình bị đánh bay. Không gian chung quanh xuất hiện vết nứt đen kịt.

Ken Két.

Lực lượng sấm sét xé rách Phi Long chiến giáp trên người Lăng Thanh Tuyệt. Cùng lúc trong miệng Lăng Thanh Tuyệt phun ra máu tươi, thân hình lập tức rơi xuống đất.

Mặt đất rạn nứt tạo thành một cái rãnh sâu. Mà ngay cả mặt đất dưới cỗ lực lượng này cũng bắt đầu lay động kịch liệt.

- Ca ca...

Một tiếng kêu vang lên, thân ảnh mềm mại của Lăng Thanh Tuyền phá không lao tới. Mắt thấy Lục Lâm Thiên đánh về phía Lăng Thanh Tuyệt, thủ ấn kết xuất, trong hai tay lập tức xuất hiện một đạo quang mang, quang mang xuất hiện, một cỗ khí tức kinh người bắt đầu lan tràn ra.

Quang mang thu liễm, chỉ thấy lúc này trong hai tay của Lăng Thanh Tuyền là một đôi bao tay, bên trên đôi bao tay này ẩn chứa lực lượng hủy diệt đáng sỡ.

Sưu.

Lăng Thanh Tuyền lơ lửng phía chân trời, váy dài bồng bềnh giống như la sát. Năm ngón tay vặn vẹo, trên đôi bao tay lập tức phát ra tiếng xi xi, một cỗ khí tức đáng sợ mà bàng bạc từ trên đôi bao tay nhanh chóng lan tràn ra. Một đạo trảo ấn đột nhiên xé rách không gian đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Dưới trảo ấn, không gian bị xé rách, uy lực này tuyệt đối không dưới Lục Lâm Thiên thi triển Tề Thiên Liệt Địa trảo.

- Vũ Tôn lục trọng sao?

Lục Lâm Thiên nhìn về phía Lăng Thanh Tuyền, cũng có chút bất ngờ bởi vì tu vi của Lăng Thanh Tuyền lúc này cũng đã tới Vũ Tôn lục trọng. Ánh mắt hắn trầm xuống, cánh tay run lên, thúc dục Long Ảnh Tí. Năng lượng thiên địa hội tụ tới, quang mang trên nắm tay đại thịnh, xoay người đánh ra một quyền. Ở trong quyền ấn có hư ảnh một đầu hoàng kim cự long cực lớn bắn ra.

Ngao.

Âm thanh rồng ngâm vang vọng trên không trung, hư ảnh cự long đánh về phía trước, hung hăng va chạm với đạo trảo ấn kia.

Phanh Phanh.

Hư ảnh kim long cùng với trảo ấn lập tức đánh vào một chỗ, âm thanh hung hãn giống như sấm rền bộc phát. Khí tức cuồng bạo lấy chỗ hai đạo công kích va chạm làm trung tâm khuếch tán ra bốn phía.

Ken két.

Không gian bị đánh vỡ, cả không gian to lớn trong nháy mắt sụp đổ từng khúc, kình khí ngập trời khuếch tán.

Khục khục.

Coi như là thúc dục Linh khí Địa cấp tăng thêm bản thân Lăng Thanh Tuyền là vũ giả ngũ hệ, tu vi Vũ Tôn lục trọng nhiều nhất chỉ miễn cưỡng chống lại Vũ Tôn bát trọng mà thôi. Tối đa cũng nhưng mà Vũ Tôn bát trọng trung kỳ, nhưng mà chống lại chứ không phải là áp chế.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên dựa vào tu vi Vũ Tôn lục trọng đỉnh phong, thực lực bản thân có thể so sánh với Vũ Tôn bát trọng đỉnh phong tiếp cận với Vũ Tôn cửu trọng. Lăng Thanh Tuyền khó có thể chống lại.

Phốc phốc.

Thân hình mềm mại bị đẩy lui, trong miệng Lăng Thanh Tuyền phun ra một ngụm máu tươi, thân ảnh bắn ngược ra, nặng nề đập xuống mặt đất.

Sưu.

Mà cùng thời điểm đó, Lục Lâm Thiên đã lần nữa phá không xuất hiện trên đầu Lăng Thanh Tuyệt, so với Lăng Thanh Tuyền thì Lục Lâm Thiên càng muốn đánh chết Lăng Thanh Tuyệt này hơn. Về phần có ý gì khác hay không Lục Lâm Thiên cũng đang mâu thuẫn, trong lòng thầm nhủ không nên suy nghĩ nhiều, cũng không muốn có liên quan tới Lăng Thanh Tuyền.

Thế nhưng khiến cho Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn đó là không biết vì sao ở trước mặt nữ nhân này hắn lại không thể có chút sát ý nào.

Sưu.

Lục Lâm Thiên xuất hiện trước người Lăng Thanh Tuyền, đáp xuống mặt đất, năng lượng thuộc tính thổ bàng bạc nhanh chóng hội tụ trong tay. Một đạo quyền ấn được ngưng tụ. Trên quyền ấn có một cỗ uy áp linh hồn cực lớn lan tràn ra. Thậm chí còn dẫn tới vết nứt đen kịt nhỏ bé trong không gian, đánh về phía Lăng Thanh Tuyệt.

Lăng Thanh Tuyệt hoảng sợ, vừa mới bò người llene, căn bản khó có thể chống lại. Xa xa, Hạc Linh Tả Sứ đang bị chín đầu hung khôi vây công, muốn thoát thân cũng là chuyện không có khả năng, coi như là thoát thân thì cũng không kịp tới ứng cứu.

Lăng Thanh Tuyệt không có biện pháp thối lui, quang mang trên Phi Long chiến giáp bị nghiền nát lóe lên, năng lượng vô hình lập tức khuếch tán. Bàn tay khẽ đảo, cả không gian lập tức run rẩy, một đạo trảo ấn bằng năng lượng thuộc tính thủy xuất hiện, trên không trung lập tức xuất hiện năm vết nứt không gian đen kịt. Dưới trảo ấn không gian sụp đổ từng khúc, uy thế chấn động nhân tâm.

Sưu.

Chỉ trong chớp mắt ngắn ngủi, một đạo quyền ấn của Lục Lâm Thiên lập tức va chạm với trảo ấn của Lăng Thanh Tuyệt vào một chỗ. Hai đạo công kích va chạm với nhau giống như là hai khỏa lưu tinh ầm ầm va chạm trên không trung.

Trảo ấn của Lăng Thanh Tuyệt bao phủ quyền ấn của Lục Lâm Thiên.

Hai cỗ năng lượng va chạm, vết nứt đen kịt trên không gian lan tràn ra. Quang mang ngập trời từ nơi trảo quyền va chạm bắn ra mạnh mẽ. Không gian nơi hai cỗ lực lượng va chạm biến mất. Mảnh vỡ trong không gian giống như là thiên thạch bắn tứ phía.

Công kích khủng bố khủng bố như vậy không thể nghi ngờ hai người này đều là tồn tại cao cấp trong đám người trẻ tuổi.

Giờ phút này một quyền một trảo cũng không tạo ra âm thanh quá lớn, chỉ vang lên tiếng ken két do không gian bị nghiền nát mà thôi. Tiếp đó không gian yên tĩnh bị nghiền nát, cả không trung hung hăng run rẩy.

Sưu Sưu...

Cùng một lúc bên trong quyền ấn của Lục Lâm Thiên đột nhiên có một đạo tàn ảnh quyền ấn đánh ra. Một cỗ linh lực bàng bạc tuôn ra, đánh vào trên người Lăng Thanh Tuyệt.

Sưu.

Tàn ảnh của quyền ấn đánh vào, thân hình Lăng Thanh Tuyệt run rẩy một thoáng, công kích linh hồn, bất luận kẻ nào cũng khó có thể bỏ qua được.

Lăng Thanh Tuyệt ngốc trệ, lực đạo trên quyền ấn thừa cơ bạo phát, lực lượng mạnh mẽ trút xuống, trảo ấn bị đánh tan.

Phanh Phanh.

Âm thanh bạo liệt giống như tiếng sấm vang lên, trảo ấn lập tức bị đnáh thành từng mảnh vỡ. Một cỗ năng lượng kinh khủng hóa thành kình khí bỗng nhiên khuếch tán, đập vào trên người Lăng Thanh Tuyệt.

Phốc Phốc.

Trong miệng Lăng Thanh Tuyệt lần nữa phun ra máu tươi. Phi Long chiến giáp ảm đạm, lần nữa gặp trọng kích, thân hình bắn ngược về phía sau giống như chim gãy cánh. Mặt đất rạn nứt, đá vụn bắn tứ tung khiến cho mặt đất nhoáng lên một cái.

- Thiếu chủ.

Hạc Linh Tả Sứ hét lớn, bị hung khôi vây công, tâm thần hắn cũng dò xét ra không trung, lúc này nhìn thấy thiếu chủ gặp phiền toái, ánh mắt hắn ngưng trọng tới cực điểm. Nếu như thiếu chủ xảy ra chuyện thì hắn cũng không cần sống nữa. Cho nên thiếu chủ tuyệt đối không thể gặp chuyện không may.

Chương 2572: Hài tử của ngươi

Có chín đầu hung khôi vây công, khí tức nóng bỏng tràn ngập không gian chung quanh. Không gian này như bị đốt lên, một đầu khôi lỗi lần nữa xuất hiện trước mặt Hạc Linh Tả Sứ. Trảo ấn nóng bỏng bắn ra, năm vết nứt đen kịt trên không gian xé rách không gian phóng về phía hắn.

Phá.

Ánh mắt Hạc Linh Tả Sứ âm trầm, nhanh chóng huy vũ tay, dẫn động năng lượng bàng bạc trong thiên địa đánh về phía khôi lỗi. Phiến không gian này trong nháy mắt cũng bị xé rách thành mảnh nhỏ. Kình khí ngập trời phá không khuếch tán.

Sưu.

Đầu khôi lỗi kia lập tức bị đẩy lui, Hạc Linh Tả Sứ muốn dựa thế bắn ra cứu Lăng Thanh Tuyệt.

Sưu Sưu.

Thế nhưng trong nháy mắt này chín đầu khôi lỗi đột nhiên động, thân hình nhảy ra, tốc độ nhanh như thiểm điện. Chín đạo thân ảnh trong lúc mơ hồ có một loại liên hệ huyền ảo, quay chung quanh tạo thành một vòng tròn, lần nữa vây Hạc Linh Tả Sứ vào bên trong.

Sưu Sưu.

Một lát sau, khí tức nóng bỏng trên người chín đầu khôi lỗi phóng ra, bí văn quanh thân đại thịnh, giống như hóa thành hỏa diễm như thực chất. Phía trên chín đầu khôi lỗi, bí văn huyền ảo mà phức tạp phóng lên trời.

Quang mang tạo thành hình cung, đem bí vân trên chín đầu khôi lỗi hợp lại với nhau, tạo thành mạng nhện trên không trung, đem không gian bao trọn vào bên trong.

Sưu Sưu.

Bí vân bao phủ, cả không gian giống như cháy lên, bí vân tương liên, bao phủ không gian. Hạc Linh Tả Sứ đang muốn cứu Lăng Thanh Tuyệt lúc này cũng bị bao phủ vào bên trong.

Biến hóa bực này khiến cho Hạc Linh Tả Sứ biến sắc, càng khiến cho hắn thêm kinh ngạc chính là khí thế trên chín đầu khôi lỗi này đột nhiên tăng lên. Vốn là bát cấp hậu kỳ, thế nhưng lúc này lập tức nhảy lên bát cấp hậu kỳ đỉnh, mà uy thế trên người chín đầu khôi lỗi này so với vừa rồi không chỉ tăng thêm một chút.

- Trận pháp khôi lỗi hợp kích.

Hạc Linh Tả Sứ cũng coi như là người có kiến thức rộng rãi, trong khoảnh khắc hiểu rõ sự ảo diệu bên trong. Chín đầu khôi lỗi khủng bố này không ngờ lại có trận pháp hợp kích. Chín đầu khôi lỗi tương liên, thực lực cũng tăng cường.

Hiểu rõ tất cả chuyện này trên khuôn mặt của Hạc Linh Tả Sứ ngày càng âm trầm, đồng thời trong lòng cũng chính thức ngưng trọng, thậm chí là run sợ.

Thân là Linh giả, thế mạnh của hắn là công kích linh hồn. Thế nhưng khôi lỗi này lại không sợ công kích linh hồn. Hơn nữa công kích vật chất cường hãn kia khiến cho hắn không chịu nổi. Muốn đối phó với những khôi lỗi trừ phi hắn có thể đem linh hồn lực phá hủy cấm chế linh hồn trên người những đầu khôi lỗi này.

Nhưng mà muốn phá hủy cấm chế linh hồn của người khác trên đầu khôi lỗi này tối thiểu phải mạnh hơn nhiều chủ nhân của nó. Đáng tiếc vừa rồi hắn đã thử qua, thực lực của hắn còn không có cách nào có thể cưỡng thế phá hủy cấm chế linh hồn trên người khôi lỗi.

Sưu Sưu...

Hạc Linh Tả Sứ rung động, bốn đầu hung khôi cũng không có khách khí. Chín đầu hung khôi lúc này mơ hồ tương liên, dẫn động năng lượng nóng bỏng mà bàng bạc bao phủ phiến thiên địa bị bí văn bao quát. Từng đạo trảo ấn mang theo kình phong sắc bén lần nữa đánh về phía Hạc Linh Tả Sứ, thực lực này so với lúc trước còn cường hãn hơn nhiều.

Lúc này Hạc Linh Tả Sứ đâu còn có năng lực đi ứng cứu Lăng Thanh Tuyệt, thân hắn cũng khó mà bảo toàn. Chín đầu khôi lỗi thúc dục trận pháp hợp kích, Hạc Linh Tả Sứ bị quản chế khắp nơi, còn cần người khác tới cứu chứ làm gì có thời gian đi ứng cứu kẻ khác.

Sưu.

Dưới không trung, trọng thương như vậy khiến cho sắc mặt Lăng Thanh Tuyệt trắng bệch, nhanh chóng vỗ cánh chạy trốn.

- Còn muốn trốn sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, bàn chân đạp mạnh hư không, Huyễn Ảnh Thanh Vũ tạo thành một chuỗi tàn ảnh trên không trung. Tốc độ của Lăng Thanh Tuyệt có nhanh hơn nữa cũng không thể nào nhanh hơn được Lục Lâm Thiên, coi như là thời kỳ toàn thịnh, luận tốc độ cũng không phải là đối thủ của Lục Lâm Thiên.

- Thời Không Lao Ngục.

Tiếng quát vừa dứt, một đạo quang mang chói mắt từ trong hai tay Lục Lâm Thiên bắn ra. Thời Không Lao Ngục thuộc tính thủy lan tràn bao phủ không gian chung quanh. Dưới lực lượng thời gian tác dụng, gợn sóng trong không gian bị đồng hóa, trong nháy mắt bao phủ Lăng Thanh Tuyệt vào bên trong.

Trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ, năng lượng thuộc tính thổ bàng bạc hội tụ. Linh hồn lực mênh mông cùng với lực lượng thời gian, không gian dung hợp vào bên trong, trong khoảnh khắc lậ tức trút xuống.

- Không tốt.

Lăng Thanh Tuyệt biến sắc, trong nháy mắt cơ thể lại bị ảnh hưởng, dưới nhiều loại công kích như vậy, thân hình hắn khó bảo trì sự cân bằng, càng ngày bị ảnh hưởng càng nặng.

Phanh.

Đồng thời Thời Không Lao Ngục thuộc tính thủy đột nhiên đóng băng kéo tới. đóng băng chung quanh Lăng Thanh Tuyệt, khí tức lạnh lẽo trong nháy mắt lan tràn tới trước người Lăng Thanh Tuyệt.

Lăng Thanh Tuyệt kinh hãi, công kích khủng bố trong không gian này vô cùng quỷ dị, đây là lần đầu tiên hắn gặp phải. Công kích quỷ dị này khiến cho hắn có cảm giác không có cách nào chống lại, cũng không thể thoát ra ngoài.

Phốc phốc.

Trong không gian lạnh lẽo, Lăng Thanh Tuyệt lần nữa phun ra máu tươi. Chân khí phô thiên cái địa tuôn ra, thế nhưng dưới vô số công kích chung quanh, bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được chân khí của hắn bị ăn mòn.

Trong thời gian ngắn ngủi, một cỗ lực lượng hàn băng lan tràn tới trước người Lăng Thanh Tuyệt, không gian đều bị hàn băng bao phủ, khiến cho hắn không thể chống lại.

- Mạng ta xong rồi.

Hàn băng tới trước người, trong mắt Lăng Thanh Tuyệt hiện lên sự tuyệt vọng. Không còn cách nào do dự, ánh mắt trở nên âm độc, hét lớn một tiếng:

- Lục Lâm Thiên, ta liều mạng với ngươi.

Dứt lời, quanh thân Lăng Thanh Tuyệt đột nhiên bành trướng, hàn băng vừa mới lan tràn tới người hắn đột nhiên thối lui, khí thế trên người Lăng Thanh Tuyệt theo đó tăng vọng.

- Thanh Tuyền, muội mau chạy đi.

Khí tức tăng lên, Lăng Thanh Tuyệt quát lớn một tiếng, tự biết hồn anh tự bạo cũng không nhất định có thể giữ chân Lục Lâm Thiên, phòng ngự của Lục Lâm Thiên thế nào hắn là người rõ ràng nhất.

- Muốn hồn anh tự bạo sao?

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát một tiếng, chỉ cần nhìn qua dấu hiệu cũng biết Lăng Thanh Tuyệt định tự bạo hồn anh. Tu vi Vũ Tôn thất trọng như Lăng Thanh Tuyệt thi triển hồn anh tự bạo, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có chút cố kỵ mà thôi, thế nhưng cũng không sợ. Lực lượng lạnh lẽo ngập trời lần nữa lan tràn, không cho Lăng Thanh Tuyệt giãy dụa.

Sưu.

Thân hình Lăng Thanh Tuyệt dần dần bành trướng, khí tức phô thiên cái địa dẫn động tới năng lượng thiên địa, một mảng lớn băng chung quanh thân hình bị vỡ anst, năng lượng khủng bố xé rách không gian tạo thành vết nứt đen kịt.

- Dừng tay, Lục Lâm Thiên, ngươi dừng tay cho ta.

Lăng Thanh Tuyền hét lớn một tiếng, thân hình có chút chật vật từ trên mặt đất nhảy lên, mái tóc mất trật tự, thân hình lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Hừ, cút ngay.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại, cánh tay vung lên, một đạo chân khí đánh về phía Lăng Thanh Tuyền.

Chương 2573: Dùng hồn hóa thân 1

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền tràn ngập sự phức tạp, nhìn qua ca ca muốn tự bạo hồn anh, cũng không để ý tới đạo chân khí của Lục Lâm Thiên đang đánh tới, truyền âm nói với Lục Lâm Thiên:

- Ngươi giết ca ca thì con sẽ không có cữu cữu, ta có con rồi, là con của ngươi. Ngươi giết ta đi, giữ lại mạng cho ca ca ta.

Âm thanh này truyền vào trong tai Lục Lâm Thiên. Nhưng mà âm thanh rơi vào trong tai Lục Lâm Thiên lại giống như sấm sét trên chín tầng trời, khiến cho toàn thân Lục Lâm Thiên run lên, thân hình ngây ngốc một chút.

Sưu...

Đạo chân khí kia xuyên thủng không gian lập tức đánh tới trước người Lăng Thanh Tuyền, Lăng Thanh Tuyền cũng không tránh né.

Sưu.

Trong sát na, ngay khi đạo chân khí kia còn cách Lăng Thanh Tuyền chưa được nửa mét thì dừng lại, kình khí ngập trời khiến cho y phục và mái tóc Lăng Thanh Tuyền tung bay. Dưới sự áp bách của kình phong, tư thái hoàn mỹ hiện lên rõ mồm một.

Cùng lúc này Thời Không Lao Ngục thuộc tính thủy tiêu tán, năng lượng cuồng bạo trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Sưu.

Năng lượng lạnh lẽo chung quanh biến mất, Lăng Thanh Tuyệt cũng không muốn chết, vẻ mặt nghi hoặc, thân hình đang bành trướng bị hắn cưỡng ép thu hồi. Miệng lần nữa phun ra máu tươi. Cưỡng ép thu hồi hồn anh tự bạo dường như đối với thân hình hắn tạo thành tương tổn cực lớn.

- Ngươi nói cái gì, ngươi nói lại một lần nữa xem.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện trước người Lăng Thanh Tuyền, hai mắt nhìn vào trong mắt của Lăng Thanh Tuyền. Những lời vừa rồi Lăng Thanh Tuyền nói đối với Lục Lâm Thiên mà nói tuyệt đối là rung động cực lớn.

Sưu.

Lăng Thanh Tuyền nhìn Lục Lâm Thiên, thân ảnh xinh đẹp lóe lên, thân hình phá không bay tới bên người Lăng Thanh Tuyệt.

- Ca ca, huynh không sao chứ?

Lăng Thanh Tuyền lo lắng hỏi, dù sao đây cũng là ca ca của nàng.

- Ta không sao, chạy mau.

Lăng Thanh Tuyệt khẽ quát một tiếng, trong nháy mắt kéo tay Lăng Thanh Tuyền bỏ chạy về phía sau.

Ông.

Tiếng sấm sét vang lên, Huyễn Ảnh Thanh Vũ khẽ vỗ, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện trước mặt hai người, làm sao hắn có thể để cho hai người này rời đi được.

- Mau nói cho ta biết, điều ngươi nói có phải là sự thực không?

Mắt nhìn Lăng Thanh Tuyền, giờ phút này trong đầu Lục Lâm Thiên có chút rối loạn. Nhất thời khó mà bình tĩnh được, trong đầu chỉ liên nói nghĩ tới việc mình có con, mà Lăng Thanh Tuyền sinh cho hắn.

- Nếu như ngươi muốn biết thì đừng ngăn cản ta. Nếu không ngươi sẽ vĩnh viễn không biết được chuyện này.

Lăng Thanh Tuyền nhìn Lục Lâm Thiên, nghiến răng nói. Thân ảnh xinh đẹp kéo tay Lăng Thanh Tuyệt nhanh chóng rơi đi. Thân ảnh hai người lập tức chui vào trong sương mù dày đặc.

Sưu.

Cũng không biết xảy ra chuyện gì, dường như là động tới cái gì đó mà gợn sóng trước mặt hai người lóe lên, lập tức biến mất không thấy gì nữa. Giống như đột nhiên biến mất trên hư không.

- Không nói rõ thì các ngươi đừng mong rời khỏi đây.

Lục Lâm Thiên sững sờ lúc này mới hồi phục tinh thần lại, thân ảnh nhanh chóng đuổi theo.

Ông.

Huyễn Ảnh Thanh Vũ chấn động, Lục Lâm Thiên đuổi theo, đánh văng môt mảng lớn sương trắng, thế nhưng đã mất dấu hai người Lăng Thanh Tuyệt, Lăng Thanh Tuyền, tâm thần tràn ra cũng không thể tìm thấy tung tích của hai người.

Thân ảnh ổn định giữa không trung, ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, thầm hối hận vì sao vừa rồi bản thân không bắt hai người kia.

- Là thật sao? Đây không phải là sự thực. Nữ nhân kia không phải là người bình thường, ai biết nàng muốn làm gì. Thế nhưng vạn nhất là sự thực thì...

Thân hình lơ lửng trên không trung, trong đầu Lục Lâm Thiên có chút hỗn loạn. Những lời Lăng Thanh Tuyền nói với Lục Lâm Thiên mà nói cực kỳ rung động, cũng đảo loạn tâm thần của Lục Lâm Thiên. Nếu như hắn có con, thực sự hắn cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

Phanh Phanh.

Phía xa, âm thanh bạo liệt cực lớn vang lên, chín đầu hung khôi vây công, không gian sụp đổ từng khúc. Hạc Linh Tả Sứ hoàn toàn chỉ có thể né tránh, lúc này cũng khó có thể chống đỡ được. Khải giáp trên lưng đã xuất hiện vết nứt, vừa rồi hắn mới bị một đầu hung khôi xé rách một miếng trên khải giáp.

Tu vi của Hạc Linh Tả Sứ cũng chỉ là Linh Tôn cửu trọng, thời gian đột phá có lẽ cũng không quá dài, thực lực không kém Lệ Quỷ bao nhiêu. Loại thực lực này tuyệt đối cường hãn, thế nhưng thực lực của chín đầu hung khôi lúc này tuyệt đối có thể so sánh với Vũ Tôn cửu trọng. Tăng thêm đặc tính của khôi lỗi cho nên kết quả đã được dự đoán từ trước.

Phanh Phanh.

Hạc Linh Tả Sứ gian nan chống đỡ, dưới trận pháp hợp kích của chín đầu khôi lỗi bao phủ, hắn cũng không có cách nào chạy ra.

Sưu.

Một cỗ năng lượng nóng bỏng hội tụ, một đạo trảo ấn xé rách không gian đánh về phía Hạc Linh Tả Sứ.

- Cút ngay cho ta.

Trong mắt Hạc Linh Tả Sứ hiện lên vẻ âm tàn, miệng gầm lên một tiếng giận dữ. Linh lực phô thiên cái địa tuôn ra, sau đó cánh tay vung lên, một đạo quang trụ bằng linh lực cực lớn hung hăng va chạm với trảo ấn của đầu hung khôi kia.

Phanh.

Hai cỗ năng lượng va chạm, kình phong khủng bố phô thiên cái địa tuôn ra. Không gian chung quanh đều bị dư âm của năng lượng khủng bố này tạo thành ảnh hưởng, ầm ầm bạo liệt.

- Hừ.

Dưới kình phong khủng bố như vậy, Hạc Linh Tả Sứ cùng với đầu hung khôi kia đồng thời lui lại mấy bước.

Hạc Linh Tả Sứ biến sắc, hiển nhiên là dưới đạo công kích này đã ăn một chút thiệt thòi. Cưỡng ép ngạnh kháng, thân hình của hắn không thể nào so với thân hình khôi lỗi. Trừ phi là hắn có lực phòng ngự biến thái như của Lục Lâm Thiên kia.

Hạc Linh Tả Sứ lảo đảo lui lại, đồng thời cùng lúc cũng có một đạo trảo ấn nóng bỏng khác đánh tới.

- Hỗn trướng.

Hạc Linh Tả Sứ đại biến, trong lúc hoảng sợ nhanh chóng bố trí một đạo quang tráo bằng linh lực quanh thân, thân hình nhanh chóng lui lại, chật vật không thô.

Phanh.

Đạo trảo ấn kia trong nháy mắt đánh vào trên quang tráo bằng linh lực. Hỏa diễm nóng bỏng trên trảo ấn đánh vào trên quang tráo của Hạc Linh Tả Sứ.

Dưới cỗ lực lượng nóng bỏng này, vòng quang tráo bằng linh lực quanh thân Hạc Linh Tả Sứ như bị đốt lên, chỉ giằng co được một lát thì lập tức bị nghiền nát. Trảo ấn mang theo không gian vặn vẹo dùng xu thế sấm sét đánh vào lưng Hạc Linh Tả Sứ.

Ken két.

Một tiếng trầm thấp, bạo liệt vang vọng. Hồn linh khải giáp trên người Hạc Linh Tả Sứ một lần nữa bị xé rách, miệng lập tức có máu tươi tràn ra.

Thân hình Lục Lâm Thiên xuất hiện trong không gian của chín đầu hung khôi, mắt nhìn thấy tất cả chuyện này, trong lòng có chút trầm xuống. Hạc Linh Tả Sứ này bị nhốt cũng không thể ép hắn quá. Tục ngữ có nói, chó gấp còn nhảy qua tường, thỏ gấp còn cắn người. Lăng Thanh Tuyệt và Lăng Thanh Tuyền đã chạy, tuyệt đối không thể để cho Hạc Linh Tả Sứ này chạy mất.

Sưu Sưu.

Chín đầu hung khôi không cho Hạc Linh Tả Sứ có thời gian thở dốc, lần nữa có mấy đầu hung khôi dựa vào góc độ huyền ảo nào đó mà lao thẳng tới, mỗi một đạo công kích đều có thể vây khốn Hạc Linh Tả Sứ vào bên trong.

Chương 2574: Dùng hồn hóa thân 2

Sắc mặt Hạc Linh Tả Sứ ngày càng khói coi, dưới chín đầu khôi lỗi khủng bố này trong lòng hắn ngày càng ngưng trọng. Loại khôi lỗi khủng bố như vậy hắn thật không rõ tại sao trên người Lục Lâm Thiên lại có nhiều như vậy.

NHìn chín đầu hung khôi, Hạc Linh Tả Sứ không còn muốn chống lại, tìm kiếm cơ hội chạy trốn.

- Hỗn trướng.

Hạc Linh Tả Sứ sốt ruột, nếu cứ tiếp tục như vậy sớm muộn gì hắn cũng bị tiêu hao tới chết. Thủ ấn quỷ dị được kết, linh lực trong cơ thể cuồng bạo tuôn ra. Dẫn theo năng lượng bàng bạc trong thiên địa nhanh chóng hội tụ thành một mảnh năng lượng khổng lồ trên không trung.

Năng lượng hội tụ, một cỗ uy áp cực lớn lan tràn ra, cả không gian run lên.

Một đạo thủ ấn quỷ dị biến hóa, trong mi tâm của Hạc Linh Tả Sứ có một đạo lưu quang màu trắng mang theo linh hồn lực bàng bạc lan tràn ra. Linh hồn lực bàng bạc bắn vào trong đoàn năng lượng trên không trung, sắc mặt Hạc Linh Tả Sứ bắt đầu tái nhợt.

Advertisement

Sưu.

Mà lúc này cả không trung có một cỗ năng lượng cực lớn rít gào. Khí tức trong năng lượng bàng bạc đột nhiên kéo lên, khí tức tràn ngập thiên địa, không gian chung quanh gió nổi mây phun. Khí thế khủng bố cực kỳ đáng sợ.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, Hạc Linh Tả Sứ này dường như đang thi triển thủ đoạn cuối cùng gì đó, thủ đoạn này tuyệt đối cường hãn. Lục Lâm Thiên cũng sớm nghĩ tới những thứ này, những lão yêu quái này trên người ai cũng có một ít thủ đoạn bảo vệ tính mạng, nhưng mà những thủ đoạn bảo vệ tính mạng này không thể thi triển một cách đơn giản mà thôi.

Sưu Sưu...

Tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, đương nhiên sẽ không để cho Hạc linh Tả Sứ có thời gian chuẩn bị thủ đoạn mạnh nhất của mình. Trong không gian hỗn loạn, chín đầu khôi lỗi theo chín phương vị lao thẳng tới, đồng thời đánh về phía Hạc Linh Tả Sứ.

Advertisement

- Dùng hồn hóa thân, Thiên Ảnh bí pháp.

Hạc Linh Tả Sứ hét lớn một tiếng, một đạo thủ ấn quỷ dị cuối cùng được kết, trong sát na, trong năng lượng bàng bạc trên không trung kia đột nhiên run rẩy, sau đó là cả không gian run rẩy. Quang mang năng lượng trên không trung đại thịnh, giống như mặt trời giữa trưa. Quang mang chói mắt che khuất bầu trời lan tràn ra chung quanh. Khe nứt đen kịt xuất hiện, một cỗ uy áp linh hồn bàng bạc kéo lên.

- Lục Lâm Thiên bản tôn muốn đi chỉ bằng vào ngươi cũng không ngăn được ta. Khoản sổ sách này về sau chúng ta lại tính toán.

Hạc Linh Tả Sứ oán hận nói.

Tiếp đó trong đoàn năng lượng kinh khủng kia, dưới ánh mắt kinh ngạc của Lục Lâm Thiên có vô số thân ảnh Hạc Linh Tả Sứ xuất hiện, có hơn một ngàn đạo thân ảnh lướt đi, bản thể Hạc Linh Tả Sứ cũng ở bên trong này.

Hơn một ngàn đạo thân ảnh này dường như mang theo lực lượng hủy diệt, uy áp linh hồn bàng bạc khiến cho không gian nứt vỡ từng khúc.

Trong giây lát hơn một ngàn đạo thân ảnh này cùng với chín đầu hung khôi va chạm với nhau, đồng thời cũng có vô số thân ảnh Hạc Linh Tả Sứ chạy về bốn phương tám hướng.

Tuy rằng chín đầu hung khôi cường hãn, thế nhưng trước mặt biến cố bực này trong lúc nhất lời cũng khó có thể tập trung vào một đạo thân ảnh là bản thể Hạc Linh Tả Sứ. Huống chi lúc này từng đạo thân ảnh đều là Hạc Linh Tả Sứ, đồng thời còn mang theo công kích.

Hơn một ngàn đạo thân ảnh bắn ra, khuếch tán ra bốn phương tám hướng, không gian chung quanh như biến mất. Thủ đoạn bực này coi như kỳ lạ, tuyệt đối là biện pháp chạy trốn tuyệt nhất. Đây cũng là chỗ hay nhất của Hạc Linh Tả Sứ, không ai biết rõ Hạc Linh Tả Sứ còn có thủ đoạn thế này, nhưng cũng có người biết rõ.

Hạc Linh Tả Sứ này được người bên ngoài gọi là Hạc Linh Tôn giả, cũng là lão quái thành danh đã lâu. Mấy trăm năm trước đã mai danh ẩn tích, người bên ngoài sợ rằng tưởng hắn đã tới đại nạn, thậm chí là vẫn lạc trong một bí cảnh nào đó.

Mà dùng hồn hóa thân, Thiên Ảnh bí pháp này cũng là tuyệt chiêu của Hạc Linh Tôn giả, là tuyệt chiêu để chạy trối chết vô cùng tuyệt vời. Hơn một ngàn đạo thân ảnh này đều có linh hồn lực của Hạc Linh Tôn giả, vô số thân ảnh đông nghịt, cho dù có người có thực lực mạnh hơn nữa cũng khó mà phát hiện ra chân thân của Hạc Linh Tôn giả. Hạc Linh Tôn giả dựa vào thứ này đã trốn chạy không biết bao nhiêu lần, lần nào cũng thoát khiến cho đối thủ cực kỳ kiêng kỵ.

Năm đó những người đối đầu của Hạc Linh Tôn giả có không ít người thực lực mạnh hơn hắn, nhưng mà cũng không thể làm gì được Hạc Linh Tôn giả, cũng không có cách nào phát hiện ra chân thân bên trong.

Hơn một ngàn đạo thân ảnh nhanh chóng lướt đi, uy thế kinh người khiến cho không gian run rẩy không ngớt.

- Muốn chạy trốn sao?

Nhìn không trung, lúc này khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên nở nụ cười lạnh lẽo. Cùng lúc đó trong hai con mắt đen kịt xuất hiện hàn ý.

- Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ.

Từng đạo thủ ấn được kết, trong sát na trước người Lục Lâm Thiên, Thời Không Lao Ngục tám lần uy năng lần nữa khuếch tán trên không trung.

Thời Không Lao Ngục tám lần uy năng đột nhiên lan tràn khiến cho cả không gian giống như cứng lại, đem không gian mấy ngàn thước chung quanh bao phủ, tính cả hơn một ngàn đạo hư ảnh của Hạc Linh Tả Sứ đang chạy trốn cũng bị bao phủ vào bên trong.

- Xảy ra chuyện gì?

Đột nhiên cảm thấy không gian bị trói buộc, sắc mặt hơn một ngàn đạo thân ảnh của Hạc Linh Tả Sứ biến đổi, ở trong không gian này tựa như ngục tù, nhiều loại công kích quỷ dị đánh tới khiến cho từng đạo thân ảnh của hắn ở trong không gian này bắt đầu biến mất.

- Đây là vũ kỹ gì? Tại sao lại có thể quỷ dị như vậy?

Hạc Linh Tả Sứ biến sắc. Công kích quỷ dị bực này khiến cho hắn rung động, khiến cho hư ảnh của hắn không còn chỗ ẩn thân, thậm chí là bản thể cũng bị vây khốn, căn bản không thể đào thoát.

Trong Thời Không Lao Ngục, Lục Lâm Thiên đạp không đứng thẳng, miệng thì thào nói:

- Thổ sinh Kim.

Dứt lời, quanh thân Lục Lâm Thiên có một đạo kim qunag giống như mặt trời giữa trưa dung nhập vào bên trong Thời Không Lao Ngục. Kim quang rực rỡ, khí tức sắc bén, không giang chung quanh đột nhiên run rẩy giống như thiên địa rung chuyển.

Trong nháy mắt toàn thân Hạc Linh Tả Sứ run lên, một cỗ khí tức khiến cho tim đập nhanh từ trong linh hồn hắn tràn ra.

Không tới một giây sau, năng lượng thuộc tính kim từ trong tay Lục Lâm Thiên rót vào trong Thời Không Lao Ngục.

Sưu...

Trong chớp mắt ngắn ngủi, Thời Không Lao Ngục tám lần uy năng thuộc tính thổ này biến mất không thấy, một cỗ uy năng mới, tràn ngập khí tức sát phạt, sắc bén cùng với khí tức bá đạo tràn ngập thiên địa.

Uy năng kéo lên, không gian mở rộng, hơn vạn thước không gian đều bị bao phủ. Kim quang tràn ngập, không gian chung quanh Thời Không Lao Ngục nứt vỡ, gió nổi mây phun, cuồng phong gào thét.

- Vũ kỹ Thiên cấp.... Vũ kỹ Thiên cấp....

Mắt thấy cảnh tượng trước mắt cùng với khí tức và uy thế khiến cho phong vân biến sắc. Trong nháy mắt Hạc Linh Tả Sứ ngạc nhiên, khuôn mặt tái nhợt và âm trầm chuyển thành vặn vẹo, toàn thân ngốc trệ, linh hồn cũng bị run rẩy.

Chương 2575: Chuẩn bị chiêu đãi

- Không tốt.

Hạc Linh Tả Sứ kinh hãi, dưới cỗ uy áp khủng bố này hắn có thể cảm giác được một cỗ khí tức khiến cho tim hắn đập nhanh. Linh lực trong cơ thể bị áp chế tuyệt đố. Hắn thật không ngờ Lục Lâm Thiên này lại tu luyện thành công vũ kỹ Thiên cấp.

Sưu Sưu...

Trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính kim mười sáu lần uy năng, kim quang ngập trời lan tràn, từng đạo hư ảnh của Hạc Linh Tả Sứ dưới khí tức sát phạt, sắc bén của Thời Không Lao Ngục thuộc tính kim lập tức biến mất, chỉ còn lại bản thể lúc này đã sợ hãi, khuôn mặt dữ tợn.

- Ngươi trốn không thoát đâu.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, hướng về phía xa vỗ một cái. Trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính kim này đột nhiên có một bàn tay bằng kim quang rực rỡ phá không mà ra. đánh về phía Hạc Linh Tả Sứ. Chung quanh thủ ấn, khong gian xuất hiện vết nứt đen kịt cực lớn.

Advertisement

Giờ phút này không biết là vì chấn động hay là bị giam cầm, hoặc là cả hai mà Hạc Linh Tả Sứ không có cách nào ngăn cản, trơ mắt nhìn thủ ấn màu vàng này đánh xuống, bao phủ hắn.

Phốc phốc.

Không có chút chống cự nào, dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này trong miệng Hạc Linh Tả Sứ phun ra một ngụm máu tươi. Thân hình bắn ngược ra, từ trên không trung trùng trùng điệp điệp rơi xuống.

Phanh.

Advertisement

Thủ ấn màu vàng cũng ầm ầm đánh xuống. Trong phạm vi vài dặm đều bị thủ ấn màu vàng ảnh hưởng. Cả không gian tựa như sơn băng địa liệt. Sương mù dày đặc vài dặm chung quanh bị đánh tan. Năng lượng cuồng bạo tạo thành rung động giống như thực chất, điên cuồng nhộn nhạo.

Sưu.

Lúc này Hạc Linh Tả Sứ bị thương nặng, thân hình rơi xuống đất. Đạo thủ ấn màu vàng này đánh xuống đánh bay hắn xuống mặt đất tạo thành một cái hố sâu. Máu tươi điên cuồng phun ra, thân hình giãy dụa, muốn trốn.

- Trốn đi đâu?

Cùng một lúc đột nhiên cả không trung bị lôi vân màu tím bao phủ, khí tức giống như hủy diệt lan tràn. Một đạo lưu quang màu tím đánh xuống Hạc Linh Tả Sứ.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh, đáng chết.

Hạc Linh Tả Sứ mang theo thân hình chồng chất vết thương liều chết chạy trốn, thế nhưng giờ phút này cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn bản thân bị đạo lưu quang màu tím kia thôn phệ. Hắn chưa từng nghĩ tới, thực lực của bản thân như vậy mà lại thảm tới mức này.

- Thu.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng thẳng, tâm thần khẽ động, Tử Lôi Huyền Đỉnh trở lại trong tay. Vì sợ Hạc Linh Tả Sứ này tự bạo hồn anh cho nên Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể ra tay như sấm sét, một kích đánh hắn trọng thương sau đó thu vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Hạc Linh Tả Sứ tự bạo hồn anh, Lục Lâm Thiên rất cố kỵ. Linh Tôn cửu trọng tự bạo hồn anh, hắn có thể chống lại hay không cũng là một câu hỏi khó. Đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng đoán Hạc Linh Tả Sứ này mới đột phá Linh Tôn cửu trọng không lâu, hồn anh tự bạo, muốn bảo vệ bản thân có lẽ cũng không phải là chuyện không thể làm được.

Điều Lục Lâm Thiên chính thức lo lắng chính là một Linh Tôn cửu trọng nếu cứ như vậy tự bạo hồn anh thì quá đáng tiếc. Bây giờ là lúc hắn cần Linh Tôn để thôn phệ, Linh Tôn cửu trọng như người này không dễ tìm một chút nào.

Lúc này trong Tử Lôi Huyền Đỉnh đã có hai Linh Tôn, Hạc Linh Tả Sứ này lại là Linh Tôn cửu trọng, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười. Đợi chuyến đi Tử Vong thâm uyên này kết thúc hắn cũng nên đột phá tu vi. Có hai Linh Tôn này ở trên phương diện linh giả hắn muốn đột phá cũng dễ dàng hơn.

Thu hồi Tử Lôi Huyền Đỉnh cùng với Huyễn Ảnh Thanh Vũ và chín đầu hung khôi, thân ảnh Lục Lâm Thiên đáp xuống địa phương bừa bộn này, đồng thời sắc mặt cũng cực kỳ tái nhợt. Một lần thúc dục Thời Không Lao Ngục mười sáu lần uy năng, dùng tu vi hiện tại của Lục Lâm Thiên mà nói cũng cực kỳ cố gắng.

Nhét một khỏa đan dược vào trong miệng, thời điểm này Lục Lâm Thiên không đau lòng vì đan dược một chút nào, bởi vì bản thân nên cố gắng khôi phục thực lực sớm thì tốt hơn.

Nhìn cảnh tượng bừa bộn chung quanh, sương mù dày đặc vừa mới đánh tan lần nữa kéo tới. Lục Lâm Thiên cau mày, Lăng Thanh Tuyệt và Lăng Thanh Tuyền kia trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, Tử Yên cũng biến mất trong đám sương mù dày đặc này, trong này rốt cuộc có thứ gì?

Bây giờ hắn nên nghĩ biện pháp rời khỏi nơi này thì tốt hơn, cũng không thể bị vây khốn tới chết ở nơi đây. Huống chi cũng không biết bên Tạ Thiên lão xảy ra chuyện gì.

Trong đầu Lục Lâm Thiên còn đang nghĩ tới lời nói của Lăng Thanh Tuyền. Mà bây giờ trong lòng Lục Lâm Thiên quyết định, sau này gặp lại Lăng Thanh Tuyền nhất định phải bắt nàng hỏi cho rõ mới

được.

- Chẳng lẽ thực sự là con của ta sao?

Lục Lâm Thiên thì thào nói, khóe miệng nở nụ cười khổ. Đây là chuyện mấy năm trước a, nếu như thực sự Lăng Thanh Tuyền sinh con cho hắn, sợ rằng đứa nhỏ kia cũng đã mấy tuổi rồi.

Càng nghĩ càng thấy bất đắc dĩ, cũng không dám tin tưởng. Lời nói của Lăng Thanh Tuyền Lục Lâm Thiên không dám tin, thế nhưng nói tới việc này lại cực kỳ bất đắc dĩ.

Sưu Sưu.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đang suy tư, trên không trung xuất hiện từng tiếng xé gió, từng đạo thân ảnh từ trong sương mù nồng đậm đi ra.

- Dường như là bên này, uy áp vừa rồi quá mạnh mẽ, nhất định có siêu cấp cường giả giao thủ.

Mười mấy đạo thân ảnh đi tới, từ trên không trung đáp xuống, vừa vặn rơi xuống vị trí cách Lục Lâm Thiên không xa. Dường như bởi vì động tĩnh cực lớn vừa rồi cho nên đám người này bị hấp dẫn tới.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào thế lực trước mắt, đi đầu chính là một nữ tử tuổi chừng mười sáu, ánh mắt tựa như minh châu, da thịt như ngọc, đôi mắt xinh đẹp toát ra sự thùy mị không nói nên lời. Bên người nữ tử này là một nữ tử mặc cung trang, khí chất lộ ra kiều mỵ, ánh mắt câu hồn đoạt phách, da thịt như tuyết. Thân hình mềm mại mà uyển chuyển thu hút không ít ánh mắt. Quanh thân có một cỗ khí thế bất phàm.

- Đạm Đài Tuyết Vi, Mộ Dung Lan Lan.

Mắt nhìn nhị nữ, khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên, người đến chính là mấy người của Thiên Vân đảo, trừ Mộ Dung Lan Lan và Đạm Đài Tuyết vi ra còn có mấy người Lục Lâm Thiên cũng đã gặp.

Mà người đầu lĩnh lúc này Lục Lâm Thiên cũng không khỏi chú ý nhiều hơn một chút. Đầu lĩnh chính là một nữ tử mặc váy dài, thoạt nhìn tuổi chừng bốn mươi, mái tóc đen nhánh, ngũ quan tinh xảo, không có chút già nua nào, ngược lại còn có chút vũ mị, cặp mắt như nước khiến cho người khác không dám nhìn thẳng.

- Thanh Quán Tôn giả.

Lục Lâm Thiên cũng đã biết rõ tên của người này, Thanh Quán Tôn giả của Thiên Vân đảo, sư phụ Mộ Dung Lan Lan, sư tổ Đạm Đài Tuyết Vi, cũng là đảo chủ Thiên Vân đảo hai đời trước.

Lục Lâm Thiên cũng nghe Thiên Dương Tôn giả, sư phụ của sư tổ Vân Phi Hồng vụиɠ ŧяộм nói tới. Thanh Quán Tôn giả này bất phàm, năm đó ở trong đám người đồng lứa cũng là người có thanh danh hiển hách, thanh niên tài tuấn quỳ gối dưới váy nàng không ít. Nhưng mà dường như bởi vì đảo quy của Thiên Vân đảo mà cuối cùng không lựa chọn ai khiến cho vô số thanh niên tài tuấn khi ấy buồn bực không thôi. Còn có người thề cả đời không thành gia lập thất vì nàng.

Chương 2576: Rung động tất cả 1

Lục Lâm Thiên nhìn qua đám người Thanh Quán Tôn giả, cũng phát hiện ra mấy người Thiên Vân đảo này chia ra hành động, cũng không phải cùng đi một chỗ, không ít cường giả không có mặt ở đây.

Thanh Quán Tôn giả đáp xuống đất, nhìn chung quanh, ánh mắt khiến cho người ta không dám nhìn thẳng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ở nơi này cũng chỉ có một mình Lục Lâm Thiên.

- Các hạ, xin hỏi vừa rồi ở đây các hạ có thấy gì hay không?

Trong Thiên Vân đảo một nam tử trung niên tiến lên mấy bước, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi hỏi, cực kỳ khách khí.

- Ta cũng không biết ngươi muốn hỏi về cái gì?

Là người của Thiên Vân đảo, thái độ của đối phương cũng không tệ cho nên Lục Lâm Thiên cũng không ngại mở miệng nói.

- Các hạ, không biết các hạ vừa rồi có nhìn thấy có người giao thủ ở gần đây hay không?

Đạm Đài Tuyết Vi tiến lên, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, cảm nhận khí tức trên người Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt xinh đẹp kia hiện lên sự nghi hoặc.

- Không có, lúc ta tới đã như vậy rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

- Thật sao?

Đạm Đài Tuyết Vi cũng không nhìn Lục Lâm Thiên quá lâu, lúc ánh mắt rời đi cũng cực kỳ nghi hoặc.

- Vừa rồi nhất định có siêu cấp cường giả giao thủ, thực lực cực cao.

Thanh Quán Tôn giả nhìn không trung một lần, cảm nhận năng lượng mơ hồ còn sót lại trên không trung, ánh mắt khẽ biến đổi.

- Sư phụ, ảo trận này chúng ta cởi bỏ thế nào? Dường như lại có chút phiền phức.

Mộ Dung Lan Lan nói, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, cũng không có nhìn nhiều. Bộ dáng lúc này của Lục Lâm Thiên cũng không khiến cho đám người Thiên Vân đảo chú ý.

- Ảo trận này không biết là do người phương nào bố trí, thế nhưng nhất định người bố trí ảo trận này rất mạnh. Sợ rằng là cường giả thượng cổ.

Thanh Quán Tôn giả liếc nhìn bốn phía nói:

- May mắn là trong ảo trận này không có bố trí thủ đoạn công kích, cho nên muốn đi ra ngoài cũng không khó.

- Sư tổ, vậy phải làm như thế nào?

Đạm Đài Tuyết Vi nghi hoặc hỏi.

- Không cần phá, chờ một lát là được, ảo trận này dù sao cũng là do cường giả thượng cổ bày ra. Không gian này tương liên với bên ngoài, có chấn động đặc thù, các ngươi chỉ cần cẩn thận cảm nhận là có thể cảm giác ra được. Đến lúc đó có thể đi ra ngoài.

Thanh Quán Tôn giả mỉm cười nhìn phía trước nói:

- Tốt, chúng ta có thể đi ra ngoài.

Dứt lời, thân ảnh Thanh Quán Tôn giả lóe lên, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì mà thân ảnh biến mất trong không gian.

Đám người Thiên Vân đảo cũng không dám chần chờ, cả đám bước về phía trước, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

- Thì ra là vậy? Ta hiểu rồi.

Lục Lâm Thiên nghe thấy vậy lúc này mới mừng rỡ hiểu ra. Tâm thần tràn ra, lúc này hắn mới phát hiện hóa ra phía trước có một đạo chấn động vô hình khó có thể cảm nhận ra được. Không gian này không phải là không gian bình thường, thế nhưng tuyệt đối tương liên với bên ngoài. Không gian này đang không ngừng biến hóa, có điểm tiếp xúc đang chậm rãi di chuyển. Cho nên mới xuất hiện chấn động, khi đó mới có thể rời khỏi không gian này. Cho nên Tử Yên, Lăng Thanh Tuyền, Lăng Thanh Tuyệt mới có thể biến mất không thấy gì nữa.

Suy nghĩ cẩn thận, Lục Lâm Thiên mừng rỡ hiểu ra. Cũng không biết là ai bố trí nơi này, cảm thấy gợn sóng trong không gian lóe lên, thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên rồi cũng biến mất.

Nhảy ra một bước, trong khoảnh khắc Lục Lâm Thiên xuất hiện ở một không gian khác, rõ ràng không phải là không gian vừa rồi.

- Rốt cuộc cũng đi ra rồi sao?

Lục Lâm Thiên sững sờ, trong lòng thở phào một hơi, ánh mắt bắt đầu tìm hiểu bốn phía. Lục Lâm Thiên phát hiện ra nơi hắn đang đứng là một khối lục địa lơ lửng khác. Khối lục địa lơ lửng này có chút kỳ quái, mặt đất cực kỳ bằng phẳn, giống như một quảng trường cực lớn. Lục Lâm Thiên lập tức cảm nhận được trên này có không ít thân ảnh.

Ánh mắt quét qua, Lục Lâm Thiên nhíu mày, lúc này số lượng người ở đây không ít, tất cả cường giả các sơn môn đều có mặt ở trong đó. Không ít tán tu cũng có mặt.

Lục Lâm Thiên còn chưa kịp tìm hiểu trong các sơn môn lớn có những cường giả nào thì đã khong nhịn được nhìn về phía trước. Bởi vì phía trước mắt hắn có một cỗ khí tức cổ xưa cực lớn lan tràn tới khiến cho Lục Lâm Thiên không nhịn được mà muốn biết cỗ khí tức cổ xưa kia đến từ nơi nào.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn chăm chú về phía trước. Trên không gian phía xa, xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên là một màn sáng khổng lồ. Màn sáng khổng lồ vô cùng, giống như che khuất bầu trời, đứng sừng sững trên không gian bao la này.

Một cỗ khí tức cổ xưa trong lúc mơ hồ mang theo một cỗ khí tức sát phạt từ bên trên màn sáng này lan tràn ra. Khi thì biến ảo thành đủ loại chấn động hư ảnh hoặc giống như đường vân, khi thì giống như từ trên chín tầng trời trút xuống, có chút kỳ dị. Khiến cho người ta nhìn thấy không khỏi suy nghĩ. Không hề nghi ngờ, nếu như người thực lực thấp một chút nhìn vào màn sáng này chỉ sợ không choáng váng đầu óc thì cũng phải hoa mắt.

Trên màn sáng cực lớn này có một cỗ uy áp cực lớn tràn ra. Gợn sóng không gian chấn động, lan tràn ra chung quanh. Diện tích khổng lồ vô cùng, liếc mắt không thấy tận cùng. Thế nhưng từ chung quanh màn sáng xem ra màn sáng này hẳn là hình tròn. Giống như là một nửa hình tròn bao phủ từ trên xuống, dường như bao phủ thứ gì đó trong màn sáng.

Quả nhiên, màn sáng trong suốt, dưới quang mang rực rỡ trong lúc mơ hồ có thể nhìn thấy một ngọn núi cao ngất, cực kỳ khổng lồ.

Ngọn núi khổng lồ này giống như tương liên với hư không mênh mông và đám sương trắng trong không gian, lơ lửng trước mắt mọi người, đỉnh núi như ngàn thước xuyên thẳng lên trời cao giống như rồng lên trời, một cỗ khí tức thê lương xa lạ vô thanh vô tức quanh quẩn trong không gian.

Ngọn núi khổng lồ này cũng giống như vô biên, vô hạn. Mà trên đỉnh núi tựa như chọc trời kia có một tòa cung điện khổng lồ sừng sững đứng đó.

Cung điện này vắt ngnag đỉnh núi, khí thế phi phàm, dường như là đại điện ở nơi này. Phía chân trời xa xa có thể nhìn thấy mấy ngôi sao nhàn nhạt thoáng hiện.

Màn sáng khổng lồ trong không gian mênh mông, ngọn núi giống như một con rồng lên trời, cung điện khổng lồ vắt ngang đỉnh núi, một cỗ khí tức sát phạt cùng với thê lương lặng lẽ lan tràn ra. Bên ngoài màn sáng là biển mây, giống như tiên cảnh.

Trong không trung, vô số thân ảnh chăm chú nhìn về phía trước.

Cảnh này cùng với khí tức thê lương, cổ xưa và khí tức sát phạt khiến cho tim Lục Lâm Thiên đập nhanh hơn, trong lòng xuất hiện cảm giác nhỏ bé.

- Đây là nơi nào?

Nhìn màn sáng trong suốt phía xa cùng với ngọn núi khổng lồ trong màn sáng giống như tồn tại vĩ đại nhất ở nơi này, Lục Lâm Thiên nhìn vào còn có thể cảm giác được chấn động cực lớn trên màn sáng. Giống như tùy thời có thể lấy đi tính mạng của người khác. Trái tim Lục Lâm Thiên dưới cỗ khí tức này nhảy lên kịch liệt.

- Đây là nơi nào?

Trên không trung vang lên từng tiếng kinh hô mang theo sự rung động. Lúc này Lục Lâm Thiên mới quay đầu lại nhìn, người phát ra âm thanh rung động chính là người của Thiên Vân đảo vừa mới đi trước hắn.

Chương 2577: Rung động tất cả 2

- Thanh Quán Tôn giả, sao các ngươi bây giờ mới tới? Không có chuyện gì chứ?

Một đạo thân ảnh đi tới bên người Thanh Quán Tôn giả, Lục Lâm Thiên nghe âm thanh cũng biết người này chính là Thiên Dương Tôn giả Vân Phi Hồng của Vân Dương Tông.

- Trên đường đi trì hoãn một lát, không ngờ các ngươi đều tới rồi.

Thanh Quán Tôn giả lúc này mới thu hồi ánh mắt đang nhìn màn sáng cực lớn phía trước, quay sang nhìn Thiên Dương Tôn giả mỉm cười, đôi mắt đảo qua chung quanh, tất cả các sơn môn lớn đều tới.

Lục Lâm Thiên cũng thu hồi ánh mắt kinh ngạc từ trên màn sáng cực lớn kia. Cảnh này quá mức rung động, ánh mắt hắn đảo qua, nhìn thấy cách đó không xa, tất cả các sơn môn lớn trong Đế Đạo minh đều có mặt.

Sư tổ Thiên Dương Tôn giả Vân Phi Hồng của Vân Dương Tông, Mang Linh Lão tổ của Linh Thiên môn, Thiên Kiếm Tôn giả của Nhật Sát các, Kiền Chính Tôn giả của Kiền Hiên đảo, Thất Tinh Tôn giả của Tinh Ngục các, Giải Linh Tôn giả của Thánh Linh cốc, Trấn Sơn Tôn giả của Tiêu Dao bang, Kim Ưng Tôn giả của Kim Ưng Lâu đều có mặt. Thế nhưng cũng có không ít người còn chưa có mặt ở đây, cũng không có đầy đủ trăm phần trăm, không biết còn chưa tới hay là đã vẫn lạc.

Advertisement

Lục Lâm Thiên còn nhìn thấy hai vị sư thúc Kim Lang Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả cùng với Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên, Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành cùng đệ tử Thánh Linh giáo. Thế nhưng cũng không nhìn thấy được một ít Vương cấp. Trong lòng Lục Lâm Thiên thở dài, sợ rằng lành ít dữ nhiều. Tử Vong thâm uyên này quả nhiên không phải vùng đất tốt lành gì.

- Tất cả không có việc gì là tốt rồi.

Bên cạnh Thánh Linh giáo là Thiên Địa nhị lão, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Băng Mộc Tôn Giả Sát Phá Quân, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Bàn Hủy, Bàn Vân, Long Linh, Thiên Độc Yêu Long, Quỳ Long NHư Hoa, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ cũng có mặt. Mà ngay cả đại ca Dương Quá, Hỏa Sí Tôn giả cùng Phích Lịch Tôn giả, Huyết Mị, Hắc Hùng, Xích Viêm cũng có mặt.

Nhìn thấy tất cả người của Phi Linh môn có mặt, tuy rằng tổn thất không ít cường giả thực lực không kém thế nhưng chỉnh thể mà nói, cường giả cao cấp đều còn. Đặc biệt là chúng cường giả như đám người Thiên Địa nhị lão, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Lộc Sơn lão nhân, sư huynh Sát Phá Quân đều không có việc gì, trong lòng Lục Lâm Thiên xem như thở phào một hơi.

Advertisement

Ánh mắt lần nữa đảo về phía xa, hắn nhíu mày, tất cả các sơn môn lớn của Thiên Địa minh cũng tới. Phong Vũ Tôn giả của Hóa Vũ tông cũng có mặt. Lộc Linh TÔn giả, Liễm Linh Tôn giả, Yết Sát Tôn giả cùng chúng cường giả đều có mặt.

- Người của Thiên Địa các sao?

Hơn chục đạo thân ảnh các đó không xa cũng khiến cho Lục Lâm Thiên chú ý, đi đầu là một thanh niên mặc áo lam, khuôn mặt tuấn lãng bất phàm, khóe miệng mang theo nụ cười vui vẻ đủ để khiến cho tất cả nữ tử trong thiên hạ si mê, người này không phải là Lam Thập Tam thì còn có thể là sai? Mặc khác còn có đám người Hỏa Vân Tôn giả Lục Lâm Thiên đều quen biết. Lúc này bên người Lam Thập Tam còn một mỹ phụ mặc cung trang khiến cho Lục Lâm Thiên ngạc nhiên. Mỹ phụ này mặc trang phục mộc mạc thế nhưng không cách nào che dấu dáng vẻ quyến rũ động lòng người, quan trọng hơn là khí tức trên người nàng, Lục Lâm Thiên cảm thấy đây tuyệt đối là siêu cấp cường giả.

- Lâm Thiên, ngươi không có việc gì là tốt rồi.

Ngay khi Lục Lâm Thiên dò xét, một âm thanh dịu dàng vang lên trong tai Lục Lâm Thiên. Một thân ảnh xinh đẹp cũng đi tới bên người Lục Lâm Thiên, chính là Tử Yên đã dịch dung.

- Ta không sao.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy Tử Yên cũng nhẹ nhõm không ít, nàng không có việc gì là tốt rồi.

- Xem ra tất cả mọi người đều vì nơi này mà tới.

Tử Yên nhìn màn sáng khổng lồ trước mắt, thì thào truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

- Nàng có biết nơi này là nơi nào không?

Lục Lâm Thiên hỏi, lúc này mặc dù cách màn sáng kia cực xa, thế nhưng trong lúc vô hình Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm giác được khí tức cổ xưa và sát phạt kia.

Khí tức này vô hình vô dạng, thế nhưng lại phô thiên cái địa lan tràn ra, đặc biệt là cung điện ở trên ngọn núi kia giống như đứng sừng sững trong thiên địa, là tồn tại cổ xưa to lớn nhất. Khí tức cổ xưa và sát phạt kia dường như đều từ cung điện khổng lồ trên ngọn núi này mà ra.

- Ta cũng không biết, Tử Vong thâm uyên chính là bí cảnh thứ ba lạ lẫm nhất, tuy rằng không phải thần bí nhất thế nhưng bởi vì là vật vô chủ, cho nên lai lịch của Tử Vong thâm uyên này cũng không có ai biết rõ.

Tử Yên nói, trong tư liệu của Thiên Địa các chỉ có một ít ghi chép về Tử Vong thâm uyên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, tin tức của Thiên Địa các luôn linh thông nhất đại lục. Thiên Địa các cũng không biết vậy thì tỉ lệ những người kia biết được càng nhỏ. Thế nhưng không thể nghi ngờ cung điện trên ngọn núi trong màn sáng trước mắt này ẩn chứa nguy hiểm cực lớn. Đương địa phương có nguy hiểm thì cũng có thu hoạch cực lớn.

Sưu Sưu.

Giữa không trung, không biết cụ thể ở nơi nào lần nữa có không ít thân ảnh nhảy ra, từng đạo ánh mắt nhìn lên không trung lập tức kinh ngạc.

Sưu Sưu.

Lại có ba đạo thân ảnh đáp xuống, ba người chăm chú nhìn về phía trước, khuôn mặt rung động.

- Cực Lạc Tam Quỷ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, ba người này tới đây, Lục Lâm Thiên nhìn đám người Lan Lăn sơn trang nở nụ cười lạnh lẽo, sao đó thu liễm không thấy.

Cực Lạc Tam Quỷ đáp xuống, cũng không có nhận ra Lục Lâm Thiên, ánh mắt vẫn nhìn vào trên màn sáng đang chấn động kia.

Lục Lâm Thiên tiếp tục nhìn về phía ngọn núi cực lớn trước mắt, sau lưng xuất hiện mấy ánh mắt lạnh lẽo, mấy đạo ánh mắt lạnh lẽo này đều đến từ Thiên Địa minh, Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang, Vạn Thú Tông, không ít người đều dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn hắn.

Trong đám người Lục Lâm Thiên nhìn thấy Doãn Ngạc và hai Tôn giả dùng kiếm của Vạn Thú Tông đã đến bên người Thao Ưng lão tổ. Sắc mặt đám người Doãn Ngạc cũng không tốt nắm, dường như đang nói gì đó với Thao Ưng lão tổ. Ánh mắt Thao Ưng lão tổ lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Đối với người của Vạn Thú Tông Lục Lâm Thiên cũng không chút cố kỵ, hắn và Thiên Địa minh dù sao cũng đã không thể chung sống hòa bình, có một chút chuyện cũng cần phải giải quyết. Nhìn đám người Doãn Ngạc, trong lòng Lục Lâm Thiên nhớ tới Lam Linh, có lẽ đến lúc đó hắn và Lam Linh sẽ phải ở hai chiến tuyến khác nhau, chẳng lẽ hắn và nàng phải đi tới bước này sao?

- Đây là nơi nào?

- Nhất định có bảo vật, sợ rằng có quan hệ với Đế giả thượng cổ.

- Loại địa phương như như thế này họa phúc song hành, có bảo vật cũng có nguy hiểm.

Trong đám người có không ít tiếng nghị luận vang lên, dưới uy áp bực này cũng không có ai dám tiến lên.

Ken két.

Màn sáng cực lớn này tiếp tục chấn động, Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào cung điện khổng lồ trên đỉnh núi. Trong cung điện kia lúc này dường như có mấy đạo lưu quang tràn ra.

Chương 2578: Thập chuẩn đế phẩm

- Đó là thứ gì?

Mấy đạo lưu quang tràn ra, Lục Lâm Thiên nhìn màn sáng cực lớn trên không trung phía xa, mấy đạo lưu quang này từ trong màn sáng phóng ra.

Tổng cộng có mười đạo lưu quang, mười đạo lưu quang lớn bằng nắm tay trẻ con, nếu nhìn kỹ thì bên trong chính là một khỏa đan dược cỡ bằng nắm tay. Mười khỏa đan dược giống nhau như đúc, toàn thân sáng long lanh, giống như phỉ thúy. Bên trên có một cỗ năng lượng bàng bạc giống như đang thức tỉnh.

Mười khỏa đan dược này xuất hiện, không gian chấn động càng kịch liệt, năng lượng ngập trời kinh người trong khoảnh khắc hội tụ trên không trung. Năng lượng mênh mông kéo tới, cả thiên địa lúc này dường như cũng bị dính dáng, thoáng cái trời tối sầm lại.

Sưu Sưu.

Mười khỏa đan dược phóng ra khỏi màn sáng, trên bầu trời năng lượng khủng bố từ bốn phương tám hướng kéo tới. Trên mười khỏa đan dược có mười đạo quang mang chói mắt phóng lên trời, mơ hồ còn mang theo một tia điện mang, tương liên với năng lượng bàng bạc trên không trung.

- Mười khỏa đan dược, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- Mười khỏa đan dược này khiến cho năng lượng thiên địa biến hóa.

Cảnh này xuất hiện giống như dị tượng thiên địa khiến cho vô số người kinh hãi. Năng lượng tràn ngập bầu trời, phảng phất như thiên địa đột nhiên lâm vào bóng tối. Chỉ có mười đạo quang mang của đan dược phóng lên trời. Quang mang chói mắt rung động nhân tâm.

Ầm ầm.

Dưới khí thế như vậy trong không gian có một cỗ năng lượng vô hình chấn động, mặt đất lắc lư, không gian run rẩy khiến cho người ta cảm nhận khí thế kia mà linh hồn không khỏi run rẩy nhè nhẹ.

- Là đan dược chuẩn đế phẩm, mười khỏa đan dược chuẩn đế phẩm.

- Chỉ có đan dược chuẩn đế phẩm xuất hiện mới khiến cho năng lượng thiên địa biến hóa bực này.

Mắt thấy cảnh này, có người rung động kêu lên, từng đạo ánh mắt chuyển thành màu đỏ. Trong đám người ở đây không ai có thể kháng cự lại sức hấp dẫn của đan dược chuẩn đế phẩm.

- Đế linh Tấn Thần đan, mười khỏa đan dược Đế linh Tấn thần đan.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc, mắt nhìn mười khỏa đan dược phía xa. Lục Lâm Thiên không xa lạ gì loại đan dược này, tuy rằng nhan sắc có chút khác nhau, thế nhưng loại đan dược này Lục Lâm Thiên quá quen thuộc. Ban đầu ở trong Độc Cô gia tộc Lục Lâm Thiên tự tay luyện chế qua một khỏa, không phải đan dược bình thường mà là Đế linh Tấn Thần đán. Mà lúc này Đế linh Tấn Thần đan này tuyệt đối đã đạt tới cấp độ chuẩn đế phẩm.

Lục Lâm Thiên biết rõ điều kiện hà khắc khi luyện chế một khỏa Đế linh Tấn Thần đan khủng bố ra sao, tài liệu cần thiết cũng quá khủng bố. Mà chủ tài liệu chính là Đế giả chi nguyên mà không có mấy ai có. Đế giả chi nguyên a, dưới khoảng trời này có mấy ai có thể cầm ra được. Cho nên cơ hội luyện chế thành công quá nhỏ. Huống chi Linh Tôn bình thường căn bản không thể luyện chế được thứ này.

- Đế linh Tấn Thần đan. Đây chính là Đế linh Tấn Thần đan cấp độ chuẩn đế phẩm.

Tử Yên thì thào nói, đôi mắt xinh đẹp nhìn vào mười khỏa Đế linh

Tấn Thần đan trên không trung, truyền âm nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục chưởng môn, đây chính là Đế linh Tấn thần đan a. Nghe nói ở trong Độc Cô gia ngươi đã luyện chế qua một khỏa?

- Đúng vậy, đây chính là Đế linh Tấn Thần đan, ít nhất cũng là cấp độ chuẩn đế.

Lục Lâm Thiên nói, hắn đã tự mình luyện chế qua cho nên Lục Lâm Thiên cảm thấy mình sẽ không nhận sai.

- Đồn rằng luyện chế thành công Đế linh Tấn Thần đan, sau khi phục dụng có một phần mười cơ hội đột phá thành đế. Đây chính là mười khỏa a, tuyệt đối là bảo vật.

Toàn thân Tử Yên khẽ run lên, đan dược bực này ai có thể ngoảnh mặt làm ngơ cơ chứ.

- Đương nhiên, đây tuyệt đối là bảo vật.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, mười khỏa Đế linh Tấn Thần đan chuẩn đế phẩm, tuy rằng hắn đã luyện chế qua một khỏa, thế nhưng hiện tại nếu như cho Lục Lâm Thiên luyện chế một lần nữa, không nói tới tiêu hao tài liệu vô cùng kinh khủng, chỉ riêng có nắm chắc hay không, sợ rằng ngay cả hai thành Lục Lâm Thiên cũng không có nắm chắc. Không nhất định có thể luyện chế ra.

- Đây là Đế linh Tấn Thần đan.

Trong đội hình của Thiên Vân đảo, Thanh Quán Tôn giả nhìn mười khỏa đan dược đang lan tràn ra năng lượng khiến cho người ta kinh hãi, linh hồn run rẩy kia mà không nhịn được kêu lên một tiếng kinh ngạc.

- Là Đế linh Tấn Thần đan chuẩn đế phẩm.

Phía xa xa, ánh mắt của các trưởng lão kinh hãi, trong miệng kêu lên một tiếng kinh ngạc.

- Là Đế linh Tấn Thần đan chuẩn đế phẩm, đồn rằng sau khi phục dụng sẽ có được một phần mười cơ hội đột phá thành đế.

Thiên Nguyệt Tôn giả của Nguyệt Long các, Lục Linh Tôn giả của Địa Linh Tông cũng rung động, cả đám đều không phải là người bình thường cho nên sau một lát cũng nhận ra mười khỏa đan dược khủng bố này.

Ầm ầm.

Từng đạo chấn động xuất hiện giống như từng quả bom nổ tung ở trong không gian căng cứng mà yên tĩnh kia. Cơ hồ trong khoảng thời gian ngắn cả không gian này sôi trào lên. Tất cả mọi người đều nhìn vào mười khỏa đan dược trên không trung. Năng lượng bàng bạc từ trong đan dược tràn ra khiến cho không trung nhộn nhạo, gợn sóng trong không gian khuếch tán. Cỗ năng lượng mạnh mẽ này khiến cho tâm thần mọi người run run, chúng cường giả đều có thể cảm giác được bên trong những khỏa đan dược này ẩn chứa năng lượng đáng sợ ra sao, tim đập không khỏi nhanh hơn.

- Đan dược chuẩn đế phẩm xuất thế, nhanh đoạt đi.

Dưới năng lượng bàng bạc này, hai mắt mọi người đỏ hồng, trong nháy mắt ngắn ngủi có từng đạo chân khí, linh lực tuôn ra, tiếng ầm ầm vang vọng trong không gian. Từng đạo thân ảnh giống như lưu quang bắn về phía mười khỏa đan dược trên không trung.

- Nhanh đoạt, đây là đan dược chuẩn đế phẩm.

- Đây là của ta, cút ngay cho ta.

Ầm ầm.

Từng tiếng hét lớn vang lên, cả không gian run rẩy, từng đạo thân ảnh không để ý tới tất cả mọi chuyện mà phóng về phía trước. Sự hấp dẫn của đan dược chuẩn đế phẩm không ai có thể chống cự. Thậm chí vừa mới ra tay tranh đoạt đã có người bắt đầu động thủ, từ phía sau đánh người phía trước, tranh đoạt mười khỏa đan dược chuẩn đế phẩm.

Phanh Phanh.

Còn chưa tiếp cận tới gần Đế linh Tấn Thần đan kia thế nhưng đã có âm thanh bạo liệt vang lên. Cũng có người bắt đầu phun ra máu tươi, từng đạo thân ảnh từ trên không trung bắn ngược xuống dưới. Từng đạo thân ảnh bắn xuống đất khiến cho mặt đất run rẩy, âm thanh trầm đu.c tựa như sấm sét vang vọng trong không gian. Lúc này mới khiến cho không ít người khôi phục lại một chút lý trí.

Cũng có người sắp tới gần Đế linh Tấn Thần Đan kia đột nhiên mười khỏa Đế linh Tấn Thần đan này giống như có linh trí, nhanh như thiểm điện trốn đi.

- Tới đây cho ta.

Một cường giả Vũ Tôn tứ trọng thuộc tính phong dẫn đầu tới gần một khỏa Đế linh Tấn Thần đan, trong đôi mắt đỏ hồng hiện lên sự vui mừng, một tay vươn về phía trước.

Sưu...

Đan dược này trong nháy mắt tự động tránh đi, tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi.

Chương 2579: Tranh đoạt một khỏa

- Trốn đi đâu.

Ánh mắt Vũ Tôn tứ trọng này trầm xuống, phất tay lần nữa chụp về phía Đế linh Tấn Thần đan, mà lúc này lại ngoài ý muốn xuất hiện một màn, phía trên màn sương trắng bao la kia đột nhiên có một đạo sấm sét dùng xu thế sấm sét phá không đánh vào trên người Vũ Tôn tứ trọng này.

Phanh.

Sấm sét đánh xuống, Vũ Tôn tứ trọng này phát hiện ra thì đã quá muộn, một đạo sấm sét mang theo vết nứt không gian đen kịt đánh xuống, thân hình Vũ Tôn tứ trọng này cháy đen rồi lập tức hóa thành mảnh vỡ. Hồn anh chật vật chạy ra, trong mắt tràn ngập sự sợ hãi.

- Thu.

Nhưng mà hồn anh của Vũ Tôn tứ trọng kia vừa mới đào thoát thì một Linh Tôn bên cạnh đã thúc dục một kiện linh khí phóng về phía trước, thu hồn anh của người này vào trong. Hồn anh của Tôn cấp đối với Linh giả mà nói là một bảo vật, rất có công dụng.

Ầm ầm.

Cùng một thời gian, điện mang trên màn sáng quanh quẩn, không ít điện mang hội tụ tạo thành sấm sét đánh xuống. Trong nháy mắt đã có thêm không ít thân ảnh bị đánh thành mảnh vỡ. Còn có không ít người bị đánh cho hộc máu rơi xuống, nện vào mặt đất phía dưới. Tiếng sấm sét trầm thấp vang vọng khiến cho không ít người kinh hãi.

- Có nguy hiểm, cẩn thận một chút.

Cục diện vừa mới hỗn loạn lúc này trở nên bình tĩnh lại, thế nhưng từng đạo ánh mắt nóng bỏng vẫn nhìn vào mười khỏa đan dược chuẩn đế phẩm đang bay qua bay lại trên không trung.

Không phải tất cả mọi người đều biết rõ đây là đan dược gì, thế nhưng tất cả mọi người đều biết rõ đây là đan dược chuẩn đế phẩm, bảo vật như vậy không có ai là không động tâm.

Coi như có một ít người biết rõ thực lực của mình không đủ thế nhưng cũng nghĩ tới việc đoạt một chút. Nếu như đạt được đan dược chuẩn đế phẩm này đối với thực lực bọn họ mà nói có tác dụng cực lớn.

- Nhị đệ, đệ còn chưa động thủ sao?

Dương Quá truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

- Đại ca, cẩn thận một chút thì tốt hơn. Những đan dược chuẩn đế phẩm này là trọng bảo, thế nhưng muốn đạt được nó cũng không phải là chuyện dễ dàng. Trước tiên cứ quan sát rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên truyền âm trả lời, nhìn mười khỏa đan dược chuẩn đế phẩm, muốn đạt được mười khỏa đan dược này cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng thán phục, bên ngoài hiện tại căn bản khó có thể thấy được đan dược chuẩn đế phẩm, mặc dù trong đám đại môn đại phái kia Lục Lâm Thiên phỏng đoán sợ rằng cũng khó có thể xuất ra thủ bút bực này. Mà lúc này mười khỏa đan dược chuẩn đế phẩm này không ngờ lại xuất hiện như vậy, nơi này tuyệt đối bất phàm.

Lục Lâm Thiên có chút hoài nghi, chủ nhân nơi này có phải là cố ý ném ra mười khỏa Đế linh Tấn Thần đan như vậy là để cho người ta tự giết lẫn nhau hay không.

- Đoạt.

Cơ hồ tất cả tán tu cùng với không ít người trong các thế lực nhỏ đã tranh đoạt. Trong không gian này mặc dù có điện mang hội tụ thành sấm sét đánh xuống, thế nhưng vẫn khó có thể ngăn cản lòng tham của tất cả mọi người.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn toàn trường, những cường giả chính thức cùng với các thế lực khác như Thiên Địa các còn chưa có động tác, dường như đều muốn đợi cho những người khác lưỡng bại câu thương rồi mới ra tay.

Ầm Ầm.

Từng đạo sấm sét không có chút quy luật nào đánh xuống, mang theo một cỗ khí tức sát phạt nồng đậm khiến cho đám cường giả trong các thế lực nhỏ và tán tu cũng phải kiêng kị. Thế nhưng đám người này vẫn tiếp tục giao thủ, tranh đoạt, dù sao lực hấp dẫn của đan dược đế phẩm thực sự là quá lớn.

Sưu... Sưu...

Mười khỏa đan dược chuẩn đế phẩm xuyên thẳng qua không trung, mỗi khi có người tới gần sẽ lập tức rời khỏi, ngay cả Tôn cấp bình thường cũng khó có tốc độ nhanh như mười khỏa đan dược chuẩn đế phẩm này.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, các đại cường giả đều đang tùy thời chờ hành động. Sau khi do dự một lát, chân khí dưới chân lóe lên, thân ảnh đột nhiên bắn về phía trước. Ánh mắt tập trung vào một khỏa Đế linh Tấn Thần đan phía trước.

Khỏa Đế linh Tấn Thần đan này dường như đã sớm có không ít người nhìn chằm chằm vào, Lục Lâm Thiên lao thẳng tới cũng khiến cho vô số người đang chú ý vào khỏa đan dược này nhìn hắn bằng ánh mắt cảnh giác.

Có ba người dường như là một tiểu đoàn đội, Lục Lâm Thiên nhớ rõ ba người này thuộc một ít thế lực nào đó, có ba cường giả Tôn cấp, mặc dù nói là tiểu thế lực, thế nhưng đó cũng nhưng mà so sánh với Tam tông Tứ môn mà thôi. Ở bên ngoài cũng coi như là thanh danh hiển hách.

Ba người đã sớm tập trung vào khỏa Đế linh Tấn Thần đan này, cảm nhận Lục Lâm Thiên phóng tới, sắc mặt ba người trầm xuống, dường như sớm có ăn ý, hai đạo thân ảnh lao thẳng về phía Lục

Lâm Thiên, riêng mình đánh ra một đạo chân khí thất luyện mang theo tiếng xé gió đánh về phía Lục Lâm Thiên.

- Muốn chết.

Nhìn thấy công kích của hai người đánh tới, Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát một tiếng, thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ.

Phanh.

Hai đạo chân khí thất luyện mất đi mục tiêu tạo thành một cái động sâu cực lớn trong không gian. Kình khí cuồng bạo khuếch tán, mà hai người có tu vi tôn cấp kia khi nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất thì ánh mắt lập tức hoảng hốt.

Sưu.

Cơ hồ là cùng lúc thân ảnh Lục Lâm Thiên như quỷ mị xuất hiện trước người hai đạo thân ảnh này, trong mắt hiện lên sát ý, miệng khẽ quát một tiếng:

- Người nào ngăn ta, chết!

Tiếng quát vừa dứt, trong hai tay Lục Lâm Thiên có hai đạo quyền ấn lướt đi. Hai đạo quyền ấn dùng du thế sấm sét đánh vào trên người hai cường giả Linh Tôn này. Hai người có tu vi Tôn cấp này nhưng mà Tôn cấp nhất trọng, một người là Tôn cấp nhị trọng mà thôi, căn bản không phải là đối thủ của Lục Lâm Thiên.

Phanh Phanh.

Hai tiếng trầm thấp, bạo liệt vang lên, hai người có tu vi Tôn cấp này hóa thành huyết vụ rơi vãi xuống bên dưới.

Cùng một lúc, chân khí của Lục Lâm Thiên từ trong cơ thể tuôn ra, bàn chân đạp mạnh hư không. Thân hình bỗng nhiên tăng tốc giống như một khỏa thiên thạch nhanh chóng phóng về phía Đế linh Tấn Thần đan.

Phanh Phanh.

Lục Lâm Thiên tăng tốc, tốc độ nhanh tới tận cùng, vượt qua không ít thân ảnh ven đường, khí thế giống như thiên thạch trút xuống. Không ít thân ảnh ven đường đi, dưới tốc độ cùng với kình phong kinh khủng của Lục Lâm Thiên thậm chí còn bị đánh bay đi.

Biến hóa bực này khiến cho những người vốn còn đang định ngăn cản Lục Lâm Thiên lập tức kinh ngạc. Mà những cường giả không định ra tay phía xa lúc này ánh mắt không khỏi biến hóa.

Lục Lâm Thiên dùng xu thế như sấm sét chấn nhïếp đám người chung quanh, thân hình phóng về phía khỏa Đế linh Tấn Thần đan mà hắn sớm đã tập trung vào từ trước.

Mà lúc này một Vũ Tôn ngũ trọng nhìn Lục Lâm Thiên thừa dịp hỗn loạn phóng tới Đế linh Tấn Thần đan, trong mắt xuất hiện hàn ý. Hắn sao có thể cho phép có người cướp đoạt Đế linh Tấn Thần đan của mình. Một đạo quyền ấn nóng bỏng được ngưng tụ trong tay. - Đây là của bản tôn, chết cho ta.

Chương 2580: Cùng Kỳ được một 1

Quyền ấn ngưng tụ, chân khí phô thiên cái địa từ trong người Vũ Tôn ngũ trọng này tuôn ra dẫn tới một cỗ năng lượng đáng sợ. Miệng hét lớn một tiếng, quyền ấn nhanh như thiểm điện đánh về phía Lục Lâm Thiên. Quyền ấn mang theo lực lượng đáng sợ đánh vỡ không gian, hung hăng nện xuống Lục Lâm Thiên.

- Muốn chết.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười lạnh, Vũ Tôn ngũ trọng đối với Lục Lâm Thiên mà nói đã sớm không còn một chút uy hïếp gì. Thủ ấn biến hóa, một đạo chưởng ấn nóng bỏng ngưng tụ trong tay Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Chưởng ấn xuất hiện, năng lượng thuộc tính hỏa phô thiên cái địa hội tụ mang theo hỏa diễm ngập trời. Trong khoảnh khắc đạo chưởng ấn này hóa thành hư ảnh một con hổ bằng lửa cực lớn.

Rống.

Một tiếng gầm mơ hồ trong miệng hư ảnh này vang vọng, dùng xu thế cường hãn va chạm cùng với quyền ấn của Vũ Tôn ngũ trọng. Quyền ấn cực lớn trong nháy mắt bị hổ trảo xé nát, sau đó đánh vào trên người Vũ Tôn ngũ trọng kia.

Phanh.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, âm thanh bạo liệt cực lớn vang vọng. Năng lượng va chạm, một cỗ năng lượng cường hãn hóa thành kình phong khuếch tán khiến cho không ít người chung quanh bị ảnh hưởng. Không ít thân ảnh bị quét ngang, bị tai bay vạ gió mà rớt xuống đất.

Phốc phốc.

Đồng thời Vũ Tôn ngũ trọng này cũng phun ra máu tươi, thân hình từ trên không trung bắn ngược xuống. Trên mặt xuất hiện vẻ kinh hãi, hắn không ngờ thực lực của đối phương lại cường hãn tới tình trạng này. Dưới một kích đã đem tất cả mọi thứ trong cơ thể của hắn phá hủy. Sau đó hắn lập tức mất đi tri giác, thân hình ở trên không trung vỡ tan dưới hỏa diễm ngập trời.

Đánh chết Vũ Tôn ngũ trọng này Lục Lâm Thiên cũng không quá để ý trong lòng, ánh mắt vẫn nhìn vào trên Đế linh Tấn Thần đan mà hắn để ý từ trước. Thân ảnh như quỷ mị xuất hiện. Đế linh Tấn Thần đan kia dường như cũng cảm ứng được khí tức của Lục Lâm Thiên cho nên quang mang đại thịnh, nhanh chóng trốn chạy.

- Trốn đi đâu?

Lục Lâm Thiên đã sớm có chuẩn bị, thân ảnh giống như quỷ mị nhanh chóng đánh tới. Không gian thuộc tính thổ quanh thân lan tràn, bao phủ không trung. gây ảnh hưởng cho khỏa Đế linh Tấn Thần đan này. Cùng một lúc Lục Lâm Thiên đột nhiên đánh ra một đạo trảo ấn bao phủ không gian chung quanh, chộp khỏa Đế linh Tấn Thần đan này vào trong trảo ấn.

Ầm ầm.

Lúc này trên không trung có một đạo sấm sét cực lớn hung hăng xuyên thủng không gian thuộc tính thổ của Lục Lâm Thiên, trùng trùng điệp điệp đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Sấm sét đánh xuống, trước người chính là Đế linh Tấn Thần đan, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, cắn răng bao phủ Đế linh Tấn Thần đan kia vào trong tay.

Phanh.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, tốc độ đề quá nhanh, sấm sét hung hăng đánh vào lưng Lục Lâm Thiên, trong khoảnh khắc toàn thân Lục Lâm Thiên tràn ngập điện mang quanh quẩn. Thân hình từ trên không trung hung hăng rơi xuống. Giống như chim gãy cánh, từ trên cao rơi xuống mặt đất.

Phanh.

Mặt đất nhoáng lên, một cái khe lớn xuất hiện, từng ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Ánh mắt đám người Huyết Mị, Hắc Hùng, Dương Quá và Tử Yên phía xa khẽ biến đổi.

Mọi người kinh ngạc, vừa rồi bọn họ cũng biết được thực lực của Lục Lâm Thiên, thế nhưng không ngờ dưới đạo sấm sét kia lại bị đánh bay, coi như là biết rõ uy lực của sấm sét này khủng bố ra sao, tuyệt đối khó đối phó.

Bụi mù khắp nơi, trong ánh mắt chăm chú của mọi người, một đạo thân ảnh từ trên mặt đất đứng lên, thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng xuất hiện trong mắt mọi người.

Toàn thân Lục Lâm Thiên tê dại, lực lượng của đạo sấm sét kia tuyệt đối không thua một kích của Vũ Tôn cửu trọng. Uy lực cực kỳ khủng bố, nếu như là lực lượng khác thì tuyệt đối Lục Lâm Thiên sẽ ăn không ít quả đắng, thế nhưng lại là sấm sét thì khác. Thân hình Lục Lâm Thiên trải qua Tử Kim Huyền Lôi rèn giũa cho nên đối với lực lượng sấm sét cơ hồ miễn dịch. Vừa rồi bị nện xuống dưới mặt đất cũng là bởi vì cỗ lực lượng trùng kích mạnh mẽ mà thôi.

Mà lực lượng sấm sét kia cũng không tạo thành bất cứ thương tổn nào trong người Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên đứng dậy, mở bàn tay ra. Một khỏa đan dược long lanh xuất hiện trong tay hắn, đúng là Đế linh Tấn Thần đan, đan dược chuẩn đế phẩm.

- Là đan dược chuẩn đế phẩm.

Mắt thấy Lục Lâm Thiên không có việc gì, tất cả mọi người kinh ngạc. Nhìn thấy trong tay Lục Lâm Thiên đạt được một khỏa đan dược đế phẩm, cơ hồ tất cả ánh mắt đều mang theo sự ghen ghét, đố kỵ.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, lập tức thu Đế linh Tấn Thần đan vào trong giới chỉ. Cơ hồ các cường giả trong đại môn đại phái đều giống như lão hồ ly, ai cũng muốn làm ngư ông đắc lợi cho nên mới tiện nghi cho hắn. Một lần hành động cũng không gặp bất kỳ sự ngăn cản nào, bằng không muốn thu một khỏa Đế linh Tấn Thần đan cũng không dễ như vậy.

- Ra tay.

Rốt cuộc cường giả trong đại môn đại phái cũng không nhịn được nữa. Vừa rồi còn đang tính để cho kẻ khác lưỡng bại câu thương, bản thân làm ngư ông đắc lợi, thế nhưng không ngờ lại để cho người khác chiếm tiện nghi.

Từng đạo thân ảnh lớt đi, chân khí, linh lực phô thiên cái địa tuôn ra, lập tức vọt thẳng về phái trước. Có người đạt được đan dược chuẩn đế phẩm, những người khác rốt cuộc cũng không có cách nào bình tĩnh được nữa.

- Người tu vi ngoài Tôn cấp ra tay, những người khác ở lại.

Từng đạo thân ảnh nhảy ra, mục tiêu là chín khỏa Đế linh Tấn Thần đan còn lại.

- Đệ tử Thánh Linh giáo nghe lệnh, người có tu vi Tôn cấp không được tự tiện hành động.

Kim Lang Tôn giả hét lớn một tiếng, chân khí dưới chân run lên mang theo khí thế kinh người bắn thẳng về phía trước. Ánh mắt Cùng Kỳ Tôn giả biến đổi, trường bào trên người tung bay. Kim Dực Thiên Lang và Thôn Thiên Cùng Kỳ cũng đi theo sau lưng chủ nhân của mình.

- Động thủ.

Trong tích tắc này đám cường giả Phi Linh môn cũng không chịu yếu thế, Thiên Địa nhị lão nhảy ra, đám người Hỏa Sí Tôn giả, Phích Lịch Tôn giả, Bàn Hủy, Bàn Vân, Xích Viêm cũng ầm ầm phóng về phía trước.

Cơ hồ tất cả các đại môn đại phái dường như đã đạt được một sự ăn ý trong lúc vô hình, người có tu vi Vương cấp không nhúc nhích, người tham dự tranh đoạt đều tới Tôn cấp. Trong lúc tranh đoạt như vậy người có tu vi Vương cấp tham dự vào căn bản chính là tự tìm đường chết.

Sưu Sưu.

Từng đạo thân ảnh phóng lên trời, những cường giả đỉnh cấp kia xé rách không gian lao tới. Đám người đại môn đại phái phóng tới, đám tán tu lập tức bị công kích.

- Đi.

Trong đám người, Cực Lạc Tam Quỷ cũng không chịu kém thế, thân ảnh ba người bắn ra. Khí thế mạnh mẽ, tuyệt đối có thể chống lại những cường giả trong đại môn đại phái.

Từng đạo thân ảnh phóng lên trời, cả không gian theo đó run rẩy. Trong nháy mắt xảy ra xung đột. Âm thanh bạo liệt cực lớn vang vọng. Từng đạo thân ảnh mang theo máu tươi rơi xuống mặt đất, ngẫu nhiên có sấm sét đánh ra, cũng có người không kịp tránh né bị đánh bay xuống mặt đất. Trong lúc nhất thời cũng không biết được là người phương nào ra tay. Tương đối mà nói, những tán tu kia chính là người chịu thiệt thòi nhất.

Chương 2581: Cùng Kỳ được một 2

- Lại tới.

Chân khí dưới chân Lục Lâm Thiên lóe lên, thân ảnh lần nữa lướt về phái trước. Đạt được một khỏa Đế linh Tấn Thần đan, Lục Lâm Thiên cũng không định buông tay. Bảo vật như vậy đương nhiên càng đoạt được nhiều càng tốt.

- Người ngăn cản bản Tôn, chết.

Trong vô số thân ảnh, Cùng Kỳ Tôn giả hét lớn một tiếng, bàn chân mạnh mẽ đạp hư không, thân hình mang theo năng lượng thuộc tính hỏa nóng bỏng cùng với năng lượng thiên địa giống như một đầu hung thú tràn ngập hỏa diễm phóng về phía một khỏa Đế linh Tấn Thần đan. Người ngăn cản phía trước bị đánh bay.

Sưu...

Mang Linh lão tổ của Linh Thiên môn xuất hiện trước mặt một khỏa Đế linh Tấn Thần đan, một đạo linh lực thất luyện lập tức được đánh ra.

- Cút ngay, đây là của ta.

Cương Khôi Tôn giả của Thần Kim các hóa thành một đạo lưu quang, như quỷ mị xuất hiện trước người Mang Linh lão tổ. Một đạo linh hỏa nóng bỏng trong tay tuôn ra, hóa thành một đầu hỏa mãng nóng bỏng bắn về phía Mang Linh lão tổ, không gian ven đường đều bị phá hủy.

- Hừ.

Cương Khôi Tôn giả đánh tới, Mang Linh lão tổ hừ lên một tiếng lạnh lẽo, linh lực hùng hồn tuôn ra, phô thiên cái địa bắn về phía Cương Khôi Tôn giả.

Phanh.

Năng lượng khủng bố va chạm, gợn sóng trong không gian không ngừng lan tràn ra bốn phía. Vết nứt đen kịt xuất hiện trong không gian. Hai đạo thân ảnh đồng thời bị đẩy lui, dường như Mang Linh lão tổ yếu hơn một chút cho nên ăn chút thiệt thòi, dù sao Mang Linh lão tổ cũng chỉ vừa vặn đột phá tới Tôn giả cửu trọng mà thôi.

- Cương Khôi, lão tử không để yên cho ngươi.

Mang Linh Tôn giả giận dữ, muốn ra tay, không ngờ Cương Khôi Tôn giả này lại ra tay với hắn. Linh lực phô thiên cái địa tuôn ra kéo theo năng lượng trong thiên địa hội tụ, đánh ra một đạo quyền ấn.

- Mang Linh, ta cũng muốn nhìn xem rốt cuộc thực lực của ngươi tới mức nào. Thế nhưng hiện tại ta lại không có thời gian chơi với ngươi.

Cương Khôi Tôn giả quát một tiếng, tay đánh ra một đạo lưu quang, lập tức hóa thành một đầu khôi lỗi màu xanh.

Ngao.

Khôi lỗi giống như nửa người nửa sói xuất hiện, miệng rít gào một tiếng, trên thân hình giống như sắt thép này nhanh chóng có một đạo quyền ấn hội tụ. Quyền ấn giống như tia chớp đánh ra, bên trong gợn sóng vang lên tiếng xé gió không ngừng. Công kích lập tức va chạm với một quyền của Mang Linh lão tổ.

Ầm ầm.

Năng lượng khủng bố lập tức va chạm, năng lượng thiên địa khủng bố khiến cho không gian run rẩy. Dư âm của kình khí xé rách không gian, tạo ra những vết nứt đen kịt trong không gian, quang mang đen kịt lóe lên lên rồi không gian lập tức xác nhập lại.

Khục khục.

Khi kình khí giống như cơn lốc tán đi, Mang Linh lão tổ cùng với đầu khôi lỗi kia lập tức lùi lại. Sắc mặt Mang Linh lão tổ trầm xuống, Thần Kim các này có khôi lỗi ở trên người, quả thực vô cùng phiền toái.

Mà tại thời điểm này, Cương Khôi Tôn giả lập tức đánh về phía một khỏa Đế linh Tấn Thần đan.

Sưu...

Đế linh Tấn Thần đan này muốn chạy trốn, dường như Cương Khôi Tôn giả cũng đã sớm có sự chuẩn bị, lực lượng không gian xuất hiện, trong mắt hắn hiện lên sự tham lam, bàn tay vươn ra, muốn nắm khỏa Đế linh Tấn Thần đan này vào trong tay.

- Cút ngay cho ta. Nơi này còn chưa tới phiên ngươi.

Ngay khi Cương Khôi Tôn giả sắp đạt được khỏa Đế linh Tấn Thần đan này thì Cùng Kỳ Tôn giả hét lớn một tiếng, âm thanh giống như sấm sét khiến cho không gian run lên, thân ảnh như quỷ mị xuất hiện bên cạnh Cương Khôi Tôn giả.

Cùng Kỳ Tôn giả không chút do dự, trường bào tung bay, mỗi cái giơ tay nhấc chân đều khiến cho năng lượng thuộc tính hỏa trong thiên địa hội tụ. Một đạo quyền ấn bằng năng lượng thuộc tính hỏa đánh về phía bụng Cương Khôi Tôn giả.

- Cùng Kỳ Tôn giả.

Cương Khôi Tôn giả biến sắc, hắn thật không ngờ nửa đường lại xuất hiện một Trình Giảo Kim như Cùng Kỳ Tôn giả. Giờ phút này Đế linh Tấn Thần đan ở bên cạnh, hắn không thể nào buông tay. Trong mắt hiện lên sự âm tàn, linh lực phô thiên cái địa tuôn ra. Một đạo quang trụ bằng linh lực cực lớn mang theo công kích linh hồn hung hăng đánh vào quyền ấn bằng hỏa diễm của Cùng Kỳ Tôn giả.

Phanh.

Hai cỗ năng lượng của hai cường giả siêu cấp giống như thiên thạch va chạm vào nhau. Cả không gian như trùng xuống, kình phong khủng bố khiến cho thiên địa rung động tuôn ra. Mặt đất bị dư âm còn lại chấn vỡ.

- Hừ.

Trong nháy mắt, Cương Khôi Tôn giả rên lên một tiếng, sắc mặt lập tức tái nhợt. Kình phong khủng bố như vậy khiến cho thân hình hắn lảo đảo lui lại, hiển nhiên dưới công kích bực này đã chịu thiệt thòi.

Luận thực lực, mọi người ở đây không có mấy người có thể chống lại hai người Cùng Kỳ Tôn giả và Kim Lang Tôn giả. Thực lực của hai người Cùng Kỳ Tôn giả và Kim Lang Tôn giả đã sớm tới Tôn cấp cửu trọng đỉnh phong, nhưng mà chưa thể đột phá được mà thôi. Lúc này toàn lực ra tay, trừ phi là có người liên thủ bằng không người có thể chống lại Cùng Kỳ Tôn giả hoặc là Kim Lang Tôn giả ở đây dường như còn chưa có ai.

- Tới.

Cùng Kỳ Tôn giả đẩy lùi Cương Khôi Tôn giả, không gian thuộc tính hỏa quanh thân lan tràn. Thân ảnh giống như thiểm điện nắm lấy Đế linh Tấn Thần đan vào trong tay.

Ầm ầm.

Cùng một lúc, một đạo sấm sét nhanh như thiểm điện đánh về phía Cùng Kỳ Tôn giả. Dường như có một loại huyền ảo nào đó, ai đạt được một khỏa Đế linh Tấn Thần đan đều bị sấm sét công kích. Dù ai cũng không có cách nào né ra. Một đạo sấm sét này đánh tới, Cùng Kỳ Tôn giả cũng không kịp né.

Phanh.

Công kích sấm sét như vậy thế nhưng lại bị Cùng Kỳ Tôn giả cưỡng ép chống lại. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ bực này, sắc mặt hắn trở nên tái nhợt không ít, thân hình cũng hung hăng rơi xuống đất, thế nhưng khi còn cách mặt đất vài thước thì bàn chân chỉ xuống đất, thân hình nhanh chóng lui lại, ánh lửa bắn ra bốn phía.

- Thật mạnh.

Khi thân hình ổn định lại, sắc mặt Cùng Kỳ Tôn giả đại biến, đạo sấm sét này không ngờ lại có uy lực cường hãn tới vậy.

Cùng Kỳ Tôn giả rơi xuống đất, trên không trung lại có mấy người khác bị nện xuống, có người bị thương không nhẹ, cũng có người bị đánh chết.

- Của ta.

Trên không trung, Hãn Thiên Tôn giả của Quỷ Nguyên môn quát khẽ một tiếng, đẩy lui Thiên Phong Tôn giả của Vân Dương Tông, thân hình đánh về phía một khỏa Đế linh Tấn Thần đan.

- Cái gì là của ngươi? Cút xuống dưới cho ta.

Gợn sóng trong không gian lóe lên, một đạo thân ảnh màu tím lập tức xuất hiện trước người Hãn Thiên Tôn giả, người này chính là Kim Lang Tôn giả.

Trường bào màu tím tung bay, Kim Lang Tôn giả vừa mới dứt lời, bàn chân đạp mạnh hư không, không gian lập tức nổ tung, năng lượng thuộc tính thổ phô thiên cái địa hội tụ, lập tức ngưng tụ thành một đạo chân khí thất luyện cực lớn đánh về phía Hãn Thiên Tôn giả. Dưới chân khí cuồng bạo, không gian ven đường nổ tung.

- Kim Lang Tôn giả, là ngươi.

Nhìn thấy Kim Lang Tôn giả, sắc mặt Hãn Thiên Tôn giả khó coi, chân khí thất luyện đánh tới, thế nhưng hắn cũng chỉ có thể chống lại. Chân khí thuộc tính thổ tuôn ra, một đạo chưởng ấn hung hăng đánh ra.

Chương 2582: Lại đoạt khỏa thứ hai

Phanh.

Hai đạo năng lượng va chạm, lập tức tạo thành âm thanh bạo liệt giống như tiếng sấm trên không trung. Cả không gian này trong nháy mắt nổ tung, lực lượng cuồng bạo khuếch tán, mấy cường giả Tôn cấp chung quanh vốn còn muốn tiến lên, thế nhưng dưới dư âm kình khí khủng bố này cả đám chỉ có thể chạy trốn.

- Thu.

Đẩy lui đối thủ, Kim Lang Tôn giả cũng mặc kệ Hãn Thiên Tôn giả, đan dược chuẩn đế phẩm trước mắt quan trọng hơn, hắn cũng biết đan dược chuẩn đế phẩm này sẽ chạy cho nên đã sớm có sự chuẩn bị. Không gian thuộc tính thổ lập tức phong tỏa không gian, một đạo trảo ấn lập tức thu khỏa đan dược Đế linh Tấn Thần đan kia vào trong tay.

Ầm ầm.

Cùng một lúc, một đạo sấm sét cũng xuyên thủng không gian mà tới, hung hăng đánh vào trên người Kim Lang Tôn giả. Sấm sét đánh xuống, mang theo sự huyền ảo, trong chớp mắt này Kim Lang Tôn giả cảm giác được bản thân mình không thể nào tránh đi được.

Phanh.

Dưới đạo sấm sét này Kim Lang Tôn giả rơi xuống mặt đất, trường bào màu tím run lên, thân hình lảo đảo rơi xuống mặt đất. Mỗi một bước lui lại đều lưu lại một dấu chân sâu trên mặt đất.

Khi thân hình ổn định lại, Kim Lang Tôn giả mở tay ra, trong lòng bàn tay hắn xuất hiện một khỏa Đế linh Tấn Thần đan, rốt cuộc một khỏa Đế linh Tấn Thần đan cũng tới tay.

Trên không trung lúc này cơ hồ chuyển thành hỗn chiến. Tất cả mọi người dây dưa với nhau, khó có thể lao ra. Một khi lao ra lập tức bị tất cả mọi người ngăn cản.

Người tranh đoạt đều là cường giả Tôn cấp, mỗi khi ra tay đều đánh vỡ không gian. Tuy rằng bảo vật trước mắt, thế nhưng cũng không có ai dám chủ quan. Chỉ có những cường giả đỉnh cấp kia mới có thể nhảy ra, tiến hành đoạt bảo.

Về phần những người có tu vi Vương cấp thì chỉ có thể ở dưới mặt đất quan sát lên. Loại đội hình như vậy bọn họ đặt chân vào chỉ có thể chịu chết mà thôi, căn bản không có cách nào tham dự vào tranh đoạt.

- Đây là của ta.

Tại một chỗ trong không gian, mấy cường giả đỉnh cấp đồng thời nhìn chằm chằm vào một khỏa Đế linh Tấn Thần đan. Thiên Dương Tôn giả, Thanh Quán Tôn giả, Thao Ưng lão tổ và Bình Sơn TÔn giả ra tay, từng âm thanh bạo liệt cực lớn vang lên, cả không gian bị chấn nát.

Sưu...

Dưới kình khí ngập trời, thân ảnh Lục Lâm Thiên giống như quỷ mị xuất hiện trên không trung, không chút khách khí nào chộp vào Đế linh Tấn Thần đan kia.

- Hỗn trướng.

Mắt thấy Lục Lâm Thiên nhúng tay vào, ánh mắt bốn cường giả đỉnh cấp biến đổi, đồng thời nhanh chóng đánh ra một đạo công kích khủng bố về phía Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu...

Lục Lâm Thiên đã sớm có sự chuẩn bị, quanh thân có chín đạo lưu quang bắn ra. Chín đầu hung khôi xuất hiện, nhanh chóng đánh ra chín đạo trảo ấn xé rách không gian về phía bốn người.

Mà Lục Lâm Thiên căn bản cũng không để ý tới công kích của bốn cường giả đỉnh cấp. Chín đầu hung khôi tuy rằng chưa đủ để đối phó với bốn cường giả đỉnh cấp này. Thế nhưng dựa vào đặc tính của khôi lỗi cũng có thể ngăn cản lại bốn người này.

Thân ảnh nhanh như thiểm điện, không gian thuộc tính thổ của Lục Lâm Thiên lan tràn ra. Cả không gian uốn éo giống như lao lung, trói buộc khỏa Đế linh Tấn Thần đan kia. Khí tức tập trung vào trên người khỏa đan dược này, Lục Lâm Thiên lập tức nắm nó vào trong tay. Ngay tại lúc đó một đạo sấm sét lập tức đánh xuống, thân hình Lục Lâm Thiên chợt lui ra.

Xoẹt.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên đã quá coi thường đạo sấm sét kia, đạo sấm sét này huyền ảo vô cùng. Thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh chóng lui lại, đạo sấm sét kia đuổi theo, sau đó hung hăng đánh vào trên người Lục Lâm Thiên. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này toàn thân Lục Lâm Thiên như nhũn ra, thế nhưng lúc này cũng đã chuẩn bị sẵn sàng cho nên khi thân ảnh đang bay xuống mặt đất thì trong nháy mắt đã ổn định lại thân hình, dù sao sấm sét đối với Lục Lâm Thiên mà nói cũng không tạo thành thương tổn quá lớn.

Ầm ầ mầm.

Chín đầu khôi lỗi chống lại bốn cường giả đỉnh cấp. Chín đầu hung khôi mang theo khí tức sát phạt ngập trời, chín đạo trảo ấn nóng bỏng xé rách không gian đánh về phía bốn người Thiên Dương Tôn giả.

- Khôi lỗi bát cấp hậu kỳ.

Bốn người biến sắc, cũng chỉ có thể ngưng tụ ra từng đạo công kích hung hăng va chạm với công kích của chín đầhu hung khôi. Năng lượng va chạm, không gian đột nhiên cứng lại, năng lượng kinh người bạo tạc.

Ầm ầm.

Trong nháy mắt này năng lượng khủng bố va chạm, cả không gian bạo liệt lộ ra một động sâu đen kịt trong không gian. Không gian nổ tung, kình khí khủng bố hóa thành hình cung khuếch tán.

Ken két.

Dưới kình khí khủng bố, năng lượng kinh người phô thiên cái địa khuếch tán. Chín đầu hung khôi bị đẩy lui không ít, nhưng mà cũng chỉ có bị đẩy lui như vậy, không hơn.

- Ta hiểu rồi.

Bị sấm sét đánh lui lại, trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên xuất hiện một khỏa Đế linh Tấn Thần đan, trong lòng lập tức hiểu ra. Lực lượng sấm sét kia có thể đuổi theo hắn sợ rằng là do cấm chế trên khỏa Đế linh Tấn Thần đan này. Mỗi một khỏa Đế linh Tấn Thần đan đều dẫn tới một đạo sấm sét, nếu ai đạt được nó thì nhất định sẽ bị đánh một đạo. Người thực lực thấp căn bản không có cách nào chống lại sấm sét này, cho nên cũng không thể đạt được Đế linh Tấn Thần đan.

- Tiểu tử, giao ra đan dược.

Thiên Dương Tôn giả hét lớn một tiếng, không ngờ có người lại cướp đồ trước mí mắt hắn, mà lại còn cướp đi đan dược chuẩn đế phẩm, khuôn mặt giận dữ, muốn lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ, gượng cười khổ nói:

- Tiền bối, đan dược ở trong tay của ta, ngươi có lấy cũng không được. Bây giờ còn có mấy khỏa đan dược, người vẫn còn cơ hội, cần gì phải đoạt với ta.

- Đáng giận, khoản sổ sách này một lát nữa bản tôn sẽ tính với ngươi.

Mắt thấy mấy đầu khôi lỗi mang theo khí tức sát phạt ngập trời đứng quanh thân Lục Lâm Thiên. Ánh mắt Thiên Dương Tôn giả trầm xuống, người thanh niên này tuyệt đối khó đối phó, chỉ bằng chín đầu khôi lỗi này hắn cũng không có nắm chắc. Chung quanh vẫn còn đang tranh nhau đan dược chuẩn đế phẩm, hắn không chút do dự nào thân ảnh nhanh chóng phóng về phía xa.

- Hừ.

Ba người còn lại cũng hung hăng nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Mắt thấy chín đầu khôi lỗi, thân hình bọn họ nhanh chóng đánh về phía khác đang tranh đoạt.

- Thiên Địa nhị lão, các ngươi còn chưa đủ tư cách.

Trên không trung, Thiên Địa nhị lão đang lao thẳng tới một khỏa Đế linh Tấn Thần đan thế nhưng lại bị Thiên Nguyệt Tôn giả ngăn cản. Linh lực bàng bạc, phô thiên cái địa đánh về phía Thiên Địa nhị lão.

- Hừ.

Địa lão hét lớn một tiếng, bàn chân đột nhiên đạp mạnh hư không. Hư không dưới chân đột nhiên nổ tung, một đạo quyền ấn bằng hỏa diễm lớn vài trăm mét lập tức bắn ra. Hỏa diễm trên không trung bắn tứ phía, quyền ấn hung hăng đánh về phía Thiên Nguyệt Tôn giả.

Cùng lúc này thân ảnh Thiên lão cũng lao thẳng tới Đế linh Tấn Thần đan.

Phanh Phanh.

Địa lão Tạ địa cùng với Thiên Nguyệt Tôn giả đối chiến, âm thanh bạo liệt cực lớn vang vọng. Dưới công kích linh hồn của Thiên Nguyệt Tôn giả, thân hình Địa lão liên tiếp bị đẩy lùi.

Chương 2583: Chỗ tốt nhận được 1

- Tạ Thiên, đây không phải là thứ của ngươi, lui xuống cho ta.

Cùng lúc này Diệt Hồn Tôn giả của Huyền Hồn môn như quỷ dị xuất hiện, linh lực bàng bạc vô cùng mang theo linh hồn lực ngập trời đánh về phía Thiên lão.

- Ô....

Từng tiếng kêu ô ô quái dị xuất hiệ, đột nhiên có chín đạo khôi lỗi màu đỏ đánh ra, chín đạo khôi lỗi mang theo năng lượng bàng bạc, khí tức nóng bỏng quanh thân tràn ra. Bí văn quanh thân quanh quẩn, quang mang huyền ảo trên bí văn phóng lên trời.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, uy năng trên người chín đầu khôi lỗi kéo lên. Bí văn tạo thành hình cung tương liên với nhau giống như một cái mạng nhện lớn trên không trung, đem trọn không gian bao phủ vào bên trong. Bí văn bao phủ, cả không gian giống như bị theieu đốt, vây khốn Diệt Hồn Tôn giả vào bên trong.

Thân hình Thiên lão Tạ Thiên bỗng nhiên sững sờ, không ngờ những đầu khôi lỗi này dường như lại đang giúp hắn, trong sát na, hắn không có chút chậm trễ nào, trảo ấn trong tay chụp vào trong tay một khỏa Đế linh Tấn Thần đan.

- Đây chính là của ta.

Nhưng mà còn có một đạo thân ảnh so với Thiên lão còn nhanh hơn, gợn sóng trong không gian lóe lên, lập tức thu Đế linh Tấn Thần đan vào trong tay.

- Tiểu tử, ngươi dám.

Thiên lão hét lớn một tiếng, lập tức phóng về phía trước, năng lượng thuộc tính thổ quanh thân tràn ra, mạnh mẽ đánh về phí trước một chưởng. Hư không trước chưởng ấn bỗng nhiên nổ tung tạo thành một vết nứt đen kịt, nhanh như thiểm điện đánh về phía

Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Dường như Lục Lâm Thiên đã sớm có chuẩn bị, tay đẩy ra một đạo chân khí thất luyện, đánh ra một chưởng nghênh tiếp.

Phanh.

Lực lượng va chạm, Lục Lâm Thiên lảo đảo lui lại, âm thanh bạo liệt cực lớn vang lên. Không gian chung quanh hắn bị chấn nát rồi sụp đổ.

Trong lúc thân ảnh bị đẩy lui, Lục Lâm Thiên thừa cơ nắm khỏa Đế linh Tấn Thần đan kia vào trong tay, sau đó một đạo sấm sét cũng đánh vào trên người Lục Lâm Thiên.

Sấm sét đánh xuống, thân ảnh Lục Lâm Thiên lần nữa bị đánh bay, thế nhưng vẫn thu khỏa Đế linh Tấn Thần đan thứ ba vào trong tay.

Giờ phút này trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi cười khổ, vừa rồi tuy rằng Thiên lão có cơ hội thu được Đế linh Tấn Thần đan này thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng biết uy lực của sấm sét ra sao. Nếu như Thiên lão cầm vào khỏa Đế linh Tấn Thần đan này thì sẽ bị đánh trúng, khi đó không ổn, coi như chống lại thì cũng sẽ bị thương.

Cho nên rơi vào đường cùng Lục Lâm Thiên mới ra tay tranh đoạt.

Nhưng mà hiện tại Thiên lão cũng không biết được thân phận của Lục Lâm Thiên, nhìn thấy có người cướp đồ trước mí mắt mình, lại là đan dược chuẩn đế phẩm cho nên giận dữ, lần nữa đánh ra một chưởng ấn. Lúc này Thiên lão đã toàn lực ra tay, đánh vỡ một mảng không gian to lớn.

Một kích toàn lực của Thiên lão Lục Lâm Thiên cũng đã sớm tính tới, thân ảnh Thiên lão vừa mới động thì Lục Lâm Thiên đã biến mất tại chỗ. Một kích toàn lực của Thiên lão mặc dù Lục Lâm

Thiên biết bản thân chống lại cũng không phải là không làm được. Thế nhưng lúc này hắn còn chưa muốn bạo lộ thủ đoạn phòng ngự, bộ dáng này hiện tại vô cùng tiện lợi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, nếu như hắn dùng khuôn mặt thật, sợ rằng một khi hắn cướp Đế linh Tấn Thần đan sẽ có vô số người ngăn cản. Hắn vừa mới lộ mặt, người Đế Đạo minh sẽ nhìn chằm chằm vào hắn, như bây giờ thoải mái hơn nhiều.

Phanh.

Chưởng ấn chụp xuống, không gian bị đánh vỡ, kình khí cuồng bạo khuếch tán trên không trung. Thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa vặn biến mất trên không trung. Dư âm của kình khí khuếch tán khiến cho thân hình Lục Lâm Thiên lảo đảo.

- Khôi lỗi đáng chết.

Bên cạnh đó, Diệt Hồn Tôn giả dưới sự vây công của chín đầu khôi lỗi thi triển trận pháp hợp kích liên tiếp thối lui, chỉ có thể miễn cưỡng chống lại. Không có xu thế hoàn thủ.

Sưu Sưu.

Chín đạo trảo ấn trong tay chín đầu khôi lỗi xé nát không gian, từng vết nứt trong không gian xuất hiện. Diệt Hồn Tôn giả đã sớm có chuẩn bị, xuất ra toàn bộ thủ đoạn.

Ô Ô.

Diệt Hồn Tôn giả đánh ra công kích, chín đầu khôi lỗi lập tức lui ra, không có ý định chống lại công kích của Diệt Hồn Tôn giả.

- Cực Lạc Tam Quỷ, các ngươi tốt hơn nên thành thật một chút cho ta.

Một khỏa Đế linh Tấn Thần đan trôi nổi trên không trung, thân ảnh Cực Lạc Tam Quỷ bay thẳng về phía trước. Lúc này một tiếng hét lớn vang lên, một thân ảnh màu đen xuất hiện trước mặt ba người này. Người mặc y phục màu đen này xuất hiện, thân hình khôi ngô, tuổi chừng thất tuần, cực kỳ già nua. Thế nhưng bên trong già nua lại có khí tức giống như núi lửa tùy thời bộc phát, hai mắt như sao, người này chính là Yến Sát Tôn giả.

- Yến Sát, ngươi còn chưa ngăn được ba huynh đệ ta.

Lệ Quỷ lạnh lùng nói, thời điểm này hắn cũng không khách khí gì nữa, năng lượng thuộc tính thủy phô thiên cái địa hội tụ, đánh về phía Yết Sát Tôn giả.

- Lệ Quỷ, dám làm càn trước mặt Hắc Sát giáo chúng ta, ngươi muốn chết đúng không?

Không gian chung quanh Yết Sát Tôn giả trong lúc vô hình nóng lên, một tiếng quát lạnh lẽo vang vọng, sát khí quanh quẩn quanh thân, năng lượng thuộc tính hỏa nồng đậm kéo tới. Trong không trung thậm chí còn xuất hiện một cỗ hỏa diễm giống như thực chất. Đột nhiên có một đạo năng lượng bàng bạc đánh về phía Lệ Quỷ.

Sưu Sưu...

Lúc này Dương Quỷ và Âm Quỷ dường như đã sớm có ăn ý, đánh về phía Đế linh Tấn Thần đan.

- Hừ, lùi cho ta.

Mà lúc này gợn sóng trong không gian lóe lên, Thiên Dương Tôn giả vừa mới bị Lục Lâm Thiên cướp Đế linh Tấn Thần đan cùng với Thanh Quán Tôn giả đã lao thẳng tới.

Giờ phút này mấy khỏa Đế linh Tấn Thần đan còn lại đều bị cường giả vây quanh, ai muốn thu được cũng không phải là chuyện dễ dàng. Một khi có người tới gần sẽ bị những người khác liên thủ vây công.

Phanh Phanh.

Trong không gian to lớn lúc này liên tục vang lên âm thanh trầm thấp, đám người Lộc Linh Tôn giả, Liễm Linh Tôn giả, Phong Vũ

Tôn giả, Thiết Kiếm Tôn giả, Thất Tinh Tôn giả đang tranh đoạt một khỏa Đế linh Tấn Thần đan, lực lượng cuồng bạo cắt nát không gian.

Dưới kính khí ngập trời này đột nhiên có một đạo thân ảnh xuất hiện trên không trung.

Sưu.

Lục Lâm Thiên xuất hiện, không có một chút khách khí nào tìm đúng cơ hội lao thẳng tới khỏa Đế linh Tấn Thần đan kia.

- Đáng chết, cút xuống dưới cho ta.

Chúng cường giả tuy rằng đang tranh đoạt, thế nhưng tâm thần vẫn đang dò xét không trung, biết rõ thanh niên áo xanh này đã thu được mấy khỏa Đế linh Tấn Thần đan cho nên lúc này đều coi Lục Lâm Thiên là đại địch. Cả đám dường như hình thành một loại ăn ý, năm cường giả đỉnh cấp cùng lúc đánh ra từng đạo công kích về phía Lục Lâm Thiên.

Khí tức trên người năm cường giả siêu cấp bắt đầu tràn ra. Thiên địa biến sắc, khí tức đều phóng ra, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều dẫn tới năng lượng bàng bạc trong thiên địa, từng đạo quang trụ mang theo xu thế khủng bố hung hăng đánh về phía trước. Có người muốn đoạt đan dược chuẩn đế phẩm trước mặt bọn họ, bọn họ sẽ không chút khách khí nào.

Chương 2584: Chỗ tốt nhận được 2

Ô Ô.

Lúc này chung quanh Lục Lâm Thiên được chín đầu hung khôi tràn ngập khí tức sát phạt bao phủ. Khí thế của chín đầu hung khôi khiến cho chín siêu cấp cường giả run sợ. Chín đầu hung khôi đứng đó tạo thành một trận thế huyền ảo, lập tức đánh ra từng đạo trảo ấn ngăn cản công kích của mấy siêu cấp cường giả này.

Cùng lúc, ngay gần đó Thao Ưng lão tổ đang tranh đoạt một khỏa Đế linh Tấn Thần đan cùng với Phong Vũ Tôn giả và Càn Chính Tôn giả, Phong Vũ Tôn giả cùng với Càn Chính Tôn giả tranh đoạt tới mức ngươi chết ta sống, Thiên Ưng lão tổ không chút khách khí, thừa cơ lao lên trên, phóng về phía Đế linh Tấn Thần đan.

Phanh Phanh.

Tử Đồng trưởng lão của Thiên Địa các xuất hiện ở bên phải, bên người còn có một lão giả áo xanh, khí tức cũng bất phàm hiển nhiên đã tới Tôn cấp bát trọng đỉnh phong. Khí thế bàng bạc của hai người tràn ra, mục tiêu chính là Đế linh Tấn Thần đan.

Phong Vũ Tôn giả cùng với Càn Chính Tôn giả tranh đoạt ngươi chết ta sống, Thiên Ưng lão tổ thừa cơ tiến vào, lao thẳng về một khỏa Đế linh Tấn Thần đan. Khi Thiên Ưng lão tổ sắp thu đan dược vào tay thì đột nhiên có hai đạo thân ảnh lăng không đánh tới.

- Thao Ưng, không có phần của ngươi đâu.

Một tiếng hét lớn vang lên, hai đạo thân ảnh đồng thời đánh tới Đế linh Tấn Thần đan kia.

- Huyết Ưng, ngăn cản hai người này.

Thao Ưng lão tổ không chút do dự, căn răng hét lớn một tiếng, ánh mắt âm trầm tới tận cùng.

Cạc Cạc.

Trong không trung có một đạo lưu quang phóng tới mang theo âm thanh cao vυ"t mà sắc bén. Ngay sau đó trên không gian tràn ngập huyết sắc quang mang, mặt đất lúc này cũng như run rẩy, trên không trung lập tức xuất hiện một đầu quái vật khổng lồ.

Chỉ thấy toàn thân đầu quái vật khổng lồ này tràn ngập huyết quang, đây là một đầu yeu thú khổng lồ hình chim ưng, toàn thân có đôi cánh trắng như tuyết, hai con mắt cực lớn mà sắc bén, thân hình khổng lồ hơn ngàn mét.

Đầu huyết ưng này xuất hiện, không gian thoáng cái như đình trệ, không ít cường giả đang kịch chiến ánh mắt không khỏi nhìn về phía này. Đầu huyết ưng hơn ngàn mét trên không trung này khí tức đã đạt tới bát giai trung kỳ đỉnh phong. Hai cánh khổng lồ chấn động, cả không gian lúc này cũng chấn động.

Ngao Ngao.

Cơ hồ cùng một lúc, đầu huyết ưng này xuất hiện cũng có thêm hai tiếng thú minh rít gào, giống như sấm sét vang vọng trong thiên địa.

Tiếng thú minh giống như sấm rền ầm ầm vang vọng. Một đầu cự lang toàn thân có lân phiến màu vàng bao trùm, sau lưng có hai cánh màu vàng, răng nanh cũng tràn ngập kim quang rực rỡ, hai mắt đỏ thẫm, miệng rít gào nhảy ra.

Ngay sau đó một đầu yêu thú dữ tợn mà uy vũ tới tận cùng, giống hổ lại giống trâu, hoặc có thể nói là rồng và sói dữ tợn xuất hiện. Một đôi cánh cực lớn khẽ vỗ, toàn thân màu đỏ hồng, giống như máu tươi đang chảy xuôi vậy.

Hai đầu yêu thú này xuất hiện, hai cỗ uy áp mạnh mẽ lan tràn. Cả thiên địa trong lúc vô hình brun lên, uy áp này còn ở trên huyết ưng kia.

Kim Dực Thiên Lang và Thôn Thiên Cùng Kỳ xuất hiện, hai cánh chấn động, không gian dưới hai cánh sụp đổ từng khúc xuất hiện vết nứt đen kịt khiến cho linh hồn người ta lạnh lẽo. Vây công Huyết Ưng, uy áp kinh người tràn ra khiến cho đầu Huyết Ưng kia trong lúc mơ hồ bị áp chế một chút.

- Thao Ưng, cút xuống di.

Trong sát na, Thao Ưng lão tổ đang muốn dùng tạo kỵ ngăn cản cho mình chút thời gian thế nhưng một chút thời gian cũng không có, lúc này Cùng Kỳ Tôn giả và Kim Lang Tôn giả đã xuất hiện.

Trong nháy mắt trường bào trên người Cùng Kỳ Tôn giả tung bay, lực lượng không gian tràn ra, khoảng cách kéo gần lại, đồng thời thân hình xuất hiện trước người Thao Ưng lão tổ.

Vừa sải bước ra, Cùng Kỳ Tôn giả không có chút khách khí nào đánh ra một đạo quyền ấn về phía Thao Ưng lão tổ, trước quyền án, không gian vặn vẹo rồi vỡ nát.

Sắc mặt Thao Ưng lão tổ lập tức khó coi, không ngờ lại xuất hiện hai cường giả như Cùng Kỳ Tôn giả, nhưng mà hắn cũng phải vung quyền nghênh đón.

Phanh Phanh.

Hai đạo quyền ấn va chạm giống như thiên thạch va vào nhau, không gian lập tức văng tung tóe. Âm thanh bạo liệt cực lớn truyền ra, cả phiến không gian dưới lực lượng mạnh mẽ bực này sụp đổ.

Nói thì dài thế nhưng tất cả chỉ xảy ra trong chốc lát mà thôi.

Ầm ầm.

Ở phía xa, lực lượng khủng bố của Lộc Linh Tôn giả, Liễm Linh Tôn giả, Phong Vũ Tôn giả, Thiết Kiếm Tôn giả, Thất Tinh Tôn giả va chạm với chín đầu hung khôi. Công kích khủng ố bộc phát, năng lượng khuếch tán khiến cho không gian bị đánh vỡ, nhất thời xuất hiện vết nứt đen kịt trong không gian.

Khục khục.

Chín đầu hung khôi khí thế như vậy thế nhưng cũng liên tiếp bị đẩy lui, trận thế huyền ảo dường như lung lay sắp đổ, thế nhưng cuối cùng cũng có thể đứng vững.

Ầm ầm.

Cùng lúc một đạo sấm sét đột nhiên đánh vào trên người Lục Lâm Thiên, đem thân hình Lục Lâm Thiên đánh lui, trong lúc thân hình bị đánh bay, toàn thân hắn tràn ngập điện mang quanh quẩn.

Trong lúc bị đẩy lui, Lục Lâm Thiên mở bàn tay ra, trong lòng bàn tay lại là một khỏa Đế linh Tấn Thần đan, khóe miệng hắn nhếch lên nở nụ cười vui vẻ, lần nữa thu khỏa Đế linh Tấn Thần đan này vào trong nhẫn trữ vật.

Sưu.

Cùng một lúc, sau khi Kim Lang Tôn giả cùng với Cùng Kỳ Tôn giả ngăn cản Thao Ưng lão tổ lập tức đoạt khỏa Đế linh Tấn Thần đan kia vào trong tay, một đạo sấm sét cũng đánh xuống.

Lúc này Kim Lang Tôn giả cũng đã có sự chuẩn bị, cùng lúc đánh ra một đạo chân khí. Không gian chung quanh rạn nứt, từng đạo gợn sóng bị đánh nát.

Ầm ầm.

Lực lượng va chạm, thân hình Kim Lang Tôn giả chỉ lảo đảo lui lại phía sau một bước, một cỗ lực lượng sấm sét dọc theo cánh tay hung hăng khuếch tán. Thế nhưng chỉ có chút ảnh hưởng mà thôi, cũng không có vấn đề quá lớn, cũng bị Kim Lang Tôn giả tiếp được.

Ầm ầm.

Cùng một thời gian hai đạo sấm sét vang vọng không gian, mọi người chăm chú nhìn vào, chỉ thấy trong đám người, Lộc Linh Tôn giả của Lan Lăng sơn trang và Tử Đồng trưởng lão của Thiên Địa các đều bị một đạo sấm sét đánh trúng.

Thiên Dương Tôn giả, Thanh Quán Tôn giả, Cực Lạc Tam Quỷ, Yết Sát Tôn giả đạt tranh đoạt Đế linh Tấn Thần đan, thế nhưng lại không ngờ bị Lục Lâm Thiên nhân cơ hội đoạt đi Đế linh Tấn Thần đan. Lộc Linh Tôn giả cũng thừa cơ, dưới sự phối hợp của Liễm Linh Tôn giả cũng thu được một khỏa Đế linh Tấn Thần đan.

Tử Đồng trưởng lão thì nhẹ nhàng hơn một chút, dưới sự phối hợp của lão giả áo lam kia, từ trong tay mấy cường giả khác đoạt lấy một khỏa Đế linh Tấn Thần đan. Đương nhiên cũng cần thực lực tuyệt đối của hai người. Tranh đoạt đồ trong tay cường giả đỉnh cấp, vận khí nhưng mà một phần, không có thực lực tuyệt đối thì đừng mơ đoạt được.

Khục khục.

Hai người Lộc Linh Tôn giả, Tử Đồng trưởng lão lui lại, hai người bố trí thủ đoạn phòng ngự cho nên cũng không có việc gì quá lớn.

Ngao Ngao.

Dưới không trung, từng tiếng gầm gừ vang vọng. Vô số cường giả Tôn cấp giao phong, Hắc Hùng, Xích Viêm, Bàn Hủy cùng chúng cường giả yêu thú, linh thú của phi Linh môn thúc dục bản thể, uy thế kinh người tràn ngập không gian, chấn động nhân tâm.

Chương 2585: Một khỏa cuối cùng

Dưới giao phong bực này, tăng thêm Hỏa Sí Tôn giả, Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên, Thánh Vũ Thiên Tôn Nguyễn Thượng Hành, thực lực của Phi Linh môn và Thánh Linh giáo không thể nghi ngờ là mạnh nhất, nhưng mà những cường giả trong Phi Linh môn và Thánh Linh giáo cũng không có cách nào tham dự tranh đoạt với những cường giả tầng thứ cao kia.

Phanh Phanh.

Từng đạo thân ảnh bị đẩy lui, máu tươi phun ra, số lượng người bị thương cũng không ít, thế nhưng vô số Tôn giả hỗn chiến, không gian lúc này đã bắt đầu hỗn loạn.

Mười khỏa đan dược chuẩn Đế phẩm thì có bốn khỏa rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên, ba khỏa rơi vào trong tay Kim Lang Tôn giả và Cùng Kỳ Tôn giả. Một khỏa rơi vào trong tay Lộc Linh Tôn giả, còn một khỏa rơi vào trong tay Tử Đồng trưởng lão, tổng cộng đã là chín khoả.

Chín khỏa Đế linh Tấn Thần đan bị đoạt, sắc trời lờ mờ trên không trung dần dần khôi phục ánh sáng. Mười khỏa Đế linh Tấn Thần đan khiến cho gió nổi mây phun, rốt cuộc cũng dần dần tiêu tán.

Lục Lâm Thiên đoạt được khỏa Đế linh Tấn Thần đan thứ tư, chín đầu hung khôi bị đẩy lui lập tức quay về bên cạnh Lục Lâm Thiên. Tiếp tục hình thành trận pháp hợp kích bao phủ trước người Lục Lâm Thiên. Dưới khí thế của chín đầu hung khôi, tuy rằng chúng cường giả hận không thể chém Lục Lâm Thiên thành tám khối, thế nhưng nhìn qua chín đầu hung khôi cũng không dám đơn giản đυ.ng vào Lục Lâm Thiên.

Tiếng thú rít gào, Huyết Ưng của Thao Ưng lão tổ dưới sự vây công của Kim Dực Thiên Lang và Thôn Thiên Cùng Kỳ thối lui, lông vũ màu đỏ trên người đã rớt xuống không ít, có vết máu tràn ra.

- Hừ, thế thôi.

Kim Lang Tôn giả đoạt được đan dược chuẩn đế phẩm, nói với Kim Dực Thiên Lang. Hiện tại cũng không phải là lúc đối phó với đám người Vạn Thú Tông. Thực lực của Huyết Ưng kia cũng không yếu. Nếu ép quá, Kim Dực Thiên Lang và Thiên Thôn Cùng Kỳ sẽ phải một cái giá lớn.

- Chỉ còn một khỏa cuối cùng.

Vô số cường giả phóng tâm thần ra bên ngoài, còn bao nhiêu khỏa Đế linh Tấn Thần đan bọn họ đều biết. Hiện tại chỉ còn một khỏa Đế linh Tấn Thần đan. Từng đạo thân ảnh đột nhiên đánh về phía một khỏa Đế linh Tấn Thần đan cuối cùng.

Phía xa xa, sương mù trắng cuồn cuộn, bên cạnh là màn sáng có điện mang quanh quẩn. Khí tức bàng bạc mà cổ xưa từ bên trong lan tràn ra, quanh quẩn trên không trung.

Phanh Phanh.

Âm thanh bạo liệt kinh người vang lên, mấy đạo thân ảnh va chạm, năng lượng khủng bố lan tràn, không trung xuất hiện vết nứt đen kịt, không đến cấp độ siêu cấp cường giả căn bản không có cách nào đặt chân vào trong tranh đoạt.

Sưu..

Một khỏa Đế linh Tấn Thần đan được một vòng quang mang bao phủ xoay quanh trên không trung. Mấy đạo thân ảnh bị đẩy lui, đột nhiên đạp mạnh không trung, thân hình ổn định lại giữa không trung.

Sưu Sưu.

Mấy người này lăng không đứng thẳng, năng lượng thiên địa chung quanh đã sớm biến hóa, cả không gian giống như lung lay sắp đổ. Mấy đạo thân ảnh đứng đó, một thân ảnh xinh đẹp mềm mại đứng đó. Khí tức cực kỳ cường hãn, chính là Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn.

Trước người Nguyên Nhược Lan không xa chính là Dương Quá đang chắp tay mà đứng, ánh mắt long lanh, mái tóc mai khẽ tung bay, trên khuôn mặt tuấn lãng tràn ngập vẻ kiên nghị.

Hai người đối đầu với nhau, bên người còn có Vô Ảnh Kiếm Tôn của Thiên Kiếm môn, Phi Linh môn có Thiên Địa nhị lão, vừa mới giao thủ chính là Vô Ảnh Kiếm Tôn cùng với Thiên Địa nhị lão.

Sưu Sưu.

Từng đạo thân ảnh cường giả mang theo chân khí, linh lực bàng bạc phô thiên cái địa bắn ra. Mục tiêu đều là tranh đoạt một khỏa Đế linh Tấn Thần đan cuối cùng. Một khỏa cuối cùng này ai cũng không muốn buông tha cho cơ hội này.

Từng đạo thân ảnh đánh tới, cơ hồ không nói một lời nào công kích lẫn nhau. Thiên Địa nhị lão, Vô Ảnh Kiếm Tôn lần nữa gia nhập vào vòng chiến. Từng đạo công kích đánh vỡ không gian, cũng không rõ là ai công kích ai. Dù sao mục đích chính là không để cho người khác đạt được một khỏa đan dược chuẩn đế phẩm cuối cùng kia. Nếu ai tới gần nó sẽ bị tất cả mọi người vây công.

Ầm ầm.

Từng đạo công kích giống như mang theo lực lượng hủy diệt ầm ầm va chạm.

Phanh Phanh.

Trong không gina, dưới công kích khủng bố bực này, cả không gian run rẩy kịch liệt. Dư âm kình khí khủng bố xé rách không gian tạo ra từng vết nứt đen kịt. Quang mang đen kịt lan tràn rồi lập tức xác nhập lại như cũ.

Trong nháy mắt ngắn ngủi này đối với mấy siêu cấp cường giả này mà nói đã giao thủ được mấy chiêu. Dù ai cũng không thể đoạt được một khỏa đan dược Đế linh Tấn Thần đan cuối cùng kia. Chúng cường giả giao phong, trong lúc vô hình đều là người Thiên Địa minh và Đế Đạo minh giằng co với nhau. Nếu tính toán trên phương diện nhân số thì bên trong đám siêu cấp cường giả của

Thiên Địa minh có Vô Ảnh Kiếm Tôn, Lộc Linh Tôn giả, Liễm Linh Tôn giả, Phong Vũ Tôn giả, Yết Sát Tôn giả, Thiên Nguyệt Tôn giả, Hung Khôi Tôn giả, Lục Linh Tôn giả, Hãn Thiên Tôn giả, Diệt Hồn Tôn giả, Bình Sơn Tôn giả, Thao Ưng lão tổ, còn có một cỗ khôi lỗi của Hung Khôi Tôn giả, thực lực cũng không yếu.

Trong Thiên Địa minh vô số siêu cấp cường giả hội tụ, trong lúc vô hình tạo thành một phòng tuyến, trong đội hình siêu cấp cường giả của Đế Đạo minh không thể nghi ngờ Kim Lang Tôn giả cùng với Cùng Kỳ Tôn giả là mạnh nhất. Còn có Mang Linh lão tổ, Thiên Dương Tôn giả, Thanh Quán Tôn giả, Thiết Kiếm Tôn giả, Thất Tinh Tôn giả, Kiền Chính Tôn giả, Thiên Địa nhị lão.

Nếu tính toán trên phương diện nhân số thì số lượng siêu cấp cường giả của Đế Đạo minh so với Thiên Đạo minh dường như kém hơn một chút. Thế nhưng khí thế hoàn toàn không có yếu hơn. Có hai người Kim Lang Tôn giả và Cùng Kỳ Tôn giả ở đây, khí thế mạnh mẽ hơn không ít. Chung quy mà nói song phương giằng co, khí thế va chạm, cũng không kém là bao.

Cơ hồ tất cả cường giả đều nhìn vào một khỏa đan dược chuẩn đế phẩm phía xa. Quá nhiều người không có được, ai cũng không muốn buông tha. Loại tình huống này ai cũng biết nếu như một người nào đó đánh về phía Đế linh Tấn Thần đan kia sẽ bị tất cả mọi người vây công, cũng không có ai nương tay với hắn.

- Dừng tay, tất cả đều dừng tay.

Một tiếng hét lớn vang lên. Vô Ảnh Kiêm Tôn của Thiên Kiếm môn nhảy ra, tiếng gầm cuồn cuộn quanh quẩn trên không trung.

- Vô Ảnh Kiếm Tôn, ngươi muốn làm gì?

Kiền Chính Tôn giả trầm giọng nhìn Vô Ảnh Kiếm Tôn hỏi.

- Chư vị, một khỏa đan dược chuẩn đế phẩm cuối cùng ai cũng thèm muốn, thế nhưng sợ rằng cho dù là ai đạt được thì những người khác cũng không nguyện ý. Ta có biện pháp, các ngươi có muốn nghe thử hay không?

Vô Ảnh Kiếm tôn thu trường kiếm, nhìn mọi người nói.

- Có rắm mau nói.

Thiên Dương Tôn quả quát, trong lòng có chút khó chịu, đoạt một vòng thế nhưng ngay cả một khỏa cũng không có thu được.

- Nhiều người đoạt như vậy hỗn chiến là điều khó tránh khỏi, khi đó tất cả mọi người sẽ bị trọng thương. Có lẽ cũng không có ai có thực lực địch lại tất cả mọi người đoạt lấy Đế linh Tấn Thần đan rồi trở ra. Mặt khác bên trên đan dược chuẩn đế phẩm này dường như có cấm chế, ai đoạt được nó đều phải chịu một kích của sấm sét. Có thể bình yên đoạt được hay không cũng khó nói.

Chương 2586: Cuộc chiến một chiêu 1

Vô Ảnh Kiếm Tôn nhìn mọi người nói, dường như trong đầu đã có kế hoạch gì đó.

Nghe Vô Ảnh Kiếm Tôn nói vậy, tất cả mọi người nhíu mày, lời nói của Vô Ảnh Kiếm Tôn tất cả mọi người đều đồng tình. Mà ngay cả Kim Lang Tôn giả và Cùng Kỳ Tôn giả cũng không nói gì, cũng không có ý tứ phản đối. Kim Lang Tôn giả và Cùng Kỳ Tôn giả biết thực lực mình tuy rằng không sợ bất luận kẻ nào ở đây. Thế nhưng tất cả mọi người liên thủ với nhau thì tuyệt đối không phải là một chuyện dễ chịu.

Vốn còn có người định liều mạng, thế nhưng nghe thấy Vô Ảnh Kiếm Tôn nói vậy lập tức tỉnh táo lại.

Trong lòng đám siêu cấp cường giả này cũng biết rõ, dù là ai cũng không có cách nào một mình đoạt được đan dược chuẩn đế phẩm này. Bởi vì ai cũng một mình tác chiến, cho dù là đồng minh, tuy rằng tụ tập cùng một chỗ. Thế nhưng trước mặt đan dược chuẩn đế phẩm này thì cho dù là ai cũng sẽ liều mạng đoạt lấy đan dược chuẩn đế phẩm.

- Vô Ảnh Kiếm Tôn, đừng nói nhảm nữa. Mau nói vào trọng điểm đi.

Mang Linh Lão tổ nhìn Vô Ảnh Kiếm Tôn nói. Cường giả Thiên Địa minh đều nhìn vào Vô Ảnh Kiếm Tôn.

Vô Ảnh Kiếm Tôn thấy mọi người động tâm, hắn mỉm cười nói:

- Một khỏa đan dược chuẩn đế phẩm cuối cùng này có người đã nhận ra là Đế linh Tấn Thần đan trong truyền thuyết. Nghe nói phục dục Đế linh Tấn Thần đan này sẽ có một phần mười cơ hội đột phá Đế cấp. Đoán chừng tất cả đám người chúng ta đều dốc sức liều mạng có nó. Thế nhưng cho dù là ai muốn có nó cũng phải cửu tử nhất sinh a. Cho dù không chết cũng phải trọng thương. Ta đoán, ở trong màn sáng kia sợ rằng còn có bảo vật. Nói không chừng còn có bảo vật cao hơn Đế linh Tấn Thần đan. Nếu mọi người cứ ngươi chết ta sống ở đây, vậy thì kế tiếp cũng khó mà xông vào bên trong được.

Vô Ảnh Kiếm Tôn nói khiến cho sắc mặt mọi người biến hóa, ngược lại cũng đúng. Mà dường như lúc này mới có người biết được đây là Đế linh Tấn Thần đan, vừa rồi mới có người sợ hãi than vì hiệu quả của Đế linh Tấn thần đan, ánh mắt càng thêm nóng bỏng. Thế nhưng tất cả mọi người đều biết rõ lời nói của Vô Ảnh Kiếm Tôn là thật.

Mọi người lập tức nhìn vào trong màn sáng cực lớn kia, mười khỏa đan dược Đế linh Tấn Thần đan này đều ở trong màn sáng này mà ra. Sợ rằng bên trong sẽ có bảo vật, mà có khả năng còn cao hơn Đế linh Tấn Thần đan này. Nếu như cứ liều mạng ngươi chết ta sống ở đây, nói không chừng kế tiếp sẽ phải chịu thiệt.

Vô Ảnh Kiếm Tôn ngừng một cái rồi tiếp tục nói:

- Ta thấy như vậy đi, chúng ta cứ coi khỏa Đế linh Tấn Thần đan này là của Đế Đạo minh và Thiên Địa minh được không? Sau đó mọi người lại phân ra, chung quy so với hỗn chiến như lúc này còn tốt hơn.

Nghe thấy Vô Ảnh Kiếm nói vậy mọi người nhìn nhau, cũng không có phản đối. Nếu như đan dược rơi vào trong tay bổn minh chung quy so với rơi vào trong tay người ngoài thì tốt hơn nhiều.

Vô số siêu cấp cường giả cũng đã ngưng chiến, cơ hồ tất cả cường giả Tôn cấp phía dưới đều lựa chọn lùi về phía sau, ngưng chiến. Không ít người thở dốc, sắc mặt bắt đầu tái nhợt.

Ngao Ngao.

Đám người Bàn Hủy, Long Linh cũng thu hồi bản thể, cường giả Phi Linh môn và Thánh Linh giáo tụ lại một chỗ khiến cho ánh mắt mọi người không khỏi biến hóa. Phi Linh môn và Thánh Linh giáo này quả thực không dễ chọc.

- Làm sao chia?

Thiên Dương Tôn giả nhìn Vô Ảnh Kiếm Tôn hỏi. Một khỏa Đế linh Tấn Thần đan, song phương đều mơ ước, cũng khó mà phân được.

- Chuyện này ngược lại có chút khó, bất quá ta có một chủ ý. Minh chủ Đế đạo minh cùng với Thiên Địa minh chiến một trận, người thắng có được Đế minh Tấn Thần đan này. Hai minh chủ chiến một trận cũng đủ công bằng.

- Minh chủ chiến một trận?

Tất cả mọi người sững sờ, sắc mặt người của Đế Đạo minh biến hóa, minh chủ Đế Đạo minh là Lục Lâm Thiên không có mặt ở đây, nếu có thì khác, chà đạp Cổ Kiếm Phong a.

- Vô Ảnh Kiếm Tôn, minh chủ Đế Đạo minh ta không có mặt ở đây, chẳng lẽ ngươi không phát hiện ra sao?

Ánh mắt Thiên lão trầm xuống, mơ hồ cảm thấy việc này có chút không quá bình thường. Vô Ảnh Kiếm Tôn này không có khả năng không biết chưởng môn không có mặt ở đây. Mà Cổ Kiếm Phong kia cũng không phải là đối thủ của chưởng môn Lục Lâm Thiên của hắn.

Đám người Thiên Địa minh mỉm cười, dường như đã hiểu ra cái gì đó.

- Lục Lâm Thiên đã không có mặt, nếu các ngươi đồng ý thì có thể tạm thời đổi một người khác. Thế nhưng chỉ có thể là người cùng thế hệ, ngang hàng chiến một trận. Đám lão gia hỏa như cũng ta cũng không nên lấy lớn hïếp nhỏ, nếu thắng cũng không vẻ vang gì.

Vô Ảnh Kiếm Tôn nói, ánh mắt nhìn về phía Cùng Kỳ Tôn giả và Kim Lang Tôn giả.

- Đáng chết.

Phía xa, Lục Lâm Thiên ở trong chín đầu hung khôi nghe vậy không nhịn được mà thầm mắng một tiếng. Trong miệng phun ra một ngụm nước bọt. Vô Ảnh Kiếm Tôn tốn nhiều nước bọt như vậy đơn giản nhưng mà e ngại đơn đả độc đấu không có ai là đối thủ của Kim Lang Tôn giả và Cùng Kỳ TÔn giả, thừa lúc hắn không có mặt cho nên mới nghĩ biện pháp như vậy.

Đám người Đế Đạo minh nhìn nhau, đối với sự sắp xếp của Vô Ảnh Kiếm Tôn đều có chút kinh ngạc, thế nhưng Vô Ảnh Kiếm Tôn sắp xếp như vậy quả thực cũng khiến cho mọi người có chút động tâm, bằng không nếu cứ như vậy hỗn chiến đối với ai cũng không có lợi.

- Phương pháp đó cũng không tệ, như vậy đi, nhị đệ ta không có mặt, vậy thì ta sẽ thay nhị đệ ra trận.

Trong đám người, trường bào trên người Dương Quá tung bay, thân hình nhảy lên giữa không trung, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên ở xa xa, lén lút thu hồi ánh mắt.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến hóa, vừa rồi hắn đã thầm thông tri cho đại ca Dương Quá. Người cùng thế hệ chiến một trận, thực lực của đại ca Dương Quá hiện tại cho dù là hắn toàn lực ra tay cũng không có nắm chắc mười phần có thể thắng được đại ca Dương Quá. Nhưng mà trên phương diện phòng ngự hắn chiếm được không ít ưu thế mà thôi.

- Trọng kiếm vô phong Dương Quá.

Nhìn Dương Quá, ánh mắt không ít cường giả run lên, dường như cũng có chú ý tới Dương Quá, thế nhưng người chính thức biết rõ Dương Quá cũng không có mấy người.

Ngược lại Nguyên Nhược Lan nhìn Dương Quá, đôi mắt xinh đẹp khẽ đổi, tinh mang trong mắt chợt hiện.

- Dương Quá.

Chúng cường giả Đế Đạo minh nhìn Dương Quá, cũng không quá hiểu biết về Dương Quá. Đại bộ phận người đều biết Dương Quá là một trong thập đại cường giả trẻ tuổi trên Bình Nham đảo mà

thôi.

Thế nhưng khí tức trên người Dương Quá đã sớm là Tôn cấp, mọi người cho rằng đối phó với Cổ Kiếm Phong cũng không có vấn đề. Lúc này người cùng thế hệ với Lục Lâm Thiên trong tất cả các sơn môn lớn cũng chỉ có Dương Quá là có thể thay thế.

- Đế Đạo minh ta sẽ do Dương Quá thay minh chủ xuất chiến. Thiên Địa minh của ngươi ai lên thì mau lên.

Cùng Kỳ Tôn giả cười ha hả, hắn biết rõ thực lực của Dương Quá. Minh chủ Thiên Địa minh Cổ Kiếm Phong này sao có thể là đối thủ của Dương Quá được.

Chương 2587: Cuộc chiến một chiêu 2

Vô Ảnh Kiếm Tôn nhìn Dương Quá, ánh mắt khẽ đảo, nói:

- Nhược Lan, ngươi lên đi.

Ngay trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người Nguyên Nược Lan nhảy ra, váy dài nhẹ nhành phiêu động, đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía DƯơng Quá. Trong mắt có một cỗ chiến ý xuất hiện. Ở bên ngoài nàng đã biết rõ thực lực của Dương Quá, Vũ Tôn tất trọng, đã không dưới nàng.

- Nguyên Nhược Lan.

Nhìn Nguyên Nhược Lan, sắc mặt chúng cường giả Đế Đạo minh biến hóa. Đối với thực lực của Nguyên Nhược Lan cũng không có mấy người tận mắt nhìn qua. Thế nhưng ba chữ Nguyên Nhược Lan đã sớm lan truyền ra bên ngoài, đồn rằng là người duy nhất có thể chống lại tên biến thái như Lục Lâm Thiên. Đạt được truyền thừa của Kiếm Tổ trong Thiên Kiếm môn, thực lực cực kỳ đáng sợ.

- Không phải nói minh chủ chiến một trận sao? Thiên Địa minh các ngươi làm gì vậy?

Sắc mặt Thiên Dương Tôn giả trầm xuống, đương nhiên hắn cũng đã nghe nói qua thực lực của Nguyên Nhược Lan này.

Sắc mặt chúng cường giả Đế Đạo minh biến hóa, mắt nhìn Nguyên Nhược Lan, Dương Quá chống lại Nguyên Nhược Lan, bọn họ không có nắm chắc.

- Quên nói cùng các ngươi, Minh chủ Thiên Địa minh ta hiện tại đã là Nhược Lan.

Vô Ảnh Kiếm Tôn nhìn mọi người đang kinh ngạc lập tức mỉm cười nói.

- Tiểu nữ Nguyên Nhược Lan, gia sư thoái vị, nhận được chiếu cố của tất cả các sơn môn lớn hiện tại nhận chức minh chủ Thiên Địa minh, về sau kính xin chư vị tiền bối chỉ giáo.

Nguyên Nhược Lan nhìn mọi người khẽ khom người thi lễ. Trước mặt đám siêu cấp cường giả này thái độ nàng cũng không kiêu ngạo không xiểm nịnh. Khí thế bực này so với gia sư Cổ Kiếm Phong còn mạnh hơn nhiều.

- Thì ra là thế, thật hèn hạ.

Lục Lâm Thiên ở trên không trung nghe vậy lập tức sững sờ. Trong lòng Lục Lâm Thiên luôn cảm thấy có chút không đúng, thế nhưng cũng không thể tìm ra manh mối.

Lúc này Nguyên Nhược Lan vừa ra, Lục Lâm Thiên mới bừng tỉnh. Thiên Địa minh có chủ ý như vậy thì ra là bởi vì Nguyên Nhược Lan biết rõ mình không có mặt cho nên mới làm trò như vậy khiến cho tất cả người của Đế Đạo minh chui vào rọ.

Cường giả Đế Đạo minh lúc này chỉ trong nháy mắt cũng hiểu được. Tu vi của Cổ Kiếm Phong tất cả mọi người đều biết rõ. Vốn chúng cường giả còn đang kỳ quái vì sao Thiên Địa minh này lại có chủ ý như vậy, lúc này mọi người mới biết rõ nguyên nhân, thật không ngờ lại bị Vô Ảnh Kiếm Tôn âm một lần.

- Chuyện này không được.

Thiết Kiếm Tôn giả quát, không có nắm chắc với Dương Quá, Đế linh Tấn Thần Đan này cũng không thể để rơi vào trong tay Thiên Địa minh dễ như vậy được.

- Chẳng lẽ Đế Đạo minh nói chuyện không giữ lời, chỉ biết nói láo thôi sao?

Sắc mặt Vô Ảnh Kiếm Tôn trầm xuống, ánh mắt nhìn mọi người mang theo vẻ khinh thường.

- Được, Dương Quá thay minh chủ xuất chiến. Ta cũng không có ý kiến gì, các ngươi có ý kiến gì không? Ta nói được thì được.

Kim Lang Tôn giả khẽ quát môt tiếng, Nguyên Nhược Lan này hắn cũng đã nghe nói qua, cũng biết được một ít. Bất quá đối với thực lực của Dương Quá hắn cũng coi trọng.

Kim Lang Tôn giả đã nói vậy chúng cường giả cũng không nói gì, cả đám khẩn trương không thôi. Ngược lại Lục Lâm Thiên trên không trung khẽ mỉm cười. Thực lực của Nguyên Nhược Lan rất mạnh, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng tin tưởng đại ca Dương Quá, đoán chừng lần này Vô Ảnh Kiếm Tôn kia sẽ không chiếm được một chút tiện nghi nào.

- Chư vị yên tâm đi, Dương Quá tuyệt đối sẽ không để mất Đế linh Tấn Thần đan.

Dương Quá nhìn chúng cường giả Đế Đạo minh sau lưng rồi nói, ánh mắt lập tức nhìn về phía Nguyên Nhược Lan.

- Ngươi tự tin như vậy sao?

Nguyên Nhược Lan nhìn Dương Quá cười cười.

- Một hồi nữa sẽ biết rõ kết quả, ta cũng muốn lĩnh giáo ma kiếm của ngươi. Chúng ta giao thủ cũng không cần khách sao, một chiêu định thắng bại được không?

Dương Quá nhìn Nguyên Nhược Lan, trong mắt bắt đầu xuất hiện chiến ý, khí tức quanh thân tràn ra. Trường bào tung bay, trong lúc vô hình có một cỗ năng lượng chấn động giống như có thể dung nhập vào trogn không gian. Đôi mắt đen nhánh mà thâm thúy giống như sao trên trời. Dương Quá đã sớm chờ mong trận chiến này, Nguyên Nhược Lan có ma kiếm mà hắn cũng có Chấn Thiên của sư phụ. Sư phụ Bất Bại Kiếm Đế dùng Chấn Thiên quét ngang thiên hạ chưa từng một lần bại, trong lòng Dương Quá cũng đã sớm muốn chiếu cố Ma kiếm của Nguyên Nhược Lan. Để xem Ma kiếm của Thiên Kiếm môn mạnh hay là Chấn Thiên của sư phụ Bất Bại Kiếm Đế mạnh hơn.

Sưu.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, quang mang quanh thân Dương Quá lóe lên, tu vi Vũ Tôn thất trọng đỉnh phong lan tràn, cả không trung run lên.

- Vũ Tôn thất trọng đỉnh phong.

Dương Quá bỗng nhiên phóng thích khí tức khiến cho mọi người chung quanh biến sắc, còn có mấy người nghẹn họng nhìn trân trối, cũng không có mấy người nghĩ tới thực lực của Dương Quá đã tới cấp độ khủng bố như vậy.

- Dương Quá là Vũ Tôn thất trọng.

Đại bộ phận người của Thiên Địa minh kinh hãi, trong lòng vốn mừng thầm lúc này bỗng nhiên biến hóa, có chút lo sợ.

- Một chiêu phân thắng bại, quá đơn giản, vậy thì một chiêu định thắng bại đi. Lúc trước trên Bình Nham đảo ta đã từng bại trong tay ngươi, lần này ta sẽ đòi lại.

Nguyên Nhược Lan nói, ánh mắt tập trung vào người Dương Quá, khí tức tràn ra, năng lượng bốn loại thuộc tính thủy, hỏa, mộc, phong hộ tụ trên không trung. Cả không trung run lên, một cỗ khí tức bàng bạc lập tức phsong ra, giống như muốn làm cho không gian đông cứng lại.

- Cũng là Vũ Tôn thất trọng đỉnh.

Khí tức trên người Nguyên Nhược Lan phóng ra khiến cho mọi người sợ hãi than. Khí tức của Nguyên Nhược Lan cũng đã tới Vũ Tôn thất trọng đỉnh phong.

Khí thế trên người hai người lan tràn, hai cỗ khí thế va chạm, giống như cây kim và cọng râu, hư không chung quanh hai người đã bắt đầu rạn nứt. Gợn sóng trong không gian nhanh chóng lan tràn về phía trước, lập tức va chạm vào với nhau, gợn sóng trong toàn bộ không gian nhộn nhạo.

Khí thế như vậy khiến cho chúng siêu cấp cường giả có mặt ở đây cũng không dám khinh thường, trong khoảnh khắc phải thay đổi cách nhìn về hai người trẻ tuổi này.

- Dương Quá, một chiêu định thắng bại, ngươi muốn chiến thế nào?

Nhìn Dương Quá, Nguyên Nhược Lan khẽ nói, bước chân bước trên hư không, khí thế quanh thân lan tràn, chân khí từ trong cơ thể tuôn ra, giống như quang mang bao phủ thân hình vào bên trong.

Khí thế như vậy tạo ra một cảm giác áp bách cực lớn lan tràn, khiến cho chúng siêu cấp cường giả chung quanh biến sắc. Chúng cường giả Thiên Kiếm môn mỉm cười, bên trong Thiên Kiếm môn có cường giả trẻ tuổi như vậy cũng đủ để khiến cho mặt mũi của Thiên Kiếm môn tăng lên.

- Xuất ra Ma kiếm của ngươi đi, cho ta xem thực lực của ngươi. Cũng chỉ có Ma kiếm mới có thể chiến một trận với ta.

Sợi tóc trên trán Dương Quá tung bay, trường bào màu xám run rẩy, chiến ý ngập trời. Thứ hắn muốn thấy nhất chính là là Ma kiếm của Nguyên Nhược Lan, thực lực của Nguyên Nhược Lan cũng là Ma kiếm.

Chương 2588: Khí thế kinh người

Cảm nhận khí tức trên người Dương Quá, trong lúc vô hình Nguyên Nhược Lan cũng cảm thấy áp bách hai người nhìn nhau, trong mắt hiện lên chiến ý cuồn cuộn. Khí thế hùng hồn từ tổng cơ thể lan tràn ra. Dưới cỗ áp lực này một ít cường giả thực lực hơi thấp ở phía dưới lập tức cảm thấy chân khí, linh lực đình trệ, trong lòng run lên.

- Ma kiếm không phải ai ta cũng thi triển, thế nhưng ngươi tuyệt đối có thực lực này. Nhưng mà ngươi nhất định sẽ bại.

Nguyên Nhược Lan nói xong, chân khí phô thiên cái địa cuồn cuộn, lăng không đứng thẳng. Thân ảnh mềm mại uyển chuyển, mái tóc bay lượn, váy dài nhẹ nhàng phiêu động, toàn thân có ma khí quanh quẩn mang theo khí tức tà dị từ trong cơ thể tràn ra. Một cỗ khí tức mênh mông từ trong cơ thể xinh đẹp tuôn ra, cả khoogn trung bắt đầu giá nổi mây phun.

Cảm nhận khí tức trên người Nguyên Nhược Lan, Dương Quá cũng không dám khinh thường, thực lực của Nguyên Nhược Lan hắn cũng biết rõ, tuyệt đối đáng sợ, chân khí quanh thân lan tràn, chiến ý trong mắt ngày càng sắc bén.

- Vũ Tôn thất trọng đỉnh phong?

Phía xa xa, Lục Lâm Thiên nhíu mày, thực lực của Nguyên Nhược Lan cũng đột phá không chậm thế nhưng so với đại ca Dương Quá, mấy năm nay tu vi của đại ca Dương Quá tăng nhanh hơn một chút. Đương nhiên bởi vì đại ca Dương Quá đạt được truyền thừa của Bất Bại Kiếm Đế cho nên mới có sự tiến bộ như vậy.

Cảm nhận khí tức trên người Nguyên Nhược Lan, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng giật mình, khí tức trên người Nguyên Nhược Lan lúc này so với lúc chiến một trận với hắn ở Vạn Thú Tông còn mạnh hơn rất nhiều. Nàng ta chiến một trận với đại ca Dương Quá lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không thể phán đoán ra kết quả, hai người này đều cực kỳ cường hãn.

Ông Ông.

Khí tức quanh thân Nguyên Nhược Lan lan tràn, trong nháy mắt ngắn ngủi, trường kiếm sau lưng mấy chục cường giả Thiên Kiếm môn phía sau bắt đầu run run, trong lúc vô hình dường như bị dẫn dắt.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt toàn thân Nguyên Nhược Lan quanh quẩn ma khí, quanh thân xuất hiện vô số hư ảnh trường kiếm. Ma khí từ trong cơ thể chui ra, khí tức mênh mông kia khiến cho không gian run rẩy.

Ầm ầm.

Cả không gian bắt đầu run rẩy, từng đạo hư ảnh trường kiếm trong nháy mắt lan tràn trên không trung. Hư ảnh chằng chịt, âm thanh ông ông vang vọng tạo thành tiếng kiếm minh đinh tai nhức óc quanh quẩn trên không gian.

Hơn mười người của Thiên Kiếm môn trong lúc vô hình bị uy áp tuyệt đối, trường kiếm trên lưng run run giống như muốn thoát ra khỏi vỏ kiếm. Mà ngay cả kiếm của hai Tôn giả dùng kiếm trong Vạn Thú Tông cũng run rẩy dường như muốn thoát ra khiến cho hai người này biến sắc, lập tức chống lại.

Vô số hư ảnh trường kiếm tuôn ra, kiếm khí sắc bén bàng bạc phóng ra ngoài. Vạn kiếm tề phi giống như vòng xoáy quanh chung qunah Nguyên Nhược Lan, kiếm khí bàng bạc xé rách không gian, khí thế kinh người tràn ngập thiên địa.

Vạn kiếm tề minh tạo thành tiếng kiêm minh đinh tai nhức óc quanh quẩn trên không trung, hình thành một bóng kiếm cực lớn xoay xung quanh Nguyên Nhược Lan. Bóng kiếm giống như kiếm trận xoay tròn, xé rách không gian, ma khí mênh mông cũng bao phủ thân ảnh xinh đẹp của Nguyên Nhược Lan vào bên trong.

Ma khí phô thiên cái địa cùng với vòng xoáy ngày càng chuyển động nhanh hơn, trong khoảnh khắc giống như vòi rồng, từng đạo hư ảnh trường kiếm xé rách không gian tạo thành một cái động sâu, khí thế khủng bố ngút trời.

- Khí tức thật quỷ dị, đây là ma kiếm sao?

- Dùng tâm làm kiếm, dùng tâm hóa kiếm, đây đã là kiếm ý cực cao. Lĩnh ngộ như vậy không hổ là người có thể so sánh với yêu nghiệt Lục Lâm Thiên kia.

- Nếu luận lĩnh ngộ sợ rằng Lục Lâm Thiên kia còn không bằng Nguyên Nhược Lan.

Mọi người sợ hãi than, khí thế như vậy khiến cho một ít siêu cấp cường giả gần đó lui lại. Khí thế này thậm chí còn khiến cho bọn họ run sợ. Nguyên Nhược Lan này chỉ có tu vi Vũ Tôn thất trọng, thế nhưng thực lực tuyệt đối không phải Vũ Tôn thất trọng bình thường có thể so sánh.

Khí thế bực này khiến cho chúng cường giả Đế Đạo minh biến sắc, Nguyên Nhược Lan khủng bố như vậy Dương Quá có thể chống lại hay không.

Sắc mặt Dương Quá lúc này cũng có chsut ngưng trọng, thế nhưng chiến ý trong đôi mắt lại càng tăng lên.

- Ma kiếm nhất xuất, vạn kiếm chi tôn.

Trong trường kiếm tạo thành vòng xoáy có một tiếng kêu vang lên. Ngay lúc đó một thân ảnh xinh đẹp lăng không hiện lên, toàn thân hình mềm mại của Nguyên Nhược Lan tràn ngập ma khí, quanh thân là vô số hư ảnh trường kiếm, ma khí từ trong cơ thể tràn ra. Mà một thanh trường kiếm màu tím lúc này cũng xuất hiện trong tay nàng.

Ông Ông.

Từ trong trường kiếm màu tím có một âm thanh vang vọng thiên địa. Giống như thanh trường kiếm này vừa mới xuất hiện khiến cho vạn kiếm chung quanh vui mừng.

- Ma kiếm ở đây, Dương Quá, có gan thì tới chiến một trận với Ma kiếm của ta.

Nguyên Nhược Lan yêu kiều quát lên mọt tiếng, tay cầm trường kiếm màu tìm, cả không trung gió nổi mây phun, thậm chí còn mang theo tiếng sấm sét.

- Thật mạnh, quá mạnh mẽ.

Dưới uy áp như vậy, tất cả mọi người biến sắc. Không phân biệt là thực lực cao hay thấp, cả đám rung động không thôi. Khí thế mà Nguyên Nhược Lan tạo ra lúc này cũng khiến cho trong lòng hai người Kim Lang Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả run lên.

Dùng nhãn lực của Cùng Kỳ Tôn giả và Kim Lang Tôn giả tự nhiên có thể biết rõ tu vi của Nguyên Nhược Lan lúc này tuy rằng là Vũ Tôn thất trọng đỉnh phong, thế nhưng cỗ khí thế kia ngay cả Vũ Tôn cửu trọng bình thường cũng khó có thể đạt tới, tuyệt đối là một nữ tử yêu nghiệt.

Dương Quá nhìn một màn kinh khủng trước mắt, đối mặt với chiến ý trong mắt của Nguyên Nhược Lan, hắn hít sâu một hơi, bàn tay giơ lên, trong tay có một đạo kim quang tuôn ra.

Ông.

Một tiếng sấm nổ mạnh vang lên, kim quang thu liễm, trong tay Dương Quá lập tức xuất hiện một thành trường kiếm rộng bản màu vàng. Thanh kiếm rộng bản này cực kỳ thô ráp cồng kềnh. Chuôi kiếm màu ngăm đen, thế nhưng trên thân kiếm rộng bản màu vàng này lại có tiếng sấm rền vang lên không ngừng. Năng lượng quanh thân cuồn cuộn khiến cho gợn sóng trong không gian cuồn cuộn giống như là nước sôi vậy.

Kiếm này xuất hiện, ánh mắt Nguyên Nhược Lan lập tức nhìn vào thanh kiếm rộng bản màu vàng trong tay Dương Quá.

- Khí tức thật mạnh.

- Đây là kiếm gì? Thật quỷ dị.

Ở đây đều là cường giả, bất luận một tia năng lượng biến hóa nào đều không thoát khỏi sự dò xét của những cường giả này. Kim kiếm vừa mới xuất hiện, cơ hồ tất cả mọi người đều nhìn vào thanh kiếm vàng rộng bản trên tay Dương Quá.

Dương Quá đạp không đứng thẳng, ngẩng đầu nhìn trường kiếm màu tím trong tay Nguyên Nhược Lan, ánh mắt xoay chuyển, ôn nhu vuốt thân kiếm màu vàng trong tay, thì thào nói:

- Chấn Thiên, ngươi nói là Ma kiếm kia mạnh hay là ngươi mạnh? Ngươi có lòng tin cùng ta chiến một trận hay không?

Dương Quá vừa mới dứt lời, Chấn Thiên lập tức run lên, kêu ông ông vài tiếng, tiếng kiếm minh giống như hoan hô, giống như rít gào khiến cho lòng người rung động.

Chương 2589: Quyết đấu cường hãn 1

Ông.

Chấn Thiên rung rung, rung rung trong tay Dương Quá. Kiếm khí bàng bạc sắc bén tiết ra ngoài. Trên không trung, lấy Dương Quá làm trung tâm, cả không gian trong khoảnh khắc giống như có một vòng tròn xoay tròn. Năng lượng phô thiên cái địa quay chung quanh Chấn Thiên. Kiếm khí bàng bạc xé rách không gian, tiếng kiếm minh giống như tiếng nổ đinh tai nhức óc quanh quẩn trên không trung.

- Hảo huynh đệ, có ngươi theo ta, Ma kiếm thì thế nào? Ha ha.

Dương Quá đạp một bước, giơ kiếm lên, Chấn Thiên trực chỉ trời cao, tiếng kiếm minh vang vọng không ngừng. Sau lưng Dương Quá đã sớm phong vân biến sắc. Giống như cả không gian trong phạm vi này đều bị cắn nuốt vào.

Ông.

Chấn Thiên lần nữa kêu lên một tiếng, kim quang trên thân kiếm bắn bốn phía. Kiếm quang lan tràn giống như mặt trời lên đỉnh, không gian chung quanh rạn nứt. Năng lượng trong thiên địa trên không trung bị hấp dẫn tới. Trên mũi kiếm, năng lượng thiên địa xoay tròn tạo thành một cơn lốc kết nối trời và đất, không gian vặn vẹo.

Sưu.

Tại thời điểm này, một màn quỷ dị xuất hiện. Phái trên màn sáng cực lớn phía xa, lôi đình quanh quẩn giờ phút này dường như đã bị dẫn dắt, từng đạo sấm sét xuyên thấu không gian quanh quẩn trong không gian lờ mờ phía trên Chấn Thiên. Điện mang tràn ngập mang theo khí tức cổ xưa khiến cho trong lòng người ta rung động khó có thể nói nên lời.

Trong không gian tràn ngập điện mang, bàn chân Dương Quá đạp hư không, trường bào màu xám trên người tung bay. Trên mũi kiếm có một cỗ khí tức mênh mông tràn ra. Cả không trung gió nổi mây phun, tựa như chiến thần. Loại khí thế này khiến cho không ít người phía dưới phải nhắm hai mắt lại.

- Kiếm thật mạnh, khí thế thật mạnh.

- Chẳng lẽ đây là Thần khí? Còn không phải là thần khí bình thường a.

Nhìn Dương Quá đang đạp không đứng thẳng, kim kiếm tạo thành động tĩnh quỷ dị khiến cho tất cả cường giả trong không trung cơ hồ rung động lần nữa. Bầu trời phong vân biến sắc, tiếng kiếm minh giống như tiếng sấm khiến cho mọi người bị uy áp cực lớn, dường như uy áp này còn mạnh hơn uy áp mà Nguyên Nhược Lan thúc dục Ma kiếm tạo ra.

Mà một ít siêu cấp cường giả dùng tâm thần dò xét thì lại thấy uy áp của hai người Dương Quá và Nguyên Nhược Lan không giống nhau, uy áp mà Nguyên Nhược Lan tạo ra có liên quan tới tu vi của mình, mang theo ma khí. Mà khí thế trên người Dương Quá tràn ra trừ uy áp liên quan tới tu vi ra còn có uy áp bên trên thanh kim kiếm này. Uy áp tới từ thanh kim kiếm rộng bản này không ít.

- Uy năng của kim kiếm quá mức cường hãn, dường như cũng không phải thần khí bình thường.

- Không biết kiếm này là bảo vật ra sao. Dường như cũng chưa từng nghe nói qua có vật này.

- Không biết Dương Quá đạt được bảo vật này ở đâu, chắc chắn là vật bất phàm.

Vô số siêu cấp cường giả khiếp sợ, uy áp cực lớn này khiến cho sắc mặt đám người Kim Lang Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả, Thiết Kiếm Tôn giả, Vô Ảnh Kiếm Tôn, còn có Tử Đồng trưởng lão, Tử Yên, Lam Thập Tam không khỏi biến hóa. Thanh kiếm rộng bản màu vàng này tuyệt đối không phải là vật phàm.

Cơ hồ tất cả siêu cấp cường giả thầm than, hai người trẻ tuổi này chỉ tu luyện vài thập niên gắn ngủi mà đã có thực lực như vậy khiến cho những cường giả tu luyện mấy trăm năm, thậm chí là mấy ngàn năm có mặt ở đây cũng phải mặc cảm. Loại người có thiên phú yêu nghiệt như vậy cơ hồ khiến cho tất cả cường giả xấu hổ cùng với ghen ghét không thôi.

Giờ phút này hai người đều giơ cao trường kiếm trong tay lên. Một thanh trường kiếm màu tím, một thanh trường kiếm màu vàng rộng bản. Hai kiếm đều khiến cho gió nổi mây phun, khí thế kinh khủng bao phủ không gian tựa như muốn chặt đứt phiến không gian này tạo thành một thế giới khác. Hai cỗ khí thế va chạm giống như hai không gian, hai thế giới đang giằng co với nhau.

Khí thế bực này không thể hình dung bằng lời được, khí thế ngút trời vô cùng rung động.

Người thực lực thấp nghẹn họng nhìn trân trối, ngẩn ngơ nhìn cảnh tượng trên không trung, cảnh này quá mức rung động.

Cơ hồ tất cả cường giả của Thiên Địa minh vốn trong lòng còn mừng thầm thế nhưng giờ phút này cảm nhận khí thế trên Dương Quá, trong lòng không thể mừng thầm được nổi. Thậm chí sắc mặt còn ngưng trọng. Chỉ theo khí thế kia cũng thấy Dương Quá này tuyệt đối không dưới Nguyên Nhược Lan, điều này tuyệt đối đã vượt quá dự kiến của tất cả mọi người.

Tất cả đám người Thiên Kiếm môn càng cảm thấy ngoài ý muốn cùng rung động, thậm chí bọn họ còn có thể cảm giác uy áp từ trên thân kiếm rộng màu vàng kia. Uy áp này giống như uy áp trên Ma kiếm, có thể khiến cho bọn họ thuần phục.

Đối với đám người Thiên Kiếm môn mà nói, trong đám người trẻ tuổi thực lực của Nguyên Nhược Lan tuyệt đối có thể ngang hàng với Lục Lâm Thiên, thậm chí còn không thua kém Lục Lâm Thiên là bao. Lần trước chiến một trận đã ngang sức ngang tài, trong đám người trẻ tuổi không ai có thể chiến một trận với Nguyên Nhược Lan, truyền thừa của Kiếm Tổ không phải tầm thường.

Mà lúc này Dương Quá xuất hiện khiến cho cả Thiên Kiếm môn cùng Vô Ảnh Kiếm Tôn rung động. Uy thế của Dương Quá bực này, lại có tu vi không kém Nguyên Nhược Lan, bọn họ chưa từng nghĩ tới thực lực của trọng kiếm vô phong Dương Quá lại khủng bố tới tình trạng như vậy.

Dương Quá đạp không đứng thẳng, tay nâng Chấn Thiên, nhìn Nguyên Nhược Lan phía trước nói:

- Hôm nay để xem Ma kiếm của ngươi mạnh hay là Chấn Thiên của ta mạnh.

Dứt lời Dương Quá bước qua một bước trong không gian, Chấn Thiên mang theo tiếng ông ông giống như sấm sét kéo về phía trước, không gian gió nổi mây phun phía sau lưng Dương Quá giống như rời vị trí, mang theo không gian đánh về phía trước.

Mắt thấy Dương Quá đánh tới, lúc này sắc mặt Nguyên Nhược Lan cũng ngưng trọng chưa từng có. Chỉ có bản thân nàng mới rõ uy áp của Dương Quá hiện tại mạnh bao nhiêu. Khí thế quỷ dị kia trong lúc mơ hồ khiến cho nàng áp lực không thôi. Đặc biệt là thanh kiếm rộng bản màu vàng kia khiến cho nàng cảm nhận một loại uy áp khác thường.

Nhìn Dương Quá xuyên qua không gian đi tới mang theo uy thế kinh người kia, đôi mắt xinh đẹp của Nguyên Nhược Lan khẽ đổi. Sợi tóc sau đầu giống như kình phong nhảy múa, bộ váy màu tím phiêu đãng, chân khí phô thiên cái địa tuôn ra, miệng khẽ quát một tiếng:

- Dùng tâm ta làm kiếm, kiếm tại tâm ta, ngưng tụ.

Âm thanh vừa dứt, trường kiếm màu tím trong tay Nguyên Nhược Lan giơ lên cao, trên thân trường kiếm màu tìm đột nhiên có một đạo kiếm quang bắn ra. Kiếm qunag bắn vào trong vòng xoáy bóng kiếm kia.

Lúc này cả vòng xoáy bằng hư ảnh bóng kiếm kia đột nhiên run lên, cả không gian tràn ngập tiếng kiếm minh giống như quỷ khóc thần sầu. Vô số bóng kiếm trên không trung không ngừng xoay quanh, dường như xoay theo một quỹ tích nhất định nào đó.

Ông Ông.

Vô số trường kiếm lập tức kêu vang, tạo thành tiếng kiếm minh đinh tai nhức óc quanh quẩn trên không trung. Kiếm khí bàng bạc sắc bén tiết ra ngoài, cả không gian vạn kiếm tề minh, khí thế kinh người tràn ngập thiên địa.

Chương 2590: Quyết đấu cường hãn 2

Ầm ầm.

Không gian run rẩy, cả không gian run lên, ngàn vạn hư ảnh kiếm quang quanh quẩn cắc vỡ không gian tạo thành vết nứt đen kịt. Từng đạo hư ảnh kiếm quang dưới ánh mắt khiếp sợ của mọi người ngưng tụ thành một đầu kiếm long, kiếm long xoay quanh trên không trung, thân hình khổng lồ đều do hư ảnh bóng kiếm ngưng tụ, tựa như vật còn sống, trong lúc mơ hồ có long uy lan tràn ra.

Ngao.

Kiếm long khổng lồ lăng không ngưng tụ, kiếm long rít gào, âm thanh mênh mông cuồn cuộn truyền ra. Trong chớp mắt cả không gian, dọc theo thân hình kiếm long này tràn ngập ma khí, vết nứt đen kịt trong không gian xuất hiện.

- Trời ạ, mạnh như vậy sao? Nguyên Nhược Lan này quá yêu nghiệt, truyền thừa của Kiếm Tổ Thiên Kiếm môn không ngờ lại mạnh như vậy.

Dưới đầu Kiếm Long cực lớn này cơ hồ tất cả siêu cấp cường giả run rẩy. Tất cả siêu cấp cường giả thầm than, sợ rằng ngay cả bọn họ muốn đối phó với Nguyên Nhược Lan này chỉ sợ cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Nguyên Nhược Lan thúc dục Kiếm Long cực lớn. Lúc ở Vạn Thú Tông Dương Quá cũng đã nhìn qua. Nhưng mà lúc này Nguyên Nhược Lan một lần nữa thi triển nó, so với mấy năm trước đã khác biệt một trời một vực.

Uy năng khủng bố khiến cho chiến ý trong mắt Dương Quá càng tăng, chân đạp hư không, trường bào màu xám tung bay, khí tức mênh mông từ trên Chấn Thiên lan tràn ra. Một đạo quang trụ bằng năng lượng khổng lồ khiến cho gió nổi mây phun nhanh chóng hội tụ trong tiếng kiếm minh giống như tiếng sấm.

Trong khoảnh khắc, chân khí phô thiên cái địa trên người Dương Quá đều rót vào trong Chấn Thiên, phía trên Chấn Thiên phát ra một đạo quang mang mạnh mẽ. Ở bên trong đạo quang mang mạnh mẽ này có một cỗ uy áp khiến cho không gian run rẩy. Quang mang màu vàng bắn lên trời cao, chung quanh là điện mang trên màn sáng màu vàng to lớn kia.

Khí thế khủng bố như vậy cũng không kém Nguyên Nhược Lan ngưng tụ Kiếm Long. Dùng hai chữ ngút trời cũng không thể nào hình dung được khí thế của Dương Quá.

Tất cả chỉ xảy ra trong sát na, Kiếm Long cuồn cuộn, thân ảnh xinh đẹp của Nguyên Nhược Lan đặt chân trên đầu Kiếm Long, quanh thân được khí tức quỷ dị bao phủ khiến cho lòng người rung động.

- Kiếm Long Quyết.

Trên đỉnh Kiếm Long cực lớn, khí thế ngập trời lan tràn ra. Mười ngón tay Nguyên Nhược Lan khẽ đảo, tiếng quát vang vọng. Không gian run rẩy không ngớt, Kiếm Long cực lớn kia đột nhiên rít lên một tiếng.

Ngao.

Kiếm Long rít gào, âm thanh giống như rồng ngâm cuồn cuộn truyền ra. Nguyên Nhược Lan chân đạp Kiếm Long mang theo một cỗ ma khí, lập tức phóng về phía Dương Quá.

Dưới cỗ uy thế khủng bố mà kinh người kia, không gian ven đường tiếp rạn nứt, khí thế ngập trời tôn ra giống như tương liên với năng lượng trong thiên địa. Năng lượng khủng bố cuồn cuộn, Nguyên Nhược Lan mạnh như vậy không biết Dương Quá có thể chống lại hay không.

- Uy thế như vậy sợ rằng ngay cả Vũ Tôn cửu trọng bình thường cũng phải cân nhắc.

Kiếm Long rít gào phá hủy không gian, không ít người cũng nghĩ thay cho Dương Quá. Năm đó trên Bình Nham đảo Dương Quá có thể đánh bại Nguyên Nhược Lan. Mà bây giờ không biết Dương Quá có thể chống lại công kích khủng bố như vậy của Nguyên Nhược Lan hay không.

Ngao.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, chân Nguyen Nhược Lan đạp kiếm long, trong nháy mắt xuất hiện trước người Dương Quá, không gian phía trước nứt vỡ từng khúc.

- Phá Thiên thức.

Dương Quá đạp không đứng thẳng, hai mắt tràn ngập chiến ý, nhìn Kiếm Long của Nguyên Nhược Lan phá không bắn tới, trong miệng đột nhiên hét lớn một tiếng. Khí tức phô thiên cái địa phóng ra, bàn tay vung lên, Chấn Thiên trong tay xẹt qua một đạo kiếm quyết, lập tức bổ về phía đầu Kiếm Long kia.

Sưu Sưu.

Một kiếm đánh xuống, ngàn vạn kim quang trên Chấn Thiên tuôn ra, hóa thành ngàn vạn kiếm quang dùng xu thế che khuất bầu trời lướt đi. Cả mảnh không gian này bỗng nhiên vang lên mấy tiếng sưu sưu rồi bạo liệt. Trên vạn đạo kiếm quang kia mỗi một đạo đều có thể bổ ra vết nứt không gian đen kịt.

Trong chớp mắt, dưới ánh mắt kinh hãi của tất cả mọi người, kiếm quang màu vàng của Dương Quá bắn về phía trước, Kiếm Long của Nguyên Nhược Lan rít gào. Âm thanh ầm ầm vang vọng, hai không gian giống như hai thiên địa khác nhau đụ.ng vào một chỗ, trong sát na, trái tim trong cơ thể chúng cường giả như ngừng đập. Sâu trong lòng xuất hiện cảm giác hít thở không thông.

Phanh Phanh.

Trong khoảnh khắc giữa không trung vang lên tiếng sấm rền, âm thanh bạo liệt vang vọng, không gian bị phá vỡ, không gian sụp đổ từng khúc, cả không trung bị ảnh hưởng. Năng lượng khủng ố khuếch tán, trong nháy mắt không gian bị nghiền nát. Năng lượng khủng bố hóa thành một cơn lốc khuếch tán. Hai người Dương Quá và Nguyên Nhược Lan cũng bị dính vào bên trong đó.

Mọi người phía xa nhìn thấy cảnh này không khỏi cảm thán. Thực lực của hai người trẻ tuổi này đã vượt quá dự đoán của tất cả mọi người, uy lực của hai đạo công kích không ngờ lại khủng bố như vậy.

- Rất mạnh.

Phía xa xa, Lục Lâm Thiên cũng chăm chú nhìn vào không gian bị vỡ nát. Có thể nói bất kể là Nguyen Nhược Lan hay là đại ca Dương Quá của hắn, thực lực của hai người lúc này đều khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc. Lục Lâm Thiên đoán nếu mình gặp phải công kích bực này không biết Thời Không Lao Ngục mười sáu lần uy năng của hắn có thể chống lại được hay không.

Không gian nứt vỡ, từng vết nứt đen kịt trong không gian lan tràn, kình khí khủng bố ngập trời cùng với kình phong khủng bố hóa thành một cơn lốc khuếch tán tới một phạm vi nhất định đột nhiên ngừng lại, lặng lẽ biến mất trong thiên địa.

Ngay khi không gian mới trở lại yên tĩnh thì thân ảnh hai người Dương Quá và Nguyên Nhược Lan xuất hiện giữa không trung. Hai người giằng co, y phục trên người Nguyên Nhược Lan phiêu động, trên thân trường kiếm màu tím có một đạo kiếm quang như thực chất được đánh ra, kiếm quang cắt vỡ hư không, trong nháy mắt đánh tới trước người Dương Quá.

Sưu....

Cùng một thời gian, Chấn Thiên trong tay Dương Quá rung lên, một đạo kiêm quang màu vàng cũng nhanh như thiểm điện bổ ra. Kiếm quang dùng xu thế sét đánh lập tức va chạm với đạo kiếm quang như thực chất của Nguyên Nhược Lan. Nơi hai đạo kiếm quang va chạm, một vết nứt đen kịt khó có thể phát giác bằng mắt thường lan tràn ra chung quanh.

Sưu.

Hai đạo kiếm quang va chạm cũng không có phát ra âm thanh bạo liệt cực lớn như trong dự đoán của mọi người. Hai đạo kiếm quang va chạm, từng đạo quang mang từ nơi hai đạo kiếm quang va chạm bắn ra tứ phía.

Ken két.

Hai đạo kiếm quang lập tức bị nghiền nát, không gian nứt vỡ từng khúc, trong nháy mắt lại khôi phục lại. Kiếm quang bị nghiền nát, thế nhưng kiếm quang màu tím kia đánh vỡ, còn kiếm quang màu vàng của kim kiếm thì bị nghiền nát trong kiếm quang màu vàng.

Sưu...

Kiếm quang màu tím rốt cuộc cũng bị nghiền nát, nhưng mà trên kiếm quang màu vàng lúc này còn một đạo tàn ảnh dùng xu thế như sấm sét trong sát na đánh tới trước người Nguyên Nhược Lan.

Nguyên Nhược Lan nhanh chóng lui lại, thân ảnh xinh đẹp trốn đi. Thế nhưng kiếm quang này quá nhanh, đánh vào bờ vai ngọc của nàng.

Chương 2591: Mang ngọc có tội

Khục khục.

Tàn ảnh kiếm quang màu vàng đánh vào, sắc mặt Nguyên Nhược Lan lập tức trắng bệch, trong miệng có máu tươi tràn ra, mái tóc mất trật tự bay lượn, thân hình mềm mại lảo đảo lui về phía sau mấy bước. Mỗi một bước lui lại đều đạp nát một mảnh hư không.

Dương Quá dường như cũng không quá tốt, thân hình bị đẩy lui, trường bào tung bay, lùi về phía sau mấy bước. Bàn chân đạp mạnh hư không khiến cho gợn sóng chớp động, thân hình lập tức ổn định trên không trung, mũi kiếm Chấn Thiên chỉ xuống mặt đất.

Xoẹt!

Cả không gian bình tĩnh như cũ, chỉ có trên màn sáng phía xa thi thoảng có điện mang lóe lên.

Giờ phút này chúng cường giả trong không trung phục hồi tinh thần lại. Đối với tất cả mọi người mà nói vô cùng rung động. Coi như là một ít siêu cấp cường giả đằng kia thì trong lòng cũng giống vậy. Chúng cường giả nhìn động tĩnh vừa rồi, cũng không phải nói bản thân không có cách nào chống lại. Nhưng mà bọn họ muốn chống lại cũng phải dùng toàn lực.

Đối với một ít siêu cấp cường giả này mà nói, thứ khiến cho bọn họ rung động nhất chính là khí thế mà hai người này tạo ra. Trên phương diện thực lực bọn họ có thể dễ dàng áp chế, nhưng mà cỗ khí thế ngút trời vừa rồi bọn họ cũng khó có thể bằng được.

Thân ảnh Nguyên Nhược Lan lảo đảo lui lại, ánh mắt của cơ hồ tất cả cường giả Thiên Kiếm môn và Thiên Địa minh run run, bằng vào nhãn lực của bọn họ há có thể không biết vừa rồi Nguyên Nhược Lan đã rơi vào thế hạ phong.

Trên không trung, Nguyên Nhược Lan ổn định thân hình, váy dài màu tím phiêu đãng, sắc mặt trắng bệch, ánh mắt nhìn chăm chú về phía Dương Quá, bàn tay lau sạch vết máu nơi khóe miệng, đôi mắt xinh đẹp khẽ đổi, nói:

- Dương Quá, ta thua.

- Ngươi vẫn còn lực tái chiến.

Dương Quá nhìn Nguyên Nhược Lan, ánh mắt lóe lên, dưới một kích này tuy rằng hắn chiếm chút thượng phong, thế nhưng trong lòng Dương Quá hiểu rõ, thực lực của Nguyên Nhược Lan tuyệt đối khủng bố, tuy rằng chiếm một chút thượng phong thế nhưng trong lòng Dương Quá lúc này cũng không dám xem thường Nguyên Nhược Lan, mà còn phải lau mắt mà nhìn nàng với ánh mắt khác.

- Ta còn lực tái chiến. Ngươi sao lại không có cơ chứ? Lại nói chúng ta đã nói một chiêu phân thắng bại, ta thua là thua. Thắng bại rõ ràng, không có gì là không, đan dược chuẩn đế phẩm kia ngươi cầm đi.

Nguyên Nhược Lan nhìn Dương Quá nở nụ cười, thu trường kiếm màu tím vào trong cơ thể.

- Thắng, Dương Quá thắng rồi.

- Trọng kiếm vô phong Dương Quá thắng Thiên La Kiếm Nguyên Nhược Lan.

Nguyên Nhược Lan nói xong, trong không trung lập tức vang lên tiếng nghị luận cùng sợ hãi than. Kết quả này vượt quá dự kiến ban đầu của tất cả mọi người. Sắc mặt các cường giả trong Thiên Địa minh âm trầm, nhìn nhau, sắc mặt vô cùng khó coi.

Không ít tán tu ở phía xa thì kinh ngạc. Nguyên Nhược Lan ở trong đám thanh niên đồng lứa là người duy nhất đồn rằng có thể chiến một trận với Lục Lâm Thiên. Tu vi Vũ Tôn thất trọng đỉnh phong, thực lực còn mạnh hơn tu vi, thế nhưng không ngờ Dương Quá kia cũng đi tới một bước này.

Trên không trung, Cực Lạc Tam Quỷ nhìn nhau, trong lòng ba người càng thêm rung động. Ban đầu ở trong Cực Lạc cung, ba người đã từng giao thủ qua với Lục Lâm Thiên và Dương Quá này. Mặc dù là gặp phải hai người khủng bố như Kim Lang Tôn giả và Cùng Kỳ Tôn giả, cho nên hiện tại trong lòng ba người còn đang suy nghĩ, nếu như lúc trước không có Cùng Kỳ Tôn giả và Kim Lang Tôn giả xuất hiện thì ba huynh đệ bọn họ lúc này cũng không bị người khác chế trụ.

Nhưng mà sau khi nhìn thấy thực lực của Dương Quá, mồ hôi lạnh của ba người ứa ra, sợ rằng lúc ấy coi như hai người Cùng Kỳ Tôn giả và Kim Lang Tôn giả không xuất hiện, ba người bọn họ sợ rằng cũng không làm gì được. Chỉ bằng một mình Dương Quá thì ba huynh đệ bọn họ cũng khó mà đối phó được, thậm chí còn không có cách nào đối phó được. Mà thực lực của Lục Lâm Thiên, tuyệt đối còn mạnh hơn Dương Quá này.

- Đại thiếu gia, hay lắm.

- Không ngờ Đại thiếu gia lại mạnh như vậy, nhất định là Đại thiếu gia ẩn dấu thực lực a.

- Nói đùa sao? Đại ca của chưởng môn há có thể là người tầm thường.

Tất cả người của Phi Linh môn kích động, chưởng môn không có mặt ở đây, thế nhưng Đại thiếu gia lại phát uy, đánh bại minh chủ Đế Đạo minh. Chuyện này đối với tất cả người của Phi Linh môn mà nói tuyệt đối là chuyện khiến cho bọn họ nở mày nở mặt. Đặc biệt là trước mặt cơ hồ toàn bộ thế lực trên đại lục. Xem như Phi Linh môn tăng thể diện, thân là đệ tử Phi Linh môn, đương nhiên cũng là chuyện khiến cho đám người bọn họ tăng mặt mũi.

- Thắng, Dương Quá thắng.

Thiên Địa nhị lão kích động không thôi. Đám người Hỏa Sí Tôn giả, Phích Lịch Tôn giả cũng nghẹn họng nhìn trân trối. Bọn họ biết rõ thực lực của Đại thiếu gia cường hãn, thế nhưng bọn họ cũng không nghĩ tới thực lực của Đại thiếu gia lại mạnh tới bực này.

- Thực lực của Dương Quá này khủng bố như vậy chẳng lẽ đã mạnh hơn Lục Lâm Thiên hay sao? Người Lục gia chẳng lẽ đều biến thái như vậy?

Chúng cường giả Đế Đạo minh vui mừng, nhịn không được mà vui vẻ. Dương Quá xuất mã đánh bại minh chủ Thiên Địa minh hiện tại, bất luận nói như thế nào đều là một chuyện tốt với Đế Đạo minh.

Cường giả Đế Đạo minh vốn còn chút lo lắng về Dương Quá, thế nhưng lúc này lại cảm thấy ngại ngùng, bọn họ đã quá coi thường Dương Quá.

- Nguyên minh chủ. Đa tạ.

Nhìn Nguyên Nhược Lan, Dương Quá khẽ gật đầu. Dứt lời, thân ảnh nhanh chóng đánh về phía xa, chính là phương hướng của Đế linh Tấn Thần đan bị chúng cường giả Đế đạo minh và Thiên Địa minh phong tỏa ở giữa không gian.

Sưu.

Cùng một lúc, ánh mắt không ít cường giả Thiên Địa minh run lên, chân khí linh lực tràn ra, trơ mắt nhìn một khỏa Đế linh Tấn Thần đan cuối cùng bị Dương Quá lấy đi, trong lòng bọn họ vô cùng đau đớn.

- Chẳng lẽ Thiên Địa minh nói lời không biết giữ lời hay sao? Nếu như vậy đừng trách lão tử không khách khí với các ngươi.

Kim Lang Tôn giả hét lớn một tiếng, tiếng quát cuồn cuộn quanh quẩn trên không trung.

- Chư vị tiền bối, Nhược Lan tài nghệ không bằng người khiến cho chư vị thất vọng rồi. Bất quá Thiên Địa minh một khi nói ra tuyệt đối không nuốt lời.

Nguyên Nhược Lan nhìn mọi người trên không trung nói, tâm tư của chúng cường giả ra sao nàng sao có thể không biết?

Nghe vậy chúng cường giả Thiên Đạo minh cũng chỉ có thể ôm hận không thôi, chân khí linh lực thu lại.

- Thu.

Dương Quá không để ý tới mọi người, thân hình bắn về phía Đế linh Tấn Thần đan. Đế linh Tấn Thần đan này lập tức tránh né, nhưng Dương Quá đã sớm có chuẩn bị, lực lượng thời gian xuất hiện, một cỗ khí tức quỷ dị đồng hóa gợn sóng. Cùng lúc Dương Quá đã nắm Đế linh Tấn Thần đan vào trong tay.

Sưu.

Một đạo sấm sét trong nháy mắt phá không mà ra, hung hăng đánh về phía Dương Quá.

Ông.

Dương Quá cũng đã sớm có sự chuẩn bị, tay vung Chấn Thiên lên trước người, gợn sóng trong không gian rung động. Một đạo hư ảnh kiếm quang đột nhiên bao phủ Dương Quá vào bên trong.

Chương 2592: Liên thủ công kích 1

Ầm ầm

Sấm sét lóe lên, lập tức đánh vào trên hư ảnh kiếm quang này. Điện mang quanh quẩn, hư ảnh kiếm quang nhoáng lên một cái giống như mặt nước bị người khác ném một hòn đá vào vậy.

...

Cùng lúc Dương Quá cũng lui lại mấy bước mới đứng vững thân hình. Cũng không có chuyện gì quá lớn. Bàn tay mở ra, một khỏa Đế linh Tấn Thần đan xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

Sưu.

Phía sau mọi người, gợn sóng trong không gian lắc lư, lại có mấy đạo thân ảnh tiến vào trong không gian này. Trong đó có lão giả thần bí cùng với đại hán mặc hoàng bào là yêu thú kia cũng ở bên trong. Thế nhưng lúc này tất cả mọi người đều nhìn lên Dương Quá trên không trung cũng không có mấy ai chú ý.

Một khỏa Đế linh Tấn Thần đan cuối cùng rơi vào tay Dương Quá, từng đạo tánh mắt nóng bỏng nhìn vào trong lòng bàn tay Dương Quá thế nhưng cũng không có ai dám ra tay. Có chúng cường giả Đế Đạo minh chấn nhiếp, đủ để khiến cho bất luận kẻ nào phải cân nhắc cẩn thận.

Dưới từng đạo ánh mắt nóng bỏng Dương Quá xuất ra một hộp ngọc cất Đế linh Tấn Thần đan vào bên trong, khóe miệng mỉm cười.

Một khỏa Đế linh Tấn Thần đan cuối cùng cũng đã có chút, sắc mặt của tất cả cường giả khó coi. Trơ mắt nhìn bảo vật rơi vào trong túi áo người khác, loại cảm giác này không dễ chịu chút nào. Mà đối với Thiên Đạo minh mà nói càng đau lòng giống như bị đao cắt.

Nguyên Nhược Lan nhìn Dương Quá, đôi mắt xinh đẹp khẽ đảo không nhìn ra quá nhiều biến hóa, dường như lần bị thua này đối với nàng cũng không có quá nhiều ảnh hưởng.

Trong không trung lâm vào yên tĩnh ngắn ngủi. Mọi người có thất vọng, cũng có hâm mộ, ghen ghét.

- Không nghĩ tới thực lực của Dương Quá huynh đệ lại mạnh tới trình trạng như vậy, thật sự khiến cho người ta rung động a.

Tử Yên truyền âm vào trong tai Lục Lâm Thiên, thân ảnh cũng đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

- Lại thu được một khỏa.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, mười khỏa Đế linh Tấn Thần đan, hắn đạt được bốn khỏa, Kim Lang Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả, hai vị sư thúc của hắn thu được ba khỏa, tăng thêm đại ca một khỏa, tổng cộng là tám khỏa. Chỉ có hai khỏa bị Lộc Linh Tôn giả cùng với Tử Đồng trưởng lão của Thiên Địa các cướp đi.

Thu hoạch như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi nở nụ cười vui vẻ. Tám khỏa Đế linh Tấn Thần đan, loại bảo vật như vậy khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên nở nụ cười như hoa.

Mà trong lúc Lục Lâm Thiên đang đắc ý thì lại phát hiện trên không trung có không ít ánh mắt lạnh lẽo đang nhìn chăm chú vào trên người hắn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, từng đạo ánh mắt lạnh lẽo này có đám người Phong Vũ Tôn giả, Liễm Linh Tôn giả của Lan Lăng sơn trang, Lộc Linh Tôn giả, còn có Thao Ưng lão tổ của Vạn Thú Tông. Từng đạo ánh mắt này cơ hồ này đều tập trung vào trên người Lục Lâm Thiên.

- Muốn cướp sao?

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười, cơ hồ không cần nghĩ cũng biết được những người này định làm gì. Sợ rằng bởi vì hắn thu được bốn khỏa Đế linh Tấn Thần đan, mang ngọc có tội, những người này làm sao có thể buông tha cho hắn.

- Tiểu tử, giao Đế linh Tấn Thần đan ra, ta sẽ tha chết cho ngươi.

Quả nhiên ngay khi Lục Lâm Thiên đang suy nghĩ, thân ảnh Lộc Linh Tôn giả lóe lên, đã xuất hiện tới trước mặt Lục Lâm Thiên, trong mắt tràn ngập hàn ý nhàn nhạt.

Sưu Sưu.

Cùng chớp mắt này, những siêu cấp cường giả trong Thiên Địa minh như Vô Ảnh Kiếm Tôn, Hãn Thiên Tôn giả, Lục Linh Tôn giả cơ hồ trong nháy mắt nhảy ra. Từng đạo thân ảnh tạo thành vòng tròn, vây Lục Lâm Thiên cùng với Tử Yên vào bên trong. Dường như mọi người đã sớm truyền âm thương lượng với nhau.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo, lạnh nhạt nhìn chúng cường giả Thiên Địa minh. Cuối cùng ánh mắt hắn nhìn Lộc Linh Tôn giả, nói:

- Tại sao ta phải giao ra Đan dược?

- Mọi người cùng nhau tiến vào trong Tử Vong thâm uyên này thế nhưng một mình ngươi lại đạt được bốn khỏa Đế linh Tấn Thần đan, mọi người ngay cả một khỏa cũng không có được. Quá không công bằng, như vậy đi, ngươi giao ra ba khỏa, ngươi có thể lưu lại một khỏa.

Lộc Linh Tôn giả nhìn Lục Lâm Thiên, hàn ý trong mắt không thèm che dấu, một cỗ uy áp cực lớn lan tràn. Cường giả Thiên Địa minh liên thủ, mặc kệ tiểu tử trước mắt là người ra sao, đều khó đối phó.

Biến hóa bực này khiến cho ánh mắt chúng cường giả Đế Đạo minh biến hóa. Ánh mắt đám tán tu phía xa nóng bỏng. Bọn họ cũng muốn động thủ, thế nhưng bên người thanh niên áo xanh kia có chín đầu khôi lỗi kia, căn bản không thể làm gì được người này. Hiện tại có cường giả Thiên Địa minh nhắm vào người này, bọn họ càng không có cơ hội.

Trong nội tâm tán tu, cũng thay Lục Lâm Thiên mà cầu nguyện, mang ngọc có tội, thanh niên áo xanh này tuy rằng có thực lực cường hãn, bên người còn có chín đầu khôi lỗi khủng bố. Thế nhưng trên người lại có bốn khỏa Đế linh Tấn Thần đan, cuối cùng khiến cho cường giả Thiên Địa minh ngấp nghé. Sợ rằng không giao ra thì thanh niên áo xanh này sẽ bị cường giả Thiên Địa minh vây công.

- Nực cười, đạt được Đế linh Tấn Thần đan là dựa vào bổn sự của mình. Dựa vào cái gì mà đưa cho ngươi?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn Lộc Linh Tôn giả, dứt lời miệng phun ra một ngụm nước bọt, khinh thường nhìn đám người Thiên Địa minh nói.

Có Đế Đạo minh ở đây Lục Lâm Thiên không ngại Thiên Địa minh. Còn nữa, có Huyễn Ảnh Thanh Vũ, cho dù một mình hắn có bị cường giả Thiên Địa minh vây công, tăng thêm chín đầu hung khôi, Lục Lâm Thiên tuyệt đối không e ngại những người này.

- Tiểu tư, bản tôn không có thời gian nói nhảm với ngươi. Một mình người đạt được bốn khỏa Đế linh Tấn Thần đan, coi đám bản tôn không tồn tại sao? Giao ra ba khỏa Đế linh Tấn Thần đan cho ta, ta sẽ tha tội chết cho ngươi. Bằng không ta giết ngươi một khỏa ngươi cũng không giữ được.

Liễm Linh Tôn giả của Lan Lăng sơn trang nhìn Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

- Chư vị không cần phải nói nhảm với tiểu tử này, đánh chết hắn.

Phong Vũ Tôn giả khẽ quát một tiếng, hắn đã sớm muốn động thủ với người này. Có thể nói là thù bất cộng đái thiên với tiểu tử trước mắt. Một mình đối phó với thanh niên áo xanh này quả thực Phong Vũ Tôn giả không có nắm chắc. Tiểu tử này không biết từ đâu ra, cực kỳ quỷ dị, bằng không mượn cơ hội này ngược lại cũng dễ báo thù.

- Vậy động thủ đi.

Lúc này Thao Ưng lão tổ cũng không có khách khí nữa, mắt nhìn Lục Lâm Thiên trong mắt hiện lên sát ý. Từ trong miệng đám người Doãn Ngạc hắn cũng biết được người này đã từng ra tay đối phó với người của Vạn Thú Tông. Còn làm tổn thất không ít cường giả, thù này đương nhiên cũng phải báo.

Dương Quá nhìn Lục Lâm Thiên, trong lòng không có chút lo lắng nào. Thậm chí trong lúc mơ hồ còn mỉm cười. Chỉ bằng đám người của Thiên Địa minh này có đối phó được với Nhị đệ mới là lạ. Chúng cường giả Đế Đạo minh đều có mặt ở đây.

Chương 2593: Liên thủ công kích 2

Chúng cường giả Đế Đạo minh nhìn nhau, thanh niên áo xanh này thu được bốn khỏa Đế linh Tấn Thần đan, bọn họ cũng biết rõ, trong lòng cũng có chút tư tâm. Nhưng mà đám người Thiên Địa minh kia đến trước, bọn họ cũng đành nhịn xuống. Bên người thanh niên áo xanh kia còn có chín đầu khôi lỗi vừa quỷ dị vừa đáng sợ, cũng không phải là dễ đối phó.

Cho nên lúc này chúng cường giả Đế Đạo minh lựa chọn quan sát, đến thời điểm nhất định sợ rằng cũng sẽ không trơ mắt nhìn Đế linh Tấn Thần đan rơi vào trong tay Thiên Địa minh.

- Lục chưởng môn, làm sao bây giờ? Hình như có chút phiền phức, số người ngươi đắc tội cũng không ít.

Tử Yên truyền âm nói với Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp nhìn không trung, ngược lại cũng không có bao nhiêu lo lắng.

- Binh tới tướng đỡ, nước tới đất ngăn.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, Thiên Địa minh muốn động thủ. Lục Lâm Thiên cũng không có ý định khách khí, sớm giết mấy người này cũng được. Chỉ cần đám người này dám lên hắn cũng dám giết.

Trong không trung, hơn hai mươi đạo thân ảnh đáp xuống một chỗ ít người, ngay cả tranh đoạt Đế linh Tấn Thần đan cũng không tham dự. Mà bên trong hơn hai mươi đạo thân ảnh này, trong ba người đi đầu có hai người là Lăng Thanh Tuyền và Lăng Thanh Tuyền chạy trốn trong tay Lục Lâm Thiên.

Bên cạnh hai người Lăng Thanh Tuyệt, Lăng Thanh TUyền còn có một trưởng lão, khuôn mặt già nua, mặt mũi tràn đầy nếp nhăn, lẳng lặng đáp xuống khối lục địa lơ lửng kia, rõ ràng là đứng ở đó thế nhưng trong lúc vô hình lại cảm thấy dường như người này không tồn tại.

Mắt nhìn thân ảnh thanh niên áo xanh phía xa, Lăng Thanh Tuyền và Lăng Thanh Tuyệt cũng đã biết rõ thân phận của Lục Lâm Thiên, lúc này lại có chút nghi hoặc, không biết Lục Lâm Thiên này lại muốn làm cái gì, dường như cố ý động thủ với Thiên Địa minh.

Sưu Sưu.

Chân khí, linh lực tràn ra. Khí tức chúng cường giả Thiên Địa minh tập trung vào người Lục Lâm Thiên. Cả không gian run lên, khí tức chấn động, một cỗ khí thế hãn bao phủ hai người Tử Yên và Lục Lâm Thiên.

- Muốn mạnh mẽ đoạt sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua, tâm thần khẽ động, bí văn trên chín đầu khôi lỗi đại thịnh. Một cỗ khí tức nóng bỏng giống như thực chất xuất hiện, khí tức sát phạt đồng thời lan tràn ra.

- Chư vị, chín đầu khôi lỗi này bất phàm, có trận pháp hợp kích. Mọi người cẩn thận một chút. Chín đầu khôi lỗi mỗi một người đối phó với một đầu là có thể đánh bại được tất cả. Người còn lại đối phó với tiểu tử này dễ như trở bàn tay.

Lộc Linh Tôn giả nhìn Lục Lâm Thiên có chín đầu hung khôi bao phủ quanh thân, trong mắt hiện lên sự tham lam. Nếu như hắn có chín đầu khôi lỗi này chẳng khác gì thực lực của hắn sẽ tăng lên một lần nữa.

Người cùng có tâm tư như Lộc Linh TÔn giả sợ rằng cũng không ít, trong đó Cương Khôi Tôn giả tuyệt đối là người đầu tiên. Nhìn chín đầu hung khôi quanh thân Lục Lâm Thiên, khôi lỗi này so với cỗ khôi lỗi mà hắn tốn bao nhiêu thời gian cùng với tâm huyết cả đời luyện chế ra còn mạnh hơn. Nếu như hắn có chín đầu khôi lỗi này thì thực lực sẽ không còn giống trước.

- Hừ.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt quát một tiếng, Lộc Linh Tôn giả ngày nghĩ thật hay. Nếu chín đầu hung khôi bị chín siêu cấp cường giả đánh bại thực lực sẽ giảm bớt đi nhiều. Chín đầu hung khôi tuy rằng cường hãn, thế nhưng tuyệt đối không thể chống lại nhiều cường giả của Thiên Địa minh như vậy. Dù sao những siêu cấp cường giả này cũng không phải là người chỉ có hư danh.

- Chư vị, động thủ đi.

Phong Vũ Tôn giả đã có chút không nhịn được, hận không thể đánh chết tiểu tử này mới có thể giải hận trong lòng hắn.

Sưu.

Phong Vũ Tôn giả vừa mới dứt lời, một đạo chân khí nóng bỏng từ trong cơ thể tuôn ra, đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Linh Tôn giả, Diệt Hồn Tôn giả, Liễm Linh Tôn giả, cùng lúc đánh ra thủ ấn, năng lượng cuồng cuộn trên bầu trời hội tụ. Uy áp linh hồn bàng bạc tràn ngập mang theo tiếng sấm ầm ầm bao phủ Lục Lâm Thiên.

Hãn Thiên Tôn giả, Bình Sơn Tôn giả lập tức ra tay, tổng cộng có chín đạo thân ảnh, chín đạo công kích lập tức ngưng tụ.

Chín người này phóng về phía trước, khí tức bắt đầu lan tràn, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều dẫn động năng lượng bàng bạc trong thiên địa. Một đạo quang trụ khủng bố từ chín phương hướng hung hăng đánh tới, lập tức va chạm với chín đầu hung khôi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, tâm thần khẽ động, trong chốc lát chín đầu hung khôi thả ra sát khí sắc bén. Từng đạo khí tức sát phạt từ trong thân hình chín đầu hung khôi bắn ra. Cả không gian lung lay giống như sắp đổ, trở nên lạnh lẽo.

Sưu.

Cơ hồ là cùng lúc chín đầu hung khôi nhảy ra mang theo tiếng thét vang vọng không gian. Chín đầu hung khôi dẫn động tới năng lượng bàng bạc kéo tới. Cánh tay giương lên, chín đạo trảo ấn xé rách không gian mang theo vết nứt đen kịt trong không gian đột nhiên đánh về phía chín siêu cấp cường giả.

Dưới chín đạo trảo ấn này có một cỗ khí tức sát phạt nồng đậm lan tràn ra chung quanh.

Dưới chín đạo trảo ấn, một cỗ khí tức sát phạt nồng đậm lan tràn ra chung quanh.

Ầm Ầm Ầm.

Công kích khủng bố trong nháy mắt va chạm vào cùng một chỗ. Từng đạo công kích mang lực lượng hủy diệt đụ.ng vào nhau khiến cho không gian run rẩy kịch liệt. Dư âm kình khí khủng bố còn lại trực tiếp xé rách không gian, từng vết nứt đen kịt lan tràn, quang mang màu đen lóe lên.

Khục khục.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, thân thể chín đầu hung khôi trong nháy mắt bị đánh lui. Bí văn trên không trung tương liên mạnh mẽ bị xé rách. Chín đầu hung khôi bị đánh bay, khí thế trên người cũng giảm lớn. Chín đầu hung khôi tạo thành trận pháp khiến cho hung khôi có thực lực chống lại Vũ Tôn cửu trọng. Có thể nói có thực lực Vũ Tôn cửu trọng thế nhưng cuối cùng cũng không có chính thức đạt tới tình trạng Vũ Tôn cửu trọng.

Khác biệt giữa "như" Vũ Tôn cửu trọng và Vũ Tôn cửu trọng chính thức nhìn như nhỏ, thế nhưng nghiêm túc mà nói, chênh lệch bên trong vô cùng lớn. Cho nên chín siêu cấp cường giả của Thiên Địa minh liên thủ đánh ra một kích khiến cho trận thế của chín đầu hung khôi bị đánh tan.

Chín siêu cấp cường giả này trừ Liễm Linh Tôn giả có tu vi Tôn cấp bát trọng đỉnh phong ra thì mấy người còn lại đều là Tôn cấp cửu trọng chân chính. Còn có mấy người Tôn cấp cửu trọng bất phàm. Dưới một kích này chín đầu hung khôi không có cách nào ngăn cản.

- Tiểu tử, rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt. Chết đi.

Đã định mạnh mẽ đoạt cho nên Lộc Linh Tôn giả cười lạnh nói. Thân ảnh lóe lên, phá không lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Linh lực tràn ra, thủ ấn trong tay kết xuất, dẫn tới năng lượng thiên địa bàng bạc. Trực tiếp đánh ra một đạo chưởng ấn về phía Lục Lâm Thiên. Dưới chưởng ấn, không gian ven đường bị rạn nứt.

- Hừ.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, trong mắt hiện lên hàn ý. Lúc này hắn cũng chỉ có thể chơi đùa với Thiên Địa minh mà thôi.

- Lấy lớn hïếp nhỏ, lại còn dùng nhiều người bắt nạt ít người, quả thực vô cùng chướng mắt.

Chương 2594: Ra tay thần bí

Ngay khi Lục Lâm Thiên định hành động, một thanh âm vang vọng không trung.

Trong sát na, ngay trước người Lục Lâm Thiên, gợn sóng trong không gian lóe lên, một thân ảnh già nua lập tức xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Thân ảnh này xuất hiện, lập tức đánh ra một đạo chưởng ấn, giống như không có một chút lực lượng nào, thế nhưng lại lập tức va chạm với chưởng ấn của Lộc Linh Tôn giả.

Sưu.

Hai đạo chưởng ấn ầm ầm va chạm thế nhưng cũng không tạo thành thanh âm quá lớn. Chưởng ấn của Lộc Linh Tôn giả trực tiếp bị phá hủy, chưởng ấn biến mất trên không trung.

Khục.

Trong lúc va chạm thân thể Lộc Linh Tôn giả lảo đảo lui lại, dưới một chiêu này sắc mặt khẽ đổi, trong cổ họng vang lên một thanh âm trầm đυ.c, dường như ăn một chút thiệt thòi.

Mà lão giả kia lại không bị lay động một chút nào, giống như một ngọn núi lớn không thể rung chuyển vậy. Lão giả này xuất hiện khiến cho ánh mắt chúng cường giả chung quanh chớp động.

- Thật mạnh.

Mắt nhìn bóng lưng lão giả vừa mới xuất hiện, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi. Đạo chưởng ấn mà lão giả này vừa mới đánh ra nhìn như nhẹ nhàng không có một chút lực lượng nào, thế nhưng trên thực tế lại tự thành không gian. Mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều dễ dàng đem lực lượng không gian ngưng tụ vào bên trong. Thực lực như vậy khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên run lên.

- Tiểu huynh đệ, chúng ta giao dịch một chút được không?

Trong lúc trong lòng Lục Lâm Thiên đang chấn kinh, lão giả này đã quay đầu lại, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

Lục Lâm Thiên nhìn lão giả này, ánh mắt hiện lên sự kinh ngạc. Lão giả này không phải là ai khác mà chính là lão giả thần bí mà hắn từng gặp qua hai lần. Lần thứ nhất là lần hắn dò xét lão giả này, lần thứ hai là nhìn thấy yêu thú bát giai trung kỳ đỉnh phong bên người lão giả này cướp đoạt một khỏa Âm Dương Nguyên Quả trong tay Lan Lăng sơn trang.

- Tiền bối, là người?

Lục Lâm Thiên sững sờ, lập tức phục hồi tinh thần lại. Không biết xưng hô như thế nào cho nên cũng chỉ có thể kêu một tiếng tiền bối. Dù sao dùng tuổi tác hiện tại của hắn kêu một tiếng tiền bối cũng không sao.

- Chủ nhân.

Một đạo thân ảnh màu vàng hiện lên, yêu thú bát giai trung kỳ đỉnh phong bên người lão giả này lập tức đi tới bên người lão giả. Cung kính đứng ở đằng sau lưng lão giả này, nhìn như một người bình thường.

- Chúng ta làm một chút giao dịch, được không?

Lão giả nhìn Lục Lâm Thiên, cười nhạt một tiếng rồi hỏi.

- Mời tiền bối cứ nói.

Trong đầu Lục Lâm Thiên cân nhắc, trong lòng không khỏi có chút kỳ quái cùng tò mò. Cường giả này dường như vốn không quen biết với hắn thì làm gì có giao dịch gì có thể làm với hắn cơ chứ.

- Ngươi đạt được bốn khỏa Đế linh Tấn Thần đan sao?

Lão giả này nhìn Lục Lâm Thiên, không chút quanh co lòng vòng.

- Không sai.

Lục Lâm Thiên gật đầu, chuyện này cũng không có gì mà dấu diếm. Người trong không gian này đều tận mắt nhìn thấy.

- Ai dám nhúng tay vào, chết!

Lục Lâm Thiên vừa mới dứt lời, người Thiên Địa minh sau khi nhìn lão giả vài lần, Lộc Linh Tôn giả bị đẩy lui, Liễm Linh Tôn giả khẽ quát một tiếng, dường như định ra tay với lão giả kia. Thế nhưng lại bị Lộc Linh Tôn giả phất tay, ngăn cản ở phía sau.

- Các hạ là ai? Sao lại ngăn cản chuyện của Thiên Địa minh ta? Nếu như các hạ không có quan hệ với tiểu tử này thì xin các hạ tránh sang một bên. Thiên Địa minh ta đa tạ.

Sắc mặt Lộc Linh Tôn giả khẽ biến, nhìn lão giả thần bí kia nói. Dưới một kích vừa rồi, tuy rằng hắn cũng không dùng toàn lực, thế nhưng cũng đủ để chứng minh thực lực của lão giả này mơ hồ còn mạnh hơn hắn. Ít nhất thì cũng không thua kém gì hắn.

- Ngươi là người của Lan Lăng sơn trang sao? Lão đầu ta một thân một mình, không cần đám người Thiên Địa minh cho ta mặt mũi, cho nên ta cũng không cần cho đám người Thiên Địa minh các ngươi mặt mũi.

Lão giả này nói xong, cũng không để ý tới đám người Lộc Linh Tôn giả, ánh mắt lần nữa nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu huynh đệ, dường như bây giờ phiền phức trên người ngươi cũng không ít. Như vậy đi, chúng ta làm một bút giao dịch, Đế linh Tấn Thần đan của ngươi ta chỉ muốn một khỏa. Điều kiện trao đổi chính là ta đảm bảo ngươi ở bên trong này bình yên vô sự. Ngươi thấy thế nào?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt khẽ đổi, không ngờ người này cũng tới vì Đế linh Tấn Thần đan.

- Tiền bối, giao dịch này dường như ta chịu thiệt a.

Lục Lâm Thiên sững sờ, lập tức mỉm cười nói. Đế linh Tấn Thần đan, hắn đạt được mấy khỏa Đế linh Tấn Thần đan này, theo phẩm giai mà nói tuyệt đối đều tới cấp độ Chuẩn Đế phẩm. Đế linh Tấn Thần đan này sau khi phục dụng có một phần mười cơ hội đột phá thành Đế, Lục Lâm Thiên đương nhiên hiểu rõ sự trân quý của nó.

Nếu như thực sự bản thân gặp nguy hiểm, vì một khỏa Đế linh Tấn Thần đan mà bảo vệ được tính mạng của mình thì hắn cũng không ngại. Hiện tại nhìn như phiền toái, nhưng Lục Lâm Thiên lại không để ý một chút nào. Một khỏa Đế linh Tấn Thần đan này Lục Lâm Thiên cũng không dễ dàng để cho người khác như vậy được.

- So với tính mạng mình thì một khỏa đan dược như Đế linh Tấn Thần đan là cái gì? Chẳng lẽ ngươi tự tin có thể đối phó với những người này sao?

Lão giả này nhìn thấy Lục Lâm Thiên không đồng ý, ánh mắt biến ảo, nhìn đám người Thiên Địa minh chung quanh rồi nói với Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm.

Khi lão giả này vừa mới dứt lời, trên không trung vang lên một thanh âm bạo liệt cực lớn. Giờ phút này cả thiên địa giống như chấn động rất nhỏ. Ánh mắt chúng cường giả cũng lập tức nhìn về phía trên màn sáng cực lớn kia.

Phía trên màn sáng lúc này bắt đầu xuất hiện từng đợt chấn động, điện mang lan tràn ra chung quanh, quanh quẩn trên màn sáng to lớn. Điện mang ngày càng mạnh mẽ, một cỗ khí tức sát phạt, sắc bén rung động nhân tâm lan tràn ra. Màn sáng bắt đầu vặn vẹo kịch liệt, giống như vòi rồng phát ra tiếng sưu sưu vang vọng.

Phanh Phanh.

Thanh âm khuếch tán, dường như cả thiên địa run rẩy. Cơ hồ tất cả cường giả run sợ, một cỗ năng lượng mênh mông bắn ra, dưới ánh mắt của mọi người màn sáng kia lập tức bị sụp đổ.

Tiếng sầm rền vang vọng, màn sáng to lớn nổ tung, thế nhưng không gian lại không bị nứt vỡ mà chỉ có màn sáng kia nứt vỡ mà thôi.

Màn sáng to lớn tột cùng sụp đổ, nứt vỡ, một ngọn núi cực lớn, khổng lồ trong màn sáng cũng xuất hiện trước mắt mọi người. Ngọn núi khổng lồ này giống như từ dưới mặt đất ngoi lên, xuyên thẳng lên trời cao, khí thế giống như rồng ngẩng đầu. Một cỗ khí tức thê lương mà cổ xưa vô thanh vô tức quanh quẩn trong không gian.

Khí tức này từ trên cung điện ở đỉnh núi truyền ra. Cung điện cổ xưa này dường như là màu xanh hồng, một cỗ khí tức cổ xưa mà sát phạt từ trong cung điện lặng lẽ không một tiếng động lan tràn ra. Cỗ khí tức sát phạt cổ xưa này không bị màn sáng ngăn chặn tức thì lan tràn ra khiến cho trong lòng mọi người rung động, tim đập nhanh hơn.

Chương 2595: Hai quy củ

- Có thể đi vào rồi. Trong đại điện kia nhất định có bảo vật.

- Không thể bị người khác nhanh chân tới trước.

Màn sáng nứt vỡ, vô số thân ảnh nhanh như thiểm điện xông lên phía trước. Đan dược Chuẩn Đế phẩm Đế linh Tấn Thần đan không có được cũng bị thanh niên áo xanh kia nhanh chân đoạt được, cho nên mọi người không muốn bỏ lỡ cơ hội một lần nữa.

- Chúng ta đi.

Kim Lang Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả do dự một chút rồi phất tay nói với mọi người. Thân ảnh hai người cùng với Kim Dực Thiên Lang và Thôn Thiên Cùng Kỳ như thiểm điện xẹt qua không trung. Cường giả Đế Đạo minh theo sát đằng sau. Mười khỏa Đế linh Tấn Thần đan vừa rồi đều tới từ trên ngọn núi kia. Lúc này chúng cường giả đều hiểu rõ, nhanh chân tới trước tỷ lệ đoạt được bảo vật sẽ lớn hơn.

- Hừ, chúng ta đi.

Đám người Vô Ảnh Kiếm Tôn, Lộc Linh Tôn giả hung hăng nhìn Lục Lâm Thiên, tuy rằng muốn đạt được bốn khỏa Đế linh Tấn Thần đan Chuẩn Đế phẩm, thế nhưng vì lo lắng bảo vật trên đỉnh núi kia bị Đế Đạo minh đoạt được. Rơi vào đường cùng đám người này cũng lập tức theo đuôi. Thanh niên áo xanh này có thể để lại đối phó sau này, ở trong Tử Vong thâm uyên này tiểu tử này cũng không thể chạy thoát được.

- Tiền bối, theo ta thấy trước mắt không có gì là phiền phức. Giao dịch coi như không làm được rồi.

Lục Lâm Thiên nói với lão giả thần bí trước mắt, cũng thu hồi chín đầu hung khôi vừa mới bị đẩy lui. Chín đầu hung khôi bị đẩy lui, thế nhưng lực phòng ngự lại vô cùng khủng bố, không ngờ lại không có chuyện gì, vẫn hoàn hảo như lúc ban đầu.

- Không sao, dù sao thời gian còn sớm, tuy ta muốn lấy Đế Linh Tấn Thần đan, nhưng lão đầu tử làm người có hai quy củ, thứ nhất chưa bao giờ cướp đoạt vật của ai, đều sẽ đưa ra điều kiện trao đổi.

Lão giả nói.

- Nếu ta không đáp ứng điều kiện trao đổi của tiền bối thì sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lão giả này thật có chút kỳ lạ.

- Ta đã nói thời gian còn sớm, chỉ cần ngươi chưa đi ra Tử Vong thâm uyên là được, ở trong này nếu ngươi gặp phải phiền toái, tới lúc đó có thể tìm ta hỗ trợ, nhưng điều kiện chính là để lại một viên Đế Linh Tấn Thần đan làm trả giá.

Lão giả nói.

- Vạn nhất ta không cần tìm tiền bối hỗ trợ thì sao, như vậy tiền bối sẽ không lấy được Đế Linh Tấn Thần đan thì sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Vậy cũng không sao, lão đầu tử còn có quy củ thứ hai, chính là đồ vật mà ta muốn lấy, mặc dù muốn trao đổi, bất quá ở trong thời gian nhất định nếu ngươi không có điều kiện trao đổi với ta, ta sẽ chế tạo điều kiện cho ngươi, tỷ như ta sẽ giết ngươi, tới lúc đó ngươi có thể lấy ra làm điều kiện để ta không giết ngươi, nếu ta nguyện ý làm thì làm, không thích thì không đáp ứng, như vậy ngươi cũng đã mất đi cơ hội nói ra điều kiện, hoặc là ta sẽ giúp ngươi lựa chọn điều kiện.

Lão giả mỉm cười, trong mắt không có sát ý, thậm chí còn mang theo vẻ thật thà phúc hậu hiền lành.

Chẳng qua lời này rơi vào trong tai Lục Lâm Thiên nhất thời khác hẳn, ánh mắt hắn nhìn chăm chú vào lão giả, trực giác cho hắn biết lão giả này tuyệt đối rất khó trêu chọc, đây mà gọi là bàn điều kiện, nói ra có vẻ dễ nghe, thực tế chẳng khác gì cướp đoạt.

- Tiểu huynh đệ, trong Tử Vong thâm uyên, ngươi có bất kỳ điều kiện gì ta cũng có thể giúp cho ngươi, nhất định sẽ đáp ứng ngươi, nếu ngươi rời khỏi đây mà còn chưa đưa ra điều kiện, ta chỉ phải lựa chọn giúp ngươi, nhớ kỹ, ta sẽ không cướp đoạt, nhưng ta là người có quy tắc.

Lão giả cười nói, bay về hướng ngọn núi lớn phía trước.

- Không biết cao tính đại danh của tiền bối là gì, vạn nhất tiểu tử có chuyện cần phiền toái tiền bối, nên đi đâu mà tìm?

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ thở dài, lão giả này thật quá kỳ lạ, Lục Lâm Thiên mơ hồ cảm giác lão giả này là người khó trêu chọc nhất bên trong Tử Vong thâm uyên.

- Không cần gọi ta tiền bối, lão đầu tử không nhớ mình đã sống bao nhiêu năm, đã quên tên mình, trí nhớ của ta không tốt cho nên ngươi cứ gọi ta là Đạm Niệm đi, ngươi không cần tìm ta, nếu ngươi có phiền toái ta sẽ xuất hiện, nếu ta không tới đương nhiên là đi vắng, không cần đi tìm, ngươi tự mình giải quyết.

Lão giả nói xong đã đi về phía trước.

- Nói cũng như chưa nói!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, tính tình lão giả này thật sự kỳ lạ, không biết là lão quái lánh đời từ đâu xuất hiện, lão giả này cần có Đế Linh Tấn Thần đan, phỏng chừng còn chưa đạt tới được cảnh giới Đế Giả trong truyền thuyết.

Dương Quá vẫn luôn ở xa xa, nhìn thấy lão giả thần bí đã rời khỏi mới lướt mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên, thân ảnh nối đuôi người của Phi Linh môn rời đi.

- Lục chưởng môn, lão giả này thật quái dị, tựa hồ khó đối phó!

Tử Yên truyền âm.

Lục Lâm Thiên cười khổ, truyền âm:

- Tử Yên cô nương, ngươi có muốn hội tụ cùng cường giả Thiên Địa các hay không, nơi này thật sự nguy hiểm vô cùng.

- Sao vậy, ngươi muốn đuổi ta đi sao?

Ánh mắt Tử Yên thoáng động.

- Đương nhiên không phải ý đó, ta chỉ cảm thấy được…

Lục Lâm Thiên nhất thời sửng sốt, lộ ra vẻ cười khổ.

- Ta biết ý tứ của ngươi.

Tử Yên nói:

- Chẳng qua đi theo bên cạnh ngươi chỉ sợ còn an toàn hơn đi với bất cứ người nào, nếu ngươi không đuổi ta, ta chỉ muốn đi theo ngươi.

Tử Yên nói xong, không biết nghĩ tới gì đó, khuôn mặt chợt đỏ ửng.

- Được rồi!

Lục Lâm Thiên chỉ cười, cũng không nghe ra ý tứ gì khác, nhìn từng thân ảnh gấp rút lướt về hướng ngọn núi khổng lồ phía trước, nói:

- Tử Yên cô nương, chúng ta cũng đi thôi!

Sưu sưu!

Dứt lời Lục Lâm Thiên thả người theo sát, cũng hướng về cung điện trên ngọn núi khổng lồ, chỉ sợ nơi đó còn có bảo vật, bởi vì khí tức sát phạt cổ xưa đã chứng minh hết thảy.

Tử Yên nhìn theo thân ảnh của hắn, ánh mắt chớp động, không biết tại sao mình nói ra lời như vậy, lập tức khẽ thở dài chợt lóe đi theo sau.

Từng thân ảnh không ngừng xông vào ngọn núi khổng lồ, trong lòng đều suy đoán, chỉ sợ cung điện kia mới là địa phương chứa bảo vật.

- Cẩn thận, ở đây có cấm chế!

Từng thân ảnh cấp tốc bay vυ"t, nháy mắt một cỗ phản lực thật lớn vỡ áp xuống, người bay càng nhanh phản lực càng lớn, trực tiếp đem bọn họ áp rơi xuống đất.

Phanh phanh!

Không ít cường giả khinh thường, cự lực lại cực kỳ cường hãn, trực tiếp bị tạp xuống núi, miệng phun máu tươi, vô duyên vô cớ bị thương.

Xuy xuy!

Không ngừng có người bị cự lực bắn ngược không cách nào tiến lên núi, đành phải dừng lại dưới chân núi, không ít người không kịp giảm tốc độ hơn nữa thực lực thấp một ít lại bị đánh rơi xuống đất, nhưng đại bộ phận người nhận ra biến hóa, rất xa đã rơi xuống đất.

- Tử Yên cô nương cẩn thận, nơi này có cấm chế!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đang bay tới, vừa tiếp cận lập tức bị phản lực, càng tiến phản lực càng lớn, cơ hồ trống rỗng xuất hiện trong nháy mắt, cũng may hắn đã sớm có chuẩn bị, không tới nỗi không kịp ứng phó.

Chương 2596: Trên đỉnh núi 1

- Đây là cấm chế phi hành, ngọn núi này bị cường giả bố trí cấm chế không thể phi hành, phỏng chừng chỉ có thể đi bộ lên mà thôi.

Tử Yên truyền âm.

- Thật đúng là như thế!

Lục Lâm Thiên hạ xuống chân núi, độ cao càng thấp uy áp càng nhỏ, đứng dưới đất không còn chút uy áp.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên núi, có cảm giác mình càng thêm nhỏ bé, ngọn núi này quá mức khổng lồ, độ cao thậm chí không thể nhìn tới đỉnh, một cỗ khí tức sát phạt cổ xưa từ trên đỉnh núi không ngừng tràn xuống.

- Nơi này thật kỳ lạ, sao lại có nhiều khe sâu đường đá như thế.

Lúc Tử Yên rơi xuống đất, ánh mắt nhìn chăm chú vào từng đạo khe sâu đường đá trên núi, đôi mắt nhất thời biến hóa, khe sâu đường đá rậm rạp không cách nào quan sát toàn bộ, liếc mắt nhìn lên bắt đầu từ chân núi đã thấy xung quanh có vài khe sâu xuất hiện.

Lục Lâm Thiên cũng nhìn theo, mỗi khe sâu đều uốn lượn theo núi đi lên, thật nhiều đường đá lại nối liền chung một chỗ, thuần túy giống như một mê cung kéo dài lên núi, cả không gian mây mù quanh quẩn, chỉ sợ một khi đi vào thậm chí không cách nào thấy rõ bốn phía.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, bên trên bố trí cấm chế phi hành, chỉ sợ người bố trí hi vọng người khác sẽ xuyên qua mê cung đi lên núi, không cần phải nói nếu không gặp nguy hiểm trong mê cung mới là việc lạ.

- Vậy thì chỉ có thể đi bộ lên mà thôi!

Chỉ một thoáng đã có không ít người biết được tình huống bên trong, đối với việc đi bộ cũng không có gì ảnh hưởng tới họ.

- Những con đường này uốn lượn khúc chiết, làm sao đi lên núi?

- Chỉ có thể dựa vào vận khí!

Không ít cường giả phát hiện cấm chế phi hành, sau thoáng do dự đều lựa chọn bước vào bên trong mê cung, thăm dò đường lên núi.

- Chúng ta đi, mọi người cẩn thận một chút!

Vô Ảnh kiếm tôn, Lục Linh Tôn giả, Lộc Linh Tôn giả, Diệt Hồn tôn giả nhìn nhau, lập tức mang theo cường giả Thiên Địa minh bắt đầu lên núi, đã tới nơi này dù là đầm rồng hang hổ cũng phải xông vào một lần.

Ngay sau đó cũng có không ít thế lực đi theo người Thiên Địa minh, điều này làm đội hình Thiên Địa minh càng lúc càng cường hãn.

Thân ảnh ba người Cực Lạc tam quỷ vô thanh vô tức xuất hiện, lập tức đi vào trong khe sâu.

- Lục chưởng môn, ngươi có phát hiện điều gì hay không?

Lục Lâm Thiên đang cẩn thận đánh giá mê cung rậm rạp, trong tai truyền lại tiếng truyền âm của Tử Yên.

- Giống như có một chút.

Lục Lâm Thiên nói, ngẩng đầu nhìn lên khe sâu dày đặc, trong lòng có loại cảm giác nói không nên lời.

- Ngươi còn nhớ chúng ta từng đi vào cung điện màu đỏ nhạt hay không?

Tử Yên nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lập tức nhìn lên khe sâu, nói:

- Ta nhớ ra rồi, những con đường này tương tự bản đồ trong đại điện kia!

Trong đầu Lục Lâm Thiên hồi tưởng lại đại điện xuất hiện Thân Thể Đế Giả, trên mặt đất có một đồ án giống như bản đồ, có dãy núi rừng cây, còn có thông đạo rậm rạp.

Mặc dù bản đồ không rõ lắm, nhưng trong mơ hồ hắn có thể so sánh với những con đường rậm rạp nơi đây, vẫn có thể nhìn ra một ít dấu vết, đồ án kia hẳn có quan hệ với khe sâu đường đá nơi đây, liếc mắt nhìn lại tựa hồ có không ít vật có thể đối chiếu, khó trách hắn quan sát nơi này mà trong lòng luôn có cảm giác quen thuộc nói không nên lời.

- Ta cũng cảm giác có tương tự, ngươi cũng cảm giác được, vậy xem ra chúng ta suy đoán không sai, bản đồ kia có quan hệ tới ngọn núi này.

Tử Yên truyền âm:

- Ta nhớ được trên bản đồ mặc dù mỗi lối đi cuối cùng đều thông lên một tòa cung điện trên đỉnh núi, nhưng trong đó có một con đường tựa hồ có chút không giống.

- Có lẽ chỉ có một con đường mới là an toàn, những đường khác đều gặp nguy hiểm?

Lục Lâm Thiên càng nghĩ càng có khả năng, mỗi con đường tựa hồ có thể lên đỉnh núi, nhưng cũng chỉ có một đường mới là an toàn, liền hỏi:

- Tử Yên cô nương, ngươi còn nhớ rõ con đường kia sao?

- Hẳn còn nhớ được một chút, nhưng ta cũng không dám khẳng định, lúc ấy cũng không chú tâm, ngươi sao?

Tử Yên hỏi.

- Ta cũng nhớ được một ít, chúng ta cẩn thận ngẫm lại, hẳn có thể tìm ra con đường an toàn.

Lục Lâm Thiên nói.

Từng thân ảnh đã lục tục tiến vào trong khe sâu, không ai muốn rơi về phía sau.

Cường giả Đế Đạo minh cũng không do dự bao lâu, bởi vì họ xem như đã tụt lại phía sau những người khác.

- Đại ca, khoan hãy đi lên, đi theo ta là được, để cho người của Đế Đạo minh đi theo ngươi, ngọn núi này có quỷ dị.

Nhìn thấy cường giả Đế Đạo minh đã muốn khởi hành, Lục Lâm Thiên truyền âm cho Dương Quá.

Dương Quá lập tức gọi người của Đế Đạo minh dừng lại, mọi người đang nghi hoặc, Dương Quá nói ngọn núi có quỷ dị, cần phải cẩn thận một ít, bởi vì từng kiến thức qua thực lực của Dương Quá, không ai hoài nghi lời hắn nói, trong lòng họ vốn cũng cảm giác nguy hiểm, vì vậy lúc này càng thêm do dự khó quyết.

Lục Lâm Thiên cùng Tử Yên đối chiếu khe sâu cùng bản đồ, lập tức lựa chọn một con đường đi lên.

- Chư vị, nếu tin được ta thì cùng đi theo ta, nhưng ta cũng nói trước, chính ta cũng không nắm chắc.

Cường giả Đế Đạo minh nghe Dương Quá nói ngọn núi này có quỷ dị, còn đang băn khoăn, Dương Quá nhìn thấy Lục Lâm Thiên đã đi lên núi, lập tức theo sau.

Người Phi Linh môn đi theo Dương Quá, Thiên Địa nhị lão, Đông Vô Mệnh cùng nhóm người Sát Phá Quân cũng theo sau, Kim Lang tôn giả, Cùng Kỳ tôn giả khẽ gật đầu, nhìn thái độ của họ các sơn môn khác thoáng do dự, cuối cùng lựa chọn đi theo.

Bên trong khe sâu, bên trên xanh biếc, nơi nơi úc úc thương

thương, năng lượng tràn đầy, hơn nữa còn có cỗ khí tức sát phạt tồn tại khắp xung quanh.

Lục Lâm Thiên cùng Tử Yên dựa theo trí nhớ trong đầu mình dò xét, nếu lựa chọn chung một con đường thì xem như đã đúng, nếu lựa chọn không giống nhau thì có một người đã chọn sai, tới lúc đó sẽ tiếp tục cẩn thận nghiên cứu.

Đi vào trong khe sâu Lục Lâm Thiên mới nhìn rõ ràng, từ nơi này nhìn ra quả nhiên như suy đoán, giữa không trung mây mù thật dày, khó thể nhìn rõ phương hướng, mà hai bên đều là vách núi đen dựng đứng.

Dương Quá đi theo Lục Lâm Thiên, cường giả Đế Đạo minh khẩn trương theo hắn, khí tức sát phạt nồng đậm khiến người có thực lực thấp đều tuôn mồ hôi lạnh, mùi vị phỏng chừng khó chịu, mà cường giả siêu cấp tuyệt đối không dám khinh thường.

Cường giả Thiên Địa các không hiểu tại sao cũng đi theo phía sau Đế Đạo minh, vẫn luôn luôn đi theo xa xa.

Bên trong khe sâu rậm rạp, bên trong một con đường, có hơn mười thân ảnh nối đuôi nhau đi tới, cho dù mọi người đều thật cẩn thận nhưng vẫn có nguy hiểm xuất hiện.

Đột nhiên từng đạo lôi điện oanh kích tới, giống như sấm sét lôi đình lướt ra, chân khí hủy diệt cuồn cuộn tràn ngập bao trùm toàn bộ con đường kia.

Xuy lạp lạp!

Thanh âm lôi đình vang vọng, những nơi lôi đình đi qua, không gian lập tức vặn vẹo.

- Cẩn thận!

Có cường giả hét lớn một tiếng, nhất thời bố trí phòng ngự bao phủ nhưng đã chậm một bước.

Chương 2597: Trên đỉnh núi 2

- A...

Từng tiếng kêu thảm thiết truyền tới, không ít người thực lực thấp lập tức bị lôi đình đánh thành mảnh nhỏ.

...

- Ô ô!

Thanh âm rít gào vang vọng trong một con đường, vách núi thẳng đứng như sống lại, từng khối thạch khôi lỗi đột nhiên nhảy ra, nháy mắt phát động công kích, không gian lập tức run rẩy lên.

Bên trong khe sâu lập tức truyền ra tiếng kêu thảm thiết, uy lực thạch khôi lỗi cực kỳ cường hãn, chỉ một quyền đã đem tu vi Vương Cấp đánh nát thành mảnh nhỏ.

Thật nhiều thạch khôi lỗi xuất hiện, từng thanh âm công kích vang lên đinh tai nhức óc, cả không gian nứt toác, kình phong thổi quét mang theo tiếng kêu thảm thiết không ngừng.

- Chúng ta đi lên không gặp nguy hiểm đi!

- Cẩn thận một chút hẳn không có việc gì, cho dù gặp nguy hiểm cũng phải xông vào một lần, không tìm cơ duyên thực lực chúng ta khó thể tiến bộ!

- Đáng tiếc chúng ta không chiếm được một viên đan dược chuẩn đế nào, nếu đạt được thật tốt!

- Thôi đi, ngươi cho mình là Trọng Kiếm Vô Phong Dương Quá sao, bao nhiêu đại môn đại phái đều không lấy được, nhưng thanh niên tóc dài kia lại chiếm được bốn viên, nếu hắn cho chúng ta một viên thì tốt rồi!

- Buồn cười, tại sao hắn phải cho ngươi, ngươi cho rằng đan dược chuẩn đế phẩm là củ cải sao, ta nghe cường giả đại phái nói, cái gì mà Đế Linh Tấn Thần đan, sau khi sử dụng có một phần mười cơ hội đột phá thành đế cấp đâu.

- Nếu ta thành đế cấp, ta sẽ hung hăng giẫm nát những đại môn đại phái kia, mỗi ngày đều chà đạp bọn hắn!

Mấy thân ảnh thật cẩn thận đi trong khe sâu, thấp giọng nghị luận, vì giảm nhẹ nỗi sợ hãi trong lòng, lên tiếng nói chuyện xua tan khẩn trương.

Đột nhiên không gian xung quanh chợt lóe, một cỗ hàn băng khí bao trùm, nháy mắt đóng băng cả con đường, mấy người kia còn chưa kịp phản ứng cũng đã bị băng phong hoàn toàn.

Phanh phanh!

Hàn băng nổ tung, không gian phá nát, năng lượng phong bạo khủng bố thổi quét, sau đó đột nhiên ngừng lại, lặng yên mai một không chút thanh âm, mà mấy người kia đều thi cốt vô tồn.

Trong một khe sâu, ba mươi người đi tới, chính là đoàn người Thiên Kiếm môn, Vô Ảnh kiếm tôn, Nguyên Nhược Lan đều ở bên trong, sắc mặt họ vô cùng cẩn thận.

Mọi người lo lắng đề phòng tiến tới, đột nhiên cả con đường biến thành đỏ đậm, mọi người còn chưa kịp lấy lại tinh thần lập tức nhìn thấy từng đoàn hỏa diễm đỏ rực từ vách đá cùng dưới mặt đất trống rỗng xông lên.

A!

Cơ hồ không ít cường giả Thiên Kiếm môn còn chưa kịp phản ứng đã bị hỏa diễm tràn tới, thân hình bị thiêu hủy thành tro tàn, hỏa diễm kia tuyệt đối không phải ngọn lửa bình thường.

Biến cố đột ngột làm cường giả Thiên Kiếm môn hỗn loạn, đột nhiên một tầng cương khí bao trùm, đã có cường giả bố trí thủ đoạn phòng ngự.

- Cẩn thận!

Vô Ảnh kiếm tôn, Nguyên Nhược Lan đồng thời khuếch tán chân khí, đem đệ tử Thiên Kiếm môn bảo hộ bên trong.

Lục Lâm Thiên cùng Tử Yên thật cẩn thận đi tới, nơi này không thể phi hành, chỉ có thể đi bộ leo lên, nhưng phải hao tổn thời gian hơn nữa cũng hơi phiền toái.

Dọc theo đường đi hai người cũng không gặp được nguy hiểm gì khác, nhưng họ không biết lúc này đã có không ít người lâm vào trong nguy hiểm.

Hai người đi lên một ngã ba, lúc này mới có ý kiến khác nhau, Lục Lâm Thiên cảm giác bên trái, mà Tử Yên lại nói bên phải, sau đó cẩn thận suy nghĩ lại vẫn cảm thấy mình không sai, cuối cùng không cách nào quyết định liền lựa chọn phương pháp dùng oẳn tù tì, ai thắng thì nghe theo người đó.

Tử Yên chiến thắng, Lục Lâm Thiên cũng không do dự trực tiếp đi qua bên phải, cũng không biết có phải vận khí không tệ hay không, thật sự đã thành công, dọc theo đường đi không gặp nguy hiểm, mà cường giả Đế Đạo minh cùng Thiên Địa các đều đi theo sau.

Không biết qua bao lâu mọi người đi thẳng lên núi, thật giống như từng bước đi thẳng lên trời, ngọn núi này rất cao, mây mù che phủ không cách nào nhìn xuống dưới, hai bên vách núi thẳng đứng nên không thể nhìn được bên ngoài.

Theo từng bước đi tới, mây mù ngày càng ít, vách núi ngày càng thấp hơn, một cỗ khí tức sát phạt sắc bén càng lúc càng thêm nồng nặc.

- Chúng ta đã tới!

Tử Yên đột nhiên dừng bước, ánh mắt rung động, giờ phút này họ đã đi tới một quảng trường thật lớn, cực kỳ mở mang, trước quảng trường chính là cung điện khổng lồ họ từng nhìn thấy dưới chân núi.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, từ dưới chân núi đã cảm thấy cung điện này thật khổng lồ, nhưng đứng gần quan sát thật sự lớn khủng khiếp, giống như xuyên thẳng trời cao, cả cung điện màu thanh hồng, có chút tương tự với đại điện hắn đã gặp, chẳng qua lớn hơn mà thôi.

Một cỗ khí tức tiêu sát xa xưa lan tràn, làm lòng người sản sinh áp lực.

- Cuối cùng đã tới, không còn cấm chế phi hành!

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài nhìn cung điện trước mắt.

Lúc này Dương Quá mang theo cường giả Đế Đạo minh đi tới quảng trường, vừa nhìn thấy cung điện sắc mặt mọi người đều kinh ngạc, mà cường giả Thiên Địa các cũng vừa đi tới.

Xuy xuy!

Ở trong khu mây mù ở một bên, lại có người xuất hiện, dáng vẻ có chút chật vật, chính là ba người Cực Lạc tam quỷ, không biết từ đâu đi ra, nhìn họ có vẻ rất chật vật.

- Cực Lạc tam quỷ!

Có người nhận ra ba người này, ánh mắt biến hóa lập tức biến thành cảnh giác.

Ánh mắt ba người đánh giá xung quanh, nhìn vào cung điện khổng lồ, theo chân khí của họ mà xem tựa hồ đường đi cũng không dễ dàng, với thực lực của họ cũng chật vật huống chi là những người khác.

Sưu sưu!

Giữa không trung lại có người xuất hiện, quần áo rách nát, vừa hiện thân ánh mắt nhìn xung quanh, cuối cùng đều nhìn thẳng tới cung điện phía trước.

- Linh Vũ giới!

Lục Lâm Thiên nhìn thấy mười mấy người xuất hiện, khẽ nhíu mày, Lăng Thanh Tuyền cùng Lăng Thanh Tuyệt đều có mặt bên trong.

Bên cạnh họ còn có một lão nhân, thực lực của lão nhân kia tựa hồ cao hơn Hạc Linh tả sứ không ít.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên dừng lại trên người Lăng Thanh Tuyền, không biết tại sao tâm thần hắn chợt bất định, muốn bắt Lăng Thanh Tuyền hỏi rõ ràng nhưng hiện tại cũng biết không phải lúc, điều này làm trong lòng hắn cực kỳ khó chịu.

Tựa hồ cảm nhận được ánh mắt của hắn, Lăng Thanh Tuyền chợt nhìn qua, bốn mắt nhìn nhau, sắc mặt cũng không biến hóa, sau đó nàng lại dời mắt, chỉ có Lăng Thanh Tuyệt đang nói gì đó với lão giả, sau đó ánh mắt lão giả lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên.

- Huyễn Hồn môn, Địa Linh Tông…

Lại có không ít thân ảnh hiện thân, ánh mắt Lục Lâm Thiên chuyển qua người của Huyễn Hồn môn, hình như họ đã thiếu một nửa nhân số, còn có tổn thương không nhẹ, người còn nguyên vẹn chỉ có thực lực Tôn Cấp trở lên, dưới Tôn Cấp thì vết thương loang lổ.

Nhìn người của Thiên Địa minh chật vật cùng tràn đầy vết thương, Lục Lâm Thiên lộ ý cười, hắn đã lựa chọn không sai, phỏng chừng những đại sơn môn kia cũng đã nếm không ít khổ sở, xem như tổn thất thảm trọng. Lần này tiến vào Tử Vong thâm uyên đều là căn cơ trọng yếu của các đại sơn môn, tổn thất một người cũng làm họ đau lòng không ít.

- Vạn Thú tông, Lan Lăng sơn trang, Thần Kim các, Thiên Kiếm môn…

Chương 2598: Đông đảo địa cấp

Lục Lâm Thiên đánh giá, người của các sơn môn kia cũng vừa đi lên, lại có không ít tán tu thực lực bất phàm cũng lên tới đỉnh núi, đương nhiên hình dáng đều chật vật, cả Nguyên Nhược Lan lẫn Vô Ảnh kiếm tôn cũng không ngoại lệ, Lục Lâm Thiên không biết họ đã gặp phải nguy hiểm gì.

Mọi người đều cảm giác được khí tức sát phạt sắc bén, không ai dám lộn xộn, thậm chí còn có người chủ động đứng về phía sau, dù sao những người đi lên được tới đây đều là người tinh minh, tự nhiên không ai dại dột đi đầu, tự mình tìm kiếm nguy hiểm.

Nhưng cũng có người không nhẫn nhịn được, đầu tiên lại là Linh Vũ giới, Lăng Thanh Tuyệt cùng Lăng Thanh Tuyền lẫn lão giả lập tức đi về phía trước.

Các đại sơn môn đều biết sự tồn tại của Linh Vũ giới, nhưng họ cũng không có thái độ gì, dù sao giữa đôi bên không có thù hận, người của Linh Vũ giới cũng không tùy tiện va chạm người của đại sơn môn.

Dù sao việc tầm bảo cũng quan trọng hơn, họ tự nhiên không tùy tiện đối phó Linh Vũ giới, cũng biết họ không dễ trêu chọc.

- Người Linh Vũ giới lại muốn làm gì, sao lại cam tâm biến thành kẻ đi đầu mạo hiểm, đây không giống hành động của bọn hắn thường làm a, không phải tác phong của Linh Vũ giới!

Lục Lâm Thiên nhướng mày nghi hoặc.

Lúc này cũng có cường giả đại sơn môn vẻ mặt nghi hoặc, tựa hồ có cảm giác như đã từng quen biết lão giả của Linh Vũ giới kia.

Người Linh Vũ giới đi thẳng về phía trước, vô cùng cẩn thận, đề phòng nguy hiểm tùy thời xuất hiện, ánh mắt mọi người đều nhìn chằm chằm lên người bọn họ.

Xuy!

Không biết có phải đã xúc động cấm chế gì hay không, đột nhiên không gian xung quanh chợt nhoáng lên, ánh mắt mọi người đột nhiên ngưng trọng.

Từ trong cung điện vô số lưu quang bạo lướt bay ra, lưu quang xuyên thủng không gian, khí thế bất phàm.

Ánh mắt mọi người chợt trầm xuống.

Hưu hưu!

Từng đạo lưu quang tới giữa không trung, đột nhiên trôi nổi lơ lửng, lưu quang thu liễm, lộ ra từng khối ngọc giản, khí tức lập tức lan tràn.

- Là vũ kỹ địa cấp cao giai!

- Là linh kỹ địa cấp cao giai!

Các cường giả vốn cho rằng nguy hiểm, nhưng nháy mắt đột nhiên cảm giác trên trăm đạo lưu quang kia đều là vũ kỹ cùng linh kỹ trình tự địa cấp cao giai.

Ánh mắt lão giả Linh Vũ giới vừa nhìn thấy vũ kỹ linh kỹ, không nhịn được lộ ra vẻ nóng cháy, ngân mang chợt lóe, một đạo trảo ấn xuyên qua không gian xung quanh chộp thẳng vào một ngọc giản, theo chân khí mà xem là vũ kỹ địa cấp cao giai.

Xuy!

Khối ngọc giản lập tức rơi vào trong tay lão giả, sau đó bị hắn thu vào trong giới chỉ.

- Không có nguy hiểm, mau cướp linh kỹ!

- Ra tay trước là hơn, cướp vũ kỹ!

Cơ hồ cùng một thời gian từng tiếng hét lớn truyền ra, nhìn thấy lão giả kia đã thu hồi vũ kỹ toàn bộ mọi người không nhịn được nữa, trong khoảnh khắc thả người lao tới.

Toàn bộ các thế lực đồng thời bay tới như chớp.

Thậm chí cả Lục Lâm Thiên cũng không ngoại lệ.

Phanh phanh!

Thanh âm tiếng nổ tung trầm thấp không ngừng vang lên, nháy mắt đã có cường giả giao thủ, lập tức bộc phát khí thế khủng bố bao phủ thiên không, tiếng quát đinh tai nhức óc xen lẫn sát khí nồng đậm quanh quẩn khắp cả quảng trường.

- Cút ngay!

Cùng Kỳ tôn giả quát một tiếng, chưởng ấn đánh bay một Vũ Tôn Huyễn Hồn môn, thu lại một linh kỹ, xuống tay không chút lưu tình.

- Cướp a!

Chỉ nháy mắt cường giả Tôn Cấp Phi Linh môn cùng nhóm yêu thú linh thú bát giai Huyết Mị đều động, chân đạp hư không, linh lực chân khí thổi quét điên cuồng, làm năng lượng cả vùng trời đều khuấy động, đối với việc tranh đoạt bảo vật, người Phi Linh môn xưa nay đều không bỏ sót.

- Cướp a!

Hỏa Sí tôn giả, Phích Lịch tôn giả, Tập Hạo Nhiên, Nguyễn Thượng Hành, Quân Bất Phàm, Thiên Thủ quỷ tôn, Thanh Linh Tôn giả đều mang theo khí thế bàng bạc va chạm tới trước.

- Ngao!

Nhóm yêu thú Bạch Linh đồng thời hóa thành bản thể khổng lồ, trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, nháy mắt lập tức xông tới.

Cuộc đại chiến tranh đoạt vũ kỹ linh kỹ hết sức căng thẳng, chỉ trực tiếp oanh kích, từng đạo công kích khủng bố va chạm vào nhau, tiếng nổ vang rền quanh quẩn khắp cả không gian.

Một cường giả Tôn Cấp Thần Kim các khống chế hai cỗ khôi lỗi ngăn cản trước người, bắt được một linh kỹ địa cấp cao giai, nhưng ngay lúc này một thanh ảnh đã xuất hiện, thanh âm vang lên.

- Của ta!

Quanh thân Lục Lâm Thiên chợt lóe hoàng mang, một đạo chưởng ấn bay tới, trực tiếp rơi lên người cường giả kia.

- Phanh!

Cường giả kia còn chưa kịp phản ứng thân hình đã bị đánh bay hơn trăm thước, miệng phun máu tươi, không chết cũng mất nửa mạng.

Xuy!

Cùng lúc đó Lục Lâm Thiên đã thu hồi linh kỹ, thân ảnh lập tức biến mất.

Trong lòng Lục Lâm Thiên không nhịn được thầm than, Tử Vong thâm uyên rốt cục là địa phương nào, lại có không ít bảo vật, chỉ nói trên trăm bộ linh kỹ vũ kỹ địa cấp cao giai này mà nói, chỉ sợ không có danh môn đại phái nào trên đại lục lấy ra được nhiều như thế.

Xuy!

Một lão giả lao thẳng tới chỗ vũ kỹ địa cấp cao giai, đang định chộp vào trong tay lại có một thân ảnh âm lệ nháy mắt xuất hiện, vừa nhìn thấy người này lão giả lập tức nhíu mày.

- Lệ Quỷ!

Lão giả tựa hồ nhận thức người kia, sắc mặt đại biến.

- Hừ, cút ngay đi, đây là của ta!

Chỉ một thoáng do dự, Lệ Quỷ đã quát một tiếng, trảo ấn ngưng tụ với tốc độ nhanh như sấm sét nháy mắt vỡ áp tới trước người lão giả, trảo ấn rơi xuống, không gian xung quanh lập tức bị xốc lên.

Hưu!

Lão giả hoảng sợ vội vàng bố trí cương khí phòng ngự.

Nhưng trảo ấn lập tức đánh nát cương khí, lão giả phun máu tươi, cùng một thời gian vũ kỹ cũng đã rơi vào trong tay Lệ Quỷ.

Giữa không trung, Kim Lang tôn giả đã xuất hiện trước người Cương Khôi tôn giả.

Sắc mặt Cương Khôi tôn giả đại biến, trảo ấn kết xuất, một khôi lỗi lập tức bay thẳng về hướng Kim Lang tôn giả.

- Cút!

Kim Lang tôn giả quát, chưởng ấn bay ra, xung quanh lập tức bị chấn khai.

Khôi lỗi cũng không phải vật phàm, nháy mắt vung tay đánh ra một quyền, bởi vì khôi lỗi vốn không biết thế nào là sợ chết.

Chưởng ấn cùng khôi lỗi va chạm vào nhau, không gian nổ tung, thanh âm như sấm sét vang vọng giữa bầu trời.

Phanh phanh!

Kình phong cuồng bạo thổi quét, kình khí ngập trời tán phát khắp không trung.

Rắc rắc!

Không gian phá nát, cánh tay khôi lỗi bị Kim Lang tôn giả chấn vỡ rơi xuống.

- Đáng chết!

Khôi lỗi bị thương, Cương Khôi tôn giả vô cùng đau lòng, hắn hao phí tâm huyết cả đời mới luyện chế ra cỗ khôi lỗi cấp bậc này.

Nhưng lúc này Cương Khôi đã đi tới chỗ vũ kỹ, tay phải chộp lấy vũ kỹ.

- Đây không phải của ngươi!

Nhưng ngay lúc này tốc độ Kim Lang còn nhanh hơn hắn, thân ảnh đã theo sát, bàn chân giẫm mạnh hư không, thổ hệ thổi quét, chưởng ấn lập tức đánh xuống.

- Kim Lang tôn giả, ngươi khinh người quá đáng!

Cương Khôi giận dữ, Kim Lang tựa hồ chỉ muốn đối phó hắn, trong cơn giận dữ đánh ra một quyền.

- Phanh!

Quyền chưởng va chạm, nháy mắt hai đạo năng lượng cường quang bộc phát, một tiếng nổ vang nứt toác lan ra.

Chương 2599: Thần khí xuất thổ

Đặng đặng…

Thân hình Cương Khôi bật lui ra sau, sắc mặt trắng bệch, chân khí ngưng trệ, mỗi lui một bước mặt đất lại hóa thành bột phấn, cuối cùng khi ổn định thân hình sắc mặt đã tái nhợt đáng sợ.

Xuy!

Kim Lang cầm lấy vũ kỹ trong tay, nhưng cũng không tiếp tục đối phó Cương Khôi, lại lao về hướng khác.

Xuy!

Sát Phá Quân đánh ra đạo chưởng ấn, hàn băng khí lan tràn, bao phủ khắp thiên không, năng lượng thủy hệ tràn ngập mang theo lực lượng khủng bố khiến người áp lực, một cường giả tán tu Tôn Cấp lập tức bị vây bên trong.

Phanh phanh!

Không gian phá nát, hàn băng khí trút xuống, không gian xung quanh vang lên răng rắc, khe nứt như mạng nhện nhanh chóng lan tràn.

Phốc!

Cường giả tán tu liên tục bị đẩy lui, phun ra máu tươi, mà linh kỹ cũng rơi vào trong tay Sát Phá Quân.

- Tránh ra cho ta!

Giữa không trung, một thân ảnh cung trang xinh đẹp vừa chộp tới một bộ linh kỹ, một thân ảnh chợt bay tới, cường giả Tôn Cấp ngũ trọng Quy Nguyên môn lao thẳng xuống, người này năm mươi tuổi, quanh thân bố trí cương khí, quyền ấn từ phía sau hung hăng nện xuống, không gian nứt vụn.

Thân ảnh xinh đẹp quay đầu lại, sắc mặt ngưng trọng, bởi vì nàng biết mình khó thể đối kháng.

- Vũ Tôn ngũ trọng cũng dám hung hăng càn quấy, muốn chết!

Một thanh âm truyền ra, thanh ảnh dùng tốc độ sét đánh bay tới, năng lượng thổ hệ ngưng tụ, một đạo quyền ấn hung hăng đánh lên lưng Vũ Tôn ngũ trọng kia.

Người kia không kịp phản ứng, một cỗ lực lượng đã bao trùm trên người hắn.

- Phanh!

Thanh âm nổ tung trầm thấp, người kia lập tức bị trúng một quyền.

Phanh!

Cương khí nứt vỡ, người kia lập tức phun máu tươi, thân hình thẳng tắp rơi xuống đất.

Lục Lâm Thiên đánh lui người kia, ánh mắt đảo qua Mộ Dung Lan Lan, tiếp theo thu linh kỹ, thân ảnh lại biến mất.

Đôi mắt Mộ Dung Lan Lan khẽ động, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Phanh phanh!

Không bao lâu toàn bộ vũ kỹ linh kỹ đã bị chia cắt xong, chỉ có một ít bị tán tu cùng tiểu thế lực lấy được, tuyệt đại bộ phận rơi vào trong tay các đại sơn môn.

Xuy!

Ngay lúc bộ vũ kỹ cuối cùng bị người thu lấy, đại điện đột nhiên run lên, mặt đất ầm ầm vang vọng.

Oanh long long…

Mặt đất ầm vang, một mảnh đá phiến màu xanh bị xốc lên, một thạch đài lập tức xuất hiện, thạch đài cao hai thước, rộng mấy thước, bốn phía tràn ngập đồ án quỷ dị.

Vào lúc này trên thạch đài có một thanh binh khí kỳ lạ màu xanh cắm thẳng bên trên.

- Két!

Cả không gian đột nhiên run lên, binh khí phong cách cổ xưa, dài ba xích, có đầu chuôi, như kiếm phi kiếm, lưỡi binh khí hình cung lõm vào trong, nhìn qua thật đơn giản, nhưng càng xem càng có cảm giác hoàn mỹ.

Binh khí như trải qua vô số năm tháng, lặng yên nằm dưới nền đất, còn mang theo khí tức xa xưa thê lương, xen lẫn khí thế sát phạt.

Hô!

Một trận gió nhẹ lướt qua thạch đài, một tầng tro bụi trên binh khí bị thổi bay, trên binh khí liền hiện lên một mảnh bí văn.

Bí văn nổi lên huỳnh quang, làm cho ánh mắt mọi người như hoa lên, không gian xung quanh chấn động, mọi người đều cảm giác linh hồn run rẩy.

- Uy áp thật mạnh!

- Đây là thần khí!

- Nhất định là thần khí!

- Động thủ!

Ánh mắt toàn bộ cường giả trầm xuống, kiện binh khí quỷ dị kia tuyệt đối là cấp bậc thần khí, còn có ai có thể giữ được bình tĩnh, mặc dù Đế Linh Tấn Thần đan có thể đạt được một phần mười cơ hội đột phá, nhưng chỉ là một phần mười cơ hội mà thôi, không phải là trăm phần trăm, mà hiện tại thì khác hẳn, nếu đạt được một kiện thần khí xác định thực lực sẽ tăng cường không ít.

Mọi người đều biết nếu có một kiện thần khí trong tay, trong tu vi cùng cấp tuyệt đối là vô địch, cho dù muốn đánh chết đối thủ cũng không tới nỗi không làm được.

Chỉ nháy mắt thân ảnh mọi người chợt động, trực tiếp hóa thành lưu quang lao thẳng về hướng thạch đài.

Hô hô!

- Tránh ra cho ta!

Tiếng hét lớn truyền ra, không ai muốn người khác lấy được thần khí, từng thân ảnh nháy mắt va chạm, công kích tràn ra, ẩn chứa kình khí khủng bố hung hăng va chạm lẫn nhau.

Oanh!

Không trung run lên, kình lực đáng sợ lan tràn cả thiên không.

Từng thân ảnh lảo đảo thối lui, lực công kích khủng bố đều làm mọi người phải né tránh, thậm chí Cùng Kỳ cùng Kim Lang cũng không cách nào xuyên thấu qua cuộc hỗn chiến khủng bố kia.

Sưu sưu!

Lão giả Linh Vũ giới, Tử Đồng trưởng lão Thiên Địa các, ai cũng lao qua, Cực Lạc tam quỷ cùng một ít cường giả tán tu đồng thời gia nhập, dưới sự hấp dẫn của thần khí không ai có thể cự tuyệt, thậm chí người có thực lực thấp cũng không nhịn được muốn thử thời vận.

Phanh phanh phanh!

Nháy mắt những người thực lực hơi thấp đều bay ngược ra ngoài, phun tràn máu tươi, thân hình hung hăng đập xuống đất.

- Lui xuống cho ta!

Vừa hỗn chiến vừa tiến gần thạch đài, nhưng cả Kim Lang lẫn Cùng Kỳ đều khó thể tiếp cận, bởi vì cuộc chiến khủng bố đã kịch liệt ngoài mức tưởng tượng.

Lục Lâm Thiên đứng ngoài cuộc chiến, nhìn chăm chú vào cuộc chiến dữ dội bên trong, cũng không dự tính gia nhập, ánh mắt chuyển qua, toàn bộ cường giả đại môn phái đều đã gia nhập vòng chiến, chỉ có lão giả thần bí tên Đạm Niệm cùng yêu thú cạnh hắn không có động tĩnh, vẫn đang nhàn nhã quan sát sự tranh đoạt của mọi người.

Không phải Lục Lâm Thiên không muốn tranh đoạt, mà lúc này hắn đột nhiên cảm thấy được cỗ khí tức quen thuộc, khí tức kia khiến cho hắn vừa định lao tới lập tức ổn định lại thân hình.

Cảm giác được khí tức kia, ánh mắt Lục Lâm Thiên chuyển qua đại điện, chân khí là từ bên trong truyền tới, một thân ảnh chậm rãi xuất hiện, không thấy có bất kỳ động tác nào nhưng lại giống như trống rỗng hiện thân.

Đồng tử Lục Lâm Thiên mở rộng, lập tức cảm giác được cỗ khí tức nguy hiểm, tựa hồ do kim sắc tiểu đao cảm giác được, bởi vì kim sắc tiểu đao đột nhiên nhúc nhích.

Xuy!

Thân ảnh kia tới gần, ánh mắt Lục Lâm Thiên trừng lớn, thân hình người kia như xương bọc da, tóc dài hỗn độn rối bù. Bên cạnh thân thể kia lại có tầng không gian xung quanh vô hình lắc lư, làm linh hồn đau đớn, một cỗ uy áp khổng lồ lập tức khuếch tán.

- Thân Thể Đế Giả!

Ánh mắt Tử Yên run lên, đây chính là Thân Thể Đế Giả từng gặp được trong thanh hồng sắc quan điểm, nhất thời sắc mặt nàng đại biến, lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên.

- Không ngờ là Thân Thể Đế Giả kia!

Lục Lâm Thiên chợt run lên, hắn biết thực lực của Thân Thể Đế Giả kia, mặc dù chỉ có một đạo tàn hồn nhưng uy lực cực kỳ khủng bố, mà bản thân hắn hoàn toàn không phải đối thủ.

Chân khí linh lực bạo tuôn trong quảng trường, từng luồng khí tức cường hãn dựng lên, từng thân ảnh liên tục va chạm lẫn nhau, không ngừng oanh kích đối phương.

- Cản ta phải chết!

- Oanh oanh oanh…

Máu tươi sái đầy quảng trường, không ngừng có tiếng chấn vang truyền ra.

Ngay trong lúc giao thủ kịch liệt, Thân Thể Đế Giả đột nhiên xuất hiện, ngay nháy mắt các siêu cấp cường giả tựa hồ cảm nhận được điều gì, ánh mắt nhìn qua, cuộc chiến chợt dừng lại.

Xuất hiện trước mặt mọi người là một thân hình khô héo, khí tức làm linh hồn đau đớn, phảng phất chỉ cần nhìn một lần sẽ làm linh hồn đau đớn lẫn áp lực, chân khí cùng linh lực như bị đình trệ không thể lưu chuyển.

Chương 2600: Thừa dịp loạn đoạt bảo

- Đó là cái gì!

Ánh mắt mọi người sợ hãi, tựa hồ thật sự bị kinh hoảng.

Thân Thể Đế Giả xuất hiện trên thạch đài, ánh mắt trống rỗng trôi nổi hồng quang, lộ ra khí thế sát phạt, năng lượng bắt đầu khởi động.

- Dám xâm nhập nơi đây, các ngươi đều phải chết!

Bên trong Thân Thể Đế Giả đột nhiên vang lên thanh âm khàn khàn đạm nhiên, vang vọng dựng lên, ánh mắt trống rỗng chợt lóe huyết khí.

Thanh âm rơi xuống, xung quanh Thân Thể Đế Giả chợt lóe hào quang, hồng quang thật quỷ dị, nhất thời như có cỗ khí tức sát phạt xuyên thấu không gian.

Các cường giả như cảm nhận được nguy hiểm, nhưng vẫn luyến tiếc chưa thối lui.

- Ô!

Chỉ nháy mắt Thân Thể Đế Giả chợt ngẩng đầu, trong miệng truyền ra thanh âm trầm thấp, không gian dao động, càng lúc càng lớn, chỉ nháy mắt ngắn ngủi đã hóa thành cỗ âm ba gào thét bao trùm thổi quét cả không gian.

Âm ba nháy mắt hóa thành long quyển phong, lấy Thân Thể Đế Giả làm trung tâm mang theo khí thế sát phạt thao thiên nhanh chóng khuếch tán.

Chỉ nháy mắt âm ba đã ập tới người đứng gần nhất, không gian xung quanh giống như sóng thần dựng lên, cuồng bạo khuếch tán, hư không lập tức vặn vẹo.

Cường giả bị âm ba bao phủ sắc mặt kinh hãi, các cường giả sắc mặt đại biến.

Oanh oanh oanh!

Một đám người tu vi Tôn Cấp tam trọng tứ trọng liền bị rơi xuống quảng trường, hoàn toàn không có chút lực đối kháng.

- Mau lui lại, lui!

Cả đám người cấp tốc thối lui.

Một đám cường giả cấp tốc thối lui, sắc mặt trắng bệch, khí huyết sôi trào cuồn cuộn, quan trọng nhất là linh hồn đều bị ảnh hưởng, thiếu chút nữa đã trọng thương.

Nhưng cũng có một ít cường giả yếu hơn không tránh thoát ác mộng, âm ba quỷ dị thổi quét, linh lực chân khí bị đông cứng lại, không cách nào đào thoát.

Trong khoảnh khắc không ít người rơi xuống đất, đoán chừng là không sống nổi.

Lục Lâm Thiên đứng ở phía xa đều cảm thấy run rẩy, linh hồn đau đớn, như muốn phủ phục xuống đất.

- Trốn, chạy mau!

- Âm ba công thật quỷ dị, chạy mau!

Âm ba công cũng không kéo dài, khi hết thảy khôi phục trở lại mọi người đều rùng mình, những người mạo hiểm đào thoát đều kinh hồn bất định, vô cùng rung động.

- Chết!

Thanh âm xa xưa truyền lại, Thân Thể Đế Giả đã xuất hiện trước mặt Kiền Chính tôn giả của Kiền Hiên đảo, bàn tay gầy guộc đã chộp về hướng hắn.

- Không xong!

Sắc mặt Kiền Hiên đại biến, nhìn trảo ấn thật nhẹ nhàng đánh xuống, nhưng hắn không cách nào né tránh, phảng phất như cả không gian đều bị nắm giữ trong trảo ấn kia.

Xuy xuy!

Trong tích tắc, Kiền Chính tôn giả cũng không còn thời gian do dự, chân khí trào ra, trong khoảnh khắc bộc phát, một đạo quyền ấn trực tiếp oanh thẳng vào trảo ấn kia.

- Phanh…

Thanh âm nổ tung trầm thấp, trảo ấn cùng quyền ấn va chạm, khe không gian xuất hiện, trảo ấn mang theo quang quyển tối đen cực nhỏ xoay tròn ập thẳng về hướng Kiền Chính tôn giả, trực tiếp cuốn lấy cánh tay của hắn.

Xuy!

Kiền Chính tựa hồ cảm giác được điều gì, sắc mặt nháy mắt vô cùng khủng bố, chân khí toàn lực tràn ra, thân hình cấp tốc thối lui, trong mắt lộ vẻ kinh hãi.

Tuy Kiền Chính đã có thực lực Vũ Tôn cửu trọng nhưng thối lui đã chậm một ít, thân hình tuy lui nhưng cánh tay đã bị lốc xoáy cắn nuốt tới vai, cơ hồ chỉ nháy mắt một cánh tay đã hóa thành mảnh nhỏ.

- A!

Kiền Chính kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt trắng bệch, miệng phun máu tươi, thân hình vừa ổn định thì một tay đã mất.

- Thật mạnh!

Chỉ nháy mắt Vũ Tôn cửu trọng chỉ một chiêu đã bị trọng thương tàn phế, một màn này làm sắc mặt toàn bộ cường giả đều đại biến, ngay cả thực lực Vũ Tôn cửu trọng cũng không thể đối kháng, nếu đổi lại là họ thì có thể nghĩ.

Xuy!

Thân Thể Đế Giả cũng không ngừng lại, thân ảnh đánh về phía người đứng gần nhất, một nhóm cường giả liên tục thối lui nhưng vẫn luôn có người rơi lại phía sau.

Một Vũ Tôn tứ trọng Nguyệt Long các bị trảo ấn vỗ xuống, khí thế sát phạt cùng năng lượng quỷ dị áp chế, trong mắt Vũ Tôn kia lộ vẻ kinh hãi nhưng thân hình không cách nào nhúc nhích.

- Két!

Trảo ấn chợt lóe, Vũ Tôn tứ trong lập tức bị trảo thành mảnh nhỏ.

- Chạy mau, mau!

Mọi người hỗn loạn, Thân Thể Đế Giả quá mạnh mẽ, cường giả Tôn Cấp tựa hồ không phải đối thủ của hắn.

Hưu hưu!

Mấy đạo trảo ấn đánh xuống, người của Thần Kim các, Tiêu Diêu bang cùng một Tôn Cấp tán tu đều chưa kêu kêu lên cũng đã bị bóp nát thành mảnh vụn.

Thân Thể Đế Giả đánh chết mấy người liên tục, tay nhiễm máu tươi, khí thế sát phạt thao thiên càng thêm nồng hậu, trong hai mắt trống rỗng càng thêm đỏ rực, làm lòng người run rẩy.

- Mọi người mau lui lại!

Cường giả đại môn phái lớn tiếng quát, sắc mặt vô cùng ngưng trọng.

- Không thể lui, không có đường lui!

Lúc này mới có người phát hiện những khe sâu rậm rạp đã biến mất, nơi quỷ dị này chỉ có thể vào mà không thể đi ra.

Hưu hưu!

Thân Thể Đế Giả tiếp tục công kích tới, lại vài người hóa thành huyết vụ, vừa ra tay đã trực tiếp chết người.

- Trốn!

Lúc này chỉ có thể so sánh tốc độ, ai chậm nhất sẽ bị đánh chết, chẳng qua mặc dù quảng trường không nhỏ, nhưng chạy tới chạy lui vẫn bị giam trong quảng trường, muốn trốn cũng không chỗ trốn.

- A!

Nháy mắt tiếng kêu thảm liên tục vang lên, đây chính là một mặt đồ sát, làm cho mọi người cảm giác thế nào là khủng bố cùng tuyệt vọng, khủng hoảng sợ hãi.

- A!

Tiếng kêu thảm, người có tu vi Vương Cấp đều bị đánh chết, đặc biệt là Thiên Địa minh, mà nhân số Vương Cấp cũng không còn bao nhiêu.

Hưu!

Một đạo trảo ấn xuất hiện trước người Duẫn Ngạc của Vạn Thú tông, trảo ấn vỡ áp không gian, Duẫn Ngạc đã không thể giãy thoát.

- Mau lui lại!

Thân ảnh Thao Ưng lão tổ lướt ra, sắc mặt vô cùng ngưng trọng, giẫm mạnh xuống đất, mặt đất nứt toác thành mảnh nhỏ, thân hình lao tới như chớp, một đạo quyền ấn trực tiếp va chạm thẳng vào trảo ấn kia.

Hưu!

Quyền ấn mang theo tiếng xé gió bổ ra không gian, khí thế cuồng bạo oanh kích vào trảo ấn.

Phanh phanh!

Thanh âm nổ tung truyền tới, thân hình Thao Ưng lão tổ lập tức bị đẩy lui.

Phốc!

Thao Ưng lão tổ phun máu tươi, thân hình cũng không dám lưu lại trực tiếp bay ngược ra sau, mà Thân Thể Đế Giả không tiếp tục đuổi giết hắn, lại lao thẳng tới người gần nhất.

Xuy!

Thân Thể Đế Giả lao tới một Vương Cấp của Thánh Linh bộ thuộc Thánh Linh giáo, dưới uy áp kinh khủng người kia thậm chí không có dũng khí phản kháng.

- Hừ, để bản tôn gặp qua ngươi!

Nhìn thấy đệ tử Thánh Linh giáo gặp nạn, Cùng Kỳ tôn giả hét lớn một tiếng, thanh âm như sấm sét, trảo ấn mang theo năng lượng hỏa hệ bắn ra ngoài.

- Lão ngũ cẩn thận!

Kim Lang tôn giả quát to, năng lượng thổ hệ hội tụ, không gian run lên, một đạo chưởng ấn vỗ thẳng về hướng Thân Thể Đế Giả.

Thân Thể Đế Giả đột nhiên ngẩng đầu, hai đạo trảo ấn vỗ thẳng về hướng Kim Lang cùng Cùng Kỳ, năng lượng quang quyển tối đen tràn ngập, cả không gian đều nứt vỡ.

Oanh!

Công kích va chạm, tiếng nổ như sấm, hư không nổ tung, trực tiếp sụp đổ, lực trùng kích khiến hư không vỡ tan thành từng khúc.

Đặng đặng!

Thân hình Kim Lang cùng Cùng Kỳ bị đánh bay, sắc mặt biến thành tái nhợt, cổ họng hừ một tiếng tràn ra máu tươi.

Chương 2601: Kɧıêʋ кɧí©ɧ vây công

- Thật mạnh!

Nhìn thấy cả Kim Lang lẫn Cùng Kỳ cũng không phải là đối thủ, mọi người càng thêm kinh hãi, lúc này trong lòng mọi người càng thêm tuyệt vọng.

- Đây là Thân Thể Đế Giả, nhất định là Thân Thể Đế Giả!

Sắc mặt Thanh Oản tôn giả đại biến.

- Đế Giả này đã vẫn lạc, nhưng hẳn là còn tàn hồn lưu trong thân thể!

Tử Đồng trưởng lão nói.

- Lần này phiền toái, chết chắc rồi!

Biết được đó là Thân Thể Đế Giả, mọi người càng thêm tuyệt vọng.

Hưu!

Thân Thể Đế Giả đẩy lui Kim Lang lẫn Cùng Kỳ, thân ảnh lao thẳng về hướng một tu vi Tôn Cấp của nhất lưu thế lực, nháy mắt đánh hắn thành mảnh nhỏ.

- Két!

Theo sát sau đó, Thân Thể Đế Giả lao thẳng tới trước người Thiểm Điện Báo Ngô Dũng, Ngô Dũng chỉ cảm thấy tử vong ập tới trước mặt mình.

- Cẩn thận!

Cường giả Phi Linh môn hét lớn, nhưng không ai ngăn cản được thân ảnh kia.

Xuy xuy!

Thiên Địa nhị lão lướt tới, công kích thổi quét, miệng hét to:

- Chạy mau!

Hưu hưu!

Ánh mắt đỏ đậm của Thân Thể Đế Giả trầm xuống, hai trảo ấn đánh ra.

Bốn cỗ năng lượng va chạm lẫn nhau, kình phong khủng bố bộc phát, mặt đất hoàn toàn bị chấn vỡ.

Phốc!

Thân hình Thiên Địa nhị lão bị đánh bay, càng thê thảm hơn cả Cùng Kỳ lẫn Kim Lang tôn giả.

Xuy!

Ngô Dũng cấp tốc bỏ chạy, Thân Thể Đế Giả đã lao tới trước mặt Thiên Địa nhị lão, song chưởng vừa nhấc, định ra tay.

- Răng rắc!

Đột nhiên thân hình Thân Thể Đế Giả xoay chuyển, huyết quang lóe ra, ánh mắt nhìn lại thạch đài, vừa lúc này có một thân ảnh đã lao lên đài, mục tiêu chính là thanh thần khí trên đó.

Thân ảnh kia không phải ai khác, chính là Lục Lâm Thiên đang thừa dịp hỗn loạn đánh chủ ý với thần khí.

- Chết!

Thanh âm khàn khàn truyền ra, Thân Thể Đế Giả cũng không tiếp tục công kích Thiên Địa nhị lão, thân hình vượt qua không gian, vừa lắc mình đã xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên.

- Hừ, muốn chết!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên hấp dẫn Thân Thể Đế Giả, không ít cường giả lộ nụ cười lạnh.

Trong đó còn có Lộc Linh Tôn giả, Liễm Linh Tôn giả, Phong Vũ Tôn giả, Thao Ưng lão tổ đều hận không thể tự mình đánh chết Lục Lâm Thiên, bọn hắn không còn dám tùy tiện đánh chủ ý với thần khí, chỉ vì sợ hãi bị thân ảnh kinh khủng kia đuổi giết, không nghĩ tới Lục Lâm Thiên lại không sợ chết, nhưng vậy cũng tốt, làm cho thân ảnh kinh khủng kia đánh chết hắn càng tốt.

- Không xong!

Đột nhiên Lục Lâm Thiên cảm giác được chân khí của Thân Thể Đế Giả, sắc mặt đại biến, hiện tại hắn lo lắng nhất là việc này, thực lực của hắn vốn không phải đối thủ, không nghĩ tới bản thân vừa tiếp cận thần khí lại hấp dẫn Thân Thể Đế Giả tập kích.

Lục Lâm Thiên không thể không quay đầu, Thân Thể Đế Giả đã xuất hiện cách hắn chưa đầy năm thước, một đạo trảo ấn xé không lao đến.

Chân khí sát phạt sắc bén tràn qua, Lục Lâm Thiên cảm giác linh hồn bị ngây dại, một cỗ năng lượng quỷ dị công kích linh hồn tựa hồ như muốn ăn mòn linh hồn của hắn ập tới, khiến đại hồn anh lẫn tiểu hồn anh đều run rẩy, hoàn toàn bị uy áp áp chế, làm cho hắn có cảm giác không thể phản kháng.

- Ông!

Đúng lúc này kim sắc tiểu đao đột nhiên bộc phát kim quang, nháy mắt từ ấn đường của hắn tràn ra một cỗ kim quang xen lẫn huyết sắc hào quang, kim sắc tiểu đao nhảy ra ngoài, kim quang bao phủ não hải, lực công kích khủng bố nháy mắt đã bị kim sắc tiểu đao hoàn toàn cắn nuốt.

Xuy!

Kim sắc tiểu đao vừa cắn nuốt đoàn năng lượng kia, lại giống như nhận lấy lực lượng hấp xả, nháy mắt tiếng sấm nổ vang, kim huyết sắc quang mang mở rộng, nháy mắt bao phủ Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử này chết chắc rồi!

Biến hóa của Lục Lâm Thiên làm không ít người nghi hoặc, nhưng không ai quá để ý, chỉ âm thầm vui vẻ.

Xuy!

Một màn quỷ dị xuất hiện, trảo ấn áp không rơi xuống, nhưng không biết vì sao lại mạnh mẽ thu hồi, thân hình đột nhiên ngừng lại.

Xuy!

Dương Quá nhìn thấy nhị đệ nguy hiểm đang lao thẳng tới, vừa định ra tay liền thấy cảnh tượng này, lập tức lui ra phía sau.

Chỉ thấy ánh mắt màu đỏ của Thân Thể Đế Giả chợt run lên, thân hình bật lui vài bước, thân ảnh khô héo run rẩy lên, giống như phải thừa nhận uy áp thật lớn.

- Ô ô!

Trong miệng Thân Thể Đế Giả phát ra tiếng kêu khàn khàn như muốn nói gì nhưng không thể nói ra, thân hình không ngừng run rẩy.

Chỉ thấy Thân Thể Đế Giả đột nhiên hướng Lục Lâm Thiên cung kính quỳ xuống, trong đôi mắt đỏ mang theo vẻ kính sợ lẫn kiêng kỵ.

- Tại sao lại như vậy!

Mọi người kinh hãi nghẹn họng nhìn trân trối, không nghĩ tới Thân Thể Đế Giả lại quỳ xuống hành lễ với Lục Lâm Thiên, tuyệt đối khiến họ mở rộng tầm mắt.

Chính bản thân Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc, ban đầu trong đại điện màu đỏ, Thân Thể Đế Giả cũng hướng hắn hành lễ như thế.

- Kim sắc tiểu đao, thổ phỉ linh hồn!

Lục Lâm Thiên sửng sốt, lập tức nghĩ tới điều này có quan hệ với kim sắc tiểu đao, rốt cục tiểu đao lại có lai lịch gì, không nghĩ tới lại làm cho Thân Thể Đế Giả cũng phải cung kính lẫn kiêng kỵ.

Thân Thể Đế Giả đứng lên, cung kính đứng trước người Lục Lâm Thiên, đưa cho hắn một khối ngọc giản màu thanh hồng, tựa hồ muốn hắn tiếp nhận.

Lục Lâm Thiên thoáng do dự, chợt cắn răng tiếp lấy ngọc giản.

Ngọc giản vừa rơi vào trong tay, đột nhiên từ mi tâm Thân Thể Đế Giả lóe ra lưu quang rơi vào trong ngọc giản, mà Thân Thể Đế Giả nháy mắt đứng lặng trước người Lục Lâm Thiên, khí tức sát phạt biến mất, mà khí tức tàn hồn cũng không thấy, hào quang đỏ đậm trong mắt biến mất, trong khi không gian xung quanh xung quanh vẫn không ngừng lóe ra, tựa hồ chính bản thân Thân Thể Đế Giả cũng đã mang theo uy áp khủng bố.

- Sao lại thế này?

Lục Lâm Thiên ngoài ý muốn, mà kim sắc tiểu đao cũng quay về não hải, lưu quang chợt lóe, Lục Lâm Thiên lập tức thu lấy Thân Thể Đế Giả vào giới chỉ, đây chính là bảo vật, nếu đem so sánh giá trị của thần khí thậm chí còn không bằng Thân Thể Đế Giả.

Lục Lâm Thiên cũng mơ hồ cảm giác được trong Thân Thể Đế Giả vẫn còn lưu lại Đế Giả chi nguyên, giá trị càng thêm khó định đoạt.

- Tại sao lại như vậy!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên thu lại Thân Thể Đế Giả, mọi người sửng sốt, sau đó vẻ mặt hiện lên tham lam, giá trị của Thân Thể Đế Giả thế nào ai cũng biết, đó chính là trọng bảo tuyệt đối.

Xuy!

Lục Lâm Thiên đã lên tới thạch đài, hắn không muốn thần khí rơi vào trong tay người khác.

- Tàn hồn của Thân Thể Đế Giả đã tiêu hao sạch sẽ, mau cướp thần khí, không thể để rơi vào trong tay tiểu tử kia!

Không biết ai hô lớn một tiếng, toàn bộ ánh mắt từ tuyệt vọng biến thành tham lam.

Sưu sưu!

Từng thân ảnh lập tức lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

- Hừ!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống.

Phanh phanh phanh!

Không có bất kỳ ai nương tay, từng đạo công kích lập tức thổi quét tới.

Xuy!

Chương 2602: Đánh chết Yết Sát

Xuy!

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng đã lấy được thanh thần khí, một cỗ năng lượng bàng bạc tràn vào não hải, khí tức cổ xưa dày nặng chấn động lòng người, Lục Lâm Thiên lập tức biết được đây là một kiện hồn linh thần khí.

- Thần khí cũng đã rơi vào trong tay tiểu tử đó!

Thật nhiều ánh mắt tham lam nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, thấy hắn đã thu thần khí vào giới chỉ.

- Tiểu tử, giao ra bảo vật tha cho ngươi khỏi chết!

Liễm Linh Tôn giả quát lớn.

- Giao ra bảo vật, tha cho ngươi khỏi chết!

Bất kể là Thiên Địa minh hay Đế Đạo minh, thậm chí toàn bộ cường giả tán tu đều vây tới, ai cũng biết trên người Lục Lâm Thiên rất nhiều bảo vật, bốn viên Đế Linh Tấn Thần đan, Thân Thể Đế Giả, còn có thần khí hơn nữa chín cỗ khôi lỗi đều là trọng bảo.

- Như thế nào, các ngươi muốn cướp sao?

Lục Lâm Thiên lộ ra vẻ cười khổ, lúc này ngay cả Kim Lang, Cùng Kỳ lại thêm Thiên Địa nhị lão, Thiên Dương tôn giả, Mang Linh lão tổ đều có mặt trong số đó, đều nảy lên lòng tham muốn cướp đoạt đồ vật của hắn.

- Tiểu tử, bản tôn nhìn ngươi thuận mắt, như vậy đi, phân ra hai phần ba bảo vật trên người ngươi cho chúng ta, ta sẽ bảo vệ ngươi đi ra ngoài thế nào?

Kim Lang nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Kim Lang tôn giả, đừng nói mạnh miệng, ngươi đã trọng thương, còn có bao nhiêu khí lực bảo vệ hắn!

Lộc Linh Tôn giả quát lớn.

- Hừ, lão tử bị thương, ngươi cũng không khả năng đối kháng, nếu không tin ngươi có thể thử xem!

Kim Lang nhìn Lộc Linh hừ lạnh nói.

- Kim Lang tôn giả, ngươi có thể đối phó bao nhiêu người chúng ta, Đế Đạo minh đừng quá đáng, Thiên Địa minh cũng không dễ chọc!

Vô Ảnh kiếm tôn tiến lên, ánh mắt trầm xuống.

- Hừ, người nào có lá gan thì cứ lên thử xem, nhìn xem một quyền của bản tôn có thể đánh ra mấy động trên người các ngươi!

Cùng Kỳ lạnh lùng nói.

Thiên Địa minh cùng Đế Đạo minh giằng co, mà Linh Vũ giới cùng Thiên Địa các chỉ có chút biến hóa, nhưng không tham dự vào.

Vào lúc này lão giả thần bí cùng yêu thú bên cạnh hắn vẫn đứng xa xa.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, nhìn thực lực hiện tại của Đế Đạo minh rõ ràng là yếu hơn một bậc.

- Các ngươi không cần tranh chấp, muốn lấy bảo vật trong tay ta, không dễ dàng, ai dám đi lên, phải trả giá thật nhiều!

Lục Lâm Thiên cười nhạt nói.

- Tiểu tử, không giao ra sẽ chết!

Yết Sát tôn giả quát lớn.

- Lão cẩu, ta không giao ra thì thế nào, thực lực của ngươi còn chưa đủ tư cách kêu gào trước mặt ta!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói.

- Tiểu hỗn trướng, ngươi muốn chết!

Trong mắt Yết Sát hiện sát khí, không dằn được cơn giận trong lòng hét lớn một tiếng, năng lượng hỏa hệ dâng lên, nháy mắt thiên địa năng lượng lập tức hội tụ.

Sắc mặt các cường giả đều biến hóa, không ai ngăn cản, có người đi xung phong họ đương nhiên là hài lòng, ai cũng biết thanh niên kia thật sự khó đối phó.

- Tiểu hỗn trướng, thật sự nghĩ bản tôn không dám động tới ngươi hay sao!

Yết Sát cười lạnh một tiếng, sát ý tràn ra, thân ảnh lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, một đạo chưởng ấn vỗ tới, không gian nứt nẻ, khe không gian cũng bị nhiễm thành đỏ đậm.

Cả không gian giống như biến thành gió giục mây vần, lực lượng hủy diệt khiến hư không như muốn nứt vụn.

- Giết gà dọa khỉ đi!

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện sát ý.

- Thủy sinh mộc, mộc sinh hỏa, hỏa sinh thổ!

Thủ ấn kết xuất, Thời Không Lao Ngục thổ hệ khuếch tán giữa không trung, uy lực mạnh gấp tám lần khiến không gian lung lay sắp đổ.

Hô!

Chỉ nháy mắt Thời Không Lao Ngục đã bao phủ chưởng ấn lẫn thân hình Yết Sát bên trong.

- Vũ Tôn lục trọng!

- Người này hình như là vũ giả tứ hệ!

- Đây là vũ kỹ gì, cực kỳ đáng sợ!

Sắc mặt Yết Sát đại biến, lực công kích quỷ dị khiến hắn rung động, làm cho Yết Sát kinh ngạc chính là ngoại trừ năng lượng thổ hệ còn có không gian lực, linh hồn lực đồng thời ập tới.

- Đáng chết!

Trong lòng Yết Sát run lên, cấp tốc giãy dụa muốn thoát khỏi không gian quỷ dị kia.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, thủ ấn cuối cùng kết xuất:

- Thổ sinh kim!

Lời vừa rơi xuống, quanh thân Lục Lâm Thiên lóe sáng kim quang như mặt trời phóng lên cao, khí tức xa lạ vô cùng vô tận lan tràn, chân khí sắc bén tiêu sát, kim quang rạng rỡ tràn vào bên trong Thời Không Lao Ngục.

Chỉ nháy mắt Yết Sát đột nhiên cảm giác có dự cảm không hay tràn ra từ sâu trong linh hồn.

Các cường giả đột nhiên có cảm giác hoảng hốt.

Oanh long!

Năng lượng kim hệ xâm nhập vào Thời Không Lao Ngục, không gian như rung chuyển, đột nhiên run rẩy lên, trong nháy mắt một cỗ uy lực vô hình tràn ngập khí thế sắc bén sát phạt vô cùng bá đạo thổi quét khắp cả thiên địa, cả không gian như muốn nứt vỡ.

Oanh!

Kim quang tán phát, diện tích bao trùm hơn vạn thước, bên ngoài vạn thước hư không nứt nẻ, kim quang khuếch tán, gió giục mây vần, thiên địa biến sắc, tiếng sấm sét vang dội giữa không trung.

- Đây là…

- Đây là vũ kỹ gì vậy, chẳng lẽ là…

- Vũ kỹ thật khủng khiếp!

Sắc mặt mọi người đại biến.

- Không tốt, đây là vũ kỹ thiên cấp!

- Vũ kỹ thiên cấp, thanh niên này có thể thúc giục vũ kỹ thiên cấp!

Mọi người rung động, uy lực như vậy lập tức khiến cho họ đều biết đó là vũ kỹ thiên cấp!

- Không tốt!

Khuôn mặt Yết Sát hoảng sợ, linh hồn đều run rẩy, hắn chưa từng nghĩ tới thanh niên Vũ Tôn lục trọng lại có thể thành công sử dụng vũ kỹ thiên cấp.

- Vũ Tôn cửu trọng mà thôi, ngươi còn chưa có tư cách hung hăng càn quấy trước mặt bản tôn!

Thủ ấn vỗ xuống, Thời Không Lao Ngục kim hệ đột nhiên hiện ra đại thủ ấn khổng lồ kim quang rạng rỡ.

- Đi chết đi!

Trong mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập sát ý, thủ ấn phá không bay ra, không gian hóa thành mảnh nhỏ lộ ra hư không tối đen, kim quang đại thủ ấn nháy mắt vỗ lên đầu Yết Sát.

Phốc!

Thủ ấn vỗ xuống, Yết Sát lập tức phun ra máu tươi, đại thủ ấn ầm ầm giáng xuống, trong phạm vi vài dặm đều bị thủ ấn bao phủ.

Phanh phanh!

Cả ngọn núi đều lay động, đá vụn kích tán, quảng trường giống như sơn băng địa liệt, năng lượng cuồng bạo điên cuồng khuếch tán, năm khe nứt khổng lồ xuyên phá mặt đất, nhìn qua thật giống như bàn tay thật lớn đập xuống thành hố sâu.

Chỉ nháy mắt không gian yên tĩnh trở lại, ánh sáng khôi phục, Yết Sát lại xuất hiện trong mắt mọi người.

- Tiểu hỗn trướng, ngươi…

- Phốc!

Yết Sát kinh hãi nhìn Lục Lâm Thiên, vừa định nói chuyện máu tươi phun trào, thân hình đột nhiên bộc phát kim quang, giống như bị xé mở thành từng khe nứt, khe nứt ngày càng nhiều, rậm rạp như mạng nhện.

Phanh phanh!

Chỉ nháy mắt thân thể Yết Sát phân chia thành bốn năm mảnh rồi đột nhiên nổ tung, thân hình hóa thành một mảnh huyết vụ đổ xuống, hồn anh cũng không thể đào thoát.

- Yết Sát tôn giả đã chết!

- Thanh niên này chỉ một chiêu đánh chết Yết Sát tôn giả!

Ánh mắt mọi người hoảng hốt, một màn rung động khiến mọi người không cách nào bình tĩnh, mặc dù là do Yết Sát có chút coi thường đối thủ, nhưng trực tiếp một chiêu đánh chết cường giả Vũ Tôn cửu trọng, rung động như vậy thật sự làm mọi người kinh hãi.

Chương 2603: Đều đánh chết

- Thực lực thật mạnh!

Một lúc sau mọi người mới hồi phục lại tinh thần, không ai nghĩ tới thanh niên kia cường hãn tới mức khủng bố như vậy.

Ánh mắt lão giả thần bí xa xa đều biến hóa không ít.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt, Lăng Thanh Tuyền cùng lão giả Linh Vũ giới chợt lóe ra, họ đã sớm biết thân phận của Lục Lâm Thiên, nhưng thực lực hiện tại của hắn làm cho bọn họ run sợ.

- Kim hệ, là tiểu tử đó!

- Là sư đệ, hắn là sư đệ!

Chỉ nháy mắt Thiên Địa nhị lão cùng Sát Phá Quân đều phục hồi lại tinh thần, trong lòng run lên, sắc mặt lộ vẻ mừng như điên, vừa rồi thanh niên kia lộ ra khí tức họ từng gặp qua ở Phi Linh môn, càng nhìn càng giống Lục Lâm Thiên.

Một chiêu đánh chết Yết Sát tôn giả, trên người đạt được trọng bảo, điều này làm Thiên Địa nhị lão cùng Sát Phá Quân vui sướng, mà cường giả Phi Linh môn lẫn Đế Đạo minh đều kinh ngạc, không biết vì sao ba người lại cao hứng như thế.

Vân Tiếu Thiên phục hồi lại tinh thần, miệng há hốc kinh ngạc, hắn từng nhìn thấy Lục Lâm Thiên thi triển Thời Không Lao Ngục bên trong Độc Cô gia tộc, giống y như thế.

Giờ phút này nhìn thấy thanh niên kia thi triển, Vân Tiếu Thiên lập tức nhận ra hắn là Lục Lâm Thiên, khó trách làm cho hắn luôn có cảm giác quen thuộc, tác phong làm việc đúng là của tiểu tử kia.

Vân Tiếu Thiên truyền âm nói chuyện cùng Thiên Dương tôn giả, Thiên Phong tôn giả cùng vài cường giả Tôn Cấp, những người kia đều trố mắt không dám tin, sau đó ánh mắt chuyển thành mừng như điên.

- Ha ha…

Thiên Dương tôn giả không nhịn được cười to, làm cường giả Đế Đạo minh đều kinh ngạc, mà Thiên Địa minh lộ vẻ sát ý.

Cảm giác được ánh mắt của mọi người, Thiên Dương tôn giả hồi phục lại tinh thần, liếc mắt nhìn người Thiên Địa minh, nhíu mày nói:

- Nhìn cái gì vậy, lão tiểu tử Yết Sát kia chết rồi, chết tốt lắm, chết rất hay, ha ha!

Nghe được tiếng cười của Thiên Dương, ánh mắt người Thiên Địa minh hiện lên lãnh ý, nhưng không ai xuất đầu cho Yết Sát, chỉ có người đi cùng Yết Sát vẻ mặt xanh mét, ánh mắt kinh hãi nhưng không ai dám nói gì, thanh niên kia chỉ một chiêu đã đánh chết Yết Sát, bọn họ còn dám nói cái gì?

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, sắc mặt trắng bệch, thi triển Thời Không Lao Ngục gấp mười sáu lần uy lực khiến cho hắn cực kỳ tiêu hao, làm cho hắn thật khó thể chịu nổi.

Ánh mắt mọi người rơi lên người Lục Lâm Thiên, đều hắn làm chấn kinh, một chiêu đánh chết tu vi Tôn Cấp cửu trọng, còn có ai dám dễ dàng tiến lên trêu chọc hắn.

- Còn có ai dám đi lên tìm chết nữa?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lướt qua người Thiên Địa minh, khóe môi lộ ý cười thản nhiên, một chiêu đánh chết tôn giả, hiệu quả như vậy làm cho hắn thật hài lòng.

Cường giả Thiên Địa minh đưa mắt nhìn nhau, không ai dám tùy tiện lộn xộn, thật sự bị thanh niên kia làm kinh sợ.

- Không ai đi lên sao, vậy tới lượt ta!

Lục Lâm Thiên cười lạnh, ánh mắt rơi xuống tám thân ảnh của

Hắc Sát giáo, đột nhiên xuyên qua không gian, lạnh lùng nói:

- Dám đối phó ta, vậy đều chết đi!

Dứt lời Thời Không Lao Ngục hỏa hệ lan tràn, đem cả không gian bao vây bên trong, năng lượng hỏa hệ lập tức hóa thành liệt hỏa nóng cháy.

- Chạy mau, mau!

Trong tám người có bốn tu vi Tôn Cấp, một Vũ Tôn lục trọng, một Linh Tôn tứ trọng, một Vũ Tôn nhị trọng, còn có Vũ Tôn nhất trọng Đồng Quy Tinh, ngoài ra còn bốn tu vi Vương Cấp.

Xuy xuy!

Cường giả Hắc Sát giáo cấp tốc bỏ chạy, nhưng không cách nào đào thoát, bốn Vương Cấp đứng ngây dại, tiếp theo liền bị liệt hỏa thiêu thành tro tàn, hoàn toàn không chút sức đối kháng.

Mà Thời Không Lao Ngục cũng hoàn toàn vây khốn bốn Tôn Cấp còn lại.

- Chết đi!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước người Tôn Cấp lục trọng, trảo ấn bạo lướt, chỉ nháy mắt đã rơi lên người hắn.

Răng rắc!

Năng lượng khủng bố chấn vỡ không gian xung quanh, người kia lập tức bị xé thành mảnh nhỏ.

Hưu hưu!

Hai tay Lục Lâm Thiên lại hướng hai Tôn Cấp tứ trọng cùng nhị trọng vỡ áp xuống.

Phanh phanh!

Không gian nháy mắt nổ tung, không gian lực khủng bố chấn vỡ không gian trực tiếp đem hai người kia chấn thành mảnh nhỏ.

Xuy!

Cùng một thời gian Lục Lâm Thiên đã xuất hiện trước người Đồng Quy Tinh, như diều hâu trảo gà con, trực tiếp bắt hắn trong tay.

Tất cả chuyện này chỉ xảy ra trong một thoáng ngắn ngủi, lúc này người của Hắc Sát giáo đã bị giết gần như sạch sẽ.

- Hô!

Sắc mặt mọi người run lên, không ai ngờ thanh niên kia lại hạ độc thủ đánh chết toàn bộ nhân thủ Hắc Sát giáo, hoàn toàn không đem họ đặt vào trong mắt.

- Hắc Sát giáo, thật cho rằng ta không dám động các ngươi sao?

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sát ý.

- Hắc Sát giáo sẽ không bỏ qua ngươi!

Đôi mắt Đồng Quy Tinh tràn ngập kinh hãi, toàn bộ cường giả Hắc Sát giáo đều bị đánh chết, lần này họ đã hoàn toàn thua, trên mặt hắn lộ vẻ tuyệt vọng.

- Tiểu tử, mau thả người!

Vô Ảnh kiếm tôn bước tới, ánh mắt run lên, dù sao Thiên Kiếm môn là minh chủ Thiên Địa minh, hắn cũng không thể không ra mặt nói vài lời.

- Ta không thả thì thế nào, nếu ngươi muốn nhúng tay vào vũng nước đυ.c này, ta cũng diệt cả Thiên Kiếm môn, có tin hay không thì tùy ngươi.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, hắn không tin những người này sẽ ra mặt cho Hắc Sát giáo, bởi vì vừa rồi họ đã có cơ hội cùng ra tay, nhưng trong lòng đều có tiểu tâm tư, vì vậy không ai thật lòng nghĩ tới chuyện kết minh.

Ánh mắt Vô Ảnh kiếm tôn lạnh lùng, lời của Lục Lâm Thiên thật sự làm cho hắn băn khoăn, thanh niên này không hề sợ ai, nếu hắn động thủ với đệ tử bổn môn, tổn thất sẽ rất lớn.

Trong lòng hắn lúc này đã có tính toán, sau khi thanh niên kia thi triển vũ kỹ thiên cấp nói không chừng như nỏ mạnh hết đà, tuy hắn không sợ nhưng nếu những đệ tử khác trong Thiên Kiếm môn gặp phải công kích, hơn nữa trên người tiểu tử kia còn có chín cỗ khôi lỗi, thật sự sẽ phiền toái.

- Chư vị, ta không tin tiểu tử này còn bao nhiêu khí lực, mọi người cùng nhau tiến lên đánh chết hắn rồi nói sau!

Lộc Linh Tôn giả tiến lên, trong mắt hiện lãnh ý, tiểu tử này thực lực cường hãn nhưng hắn cảm giác được hẳn không còn bao nhiêu lực lượng tiếp tục chiến đấu.

- Mọi người cùng nhau tiến lên!

Cường giả các sơn môn nhảy tới, Liễm Linh Tôn giả, Vô Ảnh kiếm tôn, Thiên Nguyệt tôn giả, Phong Vũ Tôn giả, Cương Khôi tôn giả, Lục Linh Tôn giả, Hãn Thiên tôn giả, Diệt Hồn tôn giả, Bình Sơn tôn giả, Thao Ưng lão tổ, mười một siêu cấp cường giả vây quanh Lục Lâm Thiên, tuy họ đều biết thực lực khủng bố của hắn nhưng nhiều người cùng liên thủ họ tuyệt đối không sợ hãi.

- Nhìn dáng vẻ các người là muốn cùng tiến lên sao, nhưng ta nhắc nhở các ngươi, muốn động ta nhất định sẽ hối hận, ta cam đoan các ngươi sẽ đau lòng!

Lục Lâm Thiên vẫn thản nhiên nói.

- Tiểu tử khẩu xuất cuồng ngôn, mọi người động thủ!

Lộc Linh hét lớn một tiếng, lao tới quát to:

- Chư vị, cùng nhau động thủ!

Sưu sưu!

Mười một cường giả cùng nhảy lên, linh lực chân khí tràn ra, nháy mắt từng luồng dải lụa linh lực chân khí ngưng tụ, mười một đạo công kích khủng bố đồng thời bay về hướng Lục Lâm Thiên, mỗi lực công kích đều chấn vỡ không gian.

Chương 2604: Là Lục Lâm Thiên

Mười một cường giả không ai để ý tới sự sống chết của Đồng Quy Tinh, như đã có ăn ý, có lẽ Đồng Quy Tinh nên chết tốt hơn.

- Không xong!

Nhóm người Thiên Địa nhị lão sắc mặt biến đổi, nếu họ chưa biết thân phận Lục Lâm Thiên, họ cũng mừng rỡ đứng xem náo nhiệt.

Nhưng hiện tại họ đã biết thanh niên kia là ai, trong lòng lập tức lo lắng, nhưng họ cũng không phải kẻ liều lĩnh, thầm nghĩ nếu Lục Lâm Thiên lựa chọn dùng bộ dáng này hẳn có ý định riêng của mình, nếu bản thân Lục Lâm Thiên không thể đối chiến những người kia hẳn đã bại lộ thân phận cầu cứu, vì vậy họ cũng không thể làm bại lộ thân phận của hắn.

Tuy nhóm người Kim Lang cùng Cùng Kỳ không thể tiến lên hỗ trợ, trái tim cũng dâng lên cổ họng, bị mười một siêu cấp cường giả vây công, dù là Kim Lang cũng chỉ có thể tránh né.

Nhưng Dương Quá cùng Vân Tiếu Thiên không chút lo lắng, đặc biệt Vân Tiếu Thiên, hắn đã quá quen thuộc với sự quỷ dị của con rể, phỏng chừng sẽ không xảy ra chuyện gì.

Phanh phanh!

Mười một đạo công kích ầm ầm nổ tung giữa không trung, chấn động không gian nổi lên gợn sóng kịch liệt, đủ loại năng lượng khủng bố thổi quét trên bầu trời, xé rách khe không gian liên tục ẩn hiện, mà hư không xung quanh Lục Lâm Thiên đều nứt vụn thành từng khúc.

Sắc mặt đám người Kim Lang tôn giả càng thêm ngưng trọng.

- Lần này đã chết đi!

- Nhiều cường giả liên thủ như vậy, tiểu tử kia không chết mới là lạ!

Ánh mắt người các đại sơn môn chợt run lên, khẩn trương nhìn chằm chằm phía trước, mười một cường giả liên thủ một kích, bọn họ không tin thanh niên kia còn không bị giết chết.

Hô!

Khi hết thảy dần dần ổn định trở lại, ánh mắt mọi người đều tập trung vào không gian hỗn loạn phía trước, cũng phát hiện nơi đó không có vật gì, rõ ràng vừa rồi họ đều tập trung công kích thanh niên kia, nhưng hiện tại hắn đã biến mất không còn chút dấu vết.

Đột nhiên ánh mắt bọn họ đại biến, bởi vì họ phát hiện một cỗ khí tức quen thuộc, ánh mắt lập tức nhìn lên bầu trời.

- Ông ông!

Dưới ánh mắt kinh ngạc của đoàn người, chỉ thấy trên không trung xuất hiện một thanh sắc quang cầu lớn chừng hai thước, lưu quang nhè nhẹ lưu chuyển như điện mang, ngưng tụ cỗ lực lượng đáng sợ làm mọi người có chút run rẩy lên.

- Đám lão cẩu các ngươi làm khó dễ được ta!

Một tiếng quát băng sương từ trong thanh cầu truyền ra, quang cầu đột nhiên run lên, tiếng sấm nổ mạnh vang vọng trời cao.

- Ông!

Chỉ thấy quang cầu mở ra hai bên, là một đôi cánh mở rộng, không gian vặn vẹo kịch liệt, chỉ nháy mắt đôi cánh màu xanh chợt duỗi lớn, mọi người nhìn thấy thanh niên kia xuất hiện giữa không trung.

- Đó là…

Mọi người kinh ngạc phát hiện sau lưng thanh niên có một đôi vũ dực màu xanh hoàn mỹ vô khuyết xuất hiện, uy áp áp bách không gian, khí tức bàng bạc làm lòng người phát lạnh.

Mà trên người thanh niên mặc một bộ khải giáp kim sắc, một bàn tay đang bắt giữ Đồng Quy Tinh.

Nhóm người Duẫn Ngạc vừa nhìn thấy thanh sắc vũ dực cùng kim sắc khải giáp, khuôn mặt lập tức chấn động.

- Đó là…

Sắc mặt cường giả Phi Linh môn biến hóa, đó là chiêu bài của chưởng môn, họ thật sự không nghĩ ra sao lại xuất hiện trên người thanh niên kia.

- Lục Lâm Thiên, hắn là Lục Lâm Thiên Phi Linh môn!

Trong nháy mắt không biết là ai lớn tiếng kêu lên, thanh âm rơi vào trong tai mọi người vô cùng rõ ràng.

- Chủ nhân!

Chủ nhân đã bại lộ thân phận, nhóm yêu thú Huyết Mị lập tức bay lên không cung kính hành lễ.

- Tiểu tử này là Lục Lâm Thiên!

- Trời ạ, không ngờ hắn là Phi Linh môn Lục Lâm Thiên!

Mọi người nghẹn họng nhìn trân trối, khó trách thanh niên kia khủng bố như thế, không đem Thiên Địa minh đặt vào trong mắt.

- Ha ha…

Lục Lâm Thiên cười lớn, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực run lên, đưa tay kéo mặt nạ, lộ ra bộ dáng thật sự của mình.

- Là chưởng môn, đúng là chưởng môn!

Đệ tử Phi Linh môn kinh ngạc, nhất thời mừng như điên, nguyên lai thanh niên khủng bố kia chính là chưởng môn.

- Bái kiến chưởng môn!

Toàn bộ đệ tử hưng phấn hành lễ, tâm tình vô cùng kích động.

- Không ngờ là tiểu tử này, khó trách quen thuộc như vậy!

Nhóm người Đông Vô Mệnh đưa mắt nhìn nhau, trong mắt đều lộ vẻ kích động.

- Đúng là Lâm Thiên lão đệ a!

Lạc Kiến Hồng cũng kích động, khó trách dọc theo đường đi thanh niên kia luôn chiếu cố cho Nhật Sát các, hiện tại ngẫm lại không khỏi cười khổ, hắn không nhận ra Lục Lâm Thiên mà chỉ có cảm giác quen thuộc mà thôi.

Chẳng qua đối với người của Thiên Địa minh mà nói đây không phải tin tốt lành, vừa nhìn thấy khuôn mặt của Lục Lâm Thiên, không ít người lập tức thối lui vài bước, trái tim chợt nhảy mạnh.

- Là hắn, lẽ ra ta nên nghĩ ra là hắn!

Đôi mắt Nguyên Nhược Lan chớp động, dừng lại trên thanh ảnh kia.

Sắc mặt Tử Đông trưởng lão Thiên Địa các biến hóa, Tử Yên cũng tháo bỏ mặt nạ đi vào đội ngũ Thiên Địa các, Tử Yên xuất hiện làm ánh mắt không ít người đều biến hóa, nhưng nhìn phản ứng của người Thiên Địa các, tựa hồ đã sớm biết thân phận Tử Yên.

- Là hắn!

Sắc mặt Cực Lạc tam quỷ cũng thay đổi, nguyên lai thanh niên khủng bố kia chính là Lục Lâm Thiên.

- Thật mạnh!

Ba người kinh ngạc kêu lên, nguyên bản khi Dương Quá thi triển thực lực, ba người họ đã hoàn toàn bị rung động, lúc đó ba người cũng đã suy đoán, chỉ sợ thực lực Lục Lâm Thiên càng mạnh hơn.

Vừa rồi Lục Lâm Thiên chỉ dùng một chiêu đã kích sát Yết Sát tôn giả, ba người cũng kinh hãi, ban đầu ở trong Cực Lạc cung, Dương Quá cùng Lục Lâm Thiên vốn định động thủ với ba huynh đệ họ, cũng may không động thủ, lúc đó ba huynh đệ còn cho rằng chỉ cần liên thủ vẫn có cơ hội chiến thắng.

Mà bây giờ cả ba người không khỏi thầm than, chỉ sợ nếu Lục Lâm Thiên cùng Dương Quá liên thủ kẻ thê thảm chính là ba huynh đệ bọn họ, nghĩ tới đây cả ba đều tuôn mồ hôi lạnh.

- Là Lục Lâm Thiên!

Sắc mặt mười một siêu cấp cao thủ nháy mắt biến sắc, vô cùng khó xem.

Mà ánh mắt Đồng Quy Tinh ngây dại, trong lòng như rơi vào hầm băng, hắn thật không nghĩ tới người này lại là Lục Lâm Thiên.

- Đồng Quy Tinh, ngươi nhìn cho rõ, người Thiên Địa minh vừa rồi cũng muốn giết luôn ngươi đấy, cho dù ta muốn thả ngươi phỏng chừng ở trong Tử Vong thâm uyên họ cũng sẽ đem ngươi đánh chết!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói.

Vừa nghe lời của Lục Lâm Thiên, ánh mắt Đồng Quy Tinh khẽ động, thoáng hoàn hồn, chỉ sợ hắn cũng biết nguyên nhân, thậm chí cũng có oán hận, cái gì là Thiên Địa minh, căn bản chỉ là năm bè bảy mảng, tới nông nỗi này vẫn muốn tính kế lẫn nhau.

- Nhưng hiện tại ta thay đổi chủ ý, chẳng những ta sẽ không giết ngươi, còn bảo hộ ngươi quay về Hắc Sát giáo!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, đem Đồng Quy Tinh cấm chế, ném cho Hắc Hùng cách đó không xa, nói:

- Hắc Hùng, xem chừng hắn!

- Dạ, chủ nhân!

Hắc Hùng lập tức trảo Đồng Quy Tinh vào trong tay.

Hô!

Lục Lâm Thiên thở sâu một hơi, liếc mắt nhìn xung quanh, ngay lập tức thả người dựng lên, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực vẫy động, thân ảnh nháy mắt bay thẳng về hướng đại điện, ngay tích tắc hắn lao vào trong đại điện, thanh hồng sắc ngọc giản cũng hiện ra trong tay hắn.

Chương 2605: Một mình tiến vào

Xuy!

Thân ảnh chợt lóe, Lục Lâm Thiên đã đi vào bên trong đại điện.

- Lục Lâm Thiên muốn cướp lấy bảo vật trong đại điện, chúng ta nhanh lên, không thể để cho tiểu tử kia nhanh chân tới trước!

Nhóm người Vô Ảnh kiếm tôn nháy mắt kêu lên.

Sưu sưu!

Sắc mặt các cường giả biến đổi, đồng loạt lao về hướng đại điện, không ai muốn Lục Lâm Thiên nhanh chân đến trước, chỉ sợ trong đại điện có bảo vật quý giá, bằng không tại sao Lục Lâm Thiên lại vội vàng đi vào như thế.

Oanh!

Ngay lúc họ sắp tiếp cận đại điện, trong cổ họng Vô Ảnh kiếm tôn đi phía trước nhất vang lên thanh âm trầm đυ.c, sắc mặt hắn nhất thời đại biến, nháy mắt hắn cảm nhận được một cỗ kình lực cực đoan đáng sợ từ cấm chế vô hình trước mặt đánh thẳng tới hắn.

Bị cỗ kình lực bắn ngược, trong mắt Vô Ảnh kiếm tôn hiện vẻ kinh hãi, không kịp né tránh đã bị cỗ kình lực lao thẳng vào cơ thể, toàn bộ chân khí phòng ngự lập tức bị phá hủy dễ dàng.

Phốc!

Chỉ nháy mắt thân hình Vô Ảnh kiếm tôn bắn ngược ra ngoài, phun ra máu tươi rơi xuống quảng trường.

Phốc!

Tiếp theo là Thao Ưng lão tổ, nhất thời không kịp hãm lại tốc độ, rõ ràng chứng kiến Vô Ảnh kiếm tôn bị đánh bay nhưng vẫn đánh lên, chủ yếu là vì hắn không nhìn thấy cấm chế vô hình, miệng phun máu tươi, thân hình lập tức bị văng ngược trở lại, cả hai đều hung hăng đập mạnh xuống đất.

Chín siêu cấp cường giả còn lại đều kinh hãi dừng bước, không dám tiến thêm chút nào.

Ánh mắt người Thiên Địa minh sững sờ, khiếp sợ nhìn hư không trước mắt, nhưng cũng không hề nhìn thấy cấm chế.

Người của Đế Đạo minh vốn định bay theo, nhưng khi chứng kiến kết cục của Vô Ảnh kiếm tôn cùng Thao Ưng lão tổ lập tức ổn định thân hình.

Lúc này Vô Ảnh kiếm tôn cùng Thao Ưng lão tổ cũng đã đứng dậy, đưa tay lau vết máu trên miệng, sắc mặt biến thành âm trầm, họ không nghĩ tới bản thân họ không cách nào vào được đại điện.

- Không thể đi vào, có cấm chế!

Toàn bộ cường giả Thiên Địa minh ngây dại, trong lòng cực kỳ rõ ràng phản lực vừa rồi tuyệt đối do cường giả đế cấp bố trí, nếu không cũng không có uy lực lớn đến như thế.

Không còn ai dám tiếp tục đi thử nghiệm, kết cục của hai người kia ai cũng thấy rõ.

Trơ mắt nhìn thấy Lục Lâm Thiên đi vào trong đại điện, mọi người chỉ có thể trơ mắt nhìn, trong lòng hâm mộ lẫn ghen tỵ nhưng cũng không có biện pháp nào khác.

- Đại điện phía trước hẳn có Đế Giả bố trí cấm chế, chỉ có Lục Lâm Thiên mới có thể đi vào, người khác tiến vào sẽ bị bắn ngược!

Nghĩ tới khi nãy Thân Thể Đế Giả giao thanh hồng ngọc giản cho Lục Lâm Thiên, Vân Tiếu Thiên nói.

- Vậy chúng ta ở đây chờ được rồi!

Kim Lang tôn giả nói, phỏng chừng Lục Lâm Thiên cũng sẽ không gặp nguy hiểm gì, nói không chừng còn lấy được chỗ tốt.

- Vậy chúng ta ở đây chờ đợi đi!

Thiên Dương tôn giả gật đầu, cháu trể kiêm đồ tôn đã vào đại điện, tự nhiên tốt hơn để người khác đi vào.

- Chúng ta chờ vậy, nhưng phải chú ý người của Thiên Địa minh mới được!

Mang Linh lão tổ nói.

Mọi người nghe vậy đều gật đầu, phỏng chừng đám người Thiên Địa minh sẽ không hết hi vọng, lần này Lục Lâm Thiên chiếm được nhiều ưu đãi, tỷ như vài viên Đế Linh Tấn Thần đan, mặc dù chỉ có một phần mười cơ hội xưng đế, nhưng nếu để cho người của Đế Đạo minh sử dụng đột phá Đế Giả, đối với Thiên Địa minh mà nói sẽ là tai họa ngập đầu, tới lúc đó Thiên Địa minh thật sự xong đời.

Vì vậy người của Đế Đạo minh khoanh chân ngồi xuống chờ đợi, người có thương thế khá năng đều dùng đan dược khôi phục, mà thương thế của Kiền Chính tôn giả thậm chí là nặng nhất.

Người của Thiên Địa minh vô cùng tức giận nhưng cũng không có cách nào, bởi vì bố trí của Đế Giả họ không cách nào đột phá.

Sau một lát thương lượng, người Thiên Địa minh cũng chờ đợi, tựa hồ cũng muốn đợi Lục Lâm Thiên đi ra, nhưng lúc này trên đỉnh núi cũng chỉ có thể đi vào mà không thể ra ngoài, họ muốn đi cũng không đi được.

Lục Lâm Thiên đặt chân vào đại điện, diện tích nơi này làm hắn kinh ngạc, đại điện cực kỳ khổng lồ, toàn đại điện đều là thanh hồng sắc, không biết đã tồn tại bao nhiêu năm tháng, lan tràn một cỗ khí tức thê lương xa xưa, khí tức làm linh hồn hắn cũng nhảy lên.

Xuy!

Ngọc giản trong tay Lục Lâm Thiên tự động trôi nổi, một cỗ khí tức tàn hồn tán phát, quang mang quanh quẩn, ngọc giản bay thẳng về phía trước.

Lục Lâm Thiên thoáng do dự nhưng vẫn đi theo sau ngọc giản.

Sau một lát ngọc giản bay tới một vị trí trong đại điện, một cỗ quang mang màu xanh hồng tỏa ra, bao phủ bên trong đại sảnh.

Oanh long!

Đại điện nhất thời ầm vang run lên, mặt đất chao đảo, phương hướng ngọc giản bao phủ bắt đầu xuất hiện quang quyển, bên trong quang quyển trống rỗng hiện ra một gian thạch thất, diện tích tựa hồ không nhỏ, lộ ra khí tức xa xưa, khí tức tựa hồ quan hệ tới linh hồn lực làm linh hồn Lục Lâm Thiên run lên.

Cảm giác được khí tức kia, Lục Lâm Thiên suy đoán hẳn là thanh hồng ngọc giản mở cửa thạch thất kia, bên trong khí tức cực kỳ tràn đầy, nhưng không biết có vật gì.

Không chút do dự, Lục Lâm Thiên đi thẳng vào trong thạch thất, tiến vào một cửa đá, hoàn cảnh trước mắt hắn cực kỳ mộc mạc, chỉ có chỗ trung ương có một thạch đài đã lâu năm, khí tức bàng bạc lan tràn, vừa vào nơi này Lục Lâm Thiên càng cảm giác linh hồn mình run rẩy dữ dội hơn trước.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên dừng lại trên hộp gấm nằm giữa thạch đài, hộp gấm cỡ lòng bàn tay, phong cách thật cổ xưa, khí tức tràn ngập.

- Chẳng lẽ là bảo vật?

Ánh mắt hắn thoáng biến hóa, đi tới cạnh thạch đài, thoáng do dự, Thân Thể Đế Giả đã dẫn hắn tới đây, chỉ sợ cũng không có nguy hiểm gì, vì vậy hắn cầm lấy hộp gấm, mà nơi này cũng chỉ có hộp gấm là có cấm chế, phỏng chừng đồ vật bên trong không đơn giản.

- Sẽ là vật gì đây?

Lục Lâm Thiên không nhịn được tò mò lẫn chờ mong, liền mở ra.

Một cỗ sương mù màu xanh trắng dày đặc lan tràn, chậm rãi tiêu tán, mang theo khí tức làm linh hồn có cảm giác cực kỳ thoải mái.

Trong hộp gấm là một vật màu xanh trắng nhỏ cỡ ngón cái, nhìn qua giống như linh quả, hoặc như đan dược, thậm chí giống ngọc thạch màu xanh trắng trong suốt trong sáng.

- Đây là cái gì?

Lục Lâm Thiên cầm vật kia lên tay, cảm giác thật mát mẻ, mơ hồ có cảm giác mềm mại ôn nhu, trong veo như ngọc như nước.

Xuy!

Khi Lục Lâm Thiên dùng ngón trỏ cùng ngón cái cầm vật kia lên quan sát, vật kia chợt dao động, một đoàn hào quang màu xanh trắng bay ra, chỉ nháy mắt vật kia đã hóa thành đoàn linh dịch đột nhiên chui vào trong hai ngón tay của Lục Lâm Thiên biến mất không bóng dáng.

Xuy!

Vật kia xâm nhập vào thân thể Lục Lâm Thiên, thân hình hắn run rẩy kịch liệt, nháy mắt hắn cảm giác được một cỗ năng lượng vô cùng tinh thuần giống như nước thủy triều tràn vào trong cơ thể hắn.

Hô hô!

Chỉ thoáng chốc toàn thân Lục Lâm Thiên giống như nổ tung, năng lượng lập tức khuếch tán không cách nào ngăn cản, màu xanh trắng linh khí chậm rãi tràn ra trong cơ thể hắn, thậm chí là từ trên thiên linh cái cùng tóc hắn đều toát ra vụ khí màu xanh trắng, nhìn qua cực kỳ huyền ảo.

Chương 2606: Linh Tôn bát trọng

Hô hô!

Năng lượng bàng bạc tưới vào, Âm Dương Linh Vũ quyết cơ hồ tự động vận chuyển.

Chỉ thoáng chốc Lục Lâm Thiên cảm giác được năng lượng đều bị Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa, trực tiếp hóa thành linh lực tinh thuần tiến vào trong não hải của hắn.

Mà linh lực tinh thuần tới mức Lục Lâm Thiên chưa từng cảm thấy bao giờ, hoàn toàn không ẩn chứa một tia tạp chất, tinh thuần hơn bất kỳ năng lượng nào trên đời này, phảng phất không giống vật phàm.

- Năng lượng thật là khủng khïếp!

Nhận thấy được biến hóa, trong lòng Lục Lâm Thiên không nhịn được hít sâu một hơi, vật kia rõ ràng chỉ nhỏ cỡ ngón cái, không nghĩ tới ẩn chức năng lượng kinh khủng như vậy.

Mà giờ khắc này càng làm Lục Lâm Thiên cảm thấy kinh ngạc chính là còn có một cỗ năng lượng khác đang xâm nhập vào đại não, cỗ năng lượng kia khác hẳn năng lượng do vật màu xanh trắng biến thành.

Cỗ năng lượng kia thật sự tràn đầy, tựa hồ có tác dụng tẩy rửa tâm linh, có hiệu quả chẳng khác gì Diễn Linh thiên quả.

Trong vô hình Lục Lâm Thiên giống như cảm nhận được đủ loại mùi vị ngọt bùi cay đắng, làm tâm thần hắn dần dần mê mang.

Xuy!

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, quanh thân bao phủ một tầng thanh bạch quang mang huyền ảo, trong đại não của hắn không ngừng biến hóa thành từng màn, đều là những cảnh tượng luân hồi của đời trước.

Ở bên ngoài các cường giả khoanh chân ngồi chờ đợi, sắc mặt vừa vui lẫn buồn, đương nhiên đối với Thiên Địa minh mà nói đây là chuyện cười không nổi, tâm tình vô cùng tức giận.

Nhưng người của Đế Đạo minh lại sảng khoái tinh thần, hoàn toàn không có chút áp lực, không biết từ lúc nào Lục Lâm Thiên đã trở thành người tâm phúc của họ, không ai đối đãi hắn như một vãn bối, dễ dàng khinh thường hắn.

Thời gian chậm rãi trôi qua, không ai biết việc gì đang xảy ra trong đại điện.

Mà lúc này bên trong thạch thất đại điện, linh lực chân khí trong người Lục Lâm Thiên thẳng tắp kéo lên, năng lượng trải qua Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa biến thành linh lực tinh thuần tràn vào đại não, liên miên cuồn cuộn không dứt.

Tốc độ vô cùng khủng bố, giống như vạn mã chạy chồm, làm tốc độ đột phá của Lục Lâm Thiên bay nhanh, nếu có người ngoài nhìn thấy chỉ sợ sẽ chấn kinh.

Hô!

Chân khí xung quanh Lục Lâm Thiên càng lúc càng nồng nặc, theo linh lực mênh mông cuồn cuộn tràn vào trong đại não, khí thế trên người hắn thẳng tắp bay lên.

Phanh!

Khi chân khí đã tới mức tràn đầy, linh lực cuồn cuộn trùng kích tới, một thanh âm trầm đυ.c truyền ra, đã dễ dàng giải khai cổ bình.

Chỉ nháy mắt Lục Lâm Thiên đã đột phá tới Linh Tôn lục trọng, mà năng lượng vẫn tiếp tục tràn vào, chân khí cấp tốc kéo lên, tốc độ không hề có chút dấu hiệu yếu bớt.

Lục Lâm Thiên cũng không có ý thức về việc mình đã đột phá, hiện tại ý thức của hắn hoàn toàn đắm chìm trong cảnh tượng luân hồi, hắn đã mất đi khái niệm thời gian, luân hồi muôn đời liên tục diễn ra, xem qua nhân sinh trăm thái, nếm hết ấm lạnh thế gian, ngọt bùi cay đắng, yêu hận tình cừu, bi hoan ly hợp…chậm rãi trôi qua.

Ngay lúc này trên thiên linh cái của hắn có một tia hắc khí chậm rãi bay ra khỏi đỉnh đầu, cuối cùng dần dần hóa thành hư vô, tiêu tán không thấy.

Nếu có cường giả lịch duyệt bất phàm nhìn thấy, nhất định sẽ kinh hãi, đó chính là bài trừ tạp chất trong linh hồn, mà tia hắc khí kia chính là tạp chất.

Theo lời đồn đãi tạp chất linh hồn chính là cửa ải đầu tiên ngăn cản Tôn Cấp bước vào đế cấp, có chút cường giả lịch duyệt bất phàm đều tìm cách bài trừ tạp chất trong linh hồn, nếu không vĩnh viễn không cách nào đặt chân đế cấp, nghe đồn chỉ cần tiêu trừ tạp chất, tốc độ tu luyện cùng linh hồn lực sẽ tăng cường không ít.

Hô!

Khi tia hắc khí cuối cùng tiêu tán, chân khí lại tiếp tục kéo lên, thân hình Lục Lâm Thiên đột nhiên run lên, quang mang đại thịnh, cuối cùng tràn ngập khắp cả thạch thất, cả không gian chợt run lên.

Cùng một thời gian chân khí giống như bị ảnh hưởng, gào thét phóng lên cao, bạch quang quanh quẩn, năng lượng theo Âm Dương Linh Vũ quyết lôi kéo tràn vào trong não hải.

Thiên địa năng lượng không ngừng hội tụ, dung nhập vào trong đại não của hắn, linh lực cùng thiên địa năng lượng chạy chồm, bạch sắc quang quyển càng lúc càng nồng nặc.

Phanh!

Đột nhiên trong đầu Lục Lâm Thiên vang lên một tiếng trầm đυ.c, lại có bình chướng bị phá tan, thật dễ dàng đột phá tới Linh Tôn thất trọng.

Lúc này chân khí vẫn chưa dừng lại, không biết do nguyên nhân gì hoặc là do tâm tình, hơn nữa năng lượng thật sự quá mức cường đại, vì vậy chân khí trên người Lục Lâm Thiên vẫn tiếp tục kéo lên.

Hô!

Khí thế của Lục Lâm Thiên tăng lên với tốc độ không thể tin tưởng, năng lượng liên tục tràn vào bên trong đại não.

Ở quảng trường bên ngoài mọi người vẫn tiếp tục chờ đợi, trong không gian không có ngày đêm, chỉ có thể tính theo đơn vị thời gian là canh giờ, mọi người chờ đã gần hai trăm canh giờ, tính ra đã qua nửa tháng.

Đối với cường giả mà nói chỉ là chút thời gian, bởi vì bình thường họ bế quan mười năm tám năm chỉ là chuyện trong nháy mắt.

Nhưng hiện tại nơi này là địa phương đặc thù, tình huống đặc thù, đối với Thiên Địa minh mà nói càng lúc càng không cách nào bình tĩnh.

Người của Đế Đạo minh chờ đã lâu vẫn không thấy Lục Lâm Thiên đi ra, trong lòng đều có chút bận tâm, nhưng không ai dám đi vào tìm hiểu, bởi vì không ai dám va chạm cấm chế.

Người Linh Vũ giới cùng không ít cường giả tán tu ở xa xa khoanh chân ngồi, hiện tại bọn họ chỉ có thể chờ đợi.

Xuy xuy!

Bên trong thạch thất chân khí Lục Lâm Thiên điên cuồng kéo lên, đã lên tới Linh Tôn thất trọng đỉnh, mà lúc này ở trong đại não của hắn lại xuất hiện một tầng màng mỏng vô hình.

Chân khí đang gia tăng trong người hắn nháy mắt bị tầng bình chướng vô hình kia áp chế, không cách nào tiến thêm.

Hô!

Chân khí đang tăng nháy mắt tắt nghẽn, không ngừng chấn động không gian xung quanh, khiến không gian rung chuyển không ngớt.

Xuy!

Đúng lúc này Lục Lâm Thiên đột nhiên mở mắt, tinh quang sáng lạn, tựa hồ cũng cảm giác được một tầng bình chướng vô hình xuất hiện trong đầu mình.

Thủ ấn kết xuất, quang quyển nhất thời bộc phát, toàn lục thi triển Âm Dương Linh Vũ quyết, khuôn mặt hắn biến thành dữ tợn, đột nhiên phun ra máu tươi, chỉ sợ đã động tới khí huyết.

- Linh Tôn bát trọng, phá cho ta!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, tinh quang bắn ra, cơ hồ đã biến thành thực chất, nhất thời đem năng lượng trong thân thể điên cuồng luyện hóa.

Oanh long!

Linh lực tinh thuần nháy mắt thổi quét vào đại não, đồng thời chân khí lại cuồng mãnh kéo lên, đập thẳng vào tầng bình chướng vô hình trong não.

Phanh!

Trong tích tắc linh lực tinh thuần giải khai bình chướng, một thanh âm nổ tung trầm đυ.c vang lên, cuối cùng linh lực dừng lại tại Linh Tôn bát trọng!

Két!

Khí tức đột nhiên dừng lại, năng lượng đã bị luyện hóa không còn, đã hoàn toàn sạch sẽ.

Dựa vào vật màu xanh hồng kia Lục Lâm Thiên từ Linh Tôn ngũ trọng lên thẳng tới bát trọng, càng lên trên tu vi càng khó đột phá, nhưng có thể một lúc lên thẳng ba cấp đủ chứng minh đồ vật kia ẩn chứa năng lượng khủng bố tới mức độ nào.

Chương 2607: Mười bộ thiên cấp

Nhưng lúc này sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng tái nhợt, giống như tiêu hao hầu như không còn, thân thể vô lực thở hổn hển, nhưng đôi mắt vô cùng thâm thúy, tràn ngập mừng rỡ.

Càng làm cho hắn khiếp sợ chính là tiểu hồn anh cũng có biến hóa, hoàn toàn khác hẳn trước kia, về phần khác chỗ nào hắn lại nhất thời không thể nói rõ.

Thủ ấn biến hóa, từ ấn đường tràn ra cỗ linh hồn lực, đột nhiên khuếch tán trong hư không, hóa thành linh hồn quang mạc bao phủ không gian, linh hồn lực bàng bạc bao trùm khắp cả thạch thất.

- Tinh thuần không ít!

Quan sát linh hồn của chính mình, lúc này Lục Lâm Thiên mới cảm giác được linh hồn lực đã tăng lớn hơn trước kia, vô cùng tinh thuần không chút tạp chất.

Lần này Lục Lâm Thiên liên tục đột phá ba cấp, nhưng không hề có cảm giác tâm cảnh bị dao động, chỉ sợ có quan hệ tới tâm tình trải qua muôn đời luân hồi trước đó.

Sau một lát hắn mới khôi phục lại chút khí lực, trên mặt tràn đầy nỗi vui mừng.

Cảm giác được tu vi của mình lên tới Linh Tôn bát trọng, lại thêm ưu thế linh hồn lực khổng lồ, Lục Lâm Thiên ngẫm nghĩ, lúc này chỉ sợ ngay cả Tôn Cấp bát trọng cũng khó thể đối kháng với hắn, nếu hắn thi triển Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp cùng Ám Ma Phân Thân bí pháp, dù là Linh Tôn Vũ Tôn cửu trọng cũng có thể đối phó.

Hô!

Trong lòng vui sướng kích động, Lục Lâm Thiên lại quan sát thân thể, hết thảy không có vấn đề gì, liên tục đột phá ba cấp làm đại hồn anh cùng tiểu hồn anh đều mạnh hơn không ít, mà kim sắc tiểu đao cũng có biến hóa.

- Vẫn không thể di động chút nào!

Tâm thần vừa động, Lục Lâm Thiên phát giác với thực lực hiện tại của mình vẫn không thể di động được kim sắc tiểu đao, đành phải bỏ qua, nhưng hắn cũng không thất vọng, dù sao vật kia chỉ có lợi mà không gây hại cho hắn, trọng yếu hơn là hắn cũng không làm sao quản được nó.

Lục Lâm Thiên đứng dậy nhìn quanh bốn phía, đang định đi ra ngoài, đột nhiên một tiếng ầm vang run rẩy vọng ra, thạch thất bắt đầu nứt nẻ sau đó trực tiếp nổ tung.

Hô hô!

Thạch đài nổ tan, đột nhiên từng đạo huỳnh quang bộc phát, mơ hồ giống như có nguồn năng lượng đang dâng lên trong thạch thất khiến lòng người run rẩy.

Lục Lâm Thiên khẩn trương nhìn quanh, chỉ nháy mắt trên thạch đài vang lên thanh âm nứt vỡ, hào quang từ khe nứt bắn ra, cuối cùng trôi nổi bên trong thạch thất.

- Vũ linh khí địa cấp, hồn khí địa cấp!

- Vũ kỹ địa cấp, linh kỹ địa cấp!

Nhìn thấy những điểm sáng kia, Lục Lâm Thiên sửng sốt, đó là linh khí cùng hồn khí địa cấp, năng lượng tràn đầy, ước chừng phải trên trăm kiện, còn có hơn ngàn vũ kỹ linh kỹ địa cấp.

- Đó là…

Ngay trong tầm mắt của Lục Lâm Thiên, bên trên những linh kỹ vũ kỹ cùng linh khí còn có mười đạo lưu quang cuồn cuộn trôi nổi, khí tức làm linh hồn người chấn chiến, cả không gian mơ hồ biến thành vặn vẹo.

- Vũ kỹ linh kỹ thiên cấp!

Lục Lâm Thiên ngẩn ra, buột miệng hô to, cảm giác khí tức hắn có thể khẳng định đó chính là vũ kỹ linh kỹ thiên cấp mà bên ngoài không thể nhìn thấy.

Có thể sáng tạo ra vũ kỹ linh kỹ thiên cấp, ở trong lực lĩnh ngộ tuyệt đối là kinh người, thậm chí có thể nói chỉ có Đế Giả mới có khả năng làm được, còn ở cấp độ Tôn Cấp thì vô cùng hiếm thấy.

Cho nên khi Lục Lâm Thiên thi triển Thời Không Lao Ngục gấp mười sáu lần, mọi người chỉ nghĩ hắn thành công tu luyện bộ công pháp thiên cấp mà không ai nghĩ tới đó là do chính hắn sáng tạo lĩnh ngộ.

Chính vì như vậy, nếu hiện tại Lục Lâm Thiên đem Thời Không Lao Ngục gấp mười sáu lần dạy cho người khác, như vậy người đó nhất định phải đồng thời lĩnh ngộ thuộc tính kim mộc thủy hỏa thổ, còn có thời gian, linh hồn, ngũ hành đều truyền thừa cho đối phương.

Ở bên ngoài rất ít lưu truyền vũ kỹ linh kỹ thiên cấp, trên thực tế đây là tâm huyết cả đời của cường giả, tu luyện thành công nhất định phải đi theo con đường mà cường giả sáng tạo lưu lại, có được nó chẳng khác gì được dẫn đường, có thể lĩnh ngộ cực nhanh.

Có thể nói nếu tu luyện thất bại cũng có thể tiến bộ cực lớn trong lĩnh ngộ, thậm chí sớm muộn gì cũng sẽ tu luyện thành công, bởi vì nguyên nhân đặc thù cho nên vũ kỹ linh kỹ thiên cấp hầu như không hề được lưu truyền ra bên ngoài.

Chính vì điều này mà nó càng thêm trân quý, dù sao các đại sơn môn tuyệt đối sẽ không ngoại truyền, bởi vì làm vậy chẳng khác gì đem lĩnh ngộ suốt đời của mình tặng cho người khác.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên nhìn thấy tới mười bộ linh kỹ vũ kỹ thiên cấp, trong lòng rung động thế nào liền có thể nghĩ.

Trên ngọn núi khổng lồ, khe sâu đường đá uốn lượn như muốn thông thiên, một đạo tử sắc thân ảnh đứng thẳng, dung nhan tuyệt mỹ, ánh mắt nhìn chăm chú vào ngọn núi khổng lồ đáng sợ, một mảnh khe sâu đường đá dài hẹp tựa hồ đều ẩn chứa nguy hiểm thật lớn tràn ngập bên trong.

Sưu!

Sau thoáng do dự, tử sắc thân ảnh lắc mình tiến vào bên trong khe sâu đường đá, nháy mắt thân ảnh đã biến mất không còn nhìn thấy.

Lúc này trên quảng trường rộng lớn, khái niệm thời gian đã cực kỳ mơ hồ, nhưng đối với các cường giả đang khoanh chân điều tức cũng không có gì là không chịu nổi, mà đỉnh núi này chỉ có thể vào lại không thể đi ra, đã có đông đảo cường giả Tôn Cấp muốn xé rách không gian rời đi nhưng không ai có thể làm được.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong lòng cường giả Thiên Địa minh càng thêm bất an, cũng không còn cách nào tĩnh tâm chờ đợi, Lục Lâm Thiên đã đi vào đại điện kia thật lâu, mà nơi này không có cách nào đi ra ngoài, chỉ hai điểm này đã đủ cho các cường giả ngày càng buồn bực.

Cường giả Đế Đạo minh vẫn đỡ hơn một chút, thời gian qua lâu làm cho họ có chút bận tâm an nguy của Lục Lâm Thiên.

Ở bên trong Tử Vong thâm uyên, đặc biệt là quảng trường này, nơi nơi tràn đầy khủng bố, không ai dám bảo đảo Lục Lâm Thiên sẽ luôn được bình yên vô sự.

Đương nhiên, cường giả Đế Đạo mình đồng thời đang cảnh giác người của Thiên Địa minh, hành trình đi vào Tử Vong thâm uyên lần này khiến mối thù của hai bên càng lúc càng lớn.

So sánh với Đế Đạo minh cùng Thiên Địa minh, người Thiên Địa các cùng Linh Vũ giới đều yên tĩnh hơn, ai cũng chỉ ngồi yên nhắm mắt dưỡng thần.

- Địa phương chết tiệt này, rốt cục làm sao đi ra ngoài!

Ánh mắt Hãn Thiên tôn giả trầm xuống, một quyền oanh kích vào không gian trước mặt, không gian bị đánh nát lộ ra hắc động, nhưng nháy mắt liền khép lại.

- Hãn Thiên, định lực của ngươi cũng quá kém đi!

Thiên Dương tôn giả khẽ cười nói.

- Vân Phi Hồng, ngươi đừng đắc ý, các ngươi cũng không ra được đâu!

Hãn Thiên liếc mắt nhìn Thiên Dương nói.

- Ta không đi ra được thì có sao, nói không chừng đồ tôn của ta đi ra đây thì ta đã có thể đi ra ngoài!

Thiên Dương mỉm cười, trong lòng hắn không chút nóng nảy, mơ hồ cảm giác đồ tôn nhất định sẽ có biện pháp.

- Có bản lĩnh chính mình đi ra ngoài, dựa vào người khác còn tính bổn sự gì!

Chương 2608: Đương trường phân bảo

Diệt Hồn tôn giả lạnh lẽo liếc mắt nhìn Vân Phi Hồng, người Thiên Địa minh vốn đang buồn bực, nghe nhắc Lục Lâm Thiên không khỏi nghiến răng nghiến lợi, nỗi hận không thể lập tức đánh chết Lục Lâm Thiên, đem Lục Lâm Thiên bầm thây vạn đoạn, nhưng lại không cách nào đánh chết hắn, ngược lại luôn bị quản chế, loại cảm giác này đối với họ thật sự quá mức phẫn nộ.

- Là đồ tôn của mình còn tính là người lạ sao, có bản lĩnh các ngươi cũng tìm đồ tôn cho mình đi, chỉ sợ đám đồ tử đồ tôn phế vật của các ngươi không có khí mà tranh thôi! Oa ha ha!

Thiên Dương cười đắc ý, khuôn mặt cao hứng không thôi, hắn có được đồ tôn mạnh mẽ như thế, thật sự giúp cho hắn kiếm đủ mặt mũi.

- Vân Phi Hồng, con mẹ nó ngươi đừng hung hăng càn quấy, có bản lĩnh chúng ta đơn đả độc đấu!

Phong Vũ Tôn giả quát một tiếng, nhắc tới Lục Lâm Thiên làm trong lòng hắn càng uất nghẹn, nghĩ tới Thanh Lôi Huyền Đằng, cũng do Lục Lâm Thiên gây ra, hắn còn đang nghẹn một bụng lửa giận đây.

- Phong Vũ lão thất phu, lão tử sợ ngươi sao, đánh thì đánh!

Thiên Dương đứng dậy, hắn cũng không muốn đánh mất mặt mũi.

Xuy xuy!

Chân khí hai người giằng co, bắt đầu run lên, một cỗ năng lượng vô hình khuếch tán thổi quét, nháy mắt đem họ bao phủ bên trong, không gian bắt đầu nứt nẻ, đã sắp động thủ.

- Sư công, cần gì tính toán với lão thất phu kia!

Ngay lúc này một thanh âm đột nhiên truyền tới.

Xuy!

Chỉ thấy không gian trước đại điện đột nhiên dao động, một thanh ảnh nháy mắt xuất hiện.

Sưu!

- Lục Lâm Thiên!

Mọi người không khỏi run lên, đó chính là Lục Lâm Thiên, khi mọi người nhìn vào đôi mắt thâm thúy của hắn, phảng phất như cảm giác được có cỗ chân khí vô hình khó hiểu.

Khí tức kia thật giống như nhìn thấu tang thương thế gian vạn vật, như nhìn thấu nhân sinh trăm thái, nếm hết nhân tình ấm lạnh, cỗ khí tức này đến từ sâu trong linh hồn, tuyệt đối không phải lỗi giác.

- Ánh mắt kia, thật quỷ dị!

Trong lòng các cường giả run lên, ánh mắt kia như làm dao động tâm cảnh của bọn hắn, làm cho bọn hắn không còn chỗ nào ẩn nấp.

Lão giả tên Đạm Niệm nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt chợt lóe tinh quang, hiện lên tia kinh ngạc nhưng nháy mắt liền biến mất không thấy.

Không gian đột nhiên an tĩnh lại, mà mọi người lại có chút không quá tự nhiên.

- Tiểu tử này tựa hồ lại chiếm được chỗ tốt không nhỏ a!

Ánh mắt Kim Lang tôn giả có chút chớp động, với khả năng của hắn, rõ ràng đã cảm giác được sự biến hóa của Lục Lâm Thiên.

Không ít cường giả nhận thấy chân khí của Lục Lâm Thiên khác hẳn lúc trước, tuyệt đối đã chiếm được chỗ tốt nên mới biến chất, hơn nữa ưu đãi nhất định thật lớn.

- Lâm Thiên, ngươi không sao chứ!

Nhìn thấy đồ tôn đã đi ra, Thiên Dương tôn giả lập tức đi tới bên người hắn, cảm nhận được sự biến hóa của hắn, sau thoáng sửng sốt lập tức vui sướng kêu lên.

- Bẩm sư công, đệ tử không có việc gì, rất tốt!

Lục Lâm Thiên nói, thanh âm của hắn lộ ra cảm giác tang thương xa xưa, rơi vào trong tai mọi người thanh thúy động lòng người như nước suối trong lành, lại như mây mù dày nặng miên man.

- Tiểu tử, rốt cục đã ra rồi, làm ngũ sư thúc lo lắng muốn chết!

Cùng Kỳ tôn giả đi tới, đôi mắt sáng ngời không ngừng quan sát Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử không có việc gì, làm cho ngũ sư thúc lo lắng, tiểu tử có lỗi!

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Tiểu tử, ngay cả ta cũng nhìn không thấu khí tức của ngươi, chẳng lẽ ngươi lại có tiến bộ cực lớn hay sao?

Cùng Kỳ truyền âm, bởi vì hắn hoàn toàn không cảm giác được khí tức của Lục Lâm Thiên, thậm chí còn có cảm giác khí tức của hắn thật nguy hiểm, vì vậy càng thêm rung động.

- Xem như chiếm được không ít ưu đãi.

Lục Lâm Thiên truyền âm trả lời, cũng không cần dối gạt ngũ sư thúc.

Đạm Thai Tuyết Vi, Mộ Dung Lan Lan, Tử Yên đều nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt phức tạp, sau đó liền thu liễm.

- Lâm Thiên!

Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Lư Khâu Mỹ Vi cũng đi tới.

- Nhạc phụ nhạc mẫu!

Lục Lâm Thiên đột nhiên chuyển mắt nhìn qua Lộc Linh Tôn giả bọn họ, phát hiện bọn họ cũng đang nhìn hắn chằm chằm.

- Hừ!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, khẽ hừ một tiếng, đám lão cẩu này thật sự không giáo huấn sẽ luôn tự cho mình là đúng.

Ánh mắt nhóm người Lộc Linh Tôn giả chứng kiến Lục Lâm Thiên càng ngày càng lấy được nhiều ưu đãi, trong lòng vô cùng buồn bực nhưng cũng không có cách nào, sắc mặt ngày càng khó xem.

- Tiểu tử này nhất định lấy được ưu đãi thật lớn trong đại điện kia, bằng không sẽ không giống như bây giờ!

Cường giả Thiên Địa minh đã xác định Lục Lâm Thiên chiếm được không ít chỗ tốt, càng suy đoán trong lòng càng thêm đố kỵ.

- Lẽ ra nên sớm đánh chết tiểu tử này!

Phong Vũ Tôn giả oán hận, nhớ ngày xưa Lục Lâm Thiên còn nhỏ yếu, trong tông có người đề nghị giết chết Lục Lâm Thiên, nhưng bởi vì quan hệ của Linh Thiên môn cho nên mới tạm thời buông tha cho hắn, không nghĩ tới lại có hôm nay.

Lục Lâm Thiên cũng không tiếp tục để ý tới bọn họ, ánh mắt chợt biến hóa, nói:

- Chư vị, lần này vào đại điện tiểu tử chiếm được một ít ưu đãi, lần này Đế Đạo minh chúng ta cùng tới đây, tiểu tử cũng không dám độc chiếm, hiện tại chư vị phân chia đi!

- Phân bảo vật!

- Quả nhiên cần phân bảo vật!

Ánh mắt người Đế Đạo minh phát ra ánh sáng, đặc biệt là những siêu cấp cường giả, ánh mắt càng thêm sáng ngời, trực tiếp bắn ra hào quang.

Nhìn thấy phản ứng của mọi người, tâm thần Lục Lâm Thiên vừa động, giới chỉ bắn ra sáu đạo lưu quang, lập tức phân chia trước mặt Linh Thiên môn, Vân Dương tông, Nhật Sát các, Thiên Vân đảo, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các, bên trong sáu lưu quang đều có một khối ngọc giản, chân khí bàng bạc vỡ áp vặn vẹo không gian.

- Vũ kỹ thiên cấp!

- Linh kỹ thiên cấp!

Nhìn thấy ngọc giản, từng thanh âm khiếp sợ buột miệng hô lên, mọi người đều chấn động.

- Toàn bộ đều là vũ kỹ linh kỹ thiên cấp!

Cường giả Thiên Địa mình đều rung động, bọn họ đều nhận ra là vật gì, không nghĩ tới Lục Lâm Thiên có thể xuất ra linh kỹ vũ kỹ thiên cấp.

Sưu sưu!

Chỉ nháy mắt siêu cấp cường giả sáu đại sơn môn lập tức thu ngọc giản vào trong tay.

Ánh mắt của họ vô cùng kích động, đây đều là vũ kỹ linh kỹ thiên cấp, họ đều biết rõ giá trị, tuyệt đối không kém hơn thần khí.

- Chư vị, vũ kỹ linh kỹ thiên cấp chỉ có hạn, tiểu tử thật sự không đủ phân, nhưng những bảo vật này cũng nên phân cho chư vị!

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, trong giới chỉ lại bắn ra mười lăm đạo lưu quang, rơi vào trong đội ngũ của Thánh Linh cốc, Tiêu Diêu bang, Thiên Ưng lâu bọn họ.

Mọi người lại kinh ngạc, bên trong lưu quang phân cho mỗi phái là năm kiện linh khí địa cấp, ba sơn môn cũng không khách khí kích động thu vào trong tay.

Một ít thế lực sơn môn bên Thiên Địa minh nhìn thấy cảnh tượng này đều đố kỵ, trong lòng thầm hối hận mình đã hoàn toàn đứng sai đội hình.

Nhóm người Lộc Linh Tôn giả nhìn thấy Thiên Dương tôn giả bọn họ thu vũ kỹ linh kỹ thiên cấp vào giới chỉ, ánh mắt vừa nóng cháy vừa đố kỵ, giá trị vũ kỹ linh kỹ thiên cấp không kém thần khí, bảo họ làm sao không khó chịu cho được.

Chương 2609: Bị cửa kẹp qua!

Tuy người của Thánh Linh giáo còn chưa nhận được vật gì, nhưng họ cũng không nóng nảy, đồ vật đều đang nằm trong tay giáo chủ, giáo chủ cũng sẽ không để cho Thánh Linh giáo thiệt thòi.

Kim Lang tôn giả cùng Cùng Kỳ tôn giả cũng không để ý, họ hiểu rõ Lục Lâm Thiên, căn bản không cần lo lắng hắn phá sản.

- Đa tạ Lục minh chủ!

Cường giả Đế Đạo minh thu hồi vũ kỹ linh kỹ thiên cấp cùng linh khí địa cấp, ôm quyền nói cảm tạ, trong mắt đều hiện vẻ cảm kích, Lục Lâm Thiên không tàng tư bảo vật mà nguyện ý phân chia cho bọn họ, đương nhiên trong lòng họ vui vẻ.

- Lục Lâm Thiên, đem bảo vật chia đều, bằng không chúng ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Cường giả Thiên Địa minh không còn cách nào nhẫn nhịn, cuối cùng Lộc Linh Tôn giả phẫn nộ quát to, thanh âm vang vọng khắp quảng trường.

Lục Lâm Thiên chậm rãi xoay người, nhìn qua Lộc Linh Tôn giả, vẻ mặt lộ ra nụ cười quỷ dị.

Vừa tiếp xúc ánh mắt của Lục Lâm Thiên, không biết vì sao Lộc Linh Tôn giả đột nhiên cảm thấy trong lòng run lên, như có điều gì làm ảnh hưởng tới hắn, sau đó mới khôi phục lại bình tĩnh, khuôn mặt vô cùng âm trầm, lạnh lùng nói:

- Lục Lâm Thiên, chúng ta cùng tiến vào Tử Vong thâm uyên, đặc biệt đi lên ngọn núi này làm các đại sơn môn đều tổn binh hao tướng, thương vong thảm trọng, lúc này một mình ngươi chiếm hết bảo vật, không khỏi có chút không giảng đạo lý, rất bất nhân nghĩa!

Vừa nghe lời này Lục Lâm Thiên sửng sốt, lập tức bật cười, nhìn chằm chằm Lộc Linh hỏi:

- Vậy ngươi cảm thấy ta nên làm như thế nào?

- Lục Lâm Thiên, giao ra toàn bộ bảo vật trong tay ngươi cho mọi người chia đều, bằng không ngươi nhất định phải chết, Thiên Địa minh tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi, đương nhiên nếu ngươi giao ra chuyện xảy ra trong Tử Vong thâm uyên giữa Thiên Địa minh cùng Đế Đạo minh xem như xóa bỏ, ngươi thấy thế nào?

Lộc Linh nói.

- Phốc!

Lục Lâm Thiên chợt bật cười, cơ hồ cười tới khom cả người, cường giả Phi Linh môn cũng phá lên cười lớn, đây là chuyện buồn cười nhất họ từng nghe qua, cường giả Đế Đạo minh cũng không nhịn được bật cười, ánh mắt lạnh lùng nhìn Lộc Linh.

Nghe tiếng cười to, sắc mặt Lộc Linh lẫn cường giả Thiên Địa minh đều âm trầm xuống.

Sau một lúc Lục Lâm Thiên thu liễm sắc mặt, thản nhiên nói:

- Ta kháo cái đầu ngươi, đầu ngươi bị con lừa đá hay là bị cửa kẹp, ngươi đang mơ mộng hão huyền hay bị choáng váng, ta xem ngươi là choáng váng, lão tử lấy được đồ vật dựa vào cái gì đưa cho ngươi, Thiên Địa minh giỏi lắm sao, ngươi nói ngươi có phải điên không, sao lại nói ra lời ngu ngốc như vậy!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hiện lên lãnh ý.

Nghe được lời của hắn, xung quanh lại bộc phát tiếng cười vang, không ít người còn ôm bụng xoa xoa.

- Ha ha, theo ta xem đầu của lão gia hỏa Lộc Linh bị con lừa đá!

Thiết Kiếm tôn giả cười to nói.

- Ta nghĩ không phải, không giống bị con lừa đá, hơn phân nửa là bị cửa kẹp đi!

Mặc dù Kiền Chính tôn giả bị chặt đứt một cánh tay, nhưng cũng cười to không dứt, có khoảng thời gian chữa thương đã giúp hắn khôi phục không ít.

- Thiết Kiếm, Kiền Chính, hai lão gia hỏa các ngươi sai lầm rồi, đầu của Lộc Linh không phải bị lừa đá, không phải bị cửa kẹp đâu!

Thất Tinh tôn giả cười to nói.

- Thất Tinh, vậy ngươi nói là chuyện gì?

Thiết Kiếm cùng Kiền Chính nghi hoặc hỏi.

Thất Tinh ha ha cười to:

- Đầu của hắn hẳn là bị lừa đá xong lại bị cửa kẹp, hoặc là cửa kẹp xong lại bị lừa đá, cho nên mới có hiệu quả như vậy thôi!

- Phốc!

Thanh Oản tôn giả không nhịn được lại bật cười, mà nhóm nữ tử Đạm Thai Tuyết Vi cũng không nhịn được cười khúc khích.

Tiếng cười to làm sắc mặt người Thiên Địa minh xanh mét lạnh lẽo, khuôn mặt vặn vẹo dữ tợn.

- Lục Lâm Thiên, ngươi hung hăng cuồng vọng như thế, chẳng lẽ thật sự cho rằng ta không thể đối phó ngươi hay sao?

Sắc mặt Lộc Linh tối tăm tới cực điểm, bị mọi người chế giễu, món nợ này cũng phải tính lên người Lục Lâm Thiên, trong mắt hắn hiện lên vẻ âm trầm, với tu vi định lực của hắn lúc này thật sự không cách nào che giấu cơn giận cùng sát ý.

- Vậy hãy thử xem lão cẩu ngươi làm gì được ta!

Lục Lâm Thiên cười nhạt, sắc mặt càng âm trầm, có chút món nợ cũng đã tới thời điểm tính toán rõ ràng mới được.

Không khí quảng trường nháy mắt căng thẳng, ai cũng suy đoán được chỉ sợ lần này không thể tránh khỏi giao thủ, lời nói của Lục Lâm Thiên cũng là tín hiệu trực tiếp.

- Ha ha!

Lộc Linh Tôn giả chẳng những không giận ngược lại còn cười to, tiếng cười thổi quét không gian mang theo tức giận kinh thiên, rõ ràng giận quá mà cười, ngay lập tức vẻ mặt liền thu liễm, gắt gao nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên:

- Nếu nói như vậy ta cũng cần lấy mạng của ngươi, có một số việc cũng nên tính với ngươi rồi!

Oanh long long!

Tựa hồ cường giả Thiên Địa minh cũng đã sớm thương nghị xong, khi Lộc Linh vừa dứt lời, nhóm người Liễm Linh Tôn giả cơ hồ không hẹn mà cùng lao tới, linh lực chân khí bộc phát liền vây quanh Lục Lâm Thiên.

Xuy!

Ngay lúc này nhóm người Thiên Dương tôn giả lập tức vận chuyển linh lực, nhưng còn chưa nghe mệnh lệnh của Lục Lâm Thiên cho nên vẫn chưa nhúc nhích, chủ yếu mọi người đều tin tưởng hắn, chỉ sợ có hắn ở đây, mọi người cũng không cần quá lo lắng.

Lục Lâm Thiên lướt mắt nhìn qua nhóm người Lộc Linh, nói:

- Mười một lão cẩu, ta nhắc nhở các ngươi, muốn động thủ với ta thì nhất định sẽ hối hận, ta cũng cam đoan các ngươi sẽ đau lòng, hiện tại các ngươi sẽ phải trả giá thật nhiều, luôn nghĩ bản tôn dễ chọc tới hay sao!

- Lục Lâm Thiên, bản tôn biết ngươi bất phàm, nhưng ngươi có năng lực làm được gì nhiều người chúng ta như vậy sao, thức thời thì lấy ra bảo vật chia đều, nếu không chúng ta sẽ không khách khí!

Ánh mắt Lộc Linh trầm xuống, nhiều bảo vật đều rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên, hắn làm sao có thể cam tâm, huống chi Lục Lâm Thiên không thể không chết, vừa lúc nhân cơ hội này phải cho tiểu tử kia trả giá thật nhiều, nhất định phải đánh chết hắn.

- Giao ra bảo vật, nếu không ngươi phải chết!

Cường giả Thiên Địa minh cùng quát, linh lực chân khí run lên, mọi người đều ý thức được một vấn đề trong Thiên Địa minh, nếu còn tiếp tục như trước kia nhất định sẽ bị Lục Lâm Thiên tiêu diệt từng bộ phận, cho nên bọn hắn đã nhất trí quyết định, sau này phải cùng tiến lui, bằng không bị tách ra đánh chết, không ai trốn thoát.

Bọn hắn cũng ý thức được, từ sau khi tiểu tử kia xuất hiện, toàn đại lục đều rung chuyển, các đại sơn môn đều bị áp chế, cho nên tiểu tử này nhất định phải chết, nếu Lục Lâm Thiên chết, Đế Đạo minh chỉ còn là danh nghĩa, tóm lại lưu Lục Lâm Thiên lại chính là lưu tai họa.

- Thật đúng là tham lam!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, quay đầu nhìn cường giả Đế Đạo minh:

- Chư vị đồng minh, mấy năm nay Thiên Địa minh làm nhiều mờ ám, cho nên hiện tại tiểu tử có một số việc cần thương nghị với chư vị một chút!

- Minh chủ phân phó!

Các cường giả Đế Đạo minh cùng ôm quyền nói, trong lòng họ cũng hiểu rõ Lục Lâm Thiên muốn nói điều gì.

Chương 2610: Linh Vũ gia nhập

Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tử cảm thấy được món nợ giữa Đế Đạo minh cùng Thiên Địa minh cũng nên tính toán, không biết ý của mọi người thế nào?

- Ha ha, Thiên Địa minh muốn động thủ, vậy hãy thử xem, có chút món nợ cũng nên tính toán!

Thất Tinh tôn giả bước tới, chỉ mới hai bước đã khiến mặt đất nứt nẻ, chân khí thổi quét, khí thế trướng lớn.

- Động thủ thì động thủ, làm con mẹ hắn!

Thiên Dương tôn giả quát to, nhóm siêu cấp cường giả Đế Đạo minh lập tức bước tới, chân khí linh lực bạo tuôn, có Lục Lâm Thiên dẫn đầu, nhìn thực lực Đế Đạo minh như có chút yếu hơn mà mọi người cũng không hề có ý sợ hãi.

- Lâm Thiên, động thủ đi, đám hỗn trướng này ta đã sớm muốn giết mấy tên!

Cùng Kỳ tôn giả quát lạnh một tiếng, cùng Kim Lang tôn giả đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

Hô hô!

Cường giả hai bên nhất thời cùng động, từng luôn chân khí uy áp kinh người lan tràn, không gian không ngừng run rẩy, khí thế bộc phát khiến người có thực lực thấp đều phải thối lui về phía sau.

Sắc mặt nhóm người Vô Ảnh kiếm tôn chợt ngưng tụ, lúc này động thủ chính là cuộc chiến mở màn toàn diện của hai bên, nếu động thủ sẽ không còn đường rút lui, mặc dù thực lực chỉnh thể của Thiên Địa minh mạnh hơn Đế Đạo minh, nhưng trong Đế Đạo minh còn có Kim Lang cùng Cùng Kỳ tôn giả.

Kiền Chính tôn giả bị thương nặng, mà Kim Lang cùng Cùng Kỳ cũng không thể khôi phục hoàn toàn trong thời gian ngắn, thực lực tuyệt đối suy giảm, dễ đối phó hơn.

Nhưng đạo lý diệt địch một ngàn tự tổn tám trăm ai cũng hiểu được, nếu chân chính giao chiến, đó là không chết không ngừng, thậm chí ai cũng nghĩ ra mức độ thảm thiết, dù sao đối với trình tự của họ mà nói muốn đánh chết đối thủ cùng cấp cũng vô cùng khó khăn, lúc trước sở dĩ Yết Sát bị Lục Lâm Thiên một chiêu giết chết, nguyên nhân chủ yếu là vì Yết Sát hoàn toàn khinh thường Lục Lâm Thiên, vì vậy mới tử vong, bằng không nếu đối chiến sống chết, hoặc là hồn anh tự bạo thì kết quả của Lục Lâm Thiên tuyệt đối thê thảm.

Nếu phải chân chính liều mạng sinh tử, người Thiên Địa minh có chút do dự, nháy mắt chân khí đôi bên biến thành giằng co.

- Lục Lâm Thiên muốn độc chiếm bảo vật, chúng ta cùng nhau tới đây, nhiều lần trải qua cửa ải khó khăn trùng điệp, tổn thất thảm trọng, lý nên được một ít, Linh Vũ giới có ý trợ giúp Thiên Địa minh một tay!

Đúng lúc này một thanh âm truyền tới, một thân ảnh chợt lóe, chính là lão giả của Linh Vũ giới.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, hắn đã sớm đánh giá người kia, thực lực tuyệt đối là cường hãn.

Ánh mắt thoáng động, Lục Lâm Thiên cũng không ngoài ý muốn với hành động của Linh Vũ giới, nếu là hắn cũng lựa chọn làm như thế. Chẳng qua sự gia nhập của họ làm Lục Lâm Thiên thoáng kiêng kỵ, thực lực của lão giả trong mơ hồ làm Lục Lâm Thiên cảm giác hắn là người khó đối phó nhất, lão giả giống như luôn che giấu gì đó, nhưng càng cố ý che giấu càng khiến cho Lục Lâm Thiên có chút bất an.

Cực Lạc tam quỷ đứng xa xa, ánh mắt thoáng động, tựa hồ có suy nghĩ gì, sau đó lại nhìn qua nhóm người Lục Lâm Thiên.

Lúc này nhìn Lục Lâm Thiên cả ba người vẫn cực kỳ rung động, khiếp sợ lẫn ngây dại thật lâu, may mắn lúc trước họ không đối phó Lục Lâm Thiên cùng Dương Quá, nếu không chết như thế nào cũng không biết.

- Nhị thiếu gia, Lộc Linh truyền âm cho chúng tôi, nói thừa dịp loạn đối phó nhị thiếu gia!

Bỗng nhiên một tiếng truyền âm rơi vào trong tai Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khẽ liếc mắt nhìn vào Lệ Quỷ đứng xa xa, trong mắt mơ hồ lộ ý cười.

Hô!

Lão giả Linh Vũ giới bước tới, chân khí run lên, khí tức Linh Tôn cửu trọng, tuyệt đối vượt hơn Lộc Linh Tôn giả.

Nhóm cường giả Thiên Địa minh đều thoáng ngẩn người, bọn họ cũng không hề xa lạ với Linh Vũ giới, mấy năm nay Linh Vũ giới liên tục xuất hiện trên đại lục, mặc dù không rõ động cơ nhưng chưa tới nỗi làm cho họ băn khoăn như Lục Lâm Thiên.

- Có bằng hữu Linh Vũ giới tương trợ thì tốt lắm, theo ta được biết các vị cũng có không ít ân oán với Lục Lâm Thiên, tới lúc đó đánh chết hắn, chiếm được bảo vật chúng ta chia đều!

Lộc Linh nói, trong lòng lại kinh ngạc, không nghĩ tới chân khí lão giả kia cũng không kém gì hắn, trong mơ hồ còn làm cho hắn kiêng kỵ, nhưng trong lòng cũng vui mừng, có Linh Vũ giới gia nhập, khả năng chiến thắng sẽ cao hơn.

- Kiệt kiệt, huynh đệ chúng ta cũng hỗ trợ Thiên Địa minh một tay, Lục Lâm Thiên độc chiếm nhiều bảo vật như vậy, chi bằng lấy ra chia đều, bằng không thà rằng không ai chiếm được, chúng ta tiến vào một chuyến cũng không dễ dàng!

Một tiếng âm lệ truyền ra, ngay lập tức ba thân ảnh tới gần.

- Cực Lạc tam quỷ!

Ánh mắt các cường giả biến hóa, họ có nghe qua hung danh của ba người này, nhưng không ngờ họ cũng tương trợ Thiên Địa minh, thậm chí Cực Lạc tam quỷ đều có không ít ân oán với những cường giả ở đây, làm trong lòng bọn hắn có chút khó chịu.

- Có Cực Lạc tam quỷ tương trợ cũng tốt, chư vị, chúng ta nên bỏ xuống thành kiến, trước đối phó Lục Lâm Thiên quan trọng hơn!

Ánh mắt Lộc Linh cực kỳ nghi hoặc, tự nhiên biết thanh danh Cực Lạc tam quỷ không tốt, nhưng lại truyền âm cho Lệ Quỷ:

- Lệ Quỷ, sao lại thế này, ta bảo ngươi âm thầm ra tay, sao ngươi lại bại lộ chính mình?

- Lộc Linh Tôn giả, ngươi đâu có nói rõ ràng muốn chúng ta âm thầm ra tay, ta còn tưởng rằng ngươi muốn chúng ta trực tiếp tương trợ chứ?

Lệ Quỷ ra vẻ kinh ngạc truyền âm trả lời.

- Được rồi, ba người các ngươi toàn lực ra tay đừng lưu tình, nhất định phải đánh chết Lục Lâm Thiên!

Lộc Linh nói, lúc này cũng không thay đổi được gì, tuy ba quân cờ Cực Lạc tam quỷ lộ ra ánh sáng có chút sớm, nhưng cũng có thể mở rộng đội hình Thiên Địa minh, sẽ có thể hoàn toàn ngăn chặn Đế Đạo minh.

- Lộc Linh Tôn giả, vậy ngươi đã đáp ứng điều kiện của chúng ta…

Lệ Quỷ truyền âm hỏi.

- Yên tâm đi, vẫn như cũ, tới lúc đó hai kiện thần khí kia cũng thuộc về ba huynh đệ các ngươi!

Lộc Linh đáp, trong lòng âm trầm, ba tên ngốc tử này lại thật sự tin lời hứa của hắn, chờ sau khi lợi dụng xong thì giết luôn cũng tốt.

- Chư vị, Lục Lâm Thiên độc chiếm bảo vật, không chút công bình, chúng ta cũng trải qua sinh tử mới tới đây, nhưng ưu đãi đều bị hắn lấy được, không bằng mọi người cùng nhau liên thủ thế nào, tới lúc đó chia đều bảo vật, đây có phải là cơ hội?

Ánh mắt Lộc Linh lại nhìn qua không ít tán tu Tôn Cấp nói.

Lúc này trong những tán tu có một Vũ Tôn thất trọng, hai ngũ trọng, tuy không thể đối phó siêu cấp cường giả, nhưng cũng là một cỗ thực lực.

Sắc mặt nhóm tán tu dao động, Lục Lâm Thiên thật khó đối phó, nhưng đội ngũ Thiên Địa minh lúc này tuyệt đối cường hãn, bởi vì có bảo vật nên hấp dẫn không ít người, nhưng ai cũng kiêng kỵ Lục Lâm Thiên, người này thật sự không dễ trêu chọc.

- Chư vị, nếu ai muốn đυ.c nước béo cò, vậy đừng trách ta không khách khí, chư vị tự mình ngẫm lại đi, tới lúc đó chia đều bảo vật, chư vị đi vào Tử Vong thâm uyên chẳng lẽ không phải vì bảo vật sao?

Chương 2611: Hai minh khai chiến

Tựa hồ biết băn khoăn trong lòng họ, ánh mắt Lộc Linh trầm xuống, trong giọng nói mang theo vẻ uy hiếp.

- Được, mọi người liên thủ, tới lúc đó bảo vật chia đều!

Bị uy bức dụ dỗ, mấy cường giả tán tu cũng cắn răng đáp ứng, lập tức nhảy ra tập trung người của Thiên Địa minh.

- Chư vị, hôm nay đánh chết Lục Lâm Thiên, động thủ đi!

Nhìn thấy thực lực Thiên Địa minh, còn có Linh Tôn cửu trọng Linh Vũ giới, Cực Lạc tam quỷ, đã hoàn toàn ngăn chặn gắt gao Đế Đạo minh, Lộc Linh quát lạnh một tiếng, vừa dứt lời linh lực tràn ra, không gian xung quanh dao động tràn ngập khuếch tán.

- Động thủ!

Siêu cấp cường giả Thiên Địa minh đều phóng thích khí thế, chân khí thổi quét bao phủ người của Đế Đạo minh.

Trong mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập sát ý, đối với đám người Thiên Địa minh sát ý trong lòng hắn đã không còn cách nào ngăn chặn, mà bản thân hắn cũng không tính toán buông tha những người này.

- Người của Đế Đạo minh nghe lệnh, giết, một tên cũng không tha!

Giọng nói của Lục Lâm Thiên thật băng sương, muốn đánh thì đánh, hôm nay phải lấy những người này khai đao.

- Giết!

Lời của hắn vừa dứt, cường giả Đế Đạo minh đều quát to.

- Giết!

Ánh mắt Lộc Linh âm trầm, phất tay, thanh âm tràn đầy sát ý như sấm sét vang vọng.

Oanh long!

- Hừ, giết cho ta!

Nhóm người Kim Lang tôn giả hừ lạnh một tiếng, từng đạo công kích bay ra, chỉ nháy mắt hư không giống như trời sụp đất nứt.

Oanh long!

Lão giả Linh Vũ giới trực tiếp đối chiến cùng Kim Lang, Lộc Linh lao về hướng Lục Lâm Thiên, nhưng lại bị Cùng Kỳ ngăn cản trước người, ba người Cực Lạc tam quỷ vây đánh Thiên Địa nhị lão, cả không gian nháy mắt đã quấy phong vân biến sắc.

- Hừ!

Lục Lâm Thiên cười lạnh một tiếng, thủ ấn kết xuất, chín cỗ hung khôi mang theo khí thế sát phạt sắc bén tràn ra.

- Ô ô!

Chân khí trên người cỗ khôi lỗi giống như hóa thành hỏa diễm thực chất gào thét bốc cao, bí văn tương liên, nháy mắt chân khí thăng lên, ngưng tụ thành khôi lỗi hợp kích trận pháp.

- Khôi lỗi của tiểu tử này đáng sợ, mọi người cần liên thủ đối kháng!

Cương Khôi hét lớn một tiếng, thân hình lao thẳng tới trước, bên cạnh đi theo một cỗ khôi lỗi bát giai hậu kỳ cũng đánh thẳng về hướng hung khôi của Lục Lâm Thiên.

- Liên thủ đối kháng chín cỗ khôi lỗi này, các ngươi mau đem tiểu tử kia đánh chết!

Bình Sơn tôn giả hét lớn một tiếng, chân khí thổi quét, hung hăng va chạm về hướng chín cỗ khôi lỗi.

Cương Khôi cùng khôi lỗi bát giai hậu kỳ, lại thêm Bình Sơn đồng thời đối phó chín cỗ hung khôi, nhưng hoàn toàn không gây chút ảnh hưởng với chín cỗ khôi lỗi, lúc này chín cỗ hung khôi tạo thành trận pháp hợp kích, chân khí đã kéo lên tương đương Tôn Cấp cửu trọng, tuy rằng vẫn còn chút chênh lệch nhưng trận pháp hoàn mỹ ăn ý cũng đủ làm cho Cương Khôi cùng Bình Sơn khó thể chiến thắng.

- Tiểu tử, giao ra bảo vật đi!

Chỉ nháy mắt một tiếng quát lớn truyền tới, hai thân ảnh xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, chính là Phong Vũ cùng Thiên Nguyệt, Thiên Địa minh tựa hồ đã có chuẩn bị, trực tiếp xuất động hai cường giả Tôn Cấp cửu trọng muốn lập tức kích sát Lục Lâm Thiên.

- Thật sự có dự mưu a!

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên lãnh ý, sát ý tràn ngập, trước đó hắn đánh chết Yết Sát là vì Yết Sát sơ sẩy khinh thường, mà hiện tại cả Thiên Nguyệt lẫn Phong Vũ đều đã có chuẩn bị, phỏng chừng sẽ khó đối phó, muốn một kích giết chết hoàn toàn không có khả năng.

- Nhị đệ, cẩn thận!

Sắc mặt Dương Quá trầm xuống, lập tức lao tới.

- Dương Quá, đối thủ của ngươi là ta!

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan nhìn lướt qua Lục Lâm Thiên, thoáng dao động, lập tức ngăn cản Dương Quá, trong tay xuất hiện thanh trường kiếm, kiếm quang lập tức vây công hắn.

- Đệ tử Thánh Linh giáo, bày trận!

- Đệ tử Linh Thiên môn, bày trận!

- Đệ tử Huyễn Hồn môn, kết trận!

- Đệ tử Thần Kim các, bố trí Khôi Lỗi trận!

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, các đại sơn môn hét lớn một tiếng, triển khai trận hình nhanh như chớp, chân khí cùng linh lực đáng sợ khoảnh khắc xông thẳng lên trời.

Oanh long long!

Không gian run rẩy, kinh thiên động địa, thanh thế mênh mông cuồn cuộn chấn động lòng người, cả không gian khoảnh khắc như muốn nứt vụn, không gian xung quanh nhộn nhạo tràn ngập, mây đen ngưng tụ, gió giục mây vần.

- Ngao!

- Hống hống!

Đông đảo yêu thú bát giai Phi Linh môn hóa thành bản thể bay lên trời, uy thế kinh thiên, Thôn Thiên Cùng Kỳ, Kim Dực Thiên Lang đều hóa thành bản thể.

Giờ phút này ngoại trừ nhóm siêu cấp cường giả, luận trình tự thực lực tu vi, thì Đế Đạo minh mạnh hơn không ít, chủ yếu là vì dọc theo đường đi vào Đế Đạo minh tổn thất không bao nhiêu, hơn nữa cường giả Tôn Cấp của Thánh Linh giáo lẫn Phi Linh môn thật không ít, nhờ vậy cũng kéo gần sự chênh lệch giữa đôi bên.

Nhưng cũng không lợi thế hơn được nhiều, bởi vì Linh Vũ giới cùng nhóm tán tu đều gia nhập vào đội ngũ của Thiên Địa minh giúp họ đối chiến.

- Gïếŧ!

Thiên Độc Yêu Long hóa thành bản thể khổng lồ, độc vụ quanh quẩn, nháy mắt lao thẳng tới.

- Mẹ nó, gïếŧ a!

- Phanh phanh!

Chỉ nháy mắt toàn bộ công kích đều bùng nổ trong nháy mắt, năng lượng xung quanh khủng bố trực tiếp đem không gian xung quanh đều phá hủy, mặt đất đều nứt vỡ tàn phá.

Oanh!

Những đại trận ầm ầm va chạm, nhất thời thiên địa phảng phất như run rẩy lên, không gian không ngừng nứt vụn.

- Sư phụ!

Tử Yên nhìn chăm chú vào trong vòng chiến, ánh mắt lập tức chuyển qua Tử Đồng trưởng lão.

- Tử Yên, ta biết ngươi đang suy nghĩ điều gì, nếu tới thời gian nhất định ta cũng sẽ không bận tâm gì khác, tự nhiên sẽ ra tay tương trợ, nhưng ngươi cũng biết quy củ Thiên Địa các, có một số việc chúng ta không thể tham dự, đây là quy củ mà chúng ta nhất định phải tuân thủ!

Tử Đồng trưởng lão liếc mắt nhìn Tử Yên, nói:

- Theo ta quan sát, Lục Lâm Thiên không phải hạng người liều lĩnh, nếu hắn dám động thủ, nhất định là có chỗ dựa, chúng ta nhìn xem đi!

- Lục Lâm Thiên, nhìn ngươi làm sao tiếp tục càn quấy, hôm nay ngươi chết không có chỗ chôn!

Phong Vũ quát lớn, khởi động khải giáp, hắn toàn lực phòng bị Lục Lâm Thiên, sát ý lóe ra, hai chân điểm xuống đất lao thẳng tới trước.

Lục Lâm Thiên không dám khinh thường, Phong Vũ vừa đột phá Vũ Tôn cửu trọng không lâu, nhưng hắn là vũ giả tam hệ, từng đối chiến qua, thực lực cực kỳ cường hãn, xem như xếp vào năm người mạnh nhất Thiên Địa minh hôm nay.

Ánh mắt biến hóa, Lục Lâm Thiên bước tới, không gian ba vặn nhộn nhạo tán khai, sau đó chợt thối lui.

- Hừ, trốn không thoát đâu, lần này ngươi nhất định phải chết!

Chỉ nháy mắt ngắn ngủi, Phong Vũ đã xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, quyền ấn phá không bay ra, trực tiếp xé rách không gian hung hăng đập thẳng xuống.

Dưới chân Lục Lâm Thiên chợt lóe ngân mang, đồng hóa không gian xung quanh trước người, thân thể run lên đột nhiên biến mất.

Oanh!

Một quyền nện xuống, không gian xuất hiện hắc động tối đen, cả không gian đều chấn động.

- Di!

Sắc mặt Phong Vũ nhất thời tối lại, hắn biết tốc độ của Lục Lâm Thiên rất nhanh, nhưng không nghĩ tới có thể tránh né được một quyền của mình.

Chương 2612: Uy lực đại hồn anh

Xuy!

Chỉ nháy mắt thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện cách vài trăm thước, khi hắn vừa hiện thân, đột nhiên một thân ảnh xuất hiện, một đạo quang trụ thổi quét tới, mang theo linh hồn công kích bàng bạc, vừa ra tay chính là Thiên Nguyệt tôn giả.

- Hừ!

Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới Thiên Nguyệt, một đạo tử kim lưu quang lao ra khỏi ấn đường, một thân ảnh xuất hiện, năng lượng sát khí tràn ra, chính là đại hồn anh.

- Nhận lấy cái chết!

Cùng một thời gian Phong Vũ lại tiến tới, nện xuống một quyền, năng lượng hỏa hệ nóng cháy hội tụ, không gian đều đọng lại, hỏa diễm ngập trời bao phủ Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, tử kim lưu quang chợt lóe, một đạo tử sắc lôi đình đánh tới, hung hăng va chạm vào Phong Vũ, không gian không ngừng vỡ tan.

Oanh oanh!

Thiên Nguyệt cùng đại hồn anh nháy mắt va chạm vào nhau, bốn thân ảnh oanh kích cùng một chỗ, không gian đột nhiên nổ tung, tiếng nổ vang như sấm sét, kình phong cuồng bạo mang theo kình khí ngập trời tán phát giữa không trung.

Đặng đặng!

Hai thân ảnh đồng thời bị đẩy lui, chính là Lục Lâm Thiên cùng đại hồn anh, nhưng cũng không bị thương.

Đại hồn anh bị đẩy lui, linh hồn công kích khủng bố va chạm, khi đánh vào người hắn đột nhiên giống như ném cục đá vào đầm nước, nhộn nhạo gợn sóng, sau đó liền khôi phục bình tĩnh, không có chút ảnh hưởng.

Đại hồn anh vốn là tàn hồn, khi linh hồn công kích đánh trúng ngược lại còn bị hắn cắn nuốt, làm cho hắn đạt được không ít ưu đãi.

Thiên Nguyệt nhìn thấy đại hồn anh, cảm thấy vô cùng kỳ dị, sát khí thao thiên làm cho Thiên Nguyệt cảm giác mình bị áp chế, trong lòng vô cùng khiếp sợ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, trong lòng có chút kinh ngạc với thực lực của đại hồn anh.

- Thiên Nguyệt tôn giả, ngươi nhanh chóng đánh chết linh hồn phân thân kia đi, ta bám trụ tiểu tử này, tới lúc đó cùng đánh chết hắn!

Ánh mắt Phong Vũ lóe lên, cũng biết hắn không khả năng giết chết được Lục Lâm Thiên, điểm này hắn cũng nhận thức cực kỳ rõ ràng.

- Không thành vấn đề, vậy trước tiêu diệt linh hồn phân thân này đi!

Thiên Nguyệt cười lạnh một tiếng, chỉ cần đánh trọng thương linh hồn phân thân, Lục Lâm Thiên cũng sẽ bị trọng thương.

- Tiểu tử, chết đi!

Thiên Nguyệt hét lớn, một đạo linh lực khủng bố tràn ra, phong vân biến sắc, dẫn dắt lên thiên địa năng lượng hội tụ.

- Hừ, chỉ bằng thực lực của ngươi, tựa hồ còn chưa đủ!

Đại hồn anh cười lạnh, thủ ấn biến hóa.

- Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, đệ nhất chuyển…

Thiên địa năng lượng đột nhiên hội tụ, một đạo quang quyển chói mắt xuất hiện, sát khí thao thiên càng thêm nồng đậm.

- Đệ cửu chuyển!

Đại hồn anh thúc giục lên tới đệ cửu chuyển Thiên Linh bí pháp.

Vào lúc này không ít ánh mắt cường giả đều nhìn qua đại hồn anh, khí tức tiêu thăng làm bọn hắn run sợ, sát khí quanh quẩn chấn động lòng người.

Đại hồn anh đột nhiên tiến lên một bước, quát:

- Thiên Linh Diệt Hồn chỉ!

Một đạo chỉ ấn phá không bay ra, linh hồn khí tức khủng bố cực đoan ập tới.

Oanh!

Chỉ ấn va chạm vào trảo ấn, năng lượng nháy mắt bộc phát, kình khí ngập trời đem không gian xung quanh chấn vỡ.

Đặng đặng!

Năng lượng công kích khủng bố làm đại hồn anh cũng không chịu nổi, thân hình lảo đảo thối lui, chân khí Tôn Cấp bát trọng đỉnh cũng không thể chính diện đối kháng Thiên Nguyệt tôn giả.

- Hừ, nghĩ thi triển bí pháp là có thể đối kháng ta hay sao!

Thiên Nguyệt quát lạnh một tiếng, thân hình lao thẳng tới.

- Huyễn Diễn đao trận!

Nháy mắt một đạo đao mang xuất hiện, lập tức hóa thành hơn chín ngàn đao mang.

- Hưu hưu!

Hơn chín ngàn đao mang hóa thành từng đạo đao quang bao phủ Thiên Nguyệt tôn giả.

- Đao trận thật quỷ dị!

Sắc mặt Thiên Nguyệt trầm xuống, đao trận này khủng bố bất phàm khiến cho bà ta cũng không dám khinh thường, một đạo hồn khí kỳ lạ xuất hiện trong tay, vật này bén nhọn giống như kim châm, chân khí bàng bạc lan tràn.

Hưu hưu!

Vừa thúc động linh khí, Thiên Nguyệt nháy mắt va chạm cùng Huyễn Diễn đao trận.

- Ám Ma Phân Thân bí pháp!

Ánh mắt đại hồn anh trầm xuống, thủ ấn kết xuất, hào quang chợt lóe, linh hồn phân thân giống đại hồn anh như đúc mang theo sát khí thao thiên bay ra.

Tổng cộng là mười một linh hồn phân thân, cộng thêm đại hồn anh là mười hai người cùng đứng thẳng, mỗi linh hồn phân thân đều có tu vi Tôn Cấp bát trọng đỉnh, làm cả không gian lung lay như sắp đổ.

- Lục Lâm Thiên sao có thể thúc giục ra nhiều linh hồn phân thân như vậy, chuyện gì xảy ra?

- Lục Lâm Thiên thật là quỷ dị!

- Linh hồn lực cực mạnh mới làm được!

Chỉ nháy mắt đại hồn anh cùng mười một linh hồn phân thân cùng tiến vào Huyễn Diễn đao trận, bao vây Thiên Nguyệt bên trong, linh hồn dao động khủng bố làm sắc mặt Thiên Nguyệt đại biến, thật sự chấn kinh.

- Thiên Linh Diệt Hồn chỉ!

- Hóa Thú linh ấn!

- Không Linh Liệt!

Mười một đạo công kích khủng bố, năng lượng trộn vỡ hư không, linh hồn phong bạo thổi quét, phong vân biến sắc, không gian tan vỡ, một cỗ năng lượng hủy diệt lan tràn trong khoảnh khắc bao phủ Thiên Nguyệt tôn giả.

Chân khí đại hồn anh có thể so sánh với Tôn Cấp bát trọng đỉnh phong, cho dù Thiên Nguyệt là Linh Tôn cửu trọng còn có hồn khí trong tay, nhưng lúc này bị mười một linh hồn phân thân cùng đại hồn anh vây công cũng rơi xuống hạ phong.

Hơn nữa đại hồn anh không sợ hãi linh hồn công kích, ngược lại còn có thể cắn nuốt đạt được ưu đãi, điều này khiến Thiên Nguyệt càng thêm bị quản chế, nhất thời chật vật không thôi.

Nguyên bản Thiên Nguyệt còn định tiêu diệt linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên làm cho hắn bị trọng thương, không ngờ Lục Lâm Thiên còn có thủ đoạn này khiến sắc mặt Thiên Nguyệt xanh mét vô cùng khó xem.

Đồng thời cả Phong Vũ cũng tối tăm, hắn còn đang mong chờ Thiên Nguyệt tiêu diệt xong đại hồn anh tới trợ giúp liên thủ với hắn.

Nhưng Phong Vũ thật sự không ngờ thủ đoạn của Lục Lâm Thiên ngày càng nhiều, chín cỗ khôi lỗi đã bám trụ Cương Khôi cùng Bình Sơn, linh hồn phân thân vây khốn Thiên Nguyệt, mà một mình hắn cũng không thể đánh chết Lục Lâm Thiên, có thể nói cả bốn siêu cấp cường giả Thiên Địa minh cùng khôi lỗi bát cấp của Cương Khôi cũng không làm gì được Lục Lâm Thiên.

Oanh long long!

Chỉ chớp mắt tiếng nổ ầm vang chấn động trời cao, năng lượng kinh người thổi quét không gian không ngừng nổ tung.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên càng thêm âm trầm, khóe môi lộ nụ cười lạnh làm trái tim người băng giá.

- Lục Lâm Thiên, nhận lấy cái chết!

Phong Vũ tự biết một mình không làm gì được Lục Lâm Thiên, mà Lục Lâm Thiên phải thúc giục sử dụng nhiều thủ đoạn như thế nhất định sẽ tiêu hao thật lớn, vì vậy hắn tiến lên một bước, chân khí cuồn cuộn lập tức tràn ra.

Hô!

- Phong Vũ lão cẩu, ngươi không đủ tư cách!

Lục Lâm Thiên quát lạnh một tiếng, chân giẫm hư không, thân hình đột nhiên xông thẳng lên trời, hoàng mang chợt lóe, lập tức khởi động Thanh Linh khải giáp.

Ông ông!

Tiếng sấm nổ mạnh, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực vẫy động:

- Lần trước cho ngươi chiếm chút tiện nghi, thật nghĩ rằng ngươi là đối thủ của bản tôn sao!

Phong Vũ cười lạnh, hỏa diễm dựng lên ngập trời, khí tức nóng cháy tràn ngập.

Chương 2613: Thủ đoạn mới

- Nhận lấy cái chết!

Trảo ấn ngưng tụ, vặn vẹo không gian bay thẳng tới trước.

- Vậy sao?

Song chưởng trầm xuống, hư ảnh kim long xoay quanh, khoảnh khắc hóa chưởng thành quyền, thiên địa năng lượng hội tụ, Lục Lâm Thiên trầm xuống, song chưởng run lên, hai quyền lóe sáng kim quang đồng thời bay ra.

- Ngao...

Long ngâm vang vọng, hai đầu hư ảnh kim long bắn tới, giống như song long xuất hải, hung hăng đánh thẳng vào trảo ấn, một đầu hư ảnh còn lại lao thẳng về hướng Phong Vũ.

Oanh!

Hư ảnh hung hăng va chạm vào trảo ấn, nháy mắt không trung bị kiềm hãm, quang mang chói mắt lóe sáng, hoàng mang cùng hỏa diễm vung vẩy tứ tán.

- Phá!

Hư ảnh kim long rít gào lao tới, Phong Vũ vung quyền đánh ra, không gian bị nứt vỡ, cùng hư ảnh kim long oanh kích vào nhau.

- Phanh!

Tiếng nổ như sấm vang vọng không trung, năng lượng phong bạo nháy mắt thổi quét, hư ảnh kim long bị đánh vỡ thành từng khúc.

- Ngao!

Long ngâm vang triệt, tâm thần mọi người run lên, bị uy áp ảnh hưởng rùng mình.

Huyết Lục hiện ra trong tay, cả thân đao tràn ngập huyết quang, băng sương mà thần thánh, lộ ra khí tức tử tịch, mang theo sát khí lan tràn.

- Hảo huynh đệ, đã lâu không cùng ngươi kề vai chiến đấu!

Ánh mắt Phong Vũ càng thêm âm trầm, ban đầu ở Thiên Môn cốc hắn từng gặp qua thanh chiến đao bất phàm này.

Xuy!

Phong Vũ không chút do dự lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, khí tức bao trùm, ngưng tụ thành năng lượng không gian cuồn cuộn trên bầu trời, uy áp hỏa hệ tràn ngập xen lẫn tiếng sấm nổ mạnh.

- Tới tốt lắm!

Lục Lâm Thiên vung tay, Huyết Lục vẽ ra một vòng tròn cực lớn, một vầng quang quyển lớn vài trăm thước xuất hiện, khe không gian bao phủ thiên không vỡ áp thẳng vào Phong Vũ Tôn giả.

- Hoàn Vũ Thất Toàn trảm!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, Huyết Lục vẽ ra bảy đao mang, cuối cùng hiện thành huyết quang, cả không gian đột nhiên nổ tung.

- Phá!

Trong mắt Phong Vũ hiện lên vẻ ngưng trọng, công kích mang theo thiên địa năng lượng hung hăng va chạm xuống.

Hưu hưu…

Đao mang bắn tới, nháy mắt va chạm cùng công kích kia, cắt vỡ khe không gian, hắc động lan tràn, toàn bộ vật chất đều hóa thành mảnh nhỏ.

Xuy!

Khi hết thảy yên tĩnh trở lại, thân ảnh Phong Vũ xuất hiện, khải giáp xuất hiện dấu vết lờ mờ, mái tóc có chút hỗn độn lẫn chật vật.

- Tiểu tử, ngươi cũng chỉ có bổn sự này sao, còn chưa đủ đối phó bản tôn!

Nếm chút thiệt thòi, sắc mặt Phong Vũ xanh mét, vừa dứt lời trên mặt tràn ngập sát ý, chân khí hùng hồn vận chuyển, tựa hồ đang ngưng tụ công kích lợi hại.

- Vậy hãy để cho ngươi thử xem một ít thủ đoạn mới đi!

Huyết Lục đột nhiên đánh ra từng đạo đao mang quỷ dị, cả không gian đột nhiên nổi lên sóng gió, trên Huyết Lục lan tràn một cỗ hàn băng khí thần bí.

Cô!

Phong Vũ liên tục kết xuất thủ ấn, khí tức nóng bỏng tràn ra, ngưng tụ thành một đạo chưởng ấn khổng lồ, bao trùm cả thiên không, như mặt trời bao phủ nửa bầu trời, trên chưởng ấn mơ hồ có tiếng sư rống phượng hót vang vọng, nhìn qua cực kỳ khủng bố.

- Hỏa Hoàng Diệt!

Tiếng sư rống phượng minh ngày càng kịch liệt, Phong Vũ gầm lên một tiếng, chưởng ấn nháy mắt bay ra, ập thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Không gian chung quanh chưởng ấn nứt vụn từng khúc, uy lực khủng bố, Phong Vũ cũng biết muốn đối phó Lục Lâm Thiên hắn phải dùng hết toàn lực, mà Hỏa Hoàng Diệt chính là bí kỹ bất truyền của Hóa Vũ Tông, tiếp cận vũ kỹ thiên cấp, cũng là thực lực cực mạnh của hắn.

- Cô!

Hỏa diễm lan tràn ngập trời, thanh âm phượng minh vang rền, dưới chưởng ấn khổng lồ một đầu hư ảnh hỏa phượng hoàng lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Hư ảnh hỏa phượng hoàng lớn chừng tám chín trăm thước, uy thế kinh khủng vỡ áp không gian vặn vẹo, hết thảy đều bị thiêu thành tro tàn, thậm chí không gian xung quanh cũng bốc lên khói trắng.

Trong phút chốc, Huyết Lục lướt qua một đạo quỹ tích huyền ảo, một đao cuối cùng làm cả không gian run lên, hàn băng khí cực đoan lan tràn.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện vẻ ngưng trọng, tiến tới hai bước, không gian xung quanh lập tức đông cứng thành băng tuyết quỷ dị.

Đồng thời một đạo đao mang bay thẳng tới chân trời, chân khí băng hàn thấu xương lan tràn khắp thiên không.

Hưu hưu!

Đao mang đan xen, giống như mạng nhện, mỗi đao bổ ra lại có hàn băng khí đánh thẳng về hướng hỏa phượng hoàng.

Nhưng mấy đao liên tiếp cũng chỉ làm hỏa phượng hoàng thoáng ảnh hưởng, nháy mắt đã vặn vẹo không gian đi tới trước người Lục Lâm Thiên.

- Kiệt kiệt, nhìn xem ngươi làm sao đối kháng bản tôn!

Phong Vũ âm lệ cười to, dù sao Lục Lâm Thiên chỉ đạt tới Tôn Cấp lục trọng mà thôi, cũng không cách nào đối kháng được với hắn.

Đột nhiên sắc mặt hắn đại biến, trong nháy mắt hắn cảm nhận được công kích của mình biến hóa quỷ dị, dưới mấy đạo đao mang kia, công kích của hắn lại giống như bị áp chế.

- Ngũ Hành Huyết Đao quyết – Hàn Băng hồn đao!

Đao mang cuối cùng rơi lên hỏa phượng hoàng, ngay lúc này có vài đạo đao mang từ trong thân thể hỏa phượng hoàng xuyên qua.

Mỗi đao mang nháy mắt kết thành hàn băng, tựa như mạng nhện bao trùm, lập tức tương liên ngay bên ngoài thân thể khổng lồ của nó.

Ngay tiếp theo một cỗ hàn băng khí vô hình đột nhiên lan tràn phía chân trời, uy thế như kéo theo năng lượng thiên địa, hàn bàn khí lan tràn, nhất thời đông cứng hỏa phượng hoàng giữa không trung.

Hỏa phượng hoàng rít gào giãy dụa, nhìn qua thật giống như một băng đảo khổng lồ di chuyển trên không trung, không gian xung quanh vang lên răng rắc, khe nứt rậm rạp cấp tốc lan tràn.

- Đây là đao kỹ gì vậy!

Sắc mặt Phong Vũ ngưng trọng, trong lòng kinh hãi, năng lượng quỷ dị kia tựa hồ có thể khắc chế hắn, thậm chí còn xen lẫn linh hồn lực bàng bạc thổi quét, làm cho hắn bị áp chế, mặc dù đao kỹ chưa tới vũ kỹ thiên cấp, nhưng chân khí khủng bố cũng làm hắn run rẩy.

- Bạo!

Sắc mặt Phong Vũ đại biến, xa xa vỗ ra một đạo chưởng ấn, hỏa phượng hoàng nháy mắt run lên, hỏa diễm ngập trời thổi quét, lúc này băng đảo lộ ra khe nứt, hỏa diễm tiết ra ngoài lập tức nổ tung.

Oanh long!

Hỏa phượng hoàng nổ tung, trong nháy mắt kình khí hàn băng nương theo sau hỏa diễm khuếch tán, chấn động cả không gian.

Răng rắc!

Không gian đột nhiên hỗn loạn, nứt vụn thành từng khúc, khí thế khủng bố làm không ít cường giả đều chú ý, vô cùng kinh ngạc, không ai nghĩ tới Lục Lâm Thiên có thể đối chiến ngang tay với Phong Vũ Tôn giả tới mức này.

Đặng đặng!

Kình khí khủng bố thổi quét, trường bào của Phong Vũ chấn khai kình khí, trong nháy mắt một cỗ khí tức linh hồn thổi tới, linh hồn công kích bàng bạc khiến cho hắn nhất thời bị ảnh hưởng, lập tức bị đẩy lui ra sau.

- Đao kỹ thật quỷ dị cường hãn!

Lúc này Phong Vũ mới biết Lục Lâm Thiên mạnh bao nhiêu, đao kỹ như vậy thật sự quá cường đại.

Ông!

Ngay lúc thân hình Phong Vũ bị đẩy lui, Lục Lâm Thiên đã như quỷ mị xuất hiện trước mặt hắn không xa.

- Duệ Kim hồn đao!

Một tiếng quát vang lên, kim quang đại thịnh, Huyết Lục chém xuống.

- Ngao!

Theo tiếng long ngâm vang vọng, một đạo đao mang mang theo tiêu sát khí tràn ngập ầm ầm lướt qua không trung, kim quang bén nhọn cắt qua hư không.

Chương 2614: Tâm Đồng cứu sư!

Đao mang vừa ra cả không gian run rẩy, không gian xung quanh hóa thành tro tàn lộ ra khe không gian thật dài, vô cùng sắc bén khủng bố.

Phong Vũ Tôn giả cũng không kịp nghĩ nhiều, khe không gian tối đen đã lan tràn tới trước người hắn, tốc độ của Lục Lâm Thiên hoàn toàn áp chế hắn.

- Oanh!

Trong khoảnh khắc hoảng sợ, Phong Vũ đánh ra một đạo quyền ấn, bởi vì tốc độ của Lục Lâm Thiên khiến cho hắn không cách nào né tránh.

Quyền ấn cùng đao mang va chạm vào nhau như vẫn thạch nện xuống, lực va chạm khiến trong lòng mọi người nhảy dựng.

Xuy!

Chỉ thấy đao mang bổ xuống quyền ấn, quyền ấn chỉ giằng co trong nháy mắt đã thấy tiêu sát khí thổi quét ngập trời.

- Ca ca!

Trong nháy mắt thanh âm không gian xung quanh phá nát truyền tới, kình khí vặn vẹo không gian sau đó vỡ áp xuống, đem quyền ấn hung hăng chém thành hai nửa.

Hưu!

Một giây sau, đao mang kim sắc hung hăng chém thẳng xuống dưới, chân khí tiêu sát cùng linh hồn công kích khủng bố nháy mắt bộc phát, linh hồn công kích vỡ áp cả không gian.

Trong lòng Phong Vũ hoảng hốt, ánh mắt thoáng ngây dại nhưng chỉ tích tắc sau đã lập tức khôi phục trở lại.

Cường giả đối chiến chỉ nháy mắt đã đủ trí mạng, trong nháy mắt này Phong Vũ muốn ra tay cũng không kịp, kim sắc đao mang thật sự quá mức cường hãn, tiêu sát khí sắc bén làm cho hắn kinh hãi đảm chiến.

- Không xong!

Ánh mắt đại biến, giờ khắc này Phong Vũ cảm thấy nhịp tim đập nhanh, hối hận đã không còn kịp nữa, hắn không ngờ Lục Lâm Thiên mạnh như vậy, hắn vốn không biết vì Lục Lâm Thiên sợ bại lộ thân phận cho nên lúc trước giao thủ với hắn luôn áp chế thực lực thật sự của mình.

Xuy!

Đao mang chém xuống, ánh mắt Phong Vũ hoảng hốt, chân khí trào ra, hết thảy chỉ trong tích tắc, thân hình hắn cũng né tránh gần thoát ra ngoài.

Phong Vũ miễn cưỡng ngưng tụ chưởng ấn, đang định đẩy ra đối kháng, nhưng đao mang kinh khủng mang theo khe không gian tối đen hung hăng đánh lên tay của hắn.

Mặt đất nổ tung, đao mang bổ ra hố sâu cực lớn.

- A!

Phong Vũ hét thảm một tiếng, bàn tay bị chém đứt đoạn, cảm giác đau đớn làm sắc mặt hắn trắng bệch.

- Đao kỹ thật bá đạo!

Không ít người chứng kiến cảnh tượng này, không nhịn được hít sâu một hơi, đao kỹ bá đạo vượt ngoài dự liệu của họ, không ai nghĩ tới Lục Lâm Thiên có thể chém trọng thương Phong Vũ Tôn giả.

- Tiếp tục đi!

Lục Lâm Thiên cười lạnh vung Huyết Lục tiếp tục chém tới.

Phong Vũ còn chưa hoàn hồn đã thấy đao mang bổ tới, không thể không toàn lực đối kháng, ánh mắt đã biến thành kinh hãi.

Phanh phanh!

Từng đạo công kích nổ nát không gian, đã bắt đầu có người vẫn lạc, lúc này thực lực chỉnh thể của Phi Linh môn liền lộ ra ưu thế, một nhóm cường giả yêu thú tung hoành không gặp phải bao nhiêu nguy hiểm, mà người Thiên Địa minh không ngừng tránh né.

Nhưng trong những cường giả Tôn Cấp Phi Linh môn, liên tục thi triển hồn khí vũ linh khí địa cấp, còn có vũ kỹ linh kỹ địa cấp, mà kiểu sử dụng này tuyệt đối là không bình thường, chẳng khác gì nhà giàu mới nổi, dù là tu vi Vương Cấp cũng có vũ linh khí cùng hồn khí địa cấp, ít nhất cũng đạt tới huyền cấp.

Của cải của Phi Linh môn làm những đại sơn môn đều đỏ mắt, dù là họ cũng không có nhiều như thế.

Oanh long long!

Cường giả Linh Vũ giới gia nhập, Lăng Thanh Tuyền cùng Lăng Thanh Tuyệt đều không ngoại lệ, mà Lăng Thanh Tuyệt như cố ý nhắm vào Phi Linh môn, không ngừng ra tay, đã có vài Vương Cấp cùng yêu thú linh thú thất giai bị hắn đánh chết, cuối cùng bị Hỏa Sí tôn giả, Bàn Hủy cùng Bàn Vân liên thủ ngăn cản hắn.

Tuy Lăng Thanh Tuyệt bất phàm nhưng có Hỏa Sí tôn giả, hơn nữa Bàn Hủy Bàn Vân đều hóa thành bản thể vây công, bản thân Lăng Thanh Tuyệt lại trọng thương, hoàn toàn rơi xuống hạ phong.

- Hồn linh khải giáp, hồn khí địa cấp, kiệt kiệt, đi chết đi!

Một lão giả Tôn Cấp nhất trọng Linh Vũ giới hung hăng đánh về phía Đông Vô Mệnh, ánh mắt lộ vẻ tham lam, một tu vi linh vương lại có được bảo vật này, làm sao không làm hắn đỏ mắt.

- Phệ Hồn Ác Anh!

Ánh mắt Đông Vô Mệnh ngưng trọng, thủ ấn kết xuất, hắc mang lan tràn đồng thời xen lẫn linh hồn lực tràn ra.

- Ô ô!

Một tiếng chi chi chói tai vang lên, thanh âm làm linh hồn rùng mình, Phệ Hồn Ác Anh mang theo linh hồn dao động quỷ dị thổi quét, nhìn qua như ác quỷ đánh thẳng về hướng người kia.

- Có chút quỷ dị, nhưng quá yếu!

Tôn Cấp nhất trọng cười lạnh một tiếng, công kích của đối phương cực kỳ quỷ dị, độc công cũng khó trêu chọc, nhưng thực lực không đủ, thủ ấn biến hóa liền vỗ lên ác anh.

- Phanh!

Phệ Hồn Ác Anh bị chụp vỡ thành mảnh vụn.

- Phốc!

Đông Vô Mệnh phun máu tươi, thân hình trọng thương lảo đảo thối lui.

- Không chịu nổi một kích, chết đi!

Tôn Cấp nhất trọng cười lạnh một tiếng, một chưởng oanh ra, không trung lắc lư, chưởng ấn xuyên qua không gian đánh thẳng vào người Đông Vô Mệnh.

Thân hình Đông Vô Mệnh đang bị đẩy lui, ánh mắt ngưng trọng, độc vụ bạo tuôn, trong phút chốc một đạo chưởng ấn ngưng tụ nháy mắt đánh thẳng về hướng Tôn Cấp nhất trọng kia.

- Oanh!

Hai đạo chưởng ấn va chạm, kình khí ngập trời tràn ra, không gian biến thành vặn vẹo, chưởng ấn nháy mắt bị chấn nát, năng lượng cuồng bạo thổi quét, một tầng hắc khí xen lẫn hương vị gay mũi khó ngửi khuếch tán.

Đặng đặng!

Thân hình Đông Vô Mệnh lại bị đẩy lui, độc vụ bị chấn động tản ra, miệng tràn máu tươi.

- Lão độc vật cẩn thận!

Hổ Viêm thiên tôn hét lớn, hắn đang chiến đấu cùng một Tôn Cấp Huyễn Hồn môn.

- Kiệt kiệt, thực lực cũng không tệ lắm, đáng tiếc vẫn là chết chắc rồi!

Linh Tôn nhất trọng cười lạnh, thân hình đã tới trước mặt Đông Vô Mệnh không xa, lại đánh ra một đạo chưởng ấn.

- Chỉ là một Linh Tôn nhất trọng nho nhỏ, lại dám ra tay với sư phụ của ta, ngươi ngại mạng dài quá!

Ngay trong nháy mắt không gian xung quanh trước người Đông Vô Mệnh chợt lóe, một thanh âm tiếng quát thanh thúy vang vọng thiên không.

- Là ai!

Còn chưa nhìn thấy thân ảnh nhưng Tôn Cấp nhất trọng đã cảm thấy không gian xung quanh mình đọng lại, linh lực đình trệ, chưởng ấn biến mất giữa không trung, thân hình cấp tốc thối lui nhưng căn bản không thể di động nửa phần.

Xuy!

Không gian xung quanh chợt lóe, một tử ảnh lắc mình bay ra, trên khuôn mặt xinh đẹp tuyệt mỹ hiện lên hàn ý khiến người run rẩy.

- Dám động tới sư phụ của ta, cho ngươi sống không bằng chết!

Thiếu nữ trực tiếp đi tới trước người đối phương, một đạo trảo ấn vỗ thẳng về phía hắn.

Không gian vặn vẹo, từng luồng độc vụ lập tức bắn ra, trực tiếp xuyên vào trong cơ thể Tôn Cấp nhất trọng kia.

- A!

Độc vụ nhập thể, chỉ nháy mắt người kia hét lên một tiếng, không biết đang thừa nhận thống khổ thế nào.

Ngay lập tức toàn thân hắn biến thành tối đen, thân hình phù lên, thất khiếu chảy máu đen, khuôn mặt biến thành dữ tợn khủng bố.

- Tâm Đồng!

Vốn Lục Lâm Thiên đang định ra tay cứu Đông Vô Mệnh, nhưng không nghĩ tới Lục Tâm Đồng đúng lúc xuất hiện, trái tim hắn lập tức thả lỏng xuống.

Chương 2615: Lâm Thiên bị bắt

- Tâm Đồng!

Đông Vô Mệnh ổn định thân hình, nhìn thấy thiếu nữ chợt sửng sốt, nháy mắt lộ ý cười, thiếu nữ xinh đẹp kia chính là đồ đệ bảo bối của hắn.

- Sư phụ, ngài không sao chứ?

Lục Tâm Đồng quay lại bên người Đông Vô Mệnh, đôi mắt liên tục quan sát thân thể hắn, nhìn thấy sư phụ vẫn ổn mới yên lòng.

- Ta không sao, con không có việc gì thì tốt rồi!

Đông Vô Mệnh cười nói, vốn trong lòng đang lo lắng cho đồ đệ, hiện tại nhìn thấy nàng bình an hắn mới yên tâm, chỉ sợ thực lực đồ đệ lại có tiến bộ.

- Lão độc vật, ngươi không sao chứ!

Băng Mộc tôn giả đánh lui đối thủ, vừa lao tới cứu viện thì đã bị Lục Tâm Đồng ra tay trước.

Đông Vô Mệnh cảm kích lắc đầu, ý bảo mình không sao.

- A!

Linh Tôn nhất trọng không ngừng phát ra tiếng kêu thảm thiết, thanh âm vô cùng thê thảm, toàn thân bành trướng tới gấp ba, như một quả bóng da phù lớn, chỉ sợ sớm muộn sẽ nổ tung, làm không ít người đều cả kinh vội vàng thối lui ra xa, nhìn thân thể kia đã biết có kịch độc, nếu bị lây dính chỉ một chút hậu quả tuyệt đối là đáng sợ.

- Phá Quân đại ca, ngươi giúp ta chiếu cố sư phụ!

Lục Tâm Đồng nhìn lướt qua toàn trường, vừa nhìn đã biết đại khái tình huống, lập tức nói một câu, thân ảnh biến mất ngay tại chỗ.

- Phanh!

Tiếng nổ thật lớn, một Vũ Tôn tam trọng Địa Linh Tông đẩy lui Thanh Linh Tôn giả, đang định tiếp tục ra tay thì không gian trước mặt chợt lóe, Lục Tâm Đồng lập tức xuất hiện ngay trước người hắn.

- Chết đi!

Thân ảnh tử sắc run lên, một đạo chưởng ấn trực tiếp rơi lên người Vũ Tôn tam trọng, hắn căn bản không thể né tránh, nháy mắt thân hình đã bị chưởng ấn đánh nát, hóa thành huyết vụ rơi xuống không trung.

Một tán tu Vũ Tôn lục trọng giao chiến với Phích Lịch tôn giả cùng Phong Linh Tôn giả, hai người nhờ vào hồn khí vũ linh khí vẫn còn có thể bất phân thắng bại.

- Đi chết đi!

Vào thời khắc này, Lục Tâm Đồng nháy mắt xuất hiện sau lưng tán tu kia, trong tay bắn ra một đạo bạch quang, nháy mắt xuyên thủng vào sau lưng của hắn.

Người kia vừa có cảm giác đã không còn kịp nữa, bạch quang nháy mắt bắn tới trực tiếp phá hủy cương khí của hắn, tích tắc tiến nhập vào sau đầu, xuyên thủng đầu lướt ra khỏi ấn đường.

Xuy!

Lục Tâm Đồng chợt xuất hiện, phất tay thu lại, bạch quang rơi vào trong tay, chính là Thiên Linh hồn châm.

- Phanh!

Cùng một thời gian thân thể tán tu đã nổ tung rơi thẳng xuống quảng trường bên dưới.

- Đại tiểu thư!

Phích Lịch tôn giả cùng Phong Linh Tôn giả sửng sốt, không nghĩ tới họ đánh ngang tay với người kia thật lâu, nhưng Lục Tâm Đồng chỉ một chiêu đã kích sát được hắn.

- Chết đi!

Chỉ nháy mắt thân ảnh Lục Tâm Đồng đã xuất hiện bên trong đệ tử Vương Cấp của Phi Linh môn, không ngừng đánh ra độc vụ, trực tiếp giết một mảng lớn đối thủ, Lục Tâm Đồng ra tay không chút lưu tình, vừa xông vào đội ngũ Thiên Địa minh chính là tàn sát, tuyệt đối tàn sát, trong khoảnh khắc đông đảo Vương Cấp đều phải đối diện với ác mộng cả đời.

- A!

Tiếng kêu thảm không ngừng vang lên, Lục Tâm Đồng đã đại khai sát giới, nàng ra tay ác độc hơn cả Đông Vô Mệnh, không chút lưu tình.

Phanh phanh phanh!

Lúc này Thiên Nguyệt hoàn toàn bị quản chế, nhưng dù sao vẫn là Linh Tôn cửu trọng, mặc dù rơi xuống hạ phong nhưng muốn giết bà ta vẫn không phải chuyện dễ dàng.

- Lão cẩu, tiếp tục đi!

Kích chiến kịch liệt, Lục Lâm Thiên luôn quấn lấy Phong Vũ Tôn giả, Huyết Lục đánh xuống, Phong Vũ luôn bị quản chế, còn bị chặt đứt một bàn tay, bị ảnh hưởng thật lớn, thực lực giảm mạnh, cho tới bây giờ chỉ còn bị Lục Lâm Thiên đuổi giết, khuôn mặt tức giận tới xanh mét, hắn chưa từng gặp phải tình cảnh như vậy trong đời.

Lúc này đầu tóc Phong Vũ rối bời, khải giáp không ít vết rách, khóe môi chảy máu, nhìn qua giống như đã phát điên.

- Tiểu tử, ta không bỏ qua cho ngươi!

Thiên Nguyệt cũng không thể thoát thân, Phong Vũ điên cuồng rít gào một tiếng, tay trái hội tụ quyền ấn, quyền ấn nháy mắt hóa thành quang ảnh đỏ đậm, nhanh như chớp bắn ra, cả không gian đều run rẩy.

Quyền ấn thổi quét, năng lượng cuồng bạo đỏ đậm đáng sợ, tựa như muốn thiêu cháy không gian, nháy mắt vỡ áp về hướng Lục Lâm Thiên.

- Thần Vũ Diệt Không!

Lục Lâm Thiên cười lạnh, tâm thần vừa động, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực duỗi lớn, hóa thành hơn ngàn thước, một cỗ năng lượng dao động dị thường đáng sợ tràn ra, vang vọng như sấm sét.

Hưu hưu…

Chỉ một thoáng vũ dực bay vυ"t ra ngoài, mỗi lông chim giống như loan đao hình cung tầng tầng cùng phát, cắt vỡ không gian, hóa thành hình cung bao phủ cả hư không, trực tiếp cắt vỡ quyền ấn của Phong Vũ, bao vây hắn bên trong.

- Răng rắc!

Cả phiến không gian phá nát, hoàn toàn trộn vỡ, chỉ một thoáng một cỗ kình khí ngập trời thổi quét cả không trung, hư không đều run rẩy lên.

Ngay lập tức không trung bộc phát quang mang chói mắt, lộ ra động sâu thật lớn.

Phốc!

Thân ảnh Phong Vũ Tôn giả xuất hiện, phun ra máu tươi, sắc mặt càng thêm tái nhợt, khải giáp tràn ngập khe nứt, vết máu thẩm thấu ra ngoài, thậm chí trên mặt cũng tuôn máu.

Hưu hưu!

Hơn vạn vũ dực bay vòng, nháy mắt hóa thành từng đạo lưu quang quỷ dị quay về trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

- Lão cẩu, chịu chết đi!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, lao thẳng về hướng Phong Vũ.

- Đồ khốn, bản tôn có chết cũng không cho ngươi sống dễ chịu!

Phong Vũ hét lớn một tiếng, sắc mặt xanh mét tới cực hạn, cho dù hôm nay hắn có chết cũng phải đem tiểu tử kia chôn cùng.

Vừa nhìn thấy phản ứng của Phong Vũ, trong mắt Lục Lâm Thiên lộ vẻ khác thường.

- Tiểu tử, ngươi xong rồi!

Đúng ngay lúc này sau lưng Lục Lâm Thiên vang lên tiếng cười to, một thân ảnh quỷ dị xuất hiện, trong tay đánh ra vài đạo cấm chế, dùng khí thế nhanh như tia chớp đánh thẳng vào người Lục Lâm Thiên.

Hưu!

Cấm chế rơi xuống, chân khí Lục Lâm Thiên đột nhiên ngừng lại, Thanh Linh khải giáp biến mất, sắc mặt đại biến.

- Kiệt kiệt, tiểu tử ngươi cuối cùng rơi vào trong tay bản tôn!

Lệ Quỷ xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên, bắt hắn vào trong tay.

Phong Vũ đang định đánh ra thủ đoạn cuối cùng, nháy mắt chứng kiến một màn này, ánh mắt biến thành mừng như điên.

- Lâm Thiên!

- Chưởng môn!

- Minh chủ!

Nhóm người Kim Lang tôn giả cực kỳ hoảng sợ, khuôn mặt biến thành ngưng trọng tới cực điểm.

- Dừng tay, dừng tay cho ta!

Lệ Quỷ lớn tiếng quát, thanh âm vang vọng cả quảng trường.

Mọi người lập tức tách ra, mặc dù đang kịch chiến nhưng mọi người vẫn biết Lục Lâm Thiên bị bắt giữ.

Sưu sưu!

Cả quảng trường đang chiến đấu kịch liệt nháy mắt yên tĩnh trở lại, ánh mắt mọi người nhìn chăm chú vào Lệ Quỷ cùng Lục Lâm Thiên, sắc mặt không ngừng biến hóa.

- Lệ Quỷ, ngươi muốn chết!

Thiên Dương tôn giả hét lớn một tiếng, ánh mắt ngưng trọng.

- Thiên Dương tôn giả, ngươi đang uy hïếp ta sao, ít nhất ngươi còn chưa thể làm gì được ba huynh đệ chúng ta!

Lệ Quỷ cười lạnh, không thèm để ý Thiên Dương, bắt Lục Lâm Thiên trong tay, nhìn lướt qua toàn trường, Dương Quỷ cùng Âm Quỷ đều đi tới bên người Lệ Quỷ, vốn hai người không phải đối thủ của Thiên Địa nhị lão, nhưng vì Thiên Địa nhị lão đã bị trọng thương cho nên mới có thể bị hai người bám trụ.

Chương 2616: Biến hóa đột ngột

- Cực Lạc tam quỷ, mau thả người ra, nếu không ta dù phải dốc hết toàn lực Linh Thiên môn cũng đem ba ngươi bầm thây vạn đoạn!

Mang Linh lão tổ lớn tiếng quát.

- Mang Linh, ngươi không cần phải làm ta sợ, chờ ta lấy được hai kiện thần khí trên người Lục Lâm Thiên, không, hiện tại hẳn là ba kiện thần khí, tới lúc đó để xem các ngươi còn làm gì được ba huynh đệ chúng ta, kiệt kiệt!

Lệ Quỷ xem thường uy hiếp của Mang Linh lão tổ.

- Lâm Thiên!

Sắc mặt Tử Yên đại biến, trái tim nhấc trên cổ họng, mà Mộ Dung Lan Lan, Đạm Thai Tuyết Vi đều run lên.

Vẻ mặt Lăng Thanh Tuyền thoáng biến hóa, trong mắt hiện lên vẻ lo lắng.

- Sao ta có thể lo lắng cho hắn, chỉ là không muốn hắn chết trong tay người khác mà thôi, nhất định là như vậy!

Cảm giác tâm cảnh của mình biến hóa, Lăng Thanh Tuyền nghĩ thầm.

Vào lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên bị Lệ Quỷ bắt giữ, trong mắt nhóm người Thiên Địa minh đều lộ ý cười.

- Tiểu tử, ta không giết được ngươi, nhưng sẽ có người giết được ngươi, lần này ngươi nhất định phải chết!

Ánh mắt Gia Cát Tử Vân lộ vẻ âm tàn, sắc mặt vui mừng, hắn biết đời này mình còn muốn đánh chết Lục Lâm Thiên chỉ là vọng tưởng, nhưng trong lòng vẫn luôn hận không thể giết chết Lục

Lâm Thiên.

Đại hồn anh cùng Thiên Nguyệt cũng vừa tách ra, mười mấy linh hồn phân thân đều tiến nhập vào thân thể đại hồn anh, sắc mặc đại hồn anh ngưng trọng, chậm rãi tiêu tán trước mặt Thiên Nguyệt, Huyễn Diễn đao trận cũng tự động thu hồi, trôi nổi giữa không trung.

Thiên Nguyệt chật vật thu lấy Huyễn Diễn đao trận vào trong tay, trong lòng vô cùng mừng rỡ, vừa rồi đã được nếm thử uy lực của đao trận, nhìn thấy linh hồn phân thân biến mất, phỏng chừng do Lục Lâm Thiên bị cấm chế cho nên mới tự biến mất không còn bóng dáng.

Nhưng Thiên Nguyệt vẫn có chút kỳ quái, mặc dù linh hồn phân thân đã tiêu tán nhưng sát khí vẫn thật lâu không tiêu tan, bất quá bà ta cũng không để ý.

- Chưởng môn!

Sắc mặt đệ tử Phi Linh môn nháy mắt đại biến, mà nhóm yêu thú Xích Viêm nóng như lửa đốt lại không dám lộn xộn.

- Lệ Quỷ, giao Lục Lâm Thiên cho ta!

Lộc Linh lộ ý cười, nhảy ra nói.

- Lộc Linh Tôn giả, muốn giao người cho ngươi cũng không có vấn đề, nhưng điều kiện mà ngươi đáp ứng ta thế nào?

Lệ Quỷ lui ra sau vài bước nhìn Lộc Linh hỏi.

- Được, ta tuyệt đối đáp ứng ngươi!

Lộc Linh trả lời, ánh mắt lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên.

- Ngươi đáp ứng cũng vô dụng, bởi vì ta không tin một mình ngươi, ta muốn cả Thiên Địa minh đáp ứng ta!

Lệ Quỷ nói.

- Lệ Quỷ, ngươi muốn thế nào?

Lộc Linh mất hứng nói.

Sắc mặt mọi người biến hóa, ai cũng nghi hoặc, nghe khẩu khí hai người này tựa hồ có giao dịch nào đó.

- Rất đơn giản, ta muốn toàn bộ cường giả Thiên Địa minh đáp ứng trước mặt mọi người, ta giao Lục Lâm Thiên cho các ngươi, mà ba kiện thần khí cùng ba viên Đế Linh Tấn Thần đan trên người hắn phải giao cho ba huynh đệ chúng ta, nếu không ta tuyệt đối không giao hắn cho các ngươi!

Lệ Quỷ nói.

- Lệ Quỷ, ta chỉ đáp ứng hai kiện thần khí!

Ánh mắt Lộc Linh thoáng động.

- Bây giờ là ba kiện thần khí cùng ba viên Đế Linh Tấn Thần đan, ngươi không đáp ứng thì thôi, ta tự mình giết Lục Lâm Thiên!

Lệ Quỷ âm lệ quát.

- Lệ Quỷ, ngươi giết Lục Lâm Thiên cũng không chạy thoát, tới lúc đó dù là Đế Đạo minh hay Thiên Địa minh đều giết ngươi, cho nên ngươi đem người giao cho ta đi!

Lộc Linh nhìn chằm chằm Lệ Quỷ nói.

- Ta tình nguyện ngọc thạch câu phần cũng không thành toàn ngươi, trừ phi ngươi đáp ứng yêu cầu của ta, bằng không ngươi đừng mong có được Lục Lâm Thiên!

Lệ Quỷ cứng rắn nói.

- Được, ta đáp ứng ngươi!

Lộc Linh cắn răng nói, trong mắt hiện vẻ âm trầm.

- Ta đã nói phải do người Thiên Địa minh cùng đáp ứng mới được!

Lệ Quỷ nói.

Ánh mắt Lộc Linh khẽ động, thoáng do dự nhìn qua cường giả Thiên Địa minh, nói:

- Chư vị, Cực Lạc tam quỷ đã sớm có ước định với ta, nếu giết Lục Lâm Thiên thì hai kiện thần khí trên người Lục Lâm Thiên thuộc về ba người bọn họ, mà bây giờ bọn hắn cần ba kiện thần khí cùng ba viên Đế Linh Tấn Thần đan, chư vị cảm thấy thế nào?

Lúc này mọi người cũng khẳng định giữa Cực Lạc tam quỷ cùng Lộc Linh đã có sắp xếp từ trước, không nghĩ tới Lộc Linh âm hiểm như vậy.

- Cực Lạc tam quỷ, ngươi không phải nói muốn ba kiện thần khí cùng ba viên Đế Linh Tấn Thần đan sao, chỉ cần ngươi thả người, ta thề sẽ cho ngươi lấy được ba kiện thần khí cùng ba viên Đế Linh Tấn Thần đan!

Cùng Kỳ ngưng trọng nói:

- Nếu ngươi không thả người, Thánh Linh giáo dù đuổi giết ngươi tới chân trời góc biển, cũng phải đem ba ngươi nghiền xương thành tro!

- Lộc Linh Tôn giả, chỉ cần đem Lục Lâm Thiên giao cho chúng ta xử trí, điều kiện đó không có vấn đề.

Nghe lời nói của Cùng Kỳ, Vô Ảnh kiếm tôn liền gật đầu nói, chẳng qua nói đáp ứng thì đã sao, cuối cùng sẽ thế nào rồi biết, trong lòng bọn hắn nghĩ gì phỏng chừng ai cũng rõ ràng.

Lão giả Linh Vũ giới nhìn thấy Lục Lâm Thiên bị bắt, ánh mắt biến hóa nhưng không nói gì thêm.

- Lệ Quỷ, điều kiện kia không thành vấn đề, chúng ta đều đáp ứng ngươi, chỉ cần giao Lục Lâm Thiên cho chúng ta, chúng ta sẽ giao đủ đồ vật cho ngươi!

Vô Ảnh kiếm tôn lớn tiếng nói, chỉ cần bắt được Lục Lâm Thiên, hết thảy rồi tính sau.

- Lệ Quỷ, bốn kiện thần khí, ta cho ngươi bốn kiện thần khí, ngươi thả người đi!

Kim Lang lớn tiếng nói.

- Kim Lang tôn giả, ta sợ không có mạng lấy, ai cũng biết Lục Lâm Thiên không dễ chọc, ta thả hắn, hắn sẽ bỏ qua ta sao, ta không ngu ngốc!

Lệ Quỷ cười lạnh nói.

- Lệ Quỷ, ta đáp ứng điều kiện của ngươi, mau đem Lục Lâm Thiên giao cho ta!

Lộc Linh quát lớn, hắn lo lắng Lục Lâm Thiên chạy thoát, chỉ cần bắt được Lục Lâm Thiên, Đế Đạo minh xem như bước đầu sụp đổ, bởi vì hạch tâm của Đế Đạo minh chính là tiểu tử này.

- Cực Lạc tam quỷ, ngươi dám, cả Đế Đạo minh sẽ không bỏ qua ngươi!

Thiên Dương quát to.

- Nhớ điều kiện các ngươi đã đáp ứng!

Lệ Quỷ cười lạnh, cũng không để ý Thiên Dương, đem Lục Lâm Thiên ném cho Lộc Linh:

- Tiểu tử, đi qua đi, rơi vào trong tay bản tôn xem như ngươi xui xẻo!

Dứt lời thân ảnh Cực Lạc tam quỷ cũng đã đi vào đội ngũ Thiên Địa minh.

Cường giả Thiên Địa minh nhìn thấy Lục Lâm Thiên rốt cục rơi vào trong tay bọn họ, đều lộ sắc mặt vui mừng, lần này Lục Lâm Thiên nhất định phải chết, mà bảo vật của hắn cũng rơi vào trong tay bọn họ, đủ làm cho họ điên cuồng.

Lúc này ánh mắt Nguyên Nhược Lan mơ hồ run lên.

Xuy!

Lộc Linh đưa tay chộp tới, mang theo vẻ cười lạnh, trảo ấn ngưng tụ bắt lấy Lục Lâm Thiên, nháy mắt một cỗ hấp lực khởi động đem Lục Lâm Thiên hấp xả vào trong tay mình.

- Tiểu tử, lần này không ai có thể cứu ngươi rồi!

Lộc Linh cười lạnh một tiếng, một đạo trảo ấn chụp lên vai Lục Lâm Thiên, ánh mắt lộ vẻ mừng như điên, Cực Lạc tam quỷ đúng là ngu ngốc, lại đem Lục Lâm Thiên giao cho hắn mà không trực tiếp đánh chết, phỏng chừng không dám đánh chết Lục Lâm Thiên là vì sợ bị Đế Đạo minh trả thù đi!

Chương 2617: Nghẹn họng nhìn trân trối

- Đồ khốn, mau thả giáo chủ!

Cùng Kỳ giận dữ quát lớn, một đạo quyền ấn đánh thẳng ra ngoài.

- Cùng Kỳ, ngươi bị thương nặng còn chưa khôi phục, làm gì khó dễ được ta, lui về cho ta!

Lộc Linh quát to, linh lực bạo tuôn, một đạo quang trụ đánh thẳng vào trên quyền ấn.

Oanh!

Năng lượng va chạm, kình phong khủng bố thổi quét, hai người đồng thời thối lui mấy bước, xem như ngang ngửa.

- Buông tay!

Nhóm người Kim Lang đồng thời lao tới.

- Cút ngay!

Vô Ảnh kiếm tôn, Bình Sơn tôn giả đồng thời cùng động.

- Dừng tay cho ta, ai dám tiến lên một bước tiểu tử này nhất định phải chết!

Lộc Linh thối lui, nháy mắt hét lớn một tiếng nhấc Lục Lâm Thiên đưa lên.

- Đồ khốn!

Nhóm người Cùng Kỳ đành đứng lại không dám đi lên.

- Kiệt kiệt, ai dám đi lên thử xem, ta sẽ cho tiểu tử này hóa thành mảnh nhỏ!

Bắt lấy Lục Lâm Thiên, Lộc Linh cười đắc ý.

- Vậy sao, ta xem chính ngươi bị hóa thành mảnh nhỏ trước đi!

Nhưng đúng ngay lúc này bên tai Lộc Linh chợt vang lên thanh âm gần trong gang tấc, ngay trong nháy mắt sắc mặt Lộc Linh biến thành xám ngắt.

- Không xong!

Ngay nháy mắt sắc mặt Lộc Linh đại biến, thân hình cấp tốc thối lui về phía sau.

Xuy!

Nhưng hết thảy không còn kịp nữa, một đạo huyết sắc đao mang bắn ra, lấy xu thế sấm đánh trong gang tấc tích tắc bổ ngang vào trên lưng Lộc Linh.

- Duệ Kim hồn đao!

Một tiếng quát lạnh truyền ra, kim sắc đao mang chợt lóe, khí tức tiêu sát bộc phát.

Hưu!

Đao mang phá không, chỉ thấy khe không gian tối đen lóe lên, mà Lộc Linh chỉ vừa khởi động một nửa hồn linh khải giáp đã bị khe không gian lướt qua, kim sắc đao quang bắn tới, thân hình bị chém thành hai đoạn.

- Tê Thiên Liệt Địa trảo!

Trong khoảnh khắc Lục Lâm Thiên đánh ra trảo ấn, ngay lúc thân hình Lộc Linh vừa bị chém thành hai đoạn trảo ấn xé rách không gian trực tiếp xuyên thấu thân hình Lộc Linh, xuyên thẳng qua thân thể hắn.

- Kiệt kiệt, đi chết đi!

Cùng một thời gian, ngay lúc đông đảo cường giả Thiên Địa minh đang mừng như điên, một tiếng cười âm lệ truyền ra, ba người Cực Lạc tam quỷ đồng thời ra tay, một đạo lưu quang đột ngột bắn tới, mang theo khí tức kinh người xuyên thủng không gian trực tiếp đâm thẳng vào thân thể Phong Vũ Tôn giả đang đứng gần trong gang tấc.

Xuy!

Thân hình đột nhiên bị xuyên thủng, Phong Vũ căn bản không kịp né tránh, chỉ thấy một thanh trường thương xuyên qua thân thể mình, khí thế kinh người lan tràn đang phá hủy hết thảy thân thể hắn, trường thương kia tuyệt đối là vũ linh khí địa cấp.

Hưu hưu!

Dương Quỷ cùng Âm Quỷ đồng thời ra tay, một trước một sau đánh ra lưu quang trực tiếp đánh vỡ khe không gian, lưu quang mang theo khí tức cổ xưa nháy mắt đã rơi lên người Diệt Hồn tôn giả.

- Không tốt, Cực Lạc tam quỷ có trá!

Cũng trong nháy mắt này, khuôn mặt người Thiên Địa minh dại ra, cho dù ngu ngốc họ cũng biết Cực Lạc tam quỷ có vấn đề, không ai tiến lên ra tay mà chỉ tự bảo vệ mình, thân hình lập tức lui ra xa, sắc mặt đại biến.

Phanh phanh phanh!

Tiếng nổ tung như sấm sét vang vọng, không trung run lên, năng lượng dao động khủng bố thổi quét bốn phía, mang theo từng đạo huyết vụ trực tiếp nổ bạo trên hư không.

Trong tiếng nổ kinh người, huyết vụ rơi xuống, thân hình Lộc Linh bị chém thành hai đoạn, nửa thân trên lại bị trảo ấn xoắn nát thành máu loãng.

Phong Vũ vốn đã bị trọng thương, không ngờ lại bị Lệ Quỷ đột ngột công kích, căn bản không kịp phòng ngự thân hình lập tức bị trường thương xuyên thủng.

Tuy Lệ Quỷ là Vũ Tôn cửu trọng, nhưng nếu muốn trực tiếp đánh chết Phong Vũ chỉ sợ không dễ dàng, may mắn hắn hoàn toàn không hề đề phòng, hơn nữa Lệ Quỷ lại dùng vũ linh khí địa cấp, vì vậy Phong Vũ khó tránh kiếp nạn.

Về phần Diệt Hồn tôn giả, thân hình bị nện vỡ tung, thậm chí còn không hiểu là chuyện gì xảy ra, Dương Quỷ cùng Âm Quỷ tu vi Vũ Tôn bát trọng đỉnh phong, Diệt Hồn là Linh Tôn cửu trọng, nhưng lực phòng ngự của Linh Tôn vốn không bằng Vũ Tôn, hơn nữa bản thân hắn lại không đề phòng, lúc phát giác không đúng chỉ hốt hoảng phòng ngự nên không cách nào chống cự được quỷ đầu đao cùng đại chùy của hai người tập kích.

Âm Quỷ cùng Dương Quỷ lần lượt đánh nát thân thể Diệt Hồn, vì thế hắn cũng không chạy thoát một kiếp.

Tất cả chuyện này chỉ phát sinh trong nháy mắt, mọi người chứng kiến cảnh tượng như vậy bất kể là Đế Đạo minh hay Thiên Địa minh thậm chí là nhóm tán tu lẫn Thiên Địa các đều kinh hãi nghẹn họng nhìn trân trối.

Sưu sưu!

Từng đạo lưu quang phóng lên cao, ba đạo hồn anh cấp tốc bỏ chạy, chính là Lộc Linh, Diệt Hồn cùng Phong Vũ.

Thân hình ba người bị phá hủy, nhưng hồn anh tránh được một kiếp, hồn anh chính là vật quan trọng nhất của tu luyện giả, dưới nguy cơ ba siêu cấp cường giả liền lựa chọn bảo vệ hồn anh mà tìm một đường sinh cơ.

- Lão thất phu Phong Vũ, trốn chỗ nào!

Lệ Quỷ hét lớn một tiếng, hắn đã sớm có chuẩn bị, thân ảnh phá không bay ra, hồn anh Phong Vũ chạy trốn ngay trong quảng trường làm sao có lối thoát, nháy mắt đã bị trảo ấn bắt giữ.

- Diệt Hồn, ngươi cũng trốn không thoát!

Hồn anh Diệt Hồn vừa chạy ra, lập tức bị Âm Quỷ Dương Quỷ ngăn cản, ánh mắt hoảng sợ nhìn quanh bốn phía, hắn làm sao nghĩ tới kết cục này, không ngờ bị hai người ám toán.

- Dương Quỷ Âm Quỷ, bản tôn sẽ không bỏ qua cho hai tên khốn các ngươi!

Diệt Hồn quát to một tiếng, biến thành điên khùng, lưu quang chợt lóe muốn dùng lực lượng cuối cùng đối phó hai người.

- Chỉ là hồn anh mà thôi còn hung hăng càn quấy như thế, thành thật một chút đi!

Một tiếng quát thánh thót truyền ra, một đạo tử ảnh nháy mắt xuất hiện bên cạnh Âm Quỷ Dương Quỷ, hắc quang hiện lên, hóa thành hắc tháp mang theo khí tức quỷ dị âm hàn bao phủ hồn anh Diệt Hồn.

Thân ảnh chợt lóe, lập tức thu lại hắc tháp vào trong tay, chính là Trấn Linh Diệt Hồn tháp của Lục Tâm Đồng.

Trấn Linh Diệt Hồn tháp vốn khắc chế hồn anh, với tu vi thực lực hiện tại của Lục Tâm Đồng, muốn thu hồn anh Diệt Hồn cũng không khó khăn.

- Hồn anh Linh Tôn cửu trọng, không tệ lắm!

Thu hồi Trấn Linh Diệt Hồn tháp, khóe môi Lục Tâm Đồng hiện lên nụ cười, sau khi luyện hóa uy lực hắc tháp sẽ tăng nhiều, dưới tình huống bình thường muốn lấy được hồn anh Linh Tôn cửu trọng không phải là chuyện dễ dàng, trên căn bản là không chiếm được.

- Tam tiểu thư!

Âm Quỷ cùng Dương Quỷ thoáng sửng sốt, liền quỳ một gối hành lễ, đối với họ mà nói càng kiêng kỵ Lục Tâm Đồng hơn Lục Lâm Thiên, họ biết rõ bề ngoài của nàng nhìn như vô hại nhưng vừa ra tay chẳng khác gì địa ngục la sát, đủ làm cho họ sống không bằng chết.

- Lệ Quỷ bái kiến tam tiểu thư!

Cùng một lúc thân ảnh Lệ Quỷ chợt lóe lên, trong tay bắt giữ hồn anh Phong Vũ, hành lễ với Lục Tâm Đồng, ngày tháng sống không bằng chết trước kia, hắn hoàn toàn không muốn thử nghiệm lần nữa.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, không khỏi kinh ngạc, căn bản không hiểu là chuyện gì xảy ra.

Nhất là người Đế Đạo minh, càng thêm nghẹn họng nhìn trân trối, ngây ngốc tại chỗ, không ai nghĩ sẽ có kết quả như vậy, mà nhóm cường giả Thánh Linh giáo đều lộ ý cười, kết quả này họ đã sớm hay biết.

Chương 2618: Đoạt xá thất bại

- Đứng lên đi, không cần đa lễ!

Lục Tâm Đồng mỉm cười nói.

Tới lúc này các cường giả mơ hồ suy đoán được chuyện gì, sắc mặt không ngừng biến hóa.

- Đồ khốn, ta sẽ không bỏ qua ngươi!

Hồn anh Phong Vũ giãy dụa kịch liệt, tràn ngập vẻ hung ác bạo ngược.

- Tam tiểu thư, hồn anh lão thất phu Phong Vũ ở đây, đặc biệt lưu cho tam tiểu thư.

Lệ Quỷ đứng dậy nói, hắn lưu giữ hồn anh Phong Vũ là vì lập công, ba người đã quyết định con đường sau này của mình, Lệ Quỷ đương nhiên hiểu nên làm như thế nào, mạng của họ nằm trong tay ba huynh muội Lục gia, sống chết, phú quý hay thê thảm phải xem biểu hiện lúc này.

- Hồn anh lão thất phu Phong Vũ, ta thật sự có tác dụng, giao cho ta đi, làm tốt lắm, nhớ một lần công lớn cho các ngươi.

Lục Tâm Đồng mỉm cười, tiếp nhận hồn anh Phong Vũ, thủ ấn biến hóa, từng đạo độc khí nháy mắt rơi lên hồn anh, hồn anh lập tức yên tĩnh trở lại.

- Cực Lạc tam quỷ, ba tên hỗn trướng dám lật lọng, ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi!

Hồn anh Lộc Linh bị Lục Lâm Thiên ngăn cản, không gian thổ hệ bao phủ thiên không, tuy hắn cấp tốc chạy trốn nhưng không cách nào thoát thân.

Những gì đã xảy ra xung quanh Lộc Linh cũng đã biết được, tới hiện tại hắn mới biết mình bị bán rẻ, không ngờ Cực Lạc tam quỷ là người của Lục Lâm Thiên, là hắn bị người đùa bỡn xoay quanh, Cực Lạc tam quỷ còn cố ý cò kè mặc cả với hắn, Kim Lang, Cùng Kỳ còn cố ý ra tay công kích, chẳng qua vì giảm thấp lòng phòng bị của hắn mà thôi, hắn lại mắc bẫy, lần này rơi cạm bẫy thậm chí đánh mất cả mạng của mình.

- Lộc Linh lão nhi, ngươi không cần hung hăng càn quấy, nhìn ngươi bây giờ làm sao đối kháng ba huynh đệ chúng ta, ngươi cảm thấy mình còn có thể sống sót sao!

Lệ Quỷ quát lạnh, Lộc Linh chỉ còn là hồn anh mà thôi, cho dù đứng trước mặt hắn cũng tuyệt đối không sợ, huống chi hắn cũng biết nhị thiếu gia Lục Lâm Thiên này cũng sẽ không để Lộc Linh sống sót.

- Cực Lạc tam quỷ, Lan Lăng sơn trang tuyệt đối không bỏ qua các ngươi!

Hồn anh Lộc Linh rít gào nói.

- Kiệt kiệt, con mẹ nó không cần uy hiếp ta, ngươi đã nói với ta, cường giả trên đời này luôn có băn khoăn, căn bản không thể ra tay, về phần những người khác, còn động được ba huynh đệ chúng ta sao!

Lệ Quỷ thản nhiên nói.

- Lộc Linh lão cẩu, Cực Lạc tam quỷ chính là người của Lục gia, Lan Lăng sơn trang muốn động chỉ sợ còn chưa có bổn sự kia, lại muốn Cực Lạc tam quỷ âm thầm ra tay với ca ca ta, nhưng ngươi không nghĩ tới họ lại là người của Lục gia đi, ngươi tự chui đầu vào rọ, thiên gây nghiệp chướng còn có thể sống, tự gây nghiệt không thể sống!

Lục Tâm Đồng hừ lạnh nói.

- Được rồi, ngươi có thể chết đi thôi!

Lục Lâm Thiên lên tiếng, thân ảnh trống rỗng xuất hiện trong không gian thổ hệ, thủ ấn biến hóa, một đạo chưởng ấn đánh thẳng vào hồn anh Lộc Linh.

- Tiểu tử, đây là ngươi tự chuốc lấy!

Hồn anh Lộc Linh đột nhiên cười lạnh, lập tức hóa thành đạo lưu quang bay thẳng vào ấn đường Lục Lâm Thiên, mục đích rất đơn giản, tới thời điểm này hắn chỉ có thể đoạt xá Lục Lâm Thiên mà thôi.

- Cẩn thận!

- Hừ!

Lục Lâm Thiên cười nhạt, hắn không hề để ý hồn anh Lộc Linh xông vào ấn đường của mình, hoàn toàn xem thường, bên trong não hải có kim sắc tiểu đao, hồn anh Lộc Linh chính là muốn chết, đại bộ phận bị kim sắc tiểu đao cắn nuốt, nhưng dù sao vẫn có chút ưu đãi cho linh hồn lực của chính hắn.

Tuy hồn anh Lộc Linh rất mạnh, nhưng chỉ nháy mắt tiến vào não hải lập tức bị kim sắc tiểu đao chém thành mảnh nhỏ.

Người bên ngoài vẫn đang lo lắng, đối với Thiên Địa minh mà nói vẫn có chút chờ mong, hi vọng Lộc Linh đoạt xá thành công, nhưng nhìn thấy Lục Lâm Thiên không chút biến hóa, trong lòng nghi hoặc, không nghĩ tới thái độ của tiểu tử kia thật quỷ dị.

- Muốn đoạt xá ta, chính là muốn chết!

Lục Lâm Thiên phủi phủi tay áo, khoanh tay đứng thẳng, liếc mắt nhìn xung quanh, khóe môi cười lạnh.

- Lục Lâm Thiên không có việc gì!

Trong lòng mọi người không khỏi run lên, Lục Lâm Thiên thật sự không có việc gì, chỉ sợ Lộc Linh đã dữ nhiều lành ít.

- Chưởng môn không có việc gì, ta đã nói chưởng môn không có việc gì!

Thiên Độc Yêu Long cười ha hả, mà đệ tử Phi Linh môn đều kích động.

Hô!

Cường giả Thiên Địa minh phục hồi lại tinh thần, hít sâu một hơi, chỉ nháy mắt Lộc Linh, Phong Vũ cùng Diệt Hồn đều bị đánh chết, cả ba siêu cấp cường giả không ai chạy thoát, đều bị tiêu diệt, thậm chí hồn anh cũng không lưu lại.

Cường giả cấp độ như vậy chính là trụ cột của một sơn môn, đánh chết ba người này đối với Lan Lang sơn trang cùng Hóa Vũ Tông mà nói càng thêm thảm trọng.

Ba siêu cấp cường giả bị chết, Cực Lạc tam quỷ phản chiến, điều này làm trong lòng người Thiên Địa minh chợt lạnh, đây chẳng khác gì làm họ tổn thất nặng, những người còn lại sao có thể đủ sức đối kháng Đế Đạo minh.

- Ha ha, tiểu tử, ngươi làm ta tuôn mồ hôi lạnh a!

Thiên Dương nở nụ cười, một màn vừa rồi làm cho hắn vô cùng kinh ngạc.

Người Đế Đạo minh thở ra một hơi nhẹ nhõm, ý cười dạt dào, minh chủ chơi một chiêu này cực hay, lần này đủ làm Thiên Địa minh tổn thương trầm trọng, không ai ngờ lại có được kết quả này, mà Cực Lạc tam quỷ vốn mang tiếng xấu hung danh, không ngờ là người của Lục gia, thật sự không tưởng tượng nổi.

- Không nghĩ tới Lục Lâm Thiên đã sớm có an bài, Thiên Địa minh cũng thật xui xẻo!

Lam Thập Tam lộ ra ý cười nói.

Ánh mắt Tử Yên kinh nghi, khóe môi cười khổ sở, hiện tại nghĩ lại nàng cũng không biết mình làm sao, biết rõ hắn không dễ dàng bị người bắt giữ như thế, nhưng nàng lại nhìn không thấu, không nghĩ tới nàng lại lo lắng tới như vậy.

- Lục Lâm Thiên, hồn anh Lộc Linh Tôn giả thế nào, mau thả hắn ra!

Liễm Linh Tôn giả quát to.

- Hừ, Lan Lăng sơn trang dám đối phó ca ca ta, vậy đi chết đi!

Lục Tâm Đồng quát một tiếng, sát ý tràn đầy:

- Cực Lạc tam quỷ, giao Liễm Linh cho các ngươi!

- Dạ, tam tiểu thư!

Cực Lạc tam quỷ gật đầu, thân ảnh lao thẳng tới chỗ Liễm Linh, Lệ Quỷ nháy mắt xuyên qua không gian, chân khí lan tràn, động tới thiên địa năng lượng, không gian run rẩy, một đạo trảo ấn mãnh liệt đánh tới.

- Không xong!

Sắc mặt Liễm Linh đại biến, trong lòng ngưng trọng cực điểm, linh lực bạo tuôn, quyền ấn mang theo linh hồn công kích đồng loạt ngăn cản.

- Phanh!

Nháy mắt hai đạo công kích va chạm lẫn nhau, lực công kích hủy diệt hung hăng va chạm, từng luồng sóng xung kích nhanh chóng khuếch tán khắp hư không, không gian đều bị phá hủy.

Phốc!

Liễm Linh phun ra máu tươi, thân hình bắn ngược ra ngoài, mà thân ảnh Lệ Quỷ cũng lảo đảo thối lui vài bước, nhưng vẫn tốt hơn Liễm Linh nhiều.

- Đi chết đi!

Âm Quỷ cùng Dương Quỷ nháy mắt xuất hiện, hai người cùng động, đột nhiên chân khí dải lụa chói mắt ầm ầm bay tới.

Lan Lăng sơn trang vẫn còn vài người sống sót, nhưng không ai có thể giúp đỡ được chút gì, kiểu giao thủ cấp bậc này, Tôn Cấp thực lực thấp xen vào cũng chỉ có thể bị đánh thành mảnh nhỏ.

Chương 2619: Lôi đình giết chóc

Ánh mắt Liễm Linh dữ tợn, trong lúc hoảng sợ đánh ra hai đạo linh lực dải lụa thổi quét tới, hung hăng va chạm cùng hai đạo công kích của Âm Quỷ Dương Quỷ.

Phốc!

Bốn dải lụa chạm vào nhau, không gian nổ vang, năng lượng khuếch tán, thân hình Liễm Linh nện xuống đất kéo ra một khe nứt thật dài, không ngừng phun ra máu tươi.

- Chư vị, cùng xuất thủ, nếu không mọi người đều sẽ bị tiêu diệt từng bộ phận!

Lão giả Linh Vũ giới chợt động, thân ảnh lao thẳng về hướng Cực Lạc tam quỷ.

- Cút ngay cho ta!

Kim Lang hét lớn một tiếng, thân ảnh xuất hiện trước người lão giả, một quyền đánh ra chấn vỡ không gian, trực tiếp ngăn cản hắn.

- Cùng nhau ra tay, bằng không hôm nay không thoát được!

Thao Ưng lão tổ, Vô Ảnh kiếm tôn, Hãn Thiên tôn giả ánh mắt chớp động, giờ phút này đã không còn đường lui, Lục Lâm Thiên quá âm hiểm, nếu còn không đoàn kết chỉ có thể bị hắn tiêu diệt từng bộ phận.

- Ha ha, hôm nay phải giáo huấn Thiên Địa minh các ngươi!

Thiên Dương hét lớn một tiếng, thân ảnh cũng lao thẳng tới.

- Giết!

Nhóm người Đế Đạo minh cực kỳ hưng phấn, Thiên Địa minh bị thương nặng, ba siêu cấp cường giả bị đánh chết, Liễm Linh bị trọng thương, mà Đế Đạo minh có thêm Cực Lạc tam quỷ, thực lực đảo lộn, không còn gì e ngại, cả đám người triển khai công kích cuồng mãnh.

Bảy siêu cấp cường giả Thiên Địa minh vừa động liền bị Thiên Dương, Thanh Oản, Thất Tinh, Thiết Kiếm, Mang Linh, Kiền Chính, Cùng Kỳ còn có Thiên Địa nhị lão cùng nhau vây công, khi Nguyên Nhược Lan muốn động lại bị Dương Quá ngăn cản.

Phanh phanh!

Cuộc chiến kịch liệt giữa những siêu cấp cường giả lại diễn ra, tiếng chấn vang triệt thiên không, cả không gian run rẩy.

- Gïếŧ, một tên cũng không để lại!

Thiên Độc Yêu Long hét lớn một tiếng, thân ảnh dẫn đầu lao thẳng về hướng Tôn Cấp bình thường của Thiên Địa minh.

- Gïếŧ!

Người Đế Đạo minh thanh thế lớn, một đám nhiệt huyết mênh mông, sát khí khuấy động, chân khí linh lực run lên, lao thẳng về hướng Thiên Địa minh.

- Liều mạng, chết cũng không cho Đế Đạo minh yên thân!

Thiên Địa minh đã không còn cách nào, tới thời điểm này không thể mặc người chém gïếŧ, một đám đã chuẩn bị liều mạng, muốn chết cũng phải kéo người đệm lưng.

- Toàn bộ đệ tử Đế Đạo minh nghe lệnh, đều lui ra cho ta!

Nhưng đúng ngay lúc này, một thanh ảnh xuất hiện trước mặt mọi người, Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, thanh âm quanh quẩn trên không, ý bảo mọi người lui ra phía sau.

- Chưởng môn!

Đệ tử Phi Linh môn vốn xông tới trước nhất, nhưng nghe tiếng chưởng môn liền ngừng chân lại, mà đệ tử Đế Đạo minh cũng lui ra phía sau.

Sưu sưu!

- Là Lục Lâm Thiên!

Thiên Địa minh vừa lao tới nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên lại như gặp quỷ, trực tiếp ngừng phắt lại, sắc mặt đại biến cấp tốc thối lui.

- Nhóm lão cẩu Thiên Địa minh nghe kỹ cho ta, ta đã sớm nói, dám đυ.ng tới ta sẽ khiến các ngươi trả giá thật nhiều, cho các ngươi phải đau lòng hối hận!

Thanh âm Lục Lâm Thiên lạnh băng quanh quẩn trên thiên không, hàn ý lan tràn, lời nói rơi vào trong tai Thiên Địa minh, họ đột nhiên cảm giác trong lòng lạnh lẽo, phảng phất như máu huyết đều đọng lại.

Xuy!

Lục Lâm Thiên vung tay lên, một đạo tử sắc lưu quang xoay tròn trên tay, ngay sau đó hắn liền ném lên không trung.

Hô!

Tử sắc lưu quang bay lên trời cao, lan tràn cỗ khí tức quỷ dị, trong chớp mắt một mảnh tử sắc lôi vân cuồn cuộn tràn tới, điện quang lưu chuyển, cả bầu trời phong vân biến sắc.

Biến hóa trong nháy mắt làm mọi người khïếp sợ tới cực hạn, ánh mắt kinh hãi, trong lòng có dự cảm bất an.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh, đây là Tử Lôi Huyền Đỉnh!

- Chạy mau a, Lục Lâm Thiên muốn thúc giục Tử Lôi Huyền Đỉnh, chạy mau!

Trong nháy mắt đã có người hét lớn, chân khí khủng bố nguy hiểm khiến linh hồn họ đều run rẩy lên.

Khóe môi Lục Lâm Thiên hiện tia cười lạnh, sát ý nồng đậm tới cực điểm, thủ ấn khẽ biến, từng đạo tử sắc lôi điện treo trên bầu trời như thác nước, lôi điện dày đặc đều nhắm thẳng người Thiên Địa minh.

- Trốn, chạy mau a!

Chân khí vô hình làm Thiên Địa minh run rẩy lên, trước mặt lôi uy kinh người linh hồn họ đều khủng hoảng.

- Chạy mau!

Từng đạo linh lực chân khí trào ra, toàn lực khởi động thủ đoạn phòng ngự, sau đó lại vội vã bỏ chạy.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn làm gì!

- Đồ khốn, ngươi dám động Quy Nguyên môn, ta sẽ không bỏ qua ngươi!

- Trốn, các đệ tử chạy mau!

Nhóm siêu cấp cường giả còn lại của Thiên Địa minh cảm giác được biến hóa, toàn lực muốn tránh thoát vây công của nhóm người Cùng Kỳ, Lục Linh thi triển thủ đoạn biến hóa hai đạo linh hồn phân thân cũng vô dụng, đều bị nhóm người Thiên Dương ngăn cản lại, phải toàn lực đối kháng với họ nên không cách nào thoát thân cứu viện.

- Muốn đi cứu người, nằm mơ đi, trơ mắt chứng kiến bọn hắn chết là tốt nhất!

Thiên Dương quát lạnh, từng đạo công kích toàn lực thi triển, chấn vỡ cả không gian phá nát.

- Đều đi chết đi, đừng mong chạy trốn!

Lục Lâm Thiên hiện lên sát ý, thủ ấn áp xuống, tử sắc lôi vân lóe lên lôi quang, hóa thành lôi đình mang theo tử sắc điện mang khoảnh khắc tuôn xuống dưới, vô số lôi đình như trời giáng rậm rạp đem cả không gian đều bao phủ.

Xuy lạp lạp!

Hết thảy chỉ là nháy mắt, tử sắc lôi đình cuồng mãnh oanh kích xuống dưới, như mưa to trút xuống, những nơi lôi đình đi qua, không gian ầm ầm nổ tung.

- Mạng ta xong rồi!

Không gian bị oanh kích thành từng khe không gian tối đen, tu vi Vương Cấp không còn dũng khí chạy trốn, linh hồn run rẩy ngây dại, nháy mắt lôi đình hạ xuống liền bị phá hủy thành mảnh nhỏ, huyết vụ tuôn trào, tiếng kêu thảm thiết dìm ngập trong tiếng sấm sét nổ vang.

- Cứu mạng!

- Chạy mau!

- Lục chưởng môn, chúng tôi không phải cố ý đối phó ngươi, chúng tôi biết sai lầm rồi!

- Lục minh chủ, ta không phải cố ý đối phó Đế Đạo minh, thả ta đi, ta nguyện ý gia nhập Phi Linh môn, tha cho ta đi!

Mấy cường giả tán tu cùng không ít đệ tử Thiên Địa môn lớn tiếng hô lên, chật vật bỏ chạy, mỗi đạo lôi đình hạ xuống lại có người tử vong…

Nhưng tiếng hò hét kia cũng chỉ vô dụng, từng thân hình bị oanh thành mảnh nhỏ, hồn anh cũng không thoát, hoàn toàn không có lực đối kháng.

Xuy lạp lạp…

Phanh phanh!

Những người sống sót vốn cũng không còn bao nhiêu người, chỉ gần hai trăm mà thôi, lúc trước chiến đấu bị Đế Đạo minh đánh chết không ít, cuối cùng chỉ còn lại không đầy trăm người, nhưng dù sao cũng là cường giả, dù là Vương Cấp cũng không phải người bình thường.

Nhưng gặp được Tử Kim Huyền Lôi, chỉ có thể bị đánh tan, với tu vi hiện tại của Lục Lâm Thiên, dù là Vũ Tôn bát trọng đỉnh tuyệt đối khó thể sống sót đừng nói chi bọn họ, dù có thúc giục linh khí cũng không cách nào đối kháng.

- A…

- Cứu mạng…

Nơi này chính là tàn sát, vô cùng huyết tinh, mỗi người bị đánh trúng đều hóa thành tro tàn, máu tươi khuynh sái, nháy mắt đã biến mất, tiếng kêu rên thê thảm, tiếng bỏ chạy trối chết xen lẫn vào nhau, sóng âm vô cùng thê lương, nhưng đều bị tiếng sấm sét che giấu.

- Thật mạnh!

Người Đế Đạo minh cùng Thiên Địa các nhìn một màn khủng bố trước mắt, nghẹn họng nhìn trân trối, trong lòng chết lặng, loại giết chóc này thật sự rất hiếm thấy.

Chương 2620: Tam quỷ phát uy

Trong tiếng nổ ầm vang, vẫn còn có người có thể khó khăn đối kháng, như Lăng Thanh Tuyệt, Lăng Thanh Tuyền tụ cùng một chỗ, đều thúc giục linh khí chống cự, hơn nữa do Lục Lâm Thiên khống chế, Tử Kim Huyền Lôi cũng không tập trung công kích người của Linh Vũ giới.

- Đồ khốn, ta liều mạng với các ngươi!

Nhìn thấy đệ tử sơn môn bị đồ lục, nhóm siêu cấp cường giả hoảng loạn, họ vốn cho rằng mình nắm chắc thắng lợi trong tay, ai nghĩ tới có biến hóa thế này, làm cho Thiên Địa minh rơi vào nông nỗi như hiện tại.

Phanh phanh phanh!

Bọn họ đều toàn lực ra tay, đã tới lúc này cũng chỉ còn có thể liều mạng.

- Chết đi!

Lệ Quỷ hét lớn một tiếng, trường thương hung hăng đâm thẳng vào hồn khí đao hình của Liễm Linh.

Két!

Ánh lửa tóe ra, năng lượng kinh người lan tràn, không gian run rẩy không ngớt.

Phốc!

Thân hình Liễm Linh bị đánh bay, nện mạnh xuống đất, máu tươi phun ra, đã bị trọng thương.

- Nếm ta một quyền!

Chỉ nháy mắt Dương Quỷ cùng Âm Quỷ một quyền ầm ầm rơi xuống, một lòng muốn đánh chết Liễm Linh, mà nhìn bộ dáng Liễm Linh không còn kiên trì được nữa.

- Cực Lạc tam quỷ, ba tên khốn các ngươi dám phản bội Lan Lăng sơn trang, bản tôn có chết cũng không bỏ qua các ngươi!

Liễm Linh giãy dụa đứng dậy, ánh mắt lạnh lùng dữ tợn nhìn chằm chằm Dương Quỷ Âm Quỷ, thủ ấn áp xuống, chân khí khoảnh khắc tăng vọt, thân hình lập tức bành trướng.

- Lão nhị lão tam, người này muốn tự bạo hồn anh, cẩn thận một chút!

Lệ Quỷ quát lớn, nhìn thấy Liễm Linh đang tính toán tự bạo hồn anh, người kia tu vi Linh Tôn bát trọng đỉnh, nếu tự bạo uy lực tuyệt đối khủng bố, nếu bị hắn tập trung cũng không dễ chịu.

- Lão gia hỏa ngoan độc!

Âm Quỷ cùng Dương Quỷ thầm mắng một tiếng, thân ảnh cấp tốc thối lui, lúc này họ cũng không dám trêu chọc Liễm Linh.

Sưu!

Nhìn thấy hai người thối lui, Liễm Linh cũng không đuổi theo ngược lại lao về hướng Lục Lâm Thiên.

- Chư vị, chúng ta có chết cũng không để Lục Lâm Thiên dễ chịu!

Liễm Linh hét lớn một tiếng, thân hình bành trướng đột nhiên bay vào trong phạm vi công kích của Tử Lôi Huyền Đỉnh, ngũ quan vặn vẹo dữ tợn lớn tiếng quát:

- Lục Lâm Thiên, bản tôn lấy cái chết làm đại giá, tuyệt đối không cho ngươi yên thân!

- Chết tiệt!

Thần sắc Lục Lâm Thiên trầm xuống, Liễm Linh muốn tự bạo thật sự không phải chuyện đùa, ánh mắt tối lại, đây là điều mà Lục

Lâm Thiên vẫn luôn lo lắng, những siêu cấp cường giả nếu bị buộc nóng nảy đều tự bạo hồn anh tuyệt đối không phải chuyện buồn cười.

- Lục Lâm Thiên, Lan Lăng sơn trang nhất định cùng ngươi không chết không ngừng, bản tôn chết cũng không cho ngươi dễ chịu!

Ngũ quan Liễm Linh vặn vẹo, bộ mặt dữ tợn tới cực hạn, cuối cùng dùng một hơi linh lực cuối cùng kết xuất thủ ấn, thân hình bành trướng tới mức đáng sợ.

- Hừ!

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, hai mắt trầm xuống, sát khí cùng sát ý thao thiên tràn ra, bao phủ cả thiên không, hô ứng cùng lôi điện bên trên, làm người khác nhìn vào đều run sợ.

Lục Lâm Thiên thoáng cân nhắc, hắn thúc giục Tử Lôi Huyền Đỉnh đánh chết nhiều người như vậy, còn tiêu hao khi đối phó Phong Vũ, hiện tại hao tổn không nhẹ, nếu để Liễm Linh tự bạo hồn anh hẳn sẽ nếm thiệt thòi, uy lực hồn anh tự bạo thật sự có thể so sánh được với Linh Tôn cửu trọng.

- Tự bạo hồn anh sao, ngươi cũng chỉ chịu chết!

Thoáng suy tư, Lục Lâm Thiên cũng không do dự, thủ ấn biến hóa, khởi động Thanh Linh khải giáp, chân khí tràn ra, từ trong Tử Lôi Huyền Đỉnh bắn ra một đạo tử kim lôi đình như một đầu cự long rít gào lao xuống, ầm ầm hướng thẳng Liễm Linh.

- Ta liều mạng với ngươi!

Liễm Linh hét lên một tiếng thê lương, khe không gian bao phủ xung quanh thân hình bành trướng, nhất thời trực tiếp nổ tung.

Oanh!

Cùng một thời gian Tử Kim Huyền Lôi trực tiếp oanh thẳng lên thân hình Liễm Linh, chỉ nháy mắt hai cỗ lực lượng đồng thời va chạm, tử sắc thiểm điện bộc phát, trong không gian hiện ra động sâu cực lớn.

Phanh phanh!

Năng lượng va chạm, không gian nổ tung, quang mang mạnh mẽ chói mắt, cự lực khuếch tán, hư không sụp đổ, khe không gian lập tức lan tràn khắp nơi.

Kình khí phong bạo khuếch tán bốn phía, không gian vừa nứt vỡ trong nháy mắt khép lại.

Đặng đặng!

Kình khí cùng linh hồn lực khủng bố thổi quét, xuyên thấu qua Thanh Linh khải giáp trút lên người Lục Lâm Thiên khiến thân thể hắn lập tức bị đẩy lui.

Tuy trong người không dễ chịu nhưng cũng không ảnh hưởng gì lớn, khí huyết sôi trào nhưng lại bị hắn mạnh mẽ áp chế.

- Cực Lạc tam quỷ, các ngươi cẩn thận một chút!

Giữa không trung, Lục Tâm Đồng nhìn thấy Liễm Linh suýt thương tổn được ca ca, hướng ba người quát lớn.

Cực Lạc tam quỷ không dám tiếp xúc với ánh mắt của nàng, bởi vì họ cũng không ngờ Liễm Linh không đối phó mình mà đi đối phó Lục Lâm Thiên.

- Đồ khốn!

Cường giả Thiên Địa minh nhìn thấy Liễm Linh tự bạo nhưng vẫn không tổn thương được Lục Lâm Thiên, ánh mắt biến thành tuyệt vọng.

- Lão nhị, lão tam, bày trận!

Vừa bị Lục Tâm Đồng có ý trách mắng, lúc này Cực Lạc tam quỷ đều gia nhập vòng chiến, ba thân ảnh lướt lên cao, phương vị lộ ra huyền ảo, theo tiếng hét lớn cả ba đạo quang trụ nhất thời tràn ra, cuối cùng dây dưa tương liên lẫn nhau.

Hô hô!

Thủ ấn biến hóa, chỉ nháy mắt một trận pháp khổng lồ thành hình, quang trụ liên tục bay ra, động tới thiên địa năng lượng, cuối cùng bay vào trong đại trận, không gian ầm vang run rẩy, thiên địa năng lượng hội tụ đầy trời.

- Tam Tinh trận!

Cực Lạc tam quỷ hét lớn một tiếng, không gian vặn vẹo, uy lực khủng bố tràn ngập, khí thế ba người đột nhiên phát sinh biến hóa, quang trụ đột nhiên cùng xuyên vào thân thể Lệ Quỷ, cả không gian ầm vang không ngớt.

Oanh long!

Chỉ nháy mắt sau lưng Lệ Quỷ hiện ra một hư ảnh nhân hình lớn hơn ngàn thước, uy áp lan tràn, khí thế vỡ áp thiên địa, thực lực có thể so sánh với Vũ Tôn cửu trọng hậu kỳ.

Sắc mặt các cường giả đang kích chiến đều đại biến, bởi vì đây chính là chiêu thức cực mạnh của Cực Lạc tam quỷ, cũng là nguyên nhân ba người tung hoành trong Man Hoang bình nguyên biết bao lâu vẫn không mấy ai dám đi trêu chọc bọn họ.

Hư ảnh nhân hình hét lớn một tiếng, ánh mắt nhìn chằm chằm Bình Sơn tôn giả đang đối chiến cùng Thiên Dương tôn giả.

- Ba huynh đệ chúng ta cũng thu thập vài người đi!

Hư ảnh hét lớn, cánh tay như cột trụ trời oanh thẳng một đạo quyền ấn, không gian vỡ nát, hiển lộ ra động sâu tối đen, trực tiếp xuyên qua không gian đánh thẳng tới Bình Sơn tôn giả.

- Hừ!

Ánh mắt Bình Sơn trầm xuống, chân khí bạo tuôn, đột nhiên ngưng tụ thành một đầu kim sắc cự mãng, cự mãng rít gào hướng hư ảnh đánh tới, va chạm thẳng vào quyền ấn kia.

Oanh oanh oanh!

Năng lượng khủng bố đυ.ng chạm, chỉ thấy cự mãng phá nát, quyền ấn đánh xuống mang theo sóng xung kích hủy diệt hung hăng khuếch tán, thổi quét lên thân hình Bình Sơn, đem không gian xung quanh hắn hoàn toàn đánh nát.

Phốc!

Bình Sơn phun ra máu tươi, thân thể nện thẳng xuống đất, dưới đất bị đánh lõm thành quyền ấn cực lớn.

- Ô ô!

Lúc này chín cỗ hung khôi cùng động, trực tiếp hình thành trận pháp bao phủ không gian, gia nhập thẳng vào trong vòng chiến.

Chương 2621: Tam quỷ bị thương

Xuy lạp lạp…

Chỉ nháy mắt bên trong không gian lôi điện hiện ra một đạo tử sắc lôi đình cắt qua hư không, nháy mắt xuất hiện trên đỉnh đầu Chu Hồng Viễn của Huyền Sơn môn.

Chu Hồng Viễn hoảng sợ, toàn thân run rẩy không thể nhúc nhích.

Oanh long!

Lôi đình lướt ra, nháy mắt ầm ầm hạ xuống, trực tiếp nện lên người Chu Hồng Viễn, khải giáp phòng ngự lập tức nứt nẻ, tử sắc điện mang truyền khắp toàn thân hắn.

Phanh!

Tiếng nổ tung trầm thấp vang lên, thân hình Chu Hồng Viễn hóa thành mảnh nhỏ, căn bản không thể ngăn cản lôi đình oanh kích, Chu Hồng Viễn bị đánh chết, mà Vũ Tôn tam trọng gần bên cũng không tránh khỏi vận rủi, lôi đình hung hăng đánh xuống, thân hình hắn lập tức bị đánh chết tại chỗ.

- Lục Lâm Thiên, Huyền Sơn môn sẽ không bỏ qua ngươi!

Bình Sơn vừa bị Cực Lạc tam quỷ oanh lui, nhìn thấy đệ tử Huyền Sơn môn đã chết hầu như không còn, khuôn mặt dữ tợn, hai mắt đỏ đậm quát to.

- Chết tới nơi rồi, ngươi còn hung hăng càn quấy cái gì!

Hư ảnh lại đánh tới, uy thế kinh người bao phủ cả không trung.

- Đồ khốn!

Bình Sơn quát lớn, trong mắt hiện vẻ hung ác bạo ngược, cơn giận ngập trời bộc phát, ánh mắt oán độc đảo qua hư ảnh khổng lồ cùng Lục Lâm Thiên đứng bên trong không gian lôi điện, thủ ấn biến hóa, chân khí đột nhiên kéo lên, thân hình bành trướng, khe không gian trực tiếp vỡ ra, lao thẳng về hướng Cực Lạc tam quỷ.

- Đáng chết, lại muốn tự bạo hồn anh!

Hư ảnh trầm xuống, thực lực Bình Sơn không yếu, ba người họ chỉ dựa vào Tam Tinh trận mới có thể áp chế, đây là vì Bình Sơn cũng đã tiêu hao cạn kiệt, nhờ vậy mới nhặt được tiện nghi áp chế hắn.

Lúc này Bình Sơn lại muốn tự bạo, với tu vi của hắn uy lực sẽ lớn.

Lần này Cực Lạc tam quỷ cũng không dám né tránh, lần trước né tránh Liễm Linh cũng đã bị tam tiểu thư khiển trách, lần này nếu còn lặp lại lần nữa sẽ bị tam tiểu thư trách tội.

- Lui về cho ta!

Ánh mắt hư ảnh trầm xuống, giẫm mạnh xuống đất, mặt đất rung động vỡ tan, năng lượng hội tụ mang theo uy thế kinh người hung hăng đánh thẳng một quyền oanh thẳng vào Bình Sơn, dư âm năng lượng khuếch tán ầm vang quanh quẩn cả thiên không.

- Tự bạo hồn anh, bản tôn chết cũng không bỏ qua các ngươi!

Bình Sơn hét lên một tiếng thê lương, ánh mắt vô cùng oán độc, thân hình lập tức nổ tung, cả không gian đều bị chấn nổ.

Oanh!

Tiếng nổ ầm vang cả không trung, uyển như tiếng sấm, sơn băng địa liệt, thậm chí sơn thể đều chấn động sụp đổ.

Phốc!

Hư ảnh không kiên trì được bao lâu liền ầm ầm chấn vỡ, thân ảnh ba người bay ngược ra ngoài, phun ra máu tươi, thân thể nện xuống quảng trường, lực lượng hồn anh tự bạo còn cường hãn hơn trong tưởng tượng của bọn họ.

Oanh long!

Trong không gian lôi điện, một đạo lôi đình giáng xuống, tông chủ Âu Dương Huyền Linh Địa Linh Tông hoảng hốt, đôi mắt nhìn chằm chằm tử sắc lôi đình đánh xuống, trên khuôn mặt phong vận đã biến thành trắng bệch, nàng không cách nào chạy thoát.

Sưu!

Trong tích tắc một thân ảnh đã xuất hiện trước người Âu Dương Huyền Linh, khóe môi loang lổ vết máu, một đạo linh lực quang trụ trực tiếp đánh lên ngăn cản lôi đình.

Oanh long!

Lôi đình va chạm cùng quang trụ, khe không gian lập tức nổ tung.

Đặng đặng!

Thân ảnh kia kéo theo Âu Dương Huyền Linh bật lui, muốn chạy ra khỏi không gian lôi điện, mà người này chính là Lục Linh Tôn giả vừa dùng hai linh hồn phân thân làm trả giá để thoát thân.

- Muốn chạy trốn, không dễ dàng như vậy!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên thoáng đổi, tâm thần vừa động, lôi vân cuồn cuộn, từng đạo tử sắc lôi đình như thác nước treo giữa không trung, đem đường đi của Lục Linh cùng Âu Dương Huyền Linh phong tỏa.

Lôi uy kinh người lan tràn, phong vân biến sắc, kể cả Thất Tinh cùng Thanh Oản đều không dám tiến vào khu vực này tiếp tục vây đánh Lục Linh.

- Ngươi nghĩ biện pháp trốn đi, nếu có thể chạy trốn, thông tri cường giả trong tông không tiếc hết thảy trả giá phải giết chết Lục Lâm Thiên, nếu còn lưu hắn lại tuyệt đối là tai họa lớn nhất!

Sắc mặt Lục Linh trắng bệch, vừa nói thủ ấn vừa biến hóa, khe không gian xuất hiện, đẩy mạnh Âu Dương Huyền Linh vào trong khe không gian, tiếp theo sau ánh mắt oán độc nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lục Lâm Thiên, hết thảy hôm nay, bản tôn buộc ngươi trả giá!

Vừa dứt lời, Lục Linh kết xuất thủ ấn, khí thế trên mặt lại tiêu thăng, mạnh hơn thời kỳ toàn thịnh không ít.

- Lại dùng hồn anh tự bạo!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, người này cũng ngoan độc, vẫn lựa chọn phương pháp này.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức ngưng trọng, thủ ấn biến hóa, chân khí tràn ra, từ trong Tử Lôi Huyền Đỉnh bắn ra một đạo lôi đình lớn như cánh tay hài nhi, như điện long rít gào giáng xuống, ầm ầm rơi xuống dưới.

- Lục Lâm Thiên, bản tôn tuyệt không buông tha ngươi!

Sắc mặt Lục Linh trắng bệch tới cực điểm, tiếng quát thê lương âm trầm, dùng hơi chân khí cuối cùng đánh ra khe không gian, trong giây lát thân hình bành trướng tới cực hạn, trực tiếp lao thẳng về hướng điện long đang nện xuống, hai bên hung hăng va chạm lẫn nhau.

- Minh chủ cẩn thận!

Cường giả Đế Đạo minh hét lớn, cũng không thể ra tay giúp đỡ được gì, trơ mắt nhìn hai cỗ lực lượng đụ.ng vào nhau, trong khoảnh khắc tử sắc thiểm điện khuếch tán.

Oanh long!

Không gian nổ tung, quang mang mạnh mẽ chói mắt, khe không gian lan tràn tối đen, thân hình Lục Linh hóa thành mảnh nhỏ.

Phanh!

Kình khí dư âm trút xuống, mang theo linh hồn công kích xuyên thấu qua Thanh Linh khải giáp trực tiếp xâm nhập vào người Lục Lâm Thiên, lực lượng này còn mạnh hơn Liễm Linh tự bạo.

Phốc!

Lục Lâm Thiên trúng đòn nghiêm trọng, phun trào máu tươi, ngũ tạng lục phủ bị chấn động lệch vị trí.

Xuy!

Thân hình Lục Lâm Thiên văng ra xa, sắc mặt trắng bệch, mà tử sắc lôi vân cũng bị chấn nát.

- Thu!

Cùng một thời gian thủ ấn biến hóa, Lục Lâm Thiên thu lại Tử Lôi Huyền Đỉnh, tuy trả giá chút đại giới nhưng vẫn chưa ảnh hưởng gì lớn đối với hắn.

- Xuy!

Âu Dương Huyền Linh đã phá không xuyên ra ngoài ngàn thước, khi quay đầu lại đã thấy Lục Linh hóa thành mảnh nhỏ.

- Chết đi!

Một tiếng quát vang lên, thân ảnh Lục Tâm Đồng nháy mắt xuất hiện trước mặt Âu Dương Huyền Linh, một đạo dải lụa độc khí xuyên thủng không gian, nháy mắt rơi lên người Âu Dương Huyền Linh, đánh chết nàng ngay giữa không trung.

- Lục Lâm Thiên bị thương, mọi người liều mạng!

Hãn Thiên tôn giả quát lớn, nhận thấy được Lục Lâm Thiên bị thương, điều này làm cường giả Thiên Địa minh vui mừng, nguyên lai vẫn có cách đối phó hắn.

- Chư vị, giết a!

Lúc này nhóm người Linh Vũ giới cùng nhóm tán tu cũng chỉ còn lại chừng hai ba mươi người, mà cường giả Đế Đạo minh nhân cơ hội lao tới đuổi giết.

Oanh long long!

Một đám cường giả đồng loạt ra tay không chút lưu tình, hiện tại Đế Đạo minh đã hoàn toàn áp chế.

- Ca ca, thế nào?

Lục Tâm Đồng đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, đưa mắt nhìn lướt toàn trường, ngoại trừ vừa rồi nàng đánh chết Âu Dương Huyền Linh cũng không tiếp tục ra tay.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, cảm giác được khí tức của Lục Tâm Đồng, thoáng sững sờ hỏi:

- Tâm Đồng, muội lại đột phá sao?

- Cũng chiếm được một ít ưu đãi!

Lục Tâm Đồng cười nói.

- Tốt, không sao là tốt rồi!

Lục Lâm Thiên cũng không kinh ngạc, cười nói.

Chương 2622: Liên tục tự bạo

Liễm Linh, Lục Linh, Bình Sơn đồng thời lựa chọn tự bạo, Cực Lạc tam quỷ trọng thương, cũng không còn lực tái chiến.

- Hừ!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên rơi lên người Thiên Nguyệt đang bị Thiết Kiếm cùng Mang Linh vây công, khóe môi cười lạnh.

Oanh long long!

Không trung nổ vang, năng lượng thiên địa hội tụ, áp chế cả không gian lung lay như sắp đổ, nhóm người Thiên Địa minh cùng tán tu, Linh Vũ giới đều bị bao vây đuổi giết.

Đặng đặng!

Cường giả Thiên Địa minh bị đánh bay, sắc mặt trắng bệch, khóe môi ứa máu, thực lực mạnh hơn cũng bị đẩy lui.

Một mỹ phụ bị đánh bay, máu tươi phun tràn dưới đất.

Ngay khi thân hình mỹ phụ vẫn còn lảo đảo, một cỗ sát khí thao thiên phá không xuất hiện bên cạnh nàng, trong sát khí còn mang theo khí tức tàn hồn, nháy mắt ngưng tụ thành một đạo thân ảnh.

- Không xong!

Mỹ phụ đang thối lui, nháy mắt không cách nào phản ứng, đã bị cấm chế.

- Thiên Nguyệt, hôm nay ngươi trốn không thoát, Nhật Sát các cùng Nguyệt Long các vốn không có đại ân oán, vì sao Nguyệt Long các các ngươi phải đi tới một bước này!

Thiết Kiếm hét lớn một tiếng, không gian xung quanh run lên, nhanh như chớp lao về hướng Thiên Nguyệt.

- Thiết Kiếm, Nhật Sát các đừng nghĩ đã bình yên vô sự, chúng ta đều tự có lựa chọn mà thôi, cuối cùng phải nhìn xem là sơn môn nào có thể bảo trụ được địa bàn của mình đi!

Mặc dù Thiên Nguyệt đã bị thương, nhưng tốc độ vẫn không kém, linh lực tràn ra, động tới năng lượng thiên địa, thúc giục hồn khí trường châm hóa thành quang trụ đánh thẳng tới Thiết Kiếm.

Đồng thời thân ảnh Thiết Kiếm lập tức tiến lên, kiếm quyết đánh ra, trường kiếm vẽ ra từng đạo kiếm ảnh uy thế cực kỳ khủng bố thổi quét tới.

Răng rắc!

Hai cỗ năng lượng va chạm lẫn nhau, mang theo sóng xung kích hủy diệt hung hăng khuếch tán khắp bốn phía, hư không vỡ nát, hai thân ảnh bị năng lượng cuồng bạo đẩy lui.

- Hừ!

Thân ảnh Thiên Nguyệt lảo đảo, trong cổ họng truyền ra tiếng rên trầm đυ.c, không gian xung quanh chấn vỡ, sắc mặt càng thêm trắng bệch.

Sưu!

Thiên Nguyệt vốn đã muốn chạy trốn, đối chiến với Thiết Kiếm cùng Mang Linh, Thiên Nguyệt tự biết dù ở thời kỳ toàn thịnh cũng không thể đối kháng, huống chi là hiện tại.

- Còn muốn trốn sao, chẳng lẽ ngay cả các chủ Nguyệt Long các mà ngươi cũng không cần!

Một thanh âm truyền tới, một thân ảnh xuất hiện trước mặt Thiên Nguyệt, trong tay bắt giữ một mỹ phụ trung niên.

Ánh mắt mỹ phụ kinh hãi mang theo vẻ tuyệt vọng, khuôn mặt cực kỳ phong vân đã biến thành trắng bệch, chính là các chủ Nguyệt

Long các Tuyết Linh Tôn giả Vương Đan Đan.

Sưu sưu!

Thiết Kiếm cùng Mang Linh đồng thời bay tới, nhìn thấy linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, lập tức chia nhau ngăn cản đường lui của Thiên Nguyệt.

- Lục Lâm Thiên!

Ánh mắt Thiên Nguyệt âm trầm, nhìn linh hồn phân thân, giờ phút này chứng kiến Vương Đan Đan nằm trong tay Lục Lâm Thiên, khuôn mặt như già nua hơn mấy chục tuổi, dữ tợn méo mó.

- Ta đã nói sẽ làm các ngươi đau lòng cùng hối hận, nhìn ngươi bây giờ hẳn là như thế đi!

Đại hồn anh dùng sức, sát khí tràn ra.

- Phanh!

Không gian vặn vẹo, một tiếng nổ tung trầm thấp vang vọng, Vương Đan Đan hóa thành mảnh nhỏ, hồn anh cấp tốc bay ra.

- Lại đây đi!

Đại hồn anh há mồm khẽ hấp, hồn anh nháy mắt không còn đường chạy trốn trực tiếp bị đại hồn anh nuốt vào bụng, cắn nuốt hồn anh Linh Tôn nhị trọng cũng không đủ nhét kẽ răng của hắn.

- Đúng rồi, cũng nên trả lại Huyễn Diễn đao trận cho ta đi, đồ vật của ta không dễ lấy vậy đâu!

Đại hồn anh thản nhiên nói.

- Lục Lâm Thiên, bản tôn chết cũng không bỏ qua ngươi, muốn lấy đồ vật trở về, nằm mơ đi!

Ánh mắt Thiên Nguyệt trầm xuống, lộ ra ý cười âm trầm, vừa dứt lời thân hình đã bành trướng, chân khí tiêu thăng, đột nhiên lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên:

- Lục Lâm Thiên, bản tôn cũng không để yên cho ngươi!

- Lâm Thiên cẩn thận, Thiên Nguyệt muốn tự bạo hồn anh!

Mang Linh quát lớn.

- Lại thêm một người!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, không nghĩ tới Thiên Nguyệt tôn giả cũng muốn tự bạo hồn anh.

Lục Lâm Thiên không biết Vương Đan Đan là cháu ruột của Thiên Nguyệt, trơ mắt nhìn cháu ruột bị đánh chết, mà người Nguyệt Long các cũng đã chết hầu như không còn ai, lúc này Thiên Nguyệt chỉ hận không thể ăn thịt uống máu của hắn, bị nhiều cường giả Đế Đạo minh vây công, bản thân Thiên Nguyệt cũng biết mình vô lực đào thoát, còn không bằng nhân cơ hội đánh trọng thương Lục Lâm Thiên.

Sưu!

Đại hồn anh cấp tốc thối lui, tu vi của Thiên Nguyệt thế nào Lục Lâm Thiên cũng biết, tuyệt đối không kém hơn Lục Linh, thậm chí còn mạnh hơn một ít, nếu tự bạo, đại hồn anh cũng không dám cứng rắn đón đỡ.

Chẳng qua Thiên Nguyệt đã có ý đồ, làm sao cho hắn dễ dàng rời đi.

- Tự bạo hồn anh, bản tôn cũng không cho ngươi được sống yên!

Thiên Nguyệt đã đi tới trước người hắn, thân hình bành trướng, nháy mắt nổ tung.

- Ông!

Ngay nháy mắt này bản thể Lục Lâm Thiên đã đi tới trước người đại hồn anh, đại hồn anh hóa thành lưu quang bay vào trong ấn đường của hắn, mà Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực chớp động lập tức bao phủ ngay trước người.

Oanh long!

Không gian run rẩy, hư không nổ tung hóa thành hắc động thật lớn, nứt vụn thành từng khúc, mà những cường giả đang chiến đấu xa xa cũng bị lan tới.

Phốc!

Mang Linh cùng Thiết Kiếm đứng gần nhất cho nên bị kình khí khủng bố thổi quét, không thể không vội vàng bỏ chạy, nhưng đã chậm một chút, thân hình hai người bị chấn động lảo đảo bắn ngược, miệng tràn máu tươi.

Cả hai người không có lực phòng ngự khủng bố như Lục Lâm Thiên, Thiết Kiếm đỡ hơn một chút, còn Mang Linh là Linh Tôn nên thảm hại hơn, thương thế tuyệt đối không nhẹ.

Hai người ổn định lại thân hình, sắc mặt trắng bệch, trong lòng còn sợ hãi, cũng may chạy được nhanh, bằng không thì thê thảm rồi, cả hai lập tức nhìn về hướng Lục Lâm Thiên.

Kình khí khủng bố quét ngang thiên không, trong nháy mắt bình tĩnh lại, thanh quang chợt lóe, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực mở ra, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống.

Phốc!

Lục Lâm Thiên lại phun máu tươi, sắc mặt tái nhợt, hắn liên tục bị thương, cũng cảm thấy khó thể duy trì.

- Mẹ nó!

Lại phun thêm máu tươi, thân hình Lục Lâm Thiên không tự chủ được lảo đảo thối lui vài bước, trong mắt hiện vẻ đau đớn, vừa rồi phun máu đã làm linh hồn bị thương, mà Huyễn Diễn đao trận nằm trên người Thiên Nguyệt cũng đã bị phá hủy theo bà ta, hồn anh Linh Tôn cửu trọng tự bạo, phỏng chừng ngoại trừ thần khí những đồ vật khác cũng không giữ được, Huyễn Diễn đao trận cũng không ngoại lệ.

Huyễn Diễn đao trận bị hủy, lạc ấn linh hồn lực cũng bị hủy, đương nhiên làm linh hồn hắn cũng bị thương.

Lần này vì khinh thường mà mất đi đao trận, bởi vậy trong lòng hắn thật sự khó chịu vô cùng.

- Lại không việc gì!

Mang Linh cùng Thiết Kiếm đều kinh ngạc, không nghĩ tới lực phòng ngự của Lục Lâm Thiên thật quá biến thái.

- Ta chết cũng kéo theo đệm lưng!

Một Tôn Cấp Vạn Thú tông như phát điên, toàn thân đầy vết thương, dù sao phải chết hắn cũng phải kéo theo vài người cùng chết, tuyệt đối là kẻ ngoan độc.

- Tự bạo hồn anh!

Người kia hét lên một tiếng thê lương, khí thế tăng lên tới cực hạn, thân hình bành trướng, lập tức lao thẳng về hướng cường giả Đế Đạo minh đang trốn tránh.

Chương 2623: Không tưởng được

Oanh oanh!

Tôn Cấp nổ tung, chân khí thổi quét, chấn động không gian không ngừng run rẩy.

- Liều mạng, phải chết cũng phải kéo đệm lưng!

- Phải chết cùng chết!

- Lão tử chết cũng không bỏ qua các ngươi!

Vào lúc này cường giả Thiên Địa minh đã biết không khả năng chạy thoát, bị cường giả Vạn Thú tông tự bạo làm ảnh hưởng, một đám đều liều mạng điên cuồng ôm lấy đối thủ thi triển tự bạo hồn anh.

Phanh phanh!

Hồn anh liên tục tự bạo, không gian run rẩy, tạo lên không ít động sâu, quang mang mạnh mẽ bộc phát, lực lượng ngập trời khuếch tán, khe không gian liên tục lan tràn, năng lượng khủng bố phá hủy hết thảy hư không.

Bốn Tôn Cấp Thiên Địa minh tự bạo, thậm chí còn đem càng nhiều cường giả Đế Đạo minh ôm nhau cùng chết, vì vậy cường giả Đế Đạo minh đều bị bức lui, đối phó những kẻ không còn muốn sống, dù thực lực mạnh hơn nữa cũng cần bận tâm tới bản thân mình.

- Thiên Thủ, Hổ Viêm, Thanh Linh, bản tôn liều mạng với các ngươi!

Chưởng môn Vi Bang Ngạn Quy Nguyên môn hét lớn một tiếng, thân hình nháy mắt bành trướng trực tiếp nổ tung.

- Con mẹ nó! Mau tránh!

Thiên Thủ quỷ tôn hét lớn, ba người lập tức tránh né, bọn họ thật không dám đối kháng với hồn anh tự bạo.

Phanh phanh!

Hồn anh Vi Bang Ngạn tự bạo, chân khí bộc phát, trong không gian hiện ra động sâu cực lớn, quang mang mạnh mẽ chói mắt, lực lượng ngập trời khuếch tán, từng khe không gian không ngừng lan tràn, lực lượng khủng bố làm cả hư không trực tiếp chấn vỡ.

- Phốc!

Thanh Linh Tôn giả cùng Hổ Viêm thiên tôn đều phun máu tươi, Thiên Thủ quỷ tôn chạy nhanh nên bị thương nhẹ hơn một ít.

- Đế Đạo minh, Quy Nguyên môn nhất định cùng các ngươi không chết không ngừng!

Hồn anh Vi Bang Ngạn tự bạo, người của Quy Nguyên môn cũng chết hầu như không còn, Hãn Thiên tôn giả thê lương hét lớn.

Lúc này Hãn Thiên đã vết thương chồng chất, lúc này đã khó thể chống đỡ.

Hãn Thiên chứng kiến người của Quy Nguyên môn đã chết hầu như không còn, trong mắt hoàn toàn tuyệt vọng, càng thêm oán độc.

- Không chết không ngừng, Hãn Thiên, ngươi tưởng làm ta sợ sao!

Kiền Chính tôn giả cũng không sợ hãi, chưởng ấn ầm ầm vỗ xuống, năng lượng hội tụ đầy trời, hung hăng vỡ áp thẳng về hướng Hãn Thiên tôn giả.

Thiên Địa nhị lão cũng không khách khí, dải lụa chân khí xuyên thủng không gian, chín cỗ khôi lỗi ầm ầm đánh tới.

Ánh mắt Hãn Thiên trầm xuống, thân hình nhanh chóng bành trướng, trực tiếp lao thẳng về hướng Thiên Địa nhị lão bọn họ.

- Kiền Chính tôn giả mau lui lại, Hãn Thiên muốn tìm người đệm lưng!

Tạ Thiên quát to, thân hình cấp tốc thối lui, bởi vì hắn luôn đề phòng Hãn Thiên sẽ tự bạo.

Mọi người cũng không cần thông tri, đã cấp tốc thối lui.

- Trốn không thoát, phải chết bản tôn cũng kéo mấy đệm lưng!

Nhưng đã có chút chậm, Hãn Thiên tôn giả hét lớn một tiếng, thân hình nổ tung.

Sưu sưu!

Trong tích tắc, chín cỗ khôi lỗi đã ngăn cản trước người Hãn Thiên, mật văn tương liên, thủ ấn bao phủ, đem Hãn Thiên bao vây bên trong, khí tức nóng bỏng lan tràn, cả không gian đều bị thiêu cháy.

Phanh phanh!

Cả không gian nổ tung, kình khí thổi quét, trời sụp đất nứt, chín cỗ hung khôi nháy mắt bị đánh bay, hung hăng nện xuống mặt đất.

Phốc!

Thiên Địa nhị lão cùng Kiền Chính đã sớm bị thương, mặc dù có chín hung khôi ngăn cản đại bộ phận kình khí nhưng vẫn bị dư âm lan tới, cả ba người đều phun máu tươi bật lui ra sau, mỗi bước đều giẫm vỡ cả mặt đất.

- Hừ!

Chín cỗ hung khôi bị đánh bay, trong cổ họng Lục Lâm Thiên truyền ra thanh âm, bên trong hung khôi có linh hồn ấn ký của hắn, hung khôi trọng thương lập tức làm cho hắn bị ảnh hưởng, nhưng hung khôi cũng không đến nỗi nào, dù sao tài liệu luyện chế thượng phẩm và vẫn chưa bị hủy hoại hồn anh.

- Nhị lão không sao chứ!

Lục Lâm Thiên chợt lóe tới bên cạnh hai người, cảm giác khí tức trên người họ, biết họ bị trọng thương, vội vàng lấy ra đan dược giao cho nhị lão.

- Thương thế không nhẹ nhưng không sao!

Thiên Địa nhị lão cầm đan dược nuốt vào, chỉ sợ trong thời gian ngắn khó thể khôi phục.

- Chết đi!

Thiên Độc Yêu Long lớn tiếng rít gào, cự vĩ mang theo cự lực cùng độc khí ngập trời đánh thẳng lên người Cổ Phong trưởng lão Thiên Kiếm môn, trực tiếp đánh chết hắn.

- Dừng tay, toàn bộ dừng tay cho ta!

Nguyên Nhược Lan đang giao thủ với Dương Quá trên không trung, một chiêu chấn khai Dương Quá, lập tức nhảy lên trời cao, tà ma khí bạo tuôn, trường kiếm gào thét mang theo xu thế kinh người, giữa không trung lập tức gió giục mây vần.

Nhìn thấy Nguyên Nhược Lan triệu hoán ma kiếm, Dương Quá ngừng lại, ánh mắt tập trung trên thân kiếm.

Phanh phanh!

Cường giả Đế Đạo minh cũng không để ý Nguyên Nhược Lan, lúc này họ đang hoàn toàn áp đảo vài người còn lại của Thiên Địa minh, sao có thể buông tha.

- Lục minh chủ, hôm nay ngươi thật sự muốn diệt sạch hay sao, ta sẽ liều mạng tự tổn tu vi cũng tuyệt đối không cho Đế Đạo minh được an lành!

Nhìn thấy không ai quản tới mình, ánh mắt Nguyên Nhược Lan nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn Nguyên Nhược Lan, giờ phút này Thiên Địa minh chỉ còn lại vài người, những tiểu thế lực dựa vào Thiên Địa minh cũng đã bị tiêu diệt hầu như không còn.

Mà Thiên Địa minh cũng chỉ còn lại ba siêu cấp cường giả Vô Ảnh kiếm tôn, Cương Khôi tôn giả cùng Thao Ưng lão tổ mà thôi, mặc dù Đế Đạo minh cũng bị hao tổn, đặc biệt lúc các cường giả tự bạo hồn anh cũng khiến Đế Đạo minh bồi theo không ít cường giả, nhưng trong đội ngũ siêu cấp cường giả cũng chỉ bị trọng thương mà không ai tử vong.

- Nguyên cô nương, sự tình đã tới nông nỗi này, ngươi cảm thấy được Thiên Địa minh sẽ bỏ qua Đế Đạo minh sao?

Lục Lâm Thiên thản nhiên hỏi, nếu thả mấy người cuối cùng này, tới lúc đó nhất định là tâm phúc đại họa của Đế Đạo minh, cho nên hắn muốn diệt sạch.

- Nhược Lan, mau vận dụng lá bài tẩy cuối cùng, hiện tại chính là lúc đó!

Vô Ảnh kiếm tôn trọng thương, nhưng trong mắt vẫn lộ tia cười lạnh.

- Lục minh chủ, Lục chưởng môn, đây là do ngươi bức ta, một khi đã như vậy cũng đừng trách ta không khách khí!

Nguyên Nhược Lan kêu lên, thủ ấn biến hóa, không gian xung quanh lập tức run rẩy lên.

Hô!

Khí tức Vũ Tôn thất trọng của Nguyên Nhược Lan lập tức biến thành cửu trọng, chân khí còn kéo lên tới Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong.

Hô hô!

Toàn thân Nguyên Nhược Lan ma khí quanh quẩn, khí tức vẫn còn tiếp tục kéo lên, một cỗ chân khí cuồn cuộn tràn ra, mơ hồ đã bước chân vào cấp độ mới, trong giây lát bầu trời gió giục mây vần, sấm sét nổ vang.

- Đây là thủ đoạn gì, không giống bí pháp tăng lên tu vi!

Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc, nhìn thấy chân khí Nguyên Nhược Lan sắp đột phá Vũ Tôn cửu trọng, thậm chí còn hơn cả thời kỳ toàn thịnh của Kim Lang cùng Cùng Kỳ.

Ánh mắt lão giả tự xưng Đạm Niệm chợt lóe lên, vẫn đứng xa xa nhìn xem náo nhiệt.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, hắn cảm giác được khí tức trên người Nguyên Nhược Lan thật giống khí tức phụ thân của tiểu Long, trong lòng chợt hoảng hốt:

- Cấp độ chuẩn đế, chẳng lẽ đây là cấp độ chuẩn đế!

Nháy mắt hắn giống như nghĩ tới điều gì, chẳng lẽ…

Chương 2624: Đế Giả nguyên lực!

- Đế Giả nguyên lực, không nghĩ tới lần này Thiên Kiếm môn cũng vận dụng Đế Giả nguyên lực!

Tử Đồng trưởng lão thì thào nói, trong mắt lộ vẻ rung động.

- Không biết Thiên Kiếm môn nhất định phải chiếm được đồ vật trong Tử Vong thâm uyên, hay là vì xem trọng Nguyên Nhược Lan, thậm chí còn đành lòng vận dụng Đế Giả nguyên lực!

Lam bào lão giả đứng cạnh Tử Đồng trưởng lão than thở nói.

- Đế Giả nguyên lực, Nguyên Nhược Lan vận dụng Đế Giả nguyên lực!

Ánh mắt Thiên Dương tôn giả run rẩy lên.

- Đế Giả nguyên lực, đó là Đế Giả nguyên lực!

Toàn bộ cường giả Đế Đạo minh đều có thể đoán ra nguyên nhân, đối với một ít siêu cấp cường giả mà nói tựa hồ cũng không phải bí mật gì quá lớn.

Nhóm người Vô Ảnh kiếm tôn nhân cơ hội lui sang một bên, trong Thiên Địa minh cũng chỉ còn lại vài người ít ỏi.

Cổ Kiếm Phong vẫn còn sống, trong Vạn Thú tông chỉ còn một Tôn Cấp cùng Duẫn Ngạc, tọa kỵ Huyết Ưng của Thao Ưng lão tổ đã bị Thôn Thiên Cùng Kỳ cùng Kim Dực Thiên Lang, Bàn Hủy Bàn Vân liên thủ đánh chết.

Trong Thần Kim các chỉ còn lại Phá Cương tôn giả Tôn Khai Long cùng một Tôn Cấp bị trọng thương, những sơn môn khác cũng chỉ còn Nhâm Trường Thanh của Huyễn Hồn môn bị trọng thương, lúc này hắn cũng đã đi tới sau lưng mấy người Tôn Khai Long.

Trong Linh Vũ giới, bởi vì có Lăng Thanh Tuyền nên Lục Lâm

Thiên cũng không hạ độc thủ.

Nhưng lúc vây công, mục tiêu chủ yếu của Phi Linh môn chính là Linh Vũ giới, bởi vì lần trước Hỏa Thử tôn giả đã chết trong tay bọn hắn, đương nhiên cường giả Phi Linh môn không muốn buông tha Linh Vũ giới.

Vì vậy lúc này Linh Vũ giới chỉ còn lại Lăng Thanh Tuyền cùng Lăng Thanh Tuyệt sắc mặt tái nhợt, hai Tôn Cấp, bởi vì cường giả Phi Linh môn dù muốn đối phó hai huynh muội Lăng gia cũng không phải chuyện dễ dàng.

- Hô!

Xung quanh Nguyên Nhược Lan giống như có bão táp sắp tới, hoàn toàn hôn ám, một cỗ năng lượng dao động kinh khủng tràn ngập, dưới uy áp thật lớn làm sắc mặt mọi người đều trắng bệch, không ai dám tới gần, người thực lực thấp một chút đã run lên.

- Đế Giả nguyên lực, Nguyên Nhược Lan vận dụng Đế Giả nguyên lực!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, lần trước hắn đã nghe sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn cùng nghĩa phụ Nam thúc kể lại lai lịch Đế Giả nguyên lực, nói ra cũng đơn giản, đó chính là năng lượng khủng bố trên người Đế Giả.

Nếu vận dụng, có thể giúp người ta ở trong thời gian cực ngắn có thể thúc giục ra lực lượng mạnh nhất của Đế Giả, mặc dù không cường hãn như chuẩn đế, nhưng tuyệt đối có thể so sánh với chuẩn đế, dù là Tôn Cấp cửu trọng đỉnh phong cũng khó thể đối kháng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, trong lòng lập tức cảnh giác, Đế Giả nguyên lực chính là trọng bảo, Nam thúc có nói qua, đó là tinh huyết hồn lực của Đế Giả lưu lại, nghe đồn đãi một Đế Giả vẫn lạc nhiều nhất chỉ lưu lại mười đạo Đế Giả nguyên lực, lần trước Nghiêm Đỉnh cùng tứ pháp tôn Linh Vũ giới đã vận dụng hai Đế Giả nguyên lực, thực lực vượt qua Tôn Cấp cửu trọng đỉnh, cũng chỉ có Nam thúc mới có thể ngăn cản.

Mỗi một đạo thật giá trị không kém thần khí, tuyệt đối đủ so sánh, lúc này Nguyên Nhược Lan sử dụng thực lực gia tăng tới mức đáng sợ như thế, làm trong lòng Lục Lâm Thiên lo lắng, Thiên Kiếm môn chuẩn bị thủ đoạn này đoán chừng là có tính toán phải đoạt được hết thảy trong Tử Vong thâm uyên.

- Đế Giả nguyên lực!

Ánh mắt lão giả Linh Vũ giới thoáng biến hóa.

- Lâm Thiên, cẩn thận một chút, Nguyên Nhược Lan vận dụng Đế Giả nguyên lực, thực lực còn mạnh hơn lúc ta ở thời kỳ toàn thịnh, nhưng vận dụng không thể chống đỡ thời gian quá dài!

Kim Lang cùng Cùng Kỳ đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn Nguyên Nhược Lan nói:

- Khí tức hiện tại của Nguyên Nhược Lan mặc dù còn chưa tới chuẩn đế chân chính, nhưng đã một chân bước vào chuẩn đế, dù là ta cũng khó ngăn cản!

- Một chân bước vào, cũng không phải chân chính chuẩn đế!

Lục Lâm Thiên trầm xuống, chỉ sợ có chút phiền phức, Kim Lang cùng Cùng Kỳ đều bị thương, mà các đại siêu cấp cường giả cũng không có ai hoàn hảo, Kiền Chính, Thiên Địa nhị lão, Cực Lạc tam quỷ đều bị thương rất nặng.

Lục Lâm Thiên cười khổ, trong lòng hắn cũng rõ ràng, cho dù mọi người ở thời kỳ toàn thịnh cũng khó thể chống lại Nguyên Nhược Lan hiện tại.

Nếu ở thời kỳ toàn thịnh Kim Lang cùng Cùng Kỳ liên thủ vẫn có thể ngăn cản được, nhưng trong tay Nguyên Nhược Lan còn có thêm ma kiếm quỷ dị, chỉ sợ là không khả năng, bởi vì ma kiếm cường hãn lại cực kỳ huyền bí.

- Nhược Lan, mau giết người Đế Đạo minh đi, một tên cũng không buông tha!

Vô Ảnh kiếm tôn lớn tiếng hô, nhìn qua toàn trường, Nguyên Nhược Lan vận dụng Đế Giả nguyên lực không ai đủ sức đối kháng, cũng may sơn môn đã có chuẩn bị, hiện tại chỉ cần giết người Đế Đạo minh, tới lúc đó hết thảy chỗ tốt đều thuộc về Thiên Kiếm môn.

Nguyên Nhược Lan vừa nghe vậy, vung ma kiếm, quần áo bay tung phần phật, toàn thân mang theo khí tức sắc bén bá đạo, khí tức thổi quét, nhìn Lục Lâm Thiên:

- Ngươi không nên bức ta, thân tại vị trí này, đều tự vì môn phái của mình, có một số việc thân bất do kỷ, ta cũng không khách khí!

- Hay cho từ không khách khí, bản thân ta muốn xem sau khi ngươi vận dụng Đế Giả nguyên lực, thì đạt tới tình trạng nào!

Một tiếng quát vang lên, thân ảnh màu xám bước ra, Dương Quá xuất hiện trước người Nguyên Nhược Lan.

- Ông!

Lời vừa dứt, kim mang chợt lóe, Chấn Thiên nháy mắt xuất hiện giữa không trung, kiếm khí sắc bén tiết ra ngoài, hội tụ thành tiếng kiếm minh đinh tai nhức óc, kiếm khí xé rách không gian khiến cả hư không đều run lên.

- Dương Quá, thực lực ngươi rất mạnh, chỉ tiếc hiện tại đã không phải là đối thủ của ta!

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan thoáng động.

- Vậy sao, vậy phải thử qua mới biết được!

Hai tay Dương Quá cầm cự kiếm, mũi kiếm chỉ thẳng thiên không, uy áp lan tràn, kim mang tung hoành như mặt trời nhô cao.

Ngay tiếp theo trên mũi kiếm hóa thành lốc xoáy, năng lượng thiên địa giống như long quyển phong bạo vặn vẹo cả không gian, một đạo năng lượng quang trụ khổng lồ xuyên thấu qua năng lượng phong bạo rơi thẳng lên mũi kiếm.

- Vậy cứ thử xem đi!

Nguyên Nhược Lan vừa dứt lời, khí tức tràn ra, ma kiếm vung lên, như lực phách hoa sơn, một đạo ma tà kiếm quang bắn tới, không gian run rẩy gần như nứt vụn, kiếm quang lao thẳng về hướng Dương Quá.

Hưu!

Cả không gian ầm ầm chấn vang, ma tà kiếm quang quanh quẩn, xuyên thủng ra khe không gian tối đen.

Ánh mắt Dương Quá cực kỳ ngưng trọng, Chấn Thiên vung ra, từng thanh âm kiếm minh kinh thiên động địa vang rền khắp cả thiên địa.

- Phá Thiên thức!

Kiếm quyết lướt qua, Dương Quá hét lớn một tiếng, hàng vạn hàng ngàn kim mang bạo lướt, hóa thành kiếm quang bao trùm cả bầu trời khiến không gian nứt toác.

Răng rắc!

Kiếm quang va chạm, ma tà kiếm quang xuyên qua hàng vạn hàng ngàn kiếm quang, nháy mắt không gian phá nát, năng lượng phong bạo khủng bố thổi quét, hư không chấn vỡ, mà hàng vạn hàng ngàn kiếm quang chỉ nháy mắt đã bị chặt đứt.

Đặng đặng!

Kình khí quét tới, Dương Quá phun máu tươi bắn ngược ra sau.

Chương 2625: Ta không khách khí!

- Đại ca cẩn thận!

Lục Lâm Thiên lướt tới, kình khí dịu dàng xuyên qua, nháy mắt đã nâng đỡ Dương Quá, một cỗ cự lực va chạm khiến thân hình hắn bị đẩy lui, lúc này mới ngăn cản được dư kình.

Ông!

Chấn Thiên cắm xuống quảng trường, chém ra một khe rãnh mới hoàn toàn ổn định thân hình.

- Đại ca, không sao chứ?

Lục Lâm Thiên lo lắng hỏi.

- Có chút phiền phức, Nguyên Nhược Lan vận dụng Đế Giả nguyên lực, ta khó thể đối kháng!

Dương Quá lau vết máu, ánh mắt ngưng trọng.

- Nhìn xem ngươi có bao nhiêu lợi hại!

Cùng Kỳ cùng Kim Lang cùng động, năng lượng hỏa hệ hội tụ, ngưng tụ thành một đầu hư ảnh dị thú dữ tợn rít gào lao ra.

Kim Lang giẫm mạnh hư không, năng lượng thổ hệ hội tụ, ngưng tụ thành một đầu hư ảnh cự lang dài hơn ngàn thước.

- Ngao!

Hai đạo năng lượng cùng rít gào, uy áp tràn ngập chân trời, nháy mắt lao thẳng về hướng Nguyên Nhược Lan.

- Kim Lang tôn giả, Cùng Kỳ tôn giả, nếu ở thời kỳ toàn thịnh thì còn được, hiện tại các ngươi như nỏ mạnh hết đà, không còn là đối thủ của ta!

Nguyên Nhược Lan thản nhiên nói, liên tiếp bổ ra hai kiếm, kiếm quang phá không bay ra.

Hưu!

Hai đạo hư ảnh nháy mắt bị chém vỡ, kình khí thổi quét, thân hình Kim Lang cùng Cùng Kỳ bị bắn ngược ra ngoài, nện xuống quảng trường.

Phanh phanh!

Sơn băng địa liệt, mặt đất nứt nẻ, cả ngọn núi khổng lồ bị lực trùng kích khiến chỗ vỡ nứt đều sụp đổ.

Phốc!

Kim Lang lẫn Cùng Kỳ đều phun máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

- Thật mạnh!

Đông đảo cường giả nhìn thấy một màn này đều rung động, không nghĩ tới Nguyên Nhược Lan vận dụng Đế Giả nguyên lực lại cường hãn tới nông nỗi này, thậm chí cả Kim Lang lẫn Cùng Kỳ đều không thể đối kháng.

- Kiệt kiệt!

Vô Ảnh kiếm tôn cười lạnh, uy lực Đế Giả nguyên lực còn mạnh hơn sự tưởng tượng của hắn, chỉ sợ có quan hệ tới việc Nguyên Nhược Lan chiếm được truyền thừa của Kiếm Tổ, không phải ai chiếm được Đế Giả nguyên lực đều cũng có uy lực như vậy, hiện tại người Đế Đạo minh đã không phải là đối thủ.

- Hừ, có Đế Giả nguyên lực thì giỏi lắm sao!

Lục Tâm Đồng sầm mặt, độc vụ quanh quẩn, muốn xông lên phía trước.

- Tâm Đồng, không cần thiếu suy nghĩ, để cho ta tới đi!

Lục Lâm Thiên nháy mắt ngăn cản trước người Lục Tâm Đồng, kình khí thổi quét ngăn cản nàng.

- Nhị đệ, để đại ca đi, ngươi bị thương không nhẹ, đại ca chưa chắc sẽ bại trận, nhiều lắm chỉ là trả giá chút đại giới mà thôi!

Sắc mặt Dương Quá tái nhợt nói.

Nghe vậy tâm thần Lục Lâm Thiên trầm xuống, cười nói:

- Đại ca, Tâm Đồng, chiếu cố mọi người là được rồi, không có việc gì!

- Ca ca, vậy huynh cẩn thận một chút!

Lục Tâm Đồng thoáng do dự, lập tức gật đầu lui ra sau, Dương Quá liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, cũng thu Chấn Thiên lui ra sau.

- Lâm Thiên, cẩn thận một chút!

Vân Tiếu Thiên cùng Lữ Chính Cường lo lắng hô.

Nhóm yêu thú Xích Viêm tuy lo lắng nhưng cũng biết mình không giúp được gì, đi lên chỉ bị đánh chết, còn làm chủ nhân phân tâm.

- Lúc trước chúng ta không phân thắng bại, vẫn chỉ là luận bàn, mà bây giờ vì sơn môn của mình, chỉ sợ cần phải sinh tử giao nhau!

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan khẽ động, toàn thân bao phủ trong ma tà khí.

- Sớm muộn gì sẽ có một ngày như thế!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, ánh mắt hiện hàn mang:

- Ngươi đánh bị thương đại ca cùng sư thúc ta, thù này ta cũng sẽ báo!

- Xem ở mặt mũi của ngươi ta đã lưu thủ, ngươi muốn báo thù ta tự nhiên không ngăn cản được ngươi, nhưng ngươi đánh chết đông đảo đệ tử Thiên Kiếm môn, nói thế nào ta nhất định phải tìm ngươi tính sổ!

Trong mắt Nguyên Nhược Lan hiện vẻ phức tạp nói.

- Cái chết của đệ tử Thiên Kiếm môn đó là tự tìm đường chết, đừng có quên là Thiên Địa minh muốn động thủ trước với ta!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng đáp.

- Nói nhiều vô ích, hết thảy phải xem thực lực, ta vận dụng Đế Giả nguyên lực, cuộc chiến này với ngươi không công bình, cho nên ta cho ngươi cơ hội, ngươi ra tay trước đi!

Nguyên Nhược Lan vung trường kiếm nói.

- Đây không phải luận bàn, không có chuyện công bình hay không, hết thảy chỉ dựa vào thực lực, ngươi vận dụng Đế Giả nguyên lực thì thế nào, có thể đánh thắng ta hay không còn chưa biết!

Khí tức quanh thân hắn chợt thu liễm, ngay tiếp theo một cỗ linh lực tràn ra, giống như thương thế tạm thời ức chế, sắc mặt khôi phục hồng nhuận, chân khí Linh Tôn bát trọng hoàn toàn phóng thích.

- Lục Lâm Thiên đã là Linh Tôn bát trọng!

Mọi người kinh hãi, không ai ngờ hắn đã đạt tới trình độ này, tuyệt đối bước chân vào cấp độ siêu cấp cường giả.

Nhóm người Dương Quá cũng cực kỳ ngoài ý muốn, không biết hắn cũng đã đột phá.

- Thực lực thật là khủng khiếp, tiến bộ còn nhanh như vậy!

Các cường giả đều kinh ngạc, tu vi thực lực hiện tại của Nguyên Nhược Lan chỉ là nhờ vận dụng Đế Giả nguyên lực mà thôi, mà Lục Lâm Thiên lại là tu vi chân chính, lúc trước khi đối chiến, tu vi của Lục Lâm Thiên còn thấp hơn Nguyên Nhược Lan không ít.

- Linh Tôn bát trọng!

Ba người Vô Ảnh kiếm tôn ngây dại.

- Nhược Lan, không tiếc hết thảy đại giới, hôm nay nhất định phải đánh chết Lục Lâm Thiên!

Ánh mắt Vô Ảnh trầm xuống, truyền âm cho Nguyên Nhược Lan.

- Linh Tôn bát trọng, chỉ sợ còn chưa đủ đi!

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan khẽ động, tựa hồ bị ảnh hưởng lời nói của Vô Ảnh kiếm tôn.

- Không đủ sao, vậy lại thêm một chút tốt lắm!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, tinh quang bắn ra, một đạo thủ ấn kết xuất, không gian run lên, một đạo quang quyển bạch sắc bao phủ, năng lượng thiên địa hội tụ, khí tức đột nhiên kéo lên.

- Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, đệ nhất chuyển…đệ cửu chuyển!

Chỉ khoảnh khắc ngắn ngủi chân khí Lục Lâm Thiên đã tăng lên tới Linh Tôn cửu trọng, tới gần trung kỳ mới ổn định lại, chân khí trực tiếp tiêu thăng.

- Bí pháp Linh lực!

Ánh mắt các cường giả đều kinh hãi.

- Tiểu tử này thủ đoạn không ít, không biết có thể đối kháng Nguyên Nhược Lan hay không a!

Thiên Dương tôn giả lo lắng nói.

Trong đội ngũ Thiên Vân đảo, Đạm Thai Tuyết Vi, Mộ Dung Lan Lan đều lo lắng nhìn lên không trung.

- Linh lực bí pháp thật mạnh, thật sự có thủ đoạn, Linh Tôn cửu trọng, vẫn còn chưa đủ!

Nguyên Nhược Lan trầm mặt, nói:

- Ngươi động thủ đi!

- Ta chưa bao giờ chiếm tiện nghi của nữ nhân, ngươi là nữ nhân, cho nên ngươi ra tay trước đi!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói.

Nguyên Nhược Lan thoáng lặng người, lập tức vung kiếm:

- Ta không khách khí!

Dứt lời ma kiếm vung ra, thân ảnh phá không bay tới, kiếm quang đấu bắn, chân khí quỷ dị hướng Lục Lâm Thiên lao tới.

- Thiên Linh Diệt Hồn chỉ!

Lục Lâm Thiên hét lớn.

Hưu!

Chỉ ấn hội tụ, xuyên thủng không gian, nháy mắt va chạm cùng kiếm quang, cả hai đều mai một trong không trung, khe không gian ẩn hiện, nháy mắt liền khép lại.

Đặng đặng!

Lục Lâm Thiên bị đẩy lui, thực lực Nguyên Nhược Lan lúc này mạnh như trong tưởng tượng của hắn.

- Ta nói rồi, thực lực của ngươi bây giờ không đủ!

Nguyên Nhược Lan lao thẳng tới, ngọc thủ tung bay, ma kiếm đánh ra kiếm ảnh lao thẳng về phía trước.

Hưu hưu!

Hai đạo kiếm ảnh bổ ra khe không gian, nháy mắt đã tới cách Lục Lâm Thiên không xa.

Chương 2626: Địa cấp cao giai

- Thời Không Thác Loạn!

Một cỗ chân khí quỷ dị lan tràn nhanh như chớp, không gian xung quanh trào ra, khuếch tán nhanh như thiểm điện.

Không gian xung quanh quỷ dị nhanh chóng đồng hóa không gian trước mặt Lục Lâm Thiên.

Ngay nháy mắt này Nguyên Nhược Lan chợt cảm thấy trong lòng có cỗ dao động quỷ dị.

Các cường giả kinh ngạc nhìn thấy, kiếm quang của Nguyên Nhược Lan nháy mắt khựng lại, thậm chí cả Tôn Cấp cũng không nhìn ra được vấn đề gì.

Lúc này kiếm quang xuyên thủng không gian đi tới chỗ Lục Lâm Thiên vừa đứng, nhưng thân ảnh của hắn đã biến mất.

- Tốc độ thật nhanh!

Mọi người kinh hãi, tốc độ Lục Lâm Thiên thật quá mức quỷ dị, biến hóa vừa rồi làm các cường giả cũng kinh ngạc.

Xuy!

Khi Lục Lâm Thiên xuất hiện, thủ ấn nhanh chóng kết xuất, linh lực tuôn tràn, không gian run lên, năng lượng thiên địa hội tụ, linh hồn lực

Một cỗ uy áp thật lớn tràn tới, phong vân biến sắc.

Nhìn thấy khí tức trên người Lục Lâm Thiên biến hóa, ánh mắt Nguyên Nhược Lan cũng thay đổi, có thể nhìn ra Lục Lâm Thiên đang ngưng tụ linh kỹ lợi hại, đột nhiên ma kiếm mang theo dải lụa năng lượng kinh người bay ra.

Kiếm quang bạo lướt, nháy mắt hóa thành chín đạo kiếm quang, xuyên thủng không gian va chạm thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Hô!

Thủ ấn cuối cùng bay xuống, Lục Lâm Thiên đột nhiên quát:

- Toái Hồn Sư Tử Hống!

Linh lực nháy mắt hội tụ, quanh thân Lục Lâm Thiên hiện lên một hư ảnh nhân hình thật lớn, hư ảnh lớn hơn trăm thước, mang theo uy áp linh hồn, xung quanh đều hiện lên khe không gian li ti khi ẩn khi hiện.

- Hống…

Cùng một thời gian, hư ảnh mở miệng, một tiếng rống như sư tử rít gào chấn khai không gian xung quanh lay động, nhìn qua giống như sóng thần dựng thẳng lên cao, chấn vỡ không gian xung quanh phía trước.

Sóng âm khủng bố lập tức va chạm vài chín đạo kiếm quang kia.

Âm ba như vô hình, giờ phút này lại có một cỗ lực lượng cuồng bạo nháy mắt khuếch tán, ngưng tụ thành một vầng sáng không ngừng xoay tròn phía trước.

Chín đạo kiếm quang va chạm, chậm rãi tiêu tan, linh hồn lực lượng dây dưa vào chín đạo kiếm quang kia.

- Hống hống hống…

Tiếng sư rống rít gào, chấn vỡ không gian nứt vụn thành từng khúc, thực lực thấp đều cảm giác linh hồn đau đớn, phảng phất như hồn anh sắp bị vỡ nát.

Chỉ nháy mắt sóng âm cùng chín đạo kiếm quang đồng thời nứt vụn, không gian xung quanh sôi trào cuồn cuộn, tiếng thú minh dùng tốc độ thần dị khủng khiếp nhanh chóng ngưng tụ, cấp tốc xoay tròn, linh hồn khí tức khủng bố tràn ngập, uy thế sắc bén làm người kinh hãi.

- Mau lui lại, mọi người phong bế thính lực!

Mang Linh quát lớn, giờ phút này ngay cả hắn nghe được tiếng thú minh còn chịu khổ sở, may mắn âm ba công không cố ý nhằm vào hắn, đủ cho hắn biết âm ba linh kỹ kia cường hãn bậc nào.

Mọi người vội vàng thối lui, âm ba linh kỹ thật sự quá mạnh mẽ, họ chưa từng gặp qua bao giờ, giống như cố ý nhằm vào linh hồn.

Lục Lâm Thiên thi triển Toái Hồn Sư Tử Hống, chính là linh kỹ địa cấp cao giai, ngưng tụ âm ba đặc biệt công kích linh hồn, uy lực xuyên thấu đại não đối thủ, đem hồn anh chấn vỡ.

Đặng đặng!

Bị âm ba khủng bố công kích linh hồn, thân hình Nguyên Nhược Lan lảo đảo thối lui, linh hồn công kích quỷ dị kia tuyệt đối tạo thành ảnh hưởng với nàng, giờ phút này Lục Lâm Thiên còn thi triển Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, đã tới tu vi Linh Tôn cửu trọng gần trung kỳ, hơn nữa linh kỹ bất phàm, còn là linh hồn công kích, vì vậy uy lực càng thêm mạnh mẽ.

Xuy!

Hư ảnh sau lưng Lục Lâm Thiên biến mất, bản thân hắn cũng lảo đảo thối lui ra sau vài bước.

Không gian hỗn loạn khôi phục, âm ba công kích dừng lại, thân thể Nguyên Nhược Lan cuối cùng cũng ổn định trở lại, ánh mắt ngưng trọng nhìn Lục Lâm Thiên, khóe môi lộ nụ cười:

- Âm ba công thật quỷ dị, đây là thực lực cực mạnh của ngươi đi, nếu dưới tình huống bình thường ta đã thất bại, chẳng qua hiện tại ngươi còn kém một ít!

- Nếu ngươi không còn thủ đoạn khác, vậy ngươi nhất định phải thua!

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan trầm xuống, ma kiếm huy động, chân khí quỷ dị càng lúc càng nồng nặc, mái tóc dựng lên, toàn thân tràn ngập ma khí.

Hưu hưu!

Hư ảnh trường kiếm xoay quanh, ma tà khí bay ra, chân khí tràn ngập cả không trung.

Hô!

Giữa không trung gió giục mây vần, thậm chí còn có tiếng sấm sét, áp lực tới cực điểm.

Ông ông!

Trên thân kiếm phát ra tiếng sấm vang, uy áp lan tràn, chân khí kinh khủng làm nhóm siêu cấp cường giả cũng rùng mình, trong lòng càng thêm lo lắng.

- Có thể đối kháng được sao!

Sắc mặt Tử Yên ngưng trọng, cắn răng, tựa hồ đã làm ra quyết định.

- Tử Yên, ngươi muốn làm gì, hãy từ từ nhìn xem một chút đi, ngươi không thể hành động thiếu suy nghĩ!

Ánh mắt Tử Đồng trưởng lão rơi lên người Tử Yên mang theo vẻ khó xử.

- Ngươi nhất định thất bại!

Nguyên Nhược Lan nói, ma kiếm huy động, từng đạo kiếm quang bay ra, nháy mắt như hóa thành kiếm vũ mang theo năng lượng cuồn cuộn mạnh mẽ chói mắt, giống như nước thủy triều bao phủ thiên không, dưới uy áp thiên địa run rẩy.

- Thật mạnh!

Đông đảo cường giả đều rung động thầm hô.

- Ám Ma Phân Thân bí pháp!

Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, mười linh hồn phân thân xuất hiện.

Sưu sưu!

Chỉ nháy mắt mười linh hồn phân thân hiện ra trước người Lục Lâm Thiên, linh hồn lực của hắn hiện tại đã vô cùng khủng bố.

- Sao nhiều linh hồn phân thân như vậy!

Các cường giả đều kinh ngạc hô.

- Toái Hồn Sư Tử Hống!

Mười linh hồn phân thân quát lớn, linh hồn năng lượng đồng thời khuếch tán, trong giây lát hư ảnh hình người trên trăm thước ngưng tụ, từng luồng linh hồn uy áp vỡ áp không gian khiến động sâu liên tục xuất hiện.

- Hống…

Cùng một thời gian mười hư ảnh mở miệng rít gào một tiếng, cuồng mãnh chấn khai cả không gian xung quanh.

Không gian xung quanh sôi trào như sóng biển gào thét, đυ.ng vỡ không gian, âm ba công khủng bố khoảnh khắc va chạm cùng kiếm quang bao trùm tới.

Mười đạo âm ba linh hồn công kích bay tới, linh hồn năng lượng cuồng bạo nháy mắt khuếch tán, trong khoảnh khắc ngăn chặn kiếm quang đi tới, kiếm quang nhất thời không thể lao ra khỏi mười đạo âm ba công kích bao phủ.

- Hống hống…

Âm ba công kích cuồn cuộn, thanh âm sư rống chấn vỡ không gian nứt vụn từng khúc, linh hồn dao động thổi quét, Lục Lâm Thiên đã đem hết toàn lực thi triển công kích cực mạnh, mười đạo Toái Hồn Sư Tử Hống giống như mười Lục Lâm Thiên đồng thời thi triển linh hồn công kích.

Linh hồn công kích xuyên qua kiếm quang bao trùm áp tới trên người Nguyên Nhược Lan.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên cực kỳ ngưng trọng, từng đạo thủ ấn kết xuất, không dám có chút khinh thường, thân hình hắn tản ra quầng sáng quỷ dị, từng luồng năng lượng bắt đầu hội tụ lưu chuyển tới.

Răng rắc!

Liên miên không ngừng, linh hồn công kích dày trọng tựa như sóng biển rít gào giận dữ, từng đợt từng đợt áp chế lên người Nguyên Nhược Lan.

Dưới thủ đoạn khủng bố như thế, Vô Ảnh, Cương Khôi cùng Thao Ưng không khỏi khẩn trương, bọn hắn thật không ngờ Lục Lâm Thiên còn có thủ đoạn này, hơn nữa linh hồn lực còn cường hãn tới mức như thế.

Chương 2627: Tiểu tử muốn chết!

Trong đám người, ánh mắt lão giả Linh Vũ giới kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên cùng Nguyên Nhược Lan, đột nhiên lộ ra ý cười quỷ dị.

Giữa không trung, kiếm quang cùng âm ba công giằng co, thân thể Nguyên Nhược Lan run rẩy không ngừng.

- Hống!

Linh hồn công kích hội tụ xuyên thấu qua kiếm quang đánh thẳng lên người Nguyên Nhược Lan, từng đợt công kích mãnh liệt tràn tới, khiến sóng gợn cuồn cuộn sôi trào, lan tràn khắp bốn phương tám hướng, áp lực tới mức không gian đều trầm trọng, cả hư không trở nên vặn vẹo.

Sắc mặt Nguyên Nhược Lan ngày càng trắng bệch, ánh mắt mơ hồ muốn ngây dại.

- Lấy tâm làm kiếm, kiếm làm tâm, ngưng tụ!

Sắc mặt Nguyên Nhược Lan ngày càng ngưng trọng, kiếm quyết đánh ra, ma tà khí bộc phát, không gian vang lên tiếng quỷ khóc thần hào, quanh thân lướt ra kiếm ảnh hư ảo, vô số trường kiếm ông ông hội tụ thành tiếng kiếm minh đinh tai nhức óc.

- Ông ông!

Kiếm khí tiết ra ngoài, vạn kiếm tề minh, khí thế kinh người vỡ áp thiên địa.

- Ma kiếm vi tôn, ma kiếm quyết!

Một đạo kiếm quyết cuối cùng đánh ra, kiếm ảnh rậm rạp hư ảo dung hợp, hàng vạn hàng ngàn kiếm quang quanh quẩn.

Trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, kiếm quang ngưng tụ thành một thanh cự kiếm hư ảnh khổng lồ hơn ngàn thước, khí tức ma tà sắc bén hiển lộ, xé rách cả không gian.

- Thật mạnh, mạnh không thể tưởng tượng nổi!

Toàn bộ siêu cấp cường giả đều rung động.

- Lục Lâm Thiên, không nghĩ tới ngươi có thể làm cho ta thúc giục toàn lực, ngươi đúng là làm cho người ngoài ý muốn, chẳng qua ngươi chỉ là nỏ mạnh hết đà không thể đối kháng, Ma Kiếm quyết, phá!

Chỉ tích tắc, hư ảnh cự kiếm xoay quanh, Nguyên Nhược Lan phun máu tươi, sắc mặt lập tức trắng bệch.

- Phốc!

Ma kiếm vung lên, cự kiếm uyển như phi long trùng thiên, mang theo xu thế kinh người đột nhiên lao thẳng về hướng mười đạo hư ảnh của Lục Lâm Thiên.

Cự kiếm lao tới, không gian nứt vỡ, chấn vỡ khe không gian tối đen, phảng phất như tương liên cùng thiên địa, không gian nứt vụn thành từng khúc phía trước.

Răng rắc!

Tốc độ nhanh như chớp, mười đạo hư ảnh bị cự kiếm lướt qua, lập tức bị chấn vỡ, mà mười linh hồn phân thân biến thành nhạt nhòa như sắp biến mất.

Phốc!

Lục Lâm Thiên rùng mình phun máu tươi.

Hưu!

Cùng một thời gian cự kiếm vẫn chưa tiêu tán, kiếm ảnh khổng lồ phai nhạt hơn không ít, vẫn mang theo uy thế kinh người sắp đâm tới Lục Lâm Thiên.

Đúng ngay thời khắc này, thủ ấn trong tay hắn đột nhiên dừng lại, khuôn mặt trắng bệch tới cực hạn, nhưng lại lộ ra nụ cười quỷ dị, khóe môi còn mang theo vết máu khiến khuôn mặt hắn có vẻ dữ tợn đáng sợ.

- Nỏ mạnh hết đà, vậy thử xem một chiêu cuối cùng đi!

Lục Lâm Thiên dữ tợn quát, thủ ấn kết thúc, hào quang chói mắt lóe sáng, trong mắt hắn đột nhiên bắn ra hào quang vô cùng quỷ dị.

- Oanh long long!

Chỉ nháy mắt thiên không run lên, trên không trung sau lưng Lục Lâm Thiên đột nhiên vang lên tiếng sấm sét ầm ĩ, không gian biến thành ảm đạm không ánh sáng, một cỗ linh hồn uy áp bàng bạc khiến mọi người đều muốn thần phục.

- Chẳng lẽ là Thiên Cực linh kỹ!

- Biến hóa như thế chính là Thiên Cực linh kỹ, Lục Lâm Thiên còn luyện thành Thiên Cực linh kỹ!

Phong vân biến sắc, đông đảo cường giả đều kinh ngạc.

Hưu!

Cự kiếm đã đi tới trước người hắn, mang theo uy áp một đường phá hủy tràn tới.

- Thiên Linh Hồn Nhãn!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, ngẩng đầu lên, trong mắt mang theo hào quang trừng lớn, nháy mắt hai đạo quang thúc từ trong mắt bắn ra, giống như vẫn thạch rơi xuống, ầm ầm va chạm trên không, lập tức hội tụ lẫn nhau.

- Xuy!

Hai quang thúc nháy mắt hội tụ, một cỗ năng lượng đáng sợ như gió bão thổi quét, hóa thành quang quyển khổng lồ, nhìn qua giống như một con mắt cực lớn.

Xung quanh con mắt khổng lồ hiện lên khe không gian tối đen, bên trong con mắt từ xa xa nhìn lại thật giống như một động sâu tăm tối, sâu không thấy đáy, lộ ra khe không gian tối đen, thăm thẳm âm u.

Hô hô!

Bên trong con mắt giống như hắc động khổng lồ lan tràn lực lượng ngập trời như có thể cắn nuốt vạn vật, khuếch tán lan tràn như tia chớp, không gian xung quanh đều bị cắn nuốt, không gian xung quanh lại giống như chiếc kính phá nát, ngay sau đó liền bị hắc động nuốt chửng.

Mọi người đều có cảm giác, chỉ cần mình tới gần hắc động nhất định sẽ bị nuốt vào bên trong, tiêu diệt thành tro tàn, mà từ xa xa nhìn vào bên trong lại cảm giác linh hồn sẽ bị trực tiếp phá hủy.

Linh hồn uy áp thật lớn làm những ai có thực lực thấp không khỏi tái nhợt, ánh mắt dại ra, nếu không có cường giả sơn môn bảo hộ cũng sẽ gặp phải tai bay vạ gió.

Lục Lâm Thiên thi triển chính là thiên cực linh kỹ Thiên Linh Hồn Nhãn của sư phụ Chí Thánh đại đế, dùng linh hồn năng lượng làm công kích, hình thành linh hồn động sâu, cắn nuốt hết thảy vật chất có sinh mạng, dùng linh hồn lực phá hủy ý thức cùng tinh thần.

Hưu!

Cự kiếm phá không mang theo khe không gian tối đen hung hăng đâm vào trong hắc động, năng lượng bàng bạc khủng bố tung hoành, giống như vẫn thạch va chạm vào nhau.

Từ trong linh hồn động sâu tràn ra hấp lực cắn nuốt, cũng không biết là đôi bên ai nuốt chửng lấy ai.

Cự kiếm vào tiến vào hắc động, xung quanh hắc động lan tràn từng vầng hào quang tối đen, giống như trời sụp đất nứt, thoáng chốc toàn bộ cường giả cảm giác trái tim như ngừng đập, linh hồn đều run rẩy.

Chỉ nháy mắt cự kiếm dần dần tiêu tán, không gian một mảnh tối đen, bên trong hắc động khủng bố cũng bị cự kiếm tua nhỏ khe không gian tối tăm, linh hồn động sâu bắt đầu nứt nẻ.

Phanh phanh!

Tiếng sấm sét vang rền, cự kiếm cùng linh hồn động sâu đồng thời nổ tung, không gian nổ vụn thành từng khúc biến mất, cả thiên không đều bị lan tới, năng lượng khủng bố thổi quét, không gian phá nát, năng lượng phong bạo lan tràn bốn phía.

Cả Lục Lâm Thiên cùng Nguyên Nhược Lan đều bị cuốn vào bên trong, bị chôn vùi trong không gian bị chém nát kia.

- Phốc!

Khi hai thân ảnh xuất hiện, đều phun ra máu tươi.

Hai mắt Nguyên Nhược Lan có chút dại ra, linh hồn công kích khủng bố thật sự làm cho nàng bị ảnh hưởng.

Sưu!

Mười đạo linh hồn phân thân quay về trong ấn đường Lục Lâm Thiên, sắc mặt hắn trắng bệch, ánh mắt bắn ra tinh quang, thân ảnh chợt lóe, chân khí tràn ra, nhanh như chớp xuất hiện trước người Nguyên Nhược Lan.

Chỉ nháy mắt ánh mắt Nguyên Nhược Lan đã khôi phục thanh tỉnh, nhìn thấy Lục Lâm Thiên đã tiến tới gần, hoảng sợ vung ma kiếm đâm tới, kiếm quang xuyên thủng không gian.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, ánh mắt khẽ động, cũng không hề né tránh, thân hình có chút uốn éo, hoàng mang chợt lóe đã khởi động Thanh Linh khải giáp, cắn răng bỏ mặc một kiếm kia đâm thẳng tới.

- Tiểu tử kia làm gì!

Nhìn thấy một màn này, mọi người kinh ngạc, Lục Lâm Thiên muốn trực tiếp đối kháng ma kiếm, chẳng khác gì là muốn chết.

- Tiểu tử muốn chết!

Ba người Vô Ảnh kiếm tôn cười lạnh.

Xuy!

Bả vai Lục Lâm Thiên bị xuyên thủng, mũi kiếm xuyên qua khải giáp, Thanh Linh khải giáp nứt nẻ, xuyên thủng Bất Diệt Huyền Thể thấu qua vai hắn.

Mà thân hình Lục Lâm Thiên cũng đã tiến tới trước mặt Nguyên Nhược Lan, chỉ còn gần trong gang tấc.

Chương 2628: Ai thắng ai thua

Ai thắng ai thuaÁnh mắt Nguyên Nhược Lan sững sờ, cũng không biết là vì Lục Lâm Thiên không tránh né hay là vì một kiếm của mình xuyên thủng trên người đối phương.

Bốn mắt nhìn nhau, tay phải Lục Lâm Thiên vung lên, tử kim sắc lưu quang xuất hiện, một cỗ chân khí hủy diệt cuồn cuộn dựng lên, mạnh mẽ tràn ra.

Oanh long!

Tiếng lôi đình vang vọng, một đạo tử kim lôi đình tràn ra, xu thế làm người run rẩy.

- Không tốt!

Nguyên Nhược Lan chợt cảm giác lãnh ý lan tràn, cùng một thời gian ánh mắt mọi người cũng kinh ngạc.

Xuy!

Lúc này Nguyên Nhược Lan không còn phản ứng kịp nữa, một đạo tử kim lôi đình lớn cỡ cánh tay đã gần trong gang tấc ầm ầm giáng xuống, hung hăng đánh thẳng vào ngực Nguyên Nhược Lan, nàng cấp tốc tránh né nhưng lôi đình vẫn rơi lên vai trái của nàng.

Oanh long!

Lôi đình màu tím trực tiếp oanh lên vai Nguyên Nhược Lan, thân hình nàng tràn ngập điện quang, thân thể mềm mại bắn ngược, mà ma kiếm cũng rút ra khỏi vai Lục Lâm Thiên.

Phốc!

Cả quá trình diễn ra chỉ trong chớp mắt, hai người đồng thời phun máu tươi, ma kiếm vừa rút ra máu tươi liền tràn xuống, tử kim lưu quang quanh quẩn nhưng vẫn không thể ngừng được thương thế.

Đặng đặng!

Thân hình hai người bắn ngược giữa không trung, đều rơi xuống đất thối lui hơn mười bước, mỗi bước đều giẫm nát quảng trường, Lục Lâm Thiên ổn định thân hình, sắc mặt trắng bệch, một bước cuối cùng hạ xuống thân hình quỳ xuống một gối, miệng tràn máu tươi.

Xuy!

Điện quang lưu chuyển trên người Nguyên Nhược Lan, ma kiếm cắm dưới đất liên tục kéo dài một rãnh sâu, cuối cùng mới đứng vững thân hình, thân thể run lên quỳ một gối, tay chống ma kiếm miệng trào máu tươi.

- Hai người thật mạnh!

Mọi người nhìn thấy thực lực cả hai, vượt ngoài dự đoán của họ, không ngừng kinh hô.

- Lưỡng bại câu thương, Lục Lâm Thiên đã duy trì được!

- Tại sao lại như vậy, không thể nào, Lục Lâm Thiên sao có thể mạnh như vậy!

Ánh mắt nhóm người Vô Ảnh kiếm tôn đại biến, toàn thân ngây dại, có câu nói hi vọng càng nhiều thất vọng càng lớn, chính là như thế.

- Lại có thể đánh ngang tay!

Tử Yên chớp mắt, thở mạnh một hơi, trong mắt hiện vẻ kinh sợ, tất cả chuyện này tựa hồ vượt ngoài dự kiến của nàng.

Lúc này có vài thân ảnh xinh đẹp mới thở mạnh một hơi buông nắm tay, mồ hôi ướt đẫm.

- Ca ca!

- Nhị đệ!

Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá vội lao tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Ta không sao!

Khải giáp chậm rãi biến mất, vết máu trên vai lúc này mới dừng lại, ma kiếm tạo thành thương thế thật sự làm Lục Lâm Thiên kinh hãi, ma kiếm đâm vào cơ thể tạo cảm giác cực kỳ quỷ dị, ma tà khí tàn sát bừa bãi làm cơ thể hắn bị thương nặng, nếu không nhờ Bất Diệt Huyền Thể cùng Tử Kim Huyền Lôi ngăn cản, chỉ sợ hậu quả khó lường.

Lau máu trên miệng, Lục Lâm Thiên giãy dụa đứng dậy, chợt phát hiện mình trọng thương rất nặng, mà linh lực tiêu hao hầu như không còn.

Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng đỡ lấy hắn, ánh mắt Lục Tâm Đồng nhìn Nguyên Nhược Lan lộ ra hàn ý.

Nguyên Nhược Lan ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút dại ra, phảng phất như hồi tưởng điều gì, lẩm bẩm:

- Ta nhớ ra rồi, không nghĩ tới đã vận dụng Đế Giả nguyên lực nhưng hôm nay vẫn thất bại một lần!

Phốc!

Vừa dứt lời nàng lại phun máu tươi, khí thế cường hãn nháy mắt biến mất, cả người uể oải không chịu nổi.

- Tác dụng của Đế Giả nguyên lực đã hết!

Thanh Oản tôn giả mỉm cười nói.

Hô!

Vừa nhìn thấy tác dụng của Đế Giả nguyên lực biến mất, cường giả Đế Đạo minh thở ra một hơi, Nguyên Nhược Lan cùng Lục Lâm Thiên đều lưỡng bại câu thương, chỉ sợ nàng không còn lực tái chiến.

- Thật mạnh!

Nhóm người Dạ Vị Ương, Thiên Ưng công tử đều than khẽ, nhớ ngày đó ở Thiên đảo thực lực của họ còn có thể miễn cưỡng đối kháng được với Lục Lâm Thiên một chút, nhưng cho tới hôm nay đã kém cách xa vạn dặm, thật không biết Lục Lâm Thiên tu luyện như thế nào.

- Kiệt kiệt!

Nhưng đúng ngay lúc này lại có một tiếng cười âm lệ truyền tới.

Mọi người theo thanh âm nhìn qua, chỉ thấy lão giả Linh Vũ giới chậm rãi đi ra, lướt mắt nhìn toàn trường, khóe môi lộ nụ cười lạnh âm trầm, nói:

- Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ chực sẵn, kiệt kiệt, một người có Ma Kiếm truyền thừa, một người có Tử Kim Huyền Lôi với Bất Diệt Huyền Thể, lại có Linh Vũ song tu, chỉ tiếc lưỡng bại câu thương, cũng giúp ta giảm đi không ít phiền toái!

- Cuối cùng cũng bại lộ!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn một mực lo lắng về Linh Vũ giới, không nghĩ tới đúng như suy đoán, thậm chí hắn lo lắng lão giả kia giấu diếm thực lực, giao thủ bấy lâu lão giả không hề bị thương, ứng phó thật nhẹ nhàng, loại tình huống này hắn cũng đã sớm có phát hiện.

- Hừ, chỉ với vài người Linh Vũ giới các ngươi, còn muốn quấy ra mưa gió gì hay sao!

Thiên Dương quát lớn, lúc này Linh Vũ giới chỉ còn vài người, mặc dù Đế Đạo minh bị trọng thương không ít, nhưng cũng không có vấn đề gì lớn.

- Kiệt kiệt, đồ không biết sống chết, đừng tưởng rằng Vân Dương tông giỏi lắm!

Lão giả thản nhiên nói, không hề đem Thiên Dương đặt vào trong mắt.

- Vậy thử xem đi, nhìn ngươi có thể quấy lên bao nhiêu sóng gió, bản tôn cũng đã sớm chướng mắt Linh Vũ giới!

Ánh mắt Thiên Dương trầm xuống, một cỗ khí thế bàng bạc tràn ra, ngân mang chợt lóe, thân ảnh mang theo uy thế đáng sợ hung hăng lao về hướng lão giả, một đạo dải lụa chân khí vặn vẹo không gian thổi quét tới.

- Không biết tự lượng sức mình!

Sắc mặt lão giả trầm xuống, trong tích tắc vung tay, một đạo dải lụa linh lực đánh ra, nhất thời va chạm lẫn nhau.

Phanh phanh!

Chỉ chớp mắt không trung vang lên tiếng nổ trầm thấp, thân hình Thiên Dương lập tức bắn ngược trở về, rơi thẳng xuống đất, kéo ra khe rãnh thật sâu, lan tràn tới tận xa xa, cả quảng trường ầm ầm nứt vụn.

Phốc!

Thiên Dương phun máu, chỉ một chiêu đã bị trọng thương.

- Kiệt kiệt, không biết tự lượng sức mình, ở trước mặt bản tôn còn chưa tới lượt các ngươi hung hăng càn quấy!

Tiếng cười âm lệ vang lên, mọi người có thể cảm nhận được một cỗ âm hàn khác thường áp bách, dưới cỗ uy áp linh lực cùng chân khí trong cơ thể mọi người lại có cảm giác như đình trệ.

Chỉ thấy quanh thân lão giả kia có một cỗ chân khí âm hàn giống như chất lỏng, đem thân thể hắn vây kín mít, khí tức như vầng sáng xoay tròn phóng thích ra hắc quang nhàn nhạt.

Trong khoảnh khắc gió giục mây vần, uy áp giai vị tràn ngập, nhất thời làm ánh mắt các cường giả đại biến.

- Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong!

Kim Lang cùng Cùng Kỳ kinh ngạc thất thanh, hai người lại lập tức lắc đầu:

- Không phải Linh Tôn cửu trọng đỉnh mà trên cả Linh Tôn cửu trọng đỉnh!

- Kiệt kiệt, bản tôn đã sớm đạt tới Linh Tôn cửu trọng đỉnh từ lâu, bây giờ bản tôn đã một chân bước ra khỏi Tôn Cấp cửu trọng đỉnh, toàn bộ bảo vật đều là của ta, ha ha, chờ sau khi chiếm được Đế Linh Tấn Thần đan, bản tôn sẽ có hi vọng đột phá Đế Cấp thật lớn, tới lúc đó các ngươi chỉ là con kiến trước mặt bản tôn!

Lão giả cười to, ánh mắt khinh thường nhìn mọi người, ẩn nhẫn lâu như vậy rốt cục đã tới thời gian thu Vũng.

Chương 2629: Cần có thời gian

- Lại là cấp độ nửa bước Tôn Cấp!

Ánh mắt Tử Đồng trưởng lão lóe lên.

Lăng Thanh Tuyền cùng Lăng Thanh Tuyệt thối lui, hờ hững nhìn cảnh tượng trước mắt, bọn họ cũng đã sớm biết chuyện này, chỉ có chút kinh ngạc với thực lực của Lục Lâm Thiên cùng Nguyên Nhược Lan.

Vô Ảnh kiếm tôn, Thao Ưng lão tổ cùng Cương Khôi tôn giả đưa mắt nhìn nhau, có cảm giác mình bị người lợi dụng, nếu Linh Vũ giới thật sự muốn liên thủ với bọn hắn, lão giả kia nên thi triển thực lực ngay từ đầu, nếu vậy người Đế Đạo minh đã sớm bại, cần gì đợi tới khi Thiên Địa minh bị tổn thất thảm trọng.

Trong mắt ba người lộ oán hận, nhưng chỉ có thể bất đắc dĩ, tới thời điểm này thực lực của họ mới là yếu nhất.

- Mau liên thủ công kích!

Thanh Oản quát một tiếng, linh lực tràn ra, thân hình lao thẳng tới lão giả.

- Cùng nhau ra tay!

Người còn thực lực tái chiến chỉ có Mang Linh, Thất Tinh, Thiết Kiếm, mỗi người đều vận chuyển linh lực công kích về hướng lão giả.

- Kiệt kiệt, liên thủ là được sao!

Khóe môi lão giả lộ nụ cười lạnh, thân hình vừa động, từng đạo tàn ảnh hiện lên, liên tiếp đánh ra bốn đạo chưởng ấn.

Bốn đạo chưởng ấn chấn vỡ không gian, mang theo kình khí hùng hồn hung hăng đánh tới.

Oanh oanh oanh oanh!

Tiếng nổ vang vọng thiên địa, không gian chấn nát, khe không gian nháy mắt lan tràn, toàn bộ vật chất đều chấn thành bụi phấn, sương khói tràn ngập thiên địa, hết thảy hóa thành hư ảo.

Phốc!

Bốn thân ảnh bay ngược ra ngoài, miệng phun máu tươi hung hăng nện xuống quảng trường, bốn siêu cấp cường giả liên thủ nhưng vẫn không qua được một chiêu của lão giả.

- Thật mạnh!

Lục Lâm Thiên kinh hãi, hắn luôn hoài nghi lão giả che giấu thực lực, nhưng không nghĩ tới ẩn tàng sâu như vậy, tu vi của lão giả hiện tại đủ chống lại đại trưởng lão Huyền Vũ hoàng tộc, mà Nguyên Nhược Lan vận dụng Đế Giả nguyên lực cũng chỉ đạt tới nửa bước tiến ra khỏi cấp độ Tôn Cấp cửu trọng đỉnh phong, còn chưa tới chuẩn đế.

Nhưng lão giả này rõ ràng đã bước ra một chân, tuy rằng vẫn chưa tới chuẩn đế nhưng thực lực củng cố hơn Nguyên Nhược Lan, đây chính là cấp độ thật sự mà Nguyên Nhược Lan mượn dùng ngoại lực, vẫn yếu hơn không ít.

- Kiệt kiệt!

Một chiêu đánh trọng thương bốn siêu cấp cường giả, lão giả âm lệ cười, Đế Đạo minh cùng Thiên Địa minh lưỡng bại câu thương, hiện tại hắn ngư ông đắc lợi, nếu không như thế chỉ sợ hắn khó thể đối kháng nhiều cường giả liên thủ công kích.

- Không xong!

Kim Lang cùng Cùng Kỳ ngưng trọng, họ cũng không còn bao nhiêu lực tái chiến, tiến lên cũng chỉ vô ích.

- Đợi một lát đối phó các ngươi, hôm nay không ai trốn thoát!

Lão giả nhìn qua Lục Lâm Thiên, sát ý hiện lên, phảng phất như có thâm thù đại hận, thản nhiên nói:

- Hiện tại ta đối phó tiểu tử này trước, người Phi Linh môn đều phải chết, bảo vật trên người ngươi đều thuộc về bản tôn!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chớp động, tới thời điểm này hắn đã không còn lựa đối kháng, lại lâm vào hiểm cảnh.

- Ca ca, làm sao bây giờ?

Ánh mắt Lục Tâm Đồng ngưng trọng.

- Đào mạng!

Lục Lâm Thiên nhìn qua Dương Quá, hỏi:

- Đại ca, ngươi còn lá bài tẩy hay không?

- Có, sư phụ Bất Bại kiếm đế có lưu lại lá bài tẩy cho ta, nhưng ta cần một ít thời gian, có thể thành công hay không cũng không nhất định!

Dương Quá nói, Chấn Thiên như nghe được lời của hắn, thân kiếm run lên, hoàng mang bộc phát, có tiếng sấm nổ mạnh truyền ra.

- Giao cho muội đi, ngăn hắn một ít thời gian muội còn có thể làm được!

Lục Tâm Đồng nói, độc vụ lan tràn, chân khí khởi động.

- Tâm Đồng, người này không tầm thường!

Lục Lâm Thiên lo lắng nói.

- Yên tâm đi ca ca!

Lục Tâm Đồng nói, ánh mắt hiện ý cười nhưng khuôn mặt không chút khinh thường.

- Tiểu tử, nói nhiều cũng vô dụng, chết đi!

Lão giả quát lớn, bảo vật quan trọng nhất, lúc này toàn bộ bảo vật đều nằm trên người Lục Lâm Thiên, đoạt bảo quan trọng hơn.

Vừa dứt lời, một đạo trảo ấn phá không bay tới, linh lực bạo tuôn, trảo ấn xé rách năm khe không gian mang theo khí tức linh hồn âm hàn vỡ áp đánh xuống.

Nhìn uy lực một trảo của lão giả, ánh mắt Lăng Thanh Tuyền chớp động, khẽ cắn môi.

- Hừ!

Sắc mặt các cường giả Đế Đạo minh đại biến, đột nhiên Lục Tâm Đồng hừ lạnh một tiếng, thân ảnh run lên, khởi động Tử Linh Hồn Năng giáp, khí tức cổ xưa lan tràn, mái tóc phần phật, độc khí quanh quẩn.

Sưu!

Cùng một thời gian từ trong tay nàng bắn ra một đạo thanh quang, thanh quang mang theo độc vụ nồng đậm, tốc độ nhanh tới mức vượt ngoài tưởng tượng, nháy mắt đã va chạm tới trảo ấn kia.

- Không biết tự lượng sức mình!

Lão giả quát một tiếng, trảo ấn phá không chộp tới thanh quang, nháy mắt đã đánh lên thanh quang.

- Di!

Chỉ nháy mắt lão giả chợt biến sắc, vừa chạm vào thanh quang một cỗ điện mang liền đánh xuống, làm bàn tay hắn run lên, thân hình mềm nhũn.

Cùng lúc đó một cỗ năng lượng áp bách linh hồn lực trút xuống, lực lượng trực tiếp vỡ áp linh hồn, làm linh hồn lão giả bị áp chế, lực lượng áp chế linh hồn khủng bố phút chốc đã tràn vào trong đại não hắn.

Nhưng chỉ trong nháy mắt lão giả đã xoay chuyển trở lại, tựa hồ đã có thủ đoạn ngăn cản linh hồn công kích, trảo ấn bạo lướt giam cầm thanh quang, gắt gao giữ lấy thanh quang.

Lúc này hắn mới nhìn lại rõ ràng, thanh quang chính là một cây mây lớn cỡ cánh tay hài nhi, vô cùng quỷ dị, trong suốt sáng ngời, còn mang theo thanh sắc điện mang khiến cả không gian xung quanh biến thành vặn vẹo.

- Di, đây là…

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, ánh mắt trừng lớn, đột nhiên đại biến, lẩm bẩm:

- Thanh Lôi Huyền Đằng, sao lại là Thanh Lôi Huyền Đằng!

Lục Lâm Thiên từng giao thủ với Thanh Lôi Huyền Đằng đương nhiên sẽ không nhận lầm, nhưng lúc này Thanh Lôi Huyền Đằng kia tựa hồ càng thêm quỷ dị, trong cỗ lực lượng khủng bố áp chế linh hồn còn có một cỗ kịch độc lan tràn, mạnh mẽ hơn cả ngày trước.

Lục Lâm Thiên thầm nhủ có lẽ có quan hệ với độc công của Lục Tâm Đồng, cho nên Thanh Lôi Huyền Đằng cũng nhiễm kịch độc, về phần nha đầu kia làm sao lấy được, sau này hãy hỏi thăm, đây tuyệt đối là đại cơ duyên.

Giờ phút này sắc mặt Tử Yên cũng thay đổi, nàng cũng từng tiếp xúc qua Thanh Lôi Huyền Đằng.

Cách đó không xa, Dương Quá kết xuất thủ ấn, sắc mặt bắt đầu đỏ lên, một giọt máu tươi nhỏ lên Chấn Thiên, Chấn Thiên đột nhiên rung động kịch liệt, phảng phất như khí tức đang điên cuồng gia tăng.

- Phá!

Lão giả quát một tiếng, thủ ấn vặn vẹo thanh quang, hung hăng xé nát không gian vỡ áp xuống.

- Phanh!

Tiếng nổ vang trầm thấp, thanh quang liền gãy, hóa thành năng lượng tiêu tán, năng lượng khuếch tán làm linh hồn mọi người đều run lên.

Thanh Lôi Huyền Đằng bị chấn nát, thân hình Lục Tâm Đồng lảo đảo thối lui ra sau, nhưng thân thể lão giả cũng run lên, Thanh Lôi Huyền Đằng đặc biệt áp chế linh hồn, trời sinh là khắc tinh của linh giả, hơn nữa đặc tính quỷ dị, còn có kịch độc công kích, làm bản thân hắn cũng không chịu nổi, chủ yếu là vì công kích quá mức quỷ dị.

- Hừ!

Lão giả hừ lạnh một tiếng, sắc mặt khó xem, cây mây kia c ực kỳ quỷ dị, ánh mắt hắn chớp động như nhớ ra gì đó, đột nhiên cực kỳ hoảng sợ:

Chương 2630: Thực lực Tâm Đồng

- Thanh Lôi Huyền Đằng, đây là Thanh Lôi Huyền Đằng!

- Là bảo vật kia, không ngờ trên người Lục Tâm Đồng có kỳ bảo như vậy!

- Thanh Lôi Huyền Đằng tuyệt đối không kém hơn thần khí a, cũng là tài liệu luyện chế thiên cực hồn linh khí tốt nhất!

- Nghe đồn đãi Thanh Lôi Huyền Đằng là thực vật có linh trí nhất, bản thân có linh lực tràn đầy, đồng thời có thể khống chế linh hồn, chính là do năng lượng thiên địa sinh trưởng mà thành, cực kỳ khó gặp, thậm chí chỉ nghe đồn đãi mà chưa có ai từng gặp qua!

Thân ảnh Lục Tâm Đồng lảo đảo thối lui, nháy mắt ổn định thân hình, sắc mặt ngưng trọng, thủ ấn lại biến hóa, bỗng nhiên hắc quang tràn ra thân thể.

Hưu hưu!

Tiếng xé gió vang lên, hơn mười Thanh Lôi Huyền Đằng mang theo thanh quang nháy mắt bao phủ lão giả.

- Thanh Lôi Huyền Đằng, không nghĩ tới trong tay tiểu nha đầu còn có bảo vật này, nhưng cũng tốt, nếu là của ta, như vậy mới có thể phát huy được uy lực lớn nhất!

Đôi mắt lão giả lập tức biến thành tham lam, thủ ấn biến hóa, linh lực bạo tuôn, hóa thành một cỗ linh hỏa nóng cháy hội tụ, ngọn lửa lan tràn ngập trời.

- Vỡ cho ta!

Lão giả quát lớn, trong không gian linh hỏa, ngọn lửa cuồn cuộn nháy mắt bao phủ mười đạo Thanh Lôi Huyền Đằng.

Tư tư…

Chỉ thấy mười đạo Thanh Lôi Huyền Đằng không hề sợ hãi ngọn lửa, có thanh quang bao vây không chút nào hư hao, vẫn tiếp tục quấn về hướng lão giả.

- Thanh Lôi Huyền Đằng thật quỷ dị!

Lão giả kinh ngạc, thủ ấn biến hóa, không gian linh hỏa hóa thành một thanh hỏa diễm đại đao, hướng mười Thanh Lôi Huyền Đằng chém xuống.

Tiếng nổ tung như sấm sét, kình phong cuồng bạo mang theo ngọn lửa ngập trời đổ ập xuống dưới.

Mười Thanh Lôi Huyền Đằng bị chém nát giữ không trung, bộ phận còn lại vô thanh vô tức biến mất không còn bóng dáng.

Đặng đặng!

Thân hình Lục Tâm Đồng lảo đảo thối lui, sắc mặt tái nhợt.

- Tâm Đồng cẩn thận!

Khuôn mặt Đông Vô Mệnh ngưng trọng hô to, nhìn thấy đồ đệ bảo bối của mình đối kháng lão giả, nhưng hắn lại không giúp đỡ được gì, trong lòng vừa khiếp sợ vừa vui sướng, sư phụ như hắn thật sự đã không còn đuổi kịp thực lực của đồ đệ mình.

Nhưng lúc này hắn càng lo lắng hơn hết thảy.

Lục Lâm Thiên cũng lo lắng, vội vàng nhìn qua Dương Quá.

Dương Quá còn đang biến hóa thủ ấn, chân khí tiêu thăng, Chấn Thiên càng thêm rung động, tựa hồ đang ngưng tụ công kích lợi hại, khí tức kéo lên, trong mơ hồ cũng làm Lục Lâm Thiên run sợ.

- Tiểu nha đầu, ngươi còn quá yếu!

Lão giả âm trầm cười lạnh, thân ảnh lao thẳng tới trước.

Lục Tâm Đồng ổn định thân hình, thủ ấn biến hóa, khí thế trào ra, nháy mắt xung quanh tràn ngập quang mang tối đen.

- Đi!

Quang mang tối đen tràn ngập trước người Lục Tâm Đồng, nháy mắt một mảnh lôi vân cuồn cuộn tràn tới.

Oanh long!

Chỉ thoáng chốc gió giục mây vần, tiếng sấm vang ầm ĩ, lôi vân hội tụ không ngừng tán phát thanh sắc điện mang, uy thế kinh người.

- Thật mạnh!

Ngay lúc này lão giả không thể không ngừng lại, linh hồn uy áp cũng làm cho hắn bị ảnh hưởng.

Xuy!

Ngay lúc này đoàn quang mang tối đen chợt động, một cây mây màu xanh đen lóe sáng di động bay tới chẳng khác gì một đầu độc xà đang chuyển động…

Hưu hưu!

Chỉ trong tích tắc đoàn quang mang xanh đen bao phủ khắp cả không gian, rậm rạp kín mít.

- Thanh Lôi Huyền Đằng có vô số xúc giác, thật sự là quỷ dị!

- Thanh Lôi Huyền Đằng thật khủng khïếp!

Hưu hưu!

Chỉ nháy mắt từng dây Thanh Lôi Huyền Đằng bạo lướt về hướng lão giả, từng đoàn điện mang xanh đen cuồng bạo lan tràn, khiến cho không gian xung quanh dao động kịch liệt.

- Đáng chết!

Uy lực huyền đằng khủng bố khiến lão giả không dám khinh thường, ánh mắt trở nên ngưng trọng, nhìn từng luồng năng lượng điện mang xanh đen chứa kịch độc xuyên thủng không gian bay tới, thủ ấn lập tức biến hóa, linh lực cường hãn ngưng tụ, lập tức thổi quét về hướng huyền đằng.

Răng rắc!

Từng tảng lớn Thanh Lôi Huyền Đằng bị chấn nát, nhưng chỉ vô dụng, càng nhiều Thanh Lôi Huyền Đằng quấn tới, làm lão giả không kịp trở tay.

Còn có độc vụ không ngừng lan tràn, trực tiếp công kích linh hồn, hơn nữa chính huyền đằng cũng có thiên phú này, càng làm lão giả cực kỳ chật vật.

Thực lực lão giả rõ ràng cao hơn Lục Tâm Đồng, nhưng bởi vì Thanh Lôi Huyền Đằng có kịch độc áp chế làm hắn không cách nào phát huy thực lực, chẳng những chật vật còn cực kỳ uất ức.

Hưu hưu!

Chỉ chớp mắt lão giả đã bị Thanh Lôi Huyền Đằng từ bốn phương tám hướng vây quanh rậm rạp, dệt thành một mảnh tường thành dây mây xanh đen, mang theo độc khí ngập trời lan tràn, cỗ khí tức làm tim đập nhanh khiến linh hồn mọi người đều rung động.

- Thật mạnh, rất chấn động lòng người!

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, thực lực khủng bố của Lục Tâm Đồng làm họ thật sự rung động, một đám siêu cấp cường giả đều cảm thán, ba huynh muội Lục gia đều là biến thái, chỉ sợ cuộc chiến này không kém hơn trận chiến giữa Dương Quá cùng Nguyên Nhược Lan, mà trong trình độ quỷ dị khó trêu chọc, tuyệt đối còn hơn cả Dương Quá.

- Lục gia, sắp quật khởi a!

Đông đảo cường giả cảm thán, Cực Lạc tam quỷ trở thành người của Lục gia mà không phải Phi Linh môn, hơn nữa còn có ba huynh muội Lục gia, chỉ sợ Lục gia sẽ nhanh chóng quật khởi.

- Đáng chết!

Bị nhốt bên trong vòng vây của Thanh Lôi Huyền Đằng cùng độc vụ, lão giả càng lúc càng uất ức, nhịn không được lớn tiếng rít gào.

Tiếng quát vừa truyền ra, ánh mắt hắn lạnh lùng, không chút do dự lập tức kéo tới năng lượng thiên địa, thân ảnh bức xé không gian, linh lực bạo tuôn, hóa thành từng đạo xích hồng quang nhận thổi quét tới.

Hưu hưu!

Không gian năng lượng mênh mông cuồn cuộn, từng khe không gian bị bổ ra, Thanh Lôi Huyền Đằng bị chém đứt, hơn ngàn thước huyền đằng bị phá hủy, độc vụ bị đánh tan tác giữa thiên không.

Xuy!

Huyền đằng cùng độc vụ tựa hồ bị ảnh hưởng, thoáng dừng lại.

Nhìn chăm chú vào huyền đằng cùng độc vụ bao phủ, sắc mặt lão giả thật khó xem, hắn cũng không biết vì sao thực lực của mình rõ ràng cao hơn nha đầu kia, nhưng lại bị áp chế bó tay bó chân, làm cho hắn không dám khinh thường, bởi vì huyền đằng luôn ăn mòn linh hồn hắn, nếu hắn sơ sẩy hậu quả sẽ nghiêm trọng, căn bản không cách nào phát huy thực lực.

- Không nghĩ tới tiểu nha đầu thật quỷ dị, Thanh Lôi Huyền Đằng cùng độc công đều bất phàm, có thể bức bách ta không thể lưu thủ, cũng tốt, vậy toàn lực đem các ngươi giải quyết đi!

Lão giả dứt lời, thủ ấn biến hóa, một cỗ linh lực tràn ngập, sau đó khuếch tán, thiên địa nhanh chóng run rẩy lên.

Chỉ nháy mắt từng đợt hắc vụ âm hàn trống rỗng ngưng tụ trong không gian, lại giống như sóng biển dựng lên, lan tràn tới chỗ huyền đằng cùng độc vụ, gặp được huyền đằng cùng độc vụ liền tắt nghẽn không thể tiếp tục đi tới.

- Chi chi!

Bên trong hắc vụ vang lên thanh âm gào rú khiến không gian run rẩy lên, chỉ nháy mắt một vật giống như xích sắc màu đen ầm ầm xuất hiện.

Sưu!

Đó là một dây xích sắt màu đen dài ngàn thước, lớn cỡ cánh tay, xung quanh nổi lên hàn quang hắc mang thật quỷ dị, làm người kinh ngạc chính là trên xích sắt mỗi cách ba mươi thước lại có một hồn anh tối đen dữ tợn đang giương nanh múa vuốt.

Chương 2631: Phệ Hồn lão quỷ

Tiếng kêu réo thê lương vô cùng, khiến toàn thân mọi người đều nổi lên da gà, làm linh hồn họ phát run, giống như tiếng gọi từ cửu u địa ngục, trên xích sắt ước chừng khóa lại hơn hai trăm hồn anh tối đen dữ tợn, theo chân khí mà xem đều là hồn anh Tôn Cấp.

- Chi chi!

- Đó là Tỏa Hồn Liên!

Trong nháy mắt nhóm người Kim Lang cùng cường giả Phi Linh môn sắc mặt đại biến, tựa hồ đều nhận ra vật ấy.

- Tỏa Hồn Liên, Tỏa Hồn Liên của Đoạn Hồn quỷ tôn!

Lục Lâm Thiên nhíu mày.

- Ngươi là Phệ Hồn lão quỷ!

Sắc mặt Kim Lang cùng Cùng Kỳ đại biến, nhìn Tỏa Hồn Liên tỏa sáng kinh người, chợt nhớ lại một kẻ khủng bố.

- Kiệt kiệt, Kim Lang, Cùng Kỳ, các ngươi rốt cục đã nhận ra, ta còn tưởng rằng không ai nhận thức ta chứ!

Phệ Hồn cười to, ánh mắt càng thêm âm trầm, chân khí âm hàn ngập trời quanh quẩn phía trước.

- Không nghĩ tới lão quỷ ngươi còn sống, ngươi còn chưa chết!

Ánh mắt Cùng Kỳ lóe sáng, Phệ Hồn lão quỷ tề danh cùng đại ca, lúc trước ba đại cường giả, Thánh Thủ Linh Tôn, Huyền Thiên yêu tôn, còn có một vị khác, chính là Phệ Hồn lão quỷ tiếp cận với họ nhất, không nghĩ người này vẫn còn sống trên đời, hơn nữa cũng đã một chân bước ra khỏi tu vi Tôn Cấp.

- Phệ Hồn lão quỷ, không ngờ là kẻ khủng bố như vậy!

Đông đảo cường giả biến sắc, nghe đồn đãi Phệ Hồn lão quỷ là cường giả cực kỳ hung tàn, nổi danh bảy tám ngàn năm trước, cùng thời đại với Thánh Thủ Linh Tôn.

- Phệ Hồn lão quỷ, hình như là sư phụ của Đoạn Hồn quỷ tôn!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng.

- Ta đương nhiên chưa chết, chẳng qua đại nạn của các ngươi cũng sắp tới rồi, giờ này ngày này đáng tiếc không thể đánh một trận với Thánh Thủ Linh Tôn, cho dù hắn có mặt hôm nay, chỉ là một linh hồn mà thôi, hắn cũng chỉ có thể trở thành một con hồn anh trên Tỏa Hồn Liên của ta, tăng cường không ít uy lực cho hồn liên của ta!

Phệ Hồn lão quỷ âm lệ cười to.

Ánh mắt Lục Tâm Đồng trầm xuống, uy lực Tỏa Hồn Liên khủng bố khiến trong lòng nàng bị ảnh hưởng, môi khẽ mấp máy, tiếp theo sau thủ ấn biến hóa, Thanh Lôi Huyền Đằng rậm rạp xoay vòng, nháy mắt trực tiếp hợp lại cùng nhau.

- Tiểu nha đầu, chết dưới Tỏa Hồn Liên của ta xem như là phần số của ngươi, lấy được hồn anh cùng độc công của ngươi, có lẽ Tỏa Hồn Liên của ta sẽ tăng cường không ít!

Tỏa Hồn Liên rít gào chói tai, uy áp nhanh chóng lan tràn.

- Chi chi!

Tỏa Hồn Liên mang theo mấy trăm hồn anh không ngừng gào thét hung hăng va chạm thẳng về hướng Lục Tâm Đồng.

- Hừ!

Hai tay Lục Tâm Đồng áp xuống, Thanh Lôi Huyền Đằng lập tức hội tụ, lôi quang lóe ra, chớp mắt hợp lại thành một cây mây đường kính hơn trăm thước, dài mấy ngàn thước, nhìn qua thật giống một đầu thanh quang điện long ngẩng cao xuyên thấu bầu trời.

- Đi!

Lục Tâm Đồng quát lớn, Thanh Lôi Huyền Đằng bạo lướt, cả phiến không gian run rẩy, mang theo cỗ khí tức phảng phất như đến từ thời viễn cổ tràn ngập, làm linh hồn mọi người run rẩy lên, hồn anh cũng muốn phủ phục.

Trong chớp mắt Tỏa Hồn Liên đã đánh thẳng về hướng huyền đằng.

Xuy lạp lạp!

Hai đạo công kích va chạm lẫn nhau, hồ quang xanh đen bắn ra chói mắt, phảng phất như là khắc tinh của hồn anh trên Tỏa Hồn Liên, hồn anh không ngừng nổ tung, hóa thành tàn hồn trực tiếp tiêu tán.

Phanh phanh!

Tiếng nổ như sấm sét vang vọng không gian, khe không gian ẩn hiện, từng tiếng nổ bạo lần lượt truyền ra.

- Tại sao lại như vậy!

Phệ Hồn lão quỷ chấn kinh, sắc mặt biến thành xanh mét, hắn thật sự không thể tưởng tượng vì sao Tỏa Hồn Liên không chịu nổi một kích của Thanh Lôi Huyền Đằng, mỗi hồn anh đều là tâm huyết của hắn a!

- Phệ Hồn lão quỷ, thực lực ngươi mạnh mẽ thì thế nào, Tỏa Hồn Liên của ngươi là do hồn anh luyện chế, hồn độc cùng Thanh Lôi Huyền Đằng của bổn tiểu thư chính là khắc tinh của hồn anh, lần này xem như ngươi tự tìm xui xẻo!

Lục Tâm Đồng quát lớn một tiếng, thủ ấn trầm xuống, nháy mắt Thanh Lôi Huyền Đằng phá không bay tới, lại tiếp tục một đường phá hủy hồn anh trên Tỏa Hồn Liên.

- Chi chi!

Cảm giác được khí tức trên huyền đằng, hồn anh trên Tỏa Hồn Liên cảm nhận được áp chế vô hình, khí tức trở nên uể oải suy sụp.

Oanh oanh!

Hồn anh dữ tợn bị tạc vỡ, không gian liên tục nổ tung, năng lượng phong bạo khủng bố nhất thời thổi quét, cả không gian bị chém nát, không gian xung quanh đều bị xốc ngược lên.

- Một vật khắc một vật a!

Lục Lâm Thiên cười nhạt, không nghĩ tới lại có biến hóa này, thực lực Phệ Hồn lão quỷ tuyệt đối mạnh hơn Lục Tâm Đồng, nhưng lại luôn bị nàng áp chế uất ức, nếu hắn là Vũ Tôn, Lục Tâm Đồng mới gặp nguy hiểm, nhưng hắn lại là Linh Tôn, toàn bộ thủ đoạn đều bị nàng khắc chế.

Phanh phanh!

Thanh âm nổ bạo lại vang lên, một nửa hồn anh trên Tỏa Hồn Liên bị phá vỡ, sắc mặt Phệ Hồn lão quỷ xanh mét tới cực hạn.

- Đồ khốn, bản tôn sẽ không bỏ qua ngươi!

Phệ Hồn lão quỷ tức giận muốn hộc máu, rít gào hét lớn, Tỏa Hồn Liên đột nhiên xoay tròn, bay vòng thành lốc xoáy, còn lại trăm hồn anh khủng bố dữ tợn khoảnh khắc hội tụ cùng nhau, hóa thành một đầu hồn anh khổng lồ lớn tới vài trăm thước.

- Chi chi!

Hồn anh khổng lồ xuất hiện, âm phong sưu sưu gào thét đầy trời, từng đạo khí tức quỷ dị màu đen nhanh chóng tràn ra, uyển như đến từ địa ngục khiến người rùng mình.

Hô!

Hồn anh dữ tợn bay tới, động tới năng lượng thiên địa, hắc quang ngập tràn, khí tức dâng lên, thanh âm chi chi gào thét khiến uy lực tăng vọt, trong giây lát phá hủy không gian, trực tiếp đánh về hướng Lục Tâm Đồng.

- Ngao!

Chỉ tích tắc trên không trung chợt vang lên thanh âm như long ngâm hổ khiếu, thanh âm xuyên thấu không gian, mọi người đều cảm nhận được linh hồn uy áp, thực lực thấp đều run rẩy, khóe môi tràn máu tươi.

Thanh âm vừa vang lên, hồn anh dữ tợn cũng ngây dại, khí thế nhất thời tắc nghẽn.

- Trời ạ, đó là cái gì!

Theo thanh âm phát ra, mọi người vội nhìn sang, chỉ thấy Thanh Lôi Huyền Đằng cũng đã hóa thành hư ảnh dị thú khổng lồ.

Hư ảnh dị thú tựa long phi long, toàn thân trong suốt xanh biếc, còn có độc vụ lan tràn, lại như thật thể lại giống hư ảnh, thể tích lớn hơn vạn thước, thanh sắc điện quang quanh quẩn, dưới độc vụ tràn ngập lại biến thành màu xanh đen.

Nhóm người Vân Tiếu Thiên đều mềm nhũn té ngồi dưới đất, linh hồn uy áp thật sự quá mạnh mẽ, căn bản không thể ngăn cản.

- Uy áp thật mạnh!

- Long Ảnh, giao cho ngươi!

Sắc mặt Lục Tâm Đồng trắng bệch, nhìn chằm chằm hư ảnh nói.

- Dạ, chủ nhân!

Đầu hư ảnh dị thú bật thốt tiếng người trúc trắc đông cứng, ánh mắt nhìn Lục Tâm Đồng với vẻ cung kính, thân hình khổng lồ vặn vẹo, cả không gian đều chấn động lên.

- Miệng nói tiếng người, trời ạ, Thanh Lôi Huyền Đằng đã có linh trí!

- Không ngờ lại có linh trí, điều này sao có thể!

- Trọng bảo hiếm thế a, Lục Tâm Đồng lấy được trọng bảo, khó trách nàng lợi hại như thế. Nguyên lai Thanh Lôi Huyền Đằng đã có linh trí, ưu đãi đều bị Lục gia chiếm hết, rốt cục nàng lấy được vật này ở chỗ nào!

Chương 2632: Thực lực Dương Quá

- Không biết nha đầu này lấy được Thanh Lôi Huyền Đằng bằng cách nào!

Lục Lâm Thiên lộ ý cười nhủ thầm.

Hư ảnh dị thú gầm gừ, tựa như một đạo quang mang chói mắt, nhất thời giống như thái sơn áp đỉnh phá hủy không gian hung hăng va chạm vào hồn anh dữ tợn khổng lồ, khí thế kinh khủng vỡ áp xuống, trực tiếp đem hồn anh kia trấn áp gắt gao không dám nhúc nhích.

Xuy!

Một giây sau hư ảnh dị thú đột nhiên xuyên tới trước mặt hồn anh, mở miệng đem nó cắn nuốt, còn lộ ra biểu tình thỏa mãn.

Trong khoảnh khắc Tỏa Hồn Liên hoàn toàn trụi lủi lơ lửng giữa không trung, tâm huyết suốt mấy ngàn năm của Phệ Hồn lão quỷ chỉ trong cuộc chiến ngắn ngủi hoàn toàn phá hủy trong tay Lục Tâm Đồng.

Phốc!

Cơ hồ cùng một lúc Phệ Hồn lão quỷ không nhịn được phun máu tươi, sắc mặt biến thành trắng bệch.

Lúc này sắc mặt Phệ Hồn lão quỷ xanh mét tới cực hạn, sát ý tràn ngập, chỉ hận không thể đem Lục Tâm Đồng nghiền xương thành tro mới có thể trút ác khí trong lòng hắn.

- Hôm nay Phệ Hồn lão quỷ thua bại, gặp phải khắc tinh, ra cửa không xem hoàng lịch a!

Đông đảo cường giả đều nhìn ra được thực lực Phệ Hồn lão quỷ tuyệt đối cao hơn Lục Tâm Đồng, nhưng luôn bị nàng khắc chế, chỉ sợ đã tức giận tới phát điên.

- Tiểu nha đầu, hôm nay bản tôn không đem ngươi nghiền xương thành tro làm sao giải được mối hận trong lòng của ta!

Phệ Hồn lão quỷ nổi giận, thủ ấn biến hóa, miệng phun máu tươi, máu huyết rơi lên Tỏa Hồn Liên, sắc mặt hắn càng thêm tái nhợt.

Xuy lạp lạp!

Tỏa Hồn Liên giống như sống lại, hắc vụ động tới năng lượng thiên địa, năng lượng ngày càng cuồng bạo, xen lẫn chân khí âm hàn khiến không gian xung quanh không ngừng dao động, khí thế kinh người lan tràn.

- Đi!

Phệ Hồn lão quỷ hét lớn một tiếng, Tỏa Hồn Liên ngưng tụ bay ra, hóa thành lưu quang xuyên thủng không gian, năng lượng âm hàn lan tràn, chấn động khe không gian hiển lộ, một cỗ hào quang tối đen thâm thúy động tới năng lượng thiên địa lay động kịch liệt.

- Ngao!

Dị thú rít gào, nháy mắt lại hung hăng va chạm vào Tỏa Hồn Liên.

Hưu hưu!

Không gian khựng lại, Tỏa Hồn Liên va chạm vào hư ảnh dị thú, nháy mắt giống như linh xà quấn quýt lấy toàn thân dị thú, khí tức âm hàn lan tràn xâm nhập vào trong thân thể của nó.

- Ngao!

Dị thú rít gào, trong khoảnh khắc vẫn không thể giãy thoát.

Hưu hưu!

Chỉ thấy hư ảnh dị thú lan tràn vô số Thanh Lôi Huyền Đằng rậm rạp, đem Tỏa Hồn Liên gắt gao bao vây.

- Tiểu oa nhi, có Thanh Lôi Huyền Đằng cũng không thể kiềm chế được ta, ngươi dám phá hủy mấy trăm hồn anh của ta, hôm nay ta nhất định phải đem ngươi nghiền xương thành tro!

Phệ Hồn lão quỷ cười lạnh, trong mắt đỏ đậm giận dữ, linh lực tràn vào trong Tỏa Hồn Liên.

Hô hô!

Năng lượng cuồng bạo gào thét, Thanh Lôi Huyền Đằng bị chấn thành mảnh nhỏ, Tỏa Hồn Liên càng siết chặt hư ảnh dị thú.

Phốc!

Lục Tâm Đồng phun máu tươi, tựa hồ đã thừa nhận ảnh hưởng thật lớn nên đã bị trọng thương.

- Kiệt kiệt, phá!

Phệ Hồn lão quỷ hét một tiếng, lưu quang ấn quyết rơi lên Tỏa Hồn Liên, nháy mắt Tỏa Hồn Liên bành trướng, hắc quang đại phát, lập tức nổ tung.

Phanh!

Thanh âm nổ tung vang lên, hư ảnh dị thú nháy mắt bị chấn vỡ.

Oanh oanh!

Thiên địa như sụp đổ, run rẩy kịch liệt, kình khí khủng bố dao động, trực tiếp xé mở khe không gian lộ ra hào quang tối đen, chỉ nháy mắt liền hợp lại, độc vụ lan tràn, cả không gian biến thành tối đen.

Đặng đặng!

Kình khí phong bạo trùng kích khiến Lục Tâm Đồng bật lui, miệng lại phun máu tươi, chân khí uể oải, dung nhan tuyệt mỹ trắng bệch như tro tàn.

- Kiệt kiệt, dám hủy mấy trăm hồn anh của ta, dùng hồn anh cùng Thanh Lôi Huyền Đằng của ngươi bù vào, vậy cũng đủ rồi!

Phệ Hồn lão quỷ cười to, thủ ấn biến hóa, Tỏa Hồn Liên khởi động, nháy mắt lao về hướng Lục Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng vừa đứng ổn thân hình, nhìn thấy Tỏa Hồn Liên phá không bay tới, ánh mắt ngưng trọng, cắn chặt răng, lại có vết máu tràn ra.

Sưu!

Tỏa Hồn Liên tối đen nháy mắt đã đi tới trước người Lục Tâm Đồng, toàn bộ cường giả đều trở nên khẩn trương.

- Tam muội, giao cho đại ca đi!

Đúng ngay lúc này một thanh âm truyền tới, không gian xung quanh trước mặt Lục Tâm Đồng nhộn nhạo, một thân ảnh áo xám mang theo hoàng mang chớp động hiện ra.

- Dương Quá!

Mọi người chợt sửng sốt.

- Hô!

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi nhẹ nhõm, rốt cục đại ca cũng đã chuẩn bị xong rồi.

Sưu!

Tỏa Hồn Liên xuyên thủng không gian, mang theo khe không gian tối đen đi tới trước người Dương Quá, uy thế kinh người, không gian xung quanh vỡ nát.

Dương Quá vung tay, hoàng mang đại thịnh, Chấn Thiên run rẩy không ngừng, năng lượng cuồn cuộn khủng bố, chấn động cả không gian sôi trào.

Ông!

Tích tắc một đạo kiếm quang bạo lướt, đột nhiên bao phủ Dương Quá bên trong.

Lúc này Tỏa Hồn Liên cũng không tiến thêm được mảy may, lại bị tắc nghẽn trong kiếm quang, không cách nào tiến thêm nửa bước.

- Đại ca, huynh cẩn thận một chút!

Lục Tâm Đồng cảm giác Dương Quá giống như thay đổi thành một người khác, khí tức khiến nàng run sợ.

- Yên tâm đi, lão quỷ này khi dễ muội, đại ca nhất định đem hắn chém thành mảnh nhỏ giúp muội trút giận!

Dương Quá cười nhạt, ánh mắt bình tĩnh nhìn vào Tỏa Hồn Liên.

- Được!

Lục Tâm Đồng lập tức thối lui tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

- Thật mạnh, đây tuyệt đối không phải khí tức Tôn Cấp!

Lục Lâm Thiên thầm đánh giá, trong lòng run sợ.

Đông đảo cường giả đều ngây người, bởi vì khí tức trên người Dương Quá hoàn toàn khác hẳn lúc trước.

Mà Phệ Hồn lão quỷ cũng kinh ngạc, Tỏa Hồn Liên rơi vào trong kiếm quang, tựa như rơi vào vực sâu khôn cùng, lại giống như va chạm vách đá cứng rắn, không cách nào lay động, trong mơ hồ kiếm quang còn mang theo khí tức nguy hiểm, ngày càng nồng nặc, trực tiếp thẩm thấu vào trong linh hồn hắn.

- Sợi xích nát này cũng dám hung hăng càn quấy vậy sao!

Thanh âm Dương Quá thật thản nhiên, khóe môi mang theo hài hước, lại có cỗ uy áp bá đạo lan tràn, làm Dương Quá giống như thay đổi thành một người khác.

- Phá!

Hai tay cầm kiếm, song chưởng run lên, Chấn Thiên bắn ra kiếm quang như sư rống phượng minh, lại như phong lôi từng trận, không gian quanh kiếm quang đều sụp đổ, khí thế kinh người vỡ áp thiên địa, nháy mắt thẳng tắp cắt qua không gian, đã rơi lên Tỏa Hồn Liên.

Răng rắc!

Kiếm quang rơi xuống, kiếm khí tiết ra ngoài, ngay tiếp theo Tỏa Hồn Liên nứt vụn thành từng khúc, biến thành mảnh nhỏ.

Ánh mắt Phệ Hồn lão quỷ hoảng hốt, một kiếm kinh người khiến cả thiên địa đều động dung, làm linh hồn hắn run lên, Tỏa Hồn Liên thật dễ dàng đứt gãy, giống như không hề có chút phản kháng.

Phốc!

Phệ Hồn lão quỷ phun máu tươi, ánh mắt kinh hãi, lúc này hắn lại có cảm giác vô lực, phảng phất mình chỉ nhỏ bé như một con kiến.

- Thật mạnh, Dương Quá sao có thể mạnh như vậy!

Mọi người đều trợn mắt há hốc mồm.

Ánh mắt lão giả Đạm Niệm cũng rơi lên người Dương Quá, trong mắt thoáng chớp động, lập tức liền biến mất, thản nhiên như trước.

- Một chân bước ra Tôn Cấp cửu trọng đỉnh phong thì thế nào, dám đả thương tam muội, ta lấy mạng của ngươi!

Dương Quá vung Chấn Thiên, cả thiên không lâm vào biến sắc, sấm sét vang rền, nháy mắt từ Chấn Thiên tràn ra một mảnh hoàng mang chói mắt, chẳng khác gì mặt trời sáng rỡ.

Chương 2633: Dễ dàng xử lý

Advertisement

- Đi chết đi!

Thân ảnh Dương Quá vượt qua không gian, xuất hiện phía trên Phệ Hồn lão quỷ, kiếm quang bay ra, không gian vặn vẹo, trực tiếp bao phủ thân thể Phệ Hồn.

Phệ Hồn lão quỷ sửng sốt, kiếm quang vừa chém xuống, linh hồn hắn run rẩy, không biết có phải bị khí thế chấn nhiếp, trong lúc hoảng sợ chỉ kịp vươn tay đánh ra.

Đột nhiên không gian run lên, linh lực tràn tới, động tới năng lượng thiên địa khiến thiên không biến sắc, một đạo chưởng ấn khổng lồ ngưng tụ cắn nuốt cả không gian, hư không nứt vụn thành từng khúc, hướng kiếm quang đánh tới.

Ông!

Tiếng kiếm minh rung trời, kiếm quang bạo lướt, nháy mắt chém thẳng lên chưởng ấn, chưởng ấn tắc nghẽn, không gian mang theo quang quyển tối đen lập tức răng rắc nổ tung.

Hư không phá nát, năng lượng phong bạo khủng bố thổi quét, nháy mắt đột nhiên ngừng lại lặng yên mai một không còn bóng dáng.

Hưu!

Kiếm mang tiến quân thần tốc, thật dễ dàng phá vỡ chưởng ấn, tàn sát bừa bãi như chốn không người, trực tiếp rơi xuống đỉnh đầu Phệ Hồn lão quỷ.

- Tại sao lại như vậy, mạng ta xong rồi!

Trong tích tắc ánh mắt Phệ Hồn lão quỷ nhìn trừng trừng vào đạo kiếm quang kéo theo khe không gian, cảm giác nhịp tim của mình ngừng đập, giờ khắc này hắn không còn bất kỳ động tác.

Tới lúc này Phệ Hồn lão quỷ mới cảm giác được Dương Quá đáng sợ bao nhiêu, bởi vì khí tức trên người Dương Quá chính là khí tức Đế Giả, là cấp độ mà hắn tha thiết ước mơ đạt tới.

Hưu!

Hết thảy chỉ diễn ra trong nháy mắt, kiếm quang bổ lên đỉnh đầu Phệ Hồn lão quỷ, chém hắn thành hai nửa.

Phanh phanh!

Ngay khi thân thể Phệ Hồn lão quỷ bị chia thành hai nửa lập tức hóa thành mảnh nhỏ, một đạo hồn anh bay ra nhưng lại bị lực lượng vô hình làm mai một ở bên trong kiếm quang, thậm chí không có cơ hội đào thoát.

Hưu!

Dư ba kiếm quang rơi xuống đất, mặt đất nứt nẻ, vẽ ra một khe rãnh dài mấy ngàn thước, sâu không thấy đáy, giống như chém cả quảng trường thành hai phần, mặt đất chấn động kịch liệt.

Cả quảng trường đều an tĩnh, đông đảo cường giả nghẹn họng nhìn trân trối.

- Hô!

- Phệ Hồn lão quỷ đã chết!

- Đã chết, Phệ Hồn lão quỷ bị một kiếm tru sát!

Không biết là ai hít sâu một hơi, từng thanh âm kinh hô truyền ra, ánh mắt mọi người trừng lớn, kinh hãi nhìn Dương Quá.

- Tuyệt đối không thể trêu chọc ba huynh muội Lục gia!

- Ai dám trêu chọc bọn họ, đó là ngại mạng mình quá dài!

Lục Lâm Thiên cùng Lục Tâm Đồng đều khiếp sợ, mà chính bản thân Dương Quá cũng ngạc nhiên.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc tới mức trợn mắt há hốc mồm, thậm chí còn nuốt nước bọt, hắn tuyệt đối không ngờ đại ca có thể dùng một chiêu kiếm giết chết Phệ Hồn lão quỷ.

- Tam pháp tôn!

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt đại biến, không nghĩ tới kết quả này.

- Thật mạnh!

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan ngây dại nhìn Dương Quá.

- Xong đời!

Vô Ảnh kiếm tôn, Thao Ưng lão tổ, Cương Khôi tôn giả đại biến, Phệ Hồn lão quỷ bị một chiêu đánh chết, tiếp theo hắn tới lượt bọn họ.

Oanh long long!

Nhưng không biết có phải vì một chiêu kiếm kinh khủng vừa rồi chém quảng trường thành hai nửa hay không, vào lúc này cả ngọn núi đột nhiên chao đảo kịch liệt.

Răng rắc!

Cùng một thời gian khắp xung quanh quảng trường hiện lên vô số khe không gian, từng luồng năng lượng thật lớn thổi quét, cả thiên địa đều ầm ầm vang vọng.

- Tử Vong thâm uyên sắp đóng cửa, cẩn thận một chút, chúng ta sẽ bị bài xích ra ngoài!

Ánh mắt Thiên Dương tôn giả trầm xuống lớn tiếng nói.

Hưu hưu!

Lời của hắn vừa dứt, cả không gian đột nhiên có cỗ lực lượng bài xích thổi quét, từng thân ảnh nhất thời biến mất không còn bóng dáng.

Lục Lâm Thiên còn đang ngạc nhiên, đột nhiên trước mặt hiện lên khe không gian, thân thể hắn lập tức bị hất văng ra ngoài, lực lượng bài xích thật lớn khiến cho hắn cảm giác được có cỗ khí tức cực kỳ khổng lồ trấn áp, mà bản thân hắn lại cực kỳ nhỏ bé, căn bản không thể đối kháng.

Hào quang chợt lóe, ngay tức khắc hắn rơi vào trong tối đen, nhưng chỉ nháy mắt hắn lại xuất hiện, thân ảnh đã hiện ra trên một vực sâu thật lớn, cả vực sâu giống như lạch trời xỏ xuyên qua cả thiên địa.

Trên vực sâu chính là một tầng sương mù bao phủ dày đặc, cao không thấy đỉnh, thấp không thấy đáy, phảng phất như là cuối thế giới, một mảnh trắng xóa, mà trước mặt là một mảnh rừng rậm nguyên thủy, núi non trùng điệp, quái thạch lởm chởm, xung quanh chỉ có một màu xanh biếc.

- Đã ra rồi, đây chính là bên ngoài!

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, xung quanh không còn là lục địa kỳ dị trôi nổi, mà là ở bên ngoài Tử Vong thâm uyên, chỉ nháy mắt đã bị truyền tống đi ra ngoài.

Sưu sưu!

Từng thân ảnh cũng xuất hiện bên cạnh hắn, chính là Lục Tâm Đồng, Thiên Dương tôn giả, Thanh Oảnh, Đạm Thai Tuyết Vi, Kim Lang, Thiên Địa nhị lão, Cực Lạc tam quỷ bọn họ.

- Rốt cục bình yên đi ra!

Ánh mắt mọi người nhìn quanh bốn phía, rốt cục thoát khỏi Tử Vong thâm uyên kinh khủng kia, mặc dù mọi người đều có thu hoạch lớn, nhưng nguy hiểm vẫn làm họ sợ hãi.

Xuy!

Thân ảnh Dương Quá xuất hiện, lúc nãy khí tức còn ngút trời nhưng bây giờ nhìn hắn thật uể oải, miệng phun máu tươi, thân hình lảo đảo thối lui.

- Đại ca, không sao chứ?

Lục Lâm Thiên đoán ra nguyên nhân, đại ca đã sớm nói qua phải trả giá, sẽ làm bản thân bị thương tổn sau khi sử dụng lá bài tẩy kia.

- Sư phụ lưu lại đạo năng lượng quá mạnh mẽ, còn mạnh hơn trong tưởng tượng của ta, ta thật khó thể thừa nhận, nhưng không sao!

Dương Quá lau vết máu trên môi, sắc mặt trắng bệch.

- Lục Lâm Thiên, ngươi đã ban tặng hết thảy trong Tử Vong thâm uyên, ngày sau xin trả!

Vừa dứt lời từng đạo thân ảnh cấp tốc phá không rời đi, nháy mắt đã biến mất không thấy bóng dáng.

- Là Vô Ảnh, Thao Ưng cùng Cương Khôi bọn hắn!

Ánh mắt Thiên Dương trầm xuống, toàn bộ cường giả Đế Đạo minh bị trọng thương nên không cách nào truy đuổi theo, đi ra bên ngoài cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn đám người kia bỏ chạy.

- Có bản lĩnh đừng trốn!

Mang Linh lão tổ hét lớn một tiếng.

- Chạy trốn vài người cũng không có gì đáng ngại!

Lục Lâm Thiên nói, lần này Thiên Địa minh bị tổn thất nặng nề, tuyệt đối là đả kích lớn.

Sưu sưu!

Không ít thân ảnh bay ra, những người không vào được đỉnh núi lớn kia lúc này đều bị bài xích ra khỏi Tử Vong thâm uyên, nhân số cũng không ít, mà bên trong còn có Thiên Địa minh cùng Đế Đạo minh.

- Là đám hỗn đản Thiên Địa minh, giết a!

Cường giả Đế Đạo minh từng đi vào đỉnh núi vừa nhìn thấy người Thiên Địa minh, lập tức giận dữ vây công tới.

Phanh phanh!

Từng đạo công kích vang vọng không gian, khiến những tiểu thế lực cùng tán tu hoảng sợ không dám tới gần, trực tiếp bỏ chạy.

Nhóm người Thiên Địa minh ra sau không hiểu xảy ra chuyện gì cũng đã bị vây công đánh chết.

Nhóm người Lục Lâm Thiên cũng không ngăn cản, trong lòng bọn họ đều rõ ràng, sau này Đế Đạo minh sẽ có cuộc đại chiến với Thiên Địa minh, bây giờ có thể đánh chết được phần nào hay phần nấy, đã tới mức thù sâu như biển, cũng không cần băn khoăn quá nhiều.

- Chủ nhân!

Trên ngọn núi phía trước có một bạch sắc thân ảnh rơi xuống trước người Lục Lâm Thiên hành lễ, chính là Thiên Sí Tuyết Sư.

Chương 2634: Có chút vấn đề

- Tuyết Sư, sao ngươi lại tới đây?

Lục Lâm Thiên vừa đi ra khỏi Tử Vong thâm uyên cũng cảm nhận được khí tức của Tuyết Sư.

- Ta tới đón chủ nhân, đã đem đệ tử Phi Linh môn bình yên quay về bổn môn!

Tuyết Sư nói, hắn đã đem Hoàng Tĩnh Dao, Đoan Mộc Hồng Chí bọn họ đưa về Phi Linh môn, lập tức chạy tới đây chờ đợi.

Sau một lát cường giả Đế Đạo minh đều hội tụ, ánh mắt nhìn chăm chú vào Tử Vong thâm uyên, tầng sương mù lưu chuyển, sau đó có cỗ khí tức lan tràn tựa như núi lớn, phảng phất như đè ép trong lòng khiến mọi người hết hơi.

- Tử Vong thâm uyên sắp đóng cửa, hiện tại nếu ai tới gần sẽ bị vỡ áp thành mảnh nhỏ!

Thiên Dương tôn giả thở sâu một hơi, lần này tìm được đường sống trong chỗ chết, thiếu chút nữa cũng chết trong tay Thiên Địa minh cùng Linh Vũ giới.

- Ra được là tốt rồi!

Mọi người lộ ra ý cười, lần này đi vào Tử Vong thâm uyên mặc dù mọi người đều có tổn thất đệ tử, nhưng so sánh với Thiên Địa minh thì không tổn thất bao nhiêu, hơn nữa thu hoạch thật không ít.

Đương nhiên hết thảy đều nhờ có Lục Lâm Thiên tương trợ, cho dù đi vào khe sâu đường đá mê cung, bây giờ mọi người ngẫm lại Lục Lâm Thiên đã thông tri cho Dương Quá đi theo sau, nhờ vậy họ mới tránh tổn thất, trong lòng càng thêm cảm kích.

- Chư vị, chúng ta tự trở về thôi, phỏng chừng mọi người phải nhanh chóng điều dưỡng mới được, ta phỏng chừng không bao lâu nữa sẽ có biến hóa, sau khi chư vị tiền bối trở về mời các đại sơn môn chuẩn bị ứng phó!

Lục Lâm Thiên nói.

Mọi người đều gật đầu, hiểu được ý tứ của hắn, sau lần này cuộc đại chiến giữa Đế Đạo minh cùng Thiên Địa minh chỉ sợ là không tránh khỏi, họ phải nhanh chóng làm đủ an bài, hơn nữa cần điều dưỡng thương thế, kéo dài càng lâu càng ảnh hưởng tu vi về sau.

Mọi người lần lượt cáo biệt, ở trong mắt họ hiện tại cũng không còn ai đối đãi Lục Lâm Thiên như hậu bối.

- Lục chưởng môn, Thiên Vân đảo cũng cáo từ!

Đạm Thai Tuyết Vi đi tới nói, khẽ khom người, ánh mắt long lanh làm thân nam tử không cách nào dời ánh mắt khỏi người nàng.

- Tuyết Vi cô nương lên đường cẩn thận!

Lục Lâm Thiên gật đầu, lướt mắt nhìn qua Mộ Dung Lan Lan đứng cách đó không xa, hắn có thể nhận ra được thỉnh thoảng nàng vẫn nhìn hắn, nhưng mỗi khi hắn nhìn nàng thì nàng lại làm như không hay biết.

Trong lòng hắn mơ hồ có chút mất mát, giống như cảm nhận được điều gì, nhưng cảm giác này cực kỳ hư ảo làm cho hắn chỉ phải lắc đầu bỏ qua, chỉ sợ tại hắn quá mẫn cảm.

- Bảo trọng!

Đạm Thai Tuyết Vi nói.

- Thanh Oản tôn giả, không biết lệnh tỷ hiện tại thế nào?

Mang Linh lão tổ thoáng do dự cuối cùng hỏi thăm.

- Đa tạ hỏi thăm, gia tỷ vẫn khỏe!

Thanh Oản mỉm cười đáp, lại nói:

- Lục minh chủ, nếu ngày sau có rảnh mời minh chủ cùng Linh Vũ đại đế tới Thiên Vân đảo ngồi một chút!

- Nếu có thời gian nhất định tới bái phỏng!

Lục Lâm Thiên ôm quyền thi lễ nói, mơ hồ có chút kỳ quái tại sao Thanh Oản lại muốn mình đi Thiên Vân đảo, tuy xem như lời mời bình thường, nhưng vì sao còn nhắc tới Nam thúc.

- Vậy thì tốt rồi, Thiên Vân đảo nhất định hoan nghênh!

Thanh Oản nói.

- Thanh Oản tôn giả, nếu ta có thời gian cũng sẽ tới thăm ngươi!

Thiên Dương nói.

- Vậy tốt lắm, ta rất hoan nghênh!

Thanh Oản khẽ cười, mang theo người Thiên Vân đảo rời đi.

Ánh mắt Mộ Dung Lan Lan lướt qua Lục Lâm Thiên, lập tức nhảy lên, ngân mang chợt lóe đã rời đi trước.

- Ai!

Mang Linh lão tổ khẽ thở dài, ánh mắt mọi người đều có chút biến hóa.

- Mang Linh, ngươi không cần nghĩ, ngươi cũng biết quy củ Thiên Vân đảo, huống chi nàng chưa từng nhìn thẳng ngươi, ngươi cũng đã sớm cưới vợ sinh con, còn muốn cóc mà đòi ăn thịt thiên nga à!

Thiên Dương không khỏi trêu ghẹo nói.

- Ngươi cũng đừng cao hứng, ngươi không phải cũng cưới vợ sinh con sao, có tốt hơn ta bao nhiêu, hơn nữa ta cũng thấy Thanh Oản không để ý ngươi đâu.

Mang Linh đáp lại.

- Được được, ta vẫn đỡ hơn ngươi, ít nhất lòng của nàng luôn đặt lên người Thiên Linh đan tôn, không, là Linh Vũ đại đế, mộng của ngươi chỉ là không công!

Thiên Dương nói.

- Hình như có chút vấn đề nha, tựa hồ còn quan hệ tới Nam thúc!

Lục Lâm Thiên sửng sốt.

- Lâm Thiên, thương thế nặng lắm phải không, nhanh chóng điều dưỡng, đừng làm ảnh hưởng tu vi.

Lư Khâu Mỹ Vi đi tới nói.

- Tiểu tế đã biết, đa tạ nhạc mẫu quan tâm!

Lục Lâm Thiên gật đầu.

- Lục minh chủ, chúng ta đi trước một bước!

Cường giả các đại sơn môn cáo từ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lại hỏi thăm chút tình huống của Lữ Tiểu Linh, cuối cùng người Linh Thiên môn cũng chia tay.

Mọi người giống như đã quên viên Đế Linh Tấn Thần đan trong tay Dương Quá, vốn họ đã nói sau đó sẽ phân phối lần nữa, nhưng khi chia tay lại không ai nhắc tới.

Có lẽ họ đều hiểu được, lần này nhờ có Phi Linh môn cho nên họ mới sống sót rời khỏi, ai cũng có vũ kỹ cùng linh kỹ thiên cấp, mà Dương Quá chỉ lấy được một viên Đế Linh Tấn Thần đan, lại ra sức lớn nhất, cho dù họ muốn lấy thần đan cũng không có mặt mũi hỏi ra, trừ phi là hủy diệt thần đan.

Vì thế làm ra chuyện đắc tội với người như vậy, họ đều là người thông minh đương nhiên sẽ không làm. Phi Linh môn cũng đã biết điều, chi bằng tặng nhân tình, sau này nói không chừng càng đạt được không ít ưu đãi.

Mặc dù mọi người cũng nhớ bốn viên Đế Linh Tấn Thần đan của Lục Lâm Thiên, nhưng không ai dám có ý nghĩ, là do chính hắn lấy được, huống chi hiện tại không ai dám trêu chọc ba huynh muội Lục gia cùng Phi Linh môn.

Vân Dương tông cũng tiện đường với Phi Linh môn, cho nên cùng nhau rời khỏi, về Thánh Linh giáo, Kim Lang cùng Cùng Kỳ trọng thương, Lục Lâm Thiên muốn họ về Phi Linh môn trước rồi tính sau, hơn nữa họ cũng muốn đi thăm đại ca.

Lục Lâm Thiên đánh giá tổn thất, lần này Thánh Linh giáo tổn thất không ít, yêu thú thất giai cùng tu vi Vương Cấp cũng vẫn lạc mười mấy người, mà Thánh Vũ bộ lại không tổn thất.

Trong Phi Linh môn cũng tổn thất mười mấy yêu thú thất giai cùng Vương Cấp, nhưng Tôn Cấp vẫn nguyên vẹn, chẳng qua đều bị thương nặng.

Người Vân Dương tông cũng tổn thất không ít Vương Cấp, một Tôn Cấp vẫn lạc, tựa hồ là bị hồn anh tự bạo mà mất mạng.

Hống!

Thiên Sí Tuyết Sư rống lên một tiếng, hóa thành bản thể rời đi.

- Chủ nhân, lần này thật náo nhiệt!

Trong Tử Vong thâm uyên, hai thân ảnh bước ra khỏi mây mù, chính là lão giả Đạm Niệm cùng yêu thú hóa thành hoàng y đại hán.

- Đúng là náo nhiệt!

Đạm Niệm mỉm cười, khoanh tay đứng thẳng, ánh mắt khẽ động như đang suy nghĩ.

- Chủ nhân, Lục Lâm Thiên đã rời khỏi, chúng ta…

Hoàng y đại hán vừa nói, Đạm Niệm đã ngắt lời:

- Sau này sẽ còn cơ hội gặp lại, ba huynh muội Lục gia cũng thú vị, ngoài ra còn có một ít người cũng thú vị nữa!

- Chủ nhân, chúng ta cần trở về hay không?

Hoàng y đại hán cung kính hỏi.

- Đi về trước đi!

Đạm Niệm nói, thân ảnh chợt lóe đã biến mất tại chỗ.

Chương 2635: Lại gặp tập tễnh

Lục Lâm Thiên nhìn Tử Vong thâm uyên ngày càng xa, ở bên dưới núi non trùng điệp, sương mù quanh quẩn, cơn gió mát thổi qua làm người thoải mái, rốt cục đã rời khỏi vùng đất chết chóc kia.

- Tử Yên, chúng ta cũng đi thôi!

Trên một ngọn núi, Tử Đồng trưởng lão chợt nói.

- Ân!

Tử Yên liếc mắt nhìn viễn không, khẽ gật đầu, cùng cường giả Thiên Địa các rời đi.

- Thiên lão, Địa lão, thương thế hai vị thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Không có chuyện gì lớn, nhưng chỉ sợ khó thể khôi phục trong thời gian ngắn!

Tạ Thiên cười khổ nói, nói thế nào lần này xem như nhặt về một mạng, rời khỏi Tử Vong thâm uyên.

Lục Lâm Thiên gật đầu, thời gian không thành vấn đề, chỉ cần tiến vào Thiên Trụ giới tu luyện là được. Nhớ tới Thiên Trụ giới, trong lòng Lục Lâm Thiên vừa động, Lam Linh còn ở bên trong đó, tính toán thời gian cũng đã khá lâu rồi.

- Nhị lão, có biết giữa nghĩa phụ Nam thúc cùng Thiên Vân đảo có quan hệ gì không?

Lục Lâm Thiên thoáng do dự cuối cùng vẫn hỏi, nghe lời nói của Thiên Dương, Mang Linh cùng Thanh Oản, hắn mơ hồ cảm thấy bên trong có chuyện xưa, mà Thiên Địa nhị lão là bằng hữu của nghĩa phụ, việc này chỉ sợ họ cũng hay biết một ít.

- Việc này…

Thiên Địa nhị lão nhìn nhau, lại nhìn Lục Lâm Thiên, Tạ Thiên cười khổ nói:

- Nói cho ngươi biết cũng không sao, đây cũng không phải bí mật gì, chỉ là một ít chuyện tình cảm vài trăm năm trước mà thôi.

- Thiên lão, chẳng lẽ nghĩa phụ từng có quan hệ tình cảm gì sao?

Lục Lâm Thiên hứng thú, bình thường nhìn thấy nghĩa phụ khô khan cứng nhắc, nếu hắn có chuyện tình cảm, thật sự mở rộng tầm mắt.

- Vậy thì không phải, ngươi có biết Diễm Quan Quần Phương Đông Cung Huyên hay không?

Tạ Địa hỏi.

- Diễm Quan Quần Phương Đông Cung Huyên?

Lục Lâm Thiên gật đầu, có nghe Bạch Oánh cùng Đông lão nói qua:

- Nghe nói mấy trăm năm trước là cường giả nổi danh cùng nghĩa phụ Thiên Linh đan tôn, Thiên Dương tôn giả, Hàn Băng tôn giả Lãnh Thiên Thu, còn có hai vị!

- Không sai!

Tạ Thiên mỉm cười nói:

- Đông Cung Huyên chính là sư tỷ của Thanh Oản tôn giả, lúc trước khi hành tẩu đại lục, hai người như hình với bóng, cả hai đời đảo chủ Thiên Vân đảo đều do họ đảm nhiệm, chẳng qua về sau không biết do nguyên nhân gì mà Đông Cung Huyên ẩn lui, không tiếp tục lộ diện!

- Nguyên lai Đông Cung Huyên là người Thiên Vân đảo!

Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn.

- Lúc trước Đông Cung Huyên là nữ tử đẹp nhất trên đại lục, thanh niên tài tuấn khuynh đảo vì nàng nhiều không kể xiết, Mang Linh lão tổ Linh Thiên môn là một trong số đó, thậm chí cả ta cũng là một trong những theo đuổi nàng ta.

Tạ Địa mỉm cười, thở dài nói:

- Chỉ chớp mắt đã là chuyện hai trăm năm trước, thời gian trôi qua thật nhanh, chẳng qua lúc trước trái tim Đông Cung Huyên lại đặt trên người nghĩa phụ của ngươi, nhưng nghĩa phụ ngươi là đồ ngốc, không hiểu phong tình, hơn nữa bị ngăn trở bởi đảo quy Thiên Vân đảo, cho nên không còn tiếp tục nữa.

- Thì ra là thế!

Lục Lâm Thiên thì thào, không nghĩ tới nghĩa phụ được lòng của nữ tử đẹp nhất đại lục, nhưng lúc đó nghĩa phụ mới rời khỏi Độc Cô gia tộc không bao lâu, chỉ sợ một lòng đặt trên việc tăng cường thực lực, không rảnh phân tâm nói chuyện tình cảm đi.

Sau đó mọi người lại hỏi Lục Tâm Đồng làm sao lấy được Thanh Lôi Huyền Đằng, nhưng chỉ tiếc chính bản thân Lục Tâm Đồng lúc ban đầu cũng không biết mình lấy được chính là Thanh Lôi Huyền Đằng, mãi tới khi nàng sử dụng mới nghe mọi người kinh hô, vì vậy mới có hiểu biết.

Đông Vô Mệnh vô cùng cao hứng, đồ đệ bảo bối đã bước vào hàng ngũ siêu cấp cường giả, đệ tử của hắn có được thành tựu như thế, hắn vô cùng tự hào, nằm mộng cũng cười, thành tựu như vậy ngày xưa hắn thật sự không dám suy nghĩ.

Lục Lâm Thiên cười khổ, chỉ sợ lúc hắn đối chiến với Phong Vũ Tôn giả, Lục Tâm Đồng nhân cơ hội chiếm được tiện nghi, đây chính là đại cơ duyên, nếu Phong Vũ còn sống hẳn lại bị tức chết lần nữa.

Sưu sưu!

Mọi người rời khỏi Tử Vong thâm uyên không bao lâu, từ trong thâm uyên lại có vài thân ảnh rải rác đi ra, hai thân ảnh vô cùng chật vật, cảnh giác nhìn quanh bốn phía, nhìn thấy xung quanh không còn bóng người mới thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Trên thân thể hai người loang lổ vết máu, một đại hán chưa đầy năm mươi tuổi, khuôn mặt cương nghị lãnh tuấn, nhưng lúc này vô cùng tái nhợt, một thanh niên cẩm bào rách nát chừng ba mươi tuổi, bộ dáng gầy gò.

Hai người vẻ mặt chật vật, chính là Gia Cát Tây Phong cùng Gia Cát Tử Vân Lan của Lăng sơn trang.

Lúc này dáng vẻ phong lưu nho nhã của họ hoàn toàn biến mất, lộ vẻ oán hận cùng chật vật, mấy năm nay Gia Cát Tử Vân hoàn toàn thất bại, chuyến đi Tử Vong thâm uyên càng khiến cho hắn thêm tuyệt vọng.

- Cha, chúng ta đi ra rồi!

Nhìn quanh bốn phía, trong ánh mắt tuyệt vọng của Gia Cát Tử Vân lộ ra tia vui sướng vì tìm được đường sống trong chỗ chết.

- Chúng ta đi thôi, về trước rồi hãy nói!

Vẻ mặt Gia Cát Tây Phong uể oải, rốt cục trốn thoát, lúc ở trên quảng trường hắn dựa vào bí pháp sơn môn giả chết, nhờ vậy mới tránh được một kiếp, chỉ tiếc lần này Lan Lăng sơn trang toàn quân bị diệt, bị đả kích tới dao động căn cơ, Liễm Linh Tôn giả, Lộc Linh Tôn giả bị đánh chết, mấy Tôn Cấp bị giết, Lan Lăng sơn trang đã bị thương đại nguyên khí.

Sưu sưu!

Hai thân ảnh uể oải rời khỏi, sau một lát Tử Vong thâm uyên không còn một bóng người, đã khôi phục vẻ yên tĩnh ngày xưa, không còn ai dám tự tiện xông vào nơi đây.

Cả không gian thâm uyên tràn ngập sương mù màu trắng, lại tràn ra uy áp cực lớn, trực tiếp đem cả không gian bao phủ bên trong, hết thảy đều chìm trong một mảnh biển mây bát ngát.

Ngay lúc biển mây bao phủ, không có bất luận kẻ nào nhìn thấy trong mây lặng yên xuất hiện một thân ảnh tập tễnh, mang theo khí tức thê lương viễn cổ, thân ảnh kia không rõ bộ dáng, giống như bị sương mù che kín, mơ hồ ẩn hiện, chỉ có thể nhìn thấy chút dấu vết tập tễnh, dù có người nhìn thấy cũng nghĩ là mình bị hoa mắt.

- Qua cửa thứ hai, còn có hai cửa, đợi lâu như vậy hi vọng lúc này sẽ thành công đi!

Thân ảnh thì thào nói, nhìn lên trên bầu trời, bàn tay nhẹ nhàng vung lên, một mảnh không gian xung quanh nhộn nhạo tràn ra, một giây sau cả không gian Tử Vong thâm uyên như đọng lại, sương mù trở nên dày đặc, cả không gian biến thành mê mẩn mờ mịt, hết thảy đều chìm ngập vào trong sương mù dày đặc đầy trời.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, nhóm người Lục Lâm Thiên nhắm mắt điều tức, vì chờ người phía sau nên tốc độ tuyết sư chậm hơn không ít, mọi người đều đang chuyên tâm dưỡng thương.

Tuy nhắm mắt điều tức nhưng tâm thần Lục Lâm Thiên vẫn quan sát bên ngoài, đột nhiên hắn mở mắt, quát:

- Mọi người cẩn thận!

- Hống!

Thiên Sí Tuyết Sư rống lên ngừng lại, hai cánh chấn động, không gian khí lưu gào thét như hai cỗ long quyển phong thổi tung giữa không trung.

- Ngao!

Kim Dực Thiên Lang, Thôn Thiên Cùng Kỳ cũng ổn định thân thể, từng đầu phi hành yêu thú đều dừng lại, ánh mắt mở to nhìn quanh đầy cảnh giác, tâm thần phóng thích quan sát xung quanh.

Chương 2636: Bạo phong long vũ

- Bọn chuột nhắt phương nào, trốn trốn tránh tránh, nếu đã tới còn chưa cút đi ra!

Kim Lang tôn giả đứng thẳng, nhìn chăm chú về phía trước quát lớn.

- Hừ, đợi lâu như vậy rốt cục đợi được các ngươi đi tới!

Giữa không trung vang lên một thanh âm trầm thấp xen lẫn sát ý, cùng một lúc không gian xung quanh chợt lóe, một bạch ảnh nháy mắt xuất hiện, giống như xuyên qua không gian.

Hô!

Người này xuất hiện, không gian mơ hồ run lên, chân khí thay đổi, năng lượng thiên địa hội tụ, thực lực người này tuyệt đối khủng bố.

Người kia mặc bạch y, bên ngoài khoác áo tơi trắng, dáng người cao ngất, khoảng năm mươi tuổi, khí tức cực kỳ phiêu dật làm người ta có cảm giác như tắm gió xuân, nhưng sát ý trong mắt khiến người rùng mình.

- Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong hệ phong!

Dạo thời gian gần đây Lục Lâm Thiên liên tục gặp mặt siêu cấp cường giả, vừa cảm giác khí tức liền suy đoán ra thực lực người kia.

- Tật Phong tôn giả, là ngươi!

Thiên Dương nhíu mày, trong mắt hiện vẻ băn khoăn.

- Vân Dương tông, Thánh Linh giáo, cùng Phi Linh môn đều là một giuộc!

Ánh mắt Tật Phong tôn giả tràn ngập sát ý, khí tức phóng thích làm mọi người đều cảm giác áp lực, thực lực thấp một ít cũng không thể ngẩng đầu, chân khí cùng linh lực đều như ngừng lại, căn bản không thể vận chuyển bình thường.

- Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong thì thế nào, chỉ bằng ngươi thôi sao, ta xem ngươi ngại mạng mình dài quá!

Cùng Kỳ tôn giả lạnh lùng nói.

- Ngươi chính là Cùng Kỳ tôn giả Thánh Linh giáo đi, ngươi không cần hăm dọa ta, nên chừa chút khí lực sống lâu thêm một ít thời gian đi, ngươi cho rằng ngươi cùng Kim Lang bị trọng thương ta lại không nhìn ra sao, chỉ bằng các ngươi hiện tại làm sao đối kháng ta, một đám nỏ mạnh hết đà!

Tật Phong tôn giả âm lệ nói, toàn thân tản ra chân khí bức người, trong mắt tràn ngập năng lượng vô cùng vô tận, làm người ta có cảm giác lạnh thấu xương.

Lời của hắn vừa dứt, ánh mắt có chút khinh thường đảo qua Kim Lang cùng Cùng Kỳ, lập tức nhìn vào đám người lạnh giọng quát:

- Ai là Lục Lâm Thiên, lăn ra đây nhận lấy cái chết!

Thanh âm truyền ra, giống như sấm sét vang vọng khắp không trung.

- Lâm Thiên, Tật Phong tôn giả chính là cường giả Khôn Dương đảo, đoán chừng là vì ngươi giết đám người Hỏa Thổ tôn giả nên tới báo thù!

Thiên Dương tôn giả Vân Phi Hồng truyền âm nói.

- Người Khôn Dương đảo sao!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, vẻ mặt có chút ngưng trọng, không chút do dự bước ra giữa không trung, khoanh tay đứng thẳng, nói:

- Lục Lâm Thiên ở đây, nhưng rất nhiều người muốn giết ta, mà người có thể làm được tuyệt đối không phải ngươi, ngươi còn chưa đủ tư cách!

- Tiểu hỗn trướng đủ hung hăng càn quấy, bản tôn hỏi ngươi, Hỏa Thổ tôn giả, Khôn Vũ Tôn giả, Thổ Linh Tôn giả cùng đệ tử Khôn Dương đảo có phải bị ngươi đánh chết?

Tật Phong nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt tràn ngập lửa giận hỏi.

- Bọn chuột nhắt Khôn Dương đảo muốn chặn giết ta, bị ta giết không phải chuyện bình thường sao, giết tiểu cẩu thì đại cẩu chạy tới, đám cẩu Khôn Dương đảo đúng là vô cùng vô tận!

Lục Lâm Thiên cười nhạt, không hề đem Tật Phong tôn giả để vào trong mắt.

- Tiểu hỗn trướng, bản tôn hẳn nên sớm lấy mạng nhỏ của ngươi, hôm nay ngươi phải chết không nghi ngờ!

Tật Phong rít gào giận dữ, hai mắt đỏ đậm, hai đảo chủ cùng nhiều cường giả đều bị Lục Lâm Thiên giết chết, thù sâu như biển, hắn hận không thể lập tức đem Lục Lâm Thiên nghiền xương thành tro bầm thây vạn đoạn, vừa dứt lời một cỗ năng lượng vô hình lập tức phong tỏa cả không gian, hung hăng vỡ áp lên người Lục Lâm Thiên.

- Thật mạnh!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn như lơ đễnh, thực tế lại lướt qua vẻ ngưng trọng, ngay cả muốn di động thân thể cũng không làm được, chân khí tắc nghẽn, thực lực Tật Phong tuyệt đối không kém hơn Kim Lang lẫn Cùng Kỳ ở thời kỳ toàn thịnh.

- Hừ, hung hăng càn quấy trước mặt hậu bối lại tính bổn sự gì!

Kim Lang hét lớn một tiếng, đạp không bay ra, chưởng ấn vỗ tới, không gian chao đảo lắc lư, trải qua một đoạn thời gian ngắn chỉnh đốn, thực lực Kim Lang có chút khôi phục, nhưng đương nhiên không thể so sánh với thời kỳ toàn thịnh.

- Lâm Thiên lui ra!

Cùng Kỳ tôn giả hét lớn một tiếng, xích bào run lên, năng lượng hỏa hệ bạo tuôn, một đạo quyền ấn ầm ầm ngưng tụ chấn động cả không gian run lên, nháy mắt lao thẳng về hướng Tật Phong tôn giả.

- Kim Lang, Cùng Kỳ, đang muốn tính nợ với Thánh Linh giáo các ngươi, nỏ mạnh hết đà làm sao đối kháng với ta, còn tưởng mình ở thời kỳ toàn thịnh sao!

Ánh mắt Tật Phong đột nhiên biến thành sắc bén, thủ ấn biến hóa, song chưởng siết chặt, dao động cuồn cuộn khuếch tán trong thiên địa, từng đợt năng lượng phong hệ ngưng tụ, nhất thời giữa không trung phong vân biến sắc, cuồng phong gào thét.

- Cút ngay cho ta!

Tật Phong thét lớn một tiếng, trong mắt bắn ra tinh quang âm hàn, hai tay siết chặt, hai đạo bạch sắc quang cầu hung hăng va chạm vào chưởng ấn cùng quyền ấn bay tới.

Phanh phanh!

Công kích khủng bố chớp mắt đυ.ng vào nhau, thanh âm nổ tung trầm thấp khiến không gian bị tạc mở, cả Kim Lang lẫn Cùng Kỳ đều bay ngược ra ngoài.

Phốc!

Trong miệng hai người phun máu tươi, lại bị trọng thương rơi xuống dãy núi bên dưới.

Hưu hưu hưu!

Cùng lúc đó sáu thân ảnh đồng thời hiện giữa không trung, Thiên Dương, Thiên Địa nhị lão, Cực Lạc tam quỷ sắc mặt ngưng trọng đánh ra chân khí dải lụa quấn tới, cả không gian run lên, mặc dù sáu người từng bị trọng thương nhưng một chiêu liên thủ gợi lên động tĩnh khiến thiên địa gió giục mây vần, cả hư không rung động không ngớt.

- Sáu nỏ mạnh hết đà còn tưởng mình ở thời kỳ toàn thịnh hay sao!

Ánh mắt Tật Phong âm tàn, bàn tay siết chặt, cuồng phong gào thét giữa không trung.

Hô!

- Bạo Phong Long Vũ!

Thủ ấn biến ảo, cuồng phong nhất thời hội tụ, biến thành cỗ long quyển phong bạo khổng lồ, từ xa nhìn lại như bạch sắc cự long xoay quanh, liên tiếp cùng thiên địa, mơ hồ mang theo long uy chấn động lòng người, làm mọi người có cảm giác mình thật nhỏ bé.

- Ngao!

- Thật mạnh!

Thiên Phong, Thánh Pháp, Hỏa Sí đều than thở, uy thế khủng bố như vậy họ không cách nào tới gần, cấp độ Tôn Cấp chênh lệch nhau chính là cái hào thật lớn, họ còn chưa đạt tới cấp độ như thế.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên càng thêm ngưng trọng, tuy Tật Phong chưa bằng Phệ Hồn lão quỷ, nhưng vì mọi người trọng thương nên không thể ngăn cản được hắn.

Hưu hưu!

Chỉ chớp mắt sáu đạo chân khí bay tới, nhưng không cách nào tiến thêm nửa phần, bị ngăn cản tại bên ngoài.

- Cút ngay cho ta!

Tật Phong quát lớn, trong tay đẩy ra, long quyển phong bạo lập tức thổi quét va chạm vào sáu đạo công kích kia.

Răng rắc!

Không gian nổ thành từng khúc, mảnh nhỏ bắn ra tứ tán, sáu đạo chân khí bị vỡ nát, long quyển phong bạo cuốn qua, năng lượng dao động đáng sợ tràn ngập, lộ ra cả không gian hư vô tối đen, cuối cùng mới chậm rãi khép lại.

Phốc!

Sáu người đều phun máu, hung hăng nện xuống đất.

- Tiểu hỗn trướng, hôm nay ngươi nhất định phải chết, bản tôn tiêu diệt ngươi trước mới tiếp tục giết kẻ khác!

Tật Phong quát lớn một tiếng, sát ý bắn ra, thân ảnh xuyên qua không gian lao tới trước người Lục Lâm Thiên, trảo ấn ngưng tụ trên đỉnh đầu hắn, có thể chứng kiến Lục Lâm Thiên sắp bị đánh vỡ đầu…

Chương 2637: Ngại mạng quá dài

- Con trai của bổn đế, há cho tên hỗn trướng Tật Phong ngươi có thể động, ngươi ngại mạng dài!

Vào thời khắc này một thanh âm quen thuộc vang vọng khắp cả không trung.

Thanh âm vừa truyền ra, không gian xung quanh trước người Lục Lâm Thiên chợt lóe, một thân ảnh màu xám trống rỗng xuất hiện.

Người kia đạp không mà đứng, khí thế vân đạm phong khinh, giống như trong hư không chỉ tồn tại khí tức của hắn, thân hình nhìn qua có chút gầy yếu nhưng trảo ấn của Tật Phong quét tới lại không hề động được vạt áo hắn nửa phần.

- Chút thực lực ấy, có gì đáng khoe khoang!

Người kia ngẩng đầu, trong mắt chợt lóe tinh quang, tụ bào vung lên, trảo ấn lập tức tiêu tán giữa không trung như chưa từng xuất hiện, hết thảy thật bình tĩnh không hề có chút dấu vết.

Nhưng cỗ uy áp khiến người có mặt đều ngạt thở, người này vừa xuất hiện không khí giữa không trung cô đọng lại, giống như thời gian đình chỉ hoàn toàn.

Chỉ nháy mắt trong lòng Tật Phong dâng lên nỗi khiếp sợ, nhìn người kia khoanh tay đứng thẳng, ánh mắt run lên, tựa hồ đã nhận ra là ai, kinh hô:

- Thiên Linh đan tôn, sao ngươi lại ở đây!

- Linh Vũ đại đế đã tới!

Ánh mắt đông đảo cường giả Phi Linh môn run lên, kích động run rẩy, người vừa tới chính là Linh Vũ đại đế.

Sắc mặt người Phi Linh môn đều lộ ra ý cười.

- Đó là…Linh Vũ đại đế!

- Trời ạ! Linh Vũ đại đế đã tới!

Ánh mắt cường giả Vân Dương tông, Thánh Linh giáo đều biến đổi, rung động nhìn nhau.

Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng hiện lên ý cười, khó trách ca ca lại nhẹ nhàng như vậy, nguyên lai đã sớm biết Nam thúc đã tới, mà Nam thúc ở đây, Tật Phong kia xem như phạm thái tuế.

- Đại ca, ngươi rốt cục đã tới!

Thiên Địa nhị lão vừa bay lên lại thấy Nam thúc, trong lòng tràn ngập sợ hãi lẫn vui mừng.

- Tử lão quỷ, tới thật đúng lúc a!

Thiên Dương lau vết máu trên miệng, nhảy lên không trung, ánh mắt vui sướng.

- Đây là Linh Vũ đại đế sao!

Sắc mặt ba người Cực Lạc tam quỷ trọng thương xanh mét, nhưng ánh mắt lại trừng lớn nhìn Nam thúc, chân khí kinh khủng làm họ run sợ.

- Nam huynh đệ, giao cho ngươi!

Kim Lang cùng Cùng Kỳ đều thối lui sang một bên.

- Được, các ngươi lui ra đi, nơi này giao cho ta là tốt rồi, ta giải quyết xong tên hỗn trướng kia lại tiếp tục tán gẫu!

Nam thúc quay đầu lại lộ ý cười nói, sau đó nhìn qua Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Tiểu tử, không sao chứ?

- Nếu cha tới chậm nửa bước, con của ngài xong đời!

Lục Lâm Thiên mỉm cười đáp, nhưng trong lòng vô cùng vui sướng, vừa rồi khi hắn nhìn thấy Tật Phong tôn giả, lập tức bóp nát ngọc giản thông tri Nam thúc, mặc dù Nam thúc tới hơi chậm một chút, nhưng vẫn xem như đúng lúc.

- Tiểu tử còn ba hoa như vậy, lui ra đi, giao hắn cho ta!

Nam thúc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt lộ vẻ quan tâm.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nhanh lui xuống, hắn biết nguy cơ đã được giải trừ, mà Tật Phong gặp xui xẻo.

- Hỗn trướng Tật Phong, con của bổn đế mà ngươi cũng dám động, ngươi thật sự là chán sống rồi!

Ánh mắt Nam thúc thản nhiên nhìn Tật Phong, ánh mắt cực kỳ bình tĩnh, nhưng chân khí nhẹ nhàng làm Tật Phong run lên.

- Thiên Linh đan tôn, không, ngươi đã đột phá Đế Cấp, ngươi nên biết lệnh cấm, ngươi không thể ra tay với ta!

Vừa nhìn thấy Nam thúc, ánh mắt ngập tràn sát ý của Tật Phong biến thành kinh hãi lẫn kiêng kỵ, thậm chí không có dũng khí đối kháng, liên tục lui về phía sau.

- Dám động con của bổn đế, ai cũng không ngăn cản được ta muốn mạng của ngươi!

Nam thúc thản nhiên nói, trong mắt thoáng hiện hàn mang, thân ảnh trống rỗng xuất hiện trước người Tật Phong.

- Trốn!

Tật Phong không chút do dự, thân ảnh chợt lóe, trực tiếp xé mở khe không gian, muốn phá không bỏ chạy, thậm chí cũng không có dũng khí đối kháng, khí thế hung hăng càn quấy vừa rồi hoàn toàn héo úa.

- Còn muốn trốn sao!

Nam thúc nói, vừa dứt lời tụ bào vung lên, một cái tát xa xa tát tới, tốc độ nhìn như thong thả kỳ thật đã nhanh tới cực hạn, nhanh tới mức ảnh hưởng thị giác của mọi người.

- Ba!

Một tiếng tát tai thanh thúy vang vọng, không gian run lên, không gian xung quanh Tật Phong bị chụp vỡ, bốn bề là hư không tối đen kéo dài vài trăm thước, uy áp lan tràn tới cực hạn.

Trên mặt Tật Phong lập tức hiện ra dấu bàn tay sưng tấy, còn chưa kịp lấy lại tinh thần thì đã phun ra cả máu lẫn răng vỡ, thân hình nện thẳng xuống dãy núi bên dưới.

Hô!

Một màn này làm mọi người trợn mắt há hốc mồm, thực lực Linh Vũ đại đế thật là đáng sợ.

Phanh!

Tật Phong nện xuống một ngọn núi, giữa không trung như bị động đất, ngọn núi dần sụp đổ, vô số khe nứt rậm rạp lan tràn, thanh âm như tiếng sấm sét vang vọng.

Sưu!

Thân ảnh Nam thúc biến mất ngay tại chỗ, khi thân hình xuất hiện đã lao ra khỏi một ngọn núi sụp đổ bên dưới, trong tay bắt giữ Tật Phong tôn giả.

- Đây là thực lực Đế Cấp sao!

Mọi người hít sâu một hơi lạnh, không khỏi nuốt nước bọt, họ không tưởng được Linh Vũ đại đế chỉ dùng một cái tát là có thể đánh bay Tật Phong tôn giả tu vi tiếp cận chuẩn đế.

- Đây mới là cường giả!

Lục Lâm Thiên cảm thán.

Trong lòng hắn nhủ thầm, tuy rằng hiện tại thực lực hắn không yếu, nhưng gần đây gặp phải cường giả ngày càng mạnh, lão quái các đại sơn môn đều xuất hiện, tu vi của hắn đã không còn chút ưu thế, không biết phải tới khi nào hắn mới đạt được như Nam thúc, khi đó hắn mới có được bổn sự ngạo thị đại lục!

- Thật mạnh!

Cực Lạc tam quỷ đưa mắt nhìn nhau, trong lòng rung động tới cực điểm, một cái tát kia cũng đủ đem ba người họ chụp thành mảnh nhỏ, căn bản không thể đối kháng.

Còn có một việc khiến họ thêm rung động, khi Lộc Linh tìm họ đã cam đoan Linh Vũ đại đế không thể ra tay, cho nên họ mới có dũng khí chặn giết Lục Lâm Thiên đoạt bảo, nhưng hiện giờ tận mắt nhìn thấy Linh Vũ đại đế dùng một cái tát đánh bay Tật Phong, không thể ra tay cái rắm, đây rõ ràng là gạt người, ba người họ đã bị lừa dối.

May mắn họ không thành công, đừng nói có thể thành công được hay không, chỉ sợ dù làm được họ cũng bị Linh Vũ đại đế nghiền xương thành tro, có thần khí thì thế nào, tuyệt đối không thể đối kháng một cái tát kia.

- Lâm Thiên, Cực Lạc tam quỷ sao ở chung một chỗ với ngươi?

Nam thúc đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn qua Cực Lạc tam quỷ hỏi.

- Cực Lạc tam quỷ bái kiến Linh Vũ đại đế!

Cực Lạc tam quỷ run lên, vội bước tới hành lễ, ánh mắt không dám nhìn thẳng.

- Nghĩa phụ, mặc dù họ có tiếng xấu, nhưng hiện tại đã sửa đổi, tới cậy nhờ Lục gia, lần này lập được không ít công lao, ít nhiều nhờ có họ tương trợ!

Lục Lâm Thiên nói.

- Nghĩa phụ?

Cực Lạc tam quỷ cả kinh, nguyên lai Linh Vũ đại đế là nghĩa phụ của nhị thiếu gia, không có ai nói qua với ba huynh đệ bọn họ.

Ánh mắt Nam thúc đảo qua ba người, nói:

- Các ngươi đã gia nhập Lục gia, không cần đa lễ!

- Đa tạ Linh Vũ đại đế!

Tới lúc này ba người mới dám ngẩng đầu, có chút run rẩy không được tự nhiên.

Chương 2638: Gọi Vân lột da

- Ba ngươi nghe kỹ cho ta, nếu dám không trung thực, ta tuyệt không buông tha, sẽ đem ba ngươi nghiền xương thành tro, nhưng chỉ cần ở Lục gia một ngày, nếu có người dám động các ngươi, ta sẽ không khoanh tay đứng nhìn!

Nam thúc nói.

- Ba huynh đệ chúng tôi không dám hai lòng, đối Lục gia trung thành tận tâm!

Cực Lạc tam quỷ vừa mừng vừa sợ, Linh Vũ đại đế cảnh cáo làm họ tuôn mồ hôi lạnh, nhưng câu nói cuối cùng làm họ vui mừng, họ có không ít cừu gia, sau này có tôn đại phật bảo hộ sẽ được an toàn, đây chính là chỗ dựa vững chắc siêu cấp.

- Lão gia hỏa, đã lâu không gặp!

Thiên Dương đi tới bên cạnh Nam thúc, nhìn qua Tật Phong, ánh mắt hiện tia nghi hoặc.

- Ha ha, đúng là đã lâu không gặp!

Nam thúc mỉm cười nói.

- Lưu người này để làm gì, giết hắn chấm dứt hậu hoạn đi!

Thiên Dương nhìn Tật Phong, trong lòng uất ức nói.

Lúc này Tật Phong đã bị cấm chế, ánh mắt ngây dại, hắn thật sự không biết vì sao Linh Vũ đại đế dám ra tay với hắn, rõ ràng đã có lệnh cấm, nhưng sao dám ra tay với hắn, trừ phi…

Hắn như nghĩ ra điều gì đó, lại cảm thấy không khả năng, bởi vì thực lực Thiên Linh đan tôn tuyệt đối đạt tới Đế Cấp.

- Lưu hắn còn chút sử dụng, yên tâm đi, hắn trốn không thoát!

Nam thúc nói, giao Tật Phong cho Sát Phá Quân.

- Lão gia hỏa, ta luôn có chuyện muốn hỏi ngươi đây, ngươi cần phải thành thật trả lời!

Thiên Dương lại nói.

- Hỏi đi!

Nam thúc khoanh tay đứng thẳng, giao tình ngoài hai trăm năm, cũng không xa lạ, tùy tiện mà nói.

Thiên Dương nhìn Nam thúc, hỏi:

- Năm đó Lâm Thiên vào Vân Dương tông là chủ ý của ngươi đi?

- Nga, chuyện này quan hệ gì với ta, Thanh Vân trấn là địa bàn của Vân Dương tông mà?

Nam thúc lườm Thiên Dương nói.

- Nói dư thừa, nếu không phải ngươi, Lâm Thiên sao lại đánh chủ ý với Vạn Niên Xích Đồng của Vân Dương tông, ngoại trừ ngươi ra, còn mấy người biết chúng ta có Vạn Niên Xích Đồng, lại có mấy người luyện hóa được nó, ta mời ngươi hỗ trợ mấy lần ngươi đều thoái thác, nguyên lai tự bản thân ngươi muốn lấy!

Thiên Dương tôn giả trừng mắt nhìn Nam thúc, lập tức lại xoay chuyển, nói:

- Ta đã sớm hoài nghi sau lưng Lâm Thiên hơn phân nửa chính là ngươi, vẫn luôn không dám khẳng định, không nghĩ tới thật sự là lão gia hỏa ngươi, ngươi nói xem, ngươi trăm phương ngàn kế an bài Lâm Thiên lấy đi Vạn Niên Xích Đồng của Vân Dương tông, món nợ này làm sao tính?

- Lâm Thiên là đồ tôn của ai?

Nam thúc trừng mắt nhìn Thiên Dương, chậm rãi hỏi.

- Đương nhiên là đồ tôn của ta!

Thiên Dương trả lời không kịp nghĩ ngợi, có đồ tôn như vậy, chính là làm cho hắn nở mặt nở mày.

- Vậy Lâm Thiên là cháu rể của ai?

Nam thúc lại hỏi.

- Nói đùa sao, đương nhiên là cháu rể của ta!

Thiên Dương trừng mắt nói.

- Vậy thì được rồi, đồ tôn cùng cháu rể cầm đi Vạn Niên Xích Đồng của ngươi, hơn nữa cũng do các ngươi đáp ứng, việc đó có quan hệ gì với ta đâu!

Nam thúc liếc Thiên Dương, cũng không tiếp tục nói chuyện với hắn mà xoay người đi tới bên cạnh Kim Lang cùng Cùng Kỳ, Thiên Địa nhị lão, giúp họ kiểm tra thương thế, đưa bốn viên đan dược cho bốn người.

Thiên Dương thoáng lặng người, ánh mắt xoay chuyển lại đi theo:

- Lão gia hỏa, ngươi nói không sai, nhưng chuyện này ngươi nhất định sớm có dự mưu, cho nên ngươi phải chịu trách nhiệm mới được, hơn nữa giao tình giữa chúng ta cũng lâu năm như vậy, nhớ năm đó Đông Cung Huyên…

- Ngươi bị thương không nhẹ, nói ít một chút đi!

Nam thúc quay đầu bất đắc dĩ nói, đưa cho hắn một viên đan dược.

- Ta không khách khí!

Trong tay Nam thúc chính là đan dược bát phẩm a, hắn sợ Nam thúc thu trở về lập tức nhận lấy nhét vào trong miệng nuốt chửng:

- Nhớ năm đó, Đông Cung Huyên…

- Ta sợ ngươi, rốt cục ngươi nghĩ muốn cái gì, nói đi!

Nam thúc bất đắc dĩ nói, đã mấy trăm năm lão gia hỏa này vẫn đức hạnh như vậy, bắt được xương cốt cũng cắn ra được mấy lượng thịt, năm đó người khác cũng không gọi hắn là Vân Phi Hồng mà là Vân lột da, nếu ai muốn chiếm tiện nghi của hắn thật không dễ dàng, nếu hắn muốn chiếm tiện nghi của người ta nhất định là chiếm được, người thấy người sợ.

- Hắc hắc!

Nghe được lời của Nam thúc, ánh mắt Thiên Dương sáng ngời, nói:

- Kỳ thật cũng không có gì, ta góp nhặt một ít dược liệu, ngươi giúp ta luyện chế một lần đan dược là được, luận luyện chế đan dược, trên đại lục không có mấy người là đối thủ của ngươi, nhất định nhờ ngươi mới được.

- Đa tạ ngươi khen ngợi!

Nam thúc lườm Thiên Dương, nói:

- Chờ thêm một chút đi, tới lúc đó ta đi Vân Dương tông tìm ngươi, hiện tại ta không rảnh!

- Ngươi chỉ cần đáp ứng là xong, ta cũng không sợ ngươi đổi ý!

Tâm tình Thiên Dương thật tốt, phảng phất như đã khỏe lại.

- Đại ca, sao ngươi lại tới đây, chẳng lẽ ngươi biết Tật Phong muốn đối phó chúng ta?

Tạ Thiên liếc mắt nhìn Tật Phong hỏi.

- Ta nhận được tin cầu cứu của Lâm Thiên nên mới tới, trước trở về rồi hẵng nói đi!

Nam thúc đáp.

- Hắc Hùng, thả Đồng Quy Tinh đi!

Lục Lâm Thiên nói.

- Dạ, chủ nhân!

Hắc Hùng buông Đồng Quy Tinh, thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe đi tới trước người hắn, cởi bỏ cấm chế cho Đồng Quy Tinh.

- Lục Lâm Thiên, ngươi giết đệ tử Hắc Sát giáo, cho dù ngươi thả ta, ta cũng sẽ không cảm kích ngươi, ngày sau có cơ hội nhất định đánh chết ngươi báo thù!

Đồng Quy Tinh nhìn Lục Lâm Thiên cùng cường giả Phi Linh môn, Vân Dương tông, Thánh Linh giáo đứng gần bên, lại thêm Linh Vũ đại đế mới ra tay, trong lòng vẫn còn chấn động.

- Nói thế nào ngươi cũng không có cơ hội giết ta, thực lực của ngươi bây giờ ở trước mặt ta thậm chí còn không bằng con kiến!

Lục Lâm Thiên cười nhạt nói.

Khuôn mặt Đồng Quy Tinh run rẩy lên, sắc mặt xanh mét trắng bệch, Lục Lâm Thiên nói không sai, với tu vi thực lực bây giờ của Lục Lâm Thiên cho dù là không đánh trả bản thân hắn cũng không thể đánh chết được đối phương, hiện tại hắn nói báo thù nghe buồn cười như con kiến đòi đá chết voi.

- Đồng Quy Tinh, ta không giết ngươi là vì muốn ngươi trở về nói cho người Hắc Sát giáo, tuy ta giết người của các ngươi không ít, ta cũng giết Yết Sát tôn giả, nhưng chính ngươi cũng nhìn thấy người của Thiên Địa minh cũng vẫn giết ngươi, từ nay về sau Hắc Sát giáo nên thu liễm một chút đi, có lẽ ta còn có thể lưu lại các ngươi, nên làm thế nào tự ngươi hiểu rõ, hiện tại ngươi có thể cút!

Lục Lâm Thiên nói.

Ánh mắt Đồng Quy Tinh run lên, lập tức rời đi.

- Chẳng lẽ ngươi muốn mượn sức Hắc Sát giáo sao?

Vân Tiếu Thiên nhìn theo thân ảnh Đồng Quy Tinh đi xa, hỏi.

- Làm sao có thể mượn sức Hắc Sát giáo, thù này không đội chung trời, cho dù bọn hắn có dựa vào ta cũng không tin tưởng, nhưng để Đồng Quy Tinh sống vẫn tốt hơn đánh chết hắn!

Lục Lâm Thiên cười nhẹ nói.

- Nếu sau khi Đồng Quy Tinh trở về, quan hệ giữa Hắc Sát giáo cùng Thiên Địa minh cũng sẽ có biến hóa, như vậy giá trị hơn đánh chết hắn rất nhiều!

Vân Tiếu Thiên nói.

- Nhạc phụ, chúng ta về trước hãy nói đi, nơi này không phải chỗ nói chuyện!

Lục Lâm Thiên nói.

Chương 2639: Bên trong Phi Linh môn

Sau một lát mọi người lại xuất phát, có Linh Vũ đại đế cũng không cần lo lắng tiếp tục gặp nguy hiểm, vì tranh thủ thời gian mọi người đều đi lên lưng Cửu Đầu Yêu Giao rời đi.

Dọc theo đường đi Nam thúc nghe qua hành trình đi Tử Vong thâm uyên, còn biết Lục Lâm Thiên lấy được bốn viên Đế Linh Tấn Thần đan, Lục Tâm Đồng thu được Thanh Lôi Huyền Đằng đều vô cùng kinh ngạc.

- Thanh Lôi Huyền Đằng chỉ được ghi chép lại trong một ít cổ tịch thượng cổ, trên đại lục chưa ai từng thấy qua, vô số linh giả tìm kiếm huyền đằng nhưng không tìm thấy, thậm chí có người đồn đãi Thanh Lôi Huyền Đằng không sinh trưởng ở đại lục, cho nên chưa ai từng gặp qua.

Nam thúc nói.

- Nhiều người tìm như vậy sao?

Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn.

- Vậy ngươi nghĩ sao?

Nam thúc nói:

- Nghe nói Thanh Lôi Huyền Đằng đặc biệt khắc chế linh hồn, vô cùng quỷ dị, ai đạt được còn mạnh hơn cả thần khí, nếu luyện chế thành hồn khí, chính là cực phẩm trong thần khí, mà Thanh Lôi Huyền Đằng có linh trí càng thêm đáng sợ.

Lúc này ánh mắt Tật Phong luôn ngây dại kinh hãi, hắn vốn tưởng rằng nương vào thực lực của mình đi tru diệt Lục Lâm Thiên tuyệt đối dễ như trở bàn tay, hắn luôn chờ đợi bên ngoài Tử Vong thâm uyên, nhìn thấy người Đế Đạo minh đều trọng thương mới xuất hiện ra tay.

Ai biết kết quả cuối cùng lại như vậy, điều này Tật Phong không thể ngờ, vốn tưởng rằng có thể báo thù, còn đạt được không ít bảo vật, ai biết Linh Vũ đại đế xuất hiện, đem mộng tưởng tốt đẹp của hắn đều đánh nát.

Bên trong Phi Linh sơn mạch, núi non trùng điệp, liên miên kéo dài cuối chân trời, một mảnh lục ý dạt dào.

- Hống!

Từ bên ngoài sơn môn truyền vào tiếng thú rống, một mảnh yêu thú phi hành xuất hiện bên ngoài núi.

- Là chưởng môn trở về!

- Hộ môn tôn sứ cùng các vị cung phụng đều trở lại, nhanh đi thông tri Bạch cung phụng!

Các đệ tử canh gác bên ngoài tranh nhau chạy vào thông tri, bên ngoài xuất hiện không ít đệ tử, cũng có không ít thân ảnh xinh đẹp xuất hiện, Phi Linh môn có thật nhiều mỹ nữ tuyệt thế, đây chính là điều mà cả đại lục đều biết rõ.

- Chưởng môn đã trở lại!

Ánh mắt Hoàng Đan nhìn chăm chú về phía Thiên Sí Tuyết Sư, dáng người thướt tha mềm mại, tuy khuôn mặt không tính là tuyệt mỹ nhưng lại cho người ta cảm giác thoải mái giỏi giang, trong mắt nàng hiện lên vẻ ái mộ khiến người khó phát giác, mà ái mộ này nàng chỉ có thể chôn giấu thật sâu dưới đáy lòng.

- Nhanh đi thông tri Bạch cung phụng cùng Khấu phó chưởng môn, chưởng môn đã trở lại.

Diệp Mỹ phân phó một đệ tử, ánh mắt vẫn trong suốt, khuôn mặt còn mang theo vẻ thanh nhã thanh khí.

- Hống!

Thiên Sí Tuyết Sư xoay quanh giữa không trung, Lục Lâm Thiên nhảy xuống đầu tiên, nhìn đại môn nguy nga to lớn, trong mắt lộ vẻ mỉm cười, rốt cục về nhà.

- Bái kiến chưởng môn, bái kiến chư vị cung phụng, hộ môn tôn sứ cùng trưởng lão!

Đệ tử Phi Linh môn cung kính hành lễ.

- Tất cả đứng lên đi!

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn Vân Tiếu Thiên:

- Nhạc phụ, hay là vào trong nghỉ ngơi vài ngày hãy về được không?

- Không cần đâu, dù sao cũng không bao xa, ta đi trước một bước.

Vân Tiếu Thiên nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, phỏng chừng nhạc phụ không có thời gian, trong Vân Dương tông cũng có không ít công việc xử lý, lại thêm chuyện xảy ra trong Tử Vong thâm uyên, khẳng định cần trở về an bài sắp xếp, vì thế hắn cũng không giữ lại.

- Đệ tử bái kiến sư phụ!

Không ít đệ tử trẻ tuổi chạy ra, một thanh niên thân ảnh rắn chắc tráng kiện quỳ gối trước người Lục Lâm Thiên, trên vai còn xoay quanh tiểu kim long, chính là Bảo nhi.

- Đứng lên đi!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, thực lực Niếp Phong đã tiến bộ hơn lúc ở Man Hoang bình nguyên, vừa nhìn đã biết căn cơ cực kỳ vững chắc.

- Đa tạ sư phụ!

Niếp Phong đứng dậy, trong ánh mắt chân chất lộ tinh quang, nếu có người nghĩ hắn là kẻ si khờ đã sai hoàn toàn, ai cũng biết cơ trí của hắn tuyệt đối không thua bất cứ ai, thậm chí không kém hơn Đoan Mộc Hồng Chí, mà người có thể chiếm tiện nghi của hắn cũng chỉ có Lục Tiểu Tà.

Lục Tiểu Tà chính là Lục Kinh Vân, mà Tiểu Tà chỉ là ngoại hiệu, bởi vì tiểu tử kia thật sự rất tà khí, không ai dám trêu chọc, nếu không sẽ nhận lấy khổ sở.

- Bái kiến sư phụ, bái kiến Lục đại ca!

Đoan Mộc Hồng Chí đi tới hành lễ với Thiên Địa nhị lão cùng Lục Lâm Thiên, thân hình cao gầy cũng thật rắn chắc, tuấn lãng bất phàm, ở trong Phi Linh môn luôn hấp dẫn ánh mắt thiếu nữ.

- Hừ, hôm nay ta nhất định phải đẩy đi lên!

Trên một ngọn núi sau Phi Linh môn, một tiểu đồng sáu bảy tuổi, ngũ quan thanh tú đang cuốn tay áo đẩy lên một thạch cầu thật lớn, trên mặt ướt đẫm mồ hôi.

Mặc dù tiểu gia hỏa chỉ khoảng sáu bảy tuổi, nhưng có thể nhìn ra được vẻ anh tuấn, đặc biệt khuôn mặt khí khái anh hùng với cặp mắt đen nhánh mang theo vẻ giảo hoạt, có vẻ đáng yêu lại có chút tà khí, tiểu tử này chính là Lục Kinh Vân, một tiểu ma đầu làm người trong sơn môn vừa yêu vừa hận.

- Cố lên nha, chỉ còn một đoạn nữa thôi!

Bối nhi đứng trên thạch cầu, trong mắt lộ tinh quang.

- Nhất định có thể thành công!

Lục Kinh Vân cắn răng nói, thạch cầu này còn lớn hơn năm trước không ít, chỉ sợ không kém hai trăm cân.

Lục Kinh Vân đang đẩy thạch cầu lên núi, mặc dù cố hết sức nhưng tốc độ vẫn bảo trì ở một trình độ nhất định, đang cách đỉnh núi ngày càng gần.

- Kinh Vân, Nam thúc luôn muốn ngươi đẩy thạch cầu này, không biết còn phải đẩy bao lâu!

Bối nhi hỏi.

- Lão đầu kia đã nói, chờ sau khi ta đem thạch cầu đẩy đi lên, là có thể dạy ta tu luyện, chờ sau khi thực lực ta mạnh hơn hắn, ta mới tra tấn hắn, để cho hắn cũng phải đẩy thạch cầu suốt vài năm, đồ xấu xa, đây quả thực là ngược đồng a!

Khóe môi Lục Kinh Vân lộ nụ cười đắc ý.

- Kinh Vân, ta xem có chút khó khăn, thực lực Nam thúc ở trong Phi Linh môn là vô địch, sư phụ ngươi cũng không phải đối thủ, ngươi đừng mãi nghĩ báo thù, miễn bị Nam thúc chà đạp, nếu ngươi bị chà đạp, ta cũng không dám hỗ trợ!

Bối nhi lè lưỡi nhắc nhở Lục Kinh Vân.

- Ngươi lại xối nước lạnh lên đầu ta!

Lục Kinh Vân trừng mắt nhìn Bối nhi, rốt cục đem thạch cầu đẩy lên tới mảnh đất bằng phẳng trên đỉnh núi, ổn định lại thạch cầu, mệt thở hổn hển.

- Kinh Vân, cha ta đã trở lại, ta cảm giác được khí tức của cha mẹ ta!

Bối nhi đột nhiên ngẩng đầu lên, ánh mắt mừng rỡ.

- Là Diệp Mỹ a di nói sư phụ hơn phân nửa sẽ họp mặt với Đông cung phụng còn cha mẹ ngươi ở trong Tử Vong thâm uyên, vậy sư phụ khẳng định đã trở lại!

Lục Kinh Vân cũng mừng rỡ, lập tức bò dậy chạy như điên xuống núi.

Bên trong đình viện sau núi, nhóm người Lục Lâm Thiên đi vào đình viện, còn một nhóm cường giả rời đi trước, cần quay về nhìn xem, dù sao đã có các đường chủ ở đây, chỉ có Kim đường Lục Tiểu Bạch cùng Lưu Nhất Thủ ra ngoài làm việc chưa về.

- Lão gia hỏa, không sao chứ?

Bạch Oánh kiểm tra thương thế của Đông Vô Mệnh, trong mắt lộ lo lắng, mấy ngày nay trong lòng nàng luôn khẩn trương, tới lúc này mới thở ra một hơi.

Chương 2640: Đêm gặp chúng cường

- Không có việc gì, vẫn còn sống thôi!

Đông Vô Mệnh nói, lại kể cho mọi người nghe tình huống trong Tử Vong thâm uyên khiến mọi người đều kinh ngạc sợ hãi.

Còn có thêm một việc làm Lục Lâm Thiên vui vẻ, Lục Tiểu Bạch có thêm con trai, hiện tại đã được mấy tháng, cũng không nghe nhóm người Đông Vô Mệnh nói qua.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy mọi người đã tới đầy đủ, liền dặn dò công việc, đặc biệt Vũ đường cùng Ngoại đường cần tùy thời chuẩn bị sẵn sàng, Ám đường cũng phải giám sát chặt chẽ tin tức bên ngoài hơn nữa cần đúng lúc thông tri trở về sơn môn.

Sau khi dặn dò mọi người xong xuôi, các vị đường chủ cáo từ rời đi, Lục Lâm Thiên duỗi lưng, về tới trong nhà luôn có cảm giác cực kỳ thoải mái.

- Sư phụ, ngài đã về sao!

Một thanh âm non nớt truyền vào, Lục Kinh Vân chạy băng băng vào đình viện, nhìn thấy thanh ảnh trong phòng, khuôn mặt liền vui vẻ, thân hình nhảy lên bổ nhào tới trước.

- Tiểu gia hỏa!

Lục Lâm Thiên ôm Lục Kinh Vân vào lòng, hơn một năm nay tiểu gia hỏa này đã cao hơn không ít.

Lục Kinh Vân vô cùng cao hứng, dựa vào lòng Lục Lâm Thiên, nói:

- Sư phụ, sao bây giờ ngài mới trở về, Kinh Vân nhớ sư phụ muốn chết!

- Ta lại nghe nói ngươi vô cùng nghịch ngợm đấy, có chuyện này hay không a!

Lục Lâm Thiên trừng mắt hỏi, nhưng ánh mắt cực kỳ yêu thương, thậm chí chính bản thân hắn cũng không biết tại sao mình lại yêu thương tiểu gia hỏa này như vậy, cứ như trong mơ hồ giữa hai người có liên hệ nào đó.

- Không có, đệ tử thật ngoan ngoãn, ngài không tin thì hỏi nãi nãi đi!

Ánh mắt xoay chuyển, Lục Kinh Vân cười giảo hoạt.

- Đi thôi, chúng ta đi thăm nãi nãi!

Lục Lâm Thiên nói, dù sao về nhà, vừa rồi chỉ lo xử lý chuyện trong sơn môn, hiện tại nên đi thăm mẫu thân một chút.

Khi Lục Lâm Thiên đi qua, Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng đã tới trước, nhìn thấy sắc mặt hai người tái nhợt, La Lan thị vô cùng đau lòng, hai người vẫn luôn miệng cam đoan mình không sao, nhờ vậy La Lan thị mới yên tâm hơn một ít.

Lục Trung cũng có mặt, chuyện của Lục gia đã an bài xong xuôi, không cần hắn thường xuyên trấn thủ, Lục gia cũng đang chậm rãi phát triển, có ý tôi luyện cho hậu bối đời sau.

Lần này Lục Trung trở lại mang theo một ít hậu bối trẻ tuổi của Lục gia đến Phi Linh môn nhận rèn luyện.

Quan hệ giữa Lục Lâm Thiên cùng Lục Trung cũng đã sớm hòa dịu, lần này hai người tán gẫu không ít chuyện xảy ra trong Tử Vong thâm uyên, lại nhắc tới Độc Cô Cảnh Văn cùng Bắc Cung Vô Song.

Nhìn hai cha con trò chuyện, trong mắt La Lan thị hiện lên vẻ thỏa mãn, bởi vì đây là cảnh tượng mà bà vẫn luôn chờ mong.

Vào đêm, sau khi màn đêm buông xuống, ăn xong cơm chiều, Lục Lâm Thiên rời khỏi đình viện, thân ảnh chợt lóe đã đi tới một ngọn núi sau sơn môn.

- Bái kiến sư phụ, nghĩa phụ, hai vị sư thúc!

Bên trong đình viện trên núi, Lục Lâm Thiên cung kính hành lễ, bên trong tiểu sảnh, Thánh Thủ Linh Tôn, Nam thúc, Hắc Vũ, Kim Lang, Cùng Kỳ, Thiên Địa nhị lão, Sát Phá Quân đều có mặt.

- Lâm Thiên, thương thế của ngươi thế nào?

Thánh Thủ Linh Tôn hỏi, hắn nghe Thiên Địa nhị lão cùng Sát Phá Quân kể lại, cũng sớm biết chuyện xảy ra trong Tử Vong thâm uyên.

- Đệ tử không sao, cần một chút thời gian khôi phục là tốt rồi!

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

- Lâm Thiên, mặc dù đả thương nặng Thiên Địa minh, nhưng nếu ta đoán không lầm, chỉ sợ lần này bọn hắn chẳng những tuyệt đối không tiếp tục ẩn nhẫn, mà ngươi còn bận rộn hơn nữa.

Ánh mắt Thánh Thủ Linh Tôn ngưng trọng, dù sao người của Thiên Địa minh nhiều hơn Đế Đạo minh, mặc dù lần này gặp phải đả kích nặng nề, nhưng hắn cũng biết thực lực Thiên Địa minh, tuyệt đối không thể khinh thường.

- Nên tới sẽ tới, binh tới tướng ngăn!

Trong mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe hàn mang, hiện tại Phi Linh môn cũng không còn như ngày trước, huống chi hắn có an bài, không phải ai muốn động thì động.

Dứt lời, ánh mắt chợt thu liễm, Lục Lâm Thiên lại nói:

- Cho dù bọn hắn không tới, đệ tử sẽ tìm thời điểm đi bái phỏng bọn họ, sớm muộn gì cũng tới ngày đó.

- Nhìn ngươi cũng không quá lo lắng, có an bài gì hay sao?

Ánh mắt Thánh Thủ Linh Tôn khẽ động.

- An bài cụ thể thì chưa có.

Lục Lâm Thiên chợt nói:

- Lần này đệ tử vào Tử Vong thâm uyên lấy được không ít Đế Linh Tấn Thần đan chuẩn đế phẩm, không biết có công dụng gì hay không.

Trong tay hắn hiện ra năm hộp ngọc, là năm viên Đế Linh Tấn Thần đan, Dương Quá cũng giao cho hắn một viên, bởi vì trên người Dương Quá có Đế Giả chi nguyên của Bất Bại kiếm đế, không cần sử dụng thần đan, bởi vì hiện tại hắn có năm viên.

Nguyên bản Lộc Linh cũng có một viên, nhưng sau khi bị Lục Lâm Thiên đánh chết đã bị hắn thu lấy giới chỉ, vì vậy viên thần đan kia cũng rơi vào tay hắn, nhưng giới chỉ có bố trí cấm chế, muốn cởi bỏ cấm chế còn cần một ít thời gian mới được.

- Đế Linh Tấn Thần đan!

Thiên Địa nhị lão cùng Sát Phá Quân đã thấy qua, Thánh Thủ Linh Tôn, Nam thúc, Hắc Vũ cũng có chút kinh ngạc.

- Lúc trước ngươi luyện chế Đế Linh Tấn Thần đan ta có xem qua, đã đạt tới chuẩn đế phẩm, mà năm viên này cũng tới chuẩn đế phẩm, hiệu quả sẽ mạnh hơn bát phẩm cao giai đỉnh rất nhiều.

Ánh mắt Thánh Thủ chớp động, cảm thán:

- Lúc trước ta cũng muốn luyện chế một viên, chỉ tiếc không tìm đủ tài liệu, bất kể là Diễn Linh thiên quả hay Đế Giả chi nguyên đều không tìm được, nếu lúc trước ta có được một Diễn Linh thiên quả, khi trùng kích cấp độ Đế Giả cũng sẽ không thất bại.

- Sư phụ, chờ ngài khôi phục, tới lúc đó dùng một viên thần đan hẳn có thể đột phá!

Lục Lâm Thiên an ủi sư phụ, muốn sư phụ khôi phục nhất định phải tìm được Nghịch Mệnh hồn quả, chỉ tiếc tìm lâu như vậy cũng không tìm được, điều này trở thành tâm bệnh của Lục Lâm

Thiên, chỉ sợ thời gian của sư phụ cũng không còn nhiều.

- Khôi phục rồi nói sau, muốn khôi phục cũng không dễ dàng!

Thánh Thủ Linh Tôn cười khổ, lại nói:

- Người bình thường dùng thần đan cũng vô dụng, tác dụng chủ yếu là vì đột phá Đế Cấp, bốn vị sư thúc của ngươi đều đã tới Tôn Cấp cửu trọng đỉnh, là lúc cần đột phá thành đế, dùng thần đan hi vọng sẽ lớn hơn nhiều.

- Tam sư thúc, ngũ sư thúc, các ngươi tổng cộng chỉ có ba viên thần đan đi!

Lục Lâm Thiên đưa ra một viên cho Kim Lang:

- Cầm thêm một viên đủ cho bốn vị sư thúc trùng kích Đế Giả!

- Không cần, nghĩa phụ của ngươi đã cho chúng ta một viên, sáng mai ta và ngũ sư thúc ngươi sẽ về Thánh Linh giáo, cùng nhị sư thúc, tứ sư thúc ngươi chuẩn bị trùng kích Đế Cấp, đây là một lần hi vọng của bốn chúng ta!

Kim Lang nói.

- Lần này hành trình Tử Vong thâm uyên cuối cùng tìm được cơ duyên, hi vọng có thể mượn cơ hội trùng kích Đế Cấp!

Trong mắt Cùng Kỳ lộ vẻ chờ mong, đây là cơ hội cuối cùng của bốn người, nếu không đột phá đại nạn cũng tới.

- Nghĩa phụ cho một viên?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc nhìn Nam thúc.

Chương 2641: Siêu cấp bất tử 1

- Ngươi đưa viên thần đan kia cho ta, ta vốn không cần dùng, ta định lưu cho sư phụ ngươi, hiện tại xem ra còn có người cần dùng hơn, nếu lần này bốn vị sư thúc của ngươi có thể đột phá, tới lúc đó dù Thiên Địa minh có động tác cũng phải suy nghĩ kỹ hậu quả.

Nam thúc nói.

- Nghĩa phụ, hiện tại ngài đã tới cấp độ chuẩn đế, sao lại không cần dùng thần đan?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Cũng không phải hoàn toàn vô dụng, chỉ là nếu ta dùng sẽ giảm giá trị của thần đan, ta đã bị hãm trong cấp độ chuẩn đế, chủ yếu là vì nguyên nhân lĩnh ngộ, có lẽ một ngày gặp cơ duyên thì có thể đột phá, ta cũng đã dùng qua Diễn Linh thiên quả, lại có được Đế Giả chi nguyên của ngươi, cho nên hiệu quả dùng thần đan cũng không lớn.

Nam thúc giải thích.

Lục Lâm Thiên tựa hồ hiểu ra, Nam thúc muốn đột phá cũng cần cơ duyên, ngoại lực không có tác dụng gì quá lớn.

- Sư phụ, nghĩa phụ, bốn vị sư thúc trùng kích Đế Giả, nếu có đột phá có thể bị dừng lại ở chuẩn đế hay không?

Lục Lâm Thiên thoáng do dự lại hỏi.

- Việc này không thể xác định.

Thánh Thủ Linh Tôn lắc đầu nói.

- Tại sao lại có cấp độ chuẩn đế?

Lục Lâm Thiên luôn cảm thấy kỳ quái, cha của tiểu Long cũng là chuẩn đế, Nam thúc cũng chuẩn đế, Lục Lâm Thiên đã gặp hai chuẩn đế, chẳng lẽ đạt Đế Giả khó như vậy sao?

- Cấp độ chuẩn đế chỉ là bước ra khỏi Tôn Cấp, cũng không phải ai cũng bị hãm ở cấp độ này đâu.

Nam thúc nói.

- Nếu tu vi và lĩnh ngộ đều đầy đủ, liền trực tiếp có thể tấn thăng đến Đế cấp sao?

Lục Lâm Thiên nói nhỏ.

- Trên lý luận là như thế, chỉ có điều có thể một lần đột phá đến Đế cấp, lại rất khó khăn.

Nam thúc nói nhỏ, thân là Chuẩn Đế, hắn tự nhiên là biết rõ một lần đột phá đến Đế cấp khó khăn bao nhiêu.

- Đó cũng là có cơ hội.

Lục Lâm Thiên nói, nghĩ thầm nếu mình có thể không cần dừng lại ở Chuẩn Đế cấp, một lần hành động đột phá Đế cấp, đó sẽ là chuyện rất.

Bất quá lúc này Lục Lâm Thiên cũng chỉ là thầm nghĩ mà thôi, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn năm đó cũng là nhân vật phong hoa tuyệt đại, đột phá Đế cấp lại thất bại, lúc này Nam thúc cũng dừng lại ở Chuẩn Đế, Huyền Vũ hoàng tộc Huyền Hạo cũng là nhân vật phong hoa tuyệt đại, đều dừng lại ở Chuẩn Đế cấp, đã chứng minh Đế cấp này tuyệt đối là rãnh trời kéo qua đỉnh đầu tất cả cường giả, muốn lướt qua, nói dễ vậy sao.

Trong lòng thầm than, Lục Lâm Thiên ngược lại cũng nghĩ thầm, sư phụ thất bại, Nam thúc, Huyền Hạo kẹt tại Chuẩn Đế cấp, nhưng mình phục dụng qua không ít bảo vật, tăng thêm trên người mình có Đế giả chi nguyên nguyên vẹn, cũng không phải nói không có cơ hội.

- Lão Tam, lão Ngũ, lúc này đây các ngươi trở về trùng kích Đế cấp, nhất định phải cẩn thận.

Thánh Thủ Linh Tôn đối với Kim Lang Tôn Giả và Cùng Kỳ Tôn Giả nói.

- Ân, hy vọng có thể đột phá, chúng ta ở tầng thứ này, cũng dừng lại quá lâu rồi.

Kim Lang Tôn Giả nói, tuy là Vũ Tôn Cửu trọng đỉnh phong, nhưng lại sắp tiếp cận đại nạn, nhất định phải đột phá mới được.

- Luận tu vi, các ngươi đều đã sớm đến thời điểm trùng kích Đế cấp, chỉ có điều ở lĩnh ngộ, các ngươi phải chú ý nhiều, có thể nhất cổ tác khí đột phá hay không, cái này phải xem cơ duyên.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Luận tu vi, Nhị ca và Tứ muội hẳn là mạnh nhất, bọn hắn có hi vọng nhất.

Kim Lang Tôn Giả nói.

- Lão Tam, lĩnh ngộ của ngươi cũng không yếu, hi vọng lần này đều có thể nhất cổ tác khí đột phá.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Lâm Thiên, ngươi đã đến Linh Tôn Bát trọng?

Ánh mắt Nam thúc rơi vào trên người Lục Lâm Thiên, từ trong miệng Phá Quân và Thiên Địa Nhị lão, biết được Lục Lâm Thiên đã đến Linh Tôn Bát trọng.

- Ân, đã là Linh Tôn Bát trọng.

Lục Lâm Thiên gật đầu, không biết Nam thúc hỏi cái này có thâm ý gì.

Lục Lâm Thiên gật đầu, mặc dù là Thánh Thủ Linh Tôn và Hắc Vũ sớm biết Lục Lâm Thiên đã đến Linh Tôn Bát trọng, nhưng lúc này vẫn còn có chút kinh ngạc, bọn hắn là nghe nói, hiện tại Lục Lâm Thiên đã có thể một kích đánh chết Yết Sát Tôn Giả, chống lại Nguyên Nhược Lan vận dụng Đế giả nguyên lực, một chân bước ra Cửu trọng Tôn cấp, thực lực đã có thể nói vô địch thủ dưới Chuẩn Đế a.

- Gần đây tu vi tăng tiến cực nhanh, tâm cảnh thì như thế nào?

Ánh mắt Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

- Lúc trước dùng Diễn Linh Thiên quả, trên Thanh Long đỉnh của Thanh Long hoàng tộc, trong bí địa Độc Cô gia tộc, đều được đến không ít chỗ tốt trên tâm cảnh, lúc này trong Tử Vong Thâm Uyên, cũng nhận được chút ít cơ duyên, cũng là ở trên tâm cảnh.

Đối với mọi người ở đây, Lục Lâm Thiên tự nhiên không có gì phải giấu diếm.

- Thật đúng là vận khí không tệ, muốn đề cao tâm cảnh, người khác là muôn vàn khó khăn cũng không cách nào có được, tiểu tử ngươi lại là cơ duyên quá nhiều, trên tâm cảnh, ta xem cũng sẽ không có vấn đề, vậy Tật Phong tôn giả liền giao cho ngươi đi, tuy ngươi chỉ là Vũ Tôn Bát trọng, bất quá hiện tại là Vũ giả sáu hệ, đan điền khí hải khổng lồ, tăng thêm Bất Diệt huyền thể, hẳn là có thể thôn phệ hắn, chỉ cần trên tâm cảnh không có vấn đề, tốc độ đột phá sẽ nhanh một ít.

Nam thúc nhìn qua Lục Lâm Thiên nói.

- Nghĩa phụ, Tật Phong tôn giả cho ngươi, hẳn là thích hợp hơn a.

Lục Lâm Thiên nói.

- Cấp độ hiện tại của ta, luyện hóa Tật Phong tôn giả cũng không có quá nhiều tác dụng, vấn đề của ta là ở lĩnh ngộ, có lẽ ngày nào đó đột nhiên đốn ngộ thành Đế, cũng có thể một mực ngừng lại cũng nói không chừng, lúc này đây ngươi đã gây trọng thương cho Thiên Địa Minh, đám lão gia hỏa ẩn thế của Thiên Địa Minh, là tuyệt đối sẽ nhảy ra báo thù, ngươi phải đề cao tu vi, ta không thể lúc nào cũng có thể che chở ngươi.

Nam thúc ngưng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, nghiêm mặt nói.

- Ân.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nguyên lai Nam thúc lưu Tật Phong tôn giả một mạng, cấm chế hắn, là lưu cho mình, mình ở trên cấp độ Vũ giả, hiện tại còn thấp hơn cấp độ Linh giả, cũng là lúc nên đột phá, Tật Phong tôn giả tuyệt đối là thuốc bổ tốt nhất, chỉ có điều thuốc bổ này quá mãnh liệt mà thôi.

Lục Lâm Thiên móc ra hai bộ Vũ kỹ Thiên cấp và hai bộ Linh kỹ Thiên cấp, hỏi mọi người muốn tu luyện hay không, bốn bộ Vũ kỹ linh kỹ Thiên cấp, để cho chúng cường giả rất ngạc nhiên.

- Ta biết ngay trên người tiểu tử ngươi còn có hàng tồn.

Kim Lang Tôn Giả khẽ mĩm cười nói, ban đầu ở trong Tử Vong Thâm Uyên, nhìn thấy Lục Lâm Thiên hào phóng móc ra sáu bộ Vũ kỹ linh kỹ Thiên cấp cho đám người Vân Dương tông, đã biết trên người tiểu tử này nhất định còn có hàng tồn, bằng không tuyệt đối sẽ không hào phóng như vậy, bản tính của sư điệt này, Kim Lang Tôn Giả quá rõ ràng.

- Hắc hắc!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, mười bộ Vũ kỹ linh kỹ Thiên cấp, lấy ra sáu bộ, Lục Lâm Thiên tất nhiên cũng đau lòng, bất quá chuyện này cũng không có biện pháp, đạo lý ăn một mình khó mập hắn vẫn hiểu.

Chương 2642: Siêu cấp bất tử 2

- Vũ kỹ linh kỹ Thiên cấp ah, đều là trọng bảo.

Nam thúc cũng ngạc nhiên nhìn về phía Lục Lâm Thiên, Vũ kỹ linh kỹ Thiên cấp, này chẳng khác gì là đạt được một Đế giả truyền thừa lĩnh ngộ, Vũ kỹ linh kỹ Thiên cấp, cũng không phải tất cả Đế giả đều có thể tạo ra.

Hai bộ Linh kỹ Thiên cấp và vũ kỹ, cuối cùng Nam thúc cầm một bộ Linh kỹ Thiên cấp tu luyện, Thiên Địa Nhị lão thì chỉ có Địa lão thích hợp Hỏa thuộc tính Vũ kỹ Thiên cấp, Thiên lão muốn tu luyện cũng không có cách nào, không có cái nào thích hợp hắn, mà Kim Lang Tôn Giả và Cùng Kỳ Tôn Giả lại không có ý tu luyện, so với tu luyện Vũ kỹ Thiên cấp và linh kỹ, hiện tại bọn hắn để ý nhất là trùng kích Đế cấp.

Lục Lâm Thiên và chúng cường giả lần nữa thương nghị một ít sự tình ứng phó Thiên Địa Minh xong mới rời đi, đối với Thiên Địa Minh, Lục Lâm Thiên cũng không có quá mức khẩn trương, không biết Thiên Địa Minh đến lúc đó sẽ là quy mô xâm phạm, hay là phái cường giả đến tập kích, cho nên không cách nào an bài cụ thể.

Cuối cùng Nam thúc và Thánh Thủ Linh Tôn đều đề nghị để cho Lục Lâm Thiên sớm luyện hóa Tật Phong tôn giả đột phá, đề cao tu vi, mới là trọng yếu nhất, coi như là Thiên Địa Minh đột kích, Hoàng Đế đạo minh cũng không phải dễ trêu.

Lục Lâm Thiên cũng có ý định, thừa dịp Tật Phong tôn giả ở trong tay, cũng nên bế quan đột phá lần nữa, từ Thanh Long hoàng tộc đến Độc Cô gia, lại đến Tử Vong Thâm Uyên, cấp độ Vũ giả đã rất lâu không có đột phá.

Nếu đám Vũ Tôn Lục trọng biết Lục Lâm Thiên bởi vì chút thời gian này không có đột phá, nhất định sẽ vô cùng xấu hổ, đến loại cấp độ này, cho dù cường giả thiên phú vô cùng tốt, dưới tình huống bình thường mà nói, không có mấy trăm năm thời gian, căn bản là đừng nghĩ đột phá, hoặc là một mực kẹt ở tầng thứ này, mà Lục Lâm Thiên lúc này mới bao lâu, không ngờ lại cảm thấy thời gian lâu rồi chưa đột phá, nếu Vũ Tôn Lục trọng khác biết, không biết sẽ có cảm tưởng gì.

Về phần trong tay Lục Lâm Thiên còn thừa năm khỏa Đế Linh Tấn Thần đan, đều là Chuẩn Đế cấp, không cách nào đề cao tu vi, tác dụng là trùng kích Đế cấp, chỉ có Thiên Địa Nhị lão dùng được, Lục Lâm Thiên cho Thiên Địa Nhị lão hai khỏa, sớm ăn vào, tác dụng sẽ càng lớn.

Thiên Địa Nhị lão được bảo vậy này, lại có Vũ kỹ Thiên cấp, dùng tâm tình của hai người, cũng kích động đến run rẩy, cũng không có nói lời cảm tạ với Lục Lâm Thiên, chỉ là ánh mắt tràn ngập cảm kích, Đế Linh Tấn Thần đan quý trọng ra sao, hai người tự nhiên là hiểu rõ.

Thời điểm Lục Lâm Thiên rời núi, đã sắp đến đêm khuya, thân ảnh ở giữa không trung dừng lại một chút, liền hướng Phi Linh môn bay đi.

- Nam lão đệ, lúc này Kim thuộc tính của Lâm Thiên đã bạo lộ, không lâu về sau tất cả sơn môn sẽ biết rõ, tăng thêm ở Tử Vong Thâm Uyên, Thiên Địa Minh bị tổn thất nặng nề, sợ là Thiên Địa Minh sẽ tăng nhanh hành động.

Sau khi Lục Lâm Thiên rời đi, Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Ta nghe nói đại sự kia đã sắp tới, tất cả tông môn vì cơ nghiệp vạn năm, đều sẽ an bài đường lui, Lâm Thiên xuất hiện, tự nhiên là uy hiếp bọn hắn, hiện tại ta lại sợ một việc.

Nam thúc khe khẽ thở dài, ánh mắt cực kỳ ngưng trọng.

- Ngươi sợ những Siêu cấp bất tử kia sẽ ra ngoài?

Ánh mắt Thánh Thủ Linh Tôn khẽ nhúc nhích, chuyện kia, hắn cũng đã được nghe nói một ít.

- Cũng không phải, đám lão bất tử kia căn bản là không dám ra, từ trong miệng Tật Phong tôn giả, ta càng thêm khẳng định tin tức là thực, bọn hắn đều bị cấm lệnh, không thể ra tay.

Nam thúc nói, ánh mắt vẫn rất ngưng trọng.

- Trên đời này, thực sự có tồn tại vượt qua Siêu cấp bất tử, lệnh cấm kia thực có thể làm cho những Siêu cấp bất tử kia cố kỵ sao?

Thánh Thủ Linh Tôn nói, ánh mắt cảm thán, có một số việc, thậm chí là gần đây hắn mới được biết.

- Có hay không, cái này cũng khó nói, bất quá lệnh cấm kia là tuyệt đối tồn tại, ta lo lắng là Lâm Thiên đột phá.

Nam thúc nói.

- Lâm Thiên đột phá, hẳn là không có vấn đề.

Thánh Thủ Linh Tôn thấp giọng nói, đột nhiên ánh mắt biến đổi nói:

- Chẳng lẽ ngươi lo lắng chuyện kia, này... này thật đúng là có chút phiền toái.

- Tình huống bây giờ, tu vi của Lâm Thiên không đủ, sẽ có không ít phiền toái, thiếu lực bảo vệ mình.

Nam thúc nói:

- Mà đột phá quá nhanh, vạn nhất trước khi chuyện kia đến đột phá, vậy thì,… đây cũng là sự tình mà hiện tại tất cả tông môn lo lắng nhất.

- Việc này tuy phiền toái, bất quá tình huống bây giờ, vẫn là tăng cường tu vi mới tốt, muốn tới tầng kia, cũng không phải sự tình dễ dàng.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Ta chỉ sợ đến lúc đó tiểu tử kia ngăn không nổi đột phá, ngươi cũng nhìn thấy, tiểu tử này đột phá, quả thực là bay a, nếu là người khác muốn đột phá, ta tự nhiên sẽ không cho là có hi vọng, thế nhưng mà tiểu tử này quá tà.

Nam thúc nói nhỏ.

Dưới màn đêm bao phủ, trong Phi Linh Sơn Mạch một mảnh mông lung, tinh quang lóe ra hào quang yếu ớt, gió đêm từ từ thổi qua, mang theo một tia mát lạnh, vì sao xuyết đầy bầu trời đêm, có cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái.

Dưới ánh sao, bầu trời cũng không quá tối đen, ngược lại là trong đêm đen lộ ra một mảnh xanh đậm bao la bát ngát, trên một ngọn núi, có một đạo thân ảnh xuất hiện, đó chính là Lục Lâm Thiên.

Nhìn bốn phía một chút, hào quang trong tay Lục Lâm Thiên lóe lên, Thiên Trụ giới hiển hiện ở trên mu bàn tay, không gian phát ra gợn sóng, một bóng hình màu xanh da trời xinh đẹp, từ trên Trụ giới xuất hiện ở bên ngoài không gian gợn sóng.

Bóng hình xinh đẹp này dáng người bay bổng hấp dẫn, hai chân thon dài, bờ mông ngạo nghễ ưỡn lên, đôi mắt dễ thương dịu dàng, vừa hiện ra đã đến trước mắt nam tử áo bào xanh.

Mắt thấy nam tử áo bào xanh trước mắt, ánh mắt dễ thương của nàng có chút lấp lánh, ở trong không gian quỷ dị kia, nàng không biết thời gian đã qua bao lâu, bất quá cảm giác, là đã qua hơn một năm a, không chỉ thương thế của nàng khôi phục, thậm chí tu vi còn đột phá một trọng, còn tưởng rằng thân ảnh trước mắt đã xảy ra chuyện, một mực không cách nào từ trong không gian quỷ dị kia đi ra.

Đôi mắt dễ thương nhúc nhích, Lam Linh muốn nói cái gì, nhưng không nói ra miệng, liếc nhìn bốn phía, sắc mặt khẽ biến nói:

- Chúng ta không còn ở trong Tử Vong Thâm Uyên sao?

- Chúng ta đã đi ra, Tử Vong Thâm Uyên đã đóng cửa.

Lục Lâm Thiên nói, nhìn nữ tử nóng bỏng hấp dẫn trước mắt, khí chất dã tính, lại có thêm một loại thành thục vũ mị, để cho Lục Lâm Thiên có chút loạn tâm.

- Ta còn tưởng rằng ngươi đã xảy ra chuyện.

Lam Linh không có hỏi nhiều, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Đúng rồi, chúng ta đi ra Tử Vong Thâm Uyên đã bao lâu?

- Mới vài ngày mà thôi.

Lục Lâm Thiên trả lời, muốn nói gì đó, lại nói không nên lời, dùng quan hệ hiện tại của Vạn Thú tông cùng Đế Đạo Minh, có lẽ về sau hai người còn có thể xung đột vũ trang lần nữa, đến lúc đó sẽ là tràng cảnh ra sao.

Chương 2643: Lam Linh rời đi

Trong màn đêm, sao đêm lấp lánh, ánh trăng chiếu vào đại địa.

Hai người đứng ở trên đỉnh núi, ai cũng không nói gì, thân ảnh của Lam Linh đứng ở dưới ánh trăng, chân dài thon thả, chèo chống lấy mông ngọc ngạo nghễ ưỡn lên, xa xa nhìn lại, tư thái lung linh cực kỳ hấp dẫn, đối với người xem là một loại thị giác kɧıêʋ ĸɧí©ɧ.

Mà lúc này, Lục Lâm Thiên lại không có tâm tình thưởng thức vẻ đẹp này, trong nội tâm vẫn có chút loạn.

Lam Linh nhìn ánh trăng sáng tỏ, khóe mắt bỗng nhúc nhích, phá vỡ yên lặng ngắn ngủi nói:

- Người Vạn Thú Tông cũng từ trong Tử Vong Thâm Uyên đi ra rồi?

- Ra rồi, bất quá Vạn Thú tông tổn thương không ít, đi ra được không có mấy người.

Lục Lâm Thiên không có nhiều lời về sự tình của Vạn Thú tông, dù sao Lam Linh trở về sẽ biết.

- Sư phụ ta cùng Vô Ảnh Kiếm Tôn không có sao chứ?

Lúc này ánh mắt Lam Linh mới nổi lên không ít chấn động, đôi mắt dễ thương nhìn chăm chú Lục Lâm Thiên, lo lắng hỏi.

- Hai người bọn họ đều không có việc gì.

Lục Lâm Thiên nói.

- Vậy là tốt rồi.

Lam Linh nói, sư phụ cùng Vô Ảnh Kiếm Tôn đều không có việc gì, có lẽ Vạn Thú tông sẽ không có vấn đề quá lớn a, lúc này Lam Linh lại không biết biến cố trong Tử Vong Thâm Uyên, Vạn Thú tông cũng chỉ còn lại hai người này, cùng một Thái thượng trưởng lão khác mà thôi.

- Về sau ngươi có tính toán gì không?

Lục Lâm Thiên do dự một chút, ngẩng đầu nhìn Lam Linh hỏi.

- Ta có thể có tính toán gì, hay là ngươi vì ta quyết định a?

Lam Linh nhìn qua Lục Lâm Thiên, dịu dàng cười cười.

- Cái này...

Lục Lâm Thiên sửng sốt một chút, đang muốn nói chuyện, Lam Linh lại nói:

- Được rồi, ta trêu ngươi mà thôi, ngoại trừ Vạn Thú tông, ta còn có thể đi nơi nào.

Lời nói vừa dứt, Lam Linh quay người nhìn bầu trời đêm bao la mờ mịt, đôi mắt dễ thương không lưu dấu vết có chút chấn động, mình bây giờ còn có thể như thế nào, chỉ có tiếp nhận hết thảy, nội tâm không bỏ xuống được người trước mắt này thì thế nào, hết thảy trở thành kết cục đã định rồi.

- Trên đường cẩn thận.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ.

- Ta có thể cầu ngươi một việc hay không?

Lam Linh hỏi, ánh mắt vẫn nhìn chăm chú phía trước.

- Có thể làm, ta nhất định sẽ không từ chối.

Lục Lâm Thiên nói.

- Đây chính là ngươi đáp ứng ah, cũng không được đổi ý.

Lam Linh xoay người lại, màn đêm cũng khó có thể che dấu hai con ngươi dịu dàng của nàng, trên người lại lần nữa khôi phục khí chất dã tính kia.

- Đó là đương nhiên.

Lục Lâm Thiên nói, trong nội tâm biết rõ Lam Linh không giống nữ tử bình thường, bình thường gặp phải đề phòng còn không kịp, nhưng mà bây giờ, hắn lại không đề phòng được a.

- Vậy ta đi trước, có cơ hội gặp lại.

Lam Linh nói, đôi mắt dễ thương nhìn chăm chú Lục Lâm Thiên, bóng hình xinh đẹp lập tức lóe lên, thân thể mềm mại đã đến giữa không trung, nói:

- Nhớ rõ ngươi thiếu ta một điều kiện.

- Bằng không...

Lục Lâm Thiên nhìn qua bóng hình xinh đẹp của Lam Linh, muốn nói cái gì, nhưng thân ảnh Lam Linh đã biến mất ở giữa không trung.

Trên ngọn núi, Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú bầu trời đêm thật lâu, mới rời đi.

Trong đình viện yên tĩnh, Cực Nhạc Tam Quỷ từng người điều tức dưỡng thương, ba người đều trọng thương, thế cho nên lúc này thương thế cực kỳ nghiêm trọng.

- Ai!

Ba người đang điều tức, đột nhiên đều mở mắt, tinh mang bắn ra, một cổ khí tức xuất hiện ở trong đình viện, ba người không khỏi sinh lòng đề phòng.

- Là ta.

Thanh âm sâu kín truyền tới, theo lời nói rơi xuống, một thân ảnh đã xuất hiện ở trong đình viện.

- Bái kiến Nhị thiếu gia.

Nhìn thấy người tới, ánh mắt đề phòng của Cực Nhạc Tam Quỷ sững sờ, ba người lập tức đứng dậy cung kính hành lễ.

- Không cần đa lễ, thương thế của ba người các ngươi ra sao rồi?

Đêm khuya mà đến này, đúng là Lục Lâm Thiên.

- Bẩm Nhị thiếu gia, thương thế rất nặng, sợ rằng không có năm ba năm, là khó có thể khôi phục.

Lệ Quỷ nói, thương thế như vậy, muốn khôi phục toàn bộ là không dễ dàng, đặc biệt là Dương Quỷ cùng Âm Quỷ thương thế cực nặng.

- Năm ba năm năm? Ta sẽ để các ngươi trong vòng ba tháng khôi phục thương thế.

Lục Lâm Thiên nói, thời gian không phải là vấn đề, thời gian trong Thiên Trụ giới đủ để cường giả của Phi Linh Môn khôi phục rất nhanh.

Ba người nghe Lục Lâm Thiên nói, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, có chút không dám tin tưởng, thương thế của mình, bọn hắn là rõ ràng nhất, ba tháng khôi phục, cái này sao có khả năng, nói chuyện hoang đường viển vông a, bất quá ánh mắt lại không có biểu lộ ra.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua ba người, cười nhạt một tiếng nói:

- Lần này các ngươi đều lập được đại công, ta gần đây không thích uy hïếp người khác, cho nên qua một hồi, ta sẽ để Tâm Đồng cởi bỏ Hồn độc trên người các ngươi, trên người có Hồn độc, dù sao đối với tu vi sẽ có chút ít ảnh hưởng.

- Cám ơn Nhị thiếu gia, coi như là cởi bỏ Hồn độc, ba huynh đệ chúng ta cũng sẽ trung thành tận tâm, tuyệt không dám sinh lòng phản trắc.

Ba người đại hỉ, lập tức hành lễ, trên người có Hồn độc, thật là đối với tu vi có chút ảnh hưởng, có thể cởi bỏ Hồn độc, đây việc mà là ba người nghĩ cũng không dám nghĩ, về phần phản bội, chứng kiến tình thế trong Tử Vong Thâm Uyên, tăng thêm Linh Vũ Đại Đế cảnh cáo, ba huynh đệ bọn hắn còn dám phản bội sao, huống chi sau khi quy hàng Lục gia, bọn hắn đạt được không ít chỗ tốt, cũng không cần phải phản bội a.

- Không cần đa lễ.

Lục Lâm Thiên nói, tâm thần khẽ động, đưa cho ba người ba cái hộp gấm, nói:

- Đây là ban cho các ngươi, ta làm người có công tất thưởng, có tội tất phạt, đây là các ngươi nên được.

Tam Quỷ sửng sốt một chút, lập tức nhận lấy hộp gấm trong tay Lục Lâm Thiên mở ra, ba linh quả vô sắc vô vị xuất hiện, không có chấn động gì, nhưng trong lúc vô hình lại có một cổ khí tức để cho ba người run sợ.

- Nhị thiếu gia, chẳng lẽ đây là...

Ba người đánh giá một lát, sắc mặt Lệ Quỷ lập tức đại biến, nói:

- Chẳng lẽ cái này là Diễn Linh Thiên Quả sao?

- Đúng vậy, đây chính là Diễn Linh Thiên Quả.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, nhìn qua ba người nói:

- Các ngươi ăn Diễn Linh Thiên Quả này, có lẽ sẽ có tiến bộ không nhỏ, Dương Quỷ cùng Lệ Quỷ đột phá Vũ Tôn Cửu trọng, vấn đề sẽ không lớn, Lệ Quỷ ngươi tiến thêm một bước, cũng là có khả năng.

- Thật sự là Diễn Linh Thiên Quả ah!

Tam Quỷ tự nhiên biết rõ giá trị của Diễn Linh Thiên Quả, trong mắt tuôn ra kinh hỉ cùng cảm kích, khó trách lúc trước Nhị thiếu gia cam đoan với bọn họ, nói nhất định có thể làm cho tu vi bọn hắn tiến bộ.

- Âm Quỷ, cái này cho ngươi, sớm đi tu luyện a.

Lục Lâm Thiên lần nữa móc ra một vật, là một khối ngọc giản, một cổ năng lượng Phong thuộc tính bàng bạc tỏa ra bừa bãi, toàn bộ đình viện lập tức run lên ầm ầm.

- Vũ kỹ Thiên cấp.

Âm Quỷ chấn kinh, trợn mắt há hốc mồm, là khí tức của Vũ kỹ Thiên cấp a, trong Tử Vong Thâm Uyên, hắn nhìn thấy Nhị thiếu gia đã cho cường giả của tất cả sơn môn một bộ, hắn thật không nghĩ đến, Nhị thiếu gia sẽ cho hắn một bộ.

Chương 2644: Thu phục Tam Quỷ 1

Âm Quỷ sửng sốt, khiếp sợ nhận lấy Vũ kỹ Thiên cấp Phong thuộc tính trong tay Lục Lâm Thiên, khí tức trên ngọc giản này, để cho lòng hắn nhảy mạnh.

- Dương Quỷ, không có Vũ kỹ Thiên cấp thích hợp với ngươi, cho nên hai bộ Vũ kỹ Địa cấp cao cấp Thổ thuộc tính này ngươi cầm lấy.

Lục Lâm Thiên ném hai ngọc giản cho Âm Quỷ.

Lục Lâm Thiên liếc nhìn Tam Quỷ, thực lực của Tam Quỷ đều rất mạnh, hiện tại chính là lúc mình dùng người, các đại sơn môn siêu cấp cường giả tầng tầng lớp lớp, mà siêu cấp cường giả của Phi Linh Môn mình, lại chỉ có mấy người, cho nên chỉ có thể dựa vào chính mình lôi kéo cùng bồi dưỡng siêu cấp cường giả.

- Lệ Quỷ, vật này cho ngươi, có lẽ đối với ngươi có trợ giúp lớn.

Không có bao nhiêu do dự, Lục Lâm Thiên cũng suy nghĩ thời gian rất dài, có ý định đặt cược nguy hiểm một lần thử xem, đưa cho Lệ Quỷ một khỏa đan dược.

Khỏa đan dược này óng ánh sáng long lanh, tựa như phỉ thúy, phía trên có năng lượng quanh quẩn.

- Đế Linh Tấn Thần Đan!

Ánh mắt Lệ Quỷ đột nhiên run lên, toàn thân run rẩy, đây chính là Đế Linh Tấn Thần Đan, ở trong Tử Vong Thâm Uyên, tất cả siêu cấp cường giả tranh đoạt ngươi chết ta sống, hắn sao có thể không biết, nằm mộng cũng muốn bảo vật này a.

- Ngươi ăn Đế Linh Tấn Thần Đan này vào, đối với ngươi có lẽ có chút trợ giúp.

Lục Lâm Thiên giao Đế Linh Tấn Thần Đan cho Lệ Quỷ, hành động lần này Lục Lâm Thiên cũng do dự hồi lâu, cho Lệ Quỷ một khỏa Đế Linh Tấn Thần Đan, có thỏa đáng hay không, sau khi suy tư hồi lâu, Lục Lâm Thiên vẫn cảm thấy nên cho Lệ Quỷ.

Không phải nói Lục Lâm Thiên sợ Lệ Quỷ có ngày phản bội, nguyên nhân càng nhiều là vấn đề thiên phú của Lệ Quỷ, bảo vật như Đế Linh Tấn Thần Đan, người thiên phú không tốt, sợ là phục dụng cũng lãng phí.

Thiên phú của Lệ Quỷ, Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ một ít, tuy thời gian Cực Nhạc Tam Quỷ tu luyện so với Nam Thúc dài hơn một chút, bất quá có thể từ tán tu tu luyện tới mức này, thiên phú là tuyệt đối không kém, sau khi phục dụng Đế Linh Tấn Thần Đan, về sau cũng có cơ hội đột phá thành Đế, hiện tại chính là lúc Phi Linh Môn dùng người, nếu thực lực của Cực Nhạc Tam Quỷ đề cao lần nữa, tăng thêm Tam Tinh trận của ba người, không thể nghi ngờ là để cho bên cạnh mình nhiều hơn một đỉnh cấp cường giả.

Hai tay Lệ Quỷ run rẩy nhận lấy Đế Linh Tấn Thần Đan, ánh mắt nhìn chăm chú đan dược trong tay, như là không thể tin, ánh mắt ba huynh đệ rơi vào trên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt đều lóe ra hào quang bất định.

- Nhị thiếu gia, Lệ Quỷ ta thề, nếu sau này phản bội Nhị thiếu gia, tất bị ngũ lôi oanh đỉnh.

Lệ Quỷ nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức quỳ một chân trên đất, cung kính hành đại lễ, ánh mắt cùng trước kia rõ ràng không giống, trước kia là kính sợ cùng cố kỵ, bây giờ là tuyệt đối cung kính.

- Chúng ta thề chân thành đi theo Nhị thiếu gia, nếu sau này phản bội Nhị thiếu gia, tất bị ngũ lôi oanh đỉnh.

Dương Quỷ cùng Âm Quỷ theo đại ca Lệ Quỷ, cung kính quỳ một chân trên đất hành lễ.

- Được rồi, tất cả đứng lên đi, bây giờ các ngươi là người Lục gia, là người một nhà, ta không quản vì cái gì các ngươi gia nhập Lục gia, hay gia nhập Lục gia như thế nào, bất quá ta muốn là, mọi người có thể trở thành người Lục gia chính thức, các ngươi có hiểu ý của ta không?

Lục Lâm Thiên tự mình nâng Tam Quỷ lên, ánh mắt mỉm cười, hy vọng quyết định ngày hôm nay của mình, có thể chính thức thu phục Cực Nhạc Tam Quỷ tiếng xấu lan xa này.

- Chúng ta hiểu rõ, nhất định sẽ không để cho Nhị thiếu gia thất vọng, Nhị thiếu gia tài bồi, trong lòng ba huynh đệ chúng ta hiểu rõ.

Lệ Quỷ cảm kích nhìn qua Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên nói, hắn như thế nào không rõ.

- Sáng mai ta sẽ cho người đến mang bọn ngươi ra phía sau núi bế quan, các ngươi phải sớm khôi phục, cũng phải sớm ngày đột phá, đến lúc đó, ta hy vọng thực lực của các ngươi đều có thể tiến thêm một bước, để cho Cực Nhạc Tam Quỷ danh chấn thiên hạ.

Lục Lâm Thiên vỗ bả vai của Lệ Quỷ, chỉ cần Dương Quỷ cùng Âm Quỷ đột phá, tăng thêm Tam Tinh trận mà nói, thực lực của Cực Nhạc Tam Quỷ liền đủ khủng bố rồi.

- Nhất định không cô phụ Nhị thiếu gia tài bồi.

Tam Quỷ hưng phấn nói, đã bao nhiêu năm, ba người bọn họ đều ở trong Man Hoang bình nguyên trải qua sinh hoạt mơ mơ màng màng, hùng tâm tráng chí lúc trước sớm đã bị phai mờ, Nhưng mà trong sâu thẳm thực chất lại vẫn còn y nguyên hùng tâm kia, chỉ tiếc tiếng xấu lan xa, cừu gia cũng không ít, ở trong Man Hoang bình nguyên không dám đi ra.

Ba huynh đệ bọn hắn là tán tu, thiên phú cùng tu vi đều không dưới đồng lứa của các đại môn đại phái, nhưng một mực bị những đại môn đại phái kia áp chế, không dám trêu chọc, ai bảo bọn hắn là tán tu, sau lưng người ta có đại hậu trường a.

Thẳng đến ba người gia nhập Lục gia, trong Tử Vong Thâm Uyên hung hăng càn quấy chiến một trận, theo Nhị thiếu gia gây tổn thất cho Thiên Địa Minh, lúc trước ba huynh đệ cố kỵ những đại môn đại phái kia đều không cần phải cố kỵ nữa, còn có thể trực tiếp đối chiến, loại sảng khoái này để cho ba huynh đệ động tâm, bọn hắn không bao giờ muốn nhìn mặt những đại môn đại phái kia làm việc nữa.

Luận thực lực, luận Linh Khí, luận hết thảy tài nguyên, hiện tại Phi Linh Môn tuyệt đối không dưới những đại môn đại phái kia, tuy hiện tại bọn hắn là người Lục gia, bất quá ba người cũng tinh tường, chỉ cần đi theo bên người Nhị thiếu gia, Phi Linh Môn cùng Lục gia căn bản không có bao nhiêu khác nhau.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, lập tức dời bước rời đi, Cực Nhạc Tam Quỷ có tiếng xấu, Lục Lâm Thiên cũng không ghét cái này, những đại môn đại phái kia biểu hiện ra đường hoàng, nhưng vụиɠ ŧяộм lại cực kỳ ác độc vô sỉ, so với Cực Nhạc Tam Quỷ, sợ là còn khốn nạn hơn, nếu Cực Nhạc Tam Quỷ thật tình vì mình phục vụ, mình không thể nghi ngờ là có thêm phụ tá đắc lực.

Nhìn qua bóng lưng của Lục Lâm Thiên, Cực Nhạc Tam Quỷ nhìn Diễn Linh Thiên Quả trong tay từng người, Vũ kỹ Thiên cấp, còn có Đế Linh Tấn Thần Đan, ba người hai mặt nhìn nhau, không khỏi hưng phấn kích động, ba người biết rõ mình gia nhập Lục gia tuyệt đối là đúng rồi, hiện tại sợ là có người muốn đuổi bọn hắn đi, bọn hắn cũng sẽ không đi.

- Đại ca, cái này...

Âm Quỷ nhìn Vũ kỹ Thiên cấp trong tay, còn thẫn thờ thật lâu.

- Có thể gặp được Nhị thiếu gia, coi như là tổ tông mười tám đời chúng ta tích đại đức, nếu lúc trước chúng ta bị Lộc Linh Tôn Giả kia lừa dối, hiện tại kết cục có thể nghĩ.

Dương Quỷ rung động nói.

- Nhị thiếu gia đây là đang thu mua chúng ta.

Lệ Quỷ khẽ run nói.

- Đại ca, ý của ngươi là...

Sắc mặt của Dương Quỷ cùng Âm Quỷ lập tức thay đổi.

- Các ngươi hiểu lầm ý tứ của ta.

Lệ Quỷ nhìn chăm chú Đế Linh Tấn Thần Đan trong tay nói:

Chương 2645: Thu phục Tam Quỷ 2

- Người sợ nhất là không có giá trị để người khác thu mua, Nhị thiếu gia đây là thật tâm muốn thu chúng ta, Đế Linh Tấn Thần Đan, Diễn Linh Thiên Quả, Vũ kỹ Thiên cấp đều cam lòng cho chúng ta, đã chứng minh thành ý của Nhị thiếu gia, có thể đối đãi ba huynh đệ ta như thế, đã đến cực hạn, hiện tại ta rốt cuộc hiểu rõ.

- Đại ca, ngươi hiểu rõ cái gì?

Âm Quỷ nghi hoặc hỏi.

- Ta hiểu rõ tại sao Phi Linh Môn ở trong khoảng thời gian ngắn quật khởi, có nhiều cường giả gia nhập như vậy, để cho không ít đại môn đại phái tranh nhau lôi kéo, Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên, đều là vì Nhị thiếu gia ah, dùng tu vi cùng thiên phú của Nhị thiếu gia, tiền đồ ai có thể hạn lượng, chỉ cần chúng ta dùng tâm đi theo, cái này có lẽ là cơ duyên của ba huynh đệ chúng ta.

Ánh mắt Lệ Quỷ ngưng tụ, hắn biết rõ hắn nên làm như thế nào.

Màn đêm bao phủ, Lục Lâm Thiên về tới trong phòng mà rất lâu chưa trở về, trong phòng thường xuyên có Nhan Kỳ cùng Tân Hiểu Kỳ quét dọn, nên còn bộ dáng lúc trước, y nguyên sạch sẽ.

Khoanh chân ngồi xuống, trong đầu Lục Lâm Thiên suy tư không ít chuyện, ngược lại là sự tình về Thiên Địa Minh cùng Đế Đạo Minh lại bỏ qua, nếu Thiên Địa Minh dám nhúc nhích, đến lúc đó mình lại nhìn tình huống an bài, hiện tại Đế Đạo Minh cũng không phải dễ trêu.

Lúc này trong đầu Lục Lâm Thiên nghĩ đến là Lục Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn, không biết hiện tại hai nữ có từ trong Thần Điện đi ra không, ở trong Thần Điện kia, lại có bí mật gì của Hoàng tộc, còn có Hồng Lăng ở Độc Cô Gia Tộc, không biết tu luyện thế nào rồi, hẳn là sẽ có tiến bộ không nhỏ.

Cuối cùng là Tiểu Long, Tiểu Long nên sớm từ trong Thanh Long điện đi ra a, đại hội của bốn tộc sớm đã xong, không biết hiện tại tiểu gia hỏa kia thế nào rồi, thực lực tuyệt đối là đã đến tình trạng khủng bố a.

Tiểu Long đang ở trong Thanh Long hoàng tộc, Lục Lâm Thiên sẽ không lo lắng Tiểu Long an nguy chút nào, hiện tại người dám trêu Tiểu Long, tuyệt đối là cực ít.

- Không biết Tiểu Linh thế nào rồi.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên hơi mĩm cười, cũng đã lâu không gặp cô nàng kia rồi, tuy từ trong miệng nhạc mẫu Lư Khâu Mỹ Vi biết không ít tin tức về Lữ Tiểu Linh, cô nàng kia ở Linh Thiên Môn tự nhiên là không có việc gì, bất quá vừa nghĩ tới cô nàng kia, trong nội tâm Lục Lâm Thiên lại tràn đầy áy náy.

- Ngày mai nên bế quan đột phá a.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên thu hồi suy nghĩ, hết thảy vẫn là cần mình tiếp tục tăng cường thực lực, ngày mai tiến vào Thiên Trụ giới, hảo hảo đột phá mới được.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên bắt đầu điều tức, quanh thân bao phủ trong một tầng quang mang kim sắc.

Sáng sớm hôm sau, thời điểm phương đông lóe sáng, đại địa còn tỏa lên một tầng sa y hơi mỏng, trong Phi Linh Sơn Mạch, liếc nhìn lại, sương mù mông lung, tựa như tiên cảnh.

Dưới thác nước của đình viện phía sau núi, gió sớm quét qua, Lục Lâm Thiên duỗi cái lưng mệt mỏi, hít sâu một hơi, không khí sáng sớm trong lành, để cho người tinh thần sảng khoái, Lục Lâm Thiên nhớ rõ lúc trước Huyền Hạo đã từng dạy bảo qua, cảm thụ thiên nhiên nhiều, thiên nhiên mới là vật huyền ảo nhất.

Cảm thụ được chung quanh tinh khiết, Lục Lâm Thiên khép hờ hai con ngươi, lỗ chân lông toàn thân mở ra, thoải mái nói không nên lời.

Trong một ngọn núi, chúng cường giả Phi Linh Môn được thông tri đến đây, mà chúng cường giả này, trên cơ bản đều là ngày hôm qua vừa mới từ trong Tử Vong Thâm Uyên đi ra.

Hoàng Bác Nhiên dẫn Cực Nhạc Tam Quỷ đến phía sau núi, nhìn thấy nhiều người như vậy, Cực Nhạc Tam Quỷ rất nghi hoặc, chẳng lẽ nhiều người như vậy cùng một chỗ bế quan sao.

- Bái kiến chưởng môn.

Cực Nhạc Tam Quỷ đang nghi hoặc, một đạo thân ảnh chậm rãi đi tới, không nhanh không chậm, nhưng vài bước đã đến trước mặt chúng nhân.

- Miễn lễ!

Lục Lâm Thiên nói, mắt nhìn mọi người, sư huynh Sát Phá Quân, Thiên Địa Nhị lão, Cực Nhạc Tam Quỷ, Đông Vô Mệnh, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, còn có Kim Huyền cùng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh….

- Oánh tỷ, Phi Linh Môn nhờ tỷ vất vả rồi, nếu không gặp phải đại sự, không cần báo cho ta biết.

Lục Lâm Thiên nhìn Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

- Bế quan a, ta hiểu, có Linh Vũ Đại Đế ở đây, sẽ không xảy ra sự tình gì.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tự nhiên là rất yên tâm, có nghĩa phụ ở đây, mình không cần lo lắng cái gì, nếu sự tình mà nghĩa phụ cũng không thể xử lý, có hắn cũng không tác dụng, chỉ là thuận miệng nói mà thôi.

- Thiếu chủ, thương thế của ngươi không nhẹ, lần sau phải cẩn thận một ít mới được, xem ra lần sau không thể cho ngươi đi ra ngoài một mình.

Kim Huyền nhìn Dương Quá nói, nếu Thiếu chủ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, hắn sẽ phụ lòng lão chủ nhân.

- Kim Huyền thúc, ta không sao, một chút tổn thương nhỏ mà thôi, ta cũng cần tôi luyện a.

Dương Quá khẽ mĩm cười nói.

- Còn chút thương nhỏ sao, ngay cả át chủ bài mà chủ nhân để lại cho ngươi cũng đã vận dụng.

Ánh mắt Kim Huyền nhúc nhích, cẩm bào nhẹ rung nói:

- Bất quá ngươi nói cũng đúng, có tôi luyện mới có thể cường đại, lúc trước lão chủ nhân cũng là từng bước tôi luyện, mới có thể đạp vào đỉnh phong.

- Kim Huyền thúc, Phi Linh Môn cũng phiền ngươi chiếu cố một chút.

Lục Lâm Thiên đến bên người Kim Huyền, có Kim Huyền cùng Nam Thúc tồn tại, Phi Linh Môn càng không có việc gì.

- Yên tâm đi, có ta và nghĩa phụ của ngươi, Phi Linh Môn sẽ không xảy ra gì cả.

Kim Huyền nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, đối với chúng nhân nói:

- Trên người có thương thế, đều theo ta tiến đến bế quan!

Lời nói rơi xuống, Lục Lâm Thiên dẫn đầu tiến nhập mật thất phía trước.

Đối với một ít người ở đây mà nói, chưởng môn thông tri mọi người tới sau núi bế quan, mọi người cũng đã biết là chuyện gì xảy ra rồi, chưởng môn có chiếc nhẫn bảo vật kia, thời gian cùng ngoại giới kém gấp 10 lần, ở bên trong chữa thương là nhanh hơn rất nhiều.

Bất quá lúc này cũng có gần một nửa người là cực kỳ nghi hoặc, không biết chưởng môn để bọn hắn đến phía sau núi bế quan là có thâm ý gì, nguyên một đám không có hỏi nhiều, cũng không dám hỏi nhiều, theo sau tiến nhập mật thất.

Mật thất cũng không lớn, sau khi mấy chục người tiến vào, lập tức liền chen chúc, theo đại môn mật thất đóng lại, liền càng chen chúc rồi.

Thời điểm mọi người ở đây kinh ngạc, Lục Lâm Thiên đã gọi Thiên Trụ giới ra, ở trong mật thất, không gian chung quanh Thiên Trụ giới lập tức nổi lên gợn sóng.

- Tất cả vào đi.

Lời nói của Lục Lâm Thiên rơi xuống, thân ảnh lóe lên, ở trong lúc không ít người kinh ngạc tiến nhập Thiên Trụ giới, thân ảnh biến mất.

- Đây là cái gì?

Thiên Trụ giới hiện ra, một cổ khí tức bao la mờ mịt lan tràn, để cho mọi người run sợ.

- Ha ha, tất cả vào đi, trong đây là rất tốt.

Thiên Độc Yêu Long cười ha ha nói, cùng Quỳ Long Như Hoa tiến vào Thiên Trụ giới.

Chương 2646: Mở cấm

Trong lúc mọi người khiếp sợ, những cường giả đã sớm đi vào Thiên Trụ giới, như Thiên Thủ Quỷ Tôn, Thanh Hỏa Lão Quỷ, Huyết Mị, Hắc Hùng,… lập tức mỉm cười, theo sau Lục Lâm Thiên tiến nhập không gian gợn sóng kia.

Những người chưa có đi vào Thiên Trụ giới như Hỏa Sí Tôn Giả cùng Cực Nhạc Tam Quỷ,… còn có không ít yêu thú linh thú, cũng nghi hoặc tiến nhập không gian gợn sóng.

Mọi người tiến vào, trong không gian kỳ lạ kia, lan tràn ra một loại khí tức trường tồn từ cổ chí kim, khi tất cả mọi người xuất hiện ở trong không gian bao la mờ mịt này, nhìn thấy đại tháp, trong nội tâm đều không khỏi khiếp sợ, khí tức này tựa hồ đã tồn tại trăm triệu năm, không có khí tức chấn động gì, nhưng trong lúc vô hình lại để cho người cảm thấy áp lực.

Theo bước vào đại tháp, những người lần thứ nhất tiến vào kia, không khỏi rung động nhìn bốn phía, tất cả mọi người đều chấn động, toàn bộ không gian cũng nổi lên chấn động, cơ hồ là tạo thành một loại cảm giác thời không thác loạn.

- Nơi này là địa phương nào?

Hỏa Sí Tôn Giả kinh ngạc nói, đánh giá bốn phía, khí tức ở đây để cho lòng hắn rung động.

- Cái không gian này thật là quỷ dị.

Bọn người Cực Nhạc Tam Quỷ cũng kinh ngạc không thôi.

Lục Lâm Thiên nhìn những cường giả còn đang kinh ngạc kia nói:

- Tất cả nhanh chữa thương đi, đây là một không gian kỳ lạ, trong này tu luyện hai mươi ngày, ngoại giới chỉ một ngày, trong đây tu luyện hai mươi năm, ngoại giới không đến một năm.

- Cái gì, còn có chuyện như vậy...

Những cường giả lần thứ nhất tiến vào Thiên Trụ giới kia đều nghẹn họng nhìn trân trối, đối với bọn hắn mà nói, đây tuyệt đối là quá mức kinh ngạc, tác dụng của không gian quỷ dị này, vượt quá tưởng tượng của bọn hắn.

- Chưởng môn, không phải mười ngày chênh lệch sao, tại sao là hai mươi ngày rồi?

Thanh Hỏa Lão Quỷ kinh ngạc hỏi, lúc trước thời điểm hắn đến, chưởng môn nói là gấp 10 lần chênh lệch a, hiện tại sao lại gấp hai mươi rồi.

- Lúc trước là tầng thứ nhất, bây giờ là tầng thứ hai, gấp hai mươi lần thời gian, mọi người sớm đi khôi phục thương thế a.

Lục Lâm Thiên nói, lúc này mình lĩnh ngộ, chỉ có thể mở ra tầng thứ hai của Thiên Trụ giới, nếu có thể tiến đến tầng thứ ba, hiệu quả không thể nghi ngờ là càng thêm kinh người.

- Cực Nhạc Tam Quỷ, các ngươi cũng nhanh chữa thương đi.

Lục Lâm Thiên nhìn Cực Nhạc Tam Quỷ nói.

- Vâng, Nhị thiếu gia.

Cực Nhạc Tam Quỷ đang rung động, gấp hai mươi thời gian, khó trách tối hôm qua Nhị thiếu gia nói ba tháng đủ để cho bọn hắn khôi phục thương thế rồi, ngoại giới ba tháng, trong này chí ít năm năm a, vậy là đủ rồi.

Tam Quỷ rung động, ngơ ngác nhìn qua Lục Lâm Thiên, tựa hồ có chút hiểu được, vì cái gì Đại thiếu gia, Nhị thiếu gia, Tam tiểu thư tuổi còn nhỏ, tu vi thực lực lại khủng bố như thế, là bởi vì có bảo vậy này a, bằng không sao có thể tăng nhanh như thế.

Mọi người không dám trì hoãn, có bảo vật như thế, chữa thương là tuyển chọn tốt nhất, nguyên một đám lập tức tìm địa phương chữa thương.

- Tâm Đồng, đại ca, các ngươi ở chỗ này hảo hảo chữa thương a.

Lục Lâm Thiên nhìn Lục Tâm Đồng, Dương Quá nói, lúc này thương thế của Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá đều không nhẹ, mấy ngày nay cũng không khôi phục được bao nhiêu.

Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá gật đầu, tự biết thương thế của mình cần không ít thời gian mới có thể khôi phục.

Sau một lát, trong một không gian rộng lớn, thân ảnh của Lục Lâm Thiên lóe lên xuất hiện.

Khoanh chân ngồi xuống, ánh mắt trầm tư, hào quang lóe lên, trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện một trữ vật giới chỉ màu xanh trắng, cái trữ vật giới này chỉ nhìn liền biết không phải vật bình thường, đúng là trữ vật giới chỉ mà sau khi đánh chết Lộc Linh Tôn Giả lấy được, bên trong có khả năng có một khỏa Đế Linh Tấn Thần Đan.

Lục Lâm Thiên đã sớm thử qua, trên trữ vật giới chỉ này có cấm chế cực kỳ lợi hại, Lộc Linh Tôn Giả là Linh Tôn Cửu trọng, bố trí cấm chế sẽ không yếu, không phải nhất thời là có thể cởi bỏ, nhưng sẽ không quá khó khăn, chút việc nhỏ ấy, Lục Lâm Thiên cũng không có phiền toái Nam Thúc.

- Hô!

Hít sâu thoáng một phát, ngưng thần tĩnh khí, tâm thần của Lục Lâm Thiên chìm vào trữ vật giới chỉ của Lộc Linh Tôn Giả, lòng bàn tay lập tức hiển hiện linh hỏa, linh hỏa nóng bỏng bao lấy trữ vật giới chỉ, Linh hồn lực khống chế linh hỏa thẩm thấu vào trong trữ vật giới chỉ, ở trong đó Lục Lâm Thiên không dám chủ quan chút nào, một cái sai lầm, sẽ xúc động cấm chế, để cho cấm chế sụp đổ, cuối cùng trữ vật giới chỉ sẽ trực tiếp nghiền nát.

Mà nếu trữ vật giới chỉ này trực tiếp nghiền nát, hết thảy vật phẩm ở bên trong sẽ bị hủy, giống như Huyễn diễn đao trận, Thiên

Nguyệt Tôn Giả tự bạo Hồn Anh, Huyễn diễn đao trận cũng hủy ở trong trữ vật giới chỉ của nàng, nghĩ tới đây, Lục Lâm Thiên lại đau lòng lần nữa.

Lục Lâm Thiên cũng nghĩ qua kiện Thiên cấp Linh hồn khí ở trong Tử Vong Thâm Uyên được đến kia, có nên luyện hóa cho mình sử dụng hay không, mình có Linh hồn Thần khí mà nói, đến lúc đó thực lực sẽ càng mạnh hơn nữa.

Huyễn diễn đao trận bị hủy, Viễn cổ Bôn Lôi Thiên Hổ thú hồn cũng bị phá hủy, thủ đoạn của mình ở trên Linh đạo vốn ít, hiện tại càng thêm không có thủ đoạn gì, đơn thuần dựa vào linh kỹ, đây chính là có hại chịu thiệt đấy.

Bất quá cây đao màu vàng trong óc kia, Lục Lâm Thiên cũng không dám tùy tiện luyện hóa, Địa cấp đỉnh phong Linh hồn khí, cây đao màu vàng kia nói bổ liền bổ, Lục Lâm Thiên có cảm giác, dù là Thần khí, cây đao màu vàng kia muốn bổ liền bổ a, đến lúc đó liền được không bù mất, tổn thất có thể to lắm.

Mặc dù nói Thần khí cũng không phải dễ hủy diệt như vậy, nhưng Lục Lâm Thiên mơ hồ cảm giác, tựa hồ cây đao màu vàng trong đầu kia, so với Thần khí càng mạnh hơn nữa, chỉ có điều Lục Lâm Thiên cũng nghi hoặc, cấp độ Thần khí đã là mạnh nhất, so với Thần khí còn cao hơn, cái này sợ là không quá khả năng.

Bất quá bất kể như thế nào, hiện tại Lục Lâm Thiên là không dám tùy tiện luyện hóa Thần khí, đối với cây đao màu vàng kia có cố kỵ tuyệt đối, nếu tổn thất một kiện linh hồn Thần khí, đây là không ổn rồi.

Tâm thần của Lục Lâm Thiên vẫn phóng ở trữ vật giới chỉ trong tay, dùng linh hồn lực của Lục Lâm Thiên lúc này, ngược lại là có thể tỉ mỉ khống chế linh hỏa, hết thảy tiến hành cực kỳ thuận lợi.

Đột phá đến Linh Tôn Bát trọng, cộng thêm được đến một loạt chỗ tốt, đặc biệt là ở Tử Vong Thâm Uyên uống bảo vật quỷ dị màu xanh trắng kia, vô luận là ở linh hồn lực hay là linh lực, Lục Lâm Thiên đều cảm giác lúc trước không thể so sánh, hoàn toàn đã có chất biến hóa, linh lực cùng linh hồn lực mênh mông như hải dương kia, so với trước mạnh hơn nhiều lắm.

Thời gian chậm rãi đi qua, thủ ấn của Lục Lâm Thiên ngẫu nhiên cũng sẽ biến hóa, ba canh giờ sau, khóe miệng của Lục Lâm Thiên lộ ra mỉm cười, rốt cục giải khai cấm chế.

Két...

Sau một lát, trong tay Lục Lâm Thiên, trữ vật giới chỉ bị linh hỏa bao lấy kia, truyền tới một thanh âm ken két rất nhỏ, Lộc Linh Tôn Giả bố trí xuống cấm chế, rốt cục mở ra.

Chương 2647: Thu phục Ác linh 1

Nắm trữ vật giới chỉ trong tay, tâm thần của Lục Lâm Thiên lập tức nhìn vào, không biết trong trữ vật giới chỉ của Lộc Linh Tôn Giả sẽ có vật gì, trữ vật giới chỉ của một Linh Tôn Cửu trọng, sợ là sẽ có không ít bảo vật a.

Tâm thần xâm nhập trong không gian trữ vật giới chỉ, ánh mắt của Lục Lâm Thiên lập tức đại hỉ, trong trữ vật giới chỉ này tựa như một bảo tàng, có không ít dược liệu, đan dược, đều là loại cực kỳ cao cấp, những dược liệu kia tựa hồ còn có không ít chỉ ở trong Tử Vong Thâm Uyên mới có.

Trừ lần đó ra, trong trữ vật giới chỉ này còn có không ít linh kỹ cùng Vũ kỹ, Địa cấp cũng không ít, thậm chí có bí mật bất truyền của Lan Lăng Sơn Trang.

- Đã tìm được!

Lục Lâm Thiên kinh hỉ lên tiếng, lấy ra một cái hộp ngọc, bên trong đúng là Đế Linh Tấn Thần Đan mà Lộc Linh Tôn Giả từ Tử Vong Thâm Uyên được đến.

Ở trong Tử Vong Thâm Uyên tổng cộng có mười khỏa Đế Linh Tấn Thần Đan, Lục Lâm Thiên tính toán một chút, mình vốn là lấy được bốn khỏa, Kim Lang Tôn Giả và Cùng Kỳ Tôn Giả ba khỏa, đại ca Dương Quá một khỏa, Thiên Địa Các Tử Đồng trưởng lão một khỏa, còn có Lộc Linh Tôn Giả được một khỏa này.

Mà bây giờ một khỏa của Lộc Linh Tôn Giả đã đến trong tay mình, tăng thêm một khỏa Đế Linh Tấn Thần Đan này, cái kia không thể nghi ngờ là mười khỏa Đế Linh Tấn Thần Đan, có chín khỏa vào tay một phương mình.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, đạt được chín khỏa, cái này đủ để Lục Lâm Thiên lộ ra vui vẻ rồi.

Lần nữa ở trong trữ vật giới chỉ tìm một hồi, cận thận kiểm tra một phen, lúc này Lục Lâm Thiên mới thoả mãn thu hồi trữ vật giới chỉ, trữ vật giới chỉ của Lộc Linh Tôn Giả, ngược lại là như một cái kho, để Lục Lâm Thiên thu hoạch rất nhiều.

- Tu luyện a!

Lục Lâm Thiên thu hồi trữ vật giới chỉ, trong tay lóe lên lưu quang màu tím, theo hào quang màu tím lóe lên, Tử Kim Huyền lôi xuất hiện, một thân ảnh áo đen xuất hiện ở trước người Lục Lâm Thiên.

Thân ảnh áo đen xuất hiện, bộ dáng người này khoảng lục tuần, mặc trường bào màu đen, khí tức âm trầm, khuôn mặt hơi gầy, mắt lộ ra hung quang, xem ra cũng không phải loại lương thiện gì, nhưng lúc này nhìn lão giả áo đen kia, đã biết rõ bị người cấm chế, khí tức uể oải, sắc mặt khó coi.

Mà người này đúng là ban đầu ở Tử Vong Thâm Uyên, cùng Lục Lâm Thiên tranh đoạt Huyết Linh mẫu đơn… tán tu Ác Linh Tôn Giả, không may đã bị Lục Lâm Thiên cấm chế, Lục Lâm Thiên vốn muốn dùng làm thuốc bổ đến thôn phệ.

Ác Linh Tôn Giả xuất hiện, ánh mắt lập tức cảnh giới, thấy Lục Lâm Thiên, hiện tại đây cũng là tướng mạo sẵn có của Linh Vũ chiến tôn Lục Lâm Thiên rồi, sắc mặt khó xem kia càng như mướp đắng, trực tiếp cầu khẩn nói:

- Lục Chưởng Môn tha mạng, ta thật sự là không có ý mạo phạm, Lục Chưởng Môn tha mạng, ta không dám nữa.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Ác Linh Tôn Giả, ánh mắt bỗng nhúc nhích, lúc trước thời điểm bắt Ác Linh Tôn Giả này, mình vẫn là Lục trọng Linh Tôn, hiệu quả thôn phệ không nhỏ, bất quá hiện tại mình đã là Linh Tôn Bát trọng, lại thôn phệ Ác Linh Tôn Giả này mà nói, ngược lại là hiệu quả kém rất nhiều.

- Cho ngươi hai con đường, một là chết, hai là gia nhập Phi Linh Môn, đây là một khỏa Độc đan, sau khi ngươi phục dụng, có thể trợ giúp khôi phục thương thế, bất quá một năm phải dùng giải dược một lần, không có giải dược, ai cũng không thể cứu ngươi.

Lục Lâm Thiên suy tư, theo lời nói rơi xuống, liền trực tiếp giải khai cấm chế trên người Ác Linh Tôn Giả, đồng thời đưa tới trước người Ác Linh Tôn Giả một khỏa đan dược.

Ác Linh Tôn Giả căn bản không có do dự, trực tiếp nuốt đan dược mà Lục Lâm Thiên đưa vào miệng, ngay cả dũng khí phản kháng cũng không có, quỳ xuống đất hành lễ nói:

- Ác Linh Tôn Giả bái kiến chưởng môn, về sau tất trung thành và tận tâm, không dám nhị tâm.

- Đứng lên đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Ác Linh Tôn Giả này ngược lại là xem thời cơ rất nhanh, có thể thu vào Phi Linh Môn, so với mình thôn phệ thì tốt hơn nhiều, Phi Linh Môn chính là lúc dùng người, Lục trọng Linh Tôn cũng không yếu, coi như là tuyệt thế cường giả.

Mà Độc đan vừa rồi, cũng không phải Độc đan thật, trên người Lục Lâm Thiên không có loại Độc đan này rồi, thuần túy là một khỏa đan dược chữa thương mà thôi, Ác Linh Tôn Giả không chút do dự ăn vào, xem ra cũng là loại sợ chết.

- Đa tạ chưởng môn.

Ác Linh Tôn Giả cung kính đứng lên, toàn thân còn có chút run rẩy, rốt cục nhặt về một mạng, những ngày này đối với hắn mà nói quả thực là một loại tra tấn ah.

- Qua một bên chữa thương a, đến lúc đó ta sẽ để ngươi đi ra ngoài, không muốn quấy rầy những người khác bế quan.

Lục Lâm Thiên nhìn Ác Linh Tôn Giả nói, ý bảo hắn qua một bên dưỡng thương.

- Vâng, chưởng môn!

Lúc này Ác Linh Tôn Giả mới đánh giá chung quanh, cái không gian kỳ lạ này để cho lòng hắn rung động, nhưng lại không biết là địa phương nào.

Ác Linh Tôn Giả ly khai, ánh mắt Lục Lâm Thiên lấp lóe, trong tay lại hiện ra hào quang màu tím, Tử Lôi huyền đỉnh xuất hiện, thân ảnh của Lục Lâm Thiên cũng lập tức tiến nhập Tử Lôi huyền đỉnh, ở trong Tử Lôi huyền đỉnh này, còn có Hạc Linh tả sứ bị nhốt a.

Ở trong không gian quỷ dị này, khắp nơi đều là hư không, ngay cả chỗ đặt chân cũng không có, một lão giả bận trường bào, toàn thân lộ ra chật vật, khóe miệng có máu tươi không ngừng tràn ra.

Xung quanh Hạc Linh tả sứ, vẫn là lôi vân màu tím cuồn cuộn, khắp không gian bị tia chớp đen nhánh, mang theo khí tức tim đập nhanh chiếm cứ, lôi đình uy áp cường hãn tràn ngập, để cho Hạc Linh tả sứ thấy lạnh cả người.

Lôi vân mang theo tia chớp bùm bùm cách cách áp không, từng tia chớp ở trong không gian tối tăm qua lại, chiếu sáng mông mông, để cho hi vọng của con người càng thêm mỏng manh.

Mà từ khi đến không gian quỷ dị này, Hạc Linh tả sứ liền vô cùng thê thảm, hắn biết rõ đây là không gian trong Tử Lôi huyền đỉnh, nhưng hắn căn bản là trốn không thoát, mà ở trong không gian quỷ dị này, hắn căn bản không cách nào chữa thương, thời điểm hắn muốn điều tức dưỡng thương, sẽ có Tử Kim Huyền lôi chằng chịt điên cuồng công kích hắn.

Cho nên đến nơi này bao lâu, hắn liền bị tra tấn bấy lâu, thương thế không chỉ không tốt, ngược lại càng ngày càng nặng, cho tới bây giờ, cơ hồ là không cách nào chống lại.

Xùy~~!

Trong nháy mắt này, một đạo thân ảnh xuất hiện ở trước người Hạc Linh tả sứ.

- Lục Lâm Thiên.

Hạc Linh tả sứ nhìn thấy thân ảnh xuất hiện, ánh mắt lập tức đại biến, thân thể không tự chủ được lui về phía sau mấy bước, đối với Lục Lâm Thiên, hiện tại hắn chỉ có cố kỵ thật sâu.

Lục Lâm Thiên nhìn Hạc Linh tả sứ, cười nhạt một tiếng, những ngày này ở trong Tử Lôi huyền đỉnh, tựa hồ Hạc Linh tả sứ này sống không khá giả a, đoán chừng là sắp bi điên rồi.

- Chịu chết đi!

Lục Lâm Thiên nhìn Hạc Linh tả sứ, thân ảnh lóe lên, một trảo ấn xé rách không gian, trực tiếp bao phủ về phía Hạc Linh tả sứ, trảo ấn lướt đi, mang theo một cổ sát khí cùng linh hồn lực nồng đậm, khí thế cực kì khủng bố.

Chương 2648: Thu phục Ác linh 2

- Tiểu tử, đây chính là ngươi tự tìm.

Mắt thấy một trảo của Lục Lâm Thiên bao phủ đè xuống, lúc này trong nội tâm Hạc Linh tả sứ lại nhịn không được cuồng hỉ, đây chính là tiểu tử này tự tìm, thành toàn mình, mình đợi đúng là cơ hội này a.

XÌU...UU!!

Trong khoảnh khắc, đạo trảo ấn kia đã đến trước người Hạc Linh tả sứ, phong mang rét thấu xương, để cho khuôn mặt của Hạc Linh tả sứ đau nhức.

Cũng ở trong điện quang hỏa thạch này, ánh mắt Hạc Linh tả sứ lộ ra vui vẻ, lập tức lớn tiếng nói:

- Khặc khặ-x-xxxxx, tiểu tử, ngươi là tự mình muốn chết, thành toàn ta a.

Lời nói rơi xuống, trong tay Hạc Linh tả sứ kết xuất thủ ấn, cũng trong nháy mắt này, trường bào vung lên, bàn tay hơi gầy duỗi ra ống tay áo, ở trong lòng bàn tay, linh lực bạo tuôn ra, hội tụ thành một vòng xoáy linh lực cực lớn.

Trong điện quang hỏa thạch, Hạc Linh tả sứ không lùi mà tiến, chưởng ấn mang theo hấp lực ngập trời trực tiếp thôn phệ trảo ấn của Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên có chút biến hóa, đối với lực thôn phệ này tự nhiên là tinh tường, người trong Linh Vũ giới đều biết, cùng Âm Dương Linh Vũ quyết cực kỳ tương tự, chỉ có điều lại không phải Âm Dương Linh Vũ quyết, so với Âm Dương Linh Vũ quyết chênh lệch nhiều lắm, Lục Lâm Thiên suy đoán, này cùng Âm Dương Linh Vũ quyết sợ là có quan hệ rất lớn, chỉ có điều là quan hệ như thế nào, hiện tại Lục Lâm Thiên vẫn chưa biết được.

Xùy~~!

Ngay thời điểm một chưởng của Hạc Linh tả sứ thôn phệ mà đến, trảo ấn của Lục Lâm Thiên lại dừng lại, lập tức tiêu tán ở trong không trung, để cho Hạc Linh tả sứ vồ hụt.

Cái này lại để cho sắc mặt của Hạc Linh tả sứ đại biến, Lục Lâm Thiên này như là sớm có chuẩn bị a.

- Ngươi chậm.

Mà vào lúc này, một tiếng nói truyền vào trong tai Hạc Linh tả sứ, trong vô thanh vô tức, một thân ảnh áo bào xanh đã xuất hiện ở sau lưng hắn, cũng ngay lúc ấy, lại có một đạo trảo ấn bao trùm trên đỉnh đầu của hắn.

- Không xong. Linh hồn phân thân!

Trong nháy mắt này, Hạc Linh tả sứ kinh hãi, Lục Lâm Thiên rõ ràng ở trước người của hắn, như thế nào sẽ xuất hiện ở sau lưng, lúc này, thân ảnh Lục Lâm Thiên mà hắn chứng kiến, dĩ nhiên hóa thành một đạo lưu quang tử kim sắc, lướt về phía sau đầu mình, chứng minh người trước mắt, chỉ là một đạo linh hồn phân thân, mình dĩ nhiên không phát giác được, mà trong nháy mắt này, Hạc Linh tả sứ cảm giác được một loại sợ hãi không hiểu, đang muốn giãy dụa đã không còn kịp rồi, trảo ấn bao trùm lấy hắn, Thôn Phệ Chi Lực tuôn ra.

- Ngươi như thế nào biết...

Trong chốc lát, Hạc Linh tả sứ kinh ngạc lên tiếng, trong nháy mắt này, trong cơ thể có một cổ Thôn Phệ Chi Lực cực lớn vọt tới, để cho hắn căn bản không cách nào chống lại, trên mặt vặn vẹo, trong đầu truyền đến đau đớn, linh lực bị cắn nuốt nhanh chóng.

Giờ khắc này, Hạc Linh tả sứ thậm chí ngay cả Hồn Anh tự bạo cũng không có biện pháp làm được, để cho hắn ninh ngạc nhất là, Lục Lâm Thiên vậy mà cũng biết Giới Trung bí pháp, tựa hồ so với hắn tu luyện có chỗ bất đồng, nhưng lại cường đại hơn rất nhiều.

Hiện tại Hạc Linh tả sứ đã biết vì sao Lục Lâm Thiên tu luyện nhanh như vậy, nguyên lai, Lục Lâm Thiên cũng biết công pháp kia, chỉ tiếc hắn đã không có cơ hội nói ra.

- Ah!

Cũng không bao lâu, trong miệng Hạc Linh tả sứ truyền ra tiếng kêu rên thê thảm, lúc này, hắn đã biết kết cục của mình, hối hận đã không kịp, sớm biết như vậy mà nói, mình nên tự bạo Hồn Anh a.

Hạc Linh tả sứ tự nhiên là không biết, chính là vì sợ hắn tự bạo Hồn Anh, lúc này Lục Lâm Thiên mới phí nhiều khí lực như vậy để đối phó hắn, muốn trực tiếp đánh chết hắn, dùng thực lực của Lục Lâm Thiên lúc này, tăng thêm ở trong Tử Lôi huyền đỉnh, cái kia căn bản là sự tình vô cùng đơn giản.

Theo Lục Lâm Thiên thi triển Âm Dương Linh Vũ quyết, linh lực bàng bạc trong cơ thể Hạc Linh tả sứ theo bàn tay hắn cuồn cuộn không dứt chảy ra, thời gian chậm rãi trôi qua, thôn phệ một Linh Tôn Cửu trọng như Hạc Linh tả sứ, cũng không phải trong thời gian ngắn có thể thôn phệ sạch sẽ.

Thôn phệ như thế, Lục Lâm Thiên dùng mười mấy canh giờ, cái này có thể nói là thời gian rất dài rồi, linh lực của Linh Tôn Cửu trọng là vô cùng khổng lồ, Hạc Linh tả sứ kêu thảm thiết một canh giờ, liền không phát ra được thanh âm nào.

Đương nhiên, trong quá trình thôn phệ này, Lục Lâm Thiên cũng không quên thi triển Sưu linh thuật tìm tòi trí nhớ của Hạc Linh tả sứ, hy vọng có thể biết rõ một ít tin tức về Linh Vũ giới.

Trong lúc mơ hồ, Lục Lâm Thiên có chút ngóng trông muốn biết tin tức của Lăng Thanh Tuyền, muốn biết nhất, là lúc trước Lăng Thanh Tuyền cùng mình nói có phải thật hay không.

Thời điểm linh lực trong cơ thể Hạc Linh tả sứ bị cắn nuốt không sai biệt lắm, Hồn Anh trong đầu hắn cũng bị cắn nuốt ra, tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, trực tiếp vọt tới trong đầu.

Xuy xuy!

Hồn Anh của Hạc Linh tả sứ bị cắn nuốt, Hồn Anh của Lục Lâm Thiên chấn động, một cổ sát khí lan tràn, lập tức xông về phía Hồn Anh lạ lẫm kia.

Đại Hồn Anh sát khí lan tràn, trong tay tựa như thi triển Âm Dương Linh Vũ quyết, lòng bàn tay hội tụ một vòng xoáy, trực tiếp thôn phệ Hồn Anh của Hạc Linh tả sứ.

Theo Đại Hồn Anh thôn phệ Hồn Anh của Linh Tôn Cửu trọng, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, Đại Hồn Anh trong lúc luyện hóa trở nên càng mạnh hơn nữa, cảm giác này cực kỳ huyền diệu.

- Hô!

Làm xong hết thảy, Hạc Linh tả sứ cũng triệt để trở thành thây khô, Lục Lâm Thiên dùng linh hỏa đốt cháy hóa thành tro tàn, chỉ còn lại một cái trữ vật giới chỉ xuất hiện ở trong tay.

- Linh Vũ giới thật đúng là thần bí.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên mở hai con ngươi ra, trong mắt lóe lên tinh mang, thì thào nói.

Thôn phệ linh lực của Hạc Linh tả sứ, từ trong trí nhớ của hắn, Lục Lâm Thiên đã biết không ít tin tức về Linh Vũ giới, Linh Vũ giới cường giả như mây, người mạnh nhất tựa hồ là Nhất Tôn, Nhị Pháp Tôn, còn có Tam Pháp Tôn Phệ Hồn Lão Quỷ.

Chỉ tiếc Nhất Tôn cùng Nhị Pháp Tôn là ai, ngay cả Hạc Linh tả sứ cũng không biết, cộng thêm Linh Hồn Sưu Tác này, cũng không cách nào tìm tòi toàn bộ trí nhớ, thì càng không thể biết, mà ở bên ngoài cùng Hạc Linh tả sứ đồng hành, còn có một người tên là Phượng Vũ hữu sứ, thực lực cũng cực kì khủng bố.

Tam Pháp Tôn Phệ Hồn Lão Quỷ là cường giả một chân bước vào Vũ Tôn Cửu trọng đỉnh phong, Linh Vũ giới Nhất Tôn, Nhị Pháp Tôn thực lực sẽ như thế nào, để cho Lục Lâm Thiên không dám suy đoán, về phần mượn nhờ Linh Vũ giới rốt cuộc là ai, Lục Lâm

Thiên càng không biết, tất cả người Linh Vũ giới, trong trí nhớ cũng không có tin tức gì có quan hệ cùng Giới Chủ.

Lục Lâm Thiên không khỏi có chút thất vọng, càng thêm thất vọng là Hạc Linh tả sứ cũng không có tín tức gì về Lăng Thanh Tuyền, muốn tra cũng không có biện pháp tra được.

Chương 2649: Tái khởi phong ba

Có chút thất vọng một hồi, trữ vật giới chỉ của Hạc Linh tả sứ cũng xuất hiện ở trong tay Lục Lâm Thiên, cái trữ vật giới chỉ này cũng bị bố trí cấm chế, bất quá từ trong trí nhớ của Hạc Linh tả sứ, Lục Lâm Thiên đã biết trong trữ vật giới chỉ này, tuy đồ tốt không ít, bất quá đơn giản chỉ là chút Địa cấp linh kỹ, cao phẩm đan dược, còn có dược liệu mà thôi, tuy giá trị xa xỉ, bất quá cũng không có để cho Lục Lâm Thiên mừng rỡ.

Lục Lâm Thiên thu trữ vật giới chỉ vào trong ngực, ý định có thời gian lại luyện hóa cấm chế, luyện hóa những cấm chế kia cũng không phải quá khó khăn, chỉ là cần một chút thời gian mà thôi, hiện tại vẫn là trước luyện hóa linh lực của Hạc Linh tả sứ mới tốt.

- Linh lực thật bàng bạc.

Cảm giác linh lực vừa mới thôn phệ đến, trong nội tâm Lục Lâm Thiên sợ hãi thán phục, có chút run run, sắc mặt bởi vậy đỏ lên, Hạc Linh tả sứ là Linh Tôn Cửu trọng, tuy trọng thương có chỗ ảnh hưởng, nhưng linh lực trong cơ thể vẫn còn vô cùng bàng bạc.

Lục Lâm Thiên cảm giác lúc này mình cắn nuốt linh lực của hắn, tựa như ăn uống quá độ, linh lực bàng bạc tràn ngập, giống như là muốn phá thể mà ra, khá tốt mình bây giờ cũng là Linh Tôn Bát trọng, bằng không thôn phệ một Linh Tôn Cửu trọng, còn không biết sẽ ăn bao nhiêu đau khổ.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên từ trong Tử Lôi huyền đỉnh lách mình mà ra, thu hồi Tử Lôi huyền đỉnh, ở trong không gian khoanh chân ngồi xuống, ngưng thần tĩnh khí, kết xuất một đạo thủ ấn tu luyện, bắt đầu luyện hóa linh lực.

Trên người có thương thế, nhưng Lục Lâm Thiên lại không có để ý tới quá nhiều, một là những thương thế này vấn đề không quá lớn, thứ hai là đã sớm phát hiện, mình luyện hóa chân khí cùng linh lực cũng có thể chữa thương, hiệu quả thậm chí càng tốt, cho nên hiện tại không cần phải chuyên môn chữa thương.

Theo Lục Lâm Thiên bắt đầu tu luyện, linh lực trong cơ thể cấp tốc bị luyện hóa, linh lực thôn phệ mà đến, bản thân cũng đã là linh lực, lúc này Lục Lâm Thiên hơi chút luyện hóa, trừ tạp lưu tinh, là có thể vì mình sở dụng, hơi chút luyện hóa, liền nhanh chóng tiến vào trong óc Lục Lâm Thiên.

- Hô!

Chỉ là sau một lát, Lục Lâm Thiên đã tiến nhập trạng thái tu luyện, quanh thân bao phủ trong một mảnh hào quang nhàn nhạt vô hình, khí tức ở trong lúc vô hình từ từ biến hóa.

Trong đầu Lục Lâm Thiên, bên cạnh Tiểu Hồn Anh, cây đao màu vàng xoay quanh ở trên Tiểu Hồn Anh, theo Tiểu Hồn Anh xoay tròn, ở trong Tiểu Hồn Anh, một tia năng lượng linh hồn thật nhỏ, kết nối lấy thân đao.

Một tia năng lượng linh hồn này, đang bị cây đao màu vàng từ trên Tiểu Hồn Anh cuồn cuộn không dứt hấp thu, cái linh hồn thổ phỉ này, y nguyên như là một cái động không đáy thôn phệ linh hồn lực, cũng không biết đến lúc nào mới ngừng.

Hiện tại Lục Lâm Thiên đối với cây đao này, đã ngoảnh mặt làm ngơ, căn bản là chẳng muốn đi để ý tới, cây đao quỷ dị này, cũng không xúc phạm tới linh hồn của mình, cũng sẽ không đối với linh hồn lực của mình sinh ra tổn thương cùng giảm bớt.

Dưới Âm Dương Linh Vũ quyết, tốc độ Lục Lâm Thiên luyện hóa linh lực rất nhanh, thương thế cấp tốc khôi phục.

Thời gian tựa như cát chảy, trong Thiên Trụ giới, tất cả mọi người đều đang chữa thương, không gian hoàn toàn yên tĩnh, ở trong không gian này, cũng sẽ không có người đi nghĩ đến khái niệm thời gian.

Cũng không biết đã qua bao lâu, Lục Lâm Thiên mở mắt, thương thế dĩ nhiên là tốt hoàn toàn, sắc mặt một mảnh hồng nhuận phơn phớt.

Càng để cho người kinh ngạc là, lúc này tu vi của Lục Lâm Thiên tăng cực nhanh, tuyệt đối là nhanh đến tình trạng không thể tưởng tượng nổi, linh lực thôn phệ mà đến kia, bị Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa, liền trở thành linh lực của Lục Lâm Thiên.

Đương nhiên, hiện tại Lục Lâm Thiên đã là Linh Tôn Bát trọng, tốc độ này so với Linh Tôn bình thường mà nói, quả thực là bay, bất quá với hắn là cần thời gian không ít.

Linh lực của một Linh Tôn Cửu trọng, đối với Lục Lâm Thiên mà nói, cái kia tuyệt đối là vật đại bổ, loại luyện hóa này, để cho Lục Lâm Thiên cảm thấy cực kỳ khoan khoái dễ chịu, Lục Lâm Thiên cũng không có quá sốt ruột, luyện hóa linh lực, đồng thời còn đang lĩnh ngộ thời gian chi lực.

Ngoại giới, thời gian cấp tốc trôi qua, ở trong Phi Linh Môn, bởi vì chưởng môn trở về, ngược lại là đưa tới chấn động không nhỏ, bất quá theo thời gian trôi qua, đã dần dần lắng xuống.

Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong, Hoàng Tĩnh Dao… người nổi bật trong trẻ tuổi, mỗi ngày đều cố gắng tu luyện, gần đây ngược lại là không có tính toán ra ngoài lịch lãm, bất quá tiếp theo đi ra ngoài tôi luyện, cũng đã ở trong kế hoạch.

Mấy năm này, ở trong Phi Linh Môn, cũng xuất hiện không ít người nổi bật, đơn thuần so về trẻ tuổi, hiện tại Phi Linh Môn so với tất cả đại sơn môn, tuyệt đối là vượt trội.

Cho dù Phi Linh Môn cực kỳ bình tĩnh, nhưng có ít người vẫn có thể cảm giác được khí tức khẩn trương.

Vũ đường, Ngoại đường gần đây triệu tập rất nhiều lần, Yêu đường cũng đang chuẩn bị, Linh đường vốn là đáp ứng luyện chế đan dược cùng binh khí cho Yêu đường, đều bị áp ra sau, toàn bộ Linh đường đại quy mô luyện chế Yêu linh đan cùng đan dược chữa thương, cái này để cho một ít người khứu giác nhanh nhẹn, đều cảm thấy cái gì đó.

Ám đường là bận rộn nhất, hai tỷ muội Diệp Phi, Diệp Mỹ càng là thay phiên tự mình trấn thủ Ám đường, tin tức lui tới chồng chất như núi, đặc biệt là những tin tức cần chú ý, càng là tùy thời báo lại.

Đầu hạ, trên đại địa, có không ít thực vật vô danh làm nổi bật không gian, sáng sớm, tràn ra sương mù nồng đậm, trong không gian thổi đến gió mát, mang theo cảm giác ẩm ướt, trong sơn mạch là lá cây trọng điệp, theo gió chập chờn, hiện ra lục ý dạt dào.

Sau một lát, ánh mặt trời từ trong cành lá chi chít xuyên suốt xuống, lúc này trong không gian bay ra một tầng sương trắng giống như sương mù, một tia gió nhẹ quanh quẩn ở trong rừng cây, xa xa thỉnh thoảng có tiếng hô của Yêu thú truyền ra.

Sưu sưu!

Mười mấy đạo thân ảnh phá không xuất hiện ở trong thâm cốc, một cổ khí tức không kém lập tức phủ xuống, từng đạo thân ảnh hiển lộ, nguyên một đám ánh mắt nghiêm nghị, vừa nhìn liền biết không phải thế hệ bình thường.

Mà lúc này những người xuất hiện kia, nếu Lục Lâm Thiên ở đây mà nói, sẽ nhận thức không ít, đi đầu là một thanh niên áo bào trắng, cực kỳ quen thuộc a.

Thanh niên này bận trường bào màu trắng, trắng như tuyết, tuổi chừng hai mươi bảy hai mươi tám, ngũ quan tựa như điêu khắc, hai mắt như là hồ sâu mọng nước, một cây quạt xếp trong tay tùy thời vuốt vuốt, nam tử tuấn lãng như thế, lại lộ ra một cổ âm nhu, cũng chỉ có Âm Dương Vương Dạ Vị Ương rồi.

Bên người Dạ Vị Ương, Hàn Ngọc Tôn Giả, Hóa Linh Tôn Giả cũng ở trong đó.

Mọi người rơi xuống, ánh mắt giống như liệp ưng, trực tiếp nhìn quét ngọn núi phía trước, lúc này trên ngọn núi kia, có một cổ khí tức không ngừng tràn ngập ra, để cho không gian bên này gợn sóng lắc lư.

Chương 2650: Vi Sinh Hải Long

- Năng lượng chấn động lớn như thế, thiên tài địa bảo kia nhất định rất bất phàm.

Hóa Linh Tôn Giả thì thào nói, ánh mắt cực kỳ rung động, thân là Tứ trọng Linh Tôn, hắn có thể tinh tường cảm giác được năng lượng chấn động ở trong ngọn núi kia mạnh bao nhiêu, để cho hắn ở rất xa nhìn cũng hãi hùng khiếp vía.

- Năng lượng chấn động thật mạnh.

Sắc mặt Âm Dương Vương có chút biến hóa, quạt xếp trong tay mở ra, vỗ vỗ, một làn gió thơm nổi lên bốn phía, đôi mắt dễ thương nhìn ngọn núi kia, cực kỳ khiếp sợ.

- Bái kiến Cốc chủ, chư vị Thái thượng trưởng lão.

Theo người quen rơi xuống, không ít đệ tử Thánh Linh Cốc bay tới, trong đó có không ít là Vũ Vương cùng Linh Vương, Thánh Linh Cốc này bình thường không hiển sơn lộ thủy, nhưng cường giả lại không ít, tuy không cách nào vượt qua mấy đại sơn môn, nhưng thực lực lại thật sự không kém.

- Thế nào rồi, người Vi Sinh Gia cùng Hải Long Môn có đến chưa?

Âm Dương Vương Dạ Vị Ương đối với một Linh Vương hỏi.

- Bẩm cốc chủ, Vi Sinh Gia cùng Hải Long Môn đều đến, cường giả đến còn không ít.

Một Linh Vương cung kính trả lời.

- Ta đã biết, xuống dưới tiếp tục giám thị a.

Dạ Vị Ương vung quạt xếp lên, ý bảo mọi người thối lui.

- Người Vi Sinh Gia tộc cùng Hải Long Môn quả nhiên đều đến, chúng ta làm sao bây giờ, Vi Sinh Gia tộc cùng Hải Long Môn này sợ là sẽ không dễ dàng buông tha cho bảo vật.

Giải Linh tôn giả nhìn Âm Dương Vương Dạ Vị Ương nói.

- Thiên tài địa bảo này nhất định bất phàm, vài ngàn năm trước lão tổ chọn Thánh Linh Cốc đặt chân ở chỗ này, là bởi vì kề bên này linh khí tràn đầy, ngày sau nhất định có trọng bảo xuất hiện.

Dạ Vị Ương nói.

- Lão tổ anh minh ah, chỉ tiếc lão tổ...

Giải Linh tôn giả có chút than nhẹ.

- Những năm này, Thánh Linh Cốc chúng ta là dựa vào bảo địa này, tu vi của các đệ tử mới có thể tăng nhanh như vậy, đặc biệt là Linh giả, so với đại môn đại phái còn mạnh hơn, nơi đây vẫn bị chúng ta cẩn thận từng li từng tí phong tỏa tin tức, không nghĩ tới kề bên này lại xuất hiện Vi Sinh Gia cùng Hải Long Môn.

Ánh mắt của Dạ Vị Ương hơi ngưng trọng.

- Cốc chủ, thực lực của Vi Sinh Gia cùng Hải Long Môn đều không kém, chúng ta muốn chống lại, tuyệt đối là cố hết sức, nghe nói mấy lão quỷ của Vi Sinh Gia thực lực càng ngày càng mạnh, Nguyệt Long Các cùng Khôn Dương Đảo còn mời mấy người kia gia nhập, mấy cường giả của Hải Long Môn cũng rất khủng bố, thời gian gần đây đều đột phá, thậm chí ngay cả Tử Vong Thâm Uyên cũng không đi, lúc này đây, đoán chừng Vi Sinh Gia cùng Hải Long Môn đều sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Giải Linh tôn giả nói.

- Chúng ta một mình chống lại, tự nhiên là khó có thể thắng.

Đôi mắt Dạ Vị Ương lóe lên, nói nhỏ.

- Nếu lão tổ tới, liền không cần phải lo lắng những thứ này.

Hóa Linh Tôn Giả nói.

- Lão tổ đã sớm không hỏi tục sự, thiên hạ đại sự cũng cùng lão tổ không quan hệ.

Ánh mắt Dạ Vị Ương nhúc nhích, nói:

- Mấy lão quỷ của Vi Sinh Gia cùng Hải Long Môn quá mạnh mẽ, bình thường chúng ta nước giếng không phạm nước sông, nhưng mà lúc này không giống, cho nên chúng ta chỉ có thể cầu viện binh tương trợ.

- Viện binh, tựa hồ chúng ta không có viện binh gì a, không sợ Vi Sinh Gia cùng Hải Long Môn, cũng chỉ có sơn môn như Nguyệt Long Các cùng Khôn Dương Đảo, Tinh Ngục Các mới được.

Hàn Ngọc Tôn Giả nói, ở trong Đông hải này, không có sơn môn nào có thể lấn áp Vi Sinh Gia cùng Hải Long Môn.

- Coi như là có viện binh, sợ đến lúc đó sẽ thỉnh thần dễ tiễn thần khó, trong này không biết là thiên tài địa bảo gì, đến lúc đó không biết sẽ phát sinh chuyện gì a.

Hóa Linh Tôn Giả có chút lo lắng, bảo vật này động tĩnh không nhỏ, nhất định là thiên tài địa bảo cực kì khủng bố, nếu mời viện binh, đến lúc đó thừa cơ động tâm, liền cái được không bù đắp đủ cái mất, Thánh Linh Cốc không thể không phòng, loại chuyện cầu viện binh này có thể tránh liền tránh, huống chi kề bên này không có viện binh gì có thể mời động.

- Cái này...

Dạ Vị Ương nhìn không gian gợn sóng kia, có chút suy tư, đôi mắt sáng nhảy lên nói:

- Người đâu!

- Cốc chủ có gì phân phó!

Một đệ tử Thánh Linh Giáo tiến lên phía trước nói.

- Ta tự mình phát ra một tin tức ngọc giản, ngươi nhanh mang đến Cổ vực Phi Linh Môn, nhất định phải giao cho Phi Linh Môn Lục Chưởng Môn.

Ánh mắt của Dạ Vị Ương có chút chớp động nói:

- Nếu Lục Chưởng Môn không có mặt, liền giao cho Phi Linh Môn Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hoặc là Thúc Hồn độc vương Đông Vô Mệnh.

....

Thiên Trụ giới, xung quanh Lục Lâm Thiên, không gian chập trùng không thôi, một cổ quang mang bạch sắc hiện lên, không ngừng quanh quẩn chui ra tiến vào thân thể Lục Lâm Thiên, nhìn xem cực kỳ huyền ảo.

Theo bạch sắc quang mang quanh quẩn, còn nương theo một cổ năng lượng vô cùng vô tận hội tụ, thân thể của Lục Lâm Thiên giống như một cái động không đáy, tùy ý năng lượng kia tiến vào, đều là ai đến cũng không cự tuyệt, khí tức đã đến trình độ cực kỳ nồng đậm.

Lúc này trong Thiên Trụ giới, mọi người đã qua gần ba tháng thời gian, Lục Lâm Thiên luyện hóa, cũng đã giữ vững trọn vẹn ba tháng thời gian, trong ba tháng này, Lục Lâm Thiên thân như bàn thạch, không chút sứt mẻ, chỉ có khe hở màu trắng quanh quẩn, phát ra tiếng rít tiếng nổ thấp thấp.

Trong đầu Lục Lâm Thiên, linh lực thôn phệ từ Hạc Linh tả sứ trải qua Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa, cũng biến thành linh lực tinh thuần, như hồ nước tràn vào thức hải, hơn nữa trong đó, còn có Thiên Địa năng lượng liên tục không ngừng tràn vào, hóa thành linh lực tinh thuần, dung nhập đến trong thức hải.

- Hô!

Cũng không biết đã qua bao lâu, khe hở màu trắng quanh thân Lục Lâm Thiên đã dần dần biến mất, khí tức kéo lên cũng từ từ ngừng lại, có chút chấn động, liền ổn định ở trên một cấp độ.

Phun ra một ngụm trọc khí, thu lại thủ ấn, Lục Lâm Thiên mở ra hai con ngươi, trong mắt tinh mang kích bắn, khí tức cùng lúc trước lộ ra bất đồng rõ ràng.

- Linh Tôn Bát trọng hậu kỳ.

Cảm giác khí tức trong cơ thể lúc này, linh lực bành trướng cùng linh hồn lực cường hãn, khóe miệng của Lục Lâm Thiên lộ ra cười nhạt, luyện hóa linh lực của Hạc Linh tả sứ, để cho tu vi của mình miễn cưỡng từ Linh Tôn Bát trọng sơ kỳ đạt đến Linh Tôn Bát trọng hậu kỳ, tuy không có đột phá đến Linh Tôn Cửu trọng, nhưng mà tiến bộ bực này cũng đã không thấp.

Đến Linh tôn giả, đặc biệt là đến Linh Tôn Bát trọng, ngay cả khi đều là Linh Tôn Bát trọng, tu vi hơn kém thường thường là có khoảng cách cực lớn.

Hạc Linh tả sứ là Linh Tôn Cửu trọng, luyện hóa linh lực của hắn, mới để cho mình từ Linh Tôn Bát trọng sơ kỳ, tiến đến Linh Tôn Bát trọng hậu kỳ, loại cấp độ phân chia này, cũng không có một loại định vị kỹ càng, chỉ có dựa vào cảm giác của mình tiến hành phân chia phán định.

Chương 2651: Thôn phệ Tật Phong 1

Giờ phút này Lục Lâm Thiên phán định tu vi của mình, trong nội tâm nhàn nhạt cười khổ, tu vi càng cao, đột phá lại càng khó, một Linh Tôn Cửu trọng mới để cho mình từ Linh Tôn Bát trọng sơ kỳ, đột phá đến Linh Tôn Bát trọng hậu kỳ, đây còn là bởi vì Hạc Linh tả sứ này xem như không kém, nếu muốn từ Linh Tôn Bát trọng hậu kỳ đột phá đến Linh Tôn Cửu trọng, còn không biết cần bao nhiêu năng lượng chèo chống, Lục Lâm Thiên sợ là nắm lấy hai Hạc Linh tả sứ tới cũng chưa đủ a.

Tính toán thời gian, hơn ba tháng mới luyện hóa xong Hạc Linh tả sứ, cái này còn bởi vì mình là Linh Tôn Bát trọng, luyện hóa linh lực tốc độ mau hơn không ít, tu vi càng cao, tốc độ luyện hóa cũng càng nhanh.

- Hô!

Lục Lâm Thiên hít sâu một thoáng, trong nội tâm tinh tường, thôn phệ Hạc Linh tả sứ, đây mới là khai vị mà thôi, lúc này đây trọng điểm, là đột phá trên cấp độ Vũ giả, Tật Phong Tôn Giả đã bị cấm chế trong Tử Lôi huyền đỉnh, đó mới là món chính.

Tật Phong Tôn Giả là Nam Thúc cố ý chuẩn bị cho mình, tu vi của Tật Phong Tôn Giả, Lục Lâm Thiên là từng nhìn qua, mặc dù nói còn chưa sánh bằng Phệ Hồn Lão Quỷ, so với Phệ Hồn Lão Quỷ còn kém một chút.

Nhưng Lục Lâm Thiên biết rõ, tu vi của Tật Phong Tôn Giả so với Vô Ảnh Kiếm Tôn, Lộc Linh Tôn Giả,... tuyệt đối là cường đại hơn rất nhiều, ngay cả hai vị sư thúc Kim Lang Tôn Giả và Cùng Kỳ Tôn Giả thời kỳ toàn thịnh đơn đả độc đấu, có thể nói là trong ngàn chiêu sàn sàn nhau, ngoài ngàn chiêu liền khó có thể biết được, cường giả giao thủ, nhân tố bên ngoài cũng có thể ảnh hưởng cực lớn, cái này phải xem vận khí.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, có thể nói Tật Phong Tôn Giả này chính là tồn tại đỉnh phong trong Cửu trọng, tu vi tuyệt đối không phải Hạc Linh tả sứ có thể so sánh, nghiêm khắc nói tiếp, nếu Hạc Linh tả sứ là Vũ Tôn, dù là ba Hạc Linh tả sứ cũng khó có thể cùng Tật Phong Tôn Giả so sánh, một Vũ Tôn Cửu trọng bình thường cùng Vũ Tôn Cửu trọng đỉnh phong, kém có đôi khi không chỉ là mấy lần đơn giản như vậy.

- Thật đúng là xem trọng ta a.

Lục Lâm Thiên cười khổ, mình là Vũ Tôn Lục trọng đỉnh phong, hiện tại muốn thôn phệ cường giả như Tật Phong Tôn Giả, Lục Lâm Thiên nghĩ tới cũng có chút áp lực, nghĩa phụ thật đúng là để mắt mình, vậy mà không sợ mình ăn no bể bụng.

Khóe miệng vui vẻ, Lục Lâm Thiên gọi Tử Lôi huyền đỉnh ra, thân ảnh lóe lên, lần nữa tiến nhập vào trong, nghĩa phụ Nam Thúc thật vất vả để ý mình như vậy, Lục Lâm Thiên tự nhiên sẽ không lùi bước, có Bất Diệt huyền thể cùng đan điền Khí Hải khổng lồ của Vũ giả sáu hệ, thôn phệ Tật Phong Tôn Giả thì như thế nào.

Tử Lôi huyền đỉnh vốn là bị Huyền Thiên Yêu tôn gửi trong không gian thạch thất Huyền Thiên bảo tàng, Tật Phong Tôn Giả trọng thương giống như gà bị Nam Thúc cấm chế, cuối cùng bị Lục Lâm Thiên giam ở trong không gian này, mặc dù Tật Phong Tôn Giả cũng có chút thủ đoạn, nên ý định âm thầm cởi bỏ cấm chế.

Ai biết đến cuối cùng thủ đoạn ra hết, Tật Phong Tôn Giả mới biết được Linh Vũ Đại Đế bố trí cấm chế, hắn căn bản là không cách nào mở ra, lúc này đây rơi vào trong tay Phi Linh Môn, để cho hắn cũng triệt để uể oải.

Xùy~~!

Thân ảnh của Lục Lâm Thiên trống rỗng xuất hiện ở trước người Tật Phong Tôn Giả.

- Tiểu tử, ngươi muốn thế nào, nếu thả ta còn dễ nói, nếu ta không thể quay về, Khôn Dương Đảo cũng không phải không có người, coi như là Linh Vũ Đại Đế, cũng không bảo hộ được ngươi.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, sắc mặt tái nhợt của Tật Phong Tôn Giả không khỏi run run, bất quá ánh mắt vẫn có thể chuyển động.

Nhưng lúc này Tật Phong Tôn Giả nói chuyện, vẻ mặt lại ngốc trệ, chỉ có ánh mắt chuyển động, lộ ra vẻ cực kỳ buồn cười, không có phong thái của Vũ Tôn Cửu trọng đỉnh phong chút nào.

- Thả ngươi, ngươi ngốc thật hay là giả ngốc, bất quá cái này để ngươi từ từ suy ngẫm, nhưng ta không ngốc, cho nên tự nhiên là sẽ không tha ngươi.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, lúc này ánh mắt nhìn chăm chú về phía Tật Phong Tôn Giả, hoàn toàn là thợ săn nhìn chăm chú lên con mồi, hiện tại Tật Phong Tôn Giả là thuốc bổ, so sánh với Hạc Linh tả sứ, đây mới là món chính của mình lúc này.

- Ngươi đến cùng muốn thế nào.

Cảm giác được ánh mắt của Lục Lâm Thiên, trong lòng Tật Phong Tôn Giả tự dưng có chút bỡ ngỡ, phảng phất cảm thấy một ít dự cảm bất hảo, linh hồn không hiểu thấu sợ hoảng lên.

Tật Phong Tôn Giả lớn tiếng nói:

- Tiểu tử, ta biết rõ Thiên Linh Đan Tôn nhất định không phải Đế giả, tối đa chỉ là Chuẩn đế, đúng, có lẽ hắn là Chuẩn đế, bằng không sẽ không dám không để ý lệnh cấm ra tay với ta, Thiên Linh Đan Tôn không phải Đế giả, Phi Linh Môn ngươi là cái vỏ bọc không, bảo hộ không được ngươi, ngươi không thả ta, Phi Linh Môn của ngươi tùy thời sẽ bị diệt.

- Ngươi biết đã chậm.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên có chút biến hóa, lúc trước Tật Phong Tôn Giả này bị Nam Thúc đập bay, cũng có đề cập tới lệnh cấm gì đó, cái này để cho Lục Lâm Thiên cực kỳ hiếu kỳ, Lục Lâm Thiên nhớ rõ Cực Nhạc Tam Quỷ trong lúc vô tình cũng ở trước mặt mình đề cập tới, là Lộc Linh Tôn Giả nói cho bọn họ, lúc ấy Lục Lâm Thiên cũng không để ý, Cực Nhạc Tam Quỷ cũng không nói rõ ràng, xem ra về sau phải tìm Cực Nhạc Tam Quỷ hỏi rõ mới được.

- Lục Lâm Thiên, ngươi đến cùng muốn thế nào, tiểu tạp chủng, ngươi dám động bản tôn thử xem, bản tôn sẽ đem ngươi nghiền xương thành tro.

Cảm giác được ánh mắt của Lục Lâm Thiên càng ngày càng lạnh, trong nội tâm Tật Phong Tôn Giả cũng càng ngày càng sợ hoảng lên.

- Ngươi lập tức sẽ biết, ta sẽ chứng minh giá trị của ngươi.

Lục Lâm Thiên nụ cười giả tạo nói, chậm rãi đi tới Tật Phong Tôn Giả, trong tay nâng chưởng ấn, vòng xoáy chân khí hiện lên, không gian chung quanh bị cắn nuốt.

Lời nói của Lục Lâm Thiên rơi xuống, ngay thời điểm Tật Phong Tôn Giả càng ngày càng cảm giác được sợ hãi, chưởng ấn trong tay uốn lượn hóa thành trảo ấn, ở trong ánh mắt giật mình của Tật Phong Tôn Giả, đã chụp ở trên thiên linh cái của hắn.

- Tiểu tạp chủng, ngươi muốn làm...

Một cổ Thôn Phệ Chi Lực cực lớn trút xuống, Tật Phong Tôn Giả còn không có nói xong, trên mặt liền vặn vẹo, cảm giác chân khí trong cơ thể bị cắn nuốt nhanh chóng, chân khí trong đan điền Khí Hải tự động bị hấp xả ra, căn bản là không theo mình khống chế, chỉ có thể kêu lên thảm thiết.

Ah!

Tiếng kêu vô cùng thảm thiết thê lương, loại đau nhức kịch liệt này không phải người bình thường có thể tưởng tượng, sau một canh giờ, Tật Phong Tôn Giả mới đình chỉ tiếng kêu thảm thiết, tựa hồ là vô lực kêu rên, chân khí Phong thuộc tính giống như đại dương mênh mông trong cơ thể, đã cuồn cuộn không dứt tiến nhập vào người Lục Lâm Thiên.

Mười mấy canh giờ sau, sắc mặt của Lục Lâm Thiên bắt đầu trướng đỏ lên, cho dù Lục Lâm Thiên đã sớm tính toán đến chân khí trong cơ thể Tật Phong Tôn Giả khổng lồ, nhưng mà khi mình thôn phệ, trình độ chân khí trong cơ thể Tật Phong Tôn Giả, so với Lục Lâm Thiên tưởng tượng còn muốn khủng bố.

Chương 2652: Thôn phệ Tật Phong 2

Mà hơn hai mươi canh giờ sau, suốt hai ngày thời gian, sắc mặt của Lục Lâm Thiên đã tựa như say rượu đỏ lên, thậm chí là thân hình cũng có chút bành trướng.

- Nghĩa phụ, ngươi tín nhiệm ta như vậy sao?

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên kêu khổ không thôi, nếu cứ thôn phệ xuống, dù mình có đan điền Khí Hải khổng lồ, tăng thêm Bất Diệt huyền thể, cũng sẽ bạo thể mà vong a.

Ngay thời điểm Lục Lâm Thiên kêu khổ không thôi, bỗng nhiên lại thở dài một hơi, có loại cảm giác giống như đại xá, chân khí trong cơ thể Tật Phong Tôn Giả rốt cục bị cắn nuốt sạch sẽ.

Ngay thời điểm chân khí trong cơ thể Tật Phong Tôn Giả bị cắn nuốt sạch sẽ, Hồn Anh trong đầu cũng bị cắn nuốt, trực tiếp vọt vào thức hải.

Xùy~~

Đúng vào lúc này, Hồn Anh của Tật Phong Tôn Giả bị cắn nuốt đến, bởi vì không phải cưỡng ép tiến vào, cho nên không có đυ.ng phải cây đao màu vàng công kích.

Chỉ là vào lúc đó, Đại Hồn Anh trong đầu lần nữa động, sát khí lan tràn, trực tiếp xông về Hồn Anh, trong tay cũng ngưng tụ một vòng xoáy, lập tức thôn phệ Hồn Anh của Tật Phong Tôn Giả.

Đại Hồn Anh có bản năng thôn phệ linh hồn cùng sát khí, mỗi lần thôn phệ Hồn Anh cường giả, chỗ tốt đều bị Đại Hồn Anh đoạt, để cho Đại Hồn Anh tiếp tục tăng cường, như thế để cho Lục Lâm Thiên giảm bớt đi phiền toái khi nghĩ biện pháp để cho Đại Hồn Anh trở nên mạnh mẽ, Đại Hồn Anh là cực kỳ trọng yếu a.

Sau một lát, Tật Phong Tôn Giả triệt để trở thành một thây khô, linh hỏa thoáng hiện, thi thể kia đã không có bao nhiêu giá trị, cũng không cách nào luyện thành khôi lỗi, chân khí bị thôn phệ, cái thây khô này cùng thây khô bình thường không có khác nhau quá nhiều, bị linh hỏa trong tay Lục Lâm Thiên đốt thành tro tàn.

- Chân khí thật bàng bạc.

Cảm giác chân khí thôn phệ mà đến trong cơ thể, Lục Lâm Thiên sợ hãi thán phục, sắc mặt đỏ lên, gần như là dữ tợn, Lục Lâm Thiên có thể tinh tường cảm giác đến bộ dáng đáng sợ bây giờ của mình.

Tật Phong Tôn Giả là Vũ Tôn Cửu trọng đỉnh phong, chân khí vô cùng bàng bạc, mình chỉ là Vũ Tôn Lục trọng đỉnh phong, cắn nuốt chân khí của hắn, tựa như ăn uống quá độ, trong cơ thể tràn ngập chân khí bàng bạc, giống như muốn phá thể, để cho mình bạo thể mà vong.

Vũ Tôn Lục trọng thôn phệ Vũ Tôn Cửu trọng đỉnh phong, đã đến Tôn cấp, mỗi cách một trọng đều là khoảng cách cực lớn, tuy đan điền Khí Hải của Vũ giả sáu hệ phi thường khổng lồ, nhưng nếu Lục Lâm Thiên ở bình thường, tự nhiên là không dám mạo hiểm thôn phệ một Vũ Tôn Cửu trọng đỉnh phong, sơ sẩy một cái, mình liền bạo thể mà vong.

Bất quá sự tình mạo hiểm làm nhiều, hiện tại Lục Lâm Thiên cũng có chút cảm giác rận nhiều không sợ ngứa, huống chi mình có Bất Diệt huyền thể, sẽ không có nguy hiểm quá lớn a.

Tuy lúc này trong cơ thể tùy thời có cảm giác bạo thể mà vong, chân khí tràn ngập đáng sợ, nhưng nghĩ đến chân khí bàng bạc kia sẽ hóa thành chân khí của mình, để cho mình đột phá, trong nội tâm Lục Lâm Thiên liền thoải mái, chân khí bàng bạc như thế, không biết có thể để cho mình đột phá tới trình độ nào.

Hiện tại đối với đột phá, Lục Lâm Thiên không giống như trước có cố kỵ, gần đây tâm cảnh nhận được không ít chỗ tốt, liên tiếp đột phá, cũng sẽ không tạo thành ảnh hưởng quá lớn, hoàn toàn có thể yên tâm đột phá.

Đồng thời Lục Lâm Thiên cũng nghĩ, dựa theo kinh nghiệm đột phá trước kia đến xem, chỉ cần đột phá Thất trọng Vũ Tôn, đến lúc đó rất có thể ở dưới đặc tính của Âm Dương Linh Vũ Quyết, mình có thể liên tiếp đột phá, đến lúc đó mới thoải mái.

- Bắt đầu luyện hóa.

Trong chờ mong, sau một lát, thân ảnh của Lục Lâm Thiên lần nữa đến bên ngoài Tử Lôi huyền đỉnh.

Khoanh chân ngồi xuống, Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa, chân khí thôn phệ mà đến, luyện hóa đi tạp chất, sẽ hóa thành chân khí của mình, tiến nhập đan điền Khí Hải.

Sau một lát, quanh thân Lục Lâm Thiên bao phủ trong kim mang nhàn nhạt, tiến nhập trong trạng thái luyện hóa, thời gian lần nữa chậm rãi trôi qua.

Đông hải, trong một vùng biển, giữa không trung một quần đảo, một mảnh ráng đỏ tựa như lửa cháy, soi sáng vô số kiến trúc, chính giữa quần đảo, một đại điện đột ngột từ mặt đất mọc lên, sừng sững ở trong vùng biển, trong Hải Vực này, chim bay không độ, yêu thú không gần.

Trong một thạch thất, một mỹ phụ khoảng bốn mươi dịu dàng mà đứng, lộ ra vũ mị thành thục, giống như là cây đào mật hương thơm bốn phía, đúng là Thiên Vân Đảo Thanh Oản Tôn Giả.

Mà trong thạch thất này, còn có một đạo thân ảnh, thân ảnh ấy khoanh chân ngồi xuống, cũng cực kỳ uyển chuyển, thân mặc vải thô, đầu đội khăn lụa xám trắng, thấy không rõ bộ dáng, cực kỳ mộc mạc, nhưng trong lúc vô hình lại có một cổ khí thế thoát tục, Thanh Oản Tôn Giả ở trước mặt nàng, cũng lộ ra cực kỳ cung kính.

- Không nghĩ tới những năm này, đám lão gia hỏa kia thực lực đều không yếu, Lục gia Tam huynh muội cũng kinh người như vậy.

Thân ảnh mộc mạc nói, lộ ra giọng nói cực kỳ già nua.

- Lúc này đây Thiên Địa Minh bị thiệt hại nặng nề, đoán chừng đã trọng thương nguyên khí rồi.

Thanh Oản Tôn Giả nói.

- Trọng thương như thế, Lục gia Tam huynh muội lại lớn lên quá nhanh, sợ là Thiên Địa Minh cũng khó có thể nhẫn xuống, Thiên Vân Đảo chúng ta cũng cần chuẩn bị sẵn sàng mới được, muốn đến luôn luôn sẽ đến, ngăn cũng ngăn không được.

Thân ảnh mộc mạc nói.

- Tuyết Vi đã đi an bài, một khi Thiên Địa Minh có động tĩnh, Thiên Vân Đảo chúng ta sẽ động.

Thanh Oản Tôn Giả nói.

- Tuyết Vi ngược lại là càng ngày càng thành thục, chỉ có điều niên kỷ còn thấp, ở một số việc, không có lão luyện như Lan Lan ah.

Thân ảnh mộc mạc có chút thở dài.

- Đứa nhỏ Lan Lan này, là ngươi thích nhất, lúc trước trong ba người Kính Hoa, Thủy Nguyệt, Lan Lan, ngươi cũng lựa chọn Lan Lan, không nghĩ tới kết quả của Lan Lan lại...

Thanh Oản Tôn Giả khe khẽ thở dài, Lan Lan chính là đệ tử mà sư tỷ thích nhất, chỉ tiếc kết quả lại xúc phạm đảo quy nghiêm trọng nhất.

- Hết thảy đã qua, coi như không có phát sinh a, nếu nàng có thể tĩnh tâm tu luyện, vượt qua mấy trăm năm, một ngàn năm, ngược lại còn có cơ hội đặt chân vào hàng ngũ siêu cấp cường giả.

Thân ảnh mộc mạc nói.

- Gần đây Lan Lan tiến bộ không chậm, bất quá sợ là không cách nào tĩnh tâm tu luyện, tâm tư vẫn đặt ở trên người hài tử đó.

Thanh Oản Tôn Giả nói.

- Thanh Oản, ngươi cảm thấy đứa bé kia đến cùng là ai, người Lan Lan tiếp xúc cũng không nhiều, người bình thường, dùng tâm cao khí ngạo của nàng, là tuyệt đối không để vào mắt.

Có chút dừng lại, thân ảnh mộc mạc hỏi.

- Ta cũng kinh ngạc ah, suy nghĩ một lần, cũng không phát hiện ai có khả năng.

Ánh mắt của Thanh Oản Tôn Giả nhúc nhích, cũng nghĩ không ra rốt cuộc là ai.

- Được rồi, chẳng cần đi nghĩ những cái kia, gần đây trong một thời gian ngắn, sợ là đại lục này sẽ không bình tĩnh, không biết trải qua rung chuyển này, Thiên Vân Đảo đến cùng sẽ như thế nào.

Thân ảnh mộc mạc nói nhỏ.

Chương 2653: Trong nội tâm chua xót

- Đúng rồi sư tỷ, Lục Lâm Thiên kia, nghe nói đã trở thành nghĩa tử của Thiên Linh Đan Tôn.

Thanh Oản Tôn Giả nhìn thân ảnh mộc mạc nói.

- Thật sao...

Nghe vậy, thân ảnh mộc mạc tựa hồ có chút chấn động, lập tức nói:

- Thanh Oản, lúc này đây Thiên Vân Đảo ta không có tổn thất quá nhiều, đã không dễ dàng, ngươi cũng bị thương không nhẹ, sớm chút dưỡng thương a.

- Ân.

Thanh Oản Tôn Giả khẽ gật đầu.

....

Ngọn núi liên miên, thấp thoáng lấy kiến trúc lung linh, lúc này là đầu hạ, dãy núi xanh biếc, trên núi cây cối sum xuê, lục ý dạt dào, lọt vào trong tầm mắt là một mảnh lục quang dịu dàng, gió nhẹ thổi qua, tựa như sóng lớn.

Trong một đình viện u tĩnh, trên giường, quanh thân Lăng Thanh Tuyền bao phủ trong một mảnh lam mang, sắc mặt có chút tái nhợt, dần dần khôi phục hồng nhuận phơn phớt.

- Mẹ!

Một âm thanh thanh thúy truyền đến, lời nói rơi xuống, một nữ đồng ước chừng năm sáu tuổi chạy vào trong phòng, nữ đồng này rất đáng yêu, khuôn mặt phấn nộn, trong lúc mơ hồ đã có thể nhìn ra, ngày sau nhất định là mỹ nữ tuyệt sắc, cùng Lăng Thanh Tuyền cực kỳ tương tự, mà trong ánh mắt, lại lộ ra một vẻ kiên nghị mà bạn cùng lứa tuổi khó có, hai mắt đen láy nhộn nhạo, trên cái đầu nhỏ trát lấy bím tóc, càng lộ ra đáng yêu đến cực điểm.

- Du Thược, để cho mẹ ôm một cái.

Lăng Thanh Tuyền thu lại thủ ấn, đình chỉ điều tức, đẩy ra tóc mai mất trật tự, lộ ra khuôn mặt tuyệt mỹ, trên ngọc nhan không thi phấn trang điểm, lại lộ ra vũ mị, còn có chút tiên khí, nhìn nữ đồng trước mặt, trong mắt lộ ra yêu thương trìu mến.

- Mẹ, ta nghe nói ngươi bị thương, lo lắng chết Du Thược rồi.

Tiểu nữ đồng nhào vào trong lòng Lăng Thanh Tuyền, hai lông mi mảnh mai, cái miệng anh đào nhỏ nhắn mân mê, hai mắt sáng ngời lộ ra rất khẩn trương.

- Mẹ không có việc gì, Du Thược không cần lo lắng.

Trong nội tâm Lăng Thanh Tuyền ấm áp, chăm chú ôm con gái ở trong ngực.

- Mẹ, là ai đánh thương ngươi, về sau nhất định sẽ không bỏ qua hắn.

Nữ đồng khẽ cắn hàm răng, trong hai tròng mắt thanh tịnh lộ ra lãnh ý.

- Đứa nhỏ ngốc, thực lực của ngươi còn chưa đủ, chờ Du Thược ngươi trưởng thành, trở nên cường đại, liền có thể bảo hộ mẹ rồi.

Nhìn qua nữ đồng trong ngực, trong mắt Lăng Thanh Tuyền không cách nào nhịn được ướt át, hài tử người khác, ở niên kỷ này đều có phụ thân yêu thương, là thời điểm làm nũng, mà Du Thược, lại chưa từng có.

- Mẹ, ngươi lại như vậy rồi.

Du Thược nhìn qua trong mắt Lăng Thanh Tuyền ướt át, nhẹ nhàng lau khóe mắt nàng, nói nhỏ:

- Mẹ không nên khóc, có phải Du Thược làm mẹ tức giận hay không, về sau Du Thược nhất định sẽ ngoan, sẽ chăm chú tu luyện.

- Đứa nhỏ ngốc, ngươi đã rất ngoan rồi.

Lăng Thanh Tuyền nói nhỏ, trong nội tâm càng chua xót.

- Mẹ sao vậy nhỉ, chẳng lẽ là nhớ cha, ta cũng nhớ cha a.

Đôi mắt sáng ngời của Du Thược nhìn qua Lăng Thanh Tuyền, đối với cha ấn tượng rất lạnh nhạt, nhưng không cách nào ngăn cản ở trong đầu tưởng tượng, vô số lần nàng tưởng tượng ra bộ dáng của cha.

- Đúng, mẹ nhớ cha rồi.

Nhìn ái nữ, Lăng Thanh Tuyền ôm con gái ở trong ngực, nước mắt không ngừng tuôn ra.

- Mẹ đừng khóc, chờ ta trưởng thành, nhất định phải giết hung thủ vì cha báo thù.

Du Thược lộ ra sát ý kiên nghị nói.

………………………

Dãy núi phập phồng, ánh nắng chiều rơi xuống, trên dãy núi xanh biếc phủ thêm hào quang.

Trong sơn mạch, một ngọn núi cao hơn ngàn thước, cự nhai đứng thẳng, ánh mắt Nguyên Nhược Lan tập trung tư tưởng suy nghĩ, tóc mai rơi lả tả, váy dài màu tím vòng quanh dáng vẻ thướt tha mềm mại, tựa hồ là đang suy nghĩ cái gì, thật lâu không có di động.

- Hết thảy đều nhớ ra rồi, không nghĩ tới ta một mực đều bại, một mực đều đuổi theo.

Sau một lát, đôi mắt dễ thương của Nguyên Nhược Lan nhúc nhích, đột nhiên thì thào than nhẹ.

- Sư tỷ.

Âm thanh thanh thúy vang lên, một bóng hình xinh đẹp rơi xuống, váy dài vòng quanh tư thái uyển chuyển, thân ảnh di động tầm đó, không có mang theo bất luận tro bụi gì, ở độ tuổi như nàng đã có tu vi như thế, đã xem như không yếu.

- Hạ Liên, không phải ta đã phân phó qua, bất cứ chuyện gì cũng không được tới quấy rầy ta sao.

Vân Nhược Lan nói.

- Sư tỷ, là sư phụ để cho ta đến, người của Hóa Vũ Tông cùng Lan Lăng Sơn Trang đều đến.

Hạ Liên nói nhỏ.

- Ta đã biết.

Nguyên Nhược Lan chậm rãi đứng dậy, làn váy màu tím nhoáng một cái, đôi mắt dễ thương lộ ra một chút chấn động.

- Sư tỷ, ngươi ở chỗ này đã ngây ngốc vài ngày rồi, ngươi như thế nào rồi?

Hạ Liên do dự một chút, nhìn Nguyên Nhược Lan hỏi.

- Nghĩ thông suốt một sự tình, chúng ta đi thôi.

Nguyên Nhược Lan nói, khóe miệng trong lúc bất tri bất giác lộ ra mỉm cười, phảng phất như là thiếu nữ xấu hổ.

…………………

- Hô!

Trong Thiên Trụ giới, Lục Tâm Đồng mở hai con ngươi ra, tinh mang trong mắt nổ bắn, hào quang để cho người vì sợ mà tâm rung động, thủ ấn thu lại, hắc mang quanh thân đều thu liễm.

Giờ phút này thương thế của Lục Tâm Đồng đã khôi phục, sắc mặt hồng nhuận phơn phớt, quét mắt về bốn phía, tâm thần lập tức khẽ động, trong tay xuất hiện một đạo Hồn Anh uể oải, khí tức linh hồn bàng bạc lập tức khuếch tán.

Hồn Anh này mở ra hai con ngươi, thấy Lục Tâm Đồng liền lộ ra vẻ kinh hãi, Hồn Anh này là Hồn Anh của Phong Vũ Tôn Giả, lúc trước bị Lệ Quỷ bắt sống, đã rơi vào trong tay Lục Tâm Đồng.

- Là ngươi rồi.

Đôi mắt Lục Tâm Đồng nhúc nhích, trên khuôn mặt tuyệt mỹ lộ ra vui vẻ, nhưng cái vui vẻ này lại để cho Phong Vũ Tôn Giả run rẩy, phảng phất đã cảm thấy nguy hiểm.

Xùy~~!

Theo thủ ấn của Lục Tâm Đồng biến hóa, một tia khói độc đen kịt trực tiếp quán chú ở trong Hồn Anh của Phong Vũ Tôn Giả.

- Ah!

Phong Vũ Tôn Giả hét thảm, giống như thừa nhận lấy thống khổ cự lớn, Hồn Anh dữ tợn nhảy lên, lại thủy chung bị Lục Tâm Đồng khống chế.

Lúc này tiến nhập Thiên Trụ giới cũng không biết đã qua bao lâu, ở trong Thiên Trụ giới, thương thế của mọi người đều là trên cơ bản khôi phục, một con thất giai Yêu thú của Yêu đường còn ở trong Thiên Trụ giới bắt đầu đột phá.

Lần này ở trong Tử Vong Thâm Uyên đại chiến, đối với người và thú mà nói, trái lại còn là một chuyện tốt, trong đại chiến có thể sống sót, được chứng kiến siêu cấp cường giả ra tay, đều hoặc nhiều hoặc ít có cảm ngộ.

Cộng thêm trong sinh tử đại chiến, cái loại tôi luyện trong nguy cơ, một ít vốn dừng lại ở biên giới đột phá, đều thừa cơ đột phá, liền không phải là chuyện kỳ quái rồi, rất nhiều cường giả sau khi dừng lại ở một cấp độ, đều là lựa chọn đi tôi luyện mình, cơ duyên vừa đến, dĩ nhiên là sẽ đột phá.

Theo thời gian đi qua, trong Thiên Trụ giới sợ là đã đi qua một năm, không ít cường giả ở trong Thiên Trụ giới đột phá, để cho Thiên Trụ giới thường xuyên nổi lên chấn động.

Ở một chỗ không gian, Cực Nhạc Tam Quỷ khoanh chân ngồi xuống, lúc này khí tức của ba người cùng trước kia khác hẳn, quanh thân Lệ Quỷ có lam quang quanh quẩn, khí tức cực kỳ quỷ dị, làm cho người run sợ.

Chương 2654: Phi Linh cầu viện 1

Mà quanh thân Dương Quỷ, thì có hào quang Thổ thuộc tính bao phủ, quanh thân Âm Quỷ là Phong thuộc tính quanh quẩn, khí tức hai người liên tục tăng lên, đây là dấu hiệu đang đột phá.

Một không gian khác, Lục Lâm Thiên thôn phệ chân khí của Tật Phong Tôn Giả, vẫn tiếp tục dùng Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa, chân khí tinh thuần cuồn cuộn không dứt tiến vào đan điền Khí Hải, luyện hóa linh lực của Hạc Linh tả sứ, Lục Lâm Thiên dùng không ít thời gian, lúc này luyện hóa chân khí đã lâu, lại còn không có đột phá.

Theo lý mà nói, Lục Lâm Thiên đã sớm nên đột phá, chỉ có điều Lục Lâm Thiên là Vũ Tôn Lục trọng đỉnh phong, nhưng trình độ đan điền Khí Hải khổng lồ, lại tuyệt đối như Bát trọng Vũ Tôn, thậm chí Bát trọng Vũ Tôn bình thường cũng không thể so sánh.

Cho nên hiện tại Lục Lâm Thiên muốn từ Vũ Tôn Lục trọng đột phá đến Thất trọng Vũ Tôn, độ khó tương đương với người khác từ Bát trọng Vũ Tôn đột phá đến Vũ Tôn Cửu trọng, cái độ khó này cũng không phải bình thường a.

Bởi vậy, thời gian Lục Lâm Thiên đột phá sẽ dài hơn rất nhiều, đối với chuyện này, Lục Lâm Thiên sẽ không để ý, đan điền Khí Hải khổng lồ, chỗ tốt là rất nhiều, kỳ thật thực lực căn bản cũng không phải là người đồng cấp có thể chống lại, khuyết điểm duy nhất, cái kia chính là đột phá so với đồng cấp khó khăn hơn.

Bất quá so sánh với chỗ tốt, cái khuyết điểm này có Âm Dương Linh Vũ quyết, hoàn toàn là không đáng kể.

Cũng không biết đã qua thời gian bao lâu, ước chừng là mấy ngày sau, kim mang quanh thân Lục Lâm Thiên càng lúc càng nồng nặc, một cổ khí tức lăng lệ ác liệt, nhưng lại cực kỳ nội liễm lan tràn ra.

- Hô!

Cùng lúc đó, ở trong Thiên Trụ giới, cũng có một cổ năng lượng hội tụ, năng lượng nồng đậm nương theo Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa, tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Như thế tiếp tục, năng lượng càng ngày càng khủng bố, khiến cho toàn bộ không gian rung rung, không ít người đang ở trong Thiên Trụ giới bế quan đều kinh động.

Rốt cục, Lục Lâm Thiên cảm thấy trong đan điền Khí Hải của mình, chân khí đã tiếp cận trạng thái no đủ, giữa không trung, năng lượng tiếp tục tràn vào trong cơ thể, trong đan điền Khí Hải vô cùng khổng lồ kia, chân khí tựa như hải dương gào thét, từng luồng sóng trùng kích, bành trướng đến cực hạn.

Ngay sau đó, đan điền Khí Hải của Lục Lâm Thiên cũng đã tới cực hạn, không cách nào thừa nhận chân khí tiếp tục quán chú nữa, một âm thanh trầm đυ.c từ trong đan điền Khí Hải vang vọng.

Phanh!

Theo đan điền Khí Hải của Lục Lâm Thiên phát sinh tiếng vang, chân khí như đại dương mênh mông trong cơ thể bắt đầu co rút lại, sau đó nổ tung, nương theo là diện tích của đan điền Khí Hải mở rộng, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được khí tức của mình đang cấp tốc kéo lên, nương theo năng lượng trong không gian gào thét, khiến chung quanh chấn động không ngớt.

Vù vù!

Thiên Trụ giới, nương theo năng lượng cuồng mãnh quán chú vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, Thiên Địa năng lượng vô hình cũng theo lỗ chân lông toàn thân bị hút vào trong cơ thể hắn, kim mang đại tác, khí tức vô cùng lăng lệ ác liệt, khí tức này nhất cổ tác khí, trong khoảnh khắc đột phá một tầng bình chướng vô hình.

Khí tức nháy mắt kéo lên, Lục Lâm Thiên đã đến Thất trọng Vũ Tôn, khí tức này đột phá bình chướng vô hình, toàn thân thoải mái nói không nên lời, chân khí bàng bạc trong cơ thể bắt đầu khởi động, để cho Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được run rẩy.

Trong Đan điền Khí Hải, chân khí bàng bạc ở dưới Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa dũng mãnh lao vào, bị đột phá ảnh hưởng, theo chân khí tiếp tục quán chú, chúng càng thêm cuồng bạo.

- Thật sự là như thế.

Cảm giác được loại biến hóa này, trong nội tâm Lục Lâm Thiên mừng thầm, hết thảy cùng mình tưởng tượng đồng dạng, có Âm Dương Linh Vũ Quyết, mượn lực đột phá, chân khí còn lại trong cơ thể có thể gia tốc luyện hóa, chẳng khác gì là có thể liên tiếp đột phá.

Xùy~~!

Chân khí còn thừa trong cơ thể Lục Lâm Thiên chờ đợi bị luyện hóa, bỗng nhiên gia tốc xoay tròn, bị Âm Dương Linh Vũ quyết luyện hóa, liền trở thành chân khí tinh thuần của Lục Lâm Thiên.

Những chân khí tinh thuần này dùng một loại xu thế bôn lôi, giống như hồng thủy trút xuống, trùng kích tiến nhập đan điền Khí Hải.

Khí tức khủng bố tiếp tục kéo lên, loại chân khí tinh thuần này trút xuống, cùng năng lượng trong không gian Thiên Trụ giới quán chú, khí tức trên người Lục Lâm Thiên vừa mới đột phá đến Thất trọng Vũ Tôn, tiếp tục lấy tốc độ mà mắt thường có thể thấy được, từ Thất trọng Vũ Tôn tiếp tục kéo lên.

- Hô!

Khí tức khủng bố này kéo lên, thậm chí là mang theo cuồng phong gào thét, chung quanh kim quang rạng rỡ, tựa như thần tích.

Lúc này khí tức trên người Lục Lâm Thiên, tốc độ cơ hồ là nhảy lên, so với lúc trước luyện hóa, quả thực là gặp dân chơi thứ thiệt, nếu lúc này có người nhìn thấy mà nói, tuyệt đối sẽ kinh ngạc nghẹn họng nhìn trân trối, loại tốc độ đột phá khủng bố này, chưa từng có người nhìn qua, thiên tài mạnh nhất trên đại lục, ở dưới tốc độ như vậy, sợ là ngay cả cái rắm cũng không theo kịp.

Người khác ở Tôn cấp, mấy trăm năm không cách nào đột phá một trọng cũng là chuyện thường, đặc biệt là đã đến Thất trọng Vũ Tôn, hơn một ngàn hay mấy ngàn năm là bình thường, nếu vài thập niên đột phá một trọng, đã được cho là thiên phú khủng bố, mà lúc này Lục Lâm Thiên đột phá, quả thực là để cho tất cả mọi người nhìn cũng sống không nổi a.

Trong Phi Linh Môn, bình tĩnh như thường, ở đại điện, trong tay Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cầm một tin tức ngọc giản, trên ngọc giản hào quang lóe lên, một đạo lưu quang tiến nhập mi tâm của Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, ngọc giản lập tức ảm đạm không ánh sáng.

- Bạch Cung Phụng, Cốc chủ bàn giao, để ta nhất định phải mời được Phi Linh Môn tương trợ.

Một Linh Vương đệ tử của Thánh Linh Cốc nhìn Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cung kính nói.

- Hồ trưởng lão trở về trước đi, Thánh Linh Cốc có phiền toái, thân là một phần tử của Đế Đạo Minh, cộng thêm quan hệ giữa Thánh Linh Cốc cùng Phi Linh Môn, tự nhiên là sẽ không đứng ngoài quan sát, chỉ là chưởng môn của Phi Linh Môn gần đây đang bế quan, cho nên ta còn cần thương nghị thoáng một phát, nhất định sẽ mau chóng phái người tiến về Thánh Linh Cốc.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

- Cái kia liền cảm ơn Bạch Cung Phụng, ta cáo từ trước, trở về hồi báo cho cốc chủ.

Hồ trưởng lão mừng rỡ cáo từ rời đi, có câu nói này của Bạch Cung Phụng đã đủ rồi, địa vị của Bạch Cung Phụng tại Phi Linh Môn, toàn bộ đại lục đều biết đến.

- Người đâu, tiễn đưa Hồ trưởng lão.

Quỷ Tiên Tử nói, liền có đệ tử Phi Linh Môn đưa tiễn Thánh Linh Cốc Hồ trưởng lão.

- Sư phụ, Thánh Linh Cốc có chuyện gì phát sinh rồi hả?

Thánh Linh Cốc Hồ trưởng lão rời đi, Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nhìn Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hỏi.

- Hình như là trong phạm vi Thánh Linh Cốc có thiên tài địa bảo xuất thế, Hải Long Môn cùng Vi Sinh Gia trong đông hải đều theo dõi, tình huống có chút không ổn.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Chương 2655: Phi Linh cầu viện 2

- Cái gì, Hải Long Môn cùng Vi Sinh Gia.

Diệp Phi đại biến, thân là Ám Đường đường chủ, thế lực khắp nơi trên đại lục nàng tự nhiên là biết rõ, những sơn môn bình thường không hiển sơn lộ thủy kia, cũng có được thực lực cực kỳ khủng bố, Vi Sinh Gia tộc cùng Hải Long Môn là đại biểu.

- Mấy lão quỷ của Vi Sinh Gia tộc cùng Hải Long Môn tựa hồ cũng không dễ chọc, tuy thế lực của Thánh Linh Cốc không kém, bất quá theo chúng ta được đến tin tức, tựa hồ so với Vi Sinh Gia tộc cùng Hải Long Môn còn hơi kém chút ít.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

- Sư phụ, thực lực của Vi Sinh Gia tộc cùng Hải Long Môn đều không kém, hiện tại đại bộ phận cường giả trong Phi Linh Môn ta đều đang bế quan, tựa hồ là không người có thể xuất thủ tương trợ, dù sao Thánh Linh Cốc cũng là một phần tử của Đế Đạo Minh, Vi Sinh Gia cùng Hải Long Môn dám động Thánh Linh Cốc, rõ ràng là không cho Đế Đạo Minh ta mặt mũi, bằng không chúng ta dùng danh nghĩa minh chủ sơn môn, thông tri Nhật Sát Các, Tinh Ngục Các, Kiền Hiên Đảo còn có Thiên Vân Đảo tương trợ.

Diệp Phi nói.

- Ngươi biết tại sao Thánh Linh Cốc chỉ báo cho Phi Linh Môn chúng ta không, còn muốn chỉ tên trước tìm chưởng môn?

Quỷ Tiên Tử nhìn Diệp Phi mỉm cười hỏi.

- Đệ tử có chút suy đoán, theo ta được biết, chưởng môn cùng Âm Dương Vương Dạ Vị Ương quan hệ không tệ, đồn đãi Âm Dương Vương Dạ Vị Ương kia là mỹ nhân tuyệt thế, dung mạo khuynh thành, bất quá từ nhỏ lại ưa thích nữ đồng, cũng coi như thanh danh ở bên ngoài rồi, theo đạo lý mà nói, cùng chưởng môn chắc có lẽ không có quan hệ hữu nghị a.

Diệp Phi nói.

- Ngươi nghĩ hơi nhiều rồi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh bất đắc dĩ nhìn Diệp Phi, nói:

- Chưởng môn cùng Âm Dương Vương Dạ Vị Ương kia quan hệ thật là không tệ, nếu chưởng môn ở đây, tuyệt đối sẽ lập tức đáp ứng hỗ trợ, cho nên vừa rồi ta đáp ứng Thánh Linh Cốc Hồ trưởng lão, chỉ là hiện tại ta lại không biết nên tìm ai đi tương trợ Thánh Linh Cốc, dùng thực lực của Vi Sinh Gia cùng Hải Long Môn, hiện tại trong Phi Linh Môn, là không có người có thể đi viện trợ.

Dừng lại một chút, Quỷ Tiên Tử nói:

- Về phần Âm Dương Vương Dạ Vị Ương muốn tìm Phi Linh Môn ta, là bởi vì lúc này đây Thánh Linh Cốc xuất hiện thiên tài địa bảo, cái gọi là thỉnh thần dễ tiễn thần khó, nếu tùy tiện mời người tương trợ, Thánh Linh Cốc sẽ lo lắng, nàng đây là tin tưởng chưởng môn, cho nên mới đến Phi Linh Môn ta cầu viện.

- Thì ra là thế, Dạ Vị Ương này ngược lại là nghĩ rất thấu đáo ah.

Diệp Phi nói.

- Hiện tại ta đau đầu chính là, Phi Linh Môn không người có thể đi tương trợ, ngay cả Dương Quá cùng Tâm Đồng cũng bế quan.

Quỷ Tiên Tử khẽ thở dài, siêu cấp cường giả của Phi Linh Môn đều đã bế quan chữa thương, cường giả còn lại, tuy cũng có Tôn cấp, bất quá Quỷ Tiên Tử cũng biết thực lực đại khái CỦA Vi Sinh Gia tộc cùng Hải Long Môn, những Tôn Giả kia đi cũng vô dụng.

- Sư phụ, bằng không đi xin chỉ thị của Linh Vũ Đại Đế a.

Diệp Phi nói.

- Ân, cũng chỉ có như vậy, nhìn xem Linh Vũ Đại Đế có an bài gì.

Quỷ Tiên Tử đáp, Thánh Linh Cốc nhất định là phải đi tương trợ, bất quá nếu vì sự tình của Thánh Linh Cốc mà ảnh hưởng tới Lục Lâm Thiên bế quan mà nói, cái này lại có chút không đáng rồi, cho nên hiện tại Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh rất mâu thuẫn.

Hô!

Trong Thiên Trụ giới, quanh thân Lục Lâm Thiên quay quanh một vòng kim quang rạng rỡ, một cổ chân khí bàng bạc tiết ra ngoài, từ trong lỗ chân lông toàn thân tuôn ra, tựa như hồng thủy vỡ đê, trước người lập tức hình thành một vòng xoáy kim sắc.

Trong không gian có năng lượng phô thiên cái địa hội tụ, không gian rung rung không ngớt, khí tức của Lục Lâm Thiên điên cuồng kéo lên, trong cơ thể hắn tràn ra khí tức, cũng càng thêm khủng bố, tựa như hỏa tiễn kéo lên, ước chừng bốn ngày, khí tức đã lần nữa đến Thất trọng Vũ Tôn đỉnh phong.

Tốc độ kéo lên khủng khiếp như thế, trong nội tâm Lục Lâm Thiên rất vui vẻ, tuy tốc độ đột phá cực nhanh, nhưng lại không cần lo lắng tâm cảnh cùng căn cơ có vấn đề, tâm tình đã cực kỳ kiên cố, sẽ không đơn giản dao động đến căn cơ.

Cho nên hiện tại Lục Lâm Thiên cũng yên tâm đột phá, có thể đột phá bao nhiêu liền đột phá bấy nhiêu, tổng quát mà nói là càng cao càng tốt, hiện tại mình gặp gỡ cường giả là càng ngày càng mạnh a.

Thời gian lần nữa đi qua, đan điền Khí Hải trong cơ thể Lục Lâm Thiên lần nữa bị quán chú tràn đầy, chân khí gào thét tựa như biển gầm cuồn cuộn.

Hô!

Chung quanh, năng lượng vô hình cũng trở nên cực kỳ hung hãn, từng đạo năng lượng vô hình cấp tốc ngưng tụ, tựa như ở trên đỉnh đầu của Lục Lâm Thiên tạo thành một vòng xoáy, cuối cùng xuyên thấu qua kim quang quanh người Lục Lâm Thiên, đều quán chú tiến vào trong thân thể hắn.

Trong nháy mắt này, không gian run lên, khí tức quanh thân càng ngày càng mạnh, ở dưới năng lượng Thiên Địa liên tục không ngừng quán chú, thân thể cũng lần nữa tiến hành lột xác, gân cốt cơ bắp, ngũ tạng lục phủ,..., cũng xuất hiện cường hóa bất đồng, loại cường hóa này, trên cơ sở của Bất Diệt huyền thể, lần nữa tăng cường.

Thật lâu về sau, nương theo khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên càng ngày càng mạnh, năng lượng vô hình chấn động cũng càng ngày càng kịch liệt, cuối cùng, quanh thân Lục Lâm Thiên, ức vạn lỗ chân lông đều đang tham lam cắn nuốt tất cả năng lượng.

Phanh!

Đan điền Khí Hải vang lên thanh âm trầm thấp, khí tức lần nữa phá tan một đạo bình chướng vô hình, lập tức bão tố tới Vũ Tôn Bát trọng.

Lục Lâm Thiên thôn phệ chân khí khổng lồ của Tật Phong Tôn Giả, là Vũ Tôn Cửu trọng đỉnh phong, đều đã luyện hóa hoàn tất, luyện hóa không thừa chút nào, theo chân khí trong cơ thể bị luyện hóa, không trung hội tụ năng lượng cùng khí thế một mực kéo lên, cũng dần dần tiêu tán không thấy.

Khí tức chấn động tiếp tục giằng co một lát thời gian, mới triệt để bình tĩnh lại.

- Hô!

Sau một lát, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí thật dài, không gian gợn sóng trước người bị trọc khí trong miệng chấn khai.

Tiếp theo trong nháy mắt, ánh mắt của Lục Lâm Thiên vẫn đóng chặt đột nhiên mở ra, hai con ngươi mở ra, tinh mang như là thực chất, lúc này hai con ngươi đen kịt càng thêm thâm thúy, để cho người khác nhìn xem tựa như là nhìn lấy ngôi sao.

Giờ khắc này, một cổ khí thế cường hãn đột nhiên từ trong cơ thể Lục Lâm Thiên phô thiên cái địa tuôn ra, khí thế so với trước kia, không thể nghi ngờ là cường hãn hơn mấy lần, chấn động không gian trực tiếp lắc lư.

- Cái này là Vũ Tôn bát trọng sao.

Tinh mang thu liễm, Lục Lâm Thiên trước tiên dò xét cơ thể của mình, trong đan điền Khí Hải, chân khí cuồn cuộn tựa như biển lớn mênh mông.

Khí Hải khổng lồ để cho Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc, Vũ Tôn Bát trọng, ở trên diện tích đan điền Khí Hải, so với thời điểm Vũ Tôn Lục trọng, khổng lồ hơn mười lần, đủ để cho mình trắng trợn tiêu xài.

Chương 2656: Vũ Tôn bát trọng

Tuy là đột phá trên cấp độ Vũ giả, nhưng Hồn Anh trong đầu cũng đã nhận được không ít chỗ tốt, mà ở đan điền Khí Hải, lúc này Huyết Lục cũng gào thét, tựa hồ đã nhận được không ít chỗ tốt.

Ban đầu Huyết Lục ở trong Đông hải tấn chức, sau đó một mực dừng lại, nhưng lúc nào mới có thể tấn thăng đến Thần khí, Lục Lâm Thiên liền không được biết rồi.

Cảm giác hết thảy, khóe miệng của Lục Lâm Thiên hiện ra vẻ mỉm cười, cấp độ Vũ giả liên tiếp đột phá hai trọng, cái khoảng cách này cũng không nhỏ a.

Tuy nói liên tiếp đột phá hai trọng, nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên cũng lo lắng, nếu là tình huống bình thường mà nói, mình thôn phệ chân khí của một Vũ Tôn Cửu trọng đỉnh phong, luyện hóa chân khí, mình thu được hẳn là một phần mười chỗ tốt.

Vũ Tôn Cửu trọng đỉnh phong, một phần mười chân khí, hẳn là có thể cho một Vũ Tôn Lục trọng đến biên giới Cửu trọng Tôn cấp a, ít hơn nữa cũng là Bát trọng đỉnh phong, mà bây giờ rõ ràng chỉ dừng lại ở Bát trọng sơ kỳ.

Lục Lâm Thiên lo lắng không phải cái khác, chính là trình độ khổng lồ của đan điền Khí Hải, để cho tu vi đột phá gia tăng không ít khó khăn, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng đã sớm hiểu rõ.

Hiện tại để cho Lục Lâm Thiên lo lắng chính là, một cường giả như Tật Phong Tôn Giả, mình thôn phệ chỉ đột phá đến Vũ Tôn bát trọng, vậy nếu mình muốn đột phá đến Vũ Tôn Cửu trọng, thậm chí là trên Vũ Tôn Cửu trọng, cần năng lượng sẽ đáng sợ ra sao.

Lục Lâm Thiên thật sự là khó có thể tưởng tượng, mình cần đi chỗ nào tìm kiếm nhiều năng lượng như vậy, cung cấp mình đột phá.

Chỉ là hơi chút suy tư vấn đề này, ngược lại cũng không phải quá lo lắng, nghĩ đến bây giờ còn có một Thiên Địa Minh, Lục Lâm

Thiên liền vui vẻ, Thiên Địa Minh ngược lại là có không ít cường giả.

Mà lúc này để cho Lục Lâm Thiên càng cao hưng hơn là tu vi hiện tại của mình, hiện tại mình là Vũ Tôn Bát trọng, dựa theo đan điền Khí Hải khổng lồ, tăng thêm Lục Lâm Thiên đi qua Tử Vong Thâm Uyên, cùng tình huống của những siêu cấp cường giả kia giao thủ phán đoán, Lục Lâm Thiên đoán chừng lấy tu vi của mình bây giờ, tuyệt đối là có thể đối kháng bọn người Vô Ảnh Kiếm Tôn rồi, nếu thêm chút thủ đoạn, muốn chiến thắng tựa hồ cũng không khó.

Bất quá đối với thực lực bây giờ của mình rốt cuộc là đến trình độ nào, hết thảy vẫn là cần phải nghiệm chứng qua mới biết, hiện tại hết thảy cũng chỉ là suy đoán mà thôi.

NGAO!

Một tiếng rồng ngâm vang tới, Lục Lâm Thiên trong tay lóe lên huyết quang, Huyết Lục xuất hiện ở trong tay, lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác khí tức trên Kim đao, ngược lại là cường hãn hơn không ít, tựa hồ là mình đột phá, Huyết Lục được chỗ tốt cũng rất nhiều.

Huyết Lục chính là bổn mạng linh hồn, lại là Thần khí chi tài, trong lúc mơ hồ, Lục Lâm Thiên cảm giác tựa hồ Huyết Lục cách tấn thăng đến Thần khí cũng không xa, đợi Huyết Lục tấn chức Thần khí, uy lực kia sợ là sẽ càng thêm hung hãn, đến lúc đó phối hợp Ngũ Hành Huyết Đao Quyết, uy lực tuyệt đối là khủng bố.

Nhìn qua Huyết Lục trong tay, huyết sắc quang mang nội liễm, huyết quang quỷ mị như ẩn như hiện, mang theo sát khí lập loè, Lục Lâm Thiên cảm thấy Huyết Lục tựu như cánh tay của mình, có cảm giác huyết mạch tương liên, nhịn không được quán chú chân khí vào.

NGAO!

Theo chân khí của Lục Lâm Thiên quán chú, trên chuôi đao Huyết Lục, đầu rồng tựa như sống lại, một tiếng đao minh giống như long ngâm khuếch tán, sát khí tựa như thực chất, trực tiếp bao phủ không gian, ở trong khí thế khủng bố này, Lục Lâm Thiên không có thi triển đao pháp Vũ kỹ gì, Huyết Lục chém ra, một đạo đao mang huyết sắc phách không mà ra.

Ken két!

Đao mang màu vàng lướt đi, từ biên giới đao mang bắt đầu, không gian giống như nước, hướng hai bên tách ra, một vết nứt không gian đen kịt lặng yên không một tiếng động nứt vỡ, sau đó xác nhập lại với nhau.

Không gian tĩnh mịch, ánh mắt của Lục Lâm Thiên ngốc trệ, Huyết Lục dĩ nhiên đã cường hãn đến nước này, vừa rồi một đao kia, Lục Lâm Thiên tự tin, nếu cường giả như Yết Sát Tôn Giả chịu một đao, sợ là sẽ bị một đao chém đứt.

- Thật mạnh!

Sau khi kinh ngạc, Lục Lâm Thiên lập tức sợ hãi lẫn vui mừng, vừa rồi Kim thuộc tính phối hợp Huyết Lục xuất đao, vậy mà đã có thể cường hãn đến loại trình độ này, so với Lục Lâm Thiên đoán chừng còn mạnh hơn không ít.

Thu hồi Huyết Lục, ánh mắt Lục Lâm Thiên lấp lóe, năm ngón tay uốn lượn, cánh tay đột nhiên run lên, một đạo trảo ấn chộp tới không gian phía trước.

Tạch...

Trảo ấn nắm xuống, năm vết nứt không gian rất nhỏ xuất hiện, phảng phất dưới một trảo này, không gian trực tiếp bị xé nứt.

- Không sai biệt lắm.

Lục Lâm Thiên rốt cục lộ ra vẻ thoả mãn, dưới thực lực như thế, trong nội tâm không khỏi có cảm giác phóng khoáng tự nhiên sinh ra, sợ là gặp gỡ Vũ Tôn Cửu trọng đỉnh phong, mình cũng dám trực tiếp đối kháng, cường giả như Tật Phong Tôn Giả, lần sau bị mình gặp gỡ, nhất định phải hảo hảo thử xem mới được.

Nghĩ đến thực lực của mình, Lục Lâm Thiên liền có chút kích động, về sau gặp phải bất luận Tôn cấp gì đều không cần chạy, trừ khi là gặp gỡ Chuẩn đế như Nam Thúc.

Trong giây lát, lông mày của Lục Lâm Thiên khẽ động, hết thảy trong Thiên Trụ giới đều bị Lục Lâm Thiên khống chế, lúc này Lục Lâm Thiên quan sát, phát hiện có một người đang đột phá, khóe miệng lộ ra chút vui vẻ.

Hô!

Trong một không gian, năng lượng khủng bố tràn ngập, năng lượng mênh mông kia tựa như thủy triều, liên tục không ngừng theo sương mù đen trắng tiến vào.

- Ca ca, vừa rồi là ngươi đột phá?

Một bóng hình xinh đẹp lóe lên, Lục Tâm Đồng đã đến bên người Lục Lâm Thiên, cảm giác khí tức trên người ca ca, Lục Tâm Đồng biết rõ ca ca nhất định là đột phá không ít, khí tức trong lúc vô hình biến hóa rất lớn, cho nàng cảm giác áp bách rất mạnh.

- Thương thế không có việc gì chứ.

Lục Lâm Thiên hỏi Lục Tâm Đồng, tâm thần quan sát, phát hiện thương thế của nha đầu kia đã sớm khỏi hẳn rồi.

- Đã sớm khỏi hẳn, ca ca không cần lo lắng. Sư phụ rốt cục đột phá cửu trọng Linh Vương.

Lục Tâm Đồng mắt thấy màn sáng đen trắng phía trước, khóe miệng lộ ra vui vẻ, bất quá trong mắt lại có chút không vừa ý.

- Sư phụ ngươi không có Thiên Sinh độc thể, cũng không có cơ duyên như ngươi, đột phá không nhanh bằng ngươi a.

Lục Lâm Thiên nói, hiện tại Đông lão đang hướng Cửu trọng Linh Vương đột phá, những năm này có thể đột phá đến tình trạng như thế, cũng đã là cực nhanh rồi.

- Hô!

Tiếng nói của Lục Lâm Thiên vừa hạ xuống, trong màn sáng đen trắng, có một cổ độc khí phóng lên trời, nương theo là khí tức mênh mông lan tràn, xen lẫn linh hồn uy áp cự lớn, phô thiên cái địa trải ra.

Chỉ sau một lát, hết thảy từ từ khôi phục nguyên dạng

Xùy~~!

Khói độc tán đi, một thân ảnh áo đen xuất hiện ở phía trước, khoanh chân ngồi xuống, khuôn mặt tràn ngập khí tức mênh mông, hai con ngươi mở ra, ánh mắt tựa như ngôi sao chói mắt, trong trọc khí, mang theo một tia khói độc màu đen.

Chương 2657: Hồn độc khôi lỗi

- Chúc mừng Đông lão đột phá, xem ra không lâu về sau là có thể đột phá đến Linh Tôn rồi.

Lục Lâm Thiên nói, bộ pháp phóng ra, đã đến trước người Đông Vô Mệnh.

- Sao có thể cùng ngươi so, đột phá Tôn cấp không dễ dàng như vậy a.

Đông Vô Mệnh đứng dậy, nhìn hai người mỉm cười, lúc này đây trong Tử Vong Thâm Uyên, đối với hắn cũng có được không ít trợ giúp, lần nữa mượn cơ hội đột phá đến Cửu trọng Linh Vương, cái này mới mấy năm thời gian, có tu vi như thế, cũng đã không tệ rồi.

Đương nhiên, Đông Vô Mệnh cũng biết, hắn không có biện pháp cùng hai tên biến thái trước mắt so sánh.

- Sư phụ, đệ tử có cái này muốn tặng cho ngươi.

Lục Tâm Đồng cao hứng đến bên người Đông Vô Mệnh, ra vẻ thần bí nói.

- Có cái gì muốn tặng ta sao?

Đông Vô Mệnh khẽ mĩm cười nói:

- Hiện tại sư phụ cái gì cũng không thiếu a.

- Sư phụ, cái này tặng cho ngươi, là đồ tốt nha.

Lục Tâm Đồng mỉm cười, thủ ấn kết xuất, trong mi tâm có một đạo lưu quang màu đen lướt đi, theo hắc mang tuôn ra, đồng thời còn xen lẫn lực lượng linh hồn mênh mông, cơ hồ là trong một cái hô hấp, liền bao phủ toàn bộ không gian.

Dưới khí tức như thế, linh hồn của Đông Vô Mệnh cũng run rẩy, tâm thần của Lục Lâm Thiên cũng run lên, khí tức này giống như là một loại khí tức tử vong, giống như khí tức linh hồn đang chấn động, tràn ngập hung thần cùng âm trầm.

Ô C-K-Í-T..T...T!

Ở trong hắc mang nồng đậm, một tiếng ô ô xèo...xèo truyền ra, tiếng kêu chói tai này, giống như âm thanh quỷ kêu tới từ địa ngục, thanh âm này để cho lòng người phát lạnh, linh hồn bỡ ngỡ, trong sương mù, là một Hồn Anh lao ra.

Hồn Anh này đen kịt, mang theo khói độc đầy trời, như là trong Hồn Anh cũng xen lẫn hồn độc, diện mục dữ tợn, tựa như ác quỷ, mang theo linh hồn chấn động đáng sợ.

- Phệ hồn ác anh.

Lục Lâm Thiên sững sờ, cái này tựa hồ có điểm giống như Phệ hồn ác anh của Đông Vô Mệnh tại Tử Vong Thâm Uyên bị phá hủy, chỉ có điều khí tức của Phệ hồn ác anh này so với Đông Vô Mệnh, quả thực là thiên địa cách biệt.

- Không phải Phệ hồn ác anh, đây là...

Đông Vô Mệnh chấn kinh, khí tức khủng bố kia, lại để cho hắn toàn thân như nhũn ra, trong lúc nhất thời không có nhận ra cái này là vật gì, như là nhận thức, nhưng lại nghĩ không ra, tóm lại không phải Phệ hồn ác anh.

Bất quá Đông Vô Mệnh cảm giác vật khủng bố này, cùng Phệ hồn ác anh có chút quan hệ, trên nó còn có hồn độc khủng bố, nếu ai bị chạm đến, tuyệt đối là sẽ không may, hồn độc cũng không phải độc tố bình thường.

- Sư phụ, đây là Độc Hồn khôi lỗi, chính là ta dùng hồn anh của Phong Vũ Tôn Giả Vũ Tôn Cửu trọng, cộng thêm Thiên Linh hồn độc của ta, lại thêm không ít linh dược luyện chế thành, ta phải mất hơn nửa năm thời gian cùng không ít tâm huyết, là ta cố ý đưa cho sư phụ ah.

Lục Tâm Đồng khẽ mĩm cười nói, cái này là đồ tốt, lúc trước nhìn thấy sư phụ bị thương, cũng đã chuẩn bị giúp sư phụ luyện chế, Độc Hồn khôi lỗi này chính là một loại Hồn anh khôi lỗi ghi lại trong Thiên Độc Kinh, cực kỳ quỷ dị, cộng thêm Thiên Linh hồn độc, uy lực càng tăng gấp đôi.

- Tâm Đồng, Độc Hồn khôi lỗi này thực lực thế nào.

Lục Lâm Thiên cảm giác được khí tức của Độc Hồn khôi lỗi, trong lúc mơ hồ cũng run sợ, Hồn anh của Phong Vũ Tôn Giả luyện chế, uy lực sợ là cực kỳ đáng sợ, mà uy lực cũng là vấn đề Lục Lâm Thiên quan tâm nhất.

- Thực lực Cửu trọng Hồn Anh xa không bằng thực lực lúc còn sống, bất quá trải qua ta luyện chế, tăng thêm Thiên Linh hồn độc, Độc Hồn khôi lỗi này, uy lực tuyệt đối không dưới Phong Vũ Tôn Giả lúc còn sống, bất quá luyện chế Độc Hồn khôi lỗi này cực kỳ hao tổn tâm thần, cho nên ta không cách nào luyện chế nhiều.

Lục Tâm Đồng nói.

- Lợi hại như vậy.

Nghe Lục Tâm Đồng nói, Lục Lâm Thiên lập tức có hứng thú, bất quá loại Độc Hồn khôi lỗi này không thể luyện chế nhiều, không cách nào đại quy mô sản xuất, nhưng Độc Hồn khôi lỗi này đã cực kì khủng bố rồi.

- Mạnh như vậy.

Đông Vô Mệnh cũng kinh ngạc, hắn không nghĩ tới Độc Hồn khôi lỗi dĩ nhiên mạnh mẽ như vậy, không dưới Phong Vũ Tôn Giả khi còn sống, hắn cũng biết thời điểm Phong Vũ Tôn Giả còn sống, thực lực là Vũ Tôn Cửu trọng ah, còn không phải một Vũ Tôn Cửu trọng bình thường.

- Sư phụ, Độc Hồn khôi lỗi này ngươi bố trí lên một đạo linh hồn cấm chế là có thể dùng, Độc Hồn khôi lỗi này không cần linh lực của ngươi thúc dục, chỉ cần linh hồn lực của ngươi tẩm bổ là được, về sau có nó ở bên người sư phụ, ta an tâm.

Lục Tâm Đồng nói.

- Hảo đồ nhi, loại bảo vật này, sư phụ thu rồi.

Toàn thân Đông Vô Mệnh run lên, loại bảo vật này sao có thể không tâm động, cũng không cần cùng đệ tử bảo bối của mình khách khí, thực lực của đệ tử, cũng đã đến tình trạng khủng bố.

Xùy~~!

Từng đạo thủ ấn kết xuất, tăng thêm Lục Tâm Đồng tương trợ, Đông Vô Mệnh rất nhanh liền thu Độc Hồn khôi lỗi vào mi tâm, cảm nhận được linh hồn bàng bạc trên người Độc Hồn khôi lỗi, toàn thân Đông Vô Mệnh run lên, nội tâm kích động, về sau đã có vật khủng bố này, mình cơ hồ là có thể cùng những siêu cấp cường giả kia đánh một trận.

- Chúc mừng Đông lão.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Đông lão có được thủ đoạn như thế, về sau tự bảo vệ mình hẳn là đầy đủ, cũng thầm than thủ đoạn của Lục Tâm Đồng đúng là không ít, có loại cảm giác tầng tầng lớp lớp, thủ đoạn còn cực kỳ quỷ dị cùng khủng bố.

- Ha ha.

Đông Vô Mệnh cười ha ha, trong nội tâm rất cao hứng.

Sau một lát, quan sát trong Thiên Trụ giới, ánh mắt của Lục Lâm Thiên nhúc nhích, thương thế của mọi người không có vấn đề, ngược lại là không ít người có dấu hiệu đột phá, lúc này ở trong Tử Vong Thâm Uyên, người có thể còn sống đi ra, đều được ích lợi không nhỏ.

- Đều muốn đột phá sao?

Khóe miệng có chút giương lên, Lục Lâm Thiên vui vẻ, để cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc nhất là bốn người, sư huynh Sát Phá Quân lúc này cũng đang ở trong đột phá, Dương Quỷ cùng Âm Quỷ trong Cực Nhạc Tam Quỷ, cũng đều có dấu hiệu đột phá, sợ là muốn đột phá chỉ là vấn đề thời gian.

Mà đổi thành bên ngoài, Huyết Mị, Hắc Hùng,… không ít yêu thú linh thú cũng đã có dấu hiệu đột phá.

Âm Quỷ cùng Dương Quỷ đột phá, Lục Lâm Thiên không có gì ngoài ý muốn, hai người này ngừng ở Vũ Tôn bát trọng không ít thời gian, lúc này phục dụng Diễn Linh Thiên Quả, mượn nhờ Diễn Linh Thiên Quả được đến chỗ tốt, cơ hội vừa đến, hơn phân nửa là sẽ đột phá, chờ hai người đột phá, đến lúc đó Cực Nhạc Tam Quỷ phối hợp Tam Tinh trận, không thể nghi ngờ là tương đương với một cường giả khủng bố.

Thời điểm Âm Quỷ cùng Dương Quỷ vẫn là Vũ Tôn bát trọng đỉnh phong, Cực Nhạc Tam Quỷ tạo thành Tam Tinh trận liền có thể chống lại Vũ Tôn Cửu trọng trung kỳ, nếu Âm Quỷ cùng Dương Quỷ lần nữa đột phá Cửu trọng, phối hợp xuống, uy lực có thể nghĩ, tăng thêm Lệ Quỷ tuy khó có thể đột phá, bất quá tuyệt đối sẽ có tiến bộ rất lớn.

Chương 2658

Lục Lâm Thiên đối với Cực Nhạc Tam Quỷ có chút mong đợi, đến lúc đó ba người thúc dục Tam Tinh trận, nhất định sẽ cực kì khủng bố, lúc trước lưu lại ba người này, ngược lại là sáng suốt, thực lực Tam Quỷ đều cực kỳ cường hãn.

Đại ca Dương Quá đang đột phá, Lục Lâm Thiên ngược lại là không có ngoài ý muốn, đại ca Dương Quá cùng Nguyên Nhược Lan đại chiến qua một hồi, dùng tính cách vũ si của đại ca Dương Quá, tuyệt đối sẽ được không ít lĩnh ngộ, lúc trước mình ở Vạn Thú tông cùng Nguyên Nhược Lan chiến một trận, cũng bởi vậy lĩnh ngộ không ít, có lẽ là như thế, để cho đại ca đột phá lần nữa.

Dù sao thời gian không gấp, bên ngoài không có động tĩnh gì, Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng xảy ra nhiễu loạn gì, mình còn có một số việc phải làm, chậm vài ngày đi ra ngoài, chờ mọi người đột phá xong lại đi ra cũng không muộn, nếu đang trong đột phá bị quấy rầy gián đoạn, lần sau còn không biết lúc nào mới có thể gặp gỡ cơ hội lần nữa.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên về tới chỗ cũ khoanh chân ngồi xuống, trong tay cầm lên trữ vật giới chỉ của Tật Phong Tôn Giả luyện hóa, phía trên này cũng bố trí cấm chế, ngược lại là tốn không ít thời gian, lúc này mới luyện hóa được trữ vật giới chỉ của Tật Phong Tôn Giả.

Tâm thần quan sát vào trong, Lục Lâm Thiên ngược lại là có chút kinh hỉ, có không ít Vũ kỹ cùng đan dược bất truyền của Hóa Vũ Tông, còn có hai kiện Huyền Vũ Linh Khí cùng một kiện Địa cấp Vũ Linh Khí.

Lục Lâm Thiên nhìn một phen, móc ra một ngọc giản Vũ kỹ màu trắng, phía trên lan tràn năng lượng Phong thuộc tính bàng bạc, từ năng lượng phán đoán, đã là Địa cấp cao cấp Vũ kỹ, còn không phải là Địa cấp bình thường.

Ở trên cấp độ Vũ kỹ, Lục Lâm Thiên cảm giác gần đây Vũ kỹ phù hợp cũng thiếu đi không ít, Vũ kỹ cấp độ cao, cũng có thể tận khả năng đem thực lực bản thân thúc dục ra a.

Sau khi do dự, Lục Lâm Thiên mở ra Địa cấp cao cấp Vũ kỹ, trên ngọc giản, lập tức có hào quang chói mắt rót vào mi tâm của Lục Lâm Thiên, sau đó hóa thành một cổ tin tức khổng lồ tiến nhập trong óc.

Toàn bộ không gian đều bao phủ trong một mảnh quang mang chói mắt, ở trong hào quang, khí tức Phong thuộc tính cực kỳ cuồng bạo lan tràn, bị năng lượng vô hình dẫn dắt đến, sau một lát, hào quang mới thu liễm, không trung khôi phục bình thường.

- Bạo Phong Long Vũ.

Lục Lâm Thiên mở ra hai con ngươi, lúc này trong mắt có chút kinh ngạc, Địa cấp Vũ kỹ Phong thuộc tính này, gọi là Bạo Phong Long Vũ, đúng là Vũ kỹ mà lúc trước Tật Phong Tôn Giả thi triển qua, Vũ kỹ này rất bất phàm, Lục Lâm Thiên cũng tự mình nhìn qua uy lực của nó.

Lục Lâm Thiên cũng không có lập tức tu luyện Vũ kỹ này, hiện tại tu luyện Địa cấp Vũ kỹ, đối với mình mà nói, độ khó cũng sẽ không quá lớn, lần nữa đem trữ vật giới chỉ của Hạc Linh tả sứ luyện hóa, đem đồ vật thu vào nhẫn trữ vật của mình.

Mấy canh giờ sau, Lục Lâm Thiên bắt đầu lĩnh ngộ thời gian.

Thời gian trong Thiên Trụ giới từ từ trôi qua, mười mấy ngày sau, âm thanh chấn động truyền đến, Băng Mộc Tôn Giả Sát Phá Quân từ ngũ trọng Vũ Tôn thẳng phá Vũ Tôn Lục trọng, gây ra động tĩnh cũng không nhỏ, sau khi đột phá, liền bắt đầu ổn định khí tức.

Ba ngày sau, Huyết Mị dẫn đầu đột phá đến Bát giai trung kỳ, sát khí đại tác, linh phong quanh quẩn, khí thế cực kỳ kinh người.

Trên ngọn núi sau Phi Linh Môn, Thánh Thủ Linh Tôn, Nam Thúc, Kim Huyền đang ngồi, Hắc Vũ nhẹ đứng ở sau lưng Thánh Thủ Linh Tôn.

- Chủ nhân, Thánh Linh Cốc cầu viện, chúng ta nên xuất thủ tương trợ hay không!

Hắc Vũ đối với Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói, thực lực của Vi Sinh Gia cùng Hải Sa môn rất mạnh.

- Thực lực của Vi Sinh Gia cùng Hải Sa môn không tính kém, ta nhớ trong Vi Sinh Gia tộc, có mấy lão quỷ ban đầu ở trong một mật địa nhận được không ít cơ duyên, cho nên thực lực cực kỳ cường hãn, ở trong gia tộc cường giả cũng không ít, bình thường cực kỳ ít xuất hiện, mà Hải Sa môn là một sơn môn tồn tại không ít năm, cũng ở trong Đông hải, nghe nói thực lực cũng không yếu, xem như loại mạnh trong thế lực nhất lưu.

Nam Thúc nói.

- Vi Sinh Gia, Hải Sa môn, chưa nghe nói qua.

Thánh Thủ Linh Tôn mỉm cười, nói:

- Bất quá chỉ bằng Vi Sinh Gia cùng Hải Sa môn liền dám đi trêu chọc Thánh Linh Cốc mà nói, thật là ngại mạng dài, chết như thế nào cũng không biết.

- Đoan Mộc huynh, như lời ngươi nói, chẳng lẽ trong Thánh Linh Cốc còn ẩn tàng cường giả sao?

Nam Thúc có chút nghi ngờ nói.

- Đó là tự nhiên, chỉ là không biết những năm này đã đến cấp độ khủng bố nào mà thôi.

Thánh Thủ Linh Tôn nói, tựa hồ trong lòng có nắm chắc.

- Đoan Mộc huynh mấy ngàn năm nay không đi ra ngoài, có lẽ Thánh Linh Cốc cường giả kia đã tới đại nạn cũng có khả năng a.

Nam Thúc do dự một hồi nói.

- Yên tâm đi, chắc có lẽ không có vấn đề.

Thánh Thủ Linh Tôn có chút than nhẹ, nói:

- Sự tình Thánh Linh Cốc, chúng ta không cần quản nhiều, chỉ có điều Thánh Linh Cốc cầu viện, nhất định là người nọ đã lánh đời không muốn ra, nếu Phi Linh Môn không có người đi, ngược lại cũng không cần lo lắng, đến lúc đó Hắc Vũ ngươi đi là được, dù sao Thánh Linh Cốc không có vấn đề lớn.

- Chủ nhân, ta liền đi xem a.

Hắc Vũ nói.

- Trước đợi vài ngày đã, vẫn còn kịp, ta đoán chừng lấy thời gian trong Thiên Trụ Giới cũng không còn nhiều lắm, Lâm Thiên lo lắng Phi Linh Môn cùng Thiên Địa Minh động tĩnh, sẽ không bế quan quá lâu, nếu đợi đến lúc hắn xuất quan, để cho hắn đi là thích hợp nhất.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Hiện tại ta rất muốn biết, tiểu tử kia có thể đột phá đến mức nào.

Nam Thúc nói.

- Đoán chừng là Vũ Tôn bát trọng đỉnh phong.

Thánh Thủ Linh Tôn cân nhắc nói.

- Sợ là không tới được, đan điền Khí Hải của tiểu tử kia cực kỳ khổng lồ, có thể đến Vũ Tôn bát trọng trung kỳ cũng không tệ rồi, bất quá đã tới Vũ Tôn bát trọng, tăng thêm thủ đoạn của tiểu tử kia, trong Tôn cấp, sợ là không ai có thể làm gì hắn, ngay cả Kim Lang huynh, Cùng Kỳ huynh cũng không cách nào bắt hắn.

Nam Thúc nói, mình cũng tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết, cho nên cũng đại khái biết rõ hắn có thể được đến chỗ tốt.

- Lục trọng Tôn cấp liền có thể một chiêu đánh chết tam hệ Vũ Tôn Cửu trọng, nếu đã đến Vũ Tôn bát trọng, tự nhiên là không có vấn đề.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

Trong Thiên Trụ giới, thời gian từ từ trôi qua, một ngày nào đó, không gian trong Thiên Trụ giới đột nhiên run lên, không gian tɧác ʅoạи kịch liệt, thân ảnh của Lục Lâm Thiên lập tức lóe lên, xuất hiện ở trong một chỗ không gian.

Xùy~~!

Thời điểm Lục Lâm Thiên vừa thu lại thủ ấn, hai con ngươi mở ra, tâm thần lan tràn, lập tức trong mắt có chút vui vẻ.

- Rốt cục tới tầng thứ ba rồi.

Khuôn mặt của Lục Lâm Thiên lộ vẻ mừng rỡ, tâm thần nhìn xuống, đây đã là tầng thứ ba trong Thiên Trụ giới, Thiên Trụ giới tổng cộng có chín tầng, tầng thứ nhất thời gian cùng ngoại giới gấp mười, tầng thứ hai là gấp hai mươi.

Chương 2659: Dương Quá đột phá 2

Lúc này tầng thứ ba, thời gian chẳng khác gì là 30 lần, cái này đối với tu luyện của mình càng thêm có lợi, có Thiên Trụ giới, mình sẽ không sợ thời gian không đủ dùng.

Trên không một chỗ không gian, hoàng mang quanh quẩn, Dương Quá khoanh chân ngồi xuống, toàn thân bao phủ trong hoàng mang, thân hình ngồi xếp bằng bất động, chung quanh năng lượng quanh quẩn, khí tức trên người đang cấp tốc kéo lên.

Hô!

Tựa hồ cũng không có bao lâu, không gian chung quanh chấn động kịch liệt, một cổ hào quang màu vàng đất ở quanh người Dương Quá đại tác, tách ra tia sáng chói mắt.

Dưới khí tức như thế, không gian run lên, nương theo khí tức quanh thân Dương Quá càng ngày càng mạnh, năng lượng chấn động cũng càng ngày càng kịch liệt.

Phanh!

Trong đan điền Khí Hải của Dương Quá, âm thanh trầm đυ.c truyền ra, khí tức lập tức phá tan bình chướng vô hình.

Xùy~~!

Trong nháy mắt, mấy đạo thân ảnh cũng lập tức xuất hiện ở trước người Dương Quá, ánh mắt mấy người đều cực kỳ kinh ngạc, mấy người này đúng là Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Đông Vô Mệnh, Sát Phá Quân, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Huyết Mị, Thiên Độc Yêu Long, Quỳ Long Như Hoa...

- Đại ca đột phá Vũ Tôn bát trọng rồi.

Lục Tâm Đồng kinh ngạc nói, đại ca đột phá Vũ Tôn bát trọng, không thể nghi ngờ là thực lực lần nữa cường hãn rất nhiều.

- Đột phá thật đúng là nhanh ah.

Bọn người Thiên Thủ Quỷ Tôn, Thiên Độc Yêu Long sợ hãi thán phục, lúc trước thực lực của Dương Quá bọn hắn đều biết, không nghĩ tới lúc này mới ngắn ngủn mấy năm, bọn hắn đã bị bỏ ở sau lưng.

- Vũ Tôn bát trọng.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, đại ca Dương Quá đột phá đến Vũ Tôn bát trọng, tăng thêm Chấn Thiên tương trợ, đủ để trong Tôn cấp dựng ở thế bất bại.

- Nhị thiếu gia đột phá thật đúng là nhanh.

Lệ Quỷ cũng đến bên người, thực lực của Nhị thiếu gia hắn cũng tận mắt nhìn đến, thực lực cực kỳ khủng bố, hiện tại lần nữa đột phá, về sau trong Tôn cấp, sợ là không có quá nhiều người có thể làm gì hắn.

- Lệ Quỷ, tu vi của ngươi thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên nhìn Lệ Quỷ, lúc này khí tức trên người Lệ Quỷ có biến hóa không ít, hai mắt thâm thúy, trong lúc mơ hồ so với trước như là hai người, Lục Lâm Thiên đoán chừng cái này chỉ sợ là tác dụng của Diễn Linh Thiên Quả cùng Đế Linh Tấn Thần Đan.

- Tuy không có đột phá, bất quá tiến bộ cũng không nhỏ.

Lệ Quỷ cung kính nói, phục dụng Diễn Linh Thiên Quả cùng Đế Linh Tấn Thần Đan, tuy tu vi không có quá nhiều tiến bộ, bất quá trên tâm cảnh cùng phương diện khác, quả thực là kinh người, trong lúc vô hình, để cho thực lực của hắn kéo lên không ít, Lệ Quỷ tự nhiên là càng thêm tinh tường loại chỗ tốt này, trong nội tâm càng thêm cảm kích.

Thời gian trì hoãn một lúc, hoàng mang trên không gian mới từ từ tiêu tán, mà hoàng mang tiêu thất, chung quanh cũng bắt đầu bình tĩnh trở lại.

- Hô!

Sau một lát, thân ảnh của Dương Quá hiển lộ, thở ra một ngụm trọc khí thật dài, hai con ngươi mở ra, một cổ khí thế cường hãn đột nhiên từ trong cơ thể phô thiên cái địa bạo tuôn, chấn động không gian lắc lư.

- Chúc mừng ca ca đột phá.

Lục Tâm Đồng dẫn đầu đến bên người Dương Quá nói.

- Cái này có cái gì đánh chúc mừng, cũng không phải đột phá Đế cấp.

Dương Quá mỉm cười, lập tức nghi ngờ nói:

- Sao các ngươi đều ở đây?

Lục Lâm Thiên nói:

- Thời gian cũng không còn nhiều, mọi người đi ra ngoài trước đi.

- Vâng, chưởng môn.

Mọi người gật đầu đáp.

Lục Lâm Thiên lo lắng Phi Linh Môn, cũng nghĩ tới Thiên Địa Minh động tĩnh, thương thế khôi phục, thực lực lần nữa tăng cường, không ít cường giả của Phi Linh Môn đều có chỗ đột phá, cũng nên đi ra ngoài rồi.

Mà toàn bộ Thiên Trụ giới, cũng chỉ có Âm Quỷ cùng Dương Quỷ còn đang chuẩn bị đột phá, Lục Lâm Thiên không có ảnh hưởng hai người, để cho những người khác đi ra.

Mọi người xuất quan, sắc trời đã chạng vạng tối, mặt trời chiều ngã về tây, tà dương như máu.

Trong đình viện phía sau núi, Lục Lâm Thiên gặp Quỷ Tiên Tử

Bạch Oánh, biết gần đây Thiên Địa Minh tựa hồ cũng không có đại quy mô hành động gì, trong nội tâm Lục Lâm Thiên ngược lại càng lo lắng, trong lúc mơ hồ cảm giác, Thiên Địa Minh này sợ là đang âm thầm an bài cái gì, bằng không sẽ không an tĩnh như vậy.

Lúc này đây ở trong Tử Vong Thâm Uyên, Thiên Địa Minh bị trọng thương, muốn nói Thiên Địa Minh có thể nhịn mà nói, Lục Lâm Thiên mới không tin tưởng, lúc này càng không có động tĩnh, sợ là đến lúc đó động tĩnh sẽ càng lớn, hiện tại chỉ là yên lặng trước khi bảo táp xảy ra mà thôi.

Lục Lâm Thiên cũng từ trong miệng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, biết Thánh Linh Cốc Âm Dương Vương Dạ Vị Ương phái người đến đây cầu viện, nghe vậy sắc mặt có chút biến hóa, hỏi cẩn thận.

- Sự tình đại khái là như thế, Linh Vũ Đại Đế nói đã có an bài, bảo ta không cần lo lắng.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cùng Lục Lâm Thiên nói tình huống mà Thánh Linh Cốc gặp được thoáng một phát.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới biết, nguyên lai Thánh Linh Cốc có một địa phương gọi là Thánh Linh Phong, gần đây có thiên tài địa bảo xuất thế, nhìn động tĩnh kia, tuyệt đối không phải vật bình thường, cho nên đưa tới Vi Sinh Gia tộc cùng Hải Sa môn ở phụ cận chú ý.

Hải Sa môn cùng Vi Sinh Gia kia sợ là sẽ không dễ dàng buông tha tranh đoạt loại bảo vật này, Thánh Linh Cốc khó có thể chống lại Vi Sinh Gia cùng Hải Sa môn, cho nên phái người đến Phi Linh Môn cầu viện trợ.

- Oánh tỷ, Vi Sinh Gia tộc cùng Hải Sa môn có lai lịch gì?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên khẽ biến, đối với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hỏi.

Vi Sinh Gia tộc cùng Hải Sa môn kia, Lục Lâm Thiên là nghe nhắc qua, bất quá chỉ có chút ấn tượng, trong thế lực nhất lưu, thực lực của Thánh Linh Cốc đã xem như không yếu, thế lực có thể uy hiếp được Thánh Linh Cốc, Lục Lâm Thiên là có chút tò mò.

- Năm đó ta đã từng gặp qua một ít người Hải Sa môn, còn có chút mâu thuẫn nhỏ, thực lực Hải Sa môn này, ngược lại là không dưới nhất lưu sơn môn, chỉ có điều bình thường ẩn thế, từ trước đến nay rất ít xuất hiện, mà trong Hải Sa môn có mấy cường giả chấn nhïếp, ngoại nhân cũng không dám đi trêu chọc, đồn đãi Tôn cấp cường giả trong Hải Sa môn cũng không ít, lão tổ sáng tạo Hải Sa môn cũng còn tại thế, thực lực đã đến hàng ngũ siêu cấp cường giả.

Đông Vô Mệnh nghe vậy cũng nói, năm đó thời điểm ở Đông hải đi ra, vừa vặn cũng gặp qua người Hải Sa môn.

Quỷ Tiên Bạch Oánh nói:

- Còn Vi Sinh Gia tộc, thì là một đại gia tộc, thời gian tồn tại rất dài, đồn đãi ở trong Vi Sinh Gia tộc có Vi Sinh ngũ tổ, năm người là huynh đệ, thời điểm tuổi trẻ trong lúc vô tình đạt được cơ duyên cực lớn, bởi vậy thời gian dần qua đều đặt chân đến hàng ngũ siêu cấp cường giả, cộng thêm Ngũ huynh đệ này từ trước đến nay không ra ngoài, cũng không có cừu gia gì, một mực ở trong tổ địa, cho nên người biết rõ Vi Sinh Gia tộc cũng không nhiều, về phần những người này tu vi cụ thể là gì, chúng ta không cách nào tra được.

Chương 2660: Đi Thánh Linh Cốc

- Có lẽ đều là siêu cấp cường giả a.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên có chút lóe lên, không nghĩ tới bình thường không hiển sơn lộ thủy, nhưng cường giả thật đúng là không ít, Thánh Linh Cốc cũng không thể làm sao, thực lực tuyệt đối là cường hãn.

Sau một lát thì trời đã tối, vào đêm, trăng sáng giắt vòm trời, trăng sáng sao thưa, ở trong sơn mạch yên lặng, một thân ảnh xẹt qua giữa không trung, liền lướt về phía một ngọn núi.

- Bái kiến sư phụ, nghĩa phụ, Kim Huyền thúc, Hắc Vũ thúc, Nhị lão.

Lục Lâm Thiên đến đình viện, lúc này trong đình viện, Sát Phá Quân, Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng đều ở trong đó.

- Thật đúng là Vũ Tôn bát trọng, vừa mới đột phá Vũ Tôn bát trọng sao?

Ánh mắt Nam Thúc nhìn chăm chú lên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút lấp lóe, hơi kinh ngạc, tựa hồ còn chưa tới cấp độ hắn dự đoán.

- Ân, miễn cưỡng đột phá đến Vũ Tôn bát trọng.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, thầm nghĩ nhãn lực của nghĩa phụ Nam Thúc thật đúng là lợi hại, liếc mắt là có thể xem thấu thực lực của mình.

- Coi như là không tệ rồi, tu vi chỉ là Vũ Tôn bát trọng sơ kỳ, đoán chừng là bởi vì đan điền của ngươi quá mức khổng lồ a.

Nam Thúc nói.

- Lâm Thiên ngươi đến kịp thời, sự tình Thánh Linh Cốc ngươi biết chưa?

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

- Đệ tử đúng là vì việc này mà đến.

Lục Lâm Thiên gật đầu, sự tình bên Thánh Linh Cốc hắn đã biết, đúng là vì cùng sư phụ, nghĩa phụ thương nghị mà đến.

- Ta và nghĩa phụ của ngươi thương nghị qua, vốn định để cho Hắc Vũ đi, bất quá đoán chừng Hắc Vũ cũng khó có thể phát ra tác dụng, cho nên vẫn là do ngươi đi đi, Hắc Vũ thúc cùng ngươi đi qua a.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Đệ tử đã biết.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, hắn cùng Âm Dương Vương Dạ Vị Ương có giao tình, hiện tại đều là một phần tử của Đế Đạo Minh, Lục Lâm Thiên không có lý do gì không giúp, dù sao khoảng cách cũng không xa, mà thiên tài địa bảo kia động tĩnh kinh người như vậy, sợ là sẽ cực kỳ khó được, đi biết một chút cũng tốt.

Ngay thời điểm Lục Lâm Thiên xoay chuyển ánh mắt, Thánh Thủ Linh Tôn tựa hồ nhìn ra suy nghĩ của Lục Lâm Thiên, nói:

- Lâm Thiên, ta nhắc nhở ngươi, bất kể Thánh Linh Cốc xuất thế bảo vật gì, ngươi cũng không được có tâm nhúng chàm, có nghe hay không, ta cùng Thánh Linh Giáo có chút sâu xa, ngươi không thể thấy lợi liền lấy.

- Vâng, đệ tử sẽ không suy nghĩ nhiều.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ, sư phụ nói như vậy rồi, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể thu hồi tâm tư mưu lợi, chỉ là Lục Lâm Thiên có chút kỳ quái, sao sư phụ sẽ hảo tâm đối với Thánh Linh Cốc như vậy.

- Ngươi tiểu tử này, sáng mai ngươi đi qua đi, chậm sẽ sinh biến, tính toán thời gian cũng không còn nhiều lắm, nếu thuận tiện, người của Vi Sinh Gia tộc cùng Hải Sa môn không cần lưu thủ, cho bọn hắn chút giáo huấn.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Đệ tử lĩnh mệnh.

Lục Lâm Thiên nói, càng cảm thấy sư phụ đối với Thánh Linh Cốc có giao tình không tệ, Thánh Linh Cốc, Thánh Linh Giáo, giữa hai người này chẳng lẽ có quan hệ sao.

- Đại ca, ta cũng muốn đi.

Lục Tâm Đồng sẽ không bỏ qua cơ hội này a.

- Được rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, dùng thực lực của Lục Tâm Đồng hiện tại, Lục Lâm Thiên tự nhiên là sẽ không lo lắng giống như trước kia, thực lực của cô nàng này bây giờ, là cực kì khủng bố a, thoại âm rơi xuống, Lục Lâm Thiên nhìn Dương Quá nói:

- Đại ca, ngươi cũng đi a.

- Ân, ta cũng đang có ý này, đi xem Vi Sinh Gia tộc cùng Hải Sa môn rốt cuộc mạnh bao nhiêu, cũng thử xem thực lực của ta lúc này ra sao.

Dương Quá khẽ mĩm cười nói.

- Ba người các ngươi đều đi, Vi Sinh Gia tộc cùng Hải Sa môn sẽ xui xẻo.

Sát Phá Quân nhìn ba huynh muội, nếu ba huynh muội này cùng một chỗ tiến đến, sợ là đủ để đem Vi Sinh Gia tộc cùng Hải Sa môn san thành bình địa.

- Ba người các ngươi đều đi, sợ là người bình thường khó có thể làm sao, bất quá các ngươi không thể chủ quan.

Nam Thúc đối với Lục Lâm Thiên bàn giao nhắn nhủ nói:

- Trong Vi Sinh Gia tộc, có Vi Sinh ngũ tổ, thực lực cực kỳ cường hãn, đặc biệt là năm người có trận pháp hợp kích, uy năng có thể tăng lên không ít, trong Hải Sa môn, cường giả cũng cực kì khủng bố.

- Ân.

Lục Lâm Thiên gật đầu, Vi Sinh Gia cùng Hải Sa môn này tự nhiên là không thể khinh thường, lúc này đây mang theo đại ca Dương Quá, Lục Tâm Đồng, còn có Lệ Quỷ, tăng thêm Huyết Mị cùng một chỗ tiến về trước, về phần những cường giả khác, vẫn là ở lại Phi Linh Môn mới tốt, hết thảy lấy địa bàn làm chủ.

Lục Lâm Thiên mang theo Dương Quá, Lục Tâm Đồng, còn có Lệ Quỷ… tiến về trước, Thánh Thủ Linh Tôn cùng Nam Thúc biết trên người hắn còn có Cửu Khôi Lỗi, đội hình như thế, ngược lại là không có lo lắng gì, trừ khi xuất hiện Chuẩn đế, bằng không chỉ có phần người khác không may.

Cuối cùng Nam Thúc cùng Thánh Thủ Linh Tôn chỉ hơi khai báo vài câu, càng quan trọng hơn là lúc này Kim Huyền cũng sẽ đến, có Kim Huyền, cái kia càng sẽ không có vấn đề, nói là viện trợ Thánh Linh Cốc, trên thực tế là đi ngang qua sân khấu mà thôi.

Sáng sớm hôm sau, thời điểm phương đông lóe sáng, đại địa còn hất lên một tầng sương mỏng, Phi Linh Môn sơn mạch, liếc nhìn lại, sương mù mông lung, dãy núi che đậy trong mây mù, cảnh sắc cực kỳ động lòng người.

Phía sau núi, ở trong đình viện, nhìn thấy sư phụ lại muốn đi ra ngoài, Lục Kinh Vân vểnh lên cái miệng nhỏ nhắn, không thuận theo không buông tha muốn đi theo, Lục Lâm Thiên cam đoan lúc này đây rất mau sẽ trở về, mới thật không dễ dàng để cho tiểu gia hỏa buông tha ý niệm muốn đi theo.

Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh bay lên, mấy đạo thân ảnh cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư bay ra Phi Linh Môn, đầu tiên muốn đến là không gian

Trùng Động, phải từ không gian Trùng Động đến Đông hải Ma Vân thành mới được.

Lúc này đây đi Thánh Linh Cốc cứu viện là Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Hắc Vũ, Kim Huyền, Lệ Quỷ còn có Huyết Mị tổng cộng bảy người, nếu tính cả Tuyết Sư mà nói là tám cái, mang lên Huyết Mị, Lục Lâm Thiên cảm giác nói không chừng đến lúc đó có thể có công dụng.

Dùng tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư, một lát sau đã đến không gian Trùng Động, lập tức theo không gian Trùng Động thẳng đến Đông hải.

Rặng núi lớn bao phủ trong sương mù, sơn mạch xanh ngắt một mảnh, ở chỗ sâu trong sơn mạch, tựa hồ nhận lấy cái gì kinh hãi, xa xa thỉnh thoảng có tiếng hô của yêu thú truyền ra.

Trên một ngọn núi, có không dưới 500 thân ảnh đứng thẳng, thân ảnh đều thẳng tắp, khí tức lăng lệ ác liệt, trước bọn hắn cũng có không ít thân ảnh, ánh mắt trực tiếp nhìn quét trên ngọn núi.

Lúc này trên ngọn núi khổng lồ phía trước, có một cổ khí tức không ngừng theo ngọn núi tràn ngập khuếch tán ra, làm cho không gian phụ cận cũng theo đó lắc lư, khí tức này để cho lòng người phát run, năng lượng bàng bạc càng lúc càng nồng nặc, để cho linh hồn người cũng càng ngày càng bị áp lực.

Chương 2661: Bắt đầu động thủ 1

- Hải Tượng Trưởng Lão, năng lượng chấn động lớn như thế, thiên tài địa bảo kia nhất định rất bất phàm.

Một lão giả bộ dáng năm mươi tuổi, mặc trường bào màu lam nhạt, thân hình hơi mập mạp nhìn ngọn núi phía trước, ánh mắt khiếp sợ thì thào nói, năng lượng chấn động kinh khủng, để cho linh hồn hắn nhận lấy áp chế cực lớn.

- Bảo vật này gây ra chấn động lớn như thế, tuyệt đối không phải vật phàm.

Lão giả bị gọi là Hải Tượng Trưởng Lão kia, chính là một cái càng thêm mập mạp, tóc còn có chút ngốc, hết lần này tới lần khác làn da lại trắng nõn như thiếu nữ, để cho người nhìn xem, tuyệt đối thuộc về loại đã gặp qua là không quên được.

Bất quá khí tức trên người lão giả này cũng cực kì khủng bố, trong lúc mơ hồ có năng lượng chấn động rất mạnh.

- Thánh Linh Phong này, luôn luôn là Thánh Linh Cốc chiếm lấy, người Thánh Linh Cốc đã sớm đợi ở đó a.

Lão giả mặc trường bào màu lam nhạt nói.

- Thánh Linh Cốc không có gì phải sợ, ngược lại là người Vi Sinh Gia cũng đến, như thế sẽ rất khó chơi.

Hải Tượng Trưởng Lão nói.

- Hải Tượng Trưởng Lão, hiện tại Thánh Linh Cốc này gia nhập Đế Đạo Minh, nên cần cố kỵ chút ít.

Lão giả mặc trường bào màu lam nhạt hơi lo lắng, mắt tam giác híp lại, ánh mắt lập loè.

- Nếu bình thường, ngược lại là cần cố kỵ thoáng một phát, bất quá gần đây có thể không cần cố kỵ, Đế Đạo Minh này sợ là vì Thiên Địa Minh đã nhức đầu rồi, như thế nào lại quản sự tình của Thánh Linh Cốc, nói toạc ra, Thánh Linh Cốc ở trong Đế Đạo Minh cũng không có địa vị gì, cho nên không cần cố kỵ.

Hải Tượng Trưởng Lão lạnh nhạt nói.

- Ồ, người Vi Sinh Gia tộc đến ngược lại cũng không ít ah.

Tiếng nói của Hải Tượng Trưởng Lão hạ xuống, ánh mắt nhìn chăm chú về phía trước.

Trên một ngọn núi, giờ phút này cũng có trên trăm thân ảnh xuất hiện, khí tức đều cực kỳ bàng bạc, chút ít đi đầu, khí tức lại cực kỳ ẩn nấp, trong lúc vô hình để cho người cảm thấy áp lực.

- Tộc trưởng, bảo vật này hẳn là sắp thành thục a!

Trên ngọn núi, một lão giả bận tố bào nhìn ngọn núi phía trước, ánh mắt rung động nói.

- Hẳn vậy, bảo vật này lan ra năng lượng liền có thể tạo thành linh hồn uy áp, nhất định là trọng bảo.

Được gọi là tộc trưởng, chính là một Đại Hán gần năm mươi tuổi, ánh mắt nhảy lên, cực kỳ thanh tịnh, trầm giọng nói:

- Người Thánh Linh Cốc không cần cố kỵ, ngược lại là người Hải Sa môn đã đến, chúng ta phải đề phòng một ít mới được.

Trung niên Đại Hán nói.

....

Trước ngọn núi, mắt thấy khí tức lan ra càng nồng đậm, ánh mắt đảo qua thân ảnh trên hai ngọn núi bên cạnh, sắc mặt của Dạ Vị Ương càng ngưng trọng lên.

- Hồ trưởng lão, có phải Bạch Cung Phụng tự mình đáp ứng nhất định sẽ phái người đến hay không?

Dạ Vị Ương nhìn Hồ trưởng lão ở sau lưng hỏi.

- Cốc chủ, Lục Chưởng Môn đang bế quan, tin tức ngọc giản ta là tự mình giao cho Bạch Cung Phụng, Bạch Cung Phụng cũng nói nhất định sẽ phái người đến.

Hồ trưởng lão nói, ánh mắt hướng bốn phía nhìn một chút, trong nội tâm cũng cực kỳ lo lắng, mình đã trở về mấy ngày, nhưng y nguyên không có nhìn thấy cường giả Phi Linh Môn đến cứu viện.

- Phi Linh Môn đã đáp ứng, vậy hẳn là sẽ có người đến.

Hóa Linh Tôn Giả nói.

- Phi Linh Môn đã đáp ứng, cái kia tự nhiên là sẽ đến, hiện tại ta sợ là Phi Linh Môn cường giả sẽ ở trên đường chậm trễ, hoặc là sẽ muộn một bước, Vi Sinh Gia cùng Hải Sa môn cường giả này, tựa hồ đến cũng không ít.

Dạ Vị Ương khẽ thở dài.

- Hiện tại cũng chỉ có đợi, hy vọng Phi Linh Môn cường giả có thể kịp thời đuổi tới.

Giải Linh tôn giả nói.

Bên ngoài không gian Trùng Động của Ma Vân thành, bọn người Lục Lâm Thiên lặng yên không một tiếng động xuất hiện, nhưng vẫn đưa tới không ít đệ tử của Thiên Vân Đảo cùng Nhật Sát Các chú ý, nhìn thấy thân ảnh của Lục Lâm Thiên, đều sửng sốt một chút, dù sao bọn người Lục Lâm Thiên nguyên một đám khí độ bất phàm, trai tài gái sắc, rất khó không làm cho chú ý, huống chi hiện tại có không ít người nhận thức Lục Lâm Thiên.

Ra không gian Trùng Động, Thánh Linh Cốc ở vào phía nam Đông hải, từ Ma Vân thành xuất phát, ngược lại cũng có một chút khoảng cách, bất quá dùng tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư, ngược lại sẽ không quá lâu, tối đa không cần một ngày thời gian, cũng đủ để chạy tới.

Ra không gian Trùng Động, trên một vùng biển không người, Thiên Sí Tuyết Sư hóa thành bản thể, mọi người ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, nhắm mắt dưỡng thần.

Lúc này đi Thánh Linh Cốc, Lục Lâm Thiên không lo lắng chút nào, thực lực của mình cùng đại ca Dương Quá lần nữa đã có tiến bộ, tăng thêm Kim Huyền, đội hình bực này, coi như là đυ.ng đại môn đại phái ngăn cản, cũng có thể trực tiếp gϊếŧ gà bay chó chạy.

Xa xa phía chân trời, thân ảnh khổng lồ của Thiên Sí Tuyết Sư từ trong tầng mây xuyên thẳng qua, hai cánh chấn động, kéo ra một hồi thanh âm trầm thấp.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên bắt đầu ở trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư tu luyện Địa cấp Vũ kỹ Bạo Phong Long Vũ, theo thủ ấn từng đạo kết xuất, trong tay mang theo các đường vòng cung huyền ảo.

Mà tu luyện Bạo Phong Long Vũ này, không đến nửa giờ, Lục Lâm Thiên liền có thể ngưng tụ ra, thủ ấn vừa kết, chung quanh đột nhiên gió nổi mây phun, năng lượng Phong thuộc tính bàng bạc hội tụ đến, dọa đến Lục Lâm Thiên lập tức buông lỏng thủ ấn.

Một màn này, để cho Kim Huyền cũng kinh ngạc, nửa canh giờ liền có thể thúc dục Địa cấp Vũ kỹ, quả thực là không cần tu luyện như thế nào là có thể thúc dục rồi.

- Lệ Quỷ, chúc mừng.

Sau một lát, đột nhiên Lục Lâm Thiên nhìn Lệ Quỷ khẽ mỉm cười nói.

Lệ Quỷ đang len lén đánh giá Kim Huyền, khí tức của lão nhân áo bào màu vàng này để cho hắn cảm giác được một loại nguy hiểm, cái này để cho hắn cực kỳ rung động, hắn thật không ngờ, Phi Linh Môn bây giờ còn có cường giả như vậy.

- Nhị thiếu gia, chúc mừng ta cái gì, ta có chuyện gì vui sao?

Nghe vậy, Lệ Quỷ nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

- Âm Quỷ cùng Dương Quỷ vừa mới đột phá Vũ Tôn Cửu trọng.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, khóe miệng cũng lộ ra vẻ cười tà, hiện tại Cực Nhạc Tam Quỷ, thực lực lần nữa tăng một cấp độ, cho dù gặp gỡ cường giả như Kim Lang Tôn Giả cùng Cùng Kỳ Tôn Giả, sợ cũng có thể dùng Tam Tinh trận trực tiếp đối kháng.

- Thật sự.

Lệ Quỷ kích động, Nhị đệ Tam đệ đột phá Vũ Tôn Cửu trọng, này cùng hắn đột phá cũng không có gì khác nhau, lập tức kích động đến hai tay nắm chặt lại với nhau, đứng dậy đối với Lục Lâm Thiên hành lễ, nói:

- Cám ơn Nhị thiếu gia tài bồi.

- Ngươi lại đa lễ rồi.

Lục Lâm Thiên đưa tay ý bảo Lệ Quỷ đứng dậy, lúc trước lưu lại Cực Nhạc Tam Quỷ này, cũng là bởi vì Cực Nhạc Tam Quỷ rất trọng tình nghĩa, cho dù ba người có tiếng xấu, bất quá Lục Lâm Thiên cảm thấy, người có thể coi trọng thân tình, ngược lại sẽ không xấu đến nơi nào.

Chương 2662: Bắt đầu động thủ 2

Lục Lâm Thiên thoại âm rơi xuống, tâm thần khẽ động, trong tay hiển hiện Thiên Trụ giới, không gian gợn sóng lóe lên, Dương Quỷ cùng Âm Quỷ bay ra, hai người xuất hiện, khí tức trên người đã rất bất đồng, ánh mắt long lanh, lập tức đối với Lục Lâm Thiên hành lễ, nói:

- Cám ơn Nhị thiếu gia tài bồi, giúp chúng ta đột phá.

- Được rồi, đứng lên đi.

Lục Lâm Thiên nói, hai người này đột phá đến Vũ Tôn Cửu trọng, khí tức cường hãn cũng không phải nhỏ tí tẹo.

Lúc này Dương Quỷ, Âm Quỷ mới đứng lên, đều cực kỳ kích động, bọn hắn bao nhiêu năm đều ngừng ngừng ở Vũ Tôn bát trọng đỉnh phong, lúc này đây đột phá, bọn hắn tự nhiên biết rõ là nguyên nhân gì.

- Cực Nhạc Tam Quỷ, hồn độc trên người các ngươi, ta cũng giúp các ngươi giải đi!

Lục Tâm Đồng đối với Cực Nhạc Tam Quỷ nói, hiện tại bố trí hồn độc cũng không có tác dụng quá lớn, ca ca cố ý muốn tài bồi ba người này, bố trí lên hồn độc, ngược lại sẽ để cho tu vi chịu ảnh hưởng.

- Cám ơn Tam tiểu thư.

Tam Quỷ nghe vậy, lần nữa kích động.

....

Hoàng hôn, tà dương như máu, trời chiều như hoa, dãy núi bị nắng chiều che đậy, lộ ra một cổ khí tức giương cung bạt kiếm, trong sơn mạch, yêu thú sớm đã bị kinh hãi chạy tứ tán.

Trên một ngọn núi, giờ phút này có không ít thân ảnh đứng thẳng, trong lúc mơ hồ có hai phe đội ngũ đem người Thánh Linh Cốc vây quanh, ở trong hai phe đội ngũ, bên trái là một lão giả bận trường bào màu lam cùng một lão giả trắng nõn mập mạp làm đầu lĩnh, phía bên phải là một trung niên Đại Hán làm đầu lĩnh.

- Trần Trác, Vi Sinh Trường Địch, các ngươi muốn làm gì, đây chính là địa bàn của Thánh Linh Giáo ta.

Dạ Vị Ương nhìn chăm chú lão giả bận trường bào màu lam cùng trung niên Đại Hán, đôi mắt sáng cực kỳ ngưng trọng.

- Chê cười, nơi này lúc nào trở thành địa bàn của Thánh Linh Cốc, cũng không có người thừa nhận, người Thánh Linh Cốc có thể đi a.

Lão giả bận trường bào màu lam gọi là Trần Trác cười lạnh nói.

- Đúng vậy, đây cũng không phải là địa bàn của Thánh Linh Cốc, Thánh Linh Cốc có thể đi.

Trường bào của Vi Sinh Trường Địch run lên, ánh mắt rơi vào trên người Âm Dương Vương Dạ Vị Ương, nói:

- Dạ Vị Ương, nếu ngươi không đi, muốn cùng ta trở về cũng được.

- Ha ha!

Vi Sinh Trường Địch nói, để cho không ít người sau lưng hắn cười vang.

- Khá lắm Hải Sa môn cùng Vi Sinh Gia, coi Thánh Linh Cốc ta dễ khi dễ đúng không.

Ánh mắt Giải Linh tôn giả trầm xuống, linh lực run run, khí thế bàng bạc lan ra.

- Giải Linh tôn giả, ở trước mặt bản tôn, ngươi không cần phải đắc chí, thực lực của ngươi ở trước mặt bản tôn còn chưa đủ.

Hải Tượng Trường Lão tiến lên, làn da trắng nõn cùng thân hình mập mạp, để cho người muốn không nhớ cũng khó, một cổ khí thế bàng bạc lập tức áp xuống, khí tức Thất trọng Vũ Tôn, đem Giải Linh tôn giả chỉ mới Lục trọng Linh Tôn áp chế.

- Người Thánh Linh Cốc còn chưa cút, vậy đừng trách ta không khách khí, muốn tranh giành bảo vật, cái kia cũng cần xem có thực lực hay không, hiện tại Thánh Linh Cốc không có thực lực này.

Sau lưng Vi Sinh Trường Địch, một lão giả áo bào màu vàng tiến lên hai bước, khí tức Thất trọng Vũ Tôn bạo tuôn ra, đem khí tức của Giải Linh Tôn giả áp xuống.

Mắt thấy người của Vi Sinh Gia cùng Hải Sa môn hùng hổ, đồng tử bọn người Dạ Vị Ương, Hàn Ngọc Tôn Giả, Hóa Linh Tôn Giả lập tức co rụt lại, chân khí linh lực bắt đầu run run, ánh mắt cực kỳ ngưng trọng.

- Vi Sinh Gia cùng Hải Sa môn là muốn cưỡng đoạt sao?

Ánh mắt của Âm Dương Vương Dạ Vị Ương dần dần âm trầm, lạnh như băng nhìn chằm chằm vào hai phe đội hình.

- Chê cười, cái gì gọi là cưỡng đoạt, hết thảy dựa vào thực lực mà thôi, Thánh Linh Cốc ngươi không có thực lực này, liền thức thời đi thì tốt hơn.

Trần Trác cười lạnh nói.

Ánh mắt của Dạ Vị Ương trầm xuống, từ trên khí tức đến xem, Hải Sa môn Hải Tượng Trưởng Lão cùng Vi Sinh Gia tộc Vi Sinh Đốn Ngữ đều mạnh hơn Giải Linh tôn giả, lúc này rồi, cường giả của Phi Linh Môn còn chưa tới, hôm nay sợ là phải không biết tự lượng sức mình đổ máu rồi.

- Muốn cưỡng đoạt, Thánh Linh Cốc ta cũng không phải quả hồng mềm, các ngươi cũng phải trả giá thật nhiều.

Ánh mắt Dạ Vị Ương trầm xuống, quạt xếp trong tay mở ra, khí thế lan tràn, lúc này cũng chỉ có liều mạng a.

- Đã không đi, vậy cũng chỉ có thể trách các ngươi tự tìm chết.

Ánh mắt Hải Tượng Trưởng Lão nhấc lên, nhìn lão giả áo bào màu vàng nói:

- Vi Sinh Đốn Ngữ, dựa theo ước định của chúng ta, trước liên thủ đối phó Thánh Linh Cốc rồi nói sau.

- Chớ nói nhảm, trước giải quyết người Thánh Linh Cốc, chúng ta lại đọ sức, nhìn xem bảo vật kia cuối cùng là của ai.

Vi Sinh Đốn Ngữ nhàn nhạt nói.

- Hừ, bản tôn sẽ cho các ngươi trả giá thật nhiều.

Trong mắt Giải Linh tôn giả lóe lên hàn mang, bàn tay nắm chặt, linh lực lập tức bạo tuôn ra, chung quanh run rẩy.

- Giải Linh tôn giả, ngươi thật là gian ngoan mất linh, chính mình muốn chết, ta cũng không ngăn cản!

Nhìn thấy Giải Linh tôn giả muốn động thủ, Hải Tượng Trưởng Lão khẽ lắc đầu, trong mắt hiện lên một vòng cười lạnh.

Trong nháy mắt này, Hải Tượng Trưởng Lão đột nhiên đạp mạnh về phía trước, không gian trước người có chút lóe lên, lập tức xuất hiện ở trước mặt Giải Linh Tôn Giả, bàn tay huy động, một cổ kình phong Thủy thuộc tính cường hãn, mang theo khí tức áp bách, trực tiếp bao phủ Giải Linh Tôn Giả ở trong đó.

Tốc độ của Hải Tượng Trưởng Lão, rõ ràng để cho Giải Linh Tôn Giả kinh ngạc, ánh mắt lập tức trầm xuống, cắn răng nâng tay, nương theo linh hồn lực, hung hăng va chạm mà đi.

Bành!

Hai đạo chưởng ấn đυ.ng chạm, tiếng trầm đυ.c ầm ầm truyền ra, không gian hiển lộ khe hở đen kịt, kình phong tràn ngập, người xung quanh vội vàng lui về phía sau.

Đạp đạp!

Mà Giải Linh Tôn Giả cũng trong khoảnh khắc lảo đảo lui ra phía sau, mỗi lui ra một bước, mặt đất dưới chân liên tiếp rạn nứt ra, lui vài chục bước mới đứng vững.

- Hừ, Lục trọng Linh Tôn còn chưa đủ!

Thanh âm quát nhẹ vang lên, thoại âm của Vi Sinh Đốn Ngữ rơi xuống, hoàng mang lóe lên, thân ảnh lập tức nhảy ra, bàn chân chấn run mặt đất, một quyền ấn trực tiếp đánh tới sau lưng Giải Linh Tôn Giả.

- Hừ!

Giải Linh Tôn Giả quát lạnh một tiếng, hoảng sợ quay người, trong nháy mắt, trên người lóe ra lưu quang màu trắng chói mắt, che đậy lên một kiện linh hồn áo giáp, toàn thân tràn ngập lưu quang, cùng lúc đó, một quyền ấn bao lấy linh hỏa nóng bỏng đón chào.

Quyền ấn đυ.ng chạm, không gian ở dưới năng lượng đáng sợ như vậy trở nên vặn vẹo, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, thân ảnh hai người hoàn toàn bị thôn phệ vào bên trong.

Bành!

Theo không gian nổ tung, bộc phát ra một tiếng nổ mạnh tựa như sấm sét, không gian phong bạo xé mở, xé ra một vết nứt không gian khủng bố đen kịch, vết nứt không gian kia, để cho tất cả mọi người nhìn cũng giật mình.

Phốc phốc!

Ngay sau đó, Giải Linh Tôn Giả miệng phun máu tươi, như đạn pháo bắn ngược mà ra, hung hăng ngã ở xa xa, trực tiếp đυ.ng nát một tảng đá lớn.

Chương 2663: Cái răm cũng không phải

´i rắm cũng không phải

- Giải Linh trưởng lão.

Sắc mặt Dạ Vị Ương đại biến, trong mắt bắn ra hàn mang, quát lớn:

- Đệ tử Thánh Linh Cốc nghe lệnh, cùng bọn họ liều mạng.

- Gïếŧ!

Trong mắt bọn người Hàn Ngọc Tôn Giả, Hóa Linh Tôn Giả hiện lên hàn ý, lập tức lao thẳng tới đám người Vi Sinh Gia cùng Hải Sa môn.

- Sát!

Đệ tử Vi Sinh Gia tộc cùng Hải Sa Môn, cũng trực tiếp lướt đi, từng đạo thân ảnh giao thủ lại với nhau, toàn bộ không gian run rẩy.

- Dạ Vị Ương, nhìn xem ngươi có bản lãnh gì.

Trần Trác có chút cười lạnh, nhìn Dạ Vị Ương, trong mắt tam giác có chút tà quang, bàn chân đạp mạnh mặt đất, dưới chân có tia sáng bạc

Ken két!

Mặt đất cứng rắn, theo Trần Trác bước ra một bước, lại tựa như đậu hủ nghiền nát, đá vụn tung bay, trong nháy mắt, thân ảnh Trần Trác đã xuất hiện ở trước người Dạ Vị Ương, một đạo trảo ấn nắm tới đầu vai của Dạ Vị Ương.

- Hừ!

Âm Dương Vương Dạ Vị Ương cắn chặt bờ môi, hừ lạnh một tiếng, quạt xếp trong tay run lên, chân khí quanh thân bạo tuôn. Trên quạt xếp có một đạo lưu quang huy động, chân khí mênh mông bạo tuôn ra, điểm vào phía trên trảo ấn của Trần Trác.

Phanh!

Thanh âm âm bạo vang vọng, thân hình của Dạ Vị Ương lảo đảo lui ra phía sau mấy bước, sắc mặt trắng bệch, Trần Trác là Cửu trọng Vũ Vương, nàng mới Bát trọng Vũ Vương mà thôi, còn không cách nào chống lại Trần Trác.

- Trần Trác, ngươi không biết thương hương tiếc ngọc a.

Một tiếng cười lạnh truyền ra, không gian gợn sóng lóe lên, một thân ảnh xuất hiện ở trước người Âm Dương Vương Dạ Vị Ương, đúng là Vi Sinh Gia Tộc tộc trưởng Vi Sinh Trường Địch.

XÌU...UU!!

Dạ Vị Ương không có chút do dự, không thể không nghênh tiếp lần nữa, quạt xếp trong tay mở ra, một đạo quang nhận hình cung cắt vỡ không gian, nhắm hướng Vi Sinh Đốn Ngữ bay đi.

- Thật có chút bưu hãn, ta là ưa thích đã lâu a.

Vi Sinh Trường Địch cười nhạt một tiếng, đột nhiên thủ ấn biến hóa, trong tay có một đạo linh lực bắn ra.

Bành bành!

Lực công kích va chạm, không gian run lên, kình khí khuếch tán đầy trời, thân hình của Âm Dương Vương lập tức bị đẩy lui, một cổ linh hồn lực bàng bạc mang tất cả, làm cho nàng nhận lấy không ít ảnh hưởng.

Mà ngay lúc Dạ Vị Ương lảo đảo lùi lại, Trần Trác như quỷ mị xuất hiện ở bên cạnh nàng, một đạo chưởng ấn hùng hồn, không chút khách khí oanh kích, kình lực lập tức trút xuống, muốn đánh tan đầu vai của Dạ Vị Ương.

Cảm giác lực lượng cường hãn kia, khuôn mặt như ngọc của Dạ Vị Ương hiển hiện vẻ tuyệt vọng, quay mắt về phía hai Linh Vương cùng Vũ Vương tu vi cao hơn nàng, nàng căn bản là khó có thể chống lại.

Trong nháy mắt này, chưởng phong hùng hồn ầm ầm lao tới, nhưng mà khi sắp rơi vào trên vai Dạ Vị Ương, trong lúc điện quang hỏa thạch, một thân ảnh áo bào xanh dùng một loại góc độ không thể tưởng tượng nổi xuất hiện ở trước người Dạ Vị Ương, phất ống tay áo quét qua, một cổ lực lượng vô hình đột nhiên hiện lên.

Phanh!

Âm thanh âm bạo vang vọng, lực lượng va chạm, nhìn như cũng không có mạnh bao nhiêu, nhưng lại dễ dàng đánh xơ xác công kích của Trần Trác.

Phốc phốc!

Cùng lúc đó, trong miệng Trần Trác phun ra máu tươi, ánh mắt kinh hãi.

Phanh!

Ngay cả thân ảnh trước người cũng không có nhìn rõ ràng, thân hình cũng không biết là chuyện gì xảy ra, lập tức hóa thành mảnh vỡ, huyết vụ tản ra.

Biến cố đột nhiên như thế, để cho tất cả mọi người đang giao thủ kinh ngạc, lực công kích trong tay đều đình chỉ, mà Dạ Vị Ương chỉ sửng sốt một chút, liền ngẩng đầu, đôi mắt sáng rơi vào thân ảnh trước người, trên mặt lập tức hiện ra kinh hỉ, nghẹn ngào nói:

- Lục minh chủ, ngươi rốt cuộc đã tới.

- Thật có lỗi, đã tới chậm một ít.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên quét qua đỉnh núi, lúc này mới quay đầu lại, rơi vào trên người Dạ Vị Ương, khẽ mỉm cười nói:

- Những tạp chủng này chính là Vi Sinh Gia cùng Hải Sa Môn sao?

- Không muộn, vừa vặn rất đúng lúc.

Dạ Vị Ương nói nhỏ:

- Bọn hắn đúng là người của Hải Sa môn cùng Vi Sinh Gia, ngươi vừa mới giết, là Hải Sa Môn chưởng môn Trần Trác.

Dạ Vị Ương không lo lắng Lục Lâm Thiên giết Hải Sa Môn Trần Trác sẽ như thế nào, Lục Lâm Thiên ngay cả cường giả như Khôn Dương Đảo đảo chủ cũng dám giết, giết một Hải Sa Môn chưởng môn, cái này còn không phải tựa như chơi sao.

- Tiểu tử mắng ai là tạp chủng!

Ánh mắt Vi Sinh Đốn Ngữ trầm xuống, nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên, âm thầm có chút kỳ quái, thực lực của thanh niên này, hắn dĩ nhiên nhìn không ra chút nào, hoàn toàn không có khí tức gì chấn động.

- Nói ngươi là tạp chủng chứ ai, Nhị thiếu gia nói ngươi là tạp chủng, đó là để mắt ngươi rồi.

Một thanh âm truyền đến, giữa không trung, lập tức có mấy đạo thân ảnh rơi xuống, khí thế để cho nhân tâm rung động.

Từng đạo thân ảnh rơi xuống, đúng là Cực Nhạc Tam Quỷ, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Kim Huyền, Tuyết Sư, Huyết Mị.

- Lục minh chủ đã đến, là Lục minh chủ.

Trong nháy mắt này, không ít cường giả của Thánh Linh Cốc sau khi sững sờ, đều phục hồi tinh thần lại, Giải Linh Tôn Giả, Hóa Linh Tôn Giả, Hàn Ngọc Tôn Giả,... lập tức lộ ra vẻ mừng rỡ, Lục minh chủ đã đến, hết thảy đều không còn vấn đề.

- Bái kiến Lục minh chủ.

Cường giả Thánh Linh Cốc lập tức thối lui đến bên người Lục Lâm Thiên hành lễ.

- Chư vị miễn lễ.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, ánh mắt giống như cười mà không phải cười nhìn chăm chú đám người Vi Sinh Gia cùng Hải Sa Môn đang có chút kinh ngạc.

- Lục minh chủ?

Nghe được chúng cường giả Thánh Linh Cốc xưng hô, không ít người của Vi Sinh Gia cùng Hải Sa Môn nhíu mày, ánh mắt lập tức biến hóa, Lục minh chủ, trên đại lục này còn có mấy cái Lục minh chủ a.

- Lục Lâm Thiên, chẳng lẽ ngươi là Lục Lâm Thiên.

Vi Sinh Đốn Ngữ vốn đang nổi giận thanh niên này dám nhục mạ hắn, đột nhiên nhớ tới lai lịch của thanh niên trước mắt này, trong nội tâm run lên, những năm này, sự tình của Linh Vũ chiến tôn, đã sớm truyền khắp đại lục.

Hải Tượng Trưởng Lão bởi vì Trần Trác chết, vốn đang muốn tiến lên, nghe được thân phận của Lục Lâm Thiên, liền lui về phía sau môt bước, ánh mắt kinh ngạc nhìn chăm chú thân ảnh kia.

- Không nghĩ tới còn có người nhận thức ta.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

- Thật sự là Lục Lâm Thiên.

- Hắn là Linh Vũ chiến tôn Lục Lâm Thiên, Đế Đạo Minh minh chủ.

- Không xong, hắn làm sao sẽ tới, tựa hồ là cùng Thánh Linh Cốc có quan hệ rất sâu ah.

Nhìn chăm chú lên Lục Lâm Thiên, người của Vi Sinh Gia tộc cùng Hải Sa Môn lập tức đại biến, người có tên, cây có bóng, Linh Vũ chiến tôn Lục Lâm Thiên sớm đã vang danh thiên hạ, lúc này những người kia nghe được danh hào của Lục Lâm Thiên, cũng đủ để dọa lùi mấy bước rồi.

- Lục minh chủ, hôm nay là việc tư của Vi Sinh Gia tộc cùng Thánh Linh Cốc chúng ta, kính xin Lục minh chủ bán Vi Sinh Gia tộc chúng ta một cái mặt mũi.

Mắt thấy Lục Lâm Thiên, sắc mặt Vi Sinh Đốn Ngữ biến hóa, tức giận sớm đã bay đi đâu mất.

Chương 2664: Huyết Mị ra tay 1

- Mặt mũi của Vi Sinh Gia Tộc rất lớn sao, chỉ tiếc ở trước mặt ta, ngay cả cái rắm cũng không bằng, ta dựa vào cái gì cho Vi Sinh Gia ngươi mặt mũi.

Lục Lâm Thiên vẫn cười nhàn nhạc, ánh mắt lấp lóe, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn nói, nếu thuận tiện, liền hảo hảo giáo huấn Vi Sinh Gia tộc cùng Hải Sa môn thoáng một phát, Lục Lâm Thiên tự nhiên là sẽ không quên.

- Lục minh chủ, hôm nay lưu một đường, ngày khác dễ tương kiến, Vi Sinh Gia tộc ta cũng không phải dễ trêu.

Ánh mắt Vi Sinh Đốn Ngữ lấp lóe, cố nén tức giận trong lòng.

- Gặp con mẹ ngươi, Vi Sinh Gia tộc ngươi cũng xứng, muốn ăn đòn.

Lệ Quỷ quát, nhìn thần sắc của Nhị thiếu gia, đã biết rõ mình nên làm như thế nào rồi, bước ra một bước, thân ảnh lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở trước người Vi Sinh Đốn Ngữ.

- Thật mạnh!

Nhìn thấy Lệ Quỷ xuất hiện ở trước người, sắc mặt Vi Sinh Đốn Ngữ đại biến, nói:

- Các ngươi thật muốn đắc tội Vi Sinh Gia chúng ta sao, phải nghĩ kỹ hậu quả a.

- Thật sự cho mình rất cao a, Vi Sinh Gia tộc các ngươi không phải có năm lão bất tử sao, bản tôn còn không sợ a.

Tựa hồ Lệ Quỷ đối với Vi Sinh Gia rất tinh tường, chẳng muốn nói nhảm, chân khí Thủy thuộc tính bắt đầu khởi động, không trung lăng không ướt át, toàn bộ không gian quanh quẩn ra hơi nước nhàn nhạc, hắn vừa động, năng lượng Thiên Địa liền biến hóa.

Xùy~~!

Không có bất kỳ đình trệ, cơ hồ là hoa mắt, Lệ Quỷ trực tiếp phá không, tựa như quỷ mị xuất hiện ở trước người Vi Sinh Đốn Ngữ, trảo ấn mang theo một chuỗi tàn ảnh cũng theo tới, bắn ra một cổ lam mang chói mắt, trước trảo ấn, năm vết nứt không gian lộ ra không gian đen kịt, tiếng xé gió bén nhọn mang theo bạo tạc nổ tung, trong nháy mắt bao phủ Vi Sinh Đốn Ngữ.

- Bắc Đẩu Tinh quyền!

Một tiếng quát nhẹ từ trong miệng Vi Sinh Đốn Ngữ truyền ra, mắt thấy Lệ Quỷ đánh tới một trảo, tựa hồ đã chuẩn bị kỹ càng, năng lượng Thổ thuộc tính bàng bạc phi tốc hội tụ thành một quyền ấn khổng lồ.

Trong điện quang hỏa thạch, quyền ấn trảo ấn lập tức đυ.ng chạm, không có hoa chiêu gì, trực tiếp đυ.ng vào nhau.

Oanh!

Hai đạo công kích trong nháy mắt tựa như thiên thạch đυ.ng nhau, trong sát na va chạm kia, không gian trực tiếp nghiền nát, không trung run rẩy.

- Không biết tự lượng sức mình!

Lệ Quỷ khẽ quát một tiếng, vào lúc này, trảo ấn của Lệ Quỷ trực tiếp phá hủy quyền ấn của Vi Sinh Đốn Ngữ, trảo ấn xé rách không gian, một cổ kình khí kinh khủng như vòng tròn, đột nhiên khuếch tán ra, không gian uốn éo, trong nháy mắt giống như bôn lôi rơi vào trên bờ vai Vi Sinh Đốn Ngữ.

Tạch...

Trảo ấn rơi xuống, truyền ra âm thanh xương cốt đứt gãy, tiếp theo trong nháy mắt, một cánh tay của Vi Sinh Đốn Ngữ đã bị Lệ Quỷ kéo đứt xuống.

- Ah!

Vi Sinh Đốn Ngữ kêu thảm một tiếng, máu tươi rơi vãi mà ra, ngay khi thân ảnh hắn muốn lùi lại, Lệ Quỷ đã lần nữa xuất hiện ở trước người hắn, khóe miệng mang theo nụ cười lạnh:

- Chạy không thoát, lão quỷ của Vi Sinh Gia Tộc ngươi đến cũng không thể nào cứu được ngươi!

Thoại âm rơi xuống, trong tay Lệ Quỷ có một đạo cấm chế rơi vào trên người Vi Sinh Đốn Ngữ, ngắn ngủn một cái chớp mắt, hết thảy không đến hai cái nháy mắt thời gian, Vi Sinh Đốn Ngữ đường đường là Thất trọng Vũ Tôn, đã bị Lệ Quỷ bắt giữ.

- Thật mạnh!

Đối với cường giả của Vi Sinh Gia tộc mà nói, thực lực của Vi Sinh Đốn Ngữ là tất cả mọi người đều biết đến, trong gia tộc ngoại trừ năm vị lão tổ ra, thực lực tuyệt đối là cường hãn nhất, không nghĩ tới ngắn ngủn nháy mắt thời gian, đã bị bắt giữ.

Tộc trưởng Vi Sinh Trường Địch cũng há hốc mồm, cái này cũng quá bất khả tư nghị đi, thực lực của đối phương dĩ nhiên cường hãn đến mức này.

Hải Sa Môn Hải Tượng Trưởng Lão cũng trợn tròn mắt, thực lực của Vi Sinh Đốn Ngữ hắn tự nhiên là biết rõ, đối phương có thể nháy mắt bắt giữ Vi Sinh Đốn Ngữ, hắn còn dám động thủ sao, trên trán lập tức chảy ra mồ hôi lạnh.

- Lục minh chủ, thật đắc tội, bảo vật này Hải Sa môn ta không dám nhúng chàm, cáo từ trước, đệ tử Hải Sa môn mau lui lại.

Trong nội tâm Hải Tượng Trưởng Lão đại biến, hiện tại hắn còn muốn nhúng chàm bảo vật kia, kia là tìm chết, Hải Sa môn có thể ở Đông hải một mực không hiển sơn lộ thủy, cái kia cũng là bởi vì Hải Sa môn xem thời cơ rất nhanh.

- Hải Sa môn đã nghĩ chạy sao?

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên nhàn nhạt đảo qua.

- Lục minh chủ xin phân phó, có thể làm, Hải Sa môn ta tuyệt đối không chối từ.

Hải Tượng Trưởng Lão nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

- Không cần như vậy, các ngươi muốn đi cũng được, muốn đi tự phế tu vi là tốt rồi, bằng không không cần đi a.

Lục Lâm Thiên vẫn mỉm cười nói.

- Lục minh chủ, ngươi đây là ý gì, Hải Sa môn ta ở Đông hải, ngay cả Thiên Vân Đảo, Tinh Ngục Các… cũng phải cho vài phần mặt mũi.

Hải Tượng Trưởng Lão cố nén tức giận, tự phế tu vi, đây đối với tu luyện giả mà nói, cùng chết không có gì khác nhau, ở trong Đông hải, coi như là Thiên Vân Đảo,… cũng phải cho Hải Sa môn vài phần mặt mũi.

- Thật sao, chỉ tiếc ta không phải mặt mũi của ai cũng cho, các ngươi không tự phế tu vi, vậy đều chết đi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, tiếng nói từ từ rơi xuống.

- Hừ, đệ tử Hải Sa môn nghe lệnh, cùng bọn họ liều mạng.

Hải Tượng Trưởng Lão lớn tiếng quát, nắm đấm nắm chặt, các đốt ngón tay phát ra thanh âm rắc rắc, trong mắt rốt cục hiện ra một vòng dữ tợn, quát:

- Gïếŧ!

Nghe được mệnh lệnh của Hải Tượng Trưởng Lão, Hải Sa môn đệ tử không dưới mấy trăm người, không ít Vương cấp cũng ở trong đó, ánh mắt có chút do dự chớp động một hồi, liền gầm lên giận dữ, nguyên một đám nắm chặt Vũ khí hình thù kỳ quái, mang theo một cổ khí tức lăng lệ ác liệt, chân khí linh lực run run mà ra, đội hình mấy trăm người, đều là tinh nhuệ của Hải Sa Môn, khí tức này cực kỳ bất phàm.

- Gïếŧ!

Ở trong Vi Sinh Gia tộc, Vi Sinh Trường Địch hạ lệnh, lúc này nếu không liên thủ với Hải Sa môn, Vi Sinh Gia tộc càng không cách nào rời đi, nhìn thấy người Hải Sa Môn phát động công kích, vẻ mặt cường giả Vi Sinh Gia Tộc cũng biến đổi, đồng dạng nắm chặt vũ khí.

- Sát!

Lúc này cường giả Thánh Linh Cốc đã không còn sợ rồi, Lục minh chủ tự mình đến, bọn hắn còn có cái gì phải lo lắng, mà ngay lúc bọn hắn muốn tiến ra chiến đấu, liền thấy một thân ảnh màu đỏ như máu xuất hiện ở trước mặt cường giả Thánh Linh Giáo.

Thân ảnh màu đỏ như máu xuất hiện, mang theo tư thái cực kỳ bay bổng, mái tóc tựa như máu tươi chảy xuống, rủ xuống đến kiều đồn ngạo nghễ ưỡn lên, để cho người nhìn xem mà tim đập nhanh, trên người mặc một bộ trang phục màu đỏ như lửa, bao khỏa lấy đường cong bay bổng, càng thêm dụ hoặc, để cho ánh mắt đám người Hải Sa môn cùng Vi Sinh Gia tộc lập tức ngốc trệ thoáng một phát, cô gái này thật sự là quá mức yêu mỵ.

- Thị Huyết Linh Phong.

Mấy cường giả Thánh Linh Cốc như Giải Linh Tôn Giả tự nhiên là nhận thức Huyết Mị, ban đầu ở Tử Vong Thâm Uyên, đã từng thấy qua Huyết Mị ra tay.

Chương 2665: Huyết Mị ra tay 2

Nhìn thấy có Huyết Mị ở phía trước, Giải Linh Tôn Giả lập tức phất tay để cho đệ tử Thánh Linh Cốc lui xuống, một hai cường giả Thánh Linh Cốc nhìn Vi Sinh Gia cùng Hải Sa Môn, trong mắt nổi lên cười lạnh.

Trong nháy mắt, Huyết Mị nhìn mọi người Hải Sa môn cùng Vi Sinh Gia, ánh mắt lạnh lẽo, một cổ khí tức bạo ngược lập tức tràn ra.

- Là linh thú, đều lên cho ta!

Vi Sinh Trường Địch khẽ quát một tiếng, cảm giác được khí tức linh nguyên trên người nữ tử yêu mỵ kia, tuy bất phàm, nhưng lúc này cũng không thể khoanh tay chịu chết, liều mạng thoáng một phát, đến lúc đó nói không chừng còn có cơ hội đào tẩu, chỉ cần mời ra năm vị lão tổ, liền không cần e ngại bọn người Lục Lâm Thiên rồi, hắn cắn răng, một tấm lụa linh lực bay ra, mang tất cả hướng về phía Huyết Mị.

- Muốn chết!

Mắt thấy tấm lụa linh lực trong tay Vi Sinh Trường Địch tịch cuốn tới, ánh mắt Huyết Mị có chút lấp lóe, huyết sắc quang mang lóe lên, quang mang huyết sắc này lộ ra hung sát khí, bao lấy thân ảnh của nàng, không gian chung quanh đột nhiên xuất hiện rung rung.

XIU....XIU...!

Thanh âm xé gió đại tác, ở trong quang mang huyết sắc, mảng lớn châm mang huyết sắc bắn tới tấm lụa linh lực của Vi Sinh Trường Địch, vô số tiêm mang bén nhọn phá không mà ra, mỗi một đạo tiêm mang đều có lực xuyên thủng không gian, tốc độ đã đến tình trạng cực kỳ khủng bố, tựa như mưa to bao phủ không gian.

Ken két!

Trong nháy mắt, tấm lụa linh lực của Vi Sinh Trường Địch cùng tiêm mang va chạm lại với nhau, tấm lụa linh lực trực tiếp bị phá hủy, mà tiêm mang chằng chịt thì phá không bao phủ về phía hắn.

- Bát giai linh thú.

Trong nháy mắt này, sắc mặt Vi Sinh Trường Địch đại biến, kinh hãi lùi lại, quanh thân bố trí linh lực hộ thân, Bát giai linh thú hắn nào dám trêu chọc.

XIU....XIU......

Chỉ là giờ phút này, hắn nhanh, châm mang chằng chịt kia càng nhanh hơn, châm mang trực tiếp rơi vào linh lực hộ thân của hắn, không nhìn linh lực hộ thân, lập tức chui vào.

- Ah!

Dưới châm mang chằng chịt, Vi Sinh Trường Địch kêu thảm một tiếng, toàn thân biến thành màu đen, thân hình hóa thành một vũng máu.

XIU....XIU...!

Châm mang chằng chịt phô thiên cái địa tiếp tục mang tất cả, Vi Sinh Trường Địch cũng không có ngăn cản bao nhiêu huyết sắc châm mang, cũng cùng một thời gian, tất cả bao phủ tới đám người Vi Sinh Gia cùng Hải Sa Môn.

- Ah!

Lập tức tiếng kêu thảm thiết truyền ra, châm mang huyết sắc rơi xuống, mảnh lớn đệ tử Vi Sinh Gia cùng Hải Sa môn ngã xuống.

- Coi chừng, mau lui lại!

Tôn cấp cường giả của Vi Sinh Gia tộc cùng Hải Sa Môn hét lớn, trường bào run run, chân khí linh lực mang tất cả mà ra, mới ngăn cản mảnh lớn châm mang ở bên ngoài.

Xèo...xèo...

Thời điểm huyết sắc châm mang bị ngăn cản, trong quang mang huyết sắc đột nhiên run lên, một thanh âm bén nhọn kỳ dị, như là thiên địa sấm sét, trong giây lát từ trong tia máu bạo xông ra, thanh âm kỳ dị kia hóa thành âm ba thực chất, như là phong bạo, ở giữa không trung mang tất cả mà ra, không gian gợn sóng bị xốc lên, toàn bộ không gian run rẩy.

- Ah!

Trong âm thanh kỳ dị, tiếng kêu thảm thiết liên tục, đệ tử của Vi Sinh Gia cùng Hải Sa môn giống như thủy triều, thất khiếu chảy máu mà vong, một tên tiếp một tên ngã xuống, âm ba kia vô khổng bất nhập (*chỗ nào cũng có), ở trong sóng âm xen lẫn linh hồn công kích cự mạnh, chui thẳng vào linh hồn không gian, người bình thường sao chống cự nổi.

- Coi chừng, đây là sóng âm công kích linh hồn.

Mấy tu vi Tôn cấp hét lớn, sắc mặt đều kinh hãi, từng người bố trí hộ thân cương khí, hướng Huyết Mị ra tay công kích.

- Muốn chết!

Tuyết Sư khẽ quát một tiếng, thân hình hùng vĩ giẫm chận tại chỗ mà ra, áo bào trắng run lên, Yêu nguyên phô thiên cái địa, lập tức có một cổ Phong Bạo cực lớn chấn vỡ không gian, ngăn cản tất cả Tôn giả công kích.

Chấn động cường hãn, trong đám người, ánh mắt của Hải Tượng Trưởng Lão lóe lên, thân ảnh thừa cơ phá không trốn chạy, để cho đệ tử Hải Sa Môn động thủ, hắn biết rõ không cách nào chống lại bọn người Lục Lâm Thiên, Vi Sinh Đốn Ngữ một chiêu đã bị bắt giữ, đây đã chứng minh những người kia khủng phố, cho nên chỉ muốn thừa dịp loạn trốn mà thôi, về phần người Hải Sa Môn, chết thì chết, tính cách của hắn vốn là tử đạo hữu bất tử bần đạo, mình sống sót là tốt rồi.

- Muốn chạy, để Thất trọng Vũ Tôn như ngươi chạy thoát, về sau bản tôn cũng không cần đi ra xấu hổ chết người ta rồi.

Một tiếng quát nhẹ rơi xuống, Âm Quỷ mang theo thân hình mập mạp, trong nháy mắt liền xuất hiện ở trước người Hải Tượng Trưởng Lão.

Xùy~~!

Hải Tượng Trưởng Lão vừa mới xé mở không gian trước người, đột nhiên có một cổ khí tức cực lớn bạo tuôn đến, khí tức này quá cường hãn, để cho hắn không dám chủ quan chút nào.

Trong điện quang hỏa thạch, Hải Tượng Trưởng Lão lập tức quay người, sắc mặt trầm xuống, một cổ chân khí Thủy thuộc tính giống như gợn sóng mang tất cả, ngưng tụ thành một đầu cự mãng cự lớn, cự mãng vặn vẹo không gian, mang theo khí thế bàng bạc, nhắm thẳng Âm Quỷ lướt đi, toàn bộ không gian run lên.

- Thực lực chưa đủ, còn không tạo được uy hïếp.

Nhìn qua cự mãng lao tới kia, Âm Quỷ đập mạnh bước chân, trong giây lát bàn tay mở ra, trong tay, hào quang Phong thuộc tính quanh quẩn mà ra, chân khí Phong thuộc tính kích xạ, hóa thành một quang nhận bạch sắc, nhắm tới lam sắc cự mãng bổ đi.

Tạch...

Hai cổ công kích ầm ầm chạm vào nhau, quang nhận màu trắng đánh xuống, khe hở không gian lóe lên, lam sắc cự mãng nhìn như hung thần khổng lồ, lại bị chặt đứt, lam sắc cự mãng hóa thành sương mù khuếch tán ra.

Xùy~~

Trong hơi nước đầy trời, Âm Quỷ vung tay áo lên, thân hình trực tiếp hóa thành một tia chớp mãnh liệt bắn ra, mang theo từng đạo tàn ảnh, một đạo cấm chế ầm ầm rơi vào trên người Hải Trưởng Trường Lão căn bản không kịp trốn tránh.

XIU....XIU...!

Cấm chế rơi xuống, Hải Tượng Trưởng Lão trực tiếp bị giam cầm, ánh mắt lập tức kinh hãi.

Bang bang......

- Chết đi.

Dương Quỷ đi tới bên cạnh Tuyết Sư, một chưởng đánh ra, ba Tôn cấp bắn ngược, trong miệng phun ra huyết vụ, thân hình cũng trực tiếp trở thành mảnh vỡ.

Bang bang!

Tuyết Sư phất tay, một vòi rồng cự lớn mang đi tất cả, lại là mảnh lớn đệ tử Hải Sa môn bị cuốn lấy, thân hình bị phong nhận cắt nát.

Xèo...xèo!

Dưới Âm Ba công kích linh hồn của Huyết Mị, mảnh lớn đệ tử Hải Sa môn thành phiến ngã xuống, nguyên một đám linh hồn bị phá hủy mà vong, tiếng kêu thảm thiết vang vọng đất trời.

Vi Sinh Gia cùng Hải Sa môn tổng cộng có không dưới sáu trăm người, lại ở trong khoảng thời gian cực ngắn, ngoại trừ số ít mấy cái trọng thương hoảng sợ bỏ trốn ra, mấy trăm người khác đều bị đánh chết.

Mấy người đào tẩu, Lục Lâm Thiên cũng không có truy, ánh mắt ý bảo, cũng không có để cho Tuyết Sư đuổi giết.

Hô!

Giờ phút này, toàn bộ người Thánh Linh Cốc cũng không khỏi lên tiếng kinh hô, cái này quá rung động rồi, trong nháy mắt ngắn ngủn mà thôi, Hải Sa môn cùng Vi Sinh Gia mới vừa rồi còn hung hăng càn quấy vô cùng, đã bị đánh chết trên mặt đất, cái này là thực lực bực nào.

Chương 2666: Bất Tử bần đạo

Tất cả đệ tử Thánh Linh Cốc, nhìn xem Huyết Mị, Tuyết Sư, còn có Cực Nhạc Tam Quỷ ra tay, kinh ngạc đến cái cằm cũng khó có thể thu, cường giả đi qua Tử Vong Thâm Uyên còn đỡ một ít, đây đối với những đệ tử Thánh Linh Cốc chưa từng đi Tử Vong Thâm Uyên mà nói, quả thực là nghẹn họng nhìn trân trối, nguyên lai thực lực của cường giả, còn có thể cường hãn đến một bước kia.

Trong đôi mắt Âm Dương Vương Dạ Vị Ương cũng là dị sắc chớp động, tu vi của Vi Sinh Gia Tộc Vi Sinh Đốn Ngữ cùng Hải Sa Môn Hải Tượng Trưởng Lão, nàng là biết rõ một chút, cũng không phải kinh ngạc thực lực của Lục Lâm Thiên, vừa rồi Lục Lâm Thiên chỉ hơi chút ra tay mà thôi, nàng kinh ngạc là thực lực của Cực Nhạc Tam Quỷ, tựa hồ lần nữa tiến bộ không ít, về phần thực lực của Lục Lâm Thiên, nàng đã không cần phải kinh ngạc, Vũ Tôn Cửu trọng cũng có thể đánh chết, còn có cái gì đáng ninh ngạc.

- Nhị thiếu gia, hai thằng này xử trí như thế nào.

Lệ Quỷ cùng Âm Quỷ đến bên người Lục Lâm Thiên, trong tay đã bắt được Vi Sinh Đốn Ngữ cùng Hải Tượng Trưởng Lão.

- Giữ đi, sẽ có cá lớn đến đòi người.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên nhàn nhạt quét hai người kia, thực lực hai người này ở Vi Sinh Gia cùng Hải Sa môn cũng hẳn là cực cao, bất quá dựa theo tin tức của Phi Linh Môn cùng Nam Thúc, trong hai sơn môn này còn có cường giả, Vi Sinh Gia Tộc chính là Ngũ Vị Lão Tổ, Hải Sa Môn là ba sư huynh đệ.

Muốn đối phó Hải Sa môn cùng Vi Sinh Gia này, Lục Lâm Thiên tự biết đối phó mấy người này sợ là xa xa không đủ, đã động, liền triệt để một ít, bằng không về sau sẽ có phiền toái vô cùng vô tận, thực lực của Vi Sinh ngũ tổ cùng ba cường giả Hải Sa Môn kia tuyệt đối là không kém.

- Cám ơn Lục minh chủ tương trợ.

Dạ Vị Ương đến trước người Lục Lâm Thiên, mỉm cười, trên vạt áo màu trắng, còn có chút vết máu nhàn nhạt khô héo.

- Dạ cốc chủ thương thế không nhẹ, vẫn là trước chữa thương a.

Lục Lâm Thiên nói, cũng nhìn ra, lúc này Dạ Vị Ương bị thương không nhẹ.

- Không có gì đáng ngại, có Lục minh chủ đến, liền không xảy ra nhiễu loạn gì rồi.

Dạ Vị Ương dịu dàng cười, rõ ràng là trang phục nam tử, lúc này cười cười, lại có chút động dung, càng lộ ra một loại khí khái hào hùng.

- Cái này cũng không nhất định, ta đoán chừng không bao lâu nữa, cường giả của Vi Sinh Gia cùng Hải Sa Môn sẽ đến.

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói.

- Có Lục minh chủ cùng Trọng Kiếm Vô Phong, Độc Linh Ma Nữ, còn có Cực Nhạc Tam Quỷ, ta nghĩ coi như là những đại môn đại phái kia đến cũng vô dụng, cũng sẽ bị gϊếŧ sạch mà về.

Dạ Vị Ương nói, có Linh Vũ chiến tôn tự thân đến, lúc này nàng không lo lắng chút nào.

- Cái này là địa phương xuất hiện trọng bảo sao?

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, ánh mắt nhìn về ngọn núi sau lưng, mặt trời chiều ngã về tây, tà dương bao phủ ngọn núi, để cho nó giống như kim quang rạng rỡ, một cổ năng lượng bàng bạc lan tràn ra, trên ngọn núi lan tràn ra năng lượng cực kỳ thần dị, như chuyên môn nhằm vào linh hồn, dưới năng lượng bực này, để cho linh hồn người nhịn không được run lên.

Năng lượng như thế khuếch tán, thời điểm Lục Lâm Thiên trên đường đến, xa xa đã bị nó hấp dẫn đến, giờ phút này đến dưới ngọn núi, trình độ năng lượng nồng đậm càng thêm đáng sợ.

- Đúng vậy, cái này là địa phương sẽ xuất hiện trọng bảo.

Dạ Vị Ương nói:

- Lực lượng kia cực kỳ áp chế linh hồn, có lẽ là thiên tài địa bảo cùng linh hồn có quan hệ, cấp độ tuyệt đối sẽ không thấp.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên biến đổi, dưới linh hồn uy áp, ngược lại cũng có thể suy đoán ra một ít, thiên tài địa bảo muốn xuất hiện sợ là hơn phân nửa sẽ cùng linh hồn có quan hệ, mà năng lượng uy áp bực này, cấp độ của bảo vật muốn xuất thế, tuyệt đối cũng sẽ cực cao.

- Nơi này sao lại đột nhiên xuất hiện bảo vật như thế.

Lục Lâm Thiên nói.

Ánh mắt Dạ Vị Ương nhìn qua Lục Lâm Thiên, đôi mắt dễ thương có chút lóe lên, nói:

- Nơi đây gọi là Thánh Linh Phong, chính là trọng địa của Thánh Linh Cốc ta, bình thường linh khí tràn đầy, ở trên ngọn núi này tu luyện, đối với linh hồn có chỗ tốt thật lớn, tốc độ linh lực cũng có thể đề cao không ít.

- Lại có nơi tốt như thế.

Lục Lâm Thiên nói, dựa theo lời của Dạ Vị Ương, cái này tuyệt đối là bảo địa rồi.

Dạ Vị Ương khẽ ngẩng đầu, đối với Lục Lâm Thiên nói:

- Không dối gạt Lục minh chủ, Thánh Linh Cốc ta là do một tay lão tổ sáng chế, lúc trước thời điểm vị lão tổ kia thành lập Thánh Linh Cốc, cũng là bởi vì Thánh Linh Phong này, cho nên mới lựa chọn ở đây khai sơn lập phái, lão tổ một mực suy đoán, Thanh Long Phong này, mấy ngàn năm sau, nhất định sẽ xuất hiện thiên tài địa bảo kinh thiên động địa, không nghĩ tới bây giờ trở thành thực tế.

- Vị lão tổ kia của Thánh Linh Cốc, tuyệt không phải người thường ah.

Lục Lâm Thiên nghe vậy cũng cực kỳ sợ hãi thán phục, còn có người có bản lãnh như thế, dĩ nhiên có thể suy đoán chuyện ở mấy ngàn năm sau, một là lúc trước đã nhìn ra mánh khóe, hai là nhân vật tuyệt thế rồi, cũng chỉ có hai loại khả năng này.

Nâng lên vị lão tổ kia, Dạ Vị Ương không lưu dấu vết có chút than nhẹ, lập tức nói:

- Lục Chưởng Môn, thiên tài địa bảo này sắp xuất thế, lần này cám ơn Lục Chưởng Môn tương trợ, đợi bảo vật này xuất thế, Thánh Linh Cốc nhất định vô cùng cảm kích, nếu có thể, nhất định sẽ không mất một phần của Lục Chưởng Môn.

- Dạ cốc chủ khách khí, bất kể là thiên tài địa bảo gì, Lục Lâm Thiên ta tuyệt đối sẽ không nhúng chàm, dùng quan hệ của Phi Linh Môn chúng ta cùng Thánh Linh Cốc, không cần như thế, lần trước Phi Linh Môn gặp nạn, Thánh Linh Cốc tiến về Thiên Môn cốc tương trợ, còn không có nói lời cảm tạ đây này.

Lục Lâm Thiên nói, lời này nói thật dễ nghe, nhưng trong lòng thì cũng đành chịu, chuyện sư phụ phân phó, Lục Lâm Thiên là không dám vi phạm, bằng không đừng nói là Dạ Vị Ương tự mình mở miệng, coi như là không mở miệng, Lục Lâm Thiên cũng sẽ đòi hỏi một ít.

- Cái này... Cái kia liền cảm ơn Lục minh chủ rồi.

Dạ Vị Ương nói, thái độ của Lục Lâm Thiên làm cho nàng có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới lúc này đây hỗ trợ, lại không để cho mình cảm tạ, trước đó tuy Thánh Linh Cốc tương trợ Phi Linh Môn, nhưng cuối cùng lại nhận được chỗ tốt cực lớn, một chút cũng không có hại chịu thiệt, ngược lại là lợi nhuận đủ tiện nghi trở về.

- Ngươi trước dưỡng thương a, ta đoán chừng Vi Sinh Gia tộc cùng Hải Sa môn tối đa sáng mai sẽ đến, đến lúc đó có thể sẽ có náo nhiệt nhìn.

Trong mắt Lục Lâm Thiên mang theo vui vẻ nhàn nhạc, ánh mắt trong lúc mơ hồ lướt qua một đạo hào quang quỷ dị, mình đã là Vũ Tôn bát trọng rồi, nếu thực lực của Vi Sinh Gia cùng Hải Sa Môn cường hãn mà nói, ngược lại có thể cầm mấy cái thử xem thực lực của mình bây giờ, lần sau thời điểm đối mặt nguy cơ, cũng biết thực lực của mình.

Chương 2667: Rốt cuộc đã tới

- Trong Vi Sinh gia tộc, có Ngũ Vị Lão Tổ cực kỳ cường hãn, còn Hải Sa môn, có ba lão quỷ cường hãn nhất, gọi là Đông Hải Tam Sát, thực lực mấy người này, đều đã đến cấp độ cực kỳ cường hãn.

Dạ Vị Ương nói.

- Vi Sinh Ngũ Tổ, Đông Hải Tam Sát.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhàn nhạt biến hóa, danh hào của Vi Sinh Ngũ Tổ hắn biết, còn danh hào Hải Sa Môn Tam Sát này ngược lại là vừa vặn mới biết được.

- Nhị thiếu gia, thực lực của Vi Sinh Ngũ Tổ cùng Đông Hải Tam Sát này đều không kém, Vi Sinh Ngũ Tổ thành danh còn trước ba huynh đệ chúng ta, thực lực tuyệt đối không tệ, hiện tại đã đến một bước kia chưa, liền khó có thể biết. Còn thực lực của Đông Hải Tam Sát, ngược lại là cùng ba huynh đệ ta không kém nhiều, chúng ta đối phó ba người bọn họ, tuyệt đối sẽ không mất mặt, mấy chục năm trước, chúng ta cùng với Đông Hải Tam Sát kia đánh một lần, ai cũng không có chiếm được tiện nghi.

Lệ Quỷ đối với Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tuy Đông Hải Tam Sát này cường hãn, bất quá biết rõ cấp độ, liền không cần quá nhiều lo lắng, đối phó cũng không quá khó, ngược lại là Vi Sinh Ngũ Tổ, không biết đến trình độ nào, tuy hơi có suy đoán, nhưng Lục Lâm Thiên cũng không có lo lắng, lúc này đây mọi người đến, cũng không cần cố kỵ quá nhiều.

Vi Sinh Đốn Ngữ cùng Hải Tượng Trưởng Lão bị cấm chế ở một bên, lúc này bị mấy Thánh Linh Cốc cường giả như Giải Linh Tôn Giả hung hăng đạp mấy cước, sau đó mấy đệ tử can đảm của Thánh Linh Giáo cũng bắt chước, Cực Nhạc Tam Quỷ nhìn thấy đều không nói gì, thậm chí đi lên đối với Vi Sinh Đốn Ngữ cùng

Hải Tượng Trưởng Lão nhổ mấy ngụm nước bọt.

Vi Sinh Đốn Ngữ cùng Hải Tượng Trưởng Lão giận dữ, nhưng lại bất lực, thậm chí càng nộ sẽ càng bị Thánh Linh Giáo cường giả tra tấn.

Mặt trời chiều ngã về tây, sắc trời dần dần mờ xuống, dưới màn đêm, trời xanh treo ngôi sao lóe sáng, trăng sáng chiếu vào sơn mạch, đại địa phảng phất như phủ thêm một tầng lụa mỏng, tựa như có một làn khói bếp tràn ngập bốc lên không, trong màn đêm bao phủ, ngọn núi tràn ra năng lượng bàng bạc kia cũng bị cảnh đêm bao phủ.

Dạ Vị Ương nhìn Lục Lâm Thiên ở trước người không xa, lập tức khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu điều dưỡng thương thế.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, nhìn chăm chú lên bầu trời đêm, chung quanh quần phong nguy nga, ở trong tầm mắt cao cao đứng vững, cũng bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Trong đầu, Lục Lâm Thiên bắt đầu lĩnh ngộ, mình bây giờ đã lĩnh ngộ ra Kim thuộc tính, ngũ hành tương sinh tương khắc, cũng bởi vậy lĩnh ngộ ra Ngũ Hành Huyết Đao Quyết cùng Thời Không Lao Ngục uy năng ba mươi hai lần.

Lĩnh ngộ ra Kim thuộc tính, chủ thuộc tính của mình cũng thành Kim thuộc tính, Lục Lâm Thiên nhớ rõ Kim Huyền cùng Nam Thúc đều từng nói qua, mình lĩnh ngộ ra Kim thuộc tính, phải đem Kim thuộc tính lĩnh ngộ đến đại thành, mới có thể đặt chân vào hoàng tộc thứ bảy.

Lục Lâm Thiên vẫn không rõ sau khi Kim thuộc tính đại thành, tại sao lại trở thành hoàng tộc thứ bảy, bất quá vấn đề này không nghĩ ra, Lục Lâm Thiên liền không đa tưởng, ngược lại mình cũng phải đem Kim thuộc tính lĩnh ngộ đến đại thành mới được.

Mấy lần vận dụng Kim thuộc tính đối địch, Lục Lâm Thiên cảm giác dùng lĩnh ngộ thuộc tính của mình đối địch, càng có thể cảm giác được thực lực của mình sẽ trong lúc vô hình mạnh hơn không ít, hoặc là thích hợp mình thúc dục hơn, bởi vậy Kim thuộc tính cũng có thể nói là thuộc tính mạnh nhất của mình.

Mà đổi thành cái khác, trình độ lĩnh ngộ Kim thuộc tính cùng trình độ lĩnh ngộ thuộc tính khác cũng đồng dạng, uy lực Thời Không Lao Ngục mới có thể tiếp tục tăng cường, đã có hai đầu này, Lục Lâm Thiên cũng biết mình bây giờ là phải cực kỳ coi trọng Kim thuộc tính mới được.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên nhắm chặt hai mắt, tiếp tục lĩnh ngộ Thời Không Lao Ngục, mình bây giờ sáu hệ thuộc tính, phong, hỏa, thổ, thủy, mộc, kim, mỗi một hệ đều có thể thúc dục một loại Thời Không Lao Ngục, bất quá Phong thuộc tính lại không cách nào gia nhập vào ngũ hành.

Mà sáu loại Thời Không Lao Ngục thuộc tính bất đồng này, mỗi một loại đều vô cùng giống nhau, uy lực của Thời Không Lao Ngục cũng là càng lĩnh ngộ, uy lực lại càng mạnh.

Mà mỗi một lần lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên đều trực tiếp lĩnh ngộ Thời Không Lao Ngục, trong Thời Không Lao Ngục, có năm loại thuộc tính cùng không gian chi lực, lĩnh ngộ Thời Không Lao Ngục càng mạnh, cũng chứng minh năng lượng mình cần lĩnh ngộ đã nhận được tiến bộ, như thế để cho Lục Lâm Thiên giảm bớt đi không ít thời gian cùng rườm rà.

Hiện tại Lục Lâm Thiên muốn lĩnh ngộ đồ vật cũng không ít, mà tất cả muốn lĩnh ngộ đều dung hợp trong Thời Không Lao Ngục, lĩnh ngộ Thời Không Lao Ngục, cũng chẳng khác gì là đồng thời lĩnh ngộ các loại thuộc tính, thời gian chi lực, còn có không gian chi lực.

Trong màn đêm, ngọn núi phập phồng, trên sườn núi, thấp thoáng lấy kiến trúc lung linh.

- Bất kể là ai, ta tuyệt đối sẽ không buông tha, Lục Lâm Thiên kia cũng phải trả giá thật nhiều.

Tiếng hét lớn từ trong đình viện truyền ra.

Đồng dạng là dưới màn đêm, trong một sơn mạch cực lớn, dưới quần sơn hùng vĩ, ngọn núi chằng chịt liền làm một thể, tựa như một đầu cự long uốn lượn, kỳ phong sừng sững, dãy núi trùng điệp.

- Lục Lâm Thiên, ỷ có Linh Vũ Đại Đế làm chỗ dựa, liền coi trời bằng vung sao, ta cũng không phải dễ trêu chọc.

Tiếng quát trầm thấp từ trong ngọn núi truyền ra.

Một đêm chậm rãi mà qua, sáng sớm tới, không khí nhẹ nhàng khoan khoái, thời điểm ánh mặt trời thứ nhất xuất hiện, vòm trời màu lam xám dần dần nhạt xuống, dãy núi bị bôi lên một tầng sương mù màu ngà sữa nhu hòa, đem hết thảy phủ đến mông lung mê huyễn.

- Có không ít người đến, thực lực cũng không tệ.

Kim Huyền có chút mở mắt, ánh mắt thậm chí là không có quá nhiều biến hóa, đứng dậy duỗi cái lưng mệt mỏi, cốt cách toàn thân phát ra tiếng vang bùm bùm cách cách.

Vù vù!

Từng đạo thân ảnh nghe vậy, lập tức đình chỉ điều tức, ánh mắt của Lục Lâm Thiên cũng hướng về phương xa, Lục Lâm Thiên cảm giác được, từ khi mình phục dụng vật quỷ dị trong Tử Vong Thâm Uyên kia, phương diện tâm thần cũng có chỗ tốt kinh người, mình bây giờ có thể nhìn đến địa phương, đã so với trước mạnh hơn mấy lần.

Mà lúc này dưới ánh mắt của Lục Lâm Thiên, giữa không trung bên trái, đang có năm đạo thân ảnh bạo lướt mà đến, sau lưng còn có không ít người, đều là Vương cấp cùng Tôn cấp.

- Ồ, cũng đã đến sao?

Ánh mắt có chút khinh động, Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú về bên phải không xa, ba đạo thân ảnh xuất hiện, sau lưng cũng có không ít cường giả.

- Là ai gïếŧ người Vi Sinh Gia ta, đứng ra cho ta.

Lúc này, một tiếng hét lớn rơi xuống, tiếng gầm cuồn cuộn, xen lẫn lãnh ý vô cùng, tiếng gầm lập tức quanh quẩn không gian.

Ngay lúc này, theo âm thanh lạnh như băng truyền đến, không gian gợn sóng chấn động, năm thân ảnh già nua lướt đến, tựa như năm đạo lưu quang, hào quang thu liễm, năm thân ảnh già nua rõ ràng xuất hiện ở trong tầm mắt chúng nhân.

Chương 2668: Vi Sinh Ngũ Tổ 1

Theo năm đạo thân ảnh này xuất hiện, năm cổ uy áp trong khoảnh khắc lan tràn, năm cổ uy áp đột nhiên hàng lâm, Thiên Địa chung quanh ở trong lúc vô hình run lên.

Dưới năm đạo uy áp, ở trong không gian này lập tức áp lực, dưới uy áp khủng bố như thế, sắc mặt người ở đây không khỏi đại biến, Giải Linh Tôn Giả, Dạ Vị Ương, Hóa Linh Tôn Giả... còn có ba trưởng lão khác tu vi không cao của Thánh Linh Cốc, sắc mặt đều đè nén, có chút tái nhợt.

Theo năm người xuất hiện, đệ tử Thánh Linh Cốc giống như càng bị áp chế.

Lục Lâm Thiên nhìn trên không, năm đạo thân ảnh già nua, năm lão giả thoạt nhìn khoảng bảy tám mươi, cái thứ nhất miệng rộng mắt to, bận trường bào màu vàng, khí tức quanh thân trầm trọng, người thứ hai mặc trường bào màu lam, dáng người có chút mập mạp, vóc dáng không phải rất cao, toàn thân có hơi nước lan tràn, để cho người nhìn xem mê huyễn, đáng chú ý là đầu tóc đen nhánh, xen lẫn trong đó lại có một nhúm tóc màu lam.

Người thứ ba là một lão giả bận trường bào màu xanh, ánh mắt mang theo âm trầm, toàn thân lộ ra khí tức quỷ dị, thứ tư thì bận trường bào hỏa hồng sắc, khí tức nóng bỏng, thân ở giữa không trung, không gian chung quanh tựa như muốn cháy lên.

Cuối cùng thì khí tức cực kỳ phiêu dật, trong lúc mơ hồ lại mang theo lăng lệ ác liệt, chung quanh không gió mà bay, không gian gợn sóng có chút lắc lư, có một cổ khí tức nguy hiểm lan tràn.

- Thổ thuộc tính, thủy thuộc tính, mộc thuộc tính, hỏa thuộc tính, Phong thuộc tính, năm Vũ Tôn Cửu trọng, có lẽ đều đã đến Vũ Tôn Cửu trọng trung kỳ a.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú lên năm người này, năm lão giả kia theo thứ tự là thân mang thổ thuộc tính, thủy thuộc tính, mộc thuộc tính, hỏa thuộc tính cùng Phong thuộc tính, khí tức cực mạnh, so với bọn người Kim Lang Tôn Giả, Bạch Long tôn giả,… là muốn kém một chút, nhưng mà chênh lệch cũng không quá nhiều, Lục Lâm Thiên phán đoán, tu vi năm lão nhân này, tuyệt đối đều đã đến Vũ Tôn Cửu trọng trung kỳ, năm người này tự nhiên cũng là Vi Sinh Gia Vi Sinh Ngũ Tổ rồi.

Sưu sưu!

Thời điểm Lục Lâm Thiên dò xét, sau lưng năm lão giả cũng xuất hiện không dưới 200 người, còn có ba Tôn cấp sơ kỳ, mấy chục Vương cấp cường giả, còn lại hơn 100 cái, đều là Suất cấp.

- Thật đúng là rất mạnh.

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên thầm than, nội tình của Vi Sinh Gia Tộc thật đúng là không kém, trong một gia tộc thì có thực lực như thế, tuyệt đối là cực kỳ cường hãn, so sánh với Lục gia mà nói, Lục gia căn bản không lên được mặt bàn.

Đương nhiên, Lục Lâm Thiên đoán chừng Vi Sinh Gia tộc này nhất định là truyền thừa không ít năm mới có loại nội tình này, mà Lục gia trước kia quá mức nhỏ yếu, tuy cũng truyền thừa không ít năm, bất quá lại căn bản không cách nào bồi dưỡng được cường giả chính thức.

- Là ai giết người Hải Sa Môn ta, lăn ra đây cho bản tôn.

Cũng ngay lúc này, lại lần nữa có tiếng hét lớn động trời, tiếng gầm mang đi tất cả, trong tiếng gầm này, xen lẫn lấy uy áp cự lớn.

Ngắn ngủn một cái chớp mắt, phía chân trời lần nữa có ba đạo thân ảnh bay tới, ba đạo thân ảnh mang theo khí tức uy áp kinh người, trong nháy mắt xuất hiện, ba cổ uy áp kia lan tràn khuếch tán, trong lúc vô hình để cho người cảm giác được ngực như bị đè nặng, thở không nổi.

Ba người này hai nam một nữ, bộ dáng đều khoảng lục tuần, ở giữa là một vị phu nhân, phụ nhân này thoạt nhìn có chút già nua, bất quá cặp mắt lại để cho người nhìn tựa như biển cả bao la.

Người bên trái thân hình khôi ngô, tuy bộ dáng khoảng lục tuần, nhưng lại cho người một cảm giác tục tằng, lão giả phía bên phải thì toàn thân có khí tức nóng bỏng quanh quẩn, xích mi tóc đỏ, cực kỳ đáng chú ý.

Theo ba người này xuất hiện, không trung xuất hiện một mảnh sát khí nồng đậm, để cho người tu vi thực lực thấp, trong nội tâm cảm thấy tim đập nhanh.

Sưu sưu!

Ba người này xuất hiện, sau lưng cũng theo đến không ít thân ảnh rậm rạp chằng chịt, có mấy Tôn cấp sơ kỳ, mấy chục Vương cấp, còn có trên trăm Suất cấp, mà một bên khác, còn có vô số yêu thú, chở không ít người còn không cách nào lăng không phi hành, không cần suy đoán, cũng biết rõ cái này là đệ tử Hải Sa Môn.

- Đông Hải Tam Sát sao?

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên rơi vào ba người kia, tâm thần quan sát, lộ ra chút vui vẻ, cùng Cực Nhạc Tam Quỷ nói ngược lại không sai biệt nhiều, tu vi ba người này cùng Cực Nhạc Tam Quỷ không kém bao nhiêu, bất quá đều là Cửu trọng tôn cấp rồi, từ khí tức đến xem, nữ nhân kia là Linh Tôn, tu vi cũng cao nhất, sợ là đã đến Linh Tôn Cửu trọng trung kỳ, trong lúc mơ hồ đã đến gần Linh Tôn Cửu trọng hậu kỳ.

Về phần hai lão giả thân hình tục tằng cùng Xích Mi tóc đỏ khác, Lục Lâm Thiên cảm giác, có lẽ đều mới đột phá Vũ Tôn Cửu trọng không lâu, khí tức có chút bất ổn.

- Lục minh chủ, đến đúng là Vi Sinh Gia Tộc Vi Sinh Ngũ Tổ cùng Hải Sa Môn Đông Hải Tam Sát.

Giải Linh Tôn Giả truyền âm đến trong tai Lục Lâm Thiên, dưới khí tức cường giả bực này lan tràn, sắc mặt hắn có chút tái nhợt.

Giải Linh Tôn Giả là Lục trọng Tôn cấp, ở dưới nhiều Cửu trọng

Tôn cấp uy áp như vậy, là rất không dễ chịu, bất quá lúc này, trong nội tâm lại không lo lắng chút nào, bởi vì hắn biết tu vi thực lực của thanh niên áo bào xanh trước mắt, cùng với Trọng Kiếm Vô Phong Dương Quá, Độc Linh Ma Nữ Lục Tâm Đồng.

Lúc này Lục Gia tam huynh muội ở đây, Vi Sinh Gia cùng Hải Sa môn lại cường hãn, gặp được Lục gia Tam huynh muội, đoán chừng sẽ là một bi kịch, đừng nói hiện tại Lục gia Tam huynh muội ở đây, coi như là Cực Nhạc Tam Quỷ cũng không phải dễ trêu.

Khí tức của Vi Sinh Gia cùng Hải Sa Môn cường giả áp xuống, đệ tử Thánh Linh Cốc lập tức tụ tập ở sau lưng cường giả trong cốc, mà cường giả Thánh Linh Cốc, thì tự động đứng ở sau lưng Lục Lâm Thiên, Lục gia tam huynh muội trong lúc mơ hồ song song mà đứng, nhìn trên ngọn núi, tam huynh muội này cũng không có quá để ý người Vi Sinh Gia cùng Hải Sa Môn.

Giữa không trung, Vi Sinh Ngũ Tổ cùng Đông Hải Tam Sát từng người nhìn thoáng một phát, ánh mắt đảo qua đối phương, tựa hồ cũng không có bao nhiêu ngoài ý muốn, bất quá cũng không có chào hỏi, nhưng không hề nghi ngờ, khí thế đều bao phủ đám người Thánh Linh Cốc.

- Là ai giết đại đệ tử Hải Sa môn ta, cút ra đây cho ta.

Cái dò xét này, nói rất dài dòng, trên thực tế cũng không có bao nhiêu thời gian, Đông Hải Tam Sát áp không mà đến, trong đó ánh mắt lão giả Xích Mi kia đảo qua phía dưới, sát khí lan tràn, tức giận quát.

- Hỏa Sát, ngươi gọi cái rắm ah, chẳng lẽ ngươi còn không biết người Hải Sa Môn ngươi là lão tử giết không ít sao, bình tĩnh một chút.

Dương Quỷ khẽ quát một tiếng, cảm giác được khí tức trên người Hỏa Sát, vậy mà cũng đột phá đến Cửu trọng, bộ dáng cũng là gần đây mới đột phá, lúc này nếu không phải mình cũng đột phá đến Cửu trọng, thực lực sẽ lạc hậu Hỏa Sát rồi.

- Dương Quỷ, Cực Nhạc Tam Quỷ các ngươi cũng tới sao, chẳng lẽ các ngươi cùng Thánh Linh Cốc có quan hệ?

Chương 2669: Vi Sinh Ngũ Tổ 2

Hỏa Sát nhìn thấy Dương Quỷ, rõ ràng cảm thấy rất kinh ngạc, thần sắc cũng có chút không được tự nhiên, đặc biệt là cảm giác được khí tức của Dương Quỷ cùng Âm Quỷ đều đã đến Cửu trọng, sắc mặt càng thêm khó coi.

- Ba huynh đệ ta cùng Thánh Linh Cốc có quan hệ gì, liền không liên quan các ngươi, bất quá ba tạp chủng các ngươi ở đây hô to gọi nhỏ, bản tôn biết rõ các ngươi nhất định sẽ có việc.

Lệ Quỷ nhàn nhạt nói, lúc này tuy hắn không có đột phá tu vi rõ ràng, nhưng lại phục dụng Diễn Linh Thiên Quả cùng Đế Linh Tấn Thần Đan, được đến chỗ tốt rất kinh người, tự nhiên sẽ không quá coi trọng Đông Hải Tam Sát.

- Lệ Quỷ, khẩu khí thật lớn, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Ánh mắt lão phụ kia trầm xuống, khí tức kinh người lan tràn, ánh mắt âm trầm dần dần đảo qua mọi người, cuối cùng rơi vào Lục Lâm Thiên cùng Dương Quá, Lục Tâm Đồng.

- Rốt cuộc là ai gïếŧ người Vi Sinh Gia Tộc ta, tự động lăn ra đây!

Nhìn Đông Hải Tam Sát cùng Cực Nhạc Tam Quỷ đấu Vũ mồm, Vi Sinh Ngũ Tổ rõ ràng cho thấy không kiên nhẫn được nữa, lão giả mặc trường bào màu xanh, khí tức âm trầm quỷ dị nhất kia giẫm chận tại chỗ mà ra.

- Lăn con mẹ ngươi, chính ngươi lăn một cái thử xem.

Tuyết Sư run lên áo bào trắng, nhìn lão giả áo bào xanh kia quát, tiếng gầm quanh quẩn, cũng không có đem những người này đặt ở trong mắt.

- Ha ha, Bát giai trung kỳ yêu thú đã khoa trương như thế sao.

Nhìn Tuyết Sư, lão giả áo bào xanh kia không giận ngược lại cười, chỉ là theo tiếng cười, sắc mặt lại càng âm trầm lên, đột nhiên vui vẻ thu lại, thoại âm rơi xuống, thân ảnh của hắn đột nhiên phá không, tựa như tia chớp hướng Tuyết Sư lướt xuống, thậm chí thân ảnh không có mang theo chấn động gì, cực kỳ quỷ dị, trong nháy mắt liền xuất hiện ở trước Tuyết Sư không xa.

- Hô!

Theo lão giả âm trầm kia xuất hiện, một cổ khí tức Mộc thuộc tính cường hãn lan tràn, toàn bộ không trung, cổ hơi thở này trong khoảnh khắc khuếch tán, tựa như muốn đọng lại không gian.

Trong nháy mắt, uyển như tia chớp, đồng thời tuôn ra khí thế hung hãn, một đạo quang mang màu xanh lan tràn, tiếng quát lạnh như băng của lão giả áo bào xanh lần nữa truyền ra:

- Nghiệt súc, ngươi là tự mình muốn chết!

Tiếng quát tràn ngập sát ý truyền ra, đồng thời khí thế của hắn cũng tập trung Tuyết Sư.

Trên ngọn núi, Dương Quá lộ ra vui vẻ, ở trong điện quang hỏa thạch này, tay áo đột nhiên run lên, một cổ kình phong mạnh mẽ ở dưới chân lan tràn, đập mạnh một cước, mặt đất lan ra mấy khe hở, hướng tứ phía khuếch tán, tiếp theo trong nháy mắt, thân ảnh tựa như lưu quang phóng lên trời, một cổ khí tức lăng lệ ác liệt lan tràn.

- Ai muốn chết thì không nhất định, bất quá tuyệt đối không phải Tuyết Sư.

Ánh mắt nhìn thẳng thân ảnh như thiểm điện lướt xuống phía trước, một cổ khí tức Thổ thuộc tính trong khoảnh khắc lan tràn, trong lúc mơ hồ lộ ra một cổ khí thế bá đạo, toàn bộ không trung, cổ hơi thở này trong khoảnh khắc khuếch tán, tựa như muốn đọng lại không gian.

Xùy~~

Theo thân ảnh của Dương Quá di động, trước người có một cổ khí tức quỷ dị lan tràn, khí tức quỷ dị kia trực tiếp đồng hóa không gian, không gian gợn sóng dùng một loại tốc độ quỷ dị lan tràn về phía trước.

Cũng ở trong nháy mắt ngắn ngủn này, hai thân ảnh tựa như lưu quang va chạm lại với nhau, loại va chạm này, để cho đệ tử thực lực thấp của Thánh Linh Cốc cùng Vi Sinh Gia, Hải Sa môn trái tim muốn đình chỉ nhảy lên, trong nháy mắt hai người va chạm cùng một chỗ, giữa không trung, hai cổ lực lượng đυ.ng vào, một tiếng nổ giống như sấm sét vang vọng...

Phanh!

Dưới tiếng nổ vang, không gian bị đυ.ng nát, kình khí mang tất cả mà ra, hai đạo thân ảnh từ trong không gian nghiền nát đồng thời bị đẩy lui.

Kim Huyền nhàn nhạt đứng ở trong đám người, ánh mắt hữu ý vô ý mang theo một tia hứng thú nhìn chăm chú về giữa không trung, trong mắt bôi qua chút hài lòng, liền không hề bận tâm, không có bao nhiêu biến hóa.

Ken két!

Sau khi va chạm, Dương Quá cùng lão giả âm trầm cùng lúc lui ra sau, hai người đều là một bước giẫm nát không gian, đồng thời ổn định thế lui.

- Vũ Tôn Cửu trọng, không gì hơn cái này.

Dương Quá run lên áo bào xám, lần nữa đứng chắp tay, trong mắt có chút chớp động, nhàn nhạt vui vẻ.

- Vũ Tôn bát trọng!

Mà giờ khắc này, lão giả âm trầm kia nhìn thanh niên trước người, sắc mặt lại trong chốc lát kinh ngạc lên, vừa rồi giao thủ, hắn không có chiếm được bất luận tiện nghi gì, hoàn toàn là tám lạng nửa cân.

Sưu sưu!

Nhất thời, tất cả ánh mắt cũng xoát xoát rơi vào trên người Dương Quá, ánh mắt của Vi Sinh Ngũ Tổ, Đông Hải Tam Sát đại biến, thanh niên áo bào xám kia thả ra khí tức rõ ràng chỉ là Vũ Tôn bát trọng mà thôi, không nghĩ tới thực lực lại khủng bố như vậy.

- Tiểu tử, ngươi chính là Lục Lâm Thiên?

Nhìn Dương Quá, khuôn mặt lão giả áo bào xanh run rẩy thoáng một phát, ánh mắt run run.

- Trọng Kiếm Vô Phong Dương Quá.

Dương Quá đạp không mà đứng, mắt lộ ra mỉm cười, trong ánh mắt, một cổ khí thế bá đạo áp không khuếch tán.

Những năm này Dương Quá cùng Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long ở cùng một chỗ, cái gọi là gần mực thì đen, gần đèn thì sáng, khí tức trong lúc vô hình cùng trước kia không giống, trước kia chất phác biến mất không thấy gì nữa, cộng thêm được sư phụ Bất Bại Kiếm Đế truyền thừa, khí tức biến hóa không ít, bất quá ở trên việc tu luyện, lại y nguyên bảo trì như lúc trước.

- Trọng Kiếm Vô Phong Dương Quá.

- Nguyên lai hắn là đại ca kết bái của Linh Vũ chiến tôn Lục Lâm Thiên, lúc trước cũng là một trong mười đại cường giả trẻ tuổi.

Nghe vậy trong Thánh Linh cốc có nhiều đệ tử thế mới biết đau của thanh niên áo xám. Ánh mắt Vi Sinh Ngũ Tổ, Đông Hải Tam Sát thay đổi. Danh hiệu Trọng Kiếm Vô Phong Dương Quá truyền ra không bao nhiêu năm nhưng rõ ràng đám người Vi Sinh Ngũ Tổ, Đông Hải Tam Sát đều biết.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Thực lực của đại ca tiến bộ nhiều rồi.

Lục Lâm Thiên thầm mừng, sau khi đại ca Dương Quá đột phá Vũ

Tôn bát trọng thì thực lực cũng tiến bộ kinh người. Tu vi Vũ Tôn bát vọng, vừa rồi trực tiếp đối kháng với lão nhân áo xanh Vũ Tôn cửu trọng gần trung kỳ mà không rơi vào thế yếu, đã lướt qua lạch trời lớn giữa Vũ Tôn bát trọng và cửu trọng.

Trong đám người, Hải Tượng trưởng lão bị giam cầm sau lưng mọi người hét to:

- Sư phụ, cứu ta với sư phụ!

Hải Tượng trưởng lão nhìn Đông Hải Tam Sát, lớn tiếng cầu cứu.

Vi Sinh Đốn Ngữ ở cạnh Hải Tượng trưởng lão cũng cầu cứu Vi Sinh Ngũ Tổ:

- Lão tổ cứu ta!

- Mau thả người của Hải Sa môn ta ra, nếu không sẽ huyết tẩy Thánh Linh cốc!

- Thả người Vi Sinh gia ra, nếu không sẽ san bằng Thánh Linh cốc!

Tiếng quát trầm thấp vang lên, Vi Sinh Ngũ Tổ và Đông Hải Tam Sát cùng hành động cực kỳ ăn ý.

Thanh âm ung dung vang lên:

- Hai người này đã không có giá trị lợi dụng.

Mọi người cùng nhìn qua, một người áo xanh chậm rãi đến bên cạnh Vi Sinh Đốn Ngữ, Hải Tượng trưởng lão bị giam giữ, hai tay xách hai người lên. Bước ra một bước, người áo xanh lơ lửng trong không trung mỉm cười nhìn Vi Sinh Ngũ Tổ, Đông Hải Tam Sát phía đối diện khí thế sắc bén.

Chương 2670: Thử xem thực lực

Lục Lâm Thiên bước ra, con ngươi Vi Sinh Ngũ Tổ và Đông Hải Tam Sát co rút nhìn thanh niên áo xanh khí thế thản nhiên nhưng vô hình trung làm lòng bọn họ cảm giác tuyệt đối nguy hiểm.

Chỉ trong khoảnh khắc tám hơi thở sưu tầm gì đó trên người Lục Lâm Thiên, càng sưu tầm thì trong lòng tám người càng run sợ. Khí thế của thanh niên áo xanh chẳng chút lộ ra ngoài nhưng vô hình trung có hơi thở bao phủ không gian, thiên địa này dường như vì thế mà xảy ra biến đổi gì.

Hỏa Sát lông mày đỏ, tóc đỏ tiến lên một bước:

- Tiểu tử, mau thả người trong tay của ngươi ra, sự việc hôm nay còn dễ bàn một chút.

Khí nóng lan tràn trong không trung.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Các người muốn thì lấy đi.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người trong tay, vung lên, hai người bị ném hướng Đông Hải Tam Sát, Vi Sinh Ngũ Tổ.

- Thế mới được.

Hỏa Sát lắc người, một thu một chộp hướng Hải Tượng.

Vù vù vù vù vù!

Cùng lúc đó, trong Vi Sinh Ngũ Tổ, lão nhân trường bào màu đỏ xông lên, mang theo lửa nóng kinh người chộp hướng Vi Sinh Đốn Ngữ.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Đột nhiên Vi Sinh Đốn Ngữ, Hải Tượng trưởng lão bị Lục Lâm Thiên ném ra trên người bộc phát khí thế hung hãn. Ánh sáng chói lòa phát ra từ quanh thân hai người khuếch tán, trong ánh sáng có tia điện màu tín lượn lờ toát ra lôi uy lớn mạnh.

- Nguy rồi, tiểu tử kia có trá!

Lão nhân áo đỏ, Hỏa Sát trong Vi Sinh Ngũ Tổ cùng biến sắc mặt, nhanh chóng thụt lùi ra sau.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Nhưng trong khoảnh khắc này Vi Sinh Đốn Ngữ, Hải Tượng trưởng lão bị ném ra tựa như sao băng đυ.ng mạnh vào Hỏa Sát và lão nhân áo đỏ.

Giữa không trung phía xa, khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên:

- Bạo!

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên thay đổi, hai tay co thành nắm đấm.

Bùm bùm

Vang hai tiếng nổ, cơ thể Vi Sinh Đốn Ngữ, Hải Tượng trưởng lão nổ tung, năng lượng khủng bố khuếch tán. Cơ thể Vi Sinh Đốn Ngữ, Hải Tượng trưởng lão bỗng chốc nổ giữa không trung, chấn động không gian nổi lên sóng gợn dữ dội.

Lôi vân cuồn cuộn, kình khí năng lượng nóng cháy không gì sánh bằng khuếch tán trên bầu trời, năng lượng đáng sợ mang theo tia điện màu tím. Sóng không gian bị nhuộm thành màu tử kim, tia điện lan tràn, mắt thường trông thấy không gian bị chấn nát thành mảnh vụn, kình khí khủng bố tạc nổ không gian rồi liền lại như ban đầu.

Xoẹt!

Lão nhân áo đỏ trong Vi Sinh Ngũ Tổ nhanh chóng né tránh nên không bị gì, có điều vẻ mặt rất chật vật, sắc mặt khó xem.

Kình khí khủng bố và tia điện tử kim tràn ngập, Hỏa Sát vung trường bào:

- Tiểu tạp chủng, bản Sát sẽ không tha cho ngươi!

Kình khí ập đến chấn vỡ kình khí lan tràn khuếch tán, mặt Hỏa Sát xanh mét.

Bốn phía tĩnh lặng, đệ tử Thánh Linh cốc lau mồ hôi lạnh, Linh Vũ Chiến Tôn ác thật.

Ánh mắt lão nhân áo đỏ âm trầm, mắt bắn ra sát ý:

- Tiểu tử là ai, hãy xưng tên ra!

Vi Sinh Đốn Ngữ là nhi tử của lão, trơ mắt bị người đánh chết, tâm tình của lão nhân áo đỏ rất tệ

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên liếc mắt qua mấy người:

- Các ngươi muốn người thì ta đã trả lại, là tự các ngươi không đón được, không liên quan gì ta.

Khuôn mặt xanh mét co giật, chân khí phô thiên cái địa tuôn ra từ người lão nhân áo đỏ, sát ý khó kiểm soát:

- Tiểu tạp chủng này! Hôm nay không nghiền xương ngươi thành tro khó trả mối thù chết nhi tử của ta!

Lục Lâm Thiên nhìn lão nhân áo đỏ mặt đầy sát ý, hắn bật cười lắc đầu nói:

- Vi Sinh Ngũ Tổ, chắc lão kia đúng không? Lão cảm thấy thực lực của lão có thể đυ.ng vào ta sao?

Lục Lâm Thiên thu thập tin tức từ các mặt thì Vi Sinh Ngũ Tổ không huynh đệ, gồm có tên Vi Sinh Thổ, Vi Sinh Thủy, Vi Sinh Mộc, Vi Sinh Hỏa, Vi Sinh Phong. Năm huynh đệ mỗi người tự tu luyện một loại thuộc tính.

Lúc này thực lực của năm người là tu vi trung kỳ Vũ Tôn cửu trọng, cực kỳ cường đại. Có năm người tọa trấn Vi Sinh gia tộc, hèn gì mấy năm nay không có bất cứ sơn môn tới tùy tiện trêu vào Vi Sinh gia.

Vi Sinh gia tộc có năm cường giả này e rằng đám sơn môn đảo Thiên Vân, Nhật Sát các phải suy xét kỹ hậu quả nếu chọc vào bọn họ. Trừ phi giết hết tất cả một lần không thì hậu quả là dây dưa không dứt.

Lão nhân áo đỏ nét mặt sa sầm nhìn Lục Lâm Thiên, sát ý bắn ra từ đôi mắt.

Lão nhân áo đỏ lạnh nhạt nói:

- Đừng tưởng rằng có Linh Vũ Đại Đế là có thể vô pháp vô thiên, mối thù giết nhi tử không đội trời chung. Hôm nay không ai bảo vệ ngươi được, bản tôn sẽ nghiền xương ngươi thành tro trước rồi tính tiếp!

Lục Lâm Thiên từ từ ngước đầu lên nhìn lão nhân áo đỏ Vi Sinh Mộc:

- Nếu có nghĩa phụ của ta ở mà ngươi dám vênh váo như vậy thì ta rất phục ngươi.

Khuôn mặt tà khí hiện nét lạnh lẽo, khóe môi cong lên lạnh băng, Lục Lâm Thiên nói:

- Về việc nghiền xương ta thành tro thì chỉ bằng vào trung kỳ Vũ Tôn cửu trọng như ngươi, thực lực còn chưa đến tu vi hậu kỳ Vũ Tôn cửu trọng thì không đủ tư cách.

Mọi người nghe vậy mỗi người một ý nghĩ. Dạ Vị Ương nhìn chằm

chằm bốn phía. Thánh Linh cốc vốn là nhân vật chính không ngờ bây giờ mọi thứ không còn liên quan gì đến Thánh Linh cốc, nhưng không sao, thực lực như Thánh Linh cốc không đem lại tác dụng gì trong lúc này.

Vi Sinh Ngũ Tổ, Đông Hải Tam Sát rất mạnh, Dạ Vị Ương không nghi ngờ chút nào. Dạ Vị Ương càng hiểu rõ Lục Lâm Thiên hơn, cuối cùng tìm chết chắc chắn là Vi Sinh Ngũ Tổ và người Hải Sa môn.

Trong khi mọi người suy nghĩ nhiều điều, Vi Sinh Hỏa trố mắt sau đó tức giận bật cười:

- Ha ha ha!

Đã nhiều năm qua đi, Vi Sinh Hỏa tung hoành đại lục lâu như vậy hôm nay bị một tiểu bối nói lão không đủ tư cách, hoàn toàn không xem trọng lão, hỏi sao Vi Sinh Hỏa không tức giận? Quan trọng nhất là Vi Sinh Hỏa vừa trơ mắt nhìn nhi tử bị tiểu tử này đánh chết trong tay.

Khuôn mặt xanh mét rung bần bật, con ngươi Vi Sinh Hỏa co rút, lão ngừng cười.

Vi Sinh Hỏa lạnh lùng quát:

- Tiểu bối bây giờ ai nấy đều không biết trời cao đất rộng, ỷ vào có chút thiên phú, một chút thủ đoạn đã càn rỡ không coi ai ra gì! Nhưng có vài lạch trời lsà thứ các ngươi không thể vượt qua, hôm nay bản tôn sẽ cho ngươi biết bản tôn có đủ tư cách hay không!

Ai đều nghe ra Vi Sinh Hỏa này đã bị chọc giận.

Cảm nhận cơn giận từ người Vi Sinh Hỏa, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Hắc Vũ, Cực Lạc Tam Quỷ thậm chí Tuyết Sư, Huyết Mị đều lù lù bất động, lười quan tâm.

Lục Lâm Thiên quét mắt qua Vi Sinh Ngũ Tổ, Đông Hải Tam Sát,tám người này cực kỳ cường đại. Mắt Lục Lâm Thiên tia sáng, nếu có thể bắt giữ tám người này cắn nuốt sẽ có ích lợi kinh

người.

Ý tưởng này nổi lên trong lòng Lục Lâm Thiên nhanh chóng bén rễ nẩy mầm. Báu vật này xuất thế, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn dặn dò Lục Lâm Thiên không thể mơ tưởng, nhưng nếu có tám người này cũng xem như không uổng chuyến này.

Chương 2671: Thực lực cường đại

Tuy nhiên muốn đánh bại tám người này Lục Lâm Thiên tự hiểu tuyệt đối không dễ dàng, chặn giết càng khó khăn hơn, bắt giữ khó hơn đánh chết gấp mấy lần. Lúc này Lục Lâm Thiên không nắm chắc chút nào, nếu không thể bắt giữ vậy đành giết tại chỗ, tuyệt đối không thể để tám người này sống.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng, ười nói:

- Chó già, bớt cậy già lên mặt đi. Mấy năm nay bản tôn thấy nhiều kiểu cậy già lên mặt như ngươi rồi.

Vi Sinh Hỏa nhìn tia sắc lạnh lóe qua mắt Lục Lâm Thiên, sắc mặt của lão càng lúc càng âm trầm. Chân khí thuộc tính hỏa pho thiên cái địa khuếch tán, tia lửa nóng cháy lấp lóe quanh thân Vi Sinh Hỏa, cuối cùng như lửa được thực chất đốt bốn phía đỏ thẫm.

Con ngươi Lục Lâm Thiên co rút:

- Thuộc tính hỏa sao.

Lục Lâm Thiên định thừa dịp này thử xem thực lực hiện tại của mình. Chân khí thuộc tính thủy dao động trong không khí, khoảnh khắc bốn phía ẩm ướt. Chân khí thuộc tính thủy màu lam tựa vầng sáng lam bao Lục Lâm Thiên vào trong.

Nhìn hơi thở quanh thân Lục Lâm Thiên lúc này, người xem thấu mức độ khí thế đó đều lộ ánh mắt ngạc nhiên.

- Cũng là Vũ Tôn bát trọng!

Bắc Cung Vô Song, Lục Tâm Đồng, Cực Lạc Tam Quỷ khá là bất ngờ. Bọn họ biết khi Lục Lâm Thiên ra khỏi Tử Vong Thâm Uyên mới có tu vi Vũ Tôn lục trọng, mới qua bao lâu mà đã đến bát trọng rồi? Tốc độ đột phá thế này quá nhanh.

Cảm nhận hơi thở đó, chính Kim Huyền cũng hơi đổi ánh mắt.

Khí thế từ Lục Lâm Thiên làm đám người Vi Sinh Hỏa ngạc nhiên băn khoăn.

- Vũ Tôn bát trọng!

Lục Lâm Thiên và Dương Quá đều nhỏ tuổi không ngờ tu vi cao đến mức này, làm bọn họ sống cả ngàn năm hơi mất mặt.

Khóe mắt co giật, Vi Sinh Hỏa quát:

- Tuổi nhỏ đã có tu vi như vậy, đúng là bất phàm. Nhưng còn chưa đủ tư cách càn rỡ trước mặt bản tôn!

Dứt lời Vi Sinh Hỏa xông lên, cùng lúc đó không trung khẽ run, chân khí thuộc tính hỏa ngập trời ngưng tụ thành một quyền ấn.

Răng rắc!

Quyền ấn chấn vỡ không gian mang theo dấu vết không gian vặn vẹo màu đỏ, các tia khe nứt đen ngòm lan tràn bên mép. Trong khoảnh khắc quyền ấn đấm hướng Lục Lâm Thiên, Vi Sinh Hỏa biết hắn không tầm thường, lão quái như Vi Sinh Hỏa dù trong cơn tức giận cũng sẽ không sơ sẩy, ra tay liền dốc hết sức.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng:

- Linh Vũ quyết!

Nhìn quyền ấn đánh tới, vừa lúc cho hắn thử nghiệm thực lực tu vi bản thể. Lục Lâm Thiên không lùi mà tiến lên, mũi chân nhún trong hư không đạp vỡ một mảnh sóng không gian. Cánh tay vung, không khí xung quanh có năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc tụ tập lại. Lục Lâm Thiên phất tay đánh ra một quyền ấn, mơ hồ mang theo dao động linh hồn đánh hướng Vi Sinh Hỏa.

Trong khoảnh khắc không gian rung động, năng lượng thuộc tính thiên địa tụ tập. Gió nổi mây phun trong không trung, năng lượng thiên địa hùng hồn bị hai người lôi kéo. Hai quyền ấn rạch phá không gian bay tới, đυ.ng mạnh vào nhau.

Bùm!

Hai quyền ấn va chạm như thiên thạch đυ.ng vào nhau, tiếng nổ trầm đυ.c vang lên. Vòng sáng đen giữa hai nắm đấm bắn ra hình đường cong, không gian xung quanh vỡ từng tấc.

Trong chớp mắt đó, trong kình khí va chạm Vi Sinh Hỏa đột nhiên hoàn toàn biến sắc mặt, lão phát hiện lực công kích của mình vô hình trung bị năng lượng quái dị ức chế.

Xoẹt!

Chớp mắt trên nắm đấm của Vi Sinh Hỏa bị phủ lớp băng mỏng lan tràn lên, lớp bằng càng lúc càng dày bao bọc lại, khí băng giá ngập trời thấm vào thân thể, dọc theo cánh tay chui vào. Vi Sinh Hỏa cảm giác mình như con rối rách, cánh tay bị băng giá xâm thực, vô hình trung chân khí bị ức chế.

Chớp mắt băng giá dần dày thêm, trong khoảnh khắc bao bọc lại nắm tay chạy dọc đến cổ tay.

Vi Sinh Hỏa nét mặt sa sầm nói:

- Công kích thật quái dị!

Vi Sinh Hỏa không biết Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ Linh Vũ quyết đã trải qua một số thay đổi lĩnh ngộ nữa. Linh Vũ quyết vốn là linh vật hoàn mỹ dung hợphiện tại thêm vào lĩnh ngộ đạo lý ngũ hành tương sinh tương khắc. Giống như Ngũ Hành Huyết Đao quyết, thêm vào đạo lý ngũ hành tương sinh tương khắc. Phối hợp vô hình tương khắc tương sinh, dùng ngũ hành tương khắc áp chế đối thủ

Vi Sinh Hỏa thi triển thuộc tính hỏa, Lục Lâm Thiên dùng thuộc tính thủy, thủy khắc hỏa, vô hình trung khắc chế lão nên bây giờ thành hiệu quả Vi Sinh Hỏa ngạc nhiên.

Trong kinh ngạc Vi Sinh Hỏa biến sắc mặt quát:

- Phá!

Chân khí thuộc tính hỏa phô thiên cái địa bàng bạc tuôn ra, lửa trên cánh tay ngập trời ùa ra. Bề mặt miếng băng mỏng vừa đông lại bắt đầu nứt rạn, lửa tiết ra ngoài rồi đột nhiên nổ tung.

Bùm!

Hai quyền ấn hoàn toàn va chạm nổ như bom, là kình khí hàn băng và lửa nóng cháy khủng bố khuếch tán, chấn động không gian nổi lên sóng dữ. Khí lạnh băng giá thấu xương và lửa nóng cháy cùng lan tràn trên bầu trời mang đến từng đợt khe nứt không gian đen ngòm.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Trong kình khí ngập trời, thân hình hai người bị đẩy lùi. Lúc Lục Lâm Thiên lùi ra khóe môi cong lên, lực công kích của Vi Sinh Hỏa gần giống với dự đoán ủa hắn. Lục Lâm Thiên có tu vi Vũ Tôn bát trọng cộng thêm khí hải đan điền khổng lồ, ưu thế Bất Diệt Huyền Thể, đã không thua gì trung kỳ Vũ Tôn cửu trọng bình thường.

Hiện giờ Lục Lâm Thiên đã chuẩn bị sẵn sàng, thân hình bị đẩy lùi, phất trường bào, chân đạp hư không. Hư không tan vỡ, Lục Lâm Thiên ngừng thế thụt lùi lại xông lên.

Xoẹt!

Ngay lúc này Vi Sinh Hỏa cũng bị Lục Lâm Thiên đẩy lùi, không lấn lướt hắn được. Mọi người ngạc nhiên. Ngay khoảnh khắc đó, trong quyền ấn mà Lục Lâm Thiên và Vi Sinh Hỏa mới chấn vỡ, trong quyền ấn đã nát của Lục Lâm Thiên đột nhiên có một tàn ảnh quyền ấn bắn ra. Một luồng linh lực hùng hồn tuôn ra giải phóng hơi thở cực kỳ khủng bố.

Hiện tại linh đạo của Lục Lâm Thiên là tu vi Linh Tôn bát trọng, nhờ ưu thế linh hồn là đơn tí, nếu so linh hồn lực đơn tí thì Linh Tôn ửu trọng bình thường cũng không thể sánh bằng.

Vèo!

Vi Sinh Hỏa đang bị đẩy lùi chợt ánh sáng thay đổi, công kích này quá nhanh, gần trong gang tấc vỗ mạnh vào ngực lão. Năng lượng linh hồn bàng bạc trút vào thân thể Vi Sinh Hỏa.

- Công kích thuộc tính hỏa ẩn chứa công kích linh hồn!

- Chẳng lẽ đây chính là thiên phú của người linh vũ song tu sao?

Trong khoảnh khắc này mấy cường giả ánh mắt bất phàm lộ tia kinh thán. Công kích của Lục Lâm Thiên quá sức kỳ dị, công kích vật chất thêm vào linh hồn công kích, cả hai hoàn toàn dung hợp thành một. Quan trọng nhất là công kích linh hồn khiến mọi người cực kỳ kiêng dè.

Quyền ấn đập xuống, đòn công kích linh hồn cường đại của Lục Lâm Thiên làm Vi Sinh Hỏa ngẩn ra. Công kích linh hồn là điểm yếu của Vi Sinh Hỏa.

Vù vù vù vù vù!

Lục Lâm Thiên kéo chuỗi tàn ảnh lao vào Vi Sinh Hỏa, thuộc tính phong phối hợp Phù Quang Lược Ảnh nhanh đến cực độ, như thuấn di lao tới trước mặt Vi Sinh Hỏa.

- Grao!

Không chút do dự, cánh tay Lục Lâm Thiên vung lên, năm ngón tay thi triển ra Long Ảnh Tí, một vòng ánh sáng vàng bắn ra. Trong quyền ấn loáng thoáng có tiếng rồng ngâm vang vọng trên bầu trời.

Chương 2672: Một chọi năm 1

- Nguy rồi!

Trong khoảnh khắc không biết Vi Sinh Hỏa làm sao mà hóa giải công kích linh hồn của Lục Lâm Thiên, đôi mắt mới linh động trở lại thì thấy quyền ấn đã đến trước ngực. Vi Sinh Hỏa sợ tái mặt, thầm la nguy rồi, bản năng phản xạ, người lão khoác lên áo giáp lửa đỏ, đã đến đẳng cấp đỉnh huyền cực.

Nhưng trong chớp mắt này, cú đấm của Lục Lâm Thiên đập mạnh vào ngực Vi Sinh Hỏa, ánh sáng màu vàng kim bắn ra. Lực lượng mạnh mẽ ngập trời trút vào người Vi Sinh Hỏa.

Bùm!

Trong tiếng nổ trầm thấp, ngực Vi Sinh Hỏa có một vòng sáng đen dọc theo cú đấm của Lục Lâm Thiên vẽ đường cong bắn ra. Không gian sau lưng Vi Sinh Hỏa vỡ ra từng mảng, thân hình lão từ trên cao rớt mạnh xuống.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Xung quanh toàn là núi cao ngất đâm mây, cơ thể Vi Sinh Hỏa bay thẳng đập vào một ngọn núi. Trùng kích cuồng mãnh chấn vỡ đỉnh núi tan nát.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất rung rinh, tiếng nổ quanh quẩn trên bầu trời. Khí thế khủng bố khiến nhiều cường giả xung quanh nhìn chằm chằm vào người Lục Lâm Thiên, rất là ngạc nhiên. Tiếng hút khí lạnh liên tục vang lên, nhiều người nuốt nước bọt khan.

- Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên quá mạnh!

- Không uổng là Linh Vũ Chiến Tôn!

Mọi người kinh thán, không ai ngờ chỉ đối mặt hai lần Lục Lâm Thiên đã đánh Vi Sinh Hỏa rớt xuống không trung, thực lực quá mức rung động.

Có lẽ vì quá rung động nên bốn người Vi Sinh Ngũ Tổ còn lại, Đông Hải Tam Sát cũng rung động. Các cặp mắt vốn rực cháy lửa giận thoáng chốc ngơ ngác nhìn nhau, nỗi lòng vô cùng rung động.

Vù vù vù vù vù!

Vi Sinh Hỏa bị khảm trong ngọn núi lại vọt ra, đứng trên cao, máu tràn ra khóe môi, mặt trắng bệch, trên ngực áo giáp đỏ máu nứt rạn.

Khi Vi Sinh Hỏa lại nhìn thẳng Lục Lâm Thiên thì mặt đã xanh như tàu lá chuối, ánh mắt tràn đầy khó tin. Vi Sinh Hỏa chưa bao giờ ngờ rõ ràng lão là đẳng cấp trung kỳ Vũ Tôn nhưng vì sao chỉ một chiêu đã bị thương trong tay tu vi giả Vũ Tôn bát trọng như Lục Lâm Thiên?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngay lúc này, trong không gian vang tiếng xé gió ầm ĩ. Bên dưới thì như đất rung núi chuyêển, mặt đất rung rinh. Nhiều người đứng trên ngọn núi bị chấn động từ lòng đất đột nhiên làm lảo đảo, sắc mặt kinh sợ.

- Chuyện gì xảy ra?

- Trên Thánh Linh phong có động tĩnh!

Mọi người ngạc nhiên rồi tất cả ánh mắt nhìn hướng Thánh Linh phong trong cảm nhận, giây lát mọi người từ ánh mắt ngạc nhiên biến thành giật mình.

Thánh Linh phong to lớn tản ra như sóng nước trước dao động năng lượng sóng không gian. Trên ngọn núi Thánh Linh phong có một vầng sáng trắng tựa mặt trời bắn lên cao, ánh sáng chói lòa và hơi thở linh hồn cực kỳ hùng mạnh khuếch tán, trong khoảnh khắc lan tràn khuếch tán bốn phía.

Hơi thở này như cuồng phong rít cào, ánh sáng trắng chiếu rọi từ đỉnh Thánh Linh phong bắn lên cao lại từ trên trời giáng xuống.

Quanh không gian bị vầng sáng trắng vô hình lan tràn, hơi thở từ Thánh Linh phong khuếch tán đến toàn bộ Thánh Linh cốc và vươn tới Đông hải.

Nơi hơi thở này lan tràn, trên bầu trời vốn là mặt trời mọc phương đông giờ chân trời tĩnh lặng chợt thay đổi bất ngờ, mây đen dày đặc tuôn ra đè vòm trời, nguyên Thánh Linh phong run rẩy, mặt đất rung bần bật.

Mắt Lục Lâm Thiên hấp háy:

- Uy nhïếp linh hồn thật mạnh!

Uy nhïếp linh hồn vô hình lan treàn, làm linh hồn của hắn cũng phải rung động. Uy nhïếp linh hồn cường đại thế này khiến Lục Lâm Thiên kinh sợ, vật bình thường tuyệt đối không thể tạo thành hiệu quả như vậy.

Ánh mắt Kim Huyền nhìn ngọn núi trở nên run rẩy, uy nhïếp to lớn khiến gã nghi hoặc, khó hiểu.

Vi Sinh Ngũ Tổ, Đông Hải Tam Sát biểu tình rung động. Bọn họ đã cảm nhận được uy nhïếp linh hồn này.

- Khí thế sắp xuất thế!

- Uy nhïếp mạnh quá, chắc chắn không phải vật tầm thường!

- Nhất định là trọng bảo, trọng bảo sắp xuất thế!

Mọi người kinh ngạc rung động, uy nhïếp to lớn khiến người tu vi thấp mặt trắng bệch, sắc mặt như tro tàn.

Tình hình khiến Đông Hải Tam Sát, Vi Sinh Ngũ Tổ ngơ ngác nhìn nhau sau đó ngó sang Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Cực Lạc Tam

Quỷ.

Trong Vi Sinh Ngũ Tổ, lão nhân áo vàng nhìn lão phụ nhân trong Đông Hải Tam Sát:

- Linh Sát, Hỏa Sát, Thủy Sát, trước tiên hợp sức giải quyết đám người Lục Lâm Thiên này đi? Báu vật thì lát nữa chúng ta tính.

Ánh mắt lão phụ nhân âm trầm, khí thế tỏa định ba người Cực Lạc Tam Quỷ:

- Vi Sinh Thổ, các ngươi đối phó Lục Lâm Thiên, Dương Quá, chúng ta đối phó Cực Lạc Tam Quỷ. Báu vật thì lát nữa nói sau, giải quyết đám người này trước.

Lão phụ nhân biết đám người Lục Lâm Thiên không dễ chọc, nếu không hợp sức thì khó thể làm gì được. Hiện tại mọi người cùng chung mối thù, cũng dễ dàng hợp tác.

Lệ Quỷ âm trầm cười nói:

- Tam Sát, bản tôn sợ ngươi chắc? Vừa lúc cho ngươi biết thực lực của ba huynh đệ chúng ta!

Dứt lời khí thế Tam Quỷ phát ra bao trùm lên người Đông Hải Tam Sát, bọn họ muốn thử xem tu vi đột phá, thực lực sau khi tiến bộ thế nào.

Vi Sinh Thổ phất áo vàng, bước ra ngoài:

- Được, tốc chiến tốc thắng!

Dương Quá nhìn hướng Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Nhị đệ, muốn đánh như thế nào?

Đối phó với đám người này chẳng có chút áp lực, bây giờ chỉ còn bước suy nghĩ nên áp dụng cách nào.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Giao Vi Sinh Ngũ Tổ cho ta đi, đang muốn thử xem thực lực.

Mắt Lục Lâm Thiên hấp háy, Vi Sinh Ngũ Tổ đã lao tới gần. Lục Lâm Thiên rất muốn biết tu vi Vũ Tôn bát trọng của mình so sánh với lúc lục trọng tăng mạnh thêm bao nhiêu.

Dương Quá hờ hững liếc Đông Hải Tam Sát, khóe môi cong lên:

- Vậy nhường cho đệ, nhưng ta muốn ba Đông Hải Tam Sát. Đang có chút lĩnh ngộ cần tìm người thử, nhìn xem ai giải quyết xong trước, người chậm hơn sẽ mời rượu.

Dương Quá đối phó ba Đông Hải Tam Sát, nhị đệ Lục Lâm Thiên đấu với năm, gã không cho rằng mình chiếm lợi hơn vì biết thực lực của nhị đệ Lục Lâm Thiên.

Lục Tâm Đồng vỗ tay cười nói:

- Tốt quá, ta sẽ làm trọng tài cho hai huynh!

Lục Tâm Đồng rất vui vì được làm trọng tài, khuôn mặt xinh đẹp nở nụ cười khuynh thành.

- Ba huynh muội này là loại người gì vậy?

Trận đại chiến kinh thiên động địa sắp bùng nổ, trong Thánh Linh giáo có nhiều cặp mắt nhìn ba huynh muội Lục gia hờ hững thì không biết nên nói cái gì. Dù ba huynh muội này bất phàm nhưng Vi Sinh Ngũ Tổ và Đông Hải Tam Sát hợp tác tuyệt đối không dễ chọc.

Dương Quá mỉm cười nói:

- Tốt, vậy thì tam muội làm trọng tài.

Dương Quá lắc người xé gió đến trước mặt Cực Lạc Tam Quỷ, phất áo xám:

- Tam Quỷ, giao người này cho ta được rồi, các ngươi đi nghỉ ngơi một lát.

- Tuân lệnh đại thiếu gia!

Khí thế Tam Quỷ đang đối đầu với Đông Hải Tam Sát, sắp đánh nhau thì Dương Quá tới, Tam Quỷ liền thu về, cung kính lùi xuống. Tam Quỷ không lo cho đại thiếu gia Dương Quá, trong Tử Vong Thâm Uyên bọn họ thấy rõ thực lực của đại thiếu gia, gần đây Dương Quá lại đột phá, thực lực hiện tại càng siêu cỡ nào.

Cực Lạc Tam Quỷ lùi xuống, mắt lộ ý cười chờ nhìn trò cười của Đông Hải Tam Sát.

Chương 2673: Một chọi năm 2

- Hừ!

Thấy Cực Lạc Tam Quỷ lui xuống, Dương Quá định đơn độc đối kháng ba người bọn họ, ba người Đông Hải Tam Sát biểu tình cực kỳ khó xem.

Ánh mắt Hỏa Sát âm trầm nói:

- Tiểu tử càn rỡ, chưa từng có ai dám huênh hoang như vậy trước mặt Đông Hải Tam Sát!

Con ngươi Hỏa Sát co rút, cảm giác bị một hậu bối hoàn toàn không để trong mắt khiến Hỏa Sát không kiềm được nổi khùng lên.

Người Dương Quá khoác áo giáp nham thạch màu vàng đất kín mít, đầu lưỡi liếм khóe môi khô:

- Bình tĩnh, hành động đi.

Gần đây Dương Quá lĩnh ngộ chút ít vừa lúc tìm được người thích hợp để cùng luyện tập.

Hỏa Sát lạnh lùng quát:

- Tiểu tử ngông cuồng, gϊếŧ đệ tử của Hải Sa môn ta, hôm nay ngươi phải nợ máu trả bằng máu!

Sát khí quanh người Hỏa Sát, thuộc tính hỏa đậm đặc khuếch tán, không gian bùng cháy lửa thực chất hóa. Hỏa Sát đánh ra một quyền ấn oanh kích Dương Quá.

- Nợ máu trả bằng máu!

Thủy Sát lập tức toàn thân kéo theo năng lượng thiên địa, ánh sáng lam bao phủ toàn thân. Thủy Sát lắc người xé rách sóng không gian lao vào Dương Quá.

Xoẹt!

Lão phụ nhân, Linh sát kết thủ ấn, dao động linh lực phô thiên cái địa tràn ra xen lẫn linh hồn lực hùng hồn cùng lúc bao phủ Dương Quá. Ba người hợp sức công kích không chút khách sáo, mới rồi họ đã thấy thực lực của Dương Quá không tầm thường.ánh mắt Dương Quá âm trầm:

- Đến đúng lúc!

Một chân đạp hư không phá nát sóng không gian, Dương Quá quát xong lao ra, ánh sáng vàng rực rỡ trên thân, khí thế tăng vọt. Khí thế hùng hồn đè xuống giống như trời sụp đất nứt bao phủ toàn không gian, đối kháng lại Đông Hải Tam Sát.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Cùng lúc đó, năm khí thế cường đại trong Vi Sinh Ngũ Tổ tỏa định Lục Lâm Thiên, năm khí thế bao phủ, năm bóng người đáp xuống quanh hắn. Vi Sinh Ngũ Tổ phong tỏa một phương không gian.

Xoẹt!

Thủ ấn của năm người thay đổi, một luồng sáng rực rỡ tuôn ra từ cơ thể nhanh chóng ngưng tụ thành không gian năng lượng mênh mông trên bầu trời, uy nhiếp bàng bạc tràn ngập kèm theo tiếng sấm điếc tai vang vọng.

Khí thế năm người dâng lên, thiên địa biến sắc. Năm người phát ra khí thế, giơ tay nhấc chân kéo theo lực lượng thiên địa hùng hồn.

Bên dưới, nhiều cường giả ngước đầu lên, sóng không gian trên trời bị chấn mở như nước sôi sục, không khí giương cung bạt kiếm khuếch tán trong trận. Cường giả đẳng cấp này dánh nhau không ai dám mon men tới gần.

Đám người khác không nhúc nhích, vì những người đang đánh nhau mới là điểm chính, chỉ khi bọn họ thắng mới liên quan đến đại cục, những người khác bây giờ đánh nhau chỉ là dư thừa.

Vi Sinh Hỏa mới rồi chịu thiệt, lạnh lùng quát:

- Lục Lâm Thiên, chờ xem ngươi cuồng vọng đối kháng năm người bọn ta!

Mắt Vi Sinh Hỏa hấp háy sát ý, năm người hợp sức muốn tìm về mặt mũi. Vi Sinh Hỏa lắc người xông vào Lục Lâm Thiên trước nhất, chưởng ấn nóng cháy vỗ không khí trước mặt. Dọc đường chưởng ấn đi không gian nứt vỡ, từng sóng không gian mang theo lửa thực chất hóa xé gió giáng xuống.

Bốn người Vi Sinh Ngũ Tổ còn lại tự mang theo cột sáng công kích, thất luyện khủng bố đυ.ng mạnh vào Lục Lâm Thiên.

- Cùng nhau hành động, tốc chiến tốc thắng!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Không gian run rẩy bị không khí căng thẳng nổ nát, địa chiến thật sự bùng nổ.

- Áo giáp Thanh Linh.

Nhìn năm bóng người lao tới, quanh thân Lục Lâm Thiên tỏa ánh sáng vàng bày áo giáp Thanh Linh trước tiên. Con ngươi Lục Lâm Thiên co rút, thân hình biến mất tại chỗ.

- Long Ảnh Tí!

- Tê Thiên Liệt Địa trảo!

- Trọng Thủy kết giới!

- Địa Địa Vô Ảnh Cước!

Khi lực công kích của năm người ập đến, khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên, trong khoảnh khắc thúc giục mấy lực công kích đón chào. Một chuỗi lực công kích dời núi lấp biển ập đến, thủ đoạn thuấn phát vũ kỹ của Lục Lâm Thiên vốn cực kỳ biến thái, nay có tu vi Vũ Tôn bát trọng phối hợp thì uy lực rất khủng khiếp.

Năng lượng cường đại trong khoảnh khắc bùng nổ, Vi Sinh Ngũ Tổ không thể đến gần Lục Lâm Thiên.

Lực lượng như thiên thạch va chạm, không gian hỗn loạn, mỗi lần va chạm mang theo tiếng nổ lớn, kình phong đáng sợ từ trong đó phô thiên cái địa tràn ra.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Kình phong kinh khủng thổi quét, không gian ngàn thước giữa không trung hỗn loạn, sóng không gian vỡ ra từng tấc. Cả không gian bị chấn dao động nhanh.

- Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên có thể liên tục phát vũ kỹ thuộc tính các hệ?

- Thực lực cường đại quá, không uổng danh chiến tôn.

Nhìn không gian hỗn loạn trong vòng chiến, nhiều người ánh mắt giật mình, chính Cực Lạc Tam Quỷ cũng trợn mắt há hốc mồm. Lần đầu tiên bọn họ thấy nhị thiếu gia thuấn phát vũ kỹ các hệ.

Thoáng chốc Lục Lâm Thiên bị nhiều vũ kỹ cuốn lấy. Vi Sinh Ngũ Tổ biến sắc mặt, Lục Lâm Thiên thúc giục vũ kỹ địa giai như tùy tay chộp lấy, hoàn toàn là trực tiếp kéo đến, quá khủng khiếp.

- Chân Linh Cấm Không Chưởng.

- Tử Vong Phong Bạo.

Lục Lâm Thiên trực tiếp thuấn phát từng vũ kỹ, trùng kích dời núi lấp biển ập hướng Vi Sinh Ngũ Tổ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Từng đợt lực công kích vũc kỹ tràn ngập không gian, không trung trướng to lên với tốc độ nhanh không thể tả. Sau đó không gian nổ tung, kình phong đáng sợ từ trong đó phô thiên cái địa thổi quét.

Mục đích của Lục Lâm Thiên rất đơn giản, chỉ muốn biết thực lực bản thể tới trình độ gì. Đánh nhau với Vi Sinh Ngũ Tổ có thể đàng hoàng thử xem thực lực bình thường của bản thể, sau này gặp đối thủ cũng có nắm chắc trong lòng bàn tay.

Lục Lâm Thiên tùy tiện thử một lần lại làm Vi Sinh Ngũ Tổ khó chịu, năm người vốn cùng vây công hắn trong khoảnh khắc bị vũ kỹ gió táp mưa giông phản công biến thành một mình Lục Lâm Thiên rượt đánh năm người.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vi Sinh Ngũ Tổ hoảng hốt đỡ từng đợt lực công kích, các công kích va chạm hỗn loạn không gian mấy ngàn thước trên cao, sóng không gian vỡ ra từng tấc. Trong không gian hỗn loạn bị các đợt sóng lực công kích thổi quét liên tục trùng kích.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Lực công kích khủng bố dời núi lấp biển, cơ thể Lục Lâm Thiên lại sừng sững bất động. Trên người Lục Lâm Thiên có áo giáp Thanh Linh, Ám Ảnh Mật Bào bay phần phật. Quan trọng nhất là có Bất Diệt Huyền Thể, với lực công kích khủng bố thế này, tu vi Vũ Tôn bát trọng của Lục Lâm Thiên trực tiếp đối kháng lại cũng không đáng lo. Trong kình khí ngút trời Lục Lâm Thiên càng chiến càng anh dũng.

Vi Sinh Ngũ Tổ thì không dễ chịu gì, trong kình khí ngập trời năm người bị đẩy lùi. Năm người có bày áo giáp phòng ngự nhưng không dám bỏ qua kình khí mãnh liệt đó.

Vi Sinh Ngũ Tổ và Lục Lâm Thiên đáh nhau, bọn họ ngày càng kinh sợ. Năm người vốn nghĩ có thể hợp tác nhẹ nhàng xử lý Lục Lâm Thiên nhưng không ngờ hiện tại ngược lại là năm người liên tục thụt lùi, bọn họ biểu tình ngày càng khó xem.

Trong đám người mắt Hắc Vũ hấp háy nhìn chằm chằm động tĩnh kinh người trên bầu trời, khẽ thở dài, ánh mắt vui mừng. Hắc Vũ từng bước nhìn thiếu chủ trưởng thành, bắt đầu từ Thánh Linh giáo đến bây giờ, mấy năm ngắn ngủi thiếu chủ đã vượt qua gã.nếu bây giờ Hắc Vũ đánh nhau với thiếu chủ thì tuyệt đối không đấu lại.

Chương 2674: Thực lực kinh người

Hắc Vũ thì thào:

- Chủ nhân thu được một đệ tử tốt.

Lần này đến đây, Thánh Linh cốc không cần Hắc Vũ ra tay giúp.

Ba người Cực Lạc Tam Quỷ nhìn nhau, ngước mắt lên ngạc nhiên nhìn:

- Nhị thiếu gia mạnh quá, năm người Vi Sinh Ngũ Tổ hợp tác vậy mà chẳng chút ưu thế.

Sau khi nhị thiếu gia đột phá vũ đạo đến tôn giai bát trọng thì thực lực càng lúc càng khủng bố, đối phó dễ như chơi.

Âm Quỷ nhìn chăm chú vòng chiến Đông Hải Tam Sát và Dương Quá:

- Đại thiếu gia cũng rất mạnh.

Vòng chiến bên kia không kinh người như Vi Sinh Ngũ Tổ và đại thiếu gia nhưng cũng rất khủng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Không gian tan vỡ, kình khí thổi quét. Dương Quá một chọi bá nhưng không yếu thế, từng đợt quyền ấn chuyển động kéo theo năng lượng thuộc tính thổ hùng hồn. Từng đợt quyền ấn đấm ra, ngày càng quen thuộc, uy lực cũng càng lúc càng mạnh.

Hỏa Sát hét to một tiếng:

- Chết tiệt, dốc hết sức ra tay đi! Tiểu tử này dùng chúng ta để lĩnh ngộ vũ kỹ!

Hỏa Sát đã phát hiện Dương Quá đánh anhu với bọn họ hoàn toàn xem nhẹ họ, dùng họ để lĩnh ngộ vũ kỹ. Hỏa Sát tức điên.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ba người biểu tình khó xem, vừa ra tay liền biết thực lực của Dương Quá. Ba người không làm gì được Dương Quá, ngược lại bị người ta dùng để dung hợp lĩnh ngộ vũ kỹ. Ba người đã bao giờ bị nhục nhã thế này? Dốc sức đánh ra từng đợt công kích.

Ba người đánh hết sức.

Dương Quá quát khẽ:

- Phá!

Dương Quá thay đổi thủ ấn, năng lượng thuộc tính thổ cuồng bạo phô thiên cái địa tuôn ra. Một vòng sáng quyền ấn chói lòa vẽ ra tàn ảnh đầy trời.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi cá quyền ấn trong tay Dương Quá xé rách không gian, khí thế sắc bén bá đạo bao tùm toàn phạm vi không gian. Quyền ấn càn quét va chạm cùng lực công kích của ba người.

Mấy lực công kích đυ.ng chạm, không gian bừng lên luồng sáng chói mắt, lực lượng kinh khủng va chạm vào nhau. Không gian to lớn vỡ náty lộ ra lỗ đen, năng lượng kình khí cuồng bạo tán loạn trong thiên địa. Kình khí cuồng bạo khuếch tán, giữa không trung tạo thành tiếng nổ điếc tai.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Mấy ngọn núi bên dưới bị cuốn vào, núi sập đất nứt. Ngọn núi to lớn bị trực tiếp san bằng, thế nsu iaàm ầm sụp đổ. Mặt đất nứt rạn, đá vụn tung tóe kéo dài mấy chục dặm. Nhiều cặp mắt ngó trân trân, thực lực khủng bố đến đáng sợ.

Cộp cộp cộp!

Cuộc va chạm đẩy lùi Đông Hải Tam Sát, Dương Quá cũng lùi thẳng một đường, mắt loéo ý cười. Dương Quá bước ra một bước ổn định thế lùi, mặt hơi tái.

Đông Hải Tam Sát biến sắc mặt, bọn họ không ngờ thực lực của Dương Quá khủng bố đến mức này, ba người vây công vậy mà chẳng chiếm được chút ưu thế.

Trong vòng chiến hỗn loan, Vi Sinh Thổ áo vàng hét to:

- Tốc chiến tốc thắng, tiểu tử này lực có phòng ngự cường đại, dốc hết sức đi!

Luôn bị Lục Lâm Thiên ức chế liên tục bại lui, Vi Sinh Thổ không nhịn được nữa.

Vù vù vù vù vù!

Vù vù vù vù vù!

Vù vù vù vù vù!

Vi Sinh Thổ dứt lời, cùng lúc đó năm người vọt lên, hùng hổ tiến lên không trung. Năm người tự bắn ra một cột sáng chân khí ập đến. Không gian run rẩy, công kích khủng bố từ năm người làm thiên địa gió nổi mây phun, không gian rung động.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Năm cột sáng công kích khủng bố xuyên qua không gian va chạm vào Lục Lâm Thiên, thanh thế khủng khiếp. Những tu vi giả thực lực thấp tim ngừng đập nhìn.

Lục Lâm Thiên xem công kích của năm người, mắt lóe ý cười, khóe môi cong lên, vẫn bình thản, tâm tình rất tốt. Chủ yếu vì Lục Lâm Thiên thử một lần phát hiện thực lực tu vi Vũ Tôn bát trọng hiện tại hoàn toàn không kém gì trung kỳ Vũ Tôn cửu trọng, điều này tâm tình của hắn siêu tốt.

Năm cột sáng chân khí năm loại thuộc tính đáng sợ ập đến, Lục Lâm Thiên co nắm tay lại:

- Thử vũ kỹ mới xem sao.

Không trung chợt nổi cuồng phong rít gào, giây lát đã có sóng dao động thuộc tính phong mênh mông.

Năng lượng thuộc tính phong bàng bạc tràn ngập quanh thân Lục Lâm Thiên, năng lượng thuộc tính phong khủng bố, thoáng chốc tụ tập lại. Mảnh thiên địa này bị cuồng phong bao trùm, trong không gian gió mây vần vũ. Năng lượng thuộc tính phong hùng hồn đè ép không gian run rẩy.

Chớp mắt cuồng phong bao phủ không gian to lớn, thủ ấn của Lục Lâm Thiên thay đổi, cuồng phong tàn phá không gian xoay tròn tụ lại chốc lát thành vòi rồng siêu khổng lồ. Vòi rồng bão tố xoay tròn, mép không gian lộ ra khe nứt không gian đen ngòm, năng lượng ngập trời khiến không gian vỡ ra từng tấc.

Lục Lâm Thiên quát to:

- Bạo Phong Long Vũ!

Lục Lâm Thiên giơ tay nhấc chân ngưng tụ vũ kỹ địa giai cao giai đảo Khôn Dương mới tu luyện ngày hôm qua. Trong vòi rồng khổng lồ xoay tròn, nhìn từ xa như có cự long màu trắng xoay quanh mang theo long uy khìếp hồn người. Tất cả cặp mắt nhìn, trong lòng sinh ra cảm giác mình nhỏ nhoi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vòi rồng nối với thiên địa càn quét, một ngọn núi khổng lồ bên dưới bị cuốn vào, san bằng ngay. Ngọn núi to lớn bị bứng lên cưỡng ép xé nát trong không trung, rít gào xoay tròn trong vòi rồng.

Nhìn ngọn núi khổng lồ bị bứng lên san bằng, lực lượng khủng bố kinh người, nhiều cặp mắt hút ngụm khí lạnh:

- Quá mạnh!

Vù vù vù vù vù!

Trong phút chốc năm cột sáng chân khí đáng sợ từ Vi Sinh Ngũ Tổ va chạm. Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm, phất tay lên. Vòi rông to lớn gắn liền trời với đất đυ.ng vào năm cột sáng chân khí.

Răng rắc!

Cú va chạm đυ.ng vỡ vụn không gian, những mảnh không gian như bột phấn bắn tung tóe. Dao động năng lượng tràn ra, không gian xung quanh vỡ từng tấc lộ ra hư vô to lớn đang từ từ khép lại. Tất cả năng lượng bị đυ.ng vỡ, không có bao nhiêu người có thể nhìn thẳng vào.

Cộp cộp cộp!

Lực lượng mạnh mẽ đáng sợ, thân hình Vi Sinh Ngũ Tổ bị đẩy lùi nhanh ra, mặt tái xanh.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Năm người trượt dài mười mấy bước giữa không trung kéo vệt sóng không gian dài. Năm người ổn định thân hình, sóng không gian dưới chân tan vỡ. Lực lượng mạnh mẽ làm sắc mặt năm người khó coi, Lục Lâm Thiên cường đại đến mức này.

Trong kình khí ngập trời, Lục Lâm Thiên như hồn ma xuất hiện trước mặt Vi Sinh Ngũ Tổ, mỉm cười hỏi:

- Mùi vị thế nào? Vi Sinh Ngũ Tổ, đến thế là cùng.

Ánh mắt Vi Sinh Ngũ Tổ sửng sốt như phát hiện điều gì, năm người nhìn chằm chằm vào tay Lục Lâm Thiên. Trên lòng bàn tay Lục Lâm Thiên nổi một thể năng lượng, năng lượng này rất là an tĩnh, cực kỳ huyễn lệ. Nhìn lại dường như có thú thể phượng hoàng bảy sắc, rùa răn đen như mực, và tú ảnh hổ trắng.

Mấy thú ảnh dung hợp lại thể năng lượng yên lặng lạ lùng, không có dao động năng lượng nào. Chính sự yên tĩnh này khiến linh hồn Vi Sinh Ngũ Tổ cảm giác nguy hiểm.

Chỉ một giây, Lục Lâm Thiên khẽ nói:

- Năm lão bất tử, lại nếm thử thứ tốt này đi!

Thể năng lượng yên tĩnh trong tay Lục Lâm Thiên kèm theo một vòng khe nứt không gian đen ngòm nhỏ khó thể phát hiện bị đẩy ra ngoài.

Chương 2675: Muốn liều mạng

Lục Lâm Thiên đẩy thể năng lượng rời tay, không gian xung quanh dao động kịch liệt. Trong ánh mắt ngạc nhiên của Vi Sinh Ngũ Tổ,thể năng lượng kỳ dị đón gió biến to như từ không gian khác nhảy ra, trong khoảnh khắc thể tích lớn cỡ ngàn thước, tựa mặt trời mọc từ hướng đông lấp lánh nổi lên.

Vi Sinh Thổ hét to một tiếng:

- Lực công kích này hơi kỳ dị, lùi nhanh!

Mọi người vừa bị đẩy lùi chưa kịp đánh trả, tốc độ ngưng tụ vũ kỹ của Lục Lâm Thiên khiến Vi Sinh Ngũ Tổ run sợ.

Năm người Vi Sinh Ngũ Tổ nhanh chóng thụt lùi nhưng không kịp, tất cả chỉ trong chớp mắt. Không gian run rẩy, năng lượng hùng hồn, trong phạm vi không gian to lớn gió nổi mây phun.

Các Vi Sinh Ngũ Tổ biểu tình hoảng sợ, vội vàng bày thủ đoạn phòng ngự quanh thân.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Bạo!

Bàn tay Lục Lâm Thiên từ xa co lại, trong các cặp mắt hoảng sợ tiếng sấm vang lên trong không trung. Mọi người cảm thấy màng tai ù đặc, tiếng nổ nhức óc làm người đau đầu như búa bổ.

Bùm!

Bầu trời vang tiếng nổ, Tam Thần quyết hóa thành biển lửa ngập trời, sóng nước dữ dội, vòi rồng thực chất hóa.ba lực lượng kinh khủng trong khoảnh khắc đυ.ng mạnh vào người Vi Sinh Ngũ Tổ mang theo kình khí kinh người bắn tung trên bầu trời, không gian lan nhanh từng vòng sóng đen thui.

Xoẹt!

Kình khí ngập trời siêu khủng bố hóa thành vòm sáng đổ ập xuống, thế sấm sét tán loa, một giây ngắn ngủi biến mất trong không trung.

Cộp cộp cộp!

Vi Sinh Ngũ Tổ lảo đảo thụt lùi, sắc mặt năm người tái xanh, ánh sáng thuộc tính hộ thân trên người cũng nhạt nhòa nhiều. Năm người ổn định thân hình, khóe môi tràn ra vệt máu nhạt, mắt kinh sợ nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm.

Đến lúc này Vi Sinh Ngũ Tổ mới biết thực lực của Lục Lâm Thiên, hắn nổi lên được tuyệt đối không vì nhờ Linh Vũ Đại Đế bảo vệ mà là thực lực siêu mạnh của bản thân. Lục Lâm Thiên cường đại đến nhường này.

Không trung phía xa, động tĩnh lớn làm Đông Hải Tam Sát, Dương Quá tạm dừng đánh nhau nhìn lực công kích khủng khiếp của Lục Lâm Thiên, Vi Sinh Ngũ Tổ bị đè đầu đánh, quá mức cường đại.

Đông Hải Tam Sát thu về tầm mắt, lại tỏa định người Dương Quá. Thực lực của Dương Quá cũng rất khủng khiếp, hợp sức bình thường khó thể làm gì gã được. Ba người Đông Hải Tam Sát nhìn nhau, mắt lóe tia sáng, dường như có quyết định. Tay Đông Hải Tam Sát thay đổi thủ ấn, từng đợt hơi thở dao động kỳ lạ khuếch tán.

Giây sau ba người Đông Hải Tam Sát, trung kỳ gần hậu kỳ Linh Tôn cửu trọng đều phát ra khí thế Vũ Tôn cửu trọng.

Đông Hải Tam Sát đồng thanh kêu lên:

- Bày trận!

Ba người bắn ra các cột sáng linh lực chân khí từ thân thể, các bên nối với nhau.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Chớp mắt không trung tầm thấp trước mặt ba người cùng bày ra một đoàn sáng to lớn. Đoàn sáng tỏa ánh sáng chói lòa mang theo sát khí hùng mạnh tựa mặt trời giáng xuống, không gian run rẩy ầm ầm. Ánh sáng năng lượng vô cùng vặn vẹo ngưng tụ trong không trung, lực lượng mạnh mẽ làm không gian bốn phía lộ ra khe nứt không gian đen ngòm.

Ba người bộc phát khí thế kinh người, thủ ấn liên tục biến đổi, miệng phun máu, trong trán có một linh hồn lực biến đổi cùng các thủ ấn cộng thêm cột sáng linh lực chân khí lại phát ra từ cơ thể thoáng chốc liên kết lại trong đoàn sáng to lớn.

Giây sau vang tiếng thú rống:

- Grao!

Cuối cùng biến thành ảo ảnh mãnh thú to khổng lồ cả ngàn thước. Mãnh thú to lớn toàn thân tràn ngập hơi thở hung ác bạo ngược cổ xưa, giống sói không phải sói, giống cọp không phải cọp, sát khí quanh quẩn khủng bố.

Cự thú dữ tợn, khí thế kinh người đáng sợ khiến Hắc Vũ mắt hấp háy. Mãnh thú ảo ngưng tụ này hơi thở sánh bằng yêu thú, linh thú đỉnh cao giai bát giai, tương đương với cường giả đỉnh Vũ Tôn, Linh Tôn cửu trọng.

Đông Hải Tam Sát bày trận pháp mãnh thú này xong thực lực kinh khủng ngang ngửacg đỉnh tôn giai cửu trọng, vượt qua lạch trời lớn.

Lục Lâm Thiên đứng phía xa chú ý thấy, Đông Hải Tam Sát ngưng tụ thú ảnh so sánh thực lực thì dư sức đối kháng lại Kim Lan Tôn Giả hay Cùng Kỳ Tôn Giả. Chỉ là đối kháng, chưa thể trực tiếp đối mặt, thực lực Kim Lan Tôn Giả và Cùng Kỳ Tôn Giả đến cực đỉnh Vũ Tôn cửu trọng.

Lệ Quỷ hét to:

- Đại thiếu gia, đó là Thiên Sát Mãnh Thú trận của Đông Hải Tam

Sát, uy lực cực kỳ khủng bố! Ba người dùng tinh huyết, linh hồn lực ngưng tụ vận dụng. Chặt đứt thú ảnh đó thì ba lão quỷ cũng tàn đời!

Lệ Quỷ rất quen thộc Thiên Sát Mãnh Thú trận của Đông Hải Tam Sát.

Dương Quá lẩm bẩm:

- Thiên Sát Mãnh Thú trận sao?

Áo giáp phủ người Dương Quá, mắt gã bắn ra chiến ý ngập trời.

Cùng lúc đó, Vi Sinh Ngũ Tổ nhìn Đông Hải Tam Sát bày đại trận thì mắt lóe tia sáng, thủ ấn lặng lẽ thay đổi.

Thanh âm Vi Sinh Ngũ Tổ như sấm vang vọng trong thiên địa:

- Kết Ngũ Long địa trận!

Từng đợt chân khí tuôn ra ồ ạt, năm người đạp không đứng, vị trí đứng có gì đó huyền ảo. Chân khí tựa như gió bão vần vũ quanh người Vi Sinh Ngũ Tổ, bầu trời rung bần bật.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong phút chốc từng cột sáng chân khí bàng bạc bắn ra từ thân thể năm người, cột sáng năm loại năng lượng thuộc tính tụ tập giữa không trung. Vi Sinh Ngũ Tổ thay đổi thủ ấn, các cột sáng năm thuộc tính dung hợp với nhau, không trung rung lên. Cột sáng to lớn dung hợp vặn vẹo không gian lộ ra cái lỗ to hư không giữa không trung.

Xung quanh hư không to lớn mây mù lượn lờ, sâu thăm thẳm như thông ra ngoài chín tầng trời.

- Grao grao!

Giây phút ngắn ngủi, cột sáng khổng lồ hình thành cái lỗ hư không to lớn có một cự long ảo to ngàn thước với tư thế rung động bay

ra.

Cự long ảo to lớn trên người có năm luồng sáng vàng, xanh, lam, trắng, đỏ lấp lánh. Kỳ lạ nhất là nó có năm cái đầu rồng to, năm cái đầu dữ tợn như thiên thú giáng lâm kèm theo uy nhiếp khủng bố khiến tim người đập nhanh.

Cùng với cự long ảo to lớn kỳ lạ xuất hiện, không gian run nhẹ. Phương xa mãnh thú do Đông Hải Tam Sát ngưng tụ bị ảnh hưởng, rõ ràng là long thú năm đầu mạnh hơn khí thế mãnh thú nhiều.

- Trời ơi, đây là vật gì?

- Thực lực khủng khiếp thật!

Rất nhiều cặp mắt nhìn cảnh tượng rung động trên bầu trời, bốn phía vang từng tiếng hút không khí. Uy thế kinh người của con long thú năm đầu rất khủng bố.

Khí thế siêu khủng làm ánh mắt Kim Huyền hơi biến đổi.

Lục Lâm Thiên ngước nhìn con long thú năm đầu, hắn không ngờ Vi Sinh Ngũ Tổ còn có thủ đoạn như vậy. Uy thế con long thú năm đầu dữ tợn này cỡ cực độ đỉnh hậu kỳ yêu thú bát giai, nếu so sánh thì thực lực giống Tật Phong Tôn Giả đảo Khôn Dương lúc trước đánh lén Lục Lâm Thiên, đủ đối kháng cường giả tôn giai một chân bước ra đỉnh tôn giai cửu trọng.

Các ánh mắt Thánh Linh cốc nhìn. Hút ngụm khí lạnh:

- Mạnh quá!

Đám cường giả Thánh Linh cốc vốn không lo gì giờ thì căng thẳng thần kinh, chủ yếu vì Vi Sinh Ngũ Tổ vận dụng con long thú năm đầu ảo quá mạnh.

Mắt Dạ Vị Ương hấp háy tia sáng, vốn không lo gì nhưng khí thế ngập trời này làm trái tim nàng treo cao.

Chương 2676: Ăn bớt ta sao 1

- Grao!

Đông Hải Tam Sát ngưng tụ mãnh thú thoáng chốc xé gió đυ.ng vào Dương Quá, thân hình khổng lồ ập đến, không gian dọc đường đi vỡ ra từng mảnh.

Ánh mắt Dương Quá âm trầm, thi triển lực lượng thời gian, hơi thở kỳ dị đột ngột biến mất tại chỗ.

Vi Sinh Ngũ Tổ quát to:

- Lục Lâm Thiên, mặc kệ ngươi có thiên phú hơn người cỡ nào, thủ đoạn quỷ dị ra sao thì hôm nay cũng sẽ bị chúng ta tru sát tại đây!

Con long thú năm đầu khổng lồ bắn ra ánh sáng chói mắt.

Con long thú năm đầu há năm cái mồm dữ tợn phát ra năm tiếng rồng ngâm:

- Grao grao!

Con long thú năm đầu hùng hổ lao hướng Lục Lâm Thiên, không gian dọc đường đi tan vỡ.

Lục Lâm Thiên nhìn con long thú năm đầu gầm rống lao tới, mắt lóe tia trầm trọng. Khí thế con long thú năm đầu to lớn quá đáng sợ, e rằng thực lực không dưới Tật Phong Tôn Giả, hiện tại hắn chỉ đành liều mạng.

Lục Lâm Thiên quát:

- Tổ cha nhà ngươi! Bản công tử không chơi với đám quỷ già các ngươi!

Lục Lâm Thiên đã âm thầm kết thủ ấn, trong phút chốc ánh sáng bừng lên quanh thân, đôi mắt hắn tỏa ánh sáng rực rỡ kỳ dị.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khí thế làm không gian run rẩy, bầu trời sau lưng Lục Lâm Thiên chợt nổi sấm sét. Không gian to lớn thoáng chốc tối tăm không ánh sáng, uy nhiếp linh hồn bàng bạc. Linh hồn mọi người có xúc động muốn thần phục.

- Là Thiên Cực linh kỹ!

- Linh Vũ Chiến Tôn lại định vận dụng linh kỹ thiên giai kia!

Biến đổi này làm nhiều người Thánh Linh cốc lúc trước từng ở trong Tử Vong Thâm Uyên, từng thấy Lục Lâm Thiên thi triển linh kỹ thiên giai làm phong vân biến sắc.

Biến đổi gió mây vần vũ khiến Vi Sinh Ngũ Tổ đang vận dụng con long thú năm đầu hơi kinh ngạc, động tĩnh như thế rõ ràng là Lục Lâm Thiên đang sử dụng linh kỹ thiên giai. Năm người không ngờ Lục Lâm Thiên tu luyện Thiên Cực linh kỹ thành công, không ai nói cho bọn họ biết.

Lục Lâm Thiên quát to:

- Thiên Linh Hồn Nhãn!

Lục Lâm Thiên vụt ngẩng đầu, trong đôi mắt kỳ dị tràn ngập ánh sáng chói mắt, hai cột sáng to lớn bắn ra như hai thiên thạch xẹt qua hư không va chạm trên bầu trời rồi tụ tập lại.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai cột sáng tụ tập lại, năng lượng đáng sợ như bão tố tràn ra, nhanh chóng biến thành tia sáng chói mắt to lớn giữa hư không như một con mắt to. Ngước lên nhìn tựa như lỗ sâu màu đen to lớn. Lỗ sâu đen ngòm, sâu thẳm không thấy đáy, bốn phía là một vòng khe nứt không gian đen đặc.

Trong con mắt to lớn toát ra sâu thẳm đen ngòm làm người tim đập chân run. Hơi thở này khiến linh hồn run rẩy, mọi người cảm giác phaạp phồng. Từ xa nhìn chằm chằm không gian lỗ đen to lớn, linh hồn như bị trực tiếp đánh nát.

Khí thế đè ép các cường giả có mặt tim ngừng đập. Hắc Vũ, Kim Huyền mắt hấp háy.

- Grao grao!

Giây phút ngắn ngủi con long thú năm đầu đã lao tới trước mặt Lục Lâm Thiên, uy nhiĕp hùng hồn phá hoại mảng lớn không gian.

Vù vù vù vù vù!

Trong phút chốc lỗ đen mắt to lơ lửng giữa không trung khuếch tán lực lượng ngập trời cắn nuốt vạn vật, không gian xung quanh bị cắn nuốt.

Con long thú năm đầu xé gió đυ.ng hủy không gian đen ngòm, nhưng trong khoảnh khắc này không biết là vì lực cắn nuốt của mắt to ha yvì tất cả va chạm mạnh, nói chung là con long thú năm đầu đυ.ng vào lỗ đen to lớn kia. Năng lượng khủng bố hùng hồn tàn phá, con long thú năm đầu như sao băng đυ.ng vào lỗ đen sâu thẳm.

Con long thú năm đầu chui vào lỗ đen, xung quanh lỗ sâu thẳm lan tràn từng vầng sáng đen như trời sụp đất nứt. Năng lượng quái dị khuếch tán khiến sâu trong linh hồn người run rẩy.

Trong lỗ đen đáng sợ con long thú năm đầu vùng vẫy gầm rống va chạm ra khe nứt không gian đen ngòm, lỗ đen linh hồn to lớn rung bần bật, thế nhưng con long thú năm đầu khó thể thoát ra ngoài.

Chỉ trong chớp mắt ngắn ngủi, trong lỗ đen không gian sâu thẳm, trước cặp mắt ngạc nhiên của năm người Vi Sinh Ngũ Tổ, con long thú năm đầu bị tiêu diệt nhạt dần.

Vi Sinh Ngũ Tổ biến sắc mặt, năm thủ ấn lại thay đổi:

- Bạo!

Năng lượng vô hình hùng hồn kết nối trong không gian, con long thú năm đầu ảo khổng lồ chớp mắt gầm rống trướng to lớn nổ tung tóe như bom.

Bùm!

Vang tiếng nổ trầm đụng, con long thú năm đầu nổ tung, năng lượng bàng bạc từ mắt linh hồn to sâu thẳm tràn ra ngoài, xuất hiện một vòng xoáy không gian sâu không thấy đáy. Lực lượng khủng bố tuôn ra từ mắt linh hồn to lớn giáng xuống thiên địa này. Bão kình khí đáng sợ với tốc độ khủng khiếp khó tả đụng mạnh vào mắt linh hồn to lớn càn quét không gian.

Răng rắc!

Hai luồng khủng bố va chạm, quanh mắt linh hồn to sâu, khe nứt không gian bị cưỡng ép xé ra từng khe hở.

Lục Lâm Thiên bị ảnh hưởng, cổ họng phát ra tiếng rên:

- Hừ!

Mặt Lục Lâm Thiên tái nhượt thúc giục Thiên Linh Hồn Nhãn một lần làm linh lực bị tiêu hao gần hết.

Giây lát Lục Lâm Thiên không kiềm được phun máu:

- Phụt!

Lục Lâm Thiên dùng lực lượng bản thân đối kháng Vi Sinh Ngũ Tổ hợp tác bày trận công kích tương đương cùng lúc đấu với siêu cường giả Tật Phong Tôn Giả.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Tất cả đến trong chớp mắt, lỗ đen sâu thẳm đen ngòm cùng nổ. Không gian bốn phía sụp đổ từng tấc tan biến, dư âm lực lượng con long thú năm đầu bị xóa nhòa trong không gian.

Con long thú năm đầu hoàn toàn bị phá hủy, Vi Sinh Ngũ Tổ hộc máu:

- Phụt!

Dường như Vi Sinh Ngũ Tổ cũng bị ảnh hưởng lớn.

Không gian tan nát xóa nhòa, bão năng lượng khủng bố như gió lốc thổi quét, Vi Sinh Ngũ Tổ cũng bị cuốn vào trong đó, chôn vùi trong không gian tan vỡ này.

Tất cả phục hồi, thân hình Vi Sinh Ngũ Tổ hiện ra. Năm người hộc máu, mắt thẫn thờ. Thiên Linh Hồn Nhãn công kích bằng năng lượng linh hồn, hình thành lỗ sâu linh hồn, cắn nuốt tất cả vật có sự sống, dùng linh hồn lực phá hủy bất cứ ý thức và tinh thần. Đòn công kích linh hồn khủng bố như thế hỏi sao Vi Sinh Ngũ Tổ không bị ảnh hưởng?

Không lâu sau với đòn công kích linh hồn đáng sợ Vi Sinh Thổ tỉnh táo lại trước, bốn người cũng bừng tỉnh.

Linh hồn bị thương khiến vết thương của năm người lại tăng thêm, miệng hộc máu:

- Phụt!

Năm người bị thương nặng, mắt thì nhìn Lục Lâm Thiên ngay:

- Lục Lâm Thiên cũng tiêu rồi, mau gϊếŧ hắn!

Bọn họ nhìn vết máu bên môi Lục Lâm Thiên, mặt hắn trắng bệch thì hành động ngay. Năm người lại nhào lên, thân hình kéo cái bóng mơ hồ vọt ra. Sóng không gian khuếch tán từ năm người, một đường chấn vỡ sóng không gian.

Lúc này Lục Lâm Thiên còn rảnh rỗi giơ ống tay áo lau vết máu bên khóe môi, mắt lóe tia cười kỳ dị:

- Tổ cha ngươi, muốn ăn bớt bản công tử?

Khóe môi cong lên dính vết máu rất là tà mị.

Vù vù vù vù vù!

Năm lực công kích ập đến ngay, năm bóng người xông hướng Lục Lâm Thiên, năm công kích cường đại bao phủ hắn mang theo dao động năng lượng kinh người đè xuống thân thể hắn.

Ngay lúc này Lục Lâm Thiên ngước mắt lên, chân nhanh như tia chớp ƅước ra:

- Thời Gian Tɧác ⌊oạи!

Không gian khẽ run, vòng khí kỳ dị quanh thân Lục Lâm Thiên với sóng gợn vô hình đồng hóa cùng sóng không gian bao phủ bốn phía.

Chương 2677: Ăn bớt ta sao 2

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Lục Lâm Thiên thoáng chốc biến mất, lực công kích của năm người Vi Sinh Ngũ Tổ đánh hụt. Mọi người nhìn đăm đăm, đòn công kích khủng bố va chạm vào quanh hân Lục Lâm Thiên. Lực công kích đáng sợ, sóng không gian lăn tăn sóng, không gian sụp đổ ngay. Sóng không gian tan nát lộ ra một vòng sáng đỏ đen làm tim người đập nhanh.

- Nguy rồi!

Lực công kích khủng khiếp như thế khiến mọi người tim đập chân run, Lục Lâm Thiên thì bị cuốn vào trong. Nếu cứng rắn đỡ đòn công kích thế này không ai biết hậu quả sẽ ra sao.

Điều mọi người biết là nếu lực công kích này rơi vào người mình thì mười cái mạng cũng không đủ chết.

Lục Tâm Đồng ở trong đám người thì không để bụng, cười tươi như hoa, trong mắt đẹp không hề chất chứa lo âu.

Thi triển Thời Gian Thác Loạn thì không ai biết thân hình Lục Lâm Thiên đã biến mất tại chỗ. Thiên Trụ Giới của Lục Lâm Thiên hiện tại có thể thúc giục đến đệ tam giai, lĩnh ngộ thời gian mạnh hơn nhiều. Lúc này thi triển lực lượng thời gian thì tốc độ càng nhanh đến quỷ mị tuyệt luân.

- Ủa?

Không gian trở lại bình thường, trong không gian bình tĩnh không còn dấu vết Lục Lâm Thiên biến mất. Mọi người khó hiểu, năm người Vi Sinh Ngũ Tổ cũng thắc mắc. Mới rồi bọn họ không biết Lục Lâm Thiên mất tích, Vi Sinh Ngũ Tổ không hề trông thấy hắn rời đi.

Năm người thi triển lực công kích này khiến sắc mặt lại rắng bệch, khóe môi tràn ra vết máu.

- Hỏng rồi!

Năm người cùng biến sắc mặt, tinh thần xem xét. Năm người cảm nhận dao động hơi thở sau lưng, ngoái đầu lại. Trong mắt năm người xuất hiện thân hình quét thuộc, Lục Lâm Thiên lành lặn đứng sau lưng bọn họ. Vi Sinh Ngũ Tổ không hề phát hiện Lục Lâm Thiên làm sao thoát thân được.

Lục Lâm Thiên đứng giữa không trung, linh lực thu giấu, chân khí khuếch tán. Mới rồi mặt Lục Lâm Thiên không chút máu giờ trở về hồng hào, mắt nhìn năm người Vi Sinh Ngũ Tổ không chớp cái nào lộ tia giễu cợt. Trận pháp hợp kích của năm người đã bị phá, lúc này là nỏ mạnh hết đà, đối phó sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Vi Sinh Ngũ Tổ cảm giác ẩn ý trong ánh mắt của Lục Lâm Thiên, năm người linh cảm không may.

Vi Sinh Thổ hét to một tiếng:

- Lùi mau!

Năm người có sự ăn ý tuyệt đối, chớp mắt lùi nhanh ra.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Tổ cha ngươi, còn muốn trốn sao? Tới lượt bản công tử xử các ngươi!

Lục Lâm Thiên nhìn năm người Vi Sinh Ngũ Tổ vội vàng muốn chạy trốn, đôi mắt đen nổi lên lạnh lẽo.

- Thủy sinh mộc, mộc sinh hỏa, hỏa sinh thổ.

Thanh âm dứt, kết thủ ấn biến đổi, chỉ giây lát Thì Không Lao Ngục thuộc tính thổ uy lực gấp tám lần trước mặt Lục Lâm Thiên khuếch tán trong không trung.

Thì Không Lao Ngục uy lực gấp tám lần lan tràn ra, không gian lung lay sắp sập, các loại năng lượng rung động cuồn cuộn. Cuối cùng năng lượng thuộc tính thổ bàng bạc bỗng chốc tụ tập lại, cả không gian như đóng băng.

Vù vù vù vù vù!

Chỉ giây lát ngắn ngủi, Thì Không Lao Ngục uy lực gấp tám lần đã bao phủ không gian mấy ngàn thước. Năm người Vi Sinh Ngũ Tổ nhanh chóng thụt lùi bị đông lại trong đó.

Trong không gian kỳ dị này năng lượng thuộc tính thổ hùng hồn bỗng chốc tụ tập lại, kèm theo linh hồn lực mênh mông. Lực lượng thời gian kết hợp lực lượng không gian ảnh hưởng Vi Sinh Ngũ Tổ trong đó.

Lực công kích quái dị này làm sắc mặt Vi Sinh Ngũ Tổ kinh sợ, bắt đầu thấy hãi hùng.

- Thổ sinh kim!

Lục Lâm Thiên không chậm trễ thêm, một hơi biến đổi thủ ấn. Quanh người Lục Lâm Thiên tỏa ánh sáng vàng như mặt trời rực rỡ dâng lên cao mang theo khí thế tiêu sát sắc bén vô cùng tận lan tràn.

Ánh sáng vàng lấp lánh, năng lượng thuộc tính kim trong tay Lục Lâm Thiên đột nhiên rót vào Thì Không Lao Ngục. Không gian tựa như thiên địa xao động, rung bần bật. Thì Không Lao Ngục uy lực gấp tám lần dao động, năng lượng thuộc tính thổ dày nặng biến mất, khí sát phạt sắc bén tràn ngập, uy năng vô hình mới xuất hiện.

Thoáng chốc khí thế siêu bá đạo càn quét thiên địa như không gian sắp tan vỡ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cũng trong khoảnh khắc này, bên ngoài Thì Không Lao Ngục thuộc tính kim diện tích đã rộng vạn thước, mép không gian tan vỡ, ánh sáng vàng chói lòa, bốn phía gió nổi mây phun, sấm chớp đì đùng.

- Chắc đây là vũ kỹ thiên giai?

- Lục Lâm Thiên không chỉ tu luyện linh kỹ thiên giai thành công còn tu luyện vũ kỹ thiên giai!

Nhìn cảnh tượng này, uy thế kinh người lan tràn, mọi người nhìn trân trân, linh hồn run rẩy, cảm giác tim đập muốn rớt khỏi ngực, linh lực chân khí trong người bị ức chế.

Trong Thì Không Lao Ngục thuộc tính kim rực rỡ ánh sáng vàng lan tràn ra. Trong Thì Không Lao Ngục thuộc tính kim uy lực gấp mười sáu lần, năm người Vi Sinh Ngũ Tổ chịu đựng áp lực tăng gấp đôi, không thể nhúc nhích, thân hình bị đông lại. Khí thế sắc bén tiêu sát khiến tim Vi Sinh Ngũ Tổ đập nhanh.

Năm người hết hồn, chân khí phô thiên cái địa khuếch tán nhưng không thể nhúc nhích một chút nào trong không gian quái dị này, không cách nào tránh thoát được. Tựa như có bàn tay to vô hình nắm chặt bọn họ.

Lục Lâm Thiên quát to:

- Đi xuống cho bản công tử!

Trong Thì Không Lao Ngục thuộc tính kiếm, thủ ấn vỗ ra. Một cánh tay to tỏa ánh sáng vàng rực rỡ phá không ra khỏi không gian Thì Không Lao Ngục vỗ vào năm người Vi Sinh Ngũ Tổ không thể nhúc nhích, như thủ ấn to lớn đập trúng năm người.

Không có đường lùi, năm người Vi Sinh Ngũ Tổ hộc máu:

- Phụt!

Thủ ấn màu vàng đè xuống, thân hình năm người bay ngược xuống. Thủ ấn màu vàng bao phủ năm người đập mạnh xuống. Có ngọn núi khổng lồ cao vυ"t đâm mây bị bao phủ, thủ ấn màu vàng đè xuống ngọn núi to.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai như trời long đất lở, ngọn núi to dưới thủ ấn màu vàng khổng lồ, lực lượng mạnh mã ngập trời bẻ gãy nghiền nát từ đỉnh núi lan xuống chân núi vỗ dẹp núi non. Ngọn núi từ trên xuống dưới nứt vỡ từng tấc, lực lượng rung động không thể miêu tả bằng ngôn ngữ.

Mặt đất lõm xuống, sóng năng lượng cuồng bạo như thực chất điên cuồng dao động.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đất đai sơn mạch run rẩy, mặt đất không gian xung quanh nứt rạ, chưởng ấn năm ngón tay to lớn vài dặm chính giữa mặt đất, lực lượng hủy diệt khiến người trố mắt líu lưỡi.

Vi Sinh Ngũ Tổ bị đè dưới ngọn núi đã san bằng vội vùng vẫy bò dậy, họ bãi máu:

- Phụt!

Sắc mặt Vi Sinh Ngũ Tổ trắng bệch nhưng không quên cuống cuồng chạy trốn.

- Chậm!

Khi năm người mình đầy vết thương đẫm máu muốn trốn thì trên bầu trời lôi vân màu tím kéo ra, lực lượng hủy diệt lan tràn khiến năm người tim đập chân run.

- Nguy rồi!

Năm người ngước đầu lên, thấy lôi vân màu tím lấp lóe tia điện. Một lỗ đen to nặng đè xuống người bọn họ.

- Giải quyết kết thúc công việc.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, áo xanh bay phần phật. Lôi vân màu tím trên cao thu về, một luồng sáng màu tử kim xuất hiện trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên, chui vào trong tay hắn, biến mất. Là Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Mọi người ngơ ngác ngó nhau.

Chương 2678: Đánh xong kết thúc công việc

- Vi Sinh Ngũ Tổ bị bắt vào Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Không khó đoán ra mới rồi Vi Sinh Ngũ Tổ bị Lục Lâm Thiên trực tiếp nhốt trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, năm cường giả đáng sợ thế mà bị một mình hắn bắt giữ.

- Ui!

Mọi người hút ngụm khí lạnh, thực lực của Linh Vũ Chiến Tôn quá khủng khiĩếp. Các cặp mắt tròn mắt dẹt ra. Không uổng là Linh Vũ Chiến Tôn, thực lực siêu đáng sợ.

Dạ Vị Ương hít sâu, chân mày nhíu chặt nay giãn ra:

- Phù!

Kim Huyền ở phía xa mắt hấp háy lộ tia ngạc nhiên, dời mắt sang ngó Dương Quá.

- Nguy rồi, ngũ tổ bị bắt giữ!

- Chúng ta làm sao bây giờ?

Người Vi Sinh gia tộc đến sau một chuỗi giật mình đã tỉnh táo lại. Bọn họ nhìn năm vị lão tổ lúc này bị Lục Lâm Thiên bắt vào trong thần khí, quay sang nhìn nhau, lòng hoảng hốt.

Không biết là người Vi Sinh gia tộc nào nhanh lẹ chộp thời cơ quát to:

- Trốn!

Các người Vi Sinh gia tộc chạy tứ tán, chạy vắt giò lên cổ không dám ở lại lâu hơn.

- Gïếŧ!!!

Cực Lạc Tam Quỷ, Huyết Mị, Hắc Hùng lao ra ngăn đường đi mấy tu vi giả tôn giai củaVi Sinh gia, không cho tu vi giả tôn giai trốn là hoàn thành nhiệm vụ.

Giải Linh Tôn Giả luôn quan sát toàn trường, thấy người Vi Sinh gia tộc chạy trốn thì hét lên:

- Đệ tử Thánh Linh cốc nghe lệnh, gïếŧ!

Các cường giả Thánh Linh cốc nhảy ra lao hướng tu vi giả Vương giai của Vi Sinh gia.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Vang tiếng nổ trầm đυ.c, tiếng hét thảm ré lên. Vi Sinh Ngũ Tổ đã bị bắt, còn lại mấy tu vi giả tôn giai thấp trọng, có Cực Lạc Tam Quỷ ra tay thì bọn họ chỉ có nước chờ bị tàn sát. Còn lại những tu vi giả Vương giai, Suất giai thì càng khỏi phải bàn. Bị cường giả Thánh Linh giáo, Huyết Mị, Tuyết Sư truy sát, có thể tưởng tượng tình huống ra sao.

- A!

Các tiếng gào thét vang lên, người Vi Sinh gia tộc chết một đống.

Lục Lâm Thiên không hứng thú với những người Vi Sinh gia tộc còn lại, có Cực Lạc Tam Quỷ ở miễn mấy tôn giai không trốn thoát là được.

Lục Lâm Thiên lắc người đến bên cạnh Lục Tâm Đồng, mắt nhìn chằm chằm vòng chiến đại ca Dương Quá đấu với Đông Hải Tam Sát phía trước còn chưa xong.

Đại ca Dương Quá và Đông Hải Tam Sát đánh nhau, Lục Lâm Thiên luôn quan sát cuộc chiến. Mãnh thú dữ tợn khiến đại ca Dương Quá luôn bị rơi vào thế yếu. Nhưng nhờ ảnh hưởng lực lượng thời gian, Dương Quá dư sức tự bảo vệ mình, thậm chí càng đánh càng hăng.

Mắt Lục Lâm Thiên hấp háy:

- Hình như đang lĩnh ngộ thuộc tính thổ và lực lượng thời gian.

Đại ca Dương Quá đối kháng với mãnh thú Đông Hải Tam Sát điều khiển, trong cuộc chiến lĩnh ngộ dung hợp, dung nhập lực lượng thời gian vào lực công kích.

Lục Tâm Đồng nói với Dương Quá phía trước:

- Đại ca, ca ca đã bắt giữ năm tên rồi, đại ca phải mời rượu!

Lục Tâm Đồng hoàn toàn không để bụng chuyện Lục Lâm Thiên bắt giữ Vi Sinh Ngũ Tổ, ở trong lòng nàng thì đây là chuyện đương nhiên.

Giữa không trung truyền đến tiếng cười to của Dương Quá:

- Vậy sao? Lo đánh ta quên mất, thế là phải mời rượu rồi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếng cười dứt, Dương Quá đánh ra cú đấm, kéo theo thuộc tính hùng hồn, thuộc tính thổ đậm đặc bao bọc quyền ấn đấm mạnh ra. Quyền ấn oanh kích, bốn phía nứt ra khe hở không gian lan tràn.

Cùng lúc đó, hơi thở kỳ dị đằng trước quyền ấn đồng hóa sóng không gian, hơi thở kỳ dị khuếch tán. Cùng lúc đó, mãnh thú không cách nào tránh đòn công kích của Dương Quá, cú đấm của gã đập mạnh vào thân hình ảo.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Vang tiếng nổ trầm đυ.c, lực lượng ngập trời, vòng sáng đen đặc bắn ra đường cong. Không gian xung quanh vỡ từng tấc, thân hình Dương Quá bị đẩy lùi một chút, hơi thở dao động liên tục. Dương Quá cưỡng ép chịu đựng vẫn không làm gì Đông Hải Tam Sát được.

Dương Quá bị đẩy lùi nhưng không để bụng, thản nhiên nói:

- Nhị đệ, ta lại thua ngươi. Mới rồi ta lỡ quên thời gian, lần sau lại so tài.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Đại ca, có cần ta giải quyết giúp không?

Đông Hải Tam Sát đã không đáng lo, thực lực của ba người này chỉ mạnh hơn Linh Sát một chút. Thực lực Thủy Sát, Hỏa Sát bình thường, khi ba người vận dụng mãnh thú thì khá mạnh nhưng chắc đã tiêu hao nhiều. Lục Lâm Thiên thậm chí nghi ngờ có phải đại ca Dương Quá cố ý tiêu hao ba người này không? Chờ khi cả ba sắp kiệt sức thì Dương Quá mới một đòn giải quyết.

- Thôi, ba thứ này chưa cần ngươi hỗ trợ.

Dương Quá mỉm cười nói:

- Vốn đã thua ngươi, giờ còn cần ngươi hỗ trợ thì ngươi quá xem thường đại ca của ngươi.

Đông Hải Tam Sát biết Vi Sinh Ngũ Tổ bị Lục Lâm Thiên bắt giữ, biểu tình cực kỳ khó xem nhưng lúc này không thoát ra được. Dương Quá bị đẩy lui, Đông Hải Tam Sát càng được thế không tha ngươi, thúc giục mãnh thú khổng lồ va chạm mạnh.

Mãnh thú rống to:

- Grao!

Cơ thể khổng lồ lao xuống, không gian ầm ầm run rẩy. Khí thế hung thần phô thiên cái địa khuếch tán, ánh sáng năng lượng vô tận vặn vẹo không gian ập hướng Dương Quá.

Dương Quá nhìn mãnh thú xông tới, khuôn mặt gã không còn nụ cười:

- Không lãng phí thời gian với các ngươi nữa.

Một luồng sáng màu vàng kim xuất hiện trong tay Dương Quá.

Ong ong ong ong ong!

Chấn Thiên hiện ra trong tay Dương Quá, tiếng kiếm ngân kinh thiên động địa vang vọng trong không gian. Uy thế kinh người khiến mãnh thú ảo khẽ run, Đông Hải Tam Sát biến sắc mặt. Khí thế trên kiếm bảng to màu vàng làm ba người hết hồn.

- Phá Thiên Thức!

Một kiếm quyết xẹt qua, mãnh thú ảo gầm gừ lao tới trước mặt Dương Quá, gã quát to. Chấn Thiên bắn ra ánh sáng vàng chói lòa hình hành muôn vàn đao quang che rợp trời bay đi.

Vù vù vù vù vù!

Khoảnh khắc ngắn ngủi vô số kiếm quang bắn ra, kiếm ngân càn quét không gian. Mỗi luồng kiếm quang chém ra một khe nứt không gian đen ngòm, kình khí đáng sợ thổi quét. Vô số kiếm quang thoáng chốc nghiền nát mãnh thú ảo.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Đông Hải Tam Sát thua.

Với khí thế này nếu Đông Hải Tam Sát trong thời kỳ đỉnh cao vận dụng mãnh thú còn có thể đỡ nhát kiếm của đại ca Dương Quá, nhưng lúc này bọn họ kiệt sức không còn hơi nào thì miễn bàn. Lúc này Lục Lâm Thiên càng nghi ngờ đại ca cố tình câu giờ tiêu hao ba người.

Răng rắc!

Từng khe nứt không gian hiện ra, trong khoảnh khắc không gian vỡ nát. Bão năng lượng đáng sợ tựa cơn lốc quét qua.

Răng rắc!

Mãnh thú iống hổ không phải hổ, giống sói không phải sói bị nghiền nát trong không gian, cắt nát vụn trong đó. Kình khí không gian ngập trời, khi bão năng lượng kinh khủng khuếch tán đến phạm vi nhất định thì chợt ngừng lại, tất cả lặng yên biến mất trong thiên địa.

Khi mãnh thú bị phá hủy, Đông Hải Tam Sát nháy mắt bị ảnh hưởng, thân hình run lên, cổ họng khẽ rên hộc bãi máu:

- Phụt!

Mặt Đông Hải Tam Sát không còn chút máu, hơi thở rối loạn.

Thiên Sát Mãnh Thú trận do tinh huyết, linh hồn lực của ba người ngưng tụ, lúc này mãnh thú bị phá hủy, Thiên Sát Mãnh Thú trận bị phá, ba người cũng gặp tổn hại nặng.

Chương 2679: Sư phụ cứu mạng

Xoẹt!

Trong khoảnh khắc này người Dương Quá khẽ run, Chấn Thiên chém ra. Một luồng kiếm quang màu vàng chém vào Hỏa Sát, dưới kiếm quang cắt rách không gian.

Trong chớp mắt này, Đông Hải Tam Sát nhìn Dương Quá lao tới, Hỏa Sát vội hét to cầu cứu:

- Sư phụ cứu ta!

Cùng lúc đó một tiếng hét như sấm vang vọng trong không trung:

- Tiểu tử, dám đυ.ng vào đệ tử của lão phu thì lão phu sẽ nghiền ngươi ra tro!

Sóng âm thổi quét làm màng tai người đau rát.

Mọi người đột nhiên biến sắc mặt nhìn sang, trong trận thế đệ tử Hải Sa môn có một luồng sáng xẹt qua mang theo khí thế hùng hổ vô cùng biến thành hình người đáp xuống trước mặt Hỏa Sát.

Tốc độ cực nhanh, khi kiếm của Dương Quá chém xuống thì người đó vung trường bào, bàn tay gầy gò vươn ra trước mặt. Trảo ấn ngưng tụ trong bàn tay chớp mắt chộp kiếm quang bạo liệt ập đến, kiếm quang xé rách không gian chém vào trảo ấn thì không cách nào tiến thêm nửa phần.

Người đó quát to:

- Kiếm của tiểu tử không tệ!

Trảo ấn xoay phá hủy kiếm quang biến thành năng lượng kinh người ập đến.

Người đó vung trường bào, kình khí bay ra đánh văng kình khí trước mặt rồi hiện hình rõ ràng trước mắt mọi người. Hàng loạt hành động liền mạch không tốn hơi sức.

Cộp cộp cộp!

Dư âm kình khí làm Dương Quá lảo đảo thụt lùi mấy bước, ánh mắt ngạc nhiên.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm người đó:

- Mạnh quá!

Người thân hình gầy đét da bọc xương nhưng khung xương rất to, khuôn mặt lão nhân gầy guộc không miếng thịt, mặc trường bào màu xám trắng, thoạt trông như xương khô.

Khiến lòng Lục Lâm Thiên thầm run là khí thế trên người lão nhân. Áo xám không gió tự bay, không gian quanh lão nhân lặng lẽ khuếch tán dao động nhẹ mắt thường khó thấy, như thể không gian lấy lão nhân làm trung tâm xoay tròn.

Tuy những dao động này rất mỏng manh nhưng vẫn bị tinh thần Lục Lâm Thiên phát ra, con ngươi hắn co rút. Đã nhiều năm qua đây là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên có cảm giác này, hắn cảm nhận áp lực, áp lực vô cớ, như mình là miếng thịt nằm trên thớt.

Từ xưng hô vừa rồi của Hỏa Sát thì Lục Lâm Thiên không khó biết đây là sư phụ của Đông Hải Tam Sát. Không ngờ Đông Hải Tam Sát có sư phụ đáng sợ đến thế, Phi Linh môn cũng không biết tin tức này.

Lục Lâm Thiên cảm nhận khí thế của người này, lòng nặng trĩu. Khí thế đó không phải Tật Phong Tôn Giả, còn có trước kia Nguyên Nhược Lan dùng nguyên lực đế giả có thể so sánh. Khí thế này khiến Lục Lâm Thiên cảm giác lão nhân ngang ngửa với Huyền Hạo phụ thân của Tiểu Long trước kia gặp.

Trong không trung, người này xuất hiện kéo theo áp lực từ trên trời giáng xuống bao trùm cả không gian. Một số đệ tử Thánh Linh cốc thực lực không tốt mặt trắng bệch, dù là cường giả thì vô hình trung vô cùng rung động.

đám người Cực Lạc Tam Quỷ, Huyết Mị, Tuyết Sư, Giải Linh Tôn Giả đang truy sát Vi Sinh gia tộc chợt cảm nhận khí thế đó xuất hiện, lòng run rẩy ngừng truy sát người trước mặt. Người Vi Sinh gia tộc bị đám Cực Lạc Tam Quỷ rượt đuổi vẫn lo cắm đầu chạy, lúc này bị áp lực vô hình đè ép, bọn họ ngơ ngẩn quên chạy trốn.

Ánh mắt mọi người liên tục thay đổi. Trong đám đông, mắt Kim Huyền hấp háy lóe tia ngạc nhiên âm thầm nhìn chằm chằm không trung.

Thấy lão nhân đến, trong mắt Đông Hải Tam Sát tuôn ra sợ hãi lẫn vui mừng,, chạy tới cạnh lão nhân áo xám.

- Sư phụ!

Lão nhân áo xám nạt:

- Thứ vô dụng, lui xuống đi!

Đông Hải Tam Sát cúi đầu không dám nói tiếng nào, ủ rũ lùi ra sau lưng lão nhân áo xám.

Lão nhân áo xám ngước lên, hốc mắt hõm sâu âm trầm lóe tia lạnh lẽo kỳ dị như đến từ cửu u, kỳ lạ mà âm u. Lão nhân áo xám đứng trong hư không quét mắt qua mọi người, cuối cùng nhìn chằm chằm Dương Quá phía trước mặt, sau cùng rơi vào người Lục Lâm Thiên.

Lão nhân áo xám nhìn Lục Lâm Thiên, cười giễu cợt:

- Khục khục, Lục Lâm Thiên, thiên đường có lối ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi ngươi cứ vào, làm ta đỡ tốn công sức.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nghiêm túc hỏi:

- Không biết danh hiệu của các hạ là gì?

Dương Quá nhảy người lùi ra sau một chút, ba huynh muội đứng bên nhau, đối mặt nhau, ánh mắt trầm trọng.

Lão nhân áo xám thản nhiên nói:

- Muốn biết danh hiệu của ta sao? Nhiều năm không đi ra sợ là không còn ai nhớ, ngươi không cần hỏi thăm làm gì. Lần này trong Tử Vong Thâm Uyên không ngờ có nhiều báu vật như thế, nếu biết sớm thì ta cũng đi, nhưng hiện tại không khác gì. Ngươi đã rơi vào tay ta thì báu vật đương nhiên cũng thuộc về ta.

Lão nhân áo xám không thèm để Lục Lâm Thiên vào mắt.

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

- Các hạ muốn báu vật nhưng không biết có tư cách đó không.

Người này không dễ chọc, trong Tử Vong Thâm Uyên người Hải Sa môn không đi nhưng dường như lão nhân áo xám biết hết chuyện bên trong, Lục Lâm Thiên rất là khó hiểu.

Lão nhân áo xám nhìn Lục Lâm Thiên, sát ý mịt mờ lóe qua:

- Tiểu tử, tuy ngươi có chút bản lĩnh xứng là thiên phú tuyệt đại, chỉ tiếc dù sao quá non. Có lẽ vì thiên phú quá mạnh bị trời ghét, hôm nay rơi vào tay ta xem như trời muốn diệt ngươi.

Lục Lâm Thiên nói:

- Không dám báo danh hiệu thi e rằng lão không có bản lĩnh đó.

- Tiểu tử, muốn biết danh hiệu của lão phu rồi tìm Linh Vũ Đại Đế gì đó của ngươi chứ gì? Khục khục.

Ánh mắt lão nhân áo xám âm trầm nói:

- Nếu Độc Cô Ngạo Nam tới thì lão phu còn e ngại đôi chút nhưng chỉ e ngại. Ha ha ha, dù hắn đến thì làm gì được ta?

Lão nhân áo xám cười dài, trong tiếng cười chất chứa âm u như vọng lên từ cửu u địa ngục.

Lục Lâm Thiêngiật nảy mình:

- Người này rốt cuộc là ai?

Lão nhân áo xám biết thân phận thật của nghĩa phụ là Độc Cô Ngạo Nam. Theo Lục Lâm Thiên biết thì người biết thân phận thật của Nam thúc không nhiều, sau khi nghĩa phụ trở thành Phi Linh môn liền phục hồi khuôn mặt trước kia.

Lão nhân áo xám nhìn chằm chằm Chấn Thiên trong tay Dương Quá, ánh mắt lóe tia tham lam như nhận ra kiếm này không phải vật bình thường:

- Tiểu tử, hôm nay ngươi phải chết, nhưng hiện tại ta có hứng thú với thanh kiếm này hơn.

Lão nhân áo xám âm trầm cười, nhìn chằm chằm Chấn Thiên trong tay Dương Quá:

- Đến đây đi!

Lão nhân áo xám lắc người, trảo ấn xé gió ập xuống Dương Quá, không gian dọc đường lặng lẽ bị xóa bỏ từng tấc.

Ánh mắt Dương Quá âm trầm, khí thế kinh người này, lực lượng vô hình bao phủ xung quanh khiến chân khí trong người gã đông lại.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên thay đổi, bây giờ hắn không có vẻ gì là quá lo âu.

Khi trảo ấn lặng lẽ đến cùng với tốc độ nhanh như tia chớp đến trước mặt Dương Quá, một thanh âm ung dung vang lên trong không gian:

- Thiếu chủ nhà ta không phải thứ như ngươi có thể chạm vào!

Thanh âm cuối cùng dứt, bóng người áo vàng xuyên thấu không gian làm nguyên không gian đông lại, trảo ấn xóa tan không gian đến trước người áo vàng thì không thể tiến thêm nửa phần.

- A?

Lão nhân áo xám vốn không quan tâm chợt biến sắc mặt.

- Là hắn!

Chương 2680: Chiêu thiên kiếp đến

Mọi người kinh thán, lúc này mới thấy xuất hiện trước mặt Dương Quá là một lão nhân trường bào màu vàng ít nói. Vốn không phát hiện chút hơi thở nào từ lão nhân nhưng giờ ánh sáng rực rỡ, trong không gian bốn phía vô hình trung năng lượng thiên địa bị ảnh hưởng lớn.

Kim Huyền xuất hiện, khẽ quát:

- Phá!

Cánh tay dài qua đầu gối vung nhẹ, trường bào màu vàng bay lên, bàn tay vươn ra khỏi ống tay áo biến chưởng thành trảo. Một luồng sáng vàng bắn ra, cùng là trảo ấn nhanh như tia chớp oanh kích vào trảo ấn của lão nhân áo xám.

Răng rắc!

Hai trảo ấn va chạm, không gian run rẩy, trảo ấn cùng biến mất, không gây nhiều động tĩnh.

Lão nhân áo xám nhìn chằm chằm người áo vàng trước mắt:

- Ngươi là ai?

Mới rồi lão nhân áo xám không phát hiện hơi thở của người này, hỏi sao lão không ngạc nhiên?

Kim Huyền phất trường bào nhìn lão nhân áo xám:

- Ngươi có biết ta là ai cũng vô dụng, nhưng ngươi bớt vênh váo trước mặt ta đi.

Ánh mắt lão nhân áo xám âm trầm:

- Khục khục, lão phu đã nhìn nhầm, vậy để lão phu nhìn xem ngươi có thực lực gì phách lối trước mặt lão phu!

Lão nhân áo xám phất tay trước mặt, không gian nổi lên cuồng phong rít gào. Không gian rung động đầy trời, đất rung núi chuyển. Mấy ngọn núi bên dưới liên tục sụp đổ, tay lão nhân áo xám bắn ra cột sáng trắng to lớn hướng tới Kim Huyền.

Mọi người kinh hán:

- Mạnh quá, đây là thực lực cỡ nào?

Lão nhân này giơ tay nhấc chân đất rung núi chuyển, thực lực thật khủng khiếp. Biểu tình của Lục Lâm Thiên càng trầm trọng, khí thế trên người lão nhân áo xám làm hắn có cảm giác đẳng cấp rất quen thuộc.

Kim Huyền nhìn cột sáng ập đến, hờ hững liếc mắt qua:

- Hừ!

Kim Huyền vung cánh tay phất ống tay áo, ánh sáng vàng đáng sợ quét qua chân trời va chạm vào cột sáng trắn.

Bùm!

Hai cột sáng đυ.ng chạm như thiên thạch mạnh nhất đυ.ng vào, ánh sáng bắn tung, nguyên không gian run rẩy. Trong khoảnh khắc không gian bị va chạm thủng cái lỗ to sâu, dư âm kình khí chấn nát sóng không gian xung quanh, đất rung núi chuyển, núi sập đất nứt.

Cộp cộp cộp!

Cú va chạm làm lão nhân áo xám lảo đảo thụt lùi mấy bước, mắt nhìn Kim Huyền chầm chầm lộ vẻ kinh sợ.

Dư âm kình khí khủng bố, Kim Huyền vung áo vào đánh tan dư âm kình khí ập tới trước mặt. Chiêu này chứng minh Kim Huyền chiếm ưu thế.

Kim Huyền đứng ngạo nghễ trên trời, năng lượng thiên địa bàng bạc rít gào quanh thân lão, trường bào màu vàng bay phần phật. Bầu trời như chỉ còn một mình Kim Huyền đứng, không gian bị ảnh hưởng nổi lên dao động.

Lão nhân áo xám nhìn Kim Huyền, ngạc nhiên thì thào:

- Yêu thú chaunả đế, ngươi là yêu thú đẳng cấp chuẩn đế!

Nghe vậy rất nhiều cường giả rung động:

- Yêu thú chuẩn đế, lão nhân kia là yêu thú chuẩn đế!

Cực Lạc Tam Quỷ, Đông Hải Tam Sát, và Giải Linh Tôn Giả, Dạ Vị Ương, thậm chí đám người Lục Tâm Đồng hơi ngạc nhiên.

- Chuẩn đế!

Lòng mọi người rung động, hai chữ chuẩn đế đối với nhiều cường giả hiện có mặt rõ ràng đại biểu cho cái gì, đó là con đường phải đi từ yêu đế bát giai thông hướng cửu giai.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Kim Huyền thúc thật sự là yêu thú chuẩn đế sao.

Lục Lâm Thiên thở phào nhẹ nhõm. Kim Huyền thúc là yêu thú chuẩn đế, trong lòng Lục Lâm Thiên luôn phân vân nhưng đã có chuẩn bị tâm lý nên lúc này không kinh ngạc bao nhiêu.

Hắc Vũ ở phía xa ánh mắt thay đổi lộ ý cười, dường như cũng đã biết trước mọi thứ.

Kim Huyền nhìn lão nhân áo xám, không gian bị lão ảnh hưởng phong ân biến sắc:

- Ngươi chỉ mới bước chân vào đẳng cấp chuẩn đế, thiếu chủ nhà ta sao có thể cho người như ngươi đu.ng vào? Ngươi chưa đủ tư cách đó, cút đi!

Lục Lâm Thiên hít sâu, nói:

- Chuẩn đế, lão nhân này thật sự là chuẩn đế!

Lục Lâm Thiên cảm nhận hơi thở của người này tuyệt đối không dưới Huyền Hạo bao nhiêu, đám người Tật Phong Tôn Giả không thể so sánh. Bản thân Tật Phong Tôn Giả là cường giả một chân bước ra đẳng cấp tôn giai.

Cho nên Lục Lâm Thiên hơi nghi ngờ, giờ nhìn mới biết người này thật sự là cường giả chuẩn đế. Đẳng cấp chuẩn đế tuy rằng không phải đế giai nhưng vượt qua tôn giai, khiến lòng Lục Lâm Thiên rung động. Khí thế to lớn đè ép, Lục Lâm Thiên mới rồi cảm giác tim đập nhanh muốn rớt ra ngoài, dù hắn dốc hết sức chống lại thì cảm giác mình tuyệt đối không đánh lại lão nhân áo xám.

Lão nhân áo xám biến sắc mặt, mắt nhìn Kim Huyền chằm chằm, con ngươi âm trầm trong hốc mắt như lửa ma trơi lấp lóe.

Lão nhân áo xám liếc khóe mắt qua đám người Lục Lâm Thiên, Dương Quá:

- Không ngờ Phi Linh môn trừ Độc Cô Ngạo Nam ra còn có yêu thú chuẩn đế.

Kim Huyền bá đạo nói:

- Cút đi, ta không giết ngươi được nhưng giết mấy đệ tử của ngươi thì không tốn chút sức nào.

Khuôn mặt khô gầy của lão nhân áo xám co giật:

- Núi không chuyển nước chuyển, lần sau gặp mặt không biết ai sẽ chết.

Khuôn mặt da bọc xương biểu tình cực kỳ khó xem, nhưng lão nhân áo xám biết rất khó đối phó yêu thú chuẩn đế này. Khi cùng đẳng cấp thì vũ giả và Linh Tôn rất khó đấu lại yêu thú, linh thú. Với ưu thế bản thể của yêu thú và linh thú là lạch trời mà vũ giả, Linh Giả bình thường khó thể vượt qua.

Tử Yên quay đầu lại, sắc mặt khó xem nói với Đông Hải Tam Sát:

- Chúng ta đi.

Ánh mắt lão nhân áo xám lưu luyến nhìn dao động năng lượng đậm đặc trên Thánh Linh phong, đây là thứ tốt, tiếc rằng hiện tại có yêu thú chuẩn đế nên lão không còn cơ hội, nếu ở lại không chừng nguyên Hải Sa môn bị tiêu diệt hết.

Lúc này bị đuổi đi vì lão nhân áo xám không còn cách nào khác, coi như hôm nay xui. Lão nhân áo xám vốn cho rằng vô tình chiếm hết lợi lộc, chiếm báu vật trên người Lục Lâm Thiên, báu vật sắp xuất thế trên Thánh Linh phong, là một mũi tên trúng hai con chim. Ai ngờ trong Phi Linh môn còn có yêu thú chuẩn đêá đáng sợ, tính ra hì yêu thú chuẩn đế cường đại hơn vũ giả, Linh Giả chuẩn đế.

Đông Hải Tam Sát cúi đầu im lặng, sắc mặt ba người khó xem. Sư phụ chịu bực tức, bọn họ không dám nói linh tinh vào lúc này, đυ.ng vào cơn giận của sư phụ thì toi.

Người Hải Sa môn quay đi, Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào. Lão nhân áo xám cùng là chuẩn đế, tuy rằng Kim Huyền thúc tuyệt đối mạnh hơn người kia một chút, nhưng xem thái độ của Kim Huyền thì Lục Lâm Thiên đoán Kim Huyền thúc cũng không thể hoàn toàn đánh chết chuẩn đế đó.

Trong cùng đẳng cấp muốn gϊếŧ chết không dễ gì, huống chi tới đẳng cấp tu vi cỡ này muốn gϊếŧ càng khó khăn hơn. Đối phương một lòng muốn trốn, tu vi giả cùng đẳng cấp cũng bất lực. Lục Lâm Thiên càng biết Kim Huyền thúc có điều e ngại khác.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đám người Hải Sa môn mới xaoy đi thì trên Thánh Linh phong lại vang tiếng nổ. Trên bầu trời tuôn ra mây đen ngày càng dày đặc hơn.

- Uy nhϊếp linh hồn mạnh quá!

- Uy nhϊếp linh hồn càng lúc càng mạnh!

Uy nhiếp kinh người khiến nhiều cặp mắt nhìn lại. Uy nhiếp linh hồn vô hình khuếch tán khiến linh hồn người rung động, uy nhiếp linh hồn cường đại đến tột đỉnh.

Chương 2681: Tương trợ lôi kiếp 1

Ánh mắt mọi người không kiềm được nhìn chằm chằm trên trời. Chân trời kéo mây đen dày đặc bao la, vô hình trung hiện ra lôi vân to lớn, lôi vân cuồn cuộn tách khung trời ra. Lôi vân sặc sỡ nhiều màu bàn cứ trên bầu trời.

Lôi vân này khá với Tử Kim Huyền Lôi, uy nhïếp saám sét cường đại khuếch tán trong khoảnh khắc khiến mọi người xung quanh rợn tóc gáy, trong lòng nổi lên lạnh lẽo.

- Lôi vân, tại sao xuất hiện lôi vân?

- Chuyện gì xảy ra?

Rất nhiều cặp mắt kinh sợ, giật mình vì lôi vân đột nhiên đến.

Người Giải Linh Tôn Giả run lẩy bẩy nhìn đăm đăm lên trời:

- Đây là thiên kiếp! Báu vật này xuất thế dẫn đến thiên kiếp!

Hắc Vũ nhìn lên cao, ánh mắt rung động:

- Thiên kiếp, không ngờ báu vật này xuất hiện dẫn thiên kiếp đến!

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi:

Hắc Vũ nói:

- Trong thiên địa thiên đạo tuần hoàn, trên đời này nếu xuất hiện vật nghịch thiên sẽ chiêu đến thiên kiếp phá hủy. Trốn qua thì tồn tại trên đời, không thoát được sẽ tan thành mây khói.

Hắc Vũ nhìn chằm chằm lôi vân bàn cứ trên Thánh Linh phong, càng rung động hơn.

Lòng Lục Lâm Thiên thít chặt:

- Nói vậy là thứ sắp ra khỏi Thánh Linh phong là báu vật nghịch thiên?

Là báu vật gì xuất thế mà thu hút thiên kiếp tới?

Lão nhân áo xám đang định rời đi khi nhìn lên trời thì ánh mắt âm trầm hấp háy:

- Chiêu thiên kiếp, là báu vật nghịch thiên đây!

Báu vật nghịch thiên xuất thế, sao lão nhân áo xám nỡ bỏ đi được?

- Mau nhìn kìa, đó là gì?

Mọi người nhìn chằm chằm, trên Thánh Linh phong, trong cột sáng màu trắng ngập trời xuất hiện một con cự long màu trắng to lớn.

Cự long rống to:

- Grao!

Vảy năng lượng màu trắng bao trùm toàn thân cự long màu trắng, cơ thể to lớn ngạo nghễ lơ lửng trên cao nhìn lôi vân trên bầu trời, ánh mắt trầm trọng nhưng không rút lui.

Vèo!

Nhiều cặp mắt nhìn cự long màu trắng. Trên Thánh Linh phong, lôi vân lăn lộn càng lúc càng kịch liệt, lôi uy to lớn khuếch tán.

Cự long màu trắng gầm rống:

- Grao!

Cự long màu trắng ngẩng đầu đứng thẳng như đang biểu thị không cam lòng, chống đối lôi vân. Năng lượng to lớn lan tràn toàn thân cự long màu trắng, mép thân hình khổng lồ phát huy khe nứt đen ngòm. Khí thế trên người cự long màu trắng làm đám người đứng phía xa linh hồn run rẩy, ánh mắt Kim Huyền cũng thay đổi hẳn.

Cự long màu trắng và lôi vân giằng co. Cự long gầm rống, lôi vân cuồn cuộn, không gian to lớn hưng lạ lùng rơi vào tĩnh lặng. Mọi người nín thở trầm tĩnh, nhìn chằm chằm cự long màu trắng và lôi vân.

Lần đầu tiên mọi người trông thấy cảnh tượng kinh người này, quá rung động. Khí thế bàng bạc đè ép mọi người ngộp thở.

Mọi người xoe tròn mắt, yết hầu lăn lộn nuốt nước bọt khan:

- Ực ực!

Không khí căng thẳng bao trùm không gian, lúc này dù là Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Cực Lạc Tam Quỷ lòng bàn tay bất giác siết chặt. Năng lượng to lớn đè ép trái tim bọn họ đập nhanh hơn.

Lục Lâm Thiên nhìn cự long màu trắng:

- Vật nghịch thiên, chẳng lẽ đây chính là vật nghịch thiên kia?

Khí thế trên người cự long màu trắng khiến toàn thân Lục Lâm Thiên khẽ run, tiểu đao màu vàng trong đầu bị ảnh hưởng sớm phát ra ánh sáng vàng chống đỡ uy nhiếp linh hồn vô hình.

Không gian phía xa, lão nhân áo xám mới định rời đi lúc này mắt nhìn chằm chằm lôi vân và cự long màu trắng lăn lộn trên bầu trời, khuôn mặt co gầy co giật.

Nỗi lòng lão nhân áo xám rung động:

- Báu vật, là báu vật nghịch thiên!

Trên người cự long màu trắng có uy nhiếp linh hồn to lớn làm lòng Đông hải chùng xuống, linh hồn ngỡ ngàng.

- Đây là vật gì mà tư gì biến rồng?

- Là báu vật nghịch thiên đây!

Nhiều cặp mắt kinh thán, khí thế trên người cự long màu trắng khổng lồ khiến mọi người rung động.

Trong khi mọi người nỗi lòng rung động thì trên Thánh Linh phong, lôi uy cực kỳ đáng sợ bàn cứ trong lôi vân cuồn cuộn đột nhiên bay raâ, tràn ngập chân trời này.

Xoẹt xoẹt xoẹt đùng đùng!

Một giây ngắn ngủi, trong tiếng xèo xèo, lôi văn cuồn cuộn trên bầu trời có một tia chớp trắng như thiên thạch xuyên qua không gian đã đâm thủng tầng mây.

Xoẹt!

Cùng lúc đó, lôi vân cuộn trào co rút mạnh, tia chớp này như con mãng xà to chui nhanh ra khỏi lôi vân, xé rách không gian kèm theo tiếng xoẹt đáng sợ mạnh mẽ oanh kích cự long màu trắng.

Cự long màu trắng ngẩng đầu gầm rống, mắt chứa ý sợ hãi:

- Grao!

Cự long màu trắng không lùi ngược lại tiến lên, trên cơ thể to lớn khuếch tán năng lượng khủng bố va chạm vào sấm sét to lớn. Trong ánh mắt ngạc nhiên của mọi người thấy cự long màu trắng đʊ.ng vào sấm sét cường đại.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cú va chạm làm cơ thể cự long màu trắng lan tràn tia điện chói mắt, thân hình bị chấn thụt lùi nhiều.

Vù vù vù vù vù!

Sau tia điện dường như khí thế của cự long màu trắng mạnh thêm một chút.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc lẩm bẩm:

- Hình như hơi thở mạnh hơn một chút.

Giọng Kim Huyền truyền vào tai Lục Lâm Thiên:

- Đây là báu vật nghịch thiên xuất thế, hễ là báu vật nghịch thiên đều gặp thiên kiếp ngăn trở. Nếu chịu được thiên kiếp ngăn cản mới tồn tại trên đời này, còn không chịu nổi thì sẽ tan biến thành mây khói. Cự long màu trắng đang chịu đựng thiên kiếp chính là lôi kiếp, đồn rằng lôi kiếp này gồm chín cái. Thiên đạo công bằng, sẽ để lại một chút cơ hội, mỗi khi chịu đựng được một cái thì thực lực sẽ tăng mạnh hơn. Chỉ có chịu được hết lôi kiếp thì thứ kia mới ở lại trên đời này.

Không biết từ khi nào Kim Huyền, Dương Quá đã đến bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Kim Huyền thúc, thiên kiếp còn có nhiều chủng loại sao?

Kim Huyền nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lôi kiếp chỉ là một loại trong số đó, sau này ngươi sẽ biết. Cự long màu trắng này chắc do linh trí của báu vật nghịch thiên biến thành. Nó phải chịu đựng được lôi kiếp mới có thể tồn tại trên đời này, nếu không chịu nổi thì sẽ thành mây khói. Bình thường vật báu vật có thể đối kháng lôi kiếp không nói đến một trong một vạn cơ hội nhưng ít ra cũng cỡ một vạn trong một ngàn phần trăm.

Lục Lâm Thiên nói:

- Khó khăn vậy sao? Dường như cự long màu trắng này dễ dàng đối kháng lại lôi kiếp.

Cự long màu trắng đỡ được sấm sét, khí thế mạnh lên một chút.

Kim Huyền mỉm cười nói:

- Có chín lôi kiếp, hiện tại chỉ vừa bắt đầu, càng về sau càng mạnh, không dễ đối kháng.

Xoẹt xoẹt đùng đùng xoẹt!

Kim Huyền dứt lời, lôi vân trên bầu trời lần nữa điên cuồng sôi trào, gió nổi mây phun. Mây đen dày đặc bao phủ không gian xen lẫn tia chớp đì đùng. Không gian tối tăm như thể thiên địa này lẳng lặng chìm trong bóng tối.

Trong không gian có dao động năng lượng vô hình, nguyên sơn mạch động đất. Trong sơn mạch có mặt nướ sông hồ dậy sóng lớn.

Đùng xoẹt!

Trong lôi vân trên bầu trời lại có một tia chớp giáng xuống thật mạnh vào người cự long màu trắng. Cột điện này mạnh hơn, đẩy lùi thân hình hơi hư ảo của cự long màu trắng.

Nhưng cự long màu trắng một lần nữa đối kháng qua, khí thế tăng mạnh lên chút ít. Cột điện sấm sét như tẩy lễ, đối kháng qua sẽ mạnh lên.

Chương 2682: Tương trợ lôi kiếp 2

Xoẹt xoẹt đùng xoẹt!

Trong khoảnh khắc này lại một cột điện giáng xuống đập cự long màu trắng gầm rú. Cột điện càng lúc càng mạnh, ngay sau đó liên tục mấy cột điện giáng xuống đẩy cự long màu trắng lùi xuống dưới.

Xoẹt xoẹt đùng xoẹt!

Khi tia chớp thứ bảy giáng xuống thì cự long màu trắng đập mạnh xuống Thánh Linh phong, cơ thể to lớn va chạm. Mặc dù thân hình cự long màu trắng hư ảo nhưng vẫn đυ.ng Thánh Linh phong núi sụp đất nứt, đỉnh núi to lớn bị san bằng.

Cự long màu trắng bị đập rớt xuống đỉnh núi, toàn thân uể oải:

- Grao!

Sấm sét càng lúc càng mạnh khiến cự long màu trắng khó khăn chống đỡ.

Xoẹt xoẹt đùng xoẹt!

Cự long màu trắng còn chưa lấy lại tinh thần thì tia chớp thứ tám giáng xuống nó.

Dưới sấm sét không gian vỡ nát, nếu cự long màu trắng bị đập trúng e rằng dữ nhiều lành ít.

Chợt vang tiếng hét to:

- Ta trợ giúp ngươi một tay!

Khi tia chớp giáng xuống một người áo xanh xuất hiện trên Thánh Linh phong, tay ném ra luồng sáng màu tím biến thành cái đỉnh to lơ lửng trong không trung.

Đại đỉnh màu tím xuất hiện tuôn ra lôi vân tím, cột sấm sét to lớn bị đại đỉnh cưỡng ép đón đỡ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cột điện giáng xuống đánh địa đỉnh từ giữa không trung rớt xuống, lực lượng mạnh mẽ trùng kích. Miệng Lục Lâm Thiên phun ra ngụm máu, cơ thể thẳng tắp từ hư không rớt xuống đất vừa lúc té xuống cạnh cự long màu trắng.

Rầm!

Lực lượng mạnh mẽ trùng kích, cơ thể Lục Lâm Thiên đụ.ng ngọn núi lung lay, lòng núi nứt ra, đá vụn tung tóe.

- Là Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên!

- Là chưởng môn!

Mọi người con ngươi co rút, hút ngụm khí lạnh. Không ai ngờ lúc này Lục Lâm Thiên sẽ trợ giúp cự long màu trắng đỡ một tia chớp, khiến mọi người ngẩn ngơ, không bao giờ ngờ.

Lục Lâm Thiên rớt xuống núi tình cờ vị trí bên cạnh cự long màu trắng. Thân hình Lục Lâm Thiên so sánh với cự long màu trắng như con voi và con kiến.

Lục Lâm Thiên phun ngụm máu:

- Phụt!

Lục Lâm Thiên cứ nghĩ có thể đối kháng lại cột điện, hắn có Tử Lôi Huyền Đỉnh và Bất Diệt Huyền Thể, chuyện này không khó khăn gì mới đúng.

Nhưng sự thật là khi Lục Lâm Thiên đỡ được lại phát hiện mình sai lầm, công kích khủng bố hết sức kỳ dị, không đơn thuần là công kích vật chất hay công kích linh hồn, Tử Lôi Huyền Đỉnh vô dụng. Bất Diệt Huyền Thể trên người Lục Lâm Thiên mang đến hiệu quả không quá tốt, lực lượng mạnh mẽ xuyên qua Tử Lôi Huyền Đỉnh trùng kích vào, tác dụng trong cơ thể. Lực công kích vô cùng quái dị, không thể đối kháng lại.

Không phải Lục Lâm Thiên cố ý muốn hỗ trợ, không phải có lòng đồn tình tràn đầy mà vì Kim Huyền nói nếu cự long màu trắng không đối kháng lại lôi kiếp được sẽ tan biến. Lục Lâm Thiên không muốn báu vật nghịch thiên thế này bị hủy nên mới ra tay giúp đỡ, nhưng uy lực lôi kiếp mạnh mẽ vượt dự đoán của hắn.

Xoẹt đùng đùng!

Chớp mắt ngắn ngủi trên bầu trời lại cuồn cuộn lôi vân, không gian rung động như đang uấn nhưỡng một tia chớp cường đại nhất.

Lục Lâm Thiên rớt xuống núi, đôi mắt to của cự long màu trắng nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên đầy khó hiểu, sau đó lộ tia cảm kích trúc trắc như biết hắn đang giúp nó.

- Grao!

Lục Lâm Thiên nhìn cự long màu trắng. Có vẻ linh trí của nó còn trống rỗng, như trẻ sơ sinh, chưa biết biểu lộ cảm xúc của mình. Lục Lâm Thiên miễn cưỡng nhìn ra được cự long màu trắng không có ác ý với hắn, hình như đang tỏ vẻ cảm kích.

Lục Lâm Thiên bò dậy, dùng ống tay áo lau vết máu bên môi:

- Ngươi đừng cảm kích ta, ta cũng muốn giúp ngươi nhưng lôi kiếp này quá mạnh, tiếp theo ta biết phận trốn tránh là hơn.

Lực công kích của tia chớp thật kỳ lạ, tại sao hắn bị thương được? Lục Lâm Thiên nhớ lại nhưng não trống rỗng.

Xoẹt đùng!

Lúc này lôi vân trên bầu trời ngưng tụ sấm sét trong chớp mắt. Tia chớp to cỡ trẻ sơ sinh, sâm sét to lớn phá không giáng xuống cự long màu trắng lần nữa.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Sấm sét giáng xuống, thiên địa xao động, dọc đường đi không gian vỡ ra từng tấc. Uy năng của sấm sét này cường đại nhất.

Đôi mắt to nhìn Lục Lâm Thiên, Đông hải gầm lên:

- Grao!

Cự long màu trắng ngẩng đầu lao thẳng vào sấm sét.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Sấm sét to lớn mang theo lôi uy hủy diệt giáng mạnh vào người cự long màu trắng, trong khoảnh khắc tia đinẹ quanh quẩn trên người nó. Cơ thể to lớn bị đẩy mạnh ra đυ.ng vỡ mảng lớn không gian, cự long màu trắng liên tục bị đẩy lùi nhưng rốt cuộc chịu đựng được tia chớp khủng bố này.

Xoẹt!

Tia chớp giáng xuống xong lôi vân bàn cứ trên bầu trời hoàn toàn tan biến, tất cả bình tĩnh lại.

Cự long màu trắng to lớn rống to:

- Grao!

Cự long màu trắng liên tục bị sấm sét đẩy lùi, hoàn toàn đối kháng lại, rống một tiếng điếc tai, uy năng tăng vọt toàn thân, ánh sáng rực rỡ.

Cự long màu trắng gầm rống:

- Grao!

Cự long màu trắng ngẩng đầu, một luồng sáng trắng bắn lên cao thẳng hướng khung trời. Ánh sáng trắng vẹt mây đen dày ra, toàn thân cự long màu trắng tỏa sáng chói lòa, uy năng linh hồn bàng bạc dâng trào khuếch tán.

Chỉ chốc lát không gian run rẩy, uy nhiếp linh hồn mênh mông bàng bạc khuếch tán, tựa như thiên địa xao động. Mọi người ngước lên nhìn, khí thế kinh khủng lan tràn. Tất cả những người có mặt cảm giác tim đập nhanh muốn rớt khỏi l*иg ngực hoặc ngừng đập, linh hồn bị ức chế tuyệt đối.

Trên bầu trời, cự long màu trắng gầm rống, uy năng linh hồn bàng bạc đã khuếch tán không gian Thánh Linh cốc sau đó lan tràn toàn bộ Đông hải.

Trong không gian vang tiếng hét thảm.

- A!

Một số đệ tử thực lực hơi thấp liên tục la hét, nhìn cự long màu trắng to lớn, linh hồn đau nhói sắp nổ tung.

Giải Linh Tôn Giả hét to:

- Các đệ tử chú ý, đóng thần thức lại! Đừng nhìn chằm chằm vào cự long màu trắng là được!

Các đệ tử Thánh Linh cốc không dám nhìn thẳng cự long màu trắng nữa, tuy đỡ hơn một chút nhưng toàn thân vẫn không ngừng run rẩy, uy nhiếp linh hồn này quá mạnh.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nguyên Thánh Linh phong trong phút chốc như có cái gì sắp xuất thế. Trong ngọn núi khổng lồ run rẩy phát ra tiếng gầm rú, tiếng động inh ỏi cuồn cuộn trong ngọn núi. Nguyên ngọn núi nứt ra cái khe to lớn.

- Uy nhiếp mạnh quá!

- Linh hồn bị uy nhiếp vô tận, càng đối kháng thì uy nhiếp càng mạnh hơn.

Mọi người nhìn chằm chằm Thánh Linh phong tan vỡ, hơi thở linh hồn này đè ép lòng thít chặt.

Từng đợt ánh sáng trắng bắn ra từ khe hở ngọn núi, khí thế bàng bạc khiếp người lan tràn. Cuồng phong rít gòa, ánh sáng trắng rực rỡ, trong ánh sáng kèm theo uy nhiếp linh hồn mạnh mẽ.

Ánh sáng trắng xuyên thấu khung trời, tràn ngập không gian. Lúc này nguyên không gian rực rỡ ánh sáng trắn chói lòa che rợp trời bao phủ tất cả, tựa từng vòng sáng trắng nối liền thiên địa.

Cự long màu trắng tiếp tục gầm rống:

- Grao!

Cự long màu trắng đột nhiên quay đầu, một lần nữa ngoái lại nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên suy yếu, cơ thể to lớn biến thành cột sáng trắng chui vào trong vòng sáng trắng to lớn.

Chương 2683: Nghịch Mệnh Hồn Quả

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong phút chốc màn sáng trắng run rẩy, ánh sáng rút về. Trước bao cặp mắt ngạc nhiên nó biến thành một linh quả màu trắng nhỏ hơn bàn tay. Tuy linh quả màu trắng nhỏ nhưng ánh mắt mọi người không phải loại tầm thường, nên không bị bề ngoài đánh lừa.

Linh quả mẩu trắng hình dạng như trẻ sơ sinh, có mắt có mũi, có tay có chân, có lăng có giác, tựa như búp bê thủy tinh màu trắng. Toàn thân búp bê lan tràn năng lượng hùng hồn tột độ, đôi mắt nhỏ xíu biết xoay tròn, thân hình nhỏ bé xoay quanh giữa không trung phát ra năng lượng ngút trời.

Trong ánh mắt kinh thán của mọi người, con ngươi Kim Huyền co rút kinh ngạc kêu lên:

- Nghịch Mệnh Hồn Quả, đây là Nghịch Mệnh Hồn Quả!

Lục Lâm Thiên nghe xong rùng mình, nhìn Kim Huyền chằm chằm:

- Kim Huyền thúc nói gì? Đây là Nghịch Mệnh Hồn Quả?

Bốn chữ Nghịch Mệnh Hồn Quả đủ làm Lục Lâm Thiên chấn động.

Ánh mắt Kim Huyền giật mình:

- Không sai được, ta từng cùng chủ nhân thấy có người được Nghịch Mệnh Hồn Quả trong một mật địa, hình dạng giống vậy. Hèn gì ta cảm giác hơi thở quen thuộc, ra là Nghịch Mệnh Hồn Quả. Có thể chiêu đến thiên kiếp tất nhiên là vật nghịch thiên như Nghịch Mệnh Hồn Quả.

Định lực như Kim Huyền cũng bị rung động, loại báu vật Nghịch

Mệnh Hồn Quả này đã là nghịch thiên, ai cũng bị nó đánh động.

Lục Lâm Thiên kích động rung bần bật:

- Nghịch Mệnh Hồn Quả, rốt cuộc tìm đến Nghịch Mệnh Hồn Quả!

Tìm Nghịch Mệnh Hồn Quả đã lâu mà không có tin tức gì, không ngờ lần này Thánh Linh cốc xuất thế là Nghịch Mệnh Hồn Quả, hỏi sao Lục Lâm Thiên không kích động? Có Nghịch Mệnh Hồn Quả là sư phụ sẽ khỏe lại.

Tuy sư phụ dặn là không thể ham báu vật này nhưng nếu là Nghịch Mệnh Hồn Quả thì khác. Nghịch Mệnh Hồn Quả, mặc kệ ra sao Lục Lâm Thiên phải có bằng được.

Hắc Vũ cũng run rẩy vì kích động nói:

- Chủ nhân được cứu rồi, chủ nhân được cứu rồi!

Các cường giả Thánh Linh cốc như Giải Linh Tôn Giả, Dạ Vị Ương nghe lén đối thoại giữa Kim Huyền và Lục Lâm Thiên. Bọn họ chưa từng thấy Nghịch Mệnh Hồn Quả những nghe đồn tác dụng của nó.

- Nghịch Mệnh Hồn Quả, ra là Nghịch Mệnh Hồn Quả trong tin đồn.

Đồn rằng có người dù linh hồn tán loan, để lại một tia tàn hồn sẽ được phục hồi, kinh người biết bao. Nói cách khác dù một người bị đánh chết hồn anh, nhưng chỉ cần để lại một tia tàn hồn cộng thêm Nghịch Mệnh Hồn Quả là có thể phục hồi, tương đương với sinh mệnh lần thứ hai. Đặc biệt đối với những siêu cường giả thì tầm quan trọng của nó rất rõ ràng.

Các siêu cường giả ít nhất tu luyện trên ngàn năm, thậm chí mấy ngàn năm. Bọn họ vốn không nỡ chết, nếu bị người giết thì càng bức bối hơn. Nếu có Nghịch Mệnh Hồn Quả là có cơ hội sống thêm lần nữa, tác dụng như vậy đối với siêu cường giả khỏi nói cũng biết, có thể tưởng tượng bọn họ thèm muốn Nghịch Mệnh Hồn

Quả cỡ nào.

Ánh mắt lão nhân áo xám âm trầm:

- Thì ra là Nghịch Mệnh Hồn Quả, vật nghịch thiên.

Lão nhân áo xám truyền âm vào tai Đông Hải Tam Sát:

- Các ngươi đi mau!

Lão nhân áo xám nói xong mắt hấp háy, lắc người lao hướng Nghịch Mệnh Hồn Quả to gần bằng bàn tay lơ lửng trên trời.

Kim Huyền hét lên:

- Lâm Thiên, thiếu chủ, Tâm Đồng, các người cướp Nghịch Mệnh Hồn Quả còn ta sẽ đối phó chuẩn đế!

Kim Huyền biến mất tại chỗ, hơi thở của lão luôn quan sát không trung, cũng biết Thánh Thủ Linh Tôn luôn tìm Nghịch Mệnh Hồn Quả. Lúc này không thể để Nghịch Mệnh Hồn Quả rơi vào tay người khác.

Vù vù vù vù vù!

Cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá lao vào Nghịch Mệnh Hồn Quả. Bọn họ biết tầm quan trọng của Nghịch Mệnh Hồn Quả, họ đã tìm mấy năm trời mà không tìm ra báu vật này.

Kim Huyền chớp mắt xuất hiện trên trời, áo vàng bay phần phật, hét to một tiếng:

- Cút về cho ta!

Thanh âm như sấm sét, trường bào màu vàng bay lên, Kim Huyền giơ tay nhấc chân tụ tập năng lượng đầy trời. Một quyền ấn ánh sáng vàng đấm ra.

Rầm!

Không gian trực tiếp bị nổ nát, sóng gợn kình phong kinh khủng tuôn ra phô thiên cái địa. Không gian bốn phía bị dư âm năng lượng khủng bố chấn vỡ tan nát.

Cộp cộp cộp!

Trong không gian tan nát, một bóng người áo xám bị hất văng ra, chật vật bị đẩy lùi.

Lão nhân áo xám bị đẩy lùi nhưng phớt lờ Kim Huyền:

- Hừ!

Lão nhân áo xám nương thế xoay người thấy ba người Lục Lâm Thiên lao hướng báu vật nghịch thiên thì vội ngăn cản, không thể để báu vật rơi vào tay người khác.

Vù vù vù vù vù!

Mắt lão nhân áo xám lóe tia độc ác. Năng lượng chân khí phô thiên cái địa tuôn ra, lão vung cánh tay lên. Ba thủ ấn cột sáng năng lượng bắn ra từ tay lão nhân áo xám xé gió oanh kích mạnh vào Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng.

Kim Huyền nét mặt sa sầm quát:

- Coi chừng!

Một kích của chuẩn đế lão nhân áo xám mang uy lực người bình thường không đỡ nổi, trong tôn giai không cách nào đối kháng. Kim Huyền buộc lòng xé gió lao đi ngăn cản.

- Nguy rồi!

Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng bị buộc phải ngừng lại, ba thủ ấn cường đại xé gió ập đến. Sắc mặt ba người trầm trọng, đây là công kích của chuẩn đế, không phải bình thường.

Khi ba người đang định đón đỡ thì người áo vàng như hồn ma lướt qua, Kim Huyền đã xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá.

- Hừ!

Thủ ấn thay đổi, áo vàng quét qua, ba cột sáng vàng xé gió va chạm đυ.ng mạnh vào ba thủ ấn của lão nhân áo xám.

Bùm bùm bùm!

Sáu năng lượng đυ.ng vào nhau, kình phong sóng gợn đáng sợ phô thiên cái địa tuôn ra. Không gian to lớn xung quanh bị dư âm năng lượng đáng sợ chấn vỡ nát, kình phong khủng khϊếp ập đến. Không gian bốn phía bị xóa tan, mảng lớn núi non bên dưới bị san bằng, hai cường giả giơ tay nhấc chân mang theo uy năng hủy diệt khiến người trợn mắt há hốc mồm.

Trong thời gian tạm dừng này lão nhân áo xám đã xuất hiện gần Nghịch Mệnh Hồn Quả, cười nhạt nói:

- Khục khục, báu vật nghịch thiên thuộc về ta!

Tay lão nhân áo xám đánh ra trảo ấn vặn vẹo mảng lớn không gian chộp hướng Nghịch Mệnh Hồn Quả.

Ngay lúc này, một thanh âm già nua âm u vang lên:

- Không ngờ ta chưa đi ra liền có người xem lão thân chết rồi, chạy tới đất của lão thân càn rỡ!

Cùng với thanh âm già nua dứt lời, trước mặt lão nhân áo xám có một bóng người xuất hiện, vừa lúc ngay dưới trảo ấn của lão. Bóng người đáp xuống, không gian rung nhẹ, người đến nhìn thoáng qua, là một lão phụ nhân mặc váy trắng.

Xoẹt!

Trảo ấn của lão nhân áo xám sắp chụp xuống người lão phụ nhân mặc váy trắng trong không trung, chính lúc này xảy ra biến đổi kinh người. Trảo ấn mới chụp xuống thì đông lại, không thể tới gần thân thể lão phụ nhân.

Lão phụ nhân lạnh nhạt nói:

- Đây là tự ngươi tấn công lão thân trước!

Lão phụ nhân phất tay, nhìn như chậm chạp nhưng nhanh đến cực độ, tay vỗ không gian từ xa.

Bốp!

Một tiếng giòn vang, cùng lúc đó mặt lão nhân áo xám hằn dấu năm ngón tay, bàn tay đỏ thắm bắt mắt in trên gò má.

- Phụt!

Lão nhân áo xám phun ra mấy cái răng nanh bị rụng, lảo đảo thụt lùi vài bước, nhìn chằm chằm lão phụ nhân đột nhiên xuất hiện.

Chương 2684: Thực lực của đế giả

- Mạnh quá!

Mọi người nhìn cảnh tượng này, tim đập chân run. Lão nhân áo xám chính là chuẩn đế! Thế mà lão bị người ta tát cho bạt tai, rất là rung động lòng người.

Ánh mắt mọi người rung động, Lục Lâm Thiên cũng vậy. Lục Lâm Thiên quan sát lão phụ nhân đứng trên cao, bề ngoài khoảng sáu mươi tuổia, nhìn kỹ thì như năm mươi, đôi mắt sáng ngời, khuôn mặt nhu hòa. Khuôn mặt nhìn như luống tuổi nhưng không có chút nếp nhăn.

Khiến Lục Lâm Thiên lấy làm lạ là không nhìn ra hơi thở của lão phụ nhân, dù là cái tát vừa rồi dánh trúng chuẩn đế nhưng vẫn không khiến người nhìn thấu hơi thở. Lục Lâm Thiên không nhìn ra được chút hơi thở nào.

Nhưng Lục Lâm Thiên biết chắc lão phụ nhân rất mạnh, mạnh không tầm thường, mạnh đến mức một bàn tay tát chuẩn đế.

Kim Huyền ngạc nhiên trố mắt nhìn. Chỉ mình Hắc Vũ trông thấy lão phụ nhân đứng trên cao thì run lẩy bẩy.

Một tay lão nhân áo xám che khuôn mặt đỏ au, mắt nhìn lão phụ nhân trân trân, người run run:

- Ngươi là ai?

Lão nhân áo xám cảm nhận ức chế tuyệt đối trong vô hình, bị khí thế của đối phương đè ép làm chân khí trong người lão đông lại, linh hồn run rẩy.

Lão phụ nhân nhìn lão nhân áo xám:

- Lâu quá lão thân cũng quên mình là ai, nhưng lão thân biết ngươi là ai. Ám U Lão Quỷ, trăm năm trước ngươi mới chỉ là hậu kỳ tôn giai cửu trọng, trăm năm ngắn ngủi đã đặt chân vào đẳng cấp chuẩn đế, lão thân đoán có liên quan tới Linh Vũ giới gì đó đúng không? Nhớ trăm năm trước có người Linh Vũ giới đi Hải Sa môn của ngươi, ngươi và bọn họ đánh nhau một trận rồi mới tham gia vào Linh Vũ giới.

Mắt Lục Lâm Thiên hấp háy:

- Linh Vũ giới? Người này cũng thuộc Linh Vũ giới?

Lục Lâm Thiên không ngờ lão nhân áo xám thuộc Linh Vũ giới, giờ ngẫm lại người Linh Vũ giới biết chuyện trong Tử Vong Thâm Uyên cũng không có gì lạ.

Lão nhân áo xám nghe lão phụ nhân kể vanh vách, biến sắc mặt hỏi:

- Sao ngươi biết?

Những chuyện này không ai biết.

Lão phụ nhân nói:

- Các ngươi ở trong mảnh đất của lão thân, có chuyện gì lão thân không biết? Các ngươi không dời đi thì thôi, lão thân lười để ý các ngươi, nhưng không ngờ các ngươi ngược lại gan to bằng trời, dám nhảy nhót trong đất của lão thân! Hôm nay không tha cho ngươi được!

Trgo ngiọng nói toát ra sát ý nhẹ nhưng biểu tình của lão phụ nhân vẫn hờ hững.

Ánh mắt lão nhân áo xám kinh sợ, chậm rãi thụt lùi:

- Ngươi là đế giả! Ngươi nên bị lệnh cấm, ngươi không thể ra tay với ta!

Giờ phút này, lão nhân áo xám không còn mơ cướp báu vật nữa, vì lão cảm giác được đối phương là đế giả. Lão phụ nhân chắc chắn đến đẳng cấp đế giả, đến tu vi như lão nhân áo xám bây giờ thì chỉ đẳng cấp đế giả mới khiến lão thấy sợ, làm lão không né thoát cái tát được.

Lão phụ nhân mỉm cười nói:

- Có lệnh cấm nhưng ngươi cũng đặt chân vào đẳng cấp chuẩn đế, tuy lão thân thành đế nhưng chuẩn đế nhà ngươi đã không phải Tôn Giả, miễn cưỡng xem như một đế giai. Huống chi ngươi tấn công lão thân trước, vì vậy bây giờ lão thân đánh trả không tính là trái lệnh cấm.

Lão phụ nhân nhẹ nhàng nói làm mọi người sợ hãi run như cầy sấy.

- Đế giả! Lão phụ nhân này thật sự là đế giả!

Lời thốt ra như sấm sét vang vọng trong tai mọi người, khiến chân khí và linh lực trong cơ thể họ ngừng vận chuyển. Có người trố mắt líu lưỡi, xoe tròn mắt ngơ ngác nhìn lão phụ nhân trên trời.

Đặc biệt là đám cường giả Cực Lạc Tam Quỷ, người khác đơn thuần cảm thấy đế giả có uy nhiếp, cao không thể với tới, những điều gì thì thấy rất xa lạ.

Đối với những cường giả này thì càng thêm rung động, bởi vì đẳng cấp đế giả là lạch trời mà tất cả tu luyện giả dừng bước. Trong thiên địa đến đẳng cấp Suất giai đã là vạn người không có một, đẳng cấp Vương giai là vạn người không có một trong Suất giai. Đẳng cấp tôn giai thì là vạn người không có một trong Vương giai.

Cứ thế sàn lòng, đột phá đến tôn giai đã vô cùng ít ỏi, đẳng cấp đế giả nghe đồn càng khó đột phá. Trong đẳng cấp tôn giai nói trong vạn người khó có một không chút nào khoa trương. Trong thiên địa mảnh đại lục này cường giả đến đỉnh tôn giai đều dừng bước tại đẳng cấp đó, dù cho cố gắng tu luyện cỡ nào thì cuối cùng không thể chính thức đặt chân vào đế giả, bất lực đột phá.

Chỉ có bước vào đẳng cấp đế giả mới là tồn tại tuyệt thế trên đại lục, mới thật sự ngạo nghễ trên đại lục. Lúc này nghe đồn đế giả sớm mai danh ẩn tích, đế giả là lịch sử, mọi người chỉ có thẻ tìm hiểu đế giả qua vài bí văn, điển tịch.

Đồn rằng đế giả ai nấy có năng lượng hủy diệt khó tin, năng lượng này như không tồn tại trên đời. Mỗi đế giả có thể dời núi lấp biển, lực lượng giơ tay nhấc chân đập vỡ không gian. Đế giả dần trở thành lịch sử, lúc này hai chữ đế giả đủ khiến mọi người sợ hết hồn.

Lục Lâm Thiên rung động, lão phụ nhân là đế giả, đế giả đích thực, cao còn hơn tu vi đẳng cấp Nam thúc của nghĩa phụ!

Lục Lâm Thiên biết đế giả đại biểu cho cái gì, nghe đồn là tồn tại tuyệt thế trên đại lục này. Trên đại lục sớm không còn đế giả tồn tại, nghe đồn đế giả đã tuyệt tích. Đây là đẳng cấp hơn hẳn tôn giai, là tồn tại đỉnh cao nhất trên đại lục.

Mấy năm nay lần đầu tiên Lục Lâm Thiên được chính mắt nhìn đế giả như bây giờ. Đám người Nam thúc, Huyền Hạo chỉ là chuẩn để, bàn về đẳng cấp tu vi thì chuẩn đế và đế giả hoàn toàn không thể nào đánh đồng.

Đẳng cấp tôn giai, đặc biệt là tôn giai cao trọng có thể gọi là siêu cường giả trên đại lục này. Nhưng siêu cường giả mãi mãi không đại biểu cho đỉnh cao của đại lục. Đỉnh của thiên địa này là đế giả dù đã mai danh ẩn tích từ lâu vẫn hay có người liên tưởng đến, đế giả mới thật sự là tồn tại đỉnh cao nhất đại lục.

Tương tự, Lục Lâm Thiên biết rõ đẳng cấp đế giả là toàn bộ cường giả bỏ cả đời ra muốn đột phá, là cảnh giới mà tất cả vũ giả, Linh Giả khao khát. Vì đẳng cấp đế giả và tôn giai là sự bay vọt về chất, là lạch trời thật sự, không thể vượt qua. Nếu ai vượt qua được lạch trời về chất này mới là kỳ tích thật sự.

Trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rằng để tới cảnh giới đế giả trong truyền thuyết khó khăn cỡ nào, có lẽ dốc sức cả đời cũng không thể chính thức đạt tới. Như nghĩa phụ Nam thúc, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, hai người đều là nhân vật phong hao tuyệt đại nhưng đến hôm nay vẫn không đặt chân vào đẳng cấp đế giả được.

- Đế giả!

Bốn phía bao nhiêu cặp mắt tụ tập vào lão phụ nhân trên trời, như thể lúc này, trong thiên địa này không còn ai khác tồn tại, Nghịch Mệnh Hồn Quả ở gần đó cũng nhạt nhòa.

- Đế giả sao!

Ánh mắt Lục Tâm Đồng, Dương Quá tràn đầy rung động, nỗi lòng khó tả.

Trên bầu trời, lão phụ nhân lơ lửng phía chân trời, ánh mắt hờ hững, người không phát ra dao động khí thế dư thừa nhưng làm tim người đập nhanh.

- Chạy!

Lão nhân áo xám sợ hãi, lão không ngờ lão phụ nhân sẽ lợi hại đến vậy, phớt lờ lệnh cấm, tuy lệnh cấm là cứng nhắc nhưng tính ra thì còn đường lách luật. Thiếu nữ thân hình xé rách một đường không gian, lão nhân áo xám trốn đi.

Chương 2685: Quan hệ sư phụ

Lão phụ nhân mỉm cười nói:

- Chơi mấy trò này trước mặt lão thân, chờ sau khi ngươi đột phá đế giả rồi mới biết la chuyện buồn cười biết bao.

Không thấy lão phụ nhân làm động tác gì, chỉ phất tay một cái, dao động vô hình khuếch tán.

Xoẹt!

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi lão nhân áo xám mới xé rách khe nứt không gian đã khép lại như ban đầu.

Lão nhân áo xám biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Lão nhân áo xám hoảng hốt lại xé rách không gian nữa, nhưng mặc cho lão xé không gian cỡ nào đều vô ích, không gian đã bị đông lại.

- Dám càn rỡ trong mảnh đất lão thân này, ngươi đi chết đi. Mấy ngàn năm qua lão thân chưa từng giết người, hôm nay lấy ngươi cảnh cáo. Chừng nào lão thân còn sống thì không ai được đến Thánh Linh cốc phá rối!

Lão phụ nhân ung dung nói xong đạp hư không chớp mắt đến bên cạnh lão nhân áo xám.

Váy dài nhẹ bay, chưởng ấn của lão phụ nhân giáng xuống lão nhân áo xám. Chưởng ấn thoạt trong nhẹ nhàng nhưng chớp mắt giam cầm không gian, bốn phía khẽ rung rinh.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Chỉ giây lát, ánh mắt lão nhân áo xám hoàn toàn thay đổi, tốc độ nhanh đến mức lão không kịp phản ứng, không gian dưới chưởng ấn vặn vẹo, vầng sáng đen chợt lóe. Chưởng ấn đè lên lão nhân áo xám, giáng xuống đầu lão.

Răng rắc!

Trong khoảnh khắc này bề mặt không gian dưới chưởng ấn nhăn nhúm, có dấu vết nứt rạn.

Lão phụ nhân lạnh nhạt nói:

- Chét đi!

Chưởng ấn vỗ xuống đấu lão nhân áo xám.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Chưởng ấn giáng xuống, từ đỉnh đầu lão nhân áo xám cơ thể lão vỡ ra từng mảng hóa thành máu loãng, không có đường chống cự. Không gian tan vỡ theo, bão năng lượng không gian kinh khủng tựa gió lốc càn quét.

Khi những cơn bão khuếch tán đến phạm vi nhất định chợt ngừng lại, lặng lẽ tan biến. Kình khí đáng sợ thổi quét nhưng không xốc lên vạt váy trắng của lão phụ nhân chút nào, đẳng cấp chuẩn đê bị giết giữa không trung.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, mọi người không kiềm được hút ngụm khí lạnh rồi cổ họng nuốt nước bọt khan:

- Hộc hộc!

Một siêu cường giả đẳng cấp chuẩn đế, một cường giả đủ nghiền nát đẳng cấp tôn giai trong một giây vậy mà dễ dàng bị giết như đập ruồi, khiến người giật mình hóa đá.

Ba huynh muội Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá nhìn nhau, cực kỳ rung động:

- Đây là thực lực của đế giả sao?

Đám người Cực Lạc Tam Quỷ, Huyết Mị, Hắc Hùng bị rung động vô cùng. Lực lượng như thế khiến bọn họ tim đập chân run, thân hình khó nhúc nhích.

Tim Lục Lâm Thiên run rẩy:

- Đây mới là cường giả, cường giả thật sự.

Đẳng cấp chuẩn đế giơ tay nhấc chân liền bị diệt, loại thực lực này hơn xa chuẩn đế. Đẳng cấp tôn giai thì e rằng giống như con kiến. Lão phụ nhân trước mắt mới là cường giả thật sự.

Giết một đẳng cấp chuẩn đế mà lão phụ nhân bình tĩnh như không, ngước đầu nhìn chằm chằm bốn phía, mắt lóe tia sáng. Lão phụ nhân vung trường bào, khí thế sắc bén tuôn ra, khí thế vô hình bắn lên trời.

Lão phụ nhân mở miệng nói:

- Các vị trong Đông hải, lão thân còn chưa chết. Thánh Linh cốc ta xuất hiện thiên tài địa bảo cũng không thể rơi vào tay người khác, muốn chiếm nó thì chờ lão thân chết rồi tính!

Thanh âm xuyên thấu không gian trực tiếp lan tràn bốn phía, thanh âm không lớn nhưng sóng âm truyền ra dường như trên bầu trời xa lặng lẽ nổi lên dao động sau đó biến mất.

Nhìn bốn phía, lão phụ nhân thu về tầm mắt. Tia sáng trong mắt, khí thế sắc bén trên người biến mất, lão phụ nhân trở về điềm tĩnh.

Dạ Vị Ương nhìn người mặc váy trắng trên cao, lấy lại tinh thần, mắt hấp háy quỳ xuống đất hành lễ.

- Dạ Vị Ương, cốc chủ đương nhiệm của Thánh Linh cốc kính chào Thánh Linh lão tổ!

Vị siêu g trước mắt chính là Thánh Linh cốc lão tổ, là lão tổ khai cốc.

Các cường giả Giải Linh Tôn Giả, Hàn Ngọc Tôn Giả, Hóa Linh Tôn Giả cung kính quỳ dưới đất:

- Kính chào lão tổ!

Toàn bộ đệ tử trông thấy cốc chủ, thái thượng trưởng lão hành lễ thì run rẩy tỉnh táo lại, người mềm nhũn quỳ dưới đất.

- Kính chào lão tổ!

Lúc này bọn họ mới biết vị cường giả khủng bố thông thiên chính là cường giả trong cốc mình, các đệ tử vừa mừng vừa sợ.

Lão phụ nhân liếc đệ tử Thánh Linh cốc bên dưới:

- Đứng lên hết đi.

Lão phụ nhân nhìn nhóm Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Hắc Vũ, cuối cùng dừng lại ở Hắc Vũ.

Hắc Vũ luôn run rẩy, thấy ánh mắt lão phụ nhân nhìn mình thì đôi mắt hấp háy ướt nước, chậm rãi bước ra, quỳ một gối hành lễ trên cao.

Hắc Vũ nói:

- Hắc Vũ kính chào tiểu thư!

Lão phụ nhân lướt tới trước mặt Hắc Vũ, nhẹ nhàng nâng đôi tay Hắc Vũ lên:

- Sao ngươi cũng hành lễ? Mau đứng lên đi, ngươi khỏe là tốt rồi, còn tưởng rằng đời này khó gặp lại ngươi.

- Chúc mừng tiểu thư đột phá đế giai!

Hắc Vũ đứng dậy nhìn lão phụ nhân trước mắt:

- Nếu chủ nhân biết tiểu thư đột phá đế giả chắc sẽ rất vui mừng.

Lão phụ nhân hơi biến sắc mặt, ngừng một lúc rồi hỏi:

- Ngài ấy... Sao rồi?

Ánh mắt Hắc Vũ hơi thay đổi:

- Bẩm tiểu thư, mấy năm nay chủ nhân cũng khỏe, dặn ta nếu gặp tiểu thư thì nhớ hỏi thăm.

Lục Lâm Thiên thấy Hắc Vũ hành lễ, nghe đế giả nói thì xoe tròn mắt:

- Đế giả này là sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn có quan hệ!

Điều này hoàn toàn vượt qua dự đoán của Lục Lâm Thiên, nhìn Hắc Vũ và lão phụ nhân đế giả dường như quen biết sâu, có lẽ đế giả và sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn là tỷ đệ.

Lục Lâm Thiên thầm lấy làm lạ, nếu sư phụ và đế giả có quan hệ như vậy sao trước đó không lộ chút gì cho hắn biết? Mắt Lục Lâm Thiên lóe tia sáng, hắn mới hiểu hèn chi sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn dặn dò nhiều lần mặc kệ Thánh Linh cốc xuất hiện báu vật gì thì hắn không được nhúng chàm, ra là người một nhà.

Lục Lâm Thiên vô sỉ nghĩ đến một vấn đề:

- Phi Linh môn sắp có thêm một người là đế giả.

Với quan hệ của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn và đế giả, Lục Lâm Thiên muốn lôi kéo người về phía mình cũng không khó. Càng nghĩ khóe môi Lục Lâm Thiên càng nhếch cao.

- Hắc Vũ, ngươi lại gạt ta đúng không?

Lão phụ nhân nhìn Hắc Vũ, mắt lóe tia sáng nói:

- Ngươi nghĩ mấy năm nay ta không ra ngoài thì không biết chuyện bên ngoài sao? Bên ngoài đã truyền ra Thánh Thủ Linh Tôn ngày xưa sất trá phong vân nay đã là thể linh hồn. Là hắn cố ý kêu ngươi nói hắn không sao hết đúng không? Mấy ngàn năm không đổi được tật xấu, cứ muốn giữ mặt mũi trước ta, kết quả bản thân luôn chịu tội.

Hắc Vũ cười ngại ngùng:

- Đại tiểu thư vẫn luôn hiểu biết chủ nhân.

Hắc Vũ chợt nhớ điều gì, ngoái đầu nói với Lục Lâm Thiên:

- Thiếu chủ mau lại đây!

Lục Lâm Thiên đang cười tủm tỉm nghe kêu liền chạy lên:

- Vâng thưa Hắc Vũ thúc!

Đây là đế giả! Lúc này vẻ mặt Lục Lâm Thiên hết sức cung kính, không dám thaát lễ.

Lục Lâm Thiên chưa hành lễ, chờ được Hắc Vũ giới thiệu, không biết đế giả là gì với sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn.

Lục Lâm Thiên chưa nói gì, ánh mắt lão phụ nhân liếc hắn, hỏi Hắc Vũ:

- Hắc Vũ, đây là đệ tử hắn thu sao?

Hắc Vũ gật đầu nói:

- Bẩm tiểu thư, Lâm Thiên là đệ tử chủ nhân thu.

Chương 2686: Được quà gặp mặt 1

Hắc Vũ quay đầu nói với Lục Lâm Thiên:

- Thiếu chủ, vị này là sư tỷ của chủ nhân, cũng là sư bá của thiếu chủ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi thay đổi:

- Thì ra là sư bá.

Lục Lâm Thiên cung kính đến trước mặt lão phụ nhân hành lễ lớn:

- Đệ tử Lục Lâm Thiên kính chào sư bá.

Lão phụ nhân nhìn Lục Lâm Thiên, mỉm cười nói:

- Đứng lên đi, không cần đa lễ.

Lực lượng nhẹ nhàng nâng Lục Lâm Thiên dậy.

Lục Lâm Thiên kinh thán:

- Lực lượng không gian thật mạnh.

Mới rồi lực lượng nâng dậy khiến Lục Lâm Thiên không cưỡng lại được, đây mới là lực lượng của cường giả thật sự, quá mạnh.

Lão phụ nhân mỉm cười nói với Lục Lâm Thiên:

- Linh vũ song tu, vũ giả toàn hệ, còn nhỏ tuổi đã có tu vi Linh Tôn bát trọng, Vũ Tôn bát trọng, còn sử dụng được vũ kỹ thiên giai, linh kỹ thiên giai. Thiên phú như thế mạnh hơn sư phụ của ngươi rất nhiều.

Lục Lâm Thiên nói:

- Đa tạ sư bá khích lệ, đệ tử có được như ngày nay là nhờ sư phụ dạy giỏi.

Lúc này Lục Lâm Thiên bắt chặt cơ hội cho sư phụ nở mặt.

- Ngươi thật biết cách làm hắn nở mặt.

Lão phụ nhân mỉm cười nói:

- Nếu ta không đoán sai thì trong vũ kỹ thiên giai lúc trước ngươi thi triển ra chắc là thuộc tính tự ngươi lĩnh ngộ? Vũ kỹ thiên giai đó không phải ngươi tu luyện mà ngươi tự lĩnh ngộ.

Lục Lâm Thiên giật mình kêu lên:

- Ánh mắt của sư bá thật kinh người, khiến Lục Lâm Thiên mở rộng tầm mắt!

Lục Lâm Thiên không ngờ vị sư bá này biết Thì Không Lao Ngục là hắn tự lĩnh ngộ ra.

- Chuyện này có đáng gì? Thuộc tính mới của ngươi dung hợp vào trong vũ kỹ thiên giai, không khó đoán ra. Thiên phú như vậy thật là trước kia không ai có.

Lão phụ nhân mỉm cười nói:

- Không ngờ tiểu tử này thu được đệ tử tốt.

Vù vù vù vù vù!

Một dao động nhỏ bé truyền đến, Nghịch Mệnh Hồn Quả trên bầu trời đột nhiên dao động biến thành luôàng sáng trắng phá không trốn đi.

- Nghịch Mệnh Hồn Quả này thông linh, còn biết chạy.

Lão phụ nhân vung trường bào, giây trước còn ở đây chớp mắt đã xuất hiện đằng trước Nghịch Mệnh Hồn Quả đang lao vυ"t đi.

Lão phụ nhân phất váy dài trắng, chân nhẹ giẫm hư không:

- Lại đây cho ta!

Năng lượng nhẹ nhàng tụ tập ngưng tụ thành một trảo ấn to lớn đè xuống Nghịch Mệnh Hồn Quả đang lao nhanh chạy trốn.

- Grao!

Trong tiếng gầm rống, ánh sáng mông lung trên Nghịch Mệnh Hồn Quả chợt lóe, ánh sáng trắng bắn ra biến thành một con cự long màu trắng to lớn. Không gian quanh thú ảnh cự long to lớn nhanh chóng vặn vẹo. Cự long màu trắng khổng lồ gầm rống lao ra, năng lượng linh hồn đáng sợ tràn ngập trên bầu trời, chớp mắt đụ.ng vào lão phụ nhân.

Lão phụ nhân mỉm cười nói:

- Có uy thế không nhỏ.

Trảo ấn không thay đổi đè hướng cự long màu trắng, không gian trước trảo ấn toàn bộ vặn vẹo nhanh chóng bao cự long màu trắng vào. Năng lượng công kích linh hồn đáng sợ của cự long màu trắng vào lúc này không thể lay động lão phụ nhân một li, rất khó khiến lão phụ nhân biến sắc mặt.

Cũng trong chớp mắt đó, lực lượng vô hình từ trảo ấn khiến cự long màu trắng không nhúc nhích được một li.

Lão phụ nhân nhẹ nhàng nói:

- Trở về cho ta!

Không biết sao cự long màu trắng dần tan biến, trảo ấn đè ép nó biến thành một viên Nghịch Mệnh Hồn Quả rơi vào trảo ấn.

Xoẹt!

Trảo ấn xoay, lão phụ nhân giơ cổ tay lên, Nghịch Mệnh Hồn Quả rơi vào tay bị lão phụ nhân thu vào.

Lục Lâm Thiên luôn nhìn chăm chú vào Nghịch Mệnh Hồn Quả, nó là thứ cần thiết cho sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, mặc kệ thế nào hắn phải có được nó.

Lát sau trong Thánh Linh cốc, một góc sơn mạch, dãy núi xuyên qua tầng mây như lơ lửng giữa trời. Từ bên trên nhìn xuống dưới dãy núi trập trùng, đỉnh núi lộ ra sắc xanh có sương mù bốc lên, nhìn từ xa là bức tranh sơn thủy tuyệt đẹp.

Trong một đại điện, đám người Lục Lâm Thiên ngồi, cường giả Thánh Linh cốc ngồi cùng. Đệ tử trong cốc bưng mỹ tửu giai hào, hoa quả bánh trái lên. Đám người Phi Linh môn đều có mặt, trừ Hắc Vũ ra.

Lục Lâm Thiên luôn băn khoăn về Nghịch Mệnh Hồn Quả, nay đã có tung tích của nó, hắn bất chấp tất cả kiên quyết lấy nó về.

Bóng trắng chợt lóe, Dạ Vị Ương đến bên cạnh Lục Lâm Thiên.

- Lục minh chủ, lần này xin đa tạ giúp đỡ. Vị Ương vô cùng cảm kính, xin kính trước một ly biểu đạt kính ý.

Dạ Vị Ương cầm mỹ tửu ngửa đầu uống kính rượu, nàng mặc đồ nam, đôi mắt lại quyến rũ đa tình, quần áo khó thể che giấu sắc đẹp.

Lục Lâm Thiên đáp lễ:

- Dạ cốc chủ khách sáo, với quan hệ của Thánh Linh cốc và Phi Linh môn thì đều là người một nhà.

Lục Lâm Thiên không ngờ lão tổ của Thánh Linh cốc là sư bá của hắn, còn là sư bá ruột, với mối quan hệ này thì đúng là dây mơ rễ bá sâu.

Dạ Vị Ương mỉm cười nói:

- Nói đến quan hệ thì Thánh Linh lão tổ là sư bá của Lục minh chủ, về sau ta phải gọi Lục minh chủ một tiếng sư thúc tổ.

Tính quan hệ thì bối phận đúng là cao.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói:

- Tính quan hệ ra thì rộng thật nhưng chúng ta không cần quan tâm mấy chuyện này.

Vù vù vù vù vù!

Một người đáp xuống ngoài đại điện, là đệ tử Thánh Linh cốc.

Đệ tử Thánh Linh cốc chạy vội vào đại điện:

- Kính chào cốc chủ, kính chào Lục minh chủ! Thánh Linh lão tổ có lệnh, kêu cốc chủ và Lục minh chủ đi một chuyến.

Dạ Vị Ương mắt lóe tia sáng phất tay ra hiệu:

- Biết rồi.

Đệ tử kia lui ra ngoài đại điện.

- Dạ cốc chủ, sư bá đã có lệnh thì chúng ta đi đi.

Lục Lâm Thiên luôn lo nghĩ về Nghịch Mệnh Hồn Quả, nôn nóng muốn sớm gặp sư bá, xin sư bá cho Nghịch Mệnh Hồn Quả. Vừa rồi Hắc Vũ thúc luôn đi theo bên sư bá, không biết Hắc Vũ thúc có nói tình huống của sư phụ chưa.

Dạ Vị Ương nói:

- Mời Lục minh chủ.

Mắt sáng hấp háy, Dạ Vị Ương mang Lục Lâm Thiên rời khỏi đại điện.

Trong dãy núi sơn mạch liên miên, mấy ngọn núi liền thành một thể như cự long uốn lượn xoay quanh. Phía xa núi sừng sững, dãy núi trập trùng.

Một ngọn núi trong đó hùng vĩ nhất, núi nhô lên khỏi mặt đất, bốn phía lượn lờ mây mù mông lung.

Trên ngọn núi có một đình viện nhỏ mộc mạc đơn giản nhưng trang nhã, bốn phía thanh nhã, thú vui tao nhã.

Lục Lâm Thiên đến đây, quan sát xung quanh, nói:

- Sư bá là người có nhã trí.

Dọc đường đi Dạ Vị Ương cho biết chính nàng đây phải hơn hai mươi năm may mắn trở thành cốc chủ Thánh Linh cốc mới được gặp Thánh Linh lão tổ một lần. Nghe đồn mấy ngàn năm Thánh Linh lão tổ chưa từng rời khỏi, trong cốc biết Thánh Linh lão tổ tồn tại nhưng chỉ ít ỏi vài thái thượng trưởng lão biết, những người khác không hay trong cốc còn có đế giả cường đại đến thế.

Hai người mới bước chân vào đình viện trang nhã thì giọng Thánh Linh lão tổ vọng ra:

- Vị Ương vào trước. Lâm Thiên, ngươi tạm cờ bên ngoài một lúc.

Lục Lâm Thiên nói vọng vào đình viện:

- Đệ tử tuân lệnh!

Dạ Vị Ương có chút thấp thỏm nói:

- Lục minh chủ, vậy ta vào đây.

Chương 2687: Được quà gặp mặt 2

Mấy năm qua đây là lần thứ hai Dạ Vị Ương gặp lão tổ. Trước kia khi Dạ Vị Ương gặp lão tổ chỉ đứng trong đình viện nhìn từ xa một lần, lúc đó cốc chủ đời trước truyền vị lại cho nàng mới được đến. Dạ Vị Ương chưa từng gặp lão tổ ở khoảng cách gần.

Dạ Vị Ương ổn định tinh thần, trang trọng tiến vào đình viện. Lục Lâm Thiên chờ bên ngoài đình viện, trong đầu từ lúc đi tới đây đã suy tư làm sao xin Nghịch Mệnh Hồn Quả. Tuy biết quan hệ của sư phụ và sư bá nhưng báu vật nghịch thiên thế này không biết sư bá có cho sư phụ không. Lục Lâm Thiên không nắm chắc, dù sao đây không phải vật tầm thường.

Chuyến đi Thánh Linh cốc lần này Lục Lâm Thiên không ngờ sẽ có biến đổi, sự việc như vậy xuất hiện. Báu vật Thánh Linh cốc xuất thế lại là Nghịch Mệnh Hồn Quả mà Lục Lâm Thiên luôn vất vả tìm kiếm, hắn không ngờ trong Thánh Linh cốc có đế giả trong truyền thuyết, lật tay là mây, trở tay là mưa, giơ tay nhấc câh n6e lực lượng hủy diệt.

Khiến Lục Lâm Thiên vừa mừng vừa sợ là đế giả là sư bá ruột của hắn. Ám U Lão Quỷ Linh Vũ giới đã đến đẳng cấp chuẩn đế khiến Lục Lâm Thiên bất ngờ, nhưng bị sư bá một chiêu đập chết, hắn chỉ biết cười khổ. Cường giả chuẩn đế, đó là cường giả thoát khỏi đẳng cấp tôn giai, xem như cường giả mạnh nhất trừ đế giả ra trên đại lục này. E rằng chính Ám U Lão Quỷ cũng không ngờ mình có kết cuộc như vậy.

Trong khi Lục Lâm Thiên đang suy tư thì Dạ Vị Ương đã ra đình viện, đứng cạnh hắn:

- Lục minh chủ, lão tổ cho mời.

Không hiểu sao mặt Dạ Vị Ương ửng hồng.

- Ừm!

Lục Lâm Thiên sửa sang quần áo bước vào trong đình viện.

Trong đình viện, một cái viện nhỏ, Lục Lâm Thiên thấy Hắc Vũ thúc dứng cạnh Thánh Linh lão tổ. Thánh Linh lão tổ sửa sang mấy bồn hoa, cực kỳ tỉ mỉ cắt tỉa lá khô.

Lục Lâm Thiên hành lễ:

- Kính chào lão tổ!

Chào xong Lục Lâm Thiên cung kính đáng sang bên.

Thánh Linh lão tổ không ngẩng đầu, tiếp tục sửa sang chậu kiểng:

- Lâm Thiên, ta nghe Hắc Vũ thúc của ngươi nói thể linh hồn của sư phụ ngươi cần Nghịch Mệnh Hồn Quả mới phục hồi lại được?

Lục Lâm Thiên hành lễ:

- Đúng vậy! Cho nên đệ tử khẩn cầu sư bá ban Nghịch Mệnh Hồn Quả cho đệ tử!

Thánh Linh lão tổ chậm rãi đứng dậy, vịn eo cười nhìn Lục Lâm Thiên:

- Ngươi thật dám nói, ngươi có biết Nghịch Mệnh Hồn Quả là báu vật gì không? Có nó thì dù là lão thân cũng tương đương được hai mạng sống, sao có thể nói đưa liền cho người ngay?

Lục Lâm Thiên nói:

- Xin sư bá nghĩ tình sư phụ mà bỏ thứ yêu thích. Sư bá có bất cứ yêu cầu gì thì đệ tử đều đồng ý, dù sư bá muốn thần khí thì đệ tử cũng làm được!

Thánh Linh lão tổ nhìn Lục Lâm Thiên, mắt lóe tia sáng, duỗi hai tay ngước nhìn trời:

- Tiểu tử nhà ngươi nỡ bỏ được, vì sư phụ mà chịu bỏ cả thần khí. Nhưng ta không hứng thú với thần khí, quan hệ với sư phụ ngươi thì... Ngươi không nhắc còn đỡ, ngươi nhắc làm ta khó chịu. Ngày xưa sư phụ của ngươi và ta có nhiều ân oán còn chưa tính, muốn ta cứu hắn? Miễn đi, các ngươi trở về đi.

Mắt Hắc Vũ hấp háy:

- Đại tiểu thư, chủ nhân...

Thánh Linh lão tổ ngắt lời:

- Hắc Vũ, lần này gặp được ngươi trong lòng ta rất vui vẻ những những lời khác thì đừng nói nữa. Có một số việc ngươi rõ ràng nhất, ngày xưa ta nói rồi, ta không quan tâm chuyện của hắn nữa, ta và hắn sau này còn quan hệ gì. Ngươi hiểu rõ tính tình của ta nhất, nói nhiều vô ích.

Thánh Linh lão tổ nói xong nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, lần này ngươi giúp đỡ Thánh Linh cốc xem như ta nợ ngươi nhân tình.

Lục Lâm Thiên nói:

- Chuyện Thánh Linh cốc là việc đệ tử nên làm, huống chi đệ tử không ra tay thì Thánh Linh cốc cũng không bị gì.

Trong Thánh Linh cốc có sư bá đáng sợ như thế thì sao có vấn đề được?

Thánh Linh lão tổ nói:

- Khỏi nói ngọt, ta thấy ngươi cũng không thiếu gì, thần khí, linh kỹ, vũ kỹ đều có. Ngươi cầm thứ này đi, một vì đa tạ ngươi trợ giúp Thánh Linh cốc, hai vì xem như ta làm sư bá tặng ngươi quà gặp mặt.

Thánh Linh lão tổ ném luồng sáng bay tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên kết thủ ấn thu luồng sáng vào tay, thấy là một khối ngọc giản. Trong ngọc giản có thứ gì đang nhảy, tạo cảm giác nguy hiểm.

Thánh Linh lão tổ nói:

- Theo ta biết thì ngươi có nhiều kẻ thù, trên người của ngươi không thiếu gì, nên ta cố ý chế tạo một khối ngọc giản hộ thân cho ngươi. Bên trong phong ấn một công kích linh hồn của ta, đánh bất ngờ có thể giết chuẩn đế bình thường, dù là chuẩn đế bất phàm cũng có thể tổn hại nặng linh hồn. Nếu đến lúc gặp khó khăn ngươi hãy tận dụng nó.

Tim Lục Lâm Thiên ngừng đập, ngọc giản đủ để giết chuẩn đế, đây tuyệt đối là báu vật!

Lục Lâm Thiên hành lễ lớn:

- Đa tạ sư bá tặng cho!

Lúc trước sư thúc Cùng Kỳ Tôn Giả tặng cho Lục Lâm Thiên ba viên Liệt Diễm Phần Tôn Đạn khi dùng mang lại hiệu quả to lớn, ngọc giản này ngang ngửa thứ ngũ sư thúc tặng cho nhưng không biết mạnh đến mức nào. Có thứ này thì Lục Lâm Thiên không sợ chuẩn đế, hiện tại hắn đang thiếu bùa hộ mệnh.

Thánh Linh lão tổ nói:

- Được rồi, nếu các ngươi thích Lục gia thì hãy ở lại lâu một thời gian cũng được. Lão thân hơi mệt, các ngươi lui xuống trước đi!

- Sư bá...

Tuy được bùa hộ mệnh nhưng chưa lấy được Nghịch Mệnh Hồn Quả sao Lục Lâm Thiên có thể rời đi? Hiện tại sư phụ chỉ còn thiếu Nghịch Mệnh Hồn Quả.

Hắc Vũ ngăn Lục Lâm Thiên lại, ra hiệu kêu hắn đi:

- Thiếu chủ, chúng ta đi đi.

Ban đêm, trăng treo trên cao. Màn đêm bao phủ khung trời, ánh trăng chiếu không quá tối tăm.

Trong một gian phòng đình viện, Hắc Vũ thúc và Lục Lâm Thiên ở trong phòng, biểu tình trầm trọng.

Lục Lâm Thiên lấy lại tinh thần, mắt hấp háy:

- Hắc Vũ thúc ý là ngày xưa Thánh Linh sư bá và sư phụ có hôn ước, trước ngày thành thân sư phụ trốn?

Mới rồi Lục Lâm Thiên nghe Hắc Vũ thúc kể chuyện xong hắn trợn mắt há hốc mồm, không ngờ sư phụ và sư bá có chuyện như thế. Bỏ trốn trước ngày thành hôn, hèn gì sư bá không cho Nghịch Mệnh Hồn Quả.

- Lúc trước chủ nhân có nguyên nhân riêng.

Hắc Vũ cười khổ nói:

- Khi ấy tình cảm của chủ nhân và đại tiểu thư rất tốt, nhưng chủ nhân còn trẻ tuổi, một lòng chỉ nghĩ đến tu luyện và mạo hiểm. Đêm trước ngày thành thân chủ nhân đột nhiên nhận được tin là có một mật cảnh mở ra. Đại tiểu thư không chịu cho chủ nhân đi, hôm sau là tới ngày thành thân, họ hàng bằng hữu đến rất nhiều.

- Kết quả là... Sư phụ lén đi?

Lục Lâm Thiên khỏi nghĩ cũng biết với tính cách của sư phụ chắc chắn là lén trốn đi.

Hắc Vũ nói:

- Đúng vậy! Chủ nhân sợ đại tiểu thư ngăn cản nên lén đi, kết quả mấy tháng trở về biết đại tiểu thư tức giận bỏ đi, tuyên bố cắt đứt quan hệ với chủ nhân.

Hắc Vũ hiểu rõ nhất chuyện năm xưa.

Lục Lâm Thiên tò mò hỏi:

- Chẳng lẽ sư phụ không đi tìm sư bá sao?

- Tìm, dĩ nhiên có tìm.

Chương 2688: Bí ẩn năm xưa

Hắc Vũ cười khổ nói:

- Nhưng khi ấy đại tiểu thư còn đang giận, thấy chủ nhân liền đánh. Ngày xưa với thực lực, thiên phú của đại tiểu thư không kém hơn chủ nhân. Lúc ấy trên đại lục chỉ có ba người cùng thế hệ là có thể đối kháng với cùng thế hệ lục đại nhân hoàng tộc. Đó là Thánh Thủ Linh Tôn, Huyền Thiên Yêu Tôn, còn một người là Thánh Linh Tiên Tử tức là danh hiệu của sư bá thiếu chủ. Trong ba người này tính thực lực cá nhân thì sư bá của thiếu chủ mạnh hơn sư phụ thiếu chủ và Huyền Thiên Yêu Tôn một chút.

Lục Lâm Thiên nghe xong giật mình kêu lên:

- Không ngờ ngày xưa sư bá lợi hại như vậy!

Hắc Vũ cười nói:

- Chủ nhân tìm đại tiểu thư xin lỗi nhưng mỗi lần gặp mặt đều đánh nhau, lần nào chủ nhân cũng rơi vào thế yếu. Mấy lần chủ nhân ăn đòn, đại tiểu thư bớt giận hơn, có ý định tha thứ cho chủ nhân.

Lục Lâm Thiên nói:

- Đây là chuyện tốt!

Nữ nhân thì thường hay cáu, dỗ dành vài lần là nguôi ngay. Lục Lâm Thiên thậm chí nghi ngờ sư phụ thua nhiều lần là vì cố ý nhường.

Hắc Vũ khẽ thở dài, không biết nên nói cái gì:

- Đúng là tốt thật, đáng tiếc khi đại tiểu thư định tha thứ cho chủ nhân thì chủ nhân nhận được tin một chỗ mật địa mở ra, thế là...

Lục Lâm Thiên nói:

- Thế là sư phụ lại đi, phải không?

Hắc Vũ cười khổ nói:

- Đúng rồi, lúc ấy chủ nhân đa phần chú ý vào tu luyện, mạo hiểm nên...

Lục Lâm Thiên buông tiếng thở dài, khỏi nghĩ cũng biết:

- Nên sư bá cứng lòng thề không bao giờ gặp sư phụ nữa.

- Không chỉ thế.

Hắc Vũ ngập ngừng:

- Lần này đại tiểu thư giận thật, thề không bao giờ gặp chủ nhân, cũng tuyên bố bế quan không ra đại lục nữa.

Lục Lâm Thiên than thở, hai lần như thế e rằng sư bá giận thật, sư phụ làm hai lần thế này cũng ác.

Vẻ mặt Hắc Vũ lo âu nói:

- Bây giờ ta thấy chỉ có chủ nhân đích thân đến mới có hy vọng nhưng mà...

Lục Lâm Thiên trầm ngâm nói:

- Hắc Vũ thúc, có gì mà lo? Nếu sư phụ đến thì không thành vấn đề nữa.

Hắc Vũ nói:

- Ta rất hiểu biết tính cách của chủ nhân, làm thể linh hồn đã xấu hổ không dám gặp đại tiểu thư, còn vì Nghịch Mệnh Hồn Quả mà đến xin đại tiểu thư, đó không phải tính cách của chủ nhân, chủ nhân sẽ không bao giờ đến.

Lục Lâm Thiên hiểu biết chút ít tính tình của sư phụ:

- Rắc rối thật.

Đến cầu sư bá vì Nghịch Mệnh Hồn Quả, e rằng sư phụ sẽ không chịu tới, dù không thể phục hồi lại cũng tuyệt đối không chịu xin xỏ sư bá.

Hắc Vũ nói:

- Vì vậy chúng ta phải suy nghĩ cho kỹ, thật ra trong lòng đại tiểu thư chắc chắn không quên chủ nhân được, sẽ không bỏ mặc chủ nhân không cứu nhưng cần có bậc thang leo xuống. Nếu chủ nhân chịu đến thì tất cả không thành vấn đề.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đăm chiêu, nếu sư phụ chịu đến thì còn lo gì nữa? Vấn đề là sư phụ sẽ không đến.

Mắt Lục Lâm Thiên hấp háy, hỏi:

- Hắc Vũ thúc chắc biết tâm ý của sư phụ với sư bá?

Hắc Vũ nhìn Lục Lâm Thiên:

- Trong lòng chủ nhân tất nhiên chỉ có mình đại tiểu thư, nhưng khi ấy chủ nhân còn trẻ tuổi, một lòng đặt vào tu luyện. Lần này lúc đến chủ nhân cố ý dặn dò nếu gặp đại tiểu thư phải nói là hiện tại chủ nhân rất khỏe, hơi sĩ diện rởm chút nhưng cũng vì không muốn làm đại tiểu thư lo lắng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Sư phụ thuộc loại sĩ diện cho lắm vào khổ thân.

Lục Lâm Thiên nhìn Hắc Vũ:

- Ta có một cách nhưng không biết hữu dụng không.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi:

- Thiếu chủ nghĩ ra cách gì?

Lục Lâm Thiên cười bí hiểm:

- Tới lúc đó Hắc Vũ thúc sẽ biết.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

- So ơi, vì Nghịch Mệnh Hồn Quả cho người mà đệ tử bất đắc dĩ làm vậy, thật sự vì tốt cho sư phụ, đừng trách đệ tử.

Gió đêm thổi nhẹ, trăng treo trên cao. Trên bầu trời lấp lánh sao sáng đầy trời, trong trời đêm u ám, ánh trăng trải dài dãy kiến trúc chiếu ra những cái bóng tòa nhà chồng lên nhau. Trăng sáng xuyên qua áng mây ngẫun hiên trôi qua, để lại cái bóng loang lổ trong sơn mạch.

Trong gian phòng chính một đình viện, thân hình áo trắng như tuyết đứng trước tấm gương đồng. Ngũ quan tinh xảo tựa điêu khắc, khuôn mặt trắng mịn, đôi mắt ướt nước như hồ sâu, là Âm Dương Vương Dạ Vị Ương.

Dạ Vị Ương đứng trước gương đồng ngắm kỹ hình dáng mình thật lâu, chợt cởi tóc buộc sau gáy. Ba ngàn sợi tóc như thác đổ xuống, hồn nhiên biến đổi khí chất quyến rũ.

Dạ Vị Ương cởi áơ lụa, áo trắng tinh từ bả vai trượt xuống lộ bờ vai trắng tinh như ngọc. Quần áo rơi xuống lộ ra thân hình lung linh, đường cong động lòng người có thể nói là hoàn mỹ, ngực to mông vêu lắc nhẹ, bụng nhỏ phẳng trơn khiến ngọc thể vốn trắng trong xịnh đẹp làm người hoa mắt tăng phần hấp dẫn.

Nhưng hiện tại không ai nhìn thấy thân thể hoàn mỹ này.

Dạ Vị Ương nhìn cơ thể mình trong gương đồng, hắn ngước mắt lên, ba ngàn sợi tóc phụ trợ đôi mắt đen lấy càng hấp dẫn động lòng người. Mắt Dạ Vị Ương lấp lóe tia sáng kỳ dị như ẩn như hiện.

Dạ Vị Ương thì thào:

- Đây mới là chính ta.

Tay Dạ Vị Ương lóe ánh sáng, váy dài màu trắng khoác lên người. Trên váy dài trắng có sợi vải mịn màu trắng cột eo lại, gấu váy thêu hoa văn tinh mỹ chỉ bạc tầng tầng lớp lớp. Mái tóc đen nhánh rũ xuống eo nhỏ, ba ngàn tóc tơ được gài lại bằng cây trâm thủy tinh.

Toàn thân Dạ Vị Ương thay đổi, toát ra thanh hương, ngũ quan tinh xảo khảm trên khuôn mặt ngọc hợp thành nhan sắc tuyệt đẹp.

Bên ngoài một đình viện.

- Nhị thiếu gia!

Lão nhân áo xám đến bên ngoài đình viện, dường như cả đêm mới vừa về, biểu tình sốt ruột, kèm theo khí sát phạt.

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên đang nhắm mắt dưỡng thần, thu thủ ấn về, ngừng tu luyện. Lục Lâm Thiên thở hắt ra khí trọc, từ từ đứng dậy.

- Vào đi.

Lệ Quỷ nói:

- Nhị thiếu gia, Đông Hải Tam Sát và nhiều cường giả đã chạy không thấy tăm tích. Đẳng cấp cao trong Hải Sa môn đã bị ba huynh đệ chúng ta giết, nhưng thu hoạch không lớn. Chắc chắn báu vật Hải Sa môn bị ba người Đông Hải Tam Sát mang đi, chuyện còn lại tự Thánh Linh cốc sẽ xử lý. Thánh Linh cốc đã lo giải quyết Vi Sinh gia tộc.

- Ba người kia cũng thông minh thật.

Lục Lâm Thiên suy tư, Đông Hải Tam Sát còn sống là tai họa lớn, bài trừ Cực Lạc Tam Quỷ truy sát, không ngờ ba lão già kia đã sớm chạy trốn.

Dương Quỷ nói:

- Nhị thiếu gia, bây giờ chúng ta làm sao đây? Sợ là trong thời gian ngắn ba lão già Đông Hải Tam Sát không dám xuất hiện, chúng ta muốn tìm ra bọn họ rất khó khăn.

- Thông báo cho cường giả toản Đế Đạo Minh nếu thấy Đông Hải Tam Sát thì giết không tha.

Lục Lâm Thiên nói:

- Các ngươi xuống đi.

- Tuân lệnh!

Cực Lạc Tam Quỷ gật đầu, hành lễ ra khỏi đình viện.

Trăng nhạt treo cao, trăng dời sang tây, bóng đêm trước bình minh vừa qua, tia ban mai thứ nhất bắn ra từ sơn mạch. Trong sơn mạch bốc lên sương nhạt tán đi, không khí ẩm ướt mát mẻ.

Trong sơn mạch, một thân hình xuất hiện đáp xuống ngọn núi, thân hình hiện ra, là Lục Lâm Thiên.

Chương 2689: Điều kiện như vậy

Lục Lâm Thiên đứng ngoài đình viện khom người hành lễ, không dám tự tiện vào trong:

- Đệ tử bái kiến sư bá!

Giọng Thánh Linh lão tổ vọng ra từ Thánh Linh lão tổ:

- Sao sáng sớm đã đến chỗ lão thân ta đây?

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng nhìn trong đình viện:

- Đệ tử định hôm nay quay về Phi Linh môn nên đặc biệt đến cáo từ với sư bá.

Trong đình viện tạm ngừng một lúc rồi có thanh âm lại vọng ra:

- Đi đi, dọc đường cẩn thận.

Lục Lâm Thiên sửng sốt, không ngờ sư bá thật sự không giữ hắn lại.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi thay đổi nói:

- Lúc đệ tử đến đây sư phụ từng dặn dò đệ tử nói vài câu với sư bá, sư phụ bảo đệ tử nhất định phải chuyển lời cho sư bá.

- A?

Thanh âm trong đình viện có vẻ kinh ngạc hỏi:

- Vậy ngươi nói đi.

Lục Lâm Thiên ngước mắt lên, hít sâu, nói:

- Sư phụ dặn đệ tử chuyển lời lại với sư bá rằng ngày xưa làm sai một việc, đã sai càng sai thêm. Mấy năm nay sư phụ luôn hối hận vô cùng, nếu được thì mong sư bá cho sư phụ thêm một cơ hội, sư phụ nhất định sẽ không chọn quyết định ngày xưa.

Lục Lâm Thiên nói xong tinh thần quan sát đình viện, khóe môi cong lên thầm nghĩ: Miễn sư bá có tình ý với sư phụ thì chắc chắn sẽ dao động.

Nhưng thật lâu sau đình viện không vang lên thanh âm, khiến Lục Lâm Thiên biến sắc mặt, lòng thấp thỏm.

Thật lâu sau trong đình viện lại truyền ra giọng Thánh Linh lão tổ:

- Lời này thật sự là sư phụ của ngươi nói?

- Đúng vậy! Từng chữ đều là sư phụ nói.

Lục Lâm Thiên khẳng định:

- Nhưng đệ tử không biết sư phụ nói vậy là có ý gì, nghe nửa ngày mà không hiểu.

- Nếu ngươi không nghe hiểu câu này thì còn ai nghe hiểu?

Giọng Thánh Linh lão tổ vọng ra:

- Ngươi đến chào từ biệt ta là giả, nhớ Nghịch Mệnh Hồn Quả mới là thật, ngươi dám lừa gạt cả sư bá của ngươi? Có tin là ta lấy tội sư môn, dưới phạm trên, bất kính với trưởng bối để trị tội ngươi không?

- Sư bá...

Lục Lâm Thiên ngây người, hắn không ngờ sư bá biết hết.

Lục Lâm Thiên sợ hết hồn vội nói:

- Sư bá, đệ tử không phải cố ý, xin sư bá tha lỗi!

sóng không gian chợt lóe, Thánh Linh lão tổ xuất hiện kiếm Lục

Lâm Thiên:

- Được rồi, ta biết ngươi muốn có Nghịch Mệnh Hồn Quả đúng không? Không ngờ sư phụ của ngươi thu được một đệ tử như ngươi. Thôi, lần này không trách ngươi.

Lục Lâm Thiên hành lễ ngay:

- Đa tạ sư bá rộng lượng.

Thánh Linh lão tổ nhìn Lục Lâm Thiên, khẽ thở dài:

- Tiểu tử nhà ngươi biết cách ăn nói, chắc rất được nữ hài tử thích? Không giống sư phụ của ngươi, không biết nói một câu.

- Sư phụ đặt sư bá trong lòng nên không cần nói nhiều.

Mắt Lục Lâm Thiên hấp háy nói:

- Chuyện của sư phụ và sư bá, ta làm vãn bối vốn không nên lắm miệng, nhưng rất muốn nói một câu. Chắc sư bá cũng biết tấm lòng của sư phụ, trong lòng sư phụ chỉ có sư bá.

- Được rồi, tiểu tử này đừng được một tấc lại muốn tiến một thước.

Thánh Linh lão tổ lườm Lục Lâm Thiên:

- Ngươi muốn có Nghịch Mệnh Hồn Quả cũng không phải không thể.

Lục Lâm Thiên mừng hết lớn:

- Đa tạ sư bá!

- Khoan cảm ơn, ta chưa nói ra điều kiện.

Thánh Linh lão tổ mắt lóe tia sáng nói:

- Ta không làm khó dễ ngươi, Nghịch Mệnh Hồn Quả đã không ở trên người ta.

Lục Lâm Thiên mới mừng xong giờ thì hoang mang giật mình:

- A!

Thánh Linh lão tổ nhìn Lục Lâm Thiên:

- Ta đã giao Nghịch Mệnh Hồn Quả cho Vị Ương. Tuy ta sáng tạo ra Thánh Linh cốc nhưng mấy năm qua không quản lý, Vị Ương tuy trên danh nghĩa Thánh Linh cốc nhưng không biết cách bao nhiêu đời, có một số việc không cần tính theo bối phận. Hôm qua ta nói với Vị Ương, nếu ngươi đồng ý thành hôn với Vị Ương thì Nghịch Mệnh Hồn Quả là của ngươi, còn nếu ngươi không chịu thì ta cũng hết cách.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc tiếp tục bảo:

- Sư bá, việc này không được, đệ tử là người có hôn ước, hơn nữa Dạ cốc chủ sẽ không đồng ý!

Thánh Linh lão tổ mỉm cười nói:

- Ngươi không chỉ có một hôn ước, thêm một cái cũng không sao. Vị Ương thì ta đã hỏi rồi, nàng không có ý kiến.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói:

- Sư bá, điều này không thể nào!

Nói thế nào thì Lục Lâm Thiên biết rõ Dạ Vị Ương không thích nam nhân, nói theo kiểu kiếp trước Dạ Vị Ương là lạp lạp, thích nữ nhân, sao nàng có thể chọn nam nhân được?

- Vị Ương đã đồng ý. Cứ thế quyết định đi. Nếu ngươi thành thân với Vị Ương thì cứ mang Nghịch Mệnh Hồn Quả đi, ta đã quyết định rồi sẽ không sửa đổi chuyện này. Nếu ngươi muốn rời đi giống như sư phụ của ngươi thì cứ đi.

Thánh Linh lão tổ nói xong lắc người biến mất.

Lục Lâm Thiên mếu:

- Sư bá!

Lục Lâm Thiên không ngờ sư bá bày trò này ra, hắn biết làm sao bây giờ?

Lục Lâm Thiên đứng ngoài định viện không nghe Thánh Linh lão tổ nói gì thêm, hắn bất đắc dĩ chờ một lúc rồi thui thủi đi.

Lục Lâm Thiên quay về đình viện đặt chân trong Thánh Linh cốc.

Nhìn bộ dạng của Lục Lâm Thiên, Dương Quá hỏi:

- Nhị đệ, sao vậy?

Đám người Hắc Vũ, Kim Huyền, Lục Tâm Đồng, Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư, Huyết Mị đều có mặt trong đình viện, khó hiểu nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài:

- Ài.

Lục Lâm Thiên kể lại yêu cầu của Thánh Linh lão tổ cho mọi người nghe.

Cực Lạc Tam Quỷ luôn miệng chúc mừng:

- Chúc mừng nhị thiếu gia, chúc mừng nhị thiếu gia!

Lục Lâm Thiên trừng Cực Lạc Tam Quỷ:

- Các ngươi chúc mừng cái gì?

Âm Quỷ cười nói:

- Nhị thiếu gia, tuy Âm Dương Vương Dạ Vị Ương mặc đồ nam nhưng nhìn ra được chắc chắn xinh đẹp động lòng người, cộng thêm có báu vật Nghịch Mệnh Hồn Quả, nếu phát tin ra ngoài không biết bao nhiêu người giành giật bể đầu xông lên, chỉ mình nhị thiếu gia mới có phúc khí này.

Lục Lâm Thiên trừng Âm Quỷ, bực bội nói:

- Nhảm nhí, cút sang bên đi.

Dương Quá mỉm cười nói:

- Nhị đệ, ta cảm thấy Âm Quỷ nói có đạo lý, nhị đệ không bị tổn thất gì.

Thấy có người hát đệm, Âm Quỷ đắc ý nói:

- Đại thiếu gia hiểu đạo lý nhất.

Qua thời gian này ở chung, Tam Quỷ không sợ Lục Lâm Thiên như trước, nhưng lòng kính trọng thì càng đậm thêm. Trước kia Tam Quỷ bị uy hiếp mới vào Lục gia, hiện tại hoàn toàn là tự nguyên, giờ có người bắt buộc đuổi bọn họ ra Lục gia thì Tam Quỷ sẽ xử kẻ đó.

Lục Tâm Đồng đếm ngón tay, vui sướng khi người gặp họa:

- Ca ca, ta cũng thấy không có gì, Âm Dương Vương Dạ Vị Ương không tệ. Nhưng ca ca coi chừng Hồng Lăng tỷ, Tiểu Linh tỷ, Cảnh Vân tỷ, Vô Song tỷ.

Lục Lâm Thiên trừng Lục Tâm Đồng:

- Tiểu nha đầu, phải tìm một gia đình gả muội đi mới được.

Lục Tâm Đồng chu moi nói:

- Ta không thèm gả!

Hắc Vũ mắt lóe tia sáng hỏi Lục Lâm Thiên:

- Thiếu chủ định làm sao?

- Ta cũng không biết.

Lục Lâm Thiên nhức đầu, không biết nên làm thế nào cho phải:

- Ta đi gặp Dạ cốc chủ trước, nhìn xem rồi quyết định sau.

Lục Lâm Thiên thở dài, dù thế nào thì hắn phải trả giá tất cả quyết có được Nghịch Mệnh Hồn Quả.

Lát sau trước một kiến trúc đình viện trang nhã, Lục Lâm Thiên đi theo đệ tử Thánh Linh cốc dẫn đường tới đây.

Chương 2690: Được đến Hồn Quả 1

Đệ tử Thánh Linh cốc lên tiếng:

- Lục minh chủ, cốc chủ ở bên trong, mời Lục minh chủ vào.

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu nói:

- Đa tạ.

Lục Lâm Thiên phất trường bào cất bước đi vào đình viện.

Trong đình viện rất tinh xảo, khắp nơi vô cùng thanh tú.

Lục Lâm Thiên đang quan sát thì nghe giọng Dạ Vị Ương vang lên:

- Lục minh chủ, mời vào!

Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến vào gian phòng tinh xảo nguồn phát ra thanh âm. Trong một cái lư hương có làn khói nhạt bốc lên, mùi hương không phải phiên ốc nhưng khiến người thoải mái thư giãn.

Một bóng dáng yêu kiều đứng trong phòng, bóng lưng yểu điệu khiến người ma mang. Lục Lâm Thiên sửng sốt, trực giác có gì khác lạ.

Thanh âm nhẹ nhàng vang lên:

- Lục minh chủ đến rồi sao?

Bóng lưng xoay người, khuôn mặt tuyệt đẹp xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc trố mắt. Đây là khu ôn mặt đẹp tuyệt trần, ngọc nhan nhã trí điêu khắc ngũ quan tuyệt mỹ, đôi mắt ướt nước trong veo nhưng hơi mông lung, có thể nhìn thấu tất cả. Mũi nhỏ xinh, môi mỏng như cánh ve nhỏ tựa anh đào vẽ ý cười trên khuôn mặt tinh xảo không tỳ vết.

Lục Lâm Thiên ngây người:

- Đẹp quá!

Lục Lâm Thiên đã thấy rất nhiều nữ nhân xinh đẹp nhưng phải công nhận đều không bằng người trước mắt, nữ nhân đẹp tuyệt trần. Không khó nhìn ra đây là Âm Dương Vương Dạ Vị Ương mặc đồ nữ, từ lâu Lục Lâm Thiên đã nghĩ nàng mà mặc đồ nữ sẽ rất động lòng người nhưng không ngờ đẹp tới nhường này.

Lục Lâm Thiên nhìn ngây ngốc, khuôn mặt tinh xảo toát ra nét quyến rũ, đôi mắt hút hồn người. Nàng mặc váy dài màu trắng nhạt tôn lên da trắng như tuyết.

May mắn Lục Lâm Thiên đã thấy nhiều nữ nhân xinh đẹp nên nhanh chóng tỉnh táo lại:

- Không ngờ Dạ cốc chủ mặc đồ nữ vào sẽ lộng lẫy như thế.

Dạ Vị Ương nhởn miệng cười nhìn Lục Lâm Thiên:

- Chẳng lẽ trong mắt Lục minh chủ thì ta mặc đồ nữ không thể gặp người sao?

Chẳng hiểu sao gò má Dạ Vị Ương hây hồng.

Lục Lâm Thiên vội nói:

- Dĩ nhiên là không, chẳng phải khiến tại hạ bị kinh diễm một phen.

- Mời ngồi.

Có vẻ Dạ Vị Ương sớm biết Lục Lâm Thiên sẽ đến, trong phòng chuẩn bị sẵn nhiều thứ, có cả bình trà thơm.

Hai người ngồi ngay ngắn, Lục Lâm Thiên biết Dạ Vị Ương rõ ràng điều kiện của Thánh Linh lão tổ. Không khí giữa hai người có chút lúng túng.

Dạ Vị Ương nhìn Lục Lâm Thiên, phá vỡ không khí ngượng ngùng trước hết:

- Lục minh chủ đến là vì điều kiện của lão tổ đúng không?

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu:

- Đúng vậy!

Lục Lâm Thiên nhìn Dạ Vị Ương trước mắt:

- Không biết ý định của Dạ cốc chủ thế nào?

Dạ Vị Ương ngần ngừ, mắt đẹp hấp háy hỏi Lục Lâm Thiên:

- Việc này là lão tổ dặn bảo, Vị Ương không dám cãi lại nhưng không biết ý của Lục minh chủ ra sao?

Mắt Lục Lâm Thiên hấp háy:

- Lục ta chỉ sợ uất ức cho Dạ cốc chủ.

Mắt Dạ Vị Ương sáng ngời nhìn Lục Lâm Thiên, nhoẻn miệng cười, nụ cười động lòng người:

- Nên là Lục minh chủ khinh thường tiểu nữ tử đi.

- Đương nhiên không, Dạ cốc chủ xinh đẹp tuyệt trần đủ khiến nam nhân trong thiên hạ rung động, là Lục ta trèo cao.

Lục Lâm Thiên ngần ngừ nhìn Dạ Vị Ương:

- Hơn nữa ta nghe nói Dạ cốc chủ không thích...

Dạ Vị Ương mỉm cười hỏi lại:

- Nghe nói ta thích nữ nhân, phải không?

Lục Lâm Thiên gật đầu:

- Đúng vậy!

Nhiều người trên đại lục đều biết chuyện này.

Dạ Vị Ương lại cười hỏi:

- Xin hỏi có ai chính mắt thấy chưa?

Lục Lâm Thiên sửng sốt, thế thì không, hắn cũng chỉ nghe nói qua. Lục Lâm Thiên nhìn Dạ Vị Ương, lắc đầu.

Dạ Vị Ương mỉm cười nói:

- Tin đồn đôi khi không đáng tin, khuôn mặt của ta gây nhiều chú ý lại là cốc chủ Thánh Linh cốc, có nhiều điều bất tiện nên ta dùng cách này, thế là yên tịnh nhiều.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói:

- Thì ra là vậy.

Không hiểu sao trong lòng Lục Lâm Thiên thầm mừng.

Dạ Vị Ương nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, hỏi:

- Lục minh chủ nhất định muốn có được Nghịch Mệnh Hồn Quả sao?

Lục Lâm Thiên đáp:

- Gia sư chờ Nghịch Mệnh Hồn Quả cứu giúp, nên dù thế nào thì ta phải có được Nghịch Mệnh Hồn Quả!

Dạ Vị Ương hỏi:

- Vậy là bây giờ Lục minh chủ đã có quyết định muốn cưới ta?

Lục Lâm Thiên nhìn Dạ Vị Ương:

- Có lẽ điều này không công bằng với Dạ cốc chủ, nhưng ta phải có được Nghịch Mệnh Hồn Quả, nên ta không còn cách nào khác.

Dạ Vị Ương nhìn Lục Lâm Thiên, mắt sáng hấp háy, gật gù nhấp ngụm chè xanh.

Dạ Vị Ương lại ngước nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lục minh chủ muốn cưới nhưng chưa chắc ta chịu gả. Lão tổ đã nói có gả hay không tùy ý ta, tuy hiện tại Lục minh chủ là đối tượng toàn bộ nữ nhân trên đại lục muốn đến gần nhưng với ta thì không nhất định muốn gả cho Lục minh chủ. Huống chi Lục minh chủ đã có nhiều vị hôn thê, mỗi người khuynh quốc khuynh thành, gia thế hiển hách. Ta gả cho Lục minh chủ thì có ích lợi gì?

Lục Lâm Thiên cứng họng:

- Cái này...

Đây là vấn đề Lục Lâm Thiên chưa từng nghĩ đến, hắn có thể cưới nhưng không có nghĩa là người ta nhất định sẽ gả.

Lục Lâm Thiên ngây người, mắt hấp háy:

- Dạ cốc chủ, Nghịch Mệnh Hồn Quả cực kỳ quan trọng với ta. Dạ cốc chủ hãy nêu điều kiện đi, Lục ta dù phải vượt lửa qua sông cũng không chối từ.

Dạ Vị Ương mỉm cười hỏi:

- Nếu ta muốn Lục minh chủ bỏ hết hôn ước chỉ cưới một mình ta thì sao? Vậy thì Lục minh chủ mới có được Nghịch Mệnh Hồn Quả, cứu sư phụ của mình. Hai bên chỉ có thể chọn một, Lục minh chủ sẽ chọn cái nào?

Lục Lâm Thiên cười khổ:

- Cái này...

Lục Lâm Thiên trầm ngâm một lúc, nói:

- Nếu Dạ cốc chủ nói ta phải lựa chọn thì ta sẽ không chọn cái nào.

Dạ Vị Ương hỏi:

- Vậy ra Lục minh chủ không định cứu sư phụ của mình?

Lục Lâm Thiên đáp:

- Tất nhiên phải cứu sư phụ, không có sư phụ thì không có Lục Lâm Thiên ta. Dù trên phụ trời, dưới phụ đất thì ta sẽ không phụ sư diệt tổ.

Lục Lâm Thiên tạm ngừng một lúc, mắt nhìn Dạ Vị Ương, trầm giọng nói:

- Nhưng ta sẽ không bỏ nữ nhân nào của mình. Ta đã hứa với các nàng, bọn họ chịu giao mình cho Lục Lâm Thiên ta, khi ta chẳng có cái gì mà các nàng không hề rời xa. Đến hôm nay ta nợ các nàng quá nhiều, sao có thể bỏ họ được? Trừ phi ta chết nếu không sẽ không người nào rời khỏi ta, không một người. Ta đã hứa hẹn thì trừ phi các nàng không muốn, nếu không ta tuyệt đối không lấy lại.

Nhìn biểu tình kiên nghị của Lục Lâm Thiên, Dạ Vị Ương ngẩn ngơ một lúc rồi khẽ nói:

- Làm nữ nhân, ta thật rất hâm mộ bọn họ, có lẽ ta nên gặp ngươi sớm hơn.

Lục Lâm Thiên nói:

- Dạ cốc chủ. Trừ hai điều kiện này hãy nêu điều khác đi.

Dạ Vị Ương nhìn Lục Lâm Thiên, giao một hộp ngọc cho hắn:

- Lục minh chủ, cầm đi.

Lục Lâm Thiên nhận lấy hộp ngọc mở ra, năng lượng linh hồn bàng bạc đến cực độ bừng lên, khiến linh hồn run rẩy, bên trong chính là Nghịch Mệnh Hồn Quả.

- Đây là... Nghịch Mệnh Hồn Quả!

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi:

- Dạ cốc chủ, sao...?

Chương 2691: Được đến Hồn Quả 2

Lục Lâm Thiên không ngờ Dạ Vị Ương sẽ giao Nghịch Mệnh Hồn Quả cho hắn.

- Cầm đi.

Dạ Vị Ương nói:

- Ngươi muốn cưới nhưng chưa chắc ta muốn gả. Thứ này là vật cứu sư phụ của ngươi, dù thế nào thì ngươi sẽ muốn lấy nó. Ta không muốn ép ngươi thành thân với ta, ngươi như vậy ở bên cạnh ta có ích gì? Dạ Vị Ương ta không cần làm như vậy.

Lục Lâm Thiên nhìn Dạ Vị Ương, mắt lóe tia cảm kích và xin lỗi:

- Nhưng Dạ cốc chủ, bên sư bá...

Dạ Vị Ương nói:

- Bên lão tổ thì ta sẽ tự đi nói, cùng lắm bị lão tổ trách phạt một phen, còn hơn là ép ngươi thành thân với ta. Dưa hái xanh không ngọt, ta hiểu điều này.

Lục Lâm Thiên nói:

- Hay là để ta cùng Dạ cốc chủ đi xin tội với sư bá.

- Không cần.

Mắt đẹp nhìn Lục Lâm Thiên, Dạ Vị Ương hỏi:

- Lục minh chủ, có một vấn đề Lục minh chủ trả lời được không?

Lục Lâm Thiên gật đầu nghiêm mặt nói:

- Xin Dạ cốc chủ cứ hỏi!

Dạ Vị Ương cắn nhẹ bờ môi hỏi:

- Nếu không có mấy vị hôn thê kia thì ngươi có cam lòng thành thân với ta?

Lục Lâm Thiên nhìn Dạ Vị Ương, trả lời:

- Ta cũng không biết.

- Chẳng lẽ ngươi cho rằng khuôn mặt của ta không đẹp bằng mấy vị hôn thê của ngươi?

Môi son cong lên, mắt hấp háy, rèm mi dài đường cong động lòng người khiến đôi mắt sáng càng lung linh.

- Đương nhiên không phải.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Cái này không liên quan gì mặt đẹp. Ta có mấy vị hôn thê, vì chúng ta yêu nhau nên mới cùng nhau, ta thích hết mọi thứ của họ, thích vài điểm đặc biệt trên người họ. Ví dụ tiểu Linh ngây thơ xinh đẹp, Hồng Lăng đáng yêu đơn giản, Cảnh Văn nhạy bén trí tuệ, Vô Song lương thiện thanh nhã.

Dạ Vị Ương hỏi:

- Trên người bọn họ không có khuyết điểm sao?

- Con người không hoàn mỹ, ai không có khuyết điểm?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Nhưng khuyết điểm của các nàng ở trong mắt ta thành đặc điểm. Nếu Dạ cốc chủ xem khuyết điểm của mọi người thành đặc điểm thì miễn đối tượng không phải kẻ siêu độc ác, Dạ cốc chủ sẽ phát hiện tất cả trở nên khác biệt.

Dạ Vị Ương nhìn Lục Lâm Thiên, trầm ngâm nói:

- Nghe lời Lục minh chủ nói xong giúp Vị Ương được lợi nhiều.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Dạ cốc chủ khách sáo.

Dạ Vị Ương hỏi:

- Lục minh chủ có biết tại sao ta đưa Nghịch Mệnh Hồn Quả cho Lục minh chủ không?

Lục Lâm Thiên cảm kích nói:

- Đa tạ Dạ cốc chủ thành toàn, về sau chuyện của Thánh Linh cốc là việc của Phi Linh môn ta, chuyện của Dạ cốc chủ là việc của Lục ta.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng khó phát hiện.

- Ta không nói những điều này.

Dạ Vị Ương ngước mắt đẹp lên:

- Lục minh chủ mau đi đi, ta sợ lão tổ sẽ đổi ý hoặc phát hiện ta đưa Nghịch Mệnh Hồn Quả cho Lục minh chủ. Nên Lục minh chủ đi sớm là hơn, nếu có cơ hội ta sẽ đi Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Đa tạ, Lục ta xin cáo từ.

Nghịch Mệnh Hồn Quả đã vào tay, Lục Lâm Thiên hơi sợ sư bá sẽ đổi ý thì tiêu.

Lục Lâm Thiên rời khỏi đình viện nhưng bị Dạ Vị Ương kêu lại:

- Lục minh chủ dừng bước.

Lục Lâm Thiên ngoái đầu hỏi:

- Dạ cốc chủ có gì dặn bảo?

Dạ Vị Ương hỏi:

- Không biết hiện tại Lục minh chủ có phát hiện đặc diểm gì trên người của ta không?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Có, đương nhiên là có.

- A?

Dạ Vị Ương mắt lóe tia sáng hỏi:

- Không biết Lục minh chủ phát hiện đặc điểm gì?

Lục Lâm Thiên cười cười:

- Không thể nói, không thể nói.

Lục Lâm Thiên lắc người ra khỏi đình viện.

Dạ Vị Ương nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên, mắt sáng lóe tia buồn bã:L

- Người không nhìn thấu, khiến nữ nhân không thể dễ dàng đến gần rồi lại muốn gần gũi.

Dạ Vị Ương lẩm bẩm:

- Ta đưa Nghịch Mệnh Hồn Quả cho ngươi vì không muốn ép ngươi, chẳng bằng khiến ngươi mãi mãi nhớ kỹ ta.

Ngay lúc này, trong đình viện.

Thánh Linh lão tổ đột nhiên xuất hiện trước mặt Dạ Vị Ương:

- Vị Ương, ngươi thật to gan, dám làm trái mệnh lệnh của ta!

Dạ Vị Ương sửng sốt, hoảng hốt sau đó lấy lại tinh thần:

- Lão tổ!

Dạ Vị Ương bình tĩnh lại, hành lễ:

- Đệ tử kính chào lão tổ, xin lão tổ thứ tội.

Thánh Linh lão tổ buông tiếng thở dài:

- Được rồi, đứng lên đi.

Thánh Linh lão tổ nhìn hướng Lục Lâm Thiên đã mất hút:

- Tiểu tử này giống y sư phụ của hắn, sư phụ thế nào thì đệ tử thế ấy. Nhưng hắn không háo sắc, khuôn mặt như ngươi mà vẫn bị từ chối được, xem như không khiến ta thất vọng.

Thấy lão tổ không nổi giận, Dạ Vị Ương thở phào nhẹ nhõm:

- Lão tổ...

Thánh Linh lão tổ kéo Dạ Vị Ương dậy:

- Đứng lên đi!

Thánh Linh lão tổ nhìn Dạ Vị Ương trước mặt, đôi mắt sâu thẳm mênh mông lóe tia sáng, vô hình trung làm nàng không dám nhìn thẳng. Như thể Dạ Vị Ương trần trụi trước đôi mắt kia, bị người nhìn thấu.

Thánh Linh lão tổ nhìn Dạ Vị Ương, nói:

- Thật ra lần này ta cũng thử thách ngươi. Lão tổ nhìn ra được trong lòng của ngươi e rằng sớm có tiểu tử kia.

Dạ Vị Ương xấu hổ đỏ mặt càng thêm xinh đẹp:

- Lão tổ...

Vẻ đẹp này hiện không có nam nhân nào được ngắm.

Thánh Linh lão tổ khẽ thở dài:

- Ngươi đừng chối, lão tổ có ánh mắt, nếu không đã chẳng giao Nghịch Mệnh Hồn Quả cho ngươi. Nhưng không ngờ ngươi lén giao Nghịch Mệnh Hồn Quả cho tiểu tử kia.

Dạ Vị Ương nói:

- Đệ tử xin nguyện nhận bất cứ trách phạt nào.

Thánh Linh lão tổ nói:

- Phạt ngươi làm gì? Ngươi làm tốt hơn lão tổ nghĩ, đây là cách làm thông minh, tốt hơn ép buộc hắn. Lão tổ cũng biết đạo lý dưa hái xanh không ngọt, tiểu tử này nợ ngươi một phần nhân tình, về sau nếu dám không trả thì lão thân sẽ không dễ dàng tha cho hắn!

Trong sơn mạch bao la, núi non trập trùng, c úc thương thương, sơn tư biến hóa đa đoan, có sông uốn lượn khúc khuỷu.

- Grao!

Thiên Sí Tuyết Sư đập cánh bay cao, đám người Lục Lâm Thiên ngồi trên lưng nó nhanh chóng rời khỏi Thánh Linh cốc, không dám chào từ biệt Thánh Linh lão tổ. Lục Lâm Thiên không muốn có được Nghịch Mệnh Hồn Quả lại mất đi.

Nếu người khác muốn cướp Nghịch Mệnh Hồn Quả của hắn thì Lục Lâm Thiên không cho rằng có bao nhiêu người thành công, dù thực lực mạnh hơn hắn thì cũng khó thể mạnh mẽ cướp đồ trong tay hắn.

Nhưng đối diện cường giả như Thánh Linh lão tổ thì Lục Lâm Thiên không nghĩ vậy, chạy về Phi Linh môn trước là hơn.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng trên lưng Lục Lâm Thiên, trong đầu suy tư nhiều chuyện, khó thể bình tĩnh nổi lòng. Hiện tại đã có được Nghịch Mệnh Hồn Quả, tuy Lục Lâm Thiên vội vàng trở về nhưng trong ba điều kiện ưu tiên để phục hồi mà sư phụ nói thì đã có Nghịch Mệnh Hồn Quả, thân thể rồi chỉ kém Mộc Hoàng chi khí của Bắc Cung gia tộc. Điều này hơi rắc rối chút, không biết Vô Song đã trở về Giải Linh Tôn Giả chưa.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Nhưng ít ra lấy được Nghịch Mệnh Hồn Quả khó có nhất.

Dù nói sao thì lần này đã được đến Nghịch Mệnh Hồn Quả khó kiếm nhất, sư phụ có hy vọng phục hồi.

Chương 2692: Chuẩn bị xuất phát

Thiên Sí Tuyết Sư khổng lồ xuyên qua tầng mây, thân hình Tuyết Sư to lớn đập đôi cánh, không gian bốn phía vặn vẹo các tia sóng gợn. Khí lưu rít gào xẹt qua kéo theo tiếng xé gió trầm thấp, lúc này tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư sắp đến mức độ khiến người kinh khủng, xé gió bay đi.

Tuy tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư khá nhanh nhưng cần chút thời gian. Lục Lâm Thiên ngồi khoanh chân trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, khí lưu rít gào hai bên cùng với cuồng phong quét qua. Áo xanh bay phất phới, vầng sáng vô hình dựng quanh thân Lục Lâm Thiên, hắn âm thầm lĩnh ngộ. Lát sau Lục Lâm Thiên nhắm chặt mắt lại, toàn bộ tinh thần chìm vào lĩnh ngộ, quanh thân tràn ngập năng lượng thiên địa nhàn nhạt.

Nhìn Lục Lâm Thiên giây lát đã tiến vào trạng thái lĩnh ngộ làm Kim Huyền trợn mắt há hốc mồm.

Không ai biết Lục Lâm Thiên được đến các loại ích lợi, đặc biệt từ khi có được ba quyển Vô Tự Thiên Thư kỳ dị thì tốc độ lĩnh ngộ càng siêu nhanh. Người khác lĩnh ngộ muôn vàn khó khăn còn Lục Lâm Thiên thì đường bằng phẳng, hầu như chưa từng gặp trở ngại nào lớn.

Thời gian chậm rãi trôi, trong không gian có luồng năng lượng thiên địa quay quanh bên Lục Lâm Thiên. Hắn lĩnh ngộ là Thì Không Lao Ngục, tương đương với cùng lúc lĩnh ngộ mọi thứ khác.

Trong lĩnh ngộ này Lục Lâm Thiên hoàn toàn tiến vào trạng thái huyền diệu, trên đường đi Cổ vực sẽ phải quá không gian trung động Ma Vân thành trước. Dọc đường đi Lục Lâm Thiên đắm chìm trong lĩnh ngộ, không hay biết gì. Thời gian tối rất nhanh trong lĩnh ngộ mênh mông.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, mọi người nhắm mắt tĩnh thần, tiềm tâm tĩnh tu.

Phi Linh môn không thay đổi gì trong mấy ngày nay. Lục Lâm Thiên trở về Phi Linh môn liền cùng Hắc Vũ, Kim Huyền chạy vào đình viện sau núi.

Trong đình viên sau núi có đám cường giả đang ngồi. Thánh Thủ Linh Tôn định hỏi chuyến đi Thánh Linh cốc thế nào thì Lục Lâm Thiên đã đặt Nghịch Mệnh Hồn Quả vào tay lão. Hộp ngọc mở ra, khi Nghịch Mệnh Hồn Quả hiện ra thì năng lượng linh hồn bàng bạc tràn ngập đủ khiến tất cả cường giả có mặt tim đập nhanh.

Thân hình ảo của Thánh Thủ Linh Tôn run nhẹ:

Mắt Thánh Thủ Linh Tôn rung động nhìn Lục Lâm Thiên:

- Nghịch Mệnh Hồn Quả, đây chính là Nghịch Mệnh Hồn Quả!

- Sư phụ, đã tìm được Nghịch Mệnh Hồn Quả, sư phụ có thể phục hồi!

Lục Lâm Thiên nhìn ánh mắt kích động của sư phụ, khóe môi hắn cong lnê, rốt cuộc có thể làm chút gì cho sư phụ.

- Nghịch Mệnh Hồn Quả, đây chính là Nghịch Mệnh Hồn Quả!

Thánh Thủ Linh Tôn kích động vô cùng, rốt cuộc tìm được báu vật này.

Nam thúc hết sức giật mình:

- Đây là Nghịch Mệnh Hồn Quả sao?

Báu vật này vô cùng hiếm thấy, chỉ tồn tại trong tin đồn.

Thánh Thủ Linh Tôn kích động qua đi hỏi Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, ngươi lấy Nghịch Mệnh Hồn Quả ở đâu ra?

Lục Lâm Thiên, Hắc Vũ nhìn nhau, lần lượt kể tình huống đại khái. Khi nói đến Lục Lâm Thiên bắt giữ Vi Sinh gia tộc ngũ tổ thì Thánh

Thủ Linh Tôn, Nam thúc rất rung động. Cuối cùng Ám U Lão Quỷ đi ra, làm Nam thúc, Thánh Thủ Linh Tôn hết hồn.

Thánh Thủ Linh Tôn mắt lóe tia sáng nói:

- Không ngờ Ám U Lão Quỷ còn sống, lúc trước cùng thế hệ với ta.

Nam thúc nói:

- Ta có nghe nói về người này, là một lão quỷ nổi tiếng ác, dường như đã lâu chưa lộ mặt.

Hắc Vũ nói:

- Người đi ra đã là đẳng cấp chuẩn đế.

Thánh Thủ Linh Tôn hỏi:

- Đẳng cấp chuẩn đế... Kim Huyền đối phó hắn sao?

Thánh Thủ Linh Tôn biết thực lực của Kim Huyền, chỉ mình Kim Huyền mới đối phó được.

Kim Huyền nói:

- Ta chỉ có thể ức chế Ám U Lão Quỷ, muốn giết chết dù có dốc hết sức cũng khó làm được. Về sau xuất hiện một siêu cường giả mới tiêu diệt được Ám U Lão Quỷ.

Thực lực của Kim Huyền chỉ có thể ức chế Ám U Lão Quỷ, làm bị thương thì dễ chứ chặn giết rất khó khăn.

Nam thúc nghi hoặc hỏi:

- Còn ai có thể giết một chuẩn đế?

Con ngươi Thánh Thủ Linh Tôn co rút nghĩ nghĩ đến điều gì, nhìn Hắc Vũ hỏi:

- Hắc Vũ, chẳng lẽ...

Hắc Vũ nói:

- Chủ nhân, là đại tiểu thư đi ra. Đại tiểu thư đã đột phá đế giai, một chiêu giết Ám U Lão Quỷ dưới chưởng.

Thánh Thủ Linh Tôn khẽ thở dài:

- Không ngờ nàng thật sự đột phá đế giai.

- Không ngờ Thánh Linh cốc còn còn có cường giả như vậy.

Nam thúc kinh thán nhìn hướng Thánh Thủ Linh Tôn:

- Đoan Mộc huynh, hèn gì huynh nói Thánh Linh cốc sẽ không có gì đáng lo, hóa ra biết trước trong Thánh Linh cốc có cường giả như vậy. Ám U Lão Quỷ đó xui thật, chắc mới đột phá chuẩn đế chưa lâu thế mà chết vào tay đế giả thật sự, bi kịch. Ám U Lão Quỷ mà biết trong Thánh Linh cốc có đế giả thì tuyệt đối không dám đến gần Thánh Linh cốc.

Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Ta chỉ suy đoán, không ngờ nàng đã đột phá đế giả.

Lục Lâm Thiên kể tiếp sự việc đại khái, mọi người nghe hiểu sơ. Báu vật xuất hiện là Nghịch Mệnh Hồn Quả vật nghịch thiên, Nam thúc rất vui sướng.

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn Lục Lâm Thiên, cười khổ nói:

- Lâm Thiên, ta và sư bá của ngươi có vài việc chưa giải quyết xong, không ngờ kéo cả ngươi vào.

- Sư phụ, đệ tử cho rằng sư bá cố ý nói như vậy.

Lục Lâm Thiên nhìn sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn:

- Sư phụ, đệ tử thấy Phi Linh môn cũng không có gì, đệ tử định ngay hôm nay lên đường đi Bắc Cung gia tộc một chuyến, lấy một Mộc Hoàng chi khí là sư phụ sẽ phục hồi được.

Thánh Thủ Linh Tôn ngần ngừ:

- Cũng tốt, có quan hệ của nha đầu Vô Song và ngươi không chừng ngươi đi Bắc Cung gia tộc sẽ không có nhiều chuyện xảy ra. Dọc đường đi nhớ cẩn thận chút.

Đã có Nghịch Mệnh Hồn Quả thì tất nhiên Thánh Thủ Linh Tôn hy vọng mình sớm phục hồi.

Lục Lâm Thiên nói:

- Ừm! Đệ tử sẽ chú ý. Sư bá còn tặng quà cho đệ tử, dù gặp phải chuẩn đế cũng đủ dùng.

Trong tay Lục Lâm Thiên có ngọc giản sư bá tặng, cường giả chuẩn đế bình thường cũng sẽ chết hoặc ít ra tổn hại nặng, tương đương hắn có thêm át chủ bài lợi hại.

- Vậy thì tốt, thế thì dọc đường đi sẽ không có chuyện gì lớn.

Mắt Nam thúc hấp háy nói:

- Nhưng theo ta biết thì khoảng cách Bắc Cung gia tộc khá xa, tuy Bắc Cung gia tộc cũng có đường hầm không gian của mình nhưng không sử dụng với bên ngoài.

- Nghĩa phụ, Bắc Cung gia tộc này nằm ở đâu?

Có Thiên Sí Tuyết Sư ở sẽ không mất nhiều thời gian.

Nam thúc nói:

- Trong Vạn Mộc lâm, chỗ cục thể thì ta cũng không rõ ràng. Nhưng có một nơi chắc chắn biết chỗ Bắc Cung gia tộc.

Lục Lâm Thiên lên tiếng:

- Nghĩa phụ đang nói tói Thiên Địa các phải không?

Nam thúc nói:

- Đúng rồi, ngươi hãy đi hỏi xem, tuy Thiên Địa các sẽ không nói cho người bình thường biết địa điểm lục đại nhân hoàng tộc nhưng nếu ngươi đi thì không tới mức hoàn toàn không có cơ hội. Dù sao cũng tiện đường, ngươi hãy đi hỏi thử.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Tốt, vậy ta sẽ ghé Thiên Địa các hỏi trước.

Đi hỏi trước cũng tốt, tránh cho tìm lung tung khắp nơi.

Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Lâm Thiên, quên nói với ngươi một chuyện.

Chương 2693: Đều có mưu đồ 1

Lục Lâm Thiên ngước đầu hỏi Thánh Thủ Linh Tôn:

- Xin sư phụ cứ nói.

Thánh Thủ Linh Tôn bảo:

- Ta cần Mộc Hoàng chi khí không phải loại bình thường là được, nghe đồn trong Bắc Cung gia tộc có một viên Thiên Mộc Thần Thụ. Cần một Mộc Hoàng chi khí Thiên Mộc Thần Thụ mới được.

Lục Lâm Thiên đáp:

- Đệ tử ghi nhớ.

Mặc kệ sư phụ cần thứ gì thì Lục Lâm Thiên chắc chắn sẽ tìm cách lấy vào tay, huống chi hiện tại chỉ thiếu Mộc Hoàng chi khí là sư phụ có cơ hội phục hồi.

Bàn bạc một phen qua đi, Lục Lâm Thiên rời khỏi đình viện, chợt nhớ phải chào từ biệt phụ thân, mẫu thân. Đi Bắc Cung gia tộc sẽ tốn nhiều thời gian, trong Phi Linh môn hiện có Nam thúc tọa trấn, tạm thời Lục Lâm Thiên không quá lo.

Lục Lâm Thiên hơi lo Thiên Địa Minh, cũng vì lo lắng Thiên Địa Minh nên hắn muốn sớm khiến sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn phục hồi. Chỉ khi sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn phục hồi tu vi thời kỳ đỉnh cao sẽ tăng thêm một siêu cường giả cho Phi Linh môn.

Nếu sư phụ có thể thừa cơ đột phá bình cảnh ngày xưa thì càng tuyệt, trong lòng Lục Lâm Thiên luôn mong mỏi sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn sẽ phục hồi thậm chí đột phá.

Sau khi Lục Lâm Thiên rời đi, hắn đến thăm mẫu thân. Lục Lâm Thiên mới tới ngoài đình viện chưa vào trong thì một bóng dáng thướt tha đáp xuống, mắt hắn tập trung nhìn vào người đến.

Thanh âm nũng nịu vang lên:

- Trở lại cũng không đi gặp ta.

Thân hình thướt tha đứng cạnh Lục Lâm Thiên, là một nữ nhân xinh đẹp có mái tóc đen như thác đơn giản cột sau đầu, ngũ quan tinh xảo, da trắng nõn, quần áo bao cặp mông vêu săn chắc, đôi chân dài đầy đặn, hai bên hông treo đoản kiếm dài nửa thước đồ án tinh mỹ.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ nhân trước mắt, tia sáng chợt lóe trong mắt, mỉm cười nói:

- Tiểu Linh sao đến đây?

Người đến là Lữ Tiểu Linh, nàng nhìn Lục Lâm Thiên, mắt lộ tia vui mừng sau đó chu môi.

Lữ Tiểu Linh cáu kỉnh trừng Lục Lâm Thiên:

- Ngươi trở lại mà không gặp ta nên ta đành tự tìm tới!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Xin lỗi, thật tình là vì ta rất bận rộn, đang định làm xong vài chuyện thật nhanh để đi thăm nàng, ai ngờ nàng tới trước.

Lục Lâm Thiên tiến lên nắm bàn tay ngọc:

- Đẹp hơn trước kia nhiều.

Mắt sáng trợn to nhưng trong đôi mắt khó có tia giận dữ:

- Bớt nói nhảm đi, ta còn chưa nguôi giận!

Lục Lâm Thiên nhìn Lữ Tiểu Linh, hỏi:

- Vậy phải làm sao Tiểu Linh mới nguôi giận? Tiểu Linh nói đi, ta tuyệt đối sẽ làm được.

Lữ Tiểu Linh nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm như sợ hắn đổi ý:

- Nếu ta nói thì ngươi thật sự đồng ý sao?

Ngón trỏ Lục Lâm Thiên gãi mũi, cô nương này có âm mưu từ sớm rồi sao?

- Đương nhiên rồi, lão bà nói thì dĩ nhiên ta phải đồng ý.

- Ta thật sự có việc. Lần này đến phụ thân ta có dặn trong môn có cường giả đột phá đến phút then chốt, ngươi lấy được nhiều báu vật trong Tử Vong Thâm Uyên vừa lúc cần dùng, nên kêu ta tới chỗ ngươi lấy, nói là...

Nói đến đây gò má Lữ Tiểu Linh hây hồng.

Tròng mắt Lục Lâm Thiên xoe tròn:

- Nói cái gì?

Trong lòng Lục Lâm Thiên biết nhạc phụ muốn lấy cái gì từ hắn.

Lữ Tiểu Linh ngước mắt đẹp lên nói:

- Phụ thân bảo xem như sính lễ sau này chúng ta thành thân, không thì ngươi đừng hòng cưới.

Lữ Tiểu Linh nói xong tiếp tục bảo:

- Nhưng đây là phụ thân của ta nói, ta không biết phụ thân muốn ngươi đưa cái gì, đây không phải ý của ta.

Lục Lâm Thiên gật đầu cười nói:

- Ta biết nhạc phụ muốn gì, không sao, chờ lúc về nàng hãy mang cho nhạc phụ.

Lữ Chính Cường nhạc phụ còn muốn gì khác? Đương nhiên là Đế Linh Tấn Thần đan, Lục Lâm Thiên biết hết.

Tuy Đế Linh Tấn Thần đan là báu vật trăm phần trăm nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên đã sớm chừa một viên cho Linh Thiên môn, Vân Dương tông. Phi Linh môn của Lục Lâm Thiên có thể đi tới hôm nay là nhờ Vân Dương tông, Linh Thiên môn giúp đỡ. Cộng thêm mối quan hệ với hai phái, hắn không định ăn mảnh. Chẳng qua lần trước các sơn môn đều có mặt nên Lục Lâm Thiên không tiện đưa ra.

Lữ Tiểu Linh kinh ngạc kêu lên:

- Thật sự? Ngươi đồng ý sao? Phụ thân nói với ta là rất khó có được.

Lữ Tiểu Linh không ngờ Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng đồng ý như vậy.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Đương nhiên là thật.

- Vậy tự ngươi đưa cho phụ thân đi, lần này phụ thân cũng đến.

Lữ Tiểu Linh nói:

- Phụ thân ta đang uống rượu với phụ thân ngươi, hình như bàn việc hôn sư của chúng ta.

- Cái gì?

Lục Lâm Thiên rất ngạc nhiên, rõ ràng Lữ Chính Cường nhạc phụ đến có chuẩn bị trước. Lục Lâm Thiên chửi thầm cáo già.

Trong đình viện, Lữ Chính Cường đang vui sướng uống rượu với Lục Trung, Mang Linh lão tổ, bên cạnh có Cực Lạc Tam Quỷ ngồi cùng, đang uống rất hăng say.

- Lục huynh, ba đệ muội Lục gia bây giờ đã danh cấn đại lục, ly này ta kính huynh!

Ba người Cực Lạc Tam Quỷ không ngờ có người cùng chưởng môn

Linh Thiên môn uống rượu.

Lục Trung nói:

- Thân gia quá khen, ba huynh muội còn trẻ tuổi, cần tiền bối Linh Thiên môn sau đó quan tâm nhiều hơn.

Mặt Lục Trung đỏ hồng dường như uống rượu khá nhiều.

Lữ Chính Cường bất đắc dĩ nói:

- Ba huynh đệ này cần ngươi chăm sóc mới lạ.

Hiện tại nhắc tới ba huynh muội Lục gia thì trên đại lục còn mấy người dám trêu vào?

Lục Lâm Thiên đến tiểu thính đình viện hành lễ:

- Kính chào nhạc phụ, Mang Linh lão tổ.

Lục Lâm Thiên chửi thầm lần này nhạc phụ Lữ Chính Cường xuống tay nhanh hơn nhạc phụ Vân Tiếu Thiên, chắc luôn nhắm nhe Đế Linh Tấn Thần đan trong tay hắn.

Lữ Chính Cường mỉm cười nói:

- Lâm Thiên, mau lại đây uống vài ly với ta và phụ thân ngươi.

Lục Lâm Thiên đang định ngồi xuống. Nhạc phụ và Mang Linh lão tổ đều đến, lẽ tất nhiên Lục Lâm Thiên phải uống cùng mới được.

Ngoài đình viện giọng Hoàng Bác Nhiên vội vàng truyền đến:

- Bẩm báo chưởng môn!

Lục Lâm Thiên xoay người hỏi:

- Chuyện gì đã xảy ra??

Nếu việc bình thường thì không cần Hoàng Bác Nhiên đích thân đến bẩm báo.

Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Chưởng môn, là Vân Dương tông tông chủ, yêu thú nhạc phụ Vân tông chủ, chưởng môn sư phụ Vũ Ngọc Tiền trưởng lão cùng đến. Bạch cung phụng, Hoa đường chủ đều đích thân nghênh tiếp.

Nghe ba chữ Vân Tiếu Thiên thì mắt Lữ Chính Cường lóe tia sáng:

- Lão hồ ly cũng đến.

Không biết hai người này có mâu thuẫn gì, trên đại lục không nghe tin đồn vì lý do gì mà hai người xích mích, mỗi lần gặp mặt riêng bắt đầu luôn là đánh nhau.

Lục Lâm Thiên nói với Lữ Chính Cường:

- Nhạc phụ, ta đi nghênh tiếp trước, sẽ quay lại ngay.

Trong lòng Lục Lâm Thiên suy tư có nên để hai nhạc phụ gặp mặt không? Lỡ đυ.ng mặt rồi đánh nhau thì khó xem.

Tròng mắt Lữ Chính Cường xoay tròn:

- Cùng nhau đi, ta muốn xem lão hồ ly này có chuyện gì.

Trong lòng Lữ Chính Cường có tật giật mình thì đương nhiên nghĩ người khác cũng như vậy.

Bên ngoài Phi Linh môn cực kỳ náo nhiệt, Vân Dương tông tông chủ và chưởng môn sư phụ đến, đệ tử Phi Linh môn không dám chậm trễ. Quỷ Tiên Tử Bạch Doanh đích thân nghênh tiếp, huynh muội Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc cũng có mặt.

Chương 2694: Đều có mưu đồ 2

Trong đám đông, Vũ Ngọc Tiền mang theo vài đệ tử thân truyền đang dạy bảo, bộ dáng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép. Mấy đệ tử không dám cãi lại, cúi đầu liếc trộm xung quanh.

Các đệ tử biết Phi Linh môn là của Lục Lâm Thiên sư huynh. Bây giờ nhắc đến vị sư huynh này là toàn đại lục đều biết. Trên đỉnh Địa Long Vân Dương tông gần đây tạc tượng Lục Lâm Thiên sư huynh. Đó là đệ tử trẻ tuổi mạnh nhất Vân Dương tông từ xưa đến nay, khiến tất cả đệ tử Vân Dương tông trông thấy phong tượng, nhớ đến Vân Dương tông từng ra một đệ tử cường đại như vậy đủ cảnh cáo những thiên tài Vân Dương tông đừng tự mãn. So với Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên thì thiên phú của bọn họ không đáng là gì.

Lục Lâm Thiên tiến lên nghênh tiếp, từ xa thấy nguyên tiểu thính gồm có sư phụ Vũ Ngọc Tiền, sư nương Tạ trưởng lão, một số cường giả Vân Dương tông. Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phi Ưng Lăng Phong, Bá Đao Long Tam đều có mặt.

- Kính chào nhạc phụ, đệ tử xin chào sư phụ, sư nương.

Xem trận thế này khiến Lục Lâm Thiên cười khổ, thầm mắng nhạc phụ Vân Tiếu Thiên quả nhiên không tốt lành gì, trăm phần trăm đến cũng vì Đế Linh Tấn Thần đan. Sư phụ Vũ Ngọc Tiền cũng bị Vân Tiếu Thiên kéo đến, chỉ vì để Lục Lâm Thiên không thể từ chối. Cộng thêm ba người Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phi Ưng Lăng Phong, Bá Đao Long Tam nhắc nhở Lục Lâm Thiên đừng quên Vân Dương tông.

Thấy Lục Lâm Thiên, Vũ Ngọc Tiền rất vui vẻ, lười răn dạy mây đệ tử sau lưng:

- Đừng đa lệ, mau để sư phụ nhìn xem. Nhiều năm sư phụ không gặp ngươi, tiểu tử này không thèm đi thăm sư phụ.

Lục Lâm Thiên nói:

- Sư phụ tha lỗi, nếu đệ tử có rảnh chắc chắn sẽ trở lại thăm sư phụ.

Tuy vị sư phụ này thực lực không giỏi nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên xem Vũ Ngọc Tiền như tất cả sư phụ khác, tràn ngập kính trọng. Lúc trên Vân Dương tông thì vị sư phụ này bao che nhất, quan tâm Lục Lâm Thiên nhất, làm sao hắn quên được?

Mấy đệ tử sau lưng Vũ Ngọc Tiền lần đầu tiên trông thấy Lục Lâm Thiên:

- Đây là Lục Lâm Thiên sư huynh sao?

Nhìn người áo xanh trước mắt, hơi khác với trên đỉnh Địa Long. Pho tượng trên đỉnh Địa Long là pho tượng điêu khắc mặc áo giáp vàng, tay cầm đao to màu máu, rất uy nghiêm bá đạo. Nhưng từ đường nét khuôn mặt Lục Lâm Thiên thì giống bức tượng.

Các đệ tử vôiị hành lễ:

- Kính chào lục sư huynh!

Vũ Ngọc Tiền nói:

- Lâm Thiên, đây là mấy đệ tử sư phụ mới nhận gần đây, thiên phú tạm được. Nếu ngươi có rảnh nhớ chỉ điểm bọn họ một chút.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Đứng lên đi, đừng đa lễ.

Sư phụ thu mấy đệ tử này tạm được, nhưng Lục Lâm Thiên hơi lo có khi nào bị làm hỏng trong tay sư phụ không. Tuy nhiên có sư nương ở thì đỡ hơn, có lẽ vì sư nương nên Vân Dương tông mới để sư phụ nhận mấy đệ tử trẻ thiên phú khá này.

Lục Trung đến trước mặt Vũ Ngọc Tiền, cung kính hành lễ:

- Kính chào sư phụ.

Điều này không sửa đổi được, phụ tử chung một sư phụ là việc lón trên Vân Dương tông bây giờ.

- Vân Tiếu Thiên, ngươi đến làm gì?

- Lữ Chính Cường, ngươi có thể đến thì tại sao ta không đến được?

- Ta không quan tâm ngươi đến hay không, nhưng ngươi cố tình đến ngay lúc ta ở là có ý gì?

- Sao ta biết ngươi đến được? Nếu biết có ngươi thì ta lười đến.

- Vân Tiếu Thiên, ngươi có ý gì? Muốn đánh nhau phải không?

- Đánh thì đánh, sợ ngươi chắc?

Lúc này trong đám người Vân Tiếu Thiên và Lữ Chính Cường vừa thấy mặt liền cãi nhau, xem bộ dáng muốn đánh lộn.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nói:

- Hai vị nhạc phụ.

Lục Lâm Thiên tiến lên ngăn chính giữa, không thể để hai vị nhạc phụ đánh một trận trong Phi Linh môn được.

Lục Lâm Thiên khó khăn lắm mới ngăn hai người lại được. Lữ Tiểu Linh kéo Lữ Chính Cường, Lục Trung kéo Vân Tiếu Thiên ra đình viện sau núi. Hai người thấy La Lan thì trở nên khách sáo.

Hai người không đánh nhau được đành bỏ, thừa dịp Lục Lâm Thiên cũng có mặt liền bàn việc chính. Sơn môn đều nhận được một số tin tức liên quan Thiên Địa Minh, trừ biết Thiên Địa Minh tụ hội một lần ở Thiên Kiếm môn ra không có tin tức gì khác, tất cả rất là bình tĩnh.

Loại bình tĩnh này làm lòng Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường hơi bất an nhưng không thể nhìn ra Thiên Địa Minh muốn làm cái quỷ gì, âm thầm sắp xếp điều gì. Nên bây giờ trong Đế Đạo Minh đành hết sức cẩn thận đề phòng.

Việc chính qua đi, Lữ Chính Cường và Vân Tiếu Thiên lại cãi nhau, hai người đánh không được thì so kè uống rượu, không ai chịu thua. Cộng thêm Băng Mộc Tôn Giả, Sát Phá Quân vốn rất quen thuộc nhau, Sát Phá Quân là cao thủ trong rượu, uống mãi không dứt, càng uống càng nhiều. Cuối cùng Đông Vô Mệnh, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa Lão Quy, Thiên Thủ Quỷ Tôn cũng bị kéo tới.

Trong đình viện càng náo nhiệt. May mắn Phi Linh môn tồn kho rượu ngon khá nhiều nên đủ cho mọi người uống, Lục Lâm Thiên chỉ biết ngồi một bên. Lục Lâm Thiên cùng Lữ Tiểu Linh trốn trong góc tránh khỏi góp vui, lại không tiện rời đi.

Không biết uống bao nhiêu rượu, Lữ Chính Cường cạn một ly xong nhìn ly rượu trong tay, nói với Vân Tiếu Thiên:

- Vân Tiếu Thiên, ta thật muốn dạy cho ngươi một bài học, nếu không tại ngươi thì Vân Thường sẽ không chết. Lúc trước ta không nên rút lui.

Vân Tiếu Thiên trừng Lữ Chính Cường:

- Lữ Chính Cường, vớ vẩn. Lúc trước Vân Thường vốn chọn ta rồi, không liên quan gì ngươi.

Lữ Chính Cường khẽ thở dài:

- Nhưng Vân Thường vẫn xa ta.

Lữ Chính Cường đứng dậy đập mạnh bàn, giận trừng Vân Tiếu Thiên:

- Ngươi đúng là đồ khốn, lúc đó ngươi đã hứa sẽ chăm sóc tốt cho Vân Thường cả đời!

Trong cơn giận chứa nhiều bất đắc dĩ.

Hốc mắt Vân Tiếu Thiên đỏ ngầu ướt nước, đôi mắt chất chứa nhiều bất đắc dĩ nói:

- Đúng là ta không chăm sóc tốt cho Vân Thường, ta đã định cùng Vân Thường để nàng không cô đơn trên đường Hoàng Tuyền. Nhưng Hồng Lăng mới sinh ra, Vân Thường dặn dò ta phải chăm sóc tốt cho Hồng Lăng, ta phải sống.

Lữ Chính Cường nói:

- Lúc biết tin Vân Thường lìa đời ta hận không thể lên Vân Dương tông giết ngươi.

Vân Tiếu Thiên liếc Lữ Chính Cường:

- Tự ta cũng muốn chết rồi, không cần ngươi giết, nếu có thể chết thì ta đã sớm chết. Nhưng bây giờ ta có thể chết, Hồng Lăng đã trưởng thành, tìm được chỗ nương tựa, không làm ta lo lắng cái gì. Nếu ngươi muốn ra tay thì làm ngay bây giờ đi, miễn cho ta hối hận thì ngươi không có bản lĩnh giết ta.

Rượu vào miệng, hốc mắt Vân Tiếu Thiên ngấn lệ.

Lữ Chính Cường giơ tay lên:

- Ngươi tưởng ta không dám sao?

Lữ Chính Cường giơ tay lên, linh lực mỏng manh nổi lên trong lòng bàn tay.

Lục Trung biến sắc mặt nói:

- Thân gia!

Lục Trung định đứng dậy nhưng bị Lục Lâm Thiên kéo lại ngay, ra hiệu phụ thân đừng vội. Lữ Tiểu Linh tính kéo lại phụ thân nhưng cũng bị Lục Lâm Thiên kiềm giữ.

Lục Lâm Thiên nhìn hai nhạc phụ, hắn lờ mờ hiểu tại sao mỗi lần hai người gặp mặt sẽ đánh nhau, có lẽ liên quan tới mẫu thân của Hồng Lăng. Mẫu thân của Hồng Lăng tên là Độc Cô Vân Thường.

Chương 2695: Âm dương vân vũ

Vân Tiếu Thiên không để ý đến Lữ Chính Cường, tiếp tục tự uống rượu:

- Ra tay đi, tiễn ta một đoạn đường, để ta sớm gặp lại Vân Thường chốn Hoàng Tuyền cũng tốt, để ta từng nhớ nhung mỗi ngày. Dù sao hiện tại ta không còn gì vướng bận, đang muốn gặp nàng thật sớm.

Lữ Chính Cường nhìn Vân Tiếu Thiên:

- Ngươi...

Bàn tay nhấn nhá giơ cao rồi bất đắc dĩ buông xuống.

Vân Tiếu Thiên nhìn Lữ Chính Cường:

- Sao không giết ta? Tiễn ta đi gặp Vân Thường không tốt sao?

Lữ Chính Cường trừng Vân Tiếu Thiên:

- Ta không cho ngươi như ý, ta muốn ngươi mỗi ngày nhớ nhung, ai cho ngươi lúc trước giành với ta!

Vân Tiếu Thiên mỉm cười nói:

- Lúc trước ta không hề giành với ngươi, Vân Thường vốn không nhìn trúng ngươi, trong lòng của nàng luôn chỉ có ta.

Bóng hình thướt tha xinh đẹp hiện ra trong đầu Vân Tiếu Thiên.

Lữ Chính Cường nói:

- Nhảm nhí, rõ ràng là Vân Thường thầm thích ta nhưng bị ngươi vô sỉ mạnh mẽ cướp Vân Thường của ta. Chỉ có Vân Thường ngây thơ mới

Sát Phá Quân nhìn hai người, nâng ly nói:

- Được rồi, hai ngươi còn tranh cái gì? Người đã chết, nếu Vân Thường biết hiện tại các ngươi như vậy sẽ không vui. Nào, uống rượu đi.

- Được, uống rượu!

Lữ Chính Cường hét lớn:

- Vân Tiếu Thiên, nếu hôm nay ngươi uống thắng ta thì ta bỏ qua chuyện Vân Thường!

Vân Tiếu Thiên nói:

- Vớ vẩn, Vân Thường liên quan gì ngươi? Nhưng uống rượu chắc chắn ngươi không uống lại ta. Lúc trước nếu ngươi không nhờ say thì ta và Vân Thường đã không đi cùng nhau.

Bây giờ Lữ Chính Cường mới biết vụ việc, kinh ngạc chất vấn, trợn to mắt bốc lửa giận:

- Nhìn xem, đồ vô sỉ nhà ngươi! Ta biết ngay ngươi vô sỉ, thừa dịp ta uống say đã cường Vân Thường của ta! Rốt cuộc ngươi cũng thừa nhận!

Vân Tiếu Thiên nói chất chứa sự đắc ý:

- Ta và Vân Thường là yêu nhau, ngươi tự mình đa tình. Nếu không phải bị ngươi quấy rầy thì ta và Vân Thường sớm bên nhau.

Lữ Chính Cường hung trợn trừng Vân Tiếu Thiên:

- Lão hồ ly, vô sỉ, hôm nay phải cho ngươi say gục ngã!

Vân Tiếu Thiên nói:

- Uống thì uống, sợ ngươi chắc? Ai thua là con rùa.

***

Thời gian bất giác trời đã vào đêm, màn đêm bao phủ khung trời. Dưới vòm trời treo sương trắng mênh mang, các ngôi sao lấp lánh trên bầu trời. Sâu trong Phi Linh sơn mạch ngẫu nhiên có mấy tiếng yêu thú hú.

Ngoài đình viện, Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng kéo Lữ Tiểu Linh ra ngoài.

- Lâm Thiên, phụ thân ta và phụ thân của Hồng Lăng tỷ sẽ không sao đi?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Yên tâm, không sao.

Lục Lâm Thiên lờ mờ đoán ra mâu thuẫn giữa hai nhạc phụ, phỏng chừng không có chuyện gì lớn.

Mắt sáng lấp lánh, Lữ Tiểu Linh đoán được điều gì:

- Vậy thì tốt, ta nghe có vẻ phụ thân ta và mẫu thân của Hồng Lăng tỷ quen nhau.

Lữ Tiểu Linh chưa từng nghe phụ thân nhắc đến việc này.

Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu Linh nhớ đừng cho nhạc mẫu biết, không thể nói một chữ.

Lục Lâm Thiên không biết quá khứ thế nào, không biết nhạc mẫu Lư Khâu Mỹ Vi có biết hay không nhưng tốt nhất là đừng đề cập tới. Lỡ như nhạc mẫu Lư Khâu Mỹ Vi không biết gì thì nhạc phụ xui rồi, dù nhạc mẫu biết chuyện nhưng tốt nhất là đừng nói ra.

Lữ Tiểu Linh liếc Lục Lâm Thiên:

- Không ngờ ngươi biết suy nghĩ cho phụ thân ta như vậy. Yên tâm, ta biết cái gì nên nói, cái gì không nên nói.

Lục Lâm Thiên cười tà:

- Ha ha ha, biết thì tốt, ta hoàn toàn suy nghĩ cho phụ thân của nàng.

Những chuyện này đương nhiên Lục Lâm Thiên phải giúp đỡ cho nhạc phụ, dù là người không quen, làm nam giới đều phải vươn tay ra giúp. Nam nhân ai không có chút điểm khó xử như vậy? Giúp người chưa biết chừng ngày sau có người giúp mình chuyện khác.

Lữ Tiểu Linh nhìn Lục Lâm Thiên, mắt sáng lấp lánh, vẻ mặt nghi ngờ hỏi:

- Ngươi cười gian như vậy, nói thật với ta đi, có phải gần đây ở bên ngoài trêu hái hao ngắt cỏ không?

Mắt Lục Lâm Thiên lóe tia sáng, cắn chặt răng chối:

- Cái đó... Không có, thật sự.

Lục Lâm Thiên thầm than không biết Lam Linh có tính không, trước kia vụ Lăng Thanh Tuyền nữa. Không thể nói mấy chuyện này cho Lữ Tiểu Linh nghe, nếu nói ra thì tàn đời, không biết sẽ gây ra chuyện gì.

Lữ Tiểu Linh dẫu môi:

- Vậy mới được.

Lữ Tiểu Linh hôn lên mặt Lục Lâm Thiên, hai tay choàng cổ hắn:

- Nói đi, có nhớ ta không?

Lục Lâm Thiên ngước mắt nhìn mé bên:

- Ai? Ra đi.

Một thân hình hơi mập đi ra:

- Kính chào nhị thiếu gia, nhị thiếu nãi nãi.

Thấy Âm Quỷ, mặt Lữ Tiểu Linh đỏ hồng vội thả Lục Lâm Thiên ra, ngại ngùng núp sau lưng hắn.

Lục Lâm Thiên trừng Âm Quỷ:

- Âm Quỷ, ngươi chạy ra làm cái gì?

Ba tên này mới rồi còn ở bên trong uống rượu.

Âm Quỷ cố ý đến tìm, nhìn Lữ Tiểu Linh sau lưng Lục Lâm Thiên, mắt xoay tròn bí hiểm nói:

- Nhị thiếu gia qua đây, ta có đồ tốt cho thiếu gia.

Lục Lâm Thiên ngần ngừ một chút cuối cùng đến gần Âm Quỷ, bực tức trừng lão:

- Có chuyện gì? Nói đi!

Âm Quỷ lặng lẽ đưa cho Lục Lâm Thiên một bình ngọc:

- Nhị thiếu gia cầm thứ này đi, là đồ tốt.

- Đây là cái gì?

Lục Lâm Thiên mở bình ngọc ra, bên trong có nhiều viên thuốc màu lam nhỏ, tỏa mùi thơm ngát.

Âm Quỷ nói:

- Nhị thiếu gia, cái này gọi là Âm Dương Vân Vũ đan, thứ tốt trợ hứng cho nhị thiếu gia và nhị thiếu nãi nãi. Ta tìm người luyện chế ra tinh phẩm, giá trị liên thành, không có bất cứ tác dụng phụ.

Lục Lâm Thiên ngẩn ra:

- Xuân... Dược?

Lục Lâm Thiên nhìn Âm Quỷ chằm chằm, tức giận nói:

- Ngươi cho rằng nhị thiếu gia ta đây còn trẻ tuổi mà đa không được sao?

Âm Quỷ vội giải thích rằng:

- Nhị thiếu gia hiểu lầm, đây tuyệt đối không phải xuân dược!

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Vậy là cái gì?

chuẩn để nói:

- Âm Dương Vân Vũ đan là diệu phẩm mây mưa, sau khi dùng sẽ khiến hai người dục tiên dục tử. Đặc biệt cho nữ nhân dùng sẽ kích phát ra mặt quyến rũ dụ dỗ nhất của nữ giới, người bình thường ngại ngùng làm dùng Âm Dương Vân Vũ đan xong không còn e thẹn gì nữa. Tóm lại dùng nó rồi nhị thiếu gia sẽ biết diệu dụng của nó ngay.

Lục Lâm Thiên xoe tròn mắt, lườm Âm Quỷ:

- Ồ.

Tinh thần quan sát bốn phía, Lục Lâm Thiên đảo tròng mắt hỏi:

- Ngươi khẳng định thứ này không có tác dụng phụ?

Âm Quỷ bảo đảm:

- Tuyệt đối không có, ta từng thử vô số lần. Nhưng về sau ba huynh đệ chúng ta định cẩn thận chăm chỉ tu luyện nên không cần dùng nó, tặng cho nhị thiếu gia vừa lúc dùng.

Lục Lâm Thiên làm bộ tức giận trừng Âm Quỷ:

- Hừ! Hay cho Âm Quỷ nhà ngươi, trên người mang theo tà vật này, ta không tha cho ngươi được. Ta sẽ tịch thu thứ này, hôm khác sẽ tính sổ với ngươi sau, lui xuống đi!

Âm Quỷ là ai? Là cáo già, biết điều lùi xuống ngay.

- Đa tạ nhị thiếu gia, ta đi đây.

Thấy Âm Quỷ rời đi, Lữ Tiểu Linh đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, nghi hoặc hỏi:

- Lâm Thiên, Âm Quỷ mới cho ngươi cái gì vậy?

Lục Lâm Thiên xoe tròn mắt cất Âm Dương Vân Vũ đan vào trữ vật giới chỉ:

- Không có gì, chúng ta đi về trước đi!

Chương 2696: Quá trình chế tạo

Gò má Lữ Tiểu Linh ửng đó, hiểu ý Lục Lâm Thiên nói trở lại làm gì:

- Còn nhóm phụ thân ta thì sao?

Lục Lâm Thiên nói:

- Yên tâm, ta đã sắp xếp đệ tử tổng chừng bọn họ, không sao đâu.

- Vậy được rồi.

Lữ Tiểu Linh kéo tay Lục Lâm Thiên, cười thân thiết nói:

- Lâm Thiên, ta nói một chuyện cho ngươi hay.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Có chuyện gì?

Lục Lâm Thiên chậm rãi đi hướng đình viện sau núi.

Lữ Tiểu Linh đỏ mặt ngập ngừng nói:

- Hôm qua mẫu thân nói với ta khi nào chúng ta thành thân, mẫu thân muốn...

Lục Lâm Thiên hiểu ý, mỉm cười hỏi:

- Mẫu thân muốn cái gì?

Lữ Tiểu Linh liếc xéo Lục Lâm Thiên:

- Ngươi biết rõ còn giả vờ không biết, dĩ nhiên là mẫu thân muốn ôm tôn tử.

Lục Lâm Thiên nghiêm nghị dừng bước nhìn thẳng Lữ Tiểu Linh:

- Chuyện ôm tôn tử không gấp được, chủ yếu vào xem quá trình chế tạo.

Lữ Tiểu Linh kinh ngạc hỏi:

- Quá trình chế tạo gì?

Lữ Tiểu Linh thấy ánh mắt Lục Lâm Thiên xấu xa liền hiểu ra, mặt đỏ au nũng nịu nói:

- Đồ há.o sắc, ngươi nói gì vậy!

Lữ Tiểu Linh nói xong đuổi theo Lục Lâm Thiên.

- Ha ha ha!

Lục Lâm Thiên cười gian, đã biến mất tại chỗ.

Lát sau, trong đình viện sau núi, Lục Lâm Thiên ôm chặt nữ nhân trong ngực, nhìn chăm chú mái tóc đen dài, mùi thơm nức mũi.

Lục Lâm Thiên thầm áy náy, thì thào:

- Tiểu Linh, đợi khi nào ta hết bận chuyện Thiên Địa Minh thì chúng ta thành thân đi, nàng chịu không?

Mắt đẹp hấp háy, Lữ Tiểu Linh nhẹ gật đầu tựa vào ngực Lục Lâm Thiên:

- Muốn thành thân thì ngươi phải hỏi Vô Song, Hồng Lăng tỷ trước, ta thì không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên kiềm lòng không đậu khẽ hôn vành tai trắng mềm, hai tay vuốt ve thân hình linh lung nhấp nhô.

Người Lữ Tiểu Linh run rẩy ngước lên trừng Lục Lâm Thiên, mắt mông lung:

- Không cho sờ lung tung!

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú khuôn mặt tinh xảo, tim đập nhanh, lửa từ dưới thân chạy tới tận tim:

- Nàng nói không cho đυ.ng liền không đυ.ng thì rất mất mặt.

Khuôn mặt đẹp tuyệt trần, dưới cái mũi nhỏ xinh thẳng là môi hôồng đầy đặn hấp dẫn Lục Lâm Thiên, bờ môi đè lên môi đỏ dụ dỗ.

- Háo sắc...

Lữ Tiểu Linh chưa nói hết câu, cũng không nói nên lời, nàng chẳng chút giãy dụa ngược lại hòa cùng. Thân thể hai người run nhẹ, hai cái lưỡi dính vào nhau.

Lữ Tiểu Linh không nói nên lời, mặc cho Lục Lâm Thiên xâm lược, đôi tay vịn tay đối phương, nghênh hợp bờ môi. Cảm giác điện giật tê dại từ đôi môi lan đi. Lục Lâm Thiên không kiêng nể gì xâm lược, đầu lưỡi như con rắn chui vào đôi môi mềm, liếʍ răng trắng lạnh lẽo, cái lưỡi trơn mềm ấm cùng múa. Hỏa hao kí©ɧ ŧìиɧ bí ẩn mà mênh mông châm lên, chiếu ra khát vọng trong lòng nhau.

Máu trong người Lục Lâm Thiên sớm lao nhanh, dưới thân nóng cháy, năm ngón tay chuyển động dọc theo thân thể mềm mại nhấp nhô, lưỡi hai người còn đang quấn quýt nhau. Lữ Tiểu Linh bị dụ dỗ gần như tê dại ngã trong ngực Lục Lâm Thiên, mặc cho hắn sờ soạng, không sức cưỡng lại.

Lát sau quần áo hai người trút xuống. Áo xanh trên người Lữ Tiểu Linh trượt xuống, áo ɭót màu hồng rơi xuống, vải trắng trải ra. Hai nam nữ hòa thành một, mây mưa cùng nhau. Trong phòng xuân sắc vô biên.

Đêm từ từ lướt qua, trăng sáng trên trời dời hướng tây, phương đông dần trắng. Trong Phi Linh sơn mạch, dãy núi đổ bóng ló ra chân trời màu xanh đồng, vạn vật dưới đất tỉnh lại trong sớm mai.

Dải mây tía dâng lên, ánh nắng từ dãy núi xuyên qua từng đốm sáng vàng nhiều màu. Trên ngọn núi chiếu từng lũ sáng màu tím trong suốt, màu vàng nhạt.

Sáng sớm, trời chưa sáng Lục Lâm Thiên đã vào đình viện nơi sư phụ Vũ Ngọc Tiền nghỉ chân, giao một trữ vật giới chỉ ra.

- Sư phụ, trong này có chút đan dược sư phụ hãy uống đi, sẽ trợ giúp nhiều cho tu vi của sư phụ.

Vũ Ngọc Tiền nói:

- Lâm Thiên, ngươi cho sư phụ đan dược đã đủ. Thiên phú của sư phụ có han, không ích gì.

Vũ Ngọc Tiền nhìn đệ tử trước mắt, lòng tràn đầy vui mừng và thỏa mãn. Mấy năm nay bị đệ tử này cưỡng ép rót đan dược khiến lão đột phá lên đẳng cấp Vũ Suất.

Lục Lâm Thiên nói:

- Sư phụ, đệ tử không thiếu mấy đan dược này, đây là tấm lòng của đệ tử. Ngoài ra sư đệ, sư muội tới, trong này có chút quà gặp mặt làm phiền sư phụ phát cho bọn họ, để bọn họ chăm chỉ tu luyện tranh thủ một góc đứng cho mạch chúng ta trong Vân Dương tông. Bên trong có vũ linh khí hoàng giai, nếu ai thiên phú khá thì cho người đó.

Vũ Ngọc Tiền mỉm cười cất trữ vật giới chỉ, nói:

- Vậy được rồi, sư phụ không khách sáo với ngươi.

Vũ Ngọc Tiền nhìn Lục Lâm Thiên:

- Sư phụ ta không có bản lĩnh gì, ngươi có chuyện gì thì sư phụ cũng không giúp được, chỉ có thể nói nhiều vài câu với ngươi. Dù làm gì cũng nên hết sức cẩn thận, đừng mạo hiểm một mình, biết không? Dù sau này gặp chuyện gì, chỉ cần việc nào sư phụ giúp được một chút thì cái mạng già này chắc chắn sẽ che trước mặt ngươi.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Đệ tử biết thưa sư phụ, đệ tử sẽ chăm sóc tốt cho mình.

Lát sau, trong một tòa đình viện gần đó. Khi Lục Lâm Thiên vào đình viện thì Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường đang ngồi, hai người còn bốc mùi rượu, dường như hôm qua uống khá nhiều.

Lục Lâm Thiên nói thẳng:

- Hai vị nhạc phụ, thứ này là tiểu tế xin hiếu kính. Hai vị nhạc phụ đừng khách sáo, nhận đi.

Lục Lâm Thiên trực tiếp đặt hai hộp ngọc tới trước mặt Lữ Chính Cường, Vân Tiếu Thiên.

Lữ Chính Cường, Vân Tiếu Thiên mở hộp ngọc ra, ngạc nhiên trợn mắt há hốc mồm:

- Đế Linh Tấn Thần đan!

Hai người ở trong Tử Vong Thâm Uyên sinh có thấy Đế Linh Tấn Thần đan, giờ nhìn nó thì vội cất vào trữ vật giới chỉ của mình như sợ Lục Lâm Thiên sẽ đổi ý.

Vân Tiếu Thiên cười xòa nói:

- Hi hi, Lâm Thiên, vậy ta sẽ không khách sáo với ngươi.

Không cần mở miệng đã có Đế Linh Tấn Thần đan, trong bụng Vân Tiếu Thiên cười như hoa nở.

Lữ Chính Cường cười nói:

- Lâm Thiên, vậy ta sẽ không khách sáo với ngươi. Linh Thiên môn ta có cường giả đang cần thứ này đột phá, có Đế Linh Tấn Thần đan thì cơ hội sẽ lớn lên nhiều.

Lục Lâm Thiên nói với hai người:

- Hai vị nhạc phụ, tiểu tử phải đi Bắc Cung gia một chuyến ngay, ước chừng cần đoạn thời gian nhưng sẽ không lâu, chỉ không biết có bị thứ gì làm chậm trễ hơn. Vì vậy trong thời gian ngắn này Đế Đạo Minh cần dựa vào hai vị bỏ sức nhiều, đặc biệt cảnh giác Thiên Địa Minh sẽ âm thầm làm chuyện gì đó.

Lữ Chính Cường mặt nghiêm túc nói:

- Yên tâm đi, Đế Đạo Minh không phải ăn chay. Huống chi gần nhất Thiên Địa Minh liên tiếp gặp tổn hại nặng, sợ là không dám hành động lỗ mãng nữa.

Nghe nói Lục Lâm Thiên định đi Bắc Cung gia tộc, Vân Tiếu Thiên kinh ngạc hỏi:

- Ngươi đi Bắc Cung gia tộc có chuyện gì sao?

Lục Lâm Thiên không tiện nói thật cho hai người biết, không phải không tin tưởng mà chỉ vì không tiện.

Lục Lâm Thiên nói:

- Đi làm chút chuyện, chắc sẽ không có vấn đề lớn.

Vân Tiếu Thiên trầm ngâm nói:

- Bắc Cung gia tộc có Vô Song ở, nhưng hiện tại chắc Vô Song còn trong thần điện, không biết đã trở lại Bắc Cung gia chưa. Dù thế nào thì Lục gia ngươi có ơn với Bắc Cung gia tộc, quan hệ giữa ngươi và Vô Song nữa, dù Bắc Cung gia tộc không thừa nhận cũng không được, sẽ không nguy hiểm gì lớn.

Chương 2697: Đi Bắc Cung

Vân Tiếu Thiên tạm dừng một lúc, nhìn Lục Lâm Thiên:

- Nhưng ngươi cần cẩn thận chút, lần trước ngươi đánh bại Bắc Cung Ngọc làm Bắc Cung gia mất hết mặt mũi. Ngươi lại đi Bắc Cung gia e rằng nguy hiểm lớn thì không nhưng vì mặt mũi chưa biết chừng có người Bắc Cung gia tộc muốn làm khó dễ ngươi một phen. Ngươi hãy cẩn thận.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói:

- Tiểu tế biết.

Nếu có người Bắc Cung gia tộc cố ý muốn khó xử thì Lục Lâm Thiên đành chịu, binh đến tướng ngăn, nước đến đất chặn.

Ba người tán gẫu không lâu sau Lục Lâm Thiên xin phép rời đi, hắn muốn nhanh chóng xuất phát đi Bắc Cung gia tộc, không muốn chậm trễ quá lâu.

Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường đén vì Đế Linh Tấn Thần đan, khi có được rồi thì không ở lại lâu, định đi trong hôm nay.

Một canh giờ sau, Lục Lâm Thiên từ biệt mọi người. Biết sư phụ lại định đi Lục Kinh Vân tiểu Tà Ma khó chịu, nhưng hết cách, một mình giận dỗi trong góc.

Lần này Lục Lâm Thiên đi Bắc Cung gia tộc, trên người gồm chín hung quý, ngọc giản cứu mạng sư bá tặng, hắn định đi một mình. Vì đề phòng Thiên Địa Minh nên Lục Lâm Thiên không muốn mang theo các cường giả Cực Lạc Tam Quỷ, Lục Tâm Đồng, Dương Quá. Trùng hợp Lục Tâm Đồng cần bế quan tu luyện trong lúc này.

Nhưng Lục Tâm Đồng không yên tâm, yêu cầu cho ba người Cực Lạc Tam Quỷ đi theo hầu. Cực Lạc Tam Quỷ nghe nói được cùng nhị thiếu gia đi lục đại nhân hoàng tộc Bắc Cung gia tộc thì rất ngạc nhiên, vô cùng hưng phấn.

Nam thúc cũng đồng ý việc để Cực Lạc Tam Quỷ đi cùng, dù sao lần trước giữa đường bọn họ bị đảo Khôn Dương cướp giết. Để Cực Lạc Tam Quỷ đi theo có người chiếu ứng, yên tâm hơn.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ đành mang theo Cực Lạc Tam Quỷ, nếu đến Bắc Cung gia tộc thuận lợi thì sẽ không mất bao lâu thời gian.

Chuyện khác thì Lục Lâm Thiên khá yên tâm, chắc chắn Thiên Địa Minh sẽ lén giở trò, nhưng tính sao thì cũng không hành động quá nhanh được. Phi Linh môn có Nam thúc, Kim Huyền, đám cường giả ở. Đế Đạo Minh có hai vị nhạc phụ quản lý, Đông hải có Lạc Kiến Hồng nên Lục Lâm Thiên không quá lo lắng.

- Grao!

Thiên Sí Tuyết Sư đập cánh bay lên cắt vỡ không gian, thân hình khổng lồ biến mất trong tầng mây. Nhiều cặp mắt đám dới đất chỉ có thể nhin đưa tiễn.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, ba người Lệ Quỷ chất chứa mong chờ hỏi:

- Nhị thiếu gia, chúng ta đi Bắc Cung gia tộc ngay bây giờ sao?

Tuy là cường giả đáng sợ thực lực Vũ Tôn cửu trọng nhưng bọn họ mang lòng kính sợ, cảm giác bí ẩn về lục đại nhân hoàng tộc. Lần này có thể đi Bắc Cung gia tộc, Cực Lạc Tam Quỷ rất hưng phấn.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nói:

- Chúng ta đi Thiên Địa các trước rồi mới đến Bắc Cung gia tộc.

Lục Lâm Thiên biết địa khái vị trí Bắc Cung gia tộc nhưng muốn có địa chỉ cụ thể thì phải đi Thiên Địa các hỏi. Lần trước tin tức Lục Vô Song là Thiên Địa các và Bắc Cung gia tộc liên lạc, Lục Lâm Thiên cho rằng chắc chắn Thiên Địa các có địa chỉ nhưng đồng ý nói với hắn hay không thì hên xui.

Mắt Lệ Quỷ xoay tròn, ngập ngừng ròi cuối cùng mở miệng hỏi:

- Nhị thiếu gia, ta nghe nói người và Bắc Cung Vô Song đại tiểu thư Bắc Cung gia tộc có hôn ước, có chuyện này không?

Lục Lâm Thiên mỉm cười mặc nhận:

- Tin tức của các ngươi rất nhanh nhạy.

Thời gian ngắn ở chung với Cực Lạc Tam Quỷ khiến Lục Lâm Thiên hiểu biết chút íta về Tam Quỷ. Tam Quỷ không phải loại tội ác tày trời xấu xa hết thuốc chữa, ba người vốn là tán tu, mặt ngoài làm việc hơi độc ác tàn nhẫn, thủ đoạn ác ôn chút nhưng so với người trong đại môn đại phái, mặt ngoài thế này lén thì còn hơn Tam Quỷ. Cực Lạc Tam Quỷ tốt hơn bọn họ nhiều.

Âm Quỷ tò mò hỏi:

- Nghe nói nhị thiếu gia và đại tiểu thư Độc Cô Cảnh Văn của nhị thiếu gia cũng có quan hệ sâu xa, có không?

Lục Lâm Thiên lại gật đầu:

- Ừm!

Lệ Quỷ, Dương Quỷ, Âm Quỷ liếc nhau:

- Trời, nhị thiếu gia đúng là không phải người bình thường.

Nhị thiếu gia có hôn ước với đại tiểu thư Linh Thiên môn, Vân Dương tông, Bắc Cung gia, Độc Cô gia, ba người toát mồ hôi lạnh ròng ròng. Người bình thường có thể kết thân với sơn môn như Linh Thiên môn, Vân Dương tông đã là việc lớn ghê gớm, nhị thiếu gia cùng lúc kết bốn thân, đặc biệt bao gồm Độc Cô gia, Bắc Cung gia, hỏi sao Tam Quỷ không giật mình?

Ba người Cực Lạc Tam Quỷ rung động, lúc trước không nghe ngóng kỹ. Nếu sớm biết nhị thiếu gia và Bắc Cung gia tộc, Độc Cô gia tộc có quan hệ thế này thì ba người làm sao dám rục rịch? Cũng sẽ không bị Lan Lăng sơn trang lợi dụng. Danh hiệu của riêng

Bắc Cung gia tộc hay Độc Cô gia tộc đủ làm ba người đông cứng.

Lục Lâm Thiên nói với Cực Lạc Tam Quỷ:

- Đừng nghe tin đồn bậy bạ, ta sẽ đi vào Thiên Trụ Giới tu luyện, ba người hộ pháp thay ta.

Ba người nghiêm túc nói:

- Tuân lệnh!

Về việc chính đáng thì Cực Lạc Tam Quỷ không dám sơ sẩy.

Lòng Lục Lâm Thiên máy động, Thiên Trụ Giới hiện ra, sóng không gian chợt lóe. Lục Lâm Thiên vào Thiên Trụ, Thiên Trụ Giới biến thành hạt cát nhỏ ẩn trong vảy trắng của Thiên Sí Tuyết Sư.

Cực Lạc Tam Quỷ biết Thiên Trụ Giới là trọng bảo ghê gớm, ba người khoanh chân trogon chừng Thiên Trụ Giới.

Thiên Trụ Giới tầng thứ ba, so sánh thời gian gấp ba mươi lần. Lục Lâm Thiên ước chừng đến một phân đà Thiên Địa các tại Cự Giang thành với tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư tuy thời gian chưa đến một ngày nhưng ở trong Thiên Trụ Giới mua hơn hai mươi ngày. Thời gian hơn hai mươi ngày này đủ cho Lục Lâm Thiên làm được nhiều thứ.

Lục Lâm Thiên xuất hiện trong tầng thứ ba Thiên Trụ Giới,dao động sóng không gian tại đây tăng nhiều hơn tầng thứ nhất, thứ hai. Dù là tu vi giả tôn giai nhìn kỹ thật lâu cũng sẽ bị hoa mắt.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú bốn phía phán định, e rằng tu vi giả tôn giai bình thường khó thể vào được tầng thứ ba, trừ phi có sự lĩnh ngộ thời gian nhất định không thì đến tầng thứ ba này có hại không lợi.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

- Xem ra không phải ai đều có thể lên tầng cao, cần có lĩnh ngộ.

Sóng không gian tầng thứ ba đủ ảnh hưởng cường giả tôn giai, chỉ người lĩnh ngộ thời gian thì những sóng không gian dao động mới từ hại chuyển thành lợi.

Đánh giá một lát sau Lục Lâm Thiên trầm ngâm, triệu ra Tử Lôi Huyền Đỉnh. Tử Lôi Huyền Đỉnh xuất hiện trong không gian, ánh sáng màu tím chợt lóe, Lục Lâm Thiên tiến vào Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Trong không gian lôi điện trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, năm người Vi Sinh Ngũ Tổ bị từng đợt tử kim huyền lôi hành hạ tại đây. Ai nấy mình đầy vết thương, đau đớn không muốn sống rồi lại không thể chạy ra.

Tu vi thực lực của năm người Vi Sinh Ngũ Tổ rất mạnh, đều là trung kỳ Vũ Tôn cửu trọng. Cường giả như thế nhìn khắp đại lục đều là hùng bá một phương, nhưng vận khí xui hơn người một chút, đυ.ng phải Lục Lâm Thiên chỉ đành than xui.

Năm người hợp sức lại thực lực đủ khiến Lục Lâm Thiên e ngại, nhưng khi tách ra thì từng người là trung kỳ Vũ Tôn cửu trọng cường đại lại không cách nào tạo thành uy hϊếp cho hắn.

Chương 2698: Cắn nuốt năm người

Lục Lâm Thiên tuy mới có tu vi Vũ Tôn bát trọng nhưng nhờ khí hải đan điền khủng bố của bản thể, thực lực bản thân không kém hơn t giả trung kỳ Vũ Tôn cửu trọng bình thường. Cộng thêm Bất Diệt Huyền Thể, các loại thủ đoạn thì tu vi giả trung kỳ Vũ Tôn cửu trọng sao làm gì được Lục Lâm Thiên? Có thêm vài người cũng không sao, trừ phi tu vi giả trung kỳ Vũ Tôn cửu trọng đông như kiến vây công Lục Lâm Thiên mới hữu dụng.

Trong khi Vi Sinh Ngũ Tổ đang bị từng đợt tử kim huyền lôi hành hạ thì Lục Lâm Thiên xuất hiện. Năm người Vi Sinh Ngũ Tổ bị thương nặng đầy mình, có thể tưởng tượng kết cuộc của họ thế nào. Lúc ở bên ngoài thời kỳ đỉnh cao đã không làm gì Lục Lâm Thiên nổi, trong Tử Lôi Huyền Đỉnh càng khó khăn. Vi Sinh Ngũ Tổ bị Lục Lâm Thiên bắt trong tay, chuyển năm người vào tầng thứ ba Thiên Trụ Giới.

Thấy Lục Lâm Thiên xuất hiện, Vi Sinh Thổ mặc áo vàng quát to:

- Lục Lâm Thiên, ngươi hãy mau thả chúng ta ra!

Mắt năm người lộ vẻ sợ hãi, hoảng loạn, bọn họ cực kỳ e ngại thanh âm áo xanh trước mắt.

Lúc trước đánh nhau trong địa bàn Thánh Linh cốc bọn họ không ngờ thực lực của Lục Lâm Thiên cường đại đến mức này, nếu sớm biết thì năm người làm sao dá mck? Đã sớm chạy thật xa. Năm người luôn cho rằng sau lưng Lục Lâm Thiên chắc chắn có người chống nên mới nổi lên như diều gặp gió, ai ngờ Lục Lâm Thiên danh bất hư truyền, thậm chí mạnh hơn tin đồn rất nhiều.

Lục Lâm Thiên hờ hững nhìn năm người chầm chầm:

- Thả các ngươi? Các ngươi không thấy đã muộn sao?

Mục đích Lục Lâm Thiên giữ lại năm người này rất đơn giản, đó là nuốt chân khí của Vi Sinh Ngũ Tổ rồi đột phá. Bây giờ muốn tìm người thích hợp để cắn nuốt không dễ dàng, nhưng Vi Sinh Ngũ Tổ là nhân tuyển vô cùng thích hợp.

Bị Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn chằm, không biết sao năm người Vi Sinh Ngũ Tổ thầm run.

- Tiểu tử, rốt cuộc ngươi muốn làm gì? Nếu muốn giết chúng ta thì ngươi đã sớm làm, sẽ không chờ tới bây giờ. Chẳng lẽ muốn chúng ta tham gia vào Phi Linh môn của ngươi? Thế thì hãy khách sáo với năm chúng ta một chút, không thì chúng ta thà chết cũng không vào Phi Linh môn của ngươi!

Năm người luôn cảm thấy mình có lá bài tẩy, Lục Lâm Thiên giữ lại bọn họ đến bây giờ chắc chắn sẽ không giết chết. Với tu vi của năm huynh đệ thì sơn môn nào không mong bọn họ tham gia? Cực Lạc Tam Quỷ đã vào Phi Linh môn, chắc Lục Lâm Thiên muốn năm huynh đệ cũng tham gia, chốt lại Vi Sinh Ngũ Tổ còn lá bài cuối cùng.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn Vi Sinh Ngũ Tổ đăm đăm:

- Tham gia vào Phi Linh môn? Ngươi cho rằng Phi Linh môn là ai đều được vào sao?

Lục Lâm Thiên lộ ánh mắt khinh thường nói:

- Nếu ban đầu các ngươi cầu xin ta thì ta có lẽ sẽ để lại cái mạng già cho các ngươi, cho một cơ hội, nhưng hiện tại đã muộn.

Nhìn Lục Lâm Thiên, năm người vẻ mặt kinh sợ, lòng thầm run:

- Lục Lâm Thiên, vậy ngươi muốn làm gì?

Năm người rung động, vốn cho rằng còn có chút dựa vào, ai biết Lục Lâm Thiên không như bọn họ nghĩ muốn Vi Sinh Ngũ Tổ tham gia vào Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

- Muốn làm gì thì các ngươi sẽ biết ngay.

Chỉ vài giây Vi Sinh Ngũ Tổ ngày càng run sợ hãi hùng. Tay Lục Lâm Thiên thủ ấn, một dòng khí lưu xoay tròn hiện lên trong lòng bàn tay hắn.

Vi Sinh Thổ lão đại Vi Sinh Ngũ Tổ hét lên:

- Tiểu tử, ngươi có bản lĩnh gì thì cứ nhằm vào ta đi!

Nhưng tiếng hét không thể che giấu nỗi kinh hoàng trong lòng Vi Sinh Thổ, mắt hấp háy tia sợ hãi.

Năm ngón tay Lục Lâm Thiên co thành vuốt, khi Vi Sinh Thổ quát xong, đôi mắt gã kinh sợ nhìn tay chụp vào đỉnh đầu mình.

Lục Lâm Thiên thì thào:

- Vậy bắt đầu từ ngươi đi.

Vi Sinh Thổ kinh kêu:

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn...

Vi Sinh Thổ vừa thốt lời, trong người tuôn ra lực cắn nuốt hùng dũng. Mặt Vi Sinh Thổ dữ tợn vặn vẹo, đầu óc đau nhói, chân khí thuộc tính thổ hùng hồn bị giam cầm trong người nhanh chóng bị ăn mất.

- A!

Vi Sinh Thổ chưa quát xong đã đổi thành tiếng hét thảm, cảm giác cơ thể thay đổi. Chân khí bàng bạc trong khí hải đan điền nhanh chóng bị cắn nuốt, Vi Sinh Thổ đã đoán đợc kết cuộc của mình. Lục Lâm Thiên muốn nuốt chân khí trong người Vi Sinh Thổ.

Tất cả khiến Vi Sinh Thổ rung động đã đoán ra tại sao tuổi Lục Lâm Thiên còn nhỏ mà tu vi tăng nhanh như vậy, tiếc rằng khi biết đã muộn. Chân khí thuộc tính thổ bàng bạc trong người Vi Sinh Thổ liên tục chui vào bàn tay Lục Lâm Thiên chạy vào người.

Bốn người Vi Sinh Ngũ Tổ còn lại nhìn phản ứng của Vi Sinh Thổ thì biến sắc mặt quát to:

- Đại ca, làm sao vậy?

- Lục Lâm Thiên, dừng tay, mau dừng tay cho ta!

Nhưng hết thảy cũng không làm nên chuyện gì, Lục Lâm Thiên hoàn toàn không để ý đến bốn người kia. Bốn người bị giam cầm, trơ mắt nhìn tất cả, bọn họ bất lực.

Thời gian trôi dần trong khi cắn nuốt, hiện tại Lục Lâm Thiên nuốt một Vũ Tôn cửu trọng khó thể ăn sạch trong thời gian ngắn. Nhưng đang trong Thiên Trụ Giới, còn ở tầng thứ ba nên có dư dả thời gian. Vì vậy Lục Lâm Thiên mới vào Thiên Trụ Giới, tuy với tốc độ của Thiên Sí Tuyết Sư thì đến Cự Giang thành không tới một ngày, nhưng đủ để trong Thiên Trụ Giới tăng thời gian gấp ba mươi lần.

Cắn nuốt Vi Sinh Thổ, một cường giả trung kỳ Vũ Tôn cửu trọng,, trong Thiên Trụ Giới qua mười mấy canh giờ mới nuốt xong hết.

Bốn người Vi Sinh Ngũ Tổ còn lại trơ mắt nhìn Vi Sinh Thổ bị nuốt dần thành cái xác khô. Chân khí thuộc tính thổ bàng bạc trong khí hải đan điền của Vi Sinh Thổ bị nuốt gần hết, hồn anh trong não cũng bị hút ra chui vào người Lục Lâm Thiên, lao vào óc hắn.

Vèo!

Hồn anh bị nuốt vào, đại hồn anh trong đầu Lục Lâm Thiên hành động trước. Luồng sát khí đột nhiên lan tràn, thân hình ao vào hồn anh Vi Sinh Thổ mới bị nuốt vào đầu.

Vù vù vù vù vù!

Một giây ngắn ngủi, đại hồn anh xuất hiện trước hồn anh Vi Sinh Thổ đang rung động,sát khí tuôn ra. Trong tay đại hồn anh ngưng tụ một lỗ vòng xoáy sâu tàn hồn sát khí giống như bản thể Lục Lâm Thiên thi trinẻ Âm Dương Linh Vũ quyết, hồn anh Vi Sinh Thổ bị nuốt vào người đại hồn anh.

Đại hồn anh nuốt hồn anh Vi Sinh Thổ tu vi giả trung kỳ Vũ Tôn cửu trọng, Lục Lâm Thiên cảm giác được đại hồn anh đột ngột biến mạnh thêm nhiều. Khi hoàn toàn luyện hóa hồn anh này thì chắc chắn đại hồn anh sẽ được ích lợi lớn.

Vèo!

Làm xong tất cả, Vi Sinh Thổ hoàn toàn tành cái xác khô. Trước cặp mắt kinh sợ của bốn người Vi Sinh Ngũ Tổ còn lại, linh hỏa tuôn ra từ tay Lục Lâm Thiên, thây khô biến thành trog tàn.

Lục Lâm Thiên cảm nhận chân khí thuộc tính thổ bàng bạc bị nuốt vào người, kinh thán nói thầm:

- Chân khí thật dồi dào!

Đẳng cấp tu vi thực lực trung kỳ Vũ Tôn cửu trọng của Vi Sinh Thổ có mức độ chân khí dồi dào đáng sợ.

Nhưng Lục Lâm Thiên chưa được lấp đầy sau khi cắn nuốt, tu vi Vũ Tôn bát trọng khiến khí hải đan điền của hắn khổng lồ đến đáng sợ.

Chương 2699: Lại gặp cướp giết 1

- Tiếp tục!

Lục Lâm Thiên cười vừa lòng, khóe môi cong lên nụ cười tà, mắt lại nhìn bốn người Vi Sinh Thủy Vi Sinh Ngũ Tổ còn lại. Trong các cặp mắt kinh hoàng, Lục Lâm Thiên lại cắn nuốt.

- A!

Từng tiếng hét thảm vang lên nhưng trong Thiên Trụ Giới không ai nghe thấy.

Thiên Sí Tuyết Sư bay với tốc độ nhanh nhất. Ba người Cực Lạc Tam Quỷ hộ pháp trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, không dám lơi lỏng chút nào.

Bên ngoài qua mấy canh giờ, trong Thiên Trụ Giới là vài ngày. Khi Vi Sinh Phong Vi Sinh Ngũ Tổ cuối cùng thành thây khô trong tay Lục Lâm Thiên, hóa thành tro tàn thì sắc mặt hắn cũng trướng đỏ lên. Vi Sinh Ngũ Tổ, năm cường giả trung kỳ Vũ Tôn cửu trọng, Lục Lâm Thiên đã cắn nuốt chân khí dồi dào trong khí hải đan điền của năm người, như đsang ăn no đến trướng bụng, cơ thể tràn ngập chân khí hùng dũng sắp treàn ra khỏi thân thể.

Nếu trong tình huống bình thường thì tu vi Vũ Tôn bát trọng của Lục Lâm Thiên tối đa chỉ nuốt tu vi giả cùng đẳng cấp, nuốt cường giả Vũ Tôn cửu trọng là tự sát, càng không nói đến một lần nuốt hết năm người.

Đến đẳng cấp tôn giai thì mỗi cách một tầng là lạch trời to lớn, nhưng Lục Lâm Thiên là ngoại lệ. Hắn xung quanh khí hải đan điền biến thái kia giúp hắn vượt qua tu vi giả cùng đẳng cấp rất nhiều.

Tuy khí hải đan điền của Lục Lâm Thiên rất biến thái nhưng lần này dù gì là năm cường giả trung kỳ Vũ Tôn cửu trọng, nuốt năm người một lần làm Lục Lâm Thiên không chịu nổi.

Lục Lâm Thiên thì thào:

- Bắt đầu luyện hóa!

Lục Lâm Thiên cần luyện hóa năm chân khí khổng lồ trong người, chân khí khủng bố thế này nếu không luyện hóa xong thì hắn không hoàn toàn yên tâm được.

Xoẹt!

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng kết ra thủ ấn tu luyện, vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết trong người. Năng lượng chân khí bị cắn nuốt vào người Lục Lâm Thiên hơi luyện lại liền biến thành chân khí tinh thuần rót vào khí hải đan điền.

Luyện hóa năm năng lượng chân khí dồi dào khiến toàn thân Lục Lâm Thiên lát sau bao phủ một vầng sáng chân khí. Trong khí hải đan điền, vũ đan màu lục xoay tít, chân khí tinh thuần liên tục rót vào. Chân khí biến thành vòng xoáy không ngừng xoay tròn trong khí hải đan điền.

Luyện hóa thế này có năng lượng thuộc tính hùng hồn lao nhanh trong kinh mạch của Lục Lâm Thiên, cùng với luyện hóa, mọi thứ trong thân thể hắn đều nâng cao. Cảm xúc vui mừng hiện lên trong cảm giác của Lục Lâm Thiên.

Thời gian qua Lục Lâm Thiên chờ đợi mình sẽ lại đột phá trong đẳng cấp chân khí. Cắn nuốt chân khí dồi dào của năm người Vi Sinh Ngũ Tổ, chính Lục Lâm Thiên mong chờ mình sẽ lần nữa đột phá. Không biết năm người Vi Sinh Ngũ Tổ, năm tu vi giả trung kỳ Vũ Tôn cửu trọng có đủ chống đỡ cửa ải lớn từ Vũ Tôn bát trọng bá đạo đến cửu trọng không.

Về vấn đề khác lúc đột phá như lĩnh ngộ, căn cơ thì Lục Lâm Thiên tạm thời không lo âu chút nào, cái này đơn thuần là sức chờ đợi. Lục Lâm Thiên không nắm chắc có thể dựa vào chân khí của năm người Vi Sinh Ngũ Tổ chống đỡ cho mình đột phá. Dù sao Lục Lâm Thiên có khí hải đan điền biến thái, từ đẳng cấp Vũ Tôn bát trọng đột phá đến cửu trọng hắn ước chừng cần năng lượng. Thật là cái hang không đáy, rất khó lấp đầy nó.

Nhưng với tốc độ luyện hóa kiểu này cộng với hiện tại Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ không thành vấn đề gì, nếu luôn được chống đỡ liên miên không dứt thì hắn trực giác mình sắp lại đột phá. Chân khí Vi Sinh Ngũ Tổ bị nuốt vào người hơi luyện hóa một chút, nhanh chóng biến thành chân khí tinh thuần cho Lục Lâm Thiên dùng, nhưng vấn đề là phải xem hắn có chống đỡ được không.

Chân trời phía xa có một thú ảnh màu trắng xuyên qua tầng mây kéo theo văn bạc giữa không trung. Độ cao này yêu thú bình thường không bay lên nổi, chỉ có thể từ không trung tầm thấp nhìn lên, thậm chí khó thể thấy rõ dấu vết.

Thiên Sí Tuyết Sư xuyên qua tầng mây, trên thân thể to lớn đôi cánh vỗ đập, không gian xung quanh vặn vẹo tía sóng gợn. Khí lưu xẹt nhanh qua kéo theo một chuỗi tiếng xé gió trầm đυ.c.

Xoẹt!

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Thiên Trụ Giới có biến đổi. Sóng không gian chợt lóe, Lục Lâm Thiên xuất hiện ở bên ngoài.

Cực Lạc Tam Quỷ hành lễ:

- Kính chào nhị thiếu gia.

Cực Lạc Tam Quỷ nhìn nhị thiếu gia trước mắt, mới mấy canh giờ không gặp mà khí thế trên người nhị thiếu gia đã hơiu thay đổi, mắt ba người lóe tia kinh ngạc.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm bên dưới:

- Chắc sắp đến rồi.

Lục Lâm Thiên tính thời gian mới đi ra Thiên Trụ Giới, chân khí dồi dào trong người chưa được luyện hóa, vẫn còn tràn đầy. Nhưng trả qua nửa tháng luyện hóa trong Thiên Trụ Giới khiến Lục Lâm Thiên có nắm chắc ức chế chân khí trong người, ít ra sẽ không tạo thành nguy hiểm gì qua lớn cho hắn.

Lệ Quỷ khó hiểu hỏi:

- Nhị thiếu gia, gần ngay phía trước là Cự Ìang thành, chẳng phải chúng ta sẽ đi Bắc Cung gia sao? Vì sao đến Cự Giang thành?

Lục Lâm Thiên đáp:

- Chúng ta đi Thiên Địa các một chuyến tìm hiểu tin tức.

Lục Lâm Thiên mới nói xong trong không trung vang lên thanh âm già nua chậm rãi nói:

- Rốt cuộc xuất hiện.

Hơi thở quái dị xuất hiện giữa không trung, trong phạm vi không gian run rẩy rung động.

Vù vù vù vù vù!

Tất cả đến trong chớp mắt, cả không gian tối tăm. Không gian to lớn u ám như có bàn tay vô hình che đậy thiên địa.

Lệ Quỷ biến sắc mặt nói với Lục Lâm Thiên:

- Nhị thiếu gia, chúng ta bị mai phục!

Lệ Quỷ nhìn chằm chằm tình hình xung quanh, rõ ràng là đã bị siêu cường giả mai phục, tiến vào cái tròng đã đặt sẵn. Cả nhóm không hề cảm giác được gì chứng minh tu vi 1t lcủa đối phương trên cơ bọn họ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm trọng, tinh thần quan sát tứ phía:

- Cẩn thận chút.

Không gian như bị đông lại, tinh thần không thể quan sát quá xa. Không gian xung quanh bị đóng băng, cần thực lực như thế nào mới làm được điều này? Tuyệt đối không phải người bình thường.

Lệ Quỷ nhận ra người đến đáng sợ:

- Bày Tam Tinh Trận!

Có thể phong tỏa không gian rộng lớn, dù Lệ Quỷ dốc hết sức ra cũng không làm được. Thế là không chút do dự, ba người bày ra Tam Tinh Trận.

Vù vù vù vù vù!

Lệ Quỷ dứt lời, ba tiếng xé gió vang lên. Ba người Cực Lạc Tam Quỷ bay lên cao một chút, vị trí ba người đứng có vẻ huyền ảo. Thủ ấn biến đổi, từng cột sáng chân khí bắn ra từ thân thể Cực Lạc Tam Quỷ, gắn liền với nhau.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi trên không trung, không gian mấy ngàn thước, Cực Lạc Tam Quỷ đã vận chuyển một 1typ khổng lồ xuất hiện trên cao. Ba người liên tục thay đổi thủ ấn kéo theo năng lượng thiên địa vào đại trận. Thoáng chốc ánh sáng bí văn lấp lánh trên đại trận khổng lồ, cả không gian run rẩy ầm ầm.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong không trung, không gian phạm vi mấy ngàn thước vặn vẹo tràn ngập uy năng khủng bố, uy năng của ba người Cực Lạc Tam Quỷ đang tăng lên. Trong khoảnh khắc cột sáng luân phiên, cột sáng thất luyện của ba người kết nối với nhau, cả không gian gió nổi mây phun. Âm Quỷ, Dương Quỷ kéo chuỗi tàn ảnh với đường cong huyền ảo mang theo năng lượng uy năng hùng hồn chui vào cột sáng quanh thân Lệ Quỷ.

Chương 2700: Lại gặp cướp giết 2

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cùng lúc đó, không gian đột nhiên rung động, Lệ Quỷ xảy ra biến đổi kỳ dị đến đáng sợ. Quanh người Lệ Quỷ hiện hình người khổng lồ ảo cao to ngàn thước, uy nhiếp mạnh mẽ lan tràn khí thế đè ép thiên địa, hơi thở hùng hồn khủng bố.

Lục Lâm Thiên ở phía sau con ngươi co rút:

- Mạnh quá!

Ba người Cực Lạc Tam Quỷ tu luyện và tiến bộ sau khi đột phá lại con đường Tam Tinh trận này thật là khủng khiếp, mạnh hơn lúc ở bình nguyên hoang dã nhiều.

Cảm nhận uy năng của Tam Tinh trận, Lục Lâm Thiên đoán lúc trước ba người Cực Lạc Tam Quỷ vận chuyển Tam Tinh trận có thể đối kháng tu vi giả trung kỳ Vũ Tôn cửu trọng, thực lực hiện tại của họ thì đtv giả đỉnh hậu kỳ Vũ Tôn cửu trọng cũng khó làm gì được họ. Thực lực hiện nay của ba người có Tam Tinh trận phụ trợ trực tiếp đối kháng đỉnh hậu kỳ Vũ Tôn cửu trọng cũng không thành vấn đề.

Thanh âm già nua chậm rãi nói:

- Chắc các ngươi là Cực Lạc Tam Quỷ?

Là giọng nữ già, nói xong một bóng người xuất hiện. Trong không gian mờ tối, thân hình già cả lặng lẽ hiện ra.

Người này bhiện hình bỗng chốc thiên địa như có thanh âm dao động năng lượng mỏng manh vang lên. Tiếng dao động năng lượng nhỏ bé nhưng Lục Lâm Thiên, Cực Lạc Tam Quỷ vẫn cảm giác được, linh hồn run lẩy bẩy.

Lục Lâm Thiên ngước lên nhìn chằm chằm người trên trời, thân hình già cả là một lão phụ nhân, tuổi chừng thập cổ lai hi, mặc váy dài màu trắng, mặt nhăn nheo.

Ảo ảnh to lớn Cực Lạc Tam Quỷ ngưng tụ ra hét to một tiếng:

- Chúng ta chính là ba huynh đệ Cực Lạc Tam Quỷ, các ngươi là ai?

Cực Lạc Tam Quỷ nhìn người già trước mắt, bọn họ không quen người này.

Lục Lâm Thiên luôn nhìn chăm chú vào lão phụ nhân lặng lẽ đến. Rõ ràng lão phụ nhân nhỏ bé như con kiến trước thân hình to lớn Cực Lạc Tam Quỷ ngưng tụ ra nhưng lại có khí thế đặc biệt. Trước ảo ảnh khổng lồ lão phụ nhân chẳng hề nhỏ bé ngược lại khiến người không kiềm được ánh mắt đầu tiên nhìn lão phụ nhân chăm chú, tự động bỏ qua thân hình to lớn Cực Lạc Tam Quỷ ngưng tụ ra. Như thể trong thiên địa này chỉ có một mình lão phụ nhân tồn tại, bất giác chỉ cảm nhận được hơi thở của lão phụ nhân.

Khí thế này khiến Lục Lâm Thiên trực giác không may, có vài phần quen thuộc, quen thuộc đến đáng sợ.

Lão phụ nhân hờ hững liếc thân hình to lớn Cực Lạc Tam Quỷ ngưng tụ ra:

- Cực Lạc Tam Quỷ, ba tên vô sỉ các ngươi dám phản bội Lan Lăng sơn trang ta, cùng Phi Linh môn ám toán đánh chết cường giả của Lan Lăng sơn trang ta. Hôm nay lão thân sẽ nghiền xương ba ngươi thành tro!

Dứt lời người lão phụ nhân phát ra ánh sáng rực rỡ, ánh sáng từ không gian mờ tối đổ xuống rồi từ từ rơi vào không gian tối tăm, khí thế kinh khủng bùng nổ.

Con ngươi Lục Lâm Thiên co rút:

- Là người Lan Lăng sơn trang!

Chắc là người Lan Lăng sơn trang rồi, khỏi nói cũng biết cường giả này luôn mai phục định nửa đường cướp giết Lục Lâm Thiên, mục tiêu chính chắc chắn là hắn.

Nghe nói đối phương là người của Lan Lăng sơn trang thì Cực Lạc Tam Quỷ ngầm hiểu. Người Lan Lăng sơn trang sẽ không tha cho ba huynh đệ Cực Lạc Tam Quỷ, mắt thân hình khổng lồ lóe tia độc ác.

Thân hình ảo khổng lồ rống to:

- Hừ! Thì ra là người của Lan Lăng sơn trang, muốn đối phó ba huynh đệ ta phải xem ngươi có tư cách đó không đã!

Năng lượng chân khí phô thiên cái địa tuôn ra, hân hình khổng lồ vung cánh tay. Một cột sáng năng lượng to lớn mạnh mẽ oanh kích vào lão phụ nhân.

Lão phụ nhân mắt lóe tia sáng:

- Không biết tự lượng sức mình.

Trong giây phút này, sóng không gian trước mặt lão phụ nhân chậm rãi mấp máy. Cùng với sóng không gian mấp máy, khí thế kinh khủng lặng lẽ lan tràn. Trong khí thế đó cơ thể Lục Lâm Thiên vận chuyển chân khí bỗng chốc tắc nghẽn không tiến tới được, hắn bị ức chế.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Chỉ chớp mắt một cột sáng năng lượng của Cực Lạc Tam Quỷ đánh vào không gian trước mặt lão phụ nhân, nhưng bị sóng không gian lăn tăn ngăn chặn không cách nào xâm nhập thêm.

Lão phụ nhân hơi biến sắc mặt:

- Hừ!

Lão phụ nhân liếc cột sáng năng lượng trước mặt đủ phá hủy không gian, phất ống tay áo váy dài. Không gian run rẩy, cột sáng năng lượng to lớn bị chấn vỡ trong không gian.

Sóng kình phong khủng bố phô thiên cái địa tuôn ồ ạt, không gian đất đai xung quanh bị dư âm năng lượng khủng khiếp chấn vỡ tan nát. Cột sáng năng lượng của Cực Lạc Tam Quỷ bị dễ dàng đánh tan không còn dấu vết.

Lục Lâm Thiên kinh thán:

- Chuẩn đế, đây là lực lượng chuẩn đế. Lão phụ nhân này là cường giả chuẩn đế!

Khí thế trên người lão phụ nhân giống y như Ám U Lão Quỷ, hơi giống hơi thở trên người nghĩa phụ Nam thúc, chắc chắn đã đến đẳng cấp chuẩn đế đáng sợ. Lại là một vị cường giả chuẩn đế khủng bố.

Phát ra khí thế cường đại này, Lục Lâm Thiên biến sắc mặt, biểu tình cực kỳ khó xem. Lục Lâm Thiên không ngờ Lan Lăng sơn trang xuất động cường giả kinh khủng như thế đến đối phó hắn.

Lão phụ nhân nhìn ảo ảnh khổng lồ trước mặt:

- Cực Lạc Tam Quỷ không biết tự lượng sức mình, ỷ vào Tam Tinh trận nho nhỏ còn chưa đủ thực lực càn rỡ trước mặt lão thân!

Khí thế kinh khủng từ từ dâng lên từ người lão phụ nhân, váy dài phất mạnh, mắt lóe tia sáng. Lão phụ nhân giơ tay lên, một cột sáng màu trắng hùng hồn cùng với năng lượng đáng sợ hủy thiên diệt địa đυ.ng vào ảo ảnh khổng lồ Cực Lạc Tam Quỷ ngưng tụ ra.

Răng rắc!

Cột sáng trắng phá hủy không gian, cùng lúc đó dư âm năng lượng đáng sợ tràn ngập trên chân trời mờ tối, đυ.ng vào ảo ảnh khổng lồ Cực Lạc Tam Quỷ ngưng tụ ra, mơ hồ kèm theo linh hồn lực dồi dào. Lão phụ nhân là một cường giả chuẩn đế linh đạo.

Thân hình ảo ảnh khổng lồ Cực Lạc Tam Quỷ ngưng tụ ra con ngươi co rút, cánh tay to vung ra. Không gian dọc đường đi rách toạc, nắm đấm va chạm vào cột sáng trắng.

Bùm!

Hai lực lượng đụng mạnh vào nhau, không trung vang tiếng nổ như sấm. Cột sáng trắng phá hủy nắm đấm của ảo ảnh khổng lồ Cực Lạc Tam Quỷ ngưng tụ ra, nắm tay vỡ vụn kèm theo mảnh nhỏ không gian nổ tung lộ ra khe nứt không gian đen ngòm. Cột sáng trắng tiếp tục trùng kích vào ảo ảnh khổng lồ, không gian nổ nát.

Cộp cộp cộp!

Lực lượng mạnh mẽ làm ảo ảnh khổng lồ Cực Lạc Tam Quỷ ngưng tụ ra lảo đảo bị đẩy lùi, thân hình to lớn lùi một bước liền nứt rạn vỡ ra, ba thân hình văng ra ngoài.

Ba người hộc máu:

- Phụt!

Cực Lạc Tam Quỷ một đường thẳng thụt lùi đụng nát không gian, mười mấy bước sau mới ổn định thân hình. Ba người mặt trắng bệch, khóe môi dính vết máu.

- Mạnh quá!

Lục Lâm Thiên, Tuyết Sư nhìn chăm chú cảnh tượng đó, cực kỳ rung động. Thực lực Cực Lạc Tam Quỷ hiện tại phối hợp Tam Tinh trận vậy mà không đỡ nổi một chiêu, lão phụ nhân quá mạnh.

Lão phụ nhân không quan tâm ba người Cực Lạc Tam Quỷ bị thương trong một chiêu, mắt chuyển sang nhìn Lục Lâm Thiên đăm đăm:

- Không biết tự lượng sức mình, lát nữa giải quyết các ngươi sau!

Chương 2701: Đi Thánh sơn 1

Trên khuôn mặt già nua mắt lão phụ nhân lóe sát ý:

- Lục Lâm Thiên, hôm nay là ngày hết của ngươi. Lan Lăng sơn trang ta không nhân lúc còn sớm đánh chết ngươi, để ngươi trưởng thành đến hiện nay là sai lầm lớn nhất.

Lục Lâm Thiên ngước lên nhìn lão phụ nhân, mỉm cười nói:

- Người Lan Lăng sơn trang cũng nên báo danh hiệu ra đi, không ngờ Lan Lăng sơn trang muốn ta chết như vậy. Lão thất phu Lộc Linh chết còn chưa đủ, lại một người đến.

- Tiểu tử, trước khi ngươi chết hãy nhớ kỹ danh hiệu của lão thân. Lão thân Lan Lăng sơn trang Lan Linh Tôn Giả, có thể chết trong tay lão thân đã là cất nhắc ngươi, kiếp sau đầu thai tuyệt đối đừng lại đến trêu vào Lan Lăng sơn trang ta. Cái chết của Lộc Linh Tôn Giả, mấy chục vạn đệ tử Lan Lăng sơn trang ta bây giờ đã tới lúc ngươi phải trả lại!

Lão phụ nhân nói xong thủ ấn bắt đầu thay đổi.

Ba bóng người chợt lóe, Cực Lạc Tam Quỷ bị thương nặng đến trước mặt Lục Lâm Thiên:

- Nhị thiếu gia, mau trốn đi! Người này đã là chuẩn đế, ba huynh đệ chúng ta ngăn cản thêm một lúc, nhị thiếu gia hãy bảo trọng.

Ba người che trước mặt Lục Lâm Thiên, linh lực chân khí còn sót lại phô thiên cái địa tuôn ra.

Lục Lâm Thiên cười cười. Vào lúc này Cực Lạc Tam Quỷ liều mạng chắn trước mặt hắn, xem ra ba người đã thật lòng thần phục, không khiến hắn thất vọng. Không gian to lớn đã bị phong tỏa, giờ có muốn trốn cũng không thoát.

Lão phụ nhân trên trời quát to:

- Cực Lạc Tam Quỷ, chỉ bằng vào các ngươi có thể đối kháng được sao? Thế thì cùng chết đi!

Khí thế kinh khủng tuôn ra cuối cùng tỏa định bốn người Lục Lâm Thiên, Cực Lạc Tam Quỷ. Trên khuôn mặt già nua đôi mắt lóe sát ý, lão phụ nhân phất tay. Luồng linh lực hùng hồn kéo theo năng lượng thiên địa, mang lên năng lượng đáng sợ hủy thiên diệt địa bắn hướng Lục Lâm Thiên, Cực Lạc Tam Quỷ.

Dưới năng lượng này không gian run rẩy, năng lượng khủng bố khiến lòng Cực Lạc Tam Quỷ chùng xuống.

- Cực Lạc Tam Quỷ, các ngươi lùi xuống đi.

Khi Cực Lạc Tam Quỷ định liều mạng đánh lại thì bóng người áo xanh che trước mặt họ, là Lục Lâm Thiên.

Vầng sáng trắng bao bọc người Lục Lâm Thiên, hắn phát ra thanh âm hờ hững lại bộc phát uy nhiếp khủng bố hơn lão phụ nhân:

- Lan Lăng sơn trang muốn giết bản công tử dám bỏ ra một chuẩn đế. Nhưng chỉ là chuẩn đế, có vẻ không đủ.

Năng lượng khủng bố phía trước phô thiên cái địa ập đến, cách Lục Lâm Thiên áo xanh trăm thước chợt nhạt nhào. Chớp mắt năng lượng hủy diệt này đụng vào vầng sáng trắng trước mặt Lục Lâm Thiên, năng lượng hủy diệt từ từ biến mất.

Đôi mắt Cực Lạc Tam Quỷ kinh sợ nhìn bóng dáng Lục Lâm Thiên trước mắt. Tay Lục Lâm Thiên cầm một khối ngọc giản màu trắng, trên ngọc giản trắng hiện ra vầng sáng trắng bao bọc không gian phạm vi trăm thước.

Trong vầng sáng trắng kia Cực Lạc Tam Quỷ cảm nhận uy nhiếp khủng bố không thể tả, so với uy nhiếp này thì lão phụ nhân Lan Lăng sơn trang mang đến uy áp kém hơn rất nhiều.

- Hơi thở này dường như đến từ Hải Tượng trưởng lão của Thánh Linh cốc.

Cực Lạc Tam Quỷ kinh ngạc nói:

- Đây là uy nhiếp của đế giả Thánh Linh lão tổ!

Bọn họ rất quen thuộc hơi thở này vì mới gần đây tiếp xúc được. Hơi thở này là của Thánh Linh lão tổ, uy nhiếp đế giả thật sự.

Trước mặt Lục Lâm Thiên hiện ra vầng sáng trắng khiến mặt lão phụ nhân Lan Linh Tôn Giả lộ vẻ kinh sợ. Với ánh mắt của lão phụ nhân đương nhiên biết đây là uy nhiếp đế giả thật sự, còn lão phụ nhân mới là chuẩn đế.

Mắt lão phụ nhân nhanh chóng hấp háy, sát ý càng dâng lên trong mắt:

- Đừng hoảng, chỉ là một hơi thở đế giả, không phải đế giả thật sự!

Hôm nay dù thế nào thì lão phụ nhân quyết tâm giết Lục Lâm Thiên.

Lão phụ nhân co nắm tay lại:

- Lục Lâm Thiên, hôm nay mặc kệ xảy ra chuyện gì thì ngươi chết chắc!

Năng lượng ánh sáng trắng rực rỡ tuôn ra từ thân thể lão phụ nhân, thủ ấn biến đổi. Lão phụ nhân phất tay, cả không gian run rẩy.

- Gru!!!

Một tiếng hót trong trẻo vang vọng không gian, con chim ưng khổng lồ năng lượng màu trắng nhanh chóng hình thành trên chân trời. Đôi cánh khổng lồ vỗ, bầu trời rung rinh theo, gió mây vần vũ. Khe nứt không gian nhanh chóng hiện ra, trận thế này làm Cực Lạc Tam Quỷ ở phía xa hết sức kinh sợ.

Chim ưng màu trắng khổng lồ thành hình, đôi cánh vỗ che rợp trời lao nhanh hướng Lục Lâm Thiên. Chim ưng màu trắng khổng lồ to cỡ ngàn thước, thân hình đổ bóng ma, Cực Lạc Tam Quỷ ngước nhìn cảm nhận áp lực không thể chống cự. Năng lượng này quá cường đại, làm ba người muốn quỳ xuống.

Lục Lâm Thiên đối mặt trận thế khủng bố, vầng sáng trắng bao quanh người, ánh mắt âm trầm. Lục Lâm Thiên từ từ bước ra hai bước, giơ cao tay bóp nát ngọc giản.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khoảnh khắc ngọc giản bị bóp nát, năng lượng ngập trời phát ra. Cả không gian run lên, năng lượng ngập trời chấn vỡ không gian lộ ra hư không to lớn. Hư không từ từ khép lại, thân hình ảo xuất hiện trong không trung, là Thánh Linh lão tổ.

Thân hình Thánh Linh lão tổ ảo nhìn con ưng màu trắng khổng lồ đập cánh hủy diệt không gian lao đến, mở miệng nói:

- Chuẩn đế nho nhỏ mà dám đυ.ng vào sư điệt của lão thân, ngươi muốn chết!

Thánh Linh lão tổ phất tay, cách không co năm ngón tay hướng chim ưng màu trắng khổng lồ.

Cùng với Thánh Linh lão tổ co bàn tay lại, đám người Lục Lâm Thiên, Cực Lạc Tam Quỷ cảm giác thiên địa tối sầm. Chỉ khoảnh khắc ngắn ngủi mảng lớn không gian phía trước trở nên hư vô.

Lục Lâm Thiên, Cực Lạc Tam Quỷ ánh mắt rung động nhìn nhau. Giây sau không gian hư vô bỗng chốc sụp đổ, lộ ra lỗ đen thui trống rỗng to ngàn thước trên chân trời. Lỗ đen sâu đen như có thể cắn nuốt cả linh hồn, khiến người không dám nhìn thẳng.

Chim ưng màu trắng khổng lồ gào thét thảm thiết:

- Gru!!!

Chim ưng màu trắng khổng lồ bị lỗ đen to lớn nuốt mất, lỗ đen hư không to lớn như Thái sơn đè đầu bao tùm lên con chim. Chim ưng màu trắng khổng lồ cố gắng vùng vẫy, ánh sáng trắng rực rỡ như mặt trời không ngừng bắn ra.

Khuôn mặt già nua tái nhượt, lão phụ nhân phun búng máu, thủ ấn thay đổi. Lực lượng ngập trời rót vào chim ưng màu trắng khổng lồ nhưng không cách nào thoát khỏi lỗ đen xâm thực, cắn nuốt.

Răng rắc!

Chỉ một giây ngắn ngủi, lỗ trống hư vô nuốt mất chim ưng màu trắng khổng lồ. Giây sau lỗ đen sâu thẳm biến mất, Lan Linh Tôn Giả Lan Lăng sơn trang lại hộc máu.

Xoẹt!

Cùng lúc đó Thánh Linh lão tổ ảo tỏa sáng chói lòa, không gian run rẩy, Thánh Linh lão tổ biến thành cột sáng năng lượng màu trắng mang theo lực lượng đáng sợ đủ để hủy thiên diệt địa phá hủy không gian dọc đường đi.

Năng lượng khủng bố làm khe nứt không gian đen ngòm lan tràn như tia chớp trong không gian hư vô thẳng hướng Lan Linh Tôn Giả.

Tốc độ và uy thế đó khiến Lan Linh Tôn Giả không cách nào tránh thoát, khuôn mặt già nua tái nhợt hoàn toàn biến sắc. Linh lực trong người lão phụ nhân hoàn toàn bùng nổ, dốc hết sức vỗ mạnh một chưởng ấn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Chớp mắt chưởng Lan Linh Tôn Giả vỗ ra đυ.ng mạnh vào Thánh Linh lão tổ ảo biến thành khe nứt không gian lao nhanh ập đến, tựa như thiên thạch va chạm.

Chương 2702: Đi Thánh sơn 2

Va chạm mạnh khiến cổ họng Lan Linh Tôn Giả ngứa, lại ói ra bãi máu:

- Phụt!

Chưởng ấn bị đánh tan hóa thành mảnh nhỏ không gian biến mất.

Khuôn mặt già nua biến sắc mặt:

- Nguy rồi!

Lan Linh Tôn Giả xoay người xé rách một khe nứt không gian, nhanh chóng cui vào trong, bộ dạng cực kỳ chật vật.

Dáng vẻ chó cụp đuôi chạy trốn của Lan Linh Tôn Giả khiến Lục Lâm Thiên, Cực Lạc Tam Quỷ kinh ngạc giật mình. Không ngờ cường giả chuẩn đế Lan Linh Tôn Giả thế nhưng không đỡ nổi một năng lượng của Thánh Linh lão tổ.

Lan Linh Tôn Giả chạy nhanh đến mấy vẫn chậm, một thoáng xoay người chạy trốn thì trong khe nứt không gian đen ngòm chấn vỡ chưởng ấn của lão phụ nhân có một cột sáng năng lượng màu trắng với thế sét đánh không kịp bưng tai đánh mạnh vào người lão phụ nhân.

Cùng lúc đó trên người Lan Linh Tôn Giả phủ áo giáp hồn màu trắng bao lão phụ nhân lại, xem khí thế thì áo giáp hồn này đến đẳng cấp dịa giai.

Bùm!

Trong khoảnh khắc này cả không gian nổ tung lộ ra cái lỗ không gian sâu đen hun hút. Không gian nôt tung, kình khí khủng bố hóa thành hình cung khuếch tán.

Răng rắc!

Kình khí khủng khiếp làm không gian bốn phía nứt rạn rồi nổ tung tóe. Năng lượng kinh người phô thiên cái địa càn quét. Bốn người Lục Lâm Thiên, Cực Lạc Tam Quỷ trong dư âm kình khí khủng bố bị lảo đảo chấn lùi.

Phập!

Kình khí đáng sợ thổi quét, trong lỗ không gian sâu đen, áo giáp hồn trên người Lan Linh Tôn Giả vỡ ra, thân hình tan nát bị nuốt vào trong.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Không gian chấn động, run rẩy. Trong không gian tối đen chợt trở về ánh sáng rực rỡ, không gian mới bị Lan Linh Tôn Giả phong tỏa đã vỡ nát.

Vèo!

Chỉ giây lát kình khí trước mặt tan biến, khe nứt không gian sâu đen liền lại. Một luồng sáng trắng bay nhanh trốn đi, biến mất giữa không trung.

Mặt Lệ Quỷ trắng bệch đến bên cạnh Lục Lâm Thiên:

- Nhị thiếu gia, hồn anh của Lan Linh Tôn Giả đã trốn.

Ánh sáng trắng loanh anh trốn đi chính là hồn anh Lan Linh Tôn Giả.

Mắt Lục Lâm Thiên hấp háy:

- Thôi, cũng không đuổi kịp được.

Lan Linh Tôn Giả có áo giáp đẳng cấp địa giai nên hồn anh mới trốn được. Nếu không có áo giáp hồn địa giai thì hồn anh Lan Linh Tôn Giả đã không thể trốn thoát.

Dương Quỷ lau máu bên khóe môi, mắt lộ ý cười:

- Lan Lăng sơn trang này trộm gà không thành còn mất nắm gạo.

Một chuẩn đế chỉ có thể thoát được mỗi hồn anh tương đương chết một nửa, dù tìm được người đoạt xá, thực lực phục hồi đến Linh Tôn cửu trọng đã là hay. Tổn thất một cường giả chuẩn đế, e rằng lần này Lan Lăng sơn trang sẽ khóc không ra nước mắt.

Lục Lâm Thiên nói:

- Chúng ta cẩn thận chút, phía trước là Cự Giang thành, tới đó trước đi.

Lần này số Lục Lâm Thiên may mắn vừa lúc trên người có thủ đoạn giữ mạng sư bá cho, Thiên Địa Minh sẽ không dễ dàng tha cho hắn. Lục Lâm Thiên không sợ cường giả tôn giai cửu trọng, dầu gì cũng có năng lực tự bảo vệ mình. Nhưng đối diện cường giả chuẩn đế thì khác.

Mới rồi trước Lan Linh Tôn Giả chuẩn đế Lục Lâm Thiên cảm giác bó tay bó chân, thực lực của hắn còn kém rất xa. Lần này Lan Lăng sơn trang phái ra cường giả chuẩn đế đến cướp giết Lục Lâm Thiên, lần sau không biết sơn môn nào phái cường giả càng mạnh hơn, vì vậy hắn phải tranh thủ nâng cao tu vi thực lực thêm nữa.

Thiên Sí Tuyết Sư thu về bản thể, bốn người sửa sang lại nhảy người lao đi Cự Giang thành. Vết thương của Cực Lạc Tam Quỷ khá nặng nhưng bây giờ không có thời gian chữa trị, uống mấy viên đan dược trị thương rồi cố gượng chống đỡ một đoạn thời gian.

Kim Lan Tôn Giả, nơi cực kỳ lạ lùng trong toàn Cổ vực. Cự Giang thành không thuộc về bất cứ thế lực nào, nhưng nơi này phồn hoa và náo nhiệt khiến các thực lực rất là đỏ mắt. Tất cả thế lực bên ngoài không dám nhúng chàm vào Cự Giang thành, vì trong đó có Thiên Địa các tồn tại.

Bất cứ sơn môn nào đến Cự Giang thành đều phải nể mặt Thiên Địa các, chưa từng có ai dám không nể Thiên Địa các. Về điều này khiến Lục Lâm Thiên rất khó hiểu.

Tuy Thiên Địa các không thật sự nhúng tay vào cuộc phân tranh nào trên đại lục, không trêu vào thế lực nào, nắm giữ mạng lưới tin tức khổng lồ nhất đại lục, nên các sơn môn không muốn trêu chọc vào thế lực cường đại như thế. Tuy nhiên Lục Lâm Thiên không tin chỉ dựa vào những điều này khiến Thiên Địa các bình yên vô sự tồn tại, sợ là sau lưng còn có nguyên nhân gì khác.

Trong Cự Giang thành có thị trường giao dịch, thị trường đấu giá số một toàn đại lục. Nhiều người không tiện lộ mặt vào Cự Giang thành thì đành hóa trang. Tóm lại Cự Giang thành rất kỳ lạ.

Trong Cự Giang thành dù vào lúc nào thì trên đường đông đúc dòng người. Trong dòng người nhốn nháo có nhiều người mặc đồ kỳ lạ. Lục Lâm Thiên và Tuyết Sư, lão nhân áo xám lúc này đi trên đường cái rộn ràng hướng tới một chỗ, không ngừng lại lâu trên đường.

Một quảng trường diện tích khá lớn, phía trước có một đình viện hùng vĩ mà không rêu rao. Khi năm người Lục Lâm Thiên đến đây thì có hai thủ vệ trông cửa, khá trẻ tuổi, tu vi đẳng cấp Vũ Phách.

Lục Lâm Thiên móc lệnh bài Thiên Địa các ra, hai người giữ cửa cung kính đưa bọn họ vào một đình viện yên tĩnh. Năm người vào gian phòng nhỏ, có một nữ nhân vóc dáng linh lung đường cong đã ở trong sảnh.

Lục Lâm Thiên nhìn kỹ, nữ nhân mặt ngọc trang nhã hơi thoa phấn, khuôn mặt thanh tú có nét quyến rũ. Nàng mặc sa y màu tím, bên trong khoác trường bào cung trang màu lục ẩn hiện, mắt sáng ngời. Tuổi nàng khoảng ba mươi nhưng trông rất trẻ trung.

Hơi thở tu vi ẩn giấu của nàng khó thoát khỏi Lục Lâm Thiên quan sát, đến Linh Vương tam trọng, khá mạnh. Lục Lâm Thiên quen nàng này, lúc trước hắn cùng Bạch Linh tới đây tham gia vào Thiên Địa các đã gặp qua, nhưng lúc ấy nàng chỉ là đẳng cấp Linh Suất.

Nữ nhân xinh đẹp trông thấy Lục Lâm Thiên thì nhoẻn miệng cười, như sớm biết hắn:

- Thì ra là minh chủ Đế Đạo Minh, Lục chưởng môn Phi Linh môn đại giá quang lâm Thiên Địa các, tiểu nữ tử là Trần Hiểu Thiến, chức trưởng lão Thiên Địa các Cự Giang thành, xin chào Lục chưởng môn.

Lục Lâm Thiên hơi chắp tay:

- Trần trưởng lão hữu lễ.

Nữ nhân hỏi thẳng:

- Không biết Lục chưởng môn tự mình đến có chuyện gì quan trọng?

Lục Lâm Thiên đích thân tới dĩ nhiên có chuyện không tầm thường, nàng giữ chức vị quan trọng trong phân đà Cự Giang thành cũng không phải dựa vào nhan sắc là được.

Lục Lâm Thiên thẳng thắn đáp:

- Ta muốn biết địa chỉ cụ thể của Bắc Cung gia tộc, ta nghĩ chắc Thiên Địa các biết?

Hiện tại Lục Lâm Thiên không có nhiều thời gian để lãng phí.

Trần Hiểu Thiến hơi biến sắc mặt nói:

- Địa chỉ cụ thể của Bắc Cung gia tộc?

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Chẳng lẽ Trần trưởng lão có gì khó xử? Ta biết quy tắc của Thiên Địa các, có điều kiện gì thì Trần trưởng lão cứ nói đi.

- Cũng không phải.

Mắt đẹp hấp háy, Trần Hiểu Thiến nhìn Lục Lâm Thiên:

- Không dám giấu diếm, Thiên Địa các ta có địa chỉ lục đại nhân hoàng tộc, tứ địa thú hoàng tộc. Nhưng Thiên Địa các có quy định, đây là nguyên nhân Thiên Địa các có thể tồn tại trên đại lục này. Lục chưởng môn muốn biết địa chỉ cụ thể của Bắc Cung gia tộc thì Thiên Địa các ta không cho biết được. Xin Lục chưởng môn thứ lỗi, tin tưởng Lục chưởng môn cũng không muốn biết một số bí ẩn của Phi Linh môn bị lộ ra ngoài đúng không?

Chương 2703: Đi Thánh sơn 3

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng, hắn hiểu cách làm của Thiên Địa các. Thiên Địa các tồn tại cũng có quy tắc của mình.

Lệ Quỷ không nhịn được nạt Trần Hiểu Thiến:

- Hay cho Thiên Địa các, nhị thiếu gia nhà ta đích thân đến, rốt cuộc có nói không?

Trần Hiểu Thiến mỉm cười nói:

- Lệ Quỷ, Cực Lạc Tam Quỷ nhà ngươi bớt la lối trong Thiên Địa các đi. Hiện tại các ngươi đã đầu vào Lục Trung, Thiên Địa các ta nể mặt Lục gia, có thể xem như không thấy tội vô lỗ trong phân đà. Nếu còn có lần sau thì ta sẽ không khách sáo!

Tuy Trần Hiểu Thiến chỉ có tu vi Linh Vương nhưng không bị Lệ Quỷ hù sợ, khí thế chẳng chút bị ảnh hưởng.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng quát:

- Lệ Quỷ, không được vô lễ, Thiên Địa các không phải nơi cho ngươi càn rỡ, lui xuống!

Lệ Quỷ hậm hực cung kính lui xuống.

Lục Lâm Thiên nói:

- Trần trưởng lão, Lệ Quỷ không cố ý xúc phạm, xin Trần trưởng lão thứ lỗi cho.

Trần Hiểu Thiến gật đầu nói:

- Lục chưởng môn đa lễ.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Không biết còn có cách gì để biết địa chỉ của Bắc Cung gia tộc không?

Trần Hiểu Thiến nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lục chưởng môn đích thân đến e rằng có chuyện cực kỳ quan trọng, thánh nữ đã dặn trước Lục chưởng môn là khách quý của Thiên Địa các ta. Nhưng việc này đúng là không phải quyền hạn của ta có thể quyết định, cách duy nhất là Lục chưởng môn đi Thánh sơn tìm thánh nữ, có lẽ thánh nữ sẽ có cách giúp Lục chưởng môn.

Lục Lâm Thiên nghe vậy mừng rỡ, còn hơn không có cách nào:

- Không biết làm sao để đến được Thánh sơn?

Trần Hiểu Thiến trả lời:

- Thánh sơn là một mật địa của Thiên Địa các ta, vô cùng quan trọng với Thiên Địa các, vốn không cho người ngoài đi vào. Nhưng thánh nữ đã dặn dò nên Lục chưởng môn có thể đi, tuy nhiên xin Lục chưởng môn tuyệt đối đừng nói về Thánh sơn cho người ngoài biết.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Đó là tất nhiên.

Có lẽ tìm Tử Yên hỗ trợ sẽ đến Âm Quỷ được, với địa vị của Tử Yên trong Thiên Địa các nếu chịu giúp thì không thành vấn đề gì.

Trần Hiểu Thiến liếc Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư, nói với Lục Lâm Thiên:

- Mời Lục chưởng môn theo ta.

Trần Hiểu Thiến dẫn đường, đám người Lục Lâm Thiên, Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư đi ra tiểu thính, qua mấy hành lang, đi vào mật thất có vài cơ quan. Mật thất mở ra, lại có một gian phòng đá ẩn khuất.

Trong phòng đá có một lỗ hổng đường kính hai thước đang từ từ xoay tròn, từng đợt lực lượng không gian kinh người tràn ra từ đó.

Lục Lâm Thiên nhìn lỗ hổng xoay tròn, kinh ngạc kêu lên:

- Trùng động, nơi này có trùng động!

Lục Lâm Thiên không ngờ trong phân đà Thiên Địa các có trùng động tồn tại. Chỉ đế giả mới mở được trùng động không gian, chẳng lẽ Thiên Địa các cũng có đế giả?

Ba người Cực Lạc Tam Quỷ biểu tình kinh ngạc nói:

- Nơi này có trùng động?

Trần Hiểu Thiến nói:

- Đây là trùng động đi thông Thánh sơn.

Trần Hiểu Thiến ngoái đầu nhìn Lục Lâm Thiên:

- Mời Lục chưởng môn vào, trùng động này sẽ trực tiếp đến Thánh sơn. Sau khi tới Thánh sơn sẽ có người đưa Lục chưởng môn đi gặp thánh nữ.

Lục Lâm Thiên gật đầu:

- Đa tạ Trần trưởng lão.

Lục Lâm Thiên quay đầu nói với Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư:

- Chúng ta vào đi.

Dứt lời Lục Lâm Thiên nhảy vào trùng động. Tuyết Sư, Cực Lạc Tam Quỷ cũng nhảy xuống theo, năm người vào trong trùng động không gian.

Khoảnh khắc Lục Lâm Thiên bước vào tùng động thì dòng khí không gian đậm đặc như nước phất qua mặt, tầm mắt chợt tối sầm. Cơ thể như mất thăng bằng, nhưng rất nhanh cảm giác này biến mất. Trước mắt Lục Lâm Thiên là một đường hầm trùng động, bốn phía cuồn cuộn dòng khí không gian. Đường hầm này không thấy cuối.

Xoẹt!

Lục Lâm Thiên hơi gồng sức một chút như làn gió xẹt qua không gian.

Trần Hiểu Thiến nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên biến mất trong trùng động, mắt lộ nghi hoặc:

- Mới nhận được tin Lan Lăng sơn trang xuất động chuẩn đế muốn cướp giết Lục Lâm Thiên, xem ra Lan Lăng sơn trang lại thất bại.

Trần Hiểu Thiến rời khỏi phòng đá, biến mất.

Không lâu sau trùng động không gian run lên, phía trước lóe ánh sáng. Lục Lâm Thiên ra khỏi trùng động không gian, đập vào mắt hắn là một sơn cốc bao la, cây to chọc trời rậm rạp liên miên. Rừng cây vô cùng tĩnh lặng, trên bầu trời có mấy chim hót vang vọng trong sơn cốc.

Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư ra khỏi trùng động. Bên dưới, sơn mạch trải lớp cỏ xanh mượt, phương xa nở đầy loài hao không tên. Vài tia nắng xuyên qua kẽ cây cối bắn vào hình thành những cột sáng vàng, sáng tối đan xen nhau.

Lục Lâm Thiên ngước lên nhìn bốn phía, ngoài sơn cốc ra có một dãy sơn mạch to lớn, núi non trập tùng, dãy núi liền nhau, không gian bao la liên miên.

Trong núi non trập trùng quay quanh một ngọn núi to lớn nhất. Núi như vách đá cheo leo nhô cao đâm thẳng tầng mây, khiến người kinh thán ngạc nhiên, mắt không nhìn thấy đỉnh. Bên trên mây mù lượn lờ, núi cực kỳ khổng lồ, hơi thở hùng vĩ lan tràn khiến lòng người run rẩy.

Ngọn núi to lớn, Lục Lâm Thiên ước chừng diện tích ít nhất cỡ vài dặm, uy vũ khí thôn sơn hà, vách phẩưng như bị đao tước búa chém, quỷ phủ thần công. Rất khó tưởng tượng ngọn núi này hình thành như thế nào.

Cực Lạc Tam Quỷ cảm nhận hơi thở trong không gian, biểu tình nghi ngờ ngạc nhiên nói:

- Nhị thiếu gia, không gian này bất phàm.

Trong khi Lục Lâm Thiên đánh giá thì mấy bóng người lướt gió bay tới, chớp mắt đến trước mặt đám người Lục Lâm Thiên.

- Không ngờ Lục minh chủ đích thân đến, kính chào Lục minh chủ.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng:

- Kình Linh Vương.

Người đến trước nhất là Kình Linh Vương ngày xưa Lục Lâm Thiên từng gặp mặt trong Cự Giang thành, nhưng lúc này khí thế trên người Kình Linh Vướng đã là tôn giai.

Kình Linh Vương nói:

- Lục minh chủ, thánh nữ đã biết Lục minh chủ tiến đến. Mời Lục minh chủ dời bước đi, thánh nữ đang chờ Lục minh chủ trên Thánh sơn.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Làm phiền.

Lục Lâm Thiên thầm ngạc nhiên Thiên Địa các tuyền tin tức rất kỳ dị, hắn vừa tới nơi mà người ta đã biết.

Ngọn núi khổng lồ này là Thánh sơn của Thiên Địa các. Đám người Kình Linh Vương dẫn đường, năm người Lục Lâm Thiên, Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư leo lên Thánh sơn. Trên ngọn núi hơi thở mênh mông, năng lượng thiên địa trong không gian đậm đặc hơn bên ngoài nhiều. Không gian này tuyệt đối không phải nơi tầm thường, vốn liếng thế này so với những địa môn đại phái tam tông tứ môn chỉ có hơn chứ không kém.

Một lát sau mọi người đã đến đỉnh núi, lúc này trời gầnh oàng hôn. Từ đỉnh núi nhìn ra ngoài dãy núi nhấp nhô chân trời sắc xanh đồng, ráng chiều từ khe hở dãy núi bắn ra từng dải sáng vàng rực rỡ.

Trên ngọn núi có từng lũ ánh sáng tím trong suốt, màu vàng nhạt. Phương xa núi non trập trùng màu vàng sẫm khiến người nhìn trong đầu nổi lên nhiều suy nghĩ.

Bên ngoài một đình viện tinh xảo, Kình Linh Vương dừng bước chân:

- Lục minh chủ, thánh nữ đang chờ ở bên trong. Những người khác hãy đợi tại đây, chúng ta xin cáo lui.

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu:

- Đa tạ.

Lục Lâm Thiên ra hiệu Tuyết Sư, Cực Lạc Tam Quỷ chờ ngoài đình viện, một mình hắn vào trong.

Chương 2704: Trên Thánh sơn

Bên trong đình viện u tĩnh, trong tiểu thính tinh trí, một nữ nhân mặc áo gấm tím nhạt ưu nhã đứng. Tuy nàng đưa lưng ra ngoài không thấy rõ mặt nhưng thân hình thướt tha đủ khiến bất cứ ai mơ màng.

Lục Lâm Thiên khoanh tay đứng, cửa hòng đình viện không đóng như đang chờ hắn. Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng đi vào tiểu thính, nhìn bóng dáng khoanh tay đứng, mắt hấp háy.

Lục Lâm Thiên lên tiếng:

- Tử Yên cô nương, trong Tử Vong Thâm Uyên từ biệt không kịp chào nhau Thiên Địa các các vị đã đi. Thời gian này Tử Yên cô nương có khỏe không?

Thanh âm dịu dàng thản nhiên vang lên:

- Có thể khiến đường đường Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên Lục minh chủ nhớ thương, Tử Yên không dám nói là không khỏe. Xin chào Lục chưởng môn.

Thân hình yểu điệu xoay lại, không phải Tử Yên thánh nữ Thiên Địa các thì còn ai nưa? Mắt như bảo thạch đen, sóng mắt như nước. Khuôn mặt thanh tú tựa lưu ly, ngũ quan tịnh xảo như ngọc toát ra nét quyến rũ.

Tử Yên nhoẻn miệng cười nhìn Lục Lâm Thiên, nụ cười khuynh thành.

Tử Yên nói:

- Lục chưởng môn, ta mới nhận được tin Lan Lăng sơn trang xuất động một chuẩn đế định giữa đường cướp giết, Lục chưởng môn có bị thương không?

Lục Lâm Thiên thầm thở dài, tin tức của Thiên Địa các đúng là đáng sợ thật. Lan Lăng sơn trang định xuất động chuẩn đế cướp giết hắn chắc chắn đã phong tỏa tin tức, không ngờ Thiên Địa các biết hết.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Đúng là có gặp nhưng không bị gì, chỉ tiếc hồn anh của bà ta trốn mất.

Lục Lâm Thiên không che giấu, sớm muộn gì Thiên Địa các sẽ biết tin Lan Linh Tôn Giả chạy trốn.

- A!

Mắt Tử Yên hơi thay đổi, ngạc nhiên nhìn kỹ Lục Lâm Thiên nhưng không hỏi nhiều.

Tử Yên nói:

- Lần này Lan Lăng sơn trang bị tổn thất nặng nề đây.

Lục Lâm Thiên nói:

- Không dám giấu gì Tử Yên cô nương, ta đến đây vì có chuyện cần nhờ Tử Yên cô nương hỗ trợ.

Tử Yên mỉm cười nói:

- Mời Lục chưởng môn ngồi, chẳng qua là đi Bắc Cung gia tộc, không khó khăn gì.

Tử Yên ra hiệu Lục Lâm Thiên ngồi xuống, trong tiểu thính đã chuẩn bị sẵn trà cụ. Tử Yên nói xong bắt đầu pha trà. Mùi trà lan tỏa, từng hành động hút hồn người, thần thái đó tựa tiên tuyệt trần.

12y nhìn Tử Yên, có vẻ nàng đã biết mục đích hắn đến đây. Lục Lâm Thiên yên lòng ngồi xuống, ngắm Tử Yên. Nàng giơ tay nhấc chân phong tư tuyệt vời, nam nhân nào nhìn thấy cũng sẽ bị hớp hồn. Người Tử Yên tỏa mùi thơm nhạt như lan khiến Lục Lâm

Thiên nhớ đến lúc trong Huyền Thiên mật cảnh cùng Tử Yên dán sát người tiến vào, hương vị đó cũng thơm nức dụ dỗ.

Trong khi Lục Lâm Thiên đánh giá thì Lục chưởng môn bưng tách chè xanh đến trước mặt hắn, cười mỉm chi:

- Lục chưởng môn nếm thử trà ta mới pha xem thế nào.

Áo gấm màu tím, trường sa màu lam mềm cột quanh eo, ba ngàn tóc tơ rũ một nửa vai, tựa như thác nước đổ xuống khe núi trong đêm trăng. Lục Lâm Thiên nhìn thẫn thờ, nhan sắc này chỉ có ba nữ nhân Vô Song, Cảnh Văn, Bạch Linh là so sánh bằng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Trà ngon, Tử Yên cô nương tự tay pha dù là nước trong cũng hồi vị lâu dài.

- Từ khi nào Lục chưởng môn cũng biết khéo nói?

Tử Yên mỉm cười nói:

- Lúc này Lục chưởng môn không tọa trấn Phi Linh môn lại đi Bắc Cung gia tộc làm gì? Chẳng lẽ Lục chưởng môn muốn mời Bắc Cung gia tộc ra tay giúp đỡ sao? Theo ta được biết thì nhóm Bắc Cung gia tộc như lục đại nhân hoàng tộc, tứ đại thú hoàng tộc sẽ không nhúng tay vào phân tranh nào trên đại lục.

Lục Lâm Thiên đáp:

- Ta đi Bắc Cung gia tộc vì có chuyện quan trọng cần làm, không liên quan Thiên Địa Minh, Đế Đạo Minh.

- Vậy sao?

Lục chưởng môn liếc Lục Lâm Thiên:

- Lục chưởng môn muốn đi Bắc Cung gia tộc e rằng có chút rắc rối. Tuy có quan hệ với Bắc Cung Vô Song đại tiểu thư Bắc Cung gia tộc nhưng lần trước trong Độc Cô gia tộc, Lục chưởng môn làm

Bắc Cung gia tộc mất mặt nhiều. Giờ Lục chưởng môn đi Bắc Cung gia tộc phải chuẩn bị tâm lý kỹ.

Khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên, nhẹ nhàng nói:

- Đã phải đối mặt thì cần trực diện với nó, không sao.

Đây chỉ là rắc rối nhỏ, trong lòng Lục Lâm Thiên lo nhất là không thể có được Mộc Hoàng chi khí.

Tử Yên nhìn chằm chằm thanh niên áo xanh hơi tà khí rồi lại có chút kiêu ngạo, kiệt ngạo:

- Vậy xin chúc Lục chưởng môn thuận buồm xuôi gió.

Tử Yên nhớ trong Huyền Thiên bí cảnh, nàng và hắn ôm chặt nhau, dù cách vải áo nhưng đó là lần đầu tiên có nam nhân gần gũi như vậy, dán sát người. Vật thể của hắn cọ vào đùi nàng, nghĩ cảnh đó làm gò má Tử Yên hây hồng.

Lục Lâm Thiên nghe vậy mắt lộ tia mừng rỡ:

- Nói vậy là Tử Yên cô nương định nói địa chỉ cụ thể của Bắc Cung gia tộc cho ta biết?

Nghe ý Tử Yên nói thì sẽ cho Lục Lâm Thiên biết địa chỉ tỉ mỉ của Bắc Cung gia tộc.

Tử Yên nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lục chưởng môn đích thân đến đây, ta không cách nào từ chối việc này được. Từ chỗ ta đến bên ngoài Bắc Cung gia tộc có trùng động không gian, chỉ mất nửa canh giờ. Hôm nay trời đã tối, hay là Lục chưởng môn nghỉ một đêm ở chỗ ta, sáng sớm ngày mai lại đi?

Lục Lâm Thiên nói:

- Chỉ sợ quấy rầy Tử Yên cô nương.

Có trùng động không gian thì ở lại một đêm cũng không sao.

Tử Yên cười nói:

- Tử Yên chịu ở lại là cho Thánh sơn rạng rỡ hẳn ra, sao nói là quấy rầy được?

- Thế thì cung kính không bằng tuân mệnh.

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Không biết Lam Thập Tam có trong Thánh sơn không? Lần trước ở Tử Vong Thâm Uyên không nói nhiều vài câu được.

Tử Yên nở nụ cười rung động hồn người:

- Lam Thập Tam vừa mới bế quan, hôm nay Lục chưởng môn ở lại đây thì ta sẽ hết sức làm tròn tình địa chủ mang Lục chưởng môn đi thăm phong cảnh Thánh sơn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Có mỹ nữ như Tử Yên cô nương đi cùng thì sao từ chối được?

Tử Yên nói:

- Lục chưởng môn có các hồng nhan Vô Song tiểu thư, Cảnh Văn tiểu thư, Hồng Lăng tiểu thư làm bạn, nhan sắc của Tử Yên làm sao sánh bằng? Xin Lục chưởng môn đừng cười Tử Yên.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm:

- Ta chỉ nói thật lòng, Tử Yên cô nương rất đẹp. Nếu ta không có hôn ước thì chắc chắn cũng sẽ say mê, dù Tử Yên cô nương không thích thì ta cũng sẽ mặt dày mày dạn quấn quýt.

- Lục chưởng môn ngày càng biết nói đùa.

Ngoài miệng Tử Yên cười trong lòng thì sướng lớn:

- Đi thôi Lục chưởng môn, ta mang Lục chưởng môn đi xem phong cảnh Thánh sơn. Người vào Thánh sơn của Thiên Địa các ta tính cả Lục chưởng môn, Cực Lạc Tam Quỷ thì chưa tới hai mươi người.

Lục Lâm Thiên nói:

- Đúng là phải đi xem thử.

Mặt trời ngã về tây, ánh trăng dần bao phủ khung trời. Trên Thánh sơn mông lung mây khói tựa như tiên cảnh.

Âm Quỷ nhìn nhị thiếu gia vui cười với Tử Yên thánh nữ Thiên Địa các đằng trước, cúi đầu nghi hoặc hỏi Tuyết Sư:

- Tuyết Sư, nhị thiếu gia và thánh nữ Thiên Địa các dường như có quan hệ không đơn giản, có phải là...?

Tuyết Sư nói:

- Quan hệ không tệ nhưng có kèm cái gì không thì ta không rõ.

Chương 2705: Trong Vạn Mộc lâm

Dương Quỷ chắc mẩm nói:

- Chắc chắn có gì rồi, ngươi nhìn họ thân mật như thế, không có gì mới lạ.

Lệ Quỷ khẽ mắng hai người:

- Hai ngươi bớt nói lung tung đi!

Lệ Quỷ nhỏ giọng nói:

- Nhưng ta cảm thấy thánh nữ Thiên Địa các đúng là rất đẹp, đời ta qua bao nhiêu nữ nhân nhưng chỉ có một người là nhan sắc ngang ngửa.

Dương Quỷ hỏi:

- Đại ca đang nói tới Đông Cung Huyên diễm quan quần phương?

Lệ Quỷ nói:

- Đúng rồi, chỉ có Đông Cung Huyên diễm quan quần phương ngày xưa mới đẹp bằng.

- Các người chưa thấy qua người đẹp.

Tuyết Sư liếc Cực Lạc Tam Quỷ:

- Vô Song tiểu thư, Cảnh Văn tiểu thư, còn có Bạch Linh yêu vương đều không thua gì thánh nữ Thiên Địa các, chỉ hơn chứ không kém. Hôm nào các ngươi gặp rồi sẽ biết.

Âm Quỷ hâm mộ nói:

- Vậy sao? Nhị thiếu gia có diễm phúc thật.

Dương Quỷ nhìn phía trước, nói:

- Theo ta thấy Tử Yên thánh nữ chắc chắn có ý với nhị thiếu gia, nhưng dường như nhị thiếu gia không biết. Ài, tiếc thật.

***

Sáng sớm hôm sau, trong sơn mạch Thánh sơn bao phủ sương mù nhạt.

Vù vù vù vù vù!

Trong một gian phòng tinh xảo, Lục Lâm Thiên thu về thủ ấn, thở hắt ra khí tọc, khóe môi cong lên nụ cười vừa lòng. Lục Lâm Thiên luyện hóa chân khí cắn nuốt từ Vi Sinh Ngũ Tổ, tốc độ tu luyện kiểu này siêu nhanh.

Một lát sau, năm người Lục Lâm Thiên, Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư đi theo Tử Yên, Kình Linh Vương, đám đông cường giả Thiên Địa các dẫn dắt vào một mật thất Thánh sơn. Trong mật thất có một trùng động không gian.

Tử Yên nói:

- Tử Yên, trùng động không gian này trực tiếp vào Vạn Mộc lâm, phía trước là Bắc Cung gia tộc. Cứ làm theo cách hôm qua ta nói thì Lục chưởng môn không có đi vào Bắc Cung gia tộc.

- Đa tạ Tử Yên cô nương.

Lục Lâm Thiên nói xong đi vào trùng động không gian trước, hơi mất thăng bằng một chút rồi tất cả trở về như cũ. Sâu trong trùng động không gian, xuyên qua dòng khí không gian xung quanh trong tầm mắt là hắc ám bao la vô ngần, đen khiến tim người đập nhanh, sâu thăm thẳm. Tuyết Sư, Cực Lạc Tam Quỷ cũng vào trùng động.

Sâu trong trùng động không gian, Lục Lâm Thiên cảm giác được dao động năng lượng cuồng bạo bên ngoài nhưng bị trùng động ngăn cách. Có thể mở ra một con đường trong không gian, đẳng cấp thực lực này quá khủng khiếp.

Với thực lực tu vi hiện tại của Lục Lâm Thiên không khó cảm giác ra thực lực của hắn không bao giờ làm được, muốn ngăn cách lực lượng không gian cuồng bạo này là điều không thể.

Lục Lâm Thiên quay đầu nói với đám Thiên Địa các:

- Các vị, cái từ.

Ánh sáng bạc lóe dưới chân Lục Lâm Thiên, hắn nhanh chóng tiến lên, tốc độ nhanh đến cực hạn. Lục Lâm Thiên nhanh như tia chớp xẹt qua không gian, mau hơn lúc ở bên ngoài gấp mấy chục lần.

Một lão nhân hỏi:

- Thánh nữ, Lục Lâm Thiên đi Bắc Cung gia tộc chẳng lẽ muốn cầu viện Bắc Cung gia tộc đối phó Thiên Địa Minh?

Tử Yên nói:

- Chắc không phải, Bắc Cung gia tộc cũng sẽ không nhúng tay vào chuyện bên ngoài. Dù là lục đại nhân hoàng tộc hay tứ đại thú hoàng tộc đều bị lệnh cấm hạn chế, chính bọn họ không dám làm trái.

Lão nhân nghi hoặc hỏi:

- Vậy lúc này Lục Lâm Thiên đi Bắc Cung gia tộc làm gì?

Mắt Tử Yên hấp háy, dường như biết điều gì:

- Ta cũng không rõ nhưng hắn đích thân đến, còn đi Bắc Cung gia tộc. Mấy hôm trước trong Thánh Linh cốc xuất hiện Nghịch Mệnh Hồn Quả, Thánh Linh lão tổ tự mình ra mặt giết Ám U Lão Quỷ chuẩn đế của Linh Vũ giới, giờ xem ra có lẽ Nghịch Mệnh Hồn Quả cũng rơi vào tay Lục Lâm Thiên.

Kình Linh Vương nghi hoặc hỏi:

- Là sao?

Tử Yên liếc Kình Linh Vương:

- Kình Linh Tôn Giả, Thánh Linh lão tổ chính là sư tỷ của Thánh Thủ Linh Tôn, tin tức Thiên Địa các ta biết chuyện này. Thánh Thủ Linh Tôn luôn là thể linh hồn, Nghịch Mệnh Hồn Quả xuất hiện làm ta nghĩ đến một điều.

Một lão nhân áo vàng hỏi:

- Thánh nữ nghĩ tới chuyện gì?

Tử Yên nói:

- Đồn rằng Nghịch Mệnh Hồn Quả có thể khiến người khởi tử hồi sinh, Hoàng Bác Nhiên hiện là thể linh hồn, Lục Lâm Thiên đi Bắc Cung gia tộc, ta nghĩ không phải cầu viện Bắc Cung gia tộc mà muốn Mộc Hoàng chi khí của Bắc Cung gia tộc.

- Chẳng lẽ... Lục Lâm Thiên định phục hồi cho Thánh Thủ Linh Tôn?

Lão nhân áo vàng kinh ngạc nói:

- Thánh Thủ Linh Tôn đã trở thành thể linh hồn, dù có Nghịch Mệnh Hồn Quả thì rất khó hoàn toàn phục hồi.

Tử Yên nói:

- Thánh Thủ Linh Tôn muốn phục hồi đúng là không dễ, nhưng cộng thêm Mộc Hoàng chi khí của Bắc Cung gia tộc, đặc biệt là Mộc Hoàng chi khí trên người Thiên Mộc Thần Thụ thì chưa chắc.

Kình Linh Vương rung động nói:

- Thiên Mộc Thần Thụ? Đồn rằng ngày xưa Bắc Cung gia tộc lão tổ dưới Thiên Mộc Thần Thụ đại thành thuộc tính mộc, một hơi xưng đế, nhờ vào đại thành thuộc tính mộc đẩy Bắc Cung gia tộc chen chân vào lục đại nhân hoàng tộc. Thiên Mộc Thần Thụ không phải vật bình thường.

Kình Linh Vương có biết chút ít về truyền thuyết Bắc Cung gia tộc.

Tử Yên nói:

- Lục Lâm Thiên đích thân đi Bắc Cung gia tộc e rằng vì chuyện này, nếu có đợc Mộc Hoàng chi khí thì Thánh Thủ Linh Tôn có khả năng phục hồi, lúc đó Phi Linh môn sẽ thêm một siêu cường giả.

Lão nhân áo xanh nói:

- Thánh Thủ Linh Tôn không dễ chọc, ngày xưa ba đại cường giả thế hệ đó thì lực phòng ngự của Huyền Thiên Yêu Tôn là thiên hạ vô song, dựa vào bản thể cường đại và Tử Lôi Huyền Đỉnh bóp nát tu vi giả cùng đẳng cấp dễ như trở bàn tay. Thánh Linh lão tổ có linh hồn lực cực kỳ biến thái, cũng có thể dễ dàng giết tu vi giả cùng đẳng cấp. Thánh Thủ Linh Tôn khiến người e ngại nhất, có đủ trận pháp, khống thú, các thủ đoạn kỳ dị, không ai dám chọc.

Tử Yên nói:

- Huyền Thiên Yêu Tôn chết, Thánh Linh lão tổ thành đế, nếu Thánh Thủ Linh Tôn thật sự phục hồi thì báu vật trong tay Lục Lâm Thiên cộng với thiên phú bản thân Thánh Thủ Linh Tôn có lẽ sẽ đột phá thành đế cũng chưa biết chừng. Nếu Thánh Thủ Linh Tôn thành đế thì thực lực của Phi Linh môn sẽ lại tăng thêm nhiều, cùng với thiên phú khủng bố của Thánh Thủ Linh Tôn, Thiên Địa Minh sẽ thêm một siêu cường địch.

Lão nhân áo vàng nói:

- Phi Linh môn nhanh chóng mạnh, Thiên Địa Minh sẽ bị ép điên.

Mắt đẹp hấp háy, Tử Yên mỉm cười nói:

- Lan Lăng sơn trang đã sắp điên rồi. Phái Lan Linh Tôn Giả cướp giết Lục Lâm Thiên nhưng chỉ hồn anh chạy trốn, tổn thất một cường giả chuẩn đế, hiện tại có lẽ Lan Lăng sơn trang đang khóc.

Mọi người ngạc nhiên, cho đến nay Thiên Địa các chưa nhận được tin tức gì.

- Thánh nữ, tin này có chính xác không? Lan Linh Tôn Giả là chuẩn đế!

Tử Yên nói:

- Lục Lâm Thiên vừa mới đi, các ngươi nói xem tin này có chính xác không? Tuy Lan Linh Tôn Giả là chuẩn đế nhưng có chuyện gì trong Đế Đạo Minh cũng có đế giả. Chắc trên người Lục Lâm Thiên có thủ đoạn phòng thân, Lan Linh Tôn Giả chịu thiệt là bình thường. Đáng tiếc có người Lan Lăng sơn trang bị lệnh câm, chỉ đành ngậm bồ hòn.

Chương 2706: Nghiệm thử một phen 1

Trong Lan Lăng sơn trang, trời vào hạ, sơn mạch xanh biếc, sơn mạch long đi xà vũ. Bốn phía là núi non trập trùng bao la, cây cối rậm rạp. Nhìn bốn phía khắp nơi là màu xanh dày đặc phủ lên dãy núi uốn lượn trập trùng.

Sáng sớm, trong sơn mạch Lan Lăng sơn trang vang tiếng quát như sấm sét trên bầu trời:

- Mặc kệ trả giá gì thì Lục Lâm Thiên phải chết, tuyệt đối phải chết!

Dã thú chim bay giật mình chạy tứ tán.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Sóng sóng không gian dao động, năm bóng người lao ra hiện hình trên đỉnh núi sơn mạch liên miên không dứt.

Năm người đứng trong không khí, là năm người Lục Lâm Thiên, Tuyết Sư, Cực Lạc Tam Quỷ mới ra khỏi trùng động không gian.

Tuyết Sư nhìn bốn phía:

- Chủ nhân, là nơi này sao?

Đập vào tầm mắt là biển rừng, trong sơn mạch loáng thoáng có tiếng yêu thú.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Chắc là chỗ này.

Trong không gian bao la này toàn là rừng cây, gió sớm thổi, biển rừng rào rào, cảnh tượng bừng bừng sức sống chỉ có Vạn Mộc lâm mà nghĩa phụ Nam thúc nói.

Lệ Quỷ hỏi:

- Nhị thiếu gia,vậy chúng ta làm sao đi vào Bắc Cung gia tộc?

Lục Lâm Thiên nói:

- Cái này thì đơn giản.

Không gian Lục Lâm Thiên nghiêm nghị, hắn phải đến Bắc Cung gia tộc một chuyến bằng được. Thủ ấn thay đổi, một luồng sáng bắn lên cao, sóng không gian chợt lóe, luồng sáng biến mất.

Khi sóng không gian dao động trên bầu trời, Lục Lâm Thiên trầm giọng nói:

- Lục Lâm Thiên Phi Linh môn đến bái phỏng Bắc Cung gia tộc.

Thanh âm thản nhiên truyền vào sóng không gian.

Thanh âm truyền ra, tiếp theo hết thảy trở về như cũ. Bầu trời yên tĩnh lại, không có phản ứng chút nào.

Âm Quỷ nhìn bầu trời tĩnh lặng, không kiềm được hỏi:

- Nhị thiếu gia, tại sao không có động tĩnh? Có phải Bắc Cung gia tộc tự cao là hoàng tyộc nên coi thường chúng ta?

Lục Lâm Thiên nói:

- Chờ một lát xem.

Lục Lâm Thiên không cho rằng Bắc Cung gia tộc sẽ coi thường hắn, ít nhất nên đi ra gặp mặt.

Xoẹt!

Lục Lâm Thiên mới nói xong sóng không gian trên bầu trời khuếch tán lộ ra đường hầm không gian.

Một thanh âm ung dung vang lên:

- Thì ra là minh chủ Đế Đạo Minh. Chưởng môn Phi Linh môn Lục Lâm Thiên đến Bắc Cung gia tộc ta không biết có chuyện gì?

Hơn mười người bay ra khỏi đường hầm không gian, từng đợt Mộc Hoàng chi khí mạnh mẽ khuếch tán, cả không gian run rẩy.

Lục Lâm Thiên nhìn người đến, trong mười mấy người có vài người là cường giả tôn giai, mười người khác là tu vi giả Vương giai. Ai nấy mặc chiến giáp màu lục, khí vũ hiên ngang, Mộc Hoàng chi khí lan tràn khiến người không dám coi thường.

Lục Lâm Thiên chắp tay hành lễ:

- Xin chào đại hộ pháp, tiểu tử đến vì muốn gặp Bắc Cung tộc trưởng.

Lục Lâm Thiên quen người đi đầu, là đại hộ pháp Bắc Cung gia tộc Bắc Cung Nhất nhiều lần gặp gỡ.

Bắc Cung Nhất mắt hơi lóe tia sáng:

- Lục chưởng môn đa lễ, Lục chưởng môn muốn gặp tộc trưởng thì phải hỏi tộc trưởng trước mới được. Lục chưởng môn hãy vào trong tộc chờ, ta sẽ đi thông báo tộc trưởng.

Bắc Cung Nhất liếc mắt bốn người Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư, nói với Lục Lâm Thiên:

- Mời Lục chưởng môn.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Đa tạ đại hộ pháp.

Lục Lâm Thiên phớt lờ các cặp mắt kỳ lạ nhìn mình, hắn đi theo Bắc Cung Nhất vào đường hầm không gian, đi vào Bắc Cung gia tộc.

Giây lát ngắn ngủi, sóng không gian chợt lóe, năm người xuất hiện tại cánh cửa không gian yên tĩnh. Trong không gian đem lại cảm giác bình yên chất chứa tang thương.

Trong không gian có tường trắng, ngói xanh, cửa gỗ, đường lát đá, gỗ điêu. Tất cả như thơ như họa, những kiến trúc cổ tựa như tuyên cổ trường tồn sừng sững trong không gian này.

Lục Lâm Thiên thì thào:

- Đây là một trong lục đại nhân hoàng tộc, Bắc Cung gia sao?

Lục Lâm Thiên hiện ra, quan sát thấy nhiền hơi thở mịt mờ như ẩn như hiện rơi vào người mình, hắn không để bụng.

- Uy nhïếp mạnh quá!

Ngược lại Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư, với tu vi của bốn người vô hình trung bị ức chế trong không gian này. Hơi thở không chỗ không ở, từng giây từng phút ảnh hưởng chân khí, yêu nguyên trong cơ thể bọn họ.

Trong không gian, Bắc Cung Nhất nói:

- Mời Lục chưởng môn theo ta.

Lục Lâm Thiên gật đầu đi theo sau lưng Bắc Cung Nhất. Cực Lạc Tam Quỷ đi sau, trong Bắc Cung gia tộc không dám càn rỡ. Bắc Cung gia tộc không tầm thường.

Lục Lâm Thiên dọc đường đi qua nhiều đường lát đá, không có nhiều người ngoài ra vào Bắc Cung gia tộc. Thấy người ngoài vào, nhiều người bị hấp dẫn đến.

- Chắc đó là Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên?

- Vị hôn phu bên ngoài của Vô Song tiểu thư, chưởng môn Phi Linh môn Lục Lâm Thiên ra là người này.

- Đừng coi thường hắn, nghe nói trong Độc Cô gia tộc, Bắc Cung Ngọc, Độc Cô Trường phàm của Độc Cô gia tộc hợp sức cũng không đánh lại hắn. Hai người hợp tác nhưng thua trong tay Lục Lâm Thiên.

- Không thể nào! Người ben ngoài làm sao đánh bại được thống soái Bắc Cung Ngọc? Đồn bậy phải không?

- Không tin thì thôi, là trưởng lão trở về từ Độc Cô gia tộc bảo vậy. Lục Lâm Thiên không chỉ rất oách đánh bại Bắc Cung Ngọc còn luyện chế ra đan dược chuẩn đế phẩm. Quan trọng nhất là lĩnh ngộ ra thuộc tính mới.

- Lĩnh ngộ ra thuộc tính mới? Thế chẳng phải giống như Bắc Cung gia tộc lão tổ ta sao? Nếu đại thành thuộc tính mới thì có thể đặt chân vào hoàng tộc mới.

Nhìn bóng dáng Lục Lâm Thiên, đám người từ xa Bắc Cung gia tộc tụ tập lại xì xầm khe khẽ, những cặp mắt chỉ nhìn hắn đăm đăm.

Lát sau Bắc Cung Nhất đưa năm người Lục Lâm Thiên đến một đình viện cổ xưa tinh xảo:

- Lục chưởng môn hãy chờ tại đây đi.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Xin nhờ đại hộ pháp, cho hỏi Vô Song có trở về Bắc Cung gia chưa?

Bắc Cung Nhất không giấu diếm, vì biết quan hệ của tiểu thư và Lục Lâm Thiên:

- Mới trước đó có tin Vô Song tiểu thư còn trong thần điện Độc Cô gia.

Bắc Cung Nhất xin phép rời đi, để Lục Lâm Thiên chờ tại đây.

Sau khi Bắc Cung Nhất đi, Lệ Quỷ nhỏ giọng nói:

- Nhị thiếu gia, trong Bắc Cung gia tộc có nhiều cường giả thật.

Lệ Quỷ cảm giác không gian chứa nhiều hơi thở mịt mờ.

Lục Lâm Thiên nói:

- Bắc Cung gia tộc, một trong lục đại nhân hoàng tộc nên tất nhiên có nhiều cường giả.

Bắc Cung gia tộc là một trong mấy gia tộc bí ẩn nhất trên đại lục, có thể tưởng tượng thực lực của nó thế nào. Những thế lực này mới là mạnh nhất trên đại lục, đáng tiếc các gia tộc này không xuất thế.

Lục Lâm Thiên không biết là các gia tộc không muốn xuất thế hay có lý do khác.

Tuyết Sư hỏi:

- Chủ nhân, tộc trưởng Độc Cô gia tộc có chịu gặp chủ nhân không? Nếu Vô Song tiểu thư ở thì sẽ đơn giản hơn.

Lục Lâm Thiên nói:

- Có gặp hay không chờ lúc đó sẽ biết, chúng ta cứ đợi đi.

Lục Lâm Thiên đánh giá đình viện, tất cả cực kỳ cổ kính đơn giản, dọc đường đi hắn có quan sát. Trong Bắc Cung gia tộc khá đơn giản, đường đường là Bắc Cung gia tộc nhưng giản dị hơn Lục Lâm Thiên tưởng tượng, nhưng số lượng cường giả trong này thì rất đông.

Trong một đình viện màu trắng tinh xảo như không tồn tại trong thời gian này. Hiện tại một thân hình vạm vỡ và một người mặc trường sam màu xanh đang ngồi.

Chương 2707: Nghiệm thử một phen 2

Thân hình vạm vỡ khoảng năm mươi tuổi, cực kỳ to lớn, đường nét khuôn mặt lập thể, anh khí khiếp người, mắt sâu thẳm như ngôi sao sáng nhất chân trời. Người đó tùy ý ngồi, khí thế đã như hòa cùng không gian này.

Người áo xanh cũng chừng năm mươi tuổi, khí thế che giấu, không khó nhìn ra cũng không phải kẻ yếu. Người áo xanh cung kính trước người vạm vỡ.

Ngoài đình viện vọng vào thanh âm vội vàng:

- Tộc trưởng!

Người ạm vỡ ngước mắt lên:

- Đại hộ pháp, có chuyện gì mà bối rối vậy? Vào đi.

Hơi thở Bắc Cung Nhất vội vã, từ xa đã bị người vạm vỡ phát hiện.

Bắc Cung Nhất vừa vào phòng nhỏ liền hành lễ với hai người:

- Kính chào tộc trưởng, kính chào thành chủ.

Bắc Cung Nhất nói với người vạm vỡ, tộc trưởng, tiểu tử Lục Lâm Thiên đến.

Người vạm vỡ ánh mắt nghi hoặc hỏi:

- A? Tiểu tử này đến Bắc Cung gia ta làm gì?

Lão nhân mặc trường sam màu xanh mắt lóe tia sánghỏi:

- Đại hộ pháp, người đến là vị hôn phu của Vô Song, minh chủ Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên?

Bắc Cung Nhất gật đầu nói:

- Khởi bẩm thành chủ, đúng là vị hôn phu của Vô Song tiểu thư, minh chủ Đế Đạo Minh, Lục Lâm Thiên.

Lão nhân áo xanh ánh mắt nghi hoặc:

- Nghe nói Lục Lâm Thiên này linh vũ song tu, lần trước trong Độc Cô gia tộc đã đánh bại tộc trưởng, Độc Cô trường Phàm liên hợp, còn lĩnh ngộ thuộc tính mới, luyện chế ra đan dược chuẩn đế phẩm. Tiểu tử này thật sự biến thái như vậy sao?

Người ngoài mà biến thái như thế khiến lão nhân áo xanh rất nghi ngờ tin đồn.

Bắc Cung Nhất cười khổ nói:

- Ta thấy tận mắt, đúng là vậy, Lục Lâm Thiên rất khủng bố.

Lão nhân áo xanh mắt lóe tia sáng, khí thế khuếch tán:

- Thật sự là vậy? Nếu đã đến Độc Cô gia tộc ta, tiểu tử này lại là vị hôn phu bên ngoài của Vô Song thì ta muốn thử thực lực của hắn xem. Nếu danh bất hư truyền thì ta không còn gì để nói, nếu tiểu tử này chỉ có cái tiếng, ta là người thứ nhất phản đối. Đừng nói tộc quy không thể tùy tiện phá, muốn cưới người Bắc Cung gia tộc phải có tài thật sự.

Người vạm vỡ mỉm cười nói:

- Diễn Siêu lão đệ muốn thử tài Lục Lâm Thiên sao?

Lão nhân áo xanh nói:

- Nếu tộc trưởng không có ý kiến gì thì ta sẽ đi thử thực lực của tiểu tử đó, cũng thử nghiệm trước cho tộc trưởng. Không thì e rằng mấy lão ngoan cố trong tộc sẽ không đôàng ý.

Người vạm vỡ phất trường bào, khóe môi cong lên, khí phách vô hình lan tràn ra:

- Diễn Siêu lão đệ muốn thử một lần vậy cứ việc thử thực lực của tiểu tử kia, nhìn xem là danh bất hư truyền hay tốt mã dẻ cùi. Ta cũng muốn nhìn xem người mà nữ nhi của ta nhìn trúng rốt cuộc bất phàm cỡ nào, tin đồn không bằng thấy tận mắt, để xem tiểu tử này mạnh đến đâu.

Bắc Cung Nhất nghi hoặc hỏi:

- Tộc trưởng cũng định đích thân đi sao?

Người vạm vỡ cười nói, bá khí toát ra:

- Đúng vậy! Ta phải nhìn xem ánh mắt của nữ nhi mình thế nào, tiểu tử này dám tới cửa làm sao ta không đi gặp được?

Nữ tế tương lai đến cửa, gã là nhạc phụ tương lai phải đi xem mới được.

Bắc Cung Nhất bất đắc dĩ cười, nhìn hướng lão nhân áo xanh:

- Thành chủ nếu nhất quyết muốn thử nghiệm thực lực của Lục Lâm Thiên thì nhớ cẩn thận chút.

Lão nhân áo xanh mỉm cười nói:

- Đại hộ pháp yên tâm, nể mặt Vô Song nên ta sẽ không để tiểu tử kia quá xấu hổ, ta tự biết chừng mực.

Bắc Cung Nhất cười cười:

- Thành chủ hiểu lầm.

Bắc Cung Nhất bất đắc dĩ nói với lão nhân áo xanh:

- Ta muốn nhắc nhở thành chủ rằng thực lực Lục Lâm Thiên cực mạnh, thủ đoạn rất kỳ dị. Tuy thành chủ thực lực cường đại nhưng ta mới nhận được tin trong Tử Vong Thâm Uyên, một Vũ Tôn cửu trọng của Hắc Sát giáo một chiêu bị Lục Lâm Thiên đánh chết. Thành chủ lỡ sơ sẩy thua trong tay Lục Lâm Thiên thì không hay.

Lão nhân áo xanh bị kí©ɧ ŧɧí©ɧ nóng lên:

- Ta mà thua vào tay tiểu tử đó? Bắc Cung Nhất, ngươi quá xem trọng tiểu tử kia rồi, nếu hắn có thể thắng được ta thì ai dám phản hôn sự của Vô Song và hắn, ta sẽ là người phản đối đầu tiên! Nhưng nếu hắn không thắng được ta thì ta là người trước tiên không đồng ý hôn sự của Vô Song và hắn!

Một tiểu tử bên ngoài mới tu luyện bao lâu? Tuy bảo là linh vũ song tu, thiên phú tuyệt đỉnh nhưng lão đường đường là Mộc Hoàng thành chủ của Bắc Cung gia tộc, hậu kỳ Vũ Tôn cửu trọng, tu vi gần đến đỉnh. Lão dựa vào Mộc Hoàng chi khí của Bắc Cung gia tộc, bên ngoài lão có thể trực tiếp đối kháng với tu vi giả một chân bước vào đẳng cấp tôn giai, lão mà thua tiểu tử Lục Lâm Thiên đó thì còn mặt mũi gì?

Người vạm vỡ mỉm cười nói:

- Diễn Siêu lão đệ đi trước thử nghiệm xem, ta sẽ đến sau.

- Tộc trưởng, vậy ta đi trước. Yên tâm, nghĩ tình Vô Song nên ta sẽ không cho hắn ăn nhiều đau khổ.

Lão nhân áo xanh nói xong nổi giận đùng đùng vì bị Bắc Cung Nhất chọc tức ra khỏi đình viện.

Bắc Cung Nhất nhìn lão nhân áo xanh rời đi, hỏi người vạm vỡ:

- Tộc trưởng nói xem thành chủ có thể thắng được Lục Lâm Thiên không?

Người vạm vỡ nói:

- Ta chưa thấy tận mắt thực lực của Lục Lâm Thiên, nhưng thực lực tu vi của Diễn Siêu thì có thể trực tiếp đối kháng với tu vi giả một chân bước vào đẳng cấp tôn giai, bên ngoài, Lục Lâm Thiên khó thể đánh lại. Nếu Lục Lâm Thiên có thể đấu ngang tay thì những lão nhân trong tộc sẽ không có lý do gì phản đối hôn sự của tiểu tử kia và Vô Song.

Người này chính là tộc trưởng hiện tại của Bắc Cung gia tộc, một trong cự phách thật sự trên đại lục, Bắc Cung Kình Thương giậm chân một cái là đại lục sẽ rung rinh mấy cái, là siêu bá chủ.

- Những lão nhân trong tộc hơi bảo thủ, nhưng sau khi Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ thuộc tính mới thì ta nghe đâu nhiều lão nhân trong tộc đã hơi dao động.

Bắc Cung Nhất nhíu mày nói:

- Nhưng lần trước trong Độc Cô gia Bắc Cung Ngọc bị Lục Lâm Thiên đánh bại, Mộc Long Tiên bị Lục Lâm Thiên cướp đi khiến nhiều trưởng lão lòng bất mãn, cho rằng tiểu tử Lục Lâm Thiên làm Bắc Cung gia tộc mất mặt. Lần này Lục Lâm Thiên đến đây, e rằng đám trưởng lão sẽ không bỏ qua.

- Chuyện này không thể trách các trưởng lão, tiểu tử Lục Lâm Thiên đúng là hơi kiệt ngạo quá ưmcs.

Bắc Cung Kình Thương mỉm cười nói:

- Cho hắn ăn chút đau khổ cũng tốt.

Bắc Cung Nhất mắt lóe tia sáng:

- Ý của tộc trưởng là...?

- Ăn chúta đau khổ mới có lợi cho tiểu tử kia.

Bắc Cung Kình Thương phất trường bào, mắt tràn đầy khí phách:

- Hơn nữa nữ nhi của Bắc Cung Kình Thương ta không dễ cưới, muốn cưới nữ nhi Bắc Cung Kình Thương ta nói miệng không bằng chứng, phải có tài thật sự mới được.

Bắc Cung Nhất nghe vậy cười khổ nói:

- Tộc trưởng, thành chủ đã đi, có phải chúng ta cũng nên đi xem thử?

- Đi, nhìn xem tiểu tử này có thực lực gì.

Bắc Cung Kình Thương biến mất tại chỗ.

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên ngồi chờ Bắc Cung Nhất thông báo. Đã đến đây rồi phải lấy Lục Trung của Bắc Cung gia tộc bằng được, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn còn đang chờ hắn trở lại. Sau khi có được Mộc Hoàng chi khí thì sư phụ cũng sẽ có cơ hội phục hồi.

Chương 2708: Nhường ngươi một chiêu

Cực Lạc Tam Quỷ quan sát bốn phía:

- Trong Bắc Cung gia tộc đơn giản thật.

Mọi thứ trong Bắc Cung gia tộc làm bọn họ khá bất ngờ.

Lan Lăng sơn trang kinh thán:

Năng lượng thiên địa trong này đậm đặc, tu luyện tại đây nhanh hơn nhiều, một chỗ tốt.

Lục Lâm Thiên ngước đầu lên:

- Có người tới.

Tinh thần Lục Lâm Thiên quan sát biết có cường giả đến.

Ánh mắt Cực Lạc Tam Quỷ ngạc nhiên, thầm than thực lực của nhị thiếu gia lại mạnh lên nhiều, ít ra bọn họ không hay biết có người đến.

Trong khi Tam Quỷ ngạc nhiên, trên bầu trời vang tiếng quát to:

- Ai là Lục Lâm Thiên?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nghe thanh âm này có vẻ không ý tốt. Bốn người Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, bọn họ nghe ra giọng điệu người đến gay gắt.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Đi ra ngoài xem thử.

Lục Lâm Thiên bước ra đình viện.

Bên ngoài đình viện, một người áo xanh đứng trên cao. Lục Lâm

Thiên nhìn sang, mắt lóe tia sáng. Người này chừng năm mươi tuổi, tuy che giấu hơi thở nhưng vô hình trung toát ra khí thế làm lòng run sợ.

- Hậu kỳ Vũ Tôn cửu trọng nhưng chưa tới đỉnh.

Lục Lâm Thiên nhìn ra đẳng cấp tu vi của người này, tuy che giấu hơi thở nhưng hắn không khó nhận ra.

- Mạnh quá!

Ba người Cực Lạc Tam Quỷ trước mặt lão nhân áo xanh vô hình trung bị hơi thở kỳ dị ảnh hưởng, chân khí trong người sắp đông lại, không thể xóa bỏ cảm giác này.

Lão nhân áo xanh đứng trên cao nhìn, Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư:

- Tiểu tử, ngươi là Lục Lâm Thiên?

Hơi thở của Tuyết Sư là yêu thú, Cực Lạc Tam Quỷ toàn người già, cuối cùng lão nhân áo xanh ngừng lại trên người Lục Lâm Thiên. Ánh mắt lão nhân áo xanh hơi nghi hặọc, lão không nhìn thấu bất cứ hơi thở nào của người này, rát kỳ dị.

Lục Lâm Thiên chắp tay gật đầu nói:

- Đúng là tại hạ, không biết các hạ là ai?

Người trong Bắc Cung gia tộc tất nhiên là người Bắc Cung gia, nhìn khí thế của người này e rằng có địa vị khá cao trong Bắc Cung gia tộc, ít nhất là cường giả địa vị cỡ trưởng lão. Lục Lâm Thiên không dám thất lễ.

Lão nhân áo xanh nhìn Lục Lâm Thiên:

- Là ngươi thì hay, muốn biết ta là ai vậy phải xem ngươi có thực lực đó không. Ra tay đi, thắng ta thìd ta sẽ nói cho ngươi biết ta là ai, nếu không thắng ta được thì ta sẽ ném ngươi ra Bắc Cung gia ngay.

- Là thành chủ thành Mộc Hoàng!

- Dường như thành chủ muốn đánh nhau với Lục Lâm Thiên.

- Nên dạy Lục Lâm Thiên bài học, nghe nói lần trước Lục Lâm Thiên trực tiếp đánh bại thống soái Bắc Cung Ngọc, rất là vênh váo.

Lão nhân áo xanh đến, khí thế mạnh mẽ khuếch tán khiến nhiều người Bắc Cung gia tộc chú ý. Trong không trung phía xa nhanh chóng tụ tập nhiều người đứng xem.

Lục Lâm Thiên nhìn lão nhân áo xanh, thái độ không tiện không kiêu:

- Tiểu tử chỉ đến bái phỏng Bắc Cung gia tộc, nếu đánh nhau với tiền bối e rằng hơi thất lễ độ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên đã sớm dự cảm đến đây sẽ đυ.ng phải rắc rối nhưng không ngờ phiền phức tìm đến mau vậy.

Lão nhân áo xanh nhìn Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử nói nhiều điều vớ vẩn làm gì, ngươi không đánh thì ta vẫn ném ngươi ra Bắc Cung gia tộc!

Mộc hoàng chi khí thổi quét không gian, lão nhân áo xanh trầm giọng nói:

- Bắc Cung gia tộc ta không phải ai đều có thể tiến vào, muốn chứng minh ngươi có tư cách này thì phải lấy ra thực lực của mình đi!

Lục Lâm Thiên nghe vậy con ngươi co rút, khóe môi cong lên cười khổ, chân khí khẽ rung động.

Lục Lâm Thiên ngước lên nói:

- Nếu vậy thì xin nhờ tiền bối nương tay cho.

Lão nhân áo xanh quát to:

- Ai thèm nương tay với ngươi? Nếu ngươi thua thì đừng trách ta ném ngươi ra Bắc Cung gia tộc, Vũ Tôn bát trọng, không tệ!

Lúc này chân khí của Lục Lâm Thiên phát ra, lão nhân áo xanh quan sát được tu vi của hắn là Vũ Tôn bát trọng, mắt lão lóe tia sáng.

Lão nhân áo xanh cứ châm chích gợi lên lòng kiêu ngạo của Lục Lâm Thiên, trong tình huống này thì hắn không nhịn nữa. Muốn chứng minh bản thân thì phải lấy ra thực lực chấn nhïếp, có bao nhiêu thực lực sẽ được đãi ngộ bấy nhiêu, trên đời này hết thảy đều như thế.

- Tiền bối muốn đá ta ra khỏi Bắc Cung gia tộc e rằng không được!

Dứt lời có hơi thở vô hình toát ra từ người Lục Lâm Thiên bắn lên trời cao, hắn bá đạo nói:

- Tiền bối ra tay đi, ở trong Bắc Cung gia tộc nên để biểu thị kính ý của tiểu tử, tiểu tử xin nhường tiền bối một chiêu.

Lão nhân áo xanh nghe Lục Lâm Thiên nói thì ngạc nhiên rồi cười phá lên:

- Ha ha ha!

Tu vi Vũ Tôn bát trọng mà bảo là nhường lão một chiêu? Tiểu tử này quá kiêu ngạo.

- Tiểu tử vênh váo, trước mặt ta mà dám nói lời như thế, người là người đầu tiên!

Lão nhân áo xanh giẫm hư không, không gian quanh thân nứt rạn, chân khí thuộc tính mộc hùng dũng và Mộc Hoàng chi khí lấy lão nhân áo xanh làm trung tâm bộc phát ra hình thành bão tố lớn.

Bão tố bao phủ không gian, vào giây phút này không gian run bần bật. Sóng không gian xung quanh vỡ từng tấc, mắt thường khó nhìn thấu vào. Khí thế này làm ba người Cực Lạc Tam Quỷ mặt tái xanh, xúc động muốn quỳ rạp xuống đất.

Con ngươi Lục Lâm Thiên co rút, tuy lão nhân áo xanh là tu vi hậu kỳ Vũ Tôn cửu trọng nhưng so với cường giả bên ngoài thì mạnh hơn Tật Phong Tôn Giả của đảo Khôn Dương lúc trước hắn gặp nhiều. Chỉ bằng vào tu vi và Mộc Hoàng chi khí đã tạo ra uy áp năng lượng khổng lồ như thế, thực lực không yếu, không uổng là cường giả Bắc Cung gia tộc.

Lục Lâm Thiên nhìn lão nhân áo xanh đứng trên trời gây ra động tĩnh không tầm thường, mắt hắn dâng lên kiêu ngạo. Đột nhiên Lục Lâm Thiên phất trường bào màu xanh, kình phong mạnh mẽh ình thành trên mặt đất. Lục Lâm Thiên giẫm đất, ánh sáng vàng chợt lóe thổi tro bụi dưới đất bay tứ phía. Lục Lâm Thiên như luồng sáng bắn lên cao, khí thế cường đại khuếch tán.

Lục Lâm Thiên quát to:

- Mộc Hoàng chi khí của tiền bối đúng là bất phàm nhưng vô dụng với ta, mời tiền bối!

Bốn người Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư đã tự động thụt lùi một chút. Đối diện cường giả Thánh Linh cốc này ba người Cực Lạc Tam Quỷ không dám hó hé, chân khí trong người bị ức chế liền biết không phải đối thủ, tự thể nghiệm hoàng tộc bất phàm.

Lão nhân áo xanh đang thắc mắc tại sao Mộc Hoàng chi khí của mình không tạo thành ảnh hưởng cho Lục Lâm Thiên trước mắt, nghe hắn nói xong lão bị kí©ɧ ŧɧí©ɧ hơi nóng lên:

- Tiểu tử rất kiêu ngạo, vậy sẽ cho ngươi biết cái gì gọi là không biết trời cao đất rộng!

Lão nhân áo xanh hét xong trong vòng xoáy bão năng lượng thuộc tính mọc lão như sao băng vọt ra, chớp mắt xé gió đến trước mặt Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, hẫy lấy thực lực của ngươi ra chứng minh bản thân đi!

Vù vù vù vù vù!

Cột sáng chân khí trong tay lão nhân áo xanh bắn ra như cái nõ, uy áp Mộc Hoàng chi khí cường đại ức chế. Cột sáng chân khí xuyên qua không gian, nơi cột sáng xẹt qua mang theo một khe nứt không gian đen ngòm trong khoảnh khắc đến trước mặt Lục Lâm Thiên. Dọc đường đi không gian vỡ thành hư không.

Chương 2709: Cường đại đánh bại

Lục Lâm Thiên nhìn cột sáng chân khí xuyên qua không gian ập đến, kình khí ngập trời làm rát da, mắt hắn lóe tia sáng. Khí thế kỳ dị khuếch tán từ người Lục Lâm Thiên đồng hóa sóng không gian, bỗng chốc hắn biến mất tại chỗ.

Bùm!

Một cột sáng chân khí của lão nhân áo xanh đánh hụt đυ.ng vào không gian Lục Lâm Thiên vừa đứng, không gian bị chấn nát như bom nổ, không gian xốc lên các lỗ đen hư không to lớn. Kình khí ngập trời thành đường vòng cung khuếch tán.

Trong không trung phía xa, Bắc Cung Kình Thương đứng lơ lửng, khí thế quanh thân như ẩn như hiện hòa thành một với không gian:

- Ủa? Hình như tiểu tử này vừa mới thi triển thiên phú của hoàng tộc Bạch Hổ thì phải, ta nhìn lầm rồi sao?

Một chiêu đánh hụt, lão nhân áo xanh nhìn chằm chằm phía trước, ánh mắt chất chứa nghi hoặc:

- Tốc độ nhanh quá!

Tốc độ của Lục Lâm Thiên vượt qua dự đoán của lão nhân áo xanh.

Bên dưới, ba người Cực Lạc Tam Quỷ biểu tình ngạc nhiên:

- Tốc độ của nhị thiếu gia quá đáng sợ!

Dựa vào tốc độ khủng bố này nhị thiếu gia có thể giết rất nhiều cường giả tôn giai cửu trọng.

Vèo!

Kình khí xung quanh tan biến, ánh sáng vàng trong không gian vừa vỡ vụn chợt lóe, thân hình mặc áo giáp xanh hiện ra. Áo giáp Thanh Linh bao phủ quanh thân Lục Lâm Thiên, hắn cười tủm tỉm hiện ra trong tầm mắt lão nhân áo xanh.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

- Tiền bối, một chiêu đã qua, tiếp theo vãn bối sẽ không khách sáo.

Môi Lục Lâm Thiên treo nụ cười như thể không thèm để lão nhân áo xanh vào mắt. Lục Lâm Thiên biết Bắc Cung gia tộc cường đại, nhưng lục đại hoàng tộc như Bắc Cung gia tộc cường đại dựa vào lớn nhất là năng lượng hoàng khí của bản thân.

Hoàng khí trên người các hoàng tộc có thể tạo thành uy áp lớn với người, ảnh hưởng người đó quỳ rạp trước mình, nên mới có vẻ đặc biệt cường đại. Người bình thường đυ.ng phải lục đại nhân hoàng tộc đều chịu ảnh hưởng, càng tôn lên lục đại hoàng tộc bất phàm.

Nhưng ở trước mặt Lục Lâm Thiên thì hoàng khí gì đều vo dụng. Vốn hoàng khí ít nhiều gì ức chế được Lục Lâm Thiên nhưng từ khi hắn lĩnh ngộ thuộc tính kim thì hoàng khí nào cũng không thể áp chế hắn nữa.

Lục Lâm Thiên không bị Mộc Hoàng chi khí ức chế, hắn càng không để lão nhân áo xanh trong lòng, cùng lắm ở trước mặt hắn thì lão chỉ mạnh hơn cường giả hậu kỳ Vũ Tôn cửu trọng bên ngoài một chút. Tuy lão nhân áo xanh rất mạnh nhưng không đến mức Lục Lâm Thiên không đánh lại.

Ánh mắt lão nhân áo xanh âm trầm:

- Tiểu tử có chút bản lĩnh nhưng chưa đủ.

Một chiêu đánh hụt khiến lão nhân áo xanh không dám xem thường Lục Lâm Thiên, tinh thần dao động, chân khí ngập trời tràn ra, lão nhân áo xanh lại lao vào hắn.

Lục Lâm Thiên ngước đầu, khóe môi cong lên, phất tay một cái. Không gian thuộc tính thổ khuếch tán. Trong không gian thuộc tính thổ, tốc độ của lão nhân áo xanh bị ảnh hưởng lớn. Không gian thuộc tính thổ khuếch tán chớp mắt bao phủ quanh lão nhân áo xanh, lực lượng dày nặng lan tràn bao bọc lão nhân áo xanh vào trong đó.

Xoẹ!

Trong khoảnh khắc đột nhiên mất thăng bằng làm lão nhân áo xanh đang đà lao tới chợt run lên, lực công kích dày nặng liên miên không dứt đè lên người lão. Lão nhân áo xanh biến sắc mặt, lão không ngờ năng lượng thuộc tính thổ của Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ đến trình độ cường đại như vậy.

Tuy lão nhân áo xanh chịu ảnh hưởng nhưng chân khí thuộc tính mộc ngập trời và năng lượng thiên địa thuộc tính mộc thổi quét, lão ổn định lại thân hình ngay. Tay lão nhân áo xanh kết thủ ấn, chân khí thuộc tính mộc trong người nhanh chóng tuôn ra, kéo theo năng lượng thiên địa thuộc tính mộc dồi dào tụ thành vòng xoáy năng lượng khổng lồ giữa không trung trước mặt lão nhân áo xanh. Trong vòng xoáy từng đợt uy áp chấn nhiếp thiên địa hùng hồn khuếch tán.

Chỉ trong khoảnh khắc trong không gian thuộc tính thổ của Lục Lâm Thiên ánh sáng lục ngút trời chấn vỡ không gian thuộc tính thổ của hắn, nguyên sóng không gian rung rinh.

Lục Lâm Thiên lảo đảo run người, biểu tình kinh ngạc nói:

- Mộc khắc thổ, hèn gì.

Lão nhân áo xanh thật sự không tầm thường, mạnh hơn tu vi giả cùng đẳng cấp bên ngoài rất nhiều. Quan trọng nhất là tuy lão nhân áo xanh không hiểu tương khắc vô hình nhưng tự nhiên thuộc tính mộc có thể khắc chế thuộc tính thổ của Lục Lâm Thiên, hắn ít nhiều gì bị ảnh hưởng. Lục Lâm Thiên thi triển thuộc tính thổ ngược lại tăng thêm sức mạnh cho thuộc tính mộc.

Thủ ấn trong tay lão nhân áo xanh lại thay đổi, lão quát to:

- Mộc Hoàng Địa Hổ quyền!

Vòng xoáy năng lượng ánh sáng lục trước mặt lão nhân áo xanh nổ tung, trong giây lát cực kỳ quỷ dị biến thành một con cọp to màu lục gầm rống.

- Grao!

Cự hổ có màu xanh biếc liên tục gầm rống chấn động không trung rung rinh, mép thân hình khổng lồ, khe nứt đen ngòm lộ rõ. Cự hổ lao nhanh va chạm vào Lục Lâm Thiên ngay.

Cùng lúc đó biểu tình Lục Lâm Thiên trầm trọng kết ra thủ ấn kỳ dị:

- Linh Vũ quyết!

Từng đường cong vô cùng huyền ảo xẹt qua mơ hồ kéo theo tàn ảnh, nhìn chậm nhưng thật ra nhanh như tia chớp. Một quyền ấn oanh kích đυ.ng mạnh vào con cọp to màu lục.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Quyền ấn và cự hổ va chạm, không trung bị chấn tan nát lộ ra khe nứt rộng mấy chục thước, lan tràn với tốc độ đáng sợ.

Quyền ấn của Lục Lâm Thiên và cự hổ màu lục nứt rạn tan vỡ, quảng trường rung bần bật như bị động đất, lực lượng đáng sợ nổ tung tựa cơn lũ trút xuống.

Rầm!

Không gian bốn phía đều rạn vỡ, lực lượng không gì phá nổi phóng lên cáo. Không gian to lớn vỡ ra từng tấc, lực lượng ngập trời mạnh mẽ ập vào người Lục Lâm Thiên, lão nhân áo xanh đẩy lão lùi lại mấy bước.

Vù vù vù vù vù!

Trong kình khí khủng bố, lực lượng ngập trời mạnh mẽ giáng xuống. Thân hình Lục Lâm Thiên như được miễn dịch không hề sợ hãi lực lượng mạnh khủng khïếp này. Lục Lâm Thiên không lùi ngược lại tiến lên, khóe môi cong lên kỳ dị xông lên.

Giờ phút này, cảnh tượng kỳ dị xuất hiện. Khi lão nhân áo xanh bị đẩy lùi thì một quyền ấn tàn ảnh trong không trung bắn ra mang theo công kích linh hồn mạnh mẽ ập đến bay tới trước mặt lão nhân áo xanh.

- Công kích linh hồn, nguy rồi!

Ánh mắt lão nhân áo xanh âm trầm, tốc độ quá nhanh, lão không cảnh giác đề phòng trước. Công kích linh hồn đánh vào người, lão nhân áo xanh lảo đảo lùi vài bước. Linh hồn lực hiện tại của Lục Lâm Thiên mà công kích có thể làm lão nhân áo xanh bị ảnh hưởng ngay.

Vèo!

Chớp mắt Lục Lâm Thiên đến trước mặt lão nhân áo xanh, môi treo nụ cười kỳ dị.

Công kích linh hồn làm lão nhân áo xanh chịu ảnh hưởng, nhưng lão không uổng là cường giả Bắc Cung gia tộc, chỉ giây lát liền lấy lại tinh thần. Lão nhân áo xanh nhìn Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt mình, biểu tình ngạc nhiên biến sắc, lão vội vàng lùi ra ngay.

Lục Lâm Thiên đã chuẩn bị trước:

- Thời Gian Tɧác ɭoạи!

Hơi thở kỳ dị vô hình khuếch tán từ người Lục Lâm Thiên, sóng không gian mắt thường khó thấy lan tỏa nhanh như tia chớp lan trong không gian bao lại lão nhân áo xanh.

Chương 2710: Bắc Cung Diễn Siêu 1

Với sóng không gian mắt thường khó thấy trực tiếp bao phủ, đồng hóa sóng không gian. Chỉ một thoáng ánh mắt Lục Lâm Thiên kinh sợ, lòng tràn đầy bất an, hoảng hốt rồi lại không nói rõ được.

Cùng lúc đó không trung phía xa, nhiều người Bắc Cung gia tộc kinh ngạc nhìn thân hình thành chủ khựng lại một giây. Cái loại đóng băng này chỉ có tu vi giả trên tôn giai cao trọng mới cảm nhận được, dù là tu vi thực lực đẳng cấp tôn giai thấp cũng không cách nào nhìn ra.

Bắc Cung Kình Thương ở phía xa trong mắt càng khó hiểu hơn:

- A? Thật sự liên quan đến hoàng tộc Bạch Hổ sao?

Trong lòng lão nhân áo xanh chỉ hoảng loạn giây lát rồi biến mất, lão thấy Lục Lâm Thiên lại đến trước mặt, lão hoàn toàn không biết hắn làm sao xuất hiện.

Người ở trong cuộc, biến đổi vừa rồi trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường. Lão nhân áo xanh không hay biết mới rồi lão vô hình trung bị Thời Gian Thác Loạn của Lục Lâm Thiên ảnh hưởng, khoảnh khắc vừa rồi hắn ảnh hưởng làm lệch thời gian gấp ba mươi lần. Tuy chỉ một giây ngắn ngủi, thậm chí không tới một giây nhưng quá đủ để Lục Lâm Thiên chớp mắt đến trước mặt lão nhân áo xanh.

Uy lực Thời Gian Thác Loạn gấp ba mươi lần khiến Lục Lâm Thiên kinh thán, lòng rất mừng rỡ. Lệch thời gian gấp ba mươi lần, đánh bất ngờ thì ai cũng sẽ phải chịu ảnh hưởng.

Thời Gian Thác Loạn gấp ba mươi lần ảnh hưởng, Lục Lâm Thiên mừng như điên nhưng không ảnh hưởng hắn ra tay:

- Ngũ hành tương khắc, mộc khắc thổ, kim khắc mộc...

Lục Lâm Thiên vừa xuất hiện lập tức người bắn ra ánh sáng vàng phóng lên cao.

Ánh sáng vàng chói lòa, cả không gian rộng lớn bị nhuộm sắc vàng. Trong không trung có năng lượng thuộc tính kim đầy trời lặng lẽ gom lại. Trong năng lượng thuộc tính kim ngập trời bắn ra một chưởng ấn, chưởng ấn lấp lánh ánh sáng vàng đè xuống lão nhân áo xanh.

Lão nhân áo xanh thầm la:

- Nguy rồi!

Lúc này muốn thoát thân đã không kịp, từ bao giờ quanh người lão nhân áo xanh bị lực lượng quái dị bao trùm. Lực lượng kỳ dị vô hình trung ảnh hưởng chân khí thuộc tính mộc trong người lão nhân áo xanh, Mộc Hoàng chi khí cũng khó thể ngăn cản lực lượng kỳ dị này.

Cùng lúc đó, dưới chưởng ấn màu vàng, khí thế tiêu sát sắc bén bao phủ làm lão nhân áo xanh không thoát ra được, giây lát ngắn ngủi đã bị đè chặt.

Hết thảy nói rất dài dòng nhưng thật ra chỉ trong chớp mắt, chân khí thuộc tính ki mtrong tay Lục Lâm Thiên có một chưởng ấn chớp mắt rơi xuống vai lão nhân áo xanh. Lão nhân áo xanh nhìn chưởng giáng xuống nhưng không kịp chạy ra, khoảnh khắc kình khí sắc bén đã đổ xuống cơ thể lão.

Ầm!

Cự lực đập mạnh, lão nhân áo xanh không thể đối kháng, khí lưu quanh thân rung lên chấn động không gian quanh thân xuất hiện khe nứt đen ngòm. Lão nhân áo xanh như chim gãy cánh từ giữa không trung rớt xuống.

Đang đà rơi lão nhân áo xanh phun búng máu:

- Phụt!

Lão nhân áo xanh rớt cái rầm xuống trước đình viện.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lực lượng mạnh mẽ khiến thân hình lão nhân áo xanh xung lực lớn oanh kích mặt đất hõm cái hố sâu lớn. Đá vụn tung tóe, mặt đất nứt rạn, đất rung núi chuyển như động đất.

Nhiều hơi thở mịt mờ xung quanh run rẩy.

Mắt Bắc Cung Kình Thương hấp háy, trường bào nhẹ rung, môi nhếch lên kinh ngạc nói:

- Vừa rồi Lục Lâm Thiên thi triển là thuộc tính mới lĩnh ngộ? Tiêu sát sắc bén mang theo chiến ý, thuộc tính rất mạnh.

Bắc Cung Nhất nuốt nước miếng, mắt nhìn phương xa:

- Tộc trưởng, ta đã nói thành chủ rất có thể sẽ thua. Lục Lâm Thiên này quá kỳ dị, so với lúc trong Độc Cô gia tộc dường như thực lực lại mạnh lên nhiều, đánh bại thành chủ không mà không dùng hết sức.

Rung động qua đi Bắc Cung Nhất lộ nụ cười khổ, hai chiêu đánh gục thành chủ. Khiến đám trưởng lão trong Bắc Cung gia tộc biết chuyện thì không phải rung động nữa mà là bị chọc giận.

Bắc Cung Kình Thương cười to bảo:

- Ánh mắt của Vô Song đúng là bất phàm, không uổng là nữ nhi của Bắc Cung Kình Thương ta, ha ha ha ha ha ha!

Bắc Cung Kình Thương biến mất tại chỗ, chỉ để lại kiếm quang:

- Đại hộ pháp, hãy thông báo các vị trưởng lão đến đại điện, thuận tiện dẫn tiểu tử này đi đại điện gặp ta.

Bắc Cung Kình Thương nói xong đã mất bóng.

Ánh mắt Bắc Cung Nhất lộ tia ngạc nhiên, thông báo trưởng lão gặp Lục Lâm Thiên ở đại điện, tộc trưởng định chính thức gặp mặt chắc vì trong lòng đã nhận định nữ tế này.

- Ui!

Không trung phía xa, các ánh mắt chứng kiến cảnh này đều hút ngụm khí lạnh, mới mấy chiêu. Nghiêm khắc tính thì thành chủ chỉ hai chiêu đã đánh bại Lục Lâm Thiên.

- Thành chủ thua, ta có bị hoa mắt không vậy?

- Không thể nào! Thực lực của thành chủ trừ tộc trưởng ra chỉ có vài trưởng lão đếm trên đầu ngón tay là hắng được, còn lại không người nào có thực lực thắng thành chủ.

- Lục Lâm Thiên đó thật là danh bất hư truyền.

Phương xa xì xầm nhỏ to. Trên mặt đất, Cực Lạc Tam Quỷ ngơ ngác nhìn nhau, thực lực của nhị thiếu gia một lần nữa làm bọn họ rung động.

- Phụt!

Dưới đất, lão nhân áo xanh chật vật bò dậy, trường sam màu xanh vung lên giũ tro bụi bay đầy, khóe môi treo vết máu. Lão nhân áo xanh lại nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, trong mắt chất chứa kinh ngạc, rung động.

Lục Lâm Thiên thu áo giáp Thanh Linh lại, lắc người đến trước mặt lão nhân áo xanh, chắp tay hành lễ:

- Tiền bối, tiểu tử lỡ mạnh tay, xin tiền bối thứ lỗi.

Mới rồi một kích thuộc tính kim cuối cùng Lục Lâm Thiên không ngờ uy lực sẽ mạnh như vậy. Thuộc tính kim ức chế thuộc tính mộc, làm thuộc tính mộc bị ảnh hưởng, một cao một thấp khiến lão nhân áo xanh chịu khổ nhiều.

- Nhảm nhí, ta thua là thua, gì mà mạnh tay hay không? Tiểu tử thực lực rất mạnh, ta đã được kiến thức, không thể nói gì hơn.

Lão nhân áo xanh dùng trường sam lau vết máu bên môi, nhìn Lục Lâm Thiên:

- Mới rồi ngươi còn nương tay đúng không? Thật là Trường Giang sóng sau đè sóng trước, đầu sóng chết trên bờ cát, tiền đồ vô lượng.

Lục Lâm Thiên lại cung kính hành lễ:

- Đa tạ tiền bối khích lệ, xin hỏi tên của tiền bối là?

Lão nhân này làm người lỗi lạc, rất hợp khẩu vị của Lục Lâm Thiên.

Bắc Cung Nhất đáp xuống, ánh mắt đong đầy ngạc nhiên nhưng lập tức thu về:

- Lục chưởng môn, vị này là lão nhân áo xanh Bắc Cung Diễn Siêu thành Mộc Hoàng của Bắc Cung gia tộc ta, đường đệ của tộc trưởng, cũng là đường thúc của Vô Song tiểu thư.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên thay đổi:

- Thì ra là lão nhân áo xanh Bắc Cung Diễn Siêu, tiểu tử hữu lễ.

Thành chủ thành Mộc Hoàng chức vụ giống như thành chủ thành Thần Hoàng của nghĩa phụ Độc Cô gia tộc, địa vị trong Bắc Cung gia tộc tuyệt đối không thấp.

Bắc Cung Diễn Siêu buồn cười nhìn Lục Lâm Thiên, dường như không để bụng việc bị hắn đánh bị thương:

- Không cần đa lễ, Vô Song gọi ta một tiếng Siêu thúc đi. Nha đầu Vô Song ánh mắt không tệ, ngươi coi như qua ải của ta.

Lục Lâm Thiên không khách sáo:

- Vậy tiểu tử ©υиɠ kính không bằng tuân mệnh, kính chào Siêu thúc.

Với địa vị của Bắc Cung Diễn Siêu trong Bắc Cung gia tộc nếu nói thêm vài câu cho Lục Lâm Thiên thì hắn có thêm người bênh vực trong Bắc Cung gia tộc, tốt hơn là cắm đầu xông Bắc Cung gia tộc.

Chương 2711: Bắc Cung Diễn Siêu 2

Nói xong trong tay Lục Lâm Thiên cầm viên đan dược đưa tới trước mặt Bắc Cung Diễn Siêu:

- Siêu thúc, tiểu tử không cố ý mạo phạm, xin thứ tội. Viên đan dược này có hiệu quả trị thương không tệ, còn có thể củng cố một ít tu vi, xin Siêu thúc thứ lỗi nhận cho.

Bắc Cung Diễn Siêu nhìn đan dược trong tay Lục Lâm Thiên:

- Đan dược cao giai bát phẩm.

Mùi đan dược và năng lượng đậm đặc kinh người khiến Bắc Cung Diễn Siêu không khó nhìn ra đây là đan dược cao giai bát pẩm, dù ở trong Bắc Cung gia tộc cũng khó có được.

Bắc Cung Diễn Siêu nói:

- Đừng làm việc, vết thương của ta không có gì lớn, đan dược này không phải vật tầm thường, ngươi hãy giữ đi.

Nhưng Bắc Cung Diễn Siêu lưu luyến nhìn đan dược trong tay Lục Lâm Thiên. Vết thương của Bắc Cung Diễn Siêu đúng là không đáng lo nhưng Lục Lâm Thiên mới nói đan dược này có tác dụng củng cố tu vi cho lão, khiến lão động lòng. Đến đẳng cấp tu vi cỡ Bắc Cung Diễn Siêu rất khó tìm đan dược hữu dụng.

Lục Lâm Thiên nhìn vẻ mặt của Bắc Cung Diễn Siêu là biết nên làm sao:

- Siêu thúc hãy nhận đi, để tiểu tử khỏi bất an trong lòng. Nếu Vô Song biết tiểu tử bất kính với Siêu thúc sẽ trách tiểu tử.

Một viên đan dược cao giai bát phẩm tuy giá trị liên thành nhưng làm thân với thành chủ thành Mộc Hoàng Bắc Cung gia tộc thì rất đáng giá.

Bắc Cung Diễn Siêu vừa lòng cười nói:

- Vậy được, ta không khách sáo.

Bắc Cung Diễn Siêu không từ chối nữa, mắt nhìn Lục Lâm Thiên chăm chú, trong mắt tăng phần thưởng thức.

Bắc Cung Diễn Siêu cất đan dược, hỏi Bắc Cung Nhất:

- Bắc Cung Nhất, tộc trưởng đâu?

Bắc Cung Nhất trả lời:

- Khởi bẩm thành chủ, tộc trưởng sai ta mang Lục chưởng môn đi đại điện, Lục Lâm Thiên chở ở đại điện.

Bắc Cung Diễn Siêu mắt lóe tia sáng:

- Đi đại điện sao?

Bắc Cung Diễn Siêu qua đầu nhìn Lục Lâm Thiên, mỉm cười nói:

- Xem ra ta lại giúp ngươi cửa thứ hai.

Bắc Cung Nhất phất tay, một tiếng thú gầm vang lên:

- Grao!

Một con yêu thú khổng lồ màu xanh biếc toát ra khí thế kinh người đập cánh bay đến. Trên đầu yêu thú xanh biếc khổng lồ mọc cái sừng màu lục to, một sừng trong suốt lấp lánh, lưng có cục thịt to như bướu lạc đà, lưng mọc hai cánh. Lông chim trên cánh tựa như lá cây.

Vù vù vù vù vù!

Lúc này yêu thú to lớn đập đôi cánh mang theo cuồng phong khí lưu từ chân trời sà xuống, khí thế cực kỳ bất phàm.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng:

- Độc long thú Thiên Mộc lục giai!

Đây là độc long thú Thiên Mộc, lúc trước Bắc Cung Nhất đi Vân Dương tông đón Vô Song thì đoàn hộ pháp Bắc Cung gia tộc cỡi trên co n độc long thú Thiên Mộc.

Bắc Cung Nhất nói:

- Lục chưởng môn, mời đi, tộc trưởng đang chờ ở đại điện.

Lục Lâm Thiên gật đầu:

- Xin chờ đại hộ pháp.

Lục Lâm Thiên cùng Bắc Cung Nhất nhảy lên độc long thú Thiên Mộc. Bốn người Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư lặng lẽ theo sau lưng Lục Lâm Thiên. Độc long thú Thiên Mộc đập cánh bay lên trời.

Nhìn Lục Lâm Thiên rời đi, nhiều cặp mắt giữa không trung còn đang giật mình, cảnh tượng vừa rồi khiến nhiều người khó thể chấp nhậ.

Nửa canh giờ sau, trên độc long thú Thiên Mộc, Lục Lâm Thiên xuyên qua từng dãy sơn mạch. Sơn mạch trập rùng, bên trong quần núi nhấp nhô, mênh mông vô bờ, cực kỳ hùng vĩ.

Trong tất cả sơn mạch cây cối sum xuê, tre xanh rợp bóng, vách núi cheo leo, sông chảy cuồn cuộn. Dãy núi xanh um, cây cối đầy núi, bầu trời xanh biếc cấu thành bức tranh tuyệt đẹp. Bốn phía mây mù lượn lờ tựa tiên cảnh. Trong sơn mạch thấp thoáng nhiều kiến trúc liên miên.

Trong một sơn cốc to lớn, mây mù lượn lờ. Trên một ngọn núi rất lớn, đường mòn uốn lượn khúc khuỷu, hơi thở mênh mông lan tràn khiến lòng người run rẩy.

Hơi thở này ảnh hưởng Lục Lâm Thiên đôi chút, ảnh hưởng bốn người Tuyết Sư, Cực Lạc Tam Quỷ càng lớn, đầu đổ mồ hôi lạnh.

Độc long thú Thiên Mộc đáp xuống giữa sườn núi, mọi người tự leo lên. Lục Lâm Thiên thông cảm, dù gì hắn là người ngoài,trực tiếp bay lêи đỉиh núi là không lễp hép.

Đường núi uốn lượn, thềm đá cheo leo tựa con đường thông thiên. Núi này cao vυ"t đâm mây, cao kinh khủng.

Dọc đường đi ngẫu nhiên gặp đệ tử Bắc Cung gia tộc mặc áo giáp cung kính hành lễ với Bắc Cung Nhất, Bắc Cung Diễn Siêu, sau đó tò mò nhìn Lục Lâm Thiên, Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư chằm chằm. Trong Bắc Cung gia tộc hiếm khi có người ngoài đến.

Khi Lục Lâm Thiên lêи đỉиh núi, đưa mắt nhìn cảm giác như đứng trên cao nhìn núi nhỏ bé. Bên dưới toàn là mây mù mờ nhạt, núi non tựa như nhô ra đường chân trời, hơi thở bàng bạc. Bốn phía biển mây xa xăm, cảnh quan hiếm thấy.

Trên đỉnh núi có một quảng trường lớn, trên đường lót đá xanh cổ xưa hằn dấu vết loang lổ của năm tháng. Quảng trường phía xa có tòa kiến trúc cung điện khổng lồ xây dựa vào núi. Đại điện màu xanh toát ra khí cổ kính như sừng sững tại đây lâu mấy vạn năm.

- Lục chưởng môn, đây chính là đại điện. Tộc trưởng và các vị trưởng lão đang chờ, mời vào.

Bắc Cung Nhất nói:

- Trong đại điện xin Lục chưởng môn đi một mình.

Lục Lâm Thiên gật đầu, ánh mắt nghiêm túc ra hiệu Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư chờ ở quảng trường.

Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư nghe vậy hơi thụt lùi.

Lục Lâm Thiên theo Bắc Cung Nhất, Bắc Cung Diễn Siêu đến bên ngoài đại điện.

Mấy chục đệ tử Bắc Cung gia tộc mặc áo giáp hành lễ với Bắc Cung Nhất, Bắc Cung Diễn Siêu:

- Kính chào thành chủ, kính chòa đại hộ pháp.

Lục Lâm Thiên thầm giật mình:

- Toàn là đẳng cấp Vũ Suất.

Mấy chục đệ tử Bắc Cung gia tộc này đều có thực lực đẳng cấp Vũ Suất nhưng chỉ dùng để trông cửa. Bắc Cung gia tộc không uổng là một trong lục đại hoàng tộc, trong tộc cường giả như mây.

Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Diễn Siêu, Bắc Cung Nhất đi vào cung điện. Trong cung điện rất là đơn giản cổ kính nhưng khiến người sinh lòng trang nghiêm. Lục Lâm Thiên phập phồng lo sợ, lần đầu tiên gặp phụ thân của Vô Song khiến hắn hơi căng thẳng.

Lát sau, trong sự hồi hộp của Lục Lâm Thiên cuối cùng đi vào đại điện. Đập vào mắt Lục Lâm Thiên là một đại điện cực kỳ rộng rãi, nhìn bên trong có nhiều người đang ngồi.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Lục Lâm Thiên xuất hiện bên ngoài đại điện liền cảm giác các cặp mắt cùng nhìn mình, từng khí thế cường đại quét qua, toàn là cường giả Vũ Tôn.

Đi vào đại điện thì Lục Lâm Thiên hết run, hắn hít sâu, bình tĩnh tinh thần nhìn vào. Ghế giữa đại điện có một người vạm vỡ đang ngồi, tối đa khoảng năm mươi tuổi, rất trẻ trung, thân hình cao to chắc khỏe, mắt toát ra khí thế uy nghiêm, khí hoàng giả uy bá thiên hạ lộ rõ.

Tim Lục Lâm Thiên đập nhanh:

- Người này là phụ thân của Vô Song, tộc trưởng Bắc Cung gia tộc sao?

Nhìn mặt mày thì nam nhân có vài nét giống Vô Song, khí thế uy bá thiên hạ đó không phải người bình thường có được.

Bắc Cung Nhất lập tức tiến lên hành lễ với người trong đại điện:

- Kính chào tộc trưởng, kính chào các vị trưởng lão, đã mang Lục Lâm Thiên tới.

Bắc Cung Kình Thương nói:

- Mời đại hộ pháp ngồi.

tộc trưởng quét mắt qua Lục Lâm Thiên, ngừng lại trên người Bắc Cung Diễn Siêu:

- Diễn Siêu lão đệ cũng ngồi đi.

Chương 2712: Khẩu chiến với các lão

Bắc Cung Diễn Siêu bước vào đại điện, những người khác đứng lên hành lễ:

- Kíanh chào thành chủ.

Chức thành chủ thành Mộc Hoàng tuy chỉ cai quản tử đệ chi thứ của Bắc Cung gia tộc nhưng trên danh nghĩa thì giống như tộc trưởng.

Các trưởng lão hành lễ, ánh mắt tò mò nghi hặọc xem xét Bắc Cung Diễn Siêu, nhìn mặt lão tái nhợt. Ước chừng các trưởng lão đã sớm biết Bắc Cung Diễn Siêu và Lục Lâm Thiên vừa đánh nhau.

Bắc Cung Diễn Siêu phất tay nói:

- Các vị trưởng lão miễn lễ.

Lục Lâm Thiên sải bước tiến lên ngồi xuống ghế trống bên cạnh Bắc Cung Kình Thương.

Lục Lâm Thiên quét mắt qua người trong đại điện, có tổng cộng hơn bốn mươi người, toàn là cường giả tôn giai. Trong đó có nhiều người Lục Lâm Thiên quen, lúc đi Độc Cô gia tộc đã gặp vài người, có mấy không đến.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi thay đổi:

- Bắc Cung Hùng.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm trong số trưởng lão Bắc Cung gia tộc ngồi ở vị trí thứ nhất, một người già nua mặc trường bào màu xanh nhạt đơn giản, tóc mai sợi bạc. Khuôn mặt già đầy nếp nhăn nhưng mắt thì sấng quắc, là Bắc Cung Hùng, Đại trưởng lão Bắc Cung gia tộc mà Lục Lâm Thiên gặp trong Độc Cô gia tộc.

Lục Lâm Thiên lại âm thầm liếc mắt một vòng, tiến lên mấy bước, quỳ một gối hành đại lễ với người vạm vỡ.

Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tế kính chào nhạc phụ đại nhân!

Lục Lâm Thiên nói chuyện không lớn nhưng cũng không quá nhỏ. Tiếng kêu nhạc phụ khiến các cặp mắt trong đại điện nhìn trân trối, quét tới quét lui trên người Lục Lâm Thiên và Bắc Cung Kình Thương.

Ánh mắt Bắc Cung Kình Thương ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Lục Lâm Thiên, ta nên đồng ý hay không đồng ý tiếng kêu nhạc phụ của ngươi đây?

Lục Lâm Thiên ngước đầu lên nhìn thẳng Bắc Cung Kình Thương, thái độ không tiện không kiêu:

- Dù nhạc phụ có đồng ý hay không thì tiểu tế vẫn muốn kêu, không dám bỏ lễ độ. Tiểu tế thấy nhạc phụ sao có thể không lễ phép chào?

Bắc Cung Kình Thương nhìn Lục Lâm Thiên, khí thế vô hình bao phủ:

- Lục Lâm Thiên, ta chưa thừa nhận ngươi là nữ tế, ngươi kêu như thế không thấy quá sớm sao? Nữ nhi của Bắc Cung Kình Thương ta không phải ai cũng có tư cách cưới.

Lục Lâm Thiên bị khí thế đè ép, đại điện run rẩy. Các trưởng lão ánh mắt thay đổi.

Lục Lâm Thiên cảm nhận áp lực mạnh mẽ đè người mình, lực lượng lớn khiến hắn khó ngước đầu lên như sắp nằm rạp xuống đất.

Vũ đan màu lục trong người xoay tròn, ánh sáng vàng khuếch tán, áp lực trên người Lục Lâm Thiên giảm đi.

Trước áp lực to lớn Lục Lâm Thiên lại ngước đầu lên, thái độ vẫn bình tĩnh nói:

- Hôn ước của tiểu tế và Vô Song sớm có, dù nhạc phụ thừa nhận hay không thì điều này không thể sửa đổi, cũng không ai sửa được. Tiểu tế kính chào nhạc phụ!

Nhìn Lục Lâm Thiên, nhiều trưởng lão thầm than.

- Mạnh thật.

Trước lực lượng ức chế của tộc trưởng, tuy gã chưa dùng hết sức nhưng Lục Lâm Thiên có thể nhẹ nhàng đối kháng lại là điều người bình thường không làm được.

- Ha ha ha!

Bắc Cung Kình Thương nhìn Lục Lâm Thiên, đảo tròng mắt, lực lượng ức chế tiêu trừ, cười to bảo:

- Tiểu tử giỏi, có can đảm.đứng lên đi, Bắc Cung Kình Thương ta nhận nữ tế nhà ngươi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Đa tạ nhạc phụ.

Lục Lâm Thiên đứng lên nhìn Bắc Cung Kình Thương, lòng thầm giật mình. Tu vi thực lực của nhạc phụ Bắc Cung Kình Thương này chắc chắn vượt qua đẳng cấp tôn giai, đến mức độ nào thì Lục Lâm Thiên không thể đoán ra nhưng đẳng cấp tôn giai không thể so sánh, mới rồi chắc gã chưa dùng hết sức.

Lục Lâm Thiên vừa đứng lên, một lão nhân mặc trường bào màu lam nhạt đứng ra nói:

- Tộc trưởng, việc này vẫn chưa quyết định. Vô Song là đại tiểu thư trong tộc chúng ta, sao có thể tùy tiện thành thân với người ngoài giới? Nên tộc trưởng hãy thu về mệnh lệnh đã ban đi, chờ về sau lại quyết định.

Bắc Cung Diễn Siêu hỏi lão nhân trường bào lam nhạt:

- Tam trưởng lão nói vậy là sao? Trong tộc có thể văn bản quy định gì việc người trong tộc không được thông hôn với bên ngoài.

Lại một trưởng lão đứng lên phản đối:

- Thành chủ, tuy trong tộc không có văn bản quy định rõ ràng nhưng Bắc Cung gia tộc ta luôn có quy định ngầm. Thành chủ cũng biết Mộc Hoàng chi khí quan trọng thế nào, Mộc Hoàng chi khí của Vô Song tiểu thư là tồn tại tối cao hiện nay trong tộc. Nếu lần này được đến ích lợi trong thần điện thì tương lai của tiểu thư càng sáng lạn hơn. Thêm nữa Lục Lâm Thiên có nhiều hôn ước, đại tiểu thư Bắc Cung gia tộc ta sao có thể chung phu quân với người?

Có người lên tiếng phản đối:

- Đúng vậy! Đại tiểu thư Bắc Cung gia tộc ta không thể chung phu quân với người. Dù thiên phú của Lục Lâm Thiên mạnh mấy, lĩnh ngộ thuộc tính mới thì chưa chắc sẽ đại thành. Không phải mọi người đều có thể giống như Bắc Cung gia tộc lão tổ đại thành thuộc tính mới. Đương thời người lĩnh ngộ thuộc tính mới không chỉ có Bắc Cung gia tộc, Độc Cô gia tộc nhưng đại thành đặt chân lên hoàng tộc thì chỉ có Bắc Cung gia tộc ta và Độc Cô gia tộc.

Mắt Lục Lâm Thiên hấp háy, không tránh được vài rắc rối nhỏ.

- Các vị trưởng lão nói có lý.

Bắc Cung Kình Thương ngồi trên ghế cao, mắt lóe tia sáng:

- Nhưng ta muốn biết lý do các vị trưởng lão phản đối là gì?

Tam trưởng lão nghiêm túc nói:

- Tộc trưởng, thứ nhất vì Lục Lâm Thiên không phải người Bắc Cung gia tộc. Vì bảo toàn Mộc Hoàng chi khí, Vô Song tiểu thư không thể gả cho người bên ngoài. Thứ hai, nghe nói Lục Lâm Thiên có nhiều hôn ước, đại tiểu thư Bắc Cung gia tộc ta tuyệt đối không chung phu quân với người. Chỉ tính hai điều này tuyệt đối không được, xin tộc trưởng suy xét cho tộc mà thu lại mệnh lệnh đã ban.

Tam trưởng lão nói xong Lục Lâm Thiên không nhịn được nạt mấy trưởng lão phản đối:

- Nhảm nhí, hôn sự của ta và Vô Song chỉ liên quan phụ mẫu, thiên địa cũng không quản được, liên quan quái gì đến các ngươi?

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Lục Lâm Thiên nói xong hấp dẫn tất cả ánh mắt.

Một trưởng lão tức giận trước tiên mắng Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử càn rỡ, nơi đây là Bắc Cung gia tộc, không cho phép nhà ngươi càn rỡ tại đây!

Lục Lâm Thiên khoanh tay đứng, không chút khách sáo:

- Các ngươi đang nói về hôn sự của ta và Vô Song nhưng không cho ta nói chuyện? Không biết điều này phạm vào nội quy nào của các ngươi? Hay là ta hôn sự của ta và Vô Song đạp đuôi của các ngươi?

Người thiện bị người khi, ngựa ngoan bị người kỵ, Lục Lâm Thiên đã sớm hiểu rõ đạo lý này. Đối phó một số kẻ bảo thủ thì không cần quá khách sáo.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, mấy trưởng lão phản đối rống to:

- Khốn kiếp!

Lục Lâm Thiên đang nói xách nói mé chửi bọn họ là chó. Đường đường là trưởng lão Bắc Cung gia tộc, bọn họ chưa từng bị người đối xử như vậy.

Lục Lâm Thiên không hề khách sáo, mắt lạnh liếc qua mấy trưởng lão:

- Các ngươi mới là thằng già khốn nan, hôn sự của ta và Vô Song liên quan gì các ngươi? Chẳng qua tự cao Mộc Hoàng chi khí của Bắc Cung gia tộc bất phàm, tiếc rằn các ngươi có yêu thú, linh thú thì sao? Chỉ biết diễu võ dương oai trước mặt người thường, không đáng đồng xu trong mắt ta. Các ngươi tu luyện mấy chục năm, mấy trăm năm, thậm chí hàng ngàn năm cũng không chịu nổi một kích trong mắt ta, các ngươi có vốn liếng gì tự cao bất phàm?

Chương 2713: Đã thành định cục

- Tiểu tử phun cuồng ngôn, không thèm để Mộc Hoàng chi khí, Độc Cô gia tộc ta vào mắt.

Tam trưởng lão nổi khùng nhìn Bắc Cung Kình Thương:

- Tộc trưởng cũng thấy tiểu tử này cuồng vọng thế nào rồi, Bắc Cung gia tộc ta sẽ không gả đại tiểu thư cho loại cuồng đồ này.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người:

- Ta là cuồng đồ, vậy các ngươi lại là cái gì? Ta chưa từng xem nhẹ Lục Trung hay Mộc Hoàng chi khí. Nhớ lúc trước Bắc Cung gia tộc lão tổ lĩnh ngộ thuộc tính mộc, đại thành, một hơi xưng đế, đặt chân lục đại hoàng tộc. Đó là thiên phú tuyệt đại biết mấy, bá đạo tuyệt nhiên cỡ nào.

Nghe Lục Lâm Thiên nói làm nhiều cường giả Bắc Cung gia tộc ánh mắt kích động. Nhớ lúc trước Bắc Cung gia tộc lão tổ rất là phong hao tuyệt đại, là tồn tại mà hiện giờ tất cả tử đệ Bắc Cung gia tộc hướng về. Nay người ngoài thốt ra lời khen làm họ đặc biệt cảm thấy vinh diệu.

Ghế trên, Bắc Cung Kình Thương, Bắc Cung Diễn Siêu tò mò nhìn Lục Lâm Thiên. Mắt Bắc Cung Kình Thương lộ tia khen ngợi.

Lục Lâm Thiên nhìn phản ánh của mọi người, ánh mắt sa sầm:

- Tiếc rằng sau Bắc Cung lão tổ thì đám hậu nhân các ngươi trừ nắm chặt Mộc Hoàng chi khí tự cho mình siêu phàm ra còn biết cái gì? Nói các ngươi canh giữ Mộc Hoàng chi khí của Bắc Cung gia tộc chẳng bằng nói các ngươi dựa vào Mộc Hoàng chi khí bảo vệ. Ai nấy tự cao tự phụ, các ngươi có tư cách gì? Nếu không có Bắc Cung lão tổ, không có Mộc Hoàng chi khí, các ngươi có là gì? Không bằng phân chó. Ai thèm để các ngươi vào mắt?

Lời nói lạnh lùng của Lục Lâm Thiên rơi vào tai người Bắc Cung gia tộc như búa tạ gõ vào lòng họ. Ai nấy biến sắc mặt, đặc biệt là những trưởng lão phản đối biểu tình càng đặc sắc nhất.

Lục Lâm Thiên lại mắng:

- Việc ta có nhiều hôn ước thì cũng là sự thật, trước khi Vô Song về Bắc Cung gia tộc đã biết, Vô Song biết hết mọi chuyện. Có vài việc không cần nói nhiều với các ngươi, Vô Song từ nhỏ lớn lên ở Lục gia, Bắc Cung gia tộc các ngươi làm được cái gì? Hiện tại Vô Song trở lại, các ngươi cấm cái này cái kia, vậy lúc trước các ngươi ở đâu? Quá nực cười!

Thanh âm của Lục Lâm Thiên quanh quẩn trong đại sảnh, không khí lặng ngắt như tờ. Các trưởng lão nhìn nhau, không ai lên tiếng.

Đại điện yên tĩnh ngắn ngủi sau một thanh âm vang lên:

- Hay cho tiểu tử miệng lưỡi bén nhọn. Thực lực khá, võ miệng cũng giỏi. Chỉ bằng vào tiểu tử nhà ngươi có tư cách gì hoa tay múa chân nói bậy bạ trong Bắc Cung gia tộc ta? Lúc trước Vô Song lưu lạc ở bên ngoài vì có lý do, nói thế nào thì trên người Vô Song chảy dòng máu Bắc Cung gia tộc, chuyện của Vô Song thì Bắc Cung gia tộc ta có thể quản. Còn ngươi, ỷ vào có chút thực lực đã đến Bắc Cung gia tộc ta diễu võ dương oai, ngươi đi nhầm nơi rồi!

Nói chuyện là Đại trưởng lão Bắc Cung Hùng của Bắc Cung gia tộc.

- Đại trưởng lão nói đúng, Bắc Cung gia tộc ta không đến lượt ai nói linh tinh!

- Tiểu tử nghĩ Bắc Cung gia tộc ta không có người sao?

Đại trưởng lão Bắc Cung Hùng có địa vị rất cao trong Bắc Cung gia tộc, mới nói xong được nhiều trưởng lão ủng hộ. Số trưởng lão khác không lên tiếng.

Ghế trên vang tiếng quát:

- Được rồi!

Ánh mắt Bắc Cung Kình Thương âm trầm quét bốn phía:

- Hôn ước của Lục Lâm Thiên và Vô Song đã quyết định từ trước khi Vô Song về Bắc Cung gia tộc, ta cũng mới đồng ý, chẳng lẽ các vị trưởng lão muốn ta laạt lọng sao? Lục Lâm Thiên có thực lực và thiên phú xứng đôi cới Vô Song, nếu các vị không phục thì cứ tìm cường giả trẻ tuổi nhất Bắc Cung gia tộc mà luận bàn so đấu. Nếu Lục Lâm Thiên thua tức là không có tư cách xứng đôi Vô Song, ta sẽ thu lại mệnh lệnh đã ban.

Nghe Bắc Cung Kình Thương nói có vẻ như tộc trưởng hơi giận, đám trưởng lão không dám hé răng. Việc đã đến nước này bọn họ không cách nào sửa đổi, vốn chỉ muốn cố gắng hết sức ngăn cản. Dù sao Vô Song tiểu thư đã đính hôn với Lục Lâm Thiên lúc ở bên ngoài.

Khuôn mặt già nua co giật, Bắc Cung Hùng nói:

- Tộc trưởng, xin hãy nghĩ kỹ rồi làm.

Bắc Cung Kình Thương trầm giọng nói:

- Đại trưởng lão đừng nhiều lời nữa, việc này quyết định vậy đi.

Bắc Cung Kình Thương nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lục Lâm Thiên, hiện Vô Song không ở, ta muốn nói vài câu với ngươi. Tuy ta đã đồng ý hôn sự của ngươi và Vô Song nhưng ngươi hãy nghe cho kỹ, nếu dám khi dễ Vô Song thì ta quyết không tha ngươi.

Lục Lâm Thiên lại hành lễ:

- Đa tạ nhạc phụ thành toàn, tiểu tế tuyệt đối không dám phụ Vô Song chút nào, xin nhạc phụ yên tâm.

Bắc Cung Kình Thương nói:

- Nhớ là tốt, đứng lên đi.

Nhiều trưởng lão biến sắc mặt. Việc này đã thành định cục, bọn họ không thể thay đổi được gì. Chỉ có một nửa trưởng lão phản đối, nhưng bọn họ biết Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ thuộc tính mới sau đó trong Độc Cô gia tộc, dùng thực lực thật sự đánh bại nhiều cường giả. Có nhiều trưởng lão giữ thái độ đứng xem, còn lại phần nhỏ trưởng lão đã không thể ảnh hưởng đại cục.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, cười tủm tỉm, rốt cuộc qua cửa hôn sự. Ánh mắt ý cười nhưng không thể che giấu tia trầm trọng. Mục đích Lục Lâm Thiên đến đây không phải vì hôn sự, hắn chưa từng lo về điều này. Lòng Vô Song hướng về hắn, không cần lo gì.

Lúc này Lục Lâm Thiên đang lo về Mộc Hoàng chi khí, nhiều trưởng lão Bắc Cung gia tộc thái độ không quá tốt với hắn, e rằng rất khó lấy Mộc Hoàng chi khí của Bắc Cung gia tộc. Nếu có Vô Song, được nàng hỗ trợ sẽ dễ dàng hơn chút. Tiếc rằng Vô Song không ở, Lục Lâm Thiên muốn có được Mộc Hoàng chi khí càng hó khăn hơn.

Bắc Cung Kình Thương hỏi:

- Lục Lâm Thiên đến Bắc Cung gia tộc còn có chuyện gì không?

Lục Lâm Thiên liếc đám người, mắt lóe tia sáng ngước lên nói:

- Không dám giấu diếm, Siêu thúc đến vì muốn cầu một Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ của Bắc Cung gia tộc.

Lục Lâm Thiên dứt lời, nhiều cặp mắt trong đại điện ngạc nhiên, Bắc Cung Kình Thương mắt lóe tia sáng.

- Cái gì? Một Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ?

Lục Lâm Thiên nhìn phản ứng của mọi người thầm lấy làm lạ, phản ứng lớn quá vậy?

Bắc Cung Diễn Siêu hỏi:

- Lục Lâm Thiên, ngươi có biết Thiên Mộc Thần Thụ là vật gì không?

Lục Lâm Thiên đáp:

- Tiểu tử biết chút ít. Nghe nói Thiên Mộc Thần Thụ là trọng bảo của Bắc Cung gia tộc, lúc trước Bắc Cung lão tổ ở dưới Thiên Mộc Thần Thụ đại thành thuộc tính mộc, một hơi đột phá thành đế.

Bắc Cung Diễn Siêu nhìn Lục Lâm Thiên, lắc đầu nói:

- Ngươi biết khá nhiều. Thiên Mộc Thần Thụ là báu vật trấn tộc của Bắc Cung gia tộc, đừng nói ngươi muốn một Mộc Hoàng chi khí, dù tới gần Thiên Mộc Thần Thụ cũng không được phép. Hơn nữa một Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ có giá trị liên thành, không thể tính bằng giá trị. Nếu phải tính giá của nó tuyệt đối không dưới một thần khí, ngươi nói muốn một Mộc Hoàng chi khí thì có thể không?

Lục Lâm Thiên không ngờ một Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ giá trị liên thành đến vậy, cắn răng nói:

- Nếu được một Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ thì ta đồng ý trao đổi một thần khí.

Chương 2714: Không thể có được 1

- Trao đổi thần khí, tiểu tử nhà ngươi ra tay khoát xước thật.

Bắc Cung Kình Thương mắt lóe tia sáng:

- Tiếc rằng ngươi có dùng mười thần khí trao đổi cũng khó như nguyện. Mộc Hoàng chi khí này không phải ngươi nói có liền được. Thiên Mộc Thần Thụ đã sớm thông linh, muốn lấy một Mộc Hoàng chi khí trên người nó dù là ta cũng không thể làm được. Trừ phi Thiên Mộc Thần Thụ cam lòng tình nguyện cho ngươi một Mộc Hoàng chi khí, nhưng cái này tương đương với nằm mơ.

Lục Lâm Thiên biến sắc mặt nói:

- Nhạc phụ, có thể cho tiểu tế thử một lần không?

Lòng Lục Lâm Thiên càng nặng nề, thì ra Thiên Mộc Thần Thụ đã thông linh từ lâu, muốn được một Mộc Hoàng chi khí như nằm mơ. Nhóm Thanh Lôi Huyền chỉ vừa thông linh mà uy lực đã khủng bố như vậy, Thiên Mộc Thần Thụ thông linh từ lâu, lúc trước Bắc Cung gia tộc lão tổ dưới Thiên Mộc Thần Thụ một hơi thành đế, đại thành thuộc tính mộc, e rằng thực lực của Thiên Mộc Thần Thụ càng kinh khủng.

Tam trưởng lão mặc trường bào màu lam nhạt khinh thường liếc Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử không biết trời cao đất rộng, Thiên Mộc Thần Thụ là nơi ngươi muốn tới gần liền đến sao?

Cường giả trong tộc cũng không dễ đến gần Thiên Mộc Thần Thụ, người ngoài muốn tới gần là chuyện không thể nào.

Bắc Cung Diễn Siêu nói:

- Lục Lâm Thiên, đúng là người ngoài không được đến gần Thiên Mộc Thần Thụ. Muốn có một Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc

Thần Thụ càng không thể nào, việc này thì ai đều bó tay.

Biểu tình Lục Lâm Thiên trầm trọng, không ngờ Mộc Hoàng chi khí trên Âm Dương Vân Vũ đan khó lấy đến vậy.

Lục Lâm Thiên ngước lên nhìn Bắc Cung Kình Thương:

- Nhạc phụ, miễn cho tiểu tế thử là được, dù thành công hay không tiểu tế nguyện ý trả giá vì nó.

Dù thế nào sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn đang chờ Mộc Hoàng chi khí mới phục hồi được, Lục Lâm Thiên phải có được Mộc Hoàng chi khí, không thì sư phụ không thể phục hồi. Xem tình huống của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn e rằng không chống đỡ được lâu, nên dù phải trả giá lớn bao nhiêu Lục Lâm Thiên cũng muốn thử một lần.

Bắc Cung Hùng nhìn Lục Lâm Thiên, mắt lóe tia sáng:

- Tiểu tử, muốn đến gần Thiên Mộc Thần Thụ cần tất cả trưởng lão đồng ý, dù tộc trưởng đồng ý với ngươi cũng vô dụng. Còn về cái giá mà ngươi nói thì không đủ tư cách giao dịch với Bắc Cung gia tộc.

Bắc Cung Hùng âm trầm nói:

- Ngươi hãy nhân lúc còn sớm bỏ ý định này đi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên sa sầm, các trưởng lão muốn làm khó hắn, trong chuyện này sẽ không để hắn như ý. Lục Lâm Thiên muốn nói gì nhưng đành ráng nhịn, giờ có nói cũng vô dụng, tạm nhịn rồi tính tiếp.

Ánh mắt Bắc Cung Kình Thương thay đổi nói với mọi người:

- Được rồi, tất cả lui ra đi.

Bóng người chợt lóe, Bắc Cung Kình Thương biến mất trong đại điện.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ, mắt hấp háy. Hắn thật sự không thể có được Mộc Hoàng chi khí sao?

Mấy trưởng lão liếc Lục Lâm Thiên, nhếch mép cười:

- Hừ!

Từng người cười tủm tỉm rời khỏi đại điện. Lục Lâm Thiên không được như ý làm các trưởng lão thấy hết giận.

Bắc Cung Nhất đến trước mặt Lục Lâm Thiên:

- Lục chưởng môn, Thiên Mộc Thần Thụ là báu vật trấn tộc Bắc Cung gia tộc, dù thế nào thì người ngoài không thể có được. Một ngàn năm trước Thác Bạt gia tộc có cường giả bị thương nặng cần một Mộc Hoàng chi khí cứu mạng, tộc trưởng Thác Bạt gia tộc đích thân đến cầu một Mộc Hoàng chi khí tục mệnh nhưng Bắc Cung gia tộc ta không đồng ý, cũng không thể đồng ý. Lục chưởng môn muốn có Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ là điều không thể nào, đừng suy nghĩ nhiều.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Đại hộ pháp, thật sự không có cách nào sao?

Bắc Cung Nhất nói:

- Không, Thiên Mộc Thần Thụ không dễ đến gần, Lục chưởng môn là người ngoài nếu tới gần e rằng dữ nhiều lành ít.

Lát sau Lục Lâm Thiên ra khỏi đại điện, trên quảng trường trông thấy Tuyết Sư, Cực Lạc Tam Quỷ, không nói nhiều, cùng nhau đi xuống sườn núi. Bắc Cung Nhất gọi độc long thú Thiên Mộc, mọi người trở lại đình viện.

- Lục chưởng môn mới đné Bắc Cung gia tộc, hãy nghỉ ngơi mấy ngày đi, lão hủ xin đi trước.

Bắc Cung Nhất đưa năm người về đình viện, dặn dò Lục Lâm Thiên không được đi lung tung trong Bắc Cung gia tộc sau đó cáo từ rời đi.

Dọc đường đi thấy sắc mặt của nhị thiếu gia, tâm sự nặng nề. Vì có mặt Bắc Cung Nhất nên Cực Lạc Tam Quỷ không tiện hỏi, giờ người đã đi.

Lệ Quỷ hỏi ngay:

- Nhị thiếu gia, có chuyện gì? Gặp chuyện khó xử gì sao?

Lục Lâm Thiên kể lại việc Mộc Hoàng chi khí. Bốn người Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư biết xong chỉ thở dài thườn thượt, không giúp được gì.

Tạm thời không nghĩ ra cách, khẽ thở dài:

- Các người còn có vết thương, hãy đi trị thương.

Sắc trời đã chập tối, Lục Lâm Thiên định bụng ngày mai tìm cách đi gặp Bắc Cung Kình Thương một lần xem còn cách nào không.

Lục Lâm Thiên đi vào căn phòng tinh xảo, trời còn sáng, hắn không tâm tình đi dạo nơi đâu. Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng trong phòng tiếp tục luyện hóa chân khí nuốt của Vi Sinh Ngũ Tổ. Cắn nuốt chân khí dồi dào rất khó luyện hóa xong trong thời gian ngắn, Lục Lâm Thiên chỉ có thể làm từ từ.

Giây lát ngắn ngủi, quanh thân bao phủ trong vầng sáng vàng, hơi thở loáng thoáng tiến bộ. Nếu người ngoài trông thấy tốc độ tu luyện thế này sẽ trố mắt líu lưỡi.

Hoàng hôn, trời chiều chiếu rọi, trong Bắc Cung gia tộc khoác vầng sáng vàng. Biển mây trên bầu trời lấp lánh ánh sáng vàng, trông cực kỳ đồ sộ.

Lục Lâm Thiên đến, mấy chiêu đánh bại thành chủ Bắc Cung Diễn Siêu, mấy canh giờ ngắn ngủi tin tức như mọc cánh nhanh chóng lan truyền, khiến nhiều người Bắc Cung gia tộc kinh sợ.

Trên một ngọn núi hà quang bao phủ, nhiều người đứng đó, toàn là thanh niên khoảng hai, ba mươi tuổi. Ai nấy khí vũ hiên ngang, khí thế cường đại.

Trong đám người nếu Lục Lâm Thiên có mặt sẽ nhận ra nhiều người quen thuộc. Có các cường giả trẻ của Bắc Cung gia tộc như Bắc Cung Hạo Nam đã đi Độc Cô gia tộc. Người đẹp trai đứng trước nhất khuôn mặt đẹp như ngọc, là người mạnh nhất trong thế hệ trẻ Bắc Cung gia tộc, Bắc Cung Ngọc.

Ánh mắt Bắc Cung Hạo Nam âm trầm nói:

- Không ngờ Lục Lâm Thiên dám đến Bắc Cung gia tộc ta diễu võ dương oai.

- Thực lực của Lục Lâm Thiên này thật mạnh, thành chủ thành Mộc Hoàng cũng chịu thiệt.

- Thực lực như Lục Lâm Thiên không uổng là Linh Vũ Chiến Tôn, rất biến thái.

Mấy thanh niên kinh thán. Bọn họ biết thực lực thành chủ thành Mộc Hoàng, là cường giả hiếm có trong tộc nhưng chỉ ba chiêu đã bị Lục Lâm Thiên đánh bại, trong đó một chiêu được hắn nhường. Nói nghiêm khắc thì hai chiêu đã đánh bại thành chủ thành Mộc Hoàng, lúc bọn họ biết tin tức đều giật mình trợn mắt há hốc mồm.

Bắc Cung Hạo Nam trừng mấy thanh niên sau lưng:

- Mấy người bớt khen người nhục uy phong bên ta đi.

Bắc Cung Hạo Nam nhìn sang Bắc Cung Ngọc:

- Thống soái, Lục Lâm Thiên đã đưa lên cửa, chúng ta có ra tay không? Nếu không thì may cho ái tên Lục Lâm Thiên kia. Tuy Lục Lâm Thiên mạnh nhưng đoàn Mộc Hoàng chúng ta hành động, hợp sức với nhau chưa chắc không làm gì Lục Lâm Thiên được.

Chương 2715: Không thể có được 2

- Các ngươi bớt mưu tính bậy bạ đi, nghe kỹ đây, bằng vào thực lực của các ngươi hợp sức chỉ làm trò cười. Muốn tự rước lấy nhục thì cứ đi.

Khuôn mặt đẹp trai của Bắc Cung Ngọc ánh mắt âm trầm nhìn Bắc Cung Hạo Nam:

- Ta vốn gai mắt Lục Lâm Thiên, cảm thấy Vô Song và Lục Lâm Thiên ở chung với nhau là hoa lài cắm bãi phân trâu. Nhưng sau cuộc chiến ta mới biết Lục Lâm Thiên tuyệt đối có đủ thực lực, quan trọng nhất hắn là một nam nhân đích thực. Nên ta không hy vọng các ngươi đi trêu vào Lục Lâm Thiên, không thì đừng nói các ngươi chịu thiệt ta cũng mặc kệ, ta sẽ không tha cho các ngươi.

Đám người Bắc Cung Hạo Nam gật đầu nói:

- Rõ!

Không có thống soái đi đầu, bọn họ làm sao dám kiếm chuyện với Lục Lâm Thiên? Thật là tự rước lấy nhục.

Bắc Cung Ngọc liếc mắt qua mọi người, đưa mắt nhìn ráng chiêu nhuộm vàng khung trời:

- Lục Lâm Thiên, nếu hắn đã đến thì ngày mai nên ghé thăm. Không ngờ thực lực của hắn cường đại đến mức này, thật biến thái.

Màn đêm bao phủ khung trời, bầu trời đầy ánh sao. Ánh sao mông lung nhấp nháy ánh sáng yếu ớt. Gió đêm thổi nhẹ mang theo cảm giác mát.

Trên một ngọn núi, trong đình viện có mấy người ngồi. Mỗi người biểu tình cực kỳ khó xem, là trưởng lão Bắc Cung gia tộc ban ngày châm

- Lục Lâm Thiên muốn có Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ, đúng là nằm mơ.

- Người bình thường sao có thể đến gần Thiên Mộc Thần Thụ? Mộc Hoàng chi khí không phải muốn có liền dễ dàng lấy.

- Nhưng không ngờ thực lực của Lục Lâm Thiên cường đại đến thế, thành chủ thành Mộc Hoàng cũng không đánh lại.

Mấy trưởng lão đang bàn luận về Lục Lâm Thiên, biểu tình giật mình, trầm trọng.

- Tiếc rằng quan hệ của thần nữ và Lục Lâm Thiên đã quyết định. Mộc Hoàng chi khí của thần nữ chắc chắn sẽ được lợi lớn trong lần này thần điện mở ra. Nếu thành hân với nhóm Bắc Cung Ngọc thì đời tiếp theo Mộc Hoàng chi khí sẽ siêu cao, là lựa chọn tốt nhất cho Bắc Cung gia tộc ta. Thành thân với Lục Lâm Thiên thì thần nữ đã không phải người Bắc Cung gia tộc mà là người Lục gia.

- Tiếc rằng người khác không nhìn ra điều đó, tộc trưởng đã quyết định, mấy chúng ta không thể sửa đổi được gì. Nếu thực lực nhóm tộc trưởng thắng Lục Lâm Thiên thì dễ nói, cố tình hắn siêu mạnh.

Mấy trưởng lão than dài, bọn họ không có ý riêng gì về hôn sự của thần nữ và Lục Lâm Thiên, hoàn toàn lo cho tộc, chẳng qua lập trường khác nhau nên ý tưởng cũng khác.

Bắc Cung Hùng mắt lóe tia sáng:

- Chưa chắc, muốn sửa thì cũng có cơ hội.

Muốn sửa đổi việc này không phải hoàn toàn không có cơ hội.

- Chẳng lẽ Đại trưởng lão có cách gì sao?

Mấy cặp mắt cùng nhìn Đại trưởng lão.

Bắc Cung Hùng nói:

- Có cách nhưng cần thông báo toàn bộ trưởng lão đến quyết định mới được.

Mắt Tam trưởng lão lộ tia lo lắng:

- Nhưng nhóm Nhị trưởng lão dường như không mấy phản đối, e rằng khó thể làm toàn bộ trưởng lão đồng lòng với chúng ta.

Tóc mai bạc trắng của Bắc Cung Hùng run nhẹ, khuôn mặt già nua, mắt lóe tia sáng lạnh:

- Yên tâm, chưa chắc bọn họ sẽ phản đối. Chúng ta chỉ cần hai phần ba trưởng lão đồng ý là được. Có ta ở, ta tin không mấy sẽ không ển mặt.

Một đêm chậm rãi trôi qua, khi luồng sáng thứ nhất dâng lên từ phương đông lộ ra vệt trắng, xuân ý trong lành cùng gió sớm ập vào mặt. Trong Bắc Cung gia tộc, ánh sao mông lung chân trời xa dần tan biến.

Lục Lâm Thiên thở hắt ra khí trọc:

- Phù.

Luyện hóa một đêm đã tiến bộ nhiều, Lục Lâm Thiên luyện hóa sơ chân khí cắn nuốt vào người đã có thể cung cấp cho mình dùng, tốc độ như đang bay, người khác khó thể sánh bằng.

Lục Lâm Thiên cảm nhận chân khí trong người mỗi lần luyện hóa nó một ít, tuy lượng khá nhiều nhưng so với chân khí khổng lồ nuốt của năm người Vi Sinh Ngũ Tổ thì hắn mới chỉ luyện hóa một góc núi băng. Muốn luyện hóa hết sạch cần bỏ thời gian khá dài.

Lục Lâm Thiên ngừng tu luyện, mắt lóe tia sáng:

- Có người đến sao?

Lục Lâm Thiên biến mất tại chỗ.

Trời vào hạ, gió mat thổi qua xua tan sương mù quanh đình viện trong núi theo gió, khiến người thấy rất thoải mái phấn khởi. Lục Lâm Thiên xuất hiện bên ngoài đình viện, mắt nhìn chằm chằm không trung phía trước.

Lúc Lục Lâm Thiên vừa xuất hiện thì một thanh âm vang lên trên bầu trời:

- Lục Lâm Thiên, ta đến thăm ngươi.

Một bóng người áo xanh đã đến trước mặt Lục Lâm Thiên, người tới siêu đẹp treai, khuôn mặt tinh xảo như ngọc khiến nữ nhân nào trông thấy cũng sẽ động lòng. Người đẹp trai thế này trong Bắc Cung gia tộc trừ Bắc Cung Ngọc ra không còn ai.

Thấy người đến, Lục Lâm Thiên bất ngờ trợn to mắt nói:

- Bắc Cung Ngọc!

Bắc Cung Ngọc mỉm cười hỏi:

- Như thế nào? Không hoan nghênh ta?

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Đương nhiên là không, ta chỉ thấy lạ.

Con người Bắc Cung Ngọc tuy từng đánh nhau với Lục Lâm Thiên trong Độc Cô gia tộc nhưng là một nam nhân đích thực, không uổng là đệ nhất nhân thế hệ trẻ Bắc Cung gia tộc.

Bắc Cung Ngọc nhìn Lục Lâm Thiên:

- Ta không muốn làm kẻ thù với ngươi nên định đến làm bằng hữu, được không?

Lục Lâm Thiên cười to bảo:

- Không làm kẻ thù được thì làm bằng hữu lựa chọn tốt nhất, đáng tiếc chỗ này không phải Phi Linh môn nếu không nhất định sẽ mời ngươi uống rượu. Có thể làm bằng hữu với Bắc Cung Ngọc Bắc Cung gia tộc không biết khiến bao nhiêu người hâm mộ, về sau lỡ có khó khăn gì thì thêm người giúp đỡ, ha ha ha ha ha ha!

Khuôn mặt đẹp trai bật cười, Bắc Cung Ngọc nói:

- Uống rượu chứ có gì, nơi đây là Bắc Cung gia tộc nên ta mang theo rượu. Là vật quý tốt nhất Bắc Cung gia tộc ta, bên ngoài khó uống được.

Một bình rượu tinh xảo xuất hiện trong tay Bắc Cung Ngọc, cách bình rượu có thể ngửi được mùi thơm hấp dẫn khuếch tán, chắc chắn là rượu ngon.

Lục Lâm Thiên mím môi vỗ vai Bắc Cung Ngọc:

- Vậy mời vào, cho ta nếm thử trân nhưỡng của Bắc Cung gia tộc.

Hai người đi vào đình viện uôáng rượu.

Trong tiểu sảnh mùi rượu thơm nức, hai người nổi bật nhất trong giới trẻ lúc này không nói nhiều, bốn mắt đối diện, uống một hơi cạn sạch, cảm tình đã ở trong lòng.

Bắc Cung Ngọc hỏi Lục Lâm Thiên:

- Nghe nói lần này ngươi đến là vì Thiên Mộc Thần Thụ và Mộc Hoàng chi khí?

Lục Lâm Thiên trả lời:

- Đúng thế, đáng tiếc hình như khó thể có được Mộc Hoàng chi khí.

Bắc Cung Ngọc nói:

- Ngươi dám nói thật, Thiên Mộc Thần Thụ là báu vật trấn tộc của Bắc Cung gia tộc ta, một Mộc Hoàng chi khí giá trị liên thành, sợ là không thể giao cho người ngoài. Dù là ta muốn có được một Mộc Hoàng chi khí cũng vô vàn khó khăn, nên ngươi đừng suy nghĩ nhiều về nó nữa.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Mộc quang chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ quý giá đến vậy sao? Một Mộc Hoàng chi khí không ảnh hưởng gì đến Thiên Mộc Thần Thụ đi?

- Ngươi có điều không biết.

Chương 2716: Lại lần nữa ước hẹn

Bắc Cung Ngọc uống cạn hớp rượu nhìn Lục Lâm Thiên:

- Nghe đồn thật lâu trước kia muốn có Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ không quá khó khăn, nhưng nghe nói bắt đầu từ một ngàn năm nay dường như Thiên Mộc Thần Thụ gặp chuyện gì buồn bực nên thậm chí không cho người Bắc Cung gia tộc ta đến gần, muốn có một Mộc Hoàng chi khí khó khăn cỡ nào thì tự hiểu. Vì vậy ngươi muốn được một Mộc Hoàng chi khí không nói tới Bắc Cung gia tộc sẽ không đồng ý, dù đồng ý thì ngươi cũng không lấy được. Tuy thực lực của ngươi cường đại nhưng vấn đề là không thể đến gần Thiên Mộc Thần Thụ, rất có thể sẽ chết dưới Thiên Mộc Thần Thụ.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi:

- Thiên Mộc Thần Thụ mà cũng gặp chuyện rắc rối?

Bắc Cung Ngọc nói:

- Thiên Mộc Thần Thụ đã sớm thông minh. Nghe nói mấy hôm trước Tử Vong Thâm Uyên mở ra, tam muội Độc Linh Ma Nữ của ngươi được một Thanh Lôi Huyền Đằng thông linh, nhưng nếu so sánh Thanh Lôi Huyền Đằng với Thiên Mộc Thần Thụ thì như con kiến và con coi.

Lục Lâm Thiên không kiềm được hỏi:

- Thiên Mộc Thần Thụ rất mạnh sao?

- Mạnh đến mức nào thì ta không biết.

Bắc Cung Ngọc nhưng Lục Lâm Thiên, nghiêm túc nói:

- Nhưng dư sức đánh chết ngươi.

- Mạnh vậy?

Lục Lâm Thiên sẽ không nghi ngờ lời Bắc Cung Ngọc nói, gã không đến mức lừa hắn làm gì. Lục Lâm Thiên lại thầm lo âu, muốn có một Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ là nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Tuyết Sư cung kính tới bên cạnh Lục Lâm Thiên:

- Chủ nhân, đại hộ pháp của Bắc Cung gia tộc đến.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng:

- Đại hộ pháp?

Lục Lâm Thiên đang định tìm Bắc Cung Nhất để gặp nhạc phụ, không ngờ Bắc Cung Nhất hành động trước một bước. Lục Lâm Thiên đang định đứng lên thì Bắc Cung Nhất đã vào phòng.

Mấy Bắc Cung Ngọc có mặt, Bắc Cung Nhất mắt lóe tia sáng kinh ngạc nói:

- Không ngờ thống soái cũng có đây.

Bắc Cung Ngọc nói:

- Đại hộ pháp đến tìm Lục Lâm Thiên chắc có việc, ta xin cáo lui trước.

Bắc Cung Ngọc đứng dậy lười nói gì với Lục Lâm Thiên, đi thẳng ra tiểu thính.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ:

- Một kẻ thú vị.

Cùng nhau một thời gian Lục Lâm Thiên phát hiện con người Bắc Cung Ngọc không tệ.

Lục Lâm Thiên hành lễ với Bắc Cung Nhất, sáng sớm đến tìm hắn không có chuyện gì mới lạ. Nhưng Lục Lâm Thiên cũng đang định tìm Bắc Cung Nhất.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Không biết đại hộ pháp đến có chuyện gì?

Bắc Cung Nhất không tự phụ, bàn về thực lực thì biết rõ lúc này không bằng Lục Lâm Thiên.

Bắc Cung Nhất nói:

- Lục cô gia, tộc trưởng cho mời, khiến ta mang Lục chưởng môn đi qua.

Lục Lâm Thiên nói:

- Ta đang đi gặp nhạc phụ, thế thì làm phiền đại hộ pháp dẫn đường.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng, đại hộ pháp đã thay đổi xưng hô.

Lát sau, Tuyết Sư và Cực Lạc Tam Quỷ ở lại đình v

iện, Lục Lâm Thiên thì cưỡi độc long thú Thiên Mộc Bắc Cung Nhất mang tới đập cánh biến mất trên bầu trời.

Sáng sớm trong không gian Bắc Cung gia tộc rất bình lặng, hết thảy đều yên ổn lại có chút tang thương. Kiến trúc cổ liên miên tựa như tuyên cổ trường tồn sừng sững trong không gian này.

Trong một đình viện màu trắng tinh xảo như không tồn tại trên đời, Bắc Cung Nhất dẫn Lục Lâm Thiên cưỡi độc long thú Thiên Mộc đáp xuống nơi này.

Bắc Cung Nhất nói:

- Lục cô gia, tộc trưởng ở bên trong, mời vào.

Lục Lâm Thiên gật đầu, sửa sang lại quần áo chậm rãi bước vào đình viện. Cửa viện khép hờ, két một tiếng bị Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng đẩy ra.

Bên trong không có thanh âm, Lục Lâm Thiên khép lại cửa viện, nhẹ bước vào trong. Bên trong đình viện mọi thứ cực kỳ tinh xảo, có mùi hương thoang thoảng như phòng nữ nhân ở.

Lục Lâm Thiên đi vào sảnh thấy thân hình cao to khoanh tay đứng, toàn thân vô hình toát ra khí thế bá tuyệt. Nhìn bóng người này Lục Lâm Thiên liền biết là ai.

Lục Lâm Thiên cung kính hành lễ:

- Kính cào nhạc phụ.

Bắc Cung Kình Thương xoay người lại:

- Đến rồi, đừng đa lễ.

Thân hình Bắc Cung Kình Thương vạm vỡ săn chắc, đôi mắt toát ra uy nghiêm khiến người không dám khinh hường. Đôi mắt đó hờ hững liếc người một cái sẽ khiến người lòng run rẩy.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu lên, thế này mới thấy vừa rồi nhạc phụ luon ngắm một bức tranh. Tranh vẽ sống động như thật, trong tranh là một nữ nhân áo tím, khoảng ba mươi tuổi. Nữ nhân trong tranh có mái tóc đen như mun xõa dài, vài lũ tóc mai rũ bên tai, váy tím ôm dáng người xinh đẹp, ngũ quan cực đẹp, da trắng, tựa như người thật sắp bước ra.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ nhân trong tranh, kinh kêu:

- Vô Song!

Nhưng giây sau Lục Lâm Thiên nhận ra nữ nhân trong tranh giống Vô Song chín phần, đều là xinh đẹp và cao quý nhưng không phải Vô Song.

Bắc Cung Kình Thương khẽ thở dài, đôi mắt buồn bã:

- Đây là mẫu thân của Vô Song, tiếc rằng Vô Song từ nhỏ chưa gặp mẫu thân của mình. Bây giờ Vô Song lớn lên mà mẫu thân Vô Song không thấy được.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ nhân trong tranh, hành lễ:

- Giờ Vô Song đã trở lại, cũng lớn rồi, nếu nhạc mẫu dưới cửu tuyền biết chắc sẽ rất vui.

Bắc Cung Kình Thương mỉm cười nói:

- Đúng rồi, mẫu thân của Vô Song chắc chắn sẽ vui laứm, ít ra Vô Song đã trở lại.

Bắc Cung Kình Thương nhìn sang Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, Vô Song từ nhỏ lớn lên trong Lục gia, hãy kể chuyện hồi Vô Song còn nhỏ cho ta nghe đi. Khi Vô Song còn nhỏ ta làm phụ thân mà không tham gia vào, nhưng muốn biết nữ nhi của ta lớn lên thế nào.

Lục Lâm Thiên gật đầu, kể lại chuyện Vô Song lúc nhỏ trong trí nhớ, bao gồm nàng nghịch ngợm đánh nhau với thiếu gia, tiểu thư mấy gia tộc.

Bắc Cung Kình Thương yên lặng lắng nghe, môi treo nụ cười, ánh mắt hiền từ. Trong đầu Bắc Cung Kình Thương tưởng tượng mọi thứ lúc nữ nhi còn nhỏ, mãi khi Lục Lâm Thiên kể xong hết.

- Không ngờ nha đầu này lúc nhỏ nghịch ngợm như vậy.

Bắc Cung Kình Thương mỉm cười nói:

- Đa tạ Bắc Cung Kình Thương các ngươi, đa tạ dưỡng phụ dưỡng mẫu của Vô Song, là bọn họ cho Vô Song tuổi hơ hoàn chỉnh khỏe mạnh. Sau khi ngươi trở lại nhớ cảm ơn bọn họ giùm ta, nếu có cơ hội thì ta sẽ đích thân đi cảm tạ.

Lục Lâm Thiên nói:

- Nhạc phụ đừng cảm ơn, Vô Song cũng là nữ nhi của họ, cần gì cảm ơn?

Trong đầu Lục Lâm Thiên nhớ đến Lăng Thanh Tuyền, nếu nàng nói thật, có đứa con của hắn thì cũng đã qua nhiều năm, phải chăng con của hắn cũng không có phụ thân bên cạnh?

Bắc Cung Kình Thương mỉm cười nói:

- Nói cũng đúng, nhưng vẫn phải cảm ơn bọn họ, không có họ thi bây giờ Vô Song không thể trở về Bắc Cung gia.

Bắc Cung Kình Thương nhìn Lục Lâm Thiên:

- Ngươi muốn một Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ vì chuyện gì?

- Không dám giấu diếm, tiểu tế cần Mộc Hoàng chi khí để phục hồi cho gia sư.

Lục Lâm Thiên không che giấu kể thật chuyện Thánh Thủ Linh Tôn cho Bắc Cung Kình Thương nghe, đến bây giờ cũng không cần giấu diếm gì.

- Ta có nghe nói về Thánh Thủ Linh Tôn, mấy ngàn năm trước cùng Huyền Thiên Yêu Tôn, Thánh Linh Tôn Giả là ba người trẻ tuổi mạnh nhất bên ngoài. Nghe nói Thánh Thủ Linh Tôn có tạo nghệ rất cao về khống thú, khôi lỗi và bày trận, về sau mát tích, không ngờ ngươi thành đệ tử của Thánh Thủ Linh Tôn.

Chương 2717: Một điều kiện

Bắc Cung Kình Thương nói:

- Thánh Thủ Linh Tôn trùng kích đế giả thất bại, để lại một thể hồn anh, muốn phục hồi hoàn hảo thì hơi điên cuồng. Nhưng có Nghịch Mệnh Hồn Quả và một Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ không chừng sẽ có cơ hội thật sự. Tiếc rằng dù là ta cũng chưa chắc có được Lục Trung.

Lục Lâm Thiên quỳ xuống hành lễ:

- Nhạc phụ, tiểu tế bất chấp phải trả giá thế nào đều muốn có một Mộc Hoàng chi khí, xin nhạc phụ cố gắng thành toàn cho!

Lục Lâm Thiên có thể trả bất cứ cái gì nào, dù lúc này Bắc Cung gia tộc đòi Tử Lôi Huyền Đỉnh của hắn thì Lục Lâm Thiên sẽ không do dự lâu. Sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn phục hồi quan trọng hơn bất cứ cái gì.

- Đứng lên đi, tiểu tử nhà ngươi tôn sư trọng đạo, Thánh Thủ Linh Tôn thu được một đệ tử tốt.

Bàn tay to nâng Lục Lâm Thiên lên, Bắc Cung Kình Thương nói:

- Thiên Mộc Thần Thụ là báu vật trấn tộc của Bắc Cung gia tộc ta, nếu là ngàn năm trước ngươi muốn có một Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ cũng không khó khăn. Nhưng bắt đầu từ một ngàn năm trước dường như Thiên Mộc Thần Thụ gặp rắc rối gì đó mà người Bắc Cung gia tộc ta cũng không được phép tới gần, muốn có một Mộc Hoàng chi khí khó thế nào thì tự hiểu. Vì vậy ngươi muốn có Mộc Hoàng chi khí không nói đến trưởng lão Bắc Cung gia tộc không chấp nhận, dù đồng ý cũng không lấy được. Tuy thực lực của ngươi cường đại nhưng vấn đề là không đến gần Thiên Mộc Thần Thụ được, rất có thể tám, chín phần mười chết dưới Thiên Mộc Thần Thụ.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng, Bắc Cung Ngọc đã nói những lời này với hắn rồi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày hỏi Bắc Cung Kình Thương:

- Nhạc phụ, chẳng phải Thiên Mộc Thần Thụ đã sớm thông linh sao? Nó cũng sẽ gặp rắc rối sao?

Bắc Cung Kình Thương nói:

- Chín hvì Thiên Mộc Thần Thụ sớm thông linh nên mới gặp chuyện rắc rối. Theo ta suy đoán có lẽ Thiên Mộc Thần Thụ gặp bình cảnh đột phá, đã kẹt lại ngàn năm.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi:

- Đột phá bình cảnh? Ý nhạc phụ là Thiên Mộc Thần Thụ có thể tự tu luyện?

Bắc Cung Kình Thương nói:

- Lúc trước Bắc Cung gia tộc lão tổ ở dưới Thiên Mộc Thần Thụ đại thành thuộc tính mộc, một hơi thành đế, Thiên Mộc Thần Thụ cũng được nhiều ích lợi. Cho đến này nghe đồn mấy vạn năm qua cường giả trong tộc không bao nhiêu người thắng được Thiên Mộc thần thụ. Hiện tại Thiên Mộc Thần Thụ gặp bình cảnh đột phá, càng không thể cho ngươi một Mộc Hoàng chi khí vào lúc này.

Lục Lâm Thiên nói:

- Dù thế nào thì tiểu tế chỉ mong được thử một lần, cố gắng hết sức là tốt rồi, trở về cũng có lời nói với sư phụ.

- Ngươi thật là chưa tới phút cuối chưa thôi.

Bắc Cung Kình Thương nhìn Lục Lâm Thiên:

- Ngươi muốn thử một lần thì cũng không phải không có cơ hội, nhưng cơ hội này xa vời.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Dù là cơ hội xa vời thế nào thì tiểu tế vẫn muốn thử một lần.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên kiên quyết, hắn phải có được Mộc Hoàng chi khí.

- Ta kêu đại hộ pháp gọi ngươi đến cũng vì việc này.

Bắc Cung Kình Thương nói:

- Đêm qua đoàn trưởng lão suốt đêm ra quyết định, đoàn trưởng lão đã đồng ý cho ngươi đến gần Thiên Mộc Thần Thụ nhưng có một điều kiện.

Lục Lâm Thiên sửng sốt:

- Điều kiện gì?

Lòng Lục Lâm Thiên chùng xuống, e rằng quyết định của đoàn trưởng lão không tốt lành gì.

Bắc Cung Kình Thương nhìn Lục Lâm Thiên:

- Nếu ngươi muốn đến gần Thiên Mộc Thần Thụ thì phải từ hôn với Vô Song.

Lục Lâm Thiên nói ngay:

- Không được!

Lục Lâm Thiên tuyệt đối không đồng ý điều kiện này, miễn bàn.

Bắc Cung Kình Thương mắt lóe tia sáng hỏi:

- Ý là ngươi bỏ cuộc Thiên Mộc Thần Thụ?

- Đương nhiên không phải!

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói:

- Trừ yêu cầu này ra tiểu tế có thể đồng ý bất cứ yêu cầu nào khác.

Bắc Cung Kình Thương mắt lóe tia sáng nhìn Lục Lâm Thiên:

- Nhưng đoàn trưởng lão chỉ muốn điều kiện này, ngươi chỉ có thể chọn Vô Song hoặc Thiên Mộc Thần Thụ.

Lục Lâm Thiên không do dự chút nào:

- Tiểu tế tuyệt đối không phụ Vô Song, cũng sẽ không phụ sư phụ. Nếu trưởng lão có điều kiện này vậy tiểu tế sẽ tìm cách khác.

Lục Lâm Thiên không muốn bị người nắm mũi dắt đi, huống chi dù đến gần Thiên Mộc Thần Thụ nhưng chưa chắc hắn sẽ có Mộc Hoàng chi khí. Vô Song là nữ nhân của hắn, làm sao Lục Lâm Thiên bỏ nàng được? Lục Lâm Thiên cũng muốn cứu sư phụ, bảo hắn chọn giữa hai người thì hắn chọn cả hai.

Bắc Cung Kình Thương mỉm cười nói:

- Tiểu tử giỏi, trái tim rất lớn.

Bắc Cung Kình Thương phất trường bào, khoanh tay đứng trước bức tranh mẫu thân Vô Song, ánh mắt tràn đầy tình cảm:

- Ngươi không phụ Vô Song là tốt rồi, không uổng Vô Song một mảnh tình si với ngươi. Đêm qua đoàn trưởng lão tìm ta, ta đã bàn điều kiện cho ngươi rồi nhưng không biết ngươi có gan thử một lần không.

Lục Lâm Thiên ngước mắt lên hỏi:

- Mời nhạc phụ nói.

Bắc Cung Kình Thương ngoái đầu lại, nghiêm túc nhìn Lục Lâm Thiên:

- Ba ngày sau trước tháp Mộc Hoàng, ngươi đâu một trận với Đại trưởng lão. Nếu ngươi thắng thì tất cả trưởng lão sau này không còn phản đối gì hôn sự Vô Song nữa. Tất cả đoàn trưởng lão sẽ thừa nhận ngươi là nữ tế của Bắc Cung gia tộc, tất cả trưởng lão sẽ không phản đối ngươi đến gần Thiên Mộc Thần Thụ.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng:

- Đấu với Bắc Cung Hùng.

Tu vi thực lực của Đại trưởng lão Bắc Cung Hùng không tầm thường, hắn đấu một trận với Đại trưởng lão thì cơ hội rất xa vời.

Mắt Lục Lâm Thiên hấp háy nhìn Bắc Cung Kình Thương:

- Nếu tiểu tế thua thì sao?

Bắc Cung Kình Thương trầm giọng nói:

- Nếu ngươi thua thì xóa bỏ hôn sự với Vô Song, ngươi không được đến gần Thiên Mộc Thần Thụ.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống:

- Quả nhiên là vậy.

Đám trưởng lão này luôn có vài người ngăn cản hắn và Vô Song, nói tới nói lui chỉ vì muốn nhân cơ hội cản trở Lục Lâm Thiên và Vô Song.

Bắc Cung Kình Thương nhìn Lục Lâm Thiên:

- Điều ta muốn nói với ngươi là tu vi của Đại trưởng lão trên Bắc Cung Diễn Siêu thành chủ thành Mộc Hoàng, đã một chân bước ra tôn giai, cường giả mạnh nhất dưới chuẩn đế. Cộng thêm Mộc Hoàng chi khí, gặp phải chuẩn đế thật sự cũng có sức liều đấu một trân.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm trọng:

- Đẳng cấp một chân bước ra tôn giai là cường giả tuyệt đối.

Tu vi thực lực của Bắc Cung Hùng là một chân bước ra tôn giai, vậy giống với Phệ Hồn Lão Quỷ trong Tử Vong Thâm Uyên ngày trước, tồn tại vô địch trong đẳng cấp tôn giai. Cộng thêm Mộc Hoàng chi khí của Bắc Cung gia tộc, thực lực Bắc Cung Hùng mạnh hơn Phệ Hồn Lão Quỷ là cái chắc. Thực lực của Phệ Hồn Lão Quỷ đã khủng bố đến mức kia, so sánh với Bắc Cung Hùng lại yếu hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên không nắm chắc đấu với đẳng cấp thực lực như vậy, không tự tin chút xíu nào. Nếu đối phó đỉnh Vũ Tôn cửu trọng thì Lục Lâm Thiên không sợ, nhưng Đại trưởng lão đã một chân bước ra tôn giai tương đương thay đổi về chất.

Chương 2718: Thời gian ba ngày

Bắc Cung Kình Thương nhìn sắc mặt thay đổi:

- Lâm Thiên, tuy thực lực của ngươi không yếu, có nhiều thủ đoạn nhưng trước mặt Đại trưởng lão e rằng còn kém một chút. Ngươi hãy suy nghĩ thật kỹ, ta đề nghị ngươi bỏ Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ đi. Sư phụ của ngươi muốn phục hồi thì ta có thể cho một Mộc Hoàng chi khí trên người ta, tuy hiệu quả không cách nào so sánh với Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ nhưng có thể thử vận may xem, không chừng sẽ thành công.

Lục Lâm Thiên nói:

- Nhạc phụ, không cần suy nghĩ nữa, tiểu tế đồng ý đấu với Đại trưởng lão. Ba ngày sau tiểu tế sẽ phụng bồi.

Lục Lâm Thiên hít sâu, đến lúc này hắn biết mình không còn lựa chọn nào khác. Sư phụ đã nói phải là Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ mới được.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, Bắc Cung Kình Thương sửng sốt, hơi bất ngờ hỏi:

- Ngươi có chắc không? Ngươi thật sự tự tin đấu lại thực lực Đại trưởng lão? Nếu ngươi thua thì hôn ước Vô Song sẽ bị xóa bỏ.

Lục Lâm Thiên kiên quyết nói:

- Tiểu tế khẳng định. Tu vi Đại trưởng lão rất mạnh nhưng tiểu tế phải cố gắng liều một phen. Tiểu tế sẽ không phụ Vô Song, cũng sẽ không phụ gia sư, đây là cách duy nhất. Ba ngày sau, trước tháp Mộc Hoàng, tiểu tế sẽ phụng bồi!

Dù Đại trưởng lão mạnh mấy cuangx20e chuẩn đế thật sự, Lục Lâm Thiên còn thời gian ba ngày, hắn không phải hoàn toàn không có cơ hội. Dù chỉ có một, hai phần mười cơ hội thì Lục Lâm Thiên quyết thử một lần.

Bắc Cung Kình Thương nhìn Lục Lâm Thiên, mắt lóe tia sáng:

- Xem ra ngươi thật sự quyết định.

Một bình ngọc nằm trong tay Bắc Cung Kình Thương:

- Đây là Thiên Mộc Khốn Lao, trọng bảo của Bắc Cung gia tộc ta. Trong thế hệ trẻ Bắc Cung gia tộc chỉ có Vô Song, Bắc Cung Ngọc, vài người ít ỏi có cơ hội dùng nó. Ba ngày sau ngươi được bao nhiêu ích lợi thì ta làm nhạc phụ chỉ có thể nói thuận theo thiên mệnh số gắng hết sức, ngươi tự giải quyết cho tốt. Về sau còn có thể gọi ta một tiếng nhạc phụ hay không phải đợi ba ngày nữa.

Lục Lâm Thiên nhận lấy bình ngọc:

- Đa tạ nhạc phụ.

Trọng bảo Bắc Cung gia tộc thi không phải vật bình thường rồi.

Bắc Cung Kình Thương nhìn Lục Lâm Thiên:

- Ngươi xuống đi, hãy chuẩn bị thật tốt trong ba ngày này. Ta sẽ bảo đảm không để bất cứ ai quấy nhiễu ngươi, ba ngày sau xem ngươi thế nào.

- Vâng, tiểu tế cáo lui.

Lục Lâm Thiên xin phép đi ra. Bên ngoài đình viện, Bắc Cung Nhất ra lệnh độc long thú Thiên Mộc đưa Lục Lâm Thiên về đình viện nơi trú ngụ.

Trong đình viện, biểu tình Bắc Cung Nhất lo lắng hỏi:

- Tộc trưởng, cuộc chiến của Lục Lâm Thiên và Đại trưởng lão e rằng cơ hội xa vời.

Bắc Cung Nhất rất rành tu vi thực lực của Đại trưởng lão, dù Lục Lâm Thiên mạnh đến mấy làm sao đánh bại Đại trưởng lão được?

Chuyện này là không thể nào.

Bắc Cung Kình Thương khoanh tay đứng, ánh mắt trìu mến nhìn nữ nhân trong tranh, thật lâu sau xoay người lại.

Mắt Bắc Cung Kình Thương lộ ý cười nói:

- Tiểu tử Lục Lâm Thiên có thể từ Bắc Cung Kình Thương đi ra đến địa vị ngày hôm nay thì không phải dạng vừa, hắn tuyệt đối không làm chuyện không chút nắm chắc.

Bắc Cung Nhất nghi hoặc hỏi:

- Ý của tộc trưởng chẳng lẽ Lục Lâm Thiên có nắm chắc chiến thắng Đại trưởng lão sao?

Bắc Cung Nhất biết thực lực của Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Diễn Siêu thành chủ thành Mộc Hoàng đánh không lại hắn. Nhưng Đại trưởng lão mạnh hơn thành chủ thành Mộc Hoàng rất nhiều, tu vi đã một chân bước vào đẳng cấp tôn giai. Thực lực như Đại trưởng lão dù gặp phải chuẩn đế bên ngoài cũng có sức đánh một trận. Nói cách khác trừ phi Lục Lâm Thiên có thực lực chuẩn đế, nếu không tuyệt đối khó thể đánh bại Đại trưởng lão.

- Ta cũng lấy làm lạ tiểu tử kia có nắm chắc gì? Ta rất tò mò, ba ngày sau sẽ biết.

Bắc Cung Kình Thương nói:

- Tiểu tử này đánh bại Diễn Siêu rõ ràng chưa dùng hết sức, thực lực thật đến bước nào? Có lẽ sẽ làm chúng ta giật mình.

Bắc Cung Nhất lo lắng nói:

- Ta vẫn cứ thấy lo, e rằng Lục Lâm Thiên chưa từng chịu thiệt nên lần này tự phụ, hắn sẽ ăn trái đắng lớn.

- Thắng thua do mệnh trời, mọi chuyện chờ ba ngày sau mới biết.

Mắt Bắc Cung Kình Thương hấp háy:

- Đại hộ pháp, thông báo cho toàn tộc ba ngày sau Đại trưởng lão và tiểu tử kia đối chiến tại tháp Mộc Hoàng. Tất cả tử đệ trong tộc có thể đi xem cuộc chiến, tử đệ thành Mộc Hoàng cũng được vào tháp Mộc Hoàng.

Bắc Cung Nhất biến sắc mặt nói:

- Tộc trưởng, thế này có thể gây động tĩnh quá lớn không?

Tử đệ trong tộc rất đông, nếu cộng thêm tử đệ thành Mộc Hoàng thì số lượng càng nhân lên. Thịnh điển lớn nhất Bắc Cung gia tộc chỉ có ít ỏi người thành Mộc Hoàng được vào, thế này long trọng còn hơn thịnh điển lớn nhất Bắc Cung gia tộc.

- Tiểu tử kia nói đúng, hiện tại trong Bắc Cung gia tộc ta có nhiều tử đệ tự cao Mộc Hoàng chi khí Bắc Cung gia tộc bất phàm. Trên đại lục hiện nay thiên tài lớp lớp, ví dụ Lục Lâm Thiên, còn có Dương Quá, Lục Tâm Đồng. Lăng Thanh Tuyền, Lăng Thanh Tuyệt của Linh Vũ giới, Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn, thánh nữ Tử Yên của Thiên Địa các, toàn là hạng người bất phàm, thực lực không thua gì tuổi trẻ lục đại nhân hoàng tộc.

Bắc Cung Kình Thương khẽ thở dài:

- Đặc biệt là tiểu tử này, và Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Nguyên Nhược Lan. Tuổi trẻ trong lục đại hoàng tộc ta so sánh với bốn người đó cũng chỉ đành cam bái hạ phong.

Bắc Cung Nhất cười khổ nói:

- Tộc trưởng, mấy người này toàn là biến thái, người bình thường không thể so sánh.

Bắc Cung gia tộc không xuất thế nhưng nắm rõ tin tức bên ngoài. Mấy thiên tài bên ngoài luôn làm Bắc Cung gia tộc rung động, đặc biệt là Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Nguyên Nhược Lan. Lăng Thanh Tuyền. Bắc Cung gia tộc luôn chú ý đến bọn họ.

Bắc Cung Kình Thương khẽ thở dài:

- Đệ tử Bắc Cung gia tộc chúng ta từ nhỏ đã được tài nguyên tu luyện tốt nhất, lại có Mộc Hoàng chi khí dựa vào nhưng dần không bằng người bên ngoài. Nực cười là đa số người trong tộc vẫn cứ cố bộ tự phong tự cho mình siêu phàm. Nhiều trưởng lão tu luyện mấy chục năm, mấy trăm năm, thậm chí hàng ngàn năm ở trước mặt Lục Lâm Thiên lại không chịu nổi một kích. Nhớ lúc trước Bắc Cung gia tộc lão tổ lĩnh ngộ thuộc tính mộc, địa thành thuộc tính mộc một hơi xưng đế, đặt chân vào lục đại hoàng tộc, bá đạo tuyệt nhiên biết bao. Tiếc rằng trong Bắc Cung gia tộc đã không còn phong cảnh như vậy nữa.

Bắc Cung Nhất nói:

- Ta hiểu ý của tộc trưởng, tộc trưởng hy vọng nhờ vào cuộc chiến Lục Lâm Thiên và Đại trưởng lão khiến những lão ngoan cố,v tử đệ trẻ trong tộc mở rộng tầm mắt đúng không?

Bắc Cung Nhất đi theo Bắc Cung Kình Thương đã lâu, tộc trưởng hơi lộ chút ý nghĩ là Bắc Cung Nhất có thể suy đoán đúng vài phần.

Bắc Cung Kình Thương nói:

- Chỉ mong có người sẽ hiểu.

Bắc Cung Nhất cáo lui:

- Ta xin phép đi sắp xếp.

Bắc Cung Nhất rời khỏi đình viện

Chương 2719

Bắc Cung Kình Thương tiếp tục trìu mến nhìn chăm chú nữ nhân trong tranh, thì thào:

- Văn Hinh, Vô Song không nhìn lầm người, tiểu tử Lục Lâm Thiên rất khá, sau này cũng có năng lực chăm sóc Vô Song, ta có thể yên tâm. Chờ sắp xếp xong mọi chuyện thì ta sẽ cố hết sức tìm ra hung thủ ngày xưa, dù hắn chạy trốn tới chân trời góc biển thì Bắc Cung Kình Thương ta tuyệt đối không buông tha!

***

Lục Lâm Thiên cưỡi độc long thú Thiên Mộc trở lại đình viện, Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư sớm nghe tiếng động ùa lên.

Tuyết Sư hỏi:

- Chủ nhân, sao rồi?

Lục Lâm Thiên trở về đình viện, cười khổ nói:

- Ba ngày sau trước tháp Mộc Hoàng, ta và Bắc Cung Hùng đánh một trận.

Lục Lâm Thiên kể lại tình huống đại khái cho bốn người nghe, cũng nói tình huống thực lực Bắc Cung Hùng thế nào.

Biểu tình Lệ Quỷ trầm trọng hỏi:

- Nhị thiếu gia, nói vậy là thực lực của Bắc Cung Hùng mạnh hơn Phệ Hồn Lão Quỷ nhiều, nhị thiếu gia nắm chắc mấy phần?

Lệ Quỷ từng chính mắt nhìn sức mạnh của Phệ Hồn Lão Quỷ, dù hiện tại ba huynh đệ hợp tác cũng không đánh lại. Bắc Cung Hùng Đại trưởng lão Bắc Cung gia tộc thực lực trên Phệ Hồn Lão Quỷ nhiều, có Mộc Hoàng chi khí ảnh hưởng thì đối thủ sẽ bị ức chế.

Lục Lâm Thiên lắc đầu nói:

- Hoàn toàn không nắm chắc.

Trong lòng Lục Lâm Thiên thật tình không nắm chắc chiến thắng Bắc Cung Hùng, thực lực của Đại trưởng lão đủ sức đối kháng chuẩn đế bên ngoài.

Âm Quỷ xoe tròn mắt:

- Nhị thiếu gia còn thủ đoạn giữ mạng mà Thánh Linh lão tổ tặng cho không?

Nếu có thủ đoạn Thánh Linh lão tổ trên người thì có thể đối phó Bắc Cung Hùng.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, dù sư bá có cho thủ đoạn cũng không đủ dùng.

Dương Quỷ lườm Âm Quỷ:

- Lão tam, ngươi ra đề nghị bậy bạ gì?

Dương Quỷ đảo tròng mắt:

- Nhị thiếu gia đã đồng ý rồi chẳng lẽ thật sự không có chút nắm chắc sao?

Lục Lâm Thiên hít sâu:

- Phù.

Lục Lâm Thiên nhìn bốn người Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư, nghiêm túc nói:

- Còn thời gian ba ngày, bốn người hãy hộ pháp cho ta trong ba ngày, dù là ai cũng không được bước vào đình viện này nửa bước!

Bốn người gật đầu nói:

- Tuân lệnh!

Lát sau Lục Lâm Thiên đi vào phòng, bên trong bày ra một cấm chế. Lục Lâm Thiên triệu Thiên Trụ Giới ra, lắc người vào trong.

Tầng thứ ba Thiên Trụ Giới, trong không gian to lớn. Sóng gợn đan xen dao đôạng, hơi thở tuyên cổ trường tôn lan tràn trong không gian.

Lục Lâm Thiên ngồi xếp bằng, mắt hấp háy:

- Thời gian ba ngày trong này có chín mươi ngày, chắc đủ rồi.

Bên ngoài ba ngày còn trong Thiên Trụ Giới thì Lục Lâm Thiên có chín mươi ngày.

Lục Lâm Thiên tính toán thực lực hiện tại của mình, đẳng cấp tu vi Vũ Tôn bát trọng, dốc hết thủ đoạn đối phó hậu kỳ hay thậm chí đỉnh Vũ Tôn cửu trọng thì hắn cũng không sợ. Nhưng đối diện cường giả như Bắc Cung Hùng vậy Lục Lâm Thiên sẽ tiêu đời.

Đa số tử đệ Bắc Cung gia tộc có nghe nói về Lục Lâm Thiên, ngày hôm qua họ còn giật mình việc Lục Lâm Thiên ba chiêu đánh bại thành chủ thành Mộc Hoàng không ngờ ba ngày sau hắn sẽ lại đánh một trận với Đại trưởng lão.

Không phải tất cả tử đệ Bắc Cung gia tộc đều biết cụ hể thực lực của Đại trưởng lão, nhưng Đại trưởng lão mạnh hơn thành chủ thành Mộc Hoàng rất nhiều là điều các tử đệ Bắc Cung gia tộc biết. Trong toàn Bắc Cung gia tộc, Đại trưởng lão là cường giả đỉnh cao đếm trên đầu ngón tay.

Tin tức Lục Lâm Thiên và Đại trưởng lão ba ngày sau chiến đấu trước tháp Mộc Hoàng truyền ra khiến tất cả tử đệ Bắc Cung gia tộc chú ý. Ai nấy mong chờ cuộc chiến ba ngày sau, tử đệ Bắc Cung gia tộc không có mấy người được thấy Đại trưởng lão ra tay.

Lục Lâm Thiên và Đại trưởng lão, một người nghe đồn là người trẻ tuổi mạnh nhất bên ngoài, linh vũ song tu, lĩnh ngộ thuộc tính mới. Đại trưởng lão là một trong cường giả đỉnh cao Bắc Cung gia tộc, đứng đầu các trưởng lão. Cuộc chiến của hai người làm tử đệ Bắc Cung gia tộc sao có thể bỏ qua cơ hội ngàn năm một thuở này?

Trong toàn Độc Cô gia tộc không lâu sau tụ tập tốp năm tốp ba thảo luận ba ngày sau ai thắng ai thua. Vốn không ai xem người ngoài Lục Lâm Thiên vào mắt, nhưng khi biết hôm đó trong Độc Cô gia tộc, hắn lĩnh ngộ thuộc tính mới, tự sáng tạo vũ kỹ thiên giai đánh bại Bắc Cung Ngọc và Độc Cô Trường Phàm hợp sức đánh một trận, hôm qua ba chiêu đánh bại thành chủ thành Mộc Hoàng thì đệ tử Bắc Cung gia tộc hơi thông minh chút không dám bảo đảm Đại trưởng lão chắc chắc. Chủ yếu vì nghe đồn Lục Lâm Thiên chưa bao giờ thua, đương nhiên đa số người cảm thấy Đại trưởng lão sẽ thắng. Dù sao làm người Bắc Cung gia tộc, cảm giác trung thành vẫn nghiêng hướng Bắc Cung gia tộc, dù biết thực lực Lục Lâm Thiên cường đại cũng vững tin Mộc Hoàng chi khí trong Bắc Cung gia tộc.

Nguyên Bắc Cung gia tộc trong không khí náo nhiệt. Trong một đình viện, mười mấy trưởng lão Bắc Cung gia tộc ngồi ngay ngắn trong đại sảnh. Tam trưởng lão mặc trường bào màu lam nhạt, Bắc Cung Hùng Đại trưởng lão đều có mặt.

Tam trưởng lão ánh mắt âm trầm lóe tia sắc lạnh nói:

- Đại trưởng lão, không ngờ Lục Lâm Thiên dám đồng ý. Ba ngày sau Đại trưởng lão đừng khách sáo làm gì, phải dạy cho tiểu tử không biết trời cao đất rộng đó biết tay!

Tam trưởng lão nhớ ngày hôm qua trong đại điện bị Lục Lâm Thiên quở trách là lòng rất bực tức.

Một trưởng lão áo xám lên tiếng:

- Chúng ta và Lục Lâm Thiên không có ân oán cá nhân, tất cả suy nghĩ cho tộc mình. Lục Lâm Thiên tự phụ ngông cuồng, dạy dỗ một chút là được, không cần xuống tay quá nặng, nếu bị đại tiểu thư biết thì không hay. Huống chi Lục Lâm Thiên là nữ tế của Độc Cô gia tộc, chúng ta không cần thiết đắc tội Độc Cô gia tộc, Độc Cô

Ngạo Nam.

Bắc Cung Hùng nói:

- Ta tự có chừng mực, chúng ta làm tất cả vì lo cho tộc, những gì chúng ta làm về sau tộc nhân sẽ hiểu. Mộc Hoàng chi khí của Vô Song là cường giả mạnh nhất hiện nay trong tộc, cộng thêm trong thần điện chắc chắn được đến ích lợi lão tổ để lại, vì vậy Vô Song phải ở lại trong tộc.

Một lão nhân áo xám biểu tình do dự hỏi Bắc Cung Hùng:

- Đại trưởng lão, tiểu tử kia dám đấu với Đại trưởng lão chẳng lẽ có nắm chắc gì sao? Ta nghe đồn tiểu tử kia có nhiều thủ đoạn kỳ dị, không dễ đối phó.

Bắc Cung Hùng trả lời:

- Tiểu tử đó đúng là hơi kỳ dị, trong người trẻ tuổi không tìm thấy đối thủ.

Bắc Cung Hùng chính mắt thấy thực lực của Lục Lâm Thiên đương nhiên biết hắn mạnh cỡ nào. Hôm qua Lục Lâm Thiên ba chiêu đánh bại Bắc Cung Diễn Siêu làm Bắc Cung Hùng không dám lơ là.

Mắt Bắc Cung Hùng hấp háy nói:

- Nhưng tiểu tử này mạnh đến mấy thì chỉ là tôn giai bát trọng, ba ng ày sau ta sẽ khiến Lục Lâm Thiên biết khó mà lui.

Trong dãy núi nguy nga, kiến trúc liên miên, trong một đại sảnh. Hai mươi người ngồi ngay ngắn, nhìn kỹ thì toàn là trưởng lão Bắc Cung gia tộc.

Một nam nhân trung niên mặc trường sam màu trắng, vóc dáng cao to, mắt sáng như đuốc là một trong trưởng lão Bắc Cung gia tộc:

- Lục Lâm Thiên sắp chiến đấu với Đại trưởng lão, tộc trưởng làm động tĩnh lớn như vậy, các vị thấy sao?

Chương 2720: Mọi người mong đợi 2

Một lão nhân bảy mươi tuổi tóc mai bạc trắng nói:

- Trong lòng tộc trưởng đã nhận Lục Lâm Thiên sẽ không dễ dàng lật lọng. Lục Lâm Thiên đồng ý điều kiện của Đại trưởng lão, tộc trưởng làm động tĩnh lớn như thế chắc nhiều ít tin tưởng vào Lục Lâm Thiên.

Nam nhân trung niên trường sam màu trắng lúc trước mở đầu đề tài mắt hấp háy nói:

- Tuy thực lực của Lục Lâm Thiên cường đại nhưng Đại trưởng lão đã một chân bước ra đẳng cấp tôn giai, dù Lục Lâm Thiên mạnh mấy cũng không bằng Đại trưởng lão. Không phải nói Lục Lâm Thiên yếu mà vì Đại trưởng lão quá mạnh.

Nam nhân trung niên xoay người nói với lão nhân trường bào trước mặt:

- Nhị trưởng lão thấy sao?

Lão nhân mặc trường bào nói:

- Tộc trưởng thường thâm trầm, làm ra động tĩnh lớn như vậy e rằng đã có mấy phần nắm chắc. Đối với chúng ta không có nhiều ảnh hưởng, tuy chúng ta không muốn Vô Song gả cho người bên ngoài nhưng Lục Lâm Thiên có tư cách đó. Nếu ngày nào đó Lục Lâm Thiên giống như Bắc Cung gia tộc lão tổ ta, đại thành thuộc tính mới, một hơi thành đế sẽ giúp ích nhiều cho Bắc Cung gia tộc ta.

Quanh thân lão nhân mặc trường bào không có dao động hơi thở gì, tựa như người bình thường nhưng vô hình trung có khí thế khiến người không dám khinh hường. Lão nhân ngồi, nhìn từ xa cảm giác như núi lớn, dày nặng không thể lay động.

Một lão nhân năm mươi tuổi thành ình mảnh khảnh, mái tóc dài mỉm cười nói:

- Lục Lâm Thiên này đúng là một nhân tài, thiên phú kinh người. Nếu là người của Bắc Cung gia tộc ta thì tốt biết mấy, cùng Vô Song mai sau chấ nhưng Bắc Cung gia tộc ta. Ngày Bắc Cung gia tộc ta vượt trên ngũ đại nhân hoàng tộc sắp đến.

- Tiếc rằng hài tử Bắc Cung Ngọc mạnh lại không khủng bố bằng Lục Lâm Thiên.

Nhị trưởng lão mỉm cười nói:

- Vấn đề Đại trưởng lão suy nghĩ cũng có lý, nhưng Đại trưởng lão lại không nghĩ cho mai sau.

Nam nhân trung niên mặc trường sam hỏi:

- Nhị trưởng lão, tại sao đêm qua người đồng ý quyết định của Đại trưởng lão?

Nhị trưởng lão trả lời, mắt chứa ý cười:

- Đại trưởng lão ra mặt thì làm sao chúng ta không đôàng ý được? Huống chi Đại trưởng lão lo lắng cũng có lý, chuyện về sau không ai biết, tất cả phải xem ba ngày sau. Nếu Lục Lâm Thiên thật sự thắng Đại trưởng lão thì trong tộc sau này không còn ai nói gì nữa. Nếu Lục Lâm Thiên thua thì đành trách hắn quá mức tự phụ, chúng ta cứ thuận theo tự nhiên. Cuộc chiến ba ngày sau đã định, chúng ta không thể thay đổi cái gì, tất cả nằm trong tay Lục Lâm Thiên. Chúng ta đừng nghi ngờ ánh mắt của tộc trưởng.

***

Trong Thiên Trụ Giới, thời gian chậm rãi trôi. Đã hai mươi lăm ngày, khí thế quanh thân Lục Lâm Thiên càng lúc càng mạnh. Ánh sáng vàng đậm bao phủ quanh thân Lục Lâm Thiên, sóng không gian dao động.

Trong hai mươi lăm ngày này Lục Lâm Thiên luyện hóa năng lượng chân khí khổng lồ trong người, khí thế tăng vọt một đường đến trung kỳ, hậu kỳ Vũ Tôn bát trọng rồi lên đỉnh.

Vù vù vù vù vù!

Trong lúc Lục Lâm Thiên mừng thầm cũng đã luyện hóa xong hết chân khí khổng lồ nuốt của năm người Vi Sinh Ngũ Tổ. Luyện hóa sạch sẽ, không chừa chút gì.

Toàn bộ năm năng lượng chân khí khổng lồ trong người Lục Lâm Thiên luyện hóa hết, năng lượng bốn phía tụ tập lại có xu hướng tăng nhanh đột nhiên tan biến, khí thế chậm rãi bình ổn.

Cổ họng Lục Lâm Thiên phun ra khí tọc:

- Phù.

Lục Lâm Thiên mở mắt ra, hai tia sáng như thực chất bắn ra. Đôi mắt đen lấy càng thêm sâu thẳm, tựa như đang nhìn ngô íao trên bầu trời.

Biểu tình Lục Lâm Thiên trầm trọng:

- Quá khó đột phá.

Luyện hóa chân khí của năm người Vi Sinh Ngũ Tổ, chân khí của năm cường giả trung kỳ Vũ Tôn cửu trọng nhưng chỉ đủ để Lục Lâm Thiên từ sơ kỳ Vũ Tôn bát trọng lướt tới hậu kỳ, miễn cưỡng lên đỉnh. Lục Lâm Thiên không ngờ tới điều này.

Lục Lâm Thiên vốn không dám chắc chắn mình luyện hóa chân khí của năm người Vi Sinh Ngũ Tổ liền trực tiếp đột phá Vũ Tôn cửu trọng nhưng trong lòng cho rằn ít ra có tám phần cơ hội. Lúc này chỉ mới đến đỉnh Vũ Tôn bát trọng, từ đỉnh bát trọng lên Vũ Tôn cửu trọng còn cần lực đẩy lớn, Lục Lâm Thiên vô cùng thất vọng.

Nếu lúc bình thường thì Lục Lâm Thiên đã không thất vọng ê chề thế này, hắn biết khí hải đan điền của mình khổng lồ, chênh lệch lớn với tu vi giả bình thường cùng đẳng cấp. Lục Lâm Thiên sớm biết nếu hắn đột phá sẽ khó hơn người khác nhiều, nhưng lần này thì khác, hắn đang chờ đột phá thế nhưng kém quá nhiều, làm lòng hắn hụt hẫng.

Lục Lâm Thiên cảm nhận đẳng cấp chân khí trong người, tuy vẫn là Vũ Tôn bát trọng lại mạnh hơn lúc sơ kỳ nhiều, đẳng cấp bát trọng có chênh lệch rất lớn.

Lục Lâm Thiên suy đoán thực lực hiện tại của mình so với trước lúc luyện hóa chân khí của năm người Vi Sinh Ngũ Tổ thì tiến bộ gấp đôi. Nhưng Lục Lâm Thiên chưa đột phá đến Vũ Tôn cửu trọng, muốn chiến đấu với Bắc Cung Hùng thì hoàn toàn không nắm chắc.

Tu vi đẳng cấp của Bắc Cung Hùng khiến Lục Lâm Thiên tự hiểu khi nào đột phá Vũ Tôn cửu trọng mới đủ sức chiến đấu, đỉnh bát trọng không quá chắc chắn. Giữa Vũ Tôn bát trọng và cửu trọng có sự thay đổi, tiến bộ về chất.

Lục Lâm Thiên cắn răng nói:

- Vẫn còn thời gian, liều lần cuối!

Tinh thần máy động, trong lòng bàn tay cầm cái bình ngọc. Xuyên qua bình ngọc cảm giác năng lượng khủng bố nhàn nhạt dao động, đây là Mộc Hoàng linh dịch lấy từ tay Bắc Cung Kình Thương, trọng bảo trong Bắc Cung gia tộc.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

- Mộc Hoàng linh dịch, đây là trọng bảo trong Bắc Cung gia tộc sao?

Mắt Lục Lâm Thiên lóe ý cười, dao động kinh người thế này khiến hắn cảm nhận năng lượng khủng bố bên trong rất hùng hồn.

Mộc Hoàng linh dịch, nhạc phụ Bắc Cung Kình Thương nói báu vật này chỉ số ít người Vô Song, Bắc Cung Ngọc, Bắc Cung Hạo Nam mới có được, ước chừng hiếm hoi trong Bắc Cung gia tộc. Thứ này gọi là Mộc Hoàng linh dịch, Lục Lâm Thiên suy đoán không biết nó có liên quan gì đến Mộc Hoàng chi khí không.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

- Luyện hóa, hy vọng có thể đột phá đến Vũ Tôn cửu trọng, đành liều một phen.

Lục Lâm Thiên rút nắp bình ra, dao động năng lượng to lớn dâng lên trong bình ngọc.

Vù vù vù vù vù!

Năng lượng trong bình ngọc rít gào kèm theo năng lượng thuộc tính mộc đậm đặc. Lục Lâm Thiên thậm chí cảm nhận trong hơi thở này có Mộc Hoàng chi khí đậm đặc, khẻién chân khí thuộc tính mộc trong người hắn bị ức chế không thể vận chuyển.

Khí hải đan điền của Lục Lâm Thiên lóe ánh sáng vàng, thuộc tính kim khuếch tán mới chống đỡ được Mộc Hoàng chi khí này. Trong bình ngọc đựng chất lỏng màu xanh biếc trong suốt đập vào mắt Lục Lâm Thiên.

Năng lượng bàng bạc làm tim Lục Lâm Thiên đập nhanh theo, năng lượng tràn ra từ linh dịch xanh biếc bình nhỏ này.

Lục Lâm Thiên kinh thán:

- Năng lượng mạnh quá!

Năng lượng hùng hồn này mạnh nhất trong các năng lượng bàng bạc Lục Lâm Thiên từng thấy.

Lúc này Lục Lâm Thiên không biết nguồn gốc Mộc Hoàng linh dịch là từ Thiên Mộc Thần Thụ báu vật trấn tộc trong Bắc Cung gia tộc, linh dịch chiết xuất từ rễ cây Thiên Mộc Thần Thụ. Chỉ bình nhỏ này đã là vật cất chứa mất hàng trăm năm.

Chương 2721: Động tĩnh của thần điện

Người ngoài không bao giờ có Mộc Hoàng linh dịch của Bắc Cung gia tộc được. Tu luyện giả uống vào sẽ trực tiếp tăng mạnh thực lực. Với người trong Bắc Cung gia tộc thì quan trọng nhất là khiến cảm giác rõ ràng hơn năng lượng thuộc tính mộc, về sau tu luyện lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính mộc có tác dụng làm ít hiểu nhiều, đây mới là giá trị quan trọng nhất. Tiếc rằng hiện tại Lục Lâm Thiên không biết tầm quan trọng của Mộc Hoàng linh dịch.

Lúc này trưởng lão Bắc Cung gia tộc, đặc biệt là đám người Đại trưởng lão nếu biết tộc trưởng tặng một bình Mộc Hoàng linh dịch cho Lục Lâm Thiên sẽ kháng nghị ngay. Đây là trọng bảo vô cùng quan trọng của Bắc Cung gia tộc, sao có thể giao cho người ngoài, đặc biệt còn là Lục Lâm Thiên?

- Uống đi.

Lục Lâm Thiên không chút do dự giơ tay há mồm uống linh dịch màu xanh biếc trong suốt trong bình ngọc vào, dọc theo cổ họng chui xuống bụng, vị ngọt lành thanh mát. Mộc Hoàng linh dịch bị Lục Lâm Thiên nuốt vào bụng hóa thành năng lượng bàng bạc khuếch tán bốn phía thân thể hắn.

Năng lượng này như nước lũ trút xuống, vạn con ngựa chạy chồm khuếch tán trong người Lục Lâm Thiên, nhanh như tia chớp xông vào kinh mạch. Cùng với năng lượng mãnh liệt vô cùng hung mãnh khuếch tán, lực lượng này tựa mãnh thú không thể thuần phục va chạm tới lui trong người Lục Lâm Thiên.

Năng lượng bàng bạc này trùng kích trong kinh mạch khiến kinh mạch toàn thân Lục Lâm Thiên không ngừng trướng to rồi rút lại.

Lục Lâm Thiên thầm ngạc nhiên:

- Năng lượng mạnh quá.

Dù Lục Lâm Thiên đã đoán được năng lượng Mộc Hoàng linh dịch rất hùng hồn nhưng không ngờ đến mức này.

Mộc Hoàng linh dịch biến thành năng lượng dồi dào khuấy động trong người Lục Lâm Thiên, mặt hắn tái xanh, mắt bắn ra ia sáng xanh. Năng lượng hùng hồn chạy trong kinh mạch, máu dâng trào kịch liệt theo.

Mặt Lục Lâm Thiên toát mồ hôi lạnh:

- Năng lượng này quá cường đại.

Nhưng trùng kích kịch liệt chỉ trong giây lát, chốc lát sau năng lượng hùng hồn đáng sợ yên tĩnh lại trong người Lục Lâm Thiên.

Chớp mắt năng lượng bàng bạc như dây leo lan tràn trong kinh mạch toàn thân Lục Lâm Thiên, nơi năng lượng đi qua khiến cả người hắn vô cùng thoải mái, tựa gió xuân dịu dàng thổi qua mang theo hơi thở sự sống dạt dào.

Năng lượng bàng bạc đột nhiên ngoan ngoãn làm Lục Lâm Thiên không thói quen, hắn không nghiên cứu kỹ biến đổi này, hắn cho rằng có liên quan tới đặc tính thuộc tính mộc. Thủ ấn biến đổi, Lục Lâm Thiên từng bước luyện hóa năng lượng khổng lồ.

Giây lát sau Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ quyết bắt lấy một tia năng lượng bắt đầu luyện hóa. Năng lượng này quá hùng hồn, nhưng Lục Lâm Thiên tưng bước luyện hóa thì nó đem lại ích lợi vô cùng. Với tốc độ siêu kinh người năng lượng hình thành chân khí tinh thuần lớn lao chạy vào khí hải đan điền.

Năng lượng này khác với năng lượng bình thường, giống như chân khí bị Lục Lâm Thiên cắn nuốt, chỉ luyện hóa một chút là sẽ biến thành chân khí tinh thuần. Loại chân khí tinh thuần này như không trộn lẫn thứ gì khác, hoàn toàn là một loại năng lượng thiên địa.

chân khí tinh thuần tiến vào khí hải đan điền làm bên trong Lục Lâm Thiên cảm giác rất thoải mái. Lục Lâm Thiên cảm nhận rõ ràng, chân khí sau khi được luyện hóa có tác dụng kỳ lạ khác là giống với năng lượng thuộc tính mộc liên miên bất tận tuôn vào khí hải đan điền.

Giờ phút này, trong khí hải đan điền to lớn, cùng với chân khí tinh thuần luyện hóa từ Mộc Hoàng linh dịch ùa vào bắt đầu có dao động thần dị. Vũ đan màu lục trọng khí hải đan điền chậm rãi xoay tròn, một luồng sáng màu lục đặc biệt chói lòa như vô hình trung liên kết với năng lượng thuộc tính mộc chảy vào khí hải đan điền.

Trong khí hải đan điền được năng lượng thuộc tính mộc thần dị tẩm bộ, vũ đan biến đổi với tốc độ mắt thường trông thấy khiến ánh sáng trên vũ đan càng sáng hơn.

Trong thân thể Lục Lâm Thiên cảm nhận xương cốt, kinh mạch, thậm chí cơ bắp, ngũ tạng lục phủ được năng lượng bàng bạc rèn tạo một cách thần dị.

Vô hình trung nhận xương cốt, kinh mạch, cơ bắp, ngũ tạng lục phủ đều hấp thu năng lượng Mộc Hoàng linh dịch. Năng lượng này khiến Lục Lâm Thiên cảm giác rõ ràng như nhận được sinh mệnh tẩy lễ, hắn loáng thoáng cảm giác năng lượng có tác dụng cây khô gặp mùa xuân.

Loại ích lợi này trong một lúc sẽ không cảm giác được hiệu quả uqá lớn, nhưng lâu dài thì ích lợi tuyệt đối không thể coi hường.

Lục Lâm Thiên kinh thán:

- Năng lượng rất đặc biệt.

Linh dịch này gọi là Mộc Hoàng linh dịch, cảm giác nó liên quan đến Mộc Hoàng chi khí, hèn gì sư phụ nhất định phải một Mộc Hoàng chi khí mới phục hồi được.

Trong khi luyện hóa Lục Lâm Thiên lại tiến vào cảnh giới vong ngã, hắn điều khiển luyện hóa năng lượng do Mộc Hoàng linh dịch biến thành trong người, từng tia năng lượng sau khi luyện hóa thành chân khí dung nhập khí hải đan điền.

Cùng với luyện hóa, khí thế của Lục Lâm Thiên vừa ngừng lại lần nữa tăng lên, hơi dao động, nếu người ngoài thấy tốc độ này thì không tin nổi.

Trong khí hải đan điền của Lục Lâm Thiên như vô cùng tận hấp thu chân khí tinh thuần được luyện hóa, với tốc độ này thì đột phá Vũ Tôn cửu trọng không mất quá lâu.

Đương nhiên cũng sẽ không quá nhanh, Vũ Tôn đỉnh bát trọng đến cửu trọng nói thì không thấy lớn gì nhưng thật ra khoảng cách vô cùng lớn.

***

Trong không gian yên tĩnh bao la như tồn tại vô số năm, cả không gian cổ kính loang lổ.

Trong dãy núi liên miên trập tùng, quần núi mông lung, mây mù ẩn hiện trên đỉnh núi. Trên một ngọn núi khổng lồ có nhiều bóng người đứng, mắt nhìn đăm đăm phía trước. Hai, ba bóng người đứng thẳng, nhìn kỹ toàn là người lục đại nhân hoàng tộc.

Một lão nhân Hiên Viên gia tộc trường bạo phất phơi, ánh mắt lo lắng nói:

- Lâu như vậy mà trong thần điện không có động tĩnh gì.

Trưởng lão già của Thác Bạt gia tộc nói:

- Thần điện do tổ tiên sáu gia tộc chúng ta cùng bày ra, nghe đồn có bí mật lớn. Có lẽ là truyền thừa cao nhất của sáu đại gia tộc, viò vậy cần chút thời gian, mới có bao lâu không là gì.

Một trưởng lão Độc Cô gia tộc nói:

- Không biết trong thần điện có cái gì mà tổ tiên lục địa hoàng tộc chúng ta xem trọng như thế, chẳng biết trong đó có thể tìm ra bí mật lục đại hoàng tộc chúng ta xuất thế không?

Nếu Lục Lâm Thiên có mặt sẽ nhận ra là Lục trưởng lão Độc Cô gia tộc.

Nam nhân trung niên Thái Công gia tộc nói:

- Trong thần điện có gì thì chờ thần tử, thần nữ ra liền biết.

Ầm ầm ầm!

Nam nhân trung niên mới nói xong cả ngọn núi rung ỉnh, mọi cặp mắt nhìn chăm chú phía trước. Nguồn gốc chấn động là đằng trước, không biết xảy ra chuyện gì, không gian phía trước bắt đầu nổi lên sóng không gian.

Vù vù vù!

Không gian dao động, có ánh sáng lục nổi lên kèm theo hoàng khí khuếch tán kéo theo năng lượng thiên địa các loại thuộc tính hùng hồn lan tràn.

- Thần điện có động tĩnh!

Trên ngọn núi mọi người nhìn nhau, ánh mắt vui mừng. Trong không gian thoáng chốc có hơi thở mịt mờ dao động.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thời gian ngắn ngủi, cả thiên địa rung dữ dội. Hơi thở thương mang cổ xưa thoáng chốc khuếch tán từ không gian phía trước. Hơi thở đến từ không gian hư vô, cho người cảm giác tuyên cổ trường tồn không ngừng.

Chương 2722: Ba ngày qua đi

- Chẳng lẽ là các thần tử, thần nữ sắp đi ra?

Hơi thở này làm người các hoàng tộc phía xa linh hồn run rẩy, không kiềm được kích động, toàn thân run run.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dao động sóng không gian càng lúc càng kịch liệt như thể nguyên thiên địa đều run rẩy theo. Hơi thở khiến người tim đập chân run khuếch tán, trong các cặp mắt ngạc nhiên, đằng trước có một không gian to lớn hư ảo hiện ra giữa không trung.

Không gian này cực kỳ khổng lồ, bốn phía là hư không bao la vô bờ. Xung quanh toàn là sương mù dày đặc bao la bao bọc, sóng không gian tỏa gợn sóng.

Mọi người kinh thán:

- Là thần điện mở ra, là thần điện!

- Thần điện lại mở ra, bọn họ sắp đi ra!

Trong không gian bao la, một cung điện khổng lồ sừng sững ngàn thước vượt qua hư không đâm vào chân trời. Nhìn từ xa như thương long ngẩng đầu, có khí thế thông thiên. Hơi thở khác lạ lặng lẽ phô thiên cái địa xuyên qua không gian ập đến. Hơi thở hương mang cổ xưa làm tim mọi người ngừng đập, linh hồn sắp thần phục.

Vù vù vù vù vù!

Trong đại điện, sáu thân hình nhảy ra. Sáu bóng người với sáu cột sáng năng lượng màu sắc khác nhau. Sáu người xuất hiện, cả không gian đột nhiên gió nổi mây phun, thiên địa biến sắc, không gian to lớn một mảnh tối tăm.

- Sao trời tối vậy?

- Khí thế mạnh quá.

Thoáng chốc trong Độc Cô gia tộc một mảnh rung động. Mọi người chạy ra, không gian chìm trong tăm tối, chỉ có phía chân trời xa, sáu cột sáng năng lượng phóng lên cao kèm theo uy nhïếp bàng bạc khuếch tán. Trước uy nhïếp này ai cũng bị ức chế.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Trong không gian gió nổi mây phun tia điện quanh quẩn, mây đen dày đặc tụ tập lại, sấm chớp đì đùng. Sau khi chiếu rọ sáu cột sáng năng lượng thì lôi quang bừng lên, khí thế huân thiên hách địa.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Không gian hư không, đại điện tuyên cổ khổng lồ run rẩy rồi nứt reạn như sắp vỡ nát.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Sáu cột sáng thu về, thân hình ba nam ba nữ hiện ra giữa không trung, toàn là người phi phàm. Sáu người xoay người quỳ trên không trung lạy dập đầu lạy ba cái hướng đại điện nứt rạn.

Bùm!

Sáu người dập đầu xong đại điện to lớn nổ thành mảnh vụn, dư âm kình khí đáng sợ tán loạn lung lay không gian hư vô to lớn. Không gian hư vô như khí nang to lớn xì không khí bắt đầu thu nhỏ lại, chỉ giây lát đã biến mất hết, bốn phía từ từ bình tĩnh lại.

***

Trong Bắc Cung gia tộc, ba ngày này tin Lục Lâm Thiên và Đại trưởng lão đánh nhau trước tháp Mộc Hoàng đã đồn xa mọi người đều biết. Tử đệ thành Mộc Hoàng trong tộc toàn là già trẻ đều biết.

Ba ngày trôi không chậm, trong thời gian này đề tài toàn Bắc Cung gia tộc đều xoay quanh Lục Lâm Thiên và Đại trưởng lão ai thắng ai thua. Có người thảo luận việc thắng thau rồi cãi nhau không dứt, sau đó đánh lộn, cuối cùng bị bắt nhốt.

Nhiều người cãi túi bụi, đương nhiên cũng có người đặt tiền cược nhưng hết chín phần toàn mua Đại trưởng lão thắng, có người ủng hộ Lục Lâm Thiên nhưng tỷ lệ rất nhỏ.

Ba ngày qua tất cả trưởng lão, hộ pháp, chấp sự Bắc Cung gia tộc đều suy nghĩ về việc này, có thể nói là tác động toàn bộ trưởng lão Bắc Cung gia tộc, trận chiến này không tầm thường.

Ban đêm, bóng đêm bao phủ mặt đất. Ánh trăng chiếu rọi xuống rừng cây, nhánh cây bay múa như những cái bóng kỳ dị trong bóng đêm yên tĩnh xé rách không trung. Gió đem thổi nhẹ tăng phần kỳ dị trong trời đêm tĩnh lặng.

Dưới bầu trời đêm, trên đỉnh núi. Bắc Cung Kình Thương khoanh tay đứng nhìn bóng đêm mênh mang. Tối nay trăng sáng như ẩn như hiện khiến người khó thể suy ngẫm, không nhìn thấu được.

Bắc Cung Nhất lặng lẽ đến ngọn núi:

- Tộc trưởng.

Bắc Cung Kình Thương mắt lóe tia sáng hỏi:

- Thế nào? Mấy ngày nay tiểu tử kia chuẩn bị thế nào?

Mấy hôm nay Bắc Cung Kình Thương thầm lo âu, tuy có vài phần tin tưởng Lục Lâm Thiên nhưng không yên lòng được.

Bắc Cung Nhất nói:

- Ba ngày qua Lục Lâm Thiên không ra khỏi cửa, Cực Lạc Tam Quỷ, Thiên Sí Tuyết Sư hộ pháp trong đình viện không rời một tấc. Chắc Lục Lâm Thiên đang bế quan tu luyện.

Khóe môi Bắc Cung Kình Thương cong lên, nụ cười chất chứa lo âu:

- Mới có ba ngày, muốn chuẩn bị cái gì cũng không kịp, ngày mai sắp mở ra đáp án.

Bắc Cung Nhất ngần ngừ rồi mỉm cười hỏi:

- Chẳng lẽ tộc trưởng cũng lo Lục Lâm Thiên không địch lại Đại trưởng lão sao?

Bắc Cung Kình Thương nói:

- Chắc chắn tiểu tử đó có chút nắm chắc nhưng trong lòng ta vẫn không yên được. Lỡ tiểu tử này thất bại, Vô Song trở về sẽ không chịu.

Bắc Cung Nhất cười nói:

- Thì ta tộc trưởng đang lo lắng đại tiểu thư.

Bắc Cung Kình Thương chậm rãi bước tới hai bước:

- Cũng không hoàn toàn, ta chỉ hơi tò mò tiểu tử Lục Lâm Thiên có cái gì dựa vào mà đồng ý chiến đấu với Đại trưởng lão. Thắng thua thì có sao? Ta tò mò ngày mai tiểu tử này sẽ chuẩn bị thủ đoạn gì.

Mấy hôm nay tinh thần Bắc Cung Kình Thương bần thần không vì vấn đề thắng thua mà vì Lục Lâm Thiên cho gã cảm giác. Với ánh mắt của Bắc Cung Kình Thương cũng không nhìn thấu được tiểu tử này, khiến gã thầm lấy làm lạ.

Bắc Cung Nhất mỉm cười nói:

- Tộc trưởng, đã lâu rồi người không dao động tinh thần như vậy.

Bắc Cung Nhất thầm nghĩ Lục Lâm Thiên có chút bản lĩnh, ít ra trong ba ngày này toàn Bắc Cung gia tộc chấn động vì hắn, nhiều trưởng lão, hộ pháp, tộc trưởng cũng không ngoại lệ.

- Ha ha ha!

Bắc Cung Kình Thương bật cười ngước nhìn áng mây trên bầu trời:

- Tiểu tử Lục Lâm Thiên tựa như vầng trăng đêm nay, khiến người khó thể nắm bắt. Nếu ngày mai thắng được Đại trưởng lão thì tốt, khi ấy nguyên Bắc Cung gia tộc còn ai dám phản đối? Cũng chứng minh ánh mắt của Vô Song, ta đã hứa với Vô Song rằng sẽ ủng hộ tới cùng quyết định của Vô Song.

Mắt Bắc Cung Nhất lộ ý cười, biết mấy năm nay tộc trưởng làm sao sống qua, luôn mong chờ tin tức Thiên Địa các. Lưới tin tức Bắc Cung gia tộc hết sức tìm kiếm, khó khăn lắm mới tìm được tiểu thư, tất cả cảm tình đặt lên người tiểu thư, tộc trưởng sẽ không để tiểu thư chịu uất ức. Yêu ai yêu cả đường đi, đối xử với Lục Lâm Thiên cũng không kém, nếu không tộc trưởng đã chẳng cho Lục Lâm Thiên trọng bảo Mộc Hoàng linh dịch của Bắc Cung gia tộc.

Bắc Cung Nhất ngước lên:

- Tộc trưởng nhìn xem, bây giờ trăng sáng đã rõ ràng.

Trăng xuyên qua mây đen, trăng sáng trên bầu trời, mặt đất nằm dưới lớp ánh trăng.

Bắc Cung Kình Thương nhìn chăm chú trăng sáng, mỉm cười nói:

- Đúng rồi, ngày mai sẽ thấy rõ.

Mắt Bắc Cung Nhất hấp háy, ngần ngừ một lúc rồi ngước lên nhìn chằm chằm xem phản ứng tộc trưởng:

- Tộc trưởng, lần trước khi Linh Vũ giới đối phó Phi Linh môn tộc trưởng nghi ngờ trong tay Lục Lâm Thiên có Vô Tự Thiên Thư, lần này có hỏi hắn không? Trong tay Lục Lâm Thiên sẽ không thật sự có Vô Tự Thiên Thư đi?

Bắc Cung Kình Thương nói:

- Hỏi thì thế nào? Ta hỏi rồi dù tiểu tử kia có Vô Tự Thiên Thư thật cũng sẽ không nói ra. Nếu Vô Tự Thiên Thư rơi vào tay hắn còn hơn vào tay người khác, ta ngược lại hy vọng trong tay hắn có báu vật đó.

Chương 2723: Vũ Tôn cửu trọng 1

Bắc Cung Nhất mắt lóe tia sáng:

- Ta biết rồi.

***

Trong Thiên Trụ Giới, không biết từ bao giờ khí thế trên người Lục Lâm Thiên lên đến đỉnh, khí thế tăng cao bị bình chướng vô hình chặn lại.

Khí thế lên cao bị ngăn cản nhưng không dừng lại đà đi lên. Từng khí thế dâng cao tụ tập lại không ngừng va chạm vào bình chướng vô hình, mấy lần đυ.ng chạm rồi lại không thể phá vỡ. Khí thế dâng lên lùi ra một chút tụ tập năng lượng càng khổng lồ định một hơi đυ.ng nát bình chướng vô hình.

Đêm khuya, giờ tý. Trong thành Mộc Hoàng sóng không gian lung lay, kết giới mở ra. Đám đông rậm rạp bắt đầu vào nội thành Bắc Cung gia tộc, trong Bắc Cung gia tộc thì đã sớm có người chạy đi tháp Mộc Hoàng.

Hôm nay là ngày Lục Lâm Thiên cùng Đại trưởng lão chiến đấu, người Bắc Cung gia tộc làm sao còn tâm tình tu luyện? Đã sớm chạy tới tháp Mộc Hoàng để giành vị trí xem tốt nhất.

Nhiều người trong lòng ôm hy vọng đây là đại chiến, không chừng giúp ích cho tu vi của mình. Mọi người đều tận mắt thấy thực lực của Lục Lâm Thiên, Đại trưởng lão.

Suốt đêm trong không trung, mặt đất rậm tạp bóng người xé gió bay tới. Từng bóng người kéo nhau đến tháp Mộc Hoàng.

Trước bao cặp mắt mong chờ, thời gian trôi dần. Hắc ám trước bình minh qua đi, sáng sớm tới.

Sáng sớm trong Bắc Cung gia tộc mọi người tĩnh lặng, tia ban mai thứ nhất bắn xuyên sương mù, Bắc Cung gia tộc phủ trong ban mai dịu dàng này.

Trong dãy núi bị sương mù dày đặc bao phủ, phương đông có tia sáng xuyên thấu xua tan tối đen. Dãy núi thấp thoáng hiện ra, ánh nắng sáng sớm lặng yên mà đạm nhã, không có loại không khí náo nhiệt, làm lòng người bình tĩnh, vui vẻ thoải mái.

Sáng sớm đến, trong không gian có nhiều hơi thở bắt đầu thức tỉnh. Trong dãy núi từng hơi thở dao động.

Trong sơn mạch bao la, cây cối cao lớn sum xuê. Cây che đầy núi cùng bầu trời xanh biếc bao la cấu thành bức tranh sơn thủy dạt dào.

Sơn mạch quay quanh, trên quảng trường nguy nga có một tòa tháp lớn đứng thẳng như đã sừng sững trong không gian này nhiều năm. Cao vυ"t tựa cột trời, cho người cảm giác đồ sộ rộng lớn nguy nga, hơi thở cổ xưa hùng vĩ khuếch tán.

Khi tia nắng thứ nhất phía đông chiếu trên đỉnh tháp, mũi tháp cao vυ"t đâm mây, ánh mặt trời khuếch tán ra. Trên quảng trường rộng lớn bên dưới đông đúc người cũng hơi náo động, từng tiếng xì xầm nhỏ to tụ thành sóng âm sôi trào giây lát vang vọng trên không gian này.

- Grao!

Trong không trung tĩnh lặng, mấy con độc long thú Thiên Mộc đập cánh bay đến. Đại hộ pháp Bắc Cung Nhất mang theo mấy hộ pháp đến bên ngoài đình viện trên đỉnh núi lĩnh Lục Lâm Thiên đi tháp Mộc Hoàng.

Tuyết Sư tiến lên ngăn cản Bắc Cung Nhất cách đình viện trăm thước:

- Chủ nhân nhà ta đang bế quan, không ai được quấy rầy.

Bắc Cung Nhất biến sắc mặt nói:

- Chủ nhân nhà ngươi hôm nay sẽ luận bàn một trận chiến với Đại trưởng lão, phải sớm đi qua. Ngươi hãy thông báo với chủ nhân của ngươi một tiếng đi.

Tuyết Sư lắc đầu nói:

- Chủ nhân đang đang bế quan, không ai được quấy rầy. Ngươi có thể chờ ở đây.

Bắc Cung Nhất tức giận râu tóc dựng đứng nhưng không làm gì được:

- Ngươi...!

Nhìn Bắc Cung Nhất nổi sùng, Bắc Cung Nhất tiến lên trước:

- Đại hộ pháp, nhị thiếu gia nhà ta có dặn là không ai được quấy rầy nhị thiếu gia bế quan. Đại hộ pháp hãy đợi giây lát, nhị thiếu gia hiểu rõ cuộc chiến hôm nay với Đại trưởng lão, chắc cvhút nữa sẽ xuất quan.

Bắc Cung Nhất không còn cách nào khác hơn là yên lặng chờ một bên:

- Vậy được rồi.

Trong Thiên Trụ Giới, toàn thân Lục Lâm Thiên bao phủ trong vầng sáng màu lục thần dị, Mộc Hoàng linh dịch biến thành năng lượng liên miên bất tận bị luyện hóa trong người hắn, chân khí tinh thuần rót vào khí hải đan điền.

Không biết bắt đầu từ khi nào Lục Lâm Thiên dần cảm giác trong khí hải đan điền khổng lồ của mình bắt đầu căng đầy. Chân khí đến mức độ không thể ức chế, khí thế quanh thân Lục Lâm Thiên ngừng lại bên ngoài bình chướng vô hình, tích góp hơi thở dồi dào chực chờ phát động.

Lục Lâm Thiên khống chế hơi thở chực chờ hành động trùng kích vào bình chướng vô hình. Khí thế tăng vọt kinh người như mãnh hổ xuống núi, loáng thoáng có tiếng sấm nổ ầm ầm đυ.ng mạnh vào bình chướng vô hình.

Phập xoẹt!

Lực lượng kinh người va chạm, nhưng phản lực to lớn đυ.ng vào người Lục Lâm Thiên. Hắn ngồi xếp bằng chợt người run nhẹ, khí huyết dâng trào, máu tuôn ồ ạt.

Lục Lâm Thiên thầm giật mình:

- Tại sao không thể đột phá được?

Rõ ràng năng lượng đã đủ nhưng tại sao không thể đột phá?

Lục Lâm Thiên cắn răng thầm nghĩ:

- Tiếp tục!

Lần này đã đến ranh giới đột phá nếu không một hơi xông lên thì lần sau sẽ càng khó khăn, huống chi hiện tại Lục Lâm Thiên phải nhanh chóng đột phá.

Lục Lâm Thiên cảm giác bình chướng vô hình trong người ngăn cách, mới rồi đυ.ng mạnh mà không phá tan nó được. Lục Lâm Thiên đổi thủ ấn, khí thế lại tụ tập chực chờ phát động, chuẩn bị trùng kích lần nữa.

Khí thế chực chờ phát động giây lát càng cuồng bạo tụ tập trong không gian quanh người Lục Lâm Thiên, chấn động không gian lung lay không dứt. Âm Dương Linh Vũ quyết trong người nhanh chóng luyện hóa năng lượng trong Mộc Hoàng linh dịch cuồng mãnh rót vào khí hải đan điền.

Khí thế tụ tập càng lúc càng mạnh, mặt Lục Lâm Thiên hơi ửng đỏ, gân xanh nổi lên mặt. Gân xanh như con giun bò trên mặt Lục Lâm Thiên, bộ dạng của hắn hơi dữ tợn.

Vù vù vù vù vù!

Từ khi nào quanh người Lục Lâm Thiên tụ tập năng lượng vô hình xoay tròn như vòi rồng bao phủ hắn, ánh sáng xanh bắn ra, rất thần dị.

Khi khí thế vô hình tụ tập đến mức độ Lục Lâm Thiên không ức chế được nữa thì thủ ấn đè xuống, miệng quát to:

- Phá cho ta!

Đôi mắt khép kín mấy đột nhiên mở ra, mắt Lục Lâm Thiên bắn ra tia sáng, tia sáng gần nhưe thực chất hóa.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vòng xoáy năng lượng không gian quanh Lục Lâm Thiên có một cột sáng năng lượng tựa sấm sét táo bạo oanh kích vào người hắn. Bình chướng vô hình rốt cuộc vỡ nát.

Giờ phút này, Lục Lâm Thiên điều khiển chân khí tinh thuần bàng bạc trong người rtó vào khí hải đan điền.

Bùm!

Trong khí hải đan điền vang tiếng nổ trầm đυ.c, khí thế cường đại bắt đầu khuếch tán khiến không gian bốn phía dao động mãnh liệt.

Cùng lúc đó khí thế của Lục Lâm Thiên bắt đầu tăng lên, đột nhiên phá bình chướng vô hình trên đỉnh Vũ Tôn bát trọng, một hơi đột phá đỉnh đặt chân lên đẳng cấp Vũ Tôn cửu trọng.

Năng lượng thiên địa bàng bạc tuôn ra quanh thân Lục Lâm Thiên như các sợi tóc rậm rạp lượn lờ trên người hắn, tuần hoàn không dứt ngoài người hắn.

Năng lượng rót vào, khí thế quanh thân Lục Lâm Thiên càng lúc càng mạnh lên, trong người nhanh chóng có thay đổi. Mỗi lần đẳng cấp tu vi thăng cấp là trong cơ thể Lục Lâm Thiên sẽ có lột xác nho nhỏ.

Thời gian kéo dài không quá lâu, chỉ khoảng nửa canh giờ, khí thế mới ổn định đến Vũ Tôn cửu trọng liền ngừng lại.

Xoẹt!

Khí thế xung quanh từ từ nhạt dần, Lục Lâm Thiên chậm rãi mở mắt ra. Trong đôi mắt đen lấy bắn ra tia sáng như ánh sao thực chất hóa, ánh sao thu về giấu trong mắt Lục Lâm Thiên.

Chương 2724: Vũ Tôn cửu trọng 2

- Vũ Tôn cửu trọng, rốt cuộc đột phá.

Ánh sao thu vào tròng mắt, đôi mắt Lục Lâm Thiên càng sâu thẳm, hân hoan tuôn ra đáy mắt.

Xoẹt!

Con ngươi Lục Lâm Thiên co rút, vung tay phải lên biến chưởng thành trảo. Trảo ấn xẹt qua không gian, nơi đi qua không gian bị xé rách năm khe hở đen ngòm, trảo ấn thu về khe nứt không gian mới từ từ tan biến trước mắt Lục Lâm Thiên.

- Đây là thực lực Vũ Tôn cửu trọng sao?

Lục Lâm Thiên cảm nhận chân khí bao la mênh mông như biển cả trong khí hải đan điền, khóe môi hắn cong lên vui vẻ. Lục Lâm Thiên phát hiện rõ ràng biến đổi trong người, kinh lạc huyết mạch, gân cốt cơ bắ hay nội tạng đều tăng mạnh lên nhiều, linh hồn cũng được nhiều ích lợi.

Cái trảo vừa rồi khiến Lục Lâm Thiên biết rõ hơn sự khác biệt hiện tại với Vũ Tôn bát trọng, hoàn toàn là đột phá về chất. Khác với lực lượng lớn nhất nằm ở khống chế năng lượng thiên địa, hiện tại Lục Lâm Thiên giơ tay nhấc chân kéo theo càng nhiều năng lượng thiên địa cho sử dụng.

Tu vi thực lực Vũ Tôn cửu trọng cho Lục Lâm Thiên cảm giác hắn vỗ nhẹ một cái là sẽ dễ dàng đánh chết cường giả đỉnh Vũ Tôn bát trọng, chặn giết tu vi giả cùng đẳng cấp không khó khăn gì.

Lục Lâm Thiên cảm nhận chân khí bàng bạc trong người, khí hải đan điền vốn cực kỳ khổng lồ lúc này đột phá đến Vũ Tôn cửu trọng càng khủng bố hơn, diện tích mênh mông vô bờ.

Có khí hải đan điền khổng lồ thế này chống đỡ, Lục Lâm Thiên cảm giác nếu hắn lại gặp đẳng cấp tu vi như Tật Phong Tôn Giả thì tuyệt đối có thể dễ dàng đối chiến, thậm chsi chà đạp Tật Phong Tôn Giả.

Còn tu vi giả đẳng cấp cỡ Phệ Hồn Lão Quỷ thì dựa vào các loại thủ đoạn của hắn có thể đối kháng lại.

Nhưng thực lực Bắc Cung Hùng mạnh hơn Phệ Hồn Lão Quỷ nhiều, cuối cùng như thế nào thì Lục Lâm Thiên khó phán đoán được.

Đương nhiên lúc này đột phá Vũ Tôn cửu trọng, Lục Lâm Thiên sẽ không thiếu tự tin như ở Vũ Tôn bát trọng. Hắn đột phá Vũ Tôn cửu trọng so với Vũ Tôn bát trọng có sự thẳng tiến về chất.

Huống chi Lục Lâm Thiên biết Bắc Cung Hùng của Bắc Cung gia tộc rất mạnh. Nhạc phụ Bắc Cung Kình Thương nói Bắc Cung Hùng dù gặp chuẩn đế bên ngoài cũng có sức đối kháng lại là vì Mộc Hoàng chi khí của Bắc Cung gia tộc. Lục Lâm Thiên hoàn toàn không sợ Mộc Hoàng chi khí, tương đương miễn dịch với Mộc Hoàng chi khí, ưu thế của Bắc Cung Hùng do đó bị giảm đi.

Khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên cười tà:

- Ai thắng ai thua thì năm mươi năm mươi đi, e rằn ta là sáu mươi, ngươi bốn mươi.

Mộc Hoàng chi khí vô dụng với hắn, Lục Lâm Thiên còn có Bất Diệt Huyền Thể để dựa vào. Ngoài ra ngũ hành tương khắc, thuộc tính kim ức chế thuộc tính mộc, cuối cùng thế nào thì phải chờ xem kết quả.

Lục Lâm Thiên thì thào:

- Muốn ngăn cản ta? Không ai làm được. Bắc Cung Hùng, lần này sẽ khiến ngươi thất vọng.

Khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên nụ cười tà.

Bên ngoài đình viện, thời gian chậm rãi trôi, mặt trời lên cao. Bắc Cung Nhất, mấy hộ pháp đã đợi mộ canh giờ, chỉ có thể bất đắc dĩ.

Làm hộ pháp Bắc Cung gia tộc, tự mình đến dẫn Lục Lâm Thiên đi tháp Mộc Hoàng không ngờ còn phải ngoan ngoãn chờ ở ngoài và đợi lâu như vậy.

Bắc Cung Nhất biến sắc mặt tiến lên hỏi Tuyết Sư:

- Ngươi mau đi thúc giục, sắp không kịp lúc.

Tuyết Sư như bị trúng bùa đứng lù lù tại chỗ, ai cũng đừng hòng vào đình viện nửa bước:

- Chủ nhân đã nói không được quấy rầy.

Bắc Cung Nhất bất đắc dĩ định đi vào đình viện:

- Cuộc so đầu này rất quan trọng với chủ nhân của ngươi, nếu ngươi không kêu thì ta sẽ đi.

Tuyết Sư không nhường một ưbơcs:

- Dù hôm nay chủ nhân không đi cũng không ai được quấy rầy chủ nhân.

Mấy hộ pháp chờ đợi đến nổi nóng, thấy Tuyết Sư ngăn cản trước mặt Bắc Cung Nhất thì quát to:

- Càn rỡ, đang trong Bắc Cung gia tộc!

Lệ Quỷa quát:

- Trong Bắc Cung gia tộc thì sao? Không ai được đến gần nửa bước, không thì ta sẽ không khách sáo!

Ba người Cực Lạc Tam Quỷ phát ra khí thế, ba khí thế Vũ Tôn cửu trọng dâng lên. Mấy hộ pháp Bắc Cung gia tộc làm sao ức chế được ba người?

Cảm nhận khí thế trên người Cực Lạc Tam Quỷ, mấy hộ pháp biến sắc mặt. Tu vi của Cực Lạc Tam Quỷ thì dù bọn họ là người của Bắc Cung gia tộc cũng không làm gì được ba người.

Lúc này một bóng người áo xanh bên ngoài đình viện lắc người lao đến:

- Tam Quỷ, Tuyết Sư không được vô lễ với các vị hộ pháp!

Người đó lặng lẽ xuất hiện trước mặt Cực Lạc Tam Quỷ, môi treo nụ cười tà, là Lục Lâm Thiên chứ còn ai.

Mấy hộ pháp Bắc Cung Nhất ngây người:

- Mạnh quá!

Lục Lâm Thiên xuất hiện như thế nào, vì sao bọn họ không hề cảm giác được? Lúc này họ không nhìn thấu khí thế trên người Lục Lâm Thiên được, nhưng vô hình trung khiến họ nhìn lâu sẽ nhận được uy áp kỳ diệu.

Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư thấy Lục Lâm Thiên đi ra thì cung kính cúi đầu lui xuống:

- Tuân lệnh!

Ánh mắt Cực Lạc Tam Quỷ thay đổi, khí thế vô hình làm ba người cảm giác sau ba ngày bế quan hơi thở trên người nhị thiếu gia đã khác biệt. Cụ thể khác chỗ nào thì ba người khó nói rõ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười đến trước mặt Bắc Cung Nhất:

- Đại hộ pháp, chúng ta đi thôi.

Bắc Cung Nhất ngây người sau đó gật đầu:

- Mời Lục cô gia.

Khí thế vô hình làm lòng Bắc Cung Nhất run rẩy, mơ hò cảm giác trong ba ngày này Lục Lâm Thiên thay đổi so với ba ngày trước. Cụ thể thì Bắc Cung Nhất không nói được, sự thay đổi này khiến Bắc Cung Nhất khi đối diện Lục Lâm Thiên bỗng thấy lòng rung động.

Bắc Cung Nhất nghi hoặc thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ trong ba ngày thực lực đột phá lớn vậy sao?

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm làm lòng Bắc Cung Nhất thấp thỏm. Trận chiến sắp đến, đối diện Đại trưởng lão nhưng dường như Lục Lâm Thiên không thèm quan tâm, loại tự tin này khiến Bắc Cung Nhất hơi sợ.

Trước tháp to, trên quảng trường rộng lớn đông đúc biển người, tiếng người ồn ào, thanh âm huyên náo vang vọng trên bầu trời.

Trên một bệ đá chính giữa quảng trường thường là nơi các trưởng lão ngồi khi Bắc Cung gia tộc cử hành nghi thức quan trọng. Trong ngày náo nhiệt hôm nay hầu hết trưởng lão rảnh rỗi đều có mặt.

Người vạm vỡ ngồi ngay ngắn đằng trước nhất, khí thế hùng hồn, khí hoàng giả bễ nghễ thiên hạ lộ rõ, chính là Bắc Cung Kình Thương chủ Bắc Cung gia tộc.

Nhìn quanh quảng trường rậm rạp tử đệ trong tộc, Bắc Cung Kình Thương quét mắt qua rồi thản nhiên trò chuyện điều gì với mấy trưởng lão.

Nhiều trưởng lão khác sắc mặt khó coi, từ sáng sớm chờ tới bây giờ đã là một canh giờ.

Trên phương trận hàng nhất gần quảng trường, có mấy trăm thanh niên mặc gáip màu lục, khí thế ngạo nghễ đứng thẳng. Ai nấy sống lưng thẳng tắp, khoảng năm, sáu trăm người, khí thế cường đại. mấy người đứng đầu có Bắc Cung Ngọc, Bắc Cung Hạo Nam ở trong đó.

Những thanh niên này xuất hiện hấp dẫn nhiều ánh mắt thanh niên nam nữ. Nam toàn là hâm mộ ghen tỵ, nữ thì si mê ngưỡng mộ. Đây là người đoàn Mộc Hoàng, người trẻ tuổi có tương lai nhất gia tộc mới có tư cách tham gia. Trong tộc những người này có địa vị siêu nhiên, đặc biệt thống soái đoàn Mộc Hoàng địa vị trên cả đa số trưởng lão.

Chương 2725: Lục Lâm Thiên đến

- Ngọc thống soái đẹp trai quá, nếu được gả cho Ngọc thống soái thì mãn nguyện cuộc đời.

- Ngươi bớt nằm mơ đi, sao Ngọc thống soái vừa mắt ngươi được? Trong lòng Ngọc thống soái chỉ có Vô Song tiểu thư.

- Đáng tiếc trong lòng Vô Song tiểu thư chỉ có Lục Lâm Thiên, không thèm quan tâm Ngọc thống soái.

- Ngươi nói xem Lục Lâm Thiên thật sự mạnh hơn Ngọc thống soái sao? Tại sao Vô Song tiểu thư không vừa mắt Ngọc thống soái? Ta rất muốn nhìn xem Lục Lâm Thiên có mạnh như trong tin đồn không.

- Đừng coi thường Lục Lâm Thiên, nghe nói lần trước trong Độc Cô gia tộc Ngọc thống soái và phó thống soái đoàn Thần Hoàng Độc Cô gia tộc hợp sức vẫn bị Lục Lâm Thiên đánh bại.

Trong đám đông đề tìan hiều thiếu nữ bàn tán là Bắc Cung Ngọc. Trong Bắc Cung gia tộc thì Bắc Cung Ngọc là tình nhân trong mộng của tất cả thiếu nữ, tiếc rằng trái tim gã chỉ chứa Vô Song tiểu thư, các thiếu nữ đành bất lực, nhưng đề tài tán gẫu không rời khỏi Bắc Cung Ngọc được.

Trong tiếng xì xầm, Bắc Cung Ngọc đứng trước đám người đoàn Mộc Hoàng, khoanh tay trước ngực, khép mắt hờ hững như thể mọi thứ xung quanh không liên quan gì gã.

- Sao Lục Lâm Thiên còn chưa đến?

- Chắc không phải vì sợ Đại trưởng lão nên không dám đến đi?

Thời gian chờ đợi ngày càng dài, quảng trường càng lúc càng náo động. Thật lâu không thấy Lục Lâm Thiên xuất hiện khiến đám đông vang lên nhiều tiếng bất mãn.

Một trưởng lão ghế trên mắt lóe tia sáng, khóe môi cong lên:

- Lục Lâm Thiên này không dám tới chăng?

- Không dám đến xem như thua, hôn ước của Lục Lâm Thiên và Vô Song tiểu thư nên giải trừ.

- Chắc tiểu tử này không dám đến thật, hèn gì đồng ý dứt khoát vậy, thì ra vốn không định tới. Vốn tưởng hôm nay được thấy tiểu tử kia bị Đại trưởng lão chà đạp, sợ là hôm nay không được xem.

Tam trưởng lão nói với Bắc Cung Kình Thương:

- Tộc trưởng, Lục Lâm Thiên không dám đến có phải cũng xem như tự động nhận thua?

Bắc Cung Kình Thương nhìn Tam trưởng lão:

- Tam trưởng lão, sao ngươi không còn một chút định lực nào? Muốn tiến thêm một bước tu vi thì Tam trưởng lão phải tu luyện lại định lực thêm đi.

Tam trưởng lão bị Lục Lâm Thiên nói mặt lúc xanh lúc đỏ nhưng không tiện cãi lại.

Bắc Cung Kình Thương quét mắt bốn phía, lên tiếng:

- Các vị trưởng lão gấp gì? Lục Lâm Thiên đến rồi.

Xoẹt!

Bắc Cung Kình Thương nói xong Bắc Cung Hùng Đại trưởng lão lập tức nhìn chằm chằm phía trước.

Mấy tiếng thú gầm vang lên:

- Grao!

Vài luồng sáng xẹt qua không gian, trong khoảnh khắc đến trên cao, là mấy con độc long thú Thiên Mộc, yêu thú đặc biệt chỉ có trong Bắc Cung gia tộc.

- Là Lục Lâm Thiên đến, người chính giữa là Lục Lâm Thiên!

- Ai nói Lục Lâm Thiên không dám tới? Hắn đến rồi thôi.

- Tuy Lục Lâm Thiên không đẹp trai bằng Ngọc thông soái nhưng rất có mùi vị.

Dám đông náo động, các cặp mắt nhìn độc long thú Thiên Mộc, đều nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên.

Các trưởng lão tỏa định Lục Lâm Thiên, nhiều người ánh mắt âm thầm biến đổi.

Lục Lâm Thiên đứng trên độc long thú Thiên Mộc nhìn quảng trường rậm rạp dòng người, kinh ngạc nói:

- Sao nhiều người quá vậy?

Động tĩnh thế này không nhỏ, có lẽ người trong toàn Bắc Cung gia tộc đều đến, nhiều hơn người Độc Cô gia tộc một chút.

Vù vù vù vù vù!

Lục Lâm Thiên nhìn quảng trường rộng lớn trống rỗng được cố ý chừa ra, ánh sáng bạc lóe lên dưới chân hắn, nhảy lên cao mấy thước một đường thẳng. Khí lưu lướt qua Lữ Chính Cường, trường bào phấp phới, Lục Lâm Thiên như chim ó vồ mồi sà xuống, nhảy người đáp xuống giữa quảng trường không mang theo một chút khí lưu không gian dao độnga, lặng lẽ nhưng giơ tay nhấc chân mang theo hơi thở bá đạo sắc bén.

Nhiều người biết hàng biến sắc mặt nói:

- Mạnh quá!

Khống chế lực lượng không gian thế này đã đến trình độ siêu cao, người bình thường khó làm được.

Bắc Cung Kình Thương mỉm cười nói:

- Tiểu tử này tính nổii bật đây.

Ngoài mặt Bắc Cung Kình Thương không có gì thay đổi, lòng thì nghi hoặc, mới ba ngày nhưng gã cảm giác khí thế trên người Lục Lâm Thiên thay đổi lớn.

Bắc Cung Kình Thương khó hiểu thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ lại đột phá trong vòng ba ngày?

Khí thế tu vi của Lục Lâm Thiên làm Bắc Cung Kình Thương không dám đoán chắc, nhưng biến đổi vô hình trung này không chạy thoát đôi mắt gã quan sát. Trên đại lục không nhiều người khiến Bắc Cung Kình Thương khó khẳng định hơi thở, vì vậy gã càng khó hiểu hơn.

Lục Lâm Thiên không ngờ rằng dùng chiêu này khiến nhiều thiếu nữ Bắc Cung gia tộc chú ý:

- Hơi đẹp trai đây, nam nhân thật bá đạo, động tác xuống sân toát ra khí phách.

Vù vù vù vù vù!

Tuyết Sư, Cực Lạc Tam Quỷ đáp xuống sau lưng Lục Lâm Thiên, động tác ưu mỹ nhưng có chút dao động khí lưu không gian, rõ ràng là kém hơn Lục Lâm Thiên một chút. Tất nhiên tu vi giả thực lực không đủ thì không nhìn ra được gì.

Mấy hộ pháp Bắc Cung Nhất đáp xuống hàng đầu, sau lưng Bắc Cung Kình Thương.

Vèo!

Bắc Cung Ngọc nhắm mắt chợt mở ra, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên, mắt lóe tia sáng nhẹ gật đầu với hắn.

Lục Lâm Thiên ngoái đầu chào lại, nhìn mấy trăm thanh niên sau lưng Bắc Cung Ngọc, lòng thầm giật mình. Không uổng là một trong lục đại hoàng tộc, người trẻ tuổi toàn bất phàm. Đệ tử trong tam tông tứ môn các sơn môn hiếm ai có thể sánh bằng.

Vù vù vù vù vù!

Cùng với Lục Lâm Thiên đáp xuống, quảng trường sôi trào ồn ào bỗng chốc tĩnh lặng, mọi ánh mắt đều nhìn hắn.

Tam trưởng lão đứng lên nhìn Lục Lâm Thiên, mắt chứa tức giận:

- Lục Lâm Thiên, ta còn tưởng ngươi không dám tới.

Lục Lâm Thiên cười tủm tỉm:

- Có gì mà không dám đến? Nếu không có chuyện gì thì bắt đầu đi, ta rất bận.

Đã đến rồi thì cứ thoải mái đi.

Nbhìn Lục Lâm Thiên vẻ mặt hợ hững, trò chuyện vui vẻ khiến lòng Tam trưởng lão càng khó chịu hơn.

Tam trưởng lão nét mặt sa sầm nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi hãy nhớ kỹ, nếu ngươi thua thì hôn ước của ngươi và Vô Song tiểu thư sẽ giải trừ, và không được đến gần Thiên Mộc Thần Thụ, lập tức rời khỏi Bắc Cung gia tộc cho ta, đời này không được đặt chân vào Bắc Cung gia tộc nửa bước.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Ta nhớ kỹ, ngươi nghĩ ta sẽ thua sao?

Khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên, giây lát ý cười trong mắt tan biến, ánh mắt lạnh lùng nhìn thẳng Tam trưởng lão.

Lục Lâm Thiên nói:

- Nhưng nếu ta thắng thì ngươi nghe kỹ cho ta, sau này hôn sự của ta và Vô Song không đến lượt các ngươi nói linh tinh, ta cũng muốn đi vào Thiên Mộc Thần Thụ thử một lần.

Lục Lâm Thiên dứt lời, mắt liếc qua đám trưởng lão Bắc Cung gia tộc. Câu này nói với Tam trưởng lão nhưng cũng là nói cho toàn trưởng lão Bắc Cung gia tộc.

Khóe mắt Tam trưởng lão co giật, trước ánh mắt lạnh lùng của Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú khiến gã vô hình trung lòng hoảng hốt nhưng giây sau phục hồi bình thường.

- Giọng điệu lớn lối thật.

Tam trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt âm trầm nói:

- Lát nữa ngươi sẽ biết. Tiểu tử nhà ngươi thật buồn cười, từng thấy kiến vọng tưởng lay động voi to, rất nực cười.

Lục Lâm Thiên nói:

- Xem ra Tam trưởng lão khẳng định ta sẽ thua, vậy có gan đánh cuộc với ta không?

Chương 2726: Dám lõa chạy không?

Ánh mắt Tam trưởng lão khinh thường nói:

- Ngươi có gì đáng để ta cược?

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi:

- Một viên Đế Linh Tấn Thần đan đẳng cấp chuẩn đế thì sao?

- Đế Linh Tấn Thần đan!

Nghe vậy tất cả trưởng lão ánh mắt thay đổi. Đám trưởng lão Bắc Cung gia tộc sớm biết chuyện Lục Lâm Thiên ở Độc Cô gia tộc luyện chế một viên Đế Linh Tấn Thần đan đẳng cấp chuẩn đế, các trưởng lão có nghe nói tác dụng của Đế Linh Tấn Thần đan, nâng cao một phần cơ hội đột phá thành đế. Lục Lâm Thiên dứt lời, các cặp mắt nhìn hắn, nhiều trưởng lão mắt đỏ ngầu.

Lục Lâm Thiên xoe tròn mắt, khóem ôi cong lên nụ cười tà:

- Rất đơn giản, nếu ta thua thì ngoại lệ cho ngươi một viên Đế Linh Tấn Thần đan, nhưng nếu hôm nay ta thắng cũng sẽ không lấy gì của ngươi.

Lục Lâm Thiên ngước lên nửa cười nửa không nhìn Tam trưởng lão:

- Nếu ngươi thua thì cởi truồng chạy một vòng quanh quảng trường là được, sao?

Nghe Lục Lâm Thiên nói, nhiều người Bắc Cung gia tộc bật cười.

- Xì!

Kêu Tam trưởng lão lõa chạy, ý tưởng này người bình thường không nghĩ ra nổi.

Mắt Tam trưởng lão bừng lửa giận:

- Khốn kiếp, ngươi dám lừa lão phu?

Tam trưởng lão chưa từng bị nhục nhã như vậy, lão chạy? Rõ ràng đang đùa giỡn lão.

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Ai lừa ngươi?

Tinh thần máy động, một viên Đế Linh Tấn Thần đan nằm trong tay Lục Lâm Thiên. Trên Đế Linh Tấn Thần đan trong suốt lấp lánh toát ra hơi thở khiến nhiều người mắt nóng cháy nhìn chằm chằm.

- Là Đế Linh Tấn Thần đan, đây chính là Đế Linh Tấn Thần đan!

Các cặp mắt nóng rực, có người nuốt nước miếng. Trọng bảo thế này đủ hấp dẫn các trưởng lão Bắc Cung gia tộc rung động.

Bắc Cung Kình Thương và Bắc Cung Diễn Siêu liếc nhau, cựa quậy, ánh mắt vô cùng tò mò và nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên liếc Tam trưởng lão, môi vẫn treo nụ cười:

- Tam trưởng lão, ta lấy Đế Linh Tấn Thần đan hàng thật chính hiệu cược với ngươi, chưa từng lừa ngươi. Nếu ngươi không dám thì thôi không cược, một viên Đế Linh Tấn Thần đan của ta cược ngươi lõa chạy một vòng là ta đã chịu thiệt.

Tam trưởng lão nhìn Đế Linh Tấn Thần đan trong tay Lục Lâm Thiên, cơ mặt co giật, mắt nóng cháy nhìn chằm chằm Đế Linh Tấn Thần đan.

Tam trưởng lão nói:

- Tiểu tử, ta sẽ cược với ngươi. Có người đưa lên Đế Linh Tấn Thần đan không cần cũng uống, nhưng ngươi đừng hối hận.

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Ha ha ha! Thành giao.

Lục Lâm Thiên liếc mắt qua, hành lễ hướng Bắc Cung Diễn Siêu, Bắc Cung Kình Thương:

- Kính chào nhạc phụ, kính chào Siêu thúc.

Bắc Cung Diễn Siêu cười nói:

- Tiểu tử, hôm nay chờ xem ngươi, để người ta xem người Vô Song nhìn túng không kém cỏi.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Tiểu tử nhất định sẽ không khiến Siêu thúc thất vọng.

Bắc Cung Kình Thương nói:

- Lâm Thiên, ngươi chuẩn bị sẵn sàng chưa? Nếu rồi thì mời Đại trưởng lão chỉ giáo đi.

Lòng Lục Lâm Thiên càng nhiều khó hiểu, tiểu tử Lục Lâm Thiên lấy ra một viên Đế Linh Tấn Thần đan đùa giỡn, chẳng lẽ hắn có nắm chắc tuyệt đối sao? Đế Linh Tấn Thần đan không phải trọng bảo bình thường.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Tiểu tế đã chuẩn bị tốt, tùy thời chờ dạy.

Mắt Lục Lâm Thiên lộ ý cười quét qua người Bắc Cung Hùng luôn ngồi ngay ngắn.

Bắc Cung Hùng chậm rãi đứng dậy:

- Thế thì bắt đầu đi.

Bắc Cung Hùng lắc người chớp mắt xuất hiện trên quảng trường, cách Lục Lâm Thiên không tới trăm thước.

- Sắp bắt đầu!

Cùng với Đại trưởng lão cũng xuất hiện trên quảng trường, bốn phía vang tiếng bàn tán nho nhỏ bỗng chốc yên lặng, các cặp mắt nhìn chằm chằm quảng trường.

Nghe tiếng chuông trầm thấp, Kình Linh Vương cùng Đại trưởng lão xuống sân. Tam trưởng lão vung trường bào màu lam nhạt, mắt lạnh lùng liếc qua Lục Lâm Thiên.

Tam trưởng lão nói:

- Tất cả tử đệ Bắc Cung gia tộc nghe đây, cuộc chiến giữa Lục Lâm Thiên và Đại trưởng lão bây giờ bắt đầu!

Thanh âm không lớn nhưng cùng với sóng không gian rõ ràng tuyền vào tai mọi người.

- Bắt đầu!

Nghe Tam trưởng lão tuyên bố, toàn trường sôi trào, thanh âm vang dội như sấm đinh tai nhức óc. Các cặp mắt thoáng chốc tỏa định Lục Lâm Thiên, Đại trưởng lão trong sân.

Lục Lâm Thiên phất tay ra hiệu, bốn người Tuyết Sư, Cực Lạc Tam Quỷ dưới chân lóe ánh sáng một đường thẳng lùi đến mép đất trống quảng trường.

Hai hàng tóc mai Bắc Cung Hùng bạc phơ nhẹ rung, ánh mắt hờ hững nhìn Lục Lâm Thiên, trường bào không gió tự bay:

- Lục Lâm Thiên, ngươi ra tay đi, đừng nói lão phu ăn hïếp ngươi. Nhường ngươi ra tay trước, nếu lão phu tấn công thì ngươi không có cơ hội đánh.

Lục Lâm Thiên nói:

- Cái này thì không cần, người ta sẽ nghĩ ta khi dễ người gần đất xa trời.

Bắc Cung Hùng trầm giọng nói:

- Tiểu tử, đừng quá kiêu ngạo. Tuy thực lực của ngươi không tệ nhưng muốn vênh váo cũng phải nhìn người. Ở trước mặt lão phu thì ngươi chưa có bản lĩnh đó!

Lục Lâm Thiên không lĩnh tình còn nói lão sắp xuống lỗ, chọc giận Bắc Cung Hùng.

Lục Lâm Thiên ngước mắt lên nhìn thẳng Bắc Cung Hùng, tức giận càng tốt, lão giận mới tốt cho hắn.

Lục Lâm Thiên nói:

- Ta có bản lãnh này hay không chút nữa ngươi sẽ biết. Chiêu cậy già lên mặt cũng vô dụng với ta!

Bắc Cung Hùng châm chọc:

- Miệng lưỡi bén nhọn, ta chống mắt xem lát nữa ngươi xin tha như thế nào. Thứ không biết trời cao đất rộng, cho rằng có chút thực lực thì không người trị được ngươi sao?

Lửa giận bốc cháy trong lòng Bắc Cung Hùng.

Bắc Cung Hùng dứt lời, mặt Lục Lâm Thiên âm trầm, khóe môi cong lên lạnh băng. Đối phó những kẻ bảo thủ tự cho mình là hoàng tộc thì cao hơn người một bậc là phải chà đạp bẹp dí mới khiến họ nhớ lâu hơn. Lát nữa Lục Lâm Thiên sẽ không khách sáo.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói:

- Nói nhảm nhiều quá, nể mặt Vô Song nên ta kính ngươi một phần, ra tay đi.

Bắc Cung Hùng âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, tất cả nói chuyện bằng thực lực. Muốn so sánh với Bắc Cung gia tộc ta ít ra bây giờ ngươi còn chưa đủ sức.

Mắt Bắc Cung Hùng hấp háy, lão biết chút ít thực lực của Lục Lâm Thiên nên hiện tại không dám hoàn toàn lơ là.

- Vốn nể Vô Song nên ta kính trọng Đại trưởng lão nhà ngươi vài phần, tiếc rằng các ngươi cứ ngoan cố ngăn cản hôn sự của ta và Vô Song, nương chuyện Mộc Hoàng chi khí cố ýa làm kó dễ. Bây giờ ta còn kêu ngươi một tiếng Đại trưởng lão, cho ngươi mặt mũi nên mừng đi, nếu ta không nể mặt thì ngươi làm gì ta được?

Lục Lâm Thiên phất áo xanh, hít sâu tiến lên hai bước, nhìn thẳng Bắc Cung Hùng:

- Há mồm ngậm miệng là Bắc Cung gia, tự phụ Bắc Cung gia có thể vô địch chắc? Bỏ đi Bắc Cung gia thì ngươi ở trong mắt ta chẳng là cái thứ gì, hôm nay bản tôn tuyệt đối không khách sáo với ngươi!

Dứt lời áo xanh của Lục Lâm Thiên phần phật, lạnh băng vô hình khuếch tán. Khí thế vô hình làm Bắc Cung Hùng hơi biến sắc mặt, lòng thầm bất an.

Bắc Cung Hùng không giận bật cười:

- Ha ha ha!

Tiếng cười vang vọng trong quảng trường yên tĩnh, dù là ai đều nghe ra trong tiếng cười chất chứa tức giận. Nhiều tử đệ Bắc Cung gia tộc nghe tiếng cười mà sởn gai ốc, Đại trưởng lão giận thật rồi. Đường đường là Đại trưởng lão của Bắc Cung gia tộc lại bị Lục Lâm Thiên không thèm để vào mắt, không giận mới là lạ.

Chương 2727: Ngươi có mệt không?

Tiếng cười chợt tắt, Bắc Cung Hùng thu về nụ cười, mặt xanh mét nhìn Lục Lâm Thiên chăm chăm. Lời Lục Lâm Thiên vừa nói hoàn toàn chọc tức Bắc Cung Hùng, lão đường đường là Đại trưởng lão của Bắc Cung gia tộc, trong Bắc Cung gia tộc này, dưới tộc trưởng, lão gần như là đệ nhất nhân. Lúc này ngay trước mặt tử đệ toàn Bắc Cung gia tộc bị Lục Lâm Thiên quở trách, hôm nay không dạy cho người này bài học nhớ đợi thì về sau Bắc Cung Hùng còn mặt mũi nào?

Mặt Bắc Cung Hùng xanh mét, ánh mắt âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, ta sẽ cho ngươi biết mùi, ngươi không nên ngông cuồng như vậy.

Hai hàng tóc mai bạc phơ run rẩy, chân khí trong người Bắc Cung Hùng dần khuếch tán.

Lục Lâm Thiên bắt giữ ngay Bắc Cung Hùng tức giận, hắn cười thầm trong bụng.

- Ngươi không có bản lĩnh đó!

Trong người Lục Lâm Thiên dâng lên chân khí, nếu Bắc Cung Hùng đột nhiên tấn công thì không dễ chơi.

Trên quảng trường hai người giằng co đối địch, khí lạnh khuếch tán. Chân khí của hai người dâng lên, bốn phía áp lực.

Tất cả người Bắc Cung gia tộc xung quanh cảm nhận khí thế đối địch này, không gian hoàn toàn yên tĩnh.

Bắc Cung Hùng lạnh nhạt nói:

- Hừ! Linh vũ song tu, vũ giả toàn hệ, lĩnh ngộ thuộc tính mới, thiên phú kinh người. Không thể phủ nhận ngươi cực kỳ cường đại nhưng có chút chênh lệch là ngươi mãi mãi không thể bù đắp.

Quanh người Bắc Cung Hùng lóe ánh sáng lục, bước ra một bước. Kình khí vô hình trong khoảnh khắc lan tràn, khí thế khuếch tán ập hướng Lục Lâm Thiên.

Con ngươi Lục Lâm Thiên co rút:

- Thử xem liền biết.

Luồng khí thế vô hình ập đến, trong khoảnh khắc hai khí thế vô hình đột nhiên va chạm giữa không trung.

Răng rắc!

Trong không gian có tiếng vang khẽ, sóng không gian bị chấn tản ra. Không gian run rẩy, khí thế vô hình làm Lục Lâm Thiên bị lảo đảo đẩy lùi.

Nhìn Lục Lâm Thiên bị trực tiếp đẩy lui, Bắc Cung Hùng cười khẩy nói:

- Không biết tự lượng sức mình.

Lòng Lục Lâm Thiên chìm xuống:

- Mạnh quá!

Trong cuộc giao phong ngầm vừa rồi Lục Lâm Thiên chịu thiệt một lần, nhưng đó chỉ vì hắn muốn thử thực lực của đối phương, Bắc Cung Hùng đúng là mạnh.

Lục Lâm Thiên và Đại trưởng lão Bắc Cung Hùng đánh nhau, tất cả tử đệ Bắc Cung gia tộc nín thở. Bọn họ mong chờ đại chiến thế này đã ba ngày.

Lục Lâm Thiên lảo đảo thụt lùi, chợt mắt lộ ý cười nhạt, đột nhiên chân giẫm mạnh xuống đất, chân khí cuồng mãnh tuôn ra. Lục Lâm Thiên ổn định thân hình, xung quanh quảng trường có năng lượng thuộc tính thổ tụ tập lại.

Răng rắc!

Cùng lúc đó mặt đất dưới chân Lục Lâm Thiên nứt rạn, khe nứt mặt đất tách ra đυ.ng vào Bắc Cung Hùng.

Ánh mắt Bắc Cung Hùng âm trầm:

- Tài mọn!

Bắc Cung Hùng vung trường bào, chân nhún nhẹ, kình khí vô hình tràn ra chui vào lòng đất. Giống như mặt đất phạm vi trăm thước trước mắt Bắc Cung Hùng dựng lên cương quyển.

Vèo!

Đại Địa Vô Ảnh Cước của Lục Lâm Thiên đạp xuống đất thoáng chốc tan biến, không hề ảnh hưởng gì Bắc Cung Hùng, không lay động người lão được.

Cuộc giao phong ngắn ngủi Tam trưởng lão nhìn ra Lục Lâm Thiên như con kiến lay voi, không có chút cơ hội nào, Đế Linh Tấn Thần đan sắp thuộc về lão:

- Đế Linh Tấn Thần đan là của ta!

Trên khuôn mặt xanh xao của Bắc Cung Hùng, đôi mắt lạnh băng lóe tia sáng lạnh lùng nói:

- Tiểu tử, đây chính là thực lực của ngươi? Không tệ, nhưng tiếp theo lão phu sẽ không khách sáo, ngươi muốn hối hận cũng không có cơ hội!

Bắc Cung Hùng dứt lời ánh sáng lục quanh thân chói lòa, Mộc Hoàng chi khí dâng lên. Khí thế cường đại đột nhiên tuôn ra ồ ạt từ cơ thể phô thiên cái địa, khí thế đột nhiên phóng lên cao, nháy mắt bao phủ không gian.

Với khí thế cường đại này thoáng chốc làm các cặp mắt trong Bắc Cung gia tộc klinh hoàng nhìn. Mộc Hoàng chi khí tuôn ra, hơi thở đè ép xuống mang theo uy nhiếp tuyệt đối. Hiện tại nguyên không trung run rẩy trong khí thế cường đại, chân khí bị xé ra, uy thế khiếp hồn người khuếch tán.

Khí thế như vậy khiếp hồn người, với người Bắc Cung gia tộc thì khí thế khiến linh hồn, huyết mạch người rung động. Khí thế này lặng lẽ khuếch tán trong không trung, bao phủ bốn phía, thẩm thấu vào mỗi người Bắc Cung gia tộc.

Trước hơi thở này, giờ khắc này, nhiều tử đệ Bắc Cung gia tộc xung quanh thực lực thấp chút đều thân bất do kỷ quỳ dưới đất.

Làm Đại trưởng lão của Bắc Cung gia tộc thì Mộc Hoàng chi khí hiển nhiên siêu cao, tuy không đến thiên cực nhưng cũnglà đỉnh địa giai. Cộng thêm đẳng cấp tu vi khủng bố phát ra, uy áp mạnh là cái chắc, người không bị ảnh hưởng chỉ có những trưởng lão.

Cực Lạc Tam Quỷ không phải thuộc tính mộc nhưng trong một thoáng cũng chịu ảnh hưởng, may mà không lớn bằng vũ giả thuộc tính mộc. Mộc Hoàng chi khí cũng có ảnh hưởng nhất định với thuộc tính khác.

Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được Mộc Hoàng chi khí ảnh hưởng. Dưới Mộc Hoàng chi khí, khí thế ức chế đè ép trên thuộc tính mộc của Lục Lâm Thiên, làm hắn xúc động muốn quỳ rạp xuống. Lực lượng uy áp ức chế này càng lúc càng mạnh, Lục Lâm Thiên không thể đối kháng lại.

Nhưng đây chỉ là một thoáng, người Lục Lâm Thiên phát ra ánh sáng vàng chói lòaa, uy áp thoáng chốc biến mất, hắn không hề bị ảnh hưởng. Mọi thứ nằm trong dự tính của Lục Lâm Thiên, Mộc Hoàng chi khí Bắc Cung gia tộc vô dụng với hắn. Lục Lâm Thiên có thể tùy thời khắc chế Mộc Hoàng chi khí này, nhưng hiện tại không cần thể hiện điều đó.

Đương nhiên loại ức chế này có tác dụng rất lớn với cường giả Bắc Cung gia tộc bình thường, nhưng với cường giả cỡ Bắc Cung Hùng thì Lục Lâm Thiên cho rằng tác dụng không quá lớn. Lục Lâm Thiên thi triển ngũ hành tương khắc, thuộc tinh kim khắc chế thuộc tính mộc, nhưng thuộc tính mộc của Bắc Cung gia tộc là đến trình độ Mộc Hoàng chi khí, phụ thân tu vi cực kỳ cường đại như Bắc Cung Hùng đem lại hiệu quả khắc chế bị giảm mạnh. Nếu thuộc tính kim đại thành, đặt chân vào cái gọi là kim hoàng chi khí, lúc đó Lục Lâm Thiên muốn khắc chế Mộc Hoàng chi khí dễ như húp cháo.

Tuy Lục Lâm Thiên luôn mơ đại thành thuộc tính kim nhưng hắn biết trong thời gian ngắn không quá có khả năng làm được.

Mộc Hoàng chi khí quanh thân Tật Phong Tôn Giả hùng dũng khuếch tán, trong khí thế ẩn chứa uy áp không thể chống cự. Uy áp này đến từ thuộc tính, từ thiên địa, trong không gian tràn ngập Mộc Hoàng chi khí dồi dào, gió mây vần vũ.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Trong Bắc Cung gia tộc, tất cả vũ giả thuộc tính mộc đa số chịu uy áp nhưng vẫn có thể miễn cưỡng chống đỡ, ai nấy mặt trướng đỏ, càng chống cự thì năng lượng thuộc tính thiên địa áp chế càng lớn hơn.

- Ủa?

Nhiều cường giả ánh mắt kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên. Dưới Mộc Hoàng chi khí thù là ai, cho dù không phải vũ giả thuộc tính mộc cũng sẽ chịu uy áp tuyệt đối, trừ phi là người ngũ đại hoàng tộc khác. Nhưng Lục Lâm Thiên bình yên vô sự làm cường giả Bắc Cung gia tộc biểu tình nghi ngờ.

Các cường giả suy tư, bọn họ chỉ có thể đoán:

- Chẳng lẽ vì thuộc tính mới lĩnh ngộ?

Bắc Cung Hùng cũng phát hiện tình huống này, vốn lão định trực tiếp ức chế Lục Lâm Thiên, chà đạp hắn thê thảm nhưng ai ngờ hắn không sợ Mộc Hoàng chi khí.

Chương 2728: Cưỡng ép đối kháng 1

Lục Lâm Thiên nhìn Bắc Cung Hùng, hỏi:

- Bắc Cung Hùng, ngươi có mệt không? Đây là cái gọi là Mộc Hoàng chi khí sao? Danh tiếng của Bắc Cung lão tổ đã bị ngươi làm mất hết!

Mặt thiếu chủ xanh mét, ánh mắt giận dữ:

- Hừ! Vậy sẽ cho ngươi biết thực lực thật sự của Bắc Cung gia tộc!

Khí thế hùng hồn bắn lên cao, sóng không gian cuồn cuộn trong không gian xung quanh, không gian run rẩy, mép bốn phía lộ ra khe nứt đen ngòm đáng sợ.

Vù vù vù vù vù!

Dứt lời Bắc Cung Hùng chợt nhảy lên, giơ tay nhấc chân kéo theo năng lượng thiên địa. Cả không gian lung lay sắp đổ, khí thế che rợp không gian. Bắc Cung Hùng nhanh như tia chớp xẹt qua, đãn hảy ra khỏi sóng không gian, một quyền ấn đấm vào Lục Lâm Thiên.

Răng rắc!

Quyền ấn ập đến trực tiếp xuyên qua không gian, khí thế kinh người ập đến làm sự sống toàn không gian bị phong tỏa. Chân khí trong cơ thể các người xem cũng bị đông lại, đây là sự kỳ dị và đặc tính của thuộc tính mộc.

Mắt Lục Lâm Thiên âm trầm:

- Đến đây!

Người Lục Lâm Thiên tỏa ánh sáng vàng, trong khoảnh khắc vảy vàng biến thành áo giáp bao bọc toàn thân hắn. Thi triển Thời Gian

Thác loạn tốc độ chênh lệch gấp ba mươi lần, trong khoảnh khắc Lục Lâm Thiên biến mất tại chỗ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bắc Cung Hùng một đấm đập vỡ không gian, trong chớp mắt này Lục Lâm Thiên đã biến mất.

Ghế trên, Bắc Cung Kình Thương lại biến sắc mặt nói:

- Tiểu tử này thi triển thủ đoạn chắc chắn có liên quan đến hoàng tộc thú Bạch Hổ.

Bắc Cung Kình Thương đã xem kỹ càng, thiên phú quái dị chắc chắn liên quan đến hoàng tộc thú Bạch Hổ.

- Nhanh quá!

Bắc Cung Hùng nhăn nhó biến sắc mặt, Lục Lâm Thiên vừa biến mất trước mắt thì lão vội xoay người nhìn ra sau.

Vèo!

Cùng lúc đó, khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên hiện ra trước mặt Bắc Cung Hùng.

Bắc Cung Hùng quát to:

- Tiểu tử, tốc độ nhanh hơn nữa cũng vô dụng, trước thực lực tuyệt đối thì mọi thứ uổng công, lùi xuống cho ta!

Tốc độ của Lục Lâm Thiên có nhanh hơn thì lúc này đều ở trong vòng khống chế của Bắc Cung Hùng, phất tay lại ngưng tụ nắm đấm. Trước quyền ấn khuếch tán các tia dao động năng lượng oanh kích vào Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hơi biến sắc mặt. Bắc Cung Hùng quá mạnh, khống chế lực lượng không gian mạnh hơn hắn nhiều. Tốc độ của Lục Lâm Thiên bị Bắc Cung Hùng ảnh hưởng, cú đấm đập tới quá nhanh. Lục Lâm Thiên không có thời gian do dự, ánh mắt âm trầm, khóe môi nhếch lên độ cong tàn nhẫn.

Lục Lâm Thiên không lùi mà tiến lên:

- Hừ! Vậy nhìn xem ai mạnh hơn!

Lục Lâm Thiên không trốn tránh, thân hình vọt thẳng lên.

Đối diện cú đấm của Đại trưởng lão Bắc Cung Hùng nhưng Lục Lâm Thiên không tránh né, mắt Bắc Cung Hùng dao động:

- Tiểu tử này muốn làm cái gì?

Bắc Cung Diễn Siêu biến sắc mặt nói:

- Tiểu tử này bị ngốc sao?

Bùm!

Một quyền ấn của Bắc Cung Hùng chớp mắt đập vào ngực Lục Lâm Thiên.

- Long Ảnh Tí!

Cùng lúc đó vang tiếng quát khẽ, Lục Lâm Thiên huơ nắm đấm thẳng hướng mục tiêu. Hai nắm tay co lại, chân khí tuôn ra hình thành quyền ấn ánh sáng vàng. Chớp mắt hai cự long ảo màu vàng to lớn lao ra, lúc này Lục Lâm Thiên không che giấu gì nữa, tu vi Vũ Tôn cửu trọng bùng nổ.

- Grao grao!

Tiếng rồng ngâm kinh người, ảo ảnh cự long mới xuất hiện, khoảnh khắc ngắn ngủi đã hung hăng đập vào ngực Bắc Cung Hùng.

Bùm bùm!

Hai lực công kích tương đương ra cùng một lúc, kình phong thổi quét. Không gian trên cao mấy ngàn thước hỗn loan, sóng không gian nổ vỡ từng tấc. Cả không gian bị chấn dao động nhanh, không gian xung quanh rạn vỡ.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Lực lượng hùng hồn không gì sánh bằng, Bắc Cung Hùng không kịp trở tay bị lực lượng đập vào người.

Tất cả xảy ra quá nhanh, Lục Lâm Thiên vùng hai nắm đấm ra thì người đã trúng cú đấm, lực lượng ngập trời trút xuống. Lực lượng này làm trước mắt Lục Lâm Thiên tối đen, nội tạng bị chấn nát, thậm chí chân khí trong người nhanh chóng tiêu hao.

Lực công kích này vô cùng quái dị, chỉ giây lát Lục Lâm Thiên như chim gãy cánh từ không trung rớt xuống quảng trường.

Bùm!

Quảng trường đất rung núi chuyển như có động đất, hố sâu to lớn xuất hiện, đá vụn tứ tung, tro bụi dày đặc.

Cộp cộp cộp!

Giữa không trung Đại trưởng lão Bắc Cung Hùng liên tục bị đẩy lùi hơn chục bước trong không trung, ánh sáng xanh quanh thân bừng lên. Bắc Cung Hùng một chân đạp nát không gian sau lưng mới ổn định lại thân hình, mặt tái nhợt, cả người cực kỳ chật vật.

Bắc Cung Kình Thương mắt lóe tia sáng:

- Vũ Tôn cửu trọng!

Hơi thở Vũ Tôn cửu trọng của Lục Lâm Thiên đều gaiỉ phóng, tu vi Vũ Tôn cửu trọng phô bày trước mặt mọi người. Ba ngày trước còn là Vũ Tôn bát trọng, trong ba ngày đã là Vũ Tôn cửu trọng khiến Bắc Cung Kình Thương rất ngạc nhiên.

- Tiểu tử này làm sao tu luyện được?

Mới đầu Bắc Cung Kình Thương thấy Lục Lâm Thiên đã nghi ngờ có phải hắn lại đột phá không nhưng trong lòng không dám tin, Vũ Tôn bát trọng đột phá đến Vũ Tôn cửu trọng, bình thường cường giả thiên phú cao mấy nếu không bỏ ra hơn trăm năm thì đó là nằm mơ. Dù cho dùng thiên tài địa bảo luyện hóa nó thì ít nhất gần vài năm.

Bắc Cung Kình Thương biết rõ ba ngày trước đẳng cấp tu vi của Lục Lâm Thiên mới hơn sơ kỳ Vũ Tôn bát trọng một chút. Lúc này Lục Lâm Thiên đột phá hỏi sao Bắc Cung Kình Thương không ngạc nhiên? Thật khó tin.

Bắc Cung Diễn Siêu và nhiều cường giả Bắc Cung gia tộc nhìn ra được, bọn họ chưa từng nghĩ Lục Lâm Thiên là Vũ Tôn cửu trọng.

- Vũ Tôn cửu trọng, Lục Lâm Thiên là Vũ Tôn cửu trọng!

Mọi người ngạc nhiên tu vi thực lực của Lục Lâm Thiên, các cặp mắt nhanh chóng tập trung vào hố to trên quảng trường.

- Lục Lâm Thiên sao rồi? Dù là Vũ Tôn cửu trọng cũng tuyệt đối không đỡ nổi một kích của Đại trưởng lão đi?

- Nhị thiếu gia!

Bốn người Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư ở phía xa ánh mắt lo lắng. Thực lực Bắc Cung Hùng mạnh không tầm thường.

Trong cặp mắt của mọi người, tro bụi biến mất dần, bóng người chậm rãi bò ra khỏi hó to.

Khi tầm mắt rõ ràng hơn thì thân hình Lục Lâm Thiên xuất hiện trong mắt mọi người. Vị trí ngực áo giáp Thanh Linh mới trúng cú đấm đã nứt vỡ, có vết máu ứa ra. Khóe môi Lục Lâm Thiên tràn vệt máu.

Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư mắt hấp háy, yên tâm:

- Nhị thiếu gia thật cường đại.

Nhìn Lục Lâm Thiên đứng lên, nhiều cặp mắt ngạc nhiên.

- Tiểu tử này chống đỡ được, dường như không có vấn đề gì lớn.

Cường giả Bắc Cung gia tộc biết một kích của Đại trưởng lão như thế nào. Dù Lục Lâm Thiên hiện tại là Vũ Tôn cửu trọng cũng khó thể đối kháng lại, nhưng cố tình hắn làm được, có vẻ không nghiêm trọng.

- Hai người mạnh quá!

Đối với đệ tử Bắc Cung gia tộc bình thường thì đã tới tiết mục phấn khích.

Cái gọi là người thường xem náo nhiệt, người trong nghề nhìn thấu chiêu tò. Tu vi giả Bắc Cung gia tộc bình thường không chú trọng ai thắng ai thua, hai người chính thức đánh một chiêu đã rung động bọn họ. Thực lực của Lục Lâm Thiên, Đại trưởng lão đều siêu khủng bố, giơ tay nhấc chân gió mây biến đổi, không gian tan nát.

Chương 2729: Cưỡng ép đối kháng 2

Ngoài đám người đoàn Mộc Hoàng, mắt Bắc Cung Ngọc hấp háy. Thấy chiêu này làm Bắc Cung Ngọc lộ nụ cười khổ, không khó hiểu được chênh lệch giữa gã và Lục Lâm Thiên càng lúc càng xa.

Bắc Cung Hùng đứng trên cao:

- Tiểu tử thật kỳ dị.

Hai cú đấm vừa rồi chỉ mình Bắc Cung Hùng biết nó mạnh cỡ nào. Rõ ràng Lục Lâm Thiên mới vừa đột phá tu vi Vũ Tôn cửu trọng nhưng thực lực đã mạnh đến không dưới cường giả đỉnh Vũ Tôn cửu trọng. Nếu không phải Bắc Cung Hùng một chân bước ra tôn giai thì e rằng hôm nay đã gặp rắc rối to.

Bắc Cung Hùng ngạc nhiên nhưng không lộ ra ngoài mặt, lòng càng cảnh giác hơn.

Bàn tay Lục Lâm Thiên lau vết máu bên khóe môi:

- Đại trưởng lão Bắc Cung gia tộc đến thế là cùng.

Lực công kích kỳ dị trong người vừa rồi giống như Ám Nhiên Tiêu Linh Chưởng của Lục Lâm Thiên, tiêu hao chân khí trong người hắn. Nhưng chân khí thuộc tính kim vận chuyển thì lực công kích đó cũng tan biến.

Khóe môi Lục Lâm Thiên cong lên nụ cười, tuy mới rồi lại bị thương nhưng trong lòng hắn rất vui vẻ, giờ địa khái đã biết thực lực của Bắc Cung Hùng.

Đẳng cấp chuẩn đế, đây là đạt tới yêu cầu đột phá chân khí và linh lực, nhưng lĩnh ngộ thì chưa đủ, là đẳng cấp chuẩn đế. Cường giả một chân bước ra đẳng cấp tôn giai là thực lực vượt qua tôn giai nhưng chưa tới chuẩn đế, kẹt giữa chuẩn đế và tôn giai cửu trọng nhưng chưa phải chuẩn đế, chỉ vô địch ở đẳng cấp tôn giai.

Lục Lâm Thiên còn nhớ lúc trong hoàng tộc huyền Vũ thì Đại trưởng lão hoàng tộc Huyền Vũ cũng một chân đột phá tôn giai, rất giống Bắc Cung Hùng. Nhưng cuối cùng Đại trưởng lão hoàng tộc Huyền Vũ bị chà đạp trong tay Huyền Hạo, phụ thân Tiểu Long. Nên một chân bước ra tôn giai còn chưa thể so sánh với đẳng cấp chuẩn đế.

Nhạc phụ Bắc Cung Kình Thương nói có năng lực đối kháng với chuẩn đế ý chỉ Mộc Hoàng chi khí ảnh hưởng, Lục Lâm Thiên thì không sợ cái này. Bắc Cung Hùng ở trước mặt Lục Lâm Thiên đã mất chỗ dựa, chỉ mạnh hơ nđỉnh Vũ Tôn cửu trọng một chút.

Lục Lâm Thiên đỡ được một kích của Bắc Cung Hùng, xem như biết lực công kích của Đại trưởng lão. Tuy Bắc Cung Hùng rất mạnh nhưng Lục Lâm Thiên có áo giáp Thanh Linh, Bất Diệt Huyền Thể, muốn đối kháng không đến mức không làm được.

Bắc Cung Hùng từ trên cao nhìn xuống:

- Tiểu tử có chút bản lĩnh nhưng đừng quên hiện tại là ngươi bị thương!

Bắc Cung Hùng phất trường bào, mắt lạnh lùng nhìn xuống Lục Lâm Thiên. Qua một chiêu tuy chiếm ưu thế nhưng Bắc Cung Hùng bị Lục Lâm Thiên hai đấm đẩy lui, khiến Đại trưởng lão mất hết mặt mũi.

Lục Lâm Thiên quét mắt qua:

- Chút vết thương nhỏ này mà gọi là bị thương sao? Ta thấy ngươi già thật rồi, cú đấm này như gối thêu hoa, không có sức gì hết.

Chút vết thương nhỏ này không có gì đáng lo.

Bắc Cung Hùng lần nữa bị Lục Lâm Thiên chọc giận:

- Thứ ngông cuồng, lập tức cho ngươi hối hận cũng không kịp, trong vòng ba chiêu lão phu sẽ khiến ngươi không thể nhúc nhích!

Bắc Cung Hùng lắc người trên cao, sóng không gian quanh thân bị ngăn cách, khí thế đè ép không gian làm lòng người run sợ. Bắc Cung Hùng lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm.

Bắc Cung Hùng dứt lời, toàn thân Lục Lâm Thiên run nhẹ, tinh thần cảm ứng được lúc này Bắc Cung Hùng đã troa định hắn trong thế công. Nếu lại công kích thì sẽ là đòn tấn công cuồng mãnh dời núi lấp biển.

Lục Lâm Thiên cười cười, khóe môi dính máu vẽ ra độ cong ý cười. Khí thế Bắc Cung Hùng tỏa định, khí lạnh ngập trời như nước lũ nhanh chóng dâng trào. Lục Lâm Thiên rướn người, toàn thân tỏa ánh sáng vàng.

Ong ong ong ong ong!

Cùng lúc đó, sau lưng Lục Lâm Thiên vang tiếng sấm nổ ầm ầm, không gian sau lưng vặn vẹo. Chỉ giây lát lưng Lục Lâm Thiên mọc đôi cánh chim màu xanh hoàn mỹ vô khuyết. Mép cánh chim lan tràn ánh sáng xanh như tai điện lượn lờ, uy áp đè ép không gian, ngưng tụ ra năng lượng đáng sợ khiến lòng người run rẩy, hơi thở làm tim đập nhanh cùng sóng không gian thành hình vòng cung khuếch tán bốn phía.

- Thần khí bay, rốt cuộc Lục Lâm Thiên sử dụng thần khí bay!

- Đây là thần khí bay của Lục Lâm Thiên trong tin đồn sao? Trọng bảo!

Lục Lâm Thiên bày ra Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, tất cả cặp mắt nhìn chằm chằm cánh chim màu xanh trên người hắn, khí thế đáng sợ dâng trào từ csanh chim khuếch tán, cùng với hơi thở áp lực dao động làm lòng mọi người cảm giác bị ức chế tuyệt đối.

Có người biết hàng đôi mắt lộ tia rung động:

- Lục Lâm Thiên này quá may mắn, có thần khí bay hiếm có như vậy!

Uy năng bàng bạc trên cánh chim màu xanh khiến người cảm giác

rung động.

Lục Lâm Thiên phớt lờ ánh sáng của mọi người, hắn bàn chân đạp đất, mặt đất rạn nứt. Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực sau lưng đập csánh, mép cánh chim kéo dài các tia khe nứt không gian đen ngòm nhỏ xíu không thể phát hiện trong không trung, Lục Lâm Thiên một đường thẳng nhảy lên cao.

Đặt chân lên không trung, Lục Lâm Thiên nhìn thẳng Bắc Cung Hùng phía trước, mắt bắn ra tia sáng lạnh. Tia mắt lạnh băng quét xung quanh như rơi vào hầm băng.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói:

- Trong vòng ba chiêu làm gì ta? Đừng nói ba chiêu, dù là ba trăm chiêu thì Bắc Cung Hùng nhà ngươi cũng không được. Hôm nay ta sẽ cho ngươi biết dù ngươi một chân bước ra tôn giai cũng không có tư cách cậy già lên mặt trước bản tôn!

Lục Lâm Thiên dứt lời sóng âm cuồn cuộn như sấm sét vang vọng trên bầu trời, mang theo bá đạo trước sau như một quanh quẩn trong sân. Bá khí ngập trời khiến nhiều người thực lực thấp cảm thấy máu nóng sôi sục.

- Người gì bá đạo quá.

- Hèn gì Vô Song tiểu thư chung tình với Lục Lâm Thiên. Tuy không đẹp trai bằng Ngọc thống soái nhưng khí chất bá ngạo lăng tuyệt thế này là thứ Ngọc thống soái không có.

Nhìn Lục Lâm Thiên trên trời, khí thế bá đạo lăng tuyệt làm nhiều thiếu nữ Bắc Cung gia tộc tim đập nhanh.

Nhìn khí diễm cuồng ngạo của Lục Lâm Thiên thì Bắc Cung Hùng xụ mặt xuống, nói Đại trưởng lão không lo lắng Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực của hắn là giả. Thần khí bay không dễ đối phó, chắc chắn tốc độ của Lục Lâm Thiên nhanh đến khủng khïếp. Bắc Cung Hùng không muốn chậm trễ thời gian, vừa dứt tiếng thì người Đại trưởng lão lóe ánh sáng lục, tốc độ như hồn ma cượt lóe xé gió đến trước mặt hắn.

Bóng người xuất hiện, Bắc Cung Hùng vận dụng từng đợt thủ ấn kéo theo năng lượng thiên địa thuộc tính mộc bàng bạc tụ tập. Một chưởng ấn màu lục to lớn ngưng tụ ra, thoáng chốc nguyên không gian như bị đông lại.

- Thứ cuồng vọng, có thần khí bay thì sao? Chênh lệch tức là chênh lệch!

Bắc Cung Hùng quát to:

- Tuyệt Không Ấn!

Bắc Cung Hùng đã nói trong vòng ba chiêu đánh bại Lục Lâm Thiên nhưng Mộc Hoàng chi khí không ảnh hưởng đến hắn chút nào, vì vậy Đại trưởng lão dốc hết sức ra. Một chưởng ấn màu lục to lớn như sấm sét bay ra khỏi tay Bắc Cung Hùng đè không gian vặn vẹo đường vòng cuang oanh kích vào Lục Lâm Thiên.

Dưới chưởng này xung quanh gió mây biến sắc, chưởng ấn như tia sáng thiên thạch lại oanh kích vào Lục Lâm Thiên. Đại trưởng lão Bắc Cung Hùng bmuốn dùng nhanh chế nhanh, không cho Lục Lâm Thiên ỷ vào thần khí thoát thân.

Chương 2730: Dưới một trảo vỗ

Ong ong ong ong ong!

Nhìn chưởng ấn kinh người ập đến, Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng lạnh, khóe môi cong lên sát ý. Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực đập cánh, tiếng sấm nổ mạnh vang vọng, Lục Lâm Thiên không hề có ý né tránh.

Nhìn Lục Lâm Thiên chưa nhúc nhích, nhiều cường giả Bắc Cung gia tộc ánh mắt lần nữa kinh dị:

- Lục Lâm Thiên này muốn một lần nữa trực tiếp đối kháng sao?

Giữa không trung, dưới chưởng ấn, kình khí cuồng bạo từ chưởng ấn ồ ạt ập xuống. Không gian rung rinh, Lục Lâm Thiên ngước mắt nhìn, mắt lóe tia sáng lạnh. Lục Lâm Thiên đã kết sẵn thủ ấn, ánh sáng xanh kỳ dị lấp lóe quanh thân. Tất cả diễn ra trong chớp mắt.

- Áo giáp Thanh Linh, Hổ Biến!

Thoáng chốc Bắc Cung Kình Thương thúc đẩy chưởng ấn chấn vỡ không gian ập đến. Lục Lâm Thiên không do dự gì nữa, tinh thần máy động, hơi khom người, không lùi mà tiến tới trước, chớp mắt thúc đẩy hình dạng thứ hai hiếm hoi của áo giáp Thanh Linh. Hình dạng thứ hai là đẳng cấp mạnh nhất của áo giáp Thanh Linh, cùng lúc đó Hổ Biến mở rộng kinh mạch toàn thân Lục Lâm Thiên, thúc đẩy vũ kỹ càng nhanh, thực lực càng cường đại hơn.

Chỉ giây lát ngắn ngủi Lục Lâm Thiên nhảy vọt lên, ánh sáng vàng trên áo giáp Thanh Linh biến thành màu vàng, một chuỗi tia điện quanh quẩn, từng mảnh vảy áo giáp Thanh Linh khảm vào người Lục Lâm Thiên, bao chặt cơ thể của hắn.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Vảy nguyên bộ thiên địa đang biến đổi, áo giáp Thanh Linh tái tạo lại. Cơ thể Lục Lâm Thiên thay đổi, gân cốt cơe bắp, tứ chi bách hài, huyết mạch, mạch máu đều mở rộng. Trong khi mọi người trố mắt nhìn, đôi tay Lục Lâm Thiên biến thành vuốt cọp to lớn, vảy phủ lên toàn thân, người và tứ chi của hắn đầy vảy màu xanh tựa đao quang. Lục Lâm Thiên như hình thành cự hổ màu xanh vằn trắng, cộng thêm Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực trên lưng, đây là một con cọp bay to lớn.

- Chuyện gì vậy? Tại sao biến thành cọp to?

- Chẳng lẽ Lục Lâm Thiên đang vận dụng... Vũ kỹ?

Trong Bắc Cung gia tộc, các cặp mắt rất giật mình, kinh sợ không nói nên lời. Đám người Bắc Cung Diễn Siêu, Tam trưởng lão, Nhị trưởng lão ngạc nhiên không khép lại miệng được. Mắt Bắc Cung Kình Thương liên tục hấp háy.

Tất cả nói thì dài nhưng thật ra chỉ trong khoảnh khắc. Trong phút chốc Lục Lâm Thiên không lùi mà tiến lên, thân hình gấp khúc xông lên. Chưởng ấn của Bắc Cung Hùng đã lướt tới trước thân hình cọp khổng lồ của Lục Lâm Thiên.

Nhưng Lục Lâm Thiên Hổ Biến làm Bắc Cung Hùng giật mình mà khựng lại một giây. Bắc Cung Hùng rất ngạc nhiên, lập tức nhìn ra Lục Lâm Thiên thi trinẻ bí pháp hoặc vũ kỹ phòng ngự đặc biệt. Tuyệt Không Ấn trong táy Bắc Cung Hùng vẫn đập mạnh xuống lưng cọp to lớn.

Bùm!

Chưởng ấn giáng xuống, tiếng nổ trầm đυ.c vang lên rơi xuống người Lục Lâm Thiên, ánh sáng lấp lánh.

Miệng cọp Lục Lâm Thiên rống to:

- Grao! Tổ cha nhà ngươi, giờ tới lượt bản tôn chà đạp ngươi!

Thanh âm như hổ rống, trong thanh âm chất chứa uy áp to lớn. Dưới uy áp này có nhiều tử đệ Bắc Cung gia tộc bịt tai lai, màng tai ù đặc.

Thân cọp khổng lồ của Lục Lâm Thiên hơi cong, cự hổ uy mãnh làm thế nhào lên, khiến người nhìn sợ teo tim, hồn phi phách tán. Vuốt phải to lớn đã chuẩn bị sẵn, trảo ấn đột nhiên duỗi ra, bên trên lấp lóe ánh sáng vàng, Lục Lâm Thiên dùng Liệt Thiên đã lâu không dừng.

- Tê Thiên Liệt Địa trảo!

Móng vuốt cọp to lớn hình thành đường cong rất quái dị, không gian gió mây vần vũ. Cả không gian to lớn chớp mắt bị nhuộm màu đỏ thẫm, không gian run rẩy, từng đợt kình khí nóng cháy khủng bố nhanh chóng khuếch tán ra. Trảo ấn này với thế sấm sét chớp mắt đè ép không gian nơi Bắc Cung Hùng ở.

Chưởng ấn của Bắc Cung Hùng đập mạnh vào lưng cọp, trảo ấn to lớn cũng vỗ vào người Đại trưởng lão.

Bắc Cung Hùng không ngờ Lục Lâm Thiên sẽ tiếp tục liều lĩnh tấn công, Đại trưởng lão đang thầm đắc ý. Nếu Lục Lâm Thiên dựa vào thần khí bay chạy trốn thì trong vòng ba chiêu Bắc Cung Hùng không nắm chắc sẽ làm gì được hắn, dù sao thủ đoạn của tiểu tử này vừa nhiều vừa quái dị.

Nhưng khi chưởng giáng xuống lưng cọp kỳ lạ của Lục Lâm Thiên thì Bắc Cung Hùng cảm giác như đập trúng tảng đá không thể lay động.

Cùng lúc đó, thân cọp khổng lồ bùng phát tia điện. Tia điện to lớn tuôn vào chưởng ấn của Bắc Cung Hùng, dọc theo chưởng ấn chạy vào cơ thể. Tia điện khủng bố trùng kích, nơi tia điện dâng lên toàn thân Bắc Cung Hùng tê dại mềm nhũn, chân khí đông lại.

Cũng trong lúc này, Bắc Cung Hùng không kịp né tránh trảo ấn gần trong gang tấc, cơ hồ là mặt đối mặt. Trảo ấn xé rách không gian mang theo từng khe nứt không gian đen ngòm khiến tim đập nhanh đập mạnh vào người Đại trưởng lão.

Không gian bị xé rách, Bắc Cung Hùng bị vỗ rớt xuống. Với tu vi thực lực hiện tại của Lục Theiéu Du, phối hợp hổ Biến, Liệt Thiên, có thể tưởng tượng uy lực của Tê Thiên Liệt Địa trảo thế nào. E rằng cường giả đỉnh Vũ Tôn cửu trọng bình thường bị cào trúng không chết cũng mất nửa cái mạng.

Lục Lâm Thiên cũng không dễ chịu hơn, thân cọp khổng lồ trúng một chưởng của Bắc Cung Hùng té xuống không trung.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đất rung núi chuyển, hai thân hình rớt xuống quảng trường thủng một cái hố sâu to lớn. Đương nhiên thân cọp của Lục Lâm Thiên vốn đã khổng lồ nên đập ra hố sâu cũng lớn hơn. Cả quảng trường đá vụn bay tứ tán, đất rung núi chuyển.

Trong khoảnh khắc này tất cả người Bắc Cung gia tộc ngơ ngác nhìn nhau, trơ mắt ngó Đại trưởng lão bị Lục Lâm Thiên một trảo đập rớt xuống quảng trường. Không ai ngờ Đại trưởng lão sẽ bị Lục Lâm Thiên cho một đòn nặng vậy.

- Cái này...

Bắc Cung Kình Thương ngẩn ra, không biết là vì thực lực Lục Lâm Thiên cường đại hay vì Đại trưởng lão bị hắn đập rớt xuống, tóm lại đôi mắt gã rung động.

Mọi người nhìn chằm chằm quảng trường. Tro bụi tán đi, giờ phút này thân hình Đại trưởng lão hiện ra trên quảng trường, bên người là đống đá vụn, toàn thân chật vật. Trên trường bào có bốn vết rách từ bả vai xuống, vết máu ứa ra. Chật vật nhất là trên cổ Bắc Cung Hùng có một vết máu, tuy không sau nhưng Bắc Cung Hùng cực kỳ chật vật.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất nhẹ rung, trong hố to lớn, thân cọp khổng lồ của Lục Lâm Thiên đứng thẳng bước ra, thân thể cao lớn chân giẫm đất, mặt đất rung rinh.

Thân cọp khổng lồ của Lục Lâm Thiên chỉ có một ít vảy trên lưng vỡ nát, vết máu tràn ra từ chỗ vảy nứt rồi khoảnh khắc đã liền như cũ. Hổ Biến cộng thêm Bất Diệt Huyền Thể, lực công kích của Bắc Cung Hùng không tổn hại nặng đến Lục Lâm Thiên được.

Bắc Cung Hùng nhìn Lục Lâm Thiên, mắt rực lửa, không biết vì bị thương khá nặng hay tức giận do bị hắn một trảo vỗ rớt xuống quảng trường.

Mặt Bắc Cung Hùng đỏ rực, há mồm hộc máu:

- Phụt!

Ghế trên, cơ mặt Tam trưởng lão co giật:

- Sao lại mạnh như vậy?

Tam trưởng lão vốn tưởng nắm chắc phần thắng nhưng cảnh này khiến lão bỗng thấy lo. Lỡ như, đó là nếu lỡ Đại trưởng lão thua thì Tam trưởng lão sẽ phải lõa chạy, nếu mà lõa chạy trong quảng trường thì lão thà chết cho rồi

Chương 2731: Ba chiêu đã qua

Tam trưởng lão kiên quyết thầm nghĩ:

- Không đâu, chắc Đại trưởng lão chưa dốc hết sức, Đại trưởng lão sẽ không thua.

Nhưng trong lòng Tam trưởng lão đã nảy mầm ý nghĩ lỡ như Đại trưởng lão thua, lão không kiềm được cứ nghĩ sâu xa.

Lục Lâm Thiên nhìn Bắc Cung Hùng, mắt cọp lộ ý cười. Thực lực hiện tại của Lục Lâm Thiên cộng thêm Liệt thiên, dùng vuốt cọp phối hợp Tê Thiên Liệt Địa trảo uy lực đã mạnh đến mức này. Lục Lâm Thiên cho rằng với uy lực vừa rồi một móng vuốt đủ bất ngờ xé nát đỉnh Vũ Tôn cửu trọng bình thường.

Nhìn Bắc Cung Hùng lúc này chỉ bị thương nhẹ mà lòng Lục Lâm Thiên inh thán, thực lực Đại trưởng lão thật cường đại, không phải loại chỉ có tiếng không có miếng.

Cực Lạc Tam Quỷ kinh thán:

- Nhị thiếu gia siêu qua.

Ba người xoa tay hăng hái như thể bản thân đang so đấu. Nhìn Bắc Cung Hùng bị thương, trong lòng Cực Lạc Tam Quỷ thầm sướng.

Mắt hổ nhìn Bắc Cung Hùng chằm chằm, ánh mắt ý cười trào phúng không kiêng nể gì ngó đăm đăm:

- Bắc Cung Hùng, mùi vị thế nào?

Mặt Bắc Cung Hùng xanh mét, khóe mắt co giật. Bắc Cung Hùng không trả lời, ánh mắt ngày càng lạnh. Ánh sáng xanh chợt lóe trên người Bắc Cung Hùng, một bộ giáp màu lục khoác lên thân thể. Trên áo giáp màu lục có năng lượng thuộc tính mộc cổ xưa quanh quẩn, áo giáp lục tựa vỏ cây phát ra năng lượng hùng hồn.

- Vũ linh khí phòng ngự thuộc tính mộc địa giai.

Lục Lâm Thiên nhìn đăm đăm áo giáp lục trên người Bắc Cung Hùng, chắc chắn là đỉnh vũ linh khí địa giai. Bắc Cung Hùng có được vũ linh khí phòng ngự địa giai thì lực phòng ngự sẽ tăng mạnh, càng khó đối phó.

Bắc Cung Hùng nhìn Lục Lâm Thiên, lửa giận bốc nghi ngút. Bắc Cung Hùng không ngờ mới mấy chiêu đã bị Lục Lâm Thiên buộc tới mức dùng vũ linh khí phòng ngự. Bắc Cung Hùng vốn nghĩ có thể dạy dỗ Lục Lâm Thiên bài học ai ngờ sẽ như vậy, nếu không cho hắn nếm mùi đau khổ thì lão cũng mất mặt già.

Thân cọp chậm rãi di chuyển, tứ chi chắc khỏe. Lục Lâm Thiên cảm nhận sức mạnh to lớn, tốc độ kinh người.

- Giờ đến lượt ta!

Dứt lời Lục Lâm Thiên như hổ rình mồi, tứ chi to lớn tuôn ra chân khí, lực lượng vô tận dồi dào dâng lên. Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực vỗ cánh, thân cọt lướt qua không trung như mãnh hổ vồ mồi, uy thế kinh người đυ.ng nát không gian nhanh như tia chớp lao vào Bắc Cung Hùng.

Trảo ấn ập đến, ánh mắt Bắc Cung Hùng càng khó xem. Ánh sáng xanh chợt lóe, thân hình Bắc Cung Hùng kỳ dị biến mất trong không trung.

Răng rắc!

Trong khoảnh khắc trảo ấn của Lục Lâm Thiên giáng xuống không gian nơi Bắc Cung Hùng ở, dưới trảo ấn là năm khe nứt không gian đen ngòm lan tràn để lại năm vệt nứt sâu dưới nền đất quảng trường. Đất rung núi chuyển, móng vuốt đã mất dấu vết thân hình Bắc Cung Hùng.

- Trốn đi đâu!?

Tinh thần quan sát, Lục Lâm Thiên vỗ Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, không gian bị chấn vỡ như mảnh thủy tinh. Lục Lâm Thiên đột nhiên lao sang mé bên, trảo ấn vung ra.

Vù vù vù vù vù!

Trong khoảnh khắc này Bắc Cung Hùng xuất hiện,Lục Lâm Thiên hươ vuốt đánh tới, mắt tràn ngập lạnh lùng nói:

- Hừ! Đây là chiêu thứ hai!

Con ngươi Bắc Cung Hùng co rút kết ra thủ ấn kỳ dị, chân khí thuộc tính mộc phô thiên cái địa tuôn ra, chân khí và bão thuộc tính mộc tựa sóng thần dao động, từng đợt sóng điên cuồng thổi quét.

Chỉ giây lát giữa không trung gió nổi mây phun, năng lượng thuộc tính mộc đậm đặc tụ tập, không gian từng đợt run rẩy cuối cùng ngưng tụ ra một dây leo to. Dây leo xuyên qua không gian, dao động năng lượng đáng sợ tràn ra. Không gian xung quanh vỡ từng tấc, tốc độ khủng bố kỳ dị quấn quanh vuốt hổ của Lục Lâm Thiên đánh tới.

Dây leo kỳ dị quấn lấy, năng lượng kỳ dị chớp mắt tiêu ao, giam cầm chân khí trong người Lục Lâm Thiên. Lực lượng kỳ dị trói chặt vuốt cọp, lực lượng mạnh vô cùng trói Lục Lâm Thiên không thể nhúc nhích.

Lục Lâm Thiên hoàn toàn biến sắc mặt nói:

- Lực công kích thật quái dị!

Lục Lâm Thiên muốn vùng thoát khỏi dây leo kỳ lạ, trong không gian lại có thêm ba dây leo màu xanh xuyên qua không gian quấn lấy ba chi thân cọp còn lại, cơ thể to lớn trong phút chốc không thể nhúc nhích.

Lực công kích kỳ dị nhập thể, trong người bị ức chế, Lục Lâm Thiên biến sắc mặt.

- Đại trưởng lão sử dụng Thiên Mộc Khốn Lao, Lục Lâm Thiên thua chắc rồi.

- Thiên Mộc Khốn Lao, vũ kỹ gần thiên giai nhất trong Bắc Cung gia tộc ta, uy lực to lớn, có thể tiêu hao, giam cầm chân khí của đối thủ, vô cùng kỳ dị. Lục Lâm Thiên không phá được.

Nhìn Đại trưởng lão sử dụng vũ kỹ, trong Bắc Cung gia tộc có nhiều người lộ vẻ vui mừng, lòng thầm giật mình. Khiến Đại trưởng lão thận trọng như thế, Lục Lâm Thiên này cường đại làm người ta giật mình.

Lòng Lục Lâm Thiên chùng xuống:

- Nguy rồi!

Lục Lâm Thiên vận dụng thuộc tính kim, ảnh hưởng trong cơ thể thoáng chốc biến mất.

Vù vù vù vù vù!

Trong không gian, bên trong thuộc tính mộc bàng bạc lại bắn ra vô số dây leo như muốn bao lấy Lục Lâm Thiên vào trong.

- Thần Vũ Diệt Không!

Khi cơ thể Lục Lâm Thiên vừa phục hồi bình thường, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực mở rộng thể tích ngay, biến to ngàn thước. Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực to ngàn thước, tiếng sấm nổ mạnh như cửu thiên kinh lôi vang vọng, dao động năng lượng siêu đáng sợ mãnh liệt dâng trào.

Vù vù vù vù vù!

Không gian run rẩy, cánh chim xanh từng tầng tựa như các thanh loan đao mang theo khí thế kinh người giây lát bay ra, từng tầng từng tầng, tầng tầng lớp lớp, rậm rạp. Vạn lông chim cùng bắn cắt vỡ không gian hóa thành hình cung từ giữa không tung đổ ập xuống, bao phủ toàn không gian, bao các dây leo vao trong.

Răng rắc!

Vô số lông chim và dây leo va chạm với nhau, chỉ giây lát trên bầu trời, phương không gian này nứt rạn tan vỡ. Sóng kình khí ngập trời tuôn ra từ trung tâm không gian to lớn. Vạn lông chim phá vỡ không gian, các sợi dây leo bị cắt vỡ. Trong một thoáng, sóng kình khí năng lượng khủng bố tựa như sóng thần từ trên cao đổ ập xuống.

Không gian cực kỳ hỗn loạn, nhìn từ xa không trung đổ sụp một cái lỗ sâu to như lỗ không gian, lộ ra màu đen sâu thẳm khiến tim người đập nhanh.

Mọi người Bắc Cung gia tộc ngước đầu lên, khí lạnh dâng lên. Hai người này đánh nhau dẫn tới khí thế khủng bố như vậy, hết sức khủng khiếp. Thực lực hơi yếu chút bị lan tới, chớp mắt không còn mẩu xương.

Xoẹt!

Không gian vỡ nát trong khoảnh khắc trở lại như thường, các cặp mắt vội nhìn chăm chú. Trong không gian mới tan vỡ, dây leo trên thân thể to lớn của Lục Lâm Thiên đều bị cắt vỡ.

Rắc!

Không gian tan vỡ, khi Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực phục hồi thì thân hình Bắc Cung Hùng cũng xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Một cột sáng năng lượng màu lục trong tay Bắc Cung Hùng chấn vỡ không gian giáng mạnh xuống người Lục Lâm Thiên.

- Bạo Phong Long Vũ!

Tuy Lục Lâm Thiên hốt hoảng nhưng dường như hắn đã chuẩn bị từ trước, móng vuốt phải vung ra, năng lượng thuộc tính pong bàng bạc khuếch tán uqanh thân hắn. Cả không gian gió mưa vần vũ. Trên móng vuốt phải chớp mắt tụ tập lại bão vòi rồng siêu khổng lồ như một con chim cự long màu trắng xoay quanh, loáng thoáng mang theo long uy khiếp hồn người.

Chương 2732: Bắt đầu chà đạp 1

Khi cột sáng màu lục đυ.ng vào người thì trên móng uvốt phải của Lục Lâm Thiên, bão vòi rồng khổng lồ xoay tròn kèm thep mép khe nứt không gian đen ngòm nối liền thiên địa cuốn Bắc Cung Hùng vào.

Lực lượng mạnh mẽ, thân cọp khổng lồ của Lục Lâm Thiên lại rớt xuống đất. Bắc Cung Hùng cũng không tốt hơn, bão vòi rồng lớn đυ.ng không gian vỡ từng tấc, mảnh nhỏi không gian như bột phấn bắn tung tóe thật nhanh. Bắc Cung Hùng bị đυ.ng rớt xuống quảng trường.

Bùm bùm!

Hai người rơi xuống đất, nguyên quảng trường hỗn độn.

Nhìn hai người đυ.ng độ, rất nhiều cặp mắt hút ngụm khí lạnh:

- Quá mạnh!

Kình khí tan biến, hai người lại xuất hiện. Lục Lâm Thiên bị vài vết thương nhỏ nhưng phục hồi lại ngay. Bắc Cung Hùng khoác vũ linh khí phòng ngự địa giai trừ vô cùng chật vật ra ít nhất mặt ngoài không thấy có vết thương gì.

Lục Lâm Thiên mắt cọp trừng Bắc Cung Hùng:

- Ba chiêu của ngươi đã qua, hình như không làm gì ta được.

Mới rồi Bắc Cung Hùng liên tục ra hai chiêu, cho nên ba chiêu đã qua.

Mặt Bắc Cung Hùng xanh như tàu lá chuối, ánh mắt cực kỳ âm trầm. Mới rồi Bắc Cung Hùng thi triển Thiên Mộc Khốn Lao trói Lục Lâm Thiên, tưởng rằng có thể một hơi đánh bại hắn. Ai biết Thiên Mộc Khốn Lao không thể ảnh hưởng đến Lục Lâm Thiên, hắn còn có thể sử dụng thần khí phá Thiên Mộc Khốn Lao của lão.

Kế hoạch của Bắc Cung Hùng thất bại, ba chiêu đã qua, lão không làm gì Lục Lâm Thiên được.

- Tiểu tử, đừng vội cuồng.

Mặt Bắc Cung Hùng biến đổi lúc xanh lúc đỏ, mặt già mất hết, bộ dáng quê quá hóa giận.

Mắt cọp Lục Lâm Thiên trầm xuống lóe tia sáng lạnh:

- Lão già, mới rồi không dễ chịu đúng không? Còn có thứ khiến ngươi khó chịu hơn!

Mới rồi Lục Lâm Thiên ăn chút quả đắng chọc giận hắn, lúc này hắn đã hoàn toàn hiểu rõ thực lực của Bắc Cung Hùng.

Bắc Cung Hùng hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Cơ mặt xanh mét co giật, Bắc Cung Hùng không biết nên nói cái gì. Ba chiêu đã qua, Bắc Cung Hùng tự vả mình, nhưng lạnh lùng trong mắt lão đã đậm đặc đến cực độ.

Quanh thân hai người dâng lên chân khí, không gian lộ ra khe nứt đen ngòm, không khí giương cung bạt kiếm lan tràn. Ai đều cảm nhận được tiếp theo hai người sẽ công kích như bão tố sấm sét, sắp đánh thật.

- Hai người mạnh quá!

Cảm giác khí sát phạt trong sân bắn lên cao, đám g Bắc Cung gia tộc lòng thầm kinh thán. Không ai ngờ Lục Lâm Thiên có thể đối kháng với Đại trưởng lão đến mức này.

- Grao!

Không khí giương cung bạt kiếm, chỉ vài giây trong tiếng hổ gầm của Lục Lâm Thiên bùng nổ không khí căng thẳng.

Ong ong ong ong ong!

Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực vỗ, thân cọp gấp khúc làm thế nhào lên, mang theo uy áp kinh người xông hướng Bắc Cung Hùng.

Vù vù vù vù vù!

Áo giáp lục trên người Bắc Cung Hùng tỏa ánh sáng xanh chói lòa, vọt lên trên trời. Hai người cùng lúc vọt lên, tốc độ cực nhanh, không nhiều người thấy rõ Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Hùng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đa số người chỉ thấy hai cái bóng mơ hồ bắn ra, hai thân hình tựa thiên thạch đυ.ng chạm, vang tiếng nổ trầm đυ.c. Hai người chạm vào liền tách ra rồi lại đυ.ng mạnh vào nhau.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai người lại đυ.ng mạnh, chấn vỡ không gian, vầng sáng năng lượng chói mắt hóa thành hình cung khuếch tán, lại chạm vào rồi tách ra rồi thân thể đυ.ng mạnh vào nhau.

Không gian bị chấn vỡ rồi khép lại, khép lại chấn vỡ. Người thực lực cường đại mới thấy rõ. Mỗi lần là Lục Lâm Thiên công kích trước, tất cả công kích như liều mạng, hoàn toàn không để ý Đại trưởng lão Bắc Cung Hùng công kích, ăn miếng trả miếng, ai cũng không chịu thiệt.

Lần lượt va chạm, người xem tim đập chân run. Lục Lâm Thiên đang liều mạng, hoàn toàn là liều mạng tam lang. Loại công kích này khiến Bắc Cung Hùng không còn lựa chọn nào khác, dù công kích thế nào thì Lục Lâm Thiên toàn nhận hết, lão biết làm sao đây?

Tốc độ của Lục Lâm Thiên vốn nhanh vượt mức thêm vào Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, Bắc Cung Hùng đánh trúng hắn rồi muốn né công kích đến từ hắn là không thể nào. Lục Lâm Thiên đã chuẩn bị tâm lý một đổi một, sẽ không cho Bắc Cung Hùng có cơ hội trốn tránh.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bắc Cung Hùng kéo theo thuộc tính mộc dồi dào, quyền ấn trong tay có thuộc tính mộc dậm đặc bao bọc ầm ầm tung ra. Lục Lâm Thiên như hổ rình mồi, hoàn toàn không sợ. Vuốt cọp vung lên, năng lượng thiên địa tụ tập lại, cũng là một quyền ấn va chạm. Sóng không gian trước quyền ấn bị phá hủy, cưỡng ép đυ.ng vào người đối phương, va chạm rồi tách ra.

Hai người giơ tay nhấc chân năng lượng thiên địa tụ tập, giữa không trung gió nổi mây phun. Năng lượng thiên địa bàng bạc, hai người bị tác động trực tiếp. Khoảnh khắc Lục Lâm Thiên vừa mới bị đẩy lui, Bắc Cung Hùng chưa ổn định thân hình, cơ thể khổng lồ của hắn lại vỗ Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực rạch phá không gian vọt tới.

Bắc Cung Hùng bị buộc bất đắc dĩ chỉ đành trực tiếp công kích, mạnh mẽ va chạm nhau.

Trong tiếng động trầm đυ.c, vầng sáng đen quanh thân ai người bắn ra đường cong, không gian vỡ từng tấc. Cơ thể Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Hùng bắn ngược đập mạnh vào giữa quảng trường.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Đất rung núi chuyển, lực lượng trùng kích cuồng mãnh chân vỡ phá hủy toàn bộ quảng trường to lớn, lực lượng lan đến đài cao. Đài cao nứt rạn, đám người Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão buộc phải ra tay hợp sức bảo vệ đài cao không thì nó sẽ bị chấn nát.

Đá vụn bắn lên trời, đất rung núi chuyển, trời long đất lở. Hai bóng người lại lao ra khỏi đá vụn quảng trường, một lớn một nhỏ như mũi tên rời dây cung xẹt qua không gian kéo theo chuỗi tàn ảnh. Hai người lại va chạm.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Tiếng nổ trầm thấp, lực công kích của hai người va chạm cuồng mãnh, Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Hùng lại bị đẩy lui. Sau mười mấy lần liên tục đυ.ng độ. Lục Lâm Thiên càng chiến càng mạnh, rõ ràng Đại trưởng lão Bắc Cung Hùng đã có dấu hiệu yếu thế.

- Cách đánh của Lục Lâm Thiên là gì? Hoàn toàn là chiêu lưỡng bại câu thương, cách đánh tìm người liều mạng.

- Lực phòng ngự quá biếи tħái, Lục Lâm Thiên đang lợi dụng lực phòng ngự biếи tħái muốn kéo sụp Đại trưởng lão!

- Lực phòng ngự thế này ai đánh với tiểu tử Lục Lâm Thiên sẽ phải suy nghĩ kỹ.

- Lực phòng ngự biếи tħái thế này tại sao Lục Lâm Thiên không chịu Mộc Hoàng chi khí ảnh hưởng? Nếu bị Mộc Hoàng chi khí ảnh hưởng thì tuyệt đối không đánh lại Đại trưởng lão!

- Về lực phòng ngự dường như Đại trưởng lão không chịu nổi. Lục Lâm Thiên có thần khí bay, về tốc độ thì Đại trưởng lão hoàn toàn không chiếm lợi được, đã bị Lục Lâm Thiên ức chế.

Nhiều trưởng lão Bắc Cung gia tộc kinh thán, không ai ngờ cảnh này xuất hiện.

- Mau nhìn kìa, Đại trưởng lão ngày càng không chịu nổi. Lực phòng ngự của Lục Lâm Thiên biếи tħái quá khủng.

- Nguy rồi, Đại trưởng lão gặp rắc rối!

Bùm!

Trong tiếng kinh hán của mọi người, giữa không trung, với tiếng nổ kinh người, Lục Lâm Thiên vận dụng Linh Vũ quyết, quyền ấn giáng xuống đẩy lùi Bắc Cung Hùng. Công kích linh hồn tàn ảnh kinh người khiến Bắc Cung Hùng không kịp đề phòng đã bị ảnh hưởng.

Chương 2733: Bắt đầu chà đạp 2

Lục Lâm Thiên luyện hóa linh lực Linh Vũ giới Tả Sứ, đẳng cấp Linh Giả đã là hậu kỳ Linh Tôn bát trọng, linh hồn lực cường đại không phải tu vi vỉa cùng đẳng cấp sánh bằng. Công kích linh hồn kinh người của Lục Lâm Thiên làm Lục Lâm Thiên bị ảnh hưởng, người run rẩy.

- Hư Linh Huyễn Ấn!

- Thời Gian Thác Loạn!

- Long Ảnh Tí!

Ngay lúc này, Lục Lâm Thiên sẽ không bỏ qua cơ hội hiếm có. Lục Lâm Thiên cùng thi triển Linh Huyễn Ấn, Thời Gian Thác Loạn phối hợp tốc độ Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực chớp mắt đến trước mặt Bắc Cung Hùng. Nắm đâm móng vuốt phải to lớn vận dụng Long Ảnh Tí đập mạnh vào người Bắc Cung Hùng.

- Grao!

Long Ảnh Tí trút xuống lực lượng mạnh mẽ, áo giáp trên người Bắc Cung Hùng tối tăm, thân hình ngã xuống đất.

Bùm!

Bắc Cung Hùng rớt xuống đất, đất rung núi chuyển, đá vụn tung tóe, máu phun ra.

- Đây không phải là thật, sao Đại trưởng lão bị thương được?

- Bị hoa mắt sao?

Cảnh tượng này khiến người Bắc Cung gia tộc rung động, cảm giác khó tin.

- Khốn kiếp!

Trong mặt đất vỡ ná,t Bắc Cung Hùng vọt ra, toàn thân chật vật, khóe môi dính máu, tóc rối xù. Bắc Cung Hùng chưa từng chịu thiệt lớn như vậy, mới rồi đã luôn bực tức ai ngờ cuối cùng bị chà đạp.

Bắc Cung Hùng mới nhảy ra khe nứt mặt đất, lên tiếng càu nhàu thì một boáng người xuất hiện trước mặt lão.

- Bắc Cung Hùng, còn chưa xong, trò hay chỉ mới bắt đầu.

Một bóng người xuất hiện, giống y như bản thể Lục Lâm Thiên cùng với sát khí ngập trời khuếch tán. Sát khí làm không gian run rẩy.

Nhìn thân hình Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Hùng biến sắc mặt nói:

- Phân thân linh hồn!

Lúc trong Độc Cô gia tộc thì Bắc Cung Hùng đã thấy phân thân linh hồn kỳ dị này của Lục Lâm Thiên. Phân thân linh hồn lúc này mạnh hơn khi Bắc Cung Hùng thấy trong Độc Cô gia tộc nhiều.

- Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp!

- Ám Ma Phân Thân bí pháp!

Cùng lúc đó Lục Lâm Thiên thúc giục đại hồn anh xuất hiện, không chút ngừng lại kết ra thủ ấn kỳ dị. Năng lượng thiên địa hùng hồn vô hình tụ tập lại, vầng sáng trắng vô hình chói mắt khuếch tán. Đột nhiên sát khí ngập trời càng đậm.

Đại hồn anh một hơi vận dụng Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp đến đệ cửu chuyển. Lúc trước đại hồn anh trong Tử Vong Thâm Uyên đối phó đám người Thiên Nguyệt Tôn Giả sau khi vận dụng Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp thì khí thế đến đỉnh tôn giai bát trọng.

Sau khi nuốt linh hồn lực của Linh Vũ giới Tả Sứ, năm hồn anh Vi Sinh Ngũ Tổ thì khí thế đại hồn anh một hơi lên đến tôn giai cửu

trọng.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Người toàn bộ Bắc Cung gia tộc đều nhìn chằm chằm đại hồn anh, khí thế tăng vọt khiến lòng người run rẩy. Sát khí ngập trời quanh quẩn khiếp hồn người, ánh mắt Bắc Cung Kình Thương rung động.

Vận dụng Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, khí thế tăng lên đến tôn giai cửu trọng. Ánh sáng kỳ dị chợt lóe quanh thân đại hồn anh, một chỗi phân thân linh hồn với sát khí ngập trời chui ra. Tất cả phân thân linh hồn bộ dạng giống đại hồn anh như đúc, đều mang theo sát khí ngập trời.

Đại hồn anh thúc giục mười bốn phân thân linh hồn, cộng với bản thể đại hồn anh là mười lăm Lục Lâm Thiên đứng thẳng. Mỗi phân thân linh hồn tương đương hơi thở tu vi thực lực tôn giai cửu trọng, sát khí ngập trời khuếch tán, linh hồn lực hùng hồn dao động khiến không gian lung lay sắp sập.

Vốn đại hồn anh ở trong Tử Vong Thâm Uyên chỉ có thể thúc giục ra mười phân thân linh hồn, nhưng liên tục chiếm ích lợi, Linh Vũ giới Tả Sứ thêm vào Vi Sinh Ngũ Tổ tức là được hồn anh sáu cường giả tôn giai cửu trọng. Đại hồn anh được nhiều ích lợi, sau khi vận dụng Ám Ma Phân Thân bí pháp thì phân thân linh hồn lại tăng nhiều.

- Trời, sao Lục Lâm Thiên có thể vận dụng nhiều phân thân linh hồn quá vậy? Chuyện gì đây?

Nhìn đại hồn anh Lục Lâm Thiên thúc giục phân thân linh hồn, mọi người Bắc Cung Diễn Siêu xem đại hồn anh Lục Lâm Thiên cũng chỉ là phân thân linh hồn. Nhiều phân thân linh hồn như thế đủ khiến người giật mình mất bình tĩnh.

Lúc này nhiều phân thân linh hồn có sát khí ngập trời quanh quẩn, Bắc Cung Hùng bị rung động ngơ ngẩn. Dường như bây giờ Lục Lâm Thiên mới dốc hết sức ra, ban đầu hắn không hề dùng sức.

Mười lăm bóng người xuất hiện, thủ ấn trong tay đại hồn anh trong phút chốc kết ra, sát khí ngập trời, bước chân lướt qua. Nháy mắt không gian nổi lên dao động, mười lăm bóng người nhốt Bắc Cung Hùng vào giữa.

- Nguy rồi!

Trong khoảnh khắc này Bắc Cung Hùng có dự cảm không tốt, nhanh chóng thụt lùi nhưng dường như không kịp.

- Toái Hồn Sư Tử Hống!

Đại hồn anh dẫn đầu, mười lăm bóng người vừa bước ra, thủ ấn đã được kết. Năng lượng linh hồn phô thiên cái địa trong phút chốc khuếch tán. Giây lát trên mười lăm bóng người ngưng tụ ra hình người ảo to trăm thước, từng đợt uy nhiếp linh hồn đè ép không gian quanh ảo ảnh từng vệt khe nứt không gian đen ngòm sâu hút.

Mười lăm ảo ảnh lớn cùng há to mồm gầm lên:

- Grao!

Thanh âm như tiếng sư tử gầm, cuồng mãnh chấn văng sóng không gian. Sóng âm làm sóng không gian cuồn cuộn như sóng biển rít gào đυ.ng vỡ không gian.

Bắc Cung Hùng không có đường trốn, sóng âm công kích bao lấy Đại trưởng lão, toàn là công kích linh hồn.

Mười lăm công kích sóng âm như sư tử rống, tất cả người Bắc Cung gia tộc xung quanh chịu ảnh hưởng nhiều. Người thực lực thấp thì đỏ mặt tía tai, sóng âm công kích linh hồn không chỗ không ở, đóng thính giác cũng vô dụng.

- Cẩn thận!

Linh hồn bị công kích làm Bắc Cung Kình Thương hoàn toàn biến sắc mặt, lắc người như sao băng xuất hiện bên ngoài quảng trường. Thủ ấn thay đổi, ánh sáng lục trong tay tỏa sáng, ánh sáng đường cong che rợp trời bao phủ quảng trường ngăn cản sóng âm công kích linh hồn tiết ra ngoài, ảnh hưởng tử đệ Bắc Cung gia tộc.

- Grao!

Mời lăm công kích linh hồn, Toái Hồn Sư Tử hống là linh kỹ cao cấp địa giai, tuy lúc này đại hồn anh mới có khí thế tôn giai cửu trọng nhưng với mười lăm công kích linh hồn tuyệt đối là khủng bố không gì sánh được. Sóng âm công kích linh hồn như sóng thần cuồn cuộn trong biển dữ đè lên người Bắc Cung Hùng.

Biểu tình Bắc Cung Hùng trầm trọng hơn, Mộc Hoàng chi khí quanh người lan tràn che đậy không gian, cùng với chân khí phô thiên cái địa tụ tập thành một vầng sáng xanh ngăn cách sóng âm công kích linh hồn khủng bố bên ngoài.

Bản thể Lục Lâm Thiên không sợ Mộc Hoàng chi khí nhưng lúc này đại hồn anh bị ảnh hưởng chút ít. Trước Mộc Hoàng chi khí, công kích linh hồn bị ức chế suy yếu nhiều. Nhưng sắc mặt Bắc Cung Hùng càng lúc càng nhợt nhạt.

Bắc Cung Hùng quát khẽ:

- Mộc Hoàng Luân Hồi!

Tóc rối bay bay, một nửa tóc bạc một nửa tóc đen. Mộc Hoàng chi khí phô thiên cái địa tụ tập cùng với chân khí dâng lên. Cả không gian run rẩy, khí thế kinh người đè ép thiên địa. Chỉ trong khoảnh khắc ngắn ngủi, Mộc Hoàng chi khí, chân khí đậm đặc lấy Bắc Cung Hùng làm trung tâm hóa thành lỗ sâu không gian màu lục to lớn.

Vù vù vù vù vù!

Lỗ không gian như mở ra cánh cửa thời không, không gian xung quanh không còn sự sống, tai sáng cũng bị cắn nuốt. Năng lượng khủng bố dường như có thể ức chế công kích linh hồn của đại hồn anh, trong khoảnh khắc nuốt mười lăm sóng âm linh hồn vào lỗ sâu không thấy.

Chương 2734: Liên tục bị chà đạp

Mười lăm Toái Hồn Sư Tử Hống cùng thi triển cộng thêm thi triển Ám Ma Phân Thân bí pháp, Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp tiêu hao, đại hồn anh ăn không tiêu. Phân thân linh hồn trở về thân thể đại hồn anh, chính đại hồn anh biến thành luồng sáng chui vào trán thân cọp khổng lồ của Lục Lâm Thiên.

Tất cả chỉ diễn ra trong khoảnh khắc, không gian vừa bình tĩnh lại, Bắc Cung Hùng thụt lùi ra sau, phun gụm máu, mặt lại tái hơn.

Tất cả biến mất, Bắc Cung Kình Thương thu vè vòng phòng ngự, biểu tình ngạc nhiên nhảy trở lại chỗ ngồi.

Không gian vừa mới bình tĩnh trở lại thì thân cọp khổng lồ của Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt Bắc Cung Hùng:

- Bắc Cung Hùng, còn quà đi, nhận đi.

Trong khoảnh khắc này mắt Bắc Cung Hùng như phát hiện điều gì, nhìn chằm chằm thể năng lượng hiện ra trong bàn tay Lục Lâm Thiên. Năng lượng này rất yên tĩnh, rất huễn lệ.

Thể năng lượng này loáng thoáng có phượng hoàng bảy sắc, thú thể rùa rắn đen như mực, một hú ảnh Bạch Hổ ở trong đó. Không có bất cứ năng lượng nào dao động, loại yên lặng lạ thường này làm Bắc Cung Hùng hoàn toàn biến sắc mặt.

Mắt Lục Lâm Thiên lộ ý cười, tay vung Chu Tước Huyền Vũ Bạch Hổ quyết. Một vòng khe nứt không gian đen ngòm mỏng manh không thể phát hiện đẩy ra. Trong cặp mắt kinh sợ của Bắc Cung Hùng, thể năng lượng đón gió biến to, trong khoảnh khắc thể tích lên cỡ ngàn thước như mặt trời mọc hướng đông bao phủ Bắc Cung Hùng.

- Nguy rồi!

Bắc Cung Hùng muốn thụt lùi nhưng đã muộn, Đại trưởng lão bối rối, quanh thân tỏa vầng sáng năng lượng chân khí thuộc tính mộc, biểu tình cực kỳ khó xem.

- Đại trưởng lão lại gặp rắc rối!

- Lục Lâm Thiên rất biến thái, đây chính là ưu thế linh vũ song tu sao?

Nhìn cảnh tượng trên quảng trường, nhiều cường giả Bắc Cung gia tộc mơ hồ linh cảm không may. Lúc này Đại trưởng lão đang bị Lục Lâm Thiên chà đạp, liên tiếp bị thương.

Khi Bắc Cung Hùng vừa mới bày ra thủ đoạn phòng ngự thì cả không gian run nhẹ. Lục Lâm Thiên vận dụng Chu Tước Huyền Vũ Bạch Hổ tam thần quyết, trong phút chốc biến thành biển lửa ngập trời, sóng nước ngập trời, vòi rồng bão tố thực chất hóa. Ba lực lượng kinh khủng đuạng mạnh vào vòng phòng ngự mà Bắc Cung Hùng bày ra.

Bùm!

Trên bầu trời vang tiếng nổ, thanh âm nhức óc như sấm sét khiến màng tai mọi người ù vang. Sóng âm khủng bố này khiến đầu đau như búa bổ.

Kình khí khủng bố bắn tung trên bầu trời, dọc đường đi không gian rạn vỡ. Kình khí chấn vỡ từng khe nứt hư không đen ngòm như muốn kết nối với thiên địa. Trong không gian nhanh chóng khuếch tán từng vòng sóng ongự đen thui.

Răng rắc!

Kình khí khủng bố, Bắc Cung Hùng bày phòng ngự lung lay sắp vỡ nhưng cuối cùng kiên cường đứng vững.

Khi mọi thứ trở lại bình thường, cương quyển phòng ngự của Bắc Cung Kình Thương khó thể chống đỡ.

Cộp cộp cộp!

Cương quyển phòng ngự thu về, Bắc Cung Hùng lảo đảo bị đẩy lùi, mỗi lùi một bước là mặt đất nứt ra. Bắc Cung Hùng ổn định thân hình lại, miệng phun ngụm máu.

- Phụt!

Bắc Cung Hùng hộc máu, mắt nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên. Đôi mắt Bắc Cung Hùng đầy phức tạp, có tức giận, kinh sợ, giật mình, lạnh lùng.

Quảng trường yên lặng, nhìn thân cọp khổng lồ của Lục Lâm Thiên và thân hình Bắc Cung Hùng. Quảng trường rộng lớn lặng ngắt như tờ, đối chiến thế này khiến người chìm trong rung động khó thể lấy lại tinh thần. Người thực lực thấp chút xoe tròn mắt.

Càng khiến người rung động là tử đệ Bắc Cung gia tộc không ngờ Đại trưởng lão bị Lục Lâm Thiên chà đạp, khiến người không tưởng tượng nổi.

Tất cả trưởng lão, đám người Bắc Cung Diễn Siêu vẻ mặt giật mình. Ai mà ngờ kết quả sẽ như vậy? Đường đường là Đại trưởng lão Bắc Cung gia tộc nhưng bị Lục Lâm Thiên chà đạp.

Không biết Tam trưởng lão bị hoảng hồn hay lo lắng mình lõa chạy mà người mềm nhũn ngồi xuống ghế. Cơ mặt Tam trưởng lão không ngừng co giật, mặt lúc xanh lúc đỏ.

Tất cả cường giả trẻ đoàn Mộc Hoàng kin thán:

- Mạnh quá!

Hèn gì thống soái không cho bọn họ đi kiếm chuyện với Lục Lâm Thiên, xem tình huống hiện tại thì nguyên đoàn Mộc Hoàng muốn kiếm chuyện với Lục Lâm Thiên sẽ có kết quả rất rõ ràng.

Cực Lạc Tam Quỷ xoa tay, tim đập nhanh:

- Nhị thiếu gia giỏi quá!

Cuộc chiến này khiến bọn họ biết thực lực của nhị thiếu gia cường đại đến mức nào.

Bắc Cung Hùng nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm, mắt lóe tia sáng lạnh hấp háy:

- Lục Lâm Thiên, đã lâu như vậy ngươi là người thứ nhất khiến ta dùng lá bài cuối cùng, ngươi nên tự hào đi.

Lục Lâm Thiên nói:

- Vậy sao? Sợ là lá bài của ngươi cũng vô dụng.

Lòng Lục Lâm Thiên thầm cảnh giác, rốt cuộc Bắc Cung Hùng sắp sử dụng lá bài cuối cùng.

Lục Lâm Thiên không hề thấy lạ, làm Đại trưởng lão Bắc Cung gia tộc trên người không có bài tẩy mới kỳ. Nhưng không biết là lá bài thế nào? Lá bài tẩy của Bắc Cung Hùng cường đại tới đâu? Hắn có thể đối kháng lại không?

Mới rồi Lục Lâm Thiên bắt chặt cơ hội ra một chuỗi công kích, hắn biết mình chiếm ưu hế nhưng trong lòng không chút nào dám khinh thường. Lục Lâm Thiên chiếm ưu thế nhưng hắn biết bàn về thực lực thì kém hơn Bắc Cung Hùng một chút. Hiện tại Lục Lâm Thiên chỉ dựa vào mỗi lực phòng ngự cường đại phối hợp công kích linh hồn, các thủ đoạn khấc cộng thêm không bị Mộc Hoàng chi khí ảnh hưởng mới đề Bắc Cung Hùng dưới cơ.

Hiện tại Bắc Cung Hùng sắp dùng lá bài tẩy, Lục Lâm Thiên cần cảnh giác lên, dù hiện tại hắn cũng chưa dốc hết sức ra.

- Đại trưởng lão sắp dùng lá bài tẩy cuối cùng kia sao?

- Không ngờ Đại trưởng lão bị Lục Lâm Thiên dồn đến mức này, sắp phải dùng lá bài tẩy.

- Có khi nào lát nữa lớn chuyện không? Đại trưởng lão sử dụng lá bài tẩy cuối cùng thì uy lực đó không tầm thường.

Nhiều trưởng lão, các cường giả hộ pháp bàn tán, nhiều người đều biết uy lực khủng bố lá bài tẩy của Đại trưởng lão.

Bắc Cung Diễn Siêu biểu tình lo âu nói với Bắc Cung Kình Thương:

- Tộc trưởng, Đại trưởng lão sắp dùng lá bài tẩy, có nên dừng lại trong chừng mực?

Bắc Cung Kình Thương mắt lóe tia sáng, khẽ thở dài:

- Đã đến mức này nếu không hoàn toàn phân ra thắng thua thì hai người họ sẽ không dừng tay.

- Phù.

Không gian hoàn toàn yên tĩnh, yên lặng đến mức nghe tiếng hít thở của Bắc Cung Hùng. Đại trưởng lão liếc Lục Lâm Thiên, thủ ấn bắt đầu di chuyển.

Vù vù vù vù vù!

Trong tay Bắc Cung Hùng kết ra thủ ấn, hơi thở năng lượng thiên địa thuộc tính mộc hùng hồn bắt đầu khuếch tán. Hơi thở này mang theo Mộc Hoàng chi khí đè ép không gian, trong khoảnh khắc ngưng tụ giữa không trung. Cả bầu trời gió nổi mây phun khiến người cảm giác lòng run rẩy, chân khí trong người bị ảnh hưởng, cảm giác đông lại.

Vù vù vù vù vù!

Lúc này hơi thở hùng hồn khuếch tán, bốn phía có nhiều tử đệ Bắc Cung gia tộc người run rẩy, dường như bị lôi kéo. Người tu vi thực lực thấp một chút thì mặt tái nhượt.

Ánh mắt Bắc Cung Hùng bình tĩnh lại, trong giây lát đã kết xong thủ ấn rườm rà. Khí thế hùng hồn quanh thân Bắc Cung Hùng khuếch tán, vết thương trên người dường như đã biến mất. Vết thương khá nặng trên người Bắc Cung Hùng đang nhanh chóng phục hồi lại.

Chương 2735: Tử Vực Không Gian

Vù vù vù vù vù!

Vết thương trên người Bắc Cung Hùng khép lại, cũng tỏa ánh sáng lục chói lòa. Đây là ánh sáng màu xanh lục, mang theo Mộc Hoàng chi khí dồi dào đến tột độ. Bản thân Bắc Cung Hùng làm trung tâm, từng đợt chân khí tuôn ồ ạt ra khỏi người. Không gian gió nổi mây phun, tối tăm che đậy bầu trời như là hắc ám trước khi bình minh đến.

Răng rắc!

Quanh quảng trường, rất nhiều tử đệ Bắc Cung gia tộc chọi uy áp người mềm nhũn, mặt đỏ hồng quỳ dưới đất. Uy áp to lớn khiến bọn họ không thể chống cự.

- Uy áp mạnh quá.

Lục Lâm Thiên hơi biến sắc mặt, hơi thở quanh thân Bắc Cung Hùng khiến thuộc tính kim trong người hắn dù khuếch tán vẫn bị ức chế đôi chút. Lực lượng áp chế mạnh mẽ vô hình trung từng đợt sóng lan tràn ra, uy năng kinh người như muốn nuốt Lục Lâm Thiên thành mảnh nhỏ.

Ánh sáng lục bừnglên trên quảng trường, đè ép không gian kêu răng rắc. Cả không gian lặng lẽ rung rinh, mặt đất lắc lư.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất rung rinh, đất rung núi chuyển, ngọn núi quanh quảng trường to lớn cũng run theo. Trong thời gian ngắn dường như nguyên Bắc Cung gia tộc đều run rẩy, Mộc Hoàng chi khí dâng lên. Không gian rung động, khí thế kinh người đè ép thiên địa.

Mắt cọp của Lục Lâm Thiên con rút:

- Uy năng như vậy chẳng lẽ là vũ kỹ thiên giai?

Khí thế trên người Bắc Cung Hùng đã tới trình độ khủng bố, Đại trưởng lão sắp dùng thủ đoạn tuyệt đối không phải vũ kỹ bình thường. Với uy năng thế này lòng Lục Lâm Thiên cảm giác nguy hiểm, uy năng làm linh hồn hắn run rẩy.

Xoẹt!

Giờ phút này Lục Lâm Thiên không dám khinh thường, lòng máy động, chân khí liên tục vận chuyển trong người.

- Tiểu tử, có thể làm ta dốc hết sức thì ngươi đủ tự hào. Ta biết ngươi cũng có vũ kỹ thiên giai, để xem vũ kỹ thiê ngaii của ngươi có thể đói kháng lại vũ kỹ thiên giai của Bắc Cung gia tộc ta?

Mái tóc dài trăng đen bay rối, khuôn mặt già nua xanh mét. Thủ ấn lại thay đổi, ánh sáng xanh chói lòa, không gian không ngừng rung động, năng lượng thuộc tính mộc bàng bạc đã đến mức độ không thể ức chế.

Bắc Cung Hùng lần nữa hét to:

- Tử Vực Không Gian!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong khoảnh khắc đất đai ầm vang, cả không gian như sống lại. Năng lượng bàng bạc xé rách không gian, mặt đất nứt ra. Lúc này lấy Bắc Cung Hùng làm trung tâm, năng lượng bàng bạc tụ tập như vòng xoáy thành tiếng năng lượng rít gào đinh tai nhức óc quanh quẩn trên bầu trời quảng trường.

Năng lượng phô thiên cái địa run rẩy, cuối cùng trong các cặp mắt giật mình của người Bắc Cung gia tộc, lốc xoáy năng lượng ngưng tụ thành bình chướng không gian màu xanh lực che rợp trời bốn phía quảng trường. Bình chướng không gian bao phủ toàn quảng trường đè ép Lục Lâm Thiên vào, sức sông trong không gian bị đông lại tan biến.

Bình chướng không gian bao phủ không gian, trừ số ít mấy chục người ra toàn bộ người đều bị ức chế, quỳ gối xuống đất. Uy nhïếp kinh người đến từ huộc tính huyết mạch, linh hồn, không thể đối kháng.

- Tử Vực Không Gian, Đại trưởng lão tu luyện thành vũ kỹ thiên giai, tuyệt chiêu của tiền bối Bắc Cung gia tộc ta lĩnh ngộ ra.

- Thúc đẩy Tử Vực Không Gian có thể phát huy Bắc Cung gia tộc ta đến mức tận cùng!

- Trong Tử Vực Không Gian có thể làm mọi sự sống mất đi, đất đai khô, cây cối héo tàn, đối thủ tiêu hao hết linh lực chân khí. Đại trưởng lão vận dụng Tử Vực Không Gian, chuẩn đế bên ngoài mà gặp phải chỉ có nước chạy trốn.

- Dù Lục Lâm Thiên mạnh cách mấy cũng không thể chống đỡ được. Lục Lâm Thiên chỉ mạnh lực phòng ngự, nhưng Tử Vực Không Gian của Đại trưởng lão không phải trực tiếp công kích thân thể mà là xóa bỏ tất cả sự sống. Lực phòng ngự bản thể mạnh cách mấy cũng vô dụng.

Trên đài cao, từng cặp mắt nhìn chằm chằm trên quảng trường. Với Tử Vực Không Gian của Đại trưởng lão thì Lục Lâm Thiên có thể đối kháng lại sao?

Xung quanh quảng trường, tất cả người Bắc Cung gia tộc đều quỳ gối xuống đất, Mộc Hoàng chi khí khủng bố khiến bọn họ khó đối kháng được.

Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư hoàn toàn biến sắc mặt nói:

- Mạnh quá, công kích này rất kỳ dị.

Bốn người ở mép quảng trường lúc này khí thế khủng bố, yêu nguyên chân khí trong người họ bỗng dưng nhanh chóng xói mòn, khó thể ngăn cản.

Lệ Quỷ nhanh chóng thụt lùi:

- Nhị thiếu gia còn đối kháng lại lực công kích quái dị này được

không?

Lực công kích này hết sức kỳ dị, tiêu hao chân khí trong người. Đây là dư âm đã làm Lệ Quỷ khó đối kháng lại, lúc này nhị thiếu gia ở trong phạm vi công kích chủ yếu nhất, có thể tưởng tượng hắn chịu ảnh hưởng cỡ nào.

- Lực công kích thật kỳ dị.

Trong bình chướng không gian, biểu tình Lục Lâm Thiên trầm trọng. Cả không gian gió nổi mây phun lung lay sắp sụp, lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác mình sắp nghẹt thở. Trong không gian không còn sự sống gì, hoàn toàn là năng lượng hủy diệt.

Trong không gian tràn ngập Mộc Hoàng chi khí đậm đặc với lực công kích quái dị, sự sống mất đi, đất đai khô héo. Không gian nứt rạn như héo tàn, chân khí trong người Lục Lâm Thiên bị xóa bỏ.

Vèo!

Lục Lâm Thiên vận chuyển thuộc tính kim trong người, hiện tại khó thể đối kháng lại lực lượng này. Ánh mắt Lục Lâm Thiên vô cùng trầm trọng, cả không gian như mãnh thú luôn nuốt trời, liêm iên bất tận muốn xóa bỏ sự sống của hắn rồi nuốt thành tro tàn.

Bắc Cung Diễn Siêu ở ghế trên ánh mắt nghiêm trọng, nhỏ giọng nói:

- Dường như Lục Lâm Thiên khó thể chống đỡ. Tử Vực Không Gian quá mạnh, phối hợp Mộc Hoàng chi khí thì người khó mà trốn thoát.

Bắc Cung Diễn Siêu rất rõ ràng uy lực Tử Vực Không Gian, người ngoài không thể đối kháng nổi, chuẩn đế cũng không được.

Bắc Cung Kình Thương mắt lóe tia sáng nói:

- Có thể khiến Đại trưởng lão xuất động át chủ bài cuối cùng, Lục Lâm Thiên là người mạnh nhất trong thế hệ trẻ vạn năm qua, không có người thứ hai.

Bắc Cung Kình Thương rất rõ ràng uy lực của Tử Vực Không Gian, vũ kỹ thiên giai của Bắc Cung gia tộc, người bình thường khó thể chống đỡ. Tới bây giờ thì Bắc Cung Kình Thương bắt đầu thấy lo.

Trong không gian bình chướng xanh lục, mặt Lục Lâm Thiên tái nhượt nhưng mắt lóe ý cười lạnh:

- Đúng là mạnh thật, chuẩn đế bình thường khó thể chống lại.

Đột nhiên ánh sáng vàng khuếch tán từ người Lục Lâm Thiên, thân cọp khổng lồ đứng thẳng trước mắt bao người.

- Khí thế trên người Lục Lâm Thiên đột nhiên cường đại lên.

Trước bao cặp mắt ngạc nhiên, thân cọp đứng thẳng, toàn thân Lục Lâm Thiên toát ra khí thế khiến người sợ hãi.

- Đây là vũ kỹ thiên giai của Độc Cô gia tộc sao? Mạnh thật.

Mắt cọp nhìn chằm chằm bốn phía, không gian mất đi sự sống, quảng trường to lớn khô héo nứt rạn, nền đá thành tro bụi, không gian nứt vỡ, sóng không gian hóa thành mảnh nhỏ bụi phấn, không gian hóa hư không.

Giữa không trung tựa như hắc ám trước bình minh, gió mây vần vũ, chỉ có năng lượng kỳ dị hùng hồn không ngừng phá hủy không gian ập hướng Lục Lâm Thiên.

- Grao!

Đột nhiên vuốt cọp đập mạnh xuống đất, mặt đất đã hóa tro tàn liền lún xuống cái hố to, tro bụi bay đầy. Lục Lâm Thiên phát ra tiếng cọp gầm điếc tai bắn lên trời, tiếng gầm cuồn cuộn quanh quẩn trong không gian.

Chương 2736: Cuộc chiến thiên giia

Miệng cọp to phát ra giọng Lục Lâm Thiên:

- Thủy sinh mộc, mộc sinh hỏa, hỏa sinh thổ, Thì Không Lao Ngục!

Đôi mắt cọp bắn ra tia sáng như thực chất hóa lên tận trời. Đằng trước thân cọp của Lục Lâm Thiên, Thì Không Lao Ngục mãi chưa thi triển thuộc tính thể uy năng gấp tám lần lại khuếch tán trong không trung.

Thì Không Lao Ngục uy năng gấp tám lần khuếch tán lấy thân cọp Lục Lâm Thiên làm trung tâm bắn lên trời. Toàn không gian lung lay sắp sụp, năng lượng thuộc tính thổ bàng bạc lăng không tụ tập lại. Ánh sáng vàng rực rỡ, không gian như đọng lại bao phủ bài xích không gian trong phạm vi mấy ngàn thước giằng co với bình chướng xanh lục.

Lục Lâm Thiên thi triển Thì Không Lao Ngục thuộc tính thổ gấp tám lần giằng co với bình chướng không gian xanh lục bốn phía, nhưng Thì Không Lao Ngục thuộc tính thổ bị bình chướng không gian xanh lục từ bốn phương tám hướng bao vào trong. Bình chướng không gian xanh lục bao phủ toàn bộ không gian như che khuất bầu trời.

Cứ thế giằng co, Thì Không Lao Ngục thuộc tính thổ chỉ giữ được thời gian ngắn ngủi rồi nhanh chóng bị đẩy lùi. Không gian mấy ngàn thước từ bốn phương tám hướng bị cắn nuốt. Trong không gian kỳ dị này Thì Không Lao Ngục uy năng gấp tám lần cũng bị ức chế.

Không gian thuộc tính thổ uy năng gấp tám lần bị cắn uốt đè ép liên tục bị đẩy lùi. Với lực lượng không gian quái dị, Thì Không Lao Ngục bị xóa sổ từng tấc, vô tình bị ức chế.

Mặt Bắc Cung Hùng lạnh lùng cười to bảo:

- Lục Lâm Thiên, đây là vũ kỹ thiên giai của ngươi sao? Vô dụng, trong Tử Vực Không Gian thì tất cả đèu uổng công. Lực phòng ngự của ngươi không đem lại tác dụng gì, vũ kỹ thiên giai Bắc Cung gia tộc thì sao ngươi so sánh được?

Năng lượng thuộc tính mộc rót vào Tử Vực Không Gian hùng hồn, không gian bình chướng xanh lục bốn phía đè chặt trên Thì Không Lao Ngục của Lục Lâm Thiên, liên tục phá hủy.

Áp lực như thế khiến Thì Không Lao Ngục vận dụng Thì Không Lao Ngục kêu răng rắc sắp tan vỡ.

Thân cọp ngẩng đầu gầm rống:

- Vậy sao? Thế thì lại thử xem, là vũ kỹ thiên giai của ngươi mạnh hay Thì Không Lao Ngục của ta mạnh?

Giọng Lục Lâm Thiên cuồn cuộn vang vọng trên chân trời như tiếng sấm ầm ầm, khiến người nghe lỗ tai ù đặc.

Trong Thì Không Lao Ngục liên tục bị đẩy lùi, thân cọp Lục Lâm Thiên lại giẫm mặt đất. Đất đai rung rinh, vuốt cọp kết ra thủ ấn kỳ dị. Chân khí bàng bạc chảy xuốt như nước lũ trong kinh mạch thân cọp, uy lực mạnh hơn lúc vận dụng ở trạng thái bản thể.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

- Thủy sinh mộc, mộc sinh hỏa, hỏa sinh thổ, thổ sinh kim.

Giây lát thân cọp Lục Lâm Thiên mọc đầy vảy màu xanh, từng tia sáng vàng bắn ra ngoài. Ánh sáng vàng tụ tập lại ngưng tụ thành một cột sáng màu bạc kim hùng hồn như mặt trời dâng lên cao, hơi thở kỳ dị khuếch tán trên chân trời quảng trường.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ánh sáng vàng phóng lên cao bị bình chướng không gian màu xanh bao bọc, nhưng không hiểu sao bình chướng xanh bị xuyên thủng cái lỗ to sâu, không thể ngăn cản ánh sáng vàng bắn lên trời.

Thân cọp Lục Lâm Thiên phát ra ánh sáng vàng như mặt trời chiếu rọi, ánh sáng vàng lấp lánh, uy áp xa lạ hùng hồn giáng xuống mặt đất.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thiên địa chấn động càng lúc càng kịch liệt, mọi người dễ đàng cảm giác ra năng lượng ánh sáng vàng đầy trời lôi kéo, nguyên Bắc Cung gia tộc, tất cả núi non lung lay, động đát.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trên bầu trời, từng tiếng sấm sét vang vọng. Không gian vốn đã là gió nổi mây phun lại tuôn ra mây đen dày đặc đè xuống, không gian run rẩy xen lẫn sấm chớp ầm ầm.

Thoáng chốc trong không gian phong vân biến đổi, ánh sáng vàng chiếu rọi từ trên cao trút xuống chiếu trong thiên địa này. Ánh sáng vàng lấp lánh, hơi thở xa lạ vô cùng vô tận lan tràn, khí thế sắc bén tiêu sát.

Năng lượng ánh sáng vàng đậm đặc không ngừng thẩm thấu trong thiên địa, liên tục tràn vào thân cọp. Lục Lâm Thiên ngẩng đầu đứng thẳng, toàn thân tỏa ánh sáng vàng. Tất cả người Bắc Cung gia tộc ngạc nhiên nhìn, cực kỳ rung động.

Với ánh sáng vàng, hơi thở năng lượng thuộc tính sắc bén bá đạo khuếch tán làm tất cả người Bắc Cung gia tộc phập phồng lo sợ. Vô hình trung Mộc Hoàng chi khí trong người như chịu áp chế kỳ dị.

- Thuộc tính mới là đây, đó là thuộc tính mới mà Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ!

- Thuộc tính thứ sáu, thuộc tính mới. Trừ mộc thủy hỏa thổ phong ra nhân loại lĩnh ngộ thuộc tính thứ sáu.

- Là thuộc tính mới,Lục Lâm Thiên thật sự lĩnh ngộ ra thuộc tính mới. Lúc trước Bắc Cung gia tộc lão tổ ta cũng lĩnh ngộ ra thuộc tính mộc mới đặt chân lên lục đại hoàng tộc.

Nhìn cảnh tượng này, cảm nhận khí thế thuộc tính sắc bén bá đạo quanh thân Lục Lâm Thiên, các cường giả Bắc Cung gia tộc nhìn trân trối vai giây rồi trợn mắt há hốc mồm. Ai nấy nhiền chằm chằm thuộc tính mới màu vàng trên người Lục Lâm Thiên lơ lửng trên cao.

Toàn bộ trưởng lão Bắc Cung gia tộc đột nhiên đứng dậy, ánh mắt mọi người có rung động, hâm mộ, ghen tỵ, vô hình trung sợ hãi. Thuộc tính mới của Lục Lâm Thiên cường đại có thể ức chế Mộc Hoàng chi khí, khiến bọn họ bỗng dưng bị ức chế.

Với khí thế tiêu sát sắc bén, người thực lực thấp trong Bắc Cung gia tộc toàn thân run rẩy, máu sôi sục, linh hồn run run. Cảm giác tim đập nhanh, chân khí, Mộc Hoàng chi khí trong người bị ức chế hoàn toàn, như gặp phải thiên địch.

Bắc Cung Kình Thương run lẩy bẩy:

- Đây là thuộc tính mới sao?

Bắc Cung Kình Thương không thể giữ bình tĩnh được nữa, thuộc tính thiên địa mới! Bắc Cung Kình Thương biết điều này đại biểu cho cái gì, chỉ cần đại thành thuộc tính mới thì trên đời này sẽ thêm một hoàng tộc.

Trong không gian này, hiện tại khí thế sắc bén tiêu sát như mãnh hổ thức tỉnh bắn ra từ người Lục Lâm Thiên. Bình chướng không gian màu xanh lục quanh không gian run rẩy, vô hình trung chịu ảnh hưởng, không thể tạo thành uy áp với Lục Lâm Thiên được nữa.

Trong không gian, năng lượng thuộc tính kim liên miên bất tận tụ tập lại. Thì Không Lao Ngục uy năng gấp tám lần thoáng chốc lên gấp mười sáu lần, bên ngoài Thì Không Lao Ngục thuộc tính kim mới diện tích đã rộng cỡ không gian vạn thước. Ánh sáng bao phủ vạn thước che đậy ánh sáng vàng trong thiên hạ lấp lánh sáng. Bên ngoài không gian vạn thước, mép không gian tan vỡ.

Trong phút chốc náo động như thể thiên địa xao động, năng lượng thuộc tính thổ dày nặng biến mất. Trên bầu trời, ánh sáng vàng chói mắt bao phủ quảng trường, trong Thì Không Lao Ngục thuộc tính kim ánh sáng vàng rực rỡ khuếch tán. Uy năng sắc bén sát phạt mang theo khí thế cực kỳ bá đạo càn quét thiên địa.

Dưới Thì Không Lao Ngục uy năng gấp mười sấu lần, toàn thân Bắc Cung Hùng run rẩy, Đại trưởng lão cảm giác Tử Vực Không Gian mình vận chuyển bị ức chế. Năng lượng tiêu sát sắc bén kinh khủng này như có thể trực tiếp áp chế Mộc Hoàng chi khí, chân khía thuộc tính mộc của Bắc Cung Hùng. Về thực lực thì rõ ràng uy năng Tử Vực Không Gian của Bắc Cung Hùng mạnh hơn nhiều, nhưng bỗng dưng bị ức chế tuyệt đối, làm Đại trưởng lão không cách nào vận dụng thực lực vốn có.

Chương 2737: Thật sự khắc chế 1

Trên quảng trường, Thì Không Lao Ngục thuộc tính kim giằng co với bình chướng không gian màu xanh lục, có dấu hiệu chuyển bại thành thắng. Quanh thân cọp khổng lồ của Lục Lâm Thiên hiện ra, bốn phía gió nổi mây phun, sau lưng hắn sấm chớp đì đùng tựa như thần tích.

Đôi mắt cọp bắn ra tia sáng vàng thực chất hóa lóe tia sáng lạnh, hét to:

- Phá cho ta!

Tiếng quát dứt, thân cọp khổng lồ của Lục Lâm Thiên vươn ra móng vuốt phải xa xa vỗ một cái. Không gian bên trên Thì Không Lao Ngục thuộc tính kim khủng bố vạn thước đột nhiên có một thủ ấn to lớn lấp lánh ánh sáng vàng xé gió bay ra.

Ánh sáng vàng rực rỡ, thủ ấn to lớn tựa phật thủ. Không gian bốn phía vỡ từng tấc khó thể phục hồi. Không gian rung động, thủ ấn trực tiếp vỗ vào bình chướng không gian màu xanh lục trước mặt Lục Lâm Thiên.

Răng rắc!

Ánh sáng vàng thủ ấn vỗ xuống, dọc đường đi lộ ra hư không đen ngòm giáng mạnh xuống bình chướng không gian xanh lục làm bình chướng hõm xuống như đè mạnh bong bóng to. Sóng không gian vặn vẹo đè ép thành cục nhưng còn kiên trì được.

Cùng lúc dó, trên thủ ấn màu vàng, ánh sáng vàng khuếch tán trút xuống bình chướng không gian. Bình chướng không gian như bị kí©ɧ ŧɧí©ɧ hoặc gặp thiên địch, nó co rút lại.

85e

Chỉ chớp mắt ngắn ngủi, bình chướng màu xanh không kiên trì nổi. Thủ ấn ánh sáng vàng dồn ép bình chướng nổ tung, thủ ấn vàng bị tạc vỡ thành mảnh vụn.

Bắc Cung Kình Thương biến sắc mặt hét to một tiếng:

- Tất cả trưởng lão mau ra tay bảo vệ bốn phía!

Bắc Cung Kình Thương đã biến mất tại chỗ. Các trưởng lão đang trợn mắt há hốc mồm, nghe Bắc Cung Kình Thương hét to thì biểu tình giật mình, biến mất lao hướng mép quảng trường.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Các trưởng lão cùng hành động, xuất hiện ở bốn phía quảng trường to lớn, nhanh chóng kết thủ ấn. Tay các trưởng lão Bắc Cung gia tộc tuôn chân khí ra tụ thành các màn sáng, trong khoảnh khắc bốn phía quảng trường bị che lại.

Bắc Cung Ngọc, nhiều cường giả đoàn Mộc Hoàng cũng góp sức bảo vệ nhiều tử đệ trong tộc.

Trên quảng trường, năng lượng khủng bố khuếch tán tựa như vòm sáng bao phủ, khoảnh khắc tràn ngập phạm vi khoảng vạn thước. Trên bầu trời lộ ra lỗ đen hư không to lớn, không gian xung quanh điên cuồng vỡ tan từng tấc. Sóng năng lượng bạo động như thực chất đè mạnh lên người Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Hùng.

Dư âm kình khí, mép quảng trường có nhiều trưởng lão Bắc Cung gia tộc thực lực hơi kém chút bị va chạm mặt tái nhượt, nhưng khi tất cả trưởng lão ra tay bảo vệ bốn phía quảng trường lại, không thì e rằng không biết bao nhiêu người gặp tai bay vạ gió.

Nhìn năng lượng khủng bố ập đến, các cường giả Bắc Cung gia tộc đứng ngâyn hư phỗng.

- Phụt!

Trong không gian hỗn loan, lực lượng kinh người trùng kích ập đến, Bắc Cung Hùng và Lục Lâm Thiên cùng hộc máu lảo đảo lùi liên tục.

Thân cọp thụt lùi, Lục Lâm Thiên đứng thẳng tứ chi chấm đất, mắt ủ rũ:

- Grao!

Lục Lâm Thiên đang đà trượt chân sau giẫm đất làm thế nhào lên, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực sau lưng phát ra tiếng sấm sét, cơ thể lại nhào lên.

Vù vù vù vù vù!

Cùng lúc đó, Thì Không Lao Ngục thuộc tính kim trong khoảnh khắc biến mất vào thủ ấn màu vàng. Không trung gió mây vần vũ lại sáng sủa lên.

Cả không gian tất cả từ từ bình tĩnh, thân hình Bắc Cung Hùng còn đang lảo đảo bị đẩy lùi, mỗi lùi một bước là mặt đất nứt ra cái khe.

- Grao!

Trong không trung, thân cọp khổng lồ của Lục Lâm Thiên lại xuất hiện, tiếng rồng ngâm vang lên khiến nhiều người tinh thần rung động. Ánh mắt mọi người nhìn chằm chằm, trong vuốt cọp to của Lục Lâm Thiên cầm thanh đại đao màu đỏ, lưỡi đao độ cong u nhã chĩa ên, thân đao tràn ngập màu đỏ máu tràn ngập sát khí.

Lục Lâm Thiên cầm Huyết Lục, vuốt cọp cầm Huyết Lục biến to gấp mấy chục lần, trong ánh sáng vàng lấp lánh khí thế khiến người run sợ.

Lục Lâm Thiên quát to:

- Duệ Kim Hồn Đao!

Thoáng chốc ánh sáng vàng bừng lên, Huyết Lục vạch đường cong huyền ảo. Lục Lâm Thiên giơ đao chém xuống Bắc Cung Hùng.

Một luồng đao quang mang theo khí tiêu sát hùng hồn, đao quang màu vàng kèm theo tiếng nổ cực kỳ chói tai nhanh như tia chớp rạch phá không gian. Nơi đao quang xẹt qua sóng không gian trực tiếp hóa thành tro tàn lộ ra khe nứta không gian dài.

- Đao kỹ mạnh quá!

Đao kia khiến nhiều cặp mắt kinh thán. Thanh thế nhát đao của Lục Lâm Thiên đã đến mức độ khủng bố thế này, dưới đao kia chứa linh hồn lực không chỗ không ở.

Bắc Cung Hùng lảo đảo rút lui vừa mới ổn định thân hình giờ cảm giác sâu sắc hơn sự khủng bố của nhát đao đó.

Khí thế lặng lẽ tiêu sát từ thanh đao làm lòng Bắc Cung Hùng run sợ, năng lượng quái dị giống như vũ kỹ thiên giai vừa rồi, có thể vô hình trung trực tiếp khắc chế Bắc Cung Hùng. Còn kèm theo linh hồn lực hùng hồn ập đến khiến Bắc Cung Hùng bị ức chế gắt gao, uy năng đao kỹ này rất gần với vũ kỹ thiên giai.

Vù vù vù vù vù!

Trước đao quang ánh sáng vàng lấp lánh, khe nứt đen ngòm đã khuếch tán tới trước mặt Bắc Cung Hùng.

Bắc Cung Hùng không cách nào tránh đi, toàn thân chật vật, máu tươi đầm đìa. Bắc Cung Hùng bối rối tuôn ra chân khí ồ ạt, một cột sáng năng lượng màu lục bắn ra. Cột sáng năng lượng màu lục vừa bắn ra thì miệng Bắc Cung Hùng lại hộc máu.

- Phụt!

Bắc Cung Hùng mới vừa vận dụng Tử Vực Không Gian nay đã nỏ mạnh hết đà.

Giây tiếp theo đao quang màu vàng, cột sáng năng lượng màu lục như thiên thạch va chạm vào nhau. Loại va chạm này khiến người không kiềm được lòng run lên.

Xoẹt!

Chỉ giây lát ngắn ngủi, đao quang màu vàng chém vào cột sáng năng lượng màu lục. Khí tiêu sát ngập trời ập đến, thế như chẻ tre xẻ cột sáng màu lục ra.

Đao quang giáng xuống, thế như chẻ tre, mang theo khe nứt không gian đen ngòm, khí thế sát khí sắc bén ngập trời, công kích linh hồn khủng bố chớp mắt hoàn toàn giải phóng ra.

Với công kích linh hồn khủng bố, Bắc Cung Hùng nỏ mạnh hết đà trân trối nhìn. Khí tiêu sát sắc bén trút xuống, một luồng đao quang đập mạnh xuống.

- Nguy rồi!

Bắc Cung Hùng biến sắc mặt, cảm nhận nhịp tim đập nhanh và nỗi sợ hãi. Bắc Cung Hùng không ngờ trận chiến với Lục Lâm Thiên đem lại kết quả này.

Đúng là Lục Lâm Thiên rất mạnh nhưng Bắc Cung Hùng đường đường là Đại trưởng lão của Bắc Cung gia tộc, một chân bước ra tôn giai, tại sao Lục Lâm Thiên mạnh hơn lão được? Nhưng kết quả bày ra trước mắt Bắc Cung Hùng.

- Nguy rồi!

Trong giây phút này mọi cặp mắt nhìn chằm chằm đao quang vàng của Lục Lâm Thiên. Trong không gian to lớn mọi người nín thở, trái tim sắp nhảy ra l*иg ngực.

Răng rắc!

Đao quang mang theo khe nứt không gian đen ngòm chốc lát giáng xuống vai Bắc Cung Hùng. Đao quang màu vàng cuồng bạo, áo giáp màu lục trên người Bắc Cung Hùng tan vỡ, vết nứt phát ra ánh sáng vàng. Ánh sáng vàng như chất a xít có tác dụng ăn mòn làm áo giáp ứt rạn.

Cộp cộp cộp!

Trong chốc lát Bắc Cung Hùng hoảng sợ hoàn toàn biến sắc mặt, vùng vẫy cố gắng thụt lùi. Nhát đao kia với khí thế tiêu sát sắc bén xâm thực vào cơ thể Bắc Cung Hùng, ức chế chân khí trong người.

Chương 2738: Thật sự khắc chế 2

Lúc này Phi Linh môn không biết Duệ Kim Hồn Đao của Lục Lâm Thiên là lĩnh ngộ từ đạo lý ngũ hành tương sinh tương khắc, cũng dung nhập vào công kích linh hồn. Trong Thì Không Lao Ngục, lĩnh ngộ của Lục Lâm Thiên là đạo lý ngũ hành tương sinh, ức chế thuộc tính các hệ nhưng chẳng qua vô hình. Lúc trong Tử Vực Không Gian Lục Lâm Thiên bị ức chế không phải hắn cố ý, hắn muốn lĩnh ngộ ngũ hành tương khắc nhưng thử rất nhiều lần mà không thành công.

Duệ Kim Hồn Đao là một trong ngũ đao thuộc Ngũ Hành Huyết Đao quyết mà Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ ra. Bắc Cung Hùng chính là thuộc tính mộc, Lục Lâm Thiên thi triển Duệ Kim Hồn Đao, ngũ hành tương khắc, kim khắc mộc vô hình trung khắc chế Bắc Cung Hùng.

Đương nhiên đây là bởi vì Bắc Cung Hùng có Mộc Hoàng chi khí, nếu tu luyện giả không có hoàng khí bảo vệ e rằng sớm bị Lục Lâm Thiên khắc chế gắt gao.

Răng rắc!

Bắc Cung Hùng vùng thoát thụt lùi nhanh, đao quang màu vàng toàn bộ giáng xuống. Áo giáp linh vũ khí phòng ngự địa giai trên người Bắc Cung Hùng không chống đỡ nổi, tất cả vỡ nát thành mảnh nhỏ.

Vù vù vù vù vù!

Trường bào trên vai âBắc Cung Hùng bị cắt vỡ, cơ thể miễn cưỡng rút ra khỏi đao quang.

Bắc Cung Hùng lảo đảo thụt lùi, phun bãi máu:

- Phụt!

Cả người Bắc Cung Hùng uể oải, tóc dài màu trắng đen rối tung, dính nhiều vết máu. Trên vai trường bào có một vết đao ngân không ngắn ứa máu tươi nhuộm đỏ trường bào đằng trước, Bắc Cung Hùng rất là uể oải, chật vật.

Thân hình khổng lồ đáp xuống đát, Lục Lâm Thiên phát ra tiếng cọp rống:

- Grao!

Thân cọp và Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực thu về biến thành bản thể, Lục Lâm Thiên cầm Huyết Lục xéo ra sau. Trường bào màu xanh không gió tự bay, tuy mặt Lục Lâm Thiên tái nhượt xám xịt nhưng có khí thế bá đạo lăng tuyệt, khí thế bao tùm không gian, tựa như chiến thần.

Quảng trường hoàn toàn tĩnh lặng, không thanh âm. Không gian yên tĩnh hơi nặng nề, có chút đáng sợ.

- Hộc hộc.

Trong không gian yên lặng chợt vang tiếng hút ngụm khí lạnh, mọi người ngây như phỗng nhìn. Lục Lâm Thiên quá mức bá đạo cường đại.

Cực Lạc Tam Quỷ rung động:

- Nhị thiếu gia cường đại tới mức này sao!

Ba người ngó nhau, cực kỳ kích động. Ba người biết rõ hiện tại bọn họ đã là người Lục gia, nhị thiếu gia xối xử tốt với bọn họ. Nếu nhị thiếu gia mạnh là Lục gia mạnh, có Lục gia làm chỗ dựa thì sau này Cực Lạc Tam Quỷ yên ổn. Được nhị thiếu gia chăm sóc, về sau ba người sẽ sống khổ sao?

Bắc Cung Kình Thương khoanh tay đứng trên cao, mắt lóe tia sáng, khóe môi coang lên cười khổ nói:

- Yêu nghiệt.

Bắc Cung Diễn Siêu rung động và vô cùng nghi hặọc:

- Tiểu tử này tuyệt đối không phải con người, sao mạnh quá vậy? Hình như có thể khắc chế Bắc Cung gia tộc ta.

Trước bao cặp mắt rung động, Bắc Cung Hùng nhìn Lục Lâm Thiên, lại hộc máu:

- Phụt!

Bắc Cung Hùng phun búng máu, các cặp mắt run rẩy. Vài trưởng lão Bắc Cung gia tộc lòng run sợ, như có người tát thẳng vào mặt bọn họ.

Đám người Tam trưởng lão nhìn Đại trưởng lão uể oải, bọn họ không thể chấp nhận điều này, không dám tin. Nhưng hiện tại tất cả thật sự xảy ra, Đại trưởng lão, một chân bước ra tôn giai, một trong cường giả đỉnh cao trong toàn Bắc Cung gia tộc lại thua vào tay Lục Lâm Thiên, còn bị chà đạp thê thảm.

Lục Lâm Thiên kéo đao lên, bước tới trước hai bước, Huyết Lục chỉ thẳng vào Bắc Cung Hùng:

- Đại trưởng lão, còn muốn đánh không?

Bắc Cung Hùng nhìn Lục Lâm Thiên, huyết đao chỉ thẳng, mắt lóe tia sáng. Tất cả người Bắc Cung gia tộc mắt hấp háy, như thể huyết đao không phải chỉ vào Bắc Cung Hùng mà là toàn Bắc Cung gia tộc. Đao kia chỉ thẳn, bất phàm và tôn nghiêm của hoàng tộc Bắc Cung gia tộc bị đao kia chém nát.

Bắc Cung Hùng lảo đảo run rẩy, lòng tràn ngập cảm giác bất ngực, bị tiêu hao hết sạch, vết thương nặng nề. Bắc Cung Hùng biết mình đã thua, thua hoàn toàn, thua rất thảm. Bắc Cung Hùng thua tức là nguyên Bắc Cung gia tộc thua, làm một trong lục đại hoàng tộc, sau này Bắc Cung gia tộc không còn tư cách tự phụ trước mặt Lục Lâm Thiên nữa.

Mắt đám người Bắc Cung gia tộc tập trung vào Đại trưởng lão, lúc này thì tất cả tử đệ Bắc Cung gia tộc đều hy vọng Đại trưởng lão có thể tái chiến nữa. Thua trận chiến là nguyên Bắc Cung gia tộc cũng thua, thua ngạo khí mà áo giáp Thanh Linh luôn kiêu hãnh, tự cao bất phàm.

Tất cả trưởng lão Bắc Cung gia tộc nhìn Đại trưởng lão, ánh mắt có bất đắc dĩ, có cười khổ, có run rẩy, có rung động.

Bắc Cung Kình Thương mắt lóe tia sáng, thở dài. Làm tộc trưởng của Bắc Cung gia tộc, phụ thân Vô Song, lúc này Bắc Cung Kình Thương mâu thuẫn nhất. Làm tộc trưởng của Bắc Cung gia tộc, Bắc Cung Kình Thương hy vọng Đại trưởng lão sẽ thắng, đây là niềm kiêu hãnh của Bắc Cung gia tộc. Dù Bắc Cung Kình Thương biết rõ Bắc Cung gia tộc, thậm chí là lục đại nhân hoàng tộc khó thể so sánh với lúc trước.

Nhưng làm phụ thân Vô Song, Bắc Cung Kình Thương không muốn nữ nhi chị uất ức, không muốn ngăn cản chuyện gì của nữ nhi. Nữ nhi thích thì Bắc Cung Kình Thương chỉ có thể trợ giúp, huống chi bản thân gã rất vừa lòng với Lục Lâm Thiên. Gạt Bắc Cung gia tộc sang một bên, trên đại lục không nhiều người xứng với nữ nhi Bắc Cung Kình Thương, Lục Lâm Thiên là người mạnh nhất trong đó.

Bắc Cung Hùng nhìn Lục Lâm Thiên, thật lâu sau nói:

- Lục Lâm Thiên, ta thua.

Bắc Cung Hùng nói xong lại yếu thêm mấy phần.

Cộp cộp cộp!

Đại trưởng lão dứt lời, mặt Tam trưởng lão trắng bệch, người mềm nhũn thụt lùi mấy bước. Đại trưởng lão thua là Tam trưởng lão sẽ lõa chạy, hỏi sao lão chịu nổi? Lão đường đường là Tam trưởng lão của Bắc Cung gia tộc nếu lõa chạy trên quảng trường còn không bằng trực tiếp giết lão cho rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn Bắc Cung Hùng, thu Huyết Lục vào người, mắt lóe tia sáng:

- Đa tạ Đại trưởng lão thừa nhận.

Mặt Bắc Cung Hùng tái nhợt buồn bã nói:

- Là thực lực của chính ngươi, ngươi thắng tức là thắng.

Lục Lâm Thiên nói:

- Thực lực Đại trưởng lão cường đại, ta phải dùng hết sức mới thắng hiểm được. Đại trưởng lão danh bất hư truyền, lúc trước tiểu tử có điều đắc tội xin Đại trưởng lão thứ lỗi cho.

Bắc Cung Hùng mắt lóe tia sáng:

- Lục Lâm Thiên, ngươi thắng là thắng, đừng dùng kiểu này chế nhạo lão phu!

Câu đó nghe vào tai Bắc Cung Hùng chẳng khác gì nhạo báng. Lục Lâm Thiên mới tu luyện bao lâu? Cùng lắm hai, ba chục năm. Bắc Cung Hùng là ai? Lão đã tu luyện hàng trăm, ngàn năm nhưng bây giờ thua vào tay Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mắt hấp háy mỉm cười nói:

- Đại trưởng lão nghĩ nhiều rồi, lúc trước có điều bất kính vì muốn chọc giận Đại trưởng lão, tiểu tử mới nhặt lợi. Đã xúc phạm nhiều, Đại trưởng lão bao dung cho. Tiểu tử và Vô Song sớm có hôn ước, tiểu tử sẽ không bao giờ phụ Vô Song. Tiểu tử cầu Mộc Hoàng chi khí vì gia sư, nên không thể không lấy, mới buộc phải chiến đấu cùng Đại trưởng lão, đã mạo phạm.

Bắc Cung Hùng ngước lên nhìn thẳng đôi mắt Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt đó không hề có sự nhạo báng.

Chương 2739: Ô Song về tộc

Khuôn mặt già nua khẽ thở dài::

- Thôi, ta thua, theo ước định ngươi có thể đến gần Thiên Mộc Thần Thụ. Hôn sự của ngươi và Vô Song sau này trưởng lão Bắc Cung gia tộc sẽ không ngăn cản.

Lục Lâm Thiên chắp tay hành lễ:

- Da tạ Đại trưởng lão thành toàn.

Lúc này thái độ Lục Lâm Thiên rất khiêm nhường là có nguyên nhân. Đại trưởng lão Bắc Cung Hùng là một trong những trưởng lão hết sức ngăn cản hôn sự của Lục Lâm Thiên và Vô Song, tuy hắn tức giận nhưng đứng trên lập trường Bắc Cung gia tộc thì các trưởng lão không làm sai. Quan trọng nhất là lúc đánh nhau Lục Lâm Thiên cảm giác Đại trưởng lão tức giận nhưng không hề chứa sát ý, làm tất cả chỉ đơn thuần vì ngăn cản hắn.

Vô Song là người Bắc Cung gia tộc, Lục Lâm Thiên không muốn có quan hệ kém với Bắc Cung gia tộc. Tuy Đại trưởng lão thua nhưng với nội tình Bắc Cung gia tộc, Lục Lâm Thiên không muốn ảnh hưởng quan hệ sau này cùng Bắc Cung gia tộc.

Bắc Cung Hùng nhìn Lục Lâm Thiên, mắt lóe tia sáng:

- Ta đã hiểu tại sao Phi Linh môn ho nhỏ lại phát triển nhanh như vậy. Vô Song không nhìn lầm người, ta yên tâm.

Lục Lâm Thiên ngẫn ngừ một chút, tay cầm viên Đế Linh Tấn Thần đan đưa tới trước mặt Bắc Cung Hùng:

- Làm Đại trưởng lão bị thương nhưng tiểu tử chỉ vì bất đắc dĩ. Tu vi của Đại trưởng lão đã một chân bước ra đẳng cấp tôn giai, có lẽ thứ này sẽ giúp ít cho Đại trưởng lão. Xin Đại trưởng lão hãy nhận lấy.

- Là Đế Linh Tấn Thần đan!

Nhìn Đế Linh Tấn Thần đan trong tay Lục Lâm Thiên, tất cả trưởng lão Bắc Cung gia tộc ngơ ngẩn ngó. Không ai ngờ Lục Lâm Thiên cho Đại trưởng lão một viên Đế Linh Tấn Thần đan, đây không phải vật tầm thường, ai lại ngốc đi cho người khác báu vật thế này? Báu vật như vậy nếu gặp người cần nó, dùng một thần khí đổi lấy cũng sẽ cam tâm tình nguyện giao dịch.

Bắc Cung Kình Thương nhìn Lục Lâm Thiên, mắt lóe tia sáng.

Bắc Cung Hùng nhìn chằm chằm Đế Linh Tấn Thần đan trong tay Lục Lâm Thiên xong ngó lên hắn, khuôn mặt giàn ua, mắt lóe tia sáng. Đến tu vi hiện tại của Bắc Cung Hùng thì Đế Linh Tấn Thần đan là thứ lão rất gần. Trong Bắc Cung gia tộc có nội tình cường đại, báu vật ngang ngửa Đế Linh Tấn Thần đan cũng có nhưng không bằng Đế Linh Tấn Thần đan. Từ lúc trong lão thân là Bắc Cung Hùng đã biết hiệu quả Đế Linh Tấn Thần đan rồi.

Bắc Cung Hùng nhìn Lục Lâm Thiên, mắt hấp háy nhìn thẳng vào mắt hắn, hỏi:

- Lục Lâm Thiên, Đế Linh Tấn Thần đan không phải vật bình thường, ngươi tặng nó cho ta mà không đau lòng sao?

- Đau lòng, tất nhiên đau lắm.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Nhưng tiểu tử thật sự khâm phục con người Đại trưởng lão.

Bắc Cung Hùng hỏi:

- Ý là sao? Nói ta nghe. Ta ngăn cản ngươi và Vô Song, không cho ngươi có Mộc Hoàng chi khí mà ngươi còn phục ta? Thế này không xuôi tai.

Lục Lâm Thiên cười cười, mắt hấp háy:

- Đại trưởng lão ngăn cản tiểu tử và Vô Song, không cho tiểu tử có

Mộc Hoàng chi khí, đứng ở lập trường Bắc Cung gia tộc thì Đại trưởng lão nên làm vậy, tiểu tử nào dám trách móc gì? Bắc Cung gia tộc có Đại trưởng lão ở là phúc của Bắc Cung gia tộc. Đại trưởng lão đấu với tiểu tử, bị tiểu tử xúc phạm bất kính, tuy tức giận nhưng không hề có sát ý với tiểu tử, chỉ muốn dạy tiểu tử một bài học. Nhân phẩm như vậy không uổng là một trong lục đại nhân hoàng tộc, làm tiểu tử khâm phục. Tiểu tử đánh Đại trưởng lão bị thương, một viên Đế Linh Tấn Thần đan không tính là gì.

Lục Lâm Thiên tạm dừng, nhìn nhiều cường giả Bắc Cung gia tộc quanh quảng trường mắt hấp háy.

Lục Lâm Thiên tiếp tục bảo:

- Đại trưởng lão đã đồng ý hôn sự của tiểu tử và Vô Song, trong lòng ta thì Vô Song không phải một viên Đế Linh Tấn Thần đan có thể so sánh, nên tiểu tử đã được lợi. Nếu tới lúc đó tiểu tử may mắn được một Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ phục hồi cho gia sư thì càng có lợ lớn hơn. Huống chi mới rồi tiểu tử hủy một vũ linh khí phòng ngự địa giai của Đại trưởng lão, nên một viên Đế Linh Tấn Thần đan không là gì, xin Đại trưởng lão hãy nhận lấy.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, toàn trường yên lặng, các cặp măt ngạc nhiên nhìn hắn.

Bắc Cung Hùng nghe Lục Lâm Thiên nói, con ngươi co rút rồi cười phá lên:

- Ha ha ha!

Bắc Cung Hùng ngừng cười, mắt lộ ý cười nói:

- Thì ra tiểu tử nhà ngươi muốn Đế Linh Tấn Thần đan làm sính lễ đưa đi sao?

Bắc Cung Hùng nhìn Bắc Cung Kình Thương phía bên cạnh:

- Tộc trưởng, có thể từ lão phu nhận sính lễ của tiểu tử này không?

Bắc Cung Kình Thươnge mắt lóe tia sáng mỉm cười nói:

- Nếu Đại trưởng lão cũng đồng ý thì đương nhiên có thể nhận lấy.

Bắc Cung Hùng xoay người nhìn Lục Lâm Thiên, mắt nóng cháy nhận Đế Linh Tấn Thần đan vào tay:

- Tốt, ta nhận Đế Linh Tấn Thần đan này.

Bắc Cung Hùng nhìn toàn trường:

- Các vị tử đệ Bắc Cung gia tộc, tuy Lục Lâm Thiên không phải người của Bắc Cung gia tộc ta nhưng đủ chuẩn trở thành nữ tế của Bắc Cung gia tộc ta. Sau này có người nào phản đối thì đừng trách ta là người thứ nhất không khách sáo với hắn!

- Chúng ta lĩnh mệnh!

Trên quảng trường bốn phía các tử đệ Bắc Cung gia tộc cung kính đám. Trưởng lão Bắc Cung gia tộc không dám phản đối, lúc này làm gì có ai nói gì?

Bắc Cung Diễn Siêu đứng cạnh Bắc Cung Kình Thương mắt hấp háy:

- Tiểu tử này không chỉ mạnh về thực lực, hèn gì nhỏ tuổi đã ngồi trên chức minh chủ Đế Đạo Minh. Tuy vì một số nhân tố nhưng cũng không đơn giản.

Bắc Cung Nhất nói:

- Phi Linh môn tụ tập nhiều cường giả không phải ngẫu nhiên.

Bắc Cung Kình Thương không lên tiếng, khoanh tay đứng, khóe môi cong lên.

Ngay lúc này, Bắc Cung Kình Thương nhìn chằm chằm không gian đằng trước, ánh mắt rung động.

Bắc Cung Hùng nói:

- Lục Lâm Thiên, ánh mắt của Vô Song rất tốt, tiếp tục cố gắng đi. Thuộc tính mới của ngươi siêu mạnh, hãy chăm chỉ lĩnh ngộ. Lão phu chờ ngươi giống như Bắc Cung gia tộc lão tổ đại thành thuộc tính, một hơi thành đế khiến Lục gia đặt chân đệ thất nhân hoàng tộc.

Lục Lâm Thiên cười cười, tuy hắn đau lòng một viên Đế Linh Tấn Thần đan nhưng có thể hòa giải quan hệ với Bắc Cung gia tộc thì rất đáng giá. Dù Đế Linh Tấn Thần đan quý giá đến mấy thì Lục Lâm Thiên có cơ hội luyện chế lại.

Ngay lúc này, không trung phía trước vang lên thanh âm:

- Vô Song đa tạ đại trường lão thành toàn!

Một bóng dáng màu lục thướt tha như tia sáng xẹt qua không gian.

Khi thanh âm cuối cùng dứt, bóng dáng thướt tha đã xuất hiện trên quảng trường. Thân hình nhấp nhô linh lung, váy màu lục bay phấp phới, sợi tóca bay bay, toàn thân toát ra khí chất cao quý trang nhã hồn nhiên. Khuôn mặt tuyệt đẹp tựa như tiên giáng trần, giống tiên nữ không ăn khói lửa trần gian, vô hình trung có khí chất khiến người Bắc Cung gia tộc rung động toàn thân.

Con ngươi Bắc Cung Hùng co rút, kích động nhìn chằm chằm:

- Thần nữ!

Bóng dáng thướt tha xuất hiện, bình tĩnh đứng trên quảng trường. Nàng chỉ đứng lặng lại kéo theo trái tim tất cả cường giả Bắc Cung gia tộc. Các cặp mắt ngạc nhiên sau đó chuyển sang sợ hãi lẫn vui mừng, rất nhiều người kích động.

Chương 2740: Bí mật thần điện 1

Trong kích động vui sướng, mọi người giật mình phát hiện chân khí trong cơ thể ngừng vận chuyển, sâu trong linh hồn lan tràn run rẩy, kính sợ tuyệt đối, là sự kính sợ với ương giả. Vô hình trung mọi người bị ức chế.

- Là thần nữ, thần nữ trở lại!

- Thần nữ trở lại từ thần điện!

- Bái kiến thần nữ!

Nhìn người đột nhiên xuất hiện trên quảng trường, tất cả người Bắc Cung gia tộc có mặt quỳ một gồi xuống cung kính hành lễ. Thần nữ của Bắc Cung gia tộc có địa vị không dưới tộc trưởng, về vài mặt còn trên cả tộc trưởng.

Ba người Cực Lạc Tam Quỷ nhìn ngây ngẩn:

- Đẹp quả, trong thiên địa còn có nữ nhân xinh đẹp đến thế sao?

Bóng hình thướt tha đến, váy dài bay bay, toàn thân toát ra khí chất cao quý trang nhã hồn nhiên thiên thành. Khuôn mặt xinh đẹp tựa tiên giáng trần, không phải Bắc Cung Vô Song thì còn ai?

Bắc Cung Vô Song phất ống tay áo dài kêu mọi người miễn lễ:

- Các vị hãy đứng lên đi.

Khí chất cao quý đó khiến người không dám nhìn thẳng, Bắc Cung Vô Song lắc người đến trước mặt Lục Lâm Thiên, khuôn mặt xinh đẹp mắt long lanh.

Lục Lâm Thiên đã sớm nhìn chằm chằm thân hình linh lung đáp xuống trước mặt mình, khuôn mặt tuyệt trần quen thuộc làm mắt hắn rưng rưng.

Trước cặp mắt nhìn chăm chú của mọi người Bắc Cung gia tộc, thân hình xinh đẹp lao vào ngực Lục Lâm Thiên:

- Sao ngươi đến đây? Ta còn định trở về rồi sẽ đi tìm ngươi.

Nhìn thần nữ nhào vào ngực Lục Lâm Thiên, toàn trường ngây ra, bao nhiêu nam nữ thanh niên nát tim, hâm mộ ghen tỵ.

Lục Lâm Thiên ôm chặt Vô Song trong ngực:

- Ta đến vì chút việc, nàng ra thần điện từ khi nào?

Bắc Cung Vô Song chui ra khỏi ngực Lục Lâm Thiên, nhìn khuôn mặt tái nhợt trước mắt, nàng thầm đau lòng:

- Mấy hôm trước vừa ra thần điện, chuyện này về sau nói tiếp.

Bắc Cung Vô Song quay đầu nhìn Bắc Cung Hùng:

- Đại trưởng lão ra tay nặng quá, lần sau không được bị thương Lâm Thiên.

Khuôn mặt già nua sửng sốt, bây giờ người bị thương nặng hơn là lão mới đúng, ai đều nhìn ra! Còn lần sau? Bắc Cung Hùng tuyệt đối không muốn có lần sau.

Bắc Cung Hùng cười khổ nói:

- Ánh mắt thần nữ phi phàm, sau này lão phu không còn lời nào để nói.

Bắc Cung Vô Song nhìn Bắc Cung Hùng:

- Đại trưởng lão cũng bị thương?

Dường như Bắc Cung Vô Song chợt nhận ra Bắc Cung Hùng bị thương nặng hơn Lục Lâm Thiên nhiều.

Bắc Cung Hùng cười khổ, mắt tràn đầy bất đắc dĩ nói:

- Tàm tạm.

Lát sau, Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song, Cực Lạc Tam Quỷ, Tuyết Sư cưỡi trên độc long thú Thiên Mộc trở lại đình viện nơi Lục Lâm Thiên trú ngụ.

Trong đình viện, Tuyết Sư tự động lùi ra ngoài không dám quấy rầy chủ nhân.

Bên ngoài đình viện.

- Nhị thiếu gia thật là có diễm phúc sâu.

Âm Quỷ nói:

- Không ngờ thiếu chủ nhân người nào người nấy thật đẹp.

Tuyết Sư nói:

- Đương nhiên rồi, ta nghe Lục Tiểu Bạch nói Vô Song tiểu thư từ nhỏ lớn lên cùng chủ nhân.

Dương Quỷ nói:

- Vậy là thanh mai trúc mã với nhị thiếu gia.

Trong đình viện.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ nhân xinh đẹp trước mắt, lại ôm nàng vào ngực, vuốt mái tóc mềm:

- Ta rất nhớ nàng.

Bắc Cung Vô Song rúc vào ngực Lục Lâm Thiên, vươn bàn tay trắng ra khỏi ống tay áo, hai tay ôm chặt hắn:

- Ta cũng vậy.

Lát sau hai người tách ra, bốn mắt nhìn nhau, không nói thêm gì. Lục Lâm Thiên nâng khuôn mặt xinh đẹp trước mắt lên, bàn tay luồn ra sợi tóc mềm, cúi đầu hôn khuôn mặt xinh đẹp, thật nhẹ nhàng, cuối cùng dừng lại ở đôi môi kiều diễm.

Bắc Cung Vô Song khẽ nhắm mắt, ngước đầu lên, bờ môi truyền đến xúc cảm ướt át. Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng ngậm, từ từ hôn. Hai tay Bắc Cung Vô Song vịn cánh tay Lục Lâm Thiên nghênh đón nụ hôn sâu, cảm giác tê dại truyền từ cánh môi.

Giờ phút này, hai người chỉ có tình yêu, một tình yêu đơn thuần, quên hết tất cả, lưỡi và lưỡi hòa vào nhau, ể ra nỗi nhớ nhung. Trong nụ hôn sâu Lục Lâm Thiên bắt đầu sự cướp đoạt nam giới đối với nữ giới, đầu lưỡi dần di chuyển.

Lát sau Bắc Cung Vô Song nhẹ đẩy Lục Lâm Thiên ra:

- Lâm Thiên, được rồi.

Lục Lâm Thiên cúi đầu muốn hôn tiếp nhưng Bắc Cung Vô Song giơ tay che môi:

- Ngươi còn vết thương trong người, điều tức trước đi.

Lục Lâm Thiên gật đầu:

- Ừm!

Lục Lâm Thiên ôm nữ nhân trong ngực:

- Trong thần điện mọi người đèu ra hết sao?

Bắc Cung Vô Song mỉm cười, ngón trỏ làm nũng nhấn chóp mũi Lục Lâm Thiên:

- Ngươi muốn hỏi Cảnh Văn chứ gì.

Lục Lâm Thiên cười bất đắc dĩ, tuy hắn muốn biết tin tức Cảnh Văn nhưng cũng muốn biết Thái Công Tĩnh Nhiễm, Hiên iên Triệt, Chuyên Tôn Tông Nguyên, Thác Bạt Thanh Vũ ra sao. Mấy người này cũng là cường giả mạnh nhất trong thế hệ trẻ lục đại nhân hoàng tộc.

Bắc Cung Vô Song nói:

- Mọi người đều đi ra, tất nhiên Cảnh Văn cũng ra. Ta nóng lòng trở về, ai ngờ mới về tộc đã nghe nói ngươi đang đấu cùng Đại trưởng lão, làm ta sợ muốn chết. Thực lực của Đại trưởng lão cực kỳ cường đại.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Đúng là rất mạnh, rốt cuộc thắng hiểm.

- Ta không ngờ ngươi sẽ thắng, xem ra trong thời gian ngắn này ngươi lại được nhiều cơ duyên đúng không?

Bắc Cung Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên, tiếp tục bảo:

- Phải rồi, sao ngươi đến Bắc Cung gia tộc?

Lục Lâm Thiên kể sơ tình huống cho Bắc Cung Vô Song nghe:

- Cần Mộc Hoàng chi khí thì sư phụ mới phục hồi được, nên ta nhất phải phải có Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ.

Khuôn mặt xinh đẹp lộ nét trầm trọng, Bắc Cung Vô Song nói:

- Thiên Mộc Thần Thụ là báu vật trấn tộc của Bắc Cung gia tộc ta. Nghe nói ngàn năm trước dường như Thiên Mộc Thần Thụ gặp bình cảnh đột phá, không cho phép người Bắc Cung gia tộc đến gần. Ngươi muốn có một Mộc Hoàng chi khí e rằng rất khó khăn, tuy thực lực của ngươi mạnh nhưng không thể đến gần Thiên Mộc Thần Thụ được. Lúc trước Bắc Cung gia tộc lão tổ đại thành thuộc tính mộc dưới Thiên Mộc Thần Thụ, một hơi thành đế, Thiên Mộc Thần Thụ được nhiều lợi ích. Cho đến nay cường giả trong tộc không bao nhiêu người thắng Thiên Mộc Thần Thụ.

Bắc Cung Vô Song có biết chút ít về Thiên Mộc Thần Thụ.

Lục Lâm Thiên nói:

- Mặc kệ thế nào thì ta phải cố gắng thử một lần.

Nhạc phụ Bắc Cung Kình Thương đã nói đại khái mấy chuyện này, tuy biết nguy hiểm nhưng Lục Lâm Thiên không còn cách nào khác, trong lòng hắn hơi tò mò về Thiên Mộc Thần Thụ.

Ánh mắt Bắc Cung Vô Song lo lắng nói:

- Quá nguy hiểm, ngươi không thể tùy tiện đi.

Đây là chuyện cực kỳ nguy hiểm, Bắc Cung Vô Song không thể để Lục Lâm Thiên mạo hiểm.

Lục Lâm Thiên cười cười, nguy hiểm mấy thì hắn cũng phải thử một lần.

Lục Lâm Thiên đổi đề tài, mắt chợt lóe sáng hỏi:

- Vô Song, trong thần điện chắc các người được nhiều cơ duyên đúng không?

- Chuyện này thì về sau ta sẽ kể cho nghe, ngươi lập tức điều tức cho ta.

Bắc Cung Vô Song nói:

- Ta sẽ đi tìm phụ thân.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Thôi được.

Lục Lâm Thiên đưa Bắc Cung Vô Song ra khỏi đình viện, nhìn thân hình thướt tha động lòng người cưỡi độc long thú Thiên Mộc rời đi. Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng, xem khí thế Bắc Cung Vô Song thì toẻng thần điện có lẽ Vô Song được ích lợi khá nhiều. Lúc này hơi thở tu vi trên người Bắc Cung Vô Song làm Lục Lâm Thiên khó phán đoán đã mạnh tới mức nào.

Chương 2741: Bí mật thần điện 2

Lục Lâm Thiên thu về tầm mắt nhìn phương xa, thì thào:

- Bắc Cung Hùng không dễ đối phó.

Đánh bại là một chuyện nhưng nếu đấu sống chết thì e rằng Lục Lâm Thiên không làm gì Bắc Cung Hùng được.

Lệ Quỷ hỏi:

- Nhị thiếu gia lĩnh ngộ thuộc tính mới có tên không?

Tuy sớm biết nhị thiếu gia lĩnh ngộ thuộc tính mới, nhiều lần thấy tận mắt hắn thi triển nhưng Lệ Quỷ mãi không biết là loại thuộc tính mới nào.

Lục Lâm Thiên trả lời:

- Thuộc tính kim.

Tam Quỷ mắt hấp háy lặp lại:

- Thuộc tính kim.

Thuộc tính mới tiêu sát sắc bén, đúng là khí duệ kim.

- Ta cần bế quan, hộ pháp giúp ta.

Lục Lâm Thiên nói xong đi vào đình viện.

Trong phòng định viện, Lục Lâm Thiên triệu ra Thiên Trụ Giới, tiến vào trong. Cuộc chiến với Bắc Cung Hùng tuy Lục Lâm Thiên thắng nhưng làm hắn tiêu hao gần hết. Thực lực Bắc Cung Hùng siêu mạnh, nếu không phải Lục Lâm Thiên không sợ uy áp Mộc Hoàng chi khí, hắn biết dù mình có áo giáp Thanh Linh, Bất Diệt Huyền Thể cũng tuyệt đối không thể thắng Bắc Cung Hùng. Đại trưởng lão của Bắc Cung gia tộc không danh bất hư truyền.

Kết quả trận chiến này khiến Lục Lâm Thiên vừa lòng, thu hoạch được nhiều. Nói sao thì Lục Lâm Thiên đã có cơ hội được Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ.

Lục Lâm Thiên gác lại suy nghĩ lung tung, hắn bắt đầu điều tức. Vết thương của Lục Lâm Thiên không nhẹ, chỉ có thể chờ lành lặn hết rồi mới đến gần Thiên Mộc Thần Thụ.

Lục Lâm Thiên điều tức, một vòng sáng vàng nhạt lặng lẽ bao phủ hắn.

Trong đình viện màu trắng tinh xảo, Bắc Cung Vô Song ôm cánh tay phụ thân.

Mắt đẹp chớp chớp, Bắc Cung Vô Song nói:

- Phụ thân, có cách nào có Mộc Hoàng chi khí trên Thiên Mộc Thần Thụ không? Phụ thân là tộc trưởng của Bắc Cung gia tộc thật sự không có cách nào sao?

Bắc Cung Kình Thương nhìn nữ nhi yêu thương, khí thế bá tuyệt đã biến mất từ lâu, trong mắt chỉ có tình thương:

- Nha đầu này, vừa về đã theo tiểu tử kia mặc kệ phụ thân của ngươi thì thôi, giờ về lại lo lắng thay tiểu tử kia. Phụ thân của ngươi đang rất không vui.

Bắc Cung Vô Song mắt chớp chớp nhìn phụ thân, nhoẻn miệng cười toát ra cao quý thanh nhã:

- Phụ thân, thì ta đến rồi đây. Ta thấy Lâm Thiên bị thương nên đưa hắn về trước, trong lòng nữ nhi thì các người đều quan trọng như nhau, là người thân nhất với nữ nhi.

Bắc Cung Kình Thương mỉm cười nói:

- Nha đầu này!

Bắc Cung Kình Thương ngồi xuống, ngước lên nói:

- Thật sự không có cách nói, dù là người Bắc Cung gia tộc cũng không thể quấy rầy Thiên Mộc Thần Thụ. Vốn dưới Thiên Mộc Thần Thụ nếu tử đệ Bắc Cung gia tộc ta đi lĩnh ngộ nhiều ích sẽ được lợi. Một ngàn năm năm sau, tử đệ Bắc Cung gia tộc không ai có thể đến lĩnh ngộ dưới Thiên Mộc Thần Thụ.

Bắc Cung Vô Song xoe tròn mắt, nàng có biết chút ít tình huống mà phụ thân nói.

Bắc Cung Kình Thương hỏi:

- Vô Song, tổ tiên lục địa hoàng tộc ta để lại cái gì trong thần điện? Hãy nói cho phụ thân nghe xem, cá trưởng lão đang chờ tin tức đây.

Tất cả trưởng lão đang đợi tin, tổ tiên lục đại nhân hoàng tộc để lại gì trong thần điện luôn ảnh hưởng các trưởng lão chú ý.

Nhắc tới thần điện khiến biểu tình Bắc Cung Vô Song trầm trong, mắt lóe sáng nói:

- Phụ thân, trong thần điện có truyền thừa cao nhất tổ tiên sáu tộc để lại và để lại một bí mật lớn. Bí mật lớn này liên quan nhiều đến lục đại nhân hoàng tộc,thậm chí nguyên đại lục.

Con ngươi Bắc Cung Kình Thương co rút vội hỏi:

- Là bí mật lớn gì?

***

Sáng sớm trong một không gian, sơn mạch thanh u cổ xưa, núi non trong veo, mây mù mông lung quanh quẩn giữa sơn mạch.

Trời vào hạ, không khí sáng sớm mát mẻ trong lành, trên lá cây và cỏ có giọt sương đọng lại sương nửa trong suốt nhạt. Ngẫu nhiên có mấy tiếng chim hót trong trẻo véo von từ sương mù vọng ra.

Sáng sớm, một thanh âm vang lên:

- Tiểu Long, hãy chờ ta một chút, chạy nhanh vậy làm gì?

Bóng người thấp thoáng, hai bóng người lao ra. Người nói chuyện là thiếu nữ áo đỏ.

Thiếu nữ khoảng mười tám, chín tuổi, khuôn mặt non nớt nhưng cực kỳ xinh đẹp, khí chất ngây thơ trái ngược với cách ăn mặc. Thiếu nữ mặc đồ màu đỏ, đỏ tựa lửa lộ ra một khúc đùi ngọc thon dài, chân trắng như bạch ngọc chống mông vêu căng tròn thật cao kiều, thêm vào dãy núi đầy đặn trớ ngực thành sức hấp dẫn trí mạng nhất.

Kỳ lạ là thiếu nữ này có mái tóc đỏ như thác nước, đỏ như trang phục. Mái tóc dài lửa đỏ bị gió sớm thổi nhẹ mang theo vẻ đẹp mềm mại mà nhìn tình sáng sủa, đẹp đến cực độ. Nữ nhân này chỉ có thể là tam công chúa Chu Thần Hi của hoàng tộc Chu Tước.

Trước mặt thiếu nữ áo đỏ là một thiếu niên tuổi nhỏ hơn chút.

- Thần Hi, đừng đi theo ta nữa, ta có chuyện bận.

Thiếu niên ngoái đầu lại, mặc trường bào màu vàng toát ra hơi thở cao quý không thể che giấu, tóc màu vàng hơi cong. Đặc biệt trong đôi mắt sáng khiến người nhìn một cái sẽ thần phục. Trên trán thiếu niên có một ấn ký màu vàng nhạt, tôn quý lại toát ra bí ẩn, yêu mị.

Chu Thần Hi nhìn Tiểu Long:

- Ta biết ngươi bận. Ta khó khăn lắm mới đến hoàng tộc Thanh Long một chuyến, ngươi không thể cùng ta được sao?

Da thịt trắng như ngọc lấp lánh rất là tội nghiệp, ai nhìn cũng sẽ sinh lòng thương hại.

Tiểu Long nhìn thiếu nữ trước mắt, ánh mắt cực kỳ bất đắc dĩ nói:

- Nàng khó khăn lắm mới đến hoàng tộc Thanh Long một chuyến?

Mấy năm nay bình quân ba tháng là nàng đến một lần mà bảo là khó khăn?

Chu Thần Hi nghe vậy mắt lộ ý cười, mắt to đen lấy lóe tia tinh nghịch, khóe môi cong lên, vừa đáng yêu nghịch ngợm.

Chu Thần Hi ngại ngùng nói:

- Ta ba tháng mới đến một lần mà không tính lâu? Chẳng lẽ ngươi không muốn gặp ta?

Tiểu Long mắt lóe tia sáng:

- Cái này liên quan gì đến ta muốn gặp nàng hay không?

Tiểu Long cười tủm tỉm hỏi:

- Thần Hi, chắc không phải nàng thích ta rồi đi?

Chu Thần Hi sửng sốt, gò má ửng hồng, hai tay bối rối vò vạt áo:

- Hừ! Ai thích ngươi!

Chu Thần Hi cúi đầu nhưng khóe mắt liếc trộm phản ứng của thiếu niên trước mặt.

Tiểu Long đảo tròng mắt:

- Nếu không thích ta thì Thần Hi đến tìm ta làm gì?

Chu Thần Hi ngẩng đầu lên:

- Ai nói phải thích ngươi mới được tìm ngươi?

Chu Thần Hi chớp mắt to tđen lấy ướt nước nhìn Tiểu Long:

- Nhưng ta muốn hỏi ngươi, nếu ta thích ngươi thì ngươi có thích ta không?

Tiểu Long nghe vậy nhìn thiếu nữ linh lung yêu kiều trước mắt, ngón trro gãi chóp mũi:

- Chờ tới lúc đó thì tính đi.

- Có ai như ngươi không!

Chu Thần Hi lườm Tiểu Long, mắt xoe tròn nói:

- Ta nghe mẫu thân của ngươi nói mấy hôm trước Hổ Y tới?

Tiểu Long gật đầu, hỏi:

- Ừm! Rồi sao?

Chu Thần Hi gặn hỏi:

- Nàng đné tìm ngươi làm gì?

Sắc mặt Chu Thần Hi hay đổi, rất là hồi hộp.

- Thần Hi hỏi chuyện này làm gì?

Tiểu Long lười trả lời:

- Lần trước ta nhờ Thần Hi điều tra đồ vật đã tra ra chưa?

Chu Thần Hi liếc Tiểu Long:

- Tra ra rồi, vừa lúc trong bảo khố tộc ChuTước ta có, ta lấy trộm cho ngươi rồi.

- Thật không?

Tiểu Long mừng rỡ:

- Ở đâu? Mau đưa ta xem!

Chương 2742: Tiểu Long Thần Hi

Chu Thần Hi chu môi, liếc xéo Tiểu Long:

- Hừ! Bây giờ ta không vui vẻ, không thèm cho ngươi.

Ai bảo tiểu tử này chọc giận nàng, chẳng hề hay biết tâm tư của nàng. Uổng công Thần Hi trộm ra báu vật quan trọng trong bảo khố của tộc mình đưa cho Tiểu Long.

Tiểu Long nhìn Chu Thần Hi, không hiểu chọc giận nàng bao giờ.

Tiểu Long đảo tròng mắt, nói:

- Sao Thần Hi không vui? Vậy đi, Thần Hi muốn tìm Tâm Đồng chơi đúng không? Nếu không phải gần đây bận rộn thì ta đã sớm muốn tìm lão đại. Mấy hôm trước ta nhận được tin tức lão đại và Tâm Đồng đã ra Tử Vong Thâm Uyên, chờ ta giải quyết công việc thêm một thời gian sẽ mang nàng đi cùng chịu không?

Mắt Chu Thần Hi sáng rực:

- Thật không?

Chu Thần Hi sớm muốn đi chỗ nhân loại chơi.

Tiểu Long bảo đảm:

- Khiến người rồi, ta sẽ không lừa nàng.

Chu Thần Hi mỉm cười nói:

- Vậy mới đúng.

Nụ cười động lòng người khiến Tiểu Long nhìn ngây ngẩn.

***

Trong Thiên Trụ Giới, Lục Lâm Thiên thu về ánh sáng vàng nhạt quanh người.

Lục Lâm Thiên thở hắt ra khí trọc:

- Phù!

Lục Lâm Thiên mở mắt ra, ánh sáng bắn ra bốn phía, khuon mặt trở về nét hồng hào. Vết thương trên người Lục Lâm Thiên đã hoàn toàn lành.

Lục Lâm Thiên thì thào:

- Nên kiến thức Thiên Mộc Thần Thụ thử xem.

Có Âm Dương Linh Vũ quyết và Bất Diệt Huyền Thể thì vấn đề vết thương không đáng lo, tiêu hao hầu như không còn cũng sẽ phục hồi lại nhanh.

Lát sau trong đình viện màu trắng.

Lục Lâm Thiên hành lễ với Bắc Cung Kình Thương:

- Kính chào nhạc phụ!

Bắc Cung Kình Thương nhìn Lục Lâm Thiên, biểu tình kinh ngạc hỏi:

- Tiểu tử nhà ngươi phục hồi mau thật, trong một ngày đã khỏe?

Lục Lâm Thiên cười cười, thời gian một ngày nhưng hắn ở trong Thiên Trụ Giới là một tháng.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Tiểu tế đã hoàn toàn khỏe, nên muốn đi Huyền Thiên Yêu Tôn thử xem có được một Mộc Hoàng chi khí không.

- Ngươi thật sự sốt ruột.

Bắc Cung Kình Thương thu về ánh mắt kinh ngạc nói:

- Nếu ngươi đã quyết tâm đi Thiên Mộc Thần Thụ thì cũng được, ngày mai đi đi.

Lục Lâm Thiên gật đầu:

- Ừm!

Càng sớm đến Mộc Hoàng chi khí càng tốt, sư phụ có thể sớm phục hồi, giờ chỉ còn thiếu Mộc Hoàng chi khí cuối cùng.

Bắc Cung Kình Thương nói:

- Phải rồi, ngày mai có người sẽ đi cùng ngươi.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi:

- Có người đi cùng tiểu tế?

Bắc Cung Kình Thương trả lời:

- Đúng rồi, ngày mai Vô Song sẽ đi chung với ngươi, ta không ngăn cản được. Vô Song sợ ngươi đi một mình nguy hiểm, kiên quyết đòi đi chung.

***

Trong Bắc Cung gia tộc, trời vào hạ phong cảnh khá đẹp. Ngày mai sẽ đi Thiên Mộc Thần Thụ, khó được có một ngày rảnh rỗi, Bắc Cung Vô Song dẫn Lục Lâm Thiên đi dạo trong Bắc Cung gia tộc.

Trên tảng đá nước chảy, nói:

- Vô Song, ngày mai ta đi một mình được rồi, nàng đừng đi.

Lục Lâm Thiên nhìn phong cảnh xanh biếc xung quanh, đã lâu không có thời gian thả lỏng thể này.

Trên khuôn mặt xinh đẹp đôi mắt Bắc Cung Vô Song nhìn thẳng

Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Tại sao?

Lục Lâm Thiên nói:

- Ta lo cho nàng.

Bắc Cung Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên chằm chằm:

- Ngươi đi một mình thì ta cũng lo.

Bắc Cung Vô Song nhoẻn miệng cười, nụ cười khuynh thành:

- Yên tâm, ta sẽ không khiến ngươi phân tâm. Ta dù gì là người Bắc Cung gia tộc, có lẽ Thiên Mộc Thần Thụ sẽ nhường ta một chút, tốt hơn ngươi đi một mình.

Lục Lâm Thiên biết mình có nói gì vô dụng, đành đồng ý:

- Vậy được rồi.

Bắc Cung Vô Song hỏi han, Lục Lâm Thiên kể tình huống đại khái về Lục gia cho nàng nghe. Đoạn thời gian trước Lục Lâm Thiên tình cờ gặp đại bá, đại thẩm.

Bắc Cung Vô Song nói:

- Ta cũng nhớ phụ thân, mẫu thân.

Nghe nói hiện tại Lục gia đã rất ốt thì lòng Bắc Cung Vô Song vô cùng vui mừng, tuy nàng trở lại Bắc Cung gia nhưng trong lòng luô nxem Lục gia là nhà mình.

Lục Lâm Thiên nói:

- Chờ có được Mộc Hoàng chi khí rồi hãy cùng ta quay về thăm đi. Đại bá, đại thẩm cũng nhớ nàng.

Lục Vô Song gật đầu nói:

- Ừm!

Đã nhiều năm Bắc Cung Vô Song không quay về.

Sáng sớm hôm sau, sáng sớm mát mẻ.vòm trời màu xanh xám từ đỉnh đầu dần tối đi biến thành làn khói nhạt đường chân trời. Trong Bắc Cung gia tộc, dãy núi bị tô màu trắng ngà nhu hòa, sương trắng phau nhuộm tất cả màu mông lung mộng ảo.

Sâu trong một sơn mạch, một con độc long thú Thiên mộc chở mười mấy người từ không trung đáp xuống. Dẫn đầu là thân hình yểu điệu mặc váy dài màu lục vẽ ra đường cong linh lung nhấp nhô, toàn thân khí chất cao quý thanh nhã, là đám người Lục Vô Song, Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Kình Thương.

Đi cùng còn có đám đại hộ pháp Bắc Cung Nhất, Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão.

Tam trưởng lão luôn không dám nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, hôm trước lúc đi hình như hắn quên chuyện cá cuộc làm lão thở phào nhẹ nhõm. Giờ Tam trưởng lão sợ Lục Lâm Thiên đột nhiên nhắc tới việc cá cược nưa.x

Lục Lâm Thiên đáp xuống đất, quan sát bốn phía. Nơi đây là một chỗ sơn cốc, không quá đặc biệt.

Bắc Cung Kình Thương nhìn sơn cốc trước mặt:

- Là chỗ này rồi.

Bắc Cung Kình Thương thấy vẻ mặt Lục Lâm Thiên khó hiểu thì giải thích rằng:

- Vì ngàn năm nay Thiên Mộc Thần Thụ không muốn có người đến gần, cường giả trong tộc bày một ít thủ đoạn nhỏ tại đây, một số thủ thuật che mắt.

Lục Lâm Thiên nghe thế quan sát kỹ bốn phía nhưng không nhìn ra có thủ đoạn gì.

Bắc Cung Kình Thương dặn dò Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song:

- Các ngươi đi vào phải hết sức cẩn thận, có thể lấy được Mộc Hoàng chi khí hay không phải xem vận may của các ngươi.

Bắc Cung Vô Song gật đầu nói:

- Phụ thân, chúng ta sẽ cẩn thận.

Bắc Cung Kình Thương nói:

- Chuẩn bị sẵn sàng thì vào đi.

Lục Lâm Thiên nói với ba người Cực Lạc Tam Quỷ, Thiên Sí Tuyết Sư:

- Tuyết Sư, Cực Lạc Tam Quỷ, các ngươi về trước đi.

Bắc Cung Vô Song gật đầu với Bắc Cung Kình Thương:

- Lâm Thiên, nơi này chỉ có người Bắc Cung gia tộc mới vào được. Hãy nắm tay ta, ta sẽ đưa ngươi vào.

Bắc Cung Vô Song kéo tay Lục Lâm Thiên, người lóe ánh sáng màu lục. Trên sơn cốc đằng trước, không trung vô hình bị lôi kéo nổi lên sóng không gian, năng lượng thuộc tính mộc hùng hồn khuếch tán.

Vù vù vù vù vù!

Giây sau sóng không gian xuất hiện, ánh sáng lục chợt lóe dưới chân Bắc Cung Vô Song, nàng kéo Lục Lâm Thiên cùng bay lên cao. Ánh sáng lục trên người Bắc Cung Vô Song bao bọc hai người, cùng nhảy vảo sóng không gian.

Nhìn Bắc Cung Vô Song, Lục Lâm Thiên biến mất trong sóng không gian, Nhị trưởng lão ánh mắt lo lắng hỏi:

- Tộc trưởng, thần nữ và Lục Lâm Thiên có khi nào gặp nguy hiểm

không?

Thần nữ không thể bị nguy hiểm gì được.

Bắc Cung Kình Thương nói:

- Xem vận may đi, hy vọng Thiên Mộc Thần Thụ nể mặt trong tộc mà nương tay.

Bắc Cung Vô Song dù gì là người Bắc Cung gia tộc, thân thể có Mộc Hoàng chi khí, ít nhiều gì Thiên Mộc Thần Thụ nể mặt.

Nhị trưởng lão khẽ thở dài:

- Thiên Mộc Thần Thụ là lão tổ để lại, luôn bảo vệ Giải Linh Tôn Giả ta nhưng không biết vì lý do gì mà ngàn năm trước Thiên Mộc Thần Thụ không cho người Bắc Cung gia tộc ta đến gần. Không biết có phải thật sự vì gặp bình cảnh đột phá?

Chương 2743: Thiên Mộc Thần Thụ

Thiên Mộc Thần Thụ không cho ai đến gần, tử đệ Bắc Cung gia tộc không thể lĩnh ngộ dưới Thiên Mộc Thần Thụ, lâu dài thế này có ảnh hưởng lớn với Bắc Cung gia tộc.

Bắc Cung Kình Thương nói:

- Chắc Thiên Mộc Thần Thụ gặp bìn chảnh đột phá.

Bắc Cung Nhất nói:

- Tộc trưởng, Thiên Mộc Thần Thụ thông linh đã lâu, nếu lại đột phá thì sẽ đến bước nào?

Bắc Cung Kình Thương nói:

- Ta cũng không biết, dù sao trên đời này chưa có ghi chép vật thông linh cuối cùng đột phá sẽ đến bước nào.

Bắc Cung Kình Thương mắt lóe tia sáng ngoái đầu nhìn chằm chằm Tam trưởng lão sau lưng mình. Tam trưởng lão rất yên lặng, không nói nhiều.

Bắc Cung Kình Thương lấy làm lạ hỏi:

- Tam trưởng lão, có tâm sự gì sao?

Tam trưởng lão sửng sốt, nhìn mọi người xung quanh, trả lời:

- Bẩm tộc trưởng, ta không sao.

Bắc Cung Kình Thương nhìn Tam trưởng lão:

- Tam trưởng lão, Lâm Thiên nhờ ta nói với ngươi là tiền cược hôm trước chỉ vui đùa, Tam trưởng lão đừng để bụng.

Tam trưởng lão sửng sốt sau đó gật đầu nhỏ giọng nói:

- Vâng, ta biết rồi.

Mặt Tam trưởng lão lúc xanh lúc đó, mấy ngày nay lão không bình tĩnh được, trong dầu toàn là việc lõa chạy.

Trong sóng không gian, Lục Lâm Thiên cảm giác không gian trước mắt khí lưu rít gào dao động, lực lượng kỳ dị kéo hắn vào. Lục Lâm Thiên thầm giật mình, hèn gì hắn không phát hiện thủ đoạn này,thì ra có liên quan đến Mộc Hoàng chi khí của Bắc Cung gia tộc, chỉ người Bắc Cung gia tộc dẫn đường mới vào được.

Chỉ giây lát khí lưu không gian trước mắt biến mất, sóng không gian chợt lóe giống như trực tiếp xuyên qua không gian bình chướng. Qua bình chướng không gian này Lục Lâm Thiên quét mắt qua, đã xuất hiện trong không gian xa lạ to lớn.

Trong không gian đập vào mắt là sơn mạch vô tận, dyã núi liên miên, núi sông tụ tập, trời xanh mây trắng. Mây mù lượn lờ trên ngọn núi, xanh biếc kinh người, đầy khắp núi đồi kỳ hoa dị thảo, tựa như tiên cảnh, sức sống kinh người.

Con ngươi Lục Lâm Thiên co rút:

- Hơi thở năng lượng thật đậm đặc.

Vừa vào không gian này, tinh thần Lục Lâm Thiên quan sát liền phát hiện trong không khí có hơi thở năng lượng đậm đặc. Hơi thở năng lượng này so với trong nguyên Bắc Cung gia tộc thì đậm đặc hơn nhiều.

Hơi thở năng lượng cùng với Lục Lâm Thiên hô hấp chui vào người, làm otàn thân hắn cảm thấy vô cùng thoải mái. Tinh thần cẩn thận quan sát, Lục Lâm Thiên phát hiện không khí trong không gian này có các tia năng lượng nhỏ xíu đang trôi nổi lượn lờ.

Lục Lâm Thiên thầm giật mình:

- Đây là...

Hơi thở năng lượng này không giống Địa Tâm linh mạch, bình thường loại năng lượng không gian này tụ tập ở mảnh đất nhiều ít liên quan Địa Tâm linh mạch, nhưng năng lượng này tuyệt đối không phải năng lượng do Địa Tâm linh mạch đơn giản sinh ra mà liên quan lớn tới năng lượng thuộc tính mộc, khiến Lục Lâm Thiên có cảm giác liên quan Mộc Hoàng chi khí.

- Năng lượng này có nhiều ích lợi đây!

Hơi thở năng lượng chui vào người khiến Lục Lâm Thiên cảm giác toàn thân bừng bừng sức sống. Nếu trên người có vết thương thì với khí thể này chắc chắn sẽ nhanh chóng phục hồi lại, nếu lâu dài tẩm trong khí hể này Lục Lâm Thiên có cảm giác hắn sẽ thay da đổi thịt một lần.

- Đây là hơi thở trên Thiên Mộc Thần Thụ. Lúc trước Bắc Cung gia tộc lão tổ lĩnh ngộ thuộc tính mộc, đại thành thuộc tính mộc có liên quan lớn đến Thiên Mộc Thần Thụ.

Bắc Cung Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên:

- Mỗi loại thuộc tính đều có đặc tính của mình, bẩm sinh đã có trong thiên địa. Có thể lĩnh ngộ được không, dùng nó co mình không phải xem người đó lĩnh ngộ ra nó không. Thuộc tính mộc của Bắc Cung gia tộc được người bình thường cho rằng kỳ dị xảo quyệt nhưng thật ra đặc tính lớn nhất của thuộc tính mộc không phải như vậy.

Mắt Lục Lâm Thiên hấp háy. Mỗi loại thuộc tính đều có đặc tính riêng của mình. Trong năm thuộc tính địa, thủy, hỏa, phong, thổ thì thuộc tính thổ dày nặng liên miên, thuộc tính phong cấp tốc nhiều biến, thuộc tính hỏa nóng cháy cuồng bạo. Thuộc tính kim của Lục Lâm Thiên thì sắc bén tiêu sát. Lục Lâm Thiên cảm giác thuộc tính mộc trừ kỳ dị xảo quyệt mà người bình thường phổ biến khẳng định ra còn nhiều đặc tính khác, ví dụ phục hồi. Vũ giả thuộc tính mộc bị thương từ mặt nào đó dễ lành hơn vũ giả thuộc tính khác.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Chẳng lẽ là tốc độ phục hồi? Chắc có liên quan?

- Xem như là vậy.

Bắc Cung Vô Song gật đầu nói:

- Nhưng không hoàn toàn. Đặc tính lớn nhất của thuộc tính mộc trừ kỳ dị xảo quyệt ra nói chính xác hơn là sức sống.

Lục Lâm Thiên thì thào:

- Sức sống.

Lục Lâm Thiên cảm giác không gian bốn phía, hơi thở liên kết với thuộc tính mộc trong người hắn, khiến hắn cảm nhận sức sống bừng bừng.

Bắc Cung Vô Song nói:

- Đúng vậy! Lĩnh ngộ thuộc tính mộc đến mức độ nhất định là có thể khống chế sự sống không gian để mình nhanh chóng phục hồi, khiến đối thủ hao hết sự sống. Nghe nói lĩnh ngộ thuộc tính mộc tới trình độ nhất định không cần Linh Giả công kích linh hồn, đôi khi đáng sợ còn hơn công kích linh hồn.

Lục Lâm Thiên gật gù:

- Hình như đúng vậy.

Chiến đấu với Đại trưởng lão Bắc Cung Hùng, phút cuối Bắc Cung Hùng thi triển Tử Vực Không Gian vũ kỹ thiên giai có lực công kích như thế. Khống chế sự sống không gian khiến bản thân nhanh chóng phục hồi, sự sống của đối thủ hao hết. Hèn gì trong khoảnh khắc Bắc Cung Hùng lạ lùng khỏe lại, Lục Lâm Thiên nếu không có thuộc tính kim thì sẽ bị nuốt mất sự sống. Cảm giác giống như người thường ở trong không gian phong kín mất dưỡng khí, sự sống không được kéo dài mà hao hết. Lực công kích kỳ dị đáng sợ đó làm người ta không biết làm sao xuống tay chống cự.

Bắc Cung Vô Song nói:

- Được rồi, chúng ta đi thôi. Thiên Mộc Thần Thụ còn ở phía trước, muốn có được Mộc Hoàng chi khí trên người Thiên Mộc Thần Thụ thì phải tới Thiên Mộc Thần Thụ mới được.

Lục Lâm Thiên gật gù:

- Ừm!

Hai người nhảy lên không trung như hai luồng sáng biến mất tại chỗ.

Trong không gian khắp nơi bừng bừng sức sống, với tốc độ của Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song không lâu sau vượt qua sơn mạch bao la. Đập vào mắt là trong không gian phía xa có một bình nguyên to lớn.

Bắc Cung Vô Song lắc người đáp xuống biên giới bình nguyên:

- Lâm Thiên, chúng ta đã đến.

Lục Lâm Thiên đáp xuống theo. Bình nguyên vô cùng bao la, sức sống dào dạt. Cỏ xanh mọc đầy đất, hơi thở năng lượng đậm đặc như thuộc tính mộc đang khuếch tán trong không gian. Hơi thở này đậm hơn bên ngoài nhiều.

- Đây là...

Lục Lâm Thiên ngước lên nhìn chầm chầm phía xa. Chín hgiữa bình nguyên có một vật khổng lồ, to như ngọn núi, hình dạng giống cây dù, thế tựa thông thiên, toàn một màu xanh biếc, giống cây cột chống rời nối thiên địa. Không biết nó lớn bao nhiêu, che lấp hoàn toàn không gian đằng trước.

Vật to lớn đứng hẳng trên bình nguyên, bốn phía là bình nguyên to lớn vô bờ. Xung quanh trống rỗng không tiếng động như tĩnh lặng vạn năm, năng lượng nguyên không gian là từ thứ đó khuếch tán vô cùng tận.

Hơi thở khiến Lục Lâm Thiên cảm giác toàn thân vô cùng thoải mái rồi lại bị ức chế, khiến hắn cảm thấy mình thật nhỏ bé.

Chương 2744: Thụ nhân to lớn 1

Lục Lâm Thiên mơ hồ nhìn ra được vật khổng lồ che đậy toàn bộ không gian đằng trước nối với thiên địa là một cái cây. Cây to khủng khiếp, Lục Lâm Thiên rất giật mình. Cây này so với ngọn núi đáng sợ cuối cùng được đến Đế Linh Tấn Thần đan trong Tử Vong Thâm Uyên còn to hơn nữa, khổng lồ khiến người rung động.

Bắc Cung Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên, mắt đẹp trầm trọng nói:

- Lâm Thiên, phía trước chính là Thiên Mộc Thần Thụ. Hãy cẩn thận chút, Thiên Mộc Thần Thụ không cho ngươi đến gần.

Lục Lâm Thiên hít sâu, nói:

- Đây là Thiên Mộc Thần Thụ báu vật trấn tộc Bắc Cung gia tộc sao?

Cây khổng lồ khiến người khó tin, không ngờ trên đời còn có vật như vậy.

Bốn mắt nhìn nhau, nhẹ gật đầu, chân khí vận chuyển trong người. Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song chậm rãi tiến lên, mỗi đi một bước đều hết sức cẩn thận, đề phòng gặp phải nguy hiểm.

Càng tới gần Lục Lâm Thiên càng rung động, đến gần cây to càng cảm nhận mình nhỏ bé. Trước cái bóng Thiên Mộc Thần Thụ thì bản thân chẳng là gì, như một hạt cát.

Mắt Bắc Cung Vô Song tràn ngập rung động như Lục Lâm Thiên. Thiên Mộc Thần Thụ báu vật trấn tộc Bắc Cung gia tộc, đây là lần đầu tiên Bắc Cung Vô Song nhìn thấy nó. Vô hình trung có hơi thở như kết nối với Bắc Cung Vô Song,khiến tinh thần nàng rung động.

Cây to kinh người phía trước đã hiện rõ trước mặt, to lớn che rợp trời bao phủ không gian, màu xanh biếc lóng lánh tràn ngập hơi thở cổ xưa. Không biết cây này tồn tại bao nhiêu năm rồi.

Nhánh chính to lớn như cột trời, vô số nhánh phụ vươn ra, bên trên có từng miếng lá cây xanh to cỡ trăm thước ản ra, rậm rạp bao lại cả không gian, hơi thở vô cùng tận khuếch tán.

Vù vù vù vù vù!

Hai người cẩn thận tiến lên chợt mặt đất rung rinh.

Con ngươi Lục Lâm Thiên co rút:

- Cẩn thận!

Lục Lâm Thiên phát ra tinh thần, ánh sáng vàng lóe lên quanh thân, đã khoác áo giáp Thanh Linh lên người. Thực lực Thiên Mộc Thần Thụ cường đại, Lục Lâm Thiên không dám lơ là chút nào.

Ánh sáng lục chợt lóe trên người Bắc Cung Vô Song, nàng cũng bày ra một cương quyển chân khí màu lục, mắt đẹp cảnh giác nhìn chăm chú bốn phía.

Xoẹt!

Khi hai người mới vừa chuẩn bị thì trong lòng đất có luồng sáng xanh trực tiếp xuyên qua không gian, nhìn kỹ thì là dây leo màu xanh, thô cỡ cánh tay bắn lên như cường nỗ trong khoảnh khắc xuyên không gian đến trước mặt Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song.

Lục Lâm Thiên nét mặt sa sầm quát:

- Phá!

Ánh sáng vàng lóe lên quanh thân Lục Lâm Thiên, bàn chân đạp đất, một quyền ấn ngưng tụ ra. Ánh sáng vàng bạo bọc quyền ấn, chân khí trút xuống chấn vỡ không gian đánh vào dây leo màu anh.

Bùm!

Vang tiếng nổ trầm đυ.c, quyền ấn và dây leo xanh đυ.ng mạnh. Vị trí lực lượng va chạm có khe nứt đen ngòm vụt qua, không gian xung quanh tan vỡ, kình phong cuồng bạo thổi quét. Dây leo xanh bị đẩy lùi rút xuống nền đất.

Cộp!

Lực lượng mạnh mẽ làm Lục Lâm Thiên lảo đảo thụt lùi hai bước mới đứng vững thân hình.

- Mạnh quá!

Một chân Lục Lâm Thiên giẫm đất, mặt đất nứt ra cái khe, Lục Lâm Thiên đứng vững lại. Lục Lâm Thiên biến sắc mặt, lòng vô cùng giật mình. Lực công kích của dây leo xanh siêu mạnh, không kém hơn Vũ Tôn cửu trọng bình thường bao nhiêu.

Bắc Cung Vô Song lắc người đến bên cạnh Lục Lâm Thiên.

- Lâm Thiên, có sao không?

Lục Lâm Thiên trả lời:

- Không sao. Dây leo này quái dị, nàng cẩn thận chút.

Tinh thần Lục Lâm Thiên cảnh giác nhìn chằm chằm bốn phía, động tĩnh vừa rồi chợt biến mất, như thể không gian này chưa từng xảy ra dao động gì.

- Nơi này quái dị.

Bắc Cung Vô Song nhìn chăm chú bốn phía:

- Mới rồi có lẽ là Thiên Mộc Thần Thụ cảnh cáo chúng ta, không cho chúng ta đến gần.

Lục Lâm Thiên mắt lóe tia sáng nhìn Thiên Mộc Thần Thụ to lớn che trời:

- Thiên Mộc Thần Thụ tiền bối, chúng ta không có ác ý chỉ muốn cầu một Mộc Hoàng chi khí.

Thanh âm quanh quẩn trong không gian yên lặng thật lâu nhưng không gợi lên tiếng vang gì. Lục Lâm Thiên biết Thiên Mộc Thần Thụ đã thông linh nên chắc chắn nghe hiểu lời hắn nói.

Lát sau, Bắc Cung Vô Song nhìn chăm chú bốn phía:

- Không có động tĩnh.

Lục Lâm Thiên nói:

- Chúng ta vào xem thử.

Đã không có động tĩnh vậy thì tiến lên nhìn xem, đã tới rồi tuyệt đối không thể bỏ cuộc.

Lục Lâm Thiên gật đầu, hai người cẩn thận tiến lên trước. Đi ra mấy ưbước không có phản ứng gì hay nguy hiểm, hai người thầm nghĩ có lẽ Thiên Mộc Thần Thụ ngầm chấp nhận cho họ đến gần.

Vù vù vù vù vù!

Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song bước ra mấy bước thì mặt đất lại rung rinh. Trong khoảnh khắc hai dây leo xanh bắn ra khỏi mặt đất đánh hướng Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song.

Không đợi Lục Lâm Thiên dặn dò, chân khí dâng lên trong bàn tay Bắc Cung Vô Song, khí thế toàn bộ phóng ra:

- Lâm Thiên, hãy cẩn thận chút!

Bắc Cung Vô Song giơ tay nhấc chân kéo theo lực lượng thiên địa bàng bạc, bàn tay trắng giơ cao, nắm tay ngọc mang theo cột sáng màu lục khủng bố đập mạnh vào dây leo màu xanh.

Lục Lâm Thiên biến sắc mặt nói:

- Vũ Tôn bát trọng!

Khí thế Vô Song phát ra đến Vũ Tôn bát trọng. Lúc trong Độc Cô gia tộc thì Vô Song mới chỉ là Vũ Tôn lục trọng, hai năm từ Vũ Tôn lục trọng tới bát trọng, chắc nàng ở trong thần điện được ích lợi lớn.

Lục Lâm Thiên vừa suy nghĩ vừa không chậm chạp, hắn nhìn dây leo xanh xuyên qua không gian ập tới trước mặt, tay vận chuyển quyền ấn đấm mạnh vào. Không gian dọc đường đi tan vỡ, phá hủy từng đợt sóng không gian.

Bùm bùm!

Vang hai tiếng nổ trầm đυ.c, hai dây leo màu xanh lại bị đẩy lui. Lục Lâm Thiên và Bắc Cung Vô Song lần nữa bị thương lảo đảo đảo lui ra. Bắc Cung Vô Song bị đẩy lùi thêm hai bước.

Vù vù vù vù vù!

Hai người hưa đứng vững thì mặt đất rung rinh, mấy sợi dây leo màu xanh trực tiếp xuyên qua không gian ập đến, mang theo kình khí thất luyện kỳ dị cắt vỡ trở nên, vọt ra khỏi nền đất.

Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song biến sắc mặt, lại ra tay ngăn cản, kết ra các thủ ấn. Khí thế ngập trời tuôn ra, năng lượng khủng bố cuồn cuộn, sóng không gian thổi quét phương xa.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Cùng lúc đó, rất nhiều lực công kích khủng bố va chạm với dây leo, lực lượng mạnh mẽ bộc phát. Sóng năng lượng khủng bố khuếch tán thổi quét bẻ gãy nghiền nát chấn vỡ bốn phía.

Lực lượng mạnh mẽ đánh bật những dây leo trở về nhưng không thể phá hủy nó.

Cộp cộp!

Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song loạng choạng thụt lùi, biểu tình trầm trọng.

Mắt đẹp âm trầm, Bắc Cung Vô Song nói:

- Không thể phá hủy những sợi dây leo này, rất quái dị!

Vù vù vù vù vù!

Bắc Cung Vô Song mới nói xong chỉ giây lát trong không trung lại có hơn ưmời sợi dây leo xuyên không gian rạch ra từng đợt khe nứt đen ngòm.

Lục Lâm Thiên sắc mặt âm trầm nói:

- Không tin không phá được nó!

Vũ đan màu lục trong khí hải đan điền tỏa ánh sáng thuộc tính kim chói lòa, vằn sóng màu vàng dao động trên người Lục Lâm Thiên. Thủ ấn nhanh như tia chớp ngưng tụ kết ra, cột sáng chân khí màu vàng siêu to phun ra, mang theo hơi thở sát khí sắc bén đáng sợ dao động trong khoảnh khắc đυ.ng vào một sợi dây leo ngọ nguậy.

Chương 2745: Thụ nhân to lớn 2

Cột sáng chân khí màu vàng đυ.ng vào dây leo màu xanh, dây leo mãi không bị phá hủy giờ đã tan nát.

Bùm bùm!

Trong tiếng nổ trầm đυ.c Lục Lâm Thiên lại bị đẩy lùi, sắc mặt mừng rỡ. Lực công kích thuộc tính kim rốt cuộc thể trực tiếp phá hủy những sợi dây leo kỳ dị.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bắc Cung Vô Song lắc thân hình thướt tha, kết thủ ấn ra. Năng lượng thiên địa không gian quanh thân như mây đen tụ tập lại. Năng lượng thiên địa bàng bạc ức chế không gian lung lay sắp sập. Một chưởng ấn to lớn nhanh như tia chớp lao ra đè mạnh xuống ba sợi dây leo xanh. Lực lượng mạnh mẽ chấn nát không gian bốn phía, thần khí của Bắc Cung Vô Song bị đẩy lùi. Bắc Cung Vô Song lảo đảo lùi mấy bước, mặ hơi tái.

Vù vù vù vù vù!

Còn lại mấy dây leo màu xanh theo đuổi, không cho hai người thời gian thở dốc.

Lục Lâm Thiên ổn định thân hình, thấy Vô Song bị đẩy lùi thì lòng máy động, Huyết Lục nằm trong tay:

- Vô Song cẩn thận!

Lục Lâm Thiên quát to:

- Duệ Kim Hồn Đao!

Người Lục Lâm Thiên tỏa ánh sáng vàng chói lòa, Huyết Lục vạch ra đường cong huyền ảo. Giây lát Lục Lâm Thiên giơ đao chém vào mấy dây leo màu xanh.

- Grao!

Cùng với tiếng rồng ngâm vang vọng, một luồng đao quang mang theo khí tiêu sát hùng hồn, đao quang màu vàng kèm theo tiếng nổ sắc nhọn cực kỳ chói tai nhanh như tia chớp rạch phá không gian. Cả không gian run rẩy, đao quang màu vàng phô thiên cái địa tỏa ra.

Răng rắc!

Nơi đao quang vàng xẹt qua sóng không gian trực tiếp hóa thành tro tàn lộ ra khe nứt không gian dài, thật là sắc bén khủng bố. Khí tiêu sát ngập trời càn quét.

Răng rắc!

Chỉ giây lát ngắn ngủi, trong không gian vang tiếng sóng không gian vỡ nát. Kình khí đao quang vàng vặn vẹo không gian, khí thế cường đại trực tiếp chặt đứt dây leo màu xanh. Đao quang còn sót lại chém xuống đất. Mặt đất nứt ra, đao quang chém một cái khe to.

Một chuỗi dây leo xanh bị phá hủy, bốn phía lại lặng yên.

Bắc Cung Vô Song hét lên:

- Lâm Thiên cẩn thận dưới đất!

Mặt đất lại rung rinh.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Lục Lâm Thiên chưa lấy lại tinh thần thì trên đôi chân bị rễ cây màu xanh quấn lấy. Rễ cây khác với dây leo màu xanh vừa rồi nhưng càng rắc chắc hơn, khiến Lục Lâm Thiên không kịp né tránh.

Lục Lâm Thiên biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Lục Lâm Thiên định giơ đao chém xuống thì rễ cây kỳ dị chui ra từ mặt đất quấn quanh cánh tay phải của hắn, kèm theo lực lượng kỳ lạ giam cầm chân khí, trong phút chốc không thoát ra được.

- Không gian thuộc tính kim!

Lục Lâm Thiên không chút do dự vận dụng chân khí thuộc tính kim phô thiên cái địa tuôn ra. Không gian quanh người tràn ngập ánh sáng vàng, khí thế sát phạt sắc bén khuếch tán.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

2n lthuộc tính kim khuếch tán, dây leo màu xanh quấn đôi chân, cánh tay phải Lục Lâm Thiên héo rút, rung rinh chui vào lòng đất mất tăm. Ảnh hưởng trong người Lục Lâm Thiên đã mất.

Lục Lâm Thiên thầm giật mình:

- Thật kỳ dị, may mắn thuộc tính kim hơi khắc chế được nó.

Lục Lâm Thiên thụt lùi lại.

Bắc Cung Vô Song nói:

- Lâm Thiên, chắc đây là rễ của Thiên Mộc Thần Thụ, hãy cẩn thận chút.

Lục Lâm Thiên dặn dò:

- Nàng cũng cẩn thận, đi theo sau ta.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cảnh giác nhìn bốn phía.

Vù vù vù vù vù!

Lúc này vô số rễ cây chui ra từ mặt đất, mặt đất như sống lại, nguyên khối đát rung rinh. Từng luồng sáng xanh phô thiên cái địa bắn trong không trung mang theo khí thế hùng hồn kinh người.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Trường đao dây leo xanh trong khoảnh khắc tụ tập lại trước cặp mắt ngạc nhiên của Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song, ngưng tụ thành hình người bằng cây to lớn.

Thụ nhân hình người cao ngàn thước tựa như ngọn núi, toàn thân do dây leo xanh tụ lại, ánh sáng xanh lấp lánh, khí thế hùng hồn khuếch tán khiến người run sợ, lòng dâng lên cảm giác nguy hiểm.

Thụ nhân to lớn đứng trong không trung, uy thế khủng bố đè ép không gian vặn vẹo. Con ngươi Lục Lâm Thiên co rút nhìn thụ nhân khổng lồ, uy áp to lớn làm hắn run rẩy.

Trước thụ nhân to lớn, Lục Lâm Thiên cảm nhận nguy hiểm tuyệt đối.

- Vô Song, nàng hãy lùi lại một chút.

Người Lục Lâm Thiên tỏa ánh sáng vàng, hắn nhảy lên đạp không lên, đạp hai bước trong hư không. Sóng không gian dưới chân, Huyết Lục vạch đường cong huyền ảo.

Huyết Lục bắn ra đao quang, nhát đao kia làm không gian run rẩy, khí tiêu sát sắc bén cực kỳ khủng bố khuếch tán. Đao quang đan xen, khí tiêu sát sắc bén hùng hồn cùng với năng lượng thiên địa rơi vào thụ nhân khổng lồ.

Răng rắc!

Nhát đao đánh xuống, đao quang rơi chặt đứt mấy chục cánh tay bằng rễ cây nhưng không gây thương tổn gì lớn cho thụ nhân khổng lồ. Thụ nhân khổng lồ hơi lắc người, các rễ cây bị chặt đứt chớp mắt phục hồi lại.

Xoẹt!

Chỉ giây lát bàn tay thụ nhân khổng lồ do vô số rễ cây ngưng tụ tựa thiên thạch rơi xuống đất, không gian vặn vẹo, dọc đường đi lộ ra hư không to lớn, tốc độ siêu nhanh vỗ vào người Lục Lâm Thiên.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Lục Lâm Thiên bị đập trúng, lực lượng mạnh mẽ không có đường đỡ. Cơ thể Lục Lâm Thiên bị đập mạnh từ trên cao té cái rầm xuống bình nguyên.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Trời sụp đất nứt, vang tiếng nổ điếc tai. Nơi Lục Lâm Thiên rớt xuống mặt đất thủng một lỗ, đất đai bình nguyên bị xung lực làm nứt rạn.

Lục Lâm Thiên rơi xuống đất không đứng dậy nổi, máu trào lên họng, máu phun ra từ cổ họng:

- Phụt!

Lực lượng một kích kia quá cường đại, hoàn toàn vượt qua dự đoán của Lục Lâm Thiên.

Bắc Cung Vô Song biến sắc mặt xé gió lao tới trước mặt Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên!

Con ngươi Lục Lâm Thiên co rút:

- Ta không sao, thứ quái quỷ này mạnh thật.

Lục Lâm Thiên không bị thương nặng, lực phòng ngự của hắn rất mạnh.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thân hình to như ngọn núi của thụ nhân khổng lồ sải bước đi tới như ngọn núi di động. Năng lượng phát ra, sóng không gian xung quanh không ngừng phát ra tiếng răng rắc không chịu nổi gánh nặng, từng khe nứt như mạng nhện nhanh chóng lan tràn từ quanh thân hình khổng lồ.

Uy thế kinh người khiến mắt Lục Lâm Thiên âm trầm, hắn nhìn thụ nhân khổng lồ, đôi mắt đen lấy lóe tia sáng vàng.

Lục Lâm Thiên quát to:

- Vô Song, lùi lại!

Lục Lâm Thiên lần nữa nhảy lên, thủ ấn biến đổi, lẩm bẩm:

- Thủy sinh mộc, mộc sinh hỏa, hỏa sinh thổ!

Lục Lâm Thiên dứt lời, Thì Không Lao Ngục thuộc tính thổ uy năng gấp tám lần khuếch tán trong không trung. Không gian lung lay sắp đổ, năng lượng thuộc tính thổ bàng bạc bỗng chốc ụt tập lại, cả không gian như đóng băng bao phủ không gian phạm vi mấy ngàn thước vào trong. Thụ nhân khổng lồ như ngọn núi cũng bị bao lấy.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thụ nhân khổng lồ bị lực lượng không gian trói buộc, cơ thể to lớn run rẩy, ánh sáng lục quanh thân thụ nhân khổng lồ chói lòa như muốn vùng thoát Thì Không Lao Ngục bao bọc. Không gian vỡ ra từng tấc, Thì Không Lao Ngục uy năng tám lần khó mà trói được thụ nhân khổng lồ.

Cảm nhận thụ nhân khổng lồ cường đại, biểu tình Lục Lâm Thiên trầm trọng đạp không đứng thẳng, thủ ấn kỳ dị lại kết ra.

Chương 2746: Thương lão bị nhốt 1

- Thổ sinh kim!

Thanh âm trầm thấp dứt, quanh người Lục Lâm Thiên tỏa ánh sáng vàng bắn lên cao. Ánh sáng vàng lấp lánh, khí tiêu sát sắc bén vô cùng tận lan tràn. Trong không gian Thì Không Lao Ngục uy năng gấp tám lần như thiên địa xao động, cả không gian ánh sáng run rẩy tràn ngập khí sát phạt sắc bén. Khí thế vô cùng bá đạo thổi quét thiên địa, phá nát không gian.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Chỉ trong khoảnh khắc diện tích Thì Không Lao Ngục thuộc tính kim đã lên đến vạn thước. Ánh sáng vàng bao phủ vạn thước, bên ngoài phạm vi không gian là mép ranh tan vỡ, ánh sáng vàng chói lòa, gió nổi mây phun.

Răng rắc!

Trong Thì Không Lao Ngục thuộctính kim khuếch tán ánh sáng vàng rực rỡ. Thụ nhân khổng lồ nằm trong Thì Không Lao Ngục thuộc tính kim nên không nhúc nhích được, thân hình bị đông lại. Khí thế sắc bén tiêu sát làm ánh sáng lục trên người thụ nhân khổng lồ nhạt dần.

Lục Lâm Thiên hét lên:

Lục Lâm Thiên từ xa vỗ thủ ấn, không gian Thì Không Lao Ngục ánh sáng vàng rực rỡ có một thủ ấn to lớn ánh sáng vàng chói mắt xé gió bay ra, thủ ấn vỗ vào thụ nhân khổng lồ.

Răng rắc!

Dọc đường thủ ấn đi qua và không gian xung quanh vỡ nát lộ ra hư không đen ngòm. Thủ ấn to lớn vỗ mạnh vào thụ nhân khổng lồ, ánh sáng vàng xâm nhập vào trong người thụ nhân khổng lồ. Ánh sáng vàng đan xen giữa rễ cây trên người thụ nhân khổng lồ.

Bùm!

Thủ ấn to lớn vỗ xuống, ánh sáng vàng trút xuống. Không lâu sau thụ nhân khổng lồ nứt ra vỡ nát. Thân hình to như ngọn núi tách rời, thủ ấn còn sót lại bay cái vèo xuống bình nguyên.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thủ ấn màu vàng ầm ầm giáng xuống, trong phạm vi vài dặm bị thủ ấn vàng đè ép. Bình nguyên xanh biếc bên dưới trời long đất lở. Trong phạm vi vài dặm bị một bàn tay khổng lồ màu vàng vỗ thành tro bụi, mặt đất không gian to lớn hõm xuống, đất đai run rẩy. Chính giữa lộ ra chưởng ấn năm ngón to lớn vài dặm, sóng năng lượng cuồng bạo từng đợt dao động như thực chất điên cuồng khuếch tán.

Tất cả biến mất. Không trung gió mây vần vũ lại trở về bình thường, cơ thể Lục Lâm Thiên thụt lùi, mặt tái xanh không chút máu. Lục Lâm Thiên thúc giục Thì Không Lao Ngục uy năng gấp mười sáu lần, tiêu hao gần như cạn sạch.

- Đã giải quyết xong sao?

Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía, thụ nhân khổng lồ đã bị chấn vỡ.

Vù vù vù vù vù!

Trong khi Lục Lâm Thiên đánh giá thì vô số dây leo mới vừa tan vỡ lại chui ra từ lòng đất. Thì Không Lao Ngục uy năng gấp mười sáu lần không phá hủy được chúng, chỉ tách rời ra.

Vù vù vù vù vù!

Trước cặp mắt ngạc nhiên của Lục Lâm Thiên, từng rễ cây màu xanh như các luồng sáng xanh phô thiên cái địa từ lòng đất bắn lên không trung. Vô số dây leo xanh lại ngưng tụ thành thụ nhân khổng lồ.

Thụ nhân khổng lồ có khí thế hùng hồn kinh người khuếch tán, tựa như ngọn núi khổng lồ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thụ nhân khổng lồ lại đè ép không gian đi hướng Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song, uy thế kinh người khiến không gian run rẩy.vô số dây leo xanh ngưng tụ ra bàn tay to như cột trời vỗ hướng Lục Lâm Thiên.

Bắc Cung Vô Song hét to:

- Lâm Thiên cẩn thận!

Thân hình linh lung thướt tha lao vào không trung, xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Bắc Cung Vô Song nhìn thụ nhân khổng lồ một tay vỗ tới, khuôn mặt xinh đẹp, đôi mắt bắn ra hai tia sáng xanh bay hướng chân trời. Khí thế quanh thân Bắc Cung Vô Song đột nhiên tăng vọt, khí thế chấn rách sóng không gian, uy áp mạnh mẽ tột độ tràn ngập trong không gian quanh thân.

Với uy áp này không gian khẽ rung, vô hình trung kết nối với không gian.

Bắc Cung Vô Song đứng lơ lửng, mắt bắn ra tia sáng xanh chốc lát sau quát to:

- Thiên Mộc Thần Thụ tiền bối, ta là thần nữ của Bắc Cung gia tộc, xin hãy nương tay cho. Chúng ta không cố ý quấy rầy!

Tiếng quát của nàng hóa thành sóng âm lan tràn, thanh âm kèm theo Mộc Hoàng chi khí. Bắc Cung Vô Song vận chuyển Mộc Hoàng chi khí đến cực độ, khí thế quanh thân nối cùng thiên địa. Trong không gian thiên địa đậm đặc Mộc Hoàng chi khí, gió mây vần vũ.

Lục Lâm Thiên kinh thán:

- Mộc Hoàng chi khí mạnh quá.

Lúc này Mộc Hoàng chi khí trên người Bắc Cung Vô Song rõ ràng mạnh hơn trước lúc vào thần điện nhiều, như thể siêu thoát thiên cực. Thuộc tính kim của Lục Lâm Thiên không thể ức chế Mộc Hoàng chi khí này được.

Cánh tay thụ nhân khổng lồ ập đến cảm nhận Mộc Hoàng chi khí trên người Bắc Cung Vô Song thì khựng lại giữa chừng không trung, có phản ứng.

Thân hình thướt tha xinh đẹp đứng trên trời, Mộc Hoàng chi khí kéo heo năng lượng thuộc tính mộc trong không gian cùng thuộc tính mộc gió mây vần vũ hợp thành một. Với khí thế này như có thể khống chế thiên địa, sóng không gian quanh thân Bắc Cung Vô Song vặn vẹo, có tiếng sấm nổ mạnh truyền ra khïếp hồn người.

Uy năng như thế dù Lục Lâm Thiên thúc giục thuộc tính kim cũng chịu uy áp:

- Mộc Hoàng chi khí này quá mạnh.

Năng lượng thuộc tính kim bao bọc Lục Lâm Thiên bị Mộc Hoàng chi khí đẩy lùi, Mộc Hoàng chi khí cường đại mạnh nhất trong các Mộc Hoàng chi khí hắn đã thấy.

Bắc Cung Vô Song thấy Mộc Hoàng chi khí của mình thật sự hữu dụng thì hét to:

- Xin Thiên Mộc Thần Thụ tiền bối nương tay cho!

Với Mộc Hoàng chi khí khủng bố, không trung như run theo. Cả bầu trời gió nổi mây phun, sắp nghiền nát hư không.

Không gian đằng trước, toàn thân thụ nhân khổng lồ run rẩy như đang vùng vẫy cái gì. Xung quanh cơ thể to lớn hiện ra khe nứt đen ngòm, khí thế hùng hồn giải phóng như hòa cùng Mộc Hoàng chi khí trên người Bắc Cung Vô Song lại như chống cự cái gì.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Chỉ giây lát thụ nhân khổng lồ không chống đỡ được nữa, thân hình to lớn nứt rạn phân giải biến thành vô số rễ cây màu xanh rậm rạp nhanh như tia chớp rút vào trong lòng đất.

Thụ nhân khổng lồ biến mất, Bắc Cung Vô Song thu về Mộc Hoàng chi khí, ánh mắt khó hiểu nhìn bốn phía.

Không trung, khí thế khủng bố tĩnh lặng lại.thân hình đường cong mỹ miều của Bắc Cung Vô Song từ từ đáp xuống, váy dài bay bay, toát ra khí chất cao quý đạm nhã khí chất hồn nhiên thiên thành.

Khuôn mặt xinh đẹp tựa tiên giáng trần, Bắc Cung Vô Song đáp xuống cạnh Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, sao rồi?

Lục Lâm Thiên nói:

- Ta không sao, dường như Mộc Hoàng chi khí của nàng có hiệu quả.

Bắc Cung Vô Song nói:

- Thiên Mộc Thần Thụ là lão tổ để lại, hy vọng Mộc Hoàng chi khí trên người ta có tác dụng.

Hai người đứng yên tại chỗ nhìn Thiên Mộc Thần Thụ chằm chằm, thật lâu sau không còn động tĩnh. Hai người liếc nhau, lại cẩn thận tiến lên trước.

Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song tập trung tinh thần cảnh giác, tiếng bước chân nhẹ nhàng cẩn thận vang lên trên bình nguyên bao la. Hai người dần đến gần bên dưới cành lá Thiên Mộc Thần Thụ bao phủ.

Đứng trên mặt đất, Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song ngước đầu, rung động nhìn Thiên Mộc Thần Thụ trên đỉnh đầu. Tới gần mới cảm nhận thật sự Thiên Mộc Thần Thụ sống mấy vạn năm khổng lồ tới mức nào, che rợp trời, bao phủ một phương không gian.

Chương 2747: Thương lão bị nhốt 2

Vù vù vù vù vù!

Lúc này Thiên Mộc Thần Thụ khổng lồ khẽ rung, cành lá rung rinh, ánh sáng màu lục lấp lánh ánh sáng chớp tắt làm không gian rung rinh theo, khí thế hùng hồn tràn ra.

Lục Lâm Thiên kéo Bắc Cung Vô Song:

- Cẩn thận chút.

Bên ngoài áo giáp Thanh Linh Lục Lâm Thiên lại bày một vầng sáng không gian thuộc tính kim bao phủ hai người vào trong.

Lục Lâm Thiên mới bày xong không gian thuộc tính kim thì Thiên Mộc Thần Thụ siêu to trên bầu trời, vô số cành lá lấp lánh ánh sáng màu lục tụ thành bvầng sáng xanh chói lòa to lớn bao phủ Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song vào trong.

Hai người biến sắc mặt, đột nhiên bị ánh sáng bao phủ làm họ giật mình. Lục Lâm Thiên đang định rục rịch thì kinh sợ phát hiện chân khí trong người như biến mất, không gian thuộc tính tim cũng biến mất.

Bắc Cung Vô Song kinh kêu:

- Nguy rồi!

Bắc Cung Vô Song cũng xuất hiện tình huống giống Lục Lâm Thiên, chân khí trong người chớp mắt biến mất.

Vù vù vù vù vù!

Cùng lúc đó, màn sáng màu lục to lớn thu nhỏ dần, nhanh như tia chớp rút vào trong vô số cành lá. Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song bị màn sáng bao phủ biến mất tại chỗ như bị nuốt vào trong màn sáng.

Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song xuất hiện trong không gian kỳ dị. Không gian tràn ngập ánh sáng lục, bốn phía như hư không, có tiếng gió rít gào quanh quẩn từ xa.

- Đây là đâu?

Lục Lâm Thiên biết hai người bị màn sáng màu xanh kỳ dị hút vào. Lục Lâm Thiên ngạc nhiên rồi kinh sợ, trong không gian này hắn cảm giác chân khí t52e sạch. Rõ ràng vũ đan tồn tại nhưng không cảm giác được chút chân khí, linh lực trong đầu cũng như không tồn tại. Thứ duy nhất còn tồn tại là lực lượng linh hồn.

Biến đổi này làm Lục Lâm Thiên hết hồn, thật không bình thường. Không gian kỳ dị này quá đáng sợ.

Bắc Cung Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, nhìn phía trước đi.

Mắt Bắc Cung Vô Song nhìn chằm chằm vầng sáng xanh lục không gian đằng trước.

Bốn phía hư không, chẳng có vật gì khác.

Lục Lâm Thiên do dự một lúc rồi kéo Bắc Cung Vô Song:

- Chúng ta vào xem.

Hai người đi vào vầng sáng màu lục.

Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song bước vào vầng sáng, vầng sáng cùng không gian kỳ dị run rẩy.

Trong vầng sáng, Lục Lâm Thiên nắm tay Bắc Cung Vô Song. Có lực hút mạnh mẽ tuôn ra nuốt hai người vào, chớp mắt lực hút biến mất.

Cảnh tượng trước mắt Lục Lâm Thiên biến mất, ánh sáng xanh chói lòa, mắt hắn phản xạ nhắm chặt một giây. Khi Lục Lâm Thiên lại mở mắt ra thì trước mặt đã có thya đổi, không gian mới xuất hiện trước mắt hai người.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi:

- Đây là đâu?

Trong không gian khắp nơi là màu lục, quét mắt nhìn bốn phía cả không gian như hư vô, toát ra hơi thở cô tịch. Nơi này như chỉ có hai người tồn tại.

- Thiên Mộc Thần Thụ!

Ngước lên nhìn Lục Lâm Thiên mới thấy trên đỉnh đầu. Thiên Mộc Thần Thụ bao phủ hai người, bọn họ một lần nữa đến dưới Thiên Mộc Thần Thụ.

Lục Lâm Thiên nhìn Thiên Mộc Thần Thụ chằm chằm, lòng rung động. Thiên Mộc Thần Thụ nhỏ hơn đã thấy bên ngoài, nhưng Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song nhìn thì thấy nó vẫn to như vậy.

Thiên Mộc Thần Thụ bản thu nhỏ bao kín không gian, cây to như tuyên cổ vĩnh tồn đứng sững ở nơi này. Cây trong suốt lấp lánh sắc xnha lục tỏa ra sứ sống kinh người. Không gian bừng bừng sức sống khiến tế bào toàn thân người sống động.

Nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác chân khí, linh lực trong người biến mất, trừ linh hồn lực ra hắn tựa như người bình thường.

Bắc Cung Vô Song quan sát kỹ không gian xung quanh, thu về tầm mắt rung động, ngước mắt đẹp lên nhìn Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, dường như chúng ta ở trog nội thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi:

- Nội thế giới?

Bắc Cung Vô Song nói:

- Nội thế giới Thiên Mộc Thần Thụ tương đương khí hải đan điền của vũ giả, hoặc không gian linh hồn trong đầu Linh Giả. Hiện tại chúng ta ở nội thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ.

Trong mắt Bắc Cung Vô Song tràn ngập ngạc nhiên.

Lục Lâm Thiên nghĩ ngay một vấn đề:

- Chúng ta làm sao đi ra?

Lúc này trong nội thế giới Thiên Mộc Thần Thụ dường như không có đường để đi.

- Có vẻ chúng ta không ra được.

Bắc Cung Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên:

- Chẳng lẽ ngươi không phát hiện sự sống trong cơ thể chúng ta đang trôi nhanh? Ngươi đã già.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc kêu lên:

- Cái gì?

Lục Lâm Thiên hoàn toàn không có tình huống, hắn ngạc nhiên mới chú ý thấy đôi tay mình. Da tay nhăn nheo, sự sống dần trôi, Lục Lâm Thiên nhanh chóng già đi.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi:

- Sao có thể như vậy?

Lục Lâm Thiên đang già đi với tốc độ mắt hường tổng thấy, chân khí biến mất hết, hắn tương đương là người bình thường. Chỉ giây lát Lục Lâm Thiên đã đến bốn mươi tuổi.

Bắc Cung Vô Song trầm giọng nói:

- Đây là thiên phú của Thiên Mộc Thần Thụ, có thể khống chế tất cả sự sống trong không gian. Hiện tại chúng ta ở nội thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ, bị sức sống ảnh hưởng tương đương chúng ta nhanh chóng già đi.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Vậy tại sao nàng không bị ảnh hưởng?

Lúc này Vô Song không thay đổi gì nhiều, không già nhanh như Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Bắc Cung Vô Song nghiêm túc nói:

- Chắc vì ta có liên quan thuộc tính mộc, Mộc Hoàng chi khí nhưng cũng không kiên trì được bao lâu.

Bắc Cung Vô Song nhanh chóng nhắc nhở:

- Lâm Thiên, mau thử thuộc tính mộc xem, có thể sẽ giảm bớt tốc độ sự sống trôi đi.

Lục Lâm Thiên nghe vậy liền vận chuyển thuộc tính mộc. Tuy linh lực chân khí trong người biến mất nhưng vũ đan còn, thuộc tính còn. Trên vũ đan tỏa ánh sáng màu lục chói lòa, trong người như được rót vào sức sống dồi vào, giảm chậm tốc độ thân hình già cả.

Lục Lâm Thiên vẫn cảm giác sự sống trong người tổi đi nhưng tốc độ chậm hơn nhiều, tuy nhiên cứ tiếp tục thế này sẽ có lúc hao hết.

Lục Lâm Thiên hỏi:

- Vô Song, có cách nào không?

Linh lực chân khí biến mất làm Lục Lâm Thiên không nghĩ ra được cách gì.

Bắc Cung Vô Song lắc đầu, hiện tại nàng không có cách nào, sự sóng trong người nàng cũng dần trôi đi, thân thể dần già nua.

Bốn mắt nhìn nhau, rơi vào khó khăn, vắt óc suy nghĩ nhưng không có cách nào. Thời gian chậm rãi trôi, không biết qua bao lâu, hình như là mấy canh giờ, hoặc mấy ngày, có khi đã qua mấy chục năm, hai người già nua dưới Thiên Mộc Thần Thụ.

Hiện tại khuôn mặt Lục Lâm Thiên cỡ tám mươi tuổi, râu tóc bạc phơ, mặt già nua. Bắc Cung Vô Song cũng đầu đầy tóc bạc, khuôn mặt xinh đẹp đã đến tuổi sáu mươi nhưng còn đó dấu vết ngày xưa xinh đẹp.

Bắc Cung Vô Song đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, ánh mắt trầm trọng lóe ý cười:

- Ngươi già rồi.

- Nàng ũng vậy.

Lục Lâm Thiên nhìn khuôn mặt giàn ua của Bắc Cung Vô Song:

- Có lẽ đây chính là đầu bạc đến già, chúng ta cũng xem như đầu bạc đến già.

Bắc Cung Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên:

- Ngươi còn tâm tình đùa giỡn? Có lẽ chúng ta thật sự không ra được.

Lục Lâm Thiên nắm hai tay Bắc Cung Vô Song:

- Không ra được là số phân, nàng không nên cùng ta tiến vào.

Chương 2748: Lĩnh ngộ thuộc tính

Bắc Cung Vô Song cười khẽ, khuôn mặt già nua nhưng khi cười vẫn động lòng người:

- Nếu ngươi không ra được, bỏ lại ta ở bên ngoài thì ta thà đi cùng ngươi vào trong này.

Lòng Lục Lâm Thiên ấm áp, ôm chặt Vô Song vào ngực. Lục Lâm Thiên đăm chiêu ngước nhìn Thiên Mộc Thần Thụ bừng bừng sức sống.

Bắc Cung Vô Song tựa vào trong lòng Lục Lâm Thiên, trên khuôn mặt trắng nõn già nua có chút u buồn.

- Thiên Mộc Thần Thụ bừng bừng sinh cơ, không gian này cũng bừng bừng sinh cơ, tại sao không phải như vậy?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, ở trong không gian này tràn gnajap sinh cơ, thế nhưng duy chỉ có sinh cơ trên người hắn và Vô Song đang từ từ trôi đi.

- Lâm Thiên, có phải chàng phát hiện ra điều gì hay không?

Bắc Cung Vô Song từ trong ngực Lục Lâm Thiên ngẩng đầu lên, nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi nói:

- Vô Song, nàng thử lĩnh ngộ thuộc tính mộc xem.

- Được.

Bắc Cung Vô Song gật đầu, Lục Lâm Thiên cũng khoanh chân ngồi xuống dưới Thiên Mộc Thần Thụ bắt đầu lĩnh ngộ thuộc tính mộc. Trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên cảm giác được chuyện này dường như có quan hệ với thuộc tính mộc cực lớn.

Một lát sau từng đạo lục mang quanh quẩn quanh thân Lục Lâm Thiên, trong lúc vô hình tương liên với không gian này. Năng lượng thuộc tính một nồng đậm trong không gian khiến cho tốc độ lĩnh ngộ thuộc tính mộc cực kỳ kinh người. Dưới tốc độ lĩnh ngộ như vậy, Lục Lâm Thiên có cảm giác như đang lĩnh ngộ bốn loại thuộc tính trong Vô Tự Thiên Thư. Tốc độ lĩnh ngộ này quả thực có thể dùng từ bay để hình dung.

- Thực sự có tác dụng.

Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, sau khi lĩnh ngộ thuộc tính mộc, Lục Lâm Thiên cảm giác được sinh cơ trên người đang quay lại. Theo lĩnh ngộ trong lúc vô hình hắn tương liên với thế giới này, sinh cơ tràn ngập trong cơ thể, tình huống sinh cơ bị trôi qua trong cơ thể biến mất không thấy gì nữa. Thân thể già nua bắt đầu dùng tốc độ bằng mắt thường có thể thấy được từ từ khôi phục.

- Lâm Thiên, thiếp hiểu rồi. Chỉ cần chúng ta lĩnh ngộ thuộc tính mộc tới tình trạng nhất định có lẽ có thể lập tức ra khỏi thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ.

Lúc này Bắc Cung Vô Song cũng mở hai mắt ra, ánh mắt mang theo sự kinh hỉ nhìn Lục Lâm Thiên. Làn da nhăn nheo đang dần dần khôi phục, mái tóc trắng trên đầu bắt đầu chuyển thành màu đen.

- Đúng vậy, là lĩnh ngộ.

Lục Lâm Thiên gật đầu với Bắc Cung Vô Song, bất kể như thế nào từ tình huống trước mắt xem ra có lẽ cũng chỉ có thể như vậy mới có thể rời khỏi thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ này.

Bắc Cung Vô Song gật đầu, lần nữa nhắm hai mắt lại, ngưng thần tĩnh khí quanh thân bắt đầu có lục mang quanh quẩn.

Lục Lâm Thiên nhắm hai mắt lại, tiếp tục lĩnh ngộ thuộc tính mộc. Chậm rãi cảm nhận thuộc tính mộc trong cơ thể, lẳng lặng cảm ngộ không gian này. Trong năm loại thuộc tính, sau khi phát hiện trong Vô Tự Thiên Thư chỉ có bốn loại thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong, lĩnh ngộ thuộc tính mộc của Lục Lâm Thiên so với bốn loại thuộc tính khác kém hơn không ít.

Mà sau khi lĩnh ngộ thuộc tính kim, trên phương diện lĩnh ngộ thuộc tính lại cảm ngộ ra sự tương sinh tương khắc của năm loại thuộc tính. Trong lòng Lục Lâm Thiên lại nghĩ tới hoàn thiện thuộc tính kim trong năm loại thuộc tính cho nên lĩnh ngộ thuộc tính mộc lại kém hơn không ít.

Cho nên trong sáu loại thuộc tính, thuộc tính mộc chính là thuộc tính mà Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ yếu nhất. Mạnh nhất có thể nói là chủ thuộc tính của Lục Lâm Thiên hiện tại, cũng chính là thuộc tính kim. Đối với việc lĩnh ngộ thuộc tính kim Lục Lâm Thiên cũng lĩnh ngộ cực kỳ nhanh. Tốc độ lĩnh ngộ so với bốn loại thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong cũng nhanh hơn không ít.

Nguyên nhân Lục Lâm Thiên cũng không biết, chỉ là hắn có cảm giác giống như bản thân là đứa con cưng của thuộc tính kim vậy, trên phương diện lĩnh ngộ thuộc tính kim có thiên phú đặc biệt.

Chỉ một lát sau Lục Lâm Thiên tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ. Thời gian chậm rãi trôi qua, lĩnh ngộ thuộc tính mộc, Lục Lâm Thiên không biết từ lúc nào xuất hiện cảm giác sinh cơ dào dạt, cảm giác này khiến cho hắn thoải mái không nói nên lời. Tốc độ như vậy nếu như bị cường giả khác nhìn thấy Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ như vậy sợ rằng sẽ cực kỳ giật mình, thậm chí là rung động.

Lúc này Bắc Cung Vô Song cũng như vậy, lục mang quanh thân quanh quẩn, tốc độ lĩnh ngộ bắt đầu tăng lên, so với Lục Lâm Thiên chỉ nhanh hơn chứ không chậm.

Trong lúc hai người lĩnh ngộ, ở trong thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ này dường như có một cảm giác không thể diễn tả bằng lời khiến cho việc lĩnh ngộ của hai người thuận buồm xuôi gió, tốc độ giống nhuu đang bay. Vốn trên phương diện lĩnh ngộ thuộc tính mộc của hai người gặp không ít bình cảnh lúc này phá tan không chút trở ngại.

Đương nhiên lúc này hai người còn chưa biết được nguyên nhân, Thiên Mộc Thần Thụ chính là tồn tại kỳ lạ trong thiên địa. Sủng nhi của thuộc tính mộc, thiên địa đối với vạn vật đều công bình. Càng là vật thưa thớt ở phương diện khác càng có thiên phú nổi bật. Giống như Thiên Mộc Thần Thụ này tuyệt đối thưa thớt tới cực điểm. Đồn rằng trên đời này chỉ có một cây duy nhất trong Bắc Cung gia tộc mà thôi.

Mà Thiên Mộc Thần Thụ trời sinh đã có thiên phú thuộc tính mộc. Lúc trước lão tổ Bắc Cung gia tộc cũng dựa vào Thiên Mộc Thần Thụ mà lĩnh ngộ thuộc tính mộc. Cuối cùng khi thuộc tính mộc đại thành khiến cho Thiên Mộc Thần Thụ cũng nhận được không ít chỗ tốt, cả hai hỗ trợ lẫn nhau.

CHẳng qua khi trước lão tổ Bắc Cung gia tộc cũng không có đi tới thế giới bên trong Thiên Mộc Thần Thụ. Mà bây giờ Lục Lâm Thiên và Bắc Cung Vô Song lĩnh ngộ trong Thiên Mộc Thần Thụ. Thế giới trong Thiên Mộc Thần Thụ tương đương với bổn nguyên của Thiên Mộc Thần Thụ.

Hai người Lục Lâm Thiên cùng Bắc Cung Vô Song lĩnh ngộ trong thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ chính là chuyển hóa lĩnh ngộ thuộc tính mộc của nó thành của mình. Tốc độ lĩnh ngộ không cần phải nói cũng biết.

Đây cũng giống như Lục Lâm Thiên thôn phệ linh lực và chân khí của người khác. Dưới tác dụng của Âm Dương Linh Vũ Quyết hóa thành chân khí, linh lực cho mình sử dụng. Lúc này Lục Lâm Thiên và Bắc Cung Vô Song cũng đang lĩnh ngộ như vậy. Thế giới trong Thiên Mộc Thần Thụ chính là bổn nguyên của Thiên Mộc Thần Thụ. Hai người lĩnh ngộ bên trong cơ hồ chính là đạt được lĩnh ngộ của Thiên Mộc Thần Thụ. Chỉ cần lĩnh ngộ một chút là lập tức có tiến bộ cực nhanh.

Chỉ là tất cả chuyện này hai người trong cuộc là Lục Lâm Thiên và Bắc Cung Vô Song còn không hiểu rõ. Hai người chỉ muốn sớm một chút đi ra khỏi thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ mà thôi.

Thời gian trôi qua, trong không gian này rốt cuộc cũng bắt đầu yên tĩnh.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên cùng với Bắc Cung Vô Song không biết từ khi nào đã khôi phục bộ dáng bình thường, khuôn mặt già nua biến mất nhường chỗ cho bộ dáng trẻ tuổi.

Trong không gian yên tĩnh chỉ có hai người tồn tại, tất cả đều yên tĩnh, mà tốc độ lĩnh ngộ của hai người lúc này chỉ có dùng từng bay để hình dung.

Chương 2749: Tẩu hỏa nhập ma 1

Thời gian trôi qua, thân thể Lục Lâm Thiên thoáng chấn động, không biết có phải là do lĩnh ngộ thuộc tính mộc hay không mà chân khí cùng với linh lực biến mất trong cơ thể đang từ từ khôi phục.

Mà khiếp cho Lục Lâm Thiên khiếp sợ là trong lúc lĩnh ngộ thuộc tính mộc, tu vi thậm chí còn từ từ tăng lên. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh hỉ, càng ngưng thần tĩnh khí chăm chú lĩnh ngộ.

Trong cơ thể Bắc Cung Vô Song, chân khí dường như đã sớm khôi phục, tốc độ lĩnh ngộ so với Lục Lâm Thiên còn nhanh hơn, khí tức kéo lên mạnh hơn. Sợ rằng cứ chiếu theo tốc độ này nàng muốn lần nữa đột phá cũng có khả năng.

Đầu hạ dần dần trôi qua, thời tiết dần nóng bỏng lên, từng dãy núi uốn lượn phập phồng, phía xa là rừng cây mênh mông bạt ngàn một màu xanh ngắt, trên mặt đất còn có không ít hoa dại không biết tên.

Lúc này tuy rằng là sáng sớm thế nhưng trong không khí lại có chút nóng bỏng. Trong một quần sơn có một ngọn núi cao vυ"t giống như rồng ngẩng đầu, khí thế phi phàm, mây mù lượn lờ.

Ngoài một đình viện tinh xảo, trên một khối đá có một nữ tử mặc y phục màu tím khoanh chân ngồi, khí tức quanh quẩn hội tụ tạo thành một thanh trường kiếm hư ảo đem thân thể bao phủ vào bên trong.

Sưu...

Một nữ tử hơn hai chục tuổi trên người đeo một thanh trường kiếm màu trắng, chân khí lan tràn, chỉ mấy cái lách mình, thân thể mềm mại uyển chuyển đã xuất hiện trước đình viện, khi đáp xuống đất không tạo ra bất cứ một chút tro bụi nào, giống như lặng lẽ không tạo thành chút tiếng động nào.

- Sư muội sáng sớm như vậy đã tới đây có phải đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông lại tới đây có phải hay không?

Nữ tử này lặng lẽ không chút tiếng động đáp xuống thế nhưng không tránh khỏi sự dò xét của nữ tử mặc y phục màu tím này. Cặp đôi đỏ mọng khẽ mở, âm thanh nhàn nhạt vang lên.

- Sư tỷ, lần này tỷ đoán gần đúung. Trừ người của Lan Lăng sơn trang và Hóa Vũ tông phái ra còn có người của Khôn Dương đảo cùng Nguyệt Long các.

Nữ tử kia nhìn nữ tử mặc y phục màu tím được hư ảnh kiếm quang bao phủ mà kinh ngạc, đôi mắt xinh đẹp cực kỳ rung động, nghe vậy lập tức cung kính nói.

Phù.

Nữ tử này thu thủ ấn lại, hư ảnh kiếm quang được thu vào cơ thể, sau khi hít sâu một hơi, đôi mắt xinh đẹp mở ra mang theo vẻ lạnh lùng, ngũ quan xinh xắn giống như điêu khắc, mắt ngọc mày ngài. Nữ tử này chậm rãi đứng dậy, mái tóc đen như mực, bộ váy dài màu tím bao phủ thân thể mềm mại, đường cong lung linh.

- Xem ra tất cả mọi người đã không đợi được a.

Đôi mắt sáng của Nguyên Nhược Lan khẽ nhúc nhích, ánh mắt có chút nghi hoặc.

- Sư tỷ, muội nghe nói lần này Khôn Dương đảo cùng với Lan Lăng sơn trang ở trong tay Lục Lâm Thiên ăn thiệt thòi lớn, Tật Phong Tôn giả của Khôn Dương đảo, cường giả Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong sau khi Tử Vong thâm uyên khép lại lập tức tới tính sổ với Lục Lâm Thiên để báo thù cho đám người Hỏa Thổ Tôn giả, ai ngờ nửa đường Linh Vũ Đại Đế của Phi Linh môn xuất hiện, Tật Phong Tôn giả bị bắt, hiện tại sống chết không rõ cho nên Khôn Dương đảo hy vọng Thiên Kiếm môn chúng ta là minh chủ ra mặt, tiến về Phi Linh môn để cho bọn họ thả Tật Phong Tôn giả ra.

- Khôn Dương đảo này tính toán thật tốt, không dám tùy tiện đi trêu vào Phi Linh môn cho nên mới kéo theo Thiên Kiếm môn chúng ta.

Nguyên Nhược Lan khẽ nỏi, trong mắt hiện lên sự ngưng trọng nhàn nhạt.

- Thế nhưng sư phụ cùng với cường giả trong môn dường như đã đáp ứng, nghe nói ý tứ của tất cả các sơn môn lớn đều là như vậy.

Nguyên Nhược Lan khẽ thở dài, nhìn thiếu nữ này rồi hỏi:

- Vậy thì Lan Lăng sơn trang lại chịu thiệt gì?

Thiếu nữ này lập tức có chút hứng thú:

- Nghe nói Lan Lăng sơn trang càng thiệt hơn, nghe nói cường giả chuẩn đế duy nhất của bọn họ gọi là Lan Linh Tôn giả cũng nửa đừng muốn giết Lục Lâm Thiên vì báo thù cho đám người Lộc Linh Tôn giả ở trong Tử Vong thâm uyên, kết quả cũng bị Lục Lâm Thiên đánh cho trọng thương, hồn anh phải đào tẩu.

Thiếu nữ này hưng phấn nói xong, ánh mắt khẽ đảo, nói:

- Sư tỷ, Lan Lăng sơn trang này đúng thật là không may, cường giả chết trong tay Lục Lâm Thiên kia quả thực đúng là không ít. SỢ rằng thực lực chỉnh thể của Lan Lăng sơn trang đã giảm nhiều, khó trách Lan Lăng sơn trang lại vội vã muốn đối phó với Phi Linh môn vậy.

- Ài.

Nguyên Nhược Lan khẽ thở dài, nhìn dãy núi xa xa nói:

- Có lẽ Thiên Kiếm môn đã chọn sai, chỉ tiếc hiện tại muốn quay đầu cũng khó.

...

Trong Bắc Cung gia, ngoài một đình viện phong cách cổ xưa Đại hộ pháp Bắc Cung Nhất vội vàng tiến vào trong đình viện.

- Đại hộ pháp, có tin tức gì không?

Bắt Cung Kình Thương tay cầm một cuốn cổ thư xa xưa bằng da, nhìn thấy Đại hộ pháp Bắc Cung Nhất đi vào lập tức khép lại cổ thư, ánh mắt có chút lo lắng.

- Thiên Mộc Thần Thụ có không ít chấn động, cũng không biết là tại sao.

Bắc Cung Nhất chợt nói:

- Thần nữ và Lục Lâm Thiên vẫn không có tin tức, Thần Mộc Thần Thụ tự phong tỏa kết giới, hiện tại cho dù là ai cũng không có cách nào đi vào.

- Đã suốt một tháng tại sao lại không có tin tức cơ chứ.

- Tộc trưởng, Thiên Mộc Thần Thụ bất kể như thế nào cũng không đả thương tộc nhân Bắc Cung gia chúng ta mới đúng, tại sao hiện tại lại không có tin tức, chẳng lẽ thực sự có nguy hiểm gì sao?

Bắc Cung Nhất do dự một lát rồi mới hỏi Bắc Cung Kình Thương.

- Hiện tại ai cũng không biết, nếu lúc trước Thiên Mộc Thần Thụ đương nhiên không làm tổn hại tộc nhân Bắc Cung gia tộc chúng ta. Thế nhưng hiện tại Thiên Mộc Thần Thụ đã không giống như trước, cho nên kết quả như thế nào cho dù là ai cũng không rõ.

Bắc Cung Kình Thương nói.

- Tộc trưởng, vậy bây giờ chúng ta phải làm gì bây giờ?

Bắc Cung Nhất nói.

- Tiếp tục phái người trông coi, một khi có động tĩnh gì lập tức báo cho ta biết.

Bắc Cung Kình Thương nói.

Ầm ầm.

Ở trong không gian của Thiên Mộc Thần Thụ, phía trên bình nguyên bao la ầm ầm vang vọng, Thiên Mộc Thần Thụ che khuất bầu trời có quang mang quanh quẩn, thân cây khổng lồ ầm ầm lay động. Loại lay động này dường như không bình thường, bên trong quang mang quanh quẩn có thể nhìn ra đã ảm đạm không ít. Lúc sáng lúc tốc, quang mang lập lòe bất dịnh.

...

Trong không gian bao la của Thiên Mộc Thần Thụ cũng không có bao lâu, quanh thân Lục Lâm Thiên tràn ngập lục mang tới tận cùng. Quang mang màu xanh tương liên với không gian này, giống như có thể hòa thành một thể với không gian, toàn thân có cảm giác sinh cơ bừng bừng.

Phù.

Thu lục mang quanh thân vào cơ thể, Lục Lâm Thiên lập tức mở hai mắt ra. Trong lúc lĩnh ngộ vừa rồi Lục Lâm Thiên có cảm giác đình trê, đột nhiên dường như không có cách nào lĩnh ngộ. Thân thể còn có một loại cảm giác khó hiểu, giống như trong lòng cực kỳ lo lắng.

Chương 2750: Tẩu hỏa nhập ma 2

Thế nhưng lĩnh ngộ trong thời gian ngắn này ngược lại Lục Lâm Thiên nhận được lợi ích không nhỏ. Trên phương diện lĩnh ngộ thuộc tính mộc, tuy rằng Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ thời gian ngắn, thế nhưng dường như lĩnh ngộ thuộc tính mộc còn ở trên các thuộc tính khác. Đây là thứ khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc.

Lĩnh ngộ thuộc tính khác tới đâu trong lòng Lục Lâm Thiên cực kỳ rõ ràng. Phần lớn thời gian hắn đều dùng trong việc lĩnh ngộ. Không nói là thời gian bên ngoài, lúc ở trong Huyền Vũ Hoàng tộc, khi còn ở trong Thiên Trụ giới vài chục năm hắn đều dùng đại bộ phận thời gian để lĩnh ngộ. Mà thuộc tính mộc lại không có quá nhiều tiến bộ.

Mà chỉ lĩnh ngộ trong thời gian ngắn, giống như vô thanh vô tức, lĩnh ngộ thuộc tính mộc dường như còn mạnh hơn các thuộc tính khác. Lúc này Lục Lâm Thiên không khiếp sợ mới là lạ.

- Dường như có chút không bình thường.

Trong lúc Lục Lâm Thiên kinh ngạc vì tiến bộ của thuộc tính mộc, đồng thời trong mắt hiện lên sự nghi hoặc. Vừa rồi trong lúc lĩnh ngộ thuộc tính mộc hắn có một loại dự cảm không tốt, lĩnh ngộ thuộc tính mộc rõ ràng đang trì trệ. Đồng thời trong lòng có dự cảm không tốt khiến cho Lục Lâm Thiên bừng tỉnh lại. Loại dự cảm bất an này khiến cho tâm tình của hắn cực kỳ dao động.

Trên phương diện tâm cảnh Lục Lâm Thiên tự biết mình không yếu. Chỉ là tu vi trên tâm cảnh của hắn đã tới cấp bậc cực cao. Diễn linh thánh quả, cùng với không gian dưới Thiên đảo thu được chỗ tốt cực lớn, đều tăng cường tâm cảnh. Trên Thanh Long đỉnh của Thanh Long Hoàng tộc, tâm cảnh lần nữa được đề cao. Quan trọng nhất là trong thạch thất ở cung điện trên đỉnh núi ở Tử Vong thâm uyên, vật xanh trắng kia có chỗ tốt cực lớn với tâm cảnh.

Cho nên chỉ tính riêng tu vi tâm cảnh, Lục Lâm Thiên có cảm giác tâm cảnh của mình hiện tại có lẽ đã đạt tới tâm cảnh Đế giả mà mọi người đồn đãi, cho dù không phải thì tuyệt đối cũng không kém bao nhiêu.

Mà vừa rồi trong lòng có một cỗ dự cảm bất an làm dao động tâm tình của hắn. Lục Lâm Thiên trầm tư, cảm giác cỗ khí tức bất an này dường như không tới từ chính mình, dường như không có liên quan tới mình.

Nghi hoặc, Lục Lâm Thiên nhìn về phía Vô Song, lúc này quanh thân Vô Song vẫn được lục mang bao phủ, không gian chung quanh quanh quẩn thuộc tính mộc nồng đậm. Chỉ là tất cả chuyện này khiến cho sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến.

- Vô Song có chút không ổn.

Trong mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên có chút ngưng trọng, lúc này khí tức quanh quẩn quanh người Vô Song cực kỳ bất ổn, dường như lâm vào một loại trạng thái nào đó.

Ầm ầm.

Không gian run run, cả Thiên Mộc Thần Thụ lay động, quang mang lập lòe, lúc sáng lúc tối. Khí tức trên người Bắc Cung Vô Song theo đó chấn động, lúc mạnh lúc yếu, giống như tương liên cùng với không gian này.

- Có liên quan tới Thiên Mộc Thần Thụ.

Lục Lâm Thiên không khó cảm giác ra biến hóa bực này có quan hệ cực lớn với Thiên Mộc Thần Thụ. Hắn và Vô Song hiện tại đang ở trong thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ, sợ rằng bất kể như thế nào đều không thể tỉnh tháo lại. Nếu như cưỡng ép để nàng tỉnh lại sợ rằng cũng có hậu quả không nhẹ, biện pháp duy nhất chính là để cho nàng tự động tỉnh táo lại.

Thế nhưng nguyên nhân hiện tại dường như là đến từ Thiên Mộc Thần Thụ. Trừ phi Thiên Mộc Thần Thụ khôi phục bình thường, bằng không sợ rằng Vô Song rất khó tỉnh lại. Trong thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ lĩnh ngộ thuộc tính mộc, không khác gì đem bản thân mình cùng với Thiên Mộc Thần Thụ hòa thành một thể.

- Thiên Mộc Thần Thụ này làm sao vậy?

Lục Lâm Thiên cảm giác thế giới bên trong Thiên Mộc Thần Thụ này có chút bấn an, khí tức bất an ngày càng kịch liệt, giống như có hai cỗ lực lượng đang tranh đoạt cái gì đó. Khí tức cực kỳ tán loạn.

Lục Lâm Thiên nhớ rõ Bắc Cung Kình Thương đã từng nói qua, Thiên Mộc Thần Thụ này hơn ngàn năm qua rất có khả năng đã vượt qua bình cảnh, dựa theo tình huống hiện tại xem ra, khí tức của Thiên Mộc Thần Thụ bạo động, hỗn loạn, có đôi khi lại chấn động kịch liệt. COn có hai cỗ khí tức dường như đang tranh đoạt cái gì đó, khí tức này khiến cho người ta e dè, rõ ràng đây là cảm giác tẩu hỏa nhập ma.

- Dường như Thiên Mộc Thần Thụ này tẩu hỏa nhập ma.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên run run, tình huống này cực kỳ giống với nhân loại khi tu luyện bị tẩu hỏa nhập hoa, mà Vô Song lâm vào bên trong cũng chẳng khác nào nàng cũng bị tẩu hỏa nhập ma.

- Phiền phức lớn rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng. Nếu như Thiên Mộc Thần Thụ bị tẩu hỏa nhập ma mà nói, vậy thì Vô Song lúc này đang ở trong thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ, lĩnh ngộ thuộc tính mộc, hòa tan thành một thể với Thiên Mộc Thần Thụ. Thiên Mộc Thần Thụ bị tẩu hỏa nhập ma không khác gì nàng cũng bị tẩu hỏa nhập ma. Nếu không sớm thoát thân ra, hậu quả sợ rằng vô cùng nghiêm trọng.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, trong lúc nhất thời cũng không nghĩ ra biện pháp gì. Hắn có thể thoát thân ra là do hắn có tâm cảnh cực cao. Tâm cảnh của Vô Song còn chưa đạt tới cảnh giới có thể tự mình thoát thân ra.

Không có cách nào, Lục Lâm Thiên do dự, khí tức bất an trong không gian này càng kịch liệt, khí tức chấn động ngày càng nhiều.

Thế giới trong Thiên Mộc Thần Thụ dần dần ảm đạm, dường như Thiên Mộc Thần Thụ tẩu hỏa nhập ma ngày càng nghiêm tọng.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên biến hóa, thật sự không có cách nào, hắn cũng chỉ có thể cưỡng ép để Vô Song tỉnh lại, chỉ là hậu quả khi làm như vậy cũng cực kỳ nghiêm trọng.

Ầm ầm.

Không gian lay động, bên trong thế giới chấn động không ngớt. Thiên Mộc Thần Thụ vốn sáng chói, vô số lá cây rậm rạp, chằng chịt lúc này ngày càng ảm đạm. Mỗi một lần lay động khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác giống như trong lòng bị một cái chùy lớn gõ một cái.

Phụt.

Trong miệng Bắc Cung Vô Song đột nhiên phụt ra một ngụm máu tươi, khí tức trên người bắt đầu ảm đạm.

- Không được, chỉ có thể cưỡng ép thanh tỉnh.

Lục Lâm Thiên cắn răng, lúc này trên người Bắc Cung Vô Song vừa mới phun ra máu tươi đột nhiên có một đạo quang trụ màu xanh đậm phóng lên trời.

- Ông bạn già, sao ngươi lại biến thành như vậy.

Cơ hồ cùng lúc trên người Bắc Cung Vô Song có một âm thanh ung dung truyền ra.

Tiếp đó chỉ thấy ở bên trong mi tâm của Bắc Cung Vô Song có một đạo lưu quang màu xanh lập tức bắn lên trên không trung. Quang mang đại thịnh, ở trong đạo lưu quang màu xanh kia trong giây lát có một thân ảnh hư ảo màu xanh xuất hiện, thân ảnh này bộ dáng chừng bốn chục tuổi, thân thể to lớn, khí vũ hiên ngang, có mấy phần tương tự với Bắc Cung Kình Thương. Trong lúc vô hình có một cỗ khí thế bễ nghễ thiên hạ.

Thân ảnh hư ảo này xuất hiện lập tức có một cỗ khí tức khiến cho lòng người rung động lan tràn ra.

Ầm ầm.

Thân ảnh hư ảo này xuất hiện, Thiên Mộc Thần Thụ ở trong không này lập tức đung đưa.

- Ông bạn già, ta tới giúp ngươi một tay.

Chương 2751: Bắc Cung lão tổ

Thân ảnh màu xanh xuất hiện, mắt nhìn Thiên Mộc Thần Thụ đung đưa, trong tay có một đạo quang trụ màu xanh lướt đi. Dưới đạo quang trụ màu xanh này không gian ầm ầm run lên. Cả không gian lập tức có cảm giác tràn ngập sinh cơ. Đạo quang trụ màu xanh này lập tức đánh vào trong Thiên Mộc Thần Thụ.

Dưới khí tức của đạo quang trụ màu xanh này Lục Lâm Thiên run rẩy mà phủ phục, giống như gặp phải uy năng mạnh mẽ nhất của thiên địa. Giống như đạo quang trụ màu xanh này đại biểu cho thiên địa, căn bản không có cách nào loại trừ uy áp này.

Dưới uy áp không có cách nào loại bỏ này, vũ đan lục sắc đan điền trong cơ thể Lục Lâm Thiên xoay tròn, quanh thân Lục Lâm Thiên lập tức bộc phát ra sáu loại quang mang thuộc tính dùng thuộc tính kim làm chủ, đang từ từ quanh quẩn.

Trên Thiên Mộc Thần Thụ, đạo quang trụ màu xanh kia đánh vào bên trong, khí tức của nó bắt đầu run lên, khí tức vốn đang tán loạn bắt đầu trở nên bình tĩnh hơn không ít, giống như đang từ từ khôi phục.

- Ồ, tâm cảnh Đế giả, thuộc tính mới.

Lúc này, đôi mắt thâm thúy giống như lỗ đen trong không gian của thân ảnh màu xanh kia nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Ánh mắt này giống như chỉ cần liếc nhìn cũng có thể nhìn thấu Lục Lâm Thiên, con mắt nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên, trong mắt có chút chấn động.

- Tiểu tử, ngươi không phải là tộc nhân của Bắc Cung gia chúng ta. Ngươi có quan hệ như thế nào với Bắc Cung gia. Tại sao lại ở trong thế giới của Thiên Mộc Thần thụ?

Nhìn sáu loại thuộc tính quanh người Lục Lâm Thiên, thân ảnh hư ảo màu xanh hỏi. Âm thanh ung dung vang vọng vào trong tai Lục Lâm Thiên.

- Vãn bối Lục Lâm Thiên là hôn phu của Vô Song, đến Bắc Cung gia chỉ muốn xin một đạo Mộc Hoàng khí chữa thương cho gia sư, cũng không biết tại sao lại tới nơi này.

Thân ảnh kia hỏi, trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, giống như căn bản không có cách cào cự tuyệt trả lời câu hỏi của thân ảnh màu xanh này.

- Thì ra là thế, khó trách các ngươi xuất hiện trong thế giới của ông bạn già ta. Ông bạn già ta tẩu hỏa nhập ma, không có cách nào tự mình điều khiển, sợ rằng vì không muốn làm tổn thương các ngươi cho nên mới đem các ngươi dẫn vào bên trong thế giới của mình. Điều này cũng làm cho các ngươi cơ duyên xảo hợp, lĩnh ngộ thuộc tính mộc cực nhanh, chỉ là lại họa phúc tương liên. Ông bạn già ta tẩu hỏa nhập ma, nếu không giữ được thì hai người các ngươi cũng thảm. Vô Song bị hãm sâu vào, tiểu tử ngươi không ngờ lại có tâm cảnh Đế giả cho nên mới có thể tỉnh táo lại. Thế nhưng nếu ông bạn già của ta không giữ được, ngươi có tâm cảnh Đế giả cũng khó mà trốn thoát khỏi không gian này.

Thân ảnh màu xanh này nhìn Lục Lâm Thiên, giống như nhìn thấu Lục Lâm Thiên.

- Xin hỏi tiền bối là người phương nào?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, nhìn thân ảnh bễ nghễ thiên hạ, to lớn mang theo khí thế bá tuyệt này mà gian nan hỏi, trong lúc vô hình có một cỗ uy áp áp chế trên người hắn.

- Ta gọi là Bắc Cung Ngạo Thế, hiện tại chỉ là một đạo tàn hồn yếu ớt dung hợp với Vô Song mà thôi. Có thu hoạch trong thế giới của ông bạn già, nó cũng không cần ta nữa.

Thân ảnh màu xanh nhìn Lục Lâm Thiên, dường như trong mắt có chút chấn động, có chút thâm ý nói:

- Bốn loại thuộc tính thiên địa Thổ, Thủy, Hỏa, Phong. Lúc trước ta đã suy diễn ra thuộc tính thứ năm là thuộc tính Mộc, khi đó trên đời này mới vận dụng được thuộc tính Mộc. Không ngươi lại lần nữa suy diễn ra thuộc tính mới. Hy vọng trên đời này ngày sau sẽ lại có nhiều hơn một loại thuộc tính.

- Người là Bắc Cung lão tổ?

Nghe vậy trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức rung động, lĩnh ngộ ra thuộc tính Mộc, người này tuyệt đối là Bắc Cung lão tổ có một không hai của Bắc Cung gia, phong hoa tuyệt đại trong lời đồn của mọi người.

- Vãn bối bái kiến lão tổ.

Lục Lâm Thiên run lên, lập tức cung kính hành lễ, nhân vật như vậy không ngờ hắn lại có may mắn nhìn thấy, quả thực rất may.

- Ngươi là hôn phu của Vô Song, cho nên cũng coi như là nửa tộc nhân Bắc Cung gia. Ông bạn già của ta tẩu hỏa nhập ma, bằng vào lực lượng của một đạo tàn hồn của ta cũng khó có thể tương trợ ông bạn già đang đột phá, không ngờ ngươi lại có tâm cảnh đế giả. Đoán chừng cơ duyên vô cùng sâu, tương trợ cho ông bạn già của ta đi, nếu như giúp đỡ hắn thành công, ông bạn già ta dựa thế đột phá chỗ tốt đối với ngươi tuyệt không ít.

Thân ảnh màu xanh này khẽ mỉm cười nói với Lục Lâm Thiên.

- Vãn bối cũng muốn xuất thủ trợ giúp, chỉ là không biết trợ giúp như thế nào.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

- Ngươi đồng ý là được, bây giờ ngươi đang ở trong thế giới của ông bạn già ta. Chỉ cần chìm đắm vào trong thế giới của ông bạn già ta là ông bạn già có thể mượn tâm cảnh Đế giả của ngươi.

Bắc Cung lão tổ Bắc Cung Ngạo Thế nói.

- Vãn bối tuân mệnh.

Lục Lâm Thiên gật đầu, không nói trước có thể đạt được chỗ tốt hay không, nếu như Thiên Mộc Thần Thụ không có cách nào khôi phục thì hắn và Vô Song cũng bị liên lụy, đương nhiên chuyện này Lục Lâm Thiên không phản đối.

- Một đạo tàn hồn yếu ớt của ta Vô Song cũng không dùng đến, ngươi cũng coi như đệ tử của Bắc Cung gia chúng ta. Lại lĩnh ngộ thuộc tính mới, coi như thành toàn cho ngươi. Hy vọng có thể trợ giúp thuộc tính mộc cùng với thuộc tính mới của ngươi. Hiện tại không cần làm gì, bắt đầu lĩnh ngộ đi.

Bắc Cung Ngạo thế nói, tàn hồn lập tức hóa thành một đạo quang trụ màu xanh tiến vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Đạo quang trụ màu xanh này tiến vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên, trong sát na toàn thân Lục Lâm Thiên run lên, phảng phất như có một cỗ sinh cơ cực lớn đang lan tràn trong thân thể mình.

Lục quang trước mắt lóe lên, Lục Lâm Thiên lập tức có cảm giác choáng váng, hai mắt nhắm lại.

Lục Lâm Thiên nhắm mắt, trên khuôn mặt đồng thời có một cỗ quang mang màu trắng vô hình không biết từ khi nào không ngừng lan tràn ra, vô cùng kỳ dị, tương liên với không gian này.

Sưu Sưu.

Cả không gian lắc lư, chuyện vô cùng quỷ dị xảy ra. Chỉ thấy trong không gian lắc lư này vô số rễ cây màu xanh của Thiên Mộc Thần Thụ tương liên với quang tráo vô hình quanh thân Lục Lâm Thiên, quang mang màu xanh quanh quẩn, trong lúc vô hình tạo thành một thể với quang mang màu trắng kia.

Cùng một lúc, có không ít rễ cây của Thiên Mộc Thần Thụ kéo tới quanh thân Bắc Cung Vô Song, giống như tương liên với quang mang quanh thân xung quanh nàng. Quang mang quanh quẩn, nhìn qua cực kỳ hư ảo.

Khi Lục Lâm Thiên nhắm hai mắt lại, ý thức giống như tiến vào một đạo quang mang xanh biế,c không có chút do dự nào Lục Lâm

Thiên tiến vào bên trong.

Quang mang lắc lư, sát na này giống như xuyên việt vô số năm, gợn sóng nhanh chóng lắc lư trước mặt Lục Lâm Thiên, có cảm giác giống như thời không tɧác ɭoạи khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy giống như ý tức của mình đang xuyên việt.

Biến hóa bực này giống như qua vô số năm, hoặc là chỉ trong nháy mắt, khi không gian biến hóa phía trước trở nên yên tĩnh thì Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc.

Chương 2752: Tu vi của Bạch Linh 1

- Đây không phải ngoại giới sao?

Lục Lâm Thiên thì thào nói, lúc này trong tầm mắt của hắn chính là một mảnh sơn mạch vô tận, từng dãy núi không ngớt, núi sông hội tụ. Trời xanh mây trắng, trên ngọn núi là mây mù lượn lờ, khắp nơi xanh biếc kinh người, tràn ngập kỳ hoa dị thảo, sinh cơ kinh người, tựa như tiên cảnh. Đây chính là nơi mà ban đầu hắn cùng với Vô Song đi tới Thiên Mộc Thần Thụ của Bắc Cung gia tộc.

Không gian phía trước có bình nguyên bao la vô cùng, kỳ hoa dị thảo mọc khắp nơi trên mặt đất. Khí tức năng lượng thuộc tính mộc tràn ngập trong không gian này. Phía xa xa chính là Thiên Mộc Thần THụ cực lớn, cực lớn giống như một ngọn núi, toàn thân xannh biếc giống như chống trời, che phủ cả phiến không gian phía trước.

Thiên Mộc Thần Thụ này giống như luôn ở trên bình nguyên này, chung quanh yên ắng, lưu quang màu xanh lập lòe, khí tức bàng bạc lan tràn ra.

Mà trong lúc Lục Lâm Thiên đang kinh ngạc, lúc này Lục Lâm Thiên nhìn thấy dưới Thiên Mộc Thần Thụ có một thân ảnh to lớn đang khoanh chân ngồi dưới Thiên Mộc Thần Thụ. Quanh thân quanh quẩn năm loại quang mang.

- Bắc Cung lão tổ cũng là vũ giả ngũ hệ.

Tâm thần Lục Lâm Thiên run lên, đạo thân ảnh này chính là lão tổ của Bắc Cung gia, Bắc Cung Ngạo thế. Mà quanh người lão tổ Bắc Cung gia lúc này có năm loại quang mang thuộc tính lấy quang mang thuộc tính thổ làm chủ, không thể nghi ngờ lão tổ Bắc Cung gia cũng là vũ giả ngũ hệ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên rung động, chỉ thấy lão tổ Bắc Cung gia thuận tay kết thủ ấn khiến cho năng lượng thiên địa chấn động, câu dẫn năng lượng thuộc tính trong thiên địa hội tụ.

Dùng nhãn lực của Lục Lâm Thiên hiện tại không khó nhận ra lúc này Bắc Cung lão tổ đang lĩnh ngộ thuộc tính mộc.

- Đây là trong ký ức của Bắc Cung lão tổ.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy cảnh này rốt cuộc cũng hiểu ra lúc này không ngờ hắn lại tới trong ký ức của Bắc Cung lão tổ. Bắc Cung lão tổ đang lĩnh ngộ thuộc tính mộc, một màn như vậy đối với Lục Lâm Thiên mà nói đương nhiên hắn hiểu rõ đại biểu cho việc gì. Trong giây lát hắn kích động, có thể tận mắt nhìn Bắc Cung lão tổ lĩnh ngộ đối với hắn mà nói, tuyệt đối là có chỗ tốt kinh người. Nếu như có thể tìm hiểu thì ngày sau có thể giúp hắn bớt đi nhiều chỗ quanh co, trắc trở trên phương diện lĩnh ngộ.

- Lĩnh ngộ.

Lục Lâm Thiên ngưng thần, cẩn thận nhìn Bắc Cung lão tổ lĩnh ngộ. Mỗi một biến hóa của thủ ấn khiến cho Lục Lâm Thiên dần lún sâu vào.

Trong thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ, khí tức của Thiên Mộc Thần Thụ chấn động, quang mang màu trắng quanh thân Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng triệt để tương liên, hòa thành một thể với Thiên Mộc Thần Thụ.

Lúc này ở trong thế giới của Thiên Mộc Thần THụ, khí tức đang dần dần khôi phục lại bình thường, thời gian cũng từ từ trôi qua.

Trong Bắc Cung gia tộc, tại kết giới của Bắc Cung gia chẳng biết từ khi nào bắt đầu có năng lượng thiên địa nhàn nhạt lặng lẽ hội tụ tới.

Chạng vạng tối, mặt trời ngả về phía tây, quang mang đỏ như máu.

Ánh trời chiều phủ lên trên sơn mạch giống như phủ thêm một tầng huyết quang.

Rống.

Ngao.

Bên trong sơn mạch rộng lớn ngẫu nhiên có âm thanh yêu thú vang vọng.

Tại một chỗ trong sơn mạch xanh biếc có không ít kiến trúc. Trong một đình viện, lúc này trong phòng có một đại hán mặc trường bào màu vàng, dáng người tụn tần, mái tóc dài màu đen, tuổi chừng không tới năm mươi, đây chính là tông chủ tiền nhiệm của Vạn Thú Tông, hiện tại là Vạn Thú Tôn giả, Doãn Ngạc.

- Linh nhi, người Hóa Vũ tông tới rồi.

Doãn Ngạc nhìn Lam Linh trước mắt, ánh mắt khẽ biến đổi, khẽ than thở nói.

- Sư phụ, Hóa Vũ tông này còn tới làm gì.

Y phục khiến cho người ta sôi trào trên người Lam Linh đã đổi thành một bộ váy dài màu lam nhạt khẽ quét xuống đất, đai lưng màu vàng nhạt buộc quanh vòng eo nhỏ nhắn, đem thân thể linh lung hoàn mỹ phát huy vô cùng tinh thế. Y phục như vậy khiến cho Lam Linh lúc này lại có chút bướng bỉnh, nhiều thêm mấy phần xuất trần, bớt đi một chút dã tính, lại có thêm một chút vũ mị. Chỉ là lúc ánh mắt nhìn về phía trước có chút chán nản.

Doãn Ngạc nhìn Lam Linh nói:

- Người của Hóa Vũ tông tới nói tới chuyện của Công Tôn Xuân Thu, nói là Công Tôn Xuân Thu cho dù chết, thế nhưng hôn sự cũng đã định, hy vọng con có thể sớm nhập môn.

- Sư phụ, Công Tôn Xuân Thu đã chết, con gả cho ai đây?

Lam Linh nhìn thẳng Doãn Ngạc nói.

Ánh mắt Doãn Ngạc khẽ đổi:

- Ý tứ của Hóa Vũ tông chính là con gả cho tên Công Tôn Xuân Thu đã trở thành cát bụi kia, trở thành góa phụ của Công Tôn Xuân Thu, Hóa Vũ tông cũng sẽ không bạc đãi con.

Lam Linh nghe vậy nhìn Doãn Ngạc, ánh mắt biến đổi, nói:

- Sư phụ, đây cũng là quyết định trong tông sao?

Doãn Ngạc nhíu mày, nhẹ giọng nói:

- Lam Linh, thân là tông chủ Vạn Thú Tông, con nên biết tất cả phải nghĩ cho sơn môn. Tất cả mọi người không thể chỉ biết nghĩ cho bản thân mình. Trong tông gần đây tổn thất rất nặng, nếu như con không gả đi, điều kiện mà Hóa Vũ tông đáp ứng với Vạn Thú Tông ta đương nhiên sẽ không còn. Dùng trí thông minh của con có lẽ cũng hiểu rõ.

- Hiểu, đương nhiên đệ tử hiểu.

Lam Linh khẽ mỉm cười, trong nụ cười không chút che dấu sự bất đắc dĩ cùng với vô lực, nàng nói:

- Đệ tử sẽ nghe theo sự sắp xếp trong tông.

- Linh nhi, ta biết chuyện này quả thực là làm khó cho con. Thế nhưng tất cả đã không thể quay đầu lại. Con hiểu là tốt rồi.

Doãn Ngạc nói.

Trong Phi Linh sơn mạch, vào đêm, từng ngôi sao le lói trên bầu trời, ánh trăng bao phủ mặt đất.

- Không biết Lâm Thiên thế nào rồi, có thể thuận lợi đạt được Mộc Hoàng khí hay không.

Trên một ngọn núi, thân thể hư ảo của Thánh Thủ Linh Tôn nhìn vầng trăng sáng, trong mắt có chút lo lắng.

- Có lẽ không có vấn đề quá lớn, có nha đầu kia ở đó, Bắc Cung gia tộc cũng không làm khó tiểu tử kia quá mức. Thế nhưng Thiên

Mộc THần THỤ chính là trọng bảo của Bắc Cung gia, vô cùng khổng lồ, muốn lấy một đạo Mộc Hoàng khi cũng không dễ.

Nam thúc nói.

- Đã lâu như vậy rồi cũng khiến ta có chút lo lắng a. Không được xảy ra chuyện gì.

Thánh Thủ Linh Tôn chắp tay đứng, thân ảnh ư ảo này dường như so với trước kia còn hư ảo hơn không ít.

- Đoan Mộc huynh, linh hồn thể của huynh ngày càng yếu. Nếu như yếu hơn một chút nữa, sợ rằng có nghịch mệnh hồn quả thì hiệu quả cũng sẽ giảm bớt.

Nam thúc nói.

- Tất cả đều là số mạng, nếu không thể khôi phục thì ta cũng đành chịu.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

Trên một ngọn núi to lớn, ngọn núi này vô cùng khổng lồ, giống như đột ngột từ dưới mặt đất mọc lên, xông thẳng lên trời, giống như một con rồng ngẩng đầu, khí thế phi phàm.

Sáng sớm, sơn mạch chung quanh ngọn núi lờ mờ, xanh tươi mà ướt át. Đỉnh núi như ẩn như hiện trong mây mù, dãy núi phập phồng, dưới ánh sáng mặt trời phản xạ lại quang mang nhìn qua cực kỳ tráng lệ.

Trên ngọn núi kia lúc này có một đạo thân ảnh xinh đẹp đang khoanh chân mà ngồi, tuy rằng khoanh chân thế nhưng cũng không thể che dấu thân thể hoàn mỹ.

Chương 2753: Tu vi của Bạch Linh 2

Lúc này quanh thân thân ảnh xinh đẹp này có một đạo quang trụ màu trắng bao phủ. Một cỗ khí tức mênh mông từ trong cơ thể nàng tràn ra, bao phủ không gian chung quanh, khí tức mênh mông bao phủ trọn vẹn ngọn núi khồng lồ này. Bên trong khí tức mênh mông có một cỗ uy áp cực lớn lan tràn, khiến cho từng đạo khí tức trong sơn mạch phủ phục.

Thân ảnh mềm mại lung linh ở trong quang tráo, vô số năng lượng không ngừng quanh quẩn rót vào trong cơ thể. KHí tức đang gần gần kéo lên, thậm chí là năng lượng còn khiến cho gợn sóng trong không gian lắc lư chấn động. Theo thời gian trôi qua, quang mang chung quanh thân thể mềm mại này đã ngày càng chói mắt.

Đến thời điểm này, cả không gian chung quanh đột nhiên hung hăng run rẩy, quang mang chung quanh thân thể xinh đẹp kia run run, quang mang càng chói mắt. Gợn sóng trong không trung lúc này nhanh chóng nhộn nhạo.

Sưu Sưu.

Bỗng nhiên phía trên thân ảnh xinh đẹp này có vô số tia sáng trắng phóng lên trời tạo thành từng đợt chấn động. Một cỗ khí tức khổng lồ lập tức phóng lên cao. Cả ngọn núi dưới cỗ khí tức cường hãn này run rẩy không thôi.

Ngao.Tiếp đó một tiết rít gào giống như sói tru vang lên, quang mang quanh thân thể xinh đẹp lóe lên mang theo một cỗ uy thế tuyệt đối hóa thành bản thể Cửu Vĩ Yêu Hồ. Đầu Cửu Vĩ Yêu Hồ này toàn thân trắng toát giống như tuyết, tinh tế mà tỉm mỉ. Sau lưng có tám cái đuôi lớn dài mấy trăm thước đang bắn ra kình phong xuyên thấu không gian. Gợn sóng trong không gian không ngừng lan tràn ra chung quanh. Một cỗ khí tức chấn động nhân tâm lan tràn.

Ngao.

Đầu Cữu Vĩ Yêu Hồ tám đuôi này xuyên thủng không gian, rít gào liên tục. Đột nhiên một cái đuôi lớn nữa được diễn sinh ra. Mà khí tức trên đầu Cửu Vĩ Yêu Hồ khổng lồ này cũng nhảy lên một cấp độ mới.

Ầm ầm.

Trong nháy mắt, trên phía chân trời vừa rồi còn đang yên bình kia đột nhiên gió nổi mây phun. Cả phiến không gian có cảm giác giống như thiên hôn địa ám, uy thế che khuất bầu trời.

Sưu.

Trên ngọn núi xa xa, một đạo thân ảnh màu tím lập tức phá không xuất hiện, thân ảnh gầy gò, cao ngất, mặc trường bào màu tím. Bên trên trường bào còn thêu hoa văn tinh xảo, mái tóc dài màu đen sau lưng phiêu động, khí tức ổn định thế nhưng lại tạo cho người khác cảm giác bất an.

Ngao Ngao.

Giờ phút này dưới uy áp kinh người kia cả phiến không gian lập tức vang lên vô số tiếng gầm gừ phủ phục, âm thanh vang vọng khiến cho không trung rung động.

Sưu.

Chỉ là đằng sau đuôi đầu Cửu Vĩ Yêu Hồ này, cái đuôi thứ chín đang diễn sinh ra lập tức biến mất không thấy gì nữa. Cả không trung đang gió nổi mây phun trong nháy mắt khôi phục lại như cũ.

- Còn kém một bước a.

Nhìn biến hóa bực này, thân ảnh màu tím gầy gò mà cao ngất phía xa thì thào nói.

Sưu.

Khí tức trên đầu Cửu Vĩ Yêu Hồ khổng lồ ổn định lại, quang mang màu trắng quanh thân chớp động rồi hóa thành một đạo thân ảnh lung linh, y phục trắng như tuyết, khuôn mặt hoàn mỹ, lan tràn ra khí tức yêu mị như có như không. Yêu mị phong tình vạn chủng, đủ để quyến rũ tất cả chúng sinh.

Thân ảnh xinh đẹp màu trắng này khẽ điểm nhẹ hư không, gợn sóng trong không gian lăc lư. Thân ảnh xinh đẹp tuyệt mỹ giống như một con bướm nhẹ nhàng rơi vào trên ngọn nói. Nữ tử như vậy trong thiên địa này cũng chỉ có Bạch Linh ra. Coi như là có nữ tử khác tuyệt mỹ như vậy thế nhưng cũng không có khí chất lạnh như băng, lạnh lùng và uy nghiêm hội tụ trên người tạo thành khí chất của nàng.

Phù.

Bạch Linh đáp xuống ngọn núi, khí tức thu liễm, một ngụm trọc khí từ đôi môi đỏ mọng được thở ra. Y phục màu trắng bao phủ thân thể mềm mại, đường cong linh lung khiến cho người khác nhìn vào tim đập thình thịch.

Một đạo thân ảnh màu tím gầy gò cao ngất vô thanh vô tức xuất hiện bên người Bạch Linh. Đây chính là một lão giả có khuôn mặt hồng hào, tuổi chừng sáu mươi, khuôn mặt trắng nõn, ngũ quan tinh xảo, rõ ràng tuổi chừng sáu mươi, thế nhưng thoạt nhìn lại thấy vô cùng trẻ tuổi, đặc biệt quỷ dị.

- Bái kiến Tử Hiên lão tổ.

Bạch Linh dịu dàng bước lên phía trước hành lễ.

- Không tồi, sớm như vậy mà đã có thể đột phá tới bát giai hậu kỳ đỉnh phong. Chỉ thiếu chút nữa là có thể đột phá thành Đế.

Ánh mắt Tử Hiên lão tổ biến đổi, trong mắt hiện lên sự thỏa mãn.

- Chỉ tiếc một bước cuối cùng này là một cái hào rộng, khó như lên trời.

Bạch Linh mím môi nói, đôi môi cũng vô cùng yêu mị, phảng phất như cả thiên địa cũng phải vì nó mà động lòng.

- Không nên nhụt chí, con đã đạt được truyền thừa của cường giả trong tộc. Muốn vượt qua bước này cũng không phải không được. Tăng thêm thiên phú bản thân của con sớm muộn cũng có thể vượt qua được bước này. Bây giờ con chỉ còn lĩnh ngộ kém một chút mà thôi.

Tử Hiên lão tổ nói tiếp:

- Kỳ thật ta cũng muốn con đột phá muộn một chút, đột phá quá sớm, họa phúc song hành a.

- Sao lại nói như vậy?

Bạch Linh nghi hoặc hỏi, ở giữa hai hàng lông mày lại có thêm một phần uy nghiêm mà cao quý, lạnh lùng, yêu mị và uy nghiêm cùng tồn tại, đẹp tới mức khiến cho người ta khó thở. Nữ tử xinh đẹp như vậy trên đời này cũng không thể tìm ra được người thứ hai.

- Hiện tại còn chưa phải lúc nói cho con biết. Đến lúc đó con sẽ biết được.

Lão giả mặc trường bào màu tím nói.

- Vâng.

Bạch Linh khẽ gật đầu, trong đầu không khỏi nhớ tới nam tử mặc áo bào xanh kia, đôi mắt xinh đẹp khẽ đảo, nói:

- Lão tổ, con nghĩ đoạn thời gian này con sẽ rời khỏi bổn tộc một chuyến.

- Cũng tốt, ra ngoài đi dạo đối với việc lĩnh ngộ của con cũng có trợ giúp. Dùng thực lực của con hiện tại người có thể động tới con cũng không có mấy người.

Tử Hiên lão tổ nói.

...

Trong Bắc Cung gia, năng lượng hội tụ trên sơn cốc ngày càng nồng nặc, trong lúc mơ hồ cả không gian run rẩy.

Trong Bắc Cung gia, từng đạo thân ảnh xuất hiện ngoài sơn cốc, không ít cường giả đã đợi ở chỗ này. Ánh mắt cả đám đều cực kỳ kinh ngạc, trong kết giới phía trước cho dù là ai cũng không vào được cho nên năng lượng khủng bố bực này hội tụ khiến cho mọi người ngạc nhiên.

- Tộc trưởng, khí tức chấn động trong Thiên Mộc Thần Thụ ngày càng mạnh.

Trên một ngọn núi, Bắc Cung Nhất nhìn năng lượng thiên địa chấn động rồi nói với Bắc Cung Kình Thương.

- Năng lượng chấn động như vậy, Thiên Mộc Thần Thụ đang đột phá sao?

Ánh mắt Bắc Cung Kình Thương chớp động, không ngừng suy đoán.

Bắc Cung Nhất nói:

- Tộc trưởng, Lục Lâm Thiên và Thần nữ còn chưa có động tĩnh gì, liệu có thể gặp nguy hiểm hay không?

- Bây giờ chúng ta cũng không có cách nào, trước mắt kết giới cũng không thể đi vào được, hiện tại cũng chỉ có thể xem vào tạo hóa của hai người.

Bắc Cung Kình Thương nói.

Trong không gian của Thiên Mộc Thần Thụ, quang mang màu trắng quanh thân Lục Lâm Thiên cùng với Thiên Mộc Thần Thụ tương liên với nhau, lưu quang quanh quẩn, cả không gian run rẩy. Một cỗ khí tức bừng bừng sinh cơ ngày càng cường hãn.

Chương 2754: Vô Song đột phá

Mà trên khuôn mặt Lục Lâm Thiên có một cỗ quang mang màu xanh chấn động không ngớt, giống như không ngừng nhảy lên. Toàn thân có một cỗ năng lượng thuộc tính mộc lan tràn. Nếu như có cường giả Bắc Cung gia nhìn thấy lúc này tuyệt đối sẽ kinh ngạc, nghẹn họng nhìn trân trối. Bởi vì lúc này Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ thuộc tính mộc còn trên tất cả tộc nhân của Bắc Cung gia. Sợ rằng người trong Bắc CUng gia có thể so sánh với hắn cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Mà nếu như có cường giả Bắc Cung gia biết rõ Lục Lâm Thiên chỉ lĩnh ngộ trong khoảng thời gian ngắn mà đạt tới độ cao như vậy nhất định sẽ sụp đổ

Khí tức quanh thân Bắc Cung Vô Song cùng với không gian tương liên, quang mang màu xanh quanh thân đại thịnh. Khí tức bắt đầu kéo lên. Thời gian trôi qua, Bắc Cung Vô Song có cảm giác trong đan điền mình bắt đầu có cảm giác no đủ.

Trong vô số rễ cây chằng chịt, năng lượng thiên địa bàng bạc rót vào khiến cho khí tức của nàng trong lúc mơ hồ giống như muốn lần nữa đột phá.

Ầm ầm.

Bên ngoài sơn cốc, mặt đất run rẩy, trên kết giới vô hình kia, năng lượng trên không trung hội tụ khiến cho gợn sóng trong không gian không ngừng chấn động, một cỗ khí tức bàng bạc theo đó mà lan tràn ra.

- Khí tức chấn động ngày càng mạnh.

- Khí tức này thật mạnh, kết giới của Thiên Mộc Thần Thụ dường như đang biến mất a.

Chung quanh sơn cốc lúc này đã có không ít cường giả Bắc Cung gia tộc. Cũng có không ít cường giả đang chạy tới. Từng đạo ánh mắt cực kỳ nghi hoặc và kinh ngạc. Khí tức trên kết giới ngày càng mạnh, cơ hồ tất cả trưởng lão đều bị uy áp cực lớn.

Ầm ầm.

Trong lúc mọi người đang kinh ngạc, trên không trung của sơn cốc có một tiếng sấm vang vọng, kết giới rốt cuộc cũng rạn nứt.

Kết giới rạn nứt, gợn sóng trong không gian phía trên kết giới cũng biến mất không thấy gì nữa. Năng lượng thiên địa bàn bạc giống như hồng thủy trút xuống. Tiếp đó trong sơn cốc xuất hiện một rặng núi cực lớn, trong sơn mạch chính là một bình nguyên rộng lớn. Một cây đại thụ che trời xuất hiện. Tuy rằng khoảng cách khá xa, thế nhưng vẫn xuất hiện trong ánh mắt của vô số người.

Trong không trung, năng lượng trong thiên địa giống như cơn hồng thủy hóa thành một cơn lốc rót vào trong cái cây cực lớn kia.

- Là Thiên Mộc Thần Thụ.

Cơ hồ tất cả trưởng lão Bắc Cung gia thốt lên. Trong một ngàn năm qua vô số cường giả cũng đã từng gặp qua Thiên Mộc Thần Thụ trong Bắc Cung gia cho nên nhìn thấy cây đại thụ che khuất bầu trời này lập tức nhận ra được.

Ầm ầm.

Trên phía chân trời yên tĩnh lúc này đột nhiên phong vân biến sắc. Trong nháy mắt có vô số mây đen dày đặc kéo tới. Cả không gian của Bắc Cung gia tộc run rẩy, mặt đất cũng run rẩy không thôi.

Trong Bắc Cung gia tộc bỗng nhiên phong vân biến sắc, mây đen dày đặc bao phủ. Cả không gian đột nhiên lờ mờ, mặt đất lắc lư. Con sông trong sơn mạch lập tức cuồn cuộn. Điện mang không ngừng lóe lên khiến cho lòng người rung động.

- Tại sao lại như vậy? Xảy ra chuyện gì?

Lúc này cả Bắc Cung gia tộc đã rối loạn, tuyệt đối rối loạn. Một cỗ khí tức mịt mờ lập tức xuất hiện trong sơn cốc.

- Dị tượng thiên địa. Đây là dị tượng thiên địa.

- Dị tượng thiên địa. Nhất định là Thiên Mộc Thần Thụ đột phá tạo thành dị tượng thiên địa. Đây là Thiên Mộc Thần Thụ đột phá.

Dưới điện mang, chúng cường giả Bắc Cung gia tộc không nhịn được mà kêu lên một tiếng rung động. Cơ hồ tất cả cường giả đều biết, tương truyền chỉ có Đế giả xuất hế, đan dược đế phẩm xuất thế, thần khí xuất thế thì mới có thể dẫn tới dị tượng thiên địa.

Mà tình huống lúc này không có người luyện chế thần khí cùng đan dược. Vậy cũng chỉ có loại thứ nhất, Đế giả xuất thế sẽ khiến cho thiên địa biến sắc.

- Thiên Mộc Thần Thụ đột phá tạo thành dị tượng thiên địa, rốt cuộc đã tới một bước kia rồi sao? Thiên Mộc Thần Thụ sắp đột phá xưng đế sao?

Chúng cường giả trong Bắc Cung gia tộc run sợ, nghẹn họng nhìn trân trối, trong mắt tràn ngập sự rung động.

- Thiên Mộc Thần Thụ đột phá, là vận hạnh của Bắc Cung gia tộc ta.

Nhìn đại thụ che khuất bầu trời phía trên sơn mạch, đại thụ che trời tại thành dị tượng thiên địa, Bắc Cung Kình Thương rốt cuộc cũng không bình tĩnh được nữa, toàn thân kích động mà run rẩy. Hắn biết, thực lực của Thiên Mộc Thần Thụ tuy rằng cường hãn, thế nhưng bởi vì một ít nguyên nhân đặc thù mà không có cách nào đột phá thành Đế. Thế nhưng thực lực cũng không kém Đế giả là bao.

Mà lúc này nếu như Thiên Mộc Thần Thụ đang đột phá xưng đế, thực lực không cần phải nói. Thời điểm này Bắc Cung gia tộc lại có thêm một cường giả như vậy bảo sao Bắc Cung Kình Thương hắn không hưng phấn. Huống chi sau khi Thiên Mộc Thần Thụ đột phá, chỗ tốt mang lại cho Bắc Cung gia tộc chỉ sợ không chỉ có vậy.

...

Trong thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ, lúc này dường như Lục Lâm Thiên đang ở trong một trạng thái huyền ảo nào đó. Tất cả sự vật bên ngoài hắn không có một chút cảm giác nào, mà khí tức trong cơ thể lúc này đang nhanh chóng tăng lên, chỉ là hắn cũng không có cảm giác.

Trên quang mang màu rắng, rễ cây rập rạp, chằng chịt màu xanh giống như xúc tu liên kết với nhau. Từng cỗ năng lượng vốn từ trên rễ cây màu xanh này rót vào trong Thiên Mộc Thần Thụ thì lúc này lại tiến vào trên người Lục Lâm Thiên.

Năng lượng bàng bạc trút xuống, Âm Dương Linh Vũ Quyết trong cơ thể Lục Lâm Thiên tự động vận chuyển, thôn phệ lực lượng đang tiến vào cơ thể. Chỉ cần luyện hóa một chút là có thể chuyển thành chân khí tinh thuần.

Năng lượng cực kỳ bàng bạc không ngừng rót vào, khí tức trên người Lục Lâm Thiên nhanh chóng kéo lên.

Cách Lục Lâm Thiên không xa, quanh thân Bắc Cung Vô Song cũng có vô số rễ cây chằng chịt, năng lượng bàng bạc màu xanh không ngừng rót vào bên trong.

Mọt cỗ năng lượng thuộc tính mộc nồng đậm ở quanh thân Bắc Cung Vô Song tuôn ra. Sau đó giống như một sợi tóc lượn lờ quanh thân thể nàng, xen lẫn một cỗ năng lượng thiên địa hội tụ tới. Cuối cùng dũng mãnh tiến vào trong cơ thể mềm mại kia, cứ thế tuần hoàn không ngớt. Khí tức trên người Bắc Cung Vô Song đã sớm dừng lại ở Vũ Tôn bát trọng đỉnh phong.

Lúc này khí tức trên người Bắc Cung Vô Song kéo tới trình độ không thể nào áp chế nổi. Một đạo khí tức phóng lên trời, trong lúc mơ hồ khí thế này dùng thế như trẻ che, đem bình cảnh vô hình đánh tan.

Phanh.

Rốt cuộc khí tức không thể nào áp chế được nữa, quang mang màu xanh đại thịnh. Trong đan điền của Bắc Cung Vô Song vang lên một tiếng trầm đυ.c, một cỗ khí tức cường hãn bắt đầu lan tràn ra khiến cho không gian chung quanh chấn động.

CÙng lúc ở trong rễ cây màu xanh có một cỗ năng lượng giống như hồng thủy trút xuống. Khí tức quanh thân Bắc Cung Vô Song càng ngày càng mạnh, trong nháy mắt từ Vũ Tôn bát trọng đỉnh phong đột phá lên Vũ Tôn cửu trọng. Khí tức ổn định dừng lại trên Vũ Tôn cửu trọng.

Trong không gian ý thức của Lục Lâm Thiên, không biết đã xảy ra chuyện gì mà Lục Lâm Thiên từ trong lĩnh ngộ bừng tỉnh.

- Bắc Cung lão tổ đang làm cái gì?

Chương 2755: Đế giả hàng lâm 1

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, lúc này dưới Thiên Mộc Thần Thụ, Bắc Cung lão tổ đã đứng dậy, trường bào màu xanh trên người tung bay. Từng đạo thủ ấn phức tạp chậm rãi kết xuất. Thủ ấn này dường như cực kỳ tương tự với thái cực kiếp trước. Lúc nhanh lúc chậm trong lúc mơ hồ hòa tan thành một thể với thiên địa.

Bắc Cung lão tổ đánh ra thủ ấn, quang mang màu xanh lập tức quanh quẩn, một cỗ năng lượng bắt đầu hội tụ.

- Tiểu tử, đây là vũ kỹ thuộc tính mộc mà ta lĩnh ngộ gọi là "Sinh Sinh Bất Tức", chính là dùng năng lượng thuộc tính mộc tạo thành không gian. Ở trong không gian của "Sinh Sinh Bất Tức" có thể làm cho bản thân khôi phục rất nhanh đồng thời còn có được năng lượng cuồn cuộn không dứt, khiến cho sinh cơ của đối thủ trôi qua. Tu luyện tới tình trạng nhất định, đối phó một ít người thực lực thấp còn có thể áp chế khiến hắn trở thành phế nhân. Còn có không ít tác dụng khác, ngươi tự mình lĩnh ngộ đi.

Một âm thanh vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên rồi lập tức biến mất không thấy gì nữa.

- Đây là phương pháp tu luyện "Sinh Sinh Bất Tức", chẳng lẽ là vũ kỹ Thiên cấp.

Nghe thấy đạo âm thanh này tâm thần Lục Lâm Thiên có chút vui mừng, vội vàng tập trung ý thức vào trên người Bắc Cung lão tổ, ghi nhớ phương pháp tu luyện của vũ kỹ. Dưới Thiên Mộc Thần Thụ, sau khi thủ ấn trong tay Bắc Cung lão tổ được kết. quang mang màu xanh quanh thân đại thịnh, hai trên hai mắt Bắc Cung lão tổ có một đạo quang mang màu xanh quan quẩn. Đột nhiên hóa thành một vòng quang mang xanh đậm lấy bản thân làm trung tâm hóa thành một vòng quang mang cực lớn bao phủ không gian to lớn.

Sưu.

Không gian to lớn này bị quang mang xanh đậm bao phủ, chỉ trong nháy mắt có một cỗ năng lượng đáng sợ lan tràn. Chung quanh quang mang, từng vết nứt đen kịt trong không gian xuất hiện.

Mà dưới màn quang mang màu xanh cực lớn này, khí tức sinh cơ trên người Bắc Cung lão tổ đột nhiên tăng lên nhiều, không ngừng thôn phệ sinh cơ của vạn vật, khí tức nhanh như thiểm điện lan tràn ra chung quanh.

Không gian thôn phệ sinh cơ vạn vật nhanh chóng lan tràn ra, gợn sóng trong không gian nứt vỡ từng khúc. Cả không gian bị hủy diệt thành tro tàn lộ ra hư không. Ngay cả không gian cũng mất đi sinh cơ, chỉ có một mình Bắc Cung lão tổ là có sinh cơ dào dạt trong không gian này.

Nhìn qua không gian bị hủy diệt sinh cơ kia, khí tức hủy diệt này khiến cho tâm thần Lục Lâm Thiên run lên, cảm thấy phủ phục. Vũ kỹ khủng bố này nếu thi triển ra so với Không gian Tử Vực của Đại hộ pháp Bắc Cung Nhất thi triển ra còn mạnh mẽ hơn nhiều.

Tất cả chỉ trong nháy mắt, Lục Lâm Thiên ý thức được không gian hắn đang đứng bắt đầu thu nhỏ lại. Thiên Mộc Thần Thụ và Bắc Cung lão tổ bắt đầu vặn vẹo rồi tiêu tán, cuối cùng biến mất không còn tung tích.

Khi ý tức Lục Lâm Thiên tỉnh táo lại thì hai mắt lập tức mở ra, trong hai mắt đen kịt có tinh quang giống như thực chất bắn ra. Tinh quang tràn ngập, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc.

- Năng lượng thật mạnh.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, lúc này trong cơ thể hắn có một cỗ năng lượng cực lớn hội tụ tới. Dưới sự luyện hỏa của Âm Dương Linh Vũ Quyết hóa thành chân khí tinh thuần tiến vào trong đan điền. Năng lượng này không chứa bất kỳ tạp chất gì, chỉ cần luyện hóa một chút là có thể chuyển hóa thành chân khí. Trong đan điền, chân khí đang mạnh mẽ tăng lên, khí tức cũng vậy. Chỉ là hiện tại đan điền của hắn vô cùng khổng lồ mênh mông, nếu như muốn lấp đầy chỉ sợ cũng không phải chuyện dễ dàng.

Tâm thần tràn ra, Lục Lâm Thiên cũng phát hiện ra khí tức trên người Bắc Cung Vô Song cách đó không ra đang chậm rãi tăng lên. Thế nhưng bởi vì Âm Dương Linh Vũ Quyết cho nên tốc độ tăng trưởng khí tức của hắn nhanh hơn không ít.

Ầm ầm.

Trong Bắc Cung gia giống như gió nổi mây phun, đột nhiên ở trong năng lượng bàng bạc giống như cơn lốc kia bắn ra quang mang chói mắt mang theo điện mang khiến cho tim người khác đập nhanh lan tràn ra chung quanh. Phía xa một đạo quang trụ khổng lồ từ trên trời trút xuống Thiên Mộc Thần Thụ khổng lồ.

Ầm ầm.

Thiên Mộc Thần Thụ run lên, giống như thiên địa rung chuyển, trên thân thể che khuất bầu trời có một cỗ quang mang màu xanh bộc phát ra, giống như một mặt trời màu xanh cực lớn khiến cho hai mắt người ta không dám nhìn thẳng.

Quang mang màu xanh đậm phóng lên trời, chiếu rọi cả không gian. Một cỗ khí tức kinh khủng trong nháy mắt khiến cho tim tất cả tộc nhân Bắc Cung gia đập nhanh hơn. Mộc hoàng khí trong cơ thể cùng với chân khí thuộc tính mộc bị áp chế tuyệt đối.

Quang mang màu xanh cực lớn này thu lại, không gian run run, một đạo thân ảnh hùng vĩ, lăng không mà đứng xuất hiện. Quanh thân được quang mang màu xanh nồng đậm bao phủ.

Ầm ầm.

Cả không gian thiên địa giờ phút này giống như có thứ gì tỉnh lại, không gian chung quanh bỗng nhiên vỡ nát tạo thành một cái khe lớn, một cỗ uy áp cực lớn từ trên chín tầng trời phủ xuống.

Dưới uy áp này phong vân kích động, thiên địa run rẩy, cơ hồ tất cả tộc nhân Bắc Cung gia tộc quỳ xuống mặt đất. Mà ngay cả Bắc Cung Kình Thương cũng không nhịn được uy áp bực này mà quỳ một chân xuống đất. Cơ hồ ánh mắt của tất cả mọi người đều mang theo sự nóng bỏng nhìn về phía thân ảnh màu xanh kia.

- Đế giả, đây là đế giả chi khí.

- Thiên Mộc Thần Thụ đột phá thành Đế.

Cả đám cường giả Bắc Cung gia dùng ánh mắt ngưỡng mộ nhìn lên không trung, không thể che dấu được sự kích động trong lòng.

Trên không trung, thân ảnh màu xanh kia trên người được quang mang màu xanh bao phủ, sau lưng là điện mang dường như đang được thiên địa tẩy lễ, dưới uy áp này mọi người phủ phục giống như thần tích.

Đồng thời, thiên địa trên đại lục phong vân biến sắc, phong vân ngập trời, tiếng sấm rền vang vọng, yếu thú, linh thú rít gào. Sóng biển cuồn cuộn, biển gầm vang vọng, cuồng phong rít gào.

- Vạn Mộc lâm có biến, toàn lực tìm hiểu tin tức trong Bắc Cung gia tộc.

- Dị tượng thiên địa, đến từ Vạn Mộc lâm, đến từ Bắc Cung gia.

Trong thiên địa lúc này có không ít cường giả xuất hiện trên không trung, đều là hư ảnh đặt chân lên không trung. Tâm thần dò xét bốn phía, ánh mắt rung động nhìn về phía Vạn Mộc lâm.

Trong thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ, trong nháy mắt này Lục Lâm Thiên nương theo vô số năng lượng từ trong rễ cây trút xuống, lúc này bỗng nhiên có một cỗ lực lượng cực lớn trút xuống, bên trong cỗ năng lượng này còn có cảm giác đặc biệt, giống như là năng lượng tâm cảnh bàng bạc trong nháy mắt phóng tới. Năng lượng như vậy Lục Lâm Thiên khó có thể chống đỡ, trong đầu run lên, bất tỉnh.

Sưu.

Thân thể mềm mại của Bắc Cung Vô Song đang khoanh chân ngồi đồng thời hôn mê mà ngã xuống cùng lúc với Lục Lâm Thiên.

Động tĩnh cực lớn trong Bắc Cung gia cũng không có kéo dài quá lâu, tất cả yên tĩnh trở lại. Phía xa xa, đạo lưu quang màu xanh kia thu liễm, một thân ảnh màu xanh xuất hiện rõ ràng trước mặt mọi người.

Chương 2756: Đế giả hàng lâm 2

Người này mặc một bộ trường bào màu xanh, tuổi chừng hơn bốn mươi, năm mươi tuổi. Hai mắt nhắm chặt, làn da trắng nõn mang theo màu xnah, ngũ quan thanh tú mang theo một loại cảm giác không thể nói rõ. Khí chất trên người khó mà nói hết được, đủ loại cảm giác hội tụ lại một chỗ.

Thân ảnh màu xanh này gầy gò, thế nhưng lại tạo thành cảm giác to lớn. Trên đầu là một mái tóc xanh kỳ lạ, mái tóc này khiến cho người khác líu lưỡi, toàn thân mặc trường bào màu xanh, cũng là do vô số lá cây tạo thành, trên người tàn ra cảm giác sinh cơ bừng bừng. Cỗ khí tức này giống như có thể khiến cho vạn vật trong thiên địa sống lại vậy.

Nhìn thân ảnh màu xanh lơ lửng trên phía chân trời xa xa, cường giả Bắc Cung gia không nói nên lời, đều lẳng lặng đứng đợi, ánh mắt kích động.

Sưu.

Mãi một lúc lâu sau thân ảnh màu xanh này mới mở hai mắt ra. Đôi mắt thâm thúy mà đen nhanh, hiện lên màu mê người cùng với quang mang màu xanh vô cùng thanh tịnh giống như giọt sương mai. Tràn ngập cao quý và ưu nhã, giống như vầng trăng trên bầu trời đêm vậy.

Đại hán mặc áo bào xanh này mở hai mắt ra, ánh mắt quét nhìn không gian một lần, sau đó lại đảo qua chúng cường giả Bắc Cung gia. Toàn thân chúng cường giả Bắc Cung gia run lên, giống như bị người khác nhìn vào là có thể bị nhìn thấu tâm linh vậy.

- Tộc trưởng đương nhiệm Bắc Cung Kình Thương của Bắc Cung gia bái kiến Thiên Mộc Tiền bối.

Trên ngọn núi, Bắc Cung Kình Thương thả người nhảy lên không trung, quỳ một gối trên hư không cung kính hành lễ với đại hán này.

- Bái kiến Thiên Mộc tiền bối.

Chúng cường giả Bắc Cung gia cũng thả người nhảy tới sau lưng Bắc Cung Kình Thương, cung kính quỳ một chân hành lễ. Trong mắt tuyệt đối cung kính. Dùng thân phận của Thiên Mộc Thần Thụ, hiện tại chính là người có bối phận cao nhất trong Bắc Cung gia, tất cả mọi người cũng chỉ xem như vãn bối.

- Tất cả xuống đi.

Đại hán áo xanh nhìn chúng cường giả Bắc Cung gia, thân ảnh lóe lên, bàn tay khẽ phất, một đạo lưu quang màu xanh tuôn ra.

Sưu.

Cùng một lúc không gian ở đây lập tức biến mất tại chỗ. Mọi người trong Bắc Cung gia xuất hiện bên ngoài sơn cốc nhìn thấy thân ảnh đại hán mặc áo xanh kia biến mất mới chậm rãi đứng dậy.

Cũng không biết bao lâu sau Lục Lâm Thiên tỉnh lại, trong đầu mờ mịt, đồng thời còn có cảm giác thoải mái không nói nên lời. Đạo quang mang màu trắng bao phủ thân thể và rễ cây màu xanh bao bọc chung quanh hắn đã biến mất không thấy gì nữa.

Ưm...

Một tiếng kêu khẽ vang lên, Bắc Cung Vô Song cũng tỉnh lại, đôi mắt xinh đẹp mở ra, ánh mắt quét nhìn bốn phía, trước tiên nhìn Lục Lâm Thiên bên cạnh không xa, vẻ mặt lúc này mới nhẹ nhõm đi một chút.

- Vô Song, nàng thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên cũng thở dài một hơi, Vô Song bình yên vô sự là tốt rồi.

- Thiếp không sao, còn nhận được chỗ tốt cực lớn.

Bắc Cung Vô Song kết thủ ấn, cảm nhận biến hóa trong cơ thể, lúc này nàng đã từ Vũ Tôn bát trọng đột phá lên Vũ Tôn cửu trọng. Không những thế còn đạt tới Vũ Tôn cửu trọng trung kỳ.

Mà trên phương diện lĩnh ngộ thuộc tính mộc cũng đã đạt tới trình độ cực cao, truyền thừa thu được từ lão tổ trong Thần Điện cũng đã dung hợp không sai biệt lắm. Tuy rằng hiện tại nàng còn chưa thể sử dụng được, thế nhưng nếu tiếp tục đột phá, sợ rằng sớm muộn cũng là nước chảy thành sông.

Mà còn có một chuyện khiến cho Bắc Cung Vô Song cực kỳ khiïếp sợ, trong lúc mơ hồ bản thân àng hồn mê dường như đã trải qua chuyện gì đó, giống như đột phá bình chướng, khiến cho phương diện tâm cảnh của nàng hiện tại cực cao. Giờ phút này Bắc Cung Vô Song có một cảm giác giống như bao quát tất cả, đây là một loại bao quát tuyệt đối cùng với áp chế trên phương diện tâm cảnh, loại chỗ tốt này đương nhiên Bắc Cung Vô Song hiểu rõ cho nên mới cực kỳ khiïếp sợ.

- Vũ Tôn cửu trọng hậu kỳ đỉnh phong.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng đang cảm nhận biến hóa trong cơ thể. Trên phương diện tu vi hiện tại không ngờ hắn đã đạt tới Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong.

Từ Vũ Tôn bát trọng đột phá tới Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong, Lục Lâm Thiên tự biết năng lượng bàng bạc cần thiết đáng sợ tới bực nào. Mà tử Vũ Tôn cửu trọng muốn đạt tới Vũ Tôn cửu trọng hậu kỳ đỉnh phong, tuy rằng còn chưa đột phá tới Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong, thế nhưng năng lượng cần thiết tuyệt đối so với số năng lượng cần khi đột phá từ Vũ Tôn bát trọng tới cửu trọng còn khổng lồ gấp mấy lần.

Mà ở trong thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ không ngờ hắn lại đột phá tới Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc, lúc trước từ Vũ Tôn bát trọng đột phá tới Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong, hắn đã thôn phệ sáu Vũ Tôn cửu trọng, còn có Mộc Hoàng linh dịch tương trợ. Thế nhưng bây giờ lại dễ dàng đột phá tới Vũ Tôn cửu trọng hậu kỳ đỉnh phong như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác không thể tin nổi.

Thế nhưng trong lòng cũng lập tức vui mừng.

Trừ việc tu vi tăng lên, trên phương diện lĩnh ngộ thuộc tính mộc Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm nhận rõ ràng được mình có tiến bộ cực lớn. Trên phương diện lĩnh ngộ thuộc tính mộc còn vượt quá khỏi năm loại thuộc tính kim, thủy, hỏa, thổ, phong, không những thế còn vượt xa không ít.

Loại tiến bộ này khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác, sợ rằng bây giờ hắn thúc dục vũ kỹ thuộc tính mộc cũng giống như hạ bút thành văn. Có thể làm cho mình vận dụng năng lượng thuộc tính mộc tới mức độ lớn nhất, giống như bản thân hắn có thể sinh ra sự cộng minh mạnh mẽ với năng lượng thuộc tính mộc.

- Trên tâm cảnh cũng có sự tiến bộ cực lớn a.

Trong lúc vô hình tâm cảnh cũng có sự tiến bộ, lúc này Lục Lâm Thiên kinh ngạc. Dường như dưới cỗ năng lượng cực lớn trước khi hắn hôn mê kia đã khiến cho tâm cảnh của hắn nhận được chỗ tốt cực lớn. Cỗ năng lượng kia tác dụng lên phương diện tâm cảnh.

- Lâm Thiên, dường như chàng tiến bộ không ít.

Bắc Cung Vô Song đứng dậy, thân thể mềm mại bay bổng, hai mắt sáng ngời lộ ra sinh cơ nồng đậm, nhìn qua cũng khiến cho tâm thần mọi người nhộn nhạo.

Lục Lâm Thiên đứng dậy nhìn Bắc Cung Vô Song, từ trên khí tức mà xem rõ ràng lĩnh ngộ thuộc tính mộc của Bắc Cung Vô Song đã tới một tầng thứ cực cao. Tuyệt đối không thua kém hắn, trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên thậm chí còn cảm giác khí tức trên người Bắc Cung Vô Song lúc này đã đạt tới một tình trạng khủng bố, giống như lúc trước hắn đối mặt với sư bá Thánh Linh lão tổ vậy.

Cảm nhận khí tức biến hóa, Lục Lâm Thiên cũng có chút nghi hoặc.

- Chàng đang làm gì vậy?

Bắc Cung Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp nhíu lại.

- Ta đang nhìn xem bộ dáng của nàng hiện tại xinh đẹp hơn hay là bộ dáng già nua lúc trước xinh đẹp hơn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười.

Bắc Cung Vô Song dịu dàng nhìn Lục Lâm Thiên hỏi:

- Vậy chàng thấy thế nào?

- Ta cảm thấy đều đẹp như nhau.

Lục Lâm Thiên nói.

- Lại miệng lưỡi trơn tru, tốt nhất nên nghĩ biện pháp ra ngoài đi.

Chương 2757: Ra khỏi thế giới

Bắc Cung Vô Song trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, những lời này của Lục Lâm Thiên khiến cho trong lòng nàng vui vẻ, khóe miệng nở nụ cười dịu dàng, khuynh thành.

- Coi như là không ra được, ở với nàng trong này cũng không quá tịch mịch.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt đánh giá chung quanh, trong lòng đã sớm suy nghĩ xem làm sao có thể ra ngoài.

- Vậy thì Cảnh Văn, Hồng Lăng, Tiểu Linh thì làm sao bây giờ?

Bắc Cung Vô Song nói.

- Hai tiểu oa nhi, đừng nói những lời buồn nôn đó nữa, ta nghe mà cũng cảm thấy nổi da gà.

Ngay khi Bắc Cung Vô Song vừa mới nói xong, một âm thanh ung dung vang lên. Gợn sóng trong không gian lóe lên, hai người lập tức cảm thấy hoa mắt, tiếp đó trong nháy mắt xuất hiện ở trong một không gian khác.

- Đây là...

Ở trong không gian này có vô số kỳ hoa dị thảo, Lục Lâm Thiên đánh giá bốn phía, đây rõ ràng là bình nguyên cực lớn trên Thiên Mộc Thần Thụ, Thiên Mộc Thần Thụ cực lớn kia vẫn đang sừng sững đứng trong không gian. Toàn thân Thiên Mộc Thần Thụ màu xanh ngắt, bao phủ cả không gian, lá cây rậm rạp chằng chịt phóng ra sinh cơ bàng bạc khiến cho lòng người rung động.

Quay mắt về phía sinh cơ nồng đậm, Lục Lâm Thiên không còn cảm thấy uy áp nữa, ngược lại còn có cảm giác cực kỳ thân cận. Dường như khí tức của Thiên Mộc Thần Thụ trong lúc vô hình tương liên với hắn.

- Lâm Thiên, chúng ta đi ra rồi.

Bắc Cung Vô Song xuất hiện, ánh mắt đánh giá bốn phía, rốt cuộc cũng ra khỏi thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ, trên khuôn mặt xuất hiện sự sợ hãi cùng với vui mừng.

- Chúng ta đi ra rồi.

Trên mặt Lục Lâm Thiên hiện lên sự kinh hỉ, ít nhất hai người bọn hắn cũng không bị nhốt trong thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ.

- Đi ra rồi cao hứng như vậy sao? Đừng quên ở bên trong các ngươi nhận được chỗ tốt cực lớn.

Âm thanh vang lên, gợn sóng sau lưng Lục Lâm Thiên và Bắc Cung Vô Song lóe lên, một đạo thân ảnh vô thanh vô tức xuất hiện bên cạnh hai người. Người này mặc trường bào màu xanh, ước chừng hơn bốn mươi tuổi. Tối đa cũng chỉ năm mươi tuổi, thân hình gầy gò, thế nhưng lại tạo thành cảm giác to lớn cho người khác.

Lục Lâm Thiên cùng với Bắc Cung Vô Song quay đầu lại, nhìn thân ảnh màu xanh này. Người này có một mái tóc dài màu xanh cực kỳ kỳ lạ, trường bào màu xanh giống như đường vân trên lá cây, tản mát ra sinh cơ bừng bừng. Người này xuất hiện, ở trong không gian này giống như cõ một cỗ khí tức khiến cho người dân sống lại.

- Đây là...

Trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, khí chất trên thân người này rất là phức tạp, hỗn loạn. Trong lúc vô hình có một cỗ uy áp lan tràn ra khiến cho người khác không dám nhìn thẳng. Ánh mắt Lục Lâm Thiên rung động, lập tức quỳ một gối trên mặt đất hành lễ:

- Vãn bối bái kiến Thiên Mộc tiền bối.

- Thần nữ Bắc Cung Vô Song Bắc Cung gia tộc bái kiến Thiên Mộc tiền bối.

Bắc Cung Vô Song sững sờ, nhìn thấy Lục Lâm Thiên hành lễ cũng lập tức phục hồi tinh thần lại rồi cung kính hành lễ.

- Tất cả đứng lên đi.

Đại hán trung niên mỉm cười, đôi mắt đen nhánh mà thâm thúy có chút mê người.

Lúc này Lục Lâm Thiên cùng với Bắc Cung Vô Song mới đứng dậy, nhìn thân ảnh mặc trường bào màu xanh, bên trong ánh mắt thâm thúy mang theo lục mang nhàn nhạt giống như sương sớm. Hai người thầm nghĩ đây là hình dáng nhân loại của Thiên Thụ Thần Mộc hay sao? Ở trong thế giới của Thiên Thụ Thần Mộc, Lục Lâm Thiên đã từng nghe Bắc Cung lão tổ nói qua, Thiên Mộc Thần Thụ đang đột phá thì tẩu hỏa nhập ma, lúc này có lẽ Thiên Mộc Thần Thụ đã hoàn toàn khôi phục lại đột phá. Hắn và Vô Song đột phá sợ rằng không thoát khỏi liên quan với Thiên Mộc Thần Thụ.

- Người chính là Thiên Mộc tiền bối sao?

Bắc Cung Vô Song kích động, nhìn đại hán mặc trường bào màu xanh này toàn thân có chút run rẩy.

- Ngươi là nha đầu kia sau? Đạt được truyền thừa của chủ nhân cũng coi như là cơ duyên không ít. Trong thế giới của ta tu vi lại tiến thêm một bước, cũng coi như là cơ duyên của ngươi. Dùng thiên phú của chủ nhân năm đó, thời điểm còn bằng tuổi ngươi cũng không có tu vi cùng với lĩnh ngộ bực này. Về sau nên cố gắng tu luyện.

Đại hán mặc trường bào màu xanh nhìn Bắc Cung Vô Song mỉm cười, hắn đúng là hình dáng nhân loại của Thiên Thụ Thần Mộc.

Thiên Thụ Thần Mộc nói xong, ánh mắt nhìn lên người Lục Lâm Thiên. Trong đôi mắt giống như sương mai kia có chút cao quý và ưu nhã, giống như vầng trăng trong bầu trời đêm, hắn nói:

- Tiểu tử ngươi càng không tệ, so với chủ nhân năm đó còn mạnh hơn. Lĩnh ngộ thuộc tính mới, vũ giả toàn hệ, lại là Linh Vũ song tu. Rõ ràng chỉ có tu vi Tôn cấp thế nhưng trên phương diện tâm cảnh đã tới cấp độ Đế giả. Thậm chí tâm cảnh so với Đế giả bình thường còn mạnh hơn. Cũng bởi vì tâm cảnh Đế giả của ngươi ta mới có thể khôi phục và đột phá. Coi như là ta thiếu nợ ngươi một phần ân tình. Nếu như không có ngươi hỗ trợ tâm cảnh, coi như có một đạo tàn hồn của chủ nhân giúp ta nhiều nhất cũng chỉ có thể để cho ta khôi phục. Không có cách nào giúp ta tiếp tục đột phá.

- vậy chúc mừng Thiên Mộc tiền bối đột phá, không biết Thiên Mộc tiền bối sau khi đột phá đã là cấp độ gì rồi?

Trong lòng Lục Lâm Thiên rung động, Thiên Mộc Thần Thụ đột phá, không biết có phải là cấp độ Đế giả hay không. Vật thông linh đột phá tới tình trạng này dường như cũng không có tư liệu nào nói tới, cho nên Lục Lâm Thiên cũng không biết được rốt cuộc đột phá tới tình trạng gì, cấp độ gì.

Thiên Mộc Thần Thụ nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Dựa theo cách nói của các ngươi có thể gọi là Đế giả.

- Đế giả?

Lục Lâm Thiên cùng Bắc Cung Vô Song đều run lên, quả thực chính là Đế giả.

Thiên Mộc Thần Thụ nhìn hai người, ánh mắt như sương mai kia vui vẻ nói:

- Ta đột phá tới Đế cấp, các ngươi dưới cơ duyên xảo hợp lại ở trong thế giới của ta, cũng đạt được chỗ tốt cực lớn. Nha đầu nhà ngươi tuy rằng hiện tại đã là Vũ Tôn cửu trọng, thế nhưng tâm cảnh đã tới Đế giả. Sợ rằng sau khi phóng xuất ra khí tức Đế giả cũng đủ hù dọa không ít người. Tăng thêm đạt được truyền thừa của chủ nhân, đợi một thời gian nữa muốn đột phá tới Đế giả cũng không có bao nhiêu độ khó. Ít nhất trên phương diện tâm cảnh đã suôn sẻ không có trở ngại.

Bắc Cung Vô Song khẽ gật đầu, chỗ tốt cực lớn này đương nhiên nàng cũng biết rõ. Chuyện lớn như đột phá Đế cấp cho dù không chuẩn bị thỏa đáng, thế nhưng ở trong thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ, Thiên Mộc Thần Thụ đột phá giống như bản thân nàng trải qua một lần đột phá Đế giả vậy. Sau này đột phá tự nhiên sẽ là chuyện nước chảy thành sông. Coi như là có phiền phức cùng với khó khăn thì cũng sẽ trở nên nhỏ đi. Thậm chí trên người có tâm cảnh Đế giả, phóng thích ra hù dọa một ít Tôn cấp cũng không thành vấn đề. Có thể dưới tình huống bất ngờ chấn nhïếp đối thủ.

Chương 2758: Đạt được Mộc Hoàng khí 1

- Còn ngươi nữa, tâm cảnh của ngươi đã sớm tới Đế giả. CHỉ là còn chưa vững chắc, thậm chí tâm cảnh này còn cao hơn so với Đế giả bình thường. Ngay cả ta thậm chí còn không nhìn thấu, đoán chừng ngươi đã từng phục dụng qua thiên tài địa bảo nào đó. Bằng không nhất định khó có thể đạt tới tình trạng này. Tăng thêm trong cơ thể ngươi có Đế giả chi nguyên, cùng với chỗ tốt đạt được lúc này cho nên nếu muốn đột phá Đế giả có lẽ không phải vấn đề quá lớn.

Thiên Mộc Thần Thụ nói với Lục Lâm Thiên:

- Ngươi lại lĩnh ngộ thuộc tính mới, chỉ là cần phải lĩnh ngộ rất nhiều, muốn để cho nó tới đại thành cũng không dễ, nên cố gắng tu luyện cho tốt.

- Đa tạ Thiên Mộc tiền bối.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, trên phương diện Tâm cảnh hắn đạt được chỗ tốt cực lớn. Lớn nhất là từ vật trắng xanh trong Tử Vong thâm uyên, còn lại là ở trong thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ, chỗ tốt đạt được thực sự cực lớn.

- Cũng không cần cám ơn ta, ta còn phải đa tạ ngươi mới phải. Bằng không ta tẩu hỏa nhập ma vô cùng phiền phức.

Thiên Mộc Thần Thụ nói.

- Thiên Mộc tiền bối, sao người lại tẩu hỏa nhập ma?

Bắc Cung Vô Song do dự một chút rồi hỏi Thiên Mộc Thần Thụ.

Thiên Mộc Thần Thụ cười cười, sợi tóc màu xanh phiêu động, lan tràn ra sinh cơ, nói:

- Ước chừng đã hơn một nghìn năm trước, khi ta thử đột phá thì đã có dấu hiệu tẩu hỏa nhập ma.

Ngừng một lát, Thiên Mộc Thần Thụ tiếp tục nói:

- Chẳng qua khi đó bản thân ta cũng không biết mà thôi. Đối với linh vật thiên địa như ta mà nói, tuy rằng có thiên địa chiếu vố. Trên cơ bản đều có thiên phú dị bẩm, thế nhưng muốn đột phá càng thêm khó khăn. Chuẩn bị rất lâu cũng không cách nào đột phá. Dấu hiệu tẩu hỏa nhập ma vô cùng nghiêm trọng. Thời điểm nghiêm trọng nhất rốt cuộc ta cũng không có cách nào khống chế chính mình cho nên một ngàn năm trước ta mới thông tri cho tộc nhân Bắc Cung gia đừng có tới quấy rầy ta.

- Thì ra là thế.

Bắc Cung Vô Song nhíu mày, hóa ra Thiên Mộc Thần Thụ vào một ngàn năm trước đã có chút tẩu hỏa nhập ma. Vì không muốn làm ảnh hưởng tới tộc nhân Bắc Cung gia tộc cho nên mới không để cho tộc nhân Bắc Cung gia tộc tới gần.

- Lúc hai người các ngươi tiến vào ta đang chuẩn bị đột phá, cũng đang lâm vào trong tẩu hỏa nhập ma.

Thiên Mộc Thần Thụ nhìn Lục Lâm Thiên và Bắc Cung Vô Song nói:

- Về sau Mộc Hoàng khí của nha đầu kia khiến cho ta thanh tỉnh trong giây lát. Ta biết rõ bản thân mình không có cách nào bảo trì trạng thái thanh tỉnh, hai người các ngươi đã xông tới. Rơi vào đường cùng ta mới kéo hai người vào trong thế giới của ta.

- Đa tạ Thiên Mộc tiền bối.

Bắc Cung Vô Song hành lễ.

Thiên Mộc Thần Mộc nhìn Bắc Cung Vô Song nói:

- Ta còn phải đa tạ các ngươi, không ngờ ngươi lại đạt được truyền thừa của chủ nhân. Trên người còn chưa hoàn toàn dung hợp với một đạo tàn hồn của chủ nhân. Tăng thêm tâm cảnh Đế giả của tiểu tử kia cho nên ta mới có thể chuyển nguy thành an.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, quả thực vận khí của ba người không tệ.

- Các ngươi tới là muốn có Mộc Hoàng khí?

THiên Mộc Thần Thụ nói với Bắc Cung Vô Song và Lục Lâm Thiên.

- Vâng.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới nhớ tới mục đích chính của mình khi tới đây là vì muốn thu được một đạo Mộc Hoàng khí của Bắc Cung gia tộc.

- Mộc Hoàng khí thì tộc nhân Bắc Cung gia đều có, không cần phải lấy Mộc Hoàng khí trên người ta. Chẳng lẽ là vì cứu người sao?

Thiên Mộc Thần Thụ suy tư một lát rồi hỏi Lục Lâm Thiên.

- Vãn bối cần một đạo Mộc Hoàng khí trên người tiền bối chữa thương cho gia sư, kính xin Thiên Mộc tiền bối thành toàn.

Lục Lâm Thiên hành lễ, hắn nhất định phải đạt được một đạo Mộc Hoàng khí.

- Một đạo Mộc Hoàng khí mà thôi, cũng không phải quá khó, cầm đi đi.

Thiên Mộc Thần Thụ mỉm cười, phất tay về phía bản thể Thiên Mộc Thần Thụ khổng lồ. Một đạo ánh sáng màu xanh lướt ra rồi rơi vào trong tay hắn. Đây chính là một chạc cây nhỏ bằng cánh tay trẻ con. Lá xanh lắc lư mang theo sinh cơ bàng bạc lan tràn, lập tức giao chạc cây này cho Lục Lâm Thiên.

- Đây là Mộc Hoàng khí sao?

Điều này vượt quá dự tính của Lục Lâm Thiên, một cái chạc cây chính là một đạo Mộc Hoàng khí sao? Chạc cây này tuy rằng bất phàm, phóng ra sinh cơ bàng bạc, chỉ là lại làm cho Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc.

- Lâm Thiên, đây là Mộc Hoàng khí, đủ để cho sư phụ chàng khôi phục. Tuyệt đối nhiều chứ không ít.

Bắc Cung Vô Song nói với Lục Lâm Thiên rồi nhìn Thiên Mộc Thần Thụ nói:

- Đa tạ Thiên Mộc tiền bối thành toàn.

- Được rồi, các ngươi đi đi. Nếu không đi ra người bên ngoài sợ rằng đều sốt ruột. Mặt khác gọi tộc trưởng đương nhiệm của Bắc Cung gia ngày mai tới chỗ ta một chuyến, ta có chuyện muốn giao cho hắn.

Thiên Mộc Thần Thụ nói.

- Vâng.

Bắc Cung Vô Song cung kính nói, hai người lần nữa cung kính hành lễ, sau đó mới rời đi.

Chạng vạng tối, ánh chiều tà bao phủ không gian. Từng dãy núi xa xa được phủ thêm ánh nắng chiều rực rỡ, dưới ánh chiều tà giống như một đầu hỏa mãng.

Bên ngoài sơn cốc, Cực Lạc Tam Quỷ cùng Thiên Sỉ Tuyết Sư vẫn chờ bên ngoài sơn cốc, thời gian cũng đã không ngắn.

- Không ngờ Thiên Mộc Thần Thụ trong Bắc Cung gia lại đột phá thành Đế, về sau Bắc Cung gia lại có một siêu cấp cường giả khủng bố.

Bốn người đứng trên một tảng đá cực lớn ngoài sơn cốc. Âm Quỷ vẫn còn đang rung động, thời gian từ lúc Thiên Mộc Thần Thụ đột phá đã qua ba ngày, thế nhưng sự rung động trong lòng bốn người vẫn chưa hề giảm bớt.

Bốn người nhớ tới thời điểm Thiên Mộc Thần Thụ đột phá Đế giả, bốn người phủ phục xưng thần. Dưới cỗ uy áp cực lớn kia bọn họ căn bản khó có thể chống cự. Trong lòng còn có chút sợ hãi, đây cũng là lần đầu tiên bốn người tận mắt nhìn thấy cảnh tượng khủng bố khi đột phá Đế giả.

- Tại sao Nhị thiếu gia cùng Thiếu phu nhân còn chưa đi ra? Liệu có gặp nguy hiểm hay không?

Lệ Quỷ lo lắng hỏi, bọn họ ở đây đã ba tháng rồi, không lo lắng không được.

- Tuyết Sư, Nhị thiếu gia không sao chứ?

Dương Quỷ nhìn Thiên Sỉ Tuyết Sư hỏi, tu vi ba người tuy rằng mạnh hơn Thiên Sỉ Tuyết Sư nhiều. Bất quá đối với Thiên Sỉ Tuyết Sư cực kỳ khiêm tốn. Thiên Sỉ Tuyết Sư là tọa kỵ của Nhị thiếu gia, vẫn đi theo bên người Nhị thiếu gia. Thực lực bản thân cũng cực kỳ cường hãn, lại đi theo sát bên người Nhị thiếu gia, Cực Lạc Tam Quỷ đương nhiên không dám đắc tội.

- Chủ nhân có lẽ không có việc gì.

Thiên Sỉ Tuyết Sư nói, nếu chủ nhân gặp chuyện không may thì Huyết Hồn ấn trên người hắn sẽ có phản ứng.

Sưu...

Thiên Sỉ Tuyết Sư vừa dứt lời, trên sơn cốc truyền ra âm thanh gợn sóng chấn động. Lập tức có hai đạo thân ảnh nhảy ra. Một nam một nữ, hai người xuất hiện, trong lúc vô hình lan tràn ra khí tức khiến cho người ta run sợ.

...

Trong Bắc Cung gia tộc, đêm tới, thiên địa lập tức biến thành màu xám bạc, khói bếp màu trắng cùng với sương chiều giao hòa thành một chỗ giống như một cánh cửa gỗ trong không gian, như ẩn như hiện, mờ ảo, cũng làm toát lên phong cách cổ xưa.

Chương 2759: Đạt được Mộc Hoàng khí 2

Cũng không biết từ đâu tới, mỗi khi mặt trời ngả về phía tây lập tức có côn trùng đêm tạo thành đoàn lượn vòng, chim chóc nhẹ giọng kêu trong các rừng cây. Thế nhưng không biết tại sao lại líu ríu vỗ cánh bay về phía xa.

ở trong không gian này tất cả cực kỳ tự nhiên, nếu không tính tới những kiến trúc hùng vĩ và cổ xưa kia thì rất khó có ai nghĩ tới đây là không gian của Bắc Cung gia tộc.

Từ trong miệng Lục Lâm Thiên và Bắc Cung Vô Song, biết được tất cả mọi chuyện xảy ra trong thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ, Bắc Cung Kình Thương cùng với Bắc Cung Nhất chấn động, khuôn mặt vì rung động mà run run. Hai người Bắc Cung Vô Song và Lục Lâm Thiên cũng không có một chút dấu diếm nào.

Đặc biệt là Lục Lâm Thiên nói một đạo tàn hồn của Bắc Cung lão tổ đã từng xuất hiện qua, Bắc Cung Kình Thương, Bắc Cung Nhất kích động không thôi, thiếu chút nữa chảy nước mắt. Lão tổ Bắc Cung Ngạo Thế của Bắc Cung gia tộc, đó chính là tồn tại khiến cho Bắc Cung gia tộc kiêu ngạo, khiến cho Bắc Cung gia tộc trở thành một trong Lục đại Nhân Hoàng tộc, nhân vật phong hoa tuyệt đại.

Bắc Cung Kình Thương và Bắc Cung Nhất biết được Bắc Cung Vô Song lại một lần nữa đột phá tới Vũ Tôn cửu trọng, lĩnh ngộ thuộc tính mộc cũng tiến nhanh, tâm cảnh đạt tới Đế giả thì hai người Bắc Cung Kình Thương, Bắc Cung Nhất không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh. Chỗ tốt thu được quả thực quá khủng bố, đặc biệt là lĩnh ngộ thuộc tính mộc, tâm cảnh được đề cao. Đây quả thực chính là chuyện tốt chỉ có thể ngộ mà không thể cầu. Tầm quan trọng của chuyện này hai người không cần nói cũng biết, bởi vậy cho nên mới rung động.

- Thực lực của Thần nữ ở bên ngoài sợ rằng khó ai có thể chống lại.

Bắc Cung Nhất sợ hãi than, thân là Thần Nữ của Bắc Cung gia tộc, Vũ Tôn cửu trojgn trung kỳ, thực lực tuyệt đối không phải đám người có tu vi đồng cấp bên ngoài có thể so sánh được. Thực lực như vậy cho dù trong đám người trưởng lão hiện tại, người có thể chiến với Thần Nữ một trận cũng chỉ có Đại trưởng lão Bắc Cung Chi, chỉ là dưới sự áp chế của Mộc Hoàng khí thì Đại trưởng lão cũng khó có thể chống lại được.

- Lâm Thiên, tu vi của ngươi lần nữa lại mạnh hơn không ít a.

Bắc Cung Kình Thương nhìn qua nhi nữ mình, sau đó lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Vô Song đạt được chỗ tốt nhiều như vậy, Lục Lâm Thiên tuyệt đối cũng nhận được không ít.

- Có một đạo tàn hồn của Bắc Cũng lão tổ chỉ dạy, lĩnh ngộ thuộc tính mộc có không ít tiến bộ. Mặc khác Bắc Cung lão tổ còn tặng tiểu tử một bộ vũ kỹ gọi là "Sinh Sinh Bất Tức"

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói, lĩnh ngộ thuộc tính mộc cũng không yếu. Chỉ riêng vũ kỹ Sinh Sinh Bất Tức của Bắc Cung lão tổ cũng có uy lực cường hãn.

- Cái gì, ngươi tu luyện Sinh Sinh bất tức?

Bắc Cung Kình Thương lập tức nghẹn họng, nhìn trân trối hỏi Lục Lâm Thiên.

- Đúng vậy, là Bắc Cung lão tổ dạy.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, Bắc Cung lão tổ dạy vũ kỹ đã nói rõ cho hắn. Vũ kỹ cực kỳ cường hãn, vạn nhất là thứ bí truyền của Bắc Cung gia, đến lúc đó có thể còn bị quy cho là học trộm, cho nên Lục Lâm Thiên mới cảm thấy mình nên nói rõ trước thì tốt hơn.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không biết, Sinh Sinh Bất Tức này chính là vũ kỹ trấn tộc của Bắc Cung gia, tuyệt đối là trọng bảo của Bắc Cung gia tộc. Từ xưa tới nay cũng chỉ có tộc trưởng mới có thể tu luyện, huống chi nếu như thực lực không đủ, lĩnh ngộ không đủ thì không có cách nào tu luyện.

- Tiểu tử, ngươi có biết Sinh Sinh Bất Tức là vũ kỹ gì hay không?

Bắc Cung Kình Thương nhìn Lục Lâm Thiên thật lâu, cũng chỉ có thể thở dài một hơi, đây là do Bắc Cung lão tổ chỉ dạy hắn có thể làm như thế nào cơ chứ.

- Tiểu tế biết rõ, Sinh Sinh Bất Tức này chính là vũ kỹ mà Bắc Cung lão tổ lĩnh ngộ sáng tạo ra, chuyện khác cũng không biết.

Lục Lâm Thiên nói, hắn cũng chỉ có biết như vậy mà thôi.

- Sinh Sinh Bất Tức chính là vũ kỹ Thiên cấp, cũng là vũ kỹ trấn tộc của Bắc Cung gia ta. Ngươi tu luyện thì tu luyện, bất quá ta cũng phải nói cho ngươi biết, ngươi không thể truyền Sinh Sinh Bất Tức này ra ngoài, bằng không ta không tha cho ngươi.

Bắc Cung Kình Thương bất đắc dĩ nói với Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tế đã biết.

Lục Lâm Thiên nghiêm mặt gật đầu, Sinh Sinh Bất Tức này cũng không tồi. Về sau có cơ hội dùng không biết sẽ như thế nào.

- Cơ duyên của tiểu tử ngươi cũng không nhỏ, tu vi cùng với cấp độ hiện tại đã tới một bước kia rồi chứ?

Bắc Cung Kình Thương hiếu kỳ hỏi Lục Lâm Thiên. Khí tức của Lục Lâm Thiên hắn cũng không có cách nào khẳng định, thế nhưng cũng cảm giác được Lục Lâm Thiên tiến bộ không ít.

Lục Lâm Thiên nhìn Bắc Cung Kình Thương, sờ sờ mũi nói:

- Bẩm nhạc phụ, tiểu tế tiến bộ chậm chạm, mới là Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong mà thôi, sợ rằng tới Đế cấp còn rất xa.

- Vô sỉ.

Đại hộ pháp Bắc Cung Nhất lập tức phục hồi itnh thần lại, dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn Lục Lâm Thiên. Chỉ có chút thời gian như vậy đã đột phá tới Vũ Tôn cửu trọng mà hắn còn nói đột phá chậm, tên này quả thực đủ vô sỉ, dường như cố ý đả kích người khác vậy.

Đại hộ pháp Bắc Cung Nhất cũng biết, lúc trước Lục Lâm Thiên tới Bắc Cung gia tộc cũng chỉ là Vũ Tôn bát tọng mà thôi, trước trận chiến với Đại trưởng lão mới đột phá tới Vũ Tôn cửu trọng. Thế nhưng trong khoảng thời gian ngắn đã tới Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong, quả thực tiến bộ quá nhanh.

Thân là cường giả Tôn cấp, Bắc Cung Nhất là Đại hộ pháp càng biết rõ từ Vũ Tôn cửu trọng tới Vũ Tôn đỉnh phong khó khăn ra sao. Chuyện này so với từ Vũ Tôn nhất trọng cho tới Vũ Tôn cửu trọng còn khó hơn. Đáng giận nhất chính là tiểu tử này còn nói chậm, quả thực khiến cho người khác hận không thể ra tay với hắn.

Đại hộ pháp dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn Lục Lâm Thiên, đồng thời trong lòng rung động. Lúc trước Lục Lâm Thiên vừa mới đột phá tới Vũ Tôn cửu trọng là có thể đánh bại Đại trưởng lão một chân bước tới Đế cấp. Hiện tại đã là Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong tăng thêm lĩnh ngộ thuộc tính mộc lần nữa tiến bộ. Còn có vũ kỹ trấn tộc Sinh Sinh Bất Tức của Bắc Cung gia, thực lực quả thực vô cùng đáng sợ.

Bắc Cung Nhất không dám nghi ngờ, nếu như một ít Chuẩn Đế vận khí kém mà đúng với yêu nghiệt như Lục Lâm Thiên này mà nói, sợ rằng hơn phân nửa sẽ phải chạy trối chết. Lục Lâm Thiên này chính là yêu nghiệt, căn bản không thể so sánh như người bình thường.

- Biếи ŧɦái.

Bắc Cung Kình Thương trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, dứt khoát không thèm để ý tới Lục Lâm Thiên nữa. So sánh tốc độ tu luyện với tiểu gia hỏa biếи ŧɦái này mà nói quả thực hắn không chịu đựng nổi. Lại còn làm cho bản thân tức giận, tốt nhất nên nhắm mắt làm ngơ thì hơn.

- Phụ thân, Thiên Mộc tiền bối nói ngày mai người tới gặp tiền bối.

Bắc Cung Vô Song nói với phụ thân.

- Ta biết rồi, con có biết Thiên Mộc tiền bối tìm ta có chuyện gì không?

Bắc Cung Kình Thương suy tư một lát rồi hỏi.

- Không biết.

Chương 2760: Yêu nghiệt vô sỉ

Bắc Cung Vô Song lắc đầu nói:

- Phụ thân, ngày mai con muốn cùng Lâm Thiên đi tới Phi Linh môn và Lục gia. Cũng đã lâu chưa về Lục gia, con cũng có chút nhớ phụ mẫu bên kia.

Ánh mắt Bắc Cung Kình Thương có chút biến hóa, nói:

- Đây cũng là chuyện nên làm, mang một ít lễ vật cho phụ mẫu của con bên đó. Nói khi có thời gian ta sẽ đi bái phỏng bọn họ. Chỉ là con phải sớm trở về, bằng không ta cũng sẽ nhớ con.

- Cảm ơn phụ thân.

Bắc Cung Vô Song gật đầu. Đã nhiều năm rồi, rốt cuộc lần này nàng cũng có thể trở về vấn an phụ mẫu cùng với thân nhân Lục gia, trên khuôn mặt xinh đẹp mỉm cười.

- Đại hộ pháp, phái ra mấy cường giả tùy thân hậu tạ tiểu thư.

Bắc Cung Kình Thương quay đầu nói với Bắc Cung Nhất.

- Vâng, tộc trưởng, ta sẽ đi sắp xếp.

Bắc Cung Nhất gật đầu, Thần Nữ Bắc Cung gia đi ra ngoài, dù sao cũng phải chuẩn bị một chút, chuyện này đại biểu cho toàn bộ Bắc Cung gia tộc.

- Phụ thân, không cần đâu. Con cùng với Lâm Thiên ở cùng một chỗ là tốt rồi. Lại nói hiện tại con cũng không cần cường giả trong tộc bảo vệ, cũng không có nguy hiểm.

Bắc Cung Vô Song lắc đầu, từ trước tới nay nàng cũng không phải là người cao điệu. Cũng thích yên tĩnh, lại nói tu vi thực lực của nàng hiện tại cường giả bình thường trong tộc căn bản không có cách nào bảo vệ nàng, bảo nàng bảo vệ bọn họ mới chính xác

hơn.

- Thần nữ, chuyện này không được. Bây giờ người là Thần Nữ của Bắc Cung gia. Bất kể như thế nào bên người không thể không có người hầu hạ. Yên tâm đi, ta sẽ bảo bọn họ không được quấy rầy người.

Bắc Cung Nhất nói.

- Vô Song, nghe Đại hộ pháp đi. Bây giờ con là Thần Nữ của Bắc CUng gia tộc. Đại biểu Bắc Cung gia tộc khi đi ra ngoài, cũng không thể quá khó coi.

Bắc Cung Kình Thương kéo tay Bắc Cung Vô Song, nói:

- Phụ thân nói lại lần nữa, nhất định phải sớm trở về, đừng để cho cha nhớ con.

- Con biết rồi mà phụ thân.

Bắc Cung Vô Song gật đầu nói.

- Lâm Thiên, có nghe hay không, để cho Vô Song trở về sớm một chút.

Bắc Cung Kình Thương nói với Lục Lâm Thiên.

- Vâng.

Lục Lâm Thiên gật đầu, thầm nghĩ, đây là nhi nữ của người, cũng là hôn thê của con. Có trở về hay không thì lúc đó nói sau. Trước kia bởi vì thực lực của hắn và Vô Song quá yếu cho nên ở Bắc Cung gia tộc sẽ an toàn hơn nhiều. Mà bây giờ thực lực của hắn và Vô Song đã tới tình trạng nhất định, cho nên cũng không còn như xưa nữa.

Bắc Cung Kình Thương buông tay Bắc Cung Vô Song, quay người nghiêm túc nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, Phi Linh môn của con có không ít phiền toái, có một ít chuyện cố gắng đừng cho Vô Song ra tay thì tốt hơn, có một ít chuyện về sau con sẽ biết.

- Tiểu tế đã biết.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong lòng suy đoán sợ rằng chuyện này có không ít quan hệ tới Bắc Cung gia tộc thậm chí là Lục đại Nhân Hoàng tộc và Tứ đại Thú Hoàng tộc. Có lẽ là nguyên nhân mà Thập đại Hoàng tộc không xuất thế.

- Phụ thân, nếu như có người trêu vào con thì làm sao?

Bắc Cung Vô Song dịu dàng cười, kéo tay Bắc Cung Kình Thương rồi hỏi.

- Nếu như có người dám trêu vào con, vậy thì con không cần phải khách khí. Bất kể là ai tiêu diệt là được. Trời có sập thì còn có phụ thân ở đây, còn có cả Bắc Cung gia ở đây. Coi như là Tam tông Tứ môn, Tứ các Tứ đảo cũng không được. Bọn họ nếu dám ra tay con cũng không cần nương tay. Nếu như có lão quỷ đi ra con cứ nói cho ta. Ta sẽ diệt hắn.

Ánh mắt Bắc Cung Kình Thương nhảy lên, nước miếng văng tung tóe nói, trong âm thanh mang theo sự bá đạo. Ai dám động vào nhi nữ của Bắc Cung Kình Thương hắn?

Nghe vậy Lục Lâm Thiên sững sờ rồi cười khổ. Trong lòng thầm nghĩ, có nên làm cho đám người Lan Lăng sơn trang, Khôn Dương đảo cùng với những sơn môn kia cố ý trêu vào Vô Song hay không. Đến lúc đó Bắc Cung gia tộc xuất mã có thể giải quyết cho hắn không ít phiền toái. Đương nhiên, Lục Lâm Thiên cũng chỉ tùy tiện nghĩ mà thôi. Địch nhân của hắn tự tay hắn đối phó thì sẽ tốt hơn. Nhờ thế lực của người khác cũng không giống tính cách của hắn.

- Con biết rồi phụ thân, con gái của người cũng không phải dễ chọc. Yên tâm đi.

Bắc Cung Vô Song mỉm cười, trong lòng rất hạnh phúc. Cái miệng nhỏ nhắn nở nụ cười mang theo sự hạnh phúc.

Lục Lâm Thiên rời khỏi đình viện về đình viện mình đặt chân, lúc này không gian chung quanh hoàn toàn yên tĩnh. Một đường cưỡi Thiên Mộc Độc Long Thú, núi non màu xanh sừng sững ở phía chân trời.

Trên không trung, từng vì sao mờ mịt bắt đầu xuất hiện trên bầu trời.

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên khoanh chân mà ngồi. Mộc Hoàng khí hắn cũng đã thu được, Thiên Mộc Thần Thụ đột phá tới Đế cấp, hiệu quả của Mộc Hoàng khí sợ rằng cũng tốt nhất. Nói không chừng có thể tăng tỷ lệ cho sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn khôi phục.

Lần này tới Bắc Cung gia một chuyến, tuy rằng có không ít phiền toái, cũng chậm mấy tháng, thế nhưng tổng thể thu hoạch còn lớn hơn phiền toái. Đủ để làm cho Lục Lâm Thiên cười thầm.

Cảm nhận tu vi thực lực mình hiện tại, Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong. Lục Lâm Thiên phỏng đoán, sợ rằng cho dù gặp lại Đại trưởng lão Bắc Cung Chi, hắn tuyệt đối có thể chiến thắng nhẹ nhõm.

- Không biết gặp Chuẩn Đế thì sẽ thế nào, nếu như có cơ hội cũng nên thử một lần.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, thủ ấn trong tay vung lên, trên nắm tay lập tức có quang mang lóe lên, vết nứt đen kịt trong không gian xuất hiện. Trong vết nứt, quang mang đen kịt lóe lên.

Dưới lực đạo như vậy, Lục Lâm Thiên có cảm giác Vũ Tôn cửu trọng bình thường dưới một quyền này của hắn tuyệt đối có thể đánh tan đối phương thành mảnh vỡ. Trừ phi đối phương có thủ đoạn phòng ngự đặc thù thì lại khác.

Suy nghĩ một phen, một lát sau Lục Lâm Thiên khoanh chân mà ngồi, bắt đầu lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính. Trong không gian tàn hồn của Bắc Cung lão tổ, Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ trong ý thứ đó. Tuy rằng nhìn qua Bắc Cung lão tổ lĩnh ngộ thuộc tính, trên phương diện lĩnh ngộ thuộc tính mộc cũng thu được lợi ích không nhỏ.

Trong quá trình này Lục Lâm Thiên không quên, dụng ý thực sự của Bắc Cung lão tổ chính là để cho hắn có cảm ngộ trên lĩnh ngộ thuộc tính mộc. Đó mới là trọng điểm lĩnh ngộ thuộc tính mộc.

Vạn vật không rời, ngũ hành tương sinh tương khắc. Lục Lâm Thiên cũng đã lưu ý trên phương diện thuộc tính kim, mượn lĩnh ngộ của Bắc Cung lão tổ, trên phương diện lĩnh ngộ thuộc tính kim hắn cũng được chỉ điểm không ít. Lục Lâm Thiên có cảm giác bản thân như hiểu ra khá nhiều.

Nếu như Bắc Cung lão tổ còn có mặt trên đời mà nói cũng phải nghẹn họng nhìn trân trối. Lục Lâm Thiên tùy tiện nhìn qua cũng có cảm ngộ cùng với chỉ điểm, chuyện này quá kinh người. Đây không phải chỉ là tập luyện động tác, cũng không phải khoa tay múa chân, đây chính là lĩnh ngộ thuộc tính. So với tu luyện chân khí cùng với linh lực, thậm chí so với tăng cường linh hồn lực còn khó hơn.

Chương 2761: Trở lại Phi Linh môn 1

Chuyện này đối với người bình thường mà nói, biến ảo như vậy có thể nhớ kỹ đã không tệ rồi. Coi như là thiên phú tốt, trên phương diện thuộc tính mộc có thể thu được tiến bộ đã là người khá tốt rồi. Ít nhất cũng phải là người có cấp bậc thiên phú như đám người Bắc Cung Ngọc, Bắc Cung Hạo Nam.

Mà hiện tại Lục Lâm Thiên có thể từ trong đó mượn cơ hội lĩnh ngộ thuộc tính mới của mình. Chỉ nhìn một lần có rất nhiều cảm ngộ, tuyệt đối dọa người.

Thế nhưng người ngoài không thể không biết, trên phương diện lĩnh ngộ thuộc tính, Lục Lâm Thiên gần đây đều rất mạnh. Thời gian người khác dùng để tu luyện chân khí và linh lực thì Lục Lâm Thiên lại dùng để lĩnh ngộ thuộc tính. Tăng thêm Lục Lâm Thiên thân là linh giả, linh hồn lực rất mạnh. Đối với việc lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính trong lúc vô hình có thêm không ít ưu thế.

Sau đó lại nhận được không ít chỗ tốt trên Vô Tự Thiên Thự, làm cho tốc độ lĩnh ngộ thuộc tính của Lục Lâm Thiên càng lúc càng nhanh, dường như có thể nhanh chóng trở nên thân thiết với năng lượng thuộc tính, lĩnh ngộ như hổ thêm cánh.

Trong lúc lĩnh ngộ thuộc tính, tiến bộ gần đây của Lục Lâm Thiên chỉ sợ bất cứ kẻ nào nhìn thấy cũng phải nghẹn họng nhìn trân trối. Tuyệt đối có thể hù chết một mảng lớn người, tốc độ so với bay cũng không sai bao nhiêu.

Màn đêm bao phủ trời xanh, vầng trăng không ngừng chiếu sáng mặt đất.

Trong Phi Linh môn, trong đình viện, đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Khấu Phi Yến, Hổ Viêm Thiên TÔn, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Hỏa Sí Tôn giả, Băng Mộc Tôn giả, Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc, Hoàng Phủ Kỳ Tùng đều có mặt.

- Người Thiên Địa minh có ý gì?

Trong đình viện, sắc mặt chúng cường giả hoài nghi.

Khấu Phi Yến nhíu mày nói:

- Thiên Địa minh này truyền tới tin tức, hy vọng chúng ta giao ra Tật Phong Tôn giả, chuyện này sợ rằng không chỉ như vậy, không biết đằng sau còn có dụng ý gì?

- Băng Mộc huynh, Nam lão nói thế nào?

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh hỏi Băng Mộc Tôn giả.

- Tất cả mọi chuyện đợi Lâm Thiên trở về rồi quyết định, mọi chuyện không cần để ý tới.

Băng Mộc Tôn giả nói, đây cũng là ý tứ của Nam thúc.

- Nếu đã là ý của Nam lão thì Thiên Địa minh này tạm thời chúng ta không cần để ý tới. Bọn họ có bản lĩnh thì cứ tới.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói, trong mắt hiện lên hàn ý nhàn nhạt. có Độc Hồn khôi lỗi trong tay, tren người hắn cũng có thủ đoạn có thể chiến với siêu cấp cường giả một trận. Chuyện này khiến cho dũng khí trong lòng hắn tăng lên không ít.

Trong Bắc Cung gia tộc, trong lúc Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ thời gian chậm rãi trôi qua. Thời gian một đêm cơ hồ thoáng qua là biến mất.

Sáng sơm, cả Bắc Cung gia tộc đều được một làn sương mỏng bao phủ. Bên trong sơn mạch bốn phía lá cây phất phơ, theo gió chập chờn.

Phù.

Lục Lâm Thiên thu thủ ấn lại, miệng thở ra một ngụm trọc khí trong cơ thể. Lĩnh ngộ trong một đêm ngắn ngủi cũng có hiệu quả không tệ.

Cảm nhận chân khí cùng với linh lực trong cơ thể, sắc mặt Lục Lâm Thiên biến hóa. Nếu như có cơ hội phù hợp hắn nên thôn phệ linh lực đột phá trên phương diện Linh giả. Cấp độ vũ giả đã là Vũ Tôn cửu trọng hậu kỳ đỉnh phong. Mà Linh giả chỉ là Linh Tôn bát trọng, khác biệt quá lớn. Hắn tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết cho nên cần linh vũ phải đồng thời đột phá. Cho nên kế tiếp cần phải chú trọng đột phá trên phương diện Linh giả.

Ánh mặt tời xuyên qua kẽ lá chiếu xuống mặt đất. Trong sơn mạch, rừng cây dưới ánh nắng mặt trời như được nhuộm một màu xnah ngắt. Trong không gian tràn ngập sương mù như có như không. Cơn gió mát mẻ nhè nhẹ thổi qua sơn mạch.

Trên một quảng trưởng nhỏ, vô số thân ảnh xuất hiện trên quảng trường, chung quanh còn có vài đầu Thiên Mộc Độc Long Thú.

- Vô Song, sớm trở về một chút.

Bắc Cung Kình Thương nói với Bắc Cung Vô Song, hắn có chút không nỡ.

- Được, con sẽ cố gắng trở lại sớm.

Bắc Cung Vô Song dịu dàng mỉm cười, gật đầu nói.

- Tiểu tế bái biệt nhạc phục.

Lục Lâm Thiên tiến lên hành lễ.

- Được rồi, đi đi.

Bắc Cung Kình Thương gật đầu, tiễn hai người rời đi. Đương nhiên cũng không chỉ có hai người, trừ Cực Lạc Tam Quỷ và Thiên Sí Tuyết Sư. Thần Nữ ra bên ngoài, Bắc Cung Nhất sắp xếp bốn hộ pháp Tôn cấp, còn có tám người là Vương cấp cửu trọng, bát trọng. Còn có hai đầu Thiên Mộc Độc Long Thú đi theo. Nếu không phải Bắc Cung Vô Song lần nữa yêu cầu ít người hơn một chút thì số người Bắc Cung Nhất sắp xếp còn gấp mấy lần hiện tại.

Trong Bắc Cung gia tộc có đường hầm không gian đi tới đại lục Linh Vũ cùng với Cổ Vực. Lục Lâm Thiên lựa chọn đi otwis Cổ Vực. Từ đường hầm không gian đi tới Cổ Vực, lại từ Cổ Vực đi tới phi Linh môn cũng không cần thời gian quá dìa.

Trong một sơn mạch, không gian chấn động, lập tức có mười mấy đạo thân ảnh từ trong gợn sóng nhảy ra. Đám người này chính là Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song, Cực Lạc Tam Quỷ, còn có bốn hộ pháp Tôn cấp cùng tám Vương cấp cao trọng của Bắc Cung gia tộc.

Rống.

Trong sơn mạch, một tiếng rống vang vọng, Thiên Sí Tuyết Sư hóa thành bản thể. Lục Lâm Thiên ý bảo mười hai người của Bắc Cung gia tộc không cần cưỡi Thiên Mộc Độc Long Thú. Tuy rằng huyết mạch của Thiên Mộc Độc Long thú không thấp, tốc độ cũng nhanh. Thế nhưng so với Thiên Sí Tuyết Sư mà nói thì chênh lệch không ít. Huống chi dùng tu vi của Thiên Sí Tuyết Sư hiện tại, tốc độ của hai đầu Thiên Mộc Độc Long Thú kia sợ rằng ngay cả bóng lưng của Thiên Sí Tuyết Sư cũng không thể đuổi kịp.

Lục Lâm Thiên muốn sớm ngày trở lại Phi Linh môn cho nên cũng không muốn làm lỡ thời gian một chút nào.

Ngoài Phi Linh môn vô cùng náo nhiệt giống như ngày thương. Khi Thiên Sí Tuyết Sư xoay quanh Phi Linh môn, chúng cường giả đã tiến lên nghênh đón.

- Rốt cuộc đã trở về.

Trên ngọn núi, hai đạo thân ảnh lóe lên rồi biến mất.

- Bái kiến chưởng môn.

Trong đình viện ở hậu sơn, Lục Lâm Thiên nhảy xuống Thiên Sí Tuyết Sư, chúng cường giả Phi Linh môn hành lễ. Ánh mắt nhìn chăm chú lên trên người Bắc Cung Vô Song và mười hai cường giả Bắc Cung gia tộc. Trong lúc vô hình đều bị uy áp cực lớn. Đặc biệt là nữ tử tuyệt mỹ kia khiến cho người khác nhìn vào không khỏi

rung động.

Bạch Toa Toa, Tân Hiểu Kỳ, Nhan Kỳ cùng chúng nữ nhìn thấy thân ảnh xinh đẹp kia mà không khỏi kinh ngạc.

- Bích Ba Thần Nữ Bắc Cung Vô Song.

Đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, còn có Lộc Sơn lão nhân cùng một ít người khác sau khi kinh ngạc lập tức nhận ra Bắc Cung Vô Song. Ban đầu ở trên Bình Nham đảo bọn họ đã từng thấy qua. Chẳng qua khi đó nàng vẫn còn là Lục Vô song, về sau bọn họ mới nghe nói Lục Vô Song đã trở về Bắc Cung gia tộc, một trong Lục đại Nhân Hoàng tộc, trở thành đại tiểu thư của Bắc Cung gia tộc.

- Chư vị miễn lễ.

Lục Lâm Thiên ý bảo mọi người không cần đã lễ, đến trước người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Khấu Phi Yến nói:

- Đông lão, Oánh tỷ, Khấu Phó chưởng môn, trong môn không có việc gì chứ?

Chương 2762: Trở lại Phi Linh môn 2

- Chưởng môn, không có chuyện gì quá lớn, chỉ có một chút việc nhỏ.

Khấu Phi Yến nói.

- Được, vậy đợi lát nữa rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên gật đầu trở lại Phi Linh môn, có một ít chuyện cũng không quan trọng bằng việc khôi phục của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, hắn nhìn Bắc Cung Vô Song nói:

- Vô song, chúng ta đi gặp Nam thúc đi.

- Được.

Bắc Cung Vô Song gật đầu, thân ảnh hai người lóe lên, lập tức biến mất tại chỗ.

- Thực lực thật mạnh.

Thân ảnh Bắc Cung Vô Song biến mất, vô số cường giả Phi Linh môn lúc này mới cảm thấy uy áp trên người biến mất, người có thực lực thấp một chút lập tức đổ mồ hôi lạnh.

Nhưng mà lúc này coi như Bắc Cung Vô Song rời đi, uy áp trên người bọn họ biến mất, thế nhưng khí tức vô hình trên người bốn hộ pháp Tôn cấp của Bắc Cung gia kia trong lúc vô hình khiến cho bọn họ bị áp chế.

- Vô Song bái kiến Nam thúc.

Trong đình viện trên ngọn núi, Vô Song hành lễ với Nam thúc. Đám người Băng Mộc Tôn giả, Hắc Vũ, Thiên Địa Nhị lão cũng có mặt ở đó.

- Từ trong Thần Điện đi ra sao? Dường như tu vi tiến bộ không ít.

Nam thúc ý bảo Vô Song miễn lễ, ánh mắt nhìn vào trên người Bắc Cung Vô Song vô cùng nghi hoặc. Khí tức trên người Bắc Cung Vô Song lúc này ngay cả hắn cũng không có cách nào khẳng định.

- Không nhiều lắm, khí tức có chút không đúng, chẳng lẽ là Đế giả?

Nam thúc nghi hoặc, từ trên người Bắc Cung Vô Song ngay cả hắn cũng cảm nhận được một cỗ uy áp. Ánh mắt biến ảo, lập tức kinh ngạc nói:

- Vũ Tôn cửu trọng?

- Đúng vậy.

Bắc Cung Vô Song mỉm cười gật đầu.

- Chẳng lẽ ở trong Thần Điện có cơ duyên lớn hay sao?

Nam thúc có chút nghi hoặc, tu vi tiến bộ nhanh như vậy cũng khiến cho hắn rung động. Sợ rằng đạt được chỗ tốt cực lớn này trong Thần điện

- Khí tức này dường như có chút không đúng.

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn Bắc Cung Vô Song, khí tức trong lúc mơ hồ khiến cho toàn thân hắn phát run lên.

- Vị này có lẽ chính là Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối a. Vãn bối bái kiến Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối.

Vô Song dịu dàng cười, mắt nhìn thân ảnh hư ảo của Thánh Thủ Linh Tôn, không cần suy đoán quá nhiều cũng biết được người này là ai.

- Miễn lế, tiểu tử Lâm Thiên này quả thực có diễm phúc quá sâu a.

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn Bắc Cung Vô Song, khí chất thanh nhã giống như trời sinh này không phải là thứ mà nữ tử bình thường có thể có được.

- Tiền bối quá khen rồi.

Bắc Cung Vô Song mỉm cười, lườm qua Lục Lâm Thiên, nụ cười khuynh thành.

- Sư phụ, đệ tử đạt được Mộc Hoàng khí trên Thiên Mộc Thần Thụ rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Đạt được rồi sao?

Dùng tâm cảnh của Thánh Thủ Linh Tôn hiện tại, lúc này cũng không nhịn được mà run rẩy. Nam thúc nghe vậy, ánh mắt hiện lên sự vui mừng. Thánh Thủ Linh Tôn muốn khôi phục, hiện tại cũng chỉ kém Mộc Hoàng khí trên người Thiên Mộc Thần Thụ mà thôi.

Lập tức Thánh Thủ Linh Tôn và Nam thúc cùng hỏi Lục Lâm Thiên làm sao có thể đạt được Mộc Hoàng khí trên người Thiên Mộc Thần Thụ. Bọn họ cũng đoán ra được muốn có được Mộc Hoàng khí cũng không phải chuyện đơn giản.

Lục Lâm Thiên cười khổ. Liền nói chuyện đánh bại Đại trưởng lão Bắc Cung Chi, sau đó tiến vào trong không gian của Thiên Mộc Thần Thụ, trùng hợp gặp Thiên Mộc Thần Thụ đang đột phá và tẩu hỏa nhập ma. Cuối cùng tiến vào trong thế giới của Thiên Mộc THần Thụ, may mắn nhìn thấy một đạo tàn hồn của Bắc Cung lão tổ, cuối cùng Thiên Mộc Thần Thụ đột phá thành Đế. Hắn và Bắc Cung Vô Song đều có tâm cảnh Đế giả, tất cả mọi chuyện đều nói qua một lần.

Nghe Lục Lâm Thiên nói xong, Thánh Thủ Linh Tôn, Nam thúc, Hắc Vũ, Băng Mộc Tôn giả còn có Thiên Địa nhị lão không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối. Lục Lâm Thiên chiến thắng Bắc Cung Chi một chân đạt tới Đế cấp cũng đủ để khiến cho bọn họ kinh ngạc. Mà tất cả thu hoạch của hắn ở bên trong Thiên Mộc Thần Thụ cũng khiến cho bon họ không dám tưởng tượng.

- Không ngờ ở trong Bắc Cung gia tộc ngươi lại có thể nhìn thấy một đạo tàn hồn của Bắc Cung lão tổ. Đạt được cơ duyên lớn như vậy cũng là vận khí của ngươi.

Nam thúc bất đắc dĩ nói, từ lúc còn ở Lục gia đã như vậy, chỗ tốt trong thiên địa này dường như đều bị tiểu tử này thu vào túi.

- Khó trách trên người nha đầu kia lại có khí tức cực kỳ quỷ dị giống như Đế giả. Thì ra tâm cảnh đã đặt chân vào Đế giả. Sợ rằng sau này muốn đột phá thành Đế chỉ là chuyện làm chơi ăn thật.

Thánh Thủ Linh Tôn khẽ nói, khó trách ngay từ đầu trên người Bắc Cung Vô Song hắn đã cảm thấy một cỗ khí tức không tầm thường.

- Lâm Thiên, khí tức trên người con dường như không giống như trên người Vô Song. Theo đạo lý mà nói tâm cảnh của con hiện tại có lẽ cũng là Đế giả, thế nhưng dường như ẩn dấu không ít.

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn Lục Lâm Thiên, thân là linh hồn thể, hắn càng cảm nhận được sự bất đồng giữa khí tức của hai người.

- Lần này quan trọng nhất là đạt được Mộc Hoàng khí.

Lục Lâm Thiên nói, khí tức trên người hắn và Vô Song có chút khác biệt, Lục Lâm Thiên đoán, sợ rằng chuyện này có liên quan tới vật trắng xanh trong Tử Vong thâm uyên. Hắn đã sớm có tâm cảnh Đế giả. Thiên Mộc Thần Thụ cùng với Bắc Cung lão tổ đều đã nói qua, dường như còn không phải là tâm cảnh Đế giả tầm thường, Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới những thứ này.

- Đoan Mộc huynh, hiện tại Mộc hoàng khí đã có, vậy thì chúng ta cũng nên chuẩn bị khôi phục thôi.

Nam thúc nói.

- Vậy thì làm phiền lão đệ rồi.

Thánh Thủ Linh Tôn gật đầu nói, đợi lâu như vậy bây giờ có thể khôi phục, trong lòng hắn đương nhiên có chút kích động.

Cuối cùng Lục Lâm Thiên và nghĩa phụ Nam thúc, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn nói tới chuyện từng gặp đám người Lan Lăng sơn trang, không ngờ đám người Thánh Thủ Linh Tôn lại biết rõ việc này.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, lúc này mới từ trong miệng Sát Phá Quân biết được không lâu sau khi hắn đi Bắc Cung gia tộc. Thiên Địa minh đã tới ba lượt, nói với Đế Đạo minh, để Phi Linh môn giao ra Tật Phong Tôn giả. Ngược lại chuyện Lan Linh Tôn giả lại không nói motoj chứ, đoán chừng chuyện Chuẩn Đế đi cướp giết người khác cuối cùng còn phải dùng hồn anh chạy trốn, Lan Lăng sơn trang cũng không biết xấu hổ tới mức đó, cho nên cũng không nói ra. Chỉ là chuyện này đã truyền ra khắp đại lục, người biết rõ không ít.

- Lâm Thiên, chuyện của Thiên Địa minh con định xử lý thế nào?

Nam thúc hỏi Lục Lâm Thiên, đương nhiên hắn biết rõ Tật Phong Tôn giả này đã không còn, đã sớm bị cắn nuốt sạch sẽ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, khóe miệng nở nụ cười lạnh nói:

- Binh tới tướng đỡ, nước tới tường ngăn.

- Tự con xử lý là được. Lần trước Thiên Địa minh chịu thiệt không nhỏ, sợ rằng chuyện như vậy cũng chỉ mới bắt đầu mà thôi. Không tránh khỏi việc hành động sau lưng.

Nam thúc nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, mặc kệ Thiên Địa minh này sau lưng muốn làm gì, có một ít chuyện cũng phải sớm giải quyết. Khoản sổ sách đám người Khôn Dương đảo, Lan Lăng sơn trang đánh lén hắn, chuyện này không thể dễ dàng buông tay như vậy.

Chương 2763: Chuẩn bị khôi phục

Cuối cùng mọi người thương nghị, ngày mai chuẩn bị khôi phục cho Thánh Thủ Linh Tôn, lúc này hai người Lục Lâm Thiên và Bắc Cung Vô Song mới rời khỏi đình viện trên ngọn núi.

Hai người rời khỏi đình viện đã tới chạng vạng tối. Trong tầng mây có vài tia nắng nhàn nhạt chiếu xuống.

- Vô Song tỷ.

- Sư phụ.

Lục Lâm Thiên cùng Bắc Cung Vô Song quay về phía đình viện của mẫu thân La Lan thị. Hai người vừa mới tới đình viện thì đã có người nhận ra hai người Bắc Cung Vô Song, Lục Lâm Thiên. La Lan thị, Lục Trung, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, còn có Lục Tiểu Bạch và Lục Kinh Vân chạy tới, Lục Kinh Vân chạy tới trước người Lục Lâm Thiên.

- Tâm Đồng.

Bắc Cung Vô Song dịu dàng cười đáp xuống mặt đất, nhị nữ lập tức ôm nhau.

- Sư phụ, tại sao lâu như vậy người mới trở về.

Cái đầu nhỏ của Lục Kinh Vân ngẩng lên nhìn Lục Lâm Thiên nói. Bối Nhi trên vai nó không ngừng phun ra nuốt vào, khí tức ngày càng mạnh.

Vì căn cơ của bối nhi, Lục Lâm Thiên cũng không để cho Bối Nhi phục dục quá nhiều yêu linh đan, cho nên tu vi của Bối Nhi hiện tại cũng chỉ là ngũ giai hậu kỳ mà thôi.

- Vô Song bái kiến mẫu thân.

Một lát sau Bắc Cung Vô Song cùng Lục Tâm Đồng mới buông nhau ra, Bắc Cung Vô Song đi tới trước người La Lan thị hành lễ.

- Bái kiến Đại tiểu thư.

Lục Tiểu Bạch hành lễ với Bắc Cung Vô Song, trong lòng vẫn coi Bắc Cung Vô Song là Đại tiểu thư.

La Lan thị mỉm cười, lập tức kéo tay Bắc Cung Vô Song vào trong đình viện, nhiều năm trôi qua đã không gặp nàng, cũng có nhiều lời muốn nói.

Lục Lâm Thiên cùng Lục Kinh Vân đi tới một bên, còn có hai người Dương Quá và Lục Tiểu Bạch ở bên cạnh.

Điều khiến cho Lục Lâm Thiên thỏa mãn chính là lúc này Lục Kinh Vân đã bắt đầu tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết, trong khoảng thời gian ngắn đã là Vũ Đồ và Linh Đồ chính thức. Lục Kinh Vân từ nhỏ đã được Nam thúc tự mình chỉ dạy, căn cơ vô cùng kiên cố, thể chất tuyệt đối cường hãn. Thiên phú của bản thân nó cũng cực kỳ cường hãn, trời sinh Linh Vũ song tu, thiên phú tu luyện, tốc độ tu luyện của nó Lục Lâm Thiên không có chút lo lắng nào. Chỉ duy nhất nói một câu với Lục Kinh Vân là tu luyện căn cơ cho tốt.

Lục Lâm Thiên cũng không quên chúc mừng Lục Tiểu Bạch có nhi tử. Lần trước trở về Lục Tiểu Bạch cũng không ở trong Phi Linh môn cho nên hắn cũng không gặp.

Lục Tiểu Bạch mỉm cười, tâm tình cực tốt. Nam thúc đã tự mình xem qua, thể chất của nhi tử hắn so với hắn còn mạnh hơn nhiều. Tuy rằng không có cách nào có thiên phú bằng kẻ biến thái như Lục Kinh Vân, thế nhưng Nam thúc cũng có chút thỏa mãn. Chỉ là còn quá nhỏ, hiện tại tu luyện vẫn còn quá sớm.

Trò chuyện với đại ca Dương Quá một lúc về chuyện trong Bắc Cung gia tộc, Lục Lâm Thiên đi tới đại điện của Phi Linh môn. Hắn đã sớm thông tri cho đệ tử thông báo chúng cường giả phụ trách sáu đường đi tới đại điện chờ.

Trong đại điện, Cực Lạc Tam Quỷ đang cùng mọi người nói tới chuyện nửa đường gặp cường giả Chuẩn Đế của Lan Lăng sơn trang cướp giết, cuối cùng bị thu thập phải dùng hồn anh mà trốn. Rồi Nhị thiêu gia đánh bại Đại trưởng lão Bắc Cung Chi của Bắc Cung gia tộc ra sao. Nói tới nước miếng văng tung tóe khiến cho chúng cường giả Phi Linh môn nghe kích thích không thôi. Chuẩn Đế của Lan Lăng sơn trang phải dùng hồn anh mà trốn khiến cho mọi người vô cùng hả hê.

Lục Lâm Thiên tới đại điện, mọi người còn chưa kịp phản ứng. Mọi người phát hiện ra chưởng môn vô thanh vô tức tới đại điện, lúc này chúng cường giả mới kinh hãi, thực lực chưởng môn càng lúc càng cường hãn.

Mọi người hành lễ, Lục Lâm Thiên ngồi ngay ngắn trên chủ vị, trong khoảng thời gian này Phi Linh môn cũng không có chuyện gì. Chỉ là trong Cổ Vực, Phi Linh môn và đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo ngày càng va chạm lớn, chỉ là vẫn còn nằm trong phạm vi khống chế.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói tới chuyện Thiên Địa minh ba lần phát ra tin tức tới Phi Linh môn yêu cầu thả Tật Phong Tôn giả, mỗi một lần ngôn ngữ đều vô cùng mạnh mẽ, giống như không giao ra Tật Phong Tôn giả thì Thiên Địa minh sẽ không để ý tất cả mà ra tay với Phi Linh môn. Tin này Lục Lâm Thiên cũng biết được từ trong miệng nghĩa phụ Nam thúc và Băng Mộc Tôn giả.

Đối với việc này Lục Lâm Thiên cũng chỉ nói mọi người tạm thời không cần để ý. Ám đường nhìn chằm chằm vào động tĩnh của Thiên Địa minh là được. Hiện tại quả thực không có sức để ý tới Thiên Địa minh. Tất cả mọi chuyện đợi sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn khôi phục rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên nghe qua một ít tình hình gần đây của Phi Linh môn. Hiện tại Phi Linh môn ngày càng phát triển giống như mặt trời ban trưa. Người mỗi ngày muốn gia nhập Phi Linh môn nối liền không dứt, đương nhiên cũng không phải ai cũng có thể gia nhập.

Mà trọng tâm trong lòng Lục Lâm Thiên chính là đám người trẻ tuổi cho nên cố ý hỏi tình huống đám người trẻ tuổi. Trong đám người trẻ tuổi, đám người nổi bật nhất chính là Niếp Phong, Đoan

Mộc Hồng Chí, Hoàng Tĩnh Ngọc, Dương Linh Hạo, Trịnh Thánh Kiệt. Tu vi của mấy người này đều đột phá tới Soái cấp, đặc biệt là Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong, Hoàng Tĩnh Ngọc ở bên ngoài hiện tại cũng có chút danh khí.

Trừ những người này ra hiện tại trong Phi Linh môn cũng xuất hiện không ít người trẻ tuổi nổi bật. mỗi hai năm đều diễn ra đại hội Đế Đạo minh một lần. Đệ tử trẻ tuổi của Phi Linh môn cũng không thua kém, đương nhiên muốn làm được như lần đại hội thứ nhất, Phi Linh môn chiếm top ba thì khó có thể làm được.

HIện tại thế hệ trẻ tuổi trong Phi Linh môn có tài nguyên cùng với cường giả chỉ đạo, Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng thua kém hơn đám sơn môn như Tam tông Tứ môn.

Nửa canh giờ sau, Lục Lâm Thiên mới rời khỏi đại điện đi thẳng tới đình viện phía hậu sơn.

Trong phòng, một đạo thân ảnh xinh đẹp đang chờ Lục Lâm Thiên, miệng mỉm cười.

- Cường giả Phi Linh môn của chàng hiện tại không ít. Những ngày này nhất định chàng vô cùng mệt mỏi a.

Ngẩng đầu nhìn nam tử áo xanh trước mắt, trong mắt Bắc Cung Vô Song hiện lên chút đau lòng cùng áy náy, miệng nói:

- Thật xin lỗi, lúc chàng cần người hỗ trợ nhất thì thiếp lại không có cách nào tới bên chàng. Về sau mặc kệ chàng làm gì thì bên cạnh chàng đều có thiếp.

- Nha đầu ngốc.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, kéo Bắc Cung Vô Song vào ngực mình, cúi đầu hít hương thơm từ mái tóc, cảm nhận mùi hương qune thuộc, cúi đầu khẽ hôn lên mái tóc.

Bắc Cung Vô Song ngẩng đầu lên, đôi mắt xinh đẹp nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Những năm này ta rất nhớ chàng.

- ta cũng vậy.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, cúi đầu nhìn Bắc Cung Vô Song, đôi môi nhẹ nhàng cúi xuống.

Bắc Cung Vô Song khẽ nhắm mắt, lập tức đáp lại. Lục Lâm Thiên ôm chặt thân thể mềm mại trong lòng, hai tay vuốt ve tấm lưng mềm mại trơn bóng của Bắc Cung Vô Song, cuối cùng rơi xuống bờ mông rắn chắn, cảm nhận sự co dãn của nó.

- Ưm...

Tiếng thở dốc mềm mại từ trong miệng Bắc Cung Vô Song vang lên, cái lưỡi thơm thơ tho trong miệng chăm chú đáp lại Lục Lâm Thiên.

Chương 2764: Vô Song hỗ trợ 1

Hai tay Lục Lâm Thiên di chuyển vô cùng nhau, thân thể mềm mại như bông, nhấm nháp nước miệng ngọt ngào xen lẫn mùi hương của cơ thể giống như ngọc dịch khiến cho hắn không nhịn được mà say mê, máu tươi sôi sục.

Một lát sau, trên giường, bộ váy trên người Bắc Cung Vô Song rớt xuống, thân thể hoàn mỹ hiện lên. Bộ ngực cao ngất, ngạo ngễ trắng nõn mê người. Thân thể thon dài, đường cong linh lung, da thịt trắng như tuyết.

Lục Lâm Thiên rốt cuộc không cách nào nhịn được nữa. Đem thân thể mềm mại này ôm vào trong ngực. Bắc Cung Vô Song chăm chú đáp lại, hai thân thể bắt đầu dây dưa.

Một lát sau Lục Lâm Thiên đột nhiên ưỡn ngực, độc long ngẩng đầu, giục ngựa giơ roi, Bắc Cung Vô Song đáp lại, đã lâu không nhận ân trạch cho nên lúc này cũng có chút ít đau đớn. Tiểu biệt thắng tân hôn, hai người triền miên.

Một đêm trôi qua, trong Phi Linh môn, mặt đất sáng sớm còn được phủ một tấm vải bằng sương mỏng, liếc nhìn lại mông lung giống như tiên cảnh, gió sớm khẽ thổi, lá cây xào xạc rung động.

Sáng sớm, hậu sơn Phi Linh môn đã bị phong tỏa, ai cũng không thể tiến vào một bước.

Bên ngoài một ngọn núi khổng lồ, Nam thúc tự mình bố trí một đạo cấm chế. Trong ngọn núi, trong một mật thất mới tạo thành, đám người Thánh Thủ Linh Tôn, Nam thúc, Kim Huyền, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Thiên Địa Nhị lão, Bắc Cung Vô Song, Lục Lâm Thiên, Hắc Vũ đều có mặt ở trong đó.

Advertisement

Không gian trong mật thất không nhỏ, sắc mặt mười người đều vô cùng ngưng trọng.

Ánh mắt Thánh Thủ Linh Tôn có chút chớp động, dùng linh hồn thể khôi phục, hắn cảm thấy có thể thực hiện, thế nhưng kết quả như thế nào chính bản thân hắn cũng không biết.

- Sư phụ, nhất định sẽ thành công thôi.

Lục Lâm Thiên nói với sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn.

- Được, làm khổ con rồi, những vật cần thiết muốn thu thập đều không phải chuyện dễ dàng.

Thánh Thủ Linh Tôn nhìn đệ tử mình, trong mắt hiện lên sự cảm kích. Nghịch Mệnh Hồn Quả cùng với Mộc Hoàng khí trên Thiên Mộc Thần Thụ không phải là vật bình thường. Những năm này vì thay hắn tìm kiếm Nghịch Mệnh Hồn Quả, hắn hiểu rõ Lục Lâm Thiên tốn rất nhiều tâm tư.

- Bắt đầu đi.

Nam thúc nói, bàn tay vung lên, Cửu Long Xích Viêm đỉnh bắn ra. Khí tức nóng bỏng lan tràn, ông ông vang vọng trong mật thất.

- Nghĩa phụ, cái Cửu Long Xích Viêm đỉnh này chẳng lẽ đã..

Cửu Long Xích Viêm đỉnh vừa mới xuất hiện, sắc mặt Lục Lâm Thiên kinh ngạc, khí tức bên trên Cửu Long Xích Viêm đỉnh so với trước kia dường như hoàn toàn là hai vật khác nhau, khí tức nóng bỏng khiến cho lòng người rung động.

- Cửu Long Xích Viêm đỉnh chính là hồn linh khí bổn mạng của ta, hiện tại đã tấn chức lên thần khí.

Nam thúc nhìn Cửu Long Xích Viêm đỉnh rồi nói với Lục Lâm Thiên:

- Sư phụ ngươi muốn khôi phục thì phải khôi phục thân thể trước, cuối cùng thân thể hồn anh phải dung hợp với thân thể thì mới coi như thành công.

- Chỉ là cái thân thể này còn không biết làm sao có thể hoàn toàn khôi phục.

Thánh Thủ Linh Tôn vung tay lên, trong Linh Ngọc sàng có một thân thể giống như một đạo lưu quang xuất hiện. Một cỗ thân thể xuất hiện trong mật thất.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào, thân thể này chính là một cỗ thây khô, sinh cơ toàn thân đều không có, da bọc xương. Cơ bắp trên người héo rút, một kiện trường bào bao quanh thân thể, hốc mắt hõm sâu, tóc dài rối tung, mang theo một cỗ khí tức âm trầm.

- Sư phụ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, tuy rằng thây khô này biến dạng không ít, thế nhưng trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên vẫn có thể nhìn ra, thân thể hồn anh của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn chính là thân thể này. Mà thân thể hắn mai táng ở trong một hạp cốc ở sơn mạch Vụ Đô chỉ là một cỗ khôi lỗi của sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn mà thôi.

- Thân thể này không còn một chút sinh cơ nào, muốn khôi phục sợ rằng không dễ.

Kim Huyền nói.

- Vậy thì phải nhìn trọng bảo của Bắc Cung gia tộc. Một đạo Mộc Hoàng khí trong Thiên Mộc Thần Thụ có hiệu quả giống như trong lời đồn đãi hay không.

Thánh Thủ Linh Tôn nói, thân thể của mình hắn là người rõ ràng nhất. Năm ngàn năm trước đại nạn tới, hắn cưỡng ép đột phá thế nhưng lại không thành công. Đại nạn vừa đến, sinh cơ trên người hao hết, hắn cũng có một ít thủ đoạn cho nên mới lưu lại thân thể hồn anh trong Linh Ngọc sàng cho tới bây giờ. Đồn rằng chỉ có một đạo Mộc Hoàng khí trong Thiên Mộc Thần THụ mới có thể khởi tử hồi sinh.

- Sư phụ, sinh cơ của thân thể này hoàn toàn biến mất, nếu như không được có thể đổi lại một cỗ thân thể khác hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi Thánh Thủ Linh Tôn. Thân thể này chẳng khác gì một cỗ xác ướp, không có bất kỳ sinh cơ nào, cho nên lúc này Lục Lâm Thiên có chút bận tâm.

- Đổi một cỗ thân thể khác chẳng khác gì là đoạt xá, như vậy cũng không tốt. Nếu như đoạt xá thì lúc trước ta đã đoạt xá rồi.

Thánh THủ Linh Tôn nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Dùng thân thể người khác, bất kể là thân thể gì đều không thể chính thức dung hợp cùng linh hồn. Thân thể người khác có từ nhỏ làm sao có thể so sánh với thân thể của chính mình được? Cho nên coi như ta dùng thân thể người khác khôi phục, không nói về sau có thể tiếp tục đột phá hay không, coi như khôi phục tu vi cùng thực lực khi trước cũng khó.

Lục Lâm Thiên gật đầu, kỳ thực trong lòng Lục Lâm Thiên đã nghĩ tới, bây giờ trên người hắn còn có một cỗ thân thể Đế giả, nếu như sư phụ có thể sử dụng, hiệu quả sợ rằng cũng không tệ. Chỉ tiếc thân thể người khác, bất kể dùng thế nào đều không thể bằng thân thể của chính mình, cũng hạn chế sự tăng tiến tu vi sau này.

- Bắt đầu đi.

Nam thúc quay đầu nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Một đạo Mộc Hoàng khí trên người Thiên Mộc Thần Thụ đâu?

- Nghĩa phụ, đây.

Một đạo quang mang màu xanh trong tay Lục Lâm Thiên lóe lên, trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện một chạc cây lớn bằng cánh tay trẻ con, lá xanh lắc lư, mang theo sinh cơ bàng bạc lan tràn.

- Nhánh cây của Thiên Mộc Thần Thụ.

Dưới sinh cơ bàng bạc này tất cả mọi người đều nhìn vào chạc cây của Thiên Mộc Thần Thụ trên tay Lục Lâm Thiên, sắc mặt kinh ngạc.

- Lâm Thiên, chuyện để cho Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối khôi phục chàng giao cho thiếp đi.

Ngay khi Lục Lâm Thiên định đưa cho Nam thúc nhánh cây của Thiên Mộc Thần Thụ thì Bắc Cung Vô Song bước lên, thân thể mềm mại nhìn Lục Lâm Thiên dịu dàng nói.

- Chuyện này...

Lục Lâm Thiên sững sờ, Vô Song chỉ là vũ giả, chẳng lẽ cũng có bổn sự này sao. Lục Lâm Thiên theo quán tính nhìn về phía Nam thúc.

- Ta cũng quên nha đầu nhà ngươi, có Thần Nữ của Bắc Cung gia ở đây, bước này so với ta thì ngươi còn nắm chắc hơn nhiều.

Nam thúc nhìn Bắc Cung Vô Song mỉm cười nói.

- Vô Song sẽ cố gắng hết sức.

Bắc Cung Vô Song nói với Nam thúc, lấy chạc cây Thiên Mộc Thần Thụ trong tay Lục Lâm Thiên, nhìn Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối, vãn bối sẽ cố hết sức. Về phần thành công hay không vãn bối cũng không biết, tiền bối chuẩn bị xong chưa?

Chương 2765: Vô Song hỗ trợ 2

- Bắt đầu đi, ngươi là Thần Nữ của Bắc Cung gia tộc, trên phương diện này nếu như ngươi không làm được sợ rằng Nam lão đệ càng không được.

Thánh Thủ Linh Tôn nói, theo hắn biết tộc nhân Bắc Cung gia tộc tự mình ra tay thì hiệu quả so với người bên ngoài còn cao hơn.

Bắc Cung Vô Song gật đầu, lập tức nói với mọi người:

- Chư vị, mời chư vị lùi về phía sau một chút.

Mọi người nghe vậy đều lùi về phía sau một chút. Lục Lâm Thiên cũng lùi lại mấy bước, ánh mắt vẫn nhìn về phía Bắc Cung Vô Song, không biết Vô Song có thủ đoạn gì khôi phục thân hình của sư phụ.

Nhìn mọi người lui ra phía sau, Bắc Cung Vô Song hít sâu một hơi, nhẹ nhàng bước lên, chậm rãi đi tới thân thể khô héo của Thánh Thủ Linh Tôn trong mật thất. Thủ ấn biến hóa, một đạo chân khí màu xanh đậm lập tức bao phủ thân thể Thánh Thủ Linh Tôn, để cho thân thể lơ lửng trước mặt nàng.

Cùng lúc thủ ấn trong tay Bắc Cung Vô Song lần nữa biến hóa, hai đạo tinh quang màu xanh từ trong hai mắt bắn ra. Khí tức quanh thân đột nhiên tăng vọt, một cỗ uy áp cực mạnh từ quanh thân lan tràn ra. Mà dưới uy áp này cả không gian trong mật thất run lên. Đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Thiên Địa Nhị lão, Hắc Vũ đều bị một cỗ áp bách.

SƯu Sưu.

Đạo quang trụ màu xanh trong tay Bắc Cung Vô Song rót vào trong cơ thể Thánh Thủ Linh Tôn, trong đạo quang trụ màu xanh này có một cỗ Mộc hoàng khí, đạo Mộc Hoàng khí này dường như Bắc Cung Vô Song đã phóng thích ra tới tận cùng.

- Mộc Hoàng khí thật mạnh.

Hai người Nam thúc, Kim Huyền lúc này đều kinh ngạc. Mộc Hoàng khí này dường như đã vượt quá cấp độ bình thường, dường như có thể khống chế thiên địa.

- Mộc Hoàng khí này quá mạnh mẽ.

Dưới uy áp, áp bách trên người đám người Hắc Vũ, Thiên Địa Nhị lão ngày càng lớn.

Đạo quang trụ màu xanh rót vào trong thân thể Thánh Thủ Linh Tôn toàn bộ thân thể Thánh Thủ Linh Tôn lập tức có lục quang quanh quẩn. Phía trên làn da, vô số lỗ chân lông có lục quang lan tràn ra.

Bộ váy trên người Bắc Cung Vô Song phiêu động, chạc cây vừa mới lấy trong tay Lục Lâm Thiên lúc này cũng xuất hiện trong tay nàng. Chạc cây màu xanh này dường như đang hô ứng với Mộc Hoàng khí quanh thân Bắc Cung Vô Song. Lục quang đại thịnh, sinh cơ phóng ra, tạo thành từng chiếc lá cây lớn nhỏ không đồng đều trên lòng bàn tay, lưu quang quanh quẩn, huyền ảo không nói nên lời.

Sưu một tiếng, một cái lá câ lập tức xuất hiện trong tay Bắc Cung Vô Song, mấy đạo thủ ấn trong tay Bắc Cung Vô Song biến hóa. Cái lá cây màu xanh này lập tức bành trướng tới hơi hai ba mét trong tay Bắc Cung Vô Song, lục quang đại thịnh, gân lá bên trên có thể nhìn thấy rõ ràng, giống như kinh mạch trong cơ thể, vô cùng rập rạp, chằng chịt, phóng ra một cỗ sinh cơ cùng với năng lượng vô cùng khiến cho lòng người rung động.

Sưu.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Bắc Cung Vô Song liền đem cái lá cây này bao phủ thân thể Thánh Thủ Linh Tôn, vừa vặn đem thân thể Thánh Thủ Linh Tôn bao phủ vào bên trong, trong lúc mơ hồ dung hợp với thân thể của Thánh Thủ Linh Tôn.

Lá cây màu xanh bao phủ, một cỗ sinh cơ cực lớn lập tức tiến vào trong thân thể khôi héo của Thánh Thủ Linh Tôn, cả thân thể đột nhiên rung động.

- Lâm Thiên, hộ pháp giúp thiếp, thiếp cần một chút thời gian.

Âm thanh của Bắc Cung Vô Song truyền ra, lập tức khoanh chân ngồi trong mật thất. Lục quang trong tay tương liên với phiến lá kia, giống như muốn đem phiến lá cây này dung hợp với thân thể Thánh Thủ Linh Tôn.

- Vô Song có lẽ cần một chút thời gian, ta cũng phải luyện chế đan dược.

Nam thúc dứt lời, cánh tay vung lên, nắp đỉnh Cửu Long Xích Viêm đỉnh bắn lên, tâm thần khẽ động, từng đạo lưu quang từ trong nhẫn trữ vật bắn ra.

Lưu quang thu liễm, không ít linh dược xuất hiện giữa không trung trước mặt Nam thúc. Nhìn qua những linh dược này, sau khi xác định không có vấn đề, Nam thúc mới đem không ít linh dược ném vào trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

- Nam lão đệ, giao cho ngươi.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Yên tâm đi.

Nam thúc nhìn qua Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Đoan Mộc huynh, có lẽ nếu như huynh đồng ý...

Thánh Thủ Linh Tôn ngắt lời Nam thúc, khẽ mỉm cười nói:

- Nam lão đệ, dùng tạo nghệ trên phương diện đan dược của lão đệ, chẳng lẽ không có cách nào so sánh cùng với Đế giả chính thức sao?

- Nếu huynh đã tín nhiệm ta như vậy, ta cũng chỉ có thể cố hết sức. Trên phương diện luyện đan, ta cũng có vài phần tự tin, coi như là Linh Đế cũng không thể mạnh hơn ta.

Trong mắt Nam thúc bắn ra tinh quang, lộ ra sự tự tin. Mặc dù hắn chỉ là Chuẩn Đế, thế nhưng trên phương diện luyện chế đan dược lại có một cỗ khí thế báo đạo, danh hiệu Thiên Linh Đan Tôn năm đó tuyệt đối không chỉ là hư danh.

- Vậy là được rồi, sinh cơ của ta giao cho lão đệ cùng Vô Song.

Thánh Thủ Linh Tôn mỉm cười nói.

Nam thúc gật đầu, hít sâu một hơi, trường bào run lên, thân ảnh lóe lên, lập tức khoanh chân ngồi trước Cửu Long Xích Viêm đỉnh. Cũng không thấy có động tác gì mà ở trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh lập tức xuất hiện hỏa diễm nóng bỏng ngập trời.

Sưu.

Nam thúc bấm tay, một nhánh đan dược bất phàm lập tức xuất hiện trong tay hắn, toàn thân màu xanh lục, có năng lượng bàng bạc lan tràn ra. Linh dược này được một đạo quang mang trong tay Nam thúc bao phủ, bị ném vào trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, hỏa diễm nóng bỏng lập tức bao phủ linh dược.

Sưu.

Linh dược bất phàm này vốn rất khó bị luyện hóa, thế nhưng dưới hỏa diễm của Cửu Long Xích Viêm đỉnh lại bị luyện hóa, một cỗ sương mù màu trắng bắt đầu xuất hiện.

Nam thúc lại lần nữa ném không ít linh dược vào trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, từng bước luyện hóa, mỗi cái giơ tay nhấc chân đều khiến Lục Lâm Thiên kinh ngạc. So với Nam thúc mà nói, trên phương diện luyện chế đan dược hắn còn kém xa, mỗi một cái giơ tay nhấc chân này Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được độ khó ra sao.

- Tạo nghệ của Nam lão đệ trên phương diện đan dược quả thực độc bộ một phương a.

Thánh Thủ Linh Tôn thì thào nói, dùng nhãn lực của hắn, mỗi một cái giơ tay nhấc chân của Nam thúc hắn đều có thể nhìn ra được.

- Sư phụ, nghĩa phụ đang luyện chế loại đan dược nào vậy?

Lục Lâm Thiên thấp giọng hỏi.

- Thứ nghĩa phụ con định luyện chế là một loại đan dược thượng cổ. Gọi là Nghịch Mệnh Dung Hồn Đan, chủ tài liệu của đan dược này chính là Nghịch Mệnh Hồn Quả, Nghịch Mệnh Hồn Quả này bản thân là thiên tài linh bảo, trên đời này cũng không có bao nhiêu, cho nên loại đan dược này cũng chỉ tồn tại trên lời đồn mà thôi.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, hy vọng Nam thúc có thể luyện chế thành công. Nếu như ngay cả Nam thúc cũng không luyện chế thành công mà nói, sợ rằng thiên hạ này cũng không có ai dám cam đoan nhất định có thể luyện chế thành công.

Một gốc linh dược bị Nam thúc luyện hóa, thời gian từ từ trôi qua. Đám linh dược đặt trước Cửu Long Xích Viêm đỉnh dần dần bị ném vào trong dược đỉnh.

Chương 2766: Cự long màu trắng

Nam thúc lần này luyện đan cũng cực kỳ cẩn thận. Nếu như luyện chế đan dược thất bại mà nói chuyện Thánh Thủ Linh Tôn khôi phục không biết phải đợi tới khi nào, chủ tài liệu như Nghịch Mệnh Hồn Quả chỉ có một khỏa.

Bắc Cung Vô Song tiếp tục khống chế lá cây màu xanh trong tay bao phủ thân thể Thánh Thủ Linh Tôn. Lá cây màu xanh của Thiên Mộc Thần Thụ bao phủ, trên thân thể của Thánh Thủ Linh Tôn không ngờ lại xuất hiện một tia sinh cơ. Lá xanh này dường như cũng đang hoàn toàn dung hợp với thân thể của Thánh Thủ Linh Tôn.

Một ngày sau, toàn bộ lá xanh đều dung hợp vào trong thân thể của Thánh Thủ Linh Tôn, cổ tay màu trắng của Bắc Cung Vô Song vung lên. Lần nữa lại khống chế một chiếc lá xanh bao phủ thân thể Thánh Thủ Linh Tôn.

Bắc Cung Vô Song hết sức cẩn thận đem Mộc Hoàng khí đánh vào trong cơ thể Thánh Thủ Linh Tôn, Nam thúc đang luyện chế một gốc linh dược. Đám người Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng đều ở bên ngoài mật thất, không dám tạo thành một chút tiếng động nào, sợ quấy rầy Nam thúc đang luyện đan và Bắc Cung Vô Song.

Tất cả mọi người đều khẩn trương, dường như so với hai người Bắc Cung Vô Song và Nam thúc còn khẩn trương hơn rất nhiều.

Ba ngày sau, Bắc Cung Vô Song đem chiếc lá thứ ba hoàn toàn dung hợp với thân thể Thánh Thủ Linh Tôn. Thân thể Thánh Thủ Linh Tôn đã khôi phục sinh cơ với tốc độ bằng mắt thường có thể nhìn thấy, làn da khô héo bắt đầu có chút sáng bóng.

Trước người Nam thúc, ở trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, hỏa diễm hừng hực thiêu đốt. Khí tức nóng bỏng lan tràn ra, cả không gian đều bị phủ lên một mảnh đỏ thẫm, chỉ là lúc này người ở trong mật thất cũng không phải là người thường.

Mà ở trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh lúc này bắt đầu có một cỗ năng lượng bàng bạc lan tràn.

Thời gian ba ngày, cơ hồ tất cả linh dược trước người Nam thúc đều bị luyện hóa, một cỗ năng lượng lan tràn ra. Từng đạo linh dịch ở trong góc Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

Thủ ấn Nam thúc biến hóa, trong nhẫn trữ vật có một cái hộp ngọc xuất hiện. Một vật trắng tinh xuất hiện trong tay. Linh quả màu trắng này có hình dáng giống như một đứa trẻ, có mắt, mũi, tay chân, có góc cạnh giống như một con búp bê màu trắng, toàn thân lan tràn năng lượng bàng bạc tới tận cùng.

Trên người linh quả dường như còn có một đôi mắt, hai mắt nhỏ kia dường như còn có thể chuyện động, trên thân thể lan tràn ra năng lượng ngập trời.

- Nghịch Mệnh Hồn Quả.

Ánh mắt mọi người lập tức nhìn vào linh quả màu trắng, đây chính là Nghịch Mệnh Hồn Quả tạo ra thiên kiếp lần trước, tuyệ đối là trọng bảo.

Sưu.

Thủ ấn Nam thúc biến hóa, lập tức đem Nghịch Mệnh Hồn Quả này ném vào trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh. Hỏa diễm hừng hực trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh lập tức bao phủ linh quả.

Lúc này mọi người càng thêm khẩn trương. Thời gian lần nữa trôi qua ba ngày. Trong vòng ba ngày Bắc Cung Vô Song đã đem chiếc lá thứ sáu đánh vào trong cơ thể của Thánh Thủ Linh Tôn. Trên thân thể của Thánh Thủ Linh Tôn sinh cơ ngày càng nồng đậm, Bắc Cung Vô Song vẫn còn tiếp tục.

Ầm ầm.

Mà lúc này, ở trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh của Nam thúc truyền tới động tĩnh cực lớn. Cả Cửu Long Xích Viêm đỉnh cực lớn lay động, ầm ầm rung chuyển. Đám người Lục Lâm Thiên, Kim Huyền, Thánh Thủ Linh Tôn, Dương Quá, Lục Tâm Đồng lập tức nhìn vào Cửu Long Xích Viêm đỉnh cùng Nam thúc.

- Nghịch Mệnh Hồn Quả có động tĩnh.

Mọi người nhìn vào, ở trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh của Nma thúc có một đạo quang tụ màu trắng lao ra khỏi Cửu Long Xích Viêm đỉnh, ở trong đạo quang trụ màu trắng lập tức xuất hiện một đầu cự long màu trắng cực lớn.

Ngao.

Cự long màu trắng cực lớn này rít gào, toàn thân được lân phiến màu trắng bao trùm. Thân thể khổng lồ ngạo nghễ phóng lên trời giống như muốn lao ra khỏi Cửu Long Xích Viêm đỉnh. Thân thể giống như muốn chấn vỡ Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

- Trói.

Thủ ấn Nam thúc biến hóa, ở trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh lập tức có một cỗ chấn động vô hình lan tràn, bao phủ cự long màu trắng bên trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

Cự long màu trắng khổng lồ lúc này cũng không bành trướng trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh nữa, thế nhưng trong không gian của Cửu Long Xích Viêm đỉnh trong lúc vô hình lại có chấn động lan tràn. Giống như mở rộng vô số lần, trong nháy mắt cự long màu trắng bành trướng tới hơn ngàn mét. Mà cự long màu trắng khổng lổ này vẫn bị vây khốn trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, không có cách nào thoát ra.

Mọi người kinh ngạc, Lục Lâm Thiên cũng trợn mắt, nhìn qua biến hóa của Cửu Long Xích Viêm đỉnh giống như nhìn qua màn hình ở kiếp trước. Coi như cự long có biến hóa ra sao, to lớn thế nào thì Cửu Long Xích Viêm đỉnh cũng không có thay đổi, chỉ là không gian bên trong nó mở rộng hơn mà thôi.

Cùng lúc đó sắc mặt Nam thúc ngưng trọng, thủ ấn trong tay Nam thúc không ngừng biến ảo, linh lực quanh thân phô thiên cái địa tuôn ra. Ở trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh lập tức có chín đầu cự long bằng lửa bắn ra.

Ngao Ngao.

Chín đầu cự long bằng lửa này vừa mới xuất hiện, tiếng long ngâm kinh thiên động địa vang vọng, lập tức bao phủ đầu cự long màu trắng kia.

Ngao.

Cự long màu trắng gào thét, ngẩng đầu mà đứng, dường như đang phản kháng với chín đầu cự long bằng lửa kia. Toàn thân có một cỗ năng lượng cực lớn lan tràn, chung quanh thân thể khổng lồ xuất hiện khe nứt đen kịt. Mà khí tức trên người nó khiến cho tất cả mọi người ở phía xa không khỏi run rẩy.

- Không ngờ Nghịch Mệnh Hồn Quả lại mạnh tới tình trạng này. Muốn luyện hóa nó sợ rằng cũng không dễ.

Trong mắt Thánh Thủ Linh Tôn hiện lên sự ngưng trọng.

Đầu cự long màu trắng rít gào với chín đầu cự long bằng hỏa diễm, lập tức chín đầu cự long bằng hỏa diễm kia vây công đầu cự long màu trắng. Đầu cự long màu trắng kia không chút do dự va chạm với chín đầu cự long kia. Cả Cửu Long Xích Viêm đỉnh rung rung.

Ngao Ngao.

Thập long tranh đoạt trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, cự long màu trắng rơi vào thế hạ phong, thế nhưng lại giống như liều chết phản kháng. Chín đầu cự long bằng lửa tuy rằng chiếm thế thượng phong, thế nhưng dường như cũng có chỗ cố kỵ, cũng không dám quá ép đối phương.

- Phiền phức, Nghịch Mệnh Hồn Quả có một chút linh trí, linh trí tuy rằng không cao, thế nhưng cũng biết phản kháng. Sợ rằng ép nó quá, có khả năng nó sẽ tự bạo, đến lúc đó hiệu quả cũng sẽ giảm bớt hơn nhiều.

Thánh Thủ Linh Tôn ngưng trọng nói.

- Sư phụ, vậy có biện pháp gì không?

Lục Lâm Thiên cũng nhìn ra được biến hóa trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, đầu cự long màu trắng này chính là linh trí cùng với bổn nguyên của Nghịch Mệnh Hồn Quả biến thành.

- Linh trí của Nghịch Mệnh Hồn Quả này cực cao, ép nó quá nó sẽ tự bạo. Ta cùng một người dùng linh hồn lực tiến vào trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, phụ trợ ta luyện hóa Nghịch Mệnh Hồn Quả này, bằng không sẽ phiền phức.

Thủ ấn trong tay Nam thúc biến hóa, nói với mọi người.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, để linh hồn tiến vào trong đó, ở đây tuy rằng là cường giả, thế nhưng trên phương diện linh hồn thì linh giả còn đỡ hơn một chút. Mà trong mọi người chỉ chó hắn, Lục Tâm Đồng còn có sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn là Linh giả, sư phụ nhất định không được.

Chương 2767: Lưu lại linh chủng

Mà Lục Lâm Thiên cũng lo lắng cho Lục Tâm Đồng, linh hồn tiến vào trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, nếu không cẩn thận thì linh hồn cũng sẽ hóa thành hư ảo, đến lúc đó linh hồn sẽ bị trọng thương, vậy thì người phù hợp cũng chỉ có bản thân hắn mà thôi.

- Con tới.

Lục Lâm Thiên bước lên một bước tới trước Cửu Long Xích Viêm đỉnh, mọi người cũng không nói gì, người thích hợp cũng chỉ có Lục Lâm Thiên mà thôi.

Sưu.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi, thủ ấn biến hóa, một đạo quang mang trong mi tâm lập tức bắn đi, tiến vào trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

Sưu Sưu.

Trong hỏa diễm nóng bỏng ngập trời, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, quanh thân được năng lượng linh hồn bàng bạc bao phủ, lúc nyaf mới có thể ngăn cản nhiệt độ của hỏa diễm, thế nhưng linh hồn cũng bị đốt cháy tới đau đớn.

Tổng mật thất, mọi ngươi càng thêm lo lắng. Lúc này ở trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, trong thập long còn có thân ảnh linh hồn của Lục Lâm Thiên cũng xuất hiện trong đó. Chỉ cần không cẩn thận một chút thì đạo linh hồn này cũng hóa thành hư ảo, đến lúc đó linh hồn Lục Lâm Thiên cũng sẽ bị trọng thương.

Ngao.

Âm thanh rít gào vang lên, Lục Lâm Thiên nhìn phía trước, ở trong không gian có hỏa diễm ngập trời thập long đang giằng co. Cự long màu trắng đã bị ép tới một góc, thế nhưng vẫn đang ngẩng đầu phảng kháng.

Thân ảnh lóe lên, Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện trước người cự long màu trwansg.

Ngao.

Cự long màu trắng nhìn Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện, ánh mắt chớp động, dường như nhận ra Lục Lâm Thiên, ánh mắt hầm hầm kia cũng trở nên ngoan ngoãn hơn đôi chút.

Nhìn phản ứng của cự long màu trắng, Lục Lâm Thiên cũng có chút nghi hoặc. Suy nghĩ một lát hắn lập tức nhớ tới, khi ở tổng Thánh Linh cốc hắn đã từng giúp cự long màu trắng này ngăn cản qua một đạo thiên lôi, sợ rằng cự long màu trắng này vẫn còn nhớ rõ hắn.

- Ngươi còn nhận ra ta sao?

Lục Lâm Thiên do dự rồi hỏi cự long màu trắng.

Cự long màu trắng nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt cực lớn chớp động, giống như nghe hiểu hoặc giả cũng không hiểu.

- Ta không biết ngươi nghe có hiểu hay không, ta muốn nói với ngươi một chuyện, ta cần ngươi để sư phụ ta khôi phục, cho nên ta phải luyện hóa ngươi. Ngươi cũng là vật thông linh, nếu như không phải như vậy ta cũng sẽ không luyện hóa ngươi.

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài nói.

- Ca ca đang làm gì vậy?

Nhìn qua Lục Lâm Thiên dường như đang thương lượng với đầu cự long màu trắng kia thứ gì đó, Lục Tâm Đồng cực kỳ nghi hoặc. Tiếng vang bên trong không gian của Cửu Long Xích Viêm đỉnh đương nhiên mọi người không nghe được.

- Nghịch Mệnh Hồn Quả này dường như ở trước mặt Lâm Thiên không cuồng bạo như vậy, hình như cực kỳ ngoan ngoãn.

Thánh Thủ Linh Tôn cũng cực kỳ nghi hoặc nói.

- Ta hiểu rồi, ban đầu ở Thánh Linh cốc Lâm Thiên đã thay Nghịch Mệnh Hồn Quả kia ngăn cản một đạo lôi kiếp cho nên lúc này Nghịch Mệnh Hồn Quả mới nhận ra được Lâm Thiên.

Kim Huyền nói.

- Còn có chuyện này sao?

Ánh mắt Thánh Thủ Linh Tôn khẽ đảo.

Trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, cự long màu trắng nhìn chín đầu cự long bằng hỏa diễm chung quanh, ánh mắt chớp động, một tiếng rít gào vang lên.

Ngao.

Tiếng rít gào vang vọng, trong miệng đầu cự long màu trắng kia trong khoảng khắc có một đạo quang mang màu trắng lướt đi. Ở trong quang mang màu trắng trong lúc mơ hồ có một con rồng nhỏ, độc nhất vô nhị ở bên trong.

Sưu.

Đạo quang mang màu trắng này lơ lửng trước người Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên nhìn qua đạo lưu quang màu trắng này, cảm nhận đạo lưu quang màu trắng này cũng không phải là công kích. Do dự một chút, Lục Lâm Thiên giơ tay lên, nắm đạo lưu quang màu trắng này vào trong tay.

Ngao.

Cự long màu trắng nhìn Lục Lâm Thiên, nhìn thấy Lục Lâm Thiên thu đạo lưu quang màu trắng vào trong tay, miệng rít lên một tiếng, dường như khẩn cầu cái gì đó.

- Ngươi bảo ta giữ lại nó?

Nhìn hai mắt cự long màu trắng, Lục Lâm Thiên cảm giác được, năng lượng bên trong đạo lưu quang màu trắng này dường như có không ít quan hệ với cự long màu trắng kia.

Cự long màu trắng này lần nữa rít gào một tiếng, cái đầu cực lớn kia không ngờ lại gật gật, rõ ràng nó có hiểu được câu nói của Lục Lâm Thiên. Hoặc là hiểu rõ ý tứ của Lục Lâm Thiên. Tiếng rít vừa dứt, thân ảnh khổng lồ ầm ầm tiêu tán trong không gian nóng bỏng. Thân thể trong nháy mắt hóa thành Nghịch Mệnh Hồn Quả giống như hình người kia.

Sưu.

Cùng một lúc chín đầu cự long bằng hỏa diễm thu nhỏ lại, hóa thành chín đạo hỏa diễm nóng bỏng, bao phủ trên người Nghịch Mệnh Hồn Quả.

- Lâm Thiên, xuất hiện đi.

Cảnh tượng trước mặt Lục Lâm Thiên dần dần biến mất, đạo lưu quang linh hồn trở lại trong mi tâm. Hai con mắt đang nhắm mở ra, trong tay xuất hiện một đạo lưu quang màu trắng, không ngừng lan tràn ra năng lượng kinh người.

- Cái này là vật gì?

Lục Lâm Thiên đứng dậy, cũng không quấy rầy nghĩa phụ Nam thúc, thân ảnh trở lại sát biên giới mật thất, nhìn đạo lưu quang màu trắng trong tay mà không khỏi nghi hoặc.

- Nếu như ta suy đoán không sai, đây là linh chủng của Nghịch Mệnh Hồn Quả.

Kim Huyền nói, thân ảnh lóe lên, ánh mắt có chút kinh ngạc nhìn qua đạo lưu quang màu trắng trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên.

- Linh chủng là vật gì?

Lục Lâm Thiên cũng không biết thứ này là vật gì, cảm nhận thứ này có quan hệ cực lớn với Nghịch Mệnh Hồn Quả, khí tức giống như đúc.

Thánh Thủ Linh Tôn lúc này cũng cực kỳ kinh ngạc, trả lời Lục Lâm Thiên:

- Linh chủng chính là thứ linh vật lưu lại. Giống như là hạt giống của thực vật bình thường, trứng của yêu thú, linh thú, giống như là thai nhi của sinh linh vậy.

- Nói như vậy đây là hậu đại của Nghịch Mệnh Hồn Quả?

Lục Lâm Thiên nhìn qua đạo lưu quang màu trắng trong tay, ánh mắt tràn ngập sự kinh ngạc.

- Hẳn là như thế, Nghịch Mệnh Hồn Quả này sợ đã biết bản thân mình trời sinh sẽ trở thành đan dược, chỉ là lại cực kỳ tín nhiệm con cho nên mới lưu lại một đạo linh chủng. Sau đó mới can tâm bị luyện hóa, đồng thời lưu lại một đạo linh chủng cho con là hy vọng con có thể kéo dài nó.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Yên tâm đi, ta nhất định sẽ duy trì nó, tiếp theo tuyệt đối sẽ không luyên hóa. Cho ngươi tồn tại giống như Thiên Mộc Thần Thụ, cho dù là ai cũng không thể động tới ngươi.

Lục Lâm Thiên nhìn đạo lưu quang màu trắng trong tay, tâm thần thu lại, đem linh chủng do Nghịch Mệnh Hồn Quả lưu lại bỏ vào trong một hộp ngọc.

Lục Lâm Thiên thu nó vào trong nhẫn trữ vật, ánh mắt lần nữa nhìn chăm chú vào trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, Nam thúc lúc này vẫn đang luyện hóa.

- Thời gian từ từ trôi qua, Bắc Cung Vô Song cũng đem từng phiến lá cây của Thiên Mộc Thần Thụ đánh vào trong cơ thể của Thánh Thủ Linh Tôn. Tổng cộng đã qua mười ngày, Bắc Cung Vô Song đã đánh vào trong thân thể Thánh Thủ Linh Tôn mười phiến lá cây.

Mười chiếc lá của Thiên Mộc Thần Thụ dung hợp vào trong thân thể, thân thể Thánh Thủ Linh Tôn bắt đầu lan tràn ra sinh cơ bàng bạc. Thân thể vốn khô héo lúc này đã hoàn toàn khôi phục bình thường. Chỉ là khuôn mặt vẫn còn trắng bệch.

Chương 2768: Gia nhập một vật 1

Ngoài biên giới mật thất, ánh mắt mọi người nhìn về phía Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

- Đã là ngày thứ mười ba, tại sao còn chưa thành công?

Lục Lâm Thiên nhìn qua Cửu Long Xích Viêm đỉnh thì thào nói, hôm nay đã là ngày thứ mười ba rồi.

- Nghịch Mệnh Dung Hồn Đan không dễ luyện chế.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

- Sư phụ, Nghịch Mệnh Dung Hồn Đan là đan dược cấp độ gì? Chẳng lẽ là Chuẩn Đê sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Thánh Thủ Linh Tôn nói:

- Nghịch Mện Dung Hồn Đan chính là tồn tại kỳ lạ, đồn rằng loại đan dược này không có phẩm giai.

- Tại sao lại không có phẩm giai?

Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc hỏi.

- Theo ghi chép từ thượng cổ là như vậy, cho nên sau khi luyện chế thành công sẽ như thế nào cũng không ai biết được.

Thánh Thủ Linh Tôn nói.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, vừa định nói tiếp thì Cửu Long Xích Viêm đỉnh đột nhiên run rẩy, âm thanh sưu sưu vang vọng không ngừng.

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, lúc này ở trong Cửu Long

Xích Viêm đỉnh có một cỗ năng lượng cực ỳ nồng đậm giống như núi lửa từ bên trong phun trào ra.

Ngao.

Một tiếng rồng ngâm vang vọng, trong lúc mơ hồ có thể nhìn thấy ở bên trong năng lượng bàng bạc kia có một đầu cự long màu trắng cực lớn.

- Sắp thành công sao?

Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn vào trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

Ầm ầm.

Trong Phi Linh môn, không trung yên tĩnh đột nhiên gió nổi mây phun, lôi vân chằng chịt, cả không gian lắc lư không ngớt. Năng lượng thiên địa bàng bạc kéo tới hậu sơn.

- Xảy ra chuyện gì?

Cơ hồ tất cả đệ tử Phi Linh môn bị kinh động, cả đám đều kinh ngạc.

- Hẳn là động tĩnh ở bên trong.

Ngoài ngọn núi, Cực Lạc Tam Quỷ khoanh chân ngồi hộ pháp bên ngoài ngọn núi, đảm bảo cho dù là ai cũng không thể tiến tới gần.

Ngao.

Ở trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, năng lượng bàng bạc bên trong ngày càng nồng nặc, về sau cơ hồ Cửu Long Xích Viêm đỉnh run rẩy không ngớt. Cả mật thất tràn ngập một cỗ năng lượng khiến cho lòng người rung động. Năng lượng bàng bạc kia lập tức tạo thành một đầu cự long bằng năng lượng. Có tám phần tương tự với cự long màu trắng do Nghịch Mện Hồn Quả biến thành.

Năng lượng lan tràn, đôi mắt đang nhắm của Nam thúc cũng chậm rãi mở ra, nhìn qua cảnh này, trên khuôn mặt xuất hiện vẻ vui mừng, thủ ấn biến hóa nói.

- Đoan Mộc huynh, lúc này không tới còn đợi tới khi nào nữa?

- Nam lão đệ, đa tạ.

Thánh Thủ Linh Tôn nói một tiếng, thân thể linh hồn hư ảo hóa thành một đạo lưu quang tiến vào trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

Sưu.

Trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, thân ảnh Thánh Thủ Linh Tôn vừa mới xuất hiện thủ ấn lập tức biến hóa, thân thể hư ảo hóa thành khổng lồ vài trăm mét.

Ngao.

Trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, cự long màu trắng kia nhìn thấy Thánh Thủ Linh Tôn, trong mắt hiện lên sự cảnh giác.

- Tới đây.

Ánh mắt Thánh Thủ Linh Tôn lóe lên, miệng khẽ hút một cái về phía cự long màu trắng. Một cỗ hấp lực lớn xuất hiện khiến cho cự long màu trắng muốn chạy trốn, thế nhưng trong lúc vô hình ở trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh lại có một lực lượng nào đó khiến cho nó không có cách nào giãy dụa, hóa thành một đoàn sương mù năng lượng bị Thánh Thủ Linh Tôn hít vào trong miệng.

Thánh Thủ Linh Tôn hít năng lượng giống như cự long kia, toàn thân run rẩy.

Sưu Sưu.

Cùng một lúc, Bắc Cung Vô Song dung hợp chiếc lá thứ mười ba vào trong thân thể của Thánh Thủ Linh Tôn, sinh cơ trên thân thể Thánh Thủ Linh Tôn phun trào, hai mắt nhắm chặt mở ra, trong mắt hiện lên quang mang trống rỗng.

- Vô Song, chuẩn bị tốt chưa?

Nam thúc hỏi Bắc Cung Vô Song.

- Đã chuẩn bị tốt, có lẽ không thành vấn đề.

Bắc Cung Vô Song nói, trên khuôn mặt tinh xảo lúc này sắc mặt cực kỳ tái nhợt. Liên tục tiêu hao như vậy cho dù nàng có tu vi Vũ Tôn cửu trọng trung kỳ cũng khó mà chịu đựng nổi.

- Đoan Mộc huynh, có thể khôi phục hay không thì phải xem vận khí.

Nam thúc nói, thủ ấn trong tay biến hóa. Ở trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh có một đạo lưu quang lướt ra. Thân thể hồn anh của Thánh Thủ Linh Tôn rót vào trong mi tâm của thân thể tràn ngập sinh cơ kia.

Sưu.

Linh hồn tiến vào trong thân thể, thân thể run lên, phóng ra một cỗ năng lượng kinh người, ánh mắt trống rỗng kia nhắm lại.

- Vô Song, có thể tiến hành bước cuối cùng. Có Mộc Hoàng khí trên Thiên Mộc Thần Thụ lại thêm Nghịch Mệnh Dung Hồn Đan là đủ, còn lại phải xem vận khí.

Nam thúc thu hồi Cửu Long Xích Viêm đỉnh, lách mình đi tới bên người Bắc Cung Vô Song.

- Vâng.

Bắc Cung Vô Song gật đầu, muốn chuẩn bị một bước cuối cùng.

- Chậm đã.

Lúc này Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, dường như đột nhiên nghĩ tới cái gì đó, thân thể bước ra mấy bước đi tới bên người Bắc Cung Vô Song và Nam thúc.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, đám người Bắc Cung Vô Song, Nam thúc, Lục Tâm Đồng, Thiên Địa Nhị lão, Hắc Vũ có chút nghi hoặc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chớp động, trong ánh mắt nghi ngờ của mọi người, một thân thể trong nhẫn trữ vật xuất hiện trước người hắn. Thân thể này cũng là da bọc xương, mái tóc dài màu đen trên đầu giống như mạng nhện, rối loạn mất trật tự.

Thế nhưng khí tức trên thân thể khô héo này lại khủng bố, chung quanh thân thể hắn, thậm chí còn có gợn sóng trong không gian lắc lư. Phóng ra uy áp khiến cho linh hồn đua đớn, toàn thân vô hình bị uy áp cực lớn.

- Uy áp thật mạnh.

Ánh mắt mọi người run lên, uy áp cường hãn này khiến cho linh hồn mọi người cảm thấy áp lực cùng đau đớn kịch liệt. Linh lực trong cơ thể cùng với chân khí giống như đình trệ.

- Đây là thân thể Đế giả.

Nam thúc, Kim Huyền lập tức sợ hãi than. Khí tức trên thân thể này tuyệt đối là thân thể Đế giả. Lúc còn sống nhất định là một vị Đế giả.

- Thân thể Đế giả.

Lúc này Bắc Cung Vô Song cũng khiểep sợ, đôi mắt xinh đẹp kinh ngạc, dường như cũng phát hiện ra khí tức bàng bạc trên thân thể kia.

Đối với đám người Dương Quá, Thiên Địa Nhị lão mà nói, thân thể Đế giả này bọn họ đã gặp qua trong Tử Vong thâm uyên, đây chính là thân thể đế giả quỷ dị mà bọn họ đã gặp.

Xuất ra thân thể Đế giả, Lục Lâm Thiên không có chút chần chờ nào, từng đạo thủ ấn quỷ dị được kết, một đạo quang trụ bằng linh lực đánh vào trong thân thể Đế giả.

Sưu.

Tiếp đó trong nháy mắt trên thân thể Đế giả này có một vòng quang mang màu trắng quanh quẩn, một cỗ khí tức khủng bố từ trên thân thể không ngừng khuếch tán ra. Khí tức khủng bố vô cùng khiến cho lòng người rung động.

- Ra.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, thủ ấn biến hóa, linh lực phô thiên cái địa tuôn ra. Lập tức đem đạo quang trụ màu trắng này hút ra từ trên mi tâm của thân thể Đế giả này.

Bên trên quang trụ màu trắng này có một cỗ khí tức mênh mông giống như biển cả, chói mắt khiến cho chúng cường giả cũng khó có thể mở hai mắt ra được.

Dưới khí tức mênh mông bực này, đám người Hắc Vũ, Thiên Địa Nhị lão run rẩy, Lục Tâm Đồng và Dương Quá cũng vậy. Chỉ có Nam thúc, Kim Huyền và Bắc Cung Vô Song là chịu uy áp nhỏ hơn không ít. Thế nhưng người bị uy áp nhỏ nhất có lẽ chính là Bắc Cung Vô Song.

Chương 2769: Gia nhập một vật 2

Khí tức ở trong đạo quang trụ màu trắng kia lúc này chỉ có thể dùng hai từ đáng sợ để hình dung. Mơ hồ có một cỗ năng lượng thiên địa quỷ dị khiến cho lòng người rung động.

- Đế giả chi nguyên.

Ánh mắt Nam thúc, Kim Huyền lập tức biến đổi, trong mắt hiện lên sự khiếp sợ. Bên trong đạo quang trụ màu trắng này chính là Đế giả chi nguyên.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên tái nhợt, lúc này xuất ra Đế giả chi nguyên hắn đã phí không ít khí lực. Thủ ấn tiếp tục biến hóa, trên người thân thể Đế giả này Lục Lâm Thiên đã sớm biết rõ có Đế giả chi nguyên. Sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn không có cách nào dung hợp hoàn mỹ với thân thể Đế giả này, thế nhưng Đế giả chi nguyên lại tuyệt đối hữu dụng với sư phụ hắn.

Đương nhiên, lúc này Lục Lâm Thiên cũng không khẳng định Đế giả chi nguyên hữu dụng hoàn toàn với sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn. Đế giả chi nguyên chính là một loại đồ vật vô cùng huyền diệu và khó giải thích. Cho nên hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không có nắm chắc, hắn cũng chỉ hy vọng loại bảo vật này hữu dụng với sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn.

Sưu.

Đạo quang trụ màu trắng kia ngày càng chói mắt, khí tức khiến cho lòng người run sợ.e Thủ ấn Lục Lâm Thiên biến hóa, đạo quang trụ màu trắng này bắ ra, nhanh như thiểm điện bắn vào trong mi tâm của thân thể Thánh Thủ Linh Tôn.

Sưu.

Quang mang chói mắt trên Đế giả chi nguyên biến mất không thấy gì nữa, tiến vào trong thân thể Thánh Thủ Linh Tôn khiến cho Thánh Thủ Linh Tôn run lên. Từ mi tâm, cả thân thể bắt đầu được quang mang màu trắng bao phủ, cực kỷ quỷ dị.

Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu mội hơi, xuất ra Đế giả chi nguyên trong thân thể Đế giả này khiến cho sắc mặt hắn trắng bệch giống như trải qua một hồi đại chiến. Lục Lâm Thiên cũng không biết xuất ra Đế giả chi nguyên trong thân thể Đế giả lại tiêu hao kinh người như vậy.

- Vô Song, được rồi.

Lục Lâm Thiên nói với Bắc Cung Vô Song, lần nữa thu thân thể Đế giả này vào trong nhẫn trữ vật. Thân thể Đế giả dù sao cũng là trọng bảo, có tác dụng lớn.

- Sinh Sinh Bất Tức, phong ấn.

Bắc Cung Vô Song nghe vậy gật đầu, thủ ấn đánh xuống. Một phiến lá cây bành trướng, lần nữa bao trùm thân thể Thánh Thủ Linh Tôn, giống như là gói bánh vậy, đem thân thể Thánh Thủ Linh Tôn bao phủ ở bên trong.

Dưới lá cây màu xanh bao phủ, sinh cơ quanh quẩn, chậm rãi rơi vào trong bệ đá trên mật thất.

Phụt.

Bắc Cung Vô Song làm xong chuyện này trong mắt hiện lên sự vui vẻ, miệng lập tức phun ra máu tươi. Sắc mặt tái nhợt hơn không ít.

- Vô Song.

Thân thể Lục Lâm Thiên lóe lên, đi tới bên người Bắc Cung Vô Song, có chút lo lắng hỏi.

- Thiếp không sao, chỉ là tiêu hao quá nhiều mà thôi. Chuyện nhỏ.

Bắc Cung Vô Song nói, đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Thánh Thủ

Linh Tôn đang bị lá cây bao phủ trên bệ đá, nàng nói:

- Thân thể Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối khôi phục rất tốt. Thế nhưng có thể thành công hay không thì phải xem một bước cuối cùng này.

- Ít nhiều cũng đa tạ hai vị, ta thay mặt chủ nhân đa tạ hai vị tương trợ.

Hắc Vũ tiến lên, ánh mắt có chút kích động nhìn Nam thúc và Bắc Cung Vô Song, quỳ xuống đất hành lễ.

- Hắc Vũ, ngươi làm gì vậy.

Một cỗ lực lượng vô hình trong tay Nam thúc tuôn ra, nâng Hắc Vũ dậy.

- Hắc Vũ thúc không cần phải khách khí, Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối là sư phụ của Lâm Thiên, cũng là sư phụ của ta vậy.

Bắc Cung Vô Song nói:

- Hiện tại quan trọng nhất là Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối có thể thành công.

- Nhất định chủ nhân có thể.

- Chủ nhân nhất định có thể thành công.

Hắc Vũ kiên định nói.

- Mọi người lui ra đi, chuyện này sợ rằng cần thời gian không ngắn.

Nam thúc nhìn Thánh Thủ Linh Tôn được lá cây của Thiên Mộc Thần Thụ bao phủ trên bệ đá, trong lòng có chút lo lắng, cho dù thành công hay không thì hiện tại cũng phải chờ đợi.

Trong khoảng thời gian này hắn là Thánh Thủ Linh Tôn đã trở htnafh bằng hữu. Thương thế tẩu hỏa nhập ma của hắn nếu không phải có Thánh Thủ Linh Tôn thì cũng khó có thể khôi phục. Những năm này hai người ở cùng nhau nghiên cứu thảo luận trận pháp, đan dược, khôi lỗi... Tình bằng hữu cực kỳ sâu.

- Hy vọng sư phụ có thể thuận lợi khôi phục.

Lục Lâm Thiên nhìn sư phụ được lá cây của Thiên Mộc Thần Thụ bao phủ trên bệ đá, trong lòng âm thầm cầu nguyện, hiện tại hắn cũng chỉ có thể chờ đợi, khôi phục thân thể và luyện chế Nghịch Mệnh Dung Hồn Đan thuận lợi, chỉ là dung hợp lại là một chuyện khác.

Mọi người rời khỏi mật thất, Nam thúc bố trí một đạo cấm chế lên mật thất, lúc này mọi người mới rời khỏi.

- Bái kiến Nhị thiếu gia, Thiếu phu nhân.

Nam thúc mở ra cấm chế, mọi người đi ra. Cực Lạc Tam Quỷ hành lễ với Lục Lâm Thiên.

- Tam Quỷ, bên ngoài không có chuyện gì chứ?

Lục Lâm Thiên nhẹ giọng hỏi.

- Bẩm nhị thiếu gia, hẳn là không có chuyện gì.

Lệ Quỷ trả lời, ba người hộ pháp ở hậu sơn, nếu như Phi Linh môn có chuyện gì lớn thì cũng khó có thể tránh thoát được tâm thần dò xét của bọn họ.

- Ba người các ngươi từ giờ trở đây ở chỗ này hộ pháp. Trừ ta cùng với nghĩa phụ ra không cho phép kẻ nào đặt chân vào đây nửa bước. Người vi phạm giết không tha, nếu như có người đi vào thì các ngươi xách đầu mình tới gặp ta.

Lục Lâm Thiên nghiêm túc nói với ba người.

- Vâng.

Cực Lạc Tam Quỷ gật đầu đáp, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn của nhị thiếu gia đang ở bên trong khôi phục đương nhiên không thể bị quấy rầy. Cực Lạc Tam Quỷ cũng biết tầm quan trọng của vấn đề này, đương nhiên không dám chủ quan chút nào.

Có Cực Lạc Tam Quỷ ở đây hộ pháp, lại có cấm chế của Nam thúc, Lục Lâm Thiên cũng yên tâm. Huống chi nơi này là ở trong Phi Linh môn, nếu như muốn quấy rầy tới việc khôi phục của sư phụ trừ phi Phi Linh môn không thể chống lại mà thôi. Loại tình huống này trừ phi là Thiên Địa minh xâm phạm, bằng không cũng khó có thể xảy ra.

- Vô Song, nàng đang nhìn gì vậy?

Lục Lâm Thiên nhìn Bắc Cung Vô Song đang nhìn chung quanh, ánh mắt đánh giá bốn phía.

- Lâm Thiên, trong Phi Linh môn có phải có Địa Tâm Linh Ngọc hay không?

Bắc Cung Vô Song hỏi Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn về ngọn núi khổng lồ xa xa. Trên ngọn núi kia có năng lượng lan tràn ra khiến cho năng lượng trong phạm vi Phi Linh môn so với bên ngoài còn nồng đậm hơn nhiều.

- Đúng vậy, nàng hỏi điều này làm gì?

Lục Lâm Thiên nhẹ giọng hỏi, Địa Tâm Linh Ngọc trong Phi Linh môn bị Nam thúc bố trí trận pháp, để khiến cho năng lượng trong Phi Linh môn nồng đậm hơn những nơi khác.

- Chàng xem cái này xem.

Tâm thần Bắc Cung Vô Song khẽ động, trong tay nàng xuất hiện nhánh cây của Thiên Mộc Thần Thụ. Hơn mười phiến lá trên nhánh cây chỉ còn một lá cuối cùng, thế nhưng vẫn tản mát ra sinh cơ bàng bạc, quang mang màu xanh sáng chói.

- Thế là vô dụng rồi sao?

Lục Lâm Thiên nhìn thấy nhánh cây của Thiên Mộc Thần Thụ, lập tức hỏi.

- Thánh Thủ Linh Tôn đã dùng đủ, nhánh cây này giữ lại có thể để cho người khác dùng sau này. Bất quá đối với thiếp mà nói càng có công dụng lớn hơn.

Chương 2770: Thiên địa an bài 1

Trong mắt Bắc Cung Vô Song hiện lên sự vui vẻ, miệng khẽ nói:

- Bất quá thiếp cần nơi năng lượng hội tụ, nơi có Địa Tâm Linh Ngọc là tốt nhất, thế nhưng nơi có Địa Tâm Linh Ngọc không phải nơi nào cũng có. Phi Linh môn của chàng có Địa Tâm Linh Ngọc, miễn cưỡng có thể, chàng có thể dẫn ta đi được không?

- Thứ này còn có công dụng lớn hơn hay sao? Vậy thì theo ta.

Lục Lâm Thiên nói, kéo tay Bắc Cung Vô Song lập tức đi về phía ngọn núi phía trước.

- Chúng ta cũng đi xem.

Lục Tâm Đồng và Dương Quá hiếu kỳ lập tức theo đuôi. Đám người Thiên Địa Nhị lão, Kim Huyền, Hắc Vũ, Nam thúc nhìn nhau, lập tức nhảy lên.

Trên ngọn núi, Lục Lâm Thiên cùng với Bắc Cung Vô Song vừa mới đáp xuống thì đám người Dương Quá và Lục Tâm Đồng cũng đáp xuống ngọn núi này.

Chung quanh ngọn núi khổng lồ này có năng lượng thiên địa hội tụ, cơ hồ tạo thành vòng xoáy quanh quẩn trên ngọn núi này, cho nên ngọn núi này cũng trở thành nơi có năng lượng nồng đậm nhất trong Phi Linh môn.

- Vô Song, đây là nơi Nam thúc bố trí Thập phương Tụ linh trận. Địa Tâm Linh Ngọc ở trên ngọn núi, nàng định làm gì?

Lục Lâm Thiên nhìn Bắc Cung Vô Song rồi hỏi.

- Một lát nữa chàng sẽ biết.

Bắc Cung Vô Song cười cười, tìm kiếm trên ngọn núi một hồi rồi đi tới một chỗ có bùn đất. Thủ ấn được kết, Mộc Hoàng khí trên người đột nhiên phóng ra, bao phủ nhánh cây của Thiên Mộc Thần Thụ trên tay rồi cắm vào trong mặt đất.

Ầm ầm.

Cả ngọn núi không lồ lập tức có một cỗ quang mang màu xanh đậm từ trên đỉnh núi rót xuống, lan tràn trên mặt đất khiến cho mặt đất run run, giống như địa chấn.

- Được rồi.

Thu hồi Mộc Hoàng khí trên người, sắc mặt Bắc Cung Vô Song càng tái nhợt hơn một chút. Nhánh cây của Thiên Mộc Thần Thụ đã cắm vào trong bùn đất trên núi, sinh cơ bàng bạc phóng ra. Năng lượng trong không gian mơ hồ bị một phiến lá cuối cùng hấp thụ.

- Vô Song, ý của nàng là nhánh cây Thiên Mộc Thần Thụ này còn sống?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi.

- Không thể.

Bắc Cung Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Thiên Mộc Thần Thụ chính là thiên tài địa bảo, há có thể sống dễ dàng như vậy. Nếu như dễ dàng thì trong Bắc Cung gia của thiếp toàn bộ đều là Thiên Mộc Thần Thụ rồi.

- Vậy nàng đang làm gì vậy?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, rất là nghi hoặc hỏi.

- Thiếp còn chưa nói xong, bất quá thiếp có thể làm cho nó còn sống.

Bắc Cung Vô Song nháy mắt, cười nói:

- Thiên Mộc Thần Thụ chính là thiên tài địa bảo, sẽ không dễ sống như vậy. Thế nhưng tăng thêm thïếp thì không nhất định. Trên người thïếp có truyền thừa của Bắc Cung lão tổ. Mộc Hoàng khí trên người viễn siêu Thiên cấp, tăng thêm đặc tính của thuộc tính mộc, lại nói ở trong Phi Linh môn của chàng còn nơi tràn ngập năng lượng như vậy, có lẽ có cơ hội còn sống. Thế nhưng cơ hội này cũng chỉ có tám chín thành, thïếp chưa có thử qua cho nên cũng không dám chắc có thể thành công hay không. Thế nhưng hẳn là có thể.

- Quá tốt.

Lục Lâm Thiên vui vẻ, nếu như trong Phi Linh môn có Thiên Mộc Thần Thụ thứ hai trên đại lục này thì nói quả thực đã phát tài.

- Hóa ra Thiên Mộc Thần Thụ vẫn còn có thể sống lại a. Nếu như vậy về sau trong Phi Linh môn Vô Song tỷ cứ trồng thêm cười cây, tám cây.

Lục Tâm Đồng chu miệng nói.

- Khó có thể làm được, cũng không phải dễ dàng như thế.

Bắc Cung Vô Song nói.

- Ca ca, huynh đang suy nghĩ igf thế?

Lục Tâm Đồng liếc nhìn Lục Lâm Thiên, lúc này Lục Lâm Thiên đang suy tư gì đó.

- Không có gì.

Lục Lâm Thiên cười cười, lập tức nhìn về phia Nam thúc và Kim Huyền nói:

- Nghĩa phụ, Kim Huyền thúc, linh chủng của Nghịch Mệnh Hồn Quả có phải cũng ở nơi có năng lượng tràn đầy đúng không?

- Đó là đương nhiên.

Nam thúc gật đầu trả lời.

Kim Huyền nói:

- Đem linh chủ của ngươi đặt ở nơi tràn đầy năng lượng là được rồi, đến lúc đó nó sẽ tự động phát triển.

- Ta hiểu rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tâm thần gọi ra hộp ngọc chứa linh chủng của Nghịch Mệnh Hồn Quả. Linh chủng của Nghịch Mệnh Hồn Quả lập tức rơi vào trong tay hắn.

- Dùng ngươi luyện chế đan dược quả thực bất đắc dĩ, ngươi giúp sư phụ ta khôi phục. Lục Lâm Thiên ta lúc này cam đoan nếu như linh chủng của ngươi khôi phục, chỉ cần Lục Lâm Thiên ta còn tại thế một ngày sẽ không để cho ngươi bị kẻ khác luyện hóa.

Lục Lâm Thiên nói với linh chủng của Nghịch Mệnh Hồn Qủa.

Sưu.

Lục Lâm Thiên dứt lời, chân khí bao phủ lòng bàn tay, lập tức bao trùm linh chủng. Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Lục Lâm Thiên đem Linh chủng đánh vào trong nhánh cây của Thiên Mộc Thần Thụ.

Khi đạo linh chủng này rơi vào trên nhánh cây của Thiên Mộc Thần Thụ lập tức dừng lại, trong lúc mơ hồ còn có thể nhìn thấy một hư ảo cự long quay đầu nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó chui vào trong nhánh cây Thiên Mộc Thần Thụ biến mất không thấy.

Lúc này mọi người không khỏi sững sờ, đem linh chủng của Nghịch Mệnh Hồn Quả đánh vào trong nhánh cây của Thiên Mộc Thần Thụ. Chuyện này sợ rằng chưa từng có ai làm qua. Đừng nói là Thiên Mộc Thần Thụ và Nghịch Mệnh Hồn Quả đều là thiên tài địa bảo. Người có nó, sợ rằng làm như vậy gần như không có người nào. Trừ phi là gặp quỷ.

Thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên làm như vậy, trời mới biết Lục Lâm Thiên có ý định gì. Bản thân hắn chỉ tùy tiện cảm thấy như vậy có thể được mà thôi.

- Nhị đệ, đặt linh chủng trong Thiên Mộc Thần Thụ này có ảnh hưởng gì khoong?

Dương Quá có chút lo lắng hỏi, loại chuyện này dù sao cũng chưa có ai thử qua.

- Chắc có lẽ không a.

Lục Lâm Thiên vuốt mũi nói, Lục Lâm Thiên cho rằng như vậy hẳn không thành vấn đề. Chri là lúc này Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào khẳng định. Cũng bởi vì hành động này của hắn mà vô số năm sau này đã tạo nên một vật kỳ lạ nhất trong thiên địa.

Mà dưới cơ duyên xảo hợp lại bị một tiểu gia hỏa của Lục gia động tới, dựa vào vật thần kỳ này mà tiểu gia hỏa của Lục gia kia quậy cả đại lục tới thiên hôn địa ám. Hết lần này tới lần khác không có ai động được vào tiểu gia hỏa kia, đương nhiên chuyện này cũng là sau này.

- Dù sao linh chủng cũng ném vào trong rồi, hy vọng nó có thể còn sống. Thiên Mộc THần Thụ và Nghịch Mệnh Hồn Quả đều không phải là vật phàm.

Nam thúc cười khổ, hắn không ngờ Lục Lâm Thiên lại làm như vậy.

Một lát sau mọi người rời khỏi ngọn núi, Lục Lâm Thiên để cho Bắc Cung Vô Song điều tức, hắn thì tìm Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hỏi thăm chuyện gần đây của Phi Linh môn cùng với động tĩnh của Thiên Địa minh gần đây.

Nửa tháng này trong Phi Linh môn cũng không có chuyện gì, Thiên Địa minh cũng không có động tĩnh gì.

Trên một ngọn núi liên miên, trong một sơn cốc có một ngọn núi khổng lồ giống như đột ngột từ dưới mặt đất mọc lên. Đỉnh ngọn núi cao tới vạn thước. Từ trên nhìn xuống mây mù lượn lờ, có cảm giác mờ ảo.

Mà bốn phía cũng có không ít mây mù tràn ngập cùng với kiến trúc thưa thớt.

Chương 2771: Thiên địa an bài 2

- Có tin tức gì của Phi Linh môn truyền tới không?

Trong một đình viện, Gia Cát Tây Phong mặc một bộ áo bào tím, tay cầm chiếc quạt ngồi ngay ngắn ở đó. Sắc mặt có chút âm trầm, chuyện xảy ra những năm này khiến cho Gia Cát Tây Phong vẻ ngoài nho nhã đã biến mất, chỉ còn lại âm trầm. So với trước cách biệt một trời một vực. Khí chất nho nhã trên người đã sớm không còn tồn tại.

- Trang chủ, vừa mới nhận được tin tức Phi Linh môn còn chưa có động tĩnh. Thiên Địa minh dùng danh nghĩa Thiên Kiếm môn phát ra ba phong thư, Phi Linh môn mặc kệ, không có bất kỳ động tĩnh gì.

Một lão giả xoay người nói.

- Ta đã sớm biết như vậy rồi.

Gia Cát Tây Phong trầm giọng nói:

- Tiếp tục thám thính tin tức, giám thị Phi Linh môn, đặc biệt là nhất cử nhất động của Lục Lâm Thiên kia.

- Vâng.

Lão giả kia gật đầu, lập tức cung kính lui xuống.

- Lục Lâm Thiên ta cũng không tin vận may đi theo ngươi cả đời. Ta cũng không tin ta không chơi nổi một tiểu tử miệng còn hôi sữa. Thực lực mạnh thì thế nào? Chắc chắn sẽ có một ngày nào đó ta giết chết ngươi.

Gia Cát Tây Phong thu quạt, trong mắt hiện lên hàn ý.

- Tây Phong.

Lúc này có một đạo thân ảnh vô thanh vô tức xuất hiện trong sảnh, đạo thân ảnh này tuổi chừng lục tuần, chính là một lão giả mặc áo xám, búi tóc màu trắng, khuôn mặt già nua. Thế nhưng khí sắc lại cực kỳ hồng nhuận, khí tức trên người thu liễm, trong lúc vô hình khiến cho trong lòng rung động.

- Bái kiến Lan Mộc thái sư thúc.

Nhìn thấy người này Gia Cát Tây Phong lập tức đứng dậy hành lễ.

- Đứng lên đi.

Lão giả này vung tay lên, thân thể sau đó lập tức ngồi ở vị trí Gia Cát Tây Phong vừa ngồi, Gia Cát Tây Phong thì cung kính đứng trước mặt hắn.

- Lan Mộc thái sư thúc, kết quả chuyến đi lần này của người thế nào?

Gia Cát Tây Phong khẽ ngẩng đầu, nhẹ giọng hỏi lão giả này.

- Lúc này mấy lão gia hỏa trong các sơn môn lướn chúng ta bí mật tụ họp, đã nhất trí có một quyết định.

Trong mắt lão giả này hiện lên hàn ý, vẻ mặt âm trầm nói:

- Cứ dựa theo đề nghị lần trước của ngươi, đến lúc đó tất cả các sơn môn lớn bất kể như thế nào phải toàn lực giết chết Lục Lâm Thiên kia.

- Thật sao?

Sắc mặt Gia Cát Tây Phong vui vẻ, lập tức có chút lo lắng nói:

- Thái sư thúc, hiện tại Lục Lâm Thiên kia vô cùng khó đối phó,s thực lực quá mức cường hãn, thủ đoạn quỷ dị không ít. Cường giả bên người cũng rất nhiều. Ta lại lo lắng đến lúc đó các sơn môn lớn lại bị chia rẽ không thể liên thủ cùng một chỗ. Bất luận là sơn môn nào muốn một mình đối phó với Lục Lâm Thiên này đều không làm được một cái dễ dàng.

- Điểm này ngươi không cần lo lắng.

Lão giả này lạnh nhạt nói:

- Tất cả các sơn môn lớn cho tới bây giờ đểu tổn thất thảm trọng trong tay Lục Lâm Thiên kia. Ngươi nói cũng đúng, muốn đánh tan Đế Đạo minh thì phải chặn giết Lục Lâm Thiên kia. Lần này lớp tiền bối các sơn môn trong minh chúng ta đã lập trọng thệ, nhất định không từ giá nào, toàn lực đánh chết Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên kia lần này chết chắc rồi.

Ánh mắt Gia Cát Tây Phong âm trầm, tất cả các sơn môn lớn rốt cuộc cũng không nhịn được, không để ý tới giá nào, Lục Lâm Thiên có chắp cánh cũng khó mà thoát chết.

- Lan Mộc Thái sư thúc, Lan Linh Thái sư thúc thế nào rồi?

Sát ý trong mắt Gia Cát Tây Phong thu liễm, hỏi lão giả này.

- Đã đoạt xá thành công, đang khôi phục. Chỉ là hao phí vô số tài nguyên. Thực lực của Lan Linh Thái sư thúc ngươi cũng chỉ giữa được thực lực một chân bước là Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong mà thôi. So với cấp bậc Chuẩn Đế khi trước còn kém quá xa, về sau cũng không có cách nào tiến thêm.

Lão giả nói xong, trong mắt bắn ra sát ý, bàn tay vỗ vào ghế, đánh nát tay vịn, thân thể đứng lên, cả giận nói:

- Lục Lâm Thiên này nhất định phải chết, ta muốn băm vằm hắn thành vạn đoạn.

Dứt lời, thân ảnh lão giả lóe lên, biến mất trong sảnh, chỉ để lại một đạo âm thanh quanh quẩn:

- Tây Phong, nhanh đi sắp xếp, lần này nhất định phải khiến cho Lục Lâm Thiên rời khỏi Phi Linh môn. Tất cả các sơn môn càn quét Đế Đạo minh. Việc này càng ít người biết càng tốt. Nhất định không thể để lộ ra một chút tiếng gió nào.

- Vâng.

Gia Cát Tây Phong đáp, mắt nhìn bên ngoài đình viện, cười lạnh không thôi, thì thào nói:

- Lục Lâm Thiên, lần này ngươi chết chắc rồi. Nếu như lần này ngươi có thể chạy thoát, trừ phi thành Đế mới làm được, bằng không chỉ cần ngươi dám tới nhất định sẽ chết.

Trong Đông hải mênh mông, trên một hải đảo liên miên xanh ngắt một màu này có không ít kiến trúc liên miên.

Bên ngoài một sơn động, một đạo thân ảnh cung kính đứng đó, trong sơn động vang lên một âm thanh lạnh lẽo:

- Nhanh đi chuẩn bị, lần này toàn lực đánh chết Lục Lâm Thiên, không để ý bất kỳ giá nào, Lục Lâm Thiên nhất định phải chết.

- Vâng.

Thân ảnh kia cung kính đáp, lập tức biến mất trước động.

Trong một sơn mạch bao la, tuy rằng lúc này đã vào giữa hè thế nhưng trong sơn mạch này vẫn một mảnh xanh ngắt, vô số kiến trúc liên miên ở bên trong.

- Chuẩn bị, bất kể giá nào cũng phải đánh chết ltld.

- Toàn lực đánh chết Lục Lâm Thiên.

Từng đạo mệnh lệnh từ khắp nơi trong thiên địa vang vọng.

...

Trong Phi Linh môn, lúc rảnh rỗi Lục Lâm Thiên cũng không vùi đầu vào tu luyện mà lại thư giãn một chút.

Cho nên thời gian kế tiếp ngoại trừ lúc lo lắng sư phụ đang khôi phục ra, Lục Lâm Thiên cũng vô cùng thanh nhàn. Ban ngày ở cùng mẫu thân và người nhà, còn có chỉ đạo tiểu tử Lục Kinh Vân tu luyện.

Tiểu tử Lục Kinh Vân này tuy rằng còn nhỏ, thế nhưng trên phương diện tu luyện chỉ cần nói một chút là hiểu. Thường thường khiến cho Lục Lâm Thiên trợn mắt há hốc mồm. Tiểu tử này hoàn toàn giống như là vì tu luyện mà sinh ra vậy.

Thừa dịp lúc nhàn rỗi, Lục Lâm Thiên cũng muốn nghỉ ngơi trong khoảng thời gian ngắn, đem đám người Niếp Phong, Đoan Mộc Hồng Chí, Hoàng Tĩnh Ngọc, Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hạo gọi vào quảng trường. Năm người này hiện tại chính là tồn tại mạnh nhất trong đám người trẻ tuổi của Phi Linh môn. Lục Lâm Thiên cũng muốn thử xem thực lực cụ thể của năm người này.

Trên quảng trường, chúng cường giả hội tụ, không ít cường giả Phi Linh môn nghe nói chưởng môn muốn thử thực lực đám người Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong lập tức có chút hứng thú. Đối với đệ tử bình thường mà nói, lúc này đã sớm vây quanh quảng trường. Giống như là việc trọng đại trong Phi Linh môn vậy.

Khi Lục Lâm Thiên tới quảng trường cũng không ngờ lại có nhiều người như vậy, Lục Lâm Thiên cũng lập tức cao hứng. Hắn vốn chỉ muốn xem thực lực của năm người này mà thôi, thế nhưng không ngờ lại có nhiều như vậy. Chỉ là cũng không có vấn đề quá lớn, để cho đệ tử khác đứng xem một chút cũng tốt.

Ngược lại đối với không ít đệ tử trẻ tuổi thì đây là lần đầu tiên nhìn thấy chưởng môn. Đệ tử cũ khó mà nhìn thấy chưởng môn một lần. Thế nhưng tên tuổi của chưởng môn trên đại lục thì bọn họ lại thuộc như lòng bàn tay, nhìn thấy chưởng môn cả đám lập tức kích động không thôi.

Chương 2772: Iểm nghiệm thực lực

Trên quảng trường có năm người đứng đó, chính là đám người Niếp Phong, Đoan Mộc Hồng Chí, Hoàng Tĩnh Ngọc, Dương Linh Hạo, Trịnh Thánh Kiệt.

Năm người cũng hấp dẫn vô số ánh mắt của các đệ tử trẻ tuổi. Đây chính là năm vị sư huynh sư tỷ có thực lực cường hãn nhất trong đám người trẻ tuổi của Phi Linh mon. Cũng là top năm đệ tử hiện tại. Mười đại đệ tử trong Phi Linh môn đều có địa vị cao siêu, cơ hồ bằng với hộ pháp bình thường. Hộ pháp bình thường cũng phải cho bọn họ vài phần mặt mũi.

Năm người Niếp Phong đứng trên quảng trường. Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chí thì còn tốt, không quá bất an. Ngược lại ba người Hoàng Tĩnh Ngọc, Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hạo thì cực kỳ khẩn trương. Hôm nay chưởng môn đích thân kiểm nghiệm thực lực của bọn họ, mà bọn họ cũng không có nắm chắc, chỉ là trong mắt lại xuất hiện chiến ý mười phần. Có thể chiến cùng chưởng môn một trận, nói ra cũng đủ để tự hào.

Mọi người có hứng thú nhìn xuống bên dưới, Lục Lâm Thiên lách mình đi tới quảng trường. Ánh mắt nhìn vào năm người có chú vui vẻ. Năm người này đều có khí độ bất phàm. Đoan Mộc Hồng chí còn nhỏ tuổi mà đã có phong độ, hai người Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hạo cũng không kém.

Mắt nhìn Hoàng Tĩnh Ngọc, Lục Lâm Thiên lập tức nghĩ tới nhị nữ Hoàng Đan và Hoàng Hân. Hoàng Tĩnh Ngọc này cơ hồ hội tụ ưu thế của hai vị cô cô. Hoàng Đan vũ mị, Hoàng Hân thanh nhã cho nên cũng đủ để liệt vào hàng mỹ nữ nhất đẳng.

Ngược lại Niếp Phong mấy năm qua cao hơn không ít, không có phong độ như Đoan Mộc Hồng Chí, thế nhưng cũng có sự trầm ổn.

Mà tu vi của năm người trong đám người trẻ tuổi hiện tại xem như không thấp. Đoan Mộc Hồng Chí chính là Vũ Suất tứ trọng. Niếp

Phong là Vũ Suất tam trọng. Hoàng Tĩnh Ngọc cũng là Vũ Suất tam trọng. Trịnh Thánh Kiệt là Vũ Suất nhất trọng. Còn Dương Linh Hạo là Linh Suất nhất trọng.

Trong sự dò xét của Lục Lâm Thiên, toàn thân năm người run lên, giống như bị chưởng môn nhin thấu, linh hồn run rẩy.

- Năm người các ngươi động thủ đi, nhớ kỹ xuất toàn lực, không cần lưu thủ.

Lục Lâm Thiên nói với năm người. Phi Linh môn có năm đệ tử trẻ tuổi như vậy quả thực không tệ. Vẫn có thể áp chế được đệ tử trẻ tuổi của các sơn môn khác trong Đế Đạo minh.

Nghe vậy ba người Hoàng Tĩnh Ngọc, Dương Linh Hạo, Trịnh Thánh Kiệt nhìn nhau, tuy rằng chiến ý mười phần thế nhưng cũng không dám ra tay.

- Sư phụ, đệ tử không khách khí, mong sư phụ chỉ điểm.

- Chưởng môn, ta cũng không khách khí.

Hai người Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chí sau khi hành lễ lập tức đạp mạnh mặt đất, mặt đất quảng trường lập tức run lên. Hai người một thuộc tính thổ, một thuộc tính hỏa. Chân khí tuôn ra. Hia người dường như đã tôi luyện ra sự ăn ý với nhau, một trái một phải vây công Lục Lâm Thiên. Công kích sắc bén, tuyệt đối không dây dưa, trong lúc mơ hồ còn xen lân một tia năng lượng thuộc tính.

Sưu.

Chỉ là ngay khi hai người công kích, Lục Lâm Thiên trước mặt bọn họ đã biến mất không thấy gì nữa. Khi thân ảnh lần nữa xuất hiện lập tức xuất hiện phía sau hai người.

- Chưởng môn, Tĩnh Ngọc làm càn, mong chưởng môn chỉ điểm.

Bộ váy dài trên người Hoàng Tĩnh Ngọc tung bay, mũi chân điểm nhẹ mặt đất. Thân ảnh xinh đẹp nhảy lên, một thanh trường kiếm xuất hiện trong tay. Vừa ra tay đã đánh ra kiếm quang như thực chất, thanh thế này cũng coi như không tồi.

- Chúng ta làm càn, mong chưởng môn thứ tội.

Trịnh Thánh Kiệt và Dương Linh Hạo cũng không chậm trễ, đánh về phía trước.

Đoan Mộc Hồng Chí và Niếp Phong thất bại, ánh mắt kinh ngạc, nhanh chóng xoay người lại, công kích lần nữa ngưng tụ.

Năm người đều là Suất cấp, lúc nay toàn lực ra tay khiến cho cả quảng trường vang lên âm thanh bạo liệt không ngớt.

- Hoàng Đan trưởng lão, thực lực của Tĩnh Ngọc cũng không yếu a.

Thanh Hỏa lão quỷ nói với Hoàng Đan.

- Đương nhiên, so với ngươi năm đó còn mạnh hơn.

Thiên Thủ Quỷ Tôn trừng mắt nhìn Thanh Hỏa lão quỷ, đối với thực lực của ái đồ hắn cực kỳ thỏa mãn.

Bị Thiên Thủ Quỷ Tôn trừng mắt, Thanh Hỏa lão quỷ cũng đành chịu đây chính là sư phụ hắn. Vốn vị sư muội này là đệ tử của hắn, ai ngờ lại thành sư muội.

- Thanh Hỏa cung phụng, tu vi của Tĩnh Ngọc mạnh là do Thiên Thủ Quỷ Tôn dạy bảo có phương pháp, cũng là do sư huynh như cung phụng chỉ giáo tốt. Bằng không TĨnh Ngọc cũng không có tu vi như ngày hôm nay.

Hoàng Đan vũ mị cười.

Nghe Hoàng Đan nói, hai người Thiên Thủ Quỷ Tôn và Thanh Hỏa lão quỷ đều vui vẻ. Đối với những lời này cực kỳ hưởng thụ.

- Thiên Thủ, ngươi cũng không cần phải cao hứng. Ngươi nhìn xem hai người Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chí đi. Thực lực so với Tĩnh Ngọc còn mạnh hơn.

Song Tuyệt Tôn giả thấy Thiên Thủ Quỷ Tôn đắc ý tứ thì dội một gáo nước lạnh.

Thiên Thủ Quỷ Tôn bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Song Tuyệt Tôn giả nói:

- Lão già nhà ngươi không phục thì mang đệ tử tới đây. Đoan Mộc Hồng Chí chính là hậu nhân của Thánh Thủ Linh Tôn không phải nói nhiều. Niếp Phong lại chính là đệ tử chưởng môn. Cũng không biết chưởng môn nhìn thấy tiểu tử này ở đâu. Một khi lên đài giao thủ lập tức biến thàn người khác. Công kích trầm ổn mà có lực, có thể thấy rõ tiên cơ. Sớm biết như vậy trước đây ta đã nhận tiểu tử này làm đệ tử.

- Cũng được sao? Niếp Phong nếu như rơi vào trong tay ngươi không bị hủy mới lạ.

Hỏa Sí Tôn giả trêu Thiên Thủ Quỷ Tôn.

- Hỏa Sí, ngươi cũng quá xem thường ta.

Thiên Thủ Quỷ Tôn trừng mắt nhìn Hỏa Sí Tôn giả, lập tức nói:

- So với chưởng môn đương nhiên ta phải kém hơn.

- Ha Ha.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cười nói:

- Năm người này trong đám người trẻ tuổi đều rất mạnh. Chỉ là hai người Đoan Mộc Hồng Chí và Niếp Phong còn mạnh hơn một chút. Niếp Phong trầm ổn mà có lực, Đoan Mộc Hồng Chí nhanh nhẹn sắc bén. Sợ rằng không bao lâu nữa hai người này sẽ trở thành kẻ đứng đầu trong đám người trẻ tuổi của toàn bộ đại lục.

- Những lời này cũng đúng, năm người đều rất mạnh. Phi Linh môn ta có đệ tử trẻ tuổi như vậy lo gì Phi Linh môn ta không hưng thịnh.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh nói, tinh quang trong mắt lập lòe. Nhớ ngày đó hắn và Lục Lâm Thiên tới Phi Linh môn, ngay cả thế lực tam lưu Phi Linh môn cũng không được tính vào. Cũng bởi vì hứa hẹn mười năm của Lục Lâm Thiên cho nên tới bây giờ Phi Linh môn đã tiến vào hàng ngũ siêu cấp thế lực nhất lưu. Đây là chuyện mà năm đó hắn cũng chưa dám nghĩ qua.

- Vẫn là sư phụ lợi hại. Về sau nhất định ta phải trở thành cường giả như sư phụ.

Lục Kinh Vân nhìn xuống bên dưới, bàn tay nhỏ nắm chặt. Trong mắt chờ mong không thôi, nó rất muốn đi xuống chiến một trận, thế nhưng lại không có tư cách.

- Lục Kinh Vân, ngay cả Phong ca của ta ngươi cũng không phải là đối thủ. Ngươi còn muốn trở thành cường giả giống như sư phụ ngươi sao? Tiểu bất điểm như ngươi còn kém quá xa.

Bảo Nhị đáp xuống vai trái Lục Kinh Vân, lườm Lục Kinh Vân rồi nói.

- Hừ đợi thực lực của ta mạnh, người thứ nhất ta sẽ giáo huấn chính là ngươi.

Chương 2773: Hoàng Tộc che giấu 1

Lục Kinh Vân hung hăng nhìn Bảo Nhi. Trong Phi Linh môn này nếu nói người nó sợ nhất chính là Nam thúc và sư phụ, thế nhưng đối tượng mà nó nằm mơ cũng muốn báo thù chính là Bảo nhi. Bảo nhi gần đây không để ý tới nó, hết lần này tới lần khác đánh nó. Mà ngay cả Bối nhi cũng không giúp được. Cho nên mỗi lần trước mặt Bảo nhi nó đều nghiến răng nghiến lợi.

- Kinh Vân, sư phụ của ngươi quá lợi hại, ngay cả phụ mẫu của ta cũng không phải là đối thủ. Ngươi trước tiên nên cố gắng cho tốt, đừng mơ mộng quá.

Bối nhi uyển chuyển nói với Lục Kinh Vân.

- Ngay cả ngươi cũng đả kích ta.

Lục Kinh Vân nhìn Bối nhi, vẻ mặt bất đắc dĩ.

- Kinh Vân, con nên cố gắng cho tốt. Một ngày nào đó cũng sẽ trở thành cường giả giống như sư phụ của con.

Bắc Cung Vô Song ngồi bên cạnh Lục Kinh Vân, dịu dàng cười nói. Chúng cường giả, hộ pháp Bắc Cung gia tộc đứng sau lưng có chút hứng thù nhìn năm người trẻ tuổi trên quảng trường. Trong đó có ba người so với đệ tử trẻ tuổi đồng lứa trong Bắc Cung gia cũng tuyệt không kém.

- Vẫn là sư mẫu nói đúng.

Lục KInh Vân cao hứng nói, đối với vị sư mẫu này nó cực kỳ yêu thích, bởi vì nó thu được không ít chỗ tốt. Thậm chí trên người mười mấy người bên cạnh sư mẫu cũng mạnh mẽ thu hoạch không ít.

Phanh Phanh.

Trong quảng trường vang lên âm thanh trầm thấp. Năm người

Niếp Phong, Đoan Mộc Hồng Chí, Hoàng Tĩnh Ngọc công kích, thế nhưng ngay cả chéo áo của Lục Lâm Thiên cũng không thể đụ.ng vào được.

- Vũ giả thuộc tính thổ dùng sự trầm ổn, công kích nặng nề, hùng hậu. Thuộc tính phong nhanh chóng biến ảo, thuộc tính mộc xảo trá quỷ dị. Thuộc tính thủy biến hóa kéo dài hóa thành băng lạnh lẽo. Thuộc tính hỏa nóng bỏng mà cuồng bạo. Mỗi một thuộc tính đều có sở trường riêng, nên lĩnh ngộ cho tốt.

Lục Lâm Thiên nói xong đột nhiên chân khí quanh thân tuôn ra. Không gian thuộc tính thổ lan tràn. Năm người Đoan Mộc Hồng CHí lập tức mất trọng lượng. Ở trong không gian thuộc tính thổ căn bản không có cách nào nhúc nhích. Trong lúc vô hình bị áp chế, mặc kệ năm người giãy dụa như thế nào cũng không thể thoát khỏi lựa lượng trói buộc vô hình quanh thân.

- Các ngươi nhìn kỹ.

Ở trong không gian thuộc tính thổ, Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, trong nháy mắt có một cỗ năng lượng thuộc tính thổ hội tụ. Trong nháy mắt lại hóa thành thuộc tính hỏa, thuộc tính thủy, thuộc tính mộc, thuộc tính phông. Trước mặt năm người diễn giải năm loại thuộc tính. Năm người này vừa mới đặt chân vào Suất cấp, cũng chỉ vừa mới tiếp xúc với lực lượng thuộc tính. Trên phương diện thuộc tính thì lĩnh ngộ cực kỳ quan trọng cho nên Lục Lâm Thiên mới muốn chỉ điểm năm người tu luyện trên phương diện lĩnh ngộ thuộc itnhs.

Năm người cẩn thận nhìn qua Lục Lâm Thiên diễn giải năng lượng thuộc tính, dường như có chút hiểu ra. Cuối cùng Lục Lâm Thiên đi tới trước mặt Dương Linh Hạo, một cỗ khí tức vô hình lan tràn. Dưới cỗ khí tức này toàn thân Dương Linh Hạo run rẩy.

Lục Lâm Thiên nói.

- Thân là Linh giả, linh hồn lực và tâm cảnh cực kỳ quan trọng.

Sưu.

Lục Lâm Thiên nói xong, khí tức trên người lập tức biến mất, nhìn năm người, nói:

- Xuống dưới lĩnh ngộ cho tốt. Sáng sớm ngày mai đi tới mật thất phía sau núi, theo ta bế quan một đoạn thời gian ngắn.

- Đa tạ sư phụ.

- Đa tạ chưởng môn.

Năm người nghe vậy cao hứng không thôi. có thể bế quan cùng với chưởng môn, chỗ tốt kia không cần phải nói.

Chúng đệ tử trên quảng trường thấy năm vị sư huynh sư tỷ được bế quan cùng chưởng môn cũng chỉ có thể hâm mộ, ghen ghét.

Hoàng hôn, sơn cốc trong Phi Linh sơn mạch đã đen kịt một mảnh, ở phía chân trời còn sót lại chút ánh sáng. Đồng thời trên phía chân trời bắt đầu xuất hiện những vì sao mờ mịt.

- Nghĩa phụ, tỷ lệ sư phụ khôi phục lớn hay không?

Tại một chỗ trên núi, Lục Lâm Thiên hỏi Nam thúc.

- Có Mộc Hoàng khí của Thiên Mộc Thần Thụ, Thiên Mộc Thần Thụ còn độtp há Đế cấp, tăng thêm Nghịch Mệnh Hồn Quả. Cơ hội khôi phục không nhỏ. Chỉ là tất cả cũng phải chờ đợi kết quả.

Nam thúc nhìn về phía bản thân bố trí cấm chế xa xa.

- Vậy thì cần bao lâu?

Lục Lâm Thiên cảm giác được sợ rằng trên đại lục này sẽ có biến hóa. Sư phụ khôi phục hắn cũng có thể thở dài một hơi.

- Cái này cũng không thể nói chuẩn xác được. Ít thì một năm nửa năm, nhiều thì dài hơn. Cứ chậm rãi đợi đi.

Nam thúc quay đầu, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Tu vi vũ giả của ngươi đã đạt tới Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong. HIện tại có lẽ nên tu luyện phương diện Linh giả nhiều hơn. Tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết phải đồng thời đột phá linh vũ.

- Đệ tử đã biết.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, chỉ là nếu như tu luyện bình thường còn không biết tới năm tháng nào. Muốn tìm mấy Linh Tôn cao trọng thôn phệ cũng không phải là chuyện dễ.

- Đợi khi ngươi đạt tới Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong có lẽ sẽ thành Đế.

Nam thúc nói.

- Muốn một lần đột phá thành Đế có lẽ rất khó.

Muốn một lần đột phá thành Đế, bốn chữ này khiến cho Lục Lâm Thiên run lên. Chỉ là trước Đế giả này có bao nhiêu nhân vật phong hoa tuyệt đại trên đại lục cũng phải dừng bước ở bước này. Hắn có thể một lần đột phá đặt chân lên cấp độ kia sao?

- Người khác khó không có nghĩa là ngươi khó khăn. Ngươi đã sớm có tâm cảnh Đế giả, tăng thêm trên phương diện lĩnh ngộ cực cao. Lại có Đế giả chi nguyên... Muốn một lần đột phá thành Đế tuyệt đối không khó.

Nam thúc nói xong, ngừng một lát lại nói:

- Đúng rồi, gần đây ngươi chú ý Thiên Địa minh một chút. Thiên Địa Minh ở trong Tử Vong thâm uyên chịu thiệt thòi lớn như vậy nhất định sẽ có động tác. Hiện tại lại chậm chạp không có động tĩnh gì, trong lúc mơ hồ ta cảm thấy có chút bất an.

- Con đã phân phó Ám đường chú ý nhiều hơn một chút. Một khi có bất kỳ tin tức gì sẽ lập tức truyền tới.

Lục Lâm Thiên gật đầu, Thiên Địa minh không có hành động quả thực cũng có chút không bình thường.

- Chính bản thân ngươi cũng nên cẩn thận. Ta đoán nếu như Thiên Địa minh muốn đối phó với người khác thì người đầu tiên chính là ngươi.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên, khóe miệng nở nụ cười khổ nói:

- Cả Thiên Địa minh ở trong tay ngươi đều chịu thiệt, sợ rằng đã khiến cho bọn chúng liên kết, cùng chung một kẻ thù.

- Con không sợ, đến một con sẽ giết một.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sát ý, hắn không còn là Lục Lâm Thiên ngày trước. Dùng tu vi thực lực hiện tại nhất định sẽ khiến cho Thiên Địa minh trả giá.

- Dùng tu vi cùng thực lực của ngươi hiện tại người muốn đối phó với ngươi cũng không phải là chuyện dễ. Trong tất cả các sơn môn lớn cũng nhận được một ít lệnh cấm, đối với ngươi cũng có ít tác dụng. Chờ sau khi ngươi một lần đột phá thành Đế, khi đó chính thức không cần lo lắng tới chuyện ai đó tùy tiện đối phó với ngươi.

- Nghĩa phụ, cái lệnh cấm kia là gì vậy?

Lục Lâm Thiên hỏi, từ trong miệng của Cực Lạc Tam Quỷ hắn cũng đã biết rõ việc này một ít.

- Việc này cũng có thể nói cho ngươi một chút.

Chương 2774: Hoàng Tộc che giấu 2

Nam thúc trầm tư, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Bây giờ ngươi có biết có bao nhiêu Đế giả ra hay không?

- Trừ sư bá Thánh Linh lão tổ ra, dường như không còn Đế giả khác.

Lục Lâm Thiên nói, người mà hắn gặp bên ngoài, còn sống trên đời cũng chỉ có sư bá Thánh Linh lão tổ là Đế giả. Nghĩa phụ tuyên bố với bên ngoài là Đế giả, thế nhưng trên thực tế chỉ là Chuẩn Đế mà thôi. Mặt khác sư phụ Chí Thánh Đại Đế của hắn cũng không còn sống trên đời.

- Đại lục đồn rằng đã trên vạn năm khong có Đế giả xuất hiện.

Nam thúc nói.

- Nghĩa phụ, chuyện này có lẽ không đúng. Sư bá Thánh Linh Lão tổ thành Đế có lẽ cũng là chuyện trong vạn năm trở lại đây.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ nói. Sư bá cùng sư phụ hẳn là người không kém nhau bao nhiêu tuổi. Cho nên sư bá thành Đế tuyệt đối không có thời gian quá dài. Đồn rằng trên đại lục đã có hơn vạn năm không có Đế giả xuất hiện có thể không đúng. Bất quá khi trước quả thực hắn đã nghe nói người khác nói như vậy.

- Chuyện đó cũng không tính là giả.

Nam thúc mỉm cười, nói:

- Nói lời này cũng chỉ nói với người bình thường mà thôi. Người bình thường thì có thể biết rõ được bao nhiêu chuyện cơ chứ. Huống chi trên vạn năm nay quả thực không có Đế giả xuất hiện.

- Nghĩa phụ nói như vậy trên đại lục này cũng không thiếu Đế giả sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, trong mắt có chút ngưng trọng.

- Đế giả trên đại lục tuyệt đối có, thế nhưng cụ thể có bao nhiêu thì ta cũng không biết.

Nam thúc nói:

- Bất quá ta thu được một tin tức, Đế giả trên đại lục này đều nhận được một lệnh cấm.

- Lệnh cấm?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi:

- Không phải Đế giả đều là tồn tại mạnh nhất trên đại lục sao? Chẳng lẽ còn có lệnh cấm nào có tác dụng với bọn họ sao?

- Điểm này ta cũng không biết được. Thế nhưng dưới lệnh cấm này cơ hồ tất cả Đế giả không dám không theo. Ở trong Độc Cô gia ta cũng nhận được tin tức nhiều hơn ngươi một chút. Biết một ít chuyện che giấu cũng nhiều hơn. Thực lực của ngươi hiện tại không kém, cũng là lúc nên nói cho ngươi biết một ít chuyện.

Nam thúc nghiêm túc nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Vâng.

Lục Lâm Thiên gật đầu, dựng thẳng tai cung kính nghe.

- Ngươi cho rằng Đế giả chính là người mạnh nhất trên đại lục, thế nhưng trên thực tế lại không phải là như vậy. Đồn rằng từ xưa tới nay trên đại lục này đã bị một người thần bí khong chế. Mà ngay cả Đế giả cũng phải nghe lệnh cấm của hắn.

Nam thúc nói:

- Ngươi có biết tại sao Lục đại Nhân Hoàng tộc và Tứ đại Thú Hoàng tộc sao phải lánh đời hay không?

Lục Lâm Thiên lắc đầu, Lục đại Nhân Hoàng tộc và Tứ đại Thú Hoàng tộc tại sao lại lánh đời quả thực Lục Lâm Thiên không biết. Lục đại Nhân Hoàng tộc và Tứ đại Thú Hoàng tộc đều có thực lực cường hãn vậy thì tại sao phải lánh đời a.

Nam thúc nheo mắt nói:

- Lục đại Nhân Hoàng tộc, Tứ đại Thú Hoàng tộc lánh đời không được nhúng tay vào bất kỳ một chuyện gì trên đại lục. Thậm chí trừ hư không mật cảnh ra thì bất luận một mật cảnh nào trên đại lục cũng không thể tiến vào. Đây là tổ huấn của lão tổ Tứ đại Thú Hoàng tộc và Lục đại Nhân Hoàng tộc lưu lại. thế nhưng đồn rằng chuyện này có liên quan tới người thần bí tồn tại trên đại lục chúng ta.

Nam thúc nói.

- Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên được giải đáp không ít nghi hoặc, từ trước cho tới nay không ít mật địa trên đại lục này đều không có thân ảnh của Lục đại Nhân Hoàng tộc và Tứ đại Thú Hoàng tộc. Lúc trước ở dưới Thiên đảo có người của Độc Cô gia tộc xuất hiện, thế nhưng đây chỉ là phủ đệ của sư phụ Chí Thánh Đại Đế lưu lại mà thôi, cũng không phải là mật cảnh thiên địa gì.

- Có một ít chuyện ta cũng không biết nhiều. Lục đại Nhân Hoàng tộc, Tứ đại Thú Hoàng tộc, thậm chí là tất cả các sơn môn lớn đều đang tìm kiếm đáp áp, muốn đánh vỡ sự khống chế trong lúc vô hình này.

Nam thúc than nhẹ một tiếng, nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta nhận được tin tức là thật, tất cả các Đế giả trên đại lục đều nhận được lệnh cấm. Cho nên Đế giả không được ra tay với người có tu vi đồng cấp, người vi phạm giết không tha.

- Không nghĩ tới trên đại lục lại còn che giấu chuyện như vậy.

Lục Lâm Thiên rung động, chuyện che giấu bực này quả thực đây là lần đầu tiên hắn nghe nói.

- Những chuyện này tạm thời không có bao nhiêu quan hệ với ngươi. Ngược lại lệnh cấm kia đối với ngươi hiện tại có lợi. Dùng thực lực của ngươi hiện tại có lẽ đυ.ng phải Chuẩn Đế cũng có thể chạy thoát được. Mà Đế giả lại không ra tay với ngươi cho nên người có thể đối phó với ngươi không nhiều lắm.

- Coi như là Chuẩn Đế tới có thể làm cho con trốn hay không cũng không nhất định.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý. Dùng tu vi của hắn hiện tại, cấp độ Chuẩn Đế tuyệt đối không thể khiến cho hắn vừa nhìn thấy đã trốn. Tất cả phải đợi sau khi động thủ mới biết được.

- Thực lực của ngươi hẳn có thể chống lại chuẩn Đế.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên, than thở nói:

- Nếu như ngươi có thể đột phá Đế cấp, đến lúc đó người có thể đối phó với ngươi càng thêm ít. Chỉ tiếc ta lại không hy vọng ngươi đột phá Đế cấp quá sớm.

- Nghĩa phụ, sao lại vậy?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

- Không có gì, tất cả thuận theo tự nhiên đi. Có một ít chuyện đến lúc đó tự nhiên ngươi sẽ biết rõ. Cho nên tất cả thuận theo tự nhiên, không cần chú ý quá nhiều. Thế nhưng Thiên Địa minh ngươi nhất định phải đề phòng. Tất cả cẩn thận thì hơn.

Nam thúc ngưng trọng nói. Hiện tại đại sự đã sắp tới, vì cơ nghiệp vạn năm của mình tất cả các sơn môn lớn đang sắp xếp đường lùi. Lục Lâm Thiên xuất hiện đã tạo cho bọn họ uy hïếp cực lớn. Cho nên Thiên Địa minh tuyệt đối không cho phép. Mà đổi lại, chuyện lớn kia có lẽ cũng sắp tới. Nếu như Lục Lâm Thiên đột phá quá sớm tất sẽ bị cuốn vào bên trong. Đến lúc đó chạy trời không khỏi nắng.

Lục Lâm Thiên đầu, tuy rằng có chút nghi hoặc, thế nhưng cũng không hỏi nhiều. Sau khi trò chuyện cùng Nam thúc một lát rồi hắn mới rời khỏi ngọn núi.

- Tất cả thuận theo tự nhiên đi.

Nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên, Nam thúc thì thào nói. Vào đêm, màn đêm bao phủ mặt đất, trên trời cao, từng vì sao le lói ở phía chân trời. Vầng trăng chậm rãi đi lên, ánh trăng sáng rõ.

Trong phòng Lục Lâm Thiên đang hôn đôi môi đỏ mọng của Bắc Cung Vô Song, mây mưa lại sắp tới.

Một lát sau, một thân thể hoàn mỹ xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên đem thân thể động lòng người này ôm vào lòng. vật cứng rắn dưới bụng tiến vào nơi ướt át, dùng sức đâm vào.

- Ưm...

Bắc Cung Vô Song ưm một tiếng, thân thể như có dòng điện chạy qua, hai chân cuốn chặt lấy lưng Lục Lâm Thiên. Cặp mông trắng bóc uốn éo, phối hợp với Lục Lâm Thiên.

Trong phòng, hai người hòa thành một thể, xuân sắc khôn cùng. Không biết bao lâu mới lặng lẽ hành quân. Một đêm chậm rãi trôi qua, vầng trăng sáng gần biến mất. Ở trong Phi Linh môn, mặt trời chậm rãi đi lên, ánh sáng bao phủ mặt đất.

Chương 2775: Khôi lỗi Đế giả

Trong mật thấy phía sau núi, khi đám người Đoan Mộc Hồng Chí, Hoàng Tĩnh Ngọc, Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hạo mang theo sự kinh ngạc theo Lục Lâm Thiên tiến vào Thiên Trụ giới. Khi nhìn thấy Thiên Trụ giới bốn người đều rung động thật sâu.

Niếp Phong nắm tay tiểu sư đệ Lục Kinh Vân, còn có Bối nhi, Bảo nhi, cũng không quá kinh ngạc. Niếp Phong và Bảo nhi, Bối nhi đã sớm đi vào trong Thiên Trụ giới từ lâu.

Lục Lâm Thiên để cho mọi người tu luyện tại tầng thứ nhất của Thiên Trụ giới, bế quan một thời gian ngắn, cũng giao cho năm người một ít đan dược phù hợp.

Mà lần này Lục Kinh Vân cũng bị Lục Lâm Thiên mang vào. Tiểu tử này được mọi người vô cùng yêu thương, thời điểm này cũng nên cho tiểu tử này tu luyện một thời gian ngắn.

Sau khi sắp xếp thảo đáng, thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, đi tới tầng thứ ba Thiên Trụ giới. Thực lực của sáu người Niếp Phong còn quá thấp còn chưa có lĩnh ngộ. Nếu như đi tới tầng thứ ba chỉ có hại chứ không có lợi.

Trong tầng thứ ba Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên khoanh chân mà ngồi. Lưu quang màu xanh lóe lên trong tay, một cỗ khí tức bàng bạc theo đó lan tràn. Một tiểu đỉnh bát giác bên trên có bí văn quanh quẩn, khí tức bàng bạc cổ xưa lan tràn khiến cho tim mọi người nhảy lên. Đây chính là hồn linh khí Chất Linh Cốc đỉnh hắn lấy được từ trong tay nhạc phụ Độc Cô Ngạo Vũ. Lúc trước đại được hồn linh khí Địa cấp đỉnh phong này tuy rằng trong lòng Lục Lâm Thiên vui mừng, thế nhưng vẫn còn có chỗ cố kỵ. Nếu như đem Chất Linh Cốc đỉnh này thu vào trong đầu, nếu như bị kim đao màu vàng chém đứt thì hắn khóc không ra nước mắt. Cho nên hắn cũng chưa từng luyện hóa Chất Linh Cốc đỉnh này.

Hỏa Long đỉnh thì cấp bậc thấp, hiện tại hắn muốn luyện chế một ít đồ vật thì dược đỉnh bình thường đã không có cách nào chịu đựng nổi. Cho nên Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể luyện hóa Chất Linh Cốc đỉnh này. Nhiều nhất sau khi luyện hóa không thu Chất Linh Cốc đỉnh này vào trong đầu. Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể làm như vậy. Lục Lâm Thiên cũng không dám thử để cho Chất Linh Cốc đỉnh này vào trong đầu. Nếu như Chất Linh Cốc đỉnh này bị hủy hắn sẽ cực kỳ đau lòng.

Sưu.

Nhìn Chất Linh Cốc đỉnh bát giác này thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết. Từng đạo thủ ấn huyền ảo, toàn thân tuôn ra linh lực bàn bạc. Một đạo linh hồn lực từ trong mi tâm lướt đi, tiếp đó trong nháy mắt đạo linh hồn lực này bắn vào trong Chất Linh Cốc đỉnh này.

Ông.

Trong sát na này, Chất Linh Cốc đỉnh đang yên tĩnh đột nhiên ông ông, toàn thân bắn ra quang mang màu xanh chói mắt. Một cỗ khí tức cổ xưa mênh mông từ trong đại đỉnh lan tràn ra.

Sưu.

Cùng một lúc, trên Chất Linh Cốc đỉnh lập tức có một đạo quang trụ màu xanh bắn vào trong đầu Lục Lâm Thiên, lập tức hóa thành một cỗ tin tức cực lớn.

Một lát sau, quang trụ mới thu liễm không thấy. Mà lúc này cỗ khí tức bàng bạc trên Chất Linh Cốc đỉnh không giảm bớt mà còn tăng lên, không gian run rẩy. Chung quanh Chất Linh Cốc đỉnh xuất hiện mấy vết nứt đen kịt khó có thể nhìn thấy trong không gian.

Ông.

Hai mắt Lục Lâm Thiên nhắm nghiền, xem xét cỗ tin tức cực lớn vừa rồi. Hai mắt đột nhiên mở ra, thủ ấn trong tay kết xuất. Cánh tay giơ lên, Chất Linh Cốc đỉnh bành trướng, ông một tiếng rơi xuống trước người hắn.

- Dược đỉnh thật mạnh.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, từ trong tin tức vừa mới thu được, Chất Linh Cốc đỉnh này quả thực không phải là dược đỉnh bình thường. so với Hỏa Long đỉnh không biết mạnh hơn bao nhiêu lần. Dược đỉnh này cấp độ càng cao, đối với việc luyện chế đan dược và linh khí đều có tác dụng tăng lên không ít. Còn có thể tận lực hạn chết hao tổn khi luyện chế. Có thể có được một kiện dược đỉnh tốt chính là chuyện mà tất cả Linh giả tha thiết ước mơ.

Chương 2776: Khôi lỗi Đế giả

Chất Linh Cốc đỉnh này tuy rằng không phải là thần khí, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng tuyệt đối thỏa mãn. Đoán chứng hiện tại hắn muốn luyện chế bảo vật cũng càng có chút nắm chắc.

Lần này Lục Lâm Thiên tiến vào Thiên Trụ giới là muốn luyện chế thân thể Đế giả đạt được trong Tử Vong thâm uyên khí trước thành khôi lỗi. Đối mặt với đối thủ ngày càng mạnh, gần đây trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên cũng có chút lo lắng Thiên Địa minh sẽ âm thầm ra tay, cho nên hắn phải chuẩn bị một ít con bài chưa lật trên người.

Mà thân thể Đế giả này khi còn sống chính là một Đế giả chân thật, thân thể cường hãn không phải là thứ mà đám người Nhâm Hà TÔn giả có thể so sánh. So với thân thể Tôn giả không biết mạnh hơn gấp bao nhiêu lần. Quả thực chính là tài liệu tuyệt hảo để luyện chế khôi lỗi.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, nếu như hắn có thể luyện chế thành khôi lỗi thì đây sẽ là cánh tay đắc lực của hắn. Thân thể Đế giả luyện chế thành khôi lỗi, sau khi luyện chế sẽ thành cấp độ gì Lục Lâm Thiên cũng không dám tưởng tượng ra. Chỉ là nó sẽ tuyệt đối cường hãn.

Sưu.

Tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, từ trong nhẫn trữ vật xuất ra tài liệu luyện khí. Đều là tài liệu luyện chế khôi lỗi cần thiết, những tài liệu này cũng là tài liệu tốt nhất mới có thể xứng với thân thể Đế giả. Mới có thể luyện chế ra một đầu khôi lỗi hoàn chỉnh. Đối với phương diện tài liệu này Lục Lâm Thiên hiện tại không thiếu. Thu hoạch những năm này cộng thêm nội tình của Phi Linh môn tuyệt đối tới mức dọa người.

Sau khi kiểm tra những tài liệu này một lần, Lục Lâm Thiên nở nụ cười thỏa mãn. Lập tức gọi ra thân thể Đế giả trong nhẫn trữ vật. Thân thể Đế giả này hoàn toàn chính là xương bọc da, mái tóc rối tung mất trật tự giống như mạng nhện, trên người không có bất kỳ sinh cơ nào. Gợn sóng vô hình chung quanh thân thể lắc lư khiến cho linh hồn đau đớn. Một cỗ uy áp bàng bạc cực lớn trong lúc vô hình khuếch tán.

- Tài liệu tuyệt hảo để luyện chế khôi lỗi a.

Khí tức trên thân thể Đế giả này cũng làm cho Lục Lâm Thiên run sợ.

- Chuẩn bị luyện chế.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức ngưng tọng, luyện chế bảo vật nhưu vậy, tu vi Linh Tôn bát trọng của hắn có thể thành công hay không Lục Lâm Thiên không nắm chắc. Thế nhưng hắn cũng không vì thế mà lui bước. Bằng không Lục Lâm Thiên cũng không định luyện chế như hiện tại. Có linh hồn lực không kém, lại có tâm cảnh Đế giả cho nên Lục Lâm Thiên cũng có gan thử một lần.

Sưu.

Sau khi đã chuẩn bị sẵn sàng, Lục Lâm Thiên khoanh chân mà ngồi trước Chất Linh Cốc đỉnh. Thủ ấn biến hóa, bàn tay vung lên, một cỗ linh lực tiến vào trong Chất Linh Cốc đỉnh. Hỏa diễm lập tức rít gào. ngay lúc đó Lục Lâm Thiên đem không ít tài liệu luyện chế khôi lỗi ném vào trong Chất Linh Cốc đỉnh, hỏa diễm nóng bỏng ngập trời bao phủ, bắt đầu chậm rãi luyện hóa.

Hỏa diễm này nóng bỏng cường hãn vô cùng, phủ lên không gian to lớn, chỉ sợ ngay cả Tôn giả bình thường cũng không dám tới gần.

- Dược đỉnh không tệ.

Lục Lâm Thiên nở cười thỏa mãn. Sau khi luyện chế Lục Lâm Thiên mới thực sự cảm giác được diệu dụng của Chất Linh Cốc đỉnh, có thể vận dụng linh hỏa tới nhiệt độ cao nhất, tiết kiệm không ít linh lực. Tuy rằng ngay từ đầu không là gì, thế nhưng nếu kéo dài sẽ có lợi ích rất lớn. Nếu như thi đấu luyện đan mà nói, thực lực hai người không kém nhau bao nhiêu thì thắng bại sẽ nằm ở trên dược định.

Chương 2777: Tàn hồn Đế giả

Tài liệu phụ trợ luyện chế khôi lỗi lúc này cũng rất khó luyện chế. Thế nhưng đối với Lục Lâm Thiên mà nói có Chất Linh Cốc đỉnh tương trợ, tất cả chỉ là vấn đề thời gian.

Mà loại luyện hóa này đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói cũng không cần quá nhiều kỹ thuật, chỉ mất nhiều thời gian mà thôi. Đồng thời còn có thể rèn luyện sự khống chế đối với năng lượng của linh hồn.

Về phần vấn đề thời gian, ở trong tầng thứ ba của Thiên Trụ giới Lục Lâm Thiên cũng yên tâm. Thời gian gấp ba mươi lần, so với bên ngoài có rất nhiều. Mà bên ngoài có Vô Song còn ở trong Phi Linh môn, đến lúc đó hai người còn phải đi về Lục gia.

Luyện hóa tài liệu phụ trợ khiến cho Lục Lâm Thiên tốn ba ngày mới có thể đem tất cả tài liệu phụ trợ luyện hóa hoàn toàn. Trong Chất Linh Cốc đỉnh, từng đoàn linh dịch tinh thuần đang sôi sục trong linh hỏa. Những dung dịch này một khi cứng lại so với bất kỳ sắt thép tinh luyện còn cứng hơn nhiều.

Dò xét dung dịch trong Chất Linh Cốc đỉnh, Lục Lâm Thiên vung tay lên, lập tức đem thân thể Đế giả ném vào trong Chất Linh Cốc đỉnh.

sưu.

Dưới hỏa diễm nóng bỏng, trường bào trên người thân thể Đế giả này lập tức bị linh hỏa thiêu đốt thành tro bụi. Thế nhưng làn da khô héo kia dường như so với bất kỳ chất liệu gì còn cứng rắn hơn nhiều. Căn bản không có cách nào luyện hóa, cũng không có cách nào có thể đốt cháy được nó.

Cảnh này khiến cho Lục Lâm Thiên vừa mừng vừa vui. Vui là thân thể Đế giả so với trong tưởng tượng của hắn còn mạnh hơn. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không buông tha, tiếp tục khống chế linh hỏa ngập trời luyện chế.

Xèo

Dưới sự luyện hóa bề mặt thân thể Đế giả rốt cuộc cũng có động tĩnh phát ra tiếng xì xèo, một giọt máu khô bắt đầu tràn ra, lập tức bị nhiệt độ cao đốt cháy thành hư vô.

Trong lòng Lục Lâm Thiên vui vẻ, giống như nhìn thấy được hy vọng, cứ luyện chế như vậy đến lúc đó thân thể Đế giả sẽ vàng mạnh. Dưới nhiệt độ như vậy tạp chất sẽ bị loại bỏ, đến lúc đó thân thể này sẽ càng cường hãn tới tận cùng.

Theo luyện chế, thân thể Đế giả này gần trở nên huyết nhục mơ hồ, một tia máu tươi từ trong cơ thể tràn ra. Trog ngọn lửa hóa thành sương mù, thân thể Đế giả cũng chậm rãi trở nên mạnh mẽ. Gân cốt cơ bắp co rút nhanh, giống nhưu cố gắng ngưng tụ lực lượng đợi bộc phát vậy.

Cứ thế luyện chế cũng mất Lục Lâm Thiên cả nửa tháng, so với những tài liệu kia còn khó luyện chế hơn nhiều.

Mà trải qua nửa tháng luyện chế khiến cho thân thể Đế giả này càng cường hãn, bên trên có một màng thịt nhàn nhạt. CƯờng độ thân thể so với trước luyện chế mạnh hơn gấp mấy lần. Gân cốt, cơ bắp trải qua luyện chết tuyệt đối, chỉ cần nhìn vào cũng khiến cho người ta rung động.

- Tuyệt đối cường hãn.

Nhìn năng lượng bên trong thân thể Đế giả lan tràn ra khiến cho Lục Lâm Thiên run sợ. Trong mắt hiện lên sự thỏa mãn, thủ ấn biến hóa, từ trong mi tâm có một đạo linh hồn lực tiến vào trong mi tâm của thân thể này.

Trong đầu thân thể Đế giả này, Lục Lâm Thiên tiến vào trong không gian to lớn sâu trong đầu, lập tức hóa thành một đạo thân ảnh hư ảo đứng đó

Không gian trong đầu thân thể Đế giả Lục Lâm Thiên đã vào lần thứ hai. Lần thứ nhất hắn đã kiểm tra qua trong đầu thân thể Đế giả này còn một đạo tàn hồn.

Thế nhưng tàn hồn đã bị hao tổn nghiêm trọng, có lẽ là bởi vì ở trong không gian linh hồn cho nên còn chưa kịp tán loạn.

Lục Lâm Thiên phỏng đoán, đạo tàn hồn này có lẽ có liên quan tới Tử Vong thâm uyên. Trong Tử Vong thâm uyên trên người thân thể Đế giả này có một đạo tàn hồn thúc dụng, thế nhưng cuối cùng sau khi rời khỏi lại biến mất không thấy gì nữa.

mà nếu như đây là năng lượng của tàn hồn đế giả thì Lục Lâm Thiên cũng không dám đʋ.ng vào. Bởi vì ở trong Tử Vong Thâm Uyên hắn đã được chứng kiến sự lợi hại của thân thể Đế giả này.

Thế nhưng hiện tại tàn hồn Đế giả bị hao tổn nghiêm trọng thì khác, hiện tại Lục Lâm Thiên muốn luyện chế nó thành khôi lỗi trong cơ thể.

Hoạt nhân khôi lỗi sở dĩ so với khôi lỗi bình thường mạnh mẽ hơn nhiều là bởi vì trong cơ thể có linh hồn. Dù sao khôi lỗi cũng chỉ là khôi lỗi, không có suy nghĩ, nghiêm túc mà nói chẳng khác gì là cái máy giết chóc. Mà hoạt nhân khôi lỗi thì lại khác, có một đạo linh hồn lực của bản thân lưu lại, có thể thi triển vũ kỹ và linh kỹ lúc sinh tiền.

Tàn hồn trong đầu thân thể Đế giả này Lục Lâm Thiên cũng hy vọng có thể dùng tới, đến lúc đó không chừng khôi lỗi này sẽ càng mạnh hơn một chút, loại bảo vật như thân thể Đế giả muốn luyện chế hoàn mỹ thì tàn hồn có thể phá huy tác dụng vô cùng lớn. Có thể dung hợp với thân thể lần nữa, vậy thì khôi lỗi luyện chế ra mới là tốt nhất.

Thủ ấn biến hóa, hư ảnh linh hồn Lục Lâm Thiên dẫn động một cỗ năng lượng vô hình đem năng lượng tàn hồn trong không gian mà khó có thể nhận ra này ngưng tụ.

Trong không gian trắng xóa, lập tức có vô số năng lượng tàn hồn hội tụ tới. Giống như từng sợi tóc màu trắng kéo tới.

Nửa canh giờ sau, dưới sự cố gắng của Lục Lâm Thiên, vô số tàn hồn hội tụ, lập tức lan tràn ra một cỗ uy áp khiến cho Lục Lâm Thiên run sợ.

Vốn những tàn hồn này đã không còn tí uy áp nào, bất quá sau khi tàn hồn hội tụ uy năng lại tăng lên nhiều. TUy rằng không mạnh như trong Tử Vong Thâm Uyên, thế nhưng có chút kỳ quái là không kém quá xa.

Dưới uy áp như vậy Lục Lâm Thiên cũng chịu ảnh hưởng, trên khóe miệng của thân ảnh hư ảo nở nụ cười quỷ dị. Khi một đạo tàn hồn cuối cùng trong không gian ngưng tụ tới, lúc này năng lượng tàn hồn đã cực kỳ bàng bạc, uy áp kinh khủng càng cường hãn.

- Đi.

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, thân ảnh hư ảo này lập tức hóa thành một đạo lưu quang màu xanh đột nhiên tiến vào trong đạo tàn hồn kia, tàn hồn lập tức run lên.

Ý định của Lục Lâm Thiên chính là để hóa thân linh hồn lực của mình dung hợp với tàn hồn này. Bằng không tàn hồn hội tụ tới thế nhưng đã bị hao tổn nghiêm trọng, lưu lại cũng không có tác dụng quá lớn. Chỉ có dùng một đạo hóa thân linh hồn lực của hắn hòa tan thành một thể với nó, cuối cùng bố trí ở trong thân thể Đế giả này thì mới có thể phát huy ra tác dụng lớn nhất. Thế nhưng cũng tương đương với việc Lục Lâm Thiên tổn thất một đạo linh hồn lực cho tàn hồn này, để cho bản thân nó cường hãn hơn một chút.

Phụt.

bên ngoài, Lục Lâm Thiên đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi. Một đạo linh hồn lực dung hợp với tàn hồn trong thân thể Đế giả chẳng khác gì hắn tổn thất một đạo linh hồn lực. Để cho tàn hồn mạnh hơn nữa Lục Lâm Thiên nhịn đau xuất ra một đạo linh hồn lực này. Ảnh hưởng bực này tuy rằng vẫn còn nằm trong sự khống chế của Lục Lâm Thiên, thế nhưng hắn cũng không nhịn được mà bị thương.

Chương 2778: Đế khôi xuất thế 1

Linh hồn lực của Lục Lâm Thiên dung hợp vào trong tàn hồn của thân thể Đế giả cũng không xảy ra sự chống cự, chỉ là có một cỗ uy áp cực lớn của tàn hồn Đế giả khiến cho Lục Lâm Thiên có không ít ảnh hưởng, thế nhưng cũng dung hợp rất nhanh.

Tàn hồn này tuy rằng không chống cự, cũng dung hợp nhanh chóng, thế nhưng muốn hoàn toàn dung hợp với tàn hồn của đế giả cũng không phải là chuyện dễ dàng. Chậm rãi dung hợp, ăn mòn lại tốn của Lục Lâm Thiên năm ngày.

Năm ngày sau tàn hồn dung hợp hoàn tất, tàn hồn sau khi dung hợp một đạo linh hồn lực, đoàn tàn hồn này dường như khôi phục uy năng cực lớn, quang mang đại thịnh.

Phù.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng đã sớm có sự chuẩn bị, linh hỏa dũng mãnh tiến vào trong đầu thân thể Đế giả. Tàn hồn bị Lục Lâm Thiên đánh vào trong chỗ sâu ở trong đầu thân thể Đế giả, trong khoảnh khắc thân thể Đế giả run lên.

- Thành công.

Tiếp đó trong mắt Lục Lâm Thiên xuất hiện sự vui vẻ, trong Chất Linh Cốc đỉnh, thân thể Đế giả băt đầu có chút sáng bóng giống như kim loại. Hai mắt nhắm chặt bỗng nhiên mở ra, ánh mắt lạnh băng, tràn ngập một cỗ khí tức sát phạt.

- Khôi lỗi bí thuật, ngưng tụ cho ta.

Lúc này thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến hóa, dung dịch trong Chất Linh Cốc đỉnh sôi trào, tưới tắm vào trên thân thể Đế giả.

Xì xì.

Dung dịch nóng hổi rót lên trên thân thể Đế giả phát ra tiếng xì xì, nhiệt độ nóng bỏng lần nữa kéo lên. Từ đầu tới chân thân thể Đế giả bị một mảnh dung dịch nóng bỏng bao trùm. Dung dịch nóng bỏng bao phủ thân thể, thủ ấn Lục Lâm Thiên biến hóa, từng đạo lưu quang quỷ dị tràn ngập.

Dưới thủ ấn huyền ảo, trong hai mắt trống rỗng mà lạnh lẽo như băng kia chậm rãi chuyển thành tái nhợt, hàn ý lạnh lẽo khiến cho người khác không dám nhìn thẳng. Khí tức sát phạt trong mắt không những không giảm bớt mà còn ngày càng thô bạo.

Mà lúc này, theo dung dịch tưới vào, thân thể Đế giả trở thành màu xám, bóng lóng giống như kim loại. Cả thân thể tràn ngập khí thế bàng bạc, chậm rãi từ trong cơ thể lan tràn ra. Khí tức này khiến cho lòng người rung động.

Cảm nhận cỗ khí tức này, trong lòng Lục Lâm Thiên khẽ giật mình, vui mừng quá đỗi, khí tức này cực kỳ cường hãn, trong lúc mơ hồ mang theo uy của Đế giả, uy năng như vậy rõ ràng là dấu hiệu luyện chế thành công.

- Tụ cho ta.

Trong lòng vui vẻ, cố nén sự vui vẻ cùng kích động trong lòng. Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên lần nữa kết xuất, lạnh nhạt quát một tiếng. Trong mi tâm lần nữa có một đạo linh hồn lực tiến vào trong mi tâm của thân thể Đế giả. Một cỗ khí tức quỷ dị bắt đầu từ trên thân thể Đế giả lan tràn ra.

Oanh.

Lúc này thân thể Đế giả đột nhiên run lên, trên Chất Linh Cốc đỉnh phát ra âm thanh sưu sưu rất nhỏ. Một cỗ năng lượng cuồng bạo từ không gian chung quanh giống như nước mãnh liệt kéo tới. Năng lượng hội tụ lập tức rót vào trong thân thể khôi lỗi ở trong Chất Linh cốc đỉnh.

Năng lượng rót vào, trên thân thể Đế giả đã được luyện chế thành khôi lỗi chậm sinh cơ một cỗ sinh cơ như có như không. Sinh cơ này đang chậm rãi gia tăng, có cảm giác phun trào. Trong hai mắt thân thể Đế giả đột nhiên bắt ra tinh quang, một cỗ khí tức sắc bén đột nhiên lan tràn.

Ầm ầm.

Năng lượng cường hãn chung quanh rót vào trong thân thể Đế giả được luyện chế thành khôi lỗi phát ra tiếng sưu sưu.

Thân thể Đế giả luyện chế thành khôi lỗi lúc này cũng tham lam hấp thu năng lượng rót vào. Thỏa thích hấp thu, mà lúc này một cỗ khí thế từ trong thân thể kia tràn ra ngày càng kéo lên, ngày càng khủng bố.

Tất cả chuyện này Lục Lâm Thiên đều nhìn thấy trong mắt, trong mắt hiện lên sự kinh ngạc. Khôi lỗi luyện chế từ thân thể Đế giả không ngờ có thể thôn phệ năng lượng, khí tức mạnh mẽ vô cùng khủng bố.

- Bát cấp sơ giai, bát cấp trung giai, bát cấp cao giai. Bát cấp đỉnh phong.

Khí tức trên người khôi lỗi một đường tăng vọt, ánh mắt ngày càng kinh ngạc. Khí tức của khôi lỗi này lập tức tăng vọt tới bát cấp cao giai, vẫn còn đang tiếp tục tăng vọt tới bát cấp đỉnh phong mà còn chưa ngừng lại. Tiếp tục mạnh mẽ tăng vọt giống như một cái động không đáy.

Khí tức này cường hãn tới mức tận cùng, vượt quá khỏi bát cấp đỉnh phong. Khí tức biến đổi tới cấp độ hoàn toàn mới. Lục Lâm Thiên càng thêm kinh ngạc, ánh mắt rung động, lẩm bẩm nói:

- Khôi lỗi cấp độ Chuẩn Đế. Khí tức trên người khôi lỗi rõ ràng đã vượt quá khỏi bát cấp đỉnh phong, rõ ràng tới cấp độ có thể sánh vai với Chuẩn Đế.

Sưu.

Khí tức thật lâu mới ổn định lại, năng lượng khủng bố mà vô hình trên không trung mới tiêu tán.

Khôi lỗi này cũng lập tức rơi xuống trước mặt Lục Lâm Thiên.

Toàn thân khôi lỗi này màu ngăm đen tái nhợt, chỉ cần nhìn qua cũng rung động. Bên trong thân thể tái nhợt kia mơ hồ ẩn chứa năng lượng vô cùng khủng bố.

Nhìn đầu khôi lỗi trước mắt, trong lúc vô hình Lục Lâm Thiên có cảm giác đứng ở trước mặt cường giả Chuẩn Đế. Trong lúc mơ hồ có cảm giác giống như một ngọn núi lớn không thể lay chuyển, uy áp mênh mông như biển cả.

Cảm nhận uy áp trên cỗ khí tức này, Lục Lâm Thiên cảm giác khí tức trên người khôi lỗi so với khí tức trên người Lan Linh Tôn giả của Lan Lăng sơn trang cũng không kém là bao, cho nên thân thể Đế giả luyện chế thành khôi lỗi tuyệt đối đã đạt tới cấp độ Chuẩn Đế.

Cảm nhận khí tức trên người khôi lỗi cấp độ Chuẩn Đế, trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, trong lúc mơ hồ có thể cảm giác giống như tâm thần tương liên với đầu khôi lỗi này.

- Công kích ta.

Lục Lâm Thiên nhìn khôi lỗi rồi nói nhỏ. Lục Lâm Thiên rất muốn biết thực lực chân chính của đầu khôi lỗi này như thế nào.

Khôi lỗi vừa nghe tiếng lập tức có động tác, gợn sóng trong không gian trước người chấn động, lan tràn ra. Không gian chung quanh vặn vẹo, cả không gian chung quanh tựa như gió nổi mây phun, không gian run rẩy. Tiếp đó cánh tay của khôi lỗi Chuẩn Đế này run lên, năm ngón tay uốn lượn, lập tức hóa thành chưởng ấn. Một đạo chưởng ấn ngưng tụ xẹt qua không gian dùng tốc độ cực nhanh bắn ra.

Ken két.

Trước chưởng ấn, không gian bị nghiền nát thành từng khúc, bên trong xen lẫn một cỗ công kích linh hồn. Gợn sóng bị đánh bay, từng vòng rung động cũng khuếch tán ra chung quanh.

Sưu.

Trong sát na này thân ảnh Lục Lâm Thiên cơ hồ giống như mũi tên bắn ra, quanh thân quanh quẩn quang mang, năng lượng thuộc tính thổ phô thiên cái địa hội tụ, một đạo quyền ấn đánh về phía khỗi lỗi Đế giả kia.

Phanh Phanh.

Một quyền một chưởng va chạm, không gian chung quanh xuất hiện khe nứt đen kịt. Âm thanh nặng nề bạo liệt vang vọng. Gợn sóng trong không gian rạn nứt, từng khe hở bắt đầu lan tràn phóng thích ra năng lượng ngập tời. Cả không gian lung lay giống như sắp đổ.

Phanh.

Thân thể Lục Lâm Thiên trong nháy mắt này bay ngược ra, hung hăng đập ở phía xa, sắc mặt cùng ánh mắt bắt đầu kinh hãi.

Lục Lâm Thiên cảm giác một quyền vừa rồi của mình giống như đánh vào trên kim loại cứng rắn nhất. Nắm tay đau nhức, mà công kích kinh khủng kia đánh bay hắn. Dưới lòng bàn tay Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được thực lực trên người khôi lỗi tuyệt đối có thể so sánh được với cường giả Chuẩn Đế.

Chương 2779: Đế khôi xuất thế 2

Mà càng kiến cho Lục Lâm Thiên khiếp sợ chính là thân thể Đế giả này khi còn sống chính là cường giả Linh Đế. Bên trong công kích có xen lẫn một ít công kích linh hồn.

Thế nhưng có chú tiếc nuối chính là công kích linh hồn cũng không phải quá mạnh mẽ, bản chất của công kích linh hồn chính là linh hồn lực cường đại. Trên người thân thể Đế giả này chỉ có một đạo tàn hồn lưu lại, công kích linh hồn không mạnh, thế nhưng tuyệt đối có thể làm ảnh hưởng tới đối thủ.

Sưu.

Khôi lỗi nhìn Lục Lâm Thiên, lần nữa nhanh như thiểm điện đánh tới. Dường như bản năng đang thi triển một loại linh kỹ, năng lượng phô thiên cái địa kéo tới, bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong.

- Dừng tay.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, trong sát na bàn tay của chưởng ấn dừng lại trước đỉnh đầu Lục Lâm Thiên. Dưới chưởng ấn, một vết nứt đen kịt trong không gian biết mất, khí tức khủng bố trên người cùng với khí tức sát phạt đều bị thu liễm vào trong cơ thể. Đồng thời đứng trước người Lục Lâm Thiên.

- Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, thân thể Đế giả luyện chế thành kooi lỗi, thực lực quả thực đủ khủng bố.

Nhìn qua đầu khôi lỗi trước người, trong cơ thể mơ hồ có lực lượng khủng bố có thể xé rách không gian. Đánh chết những Tôn giả bình thường, cho dù là Vũ Tôn, Linh Tôn cửu trọng tuyệt đối có thể tàn sát.

Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới một chưởng này, vừa rồi bị khôi lỗi đánh bay trên người hắn cũng bị một ít vết thương nhẹ. Dưới tình huống không có sự chuẩn bị, phòng ngự của hắn không thể chống lại công kích của khôi lỗi.

- Khi còn sống ngươi là Đế giả, nhất định là nhân vật phong hoa tuyệt đại. Bị ta luyện chế thành khôi lỗi quả thực có chút bất kính. Lúc này ta tạ lỗi với ngươi, chỉ là thân thể ngươi đối ta mà nói tuyệt đối là tọng bảo. Ta cũng không đành lòng buông tha. Hiện tại đã đem ngươi luyện chế thành khôi lỗi Chuẩn Đế. Tuy rằng không giữ lại thực lực của ngươi khi còn sống, thế nhưng có thể khiến cho ngươi danh chấn đại lục. Bề ngoài ta sẽ tôn kính với ngươi. Về sau gọi ngươi là Đế khôi đi.

Lục Lâm Thiên nói vớ khôi lỗi trước người.

Nghe lời nói của Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt trống rỗng của khôi lỗi Đế giả chớp động, một âm thanh lạnh lẽo như băng từ trong miệng hắn truyền ra.

- Vâng, chủ nhân.

Lục Lâm Thiên thỏa mãn gật đầu, có Đế khôi bên người, bên cạnh hắn lần nữa lại có thủ đoạn mạnh mẽ. Tuy rằng Đế khôi chỉ có thực lực Chuẩn Đế, thế nhưng thân thể lại là thân thể Đế giả. Tuy rằng là Linh Đế thế nhưng sau khi trải qua luyện chế tuyệt đối cũng tới tình trạng cường hãn.

Lục Lâm Thiên suy đoán, dùng đặc tính của khôi lỗi còn có thân thể Đế giả, tăng thêm công kích linh hồn, thực lực của Đế khôi mặc dù nói hiện tại không thể so sánh với Chuẩn Đế chính thức, thế nhưng nhất định có thể. Người có tu vi Chuẩn Đế không có cách nào làm gì Đế khôi, đối đầu với nó tuyệt đối không phải dễ dàng.

Khôi lỗi Chuẩn Đế, Lục Lâm Thiên nhìn qua đầu khôi lỗi này, nếu như tin tức này truyền đi, một cỗ khôi lỗi Chuẩn Đế, không biết sẽ tạo thành bao nhiêu chấn động. Sợ rằng sẽ khiến cho cơ hồ tất cả sơn môn tranh đoạt.

Luyện chế khôi lỗi Chuẩn Đế này cơ hồ là chuyện nước chảy thành sông. Thuận lợi tới mức ngay cả Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy ngoài ý muốn. Không ngờ lại dễ dàng như vậy. Khóe miệng mỉm cười. Sau khi thu hồi Đế khôi, Lục Lâm Thiên cũng thu Chất Linh Cốc đỉnh vào trong nhẫn trữ vật. Chất Linh Cốc đỉnh này tuy rằng Lục Lâm Thiên đã luyện hóa, thế nhưng vì cố kỵ kim đao màu vàng trong đầu cho nên cũng không dám thu vào trong đầu. Sợ bị kim đao màu vàng bổ một đao.

Sau khi thu thập xong tất cả, lúc này Lục Lâm Thiên mới khoanh chân nhắm mắt điều tức. Luyện chế một cỗ khôi lỗi Chuẩn Đế cũng khiến cho linh lực của Lục Lâm Thiên tiêu hao hầu như không còn. Nếu như không phải Chất Linh Cốc đỉnh có thể tiết kiệm không ít linh lực chỉ sợ hắn đã sớm không có cách nào chèo chống.

Theo điều tức, quanh thân Lục Lâm Thiên lập tức được một vòng quang mang vô hình màu trắng bao phủ. Đang từ từ khôi phục, trên phương diện khôi phục, có Âm Dương Linh Vũ Quyết, tốc độ khôi phục của Lục Lâm Thiên cũng vô cùng nhanh.

Trên phương diện linh lực, lúc này tu vi của Lục Lâm Thiên đã là Linh Tôn bát trọng, thế nhưng chỉ so linh hồn lực đơn thuần mà nói, Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong cũng không nhất định có thể so sánh linh hồn lực với Lục Lâm Thiên hiện tại. Mà trên phương diện tâm cảnh, tâm cảnh Đế giả không chút khoa trương nào đã là Đế giả chân chính. Chỉ cần tu vi đầy đủ sợ rằng muốn đặt chân vào cấp độ Đế giả cũng không có bao nhiêu khó khăn.

Lục Lâm Thiên điều tức, thời gian từ từ trôi qua. Thời gian trong Thiên Trụ giới cũng đủ cho Lục Lâm Thiên điều tức.

Phù.

Mấy ngày sau, Lục Lâm Thiên đình chỉ điều tức, sắc mặt hồng nhuận. Sau khi hít sâu một hơi, hai mắt mở ra, tinh quang trong mắt bắn ra rồi lập tức thu liễm lại.

- Nên cố gắng trên phương diện linh lực một chút.

Lục Lâm Thiên cảm giác linh lực trong cơ thể, hắn thì thào nói.

Trên cấp độ vũ giả hắn đã là Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong. Thế nhưng cấp độ linh lực còn dừng lại ở Linh Tôn bát trọng. Linh Vũ phải đồng thời đột phá, đợi linh lực cũng đột phá tới Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong thì hắn mới có thể chuẩn bị đột phá.

- Trên thế giới này rốt cuộc có bao nhiêu điều che giấu.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chớp động, từ trong lời nói của Nam thúc lúc trước Lục Lâm Thiên cực kỳ rung động. Trên thế giới này quả thực che giấu không ít. Đặc biệt là nghĩa phụ Nam thúc nói không hy vọng hắn đột phá quá nhanh, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên càng rung động.

- Đồn rằng Vô Tự Thiên Thư tổng cộng có chín bản, hội tụ đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư sẽ tìm được bí mật phá toái hư không, trường sinh bất tử. Vô Thự Thiên Thư gần đây cũng không có phát hiện gì. Còn có sáu bản Vô Tự Thiên Thư còn lại cũng không biết ở phương nào.

Lục Lâm Thiên nghĩ tới Vô Tự Thiên Thư trên người, gần đây Lục Lâm Thiên cũng không có thu được tin tức của Vô Tự Thiên Thư.

Nghĩ ngợi hồi lâu, trong đầu Lục lâm Thên có chút hỗn loạn, trong mơ hồ cảm giác được hết thảy những sự tình trên đại lục này tựa hồ đang bị một bàn tay vô hình khống chế, thậm chí bản thân hắn cũng bị người khống chế, từng cử động của hắn đều nằm dưới một đôi mắt vô hình chăm chú quan sát.

- Nên tới sẽ tới, thuận theo tự nhiên tốt hơn!

Rất nhiều vấn đề không nghĩ ra, Lục Lâm Thiên cũng không muốn nghĩ, dùng tâm thần quan sát, trong tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, Nhiếp Phong, Đoan Mộc Hồng Chí, Hoàng Tĩnh Dao bọn họ đều đang tu luyện, lần này bế quan tu luyện Lục Lâm Thiên cũng dự tính cho họ bế quan lâu hơn một chút.

Bên ngoài Phi Linh môn, một thân ảnh uể oải đi tới, người này đầu trọc, ánh mắt có chút ngây dại, chính là Hoàng Bác Nhiên, nhìn bộ dáng hẳn là xa nhà mới về.

- Bái kiến Hoàng sư thúc!

Đệ tử canh gác nhìn thấy người kia, cung kính hành lễ.

- Miễn lễ!

Chương 2780: Làm ra mạng người!

Hoàng Bác Nhiên nói, chậm rãi đi vào Phi Linh môn, đột nhiên quay đầu lại hỏi:

- Gần đây trong sơn môn có phát sinh chuyện gì hay không?

- Hồi Hoàng sư thúc, không có chuyện gì, nhưng chưởng môn cùng phu nhân còn có đại tiểu thư, đại thiếu gia đều đã về.

Một đệ tử dáng vẻ thông minh vội trả lời.

- Chưởng môn đã trở lại sao?

Ánh mắt Hoàng Bác Nhiên chợt sáng ngời, vuốt vuốt đầu trọc của mình nói:

- Đúng rồi, ta muốn đi cầu chưởng môn, chỉ cần chưởng môn đáp ứng nhất định sẽ có biện pháp.

Hoàng hôn, khi mặt trời chiều ngã về tây, mây mù lan tràn không trung, ánh nắng hoàng hôn buông xuống phủ lên một tầng ráng màu, chiếu xuống Phi Linh sơn mạch mỹ luân mỹ hoán.

Trong đình viện sau núi, Lục Lâm Thiên, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Bắc Cung Vô Song, Đông Vô Mệnh, Bạch Oánh, Bạch Toa Toa đều ngồi trong sảnh.

- Chưởng môn, ngươi tìm ta có chuyện gì sao?

Bạch Oánh hỏi.

- Oánh tỷ, nhìn ta với trước kia có biến hóa gì không?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

- Biến hóa?

Bạch Oánh khó hiểu:

- Không có gì biến hóa, chỉ có thực lực càng lúc càng cường hãn mà thôi.

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Oánh tỷ, nếu không có gì biến hóa, vì sao trước kia khi không có người, ngươi đều gọi thẳng tên của ta, hiện tại lại gọi là chưởng môn?

- Việc này…

Bạch Oánh cùng Đông Vô Mệnh thoáng lặng người, lại cười khổ, thay đổi như vậy là vì thực lực Lục Lâm Thiên ngày càng mạnh, ở trong lòng họ hiện tại thay vì chiếu cố bảo hộ cho hắn, ngược lại biến thành tôn kính hắn, cho nên xưng hô cũng thay đổi.

- Đông lão, Oánh tỷ, ta vẫn thích như trước kia thôi!

Lục Lâm Thiên nhìn hai người, nói:

- Không có hai vị, sẽ không có Phi Linh môn hôm nay, ở trong lòng tiểu tử, mặc kệ là thời điểm nào, hai vị đều là trưởng bối của tiểu tử, là thân nhân, là người một nhà của tiểu tử, có vài lời chúng ta cũng không cần nói ra, hai vị đều hiểu được.

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong lòng Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh đều cảm thấy ấm áp, trong mắt nổi lên tia ướt át, hai người nhìn nhau, Bạch Oánh nói:

- Lâm Thiên, Oánh tỷ hiểu được rồi!

- Ân!

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong lòng hắn luôn xem hai người là thân nhân, là thân nhân chân chính, hai người trả giá bao tâm huyết cho Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên đều hiểu rõ.

- Sư phụ, sư nương, chúng ta đều là người một nhà, không nên khách khí với ca ca!

Lục Tâm Đồng đi tới thân mật kéo tay hai người nói.

Ánh mắt khẽ động, Lục Lâm Thiên nói:

- Oánh tỷ, ta để Toa Toa tìm ngươi vốn là có chút đồ vật đưa cho ngươi.

- Lâm Thiên, hiện tại ta đâu có thiếu vật gì!

Bạch Oánh nói, nội tình của Phi Linh môn đều do nàng nắm giữ, linh kỹ vũ kỹ, linh khí đan dược, thiên tài địa bảo nàng hoàn toàn không thiếu.

- Thực lực Oánh tỷ vẫn có chút không đủ, ta cũng không thường dùng chín cỗ khôi lỗi này, lưu lại cho Oánh tỷ hộ thân đi.

Tâm thần vừa động, chín cỗ khôi lỗi đã hiện ra.

- Là chín cỗ hung khôi này!

Đông Vô Mệnh nhận thức, lúc ở trong Tử Vong thâm uyên hắn từng nhìn thấy sự lợi hại của chúng.

- Lâm Thiên, ngươi lưu lại chúng hộ thân đi, Thiên Địa minh sẽ không dễ dàng bỏ qua cho ngươi!

Bạch Oánh nhìn chín cỗ khôi lỗi, từ ánh mắt khiếp sợ của Đông Vô Mệnh, nàng đoán được thực lực chín cỗ khôi lỗi.

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Oánh tỷ cứ yên tâm đi, ta còn vật hộ thân khác, chín khôi lỗi này cũng không tác dụng nhiều với ta, nhưng có thể lưu cho ngươi sử dụng, trên người Đông lão có Độc Hồn khôi lỗi, vạn nhất ngày nào đó Đông lão chọc giận ngươi, ngươi không chế trụ nổi hắn, chín cỗ khôi lỗi này có thể làm cho hắn không dám chọc ngươi tức giận, không phải rất tốt sao.

Ánh mắt Bạch Oánh lộ vẻ kỳ quái nhìn Đông Vô Mệnh, lập tức nói:

- Nói cũng đúng, sao ta lại không nghĩ tới!

- Tiểu tử, không ngờ ngươi cho nàng chín cỗ khôi lỗi này là vì đối phó ta sao!

Đông Vô Mệnh lườm Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, giao chín cỗ khôi lỗi cho Bạch Oánh, hơn nữa còn bố trí linh hồn cấm chế, người khác cũng không thể cướp đoạt được từ tay nàng.

Khi Bạch Oánh biết được chín hung khôi có thể đối phó Vũ tôn cửu trọng trung kỳ, đôi mắt ngạc nhiên, đồng thời trong lòng tràn ngập cảm kích, Lục Lâm Thiên giao chúng cho nàng, nàng làm sao không hiểu dụng ý của hắn, chỉ sợ Thiên Địa minh sẽ có đại chiến với Đế Đạo minh, Lục Lâm Thiên làm sẵn chuẩn bị, tới lúc đó nàng có thể tự bảo vệ mình.

- Chưởng môn, Hoàng Bác Nhiên ở bên ngoài chờ ngươi đâu.

Bạch Toa Toa nói.

- Nga, hắn tìm ta làm gì, còn chờ bên ngoài?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

- Lâm Thiên, lần này Hoàng Bác Nhiên tìm ngươi chỉ sợ là việc riêng tư.

Bạch Oánh mỉm cười nói.

- Việc tư, lại có việc tư gì muốn tìm ta?

Lục Lâm Thiên xoay chuyển ánh mắt nói.

- Ta cũng biết một ít.

Đông Vô Mệnh nói:

- Mấy năm nay Hoàng Bác Nhiên tựa hồ có lửa nóng với một nữ đệ tử của Vân Dương tông, thường xuyên qua lại cũng tốt lắm, ai biết tiểu tử kia làm ra mạng người!

- Cái gì, Hoàng Bác Nhiên giết người?

Lục Lâm Thiên biến sắc, tiểu tử kia giết ai không tốt lại đi giết người Vân Dương tông, để nỗi xảy ra mạng người, chính hắn cũng không dễ làm.

- Chưởng môn, ngươi nghĩ đi đâu vậy.

Tân Hiểu Kỳ cười nói:

- Là nữ đệ tử Vân Dương tông mang thai, là của Hoàng Bác Nhiên, Đông cung phụng nói chuyện hơi thô lỗ một chút đó thôi.

- Nguyên lai làm ra mạng người là như vậy!

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi nhẹ nhõm:

- Đây là chuyện tốt thôi, Hoàng Bác Nhiên đúng là có bổn sự, ngay cả nữ đệ tử Vân Dương tông cũng có thể câu dẫn tới Phi Linh môn chúng ta, cũng đâu phải chuyện lớn gì, nếu không có vấn đề gì thì nghênh đón nữ đệ tử kia về đi!

- Đúng là có chưởng môn thế nào thì có môn nhân thế đó!

Bạch Toa Toa nghe vậy trợn mắt.

Ánh mắt Đông Vô Mệnh khẽ động:

- Đây vốn là chuyện tốt, bất quá bây giờ lại xuất hiện vài vấn đề.

- Xảy ra vấn đề gì, chẳng lẽ Vân Dương tông không chấp nhận?

Lục Lâm Thiên nhướng mày hỏi, trừ phi nữ đệ tử kia không phải người bình thường.

- Hiện tại chính Vân Dương tông cũng làm khó, thật sự không phải là chuyện bình thường.

Đông Vô Mệnh nói.

Bạch Oánh tiếp lời:

- Lâm Thiên, là như vậy, nữ đệ tử kia chính là cháu gái của một thái thượng trưởng lão Vân Dương tông, vốn cũng không có gì, vẫn có thể giải quyết, vấn đề ở chỗ nữ đệ tử kia từ nhỏ đã có đính ước, là cháu trai của một thái thượng trưởng lão khác, hiện tại Hoàng Bác Nhiên làm cho nữ đệ tử kia châu thai ám kết, sau khi trong nhà phát hiện cũng buộc nàng đoạn tuyệt lui tới với Hoàng Bác Nhiên, hắn đã đi cầu xin mấy lần nhưng họ không cho hắn vào Vân Dương tông, nếu không nể tình Phi Linh môn, phỏng chừng hắn đã sớm bị thu thập.

- Kháo, tiểu tử Hoàng Bác Nhiên đúng là có lá gan a!

Lục Lâm Thiên nghe vậy cười mắng.

- Huynh còn cười được sao!

Bắc Cung Vô Song trừng mắt:

- Gia đình nữ đệ tử kia cùng hôn phu của nàng đều là thái thượng trưởng lão Vân Dương tông, chuyện này chỉ sợ có chút phiền phức, Hoàng Bác Nhiên cũng thật là, làm việc không chịu trách nhiệm chút nào!

- Vô Song, muội đừng nhìn ta như vậy, là Hoàng Bác Nhiên kia làm, cũng không phải ta!

Lục Lâm Thiên kháng nghị nói.

- Toa Toa nói rất đúng, chưởng môn thế nào môn nhân thế đó!

Bắc Cung Vô Song nói.

Chương 2781: Vô Song hỗ trợ

Lục Lâm Thiên tránh né ánh mắt Bắc Cung Vô Song, nói:

- Toa Toa, cho Hoàng Bác Nhiên vào đi.

- Dạ, chưởng môn!

Bạch Toa Toa đáp, rời khỏi tiểu sảnh.

- Lâm Thiên, chuyện này ngươi nên xử lý thế nào? Nếu là người thường thì dễ dàng, nhưng hai bên đều là thái thượng trưởng lão Vân Dương tông, cũng có chút khó khăn.

Bạch Oánh hỏi.

Lục Lâm Thiên cũng biết việc này xử lý không dễ, nhưng nếu Hoàng Bác Nhiên đã tìm hắn, hắn cũng không thể mặc kệ, nói:

- Oánh tỷ, nữ đệ tử kia tên gì?

- Hình như tên Hùng Giai Giai.

Đông Vô Mệnh nói, việc này Hoàng Bác Nhiên có nói qua với hắn.

- Hùng Giai Giai!

Sắc mặt Bắc Cung Vô Song khẽ biến, nói:

- Nguyên lai là nàng!

- Vô Song, muội nhận thức nàng?

Lục Lâm Thiên không nhớ rõ, hắn cũng không nhận thức nhiều đệ tử Vân Dương tông.

Bắc Cung Vô Song nói:

- Nàng là muội muội của Hùng Lan Lan, trước kia Hùng Lan Lan là sư tỷ muội đồng lứa với muội, đều là người trên Long Bảng, thiên phú của Hùng Lan Lan tốt lắm, sau đó khi muội rời khỏi Vân Dương tông, nghe nói Hùng Giai Giai cũng lên Long Bảng, thực lực không tầm thường.

- Hoàng Bác Nhiên bái kiến chưởng môn!

Trong khi nói chuyện Hoàng Bác Nhiên đã vào tiểu sảnh.

- Đứng lên đi!

Lục Lâm Thiên nói.

- Chưởng môn, Hoàng Bác Nhiên có việc muốn nhờ, chưởng môn không đáp ứng, Bác Nhiên không đứng dậy!

Hoàng Bác Nhiên cúi đầu nói.

- Là chuyện Vân Dương tông sao?

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn hắn.

- Khẩn cầu chưởng môn đáp ứng, ta cùng Giai Giai thật tâm muốn ở cùng nhau, hôn ước kia chỉ là bị bắt buộc, Giai Giai còn có cốt nhục của ta, cầu chưởng môn hỗ trợ.

Hoàng Bác Nhiên tựa hồ nghe Bạch Toa Toa nói qua, lập tức khẩn cầu.

- Đứng lên đi, không phải chỉ là chút chuyện này sao!

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt chuyển động, tựa hồ đang suy tính gì đó.

Hoàng Bác Nhiên thấy chưởng môn đã đáp ứng, vui sướng đứng lên.

- Hoàng Bác Nhiên, hiện tại ngươi cùng Trương Minh Đào nhậm chức gì trong Phi Linh môn?

Lục Lâm Thiên nhìn hắn, tu vi tiểu tử này tiến bộ không kém, đã lên tới Vũ Suất bát trọng.

- Hồi chưởng môn, ta cùng đại sư huynh luôn không nhậm chức trong Phi Linh môn.

Hoàng Bác Nhiên trả lời, hắn cùng Trương Minh Đào cũng không có chức vụ xác định, chỉ luôn phụ giúp một ít việc vặt vãnh trong bổn môn, chuyện của sáu đường họ cũng có nhúng tay, tuy không có chức vụ cụ thể nhưng địa vị không kém trưởng lão.

- Vậy sao?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên thoáng biến hóa, xoay chuyển ánh mắt nói:

- Như vậy đi, từ giờ trở đi ngươi cùng Trương Minh Đào đều là trưởng lão Phi Linh môn!

- Chưởng môn, ta không cần chức trưởng lão, ta chỉ cần chưởng môn giúp ta đi Vân Dương tông sẽ tốt hơn, cầu chưởng môn hỗ trợ.

Hoàng Bác Nhiên sửng sốt, còn tưởng Lục Lâm Thiên dùng chức trưởng lão để hắn bỏ qua Hùng Giai Giai.

- Đồ hỗn trướng, ngươi không có địa vị, sao có thể đi Vân Dương tông cầu hôn với người ta!

Lục Lâm Thiên trừng mắt mắng.

- Chưởng môn, ý của ngươi là…

Ánh mắt Hoàng Bác Nhiên tỏa sáng.

- Nói thế nào Hùng Giai Giai cũng là đệ tử thân truyền Vân Dương tông, cháu gái thái thượng trưởng lão, ngươi dùng thân phận trưởng lão Phi Linh môn cũng tuyệt đối xứng đôi!

Lục Lâm Thiên nói.

- Đạ tạ chưởng môn!

Hoàng Bác Nhiên vui mừng, nguyên lai chưởng môn đã đáp ứng giúp hắn, có thân phận trưởng lão, khí thế tăng lên không ít.

- Vô Song, ngày mai chúng ta quay về Lục gia, tới lúc đó cũng đi thăm Vân Dương tông đi.

Lục Lâm Thiên xoay người nói, Vô Song từ Độc Cô gia tộc đã trở về, tính thời gian Hồng Lăng nha đầu hẳn cũng về, ở lại Độc Cô gia tu luyện mấy năm, không biết thực lực như thế nào.

- Đương nhiên, ta đang định đi bái kiến sư phụ một chút!

Bắc Cung Vô Song nói, đã nhiều năm không quay về Vân Dương tông, xem như đi thăm sư phụ một chút.

- Được!

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

- Hoàng Bác Nhiên, ngươi lên đường đi Vân Dương tông đi!

- Chưởng môn, Vân Dương tông đã không cho phép ta đi vào!

Hoàng Bác Nhiên có chút xin lỗi, chỉ sợ là xem thể diện của Phi Linh môn, bằng không họ đã sớm không khách khí với hắn.

- Ngươi sợ cái gì, bây giờ ngươi là trưởng lão Phi Linh môn, hơn nữa còn mang theo mệnh lệnh của ta, nói vài ngày nữa ta sẽ tới Vân Dương tông một chuyến!

Lục Lâm Thiên nói.

- Chưởng môn, một mình ta đi chỉ sợ cũng không thể gặp được Giai Giai.

Hoàng Bác Nhiên buồn rười rượi nói, hiện tại Hùng gia khẳng định phòng hắn như phòng trộm, dù hắn vào Vân Dương tông cũng vô dụng.

- Chỉ có chút chuyện, có biện pháp làm ra mạng người, hiện tại thậm chí không biện pháp gặp người sao!

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn hắn, nói:

- Như vậy đi, sau khi ngươi vào Vân Dương tông, thầm đi tìm Khuất Đao Tuyệt, hoặc là Lăng Phong, nói là ta bảo ngươi đi tìm bọn họ, họ có thể giúp ngươi một ít, ít nhất giúp ngươi gặp mặt Hùng Giai Giai.

Có hai người kia hỗ trợ, Lục Lâm Thiên phỏng chừng muốn gặp Hùng Giai Giai cũng không có vấn đề, về phần Long Tam thì thôi, người kia tính tình như sắt đá, hơn nữa tính cách thô lỗ, không làm hỏng chuyện là tốt lắm rồi.

- Dạ!

Hoàng Bác Nhiên đáp, vẻ mặt vui vẻ.

- Hoàng Bác Nhiên, ta hỏi ngươi, ngươi thật tâm đối với Hùng Giai Giai?

Bắc Cung Vô Song hỏi.

- Hồi phu nhân, đệ tử tuyệt đối là thật tình!

Hoàng Bác Nhiên cung kính hành lễ, cũng đã sớm nghe nói qua thân phận vị phu nhân này.

- Ngươi cầu Lâm Thiên hỗ trợ, xem ra cũng là thật tâm!

Bắc Cung Vô Song nói:

- Như vậy đi, ta định điệu thấp quay về Vân Dương tông, hiện tại giúp ngươi nên cũng không quan tâm việc này, ta để một vị hộ pháp đi theo ngươi một chuyến, Vân Dương tông nể mặt ta cũng sẽ có trợ giúp cho ngươi.

- Đa tạ phu nhân!

Hoàng Bác Nhiên mừng rỡ, vị phu nhân này chính là thần nữ Bắc Cung gia tộc, có người Bắc Cung gia đi cùng, vậy thật tốt quá, Vân Dương tông nhất định không làm khó chính mình.

- Hoàng Bác Nhiên, ngươi qua đây!

Lục Lâm Thiên cười nói.

Hoàng Bác Nhiên lập tức cung kính đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười tà khí, nói thầm bên tai hắn, sau đó ngẩng đầu:

- Ngươi cùng hộ pháp Bắc Cung gia lập tức xuất phát, nói ta cùng phu nhân trong mấy ngày này sẽ tới Vân Dương tông, chờ khi các ngươi tới đó, chúng ta cũng đã đi qua!

- Dạ!

Hoàng Bác Nhiên vui sướng hành lễ rời đi, hắn biết chưởng môn nhất định sẽ hỗ trợ.

- Huynh nói gì với Hoàng Bác Nhiên vậy, có phải lại nghĩ ra chủ ý xấu gì hay không?

Hoàng Bác Nhiên rời khỏi, Bắc Cung Vô Song tò mò hỏi.

- Tới lúc đó sẽ biết!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

- Ngao!

Sau một lát, ở sau núi Phi Linh môn, một đầu Thiên Mộc Độc Long thú rít gào bay lên, một vị hộ pháp tôn cấp Bắc Cung gia, hai vương cấp, Hoàng Bác Nhiên cùng vài đệ tử Phi Linh môn cưỡi

Thiên Mộc Độc Long thú cùng nhau bay về hướng Vân Dương tông.

Sáng sớm hôm sau, một nhóm người đi lên Thiên Sí Tuyết Sư bay tới Lục gia trấn Thanh Vân.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song, La Lan thị, Lục Trung, Dương Quá, Kim Huyền, Lục Tâm Đồng cùng đi, còn có ba tôn cấp hộ pháp cùng vài vương cấp của Bắc Cung gia tộc.

Chương 2782: Động tĩnh đến

Ngoài ra Bạch Toa Toa, Nhan Kỳ, Tân Hiểu Kỳ cũng muốn đi chơi, Xích Viêm, Mặc Lang, Huyết Mị lẫn Hắc Hùng, nhân số thật không ít.

Trong Thanh Vân trấn, hiện tại Lục gia đã là cự phách một phương, có thanh danh của Phi Linh môn, Lục gia phát triển không hề bị ngăn trở.

Lục gia đại trạch càng thêm khổng lồ, kiến trúc hùng vĩ liên miên sừng sững, mang theo khí thế nguy nga.

Vào buổi chiều kiến trúc Lục gia đã xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

- Đây là Lục gia sau khi xây dựng lại đó sao?

Bắc Cung Vô Song thì thào.

- Chúng ta xuống đi!

Lục Lâm Thiên kéo tay nàng nhảy xuống đất.

Ngoài cửa lớn, có vài đệ tử Lục gia nhìn thấy Thiên Sí Tuyết Sư, sắc mặt đại biến:

- Là tộc trưởng cùng thiếu gia đã trở lại!

- Còn có Vô Song đại tiểu thư, nhanh đi thông tri đại gia cùng trưởng lão!

- Còn có Vô Song đại tiểu thư cũng đã trở lại, nhanh đi thông tri đại gia cùng trưởng lão.

…

Bên trong một đình viện, một đại hán khoảng năm mươi tuổi khí khái anh hùng, thân mặc trường bào, ánh mắt sáng ngời cầm một quyển sách đang chăm chú xem qua.

- Đông ca, nha đầu Vô Song đã lâu chưa trở về, hay là cuộc sống trong Bắc Cung gia tộc không tốt?

Một mỹ phụ bạch y đi vào đình viện, khí chất thong dong tao nhã, chính là Hoàng thị, cũng là ân mẫu của Bắc Cung Vô Song.

Lục Đông thu lại quyển sách, nói:

- Muội cứ yên tâm đi, Bắc Cung gia tộc là hoàng tộc, mà Vô Song của chúng ta lại là đại tiểu thư, tự nhiên không có việc gì đâu.

- Nhưng muội lo lắng a, hôm nay không biết tại sao mí mắt cứ nhảy liên tục.

Hoàng thị nói.

- Muội nhất định là suy nghĩ nhiều, hay là ta cùng muội ra ngoài một chút, thuận tiện đi xem mấy cửa hàng mới mở của Lục gia chúng ta.

Lục Đông đứng dậy đi tới.

- Đại gia, đại phu nhân!

Một người hầu có vẻ khôn khéo chạy nhanh vào trong đình viện hô to.

- Lục Dân, gấp cái gì, xảy ra chuyện gì sao?

Lục Đông hỏi.

- Đại gia, tộc trưởng cùng thiếu gia, còn có Vô Song đại tiểu thư đều đã trở về, đang ở bên ngoài đâu.

Người hầu hổn hển nói.

- Cái gì?

Lục Đông sửng sốt, lập tức vui mừng nói:

- Thấy không, nha đầu kia đã trở lại!

- Đừng đứng ngây ra đó, nhanh đi đón Vô Song đi!

Hoàng thị mừng rỡ nói.

Bên ngoài Lục gia, cả Lục gia đã sớm bị kinh động, các trưởng lão đều đi ra nghênh đón, đang vây quanh Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song hỏi han ân cần, bên cạnh còn có không ít đệ tử Lục gia đang chạy tới.

- Vô Song!

Hoàng thị cùng Lục Đông đi ra tới cửa, các đệ tử tự động tránh đường, nhìn thấy thân ảnh xinh đẹp, Hoàng thị không nhịn được chảy nước mắt, đã nhiều năm không gặp dưỡng nữ, trong lòng bà vẫn luôn xem nàng như con gái ruột thịt, mà phu thê hai người chỉ có một nữ nhi như vậy, sao có thể không nhớ nhung.

- Cha, mẹ!

Bắc Cung Vô Song quay đầu lại, nhìn thấy phụ mẫu đã già hơn không ít, ánh mắt run rẩy liền tiến lên hành đại lễ.

- Nhi đồng, mẹ mỗi ngày đều nhớ con!

Hoàng thị kéo nữ nhi, không ngừng đánh giá nàng.

- Vô Song bất hiếu, không sớm quay về thăm mẫu thân!

Bắc Cung Vô Song nói, ánh mắt đã ươn ướt.

- Tốt lắm, vào nhà nói chuyện đi!

Lục Trung nói.

Mọi người cùng nhau đi vào Lục gia, Lục Lâm Thiên cũng không nhiều lời, hắn chỉ đi cùng Vô Song về thăm nhà mà thôi, mà Vô Song vẫn luôn bị người của Lục gia vây quanh thăm hỏi.

Chạng vạng, Lục Thiếu Hùng vội vàng chạy về Lục gia, đầu tiên gặp mặt Lục Lâm Thiên.

Bắc Cung Vô Song trở về, cả Lục gia đều sôi trào, một đêm thật náo nhiệt, Vô Song hàn huyên cả đêm với Hoàng thị, Lục Lâm Thiên ở trong phòng mình tu luyện, hắn để cho Hắc Hùng, Huyết Mị hộ pháp, bản thân đi vào Thiên Trụ giới tầng thứ ba lĩnh ngộ năng lượng kim hệ.

Vào đêm, gió đêm lạnh lẽo, bên trong một dãy núi non âm ảnh dày đặc, âm ảnh ngày càng nồng đậm, dần dần hỗn cùng bóng đêm, bị ánh trăng chiếu xuống biến thành màu xám bạc.

Màn đêm buông xuống, trời đêm đầy sao, không ngừng lóe sáng.

Trên một ngọn núi, một đạo tử ảnh đang đứng, gió đêm hây hẩy, tà áp phấp phới, tuy ngũ quan không quá mức tuyệt mỹ, nhưng lại có cỗ khí chất cao quý, chính là Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn.

- Ta nên làm gì bây giờ, trơ mắt nhìn hắn gặp nạn sao, lần này hắn tuyệt đối trốn không thoát!

Nguyên Nhược Lan nhìn lên không trung, thì thào nói, trong mắt dao động:

- Vì sao ta lại lo lắng an nguy của hắn, ta không thể phản bội sư môn, nhưng cũng không muốn hắn chết, rốt cục ta nên làm gì bây giờ?

Thanh Vân trấn, qua một đêm lĩnh ngộ, nhưng trong Thiên Trụ giới đã qua nửa tháng.

Sáng sớm, các đại gia tộc trấn Thanh Vân, Tần gia, Vương gia, La gia, Dương gia đều tự mình chạy tới, tin tức Lục Lâm Thiên cùng Bắc Cung Vô Song trở về họ đã biết, đối với thân phận Bắc Cung Vô Song, ban đầu ở Vân Dương tông khi Bắc Cung gia tộc tới nghênh đón nàng, tin tức cũng đã truyền ồn ào huyên náo, mấy đại gia tộc trong Thanh Vân trấn đều biết rõ.

Gia chủ bốn gia tộc tới Lục gia, nhưng cũng không nói muốn gặp Lục Lâm Thiên hay Bắc Cung Vô Song, chỉ tặng hậu lễ nhờ chuyển giao cho họ sau đó cáo từ.

Hiện tại với thân phận của hai người, những gia chủ kia cũng tự mình hiểu lấy, cũng không nói xin bái kiến, nhưng ai cũng muốn nhấc lên quan hệ với Lục gia cùng Bắc Cung hoàng tộc, cho dù chỉ là một chút cũng đủ cho họ đạt được chỗ tốt không nhỏ, vì vậy họ đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Năm ngày thời gian nhanh chóng trôi qua, Bắc Cung Vô Song bồi mẫu thân, Lục Tâm Đồng lại cùng nhóm người Bạch Toa Toa đi chơi khắp nơi.

Lục Lâm Thiên cùng Dương Quá đều đi vào Thiên Trụ giới tu luyện, Dương Quá muốn bế quan, Lục Lâm Thiên để hắn lên tầng thứ hai, bởi vì Dương Quá còn chưa đủ sức tiến lên tầng ba, ở lại tầng thứ hai cũng có thể tu luyện.

Bốn ngày thời gian trong Thiên Trụ giới là bốn tháng, quanh thân Lục Lâm Thiên bao phủ kim mang, một cỗ khí tức sắc bén tiêu sát không ngừng lan tràn.

Hô!

Thủ ấn thu liễm, Lục Lâm Thiên dừng lĩnh ngộ, kim mang biến mất, thở mạnh một hơi trọc khí, trong mắt bắn ra tinh quang, mang theo kim mang sắc bén.

- Ngao!

Tầng thứ nhất Thiên Trụ giới truyền ra động tĩnh, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, thân ảnh lập tức biến mất.

- Ngao!

Bên trong không gian rộng lớn tầng thứ nhất, một đầu hoàng kim yêu long viễn cổ khổng lồ đang xoay quanh giữa không trung, bộ dáng dữ tợn, toàn thân vàng óng, vừa mới đột phá lục giai, khí tức đang dần dần bình ổn trở lại.

- Đột phá lục giai!

Lục Lâm Thiên xuất hiện, khóe môi mỉm cười, Bối nhi rốt cục đột phá lục giai, Bảo nhi đã đi theo Nhïếp Phong ra ngoài tôi luyện cho nên cũng đã đột phá lục giai từ sớm.

- Sư phụ!

Lục Kinh Vân nhìn thấy sư phụ, lập tức đi tới, hắn cũng đang chờ đợi Bối nhi đột phá lục giai.

- Linh sĩ Vũ sĩ nhất trọng!

Lục Lâm Thiên hài lòng cười, lần này tiến vào Thiên Trụ giới, cho Lục Kinh Vân một ít đan dược đê giai đột phá, tính toán thời gian tiểu gia hỏa này đã ở lại đây một năm, từ võ đồ lên tới Vũ sĩ, với tuổi tác của Lục Kinh Vân mà xem đây đã là kỳ tích, truyền ra ngoài không biết sẽ làm bao nhiêu người khïếp sợ.

Chương 2783: Bối nhi đột phá

- Kinh Vân!

Bối nhi thu liễm thân hình còn lại chưa đầy nửa thước, sưu một tiếng xoay quanh trên vai Lục Kinh Vân, chân khí lại có vẻ giống như trình tự ngũ giai.

Nhìn Bối nhi làm Lục Lâm Thiên không khỏi nhớ tới tiểu Long, đã nhiều năm không gặp, không biết tiểu Long như thế nào.

Lục Lâm Thiên quan sát tình huống của Nhiếp Phong cùng Đoan Mộc Hồng Chí bọn họ, mỗi người đều có tiến bộ, lập tức gọi tỉnh năm người, chỉ đạo cho họ một phen, Bảo nhi cùng Bối nhi đều cẩn thận lắng nghe, nhân loại tu luyện khác với yêu thú, nhưng mơ hồ cũng nhận được không ít ưu đãi.

Thời gian bế quan lần này đối với bọn họ mà nói xem như không ngắn, Lục Lâm Thiên cũng cho họ rời khỏi Thiên Trụ giới.

- Chưởng môn, ngươi rốt cục xuất quan, ta đang định đi vào đâu!

Thiên Độc Yêu Long cùng Quỳ Long Như Hoa dáng vẻ sốt ruột, giống như có việc gì gấp gáp.

- Độc Long huynh, Như Hoa, chẳng lẽ Phi Linh môn xảy ra chuyện gì hay sao?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên khẽ động, chỉ sợ nếu là chuyện bình thường hai người cũng sẽ không vội vàng như thế.

Như Hoa nói:

- Chưởng môn, Thiên Địa minh có tin tức, Đông cung phụng, Bạch cung phụng cùng Khấu phó chưởng môn muốn chúng tôi cấp tốc đưa tới!

Như Hoa nói xong liền đưa qua một ngọc giản báo tin.

Lục Lâm Thiên cầm ngọc giản, tâm thần thăm dò, tin tức truyền tới, sắc mặt biến thành nghi hoặc.

- Thiên Địa minh rốt cục muốn làm gì?

Hào quang biến mất, ánh mắt Lục Lâm Thiên biến hóa.

- Chưởng môn, Đông cung phụng hỏi, chưởng môn có an bài gì không?

Thiên Độc Yêu Long hỏi.

Lục Lâm Thiên thoáng trầm tư, nói:

- Độc Long huynh, Như Hoa, hai ngươi trở về nói với Đông lão cùng Oánh tỷ, không cần lo lắng việc này, ta đã biết, sẽ tự có an bài, dặn họ đề phòng Thiên Địa minh là được rồi. Các đại sơn môn trong Đế Đạo minh phỏng chừng cũng đã nhận được tin tức, lấy danh nghĩa của ta đi thông tri cho họ cẩn thận một chút.

- Chưởng môn, hành động lần này của Thiên Địa minh tựa hồ có ý bất thiện, chúng ta có cần an bài cùng đề phòng hay không?

Thiên Độc Yêu Long có chút lo lắng nói.

- Yên tâm đi, ta tự có chủ trương.

Lục Lâm Thiên lại nói:

- Đúng rồi, các ngươi tới vừa lúc, thuận tiện đưa Nhiếp Phong bọn họ trở về đi.

Sau một lát, trong đại điện Lục gia, Lục Lâm Thiên để phụ mẫu, Lục Kinh Vân, Nhiếp Phong bọn họ về Phi Linh môn trước.

Có Thiên Độc Yêu Long, Quỳ Long Như Hoa hộ tống, mà đoạn đường này đều thuộc thế lực Vân Dương tông cùng Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng, nhưng hắn lại cho Mặc Lang cùng đi trở về.

La Lan thị vốn muốn ở lại Lục gia thêm một thời gian, nhưng Lục Trung mơ hồ cảm nhận được Lục Lâm Thiên gặp phải sự tình, truyền âm cho hắn:

- Lâm Thiên, có phải gặp phải chuyện phiền toái hay không?

- Không có chuyện gì, chỉ một ít việc nhỏ thôi.

Lục Lâm Thiên nói.

- Vậy tự con cẩn thận một chút.

Lục Trung nói, với thực lực của hắn cũng không giúp đỡ được gì.

Lục Kinh Vân vốn muốn đi cùng sư phụ tới Vân Dương tông chơi đùa, nhưng vừa xuất quan lại phải về sơn môn nên có chút mất hứng, cũng không có cách nào đành phải theo chân mọi người cùng nhau quay về.

Bên trong đại điện, Lục Tâm Đồng cùng Bắc Cung Vô Song đều nhìn ra Lục Lâm Thiên có lo lắng, bằng không Thiên Độc Yêu Long cùng Quỳ Long Như Hoa sẽ không vội vàng tới tìm hắn báo tin như thế.

- Ca ca, có phải Thiên Địa minh truyền tới tin tức gì không?

Lục Tâm Đồng hỏi.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, đem tin tức trong ngọc giản nói lại mọi người nghe qua, tổng cộng có hai chuyện.

Chuyện thứ nhất là Thiên Địa minh liên tục ba lần yêu cầu Phi Linh môn về hành tung của Tật Phong tôn giả, mà Phi Linh môn không trả lời, cho nên hiện tại Thiên Địa minh yêu cầu đàm phán với Đế Đạo minh, muốn đòi công đạo, mà địa điểm đàm phán vì công bình có thể an bài ở thế lực Thiên Địa các, bên trong Cự Giang thành.

Mà việc này Thiên Địa minh cũng đã truyền khắp thiên hạ, chỉ chờ các sơn môn Đế Đạo minh đi qua, nếu Đế Đạo minh không đi, sẽ biến thành trò cười cho thiên hạ, còn tưởng rằng họ sợ Thiên Địa minh.

Mà kiện sự tình thứ hai làm trong lòng Lục Lâm Thiên khó chịu, chính là tông chủ Lam Linh Vạn Thú tông truyền vị cho sư muội Hồng Vân, Lam Linh sẽ kết hôn cùng Hóa Vũ tông, hôn lễ cử hành trong Cự Giang thành, mời người trong thiên hạ đi xem lễ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cực kỳ nghi hoặc, Hóa Vũ tông Công Tôn Xuân Thu ở rể Vạn Thú tông, nhưng lúc ở trong Tử Vong thâm uyên Công Tôn Xuân Thu đã bị hắn đánh chết, Lam Linh kết hôn còn thành thân được với ai, chẳng lẽ thay người hay sao, mà nghe được tin tức Lam Linh lập gia đình trong lòng Lục Lâm Thiên đương nhiên khó chịu, nói thế nào Lam Linh cũng xem như là nữ nhân của hắn.

- Ca ca, Thiên Địa minh muốn đàm phán trong Cự Giang thành, muội lo lắng bọn hắn không có hảo tâm.

Khuôn mặt Lục Tâm Đồng hiện vẻ ngưng trọng, thật sự không chút yên tâm.

- Mặc kệ bọn hắn đánh chủ ý gì, tin tức đã truyền ra, thiên hạ đã biết, không thể không đi, huống chi ta thật sự muốn biết Thiên Địa minh còn có bao nhiêu kỹ xảo!

Lục Lâm Thiên nói, Thiên Địa minh yên lặng lâu như vậy, đột nhiên lại có chuyện này, nếu nói chỉ đơn thuần đàm phán đánh chết Lục Lâm Thiên cũng không tin, nhưng không biết bọn hắn lại giở trò gì, với thực lực bây giờ của mình cũng không sợ thủ đoạn của bọn hắn.

- Lâm Thiên, quyết định của huynh là muốn đi một chuyến?

Bắc Cung Vô Song hỏi.

- Phải!

Lục Lâm Thiên gật đầu, hơn nữa hắn cũng không thể mặc kệ Lam

Linh, nếu Lam Linh vì gia tộc, vì Vạn Thú tông, chuyện này cũng là bất đắc dĩ, dù hắn có tới thì lại làm được gì.

Lục Tâm Đồng nhìn qua Kim Huyền, hỏi:

- Kim Huyền thúc, ngài cảm thấy thế nào?

- Là phúc thì không phải họa, là họa thì tránh không khỏi, cho dù lần này Thiên Địa minh có thủ đoạn, tránh được lần này không tránh được lần sau!

Kim Huyền bình tĩnh nói.

- Vậy đi Cự Giang thành nhìn xem đi, ta cũng muốn biết Thiên Địa minh rốt cục muốn làm gì, nếu chọc giận ta, ta sẽ làm toàn bộ sơn môn của bọn hắn không còn một ngọn cỏ, làm cho bọn hắn biết chút lợi hại!

Lục Tâm Đồng nói, trên khuôn mặt tuyệt mỹ hiện lên hàn ý.

- Chúng ta đi Vân Dương tông một chuyến trước đã, phỏng chừng Vân Dương tông cũng nhận được tin tức, có lẽ Vân Dương tông có tin tức nào khác.

Lục Lâm Thiên nói, nói không chừng trong Vân Dương tông sẽ có tin tức, đi thương nghị với nhạc phụ một chút cũng tốt.

Sau một lát Thiên Sí Tuyết Sư xoay quanh bay lên cao, vỗ cánh biến mất giữa không trung.

Núi non chập chùng, hiểm trở cao ngất, đêm qua còn có mưa rơi, nhìn qua giống như được tẩy rửa, xanh tươi ướt át, đỉnh núi như ẩn như hiện, mơ hồ có thể nhìn thấy không ít dãy kiến trúc nằm bên trong những ngọn núi kia.

Bên trong đình viện, Vân Tiếu Thiên đi qua đi lại, tựa hồ đang suy nghĩ băn khoăn chuyện gì.

- Tông chủ!

Đại hộ pháp đi tới hành lễ hô.

- Đại hộ pháp, đã an bài xong người Bắc Cung gia tộc hay chưa?

Vân Tiếu Thiên ngẩng đầu hỏi, hộ pháp Bắc Cung gia vừa tới, hắn cũng đã tự mình đón tiếp.

Chương 2784: Lên Vân Dương tông 1

- Đã sắp xếp xong xuôi!

Đại hộ pháp gật đầu, người của Bắc Cung gia tộc, Vân Dương tông cũng không dám lơ là, đều đã an bài thỏa đáng.

- Vô Song cũng đã trở về, như vậy toàn bộ thần tử thần nữ của sáu đại hoàng tộc đều cũng ra rồi!

Vân Tiếu Thiên nói, ngẩng đầu nhìn đại hộ pháp:

- Đại hộ pháp, có thể một hai ngày nữa Vô Song sẽ cùng Lục Lâm Thiên tới Vân Dương tông, ngươi phái thêm đệ tử đi tìm hiểu, tới lúc đó ta phải đích thân đi đón mới được. Còn có Cực Vi thái thượng trưởng lão cũng cần đi nghênh đón.

- Ta đã sắp xếp xong xuôi.

Đại hộ pháp gật đầu, hiện tại Vô Song đã là thần nữ Bắc Cung gia tộc, lần này trở về thân phận đã khác, đường đường thần nữ, Bắc Cung gia còn đặc biệt phái người đi trước thông tri, Vân Dương tông đương nhiên phải chú ý.

Thoáng do dự, đại hộ pháp chợt nói:

- Tông chủ, có chuyện này có chút kỳ quái, với tính cách của Vô Song, muốn về Vân Dương tông cũng sẽ không gây náo động như vậy, mà tiểu tử Lục Lâm Thiên cũng không phải người thích náo nhiệt.

- Việc này cũng không có gì!

Vân Tiếu Thiên cười nói:

- Đi cùng hộ pháp Bắc Cung gia còn có Hoàng Bác Nhiên, ta phỏng chừng Hoàng Bác Nhiên tới Vân Dương tông lần này cũng không phải đưa tin, lần nào Lục Lâm Thiên tới đây cũng trực tiếp lên núi, vì sao lại cần truyền tin?

- Chẳng lẽ Hoàng Bác Nhiên là vì cháu gái Hùng Giai Giai của Hùng trưởng lão mà tới?

Ánh mắt đại hộ pháp xoay chuyển, nói:

- Tông chủ, có cần ta đi an bài một chút, gần đây hai vị Hùng trưởng lão cùng Dư trưởng lão đều đang tức giận, ta sợ họ sẽ gây ra chuyện gì không tốt.

- Không cần, lúc này chúng ta cũng không cần quản nhiều, chỉ là chuyện của hậu bối, ta không tiện quản, nếu tiểu tử kia cần nhúng tay ta càng không cần quản.

Vân Tiếu Thiên than nhẹ, trong tay cầm ngọc giản truyền tin, nói:

- Nhưng hành động lần này của Thiên Địa minh làm cho ta có chút nghi hoặc.

- Tông chủ hoài nghi Thiên Địa minh có âm mưu gì hay sao?

Đại hộ pháp hỏi.

- Ta cũng hoài nghi có âm mưu, chẳng qua nếu đàm phán trong Cự Giang thành dù là có âm mưu cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, cho dù lá gan bọn hắn có lớn nhưng vì mặt mũi của Thiên Địa các bọn hắn cũng không thể vạch trần!

Vân Tiếu Thiên nói.

- Không biết Lục Lâm Thiên sẽ an bài thế nào?

Đại hộ pháp nói.

- Có lẽ chỉ trong một hai ngày nữa tiểu tử kia sẽ tới, nhìn chủ ý của hắn rồi tính sau.

Vân Tiếu Thiên nói, việc này hắn cũng không đoán được gì, mà Vân Dương tông lại không nhận được tin tức nào khác, chỉ phải chờ Lục Lâm Thiên tới cùng thương nghị, trong mơ hồ hắn cảm giác có chút bất an, nhưng không nghĩ ra được gì.

Giữa không trung gió nhẹ thổi qua, từng đóa mây trắng phiêu diêu du đãng.

- Ngao!

Trên bầu trời lướt qua một đạo bạch sắc lưu quang, chỉ sau vài lần vỗ cánh một đầu yêu thú khổng lồ bay tới, yêu thú chấn khai không gian ba văn, nhanh chóng biến mất tại chỗ.

Mười mấy thân ảnh khoanh chân ngồi trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, chính là nhóm người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không cách nào tĩnh tâm tu luyện, không phải vì động tĩnh lần này của Thiên Địa minh mà bởi vì Lam Linh, nghĩ tới lúc ở bên trong Vụ Đô sơn mạch, nghĩ hết thảy từng phát sinh trong Thiên Trụ giới, hơn nữa Lam Linh đã là nữ nhân của hắn.

Lục Lâm Thiên vốn cho rằng giữa mình cùng Lam Linh chỉ là một lần ngoài ý muốn mà thôi, không liên quan gì tới cả hai, chẳng qua lúc này nghe nói Lam Linh kết hôn, trong lòng đã không còn cách nào hờ hững.

Hô!

Lục Lâm Thiên thở sâu một hơi, không biết mình có thể làm gì, hắn có cần đi ngăn cản hay không, nhưng lấy tư cách gì ngăn cản, tất cả đều do Lam Linh tình nguyện, hắn còn có thể làm sao bây giờ.

Nhìn dáng vẻ của Lục Lâm Thiên, ánh mắt Bắc Cung Vô Song dao động, nhưng không hỏi gì, nhìn dãy núi liên miên phập phồng bên dưới, khẽ nói:

- Lâm Thiên, chúng ta sắp tới!

- Sắp tới!

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm giữa không trung, tựa hồ nơi đó xuất hiện không ít thân ảnh, nói:

- Vô Song, người Vân Dương tông tới đón muội!

- Muội vốn không muốn gây ra động tĩnh thế này, đều do huynh thượng bất chính hạ tất loạn mà thôi!

Bắc Cung Vô Song đứng dậy trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên áy náy cười, cũng đứng bên cạnh nàng, mọi người đều đứng dậy.

Phía trước có trên trăm thân ảnh đang đứng, chân khí vô hình lan tràn, có không ít cường giả bên trong.

- Thần nữ Bắc Cung gia tộc đã tới, thật vinh hạnh cho Vân Dương tông chúng tôi!

Nhìn Thiên Sí Tuyết Sư trước mắt, thanh âm Vân Tiếu Thiên truyền ra.

- Tông chủ khách khí, Vô Song bái kiến tông chủ!

Thân ảnh Bắc Cung Vô Song chợt lóe, xuất hiện trước mặt người Vân Dương tông, toàn thân tản ra khí chất hồn nhiên thiên thành cao quý, dung nhan tuyệt mỹ như thiên tiên.

- Khí tức thật mạnh!

Người Vân Dương tông nhìn qua, thầm than thở.

Sắc mặt nhóm thái thượng trưởng lão Vân Dương tông đều biến đổi, họ có thể cảm giác được uy áp vô hình trên người nàng, khiến cho họ phải run sợ, không dám phản kháng.

Bắc Cung Vô Song vừa tới, nhóm cường giả Bắc Cung gia tộc cũng đứng ngay sau lưng nàng.

Bắc Cung Vô Song hướng Vân Tiếu Thiên thi lễ, sau đó đi tới trong đám người, cung kính hành đại lễ với Tạ trưởng lão, nói:

- Vô Song bái kiến sư phụ!

- Vô Song, mau đứng lên, ngươi đã là thần nữ Bắc Cung hoàng tộc, sư phụ cũng không thể tiếp tục nhận đại lễ của ngươi!

Tạ trưởng lão kích động nâng Vô Song đứng dậy, có được đệ tử như thế thật làm bà tự hào.

Nhìn Tạ trưởng lão cùng Vũ Ngọc Tiền trưởng lão, toàn bộ những trưởng lão của Vân Dương tông đều hâm mộ, hai phu thê kia, một có đồ đệ khủng bố như Lục Lâm Thiên, một có đệ tử thân phận hiển hách như Bắc Cung Vô Song, đủ làm mọi người đỏ mắt.

- Sư phụ sao nói vậy, mặc kệ thân phận đệ tử thế nào, vẫn là đệ tử của ngài!

Bắc Cung Vô Song nói.

- Bái kiến nhạc phụ, bái kiến sư phụ sư nương!

Lục Lâm Thiên đi tới trước Vân Tiếu Thiên cùng Vũ Ngọc Tiền, ánh mắt đảo qua đội ngũ Vân Dương tông, cường giả thật không ít, thái thượng trưởng lão đều tới, xem như trường hợp không nhỏ, phỏng chừng có thể làm Vân Dương tông lao sư động chúng như vậy cũng không mấy người.

Sau một lát mọi người đều đi vào Vân Dương tông.

- Là Vô Song sư tỷ trở lại!

- Nghe nói Vô Song sư tỷ đã trở thành thần nữ Bắc Cung gia tộc!

- Bắc Cung gia tộc là gì, tại sao ta không nghe nói qua?

- Ngươi biết cái gì, Bắc Cung gia tộc là một trong sáu đại hoàng tộc, nghe nói thế lực còn mạnh hơn Vân Dương tông chúng ta!

- Thật sao, thế lực mạnh như vậy sao trên đại lục không có bao nhiêu người biết đây?

Các đệ tử trong tông đều sôi trào lên, vô cùng kinh ngạc.

Nửa canh giờ sau, bên trong một đại sảnh, Lục Lâm Thiên đang ngồi cùng Vân Tiếu Thiên.

- Lâm Thiên, Thiên Địa minh hẳn đã truyền tin tức cho ngươi đi?

Vân Tiếu Thiên hỏi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

- Tiểu tử vì việc này mà tới, xem ra nhạc phụ cũng đã nhận được tin tức.

Chương 2785: Lên Vân Dương tông 2

- Ta cũng vừa nhận được không lâu, vốn định đi Phi Linh môn hỏi thăm chủ ý của ngươi, tính toán ngươi cũng sắp qua đây, cho nên không đi nữa.

Vân Tiếu Thiên nói.

- Nhạc phụ, việc này ngài thấy thế nào, Thiên Địa minh nói ngày chín tháng sáu sẽ đàm phán với Đế Đạo minh tại Cự Giang thành, mà ngày tám tháng sáu lại là đám hỏi của Vạn Thú tông cùng Hóa Vũ tông, mời người thiên hạ tới xem lễ, hành động của Thiên Địa minh tựa hồ có chút không bình thường!

Lục Lâm Thiên nói.

- Chỉ sợ hành động lần này của bọn hắn thật không đơn giản, sau lưng nhất định sẽ có động tác, nhưng trinh thám của Vân Dương tông cũng không nhận được tin tức gì khác.

Vân Tiếu Thiên nói.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên khẽ biến, vốn nghĩ Vân Dương tông sẽ có tin tức gì, lần này xem ra Vân Dương tông cũng không biết.

Vân Tiếu Thiên nhìn thấy thần sắc của hắn, hỏi:

- Việc này ngươi định làm như thế nào?

- Thiên Địa minh đã đem việc này công bố thiên hạ, nếu Đế Đạo minh không đi chỉ sợ có chút không ổn, người khác còn tưởng rằng chúng ta sợ Thiên Địa minh đâu!

Lục Lâm Thiên nói.

- Nhưng nếu phải đi, ta lo lắng sẽ gặp nguy hiểm, đặc biệt là ngươi, ta nghĩ hiện tại người mà Thiên Địa minh muốn đối phó nhất chính là ngươi, nghe nói Lan Lăng sơn trang phái ra một chuẩn đế giết ngươi, ngược lại bị ngươi phá hủy bản thể, có chuyện này không?

Vân Tiếu Thiên hỏi, hắn cũng nhận được tin tức, chỉ là có chút không thể tin, hắn biết thực lực Lục Lâm Thiên, nhưng một siêu cấp cường giả chuẩn đế ra tay chỉ sợ Lục Lâm Thiên cũng không làm trọng thương được đối phương như thế.

- Xem như thế đi!

Lục Lâm Thiên cũng không phủ nhận, nói:

- Lần này dù gặp nguy hiểm cũng phải xông pha một lần, ta muốn nhìn xem Thiên Địa minh lại có thủ đoạn gì, tránh được lần này cũng không tránh được lần tiếp theo!

- Ta chỉ cảm thấy có chút kỳ quái, Thiên Địa minh lựa chọn Cự Giang thành, điều này làm cho ta ngoài ý muốn, nếu ở bên trong Cự Giang thành bọn hắn cũng không dám tùy tiện lộn xộn!

Vân Tiếu Thiên nói.

- Binh tới tướng ngăn, tới lúc đó sẽ biết!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, với thực lực hiện tại của hắn, lại có đế khôi trong tay, lần này đi chung với Kim Huyền thúc, có thêm Vô Song, đại ca, cùng Lục Tâm Đồng, mà đế giả vì lệnh cấm nên không thể động thủ trên đại lục, hắn cũng không có gì sợ hãi. Cho dù chuẩn đế xuất hiện thì thế nào, tuyệt đối không lưu được hắn.

- Ngươi lại thoải mái như vậy!

Vân Tiếu Thiên nói:

- Ta có chút bận tâm, chỉ sợ Thiên Địa minh thật sự có mưu đồ, rõ ràng là sợ chúng ta không đi cho nên mới lựa chọn ở Cự Giang thành, là vì xóa bỏ băn khoăn của chúng ta, trăm phương ngàn kế như thế nếu không có hậu chiêu mới là lạ!

- Nếu bọn hắn thật có hành động, vậy phải xem có thực lực đó hay không!

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sát ý, nếu lần này Thiên Địa minh có hành động, hắn cũng không khách khí, vừa lúc Khôn Dương đảo cùng Lan Lăng sơn trang tập kích mình, có thể cùng nhau tính cho xong món nợ này.

Hai người lại hàn huyên thêm một ít sự tình, mãi tới chạng vạng Lục Lâm Thiên mới rời đi.

Lúc rời khỏi Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy kỳ quái, chuyện giữa Hoàng Bác Nhiên cùng Hùng Giai Giai nhưng Vân Tiếu Thiên không hề nhắc tới, nếu nói Vân Tiếu Thiên không biết thì tuyệt đối không có khả năng.

Vân Tiếu Thiên không đề cập tới, Lục Lâm Thiên cũng sẽ không nói, hắn làm như không biết, dù sao chuyện này Phi Linh môn cũng không thiệt thòi.

Nơi ở của Lục Lâm Thiên vẫn là ngọn núi trước kia, Vũ Ngọc Tiền trưởng lão vẫn không cho phép ai tới ở lại, chỉ chờ khi đệ tử bảo bối có thời gian quay về thăm vẫn còn chỗ quen thuộc để nghỉ ngơi.

Đình viện trên núi vẫn như năm xưa, làm Lục Lâm Thiên hồi ức không ít sự tình năm đó.

Sau khi Lục Lâm Thiên quay về đình viện không lâu, nhóm người Bắc Cung Vô Song do trưởng lão Vân Dương tông hộ tống cũng đi tới đình viện, với thân phận của nàng, luôn nhận được đãi ngộ cao nhất trong Vân Dương tông.

- Vô Song, mệt mỏi đi?

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi.

- Không sao, chuyện của Hoàng Bác Nhiên thế nào?

Bắc Cung Vô Song hỏi.

- Ta cũng không biết, còn chưa gặp được tiểu tử kia đâu!

Lục Lâm Thiên nói.

- Có phải hắn xảy ra chuyện gì hay không, hay là bị người Vân Dương tông bắt lại?

Lục Tâm Đồng có vẻ lo lắng hỏi.

- Không đến nỗi đâu!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nói thế nào cũng không tới nỗi bắt lại Hoàng Bác Nhiên, dù sao sau lưng hắn chính là Phi Linh môn, nếu có người thật sự dám làm như vậy, trừ phi là kẻ ngu ngốc, dựa theo lời mình dặn dò Hoàng Bác Nhiên, lúc này hắn hẳn đã chuẩn bị xong, cũng không biết Hùng Giai Giai có bao nhiêu tình ý đối với hắn.

- Có người tới đây, hình như đang lẩn trốn!

Thần sắc Kim Huyền thoáng ngưng lại, tâm thần trải ra, nói:

- Hẳn là người Phi Linh môn, sau lưng còn có cường giả Vân Dương tông truy theo!

- Là Hoàng Bác Nhiên đã trở lại!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, rời khỏi tiểu sảnh, nhóm người Lục Tâm Đồng đi theo phía sau hắn.

Bên ngoài đình viện, hai thân ảnh bay tới, một nam một nữ, vài lần lắc mình đã rơi lên đỉnh núi, nam tử đầu trọc sáng loáng, chính là Hoàng Bác Nhiên.

Hoàng Bác Nhiên rơi xuống đất, lôi kéo hoàng y nữ tử, nhìn thấy Lục Lâm Thiên liền chạy tới.

- Chưởng môn!

Hoàng Bác Nhiên vội hô, mà hoàng y nữ tử từ rất xa đã nhìn thấy

Lục Lâm Thiên, ánh mắt rung động nói:

- Lục sư huynh!

- Miễn lễ!

Lục Lâm Thiên nói, nhìn hoàng y nữ tử khuôn mặt tinh xảo, dáng người nảy nở, khoảng hai mươi tám tuổi, tuy không tuyệt mỹ nhưng cũng xem như cực kỳ mỹ mạo.

- Gần đây chẳng lẽ lưu hành đầu trọc sao!

Lục Lâm Thiên nhủ thầm, không nghĩ tới Hoàng Bác Nhiên thật có bổn sự, phỏng chừng trong Vân Dương tông cũng có không ít người theo đuổi Hùng Giai Giai, hơn nữa còn có vị hôn phu, nhưng vẫn bị Hoàng Bác Nhiên đuổi tới tay, tài tán gái thật không tầm thường.

- Đứng lại!

Ngay lúc này ngoài núi có mười mấy thân ảnh truy tới, vài người rơi lên đỉnh núi, chính là mười người trẻ tuổi tu vi soái cấp, dẫn đầu là hai trung niên, còn có một nam một nữ.

- Chưởng môn, là tỷ tỷ của Hùng Giai Giai cùng một sư bá, còn có hôn phu của nàng Dư Nan An, còn người kia là sư thúc của hắn.

Hoàng Bác Nhiên truyền âm cho Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua mười mấy người kia, nữ tử bộ dáng không kém, xem như mỹ nữ, có vài phần tương tự Hùng Giai Giai, Lục Lâm Thiên có chút ấn tượng với nàng, hẳn là Hùng Lan Lan.

Hai trung niên, một tu vi Vũ vương tam trọng, một linh vương nhị trọng, một thanh niên trường bào ba mươi tuổi, bộ dáng không tệ, tu vi Vũ Suất ngũ trọng.

- Lục sư huynh!

Hơn mười người vừa rơi xuống đất nhìn thấy Lục Lâm Thiên, liền hành lễ, sắc mặt hai trung niên khẽ biến, hành lễ nói:

- Bái kiến Lục minh chủ!

- Đều miễn lễ đi!

Lục Lâm Thiên lướt mắt nhìn họ, hỏi:

- Xảy ra chuyện gì?

- Lục chưởng môn, là thế này, Hoàng Bác Nhiên lừa gạt nữ đệ tử Vân Dương tông, chúng ta tới đây tìm người!

Chương 2786: Hùng gia Dư gia

Trung niên đứng bên cạnh Dư Nan An nhìn thấy có Lục Lâm Thiên, khẩu khí nói chuyện tốt hơn không ít.

- Vậy sao?

Lục Lâm Thiên nhướng mày, quay đầu lại nhìn Hoàng Bác Nhiên cùng Hùng Giai Giai, lại hỏi:

- Vị sư muội này, ngươi bị Hoàng Bác Nhiên lừa gạt?

- Lục sư huynh, xin thành toàn chúng tôi, ta không phải bị Bác Nhiên lừa gạt, ta cùng Bác Nhiên thật tình yêu nhau, chỉ bị gia tộc luôn quấy nhiễu, ta bị người giam giữ, thật vất vả mới chạy thoát ra ngoài!

Hùng Giai Giai nhất thời quỳ trước mặt Lục Lâm Thiên khẩn cầu.

- Mau đứng lên, người đã mang thai không nên tùy tiện quỳ xuống!

Một cỗ chân khí vô hình nâng Hùng Giai Giai đứng lên, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn người Vân Dương tông nói:

- Các ngươi cũng nghe được, đệ tử Phi Linh môn cũng không có lừa gạt sư muội Vân Dương tông a!

- Lục chưởng môn có điều không biết, Hùng Giai Giai có hôn ước với sư điệt Dư Nan An của ta từ lâu, hôn ước còn chưa giải quyết, nếu không phải nể tình Hoàng Bác Nhiên là đệ tử Phi Linh môn, chúng tôi đã không chờ tới hôm nay!

Trung niên nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ chuyển, việc này đích xác là Phi Linh môn có chút đuối lý, nhưng nam nữ hoan ái, không thể nói là ai hại ai, ánh mắt hắn thoáng chớp động, lướt qua mọi người, nói:

- Chuyện này là thế nào ta tạm thời còn chưa rõ, như vậy đi, các ngươi về trước, chờ ta hỏi rõ ràng ngày mai nói sau!

- Không được, Hùng Giai Giai nhất định phải cùng ta trở về, cho ta một lời công đạo!

Dư Nan An vẫn luôn cố gắng nhẫn nại, vị hôn thê bị người đoạt, còn làm lớn bụng, hắn đã biến thành trò cười cho cả Vân Dương tông, nếu không phải hắn đánh không thắng Hoàng Bác Nhiên, hắn đã sớm giết tên kia!

Mà Vân Dương tông lại băn khoăn Phi Linh môn, luôn không dám ra tay với Hoàng Bác Nhiên, ngay cả gia gia hắn cũng dặn dò, nói thế nào cũng không được ra tay với Hoàng Bác Nhiên, điều này làm cho hắn vô cùng uất ức lẫn phẫn nộ.

- Ngươi nói cái gì, nói lại lần nữa xem!

Vạt áo Xích Viêm run lên, nháy mắt xuất hiện trước mặt Dư Nan An, tu vi bát giai hậu kỳ vỡ áp tràn tới.

Đặng đặng!

Dư Nan An nháy mắt lảo đảo bật lui ra sau mấy bước, đặt mông ngã ngồi dưới đất, chân khí trong cơ thể đông cứng lại, sắc mặt trắng bệch, khí tức khủng bố khiến mười người còn lại đều lảo đảo thối lui, không ai đứng vững trước uy áp của Xích Viêm.

- Xích Viêm, đừng vô lễ, mau lui xuống!

Lục Lâm Thiên trách mắng.

- Chủ nhân ta nói ngày mai nói tiếp thì ngày mai nói, dám va chạm chủ nhân nhà ta, chủ nhân đáp ứng, Xích Viêm này không cho phép!

Xích Viêm trừng mắt nhìn đoàn người, giậm mạnh dưới đất, mặt đất nứt vỡ, trường bào run lên thối lui ra sau Lục Lâm Thiên.

- Lục chưởng môn, chúng tôi cáo lui trước, ngày mai sẽ tới bái phỏng!

Trung niên nhìn Hoàng Bác Nhiên cùng Hùng Giai Giai, lại nhìn Lục Lâm Thiên, không thể không rời đi.

- Hùng sư tỷ dừng bước, đã lâu chúng ta không gặp, không bằng lưu lại hàn huyên một chút được không?

Đúng lúc này Bắc Cung Vô Song chợt nói.

- Thần nữ có lệnh, Hùng Lan Lan vô cùng vinh hạnh!

Hùng Lan Lan dừng bước, xoay người hành lễ.

- Hùng sư tỷ không nên đa lễ, sư tỷ muội chúng ta đã lâu không gặp mặt, đi vào ôn chuyện thôi!

Bắc Cung Vô Song đi tới nắm tay Hùng Lan Lan vào trong đình viện.

- Các ngươi còn chưa đi, không lưu các ngươi!

Hắc Hùng tiến lên một bước, trừng mắt nói.

Sưu sưu!

Sắc mặt đoàn người biến hóa, ánh mắt Dư Nan An vô cùng oán hận, nhưng không có biện pháp, hắn cũng biết với thực lực của mình nếu trêu chọc những người này chỉ sợ sẽ chết rất khó xem.

Nhìn đoàn người đã đi, khóe môi Lục Lâm Thiên mỉm cười quay đầu nói:

- Có ta ở đây, hai ngươi không việc gì, đi vào nói chuyện đi!

Khi mọi người đi vào, sắc mặt Hùng Lan Lan chợt biến hóa.

Bắc Cung Vô Song nhìn nàng, nói:

- Sư tỷ, hiện tại cũng không có người ngoài, ta nói thẳng, giữa Hoàng Bác Nhiên cùng lệnh muội, Hùng trưởng lão nghĩ như thế nào?

Hùng Lan Lan liếc mắt nhìn nhìn Hùng Giai Giai, thoáng thở dài nói:

- Muội muội của ta vốn rất được gia gia yêu thương, tuy trong việc này gia gia ta đã có ý thiên vị nàng, nhưng Dư gia nhất định không chịu bỏ qua, thậm chí Hùng gia cam nguyện bồi thường bảo vật cho Dư gia để xóa bỏ hôn ước nhưng họ cũng không muốn, nói mặt mũi làm lớn, Dư trưởng lão vốn là hảo bằng hữu của gia gia ta, hiện tại đã có ngăn cách, sự tình tới mức này hai bên luôn mãi giằng co, mà Dư gia còn phái người giám thị Giai Giai.

- Hùng sư tỷ, có thể nói thẳng vài câu hay không?

Nghe khẩu khí của Hùng Lan Lan, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ biến, chợt hỏi.

- Mời Lục minh chủ cứ nói!

Nghe Lục Lâm Thiên xưng hô, Hùng Lan Lan hoảng sợ đứng lên.

- Mời Hùng sư tỷ cứ ngồi!

Lục Lâm Thiên nói:

- Chuyện giữa Hoàng Bác Nhiên cùng lệnh muội, ta đã biết được, hai người trẻ tuổi ý hợp tâm đầu, ta tin tưởng Hùng gia cũng không nhẫn tâm chia rẽ họ đi?

- Lục minh chủ, nhưng Giai Giai còn có hôn ước, hiện tại Dư gia không dễ gì chịu bỏ qua!

Hùng Lan Lan nhìn Hùng Giai Giai đang nắm chặt tay Hoàng Bác Nhiên, ánh mắt cực kỳ bất đắc dĩ.

- Nếu Dư gia chịu buông tay, Hùng gia còn gì để nói nữa không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Nếu họ chịu bỏ qua, đương nhiên là không còn vấn đề gì.

Hùng Lan Lan đáp.

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Một khi đã như vậy, mời Hùng sư tỷ thay ta về vấn an Hùng trưởng lão, nếu ta có thời gian sẽ tới bái phỏng, thuận tiện thay ta nói vài lời với Hùng trưởng lão được chứ?

- Lục chưởng môn khách khí, ta nhất định sẽ chuyển cáo!

Hùng Lan Lan nói.

- Mời Hùng sư tỷ nói với Hùng trưởng lão, chuyện của Dư gia ta sẽ giải quyết, để Hùng trưởng lão yên tâm đi, Hoàng Bác Nhiên vốn là trợ thủ đắc lực của ta, hiện tại nhậm chức trưởng lão Phi Linh môn, Hùng sư muội tới Phi Linh môn sẽ không ủy khuất, nếu không có vấn đề, tới lúc đó ta sẽ đích thân làm chủ hôn, để Hoàng Bác Nhiên đi cưới lệnh muội, nhất định tổ chức thật phong phong quan quang, sự tình tới đây ta nghĩ đó là biện pháp giải quyết tốt nhất, ta chỉ muốn nói như vậy, mặt khác mời Hùng sư tỷ đem vật này giao cho Hùng trưởng lão, nói Hoàng Bác Nhiên có chút lòng thành, vãn bối tặng lễ vật cho trưởng bối!

Lục Lâm Thiên nói xong tâm thần vừa động, một hộp ngọc xuất hiện trong tay đưa qua cho Hùng Lan Lan.

Đôi mắt Hùng Lan Lan khẽ động, nhìn Lục Lâm Thiên, cầm lấy hộp ngọc nói:

- Lời của Lục chưởng môn ta nhất định sẽ chuyển cáo, vậy cáo từ trước!

- Tỷ tỷ!

Vừa dứt lời Hùng Lan Lan xoay người rời đi, Hùng Giai Giai chợt lên tiếng gọi nàng, muốn nói lại thôi, cuối cùng nói:

- Tỷ tỷ, phiền toái nói với gia gia cùng phụ thân, Giai Giai bất hiếu làm cho họ lo lắng!

- Tự chiếu cố chính mình!

Hùng Lan Lan nhìn muội muội, ánh mắt khẽ động, cũng không nói thêm lời nào nhanh chóng rời đi.

- Hoàng Bác Nhiên, ngươi đưa Hùng sư muội đi nghỉ ngơi, hết thảy có ta, sẽ không xảy ra sự tình gì!

Lục Lâm Thiên nói.

- Đa tạ chưởng môn!

- Đa tạ Lục sư huynh!

Hai người đồng thời cảm tạ, sau đó mới lui xuống.

Chương 2787: Trước tiên an bài

Để mọi người rời khỏi, Lục Lâm Thiên cùng Bắc Cung Vô Song đi vào phòng.

- Hoàng Bác Nhiên đưa Hùng sư muội chạy tới đây là chủ ý của huynh đi!

Bắc Cung Vô Song mỉm cười nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

Lục Lâm Thiên chỉ cười, cũng không phủ nhận.

- Lâm Thiên, Hùng trưởng lão sẽ đáp ứng sao?

Bắc Cung Vô Song hỏi.

- Nếu Hùng trưởng lão thông minh một chút, hẳn sẽ không vấn đề, nên làm ta cũng đã làm, nếu Hùng gia không đồng ý ta sẽ không khách khí!

Lục Lâm Thiên nói, hắn đưa tặng một viên đan dược bát phẩm sơ giai, giá trị không thấp, đây là nể tình Vân Dương tông nên hắn mới tặng lễ lớn như thế.

- Muội nghĩ vấn đề của Hùng gia sẽ không quá lớn, nhưng bên Dư trưởng lão chỉ sợ là không được.

Bắc Cung Vô Song cũng nhìn ra được vấn đề này.

- Rồi nói sau, nếu Dư gia cần mềm thì ta có thể nói chuyện, chuyện tình cảm vốn không thể nói ai sai ai đúng, nếu Dư gia khăng khăng không bỏ qua, vậy đừng trách ta không khách khí!

Lục Lâm Thiên nói, chuyện của Hoàng Bác Nhiên cùng Hùng Giai Giai còn có thể xoay chuyển, nhưng chuyện của Lam Linh hắn không biết nên làm sao bây giờ, trơ mắt nhìn nàng lập gia đình hay sao, hay là đi ngăn cản, nhưng hắn có thể ngăn được thì thế nào, lúc ở Vạn Thú tông hắn từng nói qua với nàng, cũng sẽ không thay đổi.

- Lâm Thiên, có vài lời muội không biết có nên hỏi hay không?

Nhìn thần sắc của hắn, Bắc Cung Vô Song chợt hỏi.

- Hỏi đi, giữa chúng ta còn có gì không hỏi được?

Lục Lâm Thiên sực tỉnh, kéo nàng vào lòng nói.

Bắc Cung Vô Song ngẩng đầu, mắt sáng như sao, từ Lục gia đi tới Vân Dương tông nàng cũng nhìn ra được Lục Lâm Thiên không vui, nói:

- Huynh có tâm sự phải không, mỗi khi huynh có tâm sự lại nhíu mày, có thể làm cho huynh lo lắng như vậy sẽ không là chuyện bình thường, cho dù là chuyện Thiên Địa minh huynh cũng không để trong lòng.

- Vẫn không tránh được ánh mắt của muội!

Lục Lâm Thiên nhìn nàng, thật lâu sau chợt cười khổ.

- Muội chưa chắc có thể giúp được, nhưng huynh có thể nói với muội, miễn để một mình buồn trong lòng, giữa chúng ta còn có gì không thể nói sao?

Bắc Cung Vô Song nói:

- Mặc kệ là chuyện gì, muội không hi vọng nhìn thấy huynh ôm ấp trong lòng, huynh còn có muội!

- Việc này…

Lục Lâm Thiên cười khổ, nhìn ánh mắt sáng ngời của nàng:

- Là chuyện của nữ nhân!

Bắc Cung Vô Song vừa nghe, ánh mắt chớp động:

- Muội cũng đoán được một ít!

Dứt lời nàng nhìn hắn hồi lâu mới nói:

- Để cho muội đoán thử xem là ai, Thiên Địa các Tử Tước thánh nữ Tử Yên, còn có Thiên Vân đảo đảo chủ Huyễn Linh mị cơ Đạm Thai Tuyết Vi, muội nghĩ hẳn không còn ai nữa đi!

Lục Lâm Thiên lắc đầu, cũng không có ý định giấu diếm, có lẽ hắn cần ý kiến của nàng:

- Là Lam Linh!

- Tông chủ Vạn Thú tông Lam Linh, không có khả năng, Lam Linh đã đính hôn, ngày tám tháng sáu đã thành hôn!

Sắc mặt Bắc Cung Vô Song cực kỳ kinh ngạc, nàng thật sự không nghĩ tới là Lam Linh.

- Việc này nói ra dài dòng.

Lục Lâm Thiên nhìn nàng khẽ nói:

- Vô Song, thật xin lỗi!

- Trong lòng muội thật sự không thoải mái, muội nghĩ là nữ nhân nào cũng vậy, nếu nói hoàn toàn không để ý chỉ là giả mà thôi.

Bắc Cung Vô Song khẽ cười nói:

- Nhưng huynh không cần phải giải thích với muội, muội biết huynh không phải người tùy tiện, nhất định là có nguyên nhân, có thể nói cho muội nghe không?

Lục Lâm Thiên nhìn nàng, cuối cùng đem chuyện mình nhận thức Lam Linh trong Vụ Đô sơn mạch, tới Tử Vong thâm uyên, đại khái kể lại cho nàng nghe qua một lần.

- Lâm Thiên, vậy bây giờ huynh định làm như thế nào?

Bắc Cung Vô Song hỏi.

- Ta không biết!

Lục Lâm Thiên lắc đầu.

- Nếu Lam Linh đã là người của huynh, Công Tôn Xuân Thu đã chết, chỉ sợ việc này chỉ là một cuộc hôn nhân danh nghĩa, hoặc là Vạn Thú tông cùng Hóa Vũ tông có sắp xếp nào khác.

Lục Lâm Thiên thở sâu một hơi, chậm rãi dạo bước, không nói một lời.

- Lâm Thiên, trong lòng của huynh có Lam Linh?

Bắc Cung Vô Song hỏi.

- Trước kia không có, nhưng hiện tại đã có.

Lục Lâm Thiên nhìn nàng:

- Nhưng việc này ta cũng không thể ngăn cản, vì Vạn Thú tông cùng Lam gia, chỉ sợ ta cũng không ngăn cản được.

- Dựa theo lời huynh nói, muội xác định trong lòng Lam Linh có huynh, bằng không sẽ không đối với huynh như thế, mà trong lòng huynh cũng có nàng, huynh nói không có chủ ý kỳ thật là vì chính trong lòng huynh cũng đã có chủ ý rồi đi, đây chỉ vì huynh chưa xác định Lam Linh nghĩ như thế nào.

Bắc Cung Vô Song nói:

- Dựa theo suy nghĩ của huynh đi làm, tuy trong lòng muội có chút không thoải mái, nhưng nghe huynh kể lại chuyện trong Vụ Đô sơn mạch, chỉ sợ lúc đó trong lòng Lam Linh đã có huynh, như vậy muội cũng thấy thoải mái hơn, nói thế nào Lam Linh đã là người của huynh, muội nghĩ Hồng Lăng cùng Cảnh Văn, Tiểu Linh dù có biết cũng sẽ không trách huynh, nhưng nếu huynh không đi, họ sẽ trách huynh!

- Nếu ta đi, chỉ sợ không thay đổi được gì, trên Vạn Thú tông ta cũng đã có khuyên nhủ nàng!

Lục Lâm Thiên thở dài, hắn không sợ Vạn Thú tông cùng Hóa Vũ tông, nhưng chỉ sợ Lam Linh vẫn không chịu rời đi.

- Chưa thử qua làm sao biết, lúc trước huynh đã khuyên, nhưng khác với bây giờ, đứng trên lập trường nữ nhân, muội biết có lẽ nàng đang chờ huynh, nếu huynh không đi nàng sẽ thất vọng, cũng làm muội thất vọng, muội nghĩ Hồng Lăng bọn họ cũng sẽ trách huynh!

Bắc Cung Vô Song khuyên nhủ.

Lục Lâm Thiên nhìn nàng:

- Vô Song, muội thật không trách ta sao?

- Có trách hay không huynh cũng đã làm, Lam Linh đã thật sự là nữ nhân của huynh, muội nói rồi, nếu nói không để ý là giả, nhưng hiện tại cũng đã thoải mái, nên làm sao thì làm vậy thôi, còn có muội ủng hộ huynh!

Bắc Cung Vô Song nói.

- Vô Song, cảm ơn muội!

Nhìn nữ tử tuyệt mỹ trước mắt, Lục Lâm Thiên siết chặt nàng vào lòng.

- Nhưng huynh đừng quá cao hứng, muội không trách huynh nhưng không có nghĩa Cảnh Văn không trách huynh, đặc biệt tính tình Tiểu Linh cùng Hồng Lăng huynh cũng biết rõ!

Bắc Cung Vô Song nói.

- Họ có trách ta nhận thức mà thôi!

Lục Lâm Thiên nói:

- Muội nghỉ ngơi trước, ta đi an bài sự tình!

- Đi thôi!

Bắc Cung Vô Song nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lập tức rời khỏi phòng. Bắc Cung Vô Song nhìn theo, cười khổ nói:

- Lần này xem như kết thù lớn với Vạn Thú tông cùng Hóa Vũ tông, thật không biết sau này còn có bao nhiêu!

Lục Lâm Thiên đi ra ngoài truyền âm cho Xích Viêm.

- Chủ nhân, có sự tình gì phân phó?

Xích Viêm suy đoán hẳn là có việc gấm, bằng không chủ nhân sẽ không gọi mình giữa đêm.

- Xích Viêm, ta cần ngươi nhanh chóng chạy về Phi Linh môn tìm Đông lão cùng Oánh tỷ, tới lúc đó cần làm chuyện trọng yếu, ngươi nhất định cẩn thận nghe kỹ.

Lục Lâm Thiên nghiêm túc nói.

- Chủ nhân yên tâm, Xích Viêm nhất định làm tốt!

Xích Viêm gật đầu.

Lục Lâm Thiên lập tức dặn dò hắn, nói:

- Thuận tiện dẫn theo đệ tử Phi Linh môn cùng Hoàng Bác Nhiên, Hùng Giai Giai đều trở về sơn môn đi!

- Chủ nhân, nếu Hùng Giai Giai rời khỏi Vân Dương tông, vạn nhất người của họ ngăn cản làm sao bây giờ?

Xích Viêm hỏi.

Chương 2788: Giả điên giả ngu

- Hẳn là không ai ngăn cản, nếu có người ngăn cản, bất kể là ai cứ vượt qua là được rồi, ngươi muốn rời khỏi phỏng chừng không mấy người ngăn cản được ngươi.

Lục Lâm Thiên thoáng do dự lại nói.

- Ta hiểu được!

Xích Viêm gật đầu, lập tức rời đi.

Lục Lâm Thiên suy tư một lúc, thở sâu một hơi thì thào:

- Lam Linh, chờ ta, chỉ cần nàng nguyện ý, dù cho ai cũng không thể sắp xếp nàng như quân cờ!

Màn đêm bao phủ cả Vân Dương sơn mạch, ánh trăng chiếu sáng đại địa.

- Gia gia, Lục Lâm Thiên quá khi dễ người, chẳng lẽ Vân Dương tông sợ hắn hay sao!

Trong một đình viện, sắc mặt Dư Nan An xanh mét, vị hôn thê bị người làm lớn bụng, còn bị người trực tiếp lên núi đoạt đi, hắn bị cắm sừng từ đầu tới chân, biến thành trò cười của cả tông môn, trong lòng hắn thật sự giận dữ.

- Đồ hỗn trướng, ai bảo ngươi không bổn sự, ở trên Vân Dương tông lâu như vậy không ngờ còn chưa nắm qua tay nha đầu kia, ngược lại bị người ngoài nhanh chân tới trước, thật dọa người!

Một lão giả năm mươi tuổi giận dữ nói, ánh mắt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép trừng Dư Nan An.

- Cha, việc này cũng không thể trách con, tại con tiện nhân kia luôn vô cùng hung hãn!

Dư Nan An có chút ủy khuất nói:

- Nhưng con không nghĩ tới sự tình lại như vậy, tiện nhân kia cấu kết với người khác, còn làm lớn bụng, sự tình đã tới mức này Hùng gia rõ ràng không xem Dư gia vào trong mắt, chẳng lẽ chúng ta phải nhẫn nhịn nữa sao, chẳng lẽ Vân Dương tông thật sự sợ hãi Lục Lâm Thiên hay sao!

- Đồ hỗn trướng, ngươi tốt nhất là đừng đắc tội Lục Lâm Thiên, lúc trước Triệu gia Triệu Vô Cực chính là vết xe đổ, nếu ngươi trêu chọc Lục Lâm Thiên, tới lúc đó không ai cứu được ngươi, hết thảy đều tại ngươi không có bản lĩnh, hiện tại khiến Dư gia cũng biến thành trò cười!

Lão giả cả giận nói, quay đầu nhìn lão giả tóc bạc khoảng bảy mươi tuổi nói:

- Cha, sự tình đã tới mức này, Lục Lâm Thiên đã nhúng tay, Dư gia phải có tỏ vẻ mới được, bằng không ngày sau thanh danh Dư gia sẽ xuống dốc không phanh!

- Việc này các ngươi đừng có động tác gì khác, sáng mai ta đi tìm Lục Lâm Thiên một chuyến, tới lúc đó nói sau, nếu Lục Lâm Thiên khinh người quá đáng, ta nhất định sẽ không đồng ý, từ phi Vân Dương tông thiên vị hắn!

Ánh mắt lão giả tóc bạc tức giận, trầm giọng nói.

- Cha, hôm nay Lục Lâm Thiên không như ngày xưa, cho dù cha đi hắn có để mắt hay không còn khó nói!

Lão giả năm mươi nói.

- Ta sẽ không đi một mình!

Lão giả tóc bạc trầm giọng:

- Sáng mai ta sẽ kéo cả tông chủ cùng đi qua, ta muốn nhìn xem Lục Lâm Thiên sẽ làm sao!

Sáng sớm hôm sau, khi tia nắng ban mai vừa chiếu xuống Vân Dương sơn mạch, Lục Lâm Thiên đi ra đình viện, vừa duỗi thân, hô hấp không khí thanh tân, lộ ra nụ cười.

- Lâm Thiên, có người tới đây!

Bắc Cung Vô Song nhìn lên không trung, từ xa có đạo lưu quang bay tới, là một đầu yêu thú phi hành ngũ giai, yêu thú xoay quanh trên đỉnh núi.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, hắn cũng đã nhìn thấy động tĩnh của yêu thú kia.

- Lục chưởng môn hữu lễ!

Vài thân ảnh hạ xuống, lão giả đi đầu khoảng bảy mươi tuổi, nét mặt tỏa sáng, tu vi Vũ tôn tam trọng, nhìn Lục Lâm Thiên ôm quyền thi lễ, một thân ảnh xinh đẹp rơi xuống bên cạnh, chính là Hùng Lan Lan.

- Hùng trưởng lão, đã lâu không gặp!

Lục Lâm Thiên cũng có ấn tượng với lão giả này, ban đầu ở Thiên Môn cốc lão giả này từng xuất hiện, về sau hình như bị thương không nhẹ, phỏng chừng luôn chữa thương cho nên không đi Tử Vong thâm uyên.

- Đã lâu không gặp, phỏng chừng thực lực Lục minh chủ lại tiến bộ không nhỏ đi!

Hùng trưởng lão nói.

- Két!

Đúng ngay lúc này, giữa không trung lại vang lên tiếng yêu thú tê minh truyền tới, một đầu yêu thú phi hành màu vàng xuất hiện xa xa.

- Là Dư trưởng lão tới đây!

Ánh mắt Hùng trưởng lão thoáng biến hóa, kể từ khi chuyện của cháu gái hắn bại lộ, quan hệ giữa hắn cùng Dư trưởng lão đã có khúc mắc.

- Người Dư gia sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến hóa, hắn biết người Dư gia sẽ tới, ngẩng đầu nhìn qua, lão giả đi đầu khoảng bảy mươi, ánh mắt âm trầm, tu vi linh tôn nhị trọng, mặc dù Lục Lâm Thiên chưa từng gặp qua nhưng có thể suy đoán chính là thái thượng trưởng lão Dư gia ở Vân Dương tông.

- Nhạc phụ!

Lục Lâm Thiên đảo mắt nhìn lên lưng yêu thú, trên đó có mười người, người đứng cạnh Dư trưởng lão là nhạc phụ Vân Tiếu Thiên, còn có đại hộ pháp, Dư Nan An đứng cạnh một lão giả năm mươi tu vi linh vương, lão giả kia có vài phần tương tự Dư Nan An, chỉ sợ là có quan hệ với hắn.

- Lục minh chủ!

Lão giả tóc bạc đảo mắt nhìn qua, tự nhiên nhìn thấy nhóm người Hùng trưởng lão, nhưng cũng không chào hỏi, thân ảnh chợt lóe rơi xuống ôm quyền thi lễ với Lục Lâm Thiên.

- Vị này nhất định là Dư trưởng lão, Dư trưởng lão hữu lễ!

Lục Lâm Thiên thoáng thi lễ, lại hành lễ với Vân Tiếu Thiên:

- Bái kiến nhạc phụ!

- Bái kiến chưởng môn!

Nhóm đệ tử Hùng Lan Lan liền cung kính hành lễ.

- Chưởng môn!

Hùng trưởng lão cùng chào hỏi Vân Tiếu Thiên, nhìn Dư trưởng lão:

- Dư trưởng lão, sớm a!

- Còn không sớm bằng Hùng trưởng lão!

Dư trưởng lão liếc mắt thản nhiên nói.

Thái độ của hắn làm Hùng trưởng lão bất đắc dĩ, tình bằng hữu giữa hai người thật sự đã có ngăn cách.

Ánh mắt Vân Tiếu Thiên thoáng dao động, chuyện này hắn biết rõ, vốn không muốn nhúng tay, nhưng Dư trưởng lão đã yêu cầu hắn đi cùng, hắn cũng không có cách nào.

Nhóm người Vân Dương tông đều hành lễ với Bắc Cung Vô Song, trong lòng run sợ, luôn có cảm giác bị người nhìn xuống, họ chỉ có thể ngẩng đầu ngưỡng mộ, áp lực không nhỏ.

- Chư vị sáng sớm đã tới, mời vào bên trong ngồi, mời…

Lục Lâm Thiên đưa tay mời.

Vân Tiếu Thiên dẫn đầu vào trong, Hùng trưởng lão cùng Dư trưởng lão ý bảo Lục Lâm Thiên cùng Bắc Cung Vô Song đi trước, không dám tùy tiện trước mặt hai người.

Lục Lâm Thiên chỉ tùy ý khách sáo, sau đó đi vào trong sảnh, trong lòng thầm nhủ Dư trưởng lão có lẽ cố ý kéo nhạc phụ đi cùng, hôm qua nhạc phụ không nhắc việc này, chỉ sợ là vì không muốn nhúng tay vào sự tình như vậy.

Sau khi vào trong mọi người phân biệt ngồi xuống, Vân Tiếu Thiên, Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song, hai vị trưởng lão cùng ba vị hộ pháp Bắc Cung gia tộc đều ngồi, những người khác chỉ có thể đứng sau lưng.

Trong lòng Dư Nan An vô cùng oán hận, nhưng khí thế đã bị áp chế, căn bản nói không ra lời, sắc mặt luôn đỏ bừng.

- Lục minh chủ, lão phu nói thẳng, nghe nói hôm qua có một đệ tử quý môn là Hoàng Bác Nhiên chạy tới đây, không biết có người này hay không?

Dư trưởng lão hỏi thẳng.

- Hoàng Bác Nhiên đúng là người Phi Linh môn, nhưng không phải đệ tử bình thường, chính là một trưởng lão trẻ tuổi của bổn môn, luôn theo bên cạnh ta, bình thường cũng là phụ tá đắc lực của ta, thái độ làm người không tệ, không biết Dư trưởng lão làm sao biết hắn?

Lục Lâm Thiên thấy hắn giả ngu, nên cũng phải giả ngu, lời này cố ý nói cho mọi người nghe, đặc biệt là người Hùng gia.

Chương 2789: Một cái hố to 1

Nghe vậy sắc mặt Dư trưởng lão khẽ biến, nói:

- Lục minh chủ, ta nghe nói Hoàng Bác Nhiên dụ bắt nữ đệ tử Vân Dương tông, còn làm ra chuyện xấu xa, ngày hôm qua còn cướp đi cháu dâu của ta, sáng sớm phải tới quấy rầy Lục minh chủ, nhưng chỉ vì mang cháu dâu trở về, đành phải quấy nhiễu Lục chưởng môn, mặt khác cũng hi vọng Lục minh chủ cấp cho Vân Dương tông lời công đạo!

Dư trưởng lão nói xong, nhìn Vân Tiếu Thiên:

- Tông chủ, Lục minh chủ cũng nên cho Vân Dương tông lời công đạo đi, ngài là nhạc phụ của Lục minh chủ, mà quan hệ giữa Lục minh chủ cùng Vân Dương tông không tệ, ta tin tưởng Lục minh chủ sẽ không làm mất mặt mũi Vân Dương tông, không để ý tới tông quy Vân Dương tông!

- Lão hồ ly, trong lời nói có chuyện a!

Lục Lâm Thiên nhủ thầm.

- Việc này…

Vân Tiếu Thiên bị bức bách, chỉ có thể cười khổ, chuyện này có thể lớn có thể nhỏ, hắn không muốn nhúng tay, bởi vì lần này thật làm lớn.

- Nguyên lai Dư trưởng lão nói là việc này sao?

Vân Tiếu Thiên khó xử, nhưng Lục Lâm Thiên lại ngắt lời, mang theo vẻ tức giận:

- Nguyên bản ta luôn đi vắng trong Phi Linh môn, việc này tới hôm qua ta mới biết, không nghĩ tới Hoàng Bác Nhiên dám làm ra chuyện như vậy, thật không đem ta để trong mắt, tức chết ta!

Mọi người đều ngoài ý muốn, ngay cả Hùng gia cũng vậy, thái độ của Lục Lâm Thiên tựa hồ khác hẳn khi trước.

- Vậy sao, vậy mời Lục chưởng môn đem Hoàng Bác Nhiên cùng nha đầu Giai Giai kêu ra đây, vừa lúc mọi người đều có mặt, cũng dễ giải quyết việc này!

Dư trưởng lão nói.

- Dư trưởng lão đã chậm một bước rồi!

Lục Lâm Thiên lộ vẻ khó khăn, lắc đầu thở dài.

- Lục minh chủ làm sao vậy?

Dư trưởng lão nhíu mày hỏi.

Lục Lâm Thiên mang theo vẻ tức giận nói:

- Tên hỗn trướng Hoàng Bác Nhiên làm ra loại chuyện này, ta làm sao có thể buông tha cho hắn, đêm qua đã cho người dẫn hắn trở về giao cho Hình đường xử trí, nếu không xử trí tên hỗn trướng kia, khó tiêu mối hận trong lòng ta, mệt cho ta xem trọng hắn như vậy!

Mọi người nghe vậy sắc mặt biến hóa, Dư trưởng lão còn chưa mở miệng, lão giả năm mươi tuổi đứng cạnh Dư Nan An vội vàng hỏi:

- Vậy Giai Giai đâu?

- Ngươi là người phương nào, chúng ta đang nói chuyện có cho phép ngươi nói leo sao!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, một cỗ chân khí vô hình lan tràn ập tới trên người lão giả.

Lão giả nhất thời run lên, linh lực đông cứng lại, sắc mặt cũng tái nhợt.

- Lâm Thiên, đây là Dư hộ pháp, là phụ thân của Dư Nan An!

Vân Tiếu Thiên nói.

- Nguyên lai là Dư hộ pháp, thứ lỗi, tính tình của ta ngày càng kém, cũng do bị tên khốn Hoàng Bác Nhiên làm tức giận!

Lục Lâm Thiên ôm quyền nói, trong lòng trầm xuống, hắn làm sao không biết lão giả là ai, vừa rồi hắn cố ý làm vậy, muốn nhắc nhở một số người, hắn ngồi đây nói chuyện với họ cũng đã nể tình, đừng cho mặt không biết xấu hổ, nếu hắn lật mặt thì càng khó xem.

- Lục chưởng môn nghiêm trọng!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên ôm quyền, tuy sắc mặt Dư hộ pháp khó xem nhưng vẫn không dám làm gì, vừa rồi hắn bị sợ hãi không ít.

- Đúng rồi Dư hộ pháp, vừa rồi ngươi hỏi cái gì?

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi.

- Xin hỏi Giai Giai đi đâu vậy?

Dư hộ pháp hỏi lại.

- Ngươi nói Hùng sư muội sao?

Lục Lâm Thiên than thở:

- Hiện tại Hùng sư muội mang thai, việc này chư vị cũng đều biết?

Mọi người nghe vậy sắc mặt biến hóa, mà sắc mặt người Dư gia càng thay đổi bất định, việc này là vũ nhục của Dư gia, làm cho mặt mũi họ mất hết.

- Giai Giai đúng là đang mang thai!

Hùng Lan Lan nói.

- Nói thế nào Hùng sư muội cũng là sư muội đồng môn của ta, hiện tại mang thai, ta làm sư huynh nhất định phải che chở mới được, tục ngữ nói nhi đồng là vô tội, ta xử phạt nặng Hoàng Bác Nhiên, nhưng lại không thể xử phạt đứa nhỏ kia, vừa rồi Dư trưởng lão cũng nói Hùng sư muội bị lừa gạt, ta cũng không thể tùy tiện xử trí Hùng sư muội, tin tưởng Vân Dương tông cũng không làm khó Hùng sư muội, nàng chỉ bị lừa gạt mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói tới đó, ngẩng đầu nhìn Vân Tiếu Thiên:

- Nhạc phụ, Vân Dương tông sẽ không xử trí Hùng sư muội chứ?

- Đương nhiên là không, Dư trưởng lão đã nói nha đầu Giai Giai bị lừa gạt, tự nhiên không thể xử phạt.

Vân Tiếu Thiên trả lời, mơ hồ cảm thấy không ổn, lời của Lục Lâm Thiên thật không giống tính cách bình thường của hắn.

Vân Tiếu Thiên có cảm giác, Lục Lâm Thiên đang đào cái hố to, một cái hố khiến mọi người đều rơi đi vào.

- Dư trưởng lão, Hùng trưởng lão, hài nhi là vô tội phải không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Đây là đương nhiên!

Hùng trưởng lão cũng có chút mờ mịt, tối qua Hùng Lan Lan về chuyển lời, còn mang theo lễ trọng, hoàn toàn khác hẳn thái độ hiện giờ của Lục Lâm Thiên, nếu không phải hắn nhận được viên đan dược bát phẩm sơ giai, hắn thậm chí hoài nghi cháu gái đã nói dối.

Dư trưởng lão bất đắc dĩ gật đầu, mọi người đều nghi hoặc với lời nói của Lục Lâm Thiên.

- Nếu đã như vậy Hùng sư muội đã mang thai, nhi đồng là vô tội, cho nên ta cảm thấy nên đem hài tử vô tội kia sinh ra, vì vậy ta đã cho người mang Hùng sư muội đi Phi Linh môn, mà Phi Linh môn non xanh nước biếc, là nơi tốt để dưỡng thai, hơn nữa vì tiểu tử Hoàng Bác Nhiên gây ra sự tình kia, cho nên Phi Linh môn cũng nên có trách nhiệm, vì vậy chúng ta mới gánh vác việc này.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người nói.

- Cái gì, đều đã đi Phi Linh môn!

Sắc mặt nhóm người Dư trưởng lão cùng Hùng trưởng lão đều biến hóa, Vân Tiếu Thiên khẽ cười, tựa hồ cũng không ngoài ý muốn, giống như đã sớm biết Hùng Giai Giai đã rời khỏi Vân Dương tông.

- Dư trưởng lão, Hùng trưởng lão không cần lo lắng!

Lục Lâm Thiên nghiêm túc nói:

- Việc này ta đương nhiên sẽ cho hai vị lời công đạo, Hùng sư muội là cháu dâu của Dư trưởng lão, chờ sau khi Hùng sư muội sinh nở xong, Phi Linh môn nhất định nguyên vẹn đưa Hùng sư muội về Dư gia hoặc là Hùng gia, tuyệt đối không chút tổn thất nào, đồng thời Phi Linh môn sẽ hướng thiên hạ tuyên bố, Hoàng Bác Nhiên dám dụ bắt nữ đệ tử Vân Dương tông, còn làm ra chuyện xấu xa, làm cho cháu dâu chưa xuất giá của Dư trưởng lão mang thai, Hùng sư muội hoàn toàn vô tội, ta sẽ cam đoan với thiên hạ, chờ sau khi Hùng sư muội sinh nở, nhất định sẽ nguyên vẹn trả lại cháu dâu cho Dư trưởng lão, Hoàng Bác Nhiên phải bị xử nặng theo môn quy Phi Linh môn, đồng thời xin tạ lỗi với Vân Dương tông, Dư trưởng lão cùng Hùng trưởng lão, chư vị cảm thấy thế nào?

Lục Lâm Thiên nói xong, nghiêm túc nhìn mọi người hỏi, bộ dáng tuyệt đối nghiêm trang.

Nghe được lời nói của Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song cùng cường giả Bắc Cung gia tộc cố nén ý cười, thiếu chút nữa cười to. Đây làm sao là tạ lỗi a, người biết chuyện đều nghe ra ý tứ trong lời nói của Lục Lâm Thiên, dù sao người đã đưa về Phi Linh môn, các ngươi có bản lĩnh thì tới cướp người, Vân Dương tông, Dư trưởng lão, Hùng trưởng lão nếu khăng khăng không bỏ qua, hắn sẽ báo với người trong thiên hạ, nữ đệ tử Vân Dương tông, cháu dâu tương lai chưa xuất giá của Dư gia, cháu gái của Hùng gia bị đệ tử Phi Linh môn làm lớn bụng, chờ sau khi sinh sẽ trả lại người cho họ, nhi đồng là vô tội đó thôi!

Chương 2790: Một cái hố to 2

Vân Tiếu Thiên cùng hai trưởng lão đều trợn tròn mắt, lời của Lục Lâm Thiên khiến cho họ không biết nói gì, gặp qua vô lại, nhưng chưa từng thấy qua kẻ vô lại tới như vậy, ý tứ của hắn là đôi chối việc này hoàn toàn, đồng thời còn uy hiếp ngược lại Vân Dương tông, uy hiếp cả Dư gia lẫn Hùng gia.

Mà bọn họ đều là người có uy tín danh dự, nếu việc này thật sự bị truyền ra, chỉ sợ dọa người tuyệt đối không phải Phi Linh môn, mà là Vân Dương tông, là Hùng gia, mà xấu hổ nhất lại là Dư gia, nếu bị Phi Linh môn tuyên cáo thiên hạ, tới lúc đó còn đòi trả người cho Dư gia, xem như mất mặt tới mười tám đời tổ tông Dư gia.

- Tiểu tử này quả nhiên đang đào hố a!

Vân Tiếu Thiên bất đắc dĩ, lúc này hắn mới hiểu được Lục Lâm Thiên nói quanh co một trận nguyên lai là vì đào ra cái hố lớn cho mọi người nhảy vào, không ai nhảy ra được, gặp phải kẻ vô lại như Lục Lâm Thiên lại có thể làm gì được hắn.

Sắc mặt Dư trưởng lão tái mét, thậm chí là xanh trắng, rõ ràng tức giận lại không thể nói ra, vốn đang muốn tìm Lục Lâm Thiên đòi công đạo, nhưng lượn một vòng lớn lại rơi vào trong hố to của Lục Lâm Thiên, nói là sẽ có công đạo khiến cho hắn cũng không thể phản bác, nhưng công đạo kiểu như vậy đánh chết hắn cũng không dám nhận, nếu hắn nhận, mười tám đời tổ tông Dư gia đều sẽ tức giận nhảy ra khỏi phần mộ tới tìm hắn tính sổ.

- Chư vị cảm thấy thế nào, tiểu tử Hoàng Bác Nhiên cả gan làm loạn, ca ca ta cũng đã phạt, mà việc an bài cho Hùng Giai Giai, ca ca cũng đã sắp xếp xong xuôi, sau khi sinh nhi đồng giao cho Phi Linh môn nuôi dưỡng, tuyệt đối không đòi hỏi nửa đồng tiền phí nuôi dưỡng của Phi Linh môn, các ngươi yên tâm đi, tới lúc đó Phi Linh môn nhất định khua chiêng gõ trống thông tri toàn bộ người trong thiên hạ biết chúng ta sẽ đưa người trả về cho chư vị!

Lục Tâm Đồng vẫn đứng sau lưng Bắc Cung Vô Song, nhìn sắc mặt biến hóa của mọi người, mím môi làm vẻ mặt nghiêm túc nói.

- Việc này…

Dư trưởng lão uất nghẹn nói không nên lời, Hùng trưởng lão cũng không biết nên nói gì, cả hai đành nhìn qua Vân Tiếu Thiên, mà người Vân Dương tông đều trợn mắt há hốc mồm, không ai dự đoán được đường đường minh chủ Đế Đạo minh, chưởng môn Phi Linh môn lại có thể vô lại tới như thế.

- Khụ…

Vân Tiếu Thiên cũng mắc nghẹn, nhìn Lục Lâm Thiên ho khan một tiếng, nghiêm túc nói:

- Lâm Thiên a, việc này chỉ là chút chuyện nhỏ, chúng ta không nên kinh động người khác, cũng không cần gây ra động tĩnh gì, tùy tiện giải quyết là tốt rồi!

Dứt lời hắn nhìn qua hai vị trưởng lão, hỏi:

- Dư trưởng lão, Hùng trưởng lão, ý của các ngươi thì sao?

- Phải phải, đều là chuyện nhỏ, tự chúng ta giải quyết là tốt rồi, không cần gây ra động tĩnh quá lớn!

Hai người vội vàng gật đầu, đặc biệt Dư trưởng lão, rõ ràng biết Lục Lâm Thiên giở trò vô lại, nhưng hắn đã bị nhiễu rơi vào hố to như thế, làm sao nói được lời phản bác, hơn nữa thế lực cùng địa vị thực lực của Lục Lâm Thiên bây giờ, lại còn có thần nữ hoàng tộc ngồi bên cạnh, hắn chỉ đành nuốt hận vào lòng.

- Sao nói vậy được chứ, các vị đem Lục Lâm Thiên này xem là người nào, chẳng lẽ ta sẽ che chở cho tên khốn Hoàng Bác Nhiên sao, ta tuyệt đối không che chở đệ tử bổn môn, việc này ta nhất định phải làm cho toàn thiên hạ biết ta không che chở đệ tử làm xằng làm bậy, cũng muốn toàn bộ thiên hạ đều biết Phi Linh môn vô cùng xin lỗi Vân Dương tông cùng hai vị trưởng lão, chư vị không cần lo lắng, đây là việc ta nên làm!

Lục Lâm Thiên nói, lòng đầy căm phẫn, vẻ mặt hạo nhiên chính khí.

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm cười lạnh, ý tứ ai cũng nghe hiểu được, muốn làm khó Phi Linh môn đương nhiên là không có cửa, nghĩ mình là ai, chẳng lẽ Phi Linh môn dễ trêu chọc như thế, muốn mình buông tha, không dễ dàng như thế.

Lời của Lục Lâm Thiên làm sắc mặt nhóm người Dư trưởng lão vô cùng khó xem, ý tứ của hắn thế nào, họ đều là lão thành tinh sao có thể không biết, hiện tại là chính Lục Lâm Thiên không chịu bỏ qua.

Dư trưởng lão cùng Hùng trưởng lão không nói gì, ánh mắt lại nhìn qua Vân Tiếu Thiên cầu cứu.

Vân Tiếu Thiên thật sự bất đắc dĩ, nói:

- Lâm Thiên, việc này kỳ thật không thể trách Hoàng Bác Nhiên, nam nữ hoan ái là chuyện tình cảm riêng tư, đây là chuyện vốn rất khó nói, Dư trưởng lão, Hùng trưởng lão, hai ngươi thấy sao?

Ánh mắt Vân Tiếu Thiên lại nhìn qua hai người.

- Không sai, không sai, chuyện này cũng không thể trách một mình Hoàng Bác Nhiên!

Hai trưởng lão gật đầu phụ họa.

- Theo ta xem, việc này không bằng chuyện lớn hóa nhỏ thế nào?

Vân Tiếu Thiên nói.

- Đó là đương nhiên, Phi Linh môn cùng Vân Dương tông kỳ thật đều là một nhà, việc này chuyện lớn hóa nhỏ là được rồi!

Dư trưởng lão vội vàng gật đầu.

- Hết thảy đều nghe tông chủ an bài!

Hùng trưởng lão nói.

Lục Lâm Thiên chợt nói:

- Nếu như vậy xem như tiện nghi cho tiểu tử Hoàng Bách Nhiên, Dư trưởng lão, việc này hết thảy nghe theo lời ngươi nói đi, nhưng ngươi đừng dễ dàng buông tha cho tiểu tử kia, nếu dễ dàng bỏ qua cho đồ hỗn trướng kia, ta không đồng ý, tới lúc đó nhất định phải cấp cho Vân Dương tông, cấp cho chư vị một lời công đạo trước thiên hạ!

Trong lời nói của Lục Lâm Thiên cũng có vấn đề, ý tứ rất rõ ràng, nếu Dư trưởng lão còn dám gây khó xử, vậy hắn sẽ dựa theo lời nói trước đó mà làm.

Ánh mắt Dư trưởng lão chợt lóe, nói:

- Ta cũng đã xem rõ việc này, người trẻ tuổi nam nữ hoan ái là chuyện thật bình thường, hơn nữa Nan An cùng nha đầu Giai Giai còn chưa kết hôn, chỉ mới định ra hôn ước mà thôi, hai người họ nếu vô tình thì bỏ qua hôn ước này tốt lắm!

Dư trưởng lão nói xong, nhìn qua Hùng trưởng lão:

- Hùng trưởng lão, ý tứ của ngươi như thế nào?

- Dư trưởng lão, là Hùng mỗ xin lỗi, việc này đã xảy ra, Dư gia giải trừ hôn ước là chuyện bình thường, hôm nào ta qua nhà tạ tội!

Hùng trưởng lão nói, vô cùng bất đắc dĩ.

- Không…

Sắc mặt Dư Nan An đỏ lên, rõ ràng là không đồng ý, nhưng lại bị Hắc Hùng trừng mắt khiến cho hắn không dám nói tiếp.

- Không được, không thể từ hôn!

Lục Lâm Thiên nói:

- Nếu Dư trưởng lão từ hôn, vậy Hoàng Bác Nhiên chính là tội nhân, sau này nếu Hùng sư muội trở về, nếu không thể đi ra ngoài thì làm sao được?

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn mọi người, vẻ mặt lo lắng nói.

- Lục minh chủ, ta cảm thấy được nếu Hoàng Bác Nhiên cùng nha đầu Giai Giai đã có tình, không bằng cho họ thành hôn đi!

Ánh mắt Dư trưởng lão biến đổi, nhìn Lục Lâm Thiên nói, hắn làm sao còn dám khó xử Phi Linh môn, nếu Hùng Giai Giai bị đưa tới Dư gia, vậy thật sự quá mất mặt.

- Như vậy cũng là biện pháp tốt, không biết ý tứ Hùng trưởng lão thế nào?

Lục Lâm Thiên nhìn qua Hùng trưởng lão.

- Ta cũng cảm thấy ý kiến Dư trưởng lão thỏa đáng!

Chương 2791: Bế quan chuẩn bị

Chương Tiếp »Hùng trưởng lão còn dám có ý kiến gì, gạo đã nấu thành cơm, huống chi Hoàng Bác Nhiên cũng không kém, luận thực lực còn mạnh hơn Dư Nan An, luận tiền đồ, hắn là đắc lực của Lục Lâm Thiên, là trưởng lão Phi Linh môn, đây là điều mà Dư Nan An tuyệt đối khó thể làm được.

- Nếu cả hai vị trưởng lão đều không có ý kiến, không biết nhạc phụ thấy thế nào?

Lục Lâm Thiên tượng trưng hỏi Vân Tiếu Thiên, chỉ sợ việc này chính Vân Tiếu Thiên chỉ hận không thể sớm chấm dứt mới tốt.

- Dư trưởng lão cùng Hùng trưởng lão nếu đã không có ý kiến gì, ta tự nhiên là ủng hộ, cứ định như vậy đi!

Vân Tiếu Thiên làm sao không đồng ý.

- Nếu nói như vậy là tiện nghi cho tiểu tử Hoàng Bác Nhiên kia!

Lục Lâm Thiên lại nói:

- Hùng trưởng lão, ta sẽ truyền tin tức trở về, để tiểu tử kia đi Hoàng gia cầu hôn, ngươi cảm thấy thế nào?

- Hết thảy nghe theo Lục minh chủ!

Hùng trưởng lão gật đầu, đã tới thời điểm này hắn làm sao lại không muốn, ý tứ của hắn cũng muốn yêu cầu việc này với Lục Lâm Thiên.

- Lục minh chủ, ta còn có một số việc, ta cáo lui!

Dư trưởng lão không muốn ở thêm giây phút nào, cáo từ nói.

- Mời Dư trưởng lão!

Lục Lâm Thiên cũng không giữ lại.

Nhóm người Dư trưởng lão từ biệt Vân Tiếu Thiên, hơn mười người rời khỏi sảnh, cả đám người vô cùng bất đắc dĩ, mà Dư Nan An càng uất ức nói không ra lời.

- Gia gia, chẳng lẽ chúng ta bỏ qua như vậy hay sao, Lục Lâm Thiên rõ ràng là chơi xấu, chẳng lẽ gia gia không nhìn được sao!

Bên ngoài đình viện, yêu thú phi hành đang xoay quanh chờ đợi, Dư Nan An rốt cục không nhẫn nhịn được nữa, liền nói.

Ba!

Dư trưởng lão không còn nhẫn nhịn được cơn giận trong lòng, vốn đang uất ức, vừa nghe lời của Dư Nan An, càng thêm giận dữ, hung hăng tát vào mặt hắn.

Dư Nan An bị một cái tát vỗ té xuống đất, trên mặt xuất hiện dấu tay đỏ đậm, bị đánh tới choáng váng, tựa hồ không hiểu vì sao gia gia lại đánh mình, ngẩn người nhìn chằm chằm Dư trưởng lão:

- Gia gia, tại sao lại đánh cháu!

Nhìn bộ dáng của hắn, Dư trưởng lão càng thêm tức giận, lại hung hăng đá mạnh vào người hắn, nổi giận mắng:

- Tại sao Dư Thiên Thành lại có đứa cháu vô dụng như ngươi, uất ức ngu xuẩn, thật sự là tức chết ta! Mặt mũi Dư gia bị ngươi làm mất hết, khó trách Hùng Giai Giai chướng mắt ngươi!

Dư trưởng lão nói xong định nhảy lên yêu thú phi hành rời đi, trong đình viện xa xa xuất hiện một thân ảnh, hồng mang chợt lóe mang theo cỗ khí tức hung sát bay tới.

- Dư trưởng lão, mời chậm chân một chút!

Thanh âm yêu kiều vang lên, một thân ảnh xinh đẹp đã đi tới trước người Dư trưởng lão, dáng người lả lướt uyển chuyển, mái tóc dài đỏ như máu mang theo khí chất yêu mị, chính là Huyết Mị.

Cảm giác được khí tức của Huyết Mị, trong lòng Dư trưởng lão run lên, khí tức này cao hơn hắn rất nhiều, hắn không khả năng đối kháng, trong lòng thầm rung động.

- Dư trưởng lão, vật này là chưởng môn muốn ta giao cho ngươi, chưởng môn muốn ta chuyển lời với Dư trưởng lão, thật sự có lỗi, có một số việc chỉ là bất đắc dĩ, hi vọng Dư trưởng lão bỏ qua cho!

Huyết Mị nói xong giao hai hộp ngọc cho Dư trưởng lão.

- Đan dược bát phẩm sơ giai, Thiên Niên Huyết Ngọc!

Mở ra hai hộp ngọc, Dư trưởng lão kinh ngạc thất sắc, hai vật này đều bất phàm, không dễ dàng có được.

- Dư trưởng lão, ta đã chuyển lời của chưởng môn, cáo từ!

Ánh mắt Huyết Mị không chút biến hóa, dáng người lả lướt chợt lóe định rời đi.

- Vị tiểu thư này, mời nói tiếng đa tạ với Lục minh chủ, chuyện người trẻ tuổi ta tuyệt đối sẽ không để trong lòng, mặt khác thay ta đa tạ lễ trọng của Lục minh chủ!

Dư trưởng lão nói, hắn rất rõ ràng vị trí của mình, Lục Lâm Thiên đã đưa lên lễ trọng, nếu mình còn không thuận bậc thang đi xuống, kẻ có hại tuyệt đối là chính mình, mà lễ vật này cũng rất nặng, lần này Dư gia mất không ít mặt mũi trong Vân Dương tông, nhưng có phần lễ trọng này đủ bồi đắp trở về, hòa hảo với Lục Lâm Thiên vẫn tốt hơn đắc tội hắn, với thực lực cùng địa vị hôm nay của Lục Lâm Thiên, muốn đối phó hắn quả thật rất dễ dàng.

- Ta nhất định sẽ chuyển lời!

Huyết Mị nói xong đã biến mất tại chỗ.

Lúc này Dư Nan An vẫn còn chưa kịp bò lên, ánh mắt mê đắm nhìn chằm chằm Huyết Mị muốn chảy cả máu mũi.

- Đồ hỗn trướng, còn không đi!

Dư trưởng lão bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Dư Nan An, cũng đã có chút nguôi giận.

Bên trong đình viện, Lục Lâm Thiên khách sáo vài câu với Hùng trưởng lão, truyền âm tỏ vẻ xin lỗi, Hùng trưởng lão được sủng ái mà lo sợ, đã sớm đoán được lời vừa rồi của Lục Lâm Thiên chỉ vì đối phó Dư gia mà thôi.

Sau khi hàn huyên vài câu, Hùng trưởng lão biết điều rời đi, Vân Tiếu Thiên vẫn ở lại.

- Lâm Thiên, ngươi dự tính khi nào mới đi Cự Giang thành?

Vân Tiếu Thiên hỏi, đã giải quyết xong việc của Hùng Giai Giai là tốt rồi, miễn cho hắn phải khó xử, hiện tại hắn chỉ lo lắng chuyện của Cự Giang thành, tới lúc đó không biết Thiên Địa minh lại giở trò gì.

- Ngày tám tháng sáu, hiện tại mới ngày hai mươi tháng năm, còn mười tám ngày nữa, chúng ta khởi hành trước một ngày là được, tới lúc đó chúng ta cùng cưỡi Tuyết Sư là tốt rồi!

Lục Lâm Thiên cân nhắc, nói.

- Vậy cũng được, ngươi có Tuyết Sư, từ Vân Dương tông tới Cự Giang thành cũng đủ thời gian!

Vân Tiếu Thiên gật đầu.

- Nhạc phụ, trong đoạn thời gian này ta muốn bế quan, tới lúc đó cùng đi Cự Giang thành là được, phiền toái nhạc phụ giúp truyền tin tức, làm cho Hoàng Bác Nhiên đi Hùng gia cầu hôn là được.

Lục Lâm Thiên nói.

- Yên tâm đi, ta sẽ phân phó, trong thời gian này sẽ không ai quấy rầy ngươi bế quan.

Vân Tiếu Thiên gật đầu, thầm nghĩ tiểu tử này vẫn say mê tu luyện như ngày trước, khó trách thực lực ngày càng biến thái.

Sau khi Vân Tiếu Thiên rời khỏi, Lục Lâm Thiên báo cho mọi người cần bế quan nửa tháng, Lục Tâm Đồng, Bắc Cung Vô Song cũng bế quan, Kim Huyền lại không cần, chỉ nói sẽ hộ pháp cho mọi người.

Sau một lát Lục Lâm Thiên cùng Bắc Cung Vô Song đi bái phỏng sư phụ sư nương, giữa trưa trở lại đình viện thì nhìn thấy Lăng Phong cùng Khuất Đao Tuyệt đã tới.

Ba người hàn huyên, Lục Lâm Thiên mới biết Long Tam bế quan mấy tháng, hôm qua khi Hoàng Bác Nhiên mang đi Hùng Giai Giai, đều nhờ Khuất Đao Tuyệt cùng Lăng Phong hỗ trợ, nhưng hai người không dám cho người khác biết.

Xế chiều Lăng Phong, Khuất Đao Tuyệt rời đi, nhóm người Lục Lâm Thiên đều vào trong Thiên Trụ giới, bên ngoài có Kim Huyền cùng hộ pháp Bắc Cung gia tộc canh gác, mọi người cũng yên tâm.

An bài xong hết thảy, Lục Lâm Thiên đi lên tầng thứ ba Thiên Trụ giới, thủ ấn kết xuất bắt đầu lĩnh ngộ kim hệ, sau một lát quanh thân tràn ngập một mảnh kim sắc quang mang, một cỗ khí tức tiêu sát sắc bén lan tràn.

Nửa tháng thời gian, bên trong Thiên Trụ giới là hơn một năm, hắn muốn gia tăng trình tự lĩnh ngộ kim hệ, tới kim hệ đại thành là điều mà hắn xem trọng nhất.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Chương 2792: Đại Địa Lao Ngục

Trên một ngọn núi, Lam Linh đứng thẳng, chiếc áo màu lam nhạt ôm sát dáng người hoàn mỹ lả lướt, đôi mắt nhìn viễn không xa xa, lẩm bẩm:

- Ta cùng hắn chung quy chỉ là bình thủy tương phùng mà thôi, có thể có một đoạn thời gian ở chung với hắn đã ngoài ý muốn, sau này cần phải chịu phận bất hạnh, vì gia tộc, vì trong tông, đã lựa chọn thì không thể quay đầu lại.

- Không biết ngươi thế nào, có từng ngẫu nhiên nhớ tới ta!

Lam Linh thì thào, lời nói bay theo gió, không người hay biết.

Núi non liên miên, mặt trời ngã về tây, vạn núi một mảnh đỏ hồng.

Bên ngoài một sơn động, Duẫn Ngạc xuất hiện, thân ảnh chợt lóe đã đi vào bên trong.

- Sự tình an bài thế nào?

Thao Ưng lão tổ hỏi.

- Theo tin tức của chúng ta, Đế Đạo minh đã nhận được tin, Phi Linh môn Lục Lâm Thiên tựa hồ muốn đi Cự Giang thành.

Duẫn Ngạc cung kính nói.

- Đi thì tốt rồi, chỉ cần tới đây sẽ dễ làm!

Trong mắt Thao Ưng hiện lên tia lãnh ý.

- Không nghĩ tới Lục Lâm Thiên dám đi, ta cảm thấy kỳ quái, với tâm trí của hắn, tuyệt đối sẽ có đề phòng, ta vốn cho rằng hắn sợ hãi sẽ không dám đi, ai biết hắn dám làm như vậy!

Duẫn Ngạc có chút ngoài ý muốn.

- Nơi đàm phán nằm trong Cự Giang thành, mặc dù Đế Đạo minh sẽ hoài nghi nhưng xác định chúng ta sẽ không ra tay trong Cự Giang thành, cho nên sẽ thả lỏng một ít cảnh giác, nhưng trọng yếu chính là Lục Lâm Thiên, có thể làm cho hắn phải đi mới là quan trọng nhất, hắn là đối thủ chủ yếu cần đối phó!

Thao Ưng lão tổ nói.

- Lần này Lục Lâm Thiên có đi, tuyệt đối là chắp cánh cũng không thoát, không thể quay về Phi Linh môn!

Ánh mắt Duẫn Ngạc trầm xuống, tựa hồ đã nắm chắc có thể giết chết Lục Lâm Thiên.

- Lần này Lục Lâm Thiên đi qua, chỉ sợ ít nhiều có liên quan tới Lam Linh!

Thao Ưng lão tổ nhìn Duẫn Ngạc:

- Có một số việc không nên nói với Lam Linh tốt hơn.

- Ta hiểu được.

Duẫn Ngạc gật đầu.

…

Mười sáu ngày thời gian trôi qua thật nhanh, đối với người đang bế quan, chỉ chớp mắt đã trôi qua rồi.

Hô!

Quanh thân Dương Quá trôi nổi hoàng mang, thu lại thủ ấn, hoàng mang lập tức biến mất không còn nhìn thấy.

Xuy!

Vừa mở mắt, tinh quang bắn ra, thân ảnh Dương Quá xuất hiện giữa không trung, thủ ấn biến hóa, hoàng mang không gian vặn vẹo, không trung run rẩy như sắp đổ, chỉ nháy mắt một cỗ thời gian ba văn quỷ dị lan tràn, càng thêm chấn động kịch liệt.

- Thành công!

Dương Quá mừng rỡ, ánh mắt có chút kích động.

- Chúc mừng đại ca đã đem thời gian lĩnh ngộ dung hợp vào không gian thổ hệ!

Lục Lâm Thiên xuất hiện, trong lòng kinh ngạc, không nghĩ tới chỉ trong thời gian ngắn đại ca đã thành công, thiên phú thật không tầm thường.

- Nhị đệ!

Dương Quá thu hồi thủ ấn, nói:

- Nhờ Thời Không Lao Ngục của ngươi dẫn dắt, cho nên ta mới thành công!

- Đại ca, vậy ngươi đã đặt tên chưa?

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi.

- Không gian của ngươi tên là Thời Không Lao Ngục, ta gọi là Đại Địa Lao Ngục, ngươi cảm thấy thế nào?

Dương Quá cân nhắc hỏi.

- Không sai, chúc mừng đại ca lĩnh ngộ thành công!

Lục Tâm Đồng cũng đã rơi xuống bên cạnh hai người.

- Muội cần phải nhanh chóng tu luyện hơn mới được, bằng không sẽ không đuổi kịp đại ca!

Lục Lâm Thiên điểm nhẹ vào trán Tâm Đồng, cười nói.

- Ta còn kém hơn không ít, còn không biết tới khi nào mới đột phá Vũ tôn cửu trọng, nhị đệ cũng đã là Vũ tôn cửu trọng đỉnh phong rồi!

Dương Quá nói.

- Đại ca, không thể đột phá, lĩnh ngộ nhiều hơn cũng vậy, chỉ cần lĩnh ngộ đầy đủ, muốn đột phá chỉ là chuyện nước chảy thành sông, nhưng lĩnh ngộ không đủ, đột phá sẽ khó khăn!

Lục Lâm Thiên nói.

- Vậy cũng phải, ta cũng không gấp!

Dương Quá gật đầu.

- Thời gian đã tới, chúng ta nên đi ra ngoài rồi!

Lục Lâm Thiên nói.

Mọi người ra khỏi Thiên Trụ giới, Vân Tiếu Thiên cũng đã chuẩn bị xuất phát, lần này đi Cự Giang thành, hắn không mang theo nhiều người, đương nhiên có Thiên Dương tôn giả, Thiên Phong tôn giả, Hùng trưởng lão, Thiên Thủy tôn giả, mặt khác còn có Dương trưởng lão, Tống trưởng lão, hơn mười cường giả vương cấp, giới trẻ tuổi còn có Khuất Đao Tuyệt, Lăng Phong bọn họ, một ít người là vương cấp, đa số là soái cấp, làm cho Lục Lâm Thiên ngoài ý muốn chính là Hùng Lan Lan cùng Dương Diệu cũng đi theo.

Nhóm người Vân Dương tông cũng có năm mươi người, mặc dù không nhiều lắm nhưng xem ra cũng không kém, bên Phi Linh môn, ngoại trừ Bắc Cung Vô Song, cộng thêm Tuyết Sư cũng chỉ bảy người, nhưng thực lực tuyệt đối mạnh hơn Vân Dương tông.

Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng, Kim Huyền đã là chuẩn yêu đế, Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá là siêu cấp cường giả, thực lực Huyết Mị, Hắc Hùng cùng Tuyết Sư cực kỳ cường hãn, đặc biệt Huyết Mị, một mình nàng đủ đối phó một quân đoàn, nếu nàng thúc giục Thị Huyết Linh Phong, một mình đủ đối địch trăm vạn đệ tử, đây là thiên phú trời sinh của nàng.

Cộng thêm thực lực bản thân, đi tới Cự Giang thành Lục Lâm Thiên cũng không chút lo sợ, cho dù gặp chuẩn đế cũng không làm gì được hắn, huống chi hắn còn đế khôi, mà đế giả không được phép ra tay, như vậy không còn ai uy hiếp được hắn, hắn có Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực, nếu hắn muốn chạy trốn tuyệt đối là đủ khả năng.

Bởi vì tốc độ cực nhanh của Thiên Sí Tuyết Sư, toàn bộ đệ tử Vân Dương tông đều tạm thời dùng Tuyết Sư di chuyển.

Bên trong Cự Giang thành cũng không có biến hóa gì quá lớn, nhưng vì hai kiện đại sự trên đại lục đều được tổ chức tại đây, làm cả Cự Giang thành đều rơi vào sự chú ý trên toàn đại lục.

Chuyện thứ nhất chính là tông chủ Vạn Thú tông Lam Linh cần thành hôn, tin tức này thật sự khiến người chú ý, mà đổi lại một việc khác chẳng khác gì quả bom nặng cân trong lòng mọi người.

Có tin tức truyền ra Thiên Địa minh cần đàm phán cùng Đế Đạo minh trong Cự Giang thành, nhất thời truyền ra sóng to gió lớn, khiến mọi người đều chờ mong.

Chính vì thế tình huống trong Cự Giang thành vô cùng náo nhiệt.

Mỗi ngày đều có chừng mười vạn ngời rậm rạp tràn vào Cự Giang thành, bởi vì từng hành động của Đế Đạo minh cùng Thiên Địa minh đều quan hệ tới an ổn cùng bình tĩnh trên toàn đại lục, ai cũng biết một khi hai bên động thủ, sẽ máu chảy thành sông, thây ngang khắp đồng, thời đại huyết tinh rung chuyển đại lục sẽ tới.

Bên trong Cự Giang thành mặc dù hỗn loạn, nhưng không ai nháo sự, bởi vì Thiên Địa các đã phát ra cảnh cáo, trong khoảng thời gian này không ai được gây chuyện ở nơi đây.

Vạn Thú tông cùng Hóa Vũ tông đã sớm vào thành, ngày tám tháng sáu là ngày thành hôn của Lam Linh cùng Công Tôn Xuân Thu, bởi vậy họ cần tới sớm để bố trí.

Khu vực quảng trường cùng không ít đình viện xung quanh, khách điếm tửu lâu đều đã được Vạn Thú tông cùng Hóa Vũ tông thuê xuống, bố trí đèn đuốc rực rỡ, nơi nơi một mảnh đỏ tươi, vô cùng vui vẻ.

Toàn bộ khách điếm khu vực xung quanh đều được thuê bao dùng ổn định khách nhân, ở trong thành nhốn nha nhốn nháo, chỉ có khu vực này có chút yên tĩnh.

- Không ngờ tông chủ Vạn Thú tông lại thành hôn với di vật của Công Tôn Xuân Thu Hóa Vũ tông, thật sự là có chút quá đáng!

Chương 2793: Ngày bảy tháng sáu

- Ta nhận được tin tức tin cậy, Công Tôn Xuân Thu đã bị Linh Vũ chiến tôn Lục Lâm Thiên đánh chết bên trong Tử Vong thâm uyên!

- Khó trách, bất quá Lam Linh dù sao cũng là tông chủ Vạn Thú tông, theo đạo lý mà nói Công Tôn Xuân Thu đã chết, Vạn Thú tông tuyệt đối có thể từ hôn, vì sao còn muốn thành hôn với người đã chết?

- Ta xem nếu không phải vì cảm tình giữa Lam Linh cùng Công Tôn Xuân Thu đã tới cực hạn, nguyện ý vì hắn làm quả phụ cả đời, thì là trong chuyện này còn có bí ẩn khác, chúng ta không biết mà thôi!

- Chúng ta không xen vào, nhưng lại có náo nhiệt xem, Lam Linh thành hôn với Công Tôn Xuân Thu, toàn bộ thế lực của Đế Đạo minh cùng Thiên Địa minh lại tới đây đàm phán, đây chính là náo nhiệt.

- Toàn bộ danh môn đại phái trên đại lục hội tụ, đừng nói là Cự Giang thành, cho dù là toàn bộ đại lục cũng không có vài lần nhiệt náo tới như thế!

Bên trong một không gian, núi non trùng điệp, dãy núi tương liên, không gian mở mang, từng ngọn núi dựng đứng tận trời, uy vũ khí thế như khí nuốt sơn hà, khí tức cuồn cuộn lan tràn làm lòng người run rẩy.

Lúc này là chạng vạng, cả dãy núi bao phủ trong ánh nắng chiều, đã bắt đầu mờ tối.

Vào lúc này một tiếng địch thanh thúy du dương truyền ra, hấp dẫn chim chóc xoay quanh tìm đến, tiếng địch xuyên vân phá không, quanh quẩn trong thiên địa, du dương liên miên như mê hoặc hồn người.

Tử Yên đứng trên núi, khoác cẩm bào màu tím, tử bào theo gió bay múa buộc sát thân hình uyển chuyển của nàng, gợi lên đường cong hoàn mỹ hấp dẫn.

Thật lâu sau tiếng địch như si như oán mới yên tĩnh trở lại, nhưng loài chim xoay quanh còn chưa rời đi, vẫn như đang say mê trong tiếng địch của nàng.

Ánh mắt Tử Yên khẽ động, nhẹ nhàng vuốt ve con chim nhỏ trên vai, cười nói:

- Các ngươi còn chưa đi sao?

- Tử Yên, tiếng địch của ngươi ngày càng êm tai, có thể chúng nó luyến tiếc đi!

Một lam ảnh bay tới, thân hình cao ngất khí vũ hiên ngang, khuôn mặt tuấn lãng mỉm cười, có thể xuất hiện trên Thánh Sơn chính là Lam Thập Tam cũng không phải ai khác.

- Chúc mừng ngươi lại đột phá!

Tử Yên nhìn qua Lam Thập Tam nói.

- Nhưng vẫn không bằng ngươi, càng không bằng Lục Lâm Thiên, Dương Quá còn có Lục Tâm Đồng, thật không biết bọn họ tu luyện như thế nào!

Lam Thập Tam thở dài, mấy năm nay hắn luôn liều mạng tu luyện, nhưng theo tin tức mà xem vẫn kém hơn thực lực của Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng còn có Nguyên Nhược Lan, Lăng Thanh Tuyền, điều này đả kích hắn không nhỏ.

- Lần này Thiên Địa minh đàm phán với Đế Đạo minh trong Cự Giang thành, ngươi có ý kiến gì không?

Tử Yên ngẩng đầu hỏi.

Lam Thập Tam mỉm cười nói:

- Loại chuyện này suy nghĩ chỉ hao tổn tinh thần, chỉ sợ Thiên Địa minh tuyệt đối không có lòng tốt gì với Đế Đạo minh, nhưng ta kỳ quái tại sao bọn hắn lại lựa chọn Cự Giang thành, hẳn bọn hắn còn chưa có lá gan động thủ náo sự ở đây đi!

- Việc này cũng làm cho ta thật đau đầu, nói thế nào Thiên Địa minh cũng không dám kɧıêʋ κɧí©ɧ quy củ của Thiên Địa các chúng ta, nhưng bọn hắn lựa chọn Cự Giang thành chỉ sợ mục đích thật đơn giản, chính là vì sợ người Đế Đạo minh không tới, nhưng cố tình buộc họ phải tới, nếu nói không có mưu đồ ta thật có chút khó hiểu, chẳng lẽ bọn hắn thật sự chỉ muốn đàm phán hòa bình giải quyết việc này hay sao?

Tử Yên nghi hoặc nói.

- Trong các không có tin tức gì sao?

Lam Thập Tam hỏi.

- Không có, lần này trong các cũng không nhận được tin tức gì.

Tử Yên nhìn ra viễn không, nói:

- Chính vì vậy ta càng thêm lo lắng, Thiên Địa minh không lộ chút tin tức nào, đủ chứng minh bọn hắn nhất định có mưu đồ, hoặc là mưu đồ cực lớn!

- Suy nghĩ nhiều đau đầu, việc này dù sao không quan hệ với Thiên Địa các, không cần nghĩ nhiều.

Lam Thập Tam xoay chuyển ánh mắt, lập tức hỏi:

- Tử Yên, ngươi không phải đang lo lắng cho Lục Lâm Thiên đi, nếu Thiên Địa minh có mưu đồ, ta dám cam đoan bọn hắn muốn đối phó nhất chính là Lục Lâm Thiên, chẳng lẽ ngươi…

- Ngươi đừng nghĩ lung tung, Hóa Vũ tông cùng Vạn Thú tông đều mời Thiên Địa các tới xem lễ, mà ngày chín tháng sáu lại là ngày đàm phán, hi vọng Thiên Địa các tới làm công chứng!

Tử Yên thu liễm ánh mắt nói.

- Chúng ta đi xem hôn lễ thì còn được, hai bên đàm phán chúng ta không nên vào đúc kết thì tốt hơn.

Thần sắc Lam Thập Tam thoáng suy tư, nói:

- Trong các an bài như thế nào?

- Trong các cho chúng ta làm chủ là tốt rồi!

Tử Yên nói.

- Vậy ngươi làm chủ thì được rồi, ta cũng không muốn nghĩ nhiều!

Lam Thập Tam nói.

Ngày bảy tháng sáu, dòng người tràn vào Cự Giang thành chật như nêm cối, vẫn còn thật nhiều người đang đi tới.

Toàn bộ khách điếm, tửu quán đều kín người hết chỗ, nhân số tập trung nhiều chưa từng có.

Vào đêm, Cự Giang thành vẫn là một tòa bất dạ thành, ở một nơi không có ánh sáng.

Bên trong một đình viện yên tĩnh, một thân ảnh đứng nơi lan can, ánh trăng bao phủ, thân thể lả lướt uyển chuyển.

Sưu!

Một thân ảnh chợt lóe, nháy mắt xuất hiện trước mặt thân ảnh xinh đẹp kia, là một thanh niên khí chất bất phàm, ánh mắt thâm thúy, khí tức cực kỳ cường hãn.

- Ca!

Lăng Thanh Tuyền ngẩng đầu hô.

- Muội muội, vừa nhận được tin tức của cha, chuyện trong Cự Giang thành chúng ta không cần nhúng tay, xem náo nhiệt là tốt rồi, lần này Lục Lâm Thiên có chắp cánh cũng khó thoát khỏi, tuyệt đối là chết chắc!

Lăng Thanh Tuyệt nói.

…

Bên trong một đình viện yên tĩnh, đại sảnh đèn đuốc sáng trưng, thật nhiều người đang ngồi trong sảnh.

- Vân Phi Hồng, tại sao ngươi lại tới đây?

- Mang Linh tôn giả, tựa hồ tu vị lại có tiến bộ đi?

- Thanh Oản tôn giả, ngươi cũng tới sao!

…

Trong đại sảnh mọi người hàn huyên thăm hỏi, vô cùng náo nhiệt, Lục Lâm Thiên đi vào đại sảnh cũng bị mời rượu không ngừng, đều là cường giả đại sơn môn, tuyệt đại bộ phận đã gặp nhau bên trong Tử Vong thâm uyên.

Lần này người của Linh Thiên môn ngoại trừ nhạc phụ Lữ Chính Cường, còn có Mang Linh lão tổ, Thiên Vân đảo ngoại trừ Đạm Thai Tuyết Vi, còn có Thanh Oản tôn giả.

Nhìn thấy Thanh Oản tôn giả, Lục Lâm Thiên lại nhớ tới Đông Cung Huyên, chỉ tiếc không có cơ hội gặp mặt.

Lục Lâm Thiên cố ý tìm kiếm thân ảnh Mộ Dung Lan Lan, nhưng không nhìn thấy, chẳng biết tại sao lại làm trong lòng hắn có chút mất mát.

Nhưng Lục Lâm Thiên lại nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc, chính là Âm Dương vương Dạ Vị Ương.

Vừa nhìn thấy nàng, trong lòng hắn chợt nhớ mình vẫn còn thiếu nàng một nhân tình chưa có dịp hồi đáp.

- Lục minh chủ!

Dạ Vị Ương vừa nhìn thấy Lục Lâm Thiên liền mỉm cười đi tới, thần sắc cũng không có phản ứng nào khác.

- Đã lâu không gặp!

Lục Lâm Thiên nói.

- Không nghĩ tới Dạ cốc chủ mặc nữ trang thật sự làm người kinh diễm động dung a!

- Thật sự làm cho ta mở rộng tầm mắt!

Thiên Ưng công tử, Tiêu Diêu vương đều xông tới, ánh mắt nhìn Dạ Vị Ương vô cùng kinh diễm.

Chương 2794: Người tới cường hãn

Mọi người hàn huyên, Lục Lâm Thiên ngồi trên chủ vị, với thanh danh cùng thực lực bây giờ của hắn, ngồi ở chủ vị tuyệt đối không ai dị nghị. Luận thực lực cường giả các đại sơn môn cũng không ai dám nói có thể chiến thắng Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua mọi người, người của Kiền Hiên đảo có đảo chủ Kỷ Diệu Tông cùng Kiền Chính tôn giả, Tinh Ngục các vẫn là Ô Chấn Vũ cùng Thất Tinh tôn giả, Nhật Sát các là Lạc Kiến Hồng cùng Thiết Kiếm tôn giả, những người này Lục Lâm Thiên đều từng gặp qua.

Mọi người cùng thương nghị chuyện của Đế Đạo minh cùng Thiên Địa minh, sau khi các đại sơn môn nhận được tin tức, trước tiên cũng chạy tới hỏi Phi Linh môn, cũng nghe được tin tức nên cùng nhau chạy tới Cự Giang thành.

Khoảng cách giữa Linh Thiên môn tới Cự Giang thành là gần nhất, vì vậy là môn phái đầu tiên đi qua, đã sắp xếp xong nơi đặt chân cho các đại môn phái, sau khi mọi người vừa tới trong thành đã được đưa tới nơi nghỉ ngơi ở chỗ này.

- Lục minh chủ, lần này Thiên Địa minh muốn chúng ta tới Cự Giang thành đàm phán, chỉ sợ sau lưng nhất định có mưu đồ, hai ngày này chúng ta nên chú ý cẩn thận thì tốt hơn.

Thất Tinh tôn giả nói.

- Hai ngày này mọi người cẩn thận một chút, nếu Thiên Địa minh có động tĩnh gì, chúng ta cũng không cần khách khí!

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói, nếu đã tới đây cũng không cần lo ngại, còn nói là đàm phán, Lục Lâm Thiên có trí nhớ kiếp trước, đương nhiên sẽ không tin tưởng, những kẻ bề ngoài thơn thớt nói cười, nhưng bên trong nham hiểm giết người không thấy máu mới là nguy hiểm, lần này chẳng khác gì là Hồng Môn Yến!

- Lục minh chủ, Tật Phong tôn giả Khôn Dương đảo đã rơi vào trong tay Lục minh chủ, lần này đàm phán Thiên Địa minh luôn khăng khăng yêu cầu chúng ta giao ra Tật Phong tôn giả, không biết hắn còn ở trong tay minh chủ hay không?

Thiết Kiếm tôn giả hỏi, việc này bọn họ cũng chỉ nghe nói qua, về tin tức cụ thể thì không dám xác định.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, nói:

- Thật không dám giấu diếm, Tật Phong tôn giả đúng là rơi vào trong tay ta, chẳng qua vì hắn nửa đường tập kích nên đã sớm bị ta đánh chết!

Không ít người vừa nghe, ánh mắt chợt biến hóa, lần này cũng không cần nhắc tới chuyện đàm phán.

- Khôn Dương đảo nửa đường chặn giết ta, lúc này còn tìm ta đòi giao người, ta xem đầu óc bọn hắn bị cửa kẹp qua!

Lục Lâm Thiên thản nhiên cười lạnh.

- Tóm lại lần này chúng ta phải cẩn thận một chút, theo ta được biết lần này cường giả Thiên Địa minh thật không ít!

Lữ Chính Cường nói, khi hắn vừa tới Cự Giang thành lập tức thu thập tin tức Thiên Địa minh, vì vậy mới biết cường giả không ít.

- Lữ chưởng môn, bọn hắn tới bao nhiêu người?

Lạc Kiến Hồng hỏi.

Lúc này mới nghe Lữ Chính Cường thuật lại, ngoại trừ Thiên Kiếm môn Vô Ảnh kiếm tôn, Thần Kim các Cương Khôi tôn giả, Vạn Thú tông Thao Ưng lão tổ từng chạy thoát, toàn bộ siêu cấp cường giả đã bị đánh chết trong Tử Vong thâm uyên, vì vậy hoàn toàn dao động căn cơ các sơn môn trong Thiên Địa minh.

Mà lần này Lữ Chính Cường nhận được tin tức, ở bên Đông Hải, Nguyệt Long các phái ra Nguyệt Vũ tôn giả, Khôn Dương đảo có

Tật Mộc tôn giả, Lan Lan sơn trang có Phong Đao tôn giả, Gia Cát Tây Phong, Hắc Sát giáo Hắc Linh tôn giả cùng giáo chủ Đồng Quy Tinh, Hóa Vũ tông Liệt Thổ tôn giả, Huyền Sơn môn Trấn Huyền tôn giả, Quy Nguyên môn Quy Hợp tôn giả, Địa Linh tông Hỏa Mộc tôn giả, Huyễn Hồn môn Tru Linh tôn giả là những người dẫn đầu.

Thiên Địa minh ngoại trừ những người có mặt, còn có mười mấy thế lực nhất lưu đi theo, lần trước cơ hồ bị đánh chết hầu như không còn, lần này cũng có không ít tôn cấp đều tới, trong đó Vũ tôn cùng linh tôn cao cấp không thiếu, nổi bật có Bách Biến tôn giả, Kim Sắc tôn giả, Ngũ Độc lão tổ.

- Nguyên lai là họ!

Trong mắt Thanh Oản lộ tia ngưng trọng.

- Những người này thật khó đối phó!

Thất Tinh tôn giả vốn có tính tình nóng nảy nhất, nghe được tên người, sắc mặt chợt ngưng trọng lên.

Lục Lâm Thiên nhìn thần sắc của mọi người, ánh mắt thoáng biến hóa, như vậy lần này người của Thiên Địa minh thật không tầm thường, có thể làm cho mọi người có sắc mặt ngưng trọng như vậy, tuyệt đối là lợi hại, ít nhất làm mọi người cảm thấy có áp lực.

- Chư vị tiền bối, Nguyệt Vũ, Tật Mộc, Phong Đao, tu vi không biết tới trình tự gì?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Lục minh chủ, Nguyệt Vũ là sư thúc của Thiên Nguyệt, mười năm trước thực lực Vũ tôn cửu trọng đỉnh thủy hệ, mà Tật Mộc là sư đệ Tật Phong, Vũ tôn mộc hệ, tu vi hẳn tương đương Tật Phong, mà Lục minh chủ hẳn đã biết thực lực Tật Phong rồi.

Thiết Kiếm nói, thần sắc nghiêm túc.

Mang Linh lão tổ nói:

- Ta nhận thức Phong Đao, lúc trước hắn có chút giao tình với gia sư, tính ra cao hơn ta một bối phận, thực lực Vũ tôn cửu trọng đỉnh, có ưu thế tốc độ, Hắc Linh cũng là một lão nhân Hắc Sát giáo, không nghĩ tới còn sống trên đời, thực lực thế nào thì tạm thời chưa biết.

Mang Linh thoáng dừng lại, sau đó nói:

- Nhưng mười lăm năm trước ta từng gặp qua Liệt Thổ, người này đồng thế hệ với ta, nhưng tu luyện sớm hơn ta trăm năm, thực lực hẳn là Vũ tôn cửu trọng trung kỳ, cũng không quá cường hãn.

- Ta có biết tu vi của Trấn Huyền, Vũ tôn cửu trọng trung kỳ thổ hệ, chín năm trước trong mật cảnh ta đã giao thủ với hắn, đại chiến một trận, cuối cùng bất phân thắng bại.

Thất Tinh nói.

- Quy Hợp hẳn cũng là linh tôn cửu trọng trung kỳ, là sư huynh Hãn Thiên!

Kiền Chính nói.

- Thực lực Trấn Huyền cùng Quy Hợp mặc dù mạnh mẽ, nhưng chúng ta hẳn ứng phó được, nhưng thực lực Hỏa Mộc rất mạnh, năm đó đã là cường giả danh chấn đại lục, võ giả song hệ, nghe đồn đã là Vũ tôn cửu trọng hậu kỳ gần tới đỉnh phong, chỉ sợ có thể so với Vũ tôn cửu trọng đỉnh!

Thiên Dương ngưng trọng nói:

- Tru Linh càng mạnh hơn, là sư phụ Diệt Hồn, ít nhất đã một chân bước ra tôn cấp, thậm chí ta hoài nghi hắn đã tới chuẩn đế!

Dạ Vị Ương có chút do dự, nói:

- Chư vị tiền bối, Bách Biến, Kim Xà, Ngũ Độc đều có thực lực mạnh mẽ, cần phải đề phòng.

Đối với Thánh Linh cốc, người Đế Đạo minh cũng không dám xem thường, Thánh Linh lão tổ còn sống, hơn nữa tin tức đã đạt tới đế giả cũng đã truyền ra, có đế giả trấn thủ Thánh Linh cốc, mặc dù đội ngũ không lớn nhưng tuyệt đối không ai dám xem thường.

- Ta biết Bách Biến, một lão quỷ, là người thành lập Phi Hạc môn, nghe đồn hắn giỏi thuật dịch dung, rất khó nhìn thấy chân thân của hắn, cho dù là đệ tử Phi Hạc môn cũng rất ít nhìn thấy chân thân hắn!

Thanh Oản nói.

- Kim Xà là người sáng lập Kim Xà môn, tu vi hẳn như ta, hiện tại là linh tôn cửu trọng, cũng có không ít thủ đoạn, nghe đồn hắn có thú hồn Kim Xà bát giai, còn có không ít yêu thú xà loại liên thủ, vì vậy bình thường cũng ít người đi trêu chọc hắn.

Mang Linh nói.

- Ngũ Độc càng khó trêu chọc, hắn là người sáng lập Ngũ Độc môn, toàn thân là độc, nguyên bản có không ít ân oán với Thánh Linh cốc, ta nhận được tin tức hắn muốn đối phó Thánh Linh cốc, nhưng sau khi biết Thánh Linh lão tổ còn tại thế, hoảng sợ chạy về, cũng không dám tiếp tục xuất hiện.

Dạ Vị Ương nói.

Chương 2795: Ngày thành hôn

- Lần này cường giả Thiên Địa minh thật sự không ít, chư vị nhìn xem chúng ta có nên cầu viện sơn môn của mình hay không?

Thanh Oản nói, theo tin tức của Linh Thiên môn mà xem, thực lực Thiên Địa minh mạnh hơn Đế Đạo minh rất nhiều, nếu động thủ tuyệt đối có hại.

- Lần này dù sao là tới đàm phán, hiện tại cầu việc chỉ sợ là không ổn thỏa, nhưng thực lực cùng nhân số của chúng ta yếu nhược hơn Thiên Địa minh, vạn nhất động thủ đúng là có hại!

Thiên Dương nói.

- Ở trong Cự Giang thành, cho dù Thiên Địa minh muốn động thủ cũng phải băn khoăn, bọn hắn nhất định phải cho Thiên Địa các mặt mũi, chúng ta cũng vậy!

Mang Linh nói.

Mọi người thương nghị, Lục Lâm Thiên chỉ lắng nghe, tuy thực lực Thiên Địa minh mạnh mẽ, nhưng muốn uy hiếp hắn còn chưa đủ khả năng.

Hiện tại hắn chỉ lo lắng hôn lễ ngày mai của Lam Linh, rốt cục hắn nên làm gì bây giờ.

- Lâm Thiên, ngươi có ý kiến gì không?

Vân Tiếu Thiên nhìn thấy thần sắc thản nhiên của Lục Lâm Thiên, tựa hồ cũng không để trong lòng, làm cho hắn có chút kinh ngạc.

Lục Lâm Thiên nói:

- Chư vị, chúng ta chỉ tới đàm phán mà không phải tới động thủ!

- Lục chưởng môn, nên có lòng phòng bị người, vạn nhất Thiên Địa minh động thủ, chúng ta nên làm thế nào?

Đạm Thai Tuyết Vi nói.

- Vậy ta sẽ cho bọn hắn biết trên đời này không có bán thuốc hối hận!

Lục Lâm Thiên dứt lời, sát ý tràn ra.

Ngay sau đó mọi người tiếp tục thương nghị hôn sự giữa Lam Linh cùng Công Tôn Xuân Thu, lúc này Lục Lâm Thiên mới biết Lam Linh sẽ thành hôn với di vật của Công Tôn Xuân Thu, việc hoang đường như vậy làm Lục Lâm Thiên không biết nói gì, mà cường giả Đế Đạo minh tựa hồ cũng không cảm thấy kỳ quái.

Nghe mọi người nói chuyện, trong mơ hồ Lục Lâm Thiên hiểu được Vạn Thú tông nguyện ý cho Lam Linh thành hôn với di vật của Công Tôn Xuân Thu là vì có điều kiện.

Sau hành trình Tử Vong thâm uyên, Thiên Địa minh cùng Đế Đạo minh hoàn toàn vạch mặt, tuy còn chưa chính thức khai chiến nhưng người trong hai minh đều biết sẽ không tránh được trận đại chiến sinh tử, mà lần này họ mời cả Đế Đạo minh tới xem lễ xem như là có chút hào phóng.

Sau khi mọi người tán đi, Lục Lâm Thiên vẫn thản nhiên không đem chuyện đàm phán đặt trong lòng, mọi người lại thở ra một hơi nhẹ nhõm, tựa hồ toàn bộ cường giả Đế Đạo minh đều hoàn toàn tin tưởng Lục Lâm Thiên.

Quay về đình viện, Lục Lâm Thiên nhìn thấy nhóm người Bắc Cung Vô Song đang ngồi trong tiểu sảnh.

Lục Lâm Thiên kể lại cho mọi người tình huống mình vừa nghe được, ánh mắt Lục Tâm Đồng thoáng ngưng trọng nói:

- Ca ca, như vậy chúng ta phải cẩn thận một chút mới được, thực lực Thiên Địa minh không yếu, muội sợ bọn hắn có mưu đồ khác!

- Tới lúc đó lại nhìn xem đi, ta thật sự muốn biết bọn hắn muốn làm gì!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói.

- Lâm Thiên, dựa theo lời ngươi nói, nếu người của Thiên Địa minh cũng chỉ có bấy nhiêu, cũng không có gì phải lo lắng!

Kim Huyền thản nhiên lên tiếng.

- Nội tình tam tông tứ môn, tứ các tứ đảo thật không yếu, mặc dù không thể đánh đồng với sáu đại nhân hoàng tộc cùng bốn đại thú hoàng tộc, nhưng ở lúc bình thường sáu đại nhân hoàng tộc cũng cho bọn hắn một ít mặt mũi, theo ta xem, nếu Thiên Địa minh thật sự muốn hạ thủ với cô gia, sẽ không ra tay trong Cự Giang thành, bởi vì nơi này còn có Thiên Địa các, lai lịch của Thiên Địa các còn lâu hơn tam tông tứ môn, tứ các tứ đảo, cho dù là sáu đại nhân hoàng tộc cùng bốn đại thú hoàng tộc cũng không dám xem thường họ, cho nên Thiên Địa minh tuyệt đối sẽ không ra tay trong Cự Giang thành!

Một hộ pháp Bắc Cung gia tộc nói.

Nói chuyện thêm một lát, Lục Lâm Thiên mang theo tâm tình bất ổn về phòng, ngày mai là ngày Lam Linh thành hôn với di vật của Công Tôn Xuân Thu, hôn lễ chẳng khác gì náo kịch kia thật sự làm hắn có chút bất đắc dĩ lẫn đau lòng, chỉ sợ giờ phút này Lam Linh phải thừa nhận không ít áp lực.

- Lâm Thiên, đang nghĩ tới Lam Linh cô nương sao?

Bắc Cung Vô Song chậm rãi đi tới, phủi nhẹ tro bụi trên vai hắn, nói:

- Có muốn muội đi cùng huynh nghênh đón Lam Linh cô nương hay không, muội tin tưởng người của Vạn Thú tông không ai đủ sức ngăn cản hai chúng ta!

- Ngày mai động thủ cũng được!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lộ vẻ khẩn trương.

- Vậy huynh đừng lo lắng, nói thế nào còn có muội ở cạnh huynh đâu.

Bắc Cung Vô Song nói.

- Vô Song, cảm ơn muội!

Lục Lâm Thiên ôm chặt nàng trong tay, thầm nghĩ:

- Lam Linh, ngày mai nàng có đi với ta không…

Bên trong đình viện, một mảnh vui sướng tràn ngập khắp nơi, nơi nơi đều giăng đèn kết hoa.

Lam Linh ngồi trên ghế đỏ, bên cạnh có một nữ tử mặc áo màu đỏ nhạt, khí chất bất phàm, trên vai còn có một đầu yêu thú thuần trắng, cực kỳ đáng yêu.

- Sư tỷ, ngày mai là đại hôn của ngươi, lẽ ra muội nên chúc mừng, nhưng bây giờ…

Nữ tử nhìn Lam Linh than nhẹ.

- Hồng Vân sư muội, hiện tại ngươi chính là tông chủ Vạn Thú tông, sư tỷ có thể nhờ ngươi một việc hay không?

Lam Linh ngẩng đầu cười hỏi.

- Sư tỷ, xin phân phó, Hồng Vân có thể làm nhất định sẽ không chối từ.

Hồng Vân gật đầu.

Lam Linh nói:

- Nếu có một ngày Lam gia gặp phải phiền toái, sư muội có thể hỗ trợ thì giúp đỡ một ít.

- Sư tỷ yên tâm đi, có Vạn Thú tông, ai dám động tới Lam gia.

Hồng Vân nói.

Khóe môi Lam Linh hiện tia cười khổ, nói:

- Sư muội, giúp sư tỷ thay quần áo đi, ngày mai sư tỷ muốn mình thật xinh đẹp trước mặt người trong thiên hạ.

- Sư tỷ vốn tuyệt mỹ, chỉ tiếc…

Hồng Vân thoáng dừng lại, ngẩng đầu nói:

- Sư tỷ, ta nghe nói chưởng môn Phi Linh môn Lục Lâm Thiên đã tới Cự Giang thành.

- Vậy sao, hẳn là tới đàm phán với Thiên Địa minh chúng ta đi.

Lam Linh bình tĩnh nói.

Hồng Vân nhìn nàng:

- Sư tỷ, ngươi cũng không cần giấu diếm ta, năm đó ở Vạn Thú tông ta cũng đã nhìn ra, quan hệ giữa sư tỷ cùng Lục Lâm Thiên tuyệt đối không tầm thường, chỉ sợ quan hệ giữa hai người không đơn giản, Công Tôn Xuân Thu đã chết, nhưng sư tỷ vẫn thành hôn với di vật của hắn, ta chỉ cảm thấy ủy khuất cho sư tỷ!

- Hồng Vân, muội cũng đã biết, muội là tông chủ Vạn Thú tông, có một số việc muội hẳn là hiểu được.

Lam Linh nói.

- Ta chỉ cảm thấy sư tỷ hi sinh quá lớn, nếu…

Nàng còn chưa nói xong đã bị Lam Linh ngắt lời:

- Hồng Vân sư muội, có một số việc thân bất do kỷ, cũng vẫn do mình lựa chọn, ta lựa chọn con đường này cho dù khó đi cũng sẽ cười mà đi, đây là lựa chọn của ta, ta phải thừa nhận, trên đời này không có thuốc hối hận.

- Sư tỷ…

Hồng Vân bất đắc dĩ, nàng hiểu rõ nàng cũng không thay đổi được gì, cho dù nàng là một tông chủ.

- Ta muốn lấy được cũng đã được tới, cũng không có gì tiếc nuối!

Lam Linh mỉm cười:

- Sư muội, giúp ta thay quần áo đi, ngày mai sư tỷ muốn mình thật xinh đẹp, làm cho mọi người đều nhìn thấy một mặt xinh đẹp nhất của ta!

- Ân!

Hồng Vân khẽ gật đầu.

Chương 2796: Trên quảng trường

Trong mắt Lam Linh hiện lên vẻ bất đắc dĩ, nàng muốn mình thật xinh đẹp, nhưng không ai biết bởi vì ngày mai hắn cũng tới, ngày đại hôn, mà một màn xinh đẹp nhất của nàng chính vì muốn cho hắn chứng kiến.

…

Ngày tám tháng sáu.

Ngày hôm nay trên quảng trường Cự Giang thành một mảnh vui sướng, nơi nơi đều là màu đỏ, có không ít đệ tử Vạn Thú tông cùng Hóa Vũ tông chờ đợi trên quảng trường, người bình thường có thể vây quanh bên ngoài xem lễ, nhưng không ai dám tùy tiện đi vào bên trong, muốn vào phải là cường giả một phương hoặc là người đứng đầu thế lực mới được.

Trong mắt mọi người cuộc hôn nhân này chỉ là danh nghĩa, mục đích thực sự là vì liên hợp hai môn phái cùng nhau, như vậy thực lực của họ sẽ càng thêm cường hãn.

Nhưng người hiểu rõ nguyên nhân sau màn thì không hề nghĩ như thế.

Sáng sớm đã có rậm rạp người vây quanh quảng trường, không ít người nghe được dung mạo của tiền tông chủ Vạn Thú tông Lam Linh rất mỹ lệ nên muốn có cơ hội tận mắt chiêm ngưỡng dung nhan của nàng.

Theo thời gian trôi qua, tất cả các con đường vây chật như nêm cối, thanh âm ồn ào vang vọng trời cao, phi thường náo nhiệt.

- Mau nhìn xem, cường giả Lan Lăng sơn trang đã tới!

- Cường giả Hắc Sát giáo cũng tới, còn có cường giả Khôn Dương đảo!

- Đó là cường giả các đại sơn môn Thiên Địa minh, thực lực thật sự không kém!

- Nghe nói lần này có không ít cường giả tôn cấp đâu, đều có lực lượng dời non lấp bể!

- Nếu có một ngày chúng ta có được thực lực như vậy thật quá tốt, tới lúc đó có thể tung hoành đại lục!

Trong đám người lúc này có không ít đệ tử Vạn Thú tông cùng Hóa Vũ tông đi mở đường, theo sau không ít thân ảnh đi tới, ước chừng có bảy tám trăm người, lập tức gây xôn xao cả quảng trường.

Càng rung động chính là khí tức vô hình lan tràn, làm cả quảng trường nháy mắt hoàn toàn yên tĩnh, từng luồng chân khí vô hình khiến những người đứng gần không tự chủ được phát run, linh lực cùng khí tức bản thân giống như đều nhận lấy áp chế.

Bên trong mấy trăm người có một thân ảnh xinh đẹp đi phía trước, áo tím phấp phới, dung nhan tuyệt mỹ mang theo một cỗ lãnh diễm làm người ta không dám nhìn thẳng.

Trên quảng trường có một đại điện mới được sửa chữa không lâu, bên ngoài đại điện có cường giả Hóa Vũ tông đứng thẳng canh gác, khí tức sắc bén lan tràn, thực lực đều không kém.

Bên trong đại điện có mười mấy thân ảnh đang ngồi, Thao Ưng lão tổ, Duẫn Ngạc đều có mặt, còn có một ít cường giả Vạn Thú tông, một phương khác có không ít cường giả, bốn tu vi tôn cấp, đầu lĩnh mặc hoàng bào, khoảng chừng sáu mươi tuổi, thân hình thô lỗ, khí tức không kém hơn Thao Ưng lão tổ.

- Liệt Thổ tôn giả, hôm nay Vạn Thú tông liên hôn cùng Hóa Vũ tông, sau này quan hệ giữa hai tông sẽ tiến thêm một bước.

Thao Ưng lão tổ ôm quyền nói.

- Đó là đương nhiên, sau này Hóa Vũ tông cùng Vạn Thú tông tự nhiên cần giúp đỡ nhau nhiều hơn.

Lão giả nói.

- Khởi bẩm trưởng lão, khách nhân đã tới.

Có đệ tử Vạn Thú tông đi vào bẩm báo.

- Liệt Thổ tôn giả, là người của các đại sơn môn, chúng ta đi gặp họ thôi.

Thao Ưng lão tổ đứng dậy nói.

- Nghe nói Nguyệt Vũ tôn giả, Tất Mộc tôn giả, Phong Đao tôn giả bọn họ đã tới, chúng ta đương nhiên phải đi nghênh đón.

Liệt Thổ tôn giả nói, tuy nhìn dáng vẻ thô lỗ mà trong mắt lộ ra vẻ tinh tế.

- Ha ha, Liệt Thổ tôn giả, Thao Ưng, hai nhà các ngươi liên hôn, chúc mừng chúc mừng.

- Liệt Thổ, chúc mừng…

Thao Ưng cùng Liệt Thổ vừa đi ra đại điện, thanh âm chúc mừng liên tục truyền tới, mấy trăm người đang đi qua, nhưng sau khi đi vào đại điện chỉ có ít người ngồi xuống, đại bộ phận đều đứng sau lưng đầu lĩnh của mình.

Lúc này bên ngoài quảng trường tuy vui sướng, thanh âm ồn ào đinh tai nhức óc, mà trong đại điện khăn đỏ tung bay, nơi nơi có vẻ vui mừng, chẳng qua lại cho người ta cảm giác chẳng có gì là vui sướng thật sự.

- Những cường giả kia thật mạnh, chỉ mới đi ngang qua người ta khiến chân khí của ta không thể vận chuyển.

- Ta cũng như thế, linh lực đều bị áp chế, tuyệt đối là cường giả tôn cấp!

- Ta nhận thức giáo chủ Hắc Sát giáo Đồng Quy Tinh, vừa rồi hắn cũng có mặt.

…

Từ sáng sớm, Lam Linh đã thay bộ quần áo màu đỏ, khuôn mặt được trang điểm nhàn nhạt, nhìn qua vô cùng kiều diễm, trong ngỗ ngược còn mang theo vài phần dễ thương.

- Sư tỷ, hôm nay tỷ đẹp quá!

Hồng Vân nói.

- Ý của muội là bình thường ta không đẹp sao?

Lam Linh nhìn khuôn mặt mình trong gương đồng, khẽ nói.

- Muội đương nhiên không phải ý tứ này!

Hồng Vân vội vàng nói:

- Trước kia sư tỷ cũng đẹp, chỉ là hôm nay đẹp hơn nhiều!

- Ta chỉ nói đùa mà thôi, sau này Vạn Thú tông sẽ giao cho muội, sư phụ cũng giao cho muội!

Lam Linh xoay người nói.

- Sư tỷ, sau khi tỷ thành hôn vẫn là người của Vạn Thú tông!

Hồng Vân nói.

- Hết thảy đều không giống với lúc trước.

Lam Linh thản nhiên cười, trong nụ cười mang theo vẻ bất đắc dĩ, đại hôn đối với bất kỳ nữ nhân nào mà nói đều là chuyện vô cùng cao hứng, mà hôm nay nàng lại không cách nào vui vẻ.

…

- Khách quý Đế Đạo minh tới!

Trên quảng trường, một tiếng quát truyền vào đại điện, ánh mắt người bên trong liền run lên, khí tức có chút dao động.

Nguyên Nhược Lan ngồi gần chủ vị, ánh mắt đột nhiên thoáng động.

- Người Đế Đạo minh đã tới, ta đi ra xem, chư vị cứ ngồi đây.

Liệt Thổ tôn giả âm trầm đứng lên, nghe nói về người của Đế Đạo minh khiến trong lòng hắn không cách nào cao hứng, bởi vì Hóa Vũ tông bị tổn thất thảm trọng trong tay Đế Đạo minh.

- Chư vị, hôm nay là ngày vui của hai hậu bối Vạn Thú tông cùng Hóa Vũ tông, chư vị đang ngồi cùng Đế Đạo minh, đặc biệt là tiểu tử Lục Lâm Thiên đều có mối thù hận sâu nặng, nhưng mọi người đừng quên ngày mai mới là ngày đàm phán, hôm nay thả lỏng một chút, chuyện nhỏ không nhịn sẽ loạn mưu lớn!

Thao Ưng mang theo ánh mắt thâm ý nhìn qua mọi người, trong lời nói mang theo một tầng ý tứ khác, cũng chỉ có một ít người hiểu rõ, vì lần này cần giữ bí mật hành động, vì vậy người biết rõ kết hoạch rất ít, chủ yếu chỉ có đầu lĩnh các đại sơn môn mới biết.

- Thao Ưng, ngươi cứ yên tâm đi, cho dù muốn gây chiến với Đế Đạo minh cũng không gấp trong nhất thời, chúng ta cũng không cần nhẫn nhịn thêm bao lâu đâu!

Ánh mắt Vô Ảnh kiếm tôn lóe hàn mang, khuôn mặt càng thêm âm trầm.

Cường giả các đại sơn môn nghe vậy đều gật đầu, nhỏ không nhịn sẽ loạn mưu lớn, việc này bọn họ đều biết.

- Như vậy cũng tốt!

Thao Ưng khẽ gật đầu, cùng Liệt Thổ rời khỏi đại điện.

Quảng trường nhất thời tao động, ở ngay góc quảng trường xuất hiện không ít thân ảnh, phía trước là đệ tử hai tông dẫn đường, phía sau đi theo một đội ngũ chừng vài trăm người.

Khí tức trên thân nhóm người này cũng áp chế người trên quảng trường run rẩy, cả quảng trường nháy mắt liền yên tĩnh trở lại.

Chương 2797: Nguyệt Vũ tôn giả

Người đi đầu là một thanh niên mặc thanh y, chính là Lục Lâm Thiên, sáng sớm đã có người Vạn Thú tông cùng Hóa Vũ tông đi tới đình viện nghênh đón người Đế Đạo minh tới xem lễ, vô luận thân phận hay thực lực của Lục Lâm Thiên đều có thể đi trước nhất, không ai dám vượt mặt của hắn.

Bắc Cung Vô Song, Lục Tâm Đồng, Kim Huyền cùng Dương Quá với nhóm người Lữ Chính Cường đều gắt gao đi theo sau hắn.

- Hoan nghênh chư vị Đế Đạo minh tới Cự Giang thành xem lễ!

Thao Ưng cùng Liệt Thổ từ trong đại điện đi ra, nói thế nào hôm nay cũng là ngày vui, huống chi còn quan hệ tới kế hoạch trọng đại, có cừu hận lớn bao nhiêu đều phải áp chế ở trong lòng.

- Liệt Thổ tôn giả!

Lục Lâm Thiên dừng lại, khoanh tay đứng thẳng, ánh mắt đảo qua Thao Ưng sau đó rơi lên người hoàng bào lão giả, người này thực lực Vũ tôn cửu trọng trung kỳ.

Lúc này người Đế Đạo minh nhìn qua nhóm người Thao Ưng lão tổ, có Lục Lâm Thiên nên không ai lên tiếng nói chuyện, bởi vì giờ phút này không người nào dám xem thường hắn.

Lục Lâm Thiên chính là minh chủ danh chính ngôn thuận của Đế Đạo minh, lần này tới đây mọi người đều chỉ nghe theo lệnh của hắn.

- Các ngươi đã mời chúng ta tới, chút mặt mũi như vậy Đế Đạo minh đương nhiên phải cấp cho các ngươi!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chỉ lướt qua Liệt Thổ, lại nhìn Thao Ưng trả lời, mối thù giữa hai minh hắn cũng không tính toán giải quyết trong hôm nay, mà hôm nay hắn cũng không tâm tình băn khoăn Thiên Địa minh, từ sáng sớm tới bây giờ trong đầu hắn chỉ có hình bóng của Lam Linh mà thôi.

- Còn phải chờ một lát mới tới ngày lành tháng tốt, mời chư vị, địa phương bên trong quá nhỏ, chỉ sợ không thể tiếp đãi toàn bộ mọi người, vậy mời những người khác trong các đại sơn môn lên lễ đài ngồi tạm đi!

Thao Ưng lướt mắt nhìn qua mọi người, cuối cùng dừng lại trên người Bắc Cung Vô Song cùng Kim Huyền, ánh mắt chợt lóe lên.

Khi Liệt Thổ nhìn lướt qua Bắc Cung Vô Song cùng Kim Huyền, ánh mắt chợt biến hóa, có chút nghi hoặc với thân phận Kim Huyền, đồng thời cũng thoáng thay đổi khi nhìn thấy người Bắc Cung gia tộc.

Lục Lâm Thiên nhìn lên lễ đài, nơi đó có mấy trăm vị trí, hẳn là dùng sử dụng trong việc xem lễ, lại lướt qua đại điện, nói:

- Chúng ta chỉ là tới xem lễ, không cần vào đại điện!

Dứt lời hắn cũng không nhìn Thao Ưng cùng Liệt Thổ, thanh bào run lên, đã đi thẳng tới lễ đài, với thực lực hiện tại của hắn, hắn không cho rằng hai người kia có tư cách nói chuyện với mình, chỉ sợ lần này Thiên Địa minh sẽ giở trò, hai người kia chỉ đi tiền trận mà thôi, lợi hại chân chính đều nằm phía sau, cũng không cần cấp cho hai người mặt mũi.

Nhóm người Lục Tâm Đồng đều đi theo Lục Lâm Thiên.

- Vẫn là bên này thoải mái!

Thiên Dương tôn giả mỉm cười, đi theo sau Lục Lâm Thiên, mà cường giả Đế Đạo minh cũng lập tức đi theo.

- Hừ!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên hoàn toàn không đem hắn để vào trong mắt, sắc mặt Liệt Thổ càng thêm âm trầm, nếu không phải cố gắng áp chế chỉ sợ hiện tại hắn đã liều mạng với Lục Lâm Thiên. Chuyện xảy ra trong Tử Vong thâm uyên hắn cũng đã nghe nói qua, cường giả Hóa Vũ tông hơn phân nửa đều chết trong tay Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Thao Ưng lại có chút ngưng trọng, hắn từng đối chiến với Lục Lâm Thiên trong Tử Vong thâm uyên, khí tức hiện tại của tiểu tử kia khiến cho hắn có cảm giác lại có tiến bộ, còn tiến bộ cực lớn, bằng không hắn sẽ không có cảm giác mạnh như thế.

Hai người liếc nhìn nhau, sau đó xoay người quay vào đại điện.

Trên đài xem lễ, mọi người ngồi xuống, Lục Lâm Thiên ngồi cùng dãy ghế với chưởng môn tông chủ cùng siêu cấp cường giả các đại sơn môn.

- Nhìn dáng vẻ Thiên Địa minh không có mưu đồ mới là lạ, nhất định phải cẩn thận một chút!

Thiên Dương nhìn thấy xung quanh cũng không có người của Hóa Vũ tông cùng Vạn Thú tông, thấp giọng nói, nhưng đủ làm cho cường giả Đế Đạo minh xung quanh nghe được.

Vừa rồi nhìn sắc mặt Thao Ưng cùng Liệt Thổ, Thiên Dương mơ hồ cảm thấy có chút không ổn.

- Nhìn xem trong hồ lô của bọn hắn bán thuốc gì cũng tốt!

Thiết Kiếm nói.

- An tâm đi, sợ cái gì, hôm nay cũng sẽ không ra tay, chỉ nhìn náo nhiệt là tốt rồi.

Thất Tinh nói.

Mọi người thấp giọng nói chuyện nhưng Lục Lâm Thiên vẫn thản nhiên như không nghe thấy, ánh mắt nhìn chăm chú vào lễ đài được trang trí đỏ hồng rực rỡ, lúc này trên lễ đài vẫn một mảnh vắng vẻ, nhưng xung quanh phủ kín những đóa hoa màu đỏ, nhìn qua như biển hoa hồng, cực kỳ vui tươi cùng nổi bật.

Nhìn ánh mắt có chút ngơ ngác của Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô

Song đưa tay đặt nhẹ lên tay hắn.

Lục Lâm Thiên phục hồi lại tinh thần, thoáng quay đầu nắm chặt tay Bắc Cung Vô Song, ánh mắt lộ ý cười.

Bắc Cung Vô Song không nói gì, chỉ mỉm cười với hắn, nụ cười khuynh thành.

- Nhìn thấy không, ngồi ở giữa chính là Linh Vũ chiến tôn Lục Lâm Thiên, chưởng môn Phi Linh môn, minh chủ Đế Đạo minh!

- Lục Lâm Thiên xuất đạo mới bao lâu, không nghĩ tới đã hỗn tới mức này!

- Mấy nữ tử bên cạnh Lục Lâm Thiên thật tuyệt mỹ a, ta chưa từng gặp qua nữ tử mỹ mạo như vậy, Lục Lâm Thiên tựa hồ có diễm phúc không cạn!

Bên trong đám người ồn ào xôn xao, có vài thân ảnh đứng trong đó, chỉ cần họ không phóng xuất ra khí tức đặc biệt, dù là ai cũng không cách nào tìm thấy.

Lăng Thanh Tuyệt cũng trộn lẫn bên trong, bên cạnh hắn là một thanh niên thanh y gầy gò, đôi mắt sáng ngời thâm thúy nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên cùng Bắc Cung Vô Song, ánh mắt khẽ động.

Thao Ưng cùng Liệt Thổ quay vào trong đại điện, các cường giả đều đã biết chuyện bên ngoài.

- Hừ, Lục Lâm Thiên đúng là hung hăng càn quấy!

Vô Ảnh âm trầm nói.

- Để nhìn xem tiểu tử kia còn càn quấy được bao lâu!

Một lão giả mặc áo xám ngồi trong đội ngũ Lan Lăng sơn trang trầm giọng nói.

- Chư vị, bên cạnh Lục Lâm Thiên còn có người Bắc Cung gia tộc, trong đó còn có một nữ tử mới được Bắc Cung gia tộc tìm về, là đại tiểu thư Bắc Cung gia tên Lục Vô Song!

Thao Ưng nói.

- Thao Ưng, ngươi xác định?

Ánh mắt Vô Ảnh biến hóa, mọi người không khỏi biến sắc, bốn chữ Bắc Cung gia tộc có ý vị thế nào bọn họ đều hiểu rõ.

- Bắc Cung gia tộc tới thì đã sao, cả Thiên Địa minh đều ở đây, Bắc Cung gia tộc có năng lực thế nào!

Bên trong đội ngũ Nguyệt Long các truyền ra một thanh âm, chính là một lão giả bảy mươi tuổi.

Thân hình lão giả có chút phong phanh, toàn thân mang theo khí chất âm nhu, ánh mắt lạnh lẽo.

Mọi người nghe vậy đều khẽ cười, có Thiên Địa minh, Bắc Cung gia tộc có thể làm được gì.

- Chư vị, thời gian đã tới, chúng ta đi ra ngoài xem lễ đi!

Thao Ưng nói, tuy lộ ý cười nhưng mặc cho ai cũng nhận ra được giọng nói của hắn cũng không lộ ý mừng.

Trong quảng trường thanh âm ồn ào nhốn nháo, càng ngày càng lớn, khi ánh mặt trời trải khắp đại địa, cả quảng trường chen chúc không chịu nổi, lại có người giẫm đạp lẫn nhau, tiếng khắc khẩu không ngừng vang lên, nhưng không có ai dám động thủ náo sự.

Thời gian tới gần, vô số tiếng hoan hô hội tụ, sóng âm cuồn cuộn xuyên thẳng tận trời.

Chương 2798: Đại hôn trắc trở

Cường giả Thiên Địa minh đi ra quảng trường ngồi trên đài xem lễ đối lập với Đế Đạo minh, quảng trường lúc này càng thêm nhiệt liệt.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đã khôi phục lại bình thường, khi người của Thiên Địa minh vừa đi ra, hắn lướt mắt đánh giá, không ít người quen.

Trong lòng Lục Lâm Thiên thật không tin tưởng Thiên Địa minh bị đả kích nặng như vậy nhưng vẫn còn nhiều cường giả tới như thế, theo hắn suy tính bọn họ hẳn không còn bao nhiêu lực lượng.

- Nguyệt Vũ tôn giả!

Có thể làm cho Lục Lâm Thiên chú ý ít nhất phải có tu vi tôn cấp cửu trọng hậu kỳ đỉnh phong, khi hắn liếc mắt nhìn qua, liền có cảm giác.

Theo trang phục mà xem, bên trong đội ngũ Nguyệt Long các có một lão giả bảy mươi khí tức âm nhu đang ngồi, theo hắn phán đoán hẳn là Nguyệt Vũ tôn giả, tuy ẩn nấp khí tức nhưng vu vi Vũ tôn cửu trọng hậu kỳ đỉnh thủy hệ vẫn có chút dao động truyền ra.

- Két!

Ngay lúc Lục Lâm Thiên còn đang đánh giá, thanh âm yêu thú tê minh truyền tới, giữa không trung một đầu ngân sắc thú ảnh vỗ cánh bay tới, nháy mắt đã đi ra giữa không trung, đó là một đầu ngân sắc đại điêu, hai mắt bắn ra quang mang sắc nhọn, lông chim như đao mang sắc bén, thân thể cao lớn lan tràn một cỗ thú uy khổng lồ.

- Phong Vũ Ngân Điêu!

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt lập tức tập trung, huyết mạch

Phong Vũ Ngân Điêu không kém hơn Thiên Sí Tuyết Sư, nhiều năm qua Lục Lâm Thiên cũng chỉ nhìn thấy thánh nữ Tử Yên của Thiên Địa các có được đầu yêu thú thế này.

Trên lưng Phong Vũ Ngân Điêu có một nam một nữ, chính là Lam Thập Tam cùng Tử Yên, mà sau lưng hai người có mười mấy Vũ vương linh vương, mấy lão giả khác ánh mắt như điện, vẫn là người quen cũ, Phục Yêu tôn giả cùng Diệu Linh tôn giả, có cả Hỏa Vân tôn giả bên trong.

- Vạn Thú tông liên hôn cùng Võ Hóa tông, Thiên Địa các đặc biệt tới chúc mừng!

Tử Yên nhẹ nhàng rơi xuống đài xem lễ nằm giữa hai phe phái.

Sưu sưu!

Lam Thập Tam cùng nhóm người Hàn Ngọc tôn giả đồng thời rơi xuống bên cạnh Tử Yên.

- Thánh tử thánh nữ Thiên Địa các cũng tới, làm hôn lễ càng thêm rực rỡ, mời chư vị cường giả Thiên Địa các cùng ngồi!

Thao Ưng cùng Liệt Thổ cũng không dám sơ sẩy, đều đứng lên phân phó đệ tử nghênh đón cường giả Thiên Địa các.

- Thao Ưng lão tổ, Liệt Thổ tôn giả không cần khách khí!

Tử Yên gật đầu nói.

- Chào Lục chưởng môn, Bắc Cung thần nữ vẫn khỏe!

Tử Yên nhìn qua hai người, chợt lên tiếng hỏi.

Lục Lâm Thiên cùng Bắc Cung Vô Song cùng gật đầu đáp lễ.

- Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Lục Vô Song, đã lâu không gặp!

Lam Thập Tam chào hỏi.

- Vũ tôn ngũ trọng, cũng đủ khủng bố!

Lục Lâm Thiên mỉm cười gật đầu, quan sát chân khí của Lam Thập Tam, mặc dù hắn có thủ đoạn ẩn nấp chân khí nhưng vẫn không tránh thoát ánh mắt Lục Lâm Thiên.

Nhóm cường giả Thiên Địa các đi qua đội ngũ của Thiên Địa minh, nói thế nào hôm nay cũng là hôn lễ của hai sơn môn, Thiên Địa các tới chúc mừng cũng không tiện bỏ qua mặt mũi chủ nhân.

- Tân nương đến!

Chỉ một lát một thanh âm thét to vang khắp quảng trường, cả quảng trường đều yên tĩnh trở lại, từng đôi mắt đều chăm chú nhìn qua, liền thấy ở góc quảng trường có không ít nữ tử vây quanh một nữ tử mặc áo tân nương đội khăn che mặt chậm rãi đi lên lễ đài.

Tuy không nhìn thấy dung mạo tân nương nhưng từ dáng người của nàng cũng có thể làm người mơ màng vô hạn, trong đó có không ít người thầm than, nữ tử như vậy phải gả cho một người chết, từ nay phải thành quả phụ, ngẫm lại thật làm người bất đắc dĩ, trong lòng mọi người thầm mắng, Công Tôn Xuân Thu đúng là hỗn trướng, đã chết còn đi hại người.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy thân ảnh uyển chuyển, thân thể chợt run lên, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được trong lòng Lam Linh vô cùng bất đắc dĩ.

- Tân lang đến!

Ngay lúc Lam Linh đi lên lễ đài, lại một tiếng quát truyền tới, nơi góc quảng trường có hơn mười thanh niên Hóa Vũ tông đi ra, mà thanh niên đi giữa khí chất tuấn lãng, trong tay cầm một bộ quần áo sạch sẽ, bên trên đặt chiếc mũ thường gặp trên đại lục, chậm rãi đi tới bên cạnh Lam Linh.

Bên dưới quảng trường lập tức ồn ào xôn xao.

Sưu!

Thân hình thô lỗ của Duẫn Ngạc giẫm mạnh mặt đất, lập tức rơi xuống quảng trường, nhìn lên Lam Linh cùng y phục của Công Tôn Xuân Thu, ánh mắt thoáng chớp động.

- Hôm nay tông chủ Vạn Thú tông Lam Linh, cũng là đồ đệ của ta cùng Hóa Vũ tông Công Tôn Xuân thu hiền chất thành hôn, mặc dù Công Tôn hiền chất bất hạnh chết trong Tử Vong thâm uyên, nhưng hai người sớm có hôn ước, cảm tình thập phần vững chắc, mặc dù âm dương xa cách nhưng hôn lễ vẫn cử hành, mọi người từ xa xôi vạn lý mà đến, cảm tạ chư vị đã tới xem lễ, Duẫn Ngạc này đại biểu Vạn Thú tông tỏ vẻ cảm tạ!

Nhìn quanh bốn phía, Duẫn Ngạc cao giọng nói, thanh âm xen lẫn chân khí đủ truyền khắp cả quảng trường.

Lời của hắn vừa dứt, khắp quảng trường vang lên tiếng vỗ tay chúc mừng, có chút người thông minh chỉ khẽ cười.

Lam Linh khẽ run lên, không ai nhìn thấy rõ khuôn mặt của nàng bên dưới khăn voan.

Duẫn Ngạc cười hài lòng, đứng trước mặt Lam Linh cùng thanh niên cầm y phục, nói:

- Ngày lành tháng tốt đã tới, đại hôn bắt đầu, nhất bái thiên địa!

Thanh niên cầm y phục nghe vậy liền ôm quần áo Công Tôn Xuân Thu quỳ xuống đất.

- Sư tỷ, bắt đầu hành lễ!

Hồng Vân thở dài nói.

Ánh mắt Lam Linh giật nhẹ, không ai thấy được đôi mắt nàng đã ướt át, nhưng nàng cũng hiểu rõ đã tới nông nỗi này cũng không còn cách nào thay đổi, con đường do nàng lựa chọn, dù khó đi cũng phải cao ngạo đi tiếp, bởi vì nàng là Lam Linh, cũng không có thiên phú đặc thù, không được gia tộc chống đỡ, nhưng nàng có thể đi tới hôm nay chỉ nhờ vào sự cố gắng cùng trả giá của bản thân nàng.

Lam Linh quỳ dưới đất, hướng không trung cúi lạy, hai người lập tức đứng dậy.

Duẫn Ngạc cười hài lòng, lập tức nói:

- Nhị bái sư trưởng!

Thanh niên lại theo Lam Linh xoay người hành lễ với Duẫn Ngạc.

- Phu thê giao bái!

Duẫn Ngạc lại nói.

Thanh niên xoay người nhìn Lam Linh.

Thân hình Lam Linh khẽ run lên, ánh mắt nhấc lên, tựa hồ hi vọng liếc mắt nhìn ai đó, chỉ tiếc khăn voan che tầm mắt căn bản không nhìn thấy bên ngoài.

- Lam Linh, phu thê giao bái, chỉ thiếu một bước cuối cùng, sư phụ biết ngươi ủy khuất, nhưng hết thảy đã không thể sửa đổi, bỏ cái ta thành toàn mọi người, ngươi luôn hiểu biết, sau này vi sư chỉ có thể giúp Lam gia của ngươi tốt hơn mà thôi.

Nhìn thấy Lam Linh không có động tĩnh, Duẫn Ngạc truyền âm cho nàng.

Lam Linh chậm rãi xoay người, nước mắt rơi xuống lễ đài.

Thoáng lấy lại bình tĩnh, nàng đã sắp bái xuống, mà thanh niên cũng khom người, lúc này toàn bộ ánh mắt đều tập trung lên lễ đài.

Xuy!

Nhưng đúng ngay lúc đó, một đạo quang ảnh nóng cháy xuyên qua không gian, dùng tốc độ ngay cả Duẫn Ngạc cũng không kịp phản ứng nháy mắt rơi lên quần áo của Công Tôn Xuân Thu, quần áo rơi xuống đất, lập tức thiêu cháy hừng hực.

Chương 2799: Lui ra cho ta!

Quần áo bị thiêu hủy trong nháy mắt, ánh mắt mọi người đều kinh biến, lập tức quay đầu nhìn qua chỗ chân khí dao động vừa rồi.

Xuy!

Cơ hồ lúc này một đạo xích hồng sắc lưu quang xuyên thủng không gian thời gian, một thanh ảnh đột nhiên bay thẳng về hướng lễ đài.

- Là Lục Lâm Thiên!

Động tĩnh thình lình xảy ra làm các siêu cấp cường giả đều giật mình, phát hiện là Lục Lâm Thiên, từng đôi mắt cùng khí tức đều tập trung lên người hắn.

- Ta phản đối!

Hết thảy chỉ xảy ra trong nháy mắt ngắn ngủi, khi thân ảnh Lục Lâm Thiên rơi xuống lễ đài, một tiếng quát vang vọng cả không trung.

Thanh âm vừa truyền ra, thân hình Lam Linh run lên, nàng không cần nhìn cũng biết là ai.

Trong Thiên Địa minh, Thao Ưng cùng Liệt Thổ lập tức khôi phục thần trí, không ngờ Lục Lâm Thiên tới quấy rối, không hề đem Vạn Thú tông cùng Hóa Vũ tông đặt vào trong mắt.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn làm gì, lui xuống cho ta!

Thân hình Liệt Thổ bật khỏi ghế nháy mắt xuất hiện giữa không trung, chân giẫm hư không, hoàng bào run lên, một đạo chưởng ấn quét ngang, không gian run lên, không gian vặn vẹo nháy mắt liền bị chấn nát lộ ra một mảnh tối đen.

- Hừ!

Nhìn thấy có người ra tay với Lục Lâm Thiên, sắc mặt Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá trầm xuống, đang định lao ra.

- Tâm Đồng, đây là việc tư của Lâm Thiên, nhất định phải tự huynh ấy giải quyết, chúng ta không cần hỗ trợ!

Bắc Cung Vô Song phất tay, một cỗ kình khí vô hình ngăn cản hai người.

Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng nghe vậy nghi hoặc ngồi xuống.

- Thật mạnh!

Cường giả Đế Đạo minh cảm giác được chân khí của Bắc Cung Vô Song đều chợt run lên, trong lòng đều bị ảnh hưởng.

Chưởng ấn cuốn tới, vỡ áp xuống lễ đài, kình phong áp bách làm không gian run rẩy, nhưng không thể lay động Lục Lâm Thiên mảy may.

- Cút xuống cho ta!

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, trường bào run lên, một đạo quyền ấn thổi quét bay ra, không lùi mà tiến tới, trong tích tắc va chạm vào chưởng ấn, hung hăng đón lấy một chưởng kia.

Oanh!

Hai cỗ năng lượng chạm vào nhau, không gian khựng lại, kình phong khủng bố bộc phát, khe không gian lập tức xé mở.

Phốc!

Thanh âm cũng không lớn, chỉ nghe tiếng một tiếng hừ vang lên, Liệt Thổ phun ra máu tươi, thân hình lảo đảo đánh bay ra ngoài.

Đặng đặng!

Liệt Thổ dùng hết thủ đoạn mới ổn định được thân hình giữa không trung, rơi xuống quảng trường thối lui mấy bước, giẫm nát không ít phiến đá, sắc mặt tái nhợt, cả cánh tay đau đớn, ánh mắt kinh hãi, hắn không ngờ Lục Lâm Thiên chỉ tùy ý đánh ra một chưởng đã có thể đánh hắn bị thương, điều này làm hắn không cách nào tin tưởng.

- Hôm nay bản tôn không muốn giết người, đều nghe kỹ cho ta, ai đi lên muốn chết, ta sẽ thành toàn hắn!

Lục Lâm Thiên liếc qua Liệt Thổ còn đang kinh hãi, thanh âm bá đạo vang vọng trời cao.

- Thực lực Lục Lâm Thiên đã khủng bố như vậy sao?

Lúc này dù là Thiên Địa minh hay Đế Đạo minh đều kinh hãi, mà ánh mắt người Thiên Địa minh nháy mắt biến thành cực kỳ ngưng trọng.

- Là Linh Vũ chiến tôn Lục Lâm Thiên!

- Nhìn điệu bộ này hắn muốn tới quấy rối sao!

Lục Lâm Thiên không quản người khác, cũng không để ý tới Duẫn Ngạc, trực tiếp đi tới trước người Lam Linh, nói:

- Ta tới còn chưa muộn đi!

Hồng Vân liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức lui ra xa.

Thân ảnh xinh đẹp run rẩy, thoáng chốc khăn voan bị nhấc lên, khuôn mặt xinh đẹp hiện ra trong mắt mọi người, ánh mắt Lam Linh run rẩy nhìn thanh ảnh trước mặt, điều này thật sự làm cho nàng ngoài ý muốn, nàng không ngờ hắn sẽ vì nàng mà tới.

- Vì sao huynh lại tới?

Lam Linh kích động run rẩy hỏi.

- Bởi vì nàng là nữ nhân của ta, ta tới mang nàng đi!

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm Lam Linh, lời nói truyền ra, mang theo cỗ bá đạo, nếu hắn đã tới đây tuyệt đối phải dẫn đi nữ nhân của mình.

Lam Linh nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, thân thể run lên, đôi mắt biến thành ướt át.

- Đây là có chuyện gì?

- Tựa hồ quan hệ giữa Lam Linh cùng Lục Lâm Thiên không tầm thường!

Nghe lời nói của hai người, ánh mắt toàn bộ những người trên quảng trường đều nghi hoặc, thậm chí Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng cũng kinh ngạc.

Ánh mắt nam tử gầy gò đứng bên cạnh Lăng Thanh Tuyệt khẽ chớp động, mà Dạ Vị Ương, Đạm Thai Tuyết Vi cùng Nguyên Nhược Lan càng dao động nhiều hơn.

- Muội rất muốn đi cùng huynh, nhưng mà…

Ánh mắt Lam Linh lóe sáng, nhưng nàng lại có băn khoăn của mình, chợt đảo qua người của Thiên Địa minh, nói:

- Huynh đi đi, huynh đã chịu tới đây, muội đã thỏa mãn!

Trong lòng nàng như đang rỉ máu, nàng rất muốn đi theo hắn, nhưng nàng đi không được, nàng không muốn vì mình lại mang tới phiền toái cực lớn cho hắn, bởi vì phiền phức của hắn đã quá nhiều.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn thân ảnh người của Thiên Địa minh, lại nhìn Lam Linh, vươn tay phải, nói:

- Đi với ta, hết thảy đều sẽ tốt, ta mang nàng đi, ai dám ngăn cản ta, ta giết người đó!

Nhìn bàn tay Lục Lâm Thiên, ánh mắt Lam Linh run rẩy lên, thật sự rất muốn bước về phía trước, nàng chỉ muốn lao vào lòng hắn, cả đời này nàng chưa từng có khát vọng lớn như vậy bao giờ.

- Chẳng lẽ nàng còn cam nguyện làm một quân cờ sao, đi với ta, sau này sẽ không ai làm gì được nàng, nàng cũng không cần tiếp tục làm quân cờ!

Lục Lâm Thiên nói.

- Chẳng lẽ huynh còn không cảm thấy phiền toái của huynh đã quá nhiều rồi sao?

Lam Linh nói:

- Huynh mang theo muội, Vạn Thú tông cùng Hóa Vũ tông đều không bỏ qua cho huynh, huynh sẽ càng tăng thêm phiền toái!

- Nàng là nữ nhân của ta, vậy là đủ rồi!

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng Lam Linh nói.

Lam Linh nhìn ánh mắt của hắn, toàn thân run rẩy, nắm lấy tay hắn, nói:

- Muội đi cùng huynh, hậu quả dù lớn thế nào, muội cũng nguyện ý gánh vác!

Dứt lời nước mắt liền tràn mi, bước chân nàng nhẹ nhàng giẫm lên một mảnh cánh hoa, không còn cách nào khắc chế chính mình, thân thể mềm mại lao vào lòng Lục Lâm Thiên.

- Có hậu quả gì, còn có ta cùng nàng gánh vác!

Lục Lâm Thiên giang tay ôm chặt nàng vào lòng.

- Đây rốt cục xảy ra chuyện gì, có ai có thể nói cho ta biết!

Người của Đế Đạo minh đều kinh ngạc, cả quảng trường nháy mắt hoàn toàn yên tĩnh.

Bắc Cung Vô Song nhìn lên lễ đài, trong mắt lộ ra ý cười.

Ánh mắt người Vạn Thú tông cùng Hóa Vũ tông biến đổi, hôm nay là ngày đại hôn, không ai ngờ lại xảy ra khúc nhạc đệm như thế, nhưng nhạc đệm này làm cho họ mất hết mặt mũi.

Liệt Thổ bị đẩy lui ra xa, nhưng không dám tùy tiện tiếp tục tiến lên đối phó Lục Lâm Thiên, thực lực tiểu tử kia thật quá mạnh mẽ, lúc này hắn mới biết lời đồn đãi không giả, tiểu tử kia tuyệt đối là khó đối phó.

- Lam Linh, ngươi muốn làm gì!

Duẫn Ngạc phục hồi lại tinh thần, nhìn cảnh tượng trước mắt chợt hét lớn, hiện tại đầu óc hắn có chút hôn mê, hắn không biết là chuyện gì xảy ra.

Nghe tiếng quát của Duẫn Ngạc, Lam Linh đứng thẳng dậy, đột nhiên quỳ sụp xuống.

- Sư phụ, đệ tử bất hiếu, chỉ sợ hôm nay làm cho sư phụ thất vọng rồi!

Lam Linh hướng Duẫn Ngạc liên tục dập đầu ba cái.

Chương 2800: Người tới ngoài ý liệu

- Lam Linh, ngươi nên biết mình đang làm gì!

Sắc mặt Duẫn Ngạc đại biến, trừng mắt quát to.

- Duẫn Ngạc, ngươi còn tư cách gì kêu gào, hiện tại nếu bản tôn muốn giết ngươi thật dễ như trở bàn tay!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe, tiếp theo sau xuất hiện trước người Duẫn Ngạc, Duẫn Ngạc vốn luôn đề phòng Lục Lâm Thiên, lập tức thối lui.

Nhưng hắn đã quá xem trọng chính mình, ngay lúc hắn định thối lui mới phát hiện không gian đã bị phong tỏa, đồng tử hắn co rút lại, trảo ấn đã rơi lên cổ họng hắn, sau đó Lục Lâm Thiên dùng một bàn tay nhấc hắn lên cao.

- Lục Lâm Thiên lớn mật, ngươi muốn làm gì!

Một thanh âm vang vọng, Thao Ưng lão tổ đã lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, mà cường giả Vạn Thú tông cũng lao theo.

Xuy!

Thân ảnh Thao Ưng lão tổ bay ra, thủ ấn biến hóa, một đạo trảo ấn trực tiếp bao trùm về hướng Lục Lâm Thiên, mục đích muốn buộc hắn buông ra Duẫn Ngạc, cả không gian đều vặn vẹo, không gian lực cường hãn nháy mắt dâng trào đổ ập về phía trước, không gian xung quanh vặn vẹo xoay tròn như bánh quai chèo lao tới trước.

- Hừ!

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, trảo ấn vẫn bóp chặt cổ họng Duẫn Ngạc, tay trái tùy ý ngưng tụ thành trảo ấn đánh ra, xuyên thủng cả không gian, khe không gian chợt lóe, áp lực xung quanh nhất thời sút giảm.

Xuy!

Trảo ấn nháy mắt rơi lên trảo ấn của Thao Ưng, trong tích tắc va chạm lẫn nhau, khoảnh khắc phá khai trảo ấn của hắn, hung hăng rơi lên lòng bàn tay hắn.

Két!

Sắc mặt Thao Ưng lão tổ đại biến, trên lòng bàn tay chợt lóe hào quang, một đạo chân khí cương quyển chợt bao phủ, đem lực lượng công kích ngăn cản bên ngoài, chân khí cương quyển nứt nẻ, nhưng trảo ấn kia cũng bị ngăn trở bay ra.

Đặng đặng!

Thao Ưng bị đánh bay ra ngoài, tay phải dựa thế gượng lại, lập tức chật vật rơi xuống bên cạnh lễ đài, ánh mắt biến thành ngưng trọng.

Đệ tử Vạn Thú tông đã rơi xuống bên cạnh Thao Ưng, ánh mắt mang theo tức giận nhưng không ai dám tùy tiện tiến lên.

- Lâm Thiên, mau thả sư phụ muội!

Sắc mặt Lam Linh kinh biến hô.

- Duẫn Ngạc, Thao Ưng, hôm nay ta cấp mặt mũi cho Lam Linh, không lấy mạng các ngươi, xem như thay nàng báo ân sư môn, tự các ngươi thu xếp ổn thỏa!

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời đã ném Duẫn Ngạc ra ngoài.

Đặng đặng!

Duẫn Ngạc lảo đảo bật lui ra sau, sắc mặt xanh mét như gan heo, ánh mắt hoảng hốt, ở trước mặt Lục Lâm Thiên hắn hoàn toàn không có lực đối kháng.

Duẫn Ngạc lui tới bên người Thao Ưng, hai người nhìn lên Lục

Lâm Thiên cùng Lam Linh, khuôn mặt co rúm, biến cố hôm nay làm bọn hắn kinh ngạc lẫn ngoài ý muốn, nhưng mơ hồ lại có chút hiểu được, là vì bọn hắn cố ý dẫn dụ Lục Lâm Thiên tới đây cho nên mới bày ra hôn lễ này, nhưng Thao Ưng thật không ngờ sự tình cuối cùng biến thành như vậy.

Nhưng đối với những người khác đây chính là kinh ngạc, ai cũng nhìn ra được Lam Linh có quan hệ với Lục Lâm Thiên, không ngờ hôm nay Lục Lâm Thiên muốn tới cướp người.

Quảng trường hoàn toàn yên tĩnh, biến hóa như vậy làm tất cả ngạc nhiên sững sờ.

- Sư phụ, ngươi không sao chứ…

Lam Linh bước tới, ánh mắt lo lắng, nói thế nào đó cũng là sư phụ của nàng, bình thường cực kỳ chiếu cố quan tâm cho nàng.

Ánh mắt Duẫn Ngạc lóe lên, ngay lúc Lam Linh bước tới ánh mắt hắn biến thành âm trầm, trong tích tắc một đạo trảo ấn rơi lên cổ của Lam Linh, nháy mắt liền giam cầm nàng ngay trước người.

- Sư phụ…

Lam Linh gian nan hô.

- Sư phụ!

Sắc mặt Hồng Vân đại biến kêu lên.

- Duẫn Ngạc, buông ra Lam Linh!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thật không ngờ Duẫn Ngạc ra tay với Lam Linh.

- Lục Lâm Thiên, Lam Linh là người Vạn Thú tông, ngươi muốn như thế nào!

Duẫn Ngạc nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt co giật, tuy có Lam Linh trong tay nhưng hắn vẫn sợ hãi Lục Lâm Thiên, không tự chủ được thối lui ra sau vài bước.

Khuôn mặt Lam Linh đỏ bừng, chân khí Duẫn Ngạc xâm nhập vào thân thể cấm chế thân thể nàng, khiến nàng không cách nào nhúc nhích, ánh mắt biến thành ảm đạm, nàng thật không ngờ sư phụ lại ra tay đối với mình.

- Ta lặp lại lần nữa, buông ra Lam Linh, nếu không hôm nay người Vạn Thú tông không một ai trốn thoát!

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng Duẫn Ngạc, thanh âm lạnh lùng quanh quẩn thiên không, một cỗ khí tức băng hàn lan tràn, cả lễ đài giống như biến thành hầm băng, người có thực lực thấp đã bắt đầu run rẩy.

- Lục Lâm Thiên, Hóa Vũ tông cùng Vạn Thú tông hôm nay liên hôn, có ý tốt mời ngươi tới xem lễ, ngươi lại tới quấy rối là có đạo lý gì!

Liệt Thổ lớn tiếng hô, lui tới bên người Thao Ưng, mà nhóm cường giả Hóa Vũ tông cũng đi theo sau.

Khóe môi Lục Lâm Thiên hiện lãnh ý, nói:

- Không liên quan tới Hóa Vũ tông các ngươi, lập tức cút ngay cho bản tôn, nếu không sẽ cho các ngươi thi cốt vô tồn!

- Lục Lâm Thiên, ngươi đừng vội càn rỡ, đây là Cự Giang thành, ở trước mặt Hóa Vũ tông cùng Vạn Thú tông còn chưa tới lượt ngươi hung hăng!

Mặc dù trong lòng Liệt Thổ đã sợ hãi, nhưng đứng trước mặt thiên hạ quần hùng hắn chỉ phải cắn răng nói chuyện, không thể làm mất mặt Hóa Vũ tông, hắn nhắc nhở Cự Giang thành là có ý nhắc nhở Lục Lâm Thiên không được động thủ nơi này.

Ánh mắt mọi người đều rơi lên lễ đài, không khí hoàn toàn căng thẳng.

Đúng ngay lúc này ánh mắt Kim Huyền khẽ động, nhất thời nhìn chăm chú về phương xa.

- Vậy trước tiên đem Hóa Vũ tông các ngươi khai đao cũng tốt!

Trong mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe sát ý, hắn mặc kệ hết thảy, bằng không trước kia cũng đã không đại khai sát giới trong Cự Giang thành.

- Lục Lâm Thiên, ngươi dám vọng động, Hóa Vũ tông tuyệt không buông tha ngươi!

Sắc mặt Liệt Thổ càng thêm âm trầm, chân khí thổ hệ run lên, uyển như thủy triều bao phủ, trong lòng hắn thật sự kiêng kỵ Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới, bước tới một bước, kình phong chấn khai cả một mảnh hoa đỏ trên đài.

- Hóa Vũ tông giỏi lắm sao, cho dù ta tiêu diệt Hóa Vũ tông, đám lão bất tử có năng lực làm gì ta!

Nhưng đúng ngay lúc này trên trời cao đột nhiên truyền ra một thanh âm thanh thúy, sóng âm thổi quét chân trời, mang theo khí tức khiến linh hồn người run rẩy.

Vừa nghe thanh âm, mọi người trên quảng trường chợt run lên, ngẩng đầu nhìn qua, mà sắc mặt những cường giả ngồi trên đài xem lễ đều đại biến.

- Ngao…

Một tiếng hí hô từ xa xa truyền tới, chỉ sau hai lần lắc mình giữa không trung đột nhiên xuất hiện một đầu yêu thú khổng lồ bay qua.

Yêu thú lớn hơn trăm thước, toàn thân tuyết trắng, quanh thân tràn ngập hàn băng khí, vừa xuất hiện cả không gian như đông thành băng, hai mắt đỏ đậm, tứ chi có móng vuốt sắc bén, trong miệng hiện rõ răng nanh âm sâm sáng ngời.

- Hàn Băng Thiên Lang, thất giai hậu kỳ đỉnh!

Nhìn thấy đầu yêu thú kia, nhất thời có người kinh ngạc hô to.

- Hàn Băng Thiên Lang, Độc Cô gia tộc đã tới!

Ánh mắt cường giả Bắc Cung gia tộc chợt động, Thiên Mộc Độc Long thú là yêu thú độc hữu của Bắc Cung gia tộc, mà Hàn Băng Thiên Lang là yêu thú độc hữu của Độc Cô gia tộc, vừa cảm giác khí tức đã biết thân phận người vừa tới.

Chương 2801: Hồng Lăng động thủ

Sưu sưu!

Trong ánh mắt nhìn chăm chú của mọi người, mười mấy thân ảnh từ trên lưng Hàn Băng Thiên Lang nhảy xuống lễ đài, không mang theo chút dao động, thân ảnh vừa xuất hiện uy áp lập tức buông xuống.

Vừa nhìn thấy hai người dẫn đầu, dáng vẻ lạnh lùng của Lục Lâm Thiên thu liễm, hiện lên vẻ sợ hãi lẫn vui mừng.

- Ngươi là Hóa Vũ tông sao, ngươi dám động hắn thử xem, ta cam đoan làm cho Hóa Vũ tông biến mất trên đại lục này!

Một thân ảnh uyển chuyển xinh đẹp bước tới, đôi mắt long lanh tuyệt mỹ đầy băng sương.

Đặc biệt khí chất của nàng, trên đời này có thể so sánh cũng chỉ có Bắc Cung Vô Song.

- Nữ tử đẹp quá!

- Là nàng!

Tử Yên, Đạm Thai Tuyết Vi bọn họ đều biến hóa, tuy các nàng đều cực kỳ mỹ lệ, nhưng so sánh với Độc Cô Cảnh Văn đều cảm thấy hâm mộ trong lòng.

Liệt Thổ rùng mình, sắc mặt tái nhợt, mồ hôi lạnh ứa ra, ánh mắt của nữ tử làm cho hắn kinh hãi run lên, bật thốt:

- Thần Hoàng khí, ngươi là người Độc Cô gia tộc!

- Thần nữ Độc Cô gia tộc tại đây, ai dám càn rỡ, giết không tha!

Mười mấy thân ảnh cùng quát lớn, Thần Hoàng khí thổi quét, không gian xung quanh như đông cứng lại.

- Lâm Thiên, huynh còn thất thần làm gì, không thấy chúng tôi tới sao, có phải ngoài ý muốn hay không đây!

Vào lúc này một thân ảnh xinh đẹp nhảy tới trước người Lục Lâm Thiên, thân mặc lục y, cổ tay áo thêu hoa văn thủy tiên, uyển chuyển lả lướt vô cùng.

- Hồng Lăng, sao hai người tới đây!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, quan sát thiếu nữ trước mắt, thật sự ngoài ý muốn, không nghĩ tới Cảnh Văn cùng Hồng Lăng đột nhiên xuất hiện.

- Chẳng lẽ không hoan nghênh chúng tôi sao!

Vân Hồng Lăng quyệt miệng, tuy dung nhan của nàng kém hơn Độc Cô Cảnh Văn cùng Bắc Cung Vô Song một ít, nhưng vẻ tuyệt mỹ thật sự khó thể so sánh.

- Đương nhiên không phải!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, sao hắn lại không chào đón, trong lòng hắn đang vô cùng vui vẻ đâu.

- Cảnh Văn, Hồng Lăng, hai người cũng đã tới!

Thân ảnh Bắc Cung Vô Song chợt lóe, không gian ba văn chợt nhoáng lên, sau đó đã đi lên lễ đài, chỉ sợ ngoại trừ Kim Huyền căn bản không ai thấy rõ nàng làm sao biến mất.

- Cảnh Văn tẩu tử, Hồng Lăng tẩu tử, sao hai người đều tới đây!

Lục Tâm Đồng cũng nhảy lên lễ đài, khi rơi xuống đài không chút ba động, thực lực ấy tuyệt đối đã đặt chân vào hàng ngũ siêu cấp cường giả.

- Mấy nữ tử này thật khủng bố!

Cường giả Đế Đạo minh cùng Thiên Địa minh đều động dung, nhóm nữ tử tuyệt mỹ kia chẳng những dung mạo tuyệt thế, thực lực cũng tuyệt đối khủng bố.

- Vô Song tỷ, Tâm Đồng!

Độc Cô Cảnh Văn cười nói.

- Lâm Thiên, đã xảy ra chuyện gì?

Vân Hồng Lăng nhìn Lục Lâm Thiên đang giằng co với Vạn Thú tông cùng Hóa Vũ tông, mà Duẫn Ngạc lại bắt Lam Linh trong tay, ánh mắt nàng lộ vẻ nghi hoặc.

- Việc này…

Lục Lâm Thiên muốn nói lại thôi, hắn biết tính tình của Vân Hồng Lăng, lúc này nàng xuất hiện làm hắn vừa mừng vừa lo lắng.

Nhìn bộ dáng lúng túng của hắn, Bắc Cung Vô Song khẽ cười, mở miệng truyền âm cho Độc Cô Cảnh Văn cùng Vân Hồng Lăng, ánh mắt hai người nghi hoặc nhìn qua Lam Linh.

Tuy Lam Linh bị Duẫn Ngạc bắt giữ trong tay, trong lòng có cảm giác thương tổn nặng nề, nhưng ánh mắt sớm chú ý tới Vân Hồng Lăng cùng Độc Cô Cảnh Văn, trong mắt hiện lên tia phức tạp.

- Hừ, huynh còn nhớ lúc trước đã đáp ứng gì với muội hay không chứ!

Bắc Cung Vô Song vừa nói xong, ánh mắt Vân Hồng Lăng đã hung hăng trừng Lục Lâm Thiên, khiến cho hắn chỉ có thể cười khổ.

- Hồng Lăng, có một số việc đợi trở về hãy nói đi!

Độc Cô Cảnh Văn nhìn qua Lục Lâm Thiên, cũng không có biểu hiện gì khác, nàng thoáng xoay người nhìn qua Duẫn Ngạc.

- Ngươi chính là Vạn Thú tông Duẫn Ngạc đi, ngay cả đệ tử của mình cũng đối phó như vậy, không thấy mất mặt sao, buông nàng ra, chẳng lẽ muốn ta ra tay buộc ngươi buông ra!

Ngữ khí của nàng không cho phép người cự tuyệt, ánh mắt làm cho người không dám nhìn thẳng.

- Đây là việc tư của Vạn Thú tông, chẳng lẽ Độc Cô gia tộc cũng muốn quản sao?

Ánh mắt Duẫn Ngạc co rút, hắn đã hiểu rõ thân phận Độc Cô Cảnh Văn, không nghĩ tới lần này cả Độc Cô gia tộc cùng Bắc Cung gia tộc đều đi tới Cự Giang thành.

- Đây là chuyện của Vạn Thú tông, chẳng qua hiện tại đã biến thành chuyện của chúng ta, Lam Linh là nữ nhân của Lâm Thiên, tự nhiên có quan hệ với ta, không thả nàng, ngươi chuẩn bị thừa nhận hậu quả!

Bắc Cung Vô Song lạnh lùng tập trung vào Duẫn Ngạc.

- Bắc Cung gia tộc cùng Độc Cô gia tộc thật lợi hại đi, chuyện này cũng quản có phải quá rộng hay không, chẳng lẽ các ngươi luôn bá đạo như vậy hay sao!

Ánh mắt Liệt Thổ run lên, trong lòng vô cùng kiêng kỵ.

- Các ngươi là thần nữ Bắc Cung gia tộc cùng Độc Cô gia tộc, lại có hôn ước với Lục Lâm Thiên, mà thái độ làm người của hắn thật quá khinh bạc, lừa phỉnh đệ tử Vạn Thú tông chúng ta, ta xin khuyên các ngươi nên quản Lục Lâm Thiên là tốt rồi, nếu hai gia tộc các ngươi trở mặt với Thiên Địa minh chúng ta, mặt mũi cũng khó xem!

Ánh mắt Thao Ưng âm trầm nói.

- Vô nghĩa, nam nhân của chúng ta tự nhiên chúng ta sẽ quản, không tới lượt lão gia hỏa ngươi phí tâm!

Vân Hồng Lăng cả giận nói, ánh mắt căm tức, cũng không đem Thao Ưng để vào trong mắt.

Nghe Vân Hồng Lăng mắng mình, sắc mặt Thao Ưng nhất thời tối sầm xuống.

Vân Hồng Lăng cũng không quản vẻ mặt của hắn, lại nhìn Duẫn Ngạc nói:

- Mặc dù nam nhân của chúng ta có chút hoa tâm, nhưng nếu Lam Linh đã là nữ nhân của hắn, cũng là tỷ muội của ta, vậy không tới lượt người khác đi khi dễ, cút ngay cho bổn tiểu thư!

Vân Hồng Lăng vừa dứt lời, giậm mạnh xuống đất, cánh hoa đỏ bay tung khắp thiên không, nhìn qua giống như đột ngột bắn tung tóe.

Cùng một thời gian thân ảnh của nàng hóa thành thanh ảnh bay thẳng về hướng Duẫn Ngạc nhanh như chớp.

- Hừ!

Nhìn thấy Vân Hồng Lăng mang theo kình khí vô hình bạo tuôn lao qua, thần sắc Duẫn Ngạc trầm xuống, nếu là Lục Lâm Thiên hay Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song thì hắn không phải đối thủ, nhưng lại không hề đem Vân Hồng Lăng xem vào trong mắt, thân hình hùng vĩ run lên, chân khí khởi động, một đạo chưởng ấn ngưng tụ ầm ầm vỗ thẳng về hướng Vân Hồng Lăng, dưới chưởng ấn, không gian bị vỡ áp hoàn toàn nứt nẻ.

- Cẩn thận!

Sắc mặt Vân Tiếu Thiên lập tức lo lắng, nhưng cũng không có động tác, đã có nhóm người Lục Lâm Thiên ở đó, Vân Hồng Lăng sẽ không gặp phải sự tình gì.

Trong tích tắc chưởng ấn ập tới, khóe môi Vân Hồng Lăng hiện tai cười lạnh, chân giẫm xuống đất, kình khí hung hãn trực tiếp làm mặt đất nứt nẻ thành khe hở rậm rạp lan tràn khắp xung quanh.

Thân thể nàng chợt nhảy dựng lên, không lùi mà tiến tới, thủ ấn biến hóa.

- Duẫn Ngạc, muốn động thủ với bổn tiểu thư, hiện tại ngươi đã không đủ tư cách!

Quanh thân Vân Hồng Lăng hiện lên một cỗ thổ hoàng sắc quang quyển, chân khí tràn ra, khí lưu ba văn cuồn cuộn sôi trào.

Một đạo chưởng ấn thổi quét tới, tốc độ còn nhanh hơn thiểm điện, năng lượng thổ hệ bao phủ bên trong, khe không gian trực tiếp hiển lộ.

Chương 2802: Thần nữ chấn hám

- Vũ tôn tam trọng!

Duẫn Ngạc cả kinh, muốn rút lại công kích đã không còn kịp nữa, hai đạo chưởng ấn ầm ầm va chạm lẫn nhau.

Oanh!

Thanh âm nổ bạo trầm thấp truyền ra, kình khí kích tán, những cánh hoa đỏ bị kình khí thổi quét văng ra bốn phía, nhìn qua chẳng khác gì một cơn mưa hoa đỏ tươi.

Xuy!

Duẫn Ngạc cảm giác được một cỗ lực lượng thật lớn tràn vào trong lòng bàn tay hắn, cánh tay giống như bị bẻ gãy, huyết khí cuồn cuộn, miệng phun máu tươi, thân ảnh bay ngược ra ngoài.

Duẫn Ngạc bị thương nặng, thân thể Lam Linh cũng bị đánh văng, thân hình bay ngược ra xa.

Xuy!

Vân Hồng Lăng tựa hồ đã sớm có chuẩn bị, thân hình chợt lóe như quỷ mị, khí tức phong hệ run lên, nháy mắt đi tới trước người Lam Linh, chợt vung tay, một cỗ chân khí phong hệ dịu dàng bao phủ Lam Linh vào bên trong.

Oanh!

Thân hình hùng vĩ của Duẫn Ngạc rơi thẳng xuống lễ đài, nện xuống mặt đất quảng trường khiến đá phiến đều nứt vỡ.

- Vũ tôn tam trọng a!

Nhìn thấy cháu gái đã đạt tới Vũ tôn tam trọng, Thiên Dương tôn giả tràn đầy ý cười.

- Tiểu bối càn rỡ!

Nhìn thấy Duẫn Ngạc bị trọng thương, Lam Linh cũng đã rơi vào trong tay Vân Hồng Lăng, ánh mắt Thao Ưng lẫn những đầu lĩnh đại sơn môn chớp động, đồng thời lao thẳng về hướng Vân Hồng Lăng.

- Lão gia hỏa, cấp mặt không biết xấu hổ, cút trở về cho ta!

Khuôn mặt Độc Cô Cảnh Văn nhất thời trầm xuống, khóe môi lộ vẻ băng sương, linh lực cùng thần hoàng khí tràn ngập cả không gian, thiên địa năng lượng dao động kịch liệt, thân ảnh đã xuất hiện ngăn cản Thao Ưng lão tổ.

- Lui ra cho ta!

Bắc Cung Vô Song quát một tiếng, nhanh như chớp đi tới trước mặt Liệt Thổ, chân khí cùng mộc hoàng khí khủng bố tràn ra, cả không gian ba văn đều rung động, bầu trời như lâm vào phong vân biến sắc.

Dưới hai cỗ uy áp bộc phát, những ai thực lực thấp đều phủ phục, toàn bộ linh giả cùng tu vi mộc hệ nhất thời quỳ rạp xuống, căn bản không cách nào chống cự được uy áp kia.

Hai thân ảnh tuyệt mỹ giống như có thể nắm giữ cả thiên địa trong tay, không trung run rẩy lên, trên bầu trời gió giục mây vần, gần như muốn trộn vỡ hư không.

- Uy áp thật mạnh!

Ánh mắt Kim Huyền phát sáng.

Trong đội ngũ hai minh không í cường giả đều quỳ xuống, ngay cả siêu cấp cường giả cũng tuôn mồ hôi lạnh, mà Vũ tôn mộc hệ cùng linh tôn càng ảnh hưởng.

Biến hóa chỉ trong nháy mắt, khi Độc Cô Cảnh Văn xuất hiện trước mặt Thao Ưng, thân ảnh uyển chuyển phá vỡ không gian ba văn, chân khí dao động phóng lên cao, chưởng ấn mang theo khí tức linh hồn khủng bố động tới thiên địa năng lượng tràn ngập vỡ áp thẳng về phía hắn.

Trong hai tay Bắc Cung Vô Song tràn ra một đạo chân khí xanh đậm, động tới thiên địa năng lượng trên không trung, hình thành một dải lụa như độc xà hướng Liệt Thổ bắn tới, không gian bị xuyên thủng phá nát, uy thế kinh người làm mọi người chấn kinh.

Cả Thao Ưng cùng Liệt Thổ đều bị tránh né, nhưng một cỗ chân khí đặt trên thân hai người, không gian vặn vẹo muốn di chuyển thật khó khăn, tốc độ bị áp chế, thậm chí cả thực lực cũng bị áp chế không ít.

Cả Thao Ưng lẫn Liệt Thổ đều hoảng sợ đánh ra một đạo chưởng ấn nghênh đón chưởng ấn cùng dải lụa của hai thiếu nữ.

Công kích va chạm cùng một chỗ, sắc mặt Thao Ưng đại biến, một cỗ linh hồn dao động trực tiếp thổi quét, như lâm vào linh hồn hải dương, không gian ba văn bị chấn nát, linh hồn lực bàng bạc đánh thẳng lên người hắn, căn bản không có lực đánh trả.

Cùng một thời gian chưởng ấn của Liệt Thổ va chạm vài dải lụa chân khí, hai bên giằng co trong nháy mắt, ánh mắt Liệt Thổ chợt hoảng sợ, trong công kích của đối phương có một cỗ lực lượng quỷ dị trực tiếp làm chân khí của hắn đông cứng lại, làm sinh cơ bị giam cầm hủy diệt.

Oanh oanh!

Hai tiếng nổ tung trầm thấp, khe không gian tối đen lóe lên, thân hình Thao Ưng cùng Liệt Thổ giống như diều đứt dây bắn ngược nện thẳng xuống đất.

Phốc!

Hai người đồng thời phun máu tươi, một chiêu đã bị thương nặng, căn bản không dám tin tưởng một màn này.

Không gian run rẩy cuối cùng lặng yên bất động, Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn thu liễm chân khí, không ai ngờ thực lực hai thiếu nữ khủng bố tới như vậy.

- Thực lực Cảnh Văn cũng không kém hơn Vô Song!

Trong lòng Lục Lâm Thiên cảm thán, ngẫm lại cũng phải, vốn thực lực Độc Cô Cảnh Văn luôn cao hơn Bắc Cung Vô Song, sở dĩ Bắc Cung Vô Song có thể ngang ngửa nàng là vì nhờ có thu hoạch trong thế giới của Thiên Mộc Thần Thụ mới đạt được.

- Hóa Vũ tông, Vạn Thú tông thật to gan, ngại mạng dài quá sao!

Hai thần nữ ra tay, cường giả hai tộc nháy mắt nhảy lên giữa không trung, sát ý tràn tới, đối với họ mà nói ai dám động tới thần nữ thì có giết vài người cũng là chuyện thật bình thường.

- Chư vị, Cự Giang thành cũng không phải địa phương giải quyết ân oán, có chuyện gì ngồi xuống chậm rãi thương nghị được chứ!

Ánh mắt Tử Yên dao động, ngân mang chợt lóe, thân ảnh lập tức nhảy lên lễ đài.

- Lui ra đi!

Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn cũng không muốn mở rộng sự tình trong Cự Giang thành, phất tay ý bảo người trong gia tộc lui ra phía sau.

- Đa tạ hai vị thần nữ!

Tử Yên khẽ khom người nói.

- Thánh nữ khách khí, vừa rồi ra tay chỉ là do tình thế bất đắc dĩ, có nhiều mạo phạm xin hãy tha lỗi!

Bắc Cung Vô Song nói.

Tử Yên mỉm cười gật đầu, tỏ vẻ không sao.

- Lam Linh!

Lục Lâm Thiên đi tới bên cạnh Lam Linh, không biết vì những chuyện xảy ra quá đột ngột hay vì tổn thương mà lúc này nàng vẫn ngây người.

Vừa nghe thanh âm của hắn, ánh mắt Lam Linh khẽ động:

- Lam Linh đa tạ Vân tiểu thư cùng hai vị thần nữ đã ra tay!

- Lam Linh tiểu thư, sau này là người một nhà, không cần cảm tạ, ngươi không sao chứ?

Bắc Cung Vô Song đi tới hỏi.

- Ta không sao, đa tạ Vô Song tiểu thư quan tâm!

Lam Linh luôn ôm một chút vẻ kiệt ngạo trong lòng, nhưng đối diện với Bắc Cung Vô Song, vẻ kiệt ngạo của nàng đã hoàn toàn tiêu tán.

- Lam Linh, ngươi trở lại cho ta!

Duẫn Ngạc đứng lên, khóe miệng rỉ máu tươi, vẻ mặt chật vật âm trầm nói, nhưng ánh mắt vẫn có chút e ngại.

Lam Linh bước tới, nói:

- Đệ tử cảm tạ sư phụ đã chiếu cố mấy năm nay, một trảo vừa rồi đệ tử sẽ nhớ kỹ, nhưng nói thế nào sư phụ vĩnh viễn là sư phụ, chẳng qua hôm nay đệ tử không thể tòng mệnh!

- Lam Linh, ngươi cần phải nghĩ kỹ, ngươi là người Vạn Thú tông, nếu làm vậy phải trả giá cực đắt!

Trong mắt Duẫn Ngạc đầy vẻ oán hận, không nghĩ tới đệ tử phản bội chính mình, vừa rồi khiến cho hắn chịu nhục trong tay Vân Hồng Lăng, món nợ này sẽ tính trên người Lam Linh.

- Lời vô nghĩa cũng thật nhiều, có tin hiện tại ta cho ngươi trả giá thật nhiều hay không!

Lục Tâm Đồng lạnh lùng nói.

- Độc Cô gia tộc, Bắc Cung gia tộc, hôm nay Thiên Địa minh sẽ nhớ kỹ!

Vô Ảnh kiếm tôn đứng lên, ánh mắt nhìn chăm chú vào Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn.

- Thiên Kiếm môn!

Chương 2803: Cần chấn phu cương

Độc Cô Cảnh Văn liếc mắt nhìn Vô Ảnh kiếm tôn, nói:

- Thiên Địa minh sao, nếu sáu đại nhân hoàng tộc xuất thế, Thiên Địa minh tính cái gì, tới tuổi của các ngươi, làm người làm việc nên suy nghĩ kỹ mới tốt, sáu đại nhân hoàng tộc không ra đời, không có nghĩa là vĩnh viễn không đi ra, cũng không có nghĩa cho phép có người ở trước mặt kêu gào!

Độc Cô Cảnh Văn gằn từng tiếng, tựa hồ có một cỗ ma lực làm Vô Ảnh kiếm tôn run rẩy. Vô Ảnh cũng hiểu thật rõ ràng, thân là thần nữ Độc Cô gia tộc, lời của Độc Cô Cảnh Văn tuyệt đối không chỉ nói suông uy hiếp chính mình.

- Lam Linh, ta cho ngươi cơ hội cuối cùng, trở lại đây cho ta!

Duẫn Ngạc nhìn Lam Linh, ánh mắt run rẩy, hắn biết rõ nếu lần này liên hôn thất bại, Vạn Thú tông sẽ bị tổn thất lớn, uy lực cùng điều kiện đã đưa ra, sẽ khiến Vạn Thú tông phải thừa nhận đả kích không nhỏ.

- Thỉnh sư phụ thứ lỗi, hôm nay Lam Linh không thể nghe theo!

Lam Linh nhìn Duẫn Ngạc nói, một trảo của Duẫn Ngạc giúp nàng hạ quyết tâm, nàng vẫn luôn nỗ lực tiến bộ, nhưng tới lúc này nàng mới biết được mặc kệ nàng nỗ lực thế nào, nàng vẫn chỉ là quân cờ của sơn môn mà thôi, không có thực lực tuyệt đối, nàng không thể thoát khỏi vận mệnh của quân cờ, nguyên bản nàng đã chịu phận bất hạnh, nhưng hắn đã tới, hắn tự mình thừa nhận nàng là nữ nhân của hắn, điều này làm cho nàng không thể cự tuyệt.

- Hôm nay Duẫn Ngạc này tuyên bố, đem nghịch đồ phản tông Lam Linh đuổi ra khỏi tông môn, từ hôm nay trở đi Lam Linh không còn là đệ tử Vạn Thú tông, đệ tử Vạn Thú tông gặp được, mỗi người đều có thể giết chết!

Duẫn Ngạc lớn tiếng quát, sóng âm quanh quẩn trên không.

Nghe vậy đệ tử Vạn Thú tông đưa mắt nhìn nhau, không ai ngờ sự tình lại biến thành như vậy.

- Sư phụ…

Lam Linh run lên, đôi mắt nhìn Duẫn Ngạc đầy nước mắt.

Lục Lâm Thiên đi tới cạnh nàng, ôm nàng vào lòng nói:

- Chúng ta đi thôi!

Lam Linh lại nhìn Duẫn Ngạc, lại gật đầu với Lục Lâm Thiên.

- Thao Ưng, Duẫn Ngạc, hôm nay nể mặt Lam Linh ta buông tha các ngươi, có sự tình gì chờ ngày mai đàm phán nói đi!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua Thao Ưng, Duẫn Ngạc cùng Liệt Thổ, lại nhìn Tử Yên khẽ gật đầu, mang theo nhóm nữ tử nghênh ngang rời đi, mà người trên quảng trường đều tự động nhường đường.

Ánh mắt nhóm người Thao Ưng đều co rúm lại, không ai dám ngăn cản Lục Lâm Thiên, nhưng sắc mặt đều xanh mét âm trầm tới cực điểm.

- Chúng ta cũng đi thôi!

Thất Tinh tôn giả nói, đã không còn náo nhiệt để xem, không cần tiếp tục lưu lại làm gì, mục đích của mọi người cũng chỉ vì cuộc đàm phán lần này, một màn ngày hôm nay thật sự làm bọn họ nghẹn họng nhìn trân trối.

Trên quảng trường vang lên tiếng cảm thán lẫn thở dài, một buổi hôn lễ lại có kết cục như vậy, không nghĩ tới Lục Lâm Thiên lại trực tiếp cướp lấy tân nương, lần này Vạn Thú tông cùng Hóa Vũ tông thật đủ mất mặt.

- Hừ!

Bên trong đội ngũ Lan Lăng sơn trang, ánh mắt Gia Cát Tử Vân âm trầm, nhìn Lục Lâm Thiên vẫn hung hăng càn quấy, bên người lại có vô số hồng nhan tuyệt mỹ, ánh mắt càng thêm ghen ghét.

- Lục Lâm Thiên, ta xem ngươi còn có thể hung hăng càn quấy bao lâu, lần này ngươi nhất định phải chết!

Gia Cát Tử Vân thầm hận nói, nhìn thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất trên quảng trường, nếu như ánh mắt có thể giết người, phỏng chừng Lục Lâm Thiên đã chết từ lâu.

Nhóm người Đế Đạo minh cũng lập tức rời đi, không ai chào hỏi người Thiên Địa minh.

Trong đám người trên quảng trường, ánh mắt nam tử gầy gò đứng cạnh Lăng Thanh Tuyệt không ngừng chớp động.

- Thanh Tuyền, chúng ta đi thôi!

Lăng Thanh Tuyệt nói, vài người vô thanh vô tức biến mất trong dòng người không thấy.

Nhìn một màn trên quảng trường, ánh mắt người Thiên Địa minh run lên, cũng bất đắc dĩ, trong mắt thầm hiện sát ý, cánh của Lục Lâm Thiên càng ngày càng cứng rắn, nếu không nhổ xuống sau này sẽ không còn cơ hội, cả Thiên Địa minh đã không còn đường lui.

Bên trong một đình viện.

- Lục Lâm Thiên, huynh định làm như thế nào?

Vân Hồng Lăng chống nạnh, bừng bừng tức giận nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt đẹp trợn trừng như sắp rơi ra ngoài.

- Hồng Lăng, chúc mừng muội đã đột phá tới Vũ tôn tam trọng!

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

- Đừng chuyển đề tài, phương pháp này vô dụng với muội!

Vân Hồng Lăng căm tức trừng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ, nhìn qua Bắc Cung Vô Song bọn họ, mà mọi người làm như không chứng kiến, dời mắt nhìn sang nơi khác.

- Cảnh Văn, sao muội biết ta tới Cự Giang thành vậy?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên xoay chuyển, lại đi tới bên cạnh Độc Cô Cảnh Văn hỏi.

Độc Cô Cảnh Văn thản nhiên liếc nhìn hắn, nói:

- Lâm Thiên, Hồng Lăng đang hỏi huynh đâu, việc này muội cũng không giúp được huynh, miễn cho Hồng Lăng tìm muội tính sổ!

- Hừ, huynh nói đi, lúc trước huynh đã đáp ứng gì với muội, bây giờ còn không thành thật!

Vân Hồng Lăng căm tức nhìn Lục Lâm Thiên, thấy hắn còn muốn tìm Cảnh Văn hỗ trợ, tức giận dùng tay hung hăng kháp lên đùi hắn.

- A!

Lục Lâm Thiên nhất thời kêu thảm một tiếng, bởi vì không phòng ngự nên cũng cảm thấy đau đớn.

- Ai bảo huynh hoa tâm, có chúng tôi còn chưa đủ, lại đi hái hoa ngắt cỏ!

Vân Hồng Lăng xuống tay cũng không lưu tình, lại hung hăng kháp đùi bên kia của hắn.

- A!

Lục Lâm Thiên lại kêu thảm, nhưng không dám chống cự, gặp phải nha đầu Vân Hồng Lăng hắn chỉ có thể bất đắc dĩ chịu đựng.

- Tâm Đồng, ta đột nhiên cảm thấy đói bụng, chúng ta đi ăn gì đi thôi!

Nghe tiếng hô thảm của Lục Lâm Thiên, Dương Quá liếc mắt nhìn hắn, tỏ vẻ hết cách.

- Được thôi, muội cũng cảm thấy đói bụng rồi!

Lục Tâm Đồng lôi kéo Dương Quá đi ra tiểu sảnh, trong phòng chỉ còn Lục Lâm Thiên cùng bốn thiếu nữ.

- Không tình nghĩa huynh muội, không nghĩa khí!

Lục Lâm Thiên thầm mắng một tiếng, cái gì mà đói bụng, với tu vi của hai người họ làm sao biết đói bụng là gì, tìm lý do cũng phải tìm hợp lý một chút đi.

- Nhìn cái gì vậy, huynh thành thật một chút cho muội!

Tay phải Vân Hồng Lăng nhéo lỗ tai Lục Lâm Thiên, tay trái chống nạnh oán hận trừng mắt mắng.

- Hồng Lăng tiểu thư, chuyện này đều bởi vì ta, tiểu thư đừng làm khó dễ Lâm Thiên!

Lam Linh thật sự có chút xấu hổ, nghe tiếng kêu thảm thiết của hắn, trong mắt nàng hiện vẻ đau lòng.

- Lam Linh, việc này không quan hệ với cô, người này chính là thiếu thu thập, cô nghĩ hắn thành thật sao, còn kêu lớn như vậy giống như ta dùng lực rất lớn thôi, tự ta dùng bao nhiêu sức lực ta còn không biết sao, còn giả bộ!

Vân Hồng Lăng càng nói càng tức giận, trực tiếp véo lỗ tai Lục Lâm Thiên thành nửa vòng.

- Lam Linh, cô đừng lo lắng, chuyện này không quan hệ với cô, chỉ có Hồng Lăng cùng Tiểu Linh mới có thể thu thập được Lâm Thiên, sau này cô sẽ thói quen!

Bắc Cung Vô Song đi tới nói.

- Vô Song tiểu thư!

- Nếu muội không chê, gọi ta một tiếng Vô Song tỷ là tốt rồi, tỷ muội chúng ta không cần khách khí!

Bắc Cung Vô Song nói:

- Có Lâm Thiên cùng chúng tôi, Vạn Thú tông sẽ không làm gì được muội, muội cứ yên tâm đi!

Chương 2804: Gia pháp hầu hạ

- Vô Song tỷ!

Lam Linh gật đầu, trên người Bắc Cung Vô Song có cỗ khí tức khiến cho nàng không thể cự tuyệt.

- A!

Đúng lúc này Lục Lâm Thiên lại kêu thảm một tiếng, vừa rồi hắn kêu thảm thiết là giả vờ, nghĩ kêu to vài tiếng lại vô sư, ai biết Vân Hồng Lăng không đau lòng, càng xoay càng đau đớn.

- Tạo phản hay sao, nếu còn không buông tay, ta sẽ không khách khí với muội!

Lục Lâm Thiên cúi đầu uy hĩếp Vân Hồng Lăng, nha đầu này càng ngày càng kêu hoành bạt hỗ.

- Ai u, còn dám mạnh miệng mắng, muội muốn xem huynh làm sao không khách khí!

Với tính tình của Vân Hồng Lăng sao lại e ngại uy hĩếp của Lục Lâm Thiên, nhất thời căm tức càng thêm dùng sức.

- Hừ, làm phản hay sao!

Lục Lâm Thiên cũng khơi dậy tính tình, hôm nay không phấn chấn phu cương, ngày tháng sau này chỉ sợ không cách nào trôi qua, nhất thời xoay người trầm xuống, vung tay ôm lấy hai chân Vân Hồng Lăng.

Vân Hồng Lăng nhất thời mất thăng bằng, thân hình liền té xuống, sắc mặt đại biến theo bản năng buông tai Lục Lâm Thiên định ổn định thân hình, chân khí vừa run liền bị Lục Lâm Thiên cấm chế.

Ngay lập tức thân thể Vân Hồng Lăng mềm nhũn bị Lục Lâm Thiên ôm vào lòng.

- Lục Lâm Thiên, huynh dám cấm chế muội, huynh muốn làm gì?

Vân Hồng Lăng hoảng sợ lớn tiếng hô.

- Còn hỏi ta muốn làm gì, hôm nay cần chấn phu cương!

Lục Lâm Thiên hừ nhẹ một tiếng, bàn tay vỗ xuống.

Ba!

Một tiếng vang thanh thúy truyền ra, Vân Hồng Lăng hô to, đột nhiên miệng há hốc không hô thành tiếng, toàn thân sửng sốt, trên mông truyền tới cảm giác rát bỏng, một bên mông đã bị tê rần.

Nhìn thấy một màn này Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn đều mỉm cười, mà Lam Linh thì sững sờ.

- A!

Chỉ thoáng chốc Vân Hồng Lăng mới mở miệng kêu to, lớn tiếng mắng:

- Lục Lâm Thiên, huynh còn dám đánh mông muội, muội sẽ không bỏ qua huynh!

- Đánh muội thì thế nào!

Lục Lâm Thiên vẫn chưa dừng tay, lại vỗ lên bờ mô/ng đầy đặn.

Lại một tiếng vang thanh thúy, lòng bàn tay Lục Lâm Thiên có chút tê dại, xúc cảm không sai.

- Lục Lâm Thiên, muội sẽ không bỏ qua huynh!

Vân Hồng Lăng nhìn qua Độc Cô Cảnh Văn cùng Bắc Cung Vô Song cầu cứu:

- Vô Song tỷ, Cảnh Văn tỷ, hai tỷ còn không giúp muội!

- Còn dám cầu cứu!

Lục Lâm Thiên ôm Vân Hồng Lăng, một mùi hương xông vào mũi làm hắn chợt ngẩn ra, thân hình lả lướt nảy nở đang nằm trong tay hắn, hắn chợt xoay chuyển ánh mắt, lập tức đem Vân Hồng Lăng vác lên vai, đi thẳng vào trong nội đường.

- Lục Lâm Thiên, tiểu tặc, rốt cục huynh muốn làm cái gì!

Vân Hồng Lăng bị Lục Lâm Thiên vác trên vai nhưng đành bất lực, căn bản không thể nhúc nhích.

- Gia pháp hầu hạ!

Lục Lâm Thiên tà tà cười, đi thẳng vào nội đường.

Đi vào phòng, hắn ném Vân Hồng Lăng lên giường, Vân Hồng Lăng vẫn lớn tiếng mắng:

- Lục Lâm Thiên, muội sẽ không bỏ qua cho huynh, chờ muội nói với Tiểu Linh sẽ cho huynh biết tay!

Lục Lâm Thiên không để ý tới lời nói của nàng, ánh mắt nhìn chằm chằm thân thể nàng, lập tức bổ nhào lên giường, gắt gao ôm nàng vào lòng, Vân Hồng Lăng đã bị cấm chế, không cách nào chạy thoát.

- Tiểu tặc may buông tay, Vô Song tỷ, Cảnh Văn tỷ, mau cứu mạng a!

Vân Hồng Lăng la hoảng lên, nhưng Lục Lâm Thiên đã thuần thục cởi bỏ quần áo trên người mình, Vân Hồng Lăng trơ mắt nhìn quần áo mình cởi sạch, không đợi nàng kịp phản ứng một bàn tay đã vươn vào dưới mông cùng trước ngực nàng liên tục x.oa nắn.

- Ân!

Vân Hồng Lăng không nhịn được rên một tiếng, bên dưới mông bị Lục Lâm Thiên xâm phạm khiến nàng cảm thấy hai chân như nhũn ra, ánh mắt có chút mê ly, tiếng mắng ngày càng nhỏ.

- Vô Song tỷ, Lâm Thiên sẽ không làm gì Hồng Lăng đi?

Lam Linh có chút lo lắng nói.

- Không đâu!

Độc Cô Cảnh Văn nói, nhưng nghe được tiếng mắng của Vân Hồng Lăng ngày càng nhỏ hơn, cũng có chút kỳ quái, với tính tình của Hồng Lăng sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy.

Lam Linh thoáng do dự, cảm thấy việc này vì mình mà gây nên, có chút không yên tâm, vì thế chậm rãi đi vào nội đường, bởi vì cửa phòng không đóng cho nên khi nàng đi vào liền nhìn thấy Vân Hồng Lăng trầ.n trụi, mà hai tay Lục Lâm Thiên đang vuốt ve trên thân thể nàng.

Lam Linh kinh ngạc, trong đôi mắt tràn đầy sợ hãi, tâm thần hoảng hốt, hoàn toàn ngây ngẩn cả người, quan trọng nhất là đôi mắt Vân Hồng Lăng đang nhìn nàng khiến cho nàng muốn tiến lui đều khó khăn.

- Lâm Thiên, Lam Linh…

Tiếng kêu của Vân Hồng Lăng ngày càng thấp, nhìn thấy Lam Linh đi vào, trên mặt có chút thẹn thùng, nhưng toàn thân lại tê dại, khiến cho nàng không ngừng run rẩy, lời còn chưa nói xong lại cảm giác trong thân thể có thêm một vật cứng, thân hình nàng liền run lên, biết Lục Lâm Thiên đã đi vào.

- Ân…

Vân Hồng Lăng chỉ cảm thấy một loại cảm giác kỳ diệu đột nhiên lan tràn khắp thân thể mình, loại cảm giác này khiến cho nàng mặc kệ cả Lam Linh đang đứng xem, nhắm nghiền mắt thừa nhận Lục Lâm Thiên va chạm tới.

Lam Linh ngơ ngác đứng ngay cửa phòng, khuôn mặt kinh hoảng, ngây người nhìn động tác của hai người, mặc dù tính cách nàng vui tươi nhưng nàng cũng chỉ là lần đầu tiên trải qua việc như vậy mà thôi, làm sao từng gặp qua loại trường hợp như thế.

Lục Lâm Thiên không ngừng tấn công, nhìn thấy Vân Hồng Lăng không tiếp tục giãy dụa, cũng cởi bỏ cấm chế cho nàng, Vân Hồng Lăng tuy có thể nhúc nhích nhưng không tiếp tục phản kháng, chỉ tận hưởng kɧoáı ©ảм trong cơ thể, bắt đầu nghênh đón động tác của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên ôm lấy Vân Hồng Lăng, đưa tay nâng lên thân hình mềm mại để nàng ngồi trên người mình, bản thân hắn dựa vào trên giường, mà vào lúc này Lục Lâm Thiên cũng phát hiện Lam Linh đang đứng thất thần ngay cửa phòng.

- Lam Linh!

Lục Lâm Thiên thoáng lặng người, lúc này mới sực nhớ mình đã quên đóng cửa phòng.

Lục Lâm Thiên vừa thoáng dừng lại, Vân Hồng Lăng mới quay đầu nhìn Lam Linh, thấy nàng mặc áo tân nương đứng ở cửa phòng, khuôn mặt chợt đỏ ửng, cắn răng đứng dậy, thân hình trầ.n trụi chợt lóe, trực tiếp đi tới bên người Lam Linh.

Khuôn mặt Lam Linh kinh hoảng, vừa rồi chỉ ngơ ngác nhìn động tác của hai người, thân hình như nhũn ra, không cách nào nhúc nhích, một màn đầy lửa nóng khiến nội tâm nàng chấn động, mà thân ảnh chợt lóe trước mắt khiến cho nàng vừa kịp phản ứng thì nàng đã rơi vào trong phòng, cửa phòng liền bị Vân Hồng Lăng đóng sập lại.

- Lâm Thiên, Hồng Lăng, muội không phải cố ý, muội đi ngay đây!

Lam Linh hoàn toàn thanh tỉnh lại, nhìn hai thân thể tr.ần trụi trong phòng, khuôn mặt càng thêm đỏ bừng.

- Lam Linh, muội đã xem lâu như vậy, ta đã bị muội xem hết, ta cũng phải xem muội mới được!

Vân Hồng Lăng không làm thì thôi, đã làm thì làm tới cùng, nàng cũng không chịu thiệt thòi, bằng không sau này sẽ bị người trêu chọc, ánh mắt xoay chuyển muốn cởι qυầи áo của Lam Linh.

- Hồng Lăng, đừng mà!

Lam Linh hoảng sợ muốn né tránh.

Xuy!

Nhưng khi nàng còn chưa kịp phản ứng, bởi vì nàng giãy dụa mà áo của nàng lập tức bị Vân Hồng Lăng xé nát, lộ ra bộ áσ ɭóŧ bên trong.

Làn da màu tiểu mạch lộ ra, lộ ra mị hoặc thành thục ngỗ ngược mười phần, diễm lệ không gì sánh được, mỗi tấc da thịt đều tràn ngập hấp dẫn, là trời sinh vưu vật tuyệt đối.

Chương 2805: Các chủ Địa các 1

Bởi vì quần áo bị xé nát khiến Lam Linh không thể ra ngoài, thẹn thùng ngẩn người tại chỗ.

- Oa, nguyên lai dáng người Lam Linh tốt như vậy!

Vân Hồng Lăng kêu lên, trực tiếp xé luôn áơ ⌊óŧ của Lam Linh, Lam Linh ngăn chặn được trên lại không hộ được dưới, hơn nữa vì quá thẹn thùng nên chỉ thoáng chốc đã bị Vân Hồng Lăng cởi sạch sẽ.

Lục Lâm Thiên có chút sửng sốt, nhìn hai thân thể hoàn mỹ trong phòng, thật không ngờ nha đầu Vân Hồng Lăng làm ra hành động này.

- Lâm Thiên, huynh còn chưa động thủ, tiện nghi cho huynh!

Vân Hồng Lăng trừng mắt, nếu không phải e ngại ngày sau Lam Linh trêu chọc nàng, nàng cũng không tiện nghi cho tiểu tặc kia đâu!

Lục Lâm Thiên xoay chuyển ánh mắt, nhìn hai thân thể khêu gợi liêu nhân, liếʍ liếʍ môi bổ nhào về hướng Lam Linh.

Lam Linh không kịp tránh thoát đã bị đặt lên giường, vật cứng kia tiến nhập vào trong cơ thể của nàng, khiến nàng run lên, một luồng điện chảy khắp cả toàn bộ thân thể tế bào của nàng.

Lục Lâm Thiên vung thương ra trận, nhưng hai tay cũng không nhàn rỗi, đem Vân Hồng Lăng đặt lên giường, một tay ôm Lam Linh, một tay không ngừng xoa n.ắn khắp thân thể Vân Hồng Lăng.

Hai nàng đều mềm nhũn, không biết lúc này Lục Lâm Thiên đã lật sấp Lam Linh, bờ mô/ng tròn đầy vun cao, không ngừng đong đưa nghênh đón hắn va chạm vào.

Hai nữ tử chỉ biết phối hợp với động tác của Lục Lâm Thiên, nhất thời xuân sắc khôn cùng.

Ba người rơi vào bể tình, lại không biết ở bên ngoài Độc Cô Cảnh Văn cùng Bắc Cung Vô Song nhìn nhau cười khổ, sau đó mang theo vẻ mặt thẹn thùng rời đi.

Không bao lâu, trong tiếng thở gấp hổn hển, Lục Lâm Thiên chỉ cảm thấy kɧoái ©ảʍ dâng lên như thủy triều, rốt cục không thể đè nén phun thẳng vào trong thân thể Vân Hồng Lăng.

Vân Hồng Lăng vô lực ôm chặt thân thể hắn, mà Lam Linh đã hoàn toàn mất hồn bò lên giường, bờ m/ông gợi cảm ngẩng cao, rung động lòng người.

Hoàng hôn, dưới ánh nắng chiều bao phủ, cả Cự Giang thành vẫn vô cùng náo nhiệt.

Bên trong đình viện của Thiên Địa các, Tử Yên nhìn theo tà dương lửa đỏ cuối chân trời, không biết trong lòng suy nghĩ chuyện gì, mà cường giả Thiên Địa các cũng đang chờ đợi bên cạnh nàng.

- Lam Thập Tam, ngươi cảm thấy thế nào?

Thật lâu sau Tử Yên mới hỏi.

- Việc này thật đau đầu, thật sự rất đau đầu, cho nên ngươi làm chủ là được rồi, ta cũng không muốn hao tổn tinh thần!

Lam Thập Tam xua tay, chuyện không quan hệ tới tu luyện xưa nay hắn đều mặc kệ.

Tử Yên biết tính tình của hắn, liền nhìn qua một nữ tử:

- Đi Thiên Địa minh một chuyến, nói ngày mai ta cùng thánh tử đều có việc, chúng ta không thể đi làm công chứng viên cho việc đàm phán giữa Thiên Địa minh cùng Đế Đạo minh.

- Dạ!

Nữ tử xoay người rời đi.

- Thánh nữ, ngày mai hai người tựa hồ không có chuyện gì cần làm đi?

Phục Yêu tôn giả nghi hoặc nói.

Ánh mắt Tử Yên lại nhìn ra chân trời, tà dương nhuộm đỏ mơ hồ mang theo tiêu sát khí, nói:

- Hôm nay Lục Lâm Thiên mang Lam Linh rời đi, mặc dù có Độc Cô gia tộc cùng Bắc Cung gia tộc làm kinh sợ, chẳng qua Thiên Địa minh vẫn có thể nhẫn nhịn được Lục Lâm Thiên làm như vậy, chẳng lẽ chư vị trưởng lão không cảm thấy được có vấn đề gì sao?

- Thiên Địa minh nhất định có mưu đồ càng lớn hơn nữa, bằng không sẽ không dễ dàng nhịn xuống như vậy.

Hỏa Vân tôn giả nói.

Tử Yên gật đầu:

- Gần đây chúng ta không cách nào lấy được tin tức trong Thiên Địa minh, nhưng trong mơ hồ ta có thể cảm giác được đại lục sắp có biến cố, nói không chừng toàn đại lục sẽ phong vân biến sắc.

- Vậy vì sao thánh nữ không đi làm trọng tài cho Thiên Địa minh cùng Đế Đạo minh?

Diệu Linh tôn giả hỏi.

- Việc này còn không đơn giản sao?

Lam Thập Tam phẩy tay:

- Thiên Địa minh nói muốn đàm phán chỉ là giả dối, bọn hắn tổn thất thảm trọng, chỉ nói Lan Lăng sơn trang, nếu thật muốn đàm phán sẽ không phái Lan Linh tôn giả đi chặn giết Lục Lâm Thiên, cho nên đàm phán chỉ là ngụy trang mà thôi.

Hắn dừng một chút, nói tiếp:

- Huống chi theo sự hiểu biết của ta đối với Lục Lâm Thiên, Khôn Dương đảo cùng Lan Lăng sơn trang nửa đường chặn giết hắn, với tính tình hắn sao có thể buông tha, cho dù Thiên Địa minh thật muốn đàm phán, sao không hỏi Lục Lâm Thiên có nguyện ý hay không, nếu Lục Lâm Thiên suy nghĩ chuyện đàm phán, hôm nay sẽ không trực tiếp mang đi Lam Linh, cho nên giữa bọn hắn đã là không chết không ngừng, đàm phán là giả, kế hoạch khác mới là thật, cho nên nếu chúng ta đi làm công chứng, chính là bị quấn vào phong ba lần này!

Nghe Lam Thập Tam nói xong, sắc mặt các trưởng lão đều kinh ngạc, vị thánh tử này xưa nay không quản công việc trong các, nhưng bất cứ chuyện gì cũng không gạt được hắn.

- Sau này ta cũng không thể cho ngươi tiếp tục nhàn hạ chuyện trong các nữa.

Tử Yên cười nói.

- Thôi đi, ta cũng không muốn quản, hao tổn tinh thần a!

Lam Thập Tam khẽ cười nói:

- Ngươi không muốn đi làm công chứng, hẳn còn có nguyên nhân khác đi!

Mí mắt Tử Yên khẽ giật giật, thở dài nói:

- Hôm nay nhìn Lục Lâm Thiên tràn ngập sát ý, nếu không phải người Độc Cô gia tới, chỉ sợ hôm nay hắn đã đại khai sát giới, Khôn Dương đảo cùng Lan Lăng sơn trang nửa đường chặn giết hắn, còn đem việc này yêu cầu đàm phán với hắn, bọn hắn lại không hiểu tính tình của hắn, ngày mai đàm phán ta chỉ sợ sẽ là một trận giết chóc!

- Thánh nữ, chúng ta đã hạ lệnh cấm, hiện tại không được động thủ trong Cự Giang thành, mà Thiên Địa minh cùng Đế Đạo minh có ai dám không cho chúng ta mặt mũi!

Hỏa Vân tôn giả nói.

- Bọn hắn đương nhiên không dễ dàng động thủ trong Cự Giang thành, họ đều sẽ có băn khoăn, nhưng Lục Lâm Thiên tuyệt đối không băn khoăn!

Tử Yên nói.

- Vì sao?

Hỏa Vân tôn giả khó hiểu hỏi.

Lam Thập Tam lại nói:

- Rất đơn giản, Phi Linh môn mới quật khởi được bao lâu, có một số việc Phi Linh môn căn bản không hề hay biết, chỉ sợ ngay cả những sơn môn như Vân Dương tông cũng sẽ không nói cho hắn biết, cho nên hắn sẽ không băn khoăn, huống chi cho dù hắn biết, chỉ sợ hắn cũng không cố kỵ, vạn nhất ngày mai hắn động thủ, nếu ta có mặt sẽ bị cuốn vào hỗn loạn!

Tử Yên nói tiếp:

- Vạn nhất ngày mai hắn ra tay, người Thiên Địa minh nhất định sẽ yêu cầu chúng ta can thiệp, vì quy củ của chúng ta, chúng ta đương nhiên phải nhúng tay, tới lúc đó nhất định sẽ giằng co với Lục Lâm Thiên!

Lam Thập Tam khẽ cười:

- Tử Yên, ngươi không muốn động thủ với hắn mà thôi đi?

- Ta cũng không muốn đem Thiên Địa các cuốn vào phân tranh, chúng ta có thể tồn tại trên đại lục lâu như vậy, cũng bởi vì chưa từng tham dự phân tranh.

Tử Yên giống như bị nói trúng tâm sự, nhưng lời của nàng có phải khác với suy nghĩ trong lòng hay không, chỉ có nàng biết.

- Thánh nữ, ý của ngươi là, cho dù ngày mai Lục Lâm Thiên động thủ, chúng ta cũng không quản sao?

Diệu Linh tôn giả hỏi.

- Với thực lực bây giờ của Lục Lâm Thiên, còn có Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, bên cạnh đi theo một kim bào lão giả cùng Dương Quá, Lục Tâm Đồng, chỉ bằng chúng ta ngươi cảm thấy có thể ngăn cản được họ sao?

Chương 2806: Các chủ Địa các 2

Tử Yên nói:

- Kim bào lão giả đi chung với Lục Lâm Thiên, theo tin tức trong các lấy được, hắn chính là yêu thú chuẩn đế xuất hiện trong Thánh Linh cốc lần trước!

- Không nghĩ tới bên cạnh Lục Lâm Thiên còn có thực lực như vậy, không biết Thiên Địa minh có biết bên cạnh Lục Lâm Thiên có cường giả chuẩn đế hay không!

Hỏa Vân tôn giả kinh ngạc nói.

- Hẳn là có biết, động tĩnh trong Thánh Linh cốc không nhỏ, sự tình đã sớm truyền ra ngoài, mà Thiên Địa minh lựa chọn đàm phán trong Cự Giang thành, chỉ sợ là vì bận tâm cường giả chuẩn đế bên cạnh hắn ra tay, đáng tiếc bọn hắn không hiểu Lục Lâm Thiên vốn không kiêng kỵ Thiên Địa các!

Tử Yên nói.

- Thánh nữ, tới lúc đó nếu Lục Lâm Thiên cùng vị chuẩn đế kia ra tay, khiến động tĩnh quá lớn, chúng ta không ngăn cản cũng không tốt đi?

Phục Yêu tôn giả nói.

- Cho dù Lục Lâm Thiên hủy Cự Giang thành, chúng ta cũng không cần nhúng tay!

Tử Yên nói:

- Ta không đi làm công chứng, còn có nguyên nhân trọng yếu nhất, khi ta tới đây đã nhận được lệnh của Địa các các chủ, từ hôm nay trở đi, bất kỳ chuyện gì của Lục Lâm Thiên cũng không cho Thiên Địa các nhúng tay!

- Các chủ Địa các hạ lệnh?

Mọi người đều kinh ngạc.

- Các chủ Địa các đều hạ lệnh?

Lam Thập Tam cũng kinh ngạc, không nghĩ tới còn có sự tình có thể kinh động được các chủ Địa các.

…

Cuộc chiến trong phòng thật lâu mới hành quân lặng lẽ, Vân Hồng Lăng đã ngoan ngoãn trở lại, hai nàng nhìn nhau, đều trở nên thẹn thùng, cùng nhau tựa vào cánh tay hắn.

- Lâm Thiên, Lam Linh, mọi người đã xong rồi đi!

Đúng lúc này bên ngoài truyền vào thanh âm Bắc Cung Vô Song.

- Vô Song tỷ, đều do tiểu tặc này!

Vân Hồng Lăng thẹn thùng trả lời.

- Hồng Lăng, cha muội tìm muội, đang chờ muội trong sảnh!

Bắc Cung Vô Song cười nói, lập tức rời đi.

- Cha!

Vân Hồng Lăng vội vàng bò dậy mặc lại quần áo, chạy ra khỏi phòng, còn quay đầu nói:

- Tiểu tặc, sự tình vẫn chưa xong đâu, muội trở về sẽ tính sổ với huynh, hừ!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lộ nụ cười khổ.

- Lâm Thiên!

Lam Linh cũng lấy bộ áo màu lam trong giới chỉ mặc vào người, mái tóc có chút hỗn độn, nói:

- Cảm ơn huynh!

- Muội là nữ nhân của ta, còn cần khách khí sao?

Lục Lâm Thiên kéo nàng vào lòng.

- Trước kia huynh cũng đâu to gan như vậy!

Lam Linh nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trước kia hắn vốn không muốn trêu chọc phiền toái.

- Muội vẫn cứ thích Lâm Thiên đệ đệ trước kia thôi!

Lam Linh mỉm cười, khôi phục vẻ tự tin nói.

- Vậy sao?

Lục Lâm Thiên chỉ cười.

- Đúng rồi Lâm Thiên, muội phải lập tức trở lại Vạn Thú thành!

Lam Linh tựa hồ nhớ ra điều gì, ánh mắt biến hóa nói.

- Hiện tại muội mới trở về, chỉ sợ là có chút chậm rồi!

Lục Lâm Thiên hiểu ý của nàng, Lam Linh làm vậy chẳng khác gì phản bội Vạn Thú tông, Duẫn Ngạc nổi giận không làm gì được Lam Linh, sẽ đem lửa giận trút xuống Lam gia, tin tức này nhất định đã truyền ra ngoài, hiện tại Lam Linh muốn về chỉ sợ đã muộn.

- Muội càng cần phải về, bằng không Lam gia sẽ gặp tai họa ngập đầu!

Sắc mặt Lam Linh đại biến.

Lục Lâm Thiên nhìn nàng, nói:

- Yên tâm đi, nếu không có gì ngoài ý muốn, hiện tại cả Lam gia đã khởi hành đi Phi Linh môn, Vạn Thú tông muốn ngăn cản đã không kịp, hiện tại ánh mắt bọn hắn đều chú ý vào Cự Giang thành, sẽ không chú ý Lam gia!

- Chẳng lẽ…huynh đã sắp xếp xong xuôi?

Lam Linh kinh ngạc nhìn hắn.

Lục Lâm Thiên gật đầu, hắn đã cho Xích Viêm mang theo Hoàng Bác Nhiên cùng Hùng Giai Giai quay về Phi Linh môn, trọng yếu là vì căn dặn Đông Vô Mệnh cùng Bạch Oánh cho người đi Vạn Thú thành mang theo người Lam gia rời đi.

- Nhưng người trong gia tộc sẽ không dễ dàng rời khỏi Vạn Thú thành!

Lam Linh lắc đầu, Lam gia là thế lực nhất lưu trong Vạn Thú thành, sẽ không dễ dàng đồng ý rời đi, mà chuyện trong Cự Giang thành Lam gia còn chưa hay biết.

- Ta dùng danh nghĩa của muội thông báo họ rời đi, nếu họ không đi, thời kỳ phi thường chỉ có thể dùng thủ đoạn phi thường!

Lục Lâm Thiên nói.

Lam Linh nhìn hắn, không nghĩ tới hắn cũng đã sắp xếp tới bước này, cảm kích nói:

- Lâm Thiên, cảm ơn huynh!

- Đã nói không cần tạ, muội nghỉ ngơi một lát, ta ra ngoài trước.

Lục Lâm Thiên nói, nhạc phụ đã tới, hắn phải ra xem sao.

Khi Lục Lâm Thiên đi vào trong sảnh, Vân Tiếu Thiên đang nói chuyện với Vân Hồng Lăng, mà Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn ngồi bên cạnh, nhìn thấy hắn Vân Hồng Lăng vẫn hung hăng trừng mắt, tựa hồ còn chưa hết giận, nhưng trong mắt đã có ý cười.

Vân Tiếu Thiên cũng không hỏi chuyện của Lam Linh, chỉ nói Thiên Địa các truyền tin tức ngày mai sẽ không tham gia làm công chứng cho việc đàm phán giữa hai minh.

Thiên Địa các không tham dự, Lục Lâm Thiên thoáng trầm tư sau đó thoải mái, chỉ sợ Tử Yên cũng không muốn tham dự vào phân tranh giữa Thiên Địa minh cùng Đế Đạo minh, chuyện tốt như vậy hắn cũng sẽ giảm một ít băn khoăn, dù sao quan hệ giữa Phi Linh môn cùng Thiên Địa các không tệ, hơn nữa quan hệ giữa hắn cùng Tử Yên với Lam Thập Tam không cạn, nếu Thiên Địa các có mặt, hắn phải cho họ mặt mũi.

Vân Tiếu Thiên hàn huyên vài câu, đối với việc đàm phán ngày mai hắn cũng không hề tin tưởng.

Sau một lát Vân Tiếu Thiên rời đi, màn đêm bao phủ, ánh trăng chiếu xuống cả Cự Giang thành.

Bởi vì Vân Hồng Lăng cùng Độc Cô Cảnh Văn, Lam Linh ở lại, vì vậy Hắc Hùng cùng Huyết Mị phải lấy thêm một đình viện nằm gần bên nghỉ ngơi.

Lục Lâm Thiên cùng Độc Cô Cảnh Văn ở chung một phòng, mà Bắc Cung Vô Song, Vân Hồng Lăng cùng Lam Linh đều tự về phòng nghỉ ngơi.

Nghe Độc Cô Cảnh Văn nói nàng cùng Vân Hồng Lăng từ trong Độc Cô gia tộc trực tiếp đi thẳng tới Cự Giang thành, bởi vì chuyện Thiên Địa minh yêu cầu đàm phán với Đế Đạo minh cũng đã truyền khắp đại lục, Độc Cô gia tộc đã nhận được tin tức.

- Lâm Thiên, ngày mai là ngày đàm phán, muội cảm giác sự tình không bình thường, chính huynh phải cẩn thận một chút!

Độc Cô Cảnh Văn có chút lo lắng nói, chính vì nàng biết sự tình không tầm thường cho nên mới vội vàng rời khỏi gia tộc, chỉ lo lắng Lục Lâm Thiên sẽ trúng cạm bẫy trong Cự Giang thành.

- Ta hiểu được, muội không cần lo lắng quá nhiều!

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

- Vậy là tốt rồi, muội cũng không cần lo lắng cho huynh, nghe Vô Song tỷ nói tu vi của huynh đã lên tới Vũ tôn cửu trọng đỉnh, với thực lực của huynh bất kỳ tôn cấp nào cũng không còn là đối thủ, nhưng phải chú ý cường giả chuẩn đế, tuy bọn hắn chưa tới đế cấp, nhưng thực lực đã trên tôn cấp!

Độc Cô Cảnh Văn nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, hắn chưa từng giao thủ với chuẩn đế, nếu có cơ hội cũng muốn thử xem một lần.

Ánh trăng treo cao, chiếu sáng đại địa.

- Lục Lâm Thiên, ta xem ngươi còn có thể hung hăng càn quấy bao nhiêu ngày, cho dù có Bắc Cung gia tộc cùng Độc Cô gia tộc, lần này dù trả giá đắt cũng phải tru diệt ngươi!

Trong đình viện, Duẫn Ngạc giận dữ vỗ mạnh một chưởng, bàn gỗ nhất thời phá thành mảnh nhỏ.

Chương 2807: Đêm trước đàm phán

- Lục Lâm Thiên thật quá mức hung hăng càn quấy, lần này hắn tuyệt đối phải chết!

Thao Ưng lão tổ trầm giọng nói.

Bên ngoài Cự Giang thành, núi non trùng điệp, liên miên vạn lý.

Sưu sưu!

Hai thân ảnh từ trong Cự Giang thành xuất quỷ nhập thần bay nhanh ra ngoài, lặng yên rơi xuống vùng núi kia.

Một người mặc tử bào năm mươi tuổi, cầm chiết phiến, một người sáu bảy mươi tuổi, mặc bạch bào, chân khí như hoàn toàn dung hợp cùng không gian, chính là Lan Lăng sơn trang Gia Cát Tây Phong cùng Phong Đao tôn giả, đêm khuya cả hai lặng lẽ đi ra khỏi Cự Giang thành, không biết vì chuyện gì.

- Tây Phong!

Đúng lúc này một thân ảnh vô thanh vô tức xuất hiện bên cạnh hai người, chính là một lão giả áo tro, khuôn mặt già nua nhưng thần sắc thật hồng nhuận, chân khí thu liễm, nhưng vẫn làm lòng người run rẩy.

- Bái kiến Lan Mộc thái sư thúc!

Gia Cát Tây Phong cung kính hành lễ, mà Phong Đao tôn giả cũng khom người hành lễ.

- Vạn Thú tông Lam Linh phản tông, Lam Linh không biết kế hoạch của chúng ta đi!

Lão giả áo tro hỏi.

- Duẫn Ngạc cũng không đem kế hoạch tiết lộ cho tiện tỳ kia!

Gia Cát Tây Phong nói.

- Vậy là tốt rồi, không nghĩ tới thần nữ Bắc Cung gia tộc cùng thần nữ Độc Cô gia tộc đều cũng tới!

Sắc mặt lão giả trầm xuống, trong mắt hiện lên lãnh ý.

- Lan Mộc thái sư thúc, người Độc Cô gia cùng Bắc Cung gia đều tới, chúng ta làm sao bây giờ?

Gia Cát Tây Phong hỏi, những người khác họ có thể hoàn toàn không cố kỵ, nhưng hai gia tộc kia đương nhiên là e ngại.

- Không cần băn khoăn, tới lúc đó chỉ cần không động người của họ là tốt rồi!

Lão giả hạ giọng nói.

Ánh mắt Phong Đao tôn giả run lên, lộ ra chút băn khoăn, nói:

- Quan hệ giữa Lục Lâm Thiên cùng hai gia tộc kia không cạn, nếu chúng ta đánh chết Lục Lâm Thiên, chỉ sợ bọn hắn sẽ không bỏ qua!

Ánh mắt lão giả áo tro âm trầm, sát ý tràn ra:

- Chúng ta đã thương nghị qua, đánh chết Lục Lâm Thiên đương nhiên Bắc Cung gia cùng Độc Cô gia sẽ không bỏ qua, nhưng có Thiên Địa minh, chỉ cần không động hai thần nữ kia thì hai gia tộc kia cũng sẽ không làm gì, nếu không đánh chết Lục Lâm Thiên, Thiên Địa minh chúng ta nhất định sẽ tổn thất càng thêm thảm trọng, hiện tại Lục Lâm Thiên cũng đã làm ảnh hưởng tới căn cơ của các đại sơn môn chúng ta, cho nên Lục Lâm Thiên nhất định phải chết!

Phong Đao tôn giả gật gật đầu, cũng không nói gì nữa, đạo lý này hắn cũng hiểu được, có giết Lục Lâm Thiên hay không đều là tai họa, vì thế chỉ cần chọn bên nào thiệt hại ít hơn, giết tuyệt đối là tốt hơn không giết, Lục Lâm Thiên còn sống cũng nhất định sẽ không buông tha Thiên Địa minh.

- Ta hiểu được!

Gia Cát Tây Phong gật đầu.

Lão giả áo tro nhìn hai người, nói:

- Ngày mai đàm phán, tự các ngươi chú ý, tận lực không động thủ trong Cự Giang thành, có Thiên Địa các nói thế nào chúng ta cũng phải băn khoăn một chút.

- Dạ!

Hai người cùng gật đầu.

- Trở về đi, đi ra ngoài lâu sẽ khiến người hoài nghi, nơi này dù sao cũng là địa bàn Thiên Địa các, việc này không nên để bọn hắn hay biết!

Lão giả áo tro nói.

Phong Đao tôn giả cùng Gia Cát Tây Phong thả người biến mất trong dãy núi xa xa.

- Lục Lâm Thiên, tiểu tử chưa ráo máu đầu, không biết trời cao đất rộng, ta xem ngươi còn có thể sống bao lâu!

Lão giả nhìn lên bầu trời, trong mắt tràn ngập sát ý.

Trong đình viện tĩnh mịch, ánh trăng bao phủ.

Nguyên Nhược Lan nhìn lên bầu trời, thì thầm:

- Việc ta có thể làm chỉ bao nhiêu đó, có hữu dụng với ngươi hay không vậy phải xem chính vận khí của ngươi!

Trong phòng của Lục Lâm Thiên, cảnh xuân lại tràn đầy.

Thân hình Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng nằm lên, nhất thời phá quan xuyên vào.

- Ân!

Thân thể nữ tử tuyệt mỹ như trích tiên nhất thời run lên, mày liễu hơi nhíu lại, hàm răng cắn nhẹ.

Đêm khuya, Cự Giang thành vẫn đèn đuốc sáng trưng như ban ngày, nơi nơi ồn ào xôn xao, một màn xảy ra lúc sáng đã trở thành đề tài câu chuyện cho mọi người.

- Không nghĩ tới tông chủ Vạn Thú tông Lam Linh lại có một chân với Lục Lâm Thiên đâu, khó trách ta nghe nói Công Tôn Xuân Thu bị Lục Lâm Thiên kích sát trong Tử Vong thâm uyên!

- Hóa Vũ tông cũng thật xui xẻo, đúng là tiền mất tật mang!

- Lục Lâm Thiên đúng là có diễm phúc không tệ, một đám mỹ nhân đều là nhân gian hiếm thấy, cho ta một người dù muốn ngày mai ta chết ta cũng nguyện ý!

Một đại hán say rượu nói.

- Ngươi thôi đi, ngươi cho rằng ngươi là Linh Vũ chiến tôn Lục Lâm Thiên sao!

- Ngày mai là ngày đàm phán giữa hai minh, ta cảm giác nói không chuẩn bọn hắn lại có trận đại chiến, tới lúc đó không biết bên nào chiến thắng!

- Chỉ sợ là khó khăn, trong Cự Giang thành vốn có lệnh cấm không cho phép động thủ!

- Ngày mai sẽ biết, tới lúc đó hãy xem, nếu hai minh động thủ, đại lục sẽ không còn ngày yên tĩnh!

Sáng sớm, mọi thanh âm đều tĩnh lặng, ánh nắng ban mai chậm rãi đánh thức sinh linh trong giấc ngủ say, ngay giữa hè lại hiếm thấy có trận gió mang theo chút mát mẻ se lạnh.

Bên ngoài Cự Giang thành, dòng sông bao quanh dâng lên một mảnh sương mù, xung quanh đều lan tỏa một tầng sương trắng lờ mờ, tô đậm cả không gian trở nên mông lung mà mê huyễn.

Trên quảng trường, từ sáng sớm đã có đệ tử Thiên Địa minh chuẩn bị sẵn sàng, toàn thân lan tràn cỗ chân khí sắc bén, làm người khác không dám tới gần.

Từ sáng sớm đã có vô số người chạy tới quảng trường, kết quả đàm phán trực tiếp quan hệ tới biến hóa trên đại lục, ánh mắt các thế lực lớn nhỏ đều nhìn chằm chằm vào cuộc đàm phán lần này.

- Lâm Thiên, cẩn thận một chút, hay là để muội cùng Vô Song tỷ bồi huynh cùng đi đi!

Độc Cô Cảnh Văn nói.

Bên trong sảnh, mọi người đều đã có mặt.

- Hai nàng là người Độc Cô gia cùng Bắc Cung gia, đây là chuyện của Đế Đạo minh cùng Thiên Địa minh, nếu hai nàng cùng đi thì không tốt lắm, vạn nhất có biến hóa ta cũng có thể ứng phó, yên tâm đi!

Lục Lâm Thiên nói.

- Chủ nhân!

Hắc Hùng vội vàng đi vào trong sảnh, đưa một khối ngọc giản cho Lục Lâm Thiên, nói:

- Vừa rồi có người tới nói cần đưa ngọc giản này giao tận tay chủ nhân!

- Ngọc giản tin tức!

Lục Lâm Thiên dùng tâm thần cảm giác, một đạo quang mang bay vào ấn đường của hắn.

- Có nguy hiểm, nhanh chóng âm thầm rời khỏi Cự Giang thành!

Một thanh âm khàn khàn truyền ra trong đầu Lục Lâm Thiên, mà trong ngọc giản cũng chỉ có một câu nói ngắn ngủi này.

Lục Lâm Thiên mở mắt, thoáng nhíu mày, thanh âm kia cố ý thay đổi, nhưng hắn có thể nghe ra được là thanh âm của một nữ tử.

Rốt cục là ai báo tin cho hắn, Lục Lâm Thiên mơ hồ có cảm giác thanh âm kia quen thuộc, thoáng suy tư, không phải Tử Yên, nếu là Tử Yên đại khái có thể nói thẳng không gì sợ hãi.

- Lâm Thiên, làm sao vậy?

Nhìn thần sắc hắn không đúng, Bắc Cung Vô Song hỏi.

Lục Lâm Thiên giãn mày, nói cho mọi người nghe tin tức kia.

Chương 2808: Bắt đầu đàm phán

- Việc này hẳn muốn nói là cuộc đàm phán hôm nay đi, ta vốn đã cảm thấy việc này có chút không đúng, cẩn thận vẫn tốt hơn, hay là chúng ta rời khỏi Cự Giang thành đi, tuy không sợ Thiên Địa minh, nhưng miễn rơi vào cạm bẫy của bọn hắn!

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Lam Linh, muội ở trong Vạn Thú tông có nghe được Thiên Địa minh có kế hoạch gì không?

Vân Hồng Lăng hỏi.

- Ta chỉ nghe nói có kế hoạch đàm phán, mặt khác không biết.

Lam Linh lắc đầu, gần đây trong tông hình như luôn có một số việc giấu diếm nàng.

- Nếu Thiên Địa minh thật sự có động tác gì, ta sẽ khiến bọn hắn hối hận!

Lục Tâm Đồng cắn răng nói.

- Lâm Thiên, huynh thấy thế nào?

Bắc Cung Vô Song hỏi.

Advertisement

- Đầm rồng hang hổ cũng phải xông vào, bản thân ta muốn xem Thiên Địa minh còn có thủ đoạn gì!

Trong mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe hàn mang, nếu hắn sợ hãi cũng đã không tới Cự Giang thành.

- Chủ nhân, người các đại sơn môn đang chờ bên ngoài.

Tuyết Sư hô.

- Xuất phát!

Lục Lâm Thiên phất tay, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Kim Huyền, Hắc Hùng, Huyết Mị cùng rời đi, trong bốn thiếu nữ cũng chỉ có Vân Hồng Lăng đi theo, dù sao nàng là người Vân Dương tông, mà Lam Linh thì không tiện lộ mặt.

Advertisement

- Các đại sơn môn Thiên Địa minh tới!

- Các đại sơn môn Đế Đạo minh tới!

Bỗng nhiên, ngay khi mặt trời dâng lên đỏ rực, hai thanh âm truyền khắp cả quảng trường.

Dòng người bắt đầu khởi động, trong ánh mắt chờ mong của muôn người, hai đoàn người cùng bay tới, cuối cùng đều xuất hiện trên bầu trời, đông đảo chân khí hùng hồn khuếch tán, làm cả thiên địa đều rung chuyển.

Ngay sau đó từng thân ảnh đều rơi xuống quảng trường.

Đứng ở phía trước, Lục Lâm Thiên nhíu mày, ánh mắt đảo qua người Thiên Địa minh, đứng đầu chính là minh chủ Thiên Địa minh Nguyên Nhược Lan, từng đạo chân khí hùng hồn lan tràn. Lục Lâm Thiên cười nhạt, nếu là lúc trước những cường giả kia chẳng khác gì ngọn núi lớn đặt trước mặt hắn không cách nào lay động, mà hiện giờ thì khác hẳn.

- Lục minh chủ, sớm a!

Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt chợt lóe lên vẻ phức tạp.

- Nguyên cô nương, Thiên Địa minh có sự tình thì nói nhanh đi!

Lục Lâm Thiên lướt mắt nhìn người Thiên Địa minh, mặc dù

Nguyên Nhược Lan là minh chủ Thiên Địa minh, địa vị không thấp, nhưng nếu nói muốn chân chính làm chủ sự tình trong minh, nàng tuyệt đối còn chưa có địa vị như thế, quyền quyết định chân chính còn nằm trong tay những đầu lĩnh các đại sơn môn.

- Lục minh chủ, hôm nay là ngày đàm phán của hai minh, mời vào trong nói chuyện đi, hết thảy nếu có thể hòa bình giải quyết thì tốt nhất rồi!

Nguyên Nhược Lan nói, trong lời nói tựa hồ cũng có thâm ý.

- Vậy vào bên trong nói chuyện đi!

Lục Lâm Thiên thản nhiên đi vào tòa đại điện phía trước.

- Chư vị, người tu vi tôn cấp cùng các vị đứng đầu sơn môn mời đi vào, dưới tu vi tôn cấp ở ngoài đợi là được!

Thao Ưng nói.

- Các ngươi lưu lại đi!

Nhóm người Vân Tiếu Thiên phất tay cho đệ tử, sau đó đi vào, nhóm người Khuất Đao Tuyệt đành ở lại bên ngoài chờ đợi, tuy Dạ Vị Ương, Tiêu Diêu vương cùng Thiên Ưng công tử chưa tới tu vi tôn cấp, nhưng ba người đứng đầu ba sơn môn, vì vậy cũng đi theo vào bên trong.

Tính theo nhân số, đệ tử Đế Đạo minh còn lưu lại trên quảng trường ít hơn Thiên Địa minh, mà trong thế lực nhất lưu, Thiên Địa minh có Phi Hạc môn, Ngũ Độc môn, Kim Xà môn tổng cộng tới mười mấy thế lực, Đế Đạo minh chỉ có Thánh Linh cốc, Tiêu Diêu bang cùng Thiên Ưng lâu mà thôi.

Đệ tử hai minh lưu lại quảng trường chờ đợi, không ai để ý ai, nhưng trong ánh mắt không chút thiện ý, cừu hận giữa hai bên đã sâu sắc, không phải dễ dàng hóa giải.

- Lục Lâm Thiên, để xem ngươi còn có thể hung hăng càn quấy bao lâu!

Gia Cát Tử Vân oán hận nhủ thầm.

- Đi vào đàm phán không biết có đánh nhau hay không!

- Vậy thì không biết, nhưng ở trong Cự Giang thành hẳn là không đâu.

Người trên quảng trường nhìn thấy cường giả hai minh tiến vào đại điện, ánh mắt đều tập trung, toàn bộ cử động bên trong đại điện sẽ quan hệ tới bố cục trên toàn đại lục.

Vừa đi vào đại điện, ánh mắt Lục Lâm Thiên chớp động, đại điện không nhỏ, có thể cất chứa hơn ngàn người, hai bên có không ít ghế ngồi, đủ cường giả hai minh ngồi xuống.

- Lục chưởng môn, mời ngồi!

Nguyên Nhược Lan đi tới nói.

Những người của Thiên Địa minh cũng không nói gì, dù sao là ngày đàm phán, có mặt hai minh chủ đương nhiên do họ nói chuyện, mà những kẻ cậy già lên mặt lại cảm giác nếu mình ngang vai ngang vế nói chuyện với Lục Lâm Thiên là tự hạ mình, vì vậy để cho Nguyên Nhược Lan làm chủ.

Lục Lâm Thiên cũng không khách khí, sải bước đi tới ghế trên ngồi xuống, Vân Hồng Lăng ngồi bên cạnh hắn, mà các cường giả đứng đầu sơn môn Đế Đạo minh đều ngồi xuống bên dưới tay hắn.

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan khẽ động, cũng ngồi xuống ghế trên bên trái, cường giả Thiên Địa minh lần lượt ngồi xuống, bên trong đại điện có chừng một trăm năm mươi người, bất kỳ ai ở trên đại lục đều là nhân vật quan trọng.

- Chư vị tiền bối Đế Đạo minh, tiểu nữ tử có lời thăm hỏi, hôm nay là ngày hai minh đàm phán, cho nên hi vọng hết thảy ân oán giữa hai minh tạm thời gác qua một bên, bất cứ chuyện gì cũng sẽ tìm được phương án giải quyết!

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan chợt lóe, đứng dậy thi lễ nói.

Cường giả Đế Đạo minh gật đầu, hành động của Nguyên Nhược Lan cũng khôn khéo tròn trịa, đương nhiên sẽ không ai đi khó dễ cho một hậu bối làm gì.

- Lục minh chủ, ngươi thấy thế nào?

Nguyên Nhược Lan nhìn qua Lục Lâm Thiên.

- Nguyên cô nương nói rất đúng, cần đàm phán thế nào thì nói đi, ta nghe là tốt rồi!

Ngón tay Lục Lâm Thiên gõ nhẹ lên bàn, cảm giác có điểm cà lơ phất phơ, tựa hồ không hề xem trọng cuộc đàm phán hôm nay.

Ánh mắt người Thiên Địa minh đều hiện tia lãnh ý.

Đôi mắt Nguyên Nhược Lan khẽ biến, ngồi xuống nói:

- Kỳ thật Lục minh chủ hẳn đã biết, lần này đàm phán chủ yếu là vì hai chuyện, thứ nhất là Khôn Dương đảo Tật Phong tôn giả hẳn là rơi vào trong tay Lục minh chủ, hi vọng Lục minh chủ có thể thả Tật Phong tôn giả!

Vừa dứt lời, Nguyên Nhược Lan nhìn động tĩnh của Lục Lâm Thiên, tựa hồ muốn quan sát thái độ của hắn, nhìn thần sắc của hắn khiến cho nàng không cách nào cảm giác được trong lòng hắn suy nghĩ điều gì.

Vừa nghe nhắc tới chuyện này, ánh mắt mấy cường giả Khôn Dương đảo nhìn qua Lục Lâm Thiên, mà ánh mắt Tật Mộc tôn giả chợt lóe lên, bởi vì Tật Phong là sư huynh của hắn.

- Nói tiếp!

Lục Lâm Thiên cũng không có ý kiến, vẫn bình tĩnh gõ lên bàn, miệng còn hừ ra âm điệu.

Sắc mặt Nguyên Nhược Lan có chút bất đắc dĩ, tiếp tục nói:

- Chuyện thứ hai là hi vọng hai minh có thể hóa giải ân oán!

- Không biết Nguyên cô nương hi vọng làm sao hóa giải đây?

Rốt cục Lục Lâm Thiên liếc nhìn Nguyên Nhược Lan, cười nhạt hỏi.

Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt của hắn làm cho nàng có chút bất an, cắn cắn môi, nói:

- Đế Đạo minh làm cho cường giả Thiên Địa minh tổn thất không ít trong Tử Vong thâm uyên, cho nên Thiên Địa minh thương nghị, hi vọng Lục minh chủ có thể tự phế tu vi, giao ra Đế Linh Tấn Thần đan cùng ba kiện thần khí, tới lúc đó Thiên Địa minh tuyệt đối không làm khó dễ Lục minh chủ!

Chương 2809: Ngũ Độc bi kịch

Lời của nàng vừa dứt, cả đại điện hoàn toàn yên tĩnh, sắc mặt cường giả Đế Đạo minh trầm xuống, mà ánh mắt người Thiên Địa minh đều nhìn qua Lục Lâm Thiên, hi vọng thấy vẻ biến hóa của hắn.

Đây cũng là kết quả mà Thiên Địa minh đã thương nghị, nếu Lục Lâm Thiên có thể đồng ý điều kiện này, tự phế tu vi, giao ra Đế Linh Tấn Thần đan cùng ba kiện thần khí, tới lúc đó hắn đã không còn uy hiếp với Thiên Địa minh, Thiên Địa minh không cần xuống tay với hắn, lưu hắn một mạng cũng có thể ngăn chặn Bắc Cung gia cùng Độc Cô gia, vẫn tốt hơn là giết hắn.

- Hừ, người Thiên Địa minh cũng thật biết nằm mộng đi!

Sắc mặt Lục Tâm Đồng trầm xuống, tức giận đứng dậy, lạnh lùng nhìn người Thiên Địa minh:

- Ta muốn nhìn xem các ngươi lại có thực lực gì, muốn phế tu vi của ca ca ta, trước qua cửa ải của bổn tiểu thư rồi nói sau!

- Tâm Đồng!

Lục Lâm Thiên phất tay ý bảo nàng ngồi xuống, ánh mắt thản nhiên lướt qua người Thiên Địa minh, không hề có chút biến hóa.

Advertisement

- Ca ca!

Lục Tâm Đồng có chút không phục, không muốn bỏ qua.

- Một tiểu nha đầu, nơi này không có chỗ cho ngươi nói chuyện!

Trong Thiên Địa minh có một thanh âm âm trầm truyền ra.

Mọi người nghe vậy nhìn qua, đó là một lão giả khoảng tám mươi, dáng vẻ cực kỳ đặc sắc, khuôn mặt già nua, mũi cực lớn, cơ hồ gấp đôi người bình thường, mái tóc dài đủ màu sắc, dáng người lại cực kỳ thấp bé, ngồi trên ghế nhìn qua như tiểu đồng mười tuổi, hoàn toàn như nửa chu nho.

Advertisement

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lướt qua, khí tức lão giả đạt tới linh tôn cửu trọng trung kỳ, hơn nữa còn có độc khí, có lẽ tu luyện độc công.

- Ngũ Độc lão tổ!

Nhìn thấy lão giả, Lục Lâm Thiên cũng đoán ra thân phận hắn, chính là Ngũ Độc lão tổ của Ngũ Độc môn, ban đầu khi hắn cứu Âm Dương vương Dạ Vị Ương ở Thiên đảo, từng giao thủ với người Ngũ Độc môn.

- Ngươi là tam tấc đinh, bổn tiểu thư nói chuyện mắc mớ gì tới ngươi?

Lục Tâm Đồng sao có thể nhẫn nhịn người khác diễu võ giương oai ngay trước mặt của nàng, liền quát.

- Tiểu nha đầu, có tin bổn lão tổ xé nát miệng của ngươi hay không!

Ngũ Độc lão tổ tức giận ngập trời, nhảy xuống ghế căm tức nhìn Lục Tâm Đồng, trong mắt hiện sát ý, chẳng qua chiều cao thật sự kém cỏi, nhiều nhất là chỉ hơn một thước, nhưng sắc mặt lại già nua, nhìn thấy cực kỳ quái dị, hơn nữa khuôn mặt tựa hồ bị độc khí ảnh hưởng, nhìn thấy cực kỳ xấu xí.

Ánh mắt mọi người chớp động, đại bộ phận cường giả đều biết tính tình của Ngũ Độc lão tổ âm tàn hận thù, cực kỳ hung tàn cùng đố kỵ, kiêng kỵ nhất là người khác gọi hắn tam tấc đinh hay chu nho, đây chính là tâm bệnh của hắn, nghe nói trước kia hắn không phải như thế, xem như là người anh tuấn tiêu sái, về sau tu luyện độc công bị tẩu hỏa nhập ma, cuối cùng biến thành như bây giờ.

Sau khi Ngũ Độc biến thành như vậy, vợ của hắn không thể chịu đựng được, lén lút bỏ trốn cùng người khác, Ngũ Độc phẫn nộ đã đem gia tộc của vợ hắn với nhân số hơn ba trăm người độc chết, cuối cùng tìm được vợ hắn cùng tình lang, khiến cho họ nếm đủ mọi tra tấn mới giết họ, sau khi chết còn phơi thây nơi hoang dã.

- Rõ ràng chính là tam tấc đinh, kẻ xấu xí, còn muốn ra tay với bổn tiểu thư, có bản lĩnh ngươi cứ qua đây!

Lục Tâm Đồng không chút khách khí, bước thẳng tới giữa đại sảnh, trong mắt lộ vẻ khinh thường.

- Tiện tỳ muốn chết!

Ngũ Độc lão tổ không còn cách nào nhẫn nhịn, trên đại lục có ai dám nói chuyện như vậy với hắn, đây là lời nói mà hắn không cách nào chịu nổi, lập tức lao thẳng tới Lục Tâm Đồng, thân hình chu nho chợt lóe biến mất.

Xuy!

Ngũ Độc lão tổ nháy mắt xuất hiện trước người Lục Tâm Đồng, trong tay xuất hiện một đạo quang trụ độc vụ màu đen, khí tức gay mũi khó ngửi lan tràn, làm nhịp tim mọi người càng đập nhanh.

- Tiện tỳ, bổn lão tổ không tha cho ngươi, cho ngươi muốn sống không được!

Ngũ Độc lão tổ âm lệ quát, quang trụ độc vụ lao thẳng tới trước.

Ánh mắt mọi người đều nhìn qua, mà người Thiên Địa minh cũng không ngăn cản hắn.

Độc vụ bao phủ, khóe môi Lục Tâm Đồng cười lạnh, hoàn toàn không có ý tránh né, tùy ý cho quang trụ độc vụ bao phủ chính mình, độc vụ lập tức xuyên vào trong cơ thể Lục Tâm Đồng.

- Hừ!

Ngay khi quang trụ độc vụ chấn vỡ không gian trút xuống, Lục Tâm Đồng hừ lạnh một tiếng, thân ảnh run lên, Tử Linh Hồn Năng giáp xuất hiện, khí tức cổ xưa lan tràn, mái tóc bay tung.

Xuy!

Cùng một thời gian quanh thân Lục Tâm Đồng tràn ra thời gian lực, một cỗ năng lượng ba văn quỷ dị đồng hóa cả không gian xung quanh, mà thời gian lực đã tăng lên gấp hai mươi lần, chỉ chớp mắt đã thấy nàng nghiêng người tránh khỏi quang trụ độc vụ công kích gần trong gang tấc.

- Tam tấc đinh, đi chết đi!

Trong tích tắc, quang trụ độc vụ lướt sát qua bên người Lục Tâm Đồng, cùng một thời gian trên mặt nàng hiện lên hàn ý, trong tay đột nhiên bắn ra một đạo thanh sắc điện quang.

Thanh sắc điện quang mang theo độc vụ màu đen dày đặc, tốc độ nhanh tới mức không thể tưởng tượng, nháy mắt đã bắn tới trước người Ngũ Độc lão tổ, mà lúc này Ngũ Độc còn bị thời gian lực ảnh hưởng, căn bản chưa kịp hồi phục lại tinh thần thì thanh sắc điện quang đã bắn thẳng tới mi tâm của hắn.

- Không xong!

Sắc mặt Ngũ Độc đại biến, hoàn toàn phóng thích tu vi, linh lực cùng độc vụ trào ra, hoảng sợ dùng toàn lực giãy dụa nhưng chỉ giãy thoát một ít lực ảnh hưởng, cuối cùng vẫn chật vật bố trí một đạo độc vụ quang quyển kháng cự.

- Két!

Thanh sắc điện quang xuyên thủng không gian, khe không gian tối đen chợt lóe liền biến mất, nháy mắt đã đánh lên quang quyển độc vụ, điện quang lóe ra, lúc này Ngũ Độc mới nhìn thấy rõ ràng đó là một cây mây lớn cỡ cánh tay hài nhi, cây mây thật quỷ dị, toàn thân trong suốt mang theo điện quang, cả không gian xung quanh đều vặn vẹo.

Quang quyển độc vụ nháy mắt bị cây mây xuyên thủng, một đạo quang trụ độc vụ đột nhiên chia lìa, chỉ nháy mắt đã xuyên vào trong ấn đường Ngũ Độc lão tổ.

- Nguy rồi!

Ngũ Độc biến sắc, thanh sắc điện quang trút xuống làm thân hình hắn nhũn ra, càng khiến cho hắn kinh hãi chính là quang trụ độc vụ còn mang theo năng lượng áp bách linh hồn, lực lượng kia trực tiếp áp chế cả linh hồn của hắn.

Vào lúc này độc công đã tu luyện suốt hai ngàn năm của hắn lại giống như chuột gặp phải mèo, không cách nào ngăn cản độc vụ của đối phương.

- Đi chết đi!

Lục Tâm Đồng quát một tiếng, độc khí quanh quẩn ngập trời, Huyễn Diễn đao trận hiện ra, một đao trực tiếp bổ tới mang theo khe không gian tối đen, không gian nứt vụn từng khúc sau đó rơi thẳng lên cổ Ngũ Độc lão tổ.

- Răng rắc!

Thanh âm thanh thúy vang vọng, Lục Tâm Đồng chém xuống, thân hình chu nho của Ngũ Độc lập tức tách riêng, đồng tử vẫn còn lộ vẻ kinh hãi, hắn thật sự không ngờ kết quả lại như vậy, chỉ một chiêu đã bị thiếu nữ kia đánh chết, độc công hoàn toàn bị áp chế, mà linh hồn cũng bị trấn áp.

Chương 2810: Trực tiếp bi kịch

Kỳ thật Ngũ Độc cũng biết về danh hào cùng độc công của Lục Tâm Đồng, chẳng qua hắn quá tức giận cho nên có ý muốn giáo huấn Lục Tâm Đồng cùng thăm dò độc công của nàng, ai biết chỉ một lần thử nghiệm lại đánh mất tính mạng của mình, mãi tới thời điểm này hắn mới biết được độc công của mình ở trước mặt Lục Tâm Đồng chẳng khác gì phủi bụi, mà Thanh Lôi Huyền Đằng của nàng còn trực tiếp khắc chế linh hồn của hắn.

Xuy!

Đồng tử Ngũ Độc chợt tán loạn, một đạo bạch quang bay ra khỏi ấn đường.

- Đang muốn lưu hồn anh của ngươi, qua đây đi!

Lục Tâm Đồng thản nhiên cười lạnh, Thanh Lôi Huyền Đằng bắn ra, mang theo thanh sắc điện quang lập tức bao phủ bạch quang kia.

- A!

Bạch quang kêu thảm một tiếng, lộ ra hồn anh của Ngũ Độc lão tổ, Thanh Lôi Huyền Đằng lập tức trói buộc hồn anh khiến hắn không cách nào giãy thoát, ngay lập tức bị Lục Tâm Đồng thu vào trong tay.

- Lão tổ!

Hai người tu vi tôn cấp cùng một vương cấp của Ngũ Độc môn nhìn thấy lão tổ bị Lục Tâm Đồng một chiêu đánh chết, sắc mặt kinh hãi hét lớn một tiếng, nhưng không ai dám xông lên.

- Hô!

Bất kể là Thiên Địa minh hay Đế Đạo minh đều không khỏi khïếp sợ, trong lòng hít sâu một hơi, lão độc vật khó chơi như Ngũ Độc còn có tu vi linh tôn cửu trọng trung kỳ nhưng lại bị Lục Tâm Đồng một chiêu thủ tiêu, mà nàng chỉ mới đạt tới linh tôn bát trọng, lại không ngờ xử lý tu vi cao hơn mình dễ dàng chóng vánh như thế.

- So độc công với ta, muốn chết!

Lục Tâm Đồng bĩu môi, liếc mắt nhìn thi thể Ngũ Độc lão tổ dưới đất, chợt phủi tay, nhìn qua cường giả Thiên Địa minh khinh thường nói:

- Còn ai muốn động thủ?

Nghe vậy cũng không ai dám bước lên, thực lực Lục Tâm Đồng như thế, cũng có người thực lực mạnh hơn Ngũ Độc, nhưng tựa hồ không có ai muốn đi trêu chọc ma nữ như Lục Tâm Đồng.

- Chư vị tiền bối, Ngũ Độc lão tổ của Ngũ Độc môn chúng ta bị Lục Tâm Đồng giết chết, chư vị tiền bối cần chủ trì công đạo cho chúng tôi a!

Tu vi vương cấp Ngũ Độc môn vốn là một nữ tử áo xanh đen, như là chưởng môn Ngũ Độc môn, đột nhiên lớn tiếng nói, mà bốn người còn lại của Ngũ Độc môn lại không dám nhúc nhích, bọn hắn chỉ có thể cầu cứu.

Cường giả Thiên Địa minh đều nghe thấy, nhưng không ai muốn động thủ, cũng không nắm chắc, không ít cường giả nhìn lướt qua Kim Huyền, giống như đã biết được thân phận của hắn.

- Minh chủ, lão tổ Ngũ Độc môn bị giết, ngươi phải chủ trì công đạo!

Nữ chưởng môn nhìn thấy thần sắc người Thiên Địa minh, trong mắt hiện lên vẻ âm trầm, lại nhìn qua Nguyên Nhược Lan nói.

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan chớp động, nhìn thấy Lục Lâm Thiên vẫn thản nhiên gõ ngón tay trên bàn, vẻ mặt hờ hững nhàn nhã, tựa hồ chuyện vừa rồi không quan hệ gì với hắn.

- Ồn ào!

Lục Tâm Đồng cũng muốn làm tới cùng, lưu trữ người Ngũ Độc môn, sau này sẽ trở thành kẻ thù một mất một còn của Phi Linh môn, mà Ngũ Độc môn đều biết độc công, tới lúc đó sẽ biến thành tai họa ngầm không nhỏ, vì vậy một đạo thanh sắc lưu quang từ trong ấn đường của nàng hóa thành thanh sắc đại đao nhất thời bay thẳng về hướng chưởng môn Ngũ Độc môn.

Hưu!

Thanh sắc đại đao lướt ra, chân khí sắc bén lan tràn, một đao cắt vỡ không gian ba văn khiến cả không gian đại điện đều run lên.

- Chưởng môn!

Ba tu vi tôn cấp Ngũ Độc môn, một ngũ trọng, một tam trọng còn có một nhất trọng, tuy ba người e ngại Lục Tâm Đồng nhưng nhìn thấy chưởng môn gặp nạn đều lao ra, muốn cứu chưởng môn.

- Vậy cùng chết đi!

Lục Tâm Đồng giống như đã có tính toán đánh chết cả năm người của Ngũ Độc môn, ngay lúc ba tôn cấp vừa nhảy ra, thanh sắc đại đao trực tiếp run lên, ông một tiếng sấm nổ mạnh, lập tức hóa thành đao ảnh bắn ra, đao mang xoay tròn, không gian ba văn bị trộn thành mảnh nhỏ, phối hợp cùng thiên địa âm dương cùng lục hợp thuật, ngay tức khắc bao phủ cả ba cường giả tôn cấp Ngũ Độc môn.

- Phi Linh môn đừng quá làm càn, chư vị đồng minh Thiên Địa minh, nếu không liên thủ Thiên Địa minh sớm muộn cũng bị tiêu diệt từng bộ phận!

Người ngồi gần với Ngũ Độc môn nhất là một lão giả sáu mươi tuổi, rốt cục đã không nhẫn nhịn được, ánh mắt trầm xuống, lưu quang chợt lóe, thân ảnh lao thẳng về hướng Lục Tâm Đồng, trong tay bắn ra một đạo linh lực quang trụ oanh kích tới.

- Muốn lấy nhiều khi ít hay sao!

Ánh mắt Dương Quá luôn gắt gao nhìn chằm chằm giữa đại điện, thân ảnh người kia vừa động thì hoàng mang dưới chân hắn chợt lóe, lập tức biến mất ngay tại chỗ.

Xuy!

Lời vừa dứt Dương Quá đã xuất hiện ngay trước mặt lão giả, không mang theo một tia dao động nào.

Ngay tiếp theo xung quanh Dương Quá hiện lên một đạo thổ hoàng quang mang, nhìn qua giống như quang quyển, bao phủ khắp toàn thân hắn, năng lượng mạnh mẽ tràn ngập cảm giác áp bách, nhất thời làm cường giả trong đại điện đều rùng mình.

Ngay tức khắc một đạo thổ hoàng quang trụ ầm ầm phóng lên cao, hung hăng va chạm cùng linh lực quang trụ của lão giả.

Oanh long!

Vừa va chạm, thanh âm nổ tung vang vọng, không gian ba văn sôi trào khuấy động tản ra, hai người lập tức tách ra xa, thân ảnh Dương Quá lảo đảo thối lui, sắc mặt trắng bệch, quanh thân chợt lóe hoàng mang, một chân giẫm mạnh dưới đất khiến mặt đất vỡ tan không ít, trực tiếp thối lui tới cạnh ghế ngồi mới có thể đứng vững lại.

- Vũ tôn bát trọng sao có thể cường hãn như vậy!

Lão giả chỉ thoáng chao đảo một chút, cũng không ảnh hưởng, nhưng sắc mặt cực kỳ kinh ngạc, tu vi của hắn tới trình tự linh tôn cửu trọng hậu kỳ, mặc dù lực công kích không bằng võ giả, nhưng không kém quá lớn, mà tiểu tử kia lại có thể đối kháng với hắn, hắn có thể rõ ràng cảm giác được tu vi của đối phương, nhưng lực công kích không kém hơn Vũ tôn cửu trọng sơ kỳ đỉnh.

Oanh long long!

Trong Huyễn Diễn đao trận, ba tôn cấp sắc mặt đại biến, lập tức thúc giục công kích, chân khí cùng linh lực thổi quét, nhưng không cách nào ngăn cản đao mang huyền ảo kia, lực công kích đều bị đao trận bao phủ, không cách nào tiết ra ngoài.

Oanh long long!

Ba tôn cấp toàn lực ra tay, thanh âm nổ tung trầm thấp chấn vỡ đại điện, ba người không cách nào thoát thân, thi triển toàn lực cũng không thể ngăn cản đao trận liên miên huyền ảo không dứt.

Răng rắc!

Nháy mắt lực công kích của ba người hóa thành mảnh nhỏ, đao trận càng lúc càng co rút lại, uy áp kinh người lan tràn, mà tu vi vương cấp càng không có sức phản kháng.

Hưu hưu!

Đao mang quang trụ xông lên tận trời, không gian sụp đổ, ngay lúc Dương Quá cùng lão giả đồng thời tách ra, quang trụ đao mang bắt đầu cắt vỡ khe không gian, dễ dàng bao phủ quanh bốn người kia, trực tiếp đem thân thể bốn người xoắn thành mảnh nhỏ, một mảnh huyết vụ tung đầy trời.

Cả quá trình chỉ diễn ra trong nháy mắt ngắn ngủi, khi toàn bộ đại điện yên tĩnh trở lại, dưới kình khí dư ba cũng có cường giả âm thầm đánh tan lực trùng kích, vô hình trung bảo vệ được đại điện không sụp đổ.

Trơ mắt nhìn năm người của Ngũ Độc môn bị Lục Tâm Đồng đánh chết, sắc mặt người Thiên Địa minh thật khó xem, ánh mắt đều âm trầm nhưng vẫn chưa ra tay.

Chương 2811: Tật Mộc tôn giả

- Hừ!

Lão giả tối sầm, hắn ra tay cũng không cứu được người Ngũ Độc môn, không phải hắn đau lòng mà chỉ tùy tiện giúp đỡ mà thôi, nhưng không cứu viện được khiến hắn cảm giác vô cùng bất đắc dĩ.

- Ha ha!

Nhìn thấy máu tươi khuynh sái, mà cường giả đại sơn môn Thiên Địa minh không ai giúp đỡ, lão giả không khỏi cất tiếng cười to, tiếng cười quanh quẩn làm mọi người đều nghi hoặc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên thản nhiên lướt qua lão giả, trên cổ hắn có một con rắn nhỏ màu vàng xoay quanh, nhìn qua chẳng khác gì vòng vàng, nếu không chú ý quan sát sẽ khó phát hiện.

- Kim Xà tôn giả!

Nhìn thấy bộ dáng của hắn, trong lòng Lục Lâm Thiên suy đoán hẳn là Kim Xà tôn giả của Kim Xà môn, linh tôn cửu trọng hậu kỳ, tuyệt đối cường giả.

Kim Xà tôn giả thu liễm tiếng cười, nhìn cường giả Thiên Địa minh, nói:

- Luôn miệng nói đoàn kết nhất trí đối phó Đế Đạo minh, nhưng khi thật sự động thủ luôn muốn những sơn môn như chúng ta làm vật hi sinh, bó tay bó chân, làm sao có thể đối kháng Đế Đạo minh, Kim Xà môn từ giờ trở đi rời khỏi Thiên Địa minh, sau này không còn liên quan!

Nghe được lời của Kim Xà tôn giả, ánh mắt người Thiên Địa minh liên tục biến hóa, mà sắc mặt người trong thế lực nhất lưu đều run lên, cường giả Ngũ Độc môn bị giết, nhưng danh môn đại phái lại không nói nửa câu, làm họ có cảm giác thỏ chết hồ bi, chỉ sợ khi họ bị giết cũng sẽ có kết cục đồng dạng như thế.

Vừa dứt lời, Kim Xà tôn giả xoay người nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục minh chủ, mặc dù Kim Xà môn gia nhập Thiên Địa minh, nhưng chưa từng ra tay với Đế Đạo minh, hiện tại Kim Xà môn rời khỏi Thiên Địa minh, không tiếp tục tham dự vào việc giao tranh giữa hai minh, cáo từ!

Kim Xà tôn giả nói xong liền sải bước rời khỏi đại điện, cũng không để ý ánh mắt người Thiên Địa minh, trực tiếp rời đi, mấy tôn cấp cùng một vương cấp Kim Xà môn sắc mặt thoáng biến hóa đi theo Kim Xà tôn giả rời khỏi đại điện.

Không ít sơn môn trong Thiên Địa minh nhìn thấy Kim Xà môn đã rời khỏi, ánh mắt biến hóa nhưng vẫn chưa có động tác, tựa hồ còn chưa có ý quyết đoán như Kim Xà tôn giả.

- Sao lại có người đi ra rồi!

- Vừa rồi hình như có tiếng đánh nhau, tựa hồ có người động thủ bên trong!

- Hình như là người Kim Xà môn, họ cũng gia nhập Thiên Địa minh, tại sao lại đi ra lúc này?

Người ngoài quảng trường nhìn thấy nhóm người Kim Xà môn đi ra đại điện, nghi hoặc nói.

- Lão gia hỏa kia thật thông minh!

Lục Tâm Đồng tươi cười, thu hồi Huyễn Diễn đao trận, lại thu mấy trữ vật giới chỉ vào trong tay trước mắt bao người.

- Đế Đạo minh khá lắm, các ngươi thật quá làm càn, hôm nay chính là đàm phán, các ngươi lại ra tay đánh chết người Ngũ Độc môn, lại có ý gì?

Nhìn theo bóng lưng Kim Xà tôn giả, Liệt Thổ tôn giả căm tức đứng dậy quát, giờ khắc này nếu hắn không đứng ra nói vài lời, những thế lực nhất lưu gia nhập Đế Đạo minh chỉ sợ sẽ bất mãn, tuy bình thường đại sơn môn cũng không để những thế lực kia vào trong mắt, nhưng thế cục bây giờ Thiên Địa minh không thể không cần.

- Lục Lâm Thiên, mau giao sư huynh của ta ra đây, bằng không Thiên Địa minh tuyệt đối không bỏ qua cho ngươi!

Tật Mộc tôn giả cũng đứng lên tức giận nói.

- Lục Lâm Thiên, hôm nay đàm phán, người Phi Linh môn lại động thủ đánh chết cường giả Ngũ Độc môn, nếu không có lời công đạo cho Thiên Địa minh chúng ta, hôm nay không để yên cho ngươi!

Cường giả các đại sơn môn nhất thời tức giận đứng lên, đã tới thời điểm này ai cũng biết nếu không đoàn kết sẽ bị Lục Lâm Thiên tiêu diệt từng bộ phận.

Kỳ thật các đại sơn môn cũng đã sớm thương nghị xong, vừa rồi nếu Lục Tâm Đồng đối phó cường giả các đại sơn môn, bọn hắn cũng sẽ không mặc kệ, chẳng qua những thế lực nhất lưu đều không biết kế hoạch của bọn hắn, mà bây giờ bởi vì Kim Xà môn rời đi, khiến cho những thế lực nhất lưu đều khủng hoảng, vì vậy bọn hắn phải ra mặt, nhưng nếu ra mặt đều phải cùng nhau, bởi vì không ai nắm chắc một mình có thể đối phó được Lục Lâm Thiên.

- Hôm nay Lục Lâm Thiên phải cấp lời công đạo!

Một ít thế lực nhất lưu nhìn thấy Liệt Thổ cùng Tật Mộc bọn hắn ra mặt, nhất thời đứng dậy thét to.

- Hừ!

Thiên Dương tôn giả hừ lạnh một tiếng, nhìn thấy cường giả Thiên Địa minh hùng hổ đứng lên cũng không cam lòng yếu thế.

- Thiên Địa minh muốn lập tức động thủ sao!

Nhóm người Mang Linh lão tổ lập tức đứng dậy, khí thế tận trời.

Cường giả hai minh giằng co, chân khí giao phong, cả không gian đều đọng lại, không gian ba văn sôi trào cuồn cuộn.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

- Thiên Địa minh muốn ta làm sao công đạo đây?

Vừa nói hắn vừa phất tay cho người Đế Đạo minh ngồi xuống, ánh mắt không chút biến hóa.

Nhìn thấy hắn nói chuyện, người Thiên Địa minh dần dần bình tĩnh lại, ánh mắt nhìn chăm chú vào người hắn.

- Giao ra Lục Tâm Đồng cùng sư huynh của ta, còn có Đế Linh Tấn Thần đan cùng ba kiện thần khí của ngươi, tự phế tu vi, sự tình coi như cho qua!

Tật Mộc trầm giọng nói, chẳng biết tại sao khi hắn nghe lời nói thản nhiên của Lục Lâm Thiên, trong lòng có chút bất an.

- Được, không thành vấn đề, nhưng muốn tự phế tu vi thì khó thể làm được, không bằng các ngươi có ai tới hỗ trợ tốt lắm!

Lục Lâm Thiên cười nhạt, nói.

- Cái gì?

Mọi người không dám tin tưởng, đừng nói là Đế Đạo minh, ngay cả sắc mặt Thiên Địa minh cũng biến hóa, yêu cầu như vậy sao hắn lại đáp ứng, mặc dù bọn hắn nói ra nhưng cũng biết Lục Lâm Thiên sẽ không đáp ứng, trừ phi hắn phát điên, nhưng hiện tại hắn lại đồng ý.

- Ai nguyện ý tới phế tu vi của ta thì tới phế đi!

Lục Lâm Thiên cười nhạt đứng dậy khoanh tay, chậm rãi bước tới giữa đại điện, điều này làm sắc mặt người Thiên Địa minh vô cùng hoài nghi.

- Sao vậy, cho các ngươi tự đi ra phế tu vi của ta, các ngươi cũng không dám sao?

Lục Lâm Thiên khinh thường nói:

- Nếu không dám, vậy cũng đừng hối hận!

- Ta tới!

Tật Mộc nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, cắn răng đi tới.

- Minh chủ!

Người Đế Đạo minh có chút lo lắng hô.

Lục Lâm Thiên phất tay ý bảo họ không cần nhiều lời, nhìn Tật Mộc tôn giả, trong mắt lộ ra ý cười thản nhiên, nói:

- Tới đây đi!

Ánh mắt Tật Mộc lóe lên, trong lòng càng thêm bất an, làm sao có loại chuyện tốt thế này, hắn không khỏi nhìn qua cường giả Thiên Địa minh, bọn họ cũng tràn đầy nghi hoặc, nhưng lại có ý bảo Tật Mộc có thể cẩn thận đi thử xem một lần, nhìn xem rốt cục Lục Lâm Thiên giở trò gì.

Tật Mộc chỉ do dự trong nháy mắt, nói thế nào hắn cũng có tu vi Vũ tôn cửu trọng đỉnh, thử xem một lần cũng không có vấn đề, có lẽ nhân cơ hội ra tay thành công, vậy có thể giải quyết vấn đề lớn.

- Hừ, đây là ngươi tự chuốc lấy!

Tật Mộc thầm nghĩ trong lòng, sát ý lóe lên, ánh mắt bình tĩnh nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Được, đây là do ngươi nói!

Chương 2812: Lật tay tiêu diệt

Vừa dứt lời, hắn chậm rãi đi về hướng Lục Lâm Thiên, hai người chỉ cách nhau chừng ba mươi thước, tâm thần hắn toàn lực tập trung lên người Lục Lâm Thiên, chỉ cần Lục Lâm Thiên có chút dao động hắn sẽ lập tức thối lui, thanh danh Lục Lâm Thiên thật sự quá lớn, hắn có thể sống tới bây giờ ngoại trừ nhờ thực lực cường hãn còn có thế lực của Khôn Dương đảo hỗ trợ, ngoài ra hắn vốn vô cùng cẩn thận.

Dần dần khoảng cách giữa hai người chỉ còn mười thước, Lục Lâm Thiên vẫn không chút phản ứng, giống như thật sự nguyện ý phế bỏ tu vi.

Sắc mặt Tật Mộc run lên, đây tuyệt đối là cơ hội tốt, chỉ mười thước khoảng cách hắn có tuyệt đối nắm chắc một kích đánh Lục Lâm Thiên thành mảnh nhỏ, chỉ cần Lục Lâm Thiên chết, Đế Đạo minh như rắn mất đầu, sẽ lập tức sụp đổ, phế tu vi cùng đánh chết Lục Lâm Thiên mà nói chỉ cần chọn phương pháp thuận lợi nhất, Lục Lâm Thiên có chết hay phế tu vi đối với hắn và Thiên Địa minh mà nói vẫn giống nhau.

- Vậy hãy để cho ta phế tu vi của ngươi đi!

Một tiếng quát tràn ngập sát ý lẫn mừng như điên vang lên, chân khí mộc hệ nháy mắt bay ra, động tới thiên địa năng lượng, nháy mắt hội tụ thành một đạo quang trụ lục sắc giữa không trung.

Xuy!

Uy áp tràn ngập, chưởng ấn đánh vỡ không gian lộ ra khe không gian tối đen.

Oanh!

Khoảnh cách gang tấc làm người không kịp tránh né, một đạo quang trụ năng lượng màu xanh biếc mang theo lực lượng khủng bố hung hăng va chạm lên người Lục Lâm Thiên.

Mọi người kinh ngạc chứng kiến Lục Lâm Thiên hoàn toàn không kịp ra tay ngăn cản, không hề nhúc nhích, phảng phất như không kịp cử động.

Oanh!

Lục sắc quang trụ đánh thẳng vào ngực Lục Lâm Thiên, cả đại điện đều run rẩy lên, một cỗ năng lượng kình khí nháy mắt hóa thành gió lốc khuếch tán, cường giả hai minh bị đẩy lui ra sau, cực kỳ chật vật.

- Lục minh chủ!

Sắc mặt Đạm Thai Tuyết Vi cùng Dạ Vị Ương đại biến, được cường giả trong môn phái kéo lui, không ít người Đế Đạo minh hoảng hốt, dù trong lòng biết Lục Lâm Thiên sẽ không cam tâm bị phế tu vi, nhưng vì Tật Mộc nháy mắt đánh lén mà không kịp đối kháng, chẳng khác gì là muốn chết.

Người Đế Đạo minh kinh ngạc, chỉ có nhóm người Lục Tâm Đồng vẫn thản nhiên, mà ánh mắt Kim Huyền lại chờ mong nhìn qua, thấy nhóm người Dương Quá không có động tĩnh, mà nhóm người Thiên Dương tôn giả lại không ra tay, huống chi dù họ muốn ra tay cũng không kịp.

- Lục Lâm Thiên chết chắc rồi!

Toàn bộ người Thiên Địa minh đều cười lạnh nhủ thầm.

Chỉ có Nguyên Nhược Lan khẽ biến sắc, chợt cắn môi.

- Tiểu tử, đã chết có khác gì phế tu vi của ngươi, ngươi tự mình muốn chết mà thôi!

Ngay khi công kích đánh lên l*иg ngực Lục Lâm Thiên, Tật Mộc cười lạnh, nhân cơ hội lấy mạng tiểu tử kia mới là thật, chỉ sợ sư huynh Tật Phong tôn giả hơn phân nửa đã gặp bất trắc, Lục Lâm Thiên làm sao có thể giao được người.

- Vậy sao, không biết ta muốn chết hay ngươi muốn chết!

Ngay khi công kích rơi lên l*иg ngực Lục Lâm Thiên, cùng lúc đó trong mắt hắn bắn ra sát ý, mà đạo quang thúc mộc hệ đánh lên ngực lại không hề tổn thương được hắn chút nào.

Lục Lâm Thiên đã sớm đạt tới tu vi Vũ tôn cửu trọng đỉnh, một kích của người cùng cấp làm sao tổn thương được hắn.

- Làm sao có thể?

Toàn trường không khỏi kinh ngạc, lực công kích khủng bố như vậy mà Lục Lâm Thiên không hề tổn thương, rốt cục là chuyện gì xảy ra.

- Ngươi chính là sư đệ của Tật Phong đi, Tật Phong đánh lén bản tôn, ta còn chưa đi tìm Khôn Dương đảo tính sổ, ngươi còn dám yêu cầu ta giao người, thật sự là mặt dầy, còn dám đòi phế tu vi của ta, ngươi vốn không biết tu vi Vũ tôn cửu trọng đỉnh ở trước mặt tay, chỉ cần lật tay thì có thể diệt!

Trong tích tắc một thanh âm băng sương truyền ra, vang vọng khắp đại điện.

Chỉ nháy mắt không gian thổ hệ lan tràn, tay phải vươn ra nhanh như sấm sét, một đạo tử kim lưu quang hiện ra, chân khí hủy diệt cuồn cuộn bộc phát.

- Không xong!

Tật Mộc lập tức cảm giác được lãnh ý lan tràn, năng lượng kinh người khiến linh hồn hắn run rẩy.

Ngay tức khắc hắn liền muốn bỏ chạy, lúc này mới phát hiện không gian đều bị giam cầm, không cách nào tránh né, không gian lực thổ hệ của đối phương vượt xa hắn, vô luận hắn giãy dụa ra sao cũng chẳng thấm vào đâu, bởi vì không gian lực kia hoàn toàn dễ dàng áp chế hắn.

- Muốn lấy thần khí của ta, vậy trước hết để cho ngươi thử xem uy lực của thần khí đi!

Thanh âm lôi đình kinh sợ vang vọng không gian, một đạo tử kim lôi đình cực lớn giống như đầu cự mãng trào ra.

Một đạo lôi đình như nộ long ầm ầm giáng xuống, nhanh chóng rơi xuống trên đỉnh đầu Tật Mộc, những nơi lôi đình đi qua, không gian lập tức vặn vẹo.

- Mạng ta xong rồi!

Đồng tử Tật Mộc lập tức khuếch tán, tới thời điểm này hắn mới ý thức được thực lực của Lục Lâm Thiên đã đạt tới tình trạng gì, cự lực gần trong gang tấc khiến cho hắn muốn hối hận đã không còn kịp rồi, thậm chí lực phản ứng cũng không có, muốn tự bạo hồn anh cũng không kịp.

Chỉ nháy mắt thân hình Tật Mộc liền hóa thành mảnh nhỏ, thậm chí hồn anh cũng không có cơ hội chạy thoát.

Oanh long long!

Lôi đình dư ba nện xuống mặt đất, mặt đất nứt nẻ, lộ ra hố rãnh sâu không thấy đáy, cả đại điện khổng lồ lay động kịch liệt.

Oanh oanh!

Năng lượng phong bạo khủng bố thổi quét, đại điện không còn cách nào chống đỡ, ầm ầm sụp đổ, tro bụi đá vụn kích tán bốn phía.

- Chuyện gì xảy ra vậy?

Từ trong đại điện truyền ra thanh âm như sấm sét, làm người vây xem trên quảng trường xôn xao một mảnh, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, đại điện khổng lồ trực tiếp sụp đổ, cùng một thời gian có từng thân ảnh bay vυ"t lên giữa không trung.

Oanh long long!

Đại điện phá nát dần khôi phục lại bình tĩnh, giống như sơn băng địa liệt, cả quảng trường đều run rẩy, khe nứt lan tràn, là do Tử Kim Huyền Lôi đánh nát.

Cường giả hai minh lăng không mà đứng, ánh mắt nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, không khỏi hít sâu một hơi.

Tu vi Tật Mộc đã đạt tới Vũ tôn cửu trọng đỉnh, nhưng Lục Lâm Thiên trực tiếp tiếp chiêu lại không hề có chút thương tổn, lực phòng ngự khủng bố, mà chỉ đánh một chiêu lập tức giết chết Tật Mộc, thậm chí hồn anh cũng không chạy thoát, thực lực cường hãn tới bậc nào.

- Tiểu tử này lại cường hãn tới như thế!

Cường giả Đế Đạo minh không nhịn được ngây người.

Sưu sưu!

Xa giữa không trung, từng thân ảnh bay lên không, chính là Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song cùng Lam Linh cùng cường giả hai gia tộc.

- Hình như bên chỗ cô gia động thủ!

Một cường giả Bắc Cung gia tộc run lên, nhìn chăm chú vào Bắc Cung Vô Song, trong mắt lóe lên sát ý:

- Thần nữ, chúng ta cần giúp đỡ không?

- Trước nhìn kỹ hẵng nói!

Bắc Cung Vô Song nhìn chăm chú về phía trước.

Bên trong đình viện, mặt đất chợt chao đảo run lên.

- Ai, rốt cục đã động thủ rồi!

Tử Yên nhấp nhẹ hớp trà, giơ tay nhấc chân đều mang theo mỹ cảm, nhưng ánh mắt lại cực kỳ ngưng trọng.

- Thánh nữ, chúng ta làm sao bây giờ?

Hỏa Vân tôn giả hỏi.

Chương 2813: Một chiến mười ba

- Chúng ta làm như không biết đi, các chủ Địa các hạ lệnh, dù chúng ta muốn ngăn cấm cũng vô lực.

Tử Yên nói.

- Ta đi xem náo nhiệt, không biết thực lực Lục Lâm Thiên tới tình trạng gì!

Lam Thập Tam có chút không nhịn được, thân ảnh chợt lóe đã biến mất trong đình viện.

- Chúng ta cũng đi xem nháo nhiệt thôi!

Nhìn thân ảnh Lam Thập Tam biến mất, khóe môi Tử Yên lộ nụ cười bất đắc dĩ, dứt lời thân ảnh cũng biến mất tại chỗ.

- Ha ha ha ha…

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, trường bào phấp phới, ngẩng đầu cười dài, quanh thân tán phát một cỗ sát khí vô hình, cả không gian hoàn toàn yên tĩnh, không khí như cô đọng lại, sát khí khủng bố khiến vô số ánh mắt kinh hãi nhìn qua, tiếng cười kia làm người Thiên Địa minh kinh hãi đảm chiến.

Tiếng cười sát khí đột nhiên rơi xuống, ánh mắt Lục Lâm Thiên lướt qua đoàn người Thiên Địa minh, hơi lạnh thấu xương tràn ra, sát khí hàn ý như khí lãng lan tràn tập kích khắp xung quanh, quát lớn:

Advertisement

- Đám hỗn trướng Thiên Địa minh, nửa đường chặn giết bản tôn, còn dám hỏi bản tôn đòi người, đàm phán chó má, muốn Đế Linh Tấn Thần đan cùng thần khí, chỉ bằng đám hỗn trướng các ngươi có đủ thực lực sao, còn muốn phế tu vi bản tôn, buồn cười tới cực điểm!

Thanh âm cuồn cuộn quanh quẩn giữa không trung, rơi vào trong tay mỗi người, thực lực thấp chỉ cảm giác lòng rét lạnh, run rẩy không thôi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lướt qua toàn trường, sát ý bắn ra, chấn kinh mọi người.

- Sát khí cùng sát ý thật khủng khiếp!

Sắc mặt các cường giả đều run rẩy lên, ánh mắt không ít thế lực nhất lưu trong Thiên Địa minh đều lóe ra, bọn hắn thật sự hối hận đã đi trêu chọc Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn làm cái gì, nơi này là Cự Giang thành, ngươi dám động thủ ở đây sao?

Thao Ưng tựa hồ không muốn ra tay trong Cự Giang thành, nhất thời quát.

Advertisement

- Muốn tiêu diệt đám hỗn trướng các ngươi, bản tôn cần gì lựa chọn địa điểm!

Lục Lâm Thiên cười lạnh, không hề thu liễm sát ý.

Người khác không dám động thủ trong Cự Giang thành, không có nghĩa Lục Lâm Thiên không dám.

Thiên Địa các không ra mặt, Lục Lâm Thiên không muốn buông tha cơ hội này, lưu trữ những người kia ngày sau sẽ tạo thành tổn thất thật lớn cho Đế Đạo minh cùng Phi Linh môn, thừa dịp hắn bệnh lấy mạng hắn, Lục Lâm Thiên cũng không phải người nhân từ nương tay.

Mặc kệ lần này Thiên Địa minh muốn dùng thủ đoạn gì đối phó hắn, vậy hắn phải ra tay trước, ít nhất làm cho bọn họ luống cuống tay chân.

- Lan Lăng sơn trang dám nửa đường cướp giết bản tôn, món nợ này tính toán luôn đi!

Dứt lời, thân ảnh hắn lập tức lao thẳng về hướng Phong Đao tôn giả.

- Lục Lâm Thiên động thủ trước, mọi người cùng nhau ra tay, một mình không phải đối thủ Lục Lâm Thiên!

Sắc mặt Phong Đao đại biến, Tật Phong vừa đối mặt lập tức bị kích sát, hắn làm sao dám một mình đối phó Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên động thủ trước, đây là bức bọn hắn phải ra tay, cho dù hắn có thể chạy thoát nhưng đệ tử Lan Lăng sơn trang sẽ không thoát.

- Cùng nhau động thủ, tru diệt Lục Lâm Thiên!

Cường giả Thiên Địa minh giận dữ rít gào, đây là vì bất đắc dĩ, các siêu cấp cường giả như đã có ăn ý, lập tức lao ra.

Ai cũng biết một mình đối phó Lục Lâm Thiên chỉ còn con đường chết, chỉ có thể liên thủ tru diệt hắn.

Ngoài nhóm người Nguyệt Vũ tôn giả, còn có một thư sinh, chưa đầy ba mươi tuổi, cực kỳ tuấn lãng, tu vi Vũ tôn cửu trọng sơ kỳ, chính là Bách Biến tôn giả của Phi Hạc môn.

Tổng cộng là mười ba tu vi tôn cấp, trong đó Nguyệt Vũ, Phong Đao, Tru Linh đều là cửu trọng hậu kỳ đỉnh, mà Hỏa Mộc là Vũ tôn cửu trọng hậu kỳ, nhưng thực lực không kém hơn Vũ tôn cửu trọng hậu kỳ đỉnh.

Ngay lúc Lục Lâm Thiên lao về hướng Phong Đao, từng thân ảnh cũng lao ra, mười ba siêu cấp cường giả lăng không bay tới, thủ ấn kết xuất nhanh như chớp.

- Toàn lực đánh chết Lục Lâm Thiên!

- Dù trả giá đắt cũng tru diệt Lục Lâm Thiên!

Từng tiếng quát ẩn chứa tiêu sát khí truyền ra, chân khí linh lực dâng trào, động tới thiên địa năng lượng, nháy mắt hội tụ ngay giữa không trung.

Mười ba siêu cấp cường giả đồng thời ra tay, đem cả phiến không gian trực tiếp chấn vỡ.

Xung quanh nhất thời gió giục mây vần, từng đạo vật chất công kích cùng linh hồn công kích hiện lên, uy áp cùng chân khí khủng bố tràn tới, thiên địa rung chuyển, năng lượng khủng bố bỗng nhiên bùng nổ trên không trung, trực tiếp xé vỡ khe không gian.

Oanh long long!

- Trời ạ!

Vô số ánh mắt nhìn chăm chú lên không trung, uy thế kinh khủng kia làm sắc mặt mọi người trắng bệch, linh hồn đều run rẩy.

- Lấy nhiều khi ít sao!

Cường giả Đế Đạo minh vừa định ra tay tương trợ, Lục Lâm Thiên đã hét lớn một tiếng:

- Người Đế Đạo minh lui ra cho ta!

Nghe được tiếng quát của hắn, cường giả Đế Đạo minh vội ngừng lại, lui về phía sau, xưa nay họ vẫn không hề có ý đối kháng với mệnh lệnh của Lục Lâm Thiên.

Trong mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe hàn mang, sát khí thao thiên hoàn toàn phóng thích.

- Thủy sinh mộc, mộc sinh hỏa, hỏa sinh thổ!

Thời Không Lao Ngục thổ hệ khuếch tán cả không trung, không gian lung lay sắp đổ, năng lượng thổ hệ hội tụ, cả không gian như đông cứng lại bao phủ phạm vi mấy ngàn thước xung quanh.

Nháy mắt Thời Không Lao Ngục đã bao trùm mười ba siêu cấp cường giả.

- Ngao!

Sắc mặt nhóm cường giả đại biến, bên trong không gian tràn ngập đủ loại năng lượng công kích, không gian lực, linh hồn công kích, còn có lực công kích quỷ dị khiến họ nhất thời không thể thích ứng.

Cùng lúc đó họ đều cảm giác được công kích của mình đang bị ăn mòn, không ngừng giãy dụa muốn tránh thoát Thời Không Lao Ngục, lại muốn đem lao ngục hoàn toàn xé nát.

- Thổ sinh kim!

Lục Lâm Thiên lại quát một tiếng, thủ ấn kết xuất, một đạo kim mang như mặt trời dâng cao, chân khí xa lạ lan tràn, sắc bén tiêu sát rạng rỡ.

Ngay lúc này chân khí Vũ tôn cửu trọng đỉnh đã hoàn toàn phóng thích trước mắt mọi người.

Thời Không Lao Ngục rung chuyển, uy lực gấp mười sáu lần cuồn cuộn lên, khí thế sắc bén sát phạt lẫn bá đạo thổi quét cả vùng trời.

Oanh long!

Chỉ nháy mắt Thời Không Lao Ngục kim hệ bao phủ khắp vạn thước, không gian nứt vụn, kim mang đại phát, gió giục mây vần, cuồng phong gào thét ầm ĩ vang rền.

- Lục Lâm Thiên thúc giục vũ kỹ thiên cấp!

Từng khuôn mặt siêu cấp cường giả vặn vẹo, không còn cách nào kiên trì lực công kích của mình, lập tức bị ma diệt bên trong không gian quỷ dị kia, thậm chí chính bản thân bọn họ bị trấn áp không cách nào hô hấp.

- Vũ tôn cửu trọng đỉnh, hắn đã đạt tới trình tự Vũ tôn cửu trọng đỉnh!

Rốt cục đã có người chú ý tới tu vi của Lục Lâm Thiên, mười ba siêu cấp cường giả hoảng sợ, Lục Lâm Thiên vốn là yêu nghiệt biến thái, nghe đồn lúc ở Vũ tôn thất trọng là có thể giết chết Vũ tôn cửu trọng đỉnh, lại thêm vũ kỹ thiên cấp, thực lực sẽ tới mức nào?

Người Đế Đạo minh cũng ngạc nhiên, nhóm người Thiên Dương lão tổ nghẹn họng nhìn trân trối, âm thầm nuốt nước bọt, thoáng run rẩy lên.

Mà nhóm người Vân Tiếu Thiên cùng Lữ Chính Cường há hốc miệng thật lâu không thể khép lại, người này tu luyện chẳng khác gì là bay nhanh như chớp, thật không tin nổi!

Chương 2814: Còn lại hai người

- Trốn, chạy mau!

- Các đệ tử chạy mau!

Mười ba siêu cấp cường giả hét lớn, toàn lực thi triển tu vi giãy dụa thối lui, chỉ tiếc uy lực Thời Không Lao Ngục kim hệ gấp mười sáu lần nhìn qua như siêu cấp lao lung, kim mang rạng rỡ, thân thể họ đều bị giam cầm, chân khí linh lực đình trệ, không cách nào giãy thoát.

- Phá!

Lục Lâm Thiên đột nhiên vỗ xuống.

Oanh long!

Một đạo đại thủ ấn phá không bay ra, không gian chợt thu lại, đại thủ ấn lớn hơn ngàn thước trực tiếp vỗ thẳng lên người mười ba siêu cấp cường giả.

Không gian xung quanh hóa thành mảnh nhỏ, hiển lộ ra hư không tối đen thật lớn.

Đại thủ ấn vỗ thẳng xuống đỉnh đầu mười hai siêu cấp cường giả cùng một khối khôi lỗi bát cấp cao giai.

Phanh! Phanh! Phanh!

Đại thủ ấn hung hăng vỗ xuống không gian xung quanh, thanh âm nổ tung trầm thấp liên tục vang lên, một đám cường giả chỉ nháy mắt đã bị vỗ thành mảnh nhỏ.

Thủ ấn ầm ầm vỡ xáp xuống, cả quảng trường đều bị bao phủ.

Phanh phanh!

Cả quảng trường giống như sơn băng địa liệt, trực tiếp bị vỗ thành tro tàn, mặt đất bị chấn lõm xuống, năng lượng cuồng bạo dao động nhộn nhạo điên cuồng.

- A!

Người vây xem đứng gần khu vực đại chiến bị lan tới, nhất thời bị uổng mạng không có một ngàn cũng phải mấy trăm người.

Oanh!

Mặt đất run rẩy, biến thành tro tàn, mà ở giữa hiện lên một dấu chưởng ấn năm ngón tay khổng lồ cực đại.

Mặc dù khi nãy đã có tiếng quát cảnh cáo của cường giả Thiên Địa minh, mấy trăm đệ tử Thiên Địa minh vội vàng bỏ chạy nhưng vẫn không nhanh bằng những cường giả tôn cấp trên không trung.

Lục Lâm Thiên tựa hồ cố ý, trong mấy trăm người kia thực lực thấp nhất cũng tới soái cấp, còn lại đều là vương cấp, đều bị Lục Lâm Thiên thuận tiện đánh chết ít nhất một nửa.

Thân thể mấy trăm người hóa thành mảnh nhỏ, cuối cùng vô ảnh vô tung biến mất.

Xuy!

Trong không gian hỗn loạn, mọi người còn chưa kịp nháy mắt cũng chỉ thấy một đạo lưu quang lao ra ngoài.

- Hắc Linh tôn giả!

Lục Lâm Thiên lập tức tập trung, mà lưu quang kia chính là Hắc Sát giáo Hắc Linh tôn giả, nhưng toàn thân hắn loang lổ vết máu, sắc mặt trắng bệch, miệng phun máu tươi, nháy mắt cấp tốc biến mất giữa không trung.

- Không ngờ hắn là cường giả đã một chân bước ra khỏi tôn cấp rồi!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, tự trách bản thân không quan sát kỹ càng chân khí của Hắc Linh tôn giả, nguyên lai hắn đã đạt tới tu vi như thế.

Lục Lâm Thiên thật sự kỳ quái, lẽ ra đám người Thiên Địa minh đã chuẩn bị kỹ càng, hắn muốn đồng thời đánh chết nhiều người như vậy tuyệt đối không làm được, cho dù đối phó Hắc Linh tôn giả cũng có chút phiền toái.

- Di! Còn có một người!

Ngay lúc Lục Lâm Thiên đang do dự có nên đuổi giết Hắc Linh hay không, trong khe nứt quảng trường vẫn còn đạo chân khí mỏng manh, vừa rồi Lục Lâm Thiên cũng dùng tâm thần quan sát chỉ thấy mười người cùng một khối khôi lỗi hóa thành mảnh nhỏ, còn lại hai người là Hắc Linh tôn giả, người kia hẳn là người bên dưới.

Xuy!

Lục Lâm Thiên lao xuống dưới khe nứt, mà không gian đã yên tĩnh trở lại, không trung tối tăm cũng khôi phục ánh sáng.

Uy lực một chưởng khủng bố khiến người vây xem run rẩy như cầy sấy.

Ánh mắt vốn không chút gợn sóng của Kim Huyền lúc này hiện lên tia kinh ngạc, dưới một chưởng kia mang theo uy lực khủng bố khiến cho chính hắn cũng cảm giác được khí tức nguy hiểm.

- Thực lực nhị đệ lại tiến bộ nhiều như vậy!

Trong mắt Dương Quá lộ ý cười, nhị đệ không cho hắn hỗ trợ, sớm biết không để mười mấy người kia vào trong lòng, nhưng vẫn chưa nghĩ tới một màn uy lực như thế.

- Thực lực của cô gia có thể so với chuẩn đế!

Giữa không trung xa xa, một hộ pháp Bắc Cung gia khiếp sợ nói.

Cường giả Độc Cô gia đưa mắt nhìn nhau, một chiêu giết chế mười mấy siêu cấp cường giả, thực lực như vậy dù là chuẩn đế bình thường cũng không làm được.

Độc Cô Cảnh Văn cùng Bắc Cung Vô Song đều kinh ngạc, cảnh tượng trước mắt đã vượt qua suy nghĩ trong lòng các nàng.

- Bách Biến tôn giả!

Một thân ảnh toàn thân vết thương chồng chất, vết máu loang lổ, chân khí nửa chết nửa sống xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, chính là Bách Biến tôn giả.

Điều này làm Lục Lâm Thiên cực kỳ ngoài ý muốn, tu vi người này tuyệt đối là yếu nhất trong mười hai người, nhưng mười người kia đều bị đánh chết dù hắn trọng thương nhưng vẫn còn sống sót, điều này làm Lục Lâm Thiên cực kỳ nghi hoặc khó hiểu.

Ánh mắt khẽ biến, Lục Lâm Thiên nắm Bách Biến tôn giả nhảy ra khỏi khe nứt dưới đất, khi hắn đi lên không trung vô số ánh mắt lại nhìn hắn chăm chú, tràn ngập rung động.

- Chủ nhân!

Hắc Hùng nhìn thấy Lục Lâm Thiên mang theo tù binh, liền lắc mình đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

- Xem chừng hắn!

Lục Lâm Thiên cấm chế Bách Biến tôn giả, giao cho Hắc Hùng.

- Một chiêu vỗ chết mười...mười siêu cấp cường giả cùng một cỗ khôi lỗi bát cấp cao giai!

Nhóm người Thiên Dương tôn giả ngây người nhìn Lục Lâm Thiên, khó trách hắn không để họ nhúng tay, vừa rồi một chiêu kia nếu có họ đứng gần, ngược lại sẽ làm Lục Lâm Thiên bị bó tay bó chân.

- Trong tôn cấp đã là vô địch thủ!

Vân Tiếu Thiên cùng Lữ Chính Cường nhìn nhau, tới lúc này vẫn không thể khép miệng.

Ánh mắt Đạm Thai Tuyết Vi cùng Dạ Vị Ương từ lo lắng chuyển sang chấn động.

- Lâm Thiên lão đệ, có cần đuổi giết người Thiên Địa minh hay không?

Lạc Kiến Hồng đi tới bên người Lục Lâm Thiên, giống như nhìn yêu nghiệt, một người độc chiến mười ba siêu cấp cường giả, lại bị một chưởng của hắn vỗ chết mười người, còn bắt một người, chỉ chạy thoát một người.

- Lạc lão ca, không cần, chúng ta đi thôi!

Lục Lâm Thiên nhìn quanh quảng trường, lúc này người của Thiên Địa minh đã trốn sạch sẽ, muốn truy cũng không kịp, cho dù đuổi theo tu vi thấp cũng không tác dụng gì, huống chi nơi này là Cự Giang thành, chỉ một lần động thủ thì cũng thôi, làm quá mức cũng chẳng khác gì phật mặt mũi của Thiên Địa các.

Nhìn ra xa xa, với tâm tình đế giả của hắn hiện tại, tự nhiên nhìn thấy Tử Yên cùng nhóm người Lam Thập Tam đang quan sát mình, hắn nhất định phải cấp mặt mũi cho bọn họ.

- Được!

Lạc Kiến Hồng gật gật đầu, thu hoạch hôm nay xem như không tệ, chỉ sợ lần này Thiên Địa minh tức giận hộc máu.

- Ca ca, nơi này làm sao bây giờ?

Lục Tâm Đồng nhìn quanh quảng trường hỗn độn hỏi.

- Không cần phải xen vào!

Lục Lâm Thiên nói, lần này do Hóa Vũ tông cùng Vạn Thú tông tổ chức, không liên quan gì tới hắn, Thiên Địa các cũng không thể tìm hắn đòi bồi thường.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe đi tới bên cạnh Vân Hồng Lăng, ôm nàng biến mất tại chỗ, còn có ba lão bà đang chờ hắn về đâu!

Mọi người nhìn dấu thủ ấn khổng lồ trên mặt đất, mà người Thiên Địa minh bị chụp nát, lúc này trong lòng vẫn khó thể tin.

- Lâm Thiên, ngươi chờ một chút ta có chuyện hỏi ngươi!

Đám người Vân Tiếu Thiên đột nhiên nhớ ra điều gì, vội vàng truy theo Lục Lâm Thiên.

- Lâm Thiên, chờ ta một chút!

Ánh mắt Lữ Chính Cường cũng chợt lóe, tựa hồ nghĩ tới việc trọng yếu, truy theo Vân Tiếu Thiên.

Chương 2815: Sớm rời khỏi

Người Đế Đạo minh nghênh ngang rời khỏi, mà những người vây xem không dám nói lời nào, cực kỳ yên tĩnh, chỉ nhìn theo thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất mới hít sâu một hơi.

- Lục Lâm Thiên!

Trong đám người, ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt run rẩy, chân khí uể oải, hắn biết dù mình cố gắng thế nào cũng khó thể truy đuổi theo Lục Lâm Thiên, trong tôn cấp Lục Lâm Thiên đã không còn đối thủ, trừ phi hắn có thể vượt qua khỏi tôn cấp.

Đôi mắt Lăng Thanh Tuyền khẽ động, ngoại trừ ban đầu khi thấy mười ba siêu cấp cường giả vây công Lục Lâm Thiên có chút biến hóa, lúc này cũng không nhìn ra được gì.

- Thiên Địa minh chính là cái rắm, tìm Đế Đạo minh đàm phán, đây là tự tìm cái chết!

- Không thể trêu chọc Đế Đạo minh, càng không thể trêu chọc Lục Lâm Thiên, sau này đại lục sẽ thuộc về Đế Đạo minh!

- Lần này Thiên Địa minh hao tổn lớn, tự tìm tai vạ!

Không gian xa xa, nhóm người Hỏa Vân tôn giả vẫn còn đang nghẹn họng nhìn trân trối.

- Lam Thập Tam, ngươi làm sao vậy?

Tử Yên nhìn dáng vẻ không được bình thường của Lam Thập Tam hỏi.

Advertisement

- Đã sinh Lam sao còn sinh Lục a!

Lam Thập Tam thở dài nói:

- Lần sau gặp Lục Lâm Thiên, ta sẽ đi đường vòng!

Tử Yên cười khổ, biết hắn bị đả kích, hắn đã không còn cách nào đuổi kịp Lục Lâm Thiên, càng kéo càng xa, thật sự bị đả kích không còn lời để nói.

Sau một lát mọi người về tới đình viện, Lục Lâm Thiên nhìn hai vị nhạc phụ ngồi trước mặt, không ngừng cười khổ.

Mà lúc này Lữ Chính Cường cùng Vân Tiếu Thiên vẻ mặt nghiêm trang nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt có chút sốt ruột.

- Tiểu tử, ngươi nói thật đi, ta đối với tiểu tử ngươi thế nào?

Vân Tiếu Thiên ra vẻ nghiêm túc hỏi.

Advertisement

Mí mắt Lục Lâm Thiên giật giật, nói:

- Nhạc phụ đối đãi tiểu tế như con ruột của mình, đương nhiên rất tốt!

- Vậy ta thì sao, ta đối với tiểu tử ngươi thế nào?

Lữ Chính Cường cũng nghiêm túc hỏi.

- Cũng giống như vậy, hai vị nhạc phụ đối đãi tiểu tế rất tốt, Lâm Thiên không dám quên!

Lục Lâm Thiên cung kính nói, không thể phủ nhận hai vị nhạc phụ tuy luôn muốn đào chút tiện nghi trên người hắn, nhưng thật sự đối đãi hắn như con ruột, trong lòng hắn vô cùng cảm kích.

- Vậy tại sao tiểu tử ngươi không chịu nói thật?

Vân Tiếu Thiên có chút sốt ruột trừng mắt hỏi.

- Nhạc phụ, ta thật không hiểu chuyện gì, ta không có phương pháp tu luyện gì đặc biệt cả!

Lục Lâm Thiên xòe tay, bộ dáng vô tội nói.

- Ngươi còn dám không nói, nếu ngươi không có thủ đoạn gì, vì sao tu vi ba huynh muội các ngươi tăng nhanh như bay vậy?

Lữ Chính Cường hỏi, sở dĩ hai người đuổi theo hắn tới đình viện là vì muốn hỏi thăm Lục Lâm Thiên có phương pháp gì đề cao tu vi nhanh như thế, bằng không vì sao ba huynh muội hắn khủng bố tới như vậy, nếu không có vấn đề mới là lạ.

- Hai vị nhạc phụ, tốc độ tu luyện của ba chúng ta nhanh là nhờ có được quán đỉnh truyền thừa, thật không có phương pháp gì khác.

Lục Lâm Thiên cười khổ, hắn không thể đem chuyện Âm Dương Linh Vũ quyết nói ra, hơn nữa đại ca cùng tam muội đều nhận được truyền thừa, lại có được Thiên Trụ giới cho nên mới tu luyện nhanh như vậy, nhưng nói thế nào nguyên nhân chính cũng là do nhận được truyền thừa.

- Ngươi nói thật sao?

Lữ Chính Cường vẫn có chút không tin, nhưng không có lý do gì hoài nghi, chỉ có quán đỉnh truyền thừa mới có thể giải thích, nhưng ba huynh muội đều nhận được truyền thừa như thế, vận khí như vậy thật quá nghịch thiên đi!

- Thật sự, tiểu tế cũng không dám lừa nhạc phụ!

Lục Lâm Thiên gật đầu.

- Cha, Lâm Thiên lừa chó hay mèo cũng không lừa cha đâu!

Vân Hồng Lăng lôi kéo tay Vân Tiếu Thiên nói, khiến cho hắn chỉ có thể cười khổ.

- Nha đầu kia, nói chuyện kiểu gì đây?

Vân Tiếu Thiên trừng mắt, lời này chẳng khác gì mắng hắn.

Ánh mắt Vân Hồng Lăng vừa chuyển, cười nói:

- Cha, con không phải ý tứ kia.

Vân Tiếu Thiên liếc mắt nhìn nữ nhi, nói:

- Được rồi, tin tưởng ngươi lần này!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hôm nay tâm tình hắn không sai, đột phá Vũ tôn cửu trọng đỉnh, đây là lần đầu tiên chính thức ra tay, phối hợp lĩnh ngộ thuộc tính, đối với thực lực bây giờ của mình thật sự có chút vừa lòng.

- Lâm Thiên, hôm nay ngươi đánh chết nhiều người của Thiên Địa minh như vậy, chỉ sợ bọn hắn tuyệt đối không bỏ qua cho ngươi!

Mặc dù Lữ Chính Cường cũng cao hứng, nhưng vẫn lo lắng, căn cơ Thiên Địa minh tuyệt đối dao động, tổn thất như vậy các đại sơn môn Thiên Địa minh sẽ không còn cách nào so sánh với Đế Đạo minh, nếu không liều mạng bọn hắn sẽ không bỏ qua.

- Bọn hắn vốn chưa từng nghĩ buông that a!

Lục Lâm Thiên cũng không e ngại, trong mơ hồ cảm giác việc này không bình thường, Thiên Địa minh muốn đối phó hắn, không thể nào chỉ phái đám người Tật Mộc tôn giả mà thôi, nhưng hôm nay lại không thấy có bao nhiêu cường giả, điều này thật sự làm cho hắn khó hiểu.

Hôm nay hắn cố tình dùng một chiêu giết chết đám người kia để bức bách thêm cường giả đi ra, nhưng lại không có bất kỳ động tĩnh gì.

- Vậy bây giờ ngươi có tính toán gì không, ta cảm thấy sự tình có chút không bình thường!

Vân Tiếu Thiên nghiêm túc hỏi, giải quyết không ít người của Thiên Địa minh, nhưng trong vô hình hắn luôn cảm giác không ổn, tựa hồ trong tối tăm đang có chiếc lưới lớn bao phủ tới.

- Hai vị nhạc phụ, hai vị thông tri các đại sơn môn nhanh chóng rời khỏi Cự Giang thành!

Lục Lâm Thiên cân nhắc một lúc, nhíu mày nói.

- Vậy còn ngươi?

Lữ Chính Cường hỏi.

- Ngày mai ta hãy đi!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong mơ hồ cũng cảm giác Thiên Địa minh sẽ không bỏ qua như vậy, nói không chừng đã chuẩn bị vồ đến, mà lần này mục tiêu hơn phân nửa là chính hắn.

- Vậy quá nguy hiểm, vạn nhất…

Vân Tiếu Thiên lập tức phản đối, lưu lại một mình Lục Lâm Thiên làm hắn lo lắng.

Lục Lâm Thiên ngắt lời hắn, nói:

- Nhạc phụ không cần phải lo lắng, với thực lực hiện tại của ta, Thiên Địa minh cũng khó làm gì ta, ta có Kim Huyền thúc còn có Cảnh Văn cùng Vô Song, sẽ không có vấn đề!

Sau thoáng suy tư, Lục Lâm Thiên cũng có suy nghĩ của mình, cho dù Thiên Địa minh có thủ đoạn, hơn phân nửa mục tiêu là hắn, người của Đế Đạo minh lưu lại ngược lại sẽ làm hắn băn khoăn, nếu không có vướng bận thì đối với hắn cũng không có vấn đề gì.

Trừ phi Thiên Địa minh an bài đế giả tìm tới, nhưng đế giả nhận được lệnh cấm, điểm này Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng.

- Dượng, các ngươi đi trước cũng tốt, có Độc Cô gia cùng Bắc Cung gia, ta không tin còn có ai dám tới càn rỡ!

Độc Cô Cảnh Văn tựa hồ hiểu được suy nghĩ trong lòng Lục Lâm Thiên, nói.

Ánh mắt Vân Tiếu Thiên chớp động, nhìn hai thiếu nữ, hắn không tin Thiên Địa minh dám xằng bậy, trừ phi bọn hắn phát điên rồi!

- Vân Tiếu Thiên, Lâm Thiên nói không sai, chúng ta nên đi trước tốt hơn, nếu Thiên Địa minh thật sự có thủ đoạn, chúng ta lưu lại sẽ biến thành gánh nặng!

Lữ Chính Cường cũng hiểu rõ, nói.

- Lâm Thiên, vậy ngươi cẩn thận một chút!

Vân Tiếu Thiên không tiếp tục phản đối gật đầu đáp ứng.

Chương 2816: Tiểu Long xuất tộc 1

- Nhạc phụ, ngược lại ta lo lắng cho các vị, cho nên mọi người phải nhanh chóng rời đi, càng nhanh càng tốt!

Lục Lâm Thiên nói.

- Yên tâm đi, chính ngươi cẩn thận!

Vân Tiếu Thiên gật đầu, nếu Thiên Địa minh trả thù, hơn phân nửa là đối phó Lục Lâm Thiên, khả năng đối phó những sơn môn khác cũng cực nhỏ.

Thương nghị thêm vài câu, Vân Tiếu Thiên cùng Lữ Chính Cường vội vàng rời đi, họ phải đi thông tri những sơn môn khác, mà Vân Hồng Lăng ở lại, Lục Lâm Thiên cảm giác để cho nàng đi theo mình vẫn yên tâm hơn.

- Lâm Thiên, khi nào chúng ta đi?

Độc Cô Cảnh Văn hỏi.

- Ngày mai đi!

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói.

- Muội thật muốn nhìn xem Thiên Địa minh còn có bao nhiêu người muốn tìm chết!

Advertisement

Lục Tâm Đồng quyệt miệng nói.

- Nha đầu, cũng không thể quá xem thường Thiên Địa minh, bọn hắn truyền thừa dài lâu, nhiều ít vẫn có chút nội tình.

Kim Huyền nói.

- Kim Huyền thúc, thực lực của ngươi có thể đánh chết được chuẩn đế không?

Lục Tâm Đồng chợt hỏi.

Kim Huyền mỉm cười đáp:

- Thực lực chuẩn đế đã vô cùng khủng bố, giống như ca ca ngươi, thực lực của hắn chỉ sợ đã đủ sức đối kháng chuẩn đế, nhưng dù cho có thể hoàn toàn đánh bại, nhưng nếu muốn đánh chết chỉ sợ tuyệt đối làm không được, nha đầu hiểu chưa?

Lời này muốn nói cùng tu vi chuẩn đế muốn đánh chết đồng cấp tuyệt đối rất khó, tỷ như có chuẩn đế chặn giết hắn, nếu hắn một lòng chạy trốn chuẩn đế chỉ có thể giương mắt nhìn theo.

- Nếu nói như vậy Kim Huyền thúc có thể đánh bại chuẩn đế nhưng muốn giết chết rất khó, là vậy sao?

Lục Tâm Đồng hỏi.

- Ha ha!

Kim Huyền sang sảng cười, nói:

- Về phần của ta, đã lâu chưa toàn lực thử xem một lần, mà nếu toàn lực có thể làm được hay không phải xem vận khí cùng thiên thời địa lợi, dù là ai cũng không thể đem sự tình nói được tuyệt đối.

…

Bên trong dãy núi mở mang, từng thân ảnh lướt qua, tay cầm trường kiếm, từ trang phục cũng biết là người của Thiên Kiếm môn vừa chạy trốn khỏi Cự Giang thành.

Thần sắc Nguyên Nhược Lan tái nhợt, ánh mắt ngây dại, nàng thật không muốn nhìn thấy cảnh này, nàng không muốn Lục Lâm Thiên chết, nhưng cũng không muốn người Thiên Kiếm môn chết trong tay hắn, mà bây giờ có không ít đệ tử Thiên Kiếm môn bị hắn giết chết, thậm chí Vô Ảnh kiếm tôn cũng không ngoại lệ.

- Lục Lâm Thiên, Thiên Kiếm môn sẽ không bỏ qua ngươi!

Cổ Kiếm Phong rít gào quát to, thanh âm tiếng gào quanh quẩn khắp núi non.

Nhóm cường giả còn lại chưa đầy ba mươi người đưa mắt nhìn ra phía sau, chỉ sợ thanh âm chưởng môn sẽ dẫn dắt đám người Lục Lâm Thiên đuổi tới, lúc này họ hoàn toàn không có dũng khí đối kháng với Lục Lâm Thiên.

Sưu sưu!

Viễn không xa xa, từng thân ảnh rơi xuống một ngọn núi không người, khoảng hai ba mươi thân ảnh, chân khí có chút cường hãn.

- Lão tổ, không nghĩ tới thực lực Lục Lâm Thiên mạnh mẽ như vậy, hắn có buông tha cho Kim Xà môn hay không?

Một hắc bào đại hán nhìn lão giả dẫn đầu nói, đây chính là nhóm người Kim Xà môn.

Sau khi Kim Xà tôn giả rời khỏi đại điện, còn chưa đi được bao xa đã chứng kiến một màn rung động trên quảng trường, nhất thời hoảng sợ bỏ chạy, chỉ sợ Lục Lâm Thiên sẽ đuổi theo.

Lúc này Kim Xà tôn giả vừa nghe lời của đệ tử nói như thế, sắc mặt run lên, tựa hồ đang suy tư gì đó.

- Lão tổ, nghe nói Lục Lâm Thiên có thù tất báo, Thiên Địa minh chính là vết xe đổ, mà chúng ta đắc tội Đế Đạo minh, không biết Lục Lâm Thiên có bỏ qua cho Kim Xà môn chúng ta hay không!

Một lão giả cực kỳ lo lắng nói, thực lực của Lục Lâm Thiên làm bọn họ kinh hãi đảm chiến, làm sao còn dám trêu chọc Đế Đạo minh.

- Đều cho Thiên Địa minh rắm thí kia, nguyên lai nghĩ đội ngũ nhiều hơn Đế Đạo minh, thế lực phải mạnh hơn, ai nghĩ tới lại năm bè bảy mảng, căn bản không phải đối thủ của Lục Lâm Thiên!

Một tôn cấp nhổ nước bọt, cực kỳ bất đắc dĩ.

- Thiên Địa minh ngay từ đầu đã năm bè bảy mảng, đều tự lo mình, bằng không cần gì thảm hại như thế, ngược lại Đế Đạo minh đều nằm trong tay Lục Lâm Thiên, tuy hắn trẻ tuổi nhưng quyết đoán cùng thực lực không tầm thường, đây mới là ngọn nguồn thảm bại của Thiên Địa minh.

Ánh mắt Kim Xà tôn giả âm trầm, lần này Kim Xà môn hoàn toàn đứng sai đội hình.

- Lão tổ, vậy chúng ta làm sao bây giờ?

Một trung niên hỏi, người này tu vi vương cấp, tựa hồ là chưởng môn Kim Xà môn.

- Chúng ta rời khỏi Thiên Địa minh, chỉ sợ hiện tại Đế Đạo minh sẽ không làm khó Kim Xà môn, chỉ lo lắng sau này bất kể là Thiên Địa minh hay Đế Đạo minh thắng được, đều sẽ không bỏ qua cho chúng ta.

Ánh mắt Kim Xà tôn giả chớp động, hôm nay hắn rời khỏi Thiên Địa minh, bởi vì lúc đó hắn cảm thấy tình huống không ổn, chỉ muốn tạm thời giữ mạng, không nghĩ tới hắn lựa chọn đúng rồi.

Về phần hậu quả, Kim Xà tôn giả sống lâu như vậy sao không hiểu rõ, lần này hai minh đại chiến là nhất định, nếu Thiên Địa minh thắng lợi, vì hôm nay Kim Xà môn rời khỏi Thiên Địa minh, đợi bọn hắn rảnh tay nhất định sẽ không buông tha Kim Xà môn.

Mà nếu Đế Đạo minh thắng lợi, đừng nói tính cách có thù tất báo của Lục Lâm Thiên, cho dù Đế Đạo minh chịu buông tha Kim Xà môn, nhưng tình cảnh của bổn môn sẽ bị áp chế tới tận cùng, nhất định sẽ bị đả kích, cho dù Lục Lâm Thiên gặp phải bất trắc, họ vẫn sẽ bị Đế Đạo minh ra tay.

- Lão tổ, vậy chúng ta làm sao bây giờ?

Một lão giả Vũ tôn tam trọng hỏi.

- Chúng ta nhất định phải lựa chọn!

Kim Xà tôn giả nói, trong mắt bắn ra tinh quang.

- Chúng ta nên lựa chọn thế nào, xin lão tổ báo cho biết?

Chưởng môn xoay người nói.

Ánh mắt Kim Xà tôn giả oán hận:

- Tự nhiên không thể lựa chọn Thiên Địa minh, ở lại Thiên Địa minh sẽ bị người xem là vật hi sinh, Vạn Thú tông cùng Thiên Kiếm môn đều là đồ hỗn trướng!

- Ý tứ của lão tổ là muốn lựa chọn Đế Đạo minh sao?

Chưởng môn yếu ớt hỏi.

- Việc này ngươi cũng không làm được, ta phải đích thân đi làm mới xong, chỉ sợ không lấy ra thành ý Đế Đạo minh cũng sẽ không tiếp nhận Kim Xà môn!

Kim Xà tôn giả liếc mắt nhìn quanh, thoáng do dự nói:

- Người tu vi tôn cấp theo ta đi, những đệ tử khác đều đi về trước đi!

Bên trong một dãy núi non ít người lui tới, cả dãy núi vô cùng hùng vĩ cùng xanh ngắt.

Buổi chiều giữa hè có chút nóng bức, bên dưới chân núi không gian ba văn nhộn nhạo, mười mấy thân ảnh nhất thời xuất hiện.

- Lão đại, ta đã trở về!

Trong mười mấy thân ảnh, một kim bào thiếu niên phóng lên cao đứng giữa không trung, toàn thân lộ ra khí tức tôn quý, đôi mắt sáng ngời, giữa mi tâm còn có một dấu ấn ký kim sắc, thần bí mà yêu tà.

- Tiểu Long, đây là Cổ Vực hay sao?

Một đạo hồng sắc thân ảnh uyển chuyển đi tới bên người tiểu Long, đó là một thiếu nữ mười tám mười chín tuổi, trên người mặc trang phục màu đỏ như lửa ôm sát thân thể vô cùng hấp dẫn tới trí mạng, khuôn mặt tuy ngây ngô nhưng tuyệt mỹ dị thường, chính là tam công chúa Chu Thần Hi của Chu Tước hoàng tộc.

Chương 2817: Tiểu Long xuất tộc 2

- Đương nhiên, đây là Cổ Vực, nhớ ngày đó ta cùng lão đại tung hoành Cổ Vực, thật sự lợi hại đâu!

Tiểu Long lưu lại trong Thanh Long hoàng tộc vài năm, hôm nay mới xuất tộc, lúc này vô cùng hưng phấn nói.

- Tiểu Long, huynh đã đáp ứng mang người ta đi chơi!

Một thanh âm yêu kiều vang lên, lại một thân ảnh xinh đẹp rơi xuống bên cạnh tiểu Long, đó cũng là một thiếu nữ mười tám mười chín tuổi, là Hổ Y công chúa của Bạch Hổ hoàng tộc, dung nhan tuyệt mỹ ngây ngô, đường cong lả lướt trí mạng không kém Chu Thần Hi, mỗi người mỗi vẻ.

- Ai!

Nhìn hai nữ tử bên cạnh, ánh mắt tiểu Long tà tà lướt qua thân hình nảy nở của hai nàng, thở dài nói:

- Ta đã nói lần này không cần đi theo ta, ta chỉ đi tìm lão đại có chút việc mà thôi, sẽ lập tức quay trở về mà!

- Tiểu Long, huynh đã nói sẽ dẫn muội ra ngoài chơi!

Chu Thần Hi quyệt miệng chống nạnh hô, hung hăng trừng tiểu Long, trong mắt không những tức giận còn có thần sắc thật phức tạp.

Mà thần sắc Hổ Y cũng không dễ chịu, căm tức nói:

- Tiểu Long, muội cảnh cáo huynh, nếu huynh dám gạt muội sau này muội sẽ không để ý tới huynh nữa, là huynh nói muốn lấy bảo vật Thiên Đỉnh linh quả trong tộc đưa cho huynh, huynh sẽ dẫn muội tới Cổ Vực đi chơi!

- Hổ Y, tiểu Long đáp ứng ta trước!

Chu Thần Hi nhìn Hổ Y, vẻ phức tạp kia như có liên quan tới nàng.

Hổ Y tựa hồ cũng không thích Chu Thần Hi, không cam lòng yếu thế nói:

- Chu Thần Hi, là tiểu Long đáp ứng ta trước!

- Không phải, là đáp ứng ta trước!

- Đáp ứng ta trước!

Nguyên bản một đôi tỷ muội thân thiết, lúc này lại tranh nhau tới mức khuôn mặt tuyệt mỹ đỏ bừng, không ai chịu thua.

- Được rồi, hai người đừng cãi!

Tiểu Long bất đắc dĩ, mấy năm nay hắn thường xuyên nhìn thấy loại tình huống này, ánh mắt lại lướt quanh thân thể nảy nở của hai nàng.

- Tiểu sắc phôi, huynh nhìn cái gì!

Chu Thần Hi trừng mắt nói.

Tiểu Long cười hắc hắc, ánh mắt lại đảo qua Hổ Y.

- Sắc phôi, không cho phép nhìn muội, có tin muội đánh huynh hay không!

Hổ Y quơ tay căm tức nói.

- Khụ!

Tiểu Long ho khan một tiếng, mặt không đỏ tim không gấp, nói:

- Ai xem hai nàng, ta không phải loại người như vậy!

Dừng một chút hắn bất đắc dĩ nói:

- Ta biết hai nàng đều yêu thích ta, nhưng hai người cứ cãi nhau hoài, bảo ta làm sao bây giờ, hơn nữa ta còn nhỏ đâu, không muốn thành hôn quá sớm.

- Ai thích huynh, đồ xấu xa, mặt dày!

Chu Thần Hi căm tức trừng hắn, xoay người nhìn Hổ Y:

- Hổ Y, chúng ta đi chơi, mặc kệ hắn!

- Tiểu sắc phôi, ai nói muội thích huynh chứ, hừ!

Hổ Y hung hăng mắng, kéo tay Chu Thần Hi bay về phía trước.

- Nữ nhân sao, trở mặt còn nhanh hơn lật sách, vẫn là lão đại nói đúng!

Tiểu Long bất đắc dĩ nói.

Bên dưới núi, mười mấy thân ảnh vừa bay tới, một nữ nhân nhìn lên không trung, cũng chỉ có thể cười khổ.

- Tiểu Long, chúng ta nhanh đi Phi Linh môn đi!

Nữ nhân nhìn tiểu Long nói.

- Mẹ!

Tiểu Long quay đầu lại, hoàng ảnh chợt lóe đã đi tới bên cạnh nữ nhân kia.

Nữ nhân kia chính là đại công chúa Long Bích Hàm của Thanh Long hoàng tộc.

- Mẹ, chúng ta đi tới Phi Linh môn, chỉ cần tìm lão đại cùng lão gia hỏa hỗ trợ nhất định không thành vấn đề!

- Được, chúng ta đi Phi Linh môn!

Long Bích Hàm mỉm cười nói.

- Mẹ, kỳ thật mẹ không cần tới, con đi một chuyến sẽ tốt hơn.

Tiểu Long nói.

- Mẹ ở trong tộc suốt mấy chục năm không ra ngoài, lần này xem như đi ra hít thở không khí tốt lắm.

Long Bích Hàm cười nói:

- Linh Vũ đại đế chính là thành chủ Thần Hoàng thành Độc Cô Ngạo Nam, mẹ tự mình đi một chuyến cũng lễ phép hơn chút ít.

- Đối với lão gia hỏa kia đâu cần phải lễ phép tới như vậy, lão gia hỏa rất dễ ở chung.

Tiểu Long nói.

- Tiểu Long, sau này không được xưng hô như thế!

Long Bích Hàm nhíu mày nói.

- Tại gọi lâu rồi nên không kịp sửa thôi.

Tiểu Long cười hắc hắc, đã quen gọi lão gia hỏa, muốn sửa đổi cũng khó khăn.

Tiểu Long lập tức nhìn nhóm cường giả Thanh Long hoàng tộc nói:

- Chúng ta đi Phi Linh môn, các ngươi cũng không nên nháo sự trong địa bàn của lão đại ta, lần trước các ngươi tới nháo sự, cường giả Phi Linh môn có ấn tượng không tốt với các ngươi, nếu sư phụ lão đại tiếp tục chụp các ngươi một gạch, ta không cứu các ngươi đâu!

- Dạ, tộc trưởng!

Mười mấy cường giả cung kính đáp, bọn họ cũng biết hiện tại Phi

Linh môn cùng Thanh Long hoàng tộc là người một nhà, còn đánh cái gì, huống chi họ cũng biết hiện giờ trong Phi Linh môn cường giả như mây, dù họ là Thanh Long hoàng tộc cũng không dám tùy tiện đi làm ầm ĩ.

…

Hoàng hôn, một chút dư huy còn chiếu xuống, trong tầng mây đỏ cuối chân trời tản ra ráng màu mỹ lệ rơi xuống bên trong Phi Linh sơn mạch.

Xuy!

Vô thanh vô tức, không gian ba văn ngoài Phi Linh môn chợt lóe, một thân ảnh xinh đẹp bước ra, lặng yên rơi xuống bên ngoài cổng lớn.

Thân ảnh áo trắng như tuyết, dung nhan yêu mị, lại mang theo vẻ lãnh diễm cùng uy nghiêm cự người ngoài ngàn dặm.

- Hình như mấy năm nay thay đổi không ít đâu!

Thân ảnh lẳng lặng đứng nơi đó, khẽ cười nói.

- Đó là ai vậy?

- Nữ tử thật đẹp, ta chưa từng gặp qua nữ tử xinh đẹp như vậy!

- Nữ tử này đẹp như trích tiên, nàng rốt cục là ai?

Đệ tử tuần tra nhìn thấy thân ảnh xinh đẹp kia, nhất thời sững sờ, thậm chí không dám tới gần.

- Ai có thể nói cho ta biết, chưởng môn các ngươi có ở trong sơn môn không?

Nữ tử bước tới một bước, thân ảnh đã vượt qua không gian đi tới trước mặt nhóm đệ tử.

Nhóm đệ tử chỉ ngây ngốc nhìn nàng không trả lời.

- Thôi thì để tự ta vào đi thôi!

Bạch Linh khẽ cười, đang định đi vào trong đột nhiên quay đầu nhìn lại, nơi đó có hơn mười đạo lưu quang nháy mắt bay tới.

Sưu sưu!

Mười mấy thân ảnh rơi xuống trước cổng Phi Linh môn, từng luồng chân khí cường hãn thu liễm, bốn người đi đầu có một hoàng bào thiếu niên, hai thiếu nữ xinh xắn cùng một nữ tử tuyệt mỹ.

- Tiểu Long!

Bạch Linh vui mừng hô.

- Bạch Linh tỷ!

Tiểu Long vừa nhìn thấy Bạch Linh, vui mừng chạy tới.

- Trời ạ, lại có thêm ba nữ tử tuyệt mỹ!

Nhóm đệ tử vừa phục hồi chút tâm thần, lại nhìn thấy ba nữ tử khác xuất hiện, kích động run rẩy lên.

- Ta vừa mới tới, đệ cũng vừa về tới sao!

Bạch Linh vuốt nhẹ mái tóc quăn của tiểu Long, nói:

- Lại cao lớn hơn rồi!

- Hắc hắc!

Tiểu Long ngượng ngùng cười, ánh mắt xoay chuyển:

- Bạch Linh tỷ, sao tỷ cũng tới đây?

- Tiểu Long, nàng là ai vậy?

Hổ Y cùng Chu Thần Hi vội vàng hỏi, ánh mắt mang theo vẻ cảnh giác.

- Đây là Bạch Linh tỷ, trước kia có nói qua với hai muội đó thôi.

Tiểu Long bất đắc dĩ nói, lập tức giới thiệu:

- Bạch Linh tỷ, đây là tam công chúa Chu Thần Hi của Chu Tước hoàng tộc, còn có nhị công chúa Hổ Y của Bạch Hổ hoàng tộc.

- Nguyên lai tỷ chính là Bạch Linh tỷ mà tiểu Long thường nói a, khó trách ai cũng nói người Cửu Vĩ Thiên Hồ bộ tộc là xinh đẹp nhất!

Chu Thần Hi cùng Hổ Y lập tức đi tới cạnh Bạch Linh cười nói.

Chương 2818: Bạch Linh trở lại

Bạch Linh nhìn thần sắc của hai nàng, tựa hồ đoán ra được điều gì, liếc tiểu Long, bất đắc dĩ nói:

- Học cái gì không tốt, đi học lão đại của đệ!

Tiểu Long làm ra biểu tình vô tội, ý bảo không liên quan tới hắn, lập tức nói:

- Bạch Linh tỷ, giới thiệu với tỷ mẫu thân của đệ!

Tiểu Long lôi kéo Bạch Linh đi tới trước mặt Long Bích Hàm, trong mắt Long Bích Hàm lộ tia dao động, không biết là vì dung nhan hay khí tức của Bạch Linh.

- Vị này nhất định là đại công chúa Long Bích Hàm, Bạch Linh hữu lễ!

Bạch Linh cũng biết thân phận Long Bích Hàm, khom người thi lễ, giơ tay nhấc chân đều rung động lòng người.

- Nguyên lai là Bạch Linh cô nương, không cần đa lễ!

Long Bích Hàm cười khẽ, thân mật nắm tay Bạch Linh, nói:

- Tiểu Long thường xuyên nhắc tới ngươi, đa tạ Bạch Linh cô nương đã chiếu cố cho hắn!

- Nên làm thôi!

Bạch Linh nói, trong lòng thoáng kinh ngạc, nàng hoàn toàn nhìn không thấu thực lực của Long Bích Hàm, trong mơ hồ còn có uy áp, tuyệt đối là cao hơn nàng.

- Ta còn tưởng là ai đâu, nguyên lai là Bạch Linh, còn có Thanh Long hoàng tộc!

Đúng lúc này một thân ảnh chợt xuất hiện.

- Lão gia hỏa, ta đã trở về, ngươi có nhớ ta hay không a!

Tiểu Long nhìn thấy người kia liền lộ ý cười.

…

Trên hải vực xa xa, một khối lục địa dựng đứng, dọc theo mặt biển có không ít núi đá uốn lượn, nhìn qua thật giống như cự long cuộn quanh đang nằm ở nơi đó.

Vào đêm, dưới chân núi, trăng sáng buông rơi cả bầu trời, ngọn núi cao vυ"t trong mây, lộ ra cỗ khí thế nguy nga hùng hậu.

Đột nhiên một cỗ năng lượng vô hình tràn tới, không gian rung động, hóa thành thiên địa năng lượng gió lốc khổng lồ cao hơn vạn thước, gió lốc xoay tròn, che phủ cả vầng trăng sáng trên cao.

Nháy mắt năng lượng hội tụ xuyên vào một sơn động thật lớn, chân khí bàng bạc tiêu thăng, năng lượng uy áp khủng bố tràn ngập khắp cả không gian.

Oanh long long!

Sau một lát uy áp ngày càng kịch liệt, mặt đất như gào thét, năng lượng gió lốc tựa hồ nhận lấy hấp xả, không ngừng tràn vào bên trong sơn động.

Dưới uy áp, không gian run rẩy, mây đen tràn tới ngày càng dày đặc.

Oanh long long!

Oanh!

Một đạo chân khí phóng lên cao, không gian run rẩy kịch liệt, dao động mạnh mẽ nhanh chóng khuếch tán.

Xuy xuy!

Nhưng chẳng biết tại sao cỗ chân khí vừa xuất hiện, mây đen cùng tiếng sấm sét tán loạn, chân khí đột ngột ngừng lại, hải vực dần dần bình tĩnh, mà từng đầu yêu thú trong nước cũng khôi phục như trước đó.

Nhưng sau đó cỗ chân khí kia lại tiếp tục tăng lên.

Ở một ngọn núi khổng lồ xa xa, lại truyền ra cỗ chân khí kéo theo cỗ chân khí kia khiến không gian run rẩy lên.

Bên ngoài hai ngọn núi xuất hiện không ít thân ảnh rậm rạp, nhưng vẫn ở xa xa không dám tới gần.

Xuy Xuy!

Thật lâu sau hai đạo lưu quang từ trong núi phóng lên cao, hóa thành hai thân ảnh.

Hai thân ảnh lăng không mà đứng, thiên địa năng lượng biến hóa, dùng một loại quỹ tích vô hình quanh quẩn bên cạnh hai người.

Đó là một nam một nữ, nữ chừng bốn mươi, mặc cẩm bào, ung dung cao quý, khuôn mặt đỏ ửng, đôi mắt xinh đẹp lại tĩnh mịch như biển khơi thâm sâu.

Nam khoảng hơn năm mươi, mặc xích bào, khuôn mặt đỏ tươi, chính là Khổng Tước tôn giả cùng Cùng Kỳ tôn giả.

- Tứ tỷ, nhị ca cùng tam ca chưa đi ra, ngươi đoán bọn hắn có thể thành đế hay không!

Cùng Kỳ nhìn vào dãy núi lớn, mơ hồ cảm giác được thiên địa năng lượng quay chung quanh ngọn núi.

- Lĩnh ngộ của chúng ta yếu hơn nhị ca cùng tam ca một ít, bước cuối cùng chúng ta vẫn chưa thể hoàn toàn bước lên, nhưng cũng may, xem như dừng lại ở trình tự chuẩn đế, hi vọng nhị ca cùng tam ca có thể thành đế!

Trong mắt Khổng Tước tôn giả lộ vẻ vui mừng, nói thế nào có thể đặt chân lên trình tự chuẩn đế trước khi gặp đại nạn, như vậy sẽ có thể tranh thủ không ít thời gian, như vậy cũng không cần lo lắng.

- Bái kiến chủ nhân, chúc mừng chủ nhân đột phá!

Hai thân ảnh bay tới, chính là Nghịch Vân Khổng Tước thú cùng Thôn Thiên Cùng Kỳ.

- Bái kiến hai vị tôn tổ!

Nhóm cường giả đứng xa xa nhìn thấy cảnh này, lúc này mới dám tới gần cung kính hành lễ.

- Gần đây trên đại lục có sự tình gì phát sinh?

Khổng Tước tôn giả hỏi, hiện tại trên đại lục phong vân khởi động, tùy thời có thể phát sinh biến cố lớn, nàng không thể không lo lắng, bởi vì đại sự gì cũng có thể lan tới Thánh Linh giáo.

- Tôn tổ, thật sự có đại sự, giáo chủ…

Lời của Nguyễn Thượng Hành còn chưa nói xong, đã bị Cùng Kỳ tôn giả cắt đứt, dồn dập hỏi:

- Lâm Thiên làm sao vậy, nói mau!

- Tôn tổ, là như vậy, chúng tôi nhận được tin tức người Thiên Địa minh ước hẹn Đế Đạo minh tới Cự Giang thành đàm phán.

Nguyễn Thượng Hành cũng biết tính tình vị tôn tổ này luôn nóng nảy, vội vàng trả lời, đem những chuyện đã xảy ra trên đại lục thời gian gần đây kể lại cho hai người nghe qua một lần.

- Hành động lần này của Thiên Địa minh chỉ sợ có ý đồ không tốt, Lâm Thiên đi như vậy thật không ổn!

Sắc mặt Khổng Tước khẽ động, ánh mắt có chút lo lắng.

- Đám cháu trai Thiên Địa minh vẫn luôn có mưu đồ, tuổi của Lâm Thiên còn quá trẻ, ta sợ hắn thiệt thòi, ta phải đi xem!

Cùng Kỳ trừng mắt nói.

- Ngũ đệ, ta đi với ngươi, hi vọng còn kịp!

Trong mắt Khổng Tước ngưng trọng, liền nói.

…

Ánh trăng sáng ngời, xa xa vài viên tinh tú lóe ra ánh sáng, nhưng không thể so sánh với ánh trăng xa xăm.

- Đồ khốn, Lục Lâm Thiên thật to gan, ta phải đi đem hắn nghiền xương thành tro!

Ở bên trong một sơn động vang lên tiếng rít gào như sấm, mặc cho ai cũng cảm giác được sát ý thao thiên kia.

Trong sơn động có không ít người, tổng cộng mười mấy thân ảnh, từng luồng chân khí làm lòng người run rẩy, chẳng qua làm cho người ta kinh ngạc chính là khí tức không hề tiết ra ngoài.

Trong những thân ảnh kia có Hắc Sát giáo Đồng Quy Tinh, Hắc Linh tôn giả, Vạn Thú tông Duẫn Ngạc, còn có Lan Lăng sơn trang Gia Cát Tây Phong, Thiên Kiếm môn Cổ Kiếm Phong cùng Nguyên Nhược Lan đều có mặt, mà những người khác không biết đã tới nơi nào.

Vẻ mặt mỗi người đều tức giận, ánh mắt tràn ngập sát ý.

- Lan Mộc thái sư thúc, Lục Lâm Thiên quá kiêu ngạo, toàn bộ đều là siêu cấp cường giả a, một chiêu đã bị đánh chết, căn bản không đem chúng ta đặt trong mắt, thực lực thật quá kinh khủng!

Khuôn mặt Gia Cát Tây Phong tái nhợt, trong mắt rung động thật sâu, nếu không phải hắn chạy nhanh chỉ sợ đã hóa thành mảnh nhỏ thi cốt vô tồn, từ xa xa hắn cũng cảm giác được tử thần đang vẫy tay với hắn.

- Lục Lâm Thiên có thực lực như thế, chẳng lẽ đã tới chuẩn đế hay sao?

Một lão giả mặc bạch sam đeo trường kiếm trắng đứng cạnh Nguyên Nhược Lan cùng Cổ Kiếm Phong lên tiếng, khuôn mặt tràn ngập sát ý xen lẫn băn khoăn.

- Không phải, tu vi của Lục Lâm Thiên chỉ tới Vũ tôn cửu trọng đỉnh, tuyệt đối chưa tới chuẩn đế!

Hắc Linh tôn giả toàn thân chật vật, sắc mặt tái nhợt khẳng định nói, điểm này hắn tuyệt đối sẽ không nhìn lầm.

Chương 2819: Hai chuẩn đế

- Vũ tôn cửu trọng đỉnh, thúc giục vũ kỹ thiên cấp, một chiêu là có thể đánh chết nhiều cường giả đồng cấp như vậy, Lục Lâm Thiên trưởng thành thật đáng sợ, chỉ mới vài năm ngắn ngủi mà thôi a!

Một lão giả ánh mắt âm trầm, toàn thân tràn ngập sát khí đứng cạnh Hắc Linh rung động nói, sắc mặt hắn tái nhợt, nhưng không phải bị thương mà là bao phủ âm sát khí, giống như từ cửu u địa ngục bò đi ra.

- Nói thế nào lần này Lục Lâm Thiên phải chết, bản tôn nhất định phải đem hắn nghiền xương thành tro!

Một đại hán thân hình cực kỳ cường tráng cả giận nói, đôi vai rộng gấp hai người thường, song chưởng thật lớn, thân mặc hoàng bào, nhìn qua giống như một con gấu lông vàng, tràn ngập sức bật giống như dã thú.

- Hiện tại ta muốn đi đem tên tiểu hỗn trướng kia nghiền xương thành tro!

Một người nhìn qua như năm mươi tuổi nhưng bộ dáng lại cực kỳ trẻ trung sát ý tràn ngập, vừa dứt lời muốn rời khỏi sơn động.

- Hóa Hổ tôn giả, lần này Hóa Vũ tông các ngươi tổn thất không ít, tâm tình của ngươi ai cũng hiểu được, Khôn Dương đảo chúng ta cũng thế!

Lão giả hồng y tóc vàng âm trầm nói:

- Nhưng chuyện nhỏ không nhịn sẽ loạn mưu lớn, mục đích của chúng ta ai cũng biết, một khi chúng ta đi ra ngoài trận pháp không thể che giấu khí tức của chúng ta, hành tung chúng ta rất nhanh sẽ bại lộ, tới lúc đó kế hoạch sẽ thất bại, không thể sơ sẩy!

- Diệu Nhật tôn giả nói đúng, lần này chúng ta không thể sơ suất, muốn đánh chết Lục Lâm Thiên chỉ có cơ hội này mà thôi, hắn phát triển thật quá nhanh, chỉ trong thời gian ngắn đã tới Vũ tôn cửu trọng đỉnh, thực lực đủ miểu sát tu vi đồng cấp, nếu lần này không thể giết chết, chư vị ngẫm lại xem nếu đợi hắn tới chuẩn đế, thậm chí là thành đế, còn ai đối phó được hắn, tới lúc đó lông cánh hắn đầy đủ, Thiên Địa minh sẽ bị

đả kích còn lớn hơn nữa!

Lão giả áo tro dừng một chút, nói tiếp:

- Nếu chúng ta đi vào Cự Giang thành, chỉ sợ Thiên Địa các sẽ không thờ ơ đứng nhìn, ngược lại tiện nghi cho Lục Lâm Thiên!

- Lần này Lục Lâm Thiên đánh chết nhiều cường giả Thiên Địa minh trong Cự Giang thành, chẳng lẽ Thiên Địa các không quản sao, ra vẻ Thiên Địa các có ý thiên vị Đế Đạo minh!

Một lão giả cường tráng để cánh tay trần tức giận nói.

- Lập trường của Thiên Địa các là thế nào chúng ta còn không biết, tới lúc đó phải xem thái độ của Thiên Địa các.

Một lão giả áo xanh chân khí ẩn nấp, lại giống như tùy thời đều có một tầng hơi nước như ẩn như hiện bao quanh, không khí xung quanh người hắn luôn ướt át, ánh mắt nhìn lướt qua mọi người, nói:

- Nghe đồn bên cạnh Lục Lâm Thiên có yêu thú chuẩn đế, không nói hắn có thần khí phi hành, nếu chúng ta đi vào Cự Giang thành tới lúc đó yêu thú chuẩn đế mang theo Lục Lâm Thiên chạy trốn, chúng ta cũng không làm được gì, Thiểm Điện kiếm tôn, Liệt Không tôn giả, Hóa Hổ tôn giả, Quy Nhất tôn giả, các ngươi đều là phong hệ, các ngươi có đủ tự tin có thể đuổi kịp sao?

Dứt lời ánh mắt hắn nhìn qua bốn người hỏi.

Bốn lão giả lắc đầu, bọn họ đều là võ giả phong hệ, nhưng nếu gặp phải một đầu yêu thú chuẩn đế muốn chạy trốn, bọn hắn tuyệt đối không thể ngăn cản.

- Sư tôn, khi ta rời khỏi đã nhận được tin tức, những người khác trong Đế Đạo minh đã rời khỏi Cự Giang thành, chỉ còn Lục Lâm Thiên ở lại.

Hắc Linh tôn giả nhìn lão giả âm nhu nói.

- Hiện tại chúng ta không thời gian băn khoăn những sơn môn khác, sau này chậm rãi đối phó, Lục Lâm Thiên mới là mấu chốt!

Một lão phụ trầm thấp nói:

- Lần này nhất định phải đem Lục Lâm Thiên diệt cỏ tận gốc, nếu lúc trước chúng ta quyết đoán hơn một chút, cũng không lưu cho hắn thời gian lớn dần tới hôm nay, như vậy các sơn môn sao có thể tổn thất nặng như vậy, nếu còn tiếp tục bị tổn thất, sau này chúng ta không cách nào đối kháng với Đế Đạo minh, hậu quả thế nào mọi người đều biết!

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan đã khôi phục bình tĩnh, trên khuôn mặt có chút thất thần.

- Chư vị, nếu Lục Lâm Thiên không chết, hậu quả thế nào chúng ta đều hiểu rõ ràng, lần này mặc kệ trả giá thế nào, chúng ta phải giết chết hắn, hết thảy dựa theo kế hoạch làm việc, người Bắc Cung gia cùng Độc Cô gia do chúng ta chế trụ là được rồi!

Lão giả áo trắng nói xong, nhìn Nguyên Nhược Lan cùng Cổ Kiếm Phong nói:

- Hai ngươi nhanh chóng quay về đi!

- Dạ!

Cổ Kiếm Phong cung kính gật đầu.

Sau một lát mấy thân ảnh rời khỏi sơn động, vô thanh vô tức biến mất trong dãy núi non.

Sưu sưu!

Hai thân ảnh lướt nhanh qua không trung như chớp, mang theo sát khí, chính là Đồng Quy Tinh cùng Hắc Linh tôn giả.

- Hắc Linh trưởng lão, Linh Sát lão tổ bọn họ có thành công hay không?

Đồng Quy Tinh hỏi.

- Lục Lâm Thiên rất mạnh, nhưng mạnh bao nhiêu cũng không hữu dụng, lần này các đại sơn môn trả giá thật lớn chặn đánh Lục Lâm Thiên, cho dù hắn chắp cánh cũng khó chạy thoát!

Hắc Linh tôn giả nói.

- Không nghĩ tới thực lực Lục Lâm Thiên lại tăng cường hơn không ít, nhưng lần này Hắc Sát giáo chúng ta xem như thở ra một hơi, nếu ngay lúc ban đầu Hắc Linh trưởng lão toàn lực ra tay, chỉ sợ Lục Lâm Thiên có muốn đánh chết nhiều người như vậy cũng không dễ đi!

Đồng Quy Tinh có vẻ trút giận, lúc trước ở trong Tử Vong thâm uyên, các đại sơn môn còn muốn đánh chết luôn cả hắn, món nợ này hắn vẫn còn nhớ rõ.

- Mặc dù ta có ẩn tàng, nhưng Lục Lâm Thiên cũng vượt ngoài dự liệu của ta, cho dù ta toàn lực ra tay nhưng nếu một mình gặp gỡ cũng không thể đào thoát khỏi tay của hắn, lần này cũng may mắn còn có đám người kia chống đỡ thay cho ta!

Hắc Linh tôn giả nhớ tới thực lực của Lục Lâm Thiên, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

- Lục Lâm Thiên vừa chết, Đế Đạo minh cũng sẽ lập tức hỏng mất, tới lúc đó muốn phá hủy bọn hắn chỉ là chuyện sắp tới!

Đồng Quy Tinh nói.

- Việc này cũng không phải chuyện dễ dàng, thực lực Đế Đạo minh cũng mạnh hơn Lục Lâm Thiên không ít, chẳng qua Lục Lâm Thiên trưởng thành quá nhanh, đây mới là điều khiến người cảm thấy kinh khủng.

Ánh mắt Hắc Linh tôn giả chuyển động, nói:

- Các đại sơn môn Thiên Địa minh đều có mục đích riêng, Lục Lâm Thiên vừa chết chỉ sợ muốn đoàn kết nhất trí đối phó Đế Đạo minh cũng khó, không nói nữa, chúng ta rời khỏi đây trước tốt hơn, miễn bị người phát hiện tung tích!

Dứt lời hai thân ảnh lướt qua không trung biến mất.

Nhưng hai người lại không hề nhìn thấy lúc họ đang nói chuyện, trên một đại thụ che trời có hai thân ảnh đang đứng trên ngọn cây, hoàn toàn không chút chân khí, thậm chí còn theo gió đong đưa, đã hoàn toàn dung nhập vào trong đêm đen.

Đó là một lão giả cùng một tráng hán, lão giả ăn mặc mộc mạc, ánh mắt khép hờ, nhìn qua giống như nhắm mắt dưỡng thần, phảng phất chỉ cần một trận gió thổi qua sẽ rơi xuống.

Bên cạnh lão giả là một hoàng bào hán tử đang cúi đầu cung kính, nếu có Lục Lâm Thiên ở đây sẽ nhận thức, chính là lão giả thần bí cùng đầu yêu thú của hắn đã từng gặp trong Tử Vong thâm uyên.

Chương 2820: Bách Biến tôn giả

Dưới bóng đêm, ánh trăng bao phủ Cự Giang thành.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện tại thạch thất trong không gian Tử Lôi Huyền Đỉnh, trên mặt đất có một thư sinh đang nằm, chưa đầy ba mươi tuổi, khuôn mặt tuấn lãng mang theo vết máu loang lổ, thần sắc tái nhợt.

Thần sắc Lục Lâm Thiên nghi hoặc, Bách Biến tôn giả có thực lực yếu nhất trong những siêu cấp cường giả Thiên Địa minh, nhưng lại có thể sống sót như Hắc Linh tôn giả, mặc dù bị trọng thương nhưng vẫn tốt hơn những người tu vi tôn cấp cửu trọng hậu kỳ khác.

Lục Lâm Thiên lưu lại hắn là vì cảm thấy người này không tầm thường, nghe Thanh Oản tôn giả nói qua, người này là người sáng lập Phi Hạc môn, nghe đồn hắn có thuật dịch dung lợi hại, rất khó nhìn thấy chân thân, mà chính đệ tử Phi Hạc môn cũng không biết rõ mặt thật của hắn.

Vừa rồi Lục Lâm Thiên đã kiểm tra, cũng không cảm thấy có gì kỳ quái, nhưng lại làm cho hắn cực kỳ rung động.

Mặc dù linh hồn Bách Biến không quá cường hãn tới biến thái, nhưng linh hồn lực chỉ sợ không kém linh tôn cửu trọng trung kỳ, chỉ điều này đã biết hắn bất phàm.

Mặt khác Lục Lâm Thiên còn có cảm giác linh hồn người này giống như từng biến dị, cực kỳ quái dị, nhưng cụ thể thế nào hắn lại không nói ra được, tóm lại vô cùng kỳ quái.

Advertisement

Hơn nữa thân thể người này hẳn là cường hãn tới cực điểm, có thể chống đỡ một kích của hắn mà không chết, đây cũng là điểm quái lạ.

Nhưng sau khi kiểm tra kỹ càng thì thân thể người này lại không mạnh mẽ, cường độ thân thể còn yếu hơn linh tôn cửu trọng sơ kỳ rất nhiều, thậm chí còn kém hơn thân hình của linh tôn nhất trọng.

Lục Lâm Thiên cũng không dự tính thi triển Sưu Linh thuật, bởi vì thuật này cũng có tai hại.

Mặc dù thương thế của Bách Biến rất nặng, nhưng không bị thương tổn linh hồn, Lục Lâm Thiên thoáng do dự lấy ra mấy viên đan dược nhét vào miệng hắn, đan dược nhập vào thân thể, thương thế rất nhanh khôi phục, mà Lục Lâm Thiên còn kinh ngạc phát hiện Bách Biến tựa hồ đang tự mình chữa trị, mặc dù không khủng bố và biến thái như Bất Diệt Huyền Thể, nhưng vẫn có diệu dụng kinh người.

Lục Lâm Thiên phỏng chừng còn cần thêm một thời gian Bách Biến mới có thể thanh tỉnh, vì vậy hắn rời khỏi Tử Lôi Huyền Đỉnh, dù sao người kia có tỉnh lại cũng không thể trốn thoát.

Advertisement

Đi ra đình viện, Lục Lâm Thiên cân nhắc một lúc, sau đó đi vào trong Thiên Trụ giới.

Hắn khoanh chân ngồi xuống tầng thứ ba, quanh thân bao phủ trong kim mang.

Lục Lâm Thiên muốn nhân cơ hội đế giả còn bị lệnh cấm, phải nhanh chóng gia tăng tu vi, nếu không một khi lệnh cấm được giải trừ, như vậy hắn sẽ gặp nguy hiểm, vạn nhất có đế giả của Thiên Địa minh tới chặn giết hắn, trừ phi hắn trốn trong Phi Linh môn không ra ngoài, bằng không sẽ dữ nhiều lành ít.

Trong thời gian điều tức ngắn ngủi như vậy, hắn cũng khó thể tiếp tục tiến bộ trong việc lĩnh ngộ thuộc tính, nhưng hắn vẫn cảm giác có điều tăng lên, đặc biệt là trong năng lượng kim hệ.

Tuy rằng đối với kim hệ còn xa lạ, nhưng Lục Lâm Thiên cảm giác mình giống như sủng nhi của năng lượng kim hệ, từ sau khi đạt được ưu đãi của tàn hồn Bắc Cung lão tổ, hắn càng lĩnh ngộ nhanh chóng hơn trước kia.

Bản thân Lục Lâm Thiên cũng không biết tốc độ lĩnh ngộ của hắn nhanh tới nông nỗi nào, nếu Bắc Cung lão tổ còn tại thế, nhìn thấy tốc độ lĩnh ngộ của hắn nhất định sẽ rung động, bởi vì thành tựu của Lục Lâm Thiên tương đương với năm trăm năm thời gian của hắn năm xưa.

Đêm khuya, trong Cự Giang thành đèn đuốc sáng trưng, toàn bộ khách điếm tửu quán chỉ đàm luận sự tình Lục Lâm Thiên một chiêu đánh chết nhiều siêu cấp cường giả, mà câu chuyện này còn bị người thêm mắm thêm muối, Lục Lâm Thiên đã bị nâng lên thành thần minh, chỉ sợ bản thân hắn nghe được cũng phải cười thầm.

Mà nhóm thân bằng hảo hữu của họ bị uổng mạng lúc vây xem bên ngoài, họ chỉ có thể thừa nhận, mặc dù biết là do Thiên Địa minh cùng Lục Lâm Thiên gây ra, nhưng ai lại dám đi tìm họ phiền phức.

Sáng sớm, khi trời vừa hừng sáng, sương trắng phủ đầy Cự Giang thành, ngẫu nhiên có trận gió thổi qua đánh tan sương mù, làm lòng người có chút sảng khoái.

Dòng người dần dần tán đi, lần này có thể tận mắt chứng kiến Lục Lâm Thiên dùng một chưởng vỗ chết nhiều siêu cấp cường giả, xem như chuyến đi lần này không tệ lắm.

Hô!

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi trọc khí, kim mang hóa thành kim sắc điều văn như tiểu kim xà chui vào trong cơ thể biến mất, cảm giác chân khí trong cơ thể, đan điền khí hải khổng lồ gào thét, đã tăng lên tới trạng thái đỉnh phong sung mãn.

Bên trong dãy núi liên miên, diện tích vô cùng mở mang, nơi nơi toàn màu xanh biếc, mây mù lượn lờ, phong cảnh như vẽ làm lòng người thoải mái.

Hống!

Phía chân trời truyền ra thanh âm rống to, Thiên Sí Tuyết Sư vỗ cánh xoay quanh trên không trung.

Trên lưng Tuyết Sư, Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song, Vân Hồng Lăng, Độc Cô Cảnh Văn, Lam Linh, Kim Huyền, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Hắc Hùng, Huyết Mị còn có người Bắc Cung gia tộc cùng Độc Cô gia tộc đang khoanh chân ngồi.

- Lâm Thiên, hôm nay cẩn thận một chút, muội luôn có cảm giác tâm thần không yên.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn dãy núi bên dưới, từng ngọn núi dốc đứng cao vυ"t trong mây, làm cho người ta có cảm giác sắc bén áp bách, loại cảm giác này làm nội tâm của nàng có chút áp lực.

Bắc Cung Vô Song cũng nói:

- Thần hoàng khí của Cảnh Văn rất mạnh, đã sớm thoát khỏi thiên cấp, có dự cảm đối với nguy hiểm, cho nên chúng ta nên phòng bị một chút tốt hơn.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, không nghĩ tới thần hoàng khí của Độc Cô gia tộc còn có diệu dụng như thế.

- Thiên Địa minh còn dám tới sao, chẳng lẽ thật sự không sợ chết!

Trong mắt Lục Tâm Đồng chợt lóe hàn mang, nói:

- Nếu tới cũng tốt, muội còn muốn đi tìm bọn hắn tính sổ đâu!

- Tam muội không thể khinh thường, nếu người Thiên Địa minh lại tới, chỉ sợ sẽ xuất động cường giả càng mạnh tiến đến!

Dương Quá nói.

Cơ hồ khi hắn vừa dứt lời, thân thể Lục Lâm Thiên cùng Kim Huyền đồng thời căng thẳng lên.

Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn cũng vừa cảm ứng, lập tức nhìn về phía trước.

- Tuyết Sư dừng lại!

Lục Lâm Thiên dùng tâm thần ra lệnh, sắc mặt biến thành ngưng trọng.

Hô hô!

Tuyết Sư xoay quanh giữa không trung, đôi cánh chấn khai không gian ba văn, khí lưu gào thét như cuồng phong thổi quét, vang vọng khắp cả dãy núi bên ngoài Cự Giang thành mênh mông vô bờ.

- Có cường giả tới, thực lực rất mạnh!

Kim Huyền lập tức đứng dậy, ánh mắt nhìn khắp xung quanh, thần sắc biến thành ngưng trọng lên.

Lời vừa dứt, trong núi non tràn ra tầng tầng mây đen, mây đen áp đỉnh tràn tới, nháy mắt chiếm cứ giữa không trung, một cỗ chân khí khủng bố cuồn cuộn tràn ngập khắp cả không gian.

Tầng mây đen hoàn toàn che khuất ánh sáng trong núi, nhất thời không gian hôn ám một mảnh, cơ hồ xa xa từng đạo quang trụ phóng lên cao, tổng cộng có chín quang trụ xuyên thẳng bầu trời.

Chín đạo quang trụ mang theo khí tức thượng cổ hội tụ cùng nhau, chấn động mây đen sôi trào, cuối cùng hoàn toàn liên đón lẫn nhau, hoàn hảo dung hợp cùng một chỗ.

Chương 2821: Bị mai phục

Oanh long long!

Ngay lúc này một đạo quang mang chói mắt buông xuống, thiên địa tối tăm, chân khí âm hàn bao trùm tới trước, như cuồng phong thổi quét khắp cả không trung.

Một đại trận lớn hơn mười vạn thước bao phủ khắp cả núi non xuất hiện trên bầu trời, trung tâm đại trận chín là vầng trăng sáng do chín đạo quang thúc dung hợp mà thành.

Oanh long long!

Đại trận xuất hiện, phong vân biến sắc, đất rung núi chuyển, thủy vực cuồn cuộn, sóng to gió lớn thổi quét, cả Cự Giang thành đều giống như gặp phải địa chấn.

- Chân khí thật mạnh!

Bên trong đình viện trong thành, ánh mắt Lam Thập Tam đại biến, tâm thần lập tức lan tràn.

- Ngoài Cự Giang thành có đại biến cố!

Tử Yên vừa dứt lời, thân ảnh biến mất ngay tại chỗ.

- Chuyện gì xảy ra?

Advertisement

- Động đất sao?

Trong ngoài Cự Giang thành, vô số người đang định rời đi, động tĩnh đất rung núi chuyển làm họ kinh ngạc, lập tức nhìn ra phương xa, không gian phía trước hôn ám một mảnh, như bị thiên ma cắn nuốt cả không gian.

- Phía trước có động tĩnh, chúng ta tới xem!

Từng thân ảnh bay đi, tu vi thấp phải cưỡi yêu thú, chỉ sợ tự dùng sức bản thân mất vài ngày cũng chưa tới nơi.

Ánh mắt mọi người trên Tuyết Sư không khỏi ngưng trọng.

- Chúng ta bị mai phục!

Sắc mặt Dương Quá tối sầm, chân khí run lên, chuẩn bị động thủ.

- Đây là trận pháp thượng cổ!

Advertisement

Sắc mặt Kim Huyền nghiêm túc, thân ảnh nhảy lên trời cao, hoàng mang chợt lóe, một đạo hư ảnh khổng lồ lớn hơn ngàn thước hiện ra, hư ảnh áp không, một cỗ yêu khí cuồn cuộn phóng lên cao, trình tự yêu thú chuẩn đế hoàn toàn phóng thích.

- Cho ta xem trận pháp này có thể vây khốn ta hay không!

Hư ảnh hừ lạnh một tiếng, dứt lời vung tay, một quyền đánh thẳng tới vầng trăng sáng.

Oanh long!

Một quyền bay ra, không gian run lên, không gian gió lốc xuất hiện, trực tiếp gào thét xoay tròn, đem không gian xung quanh chấn vỡ.

- Thật mạnh!

Lục Lâm Thiên kinh thán, lần đầu tiên nhìn thấy Kim Huyền chính thức ra tay, thực lực cường hãn vô cùng.

Xuy!

Đúng lúc này một tầng không gian bích chướng xuất hiện, tầng bích chướng cực kỳ khổng lồ, như hào quang bao phủ trăng sáng, cả không gian như bị tầng bích chướng kia hoàn toàn cản trở.

Oanh!

Cự quyền hung hăng oanh kích lên không gian bích chướng, năng lượng kình phong trùng kích lại đem một quyền kia hoàn toàn tản ra khắp cả bốn phía.

Răng rắc!

Kình khí thổi quét, không gian nứt vụn từng khúc, hào quang tối đen không ngừng lóe ra, lực lượng một quyền đánh vỡ không gian, tu vi chuẩn yêu đế thật sự khủng bố!

Mặc dù một quyền kia đánh vỡ không gian, nhưng vẫn chưa đánh nát không gian bích chướng, chỉ làm cho nó chấn động mà thôi, thân hình Kim Huyền cũng bị một cỗ phản lực thật lớn đẩy lui, hư ảnh sau lưng từ từ biến mất.

- Đại trận thật mạnh!

Thân ảnh Kim Huyền lảo đảo thối lui, ánh mắt từ ngưng trọng biến thành khiếp sợ.

- Không tốt, đây là Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận của Nguyệt Long các, nghe đồn tiền bối Nguyệt Long các lấy được đại trận phòng ngự thượng cổ trong Hư Không mật cảnh, đây cũng là đại trận hộ sơn của Nguyệt Long các!

Độc Cô Cảnh Văn giật mình nói.

- Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận!

Trong lòng Lục Lâm Thiên càng thêm ngưng trọng, Hư Không mật cảnh là một trong ba đại mật cảnh cực mạnh, nằm trong tay mười đại hoàng tộc, đồ vật trong đó đương nhiên bất phàm, khó trách Kim Huyền cũng không thể đánh bại.

Độc Cô Cảnh Văn nói:

- Nghe đồn đại trận này có hai phương pháp bố trí chính phản, bố trí chính mặt có thể bao phủ không gian, có thể ra không thể vào, nếu bố trí phản mặt chỉ có thể vào mà không thể ra, chỉ sợ hiện tại chúng ta đã bị vây trong phản mặt, chỉ có thể vào mà không thể ra!

- Ha ha, nha đầu Độc Cô gia tộc quả nhiên có vài phần kiến thức!

Đúng ngay lúc này một giọng nữ già nua cuốn tới, tổng cộng mười hai thân ảnh trống rỗng xuất hiện trong không trung, ánh mắt một lão phụ đi phía trước đảo qua mọi người, khuôn mặt lộ nụ cười.

Mười lão nhân cùng hai đại hán, cả không gian lập tức tràn ngập khí thế cường hãn thổi quét.

- Mười hai chuẩn đế!

Ánh mắt Kim Huyền đại biến, với tu vi của hắn chỉ liếc mắt nhìn ra tu vi mười hai người kia.

- Không xong, mười hai chuẩn đế!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng đại biến.

Lục Lâm Thiên vốn không lo lắng Thiên Địa minh có thủ đoạn gì, nhưng giờ phút này hắn không nghĩ như vậy, Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận của Nguyệt Long các, mười hai chuẩn đế, chỉ sợ đây mới là mục đích mà Thiên Địa minh dẫn dụ hắn đi tới Cự Giang thành.

Bởi vì băn khoăn Thiên Địa các, cho nên Thiên Địa minh cố ý mai phục trên con đường trở về của hắn.

Mười hai chuẩn đế còn lo lắng hắn bỏ chạy, cho nên bố trí thêm Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận, danh tác như vậy làm trong lòng Lục Lâm Thiên tràn ngập hàn ý, Thiên Địa minh thật sự phải triệt để dồn hắn vào chỗ chết.

Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn đều nhìn ra tu vi mười hai người kia, lập tức đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, trong lòng vô cùng ngưng trọng.

- Các ngươi muốn làm gì?

Kim Huyền khoanh tay đứng thẳng, ánh mắt sắc bén lướt qua, hắn lập tức truyền âm cho nhóm người Lục Lâm Thiên:

- Nơi này bố trí đại trận, chúng ta không thể trốn, chỉ có thể liều mạng, chính các ngươi phải cẩn thận!

- Chuẩn yêu đế!

Mười hai người nhìn Kim Huyền, lão giả áo trắng sải bước đi ra:

- Chúng ta chỉ cần mạng ba huynh muội Lục gia, người không quan hệ có thể lập tức rời đi!

- Các ngươi còn chưa có tư cách kia!

Kim Huyền trầm giọng nói, yêu nguyên lan tràn.

Ánh mắt lão giả áo trắng chớp động:

- Ngươi tới trình tự chuẩn yêu đế, nhiều nhất bám trụ được hai người chúng ta, ngươi căn bản không thể thoát thân, ngươi còn có thể như thế nào!

Lão giả áo trắng thản nhiên cười lạnh, hắn đã sớm chuẩn bị kỹ càng cho nên cũng không kinh ngạc.

- Ai là Lục Lâm Thiên, lăn ra đây nhận lấy cái chết!

Lão phụ nhân âm lệ bước ra, ánh mắt âm trầm lướt qua mọi người.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý, tâm thần truyền âm, Tuyết Sư hóa thành hình người.

- Bản tôn ở đây, muốn giết ta, phải xem các ngươi có thực lực đó hay không!

Lục Lâm Thiên bước tới, khóe môi cười lạnh, khí thế túc sát lan tràn, nếu dưới tình huống bình thường gặp chuẩn đế hắn tuyệt đối không đánh bừa, thực lực khác xa quá lớn.

Nhưng hiện tại đã không còn đường lui, Lục Lâm Thiên rất rõ ràng mình nên làm gì, hắn tuyệt đối không thể khoanh tay chịu chết, cũng không phải không có lực liều mạng, vậy cứ buông ra đối chiến một trận, bao nhiêu năm trải qua sinh tử hắn vẫn sống thật tốt, lần này chẳng lẽ còn thua bại được hay sao!

- Vậy ngươi chính là Lục Lâm Thiên, hôm nay là ngày chết của ngươi, ở bên trong Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận của Nguyệt Long các chúng ta, ngươi không còn đường chạy, chờ chịu chết đi!

Lão phụ nhân lạnh lẽo nhìn Lục Lâm Thiên, tuy nói vậy nhưng trong lòng có chút kỳ quái, Lục Lâm Thiên bị mười hai chuẩn đế vây quanh, không ngờ trong mắt không chút kinh hoảng ngược lại còn mang theo cỗ khí thế kiệt ngạo bất tuần.

- Bắc Cung gia tộc ở đây, hôm nay Thiên Địa minh dám động thủ, ta cam đoan làm cho toàn bộ sơn môn Thiên Địa minh phải trả giá thật nhiều!

Chương 2822: Vô Song chấn nhiếp

Bắc Cung Vô Song bước tới, lạnh lùng nhìn qua.

- Độc Cô gia tộc ở đây, hôm nay Thiên Địa minh dám động thủ, Độc Cô gia tộc cũng tuyệt đối không bỏ qua cho các ngươi!

Trên người Độc Cô Cảnh Văn tràn ngập thần hoàng khí.

- Hai vị thần nữ Độc Cô gia tộc cùng Bắc Cung gia tộc sao, các ngươi không cần phải uy hiếp Thiên Địa minh chúng ta, Thiên Địa minh có mười hai đại sơn môn, cho dù là đối nghịch với Bắc Cung gia tộc cùng Độc Cô gia tộc thì đã có sao!

Ánh mắt lão phụ nhân nhìn hai nàng, nói:

- Đương nhiên, hôm nay chúng ta chỉ cần mạng ba huynh muội Lục gia, các ngươi thành thật một chút cũng sẽ không liên quan tới các ngươi!

- Thật to gan, hoàng tộc cũng dám động!

Nhóm cường giả hai gia tộc nhảy tới, quát lớn một tiếng, từng đạo thần hoàng khí cùng mộc hoàng khí lan tràn, uy áp thật lớn khiến không gian run rẩy lên.

Xuy!

Uy áp khủng bố mang theo không gian sóng gợn nháy mắt chạy chồm về hướng mười hai chuẩn đế Thiên Địa minh.

Chỉ tiếc uy áp khủng bố kia vẫn không ảnh hưởng tới mười hai chuẩn đế, cả đám người như không chút dao động, không hề bị tổn thương chút nào.

- Mộc hoàng khí, thần hoàng khí, đáng tiếc trình tự các ngươi quá thấp, thực lực cũng quá thấp, còn chưa đủ càn rỡ trước mặt chúng ta!

Một đại hán cực kỳ cường tráng bước ra, không gian run rẩy, nhìn qua thật giống như một con gấu lông vàng, tràn ngập sức bật như dã thú.

Hống!

Trong miệng đại hán rít gào một tiếng, sóng âm cuồn cuộn thổi quét, nháy mắt chấn động tới không gian trước mặt nhóm cường giả hai gia tộc, cũng mang theo một cỗ uy áp năng lượng cuồng mãnh.

- Hừ!

Sắc mặt nhóm cường giả hai gia tộc đại biến, mấy tôn cấp kết xuất thủ ấn, trực tiếp ngăn cản.

Không gian nứt vỡ, chân khí va chạm vào nhau, khoảnh khắc giữa không trung hiện ra khe không gian tối đen.

Đặng đặng!

Hơn mười người lảo đảo thối lui, tuy họ là hoàng tộc nhưng trình tự tu vi cũng không thể so sánh với chuẩn đế.

- Thật to gan, các ngươi còn chưa đủ tư cách ra tay với hoàng tộc, nếu không cút cho ta, đừng trách ta không khách khí!

Nhưng ngay lúc này thân ảnh Bắc Cung Vô Song xuyên qua không gian, toàn thân tản ra khí chất thanh nhã cao quý, chân khí bàng bạc khoảnh khắc tràn dâng.

Theo chân khí lan tràn, chấn khai không gian ba văn, một cỗ uy áp cực lớn tràn ngập, phóng thích ra cảm giác sinh cơ bừng bừng.

Khí tức kia vừa bạo tuôn, mọi người cảm giác linh lực dừng vận chuyển, đặc biệt tu vi mộc hệ, từ trong linh hồn tràn ra kính sợ tuyệt đối.

- Đế giả, chính là đế giả!

Ánh mắt mọi người khiếp sợ lẫn kinh ngạc, lúc này khí tức trên người Bắc Cung Vô Song tuyệt đối đã tới đế giả.

- Tại sao lại như vậy, sao lại là đế giả!

Mười hai chuẩn đế chấn kin, đó tuyệt đối là chân khí đế giả, điểm này bọn hắn có thể cảm giác được.

Chuẩn đế không thể đối kháng với đế giả, bọn hắn ngàn tính vạn tính nhưng không tính được thần nữ Bắc Cung Vô Song lại đạt tới trình tự đế giả.

Chỉ có ánh mắt Lục Lâm Thiên không chút biến hóa, hắn hiểu rõ thực lực của Bắc Cung Vô Song, chỉ đạt tới tu vi Vũ tôn cửu trọng trung kỳ, nhưng bởi vì nàng ở trong thế giới của Thiên Mộc thần thụ, tâm cảnh đã đạt tới đế giả.

Lục Lâm Thiên đã nghe Thiên Mộc thần thụ nói qua, chỉ cần Bắc Cung Vô Song phóng thích ra khí tức tâm cảnh đủ hù dọa vô số người, đợi một thời gian khi nàng đột phá đế giả, căn bản không bao nhiêu khó khăn, ít nhất trên tâm cảnh không bị ngăn trở.

- Đế giả đã bị lệnh cấm, nếu các ngươi dám tới trêu chọc ta, ta không để ý hôm nay cho các ngươi tan thành mây khói!

Bắc Cung Vô Song khởi động chân khí, thân hình bão táp từng trận, quát lớn:

- Các ngươi còn không cút cho ta!

Sắc mặt mười hai chuẩn đế đại biến, đối phương có đế giả, bọn hắn đã vô lực, nếu động thủ chính là muốn chết.

Trên không trung xa xa, lúc này đã xuất hiện không ít thân ảnh cùng yêu thú phi hành, không ai dám tới gần, lúc này vô số người từ trong thành tràn tới, bởi vì động tĩnh ở nơi đây thật sự là quá lớn.

- Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận!

Tử Yên lăng không trôi nổi, nhìn chăm chú vào không gian tối đen phía trước, khuôn mặt thất sắc:

- Người Thiên Địa minh, không ít chuẩn đế!

- Là Lục Lâm Thiên bị vây khốn, Thiên Địa minh hạ thủ, hẳn mai phục đã lâu!

Lam Thập Tam nhìn chằm chằm phía trước.

- Nguyên lai đây mới là mưu đồ cùng mục đích của Thiên Địa minh, thủ bút thật lớn a!

Thần sắc Tử Yên ngưng trọng, ánh mắt luôn tập trung phía trước.

- Chúng ta đi!

Trong không gian hôn ám bên trong đại trận, sắc mặt mười hai chuẩn đế thật khó xem, đưa mắt nhìn nhau, khí tức làm họ run sợ kia khiến họ bị ảnh hưởng thật lớn, không còn dám tiếp tục lưu lại, nhất thời cắn răng rời đi, kế hoạch lần này lại thất bại.

Xuy xuy!

Mười hai thân ảnh vừa động, chợt bay ra.

Nhóm người Lục Tâm Đồng chờ nhóm chuẩn đế xoay người rời khỏi, thở ra một hơi nhẹ nhõm, nhưng thần sắc mọi người vẫn cực kỳ kinh ngạc, tựa hồ có chút không dám tin Bắc Cung Vô Song đã đạt tới đế giả.

Lục Lâm Thiên cũng không nghĩ tới Bắc Cung Vô Song có thể chấn nhiếp được nhóm chuẩn đế kia, chỉ cần không động thủ vẫn tốt hơn, món nợ này sớm muộn gì cũng phải tính với bọn họ.

- Không đúng!

Ngay lúc này lão giả áo tro đột nhiên dừng bước, những người khác vốn không cam lòng, nghe vậy liền dừng chân hỏi:

- Lan Mộc tôn giả, làm sao vậy?

- Chư vị, nếu Bắc Cung Vô Song thật sự là đế giả, chúng ta cũng đã ra tay trước, sao nàng lại buông tha cho chúng ta, mọi người không cảm thấy không đúng sao?

Lão giả áo tro chính là Lan Lan sơn trang Lan Mộc tôn giả, sư huynh của Lan Linh tôn giả, mà sư muội của hắn bị Lục Lâm Thiên đánh trọng thương phá hủy thân thể, hắn sao dễ dàng buông tha Lục Lâm Thiên, càng nghĩ càng cảm thấy không đúng, lập tức truyền âm cho những người khác.

Những người khác cũng không ngu ngốc, sắc mặt lập tức hiện vẻ nghi ngờ.

- Không tốt, chẳng lẽ đã phát hiện cái gì!

Nhìn thấy nhóm chuẩn đế dừng bước, thần sắc Lục Lâm Thiên ngưng trọng, nếu bọn hắn phát hiện Vô Song không phải đế giả, sự tình hôm nay sẽ không dễ vượt qua.

- Có thể là giả, bằng không nàng sẽ không dễ dàng buông tha cho chúng ta!

Lão phụ nhân truyền âm nói, người này là Long Ảnh tôn giả, là người Nguyệt Long các, đều có mối thù ngập trời với Lục Lâm Thiên, đương nhiên không cam tâm rời đi.

- Nhưng khí tức của Bắc Cung Vô Song rõ ràng là đế giả rồi a!

Lão giả áo đỏ tóc đỏ truyền âm nói, thần sắc cực kỳ khó hiểu, người này là Diệu Nhật tôn giả của Khôn Dương đảo, sớm hận Lục Lâm Thiên thấu xương, lần này hắn mang theo lòng quyết tâm phải giết Lục Lâm Thiên mà tới.

- Nếu ta suy đoán không sai, Bắc Cung Vô Song chỉ có tâm tình đế giả nhưng tu vi chưa đạt tới đế giả, nàng mới bao nhiêu tuổi, sao có thể thành đế nhanh như vậy!

Ánh mắt âm lệ của Long Ảnh chớp động, kiến thức bà ta không cạn, đương nhiên đã suy đoán được một ít.

Chương 2823: Hết sức căng thẳng

- Thì ra là thế, muốn chấn nhïiếp chúng ta đi!

Một người khác nhíu mày, thiếu chút nữa đã bị dọa, truyền ra ngoài Huyễn Hồn môn Tru Hồn tôn giả bị tôn cấp hăm dọa bỏ chạy, mặt mũi cũng sẽ mất hết.

Ánh mắt nhóm chuẩn đế chợt lóe, lập tức xoay người nhìn chằm chằm Bắc Cung Vô Song.

- Các ngươi thật sự không muốn sống nữa hay sao!

Bắc Cung Vô Song nhìn thấy bọn họ quay đầu lại, ánh mắt lướt qua tia ngưng trọng.

- Tiểu oa nhi, ta tới thử xem ngươi thật hay giả!

Sắc mặt Tru Hồn trầm xuống, quát lạnh một tiếng, nghĩ tới bản thân suýt nữa bị lừa gạt, trong lòng hắn vô cùng buồn bực.

Lời vừa dứt, khí thế trên người hắn đột nhiên trướng lên, mang theo linh lực bao trùm như phong bạo thổi quét cả không gian, thủ ấn biến hóa, một đạo linh lực quang trụ xen lẫn linh hồn công kích trực tiếp bay thẳng về hướng Bắc Cung Vô Song.

Ánh mắt Bắc Cung Vô Song ngưng trọng, nhưng không hề lui bước, mái tóc bay tung, chân khí tràn ra, lập tức bố trí thanh lục sắc quang quyển xung quanh người, khi linh lực cự mãng ập tới va chạm quang quyển như bị ảnh hưởng, sinh cơ nháy mắt yếu bớt, tốc độ suy giảm nhưng vẫn lao tới trước người Bắc Cung Vô Song.

Advertisement

Oanh!

Thủ ấn biến hóa, một đạo thanh sắc chưởng ấn vỗ xuống, va chạm vào đầu linh lực cự mãng, khiến cự mãng run lên, sinh cơ hoàn toàn biến mất, thân hình liền nổ tung ra.

Đặng đặng!

Thân ảnh Bắc Cung Vô Song lảo đảo thối lui vài bước, mà thân thể Tru Hồn run lên, ánh mắt cực kỳ kinh ngạc, mộc hoàng khí của đối phương thật quá mạnh mẽ, làm cho hắn cũng bị ảnh hưởng, mà lực công kích quỷ dị vừa rồi làm hắn trở tay không kịp, giống như có thể trực tiếp phá hủy hết thảy sinh cơ.

- Quả nhiên là giả, Vũ tôn cửu trọng trung kỳ mà thôi!

Mặc dù một chiêu không chiếm được thượng phong, nhưng Tru Hồn cũng kiểm tra được tu vi đích thực của Bắc Cung Vô Song.

- Không sao chứ?

Advertisement

Lục Lâm Thiên nháy mắt hiện thân bên cạnh nàng, vội hỏi.

- Muội không sao, chuẩn đế chưa chắc làm gì được muội!

Bắc Cung Vô Song nói:

- Huynh phải cẩn thận một chút!

Lục Lâm Thiên gật đầu, Tử Lôi Huyền Đỉnh xuất hiện, chân khí lan tràn, lập tức hóa thành mấy thước, trực tiếp đem Vân Hồng Lăng, Lam Linh, Huyết Mị, Hắc Hùng, Tuyết Sư bao phủ bên trong, họ hoàn toàn không giúp đỡ được gì, vì thế hắn thu họ vào trong huyền đỉnh mới yên tâm hơn.

- Tâm Đồng, đại ca, hai người cũng vào đi!

Lục Lâm Thiên nói.

- Nhị đệ, thật vất vả mới gặp được chuẩn đế, ta cũng không muốn bỏ qua!

Dương Quá nói.

Lục Tâm Đồng cắn răng, nói:

- Ca ca, muội có năng lực tự bảo vệ mình, tin tưởng muội, nhiều nhất muội liên thủ với đại ca cũng có thể đối phó một tên!

Lục Lâm Thiên biết hai người muốn chia sẻ áp lực với mình, nhưng không muốn họ mạo hiểm, ngược lại hắn không lo lắng cho Cảnh Văn cùng Vô Song, từ thái độ đám người kia có thể nhìn ra, bọn hắn không dám hạ độc thủ với người của hai hoàng tộc.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh!

Nhóm chuẩn đế đều lộ ra thần sắc tham lam, chỉ cần có được thần khí này, chẳng khác gì trở thành vô địch trong những cường giả đồng cấp.

- Chư vị, dựa theo kế hoạch tốc chiến tốc thắng, chậm sẽ phát sinh biến cố!

Lão giả áo trắng quát lên một tiếng, thân ảnh xuyên qua không gian lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Mười hai chuẩn đế cùng hét lớn, chân khí linh lực phóng lên cao.

Đại chiến, hết sức căng thẳng…

Tru Hồn tôn giả cùng một lão giả áo lam đều tập trung lên người Vô Song cùng Cảnh Văn.

Tru Hồn lựa chọn Vô Song, bởi vì hắn là linh giả, cũng không dám chống lại thần nữ Độc Cô gia.

Mà lão giả áo lam là Huyền Sơn môn Huyền Tuyệt tôn giả, chuẩn đế thủy hệ, chân khí tập trung Cảnh Văn, bọn hắn đã sớm thương nghị làm sao ngăn cản người Bắc Cung gia cùng Độc Cô gia.

Một đại hán ở trần cùng một lão giả Hắc Sát giáo tập trung lên

Kim Huyền, đại hán chính là Thần Kim các Nhân Quý tôn giả, mà người kia là Hắc Sát giáo Linh Sát tôn giả.

Tám người còn lại đều tập trung Lục Lâm Thiên, bọn hắn dự tính liên thủ đối phó hắn, đây tuyệt đối là kế hoạch không sơ hở, toàn bộ cường giả Thiên Địa minh đều cho rằng như vậy, nếu cả tám chuẩn đế còn không giết được Lục Lâm Thiên, vậy hắn chẳng khác gì là yêu nghiệt.

Về phần người của hai hoàng tộc bọn hắn cũng không để ý tới, mặc dù những cường giả kia mạnh mẽ, nhưng ở trước mặt chuẩn đế vẫn không đủ, thậm chí không có cơ hội xen vào, vì vậy không cần để ý tới.

- Phiền toái lớn, chỉ có thể liều mạng tử chiến!

Lục Lâm Thiên thu hồi huyền đỉnh, sắc mặt vô cùng ngưng trọng.

- Để cho ta nhìn xem mộc hoàng khí Bắc Cung gia mạnh thế nào!

Tru Hồn âm trầm cười, hắn chỉ cần dây dưa Vô Song là được, cũng có thể thử xem mộc hoàng khí mạnh như thế nào.

Vừa dứt lời, thân ảnh hắn hóa thành đạo lưu quang bay thẳng tới chỗ Vô Song, thủ ấn biến hóa, linh lực dải lụa hóa thành linh hỏa nóng cháy chấn vỡ không gian gào thét bay qua.

- Hừ, chuẩn đế thì thế nào!

Vô Song chợt quát, ánh mắt trầm xuống, trong tay bắn ra dải lụa chân khí mộc hệ, lực đạo đánh rách cả không gian, va chạm thẳng vào công kích của Tru Hồn.

Oanh long!

Thanh âm nổ tung trầm thấp vang vọng, kình khí cuốn tới, thân thể mềm mại của Vô Song cũng bị đẩy lui.

- Bắc Cung gia tộc không gì hơn cái này!

Tru Hồn cười lạnh, vừa định tiếp tục lao tới đột nhiên sau lưng truyền ra tiếng xé gió.

- Lấy tu vi của ngươi lại nửa đường chặn giết chúng ta, Thiên Địa minh thật là vô sỉ!

Cảnh Văn quát lớn, dải lụa linh lực ngưng tụ, thần hoàng khí tràn ra, nháy mắt bay thẳng tới chỗ Tru Hồn.

- Không ngờ là tu vi linh tôn cửu trọng hậu kỳ!

Sắc mặt Tru Hồn trầm xuống, thần hoàng khí làm hắn lập tức bị áp chế, linh hồn run rẩy, linh lực ảnh hưởng không ít, nếu không phải hắn đã tới trình tự chuẩn đế chỉ sợ không cách nào đối kháng uy áp của thần hoàng khí.

- Ngươi là của ta, ngoan ngoãn lui ra đi!

Ngay lúc này thân ảnh Huyền Tuyệt đã xuất hiện trước mặt Cảnh Văn, không gian nháy mắt vặn vẹo, hơi nước tràn ngập đầy trời, lập tức hình thành thủy vụ quang mạc trực tiếp ngăn cản dải lụa linh lực của nàng.

Hô hô!

Dải lụa linh lực hung hăng va chạm vào thủy vụ quang mạc, không gian run rẩy không ngớt, bọt nước kích tán nhưng vẫn không thể phá vỡ được quang mạc kia.

Bên trong quang mạc, sắc mặt Huyền Tuyệt ngưng trọng, thần hoàng khí vẫn có ảnh hưởng thật lớn đối với linh hồn của hắn, nhưng không lớn như linh giả mà thôi.

- Huyền Tuyệt tôn giả, giao Độc Cô gia tộc cho ngươi!

Sắc mặt Tru Hồn trầm xuống, hắn có chút kiêng kỵ Cảnh Văn, lại lao về hướng Vô Song.

Cường giả hai tộc sắc mặt ngưng trọng, ánh mắt giận dữ, nhưng vẫn tự mình hiểu lấy, trình tự chiến đấu khủng bố như vậy bọn họ không thể tham dự vào, cho dù là người của sáu đại hoàng tộc cũng không ngoại lệ.

- Lục Lâm Thiên, hôm nay đem mạng trả lại cho Hóa Vũ tông!

Cùng một thời gian tám đạo chân khí tập trung lên người Lục Lâm Thiên, lão giả thân hình hùng vĩ chính là Hóa Hổ tôn giả, dẫn đầu ra tay, chân khí khởi động, một đạo quyền ấn oanh thẳng tới trước.

Chương 2824: Đại chiến bắt đầu

Oanh!

Một quyền đánh ra, kình khí phá hủy không gian, hào quang tối đen bao phủ quyền ấn, tiếng nổ trầm thấp vang vọng không ngừng.

- Nhị đệ, để ta đối phó tên này!

Dương Quá hét lớn một tiếng, chân giẫm hư không, không gian trực tiếp băng vỡ, không gian ba văn phá nát thổi quét tứ tán.

Cùng một thời gian, Dương Quá khởi động Nham Thạch khải giáp, tay cầm Chấn Thiên, kiếm khí sắc bén bộc phát, khí thế vỡ áp thiên địa.

Một đạo kiếm quang xé nát không gian, hung hăng bổ thẳng vào quyền ấn của Hóa Hổ, trực tiếp va chạm lẫn nhau.

Oanh long!

Phong vân biến sắc, năng lượng phong bạo khủng bố như cuồng phong phát tán, dãy núi bên dưới như sơn băng địa liệt hóa thành mảnh nhỏ.

Đặng đặng!

Thân hình Dương Quá lảo đảo thối lui hơn mười bước, mà thân thể Hóa Hổ chỉ hơi lay động mà thôi.

Chấn Thiên giống như cảm giác được Dương Quá không địch lại, từ trên thân kiếm bộc phát uy áp, kim mang tung hoành, kiếm quang lướt ra, giữa không trung gió giục mây vần, thậm chí còn có tiếng sấm sét vang vọng.

- Di!

Advertisement

Ánh mắt nhóm chuẩn đế nhìn qua Chấn Thiên, đều cảm giác được uy áp, sắc mặt lập tức biến hóa, thanh kiếm trong tay Dương Quá tuyệt đối không phải vật tầm thường.

- Đồ khốn!

Kim Huyền nhìn thấy thiếu chủ không địch lại, quát một tiếng muốn lao qua.

- Đối thủ của ngươi là chúng ta!

Nhân Quý cùng Linh Sát cùng lắc mình ngăn cản Kim Huyền, tốc độ nhanh tới cực hạn.

- Nhìn xem ngươi rốt cục là thứ yêu thú gì!

Năng lượng thổ hệ thổi quét, cả không gian biến thành hôn ám, một đạo thủ ấn cực lớn ngưng tụ, lập tức oanh kích về phía Kim Huyền.

- Cút trở về cho ta!

Kim Huyền quát lớn, yêu nguyên thao thiên hóa thành năng lượng quang trụ kim sắc hung hăng va chạm cùng đại thủ ấn kia.

Oanh!

Tiếng sấm nổ vang, một ngọn núi khổng lồ bên dưới bị dư ba chấn vỡ.

- Hừ!

Nhân Quý lảo đảo thối lui, sắc mặt nháy mắt tái nhợt.

Cùng lúc đó đạo quyền ấn của Linh Sát cũng bay tới.

- Ngươi cũng cút ngay!

Kim Huyền quát lạnh, hóa chưởng thành trảo, hoàng sắc quang mang bạo lướt bao phủ quyền ấn đang bay tới.

Oanh!

Va chạm khủng bố, không gian phá nát, kình khí thổi quét, đất rung núi chuyển không ngừng sụp đổ.

Đặng đặng!

Lực phòng ngự của Linh Sát còn không bằng Hóa Hổ, thân ảnh lập tức thối lui.

- Thật mạnh!

Nhóm chuẩn đế không ngờ Kim Huyền lấy một địch hai vẫn còn chiếm được thượng phong như thế.

Sắc mặt Nhân Quý có chút khó xem, nháy mắt lại lao về hướng Kim Huyền, không gian thổ hệ lan tràn, nhất thời đem hư không xung quanh phong tỏa.

Xuy!

Linh Sát tiếp tục nhào lên, nhiệm vụ của bọn hắn là bám trụ Kim Huyền không cho hắn thoát thân.

Oanh oanh!

Thực lực Kim Huyền rõ ràng mạnh hơn hai người, nhưng muốn thoát thân tuyệt đối khó khăn, ánh mắt sắc bén bắn ra, không ngừng cuồng mãnh va chạm với cả hai, nhất thời sơn băng địa liệt, không gian phá nát.

Người hai hoàng tộc chỉ trơ mắt nhìn thần nữ bị công kích lại không giúp đỡ được gì, cường giả đỉnh cấp trong tộc không thấy xuất hiện.

Trong bảy chuẩn đế còn lại, sắc mặt Long Ảnh run lên, ánh mắt càng thêm âm tàn.

- Tiểu tử, nhìn xem còn ai có thể cứu ngươi, chết đi!

Long Ảnh quát lạnh, lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, sát ý bắn ra, linh lực quang trụ xen lẫn linh hồn công kích va chạm thẳng tới.

- Ca ca, muội toàn lực bám trụ một tên!

Lục Tâm Đồng định lao về hướng Long Ảnh.

- Tâm Đồng, muội đi giúp đại ca, những tên khác đều giao cho ta!

Lục Lâm Thiên xuất hiện trước người Lục Tâm Đồng, dù sao hắn có Bất Diệt Huyền Thể cùng thần khí bảo hộ, đám chuẩn đế cũng không phải đế giả, muốn lấy mạng hắn không dễ dàng.

- Ca ca, tin tưởng muội, muội đánh không lại nhưng muốn lấy mạng của muội cũng không dễ dàng!

Lục Tâm Đồng nghiến răng nói.

Dứt lời, không đợi Lục Lâm Thiên trả lời, hơn nữa linh lực quang trụ đã bắn tới trước người, thân ảnh nàng lóe ra, độc vụ phóng thích ngập trời, nháy mắt bao phủ cả không gian, khởi động Tử Linh Hồn Năng giáp.

Một giây sau một đạo thanh hắc quang trụ từ mi tâm nàng bay ra, lập tức hóa thành đạo thanh hắc quang trụ khổng lồ xuyên qua hư không, hung hăng va chạm vào linh lực quang trụ của Long Ảnh.

Hai đạo lực lượng khủng bố va chạm lẫn nhau, năng lượng dao động khủng bố dựng lên, cả không gian đều sản sinh vết rách, bắt đầu vặn vẹo nứt nẻ.

Oanh!

Tiếng nổ đinh tai nhức óc, không gian nứt toác, uy áp lan tràn.

Đặng đặng!

Thân hình Lục Tâm Đồng lảo đảo thối lui, quang mang trên hồn giáp chớp lóe.

Sắc mặt Long Ảnh biến hóa, đạo thanh hắc điện quang vừa rồi lại trực tiếp áp chế bà ta, khiến linh hồn bà ta run rẩy.

Lục Tâm Đồng biến hóa thủ ấn, lại một đạo thanh hắc điện quang bắn lên không trung, hóa thành một đạo Thanh Lôi Huyền Đằng.

Thanh Lôi Huyền Đằng xuất hiện, nháy mắt hóa thành từng cây huyền đằng, mang theo thanh hắc điện quang cuồng bạo trào ra, làm cả không gian ba văn cũng nổi lên dao động kịch liệt.

Hưu hưu!

Thanh Lôi Huyền Đằng lớn cỡ cánh tay hài nhi rậm rạp bao phủ cả không gian, đem Long Ảnh hoàn toàn vây kín bên trong.

Thanh Lôi Huyền Đằng trời sinh áp chế linh hồn, lại có thêm kịch độc, làm sắc mặt Long Anh cũng biến thành ngưng trọng.

- Quả nhiên có Thanh Lôi Huyền Đằng!

Nhóm chuẩn đế kinh ngạc, trong mắt hiện vẻ tham lam.

Hưu hưu!

Thanh Lôi Huyền Đằng đều bạo động, bắt đầu công kích, vô số huyền đằng từ bốn phương tám hướng kéo dài, thổi quét về hướng Long Ảnh.

- Đáng chết!

Sắc mặt Long Ảnh âm trầm, đánh ra một chưởng, chấn vỡ không ít huyền đằng, nhưng vẫn không cách nào thoát khốn, càng nhiều huyền đằng cuốn tới, khiến Long Ảnh không thể thoát thân, nhưng cũng không làm gì được bà ta trong nhất thời.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên cực kỳ ngưng trọng, khẩn trương nhìn chăm chú giữa không trung, thực lực Tâm Đồng không đủ, nhưng nhờ huyền đằng áp chế linh hồn nên tạm thời có thể giằng co.

- Đánh chết Lục Lâm Thiên quan trọng hơn!

Sáu chuẩn đế còn lại hận Lục Lâm Thiên thấu xương, nhìn thấy Long Ảnh bị Lục Tâm Đồng ngăn cản, vẫn chưa thay đổi kế hoạch, dù sao Lục Lâm Thiên mới là người trọng yếu nhất.

Thân ảnh Lan Mộc chợt lóe, chân khí mộc hệ tràn ra, ngưng tụ thành không gian năng lượng cuồn cuộn trên bầu trời, uy áp tràn ngập.

- Tiểu hỗn trướng, xem lần này còn ai cứu ngươi!

Lan Mộc hét lớn một tiếng, đại thủ ấn đánh xuống, mang theo khí tức hủy diệt, không gian nứt nẻ, biến thành màu xanh biếc, bao phủ về hướng Lục Lâm Thiên.

Năm chuẩn đế còn lại vẫn chưa ra tay, cho rằng một mình Lan Mộc đủ đối phó.

Ngay lúc này trong giới chỉ của Lục Lâm Thiên bắn ra đạo thanh mang, hóa thành một thân ảnh, khí tức chuẩn đế lan tràn, trong tay ngưng tụ năng lượng quang thúc quét ngang chân trời, oanh thẳng về hướng Lan Mộc tôn giả.

Phanh!

Năng lượng quang thúc oanh lên đại thủ ấn, như vẫn thạch va chạm, hào quang bộc phát, không gian run lên, nháy mắt đã đánh vỡ đại thủ ấn, đánh vỡ khe không gian, kình khí dư âm thổi tung chấn nát không gian ba văn xung quanh, đất rung núi chuyển, sơn băng địa liệt.

Đặng đặng!

Thân hình Lan Mộc lui ra sau mấy bước, lập tức nhìn thân ảnh mới xuất hiện, trong mắt lộ tia kinh hãi.

Chương 2825: Tổn thương chuẩn đế

Thân ảnh kia toàn thân ngăm đen xanh mét, như ngọn núi lớn không thể lay động, uy áp cuồn cuộn như biển khơi lan tràn, thiên địa năng lượng xoay quanh, bên trong thân thể kia ẩn chứa năng lượng tuyệt đối là khủng bố.

- Khôi lỗi!

Sắc mặt Lan Mộc đại biến, không ngờ mình lại bị đánh lui vì một cỗ khôi lỗi!

- Đó là khôi lỗi chuẩn đế, cẩn thận một chút!

Nhân Quý thét lớn một tiếng, sắc mặt đại biến hô to, sở dĩ hắn cảm nhận được là vì Thần Kim các chuyên nghiên cứu về khôi lỗi.

- Khôi lỗi chuẩn đế!

Ánh mắt mọi người đều tập trung vào cỗ khôi lỗi kia.

Nhóm người Kim Huyền đang gian nan đối chiến, nhìn thấy Lục Lâm Thiên còn cỗ khôi lỗi chuẩn đế, trong mắt hiện vẻ kinh ngạc, nhưng ánh mắt vẫn ngưng trọng.

- Khôi lỗi chuẩn đế lợi hại, ta cùng Lan Mộc bám trụ nó, tiểu hỗn trướng kia rất nhiều thủ đoạn, bốn người các ngươi lập tức đánh chết hắn!

Hoàng y đại hán hét lớn một tiếng, lập tức lao ra, không gian đều run rẩy, nháy mắt lao về hướng đế khôi.

Người này là Đế Thú yêu tôn của Vạn Thú tông, từng có được uy danh hiển hách.

Nghe đồn đãi người này là cô nhi, do một con mẫu hùng nuôi lớn, nếm qua vô số yêu thú yêu đan, nhưng có thể sống sót chính là kỳ tích, trước kia tiến vào Vạn Thú tông chẳng khác gì một đầu yêu thú lợi hại.

- Giết!

Tâm thần Lục Lâm Thiên vừa động, chợt quát.

Xuy!

Cỗ khôi lỗi lập tức bay lên, khí thế sát phạt bạo tuôn, phong vân khởi động, năm ngón tay gấp khúc hóa thành chưởng ấn lướt qua không gian, không gian phá nát từng khúc, xen lẫn linh hồn công kích bên trong, oanh thẳng về hướng Đế Thú.

- Hừ!

Đế Thú hừ lạnh một tiếng, cánh tay cường tráng đánh ra, không gian liên tục nổ tung, hung hăng đánh ra chưởng ấn va chạm thẳng tới, có thể trực tiếp đối kháng cùng đế khôi cũng chỉ có những hạng người hung hãn không sợ chết như hắn.

Oanh!

Hai đạo chưởng ấn va chạm, thanh âm vang dội như sấm, cự lực chấn vỡ không gian, ngọn núi bên dưới bị thổi quét ầm ầm sụp đổ.

Đặng đặng!

Thân hình Đế Thú lảo đảo thối lui hơn trăm thước, mà đế khôi chỉ bị đẩy lui vài thước mà thôi.

- Thật mạnh!

Mí mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, theo phỏng chừng của hắn đế khôi còn mạnh hơn tưởng tượng của hắn, muốn giết chết chuẩn đế thì không thể nào, thậm chí khi động thủ cũng chưa chắc đối phó được hai chuẩn đế, nhưng muốn bám trụ hai chuẩn đế vẫn có thể làm được.

Sắc mặt bốn chuẩn đế còn lại đều âm trầm, tổng cộng xuất động mười hai chuẩn đế, không ngờ đều bị bám trụ tám người, cũng may chuẩn bị đầy đủ, khó trách mỗi lần đối phó Lục Lâm Thiên đều thất bại trong gang tấc.

Thân ảnh Diệu Nhật chợt lướt ra, quát lớn:

- Tiểu tạp toái, không còn khôi lỗi chuẩn đế đi!

Tiếng quát rơi xuống, thân ảnh Diệu Nhật đã đi tới trước người Lục Lâm Thiên, chân khí hỏa hệ lan tràn, lập tức biến thành hỏa diễm ngưng tụ khắp bốn phương tám hướng, nháy mắt bao vây xung quanh Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tạp toái, ngươi chết đi, Liệt Diễm Khốn của Khôn Dương đảo đủ thiêu đốt ngươi thành tro tàn!

Thủ ấn Diệu Nhật biến hóa, hỏa diễm cấp tốc co rút lại, đem Lục Lâm Thiên trói buộc ngay bên trong.

- Lục Lâm Thiên tựa hồ chỉ có nhiều thủ đoạn mà thôi, hình như không gì hơn cái này đi!

Ba chuẩn đế còn lại lạnh lùng nhìn qua, trong mắt lộ vẻ cười lạnh.

Lục Lâm Thiên khởi động Thanh Linh khải giáp, sát khí tràn dâng, chỉ có thể liều mạng.

- Mộc sinh hỏa, hỏa sinh thổ, thổ sinh kim!

Ngay lúc không gian hỏa diễm co rút lại, thanh âm Lục Lâm Thiên truyền ra, thủ ấn rơi xuống, Thời Không Lao Ngục khuếch tán.

Hai không gian oanh cùng một chỗ, dây dưa chốc lát, không gian nứt vụn từng khúc, nháy mắt khôi phục, không ngừng giằng co.

- Di!

Nhìn thấy Liệt Diễm Khốn của mình bị bức lui, sắc mặt Diệu Nhật đại biến, lực công kích quỷ dị làm hắn kinh ngạc, một cỗ chân khí sắc bén tiêu sát vô cùng bá đạo thổi quét khắp hư không, làm cho hắn cảm nhận được uy áp.

- Đây là tân thuộc tính mà Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ được sao!

Đây chính là điều mà người Thiên Địa minh cảm thấy Lục Lâm Thiên đáng sợ, nhất định phải đánh chết hắn, nếu chờ tân thuộc tính đại thành, sẽ không còn ai đối phó được Lục Lâm Thiên.

Bên trong Thời Không Lao Ngục kim hệ, Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, quát:

- Kim sinh thủy!

Dứt lời, lam mang chợt lóe, Thời Không Lao Ngục rung chuyển, chỉ nháy mắt năng lượng kim hệ biến mất, mà thủy hệ gấp mười sáu lần tràn ra.

Chỉ nháy mắt Thời Không Lao Ngục thủy hệ gấp mười sáu lần cấp tốc lan tràn, kim mang đại phát, hàn khí tận xương, trong không gian tràn ngập băng sương.

Xuy xuy!

Không gian hỏa diễm đột nhiên bị thổi quét chấn vỡ mai một, vô hình trung đã bị áp chế, liên tục tháo chạy như gặp phải khắc tinh trời sinh.

- Tại sao lại như vậy!

Diệu Nhật kinh ngạc, khí tức của Lục Lâm Thiên làm cho hắn phát run, chân khí như đọng lại, hàn băng khí làm hắn không cách nào ngăn cản, cùng lúc đó nhiều lực công kích quỷ dị tràn tới, làm cho hắn luống cuống tay chân, tâm thần bất an không thể ngăn cản.

- Đây là vũ kỹ thiên cấp!

Ánh mắt Thiểm Điện rung động.

Vào lúc này không gian hỏa diễm đã dần dần tiêu tán không thấy, hàn khí lan tràn như muốn đóng băng cả không gian, Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng:

- Cho ta xem thử chuẩn đế mạnh như thế nào!

Sóng âm truyền ra, hàn băng chân khí khuếch tán, thủ ấn vỗ xuống, không gian Thời Không Lao Ngục thủy hệ đột nhiên co rút lại, hoàn toàn đóng băng, không gian lớn hơn vạn thước tràn ngập hàn khí cấp tốc hóa thành một ngọn núi băng khổng lồ lớn hơn ngàn thước.

Xung quanh núi băng không gian ba văn không ngừng truyền ra tiếng vỡ răng rắc, từng vết nứt như mạng nhện cấp tốc lan tràn, xen lẫn theo hàn băng khí tán phát, làm mọi người đều cảm giác được chân khí hủy diệt tràn tới.

Oanh long!

Núi băng thật lớn chỉ nháy mắt từ trên không rơi xuống, oanh kích thẳng tới Diệu Nhật, một đường rơi xuống không gian đều bị đông lạnh thành mảnh nhỏ, hiển lộ ra hư không tối đen thật lớn, với tốc độ nhanh như sấm đánh trực tiếp bao phủ Diệu Nhật tôn giả.

Diệu Nhật không kịp thoát thân, ngay sau đó núi băng trực tiếp nổ tung.

Phanh phanh…

Núi băng nổ tung, hàn băng chân khí băng hàn tận xương thổi quét, kình khí băng giá khiến không gian ba văn đều đông thành băng sương, lộ ra khe không gian tối đen.

Xuy!

Thân ảnh Diệu Nhật không biết là bỏ chạy hay bị chấn bay ra, bay ngược hơn ba trăm thước mới dừng lại, sắc mặt tái nhợt, trên môi còn có vết máu, sắc mặt cực kỳ khó xem.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên có chút tái nhợt, thân ảnh cũng thối lui, thật sự tiêu hao không ít.

Ánh mắt hắn chớp động, hắn dùng một kích toàn lực tựa hồ chỉ có thể làm chuẩn đế bị thương nhẹ mà thôi, chuẩn đế thật sự là cường hãn.

Đúng như dự liệu của Lục Lâm Thiên, thực lực của hắn không tới nỗi không thể đối phó chuẩn đế.

Hô!

Người Bắc Cung gia cùng Độc Cô gia, hơn nữa còn có người vây xem xa xa đều lộ vẻ rung động, không nghĩ tới Lục Lâm Thiên đánh một chiêu đã làm chuẩn đế bị thương, thực lực tiến bộ thật quá nhanh.

Ánh mắt vốn đang thoải mái của nhóm chuẩn đế lập tức lộ vẻ khiếp sợ lẫn ngưng trọng.

Chương 2826: Sinh Sinh Bất Tức

Lục Lâm Thiên một chiêu thành công, khóe môi hiện lãnh ý.

- Tiểu tử này lợi hại, các ngươi còn không liên thủ, mau chóng đánh chết hắn!

Lan Mộc quát to.

- Cùng ra tay!

Sắc mặt Thiểm Điện, Quy Nhất, Liệt Không đều ngưng trọng, nháy mắt lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Ba người thầm có ăn ý, từ ba góc độ đánh tới, mà Thiểm Điện đi trước, trường kiếm chợt ra khỏi vỏ.

Tư tư…

Trường kiếm lóe lên quang mang, như điện quang lưu xuyến khắp cả thân kiếm.

- Lục Lâm Thiên, hôm nay bản tôn thật không tin ngươi có thể không chết!

Advertisement

Trong mắt Thiểm Điện tản ra sát ý nồng đậm, bước lên một bước, thân ảnh quỷ dị xuyên qua không gian, kiếm quang đánh xuống.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chớp lên, thời gian lực gấp ba mươi lần tràn ra.

Kiếm quang bổ ra không gian, nháy mắt đem thân ảnh Lục Lâm Thiên chém thành mảnh nhỏ.

- Tàn ảnh!

Sắc mặt Thiểm Điện đại biến, hắn chỉ cảm thấy không gian ba văn chợt dao động, khi kiếm quang bổ xuống thì Lục Lâm Thiên đã biến thành tàn ảnh.

Ông!

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên lại xuất hiện, một tiếng nổ lớn, Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực chớp lên, uy lực bàng bạc xé nát không gian.

- Có thần khí phi hành cũng trốn không thoát đâu!

Quy Nhất hiện ra bên trái Lục Lâm Thiên, năng lượng phong hệ hội tụ thành long quyển phong bạo khổng lồ thổi quét tới.

- Lục Lâm Thiên, chết đi!

Cùng một thời gian Liệt Không xuất hiện bên phải, khí tức phong hệ lan tràn, gió giục mây vần, ngưng tụ thành một trảo ấn tối đen lớn hơn ngàn thước, xé nát không gian như ma thủ lan tràn lao ra, hướng Lục Lâm Thiên chộp tới, vỡ áp hư không nứt vụn thành từng khúc.

Khóe môi Lục Lâm Thiên hiện nụ cười lạnh, thể tích vũ dực mở rộng, năng lượng dao động mênh mông mãnh liệt.

- Thần Vũ Diệt Không!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, vũ dực nổ mạnh như tiếng sấm sét vang vọng khắp cả không trung.

Hưu hưu…

Trên vũ dực đột nhiên hiện ra thanh sắc loan đao bay vυ"t tới, tầng tầng rậm rạp, vạn vũ cùng phát, hóa thành hình cung bao phủ giữa không trung, trực tiếp va chạm vào long quyển phong bạo.

- Chuẩn đế vây công thì thế nào, hôm nay ta muốn xem ai có thể lấy mạng của ta!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, đột nhiên quay đầu lại nhìn thủ ấn tối đen áp không vỗ xuống, trong tay kết xuất thủ ấn nhìn qua như cực kỳ thong thả, kỳ thật nhanh tới cực hạn, như cùng thiên địa hòa tan thành một khối.

Cùng một thời gian chân khí mộc hệ tràn ra, lục sắc quang mang quanh quẩn, trong tích tắc lan tràn tới chói mắt, thậm chí còn mang theo mộc hoàng khí của Bắc Cung gia tộc bên trong.

- Đó là…

Mười mấy cường giả Bắc Cung gia tộc nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt kinh ngạc, máu huyết trong cơ thể họ chợt sôi trào, linh hồn rung động.

Trong đôi mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên có thanh sắc quang mang quanh quẩn.

Khi thủ ấn tối đen vỡ áp xuống còn chưa đầy trăm thước, kình khí khủng bố chấn vỡ cả không gian.

- Sinh Sinh Bất Tức!

Lục Lâm Thiên chợt hét lớn một tiếng, đột nhiên trước mặt hiện ra một đạo lục sắc quang vựng, hóa thành một cỗ lục sắc quang mang bao phủ khắp cả không gian.

Trong khoảnh khắc khí tức sinh cơ trên người hắn đột nhiên gia tăng, lan tràn ra ngoài nhanh như chớp.

Thoáng chốc một cỗ năng lượng đáng sợ giống như gió bão thổi quét ra ngoài.

Ngay lúc thủ ấn tối đen sắp va chạm vào người Lục Lâm Thiên, cỗ lục sắc quang mang nháy mắt nở rộ, xung quanh vầng sáng lộ ra khe không gian tối đen, hung hăng đánh thẳng vào thủ ấn tối đen kia.

Oanh long!

Lục sắc quang mang lan tràn, cự lực sinh cơ cắn nuốt không gian vạn vật lan ra nhanh như chớp, không gian ba văn nứt vụn thành từng khúc, mà sinh cơ của thủ ấn tối đen lập tức bị cắn nuốt biến mất.

Ngay tiếp theo cả không gian bị hủy diệt thành tro tàn lộ ra hư không, trong hư không một cỗ lục sắc quang mang bộc phát, chỉ còn lưu lại một mình Lục Lâm Thiên ở bên trong không gian kia.

- Đây là Sinh Sinh Bất Tức do Bạch Cung lão tổ Bắc Cung gia tộc chúng ta sáng chế a, là vũ kỹ thiên cấp trấn tộc trọng yếu nhất, sao cô gia lại biết thi triển!

Người của Bắc Cung gia khiếp sợ, toàn thân bị áp chế run rẩy. Mà trong Bắc Cung gia cũng không vài người biết được, thậm chí cả đại trưởng lão cũng không biết.

Vào lúc này Lục Lâm Thiên chợt cảm giác được chân khí trong cơ thể cấp tốc khôi phục lại, bên trong không gian Sinh Sinh Bất Tức giống như có được năng lượng cuồn cuộn chống đỡ, căn bản không cần lo lắng vấn đề tiêu hao hầu như không còn.

- Đây là vũ kỹ thiên cấp quỷ dị gì!

Thủ ấn tối đen bị chặt đứt sinh cơ, thân ảnh Quy Nhất lộ ra, bên trong không gian lục sắc quỷ dị này luôn làm chân khí trong cơ thể hắn cấp tốc tiêu hao, căn bản không thể ngăn cản, khó thể thoát thân, nếu chờ khi chân khí bị tiêu hao sạch sẽ chỉ sợ chính sinh cơ của hắn cũng bị cắn nuốt.

Ánh mắt Quy Nhất hoảng hốt, năng lượng phong hệ lan tràn ngăn cản chân khí tiêu hao, nhưng không cảm giác được tác dụng quỷ dị của không gian nơi này.

Răng rắc!

Lúc này vạn vũ va chạm cùng long quyển phong bạo của Liệt Không, long quyển phong bạo khổng lồ trực tiếp bị cắt vỡ thành vô số mảnh nhỏ, kình khí ngập trời thổi quét giữa không trung, động sâu không gian xuất hiện, lộ ra rãnh sâu tối đen làm người sợ hãi.

Hưu hưu!

Vạn vũ bay vòng, nháy mắt ngưng tụ thành Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực sau lưng Lục Lâm Thiên.

Xuy!

Thân ảnh Liệt Không xuyên qua không gian ba văn đánh về phía Lục Lâm Thiên, nháy mắt kinh ngạc phát hiện chân khí trong cơ thể vẫn tiếp tục tiêu hao, thân hình lập tức tắc nghẽn.

Sưu sưu!

Đồng thời Diệu Nhật cùng Thiểm Điện đều lao về phía hắn, đồng thời cảm nhận được biến hóa quỷ dị như Liệt Không tôn giả.

Chân khí trong cơ thể hai người đều không tự chủ được mai một, không gian thuộc tính lan tràn nhưng không có tác dụng gì quá lớn, lực công kích tựa hồ còn mang theo mộc hoàng khí của Bắc Cung gia tộc, vô hình trung có thể áp chế bọn hắn một bậc.

Bên trong không gian Sinh Sinh Bất Tức, Lục Lâm Thiên có năng lượng cuồn cuộn không dứt chống đỡ, trực tiếp đem bốn chuẩn đế vây bên trong, làm bọn hắn không cách nào giãy thoát ra ngoài.

Trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng vui mừng, khó trách Bắc Cung lão tổ lại nói sau khi thi triển Sinh Sinh Bất Tức sẽ có không ít diệu dụng cần chính hắn lĩnh ngộ.

Các cường giả chứng kiến uy lực khủng bố như thế, trong lòng tràn ngập hàn ý, thực lực Lục Lâm Thiên thật sự biến thái, không ngờ có thể đồng thời đối kháng bốn chuẩn đế.

- Vũ kỹ này thật quỷ dị, mau toàn lực phá vỡ nó!

Thiểm Điện hét lớn một tiếng, tiêu hao như bây giờ chỉ sợ không qua bao lâu sẽ cạn kiệt, nhất định phải nhanh chóng phá vỡ không gian quỷ dị này.

- Vậy xem các ngươi có thể phá vỡ hay không đi!

Trong mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập lục sắc quang mang, cơ hội như vậy hắn làm sao có thể bỏ qua.

Tiếng quát rơi xuống, trên lòng bàn tay hắn hiện ra tử kim lưu quang, ném thẳng lên không trung, hóa thành đại đỉnh cực lớn lật úp lơ lửng trên không.

Giữa không trung nhất thời lan tràn cỗ khí tức quỷ dị, chỉ trong nháy mắt không gian Sinh Sinh Bất Tức tràn ngập tử sắc lôi vân.

Chương 2827: Lấy một địch bốn

Hô…

Không gian đột nhiên run rẩy lên, một cỗ cảm giác nguy hiểm cực độ bắt đầu lan tràn, tử sắc lôi vân cuồn cuộn không ngớt, năng lượng dao động đáng sợ tràn ngập, điện mang rít vang, nổ tung thành từng khúc.

- Đây là…Tử Lôi Huyền Đỉnh, là Tử Lôi Huyền Đỉnh của yêu nghiệt Huyền Thiên yêu tôn bảy ngàn năm trước!

Chân khí khủng bố lan tràn, ánh mắt bốn người Thiểm Điện bị vây trong không gian Sinh Sinh Tức Tức đều đại biến.

- Chuẩn đế mà thôi, muốn giết ta, trước thử xem Tử Lôi Huyền Đỉnh của bản tôn đi!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, bàn tay đột nhiên vỗ xuống.

Oanh long long!

Tử sắc lôi điện tuôn xuống, vô số lôi đình tuôn tràn nện thẳng xuống bốn người bên dưới.

Tử sắc lôi đình ầm ầm nổ tung, mang theo lực lượng đáng sợ oanh kích xuống dưới, không gian nhất thời hỗn loạn một mảnh.

Advertisement

- Cẩn thận Tử Kim Huyền Lôi!

Thiểm Điện thúc giục trường kiếm trong tay, vẽ ra vô số kiếm ảnh ngăn cản từng đạo Tử Kim Huyền Lôi ở bên ngoài, nhưng mỗi khi huyền lôi giáng xuống kiếm ảnh chợt khựng lại nháy mắt, phối hợp cùng không gian Sinh Sinh Bất Tức khiến chân khí trong cơ thể hắn càng lúc càng tiêu hao nhanh chóng.

Ba người Quy Nhất lập tức khởi động khải giáp hộ thân, thúc giục đủ loại thủ đoạn ngăn cản Tử Kim Huyền Lôi giáng xuống.

Xuy lạp lạp!

Trong mắt Lục Lâm Thiên lộ sát ý, có năng lượng cuồn cuộn không dứt chống đỡ, hắn liên tục đánh ra Tử Kim Huyền Lôi oanh kích lên bốn người, cuồng mãnh loạn tạc.

Mặc dù bốn chuẩn đế mạnh mẽ, kỳ thật nếu tách riêng mỗi người cũng chỉ ngang ngửa với Lục Lâm Thiên mà thôi, Lục Lâm Thiên có Bất Diệt Huyền Thể, những người kia cũng không mạnh hơn hắn bao nhiêu.

Advertisement

Chẳng qua Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể giằng co với bọn hắn, nhưng nếu bọn hắn một mình tách ra cũng tuyệt đối không làm gì được Lục Lâm Thiên.

- Phốc!

Một thoáng sơ sẩy, Diệu Nhật tôn giả lại bị nện trúng, miệng phun máu tươi.

Oanh long long!

Dưới tiếng sấm, không gian tạc vỡ, bốn người ngày càng chật vật, chân khí ngày càng ít dần, đã bắt đầu cố hết sức.

Oanh!

Không biết thế nào, Quy Nhất cùng Liệt Không đồng thời bị một đạo Tử Kim Huyền Lôi oanh kích trúng, không gian trước mặt phá nát, thân hình bị đẩy lui, khóe miệng đều tràn ra máu tươi.

Xuy lạp!

Từng đạo Tử Kim Huyền Lôi liên miên công kích xuống, rốt cục kiếm võng của Thiểm Điện bị oanh vỡ, trong miệng hắn lại phun máu tươi, sắc mặt nhất thời tái nhợt.

Sinh Sinh Bất Tức phối hợp cùng Tử Lôi Huyền Đỉnh công kích, thực lực bốn chuẩn đế lẽ ra đủ sức đối kháng, nhưng lúc này lại không thể chống đỡ, luôn bị áp chế, càng ngày càng chật vật, chỉ còn có thể miễn cưỡng đối địch, giống như không có lực đánh trả.

- Thật mạnh!

Người Bắc Cung gia cùng Độc Cô gia đều vô cùng kinh hãi, Lục Lâm Thiên đồng thời đối kháng bốn chuẩn đế lại áp chế bọn hắn không cách nào ngẩng đầu, điều này làm cho họ nghẹn họng nhìn trân trối, Lục Lâm Thiên chỉ mới đạt tới Vũ tôn cửu trọng đỉnh mà thôi, thật sự là đáng sợ.

Răng rắc!

Trên không trung xa xa, bên trong tầng Thanh Lôi Huyền Đằng rậm rạp, trong tay Long Ảnh xuất hiện một kiện linh khí quỷ dị, như côn phi côn, như tiên phi tiên, thúc giục ra vô tàn ảnh, mỗi tàn ảnh đều cắt vỡ không gian, một cỗ năng lượng kình khí vô cùng cường hãn như cuồng phong thổi quét.

Phanh phanh!

Không gian run lên, tựa như sụp đổ, rốt cục đem tầng Thanh Lôi Huyền Đằng rậm rạp chấn vỡ.

Ngay tiếp theo sau, một cỗ cự lực trút xuống, thân ảnh Lục Tâm Đồng bị đẩy lui, mỗi lui một bước không gian lại nứt nẻ, khe không gian rậm rạp lan tràn khắp bốn phía.

Phốc!

Lục Tâm Đồng phun máu tươi, dung nhan tuyệt mỹ thoáng tái nhợt.

- Thiểm Điện, Quy Nhất, các ngươi còn không toàn lực ra tay, nhất định phải kích giết Lục Lâm Thiên!

Đẩy lui Lục Tâm Đồng, Long Ảnh chợt quát lớn, thân ảnh cấp tốc lao thẳng tới chỗ Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên mới là mục tiêu thứ nhất, cho nên tình nguyện buông tha Lục Tâm Đồng dù nàng đã bị thương.

- Lão yêu bà, ngươi đi không được!

Lục Tâm Đồng quát lạnh một tiếng, không để cho Long Ảnh đi ảnh hưởng ca ca, thủ ấn biến hóa, tâm thần toàn lực khống chế, Thanh Lôi Huyền Đằng bị chấn nát tiếp tục bay vòng, mang theo thanh sắc lôi quang lóe sáng trực tiếp dung hợp lẫn nhau.

Chỉ nháy mắt vô số Thanh Lôi Huyền Đằng hội tụ thành một cây mây thanh sắc dài hơn trăm thước, chiều dài như vô tận, giống như đầu thanh quang điện long khổng lồ ngẩng đầu đứng thẳng.

Hưu!

Thanh Lôi Huyền Đằng lao ra, nháy mắt ngăn cản trước người Long Ảnh, điện quang tuôn xuống, bao phủ cả không gian, uy áp vỡ áp thiên địa, một cỗ khí tức phảng phất như đến từ viễn cổ lặng yên lan tràn, linh hồn Long Ảnh run rẩy lên, hồn anh cảm nhận được kiêng kỵ thật sâu sắc.

- Cùng nhau ra tay, mau toàn lực phá vỡ không gian này!

Bốn người Thiểm Điện vừa nghe tiếng quát của Long Ảnh, cùng nhau xuất động, thủ ấn biến hóa, đứng theo bốn phương vị, chân khí động tới thiên địa năng lượng nhất thời ngưng tụ, gió giục mây vần, bốn người đều ngưng tụ thành một mảnh năng lượng lan tràn khắp không gian.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, cảm giác áp lực tăng lớn, sát ý trong mắt càng thêm nồng đậm, toàn lực thúc giục Tử Kim Huyền Lôi oanh thẳng tới bốn người.

Giữa không trung bình tĩnh, hơn mười thân ảnh lăng không bay nhanh, đi đầu là một kim bào thiếu niên tóc vàng mang theo yêu khí tao nhã, bên cạnh là hai nữ tử tuyệt mỹ vưu vật, ngoài ra còn hai thiếu nữ xinh đẹp nóng bỏng.

Đột nhiên, thanh y nữ tử dừng lại, đôi mắt chợt thay đổi.

- Mẹ, chuyện gì vậy?

Thiếu niên dừng lại hỏi, vừa dứt lời ánh mắt cũng biến hóa, tựa hồ cảm nhận được điều gì.

- Phía trước có động tĩnh, ít nhất là chuẩn đế đang giao thủ, nhân số không ít!

Thanh y nữ tử nói.

- Là chân khí của lão đại, nhất định là Thiên Địa minh đang đối phó lão đại, mẹ, con đi trước một bước!

Ánh mắt thiếu niên đại biến, vừa dứt lời thân ảnh đã biến mất tại chỗ, một thanh âm tràn ngập sát ý thao thiên truyền tới:

- Thiên Địa minh tạp toái, nếu lão đại bị thương, ta sẽ nghiền xương các ngươi thành tro!

Thân ảnh bạch y nữ tử cũng chợt lóe, biến mất tại chỗ.

Bên trong không gian tối tăm mù mịt, Quy Nhất, Thiểm Điện, Liệt Không, Diệu Nhật đồng thời ngưng tụ bốn luồng năng lượng mênh mông cuồn cuộn, không gian co rút lại, hội tụ thành ba đạo quang trụ phong nhận cùng một đạo quang trụ hỏa diễm, bốn đạo quang trụ đồng thời nổ bắn ra xa, mang theo khe không gian tối đen nháy mắt va chạm vào nhau.

Phanh phanh!

Bốn đạo quang trụ nháy mắt nổ tung, tiếng nổ sấm sét vang vọng trên không, lộ ra không gian động sâu tối đen, lực lượng khủng bố ngập trời nháy mắt cắn nuốt hết thảy vật chất xung quanh.

Không gian Sinh Sinh Bất Tức đột nhiên run lên, rốt cục bị phá vỡ.

Lục Lâm Thiên phun ra máu tươi, sắc mặt càng thêm tái nhợt.

Tuy phá vỡ được không gian, nhưng cả bốn chuẩn đế bị tiêu hao đáng sợ, đều có thương tích trong người, trong đó thương thế Diệu Nhật càng thêm nặng.

- Mau đánh chết Lục Lâm Thiên, dù trả giá đắt!

Áp lực suy giảm nhiều, nhìn thấy Lục Lâm Thiên phun máu, bốn người cùng động, lao thẳng về phía hắn.

Chương 2828: Tiểu Long đuổi tới

Nhìn bốn người lao tới, xung quanh Lục Lâm Thiên lan tràn không gian thổ hệ, chân khí cương quyển bao phủ quanh thân, thủ ấn biến hóa, bốn đạo tử sắc lôi đình ầm ầm giáng xuống.

- Đánh chết Lục Lâm Thiên!

Bốn đạo Tử Kim Huyền Lôi oanh kích, sắc mặt bốn người trầm xuống, không nghĩ tới vừa muốn đối kháng Tử Kim Huyền Lôi vừa muốn giết chết Lục Lâm Thiên.

Phanh phanh phanh phanh!

Năng lượng dao động, giây lát đã tới gần Lục Lâm Thiên, bốn đạo năng lượng dải lụa thổi quét, cùng lúc va chạm vào không gian thổ hệ của hắn.

Mặc dù bốn dải lụa năng lượng thoáng khựng lại, nhưng vẫn xuyên thủng không gian đánh lên cương quyển, lập tức ầm ầm chấn vỡ, trút vào trong thân thể Lục Lâm Thiên.

Cơ hồ đồng thời bốn đạo Tử Kim Huyền Lôi cũng giáng lên cương quyển phòng ngự của bốn người kia.

Oanh long long!

Bốn đạo lôi đình giằng co với cương quyển, cương quyển phá nát, điện mang quanh quẩn truyền vào trên khải giáp trên thân bốn người.

Phốc!

Bốn người đều phun máu tươi, nhưng khải giáp chưa nát, đều đang chống cự cự lực lôi đình.

Phốc!

Cùng một thời gian Lục Lâm Thiên cũng phun máu tươi, sắc mặt trắng bệch như trúng đòn nghiêm trọng, mà Thanh Linh khải giáp cũng bắt đầu nứt nẻ.

Advertisement

- Lại không có việc gì!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên vẫn chưa chết, cả bốn chuẩn đế đều cả kinh.

- Gïếŧ!

Cũng không do dự, Diệu Nhật đã tới trước người Lục Lâm Thiên, trong tay bắn ra quang trụ hỏa diễm, hóa thành hỏa cầu thật lớn vỡ áp xuống.

- Bạo Phong Long Vũ!

Lục Lâm Thiên bị trọng thương, thân ảnh tắc nghẽn khó thể tránh né, nháy mắt thúc giục thủ ấn va chạm cùng hỏa cầu.

Oanh long!

Vừa va chạm, không gian nổ tung, mảnh nhỏ không gian xen lẫn hỏa diễm phá nát kích tán bốn phía, năng lượng dao động lập tức tràn ngập.

Cả hai người đồng thời phun máu tươi, thân hình lảo đảo lui ra sau, Lục Lâm Thiên tựa hồ còn lui ra xa hơn.

Chẳng qua giờ phút này Quy Nhất đã xuất hiện sau lưng hắn, một đạo quyền ấn phá không hung hăng đánh lên người Lục Lâm Thiên, mặc dù hắn biết Quy Nhất công kích nhưng muốn tránh cũng không kịp nữa.

Oanh!

Một quyền hung hăng nện thẳng vào Huyễn Ảnh Thanh Vũ Dực.

Phốc!

Có vũ dực ngăn cản cùng lực phòng ngự thân thể, nhưng thân hình Lục Lâm Thiên vẫn lảo đảo bật ra phía trước, miệng lại phun máu, Tử Kim Huyền Lôi hóa thành lưu quang bay vào trong cơ thể hắn.

- Ngao!

Long Ảnh biến hóa thủ ấn, linh khí hóa thành một đầu hoàng long dài hơn ngàn thước, hoàng long rít gào mang theo long uy kinh người xuyên thủng không gian.

Thanh Lôi Huyền Đằng hóa thành đầu hư ảnh dị thú khổng lồ, lập tức rống to.

- Ngao!

Oanh oanh!

Hai đầu dị thú va chạm lẫn nhau, không gian hắc động hiện lên, năng lượng bàng bạc nổ tung, hư ảnh dị thú lập tức phá nát.

Mà đầu hoàng long cũng đánh thẳng lên người Lục Tâm Đồng.

Phốc!

Hồn giáp trên người Lục Tâm Đồng lõm vào, thân thể mềm mại lảo đảo thối lui, miệng phun máu tươi, chân khí hoàn toàn uể oải.

- Tâm Đồng!

Trong mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập hàn mang như thực chất, sát khí thao thiên bắt đầu khởi động.

- Tiểu tạp toái, bản thân ngươi còn khó bảo toàn!

Lục Lâm Thiên thoáng chút phân thần, lập tức biến thành trí mạng.

Liệt Không nháy mắt xuất hiện trước người hắn, quyền ấn mang theo khe không gian tối đen hung hăng đánh vào bụng Lục Lâm Thiên, muốn phá hủy đan điền khí hải dồn hắn vào chỗ chết.

Oanh!

Thanh Linh khải giáp phá nát một mảng lớn, máu tươi tràn ra, cự lực trút lên bụng, Lục Lâm Thiên phun máu tươi, thân hình hung hăng đập xuống ngọn núi khổng lồ bên dưới.

Oanh oanh!

Ngọn núi như sơn băng địa liệt, nứt vỡ lan tràn.

- Tâm Đồng!

Lục Lâm Thiên đẫm đầy máu tươi lao ra, đá vụn kích tán khắp bốn phía.

Lục Lâm Thiên căn bản không quan tâm thương thế của mình, một quyền vừa rồi khiến đan điền khí hải của hắn chao đảo, gần như sắp bị phá hủy.

- Lực phòng ngự thật mạnh!

Bốn chuẩn đế đều rung động, lực phòng ngự như vậy đúng là danh bất hư truyền.

- Tiểu nha đầu, ngươi cũng đi chết đi!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đã trọng thương, Long Ảnh không muốn bỏ qua cơ hội, sát ý thấu xương, một đạo quang trụ linh lực bay thẳng tới Lục Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng ngưng trọng, miệng đầy máu tươi, Trấn Linh Diệt Hồn tháp bay ra, hai lệ quỷ hồn anh lập tức bạo lướt ra ngoài.

Chi chi…

Hai hồn anh lập tức bị linh lực quang trụ phá hủy, quang trụ thoáng khựng lại sau đó tiếp tục bay về hướng Lục Tâm Đồng.

- Cẩn thận!

Lục Lâm Thiên đang định lao tới, đột nhiên sắc mặt đại biến.

Giờ phút này đan điền khí hải của hắn run lên, chân khí chao đảo, lúc này trong khí hải dao động làm thân hình hắn liền bị ảnh hưởng.

- Trước quản chính mình đi!

Diệu Nhật lại lướt tới, thủ ấn mang theo hỏa diễm ầm ầm thổi quét bay qua.

Nhìn thấy thủ ấn hỏa diễm vỡ áp xuống, làm cho Lục Lâm Thiên càng thêm lo lắng chính là linh lực quang trụ đang bay về hướng Lục Tâm Đồng mà hắn hoàn toàn vô năng vi lực.

- Thiên Địa minh tạp toái, các ngươi dám động lão đại cùng Tâm Đồng, cút ra cho ta!

Nhưng đúng ngay lúc này, giữa không trung vang lên một tiếng quát lớn truyền tới.

Sóng âm cuồn cuộn, quanh quẩn giữa không trung, một đạo kim sắc lưu quang đột nhiên xuất hiện trước người Lục Tâm Đồng, một thân ảnh mơ hồ xuất hiện.

Thân ảnh kia không hề màng tới đạo linh lực quang trụ bay tới, tùy ý cho nó va chạm lên người.

- Ngươi dám giết hắn, ta liền diệt ngươi!

Một thanh âm thản nhiên lại như thanh âm thiên nhiên đột nhiên truyền ra.

Cơ hồ cùng một lúc một đạo bạch quang hiện ra trước người Lục Lâm Thiên, bên trong bạch mang xuất hiện một thân ảnh uyển chuyển lao ra nhanh như chớp, yêu nguyên phong hệ bạo tuôn, một đạo bạch sắc quang trụ xuyên thẳng bầu trời, va chạm thẳng vào thủ ấn hỏa diễm.

Oanh!

Bạch quang xuyên thấu không gian, tiếng nổ tung trầm thấp, kình khí đáng sợ xen lẫn hỏa diễm phá nát cuồn cuộn khuếch tán, khe không gian rậm rạp lan tràn như mạng nhện.

Oanh long!

Ngay nháy mắt một tiếng nổ tung thật lớn vang vọng, cả không gian đều biến thành động sâu tối đen.

Thân ảnh xinh đẹp lảo đảo thối lui vài chục bước, chân giẫm hư không, mà thủ ấn hỏa diễm cũng đã tan biến trong vô hình.

Oanh!

Cùng một lúc linh lực quang trụ va chạm thẳng vào kim ảnh kia.

- Chuẩn đế mà thôi, tiểu Long gia còn chưa để vào trong mắt!

Kim ảnh quát một tiếng, thân hình lại không chút nào ảnh hưởng, không lùi mà tiến tới, trực tiếp phá hủy linh lực quang trụ, tốc độ nhanh không thể tưởng tượng, nháy mắt đã xuất hiện trước người Long Ảnh.

Oanh!

Trong tích tắc quyền ấn bay ra, không gian kíp nổ, đã hung hăng đánh thẳng lên l*иg ngực Long Ảnh.

Oanh!

Tiếng nổ như sấm, Long Ảnh căn bản không kịp trốn thoát, trực tiếp đập lên người bà ta, mà không gian xung quanh đều nổ tung.

Lục Lâm Thiên vừa nhìn thấy bạch ảnh trước mắt, chợt ngây người.

- Bạch Linh!

- Ngươi có sao không?

Bạch Linh nháy mắt đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, vừa nhìn thấy thương thế trên người hắn, sắc mặt thật khó xem.

- Còn không chết được!

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử tuyệt mỹ trước mắt với vẻ vui sướng, ánh mắt lại nhìn về phía trước.

Phốc!

Long Ảnh phun máu tươi, thân hình bắn ngược xuống, trực tiếp nện vào một ngọn núi lớn bên dưới.

Chương 2829: Tiểu Long ra tay

Oanh long long!

Sơn băng địa liệt, tiếng nổ thật lớn truyền ra, cả ngọn núi đều sụp đổ, những ngọn núi xung quanh bị lan tới đều nứt vỡ đổ sụp xuống.

- Thật mạnh!

Những người đang chiến đấu kịch liệt nhìn thấy một màn này không khỏi khựng lại.

Thiểm Điện, Quy Nhất, Liệt Không vừa nhìn thấy kim ảnh cùng bạch ảnh xuất hiện thân ảnh thoáng khựng lại, ngay sau đó lại chứng kiến Long Ảnh bị nện vào dưới núi, khuôn mặt rung động.

Một màn đột nhiên xuất hiện khiến ánh mắt người Độc Cô gia cùng Bắc Cung gia không khỏi co rụt lại, đặc biệt là kim ảnh chỉ dùng một quyền đã nện Long Ảnh rơi xuống núi, trong lòng vô cùng kinh hãi.

- Tiểu Long!

Lục Tâm Đồng nhìn thấy kim ảnh liền vui mừng hô.

- Tâm Đồng, ngươi không sao chứ?

Giữa không trung, kim ảnh thu liễm quang mang, đi tới bên cạnh Lục Tâm Đồng, chính là tiểu Long.

- Ta không sao!

Advertisement

Lục Tâm Đồng lộ ra ý cười, lập tức ra vẻ tức giận nói:

- Ngươi đó, sao hiện tại mới tới, còn tới trễ một chút sau này ngươi sẽ không thấy được ta!

- Ta vừa nghe nói mọi người ở Cổ Vực, thì lập tức chạy tới thôi!

Tiểu Long có chút ủy khuất nói.

- Mau đi xem ca ca đi!

Lục Tâm Đồng đột nhiên nhớ tới đại ca, vừa nhìn qua liền thấy bạch ảnh bên cạnh ca ca:

- Bạch Linh tỷ!

- Yên tâm, chúng tôi đều đã tới!

Advertisement

Thân ảnh tiểu Long chợt lóe, mang theo Lục Tâm Đồng đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Tiểu Long!

Nhìn thấy thiếu niên, trong lòng Lục Lâm Thiên vui mừng, khí huyết sôi trào liền phun ra máu tươi, đan điền khí hải càng cuồn cuộn kịch liệt, không cách nào bình tĩnh trở lại.

- Di!

Đan điền khí hải chao đảo, sau khi Lục Lâm Thiên phun máu tươi, sắc mặt lập tức kinh dị.

- Tiểu Long, Bạch Linh tỷ!

Ba người Dương Quá, Độc Cô Cảnh Văn cùng Bắc Cung Vô Song đang kịch chiến, nhìn thấy tiểu Long, lập tức mừng rỡ, vừa rồi nhìn thấy tiểu Long cùng Bạch Linh đều có thể đối kháng chuẩn đế.

Có hai người tới, áp lực của ba người họ giảm nhiều, ra tay càng thêm sắc bén, tuy Dương Quá luôn phun máu, nhưng có xu thế càng đánh càng hăng, nhờ vào Chấn Thiên trong tay hơn nữa có không gian của thời gian cùng thổ hệ dung hợp, tuy Hóa Hổ chiếm cứ thượng phong nhưng nhất thời cũng không làm gì được Dương Quá.

- Sinh Sinh Bất Tức!

Bắc Cung Vô Song hét lớn một tiếng, thủ ấn biến hóa, trong mắt tràn ngập lục sắc quang mang, đột nhiên trước người hiện ra đạo lục sắc quang quyển, bao phủ khắp cả không gian.

Tru Hồn bị không gian Sinh Sinh Bất Tức bao vây, vừa rồi còn chiếm cứ thượng phong tuyệt đối nhưng nhất thời đã không còn ưu thế, sắc mặt khó xem, linh lực cấp tốc tiêu hao, làm cho hắn có cảm giác sinh cơ không ngừng trôi qua.

- Mộc hoàng khí của thần nữ đã siêu việt thiên cấp a!

Người Bắc Cung gia khiếp sợ, bị áp chế cả người run rẩy.

Phanh phanh phanh!

- Lão đại, ngươi thế nào?

Tiểu Long đi tới bên người Lục Lâm Thiên, nhìn thấy lão đại trọng thương, ánh mắt vô cùng lo lắng.

- Tiểu Long, ngươi tới vừa lúc, thay lão đại hộ pháp một lát, một lát là tốt rồi!

Đan điền khí hải không ngừng chao đảo, ánh mắt kinh dị của Lục Lâm Thiên đổi thành sợ hãi lẫn vui mừng.

- Được, không thành vấn đề, hết thảy có ta!

Tiểu Long gật đầu.

- Là ai đã tới, chuyện của Thiên Địa minh đừng nhúng tay tốt hơn!

Thiểm Điện phục hồi tinh thần hét lớn một tiếng, lập tức cảm giác hai người vừa tới không dễ chọc, khí tức trên thân không phải yêu thú bình thường.

- Thiên Địa minh tạp toái, tiểu Long gia nói cho các ngươi biết, đám tạp toái các ngươi cần xui xẻo!

Trong mắt lộ sát ý, thanh âm cuồn cuộn truyền ra, trong lòng tiểu Long vô cùng tức giận, người bị vây công đều là người thân nhất của hắn.

- Thiểm Điện, nghiệt súc kia hẳn là yêu thú quỷ dị luôn đi cạnh Lục Lâm Thiên!

Bên dưới đống đá vụn đổ nát, toàn thân Long Ảnh loang lổ vết máu lao lên giữa không trung, một quyền của tiểu Long làm bà ta bị trọng thương, ánh mắt nhìn tiểu Long vừa sợ lẫn tức giận còn kinh hoảng.

- Nguyên lai là một con nghiệt súc mà thôi, ta ngăn lại, các ngươi mau giết Lục Lâm Thiên!

Liệt Không tức giận quát, chân giẫm hư không, thân ảnh hóa thành bạch quang lao tới.

- Dám đυ.ng tới người của ta, chết!

Một thanh âm yêu kiều băng sương tràn ngập sát ý truyền ra, cả không gian như bị đọng lại, trong tích tắc khi Liệt Không mới xuất hiện trước người tiểu Long, không gian ba văn trước mặt tiểu Long chợt nhoáng lên, một thân ảnh xinh đẹp vượt qua khe không gian bước ra.

Đó là một đạo thanh ảnh uyển chuyển, một cỗ uy áp buông xuống, dưới uy áp cả thiên địa đều run lên, linh hồn không khỏi chấn động.

- Ai dám ngăn ta!

Liệt Không phất tay đánh ra trảo ấn va chạm thẳng vào thanh ảnh

kia.

Két!

- Chuẩn đế thì thế nào, cút ngay!

Chỉ thấy thanh ảnh vung tay, không gian run lên, nhất thời gió giục mây vần.

- Ngao…

Một tiếng long ngâm thật lớn vang vọng bầu trời, trong tay thanh ảnh bay ra một đạo thanh sắc lưu quang, nháy mắt hóa thành ngũ trảo thanh long rít gào bay tới, long uy lan tràn như vật còn sống.

Hư ảnh thanh long vừa ra, cả không gian đều rung động, thậm chí Kim Huyền cũng phải nhìn qua, khí tức kia làm hắn bị ảnh hưởng không ít, trong lòng liền biết người vừa tới là ai.

Chỉ nháy mắt hư ảnh thanh long va chạm vào trảo ấn, cũng không nghe thanh âm tiếng nổ tung kinh thiên động địa như trong tưởng tượng.

Chỉ thấy trảo ấn tản ra hào quang chói mắt, không gian động sâu liền xuất hiện.

Đặng đặng!

Năng lượng lập tức bị hút vào trong động sâu biến mất, dư kình tràn vào thân thể Liệt Không, khiến cho hắn lảo đảo thối lui hơn mười bước, mỗi bước đều đạp vỡ không gian, sắc mặt càng thêm tái nhợt, khóe môi tràn vết máu.

- Linh thú chuẩn đế, đây là linh thú chuẩn đế!

Đám người Liệt Không kinh ngạc hô.

Năng lượng xung quanh thanh ảnh biến mất, đó là một nữ tử thanh y uyển chuyển xinh đẹp, toàn thân lộ ra khí chất cao quý.

- Tộc trưởng Thanh Long hoàng tộc, đại công chúa Thanh Long hoàng tộc ở đây, ai dám càn rỡ!

Xa giữa không trung vang lên tiếng rít gào cuồn cuộn truyền tới, hơn mười thân ảnh xuất hiện, linh hoàng khí lan tràn khắp không gian.

- Ai dám động tới tiểu Long, Chu Tước hoàng tộc nhất định đem hắn nghiền xương thành tro!

- Ai động tiểu Long, Bạch Hổ hoàng tộc nhất định đem hắn xé thành mảnh nhỏ!

Sóng âm cuồn cuộn rơi xuống, một đạo bạch ảnh cùng xích ảnh rơi xuống bên cạnh tiểu Long, linh hoàng khí Chu Tước cùng yêu hoàng khí Bạch Hổ lan tràn, không gian chao đảo không ngớt, chính là Chu Thần Hi cùng Hổ Y.

Trong chớp mắt nhìn thấy không trung xuất hiện hơn mười thân ảnh, mười hai chuẩn đế càng thêm kinh ngạc.

Thanh Long hoàng tộc, Chu Tước hoàng tộc, Bạch Hổ hoàng tộc, những lời này vừa truyền ra, mọi người đều biết đại biểu cho điều gì, tâm tình người Thiên Địa minh càng có thể nghĩ.

- Trời ạ, người của ba đại thú hoàng tộc đều đã tới!

- Lục Lâm Thiên là ai, sao ba đại thú hoàng tộc đều tới tương trợ!

Xa xa chân trời, vô số ánh mắt nhìn chăm chú vào không gian hôn ám phía trước, nghe tiếng hét lớn truyền ra, không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối.

Ngay trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, ở viễn không xa xa xuất hiện không ít điểm đen bay tới.

Chương 2830: Bản thể Kim Huyền 1

- Thiên Địa minh ám toán Phi Linh môn, Huyền Vũ hoàng tộc đặc biệt tới tương trợ…

Một tiếng quát thật lớn truyền ra, sóng âm cuồn cuộn khắp không trung.

- Trời ạ, ngay cả Huyền Vũ hoàng tộc cũng tới!

- Là thật hay giả vậy, tứ đại thú hoàng tộc đều tới đông đủ!

Tử Yên cùng Lam Thập Tam đưa mắt nhìn nhau, ánh mắt không ngừng biến hóa.

Bên trong Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận, tiếng quát vang vọng chân trời, gần năm mươi thân ảnh lao vào trong trận, lăng không đứng thẳng, yêu hoàng khí Huyền Vũ hoàng tộc lan tràn, không gian gió giục mây vần.

Phía trước có bốn người lăng không mà đứng, khí thế càng thêm ngút trời.

Advertisement

Người đứng đầu thân hình hùng vĩ, thân mặc hắc bào, khoảng bốn mươi tuổi, bộ dáng tuấn lãng, người này vừa xuất hiện thiên địa năng lượng hội tụ, khí thế bàng bạc.

Người thứ hai là lam bào nam tử, thân hình cao ngất khôi ngô, hai mươi tám hai mươi chín tuổi, khí chất bất phàm, trên người có khí thế hoàng giả, ánh mắt sáng như sao.

Bên cạnh hắn là một lam y nữ tử, thân thể nóng bỏng tuyệt đẹp, hấp dẫn tới trí mạng.

Mà người cuối cùng thân mặc trường bào màu nâu, sáu mươi tuổi, thân hình thô lỗ, khi hắn xuất hiện không gian đều có chút ươn ướt, trong mơ hồ như che kín cả hư không.

- Huyền Vũ hoàng tộc tới tương trợ Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên, chúng ta lại gặp mặt!

Đại hán cười lớn một tiếng, lời nói vô cùng bá đạo quanh quẩn giữa không trung.

Advertisement

Đan điền trong cơ thể Lục Lâm Thiên ngày càng rung chuyển không ngớt, trong mắt hắn đột nhiên xuất hiện từng đạo thân ảnh, từng đạo khí tức hùng hậu tràn ra. Đây chính là đám người Đại công chúa Long Bích Hàm của Thanh Long Hoàng tộc, Tam công chúa Thần Hi của Chu Tước Hoàng tộc.

Còn có người của Huyền Vũ Hoàng tộc phái tới. Bốn người phía trước chính là người của Huyền Vũ Hoàng tộc, Huyền Vũ, hoàng tử Huyền Kình, công chúa Huyền Doanh. Một người còn lại không ngờ là đại trưởng lão Huyền Phạt khi trước chặn giết Tiểu Long.

- Đa tạ Huyền Vũ Hoàng tộc tới đây tương trợ.

Mắt nhìn đám người Huyền Vũ, Lục Lâm Thiên gật đầu nói, thế nhưng chấn động trong đan điền này càng lớn, càng khiến cho Lục Lâm Thiên không có cách nào áp chế, toàn thân run rẩy, ánh mắt dường như vừa mừng vừa sợ.

- Tại sao lại có thể như vậy? Người của Tứ đại Thú Hoàng tộc sao lại tới đây? Bọn họ có quan hệ như thế nào với Lục Lâm Thiên?

- Bốn đại Thú Hoàng tộc đều tới, rột cuộc là như thế nào?

Biến cố như vậy khiến cho ánh mắt mười hai Chuẩn Đế của Thiên Địa minh ngưng trọng. Tứ đại Thú Hoàng tộc a, đồn răng thời kỳ xa xưa, thực lực khi bốn đại Thú Hoàng tộc liên thủ còn mạnh hơn năm đại Nhân Hoàng tộc. Về sau Bắc Cung lão tổ lĩnh ngộ ra thuộc tính mộc đặt chân vào Nhân Hoàng tộc thứ sáu, lúc này Lục đại Nhân Hoàng tộc mới ngăn chặn được Tứ đại Thú Hoàng tộc.

Lúc này Tứ đại Thú Hoàng tộc đều tới, cũng đều tới tương trợ cho Lục Lâm Thiên, trong lòng mười hai Chuẩn Đế lúc này vô cùng rung động.

- Dương Quá, chết đi.

Lúc này Huyền Tuyệt Tôn giả đang giao thủ với Dương Quá hét lớn một tiếng. Có người tới đây tương trợ khiến cho trong lòng hắn có dự cảm không tốt. Tiên hạ thủ vi cường, thừa dịp Dương Quá đang đau khổ chống đỡ, hung hăng chụp một chưởng về phía trước. Không gian chung quanh chưởng ấn vặn vẹo.

Ông.

Chấn Thiên trong tay Dương Quá kêu ông ông một tiếng, một đạo kiếm quang bắn ra, xé rách không gian bổ về phía trên chưởng ấn của Huyền Tuyệt Tôn giả. Chưởng ấn của Huyền Tuyệt Tôn giả bắt đầu rạn nứt.

Sưu.

Thế nhưng lúc này dường như Huyền Tuyệt Tôn giả đã sớm có sự chuẩn bị, ở trong chưởng ấn bị rạn nứt có một quang cầu nhỏ bằng lòng bàn tay lơ lửng xuất hiện.

Ở trong chưởng ấn màu xanh cực lớn kia, cơ hồ khó có thể phát hiện ra chuyện này. Quang cầu lập tức phá không bay đi, Dương Quá không kịp tránh né, đánh vào trong l*иg ngực của Dương Quá.

Sắc mặt Dương Quá đại biến, muốn né tránh cũng không kịp. Thân thể nhanh chóng uốn éo. Quang cầu màu xanh da trời này hung hăng đánh vào l*иg ngực bên trái của hắn, thế nhưng may mắn là vẫn tránh thoát khỏi vị trí của tim.

Phanh.

Quang cầu màu xanh phát ra năng lượng cực lớn, trong khoảnh khắc từ trong lòng ngự Dương Quá bộc phát ra. Thân thể Dương Quá bị xuyên thủng một cái lỗ nhỏ bằng bàn tay. Lỗ máu này lập tức bị băng phong. Một cỗ lực lượng lạnh lẽo bắt đầu dọc theo lỗ máu đóng băng lại.

- Dương Quá lão đại.

- Thiếu chủ.

Tiểu Long, Kim Huyền hét lớn một tiếng, thân thể Tiểu Long lập tức biến mất tại chỗ đánh về phía Dương Quá.

Sưu.

Khí tức trên người Dương Quá suy yếu, hai mắt bỗng nhiên nhắm lại. Thân thể rơi xuống phía dưới. Tiểu Long trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh Dương Quá, ôm Dương Quá vào trong tay.

- Đại ca.

Đan điền của Lục Lâm Thiên không ngừng cuồn cuộn, lúc này nhìn thấy đại ca Dương Quá bị thương, rốt cuộc không thể khống chế được nữa.

Trong miệng Lục Lâm Thiên lần nữa có máu tươi phun ra, đan điền ầm ầm nhộn nhạo, cùng lúc trong đan điền của Lục Lâm Thiên có một đạo lưu quang huyết sắc bắn ra.

- Chuẩn Yêu đế quả nhiên lợi hại, chỉ là ngươi còn chưa có cách nào thoát thân.

Kim Huyền lao thẳng về phía trước, thiếu chủ gặp chuyện không may, hắn phụ sự phó thác của chủ nhân. Thế nhưng lần nữa Kim Huyền lại bị Linh Sát Tôn giả và Nhân Quý Tôn giả phong tỏa không gian ngăn cản.

Ngao.

Kim Huyền bị hai người phong tòa không gian, trong chốc lát không gian quanh thân hoàng bào của hắn xuất hiện vết nứt đen kịt trong không gian.

Quang mang đen kịt từ trong vết nứt không gian lóe lên, một tiếng gầm rừ giống như rồng ngâm hổ gầm từ trong miệng Kim Huyền truyền ra, Kim Huyền lập tức hóa thành bản thể khổng lồ.

Thân thể khổng lồ của Kim Huyền xuất hiện lập tức đẩy lui hai người Linh Sát Tôn giả và Nhân Quý Tôn giả ngăn cản trước người. Bản thể của hắn khiến cho người khác rung động, khổng lồ hơn ngàn mét, toàn thân tràn ngập kim quang, hai mắt như trăng, một cỗ khí tức bá đạo, sắc bén lan tràn ra.

Mắt nhìn đầu yêu thú khổng lồ trên không trung, trong lòng mọi người không khỏi trùng xuống.

- Đây là yêu thú gì?

Hai người Nhân Quý Tôn giả, Linh Sát Tôn giả nhìn vào bản thể của Kim Huyền tước mắt. Bản thể tràn ngập kim quang, hoàn toàn là một đầu yêu thú giống như đại bàng, thế nhưng lại có không ít bất đồng với Cửu Thiên Côn Bằng.

Đầu yêu thú khổng lồ màu vàng này toàn thân có đôi cánh màu vàng, hai con mắt cực lớn mà sắc bén. Hai cánh khổng lồ chấn động khiến cho cả phiến không gian giống như đột nhiên bị đốt lên, khí tức nóng bỏng bao phủ không gian, vết nứt nóng bỏng lan tràn, hiện lên phía chân trời.

Dưới thân thể cực lớn này mọi người đều cảm giác được một cỗ uy áp mênh mông, chân chính. Loại khí tức này thật sự quá mạnh, khiến cho linh hồn người ta phát lạnh. Rõ ràng là yêu thú thuộc tính thổ thế nhưng dưới tình trạng bản thể này lại giống như có thể khống chế năng lượng thuộc tính hỏa trong thiên địa.

- Đây là loại yêu thú nào?

Nhìn bản thể Kim Huyền, Long Bích Hàm trên không trung phía xa cũng kinh ngạc. Cho dù là nàng cũng không biết rốt cuộc đây là loại yêu thú nào.

Chương 2831: Bản thể Kim Huyền 2

Trong tộc dường như cũng chưa từng có ghi chép về loại yêu thú này. Thế nhưng khí tức trên người đầu yêu thú này lại cực kỳ cường hãn. Dường như so với Cửu Thiên Côn Bằng, Cửu Vĩ Yêu Hồ nhị tộc này còn mạnh hơn. Nếu như không phải Tứ đại Thú Hoàng tộc trời sinh có Yêu Hoàng khí sợ rằng khó có thể áp chế uy áp trên người đầu yêu thú này.

- Đây là yêu thú gì?

Huyền Vũ Hoàng tộc, Bắc Cung gia tộc, Độc Cô gia tộc cùng với mười hai người của Thiên Địa minh nghi hoặc và khïếp sợ, không có ai biết đây là loại yêu thú nào, chưa từng nhìn thấy, cũng không có trong ghi chép.

- Hai Chuẩn Đế, ta tuyệt đối sẽ không buông tha cho các ngươi.

Bản thể Kim Huyền hét lớn, trong con mắt to lớn tràn ngập sát ý. Hai cánh màu vàng chấn động, kim quang hùng hậu lan tràn ra mang theo một cỗ năng lượng nóng bỏng đáng sợ, hủy thiên diệt địa đánh về phía hai người Nhân Quý Tôn giả và Linh Sát Tôn giả.

- Chuẩn Yêu Đế này vô cùng lợi hại, toàn lực ra tay.

Ánh mắt hai người Nhân Quý Tôn giả, Linh Sát Tôn giả ngưng trọng. Vừa rồi ở trạng thái hình người, Kim Huyền cũng khiến cho hai người không chiếm được chút tiện nghi nào, lúc này dưới trạng thái bản thể thì càng không dễ chịu.

Ầm ầm.

Hai người toàn lực ra tay, Kim Huyền nén giận đánh ra một quyền. Một cỗ lực lượng khủng bố, di sơn hải đảo lập tức va chạm vào một chỗ, phá nát phiến không gian phía trước thành hư vô.

Trên bụng Lục Lâm Thiên lúc này có một đạo lưu quang huyết sắc phóng lên trời, huyết quang thu liễm, một cỗ khí tức cường hãn theo đó mà khuếch tán.

Ngao.

Một tiếng đao minh giống như rồng ngâm quanh quẩn giữa không trung. Trên không trung có một cỗ năng lượng thiên địa lập tức hội tụ giữa không trung, hình thành một vòng xoáy bằng năng lượng cực lớn.

Huyết Lục xuất hiện, sau đó xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên, nương theo một cỗ năng lượng thiên địa hội tụ, lập tức tương liên với đan điền của Lục Lâm Thiên.

Dưới một quyền của Chuẩn Đế nện vào trong đan điền Lục Lâm Thiên, đan điền lắc lư, Huyết Lục đã sớm có dấu hiệu đột phá lần nữa. Lúc này có lẽ bởi vì đan điền lắc lư, Lục Lâm Thiên lại liên tiếp trọng thương cho nên thúc dục Huyết Lục tấn chức.

Xoẹt.

Huyết quang của Huyết Lục lan tràn ra, sát khí kinh người khuếch tán, năng lượng thiên địa tụ tập trên không trung lập tức trút xuống, ầm ầm trút vào trên Huyết Lục.

Ngao.

Dưới năng lượng như vậy rót vào Huyết Lục lập tức run lên. Tiếng đao minh giống như rổng ngâm lần nữa vang vọng không dứt bên tai, chấn động nhân tâm.

GIờ phút này năng lượng thiên địa hùng hậu rót vào trong Huyết Lục thế nhưng cũng khiến cho toàn thân Lục Lâm Thiên run lên, nắm Huyết Lục trong tay, năng lượng thiên địa rót vào trong Huyết Lục cũng thông qua Huyết Lục ầm ầm tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Năng lượng thiên địa hùng hậu khủng bố hung hăng xông vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, tuôn ra.

- Không xong.

Trong lòng Lục Lâm Thiên khïếp sợ, lúc này giống như Huyết Lục tấn cấp từ Huyền Cấp lên Địa cấp khi trước, năng lượng thiên địa khổng lồ kéo tới lập tức kéo vào trong cơ thể hắn, sau đó làm cho hắn đột phá.

Lục Lâm Thiên biết rõ Huyết Lục tấn chức Thiên cấp, số năng lượng thiên địa tuyệt đối khổng lồ và mênh mông. Trong đó có năng lượng thuộc tính và các loại năng lượng khác trong thiên địa, giống như tổng hợp năng lượng vậy, có thể làm cho chân khí và linh lực đạt được chỗ tốt cực lớn.

Đột phá vốn là chuyện tốt, thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên lại không dám đột phá chút nào, cấp độ linh lực đột phá là chuyện tốt, thế nhưng cấp độ vũ giả của hắn hiện tại đã là Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong, nếu như đột phá, vạn nhất thành Đế thì thảm rồi.

Âm Dương Linh Vũ Quyết phải đồng thời đột phá mới được, đột phá vũ giả, Lục Lâm Thiên cũng không có lá gan này.

Bởi vậy năng lượng hùng hậu trong thiên địa thông qua Huyết Lục rót vào, Lục Lâm Thiên muốn thoát khỏi Huyết Lục, thế nhưng cũng giống như lần trước, Huyết Lục này dính vào trong tay Lục Lâm Thiên, làm cho Lục Lâm Thiên không thể nào thoát khỏi Huyết Lục.

Ầm ầm.

Năng lượng hùng hậu ầm ầm rót vào trong Huyết Lục. Năng lượng hùng hậu trong thiên địa cũng theo đó thông qua Huyết Lục đi vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Trong đan điền khí hải đang cuồn cuộn, Lục Lâm Thiên có cảm giác thân thể mình dường như đang bành trướng. Cỗ năng lượng thiên địa này quả thực quá mạnh mẽ.

Sưu.

Đồng thời lúc Lục Lâm Thiên cũng không muốn thúc dục Âm Dương Linh Vũ Quyết thế nhưng dưới tình huống có năng lượng nhập thể Âm Dương Linh Vũ Quyết lại tự động nhập thể. Căn bản không cần Lục Lâm Thiên thúc dục. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không thể đình chỉ Âm Dương Linh Vũ Quyết tự động vận chuyển luyện hóa. Năng lượng khi Huyết Lục tấn chức đưa tới so với năng lượng thuộc tính còn tinh thuần hơn nhiều. Trải qua Âm Dương Linh Vũ Quyết vận chuyển, lập tức hóa thành chân khí tinh thuần nhất tiến vào trong đan điền.

Cùng lúc cũng có một cỗ năng lượng hóa thành linh lực tiến vào không gian trong đầu hắn.

Trong nháy mắt, thấy động tĩnh quỷ dị của Lục Lâm Thiên lập tức thu hút vô số ánh mắt kinh ngạc.

- Tiểu Long, đại ca thế nào rồi?

Lục Tâm Đồng đi tới bên cạnh Tiểu Long, nhìn qua thân thể đại ca bị băng phong từ l*иg ngực, sắc mặt đại biến. Nàng có thể cảm giác ra được khí tức trong người đại ca càng ngày càng yếu.

- Rất nghiêm trọng.

Ánh mắt Tiểu Long lúc này cũng ngưng trọng, thương thế của Dương Quá lão đại quá nghiêm trọng.

Sưu.

Huyền Tuyệt Tôn giả thu thủ ấn lại, quang cầu vừa mới đυ.c một lỗ máu trên l*иg ngực Dương Quá được thu lại cơ thể, ánh mắt lạnh lẽo, nở nụ cười lạnh. Bị Huyền Tuyệt Băng Hải châu của hắn đánh trúng, Dương Quá này chết chắc rồi.

Trong lúc Huyền Tuyệt Tôn giả cười lạnh, ánh mắt mang theo sự nghi hoặc nhìn về phía trước. Hắn cảm giác được có một cỗ lực lượng kinh khủng đang tăng cường, lực lượng này khiến cho tim hắn bắt đầu đập nhanh.

Ông Ông.

Ngay dưới ánh mắt của Huyền Tuyệt Tôn giả, hắn nhìn thấy thanh kiếm màu vàng quái dị của Dương Quá kêu ông ông một tiếng, tiếng kiếm minh giống như tiếng sấm sét vang vọng giống như rít gào mang theo sự giận dữ, thậm chí còn có sát khí lan tràn ra.

Trong sát na, thanh kiếm rộng bản màu vàng này giống như có linh trí của chính mình, rung rung trên không trung. Mũi kiếm chỉ trời xanh, thân kiếm rung rung tựa như sống lại.

Kim quang trên thân kiếm rộng bản màu vàng bắn tứ phía, giống như mặt trời lên cao. Khí thế kinh người tràn ngập thiên địa. Chấn Thiên nổ vang, trên mũi kiếm lập tức có một cỗ khí tức mênh mông lan tràn ra. Cả không trung gió nổi mây phun, thậm chí còn mang theo tiếng sấm sét.

- Kiếm thật mạnh, đây là linh khí gì? Sợ rằng ngay cả thần khí bình thường cũng không có uy áp như vậy a.

Biến hóa của thanh kiếm rộng bản màu vàng này khiến cho mọi người khiếp sợ. Cỗ khí tức uy áp này khiến cho tất cả mọi người trong mấy đại Hoàng tộc cũng chịu uy áp.

Ông.

Huyền Tuyệt Tôn giả cũng kinh ngạc. Hắn có thể cảm giác được trên thân kiếm quỷ dị màu vàng này có một cỗ sát khí ngập trời bao phủ lấy hắn. Cỗ sát khí này khiến cho tim hắn đập nhanh hơn.

Chương 2832: Chấn Thiên phát uy 1

Trong nháy mắt, khi tim hắn đang đập nhanh thì đồng tử đột nhiên co rút lại. Hắn nhìn thấy thanh kiếm rộng bản màu vàng kia lướt tới, phá không bổ về phía hắn. Dưới một kiếm này sát ý ngập trời đều bao phủ trên người hắn.

- Đi.

Ánh mắt Huyền Tuyệt Tôn giả hoảng hốt, trong lúc đó chân khí thuộc tính thủy phô thiên cái địa rót vào trong Huyền Tuyệt Băng Hải châu, sau đó ném Huyền Tuyệt Băng Hải châu trong tay ra ngoài.

Ken két.

Một cỗ khí tức lạnh lẽo kinh khủng lan tràn, lập tức băng phong không gian to lớn trước mắt. Khí tức lạnh lẽo khiến cho người ta có cảm giác giống như rơi vào hầm băng, tầng tầng lớp lớp băng sương lan tràn, khuếch tán.

Không gian bị băng phong, không gian trước người Huyền Tuyệt Tôn giả lập tức bị hàn băng dày đặc ngăn cản.

Phanh.

Cũng trong nháy mắt này thanh kiếm rộng bản màu vàng bổ vào trong không gian bị hàn băng bao phủ. Một mảnh hàn băng dưới kiếm quang lập tức bị cắt đứt giống như đậu hũ.

Sưu.

Một đạo kiếm quang từ trong thanh kiếm rộng bản màu vàng bắn ra. Dễ dàng cắt vỡ không gian bị băng phong, dùng xu thế như sám sét đánh tới trước mặt Huyền Tuyệt Tôn giả.

Huyền Tuyệt Tôn giả hoảng hốt, cấp tốc bố trí một kiện khải giáp bằng linh khí màu xanh, sau đó quay đầu xé rách không gian để chạy trốn.

Dưới một kiếm này hắn có cảm giác có sát ý cực lớn, trong lòng tim càng đập nhanh hơn, cảm giác này là thứ mà hắn chưa bao giờ nhận thấy.

Chỉ là Huyền Tuyệt Tôn giả vừa mới xoay người xé rách không gian thì trong nháy mắt đạo kiếm quang màu vàng kia đã bắn tới người hắn. Đao mang dễ như trở bàn tay cắt vỡ khải giáp hộ thân của hắn. Từ đỉnh đầu tới chân, thân thể bị một đao chém thành hai nửa, không có một chút dư lực nào chạy trốn, thậm chí ngay cả hồn anh cũng chưa kịp chạy ra.

Máu tươi của Huyền Tuyệt Tôn giả rơi xuống, thân thể hóa thành mảnh vỡ. Một màn này rung động toàn trường.

- Hít.

Mọi người có mặt ở đây đều hít sâu một ngụm khí lạnh, Huyền Tuyệt Tôn giả là cường giả Chuẩn Đế, thế nhưng không ngờ lại bị một thanh kiếm tự chủ đánh chết. Một màn quái dị như vậy khiến cho cơ hồ tất cả mọi người nghẹn họng nhìn trân trối.

Sưu.

Sau khi đánh chết Huyền Tuyệt Tôn giả, Chấn Thiên lập tức xoay vòng chung quanh thân thể Huyền Tuyệt Tôn giả hóa thành huyết vụ, sau đó hóa thành một đạo quang mang trở lại trong cơ thể Dương Quá.

Chấn Thiên tiến vào trong cơ thể Dương Quá. Xu thế đóng băng của thân thể Dương Quá lập tức bị khống chế. Một cỗ quang mang màu vàng nhàn nhạt từ trong cơ thể Dương Quá lan tràn ra. Dần dần đem khí tức lạnh lẽo trong cơ thể Dương Quá khu trừ.

- Huyền Tuyệt Tôn giả chết rồi.

- Không ngờ Huyền Tuyệt Tôn giả lại vẫn lạc.

Mười một người Thiên Địa minh còn lại lúc này trong lòng không khỏi rung động. Lúc này bọn họ mới chính thức ý thức được sự nghiêm trọng của vấn đề. Vốn muốn đánh chết Lục Lâm Thiên, ai ngờ Lục Lâm Thiên còn chưa chết mà đã tổn thất một Huyền Tuyệt Tôn giả.

- ah.

Cùng lúc, trong khi mọi người vẫn còn đang rung động vì Huyền Tuyệt Tôn giả thì đột nhiên nghe thấy tiếng hét thảm của Lục Lâm Thiên.

Tiếng kêu thảm thiết vang lên, mọi người nhìn qua. Chỉ thấy lúc này trong miệng Lục Lâm Thiên không ngừng có máu tươi lan tràn ra. Toàn thân là một huyết nhân, Thanh Linh Khải Giáp bị nghiền nát trước người loang lổ vết máu.

- Không được do dự, không để ý tới bất kỳ giá nào phải đánh chết Lục Lâm Thiên. Nếu như bỏ qua cơ hội lần này sợ rằng không thể giết được Lục Lâm Thiên này nữa. Lục Lâm Thiên không chết thì vạn năm cơ nghiệp của sơn môn chúng ta sẽ gặp phải nguy cơ chưa từng có.

Tru Hồn Tôn giả đang bị Bắc Cung Vô Song dây dưa không ngớt nhìn thấy một màn này lập tức hét lớn.

- Các ngươi nhanh đi giết Lục Lâm Thiên, tuyệt đối không thể để cho Lục Lâm Thiên sống sót rời đi.

Hỏa Hổ Tôn giả đang giao thủ cùng với Độc Cô Cảnh Văn hét lớn, tiếng ầm ầm vang lên không dứt bên tai. Dưới công kích linh hồn hùng hậu của Độc Cô Cảnh Văn, không gian lắc lư, Hóa Hổ Tôn giả toàn lực ra tay cũng chỉ có thể miễn cưỡng áp chế Độc Cô Cảnh Văn một tia mà thôi, cũng không thể chiếm được chút tiện nghi nào.

Giờ phút này Linh Sát Tôn giả và Nhân Quý Tôn giả đang chống đỡ công kích của bản thể Kim Huyền. Dưới tình huống Kim Huyền nổi giận điên cuồng công kích, cơ hồ ngay cả cơ hội mở miệng nói chuyện cũng không có. Thực lực của Kim Huyền dường như so với hai người bọn họ còn mạnh hơn nhiều.

Kim Huyền nhìn thấy Tiểu Long và Lục Tâm Đồng đang bảo vệ Thiếu chủ bị trọng thương. Thiếu chủ bị trọng thương, khí tức suy yếu. Trong lòng Kim Huyền giận dữ, cơ hồ bắt đầu bộc phát.

Kim Huyền vỗ cánh, không gian giống như có ngàn vạn hỏa diễm bắn ra. Tăng thêm công kích của yêu nguyên thuộc tính thổ cực kỳ khủng bố và bá đạo khiến cho Nhân Quý Tôn giả và Linh Sát Tôn giả chỉ có thể chạy trối chết, không có sức hoàn thủ.

- Vì cơ nghiệp vạn năm của tất cả các sơn môn lớn, Lục Lâm Thiên không chết, cơ nghiệp vạn năm của chúng ta sẽ lung lay. Giết.

Đám người Thiểm Điện Kiếm Tôn, Liệt Không Tôn giả, Diệu Nhật Tôn giả, Quy Nhất Tôn giả, Long Ảnh Tôn giả hét lớn một tiếng, nhìn thấy Lục Lâm Thiên toàn thân là máu đang ở trên không trung, ánh mắt tràn ngập sát ý tới tận cùng. Hai đại Nhân Hoàng tộc cùng với Tứ đại Thú Hoàng tộc ngày hôm nay đều tới, nếu như ngày hôm nay Lục Lâm Thiên không chết thì tất cả các sơn môn lớn trong Thiên Địa minh sẽ lâm vào nguy cơ, tên đã lên dây không thể không bắn, bọn họ đã không còn đường lui.

Sưu Sưu.

Năm người cắn răng lần nữa đánh về phía Lục Lâm Thiên. Nhìn thấy tình huống của Lục Lâm Thiên hiện tại, tuy rằng máu tươi đầm đìa, thế nhưng trong lúc mơ hồ lại khiến cho bọn họ cảm thấy bất an.

Năm người hóa thành năm đạo lưu quang, mà ngay cả Long Ảnh Tôn giả đang bị trọng thương cùng Diệu Nhật Tôn giả có thương thế không nhẹ cũng không chịu thua kém.

Năm người hóa thành năm đạo lưu quang bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Nhìn năm người tới, đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh nheo lại, một cỗ lưu quang màu trắng quanh thân run run, cả không gian chung quanh đột nhiên hung hăng run rẩy. Quang mang ngày càng chói mắt.

Ngao.

Tiếp đó một tiếng rít gào giống như sói tru từ trong miệng Bạch Linh mang theo một cỗ uy thế vang lên. Thân thể hóa thành một đầu Cửu Vĩ Yêu Hồ, toàn thân trắng như tuyết. Sau lưng có tám cái đuôi vài trăm thước xuyên thấu không gian. Trong tám cái đuôi lớn có một cái đuôi như ẩn như hiện sắp được diễn sinh ra. Thế nhưng còn cực kỳ hư ảo, chưa giống thực chất.

- Là Cửu Vĩ Thiên Hồ bát giai hậu kỳ đỉnh phong.

Không ít ánh mắt kinh ngạc, cả không trung chung quanh thú thể Cửu Vĩ Yêu Hồ của Bạch Linh gió nổi mây phun. Cả không gian giống như tối lại, uy thế che khuất bầu trời. Cái đuôi lớn lập tức đánh về phía Diệu Nhật Tôn giả.

- Thần Hi, Hổ Y, giúp Tâm Đồng bảo vệ Dương Quá lão đại.

Nhìn thấy năm người vây công lão đại, Tiểu Long hét lớn một tiếng, giao Dương Quá trong tay cho Lục Tâm Đồng, thân ảnh biến mất tại chỗ.

Chương 2833: Chấn Thiên phát uy 2

- Mẫu thân, giúp con giết bọn họ.

Tiểu Long nói xong, thân ảnh đã phá không xuất hiện trước mặt một người. Một đạo quyền ấn xé rách không gian không chút do dự đánh về phía trước.

Thần Hi cùng với Hổ Y nghe thấy Tiểu Long phân phó, thân ảnh xinh đẹp của hai người lóe lên, lập tức đi tới bên người Lục Tâm Đồng, đề phòng có người thừa cơ ra tay với Dương Quá và Lục Tâm Đồng.

Long Bích Hàm đã sớm có chuẩn bị, thân ảnh xinh đẹp lóe lên, lập tức xuất hiện trước mặt Liệt Không Tôn giả, yêu nguyên tuôn ra. bao phủ Liệt Không Tôn giả vào bên trong, khiến cho Liệt Không Tôn giả không thể thoát khỏi yêu nguyên nửa bước.

Sưu.

Cùng một lúc, một cỗ Yêu Hoàng khí hùng hậu lan tràn. Một đạo thân ảnh màu nâu trong sát na xuất hiện trước người Thiểm Điện Kiếm Tôn, mang theo hơi nước ngập trời. Khí tức hùng hậu lan tràn, cỗ khí tức này cũng đạt tới Chuẩn Yêu Đế.

- Chuẩn Yêu Đế Huyền Vũ Hoàng tộc?

Ánh mắt Thiểm Điện Kiếm Tôn biến đổi, thân ảnh đột nhiên xuất hiện trước mắt hắn không ngờ lại là lão giả mặc áo nâu trong Huyền Vũ Hoàng tộc. Khí tức như vậy, người này tuyệt đối cũng đạt tới Chuẩn Yêu Đế.

- Thành thật cho ta một chút.

Huyền Phạt Đại trưởng lão xuất hiện, miệng khẽ quát một tiếng. Ánh mắt lóe lên, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều mang theo lực xé rách không gian. Trong giây lát đánh ra một đạo lam quang giống như thiên thạch lao về phía Thiểm Điện Kiếm Tôn.

Còn lại một người Long Ảnh Tôn giả sau khi phóng tới trước ngươi Lục Lâm Thiên, một thân ảnh màu đen xuất hiện ngăn cản trước người Long Ảnh Tôn giả, chính là Huyền Vũ của Huyền Vũ Hoàng tộc.

Lúc này Huyền Vũ đã có tu vi bát giai hậu kỳ đỉnh phong. Một cỗ khí thế ngập trời lập tức lan tràn ra.

- Còn muốn động thủ sao? Chuẩn Đế cũng còn không được.

Huyền Vũ hét lớn một tiếng, dứt lời, trường bào màu đen run lên, một đạo chưởng ấn ầm ầm ngưng tụ, quang mang chói mắt bắn ra. Trước chưởng ấn, vòng xoáy giống như lỗ đen đột nhiên xuất hiện, chưởng ấn lập tức đánh về phía Long Ảnh Tôn giả.

Cho dù Long Ảnh ở thời kỳ toàn thịnh cũng không dám khinh thường một chưởng của Huyền Vũ. Huống chi là lúc này bản thân bị trọng thương, ánh mắt trên khuôn mặt già nua đại biến, thân hình nhanh chóng lui lại.

Trên không trung, Huyền Kình cùng Huyền Doanh và vô số cừng giả Huyền Vũ Hoàng Tộc cũng không thể nhúng tay vào trận chiến cường hãn tới bực này, cho nên chỉ có thể ở một bên quan sát.

- Ah...

Lục Lâm Thiên vẫn còn đau đớn, kêu thảm thiết liên tục.

Không có ai biết được lý do Lục Lâm Thiên kêu thảm thiết. Sau khi Âm Dương Linh Vũ Quyết tự động luyện hóa chân khí và linh lực thì không gian trong đầu và đan điền hắn đều có một cỗ lực lượng quỷ dị, mở rộng đan điền và không gian trong đầu hắn.

Cỗ lực lượng quỷ dị này giống như căng đan điền và không gian trong đầu hắn ra, giống như muốn đánh vỡ đan điền và không gian trong đầu.

Đối với loại lực lượng quỷ dị này Lục Lâm Thiên cũng không có suy nghĩ nhiều, ban đầu khi Huyết Lục tấn chức từ Huyền cấp tới

Địa cấp thì loại lực lượng quỷ dị này đã cưỡng ép tăng không gian trong đầu cùng với đan điền hắn lên mấy lần.

Mà lúc này cỗ lực lượng quỷ dị kia cũng làm như vậy, làm cho Lục Lâm Thiên không có cách nào ngăn cản. Lực lượng này một đường xông lên, banh đan điền cùng với không gian trong đầu Lục Lâm Thiên ra. Có lẽ bởi vì đan điền Lục Lâm Thiên vừa mới bị trọng thương cho nên mới xảy ra loại đau đớn kịch liệt này. Đặc biệt là đan điền giống như muốn nổ tung, trong miệng Lục Lâm Thiên lần nữa phun ra máu tươi.

- Ah.

Ngao.

Lục Lâm Thiên kêu thảm, tiếng đao minh giống như rồng ngâm của Huyết Lục vang lên không ngừng, tăng thêm năng lượng hùng hậu không ngừng rót vào tạo thành cảnh tượng khiến cho trong lòng người ta rung động.

Thế nhưng cùng lúc khí tức trên người Lục Lâm Thiên kéo lên, linh lực cùng với chân khí đều được kéo lên.

Nhìn thấy chuyện này vô số ánh mắt kinh hãi nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên. Lúc này Lục Lâm Thiên quả thực chính là một huyết nhân, toàn thân tràn ngập máu tươi, miệng kêu thảm thiết liên tục. Thế nhưng khí tức lại càng lúc càng cường hãn, khủng bố, trong lúc mơ hồ phối hợp với sát khí ngập trời trên huyết đao kia khiến cho ngươi ta nhìn qua lập tức cảm thấy khủng bố không nói nên lời, dường như so với lệ quỷ còn khủng bố hơn vài phần.

- Lục Lâm Thiên nhất định phải chết, ta đi đánh chết Lục Lâm Thiên kia. Đế Thú Yêu Tôn, khôi lỗi Chuẩn Đế này giao cho ngươi.

Nhìn cảnh này Lan Mộc Tôn giả hét lớn một tiếng, tất cả mọi người đều bị ngăn chặn, phải mau chóng giải quyết Lục Lâm Thiên kia mới được.

- Ngươi nhanh đi đi. Khôi lỗi này giao cho ta.

Đế Thú Yêu Tôn hét lớn một tiếng, toàn thân được quang mang màu vàng đất bao phủ, hai tay cực lớn huy vũ đánh về phía Đế khôi.

Sưu.

Lan Mộc Tôn giả thoát từ trong vòng công kích của Đế khôi, thân thể bắn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt tràn ngập sát khí ngập trời.

- Lục Lâm Thiên, ngày hôm nay ngươi nhất định phải chết.

Dứt lời, trong tay Lan Mộc Tôn giả lập tức đánh ra một đạo chân khí tinh luyện xuyên thủng không gian đánh về phía Lục Lâm Thiên.

- Hừ.

Một quyền của Tiểu Long đẩy lui Quy Nhất Tôn giả bay ra ngoài, quay đầu ngăn cản Lan Mộc Tôn giả.

Sưu.

Trong nháy mắt này không gian trước người Lan Mộc Tôn giả đột nhiên có gợn sóng bị xé rách, một thân ảnh bước qua gợn sóng trong không gian xuất hiện.

- Tạp chủng Thiên Địa minh. Giáo chủ Thánh Linh giáo ta bằng vào các ngươi có thể động được vào hay sao?

Một tiếng hét phẫn nộ vang vọng. Thân ảnh này xuất hiện, một đạo quyền ấn mang theo thuộc tính hỏa ngập trời được đánh ra. Quyền ấn hung hăng đánh vào đạo chân khí thất luyện của Lan Mộc Tôn giả.

Phanh.

Hai cỗ lực lượng va chạm, kình phong khủng bố phô thiên cái địa tuôn ra. Mà không gian chung quanh dưới sự ảnh hưởng của năng lượng khủng bố còn sót lại lập tức bị chấn vỡ.

Khục khục.

Trong lúc kình phong khủng bố khuếch tán, thân ảnh kia cùng với Lan Mộc Tôn giả đều lảo đảo lui lại.

- Cùng Kỳ Tôn giả, ngươi tới Chuẩn Đế rồi?

Lan Mộc Tôn giả nhìn Cùng Kỳ Tôn giả, dường như cũng nhận ra Cùng Kỳ Tôn giả. Ánh mắt bắt đầu hoảng hốt.

- Lão thất phu Lan Mộc, nếu không phải năm đó ngươi đạt được một ít kỳ ngộ, ngươi làm sao có thể đột phá sớm hơn ta được.

Người tới chính là Cùng Kỳ Tôn giả cấp tốc từ Vạn Đảo nhai tới đây. Trường bào trên người Cùng Kỳ Tôn giả run lên, mắt nhìn Lan Mộc Tôn giả, trong mắt tràn ngập sự giận dữ, nói:

- Lão thất phu, dám động tới giáo chủ Thánh Linh giáo ta, hôm nay ta sẽ chiếu cố ngươi, để xem ngươi có tư cách này hay không.

Dứt lời, Cùng Kỳ Tôn giả đạp mạnh hư không, lập tức lao thẳng về phía Lan Mộc Tôn giả.

Sưu.

Gợn sóng trong không gian lần nữa chớp động, một đạo thân ảnh mặc cẩm bào xuất hiện. Một cỗ uy áp cực lớn lan tràn. Khổng Tước Tôn giả xuất hiện giữa không trung. Đôi mắt sáng rõ đảo qua toàn trường, cuối cùng nhìn chăm chú lên trên người Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự nghi hoặc.

Chương 2834: Lại tới nhị Chuẩn Đế

- Lại tới hai Chuẩn Đế.

Đám người đứng ngoài triệt để rung động, Cùng Kỳ Tôn giả và Khổng Tước Tôn giả xuất hiện, khí tức Chuẩn Đế không có chút thu liễm nào. Khí thế ngập trời cường hãn như Chuẩn Đế bình thường khiến cho người ta chỉ cần nhìn vào là có thể nhận ra. Hai người này tuyệt đối đã tới Chuẩn Đế. Hôm nay giống như là ngày Chuẩn Đế tụ họp, vô số Chuẩn Đế hội tụ.

- Cùng Kỳ sư thúc, Khổng Tước sư thúc. Nhanh giết mấy tạp chủng Thiên Địa minh này.

Lục Tâm Đồng nhìn thấy Cùng Kỳ Tôn giả và Khổng Tước Tôn giả tới lập tức lớn tiếng nói với Cùng Kỳ Tôn giả và Khổng Tước Tôn giả. Bản thân nàng bị trọng thương, ca ca không biết thế nào, đại ca cũng bị trọng thương mà hôn mê.

- Nha đầu, nhanh ăn vào khỏa đan dược này.

Thân ảnh Khổng Tước Tôn giả lóe lên, nghe vậy lập tức xuất hiện bên người Lục Tâm Đồng, nhét một khỏa đan dược vào trong miệng Lục Tâm Đồng. Lại nhìn Lục Lâm Thiên và Dương Quá, từng đạo thủ ấn rơi vào trên người Dương Quá, sắc mặt nghi hoặc, lại nhét vào trong miệng Dương Quá mấy khỏa đan dược.

Ầm ầm.

Thanh âm bạo liệt vang vọng không gian, bản thể khổng lồ của Kim Huyền phóng tới trước mặt Linh Sát Tôn giả, cả không gian tràn ngập nóng bỏng. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này Linh Sát Tôn giả bị đánh bay xuống sơn mạch phía dưới. Một cây đại thụ che trời lập tức bị chấn thành mảnh vụn.

- Phụt.

Linh Sát Tôn giả rơi xuống đất, mặt đất ầm âm rạn nứt. Không ít đại thụ che trời xung quanh đều sụp đổ. Đá vụn bắn tứ tung. Linh Sát Tôn giả lần nữa nhảy lên không trung, chỉ là lúc này miệng lại phun ra máu tươi.

- Nha đầu, ngươi tự bảo vệ mình cho tốt.

Thân ảnh Khổng Tước Tôn giả lập tức biến mất tại chỗ, thế nhưng khi thân ảnh xuất hiện đã ở trước mặt Linh Sát Tôn giả, mở miệng nới với Kim Huyền:

Advertisement

- Người này giao cho ta, các hạ đối phó với lão thất phu Nhân Quý kia là được rồi.

Ngao.

Kim Huyền rít gào, ánh mắt run lên, toàn lực công kích về phía Nhân Quy Tôn giả.

Hai người Nhân Quy Tôn giả và Linh Sát Tôn giả vây công bản thể Kim Huyền đều liên tiếp bị đẩy lui, chật vật không chịu nổi. Lúc này một mình chống lại Kim Huyền, Nhân Quý Tôn giả lập tức thê thảm, không phải là đối thủ của Kim Huyền, lập tức bị đẩy lui.

- Thật nhiều chưởng giả. Thật nhiều Chuẩn Đế a.

- Độc Cô gia tộc, Bắc Cung gia tộc, Tứ đại Thú Hoàng tộc, Thiên Địa minh, Phi Linh môn, Thánh Linh giáo. Náo nhiệt a.

- Đại lục biến động rồi, Thiên Địa minh không ngờ lại xuất động mười hai chuẩn để tới giết Lục Lâm Thiên.

- Mười hai Chuẩn Đế của Thiên Địa minh thì làm sao, không thấy bây giờ đều bị ngăn cản sao? Dường như kẻ bị giết mới là đám người Thiên Địa minh này.

- Trên đại lục này đã rất lâu không có nhìn thấy nhiều cường giả Chuẩn Đế như vậy giao thủ rồi. Thật sự là rung động, không biết lúc nào ta mới có thực lực cường hãn như vậy.

…

Phía chân trời xa xa, trong đám người đông nghịt vây xem, ở phía trước là một ít người có thực lực cao nhất, trong đó thậm chí còn có một ít cường giả Tôn cấp đê giai, cùng không ít cường giả Vương cấp đang thấp giọng nghị luận, cả đám cực kỳ rung động.

Huyết Lục khiến cho năng lượng thiên địa rót vào trong cơ thể, khí tức Lục Lâm Thiên tăng vọt. Chỉ là đan điền và không gian trong đầu lần nữa mở rộng cho nên cỗ khí thế này giống như vĩnh viễn không thấy điểm cuối.

Đan điền cùng với không gian trong đầu cơ hồ khuếch trương lên gấp mấy lần. Không gian khổng lồ, chỉ sợ nếu như người khác nhìn vào tuyệt đối sẽ kinh hãi.

Cũng không biết từ khi nào trong miệng Lục Lâm Thiên không phun ra máu tươi nữa. Đan điền đang lắc lư dưới năng lượng thiên địa hùng hậu hóa thành chân khí rót vào dần dần ổn định.

Năng lượng thiên địa rót vào, Huyết Lục nổ vang không ngớt. Năng lượng thiên địa quanh quẩn, huyết sắc quang mang đại thịnh, sát khí ngút trời lan tràn. Một cỗ khí tức hùng hậu, lạnh lẽo ngày càng nồng đậm lan tràn ra.

Mà lúc này theo khí tức trên người Huyết Lục ngày càng mạnh, không trung chấn động ngày càng kịch liệt. Năng lượng kinh người trong khoảnh khắc chiếm giữ không trung.

Chỉ một thoáng mây đen kéo tới, bao phủ không gian. Che đậy mắt trận của Càn Khôn Thiên Nguyệt Đại Trận. Ánh sáng trong thiên địa lúc này cũng lu mờ.

Cùng lúc, mảnh thiên địa nơi này dường như có thứ gì đó hấp dẫn khiến cho năng lượng khủng bố cùng với mây đen từ bốn phương tám hướng kéo tới. Một đạo quang trụ huyết sắc từ trên thân đao Huyết Lục trong tay Lục Lâm Thiên phóng lên trời, tạo thành cảnh tượng rung động không nói nên lời.

- Chuyện gì xảy ra?

Giờ phút này cả thiên địa lu mờ, sơn mạch lay động khiến cho vô số người trong không gian xa xa kinh hãi. Mây đen tràn ngập bầu trời, giống như thiên địa đột nhiên đen kịt. Trong Càn Khôn Thiên Nguyệt Đại Trận, ánh mắt chúng cường giả lập tức nhìn vào Lục Lâm Thiên.

- Dị tượng thiên địa, linh khí bổn mạng của Lục Lâm Thiên không ngờ lại tấn chứ thần khí vào lúc này. Thần khí xuất thế cũng sẽ tạo thành dị tượng thiên địa.

Phía xa, đôi mắt xinh đẹp của Tử Yên mang theo sự kinh ngạc, rung động. Nàng không khó nhìn ra linh khí bổn mạng của Lục Lâm Thiên tấn chứ thần khí.

Trong không gian lúc này có một cỗ năng lượng vô hình trong thiên địa chấn động, mặt đất lắc lư, không gian run rẩy. Mặt nước trên sông ngoài thành Cự Giang cuồn cuộn, núi rạn nứt, tiếng sấm sét vang vọng.

Thiên địa biến sắc, cả thiên địa dường như trong nháy mắt này tối sầm lại.

- Dị tượng thiên địa. Huyết đao quỷ dị trong tay Lục Lâm Thiên muốn tấn chức thần khí.

Bắc Cung gia tộc, Độc Cô gia tộc, Huyền Vũ Hoàng tộc cùng với tất cả mọi người rung động. Huyết đao tổng tay Lục Lâm Thiên không ngờ ở thời điểm này muốn đột phá tới thần khí.

Xoẹt.

Năng lượng hùng hậu rót vào, khí tức Lục Lâm Thiên nhanh chóng kéo lên. Trong giây lát vang lên một tiếng trầm đυ.c.

Phanh.

Chỉ có mình Lục Lâm Thiên có thể nghe thấy thanh âm trầm đυ.c trong đầu. Giống như năng lượng phá tan bình chướng vô hình.

Cùng lúc khí tức Linh Tôn cửu trọng trên người Lục Lâm Thiên lan tràn ra.

Năng lượng do Huyết Lục tấn chức đưa tới bị Âm Dương Linh Vũ Quyết của Lục Lâm Thiên thôn phệ luyện hóa khiến cho hắn tấn chức một lần nữa, trên phương diện linh giả, Lục Lâm Thiên muốn đột phá so với vũ giả dễ dàng hơn không ít.

- Hình như là Lục Lâm Thiên đột phá, Linh Tôn cửu trọng.

Khí tức của Lục Lâm Thiên lan tràn ra khiến cho không ít người nhận ra. Linh khí bổn mạn tấn chức có thể làm tăng một ít thực lực. Thế nhưng có thể đột phá là chuyện không thể nào. Chuyện này khiến cho mọi người cực kỳ nghi hoặc cùng khó hiểu.

- Linh khí bổn mạng của Lục Lâm Thiên tấn chức, thực lực vẫn đang tăng. Nhanh, không để ý bất kỳ giá nào cũng phải gïếŧ hắn. Chậm thì không kịp nữa.

Đế Thú Yêu Tôn đang chật vật chống lại Đế khôi lúc này hét lớn một tiếng.

- Ta đi gïếŧ.

Hóa Hổ Tôn giả không chiếm được chút tiện nghi nào trước mặt Độc Cô Cảnh Văn lớn tiếng nói. Dứt khoát không để ý tới Độc Cô Cảnh Văn, lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Chương 2835

- Chạy đi đâu.

Độc Cô Cảnh Văn làm sao có thể để cho hắn rời đi được. Thân ảnh xinh đẹp lóe lên, lập tức ngăn cản trước mặt Hóa Hổ Tôn giả. Trong đôi mắt xinh đẹp bắn ra hàn ý lạnh như băng. Mái tóc đen sau đầu nương theo Thần Hoàng khí tung may, khí thế ngút trời.

- Hừ. Thần Nữ Độc Cô gia tộc, còn chưa đủ ngăn cản ta.

Hóa Hổ Tôn giả khẽ hừ một tiếng, tuy rằng biết rõ trước mặt hắn là Thần Nữ Độc Cô gia tộc, tu vi của hắn là Chuẩn Đế mà một nha đầu Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong cũng không làm được. Tăng thêm bản thân phải mau chóng đánh chết Lục Lâm Thiên khiến cho hắn triệt để giận dữ.

Thủ ấn trong tay Hóa Hổ Tôn giả biến hóa quỷ dị. Chân khí thuộc tính phong trên người phô thiên cái địa tuôn ra, trước người lập tức vang lên tiếng ô ô không ngừng, năng lượng hội tụ.

Rống.

Chỉ trong nháy mắt trước người Hóa Hổ Tôn giả xuất hiện một đầu cự hổ màu trắng do năng lượng thuộc tính phong cùng với chân khí hội tụ thành.

Advertisement

Cự hổ màu trắng giống như thực chất mang theo khí thế mạnh mẽ, năng lượng bành trướng rồi lan tràn, uy thế khủng bố tới cực điểm, lập tức đánh về phía Độc Cô Cảnh Văn.

- Đoạn Hồn Thiên Diệt chưởng.

Bạch hổ kia đnáh tới, sắc mặt Độc Cô Cảnh Văn ngày càng lạnh lẽo. Đồng thời thủ ấn biến hóa, trên người lập tức được bao phủ bởi một kiện hồn linh khải giáp, từng sợi tóc sau lưng bay múa.

Tiếp đó trong nháy mắt Thần Hoàng khí được Độc Cô Cảnh Văn thúc dục tới mức tậ ncunfg. Gợn sóng không gian bắn tứ tung. Vô số đạo gợn sóng trong không gian giống như sóng trong biển lời, từng đợt từng đợt cuồng bạo khuếch tán.

Xa xa, tất cả mọi người đều cảm giác linh hồn đau đớn. Bên trong gợn sóng trong không gian đang khuếch tán có một cỗ công kích linh hồn cuồng bạo.

Advertisement

Năng lượng cuồng bạo tuôn ra, không gian vốn đã lờ mờ nay càng thêm lờ mờ. Sau lưng Độc Cô Cảnh Văn gió nổi mây phun. Không ngờ lúc này nàng lại thúc dục linh kỹ Thiên cấp.

Sưu.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, thủ ấn trong tay Độc Cô Cảnh Văn trầm xuống, ở trong năng lượng hùng hậu có một đạo chưởng ấn màu trắng chói mắt ở trong không gian gió nổi mây phun bắn ra.

Chưởng ấn trắng như ngọc khiến cho linh hồn người ta phủ phục. Người Độc Cô gia tộc thì không có cách nào chống cự uy áp linh hồn đến từ huyết mạch. Những người khác thì linh hồn đau đớn, bị Thần Hoàng khí gây ảnh hưởng...

Phanh!

Chưởng ấn cực lớn như ngọc vỗ vào trên người đầu cự hổ màu trắng kia. Cự hổ màu trắng vỡ vụn, lực lượng ngập trời khuếch tán.

Khục khục.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này thân thể mềm mại của Độc Cô Cảnh Văn lui lại. Hồn linh khải giáp màu trắng xanh trên người cũng ảm đạm đi một chút, mà lúc này thân thể Hóa Hổ Tôn giả sau khi trì trệ một lát lập tức đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Hóa Hổ Tôn giả nóng lòng thoát thân, vừa rồi trong tay Độc Cô Cảnh Văn cũng chịu ảnh hưởng, sắc mặt tái nhợt không ít. Sau khi khôi phục lập tức đánh về phía Lục Lâm Thiên. Đồng thời một đạo chưởng ấn chụp vào Lục Lâm Thiên đang thôn phệ năng lượng thiên địa.

Ngao.

Một tiếng long ngâm vang lên, Đại công chúa Long Bích Hàm đang bị Liệt Không Tôn giả đẩy lui đột nhiên khôi phục bản thể Thanh Long. Bản thể cực lớn hơn ngàn thước, toàn thân có lân phiến màu xanh che đậy, quang mang đại thịnh, dưới bụng là ngũ trảo không ngừng có uy áp lan tràn ra. Linh Hoàng khí của Thanh Long Hoàng tộc tuôn ra cùng với một cỗ Long uy mạnh mẽ.

Sưu..

Cơ hồ trong sát na cái đuôi khổng lồ của đại công chúa Long Bích Hàm xuất hiện trước người Hóa Hổ Tôn giả, cái đuôi lớn đánh vỡ không gian đập nát chưởng ấn của Hóa Hổ Tôn giả.

Phanh.

Kình phong đáng sợ lập tức bộc phát. Tiếp đó cái đuôi cực lớn kia đánh vào trên người Hóa Hổ Tôn giả. Lực lượng mạnh mẽ trút cuống, gợn sóng không gian quanh thân Hóa Hổ Tôn giả bị đánh nát, chấn động cực lớn khuếch tán.

Phanh.

Không có chút phản kháng nào, Hóa Hổ tôn giả bị quật bay từ trên không trung rơi xuống mặt đất. Hung hăng đập vào trên sơn mạch, mặt đất ầm ầm run rẩy.

Ngao.

Bản thể Thanh Long khổng lồ của đại công chúa Long Bích Hàm vặn vẹo mang theo vết nứt đen kịt trong không giang chung quanh, một đạo long trảo mang theo năm vết nứt không gian đen kịt chụp về phía Liệt Không Tôn giả. Liệt Không Tôn giả biến sắc, lập tức tránh đi.

Dưới hình dạng nhân loại của đại công chúa Long Bích Hàm hắn cũng đã không chịu đựng nổi, đã chịu mấy chưởng. Lúc này đại công chúa Long Bích Hàm lại hóa thành bản thể Thanh Long. Liệt Không Tôn giả làm sao có thể chịu được. Tuy rằng cùng là cấp độ Chuẩn Đế thế nhưng vẫn có khác biệt cực lớn.

Yêu thú và linh thú bình thường so sánh với nhân loại, nếu như có tu vi đồng cấp thì cũng mạnh hơn vũ giả, linh giả của nhân loại không ít. Mà Thanh Long Hoàng tộc trong đám yêu thú, linh thú tuyệt đối là tồn tại hoàng giả. Yêu thú, linh thú bình thường còn xa mới có thể so sánh được. Thực lực bản thân phối hợp với Linh Hoàng khí cực kỳ mạnh mẽ.

Chân khí thuộc tính phong phô thiên cái địa của Liệt Không Tôn giả tuôn ra, thân thể cấp tốc lùi lại, chật vật tránh khỏi một kích của đại công chúa Long Bích Hàm.

Sưu.

Chỉ là Liệt Không Tôn giả cũng không nghĩ tới cái đuôi lớn của đại công chúa Long Bích Hàm lại một lần nữa cuồn cuộn đánh tới, từ phía sau hung hăng quất vào trên lưng hắn.

Phụt.

Dưới một kích như vậy Liệt Không Tôn giả đã sớm tiêu hao không ít khi giao thủ với Lục Lâm Thiên, tăng thêm lúc trước đã bị đại công chúa Long Bích Hàm đánh mấy chưởng. Lúc này dưới cái đuôi lớn kia, Liệt Không Tôn giả lập tức phun ra máu tươi, thân thể rơi xuống sơn mạch phía dưới.

Ầm Ầm.

Trên không trung, tiếng sấm sét vang vọng, năng lượng thiên địa hùng hậu dường như đã rót xuống gần hết, đột nhiên năng lượng ngưng tụ thành một quang cầu nhỏ bằng trẻ con rót vào trong Huyết Lục. Quang cầu bằng năng lượng khổng lồ rót vào trên Huyết Lục sau đó lập tức dung nhập vào bên trong.

Xoẹt.

Trên Huyết Lục có một đạo lưu quang quỷ dị giống như điện mang quanh quẩn. Troang khoảnh khắc có một cỗ năng lượng hùng hậu như có như không lan tràn ra. GIống như là núi lửa bị đè nén dưới lòng đất, có cảm giác giống như sắp phun trào. Tựa như thiên địa rung chuyển, đạo quang trụ huyết sắc phóng lên trời cao.

- Thần khí, đây là thần khí.

- Thần khí sát khí ngập trời, giống như là vì giết chóc mà sinh ra vậy.

Vô số ánh mắt nhìn vào thanh huyết đao kinh người trong tay Lục Lâm Thiên, sát khí ngập trời lan tràn ra trong không gian.

Ầm ầm.

Trong nháy mắt này đan điền và không gian trong đầu Lục Lâm Thiên cũng ổn định lại.

Năng lượng hùng hậu trên không trung tiêu tán, tất cả khôi phục lại bình thường. Không gian khôi phục lại một ít ánh sáng, Huyết Lục vẫn bị Lục Lâm Thiên nắm trong tay, quang trụ huyết sắc trên Huyết Lục cũng dần dần tiêu tán.

Lúc này thân đao Huyết Lục càng thêm ngưng thực, bên trên có thêm không ít bí văn huyền ảo. Toàn thân tràn ngập huyết sắc quang mang, chỉ là lúc này huyết sắc quang mang đã nội liễm không ít, như ẩn như hiện. Sát khí hùng hậu khiến cho lòng người rung động lan tràn ra.

Chương 2836: Lại diệt Chuẩn Đế 2

Lục Lâm Thiên lẳng lặng đứng đó, dường như không gian chung quanh bởi vì hắn mới xuất hiện đại chiến không có bao nhiêu quan hệ với hắn. Thế nhưng lúc này trong lúc mơ hồ tất cả mọi người đều có thể cảm giác được quanh thân Lục Lâm Thiên lúc này dường như còn có một cỗ khí tức đang tăng lên. Khí tức này so với khí tức khi trước của Lục Lâm Thiên còn cao hơn nhiều. Dường như là cấp độ vượt qua Tôn cấp, khí tức này đang dần dần ổn định lại.

Phụt.

Phía xa xa, dưới hai đạo trảo ấn sắc bén dưới bụng Kim Huyền, hai đầu khôi lỗi bát cấp trung giai hộ thân của Nhân Quý Tôn giả lập tức bị xé thành mảnh vỡ. Cái cánh trái cực lớn hung hăng đánh vào trên người Nhân Quý Tôn giả. Trong miệng Nhân Quý Tôn giả lập tức phun ra máu tươi.

Vô luận là trên phương diện lực lượng hay phòng ngự, Nhân Quý Tôn giả biết rõ mình căn bản không thể chống lại Chuẩn Yêu Đế quỷ dị này. Đầu Chuẩn Yêu Đế quỷ dị này dường như cũng đã đặt một chân lên cấp độ Yêu Đế.

- Ngươi có thể chết đi được rồi.

Sát ý trong mắt Kim Huyền đại thịnh, hai cánh chấn động, không gian quanh thân Nhân Quý Tôn giả lập tức bị hỏa diễm như thực chất bao phủ.

- Không xong.

Không gian bị hỏa diễm bao phủ, trong lòng Nhân Quý Tôn giả hoảng hốt. Ở trong không gian này có một cỗ lực lượng trói buộc cực lớn khiến cho hắn không có cách nào thoát thân. Hỏa diễm ngập trời giống như muốn làm hộ thân khải giáp của hắn tan chảy. Dưới nhiệt độ nóng bỏng này khải giáp hộ thân của hắn tan chảy. Thân thể cũng suy yếu, thân thể Chuẩn Đế cũng không thể ngăn cản sự thiêu đốt của hỏa diễm quỷ dị này.

- Các hạ không nên ép người quá đáng.

Ánh mắt Nhân Quý Tôn giả tràn ngập sự hoảng hốt. Hỏa diễm trong không gian này khiến cho hắn không thể giãy dụa ra bên ngoài.

- Các ngươi không thể không chết.

Trong đôi mắt to lớn của Kim Huyền tràn ngập sát ý, trong cái miệng sắc bén kia đột nhiên có một đạo quang trụ màu vàng bắn về phía Nhân Quý Tôn giả.

Ầm ầm.

Quang trụ màu vàng lướt đi, không gian chung quanh vang lên thanh âm bạo liệt, những nơi nó đi qua xuất hiện vết nứt đen kịt mang theo khí tức hủy diệt đánh về phía Nhân Quý Tôn giả.

- Nhân Quý Tôn giả, cẩn thận.

Dưới cỗ khí tức này, đám Chuẩn Đế còn lại của Thiên Địa minh chú ý tới bên này thế nhưng cũng không còn ai có thể bứt ra được. Từng cường giả đều bị cuốn vào trong không thể thoát thân.

- Chư vị, bất kể như thế nào cũng phải giết Lục Lâm Thiên. Ta đồng quy vu tận với đầu nghiệt súc này trước.

Nhân Quý Tôn giả hét lên một tiếng thê lương, đối phương tàn sát hắn, hắn không thể lùi cũng không thể nào thoát thân. Thanh âm vừa dứt, không gian quanh thân trong nháy mắt lan tràn ra vết nứt đen kịt, thân thể lập tức bành trướng.

Sưu.

Ngay khi quang trụ màu vàng trong miệng Kim Huyền bắn tới trước người thì Nhân Quý Tôn giả dùng ánh mắt oán độc, thê lương hung hăng nhìn về phía Kim Huyền, miệng quát lớn:

- Nghiệt súc, ta sẽ không để cho ngươi sống khá giả. Thử xem tư vị Chuẩn Đế tự bạo hồn anh đi.

- Tự bạo hồn anh, Chuẩn Đế này sắp tự bạo hồn anh.

Nghe thấy Nhân Quý Tôn giả hét lớn, tất cả mọi người trên không trung lập tức hoảng hốt.

Hồn anh tự bạo, khi hồn anh tự bạo uy lực sẽ tương đương với trọng cao nhất của thực lực bản thân. Giống như Vũ Tôn bát trọng bình thường khi tự bạo hồn anh có thể tương đương với Vũ Tôn bát trọng đỉnh, hoặc có thể so với Vũ Tôn cửu trọng. Cường giả Chuẩn Đế tự bạo hồn anh, uy lực sẽ tới tình trạng nào chuyện này khiến cho mọi người kinh hãi. Thế nhưng tuyệt đối là khủng bố.

Tiếng quát vừa dứt, thân thể Nhân Quý Tôn giả bành trướng tới cực điểm. Thân thể bành trướng nổ tung. Đạo quang trụ màu vàng từ trong miệng Kim Huyền đang đánh tới kia cũng lập tức đánh tới trước người hắn.

Phanh.

Tiếng nổ vang giống như sấm sét vang vọng. Thân thể bành trướng của Nhân Quý Tôn giả nổ tung, năng lượng khủng bố khuếch tán trên bầu trời. Năng lượng đáng sợ trút xuống khiến cho không gian nứt vỡ từng khúc, vết nứt đen kịt trong không gian lan tràn.

Không gian đột nhiên hỗn loạn, dưới sự hỗn loạn này cả người có tu vi Chuẩn Đế cũng khó có thể dò xét vào bên trong. Bọn họ chỉ có thể nhìn thấy không gian tràn ngập hỏa diễm bị bạo tạc, quang mang đen kịt lóe lên rồi lập tức khôi phục lại bình thường.

Trong lúc không gian khôi phục thân thể khổng lồ của Kim Huyền lần nữa xuất hiện trên không trung. Trên hai cánh to lớn có hỏa diễm bao phủ thân thể. Tiếp đó hai cánh thu lại, Kim Huyền hóa thành hình người

- Chuẩn Đế tự bạo hồn anh, ngươi quá xem trọng chính mình.

Dứt lời, trong miệng Kim Huyền có máu tươi tràn ra, sắc mặt cũng biến thành trắng bệch, rõ ràng đã bị thương không nhẹ.

- Vậy mà không chết, chỉ bị thương mà thôi.

Mắt nhìn Kim Huyền, ánh mắt mọi người tràn ngập sự kinh ngạc. Phòng ngự bực này rõ ràng cũng không giống bình thường a.

Sưu.

Lúc này Lục Lâm Thiên đã lâu không nhúc nhích đột nhiên mở hai mắt ra, tinh quang giống như thực chất trong mắt bắn về phía trước. Một cỗ sát ý ngập trời cũng hiện lên trong hai mắt đen kịt.

Sưu.

Sát ý lan tràn, thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, lập tức đi tới bên người Lục Tâm Đồng.

- Đại ca.

Từng đạo thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên rơi vào trên người Dương Quá, sát ý trong mắt càng nồng nặc. Tình huống của đại ca Dương Quá hắn không ổn chút nào, cực kỳ không ổn.

Phanh.

Tiểu Long lần nữa hung hăng đánh một quyền va chạm với một quyền của Quy Nhất Tôn giả. Một quyền đánh nát không gian, Quy Nhất Tôn giả lùi về phía sau hơn chục bước. Mỗi một bước lui lại, hư không dưới chân lập tức bị nghiền nát, mà thân thể Tiểu Long chỉ hơi lay động một chút mà thôi.

Phụt.

Liên tục nghạnh kháng cùng Tiểu Long mấy lần, rốt cuộc Quy Nhất Tôn giả cũng không nhịn được mà phun ra một ngụm máu tươi.

Thiếu niên của Thanh Long Hoàng tộc này rõ ràng chỉ có tu vi bát giai hậu kỳ đỉnh phong thế nhưng công kích cùng với lực phòng ngự còn ở trên hắn. Chuyện này khiến cho Quy Nhất Tôn giả cực kỳ kinh hãi, thậm chí công kích của hắn còn bị thiếu niên kia bỏ qua.

- Lão đại, tình huống của Dương Quá lão đại như thế nào rồi?

Lão đại khôi phục, Tiểu Long tạm thời mặc kệ đối thủ của mình, lập tức đi tới bên người Lục Lâm Thiên, tình huống của mấy người lão đại mới là thứ nó quan tâm nhất.

Sưu.

Kim Huyền đánh chết Nhân Quý Tôn giả, dường như cũng không còn lực tái chiến, sắc mặt trắng bệch, khóe miệng có máu tươi tràn ra. Nhân Quý Tôn giả tự bạo hồn anh khiến cho hắn bị thương không nhẹ. Thân ảnh lóe lên, đi tới bên người Lục Tâm Đồng rồi hỏi Lục Lâm Thiên:

- Tình huống của Thiếu chủ ra sao rồi?

- Sinh tử của đại ca khó đoán.

Trong kẽ răng của Lục Lâm Thiên bắn ra sát ý lạnh lẽo.

- Thiếu chủ.

Sắc mặt Kim Huyền lập tức biến sắc.

- Kim Huyền thúc, thúc bảo vệ đại ca. Còn lại giao cho ta đi.

Lục Lâm Thiên đảo qua toàn trường, trong mắt hiện lên sát ý. Sát khí quanh thân khuếch tán. Những nơi sát ý đi qua khiến cho trong lòng người khác lạnh lẽo, mà ngay cả linh hồn cũng phải run rẩy.

Chương 2837: Huyết Lục dương uy

- Lão đại, còn có đệ, hôm nay đệ cũng muốn đại khai sát giới.

Trường bào màu vàng trên người Tiểu Long tung bay, trong đôi mắt đen kịt bắn ra sát ý ngập trời. Con mắt thứ ba trên mi tâm lập lòe khiến cho linh hồn người ta rung động. Lúc này Tiểu Long cũng tức giận.

- Tốt, ngày hôm nay chúng ta sẽ đại khai sát giới. Đám tạp chủng Thiên Địa minh phải trả giá thật nhiều.

Hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên tuôn ra, thanh âm lạnh lẽo như băng, ánh mắt lạnh lùng mà đỏ rực. Huyết Lục trên tay không ngừng lan tràn ra huyết quang bắn về bốn phía.

- Nhân Quý Tôn giả đã chết, Lục Lâm Thiên cũng đã khôi phục. Không còn cách nào có thể giết chết Lục Lâm Thiên này nữa, trước tiên mau lui lại.

- Long Ảnh Tôn giả, mau mở ra Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận, chúng ta mau lui lại.

Những Chuẩn Đế của Thiên Địa minh đang chật vật chống đỡ tuyệt vọng. Mười hai Chuẩn Đế tơi giết Lục Lâm Thiên, vậy mà không có cách nào thành công, ngược lại còn bị đánh chết mất hai người, hồn anh không thể chạy thoát.

Có Chuẩn Yêu Đế của Huyền Vũ Hoàng tộc và Thanh Long Hoàng tộc ở đây lại thêm Cùng Kỳ Tôn giả và Khổng Tước Tôn giả đạt tới Chuẩn Đế, muốn giết Lục Lâm Thiên đã không còn khả năng. Chỉ có thể nghĩ biện pháp, mọi người đã có ý định thối lui.

- Được.

Trong miệng Long Ảnh Tôn giả không ngừng có máu tươi tràn ra, dưới sự công kích điên cuồng của Huyền Vũ mà chật vật chèo chống. Tu vi Chuẩn Đế cũng bị áp chế, Chuẩn Đế dù sao cũng không phải là Đế giả thực thụ. Chỉ là đẳng cấp vô hình giữa Tôn cấp và Đế cấp mà thôi. Tuyệt đại bộ phận người có tu vi Chuẩn Đế kỳ thật đều thất bại, không có cách nào vượt qua khoảng cách trở thành Đế giả cho nên mới dừng lại ở cái cấp độ xấu hổ này.

Tu vi của Huyền Vũ chính là bát giai hậu kỳ đỉnh phong, Long Ảnh Tôn giả chính là chuẩn Đế, tuy rằng bị trọng thương, thế nhưng nếu như Huyền Vũ muốn đánh chết hắn cũng vô cùng khó khăn.

Người có tu vi Chuẩn Đế như Long Ảnh, tuy rằng so với hai kẻ biến thái như Lục Lâm Thiên và Tiểu Long không là gì, thế nhưng cũng có thiên phú không tồi.

Mà không nói tới chuyện này, Long Ảnh Tôn giả dù sao cũng là Chuẩn Đế, ai không phải là nhân vật phong vân trên đại lục này, mỗi một người đều là tồn tại giống như lông phượng sừng lân. Tuy rằng nói có nội tình của các sơn môn lớn chèo chống, thế nhưng bản thân họ cũng phải trải qua vô số lần tôi luyện sinh tử mới có thể đạt tới một bước này.

Muốn đánh chết Chuẩn Đế tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng, mỗi người đều không phải là kẻ bình thường.

Ngao.

Một tiếng gầm gừ cực lớn vang vọng, tuy rằng Huyền Vũ dựa vào lực phòng ngự mạnh mẽ cùng với ưu thế của Huyền Vũ Hoàng tộc có thể áp chế Long Ảnh Tôn giả đang bị trọng thương xuống thế hạ phong. Thế nhưng muốn giết chết hắn thì không thể. Huyền Vũ lập tức hóa thành bản thể khổng lồ hơn ngàn mét, uy áp cực lớn khuếch tán. Dưới cỗ uy áp cực lớn này, cho dù không phải người thường cũng đều bị ảnh hưởng.

Long Ảnh Tôn giả đang muốn mở ra Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận, đột nhiên nhìn thấy Huyền Vũ thúc dục bản thể, uy áp cực lớn lan tràn, khuôn mặt già nua biến sắc.

- Muốn trốn sao? Không dễ vậy đâu.

Huyền Vũ thấy đám người Long Ảnh Tôn giả dường như muốn mở ra đại trận chạy trốn cho nên hắn sẽ không để cho đám người này từ bỏ ý đồ. Bản thể xuất hiện, uy năng lập tức tăng cao.

- Huyền Vũ nộ.

Một tiếng hét lớn vang vọng, trong sát na, phía trên mai rùa cực lớn của Huyền Vũ đột nhiên có một hư ảnh cự thú màu đen xuất hiện. Hư ảnh cự thú này giống như bản thể Huyền Vũ, toàn thân màu đen giống như mức, thân thể giống rùa mà không phải là rùa, quy xà tương giao, giống như vật còn sống, mang theo một cỗ uy áp cực lớn.

- Đây là công kích thiên phúc của Huyền Vũ Hoàng tộc.

Long Ảnh Tôn giả đâu còn thời gian mở Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận. Công kích thiên phú của Huyền Vũ Hoàng tộc khiến cho bản thân nàng đã bắt đầu run sợ. Khuôn mặt già nua biến sắc, thủ ấn trong tay nhanh chóng biến hóa quỷ dị. Trong mi tâm có một đạo lưu quang màu trắng bắn ra, hóa thành một hư ảnh cự long màu trắng.

Ngao.

Đầu cự long màu trắng này sau khi gầm lên một tiếng giống như rồng ngâm lập tức bắn về phía Huyền Vũ. Trong ánh mắt kinh ngạc của không ít người, hai đạo hư ảnh của Huyền Vũ và cự long màu trắng hung hăng va chạm trên không trung.

Sưu.

Hai đầu thú ảnh khổng lồ va chạm thế nhưng lại không phát ra thanh âm bạo liệt gì. Chỉ có không gian chung quanh sụp đổ từng khúc, nơi hai đạo hư ảnh va chạm, quang mang mạnh mẽ khuếch tán giống như mặt trời ban trưa vậy.

Trong chớp mắt này trong không gian, gợn sóng chung quanh bị gạt ra, vết nứt không gian bốn phía lan tràn. Năng lượng khủng bố lan tràn ra không trung.

Khục khục.

Dưới va chạm như vậy, bản thể khổng lồ của Huyền Vũ bị đẩy lui. Hung hăng đánh vỡ hư không. Thế nhưng có bản thể cường hãn của Huyền Vũ Hoàng tộc cho nên cũng không có chuyện gì quá lớn.

Phụt.

Long Ảnh Tôn giả thì ngược lại, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi. Hư ảnh cự long màu trắng kia dường như có liên quan tới linh hồn lực của hắn. Cự long màu trắng bị phá hủy khiến cho linh hồn của hắn bị trọng thương.

- Đám tạp chủng các ngươi nên trả giá.

Ngao.

Vào lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước người Long Ảnh Tôn giả. Trên huyết đao vang lên một tiếng đao minh giống như tiếng rồng ngâm, huyết sắc quang mang ngập trời.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên rõ ràng còn cách đó vài trăm thước, thế nhưng trong sát na đã xuất hiện trước người Long Ảnh Tôn giả. Huyễn Ảnh Thanh Vũ khẽ vỗ, lực lượng thời gian được thúc dục gấp ba mươi lần, lực lượng quỷ dị đồng hóa gợn sóng trong không gian.

Trong sát na này Long Ảnh Tôn giả không kịp phản ứng, tốc độ của Lục Lâm Thiên như vậy, Long Ảnh Tôn giả không thể tưởng tượng nổi, làm sao có thể nhanh bằng Lục Lâm Thiên thúc dục Huyễn Ảnh Thanh Vũ tăng thêm lực lượng thời gian cơ chứ.

- Duệ Kim Hồn đao.

Không có chút chần chờ nào, kim quang quanh thân Lục Lâm Thiên đại thịnh. Huyết Lục trong tay kéo theo một đường vòng cung huyền ảo. Một đạo quang mang màu vàng mang theo khí tức sắc bén ẩn chức linh hồn lực vô hình bắn về phía trước. Những nơi nó đi qua, gợn sóng trong không gian hóa thành tro tàn. Vết nứt không gian đen kịt xuất hiện.

Long Ảnh Tôn giả ngốc trệ, nàng có thể cảm giác được sự khủng bố của một đao kia. Khí tức sắc bén kia cùng với công kích linh hồn khiến cho nàng run sợ. Thế nhưng hết lần này tới lần khác lại không kịp ngăn cản. Càng khiến cho nàng khiếp sợ chính là thực lực của Lục Lâm Thiên lúc này so với lúc đầu tăng vọt không ít, không phải là thực lực ban đầu có thể so sánh.

Dưới đao mang tràn ngập kim quang mang theo vết nứt không gian đen kịt. Dưới vô số ánh mắt chăm chú nhìn vào, đao mang lập tức đánh tới trước người Long Ảnh Tôn giả.

Tất cả chỉ trong nháy mắt, đao mang dùng xu thế như chẻ tre bổ vào trên người Long Ảnh Tôn giả. Sát khí ngập trời khuếch tán, không gian đột nhiên run lên, khiến cho trong lòng người ta không nhịn được mà bị dọa nhảy dựng lên.

Chương 2838: Lại giết hai Chuẩn Đế 1

Sưu.

Ngay lập tức dưới ánh mắt kinh hãi của vô số người, đao mang màu vàng bổ vào trên người Long Ảnh Tôn giả. Từ trên đỉnh đầu Long Ảnh Tôn giả, đao mang dùng xu thế cường hãn chém thân thể Long Ảnh Tôn giả thành hai khúc.

ầm ầm.

Đao mang còn dư lực từ trên không trung chém xuống sơn mạch phía dưới. Sơn mạch phía dưới bị bổ ra một cái khe sâu. Một ngọn núi khổng lồ bị bổ thành hai nửa.

Long Ảnh Tôn giả dưới một đao bị bổ thành hai nửa, thân thể hóa thành tro tàn rơi xuống phía dưới. Hồn anh cũng không kịp chạy thoát.

- Hít.

Trong không trung, tất cả mọi người hít sâu một ngụm khí lạnh, gian nan nuốt nước miếng. Vừa rồi Long Ảnh Tôn giả dường như hoàn toàn không có lực chống lại đã bị Lục Lâm Thiên chém chết.

Advertisement

- Thần khí của Cô gia quả nhiên là hung khí giết chóc, sát khí có thể ảnh hưởng tới linh hồn.

Đám người Độc Cô gia tộc kinh hãi.

- Tu vi của Cô gia đã vượt qua Tôn cấp, tuyệt đối đã một chân bước ra khỏi Tôn cấp. Tu vi giống như Đại trưởng lão, thế nhưng mà thực lực còn mạnh mẽ hơn Đại trưởng lão nhiều.

Tộc nhân Bắc Cung gia tộc lúc này cũng rung động không thôi.

- Thực lực thật mạnh, đồ sát Chuẩn Đế như chơi.

Advertisement

Đám người Huyền Kình, Huyền Doanh cùng người của Huyền Vũ Hoàng tộc và Thanh Long Hoàng tộc kinh ngạc. Trong lòng đám người đại công chúa Long Bích Hàm, đại trưởng lão Huyền Phạt, cùng với Huyền Vũ, Khổng Tước Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả, Kim Huyền, Độc Cô Cảnh Văn không khỏi run lên.

Mặc dù nói Long Ảnh Tôn giả bị trọng thương, thế nhưng uy lực một đao kia mọi người đều có thể cảm nhận được. Một đao này dường như không nên tồn tại, quá mức sắc bén.

Mấy Chuẩn Đế còn lại của Thiên Địa minh rung động, bọn họ cũng nhìn ra thực lực của Lục Lâm Thiên đã tăng lên. Tuy rằng còn chưa đạt tới cấp độ Chuẩn Đế, thế nhưng tuyệt đối cũng đã đặt một chân vào cấp độ Tôn cấp cửu trọng đỉnh phong, bước ra khỏi Tôn cấp.

Lúc tu vi của Lục Lâm Thiên còn là Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong thế nhưng có thể mơ hồ áp chế Chuẩn Đế. Lúc này phối hợp với thần khí sát phạt, thực lực đã sớm vượt qua Chuẩn Đế. Trong lúc mơ hồ bọn họ có thể cảm nhận được một cỗ khí tức Đế giả như ẩn như hiện trên người Lục Lâm Thiên.

Những Chuẩn Đế còn lại không còn tâm chống lại nữa, hôm nay bọn họ đã không có cách nào có thể đánh chết được Lục Lâm Thiên này. Hiện tại bọn họ còn lâm vào cảnh phiền phức.

- Không tốt, Long Ảnh Tôn giả vẫn lạc rồi. Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận không có cách nào mở ra, cho dù là ai trong chúng ta cũng không có cách nào chạy ra.

Tru Hồn Tôn giả đang chật vật chống đỡ trong tay Bắc Cung Vô Song hét lớn một tiếng, Long Ảnh Tôn giả bị giết vậy thì Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận của Nguyệt Long các không thể mở ra, cho dù là ai cũng không có cách nào chạy ra.

Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận chính là đại trận hộ sơn của

Nguyệt Long các, coi như Đế giả cũng không thể phá vỡ. Điểm này tất cả bọn họ đều biết rõ.

- Không xong.

Trong lòng đám người Thiên Địa minh hoảng hốt, Long Ảnh Tôn giả bị giết, bây giờ cho dù là ai trong bọn họ cũng không có hy vọng rời đi.

Cùng một lúc, trên bản thể Thanh Long khổng lồ của đại công chúa Long Bích Hàm có một cỗ uy áp nồng đậm lan tràn ra chung quanh. Cả không trung lúc này run rẩy, gió nổi mây phun, chấn động nhân tâm. Khí tức như vậy khiến cho máu trong cơ thể mấy người có cảm giác sôi trào. Linh hồn run rẩy.

- Thanh Long hồn.

Tiếp đó, bản thể Thanh Long khổng lồ của đại công chúa Long Bích Hàm lập tức dựng đứng lên. Dùng xu thế kinh người, trong mi tâm xuất hiện con mắt thứ ba. Trong mắt có một đạo quang trụ hùng hậu bắn ra.

Đạo quang trụ màu trắng này tựa như màn sáng, bao phủ lấy thân thể tràn ngập vết thương của Hóa Hổ Tôn giả. Uy áp kinh người cùng với công kích linh hồn khiến cho ánh mắt Hóa Hổ Tôn giả ngốc trệ. Linh rồn run rẩy, máu tươi sôi trào, toàn thân căn bản không có cách nào nhúc nhích.

- Hóa Hổ Tôn giả, coi chừng.

Lúc này Liệt Không Tôn giả cùng với Quy Nhất Tôn giả hét lớn một tiếng, sắc mặt đại biến. Hai người lập tức lao về phía bản thể Thanh Long khổng lồ của đại công chúa Long Bích Hàm.

Chân khí thuộc tính phong quanh thân Quy Nhất Tôn giả lập tức chuyển đổi thành thuộc tính thổ. Không ngờ người này lại là vũ giả song hệ, một đạo quyền ấn trong tay lập tức đánh về phía đại công chúa Long Bích Hàm.

Sắc mặt Liệt Không Tôn giả vô cùng khó coi, trong tay đại công chúa Long Bích Hàm đã bị không ít vết thương, chân khí thuộc tính phong phô thiên cái địa tuôn ra. Lần nữa tạo thành một đạo thủ ấn cực lớn chụp vào trên bản thể Thanh Long của đại công chúa Long Bích Hàm.

- Chúng ta tới đó.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, lập tức xuất hiện trước mặt một người khác. Một đạo quyền ấn đánh về phía trước, hoàn toàn chính là phương thức nghạnh kháng.

Dưới một quyền này, kình phong mãnh liệt xé rách không khí. Trước quyền ấn không gian nứt vỡ, cả không gian dưới đạo quyền ấn này bắt đầu đung đưa.

- Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim, Kim sinh Thủy, Thủy sinh Mộc. Thời Không Lao Ngục.

Cùng lúc thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước người Liệt Không Tôn giả, quang mang quanh thân lập lòe, trong nháy mắt bố trí Thời Không Lao Ngục mười sáu lần uy năng.

Lúc này Lục Lâm Thiên dùng thuộc tính hỏa làm vật dẫn, ngũ hành tương sinh tương khắc. Cuối cùng Thời Không Lao Ngục thuộc tính mộc mười sáu lần uy năng lấy bản thân hắn làm trung tâm lan tràn ra. bao phủ Liệt Không Tôn giả vào bên trong.

Trong nháy mắt không trung gió nổi mây phun, Thời Không Lao Ngục mười sáu lần uy năng do Lục Lâm Thiên thi triển lúc này so với khi hắn còn là Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong đâu chỉ mạnh hơn gấp đôi Uy năng kinh người lan tràn, không gian chung quanh bị chấn nát thành tro tàn.

Chân khí trên người Liệt Không Tôn giả nhanh chóng biến mất, linh hồn bị áp chế cực lớn.

Phanh.

Tiểu Long tiếp tục đánh ra một quyền ngạnh kháng với Quy Nhất Tôn giả. Hai cỗ lực lượng va chạm, thanh âm bạo liệt giống như sấm sét vang vọng trong thiên địa.

Phanh Phanh.

Quyền chưởng va chạm, thanh âm bạo liệt vang vọng. Quyền ấn của Quy Nhất Tôn giả bị chấn nát thành mảnh vỡ. Con mắt Quy Nhất Tôn giả trợn ngược, hắn có cảm giác quyền ấn của mình như đánh lên trên một tấm thép cứng rắn. Căn bản không có cách nào làm rung chuyển tới công kích của đối phương. Quyền ấn bị chấn vỡ, thanh âm xương cốt vỡ nát vang vọng.

Phanh.

Cùng một lúc, kình khí trên một quyền của Tiểu Long tán loạn mang theo quang mang mạnh mẽ trút xuống. Một cỗ năng lượng kinh khủng hóa thành kình khí bỗng nhiên khuếch tán, đập vào người đối thủ.

Phanh.

Dưới chưởng ấn, Quy Nhất Tôn giả lần nữa gặp trọng kích, thân thể từ trên không trung hung hăng rơi xuống mặt đất giống như chim gãy cánh. Mặt đất rạn nứt, đá vụn bắn tứ tung.

Phụt.

Thân thể Quy Nhất Tôn giả đập vào mặt đất, máu tươi trong miệng phun ra. Sợ rằng nếu không phải là Chuẩn Đế song hệ thì đã bị một quyền của Tiểu Long đập chết tươi.

- Chết đi.

Chương 2839: Lại giết hai Chuẩn Đế 2

Dưới công kích linh hồn của đại công chúa Long Bích Hàm, ánh mắt Hóa Hổ Tôn giả ngốc trệ. Linh hồn bị trọng thương lúc này giống như bị giam cầm. Cùng lúc đó bản thể Thanh Long khổng lồ của đại công chúa Long Bích Hàm đánh xuống. Một đạo long trảo dưới bụng đánh về phía thân thể hắn.

Ken két.

Dưới long trảo, thân thể Hóa Hổ Tôn giả hóa thành mảnh vỡ cùng với máu tươi, hồn anh cũng không kịp chạy ra.

- Tiểu tạp chủng, cho dù chết ta cũng phải kéo theo ngươi đệm lưng. Trừ mối họa như nhà ngươi.

Trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ, Liệt Không Tôn giả nhìn thấy Hóa Hổ Tôn giả bị đánh chết. Quy Nhất Tôn giả bị trọng thương. Ở trong vũ kỹ Thiên cấp quỷ dị của Lục Lâm Thiên, hắn muốn thoát thân dường như là điều không thể nào. Đến thời điểm này hắn sẽ không từ bất kỳ giá nào cũng phải kéo theo Lục Lâm Thiên này đệm lưng.

- Lão cẩu, ngày hôm nay ngươi nhất định sẽ chết.

Advertisement

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, Thời Không Lao Ngục thuộc tính mộc mười sáu lần uy năng lập tức co rút lại. Hóa thành một cái cọc gỗ cực lớn màu xanh, giống như từ trên trời giáng xuống. Không gian chung quanh cọc gỗ vang lên tiếng sấm sét ì ùng, cọc gỗ lập tức đánh về phía Liệt Không Tôn giả.

- Hồn anh tự bạo.

Trong nháy mắt, trong mắt của Liệt Không Tôn giả hiện lên sự tuyệt vọng cùng với oán độc.

Có lẽ Liệt Không Tôn giả cũng không ngờ, dưới sự sắp xếp không chút kẽ hở của bọn họ, thế nhưng kết quả cuối cùng lại biến thành như vậy. Thân thể bành trướng rồi bỗng nhiên nổ tung. Lúc này ở trong không gian cũng có một cái cọc gỗ cực lớn giống như trụ chống trời xuyên thủng không gian lao xuống.

Advertisement

Phanh.

Giữa không trung vang lên tiếng nổ tung giống như sấm sét, không gian chấn động, run rẩy kịch liệt. Năng lượng cường hãn vô cùng khuếch tán trên bầu trời. Kình khí đáng sợ tán loạn, gợn sóng trong không gian bị nghiền nát.

Kình khí khủng bố khuếch tán, vết nứt đen kịt trong không gian xuất hiện. Bằng mắt thường có thể thấy được thân ảnh Lục Lâm Thiên trong nháy mắt đã bị không gian hỗn loạn kia bao phủ. Mà thân thể Liệt Không Tôn giả dưới tình huống tự bạo hồn anh hóa thành mảnh vỡ.

Trong không gian nổ tung lúc này là một mảnh hỗn loạn, người bình thường khó có thể nhìn rõ bên trong. Uy lực do cường giả Chuẩn Đế tự bạo ra sao trong lòng mọi người đều hiểu rõ.

Lúc này cường giả Chuẩn Đế tự bạo, Lục Lâm Thiên có thể chống lại được hay không? Chuyện này hấp dẫn vô số ánh mắt nhìn vào.

Đám người Lục Tâm Đồng, Độc Cô Cảnh Văn, Huyền Kình, Huyền Vũ, các đại gia tộc cùng với mấy người Bắc Cung Vô Song, Cùng Kỳ Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả đều dò xét bên trong không gian hỗn loạn kia.

Thiểm Điện Kiếm Tôn đang chật vật chống đỡ cùng với Đế Thú Yêu Tôn và những Chuẩn Đế còn lại của Thiên Địa minh trong chớp mắt này cũng tập trung tâm thần vào trong không gian đen kịt mà hỗn loạn kia. Nếu như Liệt Không Tôn giả tự bạo hồn anh có thể đánh chết được Lục Lâm Thiên thì cũng coi như cái chết có ý nghĩa.

Trong lúc chúng cường giả Thiên Địa minh thương nghị có nói tới nếu như dưới tình huống vạn nhất, coi như là liều mạng tự bạo hồn anh cũng phải đánh chết Lục Lâm Thiên này ngoài thành Cự Giang.

Ngay trong sự dò xét của mọi người, không trung hỗn loạn dần dần khôi phục. Trong ánh mắt trợn trừng kinh hãi của mọi người, từng vết nứt đen kịt trong không gian lúc này đang chậm rãi khôi phục.

Mà trong lúc những vết nứt đen kịt này khôi phục. Một đạo quang cầu màu xanh chừng ba trăm thước xuất hiện. Bên trên quang cầu màu xnah tràn ngập lưu quang giống như điện mang lưu chuyển. Chung quanh quang cầu, gợn sóng trong không gian vặn vẹo.

Trên quang cầu màu xanh, uy áp thần khí tràn ngập không gian trong lúc vô hình khiến cho lòng người run rẩy.

- Người hôm nay phạm bản Tôn chắc chắn sẽ trở thành tro bụi.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, một thanh âm lạnh lẽo như băng từ trong quang cầu màu xanh này truyền ra.

Ngay lúc đó quang cầu màu xanh đột nhiên chấn động, tách ra làm hai thành một đôi cánh màu xanh hoàn mỹ. Khí tức khiến cho tim đập nhanh từ đôi cánh này không ngừng lan tràn ra. Dưới hai cánh, gợn sóng lan tràn về bốn phía.

Đôi cánh màu xanh xuất hiện, khi đôi cánh hoàn toàn mở rộng, tiếng sấm nổ lập tức vang vọng. Một cỗ năng lượng hùng hậu khiến cho người ta kinh hãi tăng vọt. Khí tức hùng hậu khiến cho chúng cường giả phát lạnh.

Dưới Huyễn Ảnh Thanh Vũ bành trương tới mấy trăm trượng, thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất không thấy gì nữa. Mà ở giữa Huyền Ảnh Thanh Vũ chính là một đầu cự hổ màu trắng xanh cực lớn. Toàn thân có lân phiến bao trùm, thân thể bành trương tới hơn ba trăm trượng.

Cự hổ hung mãnh dị thường, quanh thân tràn ngập điện mang quanh quẩn mang theo một cỗ uy thế cực lớn khiến cho người ta hãi hùng, khiếp vía, trong lòng rung động không thôi. Sát ý trong đôi mắt đen kịt của cự hổ không ngừng lan tràn ra.

- Lục Lâm Thiên này không có việc gì. Cường giả Chuẩn Đế tự bạo hồn anh cũng không thể làm gì được hắn.

- Lục Lâm Thiên tại sao lại trở thành cự hổ? Chẳng lẽ đây cũng là vũ kỹ sao?

Tất cả mọi người nhìn đầu cự hổ khổng lồ trên không trung, trong mắt hiện lên sự rung động. Cường giả Chuẩn Đế tự bạo hồn anh, thế nhưng Lục Lâm Thiên lại dường như không có ảnh hưởng gì. Lực phòng ngự khủng bố bực này khiến cho người ta nhìn tận mắt mà vẫn khó có thể tin tưởng.

- Tại sao lại mạnh như vậy, ngay cả tự bạo hồn anh cũng không bị ảnh hưởng?

Mười hay cường giả Chuẩn Đế của Thiên Địa mình tới đây hiện tại chỉ còn bảy. Chấn Thiên đánh chết Huyền Tuyệt Tôn giả. Kim Huyền thi triển thủ đoạn thiên phú đánh chết Nhân Quý Tôn giả. Đại công chúa Long Bích Hàm thi triển thủ đoạn thiên phú đánh chết Hóa Hổ Tôn giả.

Lục Lâm Thiên cũng thừa cơ đánh chết Long Ảnh Tôn giả cùng Liệt Không Tôn giả.

Mười hai Chuẩn Đế chết mất năm, còn lại bảy người chật vật chống đỡ. Mắt thấy Lục Lâm Thiên dưới tình huống Liệt Không Tôn giả tự bạo hồn anh mà không bị ảnh hưởng, đám người này càng thêm tuyệt vọng.

Đại trưởng lão Huyền Phạt của Huyền Vũ Hoàng tộc thừa dịp Thiểm Điện Kiếm Tôn vì lực phòng ngự của Lục Lâm Thiên mà khiếp sợ, thân thể khổng lồ bao phủ không gian mang theo hơi nước ngập trời bao phủ về phía Thiểm Điện Kiếm Tôn.

- Nghiệt súc, ta liều mạng với ngươi.

Thiểm Điện Kiếm Tôn lập tức phục hồi tinh thần lại. Đối mặt với Chuẩn Yêu Đế của Huyền Vũ Hoàng tộc, hắn không dám chủ quan một chút nào. Nhìn Huyền Phạt đánh tới, kiếm quang bất phàm trong tay mang theo điện mang cùng với thanh âm giống như sấm sét vang vọng trong thiên địa.

- Thiểm Điện kiếm quyết.

Thiểm Điện Kiếm Tôn quát lên một tiếng trầm thấp, trên thân trường kiếm lập tức có vô số kiếm quang bắn ra, hóa thành ngàn vạn kiếm quang bao phủ bầu trời. Cả không gian vang vọng tiếng xé gió, không gian bạo liệt, từng đạo kiếm quang bổ ra vết nứt đen kịt trong không gian đánh về phía Huyền Phạt. Đem thân thể đại trưởng lão Huyền Phạt bao phủ vào bên trong.

Ngao.

Đại trưởng lão Huyền Phạt lập tức hóa thành bản thể cực lớn hơn ngàn thước, trên mai rùa cực lớn có quy xà tương giao, Yêu Hoàng khí trong nháy mắt tuôn ra.

Chương 2840: Đối phó toàn bộ

Phanh Phanh.

Cả không gian trong sát na bạo liệt, kình khí khủng bố khuếch tán. Ngàn vạn kiếm quang lập tức đánh vào trên thân thể khổng lồ của Đại trưởng lão Huyền Phạt. Trong nháy mắt không gian bị nghiền nát, năng lượng khủng bố hóa thành cơn lốc khuếch tán ra chung quanh. Vô số ngọn núi ở sơn mạch phía dưới lập tức bị rạn nứt rồi sụp đổ.

Dưới công kích khủng bố như vậy, thân thể khổng lồ của Đại trưởng lão Huyền Phạt chỉ lùi về phía sau một chút mà thôi. Không gian bắt đầu khôi phục, thân thể khổng lồ lập tức lại lao về phía Thiểm Điện Kiếm Tôn.

- Huyền Vũ nộ.

Một tiếng hét lớn vang lên, trên bản thể khổng lồ của đại trưởng lão Huyền Phạt có một hư ảnh cự thú màu đen xuất hiện. Quy xà tương giao giống như vật còn sống mang theo một cỗ năng lượng cực lớn.

Phanh.

Cùng lúc, ở trong cỗ năng lượng khủng bố này Thiểm Điện Kiếm Tôn cảm giác được máu tươi trong cơ thể và linh hồn mình có cảm giác sôi trào, công kích này vô cùng quỷ dị.

Advertisement

- Cho dù chết bản Tôn cũng khiến cho ngươi không sống khá giả. Huyền Vũ nhất tộc các ngươi nhúng tay vào chuyện của nhân loại nhất định sẽ bị trừng phạt.

Thiểm Điện Kiếm Tôn hét lớn một tiếng, thân thể bành trướng, uy năng thoáng cái tăng lên nhiều, hung hăng va chạm về phía Huyền Vũ nộ của Đại trưởng lão Huyền Phạt.

- Lại là tự bạo hồn anh?

Trong không ít ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Thiểm Điện Kiếm Tôn hét lớn một tiếng, hung hăng va chạm với hư ảnh Huyền Vũ Nộ trên không trung.

Advertisement

Phanh Phanh.

Không gian sụp đổ từng khúc. Vết nứt trong không gian lan tràn ra bốn phía, năng lượng khủng bố khuếch tán.

Khục khục.

Hai đạo công kích va chạm, thân thể khổng lồ của Đại trưởng lão Huyền Phạt bị đánh bay, hung hăng va chạm vào một ngọn núi khổng lồ ở phía dưới. Đem ngọn núi cực lớn này đánh tan.

Phụt.

Quang mang ở mai rùa trên lưng Đại trưởng lão Huyền Phạt ảm đạm đi rất nhiều. Cái miệng dữ tợn phun ra máu tươi. Tuy rằng có lực phòng ngự cường hãn, thế nhưng Chuẩn Đế như Thiểm Điện Kiếm Tôn tự bạo hồn anh, tăng thêm hắn chỉ vừa mới đặt chân lên cấp độ Chuẩn Đế cho nên cũng lập tức bị trọng thương.

Thế nhưng trọng thương này tuyệt đối không lấy đi tính mạng của Đại trưởng lão Huyền Phạt. Dưới vô số ánh mắt, Đại trưởng lão Huyền Phạt lần nữa nhảy lên không trung, khôi phục lại hình dáng nhân loại, khóe miệng tràn ra tia máu, sắc mặt trắng bệch.

Đại trưởng lão Huyền Phạt bị trọng thương, thế nhưng tính mạng lại không có gì đáng ngại. Đám người Huyền Kình, Huyền Doanh lập tức đi tới bên người Đại trưởng lão Huyền Phạt.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào đám người, cảnh này cũng lọt vào trong mắt hắn. Tạm thời hắn cũng không biết vì sao đám người Huyền Vũ Hoàng tộc lại xuất hiện, thế nhưng tóm lại bọn họ đã tới đây hỗ trợ, coi như hắn thiếu bọn họ một phần nhân tình.

Lúc này mười hai Chuẩn Đế của Thiên Địa minh đã bị đánh chết một nửa.

Chỉ còn lại sáu người, Đế Thú Yêu Tôn chống lại Đế Khôi tuy rằng hung hãn không sợ chết, thế nhưng so với hắn Đế Khôi còn hung hãn không sợ chết hơn. Dưới tình huống ngạnh kháng, ngược lại Đế Thú Yêu Tôn liên tiếp chịu thiệt thòi, liên tục lui lại.

Bản thể Đế khôi cường hãn, tăng thêm công kích linh hồn cho nên khiến cho Đế Thú Yêu Tôn hung hãn không sợ chết này khốn khổ không thể tả.

Bắc Cung Vô Song cùng với Tru Hồn Tôn giả giao thủ, dựa vào vũ kỹ Sinh Sinh Bất Tức do lão tổ Bắc Cung gia tộc lĩnh ngộ, Bắc Cung Vô Song bất phân thắng bại với Tru Hồn Tôn giả.

Tru Hồn Tôn giả này rõ ràng có thực lực mạnh hơn Bắc Cung Vô Song, thế nhưng hết lần này tới lần khác lại bị áp chế khắp nơi.

Bạch Linh đối chiến với Diệu Nhật Tôn giả đã sớm trọng thương. Dưới sự công kích của bản thể Bạch Linh, Diệu Nhật Tôn giả khong chiếm được chút thượng phong nào, lần nữa bị thương không ít. Khổng Tước Tôn giả cùng với Cùng Kỳ Tôn giả đối phó với Linh Sát Tôn giả cùng Lan Mộc Tôn giả, lúc này cũng đang lâm vào tình trạng bất phân thắng bại.

Nhìn toàn trường, Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng Lục Lâm Thiên mở rộng, sát đôi cánh, không gian có một vết nứt không gian đen kịt như có như không. Hàn mang trong mắt hắn bắn ra khiến cho cả không trung giống như đang ở trong hầm băng.

- Tất cả mọi người lui lại cho ta. Đám tạp chủng Thiên Địa minh còn lại giao cho ta đối phó.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, tiếng gầm cuồn cuộn, giống như sấm sét vang vọng trên không trung. Sát ý trong mắt bắn ra.

Ầm ầm.

Trong nháy mắt này cơ hồ tất cả cường giả đang giao thủ lui ra, nhanh chóng thoát khỏi sự dây dưa của đối thủ. Sáu cường giả Chuẩn Đế còn lại của Thiên Địa minh cũng không ngăn cản. Bọn họ đã sớm ước gì thoát khỏi sự dây dưa của đối phương cho nên lúc này đối phương chủ động rời đi bọn họ cầu còn không được.

Sưu Sưu.

Bạch Linh hóa thành hình người, y phục trắng như tuyết, sắc mặt có chút trắng bệch hộ tống đám người Khổng Tước Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả lùi lại phái sau. Cơ hồ tất cả mọi người đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Giữa không trung, Đế khôi toàn thân tràn ngập khí tức sát phạt cũng trở lại bên người Lục Lâm Thiên.

Sắc mặt sáu cường giả Chuẩn Đế còn lại của Thiên Địa minh vô cùng khó coi. Người thương thế nặng nhất là Quy Nhất Tôn giả. Bị Tiểu Long đánh rơi xuống ngọn núi, vừa rồi mới nhảy lên không trung. Tiếp đó chính là Diệu Nhật Tôn giả cũng bị trọng thương.

Đám người Lan Mộc Tôn giả, Đế Thú Yêu Tôn, Linh Sát Tôn giả, Tru Hồn Tôn giả, bốn người này đều bị tiêu hao không ít hoặc là bị thương nhẹ.

Sáu người nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt có rung động cùng kinh hãi. Lúc này bị ánh mắt lạnh lùng mang theo sát ý ngập trời của Lục Lâm Thiên nhìn vào khiến cho tự dưng bọn họ có cảm giác tim mình đập nhanh hơn.

- Lục Lâm Thiên, bây giờ ngươi muốn thế nào?

Lan Mộc Tôn giả dùng ánh mắt oán hận nhìn Lục Lâm Thiên, trong lòng thì lại tuyệt vọng. Lúc này mười hai sơn môn lớn trong Thiên Địa minh đã bàn luận ra kế hoạch không chút sơ hở, lại xuất động mười hai cường giả Chuẩn Đế giết một mình Lục Lâm Thiên. Thế nhưng không ngờ hiện tại lại thất bại thảm hại. Còn bị mất sáu Chuẩn Đế. Bản thân Lục Lâm Thiên không bị tổn hao một cọng tóc

nào.

- Ta muốn thế nào các ngươi còn cẩn phải hỏi sao? Ta muốn mạng các ngươi chỉ là bước đầu tiên. Sau khi các ngươi chết ta sẽ nhổ tận gốc đám sơn môn tạp chủng của Thiên Địa minh, chó gà không tha. Muốn giết bản Tôn sao? Bản Tôn không chết thì Thiên Địa minh các ngươi phải trả một cái giá lớn.

Thanh âm trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra. Thanh âm lạnh lẽo giống như một cơn gió lạnh thổi qua khiến cho người nghe lập tức nổi da gà.

Lại là nửa đường chặn giết, đại ca Dương Quá bị trọng thương sống chết không rõ, Lục Lâm Thiên giận, sát ý nổi lên.

- Sát ý thật nồng đậm.

Cảm nhận sát ý bực này, ánh mắt đám người Huyền Vũ, Long Bích Hàm, Khổng Tước Tôn giả đã hội tụ một chỗ không khỏi biến đổi.

- Lão đại, còn có đệ.

Trường bào màu vàng trên người Tiểu Long tung bay, thân ảnh lập tức xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Trong mắt có sát ý ngập trời nhìn về phía sáu Chuẩn Đế của Thiên Địa minh.

Chương 2841: Thực lực như thế 1

- Tiểu Long, đệ chọn mấy người? Còn lại đều giao cho ta.

Lục Lâm Thiên nói, thực lực của Tiểu Long vừa rồi Lục Lâm Thiên cũng đã nhìn qua. Tuyệt đối đã đạt tới bát giai hậu kỳ đỉnh phong. Thực lực cực kỳ khủng bố, đối phó với Chuẩn Đế vô cùng dễ dàng.

- Tổng cộng có sáu người, lão đại ba người, đệ ba người còn lại. Để xem ai giết nhanh hơn.

Tiểu Long lạnh nhạt nhìn sáu Chuẩn Đế phía trước, giống như trong mắt hắn Chuẩn Đế này chỉ là con sau cái kiến. Khí tức tôn quý trên người lan tràn ra, sát ý bắt đầu khởi động khiến cho linh hồn mọi người run rẩy.

- Tốt, mỗi người ba, để xem ai giết hết trước.

Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn sáu Chuẩn Đế trước mắt, nói:

- Không phải các ngươi muốn giết bản Tôn sao? Bản Tôn sẽ cho các ngươi một cơ hội. Chỉ cần các ngươi còn sống trên tay ta, hôm nay bản Tôn sẽ tha cho các ngươi một mạng, cho các ngươi rời đi.

Advertisement

- Lục Lâm Thiên, lời ngươi nói có tin được hay không?

Tru Hồn Tôn giả này dường như cũng không muốn chết, ánh mắt biến ảo nhìn Lục Lâm Thiên hỏi, lại truyền âm nói với năm người còn lại:

- Chư vị, Lục Lâm Thiên này âm hiểm xảo trá. Lúc này thực lực tăng mạnh sao có thể để cho chúng ta rời đi. Hắn nói vậy sợ rằng là muốn để cho trong lòng chúng ta có hy vọng. Không tự bạo hồn anh rồi đánh chết từng người trong chúng ta.

- Tru Hồn Tôn giả, chúng ta chắc chắn sẽ chết. Long Ảnh Tôn giả đã chết. Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận này cũng không có cách nào mở ra thì chúng ta cũng không có cách nào thoát khỏi nơi này. Đến thời điểm này cho dù chết thì chúng ta cũng không được để cho Lục Lâm Thiên còn sống. Vì cơ nghiệp ngàn năm của sơn môn mình, nếu như Lục Lâm Thiên còn sống, dùng thực lực bên người Lục Lâm Thiên hiện tại cùng với Tứ đại Thú Hoàng tộc và hai đại Nhân Hoàng tộc. Thiên Địa minh chúng ta tràn ngập nguy cơ. Cho nên chúng ta phải đánh chết Lục Lâm Thiên, cho dù là tự bạo hồn anh đồng quy vu tận cũng phải đánh chết tiểu tạp chủng này.

Lan Mộc Tôn giả truyền âm nói với mọi người.

Advertisement

- Vậy thì tương kế tựu kế, ba người tiêu hao ít thừa cơ tới gần Lục Lâm Thiên thi triển tự bạo hồn anh. Ba người ở cùng một chỗ tự bạo hồn anh, cho dù Lục Lâm Thiên có mạnh mẽ tới đâu ta không tin hắn không chết. Dù sao hôm nay chúng ta cũng không còn sống rời đi.

Đế Thú Yêu Tôn hung hăng truyền âm nói.

- Ta nói đương nhiên có thể tin được. Ít nhất ta không vô sỉ như đám người Thiên Địa minh các ngươi.

Hàn mang trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra.

- Vậy thì một lời đã định.

Đế Thú Yêu Tôn khẽ quát một tiếng, thân ảnh nhảy ra, khí tức tập trung lên người Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Cùng lúc Linh Sát Tôn giả, Lan Mộc Tôn giả, thân ảnh hai người này cũng rơi xuống bên cạnh Đế Thú Yêu Tôn. Khí tức của ba người cơ hồ cùng lúc rơi vào trên người Lục Lâm Thiên, tập trung vào trên người hắn.

Khí tức của ba người Tru Hồn Tôn giả, Diệu Nhật Tôn giả, Quy Nhất Tôn giả còn lại cũng tập trung lên trên người Tiểu Long.

Sự cường hãn của Tiểu Long, Quy Nhất Tôn giả là người hiểu rõ nhất. Tru Hồn Tôn giả và Diệu Nhật Tôn giả cũng đã nhìn thấy cho nên tuyệt đối không dám xem thường Tiểu Long.

- Ba người các ngươi sao?

Tiểu Long nhìn thấy trước mặt mình là ba người tiêu hao nhiều nhất, trong đó có một kẻ bị thương nặng nhất khi đối phó với hắn, trong lòng lập tức cảm thấy không vui. Rõ ràng là sáu người này coi thường hắn. Ánh mắt trầm xuống, Tiểu Long không mặn không nhạt nói với ba người:

- Nếu như ba người các ngươi có thể trụ lại dưới tay ta một phút đồng hồ thì ta sẽ tha cho các ngươi. Ta cam đoan lão đại ta cũng sẽ tha cho các ngươi. Có bổn sự sống sót hay không thì phải xem thực lực các ngươi rồi.

- Hừ.

Quy Nhất Tôn giả hừ lạnh một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Long chớp động.

Trên không trung, ánh mắt mọi người biến ảo, Lục Lâm Thiên và Tiểu Long không ngờ lại muốn đối phó với sáu Chuẩn Đế. Rốt cuộc hai người này cuồng như thế nào a. Đây chính là sáu Chuẩn Đế, không phải là đơn giản như người có tu vi Tôn cấp bình thường.

Đám người Bạch Linh, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Kim Huyền, Khổng Tước Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên. Mọi người hiểu rất rõ thực lực của Chuẩn Đế thế nào.

Long Bích Hàm, Thần Hi,, Hổ Y, Huyền Vũ, Huyền Phạt, Huyền Kình, Huyền Doanh thì nhìn chằm chằm vào Tiểu Long. Đại trưởng lão Huyền Phạt nhìn Tiểu Long, ánh mắt chớp động, rõ ràng có thể nhìn thấy ánh mắt này không giống như khi trước.

- Lão đại, bắt đầu được chưa?

Tiểu Long quay đầu hỏi Lục Lâm Thiên.

- Động thủ.

Ngay khi Tiểu Long vừa mới dứt lời, ba người Đế Thú Yêu Tôn, Lan Mộc Tôn giả, Linh Sát Tôn giả lập tức lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Ba người hóa thành ba đạo lưu quang, chân khí, linh lực phô thiên cái địa tuôn ra câu dẫn năng lượng thiên địa hùng hậu hội tụ. Trong nháy mắt cả không trung gió nổi mây phun, ba đạo lưu quang mang theo không gian rung động đánh về phía Lục Lâm Thiên.

- Tiểu Long, động thủ.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, trong đôi mắt hổ tràn ngập sát ý lạnh lẽo.

- Giết.

Cùng một lúc, Tru Hồn Tôn giả, Diệu Nhật Tôn giả, Quy Nhất Tôn giả lập tức đánh về phía Tiểu Long. Ba người cũng không có chút khách khí nào, đều toàn lực ứng phó. Chân khí linh lực phô thiên cái địa bộc phát, cả không gian ầm ầm vang vọng.

Đại chiến kinh người lập tức nổ ra.

Tru Hồn Tôn giả, Diệu Nhật Tôn giả, Quy Nhất Tôn giả lao thẳng về phía Tiểu Long. Trường bào màu vàng trên người Tiểu Long tung bay, sát ý trong mắt chớp động, khẽ liếm môi một cái.

Sưu.

Đối mặt với công kích của ba người, trong giây lát thân thể của Tiểu Long không lùi mà còn tiến tới, bắn thẳng về phía ba người. Một tiếng long ngâm lập tức vang vọng.

Ngao.

Dưới tiếng long ngâm này, thanh âm hoa thành một vòng gợn sóng khuếch tán, trong thanh âm xen lẫn một cỗ uy áp cực lớn.

Máu trong cơ thể đám người Huyền Vũ Hoàng tộc, Thanh Long Hoàng tộc cuồn cuộn, linh hồn run lên. Uy áp Linh hoàng khí, Yêu Hoàng khí đồng thời lan tràn khiến cho mọi người căn bản không có cách nào chống lại. Mà ngay cả đám người Huyền Vũ, Đại trưởng lão Huyền Phạt, hoàng tử Huyền Kình, công chúa Huyền Doanh tuyệt đối không là ngoại lệ. Đám người Bắc Cung gia tộc, Độc Cô gia tộc cùng với những người khác trong lúc mơ hò cũng nhận áp chế kinh người.

- Yêu Hoàng, Linh Hoàng khí siêu việt Thiên cấp.

Chúng cường giả Độc Cô gia, Bắc Cung gia biến sắc.

Trong sát na, thân ảnh Tiểu Long bay thẳng về phía trước, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người lập tức hóa thành bản thể.

Thân thể khổng lồ hơn nghìn thước hiện lên trên không trung, toàn thân tràn ngập lân phiến màu vàng cùng với hỏa diễm màu vàng. Dưới bụng là năm đạo long trảo, khí tức cường hãn lan tràn ra. Trên lưng còn có Huyền Vũ thần xác, bí văn lập lòe, quy xà tương giao giống như vật còn sống, kí tức thần bí mà yêu dị lan tràn ra chung quanh.

Bản thể Tiểu Long lập tức xuất hiện khiến cho không gian run lên. Trong lúc mơ hồ có tiếng sấm nổ mạnh truyền ra. Uy áp hùng hậu chấn động nhân tâm lan tràn ra chung quanh. Cả không gian lúc này run rẩy.

Chương 2842: Thực lực như thế 2

Mắt thấy bản thể kỳ lạ của Tiểu Long, sắc mặt đám người Độc Cô gia tộc, Bắc Cung gia tộc kinh ngạc.

Ba Chuẩn Đế trong nháy mắt phóng tới Tiểu Long nhìn thấy bản thể kỳ lạ của Tiểu Long lập tức đình trệ trong giây lát. Uy áp kinh người này khiến cho ngay cả Chuẩn Đế như bọn họ cũng phải run rẩy.

Ầm ầm.

Tốc độ của Tiểu Long trong sát na nhanh tới tận cùng, lập tức xuất hiện trước mặt ba người Diệu Nhật Tôn giả, Tru Hồn Tôn giả.

- Tốt, rất nhanh.

Dù sao ba người cũng là Chuẩn Đế, lập tức phục hồi lại tinh thần. Chân khí linh lực phô thiên cái địa lan tràn ra. Cả không trung lập tức trở nên cuồng bạo giống như vòi rồng quét ngang. Cả không gian giống như sơn băng địa liệt.

Advertisement

- Gïếŧ.

Ba người Tru Hồn Tôn giả, Quy Nhất Tôn giả, Diệu Nhật Tôn giả hét lớn một tiếng. Ba đạo quang trụ bằng năng lượng kinh người bắn ra, cùng lúc đánh về phía Tiểu Long.

Sưu Sưu.

Cùng lúc đó cả không gian run run, ba người Đế Thú Yêu Tôn, Lan Mộc Tôn giả, Linh Sát Tôn giả cũng lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm.

Advertisement

Chân khí, linh lực phô thiên cái địa từ trong cơ thể ba người tuôn ra. Cả thiên địa giờ phút này đột nhiên ảm đạm, cuồng phong rít gào, mây đen kéo tới. Thanh âm vang vọng trên phía chân trời giống như sơn băng địa liệt.

Ba cường giả Chuẩn Đế toàn lực ra tay, không ngờ lại khủng bố như vậy.

Không gian trước mặt ba người Đế Thú Yêu Tôn bị xé rách, thậm chí sau lưng còn lưu lại vết nứt đen kịt trong không gian. Ba người mang theo sát ý ngập trời giống như liều mạng, bàn tay nắm chặt, một đạo quang trụ bằng năng lượng được ngưng tụ. Quang trụ xé rách không gian đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Vô số ánh mắt phía xa cùng với chùng cường giả đều tập trung vào trên người Lục Lâm Thiên và Tiểu Long. Hai người này hiện tại đều lấy một địch ba, ba cường giả Chuẩn Đế toàn lực công kích a. Trái tim mọi người đập nhanh hơn, ngay cả thở cũng không dám thở mạnh, thần kinh căng cứng.

Quay mắt nhìn ba Chuẩn Đế công kích tới, Lục Lâm Thiên nheo mắt,đột nhiên thân thể cự hổ khổng lồ ngẩng đầu đứng thẳng lên giống như một ngọn núi nhỏ. Tu vi đột phá, thân thể dưới trạng thái hổ biến cũng mở rộng không ít.

Rống.

Lục Lâm Thiên gầm lên một tiếng, bàn chân cự hổ đạp mạnh hư không, hư không nứt vỡ từng khúc. Một ngọn núi cực lớn dưới không trung lập tức bị vỡ nát. Vô số đá vụn bắn tứ tung. Ngọn núi rạn nứt, ầm ầm tan vỡ. Đá vụn bắn tận chân trời.

- Kim sinh Thủy, Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ. Thời Không Lao Ngục.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, cùng lúc quang mang quanh thân lập lòe, trong nháy mắt bố trí Thời Không Lao Ngục mười sáu lần uy năng.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên lấy thuộc tính kim làm vật dẫn, ngũ hành tương sinh tương khắc, cuối cùng Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ mười sáu lần uy năng lấy bản thân hắn làm trung tâm lan tràn ra chung quanh. Đem không gian vạn thước chung quanh bao phủ vào bên trong. Dưới uy năng kinh người này không gian chung quanh Thời Không Lao Ngục bị hóa thành tro tàn.

Ầm ầm.

Trong nháy mắt không trung gió nổi mây phun, tiếng sấm vang vọng. Trong Thời Không Lao Ngục, công kích thuộc tính, thời gian, không gian, linh hồn lập tức ngưng tụ.

Mà lúc này ở trong không gian của Thời Không Lao Ngục mời sáu lần uy năng, một cỗ quang mang rực rỡ xuất hiện. Cả không gian lập tức mất trọng lượng. Ba đạo quang trụ của ba người Đế Thú Yêu Tôn, Lan Mộc Tôn giả, Linh Sát Tôn giả lập tức bị không gian này tiêu diệt.

Sưu Sưu.

Trong không gian khủng bố, nhiều loại công kích ăn mòn, cả không gian khổng lồ hóa thành một không gian gợn sóng cực lớn. Lúc này không gian giống như là địa chấn, không gian run rẩy, gợn sóng trong không gian giống như nước biển cuộn trào.

Trong không gian gợn sóng giống như biển gầm này hoàn toàn chính là công kích thuộc tính thổ. Công kích cùng với năng lượng thuộc tính thổ chấn động không ngớt xen lẫn công kích thời gian, linh hồn, lực lượng không gian hội tụ lại một chỗ. Dùng đặc tính mất đi trọng lượng của không gian thuộc tính thổ làm chủ khiến cho công kích ở trong không gian này căn bản không theo ý của ba cường giả chuẩn Đế. Giống như là một lao ngục quỷ dị, không cho phép bọn họ thoát thân.

Trong đặc tính của năm hệ thì đặc tính nặng nề, trầm trọng của thuộc tính thổ chính là thuộc tính có công kích mạnh mẽ nhất. Cũng trong nháy mắt này thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên cũng xuất hiện ở bên cạnh ba người.

Đối với sự sắp xếp của ba người này Lục Lâm Thiên cũng không biết. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không ngốc. Sát ý trong mắt ba người này đã khiến cho Lục Lâm Thiên biết rõ ba người này chỉ có một cơ hội sợ rằng sẽ thi triển hồn anh tự bạo đối phó với hắn. Cho nên Lục Lâm Thiên tuyệt đối không thể cho đối phương cơ hội. Đồng thời đối phó với ba người, hiện tại Lục Lâm Thiên cũng có chút nắm chắc.

Ngao.

Trong hổ chưởng cực lớn, Huyết Lục trong tay Lục Lâm Thiên bành trướng, toàn thân tràn ngập quang mang huyết sắc lạnh lẽo như băng, sát khí tràn ngập, tiếng đao minh giống như long ngâm vang vọng.

- Ngũ Hành Huyết Đao Quyết. Quỷ Mộc Hồn Đao.

Một tiếng quát nhẹ vang lên, chân khí của Lục Lâm Thiên phô thiên cái địa rót vào trong Huyết Lục, kéo lê Huyết Lục trong ta đánh ra một đạo đao mang.

Đạo đao mang này bắn ra, lập tức bổ về phía ba người Đế Thú Yêu Tôn, Lan Mộc Tôn giả, Linh Sát Tôn giả đang bị vây khốn trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ.

Đao mang xuyên thấu qua không gian, nhưng không bổ thẳng về phía trước mà giống như loan đao xoay tròn. Đao mang xoay tròn, cùng với không gian thuộc tính thổ. Cả hai phối hợp hoàn mỹ không kẽ hở, đao mang trong sát na xuyên qua người Đế Thú Yêu Tôn trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ.

Sưu Sưu.

Khi xuyên thủng người Đế Thú Yêu Tôn, đao mang không mang theo một chút máu tươi nào, cũng không tiêu tán mà lập tức phá không lần nữa xuyên thủng cơ thể Lan Mộc Tôn giả.

Ken két.

Cùng một lúc, trong thân thể Đế Thú Yêu Tôn và Lan Mộc Tôn giả có vô số đao mang từ bên trong thân thể lan tràn ra.

Mỗi một đạo đao mang lan tràn ra đều mang theo ánh sáng màu xanh chói mắt. Vô số đạo đao mang tựa như mạng nhện từ trong cơ thể Đế Thú Yêu Tôn và Lan Mộc Tôn giả lan tràn ra, bao phủ hai người vào bên trong.

Ầm ầm.

Ba đạo quang trụ bằng năng lượng của ba người Quy Nhất Tôn giả, Diệu Nhật Tôn giả lập tức bắn ra, cùng lúc đυ.ng vào trên bản thể khổng lồ của Tiểu Long.

Ba đạo năng lượng công kích của ba người trong đó năng lượng chân khí của Quy Nhất Tôn giả và Diệu Nhật Tôn giả đánh vào bản thể khổng lồ của Tiểu Long. Một đạo công kích linh hồn của Tru Hồn Tôn giả đánh về phía con mắt thứ ba của Tiểu Long.

Ba đạo lực lượng khủng bố khiến cho cả không gian rung rung, năng lượng cuồng bạo vô cùng lan tràn trên thân thể Tiểu Long. Công kích linh hồn của Tru Hồn Tôn giả cũng hung hăng bắn vào trong mi tâm của Tiểu Long rồi biến mất không thấy.

Dưới công kích như vậy của ba cường giả Chuẩn Đế, đám người Long Bích Hàm, Thần Hi, Hổ Y, Đại trưởng lão Huyền Phạt, Huyền Vũ, Huyền Kình, Huyền Doanh, cơ hồ tất cả người của Thanh Long Hoàng tộc và Huyền Vũ Hoàng tộc đều lo lắng.

Chương 2843: Giết năm bắt một

- Chuẩn Đế chó má, trước mặt Tiểu Long gia gia của ngươi là cái rắm.

Ngay khi ba đạo công kích vật chất và linh hồn cường hãn của ba Chuẩn Đế đánh vào trên thân thể Tiểu Long, Tiểu Long không có ý tứ tránh đi mà cưỡng ép thừa nhận toàn bộ.

Ba đạo công kích khủng bố rơi vào trên người Tiểu Long, thế nhưng không tạo thành chút phản ứng nào, chỉ miễn cưỡng khiến cho thân thể Tiểu Long chấn động một chút mà thôi.

Mà lúc này thân thể khổng lồ của Tiểu Long ngẩng đầu đứng thẳng lên, một cỗ uy áp nồng đậm lan tràn ra. Cả không trung lúc này như run rẩy, miệng hét lớn một tiếng:

- Thanh Long hồn.

Tiếng quát vừa dứt, trên mi tâm của Tiểu Long, ấn ký con mắt thứ ba đột nhiên mở ra. Một đạo quang trụ trong mắt bắn thẳng ra không trung, quang trụ khuếch tán giống như màn sáng bao phủ ba người Diệu Nhật Tôn giả, Tru Hồn Tôn giả, Quy Nhất Tôn giả.

Một cỗ công kích linh hồn che khuất bầu trời khuếch tán ở phía chân trời.

Advertisement

Màn sáng bao phủ, uy áp kinh người phủ xuống khiến cho máu tươi trong cơ thể ba người Tru Hồn Tôn giả sôi trào, linh hồn run rẩy.

Ba người Tru Hồn Tôn giả thực sự không hiểu nổi vì sao công kích vật chất cùng với công kích linh hồn của bọn họ đối với đầu linh thú quái dị chỉ có tu vi bát giai hậu kỳ đỉnh phong này lại hoàn toàn không có một chút tác dụng nào.

Giờ phút này rốt cuộc bọn họ mới biết được thực lực của Tiểu Long.

Chỉ là tất cả đã muộn, dưới màn sáng này bao phủ, linh hồn lực phô thiên cái địa áp chế bọn họ khiến cho bọn họ muốn tự bạo hồn anh cũng không kịp. Cho dù ba người muốn giãy thoát khỏi công kích linh hồn này, thế nhưng căn bản không có cách nào thoát đi.

Ngao.

Advertisement

Dưới màn sáng, thanh âm long ngâm vang vọng. Tiểu Long thúc dục công kích thiên phú của Thanh Long Hoàng tộc so với đại công chúa Long Bích Hàm và cường giả Thanh Long Hoàng tộc thúc dục cơ hồ có chút bất đồng.

Chỉ thấy ở trong màn sáng ngập trời này có một hư ảnh Thanh Long rít gào xuất hiện, mang theo long uy khủng bố vô cùng xuyên qua thân thể ba người Tru Hồn Tôn giả.

Ba người Tru Hồn Tôn giả căn bản không có lực chống lại. Hư ảnh Thanh Long xuyên qua, ba người lập tức ngốc trệ, thân thể dừng lại trên không trung, giống như linh hồn đang chịu ảnh hưởng cực lớn nào đó.

Khi hư ảnh Thanh Long tiêu tán thì phía trên Huyền Vũ thần xác của Tiểu Long đột nhiên có một đạo hư ảnh xuất hiện, hư ảnh này màu đen giống như mực rồi lại vô cùng chói mắt.

Quy xà tương giao giống như vật còn sống mang theo một cỗ uy áp cực lớn. Hư ảnh này đột nhiên bành trướng.

- Huyền Vũ nộ.

Tiểu Long rít gào, hư ảnh khổng lồ sau lưng đột nhiên phóng về phía ba người Tru Hồn Tôn giả, Quy Nhất Tôn giả. Hư ảnh khổng lồ che khuất bầu trời, bao phủ trên không trung, cũng bao phủ thân thể ba cường giả Chuẩn Đế này.

Ngao.

Hư ảnh khổng lồ này bao phủ, một tiếng rít gào giống như long ngâm vang lên từ miệng hư ảnh. Giờ phút này không gian run rẩy, trong không trung có một cỗ năng lượng kinh khủng từ bốn phương tám hướng kéo tới.

Phanh Phanh Phanh.

Cùng lúc, dưới năng lượng khủng bố kia, thân thể ba cường giả tu vi Chuẩn Đế bành trướng. Từng thanh âm bạo tạc vang lên. Ba vị cường giả Chuẩn Đế mang theo huyết vụ ngập trời rơi xuống. Huyết vụ rơi vãi, xương cốt không còn.

Cùng một thời gian, ở gần đó Đế Thú Yêu Tôn, Lan Mộc Tôn giả bị đao mang nhập vào cơ thể, lập tức thân thể hai người bị lục quang chói mắt bao phủ.

Tiếp đó quanh thân hai cường giả Chuẩn Đế này có một cỗ năng lượng thuộc tính mộc vô hình lan tràn về phía chân trời.

- Đây là đao kỹ gì? Mạng ta xong rồi.

Trong nháy mắt này hai người Đế Thú Yêu Tôn, Lan Mộc Tôn giả tuyệt vọng. Đao mang quỷ dị kia nhập thể, năng lượng quỷ dị này dường như trong lúc vô hình có thể khắc chế hai người bọn họ. Năng lượng thuộc tính mộc phá hủy sinh cơ trong người hai người. Thậm chí bên trong còn xem lẫn một cỗ linh hồn lực hùng hậu. Đem linh hồn lực của bọn họ tiêu diệt.

Ken két.

Sắc mặt hai người Đế Thú Yêu Tôn, Lan Mộc Tôn giả trắng bệch tới đáng sợ. Mắt nhìn Lục Lâm Thiên, mặt mũi tràn ngập sự kinh hãi. Đến lúc này bọn họ mới biết được thực lực của Lục Lâm Thiên không ngờ lại quỷ dị và cường hãn tới như vậy.

Thế nhưng cho dù hai người biết rõ cũng đã muộn, từng đạo quang mang từ trên khuôn mặt và trong cơ thể bọn họ lần nữa bắn ra. Một đạo, hai đạo, ba đạo, bốn đạo, vô số lục quang tràn ra, lục quang đại thịnh.

Phanh Phanh.

Một giây sau, sinh cơ của hai cường giả Chuẩn Đế bị phá hủy sạch sẽ. Linh hồn trong đầu cũng bị tiêu diệt. Thân thể khô héo đột nhiên nổ tung hóa thành mảnh vỡ. Huyết vụ rơi vãi xuống phía dưới, hồn anh cũng bị nổ tung bên trong.

- Không tốt.

Linh Sát Tôn giả kinh hãi, Lục Lâm Thiên dùng một đao có thể đánh chết hai Chuẩn Đế.

Sưu.

Ngay khi Linh Sát Tôn giả kinh hãi thì thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng hiện lên trước mặt hắn. Linh Sát Tôn giả muốn chạy trốn thế nhưng lại không có cách nào thoát thân. Ở trong không gian quỷ dị bị linh lực làm cho chấn động, hỗn loạn.

Ngay từ đầu ba Chuẩn Đế liên thủ, Linh Sát Tôn giả còn có thể dãy giụa một hai. Thế nhưng Đế Thú Yêu Tôn và Lan Mộc Tôn giả vẫn lạc, lực lượng ngập trời kia lập tức bao phủ lên người hắn, khiến cho hắn căn bả không thể nhúc nhích, khí lực tự bạo hồn anh cũng không có, chỉ có thể bị áp chế ở bên trong.

Hổ trảo cực lớn của Lục Lâm Thiên chụp xuống, cả không gian đột nhiên thu lại. Sát ý trong mắt hổ cực lớn của Lục Lâm Thiên đại thịnh, đột nhiên ánh mắt lóe lên, lập tức đánh ra mấy đạo cấm chế, rơi vào trên người Linh Sát Tôn giả, lập tức cấm chế Linh Sát Tôn giả.

Giữa không trung, động tĩnh gió nổi mây phun lập tức biến mất, không gian khôi phục sự yên tĩnh vốn có.

Lao xao...

Trong không gian, tất cả trở nên yên tĩnh như cũ. Vô số tiếng nuốt nước bọt vang lên liên tiếp. Cảnh này quả thực khiến cho người ta rung động. Xa xa, một ít người thực lực không đủ nhìn về phía này còn tưởng rằng mình hoa mắt.

Người có đủ thực lực nhìn thấy cảnh này cũng há hốc mồn. Chuyện này khiến cho bọn họ khó có thể tin được. Yêu thú khủng bố kia không ngờ một lần có thể đánh chết ba Chuẩn Đế. Một đao của Lục Lâm Thiên cũng có thể giết chết hai Chuẩn Đế. Thực lực không ngờ lại mạnh mẽ như thế này.

Tất cả đám người Độc Cô gia, Bắc Cung gia tộc, Huyền Vũ Hoàng tộc, Thanh Long Hoàng tộc nghẹn họng nhìn trân trối. Từ lo lắng khẩn trương vừa rồi chuyển thành khiếp sợ.

Mà ngay cả đám cường giả như Long Bích Hàm, Đại trưởng lão Huyền Phạt, Huyền Vũ, Cùng Kỳ Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả cùng những người khác lúc này cũng nghẹn họng nhìn trân trối. Kết quả này hoàn toàn vượt quá dự kiến của bọn họ.

- Một người một thú đều là yêu nghiệt biến thái a.

Cùng Kỳ Tôn giả không nhịn được sợ hãi than. Thực lực như vậy xa không phải là thứ hắn có thể đạt được.

Bạch Linh, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Huyền Doanh, chúng nữ chấn động vì thực của Lục Lâm Thiên và Tiểu Long. Bọn họ cũng thật không ngờ thực lực của hai người này lại mạnh tới nhu vậy.

Chương 2844: Thần Hi rời trận 1

Thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên khôi phục lại hình dáng nhân loại. Thần khí Huyết Lục và Huyễn Ảnh Thanh Vũ cũng thu vào trong cơ thể, tay nắm Linh Sát Tôn giả đang không cách nào nhúc nhích.

- Lão đại, huynh chậm vài giây a.

Tiểu Long hóa thành hình dáng nhân loại đi tới bên người Lục Lâm Thiên, trường bào màu vàng tung bay, ánh mắt khiến cho người khác nhìn vào không khỏi thuần phục lúc này hiện lên sự vui vẻ.

- Được rồi, đệ thắng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đối với thực lực của Tiểu Long vẫn còn nằm trong suy đoán của Lục Lâm Thiên, cũng chỉ làm hắn hơi ngạc nhiên chút thôi. Miễn dịch với công kích linh hồn, miễn dịch với công kích vật chất. Thiên phú khủng bố như vậy tăng thêm tu vi của Tiểu Long hiện tại, ba Chuẩn Đế này hoàn toàn là đi chịu chết.

- Kỳ thật cũng không phải, ba người đối phó với huynh mạnh hơn một chút. Coi như chúng ta ngang tay, lần sau lại so tiếp.

Tiểu Long cười hắc hắc, dường như việc đánh chết Chuẩn Đế nó hoàn toàn không để vào trong lòng.

Linh Sát Tôn giả bị Lục Lâm Thiên nắm trong tay vẻ mặt xám như tro tàn. Tất cả các sơn môn thương nghị sắp xếp, mười hai Chuẩn Đế mất mấy tháng sắp xếp giết Lục Lâm Thiên, còn tưởng rằng không sơ hở tí nào, như vậy đã quá coi trọng Lục Lâm Thiên này rồi.

Advertisement

Ai ngờ mười hai Chuẩn Đế của Thiên Địa minh thì mười một người chết, hắn bị bắt giữ. Kết quả như vậy chính là thứ mà tất cả bọn họ đều không nghĩ tới. Thế nhưng kết quả bây giờ đã hiện lên trước mắt.

- Lâm Thiên, chúng ta vẫn còn ở trong Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận, vẫn nên đi ra ngoài trước thì tốt hơn.

Độc Cô Cảnh Văn đi tới bên người rồi nói. Lúc này mọi người còn đang ở trong Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận, Độc Cô Cảnh Văn có chút bận tâm. Nếu như Thiên Địa minh lại phái cường giả tới, thậm chí không để ý tới tất cả mà phái Đế giả tới, hậu quả cực kỳ nghiêm trọng.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn đoàn năng lượng giống như trăng sáng trên không trung, che khuất bầu trời, bao phủ không gian bao la này. Ánh mắt hắn trầm xuống, nói với LInh Sát Tôn giả:

- Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận này mở ra thế nào?

Linh Sát Tôn giả bị cấm chế, thế nhưng vẫn có thể nói chuyện, khuôn mặt xám trắng giống như mới từ địa ngục chui lên, ánh mắt thoáng run rẩy, nói:

Advertisement

- Các ngươi đã biết rõ đây là Càn Khôn Thiên Nguyệt Đại trận thì nên biết đây là đại trận hộ sơn của Nguyệt Long các. Chỉ có Long Ảnh Tôn giả mới có thể mở ra, Long Ảnh Tôn giả đã chết, các ngươi đừng mong đi ra ngoài.

- Cảnh Văn, Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận này nàng có thể phá bỏ hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi Độc Cô Cảnh Văn. Dùng nội tình của Độc Cô gia tộc, Độc Cô Cảnh Văn cũng tinh thông những thứ này. Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn về phía Độc Cô Cảnh Văn.

Còn với hắn, Lục Lâm Thiên tự biết tuy rằng bản thân có chút nghiên cứu về trận pháp, thế nhưng căn bản không thể đạt tới cao độ. Hắn cũng cảm thấy đại trận này nếu như hắn muốn phá giải cũng không phải là chuyện dễ dàng.

- Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận này quá mạnh mẽ. Cho dù thiếp có phá bỏ được thì cũng không biết cần bao lâu. Thế nhưng chắc chắn không phải trong thời gian ngắn có thể làm được.

Độc Cô Cảnh Văn ngưng trọng nói. Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận này chính là đại trận thượng cổ. Nàng đối với trận pháp có nghiên cứu, thế nhưng cũng tốn không ít thời gian. Còn chưa biết được có thể phá bỏ nó hay không.

- Tứ sư thúc, người có thể phá bỏ trận pháp này hay không?

Lục Lâm Thiên nhìn về phía Khổng Tước Tôn giả.

- Ít nhất trong thời gian ngắn thì không được. Nếu như sư phụ ngươi có mặt ở đây thì không thành vấn đề.

- Lão đại, bằng không chúng ta cùng nhau cưỡng ép phá trận.

Tiểu Long nhìn đại trận, có chút kích động nói.

- Hừ đại trận này căn bản không có cách nào phá vỡ. Mà ngay cả Đế giả cũng không được.

Linh Sát Tôn giả hừ lạnh một tiếng.

- Lão tạp chủng, nếu như ngươi tiếp tục nhiều chuyện, có tin ta sẽ làm cho ngươi sống không bằng chết hay không?

Tiểu Long trừng mắt nhìn Linh Sát Tôn giả.

- Tiểu Long, trận pháp này có lẽ ta có biện pháp.

Lúc này ánh mắt Thần Hi có chút biến hóa, thân thể mềm mại lách mình đi tới bên cạnh Tiểu Long.

Tiểu Long kinh hỉ nhìn về phía Thần Hi, nói:

- Thần Hi, ngươi có biện pháp thật sao?

- Có lẽ có thể, thế nhưng đại trận này rất mạnh. Ta phải thử một chút mới biết được.

Thần Hi dường như cũng không quá tin tưởng.

Long Bích Hàm bước lên phía trước, thế nhưng lại lăng không kéo gần khoảng cách trong không gian đi tới bên người Thần Hi, nhìn mọi người nói:

- Quả thực có lẽ Thần Hi sẽ có biện pháp rời khỏi đại trận này. Để cho Thần Hi thử một lần đi, không được thì chúng ta lại nghĩ biện pháp.

Long Bích Hàm nói xong, lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên, ngươi có thần khí, để cho chúng ta tiến vào thần khí. Đến lúc đó Thần Hi có thể mang chúng ta rời khỏi đại trận này.

- Được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, đại công chúa đã nói như vậy nhất định có đạo lý riêng. Hắn lập tức gọi ra Tử Lôi Huyền Đỉnh, để cho tất cả mọi người tiến vào Tử Lôi Huyền Đỉnh đang xoay quanh trên không trung.

Chúng cường giả Bắc Cung gia tộc cùng với Huyền Vũ Hoàng tộc và tất cả mọi người nhanh chóng tiến vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

- Thần Hi, nếu như ngươi không thể đi ra ngoài thì quá mất mặt.

Hổ Y đi qua người Thần Hi, đôi mắt xinh đẹp mang theo chút không phục nhìn về phía Thần Hi.

- Tiểu Long, đây là?

Lục Lâm Thiên nhìn về phía Hổ Y, yêu thú bát giai trung kỳ, trên người có Yêu Hoàng khí lan tràn khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác như có một cỗ khí tức quen thuộc.

- Lão đại, đây là Hổ Y, là công chúa của Bạch Hổ Hoàng tộc.

Tiểu Long nói với Lục Lâm Thiên.

- Công chúa của Bạch Hổ Hoàng tộc sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo, khó trách hắn cảm giác được khí tức quen thuộc. Khí tức này cùng với khí tức trên Bạch Hổ quyết hắn tu luyện có không ít chỗ tương tự. Trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được Tứ Thần Quyết này có quan hệ với Tứ đại Thú Hoàng tộc. Chỉ tiếc tới bây giờ hắn còn chưa tìm được Thanh Long quyết.

Có thể tìm được ba quyết trong Tứ Thần quyết đã không dễ rồi. Có lẽ Thanh Long quyết cả đời này hắn cũng không tìm được. Cũng không biết Thanh Long quyết hiện tại đang ở đâu, cũng có thể đã bị người ta phá hủy rồi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc nhìn Thần Hi và Hổ Y, lại nhìn về phía Tiểu Long, âm thầm nở nụ cười. Xem ra Tiểu Long và hai tiểu công chúa này có quan hệ phức tạp a.

- Thần Hi, giao cho ngươi.

Đại công chúa Long Bích Hàm tiến vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, Lục Lâm Thiên cùng với Tiểu Long, Hổ Y cũng tiến vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh. Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng thu nhỏ lại rơi vào trong tay Thần HI.

Một giây sau quanh thân Thần Hi có quang mang đỏ rực lóe lên, trên mái tóc màu đỏ giống như có hỏa diễm như thực chất lan tràn ra, nàng lập tức hóa thành bản thể khổng lồ.

Chương 2845: Thần Hi rời trận 2

Bản thể của Thần Hi toàn thân màu đỏ thẫm, trên đầu có cái mũ phượng, phía đuôi có bảy cái lông dài. Hai cánh mở rộng, hỏa diễm tràn ngập, toàn thân được bao phủ trong ngọn lửa nóng bỏng khiến cho linh hồn của mọi người đột nhiên cảm thấy nóng bỏng giống như có hỏa diễm thiêu đốt linh hồn. Không gian chung quanh lắc lư.

- Đó là bản thể của Chu Tước Hoàng tộc a.

Phía xa xa trên không trung, có không ít người có nhãn lực không tệ lập tức nhận ra bản thể Chu Tước Hoàng tộc trong không gian.

Chi...

Bản thể Thần Hi kêu lên một tiếng chi, thanh âm tựa như chuông đồng vang vọng trong không gian. Hai cánh chấn động, hơi nước trong không gian bị hỏa diễm hừng hực thế chỗ. Thân thể khổng lồ tựa như phượng hoàng bay thẳng về phía chân trời, bắn về phía xa.

Sưu.

Bản thể khổng lồ của Thần Hi đυ.ng vào một tầng bình chướng vô hình, trong suốt trong không gian. Bình chướng này ngay cả Kim Huyền cũng không có cách nào phá vỡ.

Thế nhưng lúc này, bức bình chướng vô hình trong không gian kia chỉ ngăn cản được Thần Hi trong nháy mắt, tiếp đó bản thể khổng lồ của Thần Hi xuyên qua. Bình chướng trong không gian không có cách nào ngăn cản được bản thể của Thần Hi.

- Chu Tước Hoàng tộc quả thực có thiên phú về không gian, có thể khống chế không gian. Thật đúng là thiên phú cường hãn.

Phía xa xa, đôi mắt xinh đẹp của Tử Yên chớp động.

- Lục Lâm Thiên cùng với Tiểu Long kia mới là khủng bố. Miễu sát Chuẩn Đế, về sau dưới Đế cấp Lục Lâm Thiên không có đối thủ. Lệnh cấm kia đã có, sợ rằng dùng tính cách của Lục Lâm Thiên, Thiên Địa minh lần này lâm vào tình cảnh vạn kiếp bất phục rồi.

Lam Thập Tam khẽ than nhẹ.

- Đây cũng là kết cục do Thiên Địa minh tự mình tìm lấy, mười hai Chuẩn Đế tới giết Lục Lâm Thiên, quả thực cũng xuất ra được.

Tử Yên nói.

Trường bào trên người Lam Thập Tam khẽ run, ánh mắt chớp động nói:

- Có thể nói Thiên Địa minh trộm gà không được mà còn mất nắm gạo. Tổn thất Chuẩn Đế, người của Thiên Địa lần này nhỏ máu trong lòng rồi.

- Căn cơ của Thiên Địa minh hao tổn. Về sau cũng có khó thể chống lại Đế Đạo minh.

Tử Yên ngưng trọng nói:

- Đây cũng là ép Thiên Địa minh tới con đường cùng.

Thần Hi thu hồi bản thể, lần nữa hóa thành hình dáng nhân loại khiến cho người ta sôi trào. Ở trong Tử Lôi Huyền Đỉnh Lục Lâm Thiên đã nhận được tin tức, mọi người lục tục ra khỏi Tử Lôi Huyền Đỉnh. Mà lúc này đám người Lam Linh, Vân Hồng Lăng, Huyết Mị cũng theo mọi người từ bên trong Tử Lôi HUyền Đỉnh đi ra.

- Đi ra rồi.

Lục Lâm Thiên ra khỏi Tử Lôi Huyền Đỉnh, nhìn qua không gian bị Càn Khôn Thiên Nguyệt bao phủ, lại nhìn Thần Hi, ánh mắt có chút kinh ngạc. Càn Khôn Thiên Nguyệt Đại trận này cho dù chịu một kích toàn lực của Kim Huyền cũng không bị rung chuyển chút nào.

Linh Sát Tôn giả bị cấm chế tiếp tục bị Lục Lâm Thiên nắm trong tay, nhìn thấy mọi người đã rời khỏi Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận, ánh mắt kinh ngạc không thôi.

- Lâm Thiên, Thần Hi chính là tộc nhân Chu Tước Hoàng tộc, Chu Tước Hoàng tộc có thiên phú với không gian. Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận tuy rằng lợi hại, thế nhưng Thần Hi lại có thể vượt qua không gian.

Nhìn thấy vẻ mặt nghi hoặc và khiếp sợ của Lục Lâm Thiên, đại công chúa Long Bích Hàm mỉm cười giải thích cho Lục Lâm Thiên.

- Đại trận này quá lợi hại, ta đã dùng hết toàn lực. Nếu như mạnh hơn một chút ta cũng bất lực.

Sắc mặt Thần Hi tái nhợt, dường như vừa rồi nhìn như đơn giản, thế nhưng lại khiến cho nàng tiêu hao rất nhiều.

- Thần Hi, cám ơn ngươi.

Lục Lâm Thiên nói với Thần Hi.

- Đừng khách khí, ta và Tâm Đồng chính là tỷ muội a.

Thần Hi khẽ mỉm cười nói.

- Lâm Thiên, nơi này không nên ở lâu. Chúng ta sớm rời đi thì tốt hơn.

Bắc Cung Vô Song nói.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, ánh mắt khẽ đổi, nhìn Linh Sát Tôn giả trong tay, cởi bỏ cấm chế trên người hắn rồi nói:

- Ngươi đi đi.

- Lục Lâm Thiên, ngươi không giết ta?

Ánh mắt Linh Sát Tôn giả lập tức nghi hoặc, cấm chế bị cởi bỏ, linh lực có thể sử dụng, hắn vẫn kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên. Cũng không dám tiếp tục động thủ. Lúc này hắn hiểu rõ, coi như hắn tự bạo hồn anh cũng không thể tạo thành bất kỳ thương tổn gì với Lục Lâm Thiên.

Tiểu Long, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song cùng mọi người dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên. Thế nhưng cũng không có ai nói lời nào. Tất nhiên mọi người hiểu Lục Lâm Thiên làm như vậy là có đạo lý riêng của hắn.

- Ta không thể giết ngươi, ngươi đi đi, trở về nói cho đám người Thiên Địa minh biết, chờ ta tới trả thù.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý, sát ý cũng không thèm che dấu chút nào.

Ánh mắt Linh Sát Tôn giả thoáng run rẩy, nhanh chóng thả người rời đi. Giống như sợ Lục Lâm Thiên đổi ý vậy. Chuẩn Đế vẫn lạc khiến cho hắn lạnh lẽo, mà ngay cả dũng khí tự bạo hồn anh cũng không có.

Nhìn Linh Sát Tôn giả rời đi, khóe miệng Lục Lâm Thiên bỗng nhiên nở nụ cười quỷ dị mà lạnh lẽo, lớn tiếng nói:

- Được rồi, thay ta cảm tạ tiền bối trong Hắc Sát giáo, lần này nếu không có Hắc Sát giáo mật báo quả thực ta khó có thể đánh chết nhiều Chuẩn Đế như vậy. Hôm nào đó Lục Lâm Thiên ta sẽ tự mình tới bái tạ.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên xen lẫn chân khí cuồn cuộn, quanh quẩn trên không trung khiến cho không ít người nghe rõ.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy đám người Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Khổng Tước Tôn giả có chút nghi ngờ, chẳng lẽ Linh Sát Tôn giả này đã âm thầm thông báo hay sao?

- Chư vị, chúng ta đi thôi.

Hàn mang trong mắt Lục Lâm Thiên thu liễm, âm thầm cười lạnh một tiếng, Thiên Sỉ Tuyết Sư hóa thành bản thể khổng lồ. Tộc nhân các tộc cũng cưỡi yêu thú tọa kỵ của mình. Quay đầu nhìn Càn Khôn Thiên Nguyệt che khuất bầu trời, lập tức rời khỏi phiến sơn mạch này.

Xa xa, vô số ánh mắt kinh ngạc nhìn đám người Lục Lâm Thiên bên ngoài không gian lờ mờ đang nghênh ngang rời đi, trong mắt vẫn còn rung động thật sâu.

Không ít người muốn đi tới xem xét, thế nhưng đại trận kinh người kia vẫn còn ở đó, cũng không có ai dám tới gần nửa phần.

- Hóa ra Hắc Sát giáo và Phi Linh môn có một chân, khó trách mười hai Chuẩn Đế kia không giết được Lục Lâm Thiên.

- Thiên Địa minh lần này gặp bi kịch rồi. Hóa ra Hắc Sát giáo cùng Phi Linh môn ở cùng phe. Sợ rằng kế hoạch nửa đường chặn giết đã sớm bị Lục Lâm Thiên biết rõ cho nên mới có nhiều người tới giúp đỡ như vậy. Một lần hành động đánh chết mười một Chuẩn Đế.

Mọi người thấp giọng nghị luận, đối với việc Hắc Sát giáo và Phi linh môn thông đồng cực kỳ kinh ngạc. Thế nhưng dường như đây cũng là lý do mà Lục Lâm Thiên giết chết Chuẩn Đế của Thiên Địa minh được.

- Tử Yên, Hắc Sát giáo quả thực âm thầm liên thủ với Phi Linh môn sao?

Giữa không trung, Lam Thập Tam cũng có chút nghi hoặc.

- Ta cũng không biết, chuyện này không có khả năng cao. Thế nhưng cũng không quá bình thường. Dựa theo tính cách Lục Lâm Thiên, muốn thả cường giả Chuẩn Đế của Hắc Sát giáo sợ rằng sẽ không để như vậy.

Chương 2846: Niết bàn dục hỏa

Chuẩn Đế a, đủ để làm ảnh hưởng tới căn cơ của Hắc Sát giáo. Nếu như không âm thầm liên thủ, tuyệt đối chuyện này chính là thả hổ về rừng. Thế nhưng nếu như Hắc Sát giáo và Phi Linh môn âm thầm liên thủ thì cũng không có khả năng cao.

Tử Yên nghi hoặc không thôi.

Màn đêm bao phủ trời xanh, vầng trăng từ từ đi lên, vì sao le lói, ngẫu nhiên có vì sao rơi xẹt qua trên bầu trời đêm mang theo cảm giác mát mẻ.

Trong Phi Linh môn, trong đình viện trên núi, từng đạo thân ảnh khẩn trương có mặt bên trong. Trước giường là đám người Nam thúc, Lục Lâm Thiên, Kim Huyền, Khổng Tước Tôn giả, Cùng Kỳ Tôn giả, Lục Tâm Đồng, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Long Bích Hàm, Tiểu Long.

Thân thể Dương Quá nằm trên giường, hai mắt nhắm chặt, sắc mặt trắng bệch. Lỗ máu trước ngực hiện tại có kim quang quanh quẩn, khu trừ khí tức lạnh lẽo trong cơ thể. Như vậy mới làm cho thân thể Dương Quá không bị đóng băng.

Từng đạo thủ ấn của Nam thúc rơi vào trên người Dương Quá, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng. Khi thủ ấn thu hồi, trong mắt dường như đang suy nghĩ gì đó, sau đó Nam thúc lại lấy một khỏa đan dược nhét vào miệng Dương Quá.

- Nghĩa phụ, đại ca thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên lo lắng hỏi, Lục Lâm Thiên đã tự mình kiểm tra qua. Thương thế của đại ca Dương Quá cực kỳ nghiêm trọng, lỗ máu trước ngực kia thiếu chút nữa xuyên thủng tim. Thân thể này cũng chẳng khác gì vứt đi.

Mà chuyện nghiêm trọng nhất, Lục Lâm Thiên kiểm tra linh hồn của đại ca Dương Quá bắt đầu bị băng phong. Linh hồn đóng băng, nếu để lâu linh hồn bị đóng băng sẽ dẫn tới cái chết.

- Tình huống rất không ổn. Trong cơ thể có một cỗ khí tức lạnh lẽo cực kỳ lợi hại làm loạn. Muốn đem thân thể hắn đóng băng. Thế nhưng trong cơ thể Dương Quá có một kiện linh khí đang bảo vệ Dương Quá. Nhưng mà nó cũng chỉ tạm thời bảo vệ được mà thôi. Công kích cực hàn băng chi khí này cực kỳ quỷ dị, trọng yếu nhất là linh hồn bị đóng băng.

Nam thúc nói.

- Đây là Chấn Thiên đang che chở thiếu chủ. Thế nhưng linh hồn bị đóng băng, thời gian lâu cho dù là ai cũng khó cứu.

Ánh mắt Kim Huyền ngưng trọng vô cùng.

- Dương Quá bị vật gì gây thương tích?

Ánh mắt Nam thúc ngưng trọng, hai hàng lông mày nhíu lại, hỏi Lục Lâm Thiên.

- Nam thúc, chính là vật này.

Bàn tay Lục Lâm Thiên móc ra một khỏa quang cầu nhỏ bằng bàn tay màu xanh da trời. Chỉ là lúc này quang cầu màu xanh da trời này cực kỳ ảm đạm. Mặt ngoài như băng, trong lúc vô hình có một cỗ khí tức lạnh lẽo cực độ lan tràn khiến cho nhiệt độ trong phòng lập tức giảm xuống, giống như rơi vào trong hầm băng vậy.

Vật này chính là thứ khi Lục Lâm Thiên định đi ra thì dò xét thấy rồi nhặt lên. Đây chính là vật làm tổn thương đại ca hắn, cảm nhận khí tức không giống như Vũ linh khí, cũng không giống như Hồn linh khí, cực kỳ quỷ dị.

- Hồn Tuyệt Băng Hải Châu.

Sau khi xem xét một lát, Khổng Tước Tôn giả kinh ngạc, dường như nhận ra vật này.

- Có lẽ chính là vật quỷ dị đó.

Ánh mắt Nam thúc biến hóa, quay đầu lại nhìn Khổng Tước Tôn giả nói:

- Khổng Tước đại tỷ, ta đối với lai lịch của Hồn Tuyệt Băng Hải Châu này cũng không hiểu quá nhiều, tỷ biết rõ bao nhiêu về vật này?

Nhìn khỏa cầu màu xanh da trời trong tay Nam thúc, Khổng Tước Tôn giả nói:

- Vậy này chính là con át chủ bài của Huyền Tuyệt Tôn giả của Huyền Sơn môn. Đồn rằng vật này do một Đế giả luyện chế, dùng hồn anh của Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong cùng với yêu đan của yêu thú Chuẩn Đế Băng Hải Thiên Thú mà thành. Vốn Đế giả kia muốn luyện chế thành một thần khí có tác dụng phòng ngự linh hồn. Kết quả dường như thất bại, tạo thành một món đồ không phải vũ linh khí cũng không phải hồn linh khí, vô cùng quỷ dị.

Không Tước Tôn giả nói xong, ngừng lại một chút rồi tiếp tục nói:

- Đế giả kia luyện chế thần khí thất bại, thế nhưng vật quỷ dị này cũng không bình thường. Tuy rằng không đạt tới tình trạng thần khí, bất quá khi mới thành công cũng thiếu chút nữa tạo thành dị tượng thiên địa cho nên cũng được coi là chuẩn thần khí. Đồn rằng công kích của nó quỷ dị không dưới thần khí, khiến cho người ta khó lòng phòng bị. Cuối cùng không biết như thế nào vật này lại rơi vào trong tay Huyền Tuyệt Tôn giả của Huyền Sơn môn kia.

Ánh mắt mọi người âm thầm kinh hãi, không ngờ Huyền Tuyệt Băng Hải Châu lại có lai lịch như vậy.

- Hiện tại phiền phức nhất chính là vật này đóng băng linh hồn, vô cùng khó giải. Chỉ cần hơi chút không cẩn thận khi khu trừ lực lượng quỷ dị kia thì linh hồn sẽ bị trọng thương.

Ánh mắt Nam thúc vẫn tràn ngập ngưng trọng.

Linh hồn bị trọng thương, sắc mặt mọi người biến hóa, tự nhiên biết rõ điều này đại biểu cho cái gì. Đối với người trẻ tuổi có thiên phú siêu tuyệt, tiền đồ vô lượng như Dương Quá mà nói, linh hồn bị trọng thương tương đương với việc tiền đồ cũng bị hủy.

- Nam thúc, bằng không luyện hóa Huyền Tuyệt Băng Hải Châu này, không biết có thể cởi bỏ phiền toái trên người đại ca được hay không?

Lục Lâm Thiên nói, lúc này Huyền Tuyệt Băng Hải Châu đã là vật vô chủ, muốn luyện hóa cũng không khó.

- Vô dụng, nghe nói trước kia người bị Huyền Tuyệt Băng Hải Châu gây thương tích thì cho dù là Huyền Tuyệt Tôn giả cũng không có cách nào cứu chữa.

Khổng Tước Tôn giả nói.

- Biện pháp không phải là không có.

Nam thúc nói, chậm rãi hít sâu một hơi.

- Nam thúc, có biện pháp nào vậy?

Lục Lâm Thiên lập tức hỏi, hiện tại chuyện của đại ca là quan trọng nhất, bất kể biện pháp gì cũng phải thử một lần.

Nam thúc nhìn Thần Hi sau lưng Tiểu Long, cảm nhận khí tức trên người Thần Hi rồi nói:

- Nha đầu này hẳn là người của Chu Tước Hoàng tộc đúng không. Linh Hoàng khí mạnh như vậy có lẽ địa vị không thấp.

- Ta là nhị công chúa của Chu Tước Hoàng tộc, Đại tỷ của ta là tộc trưởng Chu Tước Hoàng tộc, gọi là Chu Loan.

Chu Thần Hi nói.

Nam thúc mỉm cười, nhìn Chu Thần Hi rồi nói:

- Địa vị quả thực không thấp, Chu Tước Hoàng tộc các ngươi có một mật địa niết bàn dục hỏa đúng không?

- Đúng vậy đây chính là một trong hai thánh địa của tộc chúng ta.

Chu Thần Hi khẽ gật đầu nói.

- Thế sao?

Nam thúc ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên và Kim Huyền nói:

- Dương Quá bị Huyền Tuyệt Băng Hải Châu gây thương tích. Hiện tại có hai biện pháp, thế nhưng hai biện pháp này đều có lợi có hại, các ngươi lựa chọn đi.

- Hai biện pháp nào vậy?

Lục Lâm Thiên cùng Kim Huyền cơ hồ đồng thời hỏi một lúc.

Nam thúc nói:

- Thứ nhất, Dương Quá bị Huyền Tuyệt Băng Hải CHâu gây thương tích, vỏ quýt dày sẽ có móng tay nhọn, nếu như Dương Quá có thể tiến vào trong mật địa niết bàn dục hỏa của Chu Tước Hoàng tộc thì có chín thành cơ hội khôi phục, thậm chí còn đạt được một ít chỗ tốt. Cũng có khả năng thất bại.

- Biện pháp thứ hai, ta hiện tại có thể cứu Dương Quá, đồng thời nắm chắc tuyệt đối. Thế nhưng sẽ làm tổn thương linh hồn hắn. Các ngươi lựa chọn đi.

Nam thúc nói với hai người.

Ánh mắt Kim Huyền chớp động một hồi, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, hắn khó có thể lựa chọn giữa hai sự lựa chọn này.

Chương 2847: Ánh mắt Tiểu Long 1

- Biện pháp thứ nhất, nếu đại ca tự mình lựa thì nhất định đại ca sẽ lựa chọn biện pháp thứ nhất.

Lục Lâm Thiên không có chút do dự, hắn hiểu rõ tính cách của đại ca. Nếu như để linh hồn bị thương, cho dù đại ca có khôi phục cũng không vui.

- Việc này sợ rằng khó có thể làm được, thánh địa trong tộc ta tuyệt đối sẽ không cho nhân loại đi vào.

Ngay khi Lục Lâm Thiên nói xong, Thần Hi dội gáo nước lạnh cho mọi người. Thánh địa của Chu Tước Hoàng tộc làm sao có thể để cho nhân loại đi vào được.

Lục Lâm Thiên nghe vậy sắc mặt lập tức ngưng trọng. Hắn và Chu Tước Hoàng tộc không có giao tình, Chu Tước Hoàng tộc tự nhiên sẽ không giúp hắn. Thánh địa của Chu Tước Hoàng tộc tùy tiện để cho người ngoài đi vào mới là lạ.

- Thần Hi, ngươi cố gắng một chút đi. Dương Quá lão đại chính là đại ca của lão đại ta. Ngươi nể mặt ta cũng không được sao?

Ánh mắt Tiểu Long xoay chuyển, khẩn cầu với Thần Hi.

Chu Thần Hi nhìn Tiểu Long, ánh mắt vô cùng bất đắc dĩ nói:

- Nếu như ta có thể làm chủ là tốt. Chuyện này ít nhất phải cần Đại tỷ ta đồng ý thì mới có thể làm chủ được. Huống chi trong tộc còn có nhiều trưởng lão như vậy.

- Lâm Thiên, việc này giao cho ta đi. Thanh Long Hoàng tộc và Chu Tước Hoàng tộc gần đây có giao tình. Ta có quan hệ không tệ với tộc trưởng Chu Loan của Chu Tước Hoàng tộc. Nếu như ta tự mình ra mặt, mặc dù là khó, thế nhưng đoáng chừng Chu Tước Hoàng tộc sẽ bán phần mặt mũi này cho ta.

Đại công chúa Long Bích Hàm nói.

- Vâng.

Lục Lâm Thiên mừng rỡ gật đầu, có đại công chúa Long Bích Hàm xuất mã tới Chu Tước Hoàng tộc. Vậy thì không thành vấn đề, chung quy so với hắn còn có mặt mũi lớn hơn.

- Không ngờ lần này Thiên Địa minh lại cam lòng như vậy, mười hai Chuẩn Đế, thủ bút thật lớn.

Trong ánh mắt lạnh nhạt của Nam thúc lan tràn hàn ý.

- Đáng tiếc bọn họ đều chết, chết cũng là đại thủ bút.

Thiên lão Tạ Địa nói, vừa rồi khi trở về mọi người cũng đã nghe nói chuyện Thiên Địa minh nửa đường chặn giết. Nghe thấy mười một Chuẩn Đế bị đám người Lục Lâm Thiên giết chết, Nam thúc nghẹn họng, nhìn trân trối.

- Thiên Địa minh làm ra chuyện này, nếu như chúng ta không có động tĩnh thì sẽ bị cả đại lục chế nhạo.

Địa lão trầm giọng nói.

- Khoản sổ sách này với Thiên Địa minh đương nhiên ta không bỏ qua. Sẽ có lúc bọn chúng phải trả giá thật nhiều.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười lạnh lẽo, lúc này Đế Đạo minh cũng nên phản công.

- Lâm Thiên, chuyện Thiên Địa minh ngươi nên lui lại một thời gian. Còn có chuyện cần ngươi xử lý trước.

Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên.

- Nghĩa phụ, có chuyện gì vậy?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Hay là tiểu gia hỏa nói với ngươi đi.

Nam thúc nhìn Tiểu Long.

- Đúng rồi Tiểu Long, sao mấy người lại tới đây?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, trên đường đi bởi vì lo lắng thương thế của đại ca Dương Quá cho nên rất nhiều chuyện nghi hoặc hắn cũng không hỏi.

Tiểu Long nói:

- Lão đại, là thế này, đệ tìm được biện pháp có thể khôi phục yêu đan bị nghiền nát của phụ thân đệ. Thế nhưng cần phải luyện chế một khỏa đan dược Chuẩn Đế phẩm mới được.

- Huyền Hạo thúc có thể khôi phục sao?

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc hỏi.

- Đúng vậy, mấy năm nay đệ một mực tìm kiếm biện pháp khôi phục cho phục thân. Rốt cuộc cũng tìm được một biện pháp.

Tiểu Long gật đầu nói.

Dưới miệng liến thoắng của Tiểu Long, Lục Lâm Thiên mới biết được mọi chuyện. Những năm này Tiểu Long không vội vã rời khỏi Thanh Long Hoàng tộc là bởi vì tìm kiếm biện pháp khôi phục yêu đan bị nghiền nát. Trời xanh không phụ lòng người, rốt cuộc cũng tìm thấy biện pháp khôi phục yêu đan bị nghiền nát. Chỉ cần luyện chế ra một loại đan dược là có thể khôi phục yêu đan bị nghiền nát. Về phần kết quả thế nào cũng không có ai biết.

- Tiểu gia hỏa này vốn định mời ta đi Thanh Long Hoàng tộc một chuyến. Bất quá gần đây ta có cảm giác lĩnh ngộ, cho nên muốn nhân cơ hội bế quan một thời gian ngắn. Hẳn là có chỗ thu hoạch. Ngươi cũng đã có thể luyện chế ra đan dược Chuẩn Đế phẩm, cho nên ngươi đi tới đó xem đi. Thời gian cũng không bao lâu, đến lúc đó chĩa mũi giáo về phía Thiên Địa minh cũng không muộn. Muốn đối phó với Thiên Địa minh, tất cả các sơn môn lớn đều phải có khoảng thời gian chuẩn bị.

Nam thúc nói.

- Vâng, vậy thì con sẽ đi tới Thanh Long Hoàng tộc trước.

Lục Lâm Thiên gật đầu.

- Cảm ơn lão đại, huynh xuất mã cũng giống như lão gia hỏa vậy.

Trong lòng Tiểu Long đương nhiên có sự tin tưởng tuyệt đối với lão đại của mình.

- Cảm ơn cái gì.

Lục Lâm Thiên nhìn Tiểu Long, giữa hai người không cần nói lời cảm ơn, thế nhưng Lục Lâm Thiên lại có chút khó xử nói:

- Thế nhưng sợ rằng đại ca không chống đỡ nổi bao lâu nữa, cho nên ta muốn tới Chu Tước Hoàng tộc xem trước.

- Lâm Thiên, việc này giao cho ta đi làm đi. Việc này không nên chậm trễ, cứu người quan trọng hơn. Hiện tại ta sẽ xuất phát đi Chu Tước Hoàng tộc.

Đại công chúa Long Bích Hàm nói.

- Ta cũng đi.

Lục Tâm Đồng có chút bận tâm về đại ca.

- Được. Tâm Đồng tiện thể đi tới Chu Tước Hoàng tộc ta chơi. Ta cũng cùng trở về, nếu như lúc đó trong tộc không đồng ý ta cũng có thể nói thêm vài lời.

Chu Thần Hi nói.

- Ta cũng đi tới đó một chuyến.

Kim Huyền nói, Thiếu chủ bị trọng thương, hắn đương nhiên phải ở bên cạnh.

- Ta có nên đi hay không?

Lục Lâm Thiên nói, hắn vẫn có chút không yên lòng.

- Có Tâm Đồng cùng Kim Huyền tiền bối đi là được rồi. Ngươi là nhân loại, nhân loại đi tới Chu Tước Hoàng tộc nhiều quá cũng không tốt. Tất cả giao cho ta, ngươi cùng Tiểu Long đi tới Thanh Long Hoàng tộc là được rồi. Sau khi có tin tức ta sẽ trở về trong tộc nói với các ngươi.

Đại công chúa Long Bích Hàm nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, ở trong đó có lẽ cũng không có vấn đề gì quá lớn, hắn có đi tới đó hay không kỳ thực cũng không giúp được gì cho nên có đi hay không cũng không quan trọng.

Sau khi sắp xếp tất cả, Lục Lâm Thiên mới rời khỏi đình viện trên núi. Mà đại công chúa Long Bích Hàm cùng với mấy người Lục Tâm Đồng, Kim Huyền, Chu Thần Hi cùng với mấy cường giả Thanh Long Hoàng tộc suốt đêm rời khỏi Phi Linh môn đi tới Chu Tước Hoàng tộc. Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cầu nguyện chuyến đi tới Chu Tước Hoàng tộc thuận lợi, đại ca có thể thuận lợi khôi phục.

Rời khỏi đình viện trên núi, ánh mắt Lục Lâm Thiên có chút âm trầm. Trong mắt hiện lên hàn ý, hành động của Thiên Địa minh lúc này đã triệt để khiến cho Lục Lâm Thiên tức giận. Đại ca Dương Quá bị trọng thương, hiện tại sinh tử không rõ. Chuyện này cũng động tới giới hạn của Lục Lâm Thiên, từ trước tới nay Lục Lâm Thiên đều đang đợi. Chờ đợi bản thân trở nên mạnh mẽ, Phi Linh môn có thể mạnh mẽ. Mà xem ra, hắn không thể không động thủ sớm hơn một chút.

- Lão đại, không cần lo cho Dương Quá lão đại quá. Có mẫu thân đệ xuất mã, tất cả có lẽ không thành vấn đề. Mọi chuyện đợi sau khi giải quyết chuyện của phụ thân đệ xong, đệ sẽ nghĩ biện pháp suất lĩnh Tứ đại Thú Hoàng tộc diệt Thiên Địa minh, để cho bọn họ biết rõ sự lợi hại của chúng ta.

Chương 2848: Ánh mắt Tiểu Long 2

Tiểu Long nhìn Lục Lâm Thiên, từ nhỏ ở cùng Lục Lâm Thiên một chỗ, lại có huyết khế khiến cho Tiểu Long cơ hồ tâm linh tương thông với Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên suy nghĩ gì hắn có thể hiểu được.

- Tiểu Long, Tứ đại Thú Hoàng tộc không được nhúng tay vào chuyện của nhân loại. Lệnh cấm này tuy rằng đệ là minh chủ của Tứ đại Thú Hoàng tộc, thế nhưng việc này lại không giúp được gì. Trong tộc các đệ cũng không đồng ý việc này.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Vậy thì còn có đệ, đệ tuyệt đối không để cho Thiên Địa minh sống khá giả.

Ánh mắt Tiểu Long run run, trong mắt tràn ngập hàn ý. Những năm này dường như bởi vì ở trong Thanh Long Hoàng tộc cho nên hắn biết không ít chuyện, biết rõ ý tức trong lời nói của Độc Cô Cảnh Văn.

- Yên tâm đi, lão đại của đệ hiện tại cũng không sợ Thiên Địa minh kia. Khoản sổ sách này sẽ từ từ tính toán với bọn họ.

Lục Lâm Thiên vỗ vai Tiểu Long, ánh mắt có chút do dự nói:

- Tiểu Long, Huyền Vũ Hoàng tộc tới đây, ta thấy hơn phân nửa là vì đệ. Đệ có muốn qua gặp bọn họ hay không?

- Đệ đã nói chuyện qua với Tam hoàng thú, hiện tại không gặp, đệ cũng không muốn nhìn thấy nhiều người của Huyền Vũ Hoàng tộc.

Ánh mắt Tiểu Long chớp động, khuôn mặt bắt đầu có chút biến hóa.

...

Ngoài thành Cự Giang, bên ngoài Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận, vòng quang mang vô hình bao phủ. Đại chiến đã trôi qua không biết bao lâu thế nhưng vẫn có người bồi hồi ở bên ngoài, hy vọng có thể đi vào trong chiến trường nhìn xem, nói không chừng có thể thu được một ít thu hoạch.

Những thứ do cường giả Chuẩn Đế lưu lại, cho dù là kém cỏi nhất đối với những người có tu vi bình thường mà nói tuyệt đối là trọng bảo. Tuy rằng cơ hội này xa vời, sau đại chiến người chiến thắng sẽ thu thập chiến trường sạch sẽ. Tất cả mọi người chỉ có thể hy vọng vạn nhất còn một ít bảo vật lưu lại, khi đó sẽ phát tài.

Sưu.

Một đạo thân ảnh như ẩn như hiện xuất hiện trong sơn mạch, khuôn mặt già nua. Thân ảnh này xuất hiện giống như hòa tan thành một thể với không gian khiến cho người ta không cảm nhận được bất kỳ khí tức nào tồn tại.

Người này nhìn Càn Khôn Thiên Nguyệt đại tận, sắc mặt khó coi tới cực điểm, trên không trung lờ mờ có thể nhìn thấy ánh mắt đỏ rực của người này. Tức giận ngập trời, thế nhưng chỉ có thể cố nén trong lòng, không có cách nào phát tác.

Sưu.

Mãi một lúc lâu sau, người này mới vô thanh vô tức kết thủ ấn.

Ầm ầm.

Cả thiên địa lập tức ầm ầm vang vọng, giống như địa chấn.

Trên không trung, đoàn quang mang bằng năng lượng giống nghư mặt trời lên cao tiêu tán. Đoàn quang mang hóa thành chín đạo quang trụ biến mất trong sơn mạch xa xa. Bầu trời lờ mờ bị che khuất lập tức khôi phục lại bình thường. Thân ảnh này cũng vô thanh vô tức rời đi, không lưu lại bất kỳ dấu vết nào.

- Xảy ra chuyện gì? Đại trận biến mất rồi?

- Quản tới đại trận kia làm gì, chúng ta mau tới đó. Mau xem còn có bảo vật nào hay không. Nếu như có thể nhặt được một kiện, về sau có thể dương danh trên đại lục này.

Từng tiếng xôn xao nghị luận vang vọng. Từng đạo thân ảnh từ bốn phương tám hướng sơn mạch bắn về phía không gian lúc trước bị Càn Khôn Thiên Nguyệt đại trận bao phủ.

Trên sơn mạch bao la, ánh trăng chiếu rọi, rừng cây liên miên dưới ánh trăng chiếu rọi, cành cây như nhảy múa trong đêm tối yên tĩnh. Giống như có vô số quỷ trảo xé rách không gian. Tiếng gió rít gào trong màn đêm khiến cho rừng cây tăng thêm vài phần quỷ dị.

- Rất lâu rồi chưa từng ngủ một giấc yên ổn như vậy.

Trên một cây đại thụ che trời, một thân ảnh giống như có thể hòa tan vào không gian duỗi lưng ngáp một cái, dường như vẫn có cảm giác không thỏa mãn.

- Chủ nhân, bọn họ đã đánh xong rồi.

Một thân ảnh màu vàng cũng như hòa tan thành một thể với không gian, nhìn thấy chủ nhân tỉnh lại, lúc này người này mới tiến lên.

- Chết mười một, thiên phú của Lục Lâm Thiên cũng không tệ, có chút tiền đồ.

Lão giả này mỉm cười, người này không phải là ai khác mà chính là lão giả thần bí gọi là Đạm Niệm kia.

- Hóa ra chủ nhân cũng biết.

Đại hán mặc hoàng bào nói

- Ta còn tưởng rằng lần này Lục Lâm Thiên kia sẽ không xong, thế nhưng trong đại chiến Lục Lâm Thiên lại lần nữa có tiến bộ, có thể đồ sát Chuẩn Đế như không.

- Yên tâm đi, tiểu tử Lục Lâm Thiên này không chết được. Có người che chở cho hắn.

Đạm Niệm mỉm cười, lập tức nói:

- Chúng ta trở về, ở đây không có chuyện gì phải quản nữa. Ta chỉ có một thời gian ngắn nghỉ ngơi mà thôi. Đã rất lâu rồi không nhẹ nhõm như vậy, quả thực đúng là thoải mái.

Trong Phi Linh sơn mạch, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong đình viện, nói:

- Không biết chư vị ở trong Phi Linh môn có quen không?

- Ha ha, có gì mà không quen cơ chứ.

Trong đình viện lập tức vang lên một tiếng cười, một thân ảnh mặc trường bào màu đen cùng với mấy thân ảnh khác đi ra. Phía trước chính là tộc trưởng Huyền Vũ của Huyền Vũ Hoàng tộc hiện tại.

Sau lưng Huyền Vũ, Huyền Kình, Huyền Doanh, còn có Đại trưởng lão Huyền Phạt đi tới phía sau.

Lập tức mọi người ngồi trong đình viện, Lục Lâm Thiên tỏ vẻ cảm kích với sự tương trợ của Huyền Vũ Hoàng tộc. Ngược lại đám người Huyền Vũ, Huyền Phạt nhìn Lục Lâm Thiên vô cùng rung động. Dùng thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại cùng với thực lực của Phi Linh môn khiến cho bọn họ không thể coi thường.

Mọi người trò chuyện một hồi, đối với chuyện của Tiểu Long cũng không có ai nhắc tới.

Cuối cùng Huyền Vũ nói tới việc ngày mai sẽ trở về, hắn hỏi tình huống của nhị ca Huyền Hạo gần đây. Nghe nói ngày mai Lục Lâm Thiên đi tới Thanh Long Hoàng tộc luyện chế đan dược cho Huyền Hạo, có lẽ nhị ca Huyền Hạo sẽ được khôi phục khiến cho trong lòng hắn mừng rỡ không thôi.

- Lục chưởng môn, ngày đó có chút mạo phạm mong Lục chưởng môn không nên để ý trong lòng.

Đại trưởng lão Huyền Phạt nói.

- Đại trưởng lão quá lời rồi, ta còn chưa chúc mừng tu vi của Đại trưởng lão lần nữa tiến bộ không ít, chúc mừng Đại trưởng lão.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tuy rằng ấn tượng trước đó với Đại trưởng lão Huyền Phạt này không tốt. Thế nhưng lần này Đại trưởng lão Huyền Phạt này cũng tới tương trợ, còn bị thương không nhẹ, cho nên thái độ của hắn so với trước đây biến hóa không ít. Ấn tượng không tốt trong lòng Lục Lâm Thiên lúc trước cũng tiêu tán.

Đại trưởng lão Huyền Phạt khẽ cười khổ, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ta vẫn nên nói thẳng với Lục chưởng môn một chút, lần này tới đây ta hy vọng có thể hóa giải quan hệ với Tiểu Long.

- Chuyện này sợ rằng có chút khó, Tiểu Long đối với Huyền Vũ Hoàng tộc lúc này vẫn còn có một chút khúc mắc.

Lục Lâm Thiên nói, lúc này hắn cũng nói luôn, Tiểu Long không chào đón mấy người Huyền Vũ Hoàng tộc này chút nào.

Huyền Phạt khẽ than nói:

- Việc này ta biết rõ, tất cả chỉ vì một ít chuyện trong tộc không bỏ được cho nên mới tạo thành tình cảnh như vậy.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên sững sờ, nghe Huyền Hạo nói lúc trước dường như chuyện của Tiểu Long ở trong Huyền Vũ Hoàng tộc còn có ẩn tình nào đó, xem ra quả thực có một ít liên quan.

Chương 2849: Huyền Vũ che giấu

- Lục chưởng môn, ta có thể nói chuyện riêng một chút được không?

Huyền Doanh đứng dậy, đôi mắt xinh đẹp nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Đương nhiên.

Lục Lâm Thiên gật đầu.

Trong Phi linh môn, trên con đường bằng đá ở quảng trường, ánh trăng chiếu xuống, Huyền Doanh khẽ ngẩng đầu nhìn lên vầng trăng sáng trên không trung, ánh mắt mơ màng nói:

- Lục chưởng môn, chưởng môn có muốn biết vì sao trong tộc khi trước lại phản đối Tiểu Long như vậy, mà gia gia của ta lúc đó cũng không nói thêm gì hay không?

- Nếu như công chúa muốn nói thì ta sẽ rửa tai lắng nghe.

Lục Lâm Thiên chắp tay đứng, chậm rãi nói.

Huyền Doanh nhẹ nhàng bước về phía trước, đôi môi son khẽ mở, nói:

- Ước chừng hơn năm ngàn năm trước trong Huyền Vũ Hoàng tộc ta có một thanh niên trẻ tuổi bất phàm. Yêu Hoàng khí cực cao, về sau lại yêu một nữ tử ngoại tộc, lại bị trong tộc biết được cho nên bị cảnh cáo nghiêm khắc. Muốn hắn cùng với nữ tử ngoại tộc kia đoạn tuyệt quan hệ.

Lục Lâm Thiên không nói chen vào, những Hoàng tộc này vì giữ gìn Hoàng khí từ huyết mạch cho nên dường như đều làm như vậy, cũng có thể hiểu được.

Huyền Doanh gật đầu, vẻ mặt hơi biến hóa, tiếp tục nói:

- Về sau người trẻ tuổi này không những không vì cảnh cáo của trong tộc mà dừng lại, ngược lại còn vì tình mà khổ sở, cho nên mới ở cùng với nữ tử ngoại tộc này một chỗ. Về sau trong tộc thật sự không có cách nào, suy nghĩ vì tộc cho nên mới nhốt người trẻ tuổi này năm trăm năm ở trong tộc. Mặc kệ như thế nào cũng không thả hắn ra. Năm trăm năm sau khi thanh niên này khôi phục tự do chuyện thứ nhất hắn làm chính là đi tìm nữ tử ngoại tộc kia.

Dứt lời, Huyền Doanh nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục chưởng môn, tình cảm thực sự có ma lực lớn như vậy sao?

- Thế gian có rất nhiều chuyện khó mà nói rõ được. Chữ tình thì càng không thể nói rõ, ai có thể nói rõ được một chữ tình cơ chứ?

Lục Lâm Thiên nói.

Huyền Doanh nhìn Lục Lâm Thiên một lát rồi quay đầu đi giống như hiểu thứ gì đó, nàng tiếp tục nói:

- Trước lúc thanh niên trong tộc đi tìm nữ tử kia, lúc này hắn mới biết được trước đó nữ tử này cũng đi tìm hắn. Tìm tới bên ngoài Huyền Vũ Hoàng tộc lại bị người của Huyền Vũ Hoàng tộc ngăn cản bên ngoài. Lại còn nói cho nữ tử này hãy quên người thanh niên trong tộc kia đi. Không cho phép nàng quấy rầy hắn. Không ngờ nữ tử này si tình, ở bên ngoài Huyền Vũ Hoàng tộc tự tử.

- Hay cho một nữ tử si tình, Thú tộc cũng có nữ tử si tình như vậy sao?

Lục Lâm Thiên cảm thán, ngẩng đầu nhìn Huyền Doanh nói:

- Về sau thì sao?

Huyền Doanh khẽ thở dài, thân thể mềm mại uyển chuyển bước về phía trước, nàng nói nhỏ:

- Sau khi thanh niên trong tộc kia biết được chuyện này lập tức đi tới nơi nữ tử kia tự tử rồi cũng tự vẫn.

- Hay cho một đôi nam nữ hữu tình.

Lục Lâm Thiên thở dài.

- Mà thanh niên kia chính là đệ đệ của Đại trưởng lão Huyền Phạt. Người lúc trước cầm đầu phản đối việc này chính là tiền bối trong tộc ta. Cũng chính là Tổ gia gia của ta. Huyền Vũ Hoàng tộc ta có hai chi mạch, một chi là do gia gia ta dẫn đầu. Một mạch khác là do Đại trưởng lão Huyền Phạt và những trưởng bối khác trong tộc dẫn đầu. Bởi vì đệ đệ của Đại trưởng lão Huyền Phạt chết cho nên những năm này ở trong Huyền Vũ Hoàng tộc ta đã có sự ngăn cách giữa hai chi mạch. Về sau Nhị hoàng thúc cùng với đại công chúa của Thanh Long Hoàng tộc làm ra chuyện như vậy. Bởi vì quy củ trong tộc không đồng nhất, ý kiến cũng vậy, cho nên...

Huyền Doanh nói tới đó, nhìn qua Lục Lâm Thiên lại nói:

- Ta sẽ nói thái độ trong tộc đối với Tiểu Long cho Lục chưởng môn nghe. Lúc trước gia gia cùng với phụ thân ta tại sao không muốn giữ lại Tiểu Long, là bởi không muốn hai mạch lại có mâu thuẫn ngày càng lớn. Cuối cùng ảnh hưởng tới toàn bộ căn cơ của Huyền Vũ Hoàng tộc cho nên mới không thể không làm như vậy.

- Ta nghĩ ta đã hiểu một ít, thế nhưng việc này vẫn phải nhìn vào Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên nói.

Huyền Doanh nói.

- Nói với Lục chưởng môn những lời này là cũng không có ý khác. Ta chỉ hy vọng khi Lục chưởng môn có thời gian thì có thể khuyên nhủ Tiểu Long một chút. Ta nghĩ hiện tại cũng chỉ có Lục chưởng môn có thể khuyên được Tiểu Long mà thôi.

- Được, nếu như có thể giúp được Huyền Vũ Hoàng tộc mà nói ta sẽ cố hết sức. Về phần kết quả như thế nào ta cũng không dám cam đoan.

Lục Lâm Thiên gật đầu, tính tình của Tiểu Long Lục Lâm Thiên cũng hiểu, sợ rằng ai cũng khó nói lọt vào tai nó được.

- Vậy thì phải đa tạ Lục chưởng môn trước.

Huyền Doanh nói.

Gió đêm se lạnh, Lục Lâm Thiên đưa Huyền Doanh về đình viện, thân ảnh lập tức lóe lên rồi đi tới một ngọn núi.

Trên ngọn núi này có một đạo thân ảnh xinh đẹp đang đứng, y phục trắng như tuyết, ánh trăng chiếu xuống, thân thể mềm mại, xinh đẹp, linh lung hiện lên trước mắt khiến cho tim người ta đập thình thịch. Đôi môi đỏ mọng mím lại, vô cùng yêu mị động lòng người.

- Quả là một câu chuyện thê lương.

Bạch Linh quay đầu lại, ánh mắt trong suốt giống như hai giọt nước nhìn về phía Lục Lâm Thiên, vẻ yêu mị và uy nghiêm hội tụ lại mộ chỗ, đẹp tới mức khiến cho người ta hô hấp khó thông thuận.

- Làm sao nàng lại tới đây?

Nhìn nữ tử trước mắt, Lục Lâm Thiên mỉm cười, chậm rãi đi tới bên cạnh nàng.

- Nếu như ta không tới thì đã không thể nghe được câu chuyện động lòng người kia rồi. Có phải ta đã làm mất nhã hứng dạo đêm khuya của ngươi và Nhị công chúa của Huyền Vũ Hoàng tộc hay không?

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên, ngũ quan tinh xảo, tuyệt mỹ, trên khuôn mặt có một cỗ khí tức yêu mị như có như không.

Lục Lâm Thiên sững sờ, trong lời nói này dường như còn có mùi chua chua, hắn khẽ mỉm cười nói:

- Chúng ta đang nói tới chuyện của Tiểu Long, nàng đừng nghĩ nhiều.

- Ta không nghĩ gì cả, nếu như Vô Song và Cảnh Văn biết ngươi lúc này còn đi dạo với Nhị công chúa Huyền Vũ Hoàng tộc thì không biết sẽ nghĩ sao.

Bạch Linh nói.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói:

- Làm sao nàng lại tới Cổ Vực, Tử Hiên lão tổ vẫn tốt chứ?

- Lão tổ vẫn còn tốt, ta tới đây xem xét một chút. Không ngờ vừa tới Cổ Vực thì gặp Tiểu Long.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt chớp động, nói:

- Về sau phải cẩn thận một ít lời nói, xem ra ngươi cũng gây không ít chuyện. Thiên Địa minh không ngờ lại huy động mười hai Chuẩn Đế tới giết ngươi.

Lục Lâm Thiên nhún vai, tỏ vẻ bất đắc dĩ. Hắn cũng không gây chuyện, thế nhưng lần này cũng không tránh khỏi phải gây chuyện.

Một đêm trôi qua, sáng sớm, sắc trời vừa sáng, một cơn gió nhẹ thổi qua mang theo cảm giác mát mẻ.

Trong đại điện của Phi Linh môn, từ sáng sớm đệ tử hạch tâm cùng với hộ pháp, trưởng lão, cung phụng, tôn sứ, đường chủ, chỉ cần ở trong môn phải gấp rút trở về rồi đi tới đại điện.

- Xảy ra chuyện gì, tại sao cơ hồ tất cả trưởng lão, hộ pháp đều có sắc mặt như vậy? Giống như là muốn giết người vậy.

Chương 2850: Kim Xà Tôn giả 1

- Ngươi còn không biết sao? Ta nghe nói lần này Thiên Địa minh muốn cùng Đế Đạo minh chúng ta đàm phàn, kết quả sắp xếp mười hai Chuẩn Đế nửa đường giết chưởng môn, kết quả lại bị chưởng môn tiêu diệt.

- Chuẩn Đế là cái gì? Có phải rất lợi hại hay không?

- Chuẩn Đế này ta cũng không biết cho nên cũng khó nói được với ngươi.

Trong đại điện Phi Linh môn, cả đám người ngồi xuống. Vừa rồi bọn họ nhận được tin tức chưởng môn ở bên ngoài thành Cự Giang bị Thiên Địa minh chặn giết. Mọi người nghe vậy lập tức lạnh lẽo sát ý lan tràn. Phi Linh môn mấy năm nay đã không động thủ, thế nhưng sát ý trên người bọn họ cũng không vì thế mà nhạt đi.

Lục Lâm Thiên ngồi ngay ngắn trên chủ vị, nhìn chúng cường giả Phi Linh môn chung quanh, một cỗ khí tức thượng vị giả trong lúc vô hình lan tràn khiến cho mọi người kính sợ.

- Chư vị, tin rằng Đông cung phụng, Bạch cung phụng cùng với Phó chưởng môn đã đem chuyện đại khái nói ra cho chư vị biết. Ta muốn nghe ý kiến của mọi người?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua, nhìn chúng cường giả rồi hỏi.

- Giết.

Thanh Hỏa lão quỷ đứng dậy, thân thể gầy gò, cao ngất kia khiến cho người ta có cảm giác giống như một bộ khô lâu.

- Thiên Địa minh ba lần bốn lượt đối phó với chưởng môn. Thủ đoạn vô sỉ hạ lưu, chúng ta cũng không cần khách khí với bọn họ

Khấu Phi Yến nói.

- Chưởng môn, trăm vạn đệ tử Vũ đường có thể tùy thời xuất phát. Chưởng môn chỉ cần ra lệnh một tiếng chúng ta có thể lập tức giết cho Thiên Địa minh hoa rơi nước chảy.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng đứng lên nói. Những năm này khống chế Vũ đường, tuy rằng thực lực không phải là người mạnh nhất Vũ đường hiện tại thế nhưng toàn thân có khí tức thượng vị giả, sắc bén vô cùng. Trong đôi mắt hiện tại tràn ngập sát ý.

- Một trăm năm mươi vạn đệ tử ngoại đường cũng có thể tùy thời xuất phát.

Hoa Mãn Lâu nói.

- Chưởng môn, động thủ đi. Những năm này Phi Linh môn chúng ta không có hành động. Sợ rằng Thiên Địa minh đã quên chiến tích của Phi Linh môn ta rồi.

Khoái Kiếm Vương Lưu Kiếm trầm giọng nói, sát ý trong mắt bắn ra.

- Xin chưởng môn hạ lệnh, diệt sát Thiên Địa minh.

- Diệt sát Thiên Địa minh.

Từng tiếng quát lạnh lẽo vang vọng trong đại điện, chúng cường giả Phi Linh môn cũng không phải dạng người lương thiện gì.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo lập tức đứng dậy, nói:

- Đường chủ Ngoại đường, Vũ đường nghe lệnh.

- Hoa Mãn Lâu ngoại đường nghe lệnh.

- Hoàng Phủ Kỳ Tùng Vũ đường nghe lệnh.

Hai người Hoa Mãn Lâu, Hoàng Phủ Kỳ Tùng bước ra phía trước, cùng đợi mệnh lệnh.

- Các ngươi suất lĩnh đệ tử chờ đợi, tạm thời không được hành động thiếu suy nghĩ.

Lục Lâm Thiên nói với hai người, sau lại quay đầu nói với ba người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Khấu Phi Yến:

- Đông lão, Oánh tỷ, Khấu Phó chưởng môn, các ngươi thông tri tất cả các sơn môn trong Đế Đạo minh chuẩn bị khai chiến với Thiên Địa minh. Trước tiên diệt tất cả các thế lực trong Đông Hải. Tất cả các đệ tử sơn môn đi về Đông Hải trước. Thông tri cho người của Thiên Vân đảo, Nhật Sát các, Kiền Hiên đảo, Tinh Ngục các phối hợp nhiều hơn.

- Chưởng môn, vì sao lại phải diệt Đông Hải trước? Mà không diệt đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo gần đây hơn?

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh suy nghĩ một hồi rồi hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mỉm cười không nói gì, hắn chỉ nói:

- Về sau Đông lão sẽ hiểu. Khi người của Phi Linh môn chúng ta cùng Vân Dương Tông đi qua đây nhất định phải nhanh. Ta có chút chuyện phải rời khỏi môn một chuyến. Đến lúc đó sẽ nhanh chóng đi tới Đông Hải. Tất cả mọi chuyện chờ ta về mới bắt đầu có động tác. Về phần những tiểu thế lực kia có thể dọn dẹp trước một chút coi như thu tiền lời.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sát ý.

- Đại quân Phi Linh môn xuất động, vạn nhất đám người Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông đột kích Phi Linh môn ta thì thế nào?

Khấu Phi Yến có chút lo lắng.

- Hiện tại bọn họ cũng không có tâm lý tới đánh lén Phi Linh môn ta. Cho dù là đến thật thì cứ để cho bọn chúng tới.

Lục Lâm Thiên nói.

- Kim Xà Tôn giả của Kim Xà môn tới bái phỏng Lục chưởng môn của Phi Linh môn.

Lúc này ngoài Phi Linh môn chậm rãi vang lên một đạo thanh âm quanh quẩn trên không trung Phi Linh môn.

- Kim Xà môn, sơn môn trong đội hình Thiên Địa minh không ngờ lại có môn nhân dám tới Phi Linh môn.

Ánh mắt Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh trầm xuống.

- Đang muốn tìm người Thiên Địa minh tính sổ, không ngờ lại tự mình đưa tới cửa. Đến bao nhiêu chúng ta giết bấy nhiêu.

Thiên Độc Yêu Long hét lớn một tiếng, râu rồng run lên, yêu nguyên lan tràn, sát ý trong mắt bắn ra.

- Độc Long huynh, Kim Xà Tôn giả này là Linh Tôn cửu trọng hậu kỳ, trên người nghe nói còn một đầu thú hồn linh thú bát giai. Huynh định đi động thủ thật sao?

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói.

- Vậy sao? Vậy thì để cho chưởng môn đi là được.

Tuy rằng tính khí của Thiên Độc Yêu Long táo bạo, thế nhưng cũng không ngốc. Tu vi Linh Tôn cửu trọng hậu kỳ, bằng vào hắn hiện tại còn không đủ đặt lên mặt bàn được.

- Chưởng môn, Kim Xà Tôn giả này chính là người của Thiên Địa minh, đến Phi Linh môn ta có chuyện gì?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

- Kim Xà môn này hình như đã rời khỏi Thiên Địa minh, nếu đã đến thì chúng ta cũng không ngại tiếp một chút.

Lục Lâm Thiên nói, hôm trước ở trong thành Cự Giang cũng chỉ có

Kim Xà Tôn giả thấy tình thế không ổn, vô cùng khí phách rời khỏi Thiên Địa minh, cho nên cũng thoát chết được.

Ngoài Phi Linh môn lúc này tụ tập không ít đệ tử.

Ở ngoài của Phi Linh môn lúc này có mấy đạo thân ảnh đang đứng, trong đó có ba đạo thân ảnh đứng phía trước tuyệt đối là cường giả. Người chính giữa là một lão giả có thân thể hùng vĩ. Trên cổ lão giả này có một con rắn nhỏ màu vàng cuốn hai vòng trên cổ, giống như một cái vòng cổ bình thường. Nếu như không chú ý thì khó mà phát hiện ra được.

Phía sau ba người còn có bảy đạo thân ảnh, bảy người này dường như bị cấm chế, trên người có vô số vết thương, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt tràn ngập phẫn nộ và kinh hãi.

- Bái kiến chưởng môn.

- Bái kiến tôn sứ, cung phụng, đường chủ, trưởng lão, hộ pháp.

Trong Phi Linh môn, một đoàn cường giả đi ra. Đám đệ tử Phi Linh môn ở đó lập tức hành lễ. Đoàn người này chính là đám người Lục Lâm Thiên và chúng cường giả Phi Linh môn từ trong đại điện ra.

Kim Xà Tôn giả nhìn đội hình Phi Linh môn, nhìn thân ảnh màu xanh dẫn đầu, trong lòng vô hình run rẩy. Chuyện ngày hôm qua buổi tối hắn đã nhận được tin tức. Tổng cộng mười hai Chuẩn Đế của Thiên Địa minh bị đánh chết mười một. Chuẩn Đế vẫn lạc, đối với hắn mà nói, thời điểm hắn nhận được tin tức kinh ngạc tới mức không thể phục hồi tinh thần.

Lục Lâm Thiên chậm rãi đi ra, ánh mắt đảo qua Kim Xà Tôn giả và hai người sau lưng. Một Vũ Tôn ngũ trọng, một Vũ Tôn tứ trọng, cũng được coi là rất mạnh. Bảy người còn lại khiến cho ánh mắt Lục Lâm Thiên thoáng rung động, bảy người này rõ ràng đều bị cấm chế.

Chương 2851: Kim Xà Tôn giả 2

Điều khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc nhất chính là bảy người này Lục Lâm Thiên cũng đã gặp, dường như là người trong thế lực nhất lưu ở đội hình Thiên Địa minh, đều là cường giả Tôn cấp ngũ trọng, lục trọng.

- Bái kiến Lục chưởng môn.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên tới, Kim Xà Tôn giả lập tức ôm quyền hành lễ, vẻ mặt cực kỳ cung kính, ánh mắt nhìn qua chúng cường giả Phi Linh môn. Hai người sau lưng cũng cung kính hành lễ.

- Kim Xà Tôn giả, ngươi tới Phi Linh môn của ta có chuyện gì?

Lục Lâm Thiên chậm rãi tiên lên hai bước, lạnh nhạt hỏi Kim Xà Tôn giả.

- Ta tới thỉnh tội với Lục chưởng môn, trước kia có chỗ đắc tội cho nên đặc biệt mang cường giả Linh Kiếm môn, Cương Quyền môn, Tử Kim Phong môn trong Thiên Địa minh giao cho Lục chưởng môn xử trí. Trước kia Kim Xà môn có mắt không tròng, bị Thiên Địa minh che mắt, hy vọng Lục chưởng môn có thể bỏ qua chuyện cũ.

Nghe Kim Xà Tôn giả nói vậy, sắc mặt chúng cường giả Phi Linh môn có chút kinh ngạc, không ngờ Kim Xà Tôn giả của Kim Xà môn này lại tới bồi tội.

Lục Lâm Thiên chậm rãi đi tới trước người Kim Xà Tôn giả, không mặn không nhạt nhìn Kim Xà Tôn giả, nói:

- Kim Xà Tôn giả khách khí rồi, giữa chúng ta dường như cũng không có ân oán, cho nên mời Tôn giả trở về.

Kim Xà Tôn giả sẽ biến sắc không biết Lục Lâm Thiên có ý gì, cũng không có cách nào phán đoán ra trong lòng Lục Lâm Thiên đang nghĩ cái gì. Thanh niên này tuy rằng tuổi không lớn lắm, thế nhưng hành xử lại cực kỳ độc ác, dứt khoát, khiến cho trong lòng hắn có chút bất an. Lục Lâm Thiên này biểu hiện không mặn không nhạt này càng khiến cho trong lòng hắn rung động.

Dùng kinh nghiệm sống mấy ngàn năm của hắn xem ra Lục Lâm Thiên không thể đơn giản mà buông tha cho Kim Xà môn được. Cho dù cố ý bỏ qua, sau này Kim Xà môn cũng sẽ bị động tới. Lúc này Thiên Địa minh phái mười hai cường giả Chuẩn Đế vây giết Lục Lâm Thiên mà cũng không động được tới hắn. Tiếp theo Lục Lâm Thiên nhất định sẽ tiến hành huyết tẩy với Thiên Địa minh. Hắn có chút tiếc nuối không đứng vào đội hình này sớm hơn, bằng không tâm huyết mấy ngàn năm của Kim Xà môn của hắn sẽ hóa thành hư vô.

- Lục chưởng môn, lần này ta tới đây muốn gia nhập Phi Linh môn, không biết ý của Lục chưởng môn thế nào?

Kim Xà Tôn giả cắn răng nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, nhìn Kim Xà Tôn giả, trầm giọng nói:

- Ta làm sao có thể tin tưởng được ngươi cơ chứ? Ngươi rời khỏi Thiên Địa minh hiện tại còn muốn gia nhập Phi Linh môn ta. Bằng một câu nói của ngươi, có lẽ ta rất khó tin tưởng được ngươi.

- Bằng vào môn nhân của Linh Kiếm môn, Tử Kim Phong, Cương Quyền môn, ta còn dám tự mình tới Phi Linh môn nữa.

Kim Xà Tôn giả nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Lục chưởng môn, Tử Kim Phong chúng ta cũng nguyện ý gia nhập Phi Linh môn.

- Linh Kiếm môn chúng ta cũng nguyện ý gia nhập Phi Linh môn.

- Cương Quyền môn khẩn cầu Lục chưởng môn cho chúng ta gia nhập Phi Linh môn.

Bảy người bị Kim Xà Tôn giả cấm chế thế nhưng thanh âm cũng không bị cấm chế, bảy người này lập tức lớn tiếng nói. Bọn họ còn không muốn chết, nếu như gia nhập Phi Linh môn mà có thể không chế mà nói, bọn họ làm sao nỡ bỏ sơn môn của mình được.

- Ồ? Đều nguyện ý gia nhập Phi Linh môn sao?

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, chậm rãi đi về phía bảy người. Nhìn bảy ngươi có tu vi Tôn cấp này, bảy người ngày đều là tồn tại siêu cấp, nổi danh ở trên đại lục này a.

- Lục chưởng môn, chúng ta đều nguyện ý. Mong Lục chưởng môn cho chúng ta gia nhập Phi Linh môn a.

Bảy người này nhìn thấy Lục Lâm Thiên dường như có hứng thú, lập tức mừng rỡ nói.

- Gia nhập Phi Linh môn sao?

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, đột nhiên trong đôi mắt đen kịt xuất hiện sát ý, đán ra mấy đạo chỉ ấn.

Sưu Sưu...

Mấy đạo chỉ ấn xuyên thủng không gian, trong nháy mắt đánh vào trong mi tâm của bảy người.

Bảy cường giả Tôn cấp bị cấm chế, căn bản không có cách nào né tránh, đồng tử co rút lại. Sắc mặt đại biến, mi tâm bảy người bị xuyên thủng một lỗ nhỏ bằng ngón tay, một mảnh hỗn độn đỏ trắng từ trong mi tâm tràn ra, thân thể té xuống mặt đất.

Lục Lâm Thiên ra tay, giơ tay nhấc chân đánh chết bảy người khiến cho sắc mặt hai người sau lưng Kim Xà Tôn giả trắng bệch, lập tức đi tới gần Kim Xà Tôn giả, dùng ánh mắt cảnh giác nhìn Lục Lâm Thiên.

Sắc mặt Kim Xà Tôn giả biến hóa, thế nhưng cũng không nối gì. Ánh mắt biến hóa, lẳng lặng nhìn Lục Lâm Thiên ra tay.

Mà trong Phi Linh môn cũng có không ít người rung động, ai cũng thật không ngờ chưởng môn lại đột nhiên ra tay. Mấy cường giả kia chỉ giơ tay nhấc chân đã bị đánh chết.

- Người linh đường đem những thi thể này xuống luyện chế thành khôi lỗi. Hẳn cũng là tài liệu luyện chế khôi lỗi tốt nhất.

Đánh chết bảy người có tu vi Tôn cấp này, trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên run lên, lạnh nhạt chắp tay đứng, vẻ mặt không mặn không nhạt.

Bảy người có tu vi Tôn cấp mà thôi, đương nhiên lúc này Lục Lâm Thiên không để vào trong mắt. Coi như là không bị cấm chế Lục Lâm Thiên chỉ cần giơ tay nhấc chân cũng có thể đánh chết mấy người này.

- Vâng.

Mấy người của Linh đường lập tức tiến lên đem thi thể bảy người này xuống dưới. Thi thể của bảy cường giả tôn cấp, khôi lỗi luyện chế ra không phải vật phàm. Hiện tại Linh đường đối với việc luyện chế khôi lỗi có không ít kinh nghiệm. Những năm này Linh đường cũng đã luyện chế được khá nhiều khôi lỗi.

- Đông lão, phiền Đông lão đi tới thu thập địa bàn của Tử Kim Phong, Cương Quyền môn, Linh Kiếm môn một chút. Giết không tha.

Lục Lâm Thiên nói.

- Được.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh khẽ gật đầu, tiếp nhận ba sơn môn kia cũng không phải là chuyện quá khó khăn.

- Kim Xà Tôn giả, ngươi thực sự muốn gia nhập Phi Linh môn ta sao?

Lục Lâm Thiên lần nữa nhìn Kim Xà Tôn giả, ánh mắt lạnh lẽo tập trung lên người đối phương.

- Kính xin Lục chưởng môn thu nhận.

Kim Xà Tôn giả gật đầu nói.

Lục Lâm Thiên nhìn Kim Xà Tôn giả, nói:

- Vậy thì như vậy đi, ngươi muốn gia nhập Phi Linh môn ta cũng không phải là không thể. Kim Xà môn các ngươi được đổi thành phân đà Đông Hải của Phi Linh môn. Ngươi sẽ làm đà chủ phân đà này, ngươi thấy thế nào?

- Bái kiến chưởng môn.

Ánh mắt Kim Xà khẽ đổi, tiếp đó quỳ một chân xuống hành lễ.

- Bái kiến chưởng môn.

Nhìn thấy Kim Xà Tôn giả quỳ xuống đất hành lễ. Hai người có tu vi Tôn cấp sau lưng cũng kính sợ hành lễ. Bọn họ lần này đi cùng với lão tổ tới Phi Linh môn là mang theo cái đầu mà đi. Vừa rồi bọn họ cũng đã nhìn thấy Lục Lâm Thiên không chút lưu tình đánh chết bảy người có tu vi Tôn cấp trong khi bảy người này đã quy hàng khiến cho trong lòng bọn họ bị dọa nhảy dựng, tim đập nhanh hơn.

- Đứng lên đi.

Lục Lâm Thiên vẫn không mặn không nhạt như cũ, Kim Xà Tôn giả đứng dậy, Lục Lâm Thiên nói:

- Đế Đạo minh ta gần đây sẽ tới Đông hải, đầu tiên sẽ tiêu diệt tất cả các thế lực nhất lưu trong Đông Hải, đến lúc đó ngươi sẽ chịu trách nhiệm phối hợp hành động, đi về trước đi.

Chương 2852: Đạo dùng người

Nghe vậy ánh mắt Kim Xà Tôn giả không nhịn được run rẩy. Không ngờ Đế Đạo minh lại ra tay đối phó với Đông Hải trước. Kim Xà môn của hắn lại ở trên Đông Hải a. Trong lòng Kim Xà Tôn giả lập tức cảm thấy lạnh lẽo, may mắn mà hắn tới Phi Linh môn trước.

- Vâng, thuộc hạ cáo lui.

Kim Xà Tôn giả gật đầu muốn cáo lui.

- Kim Xà Tôn giả.

Dường như Lục Lâm Thiên còn có lời muốn nói, Kim Xà Tôn giả lập tức ngẩng đầu lên nhìn.

Lục Lâm Thiên nói:

- Kim Xà Tôn giả ta rất tán thưởng ngươi.

- Đa tạ chưởng môn.

Ánh mắt Kim Xà Tôn giả chớp động, ý bảo hai người bên cạnh rồi ba người lập tức thả người rời đi. Đến Phi Linh môn ngay cả cửa cũng không dám đi vào.

Lục Lâm Thiên nhìn phương hướng Kim Xà Tôn giả biến mất, khóe miệng nở nụ cười. Thân ảnh lóe lên rồi biến mất tại chỗ.

- Bảy người này hẳn cũng là siêu cấp cường giả. Cũng đã đầu hàng, vì sao chưởng môn còn giết?

Nhìn chưởng môn rời đi, mọi người còn chưa phục hồi tinh thần, Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói nhỏ.

- Bảy người kia đều là người nhu nhược, chưởng môn há có thể thu đám người này? Huống chi giết mấy người này thì ba sơn môn

Linh Kiếm môn kia sẽ là của Phi Linh môn ta.

Diệp Phi nhìn Hoàng Phủ Kỳ Tùng rồi nói.

- Thì ra là thế.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng dường như đã hiểu được dụng ý của chưởng môn.

Diệp Mỹ nở nụ cười nói với Hoàng Phủ Kỳ Tùng:

- Hoàng Phủ đường chủ, chưởng môn làm vậy là giết gà dọa khỉ. Tuy rằng bảy người này mạnh, thế nhưng Kim Xà Tôn giả kia mạnh nhất. Mặc dù đầu hàng, thế nhưng chưởng môn vẫn giết gà dọa khỉ, dùng chút sức. Về sau Kim Xà Tôn giả kia sẽ không còn tư tâm kháng cự nữa.

- Đạo dùng người của chưởng môn hiện tại càng ngày càng lợi hại.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng kinh ngạc, hắn thật không ngờ bên trong lại ẩn chứa nhiều chuyện như vậy.

Hai người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh mỉm cười. Sau đó cũng rời khỏi đây.

Một lát sau, trên hậu sơn Phi Linh môn, Thiên Sĩ Tuyết Sư xoay quanh tầng trời thấp, hóa thành một đạo lưu quang màu trắng biến mất tại chỗ.

- Diệp Phi, Diệp Mỹ. Dùng danh nghĩa chưởng môn phát ra tin tức cho tất cả các sơn môn lớn trong Đế Đạo minh. Chuẩn bị tiến quân vào Đông Hải.

Nhìn Thiên Sĩ Tuyết Sư biến mất trên không trung, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói với Diệp Mỹ và Diệp Phi.

- Vâng.

Thân ảnh xinh đẹp của hai tỷ muội Diệp Mỹ, Diệp Phi lui ra. Một lát sau, từng đạo tin tức từ trong Ám đường truyền ra. Mang đến trong tay tất cả các sơn môn lớn trong Đế Đạo minh.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, lúc này có mấy đạo thân ảnh đang đứng. Chính là đám người Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Hổ Y, còn có Lục Lâm Thiên và Tiểu Long cùng với hơn mười người của Thanh Long Hoàng tộc.

Lần này đi tới Thanh Long Hoàng tộc luyện chế đan dược, Lục Lâm Thiên cũng chỉ mang theo Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song mà thôi. Đám người Bạch Linh, Vân Hồng Lăng cùng với Lam Linh thậm chí là Lục Kinh Vân muốn đi theo, thế nhưng chỉ tiếc Vân Hồng Lăng cũng có ý định trở về Vân Dương Tông một chuyến. Lam Linh thì ở lại Phi Linh môn đón người Lam gia. Người Lam gia hiện tại còn đang ở dọc đường cũng sắp tới Cổ Vực. Gia nghiệp của Lam gia lớn, hành trình cũng không ngắn.

Về phần tiểu tử Lục Kinh Vân, tiểu tử này tuổi còn quá nhỏ, lại ham chơi, Lục Lâm Thiên cũng không muốn cho nó ra ngoài quá sớm. Vẫn nên ở trong Phi Linh môn tu luyện thì tốt hơn. Kỳ thật quan trọng nhất là Lục Lâm Thiên lo lắng khi dẫn nó ra ngoài.

- Kim Xà Tôn giả này quả thực là nhân vật cầm được cũng buông được.

Độc Cô Cảnh Văn nói, lúc này trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, ba người Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh đứng, quả thực chính là cảnh tượng xinh đẹp.

- Kim Xà Tôn giả cũng là lão hồ ly, thế nhưng cũng có vài phần khí độ và ngạo khí. Nếu như thật tâm, cũng chính là một nhân vật đắc lực.

Lục Lâm Thiên nói, đối với Kim Xà Tôn giả kia dường như hắn có vài phần yêu thích.

- Lão đại, huynh coi trọng Kim Xà Tôn giả kia như vậy sợ rằng là do lão gia hỏa kia tốt xấu cũng là Linh Tôn cửu trọng hậu kỳ a. Một chức Đà chủ có phải hơi nhỏ một chút hay không?

Trong lòng Tiểu Long có chút khó hiểu.

- Ha ha.

Lục Lâm Thiên mỉm cười mà không nói.

- Lão đại, huynh cười cái gì?

Tiểu Long càng tò mò, Tiểu Long tuy rằng thông minh thế nhưng cũng không biết cái gọi là phương pháp thu người, cho nên thực sự không hiểu.

Độc Cô Cảnh Văn mỉm cười, nhìn Tiểu Long nói:

- Tiểu Long, Lâm Thiên làm vậy hẳn là có hai nguyên nhân.

- Ồ? Ta cũng muốn biết một chút, làm sao nàng lại tự tin như vậy.

Lục Lâm Thiên nhìn Độc Cô Cảnh Văn rồi mỉm cười. Hắn cũng muốn biết có phải Độc Cô Cảnh Văn nhìn thấu suy nghĩ trong lòng hắn hay không.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn qua Lục Lâm Thiên, mỉm cười nói:

- Thứ nhất nha, chàng vừa mới nói, Kim Xà Tôn giả này có vài phần ngạo khí. Vừa rồi chàng không mặn không nhạt, lại giết gà dọa khỉ, dụng ý chỉ là muốn làm cho ngạo khí của người này trước mặt chàng mất hết. Ngạo khí giống như là góc cạnh của ngọc vậy. Muốn nắm ngọc trong tay, góc cạnh kia cọ vào sẽ làm cho chúng ta không thoải mái. Chỉ có thể đánh bóng góc cạnh trơn nhẵn thì sau này mới có thể nắm nó trong tay. Ngạo khí cũng như vậy, chỉ có đem ngạo khí của hắn đánh nát thì hắn mới có thể cúi đầu xưng thần trước mặt chàng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên có chút biến hóa, nhìn Độc Cô Cảnh Văn rồi nói:

- Vậy thì cái thứ hai?

Độc Cô Cảnh Văn nhẹ nhàng cười nói:

- Thứ hai sao? Tục ngữ từng nói, trong đạo dùng người, muốn hữu dụng nhất chung quy chỉ có hai điểm.

- Nàng nói đi.

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Ân uy cùng ra.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Chàng giết gà dọa khỉ là uy, còn không có ân, đối với lão hồ ly như Kim Xà Tôn giả này mà nói, cho dù chàng cho hắn chức vị Tôn sứ hộ môn hắn cũng không để ý. Bởi vì đó vốn là thứ hắn nên được, bởi vì thực lực của hắn cũng đủ để đạt được những thứ này. Hắn mang Kim Xà môn tới cũng đủ để đạt được những thứ này.

Lục Lâm Thiên nghe vậy mỉm cười, lúc này đám người Thanh Long Hoàng tộc trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư cũng đang chăm chú nghe Độc Cô Cảnh Văn nói tiếp.

- Cảnh Văn, muội đừng có thừa nước đu.c thả câu như vậy không? Ta cũng muốn biết liệu muội có thể đoán ra dụng ý thứ hai của Lâm Thiên hay không.

Bắc Cung Vô Song nói.

- Vô Song tỷ, tỷ cứ từ từ nghe muội nói hết.

Độc Cô Cảnh Văn cười cười, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Kim Xà Tôn giả vốn cho rằng bản thân mình theo lý thường sẽ đạt được những thứ này. Nếu như đạt được thì đương nhiên hắn sẽ không để ý. Mà nếu nghiền nát tất cả thứ mà hắn nghĩ trong đầu, dưới uy áp của Lâm Thiên hắn không thể làm được gì. Cuối cùng lại cho hắn thứ hắn muốn. Như thế trong lòng hắn ngược lại sẽ cảm tạ. Đây chính là dụng ý thứ hai của chàng ấy. Đồng thời cũng muốn nhìn xem Kim Xà Tôn giả này có thể tin được hay không. Có thể nói là một lần hành động có nhiều dụng ý.

Chương 2853: Bản tính của con người 1

- Thê tử quả thực chính là con giun trong bụng phu quân a.

Lục Lâm Thiên nghe vậy không khỏi sợ hãi than. Tâm trí của Độc Cô Cảnh Văn không phải tầm thường, suy nghĩ của hắn đã bị nàng đoán ra.

Sắc mặt hơn mười người của Thanh Long Hoàng tộc cũng biến hóa, trong lòng thầm nghĩ, những người này nói dễ nghe một chút là cơ trí, nói khó nghe một chút thì chính là giảo hoạt vô cùng.

- Đương nhiên.

Độc Cô Cảnh Văn chu đôi môi đỏ mọng, khuôn mặt lập tức biến đổi, trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, cả giận nói:

- Chàng nói móc thïếp?

- Ha ha.

Lục Lâm Thiên mỉm cười.

- Hừ.

Độc Cô Cảnh Văn hừ một tiếng, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngày hôm qua chàng để cho người của Hắc Sát giáo chạy, chẳng lẽ giữa Phi Linh môn và Hắc Sát giáo có quan hệ thật sao?

Bắc Cung Vô Song nhíu mày, nói:

- Chắc có lẽ là không, nếu là thật thì lúc động thủ Linh Sát Tôn giả cũng không dùng toàn lực. Lâm Thiên cũng không để cho Hắc Sát giáo lộ ra ngoài ánh sáng sớm như vậy.

- Chẳng lẽ chàng định để cho Thiên Địa minh nội chiến với nhau trước?

Độc Cô Cảnh Văn khẽ lắc đầu, đôi mắt xinh đẹp nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Chuyện này cũng không có khả năng, chỉ cần người không ngốc cũng biết sợ rằng chàng cố ý thả Linh Sát Tôn giả là muốn Thiên Địa minh nội chiến. Ý muốn của chàng sợ rằng thất bại rồi. Còn không bằng đánh chết Chuẩn Đế kia, để cho Chuẩn Đế chạy khác gì thả hổ về rừng? Về sau hậu hoạn vô cùng.

- Nàng cũng biết không giết Linh Sát Tôn giả là đáng tiếc sao? Thả hồ về rừng, hậu hoạn vô cùng sao? Không có vấn đề.

Lục Lâm Thiên cười cười, nụ cười cao thâm.

- Chàng đừng thừa nước đục thả câu. Rốt cuộc trong lòng chàng nghĩ gì, chẳng lẽ có kế hoạch gì sao?

Độc Cô Cảnh Văn hiếu kỳ hỏi. Ngày hôm qua thả Chuẩn Đế đi, chuyện này khiến cho nàng cực kỳ khó hiểu, nghĩ hồi lâu cũng không ra. Bất kể nghĩ thế nào cũng là trăm ngàn kẽ hở.

Lục Lâm Thiên nhìn Độc Cô Cảnh Văn, nói:

- Cảnh Văn, tâm trí của nàng bất phàm, thông minh hơn người. Thế nhưng lại thiếu hiểu biết về nhân tâm, lý giải không đủ, điểm này vô cùng quan trọng. Sợ rằng nếu không sửa đổi sau này sẽ chịu thiệt thòi.

Lục Lâm Thiên ngừng một lát, tiếp tục nói:

- Con người chỉ có thói hư tật xấu, bên trong bản chất đều có đố kỵ, đa nghi, oán hận, sợ hãi, tham vọng. Những thứ này đều là thói hư tật xấu của con người. Có một ít chuyện là giả, thế nhưng một khi đã đa nghi, vậy thì nghĩ tới nghĩ lui sẽ thành thật. Thật thật giả giả, đến lúc đó thật giả cũng không quan trọng, trọng yếu là đa nghi, mọi người sẽ càng thêm nghi ngờ.

- Thiếp hiểu rồi, Hắc Sát giáo là quân cờ, người của Thiên Địa minh coi như là biết rõ có người muốn châm ngòi ly gián quan hệ của Thiên Địa minh với Hắc Sát giáo, thế nhưng trong lòng bọn lại không nghĩ như thiếp. Thiếp không nên xem thường bọn họ quá. Loại thủ đoạn này cho dù bọn họ nhắm mắt cũng biết là giả. Thế nhưng hết lần này tới lần khác lại thả một Chuẩn Đế, thả hổ về rừng, hậu quả khôn cùng. Cho nên khó tránh khỏi trong lòng bọn họ nghĩ nhiều, một khi trong lòng nghĩ nhiều sẽ thành đa nghi. Sau khi đa nghi thì tất cả sẽ không giống thế nữa.

Sắc mặt Độc Cô Cảnh Văn có chút biến hóa, lời nói của Lục Lâm Thiên nàng nhanh chóng hiểu được, khuôn mặt biến sắc. Thủ đoạn đơn giản như vậy thế nhưng thật đnág sợ, thật thật giả giả, giả giả thật thật. Sợ rằng trong đầu người của Thiên Địa minh sẽ vô cùng đau đầu.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, khóe miệng nở nụ cười lạnh. Tăng thêm lần trước để cho Đồng Quy Tinh chở về, lại thêm chuyện lần này, người Thiên Địa minh không đa nghi mới là kỳ quái. Giữ lại Linh Sát Tôn giả kia so với giết hắn còn tốt hơn nhiều, nói không chừng không quá lâu nữa sẽ thấy hiệu quả.

Bạch Linh vẫn không nói nhiều, đôi mắt xinh đẹp nhìn cảnh vật phía trước. Dáng vẻ lạnh lùng uy nghiêm khiến cho tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc cũng không dám tới gần. Bọn họ cũng từ trong miệng biết được lần này phải giúp phụ thân Huyền Hạo của Tiểu Long luyện chế một khỏa đan dược trong truyền thuyết gọi là Tụ Yêu Đế linh đan. Chính là một loại đan phương thượng cổ. Về phần đan phương này không hề lưu truyền bên ngoài. Đồn rằng Tụ Yêu Đế linh đan chính là một loại đan dược kỳ quái. Về phần phẩm giai tuy rằng không tới Đế phẩm thế nhưng lại vượt quá bát phẩm. Có thể nói tuyệt đối là đan dược Chuẩn Đế phẩm. Đan phương của nó chính là đan phương cấp độ Chuẩn Đế phẩm.

Cấp độ Chuẩn Đế, như là cường giả Chuẩn Đế bình thường chỉ là một cấp độ nói ra thì xấu hổ mà thôi. Cấp độ Chuẩn Đế chính là một sự thất bại, không có cách nào thoát khỏi Tôn cấp cho nên mới dừng lại ở cấp độ vượt khỏi Tôn cấp, nhưng cũng không đạt tới Đế cấp.

Người có tu vi Chuẩn Đế nghiêm khắc mà tính là một sự thất bại, đột phá Đế giả không được. Mà đan dược Chuẩn Đế cũng do hai loại tình huống tạo thành. Loại thứ nhất chính là đan dược thất bại, vốn là luyện chế đan dược Đế phẩm, thế nhưng kết quả luyện chế không thuận lợi, có khả năng tạo ra đan dược Chuẩn Đế phẩm.

Mà còn một loại khác thì có chút kỳ lạ, giống như Lục Lâm Thiên luyện chế Đế linh Tấn Thần đan vậy, vốn chỉ là đan dược bát giai hậu kỳ đỉnh phong, kết quả lại cực kỳ quỷ dị luyện chế thành đan dược cấp độ Chuẩn Đế phẩm.

Đan dược Chuẩn Đế phẩm hiếm thấy, thế nhưng tuyệt đối có tồn tại. Chỉ là đan dược cấp độ Đế phẩm thì không có tồn tại, cũng không có ai từng gặp qua. Mà Tụ Yêu Đế linh đan chính là đan dược cấp độ Chuẩn Đế, chuyện này khi Lục Lâm Thiên biết được cũng cảm thấy ngạc nhiên. Không ngờ lại có đan phương như vậy.

Mà tài liệu cần thiết bên trên đan phương cũng cực kỳ khủng bố. Sau khi từ trong tay Tiểu Long thu được đan phương Lục Lâm Thiên mới biết được chủ tài liệu cực kỳ khủng bố. Chính là một loại Thiên Đỉnh linh quả đã tuyệt tích từ lâu, giá trị của nó không kém Nghịch Mệnh Hồn Quả một chút nào.

Mà Tụ Yêu Đế linh đan này còn có một loại chủ tài liệu thứ hai đó là Cửu Diệp Liên niết bàn trọng sinh, trình độ trân quý so với Nghịch Mệnh Hồn Quả và Thiên Đỉnh linh quả không kém, là vật trong truyền thuyết, chỉ có trong lời đồn của mọi người mà thôi.

Thiên Đỉnh linh quả, Tiểu Long đã thu được từ bên trong đống bảo vật của Bạch Hổ Hoàng tộc, nghe nói Bạch Hổ Hoàng tộc cho tới bây giờ còn không biết, chính là Hổ Y âm thầm lén mang ra.

Mà Cửu Diệp Liên niết bàn trọng sinh chính là bảo vật mà trong truyền thuyết cường giả Chu Tước Hoàng tộc đột phá Yêu Đế cửu giai mới có thể sinh ra. Cường giả Chu Tước Hoàng Tộc đột phá thành đế cần niết bàn trọng sinh thì mới có thể đột phá thành đế. Độ khó khi thành đế không cần nói nhiều lời, dùng huyết mạch của Chu Tước Hoàng tộc, người có thể thành Đế cơ hồ cũng chỉ có trong truyền thuyết.

Mà Cửu Diệp liên niết bàn chính là một loại linh vật, chính là thứ còn sống ở nơi cường giả Chu Tước Hoàng tộc niết bàn trọng sinh. Thậm chí nơi mười cường giả Chu Tước Hoàng tộc niết bàn trọng sinh thậm chí bình quân chỉ cho ra một đóa Cửu Diệp Liên niết bàn, cho nên có thể tưởng tượng ra sự thưa thớt của Cửu Diệp Liên niết bàn trọng sinh ra sao?

Chương 2854: Bản tính của con người 2

Cửu Diệp Liên niết bàn trọng sinh ở trong Chu Tước Hoàng tộc cũng là trọng bảo. Nghe nói khi cường giả Chu Tước Hoàng tộc có dấu hiệu thành đế, muốn niết bàn trọng sinh nếu như dùng Cửu Diệp Liên niết bàn trọng sinh này thì có thể gia tăng ba thành cơ hội.

Ba thành cơ hội thành Đế, Đế linh Tấn Thần đan cũng chỉ có thể gia tăng một phần cơ hội mà thôi mà đã khiến cho tất cả cường giả như điên, huống chi lại khủng bố tới ba thành cơ hội.

Mà Cửu Diệp Liên niết bàn trọng sinh này Tiểu Long cũng đã lấy từ trong tay Thần Hi, khi Tiểu Long nói chuyện, trong mắt hiện lên sự xấu hổ. Lục Lâm Thiên không cần đoán cũng biết sợ rằng Thần Hi lén mang ra cho Tiểu Long, bằng không bảo vật như vậy Chu Tước Hoàng Tộc cho dù đánh chết cũng không giao cho Tiểu Long, dù sao quan hệ thế nào cũng không thể đưa cho bảo vật như vậy.

Đan dược Chuẩn Đế phẩm, tuy rằng Lục Lâm Thiên đã từng luyện chế thành công qua. Thế nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng có chút khẩn trương, lần thứ nhất luyện chế thành công trước đó hoàn toàn là dựa vào vận khí. Mà bây giờ luyện chế lại khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy áp lực tuyệt đối.

Bất kể là sức ép luyện chế Tụ Đế Yêu Linh Đan kia hay là áp lực khác Lục Lâm Thiên đều biết rõ. Tiểu Long có thể gom góp tài liệu như vậy quả thực không dễ, nếu những tài liệu này bị hủy, muốn đạt được lần nữa sợ rằng không phải là chuyện dễ dàng. Không biết tới năm nào tháng nào mới được.

Tuy rằng có không ít áp lực, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không e ngại, ban đầu ở Độc Cô gia tu vi của hắn chưa đạt tới Linh Tôn cửu trọng như bây giờ. Tăng thêm phương diện linh hồn và tâm cảnh, cũng không phải không có nắm chắc. Cho dù hiện tại có một Linh Đế luyện chế chưa chắc đã hơn được hắn bao nhiêu.

Tĩnh tâm lại, Lục Lâm Thiên nén sự khẩn trương trong lòng. Hắn cố hết sức là được rồi, chuyện của Tiểu Long chính là chuyện của hắn, hắn phải toàn lực ứng phó.

Hai mắt từ từ nhắm lại, dò xét sự biến hóa trong cơ thể sau khi đột phá. Ngày hôm qua Lục Lâm Thiên cũng chỉ dò xét một chút mà thôi, cũng không có thời gian nhìn trộm.

Lúc này cẩn thận dò xét Lục Lâm Thiên mới kinh ngạc phát hiện ra đan điền của hắn lần nữa khuếch đại tới gấp đôi, không chỉ có như vậy, kinh mạch tráng kiện của hắn lại được mở rộng một nửa.

Lục Lâm Thiên tự biết đan điền của bản thân mình vô cùng lớn, căn bản không phải là thứ mà người có tu vi đồng cấp có thể so sánh. Đan điền lần nữa bành trướng tới một nửa. Đan điền vốn đã khổng lồ hơn người có tu vi đồng cấp lại lớn hơn nhiều, thực lực cũng theo đó tăng lên. Có đan điền khủng bố làm chỗ dựa, nếu như đối chiến với người khác cũng đủ để khiến cho người đó mệt chết.

Kinh mạch cùng lúc cũng được mở rộng một nửa, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên càng thêm kinh hỉ. Chuyện này so với chuyện đan điền được mở rộng gấp đôi hoàn toàn là hai chuyện khác nhau. kinh mạch được mở rộng, đây chính là điều cơ hồ tất cả các vũ giả tha thiết ước mơ.

Cơ hồ tất cả tu luyện giả trên cơ bản đều biết, đan điền mở rộng thì sức chứa chân khí càng nhiều. Chứng minh thực lực càng mạnh, mà kinh mạch mở rộng, số chân khí được phép lưu thông trong kinh mạch càng nhiều, công kích vũ kỹ càng mạnh.

Cùng là một loại vũ kỹ, vũ giả có kinh mạch rộng sẽ có uy lực lớn hơn. Giống như người biến thái như Lục Lâm Thiên vậy, kinh mạch vốn đã cực kỳ khủng bố, thi triển vũ kỹ so với người bình thường thi triển vũ kỹ còn mạnh hơn.

Ví dụ như thúc dục vũ kỹ Địa cấp sơ giai, coi như là dưới tính huống chân khí giống nhau, dưới sự ảnh hưởng của kinh mạch, uy lực tương xứng so với người đồng cấp thi triển vũ kỹ Địa cấp trung giai.

Mà lúc này kinh mạch của hắc lần nữa được mở rộng một nửa, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên như hổ thêm cánh khiến cho hắn mừng thầm trong lòng không thôi, nói tóm lại đây là một chuyện tốt.

Ngày hôm qua hắn thôn phệ năng lượng thiên địa cũng không có đột phá, chỉ một chân bước ra Tôn cấp mà thôi. Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ, nếu như Vũ Tôn cửu trọng bình thường dưới năng lượng quy mô lớn rót vào như vậy đã sớm đột phá thành Đế. Mà bởi vì đan điền khổng lồ của hắn biến thái cho nên không thể đột phá, chỉ là tu vi cũng tiến bộ không ít.

Nguyên nhân rất đơn giản, Lục Lâm Thiên biết đan điền mình mở rộng lần nữa, số năng lượng cần thiết để đột phá ngày càng nhiều, điều này đại biểu cho việc sau này hắn muốn đột phá sẽ càng lúc càng khó khăn hơn.

Độ khó lớn hơn một chút Lục Lâm Thiên cũng không quan tâm, hắn có Âm Dương Linh Vũ Quyết, đan điền lớn tuyệt đối là lợi nhiều hơn hại. Tuy rằng độ khó khi đột phá lớn hơn rất nhiều thế nhưng thực lực lại mạnh mẽ hơn rất nhiều. Ví dụ như hiện tại hắn chỉ mới bước một chân ra khỏi Tôn cấp mà thôi, thế nhưng lại có thể tàn sát Chuẩn Đế. Chân khí mênh mông trong đan điền chính là thứ mà hắn dựa vào.

Mà trong đầu Lục Lâm Thiên rõ ràng có thể cảm giác được không gian trong đầu cũng lớn hơn không ít. Ít nhất cũng mở rộng một nửa, chỉ là không gian trong đầu tuy rằng mở rộng một nửa, thế nhưng vẫn kém đan điền mênh mông. Cho nên so với không gian trong đan điền vẫn kém hơn một chút.

Huyết Lục đột phá thần khí, uy lực của nó Lục Lâm Thiên đã thử qua, tuyệt đối khủng bố kinh người. Chỉ lạ là khi Huyết Lục đột phá Địa cấp không có không gian bên trong. Lúc này đạt tới Thần khí vẫn không có không gian bên trong khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ nghi hoặc. Trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên cảm thấy chuyện này dường như có liên quan tới Âm Dương Linh Vũ Quyết và kiếp trước.

Thực lực hiện tại của hắn có thể đánh chết Chuẩn Đế như không có gì, đặc biệt là phối hợp với Thời Không Lao Ngục thi triển Ngũ Hành Huyết Đao quyết. Quả thực mạnh không gì sánh được. Sinh Sinh Bất Tức cũng có tác dụng kinh người khiến cho Lục Lâm Thiên mừng thầm, uy lực như vậy không biết hiện tại hắn đυ.ng phải Đế giả thì sẽ như thế nào.

Đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng chỉ tùy tiện nghĩ mà thôi. Đế giả và Chuẩn Đế hoàn toàn là hai cấp bậc khác nhau. Nhớ ngày đó sư bá Thánh Linh lão tổ chỉ cần tát một cái cũng đánh chết Chuẩn Đế cho nên hiện tại tuy rằng Lục Lâm Thiên có thể đánh chết Chuẩn Đế như không, thế nhưng đối mặt với hai chữ Đế giả này vẫn cảm thấy không có một chút sức phản kháng nào. Phân lượng của hai chữ này quả thực quá nặng.

Ở trong Thanh Long Hoàng tộc, không gian bao la, bên trong cảnh xanh um tươi tốt hiện lên vẻ hùng vĩ, từng ngọn núi tầng tầng lớp lớp uốn lượn giống như rồng ngẩng đầu, giống như tiên nhân chỉ trời. Trên ngọn núi có sương mù màu trắng lượn lờ.

Mà trong cảnh sắc tú lệ này có vô số kiến trúc to lớn như ẩn như hiện ở trong những dãy núi này.

- Bái kiến Tộc trưởng.

Chương 2855: Chu Tước Hoàng tộc

Mọi người đi qua đường hầm không gian trở lại Thanh Long Hoàng tộc, nhìn thấy Tiểu Long quay về, cơ hồ tất cả tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc cung kính hành lễ. Ánh mắt nhìn về phía Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn không khỏi kinh hãi, ba nữ tử này tuyệt đối là nữ tử tuyệt mỹ giống như Đại công chúa.

Ba nữ cũng là lần đầu tiên vào trong Thanh Long Hoàng tộc, ba người cực kỳ kinh ngạc đánh giá khắp nơi.

Một lát sau, trong Bách Hoa cốc thanh nhã, kỳ hoa dị thảo khắp nơi, hương hoa ngập trời khiến cho Bạch Linh, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn lập tức ưa thích không thôi, nhào vào giữa những bụi hoa chơi đùa.

Huyền Hạo đã sớm đi tới cửa Bách Hoa cốc nghênh đón, trên người mặc một bộ trường bào màu tím, tuy rằng yêu đan trong cơ thể đã bị nghiền nát, thế nhưng cỗ khí tức bễ nghễ thiên hạ cùng với hoàng giả vẫn còn, ánh mắt vô cùng trong suốt, thanh tịnh.

- Bái kiến bá phụ.

Lục Lâm Thiên hành lễ.

- Hảo tiểu tử, tu vi dường như tiến bộ không ít.

Nhìn khí tức của Lục Lâm Thiên, càng dò xét Huyền Hạo càng cảm thấy kinh ngạc trong lòng. Dường như trong lúc mơ hồ đã biết rõ tu vi của Lục Lâm Thiên vậy.

Trong đình viện tinh xảo, sau khi hỏi thăm tin tức của Đại công chúa Long Bích Hàm, Huyền Hạo cũng biết được chuyện xảy ra bên ngoài, ánh măt nhìn về phía Lục Lâm Thiên lúc này giống như là nhìn một đầu quái vật, ánh mắt rung động.

Mãi một lúc lâu sau, Huyền Hạo thu hồi ánh mắt, nhìn Lục Lâm

Thiên nói:

- Lâm Thiên, thực lực của Tiểu Long tuy rằng hiếm thấy, thế nhưng cũng không có gì là lạ. Tiểu Long có truyền thừa cao nhất của Thanh Long Hoàng tộc và Huyền Vũ Hoàng tộc, công kích linh hồn và công kích vật chất đều miễn dịch, thế nhưng ngươi lại mạnh không hợp thói thường. Nếu không phải tu vi của ta không còn, ta quả thực muốn luận bàn với ngươi một chút, để xem rốt cuộc tiểu tử ngươi cường hãn tới mức nào.

- Phụ thân, người nhất định có thể khôi phục được tu vi. Lão đại tới đây lần này chính là luyện chế Tụ Yêu Đế linh đan cho người.

Tiểu Long nói với Huyền Hạo, từ nhỏ không có phụ mẫu bên người cho nên đối với Tiểu Long lúc này mà nói đặc biệt quý trọng tình thương của phụ mẫu hiện tại.

Tình thương của phụ thân như núi, Tiểu Long cũng biết vì hắn mà phụ thân mới tự bạo yêu đan, cho nên những năm này hắn luôn tìm kiếm phương pháp có thể giúp phụ thân khôi phục.

- Đứa nhỏ này, làm khó cho con rồi.

Huyền Hạo vỗ bả vai Tiểu Long, ánh mắt hiện lên sự thương yêu, lại nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên, vậy thì lần này phải làm phiền ngươi rồi.

- Bá phụ không cần khách khí với con.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói:

- Con sẽ cố hết sức, hy vọng bá phụ có thể sớm ngày khôi phục. Tiểu tử vẫn chờ một ngày kia có thể được bá phụ chỉ điểm.

- Ha ha.

Huyền Hạo nở nụ cười nói:

- Quả thực có chút khách khí, về sau ta sẽ không khách khí với ngươi nữa.

...

Trong Chu Tước Hoàng tộc, trong không gian bao la này cả khí không khí cũng tràn ngập khí tức nóng bỏng. Kỳ quái là ở trên sơn mạch trong không gian này vẫn xanh biếc vô cùng, dường như hoa cỏ ở đây không sợ nhiệt độ nóng bỏng trong không khí vậy.

Trong một đình viện tinh xảo đại công chúa Long Bích Hàm, Lục Tâm Đồng và Kim Huyền ôm Dương Quá bị trọng thương trong tay, đang sốt ruột chờ đợi.

Trong phòng lúc này còn có một nữ tử mặc váy dài màu đỏ, tuổi chừng hai mươi sáu da thịt trắng nõn mịn màng, ngũ quan tinh xảo, đúng là một nữ tử tuyệt mỹ động lòng người. Trên người mặc một bộ váy dài màu đỏ chấm đất, khiến cho mọi người có cảm giác bên trong sự tuyệt mỹ nhiều thêm một phần ôn nhu, cực kỳ rung động lòng người.

- Nhị công chúa, không biết Đại tỷ của ngươi có thể thuyết phục được trưởng lão trong tộc hay không?

Đại công chúa Long Bích Hàm có chút lo lắng hỏi nữ tử mặc váy dài này. Tất cả mật địa của các đại Thú Hoàng tộc kỳ thật không dễ tiến vào. Tuy rằng có mặt mũi của nàng, thế nhưng Chu Tước Hoàng tộc có nể mặt hay không nàng cũng không biết.

- Đại công chúa tự mình đến, tăng thêm nha đầu Thần Hi kia vào làm ầm ĩ đương nhiên không có vấn đề quá lớn.

Nữ tử mặc váy dài màu đỏ này đứng lên, một lọn tóc xanh rũ xuống trước ngực làm tăng thêm vẻ vũ mị cho nàng. Bờ môi đỏ mọng khẽ mở ra, trả lời đại công chúa Long Bích Hàm.

- Chỉ mong là như vậy.

Đại công chúa Long Bích Hàm nói xong quay đầu lại nhìn Dương Quá. Bọn họ đã chậm trễ không ít thời gian, coi như là vì muội muội Long Yên, nàng không thể để cho Dương Quá gặp chuyện không may. Nàng biết rõ tâm tư của muội muội mình. Trong lòng vẫn còn có Dương Quá này, tuy rằng đó là một đoạn nguyệt duyên, thế nhưng trong lòng nàng vẫn hy vọng một ngày nào đó hai người có thể ở bên nhau, tu thành chính quả.

- Tâm Đồng, có thể rồi, trưởng lão trong tộc đều đáp ứng hết rồi.

Lúc này một thanh âm nhẹ nhàng vang lên ngoài cửa, thân thể nóng bỏng khiến cho người ta sôi trào, trên đầu là mái tóc màu đỏ xuất hiện, người này chính là Thần Hi.

- Có thể vào sao? Cám ơn ngươi Thần Hi.

- Không cần cám ơn, chúng ta là tỷ muội, không nên nói lời cảm ơn.

Chu Thần Hi vỗ bộ ngực cao ngất, ngẩng đầu ưỡn ngực nói, ngược lại cũng có khí phách.

- Thần Hi, muội lại nghịch ngợm rồi.

Một thanh âm nhẹ nhàng giống như thanh âm của thiên nhiên vang vọng. Thanh âm vừa dứt, một thân ảnh xinh đẹp đi vào trong đình viện, người tới tuổi chừng ba mươi, trên người mặc một bộ cẩm bào màu đỏ, thế nhưng bộ cẩm bào này cũng không có cách nào che dấu đường cong linh lung mà nóng bỏng kia. Khuôn mặt tuyệt mỹ này tuyệt đối không kém đại công chúa Long Bích Hàm bao nhiêu, đều là nữ tử tuyệt mỹ.

- Đại tỷ, muội không có nha. Tỷ đừng có nói muội mãi như vậy.

Chu Thần Hi thấy nữ tử này chu miệng, có chút kính sợ, rõ ràng đã trở nên trung thực hơn không ít.

- Lần này phải đa tạ tộc trưởng Chu Loan rồi.

Long Bích Hàm nhìn nữ tử mặc cẩm bào nói.

- Bích Hàm tỷ tỷ khách khí rồi. Tuy rằng trong tộc của ta có một ít quy củ, thế nhưng tỷ tự mình tới đây ta há có thể cự tuyệt, giữa chúng ta không cần nói lời cảm tạ.

Nữ tử tuyệt mỹ mặc cẩm bào này chính là tộc trưởng Chu Loan của Chu Tước Hoàng tộc hiện tại, cũng là đại tỷ của Nhị công chúa Chu Thần Nhu và Tam công chúa Chu Thần Hi.

- Vậy thì ta cũng không khách khí nữa.

Long Bích Hàm dịu dàng cười.

Chu Loan nói:

- Bích Hàm tỷ tỷ, người này muốn đi vào trong mật địa Niết Bàn dục hỏa của Chu Tước Hoàng tộc chữa thương không có vấn đề. Thế nhưng người này trọng thương hôn mệ, sợ rằng cũng không có cách nào tự mình chữa thương. Cần một linh giả thì tốt hơn. Hơn nữa ít nhất cũng phải đạt tới ngoài Linh Tôn bát trọng. Bằng không không phải là Chu Tước Hoàng tộc ta, lại là nhân loại, một khi tiến vào trong Niết Bàn dục hỏa sẽ hóa thành tro tàn.

- Ta có thể, đi vào được là tốt rồi.

Lục Tâm Đồng tiến lên phía trước nói. Tu vi Linh Tôn bát trọng, bản thân nàng đã sớm là Linh Tôn bát trọng, tự nhiên có thể đảm nhiệm việc này.

Chương 2856: Động tĩnh của đại lục 1

- Ngươi là Linh Tôn bát trọng?

Nhìn Lục Tâm Đồng, Chu Loan có chút kinh ngạc, dường như rất ngạc nhiên. Lục Tâm Đồng thu liễm khí tức khiến cho ngay cả nàng cũng khó nhìn ra tu vi. Huống chi nàng thân là tộc trưởng Chu Tước Hoàng tộc, tùy tiện dò xét tu vi người khác là chuyện không lễ phép, nàng cũng sẽ không làm chuyện như vậy.

- Đại tỷ, Lục Tâm Đồng chính là muội muội của Lục Lâm Thiên, Độc Linh Ma Nữ tiếng tăm lừng lẫy trên đại lục bên trên đại lục chính là nàng.

Chu Thần Hi mỉm cười nói.

Chu Loan kinh ngạc một hồi, lập tức thu hồi ánh mắt kinh ngạc nói:

- Hóa ra Độc Linh Ma Nữ tiếng tăm lừng lẫy là tiểu cô nương nhà ngươi a. Trong nhân loại gần đây nhân tài xuất hiện lớp lớp a.

Lục Lâm Thiên tâm đồng ngượng ngùng nói.

- Nếu như ngươi đã là Linh Tôn bát trọng vậy thì ngươi cũng tiến vào đi. Đến lúc đó ra ta sẽ sắp xếp vài thứ hộ thân cho các ngươi. Bằng không các ngươi cũng khó có thể chống lại nhiệt độ lâu dài trong Niết Bàn dục hỏa. Nếu như lần này các ngươi thuận lợi thì có lẽ sẽ thu được không ít chỗ tốt. Đặc biệt là Linh giả, chỗ tốt đạt được so với Vũ giả còn lướn hơn. Theo ta được biết chưa từng có nhân loại nào tiến vào thánh địa Niết Bàn dục hỏa của Chu Tước Hoàng tộc. Các ngươi được Đại công chúa mang tới, đây cũng coi như là tạo hóa của các ngươi.

Chu Loan nói với Lục Tâm Đồng.

- Đa tạ tộc trưởng.

Lục Tâm Đồng lần nữa hành lễ, cảm kích nói. Có thể thu được chỗ tốt hay không Lục Tâm Đồng cũng không quá quan tâm, trọng yếu nhất chính là đại ca nàng có thể khôi phục thuận lợi.

...

Trong không gian của Thanh Long Hoàng tộc, thời gian một đêm trong nháy mắt trôi qua. Bầu trời dần dần sáng rõ, trên bầu trời xanh nhạt có mấy ngôi sao như lưu luyến, mặt đất mông lung, giống như được phủ bởi một tấm lụa màu trắng. Gió sớm khẽ thổi qua mang theo ý xuân khiến cho ngươi ta cảm thấy vui vẻ, thoải mái không dứt.

Cây cối trong sơn mạch xanh um, nước suối róc rách chảy, sương sớm bao phủ sơn mạch khiến cho người ta có cảm giác như tiên cảnh.

Bóng đêm kéo đi, khi tia sáng đầu tiên từ phía chân trời xuất hiện, ánh sáng trong tích tắc bao phủ cả không gian.

Phù.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên dừng điều tức, hai mắt mở ra, tinh quang trong mắt chợt lóe lên rồi biến mất. Thực lực hắn lúc này đã ở trạng thái tốt nhất, hôm nay bắt đầu luyện chế Tụ Yêu Đế linh đan cho nên Lục Lâm Thiên không dám cho chút chủ quan nào.

Trên một ngọn núi cao vʊ"t tổng mây, giờ phút này mọi người đang có mặt ở đó. Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Huyền Hạo, Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh cùng Độc Cô Cảnh Văn, ngay cả Đại trưởng lão Long Nguyệt cũng tới, chỉ có lão tộc trưởng Long Ngộ nghe nói đang bế quan.

- Chư vị, ta luyện chế đan dược trước.

Thân thể Lục Lâm Thiên khẽ động, trường bào màu xanh run lên, Chất Linh Cốc Đỉnh trong nhẫn trữ vật xuất hiện trước người, nặng nề rơi xuống mặt đất, một cỗ khí tức cổ xưa lan tràn ra.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đã bắt đầu muốn luyện chế đan dược, mọi người gật đầu lui về phía sau.

- Lão đại, đệ giúp huynh hộ pháp, huynh cứ yên tâm luyện chế đan dược đi.

Tiểu Long nói.

- Được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lập tức xuất ra một đống linh dược trong nhẫn trữ vật, cuối cùng lơ lửng trước Chất Linh Cốc Đỉnh.

Mọi người lui ra phía sau, cả ngọn núi lúc này cũng chỉ có mình Lục Lâm Thiên ngồi đó. Hai mắt Lục Lâm Thiên khép hờ, trong đầu từ từ hiện lên phương pháp luyện chế Tụ Đế Yêu Linh đan. Lần luyện chế đan dược này nhất định không thể xảy ra sai lầm cho nên những chỗ quan trọng Lục Lâm Thiên đều nghiên cứu kỹ.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, trong đối mắt tràn ngập sự thâm thúy. Hắn liền khoanh chân ngồi trước Chất Linh Cốc Đỉnh, bàn tay khẽ bấm, linh hỏa lập tức rít gào trong Chất Linh Cốc Đỉnh, tài liệu phụ trợ cũng bị Lục Lâm Thiên ném vào trong Chất Linh Cốc Đỉnh để luyện chế.

Loại luyện chế tài liệu phụ trợ này đối với Lục Lâm Thiên hiện tại không có bao nhiêu khó khăn, sau khi từ Linh Tôn bát trọng đột phá tới Linh Tôn cửu trọng Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng linh lực trong người mình hùng hậu hơn trước rất nhiều. Ít nhất so với Linh Tôn có tu vi đồng cấp còn hơn gấp bốn đến năm lần, khoảng cách này cực kỳ khổng lồ.

Trên ngọn núi, trong Chất Linh Cốc Đỉnh lan tràn ra hỏa diễm nóng bỏng. Nhiệt độ trong cả không gian kéo lên giống như mặt trời chói chang, thế nhưng đối với mọi người xa xa mà nói hoàn toàn không có chút ảnh hưởng gì.

Trong lúc luyện chế đám người Tiểu Long, Huyền Hạo, Đại trưởng lão Long Nguyệt ở trên ngọn núi bên cạnh có chút khẩn trương. Sơn mạch này đã bị Tiểu Long hạ lệnh cấm không cho bất kỳ kẻ nào tới gần.

Luyện chế tài liệu phụ trợ cũng cần không ít thời gian, những tài liệu phụ trợ này cũng không phải phàm vật, đều là linh dược cực kỳ trân quý.

Theo Lục Lâm Thiên luyện chế đan dược, thời gian giống như cát chảy từ từ trôi qua.

Trong sơn mạch yên tĩnh, không ít kiến trúc sừng sững đứng đó, trong đình viện, sắc mặt Gia Cát Tây Phong tía nhợt, hai mắt ngốc trệ, miệng thì thào nói:

- Không có khả năng, mười hai Chuẩn Đế tại sao lại không giết được Lục Lâm Thiên? Lan Mộc Tôn giả cũng chết, tại sao lại có thể như vậy?

- Phụ thân, tin tức có nói là Hắc Sát giáo đã âm thầm cấu kết với Phi Linh môn từ sớm. Nhất định là Hắc Sát giáo đã đem kế hoạch của chúng ta nói cho Lục Lâm Thiên, bằng không lần này Lục Lâm Thiên làm sao có thể thoát chết? Tại sao lại có được nhiều người tới giúp đỡ như vậy?

Gia Cát Tử Vân ở bên cạnh hai mắt tràn ngập oán hận nói, trong lòng hắn luôn mong cho Lục Lâm Thiên chết đi. Lần này vốn tưởng rằng Lục Lâm Thiên đã phải chết không thể nghi ngờ, coi như thù hắn cũng được báo triệt để. Ai biết khi tin tức truyền đến mười một Chuẩn Đế của Thiên Địa minh bỏ mình, ngay cả Hồn anh cũng không kịp chạy thoát.

- Đây là âm mưu của Lục Lâm Thiên, Hắc Sát giáo cấu kết với Phi Linh môn thì cũng không biểu hiện rõ ràng như vậy.

Ánh mắt Gia Cát Tây Phong chớp động.

- Phụ thân, trước đó Đồng Quy Tinh được Lục Lâm Thiên thả đi chẳng phải người cũng hoài nghi sao? Bây giờ Chuẩn Đế bị giết, cũng chỉ có Hắc Sát giáo không có việc gì. Chẳng lẽ còn không phải sao? Bằng không tại sao Lục Lâm Thiên lại có nhiều người tới giúp đỡ như vậy?

Gia Cát Tử Vân nói, dường như việc giết Lục Lâm Thiên hắn so với bất kỳ ai còn sốt ruột hơn.

- Việc này ta phải thương nghị với những người khác mới được.

Trên khuôn mặt tái nhợt của Gia Cát Tây Phong hiện lên sự oán hận cùng ngưng trọng.

Rống.

Ngao.

Dưới màn đêm, từng vì sao trên bầu trời đêm lóe sáng, bên một sơn mạch liên miên ngẫu nhiên có thanh âm yêu thú rống vang lên. Trong sơn mạch xuất hiện không ít kiến trúc.

- Ai có thể nói cho ta biết rốt cuộc Hắc Sát giáo có bán đứng Thiên Địa minh chúng ta hay không? Thù của Thao Ưng lao tổ, Đế Thú lão tổ nhất định phải báo.

Trong một đình viện Doãn Ngạc dáng người tục tằn, hai mắt như chuông đồng phẫn nộ quát, trong mắt tức giận ngập trời.

Chương 2857: Động tĩnh của đại lục 2

- Sư phụ bớt giận, có lẽ trước kia chúng ta không nên đáp ứng Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông gia nhập Thiên Địa minh.

Hồng Vân do dự một chút nhì về phía Doãn Ngạc nói:

- Sư phụ, dùng quan hệ hiện tại của sư tỷ và Lục Lâm Thiên, không bằng chúng ta xóa tan hiềm khích lúc trước với Lục Lâm Thiên, có lẽ đây cũng là cơ hội tốt.

- Hồng Vân, con nhớ lại cho ta. Lục Lâm Thiên đánh chết Thao Ưng lão tổ và Đế Thú lão tổ, thù này làm sao có thể xóa bỏ? Con có nghĩ cũng đừng nghĩ, có nghe rõ không?

Doãn Ngạc hầm hầm nhìn Hồng Vân nói.

- Sư phụ, con biết rồi.

Hồng Vân gật đầu, trong mắt có chút bất đắc dĩ.

- Đúng rồi, chuyện Lam gia xử lý thế nào rồi?

Doãn Ngạc hỏi.

Hồng Vân nhíu mày nói:

- Sư phụ, con vì chuyện này cho nên mới tới đây. Tất cả người có quan hệ với Lam gia đã sớm lặng lẽ biến mất không thấy. Chúng ta thu được tin tức người của Lam gia có khả năng đã đi tới Cổ Vực. Trước đó Lam gia cũng đã lặng lẽ di chuyển.

- Vô sỉ, tiện đồ Lam Linh kia nhất định đã có dự mưu. Đuổi theo cho ta, nhất định phải chặn người Lam gia ở giữa đường.

Doãn Ngạc giận dữ nói, dứt lời, cũng không biết là do tức giận công tâm hay không mà đột nhiên phụt một cái phun ra một ngụm máu tươi.

- Sư phụ.

Hồng Vân biến sắc, lập tức đi tới bên người sư phụ.

- Ta không sao, con nhanh đi chặn Lam gia lại cho ta.

Doãn Ngạc lớn tiếng quát, hai mắt đỏ rực.

- Sư phụ, hiện tại đuổi theo người của Lam gia đã không kịp.

Hồng Vân nói:

- Con vừa mới nhận được tin tức Đế Đạo minh đã có hành động. Lục Lâm Thiên phát ra tin tức mấy trăm vạn người của Phi Linh môn đã tới Đông Hải, những sơn môn khác trong Đế Đạo minh sợ rằng cũng đang chuẩn bị đi tới Đông Hải. Sợ rằng Đế Đạo minh muốn diệt Đông Hải trước.

- Cái gì?

Doãn Ngạc nghe vậy lập tức biến sắc. Hắn thật không ngờ Đế Đạo minh trong thời gian ngắn lại định hành động quy mô như vậy. Không ngờ lại chỉ đối phó với mấy thế lực trong Đông Hải.

...

Trên Vân Dương Tông, trong đình viện, quang mang trên ngọc giản ở tay Vân Khiếu Thiên ảm đạm, trong mắt xuất hiện một cỗ sát ý không thèm che dấu, lập tức nói với Đại hộ pháp bên người, nói:

- Truyền lệnh xuống, đệ tử Vân Dương Tông tùy thời tiến vào Đông Hải.

Trong Linh Thiên môn, trên khuôn mặt tuấn lãng của Lữ Chỉnh Cường tràn ngập hàn ý:

- Truyền lệnh, đệ tử Linh Thiên môn chuẩn bị tiến vào Đông Hải.

...

Trong Thanh Long Hoàng tộc, thời gian trôi qua, trong thời gian ba ngày này phong vân biến sắc, Lục Lâm Thiên tiếp tục tĩnh tâm luyện chế đan dược. Thời gian ba ngày hắn mới đem cơ hồ tất cả tài liệu phụ trợ luyện chế hoàn tất. Ở trong Chất Linh Cốc Đỉnh tràn ngập linh dịch.

Thủ ấn trong tay biến đổi, Lục Lâm Thiên lập tức móc ra một hộp ngọc có hoa văn tinh xảo. Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, cong ngón tay búng ra. Một khỏa linh quả nhỏtrong hộp ngọc lớn bằng bàn tay lập tức xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên.

Linh quả này toàn thân mà xanh, màu sắc óng ánh giống như ngọc. Mà kỳ lạ là linh quả này lại giống như dược đỉnh, có ba chân, bên trên còn có từng vòng vân, năng lượng bên trên không ngừng lan tràn ra khiến cho tim Lục Lâm Thiên đập nhanh hơn vài phần. Đủ để thấy được năng lượng bàng bạc này khủng bố ra sao.

- Thiên Đỉnh linh quả.

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm than, đây chính là Thiên Đỉnh linh quả mà Tiểu Long lấy từ trong tay Bạch Hổ Hoàng tộc. Là loại thiên tài địa bảo trân quý không thua Ngịch Mệnh Hồn Quả.

Dò xét Thiên Đỉnh linh quả, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến hóa, tiếp đó đem Thiên Đỉnh linh quả ném vào trong Chất Linh Cốc Đỉnh. Hỏa diễm hừng hực lập tức bao phủ Thiên Đỉnh linh quả.

Thiên Đỉnh linh quả bị hỏa diễm bao phủ, trong sát na, năng lượng bàng bạc trong Thiên Đỉnh linh quả lan tràn ra, năng cản hỏa diễm thiêu đốt luyện chế.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn không ngờ Thiên Đỉnh linh quả lại khó luyện hóa như vậy. Thủ ấn lập tức biến hóa, tăng thêm chút linh lực, hỏa diễm hừng hực tiếp tục bao trùm trong Thiên Đỉnh linh quả.

Thiên Đỉnh linh quả dãy dụa, thế nhưng thủy chung vẫn không thể thoát khỏi sự bao phủ của linh hỏa. Khí lực giãy dụa càng lúc càng nhỏ, sợ rằng bị luyện hóa chỉ là vấn đề sớm muộn.

Ba ngày sau đó Thiên Đỉnh linh quả rốt cuộc cũng bị luyện hóa, hóa thành năng lượng bàng bạc kinh người trong Chất Linh Cốc Đỉnh, thậm chí những linh dịch khác còn bị nó cướp đoạt chỗ.

Sau khi Thiên Đỉnh linh quả bị luyện hóa, trong tay Lục Lâm Thiên lần nữa xuất hiện Cửu Diệp liên màu đỏ thẫm, một cỗ khí tức nóng bỏng không ngừng từ trên Cửu Diệp Liên lan tràn ra bên ngoài, mà bên trong cỗ khí tức nóng bỏng này vẫn có một cỗ khí tức sinh cơ giống như thuộc tính mộc.

- Niết Bàn trọng sinh Cửu Diệp Liên.

Lục Lâm Thiên sợ hãi than, đây chính là trọng bảo của Chu Tước Hoàng tộc, Niết bàn trọng sinh Cửu Diệp liên, một trong những tài liệu chủ yếu luyện chế Tụ Yêu Đế linh đan.

Sợ hãi thán phục vì trọng bảo này, đồng thời Lâm Thiên cũng bấm tay đem Niết Bàn trọng sinh Cửu Diệp Liên này ném vào trong Chất Linh Cốc đỉnh, bắt đầu tiếp tục luyện chế.

Lục Lâm Thiên luyện chế cực kỳ cẩn thận, bởi vì Lục Lâm Thiên biết rõ nếu như luyện chế Tụ Yêu Đế linh đan thất bại mà nói vậy thì chuyện Huyền Hạo khôi phục sẽ thất bại. Tìm được nhiều linh dược như vậy không phải chuyện dễ dàng, vì vậy hắn không cho phép mình chủ quan một chút nào.

Trong thời gian Lục Lâm Thiên luyện chế đan dược cả ngọn núi không có bất kỳ ai tới gần, sợ rằng quấy nhiễu Lục Lâm Thiên luyện chế đan dược.

Thời gian lần nữa từ từ trôi qua. Trong khoảng thời gian này bên ngoài đã phong vân biến sắc. Đệ tử Phi Linh môn, Linh Thiên môn, Vân Dương Tông đã bắt đầu quy mô lớn xuyên qua đường hầm không gian đi tới Đông Hải.

Lúc này Phi Linh môn, Vân Dương Tông, Linh Thiên môn xuất động đại quân. Phi Linh môn xuất ra gần hai trăm vạn ngươi. Vân Dương Tông và Linh Thiên môn cũng không kém bao nhiêu. Đều là hai trăm vạn đệ tử quy mô lớn xuất động.

Ba đại sơn môn chỉ trong mười ngày ngắn ngủi tập hợp sáu trăm vạn đại quân. Khi hai trăm vạn người dẫn đầu che khuất bầu trời xuất hiện ở Đông Hải thì cả Đông Hải sôi trào, như biến sắc, trong lòng mỗi người ở Đông Hải đều cảm thấy bất an.

Đại quân Phi Linh môn, Vân Dương Tông, Linh Thiên môn không ngừng tiến vào Đông Hải, Thiên Vân đảo cũng phải ra không dưới hai trăm vạn người gia nhập.

Hơn mười thế lực nhất lưu gia nhập Thiên Địa minh đại đa số hang ổ của bọn họ đều ở Đông Hải, còn chưa kịp có phản ứng thì đã bị vô số cường giả Tôn cấp của Phi Linh môn cùng với yêu thú bát giai hàng lâm.

Cường giả Phi Linh môn hàng lâm, triển khai đồ sát, nếu như có người phản kháng thì giao cho Huyết Mị đối phó.

Huyết Mị thúc dục đại quân Thị Huyết Linh Phong giết tới thiên hôn địa ám không có người nào ngăn cản được, quả thực chính là ác mộng của tất cả các thế lực lớn.

Từng thế lực nhất lưu bị nhổ cỏ tận gốc, cường giả trong môn bị đánh chết không còn, còn lại đệ tử Phi Linh môn mới tới tiếp thu.

Chương 2858: Tám Chuẩn Đế

Đương nhiên cường giả Vân Dương Tông, Linh Thiên môn và Thiên Vân đảo cũng không nhàn rỗi, cường giả xuất động liền đem những thế lực nhất lưu còn lại nhổ cỏ tận gốc, giết chóc ngập trời khiến cho cả vùng biển Đông Hải bị nhiễm màu đỏ, sát khí ngập trời. Dưới giết chóc khiến cho yêu thú trong phạm vi hải vực đều ẩn náu sâu dưới mặt nước, sợ đu.ng phải tai bay vạ gió.

Các sơn môn lớn nhỏ trong Đông Hải coi như không gia nhập Thiên Địa minh cũng không tránh thoát được kiếp này, ngay cả cơ hội đầu hàng những sơn môn này cũng không có. Người Đế Đạo minh căn bản không tiếp nhận gia nhập, chỉ có thể bị thôn phệ, người không phục giết không tha.

Thánh Linh giáo cũng nhận được tin tức rời khỏi tổng bộ Thánh Linh giáo trên Vạn Đảo nhai xuất thủ với những thế lực phụ thuộc chung quanh Thần Kim các.

Trong thời gian ngắn ngủi mấy ngày, phong vân Đông Hải biến hóa, mỗi ngày đều có đại chiến kinh người.

Thần Kim các, Khôn Dương đảo, Nguyệt Long các, ba sơn môn này cũng đã sớm nhận được tin tức, ba sơn môn kinh hãi. Ba sơn môn bọn họ cũng thật không ngờ Đế Đạo minh lại ra tay với Đông Hải đầu tiên. Đối với việc cả Đế Đạo minh tiến tới đây, cường giả trong ba sơn môn bối rối. Thậm chí có không ít đệ tử bị dọa mà trốn khỏi sơn môn. Loại tình huống này trong sơn môn diễn ra ngày càng nhiều, còn đang không ngừng mở rộng.

Cường giả bên trong ba sơn môn bất đắc dĩ phải giết gà dọa khỉ lúc này mới có thể tạm thời cưỡng ép ngăn chặn làn sóng chạy trốn, cùng lúc cường giả ba sơn môn hướng về Thiên Địa minh cầu cứu.

Trên Đông Hải, trong một đình viện yên tĩnh lúc này có hơn mười người đang ngồi, trong đó có Cùng Kỳ Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả, Thiên Địa Nhị lão, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Lữ

Chỉnh Cường, Mang Linh lão tổ, Long Ảnh Tôn giả, Thanh Quán Tôn giả, Vân Khiếu Thiên, Lạc Kiến Hồng, Đạm Đài Tuyết Vi, Ô Chấn Vũ, Kỷ Diệu Tông, Dạ Vị Ương, Tiêu Dao VƯơng, Thiên Ưng công tử, tất cả những người cầm đầu các sơn môn lớn đều có mặt.

Mà lúc này trong đình viện yên tĩnh này lại có sáu lão giả có khuôn mặt già nua. Trong sáu người này thì có năm lão giả cùng với một vị lão phụ nhân, khí tức trên người không dưới Cùng Kỳ Tôn giả và Khổng Tước Tôn giả một chút nào. Thậm chí so với hai người Cùng Kỳ Tôn giả và Khổng Tước Tôn giả còn ổn định hơn một chút.

Mọi người ngồi đó dường như đang chờ đợi cái gì đó, trưởng lão Nhật Sát các vội vàng tiến đến đem một ngọc giản tin tức giao cho Lạc Kiến Hồng.

Lạc Kiến Hồng thì cung kính đem ngọc giản tin tức giao cho lão phụ nhân sau lưng hắn.

Ánh mắt lão phụ nhân này bình thản, khí tức bình tĩnh, hai mắt đen nhánh mà thâm thúy, tuyệt đối không giống như lão nhân, ngược lại còn giống như thiếu nữ.

Lập tức lão phụ nhân khép hờ hai mắt, một đạo tâm thần được rót vào trong ngọc giản, quang mang trên ngọc giản tin tức lóe lên rồi ảm đạm.

Lúc này hai mắt lão phụ nhân mới mở ra, trong mắt đột nhiên có một cỗ sát ý lan tràn, nhìn Cùng Kỳ Tôn giả, Khổng Tước Tôn giả cùng với năm lão giả bên người nói:

- Chư vị, Nhật Sát các chúng ta nhận được tin tức, Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn kia đang cùng với năm sơn môn trên đại lục và ba sơn môn trên Cổ Vực, lãnh đạo cường giả tám sơn môn lặng lẽ tiến vào Đông Hải, phương hướng chính là Nguyệt Long các. Có lẽ muốn thương nghị chính sách ngăn cản Đế Đạo minh chúng ta.

- Rốt cuộc cũng tới, Thiên Địa minh xuất động Chuẩn Đế đối phó minh chủ Đế Đạo minh chúng ta, chẳng lẽ bọn họ coi Đế Đạo minh chúng ta không có Chuẩn Đế sao? Lúc này phải cho bọn chúng nếm trái đắng, bằng không bọn chúng lại tưởng đám lão gia hỏa chúng ta đã chết rồi.

Một lão giả áo lam tức giận quát, người này có hai hàng lông mày trắng, khuôn mặt già nua, trong mắt tràn ngập sát ý.

- Nguyên Nhược Lan kia cũng là minh chủ Thiên Địa minh. Chúng ta không thể lấy lớn hiếp nhỏ, bộ xương già của ta đã lâu không được hoạt động rồi.

Một lão giả mặc áo đỏ khẽ quát một tiếng, trường bào tung bay, toàn thân như bị hỏa diễm đốt cháy, không ngừng có hỏa diễm như thực chất quanh quẩn quanh thân thể lão giả này.

- Chư vị tiền bối, chưởng môn chúng ta đã cố ý thông báo, gặp người Hắc Sát giáo tạm thời hạ thủ lưu tình một chút.

Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh đứng dậy nói với mấy lão giả này, vẻ mặt cực kỳ cung kính.

- Yên tâm đi, trong lòng chúng ta đều hiểu rõ.

Cùng Kỳ Tôn giả nói với Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh.

- Đi, lần này nên làm cho Thiên Địa minh biết rõ Đế Đạo minh chúng ta cũng có Chuẩn Đế.

Lão phụ nhân vừa mới dứt lời, thân ảnh đã đột nhiên biến mất tại chỗ.

Sưu Sưu.

Ngay sau đó tám người có tu vi Chuẩn Đế đều đột nhiên biến mất không thấy.

- Dám xuất động Chuẩn Đế đối phó với minh chủ Đế Đạo minh ta, lần này Thiên Địa minh nên trả giá.

Trong mắt Vân Khiếu Thiên bắn ra sát ý, người có tu vi Chuẩn Đế trong các sơn môn lớn sao lại không có cơ chứ. Chỉvì trong tất cả các sơn môn cho dù có đối địch thì cũng hình thành một loại ăn ý, cường giả cấp độ càng cao như vậy càng không dễ xuất động.

Nếu như xuất động những cường giả như vậy, vậy thì đã tới tình trạng không chết không ngớt. Mà bây giờ đại chiến giữa hai minh đã không có cách nào tránh khỏi. Thực lực chỉnh thể của Thiên Địa minh cường hãn hơn không ít. Nhưng Thiên Địa minh lần này liên tiếp bị trọng thương, thực lực tổn hao lớn. Tất cả các sơn môn lớn trong Đế Đạo minh cũng sẽ không buông tha cơ hội lần này.

Lúc này đã là đầu thu, sơn mạch xanh tốt lúc này bắt đầu có chút màu vàng.

Trên một ngọn núi cao, ở sườn núi có không ít kiến trúc lung linh.

Trên quảng tưởng có một đứa bé sáu bảy tuổi, trường kiếm trong tay kém theo từng đạo kiếm ảnh, kiếm khí cắt vỡ gợn sóng trong không gian tạo thành tiếng sấm sét, khí thế bực này không ngờ đã tới cấp độ Vũ Phách.

Mới sáu bảy tuổi mà thôi không ngờ đã có tu vi Vũ Phách, thiên phú như vậy nếu như bị người khác nhìn thấy không biết sẽ kinh ngạc thành cái dạng gì, sợ rằng cho dù tận mắt nhìn thấy cũng sẽ khó mà tin tưởng được.

Kiếm ảnh không ngớt, thân thể bé gái này nhảy múa, từ xa nhìn lại thân ảnh bé nhỏ này cực kỳ đáng yêu, chỉ là trong lúc múa kiếm trên mặt lại xuất hiện sự sắc bén, trong kiếm khí cũng sắc bén, lạnh lẽo như vậy.

Ngoài quảng trưởng, một thân ảnh xinh đẹp đứng đó, mái tóc đen xõa xuống, khuôn mặt không trang điểm mà lại có chút vũ mị giống như tiên tử không nhiễm bụi trần, người này chính là Lăng Thanh Tuyền.

Lúc này đôi mắt xinh đẹp của Lăng Thanh Tuyền đang nhìn về phía bé gái trên quảng trường, ánh mắt hiền từ, thương yêu, thế nhưng trong lòng lại có chút bất đắc dĩ và đau lòng.

- Lục Lâm Thiên, ta có nên đem nữ nhi giao cho ngươi hay không? Tuổi còn nhỏ mà trên lưng nó đeo quá nhiều trọng trách, mất đi quá nhiều. Ngươi bảo ta phải làm sao bây giờ? Một mình ta không thể cho nữ nhi tất cả mọi thứ nguyên vẹn.

Lăng Thanh Tuyền thì thào nói, trong mắt có chút chua xót.

- Muội muội.

Chương 2859: Đế Đạo minh trả thù 1

Thân ảnh Lăng Thanh Tuyệt lặng lẽ xuất hiện bên người Lăng Thanh Tuyền, ánh mắt nhìn vào thân ảnh xinh đẹp bé nhỏ kia, ánh mắt có chút khiếp sợ:

- Thiên phú của Dụ Thược quả thực khủng, lúc này nó mới bao nhiêu tuổi a, không ngờ đã là Vũ Phách tứ trọng, tu vi Linh Phách ngũ trọng, sợ rằng trước mười lăm tuổi cho dù muốn đạt tới Vương cấp cũng là chuyện dễ dàng.

- Muội tình nguyện để nó giống như một hài tử bình thường, có thể sống một cuộc sống vô ưu vô lo.

Lăng Thanh Tuyền nói.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyệt khẽ biến hóa, nhìn Lăng Thanh Tuyền rồi nói:

- Muội muội, lâu như vậy rồi cha của Du Thược là ai muội còn không muốn nói sao? Chẳng lẽ ngay cả Du Thược muội cũng muốn dấu?

- Phụ thân Du Thược đã chết, nó chỉ là hài tử không có phụ thân.

Lăng Thanh Tuyền nói.

- Được rồi, ta biết rõ muội không muôn nói.

Lăng Thanh Tuyệt không hỏi nhiều, nếu như muội muội hắn muốn nói thì nhiều năm trôi qua đã nói rồi.

- Ca ca, huynh tới đây có lẽ là có chuyện gì đó đúng không?

Lăng Thanh Tuyền nói.

- Đúng vậy, bên ngoài đại loạn, mười hai Chuẩn Đế vây giết Lục Lâm Thiên...

Lăng Thanh Tuyệt còn chưa nói xong, Lăng Thanh Tuyền lập tức biến sắc, hỏi:

- Mười hai Chuẩn Đế? Vậy thì hắn thế nào rồi?

- Muội đối với Lục Lâm Thiên có chút bận tâm đúng không?

Lăng Thanh Tuyệt nghi hoặc nhìn Lăng Thanh Tuyền hỏi.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền khẽ biến, trầm giọng nói:

- Muội và Lục Lâm Thiên có thâm cừu đại hận, muội cũng không hy vọng hắn chết ở trong tay người khác, muội muốn tự tay giết hắn mới hả giận.

Lăng Thanh Tuyệt nghi hoặc nhìn qua Lăng Thanh Tuyền rồi nói:

- Sợ rằng sau này muội không nên trêu vào Lục Lâm Thiên kia thì tốt hơn. Ngay khi chúng ta từ thành Cự Giang trở về, Lục Lâm Thiên ở bên ngoài thành Cự Giang đã đụng phải mười hai Chuẩn Đế của Thiên Địa minh chặn giết. Kết quả Lục Lâm Thiên được Tứ đại Thú Hoàng tộc tương trợ, cuối cùng Lục Lâm Thiên tự tay đánh chết vài Chuẩn Đế. Mười một Chuẩn Đế của Thiên Địa minh bị đánh chết, hồn anh không thể chạy thoát, chỉ còn lại Linh Sát Tôn giả nghe nói đã sớm âm thầm cấu kết với Phi Linh môn cho nên Lục Lâm Thiên mới thả đi mà thôi.

- Thật sao?

Lăng Thanh Tuyền nghẹn họng một lúc lâu rồi nói nhỏ:

- Thực lực của Lục Lâm Thiên chẳng lẽ đã tới Chuẩn Đế rồi hay sao?

- Hình như không có.

Lăng Thanh Tuyệt nói:

- Hiện tại cả đại lục rung chuyển, Đế Đạo minh bắt đầu phản kích, mấy trăm vạn người của Phi Linh môn, Linh Thiên môn, Vân Dương Tông đang tiến vào Đông Hải. Muốn diệt Thần Kim các, Khôn Dương đảo và Nguyệt Long các, ba sơn môn này hiện tại đang sứt đầu mẻ trán.

- Tốt lắm, nếu như chúng ta động thủ vào thời điểm này nhất định sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Lăng Thanh Tuyền nói.

- Đáng tiếc phụ thân không để cho chúng ta động thủ, vốn đã sắp xếp vô số kế hoạch thế nhưng lại trì hoãn lần nữa. Cũng không biết phụ thân muốn thế nào, nếu như thời điểm này chúng ta động thủ tuyệt đối là ngư ông đắc lợi.

Lăng Thanh Tuyệt nói.

- Sự sắp xếp của phụ thân đương nhiên không sai, chúng ta cứ đợi là được rồi. Để cho bọn chúng đánh cho ngươi chết ta sống trước, đến lúc đó đối với chúng ta càng thêm có lợi, có lẽ phụ thân đã sớm biết sớm muộn gì hai minh cũng có đại chiến.

Lăng Thanh Tuyền nói.

- Chúng ta cứ lặng lẽ theo dõi kỳ biến.

Lăng Thanh Tuyệt nói.

- Phù.

Trên quảng trường, bé gái kia thu kiếm lại, thân thể đứng lại, trường kiếm trong tay thu vào trong cơ thể rồi biến mất không thấy, trên khuôn mặt non nớt tràn ngập mồ hôi, khí tức cực kỳ vững vàng.

- Cữu cữu, làm sao cữu cữu lại tới đây?

Thân ảnh nho nhỏ lóe lên, một đôi cánh bằng chân khí được ngưng tụ sau lưng, hai cánh chấn động lập tức đi tới bên người Lăng Thanh Tuyệt.

- Du Thược, tới cữu cữu ôm một cái nào.

Nhìn thấy tiểu cô nương này, trong mắt Lăng Thanh Tuyệt hiện lên sự yêu thương.

...

Trên Đông Hải, trong lúc nhất thời trên vùng biển yên tĩnh đột nhiêng vang lên thanh âm bạo liệt kinh thiên động địa, giống như tiếng sấm vang vọng ở trên Đông Hải.

Có người vừa lúc đi ngang qua, lúc này mới nhìn thấy phía xa có người kịch chiến, tổng cộng có tám người đem hơn mười đạo thân ảnh vây khốn vào bên trong. Mỗi một chiêu ra tay đều xé rách không gian, mỗi cái giơ tay nhấc chân đều mang theo lực lượng bài sơn hải đảo. Một mảng lớn hải đảo bị phá hủy, đội ngũ hơn mười người kia tuyệt đối là cường giả, thế nhưng lại không ngừng có người vẫn lạc.

Thanh âm bạo liệt kinh người một lát sau mới bình tĩnh trở lại.

Biết rõ tất cả mọi người biến mất lúc này mới có người có dũng khí tới gần, cả phiến hải vực vẫn còn cuồn cuộn không ngớt.

...

Trong một đình viện, tám đạo thân ảnh rơi xuống, lập tức có một đám thân ảnh đi ra nghênh đón, đúng là đám người Vân Khiếu Thiên.

Khí tức trên người tám người này lúc này có chút hỗn loạn, có mấy dường như có chút chật vật. Khóe miệng mang theo vết máu nhàn nhạt.

- Đại sư huynh, sao rồi?

Long Dương Tôn giả nhìn một lão giả rồi hỏi.

- Cường giả chín sơn môn kia tổng cộng có hơn bốn mươi người, tổng cộng đã bị chúng ta đánh chết hơn ba mươi người. Nhưng mà Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn kia đã đào tẩu.

Lão giả này nói nhỏ.

- Huyễn Hồn môn vẫn còn có Chuẩn Đế xuất ra, hồn anh tự bạo, may mà chúng ta có thể tránh đi nhanh, thế nhưng còn gần chục người lại tiếp tục đào tẩu.

Cùng Kỳ Tôn giả nói.

- Thế cũng đủ rồi, lần nữa khiến cho bọn chúng bị trọng thương.

Lão phụ nhân của Nhật Sát các trầm giọng nói.

...

Ầm ầm.

Trong Huyền Vũ Hoàng tộc yên tĩnh đột nhiên ầm ầm rung chuyển, đất núi rung chuyển, cơ hồ ánh mắt của tất cả tộc nhân Huyền Vũ Hoàng tộc đại biến.

- Động tĩnh từ nơi nào?

Ánh mắt Huyền Vũ đại biến, tâm thần dò xét, thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ.

Ầm ầm.

Cùng một lúc, mặt đất trong Lục đại Nhân Hoàng tộc, Chu Tước Hoàng tộc, Bạch Hổ Hoàng tộc, Thanh Long Hoàng tộc rung chuyển, run rẩy không ngừng.

- Phong ấn hư không bắt đầu dao động, mật cảnh hư không sắp mở ra.

Thân ảnh Huyền Vũ xuất hiện ở trong một thạch thất yên tĩnh, chỉ thấy một khối ngọc giản màu trắng bên trong thạch thất bị nứt vỡ. Sắc mặt Huyền Vũ lập tức đại biến.

- Hoàng thúc, Hư Không Bí Cảnh có lẽ còn quá sớm để mở ra. Cho dù muốn mở ra thì cũng luôn do Tứ đại Thú Hoàng tộc ta cùng Lục đại Nhân Hoàng tộc mới có thể mở ra. Tạo sao lại có thể tự động mở ra được chứ?

Huyền Kình, Huyền Doanh cũng xuất hiện ở trong mật thất, mắt nhìn ngọc giản bị nghiền nát trong thạch thất, ánh mắt cực kỳ kinh ngạc.

- Phong ấn trên Hư Không Bí Cảnh bị rạn nứt, Hư Không Bí Cảnh cũng tự nhiên mở ra, lần này cực kỳ không bình thường.

Sắc mặt Huyền Vũ biến hóa, lập tức nói:

- Nhanh liên hệ Bạch Hổ tộc, còn có Thanh Long, Chu Tước nhất tộc, để xem tình huống bên bọn họ như thế nào.

...

Trong sơn mạch yên tĩnh, trên ngọn núi xanh biếc cao tới dạo người, trên cả ngọn núi khổng lồ này giống như có hỏa diễm nóng bỏng đang thiêu đốt, khiến cho không khí trong không gian không ngừng biến hóa, sương mù màu trắng lan tràn ra chung quanh.

Chương 2860: Đế Đạo minh trả thù 2

Trên ngọn núi, một đạo thân ảnh màu xanh khoanh chân mà ngồi, trước mặt hắn là một dược đỉnh màu xanh, linh hỏa hừng hực thiêu đốt, sóng lửa nóng bỏng khuếch tán. Nhiệt độ kinh khủng trên không trung chính là từ chỗ này lan tràn ra.

Ở trên ngọn núi cạnh đó có không ít thân ảnh, ánh mắt chăm chú nhìn về phia dược đỉnh và thân ảnh mặc áo bào xanh kia, ánh mắt cực kỳ ngưng trọng và khẩn trương.

- Đã là ngày thứ mười bảy rồi, chỉ mong có thể thuận lợi luyện chế thành công.

Thân ảnh xinh đẹp của Bắc Cung Vô Song lóe lên, đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Lục Lâm Thiên ở ngọn núi phía trước.

Độc Cô Cảnh Văn nói:

- Đan dược Chuẩn Đế phẩm cực kỳ khó luyện chế, dùng tu vi Linh giả hiện tại của Lâm Thiên, muốn luyện chế ra đan dược Chuẩn Đế phẩm đúng là không dễ. Bất quá ta có thể cảm giác ra được đan hương trong dược đỉnh ngày càng nồng nặc, chắc hẳn sắp thành công. Nhất định chàng có thể làm được.

- Đương nhiên chắc hẳn không thành vấn đề, đệ tin tưởng lão đại.

Thân ảnh Tiểu Long từ phía xa đáp xuống, nhìn thân ảnh lão đại phía xa, trong mắt hiện lên sự kiên nghị.

- Tiểu Long, vừa rồi người Chu Tước nhất tộc vội vàng tới đây, chẳng lẽ có việc gì sao?

Độc Cô Cảnh Văn hỏi, Lục Tâm Đồng cùng với Dương Quá ở trong Chu Tước Hoàng tộc cho nên trong lòng nàng có chút bậntâm.

- Không chỉ là người của Chu Tước nhất tộc mà ngay cả Bạch Hổ nhất tộc, Huyền Vũ nhất tộc cũng tới.

Tiểu Long cũng không giấu diếm, nói:

- Bọn họ nói cái gì mà phong ấn trên Hư Không Bí Cảnh tự động rạn nứt, đoán chừng không bao lâu nữa sẽ triệt để mở ra.

- Cái gì, mật cảnh hư không?

Sắc mặt Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh biến hóa, dường như đối với mật cảnh hư không cũng biết không ít.

Ông.

Lúc này ở trên ngọn núi phía trước vang lên tiếng sấm nổ mạnh, tiếng sấm nổ vang vọng trên không gian. Động tĩnh này khiến cho ánh mắt mấy người Tiểu Long, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Bắc Cung Vô Song lập tức nhìn về phía ngọn núi phía trước.

Chỉ thấy ở trên ngọn núi phía trước lúc này từ trong dược đỉnh trước mặt Lục Lâm Thiên vang lên tiếng ầm ầm, một cỗ đan hương nồng đậm từ trong Chất Linh Cốc đỉnh truyền ra. Năng lượng bàng bạc ở trong Chất Linh Cốc đỉnh lan tràn ra.

Ầm ầm.

Cùng một lúc trên không trung, một tiếng sấm sét hung hãn vang vọng.

Lập tức trên ngọn núi phong vân biến sắc, vô số mây đen kéo tới, cả ngọn núi khổng lồ run rẩy bất định.

Mây đen dày đặc kéo tới, lăng không bao phủ không gian, xen lẫn tiếng sấm sét. Lúc này cả không gian đột nhiên lờ mờ, giống như cả thiên địa bị thứ gì đó bao phủ, năng lượng vô hình chấn động, mặt đất lắc lư, trong khắp sơn mạch, mặt nước bắt đầu cuồn cuộn, nổi lên sóng to gió lớn.

Ầm ầm.

Trong Chất Linh Cốc đỉnh đột nhiên có một đạo lưu quang màu đỏ phóng lên trời, mang theo một cỗ năng lượng bàng bạc vô hình, cùng với sấm sét trong những đám mây đen dày đặc hô ứng với nhau.

Lúc này mọi người mới nhìn thấy trong mây đen dày đặc, trong tiếng sấm vang vọng có một khỏa đan dược màu đỏ xuất hiện, năng lượng kinh người từ trong khuếch tán ra không trung.

- Thành đan.

Cảm nhận năng lượng kinh người lan tràn ra, ánh mắt Độc Cô Cảnh Văn đại hỉ.

Trên không trung, động tĩnh kinh người kia khiến cho cả Thanh Long Hoàng tộc kinh sợ, lập tức biến mất không thấy gì nữa, mây đen dày đặc cũng bắt đầu khuếch tán.

Cùng lúc này con mắt của Lục Lâm Thiên cũng chậm rãi mở ra, nhìn qua khỏa đan dược màu đỏ trên không trung, trên mặt hiện lên sự vui vẻ.

Sưu.

Mây đen biến mất, khỏa đan dược màu đỏ kia không ngờ lại muốn chạy trốn, nhanh chóng xẹt qua không gian định rời đi.

- Còn muốn chạy trốn sao?

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, khẽ phất tay một cái, từ trong lòng bàn tay tuôn ra một cỗ hấp lực ngập trời, gợn sóng trong không gian bị thôn phệ tới. Khỏa đan dược màu đỏ trên không trung cũng bị hút tới lòng bàn tay, cuối cùng rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên.

- Lão đại.

Từng đạo thân ảnh lập tức rơi xuống ngọn núi, Tiểu Long đi đầu tới bên người Lục Lâm Thiên.

- May mắn không làm nhục mệnh, đan dược Tụ Yêu Đế linh đan Chuẩn Đế phẩm đã được luyện chế thành công.

Lục Lâm Thiên khẽ phất tay, một khỏa đan dược màu đỏ cực lớn xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

- Cảm tạ lão đại.

Ánh mắt Tiểu Long kích động, rốt cuộc hắn cũng luyện chế thành công Tụ Yêu Đế linh đan, phụ thân có cơ hội khôi phục.

Một lát sau, trong đình viện trong Bách Hoa cốc, Huyền Hạo nhìn Tụ Yêu Đế linh đan trong tay, ánh mắt có chút kích động, lúc trước hắn tự bạo yêu đan cũng là hành động bất đắc dĩ. Tu vi Chuẩn Yêu Đế, lúc này có cơ hội khôi phục, tâm tình hắn kích động thế nào có thể nghĩ.

Tụ Yêu Đế linh đan đã được luyện chế thành công, Lục Lâm Thiên cũng định rời đi. Hắn đã ở trong Thanh Long Hoàng tộc lâu như vậy rồi, bên ngoài còn có chuyện cần giải quyết. Đế Đạo minh đang khai chiến với Thiên Địa minh, Lục Lâm Thiên cũng có chút lo lắng, mặc dù nói Thiên Địa minh gần đây liên tiếp bị trọng thương, thế nhưng hiển nhiên đám người này còn chưa tới mức không có sức hoàn thủ.

Mà ngay khi Lục Lâm Thiên đang muốn rời khỏi Thanh Long Hoàng tộc, mọi người lại nhìn nhau, Độc Cô Cảnh Văn khẽ mở miệng, dịu dàng cười nói:

- Lâm Thiên, chàng không cần phải sốt ruột như vậy. Đoán chừng giữa Thiên Địa minh và Đế Đạo minh hiện tại cũng không đánh nhau tiếp dược.

- Tạo sao lại như vậy?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

Bắc Cung Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên, là như thế này, chuyện Hư Không Bí Cảnh có lẽ chàng cũng đã biết.

- Hư Không Bí Cảnh?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, không không bí cảnh này Lục Lâm Thiên cũng biết một chút. Lúc trước khi lần đầu tiên biết sự tồn tại của Hư Không Bí Cảnh, hắn đã được biết từ trong miệng nghĩa phụ Nam thúc và sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn.

Trong đầu Lục Lâm Thiên nhớ tới tin tức về Hư Không Bí Cảnh từ trong miệng sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn cùng nghĩa phụ Nam thúc. Đồn rằng Hư Không Bí Cảnh chính là địa phương do Lục đại Nhân Hoàng tộc cùng Tứ đại Thú Hoàng tộc thay phiên trấn thủ, Hư Không Bí Cảnh thường cách một thời gian sẽ mở ra một lần, chỉ khi đó mới có thể đi vào.

Muốn đi vào Hư Không Bí Cảnh ít nhất cũng cần thực lực đã ngoài Tôn cấp, Vương cấp đi vào chỉ có đường chết.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, lập tức nói:

- Hư Không Bí Cảnh ta cũng biết rõ một chút, đồn rằng Hư Không Bí Cảnh này chính là thứ mà đại chiến thượng cổ lưu lại. Nghe nói cơ hồ tất cả cường giả trên đại lục đều tham dự vào trong đó. Cuối cùng Tứ đại Thú Hoàng tộc và Lục đại Nhân Hoàng tộc hi hữu liên thủ với nhau. Địa phương đại chiến khi đó chính là Hư Không Bí Cảnh này.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Huyền Hạo và Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, do dự một chút rồi tiếp tục nói:

- Nghe nói trận đại chiến khi đó cơ hồ tất cả cường giả của Tứ đại Thú Hoàng tộc và Lục đại Nhân Hoàng tộc đều vẫn lạc trong đó.

Chương 2861: Chủ động kɧıêʊ кɧí©ɧ 1

- Vâng, bà ngoại.

Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long gật đầu, dưới cỗ khí tức này Lục Lâm Thiên đương nhiên không thể chủ quan. Tâm thần lan tràn ra dò xét, hắn cũng phát hiện ra chung quanh có không ít thân ảnh. Ánh mắt quét qua, đây đều là người các đại Hoàng tộc, tuyệt đại bộ phận đều là người quen. Chỉ có ở trong đám người Hổ Y, ngoại trừ Hổ Y ra Lục Lâm Thiên cũng không nhận ra ai.

- Lão đại, đó là tộc nhân Bạch Hổ tộc, bên người Hổ Y chính là ca ca của nàng - Hổ Tu. Lão gia hỏa kia chính là Đại trưởng lão Bạch Hổ tộc - Hổ Lỗ. Thế nhưng thực lực đều bình thường.

Nhìn thấy Tiểu Long đang đánh giá người của Bạch Hổ Hoàng tộc, Tiểu Long truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khẽ cười khổ, hiện tại Tiểu Long không đặt mấy người có tu vi bình thường vào trong mắt, đương nhiên hiện tại Tiểu Long tuyệt đối có được thực lực này.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về phía Nhị công chúa Chu Thần Nhu khẽ gật đầu chào hỏi, đại ca Dương Quá và Lục Tâm Đồng còn đang ở trong thánh địa của Chu Tước Hoàng tộc, hắn cũng không nên thất lễ.

Chu Thần Nhu nhìn về phía Lục Lâm Thiên, nhìn thấy Lục Lâm Thiên gật đầu với mình nàng cũng gật đầu lại.

- Tiểu Long.

Thân ảnh xinh đẹp của Thần Hi lóe lên lập tức đi tới trong đội hình của Thanh Long Hoàng tộc. Đôi chân thon dài hiện lên dưới bộ y phục màu đỏ, tạo thành đường cong mềm mại, cao vʊ"t, có thể nói nóng bỏng tới cực điểm.

- Hừ.

Trong Bạch Hổ Hoàng tộc, Hổ Tu kia nhìn thấy Thần Hi đi tới bên cạnh Tiểu Long, trong mắt hiện lên sự không vui.

- Tiểu Long.

Nhìn thấy Thần Hi đi tới bên người Tiểu Long, Hổ Y cũng không chịu thua kém, thân ảnh mềm mại lóe lên, gợn sóng quanh thân chấn động, tốc độ dường như cũng không thua kém Thần Hi một chút nào. Lập tức đáp xuống bên cạnh Thần Hi và Tiểu Long. Nhị nữ cơ hồ đồng thời đáp xuống bên người Tiểu Long.

- Ồ?

Người của Thanh Long Hoàng tộc đáp xuống, từng đạo ánh mắt trong Lục đại Nhân Hoàng tộc lập tức kinh ngạc.

Cơ hồ tất cả ánh mắt đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên và Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, mấy đạo thân ảnh này đều cực kỳ chú ý.

Nhìn thấy mấy người Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn không ngờ lại ở trong Thanh Long Hoàng tộc, đây chính là điều mà khiến cho người của Lục đại Nhân Hoàng tộc kinh ngạc.

- Lâm Thiên, chúng ta qua đó đi.

Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn nhìn Lục Lâm Thiên nói. Người của Bắc Cung gia và Độc Cô gia tới, các nàng đương nhiên không thể ở lại trong Thanh Long Hoàng tộc được nữa. Tuy rằng nhân tộc và thú tộc đã sớm ngưng chiến, thế nhưng quan hệ giữa thú tộc và nhân tộc không quá hòa hợp, điểm này nhị nữ biết rõ cho nên cũng không muốn người khác suy đoán linh tinh.

- Được.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu.

Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn gật đầu với Đại trưởng lão Long Nguyệt, thân ảnh nhảy lên, lập tức nhảy vào trong đội hình của gia tộc mình.

- Tiểu thư, sao người lại đi cùng người của Thanh Long Hoàng tộc?

Trong Độc Cô gia tộc, Độc Cô Phàm Vân, Độc Cô Lâm Khoa lập tức nghi hoặc truyền âm nói với Độc Cô Cảnh Văn.

- Việc này cũng không có gì, chỉ là đi Thanh Long Hoàng tộc tìm hiểu một phen mà thôi.

Độc Cô Cảnh Văn cũng không nói thêm gì, thu hồi ánh mắt mang theo một cỗ hàn ý nhàn nhạt cho nên Độc Cô Phàm Vân cũng không hỏi tiếp. Địa vị trong tộc sau khi Thần điện mở ra, thân phận Đại trưởng lão của hắn hiện tại còn dưới Độc Cô Cảnh Văn.

Lúc này ba huynh đệ nhìn Độc Cô Trường An, Độc Cô Trường Phàm cùng Độc Cô Trường Linh nhìn Lục Lâm Thiên trong Thanh Long Hoàng tộc, trong mắt có chút nghi hoặc.

Ở trong ánh mắt của Độc Cô Trường An có một cỗ oán hận thật sâu. Ngày đó chịu nhục ở trong Độc Cô gia tộc hắn làm sao có thể quên. Những năm gần đây ở trong tộc chuyện này khiến cho hắn trong lúc vô hình khó mà ngẩng đầu lên được.

Trong Bắc Cung gia tộc, dường như Bắc Cung Chi và mấy vị trưởng lão cũng đang hỏi Bắc Cung Vô Song thứ gì đó.

Trong đám người, đôi mắt xinh đẹp của Thái Công Tĩnh Nhiễm biến ảo, nhìn về phía Lục Lâm Thiên xa xa cùng với Bạch Linh một hồi lâu.

- Lục Lâm Thiên này dường như ở bất kỳ nơi nào cũng có mỹ nữ bồi tiếp.

Ánh mắt Hiên Viên Triệt lóe lên, lập tức mỉm cười mang theo không gian chấn động nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi gật đầu.

Lục Lâm Thiên cảm giác không gian chấn động, ánh mắt nhìn về phía trước, nhìn thấy Hiên Viên Triệt gật đầu, hắn cũng gật đầu lại. Trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên cảm giác được Hiên Viên Triệt này cũng có chút cao thâm mạt trắc. Người trẻ tuổi trong các đại hoàng tộc thì Hiên Viên Triệt này là nhân vật có tâm trí khủng bố nhất, sợ rằng Độc Cô Cảnh Văn còn ở phía sau hắn.

Cũng vào lúc này Lục Lâm Thiên đột nhiên cảm giác được có không ít ánh mắt không quá thiện chí nhìn vào trên người mình. Cảm nhận khí tức, Lục Lâm Thiên nhìn lại, đúng là mấy người của Thác Bạc gia, trong đó còn có thần tử Thác Bạt Vũ.

Trong đầu Lục Lâm Thiên suy nghĩ, sợ rằng là vì lúc trước đại ca Dương Quá và Lục Tâm Đồng chà đạp Thác Bạt gia này khiến cho Thác Bạt Hoàng tộc này trong lòng có chút bất mãn. Huống chi Lục Tâm Đồng còn xảo trá vơ vét Thác Bạt Hoàng tộc một phen.

Nhìn qua động sâu trong không gian đang tiếp tục biến hóa tạo ra động tĩnh khủng bố, ánh mắt khẽ biến đổi. Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút ý. Thác Bạt Hoàng tộc này đối với hắn cũng không có thiện ý, rất có thể đám người này ở trong Hư Không Bí Cảnh sẽ có ý đồ xấu với hắn.

- Thác Bạt gia dường như có chỗ bất mãn a. Chẳng lẽ bản thân ta có chỗ đắc tội với Thác Bạt gia các vị sao? Nếu như có, ta thành thật xin lỗi.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, thả người nhảy lên không trung, bước qua không gian, thân ảnh đi tới trước người đám người Thác Bạt gia tộc, khóe miệng nở nụ cười nhàn nhạt.

Thời gian này ánh mắt Lục Lâm Thiên đã dò xét tu vi của tất cả người Thác Bạt gia tới đây vào trong mắt, tất cả đều là Tôn cấp. Thác Bạt Thanh Vũ đã là Vũ Tôn cửu trọng, Đại trưởng lão Thác Bạt Đỉnh có khí tức cực kỳ tương tự với đại trưởng lão Bắc Cung gia Bắc Cung Chi khi trước, hẳn đã một chân bước ra khỏi cấp độ Tôn cấp.

Đương nhiên loại thực lực này Lục Lâm Thiên cũng không quá để ý.

- Hình như Lục Lâm Thiên chủ động muốn tìm Thác Bạt gia gây phiền phức.

- Thác Bạt gia này dường như cũng không có thiện ý với Lục Lâm Thiên. Hẳn là lần trước ở trong Độc Cô gia tộc, Thác Bạt gia tộc đã bị thiệt thòi trong tay Dương Quá và Lục Tâm Đồng, nghe nói còn bị vơ vét một phen...

Lục Lâm Thiên vừa mới dứt lời, từng đạo ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên và tộc nhân Thác Bạt gia tộc. Nhìn hành động này mọi người có thể lờ mờ đoán ra được một ít.

Lục Lâm Thiên không ngờ lại chủ động tới gây phiền phức cho Thác Bạt gia tộc khiến cho đám người chung quanh có chút nghi hoặc. Không ít người thầm nghĩ, Lục Lâm Thiên này tuy rằng cường hãn, thế nhưng chủ động tìm Thác Bạt Hoàng tộc gây phiền phức là một hành động không sáng suốt và tự đại.

Chương 2862: Chủ động kɧıêʋ кɧí©ɧ 2

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đi tới trước mặt đám người Thác Bạt gia, tuy rằng trên môi nở nụ cười, Bạch Linh nheo mắt, nàng cực kỳ hiểu tính cách của Lục Lâm Thiên. Vừa rồi ở trong Thác Bạt gia dường như có không ít ánh mắt không mấy thiện ý quét tới.

Bạch Linh cùng Tiểu Long nhìn nhau, thân ảnh hai người lóe lên, cũng đi tới sau lưng Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Từng đạo ánh mắt trong Tứ đại Thú Hoàng tộc cũng nhìn về phía Lục Lâm Thiên và Thác Bạt gia tộc, yên lặng xem náo nhiệt.

- Lục Lâm Thiên, ngươi nên yên tĩnh thì tốt hơn. Nể mặt Bắc Cung gia tộc và Độc Cô gia tộc ta có thể coi như chuyện này chưa từng xảy ra.

Thác Bạt Đỉnh biết rõ Lục Lâm Thiên bất phàm, vừa rồi ánh mắt của thần tử cùng với mấy thanh niên tài tuấn trong tộc mang theo hàn ý nhìn về phía Lục Lâm Thiên hắn cũng đã nhìn thấy. Chỉ là lúc này Hư Không Bí Cảnh sắp mở ra, hắn cũng không muốn động thủ với Lục Lâm Thiên này.

- Nể mặt Độc Cô gia cùng với Bắc Cung gia ta cũng coi như chuyện này chưa từng xảy ra, nếu như sau này có kẻ dám có ý đồ sau lưng ta, đừng trách bản Tôn không khách khí. Có bản lĩnh thì đứng ra.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn về phía mấy thanh niên tài tuấn cùng với thần tử Thác Bạt Thanh Vũ.

Trong ánh mắt nhàn nhạt của Lục Lâm Thiên xen lẫn hàn ý, cũng không có chút khách khí nào, ở chung với mấy đại Hoàng tộc này lâu Lục Lâm Thiên cũng hiểu ra một đạo lý. Biện pháp duy nhất để cho bọn họ thành thật là phải có thực lực tuyệt đối. Chỉ có thực lực tuyệt đối mới khiến cho bọn họ thành thực.

- Lão đại, người ta làm sao dám tiến lên, người ta cũng biết sợ chết a.

Tiểu Long châm biếm nói, hắn cũng nghe nói sự lợi hại của Lục đại Nhân Hoàng tộc này, thế nhưng lúc này hắn là tộc trưởng của Thanh Long Hoàng tộc, tự nhiên sẽ không để Lục đại Nhân Hoàng tộc trong lòng.

Nghe Tiểu Long nói vậy, ánh mắt của đám người Thác Bạt gia lập tức khó coi. Thế nhưng bọn họ đã chứng kiến thực lực của Lục Lâm Thiên cho nên đều nhịn ở trong lòng, không dám nói thêm gì.

Trước mặt người khác bọn họ có ngạo khí của Thác Bạt Hoàng tộc, chỉ là hiện tại đối mặt với Lục Lâm Thiên, ngạo khí của bọn họ đã sớm bị đánh nát.

- Lục Lâm Thiên, ngươi nên đi tới Thú tộc đi, hiện tại ở đây cũng không có ai chào đón ngươi.

Cơ mặt Thác Bạt Thanh Vũ co rúm một thoáng, thân là Thần tử Thác Bạt gia, lúc này bị người ta uy hïếp tới tình trạng này khiến cho trong lòng hắn cực kỳ tức giận.

Một cỗ hàn ý trong mắt hắn lan tràn ra, lúc trước thua ở trong tay Dương Quá là một chuyện ngoài ý muốn. Hiện tại hắn đã thu được truyền thừa cao nhất của lão tổ Thác Bạt gia trong thần điện. Cần gì phải e ngại Lục Lâm Thiên này nữa.

- Thác Bạt Thanh Vũ, thu hồi lời nói vừa rồi cho ta, nếu không ngươi sẽ rất thê thảm.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên trầm xuống, khóe miệng nở nụ cười mang theo hàn ý. Ý tứ trong lời nói của Thác Bạt Thanh Vũ chính là mắng chửi hắn, quanh co một vòng chửi hắn là thú tộc.

Trong giây lát bị ánh mắt tràn ngập hàn ý của Lục Lâm Thiên nhìn vào, trong lòng Thác Bạt Thanh Vũ run lên, có cảm giác toàn thân rét run, chuyện này khiến cho trong lòng hắn rất giật mình.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn làm cái gì? Đừng trách ta không nể mặt Độc Cô gia và Bắc Cung gia.

Ánh mắt Thác Bạt Đỉnh trầm xuống, một cỗ hàn ý tập trung lên người Lục Lâm Thiên. Thổ Hoàng khí lập tức khuếch tán, cả không trung lập tức run lên, ánh sáng đều ảm đạm vài phần, uy áp bàng bạc bao phủ lên trên người Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, bỏ qua uy áp của Thổ Hoàng khí, lạnh nhạt nói:

- Thác Bạt đỉnh, có bản lĩnh thì ngươi cứ động thủ thử xem. Đừng trách ta không cảnh cáo ngươi, đến lúc đó đừng hối hận.

Thác Bạt đỉnh nghe vậy ánh mắt run rẩy, hắn chưa từng bị coi rẻ như vậy, trong lòng tràn ngập tức giận.

- Ài, Thác Bạt Đỉnh này đầu vô nước sao? Chọc ai không chọc lại chọc vào Lục Lâm Thiên kia.

Ở trong Huyền Vũ Hoàng tộc, đại trưởng lão Huyền Phạt cười nhạt một tiếng, nói lời chế giễu. Trong lòng hắn là người rõ ràng nhất, nếu như Thác Bạt Đỉnh này không động thủ còn tốt, một khi động thủ cũng coi như lão gia hỏa kia không may.

Trong Bắc Cung gia, Đại trưởng lão Bắc Cung Chi cũng mỉm cười, dường như cũng đang xem náo nhiệt, thực lực của Lục Lâm Thiên hắn đã tự mình lĩnh giáo qua.

Ngược lại đám người Hiên Viên Triệt, Hiên Viên Tùng, Công Tôn Kiền Nhũng, Thái Công Tố, Độc Cô Phàm Vân, Chu Thần Nhu, Hổ Lỗ, Đại trưởng lão Long Nguyệt chỉ lẳng lặng nhìn qua.

- Tiểu tử, hôm nay coi như có Bắc Cung gia tộc và Độc Cô gia tộc ở đây ta cũng phải giáo huấn ngươi một chút.

Thác Bạt Đỉnh rốt cuộc không nhịn được, hắn đã sớm muốn dạy dỗ Lục Lâm Thiên này một trận. Ban đầu ở trong Độc Cô gia vì ngại thân phận cho nên không xuất thủ.

Dứt lời, Thác Bạt Đỉnh cũng không nhịn được nữa, chân khí thuộc tính thổ phô thiên cái địa tuôn ra. Cả không gian tựa như cứng lại. Bàn chân đạp mạnh hư không khiến cho hư không rạn nứt từng khúc. Hải vực phía dưới bị kình khí vô hình trùng kích tạo thành một vòng xoáy cực lớn.

Sưu.

Cơ hồ là cùng lúc thân ảnh Thác Bạt Đỉnh giống như lưu tinh lao ra, một đạo quyền ấn được ngưng tụ trong tay. Dưới quyền ấn, không gian nứt vỡ, vét nứt đen kịt trong không gian chung quanh lan tràn. Quyền ấn dùng xu thế như sấm sét giống như thiên thạch đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, trong đôi mắt đen kịt bỗng nhiên tuôn ra hàn ý.

- Đây là ngươi tự mình tìm lấy.

Nhìn đạo quyền ấn khủng bố đang đánh tới trước mắt, Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng.

Dứt lời Thời Không Lao Ngục thuộc tính mộc quanh thân Lục Lâm Thiên lan tràn ra. Ở trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính mộc, các loại công kích như thời gian, không gian, linh hồn, thuộc tính, ngũ hành tương sinh tương khác hội tụ, bao phủ trên người Thác Bạt Đỉnh.

Thời Không Lao Ngục bình thường, dùng thực lực một chân bước ra Tôn cấp của bản thể Lục Lâm Thiên, thực lực bình thường đã sớm có thể so sánh được với Chuẩn Đế. Lúc này thi triển Thời Không Lao Ngục thuộc tính mộc, Thác Bạt Đỉnh này cũng chỉ một chân bước ra khỏi Tôn cấp mà thôi. Tăng thêm Mộc khắc Thổ, thuộc tính mộc lấn áp thuộc tính thổ khiến cho Thác Bạt Đỉnh không có cách nào nhúc nhích.

Thác Bạt Đỉnh biến sắc, quyền ấn phá hủy không gian đυ.ng vào trong không gian màu xanh kia không thể tiến thêm nửa phần. Thậm chí còn đang phai nhạt, chân khí trong cơ thể hắn nhanh chóng tiêu hao khiến cho hắn không có cách nào dãy dụa.

Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên dưới vô số ánh mắt nhìn vào của mọi người giống như quỷ dị đột nhiêu tiêu thất rồi hiện lên trước mặt Thác Bạt Đỉnh. Đôi mắt đen kịt lạnh lùng nhìn Thác Bạt Đỉnh, hàn ý trong mắt tuôn ra, lạnh lùng khẽ quát một tiếng:

- Ta đã sớm nói rồi, Hoàng tộc ở trước mặt ta không có một chút tác dụng nào. Đừng có làm trò trước mặt bản Tôn, cút xuống dưới cho ta.

Chương 2863: Thuần túy là tìm ngược

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát một tiếng, trường bào màu xanh trên người bỗng nhiên chấn động. Một đạo quang trụ màu xanh bắn ra mang theo một cỗ linh hồn công kích bàng bạc, nhanh như thiểm điện đánh vào trên l*иg ngực của Thác Bạt Đỉnh.

Giờ phút này rõ ràng Thác Bạt Đỉnh có thể nhìn thấy công kích đang đánh tới thế nhưng thân thể ở trong không gian quỷ dị này lại không thể dãy dụa. Không gian này giống như một cái lao ngục cực lớn không cho phép hắn đào thoát. Đến thời điểm này hắn mới biết được tu vi thực lực của Lục Lâm Thiên rốt cuộc đã đạt tới tình trạng khủng bố mà ngay cả bản thân hắn cũng không có cách nào rung chuyển. Một cỗ khí tức khiến tim đập nhanh lan tràn trong lòng hắn.

Phanh.

Thanh âm trầm thấp bạo liệt vang vọng, dưới vô số ánh mắt, một đạo quyền ấn của Lục Lâm Thiên đánh vào trên ngực của Thác Bạt Đỉnh.

Phụt.

Thác Bạt đỉnh không có một chút sức chống cự nào, miệng phun ra một ngụm máu tươi. Thân thể cùng lúc từ trên không trung bắn ngược xuống phía dưới, hung hăng rơi vào trong hải vực mênh mông cuồn cuộn kia.

Ầm ầm.

Kình khí bàng bạc khuếch tán, hải vực cuồn cuộn giống như nổ tung, một cơn sóng cực lớn bắn lên trên không trung.

- Thật mạnh.

Cùng một lúc cơ hồ tất cả mọi người đều rung động. Đại trưởng lão Thác Bạt Đỉnh của Thác Bạt gia tộc, một cường giả một chân bước ra khỏi Tôn cấp, Chuẩn Đế bên ngoài cho dù gặp phải hắn cũng không thể chiếm được một chút tiện nghi nào. Không ngờ chỉ một chiêu đã bị Lục Lâm Thiên thu thập, không có một chút sức hoàn thủ nào, loại rung động này khiến cho mọi người đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh.

Đám người Độc Cô Phàm Vân, Thái Công Tố, Công Tôn Kiền Nhũng nghẹn họng nhìn trân trối, ánh mắt không thể tin nổi. Thực lực của bọn họ tuyệt đối không kém Thác Bạt Đỉnh bao nhiêu, cao thấp cũng chỉ rất nhỏ, Thác Bạt Đỉnh ngay cả một chiêu cũng không chống lại được, bọn họ thì không cần phải nói.

Lục Lâm Thiên thu chân khí lại, Thời Không Lao Ngục thuộc tính mộc tiêu tán, thân hình đạp không mà đứng, bộ dáng phong khinh vân đạm.

Mọi người nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt không khỏi rung động và kinh hãi, thực lực như vậy đã khiến cho nhận thức của mọi người đối với Lục Lâm Thiên lên một tầm cao mới.

- Quả thật danh bất hư truyền.

Trong Chu Tước Hoàng tộc, ánh mắt Nhị công chúa Chu Thần Nhu khẽ đổi, trong mắt hiện lên sự rung động. Nàng tự nhiên rất rõ Thác Bạt Đỉnh kia khó dây vào bao nhiêu, thế nhưng ở trong tay Lục Lâm Thiên chỉ một chiêu đã bị trọng thương, quả thực khiến cho người ta khó có thể tưởng tượng nổi.

- Không ngờ tiến bộ nhanh như vậy, chẳng lẽ lúc trước tiểu tử này cố ý nhường sao?

Bắc Cung Chi đang xem náo nhiệt cũng rung động, không lâu trước đó hắn và Lục Lâm Thiên có chiến một trận, giao thủ mấy chiêu. Lục Lâm Thiên tuyệt đối không bằng hiện tại, lúc này mới có bao lâu a. Cho dù Lục Lâm Thiên có là thiên tài cũng khó có thể tiến bộ khủng bố như vậy, trừ phi lúc trước vì để cho hắn thua đẹp mắt một chút cho nên mới cố ý ẩn dấu thực lực.

- Quả thực là biến thái.

Đại hộ pháp Long Nguyệt của Thanh Long Hoàng tộc cũng cực kỳ rung động.

Từng đạo ánh mát kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên, cũng có không ít người không cảm thấy ngạc nhiên như Độc Cô Cảnh Văn, Huyền Phạt, Huyền Kình, Huyền Doanh, Tiểu Long, Bạch Linh, mọi người đã sớm biết rõ kết quả.

Sưu.

Trong hải vực cuồn cuộn, thân ảnh Thác Bạt Đỉnh chật vật, ướt sũng phóng lên trời, khi thân ảnh tới giữa không trung, chân khí lóe lên, y phục trên người lập tức khô ráo. Thế nhưng sắc mặt lại tái nhợt, khóe miệng còn có vết máu tràn ra, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên có chút uể oải.

Một quyền của Lục Lâm Thiên không những đánh bại hắn mà quan trọng hơn là phá hủy ngạo khí Hoàng tộc của hắn.

- Đại trưởng lão.

Cơ hồ tất cả người của Thác Bạt gia tộc lúc này mới phục hồi tinh thần lại, lập tức đi tới bên người Thác Bạt đỉnh. Thác Bạt Thanh Vũ nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt vốn đang định liều mạng lúc này cũng trở nên ảm đạm.

- Hừ, không biết tự lượng sức mình, cái gì mà Lục đại Nhân Hoàng tộc. Đây cũng là Lục đại Nhân Hoàng tộc sao?

Tiểu Long lạnh nhạt nhìn Thác Bạt Đỉnh, hoàn toàn không đặt vào trong mắt.

Thanh âm của Tiểu Long truyền ra khiến cho ánh mắt của tất cả Lục đại Nhân Hoàng tộc biến đổi, lời này của Tiểu Long hoàn toàn không đặt Lục đại Nhân Hoàng tộc vào trong mắt.

- Nghiệt súc, còn chưa tới phiên ngươi nói này nói kia.

Dường như Thác Bạt Thanh Vũ muốn tìm lại một chút mặt mũi cho Thác Bạt gia tộc. Hắn không dám lớn tiếng với Lục Lâm Thiên, nhìn thấy Tiểu Long lên tiếng, hắn lập tức chĩa mũi giáo về phía Tiểu Long. Hắn không biết Tiểu Long là ai, thế nhưng hắn cũng nhìn ra được hẳn là tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc. Từ vẻ bề ngoài có vẻ thực lực không cao.

- Tiểu tử, hôm nay ngươi ở trước mặt ta dập đầu ba cái, Tiểu Long gia gia sẽ tha mạng cho ngươi. Bằng không ngươi sẽ gặp phiền toái lớn.

Tiểu Long nghe vậy trong mắt tràn ngập hàn ý, hắn mặc kệ Thác Bạt Thanh Vũ này là người nào, dù sao hắn cũng không đặt kẻ này vào trong mắt.

- Nghiệt súc, lớn mật.

Thác Bạt Thanh Vũ giận dữ nói, Lục Lâm Thiên hắn không dám tùy tiện đối phó, thế nhưng không ngờ tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc này cũng dám ở trước mặt hắn hô to gọi nhỏ. Khẩu khí so với Lục Lâm Thiên còn cuồng ngạo hơn. Sắc mặt hắn trầm xuống, bàn chân đạp mạnh hư không, gợn sóng trong không gian bị nghiền nát. Chân khí thuộc tính thổ cường hãn tuôn ra. Không gian chung quanh trong nháy mắt vặn vẹo, một cỗ Thổ Hoàng khi lan tràn, miệng quát:

- Coi Thác Bạt gia ta dễ bắt nạt sao?

- Sai, không phải là dễ bắt nạt, mà ta căn bản không đặt ngươi vào trong mắt.

Tiểu Long cười nhạt một tiếng.

- Hỗn trướng.

Thác Bạt Thanh Vũ không nhịn được nữa, khí tức Vũ Tôn cửu trọng phóng thích ra. Chân khí thuộc tính thổ phô thiên cái địa mang theo Thổ Hoàng khí lan tràn. Một cỗ năng lượng thuộc tính thổ lặng lẽ hội tụ trên không trung, cả không gian lập tức phong vân biến sắc. Không gian chung quanh đột nhiên cứng lại.

Sưu.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, trong không gian cứng lại này, thân ảnh Thác Bạt Thanh Vũ kéo theo một đám tàn ảnh, thân ảnh nhanh như thiểm điện trùng kích về phía Tiểu Long, năm ngón tay nắm lại, hóa chưởng thành quyền, cả không gian run lên. Năng lượng thuộc tính thổ bàng bạc đột nhiên hóa thành một đạo quyền ấn lướt đi.

Oanh.

Quyền ấn đánh nát gợn sóng trong không gian, giống như một quả pháo đột nhiên nổ tung trong không gian, tiếp đó đánh tới ngực Tiểu Long.

Một quyền đập tới, ánh mắt Tiểu Long lạnh nhạt, không trốn tránh, hoàn toàn không để vào trong mắt.

Phanh.

Thác Bạt Thanh Vũ nhìn thấy Tiểu Long không trốn tránh, trong mắt hiện lên chút kinh ngạc. Trong sát na, quyền này đã hung hăng nện xuống ngực Tiểu Long.

Khục.

Một quyền đánh xuống, quang mang quanh thân Tiểu Long lóe lên, trường bào màu vàng trên người tung bay. Thân hình chỉ hơi chút rung động.

Mà Thác Bạt Thanh Vũ lập tức cảm thấy một quyền của mình giống như đánh vào trên tấm kinh loại cứng rắn nhất.

- Nói không đặt ngươi vào trong mắt, ngươi cút xuống dưới cho ta.

Chương 2864: Bí cảnh mở ra 1

Cùng lúc, hai mắt của Tiểu Long bắn ra hàn ý mạnh mẽ, nắm tay như ngọc lập tức đánh ra một quyền. Trước quyền ấn có vết nứt đen kịt lan tràn. Hỏa diễm màu vàng lóe lên rồi biến mất. Khí tức nóng bỏng bàng bạc lan tràn ra. Quyền ấn phá vỡ không gian, đánh vào trên người Thác Bạt Thanh Vũ.

Phanh.

Thác Bạt Thanh Vũ căn bản không có khả năng né tránh, thanh âm trầm thấp bạo liệt vang lên, lực lượng mạnh mẽ ngập trời trút xuống người Thác Bạt Thanh Vũ.

Phụt.

Thác Bạt Thanh Vũ bay ngược về phía sau, miệng phun ra một ngụm máu tươi cực lớn. Thân thể bắn xuống hải vực, nặng nề rơi xuống, cả phiến hải vực lập tức sóng gió ngập trời.

- Lại là một chiêu.

Nhìn thấy cảnh này cơ hồ tất cả mọi người lần nữa kinh hãi. Ánh mắt nhìn về phía Tiểu Long không khỏi nuốt một ngụm nước bọt

- Người này là người nào trong Thanh Long Hoàng tộc?

Từng đạo ánh mắt trong Lục đại Nhân Hoàng tộc mang theo sự kinh ngạc nhìn về phía Tiểu Long.

Chỉ có Tứ đại Thú Hoàng tộc có không ít người nở nụ cười mỉa mai.

Mà đám người Thác Bạt gia há hốc mồm. Đại trưởng lão Thác Bạt Đỉnh một chiêu bị Lục Lâm Thiên đánh cho trọng thương. Thần tử Thác Bạt Thanh Vũ bị linh thú của Thanh Long Hoàng tộc dùng một chiêu đánh trọng thương. Ngày hôm nay đối với Thác Bạt gia bọn họ chẳng lẽ là ngày xuất môn bất lợi hay sao?

- Làm càn, không ngờ lại dám đυ.ng tới tộc trưởng Thanh Long Hoàng tộc ta. Thác Bạt gia tộc các ngươi thật lớn mật.

Thanh âm lạnh lẽo như băng từ trong miệng Đại trưởng lão Long Nguyệt truyền ra. Khi thanh âm vừa dứt, thân ảnh Đại trưởng lão Long Nguyệt đã xuất hiện trước người Thác Bạt gia, Linh Hoàng khí lan tràn, khí tức so với đám người Thác Bạt đỉnh tuyệt đối còn mạnh hơn nhiều.

- Chuẩn Đế.

Cảm giác khí tức của Đại trưởng lão Long Nguyệt, tộc nhân Lục đại Nhân Hoàng tộc lúc này mới biết được tu vi của Đại trưởng lão Long Nguyệt đã đạt tới Chuẩn Đế.

- Dám đυ.ng vào tộc trưởng Thanh Long Hoàng tộc ta, Thác Bạt Hoàng tộc muốn tìm chết sao?

Sau lưng Đại trưởng lão Long Nguyệt, mấy chục cường giả Thanh Long Hoàng tộc tu vi bát giai hét lớn. Từng đạo Linh Hoàng khí lan tràn, linh nguyên run run, tất cả đều nhảy ra không trung.

- Tộc trưởng Thanh Long Hoàng tộc? Thanh niên mặc hoàng bào kia chẳng lẽ chính là tộc trưởng hiện tại của Thanh Long Hoàng tộc sao?

Công Tôn gia tộc, Hiên Viên gia tộc, Thái Công gia tộc, Độc Cô gia tộc lúc này mới biết được bọn họ vừa rồi còn đang nói tới tộc trưởng mới của Thanh Long Hoàng tộc, không ngờ lại là thanh niên có thực lực kinh khủng trước mắt.

Mọi người kinh hãi, khó trách lão tộc trưởng của Thanh Long Hoàng tộc lại thoái vị, hóa ra người nối nghiệp lại mạnh mẽ, hung hãn như v vậy.

Sưu.

Thác Bạt Thanh Vũ từ trong hải vực chui ra, toàn thân tràn ngập máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

- Nghiệt súc, ta liều mạng với ngươi.

Thác Bạt Thanh Vũ phẫn nộ quát một tiếng, khi lao ra khỏi hải vực, thân ảnh phóng về phía Tiểu Long. Nhục nhã như vậy nếu không tìm lại mặt mũi, về sau hắn làm sao có thể gặp mặt người khác. Vốn tưởng rằng đạt được truyền thừa cao nhất của lão tổ, tu vi lần nữa đại tăng là hắn có thể hãnh diện. Lần sau gặp Dương Quá kia cũng có thể trả lại mối nhục lúc trước. Không ngờ lúc này đi ra lại gặp phải đả kích như vậy.

- Hừ, minh chủ Tứ đại Thú Hoàng tộc há là người mà ngươi muốn động là động? Ngươi dám động, nhất định sẽ chết.

Tiếng quát lạnh lẽo vừa dứt, thân ảnh Đại trưởng lão Huyền Phạt lập tức nhảy lên trước mặt Tiểu Long, trường bào màu nâu tung bay. Yêu Hoàng khí phô thiên cái địa cùng với yêu nguyên thuộc tính thủy cuồn cuộn, dẫn động hải vực phía dưới khiến cho hải vực sóng gió ngập trời. Lúc này ở trên hải vực, không thể nghi ngờ uy năng của hắn sẽ phát huy tới trình độ cao nhất.

- Lại là Chuẩn Yêu Đế.

- Huyền Phạt cũng tới Chuẩn Yêu Đế.

Khí tức của Đại trưởng lão Huyền Phạt phóng thích, cả không trung gió nổi mây phun. Chúng cường giả Lục đại Nhân Hoàng tộc biến sắc. Đại trưởng lão Huyền Phạt đột phá tu vi đạt tới Chuẩn Yêu Đế, đây chính là điều mà bọn họ không ngờ.

Thác Bạt Thanh Vũ đang đánh tới đột nhiên vì khí thế của Đại trưởng lão Huyền Phạt mà dừng lại. Trong vô thức hiện lên sự kinh hãi. Trước mặt mọi người hắn có ngạo khí, thế nhưng trước mặt Tứ đại Thú Hoàng tộc, hắn rất rõ ràng, Tứ đại Hoàng Tộc không quan tâm hắn là ai, huống chi đối phương lại là Chuẩn Yêu Đế.

- Thác Bạt Hoàng tộc thật lớn mật, minh chủ của Tứ đại Thú Hoàng tộc ta cũng dám động vào.

Chu Thần Nhu trầm giọng nói, thân ảnh đi tới phía trước, linh nguyên nóng bỏng lan tràn khiến cho một mảnh không gian chung quanh nàng đỏ rực.

- Xem ra Thác Bạt Hoàng tộc muốn khơi mào cuộc chiến giữa Nhân tộc và Thú tộc. Ta muốn nhìn một chút những năm này thực lực Nhân tộc rốt cuộc đã tới bước nào.

Đại trưởng lão Hổ Lỗ của Bạch Hổ Hoàng tộc hét lớn một tiếng như hổ gầm, thân ảnh mạnh mẽ lao về phía trước. Ánh mắt nhìn chằm chằm vào người tộc nhân Thác Bạt Hoàng tộc.

- Ai dám động tới minh chủ của Tứ đại Thú Hoàng tộc ta?

Huyền Vũ Hoàng tộc, Chu Tước Hoàng tộc, Bạch Hổ Hoàng tộc, ba tộc theo Đại trưởng lão nhảy về phía trước, cả đám hét lớn, yêu nguyên phô thiên cái địa lan tràn ra, bao phủ phiến không gian chung quanh. Không trung vốn đã gió nổi mây phun lúc này lập tức có cảm giác giống như lung lay sắp đổ.

- Không xong.

Từng cỗ khí tức cường hãn bao phủ lên người tộc nhân Thác Bạt Hoàng tộc. Tất cả tộc nhân Thác Bạt Hoàng tộc lúc này bị dọa cho trợn mắt há hốc mồm. Từ đạo khí tức mang theo uy áp bao phủ xuống khiến cho trong lòng bọn họ xuất hiện hàn ý.

- Minh chủ Tứ đại Thú Hoàng tộc?

Các đại Nhân Hoàng tộc còn lại dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn vào trên người Tiểu Long, thân phận của người này không ngờ lại lớn như vậy.

Thác Bạt Đỉnh cùng với Thác Bạt Thanh Vũ cũng khiĩếp sợ. Bọn họ thật không ngờ lại tạo thành động tĩnh lớn như vậy. Dưới khí tức của Tứ đại Thú Hoàng tộc bao phủ, bọn họ nào có ngạo khí nữa. Mỗi một Thú Hoàng tộc so với Thác Bạt gia tộc bọn họ còn mạnh hơn một ít, huống chi lúc này lại là Tứ đại Thú Hoàng tộc.

- Tứ đại Thú Hoàng tộc chẳng lẽ định khiến cho Nhân tộc và Thú tộc đại chiến sao?

Ánh mắt Độc Cô Phàm Vân khẽ đổi, Thác Bạt Hoàng tộc bị uy hiếp, thân là Nhân Hoàng tộc, lúc này bọn họ không thể không ra mặt.

- Độc Cô Phàm Vân, ngươi già rồi mắt mờ hay sao? Chẳng lẽ ngươi không nhìn thấy là ai xuất thủ tước? Nếu như ngươi thích nhúng tay vào mà nói, ta không ngại cho ngươi nếm thử quyền của ta.

Đại trưởng lão Bạch Hổ Hoàng tộc, Hổ Lỗ khẽ quát một tiếng, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Độc Cô Phàm Vân, không đặt Độc Cô Phàm Vân vào trong mắt.

Độc Cô Phàm Vân nhíu mày, vừa rồi quả thực Thác Bạt Thanh Vũ xuất thủ trước, hắn lập tức quát lên một tiếng nói:

- Hổ Lỗ, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Tiếng quát vừa dứt, Linh Hoàng khí của Độc Cô Phàm Vân lan tràn ra, khí tức Chuẩn Đế cũng lan tràn, không ngờ lại che dấu tu vi Chuẩn Đế của mình khiến cho đám người Thác Bạt Đỉnh, Công Tôn Kiền Nhũng, Bắc Cung Chi cảm thấy ngạc nhiên.

Chương 2865: Bí cảnh mở ra 2

- Chuẩn Đế mà thôi, Độc Cô Phàm Vân, có muốn lão thân tới bồi tiếp ngươi hay không?

Đại trưởng lão Long Nguyệt nói. Đều là Chuẩn Đế, thân là Đại trưởng lão Thanh Long Hoàng tộc, ưu thế lại càng mạnh. Đại trưởng lão Long Nguyệt đương nhiên không đặt Độc Cô Phàm Vân vào trong mắt.

Giữa không trung, khí tức giao phong, chỉ trong sát na gió nổi mây phun, không trung lung lay giống như sắp đổ, không khí vô cùng căng thẳng.

- Chư vị, Hư Không Bí Cảnh sắp mở ra. Chúng ta nên dĩ hòa vi quý a. Nhân tộc Thú tộc đã ngưng chiến vô số năm. Chẳng lẽ chư vị muốn một lần nữa đại chiến, sinh linh đồ thán hay sao? Huống chi có lẽ chư vị cũng rõ tổ huấn.

Thân ảnh Hiên Viên Triệt chậm rãi tiến lên giữa mọi người, nhìn Tứ đại Thú Hoàng tộc, thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Chúng cường giả nhíu mày, lời nói của Hiên Viên Triệt mọi người cũng đã nghe rõ.

Hiên Viên Triệt khẽ gật đầu với Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, lại nhìn mọi người tiếp tục nói:

- Ta thấy tất cả chỉ là hiểu lầm, mọi người nên dĩ hòa vi quý a.

Hiên Viên Triệt tiến lên, ánh mắt đám người Công Tôn gia, Hiên Viên gia khẽ đổi cũng tiến lên phía trước. Cho dù trong các Nhân Hoàng tộc có khúc mắc với nhau, thế nhưng đối mặt với Tứ đại Thú Hoàng tộc lại vô cùng đồng lòng.

Bắc Cung gia tộc cùng với Độc Cô gia tộc muốn tiến lên lại bị Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn phất tay ý ngăn chặn.

- Tổ huấn đối với chúng ta không là cái gì cả. Ai chọc vào lão đại ta, ai chọc vào ta, ta sẽ không khách khí với kẻ đó.

Tiểu Long cũng không quan tâm tới uy hïếp, không mặn không nhạt nhìn Hiên Viên Triệt, lúc này mới quay đầu lại nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lão đại, có muốn diệt người của Thác Bạt gia hay không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, Thác Bạt Hoàng tộc không phải bình thường, ra tay chấn nhïếp thì có thể, nếu như thực sự đυ.ng thủ thì không được.

- Độc Cô Phàm Vân, ta nể mặt hai ngoại tôn của ta, hôm nay tha cho Thác Bạt nhất tộc. Lần sau nếu như còn không dám không biết trời cao đất rộng thì đừng trách ta không khách khí.

Đại trưởng lão Long Nguyệt lên tiếng, ánh mắt lạnh lẽo đảo qua trên người đám người Thác Bạt gia tộc.

- Ngoại tôn?

Lục đại Nhân Hoàng tộc dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía Long Nguyệt, không rõ vì sao nàng lại nói vậy.

- Đa tạ bà ngoại.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, trong lúc mọi người đang nghi hoặc hắn thi lễ với Đại trưởng lão Long Nguyệt.

- Lục Lâm Thiên này rốt cuộc có quan hệ như thế nào với Thanh Long Hoàng tộc?

Mọi người nghi hoặc, có chút kinh ngạc. Lục Lâm Thiên này không ngờ lại có quan hệ với Thanh Long Hoàng tộc như vậy, chỉ là bọn họ nghĩ tới nghĩ lui cũng không rõ.

Ầm ầm.

Lúc này phía trước đột nhiên vang vọng tiếng ầm ầm, cả không trung rung rung không ngớt. Hải vực phía dưới lần nữa cuồn cuộn, sóng to gió lớn.

Dưới ánh mắt của mọi người, ở trong động sâu không gian kia có một cỗ khí tức bàng bạc lao ra. Đem động sâu trong không gian chấn vỡ thành từng khúc. Vết nứt đen kịt trong không gian xuất hiện giống như là sơn băng địa liệt, hoặc giả giống như ngày tận thế.

Khí tức hung hãn mạnh mẽ như vậy khiến cho chúng cường giả không tự chủ được mà lui về phía sau một ít. Dưới cỗ khí tức khủng bố này, cường giả Lục đại Nhân Hoàng tộc, Tứ đại Thú Hoàng tộc cũng bị ảnh hưởng.

Không gian hỗn loạn lúc này dần dần khôi phục, cả hải vực sóng to gió lớn cũng dần dần trở lại bình thường. Cả hải vực bao la trở nên yên tĩnh như trước, chỉ có một chút gợn sóng chấn động trên mặt nước mà thôi.

Ngay ở phía xa đột nhiên xuất hiện một mảnh hư không bao la. Hư không này đột nhiên hiện lên trước mảnh hải vực vô biên, phía xa xa có sơn mạch, lục địa, mây mù lượn lờ giống như tiên cảnh.

- Mở ra rồi, Hư Không Bí Cảnh đã mở ra.

- Hư Không Bí Cảnh không ngờ lại mở ra nhanh như vậy.

Từng thanh âm mang theo sự kinh ngạc truyền ra. Từng đạo ánh mắt nóng bỏng nhìn vào trong Hư Không Bí Cảnh. Ở trong Hư Không Bí Cảnh này ẩn chứa bảo vật kinh người, bảo vật mà cơ hồ tất cả Vũ giả, Linh giả, Yêu thú, Linh thú đều tha thiết ước mơ.

- Truyền thừa của Đế giả thượng cổ, thần khí thượng cổ, đan dược Đế phẩm.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười, không biết lần này bản thân hắn có thể gặp được những cơ duyên như vậy hay không. Nếu như không thu hoạch được gì quả thực phải xin lỗi bản thân.

- Lâm Thiên, con muốn đi cùng chúng ta hay là một mình hành động? Nếu như chúng ta ở cùng với nhau, có lẽ sẽ an toàn hơn một chút. Trong tay Thanh Long Hoàng tộc của ta có một phần địa đồ, ít nhất cũng không xuất hiện việc ngoài ý muốn quá lớn trong Hư Không Bí Cảnh.

Đại trưởng lão Long Nguyệt hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên do dự, bà ngoại Thanh Long Hoàng tộc có thể nói chuyện địa đồ với hắn đủ để thấy được đối với bản thân hắn không tệ. Đi theo bên người Thanh Long Hoàng tộc quả thực cũng an toàn hơn một chút. Chỉ tiếc là Lục Lâm Thiên cũng có ý định của mình.

- Bà ngoại, con nên đi một mình, tuy rằng nguy hiểm một chút, thế nhưng cơ hội cũng lớn hơn một chút, con cũng đang muốn biết về Hư Không Bí Cảnh này.

Lục Lâm Thiên tự biết nếu như bản thân ở cạnh Thanh Long Hoàng tộc một chỗ thì an toàn hơn một chút. Thế nhưng đồng thời với sự an toàn đó là vạn nhất gặp phải bảo vật hắn tranh đoạt với Thanh Long Hoàng tộc cũng không tốt, cho nên một mình hành động thì tốt hơn.

Đại trưởng lão Long Nguyệt nhìn Lục Lâm Thiên, có chút vui vẻ, dường như nàng cũng biết suy nghĩ của Lục Lâm Thiên, nàng nói:

- Vậy thì ta cũng không miễn cưỡng con, dùng tu vi của con hiện tại, dưới tình huống bình thường hẳn không có nguy hiểm quá lớn. Đoán chừng ngay cả tộc nhân Lục đại Nhân Hoàng tộc cũng không dám trêu vào con. Con chỉ cần chú ý nguy hiểm ở trong Hư Không Bí Cảnh là được. Bên trong này còn có một ít trận pháp thượng cổ.

- Còn có trận pháp thượng cổ sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, phương diện trận pháp này có chút khó khăn.

- Ở thời kỳ thượng cổ, Lục đại Nhân Hoàng tộc và Tứ đại Thú

Hoàng tộc liên thủ đối phó với cường địch, có cường giả bố trí bên trong không ít trận pháp. Tuy rằng thời gian đã lâu, thế nhưng có một ít trận pháp bên trong vẫn y nguyên còn hoạt động. Tóm lại con nên chú ý nhiều một chút.

Đại trưởng lão Long Nguyệt dặn dò Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật đầu, chuyện Lục đại Nhân Hoàng tộc và Tứ đại Thú Hoàng tộc đã từng liên thủ ở thời thượng cổ hắn đã nghe nói, rốt cuộc là chống lại đối thủ như thế nào, có bao nhiêu chuyện che giấu ở bên trong thì Lục Lâm Thiên lại không biết. Chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên có chút hiếu kỳ.

- Lão đại, vậy thì đệ đi cùng với huynh.

Tiểu Long nói.

- Tiểu Long, đệ vẫn nên đi cùng với người của Thanh Long Hoàng tộc thì tốt hơn. Đến lúc đó chúng ta tụ hợp ở bên trong.

Lục Lâm Thiên nói, dù sao hiện tại Tiểu Long cũng là tộc trưởng của Thanh Long Hoàng tộc.

- Lâm Thiên, vậy thì ta đi cùng với ngươi.

Chương 2866: Ở trong bí cảnh

Lục Lâm Thiên gật đầu, Bạch Linh không phải tộc nhân Thanh Long Hoàng tộc, đi cùng với hắn còn thuận tiện hơn một chút.

- Lão đại, vậy thì huynh nên cẩn thận một chút, chúng ta thi xem ai có thu hoạch nhiều hơn.

Tiểu Long nói, hắn cũng không nhiều lời mà lập tức cùng người Thanh Long Hoàng tộc thả người rời khỏi.

- Chúng ta đi chỗ nào?

Nhìn Tiểu Long và người của Thanh Long Hoàng tộc rời khỏi, Bạch Linh đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

- Bên nào cũng như nhau.

Lục Lâm Thiên dò xét một chút, dù sao hắn cũng không quen nơi này, trước tiên cứ vào rồi nói sau.

Sưu Sưu.

Thân ảnh hai người hóa thành hai đạo lưu quang trắng xanh biến mất giữa không trung. Mà sau khi hai người biến mất không lâu, trên một ngọn núi cách đó không xa, đám người Tử Yên, Lam Thập Tam, Tử Đồng của Thiên Địa các lập tức đáp xuống.

- Chúng ta đã chậm trễ không ít thời gian, có thể đạt được cơ duyên do tiền bối lưu lại hay không thì phải xem cơ duyên của hai ngươi. Hy vọng các ngươi có thể thu được.

Tử Đồng trưởng lão nói với Tử Yên và Lam Thập Tam. Đoàn người này cũng không có dừng lại mà lập tức biến mất tại chỗ.

- Hy vọng có thể đạt được cơ duyên ở trong Hư Không Bí Cảnh, nơi này thật không đơn giản.

Trong một sườn núi bị mây mù bao phủ, Lăng Thanh Tuyệt nhìn bốn phía rồi nói:

- Phụ thân có nói trong này có không ít truyền thừa của Đế giả thượng cổ, đồng thời cũng có bảo vật, so với bên ngoài còn tốt hơn nhiều. Chỗ tốt bên trong này cực lớn.

- Cái này phải xem cơ duyên, tất cả mọi chuyện phải cẩn thận.

Lăng Thanh Tuyền khẽ nói, mắt nhìn theo một đạo thân ảnh biến mất trên không trung, ánh mắt lén biến đổi.

Sưu Sưu...

Ngay sau đó từng đạo thân ảnh tiến vào trong Hư Không Bí Cảnh. Không bao lâu sau bên ngoài Hư Không Bí Cảnh lại có từng đạo lưu quang bắn tới. Nhìn Hư Không Bí Cảnh cực lớn trên không trung, từng đạo thân ảnh này chỉ đình trệ một lát rồi lập tức hóa thành lưu quang tiến vào trong Hư Không Bí Cảnh, cũng không có dừng lại.

Thời gian từ từ trôi qua, ngoài Hư Không Bí Cảnh, bắt đầu không ngừng có người lục tục tiến vào trong đó.

Phanh.

Ngay khi một đạo thân ảnh đang định tiến vào trong Hư Không Bí Cảnh, thân thể vừa mới đặt chân vào thì lập tức hóa thành huyết vụ rơi xuống phía dưới, mà ngay cả hồn anh cũng không kịp chạy trốn.

- Người có tu vi thấp hơn Tôn cấp đừng vọng tưởng đi vào. Bên ngoài có cấm chế, người tu vi dưới Tôn cấp đi vào nhất định sẽ chết. ha ha...

Một tiếng cười mỉa lớn truyền ra, một đạo thân ảnh lập tức tiến vào trong Hư Không Bí Cảnh.

Nhìn thấy người có tu vi Vương cấp vẫn lạc, lúc này có không ít người có tu vi Vương cấp tụ tập ở bên ngoài, vốn đang định tiến vào bên trong thế nhưng sau khi bị chấp nhiếp ngược lại trở nên thành thật hơn không ít. Chỉ là những ánh mắt đỏ rực này đau lòng không thôi. Hối hận vì sao tu vi của mình không phải là Tôn cấp, cơ duyên tốt như vậy lại bị bỏ qua.

Sưu.

Hai đạo thân ảnh đáp xuống bên ngoài Hư Không Bí Cảnh, mắt nhìn Hư Không Bí Cảnh bao la trước mắt, một lão giả có ánh mắt thâm thúy thì thào nói:

- Hàn Băng, lão gia hỏa ngươi cố gắng chống đỡ, ta tới cứu ngươi đây.

- Sư thúc, sư phụ nhốt ở bên trong Hư Không Bí Cảnh sao?

Sát Phá Quân nhìn Hư Không Bí Cảnh, những năm này khổ tu tăng thêm có nội tình Phi Linh môn chèo chống, tu vi của hắn đã tới Vũ Tôn lục trọng.

Đương nhiên còn vì bản thân hắn có thiên phú tuyệt đối, nhớ ngày đó trên Bình Nham đảo hắn dùng một địch chín, trở thành người đứng đầu Thập đại cường giả, đã đủ chứng minh thiên phú của hắn.

- Đúng. Sư phụ của ngươi bị nhốt ở một nơi quỷ dị, sợ rằng hiện tại có muốn tìm tới nơi đó cũng mất một đoạn thời gian. Chúng ta vào thôi.

Dứt lời, thân ảnh Nam thúc lóe lên, khi xuất hiện lần nữa đã cách đó trăm thước.

...

Trên một ngọn núi, Lục Lâm Thiên dùng tâm thần dò xét bên trong, phụ chân không có bất kỳ sự tồn tại nào của Hoàng khí, ánh mắt hắn nhảy lên, tâm thần khẽ động, tiếp đó trong tay hắn xuất hiện một tấm địa đồ. Khí tức cổ xưa từ địa đồ lan tràn ra. Cũng không biết thứ này đã tồn tại bao nhiêu năm, cũng không biết là do tài liệu nào tạo thành. Lục Lâm Thiên cũng không nhìn thấu, thế nhưng trong lúc mơ hồ hắn có cảm giác dường như đây là da một loại yêu thú cao giai nào đó.

- Đây là cái gì?

Bạch Linh nhìn địa đồ cổ trong tay Lục Lâm Thiên, khí tức trên địa đồ cổ này dường như cực kỳ tương tự với khí tức trong Hư Không Bí Cảnh.

- Đây là địa đồ bên trong.

Lục Lâm Thiên nói, lúc trước ở trong nhẫn trữ vật ở trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, trừ một bản Vô Tự Thiên Thư ra, mặt khác còn có một địa đồ cổ.

Sưu.

Địa đồ cổ xuất hiện, dường như bị không gian này dẫn dắt, lập tức có lưu quang lan tràn ra, một đường vân hẹp hiển hiện, khí tức cổ xưa càng thêm nồng đậm.

- Ồ, hình như có phản ứng.

Lục Lâm Thiên lập tức nghi hoặc, địa đồ cổ này dường như bị cái gì đó dẫn dắt, giống như muốn mang hắn tới một loại địa phương nào đó.

- Bạch Linh, chúng ta đi.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi nói, cầm địa đồ cổ trong tay, quyết định đi theo sự chỉ dẫn của khí tức bên trên địa đồ. Địa đồ cổ này có quan hệ với Hư Không Bí Cảnh, có lẽ đến lúc đó sẽ có thu hoạch gì đó cũng không nhất định.

Hai người một đường phi hành trên hư không, tâm thần Lục Lâm Thiên dò xét trên địa đồ, dựa theo sự chỉ dẫn vô hình trên địa đồ, một đường đi về phía trước. Cũng không biết xuyên qua bao nhiêu sơn mạch và lục địa, đoán chừng hai ngày sau, thân ảnh Lục Lâm Thiên đáp xuống một ngọn núi khổng lồ, sườn núi một mảnh xanh biếc, đến đỉnh núi lại là vách núi đá. Ngọn núi nguy nga, sừng sững.

- Chính là chỗ này.

Lục Lâm Thiên nói, địa đồ tới đây không có một chút khí tức nào, lưu quang cũng không có lan tràn ra. Lục Lâm Thiên mở địa đồ ra cẩn thận nhìn, lại đối chiếu với ngọn núi chung quanh, rốt cuộc cũng phát hiện ra đây chính là cửa vào trên địa đồ. Dựa theo hình vẽ trên địa đồ xem ra đây chính là khu vực mà hắn vừa mới đặt chân xuống.

- Khí tức ở nơi này cực kỳ nồng đậm, trong lúc mơ hồ còn có khí tức nguy hiểm, cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía, hai người tiếp tục xâm nhập vào bên trong sơn mạch này.

...

- Tất cả mọi người cẩn thận một chút, trong này cũng không phải vùng đất hiền lành gì.

Trong một sơn cốc bị sương mù dày đặc bao phủ, Nguyên Nhược Lan mặc một bộ váy tím, dùng ánh mắt cảnh giác nhìn bốn phía. Tâm thần càng thêm cẩn trọng dò xét bốn phía trong không gian.

- Thực lực của Đế Đạo minh hiện tại quá mạnh mẽ, chúng ta nhất định phải tìm kiếm được cơ duyên ở nơi này. Bằng không Thiên Kiếm môn nội tình vài vạn năm của chúng ta sẽ tràn ngập nguy cơ.

Lưng Cổ Kiếm Phong đeo một thanh trường kiếm rộng màu vàng, ánh mắt âm hàn, nhớ tới chuyện tìm được đường sống trong chỗ chết hơn mười ngày trước mà trong lòng hắn còn sợ hãi.

Chương 2867: Ẩn Yêu không gian

Không ngờ Đế Đạo minh lại phái ra tám cường giả Chuẩn Đế nửa đường chặn gïếŧ bọn họ. Nếu như không phải có Chuẩn Đế đi theo tự bạo, bọn họ mới thừa cơ trốn ra được. Thế nhưng hơn bốn mươi cường giả lại vẫn lạc hơn ba mươi mấy người, Thiên Địa minh lại lần nữa bị trọng thương.

- Đế Đạo minh ngày càng mạnh, trong này chúng ta còn gặp phải đám người Đế đạo minh.

Một lão giả Thiên Kiếm môn trầm giọng nói:

- Nếu như đʋ.ng phải người của Đế Đạo minh thì chúng ta không cần khách khí. Nhất định phải báo thù cho trưởng lão, đệ tử trong môn.

- Cẩn thận.

Khi lão giả này vừa mới nói xong, Nguyên Nhược Lan đột nhiên yêu kiều quát lên một tiếng, thân ảnh xinh đẹp lóe lên lập tức biến mất tại chỗ.

Sưu.

Nhưng dường như Nguyên Nhược Lan đã chậm một bước, lão giả kia vừa mới dứt lời, ở trong sương mù nồng đậm có một đạo lưu quang chói mắt đánh vào đầu lão giả. đánh nát đầu lão giả, thân thể đập vào mặt đất.

Sưu...

Nguyên Nhược Lan xuất Ma kiếm ra, kiếm quang màu tím lóe lên, bổ ra vết nứt không gian đánh vào đạo lưu quang kia.

Tạch.

Thanh âm thanh thúy vang vọng, lưu quang bị chém nát, hiện ra một đoạn dây mây màu xanh.

- Hồ trưởng lão.

Sắc mặt Cổ Kiếm Phong cực kỳ khó coi, một trưởng lão Tôn cấp lập tức vẫn lạc, rốt cuộc Thiên Kiếm môn hiện tại đã tổn thất không ít cường giả Tôn cấp.

Ầm ầm.

Mặt đất rung chuyển, rung rung giống như địa chấn. Cả sơn cốc bắt đầu run rẩy, trên vách đá bốn phía có từng khối đá lớn mấy trăm thước từ trên rơi xuống. Mặt đất bắt đầu rạn nứt tạo thành một cái khe lớn, giống như cả lục địa lúc này đang bắt đầu chìm xuống.

- Tất cả cẩn thận, tự bảo vệ chính mình. Có lẽ chúng ta đã đυ.ng phải đại trận thượng cổ.

Sắc mặt Nguyên Nhược Lan đại biến, quanh thân lập tức xuất hiện quang tráo phòng ngự, lặng lẽ xem kỳ biến.

....

Trong hư không không có ngày và đêm, khắp nơi trong hư không đều lờ mờ, đây cũng là nơi có khác biệt cực lớn với Tử Vong thâm uyên.

Lúc này thân ảnh hai người Lục Lâm Thiên và Bạch Linh xuất hiện ở trong một hạp cốc. Hạp cốc này cực lớn, hai bên là thâm uyên, phía dưới chính là sương mù vô tận màu trắng, căn bản không thể nhìn thấu phía dưới là gì.

Sưu Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên và Bạch Linh xuất hiện ở trên hạp cốc. Bạch Linh nheo mắt nhìn vào trong mây mù ở thâm uyên, thế nhưng cũng không nhìn thấu mây mù này.

- Khí tức phát ra ở nơi này.

Đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh biến đổi, ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng không cảm giác được cái gì, hắn có chút nghi ngờ nói:

- Nàng xác định chứ?

- Chắc không sai, khí tức này dường như có chút quan hệ với ta.

Ánh mắt Bạch Linh lần nữa nhìn vào trong thâm uyên, khí tức trong này khiến cho nàng trong lúc mơ hồ có cảm giác có liên quan với nàng.

- Nói không chừng sẽ có thu hoạch, chúng ta đi xuống xem một chút.

Lục Lâm Thiên nói, mặc dù hắn cảm giác không có chút dị thường nào. Thế nhưng cảm giác của Bạch Linh có lẽ cũng không sai.

- Cẩn thận một chút.

Bạch Linh gật đầu đồng ý, nàng cũng rất muốn biết ở trong thâm uyên kia rốt cuộc có thứ gì khiến cho nàng có chút bẩn ổn, trong lúc mơ hồ thậm chí còn có cảm giác nguy hiểm.

Thân ảnh hai người lóe lên, lập tức nhảy vào trong thâm uyên. Vì phòng ngừa vạn nhất, Lục Lâm Thiên nhanh chóng bố trí Thanh Linh Khải Giáp.

Ở trong thâm uyên, mây mù lượn lờ, còn có một mùi thơm nhàn nhạt lan tràn, xuyên qua mây mù nhàn nhạt, ở trên đường đi còn có thể nhìn thấy ở trên vách núi đá có không ít kỳ hoa dị thảo.

Cũng không biết nhảy xuống dưới bao lâu, Lục Lâm Thiên cẩn thận nhìn chung quanh, đoán chừng hai người đã xuống hơn ngàn trượng, thâm uyên này cũng không biết hình thành như thế nào.

Sưu Sưu.

Rốt cuộc hai người cũng đáp xuống mặt đất, nơi này giống như tận cùng của vực sâu, khắp nơi có một cỗ khí tức âm trầm, khiến cho toàn thân người khác không nhịn được có chút run sợ.

- Dường như ở chỗ này.

Bạch Linh nhìn bốn phía, bốn phái chính là một sơn cốc bao la trong lòng đất. Sơn cốc cực kỳ bằng phẳng, trên không là mây mù dày đặc bao phủ. Liếc nhìn lại, ngược lại cũng không có gì là địa phương kỳ lạ.

- Nơi này dường như cũng không có gì đặc biệt a.

Lục Lâm Thiên đánh giá bốn phía, tâm thần toàn lực dò xét chung quanh, cũng không cảm thấy nơi này có chút đặc biệt gì. Nghe thấy Bạch Linh nói vậy, trong lòng hắn có chút nghi hoặc.

Bạch Linh gật đầu, hai hàng lông mi nhíu lại, nói:

- Nếu như ta đoán không sai, nơi này bị yêu thú bố trí Ẩn Yêu không gian. Mà yêu thú này dường như có chút quan hệ với Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc, cho nên ta mới có thể cảm giác được.

- Ẩn Yêu không gian sao?

Lục Lâm Thiên chưa từng nghe nói qua có một loại thủ đoạn như vậy.

Đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh nhìn qua Lục Lâm Thiên, giải thích:

- Ẩn Yêu không gian không phải là thứ mà yêu thú, linh thú bình thường có thể bố trí. Nói cách khác, yêu thú, linh thú thực lực cường hãn khi tới đại nạn, vì không muốn để cho người khác quấy rầy thi hài của bản thân cho nên mới dùng máu huyết cùng với thú hồn bố trí Ẩn Yêu không gian. Trong Ẩn Yêu không gian, người bình thường căn bản không thể phát hiện được sự tồn tại của nó.

Tới bây giờ Lục Lâm Thiên mới hiểu được, xương cốt yêu thú, linh thú chính là bảo vật của tu luyện giả nhân loại. Xương cốt yêu thú, linh thú cấp bậc càng cao thì giá trị càng lớn. Yêu thú và linh thú đương nhiên không hy vọng khi mình chết đi có người chà đạp hài cốt của mình. Linh thú, yêu thú ở trong Ẩn Yêu không gian này nhất định sẽ có cấp bậc cực cao. Nếu không thì hắn cũng sẽ không thể cảm giác ra sự tồn tại của Ẩn Yêu không gian.

- Nàng có thể phá bỏ Ẩn Yêu không gian này hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi Bạch Linh.

- Không biết, để ta thử xem.

Bạch Linh do dự một lát, nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Trong này ta có cảm giác được một cỗ khí tức nguy hiểm. Nguy hiểm này dường như còn không ít, nếu như phá bỏ Ẩn Yêu không gian này nói không chừng sẽ xuất hiện biến cố lớn gì đó.

- Đã đến không có lý do gì lui lại. Xem trước một chút vậy.

Lục Lâm Thiên do dự rồi lập tức quyết định nói. Nếu như là hài cốt của yêu thú, linh thú lợi hại mà nói, ở trong Hư Không Bí Cảnh này nhất định cũng là yêu thú thượng cổ hoặc là linh thú thượng cổ. Thân thể tuyệt đối là bảo vật.

- Được.

Bạch Linh nghe vậy, thân thể mềm mại uyển chuyển khẽ động, bàn chân đạp mạnh mặt đất, thân thể nhảy lên tầng trời thấp. Bàn tay thon thả như ngọc đánh ra một đạo lưu quang màu trắng về phía hư không trước mặt.

Sưu.

Ngay khi đạo lưu quang màu trắng trong tay Bạch Linh lướt đi, ở trong không gian phía trước lập tức xuất hiện một màn sáng hình cung chói mắt, đem không gian chung quanh bao phủ vào bên trong.

- Đây là Ẩn Yêu không gian hay sao?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức đi tới bên người Bạch Linh, nhìn qua màn sáng cực lớn trước mắt, hai mắt hiện lên vẻ ngưng trọng.

- Năng lượng uy áp thật mạnh

Chương 2868: Thứu điêu thượng cổ 1

Trong lòng Lục Lâm Thiên âm thầm đề phòng, phía trên màn sáng màu vàng này Lục Lâm Thiên có cảm giác được một loại áp lực. Giống như trong này có một vật cực kỳ hung hiểm, coi như là bằng vào tu vi hiện tại của hắn, hắn cũng có cảm giác dưới cỗ áp lực này bản thân hắn không nắm chắc có thể chống lại uy áp bên trong.

- Khí tức này dường như có chút kỳ quái. Có quan hệ với Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc ta. Thế nhưng lại không phải là khí tức của Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh hiện lên sự ngưng trọng, thậm chí trong lúc mơ hồ nàng còn cảm giác được một cỗ khí tức nguy hiểm tới từ trong lòng.

- Họa phúc tương phùng, xông vào một lần đi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, khóe miệng nở nụ cười.

- Hiện tại coi như chúng ta muốn đi cũng không kịp.

Trên dung nhan tuyệt mỹ của Bạch Linh hiện lên nụ cười khổ với Lục Lâm Thiên.

Nụ cười khổ này khiến cho Lục Lâm Thiên nhìn mà ngây ngốc. Nhất cử nhất động đều mang theo sự hấp dẫn, coi như là cười khổ cũng khiến cho lòng người rung động giống như có con kiến bò qua vậy.

- Nhìn gì vậy?

Bạch Linh nhìn thấy Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn vào mình, sẵng giọng nói.

- Lần này nàng tới đây ta chưa từng nhìn kỹ nàng, vẫn đẹp như vậy, đủ để khiến cho nam nhân trong thiên hạ động tâm.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Bạch Linh đẹp, cho dù là ai cũng không có cách nào so sánh với nàng. Loại yêu mị này thực chất tới từ bên trong, trời sinh mà thành, không có một chút ra vẻ nào, nữ tử có sự yêu mị giống như nàng chỉ có vẻ mà không có cái thần của nàng.

- Vẫn miệng lưỡi trơn tru như vậy.

Bạch Linh dường như cũng không có trách cứ Lục Lâm Thiên, ngược lại trên khuôn mặt xinh đẹp động lòng người còn trở thành hồng nhuận phơn phướt, trong lòng có cảm giác ngọt ngào, lườm Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi nên cẩn thận một chút, sợ rằng chúng ta sẽ gặp nguy hiểm. Ta cảm thấy khí tức trong này tuyệt đối rất khủng bố.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn về phía trước, hắn cũng cảm giác được một cỗ khí tức kinh khủng đang từ trong khe hở màu vàng kia lan tràn ra. Ánh mắt nhìn kỹ, lúc này trong màn sáng màu vàng kia đã bắt đầu trở nên sóng gió ngập trời. Theo một hồi chấn động, một khe hở từ từ bị xé rách, cuối cùng tựa như tấm gương bị nghiền nát. Cả màn sáng cực lớn bị nghiền nát thành từng khúc không thấy.

Mà trong chốc lát khi màn sáng màu vàng này bị nghiền nát, Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy hoa mắt, sơn cốc dưới lòng đất chung quanh biến mất không thấy gì nữa. Mà chuyển thành một bình nguyên cực lớn, bình nguyên yên tĩnh, một mảnh hoang vu, mặt đất tràn ngập đá vụn.

Mà phía trước bình nguyên xuất hiện một đầu quái vật khổng lồ giống như một ngọn núi khổng lồ. Lục Lâm Thiên nheo mắt nhìn lại, mới phát hiện ra đầu quái vật khổng lồ giống như ngọn núi kia chỉ là một đầu yêu thú cực lớn nằm phủ phục trên mặt đất. Yêu thú này nằm sấp dưới mặt đất, giống như một khối cầu khổng lồ, toàn thân có lông vũ màu vàng.

Trên người yêu thú cực lớn này nó một cỗ khí tức như có như không lan tràn ra khiến cho chân khí trong cơ thể Lục Lâm Thiên trong lúc vô hình có cảm giác tắc nghẽn, một cỗ uy áp lan tràn khiến cho lòng người rung động.

- Uy áp thật là khủng khiếp.

Lục Lâm Thiên cùng Bạch Linh liếc nhìn nhau, trong mắt đều xuất hiện sự rung động. Dưới cỗ uy áp cực lớn này trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, uy áp này trong lúc vô hình có thể tạo thành ảnh hưởng với tu vi hiện tại của hắn đủ để thấy được thực lực và cấp độ của đầu yêu thú này.

- Yêu Đế.

Trong lòng khiếp sợ, yêu thú này không phải là yêu đế mới là lạ, nếu không phải là Yêu Đế, uy áp này căn bản không có cách nào làm ảnh hưởng tới hắn.

- Thứu điêu thượng cổ, đây là thứu điêu thượng cổ.

Lúc này trong mắt Bạch Linh đột nhiên hiện lên vẻ khiếp sợ, dường như nhận ra lai lịch của đầu yêu thú này, đôi mắt xinh đẹp rung động liên tục.

- Nàng biết yêu thú này sao?

Lục Lâm Thiên nhìn Bạch Linh hỏi, cẩn thận dò xét, Lục Lâm Thiên cũng không khó phát giác ra đầu yêu thú này chết đã lâu.

- Đương nhiên là nhận ra, khó trách ta có thể cảm nhận được khí tức.

Bạch Linh thu hồi vẻ rung động, nói với Lục Lâm Thiên:

- Thứu điêu thượng cổ này đã bị diệt tộc, tại thời điểm thượng cổ chính là thiên địch của hồ tộc, có thể áp chế yêu thú hồ tộc.

- Ý nàng là thứu điêu thượng cổ này có thể áp chế nàng?

Lục Lâm Thiên hỏi, dùng huyết mạch của Cửu Vĩ Thiên Hồ, cho dù là Tứ đại Thú Hoàng tộc cũng khó có thể áp chế hoàn toàn.

- Ý ta nói là hồ tộc bình thường, Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc chính là vương giả trong hồ tộc. Thứu điêu thượng cổ có thể áp chế cơ hồ tất cả hồ tộc, duy chỉ có Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc ta là không có cách nào áp chế. Mà thứu điêu nhất tộc thượng cổ cũng là kẻ thù truyền kiếp của Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc ta. Từ trong điển tịch ở tộc ta mới biết được ở thời điểm viễn cổ, thứu điêu thượng cổ này tồn tại, luôn tranh đấu với Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc ta. Mà đến bây giờ thứu điêu thượng cổ đã sớm bị diệt tộc, không ngờ nơi này còn một bộ hài cốt.

Bạch Linh giải thích với Lục Lâm Thiên:

- Đây là hài cốt của thứu điêu thượng cổ tu vi Yêu Đế. Thứu điêu này tuy rằng cùng với Cữu Vĩ Thiên Hồ ta là kẻ thù truyền kiếp, thế nhưng yêu đan trên người lại có tác dụng cực lớn với Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc ta. Có thể khiến cho tu vi của đệ tử Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc tăng lên không ít.

- Đương nhiên yêu đan của Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc cũng chính là thuốc bổ tốt nhất đối với thứu điêu thượng cổ, thứu điêu thượng cổ này có thể bố trí Ẩn Yêu không gian, hẳn là bị trọng thương hoặc có nguyên nhân khác cho nên mới vẫn lạc ở nơi này. Cho nên trong cơ thể hơn phân nửa có Yêu đan và Yêu Đế chi nguyên. Dùng tu vi hiện tại của ta, tuy rằng lĩnh ngộ có chút kém, thế nhưng nếu có thể đạt được Yêu đan và Yêu Đế chi nguyên của đầu thứu điêu thượng cổ này muốn đột phá cấp độ bát giai đỉnh phong cũng có hy vọng cực lớn.

Bạch Linh nói xong, tâm tình bình tĩnh như nước lúc này cũng có chút kích động. Trên người nàng tuy rằng có truyền thừa do tiền bối trong tộc lưu lại, Yêu Đế chi nguyên cũng có, tăng thêm thiên phú của bản thân nàng, muốn đột phá cũng chỉ là chuyện sớm hay muộn mà thôi. Thế nhưng nếu có thể đạt được Yêu đan và Yêu Đế chi nguyên của thứu điêu thượng cổ mà nói, trong thời gian ngắn sợ rằng nàng có thể đột phá thành Đế. Cấp độ Yêu Đế, nàng cũng không nhịn được mà mơ ước.

Nghe Bạch Linh nói, khóe miệng Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, nói nhỏ:

- Vậy thì còn chờ gì nữa, trước tiên đạt được Yêu đan cùng Yêu Đế chi nguyên rồi nói sau.

- Vật quan trọng như vậy sợ rằng thứu điêu thượng cổ này sẽ không để cho người ngoài dễ dàng đoạt được như vậy.

Bạch Linh mừng rỡ, đồng thời cũng không có buông lỏng sự cảnh giác trong lòng.

- Người tự tiện xông vào Ẩn Yêu không gian của bổn đế, chết.

Chương 2869: Thứu điêu thượng cổ 2

Lúc này, trên thân thể to lớn bất động của thứu điêu thượng cổ, hai mắt lớn kia đột nhiên mở ra, hai mắt tựu như đèn lòng cực lớn. Hai cánh bắt đầu run run.

Gru...

Một tiếng gầm gừ phá không vang vọng, thân thể khổng lồ của thứu điêu thượng cổ vỗ cánh bay lên, thân thể khổng lồ trọn vẹn hơn ngàn thước, hai cánh cực lớn chấn động, cả phiến không gian lúc này cũng chấn động.

Ken két.

Lập tức phiến không gian bên trong này dưới hai cánh của hắn sụp đổ từng khúc, lộ ra vết nứt đen kịt trong không gian. Dưới thân thể cực lớn kia Lục Lâm Thiên chân chính cảm giác được một loại uy áp khó có thể kháng cự. Loại khí tức này thực sự quá mạnh, khiến cho linh hồn người ta cảm thấy lạnh lẽo.

- Hay cho thứu điêu thượng cổ giảo hoạt, đề phòng có người đạt được hài cốt của hắn cho nên lưu lại một đạo tàn hồn trong người.

Bạch Linh cả kinh nói.

- Một đạo tàn hồn lưu lại trong người, thực lực của đạo tàn hồn thứu điêu thượng cổ này tuy rằng không có cách nào bằng bản thể. Thế nhưng trong thời gian ngắn so với Chuẩn Đế tuyệt đối còn cường hãn hơn.

- Phải như thế nào mới có thể đạt được Yêu đan và Yêu Đế chi nguyên?

Lục Lâm Thiên nhìn qua thứu điêu khổng lồ, ánh mắt trầm xuống, nhìn Bạch Linh hỏi.

- Đánh nát tàn hồn, ta sẽ lấy được. Thế nhưng hiện tại đầu Thiên Thứu điêu thượng cổ này quá khó đối phó.

Bạch Linh lo lắng nói.

- Giao cho ta đi, nàng ở bên cạnh nhìn là được rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn Thiên Thứu điêu thượng cổ khổng lồ, vật này có chỗ tốt với Bạch Linh như vậy, cũng không thể buông tha. Tuy rằng là lợi hại, thế nhưng cũng không phải hắn không thể chống lại. Không nói Đế khôi trên người, thực lực bản thân hắn hiện tại cũng không nhất định không thể làm gì được nó.

- Được rồi, ngươi cẩn thận một chút, nếu thực sự không được thì chúng ta bỏ chạy. Đạo tàn hồn này của nó cũng không chống đỡ được bao lâu đâu.

Bạch Linh nhắc nhở với Lục Lâm Thiên.

Gru.

Lúc này thân thể khổng lồ của Thiên Thứu điêu thượng cổ đã đánh về phía Lục Lâm Thiên, thân thể khổng lồ dùng phương thức nguyên thủy mà cường hãn va chạm. So với bất kỳ vũ kỹ nào sợ rằng còn hữu hiệu hơn. Trong hai mắt tràn ngập hung quang, hai cánh cực lớn chấn động, quang mang bàng bạc lan tràn, lại mang theo một cỗ năng lượng hủy thiên diệt địa đáng sợ, đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lơ lửng trên không trung, ánh mắt ngưng trọng, Thanh Linh Khải Giáp được bố trí trên người, nhìn Thiên Thứu điêu thượng cổ khổng lồ đang đánh tới, chân khí phô thiên cái địa bắt đầu cuồn cuộn.

- Long Ảnh tí.

Lục Lâm Thiên lập tức bước ra một bước, gợn sóng trong không gian nhộn nhạo. Hai tay chấn động, trong tay có một cỗ năng lượng thuộc tính thổ hội tụ, tạo thành hai đạo hư ảnh Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ cực lớn.

Ngao ngao.

Hai đạo hư ảnh Hoàng Kim Yêu Long bắn ra, trước Long Ảnh tí không gian đều sụp đổ, lộ ra vết nứt đen kịt trong không gian. Quang mang đen kịt lan tràn ra. Quang mang này khiến cho người ta cảm thấy dường như có thể thôn phệ bóng tối, khiến cho người ta sởn tóc gáy. Lập tức hung hăng va chạm về phía Thiên Thứu điêu hai cánh kia.

Gru.

Trong miệng Thiên Thứu điêu thượng cổ vang lên một tiếng như chuông đồng, hai cánh khổng lồ chấn động. Hai cánh mang theo một cỗ uy lực giống như có thể hủy thiên diệt địa, mang theo lực lượng đáng sợ, đánh vào trên người hai đạo hư ảnh Hoàng Kim Yêu Long.

Sưu.

Hai cánh cùng với hai đạo hư ảnh va chạm, trong sát na cả không gian run lên.

Phanh Phanh.

Tiếp đó cả không gian nơi va chạm xảy ra bạo liệt, cả không gian bạo phát. Hư ảnh Hoàng Kim Yêu Long khổng lồ lập tức biến mất trong không gian.

Khục khục.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ như vậy thân thể Lục Lâm Thiên lập tức lui về phía sau mấy bước, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc. Đạo tàn hồn lưu lại trong người đầu Thiên Thứu điêu thượng cổ này không ngờ lại còn uy năng khủng bố như vậy. Chuẩn Đế bình thường tuyệt đối sẽ không chịu đựng nổi.

- Lâm Thiên, cẩn thận.

Bạch Linh có chút lo lắng, nàng tự biết bằng vào thực lực của mình cũng không giúp được quá nhiều. Nhìn nam tử trên không trung, giờ phút này hắn đã không còn là một thanh niên mà nàng phải che chở khi trước nữa. Hắn đã triệt để lột xác để tung hoành đại lục. Là cường giả có thể khiến cho cả đại lục gió nổi mây phun. Tất cả chuyện này bất quá chỉ có hơn mười năm ngắn ngủi mà thôi.

Gru.

Một kích của Lục Lâm Thiên khiến cho thân thể Thiên Thứu điêu thượng cổ bị trì hoãn một hồi, thân thể khổng lồ lần nữa vỗ cánh bay về phía Lục Lâm Thiên. Hai cánh chấn động, không gian chung quanh gió nổi mây phun.

- Thuộc tính thổ sao?

Hai tay Lục Lâm Thiên có chút run rẩy, vừa rồi hắn cũng chỉ mới thăm dò thực lực của Thiên Thứu điêu thượng cổ mà thôi. Mà đạo hồn này lại có uy năng khủng bố như vậy, sợ rằng ở thời toàn thịnh, tuyệt đối bằng vào thực lực của hắn hiện tại không thể đối phó được.

- Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim, Kim sinh Thủy, Thủy sinh Mộc, Thời Không Lao Ngục.

Cùng lúc, khi Thiên Thứu điêu thượng cổ lần nữa lao tới quang mang quanh thân Lục Lâm Thiên lập lóe, trong nháy mắt bố trí Thời Không Lao Ngục mười sáu lần uy năng.

Lúc này Lục Lâm Thiên dùng thuộc tính hỏa làm vật dẫn, ngũ hành tương sinh tương khắc, cuối cùng Thời Không Lao Ngục mười sáu lần uy năng trong nháy mắt lấy hắn làm trung tâm lan tràn ra. Đem Thiên Thứu điêu thượng cổ này bao phủ vào bên trong.

Sưu...

Trong nháy mắt cả không trung gió nổi mây phun, lúc này dưới uy năng kinh người của Thời Không Lao Ngục mười sáu lần uy năng, không gian chung quanh bị diệt thành tro tàn.

Ở trong Thời Không Lao Ngục, vô số công kích tràn ngập. Ở trong Thời Không Lao Ngục mười sáu lần uy năng, quang mang màu xanh đại thịnh, ở trong không gian dào dạt sinh cơ. Thế nhưng Thiên Thứu điêu thượng cổ này dường như lại mất đi sinh cơ. Huống chi bản thân nó chỉ là hài cốt, trên người chỉ có một đạo tàn hồn mà thôi.

Ở trong Thời Không Lao Ngục, thân thể khổng lồ của Thiên Thứu điêu thượng cổ bị áp chế, hai cánh chấn động, đánh tan gợn sóng trong không gian tạo thành hư không đen kịt, thế nhưng lại không thể giãy dụa khỏi sự bao phủ của Thời Không Lao Ngục.

Gru..

Lúc này ở trong mi tâm của Thiên Thứu điêu thượng cổ có một đạo quang mang lướt ra, hóa thành hư ảnh một đầu Thiên Thứu điêu thượng cổ khổng lồ, năng lượng linh hồn bàng bạc lan tràn, uy áp so với bản thể khổng lồ lúc trước còn mạnh mẽ hơn nhiều.

Hư ảnh Thiên Thứu điêu thượng cổ xuất hiện, dường như ảnh hưởng của Thời Không Lao Ngục với bản thân nó nhỏ hơn nhiều. Một cỗ uy áp linh hồn bàng bạc bắn thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Lâm Thiên cẩn thận, đây chính là tàn hồn của Thiên Thứu điêu thượng cổ.

Bạch Linh ở phía xa nhẹ nhàng nhắc nhở Lục Lâm Thiên.

- Ta đang đợi đạo tàn hồn này đây.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười vui vẻ, không có gọi ra đế khôi là bởi vì hắn hy vọng có thể dẫn dắt tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ đi ra. Tàn hồn cấp độ Đế giả, không thể lãng phí.

Chương 2870: Vật đại bổ

Đại hồn anh trong đầu vẫn không có chút thu hoạch lúc này cũng có chút không nhịn được. Đại hồn anh kích động, nếu như không có Lục Lâm Thiên áp chế nó đã vọt ra khỏi không gian trong đầu.

Đạo tàn hồn Đế giả này khiến cho người khác phải kiêng kỵ, thế nhưng bất quá đối với Đại hồn anh mà nói, chính là vật đại bổ, bất kể là tàn hồn hay là sát khí ngập trời, vẫn luôn là thuốc bổ của Đại hồn anh.

Mắt nhìn tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ lao thẳng tới, tâm thần Lục Lâm Thiên lặng lẽ lan tràn.

Sưu.

Tiếp đó trong nháy mắt ở trong mi tâm Lục Lâm Thiên có một đạo lưu quang màu tím bắn ra rồi lơ lửng trước người, chính là Đại hồn anh mà Lục Lâm Thiên luôn áp chế từ đầu.

Đại hồn anh xuất hiện, hai con mắt mở ra, một cỗ khí tức ngập trời trong người lan tràn ra. Sát khí ngập trời tuôn ra, lập tức tràn ngập trên không trung. Sát khí ngập trời khiến cho cả không gian gió nổi mây phun, sát khí giống như một cơn lốc phóng ra, cả không gian run rẩy.

Gru.

Ngay lúc đó đạo tàn hồn của Thiên Thứu điêu thượng cổ đang lao thẳng tới Lục Lâm Thiên dường như cũng cảm nhận được khí tức trên người Đại hồn anh, ánh mắt thoáng ngốc trệ, bắt đầu trở nên cuồng bạo.

Phía trên tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ có một cỗ khí tức dường như còn mạnh hơn Đại hồn anh tuôn ra, giống như có xúc động muốn thôn phệ Đại hồn anh, đánh về phía Đại hồn anh.

Ầm ầm.

Không gian run lên, hai cỗ năng lượng va chạm vào một chỗ rồi giằng co trên không trung. Đại hồn anh rõ ràng khó có thể thôn phệ được tàn hồn của Thiên Thứu điêu thượng cổ, dù sao tàn hồn so với Đại hồn anh còn mạnh hơn nhiều.

Mà Thiên Thứu điêu thượng cổ này dường như cũng muốn thôn phệ Đại hồn anh, thế nhưng cũng không thể thôn phệ được.

Trong không gian này tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ không biết đã tồn tại mấy vạn năm, nhưng cũng chưa từng thôn phệ qua tàn hồn thể.

Mà Đại hồn anh đã sớm quen việc thôn phệ, có linh trí của Lục Lâm Thiên, tàn hồn của Thiên Thứu điêu thượng cổ căn bản không cách nào thôn phệ Đại hồn anh.

Nhìn mọi chuyện xảy ra trên không trung, đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh bắt đầu có chút kinh ngạc.

Đại hồn anh cùng với tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ giằng co, Lục Lâm Thiên nhíu mày, tàn hồn của Thiên Thứu điêu thượng cổ quá mức cường hãn. Chỉnh thể so với Đại hồn anh còn cường hãn hơn nhiều, Đại hồn anh muốn thôn phệ cũng khó.

Thế nhưng cũng may tàn hồn của Thiên Thứu điêu cũng không biết thôn phệ tàn hồn thế nào. Ít nhất tạm thời Đại hồn anh còn chưa bị tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ cắn nuốt sạch.

- Cũng có chút phiền phức a.

Lục Lâm Thiên trầm tư, muốn tiêu diệt tàn hồn này cũng không có chút khó khăn nào, bởi vì dù sao cũng chỉ là một đạo tàn hồn do Yêu Đế lưu lại mà thôi, không phải Đế giả chân chính. Chỉ là nếu như muốn để cho Đại hồn anh thôn phệ thì có chút phiền phức.

- Toàn lực áp chế.

Do dự một lát Lục Lâm Thiên lập tức toàn lực thúc dục Thời Không Lao Ngục hung hăng áp chế tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ.

Dưới tình huống toàn lực, tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ bị áp chế tuyệt đối. Không gian chung quanh như đọng lại, thân thể lập tức giãy dụa, thế nhưng cũng khó có thể dãy dụa đi ra ngoài.

Gru.

Hai mắt Đại hồn anh đỏ rực, lấy thân thể làm trung tâm, một cỗ hấp lực ngập trời giống như một cơn lốc lan tràn ra. Cỗ hấp lực giống như cơn lốc khuếch tán, lan tràn tới trên hư ảnh tàn hồn Thiên Thứu điêu phượng cổ.

Ầm ầm.

Dưới cỗ hấp lực lớn như vậy, thân thể tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng run run, kịch liệt phản kháng. Cả không gian cát bay đá chạy, đất núi rung chuyển, mây mù bị đánh cho xơ xác. Cả không gian lúc này run rẩy, thế nhưng dưới sự áp chế của Đại hồn anh và Thời Không Lao Ngục cho nên không có cách nào thoát thân.

Trong nháy mắt cả không gian lờ mờ, sát khí trên người Đại hồn anh trong lúc mơ hồ tiết ra ngoài khiến cho người ta trong lúc vô hình cảm thấy tim đập nhanh hơn. Lập tức một đạo tàn hồn bên trên thân thể Thiên Thứu điêu thượng cổ bị thôn phệ, cắn nuốt.

Tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ giãy dụa kịch liệt, Lục Lâm Thiên toàn lực phối hợp với Đại hồn anh áp chế.

Dưới vực sâu, không gian vẫn cát bay đát chạy, rung chuyển không ngừng. Sát khí khủng bố tiết ra ngoài. Cả thâm uyên run rẩy, sát khí từ dưới vực sâu phóng lên trời, khuếch tán lên giữa không trung.

Dưới động tĩnh kinh người này Bạch Linh cũng chỉ có thể ở một bên chờ đợi.

Năng lượng tàn hồn của Thiên Thứu điêu thượng cổ quả thực quá mức cường hãn. Suốt ba ngày Đại hồn anh vẫn còn tiếp tục thôn phệ. Trong thời gian ba ngày này Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào thoát thân, hắn cần tiếp tục áp chế tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ.

Sưu Sưu.

Trong không gian bao la lúc này có mười mấy đạo thân ảnh đáp xuống vực sâu, người có thể tiến vào trong Hư Không Bí Cảnh đương nhiên thực lực thấp nhất cũng phải là Tôn cấp nhất trọng.

- Sát khí và năng lượng linh hồn thật khủng khiĩếp.

Mười mấy đạo thân ảnh này đáp xuống vực sâu, ánh mắt nhìn sát khí và năng lượng linh hồn phóng lên trời, không ít người có chút kinh ngạc.

Động tĩnh lớn như vậy nói không chừng có bảo vật liên quan tới linh hồn, hoặc là thần khí thượng cổ.

Một lão phụ nhân mặc cung trang nhìn thâm uyên nói, trong mắt cực kỳ chờ mong, bảo vật xuất thế ở trong Hư Không Bí Cảnh đều cực kỳ trân quý.

- Chúng ta xuống dưới xem một chút, lần này Hư Không Bí Cảnh mở ra, phần đông cường giả bế quan của Huyền Hồn môn chúng ta đều rời núi là bởi vì hy vọng tìm được nhiều cơ duyên ứng phó với Đế Đạo minh. Bằng không khó có thể chống lại Đế Đạo minh.

Một lão giả năm mươi tuổi trầm giọng nói.

- Đều là do Lục Lâm Thiên kia, để cho Huyễn Hồn môn ta tổn thất thảm trọng. Mà ngay cả Thái sư thúc Tru Hồn cũng vẫn lạc, đáng hận.

Một lão giả tóc bạc chừng sáu chục tuổi hung hăng nói. Trong thời gian ngắn ngủi gần đây tất cả các sơn môn lớn trong Thiên Địa minh đã bắt đầu sợ, lần lượt bị đả kích lần lượt bị tổn thất, bọn họ đã không còn bao nhiêu ngạo khí nữa.

- Không biết lần này Lục Lâm Thiên kia có tới không? Nếu như Lục Lâm Thiên này tới đυ.ng phải một trận pháp thượng cổ nào mà vẫn lạc thì tốt quá. Thiên Địa minh ta cũng không cần e ngại Đế đạo minh nữa.

Lão giả chừng năm mươi tuổi kia nói.

Nói là Thiên Địa minh hiện tại sợ Đế Đạo minh không bằng nói người của Thiên Địa minh nghe thấy ba chữ Lục Lâm Thiên thì da đầu run lên, hít vào một ngụm khí lạnh.

- Chỉ mong chúng ta không nên gặp phải Lục Lâm Thiên kia. Nếu như gặp những người khác trong Đế Đạo minh thì tốt, gặp bao nhiêu thu thập bấy nhiêu. Coi như là báo thù rửa hận cho những người vẫn lạc trong môn.

Lão giả tóc bạc căm hận nói.

- Tất cả phải cẩn thận một chút, chúng ta đi xuống phía dưới xem. Nếu như dẫn tới những người khác phải cẩn thận. Vạn nhất có trọng bảo xuất thế, chúng ta muốn một mình đoạt cũng không dễ.

Chương 2871: Nữ nhân của ta 1

Nhìn qua sát khí ngập trời cùng với năng lượng linh hồn trong thâm uyên đang phóng lên trời, lão phụ nhân đầu lĩnh vẫn quyết định xuống xem một chút. Động tĩnh lớn như vậy tuyệt đối không phải tầm thường. Cũng không nhất định có người khác tới tranh đoạt hay không, bởi vì vừa rồi các nàng cũng bị hấp dẫn tới đây.

Sưu Sưu.

Hơn mười người này cũng không chủ quan, cẩn thận từng tí một thả người nhảy vào trong thâm uyên. Trong lòng có chút lo lăng và chờ mong, không biết ở trong thâm uyên này sẽ có thu hoạch như thế nào. Nếu như có thần khí thượng cổ hoặc truyền thừa của Đế giả cùng với đan dược Đế phẩm thì phát tài.

Hơn chục đạo thân ảnh hạ xuống, sát khí cùng với năng lượng linh hồn ngày càng thịnh khiến cho mọi người kinh hãi, đồng thời cũng càng chờ mong.

Trong vực sâu, Đại hồn anh dưới sự hỗ trợ của Thời Không Lao Ngục của Lục Lâm Thiên không ngừng thôn phệ tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ, trải qua không ngừng thôn phệ rốt cuộc cũng có thể áp chế tàn hồn một chút.

Theo thôn phệ Đại hồn anh ngày càng mạnh, bắt đầu từ từ khống chế tất cả. Đồng thời theo thôn phệ và hấp thu khí tức trên người Đại hồn anh ngày càng mạnh mẽ lên.

- Ồ?

Bạch Linh vẫn ở bên cạnh chờ đợi, nàng không nhúng tay vào được chuyện này. Đột nhiên ánh mắt Bạch Linh nhìn lên vực sâu, cũng không bao lâu, dưới ánh mắt của Bạch Linh có mười mấy đạo thân ảnh từ từ hạ xuống.

- Đó là cái gì?

Hơn mười người của Huyễn Hồn môn vẫn ở trên tầng trời thấp đã nhìn thấy yêu thú khổng lồ cùng với hai bóng người ở trong không gian to lớn phía trước.

- Là thân thể yêu đế cùng tàn hồn.

Lão phụ nhân đầu lĩnh cũng coi như có kiến thức bất phàm, chỉ kinh ngạc một chớp mắt rồi lập tức phát hiện ra mánh khóe.

- Thân thể Yêu Đế cũng là trọng bảo, nói không chừng còn có yêu đan của Yêu Đế, giá trị so với đan dược Chuẩn Đế phẩm còn cao hơn không ít.

Một lão giả sợ hãi than, trong mắt hiện lên vẻ tham lam, đây chính là bảo vật cấp bậc trọng bảo a.

- Tuyệt Linh trưởng lão, đó là Lục Lâm Thiên, người mặc khải giáp màu vàng chính là Lục Lâm Thiên.

Lão giả năm chục tuổi nhìn vào Lục Lâm Thiên đang ở trong Thời Không Lao Ngục. Ở trong thành Cự Giang hắn đã tránh được một kiếp cho nên hắn mới nhận ra Lục Lâm Thiên, còn tuyệt đối không quên được hình dáng của Lục Lâm Thiên.

- Cái gì? Hắn chính là Lục Lâm Thiên?

Hơn chục đạo thân ảnh này nghe thấy ba chữ Lục Lâm Thiên toàn thân lập tức run lên. Ba chữ Lục Lâm Thiên đối với bọn họ hiện tại chính là khắc tinh. Đồn rằng hiện tại Lục Lâm Thiên có thể đồ sát Chuẩn Đế dễ dàng, bọn họ làm sao có thể là đối thủ cơ chứ.

- Chạy mau, nhanh.

Lão phụ nhân đầu lĩnh quyết định vô cùng nhanh chóng, bảo vật trước mắt lúc này có Lục Lâm Thiên ở đây đám người bọn nàng làm sao có cơ hội cơ chứ. Hiện tại Lục Lâm Thiên tuyệt đối cũng không bỏ qua cho đám người bọn nàng.

- Đến rồi thì không cần đi nữa.

Khi hơn chục người này đang định chạy trốn, một đạo thân ảnh màu trắng giống như quỷ mị xuất hiện trên không trung. Trên dung nhan tuyệt mỹ khiến cho thiên địa động dung là ánh mắt lạnh lẽo như băng, lạnh lẽo tới mức khiến cho người ta không dám nhìn thẳng.

- Giết.

Lão phụ nhân đầu lĩnh không có chút do dự nào, trước mặt Lục Lâm Thiên các nàng chỉ có thể dùng tốc độ nhanh nhất mà trốn. Một đạo quang trụ bằng linh lực hội tụ trong tay, mang theo công kích linh hồn bàng bạc hung hăng đánh về phía Bạch Linh.

- Mới chỉ là Linh Tôn bát trọng mà thôi.

Khuôn mặt Bạch Linh lạnh lùng nhìn vào đạo quang trụ bằng linh lực kia, thân ảnh mềm mại khẽ động, cổ tay giương lên, y phục bay phất phới. Một đạo quang trụ màu trắng từ trong tay nàng bắn ra mang theo một cỗ năng lượng cuồng bạo, lập tức đánh vào trên đạo quang trụ bằng linh lực của lão phụ nhân kia.

Phanh.

Đạo quang trụ của Bạch Linh mang theo năng lượng cuồng bạo va chạm với đạo quang trụ bằng linh lực. Đạo quang trụ bằng linh lực của lão phụ nhân kia nứt vỡ từng khúc. Trong tích tắc kình khí khuếch tán, cả không trung giống như có một cơn lốc cuồng bạo khuếch tán khiến cho không gian bốn phía chấn động giống như là sơn băng địa liệt.

Phụt.

Trong miệng lão phụ nhân này phun ra máu tươi, thân thể lập tức đập xuống phía dưới.

Sưu.

Khi thân thể lão phụ nhân này rơi xuống, một thân ảnh mặc khải giáp màu vàng như quỷ dị xuất hiện trước người nàng. Mấy đạo cấm chế trong nháy mắt được đánh ra, lập tức cấm chế nàng.

- Tuyệt Linh trưởng lão.

Cường giả còn lại của Huyễn Hồn môn biến sắc. Tuyệt Linh trưởng lão bát trọng đỉnh phong dưới một chiêu bị trọng thương. Thực lực của nữ tử mặc y phục màu trắng kia quá mức cường hãn, mà Tuyệt Linh trưởng lão ngay lập tức cũng bị Lục Lâm Thiên cấm chế.

- Hình như là người của Huyễn Hồn môn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua một vòng, người Huyễn Hồn môn đột nhiên cảm thấy một cảm giác lạnh lẽo khó hiểu lan tràn toàn thân, toàn thân bắt đầu run rẩy, người có cây tên có bóng, hiện tại hung danh của Lục Lâm Thiên vang xa, bọn họ làm sao có thể không sợ. Vừa mới nhìn thấy Lục Lâm Thiên là đã lập tức muốn trốn, chỉ tiếc ngay cả trốn cũng không thoát.

- Vũ Tôn chết hết, Linh Tôn lưu lại.

Trong đôi mắt đen kịt của Lục Lâm Thiên hiện lên sát ý. Huyễn Hồn môn này nếu như đã bị gặp được thì làm sao có thể buông tha. Thân ảnh lóe lên lập tức như quỷ dị vọt tới đám người Huyễn Hồn môn. Đồng thời không gian thuộc tính thổ cũng được bố trí.

Không gian thuộc tính thổ bao phủ, mười hai người có tu vi Tôn cấp mất trọng lượng. Chân khí, linh lực trong cơ thể đình trệ. Dùng tu vi của bọn họ hiện tại, căn bản không có cách nào thoát khỏi sự áp chế của không gian thuộc tính thổ, càng không phải là đối thủ của Lục Lâm Thiên.

- Đi chết đi. Huyễn Hồn môn cách thời điểm diệt môn cũng không còn xa nữa đâu.

Trong mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập sát ý, chân khí trong cơ thể cuồng bạo tuôn ra.

Ầm ầm ầm.

Ở trong không gian thuộc tính thổ, mười hai người có tu vi Tôn cấp, trong đó có tám Vũ Tôn thân thể hóa thành huyết vụ dưới áp lực của lực lượng thuộc tính, không ai có thể chạy thoát, hồn anh trong đầu cũng không thể.

Lão phụ nhân bị Lục Lâm Thiên cấm chế trong tay kinh hãi, lúc này nàng tận mắt nhìn thấy tu vi của Lục Lâm Thiên hiện tại, Lục Lâm Thiên này quả thật chính là sát nhân cuồng ma.

Sưu Sưu.

Không gian thuộc tính thổ vừa mới thu lại, bốn Linh Tôn còn lại bị Lục Lâm Thiên cấm chế cùng với lão phụ nhân trong tay Lục Lâm Thiên, năm người từ trên tầng trời thấp hung hăng rơi xuống mặt đất.

- Sao rồi?

Bạch Linh lẳng lặng nhìn qua Lục Lâm Thiên, không có một chút ngoài ý muốn nào. Chỉ là ý nàng hỏi lúc này chính là tình huống hiện tại của Đại hồn anh, đôi mắt xinh đẹp nhìn Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên đang thôn phệ tàn hồn của Thiên Thứu điêu thượng cổ.

- Thôn phệ xong rồi, thế nhưng còn cần một ít thời gian. Năng lượng bên trong tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ cũng không ít.

Chương 2872: Nữ nhân của ta 2

Lục Lâm Thiên cười cười. Năng lượng của tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ quá mức khổng lồ, sau khi Đại hồn anh thôn phệ cùng với luyện hóa sợ rằng thực lực tuyệt đối sẽ tăng lên tình trạng khủng bố.

- Sát khí cùng với năng lượng tàn hồn quá lớn, sợ rằng sẽ dẫn tới những người khác nữa.

Bạch Linh nhìn không trung gió nổi mây phun, hai hàng lông mi nhíu lại.

Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía, thủ ấn lặng lẽ kết xuất. Lập tức bố trí ở trên không trung một màn sáng cấm chế cực lớn. Sát khí ngập trời cùng với năng lượng tàn hồn lập tức bị bao phủ bên trong, không có cách nào tiết ra bên ngoài.

- Tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ đã không thể làm được gì nữa rồi, nàng nhanh đi lấy Yêu đan cùng với Yêu Đế chi nguyên đi.

Lục Lâm Thiên quay đầu nói với Bạch Linh, lúc này thi thể khồng lồ của Thiên Thứu điêu đã rơi xuống mặt đất.

- Yêu đan và Yêu Đế chi nguyên một khi gỡ ra ta phải mau chóng phục dụng, bằng không Yêu đan và Yêu Đế chi nguyên rất nhanh sẽ tiêu tán.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp chớp động nói:

- Nếu như ta lập tức phục dụng sẽ không có cách nào đi cùng ngươi ở trong Hư Không Bí Cảnh này nữa.

- Không sao, nàng tới Thiên Trụ giới là được, một mình ta sẽ cẩn thận. Nếu như nàng có thể lần nữa đột phá tới Đế cấp chính là thứ mà ta hy vọng nhìn thấy nhất.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, không khỏi nghĩ tới một chuyện, yêu thú thất giai rèn thể là có thể có được hình dáng nhân loại. Thế nhưng thú hồn lại không có cách nào cải biến. Chỉ có thành Đế mới có thể cải biến thú hồn thành nhân hồn, đến lúc đó sẽ giống như nhân loại, đồng thời lúc chiến đấu còn có thể bảo trì thú thể.

Mà thứ Lục Lâm Thiên muốn cũng không chỉ có những thứ này, nghe nói yêu thú tới cấp độ Yêu Đế dường như có thể ở cùng nhân loại. Lúc trước Lục Lâm Thiên đối với Bạch Linh chỉ là nhìn mà không thể làm gì, mà bây giờ thực lực ngày càng cao, tâm tính Lục Lâm Thiên đã sớm chuyển biến. Thiên hạ nào có nam nhân nào mà không động tâm với Bạch Linh, Lục Lâm Thiên cũng không ngoại lệ.

- Ngươi nghĩ gì vậy?

Bạch Linh dường như nhìn ra suy nghĩ của Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên. Thân ảnh xinh đẹp lóe lên đi tới bên cạnh thi thể khổng lồ của Thiên Thứu Điêu thượng cổ, thủ ấn biến hóa, một đạo quang trụ màu trắng lướt đi, lập tức đem một khỏa yêu đan nhỏ bằng nắm tay lôi ra. Năng lượng ngập trời tiết ra bên ngoài, thế nhưng lại bị Bạch Linh bao phủ vào bên trong.

Sưu.

Thủ ấn lần nữa biến hóa, đồng thời lại có một đạo quang trụ màu trắng trong tay Bạch Linh lướt đi. Ở trong mi tâm của Thiên Thứu điêu thượng cổ có một đoàn quang mang bắn ra. Dưới quang mang, một cỗ uy áp Yêu Đế lan tràn, khiến cho lòng người rung động.

- Yêu đan Yêu Đế, Yêu Đế chi nguyên.

Lục Lâm Thiên nhìn yêu đan và quang mang trong tay Bạch Linh, yêu đan Yêu Đế và Yêu Đế chi nguyên đều là trọng bảo.

Nheo mắt, Lục Lâm Thiên xuất ra Thiên Trụ giới, gợn sóng trong không gian chớp động, khí tức trường tồn với thời gian lan tràn ra chung quanh, nói với Bạch Linh:

- Nhanh tiến vào trong Thiên Trụ giới.

Thân thể mề mại linh lung đi tới trước Thiên Trụ giới, ngay khi nàng định đi vào bên trong thì ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, đột nhiên nói:

- Bạch Linh, chờ nàng thành đế ta muốn nàng làm nữ nhân của ta.

Bạch Linh quay người, đôi mắt xinh đẹp nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt lạnh lùng uy nghiêm, lại yêu mị chúng sinh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên không có bất kỳ sự lảng tránh nào, nhìn thẳng vào Bạch Linh, khóe miệng mang theo nụ cười vui vẻ.

- Sắc đảm của ngươi càng lúc càng lớn.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên một lát, mỉm cười, nụ cười rung động giống như băng sơn tuyết liên tan chảy, nói:

- Muốn làm nam nhân của ta, chờ sau khi ta thành đế thì ngươi phải đánh bại ta, bằng không đừng có nghĩ.

Dứt lời, thân thể mềm mại của Bạch Linh lóe lên, lập tức đi vào trong Thiên Trụ giới.

- Sẽ rất nhanh thôi, nàng nhất định sẽ là nữ nhân của ta.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói, thanh âm của Lục Lâm Thiên cũng quanh quẩn trong tầng thứ hai Thiên Trụ giới.

Thân ảnh Bạch Linh lẳng lặng đứng đó một lúc rồi vui vẻ khoanh chân ngồi xuống. Thủ ấn biến hóa, nuốt Yêu đan Yêu Đế vào trong bụng. Yêu Đế chi nguyên ở trong tay cũng bắn vào trong mi tâm không thấy. Quanh thân lập tức có quang mang màu trắng lan tràn. Quang mang màu trắng nồng đậm giống như sương mù dày đặc, đem thân thể nàng bao phủ vào bên trong.

Lục Lâm Thiên thu hồi Thiên Trụ giới, nếu như Bạch Linh có thể đột phá thành Đế là tốt nhất.

Tất cả chuyện này năm người của Huyễn Hồn môn đều nhìn rõ, Yêu đan của Yêu Đế cùng Yêu Đế chi nguyên đều rơi vào trong tay nữ tử áo trắng kia, mà bọn họ hiện tại sợ rằng cũng sẽ lành ít dữ nhiều.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên không trung, lúc này Đại hồn anh vẫn còn đang thôn phệ tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ, đoán chừng còn một ít ngày nữa mới xong.

- Tới các ngươi.

Dứt lời, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã đi tới bên người một Linh Tôn ngũ trọng, hai Linh Tôn nhất trọng, một Linh Tôn tam trọng, một Linh Tôn tứ trọng, còn có một Linh Tôn bát trọng đỉnh, không biết có thể tạo thành bao nhiêu chỗ tốt với hắn.

Nhì qua năm đạo thân ảnh này, Lục Lâm Thiên lạnh nhạt kết thủ ấn, nhanh chóng đánh vào đỉnh đầu Linh Tôn nhất trọng.

Ánh mắt Linh Tôn nhất trọng này hoảng hốt, trong lúc vô hình dường như hắn cũng cảm giác được sắp xảy ra thứ gì đó, đột nhiên trong đầu cảm thấy đau đớn kịch liệt. Một cỗ hấp lực cực lớn xuất hiện, linh lực ở trong đầu không tự chủ được mà bị đối phương hút đi.

Trong lòng Linh Tôn nhất trọng kia kinh hãi, sắc mặt dữ tợn, thế nhưng toàn thân bị cấm chế cho nên không có cách nào phản kháng. Cho dù phản kháng cũng không thể làm gì được. Linh lực trong đầu không còn nằm trong tầm khống chế của hắn nữa mà bị đối phương mạnh mẽ hút ra bên ngoài.

- Ah...

Linh Tôn nhất trọng này kêu lên một tiếng thảm thiết, sắc mặt lập tức trắng bệch, đồng tử mở rộng, trong mắt tràn ngập sự kinh hãi. Chỉ một lát sau, cơ mặt run rẩy, lộ ra vẻ dữ tợn. Ngay sau đó, thân thể cũng đã bị Lục Lâm Thiên hút thành một cỗ thây khô.

Ngay trong ánh mắt kinh hãi còn lại của bốn người, Linh Tôn nhị trọng chính là mục tiêu thứ hai.

- Tiếp tục.

Năm ngón tay Lục Lâm Thiên uốn lượn thành trảo ấn, trong lòng bàn tay có một cỗ hấp lực giống như cơn lốc bắt đầu xoay tròn rơi vào trên đỉnh đầu Linh Tôn tiếp theo. Mấy Linh Tôn còn lại của Huyễn Hồn môn nhìn thấy bộ dáng của Lục Lâm Thiên cũng nhìn ra là do Lục Lâm Thiên này gây ra. Lục Lâm Thiên này không ngờ có thể thôn phệ linh lực người khác, chuyện này đối với tất cả mọi người mà nói tuyệt đối là một chuyện vô cùng khủng bố.

Có lẽ tới thời điểm này trong lòng bọn họ cũng biết vì sao tu vi của Lục Lâm Thiên lại tăng tiến nhanh như vậy, chỉ là tin tức này bọn họ cũng không có cách nào đi nói cho người khác.

Chương 2873: Phòng tuyến tâm lý

Dưới từng tiếng kêu thảm, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến hóa. Năm Linh Tôn ở trong thâm uyên đều bị Lục Lâm Thiên thôn phệ sạch sẽ thành thây khô. Thây khô dưới linh hỏa trong tay Lục Lâm Thiên lập tức hóa thành tro tàn.

Liên thục thôn phệ năm Linh Tôn, chuyện này đối với Lục Lâm Thiên mà nói còn xa không đủ đột phá, chỉ là như muối bỏ biển mà thôi.

Lúc này Đại hồn anh vẫn còn đang tiếp tục thôn phệ tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ. Lục Lâm Thiên phỏng đoán còn cần không ít thời gian. Nhìn cấm chế do bản thân bố trí trên vực sâu, Lục Lâm Thiên tự tin coi như Chuẩn Đế cũng sẽ bị đánh lừa, về phần Đế giả, dường như trong này cũng không có.

Ánh mắt biến ảo, Tử Lôi Huyền Đỉnh xuất hiện trong lòng bàn tay, quang mang lóe lên, thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên tiến vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Ở trong Tử Lôi Huyền Đỉnh tại một thạch thất lúc này có một đạo thân ảnh chừng ba mươi tuổi đang khoanh chân ngồi, ăn mặc giống như thư sinh, khuôn mặt cực kỳ tuấn lãng. Đây chính là Bách Biến Tôn giả bị trọng thương khi trước. Chỉ là lúc này hắn đã khôi phục tới tình trạng cực kỳ khủng bố. Trong thời gian ngắn ngủi không tới một tháng không ngờ lại khôi phục được ba bốn thành. Nếu như đổi lại là người khác sợ rằng muốn khôi phục tới mức này không có thời gian nửa năm tuyệt đối không làm được.

Sưu.

Gợn sóng trong không gian lóe lên, lần nữa Lục Lâm Thiên xuất hiện trong thạch thất, thân ảnh hiện lên trước người Bách Biến Tôn giả.

- Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên, Bách Biến Tôn giả biến sắc, đứng dậy muốn công kích.

- Tốt nhất ngươi nên thành thật một chút thì tốt hơn, coi như lúc ngươi toàn thịnh ta lật tay cũng có thể tiêu diệt ngươi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn Bách Biến Tôn giả, tâm thần dò xét, người này không ngờ có thể khôi phục nhanh như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên phải sợ hãi thán phục. Có lẽ chuyện này có liên quan cực lớn tới thể chất đặc thù kia.

- Lục Lâm Thiên, rốt cuộc ngươi muốn làm gì?

Bách Biến Tôn giả cũng không phải là người ngu, cẩn thận cũng hiểu được Lục Lâm Thiên này nếu như muốn giết hắn thì tùy thời có thể tiêu diệt hắn.

- Rất đơn giản, ta đối với thân thể là linh hồn của ngươi có hứng thú.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, Bách Biến Tôn giả này lúc trước ở trong chúng cường giả ở thành Cự Giang có tu vi yếu nhất thế nhưng lại có thể giữ lại mạng. Mặc dù trọng thương vô cùng nặng, thế nhưng so với đám cường giả có tu vi Tôn cấp cửu trọng đỉnh phong lại không mất mạng. Lục Lâm Thiên cũng đã thử kiểm tra quya. Thân thể người này cùng với linh hồn có chút bất đồng, đây cũng là nguyên nhân Lục Lâm Thiên lưu lại người này.

- Có ý gì? Ta không biết ngươi đang nói cái gì.

Nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt Bách Biến Tôn giả run rẩy, giả bộ ngạc nhiên.

- Ngươi chỉ có ba lựa chọn, thứ nhất thành thật khai báo cho ta biết tất cả. Thứ hai, sau khi nếm thử mùi vị tra tấn sẽ trung thực nói cho ta biết. Thứ ba ta sẽ thi triển Linh Hồn Sưu Tác với ngươi, từ trong đầu ngươi biết rõ tất cả đáp án mà ta muốn biết. Ngươi tự mình lựa chọn đi, ta không có bao nhiêu kiên nhẫn đâu.

Lục Lâm Thiên nói xong, lạnh nhạt nhìn Bách Biến Tôn giả, hắn đã kiểm tra qua người này. Linh hồn của Bách Biến Tôn giả tuy rằng không quá cường hãn tới tình trạng biến thái, và người này tuy rằng chỉ có tu vi Linh Tôn cửu trọng, thế nhưng linh hồn lực trong đầu lại mạnh mẽ không thua Linh Tôn cửu trọng trung kỳ.

Khoảng cách giữa Linh Tôn cửu trọng sơ kỳ và trung kỳ vô cùng lớn, linh hồn lực lại là thứ khó tu luyện nhất, cũng đủ để thấy được Bách Biến Tôn giả này bất phàm. Linh hồn dường như đã trải qua biến dị, có cảm giác không giống linh hồn bình thường.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt Bách Biến Tôn giả lần nữa run rẩy, nhìn Lục Lâm Thiên, hắn không hoài nghi lời nói của Lục Lâm Thiên một chút nào. Lục Lâm Thiên này dường như đã biết rõ bí mật của hắn vậy.

- Ta nói rồi, tính nhẫn nại của ta có hạn, ngươi không nói thì ta sẽ thi triển Linh Hồn Sưu Tác.

Lục Lâm Thiên chậm rãi đi về phía Bách Biến Tôn giả, thân thể người này cũng cực kỳ quái dị, lực phòng ngự của người này khá mạnh, thế nhưng thân thể lại không gióng vậy, so với Linh Tôn cửu trọng bình thường còn yếu hơn nhiều. Thậm chí so với Linh Tôn nhất trọng còn kém hơn. Thế nhưng không ngờ lại ngăn cản được một kích của hắn mà không chết, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên rất muốn biết nguyên nhân bên trong.

Nhìn Lục Lâm Thiên đi tới, ánh mắt Bách Biến Tôn giả run rẩy, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi đừng tới đây, ngươi mà tiếp tục đi tới ta sẽ thi triển hồn anh tự bạo, đến lúc đó bí mật mà ngươi muốn biết sẽ vĩnh viễn không có ai cho ngươi biết.

- Vậy thì ngươi tự bạo hồn anh đi, ta chờ.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lạnh nhạt dừng bước, nhìn Bách Biến Tôn giả nói:

- Ngươi cho rằng mình có thể uy hiếp được ta sao? Ta quả thực muốn biết bí mật trên người ngươi. Thế nhưng thứ này vốn không thuộc về ta, ta có biết hay không cũng không sao cả. Ta chỉ hiếu kỳ mà thôi, ngươi muốn tự bạo hồn anh thì có thể bắt đầu.

Dứt lời Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn Bách Biến Tôn giả, khóe miệng mỉm cười.

Nhìn bộ dáng lạnh nhạt của Lục Lâm Thiên, sắc mặt Bách Biến Tôn giả có chút khó coi, vốn hắn còn tưởng rằng mình có thể uy hiếp được Lục Lâm Thiên, nào biết Lục Lâm Thiên này lại không để ý một chút nào.

- Lục Lâm Thiên, cho dù ta chết ta cũng sẽ không để cho ngươi lợi dụng. Muốn lợi dụng bản Tôn, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Sắc mặt Bách Biến Tôn giả tái nhợt, Bách Biến Tôn giả hắn tung hoành đại lục hơn ngàn năm, cũng không phải là người dễ trêu.

- Xem ra ngươi sống lâu vậy còn chưa nhìn rõ a. Ta thấy ngươi đã sống uổng rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói.

- Tại sao ngươi lại nói vậy?

Bách Biến Tôn giả sững sờ, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi mới bao nhiêu tuổi, miệng còn hôi sữa, có tư cách gì mà nói lão phu. Nực cười.

- Bách Biến Tôn giả, ngươi rất tốt, bị người lợi dụng cũng không bị mất mặt, ít nhất chứng minh người còn giá trị lợi dụng. Ngay cả một người giá trị lợi dùng còn không có thì sống cũng không có một chút giá trị gì. Người trên đời sợ nhất không phải là mình bị người khác lợi dụng mà sợ nhất mình không có giá trị để lợi dụng.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng rồi nói.

- Ngụy biện.

Bách Biến Tôn giả trầm giọng nói, ánh mắt chớp động, dường như lời nói của Lục Lâm Thiên khiến cho trong lòng hắn chấn động.

- Ngươi cẩn thận nghĩ lại đi, nếu như ngươi không muốn bị ta lợi dụng thì có thể tự bạo hồn anh bây giờ. Bằng không thừa dịp ngươi còn giá trị lợi dụng với ta thì thành thật một chút. Bằng không nếu như ta thay đổi chủ ý thì ngay cả giá trị lợi dụng ngươi cũng không có.

Bách Biến Tôn giả xoắn xuýt, hắn phát hiện ra trước mặt Lục Lâm Thiên hắn không đoán ra được trong lòng Lục Lâm Thiên đang nghĩ gì. Lục Lâm Thiên này làm việc không theo lẽ thường, bản thân hắn giống như một quân cờ trong tay đối phương, hết lần này tới lần khác không có cách nào giãy dụa.

Chương 2874: Thần thể bất tử 1

Lục Lâm Thiên này thật sự là đáng sợ, không chỉ là có thực lực đáng sợ mà đáng sợ nhất chính là tâm trí, khó tránh Thiên Địa minh lại nhiều lần trọng thương trong tay Đế Đạo minh.

- Lục Lâm Thiên, nếu như ta nói cho ngươi biết, sau khi không còn giá trị lợi dụng ngươi có giết ta hay không? Trừ phi ngươi không giết ta, nếu không ta tình nguyện tự bạo hồn anh. Lão phu không phải loại người không công bị người khác lợi dụng.

Ánh mắt Bách Biến Tôn giả chớp động, khuôn mặt tái nhợt run rẩy, hung hăng nói với Lục Lâm Thiên. Hắn không muốn chết, tu luyện tới tu vi như thế này làm sao hắn có thể cam lòng chết cơ chứ.

- Xem ra ngươi đã nghĩ thông, thành giao.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, nói:

- Nhưng mà ngươi cần phải nghe rõ, nếu như dám có một chút dấu diếm nào, ngươi không thoát khỏi cái chết được đâu.

Ánh mắt Bách Biến Tôn giả trầm xuống, nói:

- Ngươi muốn biết cái gì?

- Rất đơn giả, bí mật của thân thể cùng với linh hồn ngươi ta muốn biết rõ ràng.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói.

- Đây là bí mật sư môn ta, không thể nói cho người ngoài.

Bách Biến Tôn giả trầm giọng nói, hắn không ngờ Lục Lâm Thiên lại hoài nghi tới bí mật trên người hắn. Trên ngàn năm qua người biết rõ bí mật của hắn không có ai, cho dù là đệ tử của hắn cũng không. Cũng không có ai gọi là đệ tử hợp cách của hắn.

- Dùng bí mật này đổi một mạng của ngươi đã rất công bằng rồi. Kỳ thật ngươi ở trước mặt ta muốn thi triển tự bạo hồn anh cũng không có cơ hội. Nếu như ngươi không tin thì có thể thử một lần.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

- Chuyện này có quan hệ cực lớn với sư môn ta. Nói rất dài dòng.

Bách Biến Tôn giả không có lựa chọn nào khác, trước mặt Lục Lâm Thiên phòng tuyến tâm lý của hắn đã tan tác. Kế tiếp hắn không có cách nào ngăn cản được nữa. Phòng tuyến tâm lý bị tan tác tương đương với việc sẽ bị đối phương dẫn dắt.

- Từ từ rồi nói, ta có thời gian.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trước người Bách Biến Tôn giả, nhìn qua Bách Biến Tôn giả rồi cười nhạt một tiếng, không nhanh không chậm nói.

Bách Biến Tôn giả nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt tràn ngập bất đắc dĩ, hắn không ngờ lần này lại rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên, trước mặt Lục Lâm Thiên này hắn giống như là một con cá trong chậu.

- Phi Hạc môn là do ta lập lên, bất quá sư môn của ta không phải là Phi hạc môn mà là Tam Thần động. Tất cả mọi thứ trên người ta có quan hệ với Tam Thần Thiên Biến Quyết.

Bách Biến Tôn giả thở dài một hơi, lập tức khoanh chân ngồi xuống trước mặt Lục Lâm Thiên.

Từ trong miệng Bách Biến Tôn giả, Lục Lâm Thiên mới biết được hóa ra Bách Biến Tôn giả này chính là đệ tử thân truyền của Tam Thần động. Mà Tam Thần động này đã sớm tuyệt tích trên đại lục. Thế nhưng Tam Thần động này đã tồn tại từ thời thượng cổ, truyền thừa cho tới bây giờ.

Tam thần động chính là một sơn môn thần bí, toàn bộ trong môn đều là Linh giả. Yêu cầu thu đồ đệ cơ hồ đạt tới tình trạng hà khắc. Một vạn Linh giả cũng khó có thể hợp cách tiến vào trong Tam Thần động. Thu đồ đệ hà khắc như vậy cho nên từ cổ chí kim Tam Thần động chưa từng có lúc nào phồn thịnh. Có truyền thừa vô số năm, đến thế hệ của Bách Biến Tôn giả thậm chí chỉ còn lại một mình truyền nhân là Bách Biến Tôn giả mà thôi.

Bách Biến Tôn giả rơi vào đường cùng, lúc này mới sáng tạo ra Phi Hạc môn, Tam Thần môn đã không vực dậy nổi.

- Tam Thần động tồn tại từ thời viễn cổ, vì sao tới bây giờ chỉ còn có mình ngươi?

Lục Lâm Thiên nhịn không được mà hỏi.

Bách Biến Tôn giả liếc nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Lại nói, Tam Thần động thu đồ đệ quá mức nghiêm khắc. Cả đời này ta muốn tìm một truyền nhân chính thức, tìm tới hơn ngàn năm không gặp lấy một người. Hơn nữa theo ta được biết, Tam Thần động ta từ thời viễn cổ tới nay, thời điểm phồn vinh nhất cũng chỉ có không tới hai mươi đệ tử.

- Tại sao lại có thể như vậy?

Lục Lâm Thiên sững sờ, nghĩ thầm trong lòng Tam Thần động này quả nhiên đủ thần bí.

Bách Biến Tôn giả nói nhỏ:

- Kỳ thật tất cả vấn đề đều nằm trên công pháp tu luyện Tam Thần Quyết của Tam Thần động chúng ta.

- Chính là Tam Thần Thiên Biến Quyết trong miệng của ngươi vừa rồi hay sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Đúng vậy tất cả đều là do Tam Thần Thiên Biến Quyết của Tam Thần động chúng ta.

Bách Biến Tôn giả thở dài một hơi, nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi lập tức nói:

- Kỳ thật nói cho ngươi cũng không sao. Công pháp của Tam Thần động ta cũng chỉ có Tam Thần Thiên Biến Quyết. Cũng không biết Tổ sư gia đời đầu tìm được nó từ đâu, cũng bởi vì Tam Thần Thiên Biến Quyết này mà Tam Thần động mới kéo dài được tới ngày hôm nay. Mà ta rơi vào đường cùng cho nên mới tu luyện thêm một môn công pháp khác.

- Chẳng lẽ Tam Thần Thiên Biến Quyết này có vấn đề gì sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Không có vấn đề gì, ngay cả một chút vấn đề Tam Thần Thiên Biến Quyết cũng không có. Chỉ là quả thực Tam Thần Thiên Biến Quyết này người bình thường khó có thể tu luyện được, quả thực rất khó tu luyện.

Bách Biến Tôn giả nói.

Dưới sự tự thuật bất đắc dĩ của Bách Biến Tôn giả, Lục Lâm Thiên mới dần dần biết rõ. Hóa ra Tam Thần Thiên Biến Quyết này chính là công pháp duy nhất của Tam Thần động. Tam Thần Thiên Biến Quyết tổng cộng có ba cấp độ biến hóa phân biệt là Thiên Địa Nhân, theo thứ tự là Thiên linh biến, Địa linh biến, còn có Nhân linh biến. Trong đó Thiên linh biến là cấp độ cao nhất, mà Nhân linh biến là cấp độ thấp nhất.

Điều kiện tiên quyết khi tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết có hai cái, điều thứ nhất, bản thân phải là Linh giả, đồng thời linh hồn so với người có tu vi đồng cấp phải mạnh hơn gấp năm lần. Điều kiện thứ hai là xương cốt thân thể so với thường nhân còn mềm hơn năm lần. Chỉ có phù hợp hai điều kiện này mới có thể tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết.

- Quả thực cũng quá biến thái a. Khó trách hiện tại Tam Thần động cũng chỉ còn một truyền nhân đó là ngươi. Từ viễn cổ cho tới nay thời điểm phồn vinh nhất cũng không cao hơn hai mươi người.

Lục Lâm Thiên nghe vậy nhịn không được kinh ngạc nói, điều kiện tu luyện khó khăn, biến thái như vậy mà có thể đạt tới được, tuyệt đối là nhân vật cấp bậc yêu nghiệt.

Đầu tiên bản thân phải là Linh giả, đồng thời linh hồn còn mạnh hơn bình thường năm lần. Có thể phù hợp điều kiện đầu tiên này Lục Lâm Thiên phrong đoán coi như là Độc Cô Trường Linh của Độc Cô gia cũng khó làm được. Nếu như có loại Linh giả này mà bị đại môn đại phái biết rõ nhất định sẽ dốc sức liều mạng tranh đoạt. Thiên phú linh hồn mạnh nhưu vậy, nếu như bồi dưỡng tốt mà nói, về sau tiền đồ không thể hạn lượng.

Linh hồn lực mạnh như vậy tuyệt đối là yêu nghiệt. Người bình thường không có khả năng. Lục Lâm Thiên phỏng đoán linh hồn lực của mình tuyetj đối có thể. Thế nhưng đó là bởi vì linh hồn lực của hắn đạt được vô số cơ duyên cùng chỗ tốt cho nên mới đạt được tớ bước này. Nhớ ngày đó bản thân hắn không là cái gì cả.

Chương 2875: Thần thể bất tử 2

Mà lại nói điều kiện thứ hai. Thân thể so với người thường mềm hơn gấp năm lần. Lục Lâm Thiên đoán có lẽ đây là chứng bệnh thoái hóa xương. Mềm hơn gấp năm lần quả thực giống như không có xương cốt. Loại người này vừa mới ra đời đã tàn tật, hơn nữa hơn phân nửa đã bị phụ mẫu vứt bỏ. Cũng không có ai muốn thu làm đệ tử, thế nhưng không ngờ Tam Thần động lại cần loại người này để tu luyện.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, người có thể phù hợp một loại điều kiện của Tam Thần động đều là yêu nghiệt, không có ai là người bình thường.

Nghĩ tới đây Lục Lâm Thiên nhìn qua Bách Biến Tôn giả, ánh mắt cũng không giống khi trước. Bách Biến Tôn giả này chính là truyền nhân của Tam Thần động. Vậy thì cũng tuyệt đối là yêu nghiệt, người bình thường không thể làm được một bước này.

- Ngươi đừng ngắt lời, Tam Thần Thiên Biến Quyết của Tam Thần động ta tuy rằng khó có thể tu luyện. Thế nhưng sau khi tu luyện lại có vô số chỗ tốt.

Bách Biến Tôn giả nói tới Tam Thần Thiên Biến Quyết thì khẽ thở dài, tổng mắt hiện lên sự tự hào. Những năm này hắn dựa vào Tam Thần Thiên Biến Quyết mà tung hoành đại lục hơn ngàn năm. Mỗi một lần gặp phải đối thủ cường hãn hắn đều có thể biến nguy thành an. Đây là chỗ kinh người của Tam Thần Thiên Biến Quyết.

- Ngươi nói thử xem.

Lục Lâm Thiên nhìn Bách Biến TÔn giả nói. Công pháp khó tu luyện như vậy Lục Lâm Thiên cũng muốn biết rốt cuộc có chỗ kinh người gì. Thế nhưng từ thân thể Bách Biến Tôn giả mà nói quả thực có chỗ đặc thù.

- Tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết, quan trọng là có Thần thể bất tử, còn có Thiên biến chi hồn.

Nói tiếp hai mắt Bách Biến Tôn giả phóng ra tinh quang, trong lòng đối với Tam Thần Thiên Biến Quyết trong truyền thuyết của sơn môn cũng vô cùng hâm mộ, chỉ tiếc đây chỉ là một truyền thuyết mà thôi. Nghe nói lịch đại tiền bối của Tam Thần động còn không có ai có thể đạt tới độ cao trong truyền thuyết kia. Bằng không Tam Thần động cũng không đi tới ngày hôm nay.

- Thần thể bất tử, Thiên biến chi hồn sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, nghe mấy chữ Thần thể bất tử và Thiên biến chi hồn quả thực cũng có chút khí thế.

- Đồn rằng Thần thể bất tử có thể bảo trì bất tử, coi như hóa thành thịt nát cũng có thể khôi phục lại bản thể hoàn hảo. Không có bất kỳ một sơn môn nào có tuyệt học như Tam Thần động ta. Nếu như tu luyện thành Thần thể bất tử, có ai là đối thủ cơ chứ?

Nói tới đây thanh âm của Bách Biến Tôn giả cũng lớn hơn môt phần, vì công pháp trong sư môn mình mà tự hào.

- Thần thể bất tử, ta cảm thấy cũng bình thường a. Nếu như ngươi có thần thể bất tử thì cũng không rơi vào trong tay ta.

Lục Lâm Thiên kinh hãi, đồng thời cũng không quên đả kích Bách Biến Tôn giả này một chút. Trong lúc mơ hồ ôm thái độ hoài nghi. Dường như cái Thần thể bất tử này với Bất diệt huyền thể của hắn cực kỳ tương tự.

- Ngươi thì biết cái gì? Thần thể bất tử há là thứ mà ngươi có thể vũ nhục.

Ánh mắt Bách Biến Tôn giả thoáng run rẩy, Thần thể bất tử này tuy rằng hắn chưa đạt tới, thế nhưng lời đồn trong sư môn nhất định là thật.

- Thật sao?

Lục Lâm Thiên nhìn qua Bách Biến Tôn giả nói, ánh mắt lập tức nhảy lên, trong tay lập tức xuất hiện một thanh trường kiếm.

- Ngươi muốn làm gì?

Nhìn Lục Lâm Thiên móc ra trường kiếm, Bách Biến Tôn giả giật mình.

- Ngươi đừng khẩn trương, ta muốn để cho ngươi nhìn xem cái gì mới gọi là Thần thể mà thôi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, trường kiếm vung lên, ngay trong ánh mắt kinh ngạc của Bách Biến Tôn giả chặt cánh tay trái của mình xuống.

- Ah.

Mắt nhìn hành động của Lục Lâm Thiên Bách Biến Tôn giả kinh ngạc kêu lên một tiếng. Mà trong khi hắn đang kinh ngạc hắn lại một lần nữa nhìn thấy cánh tay của Lục Lâm Thiên khôi phục lại như lúc ban đầu. Quang mang màu tím lóe lên, cánh tay lập tức khôi phục như lúc ban đầu, giống như cánh tay vừa mới chặt xuống cũng không phải là của Lục Lâm Thiên vậy.

- Ngươi.... Tại sao ngươi lại có Thần thể bất tử? không có khả năng, nhất định ta đã hoa mắt.

Bách Biến Tôn giả kinh hãi, nghẹn họng nhìn trân trối. Quả thực không thể tin được một màn vừa mới chứng kiến, trong cổ họng nuốt mộ ngụm nước miếng, hít sâu một ngụm khí lạnh.

- Đây không phải là Thần thể bất tử của Tam Thần động ngươi. Ngươi cũng đừng nói Thần thể bất tử của Tam Thần động ngươi ra lừa dối ta.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn Bách Biến Tôn giả, cũng không phải muốn khoe khoang mà chỉ muốn đả kích Bách Biến Tôn giả này để cho hắn nói thật mà thôi. Dưới sự đả kích cùng với cố kỵ có lẽ hắn sẽ nói thật.

- Không có khả năng, nhất định là Thần thể bất tử, sao ngươi lại....

Bách Biến Tôn giả rốt cuộc cũng phục hồi tinh thần lại, Linh Tôn cửu trọng như hắn làm sao có thể hoa mắt, thời điểm này hắn chỉ không tin tất cả xảy ra trước mắt mình mà thôi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đối với Thần thể bất tửu, Lục Lâm Thiên tuyệt đối hiếu kỳ. Bách Biến Tôn giả này có thể thoát chết dưới một kích của hắn cũng đã chứng minh chỗ bất phàm của người này. Bách Biến Tôn giả này cũng không giống như đang nói khoác.

Bách Biến Tôn giả nhìn ánh mắt Lục Lâm Thiên có chút không giống khi trước, dường như trước mặt Lục Lâm Thiên hắn cảm thấy không có tiền vốn để nói khoác, ánh mắt khẽ đổi, trong mắt hiện lên tinh mang, nói:

- Ta biết trên người ngươi có Tử lôi huyền đỉnh, đồn rằng lúc trước Huyền Thiên Yêu tôn có Tử lôi huyền đỉnh rèn thể, thân thể cường hãn vô cùng. Sợ rằng thân thể của ngươi có quan hệ với Tử lôi huyển đỉnh. Cũng không giống như Thần thể bất tử của Tam thần động ta.

- Nói đi, rốt cuộc Thần thử bất thể là như thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Bách Biến Tôn giả nặng nề nói:

- Thân thể Bất tử chính là kết quả khi tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết. Có thể đem Tam Thần Thiên Biến Quyết tu luyện tới cấp độ kinh người, Thần Thể bất tử cũng đạt tới tình trạng tầng thứ nhất Nhân thể bất tử. Có thể chống lại công kích gấp mười lần của người có tu vi đồng cấp. Dùng tu vi của ta, một kích toàn lực của Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong tối đa ta chỉ bị thương nhẹ một chút mà thôi. Những thứ khác hoàn toàn không có trở ngại.

- Vậy thì sao khi trước ta chỉ là Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong mà dưới một chưởng của ta ngươi lại nửa chết nửa sống?

Lục Lâm Thiên cố ý đả kích Bách Biến Tôn giả, thế nhưng trong lòng đã rung động. Hóa ra quả thực có liên quan tới Tam Thần Thiên Biến Quyết.

- Đó là bởi vì ngươi biến thái, tu vi Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong lại có thể thi triển vũ kỹ Thiên cấp, thực lực tuyệt đối đã vượt quá Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong bình thường.

Bách Biến Tôn giả nói.

- Ngươi thử nói rõ chuyện Thần thể bất tử và Thiên biến chi hồn đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Bách Biến Tôn giả này cũng coi như có mắt.

Bách Biến Tôn giả gật đầu, tiếp tục nói với Lục Lâm Thiên.

Chương 2876: Linh vật trời sinh

Dưới sự tự thuật của Bách Biến Tôn giả, Lục Lâm Thiên mới biết được Thần thể bất tử và Tam Thần Thiên Biến Quyến liên quan tới nhau. Đem Tam Thần Thiên Biến Quyết tu luyện tới trạng thái Nhân linh biết thì Thần thể bất tử sẽ đạt tới tình trạng Nhân thể bất tử. Đem Tam Thần Thiên Biến Quyết tu luyện tới Địa linh biến thì Thần Thể bất tử sẽ đạt tới tình trạng Địa linh thể.

Đồn rằng cấp độ Địa linh thể có thể chống lại công kích gấp ba mươi lần cũng không thành vấn đề, cho dù đánh nát thân thể cũng có thể khôi phục được.

Còn nếu như có thể đem Tam Thần Thiên Biến Quyết tu luyện tới Thiên linh biến thì Thần thể bất tử sẽ đạt tới Thiên thần bất tử. Thiên thần bất tử có thể nói là bất tử, coi như đánh thân thể thành mảnh vỡ cũng có thể khôi phục.

Còn Thiên Biến chi hồn cũng không kém Thần thể bất tử là bao. Thiên biến chi hồn cũng có ba tầng. Theo thứ tự là Nhân hồn biến, Địa hồn biến, Thiên hồn biến. Cùng với ba tầng Tam Thần Thiên Biến Quyết hỗ trợ lẫn nhau.

Từ trong miệng Bách Biến Tôn giả, Lục Lâm Thiên cũng không có nghi ngờ, chỉ là nghi lời Bách Biến Tôn giả hắn lại vô cùng kinh hãi, Thiên biến chi hồn này cũng khủng bố vô cùng.

Đồn rằng Bách Biến Tôn giả này tinh thông thuật dịch dung, không có mấy người nhìn qua tướng mạo vốn có của hắn là vì có liên quan tới Thiên biến chi hồn.

Sau khi tu luyện Tam Thần Thiên Bí Quyết tới Nhân hồn biến là có thể tùy tiện hóa thành bộ dáng khác. Quan trọng nhất là có thể đem khí tức linh hồn biến hóa theo đó.

Dịch dung ở trên đại lục này cũng không phải quá nổi bật, người hiểu cũng có rất nhiều. Thế nhưng chỉ hữu dụng với người có tu vi bình thường mà thôi. Đối với cường giả thì tác dụng không lớn.

Một cường giả muốn tìm người chỉ cần nhớ kỹ khí tức linh hồn của hắn. Mặc kệ ngươi dịch dung thế nào thì cũng có thể theo khí tức trên linh hồn mà tìm được ngươi.

Mọi người tuyệt đối không có cách nào thay đổi khí tức trên linh hồn, cho nên thực lực càng cao dịch dung thuật lại càng không có tác dụng.

Mà Thiên biến chi hồn này lại có thể biến đổi khí tức linh hồn, triệt để biến thành một người khác. Không thể không nói vô cùng kỳ lạ.

Dưới tình huống Lục Lâm Thiên hoài nghi, ngũ quan của Bách Biến Tôn giả ở dưới mí mắt Lục Lâm Thiên vặn vẹo, lập tức hóa thành một đại hán chừng năm mươi tuổi, sau đó lại hóa thành một mỹ phụ năm mươi tuổi.

- Ngay cả nữ nhân cũng có thể biến ra sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, biến hóa này giống như tự nhiên không nhìn ra bất kỳ dấu vết gì. Khí tức linh hồn cũng biến đổi hoàn toàn, căn bản không có cách nào dò xét ra. Khó trách ở trên đại lục không có mấy ai nguyện ý trêu vào Bách Biến Tôn giả, trêu phải loại người này quả thực đúng là chuyện vô cùng phiền toái.

- Biến thành nữ nhân đương nhiên là có thể, chỉ là một ít bộ vị không làm được, cho nên phải tìm vài thứ lót vào.

Bách Biến Tôn giả cười hắc hắc, ánh mắt nhìn vào trước ngự bản thân, những bộ vị mấu chốt của nữ nhân quả thực không có cách nào biến đổi. Trong ánh mắt kinh ngạc của Lục Lâm Thiên Bách Biến Tôn giả lại một lần nữa hóa thành bộ dáng thư sinh khiến cho Lục Lâm Thiên nghẹn họng nhìn trân trối.

- Tam Thần Thiên Biến Quyết này quả nhiên có chỗ bất phàm.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên kinh ngạc, đối với Tam Thần Thiên Biến Quyết ngày càng cảm thấy hứng thú. Nếu như tu luyện thành công sợ rằng sẽ có không ít tác dụng.

- Có phải ngươi cảm thấy Tam Thần Thiên Biến Quyết chỉ là một ít tiểu đạo hay không? Thời điểm mấu chốt chống lại một kích, chỉ có một chút diệu dụng?

Bách Biến Tôn giả nhìn qua Lục Lâm Thiên, nghiêm túc nói.

- Chẳng lẽ còn có tác dụng gì lớn sao?

Lục Lâm Thiên suy tư, tác dụng của Tam Thần Thiên Biến Quyết này tuy rằng cực kỳ cường hãn, thế nhưng nghiêm túc mà nói quả thực chỉ là tiểu đạo, có một chút tác dụng, hữu dụng nhất chỉ là Thần thể bất tử.

- Nếu như ngươi cho là như vậy thì sai mười phần rồi.

Bách Biến Tôn giả nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Tiến bôi Tam Thần động cùng với sư phụ đã từng nói cho ta biết. Tam Thần Thiên Biến Quyết này đến từ thời viễn cổ, so với bất luận một bộ công pháp tu luyện đương thời nào trên đại lục đều mạnh hơn. Nhớ kỹ là bất kỳ một loại công pháp tu luyện nào.

- Nói luôn một lần đi.

Lục Lâm Thiên nói, đồng thời thầm nghĩ trong lòng lời này quả thực có chút khoa trương.

- Ngươi hãy nghe rõ cho kỹ, nếu như tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết tới Địa linh biến thì Thần thể bất tử sẽ đạt tới tình trạng Địa linh thể. Thiên biến chi hồn cũng đạt tới Địa hồn biến. Đến lúc đó có thể tự do biến thành bất luận kẻ nào. Ví dụ như ta biến thành ngươi thì coi như người thân nhất của ngươi cũng khó có thể phát hiện ra.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, quả thực tác dụng khá lớn.

Bách Biến Tôn giả tiếp tục nói:

- Đây còn chưa phải là toàn bộ, Thần thể bất tử đạt tới Địa linh thể, Thiên biến chi hồn đạt tới Địa hồn biến, chỉ cần là vạn vật bẩm sinh có linh trí thì ngươi đều có thể biến hóa thành. Đồng thời còn có năng lực thiên phú của nó.

- Lời ngươi nói là bất luận kẻ nào, kể cả là Thú tộc?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nói.

- Đương nhiên chỉ cần là vật bẩm sinh có linh trí là được.

Bách Biến Tôn giả tự hào nói:

- Chỉ cần ngươi đạt tới Địa linh biến, coi như là hóa thành Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, bốn đại Thú Hoàng tộc này cũng không có vấn đề gì. Thậm chí là công kích thiên phú của bọn họ ngươi cũng có thể thi triển.

Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, nếu như tất cả lời Bách Biến Tôn giả nói là thật, Tam Thần Thiên Biến Quyết này quả thực đủ khủng bố, hắn chưa từng nghe nói qua có loại công pháp khủng bố như vậy, cũng không biết là do ai sáng tạo ra.

- Nếu như tu luyện thành Thiên linh biến thì sao?

Lục Lâm Thiên yếu ớt hỏi một câu, Tam Thần Thiên Biến Quyết này quả thực vô cùng quỷ dị, đã triệt để câu dẫn ra lòng hiếu kỳ của Lục Lâm Thiên.

Bách Biến Tôn giả do dự nói:

- Đồn rằng nếu như tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết tới tình trạng Thiên linh biến thì Thần thể bất tử sẽ đạt tới Thiên Thần thể. Thiên biến chi hồn cũng đạt tới Thiên hồn biến. Đến lúc đó ngoài lực phòng ngực khủng bố và thân thể bất tử ra, kinh khủng nhất chính là hóa thành linh vật trời sinh.

- Cái gì là linh vật trời sinh?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc nói.

Bách Biến Tôn giả nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Xem ra ngươi còn trẻ cho nên có rất nhiều thứ còn chưa biết.

- Tốt nhất ngươi đừng nên cậy già lên mặt, đừng quên mạng ngươi còn ở trong tay ta, nếu ta không vui thì ngươi phiền phức lớn.

- Ta nói Lục Lâm Thiên nhà ngươi, ngươi có thể dừng uy hïếp ta được không? Ngươi dám nói bản thân ngươi hiện tại không có một chút hứng thú nào với Tam Thần Thiên Biến Quyết của ta hay không? Nếu ta chết ngươi sẽ hối hận.

Bách Biến Tôn giả rõ ràng cũng là lão hồ ly, sau khi sững sờ một lát cũng không bị Lục Lâm Thiên uy hïếp.

- Được rồi, tính như ngươi hay, ngươi có thể nói tiếp.

Lục Lâm Thiên nói.

Chương 2877: Nhập Tam Thần động 1

- Thái độ này đối với lão phu còn không sai biệt lắm.

Bách Biến Tôn giả hít sâu một hơi, nói:

- Nói vậy là bởi vì tất cả chủng tộc có linh trí trên mặt đất chỉ có thể nói là vật địa sinh, là bẩm sinh có, ví dụ như nhân tộc, thú tộc, dực tộc, côn tộc.... Ngươi nên biết trong thiên địa này cũng không chỉ có mình nhân loại. Cơ hồ tất cả mọi vật bẩm sinh đều có linh trí, chúng ta gọi đó là vật địa sinh.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, trên đại lục này có vô số chủng tộc, so với kiếm trước không biết nhiều hơn bao nhiêu.

Bách Biến Tôn giả tiếp tục nói:

- Mà linh vật trơi sinh thì lúc trước cũng không tồn tại trên mặt đất này mà trải qua vô số tuế nghiệt cùng với cơ duyên ngẫu nhiên mới sinh ra linh vật trời sinh có linh trí. Loại linh vật này chúng ta gọi là thực vật trời sinh, độc nhất vô nhị, không có tồn tại nào giống nó.

- Linh vật trời sinh, trên đời này có tồn tại nào như vậy sao?

Lục Lâm Thiên suy tư.

- Đương nhiên là có.

Bách Biến Tôn giả nói:

- Ngươi có quan hệ không tệ với Bắc Cung gia tộc, ta nghe nói trong Bắc Cung gia tộc có một cây Thiên Mộc Thần Thụ, là linh vật trời sinh. Đồn rằng ở thời xa xưa ở trên đại lục chúng ta còn có không ít linh vật trời sinh. Về sau không biết thế nào, cũng không thấy nữa.

- Ý ngươi nói là Tam Thần Thiên Biến Quyết tu luyện tới Thiên linh biến, mà ngay cả Thiên Mộc Thần Thụ cũng có thể biến thành sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi, thầm nghĩ lần trước hắn đoạt được Nghịch Mệnh Hồn Quả có lẽ cũng coi như là linh vật trời sinh, bên trong đã có một ít linh trí.

- Đó là đương nhiên, chỉ cần tu luyện tới Thiên Linh biến, tự nhiên có thể biến hóa thành những linh vật trời sinh như Thiên Mộc Thần Thụ. Có tác dụng vô cùng lớn, mỗi một linh vật trời sinh đều cực kỳ cường hãn, tỷ như Thiên Mộc Thần Thụ của Bắc Cung gia tộc. Đồn rằng Thiên Mộc Thần Thụ có quan hệ cực lớn với thuộc tính mộc. Lúc trước Bắc Cung lão tổ lính ngộ thuộc tính mộc dưới gốc Thiên Mộc Thần Thụ, sau đó đạt tới đại thành thì mới một lần thành Đế. Đưa Bắc Cung gia tộc đặt chân vào hàng ngũ Nhân Hoàng tộc.

Bách Biến Tôn giả ngừng một lát rồi tiếp tục nói:

- Tác dụng lớn nhất của Thiên Linh biến chờ ngươi biến hóa thành Thiên Mộc Thần Thụ có thể đạt được lĩnh ngộ đối với thuộc tính mộc của Thiên Mộc Thần Thụ.

- Quá biếи ŧħái, Tam Thần Thiên Biến Quyết quá cường hãn.

Lục Lâm Thiên sợ hãn than, nếu như chiếu theo lời Bách Biến Tôn giả này nói, Tam Thần Thiên Biến Quyết này quả thực quá nghịch thiên.

Tu luyện khó khăn nhất chính là lĩnh ngộ, mà Tam Thần Thiên Biến Quyết này ở cấp độ Thiên Linh biến có thể đem lĩnh ngộ của người khác biến thành của mình. Tăng thêm đủ loại tác dụng khủng bố khác, Tam Thần Thiên Biến Quyết này quả thực là vô địch.

Lục Lâm Thiên có cảm giác, thậm chí ở một mức độ nào đó Tam Thần Thiên Biến Quyết so với Âm Dương Linh Vũ Quyết mà hắn tu luyện còn mạnh hơn.

- Thế nào? Ngươi động tâm rồi sao?

Bách Biến Tôn giả nhìn Lục Lâm Thiên, nhìn thấy khuôn mặt kinh ngạc của lập tức cười nhạt một tiếng nói.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, Bách Biến Tôn giả tiếp tục nói:

- Đáng tiếc ngươi căn bản không có cách nào tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết, tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết điều kiện đầu tiên là xương cốt phải mềm dẻo, như vậy mới có thể tu luyện cho thân thể mềm dẻo, mới có thể biến hóa vô cùng. Đồng thời linh hồn lực còn phải gấp năm người có tu vi đồng cấp. Coi như điều thứ nhất ngươi đã không đủ điều kiện.

- Thật sao?

Lục Lâm Thiên suy tư, Tam Thần Thiên Biến Quyết khủng bố như vậy Lục Lâm Thiên không muốn tu luyện mới là lạ. Mặc dù hắn tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết, thế nhưng hoàn toàn có thể coi như công pháp phụ trợ tu luyện.

Về phần điều kiện tu luyện, linh hồn lực so với người có tu vi đồng cấp cường hãn gấp năm lần, trên điểm này Lục Lâm Thiên không có chút lo lắng nào. Lục Lâm Thiên tự biết linh hồn lực của bản thân hắn so với người có tu vi đồng cấp không chỉ mạnh hơn có năm lần, hoặc nói là ít nhất cũng hơn năm lần.

Mà trời sinh xương cốt mềm, Lục Lâm Thiên biết rõ bản thân mình không đạt điều kiện này, phải là trời sinh xương cốt mềm mới có thể tu luyện được Thần thể bất tử, làm cho thân thể có thể biến hóa thành vạn vật.

Tuy rằng hắn không phải là người trời sinh xương cốt mềm, thế nhưng thân thể hắn có Bất diệt huyền thế, coi như đem thân thể băm thành mảnh vỡ cũng có thể khôi phục, ngược lại cũng có thể thử một chút, nói không chừng lại thành công.

Nghĩ vậy khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi nở nụ cười vui vẻ, bất kể như thế nào hắn cũng muốn thử một chút, vạn nhất có thể thành công.... Lục Lâm Thiên ngẫm lại nếu như có thể tu luyện thành công Tam Thần Thiên Biến Quyết kia thì chính là phát tài.

- Bách Biến Tôn giả, chúng ta làm một giao dịch được không?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, sắc mặt không chút biến đổi, nhìn Bách Biến Tôn giả rồi hỏi. Trong lòng hắn đã hạ quyết tâm, bất kể như thế nào hắn cũng phải đạt được Tam Thần Thiên Biến Quyết rồi thử một lần.

- Nói đi.

Ánh mắt Bách Biến Tôn giả khẽ đảo, nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Đưa cho ta Tam Thần Thiên Biến Quyết, ta tha mạng cho ngươi.

Lục Lâm Thiên đi thẳng vào vấn đề.

- Ngươi giết ta cũng được, hành hạ ta chết cũng được. Ngươi cứ tự nhiên, muốn Tam Thần Thiên Biến Quyết là chuyện không có khả năng.

Bách Biến Tôn giả nhìn Lục Lâm Thiên nói tiếp:

- Hiện tại lão phu rơi vào trong tay ngươi, cũng không cần nói điêu với ngươi làm gì. Lão phu có được tu vi như ngày hôm nay chuyện khổ cực gì cũng đã nếm thử qua. Tra tấn gì cũng đã thử qua, cho dù ngươi ra chiêu nào cũng không có tác dụng. Nếu như không tin thì ngươi có thể thử xem. Nếu như lão phu nhíu mày một cái thì lão phu không phải là Bách Biến Tôn giả nữa.

Lục Lâm Thiên nhìn Bách Biến Tôn giả, bốn mắt nhìn nhau, không ai chịu lui bước.

Bách Biến Tôn giả lúc này cũng vô cùng nghiêm túc, nhớ tới quá trình tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết lúc trước, ngay cả bước kia hắn cũng có thể chống lại, còn có tra tấn nào mà hắn không thể chống lại được nữa cơ chứ.

Ngừng một lát, nhìn qua ánh mắt Lục Lâm Thiên, ánh mắt Bách Biến Tôn giả lóe lên, mỉm cười nói:

- Ngươi có thể thi triển Linh Hồn Sưu Tác với ta, bất quá ta đoán Linh Hồn Sưu Tác của ngươi sẽ có một chút tai hại nào đó bằng không người tuyệt đối sẽ không để cho ta sống tới bây giờ. Ta nói có lẽ không sai chứ?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ biến, từ trong mắt Bách Biến Tôn giả dường như hắn cũng cảm giác được thứ gì đó. Trong lòng trầm xuống, lui một bước, nhìn Bách Biến Tôn giả nói:

- Nói đi, ngươi muốn điều kiện gì? Ngươi tuyệt đối không thật lòng muốn chết như vậy.

- Ha ha, có ý tứ, thật là có ý tứ.

Bách Biến Tôn giả cười ha hả rồi nói với Lục Lâm Thiên:

- Ngươi nói cho ta biết trước Phi Hạc môn của ta thế nào rồi?

Chương 2878: Nhập Tam Thần động 2

- Ta không quá rõ, thế nhưng hiện tại tất cả cường giả của các sơn môn lớn trong Đế Đạo minh đã đi vào trong Đông Hải càn quét một lượt. Phi Hạc môn của ngươi ở trong Đông Hải, ta suy đoán hơn phân nửa sắp bị diệt môn.

Lục Lâm Thiên không có dấu diếm.

- Đáng chết.

Bách Biến Tôn giả nghe vậy lập tức nổi giận, Phi Hạc môn chính là tâm huyết hơn một nghìn năm của hắn. Hao phí không ít tâm tư của hắn mới có thể tiến vào hàng ngũ thế lực nhất lưu hiện tại, hắn không đau lòng mới là lạ.

- Phi Hạc môn các ngươi chọn sai bên, đây là chuyện sớm muộn gì cũng sẽ xảy ra mà thôi.

Lục Lâm Thiên nhìn Bách Biến Tôn giả, nói tới kết cục của mười hai Chuẩn Đế nửa đường chặn giết hắn ngoài thành Cự Giang. Còn có chuyện Đế Đạo minh tiến vào Đông Hải nói qua một lần.

- Lục Lâm Thiên, ngươi nói thật sao?

Bách Biến Tôn giả kinh hãi, mười hai Chuẩn Đế của Thiên Địa minh bị chết mười một người, còn có Tứ đại Thú Hoàng tộc tới trợ trận, chuyện này khiến cho Bách Biến Tôn giả ngạc nhiên.

- Ta không cần phải lừa ngươi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói một câu.

Ánh mắt Bách Biến Tôn giả chớp động, dường như do dự cái gì đó, một lát sau hắn mới ngẩng đầu lên nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi muốn Tam Thần Thiên Biến Quyết làm gì? Ngươi căn bản không có cách nào tu luyện, ngươi có lấy cũng vô dụng.

- Đây là chuyện của ta, ngươi không cần quản.

Lục Lâm Thiên nói, sau khi có Tam Thần Thiên Biến Quyết, hắn thử một lần sẽ biết rõ. Về phần có thành công hay không cũng không sao. nếu như thật sự không được thì sau này tìm một người đệ tử có thể tu luyện cũng tốt.

Ánh mắt Bách Biến Tôn giả liên tục biến ảo, dường như đang quyết định gì đó, lát sau hắn cắn răng nói:

- Tam Thần động ta có tổ huấn, muốn Tam Thần Thiên Biến Quyết thì phải gia nhập Tam Thần động. Ngươi muốn Tam Thần Thiên Biến Quyết vậy thì trước tiên phải gia nhập Tam Thần động của ta. Nếu không coi như ta chết thì ta cũng không đem Tam Thần Thiên Biến Quyết giao cho ngươi.

- Tam Thần động hiện tại cũng chỉ có duy nhất một truyền nhân là ngươi. Không phải ngươi định bảo ta bái ngươi làm sư phụ đó chứ?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, nếu là như vậy thì khó mà làm được. Cũng không phải ai cũng có thể làm sư phụ hắn.

- Ta biết rõ ta không có tư cách này, cũng không đánh chủ ý tới Phi Linh môn của ngươi.

Bách Biến Tôn giả trầm giọng nói:

- Thế nhưng ngươi có thể gia nhập Tam Thần động, hiện tại ta chính là Động chủ của Tam Thần dộng, có thể đại biểu vị sư phụ đã tạo hóa thu ngươi làm đồ đệ. Về sau ngươi gọi ta một tiếng sư huynh là được. Như vậy ta có thể dạy ngươi Tam Thần Thiên Biến Quyết.

- Đại biểu sư phụ ngươi thu ta làm đồ đệ sao?

Lục Lâm Thiên sững sỡ, chuyện này không ngờ Bách Biến Tôn giả cũng nghĩ ra được.

- Tự ngươi cân nhắc cho kỹ.

Bách Biến Tôn giả nói:

- Gia nhập Tam Thần động ngươi vẫn tự do, thế nhưng Tam Thần động cũng có tổ huấn. Sau khi gia nhập Tam Thần động phải tôn sư trọng đạo. Có cơ hội phải phát dương quang đại Tam Thần động, đây cũng là chuyện có phần của ngươi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, suy tư một lát rồi ngâng đầu lên nói:

- Tốt, ta đồng ý gia nhập Tam Thần động.

- Ha ha, quả nhiên là người thông minh.

Bách Biến Tôn giả cười ha hả, thủ ấn trong tay biến hóa, ở trong nhẫn trữ vật đột nhiên có một khối lệnh bài màu trắng, bên trên có không ít bí văn cùng với khí tức cổ xưa lan tràn ra bên ngoài, dường như đây là vật từ viễn cổ.

- Lục Lâm Thiên, đây chính là Ấn phù của động chủ Tam Thần động, sư phụ đã tạo hóa, ấn phù này là sư phụ truyền cho ta. Ngươi làm lễ bái sư với ấn phù này đi, lúc đó coi như đã chân chính gia nhập Tam Thần động.

Bách Biến Tôn giả nối với Lục Lâm Thiên, ánh mắt lén lút biến hóa.

- Ta có chuyện phải nói trước, ngươi bây giờ là Động chủ Tam Thần động, gia nhập Tam Thần động của ngươi thì có thể, một ít tổ huấn không quá phận và quy củ ta có thể tuân thủ, thế nhưng ngươi muốn dùng chức vị Động chủ mang ra dọa ta thì không có cửa đâu.

Lục Lâm Thiên nhìn ấn phù trước mắt, ánh mắt biến ảo, muốn dùng Tam Thần động dọa Lục Lâm Thiên hắn sẽ không đáp ứng, cho nên không thể không nói rõ trước một hai.

- Ha ha.

Bách Biến Tôn giả lần nữa cười ha hả.

- Ngươi cười cái gì?

Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn, không biết Bách Biến Tôn giả này lại cười vì cái gì.

- Lục Lâm Thiên, người ở trên đại lục này nói ngươi gian trá vô cùng, giảo hoạt vô sỉ. Theo ta thấy so với nhiều người ngươi còn mạnh hơn.

Bách Biến Tôn giả mỉm cười nói.

- Ngươi có thể nói kỹ được không?

Lục Lâm Thiên nói.

Bách Biến Tôn giả nói:

- Lục Lâm Thiên, nếu như ngươi cứ đáp ứng như vậy ta sẽ không yên tâm về ngươi. Chuyển cho ngươi Tam Thần Thiên Biến Quyết cũng là không đầy đủ. Nếu như vậy cũng chứng minh người là người không từ thủ đoạn, lời nói hay thề thốt hơn phân nửa đều là vô dụng. Mà ngươi vừa rồi lại nói như vậy, cẩn thận từng tí một, cũng có thể chứng minh ít nhất ngươi là người tôn sư trọng đạo, là người có điểm mấu chốt của mình, lời nói hơn phân nửa có thể yên tâm, tin tưởng được.

- Nếu như ngươi nói khoa trương thì ta cũng không can tâm tình nguyện tiếp nhận.

Lục Lâm Thiên nói, không ngờ Bách Biến Tôn giả này lại có chủ ý như vậy, không hổ là lão hồ ly sống ba ngàn năm.

- Được rồi, hành lễ đi. Quy củ của Tam Thần động không có nhiều. Về sau ta sẽ nói với ngươi. Về phần Động chủ như ta sau này cũng không cần ngươi phải làm gì, ngươi chỉ cần kêu ta một tiếng sư huynh là được, ngươi cũng không thiệt thòi.

Bách Biến Tôn giả nói với Lục Lâm Thiên, ấn phù trong tay lơ lửng trên không trung.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi cung kính hành đại lễ ba quỳ chín bái, nghĩ tới việc đạt được Tam Thần Thiên Biến Quyết, đã gia nhập Tam Thần động thì hành đại lễ với ấn phù này cũng không tính là chịu thiệt.

- Được rồi, về sau ngươi cũng là một phần tử của Tam Thần Thiên Biến Quyết. Ha ha.

Bách Biến Tôn giả dường như quên bản thân bị trọng thương, lập tức cười ha hả.

- Lòng vòng lâu như vậy đơn giản chỉ muốn ta sơ ý rồi âm thầm ra tay mà thôi, sư huynh, tiểu đệ có nói đúng không?

Lục Lâm Thiên nhìn Bách Biến Tôn giả khẽ mỉm cười nói.

Bách Biến Tôn giả nghe vậy sững sờ nhìn Lục Lâm Thiên, dường như hắn cũng không ngờ Lục Lâm Thiên có thể nhìn thấu suy nghĩ trong lòng hắn.

Đúng vậy, hắn quanh co lòng vòng lâu như vậy là muốn giữ lại cái mạng của mình mà thôi. Hắn cũng không muốn chết, đồng thời Phi hạc môn của hắn đã bị diệt, tâm huyết hơn ngàn năm cũng bị hủy hoại trong chốc lát, có thể đem Lục Lâm Thiên danh tiếng đại thịnh trên đại lục kéo vào Tam Thần động, bản thân trở thành sư huynh của Lục Lâm Thiên, thu hoạch trong lúc vô hình kia so với Phi Hạc môn của hắn còn mạnh hơn.

- Đúng vậy, không ngờ lạ bị Lục sư đệ nhìn ra một chút tâm tư của sư huynh ta. Có một ít chuyện không thể không phòng a.

Chương 2879: Phương pháp tu luyện 1

Bách Biến Tôn giả cười cười, bản thân hắn cũng không có chút ngại ngùng nào, nói:

- Ta vốn có tên là Khiên Bách Biến, về sau ngươi cứ gọi ta là Khiên sư huynh, mà đây cũng là hình dáng chính thức của ta.

Dứt lời, ngũ quan Bách Biến Tôn giả vặn vẹo lập tức hóa thành một lão giả lục tuần, dường như cả ánh mắt cũng có thể biến đổi, hoàn toàn không nhìn ra dấu vết, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên sợ hãi than.

- Đây mới là tướng mạo vốn có của ta.

Bách Biến Tôn giả nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lục sư đệ, đệ thực sự không có cách nào tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết, chẳng lẽ đệ muốn lấy nó vì người khác sao? Thế nhưng Tam Thần đông cũng có quy củ, tu luyện giả muốn tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết thì phải gia nhập Tam Thần động mới được.

- Đệ muốn thử tu luyện một chút xem có thể tu luyện được hay không.

Lục Lâm Thiên nói.

- Thật sự là đệ muốn tu luyện sao?

Bách Biến Tôn giả sững sờ, thở dài một chút rồi đem ấn phù trong tay giao cho Lục Lâm Thiên nói:

- Tự mình xem có thể tu luyện hay không đi. Bằng không đệ còn tưởng rằng ta lừa đệ. Ta đã đem cấm chế trên ấn ký cởi bỏ, đem máu tươi của đệ nhỏ vào trong ấn ký này là có thể có được phương pháp tu luyện của Tam Thần Thiên Biến Quyết.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận ấn phù, sau khi gật đầu, thủ ấn lập tức biến hóa, tay nhỏ ra một giọt máu vào trong ấn phù. Hai mắt khép hờ, một giây sau, phía trên ấn phù phong cách cổ xưa này có một quang mang chói mắt rót vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên, lập tức hóa thành một cỗ tin tức tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên.

Trong quang mang, mơ hồ có bí văn huyền ảo lan tràn, bên trong cũng có một cỗ khí tức cổ xưa cực kỳ mênh mông, thần dị không thôi. Một lát sau quang mang mới thu liễm.

Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, trong mắt lúc này tràn ngập vẻ kinh ngạc. Tin tức phía trên ấn phù này truyền tới chính là phương pháp tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết, giống như lời Bách Biến Tôn giả nói, trên điểm này Bách Biến Tôn giả hoàn toàn không có gạt hắn. Tam Thần Thiên Biến Quyết này tu luyện tới mức cuối cùng quả thực có tác dụng quỷ dị mà vô cùng kia.

Mà Bách Biến Tôn giả không có nói phương pháp tu luyện với Lục Lâm Thiên, lúc này Lục Lâm Thiên càng thêm kinh ngạc. Từ trong tin tức tu luyện Lục Lâm Thiên mới biết được muốn tu luyện tầng thứ nhất Nhân Linh biến của Tam Thần Thiên Biến Quyết nhất định phải đem thân thể đông cứng ở trong hàn băng vạn năm, sau đó lại đánh nát, lại dùng dược vật đặc thù khôi phục, sau đó lại đông cứng hắn rồi đánh nát.

Nhiều lần như vậy tổng cộng bảy bảy bốn mươi chín lần mới có thể miễn cưỡng thành công. Đến lúc đó thân thể cũng đã mềm mại vô cùng, phối hợp với tâm pháp tu luyện của Tam Thần Thiên Biến Quyết là có thể tu luyện thành công.

Trên phương diện linh hồn, tu luyện Thiên biến chi hồn càng thêm kinh khủng. Chỉ tu luyện Nhân hồn biến tầng thứ nhất nhất định phải ở trong núi lửa vạn năm, dùng Địa tâm chi hỏa phối hợp với đan dược đốt cháy bảy bảy bốn mươi chín ngày, đem linh hồn cải tạo.

- Ta không có lừa đệ đúng không?

Bách Biến Tôn giả nói với Lục Lâm Thiên.

- Tu luyện cũng quá khó khăn, khó trách vì nguyên nhân này mà Tam Thần động lại lưu truyền tới hôm nay, chưa từng phồn vinh qua.

Lục Lâm Thiên cười khổ, phương pháp tu luyện bực này không chỉ khó hơn tìm người tu luyện. Coi như tìm được người phù hợp thì liệu có bao nhiêu người mới có thể tu luyện thành công. Hàn băng vạn năm toái thể bốn mươi chín lần. Núi lửa vạn năm thiêu đốt linh hồn bốn mươi chín ngày. Loại đau khổ này có mấy người có thể đối phó được.

Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng bắt đầu hiểu rõ lời của Bách Biến Tôn giả nói. Hắn không sợ bất luận tra tấn gì, có thể trải qua cửa thứ nhất khi tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết quả thực không có tra tấn gì có thể làm khó được hắn.

- Lúc trước sư phụ vận khí tốt tìm được mười ba đệ tử, mà ta là người duy nhất thành công, đây đã là chuyện không dễ dàng rồi.

Bách Biến Tôn giả lúc này nhớ lại dường như trong lòng còn sợ hãi, nói:

- Lúc trước cửu tử nhất sinh, nhiều lần ở Quỷ Môn quan quay trở về.

- Tỉ lệ đúng là quá thấp.

Lục Lâm Thiên kinh hãi, mười ba người thành công có một là chuyện không dễ dàng, đủ thấy độ khó khăn khi tu luyện ra sao.

- Đó là đương nhiên, nếu như đệ muốn tu luyện cần phải cân nhắc cho rõ.

Bách Biến Tôn giả nói, hắn thật sư không rõ tại sao Lục Lâm Thiên rõ ràng không phù hợp điều kiện tu luyện lại còn nếm thử việc tu luyện.

- Tiểu đệ đã biết.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức lóe lên, nhìn qua Bách Biến Tôn giả nói:

- Ở trong ấn phù này chỉ có Nhân linh biến và Địa linh biến, còn Thiên linh biến đâu? Chẳng lẽ sư huynh còn đề phòng tiểu đệ?

- Đệ đừng nhìn ta, hiện tại ta cũng không đề phòng đệ. Tam Thần Thiên Biến Quyết vốn chỉ có Nhân linh biến và Địa linh biến mà thôi. Nghe nói ở thời điểm viễn cổ không có Thiên linh biến, cụ thể là nguyên nhân gì tạo ra cũng không có ai biết.

Ánh mắt Bách Biến Tôn giả lóe lên, dùng vẻ mặt vô tội nói với Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chớp động, dường như có chút không tin tưởng, trong lòng vẫn còn hoài nghi.

- Lục sư đệ, lời ta nói là thật.

Bách Biến Tôn giả bất đắc dĩ, sở dĩ hắn không nói cho Lục Lâm Thiên phương pháp tu luyện của Tam Thần Thiên Biến Quyết không trọn vẹn là do cửu tử nhất sinh. Cũng bởi vì sợ Lục Lâm Thiên, hắn đi một vòng qua quỷ môn quan đơn giản chỉ muốn sống sót mà thôi. Dù sao ai cũng không muốn chết, đương nhiên hắn cũng không muốn.

- Làm sao có thể tin tưởng được ngươi? Bây giờ ngươi tu luyện tới cấp độ gì rồi?

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng cũng không xác định được Bách Biến Tôn giả này thật hay giả.

- Lục sư đệ, quả thực ta không có Thiên linh biến, theo ta được biết. Tam Thần Thiên Biến Quyết cũng chỉ có ở thời xa xưa, có tiền bối tu luyện tới cấp độ Tam Thần Thiên Biến Quyết, từ thượng cổ tới nay ta biết rõ chưa từng có ai tu luyện tới cấp độ Địa linh biến. Cho tới bây giờ ta cũng chỉ dừng lại ở Nhân linh biến mà thôi.

Vẻ mặt Bách Biến Tôn giả cầu xin, chính bởi vì là như thế cho nên hắn mới tìm một công pháp khác tu luyện. Lúc này mới có tu vi như ngày hôm nay. Tam Thần Thiên Biến Quyết này rất khó tu luyện, về phần quyết thứ ba, Thiên linh biến quả thực hắn không biết.

Lục Lâm Thiên nhìn qua ánh mắt Bách Biến Tôn giả, cũng không giống như đang lừa gạt hắn. Hoặc là Bách Biến Tôn giả này thực sự cũng không biết Thiên linh biết, đến thời điểm này cũng không nên đề phòng hắn mới đúng.

- Lục sư đệ, lời nói có chút đả kích như ta vẫn phải nói, không nói sư đệ có thể tu luyện được hay không. Coi như có thể tu luyện, nếu như tu luyện thành công được Nhân linh biến cũng coi như không tệ rồi. Về phần Thiên linh biến đệ cứ nghĩ là tốt rồi, cho dù là Địa linh biến có lẽ đệ cũng đã phương pháp tu luyện hẳn cũng biết được độ khó của nó.

Chương 2880: Phương pháp tu luyện 2

Bách Biến Tôn giả do dự một chút rồi nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên sững sờ, hắn cũng biết phương pháp tu luyện của Địa linh biến, đầu tiên thần thể bất tử phải đạt tới Địa linh thể, nhất định phải dùng thiên lôi rèn thể, phối hợp với tâm pháp tu luyện mới có thể đạt tới trình độ Địa linh thể.

Về phần tu luyện thiên biến chi hồn cần phải dùng thiên hỏa rèn linh hồn, phối hợp với đan dược tu luyện mới có thể thành công.

Thiên hỏa là vật gì, dựa theo lời nói của Bách Biến Tôn giả nói thiên hỏa chính là hỏa diễm có linh trí, là một loại trong chúng sinh. Giống như Thiên Mộc Thần Thụ vậy, là thứ do có cơ hội ngẫu nhiên cùng với cơ duyên khiến cho nó đột nhiên có linh trí, đó chính là thiên hỏa. Thiên hỏa rèn linh hồn, vô cùng đáng sợ.

- Thiên lôi, thiên hỏa.

Nghĩ lại hai vật này Lục Lâm Thiên cũng không khỏi lắc đầu, không nói trước có thể qua được hay khong. Quan trọng nhất là hai vật này, hắn chưa từng nghe nói qua trên đời này có, cho dù nghĩ cũng không nghĩ tới.

- Cái này trả lại cho ngươi.

Lục Lâm Thiên rơi vào đường cùng giao trả ấn phù cho Bách Biến Tôn giả.

- Không cần đưa cho ta, về sau đệ chính là Động chủ của Tam Thần động. Tam Thần động giao cho đệ. Tam Thần động ở trong đông hải có núi lửa và hàn băng vạn năm, đó chính là căn cơ do các tiền bối lưu lại. Về sau nếu như đệ muốn tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết thì cũng có thể tới đó xem một chút.

Bách Biến Tôn giả rất hào phóng đem ấn phù động chủ giao cho

Lục Lâm Thiên.

- Khiền sư huynh, sư huynh nên khôi phục thực lực đi. Chờ sau khi huynh khôi phục thực lực ta sẽ mang huynh ra ngoài. Bằng không bên ngoài quá mức nguy hiểm, nếu như huynh sớm khôi phục có lẽ còn có thu hoạch không biết chừng.

Lục Lâm Thiên sững sờ, đem ấn phù cất kỹ. Sau khi nói xong với Bách Biến Tôn giả lập tức đưa mấy khỏa đan dược bất phàm giao cho Bách Biến Tôn giả.

- Nguy hiểm?

Bách Biến Tôn giả sững sờ, lập tức nói:

- Bên ngoài là nơi nào?

- Hư Không Bí Cảnh.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nói, Bách Biến Tôn giả nghe vậy lập tức biến sắc.

....

Lục Lâm Thiên rời khỏi Tử Lôi huyền đỉnh, lúc này vẫn ở dưới vực sâu, hắn không nên ở nhiều trong Tử Lôi Huyền đỉnh.

Khắp không trung gió nổi mây phun, sát khí ngập trời, sát khí quanh thân đại hồn anh cùng với hấp lực giống như một cơn lốc, vẫn còn đang tiếp tục cắn nuốt tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ.

Lục Lâm Thiên nhìn một hồi rồi khoanh chân mà ngồi, bắt đầu luyện hóa linh lực thôn phệ từ năm Linh Tôn của Huyễn Hồn môn. Chỉ có Linh Tôn bát trọng đỉnh phong kia là có linh hồn lực và hồn anh không kém mà thôi.

Đại hồn anh ở bên ngoài cơ thể cho nên năm hồn anh kia tiện nghi cho kim đao màu vàng.

Mười thời thần sau, một tia tàn hồn cuối cùng của Thiên Thứu điêu thượng cổ bị Đại hồn anh thôn phệ hút vào trong cơ thể, Đại hồn anh trên không trung lúc này mới mỉm cười lộ vẻ thỏa mãn.

Cả không gian cũng an tĩnh lại, cảnh tượng cát bay đá chạy, gió nổi mây phun trong thâm uyên cũng biến mất không thấy, không gian trở nên sáng hơn một chút.

- Dường như mạnh hơn một chút a.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, suốt thời gian mấy ngày, tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ mới bị Đại hồn anh thôn phệ hết, đủ để thấy được tàn hồn này kinh khủng bực nào. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm nhận rõ ràng khí tức trên người Đại hồn anh tăng cường không ít, mà nó còn chưa luyện hóa năng lượng hấp thu vào trogn cơ thể.

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được nếu như Đại hồn anh luyện hóa hoàn toàn tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ, thực lực nhất định sẽ có nhảy vọt về chất.

Trong lòng mừng rỡ, tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, Đại hồn anh hóa thành một đạo lưu quang màu tím trở lại trong đầu. Đại hồn anh lập tức khoanh chân ngồi trong đầu, giống như là tu luyện nhưng lại luyện hóa tàn hồn bàng bạc vừa mới thôn phệ hoàn tất.

- Thứ này làm sao bây giờ?

Lục Lâm Thiên nhìn qua thân thể khổng lồ của Thiên Thứu điêu thượng cổ, thân thể Yêu Đế cũng là trọng bảo, nếu như có thể luyện chế thành thú khôi thì uy lực cũng không yếu.

Thân thể khồng lồ này Lục Lâm Thiên hoàn toàn không có cách nào thu vào trong nhẫn trữ vật, nhẫn trữ vật cũng không lớn như vậy.

- Ồ, không ngờ lại quên mất.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhẫn trữ vật khong thể thu thân thể Thiêu Thứu điêu thượng cổ thế nhưng còn có Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Không gian trong Tử Lôi Huyền Đỉnh lớn không giống bình thường.

Một đạo lưu quang màu tím xoay quanh lòng bàn tay, Lục Lâm Thiên gọi ra Tử Lôi Huyền Đỉnh, lập tức đem thân thể Thiên Thứu điêu thượng cổ thu vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, lúc này mới thu hồi cấm chế trong thâm uyên.

Sưu.

Thân ảnh lóe lên, Lục Lâm Thiên cũng biến mất trong thâm uyên. Trên vực sâu, khắp nơi đều là một mảnh mờ mịt không ánh sáng, Lục Lâm Thiên móc ra địa đồ, nhìn kỹ một hồi rồi hóa thành một đạo lưu quang biến mất tại chỗ.

...

Trong một sơn mạch lớn, cả sơn mạch xanh biếc nồng đậm, đại thụ che trời cao hơn mười trượng, thậm chí còn cao hơn, che khuất bầu trời, giống như bao phủ cả sơn mạch.

Mà bên trong vùng sơn mạch này khí tức linh dược nồng đậm. Khắp nơi cơ hồ đều là linh dược bất phàm. Bất luận một cây linh dược nào nếu đem ra bên ngoài đều giá trị liên thành, ít nhất cũng là cấp độ vô cùng trân quý.

- Thật nhiều linh dược a.

- Phát tài rồi.

Ngoài sơn mạch có không ít thân ảnh nghẹn họng nhìn trân trối. Nhìn qua đám linh dược trong sơn mạch mà kinh ngạc tới ngây người.

Số lượng linh dược quá khủng bố, bất kể là Vũ giả hay Linh giả mà nói, đây là hấp dẫn cực lớn không có cách nào chống cự. Đã có người chảy nước miếng.

Sưu Sưu.

Lập tức từng đạo thân ảnh xông vào trong sơn mạch, bắt đầu thu linh dược.

....

Sơn mạch lớn này giống như ở bên ngoài, từng dãy núi liên miên không ngớt, sương mù bao phủ, giống như tiên cảnh.

Một ngọn núi khổng lồ ở giữa giống như một con rồng ngẩng đầu, khí thế nguy nga tới cực điểm. Một cỗ khí tức mênh mông mà bàng bạc thậm chí khiến cho người có tu vi Tôn cấp không dám tiếp xúc quá gần.

Từng đạo thân ảnh lúc này đáp xuống ngọn núi, nhìn thoáng qua ngọn núi khổng lồ này sắc mặt hiện lên sự chờ mong, ánh mắt nóng bỏng.

- Tử Yên, Lam Thập Tam, ở trong ngọn núi này chính là thứ mà tiền bối Thiên Địa các chúng ta lưu lại. Trong đó có tài nguyên tốt nhất có thể chống đỡ các ngươi tu luyện. Đây chỉ là nơi đầu tiên tiền bối lưu lại. Nếu như đạt được mọi thứ tiền bối lưu lại, sau này Thiên Địa các muốn hưng thịnh cũng không thành vấn đế.

Tử Đồng trưởng lão nghiêm túc nói với Lam Thập Tam và Tử Yên.

- Sư phụ, chúng ta đi.

Tử Yên nói với Tử Đồng trưởng lão xong, dứt lời, thân ảnh xinh đẹp lóe lên hóa thành một đạo lưu quang màu tím tiến vào trong ngọn núi.

- Tiền bối ở lại, Lam Thập Tam ta đi.

Lam Thập Tam khẽ quát một tiếng, trường bào màu lam run lên, đạp không mà lên, thân thể cũng hóa thành một đạo lưu quang màu lam lướt vào trong ngọn núi.

Chương 2881: Gặp lại Mộ Dung

- Tử Đồng trưởng lão, Thánh tử và Thánh nữ có thể nhận được thứ tiền bối trong các lưu lại sao?

Phục Yêu Tôn giả nhìn thân ảnh Tử Yên và Lam Thập Tam tiến vào trong ngọn núi, ánh mắt vẫn tràn ngập sự chờ mong.

- Thiên phú của bọn họ không tồi, hy vọng có thể đạt được thứ tiền bối lưu lại. Lúc đầu ta cùng một thánh tử tiến vào trong đó, thế nhưng vẫn kém một bước. Lúc này đại lục phong vân biến sắc, yêu nghiệt xuất hiện lớp lớp, các tiền bối sợ rằng cũng tính toán được cục diện ngày hôm nay, lưu lại cũng hơn phân nửa sẽ để cho Thánh tử và Thánh nữ thế hệ này.

Tử Đồng trưởng lão nói.

- Nếu như có thể đạt được thứ tiền bối lưu lại vậy thì Thiên Địa các ta sẽ hưng thịnh.

Hỏa Vân Tôn giả nói.

- Nếu như có thể đạt được thứ do tiền bối trong các lưu lại, Thiên Địa các ta muốn hưng thịnh cũng vô cùng dễ. Cho dù là hiện tại, Thiên Địa các ta muốn xuất đầu cũng không ai có thể ngăn được. Chỉ tiếc trong các có tổ huấn, Thiên Địa các vĩnh viễn không được nhúng tay vào thị phi trên đại lục.

- Không biết tiền bối trong các tại sao lại lưu lại tổ huấn như vậy.

Diệu Linh Tôn giả thở dài, trong mắt cực kỳ nghi hoặc.

...

- Khí tức linh dược thật nồng đậm.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện ở trước một sơn mạch, cảm giác khí tức nồng đậm ở trong sơn mạch cũng không khỏi sợ hãi than. Từ xa hắn đã có thể cảm nhận được khí tức linh dược bàng bạc.

Thân ảnh lóe lên, Lục Lâm Thiên lập tức tiến vào trong sơn mạch. Ở trong sơn mạch bao la này dường như là một rừng rậm viễn cổ. Khí tức linh dược quanh quẩn, trên không trung có mây mù nhàn nhạt bao phủ, cực kỳ tĩnh lặng giống như thế ngạo đào nguyên.

- Có không ít người đi tới a.

Nửa canh giờ sau Lục Lâm Thiên thuận tay thu hoạch nhiều linh dược bất phàm. Trong tâm thần dò xét của hắn phát hiện ra bên trong đã có không ít người tiến vào.

Khẽ nhíu mày, quang mang dưới chân lóe lên, Lục Lâm Thiên lần nữa biến mất tại chỗ.

Trong một sơn cốc cực lớn, giờ phút này có một vách núi dựng đứng, bên trên có một dây mây màu trắng. Dây mây màu trắng này lớn bằng bắp đùi người trưởng thành. Chung quanh có vô số lá cây màu trắng chằng chịt, bám theo vách núi dựng đứng, cũng không biết là diễn sinh từ nơi nào ra. Phía trên dây mây màu trắng có năng lượng bàng bạc lan tràn.

Phía trên dây mây màu trắng có một khỏa linh quả màu trắng. Bên trên linh quả này không có bao nhiêu khí tức chấn động. Thế nhưng lúc này có hơn chục người đều nhìn vào trên linh quả màu trắng kia.

Hơn mười người này phân thành ba đội hình. Một đội là tán tu các phương, một đội là năm người Thiên Vân đảo gồm Mộ Dung Lan Lan, Kính Hoa, Thủy Nguyệt, còn có một lão giả năm mươi tuổi cùng một lão giả bảy chục tuổi, đều là Vũ Tôn.

- Lục Linh Tôn giả, Diễn Linh Thánh Quả này là thứ Thiên Vân đảo chúng ta thấy trước. Địa Linh tông các ngươi muốn cưỡng đoạt sao?

Mộ Dung Lan Lan nhìn sáu đạo thân ảnh phía trước nói.

Mộ Dung Lan Lan có lẽ không đẹp bằng Bắc Cung Vô Song và chúng nữ Độc Cô Cảnh Văn, thế nhưng khí chất thành thục vũ mị thì chúng nữ Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn lại không bằng nàng. Trên người mặc mộ bộ y phục màu đỏ, da thịt trắng nhưu tuyết, mái tóc đen búi lên cao, nhìn qua đoan trang, khí chất phi phàm.

- Nực cười, Diễn Linh thánh quả không phải là của Thiên Vân đảo các ngươi. Huống chi Thiên Vân đảo các ngươi cùng với Thiên Địa minh không chết không ngớt. Không ngờ lại để cho ta gặp được, đều chết đi.

Một lão giả áo đen âm trầm cười cười, năm người Thiên Vân đảo xuất hiện ở nơi này hắn không cần phải khách khí nữa.

- Gïếŧ.

Lão giả áo đen vừa mới lên tiếng, năm người sau lưng hóa thành lưu quang lập tức công kích năm người Thiên Vân đảo. Thực lực chỉnh thể lúc này Địa Linh tông so với Thiên Vân đảo mạnh hơn không ít.

Sưu...

Một Vũ Tôn tứ trọng lao thẳng về phía Mộ Dung Lan Lan, tay đánh ra một đạo chưởng ấn bàng bạc.

- Linh hoàng khải giáp.

Mộ Dung Lan Lan khẽ kêu một tiếng, thủ ấn quỷ dị kết xuất. Trong chốc lát trên thân thể mềm mại có một mảnh khí tức nóng bỏng lập tức lan tràn ra. Thân thể có vô số đạo lưu quang lan tràn ra, không ngờ lại hóa thành một đầu phượng hoàng bảy màu bay lượn trên không trung. Quanh thân bị hỏa diễm cuồn cuộn bao phủ, một cỗ khí tức cường hãn phô thiên cái địa lan tràn ra.

Phanh.

Cùng lúc một đạo chưởng ấn trong tay Mộ Dung Lan Lan nghạnh kháng cùng với chưởng ấn của Vũ Tôn tứ trọng kia.

Thanh âm trầm thấp bạo liệt vang vọng, mấy cây đại thụ che trời ở chung quanh bị bật gốc. Thân thể mềm mại của Mộ Dung Lan Lan cũng lập tức bị đẩy lui. Nàng chỉ là Linh Tôn tam trọng, không có cách nào có thể đối phó với Vũ Tôn tứ trọng. May mà trên người nàng còn có Linh hoàng khải giáp.

Sưu.

Vũ Tôn tứ trọng kia đắc thế, thân ảnh như thiểm điện lao thẳng về phía Mộ Dung Lan Lan. Mộ Dung Lan Lan thân là Linh Tôn, hắn cũng không muốn kéo giãn khoảng cách, như vậy đối với Linh Tôn vô cùng có lợi, đối với Vũ Tôn như hắn mà nói, bị ảnh hưởng cực lớn.

Mộ Dung Lan Lan bố trí Linh hoàng khải giáp, lông phượng kéo dài, toàn thân được lông vũ bảy màu diễm lệ bao phủ. Bên ngoài là một tầng hỏa diễm nóng bỏng, một cỗ uy áo cực lớn lan tràn khiến cho lòng người run sợ. Nhìn Vũ Tôn tứ trọng kia lần nữa đnáh tới, thân ảnh nhanh chóng lui lại. Có Linh hoàng khải giáp tốc độ của nàng cũng nhanh hơn không ít.

Phanh Phanh.

Thanh âm trầm thấp bạo liệt vang vọng, đám người Kính Hoa, THủy Nghiệt giao thủ với người của Địa Linh tông. Kình khí khuếch tán. Mấy tán tu ở phía xa lui lại về phía sau một chút. Tuy rằng bọn họ muốn Diễn Linh thánh quả này, thế nhưng lúc này Thiên Vân đảo và Địa Linh tông đều có mặt. Dường như bọn họ không nên gây phiền phức, thầm nghĩ tạm thời đứng nhìn mà thôi.

Kỳ thật chủ yếu vẫn là tu vi và thực lực. Thực lực của mấy người tán tu này cũng chỉ là Tôn cấp đê trọng mà thôi, nếu như là một người Tôn cấp cao trọng mà nói đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy. Hiện tại Đế Đạo minh và Thiên Địa minh đại chiến, ốc còn không mang nổi mình ốc. COi như là đu.ng phải đám người đại môn đại phái này, chỉ cần có đủ thực lực thì cũng không cần lo lắng bị trả thù.

Lão giả áo đen của Địa Linh Tông lúc này thân ảnh nhanh chóng lao về phía vách núi đá dựng đứng, thò tay đem Diễn Linh thiên quả thu vào trong tay. Diễn Linh thiên quả đối với người có tu vi Tôn cấp mà nói cũng có tác dụng cực lớn.

- Mộ Dung Lan Lan này giao cho ta. Đảo chủ đời trước của Thiên Vân đảo, giết ngươi cũng coi như báo thù cho cường giả Địa Linh tôn ta.

Lão giả áo đen thu hồi Diễn Linh thiên quả, nhìn Linh hoàng khải giáp trên người Mộ Dung Lan Lan, trong mắt hiện lên vẻ tham lam. Thân ảnh lóe lên, lập tức xuất hiện trước mặt Mộ Dung Lan Lan.

- Đi chết đi.

Lão giả áo đen lập tức xuất hiện trước người Mộ Dung Lan Lan, khí tức Linh Tôn lục trọng lan tràn ra. Cả không trung run rẩy, một đạo trảo ấn xé rách không gian mang theo linh hỏa nóng bỏng khiến cho không gian bị nhuộm đỏ. Trảo ấn ầm ầm đánh về phía Mộ Dung Lan Lan.

Chương 2882: Phát hiện kinh người 1

Mộ Dung Lan Lan toàn lực lưu lại, lúc này không gian dưới đạo trảo ấn kia cứng lại khiến cho nàng toàn lực dãy dụa cũng không thể làm được, không có cách nào giãy giụa. Linh Tôn lục trọng so với nàng hiện tại mạnh hơn quá nhiều, nàng bất lực.

- Sư muội.

Đám người Kính Hoa, Thủ Nguyệt hét lớn, thế nhưng lúc này bọn họ ốc cũng không mang nổi mình ốc. Căn bản không có cách nào tương trợ, cũng không có thực lực cứu. Linh Tôn lục trọng kia đã có sát ý, đạo trảo ấn kia dường như các nàng có thể nhìn thấy thân thể Mộ Dung Lan Lan hóa thành mảnh vỡ.

Lão giả áo đen âm trầm cười lạnh, dưới một trảo này dường như hắn đã nhìn thấy Mộ Dung Lan Lan chết không có chỗ chôn. Một mình đυ.ng phải mấy người của Thiên Vân đảo đương nhiên hắn sẽ không bỏ qua. Hiện tại ở trong Hư Không Bí Cảnh cũng đã âm thầm trở thành chiến trường của Thiên Địa minh và Đế Đạo minh. Nếu như một mình gặp phải đối thủ, vậy thì không cần phải khách khí.

Sưu.

Trong sát na một đạo thân ảnh màu xanh lập tức xuất hiện trước người Mộ Dung Lan Lan, bàn tay rơi vào trên bờ vai tràn ngập lông vũ của Mộ Dung Lan Lan, dễ dàng lôi nàng ra khỏi phạm vi của trảo ấn.

Phanh.

Trảo ấn của lão giả áo đen đánh xuống, không gian bị đánh nát, hiện ra một vết nứt đen kịt lóe lên rồi biến mất, chỉ là thân ảnh của Mộ Dung Lan Lan cũng biến mất trong đó.

- Là ngươi?

Ánh mắt Mộ Dung Lan Lan nhìn chăm chú lên thân ảnh mặc áo xanh này, toàn thân run lên, người trong nháy mắt xuất hiện này không ngờ lại là hắn.

- Là Lục minh chủ tới.

Đám người Kính Hoa, Thủy Nguyệt đang chiến đấu vốn tưởng rằng Mộ Dung Lan Lan dữ nhiều lành ít, trong giây lát nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên, cả đám kích động không thôi. Trong lòng tuôn ra cảm giác sợ hãi cùng vui mừng. Linh lực chân khí phô thiên cái địa tuôn ra, hung hăng va chạm với công kích của đối thủ.

- Là Lục Lâm Thiên, chạy mau.

Lão giả áo đen nhìn thấy có người cứu đi Mộ Dung Lan Lan đang muốn gầm lên thì đột nhiên nhìn thấy thân ảnh màu xanh kia chính là Lục Lâm Thiên, khuôn mặt già nua lập tức trắng bệch, miệng hét lớn một tiếng, thân ảnh nhanh chóng chạy trốn.

- Lục Lâm Thiên đến, chạy mau.

Nghe thấy ba chữ Lục Lâm Thiên, người của Địa Linh tông đâu còn dám động thủ, cả đám giống như chuột thấy mèo lập tức chạy trốn.

- Đi chết đi.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười lạnh lẽo, dứt lời, một cỗ quang mang phô thiên cái địa tuôn ra. Cả không gian đột nhiên cứng lại, sáu đạo thân ảnh người Địa Linh tôn lập tức giống như bị cấm chế trong không gian.

Ầm ầm ầm.

Sáu đạo thanh âm trầm thấp bạo liệt vang vọng, sáu đạo thân ảnh này hóa thành huyết vụ rơi xuống mặt đất, không có một chút lực kháng cực nào, hồn anh cũng không thể chạy thoát.

- Là Lục Lâm Thiên đến, đi mau, đừng có ở lại tìm phiền phức.

Mấy tán tu xa xa nhìn thấy cảnh này, sáu người có tu vi Tôn cấp chỉ một cái giơ tay đã bị đánh chết, đâu còn dám lưu lại xem náo nhiệt, tránh chọc phải Lục Lâm Thiên kia thì không hay. Cả đám lập tức rời khỏi.

Sưu.

Giữa không trung, sáu cái nhẫn trữ vật xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên. Lúc này Lục Lâm Thiên mới quay đầu lại nhìn Mộ Dung Lan Lan sau lưng nói:

- Mộ Dung đảo chủ, ngươi không sao chứ.

- Không có việc gì.

Mộ Dung Lan Lan đã thu hồi Linh hoàng khải giáp, nhìn thân ảnh màu xanh trước mắt, trong lòng lúc này giống như có sóng to gió lớn. Đối với đạo thân ảnh trước mắt này cảm giác trong lòng nàng đã biến hóa rất nhiều so với khi trước.

- Đa tạ Lục minh chủ cứu giúp.

Hai người Kính Hoa, Thủy Nguyệt còn có hai người còn lại của Thiên Vân đảo kích động tiến đến. Đối với Lục Lâm Thiên ôm quyền nói lời cảm kích không thôi.

- Tiện tay mà thôi, không cần phải cảm ơn ta.

Lục Lâm Thiên nói xong, đem Diễn Linh thánh quả trong một cái nhẫn trữ vật ra đưa cho Mộ Dung Lan Lan, nói:

- Cái này chính là do Thiên Vân đảo nhìn thấy trước, vật quy nguyên chủ.

- Đám người kia là do ngươi giết, tự nhiên là của ngươi.

Ánh mắt Mộ Dung Lan Lan biến ảo, ánh mắt long lanh, trong lòng có cảm giác khó mà diễn tả bằng lời.

- Cầm đi.

Lục Lâm Thiên nhét Diễn Linh thiên quả vào trong tay Mộ Dung Lan Lan, nhìn đôi mắt Mộ Dung Lan Lan, lúc này Lục Lâm Thiên có cảm giác trong lòng chấn động, cảm giác này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ nghi hoặc.

- Vậy thì đa tạ.

Mộ Dung Lan Lan cũng không cự tuyệt nữa.

- Thiên Vân đảo các ngươi có lẽ không chỉ có mấy người đi vào thế này thôi đó chứ?

Lục Lâm Thiên nhìn qua năm người. Dựa vào thực lực của Thiên Vân đảo, lần này Hư Không Bí Cảnh mở ra, một ít cường giả ẩn mình trong Thiên Vân đảo sợ rằng cũng xuất thế không ít. Có lẽ không chỉ có mấy người như vậy mới đúng.

- Những cường giả khác trong đảo có lẽ ở phía trước không xa, chúng ta vừa mới tìm kiếm vùng núi này cho nên mới ở đây.

Kính Hoa nói.

Lục Lâm Thiên nghe vậy nói với mọi người:

- Chư vị, mật cảnh này rất nguy hiểm, các ngươi nhanh chóng đi tụ hợp cùng với cường giả khác trong Thiên Vân đảo đi. Như vậy cũng an toàn hơn một chút.

- Lục minh chủ nói đúng. Chúng ta cũng định đi về phía trước tụ họp với cường giả trong đảo.

Thủy Nguyệt nói, thân ảnh mềm mại giống như thiếu nữ, đường cong thướt tha động lòng người.

- Kính Vân hiện tại như thế nào?

Mộ Dung Lan Lan nhìn Lục Lâm Thiên, đột nhiên hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên sững sờ, cảm thấy ngoài ý muốn, nói:

- Mộ Dung đảo chủ cũng biết Kính Vân sao?

Mộ Dung Lan Lan lúc này mới hồi phục tinh thần lại, vừa rồi chính bản thân nàng ta cũng không biết tại sao mình lại hỏi ra chuyện này.

- Lục minh chủ, tiểu tử Kinh Vân kia chúng ta đều biết, gần đây đã lâu không gặp qua tiểu tử này a.

Kính Hoa, Thủy Nguyệt đi tới bên cạnh Mộ Dung Lan Lan, mặt không đổi sắc nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cũng không suy nghĩ nhiều, không ít người của Thiên Vân đảo cũng đã gặp mặt Lục Kinh Vân, có lẽ Mộ Dung Lan Lan cũng đã gặp a. Tiểu tử kia quả thực khiến cho người gặp người thương, hắn mỉm cười trả lời:

- Kinh Vân ở trong Phi Linh môn cũng không tệ lắm, tu luyện cực kỳ khắc khổ.

- Đứa nhỏ này quả thực khiến cho người ta yêu thương, hôm nào ta sẽ tới Phi Linh môn thăm nó.

Thủ Nguyệt nói, sau đó lại kéo tay Mộ Dung Lan Lan nói:

- Sư muội, chúng ta đi thôi.

- Được.

Mộ Dung Lan Lan nhìn qua Lục Lâm Thiên, mí mắt cụp xuống, trong mắt hiện lên một tia tinh mang khó thấy, che giấu sự bất đắc dĩ trong lòng.

Hai lão giả Thiên Vân đảo lần nữa nói lời cảm tạ với Lục Lâm Thiên, lúc này năm người mới thả người rời đi.

Nhìn đám người Thiên Vân đảo biến mất tại chỗ, ánh mắt Lục Lâm

Thiên nhìn bóng lưng Mộ Dung Lan Lan, ánh mắt không ngừng biến ảo, lúc này hắn mới quay đầu lại. Thân ảnh lóe lên, đi tới vách núi dựng đứng trước mặt.

Vừa rồi Linh Tôn của Địa Linh tông kia hái Diễn Linh thiên quả ở nơi này. Dây mây màu trắng đã bắt đầu héo rũ. Dọc theo vách núi đá dẫn tới bên trong vách núi, giống như dây mây này từ bên trong lòng ngọn núi kéo dài ra bên ngoài vậy.

Chương 2883: Phát hiện kinh người 2

Vô số hang lớn nhỏ, gập gềnh, mỏm đá, người ta không có cách nào thuận lợi tiến vào bên trong. Lục Lâm Thiên do dự một chút, tâm thần lan tràn ra dò xét bốn phía một hồi. Xác định bốn phía không cso người, hắn lập tức gọi ra Tử Lôi Huyền đỉnh, thân ảnh tiếp vào tong Tử Lôi Huyền Đỉnh, Tử Lôi Huyền đỉnh thu nhỏ bằng nắm tay, tiến vào trong hang động.

Khi Lục Lâm Thiên ở trong Tử Lôi Huyền Đỉnh đi ra thì hắn đã ở trong một sơn động rộng lớn trong lòng núi. Thế nhưng thứ bên trong sơn động lại khiến cho Lục Lâm Thiên hóa đá.

- Quả thực đúng là như vậy.

Lục Lâm Thiên hít sâu một ngụm khí lạnh, nhìn thạch bích bốn phía trong sơn động. Lúc này có một dây mây màu trắng đường kính chừng một thước ở trong sơn động, chung quanh nó là vô số dây mây nhỏ giống như mạng nhện bao phủ trên bề mặt thạch bích.

Mà trên những dây mây này có vô số linh quả nhỏ bằng nắm tay trẻ con, không màu không vị, không có bất kỳ khí tức năng lượng chấn động nào. Đây chính là Diễn Linh thánh quả, liếc nhìn toàn bộ, ở trên dây mây có không kém ba bốn trăm khỏa.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười vui vẻ. Từ kinh nghiệm khi thu được Diễn Linh thiên quả dưới Thiên đảo Lục Lâm Thiên đã biết được Diễn Linh thiên quả này cũng không sinh trưởng một mình mà có một bầy. Cho nên Lục Lâm Thiên mới đi theo dây mây đi vào, quả thực đã tìm được nơi này.

Trong lòng rung động, Lục Lâm Thiên nhìn qua sơn động rộng rãi trước mắt. Số lượng Diễn Linh thiên quả ước cừng ba bốn trăm. Một khỏa Diễn Linh thiên quả cũng đã đủ để làm cho Vũ Vương và Vũ Tôn điên cuồng. Diễn Linh thiên quả nhiều như vậy có thể bồi dưỡng được vô số cường giả.

Cười nhạt một tiếng, thân ảnh Lục Lâm Thiên như thiểm điện thu mấy trăm khỏa Diễn Linh thiên quả này vào trong nhẫn trữ vật. Dây mây màu trắng theo đó cũng héo rũ.

Ầm ầm.

Lục Lâm Thiên đang muốn tìm chỗ năng lượng nuôi dưỡng Diễn Linh thiên quả, loại thiên tài địa bảo như vậy nhất định là có nơi phát ra năng lượng thì mới có thể chèo chống được thiên tài địa bảo. Lần trước ở dưới Thiên đảo hắn đã đạt được một đống chỗ tốt. Thế nhưng ngay khi Lục Lâm Thiên định tiếp tục tìm kiếm thì cả sơn động bắt đầu lay động giống như sắp sụp đổ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức trầm xuống, khi hắn đang định rời đi thì lập tức phát hiện ra trên thạch bích phía trước mặt không ngờ lại có một cánh cửa đá khác. Ở trong thạch bích trước mặt không ngờ lại có động thiên.

Không có một chút do dự nào, coi như là ngọn núi này ở dưới mặt đất Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng việc mình không thoát ra được. Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, lập tức nhảy vào trong cánh cửa đá.

Ầm ầm.

Lục Lâm Thiên vừa mới tiến vào trong cánh cửa đá thì sơn động rộng lớn bên ngoài đã triệt để sụp đổ. Mà ở trong thạch thất này dường như có một loại cấm chế và lực lượng nào đó khiến cho nó không bị rung chuyển, không có bất kỳ một động tĩnh gì.

Tiến vào trong thạch thất, tâm thần của Lục Lâm Thiên lập tức lan tràn ra. Đề phòng có nguy hiểm bất ngờ xuất hiện. Ánh mắt hắn đảo qua thạch thất, lúc này ở bên trong thạch thất có một thân ảnh đang khoanh chân ngồi, một cỗ khí tức cường hãn lan tràn ra.

- Thân thể Đế giả?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, ở trong thạch thất này chính làm một cỗ thi thể, từ khí tức bên trên cùng với trình độ mênh mông bàng bạc tuyệt đối là thân thể Đế giả.

Lúc này nhìn về phía thân thể Đế giả, Lục Lâm Thiên không còn rung động như trước nữa. Dù sao thân thể Đế giả hắn đã thấy không ít. Tăng thêm tu vi của hắn hiện tại, cho nên sự rung động này cũng giảm bớt đi không ít.

- Chẳng lẽ là Đế giả thượng cổ?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên sáng ngời, đòn rằng ở trong Hư Không Bí Cảnh có truyền thừa của Đế giả thượng cổ, lúc trước ở thời điểm đại chiến có không ít cường giả thượng cổ vẫn lạc ở bên trong. Trong đó có không ít Đế giả.

- Không biết có truyền thừa gì hay không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, truyền thừa của Đế giả, có thể nói đều là một loại lĩnh ngộ truyền thừa. Chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên có chút chờ mong, nhưng cũng khiến cho Lục Lâm Thiên có chút do dự. Từ thân thể Đế giả này xem ra đây chính là một Vũ Đế thượng cổ. Trên phương diện Vũ đạo hắn đã bước một chân ra khỏi Tôn cấp, nếu như tiếp tục đột phá rất có thể sẽ đột phá thành Đế. Phương diện Linh giả còn chưa thể đổi kịp.

Do dự một hồi lâu Lục Lâm Thiên vẫn quyết định thu thân thể Đế giả này trước, về sau có thời gian rồi nghiên cứu, hiện tại cũng không phải lúc.

Trong lòng khẽ động, gọi ra Tử Lôi Huyền Đỉnh, Lục Lâm Thiên đem thân thể Đế giả này thu vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Ầm ầm.

Thân thể Đế giả này bị nhấc lên, cả thạch thất lập tức ầm ầm vang vọng, địa phương nơi thân thể Đế giả vừa mới khoanh chân ngồi bắt đầu rạn nứt.

Một khe hở lớn xuất hiện trên mặt đất, uốn lượn xoay quanh bệ đá, cũng không biết là đi thông tới đâu.

Sưu.

Thạch thất muốn sụp đổ, Lục Lâm Thiên không có lựa chọn thứ hai, thân thể nhảy vào trong khe hở dưới mặt đất.

Phanh Phanh.

Lục Lâm Thiên vừa mới tiến vào trong khe hở dưới mặt đất thì thạch thất bắt đầu sụp đổ, một khối đá lớn rơi vào trong khe hở dưới mặt đất, vừa vặn bị khe hở bên trên chặn lại, không có cách nào rơi xuống.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh chóng dọc theo khe hở di chuyển, trong lòng núi ầm ầm vang vọng không ngừng, cả ngọn núi giống như sắp sụp đổ, Lục Lâm Thiên không dám dừng lại một chút nào.

Sưu...

Khi Lục Lâm Thiên lách mình rời khỏi khe nứt trong vách núi thì cả ngọn núi khổng lồ sau lưng hắn đã sụp đổ, cả sơn mạch ầm ầm vang vọng.

- Cuối cùng cũng đi ra.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên phóng lên không trung, nhìn động tĩnh kinh người sau lưng, ánh mắt hiện lên sự vui vẻ. Lần này hắn có thu hoạch không ít, khó trách Hư Không Bí Cảnh này lại được tất cả mọi người nhớ thương, quả thực khắp nơi đều là bảo vật.

Nhìn bốn phía, Lục Lâm Thiên phát giác ra chung quanh là một sơn cốc, cũng không biết bản thân đang ở nơi nào. Lục Lâm Thiên móc ra địa đồ nghiên cứu cả buổi, thế nhưng cũng chỉ có thể biết được phương hướng đại khái.

Trầm tư một hồi, Lục Lâm Thiên cũng không biết mình nên đi nơi nào, bỗng nhiên hắn nhíu mày, thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ không thấy.

Nửa canh giờ sau, bên ngoài một sơn mạch có sương trắng nồng đậm, một thân ảnh xinh đẹp màu tím có chút chật vật xuất hiện ở trong sơn mạch. Trên tay có một thanh trường kiếm không ngừng lan tràn ra ma khí, người này chính là Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn.

Sưu.

Một đạo thân ảnh như quỷ mị xuất hiện cách Nguyên Nhược Lan không xa, thân ảnh lăng không xuất hiện, thậm chí còn không mang theo bất kỳ khí tức chấn động nào.

Chỉ là chấn động nhỏ nhoi này khoảng cách không xa cho nên cũng không thoát khỏi tâm thần dò xét của Nguyên Nhược Lan, đôi mắt xinh đẹp mang theo sự cảnh giác ngẩng đầu lên nhìn về phía trước. Nhìn thân ảnh màu xanh trước mắt, trong mắt nàng hiện lên sự sợ hãi cùng với vui mừng.

Chương 2884: Gặp Nguyên Nhược Lan

- Lục....

Nguyên Nhược Lan mở miệng định nói cái gì đó, thế nhưng đôi mắt xinh đẹp lại trầm xuống, lời nói tới cửa miệng lại bị nuốt lại.

- Nguyên minh chủ, chúng ta lại gặp mặt.

Lục Lâm Thiên nhìn Nguyên Nhược Lan, suy nghĩ vừa rồi hẳn nữ nhân này gặp phiền phức gì, bằng vào thực lực của nàng ta không ngờ cũng chật vật như vậy, sợ rằng gặp phải nguy hiểm không nhỏ.

- Chúng ta lại gặp mặt, cũng không phải là chuyện tốt gì.

Nguyên Nhược Lan bình tĩnh nói, khí tức chật vật biến mất, hai con mắt trong suốt khôi phục vẻ bình tĩnh, giống như nhìn vào cũng khiến cho tim đập nhanh, khí chất trên người khiến cho người ta có cảm giác cao ngạo và tịch mịch.

- Lại nói quan hệ của Thiên Địa minh và Đế Đạo minh bây giờ chúng ta gặp mặt cũng không phải là chuyện tốt gì.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, trong mắt còn có sát ý nhàn nhạt. Thiên Địa minh dám làm vậy với hắn trước, vậy thì hắn cần gì phải nhân từ.

Nguyên Nhược Lan dường như cũng nhận ra sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên, khẽ cười nhạt một tiếng rồi nhìn Lục Lâm Thiên hỏi:

- Ngươi muốn giết ta sao?

- Thiên Địa minh vẫn luôn muốn ta chết, ta muốn giết ngươi cũng là chuyện bình thường.

Lục Lâm Thiên nói.

Nghe vậy Nguyên Nhược Lan không nói gì, ánh mắt biến ảo, nhìn mây mù trên không trung nói:

- Trước khi chúng ta giao thủ, ta có thể hỏi ngươi một câu được hay không?

- Ngươi hỏi đi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt trả lời, Lục Lâm Thiên biết rõ hiện tại mình nên làm cái gì. Nguyên Nhược Lan tuy rằng là nữ nhân, thế nhưng tuyệt đối không phải là nữ nhân bình thường.

- Nếu như không có ân oán giữa Thiên Đạo minh và Đế Đạo minh, chúng ta có thể trở thành bằng hữu hay không?

Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên, có chút sợ hãi trước khi biết đáp án, đồng thời lại có chút chờ mong.

Lục Lâm Thiên không biết Nguyên Nhược Lan có ý gì, thế nhưng lại lạnh nhạt trả lời:

- Nếu như không có Thiên Địa minh và Đế Đạo minh, chúng ta muốn trở thành bằng hữu cũng không phải là không thể. Chỉ tiếc hiện tại có ân oán giữa Thiên Địa minh và Đế Đạo minh, chúng ta gặp nhau cũng không phải là một chuyện tốt.

- Ta có chút hâm mộ Lam Linh.

Nguyên Nhược Lan mỉm cười, nụ cười có vẻ đắng chát.

Dừng một lát, Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ta biết rõ dùng thực lực của ngươi hiện tại ta đã không phải là đối thủ của ngươi. Bất quá ta sẽ cố hết sức, sớm biết lúc trước ngươi đã sắp xếp tất cả như vậy, mà ngay cả Thiểm Điện Thái sư thúc cũng vẫn lạc, ta không nên nhắc nhở ngươi. Mà là nên nhắc nhở người Thiên Địa minh rời khỏi đó.

- Ở trong thành Cự Giang chính là ngươi truyền tin tức cho ta?

Lục Lâm Thiên nghe vậy trong lòng thoáng run rẩy, ở trong thành Cự Giang có người truyền tin tức nói hắn rời khỏi, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên nghĩ mãi mà không rõ. Lúc này nghe ý tứ trong lời nói của Lục Lâm Thiên, sợ rằng người đó hơn phân nửa chính là nàng.

- Ta chỉ vẽ vời cho thêm chuyện mà thôi, không ngờ ngươi đã sớm có sắp xếp.

Ma Kiếm màu tím trong tay Nguyên Nhược Lan run lên, ma khí lan tràn, chân khí khởi động, lần nữa khôi phục khí chất lạnh lùng, nói nhỏ:

- Ngươi động thủ đi.

- Ngươi đi đi, ta đổi ý rồi. Lúc này ta sẽ không động thủ, lần sau sẽ không như thế nữa.

Lục Lâm Thiên nói, thân ảnh lóe lên, dường như muốn rời khỏi nơi này.

- Lục Lâm Thiên, tại sao ngươi lại không giết ta? Giết ta đối với Thiên Địa minh là đả kích cực lớn, đối với Thiên Kiếm môn thì đả kích càng lớn hơn.

Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút nghi hoặc, không lâu trước Đế Đạo minh xuất động tám Chuẩn Đế nửa đường chặn giết đám người các nàng. Nàng nguy hiểm mới thoát thân được ra, mục tiêu của tám Chuẩn Đế chính là nàng.

- Lần sau ta sẽ không lưu tình.

Lục Lâm Thiên nói.

Phụt.

Nguyên Nhược Lan còn muốn nói tiếp gì đó, miệng đột nhiên lại phun ra một ngụm máu tươi, khuôn mặt vốn đã tái nhợt lúc này càng thêm tái nhợt.ư

- Ngươi làm sao vậy?

Lục Lâm Thiên vốn muốn rời đi, nhìn thấy vẻ mặt Nguyên Nhược Lan lúc này dường như bị trọng thương. Sợ rằng ở trong Hư Không Bí Cảnh này gặp cường giả Đế Đạo minh nhất định sẽ mất mạng. Lục Lâm Thiên do dự một chút, thân ảnh lóe lên đi tới bên người Nguyên Nhược Lan.

- KHông ngờ ngươi lại quan tâm tới sự sống chết của ta. Ta không có chuyện gì quá lớn, chỉ gặp phải một trận pháp thượng cổ mà thôi, bên trong gặp phải công kích, môn nhân phần đông đã bị phân tán.

Nguyên Nhược Lan dùng ống tay áo màu tím lau sạch vết máu nơi khóe miệng, khẽ cười khổ nhìn Lục Lâm Thiên. Dường như nàng cũng không muốn để cho Lục Lâm Thiên nhìn thấy bộ dáng của mình lúc này. Tiếp đó nàng nhanh chóng nhét mấy khỏa đan dược vào cái miệng nhỏ nhắn của mình.

- Không có việc gì là tốt rồi. Trước tiên ngươi cứ chữa thương đi, ta giúp ngươi hộ pháp một đoạn thời gian ngắn.

Lục Lâm Thiên cũng không muốn nhận ân huệ của người khác, đặc biệt là ân huệ của Nguyên Nhược Lan của Thiên Địa minh. Đế Đạo minh và Thiên Địa minh sớm muộn gì cũng sẽ có một ngày đại chiến. Ở trong thành Cự Giang là Nguyên Nhược Lan mật báo, bất kể như thế nào hắn cũng đã thiếu nợ ân tình của nàng.

- Cảm ơn.

Nguyên Nhược Lan không cự tuyệt, nàng biết rõ tình huống bây giờ của mình. Nếu không chữa thương thì một lúc nữa tình huống sẽ cực kỳ không ổn. Nàng lập tức tìm một đỉnh núi bằng phẳng khoang chân mà ngồi. Bắt đầu từ từ điều tức, quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang mang.

Lục Lâm Thiên nhìn Nguyên Nhược Lan, suy nghĩ một hồi rồi bố trí một đạo cấm chế trên đỉnh núi rồi cũng khoanh chân ngồi. Bắt đầu luyện hóa linh lực của mấy Linh Tôn thôn phệ vài ngày trước.

Một lát sau thủ ấn được kết, Lục Lâm Thiên chậm rãi tu luyện, luyện hóa linh lực được thôn phệ vào trong cơ thể. Vốn linh lực thôn phệ vào bên trong cơ thể vốn đã là lin lực, Lục Lâm Thiên chỉ cần luyện hóa một chút, bỏ đi tạp chất là có thể sử dụng được.

Bốn Linh Tôn thấp trọng, cùng một Linh Tôn bát trọng, tuy rằng không phải quá khổng lồ, thế nhưng cũng không tính là ít. Những linh lực này chỉ cần luyện hóa một chút là có thể chuyển thành linh lực tràn vào trong đầu Lục Lâm Thiên.

Một lát sau Lục Lâm Thiên tiến vào trong trạng thái luyện hóa, quanh thân được bao phủ bởi một vòng quang mang nhàn nhạt mà vô hình. Khí tức trên người trong lúc vô hình từ từ tăng lên.

Đương nhiên lúc này tu vi của Lục Lâm Thiên đã là Linh Tôn cửu trọng, khí tức tăng lên so với lúc trước tăng chậm không ít, thế nhưng so với bình thường mà nói cũng đã đủ để hù chết người.

Trong đầu, bên cạnh tiểu hồn anh, kim đao màu vàng giống như tên thổ phỉ trong đầu Lục Lâm Thiên theo tiểu hồn anh xoay tròn, một đám năng lượng linh hồn lập tức bị thôn phệ vào trong thân đao, giống như là một cái động không đáy.

Đại hồn anh ở trong đầu lúc này vẫn đang tiếp tục luyện hóa tàn hồn của Thiên Thứu điêu thượng cổ, một đạo tàn hồn của Yêu Đế, đối với Đại hồn anh mà nói tuyệt đối là vật đại bổ. Loại luyện hóa này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên cảm giác được hiện tại Đại hồn anh đang cực kỳ khoan khoái, dễ chịu.

Chương 2885: Gặp phải cổ trận 1

Thời gian chậm rãi trôi qua, Hư Không Bí Cảnh đã mở ra được một đoạn thời gian ngắn. Cơ hồ tất cả tán tu Tôn cấp trên đại lục đều tiến vào bên trong. Người có tu vi Tôn cấp trong các sơn môn trên đại lục cũng tiến vào bên trong không ít.

Chuyện Hư Không Bí Cảnh mở ra tạm thời khiến cho đại lục phong vân bởi vì Thiên Địa minh và Đế Đạo minh tạm thời lắng xuống. Tất cả cường giả trong các sơn môn lớn đều tiến vào trong Hư Không Bí Cảnh. Thiên địa minh và Đế Đạo minh ở trong Đông Hải giằng co, nhất thời cũng không tạo thành động tĩnh quá lớn, thế nhưng chiến đấu nhỏ thì xảy ra không ngừng.

Dưới công kích của Đế Đạo minh, hai minh chiến đấu nhỏ không ít, Thiên Địa minh thua nhiều thắng ít, cũng tổn thất không ít.

Ở trong Hư Không Bí Cảnh, vô số người có tu vi Tôn cấp tiến vào bên trong, tất cả đều muốn tìm kiếm cơ duyên. Tranh đoạt lớn nhỏ cũng xảy ra không ít. Tăng thêm Thiên Địa minh và Đế Đạo minh không vừa mắt nhau, còn có nguy hiểm trong Hư Không Bí Cảnh, người vẫn lạc ở bên trong không ít.

Sương mù trắng bao phủ tầng trời thấp, bên trong sơn mạch xanh ngắt, đại thụ che trời nồng đậm, hiện ra một màu xanh ngắt.

Sưu Sưu.

Mười mấy đạo thân ảnh phá không xuất hiện ở tầng trời thấp, từng cỗ khí tức bàng bạc lan tràn. Từng đạo thân ảnh hiện lên, ánh mắt sắc bén quét qua sơn mạch, khí tức mạnh mẽ từ trong cơ thể lan tràn ra, cả đám đều có thực lực không tồi.

- Khí tức trong này rất không bình thường, có lẽ ở gần nơi này.

Một lão giả nhìn bốn phía, thân thể khiến cho người ta có cảm giác cực kỳ âm trầm.

- Cẩn thận tìm kiếm, nói không chừng có cơ duyên lớn.

Tiếp đó cả đám cẩn thận tìm kiếm trong sơn mạch.

Thời gian từ từ trôi qua, đảo mắt đã trôi qua ba ngày.

Phù.

Nguyên Nhược Lan hút ma khí quanh thân vào thân thể, khuôn mặt tái nhợt khôi phục vẻ hồng nhuận, dường như cũng không còn gì đáng ngại. Miệng thở ra một ngụm trọc khí, hai mắt mở ra, ánh mắt cực kỳ động lòng người, đồng thời cũng hiện lên vẻ cao ngạo và tịch mịch. Khiến cho người khác khó có thể tới gần.

Nhìn nam tử áo xanh đang khoanh chân ngồi cách đó không xa, trong ánh mắt cao ngạo mà tịch mịch kia của Nguyên Nhược Lan hiện lên vẻ rung động. Lẳng lặng nhìn chăm chú vào khuôn mặt tuấn tú tới nhập thần, đồng thời cũng cực kỳ kinh ngạc. Nàng có thể cảm nhận rõ ràng được khí tức của Lục Lâm Thiên đang dùng một loại tốc độ như bay mà tiến bộ.

- Tại sao lại nhanh như vậy?

Nguyên Nhược Lan nghi hoặc, tốc độ tu luyện như vậy quả thực đáng sợ, quả thực giống như là thẳng tắp bay lên vậy.

Sưu.

Một lát sau Lục Lâm Thiên dừng tu luyện, thu hồi thủ ấn, linh lực thu vào trong cơ thể. Thời gian ba ngày, số linh lực được thôn phệ vào trong cơ thể trước đó đã bị Lục Lâm Thiên luyện hóa gần hết, tuy rằng có tu vi Linh Tôn cửu trọng thế nhưng cũng không luyện hóa được gần hết.

- Tốc độ tu luyện của ngươi quá kinh khủng.

Nguyên Nhược Lan đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

Lục Lâm Thiên không có trả lời mà nhìn Nguyên Nhược Lan, trong mắt cũng có chút kinh ngạc. Đoán chừng Nguyên Nhược Lan này cũng có chút bí pháp hoặc là thủ đoạn khác, bằng không tốc độ khôi phục sợ rằng sẽ không nhanh như vậy.

- Ngươi đã khôi phục không kém rồi, ở thành Cự Giang ta thiếu nợ ngươi, coi như ta đã trả lại cho ngươi. Ngươi có thể đi.

Lục Lâm Thiên nói xong lập tức thu hồi cấm chế trên đỉnh núi.

- Lần sau chúng ta gặp mặt sẽ như thế nào?

Nguyên Nhược Lan nghe vậy, đôi mắt như nước nhìn Lục Lâm Thiên hỏi một câu.

- Ta sẽ không khách khí nữa.

Lục Lâm Thiên nói.

- Đã như vậy chúng ta tạm thời không nên tách ra thì hơn. Tránh cho lần sau vừa thấy mặt ngươi lại động thủ với ta. Mà ta còn chưa nắm chắc đối phó với ngươi. Ở cùng ngươi một chỗ, ta cũng cảm giác an toàn hơn một chút. Nếu như ngươi không đuổi ta thì ta sẽ đi theo ngươi một đoạn thời gian ngắn, được không?

Nguyên Nhược Lan gật đầu, giống như là suy nghĩ gì đó, bỗng nhiên ngẩng đầu nhẹ nhàng cười nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên sững sờ, hành động này của Nguyên Nhược Lan khiến cho Lục Lâm Thiên có chút ngạc nhiên, nhìn Nguyên Nhược Lan, Lục Lâm Thiên không biết trong lòng nữ nhân này nghĩ cái gì, hắn nói:

- Tùy ngươi, nếu như ngươi đuổi theo được thì đi.

Dứt lời, thanh âm Lục Lâm Thiên biến mất tại chỗ.

- Chính miệng ngươi nói đó nha.

Nguyên Nhược Lan dịu dàng cười, bộ váy màu tím nhẹ nhàng phiêu động, thân ảnh như thiểm điện đi theo sau lưng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn không ngờ Nguyên Nhược Lan này lại đi theo thật. Hắn cũng không có toàn lực tăng tốc, dù sao còn phải tìm kiếm bảo vật trong sơn mạch này.

Nguyên Nhược Lan vẫn theo đuôi Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn vào bóng lưng Lục Lâm Thiên, cũng không có lên tiếng.

- Rốt cuộc ngươi muốn đi tới khi nào? Nếu như bị người của Thiên Địa minh nhìn thấy minh chủ như ngươi đi theo ta cùng một chỗ, sợ rằng Thiên Kiếm môn các ngươi sẽ gặp phiền phức.

Một giờ sau, Lục Lâm Thiên nhíu mày, có một người Thiên Địa minh đi theo phía sau quả thực có chút không tiện.

Nguyên Nhược Lan mỉm cười nói:

- Không sao, nhìn thấy thì ta sẽ giải thích. Kỳ thật nếu không phải Thiên Địa minh có tư tâm thì Đế Đạo minh các ngươi cũng không có cách nào ngăn chặn được Thiên Địa minh.

0 Đáng tiếc Thiên Địa minh các ngươi vì tư tâm của mình cho nên mới kết minh.

Lục Lâm Thiên nói.

- Chẳng lẽ Đế Đạo minh ngươi liên kết lại, trong tất cả các sơn môn lớn không có tư tâm sao? Không có tư tâm thì làm sao có thể kết minh được.

Nguyên Nhược Lan cười nhạt một tiếng.

Lục Lâm Thiên nghe vậy thân thể thoáng dừng lại. Nguyên Nhược Lan nói đúng, trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được tất cả các sơn môn lớn kết minh với Phi Linh môn dường như cũng có mưu đồ, thậm chí là toan tính, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không biết.

- Ta nói đúng không?

Nguyên Nhược Lan tiến lên đứng song song với Lục Lâm Thiên, khẽ than nói:

- Chỉ là Đế Đạo minh và Thiên Địa minh có chỗ khác nhau. Cũng bởi vì ngươi cho nên cả Đế Đạo minh trong tay ngươi sẽ không có người khác nói cái gì. Mà mặc dù ta là minh chủ Thiên Địa minh, thế nhưng ta chỉ là bình phong mà thôi. Người chính thức quyết đoán chưa tới phiên ta làm chủ. Nếu như Thiên Địa minh nằm trong tay ta, tình huống hiện tại của Thiên Địa minh ít nhất không phải khắp nơi bị quản chế như bây giờ.

- Đáng tiếc Thiên Địa minh lại không rơi vào trong tay ngươi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày rồi nói. Lúc này hắn lại nhìn Nguyên Nhược Lan bằng con mắt khác, nữ nhân này cũng cực kỳ đáng sợ.

- Ta biết rõ.

Nguyên Nhược Lan cười khổ nói:

- Chúng ta không nói chuyện Thiên Địa minh và Đế Đạo minh nữa. Lần sau gặp mặt hơn phân nữa ngươi sẽ giết ta. Có lẽ ta sẽ không sống bao lâu nữa, cho nên ngươi nói chuyện khác đi.

- Có lẽ ngươi cũng có thể giết được ta cũng không biết chừng.

Lục Lâm Thiên nhìn Nguyên Nhược Lan bên cạnh, lại nhìn bốn phía, tâm thần dò xét chung quanh.

- Mười hai Chuẩn Đế không giết được ngươi, ta tự biết thân biết phận.

Nguyên Nhược Lan cười nói.

Chương 2886: Tìm được rồi

- Ồ?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên dừng lại trên không trung, trong tâm thần dò xét của hắn dường như có phát hiện gì đó.

- Khí tức bên này dường như có chút không giống.

Dưới tâm thần dò xét của Nguyên Nhược Lan, lúc này nàng cũng phát hiện ra khí tức ở nơi này có chút không đúng.

- Tìm được rồi.

Dưới tâm thần dò xét của Lục Lâm Thiên, thân ảnh có chút nghi hoặc cùng với vui mừng, lập tức phóng về phía bên trái.

Nguyên Nhược Lan sững sờ một lát rồi cũng theo sau lưng Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu..

Trong sơn mạch yên tĩnh, thanh âm xé gió vang vọng không ngừng, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện dưới một ngọn núi, ngẩng đầu nhìn qua ngọn núi khổng lồ, lúc này Lục Lâm Thiên có thể cảm gasic được một cỗ khí tức mênh mông, bàng bạc đang từ bên trong ngọn núi khổng lồ này lan tràn ra.

- Bên trong ngọn núi này có một cỗ khí tức chấn động kinh người, cực kỳ bất phàm.

Thân ảnh Nguyên Nhược Lan đáp xuống bên người Lục Lâm Thiên, cỗ khí tức bàng bạc trong ngọn núi này cũng không thể tránh khỏi sự dò xét của nàng.

- Đi xem.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, lập tức đánh về phía ngọn núi.

- Coi chừng, dường như có chút cổ quái.

Nguyên Nhược Lan nhắc nhở Lục Lâm Thiên, thế nhưng lúc này đã không kịp, bởi vì Lục Lâm Thiên đã xông vào bên trong.

Ầm ầm.

Một tiếng vang lớn truyền tới, ngay khi Lục Lâm Thiên đặt chân lên không trung phía trước, thân ảnh lóe lên, gợn sóng trong không gian lắc lư, ở trong mặt đất đột nhiên có một đầu thổ long cực lớn lao ra. Thân thể khồng lồ chừng hơn nghìn thước, giống như là vật còn sống, đánh về phía Lục Lâm Thiên.

- Thứ gì vậy?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, quang mang chớp động, Thanh Linh Khải Giáp được bố trí quanh thân, ngay lúc đó một đạo quyền ấn khiến cho không gian vặn vẹo lập tức đập về phía thổ long.

Phanh.

Thanh âm trầm thấp bạo liệt vang lên, thổ long khổng lồ lập tức nứt vỡ từng khúc, hóa thành bụi đất ngập trời, tạo thành một tòa núi nhỏ dưới mặt đất.

- Thực lực thật mạnh.

Lục Lâm Thiên dùng một quyền đánh nát thổ long, thế nhưng trong lòng cũng cực kỳ kinh ngạc. Công kích của một đầu thổ long này đủ chống lại Vũ Tôn cửu trọng, rất khủng bố.

Ngao Ngao.

Cùng lúc, trên mặt đất lần nữa ầm ầm chấn động giống như là địa chấn. Dưới ánh mắt kinh ngạc của Lục Lâm Thiên và Nguyên Nhược Lan, mặt đất rạn nứt, sơn mạch chung quanh đất rung núi chuyển, ở trong khe nứt dưới mặt đất có chín đầu thổ long lần nữa rít gào chui lên.

Chín đầu thổ long từ dưới mặt đất chui lên, tựa như vật còn sống, hai mắt nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên và Nguyên Nhược Lan, bao phủ hai người vào bên trong.

Chín đầu thổ long thân thể hơn nghìn thước, trên người còn có lân phiến bằng bùn đất, toàn thân được quang mang màu vàng đất bao phủ, vô số bụi đất cùng đá vụn ngưng tụ ở bên ngoài thân thể, còn có một loại bí văn huyền ảo quanh quẩn.

- Ta nghĩ chúng ta gặp phiền phức rồi.

Thân ảnh xinh đẹp của Nguyên Nhược Lan lóe lên, cười khổ đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Không ngờ thực lực những đầu thổ long này lại không tệ, thế nhưng còn chưa làm khó được ta.

Lục Lâm Thiên nói, khí tức tập trung lên người chín đầu thổ long. Chín đầu thổ long này sợ rằng tương đương với chín Vũ Tôn cửu trọng, thế nhưng đối với thực lực của hắn bây giờ mà nói, đã không tạo được uy hïếp gì quá lớn.

- Chín đầu thổ long này hẳn là do năng lượng thuộc tính thổ ngưng tụ thành, vấn đề không phải nằm ở trên người chín đầu thổ long này mà là hiện tại chúng ta đã bị nhốt trong đại trận. Không ngờ ta vừa mới may mắn thoát khỏi một đại trận thượng cổ thì lại cùng ngươi xông vào một đại trận khác.

Nguyên Nhược Lan cười khổ nói.

Ngao Ngao.

Chín đầu thổ long rít gào, đồng thời đánh về phía Lục Lâm Thiên và Nguyên Nhược Lan, trong lúc mơ hồ mang theo một cỗ long uy, khí tức bàng bạc phủ xuống khiến cho cả không trung gió nổi mây phun.

Hư ảnh chín đầu thổ long tựa như sao băng lao ra, những nơi nó đi qua không gian bạo liệt, không gian ven đường bị phá hủy mang theo vết nứt không gian đen kịt. Tốc độ nhanh như thiểm điện lao về phía Lục Lâm Thiên và Nguyên Nhược Lan.

- Năng lượng thuộc tính thổ ngưng tụ thành sao? Vậy thì thử Thời Không Lao Ngục đi.

Trong đôi mắt đen kịt của Lục Lâm Thiên bỗng nhiên có tinh quang tuôn ra, Thời Không Lao Ngục thuộc tính mộc lấy thân thể làm trung tâm lan tràn ra. Lực lượng ngũ hành tương khắc bao phủ lên người chín đầu thổ long.

Ngao Ngao.

Nguyên Nhược Lan đang định ra tay thì đột nhiên nhìn thấy chín đầu thổ long bị giam cầm, không có cách nào nhúc nhích, toàn thân giống như bị giam cầm, quang mang trên người bắt đầu ảm đạp. Có bụi đất ngập trời giống như mưa phùn từ trên thân thể khổng lồ rơi xuống.

Chín đầu thổ long bị nhốt, thân thể khổng lồ giãy dụa, thế nhưng lại không thể tiến thêm nửa tấc. Thậm chí tân thể khổng lồ còn đang chậm rãi phai nhạt, căn bản không có cách nào giãy dụa.

Phá.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính mọc, chín chiếc cọc gỗ cực lớn lăng không ngưng tụ ra, hung hăng đánh vào trên đầu chín đầu thổ long.

Ầm ầm Ầm.

Thanh âm trầm thấp bạo liệt vang vọng, ở trong không gian lập tức xuất hiện một vòng xoáy cực lớn. Chín đầu thổ long hóa thành mảnh vỡ tiêu tán. Rơi xuống phía dưới, tạo thành chín đỉnh núi.

- Thật mjanh.

Nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt Nguyên Nhược Lan rung động. Công kích của chín đầu thổ long này nàng đã nhìn ra, thực lực tuyệt đối có thể so được với Vũ Tôn cửu trọng. Thế nhưng không ngờ trong vòng một chiêu lại bị Lục Lâm Thiên phá hủy. Chỉ một cái giơ tay mà thôi, thực lực như vậy nàng hiện tại không thể làm được.

Đến lúc này nàng mới hiểu ra tại sao bên ngoài thành Cự Giang Lục Lâm Thiên có thể đánh chết mấy Chuẩn Đế, lúc trước nàng nhận được tin tức này đã vô cùng khïếp sợ tới mức không thể tin được.

Sưu.

Lục Lâm Thiên đánh nát chín đầu thổ long, trong giây lát gợn sóng trong không gian lóe lên, cảnh tượng trước mắt hai người lập tức biến đổi. Không gian sơn mạch bao la lập tức biến thành một không giang hoang vu, không gian sơn mạch đã biến mất không thấy gì nữa.

Ở trong không gian hoang vu cũng bao la vô cùng, khắp nơi đều là những ngọn núi trọc không có lấy một ngọn cỏ. Gió nhè nhẹ thổi qua không gian, có một loại cảm giác u ám, cũng không biết những cơn gió này là từ đâu thổi tới.

- Chúng ta đã hoàn toàn bị vây trong trận này rồi.

Nguyên Nhược Lan nhìn bốn phía, vẻ mặt ngưng trọng hẳn lên.

- Hối hận rồi sao? Đáng lẽ ngươi không nên đi theo ta.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn bốn phía, dù sao cũng đã đi tới, suốt ruột cũng không có tác dụng gì, chỉ có thể chậm rãi tìm kiếm đường ra mà thôi.

Sau khi Nguyên Nhược Lan nhìn bốn phía, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, bờ môi khẽ mở, nói:

- Ta không hối hận, coi như là vĩnh viễn không ra khỏi nơi này ta cũng không hối hận. Ít nhất giữa ta và ngươi sẽ không xảy ra trận chiến sinh tử.

Lục Lâm Thiên nhìn Nguyên NHược Lan không nói gì, đột nhiên ánh mắt biến đổi.

Chương 2887: Hỏa Sơn Tôn giả

- Sao vậy?

Nguyên Nhược Lan nhìn sắc mặt Lục Lâm Thiên, kết luận nhất định Lục Lâm Thiên đã phát hiện ra thứ gì đó.

- Có người so với chúng ta còn đi vào nơi này nhanh hơn.

Tâm thần dò xét của Lục Lâm Thiên so với Nguyên Nhược Lan mạnh hơn, cũng đủ chứng minh linh hồn lực của hắn so với Nguyên Nhược Lan không chỉ mạnh hơn một tí.

Nghe vậy ánh mắt Nguyên Nhược Lan lén lút biến đổi. Trên đường đi cơ hồ tất cả các dấu hiệu Lục Lâm Thiên đều phát hiện sớm hơn nàng, chứng tỏ linh hồn lực của đối phương so với nàng còn mạnh mẽ hơn nhiều.

.....

Trong không giang hoang vu lúc này có một nơi giống như sơn cốc. Ở nơi này không ngờ lại có một cung điện cực lớn, vô cùng khổng lồ màu xám, lộ ra khí tức âm trầm.

- Dường như chúng ta bị nhốt trong đại trận.

Lúc này ở trong đại điện có mười mấy đạo thân ảnh xuất hiện ở bên trong, sắc mặt cả đám vô cùng ngưng trọng.

- Đây là một đại trận thượng cổ, có lẽ chúng ta phá vỡ trận này sẽ có thu hoạch cực lớn.

Một lão giả áo lam đánh giá bốn phía, ánh mắt ngưng trọng. Ai cũng biết muốn phá vỡ trận pháp này phải dựa vào vận khí.

- Hoàng sư đệ, Lưu sư muội, hai người đối với trận pháp có không ít nghiên cứu, có biện pháp nào hay không?

Một lão giả tầm bảy chục tuổi nói với lão giả áo lam cùng với một mỹ phụ trung niên.

- Đại trận thượng cổ cũng không dễ phá giải, cần một ít thời gian.

Hai người đã sớm nghiên cứu cẩn thận chung quanh.

- Coi chừng, có người tới.

Ánh mắt lão giả bảy chục tuổi kia đột nhiên biến đổi, ngẩng đầu nhìn về phía bên ngoài đại điện. Lúc này có hai đạo thân ảnh xuất hiện trên không trung bên ngoài đại điện. Hai người đáp xuống, một nam một nữ, nam mặc áo bào xanh, ánh mắt thâm thúy mà sáng ngời như sao. Nữ mặc bộ váy dài bồng bềnh, khí chất cao ngạo mà cô tịch, trong lúc vô hình mang theo một tia ma khí.

- Là người của Huyền Sơn môn. Lúc này Huyền Sơn môn đi vào trong đây hai mươi người. Cũng là đội ngũ cường hãn nhất trong các sơn môn của Thiên Địa minh vào bên trong. Đây cũng là mấy người chủ chốt của Huyền Sơn môn. Đầu lĩnh chính là Hỏa Sơn Tôn giả, tu vi Chuẩn Đế. Huyền Tuyệt Tôn giả mà các ngươi đánh chết khi trước là sư đệ của Hỏa Sơn Tôn giả này.

Nguyên Nhược Lan nhìn đám người trong đại điện, sắc mặt lập tức biến hóa, truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

- Ngươi ở cùng ta một chỗ sợ rằng sẽ có chút phiền phức.

Lục Lâm Thiên truyền âm nói với Nguyên Nhược Lan. Thế nhưng trong lòng thì thầm than thực lực của Huyền Sơn môn này quả thực cường hãn. Sau khi giết một Chuẩn Đế lại phái ra một Chuẩn Đế khác. Nội tình trong các đại môn đại phái quả thực vô cùng đáng sợ.

Ánh mắt đảo qua đại điện, dưới tâm thần dò xét của Lục Lâm Thiên lúc này ở trong đại điện tổng cộng có mười hai người. Thực lực của mười hai người này Lục Lâm Thiên cũng đãn hận ra. Trừ Hỏa Sơn Tôn giả là Chuẩn Đế ra thì còn có một Linh Tôn thất trọng, một Vũ Tôn cửu trọng. Còn lại đều là Vũ Tôn ngũ trọng tới Vũ Tôn nhất trọng. Trong đó còn có một Linh Tôn nhất trọng. Thực lực chỉnh thể vô cùng cường hãn.

- Nguyên minh chủ.

Đám người trong Huyền Sơn môn lập tức nhận ra Nguyên Nhược Lan, cơ hồ tất cả ánh mắt lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên, hắn chính là Lục Lâm Thiên.

Trong hơn chục người này có người lập tức nhận ra Lục Lâm Thiên. Chỉ cần là người gặp qua thân ảnh màu xanh này sợ rằng sẽ không quên được. Đặc biệt là đối với người của Thiên Địa minh.

- Bày trận.

Ánh mắt lão giả bảy chục tuổi kia biến đổi, trong mắt hiện lên sát ý cùng với ngưng trọng.

Sưu Sưu.

Cơ hồ là cùng lúc mười hai người kia từ trong đại điện bắn ra. Mười hai đạo thân ảnh lập tức xuất hiện bên ngoài đại điện. Đem hai người Lục Lâm Thiên và Nguyên Nhược Lan bao phủ vào bên trong.

- Bố trí Thiên cương Thiên Linh trận.

Cơ hồ tất cả cường giả Huyền Sơn môn hét lớn. Từng đạo thân ảnh hóa thành lưu quang lướt lên không trung.

Từng tiếng xé gió vang vọng mang theo năng lượng phô thiên cái địa tuôn ra. Mười hai người cùng lúc xuất hiện ở giữa không trung. Trong lúc mơ hồ có chút huyền ảo.

Sưu Sưu.

Chân khí, linh lực từ trong cơ thể mười hai cường giả Huyền Sơn môn tuôn ra, dây dưa vào với nhau.

Trong nháy mắt ngắn ngủi chân khí linh lực của mười hai người khởi động, khiến cho cả không trung phong vân biến sắc. Năng lượng mênh mông bao phủ cả cung điện khổng lồ sau lưng, uy năng kinh khủng lan tràn khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng cực kỳ rung động.

- Trận pháp hợp kích không tệ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên rung động, thế nhưng không có nghĩa là hắn sẽ để mắt. Trong đôi mắt đen kịt của hắn hiện lên sát ý. Huyền Tuyệt Tôn giả của Huyền Sơn môn kia chính là người đánh trọng thương đại ca Dương Quá. Lúc này đu.ng phải người Huyền Sơn môn, hắn há có thể buông tha?

- Nguyên minh chủ, sao ngươi lại ở cùng một chỗ với Lục Lâm Thiên?

Trong đại trận, trên khuôn mặt già nua của Hỏa Sơn Tôn giả hiện lên vẻ âm trầm.

- Hỏa Sơn tiền bối, nói thì rất dài dòng. Thế nhưng lúc này chúng ta đều bị vây ở trong đại trận thượng cổ này.. Ta cảm thấy trước tiên mọi người nên nghĩ biện pháp ra ngoài thì tốt hơn. Nhiều người lực lớn, theo ta được biết Hoàng trưởng lão và Lưu trưởng lão đối với trận pháp đều có nghiên cứu. Mọi người cùng nhau nghĩ biện pháp có lẽ sẽ dễ hơn một chút. Lúc này liều mạng ngươi chết ta sống cũng không phải là cử chỉ sáng suốt.

Nguyên Nhược Lan ngẩng đầu nhìn Hỏa Sơn tôn giả, lời này dường như cũng là nói cho Lục Lâm Thiên nghe. Cùng lúc nàng cũng không muốn cho Huyền Sơn môn động thủ với Lục Lâm Thiên. Nếu như động thủ, nàng cảm giác sợ rằng bên chịu thiệt hơn phân nửa là Huyền Sơn môn. Đứng ở lập trường của Thiên Địa minh nàng không muốn Huyền Sơn môn bị tổn thất.

Lời nói của Nguyên Nhược Lan khiến cho sắc mặt Hỏa Sơn Tôn giả biến hóa. Lúc này thanh danh của Lục Lâm Thiên bên ngoài khiến cho ngay cả bản thân hắn là Chuẩn Đế cũng không có nắm chắc khi ra tay với Lục Lâm Thiên. Đồn rằng kẻ này vô cùng đáng sợ cho nên hắn vừa mới thấy Lục Lâm Thiên thì lập tức bố trí trận pháp hợp kích. Đây cũng là thứ mà Huyền Sơn môn chuẩn bị trước khi vào Hư Không Bí Cảnh, chủ yếu là đề phòng trường hợp gặp Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, đối với người của Huyền Sơn môn đương nhiên hắn không có chút khách khí. Thế nhưng nghe lời nói của Nguyên Nhược Lan, dường như lúc này ở trong Huyền Sơn môn có người tinh thông về trận pháp, chuyện này khiến cho ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi. Hiện tại đang bị nhốt ở trong đại trận, ngược lại cũng cần người tinh thông trận pháp.

Nhìn vẻ mặt Hỏa Sơn Tôn giả cùng với mọi người biến hóa, Nguyên Nhược Lan lại nói với hai người Lục Lâm Thiên và Hỏa Sơn Tôn giả:

- Hỏa Sơn tiền bối, Lục minh chủ. Tạm thời dừng tay được không? Bằng không ta sợ rằng tất cả chúng ta sẽ không có ai đi ra ngoài được. Ân oán của Đế Đạo minh và Thiên Địa minh tạm thời gác lại cũng không sao. Hai người nghĩ sao?

- Tốt, ta không có ý kiến.

Chương 2888: Tu Thiên Biến quyết 1

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, sát ý trong mắt biến mất không thấy. Muốn đối phó với đám người Huyền Sơn môn này cũng không cần vội.

Hỏa Sơn Tôn giả âm trầm, động thủ bản thân hắn cũng không có nắm chắc. Thậm chí dưới hung danh của Lục Lâm Thiên, trên phương diện tâm lý hắn còn có một cỗ áp lực không hiểu.

- Được, ta cũng không có ý kiến. Chỉ là hy vọng kẻ nào đó không nên âm thầm dùng thủ đoạn vô sỉ thì tốt hơn.

Hỏa Sơn Tôn giả nói mỉa, đương nhiên mục tiêu chính là Lục Lâm Thiên. Hắn có chút sợ hãi nếu như lúc đó Lục Lâm Thiên tự nhiên làm khó dễ, khiến cho ngay cả cơ hội bày trận bọn họ cũng không có.

- Đủ loại thủ đoạn vô sỉ dường như chỉ có Thiên Địa minh các ngươi gần đây mới hay làm a.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, tâm thần liên hệ vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, nói với Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến:

- Khiên sư huynh, huynh có nghiên cứu về trận pháp hay không?

- Ta quên nói cùng ngươi, Tam Thần động chúng ta trừ Tam Thần Thiên Biến Quyết là tuyệt nhất ra thì cái thứ hai chính là trận pháp. Hôm nào nếu như đệ rảnh có thể nghiên cứu một phen. Nói tới trận pháp, trên đời này trừ sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn kia của đệ, sợ rằng không có bao nhiêu người có thể lọt vào mắt sư huynh ta.

Trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, Khiến Bách Biến ngạo nghễ nói.

- Khiên sư huynh, huynh đừng thổi gió nữa, hiện tại ta cùng với người Huyền Sơn môn bị vây trong một đại trận thượng cổ, huynh đi ra hỗ trợ đi.

Lục Lâm Thiên lần nữa truyền âm, hắn cũng không ngờ Khiên Bách Biến lại có nghiên cứu với trận pháp. Người này cũng đủ yêu nghiệt, có thể tu luyện thành công Tam Thần Thiên Biến Quyết đã đủ để xưng danh yêu nghiệt.

- Rút lui.

Hỏa Sơn Tôn giả nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt co rúm lại, một lát sau mới phất tay nói với chúng cường giả Huyền Sơn môn chung quanh.

Đám người Huyền Sơn môn thu chân khí, linh lực lại. Cả không trung gió nổi mây phun lúc này mới dần trở lại bình thường. Thế nhưng ánh mắt mười hai người này lại cực kỳ cảnh giác nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên.

- Hoàng sư đệ, Lưu sư muội, hai người tiếp tục phá trận đi.

Hỏa Sơn Tôn giả, ngụ ý là hai người phá trận còn hắn sẽ nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

- Vâng.

Lão giả và mỹ phụ nhân đáp một tiếng, thân ảnh lóe lên, đi tới một bên bắt đầu nghiên cứu trận pháp.

Cùng lúc trong tay Lục Lâm Thiên, Tử Lôi Huyền Đỉnh xoay quanh, khí tức mênh mông hủy diệt lan tràn khiến cho đám người Hỏa Sơn Tôn giả cảnh giác không thôi.

Khiên Bách Biến dùng bộ dáng vốn có từ trong Tử Lôi Huyền Đỉnh đi ra, Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng một lần nữa được thu vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Chuyện này khiến cho môn nhân Huyền Sơn môn thở dài một hơi.

Khiên Bách Biến xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt đảo qua đám người Huyền Sơn môn, cuối cùng nhìn vào người Hỏa Sơn Tôn giả, ánh mắt hiện lên sự nghi hoặc cùng cảnh giác. Khi thấy Nguyên Nhược Lan bên người Lục Lâm Thiên thì ánh mắt có chút ngoài ý muốn.

- Sư huynh, huynh nhìn xem trận pháp này đi, chúng ta bị nhốt ở bên trong.

Lục Lâm Thiên nói với Khiên Bách Biến.

Nhìn Khiên Bách Biến, Hỏa Sơn Tôn giả cùng đám người Nguyên Nhược Lan vô cùng ngoài ý muốn, lúc này Khiên Bách Biến dùng dung mạo vốn có cho nên bọn họ không biết được. Mà Lục Lâm Thiên xưng hô với Khiên Bách Biến như vậy khiến cho mọi người càng thêm nghi hoặc. Không biết người này rốt cuộc có quan hệ như thế nào với Lục Lâm Thiên, cũng không biết lai lịch thế nào.

- Đại trận này bất phàm.

Khiên Bách Biến biết quan hệ giữa Lục Lâm Thiên và Huyền Sơn môn, dường như cũng không khó suy đoán ra. Mắt nhìn bốn phía một lát, thân ảnh sau mấy cái lách mình mang theo ánh mắt ngưng trọng trở lại bên người Lục Lâm Thiên.

- Có nắm chắc phá vỡ hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi, đối với trận pháp cũng có chút nghiên cứu, hắn đã sớm nhìn ra đại trận này bất phàm, bằng không hắn cũng không làm phiền Khiên Bách Biến.

- Thời gian bố trí trận pháp này rất dài, muốn phá giải có lẽ cũng có cơ hội, bằng không sợ rằng cũng không có cách nào phá giải. THế nhưng hiện tại phải cho ta một chút thời gian.

Khiên Bách Biến do dự một lát rồi nói với Lục Lâm Thiên.

- Được, vậy làm phiền sư huynh.

Lục Lâm Thiên gật đầu, cần có thời gian mới phá vỡ được đại trận này, chung quy còn hơn so với cứ ở trong đại trận mà không thể thoát ra được.

Thân ảnh Khiên Bách Biến lóe lên, lập tức nghiên cứu trận pháp khắp nơi, những người còn lại của Huyền Sơn môn thì cẩn thận đề phòng Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên cùng với Nguyên Nhược Lan bình tĩnh đứng đó.

Đám người Huyền Sơn môn này rõ ràng cũng có ý tứ đề phòng Nguyên Nhược Lan, chuyện này khiến cho Nguyên Nhược Lan khẽ than trong lòng.

- Đế Khôi.

Nhìn bốn phía, Lục Lâm Thiên lập tức tiến vào trong đại điện kia một vòng, thế nhưng cũng không có bất kỳ phát hiện nào, ánh mắt biến đổi, lập tức gọi Đế Khôi ra.

Đế Khôi vừa mới ra, một cỗ khí tức sát phạt lan tràn, uy thế kinh người tràn ngập khiến cho đám người Huyền Sơn môn bên ngoài đại điện biến sắc. Cỗ khí tức sát phạt này khiến cho chân khí linh lực trong cơ thể của bọn họ có dấu hiệu đình trệ.

- Khôi lỗi Chuẩn Đế?

Ánh mắt Hỏa Sơn Tôn giả cực kỳ kinh ngạc, hắn cũng đã nghe nói qua trên người Lục Lâm Thiên này có một cỗ khôi lỗi Chuẩn Đế. Dưới cỗ khí tức sát phạt lạnh lẽo kia ngay cả ánh mắt của hắn cũng run run, đồng thời cũng có chút khó coi. Nếu như thực sự động thủ, một cỗ khôi lỗi Chuẩn đế quả thực có thể ngăn lại hắn.

- Trong đại điện này ai dám bước vào nửa bước đừng trách khôi lỗi của ta không khách khí.

Lục Lâm Thiên nhìn đám người này rồi nói, dứt lời, hắn lập tức khoanh chân ngồi ở trong đại điện, bắt đầu tiếp tục luyện hóa linh lực trong cơ thể. Coi như không có sự tồn tại của đám người Huyền Sơn môn ngoài đại điện.

Trong nháy mắt quanh thân Lục Lâm Thiên được một vòng quang tráo trong suốt bao phủ, linh lực bị thôn phệ ở trong cơ thể cũng không còn bao nhiêu. Cũng không biết cần bao nhiêu thời gian nữa mới có thể phá vỡ trận pháp thượng cổ này, Lục Lâm Thiên cũng không muốn lãng phí thời gian.

Nhìn Lục Lâm Thiên tu luyện, coi như bọn họ không tồn tại, sắc mặt đám người Huyền Sơn môn lập tức có chút hoài nghi, thế nhưng trong lòng cũng thả lỏng hơn một chút. Ít nhất điều này cũng chứng minh tạm thời Lục Lâm Thiên không đối phó với bọn họ.

Nguyên Nhược Lan nhìn thấy Lục Lâm Thiên tu luyện, không bao lâu sau nàng cũng khoanh chân mà ngồi, đôi mắt xinh đẹp khép hờ điều tức. Trên người nàng lúc này vẫn còn một ít thương thế chưa hoàn toàn khôi phục.

Khiên Bách Biến cùng với lão giả, mỹ phụ trung niên của Huyền Sơn môn không ngừng di chuyển trong không gian, tìm tòi khắp nơi. Khi thì nghi hoặc, khi thì sắc mặt ngưng trọng.

Trong một sơn động cổ xưa, khí tức mênh mông chấn động, trên bệ đá có một thân ảnh xinh đẹp đang khoanh chân ngồi. Hai mắt trên dung nhan tuyệt mỹ nhắm lại, toàn thân được một cỗ quang mang thần bí mà thánh khiết bao phủ, đây chính là Thánh nữ Tử Yên của Thiên Địa các.

Chương 2889: Tu Thiên Biến quyết 2

Trên quang mang thánh khiết, một cỗ khí tức cổ xưa lan tràn. Lúc này toàn thân Tử Yên đang tiếp nhận một loại năng lượng bàng bạc rót vào, khí tức toàn thân lúc này đang không ngừng kéo lên. Khí tức mênh mông vô cùng rót vào, cũng không biết tới khi nào mới có thể ngừng lại.

....

Phù.

Hai ngày sau đó, Lục Lâm Thiên thu thủ ấn lại, linh lực trên người đều bị luyện hóa, thở ra một ngụm trọc khí trong cơ thể. Cảm nhận linh lực tràn ngập trong cơ thể lúc này hắn không khỏi mỉm cười. Tuy rằng tu vi Linh Tôn cửu trọng không có tiến bộ quá mức thực chất, thế nhưng cũng có tiến bộ không tệ.

Người của Huyền Sơn môn và Bách Biến Tôn giả dường như còn chưa có cách nào phá trận, Khiên Bách Biến nói cần một chút thời gian cho nên Lục Lâm Thiên cũng không biết rốt cuộc Khiên Bách Biến cần bao nhiêu thời gian

- Thử Tam Thần Thiên Biến Quyết xem thế nào.

Do dự một chút, trong đầu Lục Lâm Thiên lập tức nghĩ tới phương pháp tu luyện. Tam Thần Thiên Biến Quyết Khiên Bách Biến tu luyện quả thực có chỗ bất phàm, dù lúc này Khiên Bách Biến chỉ tu luyện tới Nhân linh biến thế nhưng cũng có không ít tác dụng.

Lúc này có thời gian cho nên Lục Lâm Thiên cũng muốn tìm hiểu Tam Thần Thiên Biến Quyết này một chút, tìm hiểu một ít cũng không có hại.

Hai điểm khó khăn nhất khi tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết chính là thân thể và linh hồn biến hóa, thân thể phải mềm mại vô cùng thì mới có thể chèo chống được sự biến hóa, mà biến hóa trên phương diện linh hồn thì khó hơn một chút.ư

Cẩn thận nghiên cứu phương pháp tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết tổng đầu, Lục Lâm Thiên cố gắng tìm hiểu kỹ. Mãi một lúc lâu sau trong đầu Lục Lâm Thiên mới ghi nhớ.

Lúc này ý định của Lục Lâm Thiên chính là tu luyện tầng thứ nhất Nhân linh biến của Tam Thần Thiên Biến Quyết. Đầu tiên phải đem thân thể đông cứng trong hàn băng vạn năm, sau đó lại đánh nát, dùng dược vật đặc thù khôi phục lại. Sau đó lại đông cứng rồi đánh nát. Sau nhiều lần như vậy phối hợp với tâm pháp tu luyện của Tam Thần Thiên Biến Quyết, tổng cộng cần bảy bảy bốn mươi chín lần mới có thể tu luyện thành công ra Bất tử thần thể.

Mà tu luyện trên phương diện linh hồn càng thêm kinh khủng, chỉ là tu luyện tầng thứ nhất Nhân hồn biến nhất định phải ở trong núi lửa vạn năm, dùng Địa tâm chi hỏa phối hợp với đan dược đốt cháy bảy bảy bốn mươi chín ngày. Cải tạo linh hồn mới được.

Tu luyện linh hồn thì hiện tại Lục Lâm Thiên cũng vô lực, ở trong nơi này cũng không có núi lửa vạn năm.

Nhưng mà hiện tại Lục Lâm Thiên cũng chỉ muốn thăm dò một phen mà thôi. Đối với Lục Lâm Thiên mà nói, vấn đề lớn nhất hiện tại của hắn mà nói cũng không phải là trời sinh xương mềm, bởi vì Lục Lâm Thiên có Bất diệt huyền thể cho nên cũng không sợ.

Dùng đặc tính của Bất diệt huyền thế, Lục Lâm Thiên suy đoán, có lẽ có thể tu luyện thành công cũng không nhất định.

Nhớ lại phương pháp tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết tầng thứ nhất, Lục Lâm Thiên bắt đầu nếm thử bước đầu tiên. Đầu tiên phải đả thông tất cả kinh mạch trong cơ thể, dựa theo tâm pháp của Tam Thần Thiên Biến Quyết đem linh lực vận chuyển ra toàn bộ thân thể.

Sau đó đem linh lực tiếp tục vận chuyển qua các kinh mạch phức tạp trong cơ thể.

Muốn để chân khí tràn ngập toàn thân đối với Lục Lâm Thiên mà nói không có vấn đề gì cả, vô cùng dễ dàng. Thế nhưng trên phương diện linh lực mà nói thì hắn chưa thử qua.

Lục Lâm Thiên cân nhắc một chút, lập tức bắt đầu thăm dò. Thủ ấn biến hóa, linh lực lan tràn ra, dựa theo lộ tuyến vận chuyển linh lực, linh lực bắt đầu tràn vào trong kinh mạch.

- Xảy ra chuyện gì?

Một lát sau Lục Lâm Thiên thu lại thủ ấn, hai mắt lập tức mở ra, trong mắt hiện lên sự nghi hoặc, giống như không thể tin nổi.

- Tại sao lại đơn giản như vậy?

Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ, dựa theo phương pháp tu luyện của Tam Thần Thiên Biến Quyết, Lục Lâm Thiên cảm giác điều này quá mức đơn giản, đơn giản tới mức vượt quá sự tưởng tượng của Lục Lâm Thiên. Vừa rồi hắn mới đem linh lực vận chuyển một vòng trong kinh mạch và các kinh mạch đặc biệt, một đường vô cùng thông suốt không chút trở ngại, không gặp một chút cách trở nào.

Dựa theo kinh mạc đặc biệt này khiến cho linh lực di chuyển trong cơ thể, Lục Lâm Thiên thậm chí còn cảm giác toàn thân mình nhưu mềm đi. Loại phương thức vận hành linh lực trong kinh mạch đặc biệt này giống như là gắn bí văn huyền ảo trong cơ thể vậy. Dẫn động tới một loại năng lượng thần bí, khiến cho thân thể trong lúc vô hình trở nên mềm đi.

Dựa theo tin tức trên Tam Thần Thiên Biến Quyết, tu luyện tới bước này người bình thường cần một năm, hắn chỉ mất không tới một phút đồng hồ là có thể thành công. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc, thậm chí còn không thể tin nổi.

- Đơn giản như vậy sao? Được rồi, thử xem bước thứ hai.

Đơn giản như vậy Lục Lâm Thiên cũng không muốn bỏ qua cơ hội, tìm kiếm trong nhẫn trữ vật một hồi rồi móc ra một đống lớn linh dược.

Những linh dược này tuy rằng đối với người khác là không tệ, bất quá đối với Lục Lâm Thiên mà nói, quả thực không đủ lọt vào trong mắt cho nên Lục Lâm Thiên tìm hồi lâu, thiếu chút nữa không tìm được đầy đủ.

Chủ yếu là linh dược bình thường Lục Lâm Thiên cũng sẽ không tùy tiện ném vào trong nhẫn trữ vật của mình.

Sau khi tìm được đống lớn linh dược này, Lục Lâm Thiên lập tức móc ra Chất Linh Cốc đỉnh trong nhẫn trữ vật. Thủ ấn biến hóa, bên trong Chất Linh Cốc đỉnh lập tức xuất hiện linh hỏa, đồng thời linh dược cũng bị Lục Lâm Thiên ném vào trong Chất Linh Cốc đỉnh, bắt đầu luyện hóa.

Đối với việc luyện chế những linh dược này dùng thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại tự nhiên vô cùng dễ dàng.

Lục Lâm Thiên đem linh dược luyện hóa, ở trong Chất Linh Cốc đỉnh hình thành một đống linh dịch, linh dịch tiếp tục hội tụ lại một chỗ, lúc này Lục Lâm Thiên muốn tu luyện bước thứ hai là Bất Tử nhân thể, đem toàn thân đóng băng, sau đó đánh nát xương cốt toàn thân, lợi dụng linh dược khôi phục.

Không có hàn băng vạn năm, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng có biện pháp khác, không cần quá lo lắng. Đem một đống lớn linh dịch luyện chế thành linh dịch, quá trình này đối với Lục Lâm Thiên mà nói chỉ dùng không tới một giờ mà thôi. Nhìn qua hành động kỳ quái của Lục Lâm Thiên, tất cả người của Huyền Sơn môn đều vô cùng nghi hoặc nhìn về phía Lục Lâm Thiên đang ở trong đại điện.

Đương nhiên không có bất kỳ ai dám tới gần, có khôi lỗi cấp độ Chuẩn Đế ở đó, ngay cả Hỏa Sơn Tôn giả cũng không dám đặt chân vào, những người khác thì càng không cần phải nói.

Nguyên Nhược Lan vốn đang điều tức lúc này cũng bị Lục Lâm Thiên làm kinh động, ánh mắt xinh đẹp ở bên ngoài lẳng lặng nhìn vào trong.

Lục Lâm Thiên bận rộn chuyện của mình, giống như quên đi sự có mặt của Nguyên Nhược Lan và đám người Huyền Sơn môn, ánh mắt nhìn linh dịch trong Chất Linh Cốc đỉnh, bắt đầu hít sâu một hơi.

- Đế Khôi, đánh nát thân thể của ta.

Chương 2890: Phương thức tu luyện tự mình hại mình

Lục Lâm Thiên dứt lời, trong giây lát chân khí thuộc tính thủy tuôn ra, đóng băng thân thể của bản thân. Lục Lâm Thiên vô cùng quyết đoán đóng băng bản thân mình, điều này có lẽ cũng có hiệu quả như hàn băng vạn năm. Dùng tu vi của hắn hiện tại, đem thân thể bản thân đóng băng thì hiệu quả so với hàn băng vạn năm có lẽ cũng không kém là bao.

Trong nháy mắt thân thể Lục Lâm Thiên bị hàn băng dày đặc bao phủ, chân khí bị cắt đứt, một cỗ cảm giác lạnh lẽo lan tràn ra trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Phanh Phanh.

Dưới sự khống chế của tâm thần Lục Lâm Thiên, Đế Khôi hoàn toàn dựa theo chỉ thị của Lục Lâm Thiên, ầm ầm đánh ra từng quyền một, đánh vào trên người Lục Lâm Thiên.

- Ah..

Lục Lâm Thiên hoàn toàn không dùng Bất diệt huyền thể chống cự, tùy ý để cho đế khôi đánh nát thân thể. Tiếng ken két xương cốt bị nghiền nát vang vọng trên người Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên không nhịn được mà hét thảm một tiếng, tuy rằng có Bất diệt huyền thể, thế nhưng loại đau đớn này lại không có cách nào ngăn cản.

Bên ngoài đại điện, người của Huyền Sơn môn và Nguyên Nhược Lan nghẹn họng nhìn trân trối, không có ai biết Lục Lâm Thiên đang làm cái gì. Trong mắt mọi người hiện tại Lục Lâm Thiên đang tự mình làm hại mình.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người chỉ thấy toàn thân Lục Lâm Thiên trong giây lát bị khôi lỗi đánh thành mảnh vỡ, hàn băng trên người bị đánh nát, thanh âm ken két nghiền nát kia không khó nghe ra được. Lúc này sợ rằng xương cốt toàn thân của Lục Lâm

Thiên đã nát bấy, lẫn lộn một chỗ với máu tươi. Vết máu ngập tràn.

Đương nhiên loại hành vi tự mình hại mình của Lục Lâm Thiên cũng không động tới lục phủ ngũ tạng, chỉ là xương cốt và cơ bắp mà thôi. Làn da bên ngoài bị nghiền ngát, lục phủ ngũ tạng vẫn còn hoàn hảo. Đế khôi dưới sự khống chế tinh diệu của Lục Lâm Thiên, tận lực giảm bớt thống khổ của bản thân hắn.

- - Lục Lâm Thiên làm gì vậy? Hắn đnag muốn tự sát sao?

Người của Huyền Sơn môn nghi hoặc, chuyện này bất kể là ai sợ rằng so với tự sát cũng không kém là bao. Toàn thân bị nghiền nát, cách cái chết cũng không xa.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Nguyên Nhược Lan tràn ngập vẻ nghi hoặc và rung động, hai hàng lông mi nheo lên, lúc này nàng cũng triệt để rung động.

Hỏa Sơn Tôn giả nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sát ý, bộ dáng của Lục Lâm Thiên lúc này khiến cho trong lòng hắn hiện lên sát ý. Sợ rằng loại tình huống này muốn giết Lục Lâm Thiên mà nói, tỷ lệ thành công vô cùng lớn. Hắn không tin Lục Lâm Thiên ở bộ dáng này còn có thể chống lại hắn.

Nhưng mà hắn có chút nghi hoặc, Lục Lâm Thiên không ngờ lại không lo lắng hắn ra tay một chút nào, chẳng lẽ đây là bẫy rập sao?

Sát ý chớp động, nhìn qua khôi lỗi bên người Lục Lâm Thiên, Hỏa Sơn Tôn giả lại có chút không dám. Trong lòng cố đè nén sát ý, không dám nhúc nhích, hắn cố kỵ quá nhiều.

PHanh Phanh.

Đế khôi dựa vào sự phân phó của Lục Lâm Thiên đem thân thể Lục Lâm Thiên nện thành thịt nát, Lục Lâm Thiên liên tục kêu thảm, Khiên Bách Biến đang giải trận cũng bị thu hút, nhìn cảnh tượng Lục Lâm Thiên đang tự hại mình, chỉ có mình hắn biết rõ rốt cuộc Lục Lâm Thiên đang định làm cái gì.

HÍt.

Nhìn Lục Lâm Thiên dùng khôi lỗi đánh nát thân thể mình, sự tàn nhẫn này khiến cho hắn hít một ngụm khí lạnh, khó trách bên ngoài đồn rằng Lục Lâm Thiên này là một nhân vật hung ác. Bằng vào điểm này hắn cũng đã biết rõ.

Sưu.

Có người của Huyền Sơn môn bên ngoài, Khiên Bách Biến lập tức lách mình đi tới trong đại điện, khí tức sát phạt mà lạnh lẽo của Đế Khôi bộc phát, khí tức ầm ầm tập trung lên trên người Khiên Bách Biến.

- Khôi lỗi cấp độ Chuẩn Đế?

Đột nhiên bí khí tức sát phạt mênh mông này bao phủ, Khiến Bách Biến biến sắc.

- Sư huynh, huynh tới vừa lúc, mau đưa đệ tới dược đỉnh.

Tâm thần Lục Lâm Thiên thông tri cho Đế Khôi đình chỉ công kích, hắn cũng nhìn ra được Khiên Bách Biến vì thấy môn nhân Huyền Sơn môn ở đây cho nên mới tới hộ pháp cho mình. Xem ra Khiên Bách Biến cũng không có ác ý với hắn.

Lúc này toàn thân Lục Lâm Thiên giống như tan nát, làn da cùng xương cốt, kinh mạch bị nghiền nát, đã không có cách nào tự mình leo vào trong dược đỉnh.

- Tiểu tử đệ đủ ngoan độc, nhanh đến trong linh dịch tu luyện đi.

Từ khí tức ở trong Chất Linh Cốc đỉnh lan tràn ra Khiên Bách Biến cũng nhìn ra được Lục Lâm Thiên luyện chế thứ gì. Hắn lập tức đem thân thể Lục Lâm Thiên giống như thịt nát, tràn ngập máu tươi ôm vào trong Chất Linh Cốc đỉnh. Khí tức bên trong Chất Linh Cốc đỉnh cũng khiến cho ánh mắt hắn thoáng chớp động, đây không phải là dược đỉnh bình thường.

Thân thể Lục Lâm Thiên ngâm mình vào trong Chất Linh Cốc đỉnh, linh lực trong cơ thể nhanh chóng lan tràn. Đồng thời vận chuyển tâm pháp tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết, bắt đầu tu luyện.

Tâm pháp vận chuyển, linh dịch ở trong Chất Linh Cốc đỉnh thông qua lỗ chân lông lan tràn vào trong cơ thể. Năng lượng lan tràn khiến cho toàn thân Lục Lâm Thiên tê dại, giống như có thể giảm bớt sự đau đớn của thân thể hắn vậy.

Năng lượng linh dịch nhập thể, đối với thân thể cũng có trợ giúp khôi phục vô cùng lớn, chỉ là lúc này trên người Lục Lâm Thiên có Bất diệt huyền thể tự động khôi phục, loại khôi phục này Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào khống chế. Xương cốt, da thịt, cơ bắp bị nghiền nát, còn có kinh mạch loạn thất bát tao, cơ hồ thắt lại một chỗ đều đang tự động khôi phục.

Kỳ thật tính ra bộ dáng này của Lục Lâm Thiên tuy rằng thảm thương, thế nhưng lục phủ ngũ tạng không bị thương, đối với Lục Lâm Thiên mà nói căn bản không tính là gì. Lục phủ ngũ tạng bị thương, Bất diệt huyền thể đều có thể khôi phục.

Nhớ ngày đó khi bắt đầu tu luyện Bất Diệt Huyền Thể, lục phủ ngũ tạng của hắn đều bị Tử Kim Huyền Lôi đánh thành mảnh vỡ, lúc này Lục Lâm Thiên chỉ đem thân thể trên cơ sở Bất diệt huyền thể nghiền nát mà thôi, điều này cũng không có gì là quá lớn.

Lúc này Lục Lâm Thiên không có cách nào ngăn cản Bất diệt huyền thể tự động khôi phục, đồng thời cũng vận chuyển phương pháp tu luyện Bất tử nhân thể của Tam Thần Thiên Biến Quyết.

Theo tu luyện rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ vì sao trình độ cường hãn của thân thể Bách Biến Tôn giả ngay cả một Linh Tôn nhất trọng cũng không bằng thế nhưng lúc trước lại có thể chống lại một kích của hắn, là bởi vì có lực phòng ngự gấp mười lần người có tu vi đồng cấp.

Hóa ra bí mật đều ở trong Bất tử nhân thể, Bất tử nhân thể chính là đem thân thể tu luyện tới tình trạng mềm dẻo vô cùng, cùng với Bất diệt huyền thể chính là hai chủng thuộc tính hoàn toàn khác nhau. bất diệt huyền thể chính là cường hãn vô cùng, kiên cố, Bất tử thần thể là mềm như không có xương, giống như lục bình vậy.

Công kích đánh mạnh lên đá chỉ cần đá đủ cứng rắn mà nói, không có một chút tác dụng nào. Mà nếu như lực lượng mạnh mẽ đánh vào trên lục bình đang trôi nổi, cũng không thể sản sinh ra quá nhiều tác dụng.

Chương 2891: Kỳ tích tu luyện 1

Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi nhớ tới lý luận âm dương, bất diệt huyền thể như dương, bất tử huyền thể mềm mại như âm. Một âm một dương, hai thái cực hoàn toàn khác nhau, cho nên có tác dụng khác nhau.

Tu luyện Bất tử nhân thể này, tác dụng không có cách nào so sánh được với Bất diệt huyền thể, thế nhưng có thể tu luyện tới bất tử thiên thần mà nói, sợ rằng Bất tử thần thể tuyệt đối biếи ŧɦái không dưới bất diệt huyền thể.

Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên càng thêm quyết tâm tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết. Vận chuyển tâm pháp, phối hợp với linh dịch trong Chất Linh Cốt đỉnh, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng thân thể hắn đang một lần nữa biến đổi, cảm giác đau đớn thê thảm vừa rồi lúc này lại chuyển thành cảm giác thoải mái không nói nên lời.

Loại biến hóa này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy thân thể mình không chỉ giống như lục bình trôi nổi mà còn giống như bọt biển, toàn thân mềm mại tùy tiện biến hóa. Công kích mạnh mẽ đánh tới bọt biển sẽ bắn tứ tung, đem công kích thông qua vô số lỗ trút xuống bên dưới.

Trong Chất Linh Cốt đỉnh, một lát sau, Lục Lâm Thiên triệt để tiến vào trong một loại trạng thái kỳ diệu, cảm nhận từng tế bào trong cơ thể biến hóa, xương cốt cùng với kinh mạch, cơ bắp đang nhanh chóng khôi phục.

Khiên Bách Biến vẫn chờ đợi ở bên cạnh Chất Linh Cốc đỉnh hộ pháp cho Lục Lâm Thiên. Đối với Lục Lâm Thiên hắn hoàn toàn không còn ác ý gì, huống chi quan hệ của hai người lúc này hoàn toàn không giống như khi trước.

Đương nhiên đối với lão hồ ly như hắn mà nói, hộ pháp cho Lục Lâm Thiên hắn cũng có tư tâm. Hiện tại cơ hồ tất cả tiền đặt cược hắn đều đặt lên trên người Lục Lâm Thiên. Cho nên hắn không hy vọng Lục Lâm Thiên gặp phải chuyện không may. Dựa theo quan hệ của hắn và Lục Lâm Thiên hiện, nếu như ngày sau Lục Lâm Thiên có thể đi xa hơn, hắn hiểu rõ điều này đại biểu cho cái gì.

- Tại sao lại như vậy?

Nhìn tốc độ khôi phục của Lục Lâm Thiên trong dược đỉnh, Khiên Bách Biến lần nữa kinh hãi. Lúc trước hắn tu luyện một bước này, lần thứ nhất mất hơn nửa năm mới khôi phục được. Mà lúc này tốc độ khôi phục của Lục Lâm Thiên dùng mắt thường cũng có thể thấy được, đồng thời Lục Lâm Thiên cũng không phải trời sinh xương cốt mềm, đối với người thường mà nói, nếu như xương cốt toàn thân vỡ vụn, kinh mạch cơ bắp mơ hồ thì chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

- Chẳng lẽ...

Khiên Bách biến lập tức hoài nghi, tất cả chuyện này có lẽ liên quan tới thể chất biến thái vốn có của Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên tự chặt cánh tay cũng có thể lập tức khôi phục, sợ rằng xương cốt vỡ vụn lúc này cũng chỉ là vết thương nhỏ mà thôi.

Khiên Bách Biến cười khổ, không ngờ tới Lục Lâm Thiên không phù hợp điều kiện lúc này dã có thể tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết, thế nhưng trong lòng Khiên Bách Biến lúc này cũng có chút ngoài nghi, tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết kỳ thực khó khăn nhất chính là phương diện linh hồn.

Linh hồn, người bình thường căn bản không dám đụng vào. Khiên Bách Biến rất muốn biết tới lúc đó Lục Lâm Thiên sẽ tu luyện linh hồn như thế nào. Không nói trước linh hồn lực của Lục Lâm Thiên có mạnh hơn người có tu vi đồng cấp hơn năm lần hay không, coi như là dùng địa tâm hỏa vạn năm thiêu đốt linh hồn cũng là một lần đại kiếp nạn.

Bên ngoài đại điện, không ai biết Lục Lâm Thiên đang làm gì, thế nhưng tới lúc này bọn họ cũng mơ hồ suy đoán ra được, lúc này Lục Lâm Thiên dường như đang tu luyện một loại công pháp khủng bố hoặc là thủ đoạn gì đó.

Sắc mặt đám người Huyền Sơn môn run rẩy, đoán chừng muốn đối phó với Lục Lâm Thiên thì lúc này chính là thời điểm ra tay tốt nhất. Chỉ là bọn họ cũng không dám tùy tiện nhúc nhích, khôi lỗi Chuẩn Đế kia đối với bọn họ mà nói cũng có lực uy hiếp tuyệt đối.

Lục Lâm Thiên dựa theo tâm pháp của Tam Thần Thiên Biến Quyết mà tu luyện, linh lực vận chuyển trong kinh mạch giống như điện mang, toàn thân run rẩy đồng thời cả thân thể xảy ra biến hóa kinh người.

Loại biến hóa này thậm chí Lục Lâm Thiên cũng không ngờ tới. Dưới loại biến hóa này Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được Bất tử thần thể và Bất diệt huyền thể dường như hình thành một mối liên hệ nào đó, làm cho thân thể hắn biến đổi.

Dưới sự biến đổi này, Lục Lâm Thiên cảm giác được việc tu luyện Bất tử nhân thể quả thực dễ dàng, trên Tam Thần Thiên Biến Quyết có ghi lại muốn tu luyện Bất tử thần thể cần mất năm năm, trải qua bảy bảy bốn mươi chín lần rèn thể, thế nhưng trong khi tu luyện Lục Lâm Thiên rõ ràng cảm giác được ngay từ lần đầu tiên hắn đã thành công. Thậm chí còn đang tiến bộ.

Loại đặc thù này so với đặc thù mà trên Tam Thần Thiên Biến Quyết ghi lại vô cùng giống nhau. Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm giác được Bất diệt huyền thể dường như lúc này đã xảy ra biến hóa. Hắn tu luyện thứ này biến đổi Bất diệt huyền thể.

Ở trong Chất Linh Cốc Đỉnh, linh dịch tràn đầy dưới sự hấp thu của thân thể Lục Lâm Thiên dần dần giảm bớt, mà thân thể Lục Lâm Thiên đang nhanh chóng khôi phục.

Khiên Bách Biến đương nhiên có thể nhìn ra thân thể Lục Lâm Thiên biến hóa, ánh mắt mỗi một lúc càng thêm kinh ngạc, kinh ngạc tới mức không nói nên lời.

Trong khi Lục Lâm Thiên tu luyện, Khiên Bách Biến đã nhìn thấy thân thể Lục Lâm Thiên có biến hóa giống như Bất tử nhân thể, tuy rằng không biết là do nguyên nhân gì, tuy rằng có chút bất đồng với Bất tử nhân thể, thế nhưng tuyệt đối đã là Bất tử nhân thể.

Từ ghi chép của Tam Thần động từ viễn cổ tới nay Khiên Bách Biến từng chưa nghe nói qua có một ai chỉ tu luyện một lần là tu luyện thành công Bất tử nhân thể. Cái này cũng quá kinh khủng, người có thiên phú yêu nghiệt cũng mất năm năm a, còn chưa nhất định sẽ thành công.

Giờ phút này điều càng khiến cho Khiên Bách Biến càng thêm kinh ngạc đó là Bất tử nhân thể của Lục Lâm Thiên vẫn đang biến hóa, có tình trạng kéo lên Bất tử Địa linh thể.

Khiên Bách Biến cũng không có tu luyện tới tình trạng Bất tử Địa linh thể, thế nhưng lúc này hắn cũng có thể cảm giác được loại biến hóa này của Lục Lâm Thiên đang kéo lên Bất tử Địa linh thể.

Đồn rằng cấp độ Bất tử Địa linh thể có thể chống lại công kích gấp ba mươi lần cũng không có gì trở ngại. Đánh nát thân thể thành thịt nát cũng có thể khôi phục. Bất tử Địa linh thể chính là thứ mà trên ngàn năm qua Khiên Bách biến tha thiết ước mơ, đồn rằng trong Tam THần động từ thời viễn cổ tới nay cũng chỉ có một người tu luyện tới tầng thứ hai này.

Chủ yếu là tầng thứ hai quá khó tu luyện, cần thiên lôi rèn thể, thiên lôi cũng không biết khắc chế lực đạo. Sợ rằng người bình thường dưới một đạo thiên lôi bình thường sẽ hóa thành tro tàn, còn muốn nó trợ giúp tu luyện căn bản không có cửa.

Chương 2892: Kỳ tích tu luyện 2

Thế nhưng một khi tu luyện thành công Bất tử Địa linh thể, nếu như Thiên biến chi hồn tới Địa hồn biến mà nói, đến lúc đó chỉ cần vạn vật có linh trí bẩm sinh, bất luận là thứ gì, bao gồm cả thú tộc, thậm chí còn có được năng lực thiên phú của chủng tộc đó. Những điều này khiến cho hơn ngàn năm qua Khiên Bách Biến luôn mơ ước, chỉ là điều kiện tu luyện chính là thứ hạn chế của hắn.

thời gian từ từ trôi qua, khi thời gian đại khái trôi qua tầm mười thời thần, sắc mặt Khiên Bách Biến kinh ngạc, dùng ánh mắt gần như gặp quỷ nhìn Lục Lâm Thiên trong Chất Linh Cốc đỉnh.

- Bất tử Địa linh thể, vậy mà đạt tới Bất tử địa linh thể?

Khiên Bách Biến kinh hãi, lúc này từ khí tức lan tràn ra trên khuôn mặt Lục Lâm Thiên là hắn có thể khẳng định ra đây chính là Địa linh thể trên lời đồn trong động.

Trong khoảng thời gian ngắn, một lần tu luyện mà đã tu luyện thành Bất tử Địa linh thể khiến cho Khiên Bách Biến sau khi kinh ngạc, trong lòng không rõ là rung động hay kích động, toàn thân run rẩy, gần như có xúc động muốn quỳ xuống hành lễ với Lục Lâm Thiên.

Thậm chí Khiên Bách Biến còn suy nghĩ, nếu như đám tiền bối từ thời viễn cổ của Tam Thần động biến được Lục Lâm Thiên có thể một lần tu luyện duy nhất là có thể tu luyện tới Bất tử Địa linh thể liệu có kinh ngạc đến mức chết đi sống lại hay không? Đây tuyệt đối là chuyện khó mà tưởng tượng nổi, hắn hiểu rõ độ khó tu luyện trong đó ra sao. Thế nhưng Lục Lâm Thiên ở ngay dưới mí mắt hắn, chỉ cần một lần là làm được.

Mà tất cả chuyện này không mất mười thời thần, trong mười thời thần ngắn ngủi lúc này linh dịch ở trong Chất Linh Cốc đỉnh của Lục Lâm Thiên đã biến mất không thấy gì nữa, hoàn toàn bị thân thể hắn hấp thu.

Sưu.

Lục Lâm Thiên dừng tu luyện, hai con mắt mở ra, tinh quang như thực chất trong mắt bắn ra, ánh mắt thâm thúy khiến cho người khác không dám nhìn thẳng.

Chậm rãi thở ra một ngụm trọc khí trong cơ thể, Lục Lâm Thiên bắt đầu từ trong Chất Linh Cốc đỉnh nhảy ra, thân thể đã khôi phục như lúc ban đầu. Thân thể lơ lửng trong Chất Linh Cốc đỉnh, Lục Lâm Thiên nhắm chặt hai mắt, tâm thần dò xét tất cả bến hóa trong cơ thể, lẳng lặng cảm nhận chỗ biến hóa.

- Làm sao có thể? Tổn thương lớn như vậy tại sao trong thời gian ngắn lại có thể khôi phục được?

Tất cả người của Huyền Sơn môn và nguyên Nhược Lan nhìn thấy thân thể Lục Lâm Thiên đã khôi phục như lúc ban đầu không khỏi hít sâu một ngụm khí lạnh.

Trong các đại cường giả đã truyền tai nhau nói là lực phòng ngự của Lục Lâm Thiên này khủng bố vô cùng, khủng bố giống như Huyền Thiên Yêu Tôn bảy ngàn năm trước vậy. Thế nhưng lại không có người nào biết rõ, tốc độ khôi phục của Lục Lâm Thiên cũng biến thái như vậy, toàn thân cơ hồ thành thịt nát thế nhưng cũng có thể khôi phục rất nhanh. Loại tốc độ khôi phục biến thái này quả thực khiến cho người khác không có cách nào tiếp nhậ.

- Lục Lâm Thiên này quá kinh khurg.

Tất cả mọi người thầm nghĩ trong lòng, người Huyền Sơn môn nhìn nhau, trong lòng thầm quyết định, nếu như có cơ hội mà nói thì bọn họ sẽ bỏ chạy, cùng với Lục Lâm Thiên này động thủ căn bản không chiếm được một chút tiện nghi nào.

Lục Lâm Thiên lơ lửng trên Chất Linh Cốc đỉnh, trong tâm thần dò xét, tất cả biến hóa trong thân thể lúc này khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc. Thân thể hắn biến hóa hoàn toàn không giống,dường như tất cả tế bào trong cơ thể từ trong ra ngoài đều bị tâm pháp Tam Thần Thiên Biến Quyết rèn qua một lần vậy.

Thân thể vốn cường hãn vô cùng, lúc này trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được mình có thể biến hóa giống như không có xương. Trong lòng hắn không khỏi thầm nghĩ, Tam Thần Thiên Biến Quyết thật đúng là khủng bố, không ngờ lại có diệu dụng như vậy.

- Chẳng lẽ tới từ Địa linh thể sao?

Lục Lâm Thiên dò xét, phát hiện ra lúc này trình độ tu luyện của hắn đã vượt qua Bất tử Nhân linh thể, hẳn đã tới bất tử Địa linh thể, chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không nghĩ thông.

- Chẳng lẽ là?

Hai mắt Lục Lâm Thiên bỗng nhiên sáng ngời, Bất tử Địa linh thể cần thiên lôi rèn luyện mới có thể đạt tới, chẳng lẽ là bởi vì thân thể hắn đã sớm bị Tử Kim Huyền Lôi rèn qua hay sao? Tử Kim Huyền Lôi tuyệt đối không phải là vật bình thường.

Nghĩ tới nghĩ lui, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể quy kết do Tử Kim Huyền Lôi, đại khái hắn cũng có thể cảm nhận ra được loại biến hóa này. Tu luyện bất tử thần thể rất khó, cơ hồ là cửu tử nhất sinh. Đủ loại tu luyện cùng rèn giũa đều là loại bỏ tạp chất trong cơ thể, đem thân thể đạt tới tình trạng hoàn mỹ nhất.

Mà hắn có thể tu luyện nhanh như vậy Lục Lâm Thiên nghĩ có lẽ bất diệt huyên thể đã sớm được Tử Kim Huyền Lôi triệt để rèn giũa, căn bản không có tạp chất gì, thân thể cũng có điều kiện tu luyện Bất tử thần thể tốt, cho nên lúc này mới giống như nước chảy thành sông. Đem bất tử thần thể nhanh chóng tu luyện tới tình trạng Địa linh thể.

Bất kể như thế nào trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng cực kỳ mừng rỡ, nếu như cũng có thể đem Thiên biến tu luyện tới trình độ Địa hồn biến mà nói thì có thể triệt để thúc dục Tam Thần Thiên Biến Quyết. Đến lúc đó linh vật địa sinh hắn đều có thể biến hóa ra, đồng thời khi đó hắn cũng có thêm một loại thủ đoạn khủng bố.

Chỉ tiếc thiên biến chi hồn còn cần Địa tâm chi hỏa thiêu đốt, trước mắt hắn không có cách nào làm được. Chỉ là Lục Lâm Thiên vô cùng chờ mong, có cơ hội thì nên thử xem lực phòng ngự của Bất tử Địa linh thể này.

Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, thu hồi Chất Linh Cốc đỉnh, thân ảnh rơi xuống bên cạnh Khiên Bách Biến.

- Sư đệ, dường như đệ đã tu luyện tới tình trạng Bất tử Địa linh thể a?

Nhìn Lục Lâm Thiên, Khiên Bách Biến nuốt một ngụm nước bọt rồi hỏi.

- Hình như là vậy.

Lục Lâm Thiên nói, Bất diệt huyền thể và Bất tử nhân thể lẫn lộn với nhau khiến cho Lục Lâm Thiên hiện tại cũng không rõ tới lúc đó Bất tử thần thể có thể phát huy được bao nhiêu uy lực, điều này phải thử qua mới biệt được.

- Vậy thì đệ cầm lấy thứ này, nói không chừng một lúc nào đó lại có tác dụng với đệ.

Khiên Bách Biến nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt giống như là nhìn một đầu quái vật, tay ném một khỏa đan dược cho Lục Lâm Thiên.

- Đây là thứ gì?

Lục Lâm Thiên hỏi, khỏa đan dược này cũng không có cấp bậc cao, chỉ là cực kỳ kỳ lạ.

- Là Hộ hồn đan, phẩm giai tuy rằng không cao thế nhưng đối với việc tu luyện Thiên biến chi hồn có tác dụng cực lớn. Có mấy thứ dược liệu đều kỳ lạ cùng khó tìm. Coi như là đệ tìm ra được cũng không dễ. Năm đó sư phụ chúng ta luyện chế ra được ba khỏa, ta đã dùng hai khỏa mới chống đỡ được qua lúc đó, hiện tại còn một khỏa giao cho đệ.

Khiên Bách biến nói với Lục Lâm Thiên.

- Đa tạ sư huynh.

Chương 2893: Cấm chế của Đế giả

Lục Lâm Thiên cũng không có khách khí, lập tức thu hồi Hộ hồn đan. Ở trong Tam Thần Thiên Biến Quyết có ghi lại, lúc tu luyện Nhân hồn biến, dùng địa hỏa rèn linh hồn phải cần Hộ hồn đan này mới được. Tuy rằng phẩm giai không cao, thế nhưng Hộ hồn đan này lại có tác dụng vô cùng lớn. Vạn nhất gặp phải địa hỏa trên vạn năm đến lúc đó mới phát huy ra công dụng chính thức của nó.

- Sư huynh, đại trận này vượt thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi Khiên Bách Biến, lúc này lão phụ nhân cùng với lão giả của Huyền Sơn môn vẫn còn đang tiếp tục phá trận.

- Đây vốn không phải là đại trận bình thường, có lẽ đây căn bản không phải là trận pháp, căn bản không có cách nào phá được.

Sắc mặt trầm xuống, Khiên Bách Biến ngưng trọng nói với Lục Lâm Thiên.

- Đây không phải là trận pháp sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, không phải là trận pháp thì là cái gì?

Khiên Bách Biến nói:

- Ta tự nhận trên phương diện trận pháp có chút nghiên cứu, thế nhưng nơi này quả thực không giống như trận pháp. Nếu như ta suy đoán không sai đây chỉ là một đạo cấm chế do cường giả bố trí mà thôi. Người bố trí cấm chế này có lẽ ít nhất cũng phải là Đế giả. Đây là Hư Không Bí Cảnh cho nên người bố trí cấm ché này tất nhiên chính là Đế giả thượng cổ.

- Chỉ là một đạo cấm chế của Đế giả thượng cổ sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo, không ngờ nơi này chỉ là một đạo cấm chế của Đế giả thượng cổ. Nếu là cấm chế vậy thì cũng chỉ có một loại biện pháp có thể phá, đó chính là cưỡng ép phá hủy.

Nghe Lục Lâm Thiên và Khiên Bách Biến nói vậy, người của Huyền Sơn môn và Nguyên Nhược Lan khẽ biến sắc. Lão giả và lão phụ nhân kia cũng dừng phá trận. Nhìn qua Khiên Bách Biến, ánh mắt tràn ngập vẻ kinh ngạc. Tạo nghệ trên phương diện trận pháp của người này so với hai bọn họ còn mạnh hơn.

- Bằng hữu, ngươi có xác định đây là cấm chế do Đế giả thượng cổ lưu lại sao?

Mỹ phụ nhân của Huyền Sơn môn hỏi Khiên Bách Biến.

- Nếu như ngươi không tin thì có thể tiếp tục phá trận. Thế nhưng trong mắt ta tạo nghệ trên phương diện trận pháp của các ngươi cũng chỉ bình thường mà thôi. Nói nhiều lời với các ngươi quả thực tốn nước bọt.

Khiên Bách Biến lạnh nhạt nhìn hai người, trên phương diện thực lực hắn không có chỗ để tự hào, thế nhưng tạo nghệ trên phương diện trận pháp tuyệt đối hắn có vài phần tự tin. Nếu như không phải bởi vì hắn có tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết, không muốn để cho người khác chú ý thì chỉ riêng tạo nghệ trên phương diện trận pháp này cũng đủ để cho hắn tung hoành đại lục.

- Nếu như đã là cấm chế do Đế giả thượng cổ bố trí thì chúng ta đừng mong ra ngoài. Muốn mạnh mẽ phá vỡ cấm chế, ta thấy ít nhất cũng cần thực lực Đế giả mới được. Nếu không mà nói, chúng ta chỉ có thể chờ chết ở bên trong cấm chế này mà thôi.

Hỏa Sơn Tôn giả nói.

Nghe vậy vẻ mặt đám người Huyền Sơn môn bối rối, lão giả vừa mới phá trận trầm mặc một lát, nói:

- Trong này cũng không có Đế giả, muốn đi ra ngoài sợ rằng không dễ.

Lão giả kia vừa mới nói xong, Khiên Bách Biến đã nói:

- Vậy cũng chưa hẳn, cấm chế do Đế giả thượng cổ bố trí không biết đã tồn tại bao nhiêu năm, đã sớm buông lỏng. Nếu như tất cả chúng ta liên thủ đánh ra một kích, có cơ hội cũng không nhất định.

Nghe Khiên Bách Biến nói vậy ánh mắt tất cả mọi người sáng ngời, như nhìn thấy hi vọng.

- Ta thấy vị bằng hữu kia nói có đạo lý, bằng không tất cả chúng ta liên thủ đánh một kích toàn lực. Nếu không cũng chỉ có thể bị vây khốn tới chết ở nơi này.

Nguyên Nhược Lan lên tiếng, ánh mắt đảo qua trên người của Huyền Sơn môn, cuối cùng nhìn vào Lục Lâm Thiên. Nàng biết rõ trong đám người có mặt hiện tại thì thực lực của Lục Lâm Thiên là cường hãn nhất.

Đám người Huyền Sơn môn nghe vậy lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Hỏa Sơn Tôn giả nheo mắt, lạnh nhạt nhìn vào Lục Lâm Thiên, chờ câu trả lời của Lục Lâm Thiên.

- Tốt, vậy thì liên thủ.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, thân ảnh chậm rãi di ra khỏi đại điện.

- Lục Lâm Thiên, mọi người liên thủ phá cấm chế này thì có thể. Thế nhưng ngươi phải cam đoan một việc, bằng không Huyền Sơn môn ta tình nguyện bị vây chết ở chỗ này cũng không liên thủ phá vỡ cấm chế với ngươi.

Hỏa Sơn Tôn giả nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Nói đi, muốn ta cam đoan điều gì?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt hỏi, ánh mắt nhìn qua Hỏa Sơn Tôn giả.

Khuôn mặt Hỏa Sơn Tôn giả trầm xuống, hắn phải nghĩ biện pháp giữ lại tính mạng cho đệ tử Huyền Sơn môn, Lục Lâm Thiên này quá mức khủng bố, hắn nói:

- Ngươi phải cam đoan sau khi phá vỡ cấm chế không thể ra tay với chúng ta. Bằng không ta tình nguyện bị vây ở bên trong cũng không phá trận với ngươi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn đám người Huyền Sơn môn, nhẹ nhàng cười nói:

- Đương nhiên, hiện tại chúng ta đang ngồi chung một chiếc thuyền, coi như ta muốn giết các ngươi thì cũng sẽ đợi tới khi rời khỏi Hư Không Bí Cảnh, Thiên Địa minh và Đế Đạo minh đại chiến. Có lẽ ở Đông Hải mà không phải là trong hưu không bí cảnh.

- Ngươi nói thật chứ?

Hỏa Sơn Tôn giả hỏi.

- Đương nhiên, ta cũng không vô sỉ như đám người Thiên Địa minh các ngươi.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

- Tốt, chúng ta có thể liên thủ phá vỡ cấm chế.

Cơ mặt Hỏa Sơn Tôn giả co rúm một chút, nói với Lục Lâm Thiên.

- Được.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, quay đầu nhìn Khiên Bách Biến hỏi:

- Sư huynh, cái cấm chế này nên phá như thế nào?

Sưu

Khiên Bách Biến đi lại trên quảng trường một hồi, trong tay đột nhiên có một đạo chưởng ấn bằng linh lực phóng lên trên không trung. Giữa không trung đột nheien có gợn sóng nhàn nhạt lóe lên rồi biến mất.

- Nhìn thấy gợn sóng trong không gian vừa rồi không? Nếu như ta suy đoán không sai mọi người liên thủ một kích toàn lực có lẽ có thể xé rách cấm chế.

Khiên Bách Biến nói với mọi người.

- Hiểu rồi.

Mọi người gật đầu.

Sưu Sưu.

Cùng lúc, Nguyên Nhược Lan và Hỏa Sơn Tôn giả có động tác đầu tiên, chân khí phô thiên cái địa lan tràn ra. Chân khí mênh mông kéo tới năng lượng trong thiên địa khiến cho cả phiến không gian này lung lay giống như sắp đổ.

Ngay sau đó từng đạo thân ảnh phóng lên trời, chân khí linh lực cùng lúc bộc phát.

- Ô.

Đế Khôi dưới sự khống chế tâm thần của Lục Lâm Thiên, khí tức sát phạt tán loạn khiến cho lòng người rung động. Khí tức trên người Đế Khôi lúc này khiến cho tất cả mọi người rung động, một đạo trảo ấn xé rách không gian lập tức đánh lên trên trời.

- Chuẩn bị, phá.

Hỏa Sơn Tôn giả hét lớn một tiếng, thanh âm giống như tiếng sấm giận dữ trong không gian này, hắn cũng không muốn bị vây ở trong cấm chế này.

Tiếng quát vừa dứt, chân khí thuộc tính hỏa phô thiên cái địa của Hỏa Sơn Tôn giả lan tràn ra kéo theo năng lượng thuộc tính ngưng tụ thành một đạo quyền ấn. Quyền ấn lập tức hóa thành một đạo hư ảnh đỏ thẫm giống như tia chớp đánh về phía trước.

Chúng cường giả Huyên Sơn môn sau lưng trong nháy mắt đánh ra từng đạo quang trụ bằng linh lực, chân khí về phía chân trời.

Chương 2894: Con người vô sỉ 1

Phá.

Nguyên Nhược Lan yêu kiều quát lên một tiếng, chân khí trong cơ thể lập tức phun trào. Ma kiếm màu tím xuất hiện ở trên tay, một đạo kiếm quang màu tím bắn ra. Ma khí tràn ngập thiên địa, bên trong ma khí có một cỗ uy áp ngập trời hàn lâm xuống khiến cho tất cả mọi người chung quanh có cảm giác hãi hùng, khïếp vía.

Oanh.

Thủ ấn trong tay Khiên Bách Biến bía hóa, linh lực phô thiên cái địa tuôn ra, năng lượng thiên địa hội tụ, một đạo chưởng ấn được đánh ra mang theo linh hỏa nóng bỏng giống như muốn thiêu đốt không gian. Ở trong không khí, cơ hồ tất cả hơi nước bốc hơi, cả không gian thoáng rung động.

Trong khoảnh khắc, năng lượng thiên địa bàng bạc rít gào, trong gợn sóng vang lên tiếng xé gió cùng với tiếng ầm âm vang vọng. Từng đạo công kích đánh vào trên gợn sóng trên không gian.

Ầm ầm.

Cả không gian lập tức ầm ầm run rẩy, cả đám người đều là cường giả khủng bố. Đặc biệt là ba đạo công kích của Đế Khôi, Hỏa Sơn Tôn giả, Nguyên Nhược Lan tuyệt đối tới tình trạng sơn băng địa liệt.

Ken Két.

Trên không trung, đột nhiên xuất hiện một vòng gợn sóng cực lớn, một cỗ uy thế mênh mông cổ xưa lan tràn ra, áp chế công kishc của mọi người, khiến cho đạo cấm chế này dưới sự công kích của chúng cường giả cũng không bị phá.

Lục Lâm Thiên nhìn lên không trung, cũng không biết đã tồn tại mấy vạn năm thế nhưng đạo cấm chế của cường giả Đế cấp thượng cổ này quả thực vô cùng đáng sợ. Ánh mắt trầm xuống, Lục Lâm Thiên cũng không muốn bị vây khốn ở bên trong.

Nhìn qua cấm chế khó có thể xé mở trên không trung, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, hai mắt khép hờ. Thủ ấn nhanh chóng biến đổi, quanh thân có một cỗ quang mang màu vàng giống như mặt trời lên cao tuôn ra, trong sát na ở trong đôi mắt của Lục Lâm Thiên đột nhiên bắn ra hai đạo quang trụ màu vàng.

Ngao.

Chân Lục Lâm Thiên đạp mặt đất, hư không run lên, kim quang đại thịnh, thân ảnh lập tức xuất hiện trên không trung. Huyết sắc quang mang trong tay lóe lên, một cỗ sát khí ngập trời lan tràn, thần khí Huyết Lục đã xuất hiện trong tay hắn.

- Duệ Kim Hồn Đao.

Một tiếng quát nhẹ vang vọng, Huyết Lục trong tay Lục Lâm Thiên kéo theo một đường vòng cung huyền ảo, trong nháy mắt bổ một đao về phía gợn sóng trong không gian trên cao.

Ngao.

Nương theo tiếng long ngâm của Huyết Lục, một đạo đao mang mang theo sát khí nồng đậm ầm ầm xẹt qua giữa không trung.

Đao mang huyết sắc vừa mới xuất hiện, cả không gian run lên, những nơi nó đi qua, gợn sóng trong không gian hóa thành tro tàn, hiện ra một vết nứt không gian dài.

Nhìn thấy động tĩnh khi Lục Lâm Thiên ra tay, tất cả đám người Huyền Sơn môn trợn mắt líu lưỡi. Một đao này của Lục Lâm Thiên, thanh thế không ngờ lại khủng bố tới tình trạng như vậy, khiến cho tất cả mọi người run sợ.

Hơn Sơn TÔn giả, Nguyên Nhược Lan, Bách Biến Tôn giả lúc này là ba ngươi có tu vi mạnh nhất ở đây. Lúc này ba người càng có thể cảm giác được khí tức mạnh mẽ của đao mang khủng bố kia. Cỗ khí tức này khiến cho ba người bị áp lực mà run sợ.

Đặc biệt là Hỏa Sơn Tôn giả, hắn có thể cảm giác được dưới một đao này có thể đánh chết chuẩn Đế. Đến bây giờ rốt cuộc hắn mới tin tưởng chuyện xảy ra ngoài thành Cự Giang. Mười hai Chuẩn Đế không có cách nào đánh chết được Lục Lâm Thiên.

Sưu...

Giữa không trung, đao mang màu vàng dùng xu thế như trẻ tre hung hăng bổ vào phía trên gợn sóng trong không gian, hai cỗ lực lượng va chạm khiến cho trong lòng mọi người không nhịn được mà nhảy dựng lên.

Sưu.

Một giây sau, tất cả mọi người phía dưới giật mình, chỉ thấy đao mang màu vàng bổ vào phía trên gợn sóng không gian khủng bố. Cấm chế bằng gợn sóng kia chỉ giằng co được một lát, quang mang trên đao mang đại thịnh, khí tức mạnh mẽ khuếch tán.

Ken két.

Chỉ trong chớp mắt, thanh âm gợn sóng trong không gian bị nghiền nát vang vọng. Kình khí khiến cho không gian vặn vẹo dùng xu thế mạnh mẽ lan tràn, đem cấm chế bằng gợn sóng không gian kia hung hăng chém thành hai khúc.

Ầm ầm ầm.

Cấm chế không gian bị nghiền nát, cả không gian dưới uy thế khủng bố bực này kịch liệt run rẩy. Dư âm kình khí ảnh hưởng còn lại xé rách không gian tạo ra từng vết nứt đen kịt, quang mang đen kịt lóe lên rồi lập tức xác nhập lại một chỗ.

Khục khục.

Năng lượng kình khí đáng sợ như một cơn lốc trên không trung lúc này mới bắt đầu tản đi. Thân thể đám người phía dưới bị đẩy lui. Người thực lực thấp một ít dưới sự ảnh hưởng của dư âm kình khí phun ra máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

Trong lòng mọi người lập tức hoảng hốt, thực lực của Lục Lâm Thiên đã tới trình độ mà bọn họ không có cách nào chống lại. Khiên Bách Biến cũng biến sắc, thực lực của Lục Lâm Thiên dường như so với ban đầu còn ở thành Cự Giang lại mạnh mẽ hơn một ít.

Chẳng lẽ lúc trước Lục Lâm Thiên còn ẩn giấu thực lực, cũng không dùng toàn lực sao? Khiên Bách Biến tự nhận dưới loại thực lực này, cho dù hắn có Bất tử nhân thể thì dưới tay Lục Lâm Thiên cũng phải chết không thể nghi ngờ.

Sưu Sưu.

Trong lúc mọi người kinh hãi, cấm chế trên không trung biến mất. Cảnh tượng trước mặt mọi người lập tức biến đổi. Không gian hoang vu này đã biến mất không thấy gì nữa. Mà ngay cả cung điện trước mặt cũng biến mất.

Ở trước mặt mọi người hiện tại là một sơn cốc cực lớn, bốn phía sơn cốc đều là núi non. Cơ hồ tất cả núi non đều cao vυ"t trong mây, có sương mù dày đặc lượn lờ, thậm chí còn có linh khí nồng đậm.

Thân ảnh mọi người lơ lửng trên không trung nhìn xuống phía dưới, sơn cốc phía dưới cực kỳ kỳ lạ, bốn phía là những dãy núi liên miên từng ngọn núi khổng lồ giống như đột ngột từ dưới mặt đất mọc lên, khí tế bất phàm mà bàng bạc. Mà bốn phía sơn cốc một mảnh xanh biếc, bị rừng rậm che khuất bầu trời bao phủ.

- Đó là cái gì?

Trong Huyền Sơn môn có người kinh ngạc lên tiếng, chỉ thấy lúc này ở trong sơn cốc xuất hiện một khoảnh đất bằng cực lớn. Lúc này trên mảnh đất bằng ở sơn cốc kia có một đầu yêu thú màu trắng đang phủ phục trên mặt đất.

Đầu yêu thú này thể tích ước chừng hơn một ngàn thước, toàn thân màu trắng giống như là tuyết bao phủ. Hai con mắt lớn nhắm chặt, bộ lông trắng nón kéo dài tới sau lưng, trên lưng dường như còn có đôi cánh trắng nõn giống như trong suốt đang mở rộng sang hai bên.

Trên thân thể của đầu yêu thú màu trắng khổng lồ này có một cỗ khí tức vương giả bàng bạc lan tràn. Xem ra có lẽ chỉ là một cỗ thi thể mà thôi. Thế nhưng cho dù chết vẫn còn thú uy khiến cho người ta không dám đơn giản động vào. Từ khí tức bàng bạc kinh người kia cũng có thể nhận ra đây tuyệt đối là một yêu thú đẳng cấp Yêu Đế.

- Không ngờ là Thiên Sí Tuyết Sư.

Mắt nhìn thân thể yêu thú khổng lồ trong sơn cốc, ánh mắt Lục Lâm Thiên sáng ngời, đây không ngờ lại là một đầu Thiên Sí Tuyết Sư.

Khi tới Hư Không Bí Cảnh Lục Lâm Thiên truyền tin tức về Phi Linh môn để cho Thiên Sí Tuyết Sư về Phi Linh môn trước, không ngờ ở trong Hư Không Bí Cảnh này lại nhìn thấy một đầu Thiên Sí Tuyết Sư.

Chương 2895: Con người vô sỉ 2

Lục Lâm Thiên phỏng đoán đầu Thiên Sỉ Tuyết Sư này sợ rằng cũng tồn tại từ thời thượng cổ, lại là cấp bậc Yêu Đế.

- Đế giả thượng cổ, còn có thần khí thượng cổ.

Lần nữa có thanh âm kinh ngạc vang lên, mọi người nghe vậy lập tức nhìn về phía trước. Chỉ thấy trước thân thể khổng lồ của Thiên Sỉ Tuyết Sư có một đạo thân ảnh đang đứng trên mặt đất, hai chân lún sâu xuống mặt đất, chung quanh có khe nứt thật sâu.

Đạo thân ảnh này mặc trường bào, toàn thân gầy gò, cơ bắp héo rút, thoạt nhìn cao ngất. Chung qunah thân thể gợn sóng trong lúc vô hình lắc lư khiến cho linh hồn run run, toàn thân trong lúc vô hình phải chịu một cỗ uy áp bàng bạc cực lớn.

Đạo thân ảnh này khiến cho người khác nhìn vào lập tức có cảm giác giống như đang nhìn vào một ngọn núi lớn, không thể rung chuyển.

- Uy áp thật mạnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, thân ảnh này khiến cho linh hồn hắn có cảm giác áp lực, cực kỳ tương tự với khí tức trên người Đế Khôi, tuyệt đối là thân thể Đế giả.

Mà ở trong tay thân ảnh này nắm một thanh trường kiếm chống xuống mặt đất, trường kiếm này vô cùng kỳ lạm toàn thân màu trắng lại có hai khối thân kiếm giống như hai thanh kiếm có chung một chuôi vậy. Thế nhưng có thể nhìn ra trường kiếm này tuyệt đối là nhuyễn kiếm, mặt khác một khối thì là cứng rắn (ngạnh) chất thân kiếm

Trên thân trường kiếm tuy rằng trải qua vô số tuế nguyệt thế nhưng vẫn sáng bóng giống như trăng sáng, không nhiễm một chút tro bụi nào. Một cỗ khí tức khiến cho linh hồn người khác run sợ từ trong trường kiếm lan tràn ra. Thậm chí chung quanh trường kiếm màu trắng này năng lượng thiên địa không ngừng quanh quẩn, cũng không biết đã qua mấy vạn năm thế nhưng lại giống như trường tồn với thời gian vậy.

Nhìn qua cảnh này, đôi mắt xinh đẹp của Nguyên Nhược Lan có chút khiếp sợ, biến ảo không ngừng.

- Thần khí, đây tuyệt đối đã tới cấp độ thần khí.

Tất cả mọi người nhìn vào thanh trường kiếm, trong mắt hiện lên sự nóng bỏng, tham lam, sợ hãi thán phục.

- Lục Lâm Thiên, đi chết đi.

Lúc này, ngay khi tất cả mọi người nhìn vào sơn cốc phía dưới thì thân ảnh Hỏa Sơn Tôn giả lại trong nháy mắt xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

Oanh.

Tiếng quát vừa dứt, tay Hỏa Sơn Tôn giả mang theo một thanh đại chùy đỏ rực, phía trên đại chùy, năng lượng thuộc tính hỏa lan tràn phá hủy không gian, ầm ầm nện vào đầu Lục Lâm Thiên.

Không có ai chú ý Hỏa Sơn Tôn giả ra tay, Nguyên Nhược Lan và Khiên Bách Biến lúc này đều nhìn vào thân thể Đế giả và thi thể Thiên Sí Tuyết Sư cấp bậc Yêu Đế.

Ầm ầm.

Đại chùy này tuyệt đối là linh khí Địa cấp, một chùy đánh ra, không gian ầm ầm nghiền nát từng khúc, hiện ra vết nứt đen kịt trong không gian. Cả không gian lắc lư không thôi.

Một chùy này đánh vào đỉnh đầu Lục Lâm Thiên, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức chia năm xẻ bảy, thân thể bị nghiền nát trong không gian.

Khi Nguyên Nhược Lan và Khiên Bách Biến cảm giác được chấn động thì sắc mặt đại biến, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã bị nghiền nát.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên bị nghiền nát thế nhưng cũng không có bất kỳ chút máu tươi nào tràn ra. Gợn sóng trong không gian lắc lư.

Mà lúc này, khi Hỏa Sơn Tôn giả nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên bị nghiền nát, ánh mắt đại biến, dường như có dự cảm không tốt, chân khí dưới chân biến đổi, chân khí thuộc tính hỏa nóng bỏng hóa thành vòng xoáy, thân ảnh nhanh chóng lui lại.

- Lão cẩu, ngươi cho rằng ta không đề phòng ngươi sao? Sớm biết người của Thiên Địa minh đều là kẻ vô sỉ như vậy.

Cùng lúc một thanh âm lạnh lẽo của Lục Lâm Thiên vang lên từ sau lưng Hỏa Sơn Tôn giả.

Sưu.

Trong chớp mắt thân ảnh Lục Lâm Thiên dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi giống như quỷ mị xuất hiện sau lưng Hỏa Sơn Tôn giả. Trong chốc lát, trong đôi mắt đen kịt của Lục Lâm Thiên hiện lên sát ý ngập trời.

Hỏa Sơn Tôn giả kinh hãi, nhanh chóng quay đầu lại, nhìn thấy hai mắt của Lục Lâm Thiên, trong lòng đột nhiên kinh hãi. Hắn không ngờ vừa rồi hắn đột ngột ra tau, toàn lực công kích vậy mà không thể đánh chết được Lục Lâm Thiên. mà lúc này trong lòng của hắn đột nhiên cảm thấy tim đập nhanh.

- Hàn Băng Hồn Đao.

Cùng một lúc, một tiếng quát nhẹ vang lên, Huyết Lục trong tay Lục Lâm Thiên kéo theo một đường vòng cung quỷ dị, chỉ một thoáng vô số đao mang từ trong Huyết Lục bắn ra. Mỗi một đạo đao mang bắn ra đều lập tức đóng băng. Vô số đao mang giống như mạng nhện ầm ầm bao phủ thân thể Hỏa Sơn Tôn giả.

Trong chớp mắt ngắn ngủi cả không gian bị đóng băng, một cỗ khí tức lạnh lẽo vô hình đột nhiên lan tràn ra phía chân trời, lập tức đem Hỏa Sơn Tôn giả bao phủ vào bên trong. Uy thế này giống như tràn ngập thiên địa, hàn khí lạnh lẽo bao phủ.

Dưới cỗ khí tức lạnh lẽo này, Hỏa Sơn Tôn giả kinh hãi phát hiện ra chân khí thuộc tính hỏa trong cơ thể đều bị áp chế, khó có thể vận chuyển. Đồng thời một cỗ linh hồn lực bàng bạc công kích tới, phô thiên cái địa trút vào trong đầu hắn. Trong lúc vô hình hắn đã bị khắc chế, không gian giống như đóng băng, còn có công kích linh hồn. Biến hóa quỷ dị này khiến cho Hỏa Sơn Tôn giả biến sắc.

Hai loại công kích cùng với sự áp chế của thuộc tính tương khắc, linh hồn bị ảnh hưởng, thân thể Hỏa Sơn Tôn giả bị đóng băng trên không trung. Từng đạo đao mang xuyên qua không gian bổ vào trên người Hỏa Sơn Tôn giả.

Ken Két.

Từng khe hở giống như mạng nhện từ trên người Hỏa Sơn Tôn giả lan tràn ra. Không gian chấn động kịch liệt. Thân thể Hỏa Sơn Tôn giả lập tức hóa thành mảnh vỡ phân tán trên không trung. Dưới đao mang, từng vết nứt đen kịt trong không gian đánh nát phần còn lại của thân thể Hỏa Sơn Tôn giả.

Ken Két.

Kình khí khuếch tán ra chung quanh, không gian hỗn loạn, nứt vỡ từng khúc.

Khi tất cả khôi phục lại như lúc ban đầu, sắc mặt những người còn lại của Huyền Sơn môn đã xám như tro tàn. Hơn Sơn Thái thượng trưởng lão tu vi Chuẩn Đế không ngờ chỉ một chiêu đã bị Lục Lâm Thiên đánh chết.

Khiên Bách Biến, Nguyên Nhược Lan kinh ngạc, một chiêu đánh chết Chuẩn Đế, hồn anh cũng không trốn thoát được là khái niệm gì.

- Ài, tự gây nghiệt không thể sống.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn đám người Huyền Sơn môn bốn phía, thân ảnh lóe lên, xuất hiện bên người Linh Tôn lục trọng kia, dễ dành đánh cấm chế vào trên người hắn.

- Giết không tha.

Sát ý trong mắt bắn ra, Lục Lâm Thiên nói với Đế khôi.

- Ô.

Trong giây lát Đế Khôi lên tiếng, thân ảnh lao thẳng về phía trước, một cỗ năng lượng thiên địa bàng bạc rít gào quanh thân, khí tức sát phạt tuôn ra.

Sưu.

Cả không trung bắn đầu biến sắc, cánh tay Đế Khôi run lên, năm ngón tay uốn lượn tạo thành trảo ấn xẹt qua không gian. Trước trảo ấn, không gian bị nghiền nát từng khúc, dùng xu thế bôn lôi đánh một người có tu vi Tôn cấp cùng với hồn anh thành mảnh vỡ.

- Trốn, chạy mau.

Vũ Tôn cửu trọng còn lại của Huyền Sơn môn hét lớn một tiếng, thân ảnh nhanh chóng chạy trốn, hoàn toàn không có dũng khí chống lại. Thế nhưng tốc độ của Đế Khôi lại khiến cho bọn họ tuyệt vọng. Trong giây lát lại có thêm mấy người có tu vi Tôn cấp vẫn lạc

Chương 2896: Trảm Hồn Đại Đế

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan chớp động, ngoại trừ có chút than nhẹ ra nàng không thể làm gì khác. Coi như là nàng ra tay cũng không làm nên chuyện gì. Thực lực của nàng căn bản không phải là đối thủ của Lục Lâm Thiên. Mà tất cả chuyện này cũng là người Huyền Sơn môn tự tìm đến, sao có thể trách được ai.

Lục Lâm Thiên ném Linh Tôn lục trọng bị cấm chế xuống mặt đất, hoàn toàn không để ý tới Đế Khôi giết chóc sau lưng, thân ảnh lóe lên đi tới mảnh đất bằng phẳng ở trong sơn cốc.

Cẩn thận từng tí một, sợ Thiên Sỉ Tuyết Sư Yêu Đế cùng với Đế giả kia đều lưu lại tàn hồn.

Chỉ là Lục Lâm Thiên lại có chút ngoài ý muốn phát hiện ra, Thiên Sỉ Tuyết Sư cấp độ Yêu Đế và Đế giả này đều không có một chút tàn hồn nào. Từ hoàn cảnh chung quanh mà Lục Lâm Thiên có thể phán đoán ra một chút. Thiên Sỉ Tuyết Sư Yêu Đế cùng với Đế giả thượng cổ hẳn đã đại chiến ở nơi này, từ thi thể Thiên Sỉ Tuyết Sư Yêu Đế cùng với Đế giả thượng cổ có thể mơ hồ nhìn thấy một ít thương thế.

Cuối cùng dưới đại chiến, không biết tại sao hai người lại dường như tiêu hao không còn, không giống như đồng quy vu tận, nếu như đồng quy vu tận thì thi thể cũng không bảo tồn hoàn hảo như vậy.

Sau khi xác định không có nguy hiểm gì Lục Lâm Thiên mới cẩn thận tiến lên phía trước kiểm tra Thiên Sỉ Tuyết Sư cấp bậc Yêu Đế và thân thể Đế giả, lúc này hắn càng chắc chắc nhận định của mình là đúng. Thiên Sỉ Tuyết Sư cấp bậc Yêu Đế này và Đế giả thượng cổ không ai làm gì được ai, cuối cùng hai người vẫn lạc ở nơi này. Chung quanh sơn mạch vài vạn năm trôi qua thế nhưng vẫn có thể nhìn thấy dấu vết lờ mờ của đại chiến kinh thiên động định lúc trước.

Khiên Bách Biến cùng Nguyên Nhược Lan cũng đáp xuống mặt đất, hai người nhìn qua Thiên Sỉ Tuyết Sư cấp độ Yêu Đế và thi thể Đế giả, cũng không có hành động. THế nhưng ánh mắt Khiên Bách Biến nhìn qua thân thể Đế giả và Thần khí kia thì ánh mắt đã chuyển thành nóng bỏng, đây đối với bất luận kẻ nào mà nói, đều có lực hấp dẫn cực lớn.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lần nữa đi tới trước người thi thể Đế giả, Lục Lâm Thiên muốn biết trên người Đế giả này có Đế giả chi nguyên hoặc là truyền thừa hay không, đây mới là bảo tàng quan trọng nhất trên người Đế giả.

- Tiền bối, tiểu tử đắc tội.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi thi lễ với thân thể Đế giả, thủ ấn trong tay biến hóa, một đạo linh hồn lực lập tức rơi vào trong mi tâm của thân thể Đế giả này.

Sưu.

Ngay khi đạo linh hồn lực của Lục Lâm Thiên rót vào trong mi tâm của thân thể Đế giả, trong giây lát thân thể Đế giả này run lên, không gian chung quanh như ngưng đọng lại.

Lúc này thần khí ở trong tay Đế giả kia đột nhiên rút lên khỏi mặt đất, kiếm quang bắn tứ phía, một đạo kiếm quang nhỏ mấy thước bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong.

Lục Lâm Thiên còn chưa phục hồi tinh thần lại, tốc độ bao phủ của kiếm quang thực sự quá nhanh. Hắn chỉ cảm thấy hoa mắt thì chung quanh lập tức được một cỗ quang mang quỷ dị, chói mắt bao phủ. Hai mắt không có cách nào nhìn thẳng, đành phải nhắm hai mắt lại.

- Sư đệ.

Biến hóa bực này khiến cho Khiên Bách Biến biến sắc, ánh mắt cảnh giác nhìn về phía Nguyên Nhược Lan.

- Yên tâm đi, ta sẽ không ra tay với hắn.

Cảm nhận khí tức cảnh giác trên người Khiên Bách Biến, Nguyên Nhược Lan nói.

- Vậy là tốt, ngươi là người Thiên Địa minh, ta vẫn nên đề phòng một chút thì tốt hơn.

Khiên Bách Biến nhìn Nguyên Nhược Lan nói, trong khoảng thời gian ngắn ở cùng một chỗ với Lục Lâm Thiên, đối với tiềm lực của Lục Lâm Thiên hắn vô cùng hiểu rõ. Đây là lựa chọn hiện tại của hắn, hắn cũng xác định lựa chọn của mình không sai. Cho nên lão hồ ly như hắn biết bản thân mình nên làm như thế nào.

Nguyên Nhược Lan nhìn Khiên Bách Biến, đôi mắt xinh đẹp biến ảo, nói:

- Vận khí của hắn quá tốt, trên người Linh Đế thượng cổ này hẳn có truyền thừa. Sau khi đạt được truyền thừa, sợ rằng thực lực của hắn sẽ tiến bộ không ít.

- Ngươi không lo lắng sao? Nếu như thực lực của sư đệ ta ngày càng mạnh, Thiên Địa minh các ngươi càng khó có thể giữ vững.

Khiên Bách Biến nói, đối với việc Lục Lâm Thiên và Nguyên Nhược Lan ở cùng một chỗ hắn vẫn luôn hiếu kỳ.

- Có một chút chuyện ta quản không được, cũng không có cách nào quản được, tất cả đều là số phận đã định.

Nguyên Nhược Lan nói, ánh mắt nhìn về phía Khiên Bách Biến nói tiếp:

- Các hạ, chung quy ta vẫn có cảm giác dường như đã từng gặp các hạ ở nơi nào đó.

- Thật không? Ta luôn ở trong thâm sơn tiềm tu, gần đây mới được sư đệ mời ra, trước kia ta chưa từng gặp Nguyên minh chủ.

Khiên Bách Biến cười nhạt một tiếng.

- Thật sao?

Rõ ràng NGuyên Nhược Lan không tin, thế nhưng đối phương không nói nàng cũng không tiện hỏi nhiều.

Sưu.

Đế Khôi đánh chết cơ hồ tất cả Tôn giả như không có gì, ngay cả Vũ Tôn cửu trọng kia cũng không thể chạy thoát, thân thể màu xám tái nhợt đi tới bên người Lục Lâm Thiên. Khi Lục Lâm Thiên phá hiện ra biến hóa đã dùng tâm thần phân phó Đế Khôi hộ pháp.

- Đây là đâu?

Mà lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác tâm thần mình xuất hiện ở một không gian chói mắt, trong không gian này tràn ngập khí tức linh hồn bàng bạc.

- Rốt cuộc cũng có người tới, có thể đi vào không gian linh hồn do bổn để lưu lại cũng coi như ngươi có duyên.

Ngay trong lúc Lục Lâm Thiên dang nghi hoặc, ở trong quang mang chói mắt phía trước mơ hồ có một đạo thân ảnh hư ảo xuất hiện.

Đạo thân ảnh này cao ngất mang theo một cỗ khí tức chấn động nhân tâm, trên người mặc một bộ trường bào, hai mắt thâm thúy tựa như biển cả, trên người có một cỗ uy áp Đế giả lan tràn. Thân thể nhẹ nhàng lướt tới trước người Lục Lâm Thiên, cùng với thân thể Đế giả bên ngoài giống như đúc.

Trước mặt đạo thân ảnh này Lục Lâm Thiên cảm thấy rõ ràng minh không có cảm giác được một chút uy áp nào, thế nhưng lại không có lực phản kháng, toàn thân trong lúc vô hình không có một chút sức lực nào. Loại uy áp Đế giả này so với sư bá Thánh Linh lão tổ mạnh hơn quá nhiều.

- Đại chiến kinh thiên, chúng Đế vẫn lạc. Trong lúc kiếp nạn, bổn Đế tránh khỏi, trong lúc vội vàng không lưu lại quá nhiêu, chỉ lưu lại truyền thừa. Ngươi nhận được y bát cũng coi như đồ nhi của ta. Thần khí gọi là Đồ Hồn, có thể trợ giúp ngươi một hai. Bổn Đế được người ta gọi là Trảm Hồn Đại Đế.

Thanh âm lạnh nhạt không có bất kỳ chấn động nào vang lên từ sâu trong đầu Lục Lâm Thiên, mỗi một chữ dường như đều có thể khiến cho linh hồn Lục Lâm Thiên chấn động.

Sưu.

Ngay khi vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên đột nhiên cảm giác được trước mặt chấn động một hồi, khi ngẩng đầu thì thân ảnh hư ảo kia đã hóa thành một đạo lưu quang màu trắng mang theo linh hồn chấn động tiến vào trong tâm thần Lục Lâm Thiên rồi biến mất không thấy.

Khi Lục Lâm Thiên phục hồi tinh thần lại cũng phát hiện ra trên người thân thể Đế giả này có một cỗ năng lượng cực lớn trút xuống thân thể hắn, hóa thành một cỗ tin tức khổng lồ trong đầu hắn.

Chương 2897: Cửu trọng đỉnh phong 1

Cỗ tin tức khổng lồ này đúng là truyền thừa cả đời của Trảm Hồn Đại Đế, cực kỳ mênh mông, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên kinh hỉ.

Cùng một lúc Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc phát hiện ra bên trong cỗ tin tức khổng lồ này có thêm một cỗ năng lượng rót vào trong người hắn. Âm Dương Linh Vũ Quyết tự động luyện hóa, lập tức hóa thành linh lực bàng bạc.

- Đây là chỗ tốt của truyền thừa mang lại.

Lục Lâm Thiên kinh hỉ khoanh chân ngồi, bắt đầu nhận chỗ tốt cực lớn do truyền thừa mang lại. Thứ hiện tại hắn thiếu nhất chính là linh lực, Linh Đế truyền thừa, tu vi linh lực của hắn nhất định có thể mượn cơ hội này tăng lên không ít.

Khoanh chân ngồi xuống, Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa năng lượng, khí tức trên người Lục Lâm Thiên kéo lên. Quanh thân được một vòng quang tráo thần dị bao phủ, bên trên quang tráo lan tràn ra khí tức cổ xưa mà mênh mông khiến cho người khác tới gần tâm thần rung động không thôi.

- Sợ rằng thực lực sẽ tăng cường không ít.

Nhìn khí tức của Lục Lâm Thiên cơ hồ thẳng tắp kéo lên, ánh mắt Nguyên Nhược Lan chớp động, thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại đã đủ khủng bố, lúc này vẫn còn tăng cường, đến lúc đó bên trên đại lục có mấy người là đối thủ của hắn cơ chứ?

...

Trong sơn mạch yên tĩnh, từng dãy núi hiện lên dưới mây mù nồng đậm giống như bao phủ thiên địa.

Từng ngọn núi lớn trùng trùng điệp, một mảnh xanh ngắt tràn ngập trong không gian.

Trong một quần phong, trên đỉnh giống như bị một kiếm chém ngang giống như một cái mộ lớn đứng vững ở trong không gian mờ mịt này, ngọn núi khổng lồ cao vυ"t khiến cho người khác nhìn vào cảm thấy chóng mặt.

Trước ngọn núi, một sơn cốc âm u hiện lên. Trước sơn cốc này có một quảng trường lớn, lúc này có hai mươi mấy đạo thân ảnh đang đứng ở trên quang trường này.

Lúc này hai mươi đạo thân ảnh kia ánh mắt đều nhìn về phía ngọn núi khổng lồ giống như một cái mộ lớn kia.

Hai mươi đạo thân ảnh này chính là đám người Lăng Thanh Tuyệt, Lăng Thanh Tuyền và người của Linh Vũ giới.

- Nơi này có chút quỷ dị, có lẽ có cơ duyên gì đó cũng không nhất định.

Lăng Thanh Tuyetj nhìn ngọn núi khổng lồ giống như cái mộ lớn trước mắt, mà trong tay hắn có một tấm địa đồ cổ. Nếu như lúc này Lục Lâm Thiên có mặt ở đây nhất định có thể nhận ra, địa đồ cổ này cùng với địa đồ trong tay Lục Lâm Thiên giống như đúc, chỉ là lộ tuyến bên trên không giống mà thôi.

- Chúng ta vào xem, tất cả cẩn thận một chút. Có cơ duyên thì đồng nghĩa với việc có nguy hiểm lớn lao, nguy hiểm trong này tuyệt đối không tầm thường.

Lăng Thanh Tuyền nói với Lăng Thanh Tuyệt.

- Được.

Lăng Thanh Tuyệt gật đầu, nhìn Lăng Thanh Tuyền nói:

- Muội muội, muội đã nhận được cơ duyên lớn, hiện tại có lẽ tới phiên ta, nếu như có thể nhận được cơ duyên, muốn vượt qua Lục Lâm Thiên kia có lẽ cũng không phải là chuyện không làm được.

Sưu Sưu.

Lăng Thanh Tuyệt dứt lời, từng đạo thân ảnh lập tức tiến vào trong ngọn núi.

....

Thời gian từ từ đi qua, lúc này cách Hư Không Bí Cảnh mở ra đã được mấy tháng, thế nhưng vẫn không ngừng có người tiến vào bên trong.

Cũng có mấy người có tu vi Vương cấp không sợ chết, thậm chí là Suất cấp muốn thử xem có đi vào được hay không, kết quả vừa mới nếm thử một chút liền lập tức mất mạng.

Hư Không Bí Cảnh mở ra, đồn rằng chỉ có thời gian nửa năm, thế nhưng lúc này Hư Không Bí Cảnh tự động mở ra, mọi người cũng không rõ ràng thời gian lắm.

Thế nhưng chỉ cần không gặp nạn trong Hư Không Bí Cảnh, chỉ cần Hư Không Bí Cảnh đóng cửa sẽ tự động bị trục xuất ra khỏi Hư Không Bí Cảnh. Điểm này cũng khiến cho mọi người không cần phải lo lắng.

Hậu sơn Phi Linh môn, trước một ngọn núi, Cực Lạc Tam Quỷ ngày đêm không ngừng chờ đợi ở chỗ này. Ba người một tấc cũng không rời, trừ một ít người có thể tiến vào bên trong ra cho dù là ai cũng không có cách nào tiến vào ngọn núi này nửa bước.

Trong mật thất ở trên ngọn núi, trên bệ đá, từng mảnh lá cây lan tràn ra sinh cơ bàng bạc. Lục mang quanh quẩn, mảnh lá xanh bắt đầu dần dần dung hợp vào trong thân thể Thánh Thủ Linh Tôn, chỉ là điều này cũng không có ai nhìn thấy.

Trong không gian mờ mịt, tại một ngọn núi sừng sững trong không gian, không biết đã tồn tại bao lâu.

Oanh.

Ngọn núi khổng lồ thoáng rung động, một cỗ khí tức cường hãn đang kéo lên. Trên ngọn núi, một cỗ năng lượng thiên địa mênh mông giống như thủy triều kéo lên, liên tục không ngừng kéo vào trong một sơn động.

Trong sơn động, một cỗ khí tức cực lớn đang tiếp tục kéo lên, khí tức này kéo lên cũng không quá lâu. Một cỗ năng lượng trên ngọn núi giống như núi lửa phun trào, tuôn ra khiến cho cả không gian gió nổi mây phun, cả không trung run rẩy.

Ngoài ngọn núi, trên một tảng đá có một thân ảnh đang khoanh chân ngồi, tinh quang trong mắt lóe lên, trường bào run lên, thân ảnh lập tức đứng dậy, trong mắt hiện lên sự vui vẻ.

Sưu.

Một lát sau, trong ngọn núi có một thân ảnh màu lam bắn ra, mang theo một cỗ khí thế báo đạo. Đây chín là Sát Phá Quân cùng với Nam thúc tiến vào trong Hư Không Bí Cảnh.

- Vũ Tôn thất trọng, không ngờ ngươi ở trong Hư Không Bí Cảnh lại còn có cơ duyen này. Thiên Băng tinh quả đối với thuộc tính thủy của ngươi có hiệu quả rất tốt, có thể đột phá một trọng, đã rất không tồi.

Nhìn Sát Phá Quân, Nam thúc khẽ mỉm cười, dường như với việc Sát Phá Quân đột phá cũng rất hài lòng.

- So với tên tiểu tử Lục Lâm Thiên kia tốc độ của con không đáng nhắc tới.

Sát Phá Quân cười khổ nói.

- Đó là do nó tu luyện công pháp không giống ngươi, kỳ ngộ cũng vậy.

Nam thúc nhìn Sát Phá Quân nói:

- Ánh mắt của sư phụ ngươi tự nhiên không kém, thiên phú của ngươi so với người trong Lục đại Nhân Hoàng tộc cũng không chênh lệch là bao. Ngươi chỉ cần so sánh với đám người Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường là biết rõ. Nếu sư phụ ngươi còn sống, nhìn thấy ngươi bây giờ đã là Vũ Tôn thất trọng tuyệt đối sẽ cao hứng.

- Vâng.

Sát Phá Quân gật đầu.

- Chúng ta đã lỡ không ít thời gian, tiếp tục đi tìm sư phụ ngươi.

Nam thúc dứt lời, thân ảnh đã biến mất tại chỗ.

...

Trong sơn cốc, nhận truyền thừa của Trảm Hồn Đại Đế, lúc này Lục Lâm Thiên làm sao có thể buông tha cơ hội này, hắn tham lam hấp thu năng lượng bàng bạc, vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa thành năng lượng cho hắn sử dụng.

Loại luyện hóa năng lượng này so với việc Lục Lâm Thiên luyện hóa bất kỳ một loại năng lượng nào còn nhanh hơn.

Trong sơn cốc, trước thân thể Đế giả, quanh thân Lục Lâm Thiên đã bị quang mang màu trắng nồng đậm bao phủ.

ở trong quang mang màu trắng này không ngừng có năng lượng rót vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, khiến cho không gian run rẩy.

Ở trong cỗ năng lượng này cũng có không ít năng lượng đối với linh hồn có chỗ tốt tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên. Thế nhưng đại bộ phận lại bị kim đao màu vàng ngăn chặn lại.

Đại bộ phận chỗ tốt trong năng lượng đều bị kim đao màu vàng kia hấp thu đi, linh hồn lực của Lục Lâm Thiên tối đa chỉ đạt được chỗ tốt bên trong chừng hai ba thành.

Chương 2898: Cửu trọng đỉnh phong 2

Trong truyền thừa, tin tức mà Lục Lâm Thiên đạt được đều có liên quan tới tu luyện linh đạo.

cùng lúc năng lượng truyền thừa bị luyện hóa, khí tức trên người Lục Lâm Thiên kéo lên, khí tức từ trên thân thể Lục Lâm Thiên tràn ra cũng từ từ tăng cường.

Cũng không biết từ khi nào, một luồng linh lực mênh mông giống như gợn sóng từ trong cơ thể Lục Lâm Thiên khuếch tán ra.

Linh lực lan tràn, cuối cùng quanh quẩn quanh thân Lục Lâm Thiên, theo quanh thân thể và lỗ chân lông của Lục Lâm Thiên không ngừng chui vào trong cơ thể, liên tục tuần hoàn.

Chỉ trong thời gian hai ngày ngắn ngủi, Khiên Bách Biến và Nguyên Nhược Lan kinh hãi cảm nhận khí tức của Lục Lâm Thiên kéo lên tới Linh Tôn cửu trọng trung kỳ.

Mà tám ngày sau đó, khí tức trên người Lục Lâm Thiên không ngờ đạt tới Linh Tôn cửu trọng hậu kỳ, vô cùng khủng bố.

Khí tức tuôn ra ngày càng cường hãn, quanh thân Lục Lâm Thiên bắt đầu xuất hiện một vòng quang mang giống như màn sáng.

Khí tức kéo lên, khí tức linh hồn tăng mạnh khiến cho không gian rung động từng hồi.

Cùng lúc khí tức tâm cảnh Đế giả của Lục Lâm Thiên cũng bắt đầu xuất hiện chấn động, chấn động này lấy Lục Lâm Thiên làm trung tâm từ từ khuếch tán.

Loại khí tức vô hình chấn động này mang theo một cỗ uy áp Đế giả cực lớn, cỗ uy áp này khiến cho Khiên Bách Biến và Nguyên Nhược Lan bị ảnh hưởng cực lớn.

- Chẳng lẽ Lục Lâm Thiên muốn thành Đế?

Khiên Bách Biến và Nguyên Nhược Lan không nhịn được nhìn nhau, tu vi của Lục Lâm Thiên tăng tiến quá kinh khủng, đến lúc này còn chưa có dấu hiệu dừng lại.

Ngày thứ hai mươi tư..

Dưới ánh mắt nghẹn họng nhìn trân trối của Khiên Bách Biến và Nguyên Nhược Lan, khí tức Linh giả của Lục Lâm Thiên đã nhảy lên tới Linh Tôn cửu trọng hậu kỳ đỉnh phong.

Giờ phút này cả sơn cốc gió nổi mây phun, khí tức năng lượng bàng bạc phóng lên trời, uy áp khủng bố không nói nên lời.

Sưu.

Ngay khi khí tức của Lục Lâm Thiên vừa mới nhảy lên Linh Tôn cửu trọng hậu kỳ đỉnh phong, quang mang trên thân thể Đế giả rốt cuộc cũng biến mất. Khí tức đang kéo lên trên người Lục Lâm Thiên cũng từ từ thu liễm.

Hai mắt nhắm chặt, khí tức trên người Lục Lâm Thiên từ từ thu liễm, thế nhưng vẫn còn có chút chấn động như ẩn như hiện.

Phù.

Sơn cốc khôi phục lại sự yên tĩnh như cũ, nửa canh giờ sau, Lục Lâm Thiên mới thở ra một ngụm trọc khí trong cơ thể. Trọc khí thở ra, gợn sóng trong không gian nhộn nhạo.

Hai con mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên mở ra, trong con mắt đen kịt hiện lên quang mang khác thường giống như ngôi sao khiến cho người khác không dám nhìn thẳng.

- Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong, thu hoạch không cạn a.

Tinh quang trong mắt lặng lẽ thu lại, Lục Lâm Thiên cảm nhận linh lực mênh mông trong đầu, khóe miệng nở nụ cười thỏa mãn.

Cảm nhận sự khác biệt giữa Linh Tôn cửu trọng hậu kỳ đỉnh phong hiện tại và lúc còn là Linh Tôn cửu trọng sơ kỳ, linh lực và linh hồn lực quả thực tăng lên gấp bội. Loại tốc độ này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi thỏa mãn, truyền thừa của Trảm Hồn Đại Đế không ngờ lại mang tới chỗ tốt cho hắn khủng bố như vậy.

Từ Linh Tôn cửu trọng sơ kỳ tới Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong, tuyệt đối là một cái hào rộng. Lục Lâm Thiên thôn phệ linh lực của vài Linh Tôn tu vi chỉ tinh tiến một tia mà thôi. Mà lúc này lại tăng tiến nhanh như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên sợ hãi than.

Cảm nhận linh lực và linh hồn lực tăng tiến, hai con mắt Lục Lâm Thiên lần nữa nhắm lại.

Đạo tin tức kia hiện lên trong đầu, tâm thần Lục Lâm Thiên đảo qua đống tin tức.

Linh kỹ Thiên cấp và vũ kỹ Thiên cấp giống như bình thường tuyệt đối không chỉ đơn giản như vũ kỹ và linh kỹ bình thường, mà còn bao hàm lực lĩnh ngộ của linh hồn và các loại tuhoocj tính.

- Trảm Hồn Cửu Liên Quyết?

Từ trong tin tức Lục Lâm Thiên biết được, Trảm Hồn Đại Đế lưu lại cho hắn một linh kỹ Thiên cấp gọi là Trảm Hồn Cửu Liên Quyết, một lại công kích ngưng tụ linh lực, bên trong ẩn chứa công kích linh hồn.

Linh kỹ Thiên cấp này là công kích vật chất xen lẫn công kích linh hồn, tu luyện tới trình độ nhất định muốn chém nát linh hồn trong đầu đối phương cũng có thể làm được.

- Đạt được truyền thừa của người, coi như ta cũng là đệ tử của người. Đệ tử bái tạ sư phụ.

Lục Lâm Thiên lần nữa mở mắt ra, cung kính hành lễ với thân thể Đế giả trước người.

- Chúc mừng tu vi sư đệ tinh tiến không ít.

Khiên Bách Biến lúc này mới đi tới bên người Lục Lâm Thiên, Linh Vũ song tu, vũ giả toàn hệ, còn lĩnh ngộ thuộc tính mới, loại thiên phú như thế này quá mức cường hãn.

- Chỉ có chút tiến bộ mà thôi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng nói.

Nghe vậy Khiên Bách Biến khinh bỉ nhìn Lục Lâm Thiên, cái này mà còn gọi là hơi chút tiến bộ hay sao?

Bản thân Khiên Bách Biến chính là Linh Tôn cửu trọng, hắn hiểu rõ từ Linh Tôn cửu trọng sơ kỳ tới Linh Tôn cửu trọng hậu kỳ đỉnh phong là một cái hào rộng thế nào. Đại bộ phận linh tôn sợ rằng ngàn năm cũng khó có thể vượt qua, thế nhưng Lục Lâm Thiên chỉ dùng thời gian không tới một tháng.

Ông.

Một tiếng sấm vang vọng, Lục Lâm Thiên nắm trong tay thanh kiếm hai lưỡi của Trảm Hồn Đại Đế, một tiếng sấm nổ mạnh vang vọng, trên thân kiếm điện mang lan tràn ra. Lưu quang lan tràn ra bốn phía, khí thế sắc bén ngập trời khuếch tán khiến cho năng lượng trên không trung rung động.

- Thần khí thật mạnh.

Khiên Bách Biến theo bản năng lui lại phía sau một bước, ánh mắt nhìn về phía thần khí trong tay Lục Lâm Thiên có chút hâm mộ.

- Thần khí này không tệ.

Thân ảnh Nguyên Nhược Lan lóe lên, thân ảnh lập tức đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Kiếm này gọi là Đồ Hồn, cũng là thần khí thượng cổ.

Lục Lâm Thiên nắm thanh trường kiếm màu trắng như ánh trăng trong tay, từ trong không gian linh hồn của Trảm Hồn Đại Đế hắn đã biết được thanh kiếm này gọi là Đồn Hồn, danh tự cực kỳ bá đạo, bất phàm.

- Chúc mừng sư đệ lại nhận được cơ duyên bực này.

Khiên Bách Biến nhìn Đồ Hồn nói.

- Sư huynh, Đồ Hồn này đệ dùng cũng không có nhiều tác dụng. Cho nên huynh cầm rồi luyện hóa đi.

Lục Lâm Thiên hơi do dự rồi đưa Đồ Hồn trong tay cho Khiên Bách Biến.

- Cho ta?

Khiên Bách Biến sững sờ, dường như không dám tin tưởng. Đây chính là thần khí thượng cổ, người nào thu được tuyệt đối sẽ không rời tay, không ngờ Lục Lâm Thiên lại giao cho hắn.

- Sư huynh, giữa chúng ta không cần khách khí như vậy.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đưa Đồ Hồn cho Khiên Bách Biến, Lục Lâm Thiên cũng có suy nghĩ. Trên đường đi hắn đã nhìn ra, Khiên Bách Biến cũng biết vị trí của mình. Bây giờ hắn tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết, cũng nên gọi Khiên Bách Biến một tiếng sư huynh, huống chi Khiên Bách Biến tuyệt đối không phải là người bình thường, chỉ bằng thiên phú yêu nghiệt như vậy, còn có nghiên cứu với trận pháp, nếu như thật tâm đi theo bên cạnh hắn, đối với Phi Linh môn cũng có trợ giúp vô cùng lớn.

Chương 2899: Gặp lại Mẫu Đơn

Một thanh thần khí rất quý trọng, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không tiếc, nếu như Khiên Bách Biến thật tâm ở bên cạnh hắn, ở lại Phi Linh môn thì Đồ Hồn cũng là của Phi Linh môn. Trao đổi bực này tuyệt đối không có hại chịu thiệt. Trên người hắn Hồn linh khí Thiên cấp cũng không chỉ có một Đồ Hồn kiếm này.

- Sư đệ, vậy thì sư huynh ta cũng không khách khí nữa.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, Khiên Bách Biến không khách khí nữa, thần khí thượng cổ, nói hắn không muốn là giả, hắn cũng không có che giấu tâm tư mình.

Khiên Bách Biến nắm Đồ Hồn kiếm, toàn thân đột nhiên run lên, uy của thần khí khiến cho trong lòng hắn rung động, mắt nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt tràn ngập cảm kích. Hắn không biết về sau sẽ thế nào, thế nhưng ít nhất cho tới bây giờ hắn không lựa chọn sai.

- Sư phụ, để thân của ngươi con sẽ mang về an táng. Ở chỗ này cũng không thích hợp cho lắm.

Lục Lâm Thiên nhìn thân thể Trảm Hồn Đại Đế, thân thể Đế giả ở trong Hư Không Bí Cảnh nếu như bị những người khác nhìn thấy tuyệt đối là trọng bảo, tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không có ý định luyện chế thân thể Trảm Hồn Đại Đế thành khôi lỗi, hắn đã đạt được truyền thừa của Trảm Hồn Đại Đế, đã gọi người ta là sư phụ, tất nhiên sẽ không đem thi thể sư phụ luyện chế thành khôi lỗi.

Gọi ra Tử Lôi Huyền Đỉnh, Lục Lâm Thiên đem thân thể Trảm Hồn Đại Đế thu vào trong Tử Lôi Huyền đỉnh, ánh mắt lập tức nhìn vào thân thể Thiên Sĩ Tuyết Sư, Tử Lôi Huyền Đỉnh mở rộng, đem trọn sơn cốc bao phủ, cũng thu thân thể Thiên Sĩ Tuyết Sư vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Tất cả đã xong, lúc này Lục Lâm Thiên mới nở nụ cười thỏa mãn, lần này thu hoạch không ít.

Nguyên Nhược Lan ở một bên lẳng lặng quan sát, không muốn bất kỳ vật gì.

- Nguyên cô nương, có phải cô nương định đi theo chúng ta hay không?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đi tới bên người Nguyên Nhược Lan.

Nguyên Nhược Lan ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên cười nhạt nói:

- Đương nhiên, ở cùng một chỗ với ngươi ít nhất còn an toàn hơn một chút.

- Vậy thì tùy cô nương.

Lục Lâm Thiên cũng không nói thêm gì, chỉ cần Nguyên Nhược Lan không động vào hắn, Lục Lâm Thiên cũng mặc kệ, coi như trả nhân tình cho nàng.

Một lát sau ba người rời khỏi sơn cốc, Lục Lâm Thiên cũng không che dấu địa đồ, cũng không nói rõ lai lịch của địa đồ, sau khi móc ra địa đồ xem xét một lát rồi lập tức đi về phía trước.

Nhìn địa đồ trong tay Lục Lâm Thiên, ánh mắt Nguyên Nhược Lan thoáng nghi hoặc, nhưng mà nàng cũng không có hỏi nhiều mà chỉ lẳng lặng đi theo sau Lục Lâm Thiên.

Dùng thực lực của ba người trong Hư Không Bí Cảnh, dường như nguy hiểm nào cũng không sợ. Trên đường đi bất ngờ thu được hai khỏa Linh quả bất phàm, đối với chân khí có tác dụng tăng cường không ít. Thế nhưng cũng chỉ có tác dụng với Vũ Tôn bình thường, đối với tu vi hiện tại của Lục Lâm Thiên mà nói, cũng không có bao nhiêu công dụng.

Mấy ngày sau, Khiên Bách Biến thừa dịp ba người nghỉ ngơi không nhịn được mà muốn luyện hóa Đồ Hồn kiếm, thân thể được năng lượng bàng bạc trong Đồ Hồn kiếm bao phủ.

Lục Lâm Thiên cũng không có sốt ruột, Khiên Bách Biến luyện hóa thần khí thượng cổ, nói không chừng tu vi còn tăng lên. Hắn lại lần nữa thu Khiên Bách Biến vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, mà sau khi Lục Lâm Thiên tiến vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh liền đem Khiên Bách Biến chuyển qua Thiên Trụ giới tầng thứ nhất.

- Chúng ta vào trong này đã bao lâu rồi?

Lục Lâm Thiên lần nữa thu hồi Tử Lôi Huyền Đỉnh, hỏi Nguyên Nhược Lan.

- Đại khái chừng ba tháng.

Nguyên Nhược Lan nói.

- Lâu như vậy sao?

Lục Lâm Thiên cũng biết thời gian đại khái, thế nhưng không ngờ thời gian lại trôi qua nhanh như vậy, lúc này ở trong Hư Không Bí Cảnh Lục Lâm Thiên còn muốn tìm một chút bảo vật, cũng không muốn đi ra ngoài quá sớm.

- Lúc ngươi nhận truyền thừa kia cũng đã mất một tháng rồi.

Nguyên Nhược Lan nhẹ giọng nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Vậy vẫn kém Nguyên cô nương nhận được truyền thừa của lão tổ Thiên Kiếm môn.

- Thế nhưng thực lực của ta hiện tại vẫn kém ngươi.

Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Chúng ta tiếp tục đi lên phía trước, gặp người Thiên Kiếm môn ngươi có thể rời khỏi.

Lục Lâm Thiên nói.

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan lóe lên, nói:

- Ta thì hiện tại lại hy vọng ở trong Hư Không Bí Cảnh này bất luận kẻ nào trong Thiên Địa minh không gặp phải ngươi.

- Thật sao?

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, nói:

- Thế nhưng Thiên Địa minh các ngươi vận khí quá kém, dường như phía trước lại là người Thiên Địa minh các ngươi.

Dứt lời, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức biến mất tại chỗ.

Đôi mắt xinh đẹp của Nguyên Nhược Lan biến đổi, bộ váy máu tím phiêu động, thân ảnh xinh đẹp đuổi theo.

Trước vách núi dựng đứng, phía xa chính là một đỉnh núi. Trên vách núi này có một thạch bích nhô ra. Lúc này có mấy người đang ngẩng đầu nhìn vào một đóa hoa đỏ như máu bên trên.

Đây là một đóa hoa cực kỳ diễm lệ, cả vật thể màu đỏ tươi, vô cùng lớn, ước chừng trăm thước. Màu sắc tươi sáng, bên trên có một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn.

Bông hoa màu đỏ quỷ dị này giống như nhìn một cái cũng khiến cho người ta hãi hùng, khiếp vía. Trong lúc bất tri bất giác đã bị ảnh hưởng, khiến cho linh hồn run rẩy.

Mấy người này nhìn bông hoa màu đỏ, ánh mắt chậm rãi biến hóa, bắt đầu trở nên đỏ rực.

Sưu Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên và Nguyên Nhược Lan đáp xuống vách núi, nhìn đóa hoa màu đỏ trên vách núi, trong mắt Nguyên Nhược Lan hiện lên vẻ kinh ngạc.

- Ồ?

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ nghi ngờ, nhìn đóa hoa màu đỏ này, Lục Lâm Thiên dường như đã gặp trong Tử Vong thâm uyên. Từ trong miệng Tử Yên hắn đã biết đóa hoa này gọi là Huyết Linh mẫu đơn, là một loại tà vật. Mà Huyết Linh mẫu đơn ở trong Hư Không Bí Cảnh này so với đóa ở trong Tử Vong thâm uyên ít nhất còn lớn hơn mười lần.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không có chú ý tới ánh mắt Nguyên Nhược Lan chăm chú nhìn vào trên đóa Huyết Linh mẫu đơn xa xa, ánh mắt nghi hoặc, đồng thời con mắt từ từ trở nên đỏ tươi.

Sưu.

Dưới ánh mắt của mọi người, bên trong đóa Huyết Linh mẫu đơn có một cỗ năng lượng màu đỏ tuôn ra. Bên trong cỗ năng lượng này có một cỗ sát khí lan tràn, không gian trong khoảnh khắc chấn động.

Dưới cỗ khí tức này linh hồn người ta run rẩy, khí tức huyết sát kia càng ảnh hưởng tới linh hồn.

Cùng một thời gian, sáu đạo thân ảnh trước vách núi đột nhiên xoay người lại, đôi mắt đỏ tươi, toàn thân tản ra khí tức huyết sát bàng bạc, từng ánh mắt đỏ tươi tập trung lên trên người Lục Lâm Thiên.

- Gïếŧ.

Sáu người quát khẽ một tiếng, chân khí linh lực chấn động. Từng đạo linh lực, chân khí thất luyện xuyên thủng không gian, trong nháy mắt đánh về phía Lục Lâm Thiên và Nguyên Nhược Lan, ánh mắt tràn ngập sát ý.

- Bị Huyết Linh mẫu đơn khống chế.

Ánh mắt nhảy lên, nhìn sáu đạo công kích xuyên thủng không gian đánh tới. Lục Lâm Thiên không lùi mà tiến, quang mang quanh thân lóe lên, cả không gian lập tức cứng lại, sáu đạo công kích đều biến mất bên trong. Thân ảnh sáu người cũng bị giam cầm ở bên trong.

Chương 2900: Vật Thông linh 1

Tu vi của sáu ngươi cũng chỉ là Tôn cấp thấp trọng mà thôi, thực lực mạnh nhất cũng chỉ là Vũ Tôn ngũ trọng, tại sao có thể là đối thủ của Lục Lâm Thiên được.

Không gian thuộc tính thổ lan tràn, thân ảnh Lục Lâm Thiên như thiểm điện, nhanh chóng tới trước mặt sáu người. Tốc độ cực nhanh, không gian chấn động, thanh âm trầm thấp bạo liệt vang vọng. Thân ảnh kéo theo vết nứt không gian, sáu đạo chưởng ấn nhanh như thiểm điện vỗ vào thân thể sáu người.

Ầm ầm.

Sáu tiếng trầm thấp vang lên, thân thể sáu người lập tức hóa thành huyết vụ rơi xuống mặt đất.

Sưu Sưu.

Lúc này, dưới vách núi nơi Nguyên Nhược Lan đứng có vài cái dây bao phủ thân thể Nguyên Nhược Lan, nhanh như thiểm điện kéo vào trong vách núi.

- Cẩn thận.

Lục Lâm Thiên biến sắc, thân ảnh lao thẳng về phía trước. Trên vách núi, cánh Huyết Linh mẫu đơn tách ra, khí tức huyết sát ngập trời tuôn ra, tựa như một cơn lốc nhỏ bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong.

Dưới cỗ khí tức huyết sát này, khí tức tà ác lan tràn ra, lập tức kéo vào trong đầu Lục Lâm Thiên, khiến cho linh hồn theo bản năng lùi lại. Nếu như bị năng lượng tà ác này chiếm cứ sợ rằng sẽ bị nó khống chế.

Khí tức huyết sát bàng bạc tuôn ra, khiến cho Lục Lâm Thiên khó có thể ngăn cản, năng lượng quá mức khổng lồ, Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong bình thường sẽ bị nó phá hủy rồi khống chế.

Sưu.

Năng lượng huyết sát bàng bạc tuôn ra, kim đao màu vàng nhảy ra, đao mang chói mắt xuất hiện. Vô số năng lượng huyết sát trong khoảnh khắc đều bị đao mang cắn nuốt vào trong thân đao.

Khi tất cả khôi phục thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trên vách núi, mà lúc này đã mất đi dấu vết của Huyết Linh Mẫu đơn kia, Nguyên Nhược Lan cũng đã sớm biến mất dưới vách núi.

- Đáng chết.

Lục Lâm Thiên thầm mắng một câu, Huyết Linh Mẫu đơn này quả nhiên đủ khủng bố, so với Huyết Linh mẫu đơn trong Tử Vong thâm uyên còn lớn hơn. Vừa rồi giao thủ nếu như không có kim đao màu vàng trong đầu, Lục Lâm Thiên phỏng đoán mình cũng khó mà chống đỡ được.

Lục Lâm Thiên nhớ rõ từ lời Tử Yên nói khi trước, Huyết Linh mẫu đơn có thể làm ảnh hưởng tới tâm trí của con người, trong lúc bất tri bất giác bị nó khống chế. Đến lúc đó sẽ trở thành hoa nô của nó. Sáu người kia sợ rằng đã trở thành hoa nô của nó. Mà lúc này Nguyên NHược Lan nằm trong tay Huyết Linh mẫu đơn sợ rằng cũng lành ít dữ nhiều.

- Liều mạng a.

Ánh mắt chớp động một hồi, thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên nhảy vào trong vách núi.

Trong vách núi là một hạp cốc dài hẹp, bên dưới sương mù dày đặc lan tràn, tầm mắt bị ngăn cản, một cỗ khí tức huyết sát quanh quẩn trong trong vách núi.

Một lát sau, đi theo khí tức huyết sát kia, thân ảnh Lục Lâm Thiên rơi xuống trước một thạch động.

Chung quanh thạch động là một mảnh xanh ngắt, cửa vào cũng bị thực vật bao phủ. Nếu không phải tâm thần Lục Lâm Thiên tập trung vào khí tức huyết sát sợ rằng cũng khó có thể phát hiện ra động khẩu này.

Bố trí Thanh Linh Khải Giáp, Lục Lâm Thiên cẩn thận tiến vào trong cửa động. Ở trong thạch động này chính là một thông đạo dài, ánh sáng trong thông đạo không lờ mờ mà cực kỳ sáng ngời.

Trên thạch bích có một đám thực vật hình thù giống như nấm bằng bàn tay, toàn thân tỏa ra quang mang đỏ như máu, vô cùng quỷ dị khiến cho thông đạo này sáng rõ đồng thời tràn ngập tà khí.

Theo thông đạo, Lục Lâm Thiên cẩn thận tiến vào, thông đạo này càng đi vào sâu bên trong càng rộng. Một lát sau, một không gian cực lớn xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên.

Bốn phía không gian cực lớn này là thạch bích dày đặc, mà ở chính giữa là một thạch bích cực lớn giống như cung điện.

Sưu.

Đột nhiên trước người Lục Lâm Thiên đột nhiên có một đóa Huyết Linh mẫu đơn chừng hơn chục thước từ trên thạch bích phóng ra. Những chiếc lá giống như lưỡi đao huyết sắc tách ra, lập tức phóng về phía Lục Lâm Thiên giống như một đầu hung thú huyết sắc đang muốn thôn phệ cả cơ thể Lục Lâm Thiên vậy.

Ngao.

Lục Lâm Thiên nắm Huyết Lục trong tay, tiếng đao minh giống như long ngâm vang vọng trong thạch động.

- Duệ Kim Hồn Đao.

Lục Lâm Thiên đánh ra một đạo, kim quang toàn thân đại thịnh giống như mặt trời lên cao, đao mang bắn ra đem theo vết nứt không gian đen kịt, lập tức bổ vào trên người Huyết Linh mẫu đơn.

Phanh.

Một đao đánh xuống, Huyết Linh mẫu đơn dưới một đao này đứt đôi, hóa thành huyết sát chi khí đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đã sớm có sự chuẩn bị, thân ảnh nhanh chóng thối lui, sát khí huyết sắc này Lục Lâm Thiên cũng không sợ, thế nhưng không nên để cho nó nhiễm vào người thì tốt hơn.

Sưu Sưu.

Cùng một lúc, quanh thân Lục Lâm Thiên từ bốn phương tám hướng có vô số đóa Huyết Linh mẫu đơn xuất hiện, huyết quang đại thịnh, đều hơn chục thước, toàn thân tràn ngập huyết quang quanh quẩn, nhìn qua giống như là máu tươi lưu động, có vẻ đẹp thê lương, khiến cho bất luận kẻ nào cũng phải mê muội.

Tổng cộng có mười bốn đóa Huyết Linh mẫu đơn, khí tức huyết sát lan tràn, trong đầu Lục Lâm Thiên run lên, kim đao lần nữa phóng ra đao mang màu vàng.

Lục Lâm Thiên nhìn đóa Huyết Linh mẫu đơn này, sợ rằng mỗi đóa Huyết Linh mẫu đơn đều có thể đói phó được một Linh Tôn cửu trọng. Những đóa Huyết Linh mẫu đơn này không có khổng lồ như đóa ngoài vách đá, thế nhưng chắc chắc có quan hệ với đóa Huyết Linh mẫu đơn kia.

Sưu Sưu...

Phía trên Huyết Linh mẫu đơn, khí tức huyết sát lan tràn, cả không gian dường như tràn ngập trong máu tươi. Chỉ riêng khí tức này cũng khiến cho Linh Tôn cửu trọng bình thường không có cách nào nhúc nhích.

Mười bốn đóa Huyết Linh mẫu đơn tách ra, khí tức huyết sát ngập trời lan tràn, bắt đầu rục rịch.

Ngao.

Sát khí phía trên Huyết Lục của Lục Lâm Thiên tràn ngập, tiếng đao minh như long ngâm vang vọng.

- Quỷ Mộc Hồn Đao.

Một tiếng quát nhẹ vang lên, chân khí thuộc tính mộc phô thiên cái địa của Lục Lâm Thiên rót vào trên Huyết Lục, Huyết Lục trong tay đánh ra một đạo đao mang.

Đao mang này xuất hiện chỉ xoay tròn trước người Lục Lâm Thiên, xuyên thấu không gian cũng không phải bổ về phía trước là giống như viêm nguyệt loan đoan xoay tròn chung quanh.

Sưu.

Đao mang xoay tròn đột nhiên xuyên qua đóa Huyết Linh mẫu đơn thứ nhất, tiếp đó là đóa thứ hai, thứ ba, mãi cho đến đóa thứ mười bốn mới biến mất không thấy.

Ken Két.

Cùng một lúc ở trong mười bốn đóa Huyết Linh mẫu đơn, vô số đao mang mang theo từng mảnh hoa lá chảy ra, mỗi một đạo đao mang xuất hiện đều mang theo quang mang màu xanh chói mắt.

Vô số đạo đao mang giống như mạng nhện từ trong mười bốn đóa Huyết Linh mẫu đơn lan tràn ra, Huyết Linh mẫu đơn bị lục quang chói mắt bao phủ. Một cỗ năng lượng thuộc tính mộc vô sinh đột nhiên lan tràn trong không gian, tất cả sinh cơ trong không gian bị chém đứt.

Trong lúc đao mang chém ra, mười bốn đóa Huyết Linh mẫu đơn lập tức héo rũ, năng lượng thuộc tính mộc trong cơ thể bị phá hủy, từng đạo quang mang từ trong đóa hoa bắn ra, lục quang đại thịnh.

Phanh Phanh.

Một giây sau, thân thể khô héo của Huyết Linh mẫu đơn đột nhiên hóa thành mảnh vỡ nổ tung, nương theo khí tức huyết sát ngập trời vương vãi, đều bị một đạo của Lục Lâm Thiên phá hủy.

Chương 2901: Vật Thông linh 2

- Ah..

Cùng một lúc ở trong cung điện cực lớn bằng đá kia có một đạo thanh âm dường như bị thương vang lên.

- Nguyên Nhược Lan.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, sợ rằng Nguyên Nhược Lan ở bên trong, thân ảnh như thiểm điện lập tức phóng thẳng vào bên trong.

Cung điện lớn bằng đá kia cũng không biết tạo ra như thế nào, bên trong tràn ngập sát khí huyết sát khiến cho linh hồn rung động, khiến cho người ta cực kỳ không thoải mái.

Ở trong đại điện bằng đá, thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên rồi xuất hiện bên trong. Ở trong đại điện này lúc này Nguyên Nhược Lan bị không ít dây mây màu đỏ bao phủ, ở trong dây mây màu đỏ có máu tươi chảy ra, cực kỳ quỷ dị.

Nguyên Nhược Lan đang nhắm chặt hai mắt, toàn thân lan tràn ra một cỗ ma khí, đang ngăn cản khí tức huyết sát xâm lấn, thế nhưng xem ra cũng không thoát khỏi khống chế.

- Nguyên cô nương.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, xem ra Nguyên Nhược Lan bị khống chế cho nên đối với thanh âm của Lục Lâm Thiên không có một chút phản ứng nào.

Ngao.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, ánh mắt nhìn vào đám dây mây màu đỏ chằng chịt đang bao phủ thân thể Nguyên Nhược Lan. Chân khí rót vào, Huyết Lục ngâm lên một tiếng, Lục Lâm Thiên muốn chặt đứt những dây mây màu đỏ kia.

Sưu Sưu.Trong nháy mắt này những dây mây màu đỏ rậm rạp trên người Huyết Linh mẫu đơn biến mất không thấy gì nữa, mà ở trên mi tâm Nguyên Nhược Lan có một bí văn quỷ dị đang lan tràn ra quang mang huyết sắc, hình dáng giống như Huyết Linh mẫu đơn.

Cùng một lúc hai mắt của Nguyên Nhược Lan mở ra, ánh mắt vốn sáng ngời lúc này lại tràn ngập huyết sắc quang mang, khí chất trên người đã hoàn toàn bất đồng, ma khí trên người lúc này dường như đang bị áp chế ngắn ngủi.

- Nhân loại, ngươi rời khỏi đây ta có thể tha cho ngươi một mạng, bằng không ta nhất định sẽ biến ngươi thành hoa nô của ta, cho ngươi sống không bằng chết.

- Ngươi là Huyết Linh mẫu đơn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, trong lòng càng thêm ngưng trọng, thanh âm này rõ ràng không phải là của Nguyên Nhược Lan, mà tuyệt đối là Huyết Linh mẫu đơn kia.

- Đúng vậy, ta chính là Huyết Linh mẫu đơn, hôm nay ta tâm tình tốt có thể tha chết cho ngươi, ngươi còn không mau đi.

Thanh âm thanh thúy từ trong miệng Nguyên Nhược Lan vang lên.

- Thả bằng hữu của ta, ta sẽ rời khỏi đây.

Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía, lại dùng ánh mắt cảnh giác nhìn vào trên người Nguyên Nhược Lan. Huyết Linh mẫu đơn này có thể nói tiếng người, tương đương với một việc Huyết Linh mẫu đơn này đã thông linh, dựa theo cách nói của Khiên Bách Biến, Huyết Linh mẫu đơn này đã trở thành tồn tại giống như Thiên Mộc Thần Thụ, trở thành linh vật trời sinh.

- Không được, ta chỉ có thể thả một mình ngươi rời khỏi đây, nếu không ta sẽ không khách khí với ngươi.

Thanh âm thanh thúy lúc này đã có chút không nhịn được, bắt đầu tràn ngập sát khí, vừa rồi dường như đang cố nén giận.

- Nếu như ngươi có thể đối phó với ta sợ rằng cũng không thả ta đi như vậy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, khóe miệng nở nụ cười lạnh. Lúc ở bên ngoài hắn chém mười bốn đóa Huyết Linh mẫu đơn, chỉ sợ cũng là một thể của Huyết Linh Mẫu Đơn này. Thanh âm bị trọng thương vừa rồi có lẽ là của Huyết Linh Mẫu Đơn này.

Lục Lâm Thiên phỏng đoán Huyết Linh Mẫu Đơn này tuy rằng thông linh, thế nhưng còn chưa đạt tới cấp độ như Thiên Mộc Thần Thụ, bằng không thì hắn cũng không có cách nào đối phó, xem tình huống hiện tại Huyết Linh Mẫu Đơn này chỉ mong hắn đi sớm một chút, đừng làm ảnh hưởng tới nó.

- Nhân loại đáng chết, dám làm tổn thương ta, ngươi cho rằng ta không có cách nào làm gì được ngươi sao? Ngươi sẽ phải hối hận.

Thanh âm thanh thúy này tức giận, vừa rồi quả thực nó đã bị trọng thương, nếu không phải đang ở thời khắc mấu chốt thì nó làm sao có thể bỏ qua nhân loại trước mắt này cơ chứ.

Sưu Sưu.

Tiếng quát vừa dứt, trên người Nguyên Nhược Lan tức thì tràn ngập ra khí tức huyết sát, tóc dài tán loạn, bộ váy phiêu đãng, hai mắt đỏ rực, khí tức huyết sát bàng bạc tập trung lên trên người Lục Lâm Thiên.

Cỗ khí tức huyết sát này đủ để phá hủy linh hồn Linh Tôn cửu trọng.

Trong đầu, kim đao màu vàng bắn ra kim quang, khí tức huyết sát lan tràn vào trong đầu đều bị thôn phệ.

Huyết sát bàng bạc lan tràn, Lục Lâm Thiên giống như một ngọn núi lớn không có cách nào rung chuyển.

- Tại sao ngươi lại không sợ công kích linh hồn của ta? Nhân loại các ngươi không có khả năng không sợ công kích linh hồn của ta.

Thanh âm thanh thúy kia bắt đầu có chút kinh ngạc.

- Ta nói rồi, ngươi không làm gì được ta đâu.

Lục Lâm Thiên nhìn Nguyên Nhược Lan, ánh mắt nhìn vào ấn ký hình Huyết Linh Mẫu Đơn đang lan tràn ra quang mang quỷ dị, Lục Lâm Thiên suy đoán Huyết Linh Mẫu Đơn hiện tại đang ở trên người Nguyên Nhược Lan, đang thi triển một loại thủ đoạn nào giống như đoạt xá.

Nếu như Nguyên Nhược Lan bị Huyết Linh Mẫu Đơn đoạt xá vậy thì cũng chỉ có thể chờ chết.

- Không tốt.

Nghĩ vậy Lục Lâm Thiên thầm nghĩ một tiếng không tốt. Không sợ huyết sát ngập trời, thân ảnh lao thẳng về phía trước. Một đạo chưởng ấn ngưng tụ đánh về phía ấn ký quỷ dị nơi mi tâm của Nguyên Nhược Lan.

- Ngươi muốn giết ta sao? Ta khuyên ngươi không nên dại dột, nếu không ta chưa chết thì bằng hữu của ngươi sẽ chết trước.

Thanh âm thanh thúy này tiếp tục từ trong miệng Nguyên Nhược Lan truyền ra.

Sưu.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, lập tức ngừng công kích, nghe lời nói của Huyết Linh Mẫu Đơn Lục Lâm Thiên không dám đơn giản ra tay.

Khí tức huyết sát ngập trời chung quanh biến mất, Huyết Linh Mẫu Đơn không có cách nào làm gì được Lục Lâm Thiên cho nên cũng thu khí tức huyết sát lại.

- Ngươi đám doạt xá bằng hữu của ta, ta cam đoan ngươi cũng sẽ chết.

Lục Lâm Thiên nhìn Nguyên Nhược Lan, cho tới bây giờ hắn chưa từng gặp qua loại chuyện này, nghiêm túc mà nói cũng chưa từng gặp qua những sinh linh trời sinh, cho nên hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không biết nên làm thế nào cho tốt.

- Nực cười chỉ bằng ngươi cũng muốn giết ta sao?

Thanh âm thanh thúy từ trong miệng Nguyên Nhược Lan vang lên, đôi mắt xinh đẹp đỏ rực mang theo khí tức tà dị nói:

- Cho dù là Đế giả trong nhân loại các ngươi cũng không giết được ta. Linh vật trời sinh như chúng ta bằng vào đám nhân loại nhỏ bé các ngươi làm sao có thể giết hại được ta? Vô số năm qua ở trong không gian quỷ dị này ta bị áp chế, ta thật vất vả mới tìm được thân thể có thể thừa nhận được ta, đến lúc đó ta sẽ có thể rời khỏi nơi quỷ dị này, cũng không chịu sự áp chế của nơi này nữa.

Nghe vậy trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, chẳng lẽ Huyết Linh Mẫu Đơn này kinh khủng tới tình trạng kia hay sao? Thế thì tại sao vừa rồi hắn lại làm nó bị thương nữa.

- Ta lặp lại lần nữa, ngươi muốn đoạt xá có thể tìm người khác. Nếu như ngươi dám đoạt xá bằng hữu của ta, ngươi nhất định sẽ chết.

Lục Lâm Thiên nhìn ánh mắt đỏ rực của Nguyên Nhược Lan rồi nói. Lúc này cũng không tính là Nguyên Nhược Lan nữa, nghiêm túc mà nói hiện tại chính là Huyết Linh Mẫu Đơn.

Chương 2902: Đoạt xá

- Khanh Khách...

Tiếng cười thanh thúy động lòng người vang lên, nói:

- Ta không cần phải đoạt xá, thân thể nhân loại như các ngươi làm sao có thể thích hợp với sinh linh trời sinh như chúng ta? Không những thế còn hạn chế sự tiến bộ của chúng ta. Ta chỉ cần thân thể thích hợp chịu tải thân thể ta rời khỏi không gian quỷ dị này mà thôi.

- Ngươi muốn rời khỏi có thể nghĩ biện pháp khác, cần gì phải động tới bằng hữu của ta?

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói.

- Ta cũng không biết bao nhiêu năm rồi, thử qua vô số hoa nô cũng không có người thích hợp chịu tải thân thể ta, chỉ có nữ hài này có thân thể thích hợp, ma khí trên người nàng cực kỳ tương tự với chúng ta. Ngươi cảm thấy ta sẽ bỏ qua sao?

Nguyên Nhược Lan nhàn nhạt nói.

- Ta thề, coi như ngươi có thể thành công, ta cũng sẽ đánh ngươi thành mây khói.

Trong đôi mắt đen láy của Lục Lâm Thiên tràn ngập hàn ý lạnh lẽo.

- Thực lực của ngươi tuy rằng rất mạnh, thế nhưng chỉ tiếc ở trước mặt ta còn chưa đủ.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ta từ trong linh hồn của nữ hài này biết được dường như trong lòng nó ưa thích ngươi. Nhân loại các ngươi hẳn gọi cái này là cảm tình đúng không. Ta cũng nhìn ra ngươi rất lo lắng cho nàng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo, cũng không biết Huyết Linh Mẫu Đơn này nói là thật hay giả.

- Nhân loại, hay là ngươi đi đi. Bằng không khi đợi thân thể nàng chịu tải được ta, ngươi nhất định sẽ chết.

Huyết Linh Mẫu Đơn nói với Lục Lâm Thiên, thanh âm thanh thúy động lòng người giống như có man lực rót vào trong đầu Lục Lâm Thiên khiến cho linh hồn Lục Lâm Thiên theo đó run rẩy.

- Nếu như ngươi không thả nàng, ta tình nguyện giết nàng, đến lúc đó ngươi cũng không có cách nào ra ngoài.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, trong mắt có một cỗ sát ý lan tràn. Nếu như Nguyên Nhược Lan chịu tải Huyết Linh Mẫu Đơn này ra ngoài, sợ rằng cách cái chết cũng không xa, nếu đã như vậy không bằng một đao chém đứt.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không phải muốn giết Nguyên Nhược Lan, bằng không hắn cũng sẽ không cứu nàng. Chỉ là Lục Lâm Thiên cũng không phải là người nhân từ nương tay. Từ tình huống hiện tại xem ra cũng chỉ có thể làm như vậy. Ít nhất Lục Lâm Thiên biết rõ Huyết Linh Mẫu Đơn rất sợ chuyện này. Nó tìm vô số năm không thấy thân thể thích hợp, vậy thì tuyệt đối sợ hắn giết Nguyên Nhược Lan.

- Nhân loại, không nghĩ ngươi lại đủ ngoan độc như vậy.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Chúng ta làm một ít giao dịch, chỉ cần ngươi không quấy rối ta có thể đồng ý bất kỳ điều kiện gì của ngươi.

- Ta chỉ muốn ngươi thả bằng hữu của ta, bằng không một đao chém đôi, coi như ta không giết được ngươi, thế nhưng có lẽ cũng giết được bằng hữu của ta.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói, cánh tay giơ Huyết Lục lên, sát khí lan tràn.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt đỏ tươi chớp động, thân ảnh xinh đẹp tiến lên mấy bước, nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi thực sự cam lòng sao? Nữ hài này cũng không tệ, nếu như bị ngươi giết chẳng khác nào hương tiêu ngọc vẫn.

Huyết Linh Mẫu Đơn chậm rãi đi tới trước người Lục Lâm Thiên, dường như cũng không e ngại Lục Lâm Thiên đột nhiên ra tay. Thanh âm tràn ngập ma lực quanh quẩn trong đầu Lục Lâm Thiên. Đôi mắt đỏ tươi kia đột nhiên tràn ngập ma lực.

- Nhân loại, ngươi nhất định không nỡ.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt thay đổi, dưới ánh mắt hấp dẫn này bắt đầu nhẹ nhàng cởi bỏ y phục trên người Nguyên Nhược lan, cởi bỏ áo con bằng tơ tằm của nàng. Thân thể mềm mại động lòng người hiện lên trước mắt hắn.

Lục Lâm Thiên lập tức sững sờ, nhìn về phía thân thể mềm mại động lòng người của Nguyên Nhược Lan hắn cũng phải khen một câu. Đôi mắt như dán vào trên thân thể mềm mại của Nguyên Nhược Lan. Lúc này chủ nhân của thân thể là Huyết Linh Mẫu Đơn, thế nhưng thân thể vẫn là của Nguyên Nhược Lan.

Lục Lâm Thiên không phải là chưa từng nhìn qua thân thể tuyệt mỹ của nữ nhân, thế nhưng ngọc thể trước mắt này lại tuyệt đối động lòng người, một điểm cũng không thua kém gì nữ tử khác.

Bộ ngực sữa của Nguyên Nhược Lan không có mảnh vải che, đôi ngọc thỏ đầy đặn thu hút ánh mắt của Lục Lâm Thiên, ngọc thỏ khẽ run nhè nhẹ khiến cho lòng người say mê.

Da thịt trắng nõn khiến cho Lục Lâm Thiên nhìn vào lại cảm thấy giống như quả đào chín mọng, no đủ, khiến cho người ta hận không thể cắn lên đó một ngụm mới quan tâm.

Mê người như vậy, hấp dẫn như vậy.

Lục Lâm Thiên không nhịn được mà run lên, hai điểm nho nhỏ trên ngọc thỏ giống như hai quả anh đào tạo thành một hình ảnh cực kỳ kɧıêʋ кɧí©ɧ ánh mắt. Cái bụng bằng phẳng, đôi chân thon dài, bờ mông rắn chắc, cùng với bãi cỏ đen thần bí giữa đôi chân.

Toàn thân mềm mại động lòng người hiện lên trước mắt Lục Lâm Thiên, tuyệt đối là một loại kɧıêʋ кɧí©ɧ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên bắt đầu có chút nóng bỏng, Lục Lâm Thiên cũng không phải chính nhân quân tử gì, ánh mắt nhìn vào thân thể này không những không tránh đi mà còn chuyên tâm thưởng thức.

- Thế nào, ngươi cam lòng gïếŧ nàng ta sao? Nữ hài này vẫn là xử nữ, ngươi nhất định còn chưa từng chạm qua nàng a, hiện tại ta cho ngươi được không?

Thanh âm thanh thúy của Huyết Linh Mẫu Đơn vang lên trong tai Lục Lâm Thiên, như gõ vào trong linh hồn Lục Lâm Thiên vậy.

Trong mắt Lục Lâm Thiên lúc này Huyết Linh Mẫu Đơn đang dùng hai tay vuốt ve đôi ngọc thỏ của mình, bàn tay nhẹ nhàng xoa nắn, có thể cảm giác ra được sự mềm mại, co giãn của đôi ngọc thỏ kia.

- Ngươi nhẫn tâm gïếŧ ta sao?

Dường như nhìn thấy ánh mắt Lục Lâm Thiên đỏ au, Huyết Linh Mẫu Đơn tăng lực đạo xoa bóp đôi ngọc thỏ của Nguyên Nhược Lan, dùng sức nắm chặt nhũ phong, bắt đầu nắn bóp thành muôn hình vạn trạng, khiến cho người khác không nhịn được mà muốn vuốt ve.

Ưм...

Nguyên Nhược Lan không ngừng nhè nhẹ nắn bóp, thân thể như điện giật run rẩy không ngừng, thậm chí trong miệng còn mơ hồ phát ra tiếng mũi mơ hồ, cái miệng nhỏ nhắn phát ra tiếng thở dốc, khuôn mặt đỏ ửng mê người, tất cả đều là dụ hoặc trí mạng đối với Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngày càng nóng bỏng, keng một tiếng, Huyết Lục trong tay rơi xuống mặt đất, ánh mắt nóng bỏng mà tham lam, chăm chú nhìn thân thể mềm mại động lòng người kia.

- Đến đây đi, ta thuộc về ngươi.

Huyết Linh Mẫu Đơn ngoắc tay Lục Lâm Thiên, động tác hấp dẫn tới cực điểm.

Lục Lâm Thiên giống như mơ hồ tới gần, hai tay chậm rãi vươn tới trước ngực Nguyên Nhược Lan, dường như không có cách nào ngăn cản sự hấp dẫn.

Huyết Linh Mẫu Đơn cười đắc thắng, thế nhưng ánh mắt lại lập tức biến đổi.

Sưu.

Chỉ là ngay khi Huyết Linh Mẫu Đơn có động tác, Lục Lâm Thiên đã nhanh tay hơn, cánh tay đang chậm rãi vươn lên xoa nắn đôi ngọc thỏ của Nguyên Nhược Lan đột nhiên nhanh như thiểm điện đánh ra một đạo chưởng ấn vào trong mi tâm.

- Tại sao có thể như vậy, ngươi không phải là Đế giả, không có khả năng không bị ta khống chế.

Huyết Linh Mẫu Đơn biến sắc, thân ảnh nhanh chóng lùi về phía sau, lập tức phất tay đánh ra một đạo quang trụ huyết sắc về phía chưởng ấn của Lục Lâm Thiên, dường như rất e ngại chưởng ấn của Lục Lâm Thiên đánh vào trong mi tâm nàng.

Chương 2903: Huyết Linh trốn 1

Phanh.

Hai cỗ năng lượng va chạm, thanh âm trầm thấp vang vọng, từng vết nứt đen kịt trong không gian lóe lên rồi biến mất, thân thể Lục Lâm Thiên và Huyết Linh Mẫu Đơn đồng thời bị đẩy lui.

Sưu...

Ngay lúc này trong tay trái của Lục Lâm Thiên, một đạo Thiên Linh Diệt Hồn chỉ mang theo linh hồn chấn động kinh người đánh vào trong mi tâm của Nguyen Nhược Lan. Vừa vặn đánh vào ấn ký Huyết Linh Mẫu Đơn tà dị kia.

- Ah.

Một tiếng hét thảm từ trong miệng Nguyên Nhược Lan truyền ra, ở trong mi tâm của Nguyên Nhược Lan, bí văn tà dị giống như Huyết Linh Mẫu Đơn bắt đầu lắc lư giống như muốn rạn nứt, còn ở trong mi tâm của Nguyên Nhược Lan bắt đầu có một cỗ ma khí màu tím nổi lên.

- Nhân loại đáng chết, phá hỏng chuyện tốt của ta, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Thanh âm thanh thúy vang lên, ở trong mi tâm của Nguyên Nhược Lan, ấn ký Huyết Linh Mẫu Đơn bắn ra, hóa thành một đạo lưu quang huyết sắc lập tức chui vào trong thạch bích rồi biến mất không thấy.

Sưu Sưu...

Huyết Linh Mẫu Đơn vừa mới thoát khỏi thân thể, mái tóc Nguyên Nhược Lan bay múa, toàn thân tràn ngập ma khí cùng với vô số hư ảnh trường kiếm. Ma khí trong cơ thể chui ra, rồi theo đó là một thanh trường kiếm mang theo tiếng sấm nổ xuất hiện, lập tức đuổi theo Huyết Linh Mẫu Đơn. Nhìn thấy Huyết Linh Mẫu Đơn chui vào trong thạch bích biến mất khôn thấy, trường kiếm tức thì xoay quanh trên không gian.

Phụt.

Nguyên Nhược Lan phun ra một ngụm máu tươi, khí ức uể oải không thôi. Ánh mắt đỏ rực trở lại bình thường, cánh tay khẽ phất một cái thu hồi trường kiếm màu tím vào trong cơ thể.

- Nguyên cô nương, cô nương không sao chứ?

Lục Lâm Thiên lập tức tiến lên hỏi.

- Ah...

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên Nguyên Nhược Lan lại kêu to một tiếng, nàng lập tức phát hiện ra bản thân mình lõa thể trước mặt Lục Lâm Thiên, không có một mảnh vải che thân nào.

Tiếng kêu to này làm cho Lục Lâm Thiên sững sờ một chút, vội vàng xoay người sang chỗ khác nói:

- Nguyên cô nương, đây là do Huyết Linh Mẫu Đơn kia làm, cô nương nhanh mặc y phục vào đi.

Nguyên Nhược Lan phục hồi tinh thần lại, đem y phục trên mặt đất mặc vào trên người, vẻ mặc cực kỳ bối rối. Nhìn qua bóng lưng trước mắt, trên khuôn mặt tái nhợt kia hiện lên vẻ thẹn thùng.

- Được rồi.

Vội vàng mặc bộ váy dài màu tím vào, Nguyên Nhược Lan khẽ cắn răng nhỏ giọng nói.

- Coi như ta không nhìn thấy gì, ta cũng chỉ cứu ngươi mà thôi, thật sự không có cách nào khác.

Lục Lâm Thiên xoay người lại, nhìn Nguyên Nhược Lan nói:

- Ngươi không sao chứ?

- Ta hiểu rồi, ta sẽ không trách ngươi, ngược lại còn phải cám ơn ngươi mới đúng.

Nguyên Nhược Lan hít sâu một hơi, nói:

- Ta bị tà vật kia khống chế linh hồn, nếu như không phải vừa rồi ngươi mới ra tay, sợ rằng ta sẽ lành ít dữ nhiều. Thế nhưng hiện tại cũng không còn khí lực, cần phải mau chóng khôi phục thì tốt hơn.

- Đó là Huyết Linh Mẫu Đơn, nó muốn thân thể ngươi mang nó ra bên ngoài.

Lục Lâm Thiên nói:

- Trước tiên chúng ta rời khỏi đây, sau đó lại tìm nơi chữa thương.

- Được.

Nguyên Nhược Lan gật đầu, hai người không dám ở lại trong cung điện bằng đá mà nhanh chóng rời khỏi sơn động.

Trong không gian tối tăm mờ mịt, ngọn núi đứng sừng sững, từng đạo thân ảnh xuất hiện trên không trung, tất cả đều đạp không mà đứng, khí tức cường hãn lan tràn ra.

Trong đám người có một nam tử mặc cẩm bào dẫn đầu, ngũ quan cực kỳ anh tuấn, trên người có một loại khí chất thong dong, ánh mắt cơ linh, đang nghiên cứu một tấm địa đồ trong tay, ánh mắt có chút nghi hoặc.

- Thần tử, có phát hiện gì hay không?

Một lão giả tóc bạc, mặt hồng hào sau lưng nam tử mặc cẩm bào này cung kính hỏi, đúng là Đại trưởng lão Hiên Viên tùng của Hiên Viên gia tộc.

- Một khối địa đồ cũng khó có thể phát hiện ra cái gì, nếu như có thể phát hiện ra thì tiền bối của Hiên Viên gia chúng ta đã sớm phát hiện ra rồi.

Cẩm bào trên người Hiên Viên Triệt tung bay, thu địa đồ cổ vào trong người.

- Thần tử, người nói xem lần này liệu ba mảnh địa đồ cổ còn lại có xuất hiện hay không?

Hiên Viên Tùng hỏi.

Hiên Viên Triệt nhìn không gian phía trước, nói:

- Mười ba tấm địa đồ cổ, Lục đại Nhân Hoàng tộc, Tứ đại Thú Hoàng tộc đều có một phần, ba phần còn lại lưu lạc bên ngoài. Bất quá ta hoài nghi trong tay Thiên Địa các có một phần. Về phần hai tấm còn lại cũng không biết có xuất hiện hay không.

- Đồn rằng mười ba tấm địa đồ cổ hội tụ lại là có thể phát hiện ra bí mật trọng đại, thậm chí còn có liên quan tới bí mật phá toái hư không. Đây cũng là bí mật trọng đại nhất trong Hư Không Bí Cảnh. Chỉ tiếc mười ba tấm địa đồ cũng không có cách nào hội tụ lại một chỗ.

Hiên Viên Tùng nói.

- Thần tử, Đại trưởng lão, mười ba tấm đồ cổ này chẳng lẽ có liên quan tới Vô Tự Thiên Thư hay sao?

Một lão giả dường như là trưởng lão hỏi Hiên Viên Triệt và Hiên Viên Tùng.

- Vô Tự Thiên Thư....

Ánh mắt Hiên Viên Triệt khẽ đổi, thì thào nói:

- Bí mật này cần phải hội tụ mười ba tấm địa đồ cổ mới biết được, đến lúc đó sẽ biết tất cả bí mật trong Hư Không Bí Cảnh này.

...

Ba ngày sau đó, tại một chỗ trong sơn động, quanh thân Nguyên Nhược Lan được bao phủ bởi ma khí, đang điều tức khôi phục. Bị Huyết Linh Mẫu Đơn gây ảnh hưởng chủ yếu về phương diện linh hồn, cũng may nàng tránh được một kiếp.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi đó, dừng điều tức, ánh mắt nhìn Nguyên Nhược Lan, hắn cũng không ngờ thân thể Nguyên Nhược Lan lại tốt như vậy.

- Sắc lang.

Thầm mắng mình một tiếng, Lục Lâm Thiên suy nghĩ về Huyết Linh Mẫu Đơn, cũng không biết Huyết Linh Mẫu Đơn kia có cấp độ gì, thế nhưng Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, Huyết Linh Mẫu Đơn kia tuyệt đối cường hãn. Sợ rằng lúc này đã bị thương một chút, hy vọng lần sau hắn không gặp phải nó, linh vật trời sinh cực kỳ quỷ dị, không phải dễ đối phó.

Trong lòng tuy rằng biết Huyết Linh Mẫu Đơn là trọng bảo, thế nhưng nhìn thấy thực lực của Huyết Linh Mẫu Đơn, lúc này Lục Lâm Thiên cũng không dám mơ tưởng tới nó, thứ đồ chơi kia tuyệt đối khó đối phó.

Phù.

Nguyên Nhược Lan dừng điều tức, thủ ấn thu lại, ma khí quỷ dị chui vào trong cơ thể rồi biến mất. Miệng thở ra một ngụm trọc khí, hai mắt mở ra, khôi phục vẻ sáng ngời, tinh quang trong mắt lóe lên rồi biến mất.

- Sao rồi?

Lục Lâm Thiên nhìn Nguyên Nhược Lan, dường như nàng cũng khôi phục không kém.

- Đã không còn gì đáng ngại.

Nguyên Nhược Lan gật đầu, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Không ngờ ngươi lại không để ý nguy hiểm đi theo ta, ta chết không phải đối với Đế Đạo minh các ngươi là tốt nhất sao?

- Nếu như ngươi chịu tải Huyết Linh Mẫu Đơn kia thì ta sẽ giết ngươi.

Lục Lâm Thiên nói, lập tức lại nói đại khái về Huyết Linh Mẫu Đơn cho Nguyên Nhược Lan nghe một lần.

- Ta hiểu rồi, nếu như ta thực sự bị Huyết Linh Mẫu Đơn kia khống chế linh hồn thì so với chết cũng không khác là bao. Ngươi giết ta chỉ là đối phó với Huyết Linh Mẫu Đơn mà thôi.

Nguyên Nhược Lan nói.

Chương 2904: Huyết Linh trốn 2

- Bây giờ ngươi không có việc gì là tốt rồi, chúng ta cũng nên đi. Nơi này cách địa bàn Huyết Linh Mẫu Đơn cũng không quá xa, chúng ta nên mau chóng rời khỏi thì tốt hơn.

Tại một sơn cốc khác đột nhiên vang lên tiếng nổ ầm ầm.

Trên đỉnh, giữa không trung lúc này có hơn mười đạo thân ảnh phân ra, khí tức sắc bén lan tràn.

Ngao.

Giữa không trung có một đầu yêu thú hung hãn vô cùng đang xoay quanh không trung, bộ dáng dữ tợn mà uy vũ tới tận cùng, giống như hổ lại giống như trâu, toàn thân như rồng lại như sói, trên lưng có một đôi cánh cực lớn, toàn thân có bộ lông giống như gai nhím, toàn thân màu đỏ giống như máu tươi đang chảy xuôi. Đây chính là hung thú Thôn Thiên Cùng Kỳ, một loại yêu thú tuyệt đối hung tàn, là vương của đám hung thú, huyết mạch từ thời viễn cổ, cực kỳ khủng bố.

Có Thôn Thiên Cùng Kỳ ở đây đương nhiên Cùng Kỳ Tôn giả cũng có mặt, xích bào tung bay, toàn thân có khí tức nóng bỏng lan tràn ra.

- Cùng Kỳ, ngươi có ý gì vậy?

Đối diện với Cùng Kỳ Tôn giả, một lão giả mặc trường bào màu vàng nhìn Cùng Kỳ Tôn giả, đôi mắt biến ảo bất định.

- Lão thất phu Địa Long, ngươi làm cái gì trong lòng lão thất phu nhà ngươi hiểu rõ nhất. Người Thánh Linh giáo ta cũng dám giết vậy thì đừng trách lão tử ta không khách khí.

Cùng Kỳ Tôn giả hét lớn, phất tay nói với Thôn Thiên Cùng Kỳ bên người:

- Đi, giết không tha.

Ngao.

Thôn Thiên Cùng Kỳ rít gào một tiếng, khí tức hung hãn kia khiến cho trong lòng không ít người rung động, thân thể hung hãn, dữ tợn lập tức hung hăng đánh về phía hơn mười người trên không trung

- Giết.

Mấy cường giả Thánh Linh giáo lúc này có Nguyễn Thượng Hành, Quân Bất Phàm cùng với mấy người khác lập tức đánh về phía trước, từng đạo chân khí, linh lực ngưng tụ, cả không trung run rẩy không ngớt.

- Hỗn trướng, Cùng Kỳ, chẳng lẽ ngươi tưởng ta sợ ngươi sao?

Lão giả tóc vàng quát lạnh một tiếng, đánh ra một chưởng ẩn chứa kình khí khủng bố. Chưởng ấn mang theo thanh âm trầm thấp bạo liệt, không gian trước chưởng ấn đều bị đánh nát, đột nhiên đánh về phía Cùng Kỳ Tôn giả.

- Dù sao lão tử cũng không có ý định buông tha cho ngươi.

Cùng Kỳ Tôn giả lạnh lùng quát một tiếng, trường bào run lên, phất tay đánh ra một đạo quyền ấn về phía trước, lập tức va chạm với công kích của lão giả tóc vàng.

Phanh.

Năng lượng khủng bố va chạm, không gian lập tức nổ tung, kình khí ngập trời lan tràn. Thân thể hai người đồng thời lảo đảo lui về phía sau, thực lực hai người dường như tám lạng nửa cân, không ai chiếm được tiện nghi.

- Cùng Kỳ, đừng tưởng rằng ngươi tới Chuẩn Đế là có thể chống lại ta, ta đã sớm là Chuẩn Đế, muốn động vào ta ngươi còn chưa đủ tư cách.

Lão giả tóc vào nhìn hằm hằm vào Cùng Kỳ Tôn giả cả giận nói.

- Không giết được ngươi thì thế nào? Chỉ cần giết người Hóa Vũ tông ngươi là được rồi.

Cùng Kỳ Tôn giả cười nhạt một tiếng, muốn đánh chết đối thủ đồng cấp, đặc biệt là tu vi càng cao rất khó, trên cơ bản đều là chuyện khó có khả năng, thế nhưng mục tiêu của hắn chỉ là đánh chết đám người Hóa Vũ tông còn lại mà thôi.

- Đáng chết.

Lão giả tóc vàng nghe vậy lập tức nhìn về phía sau, lúc này dưới sự công kích của Thôn Thiên Cùng Kỳ, cường giả Hóa Vũ tông đang liên tục vẫn lạc. Một Vũ Tôn tam trọng bị đôi cánh của Thôn Thiên Cùng Kỳ đánh vào, dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ thân thể người này bắn ngược về phía sau, hung hăng đập vào một ngọn núi khổng lồ, trong khoảnh khắc sơn băng địa liệt.

Tiếng quát vừa dứt, lão giả tóc vàng lần nữa đánh về phía Thôn Thiên Cùng Kỳ.

- Trở lại cho ta.

Cùng Kỳ Tôn giả khẽ quát một tiếng, đạp không nhảy ra. Chân khí thuộc tính hỏa phô thiên cái địa bắt đầu lan tràn ra. Trong nháy mắt bao phủ cả không gian, năng lượng thuộc tính hỏa rít gào, hóa thành biển lửa, vây lão giả tóc vàng vào trong biển lửa.

Sưu.

Thủ ấn trong tay lão giả tóc vàng biến hóa, qunah thân có một cỗ quang mang màu vàng tuôn ra, xé mở biển lửa, muốn thoát ra ngoài.

- Hừ.

Cùng Kỳ Tôn giả khẽ quát một tiếng, chân khí phô thiên cái địa bắt đầu lan tràn, biển lửa rít gào, gắt gao vây khốn lão giả tóc vàng vào bên trong.

Lão giả tóc vàng muốn thoát thân ra vô cùng khó khăn.

Sưu Sưu.

Phía xa xa trên không trung, từng đạo lưu quang xẹt qua không gian, lập tức rơi vào giữa không trung. Thân ảnh hiện ra, trong đó có mấy người Cổ Kiếm Phong ở bên trong, đám người đến chính là người của Thiên Kiếm môn.

- Băng Kiếm Tôn giả, nhanh thay ta ngăn chặn Thôn Thiên Cùng Kỳ.

Trong biển lửa, lão giả tóc vàng nhìn thấy người Thiên Kiếm môn tới lập tức hét lớn một tiếng, trên mặt hiện lên sự vui vẻ.

- Là Cùng Kỳ Tôn giả của Thánh Linh giáo.

Một lão giả mặc áo lam lưng đeo trường kiếm màu trắng nhìn Thôn Thiên Cùng Kỳ trên không trung, trong mắt hiện lên một cỗ sát ý.

- Nghiệt súc, chịu chết đi.

Mũi chân lão giả khẽ điểm mặt đất một cái, lập tức hóa thành một đạo lưu quang lao thẳng về phía Thôn Thiên Cùng Kỳ.

Hơn mười người còn lại của Thiên Kiếm môn lập tức rút kiếm ra khỏi vỏ, khí tức lạnh lẽo lan tràn, lập tức lao về phía cường giả Thánh Linh giáo. Liên thủ với cường giả Hóa Vũ tông vây công cường giả Thánh Linh giáo.

Ngao.

Thôn Thiên Cùng Kỳ khổng lồ rít gào một tiếng, cảm nhận thực lực của người vừa tới lợi hại, hai cánh chấn động, bộ lông giống như gai nhím lập tức mở rộng, một đạo quang trụ huyết sắc trong miệng mang theo khí tức hung hãn bắn về phía trước.

- Phá.

Lão giả áo lam đứng ở giữa không trung, dường như cũng không quá đặt Thôn Thiên Cùng Kỳ vào trong mắt, tay rút thanh trường kiếm màu trắng sau lưng, một đạo kiếm quang bắn ra, kiếm quang giống như muốn đóng băng không gian, kiếm quang cắt vỡ hư không, bổ vào trên đạo quang trụ huyết sắc.

Phanh.

Thanh âm vang vọng, quang trụ huyết sắc tức thì bị đóng băng, bên ngoài có hàn băng màu trắng lan tràn, ngay sau đó quang trụ huyết sắc tức thì nứt vỡ từng khúc, không gian chung quanh xuất hiện khe nứt đen kịt.

- Đi chết đi.

Tiếp đó khi lão giả tóc vàng xuất hiện đi tới phía trên thân thể khổng lồ của Thôn Thiên Cùng Kỳ, tay trái ngưng tụ một đạo quyền ấn, hung hăng đánh về phía Thôn Thiên Cùng Kỳ, dưới quyền ấn, không gian vặn vẹo lộ ra vết nứt đen kịt trong không gian.

Phanh.

Đạo quyền ấn này đánh xuống, tốc độ như ánh sáng, thế nhưng đạo quyền ấn này cũng không phải đánh vào trên người Thôn Thiên Cùng Kỳ mà đập vào ngực một thân ảnh mặc áo xanh.

Dưới cỗ lực lượng ngập trời này thân thể màu xanh kia không nhúc nhích một chút nào, thậm chí còn không có rung động, hoàn toàn có cảm giác giống như con kiến lay động con voi vậy.

Một quyền đập xuống mang theo lực lượng mạnh mẽ, thế nhưng ngay cả thân thể đối phương cũng không có rung chuyển. Lão giả áo lam biến sắc, một quyền này của hắn giống như đánh vào bọt biển, có cảm giác đánh vào bịch bông, hoàn toàn không có cách nào phát lực. Cùng lúc trên thân thể đối phương giống như có một cỗ hấp lực cực lớn, thôn phệ lực lượng trong một quyền của hắn vậy.

Chương 2905: Hóa Long đại trận

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng có chút kinh ngạc, thúc dục Bất tử Địa Linh thể quả nhiên đủ khủng bố. Thực lực của đối phương sợ rằng một chân đã bước ra khỏi Tôn cấp, cùng với Đại trưởng lão Bắc Cung Chi của Bắc Cung gia không khác nhau là bao, lực công kích cũng không tệ.

Mà lúc này dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này Lục Lâm Thiên cảm giác khi cỗ lực lượng mạnh mẽ này nện vào trên thân thể hắn, thân thể hắn giống như một đám bọt biển, cơ hồ có thể làm phân tán tất cả lực lượng trút vào trong người hắn.

Đồn rằng Bất tử Địa Linh thể có thể chống lại công kích gấp ba mươi lần, Lục Lâm Thiên xác định quả thực không ngoa. Dưới một quyền này, hắn có cảm giác giống như trẻ con đánh ra một quyền với người lớn vậy, không có cảm giác nào quá lớn, hoàn toàn là gãi ngứa.

Thậm chí trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên còn cảm giác Bất tử Địa linh thể có nội tình của Bất diệt huyền thể, sợ rằng không chỉ có thể chống lại công kích gấp ba mươi lần mà thôi.

Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ thỏa mãn, mà một quyền vừa rồi Lục Lâm Thiên cũng chỉ cố ý thăm dò xem lực phòng ngự của Địa Linh thể mà hắn vừa mới tu luyện thành công, đương nhiên, kết quả này Lục Lâm Thiên cực kỳ hài lòng.

- Không xong.

Lão giả áo lam biến sắc, đối phương quá mạnh mẽ, trong lòng hắn lúc này đã mơ hồ cảm thấy không tốt. Trong sát na, trường kiếm màu trắng mang theo khí tức lạnh lẽo ngập trời bổ về phía Lục Lâm Thiên.

- Băng Kiếm Trưởng lão dừng tay, Lục minh chủ hạ thủ lưu tình.

Phía xa xa, một đạo lưu quang màu tím vυ"t lên không trung, thanh âm của Nguyên Nhược Lan quanh quẩn trên không trung.

- Lão cẩu, lăn xuống đi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, khi lão giả áo lam xuất kiếm tốc độ của Lục Lâm Thiên còn nhanh hơn, trong nháy mắt, một đạo quyền ấn trong tay ầm ầm đập vào trên người lão giả áo lam này.

Phanh.

Cơ hồ thân thể lão giả áo lam rơi xuống, thân thể giống như chim gãy cánh hung hăng đập vào một ngọn núi phía dưới, thân thể lún sau vào trong lòng núi, không có một chút lực chống cự nào.

- Thiếu chủ.

Thôn Thiên Cùng Kỳ nhìn thấy thân ảnh trước mặt, hai mắt sáng ngời, tức thì cao hứng lên tiếng.

- Là Lục Lâm Thiên tới.

- Lục Lâm Thiên Phi Linh môn tới.

Biến cố xảy ra khiến cho tất cả mọi người chú ý, nhìn qua thân ảnh màu xanh trên không trung, tất cả người của Thiên Kiếm môn và Hóa Vũ tông kinh hãi, tim không khỏi đập nhanh.

- Giáo chủ tới.

Không ít cường giả Thánh Linh giáo trong nháy mắt kích động không thôi, trên mặt xuất hiện sự sợ hãi cùng với vui mừng.

- Ha ha, lão thất phu Địa Long, ngươi xong rồi.

Trong biển lửa, Cùng Kỳ Tôn giả nhìn thấy Lục Lâm Thiên tới lập tức cười ha hả, biển lửa ngập trời càng thêm cuồng bạo gắt gao vây khốn lão giả tóc vàng kia.

Sưu.

Trong nháy mắt này thân ảnh mềm mại của Nguyên Nhược Lan xuất hiện trên không trung, lập tức hét lớn một tiếng:

- Trưởng lão Thiên Kiếm môn mau lui xuống, nhanh.

- Tất cả đệ tử Thánh Linh giáo lui ra.

Lục Lâm Thiên đạp không đi tới, ánh mắt nhìn qua không trung, trong mắt tràn ngập sát ý.

Người của Hóa Vũ tông, Thiên Kiếm môn đã sớm bị Lục Lâm Thiên dọa cho run rẩy, lúc này cường giả Thánh Linh giáo lui ra đương nhiên vô cùng dễ dàng, không có ai dám ngăn chặn. Trưởng lão Thiên Kiếm môn vừa nghe thấy tiếng hét lớn của Nguyên Nhược Lan cũng lập tức thối lui tới bên người Nguyên Nhược Lan.

- Giáo chủ.

Cường giả Thánh Linh giáo trong khoảnh khắc thối lui tới bên người Lục Lâm Thiên rồi hành lễ.

- Đế Khôi, giết không tha.

Từ trong nhẫn trữ vật của Lục Lâm Thiên, Đế Khôi bắn ra, khí tức sát phạt trên thân thể màu xám lan tràn ra, lập tức đánh về phía người của Hóa Vũ tông. Trong đội hình của Hóa Vũ tông, tiếng kêu thảm thiết vang lên liên tục.

Mắt thấy thực lực của Đế Khôi, cơ hồ tất cả cường giả Thiên Kiếm môn nghẹn họng nhìn trân trối, linh hồn run rẩy sợ hãi.

- Phá.

Trong biển lửa ngập trời của Cùng Kỳ Tôn giả, trong mắt lão giả áo vàng hiện lên hàn ý, dưới tình huống dùng toàn lực, gân xanh xuất hiện trên mắt, trong tay xuất hiện một thành trường tiên màu vàng quái dị, khí tức bàng bạc lan tràn. Hai đầu có quang nhận sắc bén, một đạo quang mang phá không đánh ra mang theo vết nứt đen kịt trong không gian, rốt cuộc cũng thoát khỏi biển lửa của Cùng Kỳ Tôn giả.

Trong ngọn núi bị nghiền nát, lão giả áo lam của Thiên Kiếm môn cũng leo ra, mặc kệ vết máu nơi khóe miệng, ánh mắt đỏ rực nhìn lên Lục Lâm Thiên trên không trung, hai tay nắm chặt, tràn ngập giận dữ, thế nhưng cũng không dám tiến lên chiến một trận.

Ken két.

Lão giả tóc vàng thoát thân ra, nhìn thấy đệ tử Hóa Vũ tông đang bị tàn sát, lập tức giận dữ, dưới sự giận dữ, xương cốt toàn thân ken két rung động.

- Bày trận.

Lão giả tóc vàng hét lớn một tiếng, thanh âm giận dữ ngập trời từ trong kẽ răng truyền ra, thanh âm lạnh lẽo vang vọng trên không trung.

Chúng cường giả Hóa Vũ tông hiện tại chỉ còn có sáu người liều mạng thoát thân ra.

Thân ảnh sáu cường giả Hóa Vũ tông mang theo sự hoảng sợ nhảy lên giữa không trung tạo thành từng đường vòng cung huyền ảo, từng đạo linh lực cùng với chân khí trong cơ thể tuôn ra, cuối cùng dây dưa với nhau. Lập tức tạo thành một trận pháp khổng lồ trên không trung, cả không trung ầm ầm gió nổi mây phun.

- Hóa Long đại trận.

Lão giả tóc vàng khẽ quát một tiếng, khí tức tu vi Chuẩn Đế lan tràn, chân khí phô thiên cái địa tuôn ra, cuối cùng tiến vào trong đại trận.

Ầm ầm.

Lập tức cả đại trận ầm ầm run rẩy, không gian phong vân biến sắc, trong lúc mơ hồ mang theo tiếng sấm minh. Quang mang năng lượng vô cùng bên trong đại trận vặn vẹo. Thân ảnh bảy cường giả Hóa Vũ tông biến mất không thấy gì nữa. Cả đại trận cuối cùng hóa thành một hư ảnh cự long màu vàng hơn ngàn thước.

Ngao.

Cự long khổng lồ màu vàng rít gào, toàn thân tràn ngập khí tức cổ xưa, uy thế mạnh mẽ. Không gian chung quanh đã bắt đầu xuất hiện khe nứt đen kịt. Cự long màu vàng quẫy trong không gian, dùng xu thế che khuất bầu trời xoay tròn.

Dưới uy thế như vậy, chúng cường giả Thiên Kiếm môn và Thánh Linh giáo biến sắc, uy thế này cực kỳ khủng bố.

- Lâm Thiên, đây là Hóa Long đại trận của Hóa Vũ tông, nhân số càng nhiều uy lực càng mạnh.

Thân ảnh Cùng Kỳ Tôn giả đi tới bên người Lục Lâm Thiên, nói:

- Đặc biệt là có lão thất phu Địa Long Chuẩn Đế này làm trận nhãn thúc dục, uy lực không thể khinh thường.

- Thật sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn hư ảnh cự long màu vàng, trong đôi mắt đen láy kia tràn ngập sát ý.

Ngao.

Trong nháy mắt, thân ảnh cự long màu vàng khổng lồ run lên, thân thể khổng lồ mang theo khí thế hủy diệt đánh về phía Lục Lâm Thiên. Không gian trước thân thể bỗng nhiên ào ào bạo liệt.

Ngao.

Một giây sau, trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên tung bay, sát khí trên người lan tràn, Huyết Lục xuất hiện trong tay.

- Duệ Kim Hồn Đao.

Một tiếng quát nhẹ vang lên, kim quang quanh thân đại thịnh, tay nắm Huyết Lục tạo thành một đường vòng cung huyễn ảo, trong giây lát bổ về phía hư ảnh cự long kia.

Chương 2906: Để lại kiếm, người lăn 1

Sưu...

Trong sát na, cả không gian run rẩy, đao mang màu vàng bắn ra. Đao mang mang theo khí tức lạnh lẽo sắc bén bàng bạc, dường như bên trong còn ẩn chứa một cỗ linh hồn lực khủng bố.

Đao mang màu vàng ầm ầm xẹt qua không trung, những nơi đao mang đi qua, gợn sóng trong không gian hóa thành tro tàn, hiện ra vết nứt đen kịt thật dài trong không gian.

Giữa không trung, cự long cực lớn cùng với đao mang màu vàng như lưu tinh lao vào nhau, dùng xu thế khủng bố va chạm vào một chỗ. Loại va chạm này khiến cho người ta không nhịn được trong lòng nhảy dựng, tim đập nhanh không chịu dừng lại.

Sưu...

Chỉ là một giây sau, đao mang màu vàng bổ vào hư ảnh cự long màu vàng đất, ngay trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, trên đao mang màu vàng, khí tức ngập trời khuếch tán.

Chỉ thấy hư ảnh cự long màu vàng đất kia không có bất kỳ lực chống lại nào, đao mang màu vàng dùng một loại xu thế cường hãn ép xuống, hung hăng chém cự long màu vàng thành hai khúc.

Một đao chém đôi, khí tức sắc bén trong tích tắc triệt để phóng ra. Linh hồn công kích khủng bố, phô thiên cái địa tràn ngập không gian, khí tức sắc bén khiến cho tất cả mọi người trên không trung kinh hãi lạnh mình.

Ken két.

Đao mang xuyên qua hư ảnh cự long màu vàng đất, thân thể lập tức rơi vào sơn mạch dưới đất, vài ngọn núi tức thì bị bổ thành cái rãnh, nhất thời sơn băng địa liệt.

Ầm ầm ầm.

Bảy đạo thanh âm trầm thấp bạo liệt vang lên, hư ảnh cự long màu vàng đất biến mất, tiếp đó có bảy đạo thân ảnh nhảy ra. Bảy đạo thân ảnh này đột nhiên nổ tung, hóa thành huyết vụ rơi xuống phía dưới.

- Địa Long Tôn giả chết, tất cả mọi người.

- Thực lực của Lục Lâm Thiên rốt cuộc đã đến bước này rồi sao?

- Đao kỹ thật bá đạo.

Trên không trung, đám người Thiên Kiếm môn còn lại nhịn không được mà hít sâu một hơi. Đao kỹ bá đạo như vậy, thực lực của Lục Lâm Thiên đều vượt quá dự kiến của bọn họ. Chuẩn Đế cùng với sáu Tôn cấp hợp lại bố trí trận pháp, một đao đã bị Lục Lâm Thiên tàn sát.

- Giáo chủ cường hãn.

Trong mắt đám người Nguyễn Thượng Hành, Quân Bất Phàm tuôn ra sự kinh hỉ cùng kích động.

Đánh chết người Hóa Vũ tông, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào trên người Thiên Kiếm môn, trong đôi mắt đen láy tràn ngập sát ý, không thèm che dấu tập trung trên thân thể đám người Thiên Kiếm môn.

Cảm nhận ánh mắt tràn ngập sát ý của Lục Lâm Thiên, đám người Cổ Kiếm Phong, Băng Kiếm Tôn giả run rẩy, trong lòng tim đập nhanh hơn.

- Lục minh chủ, người Thiên Kiếm môn chúng ta lập tức đi ngay.

Nguyên Nhược Lan biến sắc, dường như nàng biết rõ tính tình của Lục Lâm Thiên.

- Nực cười, vừa mới đυ.ng vào người Thánh Linh giáo ta hiện tại lại nói đi là đi. Coi như ta không tồn tại sao? Lúc trước nửa đường chặn giết ta cũng có người Thiên Kiếm môn a.

Lục Lâm Thiên nhìn Nguyên Nhược Lan, lạnh nhạt nói:

- Ta thiếu nợ ngươi cũng đã trả hết nợ, lại nói ta chỉ thiếu nợ nhân tình của một mình ngươi mà thôi, không có liên quan tới người của Thiên Kiếm môn.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy Nguyên Nhược Lan vô cùng bất đắc dĩ, nàng biết Thiên Kiếm môn của mình đã quyết định sai, quyết định đối địch với Lục Lâm Thiên là quá sai lầm, chỉ tiếc hiện tại nàng cũng không có cách nào thay Thiên Kiếm môn làm chủ.

Về phần lúc này động thủ với Lục Lâm Thiên, nàng biết rõ mình không có một chút hy vọng nào, bên người Lục Lâm Thiên có khôi lỗi cấp độ Chuẩn Đế, còn có sư huynh hắn ở trong Tử Lôi Huyền Đỉnh tăng thêm Cùng Kỳ Tôn giả cũng là Chuẩn Đế, càng quan trọng hơn chính là thực lực của Lục Lâm Thiên đã có thể tàn sát Chuẩn Đế như con kiến.

Thực lực bên người Lục Lâm Thiên lúc này đã có thể đem những người Thiên Kiếm môn của nàng có mặt ở đây đánh chết mấy trăm lần. Nguyên Nhược Lan biết rõ nếu như mình ra tay tuyệt đối không có một chút hy vọng nào.

- Ta van cầu ngươi, hãy bỏ qua người Thiên Kiếm môn ta một lần.

Nguyên Nhược Lan khẩn cầu Lục Lâm Thiên.

- Ta không nợ ngươi, cầu ta cũng vô dụng.

Lục Lâm Thiên cự tuyệt.

Mọi người Thiên Kiếm môn nghe Nguyên Nhược Lan cùng với Lục Lâm Thiên nói, sắc mặt hồ nghi, trong lòng không ngừng suy đoán.

- Ngươi đã xem qua thân thể của ta, ngươi còn thiếu nợ ta, thả người Thiên Kiếm môn ta, chúng ta xóa bỏ có được không?

Nguyên Nhược Lan cắn răng, truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

- Chẳng lẽ ngươi cảm thấy thân thể ngươi trong mắt ta có giá trị đến vậy sao?

Thanh âm lạnh lùng của Lục Lâm Thiên vang lên trong đầu Nguyên Nhược Lan.

- Không phải ta có ý kia, ta chỉ hy vọng lúc này ngươi có thể thả người Thiên Kiếm môn ta đi mà thôi. Coi như ta cầu ngươi, có được không?

Nguyên Nhược Lan lần nữa truyền âm cầu khẩn.

- Về sau ta không bao giờ thiếu nợ ngươi bất luận cái gì nữa. Lần sau gặp mặt ta cũng sẽ không lưu tình, ngươi tự giải quyết cho tốt đi.

Lục Lâm Thiên lăng không lơ lửng, sát ý trong mắt bắn ra, ánh mắt chớp động, nhìn qua Cổ Kiếm Phong, Băng Kiếm Tôn giả của Thiên Kiếm môn nói:

- Các ngươi để lại kiếm, tất cả cút cho ta.

Nghe vậy đám người Thiên Kiếm môn nhìn nhau, bắt đầu sững sờ.

- Chẳng lẽ các ngươi không nghe rõ sao? Để lại kiếm rồi cút cho ta.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát.

- Lục Lâm Thiên, ngươi đừng khinh người quá đáng.

Cổ Kiếm Phong khẽ quát một tiếng, trong mắt có chút e ngại Lục Lâm Thiên, quy củ của Thiên Kiếm môn chính là kiếm còn người còn, kiếm mất người mất. Kiếm này đối với người Thiên Kiếm môn mà nói giống như là hồn anh thứ hai vậy.

- Không để kiếm lại thì chết đi, đừng để ta đổi ý. Ta đếm tới ba, người còn ở lại đây ta sẽ thành toàn cho các ngươi, một....

Thanh âm lạnh lẽo từ trong kẽ răng Lục Lâm Thiên truyền ra.

- Sư phụ, chư vị trưởng lão, mau để lại kiếm bằng không chúng ta cũng chỉ có thể chết.

Nguyên Nhược Lan nhìn chúng nhân Thiên Kiếm môn nói.

- Lục Lâm Thiên, Thiên Kiếm môn ta nhớ kỹ ngươi.

Băng Kiếm Tôn giả khẽ quát một tiếng, ánh mắt run rẩy, ném thanh trường kiếm màu trắng giống như hàn băng trên tay mình xuống.

Keng Keng.

Nhìn thấy Băng Kiếm Tôn giả ném kiếm, tất cả đám người Thiên Kiếm môn cũng đều là người sợ chết, nhao nhao ném trường kiếm trong tay xuống. Chỉ có Cổ Kiếm Phong nắm thanh kiếm rộng bản màu vàng trong tay. Kiếm này chính là tín vật chưởng môn Thiên Kiếm môn, ý nghĩa phi phàm.

- Cổ Kiếm Phong, nếu ngươi muốn chết thì giữ lại đi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, sát ý tập trung vào người Cổ Kiếm Phong.

- Sư phụ, để lại đi, về sau lại nghĩ biện pháp.

Nguyên Nhược Lan đến bên người Cổ Kiếm Phong, trong mắt hiện lên sự bất đắc dĩ. Nàng biết mình có thể khẩn cầu tới mức này đã không dễ dàng. Quan hệ tốt đẹp trong khoảng thời gian này ở với Lục Lâm Thiên đã bị hủy, tiếp đó hai người gặp mặt sẽ là ngươi chết ta sống.

- Hừ, chúng ta đi.

Khuôn mặt Cổ Kiếm Phong run rẩy, rơi vào đường cùng cũng phải cắn răng ném thanh trường kiếm rộng bản trong tay Lục Lâm Thiên, hung hăng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, dường như lại có chút sợ hãi cho nên lập tức xoay người rời đi. Hắn biết rõ Lục Lâm Thiên muốn giết hắn thì so với giết một con kiến cũng không kém bao nhiêu.

Chương 2907: Để lại kiếm, người lăn 2

Sưu Sưu.

Tất cả người Thiên Kiếm môn lập tức quay người chật vật giống như chó nhà có tang chạy đi.

Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp chớp động, dường như muốn nói gì đó, lúc này nàng mới phát hiện ra hai người không giống như mấy ngày trước đó, chuyện này chỉ là hồi ức của nàng, rốt cuộc không thể tiếp diễn.

Không nói gì nữa, trong mắt mang theo sự cô đơn, bộ váy tím trên người Nguyên Nhược Lan tung bay, thân ảnh nhanh chóng theo đám người Thiên Kiếm môn rời đi.

Nhìn qua người Thiên Kiếm môn rời đi, Cùng Kỳ Tôn giả nhíu mày, dường như nhìn thấy quan hệ vi diệu giữa Nguyên Nhược Lan và Lục Lâm Thiên, hắn cũng không hỏi nhiều về việc này, chỉ kinh ngạc hỏi Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, con không phải đang ở trong Thanh Long Hoàng tộc sao? Sao lại tới Hư Không Bí Cảnh?

- Ngũ sư thúc, con cùng tộc nhân Thanh Long Hoàng Tộc tới đây.

Lục Lâm Thiên lập tức đem chuyện tới đây mơ hồ nói ra một lần, từ trong miệng Cùng Kỳ Tôn giả Lục Lâm Thiên cũng biết được lần này Thánh Linh giáo cũng chỉ có một mình Cùng Kỳ Tôn giả mang theo không ít cường giả tiến tới. Mà Khổng Tước Tôn giả thì ở lại Thánh Linh giáo trấn thủ.

Thời gian này cường giả Thánh Linh giáo đã thu hoạch không ít thứ dưới mặt đất, kể cả trường kiếm của Thiên Kiếm môn lưu lại cũng bị thu lại, giao cho Lục Lâm Thiên.

- Các ngươi giữ lại đi.

Lục Lâm Thiên nói với đệ tử Thánh Linh giáo, những thu hoạch này Lục Lâm Thiên cũng không có hứng thú, ngược lại chỉ cầm thanh kiếm rộng bản màu vàng của Cổ Kiếm Phong.

- Lâm Thiên, trên đường đi con có thu hoạch gì không?

Cùng Kỳ Tôn giả hỏi Lục Lâm Thiên, hắn biết rõ vận khí của Lục Lâm Thiên luôn không tệ.

- Có chút thu hoạch, Ngũ sư thúc thì sao?

Lục Lâm Thiên khẽ cười hỏi.

- Ha ha, ta cũng chỉ có chút thu hoạch mà thôi.

Cùng Kỳ Tôn giả cười nói, hắn cũng có chút thu hoạch chỉ là không quá lớn mà thôi. Bằng không dùng tính tình của Cùng Kỳ Tôn giả đã sớm cao hứng nhảy dựng lên.

- Sư thúc, mọi người đi cùng với ta hay thế nào?

Lục Lâm Thiên nhìn không gian chung quanh, dựa theo lộ tuyến của địa đồ, dường như cách phía trước không xa chính là cuối cùng.

- Cũng tốt, ở cùng con một chỗ cũng an toàn hơn nhiều.

Cùng Kỳ Tôn giả gật đầu, cũng không phải là hắn sợ cái gì, chủ yếu là vì người của Thánh Linh giáo lần này tiến tới đây. Ở trong Hư Không Bí Cảnh này Vũ Tôn thất trọng, bát trọng đúng là không coi vào đâu, tùy thời đều gặp nguy hiểm.

Sau khi thu thập một phen, mọi người lập tức rời đi.

Trên không trung một sơn mạch bao la, một đoàn người nhanh chóng xẹt qua không trung, cả đám sắc mặt tái nhợt, vẻ mặt khó coi, từng đạo thân ảnh hiện lên, đúng là đám người Cổ Kiếm Phong, Nguyên Nhược Lan, Băng Kiếm Tôn giả cùng với người của Thiên Kiếm môn.

- Lục Lâm Thiên, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Cổ Kiếm Phong giận dữ, hai tay nắm lại, trong mắt giận dữ ngập trời.

- Sư phụ, có lẽ Thiên Kiếm môn chúng ta đã chọn sai đội hình, không nên vì mấy danh ngạch kia mà gia nhập Thiên Địa minh.

Nguyên Nhược Lan thở dài một hơi.

- Danh ngạch kia quá mức trọng yếu, cho dù hiện tại chúng ta thu tay lại, Lục Lâm Thiên cũng tuyệt đối không buông tha chúng ta.

Cổ Kiếm Phong lạnh nhạt nói.

- Bây giờ nói tất cả đã quá muộn, Lục Lâm Thiên đánh chết cường giả Thiên Kiếm môn ta không ít, thù này không chết không thôi.

Băng Kiếm Tôn giả trầm giọng nói.

- Được rồi Nhược Lan, giữa con với Lục Lâm Thiên có phải có quan hệ gì hay không?

Cổ Kiếm Phong nhìn Nguyên Nhược Lan nói, một màn lúc trước khiến cho hắn không thể không hoài nghi.

- Không có bất kỳ quan hệ nào, hắn chỉ cứu con một mạng mà thôi.

Nguyên Nhược Lan nói.

- Vậy thì sao Lục Lâm Thiên lại nói hắn thiếu nợ con một nhân tình?

Băng Kiếm Tôn giả nghi hoặc nói.

- Đó là đệ tử đã cứu hắn một lần.

Nguyên Nhược Lan nói, có một ít chuyện tất nhiên không thể nhiều lời.

- Vậy là tốt rồi, tóm lại con chú ý một chút, Thiên Kiếm môn ta cùng với Lục Lâm Thiên không chết không ngớt. Tuy rằng Lục Lâm Thiên rất mạnh, thế nhưng bây giờ còn chỉ là nửa ma, nếu như con có thể hoàn toàn nhập ma, triệt để dung hợp với ma kiếm, cũng không phải là không có cơ hội đánh bại Lục Lâm Thiên kia.

Cổ Kiếm Phong nhìn Nguyên Nhược Lan nói.

- Vâng, con biết rồi sư phụ.

Nguyên Nhược Lan gật đầu nói.

...

Năm ngày, ở phần cuối sơn mạch bao la, quần phong mọc lên san sát như rừng, không gian phía trước triệt để trở thành hư không, biển mây cuồn cuộn, chỉ có không gian xa xa có một đỉnh núi hiện lên trong mây mù.

Sưu Sưu.

Đám người Lục Lâm Thiên và Cùng Kỳ TÔn giả đáp xuống biên giới sơn mạch, đứng trên một ngọn núi sừng sững, nhìn qua biển mây cuồn cuộn bao la trước mắt, Lục Lâm Thiên nhíu mày, ánh mắt nhìn vào trên địa đồ.

- Đến cuối cùng rồi.

Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ, lộ tuyến trên địa đồ tới đây đã là cuối cùng, về phần phía trước là gì trên tấm địa đồ này cũng không có nói, hắn cũng không biết.

- Không biết phía trước là cái gì.

Cùng Kỳ Tôn giả nhìn về hư không bao la phía trước, ánh mắt biến ảo:

- Khí tức dường như có chút khác thường, đoán chừng không phải vùng đất hiền lành gì.

Ầm ầm.

Lúc này phía không trung xa xa có một đạo quang trụ bằng năng lượng phóng lên trời, quang trụ bắn thẳng lên chín tầng trời, dường như muốn phá tan trời xanh vậy.

Đạo quang trụ bằng năng lượng này cũng không biết cách sơn mạch nơi đám người Lục Lâm Thiên đang dứng bao xa, thế nhưng rơi vào trong mắt mọi người lại vô cùng khổng lồ, một cỗ khí tức mênh mông cổ xưa rung động lòng người, rung động linh hồn lan tràn.

- Đó là cái gì?

Cũng không biết ở tại nơi nào, trên một đám mây lúc này cũng có hai mươi đạo thân ảnh lơ lửng đứng đó, mắt nhìn đạo quang trụ bằng năng lượng phía xa, ánh mắt kinh ngạc.

Trong nháy mắt này từ bốn phương tám hướng đều có người chú ý tới đạo quang trụ bằng năng lượng phóng lên trời kia, đều ngẩng đầu nhìn lên.

Ầm ầm.

Quang trụ bằng năng lượng khổng lồ chỉ tồn tại ba giây mà thôi, rồi lập tức biến mất không còn tung tích. Năng lượng như ẩn như hiện còn lại vẫn xuyên thấu qua không gian lan tràn trên không trung, trong lúc mơ hồ còn mang theo khí tức nóng bỏng nhàn nhạt.

Khí tức nóng bỏng này rất là quái dị, dường như có thể mơ hồ làm ảnh hưởng tới linh hồn.

- Đó là vật gì?

Mắt thấy đạo quang trụ bằng năng lượng biến mất, Cùng Kỳ Tôn giả kinh ngạc, khí tức bàng bạc cho dù cách xa thế nhưng cũng khiến cho hắn cảm thấy run sợ.

- Ngũ sư thúc, con đi tới đó xem một chút, mọi người thì sao?

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi quay đầu hỏi Cùng Kỳ Tôn giả.

- Đương nhiên là cùng đi.

Cùng Kỳ Tôn giả không chút do dự, khí tức mênh mông kia khiến cho lòng hắn rung động, đồng thời đối với hắn cũng có sức hấp dẫn tuyệt đối.

Rống.

Một lát sau, Thôn Thiên Cùng Kỳ thét lớn một tiếng vỗ cánh bay đi. Mà đám người Lục Lâm Thiên, Cùng Kỳ Tôn giả, chúng cường giả Thánh Linh giáo cưỡi Thôn Thiên Cùng Kỳ tiến vào trong biển mây ở phía trước

Chương 2908

Biển mây trong hư không phía trước vô biên vô hạn, bao la không thấy tận cùng, tâm thần Lục Lâm Thiên phóng ra cũng không có cách nào dò xét ra.

Một ngày sau đó trong biển mây bao la khôn cùng, thi thoảng có đỉnh núi ngẫu nhiên hiện lên trong biển mây. Loại đỉnh núi này cơ hồ giống nhau như đúc, ở trong biển mây không nhìn ra biến hóa gì, không có ngôi sao, vô biên vô hạn đều là sương trắng bao phủ.

- Lâm Thiên, con có cảm giác chúng ta lạc đường hay không? Loại địa phương như thế này khắp nơi đều giống nhau, dễ dàng mất phương hướng.

Sự đáng sợ trong Hư Không Bí Cảnh Cùng Kỳ Tôn giả cũng đã sớm nghe nói qua, trong mắt cũng có chút bận tâm.

Trong tâm thần dò xét của Lục Lâm Thiên cũng không có phát hiện quá nhiều, dưới tâm thần dò xét, trong biên mây này cũng không có tác dụng quá lớn, ngược lại trên đường đi cũng không gặp phải nguy hiểm gì.

- Ồ?

Lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác được địa đồ cổ trong ngực chấn động, hắn lập tức móc ra địa đồ. Chỉ thấy lúc này địa đồ giống như ban đầu khi tiến vào trong Hư Không Bí Cảnh, có quang mang lập lòe đang lan tràn ra.

Lục Lâm Thiên nghiên cứu địa đồ trong tay một hồi, quang mang bên trái địa đồ ngày càng thịnh.

- Sư thúc, hẳn là đi bên trái.

Lục Lâm Thiên suy tư một lát rồi nói với Cùng Kỳ Tôn giả.

- Đi bên trái.

Cùng Kỳ Tôn giả lập tức phân phó Thôn Thiên Cùng Kỳ, mắt nhìn địa đồ trong tay Lục Lâm Thiên hỏi:

- Lâm Thiên, địa đồ này của con thực sự đạt được từ trong nhẫn trữ vật của Huyền Thiên Yêu Tôn hay sao?

- Vâng.

Lục Lâm Thiên gật đầu, vài ngày trước hắn đã đem lai lịch của địa đồ nói với Cùng Kỳ Tôn giả.

- Vậy thì chắc có lẽ không sai. Nói không chừng ở phía trước chúng ta còn nhận được cơ duyên lớn nhất.

Cùng Kỳ Tôn giả nghiêm mặt nói, đạo quang trụ bằng năng lượng kia khiến cho hắn tới lúc này vẫn rung động, không thể tiêu tán trong lòng.

- Có đại cơ duyên sao? Hy vọng không phải là nguy hiểm.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, họa phúc cho tới bây giờ đều song hành với nhau. Điểm này Lục Lâm Thiên không có chút nghi ngờ nào. Vận khí của hắn gần đây đều không tệ, có thể nói mỗi một lần thu hoạch đều phải trải qua nguy hiểm, không có lần nào là đơn giản thu được. Nếu như phía trước thực sự là cơ duyên lớn mà nói, Lục Lâm Thiên không chút nghi ngờ nào phía trước cũng nhất định có nguy hiểm lớn lao ở bên trong đó.

Thôn Thiên Cùng Kỳ nhanh chóng phi hành, trên địa đồ lan tràn quang mang. Năng lượng chấn động trên địa đồ ngày càng nồng nặc. Mà mấy thời thần sau, địa đồ mất đi sự sáng bóng, năng lượng chấn động cũng biến mất không thấy gì nữa.

Mà lúc này trước mắt Lục Lâm Thiên xuất hiện một điểm đen khổng lồ phía trước.

Đi tới điểm đen gần hơn, đây chính là từng ngọn núi khổng lồ, dãy núi chồng chất trong biển mây bao la, tựa như sóng biển phập phồng, mãnh liệt bành trướng, hùng vĩ mà tráng lệ. Chung quanh được một biển mây vô biên vô hạn che đậy, đem trọn ngọn núi bao phủ. Lờ mờ trong mây mù, như gần như xa.

Sưu Sưu.

Phía không gian xa xa, dưới ánh mắt chăm chú của Lục Lâm Thiên phát hiện ra phía trước có hơn chục đạo thân ảnh dân đầu đáp xuống ngọn núi kia.

- Lâm Thiên, dường như đã có người đi qua.

Cùng Kỳ Tôn giả nói, trong lòng có chút lo lắng cơ duyên bị người khác nhanh chân tới trước.

- Chúng ta cũng đi thôi.

Có người tới trước, Lục Lâm Thiên cũng không lo lắm đám người mình sẽ gặp phải nguy hiểm đầu tiên, thân ảnh nhảy lên, theo Thôn Thiên Cùng Kỳ phóng về phía quần phong phía trước.

- Đi.

Cùng Kỳ Tôn giả khẽ quát một tiếng, chúng cường giả Thánh Linh giáo thả người nhảy lên. Thôn Thiên Cùng Kỳ cũng hóa thành nhân loại, từng đạo thân ảnh giống như lưu quang đi theo sau lưng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đáp xuống quần phong, trước ngọn núi cao vυ"t trên mây, cả ngọn núi thẳng tắp, chung quanh đều là vách núi đá.

Đó là một quần phong cô đơn, sơn phong cao ngất giống như tồn tại vô số năm trong biển mây, thế nhưng lại lan tràn ra khí tức hùng vĩ, khí thế giống như hội tụ trăm sông.

Ngọn núi lẳng lặng đứng đó, lặng lẽ lan tràn ra khí thế khiến cho người đứng trước mặt nó phải cúi đầu. Dùng tâm cảnh cùng với tu vi của Lục Lâm Thiên hiện tại, ở trước mặt quần phong này cũng cảm thấy nặng nề và áp lực, giống như ở trong quần phong đang đè nén vật khủng bố ngập trời nào đó.

- Thái Công Tĩnh Nhiễm, Thái Công gia.

Thời điểm Lục Lâm Thiên nhìn quần phong trước mắt cũng phát hiện ra không ít ánh mắt bên cạnh nhìn vào trên người mình. Hắn quay đầu lại nhìn, đúng là Thái Công Tĩnh Nhiêm của Thái Công gia tộc cùng với cơ hồ tất cả cường giả Thái Công gia, Đại trưởng lão Thái Công Tố cũng có mặt ở trong đó.

Thái Công Tĩnh Nhiễm mặc một bộ váy dài màu lam nhạt, trên mặt không trang điểm, thế nhưng vẫn không thể che dấu dung nhan tuyệt sắc của nàng. Mắt nhìn Lục Lâm Thiên, dường như có chút kinh ngạc và nghi hoặc, lại lập tức gật đầu chào hỏi, nhẹ nhàng cười với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, giữa hắn với Thái Công gia tộc cũng không có ân oán cũng không có quen biết. Lúc này đám người Cùng Kỳ Tôn giả cũng đám xuống sau lưng Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Không gian chấn động, gần như gió nổi mây phun. Lại có hai mươi đạo thân ảnh mang theo một cỗ uy áp bàng bạc xuất hiện. Hai người đi đầum ột người chính là thanh niên thân thể cao ngất, ước chừng hai mươi tám hai mươi chín tuổi. Trên người mặc một bộ hoàng bào, bên trên thêu hoa văn mãng xà mang theo một cỗ khí thế bễ nghễ. Bên người còn có một lão giả mặc hoàng y, hai mắt trong sáng.

Lục Lâm Thiên nhìn lại, ánh mắt nhảy lên, mấy người này chính là Thác Bạt Thanh Vũ cùng với Thác Bạt Đỉnh mà hắn từng giáo huấn qua ở bên ngoài Hư Không Bí Cảnh.

Hai người Thác Bạt Thanh Vũ và Thác Bạt Đỉnh rõ ràng lúc này cũng nhìn thấy Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút khó coi, trong mắt rõ ràng có tức giận, thế nhưng cũng không dám trêu vào Lục Lâm Thiên.

- Không nghĩ lại có người tới trước.

Lại là hai mươi đạo thân ảnh đáp xuống, đi đầu là một thanh niên tuấn lãng bất phàm. Thân thể khiến cho người ta có cảm giác lạnh nhạt, thong dong. Trên mặt lúc nào cũng mang theo nụ cười nhạt, đúng là Hiên Viên Triệt của HIên Viên gia tộc. Bên cạnh người này chính là Đại trưởng lão Hiên Viên Tùng cùng cường giả khác của Hiên Viên gia tộc.

Hiên Viên Triệt đáp xuống đất, nhìn đám người Thái Công gia tộc, Thác Bạt gia tộc khẽ gật đầu, thái độ cực kỳ nhu hòa, cuối cùng cũng khẽ gật đầu với Lục Lâm Thiên. Nhìn thấy Lục Lâm Thiên có mặt ở đây, trong mắt hắn hiện lên vẻ ngạc nhiên khó có thể phát hiện ra.

Sưu Sưu.

Cùng một lúc, trong không trung có không ít thân ảnh xuất hiện, từng cỗ uy áp lan tràn ra khiến cho chúng cường giả Thánh Linh giáo biến sắc.

- Đều đến rồi sao?

Tâm thần Lục Lâm Thiên tràn ra bốn phía, từ bốn phương tám hướng lúc này đám người Công Tôn gia tộc, Bắc Cung gia tộc, Độc Cô gia tộc, còn có Thanh Long Hoàng tộc, Bạch Hổ Hoàng tộc, Chu Tước Hoàng TỘc, Huyền Vũ Hoàng tộc đang tới. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút ngạc nhiên, không ngờ những hoàng tộc này lại tới đủ.

Chương 2909: Bị thu hút tới 1

- Lâm Thiên.

Hai tiếng kêu vang lên, hai thân ảnh mềm mại giống như tiên tử rơi xuống bên người Lục Lâm Thiên. Hai người này đều đẹp như tiên nữ, không nhiễm bụi trần, tuyệt mỹ không giống lẽ thường, hai người này chính là Bắc Cung Vô Song và Độc CÔ Cảnh Văn.

- Lão đại.

Thanh âm của Tiểu Long vang vọng, thân ảnh mặc hoàng bào loe lên nhanh như thiểm điện xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tất cả mọi người không gặp nguy hiểm gì là tốt rồi.

- Lão đại, thu hoạch của huynh thế nào?

Tiểu Long dùng vẻ mặt chờ mong hỏi Lục Lâm Thiên, hắn biết rõ vận khí của lão đại mình luôn luôn không tệ.

- Cũng không quá kém.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói.

Ầm ầm.

Khi Lục Lâm Thiên vừa mới dứt lời, quần phong khổng lồ trước mắt ầm ầm run rẩy, khiến cho bước chân mọi người lảo đảo.

Quần phong run rẩy, từng đạo ánh mắt nhìn vào trên đỉnh, vẻ mặt có chút ngưng trọng.

- Xem ra nơi này có chút quỷ dị a.

Đại trưởng lão Long Nguyệt nói.

- Lục Lâm Thiên, các ngươi sao lại tới đây?

Bên trong đám người Hiên Viên gia tộc, Hiên Viên Triệt có chút do dự, lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên hỏi.

Nghe Hiên Viên Triệt hỏi, không ít ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, đều có vẻ nghi hoặc.

- Các ngươi có thể tới chẳng lẽ ta không thể tới sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn cũng không biết ý tứ chân chính trong lời của Hiên Viên Triệt, lúc này thấy người có thể tới đều là Thập đại Hoàng tộc, trong lòng hắn lúc này cũng mơ hồ có thể cảm giác được chuyện này dường như có liên quan tới Thập đại Hoàng tộc.

- Ngươi đừng hiểu lầm, ta không có ác ý gì. Chỉ là ta chỉ muốn biêt rõ có phải ngươi có một tấm địa đồ của Hư Không Bí Cảnh hay không mà thôi.

Hiên Viên Triệt nhìn Lục Lâm Thiên, trong tay đồng thời xuất hiện một tấm địa đồ cổ, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Nếu ta suy đoán không sai, trên người của ngươi hẳn có một tấm địa đồ giống như của ta.

Lục Lâm Thiên nhìn vào tấm địa đồ trong tay Hiên Viên Triệt, vô luận là chất liệu hay là khí tức đều cực kỳ giống tấm địa đồ trong tay hắn. Điều này chứng minh cả hai vốn cùng một thể.

- Có thì như thế nào, không thì như thế nào?

Lục Lâm Thiên nói, tuy rằng sự cảnh giác trong lòng ít đi một chút, thế nhưng cũng không quá để ý. Lúc này thực lực của bản thân hắn cũng không cần e ngại những Hoàng tộc này.

- Xem ra trên người ngươi có một phần địa đồ.

Hiên Viên Triệt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi không cần cảnh giác, dùng thực lực của ngươi hiện tại ta căn bản cũng không có cách nào làm gì được ngươi. Ta chỉ muốn xác định trong tay ngươi có địa đồ hay không, cũng không phải là vì ta là vì tất cả mọi người.

- Lâm Thiên, Hiên Viên Triệt nói không sai, địa đồ này trong tay Độc Cô gia của thiếp cũng có. Bắc Cung gia của Vô Song tỷ cũng có. Thanh Long Hoàng tộc của Tiểu Long, Huyền Vũ Hoàng tộc đều có.

Độc Cô Cảnh Văn bên người Lục Lâm Thiên nói.

- Đúng vậy, trong tay ta quả thực có một tấm.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo, cũng không dấu diếm nữa mà móc ra địa đồ trong lòng.

- Quả thực là có.

Từng ánh mắt nhìn vào địa đồ trong tay Lục Lâm Thiên, vốn không ít ánh mắt nghi ngờ lúc này nhìn thấy tàn đồ trong tay Lục Lâm Thiên bắt đầu có chút thoải mái.

- Lâm Thiên, khó trách con không đi cùng chúng ta, hóa ra con đã sớm có chuẩn bị.

Đại trưởng lão Long Nguyệt nói, nhìn địa đồ trong tay, khẽ cười.

- Bà ngoại, tiểu tử bất đắc dĩ mới cự tuyệt ý tốt của bà ngoại, mong người đừng để ý.

Lục Lâm Thiên nói, Thanh Long Hoàng tộc vốn có ý tốt, bản thân hắn lại cự tuyệt khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này có chút băn khoăn.

- Chuyện này không trách con, con tự mình sắp xếp là được rồi.

Đại trưởng lão Long Nguyệt nói.

- Lục Lâm Thiên, làm sao ngươi tìm được địa đồ này?

Thác Bạt Đỉnh nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Chuyện này ngươi không cần phải biết.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

- Hư, ngươi có biết địa đồ này liên quan tới cái gì không? bằng vào ngươi há có thể biết được.

Thác Bạt Đỉnh run rẩy, nhìn Lục Lâm Thiên trầm giọng nói.

- Hoàng tộc thì giỏi lắm sao? Ta phi.

Cùng Kỳ Tôn giả khẽ quát một tiếng, nếu là lúc trước tuyệt đối hắn sẽ cố kỵ Hoàng tộc, thế nhưng bây giờ cũng không giống vậy. Mấy người Hoàng tộc có mặt ở đây hiện tại cũng không có mấy người quá mạnh mẽ. Uy áp của Hoàng tộc đối với hắn cũng không lớn. Huống chi hắn biết Lục Lâm Thiên cũng không coi Hoàng tộc vào đâu.

- Ngươi là người phương nào? Ở trước mặt Thác Bạt Hoàng tộc ta ngươi nên thành thật một chút thì tốt hơn.

Nhìn thấy Cùng Kỳ Tôn giả không đặt Đại trưởng lão Thác Bạt Đỉnh vào trong mắt, Thác Bạt Thanh Vũ quát lớn.

- Thác Bạt Hoàng tộc chó má, ngươi ngứa da có phải không? Để xem ngươi có bị ăn đòn hay không.

Tiểu Long trừng mắt nhìn Thác Bạt Thanh Vũ, không có một chút khách khí nào.

- Ngươi...

Thác Bạt Thanh Vũ nhìn Tiểu Long, có giận cũng không dám phát tác, thực lực của Tiểu Long hắn biết rõ, đủ để chà đạp hắn trăm lần. Huống chi luận gia tộc Thanh Long Hoàng tộc tuyệt đối không sợ Thác Bạt Hoàng tộc hắn. Cho nên hắn biết rõ có giận thì cũng phải nén xuống, Tiểu Long này hắn trêu không nổi.

- Được rồi chư vị, mọi người không nên làm tổn thương hòa khí. Ở thời thượng cổ Lục đại Nhân Hoàng tộc chúng ta và Tứ đại Thú Hoàng tộc liên thủ kháng địch ở trong Hư Không Bí Cảnh này. Cho nên ta tin, những tiền bối cũng không muốn chúng ta tổn thương hòa khí.

Hiên Viên Triệt nhìn chúng nhân Thanh Long Hoàng tộc cao ngất nói.

- Thời điểm thượng cổ Thú Hoàng tộc chúng ta liên thủ với Nhân tộc các ngươi, thế nhưng ở thời điểm xa xưa, Thú Hoàng tộc chúng ta đối với Nhân tộc các ngươi lại có thù sâu như biển.

Đại trưởng lão Hổ Lỗ của Bạch Hổ Hoàng Tộc lạnh lẽo nói, dường như cũng không vừa mắt với Lục đại Nhân Hoàng tộc.

- Được rồi, ở trong Hư Không Bí Cảnh chúng ta cũng không nên làm rộn. Khi trước chúng ta đều không thể đặt chân vào phiến hư không này. Thế nhưng lúc này lại có thể tiến vào đây. Ta cảm giác bên trong dường như có chút không quá bình thường.

Đại trưởng lão Long Nguyệt nói.

- Đúng vậy, trước đây khu vực này chúng ta không có cách nào đặt chân vào. Còn có năng lượng mênh mông mà quỷ dị mấy ngày trước có lẽ là ở chỗ này truyền ra. Ta cảm giác việc này không quá bình thường.

Đại trưởng lão Độc Cô Phàm Vân của Độc Cô gia tộc nói.

Hiên Viên Triệt nheo mắt, nhìn tất cả mọi người nói:

- Có phải lần này chư vị tới đây đều là do địa đồ thu hút đúng không?

- Không sai.

Thái Công Tĩnh Nhiễm do dự một chút rồi gật đầu nói.

Lập tức các Hoàng tộc còn lại gật đầu, cả đám đều bị địa đồ thu hút tới, cho nên mới tới nơi này.

- Lục Lâm Thiên, còn ngươi thì sao?

Hiên Viên Triệt nhìn qua Lục Lâm Thiên hỏi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, xem ra tất cả mọi người đều bị địa đồ thu hút cho nên mới tới đây, có lẽ bên trong địa đồ có bí mật gì đó, hắn nói:

- Ta cũng như vậy. Đến trong biển mây này địa đồ đột nhiên có chấn động cho nên ta mới tới đây.

Chương 2910: Bị thu hút tới 2

- Xem ra tất cả mọi người đều vi nó mà tới đây. Hiện tại mọi người cộng lại có thêm một khối địa đồ.

Hiên Viên Triệt nhíu mày, đi đi lại lại, nhìn ngọn núi khổng lồ trước mắt rồi nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục Lâm Thiên, lai lịch cùng tác dụng của bản đồ này ngươi có biết không?

- Đồn rằng địa đồ này tổng cộng có mười ba khối, trong tay các Đại Hoàng tộc các ngươi có mười khối. Còn ba khối còn lại, không rõ nơi hạ lạc. Hoàng tộc các ngươi đang một mực tìm kiếm. Nghe nói mười ba tấm địa đồ này có liên quan tới bí mật phá toái hư không.

Lục Lâm Thiên nói, việc này hắn cũng không có dấu diếm, thập đại hoàng tộc cũng biết. Lúc này Lục Lâm Thiên ngược lại còn hy vọng Thập đại Hoàng tộc có thể cho hắn biết rõ một ít chuyện mà hắn không biết.

- Hừ.

Thác Bạt Thanh Vũ khẽ hừ một tiếng, dường như cũng cảm thấy bất ngờ vì Lục Lâm Thiên lại biết được chuyện bực này.

- Xem ra ngươi cũng biết.

Hiên Viên Triệt nói:

- Đồn rằng mười ba tấm địa đồ hội tụ là có thể biết rõ bí mật bên trong. Nói là có liên quan tới bí mật phá toái hư không. Hoặc giả là có liên quan tới đại chiến thượng cổ. Hoàng tộc chúng ta quả thực không ngừng tìm kiếm ba tấm địa đồ khác. Thế nhưng nhiều năm trôi qua cũng không có tin tức cụ thể. Thế nên bí mật này ra sao lại không có bất kỳ người nào biết được. Tiền bối Thập đại Hoàng tộc trước kia cũng chưa từng đặt chân qua nơi này, khu vực này dường như có cấm chế, không cách nào đi vào được.

Ngừng một lát, Hiên Viên Triệt nhìn Lục Lâm Thiên cùng tất cả mọi người nói:

- Lúc này địa đồ có thể đưa chúng ta tới, nếu như còn hai tấm địa đồ còn lại ở trong Hư Không Bí Cảnh này. Ta cảm thấy nhất định cũng sẽ có người sắp tới đây. Có lẽ lần này mười ba tấm địa đồ sẽ lần nữa hội tụ.

- Mười ba tấm địa đồ lần nữa hội tụ.

Mọi người lập tức run lên, những năm gần đây tất cả các đại Hoàng Tộc đều đang tìm kiếm bí mật trong Hư Không Bí Cảnh, nếu như lúc này có thể thành công thì quả thực là tin tức khiến cho người ta phấn chấn.

- Thế nhưng bây giờ chỉ có mười một tấm địa đồ.

Công Tôn Tông Nguyên nói.

- Hiện tại chúng ta chỉ cần đợi là dược, chỉ cần hai tấm địa đồ còn lại ở trong Hư Không Bí Cảnh, ta có dự cảm nhất định sẽ tới. Đến lúc đó có thể biết được bí mật trọng đại ở trong Hư Không Bí Cảnh từ trước tới nay.

Hiên Viên Triệt nói.

- Vậy thì mọi người chờ chút vậy. Không biết hai tấm địa đồ còn lại sẽ rơi vào trong tay ai.

Độc Cô Phàm Vân nói.

Một lát sau, tất cả mọi người tự tìm nơi khoanh chân ngồi chờ.

Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Tiểu Long, Lục Lâm Thiên thì ngồi cùng một chỗ, nhỏ giọng nói những việc mà mình trải qua thời gian gần đây.

- Lâm Thiên, nếu như lần này có thể hội tụ mười ba tấm địa đồ, biết được bí mật trọng đại trong Hư Không Bí Cảnh có lẽ sẽ có cơ duyên cực lớn. Thế nhưng mà có thể cũng sẽ có nguy hiểm cực lớn. Họa phúc tương phùng, chàng phải cẩn thận một chút.

Độc Cô Cảnh Văn nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, tự nhiên hắn biết rõ đạo lý họa phúc tương phùng, thế nhưng nếu hắn đã tới thì bất kể là cơ duyên hay nguy hiểm, cũng phải thử qua mới biết được.

Trong thời gian mọi người chờ, Lục Lâm Thiên vẫn luôn chú ý. Thời gian lâu như vậy đại hồn anh vẫn đang luyện hóa năng lượng tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ. Cũng không biết tới khi nào mới luyện hóa hoàn tất.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng, đại hồn anh luyện hóa một đạo tàn hồn của Thiên Thứu điêu thượng cổ, khí tức trên người đang kéo lên không phải nhỏ tí tẹo mà tuyệt đối cường hãn.

Lục Lâm Thiên thậm chí còn cảm giác được nếu như Đại hồn anh có thể luyện hóa hết năng lượng tàn hồn kia, khí tức trên người nhất định sẽ nhảy lên tình trạng vô cùng khủng bố.

Dù sao đại hồn anh thôn phệ tàn hồn và sát khí không giống như hắn dùng Âm Dương Linh Vũ Quyết, hắn thi triển Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ chân khí và linh lực, bỏ đi tạp chất cuối cùng mới có thể chuyển thành cho mình sử dụng. Cũng chỉ có một phần mười mà thôi. Mà Đại hồn anh thôn phệ sát khí và tàn hồn đều có thể chuyển thành cho mình sử dụng. Khác biệt trong đó cực lớn.

Ví dụ như Đại hồn anh thôn phệ một đạo tàn hồn của Thiên Thứu điêu thượng cổ, một đạo tàn hồn Yêu Đế, Lục Lâm Thiên đã từng giao thủ qua, uy năng đủ để so sánh với cấp độ Chuẩn Đế. Lục Lâm Thiên có chút chờ mong, nếu như Đại hồn anh luyện hóa hoàn toàn, sợ rằng khí tức cũng có thể đạt tới Chuẩn Đế. Có Đại hồn anh cấp độ Chuẩn Đế, tăng thêm đủ loại thủ đoạn quỷ dị cùng trạng thái của Đại hồn anh, đến lúc đó thực lực tuyệt đối không dưới Đế khôi.

Người của Thập đại Hoàng tộc lúc này cũng đang tiếp tục chờ đợi, cùng đợi hai tấm địa đồ còn lại tới. Về phần chủ nhân hai tấm địa đồ còn lại là ai, dường như bọn họ cũng không mấy hứng thú.

Mọi người cùng chờ đợi, ước chừng ba mươi thời thần sau, hai con mắt khép hờ của Lục Lâm Thiên đột nhiên mở ra. Hai mắt nhìn chăm chú về phía trước, phía xa xa lúc này có hai cố thân ảnh trước sau ở đằng xa lao tới.

CÙng lúc trong không gian chung quanh cũng có không ít người mở mắt ra.

Sưu Sưu.

Ở phía khác nhau trong không gian, hơn mười đạo thân ảnh đi tới, từng đạo thân ảnh giống như lưu quang xẹt qua không trung, trong nháy mắt xuất hiện ở trên không.

- Lăng Thanh Tuyệt, Lăng Thanh Tuyền, Tử Yên, Lam Thập Tam.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, từng đạo lưu quang thu liễm lại, hiện ra từng đạo thân ảnh quen thuộc. Trong đó có đám người Lục Lâm Thiên không xa lạ gì đó là Lăng Thanh Tuyệt, Lăng Thanh Tuyền, Tử Yên, Lam Thập Tam, còn có Tử Đồng trưởng lão, Phục Yêu Tôn giả, Hỏa Vân Tôn giả.

Mọi người ở giữa không trung cũng nhìn thấy vô số thân ảnh phía dưới, trong mắt hiện lên sự nghi hoặc.

- Thiên Địa các.

Nhìn Tử Yên và Lam Thập Tam cùng với đám người Tử Đồng trưởng lão trong thập đại Hoàng tộc có không ít cường giả nhíu mày. Ngược lại đối với đám người Linh Vũ giới, dường như đối với chúng cường giả thập đại Hoàng tộc mà nói cũng không quá quen thuộc.

- Lục chưởng môn.

Tử Yên nhìn qua đám người phía dưới, thân ảnh xinh đẹp lóe lên, thân ảnh mềm mại uyển chuyển rơi xuống bên người Lục Lâm Thiên, nhìn qua Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn rồi nói:

- Hai vị thần nữ có lẽ cũng đã sớm tới đây rồi a.

- Ta đã sớm đoán, trong tay Thiên Địa các sẽ có một tâm địa đồ. Xem ra ta đoán đúng.

Độc Cô Cảnh Văn nhẹ nhàng cười, lúc này đám người Thiên Địa các có mặt ở đây đương nhiên là cũng có địa đồ.

- Tử Yên cô nương.

Bắc Cung Vô Song khẽ gật đầu với Tử Yên, quan hệ của Bắc Cung gia với Thiên Địa các cũng không tồi.

- Linh Vũ giới.

Ánh mắt Lam Thập Tam nhìn vào đám người Linh Vũ giới, ánh mắt đảo qua hai người Lăng Thanh Tuyệt và Lăng Thanh Tuyền, thân ảnh lập tức đi tới bên người Lục Lâm Thiên nói:

- Lục Lâm Thiên, không ngờ ngươi cũng ở đây.

Chương 2911: Nhe răng nhếch mệnh

- Không phải ngươi cũng tới sao?

Lục Lâm Thiên nhìn khuôn mặt tuấn lãng khiến cho nữ tử trong thiên hạ động lòng của Lam Thập Tam khẽ mỉm cười nói. Trong tâm thần dò xét của hắn, hắn phát hiện ra Lam Thập Tam cùng với Lăng Thanh Tuyệt, Lăng Thanh Tuyền, Tử Yên đều có tinh tiến. Tu vi dường như so với trước đây mạnh hơn không ít. Cũng không biết có phải đạt được chỗ tốt trong Hư Không Bí Cảnh này hay không.

- Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Lăng Thanh Tuyệt biến sắc, ngược lại Lăng Thanh Tuyền không biết vô tình hay cố ý, mà căn bản không nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Lăng Thanh Tuyền, trong lòng vẫn có lời muốn hỏi Lăng Thanh Tuyền. Thế nhưng lúc này lại không phải lúc, từ lần trước sau khi biết được tin từ trong miệng Lăng Thanh Tuyền Lục Lâm Thiên vẫn đang suy nghĩ, nếu như Lăng Thanh Tuyền thực sự sinh con cho hắn, thì đứa bé đã được sáu bảy tuổi rồi.

- Xem ra hai tấm địa đồ còn lại ở trong tay Thiên Địa các và Linh Vũ giới.

Thân ảnh Hiên Viên Triệt lóe lên, đi tới bên cạnh mọi người nói:

- Tất cả đã có mặt mọi người cũng không cần che giấu. Người có thể tới đây trên người đều có địa đồ. Hội tụ mười ba tấm địa đồ là có thể biết rõ chuyện chúng ta muốn biết. Tất cả lấy ra đi.

Hiên Viên Triệt nói xong, địa đồ đã xuất hiện trong tay. Ánh mắt chăm chú nhìn vào mọi người.

Tất cả các đại Hoàng tộc lúc này đều móc ra địa đồ, thế nhưng Lục

Lâm Thiên cũng không sốt ruột. Thiên Địa các và Linh Vũ giới còn chưa sốt ruột, ngược lại còn nhìn nhau.

- Chư vị, chẳng lẽ chư vị không muốn biết sau lưng nó ẩn giấu bí mật gì sao?

Nhìn thấy đám người Lục Lâm Thiên không nóng vội, ánh mắt Hiên Viên Triệt thoáng biến hóa, nói:

- Các ngươi có địa đồ, nếu như trong này có thu hoạch Hiên Viên Hoàng tộc ta đồng ý phân thành mười ba phần. Đến lúc đó người có địa đồ đều đạt được một phần.

- Hiên Viên gia tộc đồng ý, không biết các gia tộc khác thì sao?

Lăng Thanh Tuyệt nhìn mọi người, dường như đối với lai lịch của tấm địa đồ này cũng đã biết.

- Hiên Viên thế chất, cho bọn họ ba phần hơi nhiều a. Bọn họ dựa vào cái gì mà đòi phân chia với Hoàng tộc chúng ta.

Thác Bạt Đỉnh nhìn Linh Vũ giới và đám người Lục Lâm Thiên, Thánh Linh giáo, ánh mắt nhìn về phía người của Thiên Địa các lại cực kỳ khách khí.

- Nói đúng, ta đối với địa đồ đột nhiên cảm thấy không có hứng thú. Các ngươi chậm rãi phân chia đi.

Lục Lâm Thiên nhìn Thác Bạt Đỉnh khẽ cười nhạt một tiếng, chậm rãi lui về phia sau, khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

- Chuyện này...

Nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt tất cả mọi người biến hóa, đặc biệt là Thác Bạt Đỉnh không biết dấu mặt vào đâu. Lục Lâm Thiên không có hứng thú, địa đồ vẫn còn trong tay Lục Lâm Thiên, chỉ có hội tụ mười ba tấm địa đồ thì mới có thể biết được bí mật ẩn dấu sau tấm địa đồ. Không có địa đồ, bọn họ thương lượng như thế nào cũng không có tác dụng.

- Lục Lâm Thiên nếu như ngươi không cảm thấy hứng thú thì đem địa đồ giao ra đây.

Thác Bạt Đỉnh run run, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói.

- Dựa vào cái gì?

Hai con mắt khép hờ của Lục Lâm Thiên lập tức mở ra, ánh mắt lạnh nhạt nhìn vào trên người Thác Bạt Đỉnh.

Ánh mắt lạnh nhạt của Lục Lâm Thiên nhìn vào khiến cho toàn thân Thác Bạt Đỉnh run lên, hắn tự biết mình không phải là đối thủ của Lục Lâm Thiên. Thế nhưng đường đường là Hoàng tộc, Lục Lâm Thiên cũng không dám làm càn. Huống chi tất cả mọi người chung quanh đều muốn biết bí mật sau lưng địa đồ. Coi như là cùng chung mục đích cho nên khiến cho dũng khí của hắn lớn hơn một chút. Hít sâu một hơi, cố nén sự cố kỵ với Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục Lâm Thiên, chẳng nhẽ ngươi cho rằng một mình ngươi có thể chống lại tất cả chúng ta hay sao?

- Ha ha...

Lục Lâm Thiên cười ha hả, ánh mắt nhìn qua mọi người, tức thì nói:

- Ta cũng muốn biết ngày hôm nay nếu như ta không giao ra địa đồ thì sẽ có bao nhiêu người muốn đối phó với ta.

- Ai dám động tới lão đại của ta, ta sẽ nghiền nát kẻ đó thành tro bụi.

Trường bào màu vàng trên người Tiểu Long tung bay, nhìn đám người chung quanh nói.

Hổ Lỗ và Hổ Tu của Bạch Hổ Hoàng tộc nhíu mày, cũng không có nói gì.

Trong Lục đại Nhân Hoàng tộc, Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn chậm rãi đi tới bên người Lục Lâm Thiên, đã nói rõ lập trường của mình.

- Thiên Địa các chúng ta ân oán gì đều không tham dự.

Tử Yên đang muốn nói gì đó, Tử Đồng trưởng lão đã lên tiếng, đồng thời ý bảo người của Thiên Địa các lui về phía sau một chút.

Lăng Thanh Tuyệt và Lăng Thanh Tuyền của Linh Vũ giới cũng không có biểu hiện gì có vẻ như đối phó với Lục Lâm Thiên. Bọn họ không có nắm chắc, huống chi nếu như lúc này có Hoàng tộc muốn đối phó với Lục Lâm Thiên, bọn họ còn mừng rỡ xem náo nhiệt.

Công Tôn gia tộc cùng với Thái Công gia tộc lúc này cũng có ý định xem náo nhiệt. Có quan hệ giữa Lục Lâm Thiên và Tứ đại Thú Hoàng tộc. Bên người lại có Cùng Kỳ Tôn giả là Chuẩn Đế, bọn họ cũng không muốn hành động thiếu sáng suốt.

- Thác Bạt Đỉnh, xem ra ngươi tính sai rồi, không có ai đứng cùng một chiến tuyến với ngươi a.

Lục Lâm Thiên đột nhiên đứng dậy, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Thác Bạt Đỉnh.

Thác Bạt Đỉnh quay đầu lại nhìn người bên cạnh, khuôn mặt già nua lúc này cực kỳ khó coi. Hắn cũng thật không ngờ lại không có bất kỳ ai nguyện ý đối phó với Lục Lâm Thiên. Vốn hắn còn muốn mượn cơ hội cùng chung mục đích này kiếm chút mặt mũi trở về, ai ngờ lại có kết quả như vậy.

- Chư vị, chúng ta thân là Hoàng tộc, chẳng lẽ lại sợ Lục Lâm Thiên này hay sao? Về sau Hoàng tộc chúng ta làm sao còn mặt mũi đặt chân trên đại lục này nữa?

Thác Bạt Đỉnh run rẩy, tất cả mọi người rõ ràng đều sợ Lục Lâm Thiên này.

Lời nói của Thác Bạt Đỉnh khiến cho sắc mặt không ít trưởng lão trong hoàng tộc thay đổi, thân là Hoàng tộc, từ trước tới nay điều này chính là sự kiêu ngạo cùng với vinh dự của bọn họ. Loại kiêu ngạo này không liên quan tới thực lực, là bẩm sinh của Hoàng tộc. Quả thực từ nhỏ đã có ngạo khí, tuy rằng không ai không biết Lục Lâm Thiên cường hãn, thế nhưng từ sâu trong linh hồn bọn họ vẫn kiêu ngạo vì bản thân là Hoàng tộc, đây là điều khó có thể thay đổi.

Thế nhưng cũng chỉ có như vậy mà thôi, bọn họ còn chưa dám thực sự đứng ra chống lại Lục Lâm Thiên, ít nhất Lục Lâm Thiên còn chưa chọc tới bọn họ.

- Thác Bạt Đỉnh, ngươi ba lần bốn lượt trêu chọc ta. Có phải ngươi nghĩ rằng ngươi là Đại trưởng lão của Thác Bạt Hoàng tộc cho nên ta tuyệt đối không dám ra tay với ngươi có đúng không?

Lục Lâm Thiên chậm rãi đi về phía Thác Bạt Đỉnh, khóe miệng mỉm cười, bắt đầu có hàn ý lan tràn.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn thế nào?

Thác Bạt Đỉnh theo bản năng lui về phía sau một bước, hoàn toàn không có ai cùng ở chung một mặt trận với hắn. Lúc này hắn mới nhận ra, hắn đã khơi mào lửa giận của Lục Lâm Thiên, trong lòng lúc này bắt đầu hoảng hốt.

Chương 2912: Là ta đánh 1

- Ngươi nói đi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, trong mắt hiện lên quang mang quỷ dị, lập tức nhìn vào Thác Bạt Đỉnh.

- Hư Linh Huyễn Ấn, Thời không tɧác ⌊oạи.

Trong lòng Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, thời gian gấp ba mươi lần lập tức được thi triển, khí tức quỷ dị trước người đồng hóa gợn sóng trong không gian, lập tức bao phủ lên trên người Thác Bạt Đỉnh.

Trong nháy mắt hai mắt Thác Bạt Đỉnh ngốc trệ, trong sát na hồi phục tinh thần lại thì thân ảnh Lục Lâm Thiên đã tới trước người hắn, trong sát na này khuôn mặt già nua biến sắc, chuyển thành màu gan heo.

- Ồ?

Nhìn qua thân ảnh của Lục Lâm Thiên, khí tức quỷ dị đồng hóa gợn sóng, người Bạch Hổ Hoàng tộc lần nữa biến sắc.

Phanh.

Trong sát na, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, không có một chút đình trệ này, tát một cái vào trên khuôn mặt già nua của Thác Bạt Đỉnh. Tát ra một cái, tiếng vang thanh thúy truyền tới, trên khuôn mặt Thác Bạt Đỉnh xuất hiện năm dấu tay.

Phụt.

Trong miệng Thác Bạt Đỉnh phun ra một ngụm máu tươi, thân thể lập tức bay ra bên ngoài mấy mét.

Sưu Sưu..

Trong nháy mắt này cơ hồ tất cả ánh mắt đều run rẩy. Thác Bạt Đỉnh là Đại trưởng lão Thác Bạt Hoàng tộc a. Nếu như đánh hắn bị trọng thương thì cũng chỉ là tài nghệ không bằng người mà thôi. Nhưng mà nếu như tát thì không giống vậy, đây chính là mặt mũi a. Không chỉ đánh mặt Thác Bạt Đỉnh mà còn cả mặt mũi Thác Bạt Hoàng tộc, lá gan này của Lục Lâm Thiên cũng quá lớn.

- Lục Lâm Thiên, ngươi dám đánh mặt ta?

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Thác Bạt Đỉnh dãy dụa đứng lên, không quan tâm tới khóe miệng còn vết máu. Cảm nhận một bên má nóng rát, ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Dường như bản thân hắn so với người ngoài còn kinh ngạc hơn khi Lục Lâm Thiên đánh vào mặt hắn.

- Lão cẩu, đánh mặt ngươi thì làm sao?

Lục Lâm Thiên lạnh lẽo cười, thân ảnh như quỷ mị lóe lên, ngay trong ánh mắt kinh ngạc tới cực điểm của Thác Bạt Đỉnh, lần nữa xuất hiện trước mắt Thác Bạt Đỉnh. Tay đánh ra mấy đạo cầm chế lên người Thác Bạt Đỉnh, lập tức cấm chế Thác Bạt Đỉnh, lúc này trên mặt hắn còn hiện lên vẻ kinh ngạc.

- Lão cẩu, ngươi có thấy không? Động vào ngươi thì làm sao? Đây là Lục Lâm Thiên ta đánh.

Lục Lâm Thiên lạnh lẽo nhìn Thác Bạt Đỉnh, bàn tay nhanh như thiểm điện, lập tức tát hơn chục cái vào hai má Thác Bạt Đỉnh. Đánh sưng đỏ khuôn mặt già nua của Thác Bạt Đỉnh, máu tươi trong miệng phun ra, bên trong xen lẫn vài chiếc răng.

- Lục Lâm Thiên, ngươi có biết ngươi đang làm gì hay không? Thác Bạt Hoàng Tộc ta tuyệt đối không buông tha cho ngươi.

Thác Bạt Thanh Vũ nổi giận, bàn chân đạp mạnh mặt đất, Thổ Hoàng khí vượt qua cấp độ Thiên cấp tuôn ra, mặt đất rạn nứt, thân hình lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, tu vi Vũ Tôn cửu trọng tuôn ra.

- Ngươi lại ngứa da rồi.

Thân ảnh Thác Bạt Thanh Vũ vừa mới động, thân ảnh Tiểu Long so với Thác Bạt Thanh Vũ còn nhanh hơn, lập tức xuất hiện trước người hắn. Cánh tay đánh ra một đạo quyền ấn hung hăng rơi vào trên người Thác Bạt Thanh Vũ.

Phanh.

Thanh âm trầm thấp bạo liệt vang lên, thân ảnh Thác Bạt Thanh Vũ giống như diều đứt dây, bị một quyền của Tiểu Long đánh bay về phía sau. Xem ra Tiểu Long cũng tức giận, một quyền này không có lưu tình một chút nào.

Phụt.

Thác Bạt Thanh Vũ đang ở giữa không trung phun ra một ngụm máu tươi.

- Ài.

Nhìn kết cục của Thác Bạt Thanh Vũ, cường giả các đại Hoàng tộc khác kinh ngạc cười khổ. Thác Bạt Hoàng tộc này thật đúng là trí nhớ kém, vừa rồi lại trêu vào Lục Lâm Thiên này. Lục Lâm Thiên này chính là người không sợ trời không sợ đất, thực lực hết lần này tới lần khác lại vô cùng khủng bố, ai trêu vào tiểu tử này thì quả thực không may.

- Đại trưởng lão, thần tử.

Cường giả Thác Bạt gia tộc biết rõ thực lực không đủ, lúc này hét lớn một tiếng.

- Con mẹ nó, ai dám động?

Cùng Kỳ Tôn giả hét lớn một tiếng, khí tức Chuẩn Đế tuôn ra. tập trung lên trên thân đám người Thác Bạt Hoàng tộc. Tu vi Chuẩn Đế đối phó với đám người có tu vi Tôn cấp của Thác Bạt Hoàng tộc quá dư dả.

- Đế Khôi, ai dám lộn xộn, giết không tha.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quay đầu lại, gọi Đế Khôi từ trong nhẫn trữ vật ra.

- Ô.

Đế Khôi xuất hiện, hai tay run run, toàn thân ngăm đen tái nhợt, tựa như núi lớn không thể rung chuyển. Một cỗ uy áp mênh mông như biển cả lan tràn. Thân thể ngạo nghễ đứng thẳng, khí tức lạnh lẽo sắc bén tuôn ra.

- Khôi lỗi Chuẩn Đế.

Nhìn khôi lỗi này, không ít người biến sắc, sắc mặt người của Thác Bạt Hoàng tộc khó coi, không dám vọt lên phía trước. Thổ Hoàng khí của bọn họ trước mặt khôi lỗi này vô dụng.

Phanh.

Cuối cùng Lục Lâm Thiên tiếp tục tát vào mặt của Thác Bạt Đỉnh, khuôn mặt già nua của Thác Bạt Đỉnh sưng đỏ giống như tụ máu, ánh mắt ngây dại ra, dường như đã bị Lục Lâm Thiên đánh cho ngây ngốc.

- Lão cẩu, đừng tưởng rằng là người Thác Bạt gia thì ta không dám động tới ngươi. Ta một đường tu luyện tới hiện tại không biết trải qua sinh tử mấy chục lần, cho nên mặt mũi của Thác Bạt gia thì các ngươi thì các ngươi tự giữ. Đừng tưởng rằng ta nể mặt Thác Bạt gia các ngươi. Ngươi ở trước mặt ta cái gì cũng không phải, đừng mang cái gọi là Hoàng tộc ra dọa ta.

Lục Lâm Thiên dứt lời, trường bào run lên, thuận tay cởi bỏ cấm chế trên người Thác Bạt Đỉnh.

Khục khục.

Thân ảnh Thác Bạt Đỉnh lùi về phía sau hai bước, ánh mắt ngốc trệ, dường như bị Lục Lâm Thiên làm cho rung động triệt để. Hắn đâu có ngờ tới Lục Lâm Thiên thật sự dám động vào hắn.

- Hay cho người hung hăng càn quấy.

Thái Công Tĩnh Nhiễm nhìn thân ảnh nam tử áo bào xanh ngạo nghễ một phương, đôi môi khẽ cắn. Rốt cuộc nàng đã hiểu vì sao Bắc Cung Vô Song cùng với Độc Cô Cảnh Văn đều ở bên cạnh hắn. Trừ thực lực bên ngoài ra, quan trọng hơn là những thứ khác trên người. Đối với các nàng mà nói, có thể hấp dẫn người như các nàng cũng không chỉ có thực lực là đủ.

- Lục Lâm Thiên bá đạo, hung hăng càn quấy. Thế nhưng sợ rằng từ nay về sau Thác Bạt gia sẽ nổi giận.

Thái Công Tố dường như nghe được lời nói của Thái Công Tĩnh Nhiễm, khẽ nói nhỏ bên tai Thái Công Tĩnh Nhiễm.

- Thác Bạt gia nổi giận thì thế nào? Thực lực của Lục Lâm Thiên bày ở đó, lại có lệnh cấm Đế giả không thể ra tay, lại nói quan hệ của Lục Lâm Thiên và Thanh Long Hoàng tộc, tăng thêm Tam đại Thú Hoàng tộc khác, Thác Bạt gia này có lẽ cũng không dám làm gì.

Thái Công Tĩnh Nhiễm nheo mắt, dường như cũng không coi Thác Bạt gia vào đâu.

Ánh mắt Thái Công Tố khẽ nhúc nhích, cũng không nói thêm gì. Vị Thần nữ của gia tộc gần đây ít xuất hiện, thế nhưng nàng biết, Thần nữ của gia tộc mình không đơn giản một chút nào.

- Lục Lâm Thiên này thật là bá đạo.

Hai mắt Lam Thập Tam tỏa sáng, triệt để bái phục Lục Lâm Thiên. Đại trưởng lão Thác Bạt Hoàng tộc hắn cũng dám đánh như vậy, ít nhất Lam Thập Tam không dám.

- Hừ.

Lăng Thanh Tuyệt hừ lạnh một tiếng, ánh mắt không nhìn ra chút biến hóa gì, cũng không biết trog lòng hắn đang suy nghĩ cái gì.

Chương 2913: Là ta đánh 2

Phanh.

Thác Bạt Thanh Vũ từ trên không trung rơi xuống mặt đất, mặt đất ầm ầm run lên, đất núi rung chuyển.

Ngươi của Thác Bạt gia tộc bị Đế Khôi cùng Cùng Kỳ Tôn giả ngăn chặn, không dám động tới Lục Lâm Thiên, lúc này nhanh chóng dìu Thác Bạt Thanh Vũ đứng dậy, vẻ mặt nghẹn khuất, vô cùng khó coi.

- Lục Lâm Thiên, Thác Bạt Hoàng tộc ta tuyệt đối không buông tha cho ngươi.

Hai mắt Thác Bạt Đỉnh đỏ tươi như máu nhìn về phia Lục Lâm Thiên, toàn thân tràn ngập vết thương. Không biết vì cái gì hắn không dám lớn tiếng kêu gào với Tiểu Long, dường như so với Lục Lâm Thiên, hắn càng sợ Tiểu Long hơn.

- Thật sao? Có tin ngay bây giờ ta sẽ đem tất cả đám người Thác Bạt gia tộc các ngươi đánh thành mây khói hay không? Về phần Thác Bạt hoàng tộc muốn đối phó với ta cũng là chuyện sau đó, dù sao ta cũng sẽ để cho các ngươi chết trước ta.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng cười, dùng ánh mắt châm chọc nhìn về phía Thác Bạt Thanh Vũ nói:

- Nhưng đừng trách ta không nhắc nhở ngươi. Nghe nói Đế giả trên đại lục đã bị cấm chế không thể ra tay. Dưới Đế giả, người của Thác Bạt gia các ngươi tới bao nhiêu ta cũng có thể giết bấy nhiêu. Không tin thì cứ thử xem.

- Ngươi.... Phụt....

Thác Bạt Thanh Vũ không nói hết, có lẽ là tức giận công tâm, tăng thêm bị Tiểu Long làm trọng thương, khí huyết nhộn nhạo cho nên lại phun ra một ngụm máu tươi.

Sắc mặt của tất cả cường giả Thác Bạt gia có mặt ở đây trở nên khó coi. Lời Lục Lâm Thiên nói là sự thật, dưới Đế giả hiện tại không có ai có thể làm gì được Lục Lâm Thiên. Về phần Thổ Hoàng khí của Thác Bạt gia tộc đối với Lục Lâm Thiên mà nói, vô dụng.

- Chư vị, nơi này không phải là nơi giải quyết ân oán. Ta cảm thấy chỉ là hiểu lầm, chư vị không nên gây chiến a.

Hiên Viên Triệt có chút xấu hổ, tiến lên nói:

- Coi như chư vị có ân oán, ta cảm thấy sau khi ra ngoài giải quyết thì tốt hơn. Nơi này tuyệt đối không phải là nơi giải quyết ân oán tốt nhất.

- Lục Lâm Thiên, khoản sổ sách này sau khi ra ngoài chúng ta lại tính.

Thác Bạt Thanh Vũ hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên. Có Hiên Viên Triệt bước ra, đương nhiên hắn phải mượn cơ hội xuống đài. Thực lực của Lục Lâm Thiên không phải là người như hắn có thể đối phó. Tuy rằng hắn là người lỗ mãng, thế nhưng tuyệt đối không phải là kẻ ngu. Lại nói kẻ ngu cũng không tu luyện được tu vi như hắn hiện tại.

- Lục Lâm Thiên, ngươi cảm thấy thế nào?

Hiên Viên Triệt nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

- Ta không có ý kiến, nếu như có kẻ nào đó không phục thì cứ tùy thời tới tìm ta.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, thân ảnh lóe lên, lùi lại bên người Tiểu Long, cũng không có để ý tới người của Thác Bạt gia tộc mà nói với Tiểu Long.

- Tiểu Long, đệ thì thế nào?

- Lão đại, đệ thì có thể thế nào được cơ chứ? Loại mặt hàng này tùy thời đệ cũng có thể diệt.

Tiểu Long lạnh nhạt nhìn về phía Thác Bạt Thanh Vũ đầm đìa máu tươi, tràn ngập vết thương. Hắn cũng không có đặt Thác Bạt Thanh Vũ vào trong mắt.

- Mọi người tới đây, nhất định đều muốn biết bí mật sau lưng địa đồ. Ta tin rằng không có ai phản đối, đến lúc đó nếu như có bảo vật, mỗi người có địa đồ đều được phân một phần.

Thiên Địa các và Linh Vũ giới cũng không phản đối, Tử Yên, Lăng Thanh Tuyệt cùng mọi người không nói gì, dường như cũng đã đồng ý.

- Lục Lâm Thiên mọi người dường như đều đồng ý, ngươi thì sao?

Hiên Viên Triệt nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

- Ta vốn không có ý kiến.

Lục Lâm Thiên nhìn qua mọi người, nói:

- Bất quá hiện tại ta bị người khác làm ảnh hưởng tâm tình, cái gì mà bảo vật, địa đồ ta không có hứng thú. Ta nên sớm trở về diệt Thiên Địa minh thì tốt hơn. Cũng không nên ở đây mạo hiểm.

Lục Lâm Thiên nói xong khẽ thở dài, rõ ràng cho thấy hắn không đồng ý.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy không ít người tức thì khó coi. Rõ ràng Lục Lâm Thiên này cố ý làm khó dễ tất cả mọi người.

Hiên Viên Triệt nhíu mày nói:

- Lục Lâm Thiên, tất cả mọi người đều đang chờ đợi biết được bí mật sau lưng địa đồ, Bắc Cung gia tộc, Độc Cô gia tộc, Thanh Long Hoàng tộc đều như vậy. Ta tin rằng ngươi cũng biết ý tứ của mấy đại hoàng tộc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ biến đổi, thế nhưng trong lòng lại có chút kinh ngạc. Hiên Viên Triệt này thật đúng là bất phàm, hắn biết rõ mình có quan hệ không tệ với Thanh Long Hoàng tộc, Độc Cô gia, Bắc Cung gia, không ngờ lại dùng quan hệ với mấy Hoàng tộc này dọa hắn.

- Hiên Viên thần tử nói không sai. Quan hệ giữa ta và Thanh Long Hoàng tộc, Bắc Cung Hoàng tộc, còn có Cảnh Văn, Vô Song đều là thứ mà ta coi trọng nhất. Đương nhiên ta sẽ không để cho mọi người khó xử.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Thanh Long Hoàng tộc, Bắc Cung Hoàng tộc là nói cả tộc, Độc Cô Hoàng tộc Lục Lâm Thiên chỉ nói một mình Độc Cô Cảnh Văn. Trong lòng Lục Lâm Thiên đối với đám trưởng lão Độc Cô gia cũng không quá vừa mắt.

Ánh mắt biến ảo, Lục Lâm Thiên tiếp tục nói:

- Nhưng vì bị đám người kia quấy rầy, hiện tại ta thực sự không có tâm tư tham dự đoạt bảo. Như vậy đi, muốn ta lấy ra địa đồ cũng được. Bất quá ta có điều kiện.

- Điều kiện gì?

Hiên Viên Triệt tức thì nhìn vào người Lục Lâm Thiên hỏi.

- Sau khi tìm được bảo vật, ta muốn lấy ba kiện tước, sau đó mới chia đều ra mười ba phần.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người lạnh nhạt nói.

- Cái gì?

Tất cả mọi người sững sờ, vạn nhất có bảo vật, lựa chọn trước ba kiện, không thể nghi ngờ là ba kiện tốt nhất. Có lẽ bảo vật bên trong còn chưa tới ba kiện a.

- Lục Lâm Thiên, nếu như bên trong chi có một kiện bảo vật thì sao?

Thái Công TĨnh Nhiễm nhìn Lục Lâm Thiên, trên khuôn mặt tinh xảo kia không nhìn ra chút biến hóa nào.

- Vậy thì khi phân bảo, ta có quyền ưu tiên là được rồi.

Lục Lâm Thiên nói, dường như trong lòng đã sớm có chủ ý.

- Dựa vào cái gì?

Đại trưởng lão Bạch Hổ Hoàng tộc - Hô Lô trầm giọng nói, chuyện này liên quan tới cả gia tộc hắn

- Bằng vào thực lực của ta là người mạnh nhất trong những người có mặt ở đây.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người ngạo nghễ nói, đồng thời còn uy hïếp trần trụi:

- Không có ta, các ngươi không thể biết rõ được bí mật sau lưng địa đồ. Các ngươi hiếu kỳ, các ngươi tìm kiếm vô số năm. Thế nhưng ta lại không giống vậy, ta không có bao nhiêu lòng hiếu kỳ. Ta chỉ muốn bình an rời khỏi Hư Không Bí Cảnh mà thôi.

Tất cả mọi người nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt biến ảo bất định, thế nhưng không có ai dám nói gì. Thác Bạt gia tộc chính là ví dụ tốt nhất. Cái này chính là chấn nhïếp, cái gọi là Hoàng tộc như bọn họ ở trước mặt Lục Lâm Thiên không có một chút kiêu ngạo nào.

- Nếu như không có người phản đối thì bắt đầu đi. Nếu như không muốn thì ta không tiếp chuyện.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, hắn quay đầu nhìn Cùng Kỳ Tôn giả nói:

- Sư thúc, chúng ta đi thôi.

- Ha ha, một đao chém đứt. Ai cũng không chiếm được. Ta thích nhất là nhìn thấy người khác kinh ngạc.

Chương 2914: Phong vân dị biến

Cùng Kỳ Tôn giả cười ha hả, thế nhưng trong lòng lại sợ hãi, bội phục vị sư điệt này không thôi. Thác Bạt Hoàng tộc cũng dám chà đạp, Thập đại Hoàng tộc cũng dám uy hiếp, đây không phải là chuyện người bình thường dám làm.

Ngao.

Thôn Thiên Cùng Kỳ xoay quanh, dường như sắp rời đi.

- Hiên Viên gia tộc ta đáp ứng.

Hiên Viên Triệt nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên đang rời đi, không thể không đáp ứng.

Thái Công Tĩnh Nhiễm nhíu mày, nói:

- Thái Công gia tộc ta cũng không có vấn đề.

- Được rồi, cứ như vậy đi...

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên định rời đi, các đại gia tộc nhao nhao mở miệng, đều miễn cưỡng dĩ đồng ý. Linh Vũ giới cùng với Thiên Địa các không nói gì, thế nhưng tương đương với việc đồng ý.

- Tiểu tử này thật là hung ác.

Lam Thập Tam nói.

Lục Lâm Thiên xoay người lại, mỉm cười nhìn mọi người, nói:

- Nếu như tất cả mọi người đồng ý thì dễ xử lý rồi. Kỳ thật ngay từ đầu đâu cần phiền phức như vậy.

Lục Lâm Thiên nói xong lạnh nhạt nhìn về phía Thác Bạt gia tộc.

Sưu Sưu.

Từng đạo ánh mắt nhìn về phía người Thác Bạt gia. Trong mắt mang theo một cỗ oán khí, nếu như không phải người Thác Bạt gia không có đầu óc trêu vào Lục Lâm Thiên này thì cũng sẽ không bị Lục Lâm Thiên thừa cơ, xảo trá uy hiếp một phen. Lúc này sự bất mãn trong lòng mọi người đều trút vào trên người của Thác Bạt gia tộc.

Người của Thác Bạt gia tộc ủy khuất, thế nhưng lúc này lại vô cùng trung thực đứng đó, bọn họ không dám nghi ngờ Lục Lâm Thiên dám giết bọn họ.

- Chư vị, địa đồ này làm như thế nào?

Lục Lâm Thiên mặc kệ người của Thác Bạt gia tộc, Thác Bạt Hoàng tộc đã sớm ghi hận lên trên đầu hắn. Trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, sau chuyện này sợ rằng Thác Bạt Hoàng tộc sẽ hận hắn thấu xương. Lục Lâm Thiên dám làm như vậy là bởi vì lệnh cấm kia trên đại lục, dù sao dưới Đế giả hắn cũng không sợ bất luận kẻ nào.

Mà đổi lại, Lục Lâm Thiên cũng biết thực lực hiện tại của mình, hiện tại tu vi Linh giả đã tới Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong. Đợi sau khi ra ngoài hắn có thể bắt đầu thử đột phá. Nếu như đột phá lên Đế, vậy thì hắn cũng không có gì phải sợ nữa.

Thế nhưng thứ Lục Lâm Thiên lo lắng nhất hiện tại chính là không thể thuận lợi đột phá, lại gặp bi kịch giống như khi đột phá Tôn cấp. Hắn lĩnh ngộ không ít, muốn đột phá so với người khác còn khó khăn hơn nhiều.

- Mọi người lấy ra địa đồ của mình, dựa theo dấu vết trên địa đồ hội tụ lại một chỗ là được.

Đại trưởng lão Long Nguyệt nói, trong tay xuất hiện một mảnh địa đồ.

Sưu.

Chỗ Thiên Địa các, trong tay Tử Yên xuất hiện một mảnh địa đồ, trong tay các đại gia tộc và Lăng Thanh Tuyệt cũng có một mảnh địa đồ chất liệu giống như đúc. Khí tức nhàn nhạt lan tràn, bên trên còn có quang mang lóe lên.

Sưu Sưu.

Mười ba tấm địa đồ cùng xuất hiện, dường như bị loại lực lượng vô hình nào đó dẫn dắt, trên địa đồ tràn ngập quang mang. Ngay lúc đó địa đồ trong tay mọi người giống như thoát khỏi bàn tay nhảy lên, quang mang ngày càng thịnh.

Mười ba tấm địa đồ hô ứng lẫn nhau, quang mang lan tràn ra bốn phía, một cỗ khí tức cổ xưa đồng thời lan tràn.

- Chư vị, hội tụ mười ba tấm địa đồ a.

Hiên Viên Triệt nói một tiếng, thủ ấn trong tay được kết, một cỗ năng lượng thuộc tính phong bao phủ, lập tức ném địa đồ trong tay lên không trung.

Sưu.

Bàn tay trắng như ngọc của Thái Công Tĩnh Nhiễm đánh ra thủ ấn, chân khí thuộc tính thủy lan tràn, địa đồ trong tay ném lên trên không trung.

- Đi.

Tất cả mọi người không có chút do dự, mười ba tấm địa đồ hội tụ mới có thể biết được bí mật đằng sau địa đồ. Bỏ qua cơ hội lần này không biết tới bao giờ mới có cơ hội như thế này nữa.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lến, ánh mắt nhìn lên không trung, tay áo cũng vung lên. Địa đồ trong tay chậm rãi bay lên trên không trung, mười ba tấm địa đồ hội tụ lại một chỗ.

Sưu.

Bằng mắt thường có thể thấy được mười ba tấm địa đồ tự động hội tụ, tự mình lan tràn ra quang mang chói mắt, hô ứng lẫn nhau.

Quang mang ngày càng chói mắt, trong lúc mơ hồ còn có chấn động vô hình lan tràn ra.

Mười ba tấm địa đồ rốt cuộc hội tụ lại một chỗ. Lộ tuyến trên địa đồ tương liên, bí văn lưu chuyển. Những lộ tuyến này xác nhập lại một chỗ, không ngờ lại là bí văn huyền ảo. Một cỗ khí tức cổ xưa từ trên không trung lan tràn ra.

Mười ba tấm địa đồ xác nhập, trong chớp mắt quang mang tách ra giống như mặt trời lên cao. Quang mang quanh quẩn, cả không gian chấn động, gợn sóng trong không gian xảy ra biến hóa. Gợn sóng tức thì vặn vẹo, một cỗ khí tức cổ xưa đột nhiên từ trên địa đồ lan tràn ra.

Một cỗ khí tức cổ xưa nồng đậm bắt đầu lan tràn, nương theo bí văn chói mắt lập tức bao phủ khắp đỉnh núi. Khí tức này khiến cho cơ hồ tất cả mọi người ở phía dưới cảm thấy trong lòng nhảy lên.

Ầm ầm.

Mặt đất bắt đầu nổ vang, ngọn núi lay động, lúc này từ trong ngọn núi trước mắt mọi người đột nhiên có một đạo quang trụ bằng năng lượng bắn thẳng lên trời cao.

Ầm ầm ầm.

Đạo quang trụ bằng năng lượng lao ra, một ngọn núi khổng lồ bắt đầu nứt vỡ từ đỉnh núi xuống mặt đất. Đá vụn bắn tứ tung vào trong biển mây ngàn dặm. Cả lòng đất dưới ngọn núi khổng lồ bị phá hủy, lật tung. Cảnh tượng chấn động nhân tâm.

Mặt đất run run, tiếng nổ vang vọng, không trung gió nổi mây phun. Mây mù ngập trời lúc này giống như bị đạo quang trụ bằng năng lượng thôn phệ, giống như một cơn lốc cuồng bạo kéo vào trong đạo quang trụ bằng năng lượng kia.

Phía trên đạo quang trụ bằng năng lượng lập tức lan tràn ra một cỗ khí tức bàng bạc mà mênh mông, không gian chung quanh, biển mây tức thì sóng gió ngập trời. Năng lượng chấn động mạnh mẽ từ trong không gian hư vô lan tràn ra.

Xoẹt.

Chẳng biết từ khi nào trời đất lờ mờ, mây đen kéo tới. Tiếng sâm vang vọng không ngừng, thiên địa biến sắc.

Biển mây bao la khôn cùng với hư không lúc này bắt đầu run rẩy, mặt đất rạn nứt, thiên địa biến sắc, hoàn toàn chính là dị tượng thiên địa.

- Địa đồ cổ hội tụ, dị thượng thiên địa, phong vân biến sắc, tất cả đều giống như trong lời đồn đãi a.

Đại trưởng lão Long Nguyệt nhìn dị tượng trên không trung, ánh mắt cực kỳ rung động. Lúc này tuy rằng nàng có tu vi Chuẩn Đế, thế nhưng dưới cỗ khí tức mênh mông này cũng rung động.

- Bà ngoại, còn có lời đồn gì sao?

Lục Lâm Thiên lập tức hỏi.

- Trong tộc có đồn rằng địa đồ cổ hội tụ, dị tượng thiên địa, phong vân biến sắc. Địa đồ hội tụ, họa phúc tương phùng.

Đại trưởng lão Long Nguyệt nói.

- Họa phúc tương phùng.

Lục Lâm Thiên thì thào nói.

Phanh.

Chỉ trong chớp mắt, mười ba tấm địa đồ cổ hội tụ giống như trăng sáng, lập tức dung nhập vào bên trong đạo quang trụ bằng năng lượng mênh mông kia.

Cùng một lúc, đạo quang trụ bằng năng lượng khổng lồ biến mất không thấy gì nữa. Tất cả cũng biến mất, trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, trên mặt đất vừa mới bị đạo quang trụ bằng năng lượng mênh mông kia xuất hiện một cái động sâu cực lớn, vô cùng khổng lồ, giống như một khoảng không vậy, khổng lồ tới hơn vạn thước.

Chương 2915: Không gian quỷ dị

Mọi người do dự, lập tức đi tới bên cạnh động sâu. Cái động sâu cực lớn này giống như đi thông xuống cửu u địa ngục vậy, sâu không thấy đáy, một mảnh đen kịt, trong lúc mơ hồ giống như có một đầu hung thú ngập trời bị áp chế dưới động sâu.

- Ồ?

Lục Lâm Thiên đứng trên cửa động, đột nhiên toàn thân run lên, khí tức quen thuộc lan tràn. Khí tức này như ẩn như hiện khiến cho người ta khó có thể phát giác ra, thế nhưng Lục Lâm Thiên lại phát giác ra được.

- Vô Tự Thiên Thư, trong này có Vô Tự Thiên Thư.

Trong lòng Lục Lâm Thiên rung động, cỗ khí tức như ẩn như hiện khiến cho người ta khó phát hiện ra, Lục Lâm Thiên có thể khẳng định đây là khí tức trên vô tự thiên thư.

Bên trong Hư Không Bí Cảnh này thực sự có Vô Tự Thiên Thư, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, lời đồn quả thật không sai. Vô Tự Thiên Thư quả nhiên ở trong.

- Cơ hồ tất cả bí mật đều ở dưới chỗ này.

Đại trưởng lão Hổ Lỗ của Bạch Hổ nhất tộc nhìn cái động sâu thăm thẳm, ánh mắt run rẩy, thế nhưng cũng không dám xâm nhập vào bên trong.

- Đệ tử Thánh Linh giáo không được đi vào, tất cả ở lại nơi này. Sư thúc, chúng ta đi.

Trong này có khí tức Vô Tự Thiên Thư, cho dù có nguy hiểm Lục Lâm Thiên cũng không bỏ quả. Họa phúc song hành, thực lực của đệ tử Thánh Linh giáo còn chưa đủ.

- Vô Song, Cảnh Văn, Tiểu Long, mấy người cẩn thận một chút, ta đi trước dò đường.

Lục Lâm Thiên truyền âm nói xong, thân ảnh lóe lên nhảy xuống động sâu.

- Tất cả các ngươi lui lại.

Cùng Kỳ Tôn giả vung tay lên, để cho Thôn Thiên Cùng Kỳ với đệ tử Thánh Linh giáo ở trên mặt đất, thân ảnh theo Lục Lâm Thiên nhảy vào trong hố sâu.

- Chúng ta đi.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên dẫn đầu nhảy xuống, đám người Lăng Thanh Tuyệt cũng không chịu yếu thế, lập tức theo đuôi. Người của các Đại gia tộc, từng đạo thân ảnh nhảy vào bên trong.

- Lão đại, đệ đi cùng huynh.

Thân ảnh Tiểu Long lao thẳng xuống, giống như tia chớp màu vàng đuổi theo Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Cùng một thời gian, dị tượng trong Hư Không Bí Cảnh thu hút chúng cường giả. Vô số thân ảnh bắn lên không trung rồi lao thẳng tới.

Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Cùng Kỳ Tôn giả, ba người sóng vai xâm nhập vào trong động sâu. Động sâu thâm thúy này cũng không biết sâu tới đâu, giống như là đi thông tới cửu u địa ngục vậy.

- Lão đại, nhiệt độ trong này dường như bắt đầu cao lên, khiến cho linh hồn có chút không thoải mái.

Tiểu Long cúi đầu nhìn phía dưới, lúc này ở trong cái động sâu không thấy đáy này bốn phía bắt đầu xuất hiện màu đỏ nhạt. Nhiệt độ trong không gian trong lúc vô tình nhảy lên tới tình trạng khủng bố. Dưới nhiệt độ như vậy sợ rằng người có tu vi Vương cấp bình thường sẽ bị thiêu đốt.

- Nhiệt độ quái dị, cẩn thận một chút.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, dưới nhiệt độ này khiến cho linh hồn người ta cảm thấy không thoải mái.

- Phía dưới có chút quỷ dị, độ ấm rất cao, Tôn cấp ngũ trọng cũng khó có thể chống cự.

Một lát sau, lần nữa xuống sâu hơn một chút, trên đầu Lục Lâm Thiên, sắc mặt người của các Đại gia tộc bắt đầu khó coi, nhiệt độ trong không gian này khiến cho không ít người đổ mồ hôi, quan trọng hơn là linh hồn cảm thấy khó chịu, mà ngay cả người của Độc Cô gia cũng khó có thể chống lại.

- Người thực lực không đủ mau đi ra, không được mạo hiểm.

Thái Công Tĩnh Nhiễm nói với chúng nhân Thái Công gia tộc.

Sưu Sưu.

Một cường giả dường như cũng không chống lại được, bắt đầu phóng lên trên mặt đất.

Cường giả Thánh Linh giáo và Thôn Thiên Cùng Kỳ ở trên mặt đất nhìn xuống phía dưới, sắc mặt cực kỳ khẩn trương và chờ mong.

- Lão đại, nhiệt độ ngày càng cường hãn.

Trong hố sâu, mọi người lần nữa xuống sâu thêm, thanh âm Tiểu Long vang lên. Ánh mắt tà dị nhìn xuống phía dưới, ánh mắt có chút ngưng trọng.

- Ta nghĩ dường như chúng ta tới tận cùng rồi.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên bỗng nhiên dừng lại, thân thể lơ lửng trên hư không.

- Đây là nơi nào.

Cùng Kỳ Tôn giả nhìn không gian chung quanh, không gian phía dưới giống như đã tới tận cùng, không gian chung quanh càng thêm khổng lồ.

Không gian khôn cùng giống như là cửu u địa ngục, bao la vô cùng. Phía trên không gian, vô số hỏa diễm tán loạn giống như ngôi sao lơ lửng trên không trung, phát ra quang mang lờ mờ yếu ớt chiếu rọi không gian.

Khắp không gian bao la, nhiệt độ nóng bỏng vừa rồi biến mất không thấy gì nữa, ngược lại bên dưới tràn ngập một cỗ sát khí lạnh lẽo.

Sưu Sưu.

Từng đạo thân ảnh đáp xuống sau lưng Lục Lâm Thiên, lúc này người có thể xuất hiện ở chỗ này, tu vi đều ngoài Tôn cấp ngũ trọng, thực lực thấp quá căn bản không có cách nào tiến vào đây.

- Đây là nơi nào?

Mọi người lơ lửng trên không trung, nhìn qua không gian phía trước lập tức kinh ngạc. Không gian này quả thực giống như là một thế giới khác vật. Tràn ngập hỏa diễm lơ lửng ngập trời, giống như là những ngôi sao treo trên vòm trời, cực kỳ quỷ dị.

Sưu.

Trong lúc mọi người đang dùng ánh mắ nghi hoặc đánh giá không gian chung qunah, trong không gian xuất hiện chấn động. Một cỗ khí tức chấn động từ trên không trung lan tràn ra. Gợn sóng giữa không trung bị xé rách, lan tràn ra bốn phía, đột nhiên có hơn chục đạo thân ảnh bước qua gợn sóng trong không gian đi ra.

Hơn mười đạo thân ảnh xuất hiện, tay không tấc sắt, có năm Hồn linh khí cùng Vũ linh khí, thế nhưng hai mắt đều đỏ hồng, tràn ngập sát khí lạnh lẽo, ánh mắt không có một chút cảm tình nào, chỉ có sát ý.

Hơn mười người này xuất hiện, khí tức khủng bố tràn tới. Tất cả đều là khí tức ngoài Tôn cấp ngũ trọng, ánh mắt đỏ hồng mang theo sát khí nhìn về phía đám người Lục Lâm Thiên.

- Những người này là người nào?

Mắt thấy hơn chục đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện, đều là cường giả Tôn cấp khủng bố khiến cho tất cả mọi người kinh ngạc.

- Cẩn thận, những người này dường như đã bị thứ gì đó khống chế, đã không tự chủ được linh hồn chấn động.

Độc Cô Cảnh Văn biến sắc, nhắc nhở mọi người.

Ô Ô.

Ngay khi Độc Cô Cảnh Văn vừa mới dứt lời, trong miệng hơn chục người này phát ra thanh âm ô ô quái dị. Đột nhiên bước về phía trước, năng lượng phô thiên cái địa tuôn ra, khiến cho cả không gian run lên. Tiếp đó phát động công kích mang tính trí mạng về phía đám người Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm.

Từng đạo công kích xé rách không gian đánh ra, phá hủy gợn sóng trong không gian.

- Tất cả cẩn thận một chút, thực lực những người này vô cùng cường hãn, lại bị khống chế cho nên không sợ chết.

Độc Cô Phàm Vân lên tiếng, dẫn đầu có động tác. Một đạo quang trụ trong tay lướt đi, hung hăng đánh vào trên quyền ấn đỏ rực. Dễ dàng phá hủy quyền ấn của một người trong số đó, tiếp đó đánh nát thân thể người này thành mảnh vỡ.

Ầm ầm.

Cùng một thời gian, tất cả đại Hoàng tộc cùng Thiên Địa các, Linh Vũ giới đồng thời xuất thủ, kình khí khủng bố lan tràn. Cả không trung rung động không ngớt, không ít không gian bị phá hủy thành hư vô.

Sưu.

Một đạo quyền ấn phá không, tựa như thái sơn áp đỉnh xuất hiện trên đầu Lục Lâm Thiên.

Chương 2916: Đan dược Đế phẩm 1

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, người bị khống chế này thực lực ít nhất cũng là Vũ Tôn cửu trọng, hung hãn không sợ chết. Còn mang theo hung sát chi khí. Lục Lâm Thiên nhướng mày, lập tức ngưng tụ một đạo Tề Thiên Liệt Địa Trảo.

Phanh.

Trảo ấn trong tay Lục Lâm Thiên lướt đi, nhuộm đỏ một mảnh không gian, tiếp đó bẻ vụn quyền ấn của người bị khống chế kia. Đồng thời cũng bóp nát thân thể người này trên không trung.

- Giết.

Hỗ Lỗ lớn tiếng hét, thân thể hùng vĩ lao thẳng về phía trước, mấy đạo thân ảnh phía trước đều bị phá hủy.

Phanh Phanh.

Cùng Kỳ Tôn giả cũng ra tay, đánh cho thân ảnh đang lao về phía mình tan vỡ thành mảnh nhỏ trên không trung.

Thân ảnh Tiểu Long nhanh như thiêm điện, ba đạo thân ảnh dưới quyền ấn tràn ngập hỏa diễm màu vàng của Lục Lâm Thiên bị phá hủy thành tro tàn.

Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lăng Thanh Tuyền, Thái Công Tĩnh Nhiễm, từng đạo thân thể mềm mại giống như bay múa, những nơi thân ảnh mềm mại đi qua đều có thân thể người bị khống chế hóa thành huyết vụ tiêu tán.

Từng đạo thân ảnh hóa thành huyết vụ khiến cho ở trên không gian tràn ngập một cỗ khí tức huyết sát nồng đậm.

Bốn năm chục đạo thân ảnh bị khống chế này tuy rằng thực lực rất mạnh, nhân số cũng nhiều, thế nhưng lúc này trong tất cả các đại Hoàng tộc cũng có nhiều cường giả, còn có Chuẩn Đế, cũng có không ít người thực lực không kém Chuẩn Đế như Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Tiểu Long, bốn năm mươi người này cũng không kéo dài được bao lâu liền bị phá hủy.

Ầm ầm.

Sau khi mấy chục đạo thân ảnh này bị đánh chết, cả không gian ầm ầm run rẩy. Trên không trung bỗng nhiên xuất hiện năm vết nứt trong không gian.

Năm vết nứt trong không gian xuất hiện, trong hư không có một cỗ khí tức huyết sát lan tràn, làm ảnh hưởng tới linh hồn của mọi người

- Khí tức này ảnh hưởng tới linh hồn, mọi người cẩn thận một chút.

Mọi người nghe vậy toàn lực thủ hộ linh hồn, Lục Lâm Thiên cũng không sợ, ở trong không gian linh hồn của hắn có kim đao màu vàng, có thể phòng ngự tất cả công kích bất lợi với linh hồn hắn.

Chỉ là lúc này cảm nhận được cỗ khí tức này sắc mặt Lục Lâm Thiên biến hóa, lại cảm thấy có chút kỳ quái, khí tức này quá giống khí tức của Huyết Linh Mẫu Đơn, chẳng lẽ có liên quan tới Huyết Linh Mẫu Đơn sao?

Sưu Sưu.

Ở trong năm vết nứt không gian lập tức hiện ra năm đạo thân ảnh, năm đạo thân ảnh này xuất hiện, khí tức của bốn người đi đầu đã một chân bước ra khỏi Tôn cấp. Khí tức khủng bố lan tràn, khiến cho trong lòng mọi người rung động.

Bốn người này hai mắt đỏ rực, trong mắt không có bất kỳ chút cảm tình nào.

- Cẩn thận, những người này thực lực càng thêm kinh khủng. Nếu không cẩn thận sợ rằng tu vi Chuẩn Đế cũng không làm gì được bọn họ.

Đại trưởng lão Long Nguyệt nói, trong tâm thần dò xét nàng phát hiện ra mấy người bị khống chế này tuy rằng tu vi chưa tới Chuẩn Đế, thế nhưng khí tức trên người vô cùng khủng bố, tăng thêm lại hung hãn không sợ chết, tuyệt đối khó nhằn.

- Ô Ô....

Bốn người hét lớn một tiếng, trong khoảnh khắc đánh về phía mọi người. Công kích khủng bố tỏng tay mang theo lực lượng hủy diệt đánh thẳng về phía trước, sát khí phô thiên cái địa lan tràn.

- Mau chóng giải quyết.

Độc Cô Phàm Vân khẽ quát một tiếng, đồng thời lao lên đối phó người thứ nhất.

Cùng lúc Đại trưởng lão Huyền Phạt, Đại trưởng lão Long Nguyệt không có một chút chậm trễ nào cũng đối phó với hai người khác.

- Ta cũng giải quyết một người.

Cùng Kỳ Tôn giả khẽ quát một tiếng, lập tức đánh về phía một người còn lại.

Ầm ầm.

Tiếng động kinh thiên động địa vang lên, bốn đạo thân ảnh bị khống chế này không ngờ lại có thể chống lại bốn Chuẩn Đế, chỉ hơi rơi vào thế hạ phong mà thôi.

Đệ tử Thánh Linh giáo trên mặt đất khẩn trương, từng đạo thân ảnh nhìn vào trong động sâu dưới mặt đất, đám người bọn họ thực lực không đủ, không có cách nào tiếp tục xâm nhập xuống bên dưới. Đám người này chính là người của các đại Hoàng tộc cùng Linh Vũ giới, Thiên Địa các.

Sưu Sưu.

Phía xa, hai đạo lưu quang lướt tới rồi lập tức đáp xuống cạnh động sâu, ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía động sâu dưới lòng đất.

- Bái kiến Đại thiếu gia.

Nhìn thấy hai người, không ít trưởng lão và hộ pháp khẽ biến sắc, lập tức đi lên hành lễ.

- Băng Mộc Tôn giả.

Người của Thánh Linh giáo bên cạnh nhìn thấy một lão giả áo lam lập tức tiến lên, đám người Nguyễn Thượng Hành tiến lên chào hỏi.

Hai người vừa mới tới chính là Nam thúc và Băng Mộc Tôn giả Sát Phá Quân, hai người bị nhốt ở trong biển mây đằng kia, nhìn thấy động tĩnh kinh người bên này cho nên mới tới đây.

- Có lẽ chính là chỗ này.

Trường bào trên người Nam thúc tung bay, ánh mắt nhìn chăm chú vào trong động sâu, trong mắt hiện lên vẻ ngưng trọng.

- Nguyễn Thiên Tôn, ở đây vừa xảy ra chuyện gì vậy?

Sát Phá Quân gật đầu hỏi Nguyễn Thượng Hành, bởi Phi Linh môn cho nên quan hệ giữa hai người không tệ.

Nguyên Thượng Hành lập tức đem chuyện vừa xảy ra nói lại một lần.

- Xem ra lời đồn đều là thực, thì ra có liên quan tới nơi này.

Ánh mắt Nam thúc trầm xuống, hỏi tộc nhân Độc Cô gia:

- Tình huống phía dưới thế nào, có ai biết không?

- Đại thiếu gia, nhiệt độ phía dưới cực cao, giống như có thể khắc chế linh hồn. Tôn cấp ngũ trọng căn bản không thể xuống sâu hơn, không gian cực kỳ quỷ dị.

Một trưởng lão Độc Cô gia tộc trả lời.

- Nam thúc, chẳng lẽ sư phụ con bị vây khốn dưới đó?

Ánh mắt Sát Phá Quân ngưng trọng, hỏi.

- Hẳn là vậy.

Nam thúc gật đầu, trong mắt cũng ngưng trọng, cảnh tượng lúc trước còn hiện lên rõ mồn một trước mắt hắn. Nơi này không phải quỷ dị bình thường.

- Các ngươi cẩn thận một chút.Nam thúc nói với đám người Độc Cô gia tộc, sau đó lại nhìn Sát Phá Quân, thân ảnh hai người lóe lên, tiến vào trong động sâu.

Trong không gian bao la dưới lòng dất, bốn đạo thân ảnh ánh mắt đỏ rực đang cùng với đám người Độc Cô Phàm Vân, Đại trưởng lão Long Nguyệt kịch chiến, mà lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên lại không nhìn vào mấy người kia.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lúc này tập trung vào một đạo thân ảnh sau lưng bốn người kia.

Đạo thân ảnh này hùng vĩ khiến cho người ta có cả giác lạnh lẽo, từ lúc đi ra tới bây giờ người này còn chưa ra tay. Thân thể lơ lửng trên không trung, quanh thân có hàn băng kỳ lạ lan tràn. Tuổi chừng bảy chục, trên đầu có mái tóc trắng xóa, hai mắt nhắm chặt, thế nhưng toàn thân lại có một cỗ khí tức cường hãn từ trong cơ thể lan trản ra. Cỗ khí tức này còn có hàn băng lạnh lẽo lặng lẽ khuếch tán ra chung quanh.

Mà trong tay người này có một thanh trường thương màu xanh da trời dài bảy xích, trên trường thương màu xanh là bí văn quanh quẩn, trong lúc mơ hồ có khí tức lạnh lẽo lan tràn ra.

- Rất mạnh.

Lục Lâm Thiên nhìn người này, lông mày khẽ nhíu lại, trên mặt hiện lên vẻ ngưng trọng.

Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng thực lực của người này so với bốn người kia còn mạnh hơn nữa. Tu vi của người này sợ rằng đã tới Chuẩn Đế, còn không phải Chuẩn Đế bình thường.

Chương 2917: Đan dược Đế phẩm 2

- Chẳng lẽ là Huyết Linh Mẫu Đơn? Huyết Linh Mẫu Đơn có thể khống chế Chuẩn Đế thành hoa nô sao?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, những người bị khống chế này khiến cho Lục Lâm Thiên hoài nghi là hoa nô của Huyết Linh Mẫu Đơn, thế nhưng mà Lục Lâm Thiên cũng không dám khẳng định.

Sưu.

Đạo thân ảnh tóc trắng kia đột nhiên mở mắt ra, ánh mắt chớp động, đôi mắt đỏ hồng chớp động, lúc trắng lúc đỏ, dường như lúc thì thanh tỉnh, lúc thì bị khống chế.

- Chẳng lẽ còn chưa hoàn toàn bị khống chế sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, đạo thân ảnh này dường như còn có một chút ý chí của bản thân, giống như đang giãy dụa, không muốn bị khống chế.

Ầm ầm.

Cùng lúc này, cả không gian lần nữa rung động, không gian lần nữa xuất hiện một cái khe.

Bên trong vết nứt không gian đột nhiên có một cỗ khí tức nồng đậm lan tràn ra. Ngay sau đó hóa thành một con chim trắng trên không trung.

Con chim trắng này giống như phượng hoàng màu trắng, lớn mấy thước, thân ảnh vừa mới xuất hiện lập tức chăm chú nhìn về phía mấy người đang kịch chiến trên không trung, giống như bị kinh hãi, thân ảnh nhanh vỗ cánh quay trở lại.

Đầu phượng hoàng màu trắng mở rộng hai cánh mang theo một cỗ khí tức linh dược mênh mông lan tràn ra khiến cho linh hồn tất cả mọi người run rẩy.

- Đây là....

Không ít ánh mắt kinh ngạc, mà ngay cả Độc Cô Phàm Vân, Đại trưởng lão Long Nguyệt đều ghé mắt mà nhìn.

- Là đan dược Đế phẩm, đây là Đan dược Đế phẩm.

Độc Cô Phàm Vân hét lớn một tiếng, đối với đan dược hắn tuyệt đối được coi là người nổi bật ở đây. Mắt nhìn thân ảnh đầu phượng hoàng màu trắng, toàn thân hắn run run. Đan dược Đế phẩm a, đây chính là đan dược Đế phẩm, coi như là Linh Đế cũng không nhất định có thể luyện chế ra đan dược Đế phẩm.

- Cái gì? Đó là đan dược Đế phẩm sao?

Trong nháy mắt này ánh mắt tất cả mọi người sôi trào, lập tức nhìn vào đầu phượng hoàng màu trắng trên không trung.

- Đan dược Đế phẩm, đầu phượng hoàng màu trắng này chính là đan dược Đế phẩm sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, hắn thật không ngờ đầu phượng hoàng màu trắng kia lại là đan dược Đế phẩm. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy ngoài ý muốn. Vượt quá dự kiến của hắn.

- Lâm Thiên, đan dược Đế phẩm cùng với đan dược Chuẩn Đế phẩm khác biệt ở Đan linh. Đầu phượng hoàng màu trắng kia chính là Đan linh của đan dược Đế phẩm. Đan dược Đế phẩm từ góc độ nào mà nói đã có một tia linh trí, không phải vật chết. Đan linh này khiến cho linh hồn run sợ, có lẽ là loại đan dược Đế phẩm có tác dụng tăng cường tâm cảnh và linh hồn. Đồn rằng sau khi dùng đan dược Đế phẩm, so với đạt được Đế giả chi nguyên để đột phá Đế cấp còn có hiệu quả lớn hơn. Đột phá thành Đế lúc đó cũng không phải là ước mơ nữa.

Độc Cô Cảnh Văn truyền âm vào trong tai Lục Lâm Thiên nói:

- Theo thiếp được biết, cơ hồ tất cả Thần tử, Thần nữ kể cả thiếp và Vô Song tỷ muốn đột phá thành Đế không phải là chuyện quá khó khăn. Ở trong thần điện chúng thiếp đều nhận được cơ duyên lớn, cho nên chàng nhất định phải đạt được đan dược Đế phẩm này.

- Chư vị, không nên giữ lại, toàn lực đánh chết bốn người này đi.

Độc Cô Phàm Vân khẽ quát một tiếng, linh hỏa phô thiên cái địa trong tay lan tràn ra. Dùng linh hỏa tạo thành biển lửa ngập trời đem thân ảnh kia vây khốn vào bên trong. Hỏa diễm phô thiên cái địa thiêu đốt. Ánh mắt Độc Cô Phàm Vân tập trung vào trên người đầu phượng hoàng màu trắng, ánh mắt tràn ngập nóng bỏng.

- Toàn lực ra tay.

Đại trưởng lão Long Nguyệt khẽ gật đầu, đột nhiên hóa thành bản thể Thanh Long khổng lồ.

Ngao.

Bản thể Đại trưởng lão Long Nguyệt khổng lồ hơn ngàn thước, bên trên có uy áp Linh Hoàng lan tràn ra. Thân thể khổng lồ chính là công kích cường hãn nhất, cái đuôi lớn cuồn cuộn hung hăng quất vào thân ảnh phía đối diện. Cùng lúc ánh mắt cũng tập trung vào phía trên đầu phượng hoàng màu trắng.

Đại trưởng lão Huyền Phạt cũng hóa thành bản thể, Cùng Kỳ Tôn giả cũng toàn lực ra tay, móc ra một kiện Vũ linh khí Địa cấp quái dị, công kích khủng bố phô thiên cái địa hung hăng đánh về phía đạo thân ảnh trước mặt. Đan dược Đế phẩm xuất hiện, khiến cho ánh mắt tất cả mọi người bắt đầu biến hóa.

- Đan dược Đế phẩm không ngờ lại có linh trí.

Lúc này dường như Lục Lâm Thiên đã bị đầu phượng hoàng màu trắng làm cho kinh hãi. Hai mắt phượng hoàng chớp động giống như trẻ con, hai cánh chấn động cấp tốc lui về phía sau khiến cho lòng người sinh ra sự thương xót, giống như một đầu sủng vật đáng yêu.

Sưu.

Cùng lúc này thân ảnh tóc trắng nhìn về phía đầu phượng hoàng màu trắng, hai mắt đỏ hồng bắt đầu phai nhạt đi một chút. Bàn chân đạp mạnh hư không, hư không lập tức xuất hiện hàn băng lan tràn ra chung quanh rồi lập tức nứt vỡ. Thân hình người này đánh về phía đầu phượng hoàng màu trắng.

- Nhanh, đoạt đan dược Đế phẩm.

Hiên Viên Triệt, Công Côn Tông Nguyên, Hổ Lỗ, Chu Thần Nhu cùng với cường giả các Hoàng tộc lập tức lao thẳng về phía trước, đương nhiên bọn họ không cho phép lão giả tóc bạc kia đạt được đan dược Đế phẩm.

Vừa rồi mọi người không có xuất thủ là bởi vì quan sát xem thế nào mà thôi. Trong lòng mọi người đều hiểu rõ. Đan dược Đế phẩm, ai xuất thủ trước rất có thể sẽ trở thành cái bia cho mọi người công kích. Sẽ bị tất cả mọi người vây công, lúc này lão giả tóc bạc kia ra tay, đương nhiên sẽ bị tất cả mọi người vây công.

Ầm ầm.

Trong khoảnh khắc, hơn chục đạo công kích phá hủy hư không đánh về phía lão giả tóc bạc.

- Cút ngay.

Lão giả tóc bạc lập tức quay người lại, ánh mắt đỏ hồng chớp động, miệng phun ra hai chữ khô khốc. Bí văn phía trên thanh trường thương quái dị màu xanh kia quanh quẩn, một cỗ lực lượng đáng sợ từ quanh thân tuôn ra.

Xoẹt.

Trường thương màu xanh da trời run lên, mang theo khí tức sấm sét, cả không gian run lên. Không gian bao la lúc này giống như có vô số hoa tuyết rơi, có tuyết trắng bắt đầu rơi xuống.

- Thần khí Thượng cổ, đây nhất định là Thần khí thượng cổ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, có thể tạo thành thanh thế như vậy tuyệt đối là thần khí thượng cổ. Còn không phải là thần khí bình thường. Thanh trường thương trong tay lão giả tóc bạc này không ngờ lại là Thần khí thượng cổ.

Sưu Sưu...

Cùng lúc, trường thương trong tay lão giả tóc bạc kéo theo vô số tàn ảnh, trong khoảnh khắc hội tụ thành hơn mười đạo thương ảnh sắc bén. Khí tức lạnh lẽo lan tràn, không gian ven đường đóng băng, ầm ầm va chạm với công kích của đám người Hổ Lỗ, Hiên Viên Triệt, Thái Công Tĩnh Nhiễm, Công Tôn Tông Nguyên.

Ầm ầm.

Va chạm như vậy khiến cho không gian run rẩy, cuồng phong rít gào, tiếng sấm sét vang vọng không ngừng. Kính khí khủng bố phá hủy hư không, lực lượng hủy diệt lan tràn giống như là tận thế, vô cùng khủng bố.

Ở trong không gian hỗn loạn tất cả đều hoa mắt. Trong hư không tan vỡ, chỉ thấy Hổ Lỗ, Thái Công Tĩnh Nhiễm, Hiên Viên Triệt, Công Tôn Tông Nguyên, Tử Đồng trưởng lão lảo đảo lui về phía sau. Đám người Lăng Thanh Tuyệt, Lăng Thanh Tuyền, Tử Yên, Lam Thập Tam lui về phía sau xa hơn, dường như chịu không ít thiệt thòi.

Chương 2918: Người này là ai?

- Thật mạnh.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, hắn không ngờ dưới sự vây công của nhiều cường giả như vậy thế nhưng chúng cường giả lại không chiếm được một chút tiện nghi nào trong tay lão giả tóc bạc này.

Sưu.

Lão giả tóc bạc đẩy lui mọi người, nhanh chóng lao về phía phượng hoàng màu trắng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, lực lượng thời gian cùng với Phù Quang Lược Ảnh được thi triển toàn lực, lập tức ngăn chặn trước người lão giả tóc bạc. Đan dược Đế phẩm này tự nhiên không thể rơi vào trong tay lão giả tóc bạc.

Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song nhìn nhau, thân ảnh hai người lập tức lao thẳng về phía đầu phượng hoàng màu trắng. Không gian lóe lên Lăng Thanh Tuyệt và Lăng Thanh Tuyền ngăn cản trước mặt nhị nữ.

- Lui ra.

Nhìn Lục Lâm Thiên ngăn cản trước mắt, trong miệng lão giả có thân thể hùng vĩ này vang lên hai chữ khô khốc. Bàn tay khẽ phất một cái, một cỗ lực lượng lạnh lẽo vô hình đột nhiên bao phủ trước người Lục Lâm Thiên, một đạo chưởng ấn lăng không đánh ra. Đem không gian chung quanh đóng băng lại, lập tức bao phủ về phía Lục Lâm Thiên.

Hàn khí lạnh lẽo tràn ngập không gian, mang theo một cỗ lực lượng cực kỳ khủng bố lập tức bao phủ Lục Lâm Thiên. Hàn băng ngập trời dẫn dắt năng lượng thiên địa kéo tới. Đồng thời năng lượng thiên địa cũng bắt đầu trở nên cuồng bạo, trong lúc vô hình tạo thành một cỗ uy áp khiến cho người ta cảm thấy áp lực.

- Hàn Băng Đổng Kết Sát. Đây là Hàn Băng Đổng Kết Sát.

Trong hàn băng ngập trời, Lục Lâm Thiên đột nhiên biến sắc. Đây không ngờ lại là Hàn Băng Đổng Kết Sát, vũ kỹ của sư huynh Sát Phá Quân hắn, hắn cũng đã từng tu luyện qua, tuyệt đối không thể sai được.

- Chẳng lẽ là Hàn Băng Tôn giả? Hàn Băng Tôn giả cũng bị vây khốn trong Hư Không Bí Cảnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, chung quanh thân thể lúc này hàn băng bắt đầu lan tràn tới.

- Thổ khắc Thủy, Hậu Thổ Hồn Đao.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, đao mang từ trên Huyết Lục bắn ra. Đao mang màu vàng đất đánh xuống mang theo một cỗ khí tức nặng nề cùng với năng lượng thiên địa đánh vào hàn băng chung quanh.

Sưu.

Đao mang đánh xuống, hàn băng ở chung quanh run lên, đao mang màu vàng giống như là cắt đậu hũ cắt ngang qua. Kình khí lạnh lẽo mà khủng bố ở bên trong đao mang màu vàng bắt đầu phai nhạt, tiếp đó biến mất không còn tung tích.

Ầm ầm.

Trong không gian, hàn băng nghiền nát, cũng có thể nghe thấy được thanh âm răng rắc do gợn sóng không chịu đựng được kình khí. Từng vết nứt giống như mạng nhện lan tràn ra chung quanh. Hàn băng lập tức bị nghiền nát hoàn toàn, tất cả hàn băng biến mất không thấy gì nữa. Không gian hàn băng to lớn bị phá hủy thành phế tích.

Sưu.

Mà lúc này lão giả tóc bạc dường như không để ý tới Lục Lâm Thiên mà thân ảnh tiếp tục lao thẳng về phía đầu phượng hoàng màu trắng, một lòng muốn đoạt đan dược Đế phẩm kia.

- Lui xuống cho ta.

Độc Cô Phàm Văn hét lớn một tiếng, không ngờ đã đánh chết một cường giả bị khống chế mà lập tức ngăn cản trước mặt lão giả tóc bạc.

Dường như Độc Cô Phàm Vân cũng biết lão giả tóc bạc này cương hãn, cánh tay khẽ phất một cái, linh hồn gợn sóng tràn ngập thiên địa run rẩy, một đạo quang trụ bằng linh hồn lực nhanh chóng ngưng tụ. Trong thời gian nháy mắt tạo thành một đạo cự long bằng linh hồn khổng lồ, ước chừng ngàn thước phóng về phía lão giả tóc bạc.

- Lão đại, huynh không sao chứ?

Trong nháy mắt này Tiểu Long cũng đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

- Ta không sao.

Lục Lâm Thiên lập tức nói, tuy rằng lão giả tóc bạc này lợi hại, thế nhưng còn chưa đủ để làm hắn bị thương.

- Lão đại, đệ đi đối phó với người nọ, huynh đi đoạt đan dược Đế phẩm.

Thân ảnh Tiểu Long lóe lên, muốn đi đối phó với lão giả tóc bạc.

- Tiểu Long không cần, hắn rất có thể chính là Hàn Băng Tôn giả Lãnh Thiên Thu.

Lục Lâm Thiên lập tức nói với Tiểu Long, nếu như lão giả kia là Hàn Băng Tôn giả Lãnh Thiên Thu thì hoàn toàn không cần phải ra tay.

- Cái gì? Không thể nào.

Tiểu Long sững sờ, Hàn Băng Tôn giả Lãnh Thiên Thu hắn cũng biết một chút.

Ngao.

Trong nháy mắt Độc Cô Phàm Vân thúc dục cự long bằng linh hồn công kích về phía lão giả. Năng lượng linh hồn tràn ngập khiến cho không gian chung quanh thân thể nứt vỡ. Uy áp kinh người khiến cho mọi người nhìn mà cảm thấy tim đập nhanh hơn. Không hổ là Đại trưởng lão Độc Cô gia tộc. Thần Hoàng khí cũng cực kỳ khủng bố.

Ánh mắt lão giả tóc bạc lần nữa đỏ hồng, dường như đang giãy dụa gì đó. Đột nhiên ánh mắt hắn trầm xuống, quang mang màu đỏ tràn ngập, trường thương màu xanh da trời run lên. Tiếng sấm vang vọng, chung quanh trường thương màu xanh gió nổi mây phun, không gian run rẩy không ngớt.

Ngao.

Trong sát na khi không gian run rẩy, trường thương màu xanh da trời kia lập tức ầm ầm hóa thành một đầu cự long màu xanh da trời. Cự long ngẩng đầu rít gào một tiếng, năng lượng đáng sợ chấn động từ bên trên tràn ngập ra. Những nơi nó đi qua, không gian đột nhiên đóng băng, từng tầng băng dày đặc văng tung tóe lộ ra vết nứt đen kịt khổng lồ trong không gian, giống như thông đạo trong không gian vậy.

Hai đầu cự long xuất hiện, giống như thiên thạch ầm ầm va chạm vào nhau.

Dưới sự va chạm này, mọi người chung quanh không dám tiến lên nửa bước. Loại công kích này quá mức khủng bố, bằng mắt thường cũng có thể nhìn thấy cự long bằng linh hồn do Độc Cô Phàm Vân ngưng tụ không ngờ lại bị đóng băng rồi ầm ầm nổ tung.

Phanh.

Cự long bằng linh hồn bị nghiền nát, năng lượng khủng bố hóa thành một cơn lốc khuếch tán. Không gian bị phá hủy, một mảnh lớn không gian hư vô hiện lên. Chúng cường giả chung quanh vừa mới nhào tới chỉ có thể nhanh chóng lui lại.

Khi cơn lốc bằng năng lượng khuếch tán tới một phạm vi nhất định thì đột nhiên ngưng lại, lặng lẽ không chút tiếng động tiêu tán trong hư không.

- Hừ.

Cự long bằng linh hồn bị nghiền nát, Độc Cô Phàm Vân ít nhiều cũng bị ảnh hưởng. Từ trong cổ họng vang lên tiếng rên, khóe miệng tràn ra tia máu. Khí tức trên người trở nên hỗn loạn. Hiển nhiên bị lão giả tóc bạc đánh vỡ cự long bằng linh hồn tạo thành tổn thương không nhỏ cho hắn.

Phanh Phanh.

Không gian bị nghiền nát, cơ hồ là cùng một lúc Đại trưởng lão Long Nguyệt, Huyền Phạt, Cùng Kỳ Tôn giả đánh chết đối thủ của mình. Đều có tu vi Chuẩn Đế, nếu như thật tình muốn đánh chết mấy cường giả bị khống chế kia cũng không có cách nào ngăn cản.

- Người này có thần khí thượng cổ, liên thủ công kích.

Đại trưởng lão Long Nguyệt khẽ quát một tiếng, Thần khí thượng cổ đối với Thú tộc không có lực hấp dẫn quá lớn, thế nhưng đan dược Đế phẩm lại có lực hấp dẫn cực kỳ lớn cho nên nàng nhanh chóng lao về phía lão giả tóc bạc.

- Bà ngoại dừng tay, tất cả dừng tay.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, thân ảnh nhảy lên giữa không trung.

Nghe thấy Lục Lâm Thiên nói vậy tất cả mọi người đột nhiên dừng lại.

Sưu.

Ngay trong nháy mắt này lão giả tóc bạc đi tới gần đầu phượng hoàng màu trắng, tay đánh ra một đạo chưởng ấn đóng băng không gian. Đầu phượng hoàng màu trắng kia muốn chạy trốn thế nhưng không trung bị hàn băng bao phủ cho nên không có cách nào chạy ra.

Chương 2919: Vô Ảnh Minh Tôn 1

Chi Chi.

Phượng hoàng màu trắng kêu lên mấy tiếng chi chi quái dị, hai cánh chấn động. Khí tức linh dược bàng bạc mênh mông không ngờ có thể ngăn cản được khí tức lạnh lẽo kia. Khí tức lạnh lẽo kia tạm thời không có cách nào có thể đóng băng được nó.

- Người này sắp đoạt được đan dược Đế phẩm, nhanh công kích.

Hổ Lỗ cũng không coi lời nói của Lục Lâm Thiên vào trong mắt, đan dược Đế phẩm cũng không thể để rơi vào trong tay người khác. Không ít cường giả cũng nghĩ như vậy. Hiên Viên Triệt, Công Tôn Tông Nguyên lần nữa lao thẳng về phía trước.

- Ai dám tiến lên ta tuyệt đối không khách khí.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, chân khí phô thiên cái địa tuôn ra. Sát khí trên Huyết Lục lan tràn, thanh thế mênh mông khiến cho trong lòng mọi người rung động, cả không trung run rẩy.

- Lời lão đại ta nói các ngươi có nghe thấy không?

Trường bào màu vàng trên người Tiểu Long tung bay, toàn thân có hỏa diễm màu vàng lan tràn. Khí thế dường như cũng không dưới Lục Lâm Thiên bao nhiêu.

Lục Lâm Thiên cùng với Tiểu Long bạo phát ra khí thế khiến cho tất cả mọi người rung động.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn làm gì? Muốn độc chiếm bảo vật sao?

Hổ Lỗ quát to.

- Người này có lẽ có quan hệ với ta, ai dám tiến lên đối phó với người nay ta sẽ đối phó với kẻ đó.

Lục Lâm Thiên nhìn qua lão giả tóc bạc rồi nói với mọi người. Trong lòng bất đắc dĩ không thôi. Hiện tại hắn cũng không thể xác định rốt cuộc người này có phải là Hàn Băng Tôn giả Lãnh Thiên Thu hay không.

- Lục Lâm Thiên, muốn chúng ta không đối phó với người này cũng được. Thế nhưng đan dược Đế phẩm tuyệt đối không thể rơi vào trong tay người này. Huống chi người này dường như đã bị một loại năng lượng nào đó khống chế, có lẽ chỉ là một cỗ khôi lỗi mà thôi.

Đại trưởng lão Thái Công Tố của Thái Công gia tộc nói.

- Đúng vậy, muốn chúng ta không đối phó với người này thì được. Thế nhưng đan dược Đế phẩm nhất định không thể rơi vào trong tay người này.

- Lục Lâm Thiên rõ ràng muốn một mình đoạt được Đan dược Đế phẩm. Chúng ta liên thủ với nhau, chỗ tốt không thể để cho một mình Lục Lâm Thiên đoạt được.

Trong đám người, Lăng Thanh Tuyệt bị Bắc Cung Vô Song đánh lui, thân ảnh bị đẩy lùi sang một bên, Bắc Cung Vô Song cũng không truy đuổi.

- Đồng loạt ra tay, chỗ tốt không thể để cho Lục Lâm Thiên chiếm toàn bộ.

Đám người Hổ Lỗ đã bị châm ngòi, lập tức đánh về phía lão giả tóc bạc đang vây khốn đầu phượng hoàng màu trắng.

- Hổ Lỗ trưởng lão, ngươi dám.

Tiểu Long quát lạnh một tiếng, thân ảnh ngăn cản trước mặt Hổ Lỗ.

- Minh chủ, việc này chẳng lẽ Thanh Long Hoàng tộc đã nói với Lục Lâm Thiên sao?

Hổ Lỗ biến sắc, dường như hắn cũng biết rõ thực lực của Lục Lâm Thiên, cũng không dám nhúc nhích, thể nhưng vẻ mặt cực kỳ khó coi.

Sưu Sưu.

Cùng một lúc, Thái Công Tố, Công Tôn Kiền Nhũng cũng lao thẳng về phía lão giả tóc bạc. Bọn họ cũng không muốn để cho đan dược Đế phẩm rơi vào trong tay người khác. Sức hấp dẫn của Đan dược Đế phẩm quá lớn.

- Hai vị, hai vị vẫn nên lui lại đi, nếu không đừng trách ta vô tình.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ lan tràn. Ở trong Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ, nhiều loại công kích cuồng bạo tuôn ra, vây khốn hai người vao bên trong. Thân thể căn bản khó có thể giãy dụa ra ngoài.

Thái Công Tố, Công Tôn Kiền Nhũng biến sắc. Lúc này rốt cuộc bọn họ mới biết được thực lực của Lục Lâm Thiên đã tới tình trạng khủng bố. Hai người bị vây khốn ở bên trong căn bản không có cách nào nhúc nhích.

Mọi người động thủ, đều do Lục Lâm Thiên và Tiểu Long ngăn cản. Thanh Long Hoàng tộc, Thiên Địa các, Bắc Cung gia tộc, Độc Cô gia tộc, Chu Tước Hoàng tộc, Huyền Vũ Hoàng tộc không có ra tay. Còn lại lúc này ở trên không trung vô cùng lộn xộn, Lăng Thanh Tuyền bị Bắc Cung Vô Song đẩy lui, cũng không có tiếp tục ra tay.

Sưu.

Nhưng vào lúc này trong không gian cách lão giả tóc bạc không xa, gợn sóng trong không gian lóe lên, một đạo thân ảnh giống như tia chớp lao thẳng về phí trước. Một lão giả tuổi chừng sáu mươi mặc một bộ áo dài màu đen rộng thùng tình giống như trường sam, có thể chứa đựng không ít đồ vật bên trong. Không ngờ lại không có ai phát hiện ra người này.

- Khặc khặc. Đan dược Đế phẩm là của ta.

Một tiếng hét lớn âm lệ vang lên, thân ảnh đột nhiên xuất hiện lao thẳng về phía lão giả tóc bạc. Tay đánh ra một đạo trảo ấn xé rách không gian mang theo minh khí quỷ dị giống như khí tức ở trên xương cốt tràn ra, khiến cho linh hồn mọi người cảm thấy khó chịu.

Đạo trảo ấn này lập tức bao phủ về phía lão giả tóc bạc. Lão giả tóc bạc hai mắt đỏ hồng, một tay khống chế phượng hoàng màu trắng đang bị vây khốn, lại còn áp chế ánh mắt đỏ hổng, dường như cũng không còn bao nhiêu sức hoàn thủ.

- Không xong, không ngờ lại có Chuẩn Đế ẩn nấp.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, lão giả vừa mới xuất hiện kia, từ khí tức trên người lan tràn ra tuyệt đối đã tới cấp độ Chuẩn Đế. Mà bản thân hắn không ngờ ngay từ đầu lại không phát giác ra người này. Người này vẫn đứng ở trong đội hình Linh Vũ giới.

Trảo ấn quỷ dị mang theo khí tức khiến cho lòng người rung động đánh về phía lão giả tóc bạc. Hai mắt lão giả tóc bạc ngày càng đỏ, toàn thân run rẩy, giống như đang giãy dụa gì đó.

- Vô Ảnh Minh Tôn, ngươi rốt cuộc cũng bò ra được hay sao? Có ta ở đây ngươi còn chưa đủ tư cách, cút ra cho ta.

Lúc này một thanh âm sâu kín vang vọng, đột nhiên có một đạo thân ảnh xuất hiện trước người lão giả tóc bạc. Thân ảnh này xuất hiện, nhìn đạo trảo ấn khiến cho tim người ta đập nhanh, cánh tay khẽ phất một cái, một cỗ quang mang đỏ thẫm mà nóng bỏng tức thì quét ngang hư không.

Sưu.

Quang mang đỏ thẫm nóng bỏng giống như mang theo hỏa diễm giống nhưu thực chất va chạm với trảo ấn kia, phá hủy trảo ấn trên hư không.

Tiếp đó đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện này cũng đột nhiên xuất hiện trước người lão giả áo đen. Trong mắt có một cỗ hàn ý lan tràn ra.

- Làm sao ngươi tới được đây?

Lão giả tóc đen kia nhìn người vừa mới xuất hiện, lập tức hoảng hốt, ánh mắt biến hóa, toàn thân run run.

- Ta sao không thể tới? Không ngờ ngần ấy năm ngươi cũng tới Chuẩn Đế. Lần trước trong số những người âm thầm hạ thủ với ta ngươi cũng có một phần. Hôm nay ngươi phải trả một cái giá đắt.

Trường bào trên người vừa mới xuất hiện tung bay, hàn ý trong mắt bắn ra. Thanh âm tuy rằng bình thản, thế nhưng mang theo một cỗ uy áp khiến cho người ta không có cách nào kháng cự, đồng thời còn có một cỗ uy áp.

- Ta cũng là bị ép.

Lão giả áo đen biến sắc, thân thể cấp tốc lui về phía sau, giống như vô thanh vô tức biến mất trong không gian.

- Vô Ảnh Minh Quyết của ngươi đối với ta vô dụng, tu vi Chuẩn Đế ở trước mặt ta còn chưa đủ.

Người đến nói xong, trong giây lát ngưng tụ một đạo quyền ấn. Thân ảnh nhanh như thiểm điện phóng về phía bên trái, quyền ấn ầm ầm đánh về phía hư không.

Chương 2920: Vô Ảnh Minh Tôn 2

Ầm ầm.

Ngay trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, đạo quyền ấn nhìn như đánh vào không gian hư vô này trong khoảnh khắc vang lên thanh âm bạo liệt giống như sấm sét. Kình phong cuồng bạo khuếch tán, không gian chung quanh bị xốc lên tạo thành một cái động sâu.

Không gian bị phá hủy, mọi người có thể nhìn thấy rõ một mảng lớn không gian bị nứt vỡ từng khúc. Gợn sóng trong không gian hóa thành mảnh vỡ.

Phụt.

Ngay ở trong không gian bị nghiền nát, một đạo thân ảnh lập tức bắn ngược ra. Máu tươi trong miệng phun ra, thân ảnh một đường đánh vỡ hư không, sắc mặt trắng bệch.

- Lại tới một cường giả.

Mọi người trong không trung ngẩng đầu nhìn lên, một chiêu đả thương Chuẩn Đế, đây cũng là cường giả khủng bố như Lục Lâm Thiên.

- Nghĩa phụ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn vào người mới xuất hiện, trên mặt hiện lên vẻ vui mừng. Người tới không phải là ai khác mà chính là nghĩa phụ Nam thúc của hắn. Nghĩa phụ đột nhiên xuất hiện khiến cho Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn.

- Lão gia hỏa, hóa ra ngươi cũng tới a.

Thân ảnh Tiểu Long lóe lên, mặc kệ Hổ Lỗ, lập tức đi tới bên người Nam thúc.

Lúc này tuy rằng bộ dáng của Nam thúc biến hóa, ánh mắt đen nhánh mà thâm thúy khiến cho người ta nhìn vào cảm thấy linh hồn rung động. Thân thể già nua trở nên cao ngất, trường bào tung bay, thân thể đạp không mà đứng, khí thế kinh người.

- Độc Cô Ngạo Nam.

Đám người Bắc Cung Chi, Độc Cô Phàm Vân, Thái Công Tố, Công Tôn Kiền Nhũng biến sắc.

- Độc Cô Ngạo Nam, là hắn tới.

Cơ hồ tất cả cường giả nhìn nhau, sắc mặt rung động, cũng không có ai dám tiến lên phía trước nửa bước.

- Sư phụ.

Một tiếng quát nhẹ vang lên, gợn sóng không gian lóe lên, một thân ảnh màu lam từ tron gợn sóng bước ra, lập tức đi tới trước mặt lão giả tóc bạc.

Đạo thân ảnh này xuất hiện, trên người mặc trường bào màu lam, mái tóc dài mang theo một cỗ khí tức lạnh lẽo, đúng là Băng Mộc Tôn giả Sát Phá Quân.

Sát Phá Quân nhìn lão giả tóc bạc, toàn thân run lên, trong lòng chua xót, đột nhiên lăng không hành lễ trên không trung, nhìn lão giả tóc bạc cung kính thi lễ:

- Phá Quân bất hiếu, bái kiến sư phụ.

- Quả thực chính là Hàn Băng Tôn giả Lãnh Thiên Thu.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, thu hồi Thời Không Lao Ngục thả Thái Công Tố và Công Tôn Kiền Nhũng. Xem ra lão giả này quả thực chính là Hàn Băng Tôn giả Lãnh Thiên Thú.

- Phá Quân.

Lão giả tóc bạc ngẩng đầu, ánh mắt đỏ hồng run run dường như thanh tỉnh được một chút. Trảo ấn trong tay đột nhiên dùng sức, rốt cuộc cũng nắm đầu phượng hoàng màu trắng vào trong tay.

Chi Chi..

Đầu phượng hoàng màu trắng kêu lên mấy tiếng, lập tức hóa thành một khỏa đan dược màu trắng xuất hiện trong lòng bàn tay lão giả tóc bạc.

- Ah...

Trong nháy mắt, hai mắt lão giả tóc bạc đỏ hồng hơn, rốt cuộc cũng khó có thể áp chế. Một cỗ khí tức huyết sát ngập trời tuôn ra.

- Sư huynh cẩn thận, Lãnh sư bá đã bị năng lượng quỷ dị khống chế.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đi tới bên người Sát Phá Quân.

- Lão gia hỏa, ngươi cần gì phải chống đỡ.

Ánh mắt Nam thúc chớp động, thủ ấn nhanh chóng biến hóa, đột nhiên một cái màn sáng bằng năng lượng cực lớn tức thì la tràn, bao phủ không gian chung quanh Hàn Băng Tôn giả Lãnh Thiên Thu.

Dưới màn sáng bao phủ, ánh mắt Hàn Băng Tôn giả Lãnh Thiên Thu lần nữa trở nên trong sáng hơn một chút. Lập tức nuốt khỏa đan dược màu trắng trong tay vào bụng.

- Đan dược Đế phẩm a.

Mắt thấy Hàn Băng Tôn giả Lãnh Thiên Thu nuốt đan dược Đế phẩm vào trong tay, trong nháy mắt này không biết bao nhiêu người run rẩy, vẻ mặt đau lòng.

Sau khi dùng đan dược, Hàn Băng Tôn giả đột nhiên run lên, vẻ đỏ hồng trong mắt bắt đầu phai nhạt, giống như bị áp chế xuống. Ánh mắt đỏ hồng kia khôi phục lại như bình thường.

Nhìn thấy ánh mắt Hàn Băng Tôn giả từ từ khôi phục, Nam thúc thu thủ ấn lại, đem màn sáng bằng năng lượng triệt tiêu. Sắc mặt hơi tái nhợt, dường như cái màn sáng bằng năng lượng thoạt nhìn không có tác dụng nhiều lắm đã khiến cho Nam thúc tiêu hao khá lớn.

- Lão quái vật, làm sao ngươi tới đây?

Màn sáng được thu hồi, Hàn Băng Tôn giả Lãnh Thiên Thu nhìn thấy Nam thúc trước mắt, trong mắt hiện lên sự sợ hãi và vui mừng.

- Khá tốt, may ta không tới muộn. Ta biết ngay ngươi chưa chết mà. Ngươi còn sống là tốt rồi. Còn sống là tốt rồi.

Trong đôi mắt đen nhánh thâm thúy của Nam thúc hiện lên chút chua xót khi nhìn lão giả tóc bạc trước mắt. Chỉ là trong lòng lúc này cũng tuyệt đối cao hứng.

- Đệ tử tới chậm, Phá Quân bất hiếu, mong sư phụ tha thứ.

Thân ảnh Sát Phá Quân lóe lên đi tới bên người sư phụ Hàn Băng Tôn giả. Sau khi biết rõ sư phụ bị nhốt trong Hư Không Bí Cảnh. Cũng không biết sư phụ còn sống hay chết, cũng không thể đi cứu, lúc này có thể nhìn thấy sư phụ bình yên vô sự, trong lòng hắn kích động không thôi.

- Đồ nhi ngoan của ta. Tu vi những năm này không những không rớt xuống mà còn có tiến bộ không tệ. Chắc rằng là nhờ có Nam thúc ngươi chỉ điểm a.

Hàn Băng Tôn giả nhìn Sát Phá Quân, nắm chặt vai Sát Phá Quân, trong mắt có chút thỏa mãn.

- Đệ tử bái kiến Lãnh Sư bá.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đi tới trước người Lãnh Thiên Thu rồi cung kính hành lễ, đối với vị cường giả có thể nổi danh cùng với nghĩa phụ khi trước hắn cũng vô cùng hiếu kỳ. Vừa rồi hắn cũng nhìn ra Hàn Băng Tôn giả Lãnh Thiên Thu dựa vào thần khí thượng cổ mà có thể đẩy lui công kích của chúng cường giả. Đại trưởng lão Độc Cô gia tộc Độc Cô Phàm Vân có tu vi Chuẩn Đế cũng bị áp chế, thực lực bực này tuyệt đối Chuẩn Đế bình thường không thể chống lại.

- Đây là?

Hàn Băng Tôn giả Lãnh Thiên Thu nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút nghi hoặc.

- Sư phụ, đây là đệ tử Nam thúc, cũng là nghĩa tử của Nam thúc, gọi là Lục Lâm Thiên, hiện tại chính là minh chủ Đế Đạo minh phong vân nhất trên đại lục.

Sát Phá Quân mỉm cười nói.

- Ah, hóa ra lão quái vật ngươi lại thu đệ tử a, thoạt nhìn không tồi chút nào.

Hàn Băng Tôn giả nhìn Nam thúc, ánh mắt lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt ngày càng nghi hoặc, hắn phát hiện ra mình căn bản không thể nhìn thấu thực lực của Lục Lâm Thiên.

- Đệ tử đa tạ Lãnh sư bá khích lệ.

Lục Lâm Thiên nói.

- Lão gia hỏa nhà ngươi còn sống là tốt rồi, không ngờ ngươi cũng tới Chuẩn Đế, xem ra ngươi cũng nhận được không ít cơ duyên.

Nam thúc có chút vui vẻ nói, tu vi của Hàn Băng Tôn giả Lãnh Thiên Thu hiện tại so với lúc trước rõ ràng mạnh hơn không ít.

- Ta dùng đan dược Đế phẩm chỉ có thể áp chế trong cơ thể một hồi, cần tìm địa phương trị tận gốc.

Hàn Băng Tôn giả nói.

- Tốt, ngươi chờ ta một lát, ta giải quyết một ít chuyện trước.

Nam thúc gật đầu nói với Hàn Băng Tôn giả, ánh mắt lập tức nhìn vào trong đám người Linh Vũ giới, tập trung lên trên người Vô Ảnh Minh Tôn kia.

- Rốt cuộc ngươi muốn thế nào?

Mắt nhìn Nam thúc, toàn thân Vô Ảnh Minh Tôn run rẩy, cũng không có thời gian bận tâm vết máu nơi khóe miệng, thực lực đối phương hắn biết rõ, hắn làm sao có thể là đối thủ của Đế giả, sợ rằng ngay cả trốn cũng không thoát.

Chương 2921: Diệt sát Chuẩn Đế

- Sáng tạo Linh Vũ giới ngươi cũng xuất lực, thế nhưng cuối cùng ngươi lại quay mũi giáo đối phó ta. Ngươi không thể không chết.

Hàn ý trong mắt Nam thúc bắn ra, bàn chân đạp hư không mà đi, chậm rãi đi về phía Vô Ảnh Minh Tôn.

- Chuyện này không liên quan tới ta. Ta cũng chỉ bị ép, là do đệ tử Nghiên Đỉnh của ngươi cầm đầu.

Vô Ảnh Minh Tôn chậm rãi lui về phía sau, trong mắt hiện lên sự sợ hãi. Lúc này những người khác trong Linh Vũ giới cũng không dám tiến lên, ai dám kɧıêʋ кɧí©ɧ Đế giả cơ chứ.

- Bất kể như thế nào ngươi nhất định sẽ chết, còn một ít người ta sẽ từ từ tính sổ. Tên nghiệt đồ kia tuyệt đối trốn không thoát.

Trong mắt Nam thúc lan tràn ra hàn ý.

- Ha ha.

Thấy hàn ý trong mắt Nam thúc, Vô Ảnh Minh Tôn dường như nhớ tới cái gì đó, lập tức cười ha ha, dứt khoát đứng lên, nói với Nam thúc.

- Ngươi chẳng lẽ đã quên rồi sao. Xem ra ta phải nhắc nhở ngươi. Ngươi là Đế giả, trên đại lục đã sớm có lệnh cấm, ngươi không thể ra tay với ta, cho nên ngươi không thể gïếŧ ta.

- Thật sao?

Nam thúc chậm rãi đi tới trước người Vô Ảnh Minh Tôn, hàn ý trong mắt bắn ra.

- Ha ha, ngươi không gïếŧ được ta. Ngươi có lệnh cấm trên người. Nếu như ngươi gïếŧ ta ngươi cũng sẽ chết.

Vô Ảnh Minh Tôn âm lệ nói.

- Vậy thì ta phải thử xem mới được.

Lúc này Nam thúc đột nhiên phất tay một cái, trường bào run lên, dẫn động năng lượng thiên địa, đột nhiên một đạo chưởng ấn phá không đánh ra. Chưởng ấn xen lẫn một cỗ linh hồn chấn động. Vết nứt không gian hiện ra, quang mang đen kịt khiến cho tim người ta đập nhanh lóe lên.

- Ngươi làm sao dám giết ta?

Vô Ảnh Minh Tôn biến sắc, hắn thật sự không ngờ đối phương lại dám ra tay giết hắn. Thân thể trong khoảnh khắc nhanh chóng lui lại, đến thời điểm này hắn mới biết mình sai rồi.

Sưu.

Chỉ là lúc này đã không còn kịp, dưới chưởng ấn của Nam thúc, năng lượng thiên địa chung quanh kịch liệt rung động.

Một cỗ năng lượng thiên địa bỗng nhiên cuồn cuộn, chưởng ấn dùng xu thế thái sơn áp đỉnh đánh xuống Vô Ảnh Minh Tôn. Dưới chưởng ấn, không gian lập tức sụp đổ.

Ầm ầm.

Trong tiếng trầm thấp bạo liệt, không gian hóa thành mảnh vỡ. Vòng xoáy hiện lên trên không gian, ngay cả hồn anh của Vô Ảnh Minh Tôn cũng không kịp chạy thoát, thân hình đột nhiên hóa thành mảnh vỡ trong vòng xoáy. Sau đó tất cả trở nên yên tĩnh như cũ.

- Lại diệt Chuẩn Đế.

Mọi người nhìn vào không khỏi cảm thấy kinh hãi, lạnh lẽo, người của Linh Vũ giới sắc mặt tái nhợt, thế nhưng lại không dám tiến lên một chút nào.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười lạnh, từ trong linh hồn sưu tác của Hạc Linh Tả Sứ mà hắn biết được Vô Ảnh Minh Tôn này chính là Nhị Pháp Tôn của Linh Vũ giới, Chuẩn Đế bị giết, đối với Linh Vũ giới mà nói nhất định cũng là đả kích cực lớn. Đế giả không được ra tay, chỉ tiếc Nam thúc không phải là Đế giả, cũng chỉ là Chuẩn Đế mà thôi.

- Độc Cô Ngạo Nam đã là Đế giả làm sao dám ra tay?

Không ít cường giả nghi hoặc.

Mà trong lúc mọi người nghi hoặc, Hàn Băng Tôn giả đột nhiên nhớ tới cái gì đó mà nói với Nam thúc:

- Lão quái vật, chúng ta đi mau, nơi này quỷ dị, nếu như không đi thì không kịp.

- Lãnh sư bá, chúng ta cũng khó mà đi được.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đột nhiên biến hóa, trong tâm thần dò xét hắn phát hiện ra trong không gian này lặng lẽ tràn ngập khí tức huyết sát.

Trong không gian hư vô, khí tức huyết sát không biết từ nơi nào xuất hiện, lặng lẽ lan tràn ra cả không gian.

Phanh Phanh.

Cùng lúc đó trong đám người có người điên cuồng triển khai công kích, đánh ra công kích trí mạng với người trong đội ngũ của mình. Thanh âm trầm thấp bạo liệt trong khoảnh khắc vang vọng.

- Ngũ trưởng lão, ngươi làm gì vậy?

- Thác Bạt gia, các ngươi dám ra tay với Công Tôn gia tộc ta là có ý gì?

Phanh Phanh.

Cùng một lúc cả không gian hỗn loạn, trong khoảnh khắc có không ít cường giả hai mắt đỏ rực, mà ngay cả trong Tứ đại Thú Hoàng tộc cũng có người bị khống chế, điên cuồng ra tay với người bên cạnh. Trong chớp mắt ngắn ngủi có hơn mười cường giả hóa thành huyết vụ.

- Tất cả mọi người chú ý, là năng lượng quỷ dị khống chế bọn họ.

Ánh mắt Hiên Viên Triệt trầm xuống, thân ảnh lóe lên lập tức đánh bay mấy cườn giả Hiên Viên gia tộc bị ảnh hưởng, chân khí thuộc tính phong phô thiên cái địa tuôn ra, trong miệng đột nhiên hét lớn một tiếng.

Rống.

Tiếng hét lớn này giống như hổ gầm, có tác dụng giống như quán đỉnh khiến cho không ít người hai mắt đỏ rực khôi phục một ít, thế nhưng cũng còn chưa hoàn toàn khôi phục.

- Chút tài mọn, tỉnh lại cho ta.

Trường bào màu vàng trên người Tiểu Long run lên, thân ảnh đạp không mà ra, trong miệng đột nhiên gầm lên một tiếng giống như long ngâm.

Ngao.

Thanh âm như long ngâm xuyên thấu gợn sóng hóa thành tiếng gầm lan tràn ra chung quanh khiến cho linh hồn mọi người run lên. Thanh âm giống như tiếng sấm vang vọng trong đầu bọn họ.

- Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì.

Tức thì không ít người run rẩy, tỉnh táo lại, đối vơi chuyện vừa xảy ra không ngờ bọn họ lại không biết chút nào.

Lục Lâm Thiên nhìn Tiểu Long, không ngờ tiếng rống của Tiểu Long lại có hiệu quả như vậy.

- Không gian này quỷ dị a.

Mọi người tỉnh lại, sắc mặt biến đổi, bắt đầu cảnh giác.

- Chính là khí tức này đã dây dưa ta mấy chục năm. Nếu không phải ta nhận được cơ duyên có Thiên Băng Thần Thương trong tay, vừa vặn có thể ngăn chặn một ít khí tức quỷ dị này thì đã sớm bị nó khống chế rồi. Mà vừa nãy ta cũng sắp không kiên trì nổi, không ngờ khí tức này lại đột nhiên yếu đi một chút cho nên mới để cho ta trì hoãn một hơi. Khí tức này có thể lặng lẽ không chút tiếng động làm ảnh hưởng tới tâm trí và linh hồn, ngàn vạn lần phải cẩn thận.

Hàn Băng Tôn giả Lãnh Thiên Thu nhắc nhở mọi người, trong mắt hắn giờ phút này còn có chút sợ hãi. Mấy chục năm qua hắn luôn bị cỗ khí tức quỷ dị này dây dưa, khi thì thanh tỉnh, khi thì bị khống chế.

- Xuất hiện đi, không cần phải trốn trốn tránh tránh.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên tiến lên phía trước, khí thế huyết sát ảnh hưởng tới tâm trí và linh hồn, thiếu chút nữa khiến cho người ta thành hoa nô, lúc này Lục Lâm Thiên đã có thể khẳng định trong này có sự tồn tại của Huyết Linh Mẫu Đơn.

Khanh Khách.

Lục Lâm Thiên dứt lời, trong hư không vang lên tiếng cười như chuông bạc. Thanh âm giống như có một loại ma lực nào đó, có thể quanh quẩn trong tâm linh khiến cho linh hồn run run.

- Nhân loại đáng chết, lúc trước dám làn tổn thương ta. Hôm nay ta nhất định sẽ khiến ngươi phải chết.

Tiếng nói như chuông bạc mơ hồ vang vọng, khiến cho người ta khó có thể nắm bắt được dấu vết. Trong không gian, khí tức huyết sát ngày càng nồng nặc.

- Chẳng lẽ mấy chục năm trước cũng bởi vì như vậy....?

Hàn Băng Tôn giả Lãnh Thiên Thu nghi hoặc, không ngờ tới khi tức huyết sát này lúc trước đột nhiên yếu hơn đi một chút mới cho hắn có thời gian trì hoãn một chút. Bằng không sẽ bị nó triệt để khống chế, chẳng lẽ việc này có liên quan tới Lục Lâm Thiên sao?

Chương 2922: Xuất hiện Đế giả 1

Mọi người nghe vậy lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên, bọn họ không ngờ vật quỷ dị trong không gian này lại có không ít quan hệ với Lục Lâm Thiên. Dường như Lục Lâm Thiên từng làm tổn thương đối phương, mà ngay cả Nam thúc cũng có chút nghi ngờ.

- Có bản lĩnh thì xuất hiện đi, lúc trước ta có thể làm tổn thương ngươi hiện tại ta cũng có thể diệt ngươi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, nắm chặt Huyết Lục trong tay, đối với Huyết Linh Mẫu Đơn Lục Lâm Thiên không quá e ngại, ít nhất bản thân hắn không sợ khí tức huyết sát kia.

- Lớn lối, ngươi cho rằng có thể chống lại ta sao? Lúc trước thứ ngươi đánh nát chỉ là một đạo linh hồn phân thân của ta mà thôi, ngày hôm nay nếu như ngươi đã ở đây thì chết đi.

Thanh âm như chuông bạc mang theo sát ý vang vọng. Ngay lúc đó trên không gian có một đóa Mẫu đơn màu đỏ như máu lăng không xuất hiện.

Toàn thân đóa mẫu đơn này màu đỏ như máu, lan tràn ra khí tức huyết sát quỷ dị. Chỉ cần nhìn một cái cũng khiến cho người khác hãi hùng khiếp vía, bất tri bất giác linh hồn bị ảnh hưởng.

Lục Lâm Thiên nhìn Huyết Linh Mẫu Đơn, so với đóa Huyết Linh Mẫu Đơn trên vách núi khi trước giống nhau, thế nhưng không biết vì sao khí tức huyết sát trên người nó lại nồng đậm hơn rất nhiều.

- Đây là Huyết Linh Mẫu Đơn, không nên nhìn nó, vậy này có thể làm ảnh hưởng tới tâm tí, trong lúc bất tri bất giác sẽ bị nó không chế, đến lúc đó sẽ trở thành hoa nô của nó.

Tử Yên nhìn Huyết Linh Mẫu Đơn, khuôn mặt xinh đẹp biến sắc, nhanh chóng nói với người Thiên Địa các sau lưng.

- Huyết Linh Mẫu Đơn, không ngờ lại là tà vật này.

- Là tà vật cũng là trọng bảo a.

Giờ phút này cũng có không ít người nhận ra Huyết Linh Mẫu Đơn, dù sao ở đây đều là người có ánh mắt bất phàm.

- Huyết Linh Mẫu Đơn, tà vật có linh trí, chẳng lẽ...

Ánh mắt Nam thúc run lên, lập tức trở nên ngưng trọng.

- Khanh Khách, người thứ nhất ngày hôm nay ta giết chính là ngươi. Đem ngươi trở thành hoa nô của ta

Đóa Huyết Linh Mẫu Đơn mấy trăm thước xoay quanh trước mặt Lục Lâm Thiên, phóng ra khí tức huyết sát ngập trời.

Khí tức huyết sát ngập trời lan tràn khiến cho chúng cường giả chung quanh đều lui về phía sau, linh hồn run sợ, khó có thể tới gần.

- Lão đại.

- Lâm Thiên, cẩn thận.

Ba người Tiểu Long, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn lách mình đi tới bên người Lục Lâm Thiên. Tiểu Long thì vô cùng nhàn nhã, vô cùng tự đắc. Hai người Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn được Mộc hoàng khí và Thần Hoàng khí bao phủ thân thể, cũng có thể chống cự sự ảnh hưởng của khí tức huyết sát.

- Các ngươi lui ra phía sau một chút, để cho ta tới trước.

Nhìn Huyết Linh Mẫu Đơn trước mắt, toàn thân giống như máu tươi quanh quẩn, càng nhìn càng giống như bên trong có máu tươi lưu động, có một loại vẻ đẹp thê lương, có thể khiến cho bất luận kẻ nào mê muội. Lục Lâm Thiên nhíu mày, khí tức huyết sát này thật đáng sợ.

Có tình cảnh của Nguyên Nhược Lan khi trước, Lục Lâm Thiên không dám để nhị nữ Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn lặp lại tình cảnh như vậy nữa.

- Lão quái vật, đệ tử này của ngươi bất phàm a.

Ánh mắt Hàn Băng Tôn giả nhảy lên, hắn rất rõ ràng sự ảnh hưởng của khí tức huyết sát với người ta ra sao. Lúc này không ngờ lại nhìn thấy Lục Lâm Thiên hòa toàn bất động, trong lòng hắn bắt đầu có chút kinh ngạc.

- Sư phụ, Lâm Thiên sư đệ chính là Linh Vũ song tu và vũ giả toàn hệ, tu vi Vũ Tôn cửu trọng, đã sớm có thể tàn sát Chuẩn Đế như không. Lại còn lĩnh ngộ thuộc tính mới.

Sát Phá Quân nói với sư phụ. Nam thúc nói hắn thiên phú không tồi, thế nhưng Sát Phá Quân biết rõ, so với quái vật như Lục Lâm Thiên, quả thực chênh lệch quá xa.

- Cái gì?

Lãnh Thiên Thu nghe vậy lập tức biến sắc, không tin quay đầu lại nhìn Nam thúc, hắn còn tưởng rằng Sát Phá Quân nói đùa.

- Xem một chút đi, Huyết Linh Mẫu Đơn này linh trí cực cao, có phân thân, rất có thể...

Nam thúc không có trả lời Hàn Băng Tôn giả, trong lòng lúc này vô cùng ngưng trọng.

- Nhân loại đáng chết, chết đi.

Huyết Linh Mẫu Đơn xoay tròn, trên thể tích hơn trăm thước, khí tức huyết sát như thực chất lan tràn. Một cái lá giống như lưỡi đao màu đỏ tách ra, hoặc giả là miệng một đầu hung thú, lập tức phóng về phía Lục Lâm Thiên.

- Lại là bộ dáng này sao?

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười lạnh, tay nắm Huyết Lục, tiếng đao minh giống như long ngâm vang vọng trong hư không.

- Duệ Kim Hồn Đao.

Tiếng quát nhẹ vang lên, kim quang quanh thân đại thịnh giống như mặt trời lên cao. Huyết Lục trong tay vung lên, lập tức đánh xuống. Đao mang bổ ra vết nứt đen kịt trong không gian, lập tức bổ vào trên Huyết Linh Mẫu Đơn.

Sưu.

Một đao đánh xuống, đao mang màu vàng hung hăng đánh về phía cánh hoa Huyết Linh Mẫu Đơn, thế nhưng trong nháy mắt này Huyết Linh Mẫu Đơn lại biến mất, vô cùng quỷ dị.

Đao mang màu vàng mang theo khí tức sắc bén cùng với công kích linh hồn phóng tới, ầm ầm xẹt qua không trung, thanh âm chói tai sắc bén vô cùng, nhanh như thiểm điện xé rách hư không. Những nơi đao mang đi qua, gợn sóng trong không gian hóa thành tro tàn, hiện ra vết nứt đen kịt trong không gian. Vô cùng sắc bén, khủng bố.

Dưới một đao này không ít cường giả chung quanh trợn mắt, cứng lưỡi. Thanh thế một đao kia của Lục Lâm Thiên không ngờ lại khủng bố tới tình trạng này. Mà khí tức của một đao kia cũng khiến cho tất cả mọi người run sợ. Khiến cho người có tu vi Chuẩn Đế cũng phải run rẩy.

- Một đao thật mạnh, đây chính là thuộc tính mới lĩnh ngộ sao? Chuẩn Đế bình thường tuyệt đối không phải là đối thủ.

Hàn Băng Tôn giả Lãnh Thiên Thu vốn còn chưa tin, thế nhưng nhìn một đao kia, rõ ràng hắn có thể cảm giác được sự khủng bố của đao mang. Khí tức sắc bén lạnh lẽo này khiến cho lòng hắn rung động. Năng lượng bên trên đao mang kia tuyệt đối không phải một trong năm loại năm lượng thuộc tính mà hắn biết.

Dưới một đao này ngay cả Nam thúc cũng phải gật đầu, thực lực như vậy khiến cho hắn thầm phỏng đoán, không biết mình có thể chống lại được hay không. Thiên phú của tiểu tử này quả thực đáng sợ tới cực điểm.

Chỉ là dưới một đao tràn ngập kim quang rực rỡ, vết nứt không gian biến mất, Huyết Linh Mẫu Đơn cũng biến mất không thấy gì nữa.

- Khanh Khách, thực lực không tệ. Chỉ tiếc để đối phó với ta còn chưa đủ.

Thanh âm như chuông bạc lần nữa vang lên, giống như thanh âm của ma quỷ, có thể rung chuyển linh hồn người khác. Người bị thanh âm này làm ảnh hưởng thì linh hồn cũng bị khí tức huyết sát làm ảnh hưởng.

Sưu.

Cùng một lúc, sau lưng Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện Huyết Linh Mẫu Đơn vừa mới biến mất, cánh hoa Huyết Linh Mẫu Đơn mở rộng, giống như có máu tươi chảy xuôi, lập tức từ sau lưng định thôn phệ Lục Lâm Thiên.

Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cũng không quay đầu lại mà chỉ cười lạnh một tiếng, hàn quang hiện lên trong hai con ngươi đen kịt. Dường như hắn đã sớm có chuẩn bị, thủ ấn sớm kết xuất, miệng lẩm bẩm nói:

- Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ.

Chương 2923: Xuất hiện Đế giả 2

Cùng một lúc, khi thanh âm của Lục Lâm Thiên vang lên, cả không gian lung lay sắp đổ, Thời Không Lao Ngục thuộc tính thổ tám lần uy năng khuếch tán ở giữa không trung. Năng lượng thuộc tính thổ bàng bạc trong sát na hội tụ. Cả không gian như cứng lại, lập tức bao phủ không gian mấy ngàn thước vào bên trong.

Sưu.

Thời Không Lao Ngục tám lần uy năng lan tràn, lập tức bao phủ Huyết Linh Mẫu Đơn kia vào bên trong, không gian mất đi trọng lượng, nhiều loại công kích quỷ dị đồng thời hội tụ, Huyết Linh Mẫu Đơn tức thì bị trói buộc.

- Ồ?

Thanh âm thanh thúy như chuông bạc vang lên kèm theo sự kinh dị, khí tức huyết sát phô thiên cái địa tuôn ra, dưới cỗ khí tức huyết sát ngập trời này không ngờ lại có thể giãy ra khỏi Thời Không Lao Ngục tám lần uy năng của Lục Lâm Thiên.

- Thổ sinh Kim.

Lục Lâm Thiên ở trong Thời Không Lao Ngục đột nhiên xoay người lại, đạp không mà đứng, trường bào màu xanh bay phất phới.

Thủ ấn quỷ dị trong tay được kết, quanh thân Lục Lâm Thiên đột nhiên có một đạo kim quang giống như mặt trời ban trưa phóng lên trong hư không. Bên trong kim quang tràn ngập khí tức sắc bén mà lạnh lẽo.

Một giây sau, Thời Không Lao Ngục tám lần uy năng rung chuyển, uy năng mười sáu lần cuồn cuộn, một cỗ khí tức sắc bén, sát phạt lan tràn, khí tức bá đạo vô cùng tràn ngập không gian. Kim quang đại thịnh, cả phiến không gian gió nổi mây phun, cuồng phong rít gào. Tiếng sấm vang vọng không ngừng, thiên địa như rung chuyển, cả không gian giống như sắp nứt vỡ.

- Phá cho ta.

Không có một chút trì hoãn nào, Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, thủ ấn đột nhiên chụp về phía Huyết Linh Mẫu Đơn đang giãy dụa trong Thời Không Lao Ngục. Trong Thời Không Lao Ngục đột nhiên có một thủ ấn màu vàng cực lớn xuất hiện.

Không gian to lớn co rút lại, thủ ấn cực lớn hơn nghìn thước vỗ vào trên Huyết Linh Mẫu Đơn bị trói buộc trong Thời Không Lao Ngục. Thủ ấn cực lớn đánh xuống, không gian chung quanh hóa thành mảnh vỡ, hiện ra vết nứt đen kịt trong hư không.

Phanh.

Thanh âm trầm thấp vang vọng, bằng mắt thường có thể thấy được, khắp hư không to lớn lúc này bị thủ ấn màu vàng đánh nát. Huyết Linh Mẫu đơn cực lớn ở trong đó cũng bị đánh thành huyết vụ tiêu tán.

Ầm ầm.

Hư không giống như thiên băng địa liệt, hư không tan vỡ rồi lập tức khôi phục lại. Năng lượng cuồng bạo giống như thực chất chấn động, điên cuồng nhộn nhạo.

- Thật mạnh.

Không ít cường giả hít sâu một ngụm khí lạnh, thực lực của Lục Lâm Thiên lúc này không thể nghi ngờ khiến cho tất cả mọi người âm thầm so sánh với bản thân mình một phen. Thế nhưng khi so sánh mọi người mới biết được rốt cuộc thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại khủng bố tới tình trạng nào, một chưởng này không biết có bao nhiêu người có thể chống lại.

Lam Thập Tam, Thái Công Tĩnh Nhiễm, Hiên Viên Triệt, Lăng Thanh Tuyệt, Công Tôn Tông Nguyên cùng với đám người Thác Bạt Đỉnh bị Lục Lâm Thiên chà đạp lúc này rung động không thôi.

- Vũ kỹ Thiên cấp?

Hàn Băng Tôn giả Lãnh Thiên Thu trợn ngược con mắt, lần nữa bị dọa cho chấn động.

- Đây là vũ kỹ Thiên cấp do tiểu tử kia tự mình lĩnh ngộ, coi như không tệ.

Nam thúc khẽ mỉm cười nói, trong đôi mắt luôn luôn bình thản lúc này cũng khó có thể che dấu sự kích động. Thực lực như thế quả thực vô cùng khủng bố, mà tiểu tử này vẫn chỉ là Vũ Tôn cửu trọng mà thôi. Thực lực đã có thể so với Đế cấp.

- Lão quái nhà ngươi thu được một đệ tử giỏi a.

Bàn Băng Tôn giả Lãnh Thiên Thu nhìn Nam thúc, ánh mắt vẫn rung động không thôi.

- Nhân loại đáng chết, ngươi đã chọc giận ta rồi.

Ở trong hư không, Huyết Linh Mẫu Đơn bị nghiền nát thành huyết vụ, trong hư không, gợn sóng trong không gian lóe lên, đột nhiên xuất hiện một đoàn huyết vụ nồng đậm tựa như máu tươi.

Đoàn huyết vụ này xuất hiện, cả phiến hư không run lên, linh hồn tất cả mọi người đột nhiên run rẩy.

Tiếp đó đoàn huyết vụ giống như máu tươi này thu liễm, một đạo thân ảnh lung linh xuất hiện, đây là một thân ảnh lung linh, mềm mại động lòng người. Đường cong như ẩn như hiện, mái tóc màu đỏ rũ xuống tới bộ ngực ngạo ngễ. Trên người mặc một bộ cung trang màu đỏ giống như máu tươi lưu động càng làm tăng lên vẻ lồi lõm của thân thể. Đồng thời cũng hiện lên khí tức huyết sát khủng bố, giống như một đóa hoa bị nhiễm kịch độc, vô cùng diễm lệ.

Khi huyết vụ tiêu tán, thân ảnh linh lung này hoàn toàn hiện ra, cũng xuất hiện rõ ràng trong mắt mọi người.

Đạo thân ảnh này có khuôn mặt tuyệt mỹ, ngũ quan tinh xảo, hai con mắt đỏ như máu, cũng mang theo sự cơ linh, má lúm đồng tiền, nhìn qua có chút kiều diễm, kiều mỵ, lại cao quý mà thanh nhã, lại diễm lệ, khiến cho tim người ta đập thình thịch.

Nhìn vào nữ tử này, ánh mắt tất cả mọi người không khỏi run lên.

- Trạng thái hình người, Huyết Linh Mẫu Đơn này đột phá Đế cấp, đã thành Đế.

Nhìn nữ tử này ánh mắt Nam thúc run lên, linh lực toàn thân lan tràn.

- Nhân loại, giết nhiều Hoa nô của ta như vậy, làm tổn thương phân thân của ta, ngươi phải trả giá thật đắt, dù sao những hoa nô kia ta cũng không hài lòng. Ngươi lại là nhân tuyển tốt nhất.

Nữ tử này nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt đỏ hồng trên khuôn mặt động lòng người khiến cho lòng người rung động.

Dứt lời, nữ tử này cười tươi như hoa, khí tức huyết sát quanh thân bỗng nhiên tuôn ra.

Oanh

Khí tức huyết sát tuôn ra, cả phiến hư không chấn động, huyết sắc quang mang từ trong cơ thể nữ tử này tuôn ra, một cỗ chấn động vô hình giống như thiên địa chấn động từ trong cơ thể nàng phô thiên cái địa lan tràn ra.

Trong chớp mắt này hư không run rẩy, cả không trung gió nổi mây phun, mây đen kéo tới, thậm chí còn có sấm sét màu đỏ lập lòe.

Ầm ầm.

Một giây sau tia chớp màu đỏ giống như lưu quang không ngừng lóe lên, cùng lúc đó một cỗ chấn động vô hình mà mênh mông giống như thiên địa lấy thân thể nữ tử này làm trung tâm, giống như một cơn lốc lặng lẽ khuếch tán.

- Năng lượng chấn động thật là khủng khiếp.

Trong sát na, cơ hồ tất cả cường giả ngưng trọng nhìn lên không trung. Lúc này động tĩnh do nữ tử có thân thể mềm mại kia tạo ra quá khủng bố. Dưới cỗ khí thế này linh hồn cường giả Tôn cấp bỡ ngỡ, toàn thân run rẩy, Chuẩn Đế cũng không phải là ngoại lệ. Dưới cỗ uy áp vô hình của khí thế này linh hồn bị áp chế.

Ông.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, khí tức huyết sát phô thiên cái địa dũng mãnh tràn vào trong đầu hắn. Kim đao màu vàng đột nhiên nhảy ra, đao mang mở rộng, lập tức ngăn cản khí tức huyết sát này ở bên ngoài.

- Đây là lực lượng Đế giả.

- Uy năng thật khủng khiếp, phiền phức lớn rồi.

Mọi người kinh hãi, Hàn Băng Tôn giả, Nam thúc, Cùng Kỳ Tôn giả, Đại trưởng lão Long Nguyệt, Độc Cô Phàm Vân ngưng trọng, bọn họ hiểu rõ Đế giả đáng sợ ra sao.

Đế giả là cường giả đỉnh phong, hùng bá một phương trên đại lục, có thực lực kinh khủng lật tay làm gió, trở tay làm mưa. Nhất là loại linh vật trời sinh này một khi tới Đế cấp thì càng kinh khủng.
- Hiện tại ngươi nên trả giá đắt.

Chương 2924: Nam thúc ra tay

Thanh âm như chuông bạc của nữ tử vang lên, một đạo trảo ấn trong tay lăng không xuất hiện trên đầu Lục Lâm Thiên, đem không gian chung quanh Lục Lâm Thiên bao phủ.

- Năng lượng thật mạnh.

Trảo ấn vừa mới xuất hiện, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được năng lượng chấn động kinh khủng. Bên trong còn có một cỗ lực lượng không gian bao phủ về phía hắn.

- Huyễn Ảnh Thanh Vũ.

Lục Lâm Thiên trước tiên thúc dục Huyễn Ảnh Thanh Vũ, hai cánh chấn động, cắt vỡ không gian chạy trốn.

- Ồ?

Trong đôi mắt đỏ rực của Huyết Linh Mẫu Đơn hiện lên sự nghi hoặc, cùng một lúc thân ảnh nhanh như thiểm điện, lần nữa lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Trảo ấn lần nữa bóp nát không gian mang theo thanh âm không gian rạn nứt, lập tức bao phủ Lục Lâm Thiên.

Nhìn trảo ấn lần nữa đánh tới, trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự ngưng trọng, hai cánh chấn động đánh nát gợn sóng trong không gian. Bàn chân đạp nhẹ hư không, không gian dưới chân gợn sóng, lại lập tức đóng băng, vô cùng quỷ dị.

- Hàn Băng Hồn Đao.

Trong chốc lát, Huyết Lục trong tay Lục Lâm Thiên tạo thành một đường vòng cung huyền ảo, cả không gian đột nhiên run lên, một cỗ khí tức lạnh lẽo, cực đoan bỗng nhiên lan tràn ra, đồng thời một đạo đao mang quỷ dị phóng về phía chân trời. Dưới đao mang, một cỗ khí tức lạnh lẽo thấu xương trong lúc vô hình lan tràn ra không trung.

Sưu Sưu.

Đao mang biến hóa, mấy đạo đao mang bắn ra giống như mạng nhện, mang theo hàn băng chi khí lạnh lẽo ngập trời cùng với năng lượng thiên địa bổ về phía trảo ấn màu đỏ.

- Nhân loại, thực lực của ngươi còn chưa đủ.

Huyết Linh Mẫu Đơn cười lạnh một tiếng, đao mang lạnh lẽo rơi xuống cũng không thể làm ảnh hưởng tới trảo ấn màu đỏ. Trảo ấn màu đỏ chỉ thoáng bị ngăn cản, tiếp tục mang theo không gian vặn vẹo đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Ngao.

Lúc này Tiểu Long rít gào một tiếng, hóa thành bản thể khổng lồ, toàn thân tràn ngập lân phiến màu vàng, bên trên lân phiến có hỏa diễm màu vàng lan tràn. Long trảo dưới bụng cuồn cuộn, trên lưng có quang mang đen như mực lan tràn, Huyền Vũ thần xác xuất hiện, bí văn lập lòe, hư ảnh quy xà tương giao giống như vật còn giống, lộ ra khí tức yêu dị mà thần bí.

Mắt nhìn bản thể Tiểu Long, người của Lục đại Nhân Hoàng tộc há hốc mồm, đây dường như cũng không giống bộ dáng của Thanh Long Hoàng tộc.

- Lão đại, đệ cảm thấy có lẽ Huyết Linh Mẫu Đơn này e ngại công kích linh hồn.

Bản thể khổng lồ của Tiểu Long lao ra, cả không gian run lên, trong lúc mơ hồ có tiếng sấm vang vọng.

Tiểu Long dứt lời, thân thể khổng lồ đứng thẳng lên, uy áp nồng đậm lan tràn, miệng hét lớn một tiếng:

- Thanh Long Hồn.

Tiếng quát vừa dứt, trên mi tâm Tiểu Long, ấn ký con mắt thứ ba mở ra, trong mắt có một đạo quang trụ bắn thẳng ra không truung.

Một cỗ lực lượng công kích linh hồn ngập trời khuếch tán về phía chân trời. Đạo quang trụ này ầm ầm đánh về phía trảo ấn màu đỏ.

Ngao.

Trong quang trụ, một tiếng long ngâm vang lên, hư ảnh một đầu thanh long rít gào, mang theo long uy khủng bố, cường hãn vô cùng xuyên qua trảo ấn màu đỏ kia.

Ken két.

Trảo ấn màu đỏ khổng lồ run lên, bắt đầu phai nhạt, cuối cùng giống như bị ảnh hưởng cực lớn, không ngờ lại nổ tung trên không trung, hóa thành huyết sát chi khí lan tràn ngập trời.

- Thú tộc thật quỷ dị, không ngờ lại có thể rung chuyển ta.

Thanh âm như chuông bạc vang lên mang theo sự kinh ngạc, cánh tay khẽ phất, trảo ấn huyết sát vừa mới hóa thành huyết sát chi khí lập tức ngưng tụ ra chín đóa Huyết Linh Mẫu Đơn khổng lồ chừng trăm thước.

Sưu Sưu.

Huyết quang đại thịnh, chín đóa Huyết Linh Mẫu Đơn lớn chừng trăm thước, toàn thân tựa như có huyết quang quanh quẩn, giống như bên trong có máu tươi lưu động.

Chín đóa Huyết Linh Mẫu Đơn lan tràn ra khí tức huyết sát, trong đầu Lục Lâm Thiên run lên, vừa rồi giao thủ Lục Lâm Thiên đã biết Huyết Linh Mẫu Đơn khổng lồ như vậy thực lực có thể chống lại Chuẩn Đế, lúc này không thể nghi ngờ tương đương với chín Chuẩn Đế có thực lực phi phàm.

Sưu Sưu.

Trên chín đóa Huyết Linh Mẫu Đơn, huyết sát chi khí lan tràn, cả không gian cực lớn giống như đều tràn ngập trong máu tươi. Chín cánh hoa Huyết Linh Mẫu Đơn tách ra, huyết sát chi khí ngập trời lan tràn.

- Lão đại, vật quỷ dị này sợ công kích linh hồn.

Thân thể khổng lồ của Tiểu Long cuồn cuộn, toàn thân tràn ngập hỏa diễm màu vàng. Hỏa diễm khiến cho không trung bị nhuộm thành màu đỏ, không gian chung quanh bị đốt cháy thành màu đen. Mấy đóa Huyết Linh Mẫu Đơn tới gần Tiểu Long đều tránh đi, dường như cố kỵ hỏa diễm màu vàng này.

- Cũng e ngại công kích thuộc tính mộc.

Lục Lâm Thiên nói, loại linh vật trời sinh này không biết cụ thể là thuộc tính gì, cực kỳ khó đối phó. Thế nhưng công kích linh hồn và công kích thuộc tính mộc ngược lại đều có tác dụng áp chế một chút.

- Tất cả người của Độc Cô gia tộc lưu lại, người các tộc nếu như không muốn chết ở đây đều đi đi.

Thân ảnh Nam thúc nhảy ra, quát lớn với mọi người. Huyết Linh Mẫu Đơn Đế cấp ở đây, ai cũng khó có thể đối phó, sợ rằng Đế giả bình thường cũng không thể làm gì được nó.

Độc Cô Phàm Vân do dự một lát, lập tức quát to:

- Tất cả lui, nhanh lui về.

- Nhanh rời khỏi.

Cường giả bên trong các tộc cũng hét lớn, cũng không có bao nhiêu do dự, Huyết Linh Mẫu Đơn Đế cấp, coi như là có bảo vật, tuyệt đối không tới tay bọn họ, lưu lại chỉ để lại tính mạng mà thôi.

- Khanh Khách. Nếu đã đến thì hôm nay đừng ai mong trốn thoát.

Huyết Linh Mẫu Đơn cười khanh khách nói:

- Lối ra đã bị phong kín, không có ai có thể đào thoát.

- Lối ra bị phong tỏa, không có cách nào rời khỏi.

Có người đã tới lối ra, chỉ thấy lúc này trên lối ra có dây mây màu đỏ bao phủ chằng chịt, đem không gian bao phủ, căn bản không có cách nào rời khỏi.

Từng đạo thân ảnh đứng dưới lối ra, lúc này đã bắt đầu cảm thấy sợ hãi.

- Lâm Thiên, ngươi tìm biện pháp phá vỡ lối ra, mang theo Lãnh sư bá ngươi cùng đi. Huyết Linh Mẫu Đơn này giao cho ta ngăn cản.

Thân ảnh Nam thúc lóe lên, lăng không đi tới bên người Lục Lâm Thiên, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng.

- Nghĩa phụ, Huyết Linh Mẫu Đơn này quá lợi hại.

Lục Lâm Thiên lo lắng nói, dù sao Nam thúc chỉ là Chuẩn Đế mà thôi.

Lục Lâm Thiên còn chưa dứt lời, đã bị Nam thúc ngắt lời nói:

- Trước tiên ngươi cứ lui đi. Ta tự nhiên có biện pháp đối phó với nó, muốn thoát thân không có vấn đề quá lớn.

- Vâng, Tiểu Long, chúng ta đi.

Lục Lâm Thiên không nói thêm gì, Huyết Linh Mẫu Đơn Đế giả, căn bản khó có thể đối phó, thân ảnh lóe lên, Huyễn Ảnh Thanh Vũ khẽ vỗ, nhanh chóng muốn rời đi.

- Khanh Khách, nhân loại, ngươi trốn không thoát đâu.

Huyết Linh Mẫu Đơn phất tay, chín đóa Huyết Linh Mẫu Đơn trong khoảnh khắc xoay tròn, tựa như chín đầu hung thú màu đỏ đang mở cái miệng rộng của mình.

- Hừ.

Nam thúc hừ lạnh một tiếng, cánh tay run lên, trong mi tâm có một đạo lưu quang màu đỏ thẫm xoay quanh, khí tức nóng bỏng khuếch tán trên không trung. Một đại đỉnh chín chân lập tức xuất hiện trước người.

Chương 2925: Lần nữa thôn phệ 1

Trong sát na, thủ ấn Nam thúc biến hóa, đại đỉnh chín chân mở rộng, dùng tốc độ cùng với khí thế rung động nhân tâm, lập tức bành trướng tới hơn ngàn thước. Bí văn trên đại đỉnh lưu chuyển, hỏa diễm lưu động, khí tức nóng bỏng từ trong đại đỉnh khuếch tán ra.

Giờ phút này, phía trên đại đỉnh, chín cái đầu rồng trông rất sống động. Uy áp áp bách không gian, đồng thời ngưng tụ một cỗ linh hồn lực đáng sợ. Năng lượng linh hồn khổng lồ khiến cho tất cả mọi người run rẩy.

Ngao Ngao.

Trong nháy mắt, chín đóa Huyết Linh Mẫu Đơn xoay tròn, chín tiếng long ngâm vang vọng, rơi vào trong tai mỗi người khiến cho linh hồn mọi người đau đớn kịch liệt. Bên trong ẩn chứa linh hồn chấn động vô cùng kinh khủng, phảng phất như ở sâu trong linh hồn có người đang đập búa vào trên linh hồn mình.

Trong đại đỉnh, chín đầu cự long bằng hỏa diễm khổng lồ phóng lên trời, hỏa diễm khủng bố tràn ngập, dùng tốc độ như tia chớp mang theo khí tức nóng bỏng hung hăng va chạm về phía chín đóa Huyết Linh Mẫu Đơn.

Phanh Phanh.

Chín đầu cự long bằng hỏa diễm khủng bố trong khoảnh khắc va chạm với chín đóa Huyết Linh Mẫu Đơn. Dưới công kích của chín đầu cự long bằng hỏa diễm, chín đóa Huyết Linh Mẫu Đơn chỉ giằng co được một lát rồi bị nhiệt độ cao thiêu đốt trở nên phai nhạt, lập tức bị phá hủy thành huyết sát chi khí ngập trời.

Mà chín đầu cự long bằng hỏa diễm dưới chín đóa Huyết Linh Mẫu Đơn cũng bị chôn vùi.

- Không ngờ còn có một người có thực lực mạnh như vậy, để làm hoa nô cũng không tệ.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhìn Nam thúc, trong mắt hiện lên sự kinh ngạc.

- Sợ rằng ngươi còn chưa đủ.

Trường bào trên người Nam thúc run lên, tâm thần dò xét bốn phía.

- Đừng nghĩ tới việc trốn, các ngươi ngày hôm nay không ai có thể chạy. Trước tiên đối phó với ngươi cũng được.

Huyết Linh Mẫu Đơn khanh khách cười, thân ảnh xinh đẹp, mềm mại trong nháy mắt lao thẳng về phía Nam thúc.

- Hừ.

Ánh mắt đen nhánh thâm thúy của Nam thúc trầm xuống, thúc dục Cửu Long Xích Viêm đỉnh, lập tức ngăn cản trước người.

- Lão quái vật, trong cơ thể ta có huyết sát chi khí tác quái, hiện tại cũng không có cách nào giúp ngươi. Ngươi nên cẩn thận.

Hàn Băng Tôn giả cắn răng nói, tình huống của hắn hắn là người hiểu rõ nhất. Giúp Nam thúc ngăn chặn Huyết Linh Mẫu Đơn cũng là vô dụng, bởi vì căn bản không có cách nào đánh chết Huyết Linh Mẫu Đơn kia.

Ầm ầm.

Trên lối ra, lúc này dưới sự bao phủ của dây mây chằng chịt, từng kiện Vũ linh khí, Hồn linh khí của chúng cường giả xuất hiện, từng đạo công kích ầm ầm đánh về phía dây mây màu đỏ.

Không gian run rẩy, một phiến hư không lớn bị đánh nát, đánh vỡ không ít dây mây màu đỏ, thế nhưng lập tức lại bị khôi phục. Dưới sự ảnh hưởng của khí tức huyết sát, khiến cho mọi người rất khó toàn lực ra tay. Không thể không bảo vệ linh hồn mình. Một khi toàn lực ra tay, linh hồn rung động, sẽ bị huyết sát chi khí làm ảnh hưởng.

Đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Tử Yên gia nhập hàng ngũ phá hủy dây mây, thế nhưng cũng không có cách nào phá vỡ lối ra.

- Nhân loại, ngươi cho rằng ngươi có thể trốn sao?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, cùng với đám người Hàn Băng Tôn giả, Tiểu Long, Sát Phá Quân đi tới lối ra, gợn sóng trong không gian trước mặt mấy người lóe lên, thân ảnh mềm mại xinh đẹp của Huyết Linh Mẫu Đơn lập tức xuất hiện trước người Huyết Linh Mẫu Đơn.

- Cẩn thận, đây là linh hồn phân thân của Huyết Linh Mẫu Đơn, đến cấp độ Đế giả, nhân loại, thú tộc, linh vật đều có thể có được linh hồn phân thân. Thực lực của linh hồn phân thân không bằng bản thể, thế nhưng tuyệt đối không dưới bản thể bao nhiêu.

Ánh mắt Hàn Băng Tôn giả ngưng trọng, lập tức nhắc nhở Lục Lâm Thiên.

- Tiểu Long, đệ mang Lãnh sư bá nghĩ biện pháp phá vỡ lối ra. Ta đối phó với đạo linh hồn phân thân này.

Lục Lâm Thiên không chút do dự, thân ảnh lóe lên, ngăn cản trước mặt linh hồn phân thân của Huyết Linh Mẫu Đơn, ý bảo đám người Tiểu Long và Hàn Băng Tôn giả rời đi.

- Lão đại, huynh cẩn thận, đệ phá vỡ lối ra rồi sẽ giúp huynh.

Tiểu Long biết rõ sự nghiêm trọng của vấn đề, không phá cửa ra thì ai cũng không có cách nào rời đi, cho nên lập tức lách mình rời đi.

- Tất cả trốn không thoát đâu.

Linh hồn phân thân của Huyết Linh Mẫu Đơn cười khanh khách một tiếng, cùng với bản thể độc nhất vô nhị, tay có một đạo quang mang huyết sắc tuôn ra, hóa thành mấy chục đóa Huyết Linh Mẫu

Đơn mấy chục thước phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Ngao.

Sát khí phía trên Huyết Lục tràn ngập, tiếng đao minh giống như long ngâm vang vọng.

- Quỷ Mộc Hồn Đao.

Một tiếng quát nhẹ vang vọng, lục mang quanh thân Lục Lâm Thiên tuôn ra, chân khí thuộc tính mộc phô thiên cái địa rót vào trên Huyết Lục. Một giây sau, Huyết Lục vung lên, đao mang giống như Viêm nguyệt loan đao xoay tròn.

Sưu..

Đao mang xoay tròn, xuyên qua đóa Huyết Linh Mẫu Đơn, tiếp đó là đóa thứ hai, đóa thứ ba.

Ken Két.

Trong nháy mắt, cơ hồ bên trong tất cả Huyết Linh Mẫu Đơn, từng cánh hoa rơi xuống. Mỗi một đạo đao mang đánh ra đều mang theo quang mang màu xanh chói mắt, một cỗ năng lượng thuộc tính mộc vô hình đột nhiên lan tràn cả không gian, khiến cho tất cả sinh cơ trong không gian bị chém đứt.

Bên trong đao mang màu xanh lá, cơ hồ tất cả Huyết Linh Mẫu Đơn bắt đầu héo rũ. Từng đạo quang mang lục sắc từ trong cánh hoa bắn ra, đột nhiên hóa thành mảnh vỡ nổ tung, nương theo huyết sát chi khí ngập trời khuếch tán.

- Khach Khách, hoa nô thứ nhất của ta chính là ngươi.

Huyết Linh Mẫu Đơn cười duyên một tiếng, thân thể đột nhiên hóa thành huyết sát chi khí ngập trời, tựa như một biển máu, lập tức bao phủ cả phiến hư không, cả không gian tức thì run rẩy không ngớt.

Trong biển máu, huyết sát chi khí phô thiên cái địa tựa như máu tươi phóng về phía Lục Lâm Thiên, chui vào trong thân thể Lục Lâm Thiên.

- Không gian thuộc tính.

Lục Lâm Thiên thúc dục không gian thuộc tính thổ, quang mang đại thịnh, thế nhưng lại lập tức bị chôn vùi trong biển máu, giống như một chiếc thuyền lá lênh đênh trên biển rộng, ở trong biển máu khó có thể chèo chống.

Cùng lúc một cỗ huyết sát chi khí đáng sợ tràn vào trong đầu Lục Lâm Thiên, cũng may có kim đao màu vàng bảo hộ, trong đầu Lục Lâm Thiên cũng không bị ảnh hưởng gì.

Sưu.

Lúc này Đại hồn anh vẫn đang luyện hóa tàn hồn của Thiên Thứu điêu thượng cổ đột nhiên mở hai mắt ra, rốt cuộc cũng luyện hóa hoàn tất tàn hồn của Thiên Thứu điêu thượng cổ, khí tức trên người lúc rõ ràng đã tới cấp độ Chuẩn Đế.

Lúc này dường như trong đầu đã bị huyết sát chi khí làm ảnh hưởng cho nên toàn thân Đại hồn anh xao động, tỏa ra sát khí lan tràn.

- Huyết sát chi khí trên người Huyết Linh Mẫu Đơn trên cơ bản cũng là một loại sát khí, linh hồn phân thần là linh hồn ngưng tụ, không biết Đại hồn anh có thể thôn phệ hay không.

Một ý niệm đột nhiên hiện lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Ý niệm xuất hiện trong đầu, thực lực của Đại hồn anh lúc này rõ ràng tăng cường không ít, không có chút do dự nào, một đạo lưu quang mang màu tím trong mi tâm Lục Lâm Thiên lao ra, Đại hồn anh hiện thân, sát khí ngập trời trong nháy mắt phóng ra

Chương 2926: Lần nữa thôn phệ 2

Cỗ sát khí này giống như che khuất bầu trời, khiến cho không gian đột nhiên lóe lên, Đại hồn anh xuất hiện, cánh tay nhấc lên, lực lượng cắn nuốt lan tràn ra, thôn phệ biển máu.

Bản thể Đại hồn anh chính là do trăm vạn tàn hồn cùng với sát khí ngưng tụ thành thân thể, trải qua hơn trăm ngàn năm thôn phệ lẫn nhau trở nên lớn mạnh, tăng thêm lại thôn phệ vô số sát khí và hồn anh, gần đây lại thôn phệ tàn hồn Thiên Thứu điêu thượng cổ, khí tức đã tăng lên cấp độ Chuẩn Đế.

Mà bản thân Đại hồn anh có bản năng thôn phệ sát khí và linh hồn, lúc này Lục Lâm Thiên có thể thúc dục thôn phệ, một cỗ sát khí ngập trời cùng với linh hồn lực bàng bạc tuôn ra. Biển máu kia lập tức bị cắn nuốt vào bên trong.

- Quả thực có thể, huyết sát chi khí này cũng có thể thôn phệ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên vui vẻ, đại hồn anh này có thể thôn phệ huyết sát chi khí để cho bản thân mình sử dụng.

- Ồ? Linh hồn phân thân, ngươi cũng là Đế giả sao? Đây là thủ đoạn quỷ dị gì?

Trong biển máu truyền ra một tiếng kinh hãi, biển máu bị cắn nuốt, kịch liệt cuồn cuộn. xuất hiện sóng to gió lớn, muốn tránh thoát khỏi sự thôn phệ của Đại hồn anh, không có cách nào quan tâm tới bản thể của Lục Lâm Thiên được nữa.

Biển máu cuồn cuộn, ở trên hư không tạo thành sóng to gió lớn, cả hư không rung chuyển, một mảng lớn khe nứt đen kịt hiện lên trong không gian. Đại hồn anh không có cách nào khống chế được. Biển máu này là phân thân do Huyết Linh Mẫu Đơn ngưng tụ, so với Đế giả cũng không yếu hơn quá nhiều.

- Cửu Chuyển Thiên Linh Bí Pháp. Nhất chuyển.... Cửu chuyển.

Đại hồn anh bỗng nhiên một hơi thúc dục Cửu Chuyển Thiên Linh Bí pháp tới cửu chuyển, khí tức một đường tăng vọt, sát khí ngập trời quanh quẩn, chấn động nhân tâm.

Khi khí tức này nhảy lên tới tình trạng khủng ố rốt cuộc cũng không có cách nào kéo lên được nữa. Thế nhưng giờ phú này khí tức trên người Đại Hồn anh thậm chí còn hơn Đế giả bình thường. Sát khí khủng bố lan tràn, khí tức tàn hồn bàng bạc khiến cho cả không trung gió nổi mây phun.

Biển máu cuồn cuộn, ngay khi sắp thoát khỏi sự thôn phệ của Đại hồn anh thì lần nữa bị Đại hồn anh ngăn chặn. Biển máu bị Đại hồn anh mạnh mẽ thôn phệ vào trong cơ thể.

- Đáng chết.

Thanh âm trong biển máu tràn ngập sự kinh hãi, lần nữa giãy dụa kịch liệt, dường như toàn lực giãy dụa. Trong hư không to lớn kia lần nữa lại có một mảng lớn hư không bị phá hủy. Trong lúc mơ hồ sắp thoát khỏi Đại hồn anh thôn phệ.

Đại hồn anh thúc dục Cửu Chuyển Thiên Linh bí pháp, dường như cũng không có cách nào liều mạng với Đế giả, lần nữa lại để biển máu giãy dụa.

- Sinh Sinh Bất Tức.

Trong sát na Đại hồn anh hét lớn một tiếng, trong thân thể tràn ngập sát khí đột nhiên có một đạo quang mang màu xanh tuôn ra, dùng bản thân Đại hồn anh làm trung tâm, hóa thành một vòng quang mang màu xanh bao phủ không gian to lớn.

Trong khoảnh khắc, trên thân thể tràn ngập sát khí của Đại hồn anh đột nhiên tràn ngập sinh cơ, một cỗ lực lượng mạnh mẽ thôn phệ sinh cơ vạn vật, khí tức nhanh như thiểm điện khuếch tán, bao phủ biển máu ngập trời.

Thân thể Đại hồn anh là do tàn hồn, sát khí ngưng tụ, thế nhưng có thể thúc dục cơ hồ tất cả vũ kỹ và linh kỹ của Lục Lâm Thiên, cho nên Sinh Sinh Bất Tức cũng có thể thi triển.

Biển máu to lớn bị quang mang màu xanh bao phủ, một cỗ năng lượng đáng sợ khuếch tán, lập tức chặt đứt sinh cơ bên trong. Lục quang đại thịnh, khiến cho người ta có cảm giác nhưu tro tàn, không gian đều mất đi sinh cơ. Chỉ có thân thể Đại hồn anh tràn ngập sinh cơ ở trong biển máu này.

Ầm ầm.

Cùng một lúc, dùng Đại hồn anh làm trung tâm, quang mang màu xanh lan tràn, một cỗ lực lượng mạnh mẽ thôn phệ vạn vật nhanh như thiểm điện lan tràn ra, gợn sóng trong không gian nứt vỡ từng khúc.

Sinh cơ trong biển máu bị chặt đứt trong không gian, lập tức bị một cỗ lực lượng quỷ dị thôn phệ và cắn nuốt, nương theo lực thôn phệ trên người Đại hồn anh, bị Đại hồn anh thôn phệ vào trong cơ thể.

Biển máu ngập trời rốt cuộc cũng không có cách nào giãy dụa, chung quanh biển máu xuất hiện vết nứt đen kịt trong không gian.

- Đây là thủ đoạn gì? Tại sao lại có thể như vậy?

Biển máu khổng lồ bị cắt đứt sinh cơ, biển máu cuồn cuộn, hư ảnh một đóa Huyết Linh Mẫu Đơn khổng lồ hơn ngàn thước hiện lên. Đóa Huyết Linh Mẫu Đơn khổng lồ này vô cùng đáng sợ, huyết sát chi khí ở trong không gian màu xanh của Sinh Sinh Bất Tức nhanh chóng tiêu hao, căn bản không có cách nào ngăn cản, cũng khó có thể thoát thân ra.

Hư ảnh Huyết Linh Mẫu Đơn giãy dụa, thế nhưng cũng khó có thể thoát ra. Rõ ràng nó đang kinh hãi, ở trong không gian quỷ dị này khiến cho nó run sợ. Toàn lực ngăn cản thế nhưng cũng không thể chống lại không gian quỷ dị này. Nó có thể cảm nhận được rõ ràng, nó đang bị đối phương không ngừng thôn phệ, thôn phệ tới sạch sẽ mới thôi.

- Nhân loại đáng chết.

Huyết Linh Mẫu Đơn đang cùng Nam thúc giao thủ biến sắc, nếu như linh hồn phân thân bị thôn phệ, đối với nó mà nói chẳng khác gì là mất nửa cái mạng. Tuyệt đối không chỉ là trọng thương, cho nên nó không muốn dây dưa cùng với Nam thúc nữa mà đánh về phía linh hồn phân thân.

- Đứng lại cho ta.

Thân ảnh Nam thúc lóe lên, bàn chân đạp mạnh hư không, trên thân thể lan tràn ra khí tức mênh mông, khí tức mênh mông, thâm bất khả trắc giống như biển cả.

Một cỗ uy áp cực lớn không ngừng từ trong cơ thể Nam thúc khuếch tán ra, giống như một vòng quang mang khiến cho lòng người run sợ. Dưới cỗ khí tức này, linh hồn mọi người bắt đầu run rẩy.

Tuy rằng Nam thúc là Chuẩn Đế, thế nhưng là Linh Vũ song tu, tăng thêm đủ loại chỗ tốt cùng thiên phú, thực lực có thể miễn cưỡng liều mạng với Đế giả chính thức.

- Người nào ngăn ta, chết.

Huyết Linh Mẫu Đơn chính thức tức giận, trên cánh tay có một đạo quang trụ màu đỏ bắn về phía Nam thúc. Năng lượng đáng sợ chấn động từ bên trong đạo quang trụ màu đỏ kia lan tràn ra.

Những nơi đạo quang trụ màu đỏ này đi qua, vết nứt đen kịt khổng lồ trong không gian lan tràn, giống như là thông đạo trong không gian, quang mang màu đỏ lóe lên khiến cho lòng người rung động tới mức tận cùng.

- Ngươi còn chưa đủ.

Nam thúc khẽ quát một tiếng, năng lượng thiên địa lặng lẽ hội tụ, hắn biết rõ đối phó với loại linh vật trời sinh này chỉ có thể dùng công kích linh hồn làm chủ. Trong nháy mắt trong tay xuất hiện một đạo chưởng ấn, ở trong mi tâm, một đạo quang trụ bằng linh hồn tiến vào trong chưởng ấn, cả hai hỗ trợ lẫn nhau. Phía trên chưởng ấn, đạo quang tụ bằng linh hồn trong chớp mắt tiến vào bên trong, động tác vô cùng trôi chảy.

Sưu.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, chưởng ấn khổng lồ lập tức ầm ầm va chạm vào quang trụ màu đỏ, cả hai va chạm, thanh âm bạo liệt giống nhưu tiếng sấm vang vọng trên không trung. Kình khí cuồng bạo khuếch tán, hư không chung quanh bị xốc lên tạo thành một cái động sâu đen kịt.

Chương 2927: Đại chiến Huyết Linh Mẫu Đơn

Khục khục.

Thân ảnh Nam thúc lảo đảo bị đẩy lui, trước mặt Đế giả chính thức, huống chi lại là Huyết Linh Mẫu Đơn không phải là Đế giả bình thường, hắn cũng không có cách nào chống lại.

Huyết Linh Mẫu Đơn đẩy lui Nam thúc, lại không có thời gian để ý tới Nam thúc mà lập tức lao thẳng về phía Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên. Linh hồn phân thân mới là thứ nó quan tâm lúc này.

- Thần Vũ Diệt Không.

Bản thể Lục Lâm Thiên đã sớm chuẩn bị tốt, Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng trong nháy mắt mở rộng, bành trướng tới hơn ngàn thước. Một cỗ năng lượng đáng sợ chấn động, tiếng nổ mạnh giống như tiếng sấm vang vọng.

Sưu Sưu.

Trong sát na ngắn ngủi, trong Huyễn Ảnh Thanh Vũ khổng lồ hơn ngàn thước, cánh chim tựa như chuôi loan đao màu xanh trong giây lát bắn ra, từng tầng từng tập, rậm rạm chằng chịt.

Vạn vũ cùng phát, cắt vỡ không gian, cắt vỡ không gian hóa thành hình cung bao phủ không trung, bao gồm cả không gian chung quanh Huyết Linh Mẫu Đơn cũng bị bao phủ.

- Nhân loại đáng chết, chỉ biết dựa vào thần khí.

Huyết Linh Mẫu Đơn giận dữ, thân ảnh mềm mại xinh đẹp trong khoảnh khắc hóa thành một đoàn huyết sát chi khí cực lớn.

Ken Két.

Cả phiến không gian rạn nứt, chỉ một thoáng, một cỗ kình khí ngập trời rung động khuếch tán trên không trung khiến cho cả không trung run lên.

Vạn vũ cùng phát của Huyễn Ảnh Thanh Vũ khiến cho không gian sụp đổ tạo thành một cái động sâu trong không gian. Lộ ra quang mang đen kịt khiến cho lòng người rung động.

Công kích cắt vỡ không gian xuyên qua huyết sát chi khí, cắt vỡ huyết sát chi khí.

Mà khi không gian khôi phục, huyết sát chi khí lần nữa ngưng tụ. Lần nữa hóa thành một đóa Huyết Linh Mẫu Đơn khổng lồ hơn ngàn thước.

Lúc này đóa Huyết Linh Mẫu Đơn này chính là thực chất hóa, không giống như hư ảnh do phân thân Huyết Linh Mẫu Đơn biến thành. Huyết Linh Mẫu Đơn hơn ngàn thước này chính là bản thể, uy năng cũng mạnh hơn nhiều.

Trong nháy mắt, Huyết Linh Mẫu Đơn nhân cơ hội tiến vào trong không gian Sinh Sinh Bất Tức, cùng với hư ảnh kia xác nhập lại một chỗ.

Oanh.

Huyết Linh Mẫu Đơn run lên, cả hai xác nhập, uy năng lần nữa tăng lên, huyết sát chi khí bàng bạc tuôn ra, lần nữa giãy giụa khỏi sự khống chế của Đại hồn anh.

Sưu Sưu.

Vạn vũ vòng lại, trong nháy mắt hóa thành từng đạo lưu quang quỷ dị, lần nữa trở lại Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng Lục Lâm Thiên, thế nhưng khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc chính là thứ này không có cách nào ngăn cản Huyết Linh Mẫu Đơn. Công kích vật chất bình thường đối với Huyết Linh Mẫu Đơn này không có quá nhiều tác dụng.

- Lâm Thiên mở ra.

Lúc này thân ảnh Nam thúc lần nữa đánh tới, trước người là Cửu Long Xích Viêm đỉnh, chín cái đầu rồng nhìn rất sống động, đồng thời ngưng tụ ra một cỗ lực lượng linh hồn đáng sợ.

Ngao Ngao Ngao.

Ở trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh, chín tiếng long ngâm xuyên thấu không gian. Trong đại đỉnh, lần nữa chín đầu cự long bằng hỏa diễm phóng lên, ở trên không trung hội tụ thành một khỏa hỏa cầu nóng bỏng gần ngàn thước.

Lúc này ở trong hư không giống như có mặt trời đang lên.

Hỏa diễm khủng bố trên hỏa cầu tràn ngập ra, tốc độ giống như tia chớp, mang theo khí tức nóng bỏng xoay tròn. Năng lượng cuồng bạo đáng sợ tràn ngập không gian, cuối cùng giống như thiên thạch ầm ầm đánh vào Huyết Linh Mẫu Đơn khổng lồ đang giãy dụa khỏi sự thôn phệ của Đại hồn anh.

- Nhân loại vô sỉ, đánh không lại không ngờ lại liên thủ.

Huyết Linh Mẫu Đơn yêu kiều quát một tiếng, trên bản thể khổng lồ lập tức có huyết sát chi khí lan tràn, giống như biển máu.

Hỏa cầu cực lớn nhảy vào trong biển máu khiến cho không gian không ngừng rung động, Huyết Linh Mẫu Đơn này dường như đối với hỏa diễm bừng cháy có chút e ngại, biển máu trong không gian bắt đầu héo rút.

Ầm ầm.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, chín đầu cự long bằng hỏa diễm ngưng tụ thành hỏa cầu lớn kia lập tức xông vào trong bản thể khổng lồ của Huyết Linh Mẫu Đơn rồi biến mất không thấy.

Không gian yên lặng, ngay tại lúc đó, biển máu trong không trung biến mất không thấy gì nữa. Yên tĩnh trong ngắn ngủi khiến cho tiếng tim đập nhanh trong lòng mọi người đều có thể nghe thấy được.

- Ah.

Lập tức ở trong bản thể khổng lồ của Huyết Linh Mẫu Đơn vang lên một tiếng kêu thảm thiết.

- Thanh Long Hồn, phá cho ta.

Cùng lúc ở lối ra, trên bản thể khổng lồ của Tiểu Long, con mắt thứ ba lần nữa mở ra. Quang trụ bàng bạc phóng lên trời, mang theo hư ảnh một đầu thanh long phóng về phía dây mây màu đỏ.

Phá.

Cùng một thời gian, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Đại trưởng lão Long Nguyệt, Đại trưởng lão Huyền Phạt, Hổ Lỗ, Chu Thần NHu, Hiên Viên Tùng, Độc Cô Phàm Vân cùng chúng cường giả toàn lực thi triển công kích.

Từng đạo công kích khủng bố bắn ra, thiên băng địa liệt, không gian hư vô bị xé mở, mục tiêu của tất cả chính là dây mây màu đỏ che trời kia.

Ầm ầm.

Rốt cuộc một thanh âm bạo liệt kinh thiên đột nhiên giống như tiếng sấm vang vọng ở phía chân trời.

Dưới công kích kinh khủng như vậy, dây mây chằng chịt lúc này dường như cũng bị ảnh hưởng, dường như cũng buông lỏng không ít. Cũng không chống cự được bao lâu mà hóa thành huyết sát chi khí biến mất giữa không trung.

Phanh.

Năng lượng vang vọng, tất cả mọi người sợ hãi, trong mắt hiện lên sự kinh hãi cùng khiĕp sợ. Huyết sát chi khí kinh khủng giống như gợn sóng lan tràn ra, hư không run run, huyết sát chi khí khủng bố cuối cùng giống như gợn sóng trên biển cả khuếch tán ra chung quanh.

- Ah.

Dây mây chằng chịt bị hủy diệt, Huyết Linh Mẫu Đơn dường như lần nữa bị trọng thương, bản thể khổng lồ bị Nam thúc thúc dục thần khí Cửu Long Xích Viêm đỉnh đánh bị thương, lần nữa lại kêu thảm một tiếng.

- Nhanh chạy đi, nhanh.

Lối ra được mở, từng đạo thân ảnh mang theo sự kinh hãi cấp tốc rời đi, không có một ai dám đứng lại.

- Sát Phá Quân, Vô Song tỷ, Cảnh Văn tỷ, Thần Hi, Hổ Y, các ngươi mau lui ra, ta giúp lão đại.

Thân thể khổng lồ của Tiểu Long tức thì rút lui.

- Các ngươi nhanh một chút.

Bắc Cung Vô Song, Độc Coo Cảnh Văn cùng mọi người biết rõ thực lực của Tiểu Long và Lục Lâm Thiên, bọn họ có ở lại hơn phân nẳ cũng chỉ vướng víu, cho nên lập tức thoát đi.

- Tiểu Long, ngươi cẩn thận một chút.

Nhị nữ Thần Hi và Hổ Y lo lắng lên tiếng, nhanh chóng phóng lên trời.

Huyết Linh Mẫu Đơn liên tiếp bị trọng thương, nó thật không ngờ bằng vào thực lực Đế giả của nó lại bị mấy nhân loại không phải là Đế giả lần nữa đánh trọng thương. Lúc này nó đã giận tới tận cùng, thế nhưng bởi vì liên tiếp bị thương cho nên không cách nào giãy dụa khỏi Đại hồn anh thôn phệ được nữa, đồng thời trong lòng nó còn có cảm giác lực bất tòng tâm.

- Cửu Chuyển Thiên Linh.

- Ám Ma Phân Thân.

Tiếng quát vừa dứt, ngay khi Huyết Linh Mẫu Đơn vẫn còn giãy dụa, Lục Lâm Thiên thu lại Huyễn Ảnh Thanh Vũ, linh lực run run, khí tức quanh thân dưới bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh nhanh chóng kéo lên, từ Chuẩn Đế kéo tới gần Đế giả.

Tu vi linh giả của bản thân Lục Lâm Thiên đã là Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong, lúc này thúc dục Cửu Chuyển Thiên Linh liên tiếp kéo lên chuyển thứ chín. Khí tức lần nữa kéo lên, đã tới gần Đế giả.

Chương 2928: Lam Viên khủng bố 1

Trong chốc lát, khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên ngập trời khiến cho lúc này Nam thúc cũng có chút kinh ngạc.

Cùng một thời gian, Lục Lâm Thiên thúc dục bí pháp Ám Ma Phân Thân, thân ảnh phân thành mười lăm đạo linh hồn phân thân. Mười lăm đạo, đây cũng chính là cấp độ mạnh nhất của Lục Lâm Thiên hiện tại.

Mười lăm Lục Lâm Thiên lơ lửng trên không trung, khí thế ngút trời, mười lăm đạo thân ảnh tăng thêm bản thể của Lục Lâm Thiên tổng cộng làm mười sáu đạo, riêng phần mình đánh ra một đạo chưởng ấn phá không.

- Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ.

Trong chưởng ấn tràn ngập khí tức linh hồn khủng bố mà cực đoan. Nơi chưởng ấn đi qua, không gian bị rạn nứt hiện ra vết nứt đen kịt trong không gian. Tất cả đều xảy ra trong nháy mắt, tất cả giống như hành vân lưu thủy, cũng nhanh tới mức tận cùng.

Sưu Sưu...

Mười sáu đạo trảo ấn, đều là công kích linh hồn hung hăng đánhvề phía Huyết Linh Mẫu Đơn. Lục Lâm Thiên biết rõ đối phó với Huyết Linh Mẫu Đơn công kích vật chất bình thường căn bản không có tác dụng. Cho nên chỉ có công kích linh hồn mới có tác dụng lớn nhất.

Mười sáu đạo công kích linh hồn khủng bố lập tức chui vào trong Huyết Linh Mẫu Đơn rồi biến mất không thấy, công kích linh hồn phô thiên cái địa trong nháy mắt tiến vào trong cơ thể Huyết Linh Mẫu Đơn, trong chốc lát bộc phát ra.

- Ah.

Huyết Linh Mẫu Đơn lần nữa kêu thảm một tiếng, bản thể khổng lồ co rút lại, cùng một thời gian, bản thể khổng lồ bắt đầu bị Đại hồn anh thôn phệ vào, liên tiếp bị trọng thương khiến cho nó bắt đầu cảm thấy sợ hãi.

- U minh, mau giúp ta.

Lúc này Huyết Linh Mẫu Đơn khẽ kêu một tiếng, thân thể khổng lồ giờ phút này dưới sự thôn phệ của Đại hồn anh và Sinh Sinh Bất Tử, không ngờ lại bắt đầu phai nhạt. Huyết sát chi khí bàng bạc trên bản thể giống như hồng thủy lan tràn, bị Đại hồn anh mạnh mẽ thôn phệ, phảng phất giống như bản thể có thể bị Đại hồn anh thôn phệ.

- Quả thực có mấy nhân loại không tệ ah.

Lúc này trong hư không đột nhiên có thanh âm du dương vang lên. Đột nhiên ở trong hư không có một đạo quang mang màu lam giống như mặt trời lên cao lan tràn. Trong sát na cả phiến hư không đột nhiên nóng bỏng.

Dưới nhiệt độ này, làm cho làn da Nam thúc và Lục Lâm Thiên lập tức truyền tới cảm giác nóng bỏng, hai người đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên hư không.

Sưu.

Một lát sau trên hư không đột nhiên có một vết nứt trong không gian lan tràn ra, một cỗ quang mang màu xanh da trời từ trong không gian đổ xuống, ở trong cổ quang mang màu xanh da trời này lan tràn ra nhiệt độ khiến cho linh hồn không có cách nào thừa nhận.

Mà ngay trong nháy mắt này, dưới quang mang màu xanh da trời kia, ở trong hư không to lớn, bị một mảnh nhiệt độ nóng bỏng bao phủ, hỏa viêm cuồn cuộn, bên trong lan tràn ra một cỗ khí tức cổ xưa.

Cả không gian lập tức run lên, hỏa viêm màu xanh da trời cuồn cuộn, hình thành một hải dương bằng hỏa diễm màu xanh.

Mảnh không gian này đột nhiên run run, hỏa viêm màu xanh da trời phô thiên cái địa ở trong hư không lan tràn ra. Một cỗ khí tức khiến cho người ta rung động lặng lẽ lan tràn ra.

CÙng lúc ở trong hư không, hỏa viêm màu xanh da trời phô thiên cai địa tuôn ra, giống như là từ trong cửu u địa ngục lao ra.

Hỏa viêm khủng bố lập tức cuồn cuộn, dùng một loại xu thế hủy diệt vạn vật ầm ầm từ trong hố sâu xông ra.

- Ah.

Người của tất cả các Đại Hoàng tộc, Thiên Địa các, Linh Vũ giới tốc độ chậm một chút đều bị hỏa viêm màu xanh da trời kia thôn phệ.

Hỏa viêm màu xanh giống như hung thú thôn phệ vạn vật, một cường giả bị cắn nuốt vào, chỉ trong nháy mắt đã bị đốt cháy thành tro bụi, căn bản không có lực chống lại.

Trong lúc cấp bách, từng đạo hồn anh chạy trốn, từng đạo hỏa trụ màu xanh da trời từ trong hỏa viêm bắn ra, tựa như đầu lưỡi hung thú, lập tức thôn phệ hồn anh.

Cơ hồ tất cả hồn anh va chạm vào hỏa diễm màu xanh da trời, lập tức bị đốt cháy thành sương mù màu trắng.

Đám cường giả này thấp nhất cũng là Tôn cấp ngũ trọng, thế nhưng lúc này dưới hỏa diễm màu xanh da trời lại hoàn toàn không có lực chống lại.

- Chạy mau, chạy nhanh.

Từng tiếng hét lớn vang lên, chúng cường giả liều mạng xé rách không gian chạy trốn. Dưới hỏa diễm màu xanh da trời này, tất cả mọi người cảm thấy tim đập nhanh, không có bất kỳ ai dám có tâm tư chống lại.

- Ah..

Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên, người chậm một chút lần nữa bị bao phủ, trong chốc lát ngắn ngủi lại có hơn mười người bị thôn phệ.

Kể cả là người Tứ đại Thú Hoàng tộc, Thiên Địa các, Phục Yêu Tôn giả, Diệu Linh Tôn giả, Hỏa Vân Tôn giả cũng bị bao phủ.

Hơn mười cường giả bị bao phủ, lập tức hóa thành tro tàn.

Sưu Sưu.

Từng đạo thân ảnh phóng lên trời, thân ảnh xuất hiện trên mặt đất, tiếp đó chạy trốn tứ tán, đồng thời quát lớn:

- Tất cả mọi người chạy mau, nhanh.

Ngoài hố sâu, người các Đại gia tộc nhìn thấy có người nhanh chóng thoát ra, còn đang nghi hoặc, không biết là xảy ra chuyện gì.

Trong hố sâu trong khoảnh khắc có hỏa viêm màu xanh da trời phóng lên cao, bắn thẳng lên không trung, hỏa viêm màu xanh da trời khủng bố giống như cự long lên trời, khí tức nóng bỏng phô thiên cái địa lan tràn ra.

Người thực lực thấp một ít, dưới khí tức nóng bỏng kia, linh hồn đau đớn kịch liệt, đầu cảm thấy mê muội.

Ầm ầm.

Hỏa viêm màu xanh da trời phóng thẳng lên trời, sau đó từ trên cao phóng xuống, tựa như suối phun, hỏa viêm màu xanh da trời rơi vãi giống như nham thạch nóng chảy từ trên chín tầng trời trút xuống, bao phủ khắp quần phong.

- Chạy mau, nhanh.

Một cường giả liều mạng xé rách không gian mà trốn, dưới cỗ khí tức tựa như hủy diệt, tất cả mọi người cảm giác tim mình đập nhanh, linh hồn căn bản không có cách nào chống lại được nhiệt độ cao như vậy.

- Ah.

Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên, người có phản ứng chậm một chút bị hỏa viêm màu xanh da trời bao phủ, trong nháy mắt hóa thành tro tàn, căn bản không có khả năng đào thoát. Có người thúc dục Vũ linh khí Địa cấp cùng Hồn linh khí, thế nhưng trong nháy mắt đều bị thiêu đốt thành dung nham nóng bỏng.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi hỏa diễm màu xanh da trời giống như nham thạch từ trên cơ rơi xuống, đem cả ngọn núi bao phủ, từng ngọn núi dưới nhiệt độ cao thiêu đốt nhanh chóng bị phá hủy, cây cối vạn vật dưới nham thạch đều bị phá hủy.

Ngay trong ánh mắt kinh hãi không hiểu của tất cả mọi người, ngọn núi to lớn kia trong nháy mắt bị hỏa diễm màu xanh da trời nóng bỏng bao phủ. Vô số ngọn núi bị đốt cháy, phá hủy.

Hỏa diễm màu xanh da trời như biển nhanh chóng lan tràn, cấp tốc khuếch tán về bốn phương tám hướng, diện tích càng lúc càng lớn.

Từng người tìm được đường sống trong chỗ chết chỉ có thể tiếp tục lui lại, căn bản không dám dừng lại. Khí tức bên ngoài hỏa diễm màu xanh da trời này đủ để khiến cho linh hồn bọn họ mê muội từ trên cao rơi xuống biển lửa. Phàm là người bị hỏa diễm màu xanh dính vào sẽ phải chết không thể nghi ngờ, linh hồn cũng bị đốt cháy sạch sẽ.

Chương 2929: Lam Viên khủng bố 2

Giờ phút này ở trong không gian hư vô có một cỗ hỏa viêm cuồn cuộn màu xanh da trời từ trên không gian hư vô lan tràn ra. Lập tức, một cỗ nhiệt độ tựa như hủy diệt bao phủ cả phiến không gian.

Dưới nhiệt độ như vậy, Lục Lâm Thiên, Nam thúc, Tiểu Long đột nhiên cảm thấy mê muội trong đầu. Lục Lâm Thiên biến sắc, lập tức bố trí Thanh Linh Khải Giáp, Nam thúc cũng bố trí một đạo khải giáp màu trắng thần dị, năng lượng bàng bạc lan tràn, tuyệt đối không phải là phàm vật.

Mà thân thể khổng lồ của Tiểu Long đã co lại trong Huyền Vũ thần xác, nhiệt độ cao này khiến cho Tiểu Long cảm thấy tuyệt đối nguy hiểm.

Sưu.

Nhiệt độ khủng bố này khiên cho Sinh Sinh Bất Tức của Đại hồn anh bố trí cũng bị đốt cháy, cấp tốc héo rút.

- U Minh, ngươi muốn làm gì?

Sinh Sinh Bất Tức bị đốt cháy tới héo rút, thế nhưng Huyết LInh Mẫu Đơn kia lại không đạt được chỗ tốt nào ngược lại còn sợ hãi hỏa viêm màu xanh da trời này. Thân thể vốn đang trọng thương run rẩy, giống như gặp phải khắc tinh.

- Ngươi thậm chí cả mấy nhân loại cùng Thú tộc cũng không thể chống lại, giữ lại ngươi cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Trong hỏa diễm màu xanh ngập trời, một thanh âm lạnh lùng truyền ra.

- U Minh, ngươi vô sỉ, chúng ta đã hợp tác với nhau. Không ngờ ngươi lại qua sông đoạn cầu, nếu không phải bởi vì ta ngươi vĩnh viễn không có cách nào đi ra được.

Huyết Linh Mẫu Đơn lập tức hoảng hốt, toàn thân bắt đầu run rẩy, bản thể bị trọng thương dưới nhiệt độ khủng bố đã bắt đầu khó có thể chèo chống được.

- Thế nhưng hiện tại ta đã tìm được biện pháp đi ra ngoài, giữ ngươi lại cũng không có bao nhiêu tác dụng.

- U Minh, ngươi vô sỉ, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Dưới nhiệt độ cao, Huyết LInh Mẫu Đơn khó có thể chèo chống, bản thể run lên, dường như vì bất đắc dĩ tránh né hỏa diễm màu xanh da trời cho nên đột nhiên hóa thành một đạo quang mang huyết sắc bắn vào trong cơ thể Đại hồn anh.

Thân thể Đại hồn anh run lên, nhiệt độ cao khủng bố lúc này dường như cũng là khắc tinh của Đại hồn anh, nó không có cách nào chống lại cho nên cấp tốc hóa thành một đạo lưu quang màu tím trở lại trong mi tâm Lục Lâm Thiên.

Trở lại mi tâm, tiến vào không gian trong đầu có kim đao màu vàng bảo hộ, lúc này áp lực trên người Đại hồn anh mới biến mất.

Trong hư không lúc này khắp nơi đều là hỏa diễm màu xanh da trời, tựa như dung nham cuồn cuộn, khắp nơi đều có hỏa diễm nhảy lên, toát ra sương mù màu xanh.

Liếc nhìn lại cuối tầm mắt đều là một hải dương hỏa diễm màu xanh, hoàn toàn giống như một biển dung nham màu xanh vậy.

Nam thúc và Lục Lâm Thiên bố trí khải giáp, Lục Lâm Thiên đem Huyễn Ảnh Thanh Vũ bao phủ quanh thân, nhiệt độ này khiến cho linh hồn mê muội, giống như có thể khắc chế linh hồn.

Tiểu Long thì hoàn toàn trốn trong Huyền Vũ thần xác, chỉ có cái đầu ló ra, cảnh giác nhìn bốn phía.

Dưới nhiệt độ khủng bố, Nam thúc và Lục Lâm Thiên bố trí quang tráo ngăn cản hỏa diễm màu xanh da trời ở bên ngoài. Bí văn trên

Huyền Vũ thần xác của Tiểu Long lan tràn, cũng được một vòng quang mang bao phủ.

- Lão đại, đây là hỏa diễm gì vậy? Thật là đáng sợ.

Trong ánh mắt thâm thúy sáng ngời của Tiểu Long lúc này hiện lên sự ngưng trọng. Người không sợ trời không sợ đất như hắn lúc này cũng trở nên thành thật không ít.

- Ta cũng không biết.

Trong mắt Lục Lâm Thiên cũng hiện lên sự ngưng trọng. Lần thứ nhất đυ.ng phải hỏa diễm khủng bố như vậy, quả thực quá cường hãn, nếu như không chú ý một chút là có thể bị đốt cháy linh hồn. Linh hồn căn bản khó có thể thừa nhận loại nhiệt độ khủng bố như vậy.

- Lâm Thiên, ta nghĩ chúng ta đã gặp một thứ khó gặp, chính là Thiên hỏa trong truyền thuyết.

đôi mắt thâm thúy mà đen nhánh của Nam thúc nhìn bốn phía, miệng nở nụ cười khổ.

- Thiên hỏa?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức run lên, Thiên hỏa này từ trong miệng Bách Biến Tôn giả hắn đã nghe qua không ít. Thiên hỏa chính là hỏa diễm có linh trí, là một loại trong chúng sinh. Tầng thứ hai của Tam Thần Quyết, Địa Hồn biến cần phải dùng thiên hỏa rèn linh hồn.

Thiên hỏa hình thành giống như là Thiên Mộc Thần Thụ vậy, là ở trong thiên địa gặp phải cơ hội và cơ duyên ngẫu nhiên cho nên đột nhiên có linh trí, khi đó mới được gọi là Thiên hỏa. Chỉ là Thiên Hỏa cũng chỉ tồn tại trong truyền thuyết, ở trên đại lục này Thiên hỏa đã sớm không thấy bóng dáng, căn bản không có ai từng nhìn thấy qua.

Ánh mắt Nam thúc nhảy lên nói:

- Đúng vậy, Thiên hỏa còn thành Đế, thực lực sợ rằng so với HuyếtLinh Mẫu Đơn còn mạnh hơn nhiều, lâu như vậy Thiên hỏa còn ở trong không gian này, không ngờ chúng ta lại không có ai phát hiện ra.

- Ha ha, không ngờ còn có kẻ lại biết tới sự tồn tại của Thiên hỏa. Chỉ tiếc nhân loại các ngươi còn quá nhỏ bé.

Bên trong hỏa diễm cuồn cuộn màu xanh da trời có một thanh âm ung dung truyền ra. Hỏa diễm màu xanh da trời giống như nham thạch bắt đầu khởi động, hỏa diễm màu xanh cuồn cuộn, ngay trong ánh mắt kinh ngạc của Lục Lâm Thiên, Nam thúc, Tiểu Long chậm rãi xuất hiện một cái đại điện bằng hỏa diễm màu xanh da trời. Đại điện này hoàn toàn do dung nham màu xanh da trời ngưng tụ thành.

Ởtrong không gian hỏa diễm mênh mông kia lúc này đột nhiên xuất hiện một tòa đại điện màu xanh da trời, lẳng lặng đứng trong khong gian hư vô tràn ngập hỏa diễm màu xanh, vô cùng quỷ dị không nói nên lời.

Mà ngay trong lúc Nam thúc, Lục Lâm Thiên, Tiểu Long nhìn nhau thì trong đại điện màu xanh da trời này lần nữa ngưng tụ ra một vương tọa màu xanh.

Vương tọa khí phách vô cùng, hỏa diễm màu xanh da trời ngưng tụ ra đồ án rồng bay phượng múa Cùng lúc một nam tử áo xanh cũng lặng lẽ xuất hiện trên vương tọa.

Nam tử này yên tĩnh ngồi trên vương tọa, hai mắt khép hờ, toàn thân lan tràn ra khí tức vương giả, không có một chút khí tức nào khác khuếch tán ra. Thế nhưng lại khiến cho trong lòng ba người Lục Lâm Thiên, Nam thúc, Tiểu Long run lên, linh hồn theo đó cũng nhảy lên.

Khí tức trên thân người này giống như là trường tồn từ cổ chí kim, lộ ra một cỗ khí tức cổ xưa không nói nên lời, giống như nam tử này từ xưa đã tồn tại cùng với thiên địa.

Sưu.

Dưới ánh mắt rung động của ba người Lục Lâm Thiên, nam tử này rốt cuộc chậm rãi mở hai mắt ra. Hai mắt trong sáng, mang theo một cỗ cảm giác tà mị không nói nên lời, thân thể giống như tới từ cửu u địa ngục, khí tức nóng bỏng lại xen lẫn một cỗ khí tức âm hàn.

Lục Lâm Thiên nhìn vào hai mắt của nam tử áo lam, linh hồn giống như bị nhiễm lửa. Trong đầu, kim đao màu vàng xuất ra đao mang, dưới đao mang Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được sự khủng bố của nam tử áo lam này. Nhưng linh hồn trong đầu hắn có kim đao màu vàng bảo hộ, cũng không bị một chút thương tổn thực chất hóa nào.

- Ngươi chính là Thiên hỏa sao?

Chương 2930: Thái cổ U Minh

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, lúc này có thể xuất hiện trong không gian này chỉ sợ cũng chỉ có thể là bản thể của Thiên hỏa. Thiên hỏa chính là linh vật trời sinh, sau khi tới Đế giả có thể hóa thành hình dáng nhân loại. Lục Lâm Thiên suy đoán, nam tử này có lẽ chính là hình dáng nhân loại của Thiên hỏa.

- Đúng vậy, ngươi có thể gọi ta là U Minh.

Nam tử này nhìn qua Lục Lâm Thiên, trên khuôn mặt nở nụ cười vui vẻ.

- U Minh.

Ánh mắt Nam thúc nhảy lên, dường như nhớ tới cái gì đó, ánh mắt lập tức trở nên kinh hãi, nói:

- Chẳng lẽ ngươi chính là Thái Cổ U Minh Viêm?

- Ồ? Không biết bao nhiêu năm qua không ngờ lại có người có thể nhớ tới sự tồn tại của ta. Quả thực khó mà có được. Lát nữa ta sẽ phá lệ để cho ngươi chết thống khoái một chút.

Nam tử nhìn qua Nam thúc, khóe miệng nhếch lên nở nụ cười.

- Thái Cổ U Minh Viêm.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua nghĩa phụ Nam thúc, đối với Thái Cổ U Minh Viêm này hắn cũng không quá rõ ràng, cũng không biết lai lịch của nó, nghe lời nói của Nam thúc dường như Nam thúc biết được một tít.

Nam thúc nhìn nam tử áo lam, ánh mắt ngưng trọng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, đôi mắt đen nhánh mà thanh thúy chớp động, nói:

- Thái Cổ U Minh Viêm đồn rằng ở trước Thái cổ đã tồn tại. Thậm chí khi Thái Cổ U Minh Viêm xuất hiện còn chưa có một nhân loại nào trên đời này.

- Đúng vậy, ngươi nói có chỗ đúng cũng có chỗ sai, thời điểm ta xuất hiện trên đời này vẫn chưa có nhân loại nào xuất hiện, thậm chí cả thú tộc cũng không có. Nhân loại, Thú tộc các ngươi về sau mới có, trước mặt linh vật trời sinh chúng ta đều vô cùng nhỏ bé.

Nam tử áo lam dường như không tính động thủ ngay lập tức, mà giống như một người ngây ngốc đã lâu không có ai nói chuyện cho nên lúc này muốn nói nhiều thêm vài lời, trên khuôn mặt luôn treo nụ cười.

Nam thúc liếc Thái Cổ U Minh Viêm, tiếp tục nói với Lục Lâm Thiên:

- Ở thời thái cổ, đồn rằng Thái Cổ U MInh Viêm này đã từng có quan hệ với cường giả trong các tộc, thực lực chính là một trong những tồn tại đáng sợ nhất thiên địa này.

- Nhân loại nhà ngươi dường như biết không ít, nhớ năm đó ta tung hoành đại lục cũng có chút quen biết với lão tổ Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước. Thế nhưng tất cả bọn chúng đề mơ tưởng thu phục ta để sử dụng, chỉ tiếc là lại không biết ta làm sao có thể để cho bọn chúng thu phục. Coi như là lão tổ Công Tôn giả tộc được thiên địa chiếu cố, thân là chưởng khống giả thuộc tính hỏa đối với ta cũng không có bất kỳ biện pháp nào. Ta là linh vật trời sinh, bọn họ căn bản không có cách nào làm gì được ta.

Nam tử áo lam nói ra, giống như nói qua quá khứ vinh quang của mình, trong ánh mắt bình tĩnh hiện lên sự kiêu ngạo.

- Về sau không có tin tức của Thái Cổ U Minh Viêm này nữa, cũng không có tin tức về nơi hạ lạc. Trên đại lục này cũng không có ai nhớ tới. Thái Cổ U Minh Viêm cũng biến mất. Chuyện về Thái Cổ U Minh Viêm khi còn nhỏ ta đã được đọc trên một cuốn sách cổ vứt đi trong Độc Cô gia.

Nam thúc nói.

- Thái Cổ U Minh Viêm, đến từ Thái Cổ, khi đó trên đại lục này còn chưa có bất kỳ nhân loại nào.

Lục Lâm Thiên rung động thật sâu, không nghĩ tới Thái Cổ U Minh Viêm này lại có lai lịch lớn nhưu vậy. Mà ngay cả các lão tổ thời điểm thái cổ cũng có quan hệ, loại tồn tại này quả thực quá mức đáng sợ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên rung động đồng thời cũng nghi hoặc, tồn tại khủng bố như vậy không biết tại sao lại ở trong Hư Không Bí Cảnh này. Bí mật sau lưng mười ba tấm địa đồ không ngờ lại là Thái Cổ U Minh Viêm khủng bố này. Đột nhiên Lục Lâm Thiên có cảm giác giống như bị mắc lừa, vốn còn tưởng rằng có chỗ tốt cực lớn, ai biết lại có một vật khủng bố như vậy. Thái Cổ U Minh Viêm là vật căn bản khó có thể chống lại, không có cách nào rung chuyển.

Linh vật trời sinh, ngược lại Lục Lâm Thiên cũng biết một ít, có thể thu phục thành sủng vật của bản thân. Thế nhưng muốn thu phục vật siêu cấp khủng bố giống như Thái Cổ U Minh Viêm này coi như Lục Lâm Thiên ăn no dửng mỡ cũng không dám. Thái Cổ U Minh Viêm này cũng vừa mới nói qua, lão tổ Công Tôn gia tộc, chưởng khống giả thuộc tính hỏa cũng không thu phục được nó. Hắn muốn thu phục quả thực không có cửa, Lục Lâm Thiên cũng không dám suy nghĩ tới.

Cho dù là Thiên Biến chi hồn tầng thứ hai là Địa Hồn biến cần Thiên hỏa rèn linh hồn, lúc này Lục Lâm Thiên cũng không dám tìm Thái Cổ U Minh Viêm này. Thái Cổ U Minh Viêm này khủng bố không theo lẽ thường, đối mặt với nó so với chịu chết cũng không khác lắm.

Hiện tại Lục Lâm Thiên chỉ muốn nghĩ làm sao có thể trốn thoát khỏi chỗ này, bằng không thực sự là toi mạng. Thái Cổ U Minh Viêm này đã cường hãn tới mức tận cùng.

- Ha ha.

Nghe Nam thúc nói xong, trong mắt Thái Cổ U Minh Viêm hiện lên sóng gió, lập tức cười ha hả nói:

- Trên đại lục không có người nhớ rõ ta cũng là bình thường. Ta bị nhốt nhiều năm như vậy chờ sau khi ta đi ra ngoài, đến lúc đó uy danh của ta sẽ vang vọng trên đại lục. Nhất định là vậy, sự tồn tại của Thái Cổ U Minh Viêm như ta nhất định sẽ khiến cho vạn vật kính ngưỡng.

- Ngươi bị nhốt? Chẳng lẽ trên đời này còn có người có thể vây khốn ngươi hay sao?

Lục Lâm Thiên nhanh mồm nhanh miệng lập tức hỏi nam tử áo lam. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng hiếu kỳ, trên đời này chẳng lẽ thực sự có người có thể vây khốn cường giả như Thái Cổ U Minh Viêm này hay sao? Vậy thì thực sự sẽ đáng sợ tới mức nào.

- Hừ.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, giống như bị cắt vào vết sẹo, ánh mắt nam tử áo lam lập tức hầm hầm nhìn về phía Lục Lâm Thiên, lửa giận lan tràn. Bên ngoài đại điện màu xanh da trời, hỏa diễm màu xanh giống như dung nham cuồn cuộn, giống như muốn đốt cháy cả tòa đại điện thành tro tàn vậy.

Hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn, nhiệt độ trong mảnh không gian này lần nữa tăng lên không ít, khiến cho áp lực trên người Nam thúc, Lục Lâm Thiên, Tiểu Long tăng lên rất nhiều.

...

Trên hư không, giờ phút này trên biển mây bao la đều biến thành một biển dung nham màu xanh da trời, vô số đỉnh núi trong biển mây gặp phải dung nham này lập tức bị phá hủy.

Dung nham màu xanh cấp tốc lan tràn khiến cho mọi người căn bản không thể đặt chân trên không trung, chúng cường giả vẫn còn đang tiếp tục lùi lại.

Trong khoảng thời gian ngắn, các đại gia tộc, Thiên Địa các, Linh Vũ giới, vốn là đội ngũ khổng lồ hơn hai trăm người đến bây giờ tổng cộng chỉ còn không tới sáu bảy mươi người. Tổn thất tuyệt đối thảm trọng. Cơ hồ đối với tất cả các đại gia tộc cùng Thiên Địa các, Linh Vũ giới mà nói đều là tổn thất rất nặng.

Ngoài biển mây của Hư Không Bí Cảnh, vô số người bị hấp dẫn tới lúc này mới chạy tới, nhìn thấy một mảnh dung nham màu xanh da trời khủng bố, căn bản không có ai dám đặt chân vào.

Chương 2931: Bí mật kinh người 1

- Lâm Thiên.

- Lão quái vật.

- Tiểu Long.

Vô số tiếng gọi ầm ĩ vang vọng, thế nhưng lại bị dung nham nhập trời bap phủ, chim bay không được, vạn vật khó tồn tại. Quần phong dưới dung nham nóng bỏng lúc này đã biến mất.

- Chúng ta mau lui lại rồi nghĩ biện pháp khác. Hiện tại cho dù là ai cũng không thể đặt chân vào biển lửa quỷ dị này.

...

Ngoài biển mây chính là điểm cuối của sơn mạch bao la, quần phong mọc lên san sát như rừng.

Phía trước vốn là biển mây cuồn cuộn cùng không ít đỉnh núi giống như mũi thương chọc trời lúc này đều biến mất không thấy gì nữa. Tất cả trở thành một biển dung nham mênh mông, nóng bỏng.

Tại một ngọn núi sừng sững, hai đạo thân ảnh nhìn qua biển dung nham cuồn cuộn, hai đạo thân ảnh này giống như dung nhập vào thành một thể với không gian.

Mà hai người này nếu như Lục Lâm Thiên có thể nhìn thấy nhất định sẽ nhận ra. Đây chính là lão giả thần bí gọi là Đạm Niệm cùng với một đầu yêu thú ở trong Tử vong thâm uyên.

- Chủ nhân, đây chẳng lẽ chính là Thái Cổ U Minh Viêm trong lời đồn sao?

Một thân ảnh mặc hoàng y cung kính đứng bên người Đạm Niệm nói.

- Đúng vậy, đây chính là Thái Cổ U Minh Viêm trong lời đồn.

Đạm Niệm khẽ mỉm cười.

- Vậy này cực kỳ lợi hại, Lục Lâm Thiên kia ở trong đó a. Lần này dữ nhiều lành ít.

Đại hán mặc hoàng y khẽ nói.

Lão giả Đạm Niệm thần bí kia khẽ lắc đầu, lập tức nói:

- Mặc kệ, gần đây khó có được thời gian nghĩ ngơi cho nên lười biếng một chút. Nếu như Lục Lâm Thiên này không trốn được là số mạng của hắn. Trốn được là phúc.

- Chủ nhân, xem ra người rất yêu thích Lục Lâm Thiên này.

Đại hán mặc hoàng bào do dự một chút rồi nói với Đạm Niệm.

- Tiểu tử này quả thực không tệ, là một hạt giống tốt, coi như là hòa... Ài.

Đạm Niệm thở dài một hơi, nói:

- Trước tiên cứ qua cửa ải này rồi nói sau.

- Có thể làm cho chủ nhân chú ý, Lục Lâm Thiên này đã đủ bất phàm.

Đại hán mặc hoàng bào nói.

- Chúng ta trở về đi, là phúc là họa, tất cả phải xem tạo hóa. Việc này coi như ta cố tình hỗ trợ cũng không có cách nào.

Đạm Niệm nói, thân ản lóe lên, tiếp đó biến mất trên không trung không thấy gì nữa.

Sưu.

Trong hư không, nam tử áo lam cố nén sự giận dữ trong lòng, hỏa diễm ngập trời chung quanh trờ nên yên tĩnh, áp lực trên người Nam thúc, Tiểu Long, Lục Lâm Thiên nhỏ hơn một chút. Thế nhưng hiện tại ba người đều toàn lực thúc dục thủ đoạn phòng ngự, chống lại nhiệt độ cao của hỏa diễm màu xanh.

Nam tử áo lam nhìn qua ba người Lục Lâm Thiên, khóe miệng lần nữa mỉm cười nói:

- Dù sao các ngươi đều phải chết nói cho các ngươi cũng không sao. Những năm này ta đều bị nhốt tại địa phương quỷ quái này. Không có cách nào đi ra ngoài. Thực lực của tồn tại kinh khủng khi trước quá mạnh mẽ, từ trước tới nay ta chưa từng gặp người nào có thực lực khủng bố như vậy. Hắn không những ngăn chặn ta, mà còn khiến cho ta không có cách nào giãy dụa được, cho dù như thế nào cũng không thể đi ra ngoài.

Nam tử áo lam nói xong, khóe miệng mỉm cười, vô cùng vui vẻ nói:

- Thế nhưng hắn đã quá coi thường ta. Hắn vây khốn ta, áp chế thực lực của ta, tưởng rằng ta vĩnh viễn không có cách nào đi ra sao? Ta luôn nghĩ biện pháp, rốt cuộc có một ngày ta cũng nghĩ ra.

Nói xong lam tử áo lam đắc ý nhìn qua Lục Lâm Thiên, Nam thúc cùng Tiểu Long nói:

- Các ngươi có biết ta nghĩ ra biện pháp gì không?

- Tất nhiên là muốn biết.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, lúc này hắn cũng chỉ có thể kéo dài một ít thời gian. Lục Lâm Thiên dùng linh hồn truyền âm nói với Nam thúc:

- Nghĩa phụ, có biện pháp nào thoát thân hay không?

- Ở trước mặt Huyết Linh Mẫu Đơn kia ta có thể miễn cưỡng thoát thân. Thế nhưng trước mặt Thái Cổ U Minh Viêm căn bản không cần thử, Thái Cổ U MInh Viêm này so với Huyết Linh Mẫu Đơn cường hãn hơn quá nhiều. Lần này chúng ta đã lâm vào hiểm cảnh rồi.

Thanh âm ngưng trọng của Nam thúc truyền âm lại cho Lục Lâm Thiên.

- Ha Ha.

Nam tử áo lam mỉm cười, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Nếu như ngươi muốn biết ta nói cho ngươi cũng không sao. Lão gia hỏa kinh khủng kia sau khi khống chế thực lực của ta, đại khái là hai vạn năm sau, trời không bỏ ta. Ở trong không gian này xuất hiện Huyết Linh Mẫu Đơn, khi nó có một tia linh trí, ta giúp nó tu luyện, rốt cuộc cũng khiến cho đột phá Đế cấp.

Ngừng một lát, nam tử áo lam tiếp tục nói:

- Sau khi Huyết Linh Mẫu Đơn đột phá Đế cấp ta để cho nó thay ta rung chuyển phong ấn. Nó không có cách nào phá vỡ phong ấn, ta cũng không thể. Thế nhưng chỉ cần rung chuyển phong ấn một chút là được. Phong ấn buông lỏng, ta có thể chậm rãi khôi phục. Nếu như ta khôi phục thì sẽ có cơ hội chạy thoát.

- Ta chính là Thái Cổ U Minh Viêm, cần U Minh địa khí hoặc là năng lượng của Nhân tộc hoặc thú tộc các ngươi là có thể khôi phục. Vì để giúp ta khôi phục, nhiều năm qua Huyết Linh Mẫu Đơn bắt đến cho ta không ít người, chỉ cần những người này chết ở đây là năng lượng lan tràn ra không gian, ta có thể hấp thu. Không lâu trước đó rốt cuộc ta cũng phá được phong ấn.

Nam tử áo lam nói xong, trên mặt nở nụ cười thỏa mãn.

- Bây giờ ngươi phá phong ấn, coi như là đi ra ngoài chẳng lẽ không sợ tồn tại kinh khủng lần nữa phong ấn ngươi hay sao? Thậm chí là diệt sát ngươi hay sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Hừ, người nọ nhất định là một nhân loại, nhiều năm trôi qua như vậy cho dù có thực lực mạnh hơn nữa cũng có ngày tới đại nạn. Mà ta lại là linh vật trời sinh, thân là Thái Cổ U Minh Viêm, bất tử bất diệt. Những năm này tồn tại kinh khủng kia không tới, cho nên ta khẳng định kiếp nạn của hắn đã tới, trên đời này rốt cuộc không ai có thể đối phó được với ta nữa.

Nam tử áo lam trầm giọng nói, nói tới tồn tại kinh khủng kia trong đôi mắt nó vẫn hiện lên sự sợ hãi.

- Vậy sau khi ngươi phá phong ấn sao không rời khỏi nơi này?

Lục Lâm Thiên hỏi, lần nữa truyền âm nói với Nam thúc:

- Nghĩa phụ, không có cách nào chạy thoát, vậy thì có biện pháp nào khống chế hoặc là thu phục được Thái Cổ U Minh Viêm này không?

- Thu phục Thiên hỏa so với thu phục yêu thú, linh thú không khác nhau là bao. Bọn chúng cũng có linh hồn, chỉ cần bố trí một đạo linh hồn ấn ký ở sâu trong linh hồn chúng là có thể thu phục được. Thế nhưng Thái Cổ U Minh Viêm này quá mạnh mẽ, không có ai có thể thu phục, chiếm được nó.

Nam thúc nói.

- Sau khi phá phong ấn, ta cũng muốn đi ra ngoài. Bất quá ta đã thử qua, ta căn bản không có cách nào đi ra ngoài.

Thái Cổ U Minh Viêm lắc đầu thở dài, nói:

- Ta đã sớm tính tới, tồn tại kinh khủng kia sẽ không chỉ có bố trí một phong ấn vây khốn ta, hắn không dám xem thường ta như vậy.

- Vì cái gì mà ngươi không có cách nào đi ra ngoài.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi, đồng thời cũng kéo dài thời gian một chút, trong đầu hắn vẫn đang nghĩ biện pháp, có vô số biện pháp, thế nhưng hắn lại không dám mạo hiểm.

Chương 2932: Bí mật kinh người 2

Lục Lâm Thiên nghĩ tới trốn vào Thiên Trụ đỉnh và Tử Lôi Huyền Đỉnh, thế nhưng Thái Cổ U Minh Viêm này thực sự quá khủng bố. Lục Lâm Thiên sợ rằng sau khi mình trốn vào cũng triệt để mất đi sức phản kháng. Đến lúc đó Thiên Trụ giới và Tử Lôi Huyền Đỉnh này bị Thái Cổ U Minh Viêm luyện hóa thì thảm. Sợ rằng hắn và hai người Nam thúc cũng chỉ có thể bị chôn sống ở bên trong.

Cho nên Lục Lâm Thiên nghĩ tới rất nhiều biện pháp, thế nhưng cẩn thận nghĩ lại lại cảm thấy không được, không có cách nào nghĩ thông.

- Người kinh khủng kia quá vô sỉ, sợ rằng bố trí không gian này khiến cho ta căn bản không có cách nào đi ra ngoài. Huyết Linh Mẫu Đơn cũng không có cách nào đi ra ngoài, dường như tu vi tới Đế giả không thể đi ra ngoài.

Nam tử áo lam bắt đầu có chút giận dữ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trong lòng thầm nghĩ, Hư Không Bí Cảnh này dường như là cường giả các tộc trên đại lục liên thủ đối phó với cường địch cho nên mới liên thủ một lần. Bởi vậy cũng chết vô số cường giả. Nghe nói cường giả ở thời Thượng cổ hầu như đều vẫn lạc không còn ở bên trong này. Chẳng lẽ thứ mà tất cả các cường giả liên thủ đối phó và phong ấn chính là Thái Cổ U Minh Viêm này hay sao?

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, quả thực cũng có loại khả năng này, sợ rằng cường giả toàn bộ đại lục liên thủ đối phó thì mới có thực lực phong ấn Thái Cổ U Minh Viêm kinh khủng này.

- Ha ha.

Ánh mắt nam tử áo lam âm trầm một hồi, lập tức cười ha hả nói:

- Bất quá ta cũng đã có sự chuẩn bị. Huyết Linh Mẫu Đơn không ra được, ta biết ngay sẽ có một ngày như vậy cho nên ta mới làm một kiện bảo đồ, phân thành mười ba phần là muốn hấp dẫn người khác tới đây. Một mặt là hy vọng người tới nhiều một chút, để cho ta mau chóng hấp thu và khôi phục, mà đổi lại cũng hy vọng ta và Huyết Linh Mẫu Đơn có thể tìm thấy thân thể có thể chịu tải, sau khi tìm được chúng ta có thể đi ra khỏi địa phương quỷ quái này.

- Cái gì? Mười ba tấm địa đồ là do ngươi làm ra sao?

Lục Lâm Thiên lập tức biến sắc, trong lòng đột nhiên run lên. Hóa ra địa đồ trong tay hắn và Thiên Địa các, Linh Vũ giới và các đại Hoàng Tộc lại do Thái Cổ U Minh Viêm làm ra, nói như vậy tất cả chỉ là một cái bẫy cực lớn mà thôi.

- Đương nhiên thật lâu trước đó Huyết Linh Mẫu Đơn không có cách nào đi ra ngoài, cho nên ta mới suy nghĩ rồi làm một tấm bản đồ, tách ra thành mười ba phần, sau đó để cho Huyết Linh Mẫu Đơn khống chế hoa nô đem địa đồ mang ra ngoài, đem lời đồn mười ba tấm địa đồ liên quan tới bí mật phá toái hư không truyền đi.

Nam tử áo lam lạnh nhạt cười:

- Ta biết rõ nhân loại các ngươi vẫn muốn biết rõ cái gì gọi là bí mật phá toái hư không. Một khi tin tức này truyền ra nhất định sẽ có người liều mạng đi tìm kiếm. Người có được địa đồ đều là người có thực lực mạnh, chỉ có người mạnh mẽ mới có thể chịu tải được ta.

- Hóa ra tất cả là do ngươi thao túng phía sau, căn bản không có bí mật phá toái hư không gì.

Lục Lâm Thiên thở dài một hơi, tất cả mọi người trên đại lục đều bị Thái Cổ U Minh Viêm một mực bị phong ấn trong Hư Không Bí Cảnh lừa gạt. Đây là một cái bẫy cực lớn, tất cả chỉ là phân bón cùng với thân thể chịu tải cho Thái Cổ U Minh mà thôi.

Cường giả toàn bộ đại lục cùng tất cả các đại Hoàng tộc không ngờ lại cho rằng sau lưng địa đồ chính là bí mật phá toái hư không. Đây chính là một cái bẫy lớn mới là chính xác.

- Ngươi nói đúng, tất cả đều là do ta thao túng. Tất cả đều bởi vì nhân loại các ngươi tham lam và ngu xuẩn.

Nam tử áo lam nhìn Lục Lâm Thiên, nụ cười có chút châm chọc ní:

- Vài ngày trước ta phóng ra khí tức cũng là cố ý dẫn các ngươi tới, là vì nhìn xem trong đám người các ngươi có ai thích hợp chịu tải ta hay không mà thôi.

- Vấn đề là hiện tại ngươi dường như cũng chưa tìm được thân thể chịu tải thích hợp a. Ngươi giết chúng ta, vẫn không có cách nào đi ra ngoài.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, nhìn nam tử áo lam nói:

- Bằng không chúng ta thương nghị một chút, ngươi thả chúng ta, chúng ta tìm kiếm thân thể thích hợp chịu tải cho ngươi. Người ngươi đưa tới dù sao cũng có hạn, chúng ta có thể tìm cho ngươi, vừa nhanh vừa nhiều, ngươi thấy thế nào?

- Ha ha, nhân loại giảo hoạt.

Nam tử áo lam mỉm cười, chế giễu Lục Lâm Thiên:

- Ngươi cho rằng ta không biết trong lòng ngươi đang suy nghĩ gì sao? Ngươi chỉ muốn đi ra ngoài mà thôi, các ngươi vừa mới dùng linh hồn truyền âm, các ngươi cho rằng ta không nghe thấy sao? Nhân loại nhỏ bé, thực lực của các ngươi quá yếu.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cả kinh, hắn không ngờ mình và Nam thúc truyền âm lại bị Thái Cổ U Minh Viêm nghe thấy. Thực lực như vậy rốt cuộc là cường hãn tới mức nào, đây cũng không phải là Đế giả bình thường có thể so sánh.

- Ngươi có thể nghe thấy chúng ta truyền âm?

Lục Lâm Thiên nói nhảm một câu, tiếp tục trì hoãn thời gian, trong đầu thì đồng thời hỏi Tiểu Long:

- Tiểu Long, Huyền Vũ thần xác của đệ có thể chống lại Thái Cổ U Minh Viêm này hay không?

Lục Lâm Thiên truyền âm với Tiểu Long là truyền âm thông qua huyết khế trong đầu, loại truyền âm này Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng Thái Cổ U Minh Viêm kia sẽ nghe trộm được, huống chi cho dù nghe được cũng không có vấn đề quá lớn.

- Lão đại, Huyền Vũ thần xác không sợ bất luận công kích vật chất gì, thế nhưng Thái Cổ U Minh Viêm này thật sự đáng sợ, sợ rằng khó có thể ngăn cản đồ vật này thiêu đốt.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

Nam tử áo lam nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Đương nhiên, thực lực các ngươi quá thấp, truyền âm làm sao có thể tránh được ta nghe lén. Hiện tại các ngươi đừng nghĩ tới việc trốn, căn bản không có khả năng. Phạm vi này đều là địa bàn của ta. Trừ phi là các ngươi chạy ra khỏi không gian quỷ dị này, bằng không tất cả đều không có tác dụng. Mặt khác cũng đừng mong thu phục ta. Đế giả khi trước vọng tưởng thu phục ta có quá nhiều, kết quả đều thành thuốc bổ của ta. Ngay cả lão gia hỏa Công Tôn lão tổ kia thân là chưởng khống giả thuộc tính hỏa cũng không có cách nào thu phục được ta, các ngươi cảm thấy bọn ngươi có thực lực đó hay sao?

Nam tử áo lam nói xong, trong mắt hiện lên vẻ châm chọc. Chỉ bằng một chút thực lực đó cũng muốn thu phục được hắn, quả thực nực cười. Hắn thậm chí nghĩ còn buồn cười, đây là chuyện không có khả năng.

- Thế nhưng ngươi không có thân thể chịu tải, ngươi giết chúng ta, chính ngươi cũng không ra được.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, nhìn Nam thúc nói. Lúc này Nam thúc không ngừng đổ mồ hôi lạnh, đoán chừng đang liều mạng chèo chống.

Ở trong hỏa diễm ngập trời này cho dù là không động đậy thì cũng phải toàn lực ứng phó, tiêu hao vô cùng lớn, loại tiêu hao này người bình thường căn bản khó có thể chống lại.

Chương 2933: Liên thủ đấu lửa

Trong ba người, thực lực của Nam thúc có lẽ không phải là yếu nhất, thế nhưng chỉ tính riêng lực phòng ngự đơn thuần mà nói, tuyệt đối là thấp nhất. Bởi vì lực phòng ngự của Lục Lâm Thiên và Tiểu Long đều khủng bố tới cực điểm.

- Thân thể chịu tải được ta so với Huyết Linh Mẫu Đơn còn khó tìm hơn, người có thể chịu tải được chúng ta, ta đã thử qua không ít thú tộc, thế nhưng thân thể của ta chỉ cần hơi tới gần linh hồn bọn họ sẽ hóa thành sương trắng, thân thể cũng tan chảy, bản thể ta không phải là ai cũng có thể thừa nhận. Cho dù ta không phát động công kích thì người bình thường cũng khó có thể tới lại gần.

Nam tử áo lam khẽ thở dài, nhìn Tiểu Long và Lục Lâm Thiên nói:

- Bất quá hiện tại ta đã tìm được, thú tộc này và nhân loại nhà ngươi có lẽ có thể. Ta có thể cảm giác hai người các ngươi có lẽ đều thích hợp, ít nhất có thể để cho ta rời khỏi không gian này cũng không thành vấn đề.

Ánh mắt nhìn lên trên người Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, cuối cùng ánh mắt nam tử áo lam nhìn về phía Lục Lâm Thiên, nói:

- Nếu so sánh ta cảm giác nhân loại nhà ngươi thích hợp hơn, linh hồn ngươi dường như không e ngại nhiệt độ cao của ta. Nhất định có chỗ kỳ lạ, cho nên ta chọn ngươi, cho ngươi trở thành thân thể chịu tải của ta. Là ta có thể rời khỏi đây.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hắn không ngờ Thái Cổ U Minh Viêm này lại chọn hắn là thân thể chịu tải.

Lục Lâm Thiên không quá rõ cái gọi là thân thể chịu tải cùng với kết cục ra sao, thế nhưng hắn vẫn có thể suy đoán ra một ít. Thân là thân thể chịu tải, chịu tải Thái Cổ U Minh Viêm này đến lúc đó chẳng khắc gì là đoạt xá, hơn phân nữa sẽ chết chắc.

- Các hạ, ngươi muốn ta trở thành thân thể chịu tải, vậy thì có thể thả người bên cạnh ta hay không? Bằng không ta tình nguyện tự bạo cũng không trở thành thân thể chịu tải của các hạ.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Thái Cổ U Minh Viêm nói.

- Ngươi không có tư cách cò kè mặc cả vói ta, xem ra ngươi rất quan tâm tới bọn họ.

Nam tử áo lam ngồi ngay ngắn trên vương tọa, một cỗ khí chất vương giả lan tràn, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Nếu như ngươi dám tự bạo, ta dám giết hai người bọn họ. Đồng thời bên ngoài còn vô số người, ta đều đánh chết. Chỉ cần ở trong không gian này đều không trốn thoát, cho nên ngươi nên thành thật một chút thì tốt hơn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên co rúm lại, Thái Cổ U Minh Viêm này không chỉ có thực lực cường hãn mà quan trọng này Thái Cổ U Minh Viêm này giảo hoạt vô cùng, có thể một tay tạo ra một cái bẫy khổng lồ như vậy, cơ hồ tất cả cường giả cùng với các đại Hoàng tộc trên đại lục nhiều năm qua như vậy đều bị lừa gạt, ai cũng không ngờ lại do Thái Cổ U Minh Viêm âm thầm khống chế.

- Tốt rồi, những thứ biết đều cho các ngươi biết rồi. Các ngươi cũng đã đủ tự hào, việc này chỉ có các ngươi mới biết được thôi. Hiện tại thành thật làm thân thể chịu tải của ta đi.

Nam tử áo lam chậm rãi từ trên vương tọa đứng dậy.

Nam tử áo lam này đứng lên, hỏa diễm ngập trời bắt đầu sôi trào, hỏa diễm tán loạn, nhiệt độ lần nữa kéo lên.

- Lâm Thiên, các ngươi nghĩ biện pháp trốn đi. Ta tới thử xem rốt cuộc Thái Cổ U Minh Viêm rốt cuộc cường hãn tới mức nào.

Ánh mắt Nam thúc trầm xuống, linh lực phô thiên cái địa tuôn ra, thủ ấn trong tay biến hóa, thúc dục Cửu Long Xích Viêm đỉnh, hỏa diễm phô thiên cái địa lan tràn, sau đó cùng với hỏa diễm khủng bố màu xanh da trời kia va chạm vào một chỗ.

Sưu Sưu.

Hỏa diễm phô thiên cái địa cùng với hỏa diễm màu xanh da trời va chạm, chỉ trong nháy mắt khi tiếp xúc, hỏa diêm ngập trời trong Cửu Long Xích Viêm đỉnh lập tức tán loạn, sóng lửa bàng bạc tách ra.

Nam thúc biến sắc, thủ ấn lần nữa biến hóa.

Ngao Ngao.

Cùng lúc, hỏa diễm phô thiên cái địa hóa thành chín đầu cự long bằng hỏa diễm phóng về phía nam tử áo lam.

- Loại lửa này cũng dám ra tay với ta, đom đóm mà đòi so với trăng, muốn chết.

Nam tử áo lam nhàn nhạt quát lên một tiếng, cũng không thấy người này có động tác gì, trường bào màu lam nhạt tung bay, ngay lúc đó ở trong hỏa diễm màu xanh da trời mênh mông đột nhiên có chín đầu quang trụ khổng lồ màu xanh da trời bắn ra.

Chín đạo quang trụ khổng lồ màu xanh da trời giống như thiên thạch va chạm với chín đầu cự long bằng lửa của Nam thúc.

Phanh Phanh.

Va chạm như vậy khiến cho cả không trung bắt đầu run rẩy, thanh âm bạo liệt kinh người vang vọng, cự long bằng hỏa diễm cùng với quang trụ bằng hỏa diễm va chạm, hỏa diễm màu xanh ở trên không bắn tứ tung giống như pháo hoa, thế nhưng bên trong hỏa diễm rơi xuống lại ẩn chứa lực lượng hủy diệt, một mảng lớn không gian đen kịt xuất hiện.

Phụt.

Cự long bằng hỏa diễm bị phá hủy, thân thể Nam thúc đột nhiên bắn ngược lại, trong miệng phun ra máu tươi.

- Nam thúc.

Lục Lâm Thiên biến sắc, trong đôi mắt đen láy có một cỗ hàn ý lan tràn, tay giơ Huyết Lục lên, chân khí phô thiên cái địa tuôn ra:

- Hàn Băng Hồn Đao.

Cùng một lúc Lục Lâm Thiên quát nhẹ một tiếng, Huyết Lục trong tay tạo thành một đường vòng cung quỷ dị, chỉ một thoáng vô số đạo đao mang từ trên Huyết Lục bắn ra. Mỗi đạo đao mang xuất hiện đều lập tức đóng băng, vô số đao mang giống như mạng nhện ầm ầm đánh về phía nam tử áo lam.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, những nơi đao mang đi qua, không gian bị đống băng, một cỗ khí tức lạnh lẽo vô hình đột nhiên lan tràn về phía chân trời. Uy thế này giống như kéo theo năng lượng thiên địa. Khí tức lạnh lẽo tràn ngập không gian hỏa diễm.

- Ồ, năng lượng không tệ, không ngờ trong lúc mơ hồ có thể áp chế ta được một chút.

Dưới khí tức lạnh lẽo này nam tử áo lam kinh ngạc phát hiện ra trong lúc vô hình mình có cảm giác bị áp chế, hắn lập tức nở nụ cười châm chọc:

- Chỉ tiếc ngươi còn quá yếu.

Dứt lời, nam tử áo lam lần nữa vung tay lên, cả không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời đột nhiên phun trào, giống như sóng to gió lớn, uy thế khủng bố đột nhiên bộc phát, nam tử áo lam này dường như cũng không dùng quá nhiều sức lực.

Ken Két.

Hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn, nơi đao mang đi qua lưu lại một khe nứt giống như mạng nhện ở trên không gian tràn ngập hỏa diễm lan tràn ra. Khiến cho không gian chấn động kịch liệt. Dưới đao mang từng vết nứt không gian xuất hiện, kình khí khuếch tán, không gian chung quanh hỗn loạn, nứt vỡ từng khúc.

Chỉ tiếc là trong nháy mắt lại biến mất không thấy gì nữa, đao mang đóng băng vô thanh vô tức biến mất trong không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh. Căn bản không tạo thành bất kỳ thương tổn nào cho nam tử áo xanh này.

Ngao.

Một tiếng long ngâm vang vọng không gia, tiếng long ngâm này hóa thành gợn sóng lan tràn ra chung quanh, thanh âm giống như sấm sét vang vọng trong không gian. Bản thể khổng lồ của Tiểu Long lao ra, toàn thân lan tràn hỏa diễm màu vàng, hỏa diễm màu vàng này ở trong không gian này dường như cũng có trọng thượng. Cùng lúc, bí văn trên Huyền Vũ thần xác của Tiểu Long quanh quẩn, quang mang chói mắt xuất hiện, đột nhiên có một đạo thú ảnh hư ảo rít gào.

Chương 2934: Không phải là đối thủ 1

Thú ảnh hư ảo này lập tức bắn ra quang mang chói mắt, quang mang đen nhánh giống như mực tàu, thế nhưng lại vô cùng chướng mắt, hư ảnh này đột nhiên hiện lên trước đầu rồng, quy xà tương giao giống như vật còn sống, mang theo một cỗ uy áp cực lớn, khí tức năng lượng bàng bạc lặng lẽ lan tràn.

Dưới cỗ khí tức này không gian tràn ngập hỏa diễm vặn vẹo, gợn sóng trong không gian lan tràn ra bốn phía.

- Huyền Vũ nộ.

Tiểu Long rít lên một tiếng, hư ảnh khổng lồ sau lưng đột nhiên phóng về phía nam tử áo lam, trong nháy mắt bao phủ trên không trung, giờ phút này không gian run rẩy, trong không trung có một cỗ năng lượng kinh khủng từ bốn phương tám hướng kéo tới. Gợn sóng trong không gian chung quanh bị gạt ra, năng lượng khủng bố, lúc này đều bao phủ nam tử áo lam.

Những nơi hư ảnh Huyền Vũ nộ cực lớn đi qua, hỏa diễm màu xanh da trời lập tức sôi trào, giống như cũng bị ảnh hưởng.

- Ồ? Thú tộc nhà ngươi rõ ràng là Thanh Long nhất tộc thế nhưng tại sao lại có thể thi triển công kích thiên phú của Huyền Vũ Hoàng tộc? Công kích của Huyền Vũ Hoàng tộc này quả thực không kém, nếu là lão tổ Huyền Vũ nhất tộc khi trước tự mình tới đây thì ta còn phải cố kỵ một hai, thế nhưng ngươi còn quá thấp.

Nam tử áo lam sau khi kinh ngạc một chút lập tức phất tay một cai, hỏa diễm màu xanh da trời lăng không hình thành một bức tường lửa trong không gian, đem hư ảnh Huyền Vũ nộ ngăn cản.

Sưu.

Hư ảnh Huyền Vũ nộ chỉ giằng co với bức tường lửa một lát rồi lập tức hóa thành sương mù biến mất.

- Cút ngay cho ta.

Nam tử áo lam khẽ quát một tiếng, trường bào tung bay, bàn tay hất lên, hỏa diễm trên bức tường lửa cuồn cuộn rồi ngưng tụ thành một đạo quang trụ bằng hỏa diễm màu xanh khổng lồ, đạo quang trụ bằng hỏa diễm màu xanh này xé rách không gian, mang theo khí tức hủy diệt hung hăng đánh vào Tiểu Long.

Phanh.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, hỏa diễm màu xanh da trời bắn tứ tung, thân thể khổng lồ của Tiểu Long cũng bị đẩy lui.

- Nam thúc, nhanh tiến vào trong Thiên Trụ giới, con có Bất diệt huyền thể, để con liều một chút.

Đao mang của Lục Lâm Thiên bị phá hủy, thân hình lảo đảo lui lại, không có chút do dự nào lấy ra Thiên Trụ giới, gợn sóng trong không gian lóe lên, lơ lửng trước người Nam thúc.

- Được rồi, ngươi nên cẩn thận, nếu ngươi không chống lại được thì ngày hôm nay ba người chúng ta lành ít dữ nhiều rồi.

Lúc nguy cấp Nam thúc cũng không có chút do dự nào, thực lực của Lục Lâm Thiên không dưới hắn, quan trọng nhất là hắn biết rõ Lục Lâm Thiên có Bất diệt huyền thể, đây có lẽ cũng là một chỗ dựa, dù sao hắn cũng không có cách nào chống lại.

Thân ảnh Nam thúc lóe lên, lập tức nhảy vào trong Thiên Trụ giới, được Lục Lâm Thiên chuyển tới tầng thứ nhất.

- Tiểu Long, đệ cũng đi vào đi.

Giờ phút này thân thể khổng lồ của Tiểu Long bị đẩy lui tới bên người Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, Thái Cổ U Minh Viêm này quá kinh khủng, Tiểu Long cũng không có cách nào chống lại.

- Lão đại, thứ đồ chơi này quá kinh khủng, huynh cẩn thận một chút, tất cả đành trông vào huynh.

Tuy rằng Tiểu Long lo lắng cho lão đại, thế nhưng hắn biết lão đại mình cho tới bây giờ không phải là người lỗ mãng, thực lực của hắn hiện tại không giúp được nhiều, Thái Cổ U Minh Viêm này quá khủng bố.

Dứt lời Tiểu Long lập tức tiến vào trong Thiên Trụ giới, cũng được Lục Lâm Thiên để cho tầng thứ nhất Thiên Trụ giới.

- Ồ, bảo vật này bất phàm a, ngay cả ta cũng không biết nó từ nơi nào. Không ngờ trên người ngươi lại có loại bảo vật như vậy, quả thực khiến cho ta cảm thấy ngạc nhiên. Gia hỏa nhân loại vận khí không kém.

Nam tử áo lam nhìn Thiên Trụ giới trong tay Lục Lâm Thiên, cũng không có ngăn cản Nam thúc và Tiểu Long tiến vào, mục tiêu của hắn hiện tại chỉ là nhân loại trước mắt mà thôi. Chỉ cần nhân loại này có thể chịu tải được hắn, rời khỏi không gian quỷ dị này, đến lúc đó hắn muốn diệt ai cũng được, cho dù là kẻ nào cũng không có cách nào chống lại được hắn.

Lục Lâm Thiên thu hồi Thiên Trụ giới lúc này hoàn toàn chính là được ăn cả ngã về không. Trên thân thể, Lục Lâm Thiên dựa vào Bất diệt huyền thể và Bất tử Địa linh thể, mà trên phương diện linh hồn, hắn cũng chỉ hy vọng kim đao màu vàng có thể giúp hắn tránh thoát kiếp nạn lần này.

Lục Lâm Thiên không phải là người ưa thích mạo hiểm, thế nhưng lúc này không thể làm như vậy, thậm chí ngay cả Đế khôi Lục Lâm Thiên cũng lười thúc dục. Nam thúc và Tiểu Long cũng không thể chống lại, nếu như Đếkhôi đi ra sợ rằng hơn phân nửa cũng bị đốt cháy trong dung nham.

- Nhân loại, ngươi cảm thấy chỉ bằng vào ngươi có thể chống lại ta sao? Hay là ngươi nghĩ thông suốt chịu tải ta?

Nam tử áo lam nhìn Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

- Ta cũng sẽ không khoanh tay chịu chết đâu.

Trong đôi mắt đen láy của Lục Lâm Thiên hiện lên sự bất khuất, khoanh tay chịu chết, từ trước cho tới bây giờ cũng không phải là phong cách của Lục Lâm Thiên. Dứt lời, thủ ấn trong tay hắn nhanh như thiểm điện kết xuất, Thanh Linh Khải Giáp quang thân phai nhạt, linh lực lao ra bên ngoài cơ thể, một cỗ quang mang chói mắt lan tràn.

Cùng một lúc, trong hai mắt Lục Lâm Thiên có một cỗ quang mang quỷ dị đột nhiên lan tràn.

Sưu.

Cùng một lúc không gian chung quanh đột nhiên run lên, ở trong không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời, hư không sau lưng Lục Lâm Thiên đột nhiên gió nổi mây phun. Trên không gian có một cỗ linh hồn uy áp ngập trời, khiến cho linh hồn run run.

- Hóa ra linh hồn lực mạnh như vậy, khó trách có thể chống lại nhiệt độ của ta.

Nam tử áo lam nhìn Lục Lâm Thiên nói, cho rằng Lục Lâm Thiên có thể chống lại nhiệt độ của hắn mà không bị làm sao là do có linh hồn lực bàng bạc như vậy.

Không có chút trì hoàn nào, Lục Lâm Thiên biết rõ công kích bình thường đối với Thái Cổ U Minh Viêm này cũng vô dụng. Hắn lập tức ngẩng đầu, trong hai mắt có hai đạo quang mang chói mắt hóa thành hai đạo quang tụ bắn ra. Quang trụ giống như thiên thạch xen qua không gian, ân ần lật tung hỏa diễm màu xanh da trời, trong chốc lát va chạm với biển hỏa diêm màu xanh da trời kia.

- Sưu.

- Thiên Linh Hồn Nhãn.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, toàn lực thi triển Thiên Linh Hồn Nhãn, hai đạo quang trụ trong mắt nhanh chóng hội tụ, một cỗ năng lượng đáng sợ giống như một cơn lốc hóa thành một cỗ quang mang chói mắt tựa như một con mắt hiện lên trên biển lửa màu xanh da trời.

Chung quanh con mắt lớn này xuất hiện vết nứt không gian đen kịt, ở trong con mắt cực lớn kia giống như có một động sâu cực lớn, bên trong là quang mang đen kịt mà thâm thúy, giống như có một đôi mắt đen kịt đang nhìn chăm chú vào hư không.

Sưu Sưu.

Ở trong Thiên Linh Hồn Nhãn cực lớn có một cỗ lực lượng ngập trời thôn phệ vạn vật nhanh như thiểm điện lan tràn ra, không gian chung quanh bị cắn nuốt.

Ánh mắt nam tử áo lam khẽ động, dường như cũng bị ảnh hưởng một chút, trong hỏa diễm màu xanh da trời đột nhiên sóng to gió lớn, gợn sóng trong nháy mắt bị nghiền nát giống như tấm gương.

Chương 2935: Không phải là đối thủ 2

- Thủ đoạn không ít, chỉ tiếc ngươi còn quá yếu.

Nam tử áo lam nói nhỏ, trên khuôn mặt tuấn lãng hiện lên nụ cười châm chọc, thân thể đột nhiên lơ lửng trên không gian bao la tràn ngập hỏa diễm.

Phá.

Tiếp đó nam tử áo xanh phất tay lên, hóa chưởng thành trảo, cánh tay hướng về phía không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh, biển lửa bao la, khổng lồ phía dưới lập tức nổ tung, mọt đạo quang trụ bằng hỏa diễm khổng lồ giống như một đầu cự long từ dưới biển lửa chui lên.

Đạo quang trụ bằng hỏa diễm mang theo khí tức nóng bỏng, hủy diệt kinh người xé rách không gian trong nháy mắt hung hăng va chạm vào Thiên Linh Hồn Nhãn.

Sưu.

Đạo quang trụ bằng hỏa diễm màu xanh da trời mang theo vết nứt không gian đen kịt trong nháy mắt hung hăng đánh vào trong lỗ đen cực lớn.

Năng lượng khủng bố bàng bạc giống như hủy diệt tàn sát bừa bãi, ở trong đôi mắt to bằng linh hồn đột nhiên lan tràn ra quang mang đen kịt, giống như sắp nổ tung.

Ầm ầm.

Cả không trung run lên, giống như sơn băng địa liệt, trong chớp mắt ngắn ngủi, trong hắc động giống như con mắt kia xuất hiện vết rạn nứt đen kịt giống như vết nứt trong không gian. Một cỗ quang mang hỏa diễm màu xanh da trời lóe lên.

Phanh Phanh.

Tất cả chỉ trong nháy mắt, động sâu này nổ tung, hỏa diễm màu xanh da trời ngập trời cùng với nhiệt độ nóng bỏng rơi vãi, không gian chung quanh sụp đổ từng khúc. Năng lượng khủng bố khuếch tán, không gian bị nghiền nát, năng lượng khủng bố giống như cơn lốc khếch tán ở trên không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời.

Phốc Phốc.

Thiên Linh Hồn Nhãn bị phá vỡ từng khúc, trong miệng Lục Lâm Thiên lập tức phun ra máu tươi. Trong nháy mắt khí huyết nhộn nhạo, linh hồn run rẩy, một cỗ khí tức nóng bỏng nhân cơ hội thông qua mi tâm Lục Lâm Thiên tiến vào trong đầu, đồng thời nhiệt độ nóng bỏng cũng kéo tới gân thân thể hắn.

Giờ phút này, Lục Lâm Thiên mới chính thức biết được nhiệt độ cao này có bao nhiêu sự khủng bố, nhiệt độ cao khủng bố thông qua mi tâm xâm nhập vào không gian trong đầu hắn, khiến cho linh hồn run run, giống như có thể khắc chế linh hồn vậy.

Cũng may hồn anh có kim đao màu vàng bảo hộ, không tạo thành vấn đề quá lớn, kim đao màu vàng này dường như có thể ngăn cản bất luận công kích nào gây bất lợi với linh hồn.

Mà trên thân thể, Lục Lâm Thiên lúc này rốt cuộc cũng triệt để biết được sự khủng bố của Thái Cổ U Minh Viêm, nhiệt độ của Thái Cổ U Minh Viêm này quá kinh khủng, làm cho Bất diệt huyền thể và Bất tử Địa linh thể cũng khó có thể chống lại.

Bất diệt huyền thể có thể chống lại công kích khủng bố, công kích thế nào cũng có thể chống lại. Hóa thành mảnh vỡ khôi phục, Thái Cổ U Minh Viêm lại không đánh ra công kích thực chất, mà là dùng nhiệt độ thiêu đốt, có thể làm cho làn da, tế bào, máu tươi, kinh mạch, xương cốt hóa thành tro tàn.

Thái Cổ U Minh Viêm khủng bố này không chỉ khiến cho thân thể không có cách nào chống lại, quan trọng hơn là hỏa diễm này có thể thẩm thấu vào xương cốt, có thể khiến cốt tủy, lục phủ ngũ tạng bị thiêu đốt. Hỏa diễm trong lúc vô hình thẩm thấu vào thiêu đốt và công kích khiến cho Bất diệt huyền thể và Bất tử Địa linh thể khó có thể chống lại.

Mà lúc này vẫn chỉ là Thái Cổ U Minh Viêm này làm ảnh hưởng tới Lục Lâm Thiên mà thôi. Trên người Lục Lâm Thiên có Bất diệt huyền thể, Bất tử Địa linh thể, cả hai hợp nhất, lực phòng ngự kinh khủng cũng không có cách nào chống lại. Nếu như đổi lại là người khác ở chỗ này, kết cục không cần phải nói. Sợ rằng căn bản không có cách nào chống lại.

Khục khục.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên bị đẩy lui, Huyễn Ảnh Thanh Vũ chấn động, không gian hỏa diễm màu xanh da trời phía dưới bị đánh bay một mảnh, chấn động khủng bố khiến cho lòng người sợ rãi mà sinh ra rung động.

- Nhân loại nhỏ bé, ngươi quá yếu, căn bản không có cách nào chống lại ta. Những tồn tại đỉnh tiêm trong Nhân tộc các ngươi khi trước cũng không có cách nào làm gì được ta huống chi là ngươi. Ta chỉ cần ngươi có thể chịu tải được ta một hồi là được rồi, chờ ta đi ra ngoài, cả thiên hạ này không có ai có thể làm gì được ta.

Nam tử áo lam cười nhạt một tiếng, bàn chân đạp mạnh hư không.

Phanh Phanh.

Nam tử áo lam đạp mạnh hư không, biển lửa màu xanh da trời phía dưới liên tiếp nổ tung, bộc phát ra chấn động giống như núi lửa phun trào.

Sưu.

Ngay tại lúc đó nam tử áo lam mang theo khí tức hủy diệt ngập trời lập tức lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, nhiệt độ nóng bỏng khủng bố, hủy diệt bất luận sinh linh gì. Không gian chung quanh Lục Lâm Thiên bị hỏa diễm màu xanh da trời bao phủ, căn bản không có cách nào tránh đi.

Nam tử áo lam xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, thân ảnh hóa thành một đạo hỏa diễm màu xanh da trời, lập tức chui vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên, tiếp đó biến mất trong mi tâm Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Đạo hỏa diễm màu xanh da trời này tiến vào trong đầu, toàn thân Lục Lâm Thiên lập tức run lên. Một cỗ nhiệt độ khủng bố, phô thiên cái địa cùng với năng lượng hủy diệt đồng thời tràn vào trong đầu hắn.

Năng lượng hủy diệt cùng với nhiệt độ khủng bố khiến cho linh hồn hắn không có cách nào thừa nhận.

Dưới cỗ năng lượng cùng với nhiệt độ khủng bố này Lục Lâm Thiên có cảm giác trong đầu mê muội, chỉ có một cỗ ý thức ở sâu trong linh hồn cưỡng ép thanh tỉnh mà thôi.

Lúc này bản thể Thái Cổ U Minh Viêm tiến vào trong đầu, Lục Lâm Thiên hoàn toàn đem tiền đặt cược của mình đặt vào kim đao màu vàng. Kim đao màu vàng đã ra tay cứu hắn mấy lần, mà ngay cả hồn anh cấp bậc Chuẩn Đế cũng có thể thôn phệ, lúc này Thái Cổ U Minh Viêm tiến vào trong đó, Lục Lâm Thiên rơi vào đường cùng, cũng chỉ có thể trông chờ vào tên thổ phỉ trong linh hồn.

- Thổ phỉ, dựa vào ngươi a. Ngươi phải cố gắng lên.

Lục Lâm Thiên đem tất cả tiền đặt cược của mình lên kim đao màu vàng, tuy rằng là hành động bất đắc dĩ, thế nhưng hắn cũng chỉ có thể chờ mong. Tên thổ phỉ trong linh hồn luôn ăn chặn chỗ tốt, dường như không ngừng tăng lên mạnh, càng không thể rung chuyển cho nên hiện tại Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể hy vọng tên thổ phỉ trong linh hồn mình phát uy.

Tuy trong lòng Lục Lâm Thiên có chút chờ mong lại có chút vô lực. Vật khủng bố như Thái Cổ U Minh Viêm, kim đao thổ phỉ trong linh hồn hắn có thể chống lại được sao. Chính bản thân Lục Lâm Thiên cũng hoài nghi, thế nhưng lúc này cũng chỉ có âm thầm cầu nguyện. Trong lòng Lục Lâm Thiên run rẩy, bây giờ giống như hắn đang đứng trên cầu nại hà, vạn nhất sai lầm thì hắn sẽ không còn cách nào xoay người nữa.

Sưu.

Đạo hỏa diễm màu xanh da trời tiến vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên, khí tức ngập trời lan tràn, lập tức hóa thành hình người, khóe miệng nở nụ cười lạnh.

Cũng trong nháy mắt này Lục Lâm Thiên mỉm cười, bởi vì rốt cuộc kim đao màu vàng đã có động tác.

Trong nháy mắt khi Thái Cổ U Minh Viêm hóa thành hình người, trong không gian trong đầu Lục Lâm Thiên, đột nhiên có tiếng xé gió quỷ dị vang vọng, cả không gian trong đầu đột nhiên tràn ngập kim quang, bên trong kim quang có sát khí ngập trời.

Chương 2936: Quá ngưu

- Đây là thứ gì? Năng lượng thật mạnh.

Nam tử áo lam xuất hiện, nụ cười lạnh trên khóe miệng lúc này đột nhiên hóa thành kinh hãi, trong mắt hắn phía trước xuất hiện một đạo đao mang màu vàng. Đao mang màu vàng xuất hiện, chiếu rọi cả không gian, xen lẫn một cỗ sát khí ngập trời.

- Không xong, trong đầu tiểu tử này có bảo vật.

Nam tử áo lam biến sắc, cỗ khí tức khiến cho hắn không có cách nào phản kháng ép xuống, trước mặt khí tức này hắn có cảm giác bản thân mình giống như con sâu cái kiến. Khí tức này so với khí tức khủng bố lúc trước vây khốn hắn dường như còn cường hãn hơn.

- Trốn.

Nam tử áo lam biến sắc, cấp tốc chạy trốn. Hắn đâu còn dám ở lại, lập tức chật vật lui lại. Khí tức trên đao mang màu vàng kia khiến cho hắn không dám chống lại.

Nam tử áo lam, Thái Cổ U Minh Viêm này muốn chạy trốn, thế nhưng bên trong không gian này có một cỗ lực lượng vô hình giam cầm hắn vào bên trong, khiến cho hắn không thể động đậy. Kim quang bao phủ, lực lượng ngập trời vây khốn hắn vào bên trong.

Sưu.

Trong ánh mắt kinh hãi của hắn nhìn thấy một đạo đao mang màu vàng giống như chống trời bổ xuống, một đạo ầm ầm bổ về phía hắn, khí tức này khiến cho hắn có cảm giác hủy diệt.

- Nhân loại đáng chết, ngươi âm ta.

Thái Cổ U Minh Viêm phẫn nộ quát một tiếng, hắn có cảm giác nhất định là nhân loại giảo hoạt này cố ý dẫn hắn tới đây. Trong lúc giận dữ, bên trong thân thể có một đạo hỏa diễm màu vàng cấp tốc thoát ra.

Sưu Sưu.

Cùng một lúc trên kim đao màu vàng bắn ra một đạo đao mang màu vàng chói mắt, dùng xu thế bá đạo vô cùng, không có một chút chậm trễ nào bổ vào thân ảnh hình dáng nhân loại của Thái Cổ U Minh Viêm.

Ken Két.

Thân ảnh nam tử áo xanh này lập tức chia năm xẻ bảy, tiếp đó trong nháy mắt hóa thành mảnh vỡ tiêu tán trong đầu Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy khí tức khủng bố và hủy diệt trong đầu tiêu tán.

- Ồ, thổ phỉ linh hồn, ngươi quá ngưu a.

Trong lòng Lục Lâm Thiên đột nhiên mừng rỡ như điên, ngay cả Thái Cổ U Minh Viêm khủng bố này mà thổ phỉ trong linh hồn cũng có thể bá đạo bổ ra một đao. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên điên cuồng, kim đao màu vàng không phải là ngưu bình thường. Hắn cũng không biết kim đao màu vàng là vật gì, thế nhưng nhất định rất khủng bố.

- Nhân loại đáng chết.

Một đạo hỏa diễm màu xanh da trời từ trong mi tâm Lục Lâm Thiên bắn ra. Đạo hỏa diễm màu xanh da trời này lần nữa hóa thành thân ảnh nam tử áo xanh.

Chỉ là khuôn mặt nam tử áo xanh lúc này tái nhợt, thậm chí khí tức còn suy yếu. Vừa rồi trong lúc hoảng sợ hắn hy sinh một đạo linh hồn phân thân mới có thể thoát khỏi đao mang quỷ dị màu vàng kia.

Hắn hoàn toàn không ngờ tới, hắn bị phong ấn vô số năm vừa rồi lại suýt chết. Khí tức vừa rồi khiến cho hắn có cảm giác hủy diệt, mà lúc này tổn thất một đạo linh hồn phân thân khiến cho hắn bị trọng thương, chẳng khác gì là mất đi nửa cái mạng.

- Nhân loại vô sỉ, giảo hoạt, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Nam tử áo lam cả giận nói, khuôn mặt vốn tuấn lãng kia lúc này trở nên dữ tợn. Trên mặt có hỏa diễm màu xành nhảy lên.

Tiếng quát vừa dứt, nam tử áo lam này vung tay lên. Đại điện cùng với vương tọa sau lưng tiến vào trong biển lửa ngập trời. Lập tức thân ảnh nam tử áo lam này cũng từ từ phai nhạt, cũng dung nhập vào bên trong biển lửa mênh mông, ngập trời màu xanh kia.

Ầm ầm.

Trong khoảnh khắc, cả phiến hư không run rẩy kịch liệt. Từng đạo hỏa diễm màu xanh da trời từ trong hư không trút xuống.

- Nhân loại đáng hận, làm tổn thương phân thân ta. Ngươi sẽ hối hận.

Từ trong biển lửa màu xanh da trời, thanh âm giận dữ vang lên. Cả biển lửa lập tức sóng to gió lớn. Bình thường vô số năm qua Thái Cổ U Minh Viêm không có cách nào giãy dụa, trải qua vô số năm buồn tẻ khiến cho hắn sụp đổ. Tỉ mỉ bày ra lâu như vậy, thật vất vả mới thoát ra khỏi phong ấn, cho rằng sau khi tìm được thân thể chịu tải được mình thì hắn có thể thoát khốn. Đến lúc đó trời đất bao la mặc hắn ngao du, cho dù là ai cũng không có cách nào làm gì được hắn.

Thế nhưng hắn thật không ngờ, hắn vừa mới lao ra đã bị thương như vậy, linh hồn phân thân bị diệt, không khác gì diệt nửa cái mạng của hắn. Hắn giận, giận dữ ngập trời, đây là thứ mà hắn tuyệt đối không thể nào chịu đựng được.

....

Trên hư không, trên sơn mạch ngoài biển mây khi trước lúc này đãb bắt đầu hội tụ không ít thân ảnh. Thiên Địa minh, Đế Đạo minh, tán tu, tiểu thế lực, cơ hồ các cường giả tiến vào trong Hư Không Bí Cảnh đều có mặt ở đây.

Tất cả mọi người nhìn qua không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh, nghẹn họng nhìn trân trối. Nhiệt độ khủng bố kia ngay cả Tôn giả bình thường cũng không có cách nào thừa nhận.

Trừ các đại Hoàng tộc còn có Thánh Linh giáo, Thiên Địa các, Linh Vũ giới, các cường giả nhìn nhau, căn bản không biết xảy ra c huyện gì. Cũng không biết cụ thể đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng tất cả mọi người đều đoán ra phía trước vừa mới xảy ra biến cố kinh người.

- Lục Lâm Thiên bị nhốt.

- Linh Vũ Đại Đế cũng bị vây khốn bên trong. Tộc trưởng Thanh Long Hoàng tộc dường như cũng bị vây khố.

Từ đám người nghị luận phía trước chúng cường giả nghe được một tin tức rung động. Tin tức này khiến cho có người lo lắng, có kinh hỉ, trong lòng dao động.

Ầm ầm.

Trong lúc mọi người kinh ngac, biển lửa màu xanh da trời bao la kia đột nhiên cuồn cuộn. Biển lửa vốn bình tĩnh trong nháy mắt nổi lên sóng to gió lớn. Một cơn sóng lửa giống như cự long lên trời cuồn cuộn.

Xoẹt.

Sóng lửa màu xanh da trời bắn tứ tung, tựa như một cơn mưa to trên biển lửa màu xanh, biển lửa lần nữa mở rộng, khuếch tán qua vô số đỉnh núi và ngọn núi. Những nơi nó di qua, vạn vật bị phá hủy. bị san bằng thành bình địa.

Đây là phá hủy, là hủy diệt khiến cho tất cả mọi người run sợ, không có tâm chống lại.

- Chạy, chạy mau.

Dưới cỗ khí tức khủng bố này cơ hồ tất cả cường giả lần nữa trốn chạy. Không có người nào có thể ngăn cản. Cấp độ Chuẩn Đế cũng không được. Chuẩn Đế cũng chỉ có thể thành thành thật thật chạy trối chết mà thôi.

Biển lửa màu xanh da trời lan tràn, giống như muốn phá hủy tất cả mọi thứ trong không gian hư vô, khiến cho tim mọi người đập nhanh giống như diệt thế.

- Ta muốn đem nươi nuốt sống trong cơ thể ta.

Trong hư không, trong khôn gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh, biển lửa cuồn cuộn, sóng to gió lớn nổi lên, giống như là biển gầm. Khí tức hủy diệt lan tràn trong không gian.

Áp lực trong đầu Lục Lâm Thiên biến mất, thế nhưng giờ phút này khí tức nóng bỏng chung quanh thân thể giống như muốn đem thân thể, huyết dịch, kinh mạch, xương cốt, cốt tủy, lục phủ ngũ tạng thiêu đốt thành tro bụi.

- U Minh Viêm Hỏa luyện.

Biển lửa cuồn cuộn, một cỗ hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn, biến hóa trước mắt Lục Lâm Thiên, không gian trước mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, thân thể xuất ở trong không gian tràn ngập hỏa diễm bao la, nhưng mà không gian hỏa diễm lúc này có chỗ bất đồng với lúc trước.

Chương 2937: Trong thế giới bị vây khốn 1

Sưu.

Trong không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời, nhiệt độ lần nữa tăng lên. Ở trong không gian khủng bố này bốn phương tám hướng đều là hỏa diễm màu xanh da trời. Lúc này Lục Lâm Thiên giống như bị một không gian bị hỏa diễm màu xanh bao phủ.

- Đây là thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm.

Toàn thân Lục Lâm Thiên run lên, đây tuyệt đối là thế giới bên trong Thái Cổ U Minh Viêm. Nhiệt độ trong này rất cao, hộ thân cương khí căn bản không có cách nào ngăn cản nhiệt độ khủng bố như vậy. Toàn thân giống như trong khoảnh khắc có lửa thiêu đốt từ trong thân thể ra ngoài.

- Không xong.

Trong lòng Lục Lâm Thiên run rẩy, khó có thể chống được nhiệt độ cao khủng bố như vậy. Ngay cả có Bất diệt huyền thể và Bất tử Địa linh thế cũng không được. Thái Cổ U MInh Viêm này rõ ràng muốn ăn tươi nuốt sống, luyện hóa hắn tới chết trong không gian của nó.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước, mảnh không gian phía trước khiến cho hắn không có cách nào nhìn thẳng, trước mắt đều là hỏa diễm màu xanh tràn ngập thiên địa. Không gian chung quanh hắn đều bị bao phủ, sớm muộn gì cũng bị hóa thành tro tàn, bị chôn sống bên trong.

Lục Lâm Thiên không biết thế giới trong Thái Cổ U Minh Viêm rộng lớn bao nhiêu, thế nhưng hắn có thể khẳng định, trừ phi Thái Cổ U Minh Viêm này chết đi, hoặc là hắn phá vỡ thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, bằng không căn bản khó có thể ra được, bị chôn sống bên trong là chuyện sớm muộn.

Trong lòng Lục Lâm Thiên ngưng trọng, Lục Lâm Thiên cũng khẳng định lúc này hắn đã gặp nguy cơ chính thức, xem ra vừa rồi kim đao màu vàng cũng chỉ có chém nát một đạo linh hồn phân thân mà thôi. Bản thể Thái Cổ U Minh Viêm chật vật đào thoát.

- Kim đao màu vàng.

Lúc này bị nhốt ở bên trong, Lục Lâm Thiên không có lựa chọn nào khác, tâm thần khẽ động, muốn thúc dục kim đao màu vàng phá vỡ thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên có thúc dục như thế nào hắn cũng phát hiện ra mình căn bản không thể lay động được nó. Dùng tu vi của hắn hiện tại, vẫn không có cách nào rung chuyển kim đao màu vàng kia.

- Nhân loại, trong thế giới của ta, ngươi không trốn thoát được đâu. Thân thể ngươi dường như có chút quái dị, thân có bảo vật. Thế nhưng bây giờ ngươi chắc chắn sẽ chết, ta nhìn xem ngươi còn có thể chống lại được bao lâu.

Thanh âm của Thái Cổ U Minh Viêm tiếp tục truyền tới, ngay lúc đó, trong thế giới này khắp nơi đều là hỏa diễm màu xanh da trời, không có cách nào hình dung nhiệt độ cao trong thế giới này. Giờ phút này sợ rằng bất kỳ Chuẩn Đế nào rơi vào trong tay, trong nháy mắt sẽ bị đốt thành tro bụi.

Lúc này hộ thân cương khí quanh thân rốt cuộc cũng không có cách nào ngăn cản nhiệt đột khủng bố kia, áp lực trong cơ thể cũng tăng lên nhiều. Trong nháy mắt toàn thân giống như bị thiêu đốt, thân hình héo rút, huyết dịch trong cơ thể bị đốt cháy.

Hỏa diễm này từ trong ra ngoài, căn bản không có cách nào ngăn cản, chân khí rốt cuộc không có cách nào chống lạii.

- Chẳng lẽ ta thực sự phải chết ở nơi này sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, hôm nay không phải bản thân hắn sẽ vẫn lạc trong thế giới của Thái Cổ U MInh Viêm, thân thể hóa thành tro tàn, tiêu tán trong thiên địa đó chứ? Thế nhưng cho dù không muốn thì bằng vào thực lực của hắn hiện tại cũng không có cách nào chống lại được Thái Cổ U Minh Viêm này.

- Không, ta không thể chết.

Lục Lâm Thiên đột nhiên hét lớn một tiếng, hắn đi tới dị giới này đã có được người mình yêu, Vũ đạo, Linh đạo còn chưa tu luyện tới cực hạn, trong lòng hắn còn quá nhiều thứ không bỏ xuống được.

Nghĩ tới đây trong đôi mắt đen kịt của Lục Lâm Thiên hiện lên dụ͙© vọиɠ muốn sống.

Sưu Sưu.

Mà tại thời điểm này, kim đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên giống như đã bị dụ͙© vọиɠ muốn sống của Lục Lâm Thiên làm ảnh hưởng, đột nhiên kim quang đại thịnh, từ trong đầu lan tràn ra. thẩm thấu vào lục phủ ngũ tạng, kinh mạch, cơ bắp, xương cốt toàn thân.

Dưới sự xâm nhập của kim quang, những nơi kim quang đi qua, hỏa diễm trong cơ thể tiêu tán, tất cả khôi phục lại như bình thường.

Sưu.

Ngay lúc đó từ trong cơ thể Lục Lâm Thiên có một đạo kim quang chậm rãi từ bên trong lan tràn ra. Dưới sự bao phủ của kim quang, hỏa diễm màu xanh da trời chung quanh thân thể Lục Lâm Thiên bị đẩy lui, không dám tới gần.

- Đây là bảo vật gì?

Trong không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh, Thái Cổ U Minh Viêm kinh ngạc lên tiếng, trên kim quang màu vàng này hắn cảm giác được khí tức khủng bố đã diệt sát linh hồn phân thân của hắn, khí tức này khiến cho hắn cảm thấy bất an.

- Kim đao, đa tạ.

Lục Lâm Thiên kinh hỉ nhận ra, kim đao màu vàng này quả thực ngưu bức, lúc này Lục Lâm Thiên khẳng định, kim đao màu vàng mà hắn đạt được trong mật địa của Vân Dương Tông chính là cơ duyên lớn lao nhất của hắn. Nếu như nhạc phụ Vân Khiếu Thiên biết được chỗ tốt của kim đao màu vàng, sợ rằng nhất định sẽ dùng trăm phương ngàn kế thu lại.

Cảm nhận mình không còn áp lực, Lục Lâm Thiên kinh hỉ, đồng thời cũng không dám quá lạc quan, kim đao màu vàng này chỉ bảo hộ hắn mà thôi, nó không chủ động công kích. Cũng tương đương với việc hắn không có cách nào ra ngoài.

- Hừ, mặc kệ ngươi có bảo vật gì, ở trong U Minh viêm hỏa của ta đều phải hóa thành dung nham, ngươi sẽ chết. Để ta nhìn xem ngươi có thể chống lại bao nhiêu, dám diệt phân thân của ta, mặc kệ là trả giá lớn như thế nào ta nhất định phải luyện ngươi thành tro tàn.

Hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn, lập tức bao phủ Lục Lâm Thiên. Thái Cổ U Minh tin tưởng nhân loại này nhất định không chống đỡ được bao lâu. Thời gian càng lâu, nhân loại nàng nhất định sẽ chết không thể nghi ngờ. Công Tôn lão tổ khống chế thuộc tính hỏa khi trước giằng co với hắn mười năm, không thể làm gì được hắn, cuối cùng cũng chỉ có thể hậm hực rời đi.

Mà lúc này nhân loại trước mắt này chỉ dựa vào bảo vật mà thôi. Trong thế giới của hắn, nhân loại này sẽ chết chắc, muốn đem hắn luyện hóa chỉ là chuyện sớm muộn.

....

Trong Hư Không Bí Cảnh, không gian hỏa diễm màu xanh da trời lần nữa lan tràn đến tình trạng khủng bố mới chậm rãi dừng lại. Liếc nhìn lại, không gian bao la lúc này đều là hỏa diễm màu xanh da trời, khiến cho người khác căn bản không dám đặt chân vào bên trong. Chuẩn Đế cũng không dám đặt chân vào.

Từng đạo thân ảnh tiếp tục lui lại, những người ở phía trước đương nhiên chính là người thập đại Hoàng tộc, còn có Thánh Linh giáo, Thiên Địa các, Linh Vũ giới, từng đạo thân ảnh mang theo ánh mắt ngưng trọng, thậm chí còn đau lòng không thôi.

Dưới hỏa diễm màu xanh da trời này đối với người của thập đại Hoàng tộc, còn có cường giả Thánh Linh giáo, Thiên Địa các, Linh Vũ giới đã tạo thành đả kích cực lớn. Vốn các tộc đi tới đây đều hơn hai mươi người, mà lúc này tộc còn nhiều nhất cũng chỉ có năm sáu người mà thôi. Những người khác đều bị hỏa diễm màu xanh da trời thôn phệ, hồn anh khó có thể đào thoát.

Chương 2938: Trong thế giới bị vây khốn 2

- Đây là thiên hỏa, đây tuyệt đối là thiên hỏa trong lời đồn.

Nhìn qua không gian hỏa diễm kinh khủng trước mắt, Đại trưởng lão Độc Cô gia thì thào nói, toàn thân vẫn còn run rẩy không thôi.

- Thiên hỏa, thiên hỏa trong lời đồn a.

- Thiên hỏa nhất định là Đế giả, so với Huyết Linh Mẫu Đơn kia còn cường hãn hơn nhiều. Huyết Linh Mẫu Đơn kia đã khủng bố tới cực điểm, không ngờ lại còn có Thiên hỏa tồn tại.

- Không ngờ sau lưng mười ba tấm địa đồ lại là Thiên hỏa.

Mọi người trợn mắt há hốc mồm nghị luận, mắt nhìn không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh, mọi người căn bản không dám đặt chân vào trong đó.

- Vô Song tỷ, Lâm Thiên, Tiểu Long, Đại bá đều bị vây khốn ở bên trong, làm sao bây giờ?

Độc Cô Cảnh Văn lo lắng hỏi, đôi mắt xinh đẹp nhìn qua không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh, thế nhưng lại không có cách nào đặt chân vào.

- Chúng ta có sốt ruột cũng vô dụng, hy vọng bọn họ có thể thoát thân.

Ngoài miệng Bắc Cung Vô Song nói như vậy, thế nhưng trong lòng lại lo lắng không thua Độc Cô Cảnh Văn một chút nào, bàn tay trắng như tuyết nắm chặt, thế nhưng cũng chỉ có thể bất lực.

- Đáng chết, Thiên hỏa này quá quỷ dị.

Cùng Kỳ Tôn giả vừa mới định đặt chân lên không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh, thế nhưng vừa mới tới gần đã không thể không lui ra phía sau. Nhiệt độ cùng với khí tức hủy diệt kia khiến cho hắn tới gần lập tức cảm thấy mê muội, giống như muốn rơi vào trong biển lửa, căn bản không có cách nào đặt chân lên biển lửa.

- Long Nguyệt trưởng lão, có biện pháp nào hay không? Tiểu Long còn bị nhốt ở bên trong a.

Huyền Vũ Hoàng tộc luôn cùng với Thanh Long Hoàng tộc bất hòa lúc này Huyền Phạt trưởng lão đi tới trước mặt Đại trưởng lão Long Nguyệt sốt ruột hỏi.

- Ta cũng không có cách nào, chẳng lẽ bằng vào lực phòng ngự của Huyền Vũ Hoàng tộc các ngươi cũng không có cách nào đặt chân lên Thiên hỏa hay sao?

Đjai trưởng lão Long Nguyệt lúc này cũng không có thời gian bận tam tới ân oán của hai tộc, trong lòng cũng đang lo lắng cho Tiểu Long.

- Phòng ngự của ta cũng không có cách nào chống lại Thiên hỏa, Thiên hỏa quá mức cường hãn.

Đại trưởng lão Huyền Phạt lắc đầu thở dài.

- Cùng Kỳ Tôn giả, Lâm Thiên bị nhốt sao? Biện pháp nào cứu hắn ra không?

Trong đám người, Vân Khiếu Thiên, Lữ Chỉnh Cường, Thiên Dương Tôn giả, Mang Linh lão tổ, còn có Thiên Địa Nhị lão, Hỏa Sí Tôn giả của Phi Linh môn nghe vậy lập tức biến sắc, cả đám sốt ruột đi tới bên cạnh Cùng Kỳ Tôn giả.

- Các ngươi cũng đã nhìn thấy, hiện tại ta cũng không có cách nào, mà ngay cả Nam lão đệ cũng bị vây khốn bên trong.

Cùng Kỳ Tôn giả lắc đầu nói, tuy rằng hắn là Chuẩn Đế, thế nhưng lại hoàn toàn vô dụng.

Trong đám người, lúc này không có ai chú ý, mấy người còn lại trong Linh Vũ giới, dung nhan tinh xảo của Lăng Thanh Tuyền bởi vì chạy thoát khỏi sự thôn phệ của Thiên hỏa mà lúc này có chút chật vật, hai mắt mang theo vẻ lo lắng.

- Lục Lâm Thiên, ngàn vạn lần ngươi đừng chết, để cho nữ nhi tốt xấu gì cũng được gặp mặt ngươi. Nếu như lần này ngươi có thể đi ra, có lẽ ta sẽ đem chuyện nữ nhi nói cho ngươi.

Trong lòng Lăng Thanh Tuyền thì thào nói, lời này không có bất kỳ người nào nghe được.

- Nếu như ngươi bị vây bên trong ai chiếu cố Kinh Vân đây, ngươi không thể chết.

Trong đám người, Mộ Dung Lan Lan cũng nhìn chăm chú vào không gian bị hỏa diễm màu xanh da trời bao phủ.

- Thiên hỏa, không ngờ sau lưng mười ba tấm địa đồ này lại là tồn tại khủng bố như Thiên hỏa, tại sao lại như vậy?

Trường bào trên người Lam Thập Tam tung ba, nhìn qua không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh, dưới cỗ khí tức hủy diệt này khiến cho trong lòng hắn có cảm giác sợ hãi.

- Lục Lâm Thiên còn bị nhốt bên trong sao?

Trong đôi mắt giống như bảo thạch của Tử Yên hiện lên sự lo lắng.

Ầm ầm.

Lúc này cả phiến không gian bắt đầu run rẩy, giống như sắp thiên băng địa liệt.

Ken Két.

Cùng một lát, ở trong Hư Không Bí Cảnh, không gian run rẩy, bắt đầu xuất hiện từng vết nứt trong không gian. Cả không gian vặn vẹo, một cỗ lực lượng mạnh mẽ vô cùng khuếch tán.

- Hư Không Bí Cảnh sắp đóng cửa.

- Dường như sắp tới thời gian đóng cửa.

- Làm sao bây giờ? Còn có người bị vây khốn bên trong.

Mọi người kinh ngạc, không ít thanh âm kinh ngạc vang vọng.

Đương nhiên, trong đám người cũng có một ít người mừng thầm trong lòng. Hư Không Bí Cảnh sắp đóng cửa, lần sau mở ra không biết sẽ là năm nào tháng nào. Nghe nói mỗi lần Hư Không Bí Cảnh mở ra đều cách nhau mấy ngàn năm. Lục Lâm Thiên này bị nhốt bên trong, bị Thiên hỏa vây khốn, hơn phân nửa là chết chắc.

Sưu Sưu.

Trong khoảng thời gian ngắn, trong không gian tràn ngập một cỗ lực lượng bài xích trong thiên địa. Trong Hư Không Bí Cảnh, từng đạo thân ảnh bị bài xích, thân thể bị hút vào trong vết nứt trong gợn sóng không gian.

Tất cả mọi người đều cảm giác được một cỗ lực lượng bài xích, bản thân thân bát do kỷ bị hút vào bên trong, không có cách nào chống lại. Mọi người chỉ ở trong vết nứt không gian một lát rồi lập tức xuất hiện trên vùng biển bao la.

Trong hải vực vô biên, hải vực bao la một mảnh mờ mịt, giống như đây là tận cùng của thiên địa.

Sưu Sưu.

Từng đạo thân ảnh bị trục xuất ra bên ngoài, trên không trung, nơi vốn là cửa vào của Hư Không Bí Cảnh, cái động sâu cực lớn trong không gian, nơi có khí tức từ cổ chí kim trường tồn với thời gian đang bắt đầu thu liễm, từ từ tiêu tán.

Sưu.

Hải vực bao la, cuồn cuộn giống như biển gầm, từng cơn sóng nước hơn trăm thước cuồn cuộn, giờ phút này hải vực bắt đầu bình thường trở lại.

Từng đạo thân ảnh đạp không mà đứng, trong chốc lát ngắn ngủi, cửa vào trên không gian biến mất không thấy gì nữa. Hải vực yên tĩnh trở lại, giống như động tĩnh kinh người mấy tháng qua chưa từng xuất hiện qua.

- Đi ra rồi, đây đã là bên ngoài.

- Đều đi ra rồi.

Sưu Sưu.

Từng đạo thân ảnh xuất hiện trên hải vực, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh văn, Lăng Thanh Tuyền, Đạm Đài Tuyết Vi, Mộ Dung Lan Lan, Đại trưởng lão Long Nguyệt, Đại trưởng lão Huyền Phạt, Huyền Kình, Huyền Doanh, Chu Thần Nhu, Chu Thần Hi, Hổ Lỗ, Hổ Tu đạp không lơ lửng trên không trung.

- Thiên hỏa đáng chết, Độc Cô gia ta tổn thất thảm trọng a.

Giữa không trung, Độc Cô Phàm Vân liếc nhìn qua không trung, vốn lần này Độc Cô gia tộc đi tới hai mươi người thế nhưng lúc này cho dù là số người đi ra nhiều nhất trong các tộc thì cũng chỉ có bảy người.

- Đúng vậy, lão Cửu, lão Bát còn chưa có tới. Lão thất, lão Lục, Lão Ngũ đều vẫn lạc, còn có không ít hạt giống trong tộc a.

Tam trưởng lão Độc Cô Lâm Khoa của Độc Cô gia tộc đau xót không thôi.

- Tổn thất thảm trọng a.

Trong các tộc, đám cường giả đau đớn không thôi. Lần này coi như trọng thương, đây là thực lực của các đại Hoàng tộc a, không như người bên ngoài.

- Hư Không Bí Cảnh đóng cửa, đám người Lâm Thiên còn ở bên trong, làm sao bây giờ?

Độc Cô Cảnh Văn nhìn Bắc Cung Vô Song, ánh mắt lo lắng, giống như mất đi chủ ý, tâm loạn như ma.

Chương 2939: Thoát thân như thế nào?

- Cảnh Văn, chúng ta lập tức trở về, hỏi cường giả trong tộc có biện pháp nào hay không.

Bắc Cung Vô Song nói.

- Được, muội trở về tìm phụ thân muội nghĩ biện pháp.

Độc Cô Cảnh Văn lập tức nói.

Bắc Cung Vô Song cũng sốt ruột nói:

- Ta cũng trở về tộc một chuyến, đến lúc đó có tin tức gì lại liên hệ.

- Đại trưởng lão, tộc trưởng còn bị nhốt trong Hư Không Bí Cảnh, chúng ta làm sao bây giờ?

Đại hộ pháp Long tộc nói.

- Chúng ta về trước, sau đó lại nghĩ biện pháp.

Đại trưởng lão Long Nguyệt đau lòng, bất quá cũng nhanh chóng hạ quyết tâm, chỉ có thể về trước rồi nói sau.

Trong đám người, Huyền Doanh nói với Đại trưởng lão Huyền Phạt:

- Đại trưởng lão, chúng ta phải làm sao bây giờ?

- Chúng ta cũng về trước, thông báo cho gia gia các ngươi nghĩ biện pháp. Hiện tại chúng ta cũng bất lực.

Đại trưởng lão Huyền Phạt nói.

- Chúng đệ tử Đế Đạo minh, chúng ta trở về trước đi.

Vân Khiếu Thiên nói, hiện tại hắn cũng chỉ có thể trở về một chuyến, Đế Đạo minh và Thiên Địa minh sớm muộn cũng phải chiến một trận, thế nhưng hiện tại chuyện lớn như vậy, không phải thời điểm đại chiến.

Lúc này đám người Thiên Địa minh cũng không có ngăn cản. Chuyện lớn như vậy bọn họ bằng mọi cách phải nhanh chóng truyền tin tức trở về. Thế nhưng bất kể như thế nào đây đã là một tin tức tốt. Lục Lâm Thiên cùng với Linh Vũ Đại đế bị nhốt ở tron Thiên hỏa, lúc này Hư Không Bí Cảnh đã đóng cửa, sợ rằng Lục Lâm Thiên kia đã sớm chết. Thiên hỏa kinh khủng như vậy căn bản không có ai có thể đặt chân vào, huống chi là bị nhốt ở giữa, không chết mới là lạ.

Sưu Sưu.

Từng đạo thân ảnh rời khỏi hải vực, không có mấy người lưu lại.

Có một ít cường giả chung quanh còn đang nhìn một chút, sau đó cũng dần rời đi. Một lát sau, cả hải vực triệt để yên tĩnh trở lại.

- Có nghe nói hay không, dường như trong Hư Không Bí Cảnh xuất hiện Thiên hỏa, còn có người bị nhốt trong Hư Không Bí Cảnh.

- Ta nghe nói Lục Lâm Thiên và Linh Vũ Đại Đế bị nhốt ở bên trong.

- Không thể nào, không phải là chết chắc hay sao? Lục Lâm Thiên làm một yêu nghiệt, tuyệt đối chết chắc rồi, quá đáng tiếc.

- Lục Lâm Thiên vừa chết, sợ rằng Phi Linh môn sẽ suy sụp.

- Đâu chỉ là Phi Linh môn suy sụp. Ta thấy Đế Đạo minh vốn đang chiếm ưu thế sợ rằng hiện tại cũng không xong.

Giữa không trung xa xa, từng tiếng nghị luận truyền ra, một đám Vương cấp, Suất cấp tới gần.

Tin tức kinh người này truyền ra cả đại lục. Hiện tại chỉ cần là tin tức liên quan tới ba chữ Lục Lâm Thiên đều giống như mọc cánh, dùng tốc độ rất nhanh lan tràn ra.

...

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, hỏa diễm màu xanh cuồn cuộn dũng mãnh tiến về phía Lục Lâm Thiên. Lúc này Lục Lâm Thiên giống như một chiếc lá trong con mưa rào, một con thuyền nhỏ lênh đênh trên biển. Từng đợt sóng lửa cuốn tới quang mang quanh thân Lục Lâm Thiên, căn bản không có cách nào rung chuyển Lục Lâm Thiên.

Mặc kệ hỏa diễm màu xanh này thiêu đốt thế nào, Lục Lâm Thiên đều sừng sững đứng trong không gian. Dưới sự bao phủ của đao mang màu vàng thân thể đứng bất động, Huyễn Ảnh Thanh Vũ trên lưng cũng đã sớm được thu hồi.

Thái Cổ U Minh Viêm nổi giận, ngẫu nhiên mắng to không thôi. Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới, trong lòng vẫn đang suy nghĩ làm sao có thể rời khỏi thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm.

Lục Lâm Thiên quả thực cũng nghĩ tới một biện pháp, vốn Lục Lâm Thiên nghĩ tới hai biện pháp, một là phá vỡ thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, biện pháp này nhất định không cần phải nghĩ nữa. Đây chỉ là nằm mơ mà thôi. Cho dù kim đao màu vàng có bổn sự như vậy, Lục Lâm Thiên cũng tự biết bản thân mình không có thực lực thúc dục kim đao màu vàng.

Mà biện pháp thứ hai, chính là đánh chết Thái Cổ U Minh viêm, biện pháp này Lục Lâm Thiên càng không cần nghĩ tới. Biện pháp này kỳ thực so với biện pháp phá vỡ thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm cũng không khác bao nhiêu.

Về phần biện pháp thứ ba Lục Lâm Thiên vừa mới nghĩ tới, muốn ra khỏi thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, vậy thì cũng chỉ có thể thu phục Thái Cổ U Minh Viêm này, sau khi khống chế Thái Cổ U Minh Viêm, mới có thể đi ra ngoài.

Thế nhưng biện pháp này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thán, lắc đầu. Năm đó lão tổ Công Tôn gia tộc, chưởng khống giả thuộc tính hỏa, cũng không thể làm gì được Thái Cổ U Minh Viêm, bằng vào một chút thực lực của hắn cũng không được.

Lục Lâm Thiên nghĩ lại, căn bản đây là chuyện không có khả năng. Còn không bằng cầu nguyện kim đao màu vàng lại phát uy, bổ một đao xé đôi không gian của Thái Cổ U Minh Viêm.

- Nghĩa phụ, Tiểu Long, hai người thế nào rồi?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, thanh âm vang lên Thiên Trụ giới.

Lúc này Lục Lâm Thiên không dám tiến vào trong Thiên Trụ giới, sau khi hắn tiến vào Thiên Tụ giới, kim đao màu vàng chắc chắc sẽ không bảo hộ hắn nữa. Mà bị vây ở trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên lo lắng đến lúc đó ngay cả Thiên Trụ giới cũng bị luyện hóa mất. Dù sao Thái Cổ U Minh Viêm quá cường hãn.

- Lão đại, không có việc gì, huynh thế nào rồi?

Trong Thiên Trụ giới, lúc này trong tầng thứ nhất, Tiểu Long cùng với Nam thúc đã đếm rõ số lượng ngày, cũng đã gặp được Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến.

- Ta bị nhốt ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, ta có bảo vật bảo hộ. Tạm thời không có việc gì. Thế nhưng căn bản không thể ra khỏi thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm này.

Lục Lâm Thiên nói với Nam thúc và Tiểu Long tình huống hiện tại của mình.

- Ngươi bị nhốt trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm? Vậy thì cơ hội đi ra ngoài càng thêm xa vời.

Trong Thiên Trụ giới, thanh âm của Nam thúc vang lên, Lục Lâm Thiên có thể nghe thấy rõ ràng:

- Nếu như ngươi có thể bảo hộ chính mình, biện pháp duy nhất chính là nghĩ biện pháp khống chế, thu phục Thái Cổ U Minh Viêm. Bằng không đừng mong ra ngoài.

- Cái này rất khó khăn.

Lục Lâm Thiên khẽ cười khổ.

Trong không gian Thiên Trụ giới, ánh mắt Nam thúc khẽ đổi, cũng vô cùng bất đắc dĩ. Lúc này hắn cũng không có cách nào, về phần thu phục khống chế Thái Cổ U Minh Viêm, liệu có ai có thể làm được? Đây quả thực chính là chuyện không có khả năng.

Sau khi do dự một lát, Nam thúc nói:

- Có lẽ ngươi có thể thử đột phá thành Đế. Có lẽ sau khi thành Đế thì sẽ có một tia cơ hội...

- Thành Đế sao?

Lục Lâm Thiên thi thào nói, ánh mắt chớp động một hồi, lập tức nhìn Thiên Trụ giới nói:

- Nghĩa phụ, con biết rồi. Con tạm thời không có việc gì, mọi người cứ ở bên trong tu luyện đi. Chờ sau khi con thoát khốn sẽ báo cho mọi người.

- Lão đại, huynh cẩn thận một chút.

Tiểu Long ở trong Thiên Trụ giới nói, lúc này Tiểu Long cũng đã hóa thành hình người rồi khoanh chân ngồi.

Lục Lâm Thiên thu hồi tâm thần, mắt nhìn hỏa diễm màu xanh cuồn cuộn bên ngoài, muốn đột phá Đế cấp khó khăn như thế nào a. Thái Cổ U Minh Viêm này đã sớm là Đế giả, còn không phải Đế giả bình thường, so với Huyết Linh Mẫu Đơn kia còn mạnh hơn nhiều. Coi như là hắn đột phá Đế cấp, sợ rằng cũng không có bất kỳ tác dụng nào.

Chương 2940: Địa bàn của chúng ta

Nhưng mà ngựa chết coi như ngựa sống, hiện tại Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể làm như vậy.

- Ồ? Huyết Linh Mẫu Đơn?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, nói tới Huyết Linh Mẫu Đơn này, lúc này Lục Lâm Thiên mới nhớ tới, Huyết Linh Mẫu Đơn chui vào trong cơ thể Đại hồn anh rồi tiến vào trong đầu.

Sưu.

Trong cơ thể Đại hồn anh, Huyết Linh Mẫu Đơn bắt đầu chấn động, chấn động trong cơ thể Đại hồn anh. Giống như muốn phá thể từ trên người Đại hồn anh mà ra. Khi huyết sắc quang mang vừa mới cưỡng ép từ trong cơ thể Đại hồn anh ra thì đã bị đao mang màu vàng trên kim đao trong đầu Lục Lâm Thiên bao phủ.

Sưu.

Huyết sát chi khí lập tức bị cắn nuốt, căn bản không có sức phản kháng, thậm chí lực thôn phệ còn kéo tới bên người Đại hồn anh. Tới bên người Đại hồn anh mới dừng lại.

- Đáng chết, đây là cái gì?

Thanh âm như chuông bạc của Huyết Linh Mẫu Đơn mang theo sự kinh ngạc từ trong thân thể Đại hồn anh truyền ra. Đao mang quỷ dị màu vàng kia khiến cho nàng cảm nhận được khí tức hủy diệt, trình độ kinh khủng của khí tức kia so với Thái Cổ U MInh Viêm còn khủng bố hơn. Khiến cho nàng hoàn toàn không có lực chống lại.

Tất cả mọi chuyện trong đầu Lục Lâm Thiên đều biết rõ ràng, xem ra Huyết Linh Mẫu Đơn này cũng e ngại đao mang của kim đao màu vàng.

Ánh mắt chớp động, Huyết Linh Mẫu Đơn trốn ở trong cơ thể Đại hồn anh, Lục Lâm Thiên tự nhiên cũng không yên tâm, hắn suy nghĩ một hồi, Đại hồn anh trong đầu đột nhiên khoanh chân mà ngồi, sát khí lan tràn, thanh âm vang vọng trong cơ thể Đại hồn anh:

- Huyết Linh Mẫu Đơn, ngươi muốn chết hay sống?

- Nhân loại, ngươi có ý gì? Chẳng lẽ bằng ngươi cũng muốn diệt ta sao? Nực cười.

Thanh âm như chuông bạc của Huyết Linh Mẫu Đơn vang lên, mang theo sự khinh thường. Rõ ràng nàng không muốn thỏa hiệp với Lục Lâm Thiên, thỏa hiệp với một nhân loại, làm sao có thể?

Ngừng một lát, thanh âm của Huyết Linh Mẫu Đơn từ trong cơ thể Đại hồn anh truyền ra, mang theo một tia kinh ngạc:

- Ta lại cảm thấy có chút kỳ quái, chẳng lẽ ngươi không bị Thái Cổ U Minh Viêm tiêu diệt sao?

- Trước tiên ngươi cứ lo cho bản thân mình đi, nếu như ngươi không muốn sống thì ta sẽ lập tức cho ngươi chết.

Đại hồn anh nói.

- Hừ, nhân loại nhỏ bé, ngươi còn chưa đủ tư cách. Ngươi tưởng ta sợ sao?

Huyết Linh Mẫu Đơn trả lời.

- Thật sao? Vậy thì cứ thử xem.

Khóe miệng Đại hồn anh nở nụ cười nói:

- Hừ, thân thể này của ngươi dường như không phải là bản thể, có sát khí cùng với khí tức linh hồn. Chỉ là một cỗ phân thân quỷ dị mà thôi. Tuy rằng có thể thôn phệ huyết sát chi khí và linh hồn phân thân của ta, thế nhưng lúc này có bản thể ta ở đây, ngươi căn bản không thôn phệ được. Muốn diệt ta, chỉ bằng nhân loại nho nhỏ như ngươi còn chưa đủ tư cách.

Thanh âm như chuông bạc của Huyết Linh Mẫu Đơn quanh quẩn trong đầu Lục Lâm Thiên, vẫn giống như có ma lực, có thể ảnh hưởng tới linh hồn.

Đương nhiên, loại ảnh hưởng này dưới sự chiếu rọi của kim đao màu vàng, đối với Lục Lâm Thiên căn bản không tạo ra bất kỳ ảnh hưởng nào.

- Huyết Linh Mẫu Đơn, ngươi có muốn nghe ta nói một câu hay không?

Đại hồn anh lơ đễnh nói, khóe miệng lạnh nhạt cười.

- Nói cái gì?

Huyết Linh Mẫu Đơn rõ ràng có chút hiếu kỳ.

- Địa bàn này là do ta làm chủ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, vừa mới dứt lời đột nhiên hai mắt Lục Lâm Thiên đỏ rực giống như máu tươi, một cỗ sát khí ngập trời từ trong hai mắt bắn ra.

Sát khí ngập trời cùng với năng lượng tàn hồn quanh thân Đại hồn anh khuếch tán, thân thể hình người phai nhạt.

Bản thân Đại hồn anh chính là do sát khí và tàn hồn ngưng tụ thành thân thể. Tuy rằng trải qua Từ Kim Huyền Lôi rèn luyện có thể ngưng tụ thành hình người, thế nhưng cũng có thể tùy thời tản ra.

- Sưu.

Ở không gian trong đầu, Đại hồn anh lập tức hóa thành tàn hồn hư vô và sát khí phiêu đãn trong đầu. Sát khí bàng bạc cùng với tàn hồn phiêu động, khuếch tán ra chung quanh.

Mà lúc này, mất đi thân thể Đại hồn anh bảo hộ, Huyết Linh Mẫu

Đơn lập tức xuất hiện trong đầu, một đóa hoa lớn bằng bàn tay, toàn thân đỏ như máu xuất hiện.

Sưu Sưu...

Cơ hồ cùng một lúc, mất đi Đại hồn anh bao phủ, Huyết Linh Mẫu Đơn lập tức đυ.ng phải kim đao màu vàng công kích. Dưới sự bao phủ của kim đao màu vàng, toàn thân Huyết Linh Mẫu Đơn run rẩy.

- Đây rốt cuộc là địa phương quỷ dị gì?

Huyết Linh Mẫu Đơn lập tức kinh ngạc kêu một tiếng, dưới sự bao phủ của kim đao màu vàng, linh hồn toàn thân nàng bỡ ngỡ, huyết sát chi khí trên người tổng khoảnh khắc bị kim đao màu vàng thôn phệ.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt, Huyết Linh Mẫu Đơn hóa thành bản thể khổng lồ, huyết sát chi khí ngập trời lan tràn, tựa như biển máu đem bản thể bao phủ vào bên trong.

Mà quang mang bên trên kim đao màu vàng lập tức phô thiên cái địa bao phủ Huyết Linh Mẫu Đơn. Trong quang mang, huyết sát chi khí giống như biển máu bị thôn phệ, cắn nuốt. Căn bản không có lực chống lại, căn bản không có cách nào chạy thoát.

- Nhân loại, ngươi làm cái quỷ gì vậy? Mau dừng lại, chúng ta thương lượng, nhanh dừng tay.

Huyết sát chi khí bị cắn nuốt, Huyết Linh Mẫu Đơn sợ. Chuyện này khiến cho nàng trọng thương, trong thanh âm như chuông bạc kia hiện lên sự kinh hãi. Dưới cỗ khí tức khủng bố này, nàng cảm giác tuyệt đối e ngại và kiêng kỵ. Quang mang quỷ dị kia giống như tùy thời có thể diệt nàng.

- Ngươi chỉ cần trả lời ta muốn chết hay là muốn sống.

Dưới sự bao phủ của kim đao màu vàng, tiểu hồn anh của Lục Lâm

Thiên nói.

- Muốn sống, không có ai lại muốn chết.

Huyết Linh Mẫu Đơn lập tức nói, dưới sự thôn phệ của kim đao màu vàng, bản thể khổng lồ đã bắt đầu run rẩy.

- Muốn sống thì rất dễ, để cho ta bố trí một đạo linh hồn ấn ký trong linh hồn bổn nguyên của ngươi.

Tiểu hồn anh nói.

Lục Lâm Thiên vừa mới nghe nghĩa phụ Nam thúc nói qua, muốn thu phục những linh vật trời sinh này so với việc khống chế yêu thú cũng không khác nhau là bao. Chỉ cần có linh hồn, thì chỉ cần bố trí một đạo linh hồn ấn ký trong linh hồn bổn nguyên là có thể khống chế.

Lục Lâm Thiên đã sớm biết linh vật trời sinh đều là bảo vật, ai cũng muốn thu vào tay. Đến lúc đó chính là một cỗ trợ lực kinh khủng. Vốn Lục Lâm Thiên cũng không ảo tưởng thu Huyết Linh Mẫu Đơn này, bởi vì hắn biết thực lực của mình không đủ. Muốn thu Huyết Linh Mẫu Đơn tuyệt đối không có khả năng. Không những như vậy còn đem cái mạng nhỏ của mình ra đền.

Mà lúc này Huyết Linh Mẫu Đơn kia ma xui quỷ khiến thế nào lại tới trong không gian linh hồn của hắn. Ỷ vào uy áp của kim đao màu vàng, tự nhiên Lục Lâm Thiên không bỏ qua cơ hội cực lớn này. Đây quả thực chính là trời ban phúc, hắn bị nhốt trong Thái Cổ U Minh Viêm, thế nhưng lại có cơ hội thu phục được Huyết Linh Mẫu Đơn.

Huyết Linh Mẫu Đơn khống chế cường giả thành hoa nô vô cùng dễ. Tăng thêm thực lực quỷ dị mà khủng bố, Lục Lâm Thiên xác định, nếu như Huyết Linh Mẫu Đơn kia hắn có thể chiếm được, đến lúc đó chính là cánh tay đắc lực của hắn.

Chương 2941: Cửa thứ ba 1

Chỉ riêng bản thân Huyết Linh Mẫu Đơn chính là Đế giả, cũng đã đủ khủng bố.

- Cái gì? Ngươi muốn khống chế ta? Điều đó không có khả năng, ta tuyệt đối sẽ không để cho một nhân loại khống chế mình.

Huyết Linh Mẫu Đơn lập tức cự tuyệt, bố trí linh hồn ấn ký trong linh hồn bổn nguyên của nàng, đến lúc đó nàng sẽ bị người ta chế trụ. Đây là điều nàng tuyệt đối không thể đáp ứng. Huống chi đối phương chỉ là một nhân loại nhỏ bé còn chưa đạt tới Đế giả mà thôi.

- Không đồng ý sao? Ta cũng không gấp.

Tiểu hồn anh nói.

- Nhân loại, bằng không như vậy được không. Chuyện lúc trước ngươi làm tổn thương ta ta sẽ xóa bỏ. Ta cam đoan sau này sẽ không đối phó với ngươi nữa. Ngươi thả ta ra ngoài được không?

Huyết Linh Mẫu Đơn nói với Lục Lâm Thiên.

- Lúc đầu ta làm tổn thương ngươi cũng là do ngươi tự mình tìm lấy, lại còn nói sau này không tìm ta tính sổ?

Tiểu hồn anh nói:

- Ngươi chỉ có hai con đường, một là sống hai là chết. Tự mình nghĩ đi.

- Nhân loại vô sỉ, giảo hoạt gian trá.

Huyết Linh Mẫu Đơn mắng to.

- Thế nhưng ngươi cũng muốn tiến vào, cũng là do ngươi muốn đối phó với ta.

Tiểu hồn anh nói.

- Ngươi...

Huyết Linh Mẫu Đơn nói không nên lời, ở trong bản thể cực lớn, huyết sát chi khí đã bị thôn phệ khá nhiều. Khí tức khủng bố bao phủ bản thể nàng, trong lúc vô hình khiến cho nàng không có cách nào nhúc nhích. Bản thể khổng lồ này giống như sắp bị đao mang cắn nuốt.

- Ah...

Huyết Linh Mẫu Đơn kêu lên một tiếng thảm thiết, nàng có thể cảm giác được bản thân mình không có cách nào chèo chống được, đao mang kia quả thực đáng sợ.

Lục Lâm Thiên cũng đang khẩn trương chờ đợi. Không biết Huyết Linh Mẫu Đơn này có thỏa hiệp hay không. Nếu như không có cách nào thỏa hiệp thì hắn cũng chỉ có thể nhịn đau để kim đao màu vàng diệt nó. Dù sao để nó ở trong đầu cũng không phải là chuyện an toàn.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng có chút kinh ngạc, kim đao màu vàng không ngờ lại không bổ một đao vào Huyết Linh Mẫu Đơn. Giống như là nó biết rõ tâm ý của Lục Lâm Thiên, quả thực Lục Lâm Thiên đang sợ Kim Đao màu vàng một đao bổ đôi Huyết Linh Mẫu Đơn. Vật thổ phỉ này cũng không bị hắn khống chế.

Lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên tự nhiên cũng không muốn diệt Huyết Linh Mẫu Đơn, nếu giữ lại đối với hắn có sự trợ giúp cực lớn.

- Nhân loại, ngươi muốn bố trí linh hồn ấn ký trong đầu ta thì có thể. Thế nhưng ngươi phải đáp ứng với ta một điều kiện.

Huyết Linh Mẫu Đơn khẽ nói, thanh âm rõ ràng có thể nghe ra sự thỏa hiệp, bản thể khổng lồ lúc này đã bị kéo về phía kim đao màu vàng.

- Nói đi?

Trong lòng Lục Lâm Thiên khẽ động, có chút mừng rỡ, sợ rằng lúc này đã có hy vọng thu phục Huyết Linh Mẫu Đơn.

- Một ngàn năm, ngươi chỉ có thể khống chế ta một ngàm năm. Một ngàn năm sau ngươi phải thả ta rời đi, bằng không cho dù chết ta cũng sẽ không đồng ý để cho ngươi không chế.

Huyết Linh Mẫu Đơn nói.

- Tốt, ta đồng ý.

Lục Lâm Thiên không có chút do dự, từ khi hắn tu luyện cho tới bây giờ mới bao nhiêu năm a, một ngàn năm là thời gian rất dài. Sau một ngàn năm, thực lực của hắn không biết đã tới mức nào, như vậy đã đủ rồi.

- Ngươi đồng ý thật sao?

Huyết Linh Mẫu Đơn có chút nghi hoặc, vừa rồi nàng cũng có ý nói ít một chút, một ngàn năm đối với thời gian tu luyện dài dằng dặc của nàng cũng không dài. Giới hạn mấu chốt trong lòng nàng là một vạn năm. Một ngàn năm chỉ là cố ý nói như vậy mà thôi. Nàng suy đoán nhân loại vô sỉ, giảo hoạt này nhất định sẽ cò kè mặc cả.

- Một ngàn năm đã đủ rồi, sau một ngàn năm, ta sẽ để cho ngươi tự do.

Lục Lâm Thiên nói.

- Ta làm sao có thể tin tưởng được ngươi? Nhân loại các ngươi đều là loại người vô sỉ, giảo hoạt.

Huyết Linh Mẫu Đơn nói:

- Ngươi chỉ có thể tin tưởng ta, bởi vì hiện tại ngươi không có lựa chọn nào khác.

Lục Lâm Thiên nói.

- Tốt, ta tin tưởng ngươi một lần.

Huyết Linh Mẫu Đơn nói:

- Đao mang quá mức kinh khủng, ta đã không có cách nào tiếp tục chèo chống, trước hết ngươi cho ta trở lại bên trong phân thân của ngươi. Bằng không ta sẽ bị cắn nuốt sạch sẽ.

- Không thành vấn đề.

Trong không gian trong đầu, sát khí bàng bạc cùng với tàn hồn lần nữa ngưng tụ thành thân thể Đại hồn anh, xuất hiện trước mặt Huyết Linh Mẫu Đơn.

Sưu.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhìn thấy Đại hồn anh giống như là nhìn thấy cứu tinh. Tiếp đó hóa thành một đạo huyết sắc quang mang tiến vào trong cơ thể Đại hồn anh, xuất hiện trong đầu Đại hồn anh. Thân ảnh lóe lên, hóa thành thân thể mềm mại lung linh kia, sắc mặt trắng bệch tới cực điểm.

Huyết Linh Mẫu Đơn tiến vào trong Đại hồn anh, áp lực lập tức biến mất, nhìn đao mang kinh khủng kia trong lòng nàng còn sợ hãi.

- Được rồi, bố trí một đạo linh hồn ấn ký trong linh hồn bổn nguyên của ta xem nào.

Huyết Linh Mẫu Đơn ngừng một lát, đứng ở trong không gian nói ra. Đường cong lung linh như ẩn như hiện trên thân thể mềm mại, khuôn mặt tuyệt mỹ, trong mi tâm có huyết khí lan tràn. Một đóa hoa mẫu đơn màu đỏ chợt xuất hiện trong lòng bàn tay nàng.

Đóa mẫu đơn màu đỏ này toàn thân tràn ngập quang mang giống như là có máu tươi chảy xuôi, một cỗ huyết sát chi khí kinh khủng cùng với linh hồn bàng bạc lan tràn ra. Khiến cho thân thể Đại hồn anh lúc này thoáng run rẩy.

Cảm nhận linh hồn lực bàng bạc, Đại hồn anh lập tức tự động thôn phệ, thế nhưng lại bị Lục Lâm Thiên áp chế. Tiểu hồn anh Lục Lâm Thiên hóa thành bộ dáng bản thể đi tới trước người Huyết Linh Mẫu Đơn.

Nhìn bộ dáng của Huyết Linh Mẫu Đơn, trên người mặc một bộ cung trang màu đỏ giống như máu tươi lưu động, cung trang bao phủ đường cong linh lung, nhìn qua càng lồi lõm, cũng tràn ngập sự mị hoặc. Mái tóc màu đỏ rũ xuống tới kiều đồn ngạo nghễ, khuôn mặt tuyệt mỹ, hai mắt đỏ tươi mang theo một cỗ linh vận.

- So với Huyết Mị còn hấp dẫn hơn.

Trong lòng Lục Lâm Thiên không nhịn được mà cảm thán, Huyết Linh Mẫu Đơn này vô cùng kiều diễm, mị hoặc, lại cao quý mà trang nhãn, quả thực không kém Bạch Linh bao nhiêu.

Mà ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn về phía đóa mẫu đơn màu đỏ trên tay Huyết Linh Mẫu Đơn, nhìn đóa mẫu đơn màu đỏ này khiến cho trái tim hắn nhảy dựng lên.

Toàn thân đóa mẫu đơn này giống như có huyết quang quanh quẩn, giống như bên trong có máu tươi lưu động. Lộ ra vẻ đẹp cao quý mà ưu nhã, khiến cho bất luận kẻ nào cũng phải mê muội. Trong lúc vô hình, có năng lượng hội tụ tới.

- Linh hồn bổn nguyên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên kinh động, đây chính là linh hồn bổn nguyên của Huyết LInh Mẫu Đơn, giống như hồn anh của Vũ giả và Linh giả. Chỉ cần bố trí linh hồn ấn ký trên linh hồn bổn nguyên là có thể khống chế được Huyết Linh Mẫu Đơn.

Huyết Linh Mẫu Đơn là Đế giả, người có tu vi Linh Tôn, Vũ Tôn dưới tình huống bình thường muốn bố trí căn bản chỉ là chuyện hoang đường, viển vông, ngại mạng mình dài hay sao?

Thế nhưng lúc này cũng không phải là tính huống bình thường, bây giờ là Huyết Linh Mẫu Đơn tự nguyên, vậy thì không giống nữa, không thể nghi ngờ còn dễ dàng hơn nhiều.

Chương 2942: Cửa thứ ba 2

- Nhân loại, nhớ kỹ lời hứa của ngươi, ta chỉ ở bên cạnh ngươi một ngàn năm.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhắc nhở Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt đỏ như máu kia hiện lên khí tức hấp dẫn. Đó cũng không phải là Huyết Linh Mẫu Đơn cố ý, mà là sự hấp dẫn hồn nhiên thiên hành.

- Ta bắt đầu đây.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, tiểu hồn anh ngưng tụ thành bộ dáng bản thể, thủ ấn trong tay biến hóa, không gian chung quanh lập tức chấn động.

Từng đạo thủ ấn biến hóa trong tay Đại hồn anh, một đạo năng lượng linh hồn mang theo đồ án bí văn đánh ra, bàn tay khẽ bấm, tiếp đó rơi vào trong linh hồn bổn nguyên của Huyết Linh Mẫu Đơn.

Sưu.

Năng lượng linh hồn tạo thành đồ án bí văn, khi tới gần Huyết Linh Mẫu Đơn lập tức hòa tan ra, tiếp đó tiến vào trong linh hồn bổn nguyên của Huyết Linh Mẫu Đơn.

Phía trên linh hồn bổn nguyên của Huyết Linh Mẫu Đơn, lập tức rung rung, một cỗ khí tức huyết sát lan tràn ra. Linh hồn bổn nguyên của Huyết Linh Mẫu Đơn theo đó xoay tròn, có cảm giác khó có thể khống chế.

- Nhân loại, không phải ta cố ý, dù sao ngươi cũng chỉ mới là Linh Tôn mà thôi. Ngươi muốn bố trí ấn ký linh hồn trên linh hồn bổng nguyên của ta, sợ rằng khó làm được. Như vậy đi. Coi như ngươi không bố trí được linh hồn ấn ký trên linh hồn bổn nguyên của ta. Ta cũng sẽ đi theo ngươi một ngàn năm. Một ngàn năm về sau ta sẽ rời khỏi. Ta chính là linh vật trời sinh, không giống như nhân loại các ngươi, ta tuyệt đối giữ lời.

Nhìn thấy cảnh này, thanh âm như chuông bạc của Huyết Linh Mẫu Đơn vang lên, nói với Lục Lâm Thiên.

- Đáng tiếc ta không tin ngươi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, hắn không tin đây là do Huyết Linh Mẫu Đơn tình nguyện, hắn muốn bố trí linh hồn ấn ký quả thực không phải là chuyện dễ dàng. Linh hồn bổn nguyên của Đế giả quả thực quá mức khổng lồ.

- Vậy ngươi có bản lĩnh thì cứ tiếp tục bố trí đi.

Huyết Linh Mẫu Đơn hừ một tiếng, thân thể mềm mại khẽ duỗi một cái, đường cong linh lung càng thêm bay bổng.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, xem ra hắn phải liều mạng mới được. Thủ ấn biến hóa, không có một chút áp lực gì, một cỗ khí tức linh hồn phô thiên cái địa lan tràn ra. Một cỗ khí tức mạnh mẽ hơn người có tu vi đồng cấp mười lần lan tràn ra. Tăng thêm một cỗ tâm cảnh Đế giả lan tràn ra. Khiến cho cả không gian run lên.

Sưu.

Cùng một lúc, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến hóa, từng đạo năng lượng linh hồn mang theo đồ án bí văn, bị Lục Lâm Thiên không ngừng đánh vào trong linh hồn bổn nguyên của Huyết Linh Mẫu Đơn.

- Làm sao có thể? Ngươi chỉ là một Linh Tôn mà thôi, tại sao ta lại cảm nhận được khí tức của Đế giả? Linh hồn lực sao lại khủng bố như vậy?

Khí tức linh hồn khủng bố cùng với tâm cảnh Đế giả lan tràn, khiến cho Huyết Linh Mẫu Đơn biến sắc, đồng thời cảm thấy cực kỳ kinh ngạc, ánh mắt kinh ngạc không thôi.

Trong không gian hư vô, hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người bị trục xuất ra.

Trong không gian bao la, một mảnh hải vực màu xanh bao la vô cùng vẫn đang không ngừng cuồn cuộn. Khí tức khủng bố khiến cho vạn vật không có cách nào tới gần, tới gần cũng chỉ có thể kết cục bị hủy diệt.

Mà lúc này trong không gian yên tĩnh chậm rãi xuất hiện không ít mây mù. Mây mù càng ngày càng nhiều, bao phủ không gian. Trên hải vực mênh mông, khổng lồ khôn cùng lần nữa có mây mù mênh mông, cuồn cuộn ngưng tụ, kéo tới.

Mà khi biển mây này được hình thành lại không có bất kỳ ai nhìn thấy. Trong đám mây lặng lẽ xuất hiện một thân ảnh tập tễnh.

Đạo thân ảnh tập tễnh này đạp không mà đứng, mây mù chung quanh chấn động, mang theo một cỗ khí tức cổ xưa, thê lương, nhìn như rõ ràng lại như ẩn như hiện.

- Đây là cửa thứ ba, hy vọng còn có thể cho ta kinh hỉ. Đợi nhiều năm như vậy hy vọng lần này có thể thành công.

Thân ảnh tập tễnh này thì thào nói. Thanh âm hư vô, mờ ảo quanh quẩn, coi như là có người nghe được tuyệt đối sẽ lầm tưởng là tiếng gió.

- Có thể thành công hay không thì phải xem cơ duyên và dũng khí.

Lão giả tập tễnh nhìn biển lửa màu xanh da trời, cánh tay khẽ vung lên cao. Gợn sóng không gian nhàn nhạt lan tràn, thân ảnh đột nhiên mất không thấy.

Thân ảnh lão giả tập tễnh này biến mất không thấy, cả không gian to lớn như vậy giống như đông cứng lại. Tất cả bắt đầu yên tĩnh, chỉ có hỏa diễm màu xanh trong không gian rít gào, thanh âm cuồn cuộn truyền ra.

....

Tại không gian trong đầu, tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên hóa thành bộ dáng bản thể, từng đạo thủ ấn trong tay mang theo năng lượng linh hồn bàng bạc lan tràn ra. Trong lúc mơ hồ mang theo tiếng sấm nổ mạnh. Mỗi một đạo thủ ấn đnáh vào trong linh hồn bổn nguyên của Huyết Linh Mẫu Đơn đều khiến cho linh hồn bổn nguyên của nàng run lên. Lan tràn ra khí tức huyết sát cùng với sương mù màu đỏ.

Thân thể mềm mại của Huyết Linh Mẫu Đơn đứng sau lưng Lục Lâm Thiên, trong mắt có chút kinh ngạc. Theo nàng biết, linh hồn lực của Linh Tôn nhân loại tuyệt đối không thể mạnh mẽ như vậy. Dường như có thể bố trí linh hồn ấn ký trên linh hồn bổn nguyên của nàng.

Từng đạo thủ ấn đánh xuống, trên linh hồn bổn nguyên của Huyết Linh Mẫu Đơn, huyết sát chi khí run rẩy, năng lượng linh hồn khủng bố lan tràn ra. Bằng mắt thường có thể thấy được, lúc này trên linh bổn nguyên của của Huyết Linh Mẫu Đơn xuất hiện từng đoàn bí vân huyền ảo.

- Đi.

Nhìn cảnh này, Lục Lâm Thiên không dám có chút buông lỏng nào, hít sâu một hơi. Linh hồn lực toàn thân run run, thúc dục tới mức tận cùng. Cả không gian lập tức run rẩy, cùng lúc trong thủ ấn của Lục Lâm Thiên lần nữa có một đạo thủ ấn bằng linh hồn đánh vào trong linh hồn bổn nguyên của Huyết Linh Mẫu Đơn.

Sưu.

Trong nháy mắt, thân thể xinh đẹp của Huyết Linh Mẫu Đơn đột nhiên run lên.

Ở trong linh hồn bổn nguyên của Huyết Linh Mẫu Đơn, bí vân huyền ảo theo đạo thủ ấn cuối cùng trong tay Lục Lâm Thiên đánh xuống giống như sống dậy, bên trên lan tràn ra quang mang bàng bạc mà huyền ảo, tựa như đồ án hoa sen bằng linh hồn tinh xảo, trong nháy mắt xâm nhập vào bên trong linh hồn bổn nguyên của Huyết Linh Mẫu Đơn.

Sưu.

Thủ ấn Lục Lâm Thiên thu lại, khí tức trên thân thể do tiểu hồn anh ngưng tụ trở nên suy yếu. Dường như bởi vì bố trí ấn ký linh hồn so với đại chiến linh hồn còn mệt mỏi hơn. Quang mang huyền ảo biến mất không thấy gì nữa. Toàn thân Huyết Linh Mẫu Đơn run lên, sau đó cũng không phục lại bình thường.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên, nhân loại trước mắt nàng khiến cho nàng kinh ngạc, linh hồn lực cùng với tâm cảnh không phải người có tu vi đồng cấp có thể so sánh.

- Mệt mỏi quá, hy vọng ngươi có thể nhớ rõ hứa hẹn của mình.

Huyết Linh Mẫu Đơn thu hồi linh hồn bổ nguyên, lúc này linh hồn bổn nguyên bị nhân loại này bố trí linh hồn ấn ký, nàng không thể không nghe theo nhân loại này.

- Không cần nhắc nhở ta, ta bình thường sẽ không đồng ý với người khác chuyện gì. Thế nhưng phàm là chuyện ta đáp ứng nhất định sẽ làm được.

Chương 2943: Cấp độ của U Minh

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong mắt hiện lên sự vui vẻ. Có Huyết Linh Mẫu Đơn ở bên người, sau khi hắn có thể thoát khỏi đây ra ngoài, không thể nghi ngờ bên cạnh lại có một cường giả khủng bố.

- Chỉ mong như vậy, ta cũng sẽ ở bên cạnh ngươi một ngàn năm.

Thanh âm như chuông bạc của Huyết Linh Mẫu Đơn vang vọng, thanh âm mang theo mị lực khiến cho linh hồn người khác bị ảnh hưởng. Nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt Huyết Linh Mẫu Đơn hiện lên sự nghi hoặc:

- Đúng rồi, ta cảm thấy vô cùng kỳ quái, tên U Minh kia vì sao lại không giết ngươi? Hay là ngươi có thể chạy thoát trong tay hắn?

- Thái Cổ U Minh Viêm muốn ta chịu tải hắn ra ngoài, hình như đã bị ta diệt một đạo linh hồn phân thân, cho nên hiện tại chúng ta đang ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, Thái Cổ U Minh Viêm kia đang muốn luyện hóa ta.

Lục Lâm Thiên vuốt mũi, vừa rồi hắn cũng không nói rõ với Huyết Linh Mẫu Đơn kfy thật cũng không muốn để cho Huyết Linh Mẫu Đơn vì việc này mà cự tuyệt hắn bố trí ấn ký linh hồn.

- Cái gì? Chúng ta bị vây trong thế giới của gia hỏa U Minh kia sao? Chúng ta không xong rồi.

Nghe vậy Huyết Linh Mẫu Đơn so với Lục Lâm Thiên còn kinh ngạc hơn không ít, trong mắt hiện lên vẻ kinh hãi.

- Đừng khẩn trương quá, hiện tại chúng ta còn chưa xảy ra chuyện gì.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, có kim đao màu vàng, Lục Lâm Thiên cũng không có chút lo lắng gì. trừ phi là kim đao màu vàng đột nhiên đình công, vậy thì hắn mới xong đời.

- Chẳng lẽ là bên ngoài có bảo vật bảo vệ ngươi?

Con mắt xinh đẹp, hấp dẫn màu đỏ của Huyết Linh Mẫu Đơn khẽ đảo, có chút thất thần. Nàng suy đoán nhân loại này sợ rằng có bảo vật bên ngoài bảo vệ bản thể, bảo vật kia quá mạnh mẽ khiến cho nàng có cảm giác không thể rung chuyển.

- Đúng vậy, bất quá bảo vật kia của ta, chỉ có thể bảo vệ chúng ta không bị luyện hóa. Hiện tại chúng ta cũng không có cách nào đi ra ngoài.

Lục Lâm Thiên nói, đây cũng chính là chuyện mà Lục Lâm Thiên cảm thấy bất đắc dĩ nhất.

- Nếu để lâu sợ rằng chúng ta khó có thể tránh khỏi kết cục bị luyện hóa. Gia hỏa U Minh Viêm Hỏa kia quá mạnh mẽ.

Huyết Linh Mẫu Đơn dường như cực kỳ kiêng kỵ với Thái Cổ U Minh Viêm.

- Các ngươi đều là linh vật trời sinh, đều là Đế giả, vì sao ngươi lại e ngại Thái Cổ U Minh Viêm như vậy?

Lục Lâm Thiên thu phục được Huyết Linh Mẫu Đơn, vốn hắn còn nghĩ tới không biết Huyết Linh Mẫu Đơn có thể có biện pháp đối phó với Thái Cổ U Minh Viêm hay không, bởi vì dù sao cả hai đều là linh vật trời sinh, cũng đề là Đế giả.

Cũng may Lục Lâm Thiên cũng không ôm quá nhiều hy vọng, nếu như Huyết Linh Mẫu Đơn thực sự có biện pháp, vậy thì cũng không nhanh chóng trốn vào trong cơ thể Đại hồn anh khi Thái Cổ U Minh Viêm vừa mới xuất hiện.

- Linh vật trời sinh cũng có mạnh có yếu, Đế giả cũng có mạnh có yếu.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên, khinh bỉ nói:

- Xem ra chuyện ngươi biết quả thực không nhiều lắm, không biết tại sao thực lực của ngươi lại mạnh như vậy, không ngờ lại có thể làm cho ta bị thương.

- Rất nhiều chuyện quả thực ta cũng không biết, ngươi có thể nói với ta một hai. Đặc biệt là chuyện về Thái Cổ U Minh Viêm kia.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đối với câu hỏi của Huyết Linh Mẫu Đơn, từ khi hắn ra đời cho tới nay cũng không bao lâu, có rất nhiều chuyện không biết cũng là bình thường.

Huyết Linh Mẫu Đơn liếc nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt cực kỳ hấp dẫn, nàng dịu dàng nói:

- Gia hỏa U Minh kinh khủng kia chính là linh vật trời sinh khủng bố tồn tại từ thời Thái Cổ, hình thái cực cao, so với bản thể trời sinh của ta đã mạnh hơn rất nhiều.

Huyết Linh Mẫu Đơn nói xong, nhìn qua Lục Lâm Thiên, giống như nhắc nhở Lục Lâm Thiên:

- Đương nhiên nói như vậy không phải nói ta sẽ chênh lệch với tên U Minh kia. Ta có rất nhiều thủ đoạn ngay cả U Minh cũng không có. Nhưng mà nếu như so sánh bản thể, bản thể Huyết Linh Mẫu Đơn của ta đương nhiên không thể so sánh với bản thể Thái Cổ U Minh Viêm của hắn. Thời gian tu luyện của ta cũng không dài bằng hắn, tăng thêm thủ đoạn của ta, cũng không phải là không có sức liều mạng với hắn.

- Ta hiểu rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, Thái Cổ U Minh Viêm và Huyết Linh Mẫu Đơn giống như là một vũ giả có công kích và bản thể cường giả và một linh giả tinh thông trận pháp vậy.

Cả hai so sánh với nhau, tăng thêm tu vi của vũ giả cao hơn, nếu như đối kháng thì Linh giả sẽ là người chịu thiệt. Nếu như nếu như Linh giả cũng ở cấp độ đó, vậy thì lại khác, cũng không nhất định sẽ chịu thiệt. Thế nhưng từ tình huống trước mắt xem ra Thái Cổ U Minh Viêm so với Huyết Minh Mẫu Đơn, Thái Cổ U Minh Viêm tuyệt đối cường hãn hơn nhiều.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhìn thấy Lục Lâm Thiên gật đầu, cũng không quá xem thường nàng, lúc này mới thỏa mãn dịu dàng nói:

- Thái Cổ U Minh Viêm tồn tại đã lâu, trên phương diện tu vi, tu vi hiện tại của hắn hiện tại nếu như so sánh với Linh giả, Vũ giả nhân loại các ngươi có thể tương đương với Đế cấp cửu trọng đỉnh phong.

- Đế cấp cửu trọng đỉnh phong?

Tâm tình của Lục Lâm Thiên vô cùng bình tĩnh, thế nhưng lúc này cũng không nhịn được mà hít sâu một hơi. Đế cấp cửu trọng đỉnh phong, Lục Lâm Thiên không biết cấp độ kia kinh khủng, đáng sợ tới mức nào.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên có thể đoán ra được, Tôn cấp nhất trọng cùng với Tôn cấp cửu trọng đỉnh phong mà nói chính là chênh lệch giữa trời và đất. Đế cấp và Tôn cấp lại chính là cái rãnh mà hoàn toàn không có cách nào vượt qua.

Mà Đế cấp nhất trọng tới Đế cấp cửu trọng, cấp độ càng cao, chênh lênh sợ rằng càng đáng sợ. Lục Lâm Thiên còn chưa tới Đế cấp, thế nhưng chênh lệch trong đó Lục Lâm Thiên cũng có thể suy đoán ra.

Đối với cường giả Đế cấp cửu trọng đỉnh, Lục Lâm Thiên cũng không phải lần đầu tiên nghe nói tới. Lúc trước khi hắn còn là kẻ gà mờ, phụ thân Lục Trung từng nói qua, tổ tiên Lục gia chính là một vị gia nô của Vũ Đế cửu trọng. Vì Vô Tự Thiên Thư, Vũ Đế Cửu Trọng kia bị người khác vây công, chỉ có tổ tiên Lục gia và tổ tiên Triệu gia, hai gia nô chạy thoát, mà Vô Tự Thiên Thư cũng rơi vào trong tay Lục gia.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhìn qua biểu lộ kinh ngạc của Lục Lâm Thiên, còn tưởng rằng Lục Lâm Thiên sợ hãi, nàng nói tiếp:

- Thế nào, sợ rồi sao? Tên U Minh kia khủng bố vô cùng.

- Có gì mà phải sợ? Dù sao hiện tại hắn cũng không có cách nào làm gì được ta.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, Vũ Đế cửu trọng cao tới mức không thể chạm tới, thế nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên không có một chút sợ hãi nào. Nhớ ngày đó còn là Vũ Vương, Vũ Tôn ở trước mặt hắn đều là tồn tại cao không thể với tới. Mà hiện tại hắn cũng chỉ còn cách Đế giả một bước chân ngắn mà thôi.

Hiện tại Vũ Đế cửu trọng đối với Lục Lâm Thiên mà nói, cũng cao không thể chạm tới, thế nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên không có bất kỳ một chút sợ hãi nào, sớm muộn gì sẽ có một ngày hắn có thể đạt tới một bước kia.

Chương 2944: Cơ duyên lớn lao 1

- Lá gan của nhân loại ngươi quả thực khá lớn.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên, có chút kinh ngạc, ánh mắt lóe lên, nói:

- Trong nhân loại các ngươi, Vũ Đế chia làm nhất trọng tới cửu trọng. Bất quá trong linh vật trời sinh chúng ta đại khái chia làm ba cấp độ sơ kỳ, trung kỳ và hậu kỳ. Tu vi của tên U Minh kia đã sớm tới Đế cấp hậu kỳ đỉnh phong.

Lục Lâm Thiên có chút run sợ, Thái Cổ U Minh Viêm kia khủng bố như vậy, ánh mắt rung động, nhìn qua Huyết Linh Mẫu Đơn rồi hỏi:

- Vậy tu vi của ngươi thì sao? Tới mức nào rồi?

- Ta chỉ vừa mới đột phá tới Đế cấp không lâu. Vẫn chỉ là Đế cấp sơ kỳ mà thôi, bất quá ta chính là linh vật trời sinh. Thời kỳ toàn thịnh của ta Đế giả nhân loại các ngươi vừa mới đột phá không phải là đối thủ của ta. Cho dù là Thú tộc cũng vậy, so với Thú tộc chúng ta còn mạnh hơn nhiều.

Huyết Linh Mẫu Đơn nói.

- Đúng rồi, có biện pháp nào đối phó với Thái Cổ U Minh Viêm kia không?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn Huyết Linh Mẫu Đơn, dù thế nào Huyết Linh Mẫu Đơn cũng là Đế cấp, chỉ cần là Đế cấp đã đủ khủng bố rồi. Huống chi là linh vật trời sinh giống như Huyết Linh Mẫu Đơn.

- Đối phó với U Minh? Ngươi nói đùa sao?

Huyết Linh Mẫu Đơn liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt hiện lên sự khinh thường, đối phó với U Minh, quả thực chính là nói đùa.

- Chẳng lẽ Thái Cổ U Minh Viêm kia thật sự không có cách nào đối phó sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày.

- Coi như là có biện pháp đối phó, thực lực ngươi ngay cả Đế giả cũng không có đạt tới, cũng đừng mơ tưởng.

Thân ảnh xinh đẹp của Huyết Linh Mẫu Đơn đi đi lại lại mấy bước, nói:

- Chúng ta là linh vật trời sinh. Khi hình thành linh trí, bẩm sinh đã có không ít tri thức thiên địa. Theo ta được biết bản thể Thái Cổ U Minh Viêm của tên U Minh kia trong tất cả các loại linh vật trời sinh cơ hồ có cấp bậc cực cao, cực kỳ đáng sợ, nhược điểm bản thân rất ít. Coi như có nhược điểm cũng không phải là thứ mà ngươi có thể đối phó. Huống chi bây giờ chúng ta vẫn ở trong thế giới của U Minh.

- Ta biến rõ, ta nghĩ biện pháp khác vậy, ngươi ở đây chậm rãi khôi phục đi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, xem ra lần này phiền phức lớn rồi.

- Chậm đã...

Ngay khi tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên định rời đi, Huyết Linh Mẫu Đơn dường như đột nhiên nhớ tới cái gì đó, đôi mắt hấp dẫn nhìn về phía Lục Lâm Thiên hỏi:

- Ngươi vừa nói ngươi diệt linh hồn phân thân của tên U Minh kia sao?

- Vậy thì sao?

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

- Ta thực sự không biết ngươi làm sao có thể tu luyện cho tới bây giờ.

Huyết Linh Mẫu Đơn cực kỳ kinh ngạc nhìn qua Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp chớp động, lập tức nói nhỏ:

- Nếu thật là như vậy, thì ngược lại cũng không phải hoàn toàn không có cách, chỉ là cơ hội quá mức xa vời.

- Biện pháp gì?

Chỉ cần có biện pháp, đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói tuyệt đối là tin tức tốt.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Tên U Minh kia bị phong ấn vô số năm tháng, tu vi cũng chịu ảnh hưởng lớn, sợ rằng ngay cả một phần mười thực lực cũng khó có thể phát huy ra. Bằng không thì cũng sẽ không bị cấm chế trong không gian này ngăn cản.

- Chưa tới một phần mười sao?

Nghe Huyết Linh Mẫu Đơn nói vậy, Lục Lâm Thiên có cảm giác giống như sấm sét giữa trời quan. Thái Cổ U Minh Viêm cường hãn như vậy, nếu như tu vi hiện tại vẫn không bằng một phần mười lúc toàn thịnh, nếu như là thời kỳ toàn thịnh thì không biết Thái Cổ U Minh Viêm này rốt cuộc sẽ cường hãn đáng sợ tới mức nào.

- Trong lúc vô tình ngươi lại diệt một đạo linh hồn phân thân của U Minh, đối với tên U MInh này mà nói chính là muốn nửa cái mạng của hắn. Tăng thêm vốn hiện tại hắn cũng rất suy yếu, cho nên càng suy yếu thêm, thực lực nhất định giảm một mảng lớn.

Huyết Linh Mẫu Đơn nói.

- Ý tứ của ngươi chẳng lẽ đó chính là cơ hội đối phó với Thái Cổ U Minh Viêm sao?

Trên mặt Lục Lâm Thiên xuất hiện sự sợ hãi và vui mừng.

- Nếu như thật sự đối phó với hắn thì ngươi đừng có mơ. Dùng bản thể của Thái Cổ U Minh Viêm mà nói, cho dù là Đế cấp cửu trọng đỉnh phong trong nhân loại các ngươi có thực lực mạnh hơn Thái Cổ U Minh Viêm rất nhiều. Thế nhưng tuyệt đối khó có thể tiêu diệt được Thái Cổ U Minh Viêm.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Ta nói là một biện pháp khác.

- Ngươi không cần phải quanh co lòng vòng, nói mau đi.

Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc, Thái Cổ U Minh Viêm này hung hãn như vậy, cho dù có thực lực mạnh hơn cũng không thể diệt sát được.

- Hiện tại chúng ta đang ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, trong thế giới này là nơi U Minh mạnh nhất.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt màu đỏ chớp động, nói:

- Thế giới này là nơi U Minh mạnh nhất, đồng thời cũng là nơi yếu nhất. Đây cũng là cơ hội của chúng ta, hiện tại U Minh bị trọng thương, sợ rằng trong thời gian ngắn khó có thể khôi phục. Muốn đối phó với hắn là cơ hội tốt nhất.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến động, nghe từng chữ trong miệng Huyết Linh Mẫu Đơn.

- Trong thế giới này, linh hồn bổn nguyên của U Minh cũng ở trong. Ngươi diệt linh hồn phân thân của U Minh, linh hồn bổn nguyên của hắn bị trọng thương. Tăng thêm bị phong ấn vô số năm, hắn vốn cũng không khôi phục, nếu như lúc này ngươi có thể bố trí ấn ký linh hồn với hắn mà nói, ngươi có thể khống chế được hắn.

Huyết Linh Mẫu Đơn do dự một lát, rồi mới nói ra lời này.

- Bố trí linh hồn ấn ký?

Lục Lâm Thiên sững sờ nói:

- Không phải ngươi nói không có cách nào tiêu diệt tâm thần của hắn hay sao?

- Đừng quên hiện tại ngươi đang ở trong thế giới của U Minh, nếu là bên ngoài ngươi nhất định sẽ không làm được. Thế nhưng ở trong thế giới ẩn giấu linh hồn bổn nguyên của hắn thì lại khác.

Huyết Linh Mẫu Đơn trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Đi theo một kẻ gà mờ nhân loại như ngươi, thật không biết là phúc hay là họa của ta. Vậy mà cái gì cũng không biết, ngươi tu luyện tới bước này không có mấy ngàn năm cũng mấy trăm năm a. Tại sao lại cái gì cũng không biết thế chứ?

- Ngại quá, tổng cộng thời gian tu luyện từ trước tới nay cũng chỉ chừng hai mươi năm a.

Lục Lâm Thiên cười yếu ớt, nếu như không tính thời gian ở Thiên Trụ giới, thời gian tu luyện của hắn tính toán ra quả thực chỉ hơn hai mươi năm mà thôi.

- Tiểu tử, ngươi gạt ta đúng không?

Huyết Linh Mẫu Đơn lập tức trừng đôi mắt tinh xảo, ánh mắt không thể tưởng tượng nổi nhìn Lục Lâm Thiên. Tu luyện hai mươi năm đạt tới Tôn cấp cửu trọng đỉnh phong. Tiểu tử này dường như là Linh Vũ song tu, điều này sao có thể?

- Ngươi không tin ta cũng không có cách nào.

Lục Lâm Thiên nhún nhún vai, bất đắc dĩ nở nụ cười.

- Ta cũng không quá quan tâm việc này, hiện tại ta chỉ quan tâm sinh tử của ngươi. Nếu như ngươi chết, ta ở trong thế giới của U Minh cũng bị luyện hóa.

Chương 2945: Cơ duyên lớn lao 2

Huyết Linh Mẫu Đơn kinh ngạc một hồi, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Hiện tại chính là lúc U Minh yếu nhất, linh hồn ngươi rất mạnh, nếu như ngươi có thể đột phá Đế cấp, đến lúc đó ta cũng khôi phục một ít, có thể giúp ngươi một tay. Quả thực có thể bố trí ấn ký vào trên linh hồn của U Minh, khi đó ngươi có thể khống chế hắn.

- Đột phá Đế cấp?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lần này xem ra hắn cũng chỉ có thể đột phá Đế cấp mà thôi. Cũng không biết có thể thuận lợi đột phá hay không. Đột phá Đế cấp tuyệt đối không phải là chuyện bản thân hắn muốn là có thể đột phá được.

- Nếu như ngươi có thể đột phá Đế cấp, tăng thêm ta tương trợ, đến lúc xóa đi linh hồn của U Minh, ngươi cũng đạt được cơ duyên mà tất cả mọi người trên đời này đều mộng tưởng.

Huyết Linh Mẫu Đơn cắn môi, nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Cơ duyên gì?

Trong lòng Lục Lâm Thiên khẽ động, nhìn qua HUyết Linh Mẫu Đơn rồi hỏi.

- Xem ra ngươi còn không biết, ta cho ngươi biết cũng có thể, thế nhưng ngươi phải đáp ứng ta, về sau không được dùng biện pháp này đối phó với ta.

Huyết Linh Mẫu đơn có chút do dự, bởi vì nàng cũng không muốn mình bị đối phó như vậy. Linh vật trời sinh đều không hy vọng mình rơi vào cái kết cục kia.

- Chuyện ta đã đồng ý thì vô cùng chắc chắn.

Lục Lâm Thiên khẳng định với Huyết Linh Mẫu Đơn.

- Dù sao lần này vận khí của ta không quá tốt, rơi vào tay của ngươi.

Huyết Linh Mẫu Đơn bất đắc dĩ nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Sau khi xóa bỏ ấn ký linh hồn của U MInh, ngươi đột phá Đế cấp, ngươi cũng có thể ngưng tụ ra linh hồn phân thân. Đến lúc đó ngươi chỉ cần đem linh hồn phân thân dung nhập vào bên trong linh hồn bổn nguyên của U Minh. Tăng thêm ta nói cho ngươi biện pháp, ngươi có thể khiến cho U Minh trở thành hồn hỏa bổn mạng. Linh hồn phân thân của ngươi có thể hòa tan vào thành một thể với Thái Cổ U Minh Viêm.

Huyết Linh Mẫu Đơn nói với Lục Lâm Thiên.

- Linh hồn phân thân của ta có thể hòa tan vào làm một thể với Huyết Linh Mẫu Đơn sao?

Lục Lâm Thiên nghĩ lại bắt đầu cảm thấy kinh ngạc.

- Đúng vậy, bản thân U Minh chính là linh vật trời sinh, bản thể chính là Thái Cổ U Minh Viêm, nếu như ngươi xóa bỏ linh hồn trên linh hồn bổn nguyên của hắn, đem linh hồn phân thân của ngươi dung hợp với linh hồn bổn nguyên của hắn, về sau ngươi có thể triệt để khống chế linh hồn bổn nguyên. Hoặc là nói, chẳng khác gì ngươi đoạt xá Thái Cổ U Minh Viêm, về sau thân thể linh hồn phân thân của ngươi chính là Thái Cổ U Minh Viêm.

Huyết Linh Mẫu Đơn nói ra từng chữ với Lục Lâm Thiên, nàng có chút sợ hãi sau khi Lục Lâm Thiên biết rõ biện pháp sẽ xóa bỏ linh hồn trên linh hồn bổn nguyên của nàng. Đem linh hồn phân thân của hắn hóa thành Huyết Linh Mẫu Đơn.

- Điều này có thể thành công sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên rung động, chuyện này nói ra khiến cho lòng người rung động. Đoạt xá linh vật trời sinh, Đế giả có thể ngưng tụ ra linh hồn phân thân chính thức, là linh hồn phân thân chính thức cùng với bản thể độc nhất vô nhị.

Nghĩ mà Lục Lâm Thiên cảm thấy hưng phấn, sau khi hắn đột phá Đế cấp, linh hồn phân thân của hắn chính là Thái Cổ U Minh Viêm khủng bố, chuyện này quá khủng bố. Biện pháp này đây tuyệt đối là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên nghe thấy. Nhân loại không ngờ lại có thể đoạt xá linh vật trời sinh, nếu sau khi thành công...

Lục Lâm Thiên nghĩ mà cảm thấy đáng sợ, linh hồn phân thân chính là Thái Cổ U Minh Viêm khủng bố, đến lúc đó linh hồn phân thân thúc dục ra Thái Cổ U Minh Viêm rốt cuộc sẽ khủng bố bực nào, đủ để làm cho bất luận kẻ nào run rẩy.

- Trên lý luận là có thể thành công, biện pháp này ta đoán chừng nhân loại các ngươi căn bản không biết. Nhân loại các ngươi muốn đoạt được linh vật trời sinh chúng ta đơn giản chỉ muốn bố trí linh hồn ấn ký để sử dụng mà thôi. Cẳn bản cũng không biết được có thể đoạt xá linh vật trời sinh như chúng ta.

Khóe miệng Huyết Linh Mẫu Đơn nở nụ cười động lòng người, tiếp tục nói:

- Đương nhiên, linh vật trời sinh chúng ta đều có được thiên phú khủng bố, nhân loại các ngươi còn xa mới có thể so sánh được. Thú tộc cũng không thể so sánh được. Trừ phi là một ít Thú tộc đỉnh cấp, thế nhưng Thú tộc đỉnh cấp gặp gỡ linh vật trời sinh đỉnh cấp thì thiên phú lại không bằng. Nhân loại các ngươi muốn bố trí linh hồn ấn ký với linh vật trời sinh chúng ta đều là chuyện khó có thể làm được. Coi như là biết rõ biện pháp đoạt xá như vậy, cũng không nhất định có thể thành công. Nếu không có thiên thời, địa lợi, nhân hòa, vậy thì căn bản là chuyện không có khả năng.

- Cảm ơn ngươi, nếu như ta có thể thành công ta sẽ xem xét thả cho ngươi tự do sớm hơn.

Lục Lâm Thiên nói với Huyết Linh Mẫu Đơn, nếu như hắn có thể thành công, thì quả thực phải cảm tạ Huyết Linh Mẫu Đơn này.

- Tuy rằng một ngàn năm đối với ta không phải quá dài, nhưng mà vạn nhất ngươi thành công, có thể trả lại cho ta sự tự do, đó cũng là tốt nhất.

Huyết Linh Mẫu Đơn nói xong, cúi đầu, hàm răng khẽ cắn cặp môi đỏ mọng, cực kỳ hấp dẫn, khiến cho tim người ta đập thình thịch, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Biện pháp ta nói có lẽ cũng có thể thành công, thế nhưng đối với ngươi mà nói, không nói trước tiên ngươi có thể mau chóng đột phá tới Đế cấp hay không. Coi như là đột phá tới Đế cấp thì cũng cực kỳ hung hiểm, nói không chừng sẽ khiến cho linh hồn phân thân của ngươi hóa thành tro tàn, thậm chí còn bởi vì như vậy mà chết đi. Cho nên tất cả phải xem vào ngươi.

- Ta biết, trên đời này không có chuyện không làm mà hưởng. Ta lần lượt đột phá cùng với thu hoạch cơ duyên đều phải trải qua sinh tử mới đạt được. Mới có thể đi tới ngày hôm, nay.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự kiên nghị, thân thể linh hồn cũng lan tràn ra khí tức kiên nghị.

Thật vật vả mới có biện pháp như vậy, lại có thể nhận được cơ duyên lớn lao như thế, giờ phút này đương nhiên Lục Lâm Thiên không thể buông tha. Nếu như thành công, đối với hắn mà nói, chính là một cơ hội lột xác.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên, lúc này trên thân thể bằng linh hồn của nhân loại này khiến cho nàng cảm nhận được một cỗ khí tức khiến cho nàng run sợ. Khí tức này không liên quan tới tu vi, thế nhưng lại khiến cho nàng run sợ. Dường như giờ phút này nàng đã nhìn thấy tiềm chất của nhân loại này.

- Ta gọi là Lục Lâm Thiên, về sau ngươi có thể gọi tên của ta.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhìn qua Lục Lâm Thiên, mỉm cười, nói:

- Về sau cứ gọi ta là Mẫu Đơn, đây là cái tên ta vô cùng thích.

- Mẫu Đơn.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, lập tức nói:

- Ngươi trước tiên cứ ở nơi này khôi phục đi, ta thử xem có thể mau chóng đột phá Đế cấp hay không.

Dứt lời, thân thể hồn anh của Lục Lâm Thiên biến mất không thấy gì nữa.

Mẫu Đơn ở trong không gian dùng ánh mắt ngây ngốc nhìn về phía trước một lát, sau đó lập tức khoanh chân bắt đầu điều tức.

Chương 2946: Tâm Đồng quay về

Kim quang bao phủ, hai mắt trên bản thể Lục Lâm Thiên mở ra. Trước người hắn vẫn là biển lửa màu xanh da trời nóng bỏng, kinh khủng kia. Hỏa diễm giống như sóng biển từng đợt, từng đợt cuốn tới, đều bị đao mang màu vàng ngăn cản bên ngoài. Khiến cho thân thể hắn giống như một ngọn hải đăng ngoài biển.

- Đột phá Đế cấp khó khăn bực nào a. Coi như là đột phá Đế cấp, muốn đem linh hồn dung nhập vào trong linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm tuyệt đối là một chuyện tìm chết.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, thế nhưng bây giờ căn bản hắn không có lựa chọn nào khác. Muốn rời khỏi nơi này thì cũng chỉ có thể tăng cường thực lực mà thôi. Còn phải sớm đột phá, bằng không đợi sau khi Thái Cổ U Minh Viêm khôi phục, tất cả đã không thể cứu vãn.

Lục Lâm Thiên trầm tư một lát, lúc này hắn cũng chỉ có thể nếm thử đột phá Đế cấp mà thôi. Tu vi Vũ giả và Linh giả của hắn đã nước chảy thành sông, trên lý luận muốn đột phá hẳn là có thể.

- Nếm thử đột phá vậy.

Sau khi ổn định tâm thần, có đao mang màu vàng bao phủ thân thể, Lục Lâm Thiên cũng có thể an tâm tu luyện.

...

Thời gian từ từ trôi qua, trong Hư Không Bí Cảnh xuất hiện Thiên hỏa, mà Thiên hỏa lại đang thôn phệ Lục Lâm Thiên và Linh Vũ Đại Đế, tin tức này dùng tốc độ giống như sấm sét lan truyền ra trên đại lục.

Tăng thêm Hư Không Bí Cảnh đã đóng cửa, tất cả mọi người đều đang suy đoán, lúc này Lục Lâm Thiên chết không thể nghi ngờ, hoặc có lẽ hiện tại đã bị Thiên hỏa thiêu đốt thành tro bụi.

Lập tức toàn bộ Linh giả và Vũ giả trên đại lục đều đàm luận về tin tức này, một đám sơn môn Đế Đạo minh và Thiên Địa minh đều tiến vào trạng thái căng cứng.

Trong Phi Linh môn, tất cả mọi người bàng hoàng và bi thống, trong đại điện, cơ hồ tất cả cường giả Phi Linh môn và đệ tử hạch tâm ngồi đó. Cả đám ngưng trọng, bọn họ đã nhận được tin tức chưởng môn bị Thiên hỏa thôn phệ, mà ngay cả Linh Vũ Đại Đế cũng bị cắn nuốt.

Trong đại điện, lúc này đường chủ sáu đường, Diệp Mỹ, Diệp Phi, Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu, Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan cùng với đám người Xích Viêm, Huyết Mị, Hổ Viêm Thiên Vương đều đang ngồi đó.

- Bẩm Phó chưởng môn, Đông cung phụng, Bạch cung phụng tới.

Trong đại điện yên tĩnh, đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh xuất hiện khiến cho mọi người bạo động. Lúc này mấy trăm đệ tử hạch tâm đều nhìn vào trên người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, hy vọng biết rõ đáp án. Trước đó không lâu, Thiên Địa nhị lão và đám người Sát Phá Quân trở lại Phi Linh môn, chỉ có bọn họ mới biết được tin tức của chưởng môn và Linh Vũ Đại Đế.

Khấu Phi Yến, Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh ngồi trên chủ vị, ánh mắt ba người cực kỳ ngưng trọng.

- Chư vị, từ trong miệng Băng Mộc Tôn giả chúng ta đã biết rõ mọi chuyện xảy ra.

Khấu Phi Yến nhìn đám đệ tử hạch tâm cùng cường giả Phi Linh môn, ánh mắt biến ảo, nói:

- Chưởng môn và Linh Vũ Đại Đế quả thực đã bị Thiên Hỏa vây khốn trong Hư Không Bí Cảnh.

- Là thật...

Nghe tin tức này, thân thể tất cả mọi người run lên, ánh mắt bắt đầu ảm đạm.

- Thiên Hỏa kinh khủng, Hư Không Bí Cảnh cũng đã đóng, chưởng môn lần này lành ít dữ nhiều rồi.

- Cường giả như Linh Vũ Đại Đế cũng bị nhốt bên trong, hiện tại Phi Linh môn chúng ta phải dựa vào chưởng môn và Linh Vũ Đại Đế tọa trấn. Lúc này chưởng môn và Linh Vũ Đại Đế lành ít dữ nhiều, chúng ta phải làm gì bây giờ?

- Thiên phú của chưởng môn ngạo nghễ đại lục, đây là lão thiên ghét kỳ tài a.

Từng tiếng thấp giọng nghị luận, than thở vang lên trong đại điện. Bị Thiên Hỏa thôn phệ, Hư Không Bí Cảnh cũng đã đóng cửa. Kết cục như thế nào trên cơ bản trong lòng mọi người đều biết, đây không chỉ là lành ít dữ nhiều, trên cơ bản đã không còn đường sống.

Thực lực càng cao, càng biết hậu quả nghiêm trọng ra sao.

Đám người Thôi Hồn Độc Vương Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đã sớm suy đoán ra cảnh tượng như hiện tại. Phi Linh môn hiện tại giống như mặt trời ban trưa, lại nói, toàn bộ đều nhờ hai người, hai người này đương nhiên chính là chưởng môn Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên và Linh Vũ Đại Đế.

Mà lúc này hai người đều ngã xuống, đả kích này đối với tất cả mọi người trong Phi Linh môn có thể biết được. Mọi người bên ngoài nghe nói ba chữ Phi Linh môn phải e dè lại bởi vì có hai người này. Mà hiện tại hai người ngã xuống, chuyện này đối với tất cả người trong Phi Linh môn mà nói tuyệt đối là đả kích cực lớn.

- Chư vị, ta muốn nói hai câu.

Lúc này trong đại điện, Lục Tiểu Bạch đứng dậy, mắt nhìn mọi người đang ảm đạm trong đại điện.

Từng ánh mắt nhìn vào trên người Lục Tiểu Bạch, địa vị ở Phi Linh môn Lục Tiểu Bạch cũng có địa vị cực cao.

Nhìn qua mọi người, Lục Tiểu Bạch nói:

- Năm đó khi công tử nhà ta sinh ra, hoàn toàn chính là củi mục tu luyện, căn bản không có cách nào tu luyện. Luôn bị người trong tộc bắt nạt, mãi cho đến hơn chục năm sau, công tử đã dùng biện pháp dùng đao mổ trâu cắt tiết gà, biểu hiện ra thiên phú vũ giả tam hệ và thực lực kinh người, một lần biểu hiện tiến vào Vân Dương Tông.

Nghe Lục Tiểu Bạch nói, sắc mặt mọi người khẽ đổi, có ít người đã biết rõ việc này. Chuyện của Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên trên đại lục đã sớm có không ít phiên bản, thân là người Phi Linh môn mọi người cũng biết quan hệ của chưởng môn và Lục Tiểu Bạch. Lúc này lời của Lục Tiểu Bạch nói tuyệt đối là chân thật nhất.

- Trên đường công tử đi tới Vân Dương Tông gặp phải hiểm cảnh, rơi xuống vách núi vạn trượng. Lúc ấy tất cả mọi người đều cho rằng công tử nhà ta hẳn sẽ chết chắc. Vân Dương Tông cũng phái người tìm, cũng không có một chút kết quả nào. Suốt thời gian ba năm, người của Vân Dương Tông cũng đã cho rằng công tử chết rồi. Thế nhưng ba năm sau, công tử nhà ta lần nữa trở lại Vân Dương Tông.

Lục Tiểu Bạch tiếp tục nói:

- Không lâu về sau công tử nhà ta trên đại hội Tam tông Tứ môn, dùng tu vi Vũ Tướng vượt qua Vũ Suất, một lần hiển uy đoạt lấy quán quân đại hội Tam tông Tứ môn, thời điểm này người ta mới biết rõ công tử nhà ta không phải là vũ giả tam hệ, mà căn bản chính là vũ giả ngũ hệ, vũ giả toàn hệ a.

- Ba năm này ta cũng biết rõ, chưởng môn mất tích ba năm, ngay tại Cổ Vực. Tâm Đồng tiếp nhận Phi Linh môn của phụ nhân nàng, cũng thời điểm này ta bị tiểu tử kia lừa gạt tới Phi Linh môn, cho tới bây giờ trở thành cung phụng của Phi Linh môn, đồng thời còn nhận Tâm Đồng làm đệ tử. Mấy người cũng đã đặt chân lên Linh

Tôn nhất trọng.

Đông Vô Mệnh cảm thán nói, nếu không phải có quyết định khi trước, sao hắn có thể có được thành quả như ngày hôm nay, có được địa vị mà chỉ cần dậm chân cũng khiến cho Cổ Vực chấn động.

Chương 2947: Không có cách nào đột phá 1

Lục Tiểu Bạch tiếp tục nói:

- Trước Vân Dương Tông, công tử rớt xuống vách núi vạn trượng không chết. Ba năm sau lần nữa xuất hiện, ở trong Huyền Thiên Bí Cảnh, công tử lại bị nhốt, lúc trước tất cả mọi người đều nói công tử chết. Thế nhưng công tử nhà ta lại không chết. Trong thi đấu chọn ra thập đại cường giả trẻ tuổi, công tử nhà ta lần nữa biểu hiện kinh người, đột phá Vũ Vương, dùng một địch chín, hiện ra Linh Vũ song tu, đoạt được vị trí thứ nhất. Trở thành đệ nhất nhân trong đám người trẻ tuổi trên đại lục.

Lục Tiểu Bạch nói xong, ánh mắt kích động tới run rẩy, đây là thành tích vang vọng đại lục của công tử nhà hắn. Hiện tại đã trở thành truyền thuyết trên đại lục.

Nghe Lục Tiểu Bạch nói, từng ánh mắt cực kỳ kích động, máu tươi sôi trào, thân là đệ tử hạch tâm Phi Linh môn, đây cũng chính là chỗ mà bọn họ cảm thấy tự hào.

- Trong Thanh Long Hoàng tộc, chưởng môn lĩnh ngộ thuộc tính mới trên Thanh Long đỉnh, khiến cho thiên địa sinh ra dị tượng.

Thiên Độc Yêu Long đứng lên nói.

- Trong Độc Cô gia tộc, ca ca lĩnh ngộ vũ kỹ Thiên cấp, Độc Cô Trường Phàm, người mạnh nhất trong đám người trẻ tuổi của Độc Cô Hoàng tộc, cùng với Bắc Cung Ngọc của Bắc Cung Hoàng tộc liên thủ, đều không thể chịu nổi một kích trong tay của ca ca.

Nhưng vào lúc này, ngoài đại điện vang lên một thanh âm nhẹ nhàng, thân ảnh lóe lên, đã đi tới đại điện. Chúng cường giả đang ngồi không có bất kỳ ai có thể cảm nhận khí tức tới gần.

- Đại tiểu thư.

Nhìn thấy người tới, trên đầu là mái tóc dài đen nhánh, khuôn mặt tuyệt mỹ, trong đôi mắt đen nhánh có một cỗ khí thế vô hình khiến cho người ta không dám nhìn thẳng. Bộ váy dài màu trắng nhạt bao phủ thân thể lung linh, đường cong mềm mại. Người này không phải là ai khác mà chính là Lục Tâm Đồng mới từ Chu Tước Hoàng tộc trở về.

- Chư vị, chuyện ca ca và Nam thúc, Tiểu Long ta đã nghe Chu Tước Hoàng tộc nói qua. Chu Tước Hoàng tộc, Thanh Long Hoàng tộc, Huyền Vũ Hoàng tộc, Bạch Hổ Hoàng tộc, còn có Độc Cô Hoàng tộc, Bắc Cung Hoàng tộc đang suy nghĩ biện pháp.

Trong hai mắt của Lục Tâm Đồng hiện lên sự tỉnh táo, một cỗ khí thế lan tràn khiến cho tất cả mọi người ở trong đại điện cảm thấy áp lực vô hình. Lúc này lục Tâm Đồng không còn là tiểu nha đầu đáng yêu khi trước nữa. Danh tiếng Độc Linh Ma Nữ cũng đủ khiến cho cường giả trên đại lục nghe thấy tên mà sợ mất mật.

- Chư vị, ca ca bị nhốt ở trong Thiên hỏa thì có sao? Ca ca lần lượt vượt hiểm cảnh, mỗi một lần đều là đại nạn mà không chết. Lần này cũng vậy, Phi Linh môn sẽ không ngã xuống. Ca ca và Nam thúc tạm thời không có mặt ở đây thì có Lục Tâm Đồng ta. Đại ca ta đang khôi phục trong Chu Tước Hoàng tộc, Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối cũng đang khôi phục. Còn có cường giả Thánh Linh giáo, các ngươi có hiểu ý ta hay không?

Lục Tâm Đồng dứt lời, đôi mắt xinh đẹp đảo qua đám người trong đại điện, trên dung nhan tuyệt mỹ lan tràn ra khí thế khiến cho lòng người rung động. Một cỗ khí tức Linh Tôn cửu trọng lan tràn ra.

- Đại tiểu thư đột phá Linh Tôn cửu trọng.

Cảm nhận khí tức kinh người trên người Lục Tâm Đồng, ánh mắt mọi người run lên, tốc độ đột phá quá nhanh a.

- Đại tiểu thư, chúng ta hiểu rồi, chưởng môn nhất định không có việc gì.

Chúng cường giả hạch tâm Phi Linh môn đứng lên nói, chưởng môn mấy lần biến mất, đều không vẫn lạc giống như trong lời đồn, lần này tuyệt đối cũng sẽ không.

Mà bây giờ mọi người đều hiểu rõ, Phi Linh môn coi như là tạm thời không có chưởng môn và Linh Vũ Đại Đế tọa trấn, thế nhưng mà còn có Đại tiểu thư, Đại thiếu gia ở đây. Thánh Thủ Linh Tôn đang trong lúc khôi phục. Thánh Linh giáo cũng có cường giả Chuẩn Đế, hiện tại Phi Linh môn không còn giống khi trước, chỉ cần lặng lẽ chờ tin tức của chưởng môn là được rồi.

- Trong khoảng thời gian này nhất định Thiên Địa minh sẽ có động tác. Chúng ta cẩn thận một chút, phải ổn định Đông Hải trước.

Lục Tâm Đồng nhìn mọi người nói:

- Hiện tại phân phó xuống dưới, trong khi đợi ca ca ta trở về, ta không hy vọng Phi Linh môn sẽ náo loạn.

- Vâng, đại tiểu thư.

Chúng đệ tử hạch tâm Phi Linh môn cáo lui, tất cả mọi người không phải là không lo lắng. Nhưng mà tất cả mọi người đều hiểu rõ, Phi Linh môn còn có cường giả, còn có không ít cường giả đủ để khiến cho đại lục rung động. Mà mấy lần chưởng môn đều có thể tìm được đường sống trong hiểm cảnh. Lần này sẽ thế nào, không ai có thể nói chắc chắn được.

- Tâm Đồng không còn giống khi trước nữa.

Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử nhìn nhau, trong mắt hiện lên sự vui vẻ, bọn họ biết Tâm Đồng đã không còn giống như khi trước, trong lúc bất tri bất giác đã có thể đảm đương trọng trách.

Một lát sau, trong đình viện phía sau núi, Đông Vô Mệnh, Quỷ Tiên Tử, Lục Tâm Đồng, Sát Phá Quân, Khẩu Phi Yến, Hắc Vũ, Lục Tiểu Bạch và một ít người có mặt.

- Tâm Đồng, con lại đột phá lúc nào vậy?

Đông Vô Mệnh hỏi Lục Tâm Đồng, hắn nhớ rõ trước khi đi Chu

Tước Hoàng tộc ái đồ của hắn chỉ là Linh Tôn bát trọng mà thôi. Không ngờ lúc này mới có mấy tháng khi trở về đã là Linh Tôn cửu trọng. Tăng thêm Thanh Lôi Huyền Đằng và một số thủ đoạn khác, sợ rằng lúc này Lục Tâm Đồng đã có thể chiến một trận với cường giả Chuẩn Đế.

- Trong thánh địa của Chu Tước Hoàng tộc, con trợ giúp đại ca chữa thương, cho nên cũng đạt được cơ duyên trong Chu Tước Hoàng tộc, có được không ít chỗ tốt.

Lục Tâm Đồng nói.

- Hiện tại Dương Quá thế nào rồi?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hỏi.

- Đại ca đã không còn gì đáng ngại, đang trong quá trình khôi phục. Nói không chừng sau khi khôi phục cũng có thể nhận được chỗ tốt. Thánh địa của Chu Tước Hoàng tộc không phải là nơi bình thường.

Lục Tâm Đồng nói, nàng ở trong thánh địa Niết bàn dục hỏa, linh hồn dường như được gột rửa, lớn mạnh không ít. Mà ở trong không gian kia thậm chí còn có một loại năng lượng quỷ dị. Nếu không phải nàng không thể ngây ngốc quá lâu trong thánh địa Niết bàn dục hỏa kia thì nàng nhất định sẽ còn nhận được không ít cơ duyên. Chỉ tiếc ở trong thánh địa Niết Bàn dục hỏa kia, Chu Tước Hoàng tộc không cho bất luận người ngoài nào đi vào. Có thể để cho Đại ca vào chữa thương đã là nể mặt Đại công chúa Long Bích Hàm của Thanh Long Hoàng tộc lắm rồi.

- Vậy là tốt rồi.

Đông Vô Mệnh gật đầu, tốt xấu gì Dương Quá cũng đã không còn vấn đề quá lớn.

- Phá Quân sư huynh, đại ca và Nam thúc xảy ra chuyện gì? Huynh có thể nói rõ cho muội biết được không?

Lục Tâm Đồng nhìn Sát Phá Quân ngưng trọng hỏi. Từ trong miệng

Chu Thần Hi biết được chuyện xảy ra trong Hư Không Bí Cảnh, nàng còn chưa hỏi kỹ đã vội vã trở về rồi.

Sát Phá Quân đem mọi chuyện đại khái nói ra, vừa vặn người rời khỏi đó cuối cùng khi Lục Lâm Thiên, Nam thúc, Tiểu Long bị nhốt chính là hắn. Việc này cũng chỉ có hắn là người biết rõ nhất.

- Ca ca nhất định sẽ không có chuyện gì, Thiên hỏa thì làm sao chứ, không nhất định có thể vây khốn ca ca.

Chương 2948: Không có cách nào đột phá 2

Lục Tâm Đồng nắm chặt đôi tay trắng như ngọc, nàng tin rằng ca ca mình nhất định sẽ không có chuyện gì.

- Ta cũng tin Lâm Thiên nhất định sẽ bình yên trở về. Lâm Thiên không phải là người bình thường.

Sát Phá Quân nói.

- Phá Quân sư huynh, sư phụ huynh thế nào rồi?

Lục Tâm Đồng hỏi.

- Sư phụ đã bế quan, lão nhân gia bị Huyết Linh Mẫu Đơn trong Hư Không Bí Cảnh làm ảnh hưởng. Bị nhốt vài thập niên, tình huống không quá tốt. Thế nhưng vài thập niên này đối với lão nhân gia cũng coi như tôi luyện tâm cảnh. Xem như gặp họa đắc phúc, đồng thời còn nhận được một ít cơ duyên. Tăng thêm lại dùng một khỏa đan dược Đế phẩm. Nếu như có thể thuận lợi khôi phục, sợ rằng sẽ lập tức đột phá.

Sát Phá Quân nói.

....

Trong sơn mạch liên miên, từng ngọn núi đột ngột từ mặt đất mọc lên, bốn phía xanh biếc. Từ trên đỉnh núi nhìn lại, mây mù lượn lờ, có cảm giác mờ ảo.

- Lục Lâm Thiên chết chắc rồi, lần này nhất định tiểu tử này chết chắc.

Trong một đình viện trên núi, Gia Cát Tử Vân nhận được tin tức của Lục Lâm Thiên lập tức vui vẻ. Đây chính là chuyện mà khiến cho hắn cao hứng nhất nhất trong những năm gần đây. Đây cũng là chuyện mà hắn nằm mơ cũng muốn xảy ra, mà bây giờ rốt cuộc đã trở thành sự thật.

- Hiện tại cũng còn không có cách nào xác định, Hư Không Bí Cảnh đóng cửa. Minh chủ Tứ đại thú tộc, tộc trưởng mới của Thanh Long Hoàng tộc cũng bị vây khốn bên trong. Tứ đại Thú Hoàng tộc cùng Độc Cô gia tộc, Bắc Cung Hoàng tộc sợ rằng nhất định sẽ nghĩ biện pháp, cho nên phải đợi tin tức mới có thể biết được.

Gia Cát Tây Phong nói, khẽ phe phẩy cái quạt, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ.

- Bị Thiên Hỏa vây khốn, còn không chết sao? Hết cách xoay chuyển, Lục Lâm Thiên này có chín cái mạng sợ rằng cũng không đủ chết.

Gia Cát Tử Vân cười lạnh, Lục Lâm Thiên này sau khi tiến vào Cổ Vực vẫn đè trên đầu hắn, Lữ Tiểu Linh vốn là của hắn, thế nhưng cũng bị Lục Lâm Thiên kia cướp đi. Linh Vũ song tu, vũ giả toàn hệ, lĩnh ngộ thuộc tính mới thì làm sao? Vẫn chết trước mắt hắn a.

- Ta đoán có lẽ là chết chắc. Thiên Hỏa đã đạt tới Đế cấp, nghe nói Lục Lâm Thiên không chỉ đυ.ng tới Thiên Hỏa mà còn có Huyết Linh Mẫu Đơn Đế cấp. Tuyệt đối khủng bố.

Trong lòng Gia Cát Tây Phong suy nghĩ, theo phỏng đoán của hắn, Lục Lâm Thiên này tuyệt đối chết chắc, nếu lúc này Lục Lâm Thiên còn không chết thì quả thực chính là nghịch thiên.

- Phụ thân, Lục Lâm Thiên này chết chắc rồi, chúng ta cũng nên báo thù được rồi. Lục Lâm Thiên cùng với Linh Vũ Đại Đế kia chết trong Hư Không Bí Cảnh, Phi Linh môn và Đế Đạo minh sợ rằng cũng không tạo ra sóng gió gì. Lúc này không đứng dậy, không diệt Phi Linh môn thì còn đợi tới khi nào?

Trong mắt Gia Cát Tử Vân lan tràn ra sát ý, nhiều năm bị vũ nhục và chịu áp lực như vậy, nhất định lần này phải đòi lại. Coi như là Lữ Tiểu Linh của Linh Thiên môn hắn cũng không thể buông tha. Nữ nhân bên người Lục Lâm Thiên đều là nữ tử tuyệt sắc thiên địa hiếm thấy, nếu như hắn có thể đoạt được thì tốt rồi.

Gia Cát Tây Phong đánh gãy mộng tưởng của Gia Cát Tử Vân, nói:

- Hiện tại không được gấp, đợi sau khi có tin tức rồi nói sau. Thiên Địa minh cùng các sơn môn các vẫn còn đang chờ tin tức, đến lúc đó sẽ sắp xếp. Lục Lâm Thiên vừa chết, Đế Đạo minh cũng không đáng lo nữa.

- Con không chờ được, ngày hôm đó đến nhanh hơn một chút đi a.

Sát ý trong mắt Gia Cát Tử Vân bắn ra, thế nhưng tâm tình thì không tệ một chút nào, cho nên hiện tại hắn định đi tìm nữ nhân chúc mừng một chút. Đến lúc đó nếu như có thể thu lấy nữ nhân của Lục Lâm Thiên thì quả thực là một chuyện đáng mừng.

....

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong không gian tràn ngập hỏa diễm nóng bỏng màu xanh da trời, quanh thân Lục Lâm Thiên được đao mang màu vàng bao phủ, đồng thời bên trong còn có quang mang quanh quẩn.

Phù.

Lục Lâm Thiên thu thủ ấn lại, hai con mắt đen láy mở ra, trong mắt hiện lên sự ngưng trọng. Hắn muốn thử đột phá, thế nhưng lại phát hiện ra hơn mười ngày cũng không hề có động tĩnh gì. Căn bản không có dự cảm sẽ đột phá, cũng không có bất kỳ cơ hội nào.,

Chuyện đột phá căn bản không có cách nào cưỡng cầu, đây không phải đột phá mấy trọng, giai vị, hoàn toàn cần dựa vào cơ hội. Không có cơ hội đột phá cho dù thử thế nào cũng không có cách nào.

- Nên làm gì bây giờ?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên có chút ngưng trọng, trong đầu suy tư.

Không có cách nào đột phá Đế cấp sợ rằng tình huống sẽ không ổn, ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm căn bản không có cách nào đi ra ngoài.

- Thái Cổ U Minh Viêm là Thiên Hỏa, không biết...

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, bỗng nhiên nhớ tới Tam Thần Thiên Biến Quyết, tầng thứ hai Địa hồn biến của Thiên biến chi hồn cần phải dùng thiên hỏa phối hợp với đan dược rèn luyện linh hồn.

Thái Cổ U Minh Viêm này chính là Thiên Hỏa, Lục Lâm Thiên hiện tại suy nghĩ, có lẽ hiện tại hắn nên rèn luyện linh hồn, tu luyện Địa hồn biến của Tam Thần Thiên Biến Quyết.

Chỉ là hiện tại cũng có không ít vấn đề, đầu tiên Lục Lâm Thiên hiểu rõ, Thiên biến chi hồn có ba tầng, Nhân hồn biến, Địa hồn biến cùng Thiên hồn biến. Nhân hồn biến cần tu luyện trong núi lửa vạn năm. Địa hồn biến thì cần Thiên Hỏa rèn luyện, bây giờ hắn chưa từng tu luyện qua tầng thứ nhất là Nhân hồn biến. Mà lại tu luyện tầng thứ hai, làm như vậy có vấn đề gì hay không, Lục Lâm Thiên cũng không quá rõ ràng.

Mà đổi lại thứ khiến cho Lục Lâm Thiên lo lắng nhất chính là Thái Cổ U Minh Viêm này hắn cũng không có cách nào đυ.ng chạm vào. Nếu như hồn anh chạm vào thì hậu quả khó lường. Dùng Thiên Hỏa rèn linh hồn, Lục Lâm Thiên cũng không biết là kẻ nào nghĩ ra được chuyện này, không sợ linh hồn tan thành mây khói hay sao.

Thế nhưng hiện tại cũng không phải là đang hoài nghi, dù sao hiện tại hắn đã tu luyện thành Bất tử Địa linh thể của Bất tử thần thể, nếu như có thể tu luyện tới Nhân hồn biến hoặc Địa hồn biến mà nói, hắn có thể thi triển ra thủ đoạn ảo diệu của Tam Thần Thiên Biến Quyết, chỉ là hiện tại tu luyện có chút khó khăn.

- Thăm dò một chút cũng tốt.

Sau khi cân nhắc thật lâu, Lục Lâm Thiên quyết định cắn răng thử một lần, dù sao hiện tại hắn cũng không có cơ hội đột phá, coi như là sau khi đột phá Đế cấp, linh hồn phân thân còn phải dung hợp với linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm. Cũng đều nguy hiểm và khủng bố như vậy. Còn không bằng hiện tại hắn cho hồn anh của mình tiếp xúc nhiều với Thái Cổ U Minh Viêm một chút. Nói không chừng sau khi đột phá thành Đế, linh hồn phân thân và linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm dung hợp sẽ dễ dàng hơn một chút.

Về phần không tu luyện Nhân hồn biến mà tu luyện Địa hồn biến, Lục Lâm Thiên cũng có cân nhắc qua. Hiện tại hắn đã có Bất tử Địa linh thể, linh hồn lực cũng không tệ. Lúc này trước mặt Thiên Hỏa, tình thế bức bách cho nên cũng chỉ có thể thử một lần. Có thành công hay không lúc đó nói sau, cũng chỉ có thử qua mới biết được.

Chương 2949: Kế hoạch lớn 1

Sau khi quyết định, trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện khỏa đan dược Khiên Bách Biến giao cho hắn, đây chính là đan dược sử dụng khi tu luyện Nhân Hồn biến.

Nhìn qua Hộ Hồn đan tu luyện Nhân Hồn biến, lúc này Lục Lâm Thiên biết rõ mình muốn tu luyện Địa hồn biến, tu luyện Địa hồn biến phải dùng đan dược phối hợp mạnh hơn, cấp độ so với Hộ hồn đan này nhất định phải cao hơn.

Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cũng lười do dự, cứ nếm thử một chút rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên phục dụng Hộ hồn đan trong tay, đan dược tiến vào miệng lập tức hóa thành một cỗ năng lượng bàng bạc lan tràn vào trong đầu, giống như một dòng nước nhỏ, dùng phương thức quỷ dị bao phủ tiểu hồn anh trong đầu hắn.

Dưới sự bao phủ của đám năng lượng quỷ dị này, tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên run lên, một mùi vị giống như kẹo bạc hà lan tràn trong miệng Lục Lâm Thiên.

Năng lượng mát lạnh bao phủ tiểu hồn anh, Lục Lâm Thiên do dự một chút. Đan dược cũng đã dùng, tên đã lên đây không thể không bắn, tiểu hồn anh từ trong mi tâm lập tức phóng ra.

Tiểu hồn anh cùng với bản thể Lục Lâm Thiên giống nhau như đúc, có chăng lúc này chỉ là một Lục Lâm Thiên thu nhỏ mà thôi.

Tiểu hồn anh vừa mới xuất hiện, ánh mắt cảnh giác nhìn bốn phía, tiếp đó bắt đầu tới biên giới được đao mang màu vàng bao phủ.

Tiểu hồn anh ngưng tụ một đạo linh hồn lực nhỏ, trên đạo linh hồn lực này cũng được một đoán năng lượng màu trắng bao phủ.

Sưu.

Đạo linh hồn lực này chậm rãi từ trong đao mang màu vàng xuyên thấu ra, từ từ trong đao mang màu vàng bao phủ đi ra bên ngoài không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh. Lập tức bị hỏa diễm màu xanh khủng bố bao phủ.

- Ồ?

Lục Lâm Thiên đã chuẩn bị tâm lý đạo linh hồn lực này của hắn sẽ tan thành mây khói, thế nhưng hắn lại bất ngờ phát hiện ra, một cỗ nhiệt độ kinh khủng lập tức cuốn về phía hắn, nhiệt độ khủng bố, thế nhưng lại bị đoàn năng lượng giống như hơi nước kia ngăn cách ở bên ngoài.

Nhiệt độ cao khủng bố này không ngờ lại bị ngăn cản, nhiệt độ cao tuy rằng khủng bố, đốt cháy khiến cho linh hồn đau đớn, thế nhưng vẫn còn có thể kiên trì.

- Vỏ quýt dày có móng tay nhọn sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên kinh ngạc, đây nhất định là tác dụng của Hộ Hồn đan. Cấp độ của Hộ Hồn đan này không cao, thế nhưng dường như lại có thể chống lại nhiệt độ cao khủng bố này, không ngờ lại có thể bảo vệ được hồn anh của hắn.

- Có lẽ sẽ có cơ hội.

Nhìn Hộ Hồn đan được năng lượng bao phủ, lúc này Lục Lâm Thiên mới thở dài một hơi.

Thân thể tiểu hồn anh run lên, sự ngưng trọng trong mắt giảm bớt một chút, tiếp đó cắn răng, thân thể tiểu hồn anh bắt đầu chậm rãi rời khỏi vòng quang mang do kim đao màu vàng bao phủ.

Chỉ trong khoảng thời gian ngắn, tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên xuất hiện trong không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh nóng bỏng.

Tiểu hồn anh ở trong không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh nóng bỏng, lúc này hắn càng cảm nhận được trình độ kinh khủng của hỏa diễm màu xanh này ra sao. Chung quanh tràn ngập hỏa diễm màu xanh cuồn cuộn giống như từng đoàn nham thạch màu xanh da trời nóng bỏng, toát ra bọt khí nóng bỏng cực lớn.

Bọt khí màu xanh da trời nóng bỏng này nổ tung, hỏa diễm bắn tứ tán. Có hỏa diễm rơi vào trên tiểu hồn anh, thế nhưng lại bị vòng năng lượng giống như hơi nước kia ngăn cản.

Dưới sự bao phủ của đám năng lượng giống như hơi nước này, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được nhiệt độ kinh khủng chung quanh đủ để thiêu đốt Chuẩn Đế thành tro tàn, giống như lúc này Lục Lâm Thiên đang bị ngăn cách với không gian này vậy.

Lúc này tuy rằng còn có nhiệt độ cao thẩm thấu vào, nhiệt độ cao này cũng khủng bố không nói nên lời, thế nhưng từ trên đám năng lượng giống như hơi nước lại truyền ra cảm giác mát lạnh khiến cho hắn có thể kiên trì.

Sưu Sưu.

Không ít bọt khí màu xanh da trời chung quanh nổ tung, toát ra sương mù nhàn nhạt. Ánh mắt tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên biến đổi, nếu như không có năng lượng của Hộ Hồn đan này sợ rằng hắn sẽ lập tức tan thành mây khói. Nghĩ vậy tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thấy lạnh lẽo.

Nhìn hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố bốn phía, Lục Lâm Thiên ngưng thần tĩnh khí, tiểu hồn anh bắt đầu vận chuyển tâm pháp Địa linh biến của Tam Thần Thiên Biến Quyết.

Tâm pháp vận chuyển, linh lực trong tiểu hồn anh run lên, giống như có thể thôn phệ Thiên Hỏa, đem Thiên Hỏa cùng với nhiệt độ nóng bỏng thôn phệ vào trong cơ thể tiểu hồn anh.

Dưới loại nhiệt độ này trong khoảng khắc toàn thân tiểu hồn anh run rẩy. Nhiệt độ cao này khiến cho linh hồn căng cứng. Nhiệt độ cao thẩm thấu vào bên trong giống như ở trong linh hồn tinh thuần của hắn lúc này hiện lên tạp chất như có như không, linh hồn lập tức bị ảnh hưởng.

Dưới nhiệt độ cao, tiểu hồn anh run rẩy, Lục Lâm Thiên biết rõ hiện tại mình đang khiêu vũ trên lưỡi đao tử thần, mỗi một bước đều đạp vào trên lưỡi đao, tùy thời sẽ gặp phải nguy hiểm.

Sưu Sưu.

Đột nhiên vào lúc này trong không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn, cỗ hỏa diễm màu xanh da trời đột nhiên từ bốn phương tám hướng kéo tới, bao phủ tiểu hồn anh Lục Lâm Thiên vào bên trong.

- Nhân loại ngu xuẩn, không ngờ dám để hồn anh ra. Ngươi cho rằng ngươi trốn trong bảo vật kia thì không có chuyện gì sao? Còn dám cho hồn anh đi ra? Ngươi muốn chết, ngươi cho rằng ta không có cách nào diệt hồn anh của ngươi sao? Vừa rồi ta chỉ cố ý để cho ngươi đi ra mà thôi. Hiện tại để xem ngươi trốn chỗ nào, ta nói rồi, ta tuyệt đối sẽ không buông tha cho ngươi.

Hỏa diễm màu xanh da trời bàng bạc khủng bố cuồn cuộn, nhiệt độ nhanh chóng kéo lên. Nhiệt độ này so với nhiệt độ trước đó trong nháy mắt còn lớn hơn gấp trăm lần, đồng thời thanh âm lạnh lẽo của Thái Cổ U Minh Viêm truyền tới.

Xì Xì.

Hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố cuồn cuộn, một cơn sóng lửa giống như cái miệng dữ tợn của dị thú, lập tức nhào về phía trước.

- Không tốt, Thái Cổ U Minh Viêm giảo hoạt, mắc lừa rồi.

Cơ hồ tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên biến sắc, nhanh chóng chạy trốn. Thế nhưng dưới nhiệt độ khủng bố này, đám năng lượng giống như hơi nước chung quanh hiện tại hoàn toàn vô dụng, nhanh chóng bị phá hủy.

Nhiệt độ khủng bố trong nháy mắt Lục Lâm Thiên có cảm giác linh hồn mình hoàn toàn không có lực chống lại, trên người tiểu hồn anh bắt đầu có hỏa diễm màu xanh da trời lan tràn ra, dường như sắp bị thiêu đốt thành tro tàn.

Thái Cổ U Minh Viêm thật sự quá mức khủng bố, khủng bố khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác giống như con kiến đối mắt con con voi vậy. Căn bản không có cách nào rung chuyển. Linh hồn bị nhiệt độ cao phủ lên biến thành màu xanh da trời, dưới nhiệt độ khủng bố, tiểu hồn anh bắt đầu vặn vẹo, biến hình, khí tức hủy diệt lan tràn.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, Lục Lâm Thiên cảm nhận được khí tức hủy diệt, rốt cuộc không có cách nào thừa nhận được nhiệt độ cao như vậy, lập tức hôn mê.

Trong sát na này Lục Lâm Thiên đã cảm giác được mình phải chết không thể nghi ngờ, lần mạo hiểm này không ngờ hắn lại phải để lại cái mạng mình ở lại.

Chương 2950: Kế hoạch lớn 2

Trong Bắc Cung gia tộc, trong đình viện tinh xảo, trên khuôn mặt tinh xảo của Bắc Cung Vô Song lúc này ảm đạm, nhanh chóng chạy vào trong đình viện này, hỏi Bắc Cung Kình Thương:

- Phụ thân, thế nào rồi?

- Hư Không Bí Cảnh xảy ra biến hóa, suốt thời gian nửa tháng Lục đại Nhân Hoàng tộc cùng với Tứ đại Thú Hoàng tộc đều phái ra cường giả thế nhưng không thể tìm thấy cửa vào của Hư Không Bí Cảnh.

Bắc Cung Kình Thương thở dài, nhìn nữ nhi, trong lòng hắn hiểu rõ cảm nhận trong lòng nữ nhi hiện tại. Lúc trước hắn mất đi mẫu thân của Vô Song, loại cảm giác đau lòng này người không từng trải ua căn bản không có cách nào cảm nhận được nó.

- Vậy thì Lâm Thiên làm sao bây giờ? Lâm Thiên còn bị nhốt ở bên trong.

Bắc Cung Vô Song biến sắc, Thiên Hỏa kinh khủng như vậy, kết cục ra sao khi bị nhốt bên trong, Bắc Cung Vô Song hiểu rõ. Lúc này đã trôi qua hai mươi ngày, trong hai mươi ngày này nàng đều sống trong sự chờ đợi cùng với sốt ruột, thế nhưng lại không thể làm được gì.

- Vô Song, chúng ta thực sự đã cố hết sức, Lục đại Nhân Hoàng tộc và Tứ đại Thú Hoàng tộc đều đã phái cường giả đỉnh tiêm ra tìm kiếm. Mà ngay cả Thiên Mộc Thần Thụ tiền bối cũng đi ra, thế nhưng lại không có một chút thu hoạch nào. Ngay cả cửa vào của Hư Không Bí Cảnh cũng không thể tìm ra.

Bắc Cung Kình Thương nhìn nữ nhi, cảm thấy đau lòng thay cho nữ nhi mình. Thế nhưng tất cả mọi người đã cố hết sức, lần này ở trong Hư Không Bí Cảnh xuất hiện Thiên Hỏa, còn có Huyết Linh Mẫu Đơn Đế cấp, các đại gia tộc đều cực kỳ rung động, toàn lực tìm người. Nếu không tìm người thì cũng là muốn thu Thiên Hỏa và Huyết Linh Mẫu Đơn, đây chính là trọng bảo. Cho nên tất cả mọi người đều cố hết sức, lúc này các đại gia tộc cũng đang cảm thấy kỳ quái.

- Tại sao có thể như vậy? Vậy thì Lâm Thiên phải làm sao bây giờ.

Thân thể Bắc Cung Vô Song run lên, sốt ruột mà vô lực, hai hàng nước mắt không nhịn được mà chảy xuống.

- Vô song, Thiên Hỏa trong Hư Không Bí Cảnh kia con nói là màu xanh sao? Lại còn mang theo khí tức âm hàn?

Thiên Mộc Thần Thụ nhìn Bắc Cung Vô Song hỏi, cặp mắt của hắn khiến cho mọi người nhìn vào cảm thấy sinh cơ bừng bừng.

- Đúng vậy, là hỏa diễm màu xanh da trời, cực kỳ khủng bố, còn có một cỗ khí tức âm hàn.

Bắc Cung Vô Song khẽ gật đầu.

Ánh mắt Thiên Mộc Thần Thụ biến ảo, sau đó ánh mắt bỗng nhiên đại biến, nói:

- Sợ rằng cho dù Lục Lâm Thiên bất phàm thì lần này cũng lành ít dữ nhiều. Các ngươi không cần lo lắng quá, tất cả đều là số mệnh a.

- Thiên Mộc tiền bối nói như vậy là ý gì?

Bắc Cugn Kình Thương có chút nghi hoặc hỏi.

- Nếu ta suy đoán không sai, đây là một loại tồn tại khủng bố. Coi như chủ nhân còn sống chỉ sợ cũng khó có thể làm gì được nó. Khi ta mới có linh trí, còn chưa gặp được chủ nhân. Thì khi đó vật kinh khủng kia đã tung hoành đại lục rồi.

Thiên Mộc Thần Thụ trầm giọng nói, trong mắt xuất hiện sự kiêng kỵ tuyệt đối.

...

Thời gian từ từ trôi qua, cách thời gian Hư Không Bí Cảnh đóng đã một tháng. Tin tức Lục Lâm Thiên và Linh Vũ Đại Đế bị nhốt trong Hư Không Bí Cảnh, hơn phân nửa đã hóa thành tro tàn truyền ra, cả đại lục rung động.

Một tháng này vốn Đông Hải đang phong vân biến sắc lúc này cũng cực kỳ yên tĩnh. Cả Thiên Địa minh và Đế Đạo minh trên cơ bản đều phái người tới Đông Hải, thế nhưng đoạn thời gian gần đây lại yên tĩnh tới thần kỳ.

Loại yên tĩnh này khiến cho trong lòng người ta cảm thấy bất an, người có khứu giác tốt một chút đều có thể ngửi thấy khí tức cuồng bạo ẩn chứa bên trong sự yên tĩnh này, có cảm giác giống như trước gió nổi mây phun vậy.

Người của tất cả các thế lực lớn trong Đế Đạo minh ngưng trọng, Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên lành ít dữ nhiều, tin tức này sau khi truyền ra trong lòng mọi người giống như mất đi lòng tin, đả kích không ít.

Thiên Địa minh vốn đang yếu thế gần đây bắt đầu rục rịch góc đầu dậy. Nhưng vì gần đây Thiên Địa minh liên tiếp bị tổn thương, ngược lại cũng không tạo nên được bao nhiêu sóng gió. Thế nhưng chuyển biến trong lúc vô hình lại dần dần tăng lên.

Đế Đạo minh ở trên Đông Hải cũng không tiếp tục khuếch trương, chỉ ổn định xu vực xâm chiếm được mà thôi.

Trên Vân Dương Tông, từng ngọn núi liên miên không ngớt, lúc này đã tới đầu thu, sơn mạch xanh biếc lúc trước đã bắt đầu tiêu điều.

- Tông chủ, bên Độc Cô gia tộc có truyền đến tin tức gì không?

Trong đình viện, Đại hộ pháp khỏi Vân Khiếu Thiên.

Vân Khiếu Thiên nhíu mày, nói:

- Hồng Lăng vừa mới trở về từ Độc Cô gia tộc. Hư Không Bí Cảnh mất đi tung tích, đã không tìm thấy cửa vào. Tứ đại Thú Hoàng tộc cùng với Lục đại Nhân Hoàng tộc xuất động cường giả đỉnh tiêm tìm kiếm nửa tháng cũng không có tin tức.

- Tông chủ, vậy thì Lục Lâm Thiên và Linh Vũ Đại Đế lần này sợ rằng...

Ánh mắt Đại hộ pháp run lên, sợ rằng sau khi mọi người biết được tin tức này, hậu quả sẽ khôn lường.

- Dữ nhiều lành ít, lần này dù sao cũng không giống trước kia. Thiên Hỏa, Huyết Linh Mẫu Đơn đều là Đế giả, đều là vật khủng bố a.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên ngưng trọng.

....

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, hỏa diễm màu xanh cuồn cuộn, hỏa diễm rít gào giống như giận dữ không ngừng đυ.ng vào trên người tiểu hồn anh. Thế nhưng giờ phút này trên người tiểu hồn anh lại được một tầng đao mang màu vàng bao phủ.

- Hỗn trướng, ta nhìn xem ngươi có thể chống lại được bao lâu. Ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi. Nhất định sẽ có một ngày ngươi sẽ tiêu hao hết.

- Ngươi nhất định sẽ chết, ta sẽ nghiền nát ngươi thành tro bụi.

Thái Cổ U Minh Viêm gầm lên liên tục, hỏa diễm màu xanh da trời không ngừng rít gào, nhiệt độ lúc này tới tình trạng khủng ố.

Lúc này tiểu hồn anh vẫn còn đang bị hôn mê, toàn thân được đao mang màu vàng bao phủ, đối với việc Thái Cổ U Minh Viêm rít gào bên ngoài hoàn toàn không biết. Và đối với nhiệt độ khủng bố lúc này thần thức cũng không quá rõ ràng.

Thế nhưng trên thân thể tiểu hồn anh lúc này lại có biến hóa khiến cho người ta nhìn vào cảm thấy khủng bố. Chỉ thấy dưới sự bao phủ của hỏa diễm màu xanh da trời, tiểu hồn anh bị thiêu đốt tới rung động, thân thể tiểu hồn anh bị một màu xanh da trời phủ lên, bộ dáng cực kỳ dữ tợn.

Trong bản thể của Lục Lâm Thiên, linh hồn của Đại hồn anh và tiểu hồn anh tương liên, đối với cảnh tượng khủng bố bên ngoài đều có thể nhìn thấy rõ ràng. Lúc này lại có một hỏa diễm khủng bố muốn một lần này thiêu đốt tiểu hồn anh thành tro bụi, tiểu hồn anh không có cách nào chạy thoát.

Thế nhưng tại thời điểm này, bản thể Lục Lâm Thiên luôn được đao mang màu vàng bao phủ, một đạo đao mang màu vàng xuyên thủng không gian màu xanh da trời. Ngay khi tiểu hồn anh mất đi tri giác, sắp bị thiêu đốt thành tro tàn, tình thế ngàn cân treo sợi tóc này thì đạo đao mang màu vàng kia lập tức bao phủ tiểu hồn anh vào bên trong. Bọt khí màu xanh da trời kinh khủng mang theo nhiệt độ khủng bố hung hăng đυ.ng vào trên đạo đao mang màu vàng kia, thế nhưng lại không có cách nào rung chuyển được đao mang.

Chương 2951: Bách luyện thành cương

Chuyện này khiến cho Thái Cổ U Minh Viêm giận dữ, không ngờ hắn lại thất bại, dưới sự bảo vệ của bảo vật quỷ dị, này hắn căn bản bất lực.

Đao mang màu vàng bao phủ, tiểu hồn anh dưới sự thẩm thấu của nhiệt độ khủng bố không có cách nào khôi phục lại. Tuy rằng có đao mang màu vàng bảo hộ, ngăn cản hỏa diễm màu xanh da trời ở bên ngoài, thế nhưng lại không ngăn cản được tất cả. Hỏa diễm màu xanh da trời thẩm thấu qua đao mang, bao phủ tiểu hồn anh.

Cũng chính bởi vì như vậy, hỏa diễm thẩm thấu vào, chuyện này khiến cho Thái Cổ U Minh Viêm nhìn thấy được hy vọng, rít gào giận dữ liên tục. Nhất định phải luyện hóa tiểu hồn anh thành tro tàn mới thỏa mối hận trong lòng hắn. Hỏa diễm màu xanh da trời giống như là dung nham màu xanh nóng chảy, không ngừng cuồn cuộn.

Quang mang màu vàng giống như đao mang lúc này vô cùng quái dị, giống như không có cách nào ngăn cản hỏa diễm màu xanh này thẩu thấu vào bên trong rồi công kích, khiến cho không ít hỏa diễm màu xanh da trời thẩm thấu vào bao phủ phía trên tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên. Thế nhưng cho dù hỏa diễm màu xanh bành trướng, hung hãn tới mức nào cũng không có cách nào triệt để phá hủy đạo quang mang giống như đao mang màu vàng kia.

Lúc này đạo quang mang như đao mang vô cùng quỷ dị kia giống như một ngọn lửa trong cơn cuồng phong, lung lay không ngừng, thế nhưng lại quỷ dị là không có cách nào dập tắt nó. Trong thế giới của hỏa diễm màu xanh da trời này không ngừng lóe lên quang mang màu vàng.

Hỏa diễm màu xanh da trời bao phủ, đốt cháy, thân thể tiểu hồn anh run rẩy dữ tợn, khi thì hóa thành một đoàn chất lỏng, khi thì ngưng tụ thành bộ dáng giống như bản thể của Lục Lâm Thiên. Toàn thân chuyển thành màu xanh da trời, thừa nhận nhiệt độ cao khủng bố.

Trong thế giới khủng bố của Thái Cổ U Minh Viêm, tuy rằng tuyệt đại đa số hỏa diễm màu xanh da trời bị đao mang màu vàng ngăn cản ở bên ngoài. Thế nhưng cho dù là một tia hỏa diễm màu xanh da trời thì cũng có nhiệt độ đủ để khiến cho linh hồn tan thành mây khói.

Nhưng lúc này tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên lại không bị diệt, tuy rằng giống như tùy thời có thể bị hóa thành tro tàn, lung lay gióng như sắp đổ, không chịu đựng nổi, mà vẫn chịu đựng được.

Quang mang màu vàng giống như đao mang này nhìn như không cách nào ngăn cản hỏa diễm màu xanh da trời thẩm thấu vào, thế nhưng trong lúc mơ hồ lại cực kỳ quỷ dị giống như biết rõ điểm mấu chốt của tiểu hồn anh Lục Lâm Thiên, để cho tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên chịu đựng được dưới nhiệt độ khủng bố này mà không hóa thành tro tàn.

Tuy rằng lúc này tâm thần của Lục Lâm Thiên hôn mê, nhưng khi tâm thần tiểu hồn anh hôn mê hắn đã thúc dục tâm pháp Tam Thần Thiên Biến Quyết, lúc này trong lúc vô hình lại vận chuyển, tiểu hồn anh giống như lung lay sắp đổ, giống như tùy thời hóa thành tro tàn.

Nhưng nếu như nhìn kỹ mà nói, không khó phát hiện ra người tiểu hồn anh được bao phủ bởi một tầng năng lượng vô hình, đồng thời còn có bí văn huyền ảo lan tràn ra. Bí văn huyền ảo này thậm chí còn có thể thôn phệ một tia hỏa diễm màu xanh da trời vào trong linh hồn.

Hỏa diễm màu xanh da trời tiến vào trong linh hồn mới khiến cho toàn thân tiểu hồn anh run rẩy, bộ dáng dữ tợn. Thế nhưng cho dù tiểu hồn anh run rẩy, bộ dáng dữ tợn ra sao vẫn có thể chịu đựng được. Linh hồn lực trên người tiểu hồn anh dưới tác dụng của kim đao màu vàng trở nên cực kỳ tinh thuần, không có một chút tạp chất nào. Lục Lâm Thiên vẫn cực kỳ thỏa mãn về linh hồn lực của hắn là như vậy. So với người có tu vi đồng cấp, linh hồn lực của hắn còn tinh thuần hơn nhiều.

Hỏa diễm màu xanh da trời tiến vào trong linh hồn, khiến cho tiểu hồn anh run rẩy dữ tợn, thế nhưng bằng mắt thường khó có thể thấy được, thậm chí là tâm thần cũng khó có thể phát hiện ra từng tia tạp chất trên người tiểu hồn anh bị đốt cháy. Những nơi hỏa diễm màu xanh da trời này đi qua, linh hồn lực càng trở nên tinh thuần.

Tất cả chuyện này tâm thần của tiểu hồn anh cũng không biết, đại hồn anh thì biết rõ một chút. Thế nhưng tuy rằng tiểu hồn anh và đại hồn anh tương liên với nhau, tiểu hồn anh mới là chủ hồn của bản thân Lục Lâm Thiên, cho nên cảm nhận của tiểu hồn anh, cho dù đại hồn anh biêt rõ thì cũng chỉ có thể biết tình huống đại khái mà thôi.

Thế nhưng nếu như đại hồn anh xảy ra bất kỳ tình huống gì thì tiểu hồn lại lại biết rõ ràng, đây chính là khác biệt của tiểu hồn anh và đại hồn anh của Lục Lâm Thiên.

Thời gian lần nữa trôi qua, Thái Cổ U Minh Viêm xuyên qua quang mang hình kim đao, ngày càng có nhiều hỏa diễm màu xanh da trời thẩm thấu vào bên trong, đồng thời cũng ngày càng giận dữ. Lúc này hắn lại nhìn thấy hy vọng, bởi vậy công kích cuồng bạo cơ hồ không dứt, khiến cho quang mang màu vàng hình kim đao rung chuyển không ngớt, nhưng cho dù lay động thế nào vẫn có thể kiên trì.

- Ah...

Cũng không biết qua bao lâu, tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng khôi phục một tia tri giác, hắn lập tức cảm nhận được nhiệt độ khủng bố, lúc tỉnh lại tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên hét thảm, sự đau đớn kịch liệt trong linh hồn Lục Lâm Thiên lúc này tuyệt đối không phải đau đớn bình thường. Mà đây là một loại đau đớn kịch liệt căn bản không có cách nào miêu tả được. Đau đớn kịch liệt, thê thảm, trời đất quay cuồng, không thể miêu tả trong một hai từ.

Tiểu hồn anh khôi phục một tia tri giác, linh hồn đau đớn kịch liệt, trong lúc vô hình cùng đại hồn anh tương thông cho nên tiểu hồn anh lập tức biết rõ xảy ra chuyện gì. Vào lúc ngàn cân treo sợi tóc, kim đao màu vàng lần nữa cứu hắn.

Đối với tất cả mọi chuyện chung quanh, trong lúc tiểu hồn anh đau đớn kịch liệt cũng nhanh chóng biết được rõ ràng, kim đao màu vàng lúc này dường như biết rõ tâm ý của hắn vậy, biết rõ hắn muốn dùng Thái Cổ U Minh Viêm rèn linh hồn, cho nên chỉ ngăn cản đại bộ phận Thái Cổ U Minh Viêm, và để cho một phần nhỏ linh hồn hắn có thể chịu được vào bên trong rèn giũa linh hồn hắn.

Sau khi Lục Lâm Thiên hiểu được, lập tức toàn lực vận chuyển Tam Thần Thiên Biến Quyết, bí văn trên tiểu hồn anh trong lúc vô hình tương liên hơn một chút, cảm giác đau đớn trên người cũng bớt đi một chút.

Thế nhưng ngay vào thời điểm này dường như kim đao màu vàng biết được sự đau đớn của Lục Lâm Thiên giảm hơn một chút, cho nên số lượng Thái Cổ U Minh Viêm thả vào bên trong lại nhiều hơn một chút.

- Ah...

Lục Lâm Thiên kêu thảm thiết liên tục, tiểu hồn anh run rẩy dữ tợn, không ngờ hắn vừa mới nhẹ nhõm một chút thì kim đao màu vàng lập tức tăng thêm hỏa diễm. Rõ ràng ý định của kim đao là bảo trì trạng thái mấu chốt mà hắn có thể thừa nhậ.

Trong miệng tiểu hồn anh Lục Lâm Thiên kêu thảm thiết, quả thực giống như tiếng heo bị giết để hình dung, loại đau đớn kịch liệt này khiến cho Lục Lâm Thiên luôn ở biên giới gần muốn ngất đi.

Chương 2952: Chuẩn bị đột phá 1

Nếu như có tiền bối Tam Thần động có mặt ở đây tuyệt đối sẽ nghẹn họng nhìn trên trối, không nói từ thời viễn cổ tới nay chỉ có một người tu luyện thành công Địa hồn biến, dù gì tu luyện Địa hồn biến cũng phải luyện chế đan dược hồn hồn đặc chế mới được. Hiện tại Lục Lâm Thiên tu luyện ah.

Đây giống như là nướng thịt vậy, bên trên có một tầng bột, nếu như bên trên không có thì sẽ cháy thành than. Tình huống của Lục Lâm Thiên hiện tại chính là như vậy, không có một chút bảo hộ gì, dùng Thiên Hỏa rèn linh hồn.

Nhưng mà trong cực độ thống khổ này Lục Lâm Thiên cũng rõ ràng cảm giác được chỗ tốt mà linh hồn hắn thu được, Thiên Hỏa rèn linh hồn, có thể đào thải tạp chất trong linh hồn hắn. Giống như là Bách luyện thành cương vậy.

Lục Lâm Thiên xác định nếu như hắn cứ như vậy mà thừa nhận được hỏa diễm, đến lúc đó linh hồn sẽ đạt tới trạng thái bách luyện thành cương.

- Nhân loại, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Nghe tiếng kêu thảm thiết của Lục Lâm Thiên, Thái Cổ U Minh Viêm càng thêm hung hãn.

Tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên hoàn toàn không để ý tới, cũng không có thời gian để ý. Lần này coi như hắn rơi vào trong tay Thái Cổ U Minh Viêm này, Lục Lâm Thiên thật không ngờ Thái Cổ U Minh Viêm lại khủng bố như vậy.

Trong lúc linh hồn đau đớn kịch liệt, tiếng kêu thảm thiết giống như mổ heo vang lên, đồng thời Lục Lâm Thiên còn toàn lực vận chuyển Tam Thần Thiên Biến Quyết, bằng không linh hồn cũng đã sớm bị đốt thành tro bụi.

Dưới Tam THần Thiên Biến Quyết, dùng Thái Cổ U Minh Viêm rèn linh hồn, trong lúc linh hồn đau đớn kịch liệt Lục Lâm Thiên có thể rõ ràng cảm nhận được một loại biến hóa cực kỳ quỷ dị, có một ít biến hóa cực kỳ quỷ dị và huyền ảo, giống như chỉ hiểu mà không nói lên bằng lời, không có cách nào hình dung biến hóa.

Mà loại biến hóa này, Lục Lâm Thiên đại khái có thể hiểu rõ, dưới sự rèn giũa của Thiên Hỏa, linh hồn hắn giống như đang lột xác. Không phải là lột xác bình thường, loại chỗ tốt này chỉ có linh hồn đạt tới tình trạng này mới có thể cảm nhận được.

- Nhất định phải thành công.

Đã đến một bước này Lục Lâm Thiên cắn răng thầm nghĩ, dù sao bên trên có Thái Cổ U Minh Viêm, hắn cũng chỉ có thể thừa cơ có kim đao màu vàng trợ giúp, nhảy qua Nhân hồn biến mà tu luyện thành công Địa hồn biến, đây cũng coi như kinh hỉ ngoài ý muốn. Bởi vì muốn tìm được Thiên Hỏa rèn luyện linh hồn cũng không phải là dễ dàng.

Trong lúc kêu thảm thiết, Lục Lâm Thiên toàn lực vận chuyển Tam Thần Thiên Biến Quyết rèn linh hồn, đây đối với Lục Lâm Thiên mà nói, xem như đau đớn và khoái hoạt. Chỉ là tạm thời mà nói, đau đớn hơn khoái hoạt, về phần sau đó Lục Lâm Thiên cũng không biết.

Thời gian giống như cát chảy qua, cũng không có bởi vì Lục Lâm Thiên bị nhốt trong không gian của Thái Cổ U Minh Viêm mà dừng lại.

Thời gian cách Hư Không Bí Cảnh đóng lại đã là ba tháng. Thời gian ba tháng, đủ để cho tin tức Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên bị nhốt trong Hư Không Bí Cảnh truyền khắp hang cùng ngõ hẽm trên đại lục. Lục gia trên Trấn Thanh Vân cũng nhận được tin tức.

Lục gia trước tiên đi tới Phi Linh môn hỏi thăm tin tức, sau khi nhận được tin tức, cả Lục gia cũng lâm vào trong cảnh đau thương, tuy rằng tâm tư của Lục Lâm Thiên không đặt ở trên Lục gia bao nhiêu, thế nhưng Lục gia quật khởi là bởi vì có Lục Lâm Thiên tồn tại.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên bị nhốt, hơn phân nửa lành ít dữ nhiều, chuyện này đối với tất cả người trong Lục gia từ trên xuống dưới mà nói, không thể nghi ngờ chính là sét đánh giữa trời quang, đả kích cũng không ít.

Trong một không gian bao la, mà ngay cả trong không khí cũng tràn ngập khí tức nóng bỏng, thế nhưng ở trong sơn mạch phía dưới lại vẫn xanh biếc vô cùng. Hoa cỏ, cây cối dường như đều không sợ nhiệt độ nóng bỏng này.

Trong một chỗ của không gian nóng bỏng, hỏa diễm nóng bỏng lan tràn ra, hỏa diễm đỏ thẫm rít gào, giống như có thể đốt cháy người ta thành tro bụi vậy.

Mà ở trong không gian nóng bỏng này lại có thêm không ít cự thạch màu đỏ trong hỏa diễm hừng hực, những cực thạch màu đỏ này lơ lửng trên hỏa diễm. Trong không gian, nhiệt độ cao thiêu đốt không gian tạo thành vết nứt đen kịt.

Trên một tảng đá lớn lúc này có một thân ảnh mặc áo bào xám khoanh chân mà ngồi, khuôn mặt tuấn lãn, hai mắt nhắm chặt, toàn thân được hỏa diễm nóng bỏng bao phủ. Mà ngay cả mi tâm người này lúc này dường như cũng đang có hỏa diễm nhảy múa.

Mà đây chính là Trọng kiếm vô phong Dương Quá, lúc này khí tức trên người Dương Quá đang kéo lên, khiến cho hỏa diễm chung quanh càng thêm cuồng bạo. Về phần lỗ máu giống như nắm tay ở trên người lúc này đã biến mất không thấy đâu nữa.

Thời gian từ từ trôi qua, khí tức quanh thân Dương Quá ngày càng kéo lên nhanh hơn.

Bên trong không gian của Chu Tước Hoàng tộc, trong một sơn cốc dưới ngọn núi khổng lồ, bốn phía giống như núi lửa, đều là nham thạch màu đỏ, chung quanh không có lấy một ngọn cỏ khiến cho người ta tới gần đều có cảm giác giống như một cơn sóng lửa đập vào mặt.

Không biết bắt đầu từ lúc nào, trên sơn cốc này, gợn sóng nóng bỏng đột nhiên cuồn cuộn. Một cỗ quang mang màu vàng đất đại thịnh, lan tràn ra quang mang chói mắt.

Thời gian từ tư trôi qua, quang mang thổ hoàng sắc ngày càng nồng nặc, đột nhiên có một cỗ năng lượng thiên địa vô hình bắt đầu hội tụ tới, trong không gian của chu tước hoàng tộc, không ít cường giả cũng cảm nhận được chấn động vô hình lúc này.

Sưu Sưu.

Từng đạo thân ảnh lập tức xuất hiện trên không trung, đi đầu là hai nữ tử thân thể mềm mại, trên người mặc cẩm bào, thân thể mềm mại uyển chuyển không thể che dấu hết, ngũ quan động lòng người, khí chất nóng bỏng.

Nữ tử này chính là tộc trưởng Chu Loan hiện tại của Chu Tước Hoàng tộc, dung nhan tuyệt sắc, đồng thời cũng có thực lực khủng bố.

Bên người Chu Loan chính là Nhị công chúa Chu Thần Hi, da thịt trắng như tuyết, vô cùng mịn màn, ngũ quan tnh xảo. Người mặc bộ váy dài, giông như một con hồ điệp khiến cho mọi người cảm giac bên trong sự tuyệt mỹ lại có thêm vài phần ung dung, ôn nhu, cực kỳ rung động.

- Không ngờ Lục Tâm Đồng vừa mới đột phá Linh Tôn cửu trọng không bao lâu, Dương Quá lại bắt đầu đột phá Vũ Tôn cửu trọng. Hai người này mới chỉ tu luyện trong thời gian ngắn, thiên phú quả thực khủng bố.

Đôi mắt xinh đẹp của Chu Loan lúc này hiện lên vẻ ngạc nhiên, thanh âm giống như thanh âm của tự nhiên, khiến cho người ta có cảm giác giống như linh hồn đang được tắm gió xuân.

- Ba huynh muội Lục gia đều cực kỳ khủng bố, mà mạnh nhất chính là Lục Lâm Thiên. Chỉ tiếc lúc này Lục Lâm Thiên lại...

Chu Thần Nhu than nhẹ, nàng đối với nhân loại không có quá nhiều hảo cảm, cũng không thể nói là ác cảm. Nhưng đối với Lục Lâm Thiên kia nàng đã tiếp xúc qua mấy lần, lại rất có hảo cảm, lúc này Lục Lâm Thiên bị nhốt trong Hư Không Bí Cảnh, khiến cho nàng tiếc hận.

- Lục Lâm Thiên này ta chưa từng gặp qua, bất quá ngay cả muội cũng nâng cao hắn như vậy, có lẽ thực sự bất phàm.H

Chương 2953: Chuẩn bị đột phá 2

Chu Loan dịu dàng nhìn lên không trung, nói:

- Chỉ là cửa vào của Hư Không Bí Cảnh hiện tại đã biến mất, nhiều cường giả đi tìm cũng không thể tìm ra. Cũng không biết có phải trong Hư Không Bí Cảnh xuất hiện biến cố gì hay không. Theo như lời tiền bối trong tộc nói, tiền bối trong tộc hoài nghi Thiên Hỏa trong Hư Không Bí Cảnh có khả năng chính là Thái Cổ U Minh Viêm đã biến mất từ thượng cổ. Tu vi đã sớm thông thiên. Cường giả viễn cổ cũng không thể làm gì được nó. Lục Lâm Thiên cho dù có thực lực mạnh hơn nữa, cho dù có nhiều thủ đoạn hơn nữa sợ rằng cũng sẽ chết.

- Ài...

Chu Thần Nhu than nhẹ, Thái Cổ U Minh Viêm nàng cũng mới biết. Thế nhưng từ trong lời của tiền bối trong tộc, nàng đã biết được chỗ khủng bố của nó. Cũng tự mình nhìn qua Thái Cổ U Minh Viêm kia kinh kuhrng ra sao. Cho nên tuy rằng nàng hy vọng Lục Lâm Thiên kia có thể tránh thoát được một kiếp. Thế nhưng trong lòng cũng hiểu rõ, Lục Lâm Thiên tuyệt đối chết chắc. Loại tình huống này sợ rằng ngay cả kỳ tích cũng khó có thể xảy ra.

- Không nói tới chuyện này nữa. Gần đây trong Thánh Địa có động tĩnh, có thể là động tĩnh từ Chu Tước điện. Nghe nói Thanh Long điện của Thanh Long Hoàng tộc và Huyền Vũ điện của Huyền Vũ Hoàng tộc đều vì Tiểu Long mà mở ra. Chỉ có Chu Tước điện của Chu Tước Hoàng tộc ta và Bạch Hổ điện của Bạch Hổ Hoàng tộc còn chưa hoàn toàn mở ra. Gần đây Chu Tước điện chấn động, hai người chúng ta đều không có huyết mạch này, chỉ có thể để cho Thần Hi đi thử.

Chu Loan nói.

- Tỷ tỷ, Thần Hi gần đây tâm thần thất lạc, một mình ở trong phòng không đi ra ngoài, sợ là...

Chu Thần Nhu dường như muốn nói rồi thôi.

- Nha đầu này sợ rằng đã thích Tiểu Long của Thanh Long Hoàng tộc kia. Vốn trong tộc cũng không có ý định quản, thuận theo thì tốt hơn. Huyết mạch cũng không nên quá coi trọng, Đại công chúa Long Bích Hàm của Thanh Long Hoàng tộc ở cùng với Huyền Hạo, Tiểu Long sinh ra tuy rằng không có huyết mạch quá tinh khiết, thế nhưng thiên phú của Tiểu Long lại cực kỳ khủng bố. Cũng vượt qua bốn tộc chúng ta, không ngờ tiểu tử Tiểu Long kia lần này cũng gặp kiếp nạn.

Chu Loan có chút tiếc hận.

- Nhắc tới cũng kỳ quái, nghe nói ở thời viễn cổ, thượng cổ, Tứ đại Thú Hoàng tộc chúng ta có người âm thầm thử kết hợp qua, thế nhưng huyết mạch của hậu duệ lại cực thấp, thậm chí chuyện thành Thú tộc bình thường cũng có. Không ngờ huyết mạch của Tiểu Long lại như vậy.

Chu Thần Nhu nói.

- Chuyện này có ai có thể nói rõ được chứ? Đại khái là một dị số a. Thế nhưng bất kể như thế nào Tiểu Long cũng không đi tới cuối cùng, có lẽ Đại công chúa Long Bích Hàm và Huyền Hạo nhất định cực kỳ thống khổ.

Chu Loan khẽ lắc đầu nói.

- Thần Hi sợ rằng đã động chân tình với Tiểu Long, lần này để cho Thần Hi tiến vào Chu Tước điện, không biết dùng tính tính bướng bỉnh của nha đầu kia không biết nó có chịu đi vào hay không.

Chu Thần Nhu có chút bận tâm, tính tình tam muội nàng hiểu rõ, từ nhỏ đã cực kỳ phản ngịch.

- Vậy thì cũng không có cách nào.

Chu Loan ngừng một lát rồi nói:

- Nghe nói bạch Hổ điện cũng chấn động. Bạch Hổ Hoàng tộc có lẽ sẽ phái Hổ Y và Hổ Tu, một trong hai người này tiến vào. Hơn phân nửa sẽ là Hổ Tu. Sợ huyết mạch của Hổ Tu không đủ, Bạch Hổ Hoàng tộc nhất định sẽ vận dụng thủ đoạn cuối cùng.

- Vận dụng thủ đoạn cuối cùng sao? Vậy thì hiệu quả sẽ kém hơn một chút. Những năm gần đây các tộc đều không sử dụng thủ đoạn cuối cùng, chỉ một mực chờ đợi mà thôi.

Chu Thần Nhu biến sắc nói.

- Cường giả Chu Tước Hoàng tộc ta sợ huyết mạch của Thần Hi không đủ, cũng quyết định vận dụng thủ đoạn cuối cùng.

Chu Loan nói.

- Tỷ tỷ, gấp như vậy sao?

Ánh mắt Chu Thần Nhu ngưng trọng.

- Lục đại Nhân Hoàng tộc đã mở Thần điện, Thanh Long Hoàng tộc và Huyền Vũ Hoàng tộc cũng đã mở ra Thanh Long điện và Huyền Vũ điện, gần đây Chu Tước điện và Bạch Hổ điện đều có chấn động.

- Chẳng lẽ tỷ tỷ hoài nghi chuyện trong lời đồn kia sẽ xảy ra sao?

Chu Thần Nhu nói.

- Gần đây thiên địa rung chuyển, mọi chuyện đều có chút quỷ dị, không thể không đề phòng.

Chu Loan nghiêm mặt nói.

Ầm ầm.

Trên không trung sơn cốc, giờ phút này một cỗ năng lượng thiên địa đột nhiên trở nên cuồng bạo, từng đạo năng lượng thiên địa vô hình cấp tốc ngưng tụ tạo thành một vòng xoáy trên không trung, cuối cùng đều rót xuống sơn cốc phía dưới.

Trong nháy mắt cả không gian run lên, khí thế đột phá như vậy khiến cho đám người Chu Tước Hoàng tộc kinh ngạc, khí thế không tầm thường.

- Động tĩnh thật kinh người, động tĩnh Dương Quá này đột phá Vũ Tôn cửu trọng so với Vũ Tôn cửu trọng bình thường còn cường hãn hơn nhiều.

Chu Thần Nhu kinh ngạc nhìn lên không trung, đôi mắt xinh đẹp tràn ngập vẻ khïếp sợ.

- Động tĩnh càng lớn, thực lực càng mạnh, đồng thời thiên phú càng cao.

Chu Loan nói:

- Ba huynh muội Lục gia này quả thực không phải bình thường, ngày đó nha đầu Lục Tâm Đồng kia đột phá cũng cực kỳ khủng bố.

- Lục Tâm Đồng ở trong không gian Niết Bàn dục hỏa nhận được không ít chỗ tốt, đối với linh hồn có sự trợ giúp cực lớn, chỗ tốt về sau sẽ rất nhiều.

Chu Thần Nhu nói.

Chu Loan nói tiếp:

- Sợ rằng chỗ tốt mà Dương Quá đạt được còn lớn hơn. Ở trong không gian Niết Bàn dục hỏa của chúng ta đây là lần đầu tiên có nhân loại đi vào, coi như là bọn họ có duyên với Chu Tước Hoàng tộc chúng ta.

Trên cự thạch ở trong không gian nóng bỏng, khí tức quanh thân Dương Quá ngày càng mạnh, trong hỏa diễm đều có một cỗ năng lượng thiên địa xuyên qua hỏa diễm liên tục rót vào trong người Dương Quá.

Năng lượng vô hình trong thiên địa rót vào, toàn thân Dương Quá run lên, mãi một lúc lâu sau nương theo khí tức quanh thân Dương

Quá ngày càng mạnh, hỏa diễm cùng với năng lượng vô hình trong không gian nóng bỏng này ngày càng chấn động kịch liệt.

Quanh thân Dương Quá, vô số lỗ chân lông đều đang tham lam thôn phệ tất cả năng lượng tràn vào trong cơ thể hắn. Thậm chí còn thôn phệ hỏa diễm kinh người vào bên trong cùng với năng lượng.

Năng lượng rót vào, trong thời gian ngắn ngủi, một đạo bình chướng vô hình trong đan điền Dương Quá bị phá hủy, khí tức trên người từ từ dừng lại.

Giữa không trung trên sơn cốc, năng lượng trong thiên địa kéo tới từ từ tiêu tán. Khi một tia năng lượng cuối cùng tiêu tán trong không gian, chung quanh sơn cốc bắt đầu trở nên yên tĩnh trở lại.

Trong không gian tràn ngập hỏa diễm, trên cự thạch, quang mang trên người Dương Quá từ từ thu liễm vào bên trong cơ thể. Khi tất cả trở nên yên tĩnh, một ngụm trọc khí được Dương Quá thở từ trong cơ thể ra, gợn sóng trong không gian trước mặt hắn lập tức bị đánh bay.

Sưu.

Hai con mắt nhắm chặt của Dương Quá đột nhiên mở ra, một cỗ khí thế cường hãn đột nhiên từ trong cơ thể phô thiên cái địa tuôn ra. Khí thế so với trước kia không thể nghi ngờ cường hãn hơn nhiều. Gợn sóng trong không gian chấn động, lắc lư rồi khuếch tán. Hỏa diễm khủng bố chung quanh bị đánh xơ xác.

Chương 2954: Du Thược, Kinh Vân

Hỏa diễm bị đánh xơ xác trong không gian tạo thành dấu vết gợn sóng huyền ảo trong không gian, không gian lập tức khôi phục lại như cũ. Nhìn cảnh này, ánh mắt Dương Quá bắt đầu biến hóa.

- Ồ?

Trong mắt Dương Quá hiện lên vẻ kinh ngạc, nhìn chằm chằm vào không gian trước mắt. Hai con mắt bất động thật lâu, dường như đang dò xét thứ gì đò, dần dần không ngờ lại đắm chìm trong đó.

Trong Thiên Kiếm môn, từng dãy núi uốn lượn phập phồng, mênh mông, lúc này đã là cuối thu, trong núi không ngừng có lá vàng rơi xuống.

Hoàng hôn, mây mù mờ ảo, ánh nắng chiều chiếu rọi xuống mặt đất. Trong núi, một ngọn núi hơn ngàn thước hiện lên, một khối đá đứng thẳng, xuyên thẳng sườn núi. Lúc này dưới ánh nắng chiều chiếu rọi nhìn như một đầu cự long ngẩng đầu, khí thế phi phàm.

Trên khối đá, ánh nắng chiều bao phủ xuống, một thân ảnh mặc váy tím động lòng người đứng đó, mái tóc đen như mực sau lưng tung bay, ngũ quan tinh mỹ như ngọc. Mắt ngọc mày ngài, bộ váy màu tím bao phủ thân thể mềm mại, đường cong linh lung, nhìn qua có thêm một phần thanh nhã. Mà hai hàng lông mày mơ hồ mang theo khí tức lạnh lùng, người này chính là Nguyên Nhược Lan.

- Nhược Lan sư tỷ, người Thiên Địa minh đều đến rồi.

Một nữ tử lưng đeo trường kiếm màu trắng, tuổi chừng hơn hai mươi, chân khí lan tràn ra, sau mấy lần lách mình, thân thể mềm mại, uyển chuyển nhẹ nhàng đi tới khối đá. Đây chính là Hạ Liên, người nổi bật trong đám người trẻ tuổi hiện tại của Thiên Kiếm môn.

- Quả nhiên đã tới.

Nguyên Nhược Lan ngẩng đầu, ánh mắt chăm chú nhìn lên ánh nắng chiều trên không trung, đôi mắt xinh đẹp xuất hiện chấn động.

- Sư tỷ, trưởng lão trong tộc mời tỷ xuống dưới.

Hạ Liên cung kính đứng trước người Nguyên Nhược Lan, da thịt trắng nõn như ngọc, trên người mặc một bộ váy dài màu xanh, dáng vẻ thướt tha mềm mại, đường cong lung linh, tuyệt đối là mỹ nhân. Thân là nhân vật phong vân trẻ tuổi của Thiên Kiếm môn, trên đại lục nàng cũng có chút danh khí, người theo đuổi cũng vô số.

- Ài, bọn họ thực sự cho rằng Phi Linh môn dễ diệt như vậy sao?

Trong một sơn mạch cực kỳ yên tĩnh, dãy núi bên trong sơn mạch liên miên không ngớt, lá vàng rơi rụng. Hoàng hôn, lá rụng bay lượn, bầu trời bị nhuộm thành màu vàng, giống như được phủ lên một tấm lụa màu vàng.

Trên ngọn núi, một đạo thân xinh đẹp đang múa kiếm, thân thể mềm mại, mê người. Từng đạo kiếm quang trong tay giống như xuyên thủng không gian. Trước mũi kiếm, xuất hiện khe nứt đen kịt.

- Hắn chết rồi, tại sao ta lại đau lòng? Không phải ta luôn hy vọng hắn chết sao? Vì sao tâm ta lại đau đớn?

Thân ảnh xinh đẹp bay múa, trên mặt tràn ngập mồ hôi, đột nhiên một đạo kiếm quang như thực chất bắn về phía trước. Cả không gian run lên, một cỗ khí tức sắc bén tuôn ra, đem không gian cắn nát.

- Lục Lâm Thiên, ngươi chết rồi, Du Thược phải làm sao bây giờ? Nó còn nhỏ, nó chưa có phụ thân, từ nhỏ tới lớn, nó chưa từng nhận được tình thương của phụ thân. Ngươi còn chưa cho nó tình thương của phụ thân, ngươi chết rồi, mỗi ngày nó đều hỏi ta, ta phải trả lời nó thế nào đây?

Thân ảnh xinh đẹp thì thào tự nói, bóng kiếm không ngừng bay múa, từng mảnh không gian bị phá hủy.

Phù.

Mãi một lúc lâu sau, giống như hư thoát, thân thể Lăng Thanh Tuyền lúc này mới ổn định lại, trường kiếm cắm trên mặt đất, thân thể mềm mại nửa quỳ xuống mặt đất. Đôi môi hơi trắng bị răng cắn tạo thành vết máu. Trên khuôn mặt tinh xảo, không chút son phấn kia lúc này có nước mắt chảy xuống, hai giọt nước mắt từ trên khóe mắt nàng lặng lẽ chảy ra.

- Mẫu thân, sao người khóc?

Một thanh âm ngây thơ vang lên bên tai Lăng Thanh Tuyền, một bé gái đáng yêu, hai mắt đen nhánh sáng ngời giống như sao trời nhìn vào khuôn mặt như tiên tử của Lăng Thanh Tuyền, bàn tay nhỏ vươn ra, nhè nhẹ lau sạch nước mặt trên mặt Lăng Thanh Tuyền, khẽ nói:

- Mẫu thân, mẫu thân đang nhớ phụ thân sao?

Lăng Thanh Tuyền nhìn nữ nhi trước mắt, nhìn khuôn mặt bụ bẫm kia, cái miệng nhỏ nhắn kia như có dấu vết của hắn.

Rốt cuộc Lăng Thanh Tuyền không có cách nào khống chế được mà ôm nữ nhi của mình khóc lớn.

- Mẫu thân, người còn có Du Thược mà.

Du Thược không nói gì, chỉ nhẹ nhàng ôm cổ mẫu thân.

Mãi một lúc lâu sau, Lăng Thanh Tuyền mới ngẩng đầu lên, hai má còn dính nước mắt, khuôn mặt tuyệt nhìn nhìn có chút nhu nhược mà ưu nhã.

- Du Thược, con có muốn biết cừu nhân sát hại phụ thân con là ai không?

Nhìn ánh mắt của nữ nhi, Lăng Thanh Tuyền kéo đôi tay nhỏ nhắn của nữ nhi, nói.

- Mẫu thân, rốt cuộc người chịu nói cho con biết rồi sao?

Trong ánh mắt sáng ngời giống như ngôi sao trên trời của Du Thược có hàn ý lạnh lẽo tuôn ra, tuy rằng tuổi còn nhỏ, thế nhưng hàn ý này lại khiến cho lòng người rung động.

Lăng Thanh Tuyền nhìn nữ nhi, ngay cả ánh mắt tràn ngập hàn ý cũng giống như vậy, nàng do dự một chút rồi nói:

- Du Thược, con nhớ kỹ người sát hại phụ thân con là Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn.

- Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên, con nhất định sẽ giết hắn, báo thù cho phụ thân.

Du Thược nắm chặt bàn tay nhỏ bé, sát ý lạnh lẽo lan tràn ra.

- Du Thược, kẻ thù của phụ thân con đã cùng phụ thân con đồng quy vu tận, con không cần báo thù.

Lăng Thanh Tuyền nhìn nữ nhi, trong hốc mắt lại xuất hiện nước mắt, thầm nghĩ trong lòng:

- Ngươi đã chết, ít nhất ta sẽ để cho trong lòng nữ nhi có ngươi. Cũng không hy vọng nữ nhi sống trong cừu hận, ta sẽ nuôi dưỡng nó cho tốt.

Trong sơn mạch Phi Linh, Lục Kinh Vân bàng hoàng, thống khổ ngồi trên một ngọn núi, Bối Nhi nhẹ nhàng bồi tiếp.

- Sư phụ sẽ không chết, nhất định sẽ không chết.

Lục Kinh Vân lắc đầu, đôi mắt đen nhánh, lanh lợi lúc này tràn ngập nước mắt. Từ nhỏ tới hiện tại không trải qua một chút khó khăn nào, thế nhưng lúc này lại bị đả kích lớn như vậy khiến cho tâm linh nho nhỏ của nó bàng hoàng cùng bi thương không thôi.

- Kinh Vân, sư phụ ngươi nhất định sẽ không chết.

Bối Nhi an ủi nói, nhưng mà trong lòng Bối Nhi thì hiểu rõ, trong lúc vô tình nàng biết được tin tức từ chỗ phụ mẫu. So với lời đồn trong Phi Linh môn không giống nhau.

- Đúng, sư phụ sẽ không chết. Sư phụ chỉ bị vây khốn mà thôi.

Lục Kinh Vân đột nhiên đứng lên, dùng ống tay áo lau nước mắt, trong mắt hiện lên tinh mang, nói:

- Bối nhi, chúng ta đi.

- Kinh Vân, chúng ta đi đâu?

Bối Nhi ngẩng đầu, đứng lên, ánh mắt chuyển động, không biết lần này Lục Kinh Vân sẽ làm gì.

- Theo giúp ta tu luyện, ta muốn cố gắng tu luyện, sớm ngày đạt tới thực lực như sư phụ, thậm chí vượt qua sư phụ. Ta muốn cứu sư phụ ra.

Trong mắt Lục Kinh Vân tràn ngập vẻ kiên nghị, hắn quyết tâm từ hôm nay trở đi, hắn không bao giờ lười biếng nữa, nhất định phải tu luyện cho tốt.

- Được, ta đi cùng ngươi.

Bối Nhi lập tức hóa thành một đạo lưu quang đáp xuống bờ vai Lục Kinh Vân. Vốn nàng còn tưởng rằng Lục Kinh Vân muốn đi Hư Không Bí Cảnh, khiến cho nàng sợ, nàng nghe nói Hư Không Bí Cảnh kia rất khủng bố.

Chương 2955: Âm thầm chấn động 1

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên còn được hảo diễm nóng bỏng màu xanh da trời bao phủ, tiếng kêu thảm thiết vang lên không ngớt, kim đao màu vàng ngày càng cho nhiều hỏa diễm thẩm thấu vào bên trong.

Lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác được, mỗi một lần tiểu hồn anh cảm thấy hắn có thể chống lại được nhiệt độ trong hỏa diểm này, kim đao màu vàng lại lập tức cho không ít hỏa diễm vào bên trong. Để cho hắn tiếp tục rèn linh hồn, mỗi một thời khắc linh hồn đều được Thái Cổ U Minh Viêm rèn giũa ở bờ vực bị hủy diệt.

Nhiệt độ lần lượt tăng lên, lần lượt làm cho Lục Lâm Thiên gần như sụp đổ. Nhiều lần Lục Lâm Thiên thậm chí còn muốn buông tha. Linh hồn đau đớn kịch liệt khiến cho Lục Lâm Thiên có xúc động muốn tự hủy diệt bản thân mình, cũng không muốn tiếp tục thừa nhận loại thống khổ này.

Thế nhưng dưới ý chí kiên cường, Lục Lâm Thiên lần lượt kháng cự lại. Tiểu hồn anh giãy dụa, vặn vẹo, run rẩy, dùng tốc độ khủng bố trở nên cường hãn.

Chuyện này đối với linh hồn mà nói chính là một lần lột xác lớn, triệt để. Bách luyện thành cương, một khi thành công chính là ngày niết bàn trọng sinh.

Mà ngày niết bàn trọng sinh chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Lâm Thiên vẫn ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, linh hồn tiếp tục được lột xác.

Hậu sơn Phi Linh môn, ngoài một ngọn núi, Cực Lạc Tam Quỷ một mực chờ trước ngọn núi.

Trong mật thất, một chiếc lá cây của Thiên Mộc Thần Thụ lan tràn ra sinh cơ bàng bạc, lục mang quanh quẩn, đã bắt đầu hoàn toàn dung hợp vào trong thân thể của Thánh Thủ Linh Tôn.

Giờ phút này, trên thân thể Thánh Thủ Linh Tôn đã bắt đầu lan tràn ra quang mang màu trắng.

...

- Sư phụ....

Trong đình viện ở hậu sơn Phi Linh môn, thân ảnh xinh đẹp của Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi lập tức xông vào trong đình viện.

- Xảy ra chuyện lớn gì? Sao lại bối rối như vậy?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hỏi.

- Vừa mới nhận được tin tức, tất cả các sơn môn lớn nhiều lần tụ tập trong Đông Hải, chúng ta thu được tin tức Thiên Địa minh chuẩn bị đối phó, khai chiến với Đế Đạo minh chúng ta.

Diệp Phi khẩn trương nói.

- Rốt cuộc cũng có hành động, hiện tại chưởng môn sinh tử không rõ. Đã trải qua vài tháng, bọn họ cũng không thể nhẫn nại được nữa. Ngày hôm nay sớm muộn gì cũng xảy ra.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

- Đến thì đến, cũng không có gì phải sợ.

Ánh mắt Đông Vô Mệnh trầm xuống, nói:

- Đông Hải sớm muộn gì cũng xảy ra một trận đại chiến, ta sẽ tự mình đi một chuyến.

- Vậy chàng nên cẩn thận một chút.

Ánh mắt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh chớp động, lập tức nói:

- Bằng không như vậy đi, chàng ở lại Phi Linh môn, hiện tại Phi Linh môn cần người trấn thủ, chàng ở lại môn, thïếp mới có thể yên tâm.

- Một mình nàng đi ta có chút lo lắng.

- Trên người thiếp có hung quý, so với Độc Hồn Khôi Lỗi của chàng cũng không kém, yên tâm đi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh khẽ mỉm cười nói.

- Sư phụ yên tâm đi, con sẽ đi cùng sư mẫu.

Lục Tâm Đồng đi vào trong sảnh. Vài ngày trước sau khi đột phá nàng gấp gáp từ Chu Tước Hoàng tộc trở về, khí tức có chút bất ổn, cho nên sau khi trở về song song với việc chờ đợi tin tức nàng cũng ổn định tu vi, khí tức trên người.

- Có Tâm Đồng cùng đi ta cũng yên tâm.

Đông Vô Mệnh gật đầu nói:

- Hai người nhanh chóng khởi hành đi. Có lẽ ở trong Đông Hải Thiên Địa minh sắp có động tác, cẩn thận Thiên Địa minh.

- Chàng cũng phải cẩn thận, chúng ta đi rồi, trong môn đã không còn bao nhiêu cường giả.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói với Đông Vô Mệnh.

- Yên tâm đi.

Đông Vô Mệnh gật đầu nói.

Sưu Sưu.

Một lát sau, trên lưng Phi Thiên Ngô Công, vô số cường giả Phi Linh môn chạy tới đường hầm không gian ở trong sơn mạch Vụ Đô. Trải qua đường hầm không gian đi tới Đông Hải, hiện tại chiến trường của hai minh vẫn ở trên Đông Hải.

- Tâm Đồng, lần này chúng ta nhất định phải cẩn thận một chút.

Cuối cùng ta có một loại cảm giác bất an.

Trên lưng Phi Thiên Ngô Công, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói với Lục Tâm Đồng.

- Vâng.

Lục Tâm Đồng khẽ gật đầu.

Trong sơn mạch liên miên, trong đại điện, ánh mắt Gia Cát Tây Phong tràn ngập hàn ý, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ, vài năm nay đây là lần đầu tiên hắn vui vẻ như vậy.

- Phụ thân.

Cẩm bào trên người Gia Cát Tử Vân run lên, bước vào trong đại điện, ánh mắt cũng cực kỳ đắc ý.

- Sắp xếp thế nào rồi?

Gia Cát Tây Phong hỏi nhi tử.

- Tất cả đều sắp xếp tốt, có thể tùy thời xuất phát.

Sát ý trong mắt Gia Cát Tử Vân bắn ra, hung hăng nói:

- Lục Lâm Thiên cùng Linh Vũ Đại Đế chết chắc, về sau Cổ Vực là của chúng ta.

- Linh Vũ Đại Đế, con cho rằng hắn thật sự là Đế giả sao? Chúng ta đều bị lừa, nếu là Đế giả hắn căn bản không có cách nào tiến vào trong Hư Không Bí Cảnh.

Gia Cát Tây Phong cười nhạt một tiếng.

- Phụ thân, ý người nói là Linh Vũ Đại Đế không phải là Đế giả?

Gia Cát Tử Vân cực kỳ kinh ngạc.

Gia Cát Tây Phong khẽ phe phẩy cái quạt, khôi phục vẻ nho nhã, lạnh nhạt trước kia, nói:

- Từ suy đoán của đại đa số cường giả trong Thiên Địa minh, Linh Vũ Đại Đế này trên thực tế chỉ là Chuẩn Đế mà thôi, thông báo ra ngoài xưng Đế là muốn phô trương thanh thế, dùng để chấn nhiếp người khác mà thôi.

- Thì ra là vậy, toàn bộ đai lục đều bị lừa a.

Gia Cát Tử Vân sững sờ nói.

- Đúng vậy, Thiên Linh Đan Tôn đã lừa gạt tất cả mọi người. Sớm biết như vậy chúng ta có thể động thủ với Phi Linh môn.

Gia Cát Tây Phong hối hận không thôi, ai ngờ Thiên Linh Đan Tôn lại giả mạo Đế giả. Sau chuyện Hư Không Bí Cảnh, có người nói ra Linh Vũ Đại Đế chỉ là giả Đế giải. Mọi người nghĩ lại lập tức suy nghĩ cẩn thận, Đế giả chính thức tuyệt đối không thể vào trong Hư Không Bí Cảnh kia.

- Bất kể như thế nào Linh Vũ Đại Đế kia cũng đã chết.

Gia Cát Tử Vân cũng không quan tâm chuyện Linh Vũ Đại Đế, hắn chỉ quan tâm Lục Lâm Thiên chết hay sống, ánh mắt hắn nhảy lên, nói:

- Phụ thân, lần này chúng ta hành động, thực sự không nói cho Hắc Sát giáo kia hay sao?

- Hắc Sát giáo đã không đáng tin cậy, ít nhất hiện tại không thể tin tưởng. Về sau như thế nào thì sau này nói tiếp.

Gia Cát Tây Phong khẽ mỉm cười, nụ cười lành lạnh, dường như đã tính toán Hắc Sát giáo.

- Con hiểu rồi, đã tới giờ, chúng ta lập tức xuất phát. Lần này nahast định có thể khiến cho Đế Đạo minh há hốc mồm.

Tâm tình của Gia Cát Tử Vân lúc này vô cùng tốt, giống như đã nắm chắc thắng lợi trong tay rồi vậy.

- Thời gian vừa vặn, đến lúc đó chúng ta dựa theo ước định đồng thời xuất phát. Lần này tới lượt Thiên Địa minh chúng ta phản công, nhất định phải thắng lợi, đoán chừng lúc này bọn họ đã chuẩn bị tốt.

Gia Cát Tây Phong nói, thu lại chiếc quạt trong tay, sát ý trong mắt bắn ra.

Trên Đông Hải, sóng biển chấn động, trên một hải đảo, thân ảnh xinh đẹp của Nguyên Nhược Lan đứng đó, tâm thần phsong ra, dò xét không gian cùng với đại quân mấy ngàn vạn người của Thiên Địa minh, đôi mắt xinh đẹp biến ảo, thì thào nói:

Chương 2956: Âm thầm chấn động 2

- Lục Lâm Thiên, ngươi chết thật sao? Ta thực sự không hy vọng giao thủ với Đế Đạo minh. Nếu như ngươi không chết, ta cũng không hy vọng có ngày ta và ngươi ngươi chết ta sống, thứ ta có thể làm hiện tại chỉ là không tự mình tham dự mà thôi.

Trên vùng hải vực xa xa, không ít sườn đồi uốn lượn giống như có một đầu cự long khôn cùng xoay quanh vùng biển.

Trong một sơn mạch, ngọn núi cao vυ"t trong mây, lộ ra khí thế nguy nga.

Không biết từ khi nào trong ngọn núi có hai cỗ khí tức tràn ngập trong không gian. Thế nhưng lúc này lại không có ai cảm giác được khí tức biến hóa.

Trong Đông Hải, trên một mảnh hải vực bao la, không khí căng cứng tràn ngập trong không gian.

- Đại tiểu thư, Bạch cung phụng, đại quân của tất cả các sơn môn lớn trong Thiên Địa minh đã hội tụ ở phía trước cách năm vạn hải lý. Theo tin tức chúng ta nhận được, cường giả tất cả các sơn môn lớn tới không ít. Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn cũng tới Đông Hải ngày hôm qua. Có lẽ còn đang chờ cường giả khác. Ba ngày sau sẽ bắt đầu công kích.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói với Lục Tâm Đồng và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

- Hoàng Phủ đường chủ, người của tất cả các sơn môn lớn trong Đế Đạo minh có tới hay không?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hỏi.

- Cũng đã tới, cường giả tất cả các sơn môn lớn đã tới không sai biệt lắm. Nhân số chúng ta dường như so với Thiên Địa minh yếu hơn một chút, thế nhưng số lượng cường giả tuyệt đối không ít

hơn.

Hoàng Phủ Kỳ Tùng nói.

Lục Tâm Đồng nhìn mảnh hải vực bao la phía trước, đôi mắt xinh đẹp biến ảo, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, trong hỏa diễm màu xanh, tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên bị hỏa diễm màu xanh da trời bao phủ, thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên đã không còn kêu thảm thiết. Tiểu hồn anh cũng không run rẩy dữ tợn, dị hỏa diễm màu xanh da trời bao phủ, đã bắt đầu có thể gian nan chống cự.

Tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên dường như bởi vì được Thái Cổ U Minh Viêm rèn giũa cho nên đã chuyển thành màu xanh trắng, có chút quỷ dị. Ở trong hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn, tiểu hồn anh Lục Lâm Thiên giống nhưu đã thích ứng với Thái Cổ U Minh Viêm, ở trong không gian của Thái Cổ U Minh Viêm, áp lực của Lục Lâm Thiên giảm đi nhiều.

Chỉ có tự bản thân Lục Lâm Thiên biến, tu luyện thành công Địa hồn biến phải rèn luyện trong Thiên Hỏa bảy bảy bốn mươi chín ngày. Mà hiện tại hắn đoán có lẽ đã ba bốn mươi chín ngày, thế nhưng còn chưa tu luyện thành công Địa hồn biến kia. Dường như có chút không giống với Địa hồn biến trong Tam Thần Thiên Biến Quyết, dường như cũng kém không xa.

Hỏa diễm Thái Cổ U Minh Viêm rèn giũa một trăm năm mươi ngày, Lục Lâm Thiên không biết tạo sao mình có thể chống cự được cho tới bây giờ, mặc dù có kim đao màu vàng bảo hộ, thế nhưng trình độ hung hiểm cùng dày dò bên trong đó quả thực vượt quá sự tưởng tượng của người thường.

- Tại sao có thể như vậy? Không ngờ ngươi có thể thích ứng với U Minh Viêm hỏa của ta.

Thanh âm kinh ngạc của Thái Cổ U Minh Viêm vang lên, hắn cảm giác được hồn anh của nhân loại này dường như đã thích ứng được với Cổ U Minh Viêm hỏa của hắn, không ngờ trong lúc bị thiêu đốt bắn đầu bình yên vô sự. Hiện tại hắn có cảm giác lực bất tòng tâm.

Sưu.

Lúc này quang mang màu vàng hình kim đao run lên, không ngờ lại bắt đầu thu liễm quang mang.

Phù.

Cùng một lúc, Thái Cổ U Minh Viêm phát hiện ra kim đao màu bảo hộ hồn anh của nhân loại khiến cho hắn không cách nào công phá lúc này không bảo vệ hồn anh của nhân loại kia nữa. Hỏa diễm nóng bỏng, cuồng bạo giống như dung nham lập tức tuôn về phía Lục Lâm Thiên.

- Đến đây đi.

Tiểu hồn anh Lục Lâm Thiên lập tức hóa thành bản thể, thủ ấn kết xuất, toàn lực vận chuyển tâm pháp Tam Thần Thiên Biến Quyết, bắt đầu chịu đựng nhiệt độ cao của Thiên Hỏa rèn linh hồn.

- Hừ.

Hỏa diễm cuồn cuộn, coi như lúc này hồn anh của Lục Lâm Thiên đã thích ứng với Thái Cổ U Minh Viêm, thế nhưng thiếu đi sự bảo hộ của kim đao màu vàng. Nhiệt độ kinh khủng này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên đi tới bờ vực sắp sụp đổ. Lục Lâm Thiên chỉ có thể cắn răng chịu đựng.

Thân thể tiểu hồn anh thừa nhận dung nham nóng bỏng bao phủ, nhiệt độ tựa như hủy diệt cùng với dung nham nóng bỏng va chạm vào thân tiểu hồn anh. Bởi vì thân thể dường như đã thích ứng được với Thái Cổ U Minh Viêm cho nên áp lực mà Lục Lâm Thiên phải chịu đựng giảm bớt không ít.

Mà lúc này dưới hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố, Lục Lâm Thiên cắn chặt răng, linh hồn tùy thời sụp đổ, bị phá hủy. Màu sắc trên tiểu hồn anh lần nữa biến hóa, Tam Thần Thiên Biến Quyết vận chuyển, linh hồn lại nhận sự rèn giũa kinh khủng nhất, linh hồn trở nên tinh thuần vô cùng.

- Nhân loại đáng chết, ta muốn thiêu đốt ngươi thành tro bụi.

Thái Cổ U Minh Viêm gầm lên, thúc dục hỏa diễm màu xanh da trời bao trùm thân thể tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên.

- Có bản lĩnh cứ tới.

Thanh âm lạnh lùng từ trong kẽ răng Lục Lâm Thiên tràn ra, bên trong hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố, Lục Lâm Thiên cảm giác tuy rằng Thái Cổ U Minh Viêm khủng bố, thế nhưng lúc này hắn đã có thể kiên trì, trong lúc mơ hồ thậm chí Lục Lâm Thiên còn cảm giác được dường như Thái Cổ U Minh Viêm lúc này đã bắt đầu suy yếu đi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu, lời nói của Huyết Linh Mẫu Đơn là thực, Thái Cổ U Minh Viêm này bị phong ấn vô số năm, thực lực ngay cả một phần mười cũng không khôi phục. Tăng thêm kim đao màu vàng diệt mất linh hồn phân thân của hắn, loại trọng thương giống như muốn lấy đi nửa cái mạng này sợ rằng đã khiến cho hắn càng thêm yếu.

Tăng thêm không ngừng tiêu hao mấy trăm ngày nay, Lục Lâm Thiên phỏng đoán hiện tại thực lực của Thái Cổ U Minh Viêm chỉ tương đương với nhân loại vừa mới đột phá Đế cấp mà thôi. Nếu như là thời kỳ toàn thịnh, linh hồn hắn bị Thái Cổ U Minh Viêm như vậy bao phủ, tuyệt đối sẽ tan thành mây khói.

Thái Cổ U Minh Viêm bị trọng thương, tăng thêm tiểu hồn anh đã thích ứng vói hỏa diễm màu xanh da trời, lúc này tuy rằng Lục Lâm Thiên tuyệt đối không dễ chịu, thế nhưng cũng có thể khiêu chiến với Thái Cổ U Minh Viêm.

- Ta muốn nghiền nát ngươi thành tro.

Nghe Lục Lâm Thiên kɧıêυ κɧí©ɧ, Thái Cổ U Minh Viêm rít gào liên tục.

Không biết làm sao lúc này Thái Cổ U Minh Viêm lại có cảm giác lực bất tòng tâm, dưới tình huống hắn dùng toàn lực, cũng không thể làm gì được tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên.

Thời gian lần nữa trôi qua, Lục Lâm Thiên ngày càng cảm giác được dễ chịu hơn. Từ cảm giác không cách nào thừa nhận khi trước, đến bây giờ có thể thích ứng với nhiệt độ khủng bố, linh hồn lột xác khiến cho trong nội tâm Lục Lâm Thiên kinh hỉ.

- Vạn biến chi hồn, Thiên Hỏa cửu chuyển.

Vào thời khắc này, trong hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn, thân thể hồn anh của Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, thủ ấn biến hóa quỷ dị, năng lượng linh hồn điên cuồng vận chuyển

Chương 2957: Thiêu đốt linh hồn

Trên thân thể linh hồn lập tức xuất hiện từng đoàn bí văn huyền ảo. Ngay lúc đó, từng đạo Thái Cổ U Minh Viêm bị cắn nuốt vào trong linh hồn, Thiên Hỏa nóng bỏng liên tục được vận chuyển vào trong tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên.

Những nơi Thái Cổ U Minh Viêm đi qua, linh hồn Lục Lâm Thiên run rẩy, thân thể linh hồn run rẩy dữ tợn. Thái Cổ U Minh Viêm vận chuyển vài vòng trong cơ thể, tình huống tốt hơn không ít. Lục Lâm Thiên đã có thể kiên trì.

Khi Thái Cổ U Minh Viêm vận chuyển được sáu vòng trong thân thể tiểu hồn anh, thân thể linh hồn của Lục Lâm Thiên trong lúc mơ hồ xảy ra biến hóa, khi vận chuyển được chín vòng, phía trên tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên, bí văn huyền ảo biến mất, trên thân thể có quang mang màu xanh quanh quẩn.

- Thành công, ta thành công rồi. Địa hồn biến đã thành công.

Lục Lâm Thiên kinh hỉ, lúc này hắn đã triệt để tu luyện thành công Địa hồn biến. Nhảy qua Nhân hồn biến, tu luyện thành công tầng thứ hai. Giờ phút này, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng, hồn anh của hắn so với trước kia, chỉ riêng độ tinh thuần, quả thực đã cách biệt một trời một vực.

- Hỗn trướng, hóa ra ngươi ở trong thế giới của ta tu luyện bí pháp. Nhân loại vô sỉ.

Thái Cổ U Minh Viêm nổi giận, tới lúc này hắn mới nhìn ra, hóa ra nhân loại này ở trong thế giới của hắn tu luyện bí pháp, không ngờ hắn lại bị lợi dụng. Bị một nhân loại nhỏ bé lợi dụng.

- Coi như ta phải trả giá thật nhiều thì ta cũng sẽ khiến cho ngươi tan thành mây khói, nghiền nát ngươi thành tro bụi.

Thái Cổ U Minh Viêm nổi giận liên tục, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì mà nhiệt độ khủng bố trong Thái Cổ U Minh Viêm lần nữa tăng lên, khí tức tăng vọt. Nhiệt độ khủng bố tăng lên, không gian trong nháy mắt dị thường đáng sợ, hỏa diễm màu xanh da trời rít gào, bọt khí khủng bố liên tiếp nổ tung.

- Không xong, tại sao lại đột nhiên mạnh như vậy?

Lục Lâm Thiên biến sắc, trong nháy mắt cảm giác được nguy hiểm, Thái Cổ U Minh Viêm giống như khôi phục tới tình trạng khủng bố vậy.

Sưu.

Ngay khi Lục Lâm Thiên cảm giác được khí tức khủng bố kia, một đạo đao mang màu vàng lập tức xuyên qua không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời, trong chốc lát bao phủ tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên còn chưa lấy lại được tinh thần, tiểu hồn anh không ngờ trong giây lát lại trở lại trong đầu.

Phanh. Phanh. Phanh.

Ngay khi tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên vừa mới biến mất, Thái Cổ U Minh Viêm khủng bố liên tiếp vang lên tiếng nổ kinh người. Một mảnh bọt khí màu xanh da trời khủng bố nổ tung. Dung nham màu xanh da trời kinh khủng tạo thành một đám mây hình nấm. Mỗi một lần nổi tung đều tương đương với một Chuẩn Đế tự bạo, dường như còn cường hãn hơn nhiều.

- Tại sao lại mạnh như vậy?

Tiểu hồn anh trở lại không gian trong đầu, hai mắt vẫn nhắm chặt trên bản thể Lục Lâm Thiên đột nhiên mở ra. Ánh mắt cực kỳ kinh ngạc. Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được rõ ràng, khí tức của Thái Cổ U Minh Viêm lập tức tăng lên tình trạng khủng bố. Ngay cả quang mang của kim đao màu vàng lúc này cũng run rẩy, chấn động.

Lục Lâm Thiên không nghĩ ra, vốn hắn còn tưởng rằng nếu như tiểu hồn anh không sợ nhiệt độ này, thừa dịp Thái Cổ U Minh Viêm suy yếu tới tình trạng này, nói không chừng còn có thể rời khỏi thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm cũng không nhất định. Ai ngờ Thái Cổ U Minh Viêm lại lần nữa trở nên mạnh mẽ như vậy.

- Mẫu Đơn, khí tức của Thái Cổ U Minh Viêm đã rất yếu, tại sao lại đột nhiên khủng bố, dường như so với ban đầu còn mạnh hơn nhiều.

Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên hỏi Huyết Linh Mẫu Đơn.

- So với ban đầu còn mạnh hơn?

Huyết Linh Mẫu Đơn nghi hoặc một lát, lập tức nói:

- Nếu ta suy đoán không sai, nhất định ngươi đã kɧıêʋ κɧí©ɧ tên U Minh kia, nhất định hắn đã bị ngươi ép cho nên mới thiêu đốt linh hồn.

- Thiêu đốt linh hồn?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, lập tức hỏi Huyết Linh Mẫu Đơn:

- Thiêu đốt linh hồn sẽ khiến cho thực lực đột nhiên tăng cường lên hay sao?

- Thiêu đốt linh hồn tương tự như vũ giả, linh giả nhân loại các ngươi tự bạo hồn anh. Có thể tăng cường thực lực, bất quá ta suy đoán không tới bức đường cùng hoặc nổi giận thì U Minh có lẽ sẽ không làm như vậy. Đối với con đường tu luyện về sau của hắn sẽ có ảnh hưởng cực lớn.

Thanh âm như chuông bạc của Huyết Linh Mẫu Đơn vang lên, dường như nhớ tới cái gì đó, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi ngàn vạn lần đừng làm cho tên U Minh kia nổi giận. Bằng không dùng tính tính nóng nảy của hắn, một khi hắn tự bạo cùng chúng ta đồng quy vu tận mà nói, khi đó chúng ta xong đời.

- Thì ra là thế.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, phải đề phòng Thái Cổ U Minh Viêm này mới được. Nếu như thứ đồ chơi này nổi giận tự bạo, quả thực có chút phiền phức. Không biết kim đao màu vàng đến lúc đó có thể chống lại được hay không. Mất đi bảo vật như Thái Cổ U Minh Viêm, Lục Lâm Thiên phỏng đoán đến lúc đó hắn sẽ đau lòng tới chết.

Nhưng mà trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên cảm thấy, Thái Cổ U Minh Viêm này tuy rằng nóng nảy, thế nhưng tuyệt đối không giống như quá mức nóng nảy, thiêu đốt linh hồn muốn đối phó với hắn không nhất định là bị hắn chọc giận mà còn có chút ẩn tình nào đó.

Về phần là cái gì, Lục Lâm Thiên cũng không thể đoán ra được, tóm lại hắn cảm giác Thái Cổ U Minh Viêm này không quá nóng nảy, nhất định là có mưu đồ. Nếu như nóng nảy thì cũng không tạo ra một kế hoạch lớn như vậy được.

- Nhân loại đáng chết, chỉ biết co đầu rút cổ không ra. Có bản lĩnh thì đi ra đây.

Thái Cổ U Minh Viêm phẫn nộ quát, hắn vốn muốn thiêu đốt và phá hủy linh hồn của nhân loại này, thế nhưng nhân loại này lại tránh đi, đối với bảo vật quỷ dị kia hắn cũng vô cùng kiêng kỵ.

Hắn thiêu đốt linh hồn muốn phá hủy nhân loại này cũng không phải là vì nổi giận mà làm vậy. Mà giờ phút này hắn kiêng kỵ bảo vật kia, có bảo vật khủng bố như vậy ở trong thế giới của hắn, hắn đứng ngồi không yên. Thậm chí còn hối hận vì đã nuốt những nhân loại này vào trong thế giới của hắn.

Vô số năm bị phong ấn, để cho hắn chịu áp lực, đồng thời cũng khiến cho hắn cẩn thận từng chút một. Bảo vật kinh khủng kia khiến cho hắn cảm giác được khí tức nguy hiểm, cho nên hắn phải loại trừ mối uy hiếp này. Thế giới của hắn là nơi mạnh nhất của hắn, đồng thời cũng là nơi yếu nhất, lúc này thực lực của hắn cũng không có cách nào khôi phục tới tình trạng đỉnh phong năm đó. Cho nên có bảo vật quỷ dị này ở trong thế giới của hắn, hắn rất kiêng kỵ. Căn bản không có cách nào yên tâm. Hết lần này tới lần khác bảo vật kia lại mặc kệ công kích của hắn, thế nhưng hắn cũng không có cách nào rung chuyển được nó.

Hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không dám trêu Thái Cổ U Minh Viêm này quá trớn, nói không chừng sẽ khiến nó nổi giận. Cho nên Lục Lâm Thiên lười quan tâm tới Thái Cổ U Minh Viêm kia.

Chương 2958: Đại chiến tới 1

Cảm nhận tiểu hồn anh trong đầu lúc này, linh hồn lực tinh thuần không có một chút tạp chất, khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười vui vẻ. Tam Thần Thiên Biến Quyết này quả thực đủ bất phàm. Có cơ hội hắn phải thử nghiệm Tam Thần Thiên Biến Quyết này thần dị ra sao. Thế nhưng từ tình huống trước mắt xem ra, vẫn nên trước tiên đột phá thành Đế, đến lúc đó dựa theo biện pháp của Huyết Linh Mẫu Đơn, khống chế Thái Cổ U Minh Viêm rồi rời khỏi thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm.

- Vì sao lại không có cách nào thuận lợi đột phá?

Lục Lâm Thiên khẽ than. Hắn đã thử qua việc đột phá, thế nhưng lại không có động tĩnh gì, muốn đột phá rất khó khăn. Cho dù hắn phục dụng không ít bảo vật, đạt được không ít cơ duyên, thế nhưng vẫn rất khó.

Lục Lâm Thiên cũng có thể hiểu được một chút, từ cổ chí kim, bao nhiêu cường giả thiên phú tuyệt đỉnh, phong hoa tuyệt đại đều không thể không dừng lại. Sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn năm đó cũng dừng lại trước cấp độ Đế giả này.

- Không có cách nào đột phá thì lĩnh ngộ vậy.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, thủ ấn lập tức kết xuất, hai mắt khép hờ, bắt đầu lĩnh ngộ.

Trong không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời, Lục Lâm Thiên ở dưới sự bao phủ của kim đao màu vàng bắt đầu ngồi xuống. Giống như lão tăng nhập định, không chút sứt mẻ. Đao mang ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm vững như bàn thạch.

Theo lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên lập tức kinh ngạc phát hiện ra, linh hồn trải qua Thái Cổ U Minh Viêm rèn giũa loại bỏ tạp chất, khiến cho hắn lĩnh ngộ nhanh hơn không ít. Dường như khiến cho hắn có thể cảm giác được năng lượng thuộc tính trong thiên địa. Khiến cho hắn càng thân cận hơn với năng lượng thuộc tính trong thiên địa.

Mừng rỡ, Lục Lâm Thiên lần nữa tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ, quanh thân được qunag mang màu vàng bao phủ, mỗi một tấc thân thể đều có kim quang lan tràn ra, kim quang sắc bén, lạnh lẽo.

Phải đột phá Đế cấp, ngưng tụ ra linh hồn phân thân, đến lúc đó triệt để xóa bỏ linh hồn Thái Cổ U Minh Viêm, dung hợp với linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm, như vậy mới có thể rời khỏi thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm này.

Không có cách nào đột phá tới Đế cấp, Lục Lâm Thiên cũng đành chịu, tuy rằng sốt ruột, thế nhưng cũng không có biện pháp nào. Loại đột phá này tuy rằng không phải nói là hắn muốn đột phá là đột phá, cho nên lúc này Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể bắt đầu lĩnh ngộ thuộc tính.

Bị nhốt trong Hư Không Bí Cảnh. mặt khác còn có vấn đề khác khiến cho Lục Lâm Thiên lo lắng. Thời gian dài như vậy không biết tình huống bên ngoài thế nào. Có lẽ bị Thái Cổ U Minh Viêm vây khốn, người bên ngoài còn cho rằng hắn và nghĩa phụ Nam thúc cùng Tiểu Long đã chết chắc.

Chuyện này không khỏi làm cho Lục Lâm Thiên lo lắng, nếu như bên ngoài cho rằng hắn và Nam thúc đã chết, tình huống của Phi Linh môn sẽ không ổn, có lẽ Thiên Địa minh sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy.

Lục Lâm Thiên càng nghĩ càng cảm thấy ngưng trọng, thế nhưng hiện tại cũng không có cách nào đi ra ngoài, hy vọng bên ngoài không xảy ra vấn đề gì khác thì tốt.

Trong đầu suy nghĩ loạn một hồi, Lục Lâm Thiên thu hồi tâm thần, một lát sau Lục Lâm Thiên tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ. Trong lúc lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên dùng thuộc tính kim làm chủ, đương nhiên thuộc tính khác cũng không có vì vậy mà bị bỏ lại phía sau. Lao ngục thời không dùng thuộc tính kim làm chủ, dùng ngũ hành tương sinh tương khắc làm cơ sở.

- Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim, Kim lại sinh Thủy.

Trong cơ thể, năm loại thuộc tính tương sinh dung hợp, lần lượt luân hồi diễn sinh.

Lĩnh ngộ là bởi vì Lục Lâm Thiên cũng có ý định của riêng mình. Hiện tại hắn không có cách nào đột phá có lẽ là bởi vì phương diện lĩnh ngộ có vấn đề. Có lẽ thiếu một chút cơ hội. Mà nếu như hắn có thể lĩnh ngộ thuộc tính kim tới đại thành mà nói, không chỉ giải quyết vấn đề về phương diện lĩnh ngộ, đến lúc đó sợ rằng cũng tự tạo cơ hội cho bản thân hắn.

Lúc trước Bắc Cung lão tổ đem thuộc tính Mộc lĩnh ngộ tới đại thành, một lần đột phá thành Đế, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên nhìn hấy hy vọng, có lẽ khi thuộc tính Kim của hắn đại thành chính là ngày hắn thành Đế.

Lui vạn bước mà nói, thuộc tính Kim đại thành mà không có cách nào thành Đế thì Lục Lâm Thiên cũng có thể xác định thực lực của mình lúc đó sẽ tăng lên nhiều, cho nên lúc này lĩnh ngộ không dư thừa một chút nào. Cũng là lựa chọn duy nhất của hắn hiện tại. Hiện tại hắn phải mau chóng tăng cường thực lực, vạn nhất kim đao màu vàng đột nhiên không bảo hộ hắn nữa, hắn cũng không thể để cho mình không có sức chống cự nào, lúc này lĩnh ngộ thuộc tính Kim đại thành, Lục Lâm Thiên có tin tưởng tuyệt đối. Không biết vì sao trên phương diện lĩnh ngộ thuộc tính Kim, hắn có ưu thế và thiên phú tuyệt đối. Giống như hắn là sủng nhi của thuộc tính Kim vậy.

Lĩnh ngộ thuộc tính Kim đại thành, bước chân vào hàng ngũ Nhân Hoàng tộc, đây cũng là thứ mà Lục Lâm Thiên vẫn luôn chờ mong. Những Nhân Hoàng tộc này rốt cuộc có bí mật gì, chỉ khi hắn đặt chân vào hàng ngũ Nhân Hoàng tộc mới có thể biết được những bí mật này.

Trở thành Nhân Hoàng tộc thứ bảy, chuyệ này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên càng thêm nóng bỏng, lúc này Lục Lâm Thiên cũng quyết định, không thể không lĩnh ngộ thuộc tính kim tới đại thành. Như vậy mới có cơ hội đột phá thành Đế.

Mà đổi lại bên ngoài, khi thuộc tính kim đại thành, có lẽ mới chính thức chống lại được Lục đại Nhân Hoàng tộc và Tứ đại Thú Hoàng tộc. Bất kể là hắn tu luyện loại thuộc tính nào, lĩnh ngộ thời gian hay là gì vĩnh viễn đều đi trên con đường người khác đã đi. Muốn đuổi kịp người khác căn bản không có khả năng. Lĩnh ngộ thuộc tính kim, đây mới chính là con đường hắn thực sự nên đi, đi một con đường khác với tiền nhân.

Đuổi theo bước chân của tiền nhân, tuy rằng mỗi một bước tiến về phía trước đều là đường núi gập ghềnh, thế nhưng cũng có thể chậm chạp đi theo. Thế nhưng mà đây không phải là điều Lục Lâm Thiên muốn. Cũng không phải là tính cách của Lục Lâm Thiên.

Đi theo bước chân của tiền nhân, con đường tu luyện sẽ nhẹ nhàng hơn một chút. Có người dẫn đường, chung quy so với tự mình mò mẫm trong bóng tối sẽ nhẹ nhàng, dễ dàng hơn nhiều.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên lại không nghĩ như vậy, đi theo con đường của tiền nhân, sợ rằng rất khó có cơ hội siêu thoát được tiền nhân, tìm được hướng đi mới. Chỉ có bản thân mình đi một con đường mới ngay từ đầu, tuy rằng khó khăn, thế nhưng nói không chừng con đường này có thể đi thông tới phương hướng khác trong thiên địa.

Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái điên cuồng lĩnh ngộ, quang thân tràn ngập kim quang. Cũng không biết ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, năng lượng thuộc tính kim không biết từ nơi nào chui vào, bắt đầu chậm rãi hội tụ tới.

Thái Cổ U Minh Viêm tiếp tục rít gào, thế nhưng nhìn thấy Lục Lâm Thiên trốn trong quang mang của bảo vật kia không để ý tới hắn, hắn cũng không tiếp tục thiêu đốt linh hồn nữa.

Chương 2959: Đại chiến tới 2

Đối với Lục Lâm Thiên hắn cũng đành chịu, trốn ở trong quang mang của bảo vật kia, hắn căn bản không có một biện pháp nào ngăn cản. Càng ngày càng tiêu hao nhiều, khiến cho hắn đã rất suy yếu, mà ngay cả thiêu đốt linh hồn cũng phải dùng tới.

Mà hiện tại có bảo vật này, ngay cả thời gian khôi phục hắn cũng không có. Hắn quá kiêng kỵ bảo vật này, đây chính là ở trong thế giới của hắn. Là nơi hắn mạnh nhất, cũng là nơi yếu nhất của hắn. Vạn nhất trong lúc hắn khôi phục, nhân loại này đột nhiên ra tay, vậy thì hắn gặp phiền phức lớn.

Cho nên lúc này Thái Cổ U Minh Viêm ngay cả khôi phục cũng không dám, chỉ có thể chờ đợi. Thái Cổ U Minh Viêm đột nhiên có cảm giác, không phải là hắn vây khốn nhân loại này mà là nhân loại này vây khốn hắn, khiến cho hắn chờ đợi trong lo lắng. Nếu tiếp tục như vậy rất có thể hắn sẽ bị tiêu hao sạch sẽ, đến lúc đó sẽ ngày càng yếu.

Tình huống này càng không xong, hậu quả khủng bố như thế nào Thái Cổ U Minh Viêm biết rõ ràng nhất. Hậu quả đó hắn không có cách nào thừa nhận được. Thế nhưng cho dù như vậy hắn vẫn bất lực, nhân loại kia trốn vào trong quang mang của bảo vật, bảo vật kia hắn không có cách nào rung chuyển được.

Cái bảo vật khủng ố này khiến cho Thái Cổ U Minh Viêm một mực suy nghĩ, cũng không biết là vật gì khiến cho hắn cảm thấy tim đập nhanh. Trên đời này đã sớm không còn đồ vật gì khiến cho hắn e ngại, chuyện này khiến cho hắn khó hiểu.

- Nhân loại đáng chết.

Thái Cổ U Minh Viêm càng nghĩ càng giận, càng giận dữ, chuyện này khiến cho hắn rất nghẹn khuất.

Mà lúc này khiến cho trong lòng Thái Cổ U Minh Viêm nghi hoặc chính là một cỗ năng lượng thiên địa hắn chưa bao giờ cảm nhận ra đang tiến vào trong cơ thể hắn, cỗ năng lượng này sắc bén mà lạnh lẽo.

Năng lượng thiên địa này thẩm thấu vào, không ngờ hắn lại không thể ngăn cản được nó. Năng lượng thiên địa sắc bén, lạnh lẽo hội tụ về phía nhân loại kia. Loại năng lượng thiên địa này trong lúc mơ hồ khiến cho hắn cảm giác kinh hãi.

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, từ bọt khí nổ tung vang vọng trong không gian ra, không gian lần nữa trở nên yên tĩnh.

Dưới sự bao phủ của kim quang màu vàng, quang mang thuộc tính quanh thân Lục Lâm Thiên không ngừng lóe lên. Giờ phút này Lục Lâm Thiên hoàn toàn tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ, triệt để quên đi thời gian trôi qua.

Lục Lâm Thiên cũng đã quyết định, lần này nhất định phải lĩnh ngộ thuộc tính kim tới đại thành, bằng không sợ rằng hắn không thoát khỏi sự vây khốn của Thái Cổ U Minh Viêm.

Thời gian giống như cát chảy, lặng lẽ trôi qua. Quang mang thuộc tính kim của Lục Lâm Thiên quang quẩn.

Dưới màn đêm bao phủ, trong một sơn mạch, những ngôi sao trên trời le lói, gió đêm nhè nhẹ thổi qua mang theo cảm giác lạnh lẽo.

Trong một đình viện, không ít đạo thân ảnh mang theo khí tức âm trầm ngồi ở đó, mỗi một người tuyệt đối là cường giả. Khí tức trên người không có một chút nào tiết ra ngoài, thế nhưng trong lúc vô hình lại khiến cho người ta ngừng thở.

- Lần này chúng ta ra tay nhất định không thể để lộ ra bất kỳ tin tức nào.

Một lão giả âm lệ, trầm giọng nói.

- Đó là đương nhiên, lần này Nguyệt Long các chúng ta, Thần Kim các, Khôn Dương đảo liên thủ, nhất định phải đem thù trước đó thu lại.

Một lão phụ nhân mặc váy hoa mặt mũi âm trầm nói.

- Lần này nhất định sẽ khiến cho người Đế Đạo minh há hốc mồm.

Một đại hán hai mắt lan tràn ra hàn ý, không gian quanh thân giống như muốn đóng băng.

- Thiên Băng Tôn giả, ngươi đã hẹn bên kia chưa? Xác định không sai chứ?

Lão phụ nhân mặc váy hoa nói với đại hán kia.

- Hoa Linh Tôn giả, ngươi cứ yên tâm đi, nhất định không có vấn đề. Sáng sớm ngày mai sẽ cùng ra tay, lần này nhất định phải khiến cho bọn chúng trả giá đắt. Khoản sổ sách này cũng nên lấy lại từ Đế Đạo minh.

Đại hán kia lạnh nhạt nói.

- Vậy là tốt rồi, sáng sớm ngày mai sẽ khiến cho bọn chúng trả giá đắt.

Lão giả âm lệ nói chuyện đầu tiên âm trầm nói, trong thanh âm tràn ngập sát ý. Người này tuổi chừng sáu mươi, toàn thân lan tràn ra khí tức nóng bỏng.

Vào đêm, trong sơn mạch, vô số thân ảnh đứng đó, ánh mắt nhìn lên màn sáng bằng năng lượng trong màn đêm, khí tức đều được thu liễm, không một chút nào tiết ra ngoài.

Dưới cỗ khí tức vô hình này, tất cả yêu thú, linh thú trong phạm vi sơn mạch cảm giác được cỗ khí tức vô hình kia đều tránh ra xa.

- Sắc trời vừa sáng chúng ta lập tức xuất phát, lần này nhất định phải nhổ tận gốc. Thù của Hóa Vũ tông ta chỉ có Phi Linh môn diệt vong mới có thể trả hết nợ.

Trong sơn mạch, một lão giả áo xám nhìn phía trước nói, ánh mắt tràn ngập sát ý.

- Sắc trời vừa sáng dùng tốc độ cao nhất xuất phát. Hiện tại Phi Linh môn không còn cường giả. Lần này nhất định phải để cho Phi Linh môn thành hư vô. Thù Lan Lăng sơn trang ta nhất định phải khiến cho Phi Linh môn trả giá thật nhiều.

Một mỹ phụ áo tím trầm giọng nói.

- Lần này đủ để xóa bỏ tên Phi Linh môn trên đại lục này.

Một lão giả lưng đeo trường kiếm, khóe miệng nhàn nhạt mỉm cười nói.

Trong đám cười, Gia Cát Tử Vân lạnh nhạt cười, tâm tình đương nhiên vô cùng tốt.

- Tử Vân, thực lực của con còn không quá cao, con đi theo chút ít sẽ gặp nguy hiểm.

Mỹ phụ áo tím nói với Gia Cát Tử Vân.

Gia Cát Tử Vân nhìn mỹ phụ áo tím, cung kính nói:

- Tử Linh sư thúc tổ, con có thể bảo vệ chính mình. Phi Linh môn và Lan Lăng sơn trang con có thâm cừu đại hận. Thân là một thành viên của Lan Lăng sơn trang, tự nhiên con phải xuất một phần lực.

- Được rồi, đến lúc đó cẩn thận một chút.

Mỹ phụ áo tím nói.

Gia Cát Tử Vân gật đầu, trong mắt hiện lên hàn ý, mai là ngày Phi Linh môn diệt môn, làm sao hắn có thể bỏ qua được.

Thời gian từ từ trôi qua, trăng sáng lặn xuống. Khi tia sáng đầu tiên từ phương đông xuất hiện, trong một sơn mạch, mấy trăm đạo thân ảnh nhảy lên. Từng đạo thân ảnh giống như lưu quang xẹt qua không trung, lập tức phóng về phía sơn mạch Vụ Đô.

Sưu Sưu.

Trên một hải vực, khi hải đảo được tia sáng đầu tiên chiếu rọi, mấy trăm đạo thân ảnh từ trên hải đảo nhảy lên, từng đạo khí tức hùng hậu lan tràn ra. Mang theo gợn sóng lắc lư, lập tức hóa thành một đạo lưu quang xẹt qua trời cao. Mục tiêu chính là đại quân ở không gian phía xa.

Sáng sớm, trên Đông Hải, mặt trời hiện lên sau lưng hải đảo khổng lồ phía xa, vài tia nắng mặt trời chiếu rọi cả hải đảo và hải vực.

Ầm ầm.

Lúc này trong hải vực phía trước truyền tới tiếng nổ mạnh kinh thiên. Trong bầu trời vang lên tiếng xé gió kinh người. Tiếng thú minh, một mảng lớn thân ảnh rậm rạp, chằng chịt xuất hiện trên không trung. Mảng lớn thân ảnh này sợ rằng phải hơn ngàn vạn người.

- Thiên Địa minh rốt cuộc cũng tới. Tất cả đệ tử Đế Đạo minh nghe lệnh, chuẩn bị chiến đấu.

Tiếng hét lớn trong Đế Đạo minh truyền ra, từng đạo thân ảnh cường giả thả người nhảy lên giữa không trung. Yêu thú tọa kỵ xoay quanh, rít gào, mấy trăm đạo thân ảnh cơ hồ chiếm cứ một phương không gian.

Chương 2960: Đại chiến bắt đầu

Ầm ầm.

Trên hải vực bao la lập tức gió nổi mây phun, ánh mặt trời bị che đậy. Phía trên hải vực như lờ mờ, trong hải vực sóng gió ngập trời, mãnh liệt, hai quân đối đầu, đại chiến hết sức căng thẳng.

Trên vạn đảo nhai, vạn đảo liên miên, cuối thu, lá cây khô không ngừng rơi xuống.

Gió sớm thổi qua, lá rụng bay múa, có chút tiêu điều. Thế nhưng là bởi vì vị trí địa lý đặc thù của Vạn Đảo nhai, cho nên so với địa phương khác vẫn xanh biếc hơn nhiều, cực kỳ quỷ dị.

Sáng sớm, trên Vạn Đảo nhai vô cùng yên tĩnh, gió sớm thổi sương mù sớm.

Sưu Sưu.

Nhưng vào lúc này bên ngoài Vạn Đảo nhai lập tức xuất hiện một mảng lớn bóng đen, một cỗ khí tức hùng hậu xuất hiện.

Rống.

Ngao.

Từng đầu yêu thú khổng lồ đi tới, từng đạo thân ảnh đứng đó, sát ý phô thiên cái địa khuếch tán.

- Đệ tử Nguyệt Long các nghe lệnh, giết cho ta. Không giữ lại một người nào của Thánh Linh giáo.

- Đệ tử Thần Kim các nghe lệnh, giết không tha.

- Chúng đệ tử Khôn Dương đảo nghe lệnh, chó gà không tha.

Từng tiếng hét lớn vang lên, khí tức khủng bố cuốn tới. Chúng đệ tử Thánh Linh giáo còn không kịp phản ứng đã bị đánh chết. Ba sơn môn có chuẩn bị mà tới khiến cho những đệ tử bên ngoài của Thánh Linh giáo không có lực chống lại.

Sáng sớm, trong Phi Linh sơn mạch, dãy núi liên miên không ngớt, cánh rừng bao la, bạt ngàn.

Trong sơn mạch được phủ bởi một tầng sương mù mỏng, rừng cây bạc phơ, trong gió sớm mang theo từng mảnh lá vàng rụng, phát ra tiếng xào xạc.

Sưu Sưu.

Lúc này bên ngoài Phi Linh sơn mạch đột nhiên nghe thấy từng thanh âm xé gió, vô số yêu thú phi hành cao giai vỗ cánh bay tới, đem gợn sóng trong không gian chấn bay.

- Mau nhìn, những người này dường như đi tới Phi Linh môn.

- Hình như là người của Hóa Vũ tông và Lan Lăng sơn trang.

- Ta nhìn như còn có người của Thiên Kiếm môn và Vạn Thú Tông.

- Không tốt, Phi Linh môn không xong rồi, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Thiên Kiếm môn, Vạn Thú Tông muốn đi đối phó với Phi Linh môn a.

- Nghe nói Lục Lâm Thiên cùng với Linh Vũ Đại Đế chết, cường giả Phi Linh môn dường như đều đi tới Đông Hải, lúc này Phi Linh môn dường như không có cường giả gì.

Từng tiếng xé gió, khí tức hùng hậu, mạnh mẽ lan tràn, mục tiêu chính là Phi Linh môn khiến cho vô số ánh mắt chú ý.

Tất cả mọi người kinh hãi, trong lòng hiểu rõ, lúc này Phi Linh môn đang bị đám người Lan Lăng sơn trang cùng với những sơn môn khác đánh lén. Lục Lâm Thiên và Linh Vũ Đại Đế vừa mới chết, mấy sơn môn này tuyệt đối sẽ không bỏ qua Phi Linh môn.

Đại chiến kinh người bao phủ cả Cổ Vực và Vạn Đảo nhai, ngoài quần phong liên miên, lúc này trên không trung có vô số yêu thú vỗ cánh áp không bay tới, mà ở phía dưới, mấy tram đạo thân ảnh rơi xuống, trong đó còn có không ít thân ảnh khôi lỗi.

- Khổng Tước Tôn giả, bọn họ tới rồi.

Trong quần phong, trên một ngọn núi khổng lồ nhất, hơn mười đạo thân ảnh mang theo ánh mắt ngưng trọng đánh đó.

Trong hơn chục đạo thân ảnh này đi đầu là một người mặc cẩm bào, ung dung, quý phái, hai mắt thâm thúy mênh mông giống như biển cả. Đúng là Khổng Tước Tôn giả đã tới Chuẩn Đế.

Bên người Khổn Tước Tôn giả còn có Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng, Thánh Thú Thiên Tôn Hạ Hầu Khải, còn có Minh Diệu Tổ cùng với Hộ giáo Tôn lão cùng với các trưởng lão.

- Chúng ta mắc lừa rồi, sợ rằng đại chiến ở Đông Hải chỉ là ngụy trang, Nguyệt Long các, Khôn Dương đảo, Thần Kim các lần nữa phái ra ba Chuẩn Đế, mục tiêu chính thức sợ rằng chính là Thánh Linh giáo ta.

Ánh mắt Khổng Tước Tôn giả tràn ngập vẻ ngưng trọng.

- Không Tước Tôn Tổ, cường giả Thánh Pháp bộ, Thánh Vũ bộ cùng với Cùng Kỳ Tôn giả đều không có mặt, sợ rằng chúng ta khó có thể chống cự lại sự vây công quy mô của ba sơn môn này.

Hai mắt Tiết Linh Phương ngưng trọng.

- Chúng ta lập tức thông báo cho Cùng Kỳ Tôn giả trở về trợ giúp.

Sắc mặt Hạ Hầu Khải ngưng trọng.

- Không kịp rồi, trên người Cùng Kỳ Tôn giả cũng không có ngọc giản truyền tin, cho dù là Cùng Kỳ Tôn giả toàn lực chạy tới, sợ rằng cũng chậm một chút. Bọn họ đã tới bên ngoài, chuẩn bị bày trận đi. Bọn chúng muốn vây công Thánh Linh giáo ta cũng không dễ dàng như vậy.

Khổng Tước Tôn giả lạnh nhạt nói.

- Chúng ta đến rồi. Cẩn thận trận pháp của Thánh Linh giáo, khôi lỗi, còn có yêu thú.

Ở trên tầng trời thấp, một đạo thân ảnh âm trầm đạp không đứng thẳng, trong mắt tràn ngập sát ý ngập trời, không trung, thậm chí là chung quanh thân thể hắn có một cỗ khí tức thiên địa nóng bỏng như có như không. Không hề nghi ngờ thực lực người này đã tới cấp độ Chuẩn Đế.

- Thánh Linh giáo ở trên Vạn Đảo nhai kéo dài hơi tàn mấy ngàn năm. Hôm nay chúng ta phải nhổ tận gốc.

Một lão phụ nhân ánh mắt âm trầm, khẽ phất tay ra lệnh, chân khí, linh lực trên người chúng cường giả phía sau lan tràn ra. Khí tức Vũ Tôn, Linh Tôn hùng hậu, đại bộ phận còn lại đều là cường giả Vương cấp, Suất cấp cũng chỉ là số ít.

- Gïếŧ không tha.

Đại hán cường tráng lạnh nhạt nói.

- Dám xâm phạm Thánh Linh giáo ta nhất định phải trả giá đắt.

Trong lúc đại hán cường tráng vừa mới nói xong, một thanh âm lạnh lẽo vang vọng:

- Bày trận.

Tiếng quát vừa dứt, trong khắp phía chân trời đột nhiên xuất hiện sương mù dày đặc, bên trong sương mù dày đặc truyền tới khí tức chấn động.

- Là Khổng Tước Tôn giả của Thánh Linh giáo, coi chừng trận pháp của Thánh Linh giáo.

Giữa không trung, ba siêu cấp cường giả dẫn đầu hét lớn một tiếng.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, khắp chân trời đều bị sương mù dày đặc bao phủ. Trong sương mù dày đặc truyền ra khí tức chấn động, ngày càng mạnh mẽ tới mức độ khoa trương. Ngay sau đó, chín đạo quang trụ chói mắt từ bốn phía chân trời phóng lên cao.

Ầm ầm.

Cả không trung đột nhiên run lên, một mảnh sương mù bàng bạc giống như màn sáng che khuất bầu trời, che cả những rặng núi liên miên. Đem cả mấy trăm đạo thân ảnh cùng với yêu thú, khôi lỗi phía trước bao phủ vào bên trong.

- Phá trận.

Đại hán cường tráng, lão giả âm lệ, lão phụ nhân, ba người này nhìn nhau, lập tức hét lớn một tiếng. Ba đạo thân ảnh phóng lên trời, khí tức đáng sợ, phô thiên cái địa lan tràn ra.

Chân khí, linh lực của ba người tuôn ra. Chỉ một thoáng, chân khí cùng với linh lực mênh mông, năng lượng bàng bạc từ trong thân thể tuôn ra. Ba đạo quang trụ bằng linh lực, chân khí ầm ầm phóng về phía chân trời khiến cho không gian run rẩy. Lập tức phóng tới sương mù dày đặc giống như màn sáng bao phủ không gian kia.

Phanh Phanh.

Ba đạo thanh âm trầm thấp bạo liệt vang vọng, ba đạo quang trụ bằng năng lượng bàng bạc lập tức va chạm vào màn sáng. Cả không gian giống như uốn lượn vào một chỗ, thế nhưng cũng không bị nghiền nát. Nhưng mà cái đại trận này dường như cũng lung lay sắp đổ. Một cỗ gợn sóng vô hình lập tức khuếch tán, mang theo không gian rung động, dưới sự rung động khuếch tán này, cả không gian giống như sắp bị nghiền nát.

- Hừ, đại trận của Thánh Linh giáo ta, không phải bằng vào mặt hàng như các ngươi có thể phá vỡ.

Chương 2961: Thánh Linh đại chiến 1

Thanh âm của Khổng Tước Tôn giả vang vọng, dứt lời, một cỗ năng lượng mênh mông trên không trung tuôn ra, giữa không trung, trên màn sáng bằng sương mù dày đặc lập tức lan tràn ra vô số bí văn huyền ảo, bắn ra quang mang chói mắt hóa thành hình cung rồi khuếch tán ra chung quanh. Lập tức gia cố đại trận đang lung lay giống như sắp đổ kia.

- Bây giờ ta sẽ cho các ngươi nếm thử sự lợi hại của Cửu Tinh Khốn Long Trận.

Tiếng quát của Khổng Tước Tôn giả lần nữa vang lên, cả không trung đột nhiên run rẩy. Thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm truyền ra.

Ầm ầm.

Từng đạo năng lượng chói mắt trong khoảnh khắc giống như sấm sét phá không đánh tới. Năng lượng xé rách không gian, mang theo uy thế kinh người đánh xuống.

Trong chớp mắt từng đạo quang trụ bằng năng lượng chói mắt lập tức hóa thành đồ án huyền ảo ầm ầm đánh xuống.

- Tất cả mọi người cẩn thận.

Đại hán cường tráng, lão giả âm lệ, lão phụ nhân đều nhanh chóng bố trí hộ thân cương khí, đem quang trụ bằng năng lượng ngăn lại.

Phanh Phanh.

Tuy không ít đạo quang trụ bằng năng lượng tuy rằng bị ngăn cản đại bộ phận, thế nhưng cũng có không ít quang trụ bằng năng lượng bắn về phía xa, xé rách không gian tạo thành vết nứt đen kịt, sau đó hung hăng đánh vào mấy trăm người cùng với yêu thú, khôi lỗi phía sau. Đại trận do Khổng Tước Tôn giả tự mình bố trí, uy lực không cần phải nói.

- Không xong.

Đạo quang trụ bằng năng lượng khủng bố đánh xuống, giữa không trung, không ít yêu thú, Vũ Suất, cùng với Vương cấp và một ít người có tu vi Tôn cấp liên thủ bố trí phóng ngự, thế nhưng dưới công kích tựa như hủy diệt này cũng có không ít người lập tức bị đánh thành mảnh vỡ.

Cả phiến không gian lớn đột nhiên bị xé mở, kình khí khủng bố rung động khuếch tán khiến cho không gian không ngừng run rẩy. Kình khí khuếch tán giống như sơn băng địa liệt.

Ầm ầm.

Những đạo quang trụ bằng năng lượng đánh xuống mặt đất, khiến cho không ít đỉnh núi, ngọn núi ở phía dưới bị phá hủy. Tiếng ầm ầm giống như tận thế vang vọn. Trong chớp mắt ngắn ngủi, dưới sự bảo hộ của đại hán cường tráng, lão phụ nhân, lão giả âm lệ, thế nhưng cũng có mấy người có tu vi Tôn cấp, hơn chục Vương cấp bị đánh thành tro tàn.

- Thánh Linh giáo đáng chết.

Lão giả âm lệ giận dữ, Khôn Dương đảo hắn vừa rồi có không ít cường giả bị đánh chết.

- Chính Dương Tôn giả, Địa Khôi Tôn giả, nhanh liên thủ phá trận.

Lão phụ nhân hét lớn một tiếng, trong tay đột nhiên xuất hiện một đại đỉnh.

- Hoa Linh Tôn giả, dựa vào Thiên Lang Phá Diệt Đỉnh của ngươi vậy.

Hai người được gọi là Chính Dương Tôn giả và Địa Khôi Tôn giả lập tức đi tới trước người Hoa Linh Tôn giả, thủ ấn trong tay biến hóa, trong nháy mắt chân khí bàng bạc tuôn ra, phối hợp với linh lực của Hoa Linh Tôn giả rót vào trogn đại đỉnh trước mặt Hoa Linh Tôn giả.

Đại đỉnh bị thúc dục, trong nháy mắt bành trướng tới hơn ngàn thước, bí văn quanh quẩn, ở trong đại đỉnh đột nhiên có một đầu hỏa lang lao ra.

Ngao.

Hỏa lang lao ra, trọn vẹn hơn ngàn thước, thân thể khổng lồ mang theo uy thế cường hãn lập tức đánh về phía màn sáng khổng lồ trên không trung. Những nơi đầu hỏa lang này đi qua, không gian nứt vỡ từng khúc.

- Phiền phức lớn rồi, Hoa Linh Tôn giả của Nguyệt Long các mang theo Thiên Lang Phá Diệt Đỉnh.

Trong ngọn núi, Khổng Tước Tôn giả biến sắc, thủ ấn lập tức biến hóa. Phía trên màn sáng phía chân trời, chín chín tám mươi mốt đạo quang trụ bằng năng lượng lập tức đánh xuống, giống như muốn phá hủy không gian. Tiếp đó va chạm với hư ảnh hỏa lang khổng lồ kia.

Giữa không trung, lập tức truyền đến thanh âm bạo liệt, chín chín tám mươi mốt đạo quang trụ bằng năng lượng va chạm vào thân hỏa lang khổng lồ, hư ảnh hỏa lang khổng lồ bỗng nhiên nổ tung, hóa thành sóng lửa khuếch tán.

Ầm ầm.

Hỏa diễm nóng bỏng vô cùng khuếch tán trên bầu trời, nhiệt độ đáng sợ lập tức khiến cho hơi nước trong không gian này giống như bốc hơi, nhiệt độ nóng bỏng giống như thiêu đốt không gian.

Trong không gian hỗn loạn, một động sâu lập tức hiện ra, không gian chung quanh lập tức bị phá hủy.

Ken két.

Từng vết nứt không gian bị phá hủy, màn sáng bằng sương mù dày đặc cũng bị phá hủy.

Phụt.

Trên ngọn núi, Khổng Tước Tôn giả đột nhiên phun ra máu tươi, sắc mặt bắt đầu tái nhợt.

- Khổng Tước Tôn Tổ, người sao rồi?

Trong mắt Tiết Linh Phượng tràn ngập vẻ ngưng trọng.

- Ta không sao, đại trận đã bị phá, toàn lực nghênh chiến, không thể để cho đám người Nguyệt Long các này xông vào trong giáo. Bạch Long Tôn Tổ và Kim Lang Tô Tổ đang bế quan bên trong, không thể bị quấy rầy.

Ánh mắt Khổng Tước Tôn giả trầm xuống, linh lực phô thiên cái địa tuôn ra.

- Ha ha, đại trận đã bị phá, giết không tha.

Chính Dương Tôn giả cười nhạt một tiếng rồi quát lớn, sắc mặt tái nhợt, dường như vừa rồi liên thủ phá trận cũng tiêu hao cực lớn.

- Giết.

Mấy trăm thân ảnh cường giả, yêu thú lập tức phô thiên cái địa phóng về phía trước.

- Thánh Thú lệnh, hiệu lện vạn thú.

Lúc này trên không trung có một tiếng quát vang vọng, trong không trung hỗn loạn dường như có huyết quang lan tràn ra. Một thanh âm giống như hổ gầm, phượng minh từ trong không trung truyền ra.

Ngao.Trong huyết quang, một cỗ uy áp ngập trời từ bên trong khuếch tán ra, mang theo thanh âm như hổ gầm, phượng minh, đánh tan gợn sóng trong không gian rồi khuếch tán.

- Đại quân khôi lỗi Thánh Pháp bộ, giết không tha.

Lại có một tiếng hét lớn vang lên.

Chúng cường giả Nguyệt Long các, Khôn Dương đảo, Thần Kim các vừa mới vì phá được trận mà cao hứng nghe vậy lập tức nhìn lên không trung. Vào giờ phút này, từng tiếng xé gió trong sơn mạch vang lên. Mang theo một cỗ khí tức cường hãn từ trên không trung cùng dưới mặt đất lan tràn, mặt đất nhẹ nhàng run rẩy.

Rống.

Ngao.

Sơn mạch run rẩy, đất rung núi chuyển, từng đầu yêu thú, linh thú rít gào, thanh âm giống như sấm sét chấn động nhân tâm.

Ngay trong ánh mắt kinh ngạc của chúng nhân, trong sơn mạch có vô số yêu thú linh thú lao ra. Giữa không trung, mặt đất trong khoảnh khắc có một đám yêu thú, linh thú rậm rạp, chằng chịt, đông nghịt một mảnh.

Vô số yêu thú, linh thú rập rạp giống như là con kiến bao phủ đỉnh núi, trong không gian chung quanh sơn mạch, đại quân yêu thú, linh thú rít gào, cực kỳ đồ sộ, ngàn thú vỗ cánh, vạn thú lao ra.

Cùng lúc vô số khôi lỗi từ trên không trung lăng không rơi xuống. Vô số khôi lỗi đủ màu sắc xuất hiện trong mắt mọi người, khoảng chừng có mấy vạn đầu khôi lỗi trong nháy mắt xuất hiện trước mặt mọi người.

Những năm gần đây Thánh Linh giáo đạt được bảo tàng do Thánh Thủ Linh Tôn lưu lại, tăng thêm Tứ đại Tôn Tổ trở về, còn có Phi Linh môn ủng hộ, cũng không thiếu bất luận tài nguyên gì. Những năm này đại quân khôi lỗi lại được luyện chế ra vô số khôi lỗi bổ sung vào đại quân.

Khôi lỗi nham thạch, khôi lỗi hình người, khôi lỗi hình thú, hoạt nhân khôi lỗi, yêu thú khôi lỗi, cơ hồ tất cả khôi lỗi, cần gì đều có.

Mấy vạn đầu khôi lỗi xuất hiện, uy áp bàng bạc lan tràn khiến cho trong lòng đám người Nguyệt Long các cảm thấy lạnh lẽo. Khôi lỗi bát cấp khủng bố có không ít, khôi lỗi thất cấp càng nhiều vô số kể.

Chương 2962: Đại chiến tới 1

Cảm nhận tiểu hồn anh trong đầu lúc này, linh hồn lực tinh thuần không có một chút tạp chất, khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười vui vẻ. Tam Thần Thiên Biến Quyết này quả thực đủ bất phàm. Có cơ hội hắn phải thử nghiệm Tam Thần Thiên Biến Quyết này thần dị ra sao. Thế nhưng từ tình huống trước mắt xem ra, vẫn nên trước tiên đột phá thành Đế, đến lúc đó dựa theo biện pháp của Huyết Linh Mẫu Đơn, khống chế Thái Cổ U Minh Viêm rồi rời khỏi thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm.

- Vì sao lại không có cách nào thuận lợi đột phá?

Lục Lâm Thiên khẽ than. Hắn đã thử qua việc đột phá, thế nhưng lại không có động tĩnh gì, muốn đột phá rất khó khăn. Cho dù hắn phục dụng không ít bảo vật, đạt được không ít cơ duyên, thế nhưng vẫn rất khó.

Lục Lâm Thiên cũng có thể hiểu được một chút, từ cổ chí kim, bao nhiêu cường giả thiên phú tuyệt đỉnh, phong hoa tuyệt đại đều không thể không dừng lại. Sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn năm đó cũng dừng lại trước cấp độ Đế giả này.

- Không có cách nào đột phá thì lĩnh ngộ vậy.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, thủ ấn lập tức kết xuất, hai mắt khép hờ, bắt đầu lĩnh ngộ.

Trong không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời, Lục Lâm Thiên ở dưới sự bao phủ của kim đao màu vàng bắt đầu ngồi xuống. Giống như lão tăng nhập định, không chút sứt mẻ. Đao mang ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm vững như bàn thạch.

Theo lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên lập tức kinh ngạc phát hiện ra, linh hồn trải qua Thái Cổ U Minh Viêm rèn giũa loại bỏ tạp chất, khiến cho hắn lĩnh ngộ nhanh hơn không ít. Dường như khiến cho hắn có thể cảm giác được năng lượng thuộc tính trong thiên địa. Khiến cho hắn càng thân cận hơn với năng lượng thuộc tính trong thiên địa.

Mừng rỡ, Lục Lâm Thiên lần nữa tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ, quanh thân được qunag mang màu vàng bao phủ, mỗi một tấc thân thể đều có kim quang lan tràn ra, kim quang sắc bén, lạnh lẽo.

Phải đột phá Đế cấp, ngưng tụ ra linh hồn phân thân, đến lúc đó triệt để xóa bỏ linh hồn Thái Cổ U Minh Viêm, dung hợp với linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm, như vậy mới có thể rời khỏi thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm này.

Không có cách nào đột phá tới Đế cấp, Lục Lâm Thiên cũng đành chịu, tuy rằng sốt ruột, thế nhưng cũng không có biện pháp nào. Loại đột phá này tuy rằng không phải nói là hắn muốn đột phá là đột phá, cho nên lúc này Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể bắt đầu lĩnh ngộ thuộc tính.

Bị nhốt trong Hư Không Bí Cảnh. mặt khác còn có vấn đề khác khiến cho Lục Lâm Thiên lo lắng. Thời gian dài như vậy không biết tình huống bên ngoài thế nào. Có lẽ bị Thái Cổ U Minh Viêm vây khốn, người bên ngoài còn cho rằng hắn và nghĩa phụ Nam thúc cùng Tiểu Long đã chết chắc.

Chuyện này không khỏi làm cho Lục Lâm Thiên lo lắng, nếu như bên ngoài cho rằng hắn và Nam thúc đã chết, tình huống của Phi Linh môn sẽ không ổn, có lẽ Thiên Địa minh sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy.

Lục Lâm Thiên càng nghĩ càng cảm thấy ngưng trọng, thế nhưng hiện tại cũng không có cách nào đi ra ngoài, hy vọng bên ngoài không xảy ra vấn đề gì khác thì tốt.

Trong đầu suy nghĩ loạn một hồi, Lục Lâm Thiên thu hồi tâm thần, một lát sau Lục Lâm Thiên tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ. Trong lúc lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên dùng thuộc tính kim làm chủ, đương nhiên thuộc tính khác cũng không có vì vậy mà bị bỏ lại phía sau. Lao ngục thời không dùng thuộc tính kim làm chủ, dùng ngũ hành tương sinh tương khắc làm cơ sở.

- Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim, Kim lại sinh Thủy.

Trong cơ thể, năm loại thuộc tính tương sinh dung hợp, lần lượt luân hồi diễn sinh.

Lĩnh ngộ là bởi vì Lục Lâm Thiên cũng có ý định của riêng mình. Hiện tại hắn không có cách nào đột phá có lẽ là bởi vì phương diện lĩnh ngộ có vấn đề. Có lẽ thiếu một chút cơ hội. Mà nếu như hắn có thể lĩnh ngộ thuộc tính kim tới đại thành mà nói, không chỉ giải quyết vấn đề về phương diện lĩnh ngộ, đến lúc đó sợ rằng cũng tự tạo cơ hội cho bản thân hắn.

Lúc trước Bắc Cung lão tổ đem thuộc tính Mộc lĩnh ngộ tới đại thành, một lần đột phá thành Đế, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên nhìn hấy hy vọng, có lẽ khi thuộc tính Kim của hắn đại thành chính là ngày hắn thành Đế.

Lui vạn bước mà nói, thuộc tính Kim đại thành mà không có cách nào thành Đế thì Lục Lâm Thiên cũng có thể xác định thực lực của mình lúc đó sẽ tăng lên nhiều, cho nên lúc này lĩnh ngộ không dư thừa một chút nào. Cũng là lựa chọn duy nhất của hắn hiện tại. Hiện tại hắn phải mau chóng tăng cường thực lực, vạn nhất kim đao màu vàng đột nhiên không bảo hộ hắn nữa, hắn cũng không thể để cho mình không có sức chống cự nào, lúc này lĩnh ngộ thuộc tính Kim đại thành, Lục Lâm Thiên có tin tưởng tuyệt đối. Không biết vì sao trên phương diện lĩnh ngộ thuộc tính Kim, hắn có ưu thế và thiên phú tuyệt đối. Giống như hắn là sủng nhi của thuộc tính Kim vậy.

Lĩnh ngộ thuộc tính Kim đại thành, bước chân vào hàng ngũ Nhân Hoàng tộc, đây cũng là thứ mà Lục Lâm Thiên vẫn luôn chờ mong. Những Nhân Hoàng tộc này rốt cuộc có bí mật gì, chỉ khi hắn đặt chân vào hàng ngũ Nhân Hoàng tộc mới có thể biết được những bí mật này.

Trở thành Nhân Hoàng tộc thứ bảy, chuyệ này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên càng thêm nóng bỏng, lúc này Lục Lâm Thiên cũng quyết định, không thể không lĩnh ngộ thuộc tính kim tới đại thành. Như vậy mới có cơ hội đột phá thành Đế.

Mà đổi lại bên ngoài, khi thuộc tính kim đại thành, có lẽ mới chính thức chống lại được Lục đại Nhân Hoàng tộc và Tứ đại Thú Hoàng tộc. Bất kể là hắn tu luyện loại thuộc tính nào, lĩnh ngộ thời gian hay là gì vĩnh viễn đều đi trên con đường người khác đã đi. Muốn đuổi kịp người khác căn bản không có khả năng. Lĩnh ngộ thuộc tính kim, đây mới chính là con đường hắn thực sự nên đi, đi một con đường khác với tiền nhân.

Đuổi theo bước chân của tiền nhân, tuy rằng mỗi một bước tiến về phía trước đều là đường núi gập ghềnh, thế nhưng cũng có thể chậm chạp đi theo. Thế nhưng mà đây không phải là điều Lục Lâm Thiên muốn. Cũng không phải là tính cách của Lục Lâm Thiên.

Đi theo bước chân của tiền nhân, con đường tu luyện sẽ nhẹ nhàng hơn một chút. Có người dẫn đường, chung quy so với tự mình mò mẫm trong bóng tối sẽ nhẹ nhàng, dễ dàng hơn nhiều.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên lại không nghĩ như vậy, đi theo con đường của tiền nhân, sợ rằng rất khó có cơ hội siêu thoát được tiền nhân, tìm được hướng đi mới. Chỉ có bản thân mình đi một con đường mới ngay từ đầu, tuy rằng khó khăn, thế nhưng nói không chừng con đường này có thể đi thông tới phương hướng khác trong thiên địa.

Lục Lâm Thiên tiến vào trạng thái điên cuồng lĩnh ngộ, quang thân tràn ngập kim quang. Cũng không biết ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, năng lượng thuộc tính kim không biết từ nơi nào chui vào, bắt đầu chậm rãi hội tụ tới.

Thái Cổ U Minh Viêm tiếp tục rít gào, thế nhưng nhìn thấy Lục Lâm Thiên trốn trong quang mang của bảo vật kia không để ý tới hắn, hắn cũng không tiếp tục thiêu đốt linh hồn nữa.

Chương 2963: Đại chiến tới 2

Đối với Lục Lâm Thiên hắn cũng đành chịu, trốn ở trong quang mang của bảo vật kia, hắn căn bản không có một biện pháp nào ngăn cản. Càng ngày càng tiêu hao nhiều, khiến cho hắn đã rất suy yếu, mà ngay cả thiêu đốt linh hồn cũng phải dùng tới.

Mà hiện tại có bảo vật này, ngay cả thời gian khôi phục hắn cũng không có. Hắn quá kiêng kỵ bảo vật này, đây chính là ở trong thế giới của hắn. Là nơi hắn mạnh nhất, cũng là nơi yếu nhất của hắn. Vạn nhất trong lúc hắn khôi phục, nhân loại này đột nhiên ra tay, vậy thì hắn gặp phiền phức lớn.

Cho nên lúc này Thái Cổ U Minh Viêm ngay cả khôi phục cũng không dám, chỉ có thể chờ đợi. Thái Cổ U Minh Viêm đột nhiên có cảm giác, không phải là hắn vây khốn nhân loại này mà là nhân loại này vây khốn hắn, khiến cho hắn chờ đợi trong lo lắng. Nếu tiếp tục như vậy rất có thể hắn sẽ bị tiêu hao sạch sẽ, đến lúc đó sẽ ngày càng yếu.

Tình huống này càng không xong, hậu quả khủng bố như thế nào Thái Cổ U Minh Viêm biết rõ ràng nhất. Hậu quả đó hắn không có cách nào thừa nhận được. Thế nhưng cho dù như vậy hắn vẫn bất lực, nhân loại kia trốn vào trong quang mang của bảo vật, bảo vật kia hắn không có cách nào rung chuyển được.

Cái bảo vật khủng ố này khiến cho Thái Cổ U Minh Viêm một mực suy nghĩ, cũng không biết là vật gì khiến cho hắn cảm thấy tim đập nhanh. Trên đời này đã sớm không còn đồ vật gì khiến cho hắn e ngại, chuyện này khiến cho hắn khó hiểu.

- Nhân loại đáng chết.

Thái Cổ U Minh Viêm càng nghĩ càng giận, càng giận dữ, chuyện này khiến cho hắn rất nghẹn khuất.

Mà lúc này khiến cho trong lòng Thái Cổ U Minh Viêm nghi hoặc chính là một cỗ năng lượng thiên địa hắn chưa bao giờ cảm nhận ra đang tiến vào trong cơ thể hắn, cỗ năng lượng này sắc bén mà lạnh lẽo.

Năng lượng thiên địa này thẩm thấu vào, không ngờ hắn lại không thể ngăn cản được nó. Năng lượng thiên địa sắc bén, lạnh lẽo hội tụ về phía nhân loại kia. Loại năng lượng thiên địa này trong lúc mơ hồ khiến cho hắn cảm giác kinh hãi.

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, từ bọt khí nổ tung vang vọng trong không gian ra, không gian lần nữa trở nên yên tĩnh.

Dưới sự bao phủ của kim quang màu vàng, quang mang thuộc tính quanh thân Lục Lâm Thiên không ngừng lóe lên. Giờ phút này Lục Lâm Thiên hoàn toàn tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ, triệt để quên đi thời gian trôi qua.

Lục Lâm Thiên cũng đã quyết định, lần này nhất định phải lĩnh ngộ thuộc tính kim tới đại thành, bằng không sợ rằng hắn không thoát khỏi sự vây khốn của Thái Cổ U Minh Viêm.

Thời gian giống như cát chảy, lặng lẽ trôi qua. Quang mang thuộc tính kim của Lục Lâm Thiên quang quẩn.

Dưới màn đêm bao phủ, trong một sơn mạch, những ngôi sao trên trời le lói, gió đêm nhè nhẹ thổi qua mang theo cảm giác lạnh lẽo.

Trong một đình viện, không ít đạo thân ảnh mang theo khí tức âm trầm ngồi ở đó, mỗi một người tuyệt đối là cường giả. Khí tức trên người không có một chút nào tiết ra ngoài, thế nhưng trong lúc vô hình lại khiến cho người ta ngừng thở.

- Lần này chúng ta ra tay nhất định không thể để lộ ra bất kỳ tin tức nào.

Một lão giả âm lệ, trầm giọng nói.

- Đó là đương nhiên, lần này Nguyệt Long các chúng ta, Thần Kim các, Khôn Dương đảo liên thủ, nhất định phải đem thù trước đó thu lại.

Một lão phụ nhân mặc váy hoa mặt mũi âm trầm nói.

- Lần này nhất định sẽ khiến cho người Đế Đạo minh há hốc mồm.

Một đại hán hai mắt lan tràn ra hàn ý, không gian quanh thân giống như muốn đóng băng.

- Thiên Băng Tôn giả, ngươi đã hẹn bên kia chưa? Xác định không sai chứ?

Lão phụ nhân mặc váy hoa nói với đại hán kia.

- Hoa Linh Tôn giả, ngươi cứ yên tâm đi, nhất định không có vấn đề. Sáng sớm ngày mai sẽ cùng ra tay, lần này nhất định phải khiến cho bọn chúng trả giá đắt. Khoản sổ sách này cũng nên lấy lại từ Đế Đạo minh.

Đại hán kia lạnh nhạt nói.

- Vậy là tốt rồi, sáng sớm ngày mai sẽ khiến cho bọn chúng trả giá đắt.

Lão giả âm lệ nói chuyện đầu tiên âm trầm nói, trong thanh âm tràn ngập sát ý. Người này tuổi chừng sáu mươi, toàn thân lan tràn ra khí tức nóng bỏng.

Vào đêm, trong sơn mạch, vô số thân ảnh đứng đó, ánh mắt nhìn lên màn sáng bằng năng lượng trong màn đêm, khí tức đều được thu liễm, không một chút nào tiết ra ngoài.

Dưới cỗ khí tức vô hình này, tất cả yêu thú, linh thú trong phạm vi sơn mạch cảm giác được cỗ khí tức vô hình kia đều tránh ra xa.

- Sắc trời vừa sáng chúng ta lập tức xuất phát, lần này nhất định phải nhổ tận gốc. Thù của Hóa Vũ tông ta chỉ có Phi Linh môn diệt vong mới có thể trả hết nợ.

Trong sơn mạch, một lão giả áo xám nhìn phía trước nói, ánh mắt tràn ngập sát ý.

- Sắc trời vừa sáng dùng tốc độ cao nhất xuất phát. Hiện tại Phi Linh môn không còn cường giả. Lần này nhất định phải để cho Phi Linh môn thành hư vô. Thù Lan Lăng sơn trang ta nhất định phải khiến cho Phi Linh môn trả giá thật nhiều.

Một mỹ phụ áo tím trầm giọng nói.

- Lần này đủ để xóa bỏ tên Phi Linh môn trên đại lục này.

Một lão giả lưng đeo trường kiếm, khóe miệng nhàn nhạt mỉm cười nói.

Trong đám cười, Gia Cát Tử Vân lạnh nhạt cười, tâm tình đương nhiên vô cùng tốt.

- Tử Vân, thực lực của con còn không quá cao, con đi theo chút ít sẽ gặp nguy hiểm.

Mỹ phụ áo tím nói với Gia Cát Tử Vân.

Gia Cát Tử Vân nhìn mỹ phụ áo tím, cung kính nói:

- Tử Linh sư thúc tổ, con có thể bảo vệ chính mình. Phi Linh môn và Lan Lăng sơn trang con có thâm cừu đại hận. Thân là một thành viên của Lan Lăng sơn trang, tự nhiên con phải xuất một phần lực.

- Được rồi, đến lúc đó cẩn thận một chút.

Mỹ phụ áo tím nói.

Gia Cát Tử Vân gật đầu, trong mắt hiện lên hàn ý, mai là ngày Phi Linh môn diệt môn, làm sao hắn có thể bỏ qua được.

Thời gian từ từ trôi qua, trăng sáng lặn xuống. Khi tia sáng đầu tiên từ phương đông xuất hiện, trong một sơn mạch, mấy trăm đạo thân ảnh nhảy lên. Từng đạo thân ảnh giống như lưu quang xẹt qua không trung, lập tức phóng về phía sơn mạch Vụ Đô.

Sưu Sưu.

Trên một hải vực, khi hải đảo được tia sáng đầu tiên chiếu rọi, mấy trăm đạo thân ảnh từ trên hải đảo nhảy lên, từng đạo khí tức hùng hậu lan tràn ra. Mang theo gợn sóng lắc lư, lập tức hóa thành một đạo lưu quang xẹt qua trời cao. Mục tiêu chính là đại quân ở không gian phía xa.

Sáng sớm, trên Đông Hải, mặt trời hiện lên sau lưng hải đảo khổng lồ phía xa, vài tia nắng mặt trời chiếu rọi cả hải đảo và hải vực.

Ầm ầm.

Lúc này trong hải vực phía trước truyền tới tiếng nổ mạnh kinh thiên. Trong bầu trời vang lên tiếng xé gió kinh người. Tiếng thú minh, một mảng lớn thân ảnh rậm rạp, chằng chịt xuất hiện trên không trung. Mảng lớn thân ảnh này sợ rằng phải hơn ngàn vạn người.

- Thiên Địa minh rốt cuộc cũng tới. Tất cả đệ tử Đế Đạo minh nghe lệnh, chuẩn bị chiến đấu.

Tiếng hét lớn trong Đế Đạo minh truyền ra, từng đạo thân ảnh cường giả thả người nhảy lên giữa không trung. Yêu thú tọa kỵ xoay quanh, rít gào, mấy trăm đạo thân ảnh cơ hồ chiếm cứ một phương không gian.

Chương 2964: Đại chiến bắt đầu

Ầm ầm.

Trên hải vực bao la lập tức gió nổi mây phun, ánh mặt trời bị che đậy. Phía trên hải vực như lờ mờ, trong hải vực sóng gió ngập trời, mãnh liệt, hai quân đối đầu, đại chiến hết sức căng thẳng.

Trên vạn đảo nhai, vạn đảo liên miên, cuối thu, lá cây khô không ngừng rơi xuống.

Gió sớm thổi qua, lá rụng bay múa, có chút tiêu điều. Thế nhưng là bởi vì vị trí địa lý đặc thù của Vạn Đảo nhai, cho nên so với địa phương khác vẫn xanh biếc hơn nhiều, cực kỳ quỷ dị.

Sáng sớm, trên Vạn Đảo nhai vô cùng yên tĩnh, gió sớm thổi sương mù sớm.

Sưu Sưu.

Nhưng vào lúc này bên ngoài Vạn Đảo nhai lập tức xuất hiện một mảng lớn bóng đen, một cỗ khí tức hùng hậu xuất hiện.

Rống.

Ngao.

Từng đầu yêu thú khổng lồ đi tới, từng đạo thân ảnh đứng đó, sát ý phô thiên cái địa khuếch tán.

- Đệ tử Nguyệt Long các nghe lệnh, giết cho ta. Không giữ lại một người nào của Thánh Linh giáo.

- Đệ tử Thần Kim các nghe lệnh, giết không tha.

- Chúng đệ tử Khôn Dương đảo nghe lệnh, chó gà không tha.

Từng tiếng hét lớn vang lên, khí tức khủng bố cuốn tới. Chúng đệ tử Thánh Linh giáo còn không kịp phản ứng đã bị đánh chết. Ba sơn môn có chuẩn bị mà tới khiến cho những đệ tử bên ngoài của Thánh Linh giáo không có lực chống lại.

Sáng sớm, trong Phi Linh sơn mạch, dãy núi liên miên không ngớt, cánh rừng bao la, bạt ngàn.

Trong sơn mạch được phủ bởi một tầng sương mù mỏng, rừng cây bạc phơ, trong gió sớm mang theo từng mảnh lá vàng rụng, phát ra tiếng xào xạc.

Sưu Sưu.

Lúc này bên ngoài Phi Linh sơn mạch đột nhiên nghe thấy từng thanh âm xé gió, vô số yêu thú phi hành cao giai vỗ cánh bay tới, đem gợn sóng trong không gian chấn bay.

- Mau nhìn, những người này dường như đi tới Phi Linh môn.

- Hình như là người của Hóa Vũ tông và Lan Lăng sơn trang.

- Ta nhìn như còn có người của Thiên Kiếm môn và Vạn Thú Tông.

- Không tốt, Phi Linh môn không xong rồi, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Thiên Kiếm môn, Vạn Thú Tông muốn đi đối phó với Phi Linh môn a.

- Nghe nói Lục Lâm Thiên cùng với Linh Vũ Đại Đế chết, cường giả Phi Linh môn dường như đều đi tới Đông Hải, lúc này Phi Linh môn dường như không có cường giả gì.

Từng tiếng xé gió, khí tức hùng hậu, mạnh mẽ lan tràn, mục tiêu chính là Phi Linh môn khiến cho vô số ánh mắt chú ý.

Tất cả mọi người kinh hãi, trong lòng hiểu rõ, lúc này Phi Linh môn đang bị đám người Lan Lăng sơn trang cùng với những sơn môn khác đánh lén. Lục Lâm Thiên và Linh Vũ Đại Đế vừa mới chết, mấy sơn môn này tuyệt đối sẽ không bỏ qua Phi Linh môn.

Đại chiến kinh người bao phủ cả Cổ Vực và Vạn Đảo nhai, ngoài quần phong liên miên, lúc này trên không trung có vô số yêu thú vỗ cánh áp không bay tới, mà ở phía dưới, mấy tram đạo thân ảnh rơi xuống, trong đó còn có không ít thân ảnh khôi lỗi.

- Khổng Tước Tôn giả, bọn họ tới rồi.

Trong quần phong, trên một ngọn núi khổng lồ nhất, hơn mười đạo thân ảnh mang theo ánh mắt ngưng trọng đánh đó.

Trong hơn chục đạo thân ảnh này đi đầu là một người mặc cẩm bào, ung dung, quý phái, hai mắt thâm thúy mênh mông giống như biển cả. Đúng là Khổng Tước Tôn giả đã tới Chuẩn Đế.

Bên người Khổn Tước Tôn giả còn có Thánh Pháp Thiên Tôn Tiết Linh Phượng, Thánh Thú Thiên Tôn Hạ Hầu Khải, còn có Minh Diệu Tổ cùng với Hộ giáo Tôn lão cùng với các trưởng lão.

- Chúng ta mắc lừa rồi, sợ rằng đại chiến ở Đông Hải chỉ là ngụy trang, Nguyệt Long các, Khôn Dương đảo, Thần Kim các lần nữa phái ra ba Chuẩn Đế, mục tiêu chính thức sợ rằng chính là Thánh Linh giáo ta.

Ánh mắt Khổng Tước Tôn giả tràn ngập vẻ ngưng trọng.

- Không Tước Tôn Tổ, cường giả Thánh Pháp bộ, Thánh Vũ bộ cùng với Cùng Kỳ Tôn giả đều không có mặt, sợ rằng chúng ta khó có thể chống cự lại sự vây công quy mô của ba sơn môn này.

Hai mắt Tiết Linh Phương ngưng trọng.

- Chúng ta lập tức thông báo cho Cùng Kỳ Tôn giả trở về trợ giúp.

Sắc mặt Hạ Hầu Khải ngưng trọng.

- Không kịp rồi, trên người Cùng Kỳ Tôn giả cũng không có ngọc giản truyền tin, cho dù là Cùng Kỳ Tôn giả toàn lực chạy tới, sợ rằng cũng chậm một chút. Bọn họ đã tới bên ngoài, chuẩn bị bày trận đi. Bọn chúng muốn vây công Thánh Linh giáo ta cũng không dễ dàng như vậy.

Khổng Tước Tôn giả lạnh nhạt nói.

- Chúng ta đến rồi. Cẩn thận trận pháp của Thánh Linh giáo, khôi lỗi, còn có yêu thú.

Ở trên tầng trời thấp, một đạo thân ảnh âm trầm đạp không đứng thẳng, trong mắt tràn ngập sát ý ngập trời, không trung, thậm chí là chung quanh thân thể hắn có một cỗ khí tức thiên địa nóng bỏng như có như không. Không hề nghi ngờ thực lực người này đã tới cấp độ Chuẩn Đế.

- Thánh Linh giáo ở trên Vạn Đảo nhai kéo dài hơi tàn mấy ngàn năm. Hôm nay chúng ta phải nhổ tận gốc.

Một lão phụ nhân ánh mắt âm trầm, khẽ phất tay ra lệnh, chân khí, linh lực trên người chúng cường giả phía sau lan tràn ra. Khí tức Vũ Tôn, Linh Tôn hùng hậu, đại bộ phận còn lại đều là cường giả Vương cấp, Suất cấp cũng chỉ là số ít.

- Giết không tha.

Đại hán cường tráng lạnh nhạt nói.

- Dám xâm phạm Thánh Linh giáo ta nhất định phải trả giá đắt.

Trong lúc đại hán cường tráng vừa mới nói xong, một thanh âm lạnh lẽo vang vọng:

- Bày trận.

Tiếng quát vừa dứt, trong khắp phía chân trời đột nhiên xuất hiện sương mù dày đặc, bên trong sương mù dày đặc truyền tới khí tức chấn động.

- Là Khổng Tước Tôn giả của Thánh Linh giáo, coi chừng trận pháp của Thánh Linh giáo.

Giữa không trung, ba siêu cấp cường giả dẫn đầu hét lớn một tiếng.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, khắp chân trời đều bị sương mù dày đặc bao phủ. Trong sương mù dày đặc truyền ra khí tức chấn động, ngày càng mạnh mẽ tới mức độ khoa trương. Ngay sau đó, chín đạo quang trụ chói mắt từ bốn phía chân trời phóng lên cao.

Ầm ầm.

Cả không trung đột nhiên run lên, một mảnh sương mù bàng bạc giống như màn sáng che khuất bầu trời, che cả những rặng núi liên miên. Đem cả mấy trăm đạo thân ảnh cùng với yêu thú, khôi lỗi phía trước bao phủ vào bên trong.

- Phá trận.

Đại hán cường tráng, lão giả âm lệ, lão phụ nhân, ba người này nhìn nhau, lập tức hét lớn một tiếng. Ba đạo thân ảnh phóng lên trời, khí tức đáng sợ, phô thiên cái địa lan tràn ra.

Chân khí, linh lực của ba người tuôn ra. Chỉ một thoáng, chân khí cùng với linh lực mênh mông, năng lượng bàng bạc từ trong thân thể tuôn ra. Ba đạo quang trụ bằng linh lực, chân khí ầm ầm phóng về phía chân trời khiến cho không gian run rẩy. Lập tức phóng tới sương mù dày đặc giống như màn sáng bao phủ không gian kia.

Phanh Phanh.

Ba đạo thanh âm trầm thấp bạo liệt vang vọng, ba đạo quang trụ bằng năng lượng bàng bạc lập tức va chạm vào màn sáng. Cả không gian giống như uốn lượn vào một chỗ, thế nhưng cũng không bị nghiền nát. Nhưng mà cái đại trận này dường như cũng lung lay sắp đổ. Một cỗ gợn sóng vô hình lập tức khuếch tán, mang theo không gian rung động, dưới sự rung động khuếch tán này, cả không gian giống như sắp bị nghiền nát.

- Hừ, đại trận của Thánh Linh giáo ta, không phải bằng vào mặt hàng như các ngươi có thể phá vỡ.

Chương 2965: Thánh Linh đại chiến 1

Thanh âm của Khổng Tước Tôn giả vang vọng, dứt lời, một cỗ năng lượng mênh mông trên không trung tuôn ra, giữa không trung, trên màn sáng bằng sương mù dày đặc lập tức lan tràn ra vô số bí văn huyền ảo, bắn ra quang mang chói mắt hóa thành hình cung rồi khuếch tán ra chung quanh. Lập tức gia cố đại trận đang lung lay giống như sắp đổ kia.

- Bây giờ ta sẽ cho các ngươi nếm thử sự lợi hại của Cửu Tinh Khốn Long Trận.

Tiếng quát của Khổng Tước Tôn giả lần nữa vang lên, cả không trung đột nhiên run rẩy. Thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm truyền ra.

Ầm ầm.

Từng đạo năng lượng chói mắt trong khoảnh khắc giống như sấm sét phá không đánh tới. Năng lượng xé rách không gian, mang theo uy thế kinh người đánh xuống.

Trong chớp mắt từng đạo quang trụ bằng năng lượng chói mắt lập tức hóa thành đồ án huyền ảo ầm ầm đánh xuống.

- Tất cả mọi người cẩn thận.

Đại hán cường tráng, lão giả âm lệ, lão phụ nhân đều nhanh chóng bố trí hộ thân cương khí, đem quang trụ bằng năng lượng ngăn lại.

Phanh Phanh.

Tuy không ít đạo quang trụ bằng năng lượng tuy rằng bị ngăn cản đại bộ phận, thế nhưng cũng có không ít quang trụ bằng năng lượng bắn về phía xa, xé rách không gian tạo thành vết nứt đen kịt, sau đó hung hăng đánh vào mấy trăm người cùng với yêu thú, khôi lỗi phía sau. Đại trận do Khổng Tước Tôn giả tự mình bố trí, uy lực không cần phải nói.

- Không xong.

Đạo quang trụ bằng năng lượng khủng bố đánh xuống, giữa không trung, không ít yêu thú, Vũ Suất, cùng với Vương cấp và một ít người có tu vi Tôn cấp liên thủ bố trí phóng ngự, thế nhưng dưới công kích tựa như hủy diệt này cũng có không ít người lập tức bị đánh thành mảnh vỡ.

Cả phiến không gian lớn đột nhiên bị xé mở, kình khí khủng bố rung động khuếch tán khiến cho không gian không ngừng run rẩy. Kình khí khuếch tán giống như sơn băng địa liệt.

Ầm ầm.

Những đạo quang trụ bằng năng lượng đánh xuống mặt đất, khiến cho không ít đỉnh núi, ngọn núi ở phía dưới bị phá hủy. Tiếng ầm ầm giống như tận thế vang vọn. Trong chớp mắt ngắn ngủi, dưới sự bảo hộ của đại hán cường tráng, lão phụ nhân, lão giả âm lệ, thế nhưng cũng có mấy người có tu vi Tôn cấp, hơn chục Vương cấp bị đánh thành tro tàn.

- Thánh Linh giáo đáng chết.

Lão giả âm lệ giận dữ, Khôn Dương đảo hắn vừa rồi có không ít cường giả bị đánh chết.

- Chính Dương Tôn giả, Địa Khôi Tôn giả, nhanh liên thủ phá trận.

Lão phụ nhân hét lớn một tiếng, trong tay đột nhiên xuất hiện một đại đỉnh.

- Hoa Linh Tôn giả, dựa vào Thiên Lang Phá Diệt Đỉnh của ngươi vậy.

Hai người được gọi là Chính Dương Tôn giả và Địa Khôi Tôn giả lập tức đi tới trước người Hoa Linh Tôn giả, thủ ấn trong tay biến hóa, trong nháy mắt chân khí bàng bạc tuôn ra, phối hợp với linh lực của Hoa Linh Tôn giả rót vào trogn đại đỉnh trước mặt Hoa Linh Tôn giả.

Đại đỉnh bị thúc dục, trong nháy mắt bành trướng tới hơn ngàn thước, bí văn quanh quẩn, ở trong đại đỉnh đột nhiên có một đầu hỏa lang lao ra.

Ngao.

Hỏa lang lao ra, trọn vẹn hơn ngàn thước, thân thể khổng lồ mang theo uy thế cường hãn lập tức đánh về phía màn sáng khổng lồ trên không trung. Những nơi đầu hỏa lang này đi qua, không gian nứt vỡ từng khúc.

- Phiền phức lớn rồi, Hoa Linh Tôn giả của Nguyệt Long các mang theo Thiên Lang Phá Diệt Đỉnh.

Trong ngọn núi, Khổng Tước Tôn giả biến sắc, thủ ấn lập tức biến hóa. Phía trên màn sáng phía chân trời, chín chín tám mươi mốt đạo quang trụ bằng năng lượng lập tức đánh xuống, giống như muốn phá hủy không gian. Tiếp đó va chạm với hư ảnh hỏa lang khổng lồ kia.

Giữa không trung, lập tức truyền đến thanh âm bạo liệt, chín chín tám mươi mốt đạo quang trụ bằng năng lượng va chạm vào thân hỏa lang khổng lồ, hư ảnh hỏa lang khổng lồ bỗng nhiên nổ tung, hóa thành sóng lửa khuếch tán.

Ầm ầm.

Hỏa diễm nóng bỏng vô cùng khuếch tán trên bầu trời, nhiệt độ đáng sợ lập tức khiến cho hơi nước trong không gian này giống như bốc hơi, nhiệt độ nóng bỏng giống như thiêu đốt không gian.

Trong không gian hỗn loạn, một động sâu lập tức hiện ra, không gian chung quanh lập tức bị phá hủy.

Ken két.

Từng vết nứt không gian bị phá hủy, màn sáng bằng sương mù dày đặc cũng bị phá hủy.

Phụt.

Trên ngọn núi, Khổng Tước Tôn giả đột nhiên phun ra máu tươi, sắc mặt bắt đầu tái nhợt.

- Khổng Tước Tôn Tổ, người sao rồi?

Trong mắt Tiết Linh Phượng tràn ngập vẻ ngưng trọng.

- Ta không sao, đại trận đã bị phá, toàn lực nghênh chiến, không thể để cho đám người Nguyệt Long các này xông vào trong giáo. Bạch Long Tôn Tổ và Kim Lang Tô Tổ đang bế quan bên trong, không thể bị quấy rầy.

Ánh mắt Khổng Tước Tôn giả trầm xuống, linh lực phô thiên cái địa tuôn ra.

- Ha ha, đại trận đã bị phá, giết không tha.

Chính Dương Tôn giả cười nhạt một tiếng rồi quát lớn, sắc mặt tái nhợt, dường như vừa rồi liên thủ phá trận cũng tiêu hao cực lớn.

- Giết.

Mấy trăm thân ảnh cường giả, yêu thú lập tức phô thiên cái địa phóng về phía trước.

- Thánh Thú lệnh, hiệu lện vạn thú.

Lúc này trên không trung có một tiếng quát vang vọng, trong không trung hỗn loạn dường như có huyết quang lan tràn ra. Một thanh âm giống như hổ gầm, phượng minh từ trong không trung truyền ra.

Ngao.Trong huyết quang, một cỗ uy áp ngập trời từ bên trong khuếch tán ra, mang theo thanh âm như hổ gầm, phượng minh, đánh tan gợn sóng trong không gian rồi khuếch tán.

- Đại quân khôi lỗi Thánh Pháp bộ, giết không tha.

Lại có một tiếng hét lớn vang lên.

Chúng cường giả Nguyệt Long các, Khôn Dương đảo, Thần Kim các vừa mới vì phá được trận mà cao hứng nghe vậy lập tức nhìn lên không trung. Vào giờ phút này, từng tiếng xé gió trong sơn mạch vang lên. Mang theo một cỗ khí tức cường hãn từ trên không trung cùng dưới mặt đất lan tràn, mặt đất nhẹ nhàng run rẩy.

Rống.

Ngao.

Sơn mạch run rẩy, đất rung núi chuyển, từng đầu yêu thú, linh thú rít gào, thanh âm giống như sấm sét chấn động nhân tâm.

Ngay trong ánh mắt kinh ngạc của chúng nhân, trong sơn mạch có vô số yêu thú linh thú lao ra. Giữa không trung, mặt đất trong khoảnh khắc có một đám yêu thú, linh thú rậm rạp, chằng chịt, đông nghịt một mảnh.

Vô số yêu thú, linh thú rập rạp giống như là con kiến bao phủ đỉnh núi, trong không gian chung quanh sơn mạch, đại quân yêu thú, linh thú rít gào, cực kỳ đồ sộ, ngàn thú vỗ cánh, vạn thú lao ra.

Cùng lúc vô số khôi lỗi từ trên không trung lăng không rơi xuống. Vô số khôi lỗi đủ màu sắc xuất hiện trong mắt mọi người, khoảng chừng có mấy vạn đầu khôi lỗi trong nháy mắt xuất hiện trước mặt mọi người.

Những năm gần đây Thánh Linh giáo đạt được bảo tàng do Thánh Thủ Linh Tôn lưu lại, tăng thêm Tứ đại Tôn Tổ trở về, còn có Phi Linh môn ủng hộ, cũng không thiếu bất luận tài nguyên gì. Những năm này đại quân khôi lỗi lại được luyện chế ra vô số khôi lỗi bổ sung vào đại quân.

Khôi lỗi nham thạch, khôi lỗi hình người, khôi lỗi hình thú, hoạt nhân khôi lỗi, yêu thú khôi lỗi, cơ hồ tất cả khôi lỗi, cần gì đều có.

Mấy vạn đầu khôi lỗi xuất hiện, uy áp bàng bạc lan tràn khiến cho trong lòng đám người Nguyệt Long các cảm thấy lạnh lẽo. Khôi lỗi bát cấp khủng bố có không ít, khôi lỗi thất cấp càng nhiều vô số kể.

Chương 2966: Thánh Linh đại chiến 2

Mọi người há hốc mồm, bọn họ không ngờ tới Thánh Linh giáo lại có nhiều khôi lỗi cùng với yêu thú như vậy. Đại quân yêu thú đã đủ khủng bố, từ cấp độ nào mà nói, khôi lỗi so với yêu thú còn cường hãn hơn nhiều.

Người Thần Kim các trong tay đều có khôi lỗi, thế nhưng so với số khôi lỗi của Thánh Linh giáo, quả thực có chút khó coi. Huống chi lúc này ba sơn môn vì âm thầm đối phó với Thánh Linh giáo, vì không để cho người khác chú ý, cho nên số lượng cường giả mang tới không nhiều.

Huống chi cường giả ba sơn môn này lần lượt bị tổn thất, lực lượng trung kiên trong ba sơn môn quả thực không xuất ra được bao nhiêu. Lần tổn thất vừa rồi, hiện tại trong các sơn môn lớn, số lượng cường giả Tôn cấp bị tổn thất chỉ có dùng đơn vị hàng chục mà tính toán, khiến cho đám sơn môn này đau lòng không thôi. Tăng thêm trong Đông Hải còn phải phái người ngăn chặn Đế Đạo minh, có thể nói Nguyệt Long các, Khôn Dương đảo, Thần Kim các lúc này có thể phái nhiều cường giả đến Thánh Linh giáo như vậy đã dốc sức liều mạng rồi.

Không ít cường giả Thánh Linh giáo đi Đông Hải, Cùng Kỳ Tôn giả suất lĩnh Thánh Pháp bộ cùng Thánh Vũ Bộ đi tới Đông Hải. Thế nhưng trong Thánh Linh giáo còn có Khổng Tước Tôn giả tọa trấn, còn có đại quân yêu thú và khôi lỗi. Tuy rằng bị mang đi một ít, thế nhưng đại bộ phận vẫn lưu lại trấn thủ sơn môn.

Đám sơn môn Nguyệt Long các biết rõ trong Thánh Linh giáo có đại quân yêu thú và khôi lỗi, thế nhưng lại tính sai số lượng đại quân yêu thú và khôi lỗi của Thánh Linh giáo, cho rằng đại quân yêu thú và khôi lỗi của Thánh Linh giáo đều được mang tới Đông Hải, không ngờ ở trên Vạn Đảo nhai lại nhiều như vậy.

Ngao.

Đạo quân yêu thú và khôi lỗi vừa mới xuất hiện, lập tức vây công đám người Nguyệt Long các, Khôn Dương đảo, Thần Kim các.

- Giết, hôm nay nhất định phải san bằng Thánh Linh giáo thành bình địa.

Chính Dương Tôn giả của Khôn Dương đảo lạnh lùng quát.

Tiếng quát vừa dứt, cường giả ba sơn môn lập tức triển khai công kích, từng đạo thân ảnh lao vào trong đại quân yêu thú và khôi lỗi. Lúc này người của ba sơn môn tới đây không nhiều lắm, chưa đủ một ngàn người, thế nhưng tuyệt đối đều là cường giả. Đều là cường giả tinh anh của ba sơn môn.

Ầm ầm ầm.

Trong khoảnh khắc, tiếng chém giết kinh thiên động địa vang vọng.

- Dám động tới Thánh Linh giáo nhất định phải trả giá đắt, để cho bọn chúng có đi mà không có về.

- Giết.

Trong không trung, chúng cường giả Thánh Linh giáo đột nhiên nhảy ra. Từng đạo thân ảnh tay cầm linh khí, binh khí, sát ý ngập trời.

Đại chiến lớn như vậy, Thánh Linh giáo tuy rằng có vô số đệ tử, thế nhưng người có thể gia nhập vòng chiến cũng chỉ có tu vi từ Suất cấp trở nên, Tướng cấp cũng không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng. Thực lực quá thấp cũng chỉ có thể xem náo nhiệt. Dùng sao lúc này ba sơn môn Nguyệt Long các chỉ xuất động cường giả đỉnh tiêm mà thôi.

Sáng sớm chung quanh Phi Linh môn vô cùng yên tĩnh, trước Phi Linh môn, không gian truyền đến ba động mãnh liệt, từng đầu yêu thú khổng lồ phóng tới, tốc độ giống như tia chớp.

- Đệ tử Phi Linh môn, mở ra Tinh Nguyệt Thiên Sát Đại trận.

Trong Phi Linh môn, Lệ Quỷ đang ngồi trước ngọn núi đột nhiên mở mắt ra, trong đôi mắt đen láy có một cỗ tinh quang bắn ra. Tiếng gầm cuồn cuộn truyền khắp Phi Linh môn.

Âm quỷ cùng với Dương Quỷ bên người Lệ Quỷ cũng mở mắt ra, ba người nhìn nhau, trong mắt hiện lên sự ngưng trọng.

Ầm ầm.

Lệ Quỷ dứt lời, trong Phi Linh môn lập tức vang lên tiếng nổ cực lớn, cả Phi Linh sơn mạch giống như lung lay sắp đổ.

Một giây sau, ngoài Phi Linh môn, lấy Phi Linh môn làm trung tâm, Phi Linh sơn mạch cực lớn này lập tức xuất hiện từng quang mang năng lượng cực lớn, bí văn quanh quẩn, cực kỳ thần dị.

Mà quang mang xuất hiện, tiếp đó lại biến mất không thấy gì nữa, cả không gian cực lớn lâm vào bóng tối, đám người cùng với yêu thú đang gấp rút lao về phía Phi Linh môn trong khoảnh khắc bị nhốt vào bên trong.

- Là Tinh Nguyệt Thiên Sát Đại Trận.

Giữa không trung, nhìn thấy không trung lờ mờ, gần nghìn đạo thân ảnh lập tức lăng không mà đứng, bốn người dẫn đầu, khí tức khủng bố lập tức lan tràn ra.

Ầm ầm.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, trong lòng đất vang lên tiếng trầm thấp, phảng phất như có một đầu hung thú nào đó từ trong không gian hắc ám đi ra.

- Tinh Nguyệt Thiên Sát Đại Trận chính là đại trận hộ sơn của Huyền Thiên Môn mấy ngàn năm trước. Lúc trước người Linh Vũ giới đã tới muốn phá trận này, trận này bất phàm, tất cả cẩn thận một chút.

Một lão giả lưng đeo trường kiếm trầm giọng nói, sau lưng chính là hai trăm cường giả lưng đeo trường kiếm, chỉ cần nhìn cũng biết là người của Thiên Kiếm môn.

- Ngày hôm nay nhất định phải diệt Phi Linh môn.

Mỹ phụ áo tím của Lan Lăng sơn trang trầm giọng nói.

- Tử Linh Tôn giả, Lan Mộc Tôn giả là sư huynh của ngươi, Lan Mộc Tôn giả bị giết, sư tỷ Lan Linh Tôn giả của ngươi cũng bị hủy thân thể, Lan Lăng sơn trang các ngươi đối với Phi Linh môn thù sâu như biển. Vậy thì bắt đầu từ ngươi phá trận, được không.

Lão giả lưng đeo trường kiếm của Thiên Kiếm môn nói.

- Phi Kiếm Tôn giả, Thiểm Điện Tôn giả của Thiên Kiếm môn ngươi cũng bị giết. Vậy thì ngươi cũng nên đi phá Tinh Nguyệt Thiên Sát Đại Trận này đi a.

Mỹ phụ gọi là Tử Linh Tôn giả nói.

- Phi Kiếm Tôn giả, Tử Linh Tôn giả, Địa Vũ Tôn giả, Tinh Nguyệt Thiên Sát Đại Trận này lợi hại, chúng ta phải liên thủ phá trận mới được. Ta thấy muốn một mình phá trận, sợ rằng không dễ.

Một đại hán thân hình khổng lồ, ước chừng trên ba thước nói.

- Cự Thú Tôn giả, tông chủ đương nhiệm của Vạn Thú Tông ngươi trở thành nữ nhân của Lục Lâm Thiên. Mấy danh ngạch vốn là của Vạn Thú Tông đã không còn là của các ngươi nữa. Xem ra Vạn Thú Tông ngươi cùng với Lục Lâm Thiên kia thù sâu như biển a.

Tử Linh Tôn giả mỉm cười nói.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, trong không gian lờ mờ bỗng nhiên xuất hiện một cái khe lớn, sát khí ngập trời từ bên trong lan tràn ra. Cuồng phong rít gào, một cỗ năng lượng hung ác, bạo ngược hội tụ. Cả thiên địa lập tức tràn ngập sát khí.

Sát khí khủng bố này khiến cho lòng người rung động, sát khí nhập thể ảnh hưởng tới tâm cảnh của mọi người. Người thực lực thấp hai mắt trong lúc bất tri bất giác đỏ thẫm, trong khoảnh khắc chịu ảnh hưởng.

- Sát khí ảnh hưởng tới tâm thần, tất cả cẩn thận.

Tử Linh Tôn giả hét lớn một tiếng.

Chỉ là dường như Tử Linh Tôn giả đã hét lên quá chậm, trong khi thanh âm của nàng vừa mới vang lên, khe nứt trong không gian đột nhiên nổ tung. Một cỗ sát khí cuồng bạo giống như một cơn bão khuếch tán.

- Ah...

Cùng lúc, sat khí khuếch tán, cơ hồ trong nháy mắt có không ít người bị cuốn vào bên trong, tiếng kêu thảm thiết, thê lương quanh quẩn trong không gian quỷ dị này khiến cho không ít người bị phá hủy thành mảnh vỡ.

Chi Chi.

Sát khí lan tràn, trong không gian hiện lên một mảnh không gian quỷ dị, đen kịt khiến cho lòng người rung động. Ánh sáng trong không gian khó có thể xuyên qua. Ngẫu nhiên từ bên trong còn vang lên thanh âm sắc bén như quỷ khóc thần sầu, khiến cho người ta rợn tóc gáy.

Chương 2967: Đệ tử thân truyền

- Lão đại, người Thiên Địa minh tới, có vài cỗ khí tức kinh khủng. Nhị thiếu gia đã từng nói qua. Sợ rằng Tinh Nguyệt Thiên Sát Đại Trận này không chống đỡ được lâu. Sát khí hội tụ không đủ, không ngăn cản được công kích quy mô lớn. Chúng ta có nên đi ra hỗ trợ hay không?

Trước ngọn núi, ánh mắt Dương Quỷ ngưng trọng nhìn Lệ Quỷ hỏi.

- Nhị thiếu gia đã từng nói, vô luận như thế nào chúng ta cũng không thể rời khỏi đây, phải thủ hộ cho Thánh Thủ Linh Tôn khôi phục.

Lệ Quỷ nói.

- Đại ca, nếu như Phi Linh môn không chống đỡ nổi thì làm sao?

Âm Quỷ nói.

- Nếu như không đỡ nổi thì ba huynh đệ chúng ta cũng phải thủ hộ ở trên ngọn núi này, trừ phi chúng ta chết.

Lệ Quỷ quay đầu nhìn qua ngọn núi, trầm giọng nói.

...

Trong Phi Linh môn lờ mờ, trên quảng trường cực lớn tụ tập vô số cường giả Phi Linh môn và đệ tử.

Lúc này bên trong Phi Linh môn, cường giả cũng không có quá nhiều, Hắc Vũ, Sát Phá Quân, Đông Vô Mệnh ở phía trước. Cường giả còn lại cũng chỉ có Thiểm Điện Báo Ngô Dũng, An Cát Tú Na, Khấu Phi Yến, Diệp Phi, Diệp Mỹ, Khang Tử Vân của Linh Đường, Khí Vương Úc Khánh. Đinh Thành Kiệt.

Vũ đường, ngoại đường, yêu đường, đại bộ phận cường giả của ba đường đều đi tới Đông Hải, người ở lại Phi Linh môn chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay. Hộ môn Tôn sứ cũng chỉ có Thiên Thủ Quỷ Tôn, Xích Viêm ở lại trong Phi Linh môn. Những cường giả Tôn cấp khác ở lại trong sơn môn cũng không nhiều.

- Bốn Chuẩn Đế, Tinh Nguyệt Thiên Sát Đại Trận vẫn chưa bố trí được trăm năm, nhất định không thể chống đỡ được bao lâu. Đệ tử Phi Linh môn không đủ thực lực lui ra.

Trên quảng trường, hàn ý trong mắt Hắc Vũ tràn ra.

- Diệp Phi, Diệp Mỹ, các ngươi nhanh chóng sắp xếp đệ tử thân truyền cùng với người già, trẻ em tiến vào mật đạo do chưởng môn chuẩn bị.

Đông Vô Mệnh nói, khói độc quanh quẩn thân thể, ánh mắt tràn ngập hàn ý. Hắn biết rõ lúc này Phi Linh môn lâm vào nguy cơ trước nay chưa từng có.

- Đông cung phụng, chúng ta không đi, có người phạm tới Phi Linh môn ta, chúng ta sẽ liều mạng với bọn chúng.

Cẩm bào trên người Trịnh Thánh Kiệt tung bay, mặc dù chỉ có tu vi Suất Cấp, thế nhưng trong mắt không có một chút e ngại nào.

- Đúng vậy, chúng ta sẽ không lùi lại. Chúng ta phải sống chết cùng với Phi Linh môn.

Dương Linh Hạo dẫn đầu chúng đệ tử thân truyền Phi Linh môn, không có một ai e ngại đại chiến.

Đông Vô Mệnh quay đầu lại, nhìn đám người Trịnh Thánh KIệt. Tính tình của đám đệ tử thân truyền này hắn cũng biết một chút. Khuyết điểm của Trịnh Thánh Kiệt hắn cũng biết. Mà lúc này ánh mắt nhìn về phía Trịnh Thánh Kiệt có chút tán thưởng. Ít nhất đây là chỗ tốt của tiểu tử này. Mỗi người đều có khuyết điểm, những năm này hắn luôn qua sát những đệ tử này. Có rất nhiều chuyện Đông Vô Mệnh không bỏ xuống được. Mà lúc này đột nhiên Đông Vô Mệnh dường như hiểu ra thứ gì đó, chẳn ai là hoàn mỹ cả, tất cả thuận theo tự nhiên.

- Tất cả đệ tử thân truyền lui ra, đây là mệnh lệnh, thực lực của các ngươi còn chưa đủ. Lưu lại cũng không có tác dụng, các ngươi mới là tương lai của Phi Linh môn, đây cũng là lời nhắn nhủ của chưởng môn.

Đông Vô Mệnh nhìn đám đệ tử thân truyền của Phi Linh môn sau lưng mình, chưởng môn đã tính tới kết cục xấu nhất, đã âm thầm đào một thông đạo đi thông tới chỗ sâu trong sơn mạch Vụ Đô. Thông đạo được Thiên Linh Đan Tôn bố trí cấm chế, trừ phi là Đế giả, bằng không sẽ không có ai phát hiện ra.

Lúc này trong lòng Đông Vô Mệnh hiểu ra, sợ rằng động tĩnh trong Đông Hải là ngụy trang, hóa ra mục tiêu âm thầm của Thiên Địa minh chính là Phi Linh môn. Nhiều cường giả tới đây như vậy, chắc chắn đám người này muốn dùng tốc độ nhanh nhất phá hủy Phi Linh môn. Sợ rằng Tinh Nguyệt Thiên Sát Đại Trận cũng không chống đỡ được bao lâu. Hắn phải đem tương lai của Phi Linh môn bảo hộ cho tốt.

- Tất cả đệ tử thân truyền đi theo ta, nhanh.

Diệp Phi tiến lên, ý bảo đệ tử thân truyền Phi Linh môn lui xuống trước. Thế nhưng năm người Đoan Mộc Hồng Chí, Hoàng Tĩnh Ngọc, Niếp Phong, Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hạo không có ai động đậy, tất cả đệ tử thân truyền khác cũng không có động đậy, ánh mắt nhìn chằm chằm vào đám người Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong, Hoàng Tĩnh Ngọc.

- Tất cả đệ tử thân truyền có tu vi Suất cấp theo ta giết địch, người dưới Suất cấp tiến vào mật đạo cho ta.

Thân thể Đoan Mộc Hồng Chí tiến lên phía trước một bước.

Ông.

Một thanh trường kiếm linh khí Địa cấp xuất hiện trong tay Đoan Mộc Hồng Chí, trường bào tung bay, trường kiếm khẽ động, khí tức hung hãn, âm lệ lan tràn ra.

Niếp Phong không nói gì, tâm thần khẽ động, kiện bao tay sư phụ tự tay luyện chế cho hắn xuất hiện, hàn ý trong mắt bắn ra. Bảo Nhi xoay quanh trên vai, yêu khí lan tràn.

Ông.

Hoàng Tĩnh Ngọc rút kiếm, Dương Linh Hạo, Trịnh Thánh Kiệt cùng những người khác nhanh chóng lấy ra Vũ linh khí cùng với Hồn linh khí của mình.

Sưu Sưu.

Cơ hồ tất cả đệ tử và cường giả Phi Linh môn nhìn qua năm người Đoan Mộc Hồng Chí, lặng lẽ không nói gì, tay nắm chặt Vũ linh khí, Hồn linh khí, từng cỗ chân khí, linh lực chấn động.

- Nhanh, theo ta tiến vào trong mật đạo.

Diệp Phi, Diệp Mỹ lần nữa nói ra, đám đệ tử thân truyền tu vi không tới Vũ Suất lúc này mới lặng lẽ quay đầu theo Diệp Phi và Diệp Mỹ rời đi.

- Đông cung phụng, chúng ta xin được chiến một trận, đệ tử Phi Linh môn lấy đại cục làm trọng, thế nhưng cũng không phải là người không đánh mà chạy.

Đoan Mộc Hồng Chí tay cầm trường kiếm, lập tức quỳ một gối xuống trước mặt Đông Vô Mệnh, dường như trong lòng đã hiểu rõ dụng ý của Đông Vô Mệnh.

Đám người Niếp Phong, Hoàng Tĩnh Ngọc, Trịnh Thánh Kiệt, Dương Linh Hạo, còn có hơn mười đệ tử đã đạt tới Suất cấp lúc này đều quỳ một gối xuống mặt đất.

Phần đông cường giả Phi Linh môn nhìn mấy đệ tử thân truyền mạnh nhất trong Phi Linh môn, trong lòng ngổn ngang cảm xúc, ít nhất Phi Linh môn có người kế tục.

Đông Vô Mệnh nhíu mày, nhìn đám người Đoan Mộc Hồng Chí, cắn răng nói:

- Các ngươi ở lại một nửa, một nửa khác lui ra.

Đoan Mộc Hồng Chí nghe vậy đứng dậy, ánh mắt quét qua đám người phía sau, nhìn chúng đệ tử sau lưng, phất tay một cái. Một ít đệ tử thân truyền thực lực bình thường lập tức bị đẩy lui một chút. Ánh mắt hắn nhìn về phía Trịnh Thánh Kiệt, nói:

- Trịnh sư đệ, đệ cũng lui xuống đi. Nếu như chúng ta đều chết, thế hệ trẻ tuổi của Phi Linh môn phải dựa vào đệ. Việc này cũng vô cùng quan trọng, đệ không được cãi.

- Đại sư huynh, huynh nhất định phải trở lại.

Ánh mắt Trịnh Thánh Kiệt run rẩy một hồi, hắn đối với vị Đại sư huynh này luôn tâm phục khẩu phục, cho dù hắn biết rõ vị Đại sư huynh này có thực lực và thiên phú mạnh hơn hắn, thế nhưng trong thời kỳ trưởng thành thường có tâm lý phản nghịch, khiến cho trong lòng hắn có chút không phục, thậm chí là ghen ghét. Thế nhưng giờ phút này, hắn lại chân thành kêu một tiếng Đại sư huynh, dứt lời hắn lập tức xoay người rời đi.

Chương 2968: Diệt không hỏa lôi 1

- Nhị sư tỷ, tỷ cũng lui xuống đi

Niếp Phong nhìn Hoàng Tĩnh Ngọc nói.

- Tại sao ta phải lui ra? Ta biết rõ những năm này ngươi nhường chức vị Nhị sư tỷ cho ta, mà ngay cả đối mặt với Đại sư huynh ngươi cũng không dùng toàn lực. Thế nhưng nếu như thực sự động thủ ta tuyệt đối không kém ngươi bao nhiêu.

Hoàng Tĩnh Dao nhìn Niếp Phong nói.

- Trong những đệ tử thân truyền của Phi Linh môn có lẽ không chỉ lưu lại một ít người như vậy, đây là đại cục.

Niếp Phong nhìn Hoàng Tĩnh Ngọc, những năm gần đây, đây là lần đầu tiên hắn dám nhìn thẳng như vậy.

- Cũng chỉ có những lời này thôi sao?

Hoàng Tĩnh Ngọc nhìn Niếp Phong, hàm răng khẽ cắn cặp đôi đỏ mọng.

- Nếu như lần này ta chết, ta sợ về sau sẽ không còn cơ hội nói cho tỷ biết.

Niếp Phong ngẩng đầu, không biết lấy dũng khí từ đâu, nhìn Hoàng Tĩnh Ngọc nói:

- Ta thích tỷ, từ lần thứ nhất nhìn thấy tỷ ta đã thích tỷ. Chỉ là khi đó ta căn bản không xứng với tỷ, hiện tại cũng thế.

Nghe vậy mọi người trên quảng trường lập tức nhìn qua Niếp Phong, ánh mắt có chút kỳ quái, Niếp Phong này nhìn qua có chút đần độn, thế nhưng lại giống như sư phụ hắn.

- Được rồi, ta sẽ lùi xuống.

Hoàng Tĩnh Ngọc nhìn Niếp PHong, đôi mắt xinh đẹp nhìn một lát, sau đó khẽ nói:

- Thế nhưng ngươi nhất định phải còn sống, ta không muốn ngươi chết.

Hoàng Tĩnh Ngọc nói xong, trên khuôn mặt tuyệt mỹ đỏ ửng, thẹn thùng quay người vội vàng lui xuống.

- Ha ha, Tam sư đệ, đệ không thể chết nha.

Đoan Mộc Hồng Chí vỗ bả vai Niếp Phong cười ha hả.

- Đại sư huynh, chúng ta nhất định sẽ không chết.

Niếp Phong nhìn bóng lưng Hoàng Tĩnh Ngọc, trong mắt hiện lên sự vui vẻ.

Ô Ô.

Không gian lờ mờ rung động, trong không gian đen kịt khiến cho lòng người rung động, một cỗ huyết sắc không ngừng lan tràn ra trong không gian, thanh âm quỷ khóc thần sầu vang vọng không gian. Lập tức hội tụ thành những vật dữ tợn giống như lệ quỷ tràn ngập, bao phủ không gian.

- Giết.

Hơn một ngàn cường giả Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Thiên Kiếm môn, Vạn Thú Tông trong khoảnh khắc công kích về phía vật khủng bố màu đỏ kia, chỉ là vật khủng bố màu đỏ kia căn bản không có cách nào phá hủy.

Ô ô.

Vật khủng bố màu đỏ kia kêu lên vài tiếng quái dị, trong nháy mắt có mấy người Vương cấp, Suất cấp kêu thảm một tiếng, thân thể ở trên không trung hóa thành một đám huyết vụ rơi xuống.

Phanh Phanh.

Trong tay cường giả Tôn cấp, một mảng lớn vật khủng bố màu đỏ cũng hóa thành huyết vụ, bị đánh xơ xác. Chỉ là đám huyết vụ lại lập tức hóa thành vật kinh khủng kia.

- Vật do sát khí ngưng tụ ra thật khủng bố.

Ánh mắt Hoa Linh Tôn giả trầm xuống, trong ống tay áo màu tím có một cỗ linh hỏa phô thiên cái địa lan tràn ra. Một mảng lớn vật khủng bố lập tức bị đốt thành tro bụi. Lập tức hóa thành sát khí ngập trời lan tràn ra chung quanh.

- Sát khí hóa vật, cực kỳ khó đối phó.

Phi Kiếm Tôn giả rút trường kiếm sau lưng ra, kiếm quang bắn ra, không ít vật màu đỏ lập tức hóa thành mảnh vỡ, thế nhưng nó lại một lần nữa ngưng tụ.

- Những vật do sát khí ngưng tụ ra sợ hỏa diễm, vũ giả thuộc tính hỏa cùng với Linh giả toàn lực công kích.

Hoa Linh Tôn giả lớn tiếng nói, linh hỏa ngập trời quanh thân lan tràn ra. Một mảng lớn vật do sát khí ngưng tụ ra bị đốt thành tro tàn.

- Giết.

Vũ giả thuộc tính hỏa cùng với Linh giả lập tức nhảy ra, hội tụ hỏa diễm phô thiên cái địa đốt cháy vật được ngưng tụ bằng sát khí.

Ô Ô.

Vật dữ tợn màu đỏ kêu to một tiếng, tiếp đó hóa thành tro tàn. Chỉ là không gian lại có vô số vật dữ tợn màu đỏ lao ra, cuồn cuộn không dứt. Sát khí ngập trời che đậy không gian.

Có vô số vật dữ tợn màu đỏ bị hỏa diễm thôn phệ, thế nhưng trong vết nứt không gian lại có vô số vật dữ tợn màu đỏ lao ra khiến cho một mảnh mây đen kéo tới. Thanh âm trầm thấp vang vọng, tiếng rít quỷ khó thần sầu vang vọng. Cả không gian run rẩy, sát khí mãnh liệt lan tràn ra. Tăng thêm thanh âm giống như quỷ khóc thần sầu kia khiến cho trong lòng mọi người tràn ngập hàn ý.

- Tiếp tục như vậy cũng không phải là biện pháp hay, phải mau chóng phá trận.

Quang mang trong tay Địa Vũ Tôn giả lóe lên, chân khí phô thiên cái địa lan tràn, một mảng lớn vật màu đỏ cách đó không xa bị đánh nát, khó có thể khôi phục. Thế nhưng lúc này đã có không ít người đi theo sau bị vẫn lạc trong đại trận này.

- Ah...

Cùng một thời gian, không ít người có tu vi Vương cấp, Suất cấp không ngừng bị vật màu đỏ công kích, thân thể hóa thành huyết vụ từ trên không trung rơi xuống.

- Nhanh che chở ta, nhanh.

Trong đám người Gia Cát Tử Vân mặc Hồn linh khải giáp, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng, bối rối không thôi. Hắn cũng không muốn chết trong miệng những vật màu đỏ dữ tợn này.

- Địa Vũ Tôn giả, ngươi còn không lấy ra bảo vật của Hóa Vũ tông, nhanh cưỡng ép phá trận.

Hoa Linh Tôn giả hét lớn một tiếng, không ít đệ tử Lan Lăng sơn trang bị đánh chết, nàng đã đau lòng không thôi. Hiện tại Lan Lăng sơn trang không thể chịu nổi bất luận tổn thất nào.

- Địa Vũ Tôn giả, nhanh dùng bảo vật của Hóa Vũ tông ngươi.

Phi Kiếm Tôn giả cùng với Cự Thú Tôn giả cũng lập tức thúc dục. Hai người cũng không muốn đệ tử trong môn bị đánh chết trong trận.

Sự đau lòng hiện lên trên mặt Địa Vũ Tôn giả, bảo vật mà hắn mang tới là vì muốn phá Tinh Nguyệt Thiên Sát Đại trận này. Phi Linh môn có Tinh Nguyện Thiên Sát Đại Trận cũng không phải là chuyện bí mật gì.

Thế nhưng bảo vật mà hắn mang tới cũng chính là trọng bảo của Hóa Vũ tông. Trong Hóa Vũ tông, tổng cộng có bốn khỏa, mỗi một khỏa đều có giác trị liên thành. Thậm chí nói nghiêm trọng một chút, tài liệu luyện chế không dưới tài liệu luyện chế thần khí một chút nào.

Quan trọng nhất chính là, ba khỏa này chính là do tiền bối của Hóa Vũ tông lưu lại. Phương pháp luyện chế đã sớm thất truyền. Dùng một khỏa ít đi một khỏa. Bảo vật này đã từng có tiếng tăm lừng lẫy trên đại lục. Khiến cho người ta nghe thấy tên đã sợ mất mật. Đồn rằng có tiền bối Hóa Vũ tông lúc trước dùng ba khỏa bảo vật này đồng loạt ra tay diệt một Đế giả. Từ đó về sau, siêu cấp cường giả Đế giả nhìn thấy bảo vật này đều tránh đi.

Nhưng mà thời điểm này cũng có đệ tử Hóa Vũ tông bị đánh chết. Địa Vũ Tôn giả cũng không nỡ. Nếu như lúc trước Hóa Vũ tông cam lòng dùng bảo vật này tiêu diệt Lục Lâm Thiên mà nói, Hóa Vũ tông ngày hôm nay cũng không bị tổn thất thảm trọng như vậy.

- Tinh Nguyệt Thiên Sát Đại Trận đáng chết, hôm nay ta nhất định sẽ san bằng Phi Linh môn thành bình địa.

Địa Vũ Tôn giả hét lớn một tiếng, đột nhiên trong tay xuất hiện một vật đỏ, lớn chừng nắm tay.

- Tất cả mọi người lui về phía sau, nhanh.

Nhìn thấy Địa Vũ Tôn giả móc ra bảo vật, Đám người Hoa Linh Tôn giả lập tức lui về phía sau. Đối với bảo vật trong tay Địa Vũ Tôn giả cực kỳ kiêng kỵ. Bọn họ hiểu rõ, bảo vật trong tay Địa Vụ Tôn giả, coi như là bọn họ không tránh kịp cũng sẽ bị đánh chết.

Chương 2969: Diệt không hỏa lôi 2

Mọi người nghe vậy cấp tốc lui về phía sau, không để ý tới những vật màu đỏ mà dữ tợn kia.

- Diệt Không Hỏa Lôi, đi.

Cánh tay Địa Vũ Tôn giả hất lên, miệng hét lớn một tiếng, vật lớn bằng nắm tay màu đỏ trong tay hắn bắn ra, kéo theo đường cong màu đỏ, bắn thẳng về phía vết nứt không gian đang có sát khí ngập trời lan tràn ra. Trong nháy mắt rơi vào trong vết nứt không gian.

Trong nháy mắt cả không gian trong lúc vô hình tràn ngập năng lượng nóng bỏng. Vật màu đỏ kia khiến cho người ta có cảm giác tim đập nhanh hơn. Giống như bên trong ẩn chứa một cỗ năng lượng bàng bạc đáng sợ.

Vật màu đỏ lớn bằng nắm tay rơi vào trong vết nứt không gian lập tức bành trướng. Cả không gian đột nhiên rung động, tiếp đó trong nháy mắt vật màu đỏ kia nổ tung, tạo thành quang mang chói mắt. Thanh âm bạo liệt đột nhiên giống như tiếng sấm vang vọng phía chân trời.

Ầm ầm.

Vật kinh khủng kia triệt để nổ tung, thanh âm tựa như sấm sét trên chín tầng trời, trong khoảnh khắc một cỗ năng lượng nóng bỏng tựa như một cơn lốc mang theo tiếng sấm vang vọng từ trong vết nứt trong không gian tán loạn ra bên ngoài.

Phanh Phanh.

Thanh âm hung hãn giống như tiếng sấm quanh quẩn trên không trung, năng lượng nóng bỏng lan tràn, hóa thành hỏa diễm ngập trời khuếch tán ra bốn phía. Tựa như quang mang hỏa diễm bao phủ không gian. Từng vết nứt trong không gian bị xé mở, vết nứt đen kịt trong không gian giống như mạng nhện lan tràn ở trên phía

chân trời.

Ken két.

Vết nứt không gian cực lớn lập tức nổ tung, không gian nứt vỡ từng khúc. Hỏa diễm ngập trời khuếch tán.

Ô ô.

Không gian nứt vỡ từng khúc, hỏa diễm khuếch tán, một mảng lớn vật do sát khí ngưng tụ bị chôn vùi vào bên trong, lập tức hóa thành mảnh vỡ.

Ầm ầm.

Không gian sụp đổ, không trung to lớn bắt đầu hỗn loạn, tầm mắt bắt đầu mơ hồ. Dưới không trung tựa như sơn băng địa liệt, từng kiến trúc cùng với đỉnh núi bị san bằng thành bình địa. Mặt đất rạn nứt, đá vụn bắn tứ tung.

- Diệt Không Hỏa Lôi thật mạnh.

Dưới cỗ khí tức hủy diệt nóng bỏng này, đám người Hoa Linh Tôn giả, Phi Kiếm Tôn giả, Cự Thú Tôn giả ở phía xa đều kinh hãi, tu vi Chuẩn Đế như bọn họ nếu như bị bao phủ ở bên trong tuyệt đối khó có thể thoát chết.

- Uy lực thật mạnh.

Mọi người trợn mắt há hốc mồm, khí tức nóng bỏng kia dường như biển lửa bốc lên bao phủ không gian, năng lượng khủng bố rung động khiến cho lòng người kinh hãi.

Tất cả biến mất, dần dần trở nên yên tĩnh trở lại, trong ánh mắt rung động, trợn mắt há hốc mồm của mọi người, kình khí kinh khủng kia rốt cuộc bắt đầu tán đi, bầu trời lần nữa khôi phục ánh sáng.

Cả không trung khôi phục lại bình thường, trên quảng trường Phi Linh môn. Trong vô số ánh mắt của đệ tử Phi Linh môn, trên không trung xuất hiện mấy trăm đạo thân ảnh lăng không mà đứng, không ít yêu thú xoay quanh, tuy rằng có chút chật vật, thế nhưng sát ý ngập trời.

- Ít nhất có bốn Chuẩn Đế, ba mươi mấy Tôn cấp, hơn năm trăm Vương cấp, hơn bốn trăm Suất cấp.

Hắc Vũ nhìn qua vô số thân ảnh rậm rạp, chằng chịt trên không trung, hàn ý trong mắt bắn ra. Thế nhưng trong mắt lại ngưng trọng vô cùng. Tình huống hiện tại của Phi Linh môn bây giờ hắn hiểu rõ. Chuẩn Đế cũng không có. Huống chi Thiên Địa minh lại còn phái tới bốn Chuẩn Đế.

- Thiên Địa minh quả thực để mắt tới Phi Linh môn a.

Sát Phá Quân vung tay lên, tay nắm Hàn Băng phủ, khí tức lạnh lẽo lan tràn ra giữa không trung.

- Đại trận đã bị phá, chuẩn bị huyết chiến.

Đông Vô Mệnh khẽ quát một tiếng, trường bào tung bay, khói độc ngập trời quanh thân lan tràn.

- Huyết chiến tới cùng.

Đệ tử Phi Linh môn quát lớn, tay cầm Vũ linh khí, Hồn linh khí, chân khí linh lực phô thiên cái địa lan tràn.

Rống.

Giữa không trung, Thiên Sĩ Tuyết Sư dẫn đầu vô số cường giả yêu thú linh thú bay lên trời hóa thành bản thể khổng lồ. Đám yêu thú Nghịch Lân Yêu Bằng, Huyết Ngọc Yêu Hổ xoay quanh trên không trung.

- Đệ tử Vạn Thú Tông nghe lệnh, san bằng Phi Linh môn thành bình địa.

- Đệ tử Lan Lăng sơn trang nghe lệnh, quét ngang PHi Linh môn.

- Đệ tử Hóa Vũ tông nghe lệnh, giết không tha.

- Đệ tử Thiên Kiếm môn nghe lệnh, một người cũng không được buông tha.

Hoa Linh Tôn giả, Cự Thú Tôn giả, Địa Vũ Tôn giả, Phi Kiếm Tôn giả nhìn chúng cường giả Phi Linh môn cười lạnh. Chỉ bằng vào chút thực lực của Phi Linh môn hiện tại, quả thực bọn họ chỉ cần lật tay là có thể tiêu diệt.

- Giết.

Trong khoảnh khắc, sát ý trong mắt cường giả bốn sơn môn bắn ra. Từng đạo thân ảnh lao thẳng lao thẳng về phía Phi Linh môn. Đại trận đã bị phá, Phi Linh môn rốt cuộc không có cách nào ngăn cản bọn họ tiến vào.

- Huyết chiến tới cùng, giết.

Cường giả Phi Linh môn, cũng bay lên trời, thân ảnh hóa thành lưu quang, phóng lên trời. Chân khí, linh lực phô thiên cái địa lan tràn ra.

Đại chiến kinh thiên rốt cuộc cũng mở màn.

Trong Thánh Linh giáo, thanh âm trầm thấp bạo liệt vang lên không dứt bên tai, kình khí cuồn cuộn.

Đại quân yêu thú, khôi lỗi của Thánh Linh giáo bị phá hủy, xương cốt khắp nơi, mùi máu tươi tràn ngập không gian.

Cường giả Nguyệt Long các, Khôn Dương đảo, Thần Kim các đánh tới, đại quân yêu thú, khôi lỗi của Thánh Linh giáo tuy rằng nhiều, thế nhưng trên phương diện cấp độ không có cách nào chống lại cường giả của đám người Nguyệt Long các và hai sơn môn còn lại.

- Đệ tử Thánh Linh giáo bày trận.

Lúc chiến đấu thảm thiết, trong đám người có tiếng hét lớn vang vọng.

Sưu Sưu.

Tiếng hét lớn vang lên, vô số trưởng lão, Tôn lão hộ giáo của Thánh Linh giáo nhảy ra, từng đạo chân khí, linh lực từ trong cơ thể tuôn ra, khiến cho cả không trung gió nổi mây phun, trong mây đen dày đặc, tiếng sấm vnag vọng khiến cho cả không gian run rẩy.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, chúng cường giả Thánh Linh giáo bố trí trận pháp hợp kích. Năng lượng bàng bạc hội tụ, không trung run rẩy, lập tức đánh về phía chúng cường giả Nguyệt Long các và cường giả hai sơn môn còn lại. Không gian ven đường nổ tung, mặt đất cũng run rẩy.

- Bày trận.

Cùng một thời gian, trong Nguyệt Long các, chúng cường giả quát lạnh một tiếng, chân khí, linh lực ngập trời tuôn ra, giống như muốn kết nối với thiên địa, năng lượng khủng bố khuếch tán, một đạo trận pháp ngưng tụ.

- Bày trận.

Cùng một lúc, cường giả Thần Kim các, Khôn Dương đảo cũng thả người nhảy lên, lập tức ngưng tụ thành một đại trận, gió nổi mây phun. Cả thiên địa phong vân biến sắc.

Ầm ầm.

Cơ hồ tất cả công kích trong nháy mắt bộc phát, năng lượng khủng bố rung động, bộc phát lan tràn ra chung quanh. Dễ như trở bàn tay đem mấy ngọn núi cao vυ"t trong mây chung quanh đánh nát thành tro bụi, không gian nứt vỡ từng khúc.

- Đi chết đi.

Chính Dương Tôn giả hững hờ nhìn qua đại quân yêu thú, khôi lỗi của Thánh Linh giáo. Tay áo vung lên, chân khí nóng bỏng phô thiên cái địa sau lưng tràn ra. Lập tức ngưng tụ thành một biển lửa, bao phủ đại quân yêu thú và khôi lỗi khổng lồ phía dưới.

Oanh.

Lập tức, biển lửa đánh xuống, cả không gian dưới công kích khủng bố bực này run rẩy không thôi, mặt đất nứt ra tạo thành một cái khe thật lớn, hỏa diễm nóng bỏng khuếch tán, một mản

Chương 2970

- Chính Dương Tôn giả, chúng ta đối phó với Khổng Tước Tôn giả trước.

Hỏa Linh Tôn giả hét lớn một tiếng, thân hình lăng không bay về phía Khổng Tước Tôn giả.

- Đệ tử Thánh Linh giáo lui về phía sau, lùi vào trong giáo.

Khổng Tước Tôn giả hét lớn một tiếng, Nguyệt Long các, Thần Kim các, Khôn Dương đảo có chuẩn bị mà tới, Cùng Kỳ Tôn giả và phần đông cường giả Thánh Linh giáo không ở trong giáo. Đại thế đã mất, có cố gắng cũng không ngăn được.

- Khổng Tước Tôn giả, ngươi nên lo lắng cho bản thân mình trước đi.

Một tiếng quát chói tai của Hoa Linh Tôn giả vang vọng trong không gian, thân ảnh lập tức xuất hiện trước người Khổng Tước Tôn giả, chỉ có đánh chết Khổng Tước Tôn giả thì mới có thể coi như triệt để hủy diệt Thánh Linh giáo.

- Giết.

Cùng một lúc, Chín Dương Tôn giả và Địa Vũ Tôn giả cũng vây quanh Khổng Tước Tôn giả.

Cô.

Dưới ngọn núi, một đầu đại điểu bảy màu rực rỡ giống như phượng hoàng, vô cùng xinh đẹp mang theo uy thế khủng bố đánh về phía ba người Chính Dương Tôn giả, miệng quát to:

- Chủ nhân, chạy mau.

- Nghiệt súc.

Địa Vũ Tôn giả hét lớn một tiếng, cánh tay vung lên, một cỗ khôi lỗi bát cấp bao giai lập tức lao thẳng về phía trước.

Sắc mặt Khổng Tước Tôn giả ngưng trọng, thế nhưng cũng không có cách nào. Lúc này nàng cũng không có cách nào tương trợ Nghịch Vân Khổng Tước Thú. Ba Chuẩn Đế vây công nàng, bản thân nàng đã lâm vào trong hiểm cảnh.

- Khổng Tước Tôn giả, hôm nay ngươi trốn không thoát đâu.

Chính Dương Tôn giả lạnh lùng quát một tiếng, trường bào tung bay, chân khí nóng bỏng ngập trời run lên đánh về phía Khổng Tước Tôn giả. Khí tức nóng bỏng đáng sợ lập tức cùng với công kích kinh người bắn về phía trước.

- Tốc chiến tốc thắng, san bằng Thánh Linh giáo.

Hỏa Linh Tôn giả, Địa Vũ Tôn giả đồng thời ra tay, cả phiến thiên địa giờ khắc này kịch liệt run rẩy, một mảng lớn ngọn núi bị phá hủy, mặt đất rạn nứt, sơn băng địa liệt.

Phanh.

Dưới thanh âm bạo liệt kinh người, không ngừng có người ngã xuống, thân thể hóa thành mảnh vỡ, yêu thú, linh thú, khôi lỗi bị nghiền nát. Tiếng kêu thảm thiết vang vọng thiên địa. Phía dưới đã sớm trở thành máu chảy thành sông.

Phanh.

Thanh âm trầm thấp bạo liệt vang vọng, Tiết Linh Phượng bị đẩy lui, lúc này có hai cường giả Tôn cấp đồng cấp đồng thời vây công nàng.

- Các đệ tử bắt đầu lui về phía sau, nhanh.

Tiết Linh Phượng quát to.

- Hừ.

Hai cường giả Tôn cấp lạnh lùng hừ một tiếng, công kích khủng bố lần nữa đánh về phía Tiết Linh Phượng. Tiết Linh Phượng ngay cả lùi cũng không lùi được, chỉ có thể chống đỡ.

Phanh.

Trong Thánh Linh giáo, lại có một Tôn lão hộ giáo bị vây công hóa thành huyết vụ. Chỉ có hồn anh nhanh chóng chạy trốn. Chỉ là hồn anh còn chưa chạy ra xa đã bị vây công đánh tới chết.

Ầm ầm ầm.

Dưới thanh âm trầm thấp, bạo liệt, Khổng Tước Tôn giả vốn vừa đạt tới Chuẩn Đế không được bao bao lâu, lúc này lại bị ba Chuẩn Đế vây công, lập tức rơi vào thế hạ phong.

Phanh.

Chính Dương Tôn giả phong tỏa không gian, một đạo chưởng ấn nhanh như thiểm điện thừa dịp Hoa Linh Tôn giả vừa mới đẩy lui Khổng Tước Tôn giả, hung hăng nện vào trên người Khổng Tước Tôn giả, đem thân thể Khổng Tước Tôn giả đánh vào trong một ngọn núi bị nghiền nát.

Phụt.

Khi Khổng Tước Tôn giả lần nữa xuất hiện thì trên người đã tràn ngập vết máu tươi.

- Khặc khặc. Khổng Tước Tôn giả, hôm nay nhất định ngươi sẽ chết.

Hoa Linh Tôn giả lạnh lùng cười, hàn ý trong mắt bắn ra.

- Nhanh đánh chết nàng ta.

Địa Vũ Tôn giả nói, thủ ấn trong tay được kết, một đạo quang trụ bằng năng lượng cực lớn bắn về phía Khổng Tước Tôn giả.

Sưu.

Thân ảnh Khổng Tước Tôn giả nhanh chóng thoát đi, dưới đạo quang trụ bằng năng lượng kia, đỉnh núi phía dưới bị phá hủy thành tro tàn.

Ánh mắt Hoa Linh Tôn giả, Chính Dương Tôn giả trầm xuống, lần nữa vây công Khổng Tước Tôn giả. Hai người ra tay đều giống như bài sơn hải đảo, lực lượng khủng bố vô cùng, không gian bị đánh nát thành hư không.

- Chủ nhân.

Nghịch Vân Khổng Tước Thú quát lớn, thế nhưng dưới sự vây công của hai đầu khôi lỗi, nó cũng không có cách nào thoát thân.

Phanh Phanh.

Khổng Tước Tôn giả lần nữa bị đẩy lui, miệng có máu tươi tràn ra.

- Các đệ tử mau lui lại.

Dưới không trung, tiếng hét lớn vang vọng. Thánh Thú Thiên Tôn Hạ Hầu Khải hét lớn một tiếng, trên người tràn ngập vết hương, thân thể như ẩn như hiện bành trướng, thậm chí không gian chung quanh người này trực tiêp xuất hiện vết nứt không gian khiến cho người ta run sợ.

- Tạp chủng Nguyệt Long các, Khôn Dương đảo, Thần Kim các, lão tử liều mạng cùng các ngươi. Hồn anh tự bạo.

Hạ Hầu Khải hét lên một tiếng thê lương. Thân thể bành trướng đánh về phía mấy Tôn cấp đang vây công, rồi đột nhiên nổ tung.

Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt kinh người vang vọng, đồng thời kình khí khủng bố khuếch tán. Trong không gian xuất hiện một cái động sâu vô cùng lớn, không gian nổ tung, bắn ra quang mang chói mắt mà mạnh mẽ, lực lượng ngập trời khuếch tán ra. Từng vết nứt không gian lan tràn ra trên không trung.

Trong nháy mắt một mảng lớn người ba sơn môn cùng với ba người có tu vi Tôn cấp bị đồng quy vu tận, còn có một Tôn cấp bị trọng thương đi ra được.

- Thánh Thú Thiên Tôn đại nhân.

Đệ tử Thánh Linh giáo hét lớn, đôi mắt đỏ rực, sát ý bắn ra.

- Liều, đồng quy vu tận với đám tạp chủng này.

Những đệ tử Thánh Linh giáo còn lại hai măt đỏ rực, thân bành trướng đánh tới đệ tử ba sơn môn.

- Mau lui lại, người Thánh Linh giáo không muốn sống nữa rồi.

Mắt thấy người Thánh Linh giáo định dùng hồn anh tự bạo vọt tới, đệ tử ba sơn môn Nguyệt Long các lập tức sợ sệt, lui về phía sau.

Ầm Ầm Ầm.

Từng đạo thanh âm bạo liệt vang lên, không ít đệ tử Thánh Linh giáo dùng hồn anh tự bạo, đồng quy vu tận với đệ tử ba sơn môn, hoàn toàn chính là liều mạng.

Hai mắt Khổng Tước Tôn giả đỏ thẫm, thế nhưng cũng không làm gì được. Lần này ba sơn môn có chuẩn bị mà tới, thực lực quá mạnh mẽ, nàng căn bản không có cách nào ngăn cản.

- Hồn anh tự bạo, xem các ngươi có thể tự bạo được bao lâu.

Chính Dương Tôn giả lạnh lùng quát, không nhìn xuống phía dưới mà ánh mắt nhìn về phía Khổng Tước Tôn giả, lạnh lùng nói:

- Khổng Tước Tôn giả, hiện tại tới phiên ngươi. Ngươi trốn không thoát đâu.

- Cho dù bản Tôn chết thì cũng sẽ khiến cho ngươi không sống khá giả.

Khổng Tước Tôn giả biết rõ muốn chạy thoát trong tay ba người cũng không dễ, huống chi nàng cũng không có cách nào trốn. Nhị ca và Tam ca đều đang bế quan, chúng đệ tử Thánh Linh giáo lúc này còn đang kịch chiến.

- Khặc khặc, ngày hôm nay Thánh Linh giáo sẽ bị xóa tên trên đại lục.

Hoa Linh Tôn giả âm trầm cười lạnh không thôi, tâm tình vô cùng vui vẻ.

- Đồng loạt ra tay, chú ý nàng ta dùng hồn anh tự bạo.

Địa Vũ Tôn giả cười lạnh không thôi, thế nhưng lại có chút kiêng kỵ Khổng Tước Tôn giả tự bạo hồn anh, Chuẩn Đế tự bạo hồn anh, hắn cũng không có cách nào chống lại.

- Hồn anh tự bạo cũng tốt, đỡ phí thời gian của chúng ta. Bằng không rơi vào trong tay ta sẽ là một tài liệu luyện chế khôi lỗi tuyệt hảo.

Địa Vũ Tôn giả cười nói.

Chương 2971

- Giết.

Ba người có tu vi Chuẩn Đế lần nữa lao thẳng về phía Khổng Tước Tôn giả, ba người dường như đã hình thành một loại ăn ý, đồng thời tuôn ra khí thế hung hãn. Ba đạo công kích khủng bố lập tức được đánh ra, ba người đánh về phía Khổng Tước Tôn giả ở phía trước.

Ánh mắt Khổng Tước Tôn giả trầm xuống, quang mang linh lực giống như quang tráo, lập tức bao phủ thân thể. Cỗ năng lượng mạnh mẽ sinh ra uy áp lan tràn, một đạo qunag tụ bằng linh lực nhanh chóng được nàng ngưng tụ ra. Ầm ầm phóng lên trời, ngăn cản công kích của ba Chuẩn Đế Hoa Linh Tôn giả, Địa Vũ Tôn giả, Chính Dương Tôn giả.

Phanh Phanh Phanh.

Va chạm như vậy, chấn động nhân tâm, trên không trung, gợn sóng trong không gian tựa như bị nghiền nát, không ngừng khuếch tán.

Phụt.

Trong không gian hỗn loạn, Khổng Tước Tôn giả lần nữa bị đẩy lui, thân thể bị đánh bay, dưới không trung, một mảng lớn đệ tử Thánh Linh giáo đang bị tàn sát.

Hai mắt Khổng Tước Tôn giả đỏ thẫm, đến lúc này nàng chỉ có thể liều mạng. Cho dù là hồn anh tự bạo cũng phải liều.

- Khặc Khặc.

Ba người Địa Vũ Tôn giả cười lạnh, ba người lần nữa phóng về phía Khổng Tước Tôn giả.

Ầm ầm.

Mà khi thân ảnh ba người vừa mới lao ra, trong thiên địa máu chảy thành sông này đột nhien vang lên tiếng sấm sét.

Trong lòng ba người cả kinh, thân thể dừng lại, cả đám biến sắc nhìn lên không trung.

Lúc này trên không trung đã gió nổi mây phun, thiên địa bắt đầu biến sắc.

Ầm ầm.

Trên không trung máu chảy thành sông vang vọng tiếng sấm minh, vốn không trung đã gió nổi mây phun lúc này tuôn ra mây đen dày đặc, không gian run rẩy, mặt đất lay động.

Xoẹt.

Mây đen dày đặc bao phủ, xen lẫn tiếng sấm sét, lúc này cả không gian bỗng nhiên đen kịt, giống như thiên địa đột nhiên lâm vào trong bóng tối vậy.

- Chuyện gì vậy? Xảy ra chuyện gì?

- Tại sao lại như vậy? Tại sao bầu trời đột nhiên tối đen?

Biến cố như vậy khiến cho người của ba sơn môn Nguyệt Long các cùng với đệ tử Thánh Linh giáo lập tức dừng tay, cả đám kinh ngạc nhìn lên không trung.

Sưu Sưu.

Trong thiên địa đen kịt đột nhiên có hai đạo quang trụ khổng lồ bắn ra, giống như mở ra một cánh cửa đi thông lên chín tầng trời. Hai đạo quang trụ khổng lồ lập tức bao phủ về phía hai ngọn núi khổng lồ xa xa.

Quang mang mạnh mẽ, lúc này thiên địa đen kịt mới khôi phục lại một ít ánh sáng yếu ớt. Trong thiên địa lúc này mặt đất lắc lư, trong sơn mạch, mặt nước nổi lên sóng to gió lớn.

Trong không gian đen kịt, chỉ có hai ngọn núi khổng lồ xa xa kết nối với hai đạo quang trụ trên không trung. Một cỗ khí tức kinh khủng lan tràn khiến cho linh hồn mọi người run rẩy.

Ầm ầm.

Cả không gian vẫn tràn ngập trong tiếng sấm minh, từng đạo điện mang khiến cho tim mọi người đập nhanh lóe lên ở phía chân trời, chấn động nhân tâm.

Xa xa, hai đạo quang mang bao phru ngọn núi, đều có một cỗ năng lượng vô hình phóng lên trời, cùng với đạo quang trụ kia hô ứng lẫn nhau. Sấm sét đại thịnh, tiếng sấm minh vang vọng không ngừng, khí tức khủng bố lập tức bao phủ trong không gian.

- Dị tượng thiên địa, là dị tượng trong thiên địa.

Hoa Linh Tôn giả, Địa Vũ Tôn giả, Chính Dương Tôn giả lập tức rung động lên tiếng.

Ba cường giả Chuẩn Đế tự nhiên cũng biết, tương truyền Đế giả xuất thế, đan dược Đế phẩm xuất thế, thần khí xuất thế đều khiến cho thiên địa biến sắc.

- Chẳng lẽ nhị ca và tam ca....

Hai mắt Khổng Tước Tôn giả trên người tràn ngập vết thương lập tức sáng ngời, sự kinh hỉ tràn ngập trên khuôn mặt trắng bệch của nàng.

- Mau nhìn.... Có người xuất hiện.

Tất cả mọi người hoảng hốt, trong ánh mắt của mọi người ở trong đạo quang trụ màu xanh kia lúc này mơ hồ xuất hiện hai đạo thân ảnh ở bên trong.

Hai người này xuất hiện khiến cho đạo quang trụ bao phủ thân thể run lên. Một đạo quang mang màu lam phóng lên trời tương liên với quang trụ màu xanh, lập tức lại có một đạo quang mang màu vàng phóng lên trời cao.

Hai đạo quang mang giống như mặt trời lên cao, khiến cho mây đen dày đặc trên không trung bị đánh bay. Bỗng nhiên lan tràn ra quang mang màu xanh cùng với màu vàng chói mắt. Quang mang chói mắt khiến cho tim đập nhanh quanh quẩn rồi lan tràn ra trên không trung.

- Khí tức thật mạnh.

Mọi người ngẩng đầu lên, khí tức khủng bố kia khiến cho cơ hồ tất cả mọi người cảm thấy tim đập nhanh, thậm chí còn ngừng đập. Chân khí, linh lực, yêu nguyên, linh nguyên trong cơ thể bị áp chế tuyệt đối.

Cả không gian trong thiên địa, mặt đất nổ tung, không trung rung chuyển không ngừng.

Ngao.

Rống.

Cơ hồ tất cả yêu thú, linh thú không có cách nào chống lại, phủ phục.

Phía trên hai đạo quang trụ khủng bố, hai cỗ khí tức lan tràn ra, bao phủ không gian, quang mang màu xanh cùng với màu vàng tán loạn, thiên địa lờ mờ, quang mang chói mắt giống như che khuất bầu trời, kết nối giữa trời và đất.

Ầm ầm.

Trong sát na, cả không gian xuất hiện một màn khiến cho người ta cảm thấy lạnh lẽo. Trên không trung phía xa, hai cỗ quang mang năng lượng bàng bạc kéo xuống, trút xuống hai ngọn núi phía xa. Tiếng sấm sét vang vọng thiên địa.

Từ phía xa nhìn lại, lúc này có hai đạo thân ảnh đang đạp không mà đứng trong hai đạo quang mang tràn ngập năng lượng thiên địa.

Dưới trời xanh, trên mặt đất, đều có quang mang như kết nối giữa trời và đất, hai người giống như một vị thần.

Sưu Sưu.

Tất cả mọi chuyện kỳ thực cũng không lâu, một màn khủng bố lập tức biến mất không thấy gì nữa. Trên không trung lập tức khôi phục ánh sáng.

Tất cả bất động, mọi người nhìn nhau, nhìn hai đạo thân ảnh đang lơ lửng trên không trung phía xa, tự dưng trong lòng mọi người cảm thấy rung động, có một loại khí tức khiến cho tim mọi người đập nhanh, mắt không dám nhìn thẳng.

Ba người Hoa Linh Tôn giả, Địa Vũ Tôn giả, Chính Dương Tôn giả đạp không mà đứng, ba người nhìn nhau. Sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, dị tượng thiên địa biến hóa như vậy, mắt nhìn hai đạo thân ảnh phía trước, ba người bọn họ không khó nhận ra. Trong Thánh Linh giáo không ngờ lại có người thành Đế.

Lại là hai người thành Đế, đồng thời thành Đế.

- Trốn, tất cả mọi người chạy mau.

Sắc mặt ba người có tu vi Chuẩn Đế này trở nên trắng bệch, dị tượng kinh thiên động địa kia không phải có người thành Đế thì có thể là gì? Trong chớp mắt ngắn ngủi, thân thể ba người run rẩy, miệng hét lớn một tiếng, thân ảnh ba người nhanh chóng chạy trốn.

- Dám phạm vào Thánh Linh giáo ta, giết đệ tử Thánh Linh giáo ta. Nói đi là đi được sao? Để cho ngươi đi, Kim Lang Đại Đế ta sau này cũng không cần xuất hiện trên đại lục nữa.

Trên không trung, một thanh âm bình thản vang lên. Ngay khi ba chuẩn Đế Hoa Linh Tôn giả, Địa Vũ Tôn giả, Chính Dương Tôn giả đang chạy trốn, ba người vừa mới xoay người thì trong không gian trước mặt ba người đã xuất hiện một khe nứt.

Ở trong vết nứt không gian có một đạo thân ảnh bước ra, bộ dáng chừng hơn năm mươi tuổi, đôi mắt to, trên người mặc một bộ trường bào màu vàng. Lộ ra khí tức uy nghiêm, khí tức quanh thân không chút tiết ra ngoài, thế nhưng trong lúc vô hình lại làm cho ba cường giả Chuẩn Đế cảm giác được l*иg ngực mình có một tảng đá đè nặng, không thở nổi ra hơi.

Chương 2972: Thành Đế 2

- Tam ca, Nhị ca, Nguyệt Long các, Thần Kim các, Khôn Dương đảo, ba sơn môn này muốn diệt Thánh Linh giáo ta, đệ tử Thánh Linh giáo ta tử thương vô số.

Thân ảnh Khổng Tước Tôn giả run rẩy đi tới bên người Kim Lang Tôn giả, trên mặt hiện lên sự sợ hãi và vui mừng. Lúc này ánh mắt nhìn qua cảnh tượng máu chảy thành sông bên dưới, trong ánh mắt tràn ngập sát ý.

- Nợ máu phải trả bằng máu.

Ánh mắt quét xuống phía dưới, Kim Lang Tôn giả lập tức ngẩng đầu lên, trong miệng vang lên tiếng hét lớn, thanh âm giống như sấm sét mang theo một cỗ uy áp cực lớn. Cỗ uy áp này khuếch tán, tràn ngập trong không gian khiến cho trong lòng mọi người sợ hãi. Mọi người nghe vậy, chân khí, linh lực trong cơ thể đình trệ.

Dứt lời, Kim Lang Tôn giả nhìn ba Chuẩn Đế trước mắt, trường bào không gió mà tung bay, ánh mắt tràn ngập sát ý, cả không gina ầm ầm run rẩy.

- Kim Lang Đại Đế, Kim Lang Tôn giả đã thành Đế, chạy mau.

Ba Chuẩn Đế kinh hãi, sắc mặt trắng bệch, giống như là chó nhà có tang xoay người chạy trốn. Trước mặt Đế giả, ba người ngay cả dũng khí ra tay cũng không có. Dù Kim Lang Tôn giả này vừa mới đột phá thành Đế.

- Ba Chuẩn Đế đã muốn diệt Thánh Linh giáo ta, chết đi.

Kim Lang Tôn giả xuất hiện, trường bào màu vàng run lên, một đạo chưởng ấn khiến cho không gian cứng lại, dùng tốc độ khủng bố không thể tưởng tượng nổi, trong nháy mắt đánh vào không gian sau lưng Chính Dương Tôn giả, rồi bao phủ lấy không gian.

Tiếp đó trong nháy mắt chưởng ấn phá hủy không gian, mang theo vết nứt đen kịt trong không gian hung hăng đánh vào sau lưng Chính Dương Tôn giả. Không có một chút sức kháng cự nào, quanh thân Chính Dương Tôn giả bị đông lại, ngay cả sức hoàn thủ cũng không có, căn bản không có cách nào nhúc nhích.

Phanh.

Dưới chưởng ấn, thân thể Chính Dương Tôn giả lập tức bị đập thành mảnh vỡ, thân thể nứt vỡ thành từng khúc, không gian bị nghiền nát thành hư không, năng lượng khủng bố giống như cơn lốc khuếch tán mang theo huyết vụ ngập trời rơi xuống phía dưới.

Cùng một lúc, không gian xuất hiện một khe nứt đen kịt, một đạo thân ảnh bước ra, tuổi chừng sáu mươi, mái tóc trắng xóa, cả không gian sau lưng người này đều bị hơi nước bao phủ, uy áp Đế giả lan tràn, khiến cho năng lượng thiên địa biến hóa, đây chính là Bạch Long Tôn giả vừa mới đột phá Đế giả.

Bạch Long Tôn giả xuất hiện, một đạo trảo ấn phá không đánh ra. Trảo ấn bao phủ không gian, trong nháy mắt bao phủ Địa Vũ Tôn giả kia.

Địa Vũ Tôn giả muốn phản kháng, chỉ tiếc không gian chung quanh đã bị đóng băng, căn bản không có cách nào nhúc nhích. Thân thể mang theo khuôn mặt và ánh mắt sợ hãi bị đóng băng trong không gian.

- Nợ máu phải trả bằng máu.

Bạc Long Tôn giả khẽ quát một tiếng, bàn tay khẽ bóp, không gian chung quanh Địa Vũ Tôn giả nứt vỡ từng khúc. Không gian đóng băng khủng bố kia bị bóp nát thành hư không đen kịt. Thân thể Địa Vũ Tôn giả và hồn anh bị bóp nát thành mảnh nhỏ, hóa thành huyết vụ tiêu tán ở trong hư không đen kịt.

Phanh.

Không gian nổ tung, cơn lốc lạnh lẽo khuếch tán, khi cơn lốc này khuếch tán tới phạm vi nhất định thì lập tức ngừng lặng lẽ không một tiếng động bị chôn vùi.

Mỗi một cái giơ tay nhấc chân, người có tu vi Chuẩn Đế bị đánh chết trên không trung.

Hoa Linh Tôn giả biến sắc, ánh mắt hoảng hốt, toàn thân phát run. Linh hồn ngơ ngác, nàng thật không ngờ trong Thánh Linh giáo, Bạch Linh Tôn giả và Kim Lang Tôn giả kia, hai người đồng thời đột phá thành Đế. Chính Dương Tôn giả và Địa Vũ Tôn giả chỉ trong một cái giơ tay nhấc chân đã bị đánh thành mảnh vỡ.

Sưu.

Trong lúc run rẩy, Hoa Linh Tôn giả đột nhiên gọi ra thần khí Thiên Lang Phá Diệt Đỉnh. Trong lúc nhất thời cả không trung phong vân biến sắc, thần khí không hổ là thần khí, có chỗ bất phàm.

- Đi chết đi.

Cùng lúc thân ảnh Kim Lang Đại đế xuất hiện trước mặt Hoa Linh Tôn giả, lăng không đá ra một cước, đá xuống đầu Hoa Linh Tôn giả. Giống như thái sơn áp đỉnh.

Phục.

Dưới một cước của Kim Lang Đại Đế, Hoa Linh Tôn giả không có một chút sức chống cự nào, miệng phun ra máu tươi.

- Xuống dưới.

Kim Lang Tôn giả sát ý ngập trời, một cước đá xuống, thân thể Hoa Linh Tôn giả giống như bị trọng kích, trong vô sô ánh mắt không thể tưởng tượng được của mọi người bị một cước hung hăng đánh từ trên không trung rơi xuống một ngọn núi phía dưới.

Phanh Phanh.

Thanh âm trầm thấp, bạo liệt vang vọng liên tục, sơn băng địa liệt, ngọn núi khổng lồ bị sụp đổ, nghiền nát. Kim Lang Đại Đế đạp hư không, thuận thế đi xuống. Cả ngọn núi dưới sự trùng kích bực này lập tức sụp đổ.

Sưu Sưu.

Trong không gian yên tĩnh, chỉ có thanh âm hít vào khí lạnh, cảnh này quá mức rung động. Cơ hồ tất cả mọi người có mặt đều hung hăng hít sâu một hơi, nghẹn họng nhìn trân trối.

Đệ tử ba sơn môn Nguyệt Long các, Khôn Dương đảo, Thần Kim các đã quên chạy trốn, ngẩn ngơ như gà mổ thóc nhìn chằm chằm lên không trung. Ba cường giả Chuẩn Đế không ngờ lại dễ như trở bàn tay bị giết. Đây là thứ mà bọn họ không ngờ tới. Ai biết ở trong Thánh Linh giáo lại đột nhiên nhảy ra hai Đế giả.

Trái lại, đám đệ tử Thánh Linh giáo đang đau khổ giãy dụa, định liều chết chiến một trận, lúc này nhìn thấy một màn trên không trung, trong lòng lập tức kinh hỉ. Bạch Long Tôn Tô và Kim Lang Tôn Tổ đột phá thành Đế, Đế giả chính thức a. Là tồn tại đỉnh phong nhất trên đại lục.

Sưu.

Ngọn núi bị phá hủy dễ như trở bàn tay. Hỏa Linh Tôn giả bị Kim Lang Đại Đế đánh cho chật vật không thôi đem theo thân thể tràn ngập máu tươi phóng lên trời, y phục màu vàng run run, uy áp Đế giả lan tràn, thiên địa run rẩy.

Hoa Linh Tôn giả bị cấm chế, khuôn mặt lúc này trắng bệch, ánh mắt kinh sợ, nàng không nghĩ tới, ngày hôm nay tới Thánh Linh giáo lại có kết cục như vậy. Vốn nàng cho rằng bằng vào ba chuẩn Đế như bọn nàng, căn cứ vào tin tức đáng tin cậy, đám người Cùng Kỳ Tôn giả đang ở trong Đông Hải, Bạch Long Tôn giả và Kim Lang Tôn giả đều đang bế quan, Thánh Linh giáo căn bản không có cường giả nào khác.

Hỏa Linh Tôn giả thật không ngờ, hôm nay lại chứng kiến hai người trong Thánh Linh giáo thành Đế. Trước mặt Đế giả, Chuẩn Đế như bọn họ không chống lại nổi một kích, căn bản không có lực chống lại.

- Kim Lang, Bạch Long, bọn ngươi dám đυ.ng tới người Nguyệt Long các ta sao?

Lúc này, trong không gian vô tận đột nhiên có một tiếng hét lớn vang vọng. Thanh âm giống như từ không gian xa xa truyền đến, mờ ảo giống như sấm sét truyền ra.

Ánh mắt Kim Lang Đại Đế có chút biến hóa, đạp không đứng thẳng, ngẩng đầu nhìn lên không trung, miệng hét lớn một tiếng:

- Nợ máu phải trả bằng máu, đây chính là kết cục.

Tiếng quát vừa dứt, ngay dưới vô số ánh mắt của mọi người, Kim Lang Tôn giả hóa chưởng thành trảo, một đạo trảo ấn đột nhiên đánh lên đầu Hoa Linh tôn giả, không gian chung quanh vặn vẹo, vết nứt đen kịt trong không gian quanh quẩn.

Ngay trong ánh mắt sợ hãi của Hoa Linh Tôn giả, một cỗ lực lượng không gian cực lớn trút xuống người nàng.

Chương 2973: Đế giả tề tụ

Phanh.

Vô số ánh mắt nhìn vào, không gian đột nhiên nổ tung rồi bị nghiền nát. Không gian đen kịt lóe lên rồi biến mất, cường giả Chuẩn Đế Hoa Linh Tôn giả ở trong không gian bị nổ tung rồi biến mất kia hóa thành huyết vụ rơi từ trên không trung xuống.

- Hỗn trướng, vừa mới thành Đế đã hung hăng càn quấy như vậy.

Tiếng hét nổi giận vừa rồi lập tức truyền tới.

- Vừa mới đột phá thành Đế dám giết người Khôn Dương đảo ta, muốn chết.

- Đυ.ng tới người Thần Kim các ta, bọn ngươi nhất định phải trả giá đắt.

Khi thanh âm này vừa dứt, trên không trung bỗng nhiên có hai tiếng quát từ không gian xa xôi truyền tới. Thanh âm cuồn cuộn quanh quẩn trong thiên địa.

Bạch Long Đại Đế, Kim Lang Đại Đế đạp không đứng thẳng, ánh mắt nhìn chăm chú vào phía trước, sắc mặt có chút ngưng trọng. Đây là Đế giả của ba sơn môn Nguyệt Long các, Thần Kim các, Khôn Dương Đảo.

- Đám tạp chủng các ngươi đến đây đi, ít nhất trước khi các ngươi tới đây, người ba sơn môn các ngươi sẽ không còn hài cốt.

Bạch Long Đại Đế, Kim Lang Đại đế nhìn nhau, khẽ gật đầu, trong mắt tràn ngập sát ý.

- Đệ tử Thánh Linh giáo lui về phía sau.

Kim Lang Đại Đế khẽ quát một tiếng, thanh âm vang vọng, đủ để truyền vào trong tai tất cả đệ tử Thánh Linh giáo.

Chúng đệ tử Thánh Linh giáo, giờ phút này đã sớm lui về phía sau không ít. Nghe vậy lần nữa hộ tống đại quân yêu thú, linh thú lui về phía sau.

- Trốn, chạy mau.

Đệ tử Nguyệt Long các, Thần Kim các, Khôn Dương đảo phục hồi tinh thần lại, cả đám kinh hãi, biến sắc. Người có tu vi Tôn cấp dẫn đầu phá không chạy trốn, trước mặt Đế giả bọn họ chính là con sâu cái kiến.

- Chết đi.

Trường bào màu vàng trên người Kim Lang Tôn giả tung bay, cánh tay khẽ phất một cái, năm ngón tay nắm chặt, không gian trong tay vô hình vặn vẹo, rạn nứt, một tiếng trầm thấp bạo liệt giống như tiếng sấm truyền ra.

Phanh Phanh.

Cả phiến không gian lớn sụp đổ, vô số ánh mắt nhìn vào, trong không gian bị nghiền nát kia, hơn mười người có tu vi Tôn cấp thân thể hóa thành mảnh vỡ, căn bản không có cách nào chống lại.

Trong không gian bị nghiền nát, không có một chút năng lượng nào tiết ra ngoài, đều bị nổ tung trong nháy mắt. Tiếp đó không gian khôi phục, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì. Thân thể hơn mười người có tu vi Tôn cấp lúc này cũng triệt để biến mất trong thiên địa.

Hít.

Tất cả mọi người trong ba sơn môn Nguyệt Long các nhìn thấy vậy lập tức hít vào một ngụm khí lạnh, kinh hãi tới mức ngay cả dũng khí chạy trốn cũng không có.

- Giết không tha.

Bạch Long Tôn giả khẽ quát một tiếng, thủ ấn trong tay biến hóa, trường bào run lên, chân khí thuộc tính thủy phô thiên cái địa dẫn động năng lượng thiên địa lan tràn ra. Uy áp Đế giả giống như mặt trời lên cao ầm ầm bộc phát ra quang mang chói mắt.

Trong chớp mắt này quanh thân Bạch Long Đại Đế tràn ngập quang mang màu lam vạn trượng, trong không trung tiếng sấm vang vọng lên không ngừng, cả không trung dường như sắp sụp đổ.

Ken két.

Cùng một lúc trong không trung chung quanh đệ tử ba sơn môn Nguyệt Long các, không gian bị đóng băng, không gian to lớn bị hàn băng bao phủ, cả đám không thể chạy trốn.

Phanh.

Thanh âm trầm thấp bạo liệt vang vọng, không gian bị đóng băng nổ tung. Vết nứt đen kịt trong không gian lan tràn trên không trung. Khí tức lạnh lẽo ngập trời lan tràn, những nơi nó đi qua, không gian nứt vỡ từng khúc. Mấy trăm đệ tử Nguyệt Long các, Khôn Dương đảo, Thần Kim các còn lại ở trong hàn băng lập tức hóa thành mảnh vỡ.

Mấy trăm cường giả, chỉ giơ tay nhấc chân đã bị Bạch Long Đại Đế đánh chết, không có bất kỳ ai chạy thoát, những người này đối với Khôn Dương đảo, Thần Kim các còn có Nguyệt Long các mà nói chính là tinh anh.

- Hỗn trướng.

Cơ hồ là đồng thời, một tiếng gầm gữ giận dữ từ trên không trung vang lên. Cả không trung gió nổi mây phun, trong mây đen dày đặc, một đạo thân ảnh hiện lên. Tuổi chừng bảy mươi, mái tóc màu đen, trường bào tung bay, hai mắt tràn ngập sát ý ngập trời. Năng lượng thiên địa chung quanh đều tụ tập quanh thân người này.

Ầm ầm.

Ở không gian bên trái lần nữa có tiếng sấm sét vang vọng, mây đen dày đặc tràn ngập, một đạo thân ảnh như ẩn như hiện xuất hiện ở trong không gian phong vân biến sắc này. Người này có khuôn mặt già nua, thân ảnh xuất hiện, giống như hòa tan vào làm một thể với không gian, khiến cho người ta không cảm thấy bất luận khí tức gì tồn tại. Thế nhưng hai mắt lại đỏ rực, hàn ý ngập trời.

Sưu.

Ở phía bên phải, hải vực cuồn cuộn, giống như biển gầm, trong hải vực sóng to gió lớn. Một đạo thân ảnh mang theo sóng gió ngập trời phóng tới. Trên người mặc một bộ áo dài màu xanh lam, áo choàng màu xanh da trời sau lưng bay phấp phới, thoạt nhìn khoảng bảy chục tuổi, hàn ý ngập trời.

Ba người này xuất hiện, cả thiên địa nơi này run rẩy. Dưới uy áp khủng bố, đệ tử Thánh Linh giáo, yêu thú, linh thú phủ phục run rẩy. Uy áp này tới từ linh hồn, bọn họ không có cách nào ngăn cản.

Khổng Tước Tôn giả nhìn về phía trước, linh hồn run rẩy. Không thể nghi ngờ gì nữa, ba người vừa mới xuất hiện chính là Đế giả. Cường giả Đế giả chính thức, chính là tồn tại đỉnh phong, mạnh mẽ nhất trời đất.

- Giết người của ba sơn môn ta, ngày hôm nay nhất định các ngươi sẽ phải trả giá đắt.

Ba Đế giả xuất hiện, ánh mắt tràn ngập sát ý nhìn vào hai người Bạch Long Đại đế và Kim Lang Đại Đế. Cường giả tinh anh của ba sơn môn bị giết, không có một người nào còn sống, chuyện này cũng đủ để cho sát ý của ba người ngập trời.

Bạch Long Đại Đế, Kim Lang đại đế lăng không đứng thẳng, khí thế Đế giả giằng co, trường bào màu vàng trên người Kim Lang Đại đế tung bay, trầm giọng nói:

- Ba sơn môn các ngươi liên thủ đối phó với Thánh Linh giáo ta. Có thể nói là đáng chết, chết hơn nữa cũng đáng đời. Ba người các ngươi thành Đế trước thì thế nào? Muốn động vào chúng ta, các ngươi cũng phải trả giá đắt.

- Hừ, vừa mới thành đế đã hung hăng càn quấy. Không biết trời cao đất rộng, hôm nay ta sẽ cho ngươi biết giữa Đế giả cũng có một cái hào rộng như trời và đất.

Thân ảnh già nua như hòa tan vào một thể với không gian, mây đen kéo tới, tiếng sấm vang vọng không ngừng kia dùng đôi mắt đỏ thẫm nhìn vào Kim Lang Đại Đế, Bạch Long Đại Đế. Hàn ý trong mắt ngập tràn, nghe thanh âm này dường như chính là người Nguyệt Long các truyền âm đầu tiên tới khi nãy.

- Giữa Đế giả cũng có cái hào rộng là không sai, bất quá ta cũng muốn nhìn xem hôm nay các ngươi có phải trả giá nhiều hay không.

Vào lúc này, trong không gian đột nhiên vang lên một thanh âm ung dung. Cùng lúc gợn sóng trong không gian uốn lượn, một đạo thân ảnh từ trong gợn sóng bước ra.

Thân ảnh này chính là một lão phụ nhân, tuổi chừng sáu mươi. Thế nhưng nếu cẩn thận nhìn vào lại cảm giác giống như bốn năm mươi tuổi. Hai mắt sáng ngời, nhu hòa, trên khuôn mặt kia lại không tìm thấy một nếp nhăn nào. Từ khuôn mặt hiện tại cũng có thể biết được khi còn trẻ người này tuyệt đối là một nữ tử tuyệt sắc.

Chương 2974: Máu chảy thành sông 1

Lão phụ nhân này xuất hiện, khí tức trong thiên địa lập tức trở nên bất đồng. Linh hồn bắt đầu run rẩy, toàn thân tỏa ra một cỗ khí tức bức nhân. Trong hai mắt dường như có năng lượng vô tận khiến cho người ta nhìn vào có cảm giác thất thần. Đây chính là Thánh Linh lão tổ của Thánh Linh cốc.

- Đại tẩu.

Nhìn người vừa mới xuất hiện, Khổng Tước Tôn giả, Kim Lang Đại Đế, Bạch Long Đại Đế vui mừng, ánh mắt biến đổi.

- Thánh Linh giáo chính là một phần tử của Đế Đạo minh, ngày hôm nay nếu như kẻ nào muốn khơi mào đại chiến Đế giả, Nhật Sát các chúng ta sẽ phụng bồi.

Thánh Linh lão tổ xuất hiện, trên không trung lập tức có một đạo thân ảnh già nua xuất hiện, đây cũng là một lão phụ nhân.

- Tinh Ngục các ta cũng vậy.

- Kiền Hiên đảo ta tự nhiên cũng có phần.

Hai thanh âm già nua lần nữa vang lên, trên không trung lần nữa xuất hiện hai đạo thân ảnh già nua.

- Ngại quá, Thiên Vân đảo ta tới chậm một chút, lão thân cũng tới tham gia náo nhiệt.

Lần nữa một giọng nữ già nua vang lên, một đạo thân ảnh phá không hiện ra. Tư thái lung linh, trên người mặc một bộ cung trang màu đỏ nhạt, trên mặt mang một tấm lụa mỏng màu hồng, không nhìn ra khuôn mặt.

Bốn người này xuất hiện, khí tức khủng bố lan tràn, cả không gian gió nổi mây phun. Mây đen dày đặc kéo tới, không thể nghi ngờ, người có thể mở miệng nói chuyện dưới uy áp khủng bố kia lúc này tuyệt đối đều là Đế giả.

Bốn người này xuất hiện, khuôn mặt ba Đế giả Nguyệt Long các, Thần Kim các, Khôn Dương đảo run rẩy.

- Bảy đánh ba, chuyện này thú vị a. Lão thân ta từ lâu đã không hoạt động gân cốt, không biết có người sẽ cho ta cơ hội này hay không.

Lão phụ nhân của Nhật Sát các mỉm cười, ánh mắt mang theo sự vui vẻ nhìn về phía ba Đế giả của Nguyệt Long các, Khôn Dương đảo, Thần Kim các.

- Ha ha, ta thích nhất là quần ẩu, bảy so với ba, nhất định sẽ rất vui.

Một Đế giả dường như là người của Kiền Hiên đảo tuổi chừng bảy mươi, thân thể tục tằn, cười ha ha không ngớt. Rõ ràng không đặt ba Đế giả Nguyệt Long các, Thần Kim các, Khôn Dương đảo vào trong mắt.

- Ta cảm thấy nhất định sẽ rất vui, bằng không thử một lần xem.

Lão giả già nua của Tinh Ngục các cũng cười cười, khẽ phất tay lên, cả không gian gió nổi mây phun, thiên địa đột nhiên lờ mờ. Trong lúc mơ hồ có ánh sao lóe lên.

Ba Đế giả của Nguyệt Long các, Thần Kim các, Khôn Dương đảo nhìn bảy Đế giả trên không trung, sắc mặt đại biến, trở nên cực kỳ khó coi. Bảy Đế giả, ba người bọn họ làm sao có thể nắm chắc được.

- Hay cho Thiên Vân đảo, Tinh Ngục các, Kiền Hiên đảo, Nhật Sát các, núi xanh còn đó, các ngươi cứ chờ đó cho ta.

Lão giả già nua của Nguyệt Long các trầm giọng nói, mắt nhìn bảy Đế giả trước mắt, thân ảnh lóe lên, tiếp đó biến mất ở giữa không trung.

Sưu Sưu.

Sắc mặt hai Đế giả của Thần Kim các, Khôn Dương đảo cực kỳ khó coi, lập tức biến mất tại chỗ.

Lão phụ nhân mặc y phục màu đỏ của Thiên Vân đảo cùng với Nhật Sát các, Tinh Ngục các cùng Kiền Hiên đảo nhìn thấy ba người này rời đi cũng không có ý tứ ngăn cản. Ánh mắt mọi người lặng lẽ biến hóa, dường như cũng có chỗ cố kỵ.

- Chúc mừng Kim Lang Tôn giả, Bạch Long Tôn giả đột phá thành Đế. Đế Đạo minh ta lại có thêm hai cường giả.

Nhìn thân ảnh ba người kia biến mất, động tĩnh kinh người trên không trung từ từ tiêu tán. Đế giả Tinh Ngục các chúc mừng Kim Lang Đại Đế, Bạch Long Đại Đế.

- Hai vị cùng lúc thành Đế, thật đáng chúc mừng.

- Chúc mừng...

Lão phụ nhân mặc y phục màu đỏ của Thiên Vân đảo cùng với lão phụ nhân của Nhật Sát các, Đế giả của Kiền Hiên đảo cũng chúc mừng hai người.

- Đa tạ chư vị tới đây tương trợ.

Kim Lang Đại Đế, Bạch Long Đại Đế ôm quyền gật đầu, cũng không dám vô lễ, từ khí tức của mấy người này hai người bọn họ đều cảm giác được những Đế giả này so với bọn họ mạnh mẽ hơn nhiều. Họ mới chỉ vừa thành Đế mà thôi.

....

Trong Phi Linh môn máu chảy thành sông, thanh âm trầm thấp bạo liệt vang vọng, đại chiến đã sớm mở màn.

Ầm ầm.

Đột nhiên phía xa truyền ra động tĩnh kinh người, gió nổi mây phun, dường như có tiếng sấm sét vang vọng.

Bốn Chuẩn Đế Cự Thú Tôn giả, Phi Kiếm Tôn giả, Tử Linh Tôn giả, Địa Vũ Tôn giả nhìn phía xa xa, đây chính là phương hướng Vạn đảo nhai của Thánh Linh giáo.

Bốn Chuẩn Đế nhìn nhau khẽ mỉm cười, sợ rằng bên Thánh Linh giáo, đám người Nguyệt Long các cùng với hai sơn môn còn lại đã đắc thủ. Thế nhưng không ngờ lại tạo thành động tĩnh không nhỏ. Kéo dài qua Đông hải cùng với sơn mạch vô tận mà bọn họ cũng có thể cảm giác được.

Bốn người cũng không trì hoãn quá nhiều, dưới sự sắp đặt tỉ mỉ của bọn họ, rốt cuộc Thánh Linh giáo đã xong đời.

Trên không trung, bốn Chuẩn Đế lơ lửng trên không trung, nhìn xuống phía dưới trong mắt tràn ngập hàn ý:

- Huyết tẩy Phi Linh môn, bắt Lục Lâm Thiên.

- Giết.

Nghe mệnh lệnh của bốn Chuẩn Đế, hơn một ngàn cường giả Thiên Kiếm môn, Vạn Thú Tông, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông hét lớn một tiếng. Từng cỗ chân khí, linh lực cường hãn phô thiên cái địa tuôn ra. Từng cỗ khí thế cường hãn tập trung vào trên người cường giả Phi Linh môn.

Ngao.

Trong Phi Linh môn, yêu thú, linh thú rít gào, không ngừng có đệ tử Phi Linh môn vẫn lạc. Đệ tử Phi Linh môn có mấy trăm vạn, thế nhưng trước mặt chừng một ngàn cường giả này lại không có bao nhiêu lực chống cựu. Trên quảng trường thi thể chồng chất như núi, máu tươi tràn ngập quảng trường.

- Liều với đám tạp chủng này.

Nhìn thấy đệ tử Phi Linh môn bị đánh chết. Đông Vô Mệnh đã sớm coi Phi Linh môn là nhà mình, chân chính dung nhập vào trong Phi Linh môn. Lúc này hai mắt tràn ngập sát ý, khói độc ngập trời tán loạn, thúc dục Độc Hồn khôi lỗi ra tay.

- Giết.

Sát Phá Quân phất tay quát, trường bào màu lam phiêu đãng, cường giả Phi Linh môn còn lại sau lưng lập tức bộc phát ra khí thế khủng bố bao phủ không trung. Tiếng quát đinh tai nhức óc mang theo sát khí nồng đậm quanh quẩn trong Phi Linh môn.

- Giết.

Trong nháy mắt, cường giả Thiên Kiếm môn, Vạn Thú Tông, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, mấy chục cường giả Tôn cấp cũng có động tác. Chân đạp hư không, chân khí, linh lực mênh mông như biển cả quanh thân khuếch tán ra. Khiến cho năng lượng thiên địa trên không trung hỗn loạn. Khí thế này so với chúng cường giả của Phi Linh môn rõ ràng cường hãn hơn nhiều.

Ầm ầm.

Cơ hồ tất cả cường giả mang theo khí thế bàng bạc va chạm vào một chỗ, ngạnh kháng.

Bốn Chuẩn Đế kia cũng không ra tay, lạnh nhạt nhìn xuống phía dưới. Lúc này còn chưa tới thời điểm bọn họ ra tay. Cường giả mang tới đã đủ để phá hủy Phi Linh môn rồi.

Cự Thú Tôn giả, Phi Kiếm Tôn giả, Tử Linh Tôn giả, Địa Vũ Tôn giả, bốn Chuẩn Đế lúc này thậm chí còn đang suy nghĩ, kỳ thật Phi Linh môn cũng không khó diệt. Tại sao lúc trước lại không sớm ra tay một chút, như vậy thì tất cả các sơn môn lớn trong Thiên Địa minh cũng không tổn thất thảm trọng như vậy. Phi Linh môn lúc này quả thực lật tay có thể tiêu diệt, căn bản không có bao nhiêu sức lực chống cự.

Chương 2975: Máu chảy thành sông 2

- Ah...

Tiếng kêu thảm thiết vang lên liên tục, một mảng lớn đệ tử Phi Linh môn bị đánh chết. Huyết vụ rơi vãi, thi thể chất đống.

Cơ hồ tất cả cường giả Phi Linh môn liên tiếp bị ép lui lại, từ trên quảng trường thối lui tới hậu sơn. Căn bản không có cách nào chống lại cường giả của bốn sơn môn liên thủ. Phần đông đệ tử bị tàn sát, Phi Linh môn lúc này từ chỗ nguy cơ đã lâm vào tuyệt cảnh.

- Chết đi.

Một Tôn cấp bát trọng hét lớn một tiếng, thuộc tính hỏa bàng bạc ngưng tụ, một đạo chưởng ấn cực lớn lập tức được đẩy về phía trước. Không gian to lớn lúc này tràn ngập khí tức nóng bỏng. Một đạo chưởng ấn ầm ầm đánh xuống thân thể khổng lồ của Thái Âm Yêu Thỏ.

Phanh.

Dưới thanh âm trầm thấp bạo liệt, sóng lửa trong không gian khuếch tán. Thái Âm Yêu Thỏ bị đánh thành mảnh nhỏ, huyết vụ từ trên không trung rơi xuống.

Rống.

Huyết Ngọc Yêu Hổ, Thủy Hỏa Yêu Giao, Nghịch Lân Yêu Bằng rít gào liên tục, thế nhưng trên người đều có vết thương chồng chất, bản thân cũng khó có thể bảo toàn.

Phanh Phanh.

Thủy Hỏa Yêu Giao, Huyết Ngọc Yêu Hổ cũng nhanh chóng hóa thành huyết vụ rơi vãi xuống phía dưới.

Hậu sơn, đại chiến kéo tới tận nơi này, mùi máu tươi tràn ngập thiên địa. Ở phía xa lúc này đã tụ tập vô số tán tu cùng với dân chúng, nhìn không gian xa xa, tất cả mọi người đều lắc đầu thở dài.

- Ài, Phi Linh môn xong rồi.

Mọi người than thở, từ khi Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên và Linh Vũ Đại Đế vẫn lạc, Phi Linh môn phong quang vô hạn cũng suy sụp.

Trước ngọn núi khổng lồ, nhìn chiến trường huyết tinh, Cực Lạc Tam Quỷ lúc này đã đứng đậy, ánh mắt ba người ngưng trọng, khuôn mặt tái nhợt.

- Đại ca, nhị ca, Phi Linh môn không thể chống lại được, sớm muộn cũng bị tiêu diệt.

Trường bào trên thân thể mập mạp của Âm Quỷ tung bay, trong mắt sát ý ngập trời.

- Đại ca, tuy rằng Nhị thiếu gia đã có lệnh, thế nhưng đây là tình huống đặc thù a. Coi như là chúng ta không ra tay, bọn họ cũng sẽ tới đây, bằng không chúng ta hiện tại ra tay giết thêm mấy người.

Dương Quỷ hấp tấp nói.

- Nhị đệ, Tam đệ.

Lệ Quỷ quay đầu nhìn Âm Quỷ và Dương Quỷ, khẽ nói:

- Ta nghe nói Nhị thiếu gia và Linh Vũ Đại Đế đã bị THiên Hỏa vây khốn trong hư không bí cảnh. Sợ rằng lành ít dữ nhiều, bằng không người Thiên Địa minh cũng không dám đối phó với Phi Linh môn. Nếu như hiện tại chúng ta buông tay rời đi, có lẽ còn có cơ hội bảo toàn mạng sống.

Nghe Lệ Quỷ nói vậy, hai người Âm Quỷ, Dương Quỷ lập tức nhìn Lệ Quỷ.

- Đại ca, tuy rằng thanh danh của Cực Lạc Tam Quỷ chúng ta không tốt. Trở thành gia phó của Lục gia cũng là bị uy hiếp, thế nhưng những năm gần đây chúng ta được cái gì? Trong lòng ba người chúng ta đều hiểu rõ. Nhị thiếu gia, Tam tiểu thư, Đại thiếu gia, cho dù là người Lục gia cùng Phi Linh môn đều chưa từng coi chúng ta là gia phó. Đối với chúng ta vô cùng tốt, không có một chút hoài nghi nào. Lúc này Phi Linh môn gặp nạn, nếu như chúng ta đi, sau này có mặt mũi gì đặt chân trong thiên địa này nữa.

Dương Quỷ nhìn Lệ Quỷ trầm giọng nói.

Ánh mắt Âm Quỷ cũng run rẩy, nói:

- Đại ca, gần đây đệ luôn coi huynh như thiên lôi sai đâu đánh đó, thế nhưng lần này mong huynh suy nghĩ lại. Tuy rằng thanh danh của Cực Lạc Tam Quỷ chúng ta thối, thế nhưng chuyện bội bạc bực này còn chưa từng làm.

- Ha ha.

Nghe Dương Quỷ và Âm Quỷ nói vậy, Lệ Quỷ lập tức cười ha hả nói:

- Cực Lạc Tam Quỷ ta chưa từng làm ra chuyện bội bạc, lão Nhị, lão Tam, các ngươi nói như vậy ta cũng yên tâm. Lần này cho dù chết chúng ta cũng phải kéo theo mấy cái đệm lưng.

- Lần này không phải tầm thường, Nhị thiếu gia đã nói, cũng phải hành sự theo hoàn cảnh.

Dương Quỷ nhìn ngọn núi khổng lồ sau lưng rồi nói.

- Đi.

Ba người lập tức đạp mạnh mặt đất, thân ảnh biến mất tại chỗ.

Phanh Phanh.

Thanh âm trầm thấp bạo liệt vang vọng, đệ tử Phi Linh môn vẫn liên tiếp thối lui, tử thương vô số.

Chi.

Hắc Vũ hóa thành bản thể khổng lồ che khuất bầu trời giống như hắc mang, toàn thân có đôi cánh đen như mực. Hai cánh khổng lồ chấn động, cả không gian lúc này chấn động. Dưới hai cánh, không gian sụp đổ từng khúc, lộ ra vết nứt đen kịt ở phía chân trời.

- Cửu Thiên Côn Bằng.

Cùng lúc này có hai người xuất hiện trước mặt Hắc Vũ, khí tức của hai người này đều cực kỳ cường hãn. Trong giây lát ngưng tụ ra một đạo chưởng ấn cùng với trảo ấn, trảo ấn, chưởng ấn dùng tốc độ cùng với khí thế giống như sấm sét đánh tới trước người Hắc Vũ. Trảo ấn, chưởng ấn đồng thời đánh xuống, không gian chunh quanh lập tức được xốc lên.

Chi.

Hắc Vũ ngẩng đầu kêu lên một tiếng giống như phượng hót, hai cánh khổng lồ chấn động, lực lượng bàng bạc lập tức đánh về phía hai người.

Phanh Phanh.

Dưới thanh âm trầm thấp bạo liệt, không gian hỗn loạn một mảnh. Cả phiến không gian lớn bị phá hủy, bản thể khổng lồ của Hắc Vũ cũng bị đẩy lùi. Hai cường giả Tôn cấp kia cũng bị lảo đảo đẩy lui không ít.

- Nghiệt súc, nhận lấy cái chết.

Trong nháy mắt này một cường giả Thiên Kiếm môn lưng đeo trường kiếm, tay rút trường kiếm ra khỏi vũ, kiếm ảnh bắn ra, ngưng tụ thành một đóa hoa sen bằng kiếm ảnh. Không gian chung quanh xuất hiện vết nứt đen kịt. Đóa hoa sen này lập tức xoay tròn bắn về phía Hắc Vũ, khí tức sắc bén ngút trời khuếch tán.

Chi.

Cặp mắt như chuông đồng của Hắc Vũ trầm xuống, trong mi tâm, một đạo quang trụ chói mắt giống như mặt trời giữa trưa bắn ra. Quang trụ giống như là thái sơn áp đỉnh, mạnh mẽ va chạm với đóa hoa sen bằng kiếm ảnh đang lao tới.

Sưu.

Quang trụ cùng với hoa sen bằng kiếm ảnh khổng lồ va chạm vào nhau, cả không gian run lên, cả không gian bạo tạc. Đóa hoa sen bằng kiếm ảnh nổ tung, thân thể của cường giả Thiên Kiếm môn kia lập tức bị đẩy lui.

Oanh.

Cực Lạc Tam Quỷ rời khỏi ngọn núi, thế nhưng lại không nhìn thấy ngọn núi khổng lồ sau lưng run rẩy một chút.

- Liều.

Sát Phá Quân bổ xuống một phủ, dẫn động năng lượng thuộc tính thủy, phủ mang xé rách không gian, lập tức đem mấy cường giả bốn sơn môn chém thành hai khúc.

- Muốn chết.

Một lão giả áo vàng trên không trung lạnh lùng quát một tiếng, mắt nhìn Sát Phá Quân, hàn ý ngập trời. Bàn chân mạnh mẽ đạp hư không, phóng về phía Sát Phá Quân.

- Hủy Không Ấn.

Trong nháy mắt, lão giả liền xuất hiện ở trước người Sát Phá Quân, chân khí mênh mông trong khoảnh khắc lan tràn, một đạo chưởng ấn phóng về phía Sát Phá Quân.

Phanh.

Trường bào trên người Sát Phá Quân run lên, phủ mang bắn thẳng về phía trước, bổ vào phía trên chưởng ấn. Phủ mang xé rách không gian lúc này lại không thể phá vỡ chưởng ấn, mà chậm rãi biến mất trước chưởng ấn. Chưởng ấn lập tức bành trướng rồi nổ tung.

Khục khục.

Dưới lực lượng mạnh mẽ, thân thể Sát Phá Quân liên tục lui về phía sau mấy bước.

- Chết đi.

Cùng một thời gian, lại có một đạo thân ảnh xuất hiện trước mặt Sát Phá Quân, tay đánh ra một đạo quyền ấn về phía Sát Phá Quân.

Thân thể Sát Phá Quân lảo đảo lui lại, ánh mắt trầm xuống, thân thể vừa mới ổn định, tay trái ngưng tụ một đạo chưởng ấn lạnh lẽo đánh về phía trước.

Chương 2976: Phi Kiếm Tôn giả

Phi Kiếm Tôn giảPhanh Phanh.

Chưởng ấn va chạm với chưởng ấn, không gian nổ tung, năng lượng kinh người khuếch tán, cả không trung ầm ầm vang vọng, rung động kịch liệt. Từng khúc không gian bị nghiền nát, kình khí lạnh lẽo lna tràn, trong gợn sóng không ngừng vang lên thanh âm răng rắc, từng khen nứt đen kịt trong không gian giống như mạng nhện từ quanh thân hai người nhanh chóng lan tràn ra chung quanh.

Phụt.

Trong chớp mắt này Sát Phá Quân lần nữa bị đẩy lui, khóe miệng phun ra máu tươi. Thực lực của đối phương so với hắn mạnh hơn không ít. Hắn khó có thể chống lại hai người liên thủ công kích.

- Chết đi.

Lúc này, người ra tay đầu tiên lần nữa đánh tới, một đạo chưởng ấn lần nữa bao phủ Sát Phá Quân.

- Cút ngay cho ta.

Ngay khi Sát Phá Quân đang muốn liều mạng thì trên không trung có ba đạo thân ảnh xuất hiện trước người Sát Phá Quân. Một tiếng hét lớn vang vọng, một đạo trảo ấn lăng không đánh ra, trảo ấn xé rách không gian, hung hăng đánh về phía đạo chưởng ấn kia.

Ken két.

Chưởng ấn lập tức bị phá hủy, lực lượng còn sót lại trong trảo ấn nặng nề trút vào trên người lão giả kia.

Phanh một tiếng, thân thể lão giả này bị nện xuống sơn mạch phía dưới.

- Tam Quỷ, sao các ngươi lại đi ra?

Ánh mắt Sát Phá Quân lóe lên, lập tức nói với Cực Lạc Tam Quỷ. Hắn biết rõ Tam quỷ trấn thủ ở hậu sơn cho Thánh Thủ Linh Tôn khôi phục. Sư phụ Hàn Băng Tôn giả của hắn lúc này cũng đang chữa thương khôi phục ở dưới ngọn núi đó.

- Lúc này không ra thì đợi tới khi nào?

Âm Quỷ nói với Sát Phá Quân:

- Ngươi thế nào rồi?

- Ta khá tốt, Phi Linh môn gặp phiền phức lớn.

Ánh mắt Sát Phá Quân vô cùng ngưng trọng, lúc này có nhiều cường giả Phi Linh môn vẫn lạc. Mấy vạn đệ tử Phi Linh môn ở trong môn đã có hai vạn người còn có vô số yêu thú, linh thú bị đánh chết. Thi thể chất đống, máu chảy thành sông.

Cực Lạc Tam Quỷ thu hồi ánh mắt nhìn xuống phía dưới, cảnh tượng máu chảy thành sông phía dưới khiến cho ba người có hung danh hiển hách như bọn họ cũng phải động dung, nếu tiếp tục như vậy, sợ rằng ngày hôm nay Phi Linh môn ngay cả chó gà cũng không còn.

- Cực Lạc Tam Quỷ, thì ra là các ngươi.

Trên không trung, một đạo thân ảnh lập tức xuất hiện trước người Cực Lạc Tam Quỷ.

- Viêm Vũ Tôn giả, Vũ Tôn cửu trọng hậu kỳ.

Trường bào trên người Lệ Quỷ tung bay, lập tức quát lớn.

- Lão Nhị, lão Tam, bày trận.

Hai người Âm Quỷ, Dương Quỷ nghe vậy thân ảnh lập tức lướt lên không trung, cùng với Lệ Quỷ đứng tách ra, ba đạo quang trụ, chân khí của ba người từ trong cơ thể tuôn ra, cuối cùng dây dưa, tương liên với nhau.

Ầm ầm.

Thủ ấn ba người biến hóa, trong nháy mắt ngắn ngủi, trên không trung, một trận pháp khổng lồ được bao phủ trên không trung, dẫn động năng lượng thiên địa trên không trung, cuối cùng tiến vào trong đại trận. Cả không gian ầm ầm run rẩy, năng lượng thiên địa ngập trời hội tụ tới.

- Tam Tinh trận.

Cực Lạc Tam Quỷ hét lớn một tiếng, quanh thân lập tức tràn ngập uy năng khủng bố, năng lượng từ trong hai người Dương Quỷ và Âm Quỷ kéo theo một mảnh tàn ảnh tạo thành đường cong huyền ảo bỗng nhiên tiến vào trong quang mang quanh thân Lệ Quỷ. Giờ phút này quanh thân Lệ Quỷ lập tức hiện ra một thân thể hư ảo cực lớn, ước chừng hơn ngàn thước, khí thế tràn ngập thiên địa.

- Cũng không kém, có chút bộ dáng.

Viêm Vũ Tôn giả kia nhìn Cực Lạc Tam Quỷ, thân thể hư ảo cực lớn hơn ngàn thước đứng trước mặt Cực Lạc Tam Quỷ khiến cho hắn cảm nhận được uy thế bất phàm, khiến cho ánh mắt của hắn không khỏi biến đổi.

- Lão thất phu Viêm Vũ, ba trăm năm trước các ngươi còn thiếu nợ ba huynh đệ ta một quyền.

Thân thể hư ảo do Cực Lạc Tam Quỷ ngưng tụ ra dùng đôi mắt to lớn nhìn về phía Viêm Vũ Tôn giả, thân thể hư ảo này hét lớn một tiếng, cánh tay cực lớn giống như cột trụ chống trời nhanh chóng đánh ra một đạo quyền ấn về phía Viêm Vũ Tôn giả.

Phanh Phanh.

Một quyền này đánh ra, không gian phía trước bị đánh nát, hiện ra động sâu đen kịt trên không trung.

- Hừ, để xem ba người các ngươi mạnh tới mức nào.

Mắt nhìn một quyền cực lớn kia đánh tới, ánh mắt Viêm Vũ Tôn giả trầm xuống, cũng không quá để ý, một đạo quyền ấn đột nhiên được ngưng tụ ra. Không gian ven đường bỗng nhiên nổ tung, va chạm với đạo quyền ấn của Cực Lạc Tam Quỷ.

Lập tức hai đạo công kích như hủy diệt này va chạm vào một chỗ.

Phanh.

Hai đạo quyền ấn va chạm, năng lượng khủng bố lập tức ầm ầm đυ.ng chạm vào một chỗ, mang theo một cỗ xung khích giống như hủy diệt hung hăng khuếch tán trên không trung.

Phanh Phanh.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, không gian chung quanh bị phá hủy, kình khí hung hăng đập vào trên người Viêm Vũ Tôn giả.

Phụt.

Trong miệng Viêm Vũ Tôn giả lập tức phun ra một ngụm máu tươi, thân thể từ trên không trung bắn ngược xuống đất. Ánh mắt lập tức kinh ngạc, dường như hắn cũng không ngờ thực lực của Cực Lạc Tam Quỷ bây giờ lại cường hãn tới tình trạng như vậy.

- Hỗn trướng.

Một tiếng hét lớn vang lên, thân thể Địa Vũ Tôn giả trên không trung khẽ động, lập tức xuất hiện trước thân ảnh hư ảo cực lớn do Cực Lạc Tam Quỷ ngưng tụ ra. Viêm Vũ Tôn giả chính là cường giả của Hóa Vũ tông hắn.

- Cực Lạc Tam Quỷ, Tam Tinh Trận này cũng có chút bất phàm, chỉ tiếc các ngươi gia nhập Phi Linh môn là một lựa chọn sai lầm. Nếu như các ngươi có thể bỏ tà theo chính, gia nhập Hóa Vũ tông, hôm nay không những không phải chết mà còn có thể nhận được chỗ tốt lớn lao. Nghe nói ba người các ngươi thích nữ nhân, nữ nhân trong Phi Linh môn cũng không ít, có thể tùy ý để cho ngươi chọn lựa.

Địa Vũ Tôn giả nhìn Cực Lạc Tam Quỷ, gần đây Hóa Vũ tông tổn thất thảm trọng, nếu như có thể để cho Cực Lạc Tam Quỷ này gia nhập Hóa Vũ tông, coi như là làm lớn mạnh thế lực của Hóa Vũ tông, thời điểm khó khăn, Cực Lạc Tam Quỷ cũng là người có hung danh hiển hách, hắn cũng không cố kỵ tới thanh danh nhiều lắm.

- Khặc khặc, Hóa Vũ tông ngươi còn chưa xứng để ba huynh đệ ta gia nhập.

Thân thể hư ảo cực lớn kia lạnh nhạt quá một tiếng.

- Không biết thức thời.

Trường bào trên người Địa Vũ Tôn giả tung bay, hắn không ngờ ba người này lại không thức thời như vậy, cũng không để cho hắn mặt mũi, hàn ý trong mắt hắn bắn ra.

- Đây là do ba người các ngươi tự tìm lấy.

Địa Vũ Tôn giả hét lớn một tiếng, mỗi một cái giơ tay nhấc chân khiến cho năng lượng thuộc tính ngập trời hội tụ, một đạo quyền ấn cực lớn được đánh ra. Trong quyền ấn, hư ảnh một đầu thổ long bắn ra, đánh về phía thân thể hư ảo của ba người Cực Lạc Tam Quỷ.

- Hừ, liều.

Thân thể hư ảo do ba người Cực Lạc Tam Quỷ ngưng tụ ra, trong con mắt cực lớn hiện lên vẻ âm tàn. Năng lượng chân khí phô thiên cái địa tuôn ra, tiếp đó cánh tay vung lên, một đạo quyền ấn cực lớn lần nữa phá không đánh ra. Hung hăng va chạm với hư ảnh thổ long của Địa Vũ Tôn giả.

Phanh.

Va chạm như vậy khiến cho không trung run lên, hai cỗ năng lượng va chạm vào nhau, kình phong khủng bố, phô thiên cái địa tuôn ra. Không gian chung quanh bị năng lượng khủng bố này đánh vỡ, không gian bạo liệt giống như thiên băng địa liệt.

Chương 2977: Thôi Hồn vẫn lạc 1

Ầm ầm ầm.

Hư ảnh hình người cực lớn ở giữa không trung bị phá vỡ, thân thể ba người Cực Lạc Tam Quỷ hiện ra, miệng phun ra máu tươi. Trước mặt cường giả Chuẩn Đế, ba người bọn họ cho dù dùng Tam Tinh Trận cũng còn chưa đủ.

- Tất cả chết đi.

Đông Vô Mệnh lớn tiếng nói, mấy trăm đầu khôi lỗi đều được phóng ra. Khói độc ngập trời bao phủ, thực lực của Độc Hồn khôi lỗi do hắn thúc dục lúc này có thể so sánh với Vũ Tôn cửu trọng, khiến cho chúng cường giả bốn sơn môn không có cách nào làm gì được.

Cùng một thời gian, Phi Kiếm Tôn giả trên không trung rốt cuộc cũng động, thân ảnh lập tức xuất hiện ở phía dưới, đột nhiên xuất hiện trước người Đông Vô Mệnh, Đông Vô Mệnh thúc dục Độc Hồn khôi lỗi đã đánh chết không ít người của bốn sơn môn, vừa rồi cũng có cường giả Tôn cấp vẫn lạc.

- Vật quỷ dị, phá...

Một tiếng quát vang lên, thân ảnh Phi Kiếm Tôn giả lập tức lao thẳng về phía Độc Hồn khôi lỗi, khói độc ngập trời thẩm thấu linh hồn, khiến cho bản thân hắn lúc này cũng phải bố trí hộ thân cương khí, vật khủng bố này cũng khiến cho hắn phải kiêng kỵ.

Tiếp đó, Phi Kiếm Tôn giả rút trường kiếm ra khỏi vỏ, quang mang bắn ra bốn phía, thậm chí là mang theo điện mang. Một kiếm bổ ra, trong không gian hiện lên vết nứt đen kịt trong không gian, lập tức bổ vào trên thân thể Độc Hồn khôi lỗi.

Phanh.

Không gian nổ tung, Độc Hồn khôi lỗi lập tức bị phá vỡ, hóa thành khói độc ngập trời bắn tứ tung. Chung quanh có không ít người bị kịch độc dính vào, lập tức bị đánh chết.

- Ta ghét nhất là tà ma ngoại đạo, đi chết đi.

Một kiếm đánh nát độc hồn khôi lỗi, tiếp đó Phi Kiếm Tôn giả đã xuất hiện trước người Đông Vô Mệnh, chém xuống một kiếm.

Đông Vô Mệnh muốn thoát thân, thế nhưng chung quanh đều bị lực lượng không gian bao phủ, căn bản không có cách nào nhúc nhích. kiếm quang nhìn như chậm chạp, kỳ thực lại giống như thiểm điện, kiếm quang nhanh chóng bổ vào đầu Đông Vô Mệnh.

- Ha ha, tiểu tử, ta đi trước một bước, chờ sau khi ngươi đi ra, phải báo thù cho ta.

Đông Vô Mệnh cười ha hả một tiếng, trong mắt không có một chút sợ hãi nào.

Kiếm quang đánh xuống, vết nứt không gian chợt lóe lên rồi lan tràn về phía Đông Vô Mệnh. Thân thể Đông Vô Mệnh bị một kiếm bổ đôi, mà ngay cả hồn anh cũng không kịp chạy ra. Máu tươi chảy xuống phía dưới.

- Đông cung phụng.

- Lão độc vật.

Từng tiếng hét lớn vang vọng, không có ai có thể ngăn cản một màn này, mọi người chỉ có thể trơ mắt nhìn Đông Vô Mệnh hóa thành huyết vụ.

- Khặc khặc, không chịu nổi một kích.

Phi Kiếm Tôn giả cười lạnh một tiếng, đánh chết một Linh Tôn nhất trọng mà thôi, hắn cũng không thèm để ý. Chỉ là một cái nhấc tay cho nên cũng không để ở trong lòng.

- Phản đồ, tới đây cho ta.

Trong đám người, một đạo thân ảnh màu xanh da trời khiến cho Cự Thú Tôn giả chú ý. Thân ảnh lập tức phóng về phía thân ảnh màu xanh da trời kia. Mà thân ảnh màu xanh da trời này chính là Lam Linh.

Lam Linh đang cùng với mấy người có tu vi Vương cấp của Thiên Kiếm môn giao thủ, gợn sóng trong không gian trước người nàng lóe lên, cả không trung lập tức cứng lại, lập tức bị Cự Thú Tôn giả bắt giữ, không có một chút lực phản kháng nào.

- Phản đồ Vạn Thú Tông, trở về ta sẽ tính sổ với ngươi.

Lạnh lùng nhìn Lam Linh, Cự Thú Tôn giả khẽ quát một tiếng, ném Lam Linh cho một người có tu vi Vương cấp sau lưng, nói:

- Phản đồ này ngươi mang về trước cho ta, chờ ta trở về rồi xử lý tiện nhân này.

- Tuân mệnh lão tổ.

Người có tu vi Vương cấp của Vạn Thú Tông lập tức dẫn theo Lam Linh, thân ảnh thả người rời đi. Sau đó lập tức biến mất không thấy trong không trung Phi Linh môn.

- Khặc Khặc.

Trong đám người, Gia Cát Tử Vân mặc Hồn linh khải giáp, mắt nhìn thân thể mềm mại của Lam Linh đến lúc biến mất không thấy gì nữa, cái lưỡi khẽ liếм qua khóe miệng nứt nẻ, trong mắt tràn ngập sự dâм du͙©. Giấc mơ mấy nay của hắn là đạp đổ Phi Linh môn, rốt cuộc hắn cũng nhìn thấy được ngày hôm nay.

- Ta liều mạng với các ngươi.

Trong đám người, một tiếng quát mềm mại vang lên. Mấy cường giả Lan Lăng sơn trang đang vây công mấy nữ đệ tử của Phi Linh môn. Trong đó có hai người mỹ mạo vô cùng, chính là Bạch Toa Toa cùng Diệp Phi.

- Giúp ta bắt bọn họ, bắt sống.

Nhìn thấy thân thể mềm mại, lung linh của hai người Bạch Toa Toa cùng với Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, trong mắt Gia Cát Tử Vân xuất hiện nụ cười tà, lập tức nói với mấy cường giả Lan Lăng sơn trang.

- Vâng, thiếu gia.

Nghe Gia Cát Tử Vân phân phó, mấy cường giả Lan Lăng sơn trang bên cạnh đều gia nhập vòng chiến, dưới sự vây công của đám người này hai người Bạch Toa Toa và Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi lập tức bị cấm chế.

- Khặc Khặc, nữ nhân Phi Linh môn quả thực không tồi ah.

Ánh mắt Gia Cát Tử Vân tham lam đảo qua người Bạch Toa Toa và Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, lúc này Phi Linh môn sẽ bị san bằng thành bình địa, tâm tình của hắn vô cùng tốt, tăng thêm trước mặt lại có mỹ nhân bực này cho nên dục hỏa trong cơ thể lập tức bốc lên.

- Ở đây giao cho các ngươi, ta đi một chút rồi trở lại. Đến lúc đó có lẽ Phi Linh môn cũng sẽ bị diệt hoàn toàn.

Gia Cát Tử Vân cười tà một tiếng, khẽ sờ lên khuôn mặt mỹ mạo của hai người Bạch Toa Toa và Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi, lập tức ôm hai người rời đi.

- Thiếu gia cứ hưởng dụng thỏa mái, ở đây giao cho chúng ta.

Mấy cường giả Lan Lăng sơn trang nói.

- Cửu Thiên Côn Bằng này vô cùng lợi hại, liên thủ công kích.

Cách đó không gian, trên không gian, ba đạo thân ảnh xuất hiện trước người Hắc Vũ, ba đạo công kích khủng bố lập tức ngưng tụ ra, phô thiên cái địa bao phủ Hắc Vũ.

Chi.

Hai cánh trên bản thể khổng lồ của Hắc Vũ chấn động, tạo thành một đường vòng cung huyền ảo, cắt vỡ không gian. Trong nháy mắt, không gian chung quanh ba cường giả vừa mới xuất hiện đột nhiên xuất hiện khe nứt đen kịt.

Phanh Phanh.

Khe nứt đen kịt trong không gian, ba đạo công kích khủng bố của ba cường giả lập tức bộc phát trong khe nứt đen kịt. Uy lực giống như hủy thiên diệt địa, mang theo năng lượng khủng bố va chạm vào khe nứt. Không gian trong khe nứt bị nghiền nát, thế nhưng cũng không có cách nào xé rách khe nứt này.

- Thực lực của đầu nghiệt súc này không tệ.

Thân ảnh Tử Linh Tôn giả đến trước không gian trước mặt Hắc Vũ, mắt nhìn khe nứt đen kịt cực lớn, ánh mắt trầm xuống, thủ ấn đột nhiên kết xuất vô cùng quỷ dị. Hai tay chém ra, gợn sóng trước thủ ấn giống như bị đao mang chém ngang, lộ ra vết nứt đen kịt, một đạo trảo ấn cực lớn đột nhiên hiện lên.

Dưới đạo trảo ấn này, không gian bị phong tỏa tới vặn vẹo. Chung quanh trảo ấn có linh hỏa nóng bỏng lan tràn, hiện ra năm vết nứt đen kịt trong không gian. Giống như muốn đem không gian nơi thiên địa này bẻ vụn vậy.

Sưu.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, đạo trảo ấn của Tử Linh Tôn giả lập tức dùng xu thế phá không đánh vào trong vết nứt đen kịt trong không gian.

Chương 2978: Thôi Hồn vẫn lạc 2

Vết nứt đen kịt trong không gian được Hắc Vũ tạo ra bắt đầu rạn nứt, trảo ấn đánh xuống, tạo thành năm vết rách cực lớn từ trên xuống dưới. Chỉ giằng co được một lát, khe nứt đen kịt này đột nhiên nổ tung, thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm vang vọng giữa trời quang.

Phanh Phanh.

Kình phong cuồng bạo khuếch tán, không gian chung quanh bị xốc lên tạo thành một cái động sâu trong không gian. Kình khí ngập trời khuếch tán.

Phốc phốc.

Trong cái miệng sắc bén của Hắc Vũ lập tức pun ra máu tươi, thân thể khổng lồ run rẩy, bắt đầu bị đẩy lui.

- Nghiệt súc, cút đi.

Tử Linh Tôn giả cười lạnh một tiếng, thân thể uốn éo, trong nháy mắt thân thể ở trên không trung giống như mờ đi. Cùng lúc đó không gian trước người hắn run rẩy, lập tức xuất hiện trước người Hắc Vũ. Năng lượng thiên địa bàng bạc ngưng tụ, linh hồn lực tuôn ra, hóa thành một hư ảnh cự mãng bằng linh hồn cực lớn.

Cự mãng bằng linh hồn rít gào, năng lượng linh hồn khủng bố ngập tràn, thân thể khổng lồ của Hắc Vũ trong lúc vô hình bị phong tỏa, linh lực khủng bố nương theo linh hồn lực bao phủ thân thể khổng lồ của hắn.

Sưu...

Công kích linh hồn khủng bố đu.ng vào trên người Hắc Vũ, không gian quanh thân Hắc Vũ đột nhiên run lên, mặt ngoài không gian vặn vẹo.

Hai mắt Hắc Vũ ngốc trệ trong chớp mắt, lại lần nữa phun ra máu tươi. Thân thể khổng lồ từ trên không gian bị nghiền nát bắt đầu rơi xuống dưới, năng lượng khủng bố giống như một cơn lốc khuếch tán.

Ầm ầm.

Thân thể khổng lồ của Hắc Vũ nện xuống mặt đất, mặt đất rung rung, đất rung núi chuyển.

Ầm ầm.

Cũng tại thời điểm này cả không gian đột nhiên gió nổi mây phun, không gian trong nháy mắt lờ mờ.

- Xảy ra chuyện gì? Chuyện gì xảy ra?

Tử Linh Tôn giả đang muốn tiếp tục ra tay với Hắc Vũ, thế nhưng động tĩnh đột nhiên xảy ra khiến cho nàng nghi hoặc, ánh mắt nhìn về phía xa.

Cự Thú Tôn giả, Phi Kiếm Tôn giả, Địa Vũ Tôn giả, ba cường giả Chuẩn Đế cùng chúng cường giả bốn sơn môn lúc này cũng dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn lên không trung phía xa.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, trong thiên địa lờ mờ có sấm sét vang vọng, vô số mây đen kéo tới. Không gian run rẩy, mặt đất bắt đầu lay động. Tiếp đó, cả thiên địa lờ mờ lúc này lâm vào tối tăm.

Ầm ầm.

Trong thiên địa tối tăm, bắt đầu có tia chớp lóe lên, điện mang khiến cho tim mọi người đập nhanh lập lóe trên không trung. Cảnh tượng giống như tận thế khiến cho trong lòng mọi người rung động.

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn chăm chú lên không trung, dưới điện mang lập lòe khiến tim đập nhanh, trong ánh mắt của mọi người, trên không trung gió nổi mây phun, mây đen dày đặc xoay tròn, tạo thành một cơn lốc khổng lồ giống như kết nối giữa trời và đất. Trong cơn lốc, tiếng sấm sét vang vọng không ngừng, giống như mở ra một con đường đi thông trời và đất vậy.

Ầm ầm.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, trên trời xanh, ở trong cơn lốc không ngừng vang lên tiếng sấm sét kia có một đạo quang trụ cực lớn phá không bắn ra. Giống như từ trên chín tầng trời bắn xuống, một cỗ khí tức mênh mông bao phủ thiên địa.

Đạo quang trụ khổng lồ bao phủ một ngọn núi khổng lồ ở hậu sơn Phi Linh môn. Trên ngọn núi, quang mang vạn trượng.

Trong thiên địa tối tăm, lúc này trong tầm mắt của mọi người chỉ có ngọn núi kia là có quang mang rực rỡ, tựa như thần tích.

Ầm ầm.

Cùng lúc đó, mọi người có thể nhìn thấy rõ ràng, ở hậu sơn Phi Linh môn có một đạo quang trụ chói mắt phóng lên trời. tương liên với đạo quang trụ từ trên chín tầng trời bắn xuống. Hai đạo quang trụ giống như kết nối giữa trời và đất, sừng sững đứng trong thiên địa.

Không gian tối tăm không ngừng có sấm chớp lóe lên, khí tức khủng bố bao phủ trong không gian.

Giờ phút này thiên địa rung chuyển, mặt đất rung chuyển, mặt nước lập tức sóng to gió lớn, không trung vang lên tiếng sấm không ngừng. Từng đạo điện mang khiến cho tim mọi người đập nhanh lóe lên ở phía chân trời, chấn động nhân tâm.

- Dị tượng thiên địa, xuất hiện dị tượng thiên địa.

- Tại sao trong Phi Linh môn lại xuất hiện dị tượng thiên địa? Xảy ra chuyện gì vậy?

Dưới khí thế kinh khủng như vậy, tất cả người của Thiên Kiếm môn, Lan Lăng sơn trang, Vạn Thú Tông, Hóa Vũ tông run sợ. Yêu thú tọa kỵ mang tới và yêu thú, linh thú của Vạn Thú Tông đều phủ phục.

- Mau nhìn, có người, ở trong quang trụ có người.

Một tiếng kinh hô vang lên, mọi người nheo mắt nhìn chăm chú:

- Chẳng lẽ là Thánh Thủ Linh Tôn đã khôi phục.

Cực Lạc Tam Quỷ vết thương chồng chất nhìn về phía ngọn núi ở hậu sơn, ngọn núi kia chính là ngọn núi mà ba huynh đệ bọn họ liên thủ canh giữ. Thánh Thủ Linh Tôn ở trong ngọn núi. Lúc này thân ảnh trong đạo quang trụ kia cũng là Thánh Thủ Linh Tôn.

- Chủ nhân.

Trong lòng đất bị rạn nứt, Hắc Vũ bị trọng thương bò lên, ngẩng đầu nhìn thân ảnh trong quang trụ, hai mắt sáng ngời, trong lòng vui mừng.

Cơ hồ tất cả đệ tử Phi Linh môn lúc này cũng kinh ngạc nhìn về phía hậu sơn, dưới cỗ uy áp kinh người kia, linh hồn mọi người bỡ ngỡ, toàn thân run rẩy.

- Khí tức thật mạnh.

Dưới cỗ khí tức khủng bố bực này, cơ hồ tất cả mọi người đều cảm thấy tim đập nhanh, cả không gian rung chuyển.

Ầm ầm.

Trong không gian đen kịt, ở trong đạo quang trụ mênh mông kia có một thân ảnh có mái tóc dài đạp không đứng thẳng, thân thể được quang mang mênh mông bao phủ, giống như thần tích.

Ngoài Phi Linh môn, trong một rừng rậm, Gia Cát Tử Vân ném Bạch Toa Toa và Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi lên bãi cỏ, thu Hồn linh khải giáp lại, ánh mắt tham lam nhìn Bạch Toa Toa và Diệp My, hai mắt hiện lên sự daˆᴍ tà.

Ầm ầm.

Ngay khi Gia Cát Tử Vân muốn phóng về phía nhị nữ, ở trong không gian tối tăm này lập tức gió nổi mây phun, sấm sét ngập tràn.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Một màn như vậy khiến cho Gia Cát Tử Vân kinh hãi không hiểu, dục hỏa trong lòng lập tức biến mất không thấy. Ánh mắt kĩnh hãi nhìn lên biến hóa kinh người trên không trung. Thế nhưng hắn cũng không biết được Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi đã cởi bỏ được cấm chế trên người, tiếp đó lập tức cởi bỏ cấm chế trên người Bạch Toa Toa.

- Tạp chủng Lan Lăng sơn trang, đi chết đi.

Bạch Toa Toa được cởi bỏ cấm chế, hai mắt đỏ thẫm, trong sát na, trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm Vũ linh khí, kiếm quang bắn ra, kiếm quang xuyên thủng gợn sóng trong không gian, trong nháy mắt đâm về phía Gia Cát Tử Vân.

- Ồ? Không ngờ lại tự cởi bỏ cấm chế được.

Gia Cát Tử Vân lập tức giật mình, thân hình cấp tốc lui lại, lùi về phía sau.

Tu vi của Bạch Toa Toa hiện tại cũng đã tới Vương cấp, còn là Vương cấp tứ trọng. Chỉ tiếc Gia Cát Tử Vân đã là Linh Vương bát trọng, coi như dưới tình huống bất ngờ, Bạch Toa Toa cũng không có cách nào làm gì được hắn.

Sưu.

Nhưng lúc này ngay khi Gia Cát Tử Vân không đặt Bạch Toa Toa vào trong mắt thì đột nhiên trước người xuất hiện một đạo lưu quang, thân ảnh Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi đã xuất hiện trước mắt hắn.

Chương 2979: Con sâu cái kiến

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi nổi danh nhất chính là tốc độ nhanh như thiểm điện, lại ở trong Phi Linh môn nhiều năm như vậy, thân là tâm phúc, khống chế một đường quan trọng như Ám đường. Lục Lâm Thiên bồi dưỡng hai tỷ muội Diệp Phi và Diệp Mỹ cũng tới tận cùng. Tăng thêm sự cố gắng của bản thân Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi và thiên phú của nàng, tu vi đã tới Vũ Vương thất trọng.

Thân ảnh Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi như quỷ mị xuất hiện, tốc độ kinh khủng kia không phải là thứ mà Gia Cát Tử Vân có thể tránh được. Trong nháy mắt thân ảnh xinh đẹp xuất hiện, một đạo trảo ấn từ cánh tay phải trong gang tấc được đánh ra.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi đánh ra trảo ấn, không phải là từ trên xuống dưới mà là từ dưới lên trên. Trảo ấn đánh ra, rơi vào chỗ. kín của Gia Cát Tử Vân.

- Tiểu tạp chủng, muốn đυ.ng tới ta ngươi còn chưa có tư cách này.

Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi kêu một tiếng, không chút do dự, trảo ấn trong tay dùng sức. Dưới đũng qu.ần Gia Cát Tử Vân lập tức kêu lên răng rắc một tiếng, một mảnh huyết vụ lập tức phun ra. C.hỗ kín bị Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi kéo đứt.

- Ah...

Một tiếng kêu gào thê lương từ trong miệng Gia Cát Tử Vân vang lên. Gia Cát Tử Vân làm sao có thể nghĩ tới Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi này lại ra tay với ch.ỗ kín của hắn. Thứ kia bị kéo đứt, loại đau đớn này không có cách nào có thể nói rõ.

- Toa Toa, đi mau.

Trong nháy mắt Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi cũng không cố kỵ, không có thời gian vì dị tượng trong thiên địa mà kinh ngạc. Lúc này bảo vệ tính mạng quan trọng hơn. Bàn tay nàng lôi kéo bạch Toa Toa, thân ảnh hai người lajapt ức chui vào trong không gian đen kịt tràn ngập sấm chớp.

- Ah...

Gia Cát Tử Vân kêu thảm không ngừng, tiếng kêu gào vang vọng thiên địa. Muốn đuổi thế nhưng lại không có khí lực. Sắc mặt trắng bệch, hạ bộ máu tươi đầm đìa. Thứ kia bị ném trước mặt, dính đầy bùn đất.

- Không tốt, có người thành Đế, trong Phi Linh môn có người thành Đế.

Trong Phi Linh môn, giữa không trung, bốn người Tử Linh Tôn giả, Cự Thú Tôn giả, Phi Kiếm Tôn giả, Địa Vũ Tôn giả lơ lửng trên không trung. Nhìn chăm chú thân ảnh trong quang trụ mênh mông, sắc mặt bốn người cực kỳ khó coi.

Dùng ánh mắt của bọn họ, lúc này bọn họ đã biết trong Phi Linh môn xảy ra chuyện gì, lúc này, trong Phi Linh môn không ngờ lại có người thành Đế.

Giờ phút này bốn người sững sờ, dưới cỗ uy áp kinh người này bốn người bọn họ cảm thấy kinh hãi. Lần này Thiên Địa minh đã thương nghị, Vạn Thú Tông, Thiên Kiếm môn, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông thừa cơ san bằng, nhổ tận gốc Phi Linh môn.

Mà Thánh Linh giáo thì do Khôn Dương đảo, Nguyệt Long các, Thần Kim các trong Đông Hải ra tay. Huyền Hồn môn, Quy Nguyên môn cùng với những môn phái khác thì tạo thanh thế ở trên Đông Hải tập trung sự chú ý của người Đế Đạo minh.

Bốn sơn môn Thiên Kiếm môn, Lan Lăng sơn trang, Vạn Thú Tông, Hóa Vũ tông ra tay, Phi Linh môn không còn cường giả, muốn tiêu diệt Phi Linh môn cơ hồ lật tay là có thể diệt. Việc này vốn đã tiến hành được hơn phân nữa. Mà lúc này không ngờ trong Phi Linh môn lại có một người thành Đế. Điều này hoàn toàn vượt quá dự đoán của bốn người, cũng vượt quá sự dự đoán của Thiên Địa minh.

- Chẳng lẽ là Hàn Băng Tôn giả sao? Nghe nói Hàn Băng Tôn giả tới Phi Linh môn, thực lực đã đạt tới Chuẩn Đế.

Phi Kiếm Tôn giả nhìn về phía trước, tin tức Hàn Băng Tôn giả ở Phi Linh môn từ lâu bọn họ đã biết được. Vì đối phó với Hàn Băng Tôn giả cho nên bốn người bọn họ mới tới đây. Bằng không diệt Phi Linh môn lúc này căn bản không cần tới bốn Chuẩn Đế nhưng bọn họ. Đương nhiên bốn Chuẩn Đế có mặt ở đây cũng đại biểu cho quyết tâm muốn diệt Phi Linh môn của Thiên Địa minh.

- Không phải, hắn không phải là Hàn Băng Tôn giả.

Tử Linh Tôn giả lắc đầu, Hàn Băng Tôn giả năm đó nàng đã gặp qua, thậm chí năm đó còn ái mộ Hàn Băng Tôn giả, người nọ tuyệt đối không phải là Hàn Băng Tôn giả, nàng khẽ lắc đầu nói:

- Là một Linh giả đang đột phá Linh Đế.

- Đột phá Linh Đế, làm sao bây giờ?

Cự Thú Tôn giả biến sắc, toàn thân run rẩy.

- Hiện tại chỉ có hai biện pháp, lập tức chạy trốn, hoặc là thừa cơ người này đang đột phá, hẳn là lúc hắn suy yếu nhất, chúng ta liên thủ cũng không phải là không có hy vọng, đánh chết hắn lúc hắn đang đột phá.

Phi Kiếm Tôn giả dứt lời, lập tức nhìn Tử Linh Tôn giả, cùng Cự Thú Tôn giả, Địa Vũ Tôn giả bên người.

Bốn người nhìn nhau, ánh mắt trầm xuống.

- Không phải là không có cơ hội, người này đang đột phá đồng thời cũng là lúc suy yếu nhất. Lúc này chỉ cần ra tay đều là trí mạng, gây ảnh hưởng cho người nọ.

Sát khí trên người Tử Linh Tôn giả đột nhiên đại thịnh, linh lực quanh thân dẫn động năng lượng thiên địa, cả không gian thiên địa lúc này run rẩy.

- Liên thủ một kích toàn lực.

Cự Thú Tôn giả, Phi Kiếm Tôn giả đồng thời hét lớn một tiếng, khí tức nhanh như thiểm điện lan tràn ra. Chân khí đáng sợ phô thiên cái địa lan tràn khiến cho năng lượng hội tụ trên không trung. Thanh thế mênh mông cuồn cuộn như vậy cũng khiến cho không ít người chú ý.

- Tốt, vậy thì liên thủ một kích. Động thủ.

Phi Kiếm Tôn giả khẽ quát một tiếng, trường kiếm được rút ra khỏi vỏ. Quanh thân chấn động khủng bố, chân khí nhanh như thiểm điện từ trong cơ thể hắn lan tràn ra. Mây đen lập tức ngưng trụ trên không trung, trong lúc mơ hồ vang lên tiếng sấm.

Bốn Chuẩn Đế giờ phút này bộc phát ra khí thế kinh người. Chân khí, linh lực bắt đầu khởi động, thiên địa biến sắc.

- Giết.

Sắc mặt bốn người trầm xuống, miệng quát lạnh một tiếng. Từng đạo quang mang chói mắt từ trong cơ thể bốn người tuôn ra, nhanh chóng ngưng tụ thành một mảnh không gian năng lượng cuồn cuộn, mênh mông trên bầu trời. Không gian vang lên tiếng sấm sét, điện mang lập lòe, mặt đất run rẩy.

- Đi.

Tử Linh Tôn giả, Cự Thú Tôn giả, Địa Vũ Tôn giả nhanh chóng đánh ra một đạo quang trụ bằng năng lượng công kích về phía trước. Những nơi quang trụ đi qua, không gian nứt vỡ từng khúc, mặt đất phía dưới run rẩy.

Rống.

Một tiếng gầm gừ vang lên, trướng kiếm trong tay Phi Kiếm Tôn giả đánh ra một đạo kiếm quyết quỷ dị, hóa thành một đầu kiếm hổ khủng bố. Kiếm hổ rít gào mang theo uy lực hủy diệt, hung hăng xông tới đạo quang trụ khổng lồ trên bầu trời. Không gian nơi kiếm hổ đi qua nổ tung.

Ầm ầm.

Trong không gian run rẩy, bốn đạo công kích giống như bốn thiên thạch đánh xuống, mang theo uy lực hủy diệt, năng lượng chấn động đáng sợ từ bên trong bốn đạo công kích khủng bố lan tràn ra. Những nơi công kích đi qua, vết nứt đen kịt trong không gian xuất hiện. Vết nứt đen kịt giống như thông đạo trong không gian, nhìn qua khiến cho lòng người run sợ, chấn động.

Bốn đạo công kích khủng bố lúc này không có ai trong Phi Linh môn có thể tạo ra được, cũng không có ai có thể ngăn cản. Bốn đạo công kích khủng bố kéo theo bốn vết nứt đen kịt trong không gian, giống như đột nhiên hiện lên trong không gian hư vô. Trong ánh mắt kinh hãi, trân trối của tất cả mọi người, bốn đạo công kích hung hăng bắn tới quang trụ khổng lồ trên không trung.

Chương 2980: Vân Thủy tiên tử 1

Ngay lúc đó, quang trụ mênh mông như kết nối giữa trời và đất biến mất không thấy gì nữa, dường như chưa từng xuất hiện trong thiên địa.

Hít...

Dưới vô số ánh mắt kinh ngạc, chăm chú, bốn đạo công kích khủng bố lập tức đánh vào trên đạo thân ảnh kia. Chuyện này khiến cho vô số người hít sâu một hơi. Mà trong sát na, thân ảnh có mái tóc dài kia duỗi tay ra, trong giây lát quanh thân xuất hiện một vòng quang mang chói mắt, không gian to lớn được bao phủ.

Tiếp đó, dưới quang mang, thân ảnh có mái tóc dài kia đột nhiên mở mắt ra, tinh quang trong đôi mắt giống như ngôi sao bắn ra, quang mang quanh thân giống như vầng trăng sáng lan tràn.

Sưu Sưu.

Bốn đạo công kích khủng bố lập tức đánh vào quang mang chung quanh thân thể của thân ảnh có mái tóc dài kia, thế nhưng ngay cả một tia chấn động cũng không thể tạo ra, bốn đạo công kích thậm chí ngay cả một tia chấn động cũng không tạo ra được.

- Trời, thật mạnh.

Mọi người kinh ngạc, một màn này khiến cho tất cả mọi người rung động. Cơ hồ tất cả ánh mắt nhìn vào, bốn Chuẩn Đế như Tử Linh Tôn giả, Cự Thú Tôn giả, Phi Kiếm Tôn giả, Địa Vũ Tôn giả cũng kinh ngạc. Công kích của bọn họ lúc này giống như đυ.ng phải một bức tường sắt thép cứng rắn nhất, không có cách nào rung chuyển mảy may.

Thân ảnh có mái tóc dài trong quang mang, hai mắt giống như ngôi sao đảo qua phía dưới, ánh mắt bắt đầu biến đổi.

- Bốn Chuẩn Đế đã muốn ra tay với ta, coi bản Tôn còn như lúc trước sao?

Trong khe nứt, ánh mắt thân ảnh có mái tóc dài kia biến ảo, mang theo khí tức lạnh lẽo. Trường bào trên người tung bay, khóe miệng nở nụ cười châm chọc. Trong thanh âm nhàn nhạt mang theo sát ý chậm rãi vang vọng trong không gian:

- Hiện tại ta đã đặt chân và Đế cấp, không còn là Thánh Thủ Linh Tôn, trước mặt bổn Đế các ngươi chỉ là con sâu cái kiến.

Dứt lời, thanh âm của Thánh Thủ Linh Tôn cuồn cuộn ở phía chân trời, thanh âm rơi vào trong tai mọi người giống như tiếng sấm vang vọng.

- Là Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối.

- Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối đội phá thành Đế.

Trong Phi Linh môn, trong nháy mắt vô số người kinh hỉ, kích động.

- Chủ nhân đột phá thành Đế.

Thân thể khổng lồ của Hắc Vũ thu liễm hóa thành hình người, ánh mắt nhìn lên không trung, trên khuôn mặt trắng bệch hiện lên sự kinh hỉ. Toàn thân kích động run rẩy.

- Thành Đế, Thánh Thủ Linh Tôn đột phá thành Đế, Phi Linh môn được cứu rồi.

Cực Lạc Tam Quỷ trọng thương cố gắng đứng lên, ba người nhìn lên không trung, tiếp đó lại nhìn nhau, toàn thân run rẩy.

- Thánh Thủ Linh Tôn đột phá, đột phá Đế giả.

Băng Mộc Tôn giả Sát Phá Quân lúc này cũng run rẩy, ánh mắt run run, kích động tới mức không để ý tới vết thương tràn ngập trên thân thể.

- Đột phá Đế giả, Phi Linh môn ta lại có một Đế giả.

Cơ hồ tất cả đệ tử Phi Linh môn run rẩy, rung động tới mức toàn thân run run. Phi Linh môn lần nữa có Đế giả xuất hiện, tất cả mọi người đều hiểu rõ điều này đại biểu cho việc gì.

Hít.

Trong không trung, từng tiếng hít vào một ngụm khí lạnh vang lên. Đế giả, đối với tất cả mọi người có mặt hiện tại mà nói, đều là tồn tại xa không thể chạm vào, là tồn tại đỉnh phong chính thức trên đại lục.

Tôn giả tuy rằng có thể được gọi là cường giả đỉnh phong trên đại lục, thế nhưng sau lưng Tôn giả chính là Đế giả, chỉ có Đế giả mới có thể được coi là tồn tại cao cấp nhất trên đại lục này.

Đế giả, tất cả mọi người cố gắng cả đời cũng chỉ vì hai chữ này mà thôi. Chỉ có đặt chân vào Đế cấp thì mới có thể đại biểu cho tất cả. Bao nhiêu năm qua, bao nhiêu nhân vật kinh diễm cùng với phong hoa tuyệt đại, dùng tâm huyết cả đời cho đến khi chỉ còn nắm xương khô cũng không có cách nào đột phá thoát khỏi cái hào rộng như ngăn giữa trời và đất này. Cái hào rộng này muốn đột phá quả thực quá khó khăn.

Giờ phút này, bốn Chuẩn Đế như đám người Tử Linh Tôn giả cũng cảm thấy rung động tới cực điểm, hai chữ Đế giả này đủ để khiến cho bọn họ sợ hãi.

Trong sát na ngắn ngủi này, nhìn ánh mắt mênh mông của Thánh Thủ Linh Tôn, linh lực và chân khí trong cơ thể bọn họ, thậm chí cả linh hồn dường như đều ngừng vận chuyển. Uy áp Đế giả trong gang tấc khiến cho bọn họ hãi hùng, khiếp vía.

- Hiện tại tới phiên các ngươi đi chịu chết.

Thánh Thủ Linh Tôn đạp không mà đứng, cánh tay khẽ phất một cái, một cỗ uy áp cực lớn từ quanh thân không ngừng lan tràn ra chung quanh. Khí tức mênh mông khuếch tán, cả không trung gió nổi mây phun, thiên địa rung chuyển.

Sưu Sưu..

Cùng một lúc, không gian co rút lại, quang mang cực lớn chấn động. Công kích của bốn Chuẩn Đế lập tức tiêu tán bên ngoài quang mang. Tiếp theo quang mang đột nhiên hóa thành bốn đạo lưu quang lơ lửng trước người Thánh Thủ Linh Đế.

- Đi.

Thánh Thủ Linh Đế khẽ quát một tiếng, bốn đạo lưu quang xuyên thủng không gian bắn ra, mang theo kình phong cuồng bạo khuếch tán. Không gian chung quanh bị xốc lên tạo thành một vết nứt đen kịt vừa dài vừa hẹp trong không gian. Khí tức ngút trời.

- Đây là uy áp Đế giả sao?

Cảm nhận khí tức đáng sợ quanh thân Thánh Thủ Linh Đế, lúc này bốn người không khỏi có cảm giác muốn phủ phục. Giờ phút này bốn người có cảm giác mình giống như một con kiến nhỏ bé trước mặt một con voi, vô cùng nhỏ bé.

Uy áp Đế giả, dưới lực lượng của Đế giả, bốn người Tử Linh Tôn giả, Cự Thú Tôn giả này tuy rằng có tu vi Chuẩn Đế thế nhưng vẫn không chịu nổi một kích, muốn chạy trốn cũng không được.

- Dừng tay, nếu không ta sẽ khiến cho Phi Linh môn chó gà không yên, để cho ngươi vừa mới thành Đế sẽ tan thành mây khói.

Vào giờ phút này trên không trung xa xa đột nhiên có một tiếng hét lớn vang lên, thanh âm giống như tiếng sấm rền vang vọng trong thiên địa.

Sưu Sưu...

Ánh mắt Thánh Thủ Linh Đế trầm xuống, không có một chút lưu tình nào, cánh tay khẽ phất một cái, bốn đạo lưu quang tăng tốc phóng về phía bốn Chuẩn Đế.

Ầm ầm ầm.

Thanh âm trầm thấp, bạo liệt vang vọng. Dưới vô số ánh mắt nhìn vào, bốn đạo lưu quang va chạm, không gian nứt vỡ từng khúc, hóa thành mảnh vỡ.

Mà lúc này, dưới ánh mắt hoảng sợ của hai người Địa Vũ Tôn giả, Cự Thú Tôn giả, đồng tử mở lớn, thân thể bị lưu quang đánh vào, thân thể hóa thành mảnh vỡ tiêu tán.

- Hỗn trướng.

Trong sát na hai người Tử Linh Tôn giả cùng với Phi Kiếm Tôn giả đột nhiên được một đạo quang mang bao phủ, quang mang lóe lên rồi biến mất, vô cùng kỳ dị. Quang mang đem them hai người Tử Linh Tôn giả cùng với Phi Kiếm Tôn giả ném vào trong vết nứt không gian rồi biến mất không thấy.

Phanh Phanh.

Tử Linh Tôn giả và Phi Kiếm Tôn giả biến mất, đạo lưu quang bằng năng lượng nổ tung trong không gian. Lực lượng mạnh mẽ mang theo công kích linh hồn ngập trời đột nhiên khuếch tán. Không gian trong khoảnh khắc bị nghiền nát, khe nứt đen kịt lan tràn trên không trung.

Sưu Sưu.

Cơ hồ cùng một lúc, trên không trung, không gian hai bên trái phải đều gió nổi mây phun. Hai đạo thân ảnh già nua lăng không đứng thẳng. Sau lưng có vô số mây đen rậm rạp, giống như muốn nghiền nát không gian vậy.

Chương 2981: Vân Thủy tiên tử 2

Mà lúc này người bên trái kia ước chừng năm mươi tuổi, thân hình gầy gò cao ngất, khí độ bất phàm. Bên người hắn là Tử Linh Tôn giả vừa mới tìm được đường sống trong chỗ chết, vẻ mặt kinh hãi còn chưa lấy lại được tinh thần.

Người bên phải vô cùng già nua, nhìn qua giống như hơn trăm tuổi, mái tóc bạc trắng, trên người mặc áo bào xám, lưng đe một thanh trường kiếm, không gian sau lưng người này run rẩy không ngớt.

Bên người hắn là Phi Kiêm Tôn giả vẫn đang trợn ngược mắt, trán đầy mồ hôi lạnh, toàn thân run rẩy bất định.

- Hai Đế giả.

Thánh Thủ Linh Đế đạp không mà đứng, trường bào tung bay, mái tóc dài phiêu đãng. Ánh mắt nhìn về phía trước, không ngờ lại xuất hiện hai Đế giả, chuyện này khiến cho trong mắt của hắn hiện lên sự ngưng trọng.

- Hỗn trướng, là ai giết Địa Vũ, nợ máu phải trả bằng máu.

Một tiếng rít vang vọng, trên không lập tức bị xé rác, một vết nứt không gian xuất hiện. Một đạo thân ảnh tục tằn đột nhiên phá không xuất hiện, không gian quanh thân người này run rẩy không ngớt, ánh mắt đỏ rực.

- Là ai giết Cự Thú?

Lại một tiếng rống tức giận vang lên, cùng lúc không gian bị xé rách, giữa không trung lại có một đạo thân ảnh xuất hiện. Người này quả thực có chút kỳ quái, giống như người lùn, người này xuất hiện, không gian quanh thân trong lúc vô hình bị ảnh hưởng. Trong không gian, năng lượng vô hình tràn ngập. Không gian sau lưng phong vân biến sắc, mang theo tiếng sấm nổ mạnh ầm ầm không dứt bên tai.

Bốn người này xuất hiện, không trung vừa mới khôi phục ánh sáng lần nữa lờ mờ.

- Bốn Đế giả, bốn Đế giả xuất hiện a.

Đám người Cực Lạc Tam Quỷ, Hắc Vũ nhìn lên không trung, ánh mắt run rẩy. Vẻ mặt hưng phấn cùng với cao hứng vừa rồi lập tức chuyển thành ngưng trọng.

Lúc này ánh mắt của Thánh Thủ Linh Đế cũng tràn ngập vẻ ngưng trọng, hắn chỉ vừa mới thành Đế mà thôi. Lúc này đối mặt với bốn Đế giả, hắn hiểu rõ mình phải đối mặt với cái gì. Bốn Đế giả này có thể nhanh chóng tới đây như vậy chứng tỏ bọn họ vẫn luôn chú ý tới Phi Linh môn. Một khi thiên địa nơi này có biến hóa bọn họ sẽ xé rách không gian lao tới.

Bốn Đế giả xuất hiện, ánh mắt đảo qua cảnh tượng thi thể chất đống, máu tươi ngập tràn dưới mặt đất.

- Náo nhiệt a, không ngờ lại tới nhanh như vậy, xem ra đã sớm có mưu đồ.

Lúc này trên không trung vang lên một thanh âm già nua:

- Thiên Vũ, Quân Lăng, Thiên Ải, Đoạn Kiếm, ta thật không ngờ các ngươi lại vô sỉ như vậy. Thiên Địa minh các ngươi không thể quang minh chính đại một chút hay sao?

Dứt lời, trên không trung, lần nữa lại xuất hiện vết nứt không gian, một thân ảnh mặc áo đỏ lách mình xuất hiện, bộ dáng chừng năm mươi tuổi, khí độ bất phàm, khuôn mặt tựa như ngọn, không nhìn thấy chút già nua nào.

Đạo thân ảnh màu đỏ này xuất hiện, toàn thân tỏa ra một loại khí tức vô hình khiến cho người khác nhìn vào linh hồn không tự chủ được mà run rẩy, rung rung, tim đập nhanh hơn vài phần. Trong lúc vô hình có năng lượng trong thiên địa bao phủ khuôn mặt người này.

- Linh Hạo, lão gia hỏa nhà ngươi tới đây, ngươi cảm thấy có tác dụng sao?

Lão giả hai mắt đỏ rực xuất hiện cuối cùng nhìn người vừa mới xuất hiện rồi nói. Nhìn đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện này, bốn Đế giả này dường như cũng không cảm thấy ngạc nhiên chút nào.

Người được gọi là Linh Hạo kia nhìn phía dưới, không những không trả lời lão gia hỏa kia mà nhìn về phía xa, nói:

- Vân Thủy Tiên tử, ngươi cũng tới rồi đúng không?

- Thiên Ải và Đoạn Kiếm cũng tới, sao ta có thể không tới a. Có lẽ còn có người khác ở sau lưng a.

Ở không trung phía trước vang lên một thanh âm nhàn nhạt của nữ nhân. Cùng lúc đó gợn sóng trong không gian lóe lên, một nữ tử mặc vái dài màu trắng xanh xuất hiện ở giữa không trung. Bộ dáng chừng hơn bốn mươi tuổi, ngũ quan cực kỳ xinh đẹp. Lúc còn trẻ chỉ sợ cũng tuyệt đối là mỹ nữ. Ánh mắt thâm thúy, giống như trăng sáng.

Người này xuất hiện ánh mắt nhìn cảnh tượng thi thể chất đống, máu tươi tràn ngập dưới không trung, nữ tử này khẽ nhướng mày, sau đó mới nhìn vào bốn Đế giả trước mắt. Đôi mắt giống như trăng sáng xuất hiện hàn ý lạnh lẽo:

- Thiên ải, Đoạn Kiếm, Thiên Vũ, Quân lăng, các ngươi không thấy mình có chút quá mức sao?

- Vân Thủy, chuyện này không liên quan tới ngươi, Phi Linh môn hôm nay phải bị diệt vong.

Lão giả giống như người lùn kia lạnh lẽo nói, ánh mắt trầm xuống, trong mắt có hàn ý bắn ra.

- Vậy thì ngươi cũng sẽ phải trả giá đắt.

Mỹ phụ được gọi là Vân Thủy nói, hàn ý trong mắt không thèm che giấu lan tràn ra.

- Khặc Khặc, Vân Thủy, ngươi cảm thấy mình có được cái thực lực đó sao? Tăng thêm ngươi và Linh Hạo, chẳng lẽ có thể ngăn cản được bốn người chúng ta?

Lão giả lưng đeo trường kiếm trong sát na cứu Phi Kiếm Tôn giả lạnh nhạt nhìn mỹ phụ nhân trước mặt rồi nói.

- Cứ thử xem rồi biết, ta muốn nhìn xem Vân Thủy Tiên Đế đại danh đỉnh đỉnh những năm nay thực lực rốt cuộc đã cường hãn tới mức nào.

Trên không trung, lão giả tuổi chừng năm mươi, thân thể gầy gò cao ngất, có chút khí độ bất phàm, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo nói.

Mà khi lão giả này vừa mới nói xong, cơ hồ tất cả Đế giả đột nhiên nhìn về phía Đông Hải, dường như đều phát hiện ra cái gì đó.

- Quân Lăng, cơn giận này của ngươi rất lớn a. Không biết tăng thêm chúng ta bốn người các ngươi còn có nắm chắc hay không.

Phía xa, trong ánh mắt chăm chú của mọi người một giọng nữ nhân già nua vang lên.

Thanh âm vừa dứt, trên không trung có bảy đạo thân ảnh xé rách không gian xuất hiện. Bảy đạo thân ảnh xuất hiện trong không gian, khí tức khủng bố trong lúc vô hình lan tràn trong thiên địa.

Trong khoảnh khắc gió nổi mây phun, mây đen dày đặc kéo tới, không hề nghi ngờ, những người vừa mới tới tuyệt đối đều là Đế giả. Khí tức trên người không chút thu liễm nào.

Bảy người đạp không mà đứng, dẫn đầu là một người có thân thể lung linh, người mặc một bộ cung trang màu đỏ nhạt, trên khuôn mặt được che bởi một tấm vải mỏng màu hồng, không nhìn rõ khuôn mặt. Bên cạnh là hai phụ nhân, người thứ nhất có khuôn mặt nhu hòa, hai mắt sáng ngời, nhìn như không còn trẻ, thế nhưng lại không tìm thấy một nếp nhăn nào trên mặt nàng. Trong đôi mắt dường như có năng lượng vô cùng, vô tận khiến cho người khác nhìn vào có cảm giác thất thần.

Phụ nhân thứ hai nhìn hơi già hơn một chút, khí tức vô hình trên người so với mỹ phụ nhân kia dường như còn kinh khủng, mênh mông hơn một chút.

Bốn người còn lại trong đó có hai đạo thân ảnh già nua, còn có Bạch Long Đại Đế và Kim Lang Đại Đế, hai Đế giả vừa mới tấn cấp.

Bảy người tới đây, cả không gian gió nổi mây phun.

Bảy cường giả Đế cấp xuất hiện, sắc mặt bốn Đế giả xuất hiện trong Phi Linh môn trước tiên trong miệng Vân Thủy Tiên Tử gọi là Thiên ải, Đoạn Kiếm, THiên Vũ, Quân Lăng biến ảo, ánh mắt bắt đầu run rẩy.

- Đại ca, huynh cũng khôi phục đột phá thành Đế rồi sao?

- Đại ca, huynh khôi phục rồi?

Chương 2982: Đế giả tuẫn xuất

Giữa không trung, Bạch Long Đại đế và Kim Lang Đại Đế nhìn Thánh Thủ Linh Đế trên không trung, ánh mắt quét qua, toàn thân lập tức run rẩy. Thân ảnh bước qua không gian, mang theo sự kích động đi tới bên người Thánh Thủ Linh Đế.

- Lão nhị, lão tam, các ngươi cũng đột phá sao? Đột phá là tốt rồi.

Thánh Thủ Linh Đế nhìn Bạch Long Đại Đế và Kim Lang Đại Đế, vẻ ngưng trọng trong mắt biến mất. Ba huynh đệ bọn họ đã là Đế giả, nào còn sợ gì nữa. Trường bào trên người tung bay, hàn ý trong mắt lan tràn ra.

- Đại ca, huynh xem còn có ai tới kia.

Bạch Long Đại Đế nhìn Thánh Linh lão tổ rồi nói với Thánh Thủ Linh Đế.

Ánh mắt Thánh Thủ Linh Đế đã sớm nhìn vào trên người Thánh Linh lão tổ, bốn mắt nhìn nhau, không nói gì, thế nhưng trong mắt đều có sự chấn động.

- Trời ạ, đều là Đế giả a.

- Hôm nay là ngày gì a. Thanh thế kinh khủng như vậy nhất định là Đế giả.

- Thật nhiều Đế giả.

Nhìn lên không trung, ở phía dưới bất kể là người của Vạn Thú Tông cùng ba sơn môn còn lại hay là Phi Linh môn, nhìn không trung gió nổi mây phun, linh hồn rung động, toàn thân mọi người run rẩy như nhũn ra. Ánh mắt ngây ngốc, vẻ mặt ngạc nhiên.

- Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy.... mười. Mười đấu với bốn, không biết hậu quả sẽ thế nào. Lão thân ta rất chờ mong a.

Trên không trung, lão phụ nhân của Nhật Sát các nhìn mọi người trên không trung khẽ mỉm cười nói.

- Mười đấu với bốn, ta còn chưa có thử qua. Rất muốn thử một lần cho biết a.

Lão giả già nua của Tinh Ngục các lần nữa cười ha ha phụ họa.

- Linh Sát, Thiên Ngục, Đoạn Kiếm nói cho các ngươi biết, Ảnh Long của Khôn Dương đảo, Thiên Khôi của Thần Kim các, Diệu Nhật của Khôn Dương đảo, ba lão gia hỏa này cũng bị chúng ta dọa chạy. Ba Chuẩn Đế của Nguyệt Long các, Khôn Dương đảo, Thần Kim các cùng với mấy trăm người tu vi không tệ đều không có ai chạy thoát.

Lão giả già nua của Kiền Hiên đảo khẽ mỉm cười nói.

- Cái gì?

Đoạn Kiếm cùng với ba Đế giả còn lại nghe vậy sắc mặt càng thêm khó coi, nhìn thấy bảy người ngày xuất hiện, trong lòng bọn họ đã lo lắng tới tình huống bên phía Vạn Đảo nhai, không ngờ tình hình lại nghiêm trọng tới mức này, không ngờ toàn quân bị diệt.

Bên người Thánh Thủ Linh Đế, Bạch Long Đại Đế và Kim Lang Đại Đế đang cúi đầu nói với Thánh Thủ Linh Đế chuyện gì, dường như đang nói tới chuyện trong Thánh Linh giáo, nghe vậy ánh mắt Thánh Thủ Linh Đế càng thêm âm trầm.

- Thiên Ngục ngươi đừng có nói khoác, ai nói là chúng ta bị dọa chạy?

Cùng một lúc một tiếng hét phẫn nộ truyền tới, vết nứt trong không gian lần nữa xuất hiện, ba đạo thân ảnh phá không mà ra, dẫn đầu là một người tuổi chừng bảy mươi, mái tóc đen, trường bào tung bay, trong mắt lan tràn ra hàn ý.

Bên người lão giả có mái tóc màu đen, tuổi chừng bảy mươi này cũng là một người sắc mặt già nua, thân thể dường như đã hòa tan vào làm một thể với không gian, hai mắt đỏ thẫm, hàn ý tràn ngập.

Bên phải là một người mặc áo dài lam, trên lưng là kiện áo choàng màu xanh da trời bay phất phới, tuổi cũng chừng hơn bảy mươi, trên khuôn mặt già nua lúc này vô cùng tái nhợt, cực kỳ khó coi.

Ba người này xuất hiện, thiên địa lần nữa rung rung.

- Long Ảnh, Thiên Khôi, Diệu Nhật, không ngờ các ngươi lại tới đây. Mười so với bảy, cũng không tệ lắm.

Lão giả gọi là Thiên Ngục của Tinh Ngục các nhìn ba người vừa mới xuất hiện, sắc mặt khẽ đổi rồi nói.

- Đế Đạo minh định dùng nhiều bắt nạt ít sao? Không phải là mười đấu với bảy mà là mười một so với mười.

Trong sơn mạch Vụ Đô xa xa xuất hiện chấn động, không gian bị xé nứt, giống như đã hẹn từ trước, bốn đạo thân ảnh từ trong vết nứt không gian đi ra.

Bốn người này xuất hiện, ba nam một nữ, đều có dáng vẻ già nua, không gian lúc này lại run lên lần nữa, cả không trung gió nổi mây phun, mây đen dày đặt bắt đầu hội tụ lại một chỗ.

- Hồn Diệt, Yêu Hỏa, Thiên Nguyên, Tuyệt Mộc.

Nhìn bốn người vừa mới xuất hiện trên không trung, vô số ánh mắt run lên.

Vô số ánh mắt phía dưới lúc này cơ hồ chết lặng, không hề nghi ngờ bốn người vừa mới tới đều là Đế giả.

Trong khoảng thời gian ngắn trên không trung Phi Linh môn xuất hiện hai mươi Đế giả, một Đế giả cũng đủ để khiến cho mọi người kinh hãi, khiếp sợ. Thế nhưng lúc này hơn hai mươi Đế giả xuất hiện, mọi người chỉ có thể chết lặng mà thôi.

Mắt nhìn bốn đạo thân ảnh vừa mới xuất hiện, ánh mắt Đế giả của Đế Đạo minh biến đổi.

Lúc này, nữ tử đeo khăn che mặt màu hồng của Thiên Vân đảo nhìn vô số Đế giả trên không trung, còn có chúng cường giả Vạn Thú Tông, Lan Lăng sơn trang, Thiên Kiếm môn, Hóa Vũ tông, hai hàng lông mi nhíu lại, lặng lẽ bóp nát một khối ngọc giản trong bàn tay.

Trong nháy mắt này tại một nơi nào đó trên Đông Hải vang lên tiếng tạch.

Trong đội ngũ của Thiên Vân đảo, bên người Đạm Đài Tuyết Vi, sắc mặt Thanh Quán Tôn giả đột nhiên biến đổi, tay luồn vào trong ngực. Một khối ngọc giản trong ngực nàng lúc này đã bị nghiền nát.

Nhìn thấy cảnh này ánh mắt Thanh Quán Tôn giả có chút biến hóa.

- Sư phụ, sao vậy?

Mộ Dung Lan Lan ngẩng đầu, hỏi Thanh Quán Tôn giả.

- Sư phụ con truyền tới tin tức, để cho chúng ta động thủ.

Thanh Quán Tôn giả nhíu mày, dường như đang suy nghĩ cái gì đó. Vừa rồi mấy lần thiên địa đều xuất hiện động tĩnh không tầm thường khiến cho nàng có chút nghi hoặc và lo lắng, không biết xảy ra chuyện gì mà vị tỷ tỷ luôn không xuất hiện lúc này lại truyền âm cho nàng.

- Thế nhưng thực lực của Thiên Địa minh không kém.

Ánh mắt Mộ Dung Lan Lan trầm xuống, nói:

- Nhưng mà mấy hôm nay Thiên Địa minh có chút kỳ quái, vì sao còn chưa động thủ? Liệu trong này có ẩn tình gì khác hay không?

- Sư phụ, sư tổ, Thiên Địa minh còn chưa động thủ chứng minh có chút cổ quái. Đông Cung sư tổ lại có tin tức truyền đến, chúng ta động thủ thôi.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn qua Mộ Dung Lan Lan và Thanh Quán Tôn giả, nhanh chóng có quyết định.

- Động thủ.

Thanh Quán Tôn giả trầm giọng nói, thân ảnh lập tức thả người nhảy lên, miệng gầm lên một tiếng quanh quẩn trên không trung:

- Chư vị, Thiên Vân đảo ta vừa nhận được tin tức, hiện tại chính là lúc động thủ tốt nhất, động thủ đi thôi.

- Đệ tử Thiên Vân đảo nghe lệnh, toàn lực công kích.

Đạm Đài Tuyết Vi quát lên một tiếng, thanh âm cuồn cuộn quanh quẩn trên hải vực.

Dứt lời, Thanh Quán Tôn giả, Đạm Đài Tuyết Vi, Mộ Dung Lan Lan cùng với vô số cường giả Thiên Vân đảo lập tức phóng lên trời. Thân thể hóa thành lưu quang, lập tức phóng về phía đám người Thiên Địa minh ở phía xa.

- Đệ tử Phi Linh môn nghe lệnh, giết.

Ánh mắt Lục Tâm Đồng khẽ đổi, cũng không có một chút do dự nào, váy tím trên người phiêu đãn, khói độc lan tràn, giống như la sát. Thanh âm vừa dứt, thân ảnh xinh đẹp mang theo khói độc ngập trời lap thẳng tới đại quân Thiên Địa minh.

- Đệ tử Vân Dương Tông nghe lệnh....

- Đệ tử Linh Thiên môn nghe lệnh....

Chương 2983: Đế giả vẫn lạc 1

Trong khoảng thời gian ngắn, dường như mọi người cũng không có một chút do dự nào, từng tiếng quát lớn vang lên, gần ngàn vạn đại quân Đế Đạo minh xuất động. Thực lực của mỗi một người trong đại quân có lẽ không được tốt lắm. Thế nhưng lúc này lại hội tụ lại một chỗ, tạo thành một cỗ lực lượng cùng với khí thế khủng bố. Một cỗ sát khí ngập trời từ bên trong lan tràn ra. Cuối cùng dường như bao phủ toàn bộ Đông Hải.

Ngao Ngao.

Rống.

Từng tiếng thú minh cực lớn vang vọng trong không gian, đại quân xuất động, vô số yêu thú rít gào.

- Gïếŧ.

Trong Đế Đạo minh lúc này không biết từ chỗ nào có bảy đạo thân ảnh nhảy ra, chân khí, linh lực phô thiên cái địa lan tràn. Gió nổi mây phun, hải vực rộng lớn chấn động giống như biển gầm, bảy người này rõ ràng đều có tu vi Chuẩn Đế.

- Gïếŧ tất cho ta, không giữ lại một người.

Trường bào màu đỏ trên người Cùng Kỳ Tôn giả tung bay, một tiếng cười bá đạo vang vọng trên bầu trời.

- Xảy ra chuyện gì vậy? Người Đế Đạo minh tại sao lại chủ động công kích?

Trong Thiên Địa minh, trong đám người này có không ít thân ảnh cường giả ẩn mình trong đó. Lúc này nhìn thấy tiếng chém gïếŧ kinh người cùng với thân ảnh đông như kiến trên hải vực, từng đạo lưu quang phóng ra, cả không gian gió nổi mây phun khiến cho bọn họ biến sắc.

- Không phải nói người Đế Đạo minh hơn phân nửa sẽ không chủ động công kích sao? Tại sao bây giờ lại động thủ trước?

- Tại sao lại có thể như vậy?

Một cường giả biến sắc, dường như đang lo lắng cái gì đó.

Trong đám cường giả này rõ ràng cũng có Chuẩn Đế.

Nhưng lúc này lại không giống như bộ dáng khai chiến, bởi vị mấy cường giả như bọn họ đều rõ ràng, trên Đông Hải hiện tại bọn họ chỉ phô trương thanh thế mà thôi. Mục tiêu chính thức của Thiên Địa minh chính là Phi Linh môn và Thánh Linh giáo.

Vì san bằng Thánh Linh giáo, Phi Linh môn thành bình địa, có thể nói là hơn phân nửa thực lực của Thiên Địa minh đều bí mật điều động tới Vạn Đảo nhai và Cổ Vực.

Cho nên lúc này trên Đông Hải, tuy rằng nhân số đủ để áp chế Đế Đạo minh, thế nhưng luận số lượng cường giả cùng với những người có thực lực đỉnh cấp lại không bằng Đế Đạo minh.

Dưới đại chiến bực này, nhân số bao nhiêu cũng không phải là nhân tố quyết định mấu chốt. Chỉ có cường giả cao cấp nhất mới có thể quyết định thắng bại, là mấu chốt của trận đại chiến, cho nên giờ phút này chúng cường giả Thiên Địa minh tự nhiên có chút lo lắng.

Bọn họ vốn cho rằng Lục Lâm Thiên không còn sống, đối với Đế Đạo minh sẽ là đả kích nặng nề, Đế Đạo minh vì mục đích giữ mình có lẽ sẽ không dễ dàng chủ động công kích. Thực lực của Thiên Địa minh rõ ràng mạnh hơn Đế Đạo minh, Đế Đạo minh cũng không có cường giả Chuẩn Đế có thể tàn sát người sáng.

Thế nhưng lúc này mọi người thật không ngờ hiện giờ Đế Đạo minh lại chủ động phát động công kích.

- Chư vị, chuẩn bị nghênh chiến. Sau khi giải quyết xong chuyện, dựa theo ước định sẽ lập tức trở về.

Váy tím trên người Nguyên Nhược Lan tung bay, nhìn vô số thân ảnh đông nghịt trước mắt, sát ý ngập trời trong tiếng quát lan tràn ra, ánh mắt cũng theo đó đỏ lên.

....

- Ha ha, mười một so với mười, xem ra mấy chữ này cũng không tệ.

Trên không trung Phi Linh môn, người gọi là Quân Lăng lão giả nhìn viện quân lần nữa xuất hiện, khóe miệng nở nụ cười nhạt một tiếng.

- Đều có mặt ở đây cũng không cần nói nhảm. Hôm nay Phi Linh môn này nhất định phải diệt. Chó gà không tha.

Lão giả già nua được gọi là Thiên Vũ khi trước đột nhiên lạnh giọng nói, sát ý trong mắt ngập trời, năng lượng trong thiên địa bắt đầu nổi lên sóng gió kịch liệt.

- Phi Linh môn phải bị phá hủy, động thủ.

Cơ hồ cùng lúc từng tiếng quát trong miệng các Đế giả vang lên.

- Ai dám động thủ thì sẽ phải trả giá.

Tiếng quát của Thánh Thủ Linh Đế vang vọng trong thiên địa, trường bào tung bay, thúc dục Linh Ngọc sàng rời khỏi tay, khí tức mênh mông cổ xưa từ bên trên lan tràn ra.

- Động thủ.

Giờ khắc này bất kể là Đế giả Đế Đạo minh hay là Thiên Địa minh trong nháy mắt triển khai trận thế. Chân khí, linh lực phô thiên cái địa đáng sợ lan tràn ra, dẫn động năng lượng thiên địa bàng bạc đánh văng mây đen trên trời cao.

Ầm ầm.

Không gian vang vọng tiếng sấm không ngừng, thanh thế mênh mông cuồn cuộn như vậy khiến cho vô số ánh mắt phía dưới nhìn lên đám Đế giả trên không trung rung động, linh hồn bỡ ngỡ. Đế giả đại chiến, một khi động thủ chính là hủy thiên diệt địa a. Nếu như bị lan tới gần, sợ rằng sẽ phải chết không cần nghi ngờ, cho dù không chết cũng lành ít dữ nhiều.

- Quân Lăng, Tuyệt Mộc, Đoạn Kiếm, Yêu Hỏa, Hồn Diệt, mười người các ngươi ngăn lại Vân Thủy, Linh Hạo.

Người gọi là Thiên Vũ nhìn xuống phía dưới, sát ý trong mắt ngập trời, giận dữ nói.

- Thiên Vũ, có một ít chuyện ngươi nên chú ý một chút.

Người gọi là Quân Lăng của Lan Lăng sơn trang nhìn về phía Thiên Vũ, ánh mắt khẽ đổi, nói.

- Đã có người động thủ trước, cũng không có việc gì, Phi Linh môn hôm nay nhất định phải bị diệt.

Sát ý trong mắt Thiên Vũ không thèm che dấu lan tràn ra.

Đế giả Đế Đạo minh không nói thêm gì, Địa Vũ Tôn giả kia chính là con của Thiên Vũ, mối hận giết con sợ rằng đã khiến cho Thiên Vũ phẫn nộ tới tận cùng.

- Sớm muộn cũng có ngày hôm nay, không ngờ lại tới sớm như vậy, động thủ đi.

Từng đạo chân khí, linh lực khủng bố trong cơ thể Đế giả của Thiên Địa minh chấn động, từ trong cơ thể lập tức lan tràn ra. Lập tức, mây đen trên bầu trời ngưng tụ, tiếng sấm minh vang vọng không ngừng. Mười Đế giả lập tức phóng lên cao, thiên địa chung quanh biến sắc.

Ầm ầm.

Mười Đế giả hóa thành mười đạo lưu quang, hung hăng lao về phía mười Đế giả của Đế Đạo minh.

- Động thủ.

Lão giả gọi là Linh Hạo cũng trầm giọng quát, lập tức đám người Thánh Thủ Linh Đế, Kim Lang Đại đế, Bạch Long Đại Đế, Vân Thủy Tiên Tử, Thánh Linh Lão tổ cùng với những đế giả khác phóng lên trên cao.

Từng đạo chân khí, linh lực của mười Đế giả từ trong cơ thể tuôn ra, đột nhiên ngưng tụ thành một không gian bằng năng lượng mênh mông trên không trung. Không gian, mặt đất run rẩy.

Hai mươi Đế giả trong nháy mắt ầm ầm va chạm vào với nhau, không gian ven đường bị nổ tung.

Khí thế ngập trời bộc phát, trong sát na, khí thế khủng bố này giống như muốn đem phiến thiên địa chung quanh phá hủy. Vô số ngọn núi phía dưới nổ tung, mặt nước nổi lên sóng to gió lớn.

Ầm ầm.

Cơ hồ tất cả công kích khủng bố đều nhanh như thiểm điện va chạm vào với nhau. Năng lượng kinh hãi thế tục va chạm vào nhau, đem vô số ngọn núi cao vυ"t trong mây chung quanh bị đánh thành hư vô.

Mặt đất rạn nứt tạo thành một cái rãnh rộng, không gian bị phá hủy từng khúc, tạo thành hư không đen kịt.

Cùng một thời gian, Thiên Vũ của Hóa Vũ tông mang theo sự tức giận ngập trời, bàn chân đạp mạnh hư không, thân thể lập tức bay thẳng về phía trước.

- Con sâu cái kiến của Phi Linh môn, hôm nay tất cả chết đi cho bổn Đế.

Chương 2984: Đế giả vẫn lạc 2

Một tiếng quát chói tai của Thiên Vũ vang vọng khắp không gian. Chân khí phô thiên cái địa tuôn ra, lập tức ngưng tụ thành một đạo quyền ấn khổng lồ hơn ngàn thước trên không trung. Quyền ấn xuất hiện, không gian run rẩy, lập tức giống như thiên thạch đánh về phía Cực Lạc Tam Quỷ, Sát Phá Quân, Hắc Vũ.

Oanh.

Quyền ấn được đánh ra, lập tức thiên địa kịch liệt run rẩy. Không gian chung quanh quyền ấn lặng lẽ bị đánh nát tạo thành động sâu đen kịt. Trên mặt đất cũng vỡ ra một cái khe sâu cực lớn. Thực lực đáng sợ của Đế giả lúc này đã hiện ra.

Dưới quyền ấn khổng lồ, thân thể đám người Cực Lạc Tam Quỷ, Hắc Vũ, Sát Phá Quân dường như bị trói buộc trong không gian.

Khục khục.

Hai mươi Đế giả va chạm khủng bố trên không trung, hai mươi Đế giả đồng thời bị đẩy lui. Lúc này, quyền ấn đã bao phủ đám người Cực Lạc Tam Quỷ, Sát Phá Quân, Hắc Vũ vào bên trong, trong nháy mắt cũng không có ai có thể ra tay ngăn cản.

- Ài.

Lúc này trong thiên địa không biết từ nơi nào vang lên một tiếng thở dài yếu ớt, tiếng thở dài này như có như không. Thế nhưng lại vang lên trong tai mọi người vô cùng rõ ràng. Rõ ràng đây là một tiếng thở dài yếu ớt, thế nhưng lại giống như từ sâu trong linh hồn của mọi người vang lên, ngay cả Đế giả cũng không là ngoại lệ.

Mọi người nhanh chóng ngẩng đầu lên, chỉ thấy trên không trung chẳng biết từ khi nào đã có một đám sương mù dày đặc kéo tới. Trong sương mù dày đặc có một đạo quang trụ khổng lồ giống như trăng sáng bao phủ, trong sát na liền xuất hiện bên cạnh quyền ấn của Thiên Vũ.

Ngay khi đạo quyền ấn khổng lồ của Thiên Vũ sắp đánh vào trên thân thể đám người Cực Lạc Tam Quỷ, Sát Phá Quân, Hắc Vũ, mặt đất chung quanh bị đập vụng, thế nhưng dưới sự bao phủ của đạo quang trụ trên không trung lại tan biến trong vô hình, không còn một chút dấu vết nào.

- Là ai?

Trong nháy mắt này toàn thân Thiên Vũ run rẩy, linh hồn run rẩy, công kích của hắn không ngờ lại vô thanh vô tức biến mất. Thực lực người tới đã tới tình trạng đáng sợ.

- Vi phạm lệnh cấm của ta, chết.

Trên trời xanh, trong sương mù nồng đậm có thanh âm lạnh nhạt truyền ra. Đạo quang trụ trong không gian bắn xuống, giống như sấm sét xẹt qua không gian. Đạo quang trụ dừng lại, khí tức mênh mông hủy diệt trong lúc mơ hồ mang theo khí thế to lớn, khiến cho người ta run rẩy sợ hãi.

- Không xong.

Trong chốc lát, trong lúc vô hình Thiên Vũ cảm nhận được hàn ý từ trong lòng lan tràn ra. Linh hồn trong đầu run rẩy. Nhìn qua đạo quang trụ kia đánh xuống, đồng tử của Thiên Vũ co rút lại, hắn có cảm giác tim mình ngừng đập, đồng thời trong nháy mắt này hắn không có lực lượng chống lại.

Cùng một thời gian, từng ánh mắt trong trường lập tức kinh ngạc. Cơ hồ tất cả Đế giả run rẩy, từ sâu trong linh hồn cảm giác được sự kiêng kỵ.

Sưu.

Dưới ánh mắt kinh hãi của tất cả mọi người nhìn vào, đạo quang trụ giống như tia chớp lập tức đánh vào trên người Thiên Vũ. Quang trụ đánh xuống, không gian chung quanh Thiên Vũ bị đánh nát không còn. Trong động sâu, vết nứt không gian đen kịt lan tràn, hiện ra quang mang đen kịt khiến cho tim người ta đập nhanh.

Ken két.

Không có thanh âm bạo liệt quá lớn, trong không gian vang lên thanh âm trầm thấp. Tất cả mọi người không khói nhìn ra, một Đế giả như Thiên Vũ trong nháy mắt bị quang trụ bổ vào trên thân thể. Thân thể Đế giả hóa thành mảnh vỡ, không gian bị nghiền nát này không có một chút năng lượng nào tiết ra ngoài, một lát sau lặng lẽ khôi phục, chung quanh yên tĩnh trở lại. Mà Thiên Vũ đã biết mất không thấy gì nữa, có thể rõ ràng nhìn thấy hồn anh cũng đã biến mất không thể chạy ra.

Cấp độ Đế giả a, cường giả Đế cấp chính thức, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều có thể bài sơn hải đảo, thế nhưng lại bị người ta lập tức đánh chết. THậm chí ngay cả thân ảnh của người vừa mới ra tay cũng không có nhìn thấy, đây là cái khái niệm gì.

Hít....

Cảnh này khiến cho tất cả mọi người hít sâu một ngụm khí lạnh, yết hầu khó khăn nuốt xuống nước miếng, vẻ mặt ngạc nhiên tới tận cùng. Đối với Đế giả mà nói, lúc này trong lòng bọn họ càng thêm run sợ.

- Mấy Đế giả vừa mới đột phá, từ giờ trở đi, cấm ra tay với người có tu vi dưới các ngươi. Người vi phạm gïếŧ không tha, đây coi như là cảnh cáo cho các ngươi.

Trong sương mù dày đặc, thanh âm lạnh nhạt, không có một chút tình cảm nào truyền ra, thanh âm vang vọng vào trong tai tất cả Đế giả có mặt.

Thánh Thủ Linh Đế, Bạch Long Đại Đế, Kim Lang Đại Đế nhìn nhau. Tuy rằng ba người đã nghe nói qua chuyện lệnh cấm, thế nhưng cũng không có tự mình nhận được lệnh cấm. Giờ phút này mới xem như chính thức thu được lện cấm.

- Thiên Đế đại nhân, nếu như Đế giả như chúng ta bị kɧıêʋ кɧí©ɧ thì thế nào?

Quân Lăng của Lan Lăng sơn trang nhìn lên không trung, ánh mắt run rẩy, cố lấy dũng khí hỏi.

- Đế giả đều có Đế uy, không thể kɧıêʋ кɧí©ɧ.

Dứt lời mây mù dày đặc lập tức tán đi, giống như chưa từng tồn tại. Không gian khôi phục ánh sáng, tất cả khôi phục lại bình thường. Hai mươi Đế giả còn lại lúc này lăng không đứng đó. Ánh mắt biến hóa, mãi một lúc lâu không có ai lên tiếng.

Thiên Vũ của Hóa Vũ tông bị đánh chết, đối với tất cả Đế giả mà nói đều rung động thật sâu. Loại rung động này khiến cho tất cả Đế giả càng thêm kinh hãi. Cơ hồ tất cả Đế giả tự nhiên biết rõ người vô hình kia đáng sợ ra sao. Người này giống như dùng một bàn tay vô hình khống chế thiên địa này khiến cho ngay cả Đế giả cũng không có cách nào xé rách.

Đế giả trên đại lục này là tồn tại đỉnh phong nhất, thế nhưng đối với bàn tay to lớn vô hình trong thiên địa lại không có cách nào, không có ai dám phản kháng.

- Thiên Vũ Đại Đế chết.

- Giơ tay nhấc chân bị đánh chết, lực lượng kia quá mạnh mẽ.

Cơ hồ tất cả Đế giả bất kể là Thiên Địa minh hay là Đế Đạo minh, trong lòng lúc này không khỏi cảm thán, bọn họ chính là tồn tại giống như thần trên đại lục, thế nhưng lại bị người khác lật tay là có thể tiêu diệt. Chuyện này khiến cho tất cả mọi người cảm giác được nguy cơ.

- Tất cả đệ tử Thiên Kiếm môn rút lui.

Lão giả lưng đeo trường kiếm của Thiên Kiếm môn nhìn dưới không trung rồi quát.

- Đệ tử Lan Lăng sơn trang lui lại.

- Đệ tử Vạn Thú Tông lui lại.

Cùng một lúc, Quân Lăng của Lan Lăng sơn trang cùng với lão giả lùn gọi là Thiên Ải của Vạn Thú Tông lập tức nói.

- Lui, mau lui lại.

Nghe thấy tiếng quát của ba người, cơ hồ tất cả cường giả của ba sơn môn tới đây lúc này nhanh chóng lui lại, không có ai dám dừng lại.

- Lui, mau lui lại.

Người của Hóa Vũ tông cũng mau chóng phục hồi tinh thần lại, giống như chó nhà có tang nhanh chóng lùi lại.

Ba người Quân Lăng, Thiên Ải, Đoạn Kiếm của Lan Lăng sơn trang, Vạn Thú Tông, Thiên Kiếm môn nhìn xuống phía dưới, biết rõ hôm nay đã không có cách nào triệt để hủy diệt Phi Linh môn được nữa.

Tăng thêm vừa rồi Thiên Vũ bị người thần bí giết chết, trong lòng Đế cả rung động, trong lòng bọn họ lúc này cũng không có tâm tư động thủ.

Chương 2985: Không để cho kɧıêʋ ĸɧí©ɧ

Đế giả Đế Đạo minh như đám người Thánh Thủ Linh Đế, Bạch Long Đại Đế, Kim Lang Đại Đế, Linh Hạo, Vân Thủy Đế Tiên cũng không có ngăn cản. Lại nói bọn họ cũng không thể ra tay với người dưới Đế giả, cho nên không có cách nào ngăn lại. Coi như giao thủ với Đế giả cũng không có tâm tư động thủ. Cảnh tượng Thiên Vũ Đại Đế vẫn lạc khiến cho mọi người rung động. Huống chi thực lực của hai phe lúc này cũng hơn kém không lớn, nếu như tiếp tục động thủ chỉ là lãng phí thời gian mà thôi.

Nhìn cường giả bốn sơn môn lui ra, thâm cừu đại hận như vậy thế nhưng người của Phi Linh môn cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn. Cả đám tràn ngập vết thương, sợ rằng cho dù là thời kỳ toàn thịnh cũng không có cách nào ngăn cản người bốn sơn môn này rời đi, huống chi là hiện tại.

Nhìn người trong sơn môn mình lui lại, sắc mặt đám người Quân Lăng, Thiên Ải, Đoạn Kiếm có chút khó coi, thêm việc Thiên Địa minh tổn thất Đế giả, bọn họ đã không có cách nào hoàn toàn ngăn chặn, coi như là động thủ cũng không đi tới đâu.

Mà ba người Thánh Thủ Linh Đế đồng thời thành Đế, về sau Phi Linh môn và Thánh Linh giáo vô cùng khó diệt trừ. Lần này bọn họ bố trí chặt chẽ, không một chỗ hở như vậy, đặc biệt là trên Đông hải, ba sơn môn Khôn Dương đảo tổn thất càng thảm trọng. Liên tiếp bị tổn thất, ba sơn môn này trong lúc bất tri bất giác hao tổn hết, nội tình vạn năm, thậm chí hơn vạn năm thế nhưng trong lúc bất tri bất giác gần đây bị tổn thất gần hết.

Đám người Long Ảnh, Diệu Nhật, Thiên Khôi của Khôn Dương đảo, Nguyệt Long các, Thần Kim các mà nói quả thực là khóc không ra nước mắt. Ba người đều đau lòng vô cùng, muốn nổi giận mà không tìm được người phát giận, dưới lệnh cấm, bọn họ không dám ra tay, Thiên Vũ Đại Đế chính là kết cục.

Thế nhưng kỳ thật tính ra, lúc này người tổn thất thảm trọng nhất chính là Hóa Vũ tông. Thiên Vũ Đại Đế vi phạm lệnh cấm, nhìn thấy đám người Thánh Thủ Linh Đế ra tay, cho rằng Thánh Thủ Linh Đế cũng bị lệnh cấm, Đế giả ra tay lại không có việc gì. Thế nhưng không ngờ lại nhanh chóng bị đánh chết. Thậm chí còn không biết hình dáng người ra tay tròn méo ra sao.

Trên không trung, Phi Kiếm Tôn giả chật vật nhìn xuống phía dưới, kế hoạch tỉ mỉ không chút sơ hở nào của bọn họ lại thất bại. Không ngờ Thánh Thủ Linh Tôn của Phi Linh môn lại đột nhiên thành Đế.

Phi Kiếm Tôn giả âm thầm suy nghĩ, hiện tại tốt xấu gì cũng đánh chết không ít cường giả của Phi Linh môn. Mình cũng nhặt lại được một cái mạng. Phi Linh môn bị trọng thương bực này, không có Lục Lâm Thiên, sợ rằng khó có thể khôi phục lại. Trong khoảng thời gian ngắn Đế Đạo minh không tạo thành uy hiếp nhiều lắm với Thiên Địa minh.

Chỉ tiếc lúc này Phi Kiếm tôn giả còn chưa biết trong lúc hắn ở Phi Linh môn giết một Linh Tôn nhất trọng, Linh Tôn nhất trọng này vô cùng quan trọng với một người khác. Bởi vì một kiếm này, Thiên Kiếm môn lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục. Chính hắn cuối cùng sẽ chịu tra tấn, mà giờ phút này hắn còn chưa biết một chút nào, lại còn âm thầm cao hứng cuối cùng cùng làm Phi Linh môn bị tổn thất thảm trọng.

- Chúng ta đi.

Lão giả lưng đeo trường kiếm gọi là Đoạn Kiếm nhìn Đế giả của Đế đạo minh trên không trung, thò tay kéo Phi Kiếm Tôn giả rồi biến mất trên không trung.

- Chư vị, ngày khác gặp lại.

Quân Lăng của Lan Lăng sơn trang nhìn chúng nhân Thiên Địa minh nói. Hắn cũng thò tay kéo Tử Linh Tôn giả, thân ảnh lập tức biến mất không thấy trên không trung.

- Đi.

Đế giả Thiên Địa minh có ở lại cũng không còn tác dụng gì, cho nên lập tức biến mất trên không trung.

Nhìn qua Đế giả Thiên Địa minh biến mất, Thánh Thủ Linh Đế, Bạch Long Đại Đế cùng với đám người Vân Thủy Tiên tử nhíu mày, đều không nói gì. Muốn động thủ lúc này cũng không phải lúc, cho dù động thủ cũng chỉ là lưỡng bại câu thương mà thôi.

- Không xong, Thánh Linh giáo cùng Phi Linh môn bị đánh lén, ở Đông Hải thế nào rồi?

Nhìn mọi người rời đi, Linh Hạo nhíu mày, trong mắt hiện lên vẻ lo lắng.

- Yên tâm đi, trên Đông Hải Thiên Địa minh chỉ có thể đi hiến mạng mà thôi, bọn chúng phô thương là vì muốn thu hút sự chú ý của Đế Đạo minh ta. Trước đó ta đã âm thầm thông tri cho phía Đông Hải. Nếu ta suy đoán không sai, lúc này Thiên Địa minh đã lâm vào tình cảnh tiến thoái lưỡng nan.

Nữ tử đeo khăn che mặt màu hồng của Thiên Vân đảo nói.

- Ha ha, vậy thì có lẽ lúc này Thiên Địa minh tổn thất vô cùng thảm a.

Vân Thủy Đế Tiên khẽ mỉm cười nói.

- Không ngờ người Thiên Địa minh lúc này lại âm hiểm như vậy.

Linh Hạo nói:

- Âm hiểm thì có âm hiểm, thế nhưng lại không chống lại được khí vận. Khiêng đá tự nện chân mình, trộm gà không được còn mất nắm gạo a.

Lão giả Thiên Ngục của Tinh Ngục các cười ha hả nói.

Trong mắt tất cả Đế giả đều vui vẻ, thế nhưng người Phi Linh môn, Thánh Thủ Linh Đế cùng với mấy người khác lại cười không nổi. Thiên Địa minh tổn thất thảm trọng, thế nhưng Phi Linh môn cũng tràn ngập thi thể, máu chảy thành xông, chúng cường giả vẫn lạc, xương cốt không còn.

...

Ầm ầm.

Trên Đông Hải, giờ phút này thanh âm bạo liệt kinh người vang vọng không ngừng trên không trung. Trên không trung, tám Chuẩn Đế đối chiến, không gian không ngừng bị nghiền nát, từng đạo quang mang chói mặt từ trong không gian bắn ra. Từng thanh âm trầm thấp từ trong không gian tan vỡ vang vọng.

Trong vòng chiến của Chuẩn Đế, năng lượng bàng bạc giống như là cơn lốc rít gào, không có người nào dám tùy tiện đặt chân vào bên trong.

Mà ở phía dưới, đại quân khổng lồ của Thiên Địa minh và Đế Đạo minh va chạm vào với nhau, tiếng chém giết kinh thiên động địa. Cả hải vực đã sớm tràn ngập thi thể, máu tươi.

- Giết.

Cùng Kỳ Tôn giả lúc này xông vào đám người rậm rạp, hai mắt nhìn về phía trước, hàn ý bắn ra. Cánh tay khẽ phất lên, một Tôn cấp đã bị đánh chết.

Dùng thực lực của Cùng Kỳ Tôn giả hiện tại đánh chết Tôn cấp quả thực chính là tàn sát, Thôn Thiên Cùng Kỳ hung hãn dị thường kia lúc này cũng đại phát hung uy.

Trong đám người rập rạm, chằng chịt, bản thể Huyết Mị mang theo tia máu ngập trời hiện lên. Miệng phát ra thanh âm chi chi, sắc bén mà kỳ dị. Giống như tiếng sấm minh trong thiên địa, trong giây lát có từng tia máu bắn ra.

Chi Chi.

Tiếng chi chi quái dị trong miệng Huyết Mị trong nháy mắt hóa thành song âm như thực chất, giống như cơn lốc khuếch tán. Gợn sóng trong không gian bị xốc lên. Trong sóng âm xen lẫn công kích linh hồn cực lớn. Chui thẳng vào không gian trong đầu mọi người. Một mảng lớn người Thiên Địa minh bị đánh chết.

Trong tổ ong khổng lồ của Huyết Mị có mười vạn rồi mấy trăm vạn Thị Huyết Linh Phong vỗ cánh bay ra. Vô số Thị Huyết Linh Phong ông ông rít gào, sắp bắt đầu công kích. Khí tức hung ác, bạo ngược lan tràn. Cơ hồ tất cả Thị Huyết Linh Phong toàn thân đỏ chót như là máu tươi, bộ dáng dữ tợn. Khí tức cường hãn lan tràn.

Vô số Thị Huyết Linh Phong khiến cho tất cả mọi người không khỏi hít sâu một hơi, nhiều Thị Huyết Linh Phong như vậy tuyệt đối đã tới tình trạng khủng bố. Cả phiến không gian lớn lập tức bị khí tức hung hãn, bạo ngược bao phủ.

Chương 2986: Thi thể ngổng ngang 1

Trong chiến đấu bực này, Thị Huyết Linh Phong quả thực chính là như hổ thêm cánh, là ác mộng của tất cả mọi người, đặc biệt khiến cho đầu người ta đau đớn.

Chi Chi.

Vô số Thị Huyết Linh Phong đẳng cấp cao thấp khác nhau xuất hiện. Sau khi xuất hiện không trì hoãn một chút nào mà vây công người Thiên Địa minh. Vô số Thị Huyết Linh Phong này đều dùng phương thực công kích như tự sát.

Huống chi cũng có không thiếu Thị Huyết Linh Phong thất giai, lục giai, thậm chí là bát giai cũng xuất hiện ở bên trong. Tất cả đều dùng phương thức công kích như tự sát, đây chính là chỗ khủng bố của Thị Huyết Linh Phong.

Trong đám người, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh thúc dục chín đầu hung khôi bố trí đại trận khôi lỗi, thân ảnh ở giữa đại trận. Thế nhưng không biết tại sao giờ phút này Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đang chiến đấu kịch liệt thì tâm thần lại run rẩy, dường như có chuyện gì không tốt vừa mới xảy ra. Tuy rằng trong đại chiến thế nhưng nàng cũng không thể ngăn chặn được sự bất an trong lòng. Toàn bộ tâm thần chăm chú vào đại chiến.

Ngao.

Đám người Thiên Độc Yêu Long, Quỳ Long Như Hoa, Hắc Hùng, Bàn Hủy, Bàn Vân, Long Linh, Thiên Sí Tuyết Sư cùng với đám yêu thú linh thú khác giờ phút này hóa thành bản thể khổng lồ. Thân thể khổng lồ chính là lợi khí giết người, tăng thêm uy áp huyết mạch trên người chúng thú, đối với một ít linh thú, yêu thú của Vạn Thú Tông trên Thiên Địa minh mà nói còn có thể khắc chế.

Mà trong Thánh Linh giáo cũng có biện pháp khắc chế linh thú, yêu thú.

- Bày trận, nhanh bày trận.

Trong Thiên Địa minh, từng đạo thân ảnh nhảy ra, nhanh chóng tạo thành không ít trận pháp hợp kích chống lại Đế Đạo minh.

- Dùng trận phá trận.

Trong Đế Đạo minh cũng có không ít trận pháp, lập tức không gian mênh mông cuồn cuộn. Thanh thế kinh thiên động địa, lực lượng khủng bố hung hăng va chạm vào một chỗ.

- Giết.

Thân ảnh Thiên Dương Tôn giả xuất hiện bên người một người có tu vi Tôn cấp của Thiên Địa minh. Trong nháy mắt bàn tay đánh ra một đạo chưởng ấn, một đạo chưởng ấn giống nhưu lưu quang nhanh chóng đánh vào chưởng ấn do người có tu vi Tôn cấp trong lúc hoảng sợ ngưng tụ ra.

Phanh Phanh.

Hai đạo chưởng ấn lập tức giống như thiên thạch va chạm, hung hăng va chạm vào nhau. Dư âm kình khí đáng sợ từ trên không trung lan tràn, xé rách không gian.

Phanh.

Thân thể người có tu vi Tôn cấp của Thiên Địa minh từ trên không trung rơi xuống, miệng phun ra máu tươi, thân thể rớt xuống hải vực bên dưới.

Tiếng chém giết rung trời, thi thể ngổn ngang, cường giả Thiên Địa minh bị tàn sát. Nếu xét số lượng cường giả thì lúc này Thiên Địa minh đã là miệng cọp gan thỏ, bốn Chuẩn Đế có mặt đã bị bốn Chuẩn Đế của Đế Đạo minh ngăn cản. Căn bản không có cách nào nhúng tay vào.

Cơ hồ tất cả cường giả Thiên Địa minh lúc này trong lòng đều nóng như lửa đốt, chờ cường giả từ Vạn đảo nhai cùng với Phi Linh môn rút về trợ giúp. Chỉ tiếc bọn họ chờ thật lâu cũng không có động tĩnh gì. Chỉ có một mảng lớn đệ tử trong sơn môn bọn họ bị đánh chết trong Đông Hải.

Ầm ầm ầm.

Trong Thiên Địa minh, có không ít người bị ép tới tình trạng hồn anh tự bạo, hoàn toàn không còn nhẫn nại mà hung hãn tự bạo hồn anh. Trên chiến trường tàn sát bực này, một khi gia nhập vòng chiếm cũng không thể không hung hãn.

- Tất cả người của Thiên Địa minh lui lại, đây là mệnh lệnh.

Trên không trung, bộ váy tím trên người Nguyên Nhược Lan phiêu đãng, nhẹ nhàng hét lớn. Tiếng gầm quanh quẩn trên Đông hải, mắt nhìn cảnh tượng thi thể ngổn ngang phía dưới, trong mắt Nguyên Nhược Lan hiện lên sự bất đắc dĩ và rung động.

- Tốt hơn ngươi nên lo lắng cho bản thân mình thì hơn.

Thân thể mềm mại của Lục Tâm Đồng giằng co với Nguyên Nhược Lan, hai người không có ra tay mà chỉ lẳng lặng nhìn đối phương mà htooi.

- Dường như tâm thần của ngươi không tập trung. Chúng ta động thủ đối với ngươi vô cùng bất lợi. Không bằng ngươi mang theo người Đế Đạo minh rời khỏi đây. Nếu ta là ngươi ta nhất định sẽ chạy về Phi Linh môn trước. Nghe ta đi.

Nguyên Nhược Lan khẽ cắn cặp môi đỏ mọng, nhìn Lục Tâm Đồng nói.

Đôi mắt xinh đẹp của Lục Tâm Đồng biến ảo, chẳng biết tại sao trong lòng nàng vẫn không thể tập trung, trong nội tâm thậm chí còn có cảm giác đau đớn như ẩn như hiện. Nàng hít sâu một hơi, cũng không quá để ý. Đại ca sáng tạo ra Đế Đạo minh, đối với người Thiên Địa minh mà nói, Lục Tâm Đồng không có bất kỳ một chút hảo cảm nào.

- Bất kể như thế nào ngày hôm nay Thiên Địa minh phải trả giá thật nhiều.

Lục Tâm Đồng nhìn Nguyên Nhược Lan, không có một chút nhượng bộ nào. Lúc này đột phá Linh Tôn cửu trọng, nàng cũng không cần e ngại Nguyên Nhược Lan.

- Nể mặt ca ca ngươi, ta không muốn động thủ với ngươi.

Nguyên Nhược Lan nói.

Trong khoảnh khắc trên không trung xuất hiện điện mang màu xanh, dưới điện mang màu xanh thậm chí còn mang theo một mảnh lôi vân cuồn cuộn kéo tới.

Điện mang màu xanh rậm rạp, chằng chịt bao phủ không gian, bên trong còn có kịch độc linh hồn phô thiên cái địa lan tràn. Thanh Lôi Huyền Đằng kéo dãn mang theo uy áp linh hồn kinh người bao phủ, giống như khắc chế linh hồn.

- Đi.

Một tiếng kêu vang lên, trong nháy mắt này Lục Tâm Đồng phất tay lên, điện mang chằng chịt màu xanh lướt ra, mang theo một cỗ uy áp linh hồn bàng bạc và kịch độc linh hồn, trong nháy mắt chấn động.

Một dây mây màu xanh đen mang theo điện mang màu xanh đen giống như độc xà màu xanh đen phóng về phía Nguyên Nhược Lan.

Lục Tâm Đồng vừa mới ra tay đã dùng toàn lực, không có một chút lưu tình nào, thực lực của Nguyên Nhược Lan nàng biết rõ.

Công kích khủng bố như vậy Nguyên Nhược Lan cũng không dám khinh thường, tay nắm trường kiếm, khẽ huy vũ. Đột nhiên ma khí đại thịnh, mấy đạo kiếm quang được đánh ra.

Ken két.

Kiếm quang bắn ra, lập tức hóa thành vô số kiếm quang trên không trung. Làm cho không gian xuất hiện khe nứt đen kịt, khí tức khủng bố khiến cho lòng người rung động. Vô số Thanh Lôi Huyền Đằng bị phá hủy.

Thế nhưng không có một chút tác dụng nào, lần nữa càng ngày càng có nhiều Thanh Lôi Huyền Đằng cuốn tới. Còn có khói độc vô hình lan tràn. Bên trong khói độc là công kích linh hồn khiến cho Nguyên Nhược Lan có chút bối rối.

Sưu Sưu...

Nguyên Nhược Lan lần nữa thúc dục kiếm quang, ma khí ngập trời phô thiên cái địa tuôn ra. Giống như trong lúc mơ hồ có thể ngăn cản tác dụng của kịch đột trên người Lục Tâm Đồng. Nhị nữ giao thủ cùng một chỗ, nhất thời khó mà phân được cao thấp.

- Ha ha, nha đầu Tâm Đồng, ta tới giúp ngươi.

Ngay khi Lục Tâm Đồng và Nguyên Nhược Lan bất phân thắng bại, trong lúc nhất thời dường như không ai làm gì được ai, đột nhiên Cùng Kỳ Tôn giả hét lớn một tiếng, thân ảnh xuất hiện trên không trung.

Cùng Kỳ Tôn giả xuất hiện, phất tay đánh ra một quyền mang theo năng lượng chân khí thuộc tính hỏa bàng bạc. Quyền ấn phá hủy không gian lập tức đánh về phía Nguyên Nhược Lan, ven đường có thể thấy được không gian bỗng nhiên nứt vỡ.

Phanh Phanh.

Dưới không trung, không ngừng có người Thiên Địa minh vẫn lạc một mảng lớn. Trong lòng chúng cường giả Thiên Địa minh ngưng trọng, dường như tất cả mọi chuyện đều không tốt như trong tưởng tượng của bọn họ. Chung quy có cảm giác không tốt.

Chương 2987: Thi thể ngổng ngang 2

Ngày càng nhiều cường giả của Thiên Địa minh bị đánh chết. Sĩ khí của Thiên Địa minh đại giảm, sức chống cự cũng yếu đi nhiều, thực lực càng ngày càng yếu.

Trái lại sĩ khí của Đế Đạo minh càng ngày càng mạnh, cường giả so với số lượng cường giả Thiên Địa minh lúc này càng nhiều, đệ tử Thiên Địa minh đã bắt đầu bối rối.

- Trốn, chạy mau.

Trong đám người rốt cuộc có người hét lớn, muốn trốn.

- Trốn, chạy mau.

Có người thứ nhất sẽ có người thứ hai, huống chi ngay cả minh chủ cũng hạ lệnh thối lui. Lập tức cả một mảng lớn người chạy trốn. Phía hải vực xa xa, vô số ánh mắt nhìn vào trong không gian bên này, trong ánh mắt tràn ngập sự sợ hãi, đại chiến mấy vạn người, vạn năm qua chưa từng có việc lớn như vậy.

...

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, hỏa diễm màu xanh da trời vẫn còn đang tiếp tục cuồn cuộn. Thế nhưng dưới quang mang của kim đao màu vàng không thể làm nên chuyện gì.

Lúc này Lục Lâm Thiên hoàn toàn chìm đắm trong trạng thái lĩnh ngộ. Kim quang quanh thân lan tràn. Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm không biết từ nơi nào, năng lượng thuộc tính kim vô hình nhanh chóng hội tụ tới.

Lĩnh ngộ thuộc tính kim, đem thuộc tính kim lĩnh ngộ tới đại thành. Đây vẫn luôn là mộng tưởng của Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên tự biết đi theo con đường của tiền nhân rất khó có thể siêu thoát, thoát khỏi con đường tiền nhân mà tìm được phương hướng mới. Chỉ có thể đi một con đường mới, có lẽ có thể đi thông tới phương hướng và một cấp độ khác.

Lĩnh ngộ thuộc tính kim tới đại thành, đặt chân vào hàng ngũ Nhân Hoàng tộc, đây cũng là mộng tưởng của Lục Lâm Thiên.

- Nhân loại đáng chết, vô sỉ, có bản lĩnh thì đi ra cho ta.

Trong không gian tràn ngập dung nham nóng bỏng cùng với hỏa diễm màu xanh da trời, Thái Cổ U Minh Viêm liên tục rít gào. Hắn cũng không thể làm gì khác hơn, trốn ở trong quang mang quỷ dị của bảo vật kia, hắn không có biện pháp nào khác, hắn rất kiêng kỵ khí tức trên bảo vật kia.

Mà lúc này một cỗ khí tức lạ lẫm không ngừng tiến vào trong cơ thể hắn, tràn ngập sự sắc bén, lạnh lẽo, không ngờ hắn lại khó có thể ngăn cản. Trong lúc mơ hồ trong lòng hắn có cảm giác kinh hãi.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, quang mang thuộc tính kim quanh quẩn thân thể Lục Lâm Thiên, hắn tiếp tục đắm chìm trong lĩnh ngộ.

Chiều tà, ánh trời chiếu chiếu rọi, quang mang rơi vãi.

Trên Đông Hải, mặt trời ở đường chân trời, quang mang biến mất trong hải vực mênh mông. Chỉ có phía chân trời hiện lên quang mang năm màu, kéo dài bất diệt, chiếu rọi mặt nước.

Đại chiến kinh thiên động địa trên Đông Hải đã qua từ lâu, người Đế đạo minh tản đi. Người Thiên Địa minh chạy trốn chết. Cường giả vẫn lạc vô số, thi thể ngổn ngang, máu tươi lan tràn ra chung quanh nhuộm đỏ mấy vạn dặm hải vực, sát khí máu tươi ngập trời.

Những người phía xa đánh giá, đại quân hơn ngàn vạn của Thiên Địa minh tới đây, thế nhưng số người đào tẩu sợ rằng chỉ có một nửa. Ít nhất có bốn năm trăm vạn người vẫn lạc trong hải vực này. Mà thương vong của Đế Đạo minh thì nhỏ hơn nhiều.

- Trận chiến kinh thiên a, quá nhiều người.

- Đều là mạng người a, mấy trăm vạn người, ta còn chưa nghe nói qua có đại chiến nào kinh người như vậy.

- Lần này Thiên Địa minh xem như lần nữa tổn thất cực lớn. Cường giả vẫn lạc không ít, dường như ta còn nhìn thấy có ba Chuẩn Đế Đế Đạo minh liên thủ ép một Chuẩn Đế của Thiên Địa minh tự bạo.

- Cường giả Chuẩn Đế tự bạo quá kinh khủng, khiến cho ba Chuẩn Đế kia bị trọng thương, sợ rằng thiếu chút nữa mất mạng. Vậy là Thiên Địa minh lại tổn thất một Chuẩn Đế.

- Tóm lại Thiên Địa minh lần này bị trọng thương.

Trong không gian, từng đạo thân ảnh phía xa vây xem lúc này còn chưa tán đi. Tiếng thấp giọng nghị luận hội tụ lại một chỗ tạo thành thanh âm không nhỏ. Mãi đến khi sắc trời dần đen kịt lúc này mới có người từ từ rời đi.

Sưu Sưu.

Cũng tại lúc này có không ít người phóng xuống phạm vi hải vực bị nhuộm đỏ bằng máu tươi. Bắt đầu tìm kiếm xem có gì thu hoạch trong đại chiến giữa Đế Đạo minh và THiên Địa minh hay không.

Vạn nhất có nhẫn trữ vật của cường giả Tôn cấp sót lại không bị cường giả Đế Đạo minh cầm đi thì phát tài lớn.

Sưu Sưu.

Không ít người cũng nhanh chóng tiến vào trong hải vực, bắt đầu tìm kiếm xem có thu hoạch hay không, thậm chí còn có không ít người chui vào chỗ sâu trong hải vực để tìm kiếm.

- Không tốt, có yêu thú trong nước, chạy mau.

Ở trong mặt nước có tiếng hét lớn vang lên, ban này có động tĩnh kinh người cùng với thi thể ngổn ngang, đêm xuống hấp dẫn không ít yêu thú trong nước tới đánh chén.

Ngao Ngao.

Từng đầu yêu thú trong nước mở ra cái miệng lớn, đem một mảng lớn thi thể trên mặt nước nuốt vào trong bụng.

Thân thể những vũ giả, linh giả này đối với chúng yêu thú, linh thú trong nước mà nói, tác dụng không khác gì vũ giả, linh giả phục dục đan dược cùng với linh dược. Hiệu quả không tệ, đối với yêu thú linh thú cũng là mỹ vị. Yêu thú trong nước ở Đông Hải đương nhiên sẽ không bỏ qua, đại chiến chấm dứt, vô số yêu thú trong nước dần dần ngoi đầu lên.

Trong đại chiến kinh khủng ban ngày, cơ hồ tất cả yêu thú trong nước ở trong phạm vi hải vực này cho dù là Yêu Vương cũng tự động né ra.

Ban đêm, trong cảnh đêm bao phủ, một vầng trăng sáng nhô lên cao. Trên trời cao, vô số ngôi sao đầy trời lập lòe, trong sơn mạch Vụ Đô, trong quần sơn thi thoảng lại hiện lên ngân quang.

Sưu Sưu.

Từ trong đường hầm không gian ở sơn mạch Vụ Đô có từng đạo thân ảnh nhảy ra, lập tức nhảy lên không trung rồi biến mất tại chỗ.

Cũng không có bao lâu, từng đạo thân ảnh giống như lưu quang xuất hiện ngoài Phi Linh môn. Từng đạo thân ảnh hiện lên rõ mồn một, chính là đám người Lục Tâm Đồng, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Thiên Độc Yêu Long, Thiên Sí Tuyết Sư, Bàn Hủy, Hỏa Sí Tôn giả, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ cùng với chúng cường giả còn lại của Phi Linh môn.

Ở bên cạnh chúng cường giả Phi Linh môn lúc này còn có Vân Khiếu Thiên, Lữ Chỉnh Cường, Đạm Đài Tuyết Vi, Mộ Dung Lan Lan, Lạc Kiến Hồng, cùng với mấy cường giả của Linh Thiên môn, Vân Dương Tông, Thiên Vân đảo, Nhật Sát các.

Ngay khi đại chiến còn chưa hoàn toàn chấm dứt, người của bốn sơn môn Thiên Vân đảo, Nhật Sát các, Kiền Hiên Đảo, Tinh Ngục các ở Đông Hải đã biết được biết được tin tức về biến cố của Phi Linh môn cho nên người của Phi Linh môn ở Đông Hải cũng nhanh chóng biết được.

Lục Tâm Đồng cùng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh và các cường giả Phi Linh môn sau khi biết được, lòng nóng như lửa đốt, cấp tốc từ Đông Hải quay về. Đám người Vân Khiếu Thiên, Lữ Chỉnh Cường, Lạc Kiến Hồng, Đạm Đài Tuyết Vi cũng hộ tống tới đây. Kỷ Diệu Tông, Ô Chấn Vũ muốn đến, thế nhưng trên Đông Hải lúc này cần người giải quyết hậu quả, cho nên hai người mới ở lại trên Đông Hải.

Cường giả Phi Linh môn giờ phút này nhìn Phi Linh môn tràn ngập mùi máu tươi, giống như phế tích, ánh mắt bắt đầu âm trầm.

Chương 2988: Có động tác

- Không ngờ mục tiêu của Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Thiên Kiếm môn, Vạn Thú Tông, Nguyệt Long các lại là Phi Linh môn và Thánh Linh giáo, cũng may có thể chuyển mình.

Lữ Chỉnh Cường nhìn Phi Linh môn thành phế tích, khẽ than nói. Ai cũng thật không ngờ Thiên Địa minh lại hận Phi Linh môn thấu xương như vậy. Không ngờ chỉ tạo thanh thế trên Đông Hải, thừa cơ đánh lén Phi Linh môn và Thánh Linh giáo.

Sau khi Thiên Vân đảo nhận được tin tức, đám người Lữ Chỉnh Cường cũng biết được đại khái Phi Linh môn và Thánh Linh giáo đều xuất hiện Đế giả, còn làm cho các sơn môn Nguyệt Long các, Thiên Kiếm môn trả một cái giá lớn thảm trọng, thế nhưng lúc này nhìn thấy Phi Linh môn trở thành một mảnh phế tích, trong lòng bọn họ thổn thức không thôi.

- Sư phụ.

Hàn ý trên dung nhan tuyệt mỹ của Lục Tâm Đồng bắn ra, hai mắt biến đổi, lập tức phóng về phía Phi Linh môn. Trong Độc Hồn khôi lỗi có ấn ký nàng lưu lại, ở trên Đông Hải nàng khó có thể phát giác ra được, thế nhưng hiện tại nàng có thể cảm giác được ấn ký bên trên khôi lỗi đã biến mất không thấy gì nữa. Trong không trung cùng với thiên địa còn lưu lại hồn độc.

Trong lòng kinh hãi, Lục Tâm Đồng nhào vào trong Phi Linh môn.

- Là Tôn sứ trở về.

- Bạch cung phụng trở về.

Chúng đệ tử Phi Linh môn đang thu thập, mai táng thi thể đồng môn, đôi mắt đỏ thẫm, ảm đạm mà rơi lệ. Những người này đều là đồng môn sư huynh đệ, có thầy trò, có trưởng bối, có thân nhân và bằng hữu.

Nhìn thấy đám người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, vô số đệ tử Phi Linh môn đứng dậy, không có nhiều người lên tiếng.

Đám người Vân Khiếu Thiên, Lữ Chỉnh Cường, Đạm Đài Tuyết Vi đi vào trong Phi Linh môn. Nhìn thấy cảnh tượng thi thể ngổn ngang, máu chảy thành sông không khỏi động dung rồi nhíu mày. Những năm nay Phi Linh môn phát triển rất nhanh cho nên mới có thể đạt tới một bước này. Lúc này bất kể như thế nào Phi Linh môn đã bị trọng thương.

Trong đám người, Mộ Dung Lan Lan không ngừng tìm kiếm cái gì đó, cố nén ánh mắt rưng rưng, cẩn thận tìm kiếm.

- Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối, người khôi phục rồi sao? Tốt rồi.

Trên một ngọn núi ở hậu sơn, nơi này vốn là đình viện của Sát Phá Quân, lúc này cũng không bị phá hủy trong đại chiến cho nên trở thành nơi ở của chúng cường giả Phi Linh môn.

Trong đại sảnh, thân ảnh Lục Tâm Đồng cấp tốc đáp xuống, nhìn thấy Sát Phá Quân, Hắc Vũ, Cực Lạc Tam Quỷ cùng với không ít cường giả Phi Linh môn có mặt, sự lo lắng trong lòng cũng giảm bớt một chút. Nhìn thấy Thánh Thủ Linh Tôn đã khôi phục, trong lòng còn có một chút cao hứng.

- Đúng vậy,ta đã khôi phục.

Thánh Thủ Linh Đế gật đầu, nhìn Lục Tâm Đồng, ánh mắt khẽ biến hóa.

- Sư phụ con đâu rồi?

Lục Tâm Đồng nhìn qua mọi người trong đình viện, tất cả mọi người đại bộ phận đều có mặt ở đây. Thế nhưng sư phụ nàng lại không có mặt. Vừa rồi trên đường đi vào Phi Linh môn nàng cũng không nhìn thấy sư phụ mình.

- Tâm Đồng..

Hắc Vũ nheo mắt, muốn nói thế nhưng cũng không biết nên nói như thế nào. Từng ánh mắt mang theo sự bất đắc dĩ nhìn về phía Lục Tâm Đồng. Đông Vô Mệnh vẫn lạc, nhìn ánh mắt của Lục Tâm Đồng, mọi người không biết nên mở miệng như thế nào.

Lục Tâm Đồng nhìn qua ánh mắt của mọi người, trong lòng trầm xuống, tâm thần phóng ra chung quanh, bao phủ cả Phi Linh môn, thế nhưng cũng không phát hiện ra dấu vết của sư phụ. Nàng nhìn Sát Phá Quân nói:

- Phá Quân sư huynh, huynh mau nói cho muội biết, sư phụ muội đi đâu rồi?

- Tâm Đồng, việc này...

Sát Phá Quân sao lại không biết cảm tình giữa Lục Tâm Đồng và Sát Phá Quân.

- Có phải sư phụ muội gặp chuyện không may hay không?

Lục Tâm Đồng nhìn mọi người, ánh mắt mang theo sự khẩn cầu, sau đó lại nhìn ba người Cực Lạc Tam Quỷ, lớn tiếng nói:

- Cực Lạc Tam Quỷ, các ngươi mau nói cho ta biết, rốt cuộc sư phụ ta ra sao.

- Tam tiểu thư, sư phụ tiểu thư...

Ánh mắt Lệ Quỷ run lên, bất đắc dĩ nói:

- Sư phụ tiểu thư vẫn lạc trong tay của người Thiên Kiếm môn.

Khục khục.

Nghe vậy thân thể mềm mại của Lục Tâm Đồng đột nhiên run lên. Thân thể mềm mại lảo đảo lui về phía sau vài bước, ánh mắt mờ mịt, giống như là trời đất quay cuồn. Trong đầu mờ mịt, thân thể mất đi trọng lượng, dường như muốn ngã xuống đất.

- Tâm Đồng.

Thân ảnh Sát Phá Quân lóe lên, lập tức nâng Lục Tâm Đồng dậy.

- Sư phụ.

Lục Tâm Đồng hét lớn một tiếng, cảm giác trống rỗng, nước mắt từ trong đôi mắt xinh đẹp tràn ra. Giờ phút này nàng cực kỳ bi thương.

- Tâm Đồng.

Ngoài đại sảnh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đến, nhìn thấy Lục Tâm Đồng bi thương, dường như đã cảm nhận được cái gì đó, vội vàng hỏi:

- Tâm Đồng, sao rồi?

- Sư mẫu, sư phụ đã mất rồi.

Lục Tâm Đồng nhìn Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, nước mắt từ trên má không ngừng rơi xuống. Lúc này, trong lòng nàng đau như đao cắt, trong đầu hiện lên cảnh tượng trước kia.

Từ lúc còn là một tiểu cô nương, nàng đã đi theo bên người sư phụ, phụ thân mẫu thân qua đời sớm. Sư phụ và sư mẫu chiếu cố nàng, coi nàng là viên minh châu trong lòng bàn tay. Trong lòng Lục Tâm Đồng hiểu rõ, sư phụ đối với nàng vô cùng yêu thương quan tâm, giống như con ruột, không ai có thể làm được như sư phụ.

Từng cảnh hiện lên trong đầu, khuôn mặt tươi cười dần dần tiêu tán trong lòng nàng, giống như sắp vĩnh viễn không thấy nữa.

- Sư phụ!

Lục Tâm Đồng khóc, rốt cuộc không nhịn được mà bất tỉnh.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nghe vậy, thân thể mềm mại đột nhiên run lên, trong nháy mắt này dường như cả thế giới chung quanh nàng tối sầm, ánh mắt mơ hồ. Trái tim trùng xuống, giống như thứ quan trọng nhất với sinh mạng của nàng đã không còn, vô cùng đau đớn.

- Nha đầu này...

Thánh Thủ Linh Đế đi tới bên cạnh Lục Tâm Đồng đang hôn mê trong tay Hắc Vũ, ánh mắt khẽ than, mấy đạo thủ ấn rơi vào trên người Lục Tâm Đồng, miệng nói:

- Để cho nha đầu này nghỉ ngơi, bình tĩnh lại.

Vầng trăng sáng nhô lên cao, trăng sáng, sao thưa, ánh trăng bàng bạc.

Trong Phi Linh môn, bi phẫn, không ngừng có tiếng thú rống giận dữ vang lên, thanh âm giống như tiếng sấm vang vọng trong thiên địa.

- Lần này chẳng lẽ Lâm Thiên không thể làm nên kỳ tích sao?

Trong một đình viện còn chưa bị phá hủy, Vân Khiếu Thiên, Lữ Chỉnh Cường cùng với cường giả Vân Dương Tông, Linh Thiên môn ngồi đó, sắc mặt mọi người đều ngưng trọng.

- Ta nhận được tin tức, nghe nói cường giả Thập đại hoàng tộc đều từng tìm kiếm qua. Cũng không phát hiện dấu vết của cửa vào Hư không bí cảnh. Thiên hỏa Đế cấp và Huyết Linh Mẫu Đơn Đế cấp đối với Thập đại hoàng tộc mà nói, đặc biệt là Lục đại Nhân Hoàng tộc đều là hấp dẫn cực lớn.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nói:

- Nếu là người khác, sợ rằng tuyệt đối sẽ chết chắc. Thế nhưng tiểu tử Lâm Thiên này năm lần bảy lượt có thể sáng tạo ra kỳ tích. Chung quy ta vẫn có dự cảm, coi như là dữ nhiều lành ít, nó cũng sẽ không sao. Giống như ban đầu ở trong mộ quật nó cũng có thể đi ra.

- Đúng vậy, gần đây vận khí tiểu tử kia vô cùng tốt. Lần này nhất định sẽ không sao.

Vân Khiếu Thiên nói.

Chương 2989: Mẫu tử gặp nhau 1

- Chỉ là không ngờ Phi Linh môn lúc này lại bị đánh lén, tổn thất không ít.

Lữ Chỉnh Cường nói.

- Chỉ cần Lâm Thiên không có việc gì, tất cả chắc chắc sẽ có một ngày đòi lại được.

Vân Khiếu Thiên nói.

Ánh mắt Lữ Chỉnh Cường biến ảo, ngẩng đầu nhìn Vân Khiếu Thiên nói:

- Lần này có lẽ chúng ta cũng nên có một ít động tác đó chứ?

- Ý ngươi là chuyện kia hay sao? Nếu ta suy đoán không sai, việc này tất cả các Đế giả của mấy sơn môn lớn như chúng ta đều bị kinh động. Bọn họ cũng đã sớm nghĩ tới, đoán chừng đã an bài xong rồi.

Vân Khiếu Thiên nói.

Sưu Sưu.

Lúc này, trên không trung phía xa của Phi Linh môn vang lên tiếng xé gió không ngừng. Từng cỗ khí tức cường hãn khuếch tán, bao phủ Phi Linh môn.

- Bọn họ đã tới.

Trên hậu sơn Phi Linh môn, ánh mắt Thánh Thủ Linh Đế trong đình viện khẽ đổi, lập tức nói:

- Cực Lạc Tam Quỷ, các ngươi đi xem trong Phi Linh môn hiện tại còn bao nhiêu cường giả thương thế không nặng, nếu có thể đi được, tất cả đi cùng với ta.

- Vâng.

Cực Lạc Tam Quỷ cung kính gật đầu, tiếp đó rời khỏi đình viện.

Ngao Ngao.

Một lát sau, vô số yêu thú, linh thú trong Phi Linh môn rống lên, tiếng rống vag vọng không gian. Lập tức trong Phi Linh môn có từng đạo lưu quang biến mất trên không trung.

Trên hậu sơn Phi Linh môn, Thánh Thủ Linh Đế nhìn lên không trung, hàn ý trong mắt hiện lên, nói:

- Cũng nên có động tác.

- Chết rồi, Đỗ sư huynh, Lưu bàn tử cũng chết.

Trên một ngọn núi trong Phi Linh môn, trong đôi mắt nho nhỏ của Lục Kinh Vân hiện lên hàn ý. Sau khi từ trong sơn mạch Vụ Đô trở lại Phi Linh môn, nhìn cảnh tượng thi thể ngổn ngang trong Phi Linh môn, tâm linh nho nhỏ của nó bị đả kích cực lớn.

- Còn có lão độc vật, lão gia hỏa kia cũng chết, tại sao lại như vậy?

Bên trong đôi mắt đen nhánh của Lục Kinh Vân có nước mắt tràn ra. Nó nhớ rõ khi còn bé, nó thường đoạt đồ vật của lão độc vật. Mỗi lần bị lão độc vật bắt, lão độc vật tuy rằng hung dữ còn đánh mông nó, nó cũng mắng rất lớn tiếng.

Thế nhưng mà Lục Kinh Vân biết rõ, bàn tay lão độc vật tuy rằng giương cao, đánh vào mông nó, thế nhưng lại vô cùng nhẹ, căn bản không nỡ đánh nó. Mỗi lần có thứ gì ngon hoặc thú vị, lão độc vật đều giữ lại cho nó. Mà ngay cả khi lão gia hỏa Linh Vũ Đại Đế kia bắt nó liều mạng đẩy hòn đá lớn, lão độc vật thường xuyên vụиɠ ŧяộм mang đồ ăn cho nó.

- Lão độc vật, ngươi không được chết, về sau con sẽ không chọc giận người nữa. Người có thể sống lại được hay không?

Lục Kinh Vân rốt cuộc không nhịn được mà khóc rống lên, sư phụ mất tích, nãi nãi và gia gia đi Lục gia. Lúc này nó giống như hài tử không có nhà để về. Dù sao nó cũng mới chỉ có tám tuổi, đả kích bực này khiến cho nó không nhịn được mà rớt nước mắt.

- Kinh Vân, không nên thương tâm.

Bối Nhi xoay quanh bờ vai của Lục Kinh Vân, đã ở cùng Lục Kinh vân mấy thời thần.

- Có người.

Lúc này Bối Nhi dùng ánh mắt cảnh giác nhìn về phía trước, trong đôi mắt nhỏ bắn ra hung quang.

- Là ai?

Lục Kinh Vân đứng dậy, nhìn phương hướng Bối Nhi đang nhìn, thu hồi nước mắt, ánh mắt cực kỳ cảnh giới.

- Kinh Vân, là chúng ta.

Một thanh âm dịu dàng vang lên, ba đạo thân ảnh xuất hiện trên ngọn núi. Ba vị phụ nhân xuất hiện, hai vị phụ nhân phía trướng một người mặc cung trang màu trắng nhạt, mặt ngọc, tóc búi, khí chất xuất chúng, bất phàm.

Mỹ phụ nhân bên phải đeo một cái đai lưng màu trắng chung quanh cái eo nhỏ, trên vai có một tấm lụa mỏng màu trắng, nhìn qua có chút ôn nhu, tuy rằng không trang điểm, thế nhưng nhìn qua vô cùng tươi tắn, ưu nhã.

- Thì ra là Kính Hoa, Thủy Nguyệt a di. Sao hai người lại tới đây?

Lục Kinh Vân nhìn thấy hai người tới, trong đôi mắt tràn ngập hàn ý và nước mắt hiện lên sự kinh hỉ. Thân hình lập tức đi về phía hai người Kính Hoa, THủy Nguyệt. Nó biết rõ hai vị a di này là người của Thiên Vân đảo. Thường xuyên đến thăm nó, mỗi một lần đều mang đồ vật cho nó. Nó có thể cảm giác được hai vị a dì này đều thực tâm đối tốt với nó.

- Chúng ta nghe nói Phi Linh môn gặp chuyện không may cho nên tới xem.

Thủy Nguyệt cúi đầu vuốt đầu Lục Kinh Vân, nhìn hai mắt đỏ bừng của Lục Kinh Vân, lập tức hỏi:

- Kính Vân, con không sao chứ?

Lục Kinh Vân lắc đầu nói:

- Con không sao, thế nhưng rất nhiều sư huynh đều chết. Mà ngay cả lão độc vật cũng chết.

Nói xong, Lục Kinh Vân không nhịn được lại rơi nước mắt. Giống như tìm được chỗ phát tiết, lập tức nhào vào trong l*иg ngực Thủy Nguyệt khóc lớn.

- Được rồi Kinh Vân, không có việc gì rồi.

Ôm thật chặt Lục KInh Vân, ánh mắt Thủy Nguyệt lại nhìn về phía Mộ Dung Lan Lan sau lưng.

Ánh mắt Mộ Dung Lan Lan đã sớm đỏ bừng, tám năm, tuy rằng nàng thường xuyên biết rõ tin tức của hài tử, thế nhưng đây là lần đầu tiên gặp lại sau khi mẫu tử nàng tách ra. Tám năm nay mỗi một ngày nàng đều tưởng niệm. Lần này biết rõ biến cố của Phi Linh môn, tăng thêm Lục Lâm Thiên mất tích, rốt cuộc nàng không có cách nào nhịn được mà tới đây.

Lúc này nhìn thấy hài tử của mình khóc rống trước mắt, tim Mộ Dung Lan Lan đau như đao cắt, trong lúc nhất thời hai mắt ngốc trệ, không biết nên làm như thế nào cho phải.

- Thủy Nguyệt a di, sư phụ con bị vây khốn bên trong.... Lão độc vật lại chết.

Lục Kinh Vân nghẹn ngào, từ nhỏ tới nay nó luôn được mọi người sủng ái, lúc này tâm linh nho nhỏ không có cách nào thừa nhận được đả kích như vậy.

- Không có việc gì, sư phụ của con sẽ không sao, đừng khóc.

Kính Hoa nhìn đứa bé trong lòng Thủy Nguyệt khóc thút thít, trong lòng cũng chua xót không thôi.

- Đúng vậy, nhất định sư phụ sẽ không có việc gì.

Mãi một lúc lâu sau, Lục Kinh Vân mới tử trong l*иg ngực Thủy Nguyệt ngẩng đầu lên, dùng ống tay áo nhỏ lau khô vệt nước mắt, hai mắt vì khóc mà đỏ bừng, trong đôi mắt nhỏ hiện lên sự bi thương và kiên nghị, nói:

- Con muốn tu luyện cho tốt, đi tìm sư phụ trở về, cùng sư phụ báo thù cho lão độc vật.

- Hài tử....

Ánh mắt Mộ Dung Lan Lan kích động nhìn qua Lục Kinh Vân, đôi mắt to lúng liếng, mắt to mày kiếm, trong đôi mắt đen nhánh hiện lên sự kiên nghị và cơ linh. Lúc này ánh mắt kiên nghị kia quả thực giống hắn như đúc. Đây là con của nàng, là cốt nhục thân sinh.

Lục Kinh Vân cũng không nhận ra Mộ Dung Lan Lan, thế nhưng lúc này nhìn thấy Mộ Dung Lan Lan, nhìn qua ánh mắt ướt át kia nó có cảm giác dường như đã từng quen biết, trong tâm linh nho nhỏ có một chút xúc động không hiểu.

- Kinh Vân, đây là Lan Lan a di. Là Kính Hoa, THủy Nguyệt a di thường xuyên nói chuyện của con với Lan Lan a di, cho nên a di mới muốn đến gặp con.

Thủy Nguyệt nói.

- Bái kiến Lan Lan a di.

Lục Kinh Vân nhìn Mộ Dung Lan Lan, ánh mắt chuyển động, lập tức hành lễ. Trong lúc vô hình nó có thể cảm nhận được một loại xúc động không hiểu hiện lên trong lòng nó. Giống như là có một mối liên hệ nào đó, tuy rằng nó chưa gặp qua vị a di này, thế nhưng lại có thể cảm giác được một loại cảm giác quen thuộc, thân thiết.

Chương 2990: Mẫu tử gặp nhau 2

- Hài tử.

Mộ Dung Lan Lan không nhịn được run lên, nước mắt không ngăn được mà chảy ra. Tám năm, tám năm rốt cuộc nàng có thể nhìn thấy cốt nhục của mình.

- Lan Lan a di, sao người lại khóc?

Lục Kinh Vân nghi hoặc hỏi, nhìn mỹ phụ nhân khóc thút thít, nỉ non trước mặt mình, trong lòng của nó dường như cũng bị thứ gì đó bóp lấy, có cảm giác muốn khóc.

- Không có gì, là a di cao hứng mà thôi.

Mộ Dung Lan Lan ôm Lục Kinh Vân vào trong ngực, càng không thể ngăn được nước mắt.

Nhị nữ Kính Hoa, Thủy Nguyệt ở bên cạnh nhìn thấy cảnh này, bốn mắt nhìn nhau, trong mắt hiện lên sự bất đắc dĩ mà lại vui vẻ. Lặng lẽ lùi về phía sau một chút, bất kể như thế nào hiện tại đã là tốt nhất, sư phụ đã bắt đầu thả lỏng hơn, hy vọng có một ngày có thể đỡ hơn một chút, có thể khiến cho mẫu tử hai người bọn họ chính thức nhận nhau.

....

Trên đại lục, lúc này gió nổi mây phun. Vạn Đảo nhai, Đông Hải, Phi Linh môn cùng bị rung chuyển, tin tức nhanh chóng truyền ra khắp đại lục. Người nào nghe cũng khiïếp sợ. Lần này quả thực là lật trời, đại lục yên bình hơn vạn năm rốt cuộc không thể yên bình được nữa.

- Trong vòng một ngày ba người thành Đế, đây cũng coi như là việc hiếm thấy trong thiên địa.

Trong một đình viện yên tĩnh, trong đôi mắt thâm thúy mà đen nhánh của Lam Thập Tam hiện lên sự kinh ngạc. Trong vòng một ngày, thiên địa lần lượt xuất hiện dị tượng ba lượt, khiến cho hắn rung động. Ba người đồng thời thành Đế, chuyện này không tầm thường.

- Mà vận khí Thiên Địa minh lần này dường như cũng không được tốt lắm, lại tổn thất thảm trọng, đã vô lực nhúc nhích a.

Đôi mắt giống như bảo thạch của Tử Yên nhìn về phía xa, cặp môi đỏ mọng khẽ mở nói:

- Thánh Linh giáo, Phi Linh môn bị đánh lén. Xem ra Thiên Địa minh e ngại hắn tới tình trạng cực kỳ nghiêm trọng.

- Ngươi nói Lục Lâm Thiên sao?

Lam Thập Tam nhìn Tử Yên, nói:

- Cửa vào Hư không bí cảnh biến mất, sợ rằng tiểu tử này lành ít dữ nhiều.

- Ta cảm thấy hắn sẽ không có việc gì. Nhất định là như vậy.

Tử Yên đứng dậy, tư thái tráng tuyệt, đôi mắt xinh đẹp giống như ngọc thạch, chỉ sợ bất luận một nam tử nào nhìn thấy cũng phải mất hồn lạc phách. Lúc này trong đôi mắt giống như bảo thạch kia tràn ngập sự kiên nghị và tin tưởng.

- Ngươi chắc chắn như vậy sao?

Khuôn mặt tuấn lãng của Lam Thập Tam biến ảo.

- Bởi vì hắn có quá nhiều thứ không thể tưởng tượng nổi. Lần này ta tin rằng hắn sẽ lại khiến cho cả đại lục kinh hỉ.

Mái tóc đen nhánh của Tử Yên xõa xuống vai giống như một thác nước đen từ trên đỉnh núi chảy xuống trong đêm yên tĩnh vậy, ánh mắt nhìn về phía xa xa, khẽ nói:

- Thế nhưng nếu như hắn xuất hiện một lần nữa, tin rằng đối với một số người mà nói, tuyệt đối chính là ác mộng.

- Ta cũng hy vọng hắn không có việc gì. Tuy rằng tên tiểu tử này khiến hco ta hâm mộ, đố kỵ, bất quá là vừa yêu vừa hận a.

Lam Thập Tam mỉm cười nói.

- Hy vọng như vậy đi.

Tử Yên khẽ thở dài, trong đầu không tự chủ được mà nhớ tới thanh niên mặc áo bào xanh có chút tà khí, hung hăng càn quấy và bướng bỉnh kia. Tuy rằng ngoài miệng nói khẳng định như vậy, thế nhưng trong lòng lại vô cùng lo lắng.

Trong Huyền Thiên bí cảnh, nàng và hắn cơ hồ ôm lấy nhau. Tuy rằng cách y phục, vậy mà vật đó của hắn lại đụ.ng vào nàng. Ở trong Tử Vong thâm uyên, lại lưu lạc cùng một chỗ với hắn. Tất cả hiện lên rõ mồn một trước mắt nàng, thường xuyên hiện lên trong đầu.

- Tử Yên, có một ít chuyện chúng ta cũng cần mở ra a.

Lam Thập Tam nói.

- Trong hư không bí cảnh, thứ tiền bối lưu lại chúng ta đã thành công đạt được. Có lẽ nên chuẩn bị bước tiếp theo, có lẽ sẽ nhanh thôi.

Tử Yên nói.

Tất cả người của Phi Linh môn cả một đêm không ngủ, đều bi thương, giận dữ chôn thi thể đồng môn. Đại đa số thậm chí còn không có cách nào tìm thấy thi thể, thậm chí chỉ có thể chôn cùng một chỗ.

Cơ hồ tất cả cường giả Phi Linh môn, người bị trọng thương là năm nghìn ba trăm mười bảy người. Bị thương nhẹ gần vạn. Mà ngươi vẫn lạc, sau khi thống kê tổng cộng là hai vạn bốn ngàn ba trăm linh bảy người. Trong Phi Linh môn chính thức được coi là thi thể ngổn ngang.

Cơ hồ tất cả đệ tử Phi Linh môn không có cách nào phân biệt rõ ràng xương cốt, chỉ có thể chôn cất dưới một ngọn núi trong Phi Linh sơn mạch. Ngọn núi này cũng được gọi là Vạn Nhân Trủng, mai táng hơn hai vạn đệ tử Phi Linh môn.

Trong Phi Linh môn máu chảy thành sông, sát khí, mùi máu tươi ngập trời. Có lẽ trong vòng mấy tháng cũng khó có thể tản đi.

Một đêm từ từ trôi qua, sáng sớm hôm sau, khắp Phi Linh sơn mạch được bao phủ bởi một tầng sương mù mỏng. Gió thu thổi trong không gian mang theo cảm giác mát mẽ cùng lạnh lẽo, lá vàng không ngừng rơi xuống giống như tượng trưng cho chúng đệ tử Phi Linh môn vẫn lạc.

Hóa Vũ tông là địa phương gần sơn mạch Vụ Đô nhất trong Cổ Vực, cũng coi như là sơn môn gần Phi Linh môn nhất.

Thân là một trong bốn thế lực lớn Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang, thực lực của Hóa Vũ tông cùng với nội tình không hề nghi ngờ chính là siêu cấp thế lực trên đại lục.

Lúc này đã vào cuối thu, sáng sớm, tại một mảnh sơn mạch liên miên, lá vàng rơi xuống mang theo cảm giác ảm đạm, tiêu điều.

Trong sơn mạch lớn có không ít tòa đại thành khổng lồ, quần phong liên miên không ngớt, vô số kiến trúc hiển hiện.

Sáng sớm, mây mù lượn lờ, bên trong sơn mạch yên tĩnh bỗng nhiên có tiếng gió rít lên.

Ngao Ngao.

Dưới tiếng gầm gừ cực lớn, trong sơn mạch, đột nhiên có vô số yêu thú lao ra.

Sưu Sưu.

Từng thanh âm xé gió vang vọng, vô số thân ảnh lăng không đi tới, theo đó là từng đầu yêu thú, linh thú khổng lồ quy mô lớn, thanh thế bức nhân kéo tới.

Dưới thanh thế mênh mông cuồn cuộn này, những nơi đám người này đi qua, vô số người ngẩng đầu lên, thân ảnh yêu thú, linh thú giống như mây đen kéo qua không trung. Yêu thú linh thú cũng không nhiều, thế nhưng mỗi một đầu đều tuyệt đối khủng bố. Thân ảnh nhân loại trên đó cũng không nhiều. Tổng cộng cũng chỉ có mấy trăm người mà thôi. Thế nhưng không gian quanh thân bọn họ lại gió nổi mây phun.

Mấy trăm thân ảnh cùng với yêu thú, linh thú quy mô lớn kéo theo không gian gió nổi mây phun trong nháy mắt xuất hiện trước sơn mạch lớn kia.

Trên không trung, mấy trăm đạo thân ảnh cường hãn đứng chắp tay, mắt nhìn về phía trước, trong mắt hiện lên hàn ý, một đạo thanh âm quanh quẩn trong không trung:

- Đế Đạo minh tới diệt Hóa Vũ tông, người không liên quan nhanh chóng rời đi. Nếu không giết không tha.

Tiếng gầm cuồn cuộn vang vọng trên không trung. Vừa mới dứt lời, một cỗ chân khí, linh lực tuôn ra, tạo thành một cỗ khí thế kinh người. Cả không gian run rẩy, một cỗ sát khí ngập trời ngưng tụ, cả không trung phong vân biến sắc.

Ngoài Hóa Vũ tông, một trong những đại thành được coi là an toàn nhất Cổ Vực lúc này trên không trung phong vân biến sắc, tất cả mọi người trong đại thành lập tức nhìn về phía không trung, cả đám kinh ngạc.

Chương 2991: Đế Đạo minh giận dữ

- Không tốt, là Đế Đạo minh tới đánh Hóa Vũ tông.

- Đế Đạo minh tại sao lại tới đánh Hóa Vũ tông? Hóa Vũ tông là thành viên của Thiên Địa minh, lúc này Thiên Địa minh ở đâu?

Vô số thân ảnh trên không trung, sát khí che khuất bầu trời khiến cho tất cả mọi người kinh hãi.

- Mở đại trận phòng ngự.

Trong dãy núi, tại một ngọn núi cao vυ"t trong mây có một tiếng hét lớn truyền ra. Trong mắt mấy chục cường giả lúc này tràn ngập vẻ ngưng trọng. Chuyện này đói với bọn họ mà nói, đến quá nhanh.

Ầm ầm.

Trong sơn mạch từng đạo quang trụ bắt ra. Quang trụ bằng năng lượng đáng sợ, phô thiên cái địa bắn lên trời cao. Từng đạo chấn động khủng bố từ trong đạo quang trụ truyền ra.

Vô số quang trụ bằng năng lượng dùng một loại quỹ tích huyền ảo tương liên với nhau, lập tức tạo thành một đại trận che khuất bầu trời xuất hiện trong mắt mọi người.

Đại trận hóa thành một màn sáng bao phủ sơn mạch bao la của Hóa Vũ tông. Mây đen trên bầu trời ngưng tụ, tiếng sấm vang vọng không ngừng. Thanh thế mênh mông cuồn cuộn khiến cho vô số người xem ở bên ngoài sơn mạch xa xa run rẩy. Thân thể lần nữa lùi về phía sau. Bằng không cứ đứng tại chỗ nhìn đại chiến cuồng bạo sắp xảy ra, một khi bị cuốn vào, chỉ có lành ít dữ nhiều mà thôi.

- Tất cả Chuẩn Đế chuẩn bị phá trận.

Cùng Kỳ Tôn giả hét lớn, trường bào tung bay, thân thể bước lên phía trước một bước. Sát ý trong mắt đại thịnh, năng lượng thuộc tính hỏa trong thiên địa nổi lên sóng gió kịch liệt.

Theo Cùng Kỳ Tôn giả bước ra, trong đám người lập tức có mười ba người có tu vi Chuẩn Đế đạp không đi ra. Mọi người đều bay lên trời, khí tức bắt đầu khởi động, thiên địa biến sắc.

Mười ba Chuẩn Đế lạnh lùng hét lớn một tiếng, tăng thêm Cùng Kỳ Tôn giả, tổng cộng là mười bốn cường giả Chuẩn Đế, từng đạo chân khí, linh lực trong cơ thể những người này tuôn ra. Ngưng tụ thành công kích đáng sợ, lập tức ngưng tụ thành một không gian mênh mông, cuồn cuộn trên không gian.

Giữa không trung, mười bốn Chuẩn Đế có động tác, trong không gian gió nổi mây phun, tiếng sấm minh vang vọng không ngừng, điện mang lập lòe, từng đạo công kích bàng bạc ngưng tụ ra, mang theo tiếng sấm minh ầm ầm cùng với tiếng xé gió vang vọng không ngớt. Cả không gian run rẩy, giống như sơn băng địa liệt.

- Đi.

Không gian run rẩy, Cùng Kỳ Tôn giả hét lớn một tiếng, tay phẫn nộ đánh ra một quyền. Quyền ấn phá hủy không gian ven đường, hung hăng đánh về phía đại trận trước mắt.

Lập tức công kích của chúng cường giả mang theo uy lực hủy diệt, hung hăng đánh về phía màn sáng trước mặt. không gian ven đường bị đánh nát.

Ầm ầm ầm.

Thiên địa run rẩy, không gian nổ vang không ngừng. Dưới công kích khủng bố của mười bốn Chuẩn Đế, đại trận kia lung lay giống như sắp đổ. Vết nứt ngập tràn, thế nhưng lại miễn cưỡng tiếp nhận được công kích của mười bốn Chuẩn Đế mà không bị phá hủy.

Mười bốn Chuẩn Đế không có cách nào phá trận, ánh mắt trầm xuống. Cùng lúc này thân ảnh Khổng Tước Tôn giả nhảy ra, tuy rằng hắn bị trọng thương dường như còn chưa khôi phục, thế nhưng lúc này tay lại móc ra một vật.

Vật này được móc ra, ở trong không gian gió nổi mây phun lập tức hóa thành một khối ngọc thạch khổng lồ chừng mấy ngàn thước. Không gian bị bao phủ, giống như là che khuất bầu trời. Một cỗ khí tức cường hãn tới tận cùng lan tràn ra.

- Đây là thần khí?

Không ít Chuẩn Đế chung quanh cảm nhận được khí tức khủng bố này lập tức nhìn chăm chú vào, khí tức này khiến cho bọn họ có cảm giác hủy diệt, khiến cho tim đập nhanh, đây chính là một kiện thần khí.

- Linh Ngọc sàng.

Khổng Tước Tôn giả khẽ quát một tiếng, sát ý trong mắt lan tràn. Linh Ngọc Sàng này chính là thứ trước khi đến Đại ca cấp cho nàng hộ thân. Muốn tiêu diệt Hóa Vũ tông sẽ không dễ, cho nên có Linh Ngọc Sàng mọi người cũng nắm chắc hơn.

Ầm ầm.

Cùng lúc, cơ hồ cả không trung vang lên tiếng sấm minh. Tất cả Chuẩn Đế của các sơn môn lớn nhảy ra, tay móc ra một kiện linh khí, sau đó lập tức bành trướng.

Cả không gian vang lên tiếng sấm minh, mây đen che phủ bầu trời. Sáu kiện linh khí không ngờ đều là thần khí. Tất cả các sơn môn lớn đều mang tới thần khí, dường như mọi người đều nghĩ tới đại trận hộ sơn của Hóa Vũ tông không dễ phá như vậy.

Thần khí bình thường vô cùng khó gặp, thế nhưng hôm nay lại xuất hiện nhiều như vậy, đủ để thấy được các sơn môn lớn trong Đế Đạo minh đã tức giận, trước khi tới đây đã có sự chuẩn bị.

- Phá trận.

Một lão giả có thân thể tục tằn khẽ quát một tiếng, hỏa diễm ngập trời từ một kiện thần khí trên tay người này tuôn ra, giống như muốn đốt cháy phiến thiên địa này vậy. Cuối cùng hỏa diễm hóa thành biển lửa cuồn cuộn phóng về phía đại trận trước mặt.

Ngao.

Một Chuẩn Đế khác thì nắm trường đao trong tay, bổ ra một đạo kiếm quang mấy ngàn thước, sắc bén vô cùng, đao mang bá đạo.

Ầm ầm.

Trong nháy mắt này, tổng cộng bảy kiện thần khí công kích, tăng thêm bảy Chuẩn Đế còn lại lần nữa ngưng tụ công kích. Cơ hồ tất cả công kích trong nháy mắt đều bộc phát năng lượng khủng bố, lập tức đánh vào phía trên đại trận của Hóa Vũ tông.

Phanh Phanh Phanh Phanh.

Công kích khủng bố như vậy tạo thành thanh âm trầm thấp không dứt bên tai. Chỉ là dư âm kình khí còn lại dễ dàng khiến cho mấy ngọn núi cao mấy ngàn trượng ở gần đó thành tro bụi.

Không gian tan vỡ, đại trận Hóa Vũ tông rốt cuộc cũng bị nghiền nát, rạn nứt. Lập tức phiến thiên địa xa xa dưới công kích khủng bố của chúng cường giả run rẩy kịch liệt. Sơn mạch lần nữa vỡ ra một khe nứt thật sâu.

- Đại trận đã bị phá, giết.

Thân ảnh ba người Cực Lạc Tam Quỷ hóa thành ba đạo lưu quang, theo đại trận bị phá, lập tức xông vào trong Hóa Vũ tông.

Ngao Ngao.

Thiên Sí Tuyết Sư, Xích Viêm, Bàn Hủy cùng chúng yêu thú, linh thú rít ào liên tục. Thân thể khổng lồ mạnh mẽ phóng thẳng về phía trước.

- Chư vị, coi chừng Diệt Không Hỏa Lôi của Hóa Vũ tông, đồ chơi kia cũng không dễ dây vào.

Một lão phụ nhân nói với chúng nhân:

- Thế nhưng chỉ cần không cho đối phương cơ hồ là sẽ không có trở ngại quá lớn.

Dường như mọi người đều biết rõ uy lực của Diệt Không Hỏa Lôi, trong mắt hiện lên chút cố kỵ. Chỉ là mọi người đồng thời cũng biết, Diệt Không Hỏa Lôi kia tuy rằng lợi hại nhưng chỉ là vật chết, chỉ cần chú ý nhiều một chút, cũng không có chuyện gì xảy ra.

- Trốn, chạy mau.

Trong Hóa Vũ tông, vô số thân ảnh lúc này hoàn toàn lâm vào trong kinh hãi. Đại trận hộ sơn bị phá, đối mặt với sự vây công của cường giả Đế Đạo minh, kết cục không cần phải nói.

- Giết.

Từng thanh âm mang theo sát khí ngập trời vang lên trong Hóa Vũ tông. Thanh âm hóa thành sóng âm quanh quẩn trên không trung. Cực Lạc Tam Quỷ cùng với chúng cường giả, yêu thú, linh thú của Đế Đạo minh phá không phóng tới, mỗi cái giơ tay nhấc chân đều có thể đồ sát.

Ô Ô.

Rống.

Thiên Sỉ Tuyết Sư, Bàn Hủy cùng với chúng thú rít gào liên tục, phẫn nộ phóng về phía đệ tử Hóa Vũ tông. Khí thế kinh người khiến cho cả Hóa Vũ tông rung chuyển. Đây quả thực chính là tàn sát. Những nơi mà yêu thú, linh thú khổng lồ đi qua, đệ tử Hóa Vũ tông kêu lên một tiếng thảm thiết.

Chương 2992: Đột phá thành Đế 1

- Ah...

Trong khoảng thời gian ngắn, bên trong Hóa Vũ tông đã máu chảy thành sông, tiếng kêu thảm thiết vang lên liên tục. Tuy rằng đệ tử Hóa Vũ tông có rất nhiều, thế nhưng tu vi thực lực lại không được tốt lắm, cho nên hoàn toàn không phải là đối thủ.

Từng tiếng kêu gào quanh quẩn trên không trung. Thoáng chốc cả Hóa Vũ tông giống như địa ngục.

- Giết.

Mấy trăm đạo thân ảnh Đế Đạo minh xuất động, tất cả đều là cường giả tinh anh trong các sơn môn lớn. Lần này Đế Đạo minh đã nổi giận thật sự, thực lực khủng bố cũng hiển hiện ra. Thiên Địa minh liên tiếp bị trọng thương. Lúc này nếu so thực lực, rốt cuộc không có cách nào có thể so sánh được với Đế Đạo minh. Huống chi lúc này chỉ có một mình Hóa Vũ tông.

Trong Hóa Vũ tông, sát khí ngập trời, lực lượng khủng bố tràn ngập không trung, khiến cho không gian run rẩy. Đế Đạo minh liên thủ phái ra mười bốn cường giả Chuẩn Đế, thực lực của Hóa Vũ tông lúc này chỉ có thể chờ bị san bằng thành bình địa.

Máu chảy thành sông, mùi máu tươi ngập trời lan tràn trên không trung. Đại chiến ngập trời kéo dài suốt ba canh giờ.

Ba canh giờ sau, đại chiến cơ bản đã gần như chấm dứt.

Đại chiến kéo dài ba canh giờ, mùi máu tươi khuếch tán ra ngoài vạn dặm. Lúc này có lẽ Hóa Vũ tông đã bị san bằng thành bình địa.

Cơ nghiệp vạn năm của Hóa Vũ tông ngày hôm nay bị hủy diệt triệt để. Mãi sau khi đại chiến chấm dứt, Hóa Vũ tông vẫn hy vọng Thiên Địa minh có thể phái ra viện binh tới. Thế nhưng tới lúc kết thúc, cũng không có bất kỳ cường giả Thiên Địa minh nào tới cứu viện. Về phần có thám tử Thiên Địa minh có mặt hay không thì không nhất định.

Trong đại chiến, đám người vây xem phía xa ngày càng nhiều. Người Hóa Vũ tông bắt đầu chạy thục mạng, thế nhưng lại không có bao nhiêu người có thể đào tẩu. Đặc biệt là người có thực lực mạnh hơn một chút thì bị cường giả Đế Đạo minh tập trung, dùng thủ đoạn sấm sét tiêu diệt cường giả Hóa Vũ tông.

Trong Hóa Vũ tông lúc này cũng tràn ngập thi thể ngổn ngang, máu chảy thành sông.

Sau khi tất cả cường giả tiêu diệt Hóa Vũ tông, lại tìm kiếm trong Hóa Vũ tông mấy thời thần rồi mới nghênh ngang rời đi.

- Hóa Vũ tông bị diệt, bị diệt hoàn toàn.

- Về sau không còn Hóa Vũ tông nữa. Rốt cuộc chuyện gì xảy ra, Đế Đạo minh tại sao lại đột nhiên tới diệt Hóa Vũ tông?

Mãi một lúc lâu sau đám người vây xem phía xa mới phục hồi tinh thần lại, nhìn Hóa Vũ tông hùng vĩ khi trước lúc này đã không còn tồn tại.

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, Lục Lâm Thiên đang chìm đắm trong lĩnh ngộ, hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn, thế nhưng có kim đao màu vàng bảo hộ, Lục Lâm Thiên có thể tĩnh tâm lĩnh ngộ. Lĩnh ngộ như vậy không biết khi nào Lục Lâm Thiên mới có thể tỉnh táo lại.

Chỉ thấy quang mang bốn loại thuộc tính mộc, thủy, hỏa, thổ quanh người Lục Lâm Thiên vây quanh mang thuộc tính kim, càng ngày càng chói mắt. Trong không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh, khí tức sắc bén, lạnh lẽo ngày càng đậm.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, giống như cát chảy.

Trên đại lục, đại chiến trên Đông Hải, Vạn Đảo nhai, Phi Linh môn, tăng thêm Hóa Vũ tông bị diệt, bốn chuyện lớn trong chớp mắt đã trôi qua năm năm.

Thời gian năm năm, bốn chuyện này vẫn là tiêu điểm bàn luận của tất cả mọi người. Đại chiến được người ta thêm mắm thêm muối, quả thực giống như thần thoại.

Năm năm, Hóa Vũ tông bị diệt, cơ hồ tất cả địa bàn của Hóa Vũ tông bắt bầu bị Đế Đạo minh tiếp thu, trong đó Linh Thiên môn coi như được lợi lớn nhất. Phi Linh môn bị trọng thương, cường giả vẫn lạc không ít, bản thân bị tổn thất quá nặng, cũng không có bao nhiêu tinh lực và thời gian bành trướng ra bên ngoài.

Ngược lại đám người Vân Dương Tông, Nhật Sát các, cùng với các sơn môn khác đều đạt được chỗ tốt từ địa bàn của Hóa Vũ tông trong Cổ Vực.

Đối với chuyện Hóa Vũ tông bị diệt, Thiên Địa minh lại không có bát kỳ một động tác nào. Coi như là không biết vậy. Mà địa bàn Hóa Vũ tông bị chia cắt, Lan Lăng sơn trang và Hắc Sát giáo không có một chút hành động nào, chỉ bảo vệ địa bàn của mình từ trước mà thôi.

Vốn mọi người còn cho rằng trên đại lục sẽ xảy ra đại chiến không ngừng, thế nhưng trong vòng năm năm lại yên tĩnh khiến cho tất cả mọi người bất ngờ. Trừ một ít phân tranh nho nhỏ ra, cũng không xảy ra bất luận đại chiến gì.

Thời gian năm năm, Lục Lâm Thiên còn chưa xuất hiện qua, vẫn không tìm thấy cửa vào của hư không bí cảnh.

Lục Lâm Thiên vẫn lạc, tin tức Linh Vũ Chiến Tôn thiên phú chưa từng có trên đại lục vẫn lạc trong Hư không bí cảnh cũng truyền vào trong tai của tất cả mọi người, có người âm thầm cao hứng, có người tiếc hận. Thế nhưng thời gian hơn năm năm này, Lục Lâm Thiên cũng không xuất hiện trên đại lục, đã sớm không còn ai tin rằng Lục Lâm Thiên còn sống sót.

Thế nhưng danh xưng Linh Vũ Chiến Tôn cũng không biến mất trên đại lục.

Chuyện Phi Linh môn năm đó bị đánh lén truyền ra. Độc Cô Cảnh Văn và Bắc Cung Vô Song sau khi nhận được tin tức lập tức đi tới Phi Linh môn. Hai người mới biết được trước đó Lan Lan thị và Lục Trung đều ở Lục gia, cho nên cũng không có chuyện gì xảy ra.

Sau đó Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh hộ tống nhị nữ Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn đi tới Lục gia.

Chuyện Phi Linh môn làm kinh động đại lục, Lục gia đương nhiên cũng biết. Kể cả chuyện Lục Lâm Thiên lành ít dữ nhiều cũng khó có thể dấu được La Lan thị.

Đối với những chuyện này, Lục Trung, Lục Đông và người Lục gia có tâm mà không có lực. Phi Linh môn bị đánh lén, đối mặt với Thiên Địa minh Lục gia căn bản không thể nào nhúc nhích. Ở trong Hư không bí cảnh ngay cả thập đại Hoàng tộc cũng phải bó tay, Lục gia càng không có cách nào.

Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn ở lại Lục gia bầu bạn với Lan Lan thị mấy tháng mới rời đi, đồng thời hy vọng chờ tin tức trong tộc. Bắc Cung Vô Song cố tình mới La Lan thị cùng mọi người đi tới Bắc Cung gia tộc. Thế nhưng lại bị Lục Trung, Lục Đông cự tuyệt. Lúc này Lục gia cũng đang ở trong thời điểm biến cố, bọn họ thực sự không thể đi được.

Đối với Lục gia, chúng nữ và Bắc Cung Vô Song vô cùng yên tâm, có lời hứa hẹn của Bắc Cung gia tộc, tăng thêm tình thế của đại lục hiện tại. Có lẽ Lục gia cũng không đến mức gặp nguy hiểm. Sau khi sắp xếp một ít chuyện, Bắc Cung Vô Song cùng với Độc Cô Cảnh Văn mới yên tâm rời đi.

Phi Linh môn, trong thời gian hơn năm năm đã khôi phục được gần như cũ. Mà ngay cả Tinh Nguyệt Thiên Sát Đại trận cũng được Thánh Thủ Linh Đế một lần nữa dùng vô số tài liệu chữa trị, so với trước kia càng thêm cường hãn.

Chỉ là lúc này Phi Linh môn có chút khác biệt với khi trước, tuy rằng vẫn là một kiến trúc to lớn, hùng vĩ giống như đột ngột từ dưới mặt đất mọc lên, thế nhưng trong lúc vô hình lại có cảm giác kém hơn rất nhiều.

Thời gian năm năm này tuy rằng Phi Linh môn vẫn là đại môn đại phái trên Cổ Vực, có Thánh Thủ Linh Đế tọa trấn, thế nhưng cũng không có cảnh tượng phồn vinh náo nhiệt như trước kia. Chung quy vẫn có cảm giác thiếu thứ gì đó.

Chương 2993: Đột phá thành Đế 2

Giữa hè, trời xế chiều bỗng nhiên mưa rào, từng giọt tí ta tí tách, mưa rơi không ngừng kéo dài tới đêm mới dừng lại. Trăng sáng chiếu vạn dặm, từng ngôi sao le lói trên bầu trời. Mọi âm thanh như hợp xướng vang vọng, tiếng dế kêu, ếch kêu du dương tạo thành một giai điệu động lòng người. Thanh âm quanh quẩn trong Phi Linh sơn mạch, mãi đến sáng sớm hôm sau.

Mùa hè, thời tiết vô cùng nóng bức. Gió sớm mai thổi qua mang theo cảm giác mát mẻ. Ban ngày, cả sơn mạch nóng bỏng, dã thú không buồn xuất hiện, lá cây phơi nắng ủ rũ, mà ngay cả trên mặt đất cũng xuất hiện không ít khe nứt.

- Nóng quá. Đã lâu không có nóng như vậy.

- Đúng vậy, nóng đến mức mà người tu luyện như chúng ta cũng không chịu nổi, hay là nghỉ ngơi một chút đi.

Trong Phi Linh môn, mặt trời nhô lên cao, một đệ tử mồ hôi đầm đìa dừng tu luyện, đến đình viện nghỉ ngơi một lát.

Ầm ầm.

Lúc này trên không trung yên tĩnh của Phi Linh môn đột nhiên xuất hiện động tĩnh cực lớn. Phía hậu sơn, trên một ngọn núi khổng lồ có một cỗ năng lượng chấn động phóng lên trời.

Năng lượng ngập trời trong khoảng khắc tràn ngập không trung, hóa thành một cơn lốc bằng năng lượng trong thiên địa khuếch tán ra chung quanh. Năng lượng kinh người mang theo khí tức lạnh lẽo khiến cho không gian nóng bỏng lập tức lạnh lẽo giống như rơi vào trong hầm băng. Nhiệt độ giảm xuống nhanh chóng, cảm giác nóng bỏng vừa rồi biến mất không thấy gì nữa.

- Lạnh quá, dường như sắp đóng băng vậy, xảy ra chuyện gì?

Trong Phi Linh môn, vô số đệ tử khiếp sợ, từng ánh mắt nhìn về phía hậu sơn.

Trên ngọn núi khổng lồ, năng lượng lạnh lẽo kinh người phóng lên trời, phiến thiên địa này dường như cũng bị liên lụy, lập tức chìm vào trong bóng tối.

Giờ phút này thiên địa chìm vào trong bóng tối, chỉ có một cỗ năng lượng lạnh lẽo lan tràn ra quang mang màu lam. Mây đen tràn ngập bầu trời, một cỗ năng lượng vô hình ở trong thiên địa chấn động, mặt đất lắc lư, không gian run rẩy. Mặt nước trong phiến thiên địa này bắt đầu nổi lên sóng to gió lớn, mặt đất rạn nứt.

Ầm ầm.

Vô số ánh mắt kinh hãi, trong chớp mắt, trong mây đen vang vọng tiếng sấm minh, giống như linh hồn lúc này cũng run rẩy nhè nhẹ, gió nổi mây phun, dị tượng thiên địa.

...

Trên trời cao, một đạo quang trụ bằng năng lượng trong thiên địa xuyên qua không gian bắn xuống.

Trong chớp mắt, trong Cổ Vực, lập tức có không ít khí tức mịt mờ hội tụ về phía Phi Linh môn. Trên đại lục Linh Vũ, trên Đông Hải, trong khoảng thời gian ngắn không ngừng có khí tức mịt mờ xuất hiện.

Mây đen che lấp mặt trời, cả thiên địa vang vọng tiếng sấm khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi.

Ầm ầm.

Trong quang trụ bằng năng lượng ở ngọn núi có một đạo thân ảnh phóng lên trời, mang theo năng lượng vô hình, cùng với năng lượng bàng bạc trong thiên địa hô ứng lẫn nhau.

- Dị tượng thiên địa, đây là dị tượng thiên địa.

Trong Phi Linh môn, người có thực lực thấp đã bắt phủ phục, linh hồn run rẩy. Chúng cường giả cũng không nhịn được mà rung động lên tiếng, đây chính là dị tượng thiên địa.

- Đồn rằng có thể khiến cho thiên địa xảy ra dị tượng chỉ có thể là Đế giả xuất thế. Đan dược Đế phẩm xuất thế, còn có thần khí xuất thế.

- Không có người nào đang luyện chế đan dược và thần khí a. Dị tượng thiên địa, đây rõ ràng là Phi Linh môn ta lại có Đế giả xuất hiện.

Dị tượng thiên địa khiến cho mọi người run sợ. Một đám cường giả nhìn về phía hậu sơn, tất cả đều nghẹn họng nhìn trân trối.

- Hàn Băng Tôn giả thành Đế.

Trên một ngọn núi khác ở hậu sơn, Thánh Thủ Linh Đế chắp tay đứng đó từ bao giờ, trong mắt hiện lên sự vui vẻ nhàn nhạt.

- Tiểu tử Hàn Băng này đại nạn không chết tất có phúc, rốt cuộc cũng thành Đế.

Trên ngọn núi, trong mắt hai người Tạ Thiên, Tạ Địa rung động.

- Sư phụ sắp thành Đế.

Toàn thân Sát Phá Quân kích động tới mức run rẩy, thân ảnh bên trong đạo quang trụ như kết nối giữa trời và đất kia chính là sư phụ hắn - Hàn Băng Tôn giả.

Ầm ầm.

Trên không trung, tiếng sấm vang vọng, năng lượng trong thiên địa hội tụ, cuối cùng đều rót vào trong thân ảnh bên trong đạo quang trụ kết nối giữa trời và đất kia.

Tiếp đó trong nháy mắt trên đạo thân ảnh kia có một cỗ năng lượng bàng bạc mênh mông lan tràn ra chung quanh. Năng lượng bàng bạc tràn ngập trên không gian, tựa như thiên địa rung chuyển, khí tức không ngừng tăng lên.

Tất cả cũng không có bao lâu, dị tượng trong thiên địa dần dần bình tĩnh trở lại. Không gian lần nữa khôi phục lại như ban đầu, mặt trời nhô lên cao. Không biết là chuyện gì xảy ra, giữa mùa hè nóng nức, không gian nóng bỏng. Thế nhưng lúc này trong Phi Linh môn lại mát mẻ không thôi. Như là có một cỗ năng lượng vô hình mà mênh mông, đem nhiệt độ nóng bỏng kia ngăn cản trên không trung.

Một lát sau, trong đình viện ở hậu sơn Phi Linh môn có mấy đạo thân ảnh ngồi xuống.

- Đệ tử bái kiến sư phụ, chúc mừng sư phụ thành Đế.

Sát Phá Quân kinh động hành lễ với Hàn Băng Tôn giả Lãnh Thiên Thu. Đế giả, đây chính là tồn tại đỉnh phong nhất trên Đại lục. Đương nhiên trừ Thiên Đế đại nhân ra.

- Đứng lên đi.

Hàn Băng Tôn giả nói.

- Hàn Băng, chúc mừng.

Thiên Địa nhị lão chúc mừng, giao tình giữa bọn họ cũng không phải nông cạn.

- Đại nạn không chết, đạt được một ít cơ duyên, các ngươi cũng sẽ có ngày này.

Hàn Băng Tôn giả mỉm cười, thân thể hùng vĩ, tuổi chừng bảy mươi, mái tóc trắng xóa, hai mắt như sao, có khí tức lạnh lẽo lặng lẽ lan tràn ra chung quanh. Hàn Băng Tôn giả lập tức nhìn Thánh Thủ Linh Đế nói:

- Đoan Mộc huynh, lão quái và Lâm Thiên hiện tại như thế nào rồi?

Thánh Thủ Linh Đế khẽ lắc đầu, nói:

- Không có tin tức gì, hơn năm năm rồi...

Trong phòng nhỏ lập tức chìm vào trong yên tĩnh. Sắc mặt mọi người ngưng trọng, thời gian hơn năm năm, tất cả mọi người đều nghĩ biện pháp, thế nhưng chỉ có thể bất lực.

- Chẳng lẽ lúc này lão quái vật sẽ vẫn lạc sao?

Ánh mắt Hàn Băng Tôn giả ảm đạm, lão quái vật vì đi cứu hắn mới như vậy. Nếu như lão quái vật gặp bất trắc, trong lòng của hắn làm sao có thể yên được.

- Việc này cũng không ai biết, hy vọng bọn họ được ông trời thương xót.

Thánh Thủ Linh Đế nói.

- Đúng vậy, Lâm Thiên cũng bị vây khốn ở bên trong. Nó có yêu thú tọa kỵ, nếu như Lâm Thiên vẫn lạc thì bọn chúng sẽ biến được tình huống đại khái.

Ánh mắt Hàn Băng Tôn giả sáng ngời nhìn mọi người.

Thánh Thủ Linh Đế cười khổ, nói:

- Thủ đoạn khống chế yêu thú của Lâm Thiên chính là Huyết Hồn Ấn mà ta sáng chế ra. Cũng không phải là liên hệ linh hồn đơn thuần. Tăng thêm sự ảnh hưởng của không gian, ta đã kiểm tra Thiên Sí Tuyết Sư của Lâm Thiên, cũng không có cách nào biết được tình huống hiện tại của Lâm Thiên. Chỉ có Tiểu Long của Thanh Long Hoàng tộc, Lâm Thiên cùng với Tiểu Long kết thành huyết khế, một khi xảy ra chuyện cũng có thể biết rõ. Thế nhưng hiện tại Tiểu Long cũng bị nhốt ở bên trong.

- Như vậy có chút phiền phức.

Ánh mắt Hàn Băng Tôn giả dần dần ngưng trọng.

Chương 2994: Kinh Vân đột phá 1

Rống.

Ngao.

Vào đêm, trên trời cao hiện lên những vì sao le lói, vầng trăng lên cao. Cả sơn mạch được ánh trăng nhàn nhạt bao phủ, giống như được phủ thêm một tầng lụa mỏng, ngẫu nhiên có thanh âm yêu thú truyền đến.

- Ah...

Trong một thạch thất, từng tiếng kêu thảm thiết truyền ra, dường như đang nhận loại đau đớn kịch liệt gì đó.

Trong thạch thất lớn mấy thước này, trong một cái ao nước tràn ngập máu tươi, toàn thân Lam Linh bị ngâm trong ao nước, hai tay bị một cái khóa sắt ngăm đen xuyên qua lòng bàn tay buộc vào trong thạch thất.

Tí tách.

Khóa sắt xuyên qua lòng bàn tay, trên đôi tay mềm mại của Lam Linh lúc này tràn ngập máu tươi, trong lúc mơ hồ có vết sẹo, khóa sắt kia giống như đã dung nhập vào trong lòng bàn tay của nàng, như chứng minh thời gian nàng bị tra tấn đã lâu.

Trong cái ao tràn ngập máu tươi, lúc này Lam Linh vô cùng chật vật, tóc dính đầy máu tươi, hai mắt vô thần. Thân thể gầy gò như củi, sớm mất đi vẻ tao nhã, toàn thân trừ đầu với cánh tay đều ngâm ở trong cái ao kia.

- Ah...

Thỉnh thoảng Lam Linh kêu lên tiếng kêu thảm thiết, giống như đang chịu đựng thống khổ kinh người, trong cái ao tràn ngập máu tươi kia dường như có sự thống khổ kinh người.

- Nghịch đồ, sớm biết như vậy thì lúc trước sao ngươi lại làm vậy?

Trong thạch thất, một đại hán thân thể tục tằn trầm giọng nói, mái tóc dài màu đen tung bay, nhìn qua Lam Linh trong cái ao tràn ngập máu tươi, hai hàng lông mày nhíu lại.

- Sư phụ, con không hối hận.

Khuôn mặt gầy gò của Lam Linh ngẩng lên, mắt nhìn thân ảnh phía trước, hơi thở có chút mỏng manh.

- Nghịch đồ, ngươi có biết vì ngươi mà Vạn Thú Tông ta chịu bao nhiêu tổn thất hay không?

Ánh mắt Doãn Ngạc run run, trong mắt hiện lên sự tức giận. Vạn Thú Tông tổn thất tới mức cực kỳ lớn. Mà tất cả chuyện này đều vì Lục Lâm Thiên, mà Lam Linh phản tông cũng khiến cho Vạn Thú Tông chịu tổn thất cực lớn.

- Đây đều là do Vạn Thú Tông tự mình tìm đến. Nếu không phải Vạn Thú Tông muốn gia nhập Thiên Địa minh tại sao lại có ngày hôm nay? Lúc trước con từng nói qua, Vạn Thú Tông tốt nhất không nên gia nhập Thiên Địa minh. Thế nhưng trong tông hết lần này tới lần khác lại vì những chỗ tốt kia của Thiên Địa minh, bằng không sao lại tới bước này. Con nghe nói Hóa Vũ tông bị diệt, chỗ tốt mà Hóa Vũ tông hứa hẹn cũng không có. Vì những hứa hẹn hư vô mờ mịt kia, Vạn Thú Tông trước sau đều chịu tổn thất. Tổn thất thảm trọng mà không thu được thứ gì. Ha ha...

Trong huyết trì, Lam Linh uể oải cười, tiếng cười yếu ớt rơi vào trong tai Doãn Ngạc lại cực kỳ chói tai.

- Hừ, chết cũng không hối cải. Lục Lâm Thiên không phải đã chết rồi hay sao? Ngươi nhận được cái gì? Ngươi cứ ở trong Dung Cốt Hóa Hồn Trì này đi. Tu vi Vương cấp, tối đa chỉ chèo chống được bên trong mười năm. Ngươi còn năm năm sẽ bị hòa tan vào bên trong. Cho ngươi không còn xương cốt, bị tra tấn mà chết. Đây là trừng phạt đối với ngươi. Ta thật sự đã hối hận khi thu một đệ tử như ngươi.

Trường bào màu vàng trên người Doãn Ngạc tung bay, giận dữ ngập trời rời khỏi thạch thất.

Doãn Ngạc rời đi, Hồng Vân luôn đứng bên cạnh không nói gì lúc này mới tiến lên nhìn Lam Linh, ánh mắt chớp động, khẽ nói:

- Sư tỷ, xin lỗi tỷ, sư muội bất lực, không có cách nào giúp sư tỷ.

- Hồng Vân, muội còn có thể gọi ta một tiếng sư tỷ là ta đã cao hứng rồi.

Khí tức trên người Lam Linh yếu ớt, càng ngày càng yếu.

Hồng VÂn nói:

- Năm đó sư tỷ chiếu cố muội, Hồng Vân luôn nhớ rõ.

- Hồng Vân, có tin tức của hắn hay không?

Lam Linh dùng ánh mắt chờ mong nhìn Hồng Vân rồi hỏi.

- Không có, nhiều năm trôi qua như vậy nhất định đã lành ít dữ nhiều. Sư tỷ, tỷ đừng tự lừa mình dối người nữa.

Hồng Vân ngẩng đầu nhìn Lam Linh nói:

- Nếu như sư tỷ không mốn chịu đựng sự tra tấn của Dung Cốt Hóa Hồn Trì này thì sư muội có thể lớn mật ra tay. Ít nhất có thể giảm bớt sự thống khổ của sư tỷ. Loại thống khổ này không phải thường nhân có thể chịu đựng được.

- Không, ta còn chưa muốn chết. Ta còn muốn chờ hắn, cho dù phải chết ta cũng muốn gặp mặt hắn một lần cuối cùng. Hắn nhất định sẽ không dễ dàng chết như vậy, ta tin ở hắn.

Máu tươi từ khóe miệng Lam Linh tràn ra, nàng khẽ mỉm cười, lập tức nói.

- Hồng Vân, Lam gia hiện tại như thế nào rồi?

Hồng Vân do dự một chút, không dấu diếm mà ngẩng đầu nói với Lam Linh:

- Người của Lam gia còn chưa kịp rời đi, đều bị đánh chết. Dòng chính Lam gia ở Phi Linh môn theo tin tức mà muội nhận được, năm năm trước đã bị trọng thương, nghe nói trong lúc hỗn loạn phụ mẫu tỷ cũng bị liên lụy.

- Phụ mẫu, Linh nhi bất hiếu.

Lam Linh nghe vậy, ánh mắt ngốc trệ, thật lâu sau trong mắt có máu tươi chảy ra, khiến cho lòng người rung động.

- Sư tỷ, muội bội phục dũng khí của muội. Tất cả chuyện này đều đáng giá hay sao?

Hồng Vân có chút bất đắc dĩ, sau khi nhìn thấy chung quanh không còn ai, tay móc ra một bình ngọc, thân ảnh xinh đẹp lóe lên, lập tức đi tới bên người Lam Linh trong huyết trì.

- Sư tỷ, tăng linh hồn dịch này có thể làm giảm bớt tác dụng của Dung Cốt Hóa Hồn Trì, còn có thể ngăn cản một ít thống khổ. Điều sư muội có thể làm lúc này cũng chỉ có như vậy, tỷ tự mình bảo trọng cho tốt.

Hồng Vân đem linh dịch trong bình ngọc rót vào trong miệng Lam Linh đang bi thương.

- Sư tỷ, nếu như thật sự có tin tức của hắn muội sẽ tới nói cho tỷ biết. Thế nhưng tỷ cũng không nên tự lừa mình dối người.

Thân ảnh Hồng Vân lóe lên, lập tức rời khỏi thạch thất.

Trong hậu sơn của Phi Linh môn, ở trong thạch thất ở hậu sơn đột nhiên truyền tới chấn động cực lớn. Năng lượng kinh người lập tức hội tụ tới, lập tức rót vào trong thạch thất.

Hậu sơn, không ít thân ảnh đáp xuống, trong đó đi đầu là hai thanh niên mặc trường bào tuổi chừng hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi. Thân thể gầy gò rắn chắc, mày kiếm, đôi mắt to đen nhánh, tuấn lãng phi phàm. Sợ rằng sẽ khiến cho vô số nữ tử mê mẩm. Chính là người nổi bật trong đám thanh niên đồng lứa - Đoan Mộc Hồng Chí.

Bên người Đoan Mộc Hồng Chí đương nhiên chính là Niếp Phong, tuổi so với Đoan Mộc Hồng Chí nhỏ hơn một chút, thân thể rắn chắc tráng kiện, thế nhưng lại khiến cho người ta có cảm giác chững chạc. Trên bờ vai hắn còn có Bảo Nhi đang xoay quanh, lưỡi nhỏ không ngừng phun ra nuốt vào, khí tức cực kỳ hung ác, bạo ngược.

Bên cạnh hai người lúc này còn có không ít thanh niên trẻ tuổi không kém, khí chất đều bất phàm. Trong đó bên người Niếp Phong là Hoàng Tĩnh Dao, hai mắt tĩnh lặng động lòng người khiến cho người khác nhìn vào không khỏi chấn động. Ngũ quan tinh xảo, làn da trắng nõn, có vẻ tuyệt mỹ, bắt đầu trổ mã, vô cùng động lòng người.

Sưu...

Trong không gian, khí tức bắt đầu kéo lên, trong không trung bắt đầu nổi lên sóng to gió lớn. Phía trên không gian bắt đầu có một cỗ năng lượng thiên địa vô hình hội tụ. Từng đạo năng lượng vô hình cấp tốc ngưng tụ, tạo thành một vòng xoáy trên không gian, cuối cùng đều rót vào trong thạch thất.

Chương 2995: Kinh Vân đột phá 2

Trong thạch thất, một cỗ khí tức phóng lên trời, không gian run lên. Năng lượng thiên địa vô hình không ngừng rót vào trong thạch thất, cả không trung lần nữa rung chuyển. Lần nữa có không ít thân ảnh bị hấp dẫn tới. Trong đó có Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, Khoái Kiếm Vương khi trước, hiện tại phải gọi là Khoái Kiếm Tôn giả.

Năng lượng vô hình trên không trung chấn động ngày càng kịch liệt, một cỗ khí tức kinh khủng phá tan bình chướng vô hình, năng lượng trên không trung lúc này mới bắt đầu từ từ tiêu tán, chung quanh bắt đầu bình tĩnh trở lại.

Mà trong lúc mọi người cho rằng động tĩnh này biến mất thì đột nhiên năng lượng thiên địa vừa mới tản đi lại một lần nữa kéo tới. Năng lượng phô thiên cái địa rót vào trong thạch thất, cơ hồ khiến cho cả không trung phong vân biến sắc.

- Tiểu tử Kinh Vân này đột phá quả thực khủng bố. Động tĩnh đột phá Vũ Vương nhất trọng so với động tĩnh đột phá Vũ Vương tam trọng, tứ trọng còn lớn hơn không ít a.

Thanh Hỏa lão quỷ nhìn động tĩnh trên không trung, ánh mắt cực kỳ khiĩếp sợ.

- Đó là đương nhiên, ngươi đừng quên, một tháng trước Kinh Vân chỉ có tu vi Vũ Suất cửu trọng, là có thể đánh chết một đầu Bạch Vũ yêu điêu có thực lực ngang với Vũ Vương tam trọng đỉnh phong đến Vũ Vương tứ trọng.

Lộc Sơn lão nhân nói.

- Thiên phú của Kinh Vân so với chưởng môn lúc trước dường như còn khủng bố hơn. Mới mười ba tuổi a, đã bắt đầu đột phá tới Vũ Vương, ta nhớ Đại tiểu thư trời sinh độc thể, khi đạt tới Vũ Vương cũng đã mười lăm tuổi rồi.

Thanh Hỏa lão quỷ nheo mắt nói.

- Vũ Vương mười ba tuổi, lại là Linh Vũ song tu, vũ giả toàn hệ, lúc trước chưởng môn hơn hai mươi tuổi mới là Vũ Vương a. Xem ra đợi một đoạn thời gian nữa, tiểu tử Kinh Vân này đủ đạt tới tình trạng của chưởng môn lúc trước.

An Cát Tú Na nói.

Mọi người nghe vậy lập tức nhìn nhau, trong mắt hiện lên tinh quang.

Trong lòng mọi người đều rõ ràng, tuy rằng hiện tại Phi Linh môn vẫn là một trong mấy thế lực lớn trong Cổ Vực. Thế nhưng năm năm qua tuy rằng có hai Đế giả tọa trấn Phi Linh môn vẫn khó có thể khôi phục lại bộ dáng lúc trước. Nguyên nhân cũng là bởi vì Phi Linh môn không có nhân vật làm linh hồn của Phi Linh môn như Lục Lâm Thiên khi trước, cho nên khó có thể khôi phục bộ dáng lúc trước.

Mà lúc này Lục Kinh Vân xuất hiện, khiến cho các lão nhân trong Phi Linh môn lần nữa nhìn thấy hy vọng. Mặc dù trong lòng mọi người đều chờ mong một ngày chưởng môn có thể đột nhiên xuất hiện. Lần nữa khiến cho tất cả mọi người kinh hỉ. Thế nhưng trước mắt Phi Linh môn cần một nhân vật làm linh hồn, ngay cả Đại tiểu thư Lục Tâm Đồng cũng không có cách nào chống đỡ được.

- Kinh Vân sư đệ lúc này đang cùng đột phá Linh Vũ a.

Niếp Phong nhìn về phía trước, năng lượng thiên địa rót vào, mang theo một cỗ linh hồn lực bàng bạc khuếch tán.

- Thiên phú của Kinh Vân sư đệ quả thực khó ai có thể so sánh được. Một tháng trước khi còn là Vũ Suất cửu trọng đã có thể chống lại Bạch Vũ Yêu Điêu thất giai sơ kỳ đỉnh phong, thực lực có thể so với Vũ Vương tam trọng đỉnh phong đến Vũ Vương tứ trọng. Muốn đồng thời đột phá Vũ Vương và Linh Vương, sợ rằng ngay cả chúng ta trong tay tiểu tử này cũng khó chiếm được chút tiện nghi nào.

Đoan Mộc Hồng chí nói.

- Hẳn là vậy, dùng thiên phú của Kinh Vân sư đệ, sau khi đột phá mấy người chúng ta quả thực khó có thể chiếm được một chút tiện nghi nào trong tay tiểu tử này.

Niếp Phong cười nói.

- Đúng vậy, ngươi và Đại sư huynh còn có thể chiến với Kinh Vân sư đệ một trận. Ngay cả ta lần trước giao thủ với Kinh Vân cũng khó có thể làm gì được hắn. Hiện tại Kinh Vân đã ngưng tụ hồn anh đột phá Vương cấp, ngay cả Vũ Vương tam trọng như ta cũng không có cách nào chống lại.

Hoàng Tĩnh Ngọc dịu dàng cười.

- Đợi một lát nữa phải luận bàn với Kinh Vân sư đệ một hồi. Để xem tiểu tử biến thái này sau khi đột phá sẽ khủng bố như thế nào.

Trong mắt Đoan Mộc Hồng Chí hiện lên chiến ý.

Trên không trung, động tĩnh kinh người kia rốt cuộc lần nữa yên tĩnh trở lại. Mãi một lúc lâu sau, một cỗ khí thế cường hãn trong thạch thất đột nhiên phô thiên cái địa tuôn ra khiến cho gợn sóng trong không gian lắc lư.

Mọi người nhìn vào cảm thấy hoa mắt, một đạo thân ảnh lập tức xuất hiện trước mắt mọi người.

Đây là một thiếu niên mười ba mười bốn tuổi, khuôn mặt như điêu khắc, ngũ quan góc cạnh, tuấn mỹ dị thường. Thế nhưng thoạt nhìn lại phóng đãng không câu nệ. Mái tóc dài màu đen, đôi lông mày kiếm cùng với đôi mắt to đen nhánh, thi thoảng toát ra tinh qunag khiến cho người ta không dám khinh thường.

- Kinh Vân, rốt cuộc ngươi cũng đột phá.

Trong đám người có một đạo thân ảnh xinh đẹp nhảy ra rồi lập tức đi tới bên người thiếu niên này. Đây là một thiếu nữ chừng mười lăm mười sáu tuổi, mặc một bộ váy vàng. Khuôn mặt thanh tú, trắng nõn, cái miệng nhỏ nhắn mỉm cười, hai mắt như hai ngôi sao sáng ngời, làn da trắng như tuyết. Mái tóc dài màu đen sau lưng giống như thác nước, cực kỳ đáng yêu.

- Ừm.

Thiếu niên khẽ gật đầu, trong mắt hiện lên sự vui vẻ.

- Kinh Vân, đi tới hậu sơn xem một chút.

Nhìn thiếu niên xuất hiện, trường bào Đoan Mộc Hồng Chí tung bay, lăng không nhảy lên.

- Đoan Mộc sư huynh, vị trí Đại sư huynh này của ngươi ta cũng không muốn, bất quá ta đã từng nói qua. Chuyện đầu tiên sau khi ta đột phá vương cấp chính là muốn đánh bại Niếp Phong sư huynh và ngươi.

Thiếu niên này cười cười, khóe miệng nhếch lên nở nụ cười tà dị, hai mắt đen nhánh khiến cho người khác nhìn vào không tự chủ được mà bị hãm sâu vào bên trong. Sống mũi cao thẳng, đôi môi đỏ mọng dày vừa phải lúc này nở nụ cười, trong nụ cười hiện lên vẻ cuồng ngạo không thèm che giấu.

- Kinh Vân sư đệ, ngươi rất cuồng. Nếu như hôm nay ngươi thắng sư huynh ta, về sau ta sẽ gọi ngươi là sư huynh.

Niếp Phong đạp mạnh mặt đất, quang mang dưới chân tuôn ra, mặt đất thoáng run rẩy, thân ảnh lập tức phóng tới bên người Đoan Mộc Hồng Chí.

Lục Kinh Vân ngẩng đầu nhìn hai người trên không trung, ánh mắt biến ảo, cái lưỡi khẽ thè ra liếм bờ môi, khóe miệng mỉm cười, trong nụ cười tràn ngập vẻ tự tin và cuồng ngạo, miệng nói:

- Hai vị sư huynh, các ngươi cùng tiến lên đi.

Dứt lời, thân ảnh Lục Kinh Vân mang theo sợn sóng trong không gian rung động, hóa thành một đạo lưu quang phóng về phía hậu sơn.

- Ha ha, tiểu tử hung hăng càn quấy, hôm nay nhất định ta phải giáo huấn ngươi.

Đoan Mộc Hồng Chí lập tức cười ha hả, cùng với Niếp Phong biến mất tại chỗ.

Sưu.

Trên vai Niếp Phong, một đạo quang mang bắn xuống bên người nữ tử kia, hóa thành một thiếu niên mặc hoàng bào chừng mười lăm mười sáu tuổi, bộ dáng tuấn lãng, ánh mắt như sao, trong lúc mơ hồ mang theo khí chất vương giả, chính là Bảo Nhi.

- Ca ca, huynh nói xem Kinh Vân có thể chiến thắng hay không?

Thiếu nữ quay đầu hỏi thiếu niên mặc hoàng bào kia.

- Làm sao ta biết được? Tiểu tử Lục Kinh Vân kia chính là một tên biết thái, quỷ mới biết rõ kết quả.

Chương 2996: Hiện trạng của Phi Linh môn

Ánh mắt Bảo Nhi nhảy lên, hắn không dám xác định kết quả.

- Muội đi xem một chút.

Ánh mắt Bối Nhi khẽ đảo, lập tức biến mất tại chỗ.

Phanh Phanh.

Trong khoảng thời gian ngắn, trong hậu sơn vang lên thanh âm trầm thấp, bạo liệt kinh người.

Trên một ngọn núi lúc này có mấy đạo thân ảnh đứng đó, trong đó có hai người là Thánh Thủ Linh Đế và Hàn Băng Tôn giả. Hàn Băng Tôn giả hiện tại có danh xưng là Hàn Băng đại Đế, tuyên cáo toàn đại lục gia nhập Phi Linh môn.

- Thiên phú của tiểu tử Lục Kinh Vân này quả thực đủ khủng bố a, mười ba tuổi đã là Vũ Vương, trong lục đại Nhân Hoàng tộc không có ai có thể so sánh được với nó. Vừa là Linh Vũ Song tu cùng với vũ giả toàn hệ.

Hàn Băng Đại đế nhìn ba đạo công kích va chạm với nhau không phân thắng bại phía dưới, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc.

- Vừa mới đột phá Vũ Vương nhất trọng và Linh Vương nhất trọng không ngờ đã có thể cùng với Hồng Chí Vũ Vương ngũ trọng, còn có Niếp Phong Vũ Vương ngũ trọng chiến một trận mà không rơi vào thế hạ phong. Tiểu tử này quả thực đủ khủng bố.

Thánh Thủ Linh Đế cũng có chút kinh ngạc.

- Hai tiểu tử Niếp Phong và Hồng Chí này đều có tu vi Vũ Vương ngũ trọng, thế nhưng thực lực của bản thân không phải người bình thường có thể so sánh được. Phi Linh môn có Hồng Chí nhanh nhạy, Niếp Phong trầm ổn đã là may mắn. Hiện tại lại có thêm tiểu tử biến thái như Lục KInh Vân. Tiểu tử này rất tà khí, đợi một đoạn thời gian nữa, Phi Linh môn lo gì không hưng thịnh a.

Hàn Băng Đại Đế nói.

- Nếu như Lâm Thiên sư đệ và Nam thúc còn có mặt, hiện tại Phi Linh môn đủ để chống lại với bất luận một sơn môn nào.

Sát Phá Quân nói.

- Lâu như vậy, sợ là...

Trong mắt Thiên Địa nhị lão hiện lên sự ngưng trọng, trong lòng lo lắng.

Trường bào trên người Thánh Thủ Linh Đế tung bay, mái tóc dài màu đen phiêu đãng, nói:

- Yên tâm đi, ta có tự tin, tiểu tử kia không có việc gì, còn có một đường sinh cơ.

- Đoan Mộc huynh, chẳng lẽ huynh có phát hiện gì sao?

Hàn Băng Đại Đế lập tức hỏi Thánh Thủ Linh Đế, cơ hồ tất cả mọi người đều nhìn về phía Thánh Thủ Linh Đế.

- Ta không biết nói như thế nào, tóm lại ta có một ít chắc chắn. Ít nhất tiểu tử Lục Lâm Thiên kia còn có một đường sinh cơ.

Thánh Thủ Linh Đế nói, khi hắn còn là linh hồn thể đã gặp được một màn kinh khủng trong đầu Lục Lâm Thiên. Có lẽ đây sẽ là một đường sinh cơ cũng không biết chừng. Chỉ là hắn cũng không có cách nào khẳng định.

- Hy vọng Nhị thiếu gia sẽ không xảy ra chuyện gì. Tam tiểu thư đi Độc Cô gia tộc, Đại thiếu gia vẫn còn ở trong Chu Tước Hoàng tộc. Không nên xảy ra chuyện gì mới tốt. Đợi sau khi Nhị thiếu gia xuất hiện, chính là lúc Thiên Địa minh trả giá.

Hàn mang trong mắt Lệ Quỷ bắn ra.

- Tâm Đồng đi Độc Cô gia, muốn tiến vào trong mật địa của Độc Cô gia tộc tu luyện vì muốn báo thù cho Đông Vô Mệnh. Không ngờ cảm tình của đứa nhỏ này với Đông Vô Mệnh lại sâu như vậy. Có Độc Cô Cảnh Văn ở đó, nếu như có thể đi vào sẽ nhận được chỗ tốt cực lớn. Kim Huyền huynh lúc trước trở về có nói, Dương Quá vẫn còn ở trong thánh địa Niết Bàn dục hỏa của Chu Tước Hoàng tộc tu luyện. Nể mặt Thanh Long Hoàng tộc, tăng thêm Kim Huyền dường như cũng có một ít giao tình với mấy lão nhân trong Chu Tước Hoàng tộc, cho nên mới có thể ở lại tới hiện tại mà không bị đuổi ra. Sợ rằng khi hắn đi ra, thực lực sẽ tiến bộ không ít.

Thánh Thủ Linh Đế nói.

- Hy vọng tất cả còn một đường sinh cơ.

Hàn Băng Đại Đế nói.

- Ba người bọn chúng hẳn là bất phân thắng bại.

Hắc Vũ nhìn qua ba đạo thân ảnh trong sơn mạch phía trước.

- Ba tiểu gia hỏa khủng bố.

Tạ Thiên kinh ngạc nói.

- Hòng Chí và Niếp Phong đều cường hãn và khủng bố. Thế nhưng Lục Kinh Vân lại biến thái. Ta đoán, không cần tới hai mươi năm sợ rằng tiểu tử này sẽ vô cùng mạnh mẽ.

Sát Phá Quân nhìn phía trước nói.

- Ngược lại ta lại lo lắng tiểu tử Lục Kinh Vân này đột phá quá nhanh, làm ảnh hưởng tới căn cơ. Như vậy có lẽ là một chuyện không tốt.

Hàn Băng Đại Đế có chút lo lắng nói. Hắn tu luyện tới cấp độ như hiện tại đương nhiên cực kỳ rõ ràng sự lợi hại bên trên con đường tu luyện.

- Ta cũng có chút lo lắng, thế nhưng ta đã âm thầm quan sát qua tiểu tử Lục Kinh Vân này. Tiểu tử này tu luyện khắc khổ, trình độ khắc khổ so với Niếp Phong và Hồng Chí còn lớn hơn nhiều. Quan trọng nhất là tôi luyện tâm trí, cũng cực kỳ khủng bố.

Thánh Thủ Linh Đế do dự một chút rồi nhìn mọi người nói:

- Ta hoài nghi, tiểu gia hỏa Lục Kinh Vân những năm này xông xáo bên ngoài, sợ rằng đã nhận được một ít cơ duyên, dường như có người âm thầm chỉ điểm.

- Có lẽ là không a. Nếu như thực sự có người thì sẽ bị chúng ta phát hiện.

Hàn Băng Đại đế suy nghĩ một lát rồi lại nói:

- Coi như thực sự là có, đó cũng là chuyện tốt. Chỉ cần vô hại chúng ta cũng không cần nhúng tay vào. Để cho tiểu gia hỏa kia tự mình xông xáo đi. Chỉ có tự bản thân mình tôi luyện mới có thể cảm ngộ được. Đối với con đường tu luyện sau này có tác dụng vô cùng quan trọng.

Lúc này dường như Sát Phá Quân nghĩ tới cái gì đó, nói:

- Tiểu tử nghe nói còn hai tháng nữa là đại hội thi đấu giữa đám người trẻ tuổi của Đế Đạo minh, lần trước dường như Lục Kinh Vân không có tham gia a.

Vào đêm, trời xanh bị màn đêm bao phủ, trên bầu trời xuất hiện vầng trăng sáng, từng ngôi sao lập lòe trên bầu trời.

Trong bầu trời đêm yên tĩnh, tại một đình viện yên tĩnh trong sơn mạch liên miêng vang lên một tiếng hét lớn mờ mịt:

- Vì cái gì vẫn chưa được? Vì cái gì lại không được?

- Thiếu gia, chuyện này không liên quan tới chúng ta a. Chúng ta đã cố hết sức, có thể thứ đồ chơi kia của người không còn dùng được nữa.

Trong phòng có mấy thanh âm nữ tử mang theo sự kinh hãi cùng với bất an truyền ra.

- Lăn, cút hết cho ta.

Tiếng quát giận dữ vang lên, mấy nữ tử xinh đẹp trên người trần trụi không một mảnh vải, chỉ có bộ vị bí ẩn bị che khuất một chút, đôi chân trắng nõn, mang theo sự hoảng sợ từ trong phòng chạy ra.

- Vì cái gì? Tại sao lại còn chưa được?

Trong phòng lúc này đều là chăn gối mất trật tự đầy trên mặt đất, Gia Cát Tử Vân mặc đúng chiếc quần đùi, mái tóc rối bời, hai mắt đỏ thẫm giống như đang nổi điên, miệng rít gào không ngớt.

- Tử Vân, con thế nào rồi?

Gia Cát Tây Phong tới phòng, khuôn mặt có chút lo lắng.

- Vẫn chưa được, vì cái gì vẫn chưa được?

Gia Cát Tử Vân rít gào nói, mệnh căn của hắn bị kéo đứt, tuy rằng sau đó nhặt lên, cũng phục dụng không ít đan dược, khôi phục công năng bình thường, thế nhưng duy chỉ có công năng quan trọng nhất lại đánh mất. Đã nhiều năm qua vẫn không dùng được. Cho dù động thế nào vẫn mềm nhũn.

- Tử Vân, con đừng vội, nhất định sẽ có biện pháp.

Chương 2997: Kinh Vân xuất hiện

Trong mắt Gia Cát Tử Vân hiện lên vẻ bất đắc dĩ, nhìn nhi tử của mình, nói:

- Tất cả cũng phải trách con, nếu như ban đầu không phải con nhất quyết đi Phi Linh môn, lại sơ ý chủ quan, gấp gáp như vậy, tại sao có thể rơi vào kết cục như hiện tại được chứ.

- Tiện nữ âm độc kia, con nhất định phải giết nàng ta. Tiện nữ kia hại con rơi vào bước đường này, con nhất định sẽ không bỏ qua cho nàng.

Gia Cát Tử Vân rít gào không thôi.

- Gần đây con đừng gây chuyện, Phi Linh môn xưa đâu bằng nay. Lan Lăng sơn trang và cả Thiên Địa minh chúng ta đều chịu áp chế. Cũng khó có thể trêu vào Đế Đạo minh.

Gia Cát Tây Phong thì thào nói:

- Cũng may Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng chết, coi như là trừ bỏ tai họa.

- Con mặc kệ Lục Lâm Thiên kia, con chỉ muốn chữa cho tốt. Con không muốn tiếp tục như vậy.

Gia Cát Tử Vân rít gào nói.

Trong không gian nóng bỏng, bốn mùa đều nóng bỏng vô cùng. So với ngày hè chói chang ở bên ngoài còn nóng bỏng hơn nhiều.

Trong một đình viện, hai người Chu Loan, Chu Thần Nhu đứng đó, hai người đều là hạng người tuyệt mỹ, khiến cho người ta động dung.

- Không ngờ Dương Quá lại có thể ở lại trong thánh địa Niết Bàn Dục Hỏa nhiều năm như vậy, đây là kỳ tích. Ở trong thánh địa Niết

Bàn Dục Hỏa của chúng ta, thời gian ở bên trong càng dài càng khó mà chịu được. Thời gian dài nhất của ta cũng chỉ có mười năm mà thôi.

Chu Loan nói.

- Thật sự khiến cho người ta khó mà tin được. Dương Quá này dù sao chỉ là nhân loại, thánh địa Niết Bàn Dục Hỏa không phải bình thường. Không biết hắn ta làm gì ở bên trong.

Chu Thần Nhu khẽ cười cười, tuy rằng là cười khổ, thế nhưng dáng vẻ động lòng người kia lại khiến cho người ta động dung.

- Nhân loại này coi như có duyên với Chu Tước Hoàng tộc chúng ta. Có tiền bói nói cứ để cho hắn ở trong đó. Ta cũng hiếu kỳ, không biết nhân loại này rốt cuộc sẽ nhận được chỗ tốt gì bên trong.

Chu Loan nhíu mày, lập tức nói tiếp:

- Nha đầu Thần Hi kia sao rồi?

- Còn đang bế quan, sau khi mở ra Chu Tước điện, hai năm qua đều đang bế quan.

Chu Thần Nhu nói.

- Nha đầu này đã động chân tình với Tiểu Long. Nếu như Tiểu Long không bị nhốt trong Hư không bí cảnh thì cũng không tệ. Hiện tại thời gian cũng đã lâu như vậy, có lẽ sẽ không có hy vọng gì.

Chu Loan thở dài nói.

Trong không gian tràn ngập hỏa diễm nóng bỏng, trên một tảng đá lớn, thủ ấn trong tay Dương Quá biến hóa, mỗi một đạo thủ ấn đều mang theo đường vòng cung vô cùng quỷ dị và huyền ảo. Từng đạo thủ ấn biến hóa, không gian trước mặt hắn xuất hiện không ít gợn sóng.

Thủ ấn được thu liễm, hai mắt Dương Quá nhắm chặt, khoanh chân mà ngồi. Bắt đầu lĩnh ngộ thứ gì đó, dần dần đắm chìm vào bên trong.

Cổ Vực, Phi Linh môn gần đây lại bắt đầu náo nhiệt hẳn lên. Lại một lần đại hội hai năm một lần của Đế Đạo minh diễn ra. Những năm nay Đế Đạo minh cũng chưa từng ngừng việc này, mỗi hai năm đều tổ chức. Top ba mỗi một lần đều là tiêu điểm nghị luận của cả đại lục. Trừ lần thứ nhất top ba đều là người của Phi Linh môn ra, những lần sau đó trong tất cả các sơn môn lớn trong Đế Đạo minh đều có người xuất đầu, cũng không để cho Phi Linh môn một mình độc chiếm như lần đầu.

Theo mấy năm nay trên đại lục vô cùng yên tĩnh, lần này đại hội Đế Đạo minh tự nhiên cũng cực kỳ đặc biệt, náo nhiệt. Hoa Môn trấn đã sớm tấp nập, khắp nơi đều là dòng người chật như nêm. Người đến từ khắp nơi trên đại lục có thể nói là nhiều vô số kể.

Đế Đạo minh mở màn, quảng trường to lớn trên Hoa Mộc trấn vang lên tiếng hô liên tục. Tất cả người trẻ tuổi của các sơn môn lớn trong Đế Đạo minh thi triển ra tất cả vốn liếng của mình. Đấu tới khó phân thắng bại. Trong thời gian một ngày khiến cho người ta nhớ không ít tên tuổi.

Trong đó có một thiếu niên nhìn như tuổi nhỏ nhất lại khiến cho không ít người chú ý. Dưới tay thiếu niên này không có ai là đối thủ. Dễ dàng tiến tới trận chung kết ngày hôm sau.

Ngày thứ hai, người vây xem so với ngày đầu còn chật như nêm hơn. Trận chung kết bắt đầu, so với ngày hôm qua còn kịch liệt hơn nhiều. Mà trong quyết đấu cuối cùng, người trẻ tuổi của các sơn môn lớn cũng không hề ẩn giấu thực lực nữa. Nhật Sát các xuất hiện một vũ giả tam hệ Vũ Tướng cửu trọng lập tức hấp dẫn ánh mắt của không ít thiếu nữ, tiếng thét chói tai vang vọng không ngừng.

Lại nói, đệ tử tham gia đại hội Đế Đạo minh đều tuổi từ mười bảy, mười tám tới hai mươi tư, hai mươi lăm. Tu vi đều ở tại Vũ Tướng, Linh Tướng ngũ trọng, tứ trọng cũng đã là bất phàm rồi. Vũ Tướng cửu trọng, lại là vũ giả tam hệ xuất hiện đã có thể chà đạp tất cả mọi người.

Lần này Lạc Kiến Hồng tự mình đi tới Phi Linh môn. Thừa dịp đại hội Đế Đạo minh thương nghị một ít chuyện cùng Phi Linh môn và các sơn môn lớn.

Lần này Lạc Kiến Hồng tới cũng gây ra một ít náo động. Đại hội Đế Đạo minh mấy lần trước, thành tích của Nhật Sát các đều bình thường. Lúc này Nhật Sát Các xuất hiện một vũ giả tam hệ thiên phú khủng bố. Mới hai mươi tuổi đã là Vũ Tướng cửu trọng. Vị trí đầu tiên trong đại hội Đế Đạo minh lần này, Lạc Kiến Hồng có cảm giác như vật nằm trong túi Nhật Sát các của hắn.

Nhìn vũ giả tam hệ trong sơn môn mình, Vũ Tướng cửu trọng, Lạc Kiến Hồng không nhịn được mà cười rộ lên. Đặc biệt là nhìn khuôn mặt kinh ngạc của đám người Kỷ Diệu Tông, Ô Chấn Vũ, còn có Tiêu Dao Vương, tâm tình đặc biệt tốt.

Chỉ tiếc Lạc Kiến Hồng cũng không có cao hứng bao lâu. Ngay trong lúc hắn kinh ngạc, trong Thiên Vân đảo có một thiếu nữ xinh đẹp mười tám, mười chín tuổi lộ ra tu vi Linh Suất nhất trọng. Sau ba chiêu, lập tức đánh bại vũ giả tam hệ Vũ Tướng cửu trọng của Nhật Sát các.

Đại hội Đế Đạo minh lúc này vô cùng sôi nổi, tiếng hô ầm ĩ vang vọng như tiếng sấm. Tất cả cường giả các sơn môn lớn cũng kinh ngạc. Linh Suất nhất trọng, thiên phú bực này quá hung hãn một ít a.

Nhìn qua khuôn mặt kinh ngạc của mọi người, Đạm Đài Tuyết Vi mỉm cười thỏa mãn, đây chính là đệ tử mà những năm gần đây Thiên Vân đảo bí mật bồi dưỡng. Đây là lần đầu tiên lộ diện, đây cũng là hiệu quả mà Thiên Vân đảo muốn.

Mọi người kinh ngạc, chỉ có Vân Khiếu Thiên của Vân Dương Tông nở nụ cười dường như không phải cười.

Quả nhiên, không có bao lâu, trong nụ cười quỷ dị của Vân Khiếu Thiên, trong Vân Dương Tông có một thanh niên hai chục tuổi mặc trường bào nhảy ra. Khí độ bất phàm, mà lúc đối mặt với thiếu nữ của Thiên Vân đảo đã hiển lộ ra tu vi Vũ Suất nhất trọng, lại là vũ giả tứ hệ.

Một Linh Suất giao thủ với một Vũ Suất, không phải là cấp độ mà Tướng cấp có thể so sánh. Thanh âm trầm thấp bạo liệt vang vọng, sau hơn mười chiêu, thiếu nữ Linh Suất nhất trọng của Thiên Vân đảo bị thua. Vũ giả tứ hệ Vũ Suất nhất trọng của Vân Dương Tông chiến thắng.

- Vân Dương Tông lại xuất hiện thiên tài. Lần trước Vân Khiếu Thiên ẩn tàng thật sâu a. Vậy mà lại không để cho hắn ra mặt.

- Vũ Suất nhất trọng, vũ giả tứ hệ, thiên phú cực kỳ khủng bố.

Chương 2998: Khiếp sợ tứ tọa 1

Mọi người sợ hãi than thở không thôi. Cường giả Thiên Vân đảo và Đạm Đài Tuyết Vi cũng chỉ có thể im lặng, không ngờ trong Vân Dương Tông lại xuất hiện một đệ tử kinh khủng như vậy.

Lạc Kiến Hồng của Nhật Sát các thì càng thêm im lặng, không ngờ mỗi một người xuất hiện lại mạnh hơn người trước.

- Tiểu tử, nể mặt ngươi là đệ tử Phi Linh môn, ngươi đầu hàng đi, ít nhất sẽ không quá thảm.

Một giờ sau, thanh niên Vũ Suất nhất trọng, vũ giả tứ hệ nhìn một thiếu niên mười ba tuổi trước năm, nhìn tuổi tác của đối phương, cũng không đặt vào trong lòng.

- Ta cũng nể mặt Phi Linh môn, cho ngươi hai lựa chọn, đầu tiên là đầu hàng, như vậy ngươi sẽ có một chút mặt mũi. Thứ hai, ngươi sẽ bại vô cùng khó coi, là rất khó coi.

Trên khuôn mặt tuấn mỹ của thiếu niên kia nở nụ cười tà, nhìn qua có chút phóng đãng không câu nệ, đôi mắt đen nhánh, giờ phút này nhìn qua lại vô cùng cuồng ngạo, hoàn toàn không đặt Vũ Suất nhất trọng trước mặt vào trong mắt.

- Ồ, thiếu niên này là môn hạ của người nào trong Phi Linh môn, dường như bất phàm a.

- Thiếu niên này nhìn có chút quen mắt.

Nhìn qua thiếu niên này, từ đầu tới giờ tất cả cường giả cũng không phải là người ăn chạy, trong lúc mơ hồ cũng có thể nhìn ra thiếu niên này có chút bất phàm. Thế nhưng dùng nhãn lực của bọn họ, lúc này không ngờ lại không thể nhìn ra tu vi của thiếu niên này. Chuyện này khiến cho bọn họ cảm thấy ngoài ý muốn.

- Còn có thể là ai nữa, đây là nhị đệ tử của Lục Lâm Thiên.

- Là tiểu đồng năm đó sao? Không ngờ thời gian lại trôi qua nhanh như vậy, chớp mắt đã lâu như thế, đứa nhỏ này cũng lớn như vậy rồi.

Trong tiếng nghị luận của các cường giả những sơn môn lớn, Kính Hoa, Thủy Nguyệt, Mộ Dung Lan Lan của Thiên Vân đảo nhìn nhau, ánh mắt mang theo sự kinh ngạc nhìn về phía quảng trường.

- Đứa nhỏ này sao lại đi ra, có chút không ổn a.

Trong Vân Dương Tông, ánh mắt Vân Khiếu Thiên lóe lên, mắt nhìn Lục Kinh Vân. Hắn là người quen thuộc với Lục Kinh Vân nhất, thế nhưng những năm này hắn cũng không biết được thực lực của Lục Kinh Vân ra sao, dù sao dạo này hắn cũng không có đi qua Phi Linh môn.

- Sư phụ, sư phụ lo lắng gì sao? Thực lực tiểu sư đệ lần này đủ để nắm chắc vị trí thứ thất. Thiếu niên kia mới bao nhiêu tuổi a. Cho dù tu luyện từ trong bụng mẹ cũng không phải là đối thủ của tiểu sư đệ.

Một nam tử trung niên khí độ bất phàm, mặc áo lam đứng bên cạnh Vân Khiếu Thiên nói. Chính là Hàn Phong đứng thứ hai trên Long bảng của Vân Dương Tông năm đó.

- Ngươi thì biết cái gì, đây chính là Lục Kinh Vân, đệ tử Lâm Thiên, người khác không biết thế nhưng ta biết rõ. Tiểu tử này là Linh Vũ song tu, cũng là vũ giả toàn hệ.

Vân Khiếu Thiên liếc Hàn Phong, trong mắt đã có chút lo lắng, thậm chí trong lòng còn có dự cảm không tốt.

- Ah...

Hàn Phong sững sờ, lập tức dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn xuống quảng trường.

Trong Phi Linh môn, lúc này đám người Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong, Thiên Thủ Quỷ Tôn nhìn xuống quảng trường, trong mắt hiện lên sự vui vẻ. Vũ Suất nhất trọng trong tay Lục Kinh Vân, ngay cả một trăm người cũng vẫn ít a. Tu vi hiện tại của Lục Kinh Vân bằng vào Vũ Suất nhất trọng sao có thể chống lại, khi Lục Kinh Vân mới mười tuổi đã có thực lực đánh chết Vũ Suất nhất trọng.

- Tiểu tử, ngươi rất cuồng vọng, ta cho ngươi động thủ trước.

Nhìn Lục Kinh Vân, thanh niên của Vân Dương Tông nói.

- Nếu như ta động thủ trước ngươi sẽ thua càng khó coi, huống chi tu vi của ngươi quả thực không có tư cách để cho ta xuất thủ trước.

Lục Kinh Vân cười nhạt một tiếng.

- Thật đúng là cuồng vọng, vậy thì ta sẽ giải quyết ngươi sớm một chút, để cho ngươi biết sự lợi hại của ta.

Thanh niên của Vân Dương Tông nói xong, ánh mắt trầm xuống, bàn chân đạp mạnh mặt đất, thân thể thoáng yên lặng rồi giống như cây cung lên dây, thân thể đột nhiên kéo căng.

- Phù Quang Lược Ảnh.

- Phong Bạo Quyền.

Tiếng quát nhẹ vừa dứt, thân thể thanh niên của Vân Dương Tông nhảy lên, quang mang dưới chân lóe lên. Chân khí thuộc tính phong từ dưới lòng bàn chân tuôn ra. Một tiếng xé gió thanh thúy vang vọng trong không gian. Thân thể của hắn hóa thành một đạo tàn ảnh mơ hồ. Trong chớp mắt đi tới bên người Lục Kinh Vân, tay nhanh chóng ngưng tụ ra một đạo quyền ấn, đánh tới trước người Lục Kinh Vân.

Một quyền này xuất hiện, chân khí thuộc tính phong mang theo kình phong mạnh mẽ xé rách không khí, một cỗ kình khí vô hình đánh nát gợn sóng trong không gian trước quyền ấn, lập tức đập về phía Lục Kinh Vân.

Một quyền của thanh niên này phối hợp với Phù Quang Lược Ảnh của Vân Dương Tông, tốc độ nhanh tới mức tận cùng, một quyền này cũng cực kỳ xảo trá, phối hợp không chê vào đâu được, vừa mới ra tay đã nhìn thấy bất phàm.

- Hảo tiểu tử, thực lực không tệ.

Nhìn thấy thanh niên này ra tay, không ít cường giả Vân Dương Tông cùng với cường giả của các sơn môn lớn không khỏi âm thầm gật đầu. Tuổi còn trẻ, không ngờ thực lực lại cường hãn tới tình trạng này.

Cảm nhận tiếng xé gió từ phía trước truyền đến, khuôn mặt Lục Kinh Vân không chút thay đổi, ánh mắt không có bất kỳ một chấn động nào, dường như không hợp với tuổi tác của hắn vậy.

Mà khi quyền ấn của đối phương sắp đánh tới mặt, Lục Kinh Vân mới khẽ cười nhạt một tiếng, cánh tay đột nhiên vung lên, quang mang trên nắm tay lóe lên, lập tức ngạnh kháng với quyền ấn của thanh niên Vân Dương Tông kia, hoàn toàn không có ý tứ tránh đi.

Phanh.

Thanh âm trầm thấp, bạo liệt từ nơi hai đạo quyền ấn va chạm vang lên, một cỗ kình khí cường hãn mà vô hình trong khoảng khắc phô thiên cái địa tuôn ra.

Sưu một tiếng, cơ hồ là trong sát na, thanh niên Vũ Suất nhất trọng của Vân Dương Tông, thân thể giống như cánh diều đứt dây, thân thể bay ngược về phía sau hơn trăm thước, hoàn toàn không có bất kỳ lực chống lại nào.

Phanh.

Thân thể của thanh niên này nện xuống mặt đất, mặt đất run lên. Vũ Suất nhất trọng, vũ giả tứ hệ, thế nhưng một chiêu đã bị đánh bay, hoàn toàn không có lực chống lại. Mà đối phương còn là một thiếu niên mười ba tuổi.

Hít.

Lập tức đám người đứng xem bên ngoài lập tức hít sâu một ngụm khí lạnh, ai cũng thật không ngờ sẽ có loại kết quả này.

Thanh niên của Vân Dương Tông đập xuống mặt đất, thế nhưng lại lập tức đứng lên, dường như cũng không bị tổn thương. Cỗ lực lượng kia tuy rằng cường hãn vô cùng, thế nhưng lại cực kỳ nhu hòa, rõ ràng đối phương không có ý định làm tổn thương hắn.

Thanh niên này đứng dậy, ngơ ngác nhìn qua Lục Kinh Vân, trong mắt khiếp sợ, dường như đã bị đả kích, cũng không bị tổn thương, chân khí khẽ động, dường như còn muốn lần nữa ra tay.

- Ta đã hạ thủ lưu tình, nếu như ngươi không biết sống chết, ta không ngại cho ngươi phun chút máu. Trở lại Vân Dương Tông tu dương một hai năm đi.

Lục Kinh Vân nhìn thanh niên của Vân Dương Tông, cặp môi đỏ mọng, dày vừa phải mỉm cười khiến cho người ta hoa mắt. Nụ cười này mang theo sự cuồng ngạo không thèm che dấu, hắn lạnh nhạt nói:

- Vũ giả tứ hệ, Vũ Suất nhất trọng, trước mặt bổn vương, ngay cả tư cách xách giày ngươi cũng không có.

Chương 2999: Khiếp sợ tứ tọa 2

Dứt lời, trong mắt Lục Kinh Vân đột nhiên có tinh quang tràn ra, bàn tay khẽ chộp về phía trước một trảo, không gian trước mặt lập tức bị vặn vẹo. Trong lúc mơ hồ giống như nổ tung.

Vận dụng lực lượng không gian, chính là biểu tượng của Vũ Suất. Mà không chế lực lượng không gian là biểu tượng của Vũ Vương. Lúc này Lục Kinh Vân không thể nghi ngờ đang chứng minh mình đã là Vương cấp. Cùng lúc, khí tức Vũ Vương nhất trọng phô thiên cái địa tuôn ra.

Dưới cỗ uy áp mạnh mẽ này, toàn thân thanh niên của Vân Dương Tông run rẩy, chân khí trong cơ thể giống như đình trệ.

- Vương cấp, làm sao có thể, tại sao có thể là Vũ Vương?

Suất cấp cùng với Vương cấp hơn kém nhau quá lớn, chính là một cái hào cực rộng. Thanh niên Vân Dương Tông kia lúc này làm sao còn có dũng khí động thủ, đã bắt đầu khiếp sợ, ngây ra như phỗng.

- Trời ạ, Vũ Vương, thiếu niên này là Vũ Vương.

- Vừa rồi tuyên bố gọi hắn là gì, đúng rồi, Lục Kinh Vân. Chính là Lục Kinh Vân, mới mười bốn tuổi a, tại sao lại có thể là Vương cấp, ta có nhìn nhầm không?

Trong nháy mắt đám người vây xem chung quanh kinh hãi, im lặng, tất cả cường giả của các sơn môn lớn lúc này cũng khiếp sợ, khiếp sợ tuyệt đối. Cả đám nghẹn họng nhìn trân trối về phía Lục Kinh Vân.

Trong Thiên Vân đảo, tam nữ Mộ Dung Lan Lan, Kính Hoa, Thủy Nguyệt nhìn nhau, ánh mắt ngây dại.

Xì xào.

Sau một hồi yên lặng, đám người vây xem phía ngoài nuốt nước miếng, ánh mắt kinh hãi liên tục quét qua người Lục Kinh Vân.

- Biếи ŧhái, lại là một kẻ biếи ŧhái.

Lạc Kiến Hồng nghẹn họng nhìn trân trối, con mắt dường như muốn rớt ra khỏi hốc mắt vậy.

- Hảo tiểu tử, lúc trước Lục Lâm Thiên đoạt được vị trí quán quân của thập đại cường giả trẻ tuổi mới là Vũ Vương nhất trọng mà thôi. Tiểu tử này so với sư phụ của hắn còn biếи ŧhái hơn.

Vân Khiếu Thiên khïếp sợ, giờ phút này tất cả cường giả Đế Đạo minh không còn ai có thể bình tĩnh được nữa. Vũ Vương mười ba mười bốn tuổi, điều này đại biểu cái gì, trong lòng mọi người đều hiểu rõ.

- Lại là một Lục Lâm Thiên, ài.

Hàn Phong kinh hãi kêu một tiếng rồi lập tức im lặng.

Nhìn thấy mọi người kinh ngạc, cường giả Phi Linh môn thỏa mãn cười cười, so với Lục Kinh Vân, đệ tử tất cả các sơn môn lớn hiển nhiên không thể so sánh được.

- Lục Kinh Vân, ta nghe nói hắn là đệ tử thân truyền của Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên khi trước. Linh Vũ Chiến Tôn thu hai đệ tử, đại đệ tử chính là Niếp Phong, còn nhị đệ tử là Lục Kinh Vân này.

- Thì ra là đệ tử Linh Vũ Chiến Tôn, khó trách lại mạnh như vậy.

- Chỉ tiếc Linh Vũ Chiến Tôn mất sớm, thời vận bất lực a. Nếu như còn tại thế, nhất định là một người phong vân trong thiên địa này.

- Nực cười, Linh Vũ Chiến Tôn đã sớm là cường giả phong vân trong thiên địa, chỉ là mất sớm, đáng tiếc.

Trong đám người vang lên tiếng xì xào nghị luận, trong đám người lúc này có một thiếu nữ áo xanh, thiếu nữ áo xanh này cúi đầu. Nghe thấy mọi người chung quanh nghị luận mới ngẩng đầu nhìn lên quảng trường.

Lúc này mới có thể nhìn rõ, khuôn mặt thiếu nữ áo xanh này tinh xảo, tuyệt mỹ. Chỉ mới mười ba mười bốn tuổi thế nhưng làn da lại trắng như tuyết, xinh đẹp vô cùng, mắt sáng như sao. Sau đầu là mái tóc đen nhánh như mây, nhìn qua xinh đẹp tuyệt luân.

Nhìn thiếu niên trên quảng trường, đôi mắt thiếu nữ áo xanh khẽ đổi, tiếp đó biến mất trong đám người không thấy.

- Kinh Vân sư đệ, có lẽ đệ không nên bạo lộ toàn bộ thực lực, Bạch cung phụng đã từng nói qua, có lẽ đệ nên che dấu một ít tu vi. Nếu không sẽ dẫn tới một ít nguy hiểm.

Sau một lát, trong một đình viện tinh xảo, Niếp Phong nói với Lục Kinh Vân.

- Sư huynh, đệ biết rõ Bạch cung phụng lo lắng Thiên Địa minh sẽ gây bất lợi với đệ.

Lục Kinh Vân nhíu mày nói, không những có thực lực vượt quá tuổi tác mà còn có tâm trí hoàn toàn vượt quá tuổi tác, hắn nói:

- Nhưng mà đệ muốn cho tất cả mọi người biết, sư phụ và Dương Quá sư bá, Lục Tâm Đồng sư thúc không có mặt, nhưng còn có sư huynh đệ chúng ta. Còn có Lục Kinh Vân đệ. Phi Linh môn vĩnh viễn là Phi Linh môn. Đệ không muốn sư phụ bị mất mặt. Những chuyện khác, binh tới tướng đỡ, nước tới đất ngăn, không có gì lớn.

- Ha ha. Kinh Vân nói đúng, ta ủng hộ ngươi. Hiện tại chưởng môn không có mặt vẫn còn có sư huynh đệ ta. Phi Linh môn vĩnh viễn là Phi Linh môn.

Trường bào trên người Đoan Mộc Hồng Chí run lên, nói.

- Nói cũng đúng, thế nhưng sau này phải cẩn thận một chút.

Niếp Phong dặn dò với Lục Kinh Vân.

- Đệ biết rồi sư huynh, đệ sẽ chú ý nhiều hơn.

Lục Kinh Vân gật đầu, sư huynh quan tâm như vậy hắn hiểu rõ. Từ nhỏ hắn đã cực kỳ tôn trọng vị sư huynh này.

- Kỳ thật như vậy cũng tốt, tin rằng Kinh Vân sư đệ xuất đầu sẽ khiến cho Phi Linh môn ta rực rỡ hẳn lên.

Đoan Mộc Hồng Chí mỉm cười nói.

- Nhị vị sư huynh, hai người còn nhiều chuyện phải làm, đệ về trước.

Lục Kinh Vân nói, sau khi cáo từ hai vị sư huynh, lập tức rời khỏi đình viện.

Nhìn bóng lưng Lục Kinh Vân, Đoan Mộc Hồng Chi lập tức nhìn Niếp Phong, nói:

- Có lẽ hiện tại Phi Linh môn chúng ta cần người như Kinh Vân sư đệ, ngươi không được mà ta cũng không được.

- Có lẽ vậy, nhưng mà ta sợ sẽ dẫn tới một ít phiền toái đằng sau.

Niếp Phong do dự một chút rồi nhàn nhạt nói.

Những năm này trong Phi Linh môn cũng phân không ít chuyện để hai người nhúng tay vào. Hiện tại Phi Linh môn quả thực có không ít chuyện rơi vào trên hai người bọn họ. Cho dù là đại hội Đế Đạo minh lần này, Phi Linh môn hoàn toàn buông tay giao cho hai người phụ trách, Thiên Thủ Quỷ Tôn cũng chỉ phụ trợ hai người mà thôi.

Hoàng hôn, sắc trời gần vào đêm, trong không khí, sương mù ẩm ướt, cảm giác mát mẻ khuếch tán trong không khí, sắc trời bắt đầu mông lung.

Trong một sơn mạch, một ngọn núi hùng vĩ đứng sừng sững, quang mang chiếu rọi xuống như được phủ một tầm lụa mỏng màu vàng.

Đi xa khỏi tiếng ầm ĩ trong thành, Lục Kinh Vân đi tới sơn mạch, ánh mắt đột nhiên biến đổi.

- Kinh Vân, dường như chúng ta đang bị theo đuôi.

Bên người Lục Kinh Vân, thanh âm khả ái của một thiếu nữ mặc y phục màu vàng vang lên trong đầu Lục KInh Vân. Cả hai ký kết huyết khế, có thể cảm ứng, so với truyền âm còn cao hơn một cấp độ.

- Ai là con mồi còn không nhất định a.

Lục Kinh Vân nhíu mày, lập tức đi tiếp về phía trước, cũng không có để ý quá nhiều.

Ken Két.

Trong sơn mạch, lá cây khô dưới bước chân không ngừng vang lên thanh âm, trong sơn mạch yên tĩnh, chỉ có tiếng bước chân lên lá cây khô vang vọng trong ánh trời chiều.

- Ngươi chính là đệ tử của Lục Lâm Thiên?

Một lát sau, tại một nơi giống như hạp cốc, một thanh âm nhẹ nhàng vang lên. Một đạo thân ảnh màu xanh xuất hiện trước mặt Lục Kinh Vân, đây là một thiếu nữ mười ba mười bốn tuổi, khuôn mặt tinh xảo, tuyệt mỹ. Lúc này nàng ta nhíu mày, trong mắt có hàn ý nhàn nhạt.

Chương 3000: Vũ Vương nhị trọng

- Rốt cuộc cũng không nhịn được sao?

Lục Kinh Vân nheo mắt nhìn thiếu nữ phía trước, ánh mắt lập tức biến hóa, tuổi tác thiếu nữ này dường như cũng bằng hắn, da thịt trắng như tuyết, mắt sáng như sao, có một mái tóc màu đen dài như mây, nhìn qua xinh đẹp tuyệt trần, trong lúc vô hình Lục Kinh Vân còn cảm thấy một cảm giác quen thuộc.

Thiếu nữ áo xanh nhìn qua Lục Kinh Vân, bốn mắt nhìn nhau, trong lòng hai người đều có chút xao động, cảm giác trong lúc vô hình cực kỳ thần dị, không nói rõ nên lời.

- Ngươi tìm ta có việc gì sao?

Nhìn thấy thiếu nữ này, Lục Kinh Vân mở miệng, trên khóe miệng nở nụ cười tà dị.

- Sư phụ ngươi là Linh Vũ Chiến tôn Lục Lâm Thiên?

Ánh mắt thiếu nữ áo xanh nhảy lên, thu hồi cảm giác quái dị trong lòng, trong hai mắt hiện lên hàn ý nhàn nhạt.

- Đúng vậy, sư phụ ta chính là Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên.

Lục Kinh Vân nhìn ánh mắt tràn ngập hàn ý của thiếu nữ, ánh mắt ý bảo Bối Nhi không cần vội ra tay.

- Ngươi là đệ tử của Lục Lâm Thiên, vậy thì ngươi đáng chết.

Thiếu nữ này nghe vậy, ánh mắt trầm xuống, chân khí thuộc tính thổ nồng đậm từ trong cơ thể tuôn ra. Y phục màu xanh tung bay, trên bàn tay, đột nhiên có một đạo chưởng ấn đánh về phía Lục Kinh Vân.

Sưu.

Quang mang trên chưởng ấn lan tràn, giống như một tia chớp màu vàng, lập tức phóng tới trước mặt Lục Kinh Vân, tốc độ nhanh như thiểm điện.

- Ồ?

Lục Kinh Vân cảm giác tốc độ của thiếu nữ áo xanh này, trong mắt hiện lên sự kinh ngạc. Ngay khi chưởng ấn tới gần trước mặt, thân ảnh Lục Kinh Vân kéo theo một đạo tàn ảnh biến mất tại chỗ.

- Hừ.

Thiếu nữ áo xanh đánh một kích thất bại, miệng khẽ hừ một tiếng, khí tức tăng vọt, khí tức Vũ Vương nhị trọng lan tràn ra. Một đạo hỏa trụ nóng bỏng đuổi theo tàn ảnh của Lục Kinh Vân.

- Phá.

Trong chớp mắt này, Lục Kinh Vân phất tay lên, thân thể đột nhiên dừng lại, một cỗ năng lượng nóng bỏng hùng hồn trong tay phóng lên trời. Trong khoảng khắc hóa thành từng đạo tàn ảnh liên tiếp, lập tức hội tụ thành một chưởng ấn bằng hỏa diễm như thực chất, ầm ầm va chạm với hỏa trụ của thiếu nữ áo xanh kia.

Phanh Phanh.

Hỏa diễm lập tức khuếch tán, kình khí khuếch tán, trên không trung vang lên thanh âm bạo liệt cực lớn.

Khục khục.

Hai đạo thân ảnh từ trong kình khí bị đẩy lui, thân thể thiếu nữ áo xanh lùi về phía sau một bước.

- Vũ Vương nhị trọng?

Thân hình Lục Kinh Vân cũng bị đẩy lui, sắc mặt có chút kinh ngạc, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy một người tuổi tác giống như hắn, thế nhưng tu vi lại mạnh như vậy.

Thiếu nữ áo xanh cũng cảm thấy ngạc nhiên, dường như so với trong tưởng tượng của nàng thì người thanh niên này mạnh hơn không ít. Hai người lần nữa nhìn nhau, tiếp đó hai đạo thân ảnh cơ hồ bố trí khải giáp hộ thân, quanh thân được quang mang bao phủ, thân thể hai người hóa thành hai đạo lưu quang lần nữa hung hăng va chạm với nhau.

Phanh Phanh.

Tốc độ của hai người đều nhanh tới cực hạn, từng đạo công kích giống như tia chớp bắn ra mãnh liệt. Trong hạp cốc, tiếng trầm thấp vang vọng không ngừng.

Bối Nhi vẫn ở bên cạnh nhìn qua, trong đám người cùng tuổi nàng chưa từng nhìn qua người nào có tu vi có thể so sánh với Kinh Vân, thế nhưng thiếu nữ trước mắt này lại có tu vi như vậy.

Bối Nhi càng nhìn càng kinh ngạc, bởi vì thiếu nữ áo xanh này liên tục công kích tới, cũng lộ ra năm hệ thuộc tính, đồng thời còn kèm theo linh lực và công kích linh hồn.

Thân ảnh thiếu nữ áo xanh uyển chuyển, từng đạo công kích đều vô cùng độc ác, hung hãn không thôi.

Thân ảnh của Lục Kinh Vân không ngừng xuyên qua kình khí trong hạp cốc, ở bên trong kình khí cuồng bạo, thanh âm bạo liệt vang vọng không thôi. Từng đạo gợn sóng trên không gian giống như bị xé mở, cả không gian phía trên tràn ngập kình khí, giống như liên tục có bom nổ tung. Tuy rằng ở phương diện tu vi thấp hơn một trọng, thế nhưng tuyệt đối có thể chống lại công kích của thiếu nữ kia.

Phanh Phanh Phanh.

Từng đạo thanh âm bạo liệt cực lớn vang vọng, kình khí kinh người khuếch tán. Thân ảnh hai người nhanh như thiểm điện giao thru một chỗ. Mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều khiến cho lực lượng cuồng bạo va chạm với nhau. Từng đạo lực lượng nổ vang trên không trung.

Khục khục.

Khí tức khủng bố mà cuồng bạo phóng lên trời, thân ảnh hai người bị đẩy lui. Thế nhưng dường như thiếu nữ áo xanh rơi vào thế hạ phong một chút.

- Hừ.

Thân thể thiếu nữ áo xanh lảo đảo đẩy lui, lá cây cùng với cành khô hóa thành mảnh vỡ dưới chân nàng, mặt đất dưới chân bắt đầu rạn nứt, trong cổ họng truyền ra thanh âm trầm đυ.c, dường như chịu một ít thiệt thòi.

- Không ngờ ngươi cũng là vũ giả toàn hệ cùng với Linh Vũ song tu. Ngươi rất mạnh, chỉ tiếc dường như ngươi quá nóng nảy, bằng không ta quả thực khó có thể làm gì được ngươi.

Lục Kinh Vân nhìn qua thiếu nữ áo xanh, trong mắt hiện lên vẻ ngoài ý muốn.

- Ngươi cho rằng ta không thể làm gì được ngươi sao?

Ánh mắt thiếu nữ áo xanh biến ảo, lập tức phất tay, một than trường kiếm xuất hiện trong tay nàng.

Ông.

Tay cầm trường kiếm, khí thế trên người thiếu nữ áo xanh cũng đột nhiên biến đổi, một cỗ khí tức lạnh lẽo, sắc bén lan tràn ra.

- Vũ linh khí Địa cấp?

Nhìn trường kiếm trong tay thiếu nữ áo xanh Lục Kinh Vân lập tức nhận ra cấp bậc của trường kiếm kia. Ánh mắt cực kỳ ngạc nhiên, cùng lúc này chân khí trên người hắn tuôn ra, khải giáp trên người ngày càng rực rỡ. Chân khí tiết ra ngoài khiến cho trong không khí vang vọng tiếng gió rít.

- Nha đầu không tệ, không ngờ thiên phú lại mạnh như vậy.

Lúc này một đạo thanh âm nhẹ nhàng vang vọng, ba đạo thân ảnh lăng không, vô thanh vô tức xuất hiện trên không trung.

Sưu.

Một đạo thân ảnh xinh đẹp màu đỏ lóe lên, lập tức xuất hiện bên người thiếu nữ áo xanh khiến cho thiếu nữ áo xanh lưu lại. Chân khí tràn ra, trong sát na thiếu nữ áo xanh bị thân ảnh xinh đẹp màu đỏ cấm chế, không có cách nào nhúc nhích.

- Kính Hoa, Thủy Nguyệt a di, Lan Lan a di, sao ba người lại tới đây?

Nhìn ba người vừa mới xuất hiện, Lục Kinh Vân sững sờ, thu hồi khải giáp trên người, mắt nhìn ba người cực kỳ ngạc nhiên.

Người đột nhiên tới đây chính là tam nữ Mộ Dung Lan Lan, Kính Hoa, Thủy Nguyệt.

- Chúng ta vừa vặn đi ngang qua, không ngờ lại gặp con, con không sao chứ?

Mộ Dung Lan Lan khẩn trương đi tới bên người Lục Kinh Vân, xác định Lục Kinh Vân không có việc gì lúc này mới yên lòng.

Nhị nữ Kính Hoa, Thủy Nguyệt kinh ngạc nhìn Lục Kinh Vân. Những năm này bọn họ không gặp tiểu tử này, thực lực Lục Kinh Vân biểu hiện trên quảng trường quả thực quá mức rung động.

- Con không sao.

Lục Kinh Vân lắc đầu, đi tới bên người thiếu nữ áo xanh rồi nói:

- Ngươi tên là gì, tại sao phải đối phó với ta?

- Hừ, lấy nhiều bắt nạt ít thì có bổn sự gì? Quả nhiên là rắn một ổ, chuột một hang. Cũng không phải là người tốt lành gì.

Thiếu nữ áo xanh nhìn đám người Lục Kinh Vân, Mộ Dung Lan Lan, trong mắt hiện lên sự khinh thường và bướng bỉnh.

- Nha đầu này, dường như là một người....

Mộ Dung Lan Lan nhìn thiếu nữ áo xanh, trầm tư nói.

Chương 3001: Chuẩn bị mở ra 1

- Sư muội, muội nhận ra tiểu nha đầu này sao? Vũ giả toàn hệ, Linh Vũ song tu, tuổi còn nhỏ đã có tu vi như vậy, chắc hẳn không phải là đệ tử của người bình thường.

Thủy Nguyệt nói.

- Nghĩ không ra, thế nhưng nha đầu này nhìn rất quen mắt.

Trong lúc nhất thời Mộ Dung Lan Lan cũng không nhớ ra nổi.

- Lan Lan a di, a di dao nàng ta cho con được không? Con muốn biết rốt cuộc nàng ta là ai.

Lục Kinh Vân nhìn thiếu nữ áo xanh, lập tức ngẩng đầu nói với Mộ Dung Lan Lan.

Mộ Dung Lan Lan do dự một chút, lại nói với Lục Kinh Vân:

- Được rồi, nhưng con phải cẩn thận một chút, thực lực của nha đầu này không dưới con.

- Con biết rồi, ba vị a di có muốn trở về Phi Linh môn hay không? Con đang muốn trở về Phi Linh môn.

Lục Kinh Vân nói, hắn cũng biết mấy ngày hôm nay người của tất cả các sơn môn lớn đều ở lại Phi Linh môn.

- Đương nhiên, chúng ta cùng trở về.

Mộ Dung Lan Lan mỉm cười, phất tay, sau lưng xuất hiện một đầu yêu thú khổng lồ, nàng cùng với Kính Hoa, Thủy Nguyệt tới đây là muốn ở cùng với nhi tử nhiều một chút. Thế nhưng không ngờ lại gặp phải cảnh này.

Mọi người nhảy lên yêu thú phi hành, Lục Kinh Vân đem thiếu nữ áo xanh bị cấm chế lên lưng yêu thú phi hành, sau đó bốn người cùng quay về.

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, hỏa diễm màu xanh da trời dường như càng ngày càng yếu. Trái lại dưới đao mang màu vàng, quang mang bốn loại thuộc tính của Lục Lâm Thiên vây quanh một cỗ qunag mang màu vàng, cỗ quang mang màu vàng này càng ngày càng sáng.

- Thuộc tính mới, nhân loại này không ngờ lại có thể lĩnh ngộ thuộc tính mới.

Thái Cổ U Minh Viêm kinh ngạc, dưới cỗ khí tức sắc bén, lạnh lẽo này khiến cho hắn bị ảnh hưởng, không có cách nào khôi phục, liên tiếp bị tiêu hao, khiến cho hắn hiện tại rất là nghẹn khuất, thế nhưng lại bất lực.

- Nhân loại, chúng ta thương nghị một lát được rồi, ta thả ngươi ra ngoài, chúng ta nước sông không phạm nước giếng, được không?

- Chỉ cần ngươi đi ra ngoài ta sẽ bỏ qua cho ngươi, được không?

Thái Cổ U Minh Viêm bắt đầu lo lắng, cũng bắt đầu thỏa hiệp, thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên đã hoàn toàn chìm đắm trong trạng thái lĩnh ngộ, căn bản không nghe thấy lời nói của hắn bên ngoài.

Toàn thân Lục Lâm Thiên tràn ngập kim quang, càng lúc càng nồng nặc, càng ngày càng sắc bén, không ai có thể nhìn thấy, ở trong không gian to lớn của Hư không bí cảnh bắt đầu có kim quang nồng đậm hội tụ.

Vào đêm, trong đại điện của Phi Linh môn, tất cả các sơn môn lớn trong Đế Đạo minh đều tụ tập, Vân Khiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Dạ Vị Ương, Đạm Đài Tuyết Vi, Ô Chấn Vũ, Kỷ Diệu Tông... tất cả đều có mặt ở đây.

Mà lúc này người cầm đầu Phi Linh môn chính là ba người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh mặc bộ y phục trắng như tuyết, khuôn mặt vốn tuyệt mỹ trải qua năm năm này lại giống như già hơn hai mươi tuổi. Khó có thể nhìn thấy dung nhan tuyệt mỹ khi trước, sợi tóc đen nhánh lúc này đã chuyển thành trắng.

Trong đại điện, mọi người hàn huyên một phen, an ủi Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, để cho nàng bớt đau buồng, chuyện Đông Vô Mệnh vẫn lạc tất cả mọi người đều biết rõ.

- Chư vị có tâm, không đến Đế cấp tất cả mọi người đều chết. Cho dù là tới Đế giả cũng khó cam đoan không vẫn lạc. Cho dù là phong hoa tuyệt đại cũng vậy, cuối cũng sẽ hóa thành một đống xương trắng. Lão thân đã sớm nghĩ thông suốt, đa tạ chư vị.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói với chúng nhân.

- Tiên tử có thể nghĩ vậy được là tốt rồi, Đông cung phụng ở suối vàng nhìn thấy tiên tử như vậy cũng yên tâm.

Vân Khiếu Thiên nói.

- Đương nhiên chàng phải yên tâm rồi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh khẽ gật đầu, nói:

- Hiện tại mọi người nên nói chuyện chính sự đi.

- Lần này mọi người tới đây đều là vì Thiên Địa minh. Mấy năm qua Thiên Địa minh không có động tĩnh, sợ rằng bọn chúng đang nghĩ ngơi lấy sức. Ta muốn nói chuyện này đối với chúng ta mà nói hẳn là một cơ hội.

Vân Khiếu Thiên nhìn mọi người nói.

Ánh mắt Đạm Đài Tuyết Vi biến ảo, dường như muốn nói gì đó, sau đó ánh mắt cung kính nhìn về phía Mộ Dung Lan Lan.

- Một khi động thủ sợ rằng sẽ không thể vãn hồi. Tuy rằng Thiên Địa minh bị trọng thương, thế nhưng theo ta thấy, người có thể chính thức quyết định tất cả là Tôn cấp, Vân tông chủ, nói như vậy Vân Dương Tông của ngươi đã đồng ý chuyện này rồi hay sao?

Mộ Dung Lan Lan do dự một chút rồi hỏi Vân Khiếu Thiên.

- Chư vị, Bạch Long Đại Đế, Kim Lang Đại Đế của Thánh Linh giáo thành Đế. Thánh Thủ Linh Tôn tiền bối cũng thành Đế, tăng thêm Hàn Băng Đại Đế gia nhập Phi Linh môn. Hóa Vũ tông bị diệt, lúc này đối với Đế Đạo minh chúng ta mà nói, là cơ hội khó cầu. Mọi người đợi lâu như vậy có lẽ chỉ đơn giản là đang chờ một cơ hội.

Vân Khiếu Thiên nói.

Cường giả của các sơn môn lớn nhìn nhau, trong lòng tự nhiên đều hiểu rõ. Những năm gần đây Đế Đạo minh có thêm bốn Đế giả, Hóa Vũ tông vẫn lạc một Đế giả. Nếu như lúc này động thủ, hy vọng cũng lớn hơn nhiều. Lần này tới đây, Đế giả trong tất cả các sơn môn đều có ý tứ này.

- Tiên tử, không biết Phi Linh môn có ý kiến gì không?

Mọi người nhìn nhau, Vân Khiếu Thiên lập tức hỏi Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Lục Lâm Thiên không có mặt, lúc này người có thể ra mặt ở Phi Linh môn, hắn biết rõ chỉ có một mình Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

- Việc này ta cần hỏi ý kiến qua một chút.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói, việc này nàng không thể làm chủ. hoặc có lẽ bây giờ đối với Phi Linh môn mà nói, chuyện lập tức ra tay với Thiên Địa minh cũng không phải là chuyện quan trọng nhất.

- Cũng tốt, tới lúc đó chúng ta lại thương nghị một chút, hy vọng có thể mau chóng quyết định.

Lữ Chỉnh Cường nói.

Mọi người gật đầu, việc này không phải có thể quyết định trog một sớm một chiều. Coi như là mấy người đang ngồi như bọ họ cũng không có quyền hạn toàn quyền quyết định.

Mọi người thương nghị xong, Niếp Phong lúc này mới đứng dậy, hành lễ với mọi người rồi nói:

- Bái kiến chư vị tiền bối cùng trưởng bối, lần trước Phi Linh môn ta phát tin tức ra cho tất cả các sơn môn lớn, không biết chư vị có nhận được tin tức hay không?

Vân Khiếu Thiên nhíu mày nói:

- Đã tra ra được một ít, Lam Linh hiện tại còn sống, thế nhưng ở nơi nào lại không tra ra được.

- Tin tức mà Thiên Vân đảo nhận được cũng là như vậy.

Đạm Đài Tuyết Vi nói.

- Đa tạ.

Niếp Phong hành lễ với mọi người.

- Niếp Phong, chẳng lẽ Phi Linh môn ngươi muốn tấn công Vạn Thú Tông?

Lữ Chỉnh Cường nói.

- Sư mẫu bị giam ở Vạn Thú Tông, chúng ta thân làm đệ tử đương nhiên phải nghĩ biện pháp.

Niếp Phong nói.

- Sợ rằng mọi chuyện sẽ không dễ dàng như vậy.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên khẽ đổi, lập tức nói:

- Trước mắt Lam Linh kia còn sống, tạm thời không có nguy hiểm tới tính mạng. Nếu như các ngươi đột nhiên tới đó, ta nghĩ đến lúc đó sẽ phản hiệu quả. Huống chi nội tình của Vạn Thú Tông không phải bình thường. Các ngươi cần phải cân nhắc kỹ càng. Nếu như thực sự chuẩn bị sẵn sàng thì đừng quên còn Đế Đạo minh chúng ta. Nếu như chúng ta cùng đi tới Vạn Thú Tông, hậu quả thế nào mọi người có lẽ đều biết.

Chương 3002: Chuẩn bị mở ra 2

- Ý tứ của Vân tông chủ ta hiểu rõ. Chúng ta sẽ cân nhắc thật kỹ.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Phi Linh môn, trong một đình viện tinh xảo, lúc này thiếu nữ áo xanh bị cấm chế, hai mắt khép hờ, qunah thân có quang mang nhàn nhạt quanh quẩn.

Két.

Cửa phòng bị đẩy ra, Lục Kinh Vân đi vào phòng, nhẹ nhàng đi tới bên người thiếu nữ áo xanh, quang mang màu xanh ảm đạm trên người thiếu nữ áo xanh đột nhiên bị thu liễm không thấy.

- Ngươi tên là gì? Sao lại nửa đường ngăn cản ta? Chẳng lẽ ngươi nhận ra sư phụ ta?

Lục Kinh Vân nhẹ nhàng đứng bên người thiếu nữ áo xanh, nhìn qua thiếu nữ áo xanh này trong lúc vô hình khiến cho hắn có một loại cảm giác thân thiết, giống như cảm giác giữa hắn và Bối Nhi vậy.

Thiếu nữ áo xanh hoàn toàn không trả lời, hai mắt mở ra, nhìn Lục Kih Vân lại không thèm để ý tới.

- Ta có thể nói chuyện, ngươi lại không nói lời nào, ta cũng không biết ép ngươi thế nào. Chỉ có thể phế tu vi của ngươi. Sau đó giam ngươi ở trong Phi Linh môn.

Lục Kinh Vân nói xong, chân khí trong tay tràn ra, một đạo chưởng ấn đánh về phía bụng thiếu nữ áo xanh, nói:

- Ngàn vạn lần không nên hoài nghi ta, nếu như ngươi còn không nói ta sẽ phá đan điền của ngươi.

- Ngươi còn không có bổn sự này.

Lúc này thiếu nữ áo xanh lập tức chém ra một tay, nhanh như thiểm điện đánh về phía Lục Kinh Vân. Cấm chế do Mộ Dung Lan Lan bố trí trên người nàng không ngờ lại bị phá bỏ.

- Ồ?

Lục Kinh Vân lập tức kinh ngạc, thân ảnh lui về phía sau, chưởng ấn đánh về phía trước, chưởng ấn va chạm với thiếu nữ áo xanh, trong nháy mắt hung hăng va chạm vào nhau.

- Âm Dương Linh Vũ Quyết.

Cơ hồ hai người cùng một lúc quát một tiếng, trên lòng bàn tay, một vòng xoáy bằng chân khí tuôn ra, lập tức đυ.ng thẳng vào nhau.

Phanh.

Thanh âm trầm thấp bạo liệt vang vọng, hai vòng xoáy chân khí va chạm, hai cỗ lực lượng cắn nuốt đυ.ng chạm đột nhiên sinh ra một cỗ phản lực cực lớn, hai người đồng thời bị ngã xuống mặt đất.

- Tại sao ngươi lại biết Âm Dương Linh Vũ Quyết?

Hai người rơi xuống đất, thế nhưng lại nhanh chóng dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn đối phương, nghẹn họng nhìn trân trối. Vừa rồi rõ ràng hai người đều tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết, bọn họ thực sự không ngờ đối phương cũng là Linh Vũ song tu giống mình, lại là vũ giả toàn hệ, càng quan trọng là công pháp tu luyện lại giống nhau như đúc.

- Để ta nói trước, tại sao ngươi lại biết Âm Dương Linh Vũ Quyết?

Lục Kinh Vân kinh ngạc đứng dậy nhìn thiếu nữ áo xanh hỏi. Sư phụ và Nam thúc đều đã từng nói qua, Âm Dương Linh Vũ Quyết này có lai lịch cực kỳ đặc biệt, không đến thực lực nhất định thì không nên hiện ra trước mặt mọi người. Trên đời này cũng không có ai có khả năng hiểu Âm Dương Linh Vũ Quyết.

- Âm Dương Linh Vũ Quyết là do ngoại công ta dạy, tới lượt ta hỏi ngươi. Âm Dương Linh Vũ Quyết của ngươi lấy từ đâu?

Thiếu nữ áo xanh kinh ngạc hỏi Lục Kinh Vân.

- Âm Dương Linh Vũ Quyết là sư phụ dạy ta. Ngoại công ngươi tại sao lại biết được nó?

Lục Kinh Vân cực kỳ nghi hoặc.

....

Gió đêm nhè nhẹ thổi, dưới màn đêm, trên trời cao xuất hiện vô số ngôi sao, một vầng trăng sáng chiếu rọi sơn mạch.

Trong một đình viện u tĩnh, Tử Yên u nhã đứng đó, thân ảnh thướt tha đủ để khiến cho mọi nam tử mơ màng, khiến cho tất cả nam tử trong thiên hạ động dung.

- Tử Yên, ngươi vội vã tìm ta như vậy là có chuyện gì?

Vừa dứt lời, tay áo Lam Thập Tam vung lên, lập tức cất bước đi tới, trên khuôn mặt tuấn lãng bất phàm kia vẫn là nụ cười đủ để cho bất luận nữ tử nào cũng phải khuynh đảo.

- Ta muốn biết ngươi chuẩn bị thế nào rồi? Nếu như có thể chúng ta cũng nên bắt đầu.

Đôi mắt giống như bảo thạch của Tử Yên nhìn qua Lam Thập Tam, nói:

- Xem ra đạt được truyền thừa của các tiền bối trong các, ngươi tiến bộ rất nhanh a.

- Nhanh nữa cũng vô dụng, không có Lục Lâm Thiên, không có đối thủ a.

Lam Thập Tam thở dài nói.

- Lục Lâm Thiên không còn nữa, còn có Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Lăng Thanh Tuyền, Nguyên Nhược Lan, chẳng lẽ bây giờ ngươi có nắm chắc đánh bại tất cả bọn họ sao? Ta nhận được tin tức, Dương Quá luôn tu luyện trong Chu Tước Hoàng tộc, Lục Tâm Đồng thì mấy năm nay tu luyện trong Độc Cô Hoàng tộc, có lẽ tiến bộ không ít. Những Thần tử, Thần nữ của các Hoàng tộc kia sợ rằng cách đột phá Đế cấp không còn xa. Dù sao chỗ tốt trong Thần điện chính là do tổ tiên Lục đại Nhân Hoàng tộc lưu lại, ngụ ý là để cho bọn họ đột phá Đế cấp.

Trên khuôn mặt tinh xảo của Tử Yên hiện lên sự vũ mị, đôi mắt biến ảo.

- Chúng ta đạt được truyền thừa cũng không dưới tất cả mọi người, chỉ cần có thời gian thì sớm muộn cũng có thể so sánh được với bọn họ. Nhưng mà ta không hy vọng mình đi con đường này, chỉ có đi một đường như Lục Lâm Thiên, đi con đường của chính mình mới là thứ ta muốn.

Lam Thập Tam trầm giọng nói.

- Không phải ai cũng có thể, từ viễn cổ tới nay, người lĩnh ngộ thuộc tính mới không chỉ có hai người. Thế nhưng người thành công chỉ có hai người, rất khó.

Tử Yên nhíu mày nói:

- Vốn hắn cực kỳ có hi vọng, chỉ tiếc đoản mệnh, đã nhiều năm như vậy....

- Ài...

Lam Thập Tam than nhẹ, lập tức nói:

- Ngươi hỏi ta chuẩn bị thế nào, chẳng lẽ sắp mở ra rồi hay sao?

- Nếu như ngươi không có vấn đề gì, vậy thì mở ra đi thôi. Ta cảm giác thời gian cũng không còn nhiều lắm.

Lam Thập Tam mỉm cười, lập tức nói:

- Lần này số danh ngạch có biến hóa gì không?

- Hóa Vũ tông bị diệt, danh ngạch đương nhiên có chút biến hóa, bên trên giao cho chúng ta phụ trách.

- Vậy thì ngươi phụ trách là được rồi, đừng có sai vặt ta.

Lam Thập Tam nhìn Tử Yên, ngừng một lát rồi nói:

- Thiên Địa các chúng ta có thể yên ổn đứng bên trên đại lục, trừ thực lực của bản thân Thiên Địa các ra, là sự công bằng. Chúng ta không tham dự bất luận phân tranh gì. Có một ít chuyện ngươi phải công bằng một chút. Quan hệ cá nhân và cảm tình tạm thời đặt một bên đi. Có thể lệch một chút ít, bọn họ cũng không dám nói, thế nhưng quá nhiều lại không tốt.

- Ta biết rồi, ta sẽ xử lý.

Tử Yên gật đầu.

- Ta biết rõ, ta sẽ xử lý tốt.

Tử Yên gật đầu, có một ít chuyện nàng muốn thiên vị một ít, thế nhưng cũng không có cách nào thiên vị quá nhiều, chỉ có thể tận lực mà thôi.

Dưới bóng đêm, ánh trăng như tấm lụa bao phủ Phi Linh môn.

Trong phòng, Lục Kinh Vân nhìn thiếu nữ áo xanh trước mặt, ánh mắt chớp động, nói:

- Ngươi nhất định nghĩ sai rồi, sư phụ ta không giết cha ngươi, bằng không chính là cha ngươi....

Lục Kinh Vân do dự một chút, lời nói kế tiếp có chút không dễ nghe, cho nên cũng không có nói ra miệng.

- Hừ.

Thiếu nữ áo xanh đương nhiên biết rõ Lục Kinh Vân muốn nói cái gì, nàng nhìn Lục Kinh Vân, nói:

- Không nghĩ tới ngươi cũng là cô nhi, ta còn có mẫu thân bên người, ngay cả phụ mẫu ngươi cũng không có.

Chương 3003: Lại gặp dị tượng

à a di, bọn họ đều đối với ta rất tốt.

Lục Kinh Vân nói.

- Thật sao?

Thiếu nữ áo xanh nhìn Lục Kinh Vân, không biết đang suy nghĩ cái gì.

- Ngươi có thể đi. Ta có thể thả ngươi, còn nữa, ngươi tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết, ta thấy nhất định ngươi có chút quan hệ với sư phụ ta, đáng tiếc hiện tại sư phụ ta bị nhốt trong Hư không bí cảnh. Đợi sau khi sư phụ ta đi ra, ta sẽ hỏi người một câu. Ngươi về cũng hỏi mẫu thân ngươi đi, nói không chừng có thể hỏi ra thứ gì đó.

Ánh mắt Lục Kinh Vân khẽ đảo, nói với thiếu nữ áo xanh.

- Nực cười, ngươi có bản lĩnh làm gì được ta sao?

Thiếu nữ áo xanh cắn bờ môi đỏ mọng nói.

- Ít nhất ngươi cũng không làm gì được ta, huống chi hiện tại ta chỉ cần hô một tiếng, trong Phi Linh môn hiện tại ít nhất cũng có vài trăm người có thể đánh chết ngươi.

Lục Kinh Vân nói.

- Ta không sợ chết, ngươi đừng uy hiếp ta.

Thiếu nữ áo xanh nói.

Khóe miệng Lục Kinh Vân mỉm cười nói:

- Ngươi không sợ chết, thế nhưng mẫu thân ngươi lại đang chờ ngươi trở về. Ngươi chết, mẫu thân ngươi phải làm sao bây giờ, mẫu thân ngươi sẽ lẻ loi một mình a.

Nói tới mẫu thân, ánh mắt thiếu nữ áo xanh lập tức biến hóa, đây tuyệt đối là uy hiếp đối với nàng.

Lục Kinh Vân nở nụ cười thỏa mãn, lập tức nói:

- Nhớ kỹ, ta thả ngươi, ngươi thiếu ta một cái mạng.

- Ta sẽ không cảm kích ngươi, ai bảo ngươi là đồ đệ của Lục Lâm Thiên.

Thiếu nữ áo xanh nhìn Lục Kinh Vân nói.

- Ta chưa từng nghĩ tới việc ngươi sẽ cảm kích ta. Ít nhất ta không muốn giết ngươi mà thôi.

Lục Kinh Vân nói.

Một lát sau, ngoài Phi Linh môn, trên một ngọn núi cao ngất, thiếu nữ áo xanh quay đầu lại nhìn thiếu niên tuổi tác không kém mình bao nhiêu, ánh mắt biến hóa:

- Nếu như ta xác định Lục Lâm Thiên chính là hung thủ giết cha ta, về sau ta vẫn sẽ giết ngươi.

Dứt lời, thân ảnh thiếu nữ áo xanh lóe lên, lập tức biến mất trong bầu trời đêm.

- Sao ngươi lại tốt bụng như vậy? Nàng ta muốn giết ngươi, ngươi còn thả nàng?

Bối Nhi bên người Lục Kinh Vân nhẹ giọng hỏi.

- Không biết, ta cảm thấy nàng ta có chút bất đồng. Không ngờ nàng ta cũng biết Âm Dương Linh Vũ Quyết, chuyện này có chút kỳ quái.

Lục Kinh Vân nói nhỏ, có lẽ về sau hắn sẽ biết một ít chuyện, đáng tiếc hiện tại sư phụ không có mặt.

...

Thời gian từ từ trôi qua, hôm sau, những đệ tử chiến thắng trong đại hội Đế Đạo minh đều tiến vào mật cảnh trong sơn mạch Vụ Đô tu luyện.

Mà mấy ngày sau, tất cả các sơn môn lớn đều thu được một cái nhẫn trữ vật không bố trí cấm chế của Thiên Địa các. Sau khi thu được nhẫn trữ vật này nhất môn chi chủ của tất cả các sơn môn lớn không khỏi kinh ngạc. Lập tức cả đại lục lặng lẽ biến hóa.

Trong không gian nóng bỏng, Dương Quá nhắm mắt khoanh chân ngồi, nhiệt độ chung quanh càng ngày càng cao, không gian bị thiêu đốt tới đỏ rực. Nhiệt độ khủng bố này sợ rằng ngay cả Chuẩn Đế có mặt ở đây cũng không thể chống đỡ được bao lâu.

Thế nhưng Dương Quá lại có thể chống lại. Đây có thể nói là một kỳ tích, thậm chí nhiệt độ nóng bỏng này còn bị Dương Quá hấp thu vào thân thể.

Theo thời gian trôi qua, khí tức từ trong cơ thể Dương Quá tràn ngập ra cũng từ từ tăng cường. Chân khí mênh mông giống như gợn sóng từ trong cơ thể hắn khuếch tán ra. Thậm chí trong lúc mơ hồ mang theo tiếng xé gió, khiến cho hỏa diễm nóng bỏng chung quanh bị ngăn cách ở bên ngoài.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ngẫu nhiên thủ ấn của Dương Quá sẽ biến hóa, kéo theo từng đường vòng cung quỷ dị, từng đường vòng cung xẹt qua không gian, khiến cho không gian chấn động.

Thời gian trôi qua, cũng không biết qua bao lâu, không gian ngày càng nóng bỏng. Mà đường vòng cung trong tay Dương Quá biến ảo, gợn sóng quay cuồng, tạo ra từng đạo vết nứt đen kịt trong không gian. Trong vết nứt đen kịt kia khiến cho người ta có cảm giác thời không sai lệch, khiến cho người ta nhìn vào cảm thấy váng đầu hoa mắt.

Một lát sau, Dương Quá lần nữa lâm vào trong trầm tư, ở trong không gian nóng bỏng này, khí tức khủng bố kia tiến vào trong cơ thể hắn, lại hoàn toàn giống như không có việc gì. Không có cách nào tạo thành thương tổn với bản thân hắn.

Dưới cỗ khí tức nóng bỏng này Dương Quá trên tảng đá giống như lão tăng nhập định, không có chút phản ứng nào. Nếu không phải trên người có một cỗ khí tức mênh mông, chỉ sợ người ta nhìn vào đã tưởng hắn chết.

Dưới trạng thái như vậy, thời gian lần nữa trôi qua.

Trong không gian bao la, mà ngay cả trong không khí cũng xuất hiện khí tức nóng bỏng. Trong đình viện, Chu Loan cần một khối ngọc giản có quang mang quanh quẩn, Chu Thần Nhu thì nhìn về phía Chu Loan.

Một lát sau, quang mang trên ngọc giản mới biến mất, đôi mắt xinh đẹp của Chu Loan biến hóa.

- Đại tỷ, sao rồi?

Chu Thần Nhu nhẹ giọng hỏi, từ trong mắt của Chu Loan, dường như nàng cũng nhận ra tin tức này không phải tin tức tốt lành gì.

- Thiên Địa tháp của Thiên Địa các mở ra.

Chu Loan nhìn Chu Thần Nhu rồi nói.

- Ah...

Chu Thần Nhu lập tức kinh ngạc lên tiếng, trong mắt kinh ngạc không thôi, vội vàng nói:

- Vậy nói, chuyện thứ hai kia cũng sắp đến rồi đúng không?

- Mỗi lần Thiên Địa tháp mở ra không lâu, chuyện thứ hai sẽ xảy ra. Cũng cách nhau không lâu.

Ánh mắt Chu Loan dường như đang suy nghĩ cái gì đó.

- Lại là một lần ác mộng sắp tới, lần này không biết sẽ thế nào.

Ánh mắt Chu Thần Nhu nhảy lên, nhìn Chu Loan rồi nói:

- Đại tỷ, Thần điện của nhân tộc cùng với thánh điện của tứ đại Thú Hoàng tộc chúng ta đã mở ra. Tỷ cảm thấy chuyện này nếu như thực sự đến, chúng ta có hy vọng gì không.

- Chuyện này không ai có thể biết rõ...

Chu Loan than nhẹ, việc này nàng cũng hoàn toàn không biết.

- Đại tỷ, trong thánh địa Niết Bàn Dục Hỏa dường như càng ngày càng không bình thường.

Chu Thần Nhu dường như nhớ tới một chuyện khác.

- Ta cũng cảm giác được.

Trong mắt Chu Loan có chút lo lắng, từ khi Dương Quá tới thánh địa Niết Bàn Dục Hỏa, năng lượng trong thành địa tràn ra ngày càng nóng bỏng và bắt đầu cuồng bạo, khiến cho cả thánh địa chịu ảnh hưởng không ít.

- Liệu có liên quan tới Dương Quá hay không?

Chu Thần Nhu nói:

- Cũng không biết tiểu tử này ở bên trong làm cái gì, không ngờ lại có thể ngây ngốc lâu như vậy mà không có chuyện gì, quả thực chính là kỳ tích.

- Hiện tại ta không thể không lo lắng, thánh địa chưa từng có nhân loại đi vào. Ta chỉ sợ hắn làm hỏng thánh địa, đến lúc đó thì phiền phức lớn.

Chu Loan nhíu mày, thánh địa chấn động, đã có không ít trưởng lão đi tìm nàng.

- Hy vọng không xảy ra.

Chu Thần Nhu mỉm cười, nụ cười khuynh thành.

Ầm ầm.

Lúc này cả đình viện thoáng run rẩy.

- Sao rồi?

Chu Thần Nhu lập tức biến sắc, tâm thần phóng thích ra ngoài.

- Là động tĩnh từ Thánh địa truyền tới.

Khi Chu Loan dứt lời, thân ảnh xinh đẹp đã biến mất tại chỗ.

Chương 3004: Không gian Đế cảnh 1

Trong không gian, trong một sơn cốc ở trong ngọn núi khổng lồ, bốn phía giống như núi lửa, chung quanh không có lấy một ngọn cỏ, khiến cho người ta tới gần lập tức có cảm giác giống như sóng lửa đập vào mặt. Gợn sóng nóng bỏng trong không igan không biết từ lúc nào đã bắt đầu nổi lên sóng gió.

Sưu Sưu.

Trong chốc lát, từng đạo thân ảnh lập tức xuất hiện trên ngọn núi phía trên sơn cốc. Chu Loan, Chu Thần Nhu đáp xuống, thân ảnh mềm mại, bộ cẩm bào không cách nào che dấu đường vòng cung mê người, hai người đều cực kỳ rung động, động lòng người.

Ầm ầm.

Nhưng vào lúc này không trung bỗng nhiên gió nổi mây phun, tiếng sấm minh vang vọng không ngừng. Cả không gian to lớn lập tức lờ mờ.

- Dị tượng thiên địa, xảy ra chuyện gì vậy?

Đôi mắt xinh đẹp của Chu Loan biến đổi, thanh âm giống như thanh âm của thiên nhiên khiến cho linh hồn người ta có cảm giác mát mẻ như tắm gió xuân.

Ầm ầm.

Trong không gian lờ mờ, mây đen dày đặc kéo tới. Cả không gian trong nháy mắt cuồng phong rít gào, tiếng sấm vang vọng. Cảnh này khiến cho tất cả cường giả Chu Tước Hoàng tộc chạy đến khiếp sợ, ánh mắt mờ mịt nhìn lên không trung.

Từng ánh mắt nhìn về phía thánh địa ở dưới, động tĩnh cực lớn này là tới từ thánh địa.

- Dị tượng thiên địa, có người đột phá Đế cấp sao?

- Hẳn không phải, không có ai trong thánh địa. Đây cũng không phải bộ dáng đột phá Đế cấp.

- Nhân loại Dương Quá kia đang ở trong thánh địa a. Nhất định là do hắn tạo ra động tĩnh.

- Dị tượng thiên địa, đây là...

Mọi người ngạc nhiên, Chu Loan nhìn dị tượng thiên địa trên không trung. Đôi mắt dễ thương biến ảo, dường như nghĩ tới cái gì đó, ánh mắt lập tức đại biến, tinh quang trong đôi mắt xinh đẹp bắn ra. Trong mắt hiện lên vẻ không thể tin được, nói:

- Hẳn là Dương Quá ở bên trong lĩnh ngộ vũ kỹ Thiên cấp, đây là vũ kỹ Thiên cấp xuất thế.

- Dương Quá còn chưa đạt tới Đế cấp a. Không ngờ lại có thể lĩnh ngộ ra vũ kỹ Thiên cấp.

Một cường giả Chu Tước Hoàng tộc ánh mắt run rẩy, trong mắt hiện lên vẻ không thể tưởng tượng nổi. Đây quả thực là dị tượng thiên địa giống như lúc xuất hiện vũ kỹ Thiên cấp.

- Không gian chấn động không bình thường, vũ kỹ Thiên cấp này dường như đối với Chu Tước Hoàng tộc ta có không ít quan hệ a.

Chu Thần Nhu nhìn không gian rồi nói.

- Thiếu chủ tự nghĩ ra vũ kỹ Thiên cấp, không dưới chủ nhân năm đó a.

Trên một ngọn núi, trường bào màu vàng trên người Kim Huyền tung bay, giờ phút này trong mắt tràn ngập vẻ kinh ngạc cùng với khiếp sợ. Không tới Đế cấp là có thể nghĩ ra vũ kỹ Thiên cấp. Trên đời này có mấy người có loại bổn sự này? Ngoại trừ lão chủ nhân ra, Lục Lâm Thiên là người hắn nhìn thấy thứ hai. Mà bây giờ thiếu chủ cũng đạt tới một bước này.

- Dương Quá tự lĩnh ngộ ra vũ kỹ Thiên cấp.

Chung quanh sơn cốc, không ít cường giả Chu Tước Hoàng tộc nhìn thấy biến hóa bực này, trên mặt hiện lên vẻ ngưng trọng và khiếp sợ, sau đó là rung động.

Mọi người nhìn nhau, đồn rằng trong nhân loại, co dù có người có thể sáng tạo ra vũ kỹ Thiên cấp thì tuyệt đối phải có tu vi ngoài Đế cấp mới có thể làm được. Nghe nói còn không phải tất cả Đế giả đều có thể làm được.

Sưu...

Dị tượng trong thiên địa này chỉ một lát sau biến mất không thấy gì nữa, một đạo thân ảnh mặc áo xám, tuấn lãng bất phàm xuất hiện giữa không trung. Đây chính là Dương Quá mới từ trong thánh địa Niết Bàn Dục Hỏa đi ra.

- Không ngờ lại là cửu trọng đỉnh phong, Dương Quá này quả nhiên bất phàm.

Đôi mắt xinh đẹp của Chu Loan kinh ngạc, ánh mắt nhìn về phía Dương Quá trên không trung, cảm nhận khí tức trên người Dương Quá lúc này, đôi mắt xinh đẹp không khỏi biến hóa.

Trong một không gian khác, trên không trung một sơn cốc ực lớn, có một ngọn núi cực lớn gióng như đột ngột từ dưới mặt đất mọc lên.

Ngọn núi này giống như cao vạn thước, từ bên trên nhìn xuống dưới bốn phía xanh biếc, mây mù lượn lờ, có cảm giác mờ ảo.

Sưu.

Một đạo thân ảnh tuyệt mỹ đáp xuống ngọn núi, mấy cường giả sau lưng, linh lực lan tràn, một đạo quang trụ bằng linh lực bắn vào trên ngọn núi.

Ầm ầm.

Cả không trung lập tức ầm ầm run rẩy. Trên ngọn núi khổng lồ lập tức hiện lên một lối vào bằng gợn sóng trong không gian. Một cỗ khí tức khiến cho lòng người rung động ở bên trong tràn ra.

- Hồng Lăng, Tâm Đồng, năm năm rồi, các ngươi có thể đi ra.

Nữ tử tuyệt mỹ dịu dàng cười, dung mạo vốn đã tuyệt mỹ, khí chất cao nhã, lúc này lại dịu dàng nở nụ cười càng thêm tuyệt mỹ, chính là Thần nữ Độc Cô Cảnh Văn của Độc Cô gia tộc.

Sưu Sưu.

Trong lối ra trước ngọn núi, một lát sau có hai đạo thân ảnh thả người bay ra. Cũng là hai nữ tử tuyệt mỹ, một người mặc trang phục màu xanh, thân thể mềm mại, bay bổng, linh lung.

Người khác mặc bộ váy dài màu tím, toàn thân mang theo hàn ý nhàn nhạt, trong lúc mơ hồ khiến cho linh hồn mọi người run rẩy.

- Vũ Tôn ngũ trọng, Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn nhị nữ trong không trung, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự kinh ngạc. Mấy lão giả Độc Cô gia tộc sau ưng cực kỳ giật mình.

- Cảnh Văn tỷ, có phải có chuyện gì hay không? Có tin tức của Lâm Thiên chưa?

Thân ảnh Vân Hồng Lăng lóe lên, lập tức đi tới bên người Vân Hồng Lăng.

- Lâm Thiên còn chưa có tin tức.

Độc Cô Cảnh Văn khẽ lắc đầu, đôi mắt xinh đẹp ảm đạm, dung nhan tuyệt mỹ mấy năm này đã thành thục hơn rất nhiều.

- Ca ca nhất định sẽ không có việc gì, nhất định sẽ đi ra ngoài được.

Lục Tâm Đồng tuyệt đối tin tưởng vào ca ca mình. Nàng tin rằng ca ca mình sẽ không chết, chắc chắn sẽ có một ngày đi ra.

- Đúng vậy, ta cũng tin như vậy. Năm đó mấy lần nguy cơ hắn cũng không có việc gì. Lần này cũng giống vậy, trên người hắn có rất nhiều bí mật.

Độc Cô Cảnh Văn hít sâu một hơi, trong mắt hiện lên sự chờ mong, lập tức nhìn về phía Lục Tâm Đồng, rung động nói:

- Tâm Đồng, muội quả thực đã khiến cho ta giật mình. Thời gian năm năm muội đã là Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong. Tiến bộ quả thực khủng bố a.

- Chuyện này quả thực phải cảm ơn Cảnh Văn tẩu tử, nếu không có tẩu tử, muội cũng không thể tu luyện trong mật địa.

Lục Tâm Đồng nói, nàng biết rõ muốn tiến vào trong mật địa của Độc Cô gia tộc tu luyện không phải là chuyện dễ dàng. Nếu không phải Cảnh Văn tỷ và trưởng lão trong tộc ra sức nói thì nàng căn bản không thể tiến vào mật địa này. Chỗ tốt trong mật địa ra sao chỉ có bản thân nàng tự biết.

- Nói chyện này làm gì, chúng ta đều là người một nhà.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Cảnh Văn tẩu tử, bên ngoài thế nào rồi?

Lục Tâm Đồng hỏi.

- Bên ngoài vẫn còn yên tĩnh. Lục gia có ta và Vô Song tỷ phái tộc nhân nhìn qua, phụ mẫu cũng không có chuyện gì. Trong Phi Linh môn Hàn Băng Tôn giả đột phá thành Đế, tăng thêm Bạch Long Đại Đế, Kim Lang Đại đế hiện tại chẳng khác gì có tứ Đế tọa trấn. Cũng không có chuyện gì.

Ánh mắt Độc Cô Cảnh Văn lóe lên, có chút cao hứng nói:

- Đúng rồi, có tin tức tốt.

Chương 3005: Không gian Đế cảnh 2

- Có gì tức gì tốt?

Lục Tâm Đồng lập tức hỏi, hiện tại tin tức tốt quả thực không nhiều lắm.

Độc Cô Cảnh Văn cười cười, nhìn Lục Tâm Đồng nói:

- Đại ca Dương Quá của muội mấy ngày hôm trước lĩnh ngộ vũ kỹ Thiên cấp trong Chu Tước Hoàng tộc, tạo ra không ít động tĩnh. Nghe nói thực lực cũng đạt tới Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong. Thiên phú bực này, cách đột phá Đế giả có lẽ cũng không cần bao lâu nữa.

- Đây quả thực là tin tức tốt. Đại ca rốt cục hoàn toàn không có việc gì rồi.

Lục Tâm Đồng vui vẻ, khóe miệng nở nụ cười hiếm hoi trong mấy năm này.

- Cảnh Văn tỷ, tỷ gọi chúng muội ra chắc hẳn còn có chuyện khác đúng không?

Vân Hồng Lăng hỏi.

- Thiếu chút nữa ta đã quên.

Độc Cô Cảnh Văn nói:

- Ta gọi các muội đi ra là bởi vì Thiên Địa tháp của Thiên Địa các sắp mở ra. Các muội phải lập tức trở về nếu như không muốn mất đi cơ hội.

- Thiên Địa tháp là nơi nào?

Lục Tâm Đồng hỏi, trong mắt hiện lên sự nghi hoặc, ngay cả Vân Hồng Lăng cũng như vậy, rõ ràng hai người đều không biết Thiên

Địa tháp là nơi nào.

- Chúng ta vừa đi vừa nói chuyện, ta cũng vừa mới nhận được tin tức mấy ngày trước. Do dự vài ngày mới quyết định thông báo cho các muội. Có lẽ cho dù ta không thông báo cho các muội, Phi Linh môn và Vân Dương Tông cũng sẽ phái người đến đón hai muội trở về.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

Sưu Sưu.

Ba đạo thân ảnh xinh đẹp bay lên trời, lập tức rời khỏi ngọn núi. Trên đường đi, Lục Tâm Đồng và Vân Hồng Lăng cũng biết được tin tức về Thiên Địa các từ trong miệng Độc Cô Cảnh Văn.

Thiên Địa tháp chính là mật địa của Thiên Địa các, đồn rằng mỗi một lần mở ra đều để cho người của tất cả các thế lực lớn trong đại lục tiến vào bên trong. Người có thể tiến vào trong đó ít nhất cũng là Tôn cấp. Mà Đế giả và Chuẩn Đế không thể tiến vào bên trong.

Trong Thiên Địa tháp đồn rằng có chỗ tốt cực lớn, thậm chí đồn rằng còn có không ít truyền thừa của Đế giả. Vận khí tốt là có thể có được. Lại có đồn rằng từng có người ở bên trong nhận được thần khí, vũ kỹ Thiên cấp, thậm chí là đan dược Đế phẩm. Đương nhiên người có được những thứ này vô cùng ít ỏi.

Mà chỗ tốt lớn nhất trong Thiên Địa tháp càng khiến cho mọi người đổ xô vào, người có tu vi Tôn cấp sau khi tiếp vào trong Thiên Địa tháp, về sau phương diện tu vi sẽ không có một chút trở ngại nào tấn thăng lên Tôn cấp cửu trọng đỉnh phong. Về phần Đế cấp, có thể tiến vào trong Thiên Địa tháp, về sau muốn đột phá Đế cấp, bình quân cứ năm người sẽ có một người đột phá Đế cấp.

- Thiên Địa tháp không ngờ lại mạnh như vậy, rốt cuộc trong đó có thứ gì?

Trong một đình viện tinh xảo, có phong cách cổ xưa, Vân Hồng Lăng nghe vậy lập tức nghi hoặc hỏi Độc Cô Cảnh Văn, Lục Tâm

Đồng cũng cực kỳ hiếu kỳ.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn nhị nữ, lập tức nói:

- Nghe nói trong Thiên Địa tháp có Đế cảnh?

- Đế cảnh?

Lục Tâm Đồng nghi hoặc.

- Đúng, chính là Đế cảnh.

Độc Cô Cảnh Văn mỉm cười nói:

- Thiên Địa các ở thời kỳ xa xưa đã tồn tại, đồn rằng Thiên Địa tháp chính là một vị cường giả đỉnh cấp thời viễn cổ của Thiên Địa các thi triển thần thông tạo ra nó. Chính là một không gian Đế cảnh, bên trong có tâm cảnh Đế giả, chỗ tốt khi tu luyện bên trong không cần phải nói. Nếu như tu vi có thể đạt tới tình trạng như muội, thiên phú lại có đủ mà nói, ở bên trong đột phá thành Đế cũng không phải là không được. Đồn rằng trong Thiên Địa tháp khi trước từng có một nhân vật phong hoa tuyệt đại, có thể đột phá thành Đế ở bên trong.

- Thành Đế, hóa ra còn có chỗ tốt bực này.

Đôi mắt xinh đẹp của Lục Tâm Đồng lập tức sáng ngời, đột phá thành Đế, đây chính là thứ mà hiện tại nàng muốn nhất. Chỉ có thành Đế nàng mới có thể báo thù cho sư phụ, chỉ có thành Đế mới có thể báo thù cho đệ tử Phi Linh môn vẫn lạc. Lúc trước sư phụ vẫn lạc, nàng cũng muốn xông tới Thiên Kiếm môn báo thù cho sư phụ. Thế nhưng sư mẫu giữ chặt nàng, nhắc nhở nàng, không thành Đế, tất cả chỉ là nói suông mà thôi.

- Đương nhiên, nghe nói phàm là người có thể đột phá thành Đế trong Thiên Địa tháp còn có thể được thưởng vô cùng lớn, khen thưởng cực kỳ khủng bố.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Nơi có chỗ tốt bực này, Thiên Địa các tại sao lại cam lòng để cho tất cả các sơn môn đi vào?

Vân Hồng Lăng nghi ngờ hỏi.

- Điều này ta cũng không biết, Thiên Địa các là tồn tại đặc thù. Mà ngay cả tiền bối trong Độc Cô gia ta cũng nhắn nhủ lại, không được trêu vào Thiên Địa các.

Độc Cô Cảnh Văn cười khổ nói.

....

Trên Vân Dương Tông, trong đình viện, Vân Khiếu Thiên nắm bảy khôi ngọc giản trong tay. Trên bảy khối ngọc giản đều có bí văn đồ án của Thiên Địa các, quang mang nhàn nhạt lưu chuyển.

- Tông chủ, Thiên Địa các phân cho chúng ta bảy danh ngạch.

Đại hộ pháp nói.

- Bảy danh ngạch, trước kia là bốn, hiện tại là bảy. Nhiều hơn ba phần, hi vọng lớn hơn không ít.

Vân Khiếu Thiên mỉm cười, trong mắt hiện lên sự thỏa mãn.

- Chúng ta không có cách nào đặt chân lên Cổ Vực, nếu như có thể chính thức đặt chân ở Cổ Vực, danh ngạch sẽ lớn hơn không ít.

Ánh mắt Đại hộ pháp biến ảo, nói:

- Không biết Phi Linh môn nhận được bao nhiêu danh ngạch.

- Ta còn chưa hỏi, thế nhưng có thể khẳng định, Phi Linh môn hiện tại đã có thể tạo thành thế chân vạc với Lan Lăng sơn trang, Linh Thiên môn, Hắc Sát giáo, cho nên danh ngạch tuyệt đối không dưới đám người Lan Lăng sơn trang và các sơn môn còn lại.

Vân Khiếu Thiên nói tiếp:

- Cũng không biết đám người Vạn Thú Tông, Huyễn Hồn Môn nhận được bao nhiêu danh ngạch.

- Đợi sau khi đám người Lan Lăng sơn trang, Hắc Sát giáo, Hóa Vũ tông, Huyễn Hồn môn, Thiên Kiếm môn cùng tiến vào Cổ Vực chúng ta sẽ biết được. Có lẽ đều là bảy danh ngạch a.

Đại hộ pháp cân nhắc rồi nói.

- Không biết Thiên Kiếm môn có được như vậy hay không, thế nhưng Vạn Thú Tông vốn không chỉ có bảy danh ngạch, thế nhưng hiện tại, có lẽ Doãn Ngạc đang nổi giận không thôi a.

Vân Khiếu Thiên cười ha hả nói.

- Nghe nói Vạn Thú Tông và Hóa Vũ tông thông gia với nhau là bởi vì danh ngạch. Hóa Vũ tông vì thông gia với Vạn Thú Tông mà phải trả một cái giá lớn. Có lẽ bọn họ không ngờ tới kết cục như bây giờ.

Đại hộ pháp nói.

- Trong Cổ Vực vốn có bốn thế lực lớn, nội tình của Hóa Vũ tông yếu nhất, thời gian ngắn nhất. Thực lực cũng là yếu nhất. Chỉ là lão gia hỏa Địa Vũ kia bất phàm, không ngờ lại bị Thiên Đế đại nhân tiêu diệt.

Nói tới hai chữ Thiên Đế, trong mắt Vân Khiếu Thiên hiện lên sự kính sợ, dường như sợ Thiên Đế kia biết hắn không thành kính vậy.

Ngừng một lát, Vân Khiếu Thiên tiếp tục nói:

- Hóa Vũ tông chảy máu nhiều, hẳn là có mưu đồ của riêng mình. Vạn Thú Tông tự nhiên cũng nhân cơ hội đạt được chỗ tốt. Thế nhưng không ngờ bởi vì Lam Linh và Lâm Thiên, tính toán của Vạn Thú Tông và Hóa Vũ tông đều sụp đổ.

Chương 3006: Sắp xếp danh ngạch 1

- Thực lực của Hóa Vũ tông yếu nhất, trong Nhất tông Nhất giáo Nhất môn Nhất trang từ trước tới nay đều ở thế yếu. Muốn lôi kéo Vạn Thú Tông, cho nên tình nguyện xuất ra danh ngạch vào Thiên Địa tháp. Thế nhưng không ngờ tất cả mọi chuyện lại biến đổi theo chiều hướng khác.

Đại hộ pháp mỉm cười nói.

- Tuy rằng Hóa Vũ tông bị diệt, thế nhưng những người chạy thoát che dấu cực tốt. Ngay cả chúng ta cũng không tìm thấy.

Trong mắt Vân Khiếu Thiên hiện lên sự ngưng trọng, nói:

- Đại bộ phận nội tình của Hóa Vũ tông đều bị mang đi. Nhất định đã có người mật báo sớm cho bọn họ, bằng không dùng tốc độ của chúng ta lúc trước, người Hóa Vũ tông căn bản không kịp trốn.

- Người chạy thoát cũng không nhiều. Thế nhưng nếu như có thể đạt được đại bộ phận nội tình của Hóa Vũ tông, quả thực cũng kinh người.

Đại hộ pháp nói.

- Chậm rãi điều tra. Ta tin rằng tất cả các sơn môn lớn đều đang tra. Ai cũng mơ tưởng tới, cũng không biết hiện tại rơi vào trong tay ai.

Vân Khiếu Thiên đứng dậy, đứng chắp tay, nói tiếp:

- Phái người đi Độc Cô gia chưa? Thời gian không còn nhiều lắm. Đợi Hồng Lăng trở về, nên tiến vào trong Thiên Địa tháp rồi.

- Đã phái người đi, không biết có tới kịp hay không.

Đại hộ pháp nói.

Rống.

Ngao.

Trong Vạn Thú Tông, trong sơn mạch liên miên thi thoảng có thanh âm yêu thú truyền tới.

Trong sơn mạch, trong một đình viện ở vô số kiến trúc, trong phòng nhỏ lúc này có một đại hán mặc hoàng bào, thân thể tục tằn đang ngồi trên ghế. Thân thể đặc biệt tục tằn, hai mắt như chuông đồng. Mái tóc dài màu đen, nhìn bộ dáng này cũng chỉ có Doãn Ngạc mà thôi.

Lúc này Doãn Ngạc nhìn bảy khối ngọc giản trong tay, ánh mắt cực kỳ khó coi, mang theo sự tức giận nói:

- Đều tại tiện đồ kia. Mười hai danh ngạch a. Lúc này chỉ có bảy, có bảy mà thôi. Vốn Vạn Thú Tông ta có cơ hội đè đầu những sơn môn khác.

Hồng Vân chậm rãi đi vào phòng, trên người mặc bộ váy dài màu đỏ nhạt, khí chất bất phàm, trên bờ vai con có một đầu yêu thú giống như chim, toàn thân màu trắng, cực kỳ đáng yêu. Lúc này Hồng Vân cũng đã là tông chủ Vạn Thú Tông, nàng nhìn sư phụ Doãn Ngạc, nói:

- Sư phụ, chúng ta có bảy danh ngạch, so với bình thường đã hiều hơn bốn rồi.

- Ta biết rõ con muốn cầu tình cho tiện đồ kia.

Doãn Ngạc nhìn Hồng Vân, nghiêm mặt nói:

- Hồng Vân, con không được theo gót tiện đồ kia, con thân là tông chủ Vạn Thú Tông, nên biết vị trí của mình. Tiện đồ kia hiện tại cửa nát nhà tan, Lam gia cũng không có kết cục tốt. Đây chính là kết cục phản tông.

- Con biết rồi sư phụ.

Hồng Vân nói, trong mắt hiện lên vẻ bất đắc dĩ.

- Tiện đồ, vốn là mười hai danh ngạch a.

Ánh mắt Doãn Ngạc trầm xuống, hung hăng đập tay xuống bàn, khiến cho cái bàn trước người bị đánh thafnhh mảnh vỡ.

Đêm tới, yên tĩnh, lặng lẽ, gió đêm khẽ thổi.

Trong Phi Linh môn, trước vạn nhân môn, có một mộ địa cực lớn. Trên tấm bia mộ có khắc mấy chữ Thôi Hồn Độc Tôn Đông Vô Mệnh rất to.

Lúc này có một đạo thân ảnh màu xanh đứng trước mộ, ánh mắt ướt át, cung kính dập đầu ba cái.

- Sư phụ, con trở lại thăm người, không bao lâu nữa con có thể báo thù được cho người rồi.

Một thân ảnh xinh đẹp màu tím chậm rãi tiến lên, cung kính tiến lên, dùng ống tay áo lau sạch tro bụi trên bia mộ.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đến bên người Lục Tâm Đồng và Dương Quá, ánh mắt nhìn qua bia mộ, trong mắt hiện lên chút vui vẻ, miệng nói:

- Lão gia hỏa, có thấy không? Tâm Đồng đã là Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong, cách Đế giả chỉ một bước ngắn, ngươi đã nói hy vọng lớn nhất của ngươi chính là có thể nhìn thấy Tâm Đồng thành công đột phá thành Đế, ta thấy bước này sắp tới rồi.

- Sư mẫu.

Lục Tâm Đồng quay người, nhẹ nhàng quỳ xuống trước mặt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

- Nha đầu, yêu tâm đi, mấy năm này ta đã nghĩ thông suốt, sẽ không thương tâm nữa. Lão gia hỏa kia cũng không hy vọng mỗi ngày ta đều thương tâm, nhất định hắn hy vọng ta sẽ sống tốt.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn qua bia mộ rồi mỉm cười, lập tức nói với Lục Tâm Đồng và Dương Quá:

- Được rồi, hai người các người đều kịp trở về, ta cũng yên tâm rồi, chuẩn bị tới đại điện thương lượng danh sách đi vào Thiên Địa tháp đi.

- Vâng.

Lục Tâm Đồng khẽ gật đầu nói.

Trên một đình viện ở hậu sơn Phi Linh môn, chúng cường giả Phi Linh môn ngồi đó, đều là những gương mặt quen thuộc kia.

- Một Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong, lĩnh ngộ vũ kỹ Thiên cấp, một Linh Tôn cửu trọng đỉnh phong, linh hồn lực đại tăng, tốt lắm, tiền đồ vô lượng.

Trong đình viện, Bàn Băng Đại Đế nhìn hai người Lục Tâm Đồng và Dương Quá, ánh mắt kinh ngạc và hài lòng.

- Dương Quá, vũ kỹ Thiên cấp ngươi lĩnh ngộ là gì? Ta rất ngạc nhiên.

Thánh Thủ Linh Đế nhìn Dương Quá, trong mắt tràn ngập vẻ hiếu kỳ.

Dương Quá đứng lên, nhìn Lệ Quỷ nói:

- Lệ Quỷ, ngươi công kích ta thử xem.

- Không thành vấn đề, ta sẽ không khách khí.

Lệ Quỷ đương nhiên biết rõ tu vi thực lực của Đại thiếu gia, lúc này hắn cũng muốn biết rõ rốt cuộc Đại thiếu gia lĩnh ngộ vũ kỹ Thiên cấp gì. Hắn lập tức bước ra một bước, năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc hội tụ trong tay tạo thành một cột nước, lập tức bắn về phía Dương Quá. Trong sát na, những nơi cột nước đi qua, không gian hiện lên vết nứt đen kịt. Lệ Quỷ cũng không lưu tình chút nào.

- Lệ Quỷ, ngươi không sợ hủy nơi ở của sư huynh Sát Phá Quân sao?

Dương Quá cười nhạt một tiếng, dứt lời, thủ ấn đột nhiên biến hóa, phất tay một cái, một vết nứt đen kịt theo đường cong huyền ảo trong tay xuất hiện.

Vết nứt đen kịt xuất hiện trong không gian, đạo công kích của Lệ Quỷ lập tức bị cắn nuốt vào trong vết nứt không gian rồi biến mất không thấy. Vết nứt không gian xác nhập lại, tất cả khôi phục lại bình thường. Công kích của Lệ Quỷ ngay cả thân hình Dương Quá cũng không thể làm lay động mảy may. Thậm chí ngay cả chéo áo cũng không bị lay động.

- Lực lượng không gian, đây là lĩnh ngộ lực lượng không gian.

Lúc này Hắc Vũ nghẹn họng nhìn trân trối, ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Dương Quá.

- Đúng vậy, ở trong thánh địa của Chu Tước Hoàng tộc, trừ một ít chỗ tốt đạt được trên thân thể ra, thuận tiện ta lĩnh ngộ lực lượng không gian. Dưới sự ảnh hưởng của Lao Ngục Thời Không của nhị đệ, ta cũng đem không gian và thời gian dung hợp lại một chỗ. Không nghĩ tới lại là vũ kỹ Thiên cấp.

Dương Quá khẽ mỉm cười nói.

- Lực lượng thời gian, lực lượng không gian còn có thể dung hợp sao?

Thánh Thủ Linh Đế dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn Dương Quá nói:

- Xem ra lần trước bị trọng thương đối với ngươi mà nói vừa là đại họa vừa là kỳ ngộ. Lực lượng không gian của Chu Tước Hoàng tộc cũng bị ngươi lĩnh ngộ.

- Lực lượng thời gian, lực lượng không gian còn có thể dung hợp, quả thực có chút biến thái a. Ta đối với Lâm Thiên không hiểu quá rõ, thế nhưng nhìn thấy hai huynh muội các ngươi ta đã mở rộng tầm mắt rồi.

Chương 3007: Sắp xếp danh ngạch 2

Hàn Băng Đại đế mỉm cười, nhìn hai người Lục Tâm Đồng và Dương Quá nói:

- Lúc trước ta thu nhận Phá Quân, cho rằng thiên phú của nó đã đủ khiến ta thỏa mãn. Hiện tại sau khi nhìn thấy cái ngươi, quả thực ánh mắt ban đầu của ta có chút không đủ.

- Sư phụ, người đang nói móc con sao? Hay là nói chính người vậy?

Sát Phá Quân bất đắc dĩ cười cười, thế nhưng lại cao hứng nói:

- Con quả thực không thể nào so sánh với mấy người biến thái như bọn họ.

- Chúng ta cũng không có cách nào so sánh với Nhị đệ. Thiên phú của nhị đệ mới thực sự là đáng sợ.

Trong mắt Dương Quá hiện lên sự lo lắng. Sau khi từ trong thánh địa Niết Bàn Dục Hỏa của Chu Tước Hoàng tộc đi ra, hắn mới biết được chuyện xảy ra trong Hư không bí cảnh và Phi Linh môn.

- Ca ca nhất định sẽ không có chuyện gì. Đợi ca ca đi ra, nhất định sẽ khiến cho chúng ta khiếp sợ.

Lục Tâm Đồng vô cùng tin tưởng nói.

- Đúng vậy.

Dương Quá khẽ gật đầu nói.

- Tâm Đồng, Dương Quá, lần này Phi Linh môn chúng ta tổng cộng đạt được mười tám danh ngạch tiến vào trong Thiên Địa tháp. Vốn đang chờ các ngươi trở về, không ngờ các ngươi lại đồng thời trở về. Vậy thì sớm lên đường đi, thời gian không sai biệt lắm rồi.

Thánh Thủ Linh Đế nói.

- Mười tám danh ngạch, nhiều như vậy sao?

Lục Tâm Đồng bị dọa nhảy dựng lên. Sau khi biết được không ít chuyện Thiên Địa tháp từ Độc Cô gia tộc. Mỗi một danh ngạch tiến vào trong Thiên Địa tháp đều là trọng bảo. Người có thể đi vào đều đạt được chỗ tốt cực lớn, chỉ cần có thực lực đầy đủ, thiên phú đầy đủ, muốn đột phá bên trong cũng có thể. Những người khác cũng đạt được chỗ tốt cực lớn trên tâm cảnh.

- Đây cũng là bởi vì nguyên nhân chúng ta ở Cổ Vực.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

- Chuyện Thiên Địa tháp, ta biết không nhiều. Thế nhưng cũng biết một ít. Nghe nói rất lâu Thiên Địa tháp mới mở ra một lần. Thời gian cụ thể không có ai biết rõ. Thậm chí tuyệt đại đa số người cả đời không nhìn thấy Thiên Địa tháp mở ra. Chỉ thu thập được một ít tin tức tức vụn vặt mà thôi.

- Đúng như vậy, ngay cả ta cũng không biết quá nhiều về Thiên Địa tháp. Cũng không nhìn thấy Thiên Địa tháp mở ra.

Thánh Thủ Linh Đế nói:

- Nghe nói Thiên Địa thánh này so với Hư không bí cảnh, Tử vong thâm uyên, đại điện ở Vụ Tinh Hải còn thần bí hơn. Về phần bên trong có cái gì ta cũng không biết. Ta chỉ nghe nói ở bên trong có chỗ tốt cực lớn.

Thánh Thủ Linh Đế chỉ biết rõ những chuyện này. Dù sao cũng không có nội tình cùng tích lũy, rất nhiều chuyện người bình thường căn bản khó có thể biết rõ. Biết rõ một ít thế nhưng khó có thể biết rõ toàn bộ.

- Ở trong Độc Cô gia con cũng biết một ít tình huống của Thiên Địa tháp.

Lục Tâm Đồng lập tức đem tất cả tin tức mình biết được từ trong miệng Độc Cô Cảnh Văn nói rõ ra. Tin tức nàng biết so với mọi người còn nhiều hơn.

- Hóa ra còn có chỗ tốt bực này, Thiên Địa tháp này quả thực so với ba mật cảnh lớn kia còn thần bí hơn.

Nghe vậy Hàn Băng Tôn giả cũng kinh ngạc.

- Khó trách tất cả các sơn môn lớn trong Đông Hải, đại lục Linh Vũ đều nghĩ cách tiến vào Cổ Vực. Ta luôn không rõ, hiện tại rốt cuộc đã hiểu được.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhíu mày, bỗng nhiên hiểu ra nhiều điều.

- Sư mẫu, ngươi hiểu cái gì?

Lục Tâm Đồng nghi hoặc hỏi.

- Tâm Đồng, theo ta được biết, Vân Dương Tông, Huyễn Hồn môn, Nhật Sát các, còn có Thánh Linh giáo chỉ nhận được bảy danh ngạch. Mà Phi Linh môn chúng ta sao lại có những mười tám danh ngạch?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hỏi Lục Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng lắc đầu, điểm này quả thực nàng không biết. Cũng không biết Vân Dương Tông cùng với những sơn môn khác như Nhật Sát các, Thánh Linh giáo đạt được bao nhiêu danh ngạch. Trong lòng nàng còn tưởng rằng tất cả các sơn môn đều nhận được số danh ngạch giống nhau.

- Thiên Địa các ở trong Cổ Vực cho nên danh ngạch từ trước tới nay đều cho Cổ Vực nhiều hơn không ít. Tục truyền mỗi lần mở ra Thiên Địa tháp, Hóa Vũ tông, Hắc Sát giáo, Linh Thiên môn cùng Lan Lăng sơn trang đều được mười ba danh ngạch. Còn những sơn môn trên Đông Hải cùng với đại lục Linh Vũ đều chỉ có bốn danh ngạch. Mà sơn môn có thể đặt chân lên Cổ Vực, cắm rễ ở trong Cổ Vực là có thể được thêm ba danh ngạch. Cho nên những năm gần đây, đại lục Linh Vũ và Đông hải, những sơn môn kia đều muốn đặt chân vào Cổ Vực. Mà Linh Thiên môn cùng với mấy sơn môn khác đều cực lực ngăn cản. Tuy rằng những danh ngạch này không phải là do bọn họ xuất ra, thế nhưng bọn họ không muốn những sơn môn kia đạt được chỗ tốt này.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Ánh mắt Lục Tâm Đồng khẽ biến đổi, trong đầu suy nghĩ, khó trách những năm gần đây tất cả các sơn môn lớn trong Đông Hải và đại lục Linh Vũ đều muốn đi vào Cổ Vực, hóa ra chỉ cần đặt chân trong Cổ Vực là tất cả các sơn môn lớn có thể nhận được thêm ba danh ngạch.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh ngừng một cái, nói tiếp:

- Lần này Phi Linh môn chúng ta thu được mười tám danh ngạch, theo ta suy đoán, hẳn là có liên quan tới Hóa Vũ tông. Danh ngạch Hóa Vũ tông phân cho những sơn môn hiện tại trong Cổ Vực chúng ta. Nghe nói Linh Thiên môn đạt được mười sáu, ta phỏng đoán Hắc Sát giáo và Lan Lăng sơn trang cũng chỉ có mười sáu danh ngạch mà thôi. Chúng ta lại có mười tám, cũng không biết tại sao lại nhiều hơn mấy sơn môn như Linh Thiên môn.

- Cơ hồ tất cả sơn môn đều có thể nhận được danh ngạch sao?

Lục Tâm Đồng hỏi.

- Đương nhiên không phải, chỉ có sơn môn có Đế giả tồn tại mới có thể đạt được danh ngạch.

Kim Huyền nói, dường như hắn cũng biết rõ một ít chuyện liên quan tới Thiên Địa tháp, hắn nói:

- Mỗi một lần Thiên Địa tháp mở ra, sẽ có một hồi rung chuyển khác. Việc này cũng không biết là họa hay phúc.

- Kim Huyền thúc, có phải người biết một ít chuyện gì hay không?

Dương Quá hỏi Kim Huyền.

Kim Huyền nói:

- Thứ ta biết rõ cũng không nhiều, nếu các ngươi muốn biết đến lúc đó tự nhiên sẽ biết rõ. Có một ít chuyện biết sớm sẽ ảnh hưởng tới tâm tình của các ngươi, cho nên cứ thuận theo tự nhiên đi.

- Đúng vậy, thuận theo tự nhiên đi.

Ánh mắt Thánh Thủ Linh Đế biến đổi, nói:

- Mười tám danh ngạch, Thánh Linh giáo và Thánh Linh cốc đều nhận được bảy danh ngạch. Bảy danh ngạch của Thánh Linh giáo đã phân xong, Thánh Linh cốc cũng nhận được bảy danh ngạch, thế nhưng chỉ lựa chọn có bốn. Còn ba giao lại cho Phi Linh môn ta. Cho nên hiện tại Phi Linh môn có hai mươi mốt danh ngạch.

- Hai mươi mốt danh ngạch a.

Ánh mắt Lục Tâm Đồng nhảy lên.

- Danh ngạch không ít, cho nên chúng ta chỉ cần chọn lựa những người thích hợp tiến vào trong Thiên Địa tháp tu luyện.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói với Lục Tâm Đồng:

- Con và Dương Quá tự nhiên phải đi. Còn có Lục Tiểu Bạch, vừa vặn không lâu trước đó cũng đột phá tới Tôn cấp, cũng miễn cưỡng vừa vặn. Tiếp đó còn có Thiên Địa nhị lão, Sát Phá Quân, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Hắc Vũ, Lệ Quỷ, Dương Quỷ, Âm Quỷ, Bàn Hủy, Bàn Vân, Xích Viêm, Huyết Mị, Long Linh, Độc Long, Như Hoa, Tuyết Sư, Hỏa Sí Tôn giả, Hổ Viêm Thiên Tôn.

Chương 3008: Đội hình khủng bố

- Thú thể cũng có thể tiến vào trong Thiên Địa tháp sao?

Dương Quá hỏi.

- Đương nhiên là có thể, trước kia có không ít yêu thú linh thú dùng thân thể nhân loại đi vào, đều đạt được chỗ tốt cực lớn.

Kim Huyền nói.

- Kim Huyền thúc, thúc có thể đi vào hay không?

Dương Quá hỏi Kim Huyền, Kim Huyền đã là Chuẩn Đế, nếu như có cơ hội, đột phá một lần nữa chính là đột phá thành Đế.

- Không thể.

Kim Huyền khẽ lắc đầu nói:

- Trong Thiên Địa tháp, Đế giả và Chuẩn Đế không thể tiến vào. Đế giả bị hạn chế, mà Chuẩn Đế nghiên túc mà nói, đều thất bại trước ngưỡng cửa đó, cho nên không có tư cách tiến vào trong đó. Thực lực Chuẩn Đế tuy rằng trên Tôn cấp, dưới Đế giả, chỉ tiếc muốn đột phá Đế cấp, so với Tôn cấp cửu trọng đỉnh phong đột phá đế cấp còn khó khăn hơn nhiều.

- Thiếu chủ, Tâm Đồng, thời gian Thiên Địa tháp mở ra là ba năm. Trong thời gian ba năm này, hy vọng các ngươi có thể giống như trong lời đồn, có thể đột phá thành Đế trong Thiên Địa tháp. Nói không chừng đến lúc đó còn có thể nhận được cơ duyên lớn lao.

Kim Huyền lập tức nói với Dương Quá và Lục Tâm Đồng.

- Khi ta thành Đế chính là thời điểm báo thù cho sư phụ.

Lục Tâm Đồng trầm giọng nói, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên hàn quang.

Trong Thiên Kiếm môn, sơn mạch liên miên, trong một đình viện, Cổ Kiếm Phong nhỏ một giọt máu lên ngọc giản. Phía trên ngọc giả lập tức có quang mang lóe lên. Sau đó ngọc giản được thu vào trong tay Cổ Kiếm Phong.

- Chúng ta có bảy danh ngạch, tăng thêm Lan Lăng sơn trang và Hắc Sát giáo cho chúng ta một, tổng cộng là chín. Đáng tiếc Hóa Vũ tông bị diệt, bằng không còn đưa cho chúng ta một danh ngạch. Khi đó chính là mười danh ngạch.

Trong mắt Cổ Kiếm Phong hiện lên sự đau lòng, lập tức lại vui vẻ. Chín danh ngạch dù sao cũng đã không ít. Đồn rằng trước kia Thiên Kiếm môn chỉ nhận được bốn danh ngạch mà thôi.

- Sư phụ, chỉ một ít danh ngạch mà chúng ta tổn thất bao nhiêu cường giả, thật đáng giá như vậy sao?

Nguyên Nhược Lan nhìn Cổ Kiếm Phong nói.

Cổ Kiếm Phong do dự một lát, ánh mắt trầm xuống, nói:

- Vốn không đáng, thế nhưng bây giờ đáng giá. Chín danh ngạch, chúng ta có thể xuất hiện thêm chín cường giả. Có lẽ còn có thể bồi dưỡng thêm một Đế giả. Không có Đế giả, Thiên Kiếm môn chúng ta không có cách nào tiếp tục truyền thừa, điểm này con nên biết.

- Cuối cùng con vẫn có cảm giác chúng ta sai. Cho dù là hiện tại, chúng ta cũng không lựa chọn chính xác.

Nguyên Nhược Lan thở dài nói.

Cổ Kiếm Phong nhíu mày nói:

- Nhược Lan, Lục Lâm Thiên đã chết, cho dù hiện tại Phi Linh môn có mấy Đế giả thì tính sao. Lục Lâm Thiên chết, Phi Linh môn không được tính là mối họa lớn. Lần này Thiên Địa tháp mở ra, đến lúc đó cơ hồ tất cả Đế giả sợ rằng....

Cổ Kiếm Phong than nhẹ một hồi nói:

- Yên tâm đi, ta cũng từng cho rằng lựa chọn có chút sai. Lục Lâm Thiên đã chết, Đế giả đều bị lệnh cấm, hiện tại so thiên phú của thế hệ trẻ tuổi. Các sơn môn muốn đặt chân ở trên đại lục này thì phải nhìn xem nhân số tiến vào trong Thiên Địa tháp lần này.

Đôi mắt xinh đẹp của Nguyên Nhược Lan chớp động, không nói thêm gì.

- Nhược Lan, lần này con tiến vào trong Thiên Địa tháp, có lẽ có cơ hội thành Đế cũng không nhất định. Thế nhưng tiền bối trong môn và ta rất mâu thuẫn, nghe nói trong Thiên Địa tháp có thể thành Đế đều có thể nhận được chỗ tốt cực lớn. Thiên phú càng cao, chỗ tốt càng lớn. Thế nhưng một khi con thành Đế, khó trốn khỏi việc kia. Mà nếu như con không thành Đế, sau này Thiên Kiếm môn tuyệt đối sẽ có thực lực xưng hùng toàn bộ đại lục. Nhưng mà con sẽ mất đi cơ hội nhận được chỗ tốt cực lớn.

- Sư phụ, thuận theo tự nhiên đi.

Nguyên Nhược Lan nói nhỏ, thân ảnh lóe lên, tiếp đó biến mất tại chỗ không thấy.

- Khó có thể lựa chọn a.

Tiếng thở dài của Cổ Kiếm Phong truyền ra.

Sau nửa tháng, trong thành Cự Giang, từng đạo thân ảnh tiến vào trong một đường hầm không gian.

- Tất cả mọi người nghe rõ, tiến vào mật cảnh của Thiên Địa các cấm tất cả tranh đoạt. Người vi phạm, bất kể là ai giết không tha.

Trong không gian, một thanh âm vang vọng trong linh hồn của tất cả mọi người.

Một tòa tháp lớn sừng sững như thông tới tận trời, giống như trường tồn từ cổ chí kim, kết nối giữa trời va đất, khí tức mênh mông vô cùng lan tràn khiến cho tất cả mọi người đều cảm thấy nhỏ bé.

- Khí tức thật mạnh, dường như so với uy áp của Đế giả còn đnág sợ hơn.

Trước một ngọn núi, đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tạ Thiên Tạ Địa, Sát Phá Quân, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Hắc Vũ, Lệ Quỷ, Dương Quỷ, Âm Quỷ, Tập Hạo Nhiên, Nguyễn THượng Hành, Âm Dương Vương hiện tại gọi là Âm Dương Tôn giả Dạ Vị Ương. Bàn Hủy, Bàn Vân, Xích Viêm, Huyết Mị, Long Linh, Độc Long, Như Hoa, Thiên Sĩ Tuyết Sư, Hỏa Sí Tôn giả, Hổ Viêm Thiên Tôn cùng những người khác đứng trên một quảng trường to lớn, nhìn qua ngọn tháp thông thiên, tràn ngập vẻ kinh hãi.

Lúc này Phi Linh môn, Thánh Linh giáo và Thánh Linh cốc tổng cộng có ba mươi hai đạo thân ảnh, tuyệt đối là đội hình mạnh nhất trong các thế lực vào đây, khiến cho tất cả mọi người chung quanh kinh ngạc.

- Ba sơn môn Thánh Linh giáo, Phi Linh môn, Thánh Linh cốc không ngờ lại có ba mươi hai danh ngạch. Quá kinh khủng.

Tất cả các sơn môn nghẹn họng nhìn trân trối. Ba mươi hai danh ngạch, đại biểu trong này về sau sẽ xuất hiện bốn năm Đế giả là chuyện bình thường. Đồn rằng cứ năm người tiến vào thì sau đó sẽ có một Đế giả xuất thế. Ba mươi hai người, quá kinh khủng.

Đây tuy rằng là ba sơn môn, thế nhưng người sáng suốt đều có thể nhìn ra, tương đương với một sơn môn. Ba mươi hai danh ngạch cũng quá dọa người. Bọn họ liều chết liều sống vì một danh ngạch cũng không tiếc. Mà bây giờ Phi Linh môn lại có ba mươi hai danh ngạch bày ra trước mắt mọi người, đây quả thực là điều kí©ɧ ŧɧí©ɧ bọn họ.

Nhưng mà người của Thiên Địa minh cũng không có cách nào. Đây là quyết định của Thiên Địa các, bọn họ bất lực. Nếu Thiên Địa các không cho bọn họ đi vào, bọn họ cũng không dám làm cái gì. Tồn tại của Thiên Địa các bọn họ cũng không dám làm gì. Tóm lại bọn họ không dám trêu vào Thiên Địa các. Thiên Địa các nắm giữ quá nhiều bí mật, không người nào dám đơn giản động vào tồn tại như

Thiên Địa các.

- Các sơn môn Thiên Địa minh há hốc mồm rồi.

Trên một ngọn núi, Lam Thập Tam nhìn Tử Yên nói.

- Bọn họ có há hốc mồm cũng vô dụng, bọn họ không nên quên, nếu ta không cho bọn họ danh ngạch, thì bọn họ cũng không có cách nào, đây là Thiên Địa các.

Tử Yên cười nhạt một tiếng, nụ cười động lòng người, đủ để nghiêng nước nghiêng thành.

- Ngươi đối với tiểu tử Lục Lâm Thiên kia quả thực vô cùng tốt.

Lam Thập Tam cười khổ nói.

- Ta cũng không chiếu cố quá nhiều, chỉ bình thường mà thôi. Thánh Linh cốc và Thánh Linh giáo đều có Đế giả, đều có liên quan tới Cổ Vực.

Tử Yên mỉm cười, đôi mắt giống như châu ngọc khiến cho người ta không tự chủ được mà bị hãm sâu vào bên trong.

Chương 3009: Một lần thành Đế 1

- Cũng may Lục Lâm Thiên không có tự mình hỏi ngươi danh ngạch, nếu không ta đoán, nếu như Lục Lâm Thiên tự mình tới hỏi ngươi, đòi năm mươi danh ngạch không chừng ngươi sẽ đồng ý.

Lam Thập Tam tiếp tục cười khổ nói.

- Vậy thì nếu như Lục Lâm Thiên tìm người đòi thì sao?

Tử Yên quay đầu nói với Lam Thập Tam.

- Chuyện này...

Ánh mắt Lam Thập Tam nhảy lên, trên khuôn mặt tuấn lãng hiện lên nụ cười nói:

- Ta sẽ đổ lên người của ngươi, dù sao cũng là ngươi làm chủ. Nếu như bên trên có người trách tội mà nói, ta cũng không có liên quan.

- Yên tâm đi, Phó các chủ không nói gì, vậy thì bên trên càng không nói gì.

Tử Yên cười nói.

- Lục Lâm Thiên không biết thế nào rồi, nếu như lúc này có mặt không biết đã là cấp độ gì.

Lam Thập Tam nói.

- Yên tâm đi, nói không chừng khi chúng ta từ Thiên Địa tháp đi ra, Lục Lâm Thiên đã đi ra rồi. Có lẽ còn mang tới cho chúng ta rung động càng lớn.

Trong mắt Tử Yên bắn ra tinh quang.

- Ta cũng hy vọng.

Ánh mắt Lam Thập Tam chớp động, nhìn qua hơn hai trăm thân ảnh dưới quảng trường, nói:

- Ngươi nói lần này bên trong những người kia liệu có ai có thể đột phá thành Đế hay không?

- Chuyện này cũng không biết được, theo quan sát của ta. Có năm người có hy vọng nhất.

Tử Yên nói.

- Ồ, ta có chút tò mò rồi.

Lam Thập Tam hiếu kỳ nhìn Tử Yên rồi hỏi:

- Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Nguyên Nhược Lan, Lăng Thanh Tuyệt, Lăng Thanh Tuyền.

Tử Yên nhíu mày, nói:

- Chỉ sợ sẽ có người không muốn thành Đế cũng không nhất định.

- Thiên Địa tháp mở ra, tất cả mọi người tiến vào bên trong, ba năm sau sẽ tự động bị đẩy ra bên ngoài. Hy vọng các người đều có thành tích tốt.

Ngay khi Tử Yên vừa mới dứt lời, một thanh âm hùng hậu giống như tiếng chuông lớn truyền ra.

Ầm ầm.

Khi thanh âm vừa mới dứt, khắp quảng trường đột nhiên nhẹ nhàng rung động. Trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, phía trên đại tháp thông thiên kia bắt đầu có bí văn, sóng gió nổi lên. Tiếp đó ở giữa đại tháp thông thiên xuất hiện một khe nứt gợn sóng cực lớn, sau đó hiện ra một thông đạo trắng xóa.

Ầm ầm.

Đại tháp khổng lồ, thông thiên kia bắt đầu ầm ầm run rẩy khiến cho mặt đất lay động. Thông đạo cực lớn kia dường như đang mời gọi tất cả mọi người.

- Thiên Địa tháp mở ra rồi.

Nhìn thấy cảnh này, mấy trăm ánh mắt kinh ngạc, trong lòng bắt đầu run rẩy. Có thể tiến vào trong Thiên Địa tháp đều nhận được chỗ tốt cực lớn, còn có thể nhận được cơ duyên lớn lao. Bọn họ may mắn mới có thể chứng kiến Thiên Địa tháp mở ra.

Sưu Sưu.

Thiên Địa tháp mở ra, từng tiếng xé gió vang vọng. Lập tức từng đạo thân ảnh nhanh chóng phóng lên cao, mục tiêu là thông đạo trắng xóa. Dường như sợ tới chậm bên trong không còn chỗ cho mình.

- Chúng ta cũng về thôi, hy vọng ba năm sau tất cả mọi người đều có tiến bộ.

Lục Tâm Đồng dứt lời, thân ảnh xinh đẹp lóe lên hóa thành một đạo lưu quang màu tím, lập tức đi vào trong thông đạo trắng xóa, đám người Dương Quá lập tức theo đuôi đi vào.

- Thiên Địa tháp, ta tới đây.

Thiên Độc Yêu Long hét lớn một tiếng, lập tức vọt vào trong thông đạo.

- Chúng ta vào thôi.

Trong một đội hình khác, Vân Khiếu Thiên khẽ quát một tiếng, mang theo Vân Hồng Lăng, Thiên Dương Tôn giả, Thiên Phong Tôn giả cùng với những người khác, tổng cộng có bảy đạo thân ảnh phóng lên trời.

- Đi.

Lữ Chỉnh Cường, Mang Linh lão tổ, Lữ Tiểu Linh lập tức phóng lên trời tiến vào trong Thiên Địa tháp.

- Thời gian ba năm, ngươi có thể xuất hiện lần nữa hay không.

Trên ngọn núi, đôi mắt xinh đẹp của Tử Yên biến ảo, thân ảnh lập tức nhảy lên tiến vào trong thông đạo trắng xóa.

Ầm ầm.

Trên quảng trường náo nhiệt, chỉ trong chớp mắt mọi người đều tiến vào trong cái thông đạo trắng xóa rồi biến mất không thấy. Mặt đất rung chuyển một hồi, tất cả lại trở nên yên tĩnh.

...

Thời gian từ từ trôi qua, trong Thiên Trụ giới tầng hai, thời gian không biết đã qua bao lâu, thế nhưng tuyệt đối phải hơn trăm năm trở lên.

Đột nhiên trong tầng hai của Thiên Trụ giới, không gian tɧác ʅoạи, chấn động kịch liệt, một cỗ khí tức khủng bố, cực đoan giống như đang thức tỉnh.

Trong tầng thứ hai của Thiên Trụ giới, giờ phút này đột nhiên gió nổi mây phun, không gian vang vọng tiếng sấm rền giống như thực chất. Một cỗ khí tức kinh khủng giống như là núi lửa phun trào từ trong không gian tuôn ra. Sau đó phô thiên cái địa tán loạn.

Ngao.

Cùng lúc, trong không gian gió nổi mây phun, một tiếng rít gào giống như sói tru vang vọng. Một đầu Cửu Vĩ Yêu Hồ cực lớn, bộ lông trắng muốt như tuyết. Sau lưng là mấy cái đuôi lớn dài vài trăm thước, kình phong xuyên thấu không gian không ngừng lan tràn ra. Giữa tám cái đuôi lớn lúc này có một cái đuôi đang diễn sinh ra.

Ầm ầm.

Trên bản thể khổng lồ của Cửu Vĩ Yêu Hồ, một đạo quang mang màu trắng bao phủ bản thể, một cỗ khí tức mênh mông từ trong cơ thể lan tràn ra, tràn ngập không gian, mãi cho đến khi cái đuôi thứ chín diễn sinh ra.

Cái đuôi lớn thứ chín xuất hiện, trong chớp mắt không gian gió nổi mây phun, cả phiến không gian này có cảm giác thiên hôn địa ám, uy thế che khuất bầu trời.

Dưới khí tức mênh mông có một cỗ uy áp cực lớn lan tràn, cả phiến không gian giống như lung lay sắp đổ, không gian run rẩy không ngớt.

Cửu Vĩ Yêu Hồ cũng gọi là Cửu Vĩ Thiên Hồ, Cửu Vĩ Yêu Hồ hơn phân nửa đều thích tự xưng là Cửu Vĩ Thiên Hồ. Bọn họ cũng thực sự là Cửu Vĩ Thiên Hồ, nhưng mà đồn rằng, chỉ có tới Đế giả, đến Yêu Đế thì Cửu Vĩ Yêu Hồ mới chính thức được coi là Cửu Vĩ Thiên Hồ, khi đó mới có toàn bộ uy năng của Cửu Vĩ Thiên Hồ.

Tục truyền ràng, Cửu Vĩ Thiên Hồ chính thức tuyệt đối có thể chống lại Tứ đại Thú Hoàng tộc. Mà ngay cả Yêu Hoàng khí cũng không có cách nào làm ảnh hưởng tới bọn họ. Cửu Vĩ Thiên Hồ, thiên phú không dưới bốn tộc Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ.

Giờ phút này thân hình Cửu Vĩ Thiên Hồ chiếm giữ không tủng, thân thể khổng lồ giống như che khuất không gian. Uy áp nồng đậm lan tràn ra khiến cho lòng người sợ hãi. Nhưng vì lúc này ở trong Thiên Trụ giới thần bí cho nên không có ai nhìn thấy. Mà ngay cả ba người trong tầng thứ nhất của Thiên Trụ giới cũng không có cách nào nhìn thấy.

Ngao.

Cửu Vĩ Thiên Hồ rít lên một tiếng giống như sói tru, thanh âm mênh mông cuồn cuộn lan truyền ra. Trong Thiên trụ giới có một cỗ khí tức mênh mông cuồn cuộn giống như xuyên thấu không gian, rót vào trong thân thể nó, khiến cho thân thể đầu Cửu Vĩ Thiên Hồ này bộc phát ra quang mang màu trắng chói mắt. Yêu khí mênh mông giống như thủy triều lan tràn ra không gian.

Mà khi năng lượng bàng bạc rót vào, trong bản thể của Cửu Vĩ Yêu Hồ này có một linh hồn thể hình dáng Cửu Vĩ Thiên Hồ lớn vài thước nhảy ra khỏi mi tâm, tùy ý để năng lượng thiên địa trên không trung bao phủ rồi rót vào linh hồn thể.

Năng lượng thiên địa bao phủ, linh hồn thể Cửu Vĩ Thiên Hồ giống như đang được rèn giũa linh hồn. Bắt đầu hóa thành một đạo thân ảnh mềm mại, xinh đẹp.

Chương 3010

Thân ảnh xinh đẹp mềm mại, uyển chuyển, một khuôn mặt hoàn mỹ, đôi mắt đen nhánh mà sáng ngời, có một cỗ khí tức yêu mị như có như không, phong tình vạn chủng đủ để hấp dẫn chúng sinh.

Linh hồn thể này hóa thành hình người, khí tức trên thân thể Cửu Vĩ Thiên Hồ lập tức bước tới cấp bậc Đế cấp, thế nhưng lại không có ai có thể nhìn thấy một màn khủng bố này.

Tất cả không kéo dài bao lâu, khí tức khủng bố dần dần bình thường trở lại. Uy áp Yêu Đế kinh khủng cũng từ từ tiêu tán trong không trung. Thân ảnh xinh đẹp lập tức trở lại trong mi tâm của Cửu Vĩ Thiên Hồ khổng lồ, quang mang màu trắng trên thân thể khổng lồ của Cửu Vĩ Thiên Hồ chớp động.

Sưu.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, bản thể Cửu Vĩ Thiên Hồ khổng lồ hóa thành một thân ảnh xinh đẹp, lung linh tới tận cùng, đạo thân ảnh này uyển chuyển vô song, đây chính là một loại yêu mi, phong tình vạn chủng.

Thân ảnh xinh đẹp này mặc y phục trắng như tuyết, tụ tập đủ loại khí chất như lười nhác, vũ mị, xinh đẹp, lạnh lùng, uy nghiêm, tôn quý vào một thân, xinh đẹp tới mức kinh tâm động phách. Không thể dùng từ ngữ động lòng người để hình dung. Cũng khó có thể miêu tả sự tuyệt mỹ, phảng phất như đẹp tới mức không thể tồn tại trên thế gian này.

Giữa không trung, nữ tử tuyệt mỹ này duỗi lưng, nhất cử nhất động đều đẹp tới tận cùng.

Sưu...

Lập tức thân ảnh xinh đẹp màu trắng này dùng mũi chân điểm nhẹ hư không, gợn sóng trong không gian rung động giống như mặt nước, thân thể uyển chuyển, mềm mại kia giống như một con hồ diệp đáp xuống phía dưới, đường cong lung linh hấp dẫn tới tận cùng.

- Đây là lực lượng Đế giả sao?

Cảm nhận sự thoải mái do đột phá mang lại, khí tức trên người Bạch Linh phóng ra. Một ngụm trọc khí tức trong miệng Bạch Linh được thở ra, y phục trắng như tuyết bao phủ thân thể, tư thái xinh đẹp, đường cong linh lung khiến cho tim người ta đập thình thịch.

Cảm nhận lực lượng trong cơ thể, yêu nguyên mênh mông giống như biển cả cùng với linh hồn được rèn giũa, không kém nhân loại bao nhiêu.

Cho dù khác chủng tốc, vẫn còn là Cửu Vĩ Thiên Hồ, điểm này vĩnh viễn không có cách nào sửa đổi. Bản chất linh hồn không có cách nào loại trừ. Trạng thái hình người là để tu luyện, bởi vì hình dáng nhân loại là thích hợp nhất. Sau khi tới Đế giả, linh hồn của thú tộc cũng được thiên địa rèn giũa.

Đương nhiên bản chất không có cách nào cải biến, cũng không cần phải cải biến. Cũng không phải là nhân loại thì tốt nhất. Trái lại, nhân loại trong các chủng tộc cũng không phải có bài danh quá cao. So với thú tộc căn bản không có cách nào so sánh được. Tự nhiên, những chủng tộc mạnh hơn thú tộc cũng có không ít.

Bạch Linh nheo mắt, cảm nhận lực lượng trong cơ thể mênh mông giống như biển cả, trong đôi mắt động lòng người hiện lên sự vui vẻ. Loại lực lượng này bát giai không thể so sánh được, trong thú tộc, hàng tỉ tu luyện giả cũng đều mơ ước có một ngày đặt chân tới Đế cấp. Vô số thú tộc dùng cả đời đều vì truy cầu cấp bậc này, hôm nay rốt cuộc nàng cũng đạt tới.

Nàng còn nhớ rõ khi từ trong mật địa ra nàng mới chỉ là lục giai mà thôi. Mà bây giờ đã là Đế cấp, đồn rằng đây là tồn tại mạnh nhất trên Đại lục. Năm đó một bước này đối với nàng mà nói chính là tồn tại xa không thể với tới, mà bây giờ nàng chính thức đạt tới một bước này.

Tất cả chuyện này khiến cho nàng nghĩ tới một đạo thân ảnh, không có hắn, nàng không có ngày hôm nay. Đột phá Đế giả, trong đáy lòng nàng có cao hứng. Mà lúc này nàng lại nghĩ tới hắn đầu tiên, ý niệm đầu tiên xuất hiện trong đầu của nàng đó chính là khi tới Đế giả, nàng có thể cùng hắn....

Nghĩ vậy trên khuôn mặt tuyệt mỹ đỏ hồn, ánh mắt biến ảo, khẽ lắc đầu, thầm nghĩ trong lòng. Dù sao thân thể của nàng đều bị sắc lang kia nhìn qua hết, cơ hồ tất cả tiện nghi đều bị hắn chiếm qua.

- Ồ? Không biết ta đột phá sao?

Suy tư một lát, ánh mắt Bạch Linh lập tức nghi hoặc, dựa theo đạo lý mà nói, nhất cử nhất động trong Thiên Trụ giới nàng biết rõ đều khó có thể tránh thoát khỏi ánh mắt của hắn. Lúc này hắn không tới, sợ rằng có chút không bình thường. Có lẽ hắn cũng đang bế quan a.

- Có lẽ cũng đang bế quan a, vậy thì trước tiên ổn định cảnh giới một chút.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh hiện lên sự vui vẻ, lập tức khoanh chân mà ngồi xuống, bắt đầu điều tức. Vừa mới đột phá, tốt nhất nên củng cố cảnh giới một đoạn thời gian, đối với tu vi về sau có lợi không ít.

Thời gian từ từ trôi qua, kể từ lúc Thiên Địa tháp mở ra đã là hai năm. Thời gian hai năm nay đại lục vô cùng yên tĩnh, cường giả trong tất cả các sơn môn cơ hồ đều tiến vào trong Thiên Địa tháp, cho nên cũng không có ai tạo ra động tĩnh vào lúc này.

Thời gian hai năm, cách thời gian đóng hư không bí cảnh đã hơn bảy năm. Trong bảy năm nay Lục Lâm Thiên không xuất hiện lần nào, cả đại lục đã không còn ai tin rằng Lục Lâm Thiên còn sống. Tất cả mọi người đều khẳng định Linh Vũ Chiến Tôn Lục Lâm Thiên đã chết trong hư không bí cảnh, không có khả năng còn sống.

Mấy năm này Phi Linh môn trước sau như một, vô cùng yên tĩnh. Cả Phi Linh môn, tuyệt đại bộ phận cường giả đều tiến vào trong Thiên Địa tháp, thời điểm này Phi Linh môn cũng không tạo ra động tĩnh gì.

Cơ hồ tất cả đệ tử Phi Linh môn yên tĩnh, thế nhưng không có nghĩa là yên lặng. Đặc biệt đối với đệ tử Phi Linh môn cũ mà nói, bọn họ đang chờ đợi, lẳng lặng nhịn nhục huyết cừu, chờ chưởng môn trở về.

Trong lòng cơ hồ tất cả đệ tử cũ đều có chung một nhận định, đó là chưởng môn chưa chết. Bọn họ tin rằng chưởng môn nhất định sẽ xuất hiện một lần nữa. Huyết cừu của Phi Linh môn, huyết cừu vạn nhân mộ kia, chỉ cần chưởng môn trở về, tất cả đều có thể báo được.

Trên một hải đảo, trong đình viện yên tĩnh, một lão giả nhìn lên không trong ở hải vực. Trên cổ lão giả này có một con rắn nhỏ màu vàng xoay quanh, giống như một cái vòng đeo cổ màu vàng, người này chính là Kim Xà Tôn giả.

- Sư phụ, hơn bảy năm rồi, Lục Lâm Thiên còn chưa có xuất hiện, hẳn đã chết rồi. Có phải chúng ta đã chọn sai đội hình rồi hay không?

Một lão giả đi tới bên người Kim Xà Tôn giả rồi thấp giọng nói.

- Dùng đội hình của Thiên Địa minh và Đế Đạo minh hiện tại, không nhất định Thiên Địa minh sẽ chiến thắng. Hóa Vũ tông đã bị diệt, tình huống bây giờ ta cũng nhìn không thấu, nước bên trong vô cùng sâu.

Kim Xà Tôn giả nói.

- Sư phụ, dùng tu vi của người, hiện tại chỉ là một đà chủ. Nếu như Lục Lâm Thiên vẫn còn, con không có lời nào để nói. Thế nhưng hiện tại đã trôi qua hơn bảy năm, Lục Lâm Thiên không có tin tức. Kim Xà môn chúng ta chẳng lẽ cứ chịu đựng như vậy sao?

Lão giả này nhìn Kim Xà Tôn giả rồi nói.

- Ngươi muốn nói cái gì?

Kim Xà Tôn giả nhìn lão giả hỏi.

Chương 3011: Tiểu Long thành Đế

Lão giả này do dự một chút rồi nói:

- Cường giả Nguyệt Long các đi tìm sư phụ, bọn họ đưa tới điều kiện cho sư phụ tiến vào trong Thiên Địa tháp a. Theo con được biết, lúc này vì lôi kéo một ít tán tu siêu cấp, Nguyệt Long các, Thần Kim các, Khôn Dương đảo đều nói ra điều kiện tiến vào Thiên Địa tháp. Vài siêu cấp tán tu bởi vậy đều tiến vào trong Thiên Địa tháp. Nếu như sư phụ cũng có thể tiến vào Thiên Địa tháp, một ngày kia sư phụ cũng có thể thành Đế. Đến lúc đó Kim Xà môn chúng ta có thể phát dương quang đại, coi như sư phụ gia nhập Nguyệt Long các thì cũng là tồn tại đỉnh phong. Kim Xà môn chúng ta tiến vào trong Nguyệt Long các cũng coi như có một chỗ cắm dùi.

- Phanh.

Lão giả này vừa mới dứt lời, một thanh âm thanh thúy vang vọng, trên mặt xuất hiện dấu tay đỏ ửng.

- Sư phụ, sao người lại đánh con?

Lão giả này lập tức quỳ gối xuống trước mặt Kim Xà Tôn giả, trong mắt không có một chút sợ hãi nào.

- Ta cũng muốn hỏi ngươi, ngươi có biết vì sao ta phải đánh ngươi hay không?

Kim Xà Tôn giả nhìn lão giả trước mặt, ánh mắt bắt đầu lạnh lẽo.

- Đệ tử thực sự không biết.

Lão giả ngẩng đầu, một bên má đỏ bừng.

- Ngươi coi sư phụ ngươi là người như thế nào? Bán người khác cầu vinh hay là gia nô của ba họ? Hay là cỏ đầu tường?

Kim Xà Tôn giả nhìn lão giả nổi giận nói.

Ánh mắt lão giả kia thoáng run rẩy một chút, nói:

- Có thể đệ tử sai, đệ tử chỉ thay mười vạn đệ tử Kim Xà môn cân nhắc mà thôi. Không muốn đệ tử Kim Xà môn ta trở thành pháo hôi. Đệ tử cũng không phải là người ham hưởng lạc, bằng không khi Nguyệt Long các tìm con, đưa ra điều kiện cực lớn để con phải bội sư phụ, đệ tử lại cự tuyệt. Đệ tử chỉ vì cả Kim Xà môn, gần đây có không ít đệ tử bắt đầu oán hận. Gió càng lúc càng lớn, đệ tử chỉ không muốn Kim Xà môn bị hủy hoại trong chốc lát mà thôi.

Ánh mắt Kim Xà Tôn giả trầm xuống, vẻ mặt hòa hoãn hơn đôi chút, nói:

- Yên tâm đi, ta biết rõ ngươi không phải là người hưởng lạc, bằng không cũng không nói với ngươi những lời này. Mấy ngày trước sư đệ ngươi mất tích chính là ví dụ. hắn không giống như ngươi, hắn đáp ứng điều kiện của Nguyệt Long các.

- Sư phụ, hóa ra...

Lão giả đứng dậy, trong mắt tràn ngập vẻ kinh ngạc.

- Ngươi cho rằng có một ít chuyện ta thực sự không biết sao?

Kim Xà Tôn giả nhíu mày nói:

- Kỳ thật không chỉ là Nguyệt Long các đi tìm ta, còn có Thần Kim các, Khôn Dương đảo cũng tìm qua ta. Điều kiện là tiến vào trong Thiên Địa tháp, ta cũng động tâm, thế nhưng ta đều cự tuyệt bọn họ.

- Tại sao? Chẳng lẽ sư phụ không nghĩ cho Kim Xà môn hay sao?

Lão giả kia hỏi.

- Nhớ kỹ, đã không còn Kim Xà môn, chỉ có phân đà ở Đông Hải.

Kim Xà Tôn giả nghiêm túc nhìn lão giả trước mắt nói:

- Ta làm như vậy là bảo toàn mấy chục vạn đệ tử Kim Xà môn, cũng là vì chính mình.

- Tại sao sư phụ không đáp ứng điều kiện của đám người Nguyệt Long các.

Lão giả này nghi hoặc hỏi.

- Bởi vì ta không tin bọn chúng. Bọn chúng đưa ra điều kiện như vậy chính là e ngại Đế Đạo minh. Mà lúc đầu ta rời khỏi Thiên Địa minh là cũng bởi vì bảo toàn Kim Xà môn. Gia nhập Phi Linh môn cũng là bảo toàn mấy chục vạn đệ tử của Kim Xà môn. Sự thật chứng minh ta đã đúng. Cơ hồ tất cả các thế lực nhất lưu hiện tại chỉ có chúng ta tồn tại ở dưới Phi Linh môn.

Kim Xà Tôn giả nói.

- Con thấy sư phụ không cần phải làm như vậy. Con nghe nói danh ngạch đi Thiên Địa tháp của Phi Linh môn vô số. Ngay cả thực lực như Thiên Thủ Quỷ Tôn và không ít yêu thú cũng đi. Duy chỉ có sư phụ là không được đi.

Lão giả này trầm giọng nói, sư phụ hắn không cần phải làm như vậy.

- Bởi vì bọn họ không tín nhiệm ta, mà thời gian ta gia nhập cũng ngắn.

Kim Xà Tôn giả nói, nói trong lòng hắn không có ý kiến là giả, thế nhưng sau đó hắn cũng nghĩ tới vấn đề của mình.

- Nếu như bọn họ không tín nhiệm chúng ta, vậy sao chúng ta không...

Lão giả này còn chưa nói xong, ánh mắt Kim Xà Tôn giả lần nữa trầm xuống, ngắt lời lão giả này, nói:

- Những lời này ta hy vọng con không nói một lần nữa, mọi chuyện không thể có lần thứ ba.

- Vâng...

Lão giả khúm núm nói, trong mắt rõ ràng có chút không phục.

Kim Xà Tôn giả khẽ than nói:

- Có lẽ con không rõ, con phải biết rằng chúng ta không phải gia nô của ba họ, cũng không phải là người bội bạc. Lúc trước rời khỏi Thiên Địa minh cũng là bởi vì ta đã nhìn ra Thiên Địa minh khó có thể thành công. Ta đồng ý gia nhập Phi Linh môn thì sẽ không phản bội. Ta tin tưởng ánh mắt của mình.

- Lục Lâm Thiên lành ít dữ nhiều là đúng. Thế nhưng Phi Linh môn bây giờ còn có Dương Quá, Lục Tâm Đồng, trong đám người trẻ tuổi còn có Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong, còn có Lục Kinh Vân. Thánh Linh cốc, Thánh Linh giáo cùng với Phi Linh môn ta thấy chính là người một nhà. Cho nên hiện tại lại có năm Đế giả tọa trấn, lo gì Phi Linh môn không hưng thịnh. Trái lại Thiên Địa minh, người trẻ tuổi có bao nhiêu người có thể so sánh với Phi Linh môn. Sớm muộn gì cũng có ngày chúng ta được Phi Linh môn tín nhiệm. Khi đó chính là ngày các ngươi nổi danh. Mà ta, không sao cả, cho dù có thể tiến vào trong Thiên Địa tháp cũng không phải tuyệt đối có thể xưng Đế, chỉ là có cơ hội mà thôi. Ta không cần cơ hội hư vô đó mà bám vào Phi Linh môn.

Kim Xà Tôn giả nói xong, khẽ thở dài.

Lão giả này nhìn qua Kim Xà Tôn giả, ánh mắt biến đổi, lập tức quỳ trên mặt đất nói:

- Đệ tử ngu muội, không nhìn ra sư phụ nhìn xa trông rộng như vậy. Sư phụ nói làm cho đệ tử hiểu ra, sau này đệ tử sẽ không nhắc những lời này nữa.

- Hy vọng con hiểu rõ thật sự.

Kim Xà Tôn giả nhìn lão giả này nói:

- Con phải nhớ kỹ, muốn người khác tin tưởng con, trước tiên con phải để cho người khác tin tưởng con đã. Chúng ta đã chọn thì phải tin tưởng ánh mắt của mình. Cho dù thua thì cũng chỉ mất mạng, ít nhất cũng không hối hận. Nếu không tương lai cũng chỉ biết hối hận mà thôi.

Trong tầng thứ nhất của Thiên Trụ giới lúc này đã qua hơn bảy năm bên ngoài, ở bên trong tầng thứ nhất đã hơn bảy mươi năm. Hơn bảy mươi năm đối với người bình thường mà nói đã là cả đời. Mà đối với cường giả mà nói, cũng không tính là cái gì.

Trong Thiên Trụ giới yên tĩnh, Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến, Nam thúc đã sớm quen tu luyện trong không gian yên tĩnh này rồi.

Mà Tiểu Long thì càng không cần phải nói, đối với Thiên Trụ giới hắn vô cùng quen thuộc.

Cũng không biết từ khi nào, quanh thân Tiểu Long có năng lượng thiên địa bàng bạc hội tụ. Nhìn qua động tĩnh trong thiên địa, dường như thời gian năng lượng hội tụ đã không ngắn.

Ầm ầm.

Trong không gian yên tĩnh đột nhiên gió nổi mây phun, không gian giống như bị nghiền nát. Nam thúc và Bách Biến Tôn giả đang tĩnh tu lập tức bị động tĩnh cực lớn này làm bừng tỉnh.

Chương 3012: Sắp sụp đổ 1

Sưu Sưu.

Khi thân ảnh hai người đáp xuống không gian có động tĩnh cực lớn kia thì lập tức kinh ngạc. Lúc này trong không gian gió nổi mây phun, tiếng sấm vang vọng không ngừng, năng lượng thiên địa bàng bạc tràn ngập, không gian lờ mờ.

Ngao.

Trong không igan lờ mờ này, bên trong năng lượng thiên địa bàng bạc có một tiếng long ngâm vang vọng. Tiếng long ngâm này cũng không tính là to, cực kỳ trầm thấp, thế nhưng trong sát na này khiến cho linh hồn Nam thúc và Bách Biến Tôn giả thoáng run rẩy.

Trong ánh mắt kinh ngạc của hai người, Tiểu Long phóng lên trời, hóa thành bản thể khổng lồ, trảo của Thanh Long, thân Huyền Vũ. Dưới bụng ngũ trảo như ẩn như hiện, Huyền Vũ thần xác trên lưng lan tràn ra năng lượng kinh người.

- Đây là yêu thú gì?

Bách Biến Tôn giả há hốc mồm, giờ phút này trong lòng hắn cảm thấy tim mình đập nhanh, dưới cỗ uy áp bực này, thân là nhân loại thế nhưng hắn cũng bị áp chế. Hắn chưa từng thấy yêu thú nào có uy năng khủng ố như vậy. Bên trên thân thể khổng lồ kia có long lân, tràn ngập hỏa diễm màu vàng. Dưới bụng là ngũ trảo, tiếng sấm nổ mạnh vang vọng, chấn động nhân tâm, một cỗ khí tức cường hãn không có cách nào che dấu lan tràn ra.

- Trên người tiểu gia hỏa này có huyết mạch của Thanh Long Hoàng tộc và Huyền Vũ Hoàng tộc.

Nam thúc nói.

- Cái gì?

Khiên Bách Biến càng thêm há hốc mồm.

- Khí tức thật mạnh.

Ánh mắt mang theo sự kinh ngạc chuyển động, ánh mắt kinh ngạc của Khiên Bách Biến lần nữa nhìn vào trong không gian gió nổi mây phun trước mắt. Trên bản thể khổng lồ của Tiểu Long, nhìn năng lượng thiên địa tràn ngập kéo tới, khí tức khủng bố này khiến cho lòng người run sợ.

Giờ phút này thân thể khổng lồ của Tiểu Long chiếm giữ trên không trung. Trong không gian có một cỗ năng lượng thiên địa cường hãn nhanh chóng ngưng tụ, tạo thành một vòng xoáy chung quanh thân thể Tiểu Long, năng lượng thiên địa đều bị Tiểu Long hút vào trong cơ thể.

Năng lượng thiên địa cường hãn rót vào, khí tức trên người Tiểu Long lập tức kéo lên. Lân phiến rậm rạp chằng chịt toàn thân lúc này dường như đều đang hấp thu năng lượng trong thiên địa. Gợn sóng trong không gian nổi lên sóng to gió lớn, giống như sóng nước cuồn cuộn.

Cùng một thời gian, trong mi tâm Tiểu Long, quang mang chói mắt cùng với khí thế cường hãn đột nhiên từ trong cơ thể phô thiên cái địa tuôn ra. Khí tức giống như quang trụ bắn thẳng lên trời cao, đánh bay gợn sóng trong không gian.

Sưu.

Trong đạo quang trụ, lúc này có một hư ảnh hình rồng xuất hiện, đang tiếp nhận sự rèn giũa của năng lượng thiên địa.

- Năng lượng thiên địa rèn thú hồn, tiểu gia hỏa này sắp thành Đế.

Nam thúc kinh ngạc nhìn một màn trước mát, tổng mắt hiện lên sự kinh ngạc tuyệt đối.

Tuổi tác của Tiểu Long hắn biết rõ, tăng thêm lại là thú tộc, tốc độ tu luyện so với nhân loại chậm hơn nhiều. Mà tốc độ của Tiểu Long, lúc này ở trong thú tộc tuyệt đối chính là kỳ tích.

Loại tốc độ tu luyện này quả thực chính là siêu việt.

- Thành Đế a.

Khiên Bách Biến nuốt một ngụm nước bọt. Hai chữ này giống như một ngọn núi lớn đè trên đỉnh đầu hắn, thành Đế, đó là mộng tưởng từ trước tới nay của hắn.

- Độc Cô huynh, thú tộc đến Đế giả, có phải so với Đế giả nhân loại sẽ mạnh hơn hay không?

Khiên Bách Biến hỏi Nam thúc, dường như đã biết rõ thân phận của Nam thúc.

Quan hệ giữa Khiên Bách Biến và Lục Lâm Thiên, Nam thúc cũng từ trong miệng người này biết được.

- Đó là đương nhiên, đặc biệt là Tiểu Long. Một khi đột phá thành Đế, sợ rằng ngay cả Đế giả bình thường căn bản không phải là đối thủ. Sự khủng bố của nó so với Lâm Thiên cũng không kém bao nhiêu.

Nam thúc nói.

- Mạnh như vậy sao?

Khiên Bách Biến kinh ngạc không thôi, nhưng mà hắn cũng không nghi ngờ lời nói của Nam thúc.

Năng lượng thiên địa bao phủ, linh hồn thể hình rồng kia dần dần hóa thành hình người, đúng là bộ dáng của Tiểu Long. Bộ dáng tôn quý, khiến cho trong lòng mọi người sinh ra sự kính sợ, kính sợ từ tận đáy lòng.

Mà trên đầu bản thể Tiểu Long, năng lượng thiên địa vô hình không ngừng bị con mắt thứ ba trên đầu hấp thu vào trong cơ thể.

Giờ phút này cơ hồ tất cả lân phiến màu vàng trên bản thể Tiểu Long đều dựng đứng lên. Từng mảnh lân phiến lan tràn ra kình phong xuyên thấu không gian, khiến cho không gian chung quanh nó không ngừng run lên.

Sưu Sưu.

Thân thể khổng lồ của Tiểu Long lan tràn ra khí tức nóng bỏng vô cùng, đốt cháy gợn sóng trong không gian, khí tức cường hãn đánh văng gợn sóng trong không gian. Một cỗ uy thế mạnh mẽ càng thêm cường hãn, chấn động nhân tâm.

Một lát sau, ngay khi hư ảnh của Tiểu Long trở lại trong con mắt thứ ba, thân thể khổng lồ của Tiểu Long đột nhiên run lên, giống như trong lúc vô hình phá tan một tấm bình chướng vô hình. Uy thế kinh người lan tràn, trong lúc mơ hồ hiện ra uy năng khiến cho không gian vỡ vụn.

Ầm ầm.

Trong khoảnh khắc, cả không gian vang vọng tiếng sấm, gió nổi mây phun, càng thêm lờ mờ. Chỉ có điện mang khiến cho tim đập nhanh không ngừng lập lòe trên không trung. Khí thế như vậy, chấn động nhân tâm, càng có một cỗ khí tức khiến cho linh hồn người ta rung động.

- Đế cấp, đột phá Đế cấp, cửu giai.

Ánh mắt Nam thúc sáng ngời, giờ phút này linh hồn hắn cũng đang run rẩy.

- Uy áp thật mạnh.

Lúc này Khiên Bách Biến càng bị uy áp mạnh hơn, toàn thân run rẩy, dưới cỗ uy năng khủng bố này hắn có cảm giác mình không có lực chống lại.

Ngao.

Tiểu Long lại một lần nữa ngẩng đầu rống lên một tiếng giống như long ngâm, thanh âm hóa thành sóng âm lan tràn ra chung quanh, khiến cho không gian chung quanh run rẩy không ngớt.

Sưu.

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, Thái Cổ U Minh Viêm bị ép vào đường cùng. Suốt bảy năm qua, hắn không thể không phòng bị, không thể không tiêu hao không ngừng. Suốt hơn bảy năm này hắn khóc không ra nước mắt.

Lục Lâm Thiên yên lặng bảy năm, không có một chút động tĩnh nào, quanh thân được quang mang năm loại thuộc tính bao phủ, quang mang ngày càng chói mắt khiến cho Thái Cổ U Minh Viêm ngày càng sợ hãi.

Lục Lâm Thiên giống như lão tăng nhập định, vững như bàn thạch. Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, nếu không phải quanh người có khí tức quang mang thuộc tính phóng ra, nhất định sẽ khiến cho người ta tưởng rằng vẫn lạc.

Mà lúc này nhìn Lục Lâm Thiên không nhúc nhích, không biết có phải bởi vì động tĩnh trong Thiên Trụ giới hay không mà khí tức thoáng chấn động, rồi lập tức lâm vào trong yên lặng.

- Nhân loại, coi như ta sợ ngươi có được hay không? Ngươi đi ra ngoài được không?

- Nhân loại, dù sao ngươi cũng không làm gì được ta. Ta đồng ý với ngươi, chỉ cần ngươi đi ra ngoài, ta sẽ tặng cho ngươi một bảo khố. Trong này đều là thứ do cường giả viễn cổ của nhân loại các ngươi lưu lại trong Hư không bí cảnh a. Mỗi một thứ đều là trọng bảo, đạt được bảo khó này, sau khi ngươi ra ngoài đủ để quét ngang đại lục, trở thành tồn tại cường đại nhất.

- Nhân loại, ngươi nói một câu đi. Ta cầu ngươi, ngươi nói một câu thôi cũng được mà?

Chương 3013: Sắp sụp đổ 2

- Bằng không như vậy đi, ta nhận thua có được không. Chỉ cần ngươi có thể dẫn ta ra ngoài, ta sẽ bảo hộ ngươi một ngàn năm. Có ta bảo vệ ngươi một ngàn năm, cho dù là mấy Hoàng tộc chó má kia cũng phải nhìn sắc mặt của ngươi. Ngươi có thể chà đạp bọn chúng, ngươi thấy thế nào?

- Nhân loại, ngươi có nghe thấy ta nói chuyện hay không?

Từng đạo thanh âm vang lên trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, Thái Cổ U Minh Viêm giống như sắp sụp đổ. Suốt hơn bảy năm, thế nhưng nhân loại trước mắt lại làm ngơ hắn, căn bản không để ý tới hắn, mà ngay cả thời gian khôi phục hắn cũng không có.

Lúc này Thái Cổ U Minh Viêm đã hối hận thật sâu, hắn hối hận vì đã đem nhân loại này nhốt vào trong thế giới của hắn. Mời thần tới thì dễ đưa thần đi thì khó, hiện tại hắn đang khóc không ra nước mắt.

Trong Hư không bí cảnh, trong không gian bao la, giờ phút này không có ai nhìn thấy, trong không gian tràn ngập kim quang rực rỡ, khí tức sắc bén...

Đông Hải, tại một hải đảo cực lớn, bốn phía bị nước bao phủ chung quanh, lọt vào trong tầm mắt của mọi người, từng đoàn thuyền không ngừng tới lui vào hải đảo. Không ít thân ảnh bận rộn, phía xa có rất nhiều kiến trúc kéo dài không ngớt. Thanh âm ầm ĩ, náo nhiệt bất phàm. Một con thuyền xa hoa nhanh chóng đi tới hải đảo. Chung quanh đã sớm được thu dọn, trên bến tàu có không ít tàu ngừng dừng chân quan sát. Có thể khiến cho Đoan Mộc gia tộc làm như vậy tuyệt đối không phải là người bình thường.

Đặc biệt là hộ vệ đội do Đoan Mộc gia tộc điều đến. Những người này trên Lưu Tô đảo đều là Cường giả. Coi như là người Thiên Vân đảo tới, Đoan Mộc gia tộc cũng không long trọng như vậy.

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, trên con thuyền lớn xa hoa có mấy đạo thân ảnh bất phàm, cao ngất đi xuống, trong đó còn có mấy nữ tử xinh đẹp.

- Bái kiến Nhị thiếu gia, bái kiến chư vị thiếu gia, tiểu thư Phi Linh môn.

Nhìn thấy những người này, trên bến tàu có mấy trăm người mặc áo giáp của Độc Cô gia nhảy xuống chiến mã, cung kính hành lễ, khí thế bất phàm.

- Tất cả đứng lên đi.

Đoan Mộc Hồng Chí phất tay, ý bảo tất cả mọi người đứng dậy.

- Đại sư huynh, ngươi quá long trọng rồi.

Hoàng Tĩnh Ngọc khẽ cười, khiến cho không ít người phía xa bỗng nhiên giống như thất hồn lạc phách.

- Tiểu Hồng Chí, ngươi quá long trọng rồi.

Bạch Toa Toa mỉm cười, bây giờ ở trong Phi Linh môn, người dám xưng hô với Đoan Mộc Hồng Chí như vậy cũng không có nhiều lắm, mà Bạch Toa Toa chính là một người như vậy.

- Có lẽ là tỷ tỷ của ta sắp xếp, cũng không phải ta a.

Đoan Mộc Hồng Chi nhún nhún vai, bất đắc dĩ nói.

- Đại sư huynh, Lưu Tô đảo rất náo nhiệt nha.

Một thiếu niên mặc trường bào, nhìn chung quanh, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ, ánh mắt sợ rằng bất luận thiếu nữ nào liếc nhìn trong lòng không tránh khỏi rung động.

Dưới ánh mắt này quả thực có không ít thiếu nữ chung quanh bến tàu lập tức nhìn về phía hắn.

- Tiểu tử Kinh Vân, ngươi đừng có gây tai họa. Không nên hái hoa ngắt cỏ giống như sư phụ ngươi.

Bạch Toa Toa nhìn những nữ tử xa xa, bất đắc dĩ nói với Lục Kinh Vân

- Toa Toa a di, ta rất thuần khiết, vẫn còn là xử nam a.

Lục Kinh Vân khẽ mỉm cười nói.

Lục Kinh Vân nói xong, mấy nữ đệ tử Phi Linh môn chung quanh cùng với những nữ đệ tử của Đoan Mộc gia lập tức cười rộ lên, ánh mắt nhìn về phía Lục Kinh Vân có chút kỳ quái.

- Ngươi có thể nói nhỏ hơn được không?

Bối Nhi không nhịn được mà liếc nhìn Lục Kinh Vân.

Lục Kinh Vân có chút ủy khuất nói:

- Ta thực sự còn là xử nam a.

- Xử nam giống như nội y, ngươi là xử nam thì cũng không cần gặp ai cũng phải chứng minh. Nói nhiều sẽ không có ai tin tưởng.

Bảo Nhi không nhanh không chậm liếc nhìn Lục Kinh Vân. Mà Niếp Phong mỉm cười, loại đề tài hắn sẽ không bao giờ xen vào.

- Thế nhưng ta còn chưa phá, vẫn là xử ta, là điều kiêu ngạo của ta.

Lục Kinh Vân dứt lời, lập tức nhảy xuống bến tàu trước, mặc kệ Bảo Nhi, từ trước tới nay Bảo Nhi luôn đấu võ mồm với hắn, hắn đã sớm quen rồi.

- Sư phụ thế nào đồ nhi như vậy, đều vô sỉ như nhau.

Bạch Toa Toa bất đắc dĩ thở dài, đám người Hoàng Tĩnh Ngọc thì nhát gan hơn một chút, nghe mấy lời này hai tai đỏ ửng, vẻ mặt bắt đầu ửng đỏ.

- Đi thôi, chúng ta từ trên Vạn Đảo nhai trở về, vốn định trở về Phi Linh môn. Không ngờ tỷ tỷ của ta sau khi biết được lại mời chúng ta tới Lưu Tô đảo mấy ngày. Mời mọi người, trên Lưu Tô đảo có mấy địa phương thú vị. Đến nơi này rồi chư vị sư đệ sư muội không nên khách khí.

Đoan Mộc Hồng Chí bảo mọi người rời thuyền.

- Đã rất lâu rồi ta chưa gặp Y Y cô nương, ta đi trước tìm nàng.

Nhan Kỳ nói, sau khi sư phụ vẫn lạc, đã lâu nàng chưa từng đi ra ngoài.

Mọi người ngồi lên xe ngựa mà Đoan Mộc gia tộc đã chuẩn bị từ trước, lập tức rời khỏi bến tàu.

Trên Lưu Tô đảo vốn có hơn hai ba vạn người, cực kỳ phồn hoa. Đủ để so sánh với đại thành phồn hoa nhất trên đại lục Linh Vũ và Cổ Vực. Sau khi Đoan Mộc gia tộc không ngừng phát triển, tăng thêm xác nhập không ít đảo nhỏ chung quanh, chung quanh còn có rất đông người tụ tập tới, số lượng đã hơn ức, ngày càng phồn vinh.

Đương nhiên không có người nào dám kɧıêʋ кɧí©ɧ Đoan Mộc gia trên Lưu Tô đảo. Có thể khống chế Lưu Tô đảo cũng đại biểu cho địa vị của Đoan Mộc gia trên Lưu Tô đảo.

Càng quan trọng hơn chính là hiện tại không có kẻ ngốc nào đi kɧıêʋ кɧí©ɧ Đoan Mộc gia tộc. Trừ phi là muốn tìm cái chết. Lão tổ của Đoan Mộc gia tộc là Thánh Thủ Linh Tôn hiện tại đã đột phá thành Thánh Thủ Linh Đế. Lão tổ còn tại thế, tăng thêm Thánh Linh giáo và Phi Linh môn, còn ai dám chống lại Đoan Mộc gia tộc.

- Thì ra là Đại thiếu gia của Đoan mộc gia tộc trở về, còn có người Phi Linh môn, khó trách lại long trọng như vậy.

- Đoan Mộc gia tộc hiện tại không giống như trước đây, có Thánh Linh giáo và Phi Linh môn ở đó, Đoan Mộc gia tộc vĩnh viễn không sụp đổ.

- Nghe nói thiếu gia của Đoan Mộc gia tộc còn chưa thành thân, nếu như người ta có thể vừa ý nha đầu của ta thì tốt rồi.

Trong tiếng nghi luận của mọi người, một đạo thân ảnh nhìn qua đội xe ngựa kia, trong mắt hiện lên chút hàn ý, thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ.

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, Thái Cổ U Minh Viêm khóc vô cùng hối hận, miệng lưỡi bắt đầu có cảm giác khô khốc. Bảy năm nay, nhân loại này không thèm để ý tới hắn, mà hắn cũng không có biện pháp nào.

Hắn đành phải buông tha, trong lòng không ngừng suy nghĩ mình nên làm thế nào. Luận trí tuệ, hắn đã sớm là tồn tại độc nhất vô nhị, không có một chút khác biệt nào với nhân loại. Thân là linh vật trời sinh, trí tuệ thậm chí còn cao hơn chứ không thấp hơn.

Luận tâm trí, lúc hắn xuất hiện còn sớm hơn nhân loại. Từ viễn cổ tới nay có thể tưởng tượng tâm trí hắn như thế nào, người bình thường khó có thể so sánh được.

Chương 3014: Thiên địa biến hóa

Nhưng vào lúc này thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm đột nhiên thoáng chấn động. Trên thân thể Lục Lâm Thiên, quang mang bốn loại thộc tính mộc, thủy, hỏa, thổ biến mất lúc nào không hay. Giờ phút này chỉ còn có quang mang màu vàng không ngừng tản mát ra kim quang chói mắt. Bên trong kim quang có t cỗ khí tức bắt đầu có dấu hiệu lan tràn.

- Nhân loại, rốt cuộc ngươi tỉnh rồi sao?

Dưới cỗ khí tức này trong lòng Thái Cổ U Minh Viêm cũng run lên, lập tức kinh hỉ lên tiếng, ít nhất nhân loại này dường như đã có phản ứng.

Chỉ tiếc Lục Lâm Thiên không có trả lời hắn, cũng không có dấu hiệu thức tỉnh, dường như vẫn đang chìm đắm trong trạng thái nào đó, căn bản không có cách nào tỉnh lại.

Trong Hư không bí cảnh, giờ phút này cả không gian tràn ngập kim quang, kim quang tụ tập tới tình trạng khủng bố. Trong kim quang, khí tức sắc bén khuếch tán, chậm rãi lan tràn ra. Lan tràn về chung quanh trong Hư không bí cảnh to lớn.

Kim quang lan tràn như vậy, trên không trung bắt đầu có biến hóa không rõ. Trên không trung dường như đang bị một cỗ quang mang màu đen bao phủ, không gian bắt đầu có dấu hiệu bị ăn mòn, giống như nhật thực vậy. Chỉ có kim quang không ngừng hội tụ trong không gian.

Thời gian bảy năm, trong bảy năm này Lục gia không có phát triển quá lớn. Lục gia thiếu đi Lục Lâm Thiên, tuy rằng còn có Phi Linh môn. Thế nhưng sự phát triển của Lục gia giống như gặp phải nút thắt vô hình, trong lòng người Lục gia dường như đều có cảm giác thiếu một chút gì đó. So với trước kia có cảm giác không giống.

Những năm gần đây Lục gia phát triển, có tài nguyên chống đỡ, Lục gia mở rộng không ít. Trong gia tộc cũng xuất hiện không ít người trẻ tuổi bất phàm đi tới các sơn môn lớn, tuyệt đối có thể liều mạng với những người cùng thế hệ.

Nhưng mà trong đám người trẻ tuổi so sánh với Lục Lâm Thiên, tự nhiên còn kém xa.

Mấy người chủ yếu của Lục gia mấy năm này buồn bực không thôi, thế nhưng cũng không có cách nào. Muốn đi tìm Hư không bí cảnh, thế nhưng chỉ có tâm mà không có lực. Thực lực của bọn họ kém qúa xa, có một ít chuyện căn bản không thể tham dự được.

- Ồ? Sắc trời dường như không quá bình thường.

Tại một đình viện trong Lục gia, Lục Trung nhìn lên trên không trung. Bầu trời sáng rõ kia trong lúc mơ hồ khiến cho người ta có cảm giác áp lực, rõ ràng tầm mắt không giống như bình thường.

- Đúng là có chút không giống bình thường, dường như trên trời bị thứ gì đó bao phủ.

Lục Đông kinh ngạc.

- Đại ca, Tam ca, các ngươi có cảm giác được cái gì hay không? Tại sao ta có cảm giác trên người ta có chút không ổn.

Lục Tây nhìn Lục Đông và Lục Trung hỏi, trong cơ thể hắn dường như có biến hóa bất thường, thân là tu luyện giả, hắn có thể cảm nhận được rõ ràng loại cảm giác này, đây dường như không phải là biến hóa bình thường.

- Biến hóa cái gì?

Ánh mắt Lục Trung sáng ngời, lập tức hỏi Lục Tây.

- Linh hồn cảm thấy rất áp lực, máu tươi trong cơ thể có cảm giác sôi trào.

Lục Tây do dự một chút, cảm nhận cảm giác trong cơ thể, lập tức miêu tả với hai người Lục Trung, Lục Đông.

- Ngươi cũng cảm giác như vậy sao? Ta cho rằng chỉ ta có biến hóa này, vừa rồi ta còn đang muốn hỏi hai người.

Lục Đông lập tức nói, hắn cũng có loại cảm giác này.

- Ta cũng có loại cảm giác này.

Lục Trung nhìn hai người, vẻ mặt có chút ngưng trọng:

- Cảm giác của ta so với hai người còn ngưng trọng hơn một chút.

...

Trong thiên địa lúc này lặng lẽ biến hóa, giống như vô thanh vô tức, thế nhưng lại cực kỳ rõ ràng.

Trên đại lục Linh Vũ, sắc trời biến hóa, mặt đất ngẫu nhiên thoáng run rẩy, vô số dã thú kinh hãi trở lại hang ổ, chim bay không dám đáp xuống đất.

Cổ Vực, từng ngọn núi ngẫu nhiên lay động, vô số chuột từ trong khe đất lao ra, di chuyển thành từng đàn.

Đông Hải, mặt nước cuồn cuộn, chấn động bất thường. Vô số đàn cá dày đặc giống như che đậy hải vực, xoay quanh, tụ tập trên mặt nước.

Trong phía nam Tổ Yêu Lâm, trong lòng yêu thú tự nhiên run rẩy.

Phía bắc, Linh Hoàng nhai, linh hồn của linh thú rung rung, tim tự dưng đập nhanh.

Biến hóa như vậy, trong thiên địa có từng đạo thân ảnh xuất hiện trong mây, trên ngọn núi không có ai có thể nhận ra, tất cả đều đang bấm đốt ngón tay tính toán cái gì đó, thế nhưng căn bản không thể cảm ứng ra được cái gì. Chỉ có thể đoán được trong thiên địa nhất định sẽ có biến cố lớn.

Biến cố bực này cũng khiến cho bọn họ run sợ, giờ phút này, trời cao dường như đã bắt đầu có biến hóa.

Trên hải vực rộng lớn, sóng nước cuồn cuộn, gợn sóng không ngừng lan tràn ra mấy hải đảo phía xa. Sóng nước va chạm vào đá ngầm, tạo thành bọt nước cao mấy chục thước, phát ra tiếng ào ào đinh tai nhức óc cực lớn.

Một chiếc thuyền lớn xa hoa lúc này bị va chạm, lập tức bị nghiền nát, chìm xuống hải vực đang cuồn cuộn không ngừng.

Trong ánh mắt của mọi người, trên hải vực xuất hiện cơn sóng cực lớn. Sóng biển lan tràn, một mảng lớn yêu thú xuất hiện. Cả phạm vi hải vực to lớn có vô số yêu thú trong nước xuất hiện, một cỗ khí tức bắt đầu phóng lên trời. Trong đó có không ít yêu thú lục giai.

Trong đàn yêu thú khủng bố trong nước này có vài đầu yêu thú thất giai. Bằng không bọn họ cũng không chật vật trốn như vậy. Một hai đầu yêu thú thất giai bình thường bọn họ không cần phải để ý.

Rống Rống.

Ô Ô.

Từng tiếng thú rống phóng lên trời, vô số yêu thú rậm rạp chằng chịt trọn vẹn tới ngàn vạn đầu. Ít nhất cũng có bảy tám ngàn đầu. Thậm chí còn có không ít yêu thú khổng lồ. Thân thể khổng lồ giống như một hải đảo xuất hiện trong mắt mọi người.

- Hỗn đản, không ngờ đám yêu thú trong nước này dám công kích chúng ta.

Trên đầu thuyền, giờ phút này có vô số thân ảnh lung la lung lay đứng trên con thuyền xoa hoa sắp chìm. Dẫn đầu là mấy thân ảnh vững như thái sơn, chính là đám người Lục Kinh Vân, Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong, Hoàng Tĩnh Ngọc.

- Những yêu thú này không phải muốn công kích chúng ta, hẳn là bị người khác xúi giục hoặc là khống chế.

Đona Mộc Hồng Chí nhìn qua đàn yêu thú kinh khủng, đàn yêu thú này quá nhiều. Đệ tử có tu vi thấp trên thuyền cũng không ít. Bọn họ có thể trốn, thế nhưng đệ tử có tu vi thấp thì phiền phức lớn.

- Sắc trời dường như cũng không quá bình thường.

Bạch Toa Toa nhìn sắc trời trên không trung, cả không trung lúc này dường như có biến hóa mơ hồ gì đó.

- Bên kia có một hải đảo, thuyền này sắp chìm rồi. Chúng ta tới đảo đó rồi lại nghĩ biện pháp.

Lục Kinh Vân nói xong, toàn thân run lên, máu trong cơ thể không biết vì sao đột nhiên cảm thấy nóng bỏng.

- Kinh Vân sư đệ, đệ không sao chứ?

Niếp Phong dường như đã nhìn ra Lục Kinh Vân có chút không ổn cho nên lập tức hỏi Lục Kinh Vân.

- Đệ không sao.

Lục Kinh Vân lập tức khôi phục lại, cũng không có ảnh hưởng quá nghiêm trọng, hắn nhìn đàn yêu thú chung quanh, vội vàng nói:

- Niếp Phong sư huynh, huynh và Bảo Nhi theo đệ và Bối Nhi ngăn cản đám yêu thú trong nước này một lát. Toa Toa a di, Đại sư huynh, Tứ sư tỷ, các người mau chóng dẫn đệ tử tới hải đảo trước.

Chương 3015: Thiên Địa rung chuyển 1

- Không thành vấn đề, vậy các ngươi cẩn thận một chút.

Bạch Toa Toa, Đoan Mộc Hồng Chí, Hoàng Tĩnh Ngọc gật đầu nói.

- Bối Nhi chúng ta đi.

Lục Kinh Vân nói xong lập tức lăng không nhảy lên, cùng một lúc, bàn chân Niếp Phong khẽ điểm mặt đất, thân hình phóng lên trời, đứng ở bên cạnh Lục Kinh Vân.

Bối Nhi cùng với ca ca Bảo Nhi nhìn nhau, thân thể hai người lan tràn ra quang mang, nhanh như thiểm điện phóng lên trời.

Ngao.

Hai tiếng long ngâm vang vọng, thanh âm tựa như chuông đồng khiến cho không ít yêu thú trong nước run sợ.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, hai đạo thanh âm vừa dứt, Bối Nhi và Bảo Nhi nhanh chóng hóa thành bản thể khổng lồ chừng bảy trăm thước, lăng không đứng trên không trung.

Toàn thân bản thể của Bối Nhi và Bối Nhi trà ngập long lân màu vàng, khí tức bàng bạc không ngừng phóng ra, bộ dáng dữ tợn, uy mãnh, trên đầu có hai chiếc sừng. Hai chiếc sừng tráng kiện, dưới bụng là ngũ trảo xé rách gợn sóng trong không gian. Lưu quang màu vàng quanh quẩn, gợn sóng quanh thân vặn vẹo.

Rống.

Ô...

Bản thể hai người Bối Nhi, Bảo Nhi hiện lên, đàn yêu thú phía dưới run sợ, từng đầu yêu thú run sợ rít gào.

Bản thể Bảo Nhi và Bối Nhi đều là Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ, trong đám yêu thú viễn cổ, Hoàng Kim Yêu Long tuyệt đối là yêu thú long tộc. Tuy rằng không phải yêu thú long tộc có huyết mạch chính thống nhất. Thế nhưng huyết mạch so với Quỳ Long Như Hoa cao hơn không ít. Huyết mạch chỉ dưới Thanh Long mà thôi. Đối với yêu thú khác tuyệt đối có uy áp.

Giờ phút này trên bản thể Bảo Nhi, Bối Nhi lan tràn ra kim quang rực rỡ, trên thân thể khổng lồ lan tràn ra một cỗ uy áp bàng bạc, khiến những đầu yêu thú thất giai trong đàn yêu thú không nhịn được bắt đầu run rẩy.

Nhưng mà tu vi của mấy đầu yêu thú thất giai kia không thấp, có hai đầu tới thất giai hậu kỳ, huyết mạch dường như cũng không kém, có thể chống lại uy áp của Bảo Nhi và Bối Nhi.

Ngao Ngao.

Hai tiếng gầm gừ trong nước phóng lên cao, hai đạo thú ảnh khổng lồ từ trong nước nhảy ra, một đầu Hổ Yêu Sa cùng với một đầu Yêu Vưu trăm trảo lập tức công kích Bảo Nhi và Bối Nhi.

Bản thể khổng lồ của Bảo Nhi và Bối Nhi lơ lửng trên không trung, thân thể vặn vẹo, uy áp nồng đậm lan tràn ra, cả không trung lúc này dường như cũng run rẩy.

Lục Kinh Vân và Niếp Phong liếc nhìn nhau, lập tức có động tác. Trong tay Niếp Phong xuất hiện một cái bao tay Vũ linh khí, trong chớp mắt tay phải đánh ra một đạo trảo ấn xuyên thấu không gian, mang theo tàn ảnh hung hăng đánh vào cái râu cực lớn của Yêu Vưu trăm trảo.

Ken Két.

Trên không trung lập tức vang vọng thanh âm bạo liệt cực lớn, đồng thời lực lượng va chạm bắn ra quang mang chói mắt. Một trảo này của Niếp Phong không thể bẻ gãy râu của Yêu Vưu trăm trảo, thân thể còn bị đẩy lùi về phía sau, bổ nhào mấy cái trên không trung mới có thể đứng vững được.

- Huyết Hồn Ấn.

Trong chớp mắt một cỗ khí tức bàng bạc quanh thân Lục Kinh Vân tuôn ra, cả không gian dưới cỗ khí tức cường hãn này thoáng run rẩy, một đạo huyết sắc quang mang mang theo uy thế tuyệt đối từ trong tay hắn bắn ra.

Huyết Hồn Ấn là do Thánh Thủ Linh Đế truyền lại, trong Phi Linh môn, trình độ tu luyện của Lục Kinh Vân khắc khổ không kém sư phụ, lại được Thánh Thủ Linh Đế chỉ điểm từ rất sớm, cho nên đã tu luyện thành công Huyết Hồn Ấn.

Ngao.

Tiếp theo trong nháy mắt một tiếng thú minh giống như hổ gầm, phượng minh từ trong lòng bàn tay Lục Kinh Vân mơ hồ truyền ra. Trong khoảnh khắc trong lòng bàn tay Lục Kinh Vân có một hư ảnh giống rồng mà không phải là rồng, giống hổ mà không phải là hổ lướt đi, một cỗ uy áp từ bên trên khuếch tán ra.

Tay Lục Kinh Vân đánh ra Huyết Hồn ấn, thanh âm thú minh vang vọng, lập tức hóa thành một đạo huyết sắc quang mang nho nhỏ, đánh vào trong đầu Hổ Yêu Sa.

Phanh.

Huyết Hồn Ấn đánh vào đầu, Đầu Hổ Yêu Sa chịu uy áp, cặp mắt đỏ vĩ đại trong nháy mắt ngốc trệ, thân thể khổng lồ bị đẩy lui.

- Sư huynh, Bối Nhi, mau lui lại, chúng ta tới hải đảo phía trước rồi nói sau.

Lục Kinh Vân biết thực lực mình, Đầu Hổ Yêu Sa này chính là yêu thú thất giai hậu kỳ gần tới đỉnh phong. Có Huyết Hồn Ấn cũng khó có thể chống lại yêu thú khủng bố này. Trên hải vực lại là địa bàn của bọn chúng. Đối với chúng càng có lợi, tốt nhất cứ lui về phía hải đảo rồi nói sau.

Sưu Sưu.

Lục Kinh Vân và Niếp Phong lập tức nhanh chóng lui lại, bản thể khổng lồ của Bảo Nhi và Bối Nhi cũng nhanh chóng lui lại.

Rống.

Từng đầu yêu thú trong nước đang muốn đuổi theo, thế nhưng lúc này trên hải vực đột nhiên chấn động kịch liệt, hải vực vô biên bắt đầu có sóng nước cuồn cuộn, cả không gian đột nhiên tràn ngập áp lực.

Đám yêu thú đang định đuổi theo run sợ, thân thể đình trệ một lát.

Sưu.

Thân thể Lục Kinh Vân đáp xuống hải đảo, lập tức lảo đảo lui về phía sau, thiếu chút nữa ngã xuống mặt đất.

- Kinh Vân, dường như đệ có chút không ổn.

Niếp Phong đáp xuống bên người Lục Kinh Vân rồi nói.

- Chỉ là ngoài ý muốn mà thôi, chúng ta nhanh nghĩ biện pháp đối phó với đám yêu thú trong nước này mới được.

Lục Kinh Vân vội vàng nói, hắn cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, hắn cảm thấy máu mình nóng lên, dường như sôi trào rồi lại lập tức khôi phục, hắn cũng không biết chuyện này là như thế nào.

Trong thiên địa, biến hóa vô hình càng ngày càng rõ ràng, cơ hồ bao phủ cả không gian.

Bao phủ không gian đương nhiên không phải không gian bên ngoài, dù sao bên ngoài không gian này còn tồn tại một không gian khác, sợ rằng còn chưa có ai trên đại lục này làm được một bước này.

Bao phủ không gian chỉ là bao phủ không gian trong thiên địa này, giống như mặt trăng và mặt trời vậy, chỉ là người bình thường không có cách nào nhìn thấy không gian này mà thôi.

Biến hóa trong thiên địa, cơ hồ bao phủ tất cả không gian, tất cả đều có biến hóa kinh người.

Ba ngày, trong vòng ba ngày, bầu trời xám trắng, không có mặt trăng hay mặt trời, trời xanh được một cỗ kim quang nhàn nhạt bao phủ. Trong vòng ba ngày mặt đất lay động, mặt nước cuồn cuộn, không gian khẽ run rẩy, cơ hồ tất cả dấu hiệu đều cho thấy trong thiên địa dường như sắp xảy ra biến cố cực lớn nào đó.

Trong thiên địa, từng đạo thiên ảnh hiện lên trên không trung. Không ít người đang trao đổi, thế nhưng không ai biết chuyện này là như thế nào, thiên địa đột nhiên rung động.

- Thiên địa biến hóa khác thường, rốt cuộc có chuyện gì

- Đây cũng không giống như là dị tượng thiên địa a. Trước nay chưa từng có hiện tượng này xuất hiện.

- Chẳng lẽ trong thiên địa sắp xảy ra chuyện gì sao?

Trong Thập đại Hoàng tộc, từng đạo thanh âm mang theo sự nghi hoặc vang vọng, thế nhưng cũng không thu hoạch được gì, không có ai biết rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra.

Trên trấn Thanh Vân, không ít người Lục gia đã bắt đầu tụ tập trong đại điện ở quảng trường ba ngày trước.

- Đại ca, Tam ca, cơ hồ tất cả người của Lục gia, chỉ cần có huyết mạch của Lục gia đều có những biến hóa này.

Ngoài đại điện, Lục Tây nói với hai người Lục Trung và Lục Đông.

Chương 3016: Thiên Địa rung chuyển 2

- Chỉ có người có huyết mạch Lục gia mới có biến hóa này, chẳng lẽ chuyện này có liên quan tới thiên địa sao?

Trong lòng Lục Trung nghi hoặc, ánh mắt cực kỳ ngưng trọng.

- Đã ba ngày rồi. Ba ngày này thiên địa vô cùng dị thường, chẳng lẽ trong thiên địa có biến hóa kinh người nào sao?

Lục Đông vô cùng nghi hoặc, không có cách nào hiểu được những chuyện này.

Trong hư không bí cảnh, trong cả không gian tràn ngập khí tức sắc bén, lạnh lẽo.

Sưu Sưu.

Trên không trung bắt đầu phong vân biến sắc, vô số mây đen dày đặc kéo tới.

Mây đen dày đặc bao phủ, không gian đột nhiên lờ mờ, trong không gian có một cỗ năng lượng vô hình chấn động. Mặt đất lắc lư, trong sơn mạch, mặt nước nổi lên sóng to gió lớn.

Không gian lờ mờ, trong tầm mắt ngày càng có nhiều kim quang hội tụ, càng lúc càng chói mắt. Dần dần kim quang giống như là mặt trời ban trưa không ngừng phóng ra quang mang chói mắt. Thế nhưng lại không có bất kỳ một người nào nhìn thấy.

Sưu Sưu.

Biển mây bao la vốn bị Thái Cổ U Minh Viêm nóng bỏng lan tràn, lúc này dưới sự bao phủ của kim quang, hỏa diễm màu xanh da trời bắt đầu có dấu hiệu lui bước. Trên không trung, từng đạo kim quang không ngừng trút xuống cửa vào kia, sau đó không ngừng lan tràn ra không gian chung quanh trong Hư không bí cảnh.

- Tại sao có thể như vậy? Khí tức này sao lại khủng bố như thế?

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, lúc này một cỗ khí tức lạnh lẽo sắc bén xuyên qua bản thể là biển lửa màu xanh da trời của Thái Cổ U Minh Viêm tiến vào bên trong, căn bản không thèm để ý tới sự ngăn cản của Thái Cổ U Minh Viêm.

Quang mang màu vàng không ngừng rót vào, cơ hồ tất cả hành động ngăn cản của Thái Cổ U Minh Viêm đều không có hiệu lực.

Quang mang màu vàng chiếu rọi, Thái Cổ U Minh Viêm ngày càng run sợ. Cỗ khí tức này khiến cho hắn có cảm giác giống như đã từng quen biết. Hắn xác định khí tức này mình chưa bao giờ gặp, thế nhưng cảm giác lại rất giống.

Sưu.

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, quang mang màu vàng xuyên thấu không gian kéo tới, lập tức trở thành một thông đạo bằng quang mang màu vàng cực lớn, xuyên thấu qua biển lửa nóng bỏng màu xanh da trời, lập tức bao phủ bên ngoài quang tráo của kim đao màu vàng đang bảo vệ Lục Lâm Thiên.

Sưu..

Quang mang trên kim đao màu vàng sau khi bị quang mang màu vàng va chạm, đao mang lập tức biến mất không thấy gì nữa. Mà kim đao màu vàng cũng chậm rãi hóa thành một đạo quang mang màu vàng tiến vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên.

Kim đao màu vàng biến mất không thấy gì nữa, quang mang màu vàng tràn ngập khí tức sắc bén, lạnh lẽo bao phủ lấy người Lục Lâm Thiên. Dưới sự bao phủ của quang mang màu vàng, dung nham màu xanh da trời trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm không có cách nào xuyên thấu qua quang mang.

Thái Cổ U Minh Viêm thậm chí cực kỳ kiêng kỵ, toàn thân phát run, thế cho nên hỏa diễm trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm cuồn cuộn không ngớt, vô số bọt khí nóng bỏng nổ tung, dung nham khủng bố bắn tứ tung.

Sưu.

Dưới sự bao phủ của quang mang màu vàng tràn ngập khí tức sắc bén và lạnh lẽo, bên trong quang mang giống như có một cỗ lực lượng mạnh mẽ lập đem thân hình Lục Lâm Thiên hút ra bên ngoài. Mạnh mẽ hút thân thể Lục Lâm Thiên trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm đi ra. Thái Cổ U Minh Viêm không có một chút sức lực nào ngăn cản. Giống như cỗ quang mang màu vàng này dường như có thể tự do ra vào trong thế giới của hắn vậy.

Sưu...

Hố sâu cực lớn giống như nối thẳng xuống lòng đất, trong hỏa diễm màu xanh da trời đột nhiên có một đạo quang mang màu vàng bao phủ một đạo thân ảnh đột nhiên phóng lên trời, sau đó lập tức lơ lửng trên không trung.

Đạo thân ảnh này xuất hiện, một đạo quang mang màu vàng từ trên chín tầng trời trút xuống. Bên trong kim quang rực rỡ có khí tức sắc bén, lạnh lẽo vô cùng vô tận lan tràn.

Ầm Ầm.

Đồng thời mặt đất trong không gian này dường như có thứ gì đó tỉnh lại, mặt đất bao la vô tận run rẩy, sau đó lập tức rạn nứt tạo thành một cái khe lớn.

Khe nứt đen kịt, khủng bố, dưới sự chiếu sáng của kim quang, mặt đất vô tận bỗng nhiên vỡ ra từng khe nứt lớn.

Từng đạo quang mang màu vàng từ trong khe nứt bắn ra, hội tụ lại một chỗ, từng trong lòng đất lao ra tạo thành một đạo quang tụ màu vàng bao phủ lấy thân thể Lục Lâm Thiên, khí tức hùng hậu bức nhân lan tràn.

Lập tức kim quang quanh thân Lục Lâm Thiên kết nối giữa trời và đất, trong chốc lát cả không gian cuồng phong rít gào, kim quang đại thịnh.

Kim quang tràn ngập không gian, cùng với thiên địa vừa mới lờ mờ tạo thành một thể, kim quang rực rỡ, tựa như che khuất bầu trời, bao phủ không gian, vô cùng thần dị, huyền ảo không nói nên lời.

Lúc này cả thiên địa bỗng nhiên biến sắc.

Trên hải đảo, bốn phía xanh biếc, chung quanh ngẫu nhiên truyền đến tiếng thú rống, khiến cho không khí trở nên căng cứng.

Ở giữa có một quảng trường hình hạp cốc, bốn phía đều là vách núi đá, vách núi này đối với người có tu vi Vương cấp, Suất cấp mà nói không thành vấn đề.

Bất quá đối với người có tu vi Vũ Tướng, Vũ Phách mà nói, đường ra duy nhất chỉ có một chỗ, thế nhưng lại không thể chạy thoát. Huống chi bốn phía lại là đàn yêu thú rậm rạp, chằng chịt.

Giờ phút này trong hạp cốc có hơn chục đạo thân ảnh, sắc mặt tái nhợt, có người trong lòng đã sinh ra sự sợ hãi. Nhưng trong đó vẫn có mấy thanh niên nam nữ có thân thể cao ngất, trong mắt không có bao nhiêu sợ hãi.

- Sắc trời như thế nào, không có mặt trăng, mặt trời, bao la mờ mịt, tại sao lại có thể như vậy?

- Thiên địa biến đổi sao?

Một thanh niên nhìn lên bầu trời, trên khuôn mặt tràn ngập vẻ kinh ngạc, bọn họ chưa từng nhìn thấy thiên địa xảy ra biến hóa bực này.

- Mọi người cứ nghĩ biện pháp rời khỏi nơi này trước. Hiện tại chúng ta đã bị đàn yêu thú vây quanh, nếu như tất cả yêu thú vây công, chúng ta sẽ gặp phiền phức lớn.

Đoan Mộc Hồng Chí nhìn bốn phía, sắc mặt ngưng trọng.

- Đại sư huynh, những yêu thú này vây quanh chúng ta đã hai mươi mấy thời thần rồi mà không phả động công kích, chuyện này có chút kỳ quái.

Niếp Phong nói với đám người Đoan Mộc Hồng Chí, vẻ mặt cực kỳ ngưng trọng.

- Chẳng lẽ những yêu thú này vì thiên địa dị biến cho nên mới chịu ảnh hưởng sao?

Hoàng Tĩnh Ngọc nhíu mày, lúc này khuôn mặt có chút tái nhợt, dung nhan tuyệt mỹ khiến cho người ta động lòng, khiến cho người ta không khỏi thương hoa tiếc ngọc.

- Ta thấy không hoàn toàn giống như vậy, những yêu thú này dường như cố ý vây khốn chúng ta, dường như đang đợi người khác.

Lục Kinh Vân cân nhắc một hồi, sắc mặt ngưng trọng nhìn bốn phía, hắn muốn rời khỏi đàn yêu thú này có lẽ cũng không khó. Nhưng vì lúc này có nhiều đệ tử Phi Linh môn như vậy, hắn không có cách nào mang đi toàn bộ.

- Bây giờ chúng ta cũng không có cách nào thông báo cường giả trong môn tới đây cứu viện, phiền phức lớn rồi.

Bạch Toa Toa nói.

Chương 3017: Nửa đường chặn giết

- Nếu như lần này có thể chạy đi, một ngày khác nhất định ta sẽ san bằng tất cả yêu thú trong Đông Hải.

Lục Kinh Vân nhếch miệng, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo.

- Nhất định là có người âm thầm không chế yêu vương, sau đó ra tay với chúng ta.

Trong mắt Đoan Mộc Hồng Chí lan tràn ra hàn ý nhàn nhạt, tôi luyện những năm qua khiến cho những người khác biết rõ, dưới khuôn mặt tuấn lãng kia chính là vẻ khát máu của hắn.

- Ngọc Diện Ưng Vương Đoan Mộc Hồng Chí của Phi Linh môn quả nhiên bất phàm, tuổi còn nhỏ đã có tu vi cùng với tâm trí như vậy, chỉ tiếc khí vận không tốt.

Lúc này ngoài hap cốc có mười mấy đạo thân ảnh xuất hiện, một cỗ khí tức khủng bố lan tràn. Dẫn đầu là hai đạo thân ảnh, năng lượng thiên địa chấn động, trong lúc vô hình khiến cho năng lượng thiên địa biến hóa.

- Hai Vũ Tôn.

Đoan Mộc Hồng Chí lập tức biến sắc, ở chung với cường giả Phi Linh môn lâu, cho dù bây giờ hắn chỉ là Vũ Vương lục trọng, thế nhưng cũng có thể cảm nhận được rõ ràng hai người vừa mới tới là Vũ Tôn.

Đoan Mộc Hồng chí cảm nhận được mấy người Lục Kinh Vân, Niếp Phong, Bạch Toa Toa, Hoàng Tĩnh Ngọc đều có thể cảm giác được. Người có tu vi Tôn cấp tới đây, ngay cả cơ hội chạy trốn bọn họ cũng không có. Vương cấp và Tôn cấp, kém quá xa.

Huống chi hiện tại ngoài hai cường giả Tôn cấp ra còn có tầm chục Vương cấp cùng với mấy người có tu vi Suất cấp. Trong chục Vương cấp kia có vài Vương cấp cao trọng.

- Là người Vạn Thú Tông, dường như còn có người Khôn Dương đảo.

Ánh mắt Niếp Phong nhảy lên, nhìn mười mấy đạo thân ảnh phía trước, hàn ý trong mắt bắn ra.

- Có chút nhãn lực, không ngờ lại biết rõ thân phận của chúng ta.

Một lão giả nhíu mày, lạnh nhạt nhìn qua mấy thanh niên nam nữ trước mắt, trong mắt hiện lên sự khinh thường cùng với sát ý. Giống như nhìn con mồi nằm trên thớt, không có khả năng chạy thoát, người này nói:

- Ngọc Diện Ưng Vương Đoan Mộc Hồng Chí, Hỏa Ảnh La Sát Hoàng Tĩnh Ngọc, Đại Địa Vương Giả Niếp Phong, Linh Vũ Tà Vương Lục Kinh Vân. Không ngờ tất cả cả các ngươi đều có mặt ở đây. Sau khi các ngươi chết, có lẽ Phi Linh môn cũng sẽ xong đời, khặc khặc.

- Nghĩ biện pháp trốn trở về, để cho cường giả trong môn báo thù cho chúng ta.

Hoàng Tĩnh Ngọc rút trường kiếm ra khỏi vỏ, khí tức sắc bén lan tràn ra. Những năm này nàng lăn lộn trên đại lục có uy danh Hỏa Ảnh La Sát, tuyệt đối không phải dựa vào dung mạo mà là thực lực của mình.

- Liều.

Chân khí trên người Niếp Phong tràn ra, chân đạp mạnh mặt dất, trên mặt đất có một khe nứt lan tràn.

- Mấy Vương cấp, thiên phú cho dù mạnh cũng vô dụng. Ta muốn nhìn xem rốt cuộc các ngươi có bao nhiêu bất phàm. Lúc trước Lục Lâm Thiên giết đồ nhi của ta, hôm nay ta giết mấy người các ngươi đền mạng.

Sau lưng hai Tôn cấp có một Vũ Vương cửu trọng sắc mặt trầm xuống, miệng hét lớn một tiếng, bàn chân đạp mạnh mặt đất, thân thể hóa thành một đạo tàn ảnh màu đỏ, phóng về phía đám người Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong.

Sưu.

Trên không trung trong nháy mắt vang lên thanh âm xé gió, khí tức nóng bỏng quanh thân lão giả này mang theo kình lực hung hãn, phô thiên cái địa bắn ra. Một đạo chưởng ấn nhanh chóng ngưng tụ, không gian run lên, chưởng ấn nóng bỏng lập tức đánh xuống.

- Nghĩ biện pháp trốn.

Niếp Phong khẽ quát một tiếng, chân khí tuôn ra. Quanh thân lập tức được một bộ khải giáp bất phàm bao phủ, cuối cùng ngưng tụ một đạo quyền ấn. Quyền ấn bộc phát ra kình lực khủng bố, va chạm với chưởng ấn.

Hai đạo công kích hung hăng va chạm, Niếp Phong bị đẩy lui. Miệng phun ra một ngụm máu tươi, tu vi Vũ Vương lục trọng đỉnh phong hắn khó có thể chống lại Vũ Vương cửu trọng như đối phương, mà lại còn là Vũ Vương cửu trọng gần đỉnh phong.

Khục khục.

Thế nhưng lão giả kia cũng không dễ chịu, sắc mặt lập tức trắng bệch, trong cổ họng vang lên một tiếng trầm đυ.c, dường như cũng chịu một chút thiệt thòi. Ánh mắt cực kỳ kinh ngạc, đối phương chỉ là Vũ Vương lục trọng mà thôi, thật không ngờ lại cường hãn như vậy.

- Giải quyết sớm một chút, thiên địa biến hóa đã làm chậm trễ không ít thời gian, chậm sẽ sinh biến, động thủ đi.

Một lão giả Tôn cấp khẽ quát một tiếng, phất tay ra lệnh, sát ý trong mắt bắn ra, không muốn trì hoãn. Thiên địa xảy ra dị biến khiến cho hắn có chút bất an, cũng đã làm trì hoãn không ít thời gian của bọn họ, bằng không bọn họ đã sớm không còn ở đây.

- Gϊếŧ.

Lập tức hơn mười Vũ Vương, Linh Vương còn có người có tu vi Suất Cấp đánh về phía trước. Chân khí linh lực tuôn ra, toàn thân được chân khí, linh lực bao phủ, mang theo tiếng xé gió đánh về phía chúng đệ tử Phi Linh môn.

Những người này tuyệt đối đều là cường giả, cũng đều là người giết người lão luyện, khí tức sắc bén tới cực điểm.

Ngao Ngao.

Trong nháy mắt, ngoài hải đảo, tiếng rít gào vang vọng liên tục. Trên trăm đầu yêu thú lục giai trong nước xoay quanh không trung. Tám đầu yêu thú thất giai trong nước ở trên không trung, uy thế khủng bố kinh người tới cực điểm.

Ngao Ngao.

Bảo Nhi, Bối Nhi lần nữa hóa thành bản thể Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ khổng lồ, uy thế kinh người lan tràn, thế nhưng lại bị tám đầu yêu thú thất giai vây trên không trung.

- Liều.

Bạch Toa Toa yêu kiều quát lên một tiếng, lúc này nàng cũng là Vương cấp, thân hình lập tức đánh về phía một người có tu vi Vương cấp.

- Giết.

Chúng đệ tử Phi Linh môn không còn đường để trốn, chỉ có thể liều mạng chiến một trận, song phương giao thủ, có máu tươi phun ra. Có đệ tử Phi Linh môn thực lực không đủ đã bị đánh chết.

Trường kiếm trong tay Hoàng Tĩnh Ngọc xoay tròn vô cùng quỷ dị, chân khí phô thiên cái địa rót vào trường kiếm, thân thể mềm mại chợt hiện, giống như một đầu độc xà, thế nhưng cũng bị hai Vương cấp vây khốn, không có cách nào thoát thân.

- Tiểu tử, Linh Vũ Tà Vương, thiên phú cực cao, chỉ tiếc lần này chúng ta sẽ không để cho ngươi giống như Lục Lâm Thiên, không cho ngươi thêm cơ hội.

Một tiếng quát nhẹ vang vọng bên người Lục Kinh Vân, lão giả có tu vi Tôn cấp mang theo vẻ mặt âm lệ đến bên người Lục Kinh Vân.

Lục Kinh Vân biến sắc, Tôn cấp cùng với Vương cấp hoàn toàn chính là hai tầng thứ khác nhau, chân khí tràn ra, thân ảnh đột nhiên chạy trốn.

Thế nhưng ngay khi Lục Kinh Vân vừa mới quay người định thoát đi, dường như lão giả có tu vi Tôn cấp đã tính toán tới bước này, khí tức lạnh thấu xương lan tràn ra. Trên không trung liên tiếp vang lên thanh âm trầm thấp, bạo liệt, bao phủ Lục Kinh Vân.

Cảm nhận kình khí âm hàn bàng bạc này, Lục Kinh Vân biến sắc, hai tay giơ lên, muốn toàn lực ra tay ngăn cản, thế nhưng lúc này máu trong cơ thể hắn lần nữa sôi trào lên, giống như muốn nổ tung, khiến cho chân khí đình trệ không có cách nào ngưng tụ.

Phanh.

Chân khí không có cách nào vận chuyển, kình khí hùng hậu đánh tới. Lục Kinh Vân căn bản không có cách nào ngăn cản, lực lượng âm hàn hung hăng đánh vào trên thân thể hắn.

Lập tức một tiếng nổ mạnh, kinh thiên động địa vang vọng.

Chương 3018: Cửu Tinh Liên châu 1

Thân thể Lục Kinh Vân bị đập xuống mặt đất, mặt đất rung chuyển, đá vụn bắn tứ tung. Thân thể Lục Kinh Vân bị đất đá bao phủ toàn bộ.

- Kinh Vân.

Mọi người lo lắng hét lớn, lúc này bản thân họ cũng khó bảo toàn, vô lực cứu giúp. Mà ngay cả Bối Nhi cũng bị bốn đầu yêu thú thất giai vây công, thực lực đều ở trên nàng, rít gào liên tục, thế nhưng cũng không có cách nào thoát thân.

- Khặc Khặc.

Lão giả âm lệ tu vi Tôn cấp kia cười to không ngớt, Lục Kinh Vân này có thiên phú mạnh mẽ, nhất định không thể để cho Lục Kinh Vân phát triển tới tình trạng như Lục Lâm Thiên.

Cho nên Thiên Địa minh thương nghị, muốn đem Lục Kinh Vân này bóp chết từ trong trứng nước, xuất động cường giả Tôn cấp đánh chết, nhân tiện đánh chết những người trẻ tuổi của Phi Linh môn.

Sưu.

Ngay khi lão giả Tôn cấp này muốn ra tay một lần nữa, thân ảnh lao thẳng tới đống đá vụng, không cho Lục Kinh Vân bất kỳ cơ hội nào.

Ầm ầm.

Thì ngay lúc đó, trên chín tầng trời đột nhiên vang vọng tiếng sấm, sấm chớp lập lòe.

Mà sau khi nghe được tiếng sấm minh, thân ảnh lão giả có tu vi Tôn cấp này đình trệ, ánh mắt nhìn lên bầu trời. Lúc này tất mọi người nhịn không được mà dừng tay, đều nhìn lên không trung. Bởi vì tiếng sấm minh kia khiến cho linh hồn tất cả mọi người bỡ ngỡ.

Mọi người ngẩng đầu lên, chỉ thấy không gian lờ mờ, tối tăm lúc này đã bắt đầu phong vân biến sắc.

Ầm ầm.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, trên không trung một tiếng sấm sét vang vọng, đột nhiên cả thiên địa phong vân biến sắc. Vô số mây đen dày đặc kéo tới, cả thiên địa rung rung, mặt đất run rẩy bất định.

Sưu.

Phong vân biến sắc, xen lẫn tiếng sấm minh, lúc này không gian đột nhiên lờ mờ, ngoài hải đảo, hải vực vô tận lập tức nổi lên sóng to gió lớn, cơ hồ tất cả các yêu thú cảm thấy linh hồn run rẩy.

Sưu Sưu.

Trong không gian lờ mờ, trên chín tầng trời đột nhiên có kim quang vô tận lan tràn ra. Kim quang tựa như mặt trời giữa trưa, tất cả biến hóa bực này khiến cho thân thể mọi người run run, linh hồn run rẩy, trong Hư không bí cảnh, gió nổi mây phun, tiếng sấm vang vọng không ngừng.

Giữa không trung, đạo quang trụ kim quang kia kết nối giữa trời và đất. Trong quang trụ, Lục Lâm Thiên lơ lửng trên không trung, cả không gian tràn ngập kim quang, quang mang màu vàng rực rỡ bao phủ lấy người Lục Lâm Thiên, một cỗ năng lượng màu vàng không ngừng rót vào trong thân thể Lục Lâm Thiên.

Hai tay Lục Lâm Thiên mở rộng, vô số lỗ chân lông toàn thân đều đang tham lam hấp thu quang mang màu vàng kinh người này.

- Thiên địa xảy ra dị biến, đây là lần thứ ba, lần thứ ba ah. Thuộc tính đại thành, nhân loại này không ngờ lại lĩnh ngộ thuộc tính tới đại thành.

Giữa không trung, giờ phút này trong biển lửa hỏa diễm màu xanh da trời vang lên thanh âm rung động của Thái Cổ U Minh Viêm, linh hồn hắn không ngừng run rẩy.

Từ thời viễn cổ cho tới bây giờ, loại hiện tượng này hắn đã nhìn thấy lần thứ ba, hai lần trước là ở thời viễn cổ, khi đó có người lĩnh ngộ thuộc tính tới đại thành, mới có thể khiến cho thiên địa xảy ra dị biến bực này.

Không gian tràn ngập kim quang rực rỡ, tiếng sấm minh vang vọng trên không trung, lúc này dường như có từng ngôi sao bắt đầu biến hóa.

Trong thiên địa, hai mươi mấy thời thần sau, lúc này thiên địa xảy ra dị biến đã ba ngày ba đêm, không có trăng sao, không có ngày đêm, chỉ có sắc trời tối tăm mờ mịt, phảng phất như thiên địa bị cắn nuốt.

Trong thiên địa, hàng tỉ sinh linh bất an, từng đàn yêu thú, linh thú nhảy lên đỉnh núi, hai mắt nhìn lên trên không trung.

Cơ hồ tất cả cường giả đạp không mà đứng, bấm đốt tay tính toán, trong lòng vô cùng nghi hoặc, thế nhưng lại không có ai biết nguyên nhân.

Chỉ có trấn Thanh Vân lúc này không có ai chú ý tới, trong Lục gia, cơ hồ tất cả đệ tử Lục gia lúc này máu trong cơ thể sôi trào. Hai mắt bắt đầu nóng bỏng, khí tức quỷ dị, mà lạ lẫm từ trên chín tầng trời thẩm thấu xuống trấn Thanh Vân.

Không biết có chuyện gì không gian bao la mờ mịt trở nên tối tăm. Trong không gian tối tăm, trên chín tầng trời bắt đầu có kim quang nhàn nhạt lan tràn. Trên không trung, từng ngôi sao bắt đầu hiện lên trên vòm trời.

Từ từ, từng ngôi sao bắt đầu di động, những nơi ngôi sao đi qua, tinh không lập tức tối tăm, phía dưới trong khoảnh khắc xuất hiện thủy triều.

Ngôi sao ngập trời di chuyển, một lát sau trên bầu trời chỉ cón lại chín ngôi sao. Chín ngôi sao bỗng hiên bành trướng, ầm ầm hợp lại thành một đường, giống như muốn từ trên chín tầng trời rớt xuống vậy.

Chín ngôi sao hợp thành một đường, giống như một chuỗi đường hồ lô ở trên bầu trời, một vầng trăng sáng xuất hiện trên tầng trời thấp, giống như sắp rơi xuống phiến thiên địa này. Ngẩng đầu nhìn lên trăng sáng bao phủ ngọn núi, phảng phất như chỉ cần giơ tay là có thể chạm tới.

Vầng trăng sáng ngời chiếu sáng, sau vầng trăng, tám ngôi sao tương liên với nhau.

Vầng trăng khổng lồ mang theo chín cỗ khí tức kinh khủng khiến cho cơ hồ tất cả sinh linh trong thiên địa cảm thấy tim đập nhanh hơn, thậm chí còn có cảm giác giống như ngừng đập. Chân khí, linh lực trong cơ thể bị áp chế tuyệt đối, căn bản không có cách nào nhúc nhích.

Chín ngôi sao tương liên, trong khoảng khắc thiên địa sơn băng địa liệt, sóng biển cuồn cuộn, thủy triều tăng mạnh, vô số nơi biển gầm, cuồng phong rít gào, tiếng sấm vang vọng.

- Cửu tinh liên châu, đây dường như là cửu tinh liên châu.

- Cửu tinh liên châu, thiên địa dị biến, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

- Trời a, đây là cửu tinh liên châu.

Giờ phút này trên đại lục, từng đạo thân ảnh đứng trên hư không, ánh mắt ngây ngốc nhìn lên trên bầu trời, linh hồn run rẩy.

Ngao Ngao.

Ô...

Trong thiên địa, yêu thú, linh thú, dã thú, cả đám chiếm giữ từng ngọn núi, thân thể phủ phục, ánh mắt cực lớn nhìn về phía vầng trăng sáng mà rít gào, run rẩy.

Trên hải đảo, lúc này đám cường giả Khôn Dương đảo, Vạn Thú Tông đang vây công người Phi Linh môn cũng cảm thấy run rẩy, linh hồn run run, chân khí, linh lực trong cơ thể đình trệ. Linh hồn rung động, đâu còn có tâm tư động thủ.

Ngao Ngao.

Trên hải vực, lúc này ở giữa cửu tinh liên châu, vầng trăng sáng chiếu rọi giống như muốn từ trên chín tầng trời rớt xuống hải vực. Vô số yêu thú nhìn về phía vầng trăng rít gào, trong hải vực sóng to gió lớn.

Sưu.

Không có ai chú ý tới, lúc này Lục Kinh Vân trong đống đá vụn bắt đầu có kim quang trong đống đá vụn bắt ra, đống đá vụn bắt đầu run rẩy.

- Cửu tinh liên châu, tại sao lại có cửu tinh liên châu, sắp tận thế sao?

Trong thiên địa hàng tỉ sinh linh run rẩy, vô số người ngẩng đầu nhìn lên không trung. Tim đập nhanh, linh hồn run rẩy, dị tượng như vậy nào có ai đã nhìn thấy qua.

Ầm ầm.

Trên không trung vang vọng tiếng sấm không ngừng, cùng một thời điểm, sau lưng cửu tinh liên châu, có một đạo quang mang màu vàng hiện ra.

Đạo quang mang màu vàng này giống như từ phía chân trời hỗn độn lan tràn ra, chiếu rọi vào chín ngôi sao, uy áp từ chỗ sâu trong thiên địa lan tràn.

Chương 3019: Cửu Tinh Liên châu 2

Xoẹt.

Lập tức, quang mang màu vàng xuyên qua ngôi sau thứ chín, tiếp tục lan tràn qua ngôi sao thứ tám, thứ bảy, cuối cùng rơi xuống vầng trăng khổng lồ màu trắng. Quang mang màu vàng lập tức đại thịnh, vầng trăng lúc này giống như mặt trời giữa trưa.

Giờ phút này cả thiên địa lập tức bị quang mang màu vàng bao phủ.

Bên trong quang mang màu vàng vang vọng tiếng sấm, cuồng phong rít gào, khí tức sắc bén vô cùng vô tận lan tràn ra.

Trên trấn Thanh Vân, trong Lục gia, hơn một ngàn đệ tử Lục gia lúc này thân bất do kỷ bị kim quang bao phủ, thân thể đột nhiên lăng không lơ lửng, từng đạo quang mang chói mắt bao phủ lấy thân thể của từng người.

Trên hơn một ngàn người Lục gia, bầu trời toàn bộ trấn Thanh Vân đều bị quang mang màu vàng chói mắt bao phủ, trong khoảnh khắc khiến cho tất cả người ở trấn Thanh Vân chú ý, vô số ánh mắt kinh ngạc nhìn lên trên không trung.

Trong hơn ngàn tộc nhân Lục gia, người được kim quang bao phủ, lơ lửng trên cao nhất chính là Lục Trung và La Lan thị, mà tiếp đó ở phía dưới là Lục Đông, Lục Tây, còn có đám người Lục Thiếu Hùng.

Phía dưới nữa là những người khác trong Lục gia, chỉ có một mình La Lan thị là không có huyết mạch của Lục gia, còn lại đều là đệ tử có huyết mạch của Lục gia.

Hơn ngàn người lơ lửng trên không trung, kim quang bao phủ, máu trong cơ thể sôi trào, hai mắt đro thẫm, giờ phút này giống như toàn bộ bọn họ mất đi thần trí, hai mắt nhắm chặt, thân bất do kỷ. Đồng thời trong thiên địa lúc này có một cỗ năng lượng bàng bạc hội tụ rồi rót vào trong thân thể từng người.

Phanh.

Trên Đông Hải, đống đá vụn đột nhiên nổ tung, thân ảnh Lục Kinh Vân phóng lên trời, lập tức lơ lửng trên không trung, giống như có thể đu.ng tay tới vầng trăng sáng màu vàng kia.

Sưu.

Lục Kinh Vân phóng lên trời, trên vầng trăng màu vàng kia có một đạo quang trụ màu vàng giống như thực chất bao phủ thân thể Lục Kinh Vân.

Giờ phút này Lục Kinh Vân ở trong đạo quang trụ màu vàng, hai mắt nhắm chặt, hai tay mở rộng, toàn thân được quang mang màu vàng bao phủ, một cỗ năng lượng thiên địa vô hình nhanh chóng hội tụ.

Ầm ầm.

Trong thiên địa, giờ phút này dường như có thứ gì đó tỉnh lại.

Cổ Vực, đại lục Linh Vũ, Đông Hải, Tổ Yêu Lâm, Linh Hoàng Nhai, trên mặt đất bao la phát ra tiếng nổ trầm thấp, mặt đất bỗng nhiên vỡ nứt ra tạo thành một cái khe cực lớn.

Quang mang màu vàng sắc bén, lạnh lẽo từ trong vô số khe nứt cực lớn trong mặt đất lan tràn ra. Cuồng phong rít gào, kim quang tràn ngập, thiên địa lúc này run rẩy.

Sưu Sưu.

Trong thiên địa, giờ phút này trong mười mật cảnh, trong không gian của Lục đại Nhân Hoàng tộc, Tứ đại Thú Hoàng tộc, máu tươi trong người tất cả mọi người sôi trào, trong lúc vô hình dừng như bị một loại năng lượng nào đó trong thiên địa dẫn dắt, hoàng khí trên người không tự chủ được mà lan tràn ra, trong lòng tất cả những đệ tử Hoàng tộc không khỏi run run, linh hồn run rẩy.

Sưu Sưu.

Trong Lục đại Nhân Hoàng tộc, Tứ đại Thú Hoàng tộc, từng đạo thân ảnh lánh đời nhảy lên đỉnh núi, dường như ở ngay dưới vầng trăng sáng kia, trong mắt những người này đều hiện lên sự kinh ngạc, biến sắc.

- Cửu tinh liên châu, thuộc tính đại thành, thiên địa dị biến.

- Cửu tinh liên châu, dấu hiệu tân Hoàng tộc xuất thế.

- Thuộc tính đại thành, cửu tinh liên châu, đây là dấu hiệu sắp có tân Hoàng tộc xuất thế a.

- Thuộc tính mới, rốt cuộc là ai lĩnh ngộ thuộc tính đại thành?

Từng đạo thân ảnh biến sắc, thuộc tính đại thành, tân Hoàng tộc xuất thế, đối với bọn họ hiện tại mà nói, tự nhiên bọn họ hiểu rõ điều này đại biểu cho cái gì.

Trong thiên địa, cửu tinh liên châu, kim quang che khuất bầu trời, không gian vang vọng thanh âm ken két giống như tùy thời sẽ bị nghiền nát.

Trên trấn Thanh Vân, giờ phút này kim quang rực rỡ, tiếng sấm vang vọng, một cỗ khí tức phóng lên cao. Hơn một ngàn đạo thân ảnh được kim quang bao phủ. Bên trong kim quang, những vũ giả đơn hệ biến thành vũ giả song hệ, vốn là vũ giả song hệ thì biến thành vũ giả tam hệ.

Cơ hồ tất cả Linh giả của Lục gia đều không có biến hóa, thế nhưng khí tức trên người lại tăng vọt.

Cơ hồ tất cả đệ tử Lục gia, chủ thuộc tính trên người biến đổi, biến thành một loại thuộc tính lạ lẫm mà cho tới bây giờ bọn họ chưa từng tiếp xúc qua. Khí tức sắc bén lạnh lẽo lan tràn trên không gian, trên không trung không ngừng vang lên tiếng sấm, thiên địa dường như sắp sụp đổ, năng lượng khủng bố phóng lên cao.

Năng lượng thiên địa không ngừng rót vào trong cơ thể, khí tức dễ dàng tăng vọt giống như lật bàn tay, Vũ Đồ biến thành Vũ Sĩ, tiếp đó là Vũ Sư.

Mà người vốn là Vũ Sư thì lập tức tăng vọt, nhất trọng, nhị trọng, mãi cho tới cửu trọng, ngưng tụ vũ đan đột phá Vũ Phách. Khí tức tăng lên không có ai có thể ngăn cản. Cùng lúc trong thiên địa có một cỗ năng lượng kéo tới, tiến vào trong huyết mạch của đệ tử Lục gia.

Trên không trung Lục gia, ngàn người lơ lửng, kim quang bao phủ, mang theo một cỗ uy áp tới từ thiên địa, khiến cho tất cả người trên trấn Thanh Vân như nhũn ra, linh hồn bỡ ngỡ, người thực lực không đủ, phủ phục trên mặt đất.

Chỉ có phủ phục trên mặt đất bọn họ mới cảm thấy dễ chịu hơn một chút, bằng không sẽ bạo thể mà chết. Loại uy áp này dường như tới từ linh hồn, không có cách nào chống cự.

Uy áp khủng bố từ trấn Thanh Vân dùng tốc độ nhanh như thiểm điện lan tràn ra bốn phía.

Dưới loại uy áp này, hoàng khí trên người mấy cường giả Độc Cô gia và Bắc Cung gia ở lại Lục gia cũng bị run rẩy, tự dưng máu tươi sôi trào, khí tức của loại uy áp này so với hoàng khí trên người bọn họ không kém bao nhiêu.

- Khí tức này rất quen thuộc a.

Trong Phi Linh môn, trên không trung ở hậu sơn, lúc này có hai đạo thân ảnh đạp không đứng thẳng, kinh ngạc nhìn qua động tĩnh kinh người của Cửu Tinh Liên Châu.

- Phương hướng Vân Dương Tông dường như có dị tượng.

Hàn Băng Đại Đế đạp không, ánh mắt nhìn về bên ngoài sơn mạch Vụ Đô, trên không trung sơn mạch lúc này có kim quang vô cùng chói mắt lan tràn.

Kim quang mang theo một cỗ uy áp kinh người, có thể cộng minh cùng thiên địa, có thể sinh ra cộng minh với không gian tràn ngập quang mang màu vàng này.

- Không phải Vân Dương Tông, là động tĩnh trên trấn Thanh Vân, hình như là Lục gia.

Thánh Thủ Linh Đế biến sắc, phất tay một cái xé rách một vết nứt không gian trên không trung, thân ảnh biến mất tại chỗ.

- Lục gia.

Ánh mắt Hàn Băng Đại Đế lóe lên, cũng phất tay xé mở một vết nứt không gian trước người, lập tức biến mất tại chỗ không thấy.

- Phía trên đại lục Linh Vũ có động tĩnh.

- Động tĩnh tới từ đại lục Linh Vũ.

- Nhất định trên đại lục Linh Vũ xuất hiện biến cố kinh người.

...

Giờ phút này trong thiên địa có hơn chục ánh mắt nhìn về phía đại lục Linh Vũ ở ngoài sơn mạch Vụ Đô, từng đạo thân ảnh lập tức xé rách không gian biến mất không thấy gì nữa.

Chương 3020: Lục gia chi biến

Hư Không Bí Cảnh, quang trụ màu vàng kết nối giữa trời và đất, Cửu Tinh Liên Châu, mục tiêu dường như lấy Lục Lâm Thiên làm trung tâm, trong quang mang màu vàng bao phủ, quang trụ màu vàng cũng bao phủ trời cao.

Trong quang trụ màu vàng, trên người Lục Lâm Thiên lúc này có một cỗ uy áp kinh khủng bắt đầu lan tràn rồi khuếch tán ra trong thiên địa. Cùng với kim quang trong thiên địa hòa tan vào một chỗ, hoàn toàn tương liên với thiên địa.

- Thuộc tính đại thành, nhân loại này đã lĩnh ngộ thuộc tính tới đại thành, phiền phức rồi.

Hư Không Bí Cảnh, trong thế giới tràn ngập hỏa diễm của Thái Cổ U Minh Viêm, âm thanh kinh ngạc của Thái Cổ U Minh Viêm truyền ra.

- Không thể để cho hắn thành công, nếu thành công ta sẽ phiền phức.

Trong lòng Thái Cổ U Minh Viêm thầm tính toán, động tĩnh kinh người này khiến cho hắn run sợ, hắn nghĩ tới, vạn nhất nếu như nhân loại này lĩnh ngộ thuộc tính đại thành, mà lúc này hắn lại tiêu hao hầu như không còn, khi đó phiền phức vô cùng lớn. Nhân loại này hơn phân nửa sẽ không bỏ qua hắn.

Sưu Sưu.

Đột nhiên trong biển lửa màu xanh da trời bắt đầu xuất hiện chấn động, không cỗ khí tức nóng bỏng vô hình khiến cho không gian vặn vẹo bắt đầu lan tràn.

Khí tức nóng bỏng này không ngờ lúc này có thể ngăn cản kim quang ngập trời một lát, nhiệt độ khủng bố đem không gian hòa tan.

Tiếp đó hỏa diễm màu xanh da trời giống như là sóng biển, không ngừng bốc lên, nhiệt độ nóng bỏng bộc phát.

Lập tức trong biển lửa màu xanh da trời bao la có hình dáng một đầu quái vật khổng lồ hiển hiện.

Ngao.

Một tiếng long ngâm vang vọng, chỉ thấy ở trong không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời lúc này có một con rồng lửa mấy ngàn thước bắn ra, cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời mang theo năng lượng nóng bỏng giống như một cái cầu vồng màu đỏ xẹt qua không gian, xé rách không gian, trong khoảnh khắc hung hăng đánh về phía quang mang màu vàng đang bao phủ Lục Lâm Thiên.

Cự long bằng hỏa diễm cực lớn rít gào, uy áp kinh người, sợ rằng ngay cả Đế giả bình thường cũng chỉ có thể chạy trốn.

Nhưng vào lúc này ở trong mi tâm Lục Lâm Thiên đang hoàn toàn không biết mình gặp nguy cơ có một đạo quang mang màu vàng bắn ra, tiếp đó ngưng tụ thành một kim đao màu vàng trên không trung.

Sưu Sưu...

Kim đao màu vàng đánh xuống, một đạo đao mang màu vàng bổ ra vết nứt không gian đen kịt, trong sát na đánh vào trên thân thể khổng lồ của cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời nóng bỏng kia.

Phanh.

Không có âm thanh bạo liệt quá lớn, đao mang đánh xuống, dễ dàng chém đôi cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời. Năng lượng nghiền nát, giống như pháo hoa từ trong cơ thể cự long bằng hỏa diễm màu xanh da tời bắn ra.

- Ah..

Thân thể cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời này lập tức bị nghiền nát, tiếng kêu phẫn nộ, kiêng kỵ xen lẫn thảm thiết chói tai vang vọng trong không gian tràn ngập kim quang, lập tức biển lửa màu xanh da trời kia lập tức co rút lại.

- Đến cùng là vật gì, tại sao lại mạnh như vậy?

Thái Cổ U Minh Viêm kinh hãi, lần nữa hắn lại bị đánh cho trọng thương, bảo vật trên người nhân loại này khiến cho hắn triệt để tuyệt vọng.

Sưu...

Đả thương Thái Cổ U Minh Viêm, kim đao màu vàng tiếp tục trở lại mi tâm của Lục Lâm Thiên, căn bản không thèm để ý tới Thái Cổ U Minh Viêm.

Nhưng mà Thái Cổ U Minh Viêm cũng không dám lộn xộn, trên người nhân loại này có bảo vật quỷ dị không phải là thứ mà hắn có thể chống lại. Hắn thực sự không thể tưởng tượng được trên đời này lại còn có thứ mà hắn không thể chống lại được.

Ngao.

Một tiếng long ngâm vang vọng, ở trong đan điền của Lục Lâm Thiên, Huyết Lục không biết xảy ra chuyện gì mà lại từ đan điền bắn ra, lập tức phóng lên trời.

Khi Huyết Lục xuất hiện, đột nhiên bành trướng thành vài trăm thước, cũng bắt đầu thôn phệ năng lượng màu vàng, toàn thân tràn ngập lưu quang huyết sắc chói mắt.

- Thần khí thuộc tính, bổn mạng thần khí tiến hóa thành thần khí thuộc tính, nhân loại này rốt cuộc có địa vị gì?

Thái Cổ U Minh Viêm lần nữa kinh ngạc, lúc này hắn đã hối hận thật sâu vì mình trêu phải nhân loại trước mắt này. Đây tuyệt đối là một trong những người kinh khủng nhất từ cổ chí kim mà hắn đã gặp.

Thậm chí lúc này Thái Cổ U Minh Viêm còn có thể khẳng định, nhân loại này so với mấy nhân loại cùng với thú tộc thời viễn cổ còn khủng bố hơn nhiều.

Trong một không gian khác, trên một ngọn núi liên miên, trên một sườn núi có không ít kiến trú, không gian lúc này cũng Cửu Tinh Liên Châu, thiên địa dị biến.

Trên ngọn núi, thân ảnh một thiếu nữ áo xanh lơ lửng trên không trung, hai tay mở rộng, toàn thân được kim quang màu vàng bao phủ, điên cuồng thôn phệ năng lượng trong quang trụ màu vàng. Toàn thân thiếu nữ áo xanh này tràn ngập kim quang giống như thần tích, một cỗ uy áp khiến cho linh hồn người ta run sợ đang nhanh chóng kéo lên giống như núi lửa sắp phun trào.

- Vũ Vương lục trọng, Linh Vương lục trọng.

- Vũ Vương thất trọng, Linh Vương thất trọng.

- Bát trọng.

- Trên người tiểu thư dường như có thêm một loại thuộc tính a.

- Vũ giả sáu hệ, rốt cuộc là như thế nào?

Trên người thiếu nữ áo xanh, khí tức khủng bố kéo lên, cơ hồ tất cả bình chướng khi tu luyện lúc này đều bị phá tan, dễ như lật bàn tay, khí tức nhanh như thiểm điện kéo lên. Chung quanh ngọn núi, vô số ánh mắt kinh hãi không thôi.

- Tiểu thư xảy ra chuyện gì vậy?

Dưới ngọn núi, vô số ánh mắt nghẹn họng nhìn trân trối, không có ai biết chuyện gì đang xảy ra.

Trong Đông Hải bao la, lúc này trên hải đảo Lục Kinh Vân bị quang mang màu vàng bao phủ, giống như là thiên thần, khí tức trên người cũng nhanh chóng kéo lên.

- Vũ Vương bát trọng, Linh Vương bát trọng.

- Kinh Vân sư đệ thành vũ giả sáu hệ, khí tức này rất quen thuộc.

- Vũ Vương cửu trọng, Linh Vương cửu trọng.

- Đột phá Tôn cấp, Kinh Vân sư đệ đột phá Tôn cấp rồi.

Trên hải đảo, chân khí, linh lực trên người đệ tử Phi Linh môn như đình trệ, thế nhưng ánh mắt vẫn còn có thể nhìn biến hóa kinh người trên không trung. Trong lúc thiên địa dị biến, Cửu Tinh Liên Châu, Lục Kinh Vân đang xảy ra biến hóa khủng bố.

- Xảy ra chuyện gì, gặp quỷ rồi?

Toàn thân cường giả Vạn Thú Tông, Khôn Dương đảo lúc này nhũn ra, linh hồn run rẩy, bọn họ cũng có thể nhìn thấy rõ ràng động tĩnh khủng bố kia. Lục Kinh Vân đang xảy ra biến hóa kinh người, giống như là thiên thần.

Cùng một lúc, trên trấn Thanh Vân, ngàn người lơ lửng trên bầu trời, tiếp nhận quang mang màu vàng gột rửa, khí tức toàn thân tăng vọt, giống như có thể hòa tan vào một thể với quang mang màu vàng này vậy.

- Tôn cấp, Lục Trung đã đột phá Tôn cấp a.

- La Lan thị, Lục Đông, Lục Tây đều đột phá Tôn cấp, quá kinh khủng.

- Tất cả mọi người đều đột phá, tất cả người của Lục gia đều điên cuồng đột phá, uy áp này khiến cho người ta phủ phục. Rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra, chẳng lẽ Cửu Tinh Liên Châu này liên quan tới Lục gia sao?

Trên trấn Thanh Vân đã tụ tập không ít cường giả, cả đám run rẩy ngẩng đầu nhìn lên trời cao, trong lòng rung động.

Chương 3021: Bao trùm cả đời 1

- Hoàng Khí, tuy rằng còn rất yếu, thế nhưng có lẽ chính là một loại Hoàng khí, Lục gia tại sao lại có Hoàng khí?

Trong Lục gia, mấy cường giả Bắc Cung gia, Độc Cô gia lúc này nhìn nhau, tràn ngập kinh hãi. Trong lúc mơ hồ bọn họ cảm nhận được khí tức này, cỗ khí tức này cực kỳ giống với Hoàng khí của bọn họ, bằng không khí tức trên người bọn họ cũng sẽ không bị tác động.

Ken Két.

Trên không trung Lục gia, cơ hồ cùng lúc có ba đạo thân ảnh xé rách không gian xuất hiện, người đi đầu chính là Vân Thủy Tiên Đế của Vân Dương Tông, hai người khác chính là Thánh Thủ Linh Đế cùng với Hàn Băng Đại Đế từ Phi Linh môn đi tới.

Thân ảnh ba người xuất hiện ánh mắt lập tức nhìn vào cảnh tượng hơn ngàn người Lục gia lơ lửng trên không trung, ánh mắt ba người trong khoảnh khắc biến đổi.

Ngay sau đó thân ảnh Kim Huyền cũng xé rách không gian xuất hiện trên không trung Lục gia, ánh mắt nghẹn họng nhìn trân trối.

Ken Két.

Từng vết nứt không gian từ bốn phương tám hướng bị xé rách, từng đạo thân ảnh trong hư không nhảy ra.

Từng đạo thân ảnh xuất hiện, uy áp Đế giả tràn ngập, thế nhưng uy áp khủng bố của Đế giả lúc này dưới quang mang màu vàng kia lại bị đèn nén xuống bên dưới.

Mười mấy đạo thân ảnh xé rách không gian xuất hiện, trong đó có vô số thân ảnh quen thuộc. Linh Hạo Linh Thiên môn, Quân Lăng Lan Lăng sơn trang, Thiên Ải của Vạn Thú Tông, Đoạn Kiếm của

Thiên Kiếm môn, Tuyệt Mộc của Huyền Sơn môn, Diệu Nhật của Khôn Dương đảo, Ảnh Long của Nguyệt Long các, Thiên Nguyên Quy Nguyên môn, Yêu Hỏa Địa Linh tông, Hồn Linh của Huyễn Hồn môn.

Đương nhiên còn có Bạch Long Đại Đế của Thánh Linh giáo, Kim Lang Đại Đế, nữ tử đeo khăn che mặt màu hồng của Thiên Vân đảo, lão phụ nhân của Nhật Sát các, từng đạo thân ảnh Đế giả xuấ thiện, ánh mắt mang theo sự kinh ngạc nhìn về phía đám người Lục gia.

Xoẹt.

Cùng lúc, không gian lần nữa bị xé rách, lại sáu đạo thân ảnh lăng không xuất hiện, từng đạo thân ảnh cao ngất, đi đầu có Bắc Cung Kình Thương, Độc Cô Ngạo Vũ, còn bốn người, hai nam hai nữ khác, khí tức đều khủng bố, không gian sau lưng run rẩy.

Ken Két.

Trên không trung lần nữa bị xé rách, tổng cộng có năm đạo thân ảnh xuất hiện, dẫn đầu chính là tộc trưởng Long Ngộ của Thanh Long Hoàng tộc, người bên cạnh hắn mặc trường bào màu tím, chính là Tử Hiên lão tổ của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc.

Ba người còn lại, trong đó có một đạo thân ảnh già nua của Huyền Vũ Hoàng tộc, một mỹ phụ nhân cùng với một lão giả thân thể tục tằn mặc trang phục màu trắng. Không hề nghi ngờ, trên người ba người này đều đang lan tràn ra uy áp của Đế giả.

Lập tức lại có thêm thân ảnh xuất hiện, thân ảnh của Thánh Linh lão tổ cũng xuất hiện trên không trung Lục gia.

Trong khoảnh khắc mấy chục Đế giả xuất hiện trên trấn Thanh Vân, uy áp khủng bố lan tràn, kim quang rực rỡ, không gian run rẩy. Thế nhưng tất cả uy áp lúc này dưới kim quang bao phủ thiên địa cùng với thân thể tộc nhân Lục gia đều phải phủ phục, giống như bị áp chế, giống như đây là địa bàn của Lục gia, có thiên địa chiếu cố, chỉ có một mình Lục gia mạnh nhất.

Thập đại Hoàng tộc như Bắc Cung Kình Thương, Độc Cô Ngạo Vũ, Long Ngộ cùng những người khác xuất hiện, các loại hoàng khí trên người không tự chủ được mà lan tràn.

- Là Lục gia, tân Hoàng tộc là Lục gia, bên trong Lục gia có người thuộc tính đại thành.

Bắc Cung Kình Thương xuất hiện, ánh mắt bỗng nhiên run lên, nguyên nhân của động tĩnh kinh người này tự nhiên không dấu được hắn.

- Lục Lâm Thiên, Lục gia chỉ có Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ thuộc tính mới, khí tức này lại giống như đúc, Lục Lâm Thiên không chết.

Trong mắt Độc Cô Ngạo Vũ hiện lên sự rung động.

- Tân Hoàng tộc xuất thế, trong nhân loại xuất hiện Nhân Hoàng tộc thứ bảy.

Đám người Long Ngộ, Tử Hiên lão tổ kinh ngạc không thôi, động tĩnh kinh người này cũng không dấu diếm được bọn họ.

- Là Lục gia sắp thành Nhân Hoàng tộc thứ bảy, Lục gia có người thuộc tính đại thành.

- Thuộc tính đại thành, Lục gia chỉ có một mình Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ thuộc tính mới mà thôi.

- Lục Lâm Thiên không chết, nhất định Lục Lâm Thiên đã lĩnh ngộ thuộc tính đại thành.

- Thuộc tính của Lục Lâm Thiên đại thành, Lục gia đã được thiên địa chiếu cố, thành công trở thành Nhân Hoàng tộc thứ bảy. Lúc trước Bắc Cung gia tộc, Độc Cô gia tộc cũng đều như vậy.

- Lục Lâm Thiên không chết, còn lĩnh ngộ thuộc tính đại thành.

Kim quang rực rỡ, gió nổi mây phun, tiếng sấm vang vọng trên không trung, từng ánh mắt kinh hãi không thôi.

- Lâm Thiên không chết, đây là thuộc tính mới mà nó lĩnh ngộ.

Sắc mặt tộc trưởng Long Ngộ kinh hỉ, Lục Lâm Thiên ở trong Thanh Long Hoàng tộc lĩnh ngộ thuộc tính mới, khí tức này hắn quá quen thuộc, lúc này ánh mắt hắn mừng rỡ không thôi, kích động lẩm bẩm nói:

- Lâm Thiên không chết, vậy thì Tiểu Long cũng còn sống, tất cả không có việc gì.

- Là Lâm Thiên thuộc tính đại thành, Lâm Thiên không chết. Đại ca, Lâm Thiên không chết a.

Đám người Kim Lang Đại Đế, Bạch Long Đại Đế kinh hỉ không thôi, lập tức đi tới bên người Thánh Thủ Linh Đế.

- Ha ha, ta biết ngay tiểu tử này sẽ không chết, thuộc tính đại thành, Lục gia trở thành Nhân Hoàng tộc thứ bảy, bảy năm, bảy năm a, đệ tử của ta làm sao có thể tùy tiện chết như vậy được.

Tiếng cười to của Thánh Thủ Linh Đế truyền ra, thời gian bảy năm hắn đều tin rằng còn có một đường sinh cơ, tuy rằng hắn cũng từng lo lắng qua, thế nhưng vẫn luôn tin tưởng. Hiện tại sự thật trước mắt đã chứng minh tất cả, Cửu Tinh Liên Châu, động tĩnh của Lục gia như vậy trừ Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ thuộc tính đại thành ra cũng không có giải thích nào khác.

- Cửu Tinh Liên Châu, thiên địa dị biến, thuộc tính đại thành. Thiên địa chiếu có, Lục gia thành Hoàng tộc, là Lục Lâm Thiên, nhất định là hắn.

Trong đôi mắt sáng mênh mông của Vân Thủy Đế Thiên chấn động, trong mắt lúc này cũng khiếp sợ không thôi.

- Lục Lâm Thiên không chết, thuộc tính đại thành, ha ha...

Linh Hạo Đại Đế của Linh Thiên môn cười ha hả không thôi.

Đương nhiên, việc Lục Lâm Thiên không chết là thực cũng khiến cho không ít người kinh hãi.

- Nhất định không để cho Lục gia quật khởi, chư vị, mau ra tay tru sát toàn tộc Lục gia.

Lão giả lưng đeo trường kiếm của Thiên Kiếm môn âm trầm, lập tức quát to.

Sưu Sưu.

Lập tức ánh mắt các Đế giả của Thiên Địa minh trầm xuống, khí tức trong không trung chấn động. Cơ hồ tất cả Đế giả đều biết rõ, nếu như Lục gia quật khởi, đến lúc đó Thiên Địa minh sẽ gặp phải cái gì, lúc này chính là cơ hội tốt nhất để hạ Lục gia.

- Ai dám động tới Lục gia?

Một tiếng hét lớn đột nhiên vang lên, âm thanh tràn ngập khí phách vô cùng. Âm thanh ầm ầm vang vọng trong thiên địa. Chỉ thấy Bắc Cung Kình Thương lúc này đạp không tiến lên, một cỗ Mộc Hoàng khí lặng lẽ lan tràn ra.

Mộc Hoàng khí lan tràn ra, không gian bỗng nhiên run rẩy, khiến cho sắc mặt không ít Đế giả chung quanh biến hóa.

- Ai dám động tới Lục gia cứ tiến lên cho lão tử.

Chương 3022: Bao trùm cả đời 2

Bắc Cung Kình Thương đạp không đứng thẳng, trường bào tung bay, trên thân thể hùng vĩ có một cỗ khí thế bễ nghễ thiên hạ lan tràn, ánh mắt lạnh lùng nhìn qua Đoạn Kiếm và những Đế giả khác:

- Bắc Cung gia ta đã sớm nói qua, trong ba trăm năm, ai dám đυ.ng tới Lục gia chính là địch nhân của Bắc Cung Hoàng tộc ta. Hiện tại ta sẽ sửa lại, chỉ cần Bắc Cung Hoàng tộc ta còn, ai dám đυ.ng tới Lục gia, Bắc Cung hoàng tộc ta tuyệt đối không buông tha.

Bắc Cung Kình Thương xuất đầu, ánh mắt đám người Đoạn Kiếm lập tức âm trầm.

- Chẳng lẽ một Bắc Cung Hoàng tộc đã có thể cho rằng có thể đối địch với toàn bộ Thiên Địa minh chúng ta hay sao?

Ánh mắt Đoạn Kiếm âm trầm, nói.

- Ha ha, hay cho một Thiên Kiếm môn, nếu như một mình Bắc Cung Hoàng tộc không đủ, tăng thêm Độc Cô Hoàng tộc ta thì sao?

Một tiếng cười nhạt vang vọng, một thân ảnh cao ngất lập tức đứng song song với Bắc Cung Kình Thương, khuôn mặt giống như đao khắc, mặc một trường bào màu trắng, không gian quanh thân người này phảng phất như cứng lại. Dường như nhất cử nhất động của người này đều khiến cho thiên địa biến hóa. Một cỗ Thần Hoàng khí cũng lặng lẽ lan tràn ra thiên địa, chính là tộc trưởng Độc Cô Ngạo Vũ của Độc Cô gia.

- Huống chi Thiên Đế Đại nhân có lệnh, Hoàng tộc các ngươi không được tham dự bất cứ chuyện gì trong đại lục. Chẳng lẽ Hoàng tộc các ngươi định ra tay hay sao?

Ánh mắt Đoạn Kiếm âm trầm, sắc mặt bắt đầu cực kỳ khó coi.

- Nực cười, Lục Lâm Thiên chính là nghĩa tử của đại ca Độc Cô Ngạo Nam ta, vốn chính là người của Độc Cô Hoàng tộc, lại là con rể của Độc Cô Ngạo Vũ ta và Độc Cô Hoàng tộc. Chuyện của Lục gia chính là chuyện của chúng ta. Thiên Kiếm môn ngươi muốn đụ.ng vào Lục gia, chẳng lẽ ngại mình sống quá dài rồi?

Trong ánh mắt lạnh nhạt của Độc Cô Ngạo Vũ có hàn ý lan tràn, không trung như đông cứng lại.

Sắc mặt Đoạn Kiếm và các đế giả Thiên Đạo minh bắt đầu biến hóa, Độc Cô gia tộc tăng thêm Bắc Cung gia tộc đã bắt đầu có trọng lượng hơn, trong lòng bọn họ đều hiểu rõ.

- Lục Lâm Thiên chính là ngoại tôn của ta, chuyện của Lục gia chính là chuyện của Thanh Long Hoàng tộc. Ai dám động tới Lục gia, Thanh Long Hoàng tộc ta tuyệt đối không buông tha.

Long Ngộ hét lớn một tiếng, Linh Hoàng khí ngập trời phóng ra, khiến cho linh hồn người ta cảm thấy kiêng kỵ.

- Ai dám động tới Lục gia? Huyền Vũ Hoàng tộc ta thề nhất định sẽ san bằng sơn môn của kẻ đó thành bình địa. Không tin thì các ngươi cứ ra tay thử xem.

Một đạo thân ảnh già nua của Huyền Vũ Hoàng tộc nhảy ra, ánh mắt thâm thúy giống như sao trời, hàn ý lạnh lẽo lan tràn trên không trung.

- Ha Ha, ta với Lục gia cũng có chút quan hệ, nếu như kẻ nào dám động vào Lục gia, Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc chúng ta nhất định sẽ không để cho kẻ đó sống khá giả. Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc ta dù sao cũng không chịu hạn chế.

Trường bào màu tím trên người Tử Hiên lão tổ tung bay, lạnh nhạt nói, sát ý trong mắt lan tràn.

- Thiên Kiếm môn, Thiên Địa minh quả thực làm càn, Lục gia trở thành Nhân Hoàng tộc thứ bảy, cho dù là một thể với Nhân Hoàng tộc chúng ta. Thân là Hoàng tộc há cho các ngươi mạo phạm. Ai dám động tới Lục gia, chính là đụ.ng tới uy nghiêm của Nhân

Hoàng tộc chúng ta. Thái Công Hoàng tộc ta tuyệt đối không buông tha.

Thủy Hoàng chi khí lan tràn, một mỹ phụ nhân đạp không đi ra.

- Mạo phạm Nhân Hoàng tộc, Công Tôn Hoàng tộc ta cũng muốn nhìn xem kẻ nào dám.

- Ta cũng muốn biết kẻ nào dám mạo phạm Nhân hoàng tộc, Hiên Viên Hoàng tộc ta cũng muốn biết một chút.

Lại một nam một nữ khác đạp không đi lên, Hỏa Hoàng khí, Phong Hoàng khí lan tràn, từng đạo khí tức tập trung lên trên người Đế giả Thiên Địa minh.

- Ha ha, ai dám động tới Lục gia?

Thánh Thủ Linh Đế đạp lên không trung, ánh mắt trầm xuống, đảo qua đám người Thiên Địa minh, lạnh nhạt nói:

- Coi Phi Linh môn và Thánh Linh giáo ta không tồn tại sao?

- Ai dám động tay động chân?

Thánh Thủ Linh Đế dứt lời, Hàn Băng Tôn giả, Kim Lang Đại đế, Bạch Long Đại Đế, Thánh Linh Lão tổ, bốn Đế giả tề tụ, khí tức phô thiên cái địa lan tràn.

- Đoạn Kiếm, ngươi dám động tay động chân, ngày hôm nay ngươi nhất định sẽ tan thành mây khói, ha ha...

Linh Hạo Đại Đế cười to, trường bào tung bay, khí tức đã sớm tập trung lên trên người đám người Đoạn Kiếm.

Sưu Sưu.

Vân Thủy Đế Tiên cùng với các Đế giả của Đế Đạo minh lúc này tập trung khí tức vào người Đoạn Kiếm và những Đế giả còn lại của Thiên Địa minh. Thiên Địa minh có tổng cộng mười một Đế giả, lúc này bị khí tức của bảy Đế giả bao phủ, đặc biệt còn có

Thập đại Hoàng tộc cùng với Tử Hiên lão tổ của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc.

Chỉ một thoáng, sắc mặt các Đế giả Đoạn Kiếm, Quân Lăng cùng với những Đế giả còn lại trong Thiên Địa minh vô cùng khó coi. Bọn họ thật không ngờ lại có kết quả như vậy. Lục gia không ngờ lại có thể lôi kéo nhiều người khủng bố như vậy vào một chỗ.

Trong nháy mắt này đám người Đoạn Kiếm làm sao còn dám động thủ, nhiều Đế giả như vậy có mặt, còn có thập đại Hoàng tộc ở đó, một khi bọn họ động thủ, hậu quả là cái gì, trong lòng bọn họ hiểu rất rõ.

- Chuyện gì xảy ra, rốt cuộc xảy ra chuyện gì, bọn họ đều là Đế giả sao?

- Dường như còn có người của thập đại Hoàng tộc.

- Lục gia xảy ra chuyện gì?

Trong trấn Thanh Vân lúc này đã không còn quy mô nhỏ như khi trước, vô số ánh mắt phía dưới lúc này phủ phục, miễn cưỡng ngẩng đầu lên, kinh ngạc tới tận cùng. Động tĩnh này khiến cho tất cả mọi người khó có thể khôi phục lại tinh thần.

Mà lúc này, những tộc nhân khác và những người hầu trong Lục gia đã sớm nghẹn họng nhìn trân trối. Bọn họ cũng không biết đang xảy ra chuyện gì, một đám siêu cấp cường giả hội tụ tại Lục gia. Khí tức trên người của Lục gia tăng vọng, bọn họ vô cùng rung động, rung động không thể diễn tả bằng lời.

Trong Hư Không Bí Cảnh, không gian tràn ngập tiếng sấm minh, Lục Lâm Thiên giống như một vị thần, mặt đất trong không gian có vô số quang mang màu vàng tuôn ra, tương liên với Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Mãi một lúc lâu sau, trong đan điền của Lục Lâm Thiên vang lên một âm thanh trầm thấp, quanh thân đột nhiên có một cỗ năng lượng hùng hậu, mênh mông lan tràn ra. Năng lượng bàng bạc tràn ngập không gian, tựa như núi lửa bị đè nén đã lâu, có cảm giác điên cuồng dâng trào, giống như thiên địa rung chuyển, khí tức vọt lên trời cao.

Ầm ầm.

Cùng một thời gian, sau lưng Cửu Tinh Liên Châu có một đạo quang tụ màu vàng giống như từ phía chân trời hỗn độn xa xa trong khoảnh khắc trút xuống, bao phủ lấy thân thể Lục Lâm Thiên.

- Thuộc tính đại thành, thiên địa chiếu cố, Hoàng khí gia thân, từ nay về sau bao trùm chúng sinh.

Trong chớp mắt, âm thanh thì thào rung động của Thái Cổ U Minh Viêm từ trong biển lửa màu xanh da trời truyền ra.

Xoẹt.

Đạo quang trụ này trút xuống mang theo kim quang bao phủ, toàn thân Lục Lâm Thiên run lên, đột nhiên lỗ chân lông trên thân thể đều tham lam hấp thu quang mang màu vàng. Quang mang màu vàng nhập thể, trên cơ sở của Bất diệt huyền thể và bất tử Địa linh thể, thân thể tiếp tục được tăng cường.

Chương 3023: Thực lực của Kinh Vân

Kim quang nhập thể, tựa như hình thành một loại liên hệ nào đó trong theien địa, giống như có thể tương liên với thiên địa. Kim quang nhập thế, giống như lưu lại trên người Lục Lâm Thiên một loại ấn ký thần bí của thiên địa.

Sưu.

Trong không gian vô danh nào đó, trên một ngọn núi, một đạo quang trụ màu vàng xuyên qua người một thiếu nữ áo xanh, trong khoảnh khắc, một cỗ uy áp kinh người từ trên người thiếu nữ áo xanh lan tràn ra. Dưới uy áp, không gian run rẩy, thân thể mọi người phát run, linh hồn rung động.

Trên Đông Hải, trên vầng trăng kia có một đạo quang trụ màu vàng xuyên qua không gian bắn xuống. Trong ánh mắt nghẹn họng nhìn trân trối của tất cả mọi người, kim quang rơi xuống người Lục Kinh Vân.

Sưu Sưu.

Trên người Lục Kinh Vân lập tức có một cỗ uy áp phô thiên cái địa lan tràn ra, mọi người cùng với chúng thú run rẩy bất định.

Trên không trung Lục gia, phía trên Cửu Tinh Liên Châu, từng đạo quang mang màu vàng trút xuống, rơi vào trên người Lục gia. Nhất là hai người Lục Trung, La Lan thị khí tức mạnh nhất, tiếp đó là đám người Lục Đông, Lục Tây, Lục Thiếu Hùng.

Từng đạo kim quang bao phủ xuống, giống như để lại một loại lạc ấn thiên địa nào đó trên người tộc nhân Lục gia. Lập tức có một cỗ uy áp xuất hiện. Dưới uy áp, khí tức cường hãn đánh văng gợn sóng trong không gian, uy thế chấn động nhân tâm lan tràn ra.

Bên trong uy áp này mang theo khí tức sắc bén, lạnh lẽo, bên trong còn có khí tức khiến cho linh hồn cùng với máu tươi người ta rung động. Khí tức sắc bén, lạnh lẽo này vô thanh vô tức lan tràn ra trên không trung. Bao phủ trên không trung, thẩm thấu vào cơ thể mỗi người.

Dưới cỗ khí tức sắc bén, lạnh lẽo này, ở trong trấn Thanh Vân to lớn, vô số thân ảnh thân bất do kỷ quỳ trên mặt đất, cường giả Tôn cấp cũng không ngoại lệ, cũng quỳ xuống mặt đất.

- Thuộc tính đại thành, thiên địa chiếu cố, Hoàng khí gia thân, từ nay về sau Lục gia chính thức là Nhân Hoàng tộc thứ bảy.

Trường bào trên người Bắc Cung Kình Thương tung bay, tiếng gầm cuồn cuộn truyền ra, đủ để rót vào trong tai tất cả mọi người dưới không trung.

- Uy áp hoàng khí thật mạnh, sắc bén mà lạnh lẽo, khí tức kinh người a.

Một Đế giả kinh ngạc nói, uy áp của Hoàng khí này khiến cho bọn họ cảm thấy ngoài ý muốn.

Sưu Sưu.

Uy áp trên người của hơn ngàn tộc nhân Lục gia tương liên với thiên địa, giống như nước từ đập trút xuống, khí tức dâng trào.

Trong Hư Không Bí Cảnh, một lát sau, đạo quang trụ màu vàng từ phía chân trời xa xa biến mất không thấy gì nữa. Động tĩnh khủng bố bắt đầu biến mất.

Trên không trung, Cửu Tinh Liên Châu cũng bắt đầu rời rạc, vầng trăng, từng ngôi sao bắt đầu trở lại vị trí ban đầu, tất cả yên tĩnh lại, khe nứt trên mặt đất cũng xác nhập lại, vô cùng kỳ dị.

Ầm ầm.

Trong không gian vốn bình tĩnh này bắt đầu gió nổi mây phun. Kim quang trên người Lục Lâm Thiên tiêu tán, lập tức lại được một vòng quang mang màu trắng chói mắt bao phủ. Năng lượng thiên địa bàng bạc hội tụ tới, phô thiên cái địa tràn vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

- Lại thế nào nữa đây? Nhân loại này thật biến thái a. Làm sao ta lại trêu chọc vào nhân loại khủng bố này cơ chứ.

Thái Cổ U Minh Viêm sụp đổ, nhân loại này liên tiếp khiến cho thiên địa xảy ra dị tượng, khiến cho hắn không có cách nào sống yên ổn.

Trên trấn Thanh Vân, Cửu Tinh Liên Châu dần dần phai nhạt, trên không trung lúc này bắt đầu có mặt trời lên cao. Mây đen tản đi, dị tượng kéo dài trong thiên địa mấy này rốt cuộc cũng bắt đầu phai nhạt.

Giờ phút này cả đại lục cùng với hải vực bắt đầu yên tĩnh trở lại.

Giữa không trung, người Lục gia nhắm chặt hai mắt, khí tức run run.

Ngay sau biến hóa này mọi người không khó phát hiện ra, lúc này hơn ngàn người của Lục gia, tu vi tăng vọt tới trình trạng khủng bố. Người có tu vi Tôn cấp trong Lục gia hơn mười người. Khí tức trên người Lục Trung đã tăng lên tới Vũ Tôn bát trọng, La Lan thị là Vũ Tôn lục trọng. Lục Đông, Lục Tây và những người khác đều là Vũ Tôn ngũ trọng, và còn có nhiều những Tôn cấp khác.

Mà người có tu vi Vương cấp, lúc này Lục gia có gần hai trăm người, phần đông là Vương cấp cao trọng, người có tu vi Suất cấp hơn năm trăm. Còn lại đều là Tướng cấp, cho dù kém cỏi nhất cũng là Phách cấp.

Hơn mười Tôn cấp, gần hai trăm Vương cấp, hơn năm trăm Suất cấp, chỉ trong nháy mắt Lục gia đã một bước lên trời. Chỉ bằng thực lực biểu hiện ra cũng đủ chống lại thế lực nhất lưu trên đại lục.

Mà quan trong nhất chính là Lục gia trở thành Nhân Hoàng tộc thứ bảy, đây mới thực sự là một bước lên trời.

Không gian bình tĩnh trở lại, chỉ có khí tức trên ngàn người Lục gia lan tràn ra.

Nhìn cảnh này, sắc mặt Đế giả Thiên Địa minh ngưng trọng tới tận cùng. Lục gia trở thành Nhân Hoàng tộc thứ bảy, vốn cũng không có quan hệ lớn với bọn hắn.

Chỉ tiếc Lục gia đã trở thành Nhân Hoàng tộc thứ bảy, chứng minh việc Lục Lâm Thiên còn chưa chết. Thứ bọn họ kiêng kỵ nhất chính là Lục Lâm Thiên còn chưa chết, thậm chí thuộc tính còn đại thành, càng ngày càng khó đối phó. Sợ rằng sau khi Lục Lâm Thiên xuất hiện nhất định sẽ không bỏ qua Thiên Địa minh, bởi vì bọn họ dám đánh lén Phi Linh môn.

- Chúng ta đi.

Tất cả yên tĩnh trở lại, có Đế giả Thập Đại Hoàng tộc, còn có Đế giả Đế Đạo minh ở đó, đám người Đoạn Kiếm, Quân Lăng ở lại cũng không còn quan trọng, cả đám sắc mặt âm trầm, xé rách không gian trước người rồi rời đi.

- Ha ha, chúc mừng Lục gia trở thành Nhân Hoàng tộc thứ bảy. Từ nay về sau trong nhân tộc chúng ta lại có thêm một Hoàng tộc.

Âm thanh của Bắc Cung Kình Thương vang vọng, quanh quẩn trong không gian.

Sưu Sưu.

Một người Lục gia rốt cuộc cũng mở mắt ra, tinh quang trong mắt bắn ra.

- Làm sao ta lại đột phá tới Tôn cấp?

- Ta là vũ giả song hệ a, lại có tu vi Vương cấp.

- Trời ạ, ta cũng là Vương cấp, ta là cường giả Vương cấp, lại là vũ giả song hệ.

Đám người Lục gia mở hai mắt ra, từng âm thanh kinh ngạc lập tức truyền ra. Người của Lục gia cơ hồ đều có cảm giác giống như nằm mơ, thậm chí cũng không biết được đã xảy ra chuyện gì, bản thân mơ mơ màng màng đã trở thành cường giả.

- Lục gia đại phát, tại sao lại trở thành Hoàng tộc được a.

- Lục gia quá may mắn, vậy mà lại trở thành Hoang tộc, Nhân Hoàng tộc thứ bảy a.

- May mà ta không đắc tội với Lục gia, bằng không thì xong đời.

Trên trấn Thanh Vân, uy áp tiêu tán, thế nhưng vạn ánh mắt kinh ngạc vẫn nhìn lên không trung. Chính mắt nhìn thấy Lục gia trở thành Nhân Hoàng tộc, sự rung động bực này không có cách nào diễn tả bằng lời, bọn họ đã tận mắt chứng kiến một màn này.

Trên Đông Hải, các hải đảo, lúc này tất cả cũng bình tĩnh trở lại, sóng to gió lớn biến mất, mặt trời lên cao, uy áp bao phủ thân thể mọi người cũng biến mất không thấy.

Chỉ có trong hạp cốc bị vách đá bao phủ, trên không trung, Linh Vũ Tà Vương Lục Kinh Vân lúc này đạp không đứng thẳng, khí tức toàn thân bắt đầu ổn định trở lại. Hai mắt nhắm chặt, vừa rồi gây ra động tĩnh kinh người, lúc này lại không có bất kỳ khí tức gì chấn động.

Chương 3024: Tề tụ tại Lục gia 1

- Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Vừa rồi có chuyện gì vậy?

Trong đội ngũ của Vạn Thú Tông và Khôn Dương đảo, từng ánh mắt kinh ngạc, bị động tĩnh vừa rồi dọa cho ngây ngốc.

- Kinh Vân sư đệ làm sao vậy?

Đám người Niếp Phong, Đoan Mộc Hồng Chí, Hoàng Tĩnh Ngọc, Bạch Toa Toa cùng với chúng đệ tử Phi Linh môn vẻ mặt mờ mị, căn bản không biết xảy ra chuyện gì.

- Hừ, giả thần giả quỷ, bất kể như thế nào cũng phải chết.

Do dự thật lâu, nhìn thấy Lục Kinh Vân vẫn không có bất kỳ động tĩnh gì. Trên người cũng không có bất kỳ khí tức gì chấn động. Lão giả âm lệ trước đó vừa mới ra tay với Lục Kinh Vân lại đạp mạnh mặt đất, thân ảnh lần nữa nhảy lên trên không trung.

Sưu.

Chân khí thuộc tính hỏa nóng bỏng từ quanh thân lão giả Âm lệ tuôn ra, kéo theo năng lượng trong thiên địa, phất tay ngưng tụ ra một đạo quang trụ bằng năng lượng nóng bỏng, lập tức đánh về phía Lục Kinh Vân.

- Tiểu tử, chết đi.

Đạo quang trụ bằng năng lượng thuộc tính hỏa nóng bỏng xẹt qua không gian mang theo tiếng xé gió trầm thấp khiến cho màng nhĩ mọi người đau đớn. Kình khí cường hãn phô thiên cái địa lan tràn ra. Những nơi công kích đi qua, không gian bị phá hủy tạo thành khe nứt đen kịt.

- Kinh Vân, cẩn thận.

Đám người Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong hét lớn, thế nhưng tu vi không đủ cho nên không có cách nào ra tay ngăn cản Tôn cấp. Thân hình vừa mới nhảy ra đã lần nữa có người ngăn cản trước mặt bọn họ.

Sưu.

Đạo quang trụ bằng năng lượng nóng bỏng đánh vỡ không gian chung quanh, mang theo vết nứt đen kịt kinh người, trong sát na đánh tới trước người Lục Kinh Vân. Mà lúc này hai mắt nhắm chặt của Lục Kinh Vân mở ra, hai đạo tinh quang màu vàng từ trong mắt bắn ra. Đồng thời hắn cũng phất tay, trên lòng bàn tay, một cỗ kim quang bắn ra, không trung trước mặt hắn lập tức xuất hiện một vòng xoáy.

Sưu...

Vòng xoáy thành hình trong không gian, chừng mấy thước, không gian chung quanh có khe nứt đen kịt lan tràn ra chng quanh. Đạo quang trụ bằng năng lượng thuộc tính hỏa bóng bỏng, khủng bố lập tức đánh vào trong vòng xoáy, sau đó tiến vào trong lòng bàn tay Lục Kinh Vân, bị cắn nuốt sạch sẽ không còn.

- Đi chết đi.

Lục Kinh Vân quát lên một tiếng, tiếp đó vòng xoáy trong tay Lục Kinh Vân bao phủ người của lão giả âm lệ kia, bao phủ thân thể người này trong vòng xoáy. Cho dù lão giả này muốn toàn lực chạy trốn, thế nhưng lại không có cách nào giãy dụa. Tu vi Vũ Tôn nhị trọng lúc này trước mặt Lục Kinh Vân hoàn toàn giống như con kiến không có cách nào rung chuyển con voi.

- Ah...

Trong vòng xoáy quỷ dị trong không gian có một cỗ lực lượng thôn phệ ngập trời lan tràn ra. Lão giả âm lệ này đột nhiên kêu thảm một tiếng. Lúc này hắn có thể cảm nhận được rõ ràng, chân khí cùng với hồn anh của hắn bị cắn nuốt, mà hắn lại vô cùng nhỏ bé, không có cách nào phản kháng.

Tất cả chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, một giây sau, trong vòng xoáy, lão giả âm lệ này đã trở thành thây khô.

Phanh.

Lục Kinh Vân nắm tay lại, không gian nổ tung, lão giả âm lệ hóa thành tro tàn biến mất trong không gian.

Hít.

Một màn này, bất kể là đệ tử Phi Linh môn hay là người của Vạn Thú Tông và Khôn Dương đảo đều hít sâu một hơi, trong cổ họng nuốt một ngụm nước miếng. Người có tu vi Tôn cấp lúc này ở trong tay Lục Kinh Vân, không ngờ chỉ giơ tay nhấc chân có thể đánh chết.

- Trốn, chạy mau.

Người có tu vi Tôn cấp còn lại sắc mặt kinh hãi, biến sắc, lập tức hét lớn một tiếng, nhanh chóng trốn đi. Hắn thậm chí còn không tin cảnh tượng vừa diễn ra, thế nhưng cảnh này lại hiện lên trước mặt hắn vô cùng chân thật. Hắn vốn còn chưa tin, thế nhưng không ngờ tới thực lực lúc này của Lục Kinh Vân lại tới cấp độ kinh khủng.

- Trốn. Chạy mau.

Từng đạo thân ảnh trong khoảnh khắc nhảy lên không trung, lập tức chạy trốn, cũng không dám dừng lại nữa.

Sưu.

Mọi người cấp tốc trốn, không gian phía trước tại thời điểm này bỗng nhiên vang lên một tiếng, gợn sóng trong không gian vỡ ra. Một thiếu niên mặc trường bào từ trong gợn sóng không gian bước ra, khóe miệng nở nụ cười tràn ngập hàn ý, đúng là Linh Vũ Tà Vương Lục Kinh Vân.

Lúc này Lục Kinh vân phá không xuất hiện, quanh thân có một cỗ quang mang màu àng lan tràn, một cỗ uy áp cường hãn đột nhiên hàng lâm, khí tức sắc bén, lạnh lẽo lan tràn, tràn ngập trong không

gian.

Dưới cỗ khí tức sắc bén, uy áp bực này, sắc mặt người có tu vi Tôn cấp kia trắng bệch kinh hãi. Chân khí trong thân thể đình trệ, linh hồn cũng run rẩy, mười Vương cấp cùng với một ít Suất cấp sau lưng thì càng không thể chống đỡ.

- Giết đệ tử Phi Linh môn ta, há có thể cho các ngươi chạy thoát, tất cả đi chết đi.

Lục Kinh Vân xuất hiện, miệng quát lạnh một tiếng, tràn ngập sát ý vô cùng. Khí tức sắc bén lạnh lẽo truyền ra, cả không gian run rẩy. Tiếp đó Lục Kinh Vân phất tay lên, trong không gian này lập tức có một mảng lớn lưu quang màu vàng tràn ra.

Sưu Sưu...

Lưu quang màu vàng lập tức hóa thành hơn chục mũi tên màu vàng, lập tức xuyên thủng không gian, dễ dàng xuyên qua mi tâm đám người kia, không có bất kỳ ai có sức phản kháng. Dưới uy áp sắc bén, lạnh lẽo này, tất cả mọi người giống như bị giam cầm.

Phanh Phanh.

Dưới khí tức sắc bén, lạnh lẽo, trong ánh mắt ngây ngốc, nhìn trân trối của Đoan Mộc Hồng Chí, NIếp Phong, Hoàng Tĩnh Ngọc cùng các đệ tử Phi Linh môn, người của Vạn Thú Tông và Nguyệt Long các nổ tung đầu, thân thể hóa thành huyết vụ rơi xuống phía dưới.

- Một đám rác rưởi, dám can đảm vây công người Phi Linh môn ta, đúng là chán sống rồi.

Ngay sau khi đánh chết một Tôn cấp cùng với đám Vương cấp, Suất cấp, Lục Kinh Vân hoàn toàn không để vào mắt, lại lần nữa vung tay lên, trong không gian lần nữa có lưu quang màu vàng lan tràn. Tám mũi tên màu vàng cực lớn xuyên thủng không gian, đánh vào trên người tám đầu yêu thú thất giai còn chưa kịp đào tẩu.

Tám đầu yêu thú lúc này cũng giống như người của Vạn Thú Tông và Khôn Dương đảo, toàn thân bị năng lượng vô hình giam cầm, căn bản không có cách nào nhúc nhích.

Phanh Phanh.

Tám đầu yêu thú thất giai có thân thể to lớn lập tức nổ tung, hóa thành huyết vụ ngập trời rơi xuống hạp cốc phía dưới.

Hít.

Nhìn cảnh này, cơ hồ tất cả đệ tử Phi Linh môn trợn mắt há hốc mồm, thực lực khủng bố, khí tức uy áp sắc bén mà lạnh lẽo, còn có phương thức giết chết dã man như vậy khiến cho tóc gáy mọi người dựng đứng, cái này quá kinh khủng.

Sau khi thân thể đám yêu thú khổng lồ hóa thành huyết vụ rơi xuống, Lục Kinh Vân khẽ phất tay, kim quang ngập trời lập tức biến mất không thấy gì nữa. Thân ảnh Lục Kinh Vân cũng đáp xuống bên cạnh mọi người, trên mặt lần nữa xuất hiện nụ cười tà dị.

Tất cả ánh mắt ngạc nhiên đều nhìn vào trên người Lục Kinh Vân, khiếp sợ không có cách nào nói lên lời.

- Kinh Vân, ngươi không sao chứ?

Bạch Toa Toa nuốt một ngụm nước miếng nhìn Lục Kinh Vân rồi hỏi, trong mắt tràn ngập vẻ không thể tưởng tượng nổi.

- Toa Toa a di, con rất tốt, không có việc gì.

Chương 3025: Tề tụ tại Lục gia 2

Lục Kinh Vân lắc đầu, lúc này toàn thân hắn có loại cảm giác thoải mái không nói nên lời, không có một chút vấn đề nào.

Trong không gian lạ lẫm, tất cả bình phục trở lại, thiếu nữ áo xanh lăng không đứng, hai mắt nhắm chặt, toàn thân tràn ngập khí tức sắc bén, lạnh lẽo lan tràn ra chung quanh.

- Uy áp Hoàng khí, trên người tiểu thư có Hoàng khí.

- Khí tức của Vũ Tôn bát trọng đỉnh phong, tiểu thư đã là Vũ Tôn bát trọng đỉnh phong.

- Tiểu thư mới mười ba tuổi a, mười ba tuổi đã là Vũ Tôn bát trọng đỉnh phong, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Từng âm thanh kinh ngạc vang vọng trong không gian, từng ánh mắt nghẹn họng nhìn trân trối, không có ai dám tin tưởng đây là sự thật.

- Hoàng tộc, Lục gia chúng ta thành Hoàng tộc.

- Tu vi vương cấp, đây là thật, ta cũng là Vương cấp.

- Lục gia ta hưng thịnh, Lục gia muôn năm.

Trên trấn Thanh Vân, trong Lục gia to lớn lúc này đang đắm chìm trong sự kinh hỉ tuyệt đối. Cả đám đệ tử Lục gia lúc này kích động khó nhịn được, thậm chí còn có người véo tay mình, để xem có phải nằm mơ hay không.

Trong đại điện của Lục gia, lúc này có vô số Đế giả hội tụ, bên trong Đế giả của Thập đại Hoàng tộc chỉ có Bắc Cung Kình Thương và Độc Cô Ngạo Vũ lưu lại, những Đế giả khác cùng với Tử Hiên lão tổ của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc đã rời đi.

Nhưng trong Đế Đạo minh, cơ hồ tất cả Đế giả, cùng với đám người Thánh Linh Lão tổ, Kim Lang Đại Đế, Hàn Băng Đại Đế đều ở lại.

Lục gia sôi trào, vô số Đế giả hội tụ tại Lục gia, ai cũng thật không ngờ Lục gia lại có ngày hôm nay.

Trong đại điện của Lục gia lúc này chỉ có người có tu vi Tôn cấp, còn có một số ít trưởng lão Vương cấp Lục gia mới có thể ngồi, trên chủ vị là Bắc Cung Kình Thương và Độc Cô Ngạo Vũ.

Cả đám Đế giả ngồi chung quanh, bởi vì đều có quan hệ với Lục Lâm Thiên, cho nên mọi người đều không khách khí.

Bắc Cung Kình Thương tỏ vẻ cảm kích với phu thê Lục Đông còn có người của Lục gia, không có Lục gia chiếu cố nuôi dưỡng sẽ không có Bắc Cung Vô Song, chuyện này khiến cho đám người Lục Đông có cảm giác được sủng ái mà lo sợ.

Mà đối với chuyện Hoàng tộc, cùng với động tĩnh khủng bố như Cửu Tinh Liên Châu, người Lục gia còn chưa biết. Bắc Cung Kình Thương và Độc Cô Ngạo Vũ lại cẩn thận giải thích cho mọi người.

Từ trong miệng của Bắc Cung Kình THương và Độc Cô Ngạo Vũ, mọi người mới dần dần hiểu ra, Lục gia được thiên địa chiếu cố, Hoàng khí gia thân đều là vì thuộc tính đại thành, mà thuộc tính đại thành, tất nhiên chỉ có Lục Lâm Thiên mới có thể làm được.

Bởi vì Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ thuộc tính đại thành, Lục gia bởi vậy mới trở thành Nhân Hoàng tộc thứ bảy, được thiên địa chiếu cố. Phàm là người có huyết mạch hay liên quan tới Lục Lâm Thiên, đều được thiên địa chiếu cố. Trên người sẽ mang Hoàng khí được thiên địa ban tặng. Đồng thời thực lực sẽ tăng vọt. Tất cả chuyện này đều vì một người đắc đạo, cả tộc được lợi.

Bởi vậy người của Lục gia mới kích động biết được Lục Lâm Thiên còn chưa chết, nếu như chết rồi tuyệt đối sẽ không xuất hiện một màn này. Lục gia cũng không có ai lĩnh ngộ ra thuộc tính mới thứ hai, huống chi đối với thuộc tính mới này, đám người Thánh Thủ Linh Đế cũng không xa lạ gì.

Kỳ thật tất cả mọi người cũng đều bởi vì Lục gia trở thành Nhân Hoàng tộc thứ bảy cho nên mới chắc chắn Lục Lâm Thiên không chết. Từ trong miệng Thánh Thủ Linh Đế, những Đế giả khác cùng với người Lục gia mới biết được, thuộc tính này chính là thuộc tính kim, Hoàng khí trên người Lục gia tự nhiên cũng là Kim Hoàng khí.

Trở thành Nhân hoàng tộc thứ bảy, Lục Lâm Thiên còn chưa có chết, thuộc tính còn đại thành, chuyện này khiến cho người Lục gia kích động không thôi. Không ít trưởng lão Lục gia toàn thân run rẩy, nước mắt chảy ra, bọn họ chưa từng nghĩ tới có một ngày Lục gia lại được như thế này.

- Phu nhân, trước kia đều là chúng ta sai a. Nếu không phải có phu nhân, Lục gia sẽ không có ngày hôm nay.

Một đám trưởng lão Lục gia lúc này đều đi tới trước mặt La Lan thị rồi quỳ xuống đất hành lễ. Nhớ tới hành động của Lục gia khi trước, các trưởng lão Lục gia đều tự trách và hối hận không thôi, thiếu chút nữa Lục gia đã mất đi cơ hội một bước lên trời này.

- Chư vị trưởng lão mau đứng lên.

La Lan thị vội vàng đứng dậy, lúc này ngay cả bản thân La Lan thị cũng chưa hồi phục tinh thần.

La Lan thị dựa vào đan dược cưỡng ép tu luyện, mới đến tình trạng cực thấp mà thôi. Bản thân cũng không phải là nhân tuyển tu luyện tốt, cho nên hao phí không biết bao nhiêu đan dược, nàng cũng không để ý. Nhưng mà Lục Lâm Thiên và Lục Tâm Đồng cùng với mọi người đều nói muốn nàng tu luyện để khỏe mạng, ít nhất so với người bình thường thì sinh cơ sẽ dài hơn.

Thế nhưng bây giờ tu thoáng cái đạt tới tình trạng mà nàng không thể nào khống chế được, cũng đạt tới tình trạng không thể tin được. Hiện tại nàng vô cùng cẩn thận.

- Bắc Cung tộc trưởng, nói như vậy Lâm Thiên không chết, lúc này còn đang ở trong Hư Không Bí Cảnh sao?

Lục Trung cố nén sự kích động, hỏi Bắc Cung Kình Thương.

- Hẳn là như vậy, nhưng mà hiện tại cửa vào của Hư Không Bí Cảnh không rõ, chúng ta cũng không có cách nào đi vào.

Bắc Cung Kình Thương nói.

Ánh mắt Lục Trung lập tức ngưng trọng, nói:

- Vậy thì phải làm thế nào?

- Yên tâm đi, nó ở trong Hư Không Bí Cảnh có thể lĩnh ngộ thuộc tính tới đại thành, nói không chừng sẽ có cơ duyên khác. Tất cả cứ để thuận theo tự nhiên, chỉ cần biết rằng nó còn sống là tốt rồi.

Độc Cô Ngạo Vũ cười nói.

- Đúng vậy, tiểu tử kia nhất định sẽ có biện pháp đi ra.

Thánh Thủ Linh Đế cười nói, lúc này sự lo lắng trong lòng mấy năm của hắn đều tan biến, cảm giác vui vẻ thay thế sự lo lắng.

- Nói như vậy lão quái vật hơn phân nửa cũng không có chuyện gì.

Hàn Băng Đại Đế cũng thở dài một hơi.

Trong Hư Không Bí Cảnh tất cả lại khôi phục sự yên tĩnh. Người chứng kiến tất cả chuyện này chỉ có một mình Thái Cổ U Minh Viêm.

Lúc này Lục Lâm Thiên còn đang lăng không đứng trên không trung, chung quanh tất cả yên tĩnh, không có bất kỳ khí tức nào chấn động.

Trong không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời, Thái Cổ U Minh Viêm vẫn còn lẳng lặng nhìn tất cả mọi chuyện, nhưng mà lúc này hắn cũng không dám ra tay với nhân loại kia nữa.

Trong không gian yên tĩnh, quanh thân Lục Lâm Thiên lập tức chấn động, gợn sóng trong xung quanh bị xé rách, mơ hồ có thể nhìn thấy gợn sóng trong không gian chung quanh vặn vẹo. Uy năng này đã tới tình trạng tuyệt đối khủng bố.

Sưu.

Đột nhiên hai mắt Lục Lâm Thiên mở ra, trong mắt có tinh quang màu vàng giống như thực chất bắn ra. đánh văng gợn sóng trong không gian trước người. Một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên như thức tỉnh, vô cùng sắc bén, lạnh lẽo tràn ngập trong không gian này.

Xoẹt.

Cùng một thời gian, thân ảnh Lục Lâm Thiên khẽ động, giống như trong lúc vô hình có thể tương liên với không gian này, bước chân bước ra một bước, cả không gian lập tức bắt đầu run rẩy.

Chương 3026: Rất muốn thử một lần 1

Cùng lúc, dưới không trung, biển lửa màu xanh da trời theo một bước này của Lục Lâm Thiên bắt đầu sôi trào, tựa như nổi lên sóng gió.

- Một lần thành Đế, đây chính là lực lượng của Đế giả sao?

Trên không trung, Lục Lâm Thiên thì thào nói, ánh mắt tràn ngập vẻ kinh ngạc.

Lúc này cảm nhận năng lượng kinh người trong cơ thể mình, Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy kinh ngạc. Ở trong đan điền của hắn, lúc này vũ đan lục sắc xoay tròn, cấp độ khổng lồ của đan điền đã vượt quá sự tưởng tượng của Lục Lâm Thiên. So với cấp độ Tôn cấp quả thực chính là cách biệt một trời một vực.

Mà trong đầu, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận rõ ràng linh hồn mình biến hóa, sau khi cấp độ vũ giả đột phá thành Đế, sau đó cấp độ linh giả lại đột phá. Hai lần đột phá đối với linh hồn đều là tẩy lễ và tấn chức. Linh hồn giống như tấn chức, căn bản không thể so sánh được như lúc ban đầu. Mà ngay cả Đại hồn anh cùng với kim đao màu vàng đều nhận được chỗ tốt cực lớn.

Mà trên thân thể, Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm nhận được rõ ràng sự biến hóa. Đặt chân tới Đế cấp, năng lượng thiên địa rèn thể, thân thể trên cơ sở Bất diệt huyền thể và bất tử Địa linh thể lần nữa được cường hóa không ít.

Loại cường hóa này giống như bắt đầu từ tế bào trong thân thể, từ trong ra ngoài, năng lượng thiên địa cường hóa toàn diện, đem thân thể vốn cường hãn của hắn lần nữa cường hãn hơn không ít.

Lúc này, thân thể cường hãn tới mức, thậm chí Lục Lâm Thiên còn có một ý nghĩ, không biết nếu như hắn so sánh với tiểu biến thái như Tiểu Long, kết quả sẽ ra sao.

- Thuộc tính Kim đại thành, mượn cơ hội một lần đột phá thành Đế.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, tất cả đều giống như trong tưởng tượng của hắn, mượn việc thuộc tính kim đại thành, quả thực hắn đã trở thành Đế giả.

Thành Đế, lúc này Lục Lâm Thiên tự nhiên hiểu rõ việc này đại biểu cho việc gì. Tồn tại đỉnh phong nhất trên đại lục này, đây là tồn tại mà năm đó hắn không dám nghĩ tới.

Tu vi Tôn cấp cao trọng có thể xưng là siêu cấp cường giả trên đại lục này. Thế nhưng Đế giả mới chính thức là tồn tại đỉnh phong trên đại lục. Cấp độ Đế giả cũng chính là tồn tại mà cơ hồ tất cả cường giả Tôn cấp dùng cả đời để truy cầu. Là cảnh giới mà cơ hồ tất cả vũ giả, linh giả tha thiết mơ ước.

Đồn rằng Đế cấp và Tôn cấp có sự tăng vọt về chất, chính thức là trời và đất, không thể san lấp. Tuyệt đại đa số nhân vật phong hoa tuyệt đại, có lẽ dùng cả đời đều không có cách nào đạt tới, giống như nghĩa phụ Nam thúc và sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn của hắn vậy. Hai người đều là nhân vật phong hoa tuyệt đại, thế nhưng đều không thể đặt chân vào cấp bậc Đế giả.

Mà lúc này hắn đặt chân vào Đế cấp, Lục Lâm Thiên mới có thể cảm giác được giữa Đế cấp và Tôn cấp có biến hóa về chất. Lúc này Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận rõ ràng, dường như hắn với thiên địa tương liên với nhau. Mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều có thể vận dụng lực lượng thuộc tính trong thiên địa.

Trước kia, chân khí dẫn động năng lượng thuộc tính cho bản thân mình sử dụng, nhưng đó chỉ là dẫn động năng lượng thuộc tính trong thiên địa mà thôi. Tất cả đều dùng chân khí, linh lực làm cính. Mà lúc này đột phá Đế cấp, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, mỗi một cái giơ tay nhấc chân này của hắn hiện tại vận dụng năng lượng thuộc tính trong thiên địa. Đương nhiên, trong có còn cần chân khí và linh lực.

Thậm chí linh lực và chân khí càng khổng lồ, có thể vận dụng năng lượng thiên địa càng khổng lồ. Nhưng mà giữa hai loại vận dụng trong lúc mơ hồ có biến hóa về chất. Trước kia là chân khí linh lực dẫn động năng lượng thiên địa, chân khí, linh lực làm chủ.

Mà hiện tại có thể vận dụng năng lượng thiên địa, nói một cách tương đối, chân khí và linh lực đã trở thành phụ.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới biết được vì cái gì Tôn giả không có cách nào chống lại Đế giả, hoàn toàn không phải là đối thủ. Giữa hai cấp độ căn bản cách nhau như trời và đất. Cho dù là Chuẩn Đế cũng chỉ dùng linh lực, chân khí làm chủ mà thôi, căn bản còn chưa đạt tới tình trạng vận dụng năng lượng thiên địa.

Cảm nhận biết hóa trong cơ thể, khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười thỏa mãn.

- Thuộc tính kim đại thành, có lẽ sẽ có Kim Hoàng khí a.

Lục Lâm Thiên thì thào nói xong, quanh thân đột nhiên có một cỗ kim quang ngập trời từ trong thân lan tràn ra.

Xoẹt.

Cùng một lúc, trong hư không trong khoảnh khắc có vô số năng lượng thuộc tính kim nồng đậm kéo tới. Trong mỗi tấc không gian đều có năng lượng thuộc tính kim giống như trong cơ thể Lục Lâm Thiên, lập tức hội tụ về phía Lục Lâm Thiên.

Giống như chỉ cần năng lượng thộc tính kia trong cơ thể Lục Lâm Thiên khẽ động, thuộc tính kim trong thiên địa này sẽ chấn động, hoàn toàn tương dung với Lục Lâm Thiên, có thể để cho Lục Lâm Thiên khống chế, điều động.

- Cảm giác thật kỳ diệu.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng thẳng, cánh tay khẽ phất một cái, trên không trung, năng lượng thuộc tính kim ngập trời lập tức hội tụ tới. Năng lượng thuộc tính kim này giống như là một bộ phận trong thân thể hắn vậy, vô cùng thân thiết.

- Thuộc tính kim đại thành, khống chế thuộc tính kim, chẳng lẽ là loại cảm giác này sao?

Lúc này toàn thân Lục Lâm Thiên có một loại cảm giác thoải mái không nói nên lời, loại cảm giác thoải mái này tự nhiên sinh ra trong người.

Ngao.

Thuộc tính kim ngập trời lan tràn, trên không trung, một tiếng long ngâm rất nhỏ lan tràn ra. Huyết Lục kêu lên một tiếng, lập tức xuyên thấu không gian phóng tới.

- Huyết Lục.

Trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên có cảm giác dường như lúc hắn đột phá Huyết Lục tự động rời khỏi đan điền của hắn. Tâm niệm Lục Lâm Thiên vừa động, cánh tay vung lên, Huyết Lục lập tức xuất hiện trong tay hắn.

Ông.

Nắm Huyết Lục vào tay, tiếng sấm minh trong không gian vừa vang lên rồi biến mất. Lục Lâm Thiên nhìn Huyết Lục trong tay, u nhã, thân đao ngày càng linh động, toàn thân tràn ngập màu đỏ hồng, bên trong màu đỏ hồng dường như còn có một cỗ quang mang màu vàng.

- Dường như Huyết Lục biến hóa không ít, nó đã trở nên mạnh mẽ hơn, không giống như thần khí bình thường.

Lục Lâm Thiên cảm giác Huyết Lục trong tay, có thể cảm nhận được sự biến hóa rõ ràng trên Huyết Lục, lúc này Huyết Lục tuyệt đối xảy ra biến hóa lớn. Thân đao càng thêm ngưng thực, huyết sắc quang mang ngày càng nội liễm. Trong lúc mơ hồ dường như đã bị quang mang màu vàng thay thế, khí tức sát khí quỷ dị kia lúc này lại có thêm một cỗ khí tức sác bén, lạnh lẽo lan tràn.

- Rốt cuộc biến hóa thành cái dạng gì.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không biết cụ thể Huyết Lục biến hóa tới cấp độ gì, nhưng mà hắn có thể khẳng định, Huyết Lục càng mạnh hơn. Trong lúc vô hình dường như giống với bản thân hắn, có thể hòa thành một thể với thuộc tính kim trong thiên địa. Có thể khống chế năng lượng thuộc tính kim trong thiên địa vậy.

Ầm ầm.

Lục Lâm Thiên không nhịn được mà rót chân khí vào bên trong. Phía trên Huyết Lục lập tức có tinh quang bắn ra, giống như sống lại, dẫn động năng lượng thuộc tính kim ngập trời bao phủ không gian. Trong nháy mắt cả không gian biến sắc, run rẩy không ngớt.

Chương 3027: Rất muốn thử một lần 2

- Tiểu tử, ngươi muốn làm gì?

Trong biển lửa màu xanh da trời bao la phía dưới không trung, âm thanh kiêng kỵ của Thái Cổ U Minh Viêm truyền ra.

- Ngươi quan sát lâu như vậy rốt cuộc cũng cam lòng có động tĩnh sao?

Hai tay Lục Lâm Thiên nắm Huyết Lục nâng tới vai, trong mắt hiện lên chiến ý nóng bỏng. Lúc này sau khi đột phá Đế cấp, có linh hồn cường đại chống đỡ, tâm thần của hắn đã bắt đầu cảm nhận được khí tức trên người Thái Cổ U Minh Viêm.

- Nhân loại, ngươi đã rời khỏi thế giới của ta. Ta cũng không làm gì được ngươi, đồng thời ngươi cũng không làm gì được ta. Như vậy đi, chúng ta làm một chút giao dịch, được không?

Âm thanh của Thái Cổ U Minh Viêm truyền ra.

- Giao dịch gì? Có thể nói cho ta nghe một chút hay không?

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng rồi nói.

- Ta và ngươi nước sông không phạm nước giếng, ngươi đừng chọc tới ta. Ta cũng không đối phó với ngươi. Ngươi cảm thấy thế nào?

Thái Cổ U Minh Viêm dùng giọng thương nghị nói với Lục Lâm Thiên.

- Ta có thể cân nhắc một chút, thế nhưng trước mắt ta muốn làm một chuyện, đó là thử xem thực lực của ta.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, Huyết Lục được giương lên, thuộc tính kim ngập trời, cuồn cuộn không dứt hội tụ tới, tất cả tụ tập trong không gian sau lưng Lục Lâm Thiên.

Trong khoảnh khắc không gian gió nổi mây phun, kim quang rực rỡ.

- Nhân loại, đừng tưởng rằng ngươi đột phá Đế cấp, thuộc tính đại thành, có thể khống chế thuộc tính, còn có thần khí thuộc tính là có thể đối phó được với ta. Lúc trước lão gia hỏa Công Tôn gia tộc cùng với cường giả mấy tộc khác đều có thể khống chế thuộc tính, thực lực so với ngươi bây giờ còn mạnh hơn. Thế nhưng cũng không có cách nào làm gì được ta

Âm thanh giận dữ của Thái Cổ U Minh Viêm truyền ra, hắn đã sớm biết nhân loại này không từ bỏ ý đồ. Không ngờ hắn bị phong ấn vô số năm, vừa mới thoát ra đã đυ.ng phải nhân loại này. Mà hắn ngay cả nhân loại này cũng không làm gì được. Còn bị ép tiêu hao bảy năm, khiến cho thực lực lần nữa đại giảm.

Nhớ tới những chuyện này khiến cho Thái Cổ U Minh Viêm càng nghĩ càng cảm thấy uất ức, dần dần giận dữ. Ở trong thế giới của hắn, không ai có thể làm gì được hắn.

- Thật không? Bất quá ta đoán, đến bây giờ ngươi đã tiêu hao không kém, ngươi còn phát huy được bao nhiêu thực lực nữa.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, tình huống của Thái Cổ U Minh Viêm, Lục Lâm Thiên cũng biết rõ một ít. Lúc này hắn cũng có thể cảm gác được, Thái Cổ U Minh Viêm tiêu hao không phải ít.

- Nhân loại nhỏ bé, ngươi đừng làm càn. Đột phá Đế giả thì thế nào? Không chế thuộc tính mới thì cũng không có cách nào làm gì được ta. Ta vốn không phải là tồn tại mà ngươi có thể chống lại.

Thái Cổ U Minh Viêm dứt lời, dung nham màu xanh da trời cuồn cuộn, từ trong đó ngưng tụ ra một cự nhân bằng dung nham màu xanh da trời chừng ngàn thước, cự nhân sừng sững đứng trong biển lửa màu xanh da trời.

Cự nhân bằng dung nham này giống như một ngọn núi sừng sững đứng đó, chung quanh là hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn.

Giống như là sóng to gió lớn, nhiệt độ khủng bố kéo lên, không gian bị đốt cháy thành hư không.

- Nhân loại nhỏ bé, vừa mới đột phá Đế giả mà thôi, cho dù ta tiêu hao nhiều hơn nữa, tuyệt đối có thể không đặt ngươi vào trong mắt.

Cự nhân bằng dung nham màu xanh da trời nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự khinh thường, hàn ý, giận dữ.

- Thật sao? Ta rất muốn thử một lần.

Trong mắt Lục Lâm Thiên tuôn ra chiến ý, chân khí cuồn cuộn không dứt tiến vào trong Huyết Lục, Huyết Lục nổ vang, tác động năng lượng thuộc tính kim trong không gian sau lưng Lục Lâm Thiên.

- Nhân loại, thực lực ngươi còn chưa đủ.

Khi một chữ cuối cùng từ trong miệng cự nhân bằng dung nham màu xanh da trời vừa dứt, cự nhân bỗng nhiên ngẩng đầu, phất tay một cái. Hỏa diễm màu xanh da trời phía dưới lập tức cuồn cuộn. Một đạo quyền ấn bằng hỏa diễm màu xanh da trời được ngưng tụ, nhanh chóng đánh về phía trước. Nhiệt độ nóng bỏng kia khiến cho không gian chung quanh quyền ấn lập tức bị đốt cháy thành hư vô.

Mắt nhìn một quyền này đánh tới, trong tâm thần dò xét của Lục Lâm Thiên, hắn có thể cảm nhận được rõ ràng cả phiến không gian này hiện tại giống như đang ở trong một cái bếp lò, có thể đốt cháy vạn vật thành tro tàn và hư vô.

- Duệ Kim Hồn Đao.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chớp động, chân khí phô thiên cái địa lan tràn, Huyết Lục khống chế thuộc tính kim ngập trời hội tụ. Tiếng quát vang vọng, kim quang quanh thân trong nháy mắt đại thịnh, Huyết Lục kéo theo một đường cong huyền ảo, trong giây lát có hành động.

Ngao.

Một tiếng long ngâm vang vọng, đao mang mang theo khí tức sắc bén, lạnh lẽo ầm ầm xẹt qua không trung, đao mang màu vàng mang theo tiếng xé gió sắc bén nhanh như thiểm điện xé rách không gina.

Sưu Sưu.

Đao mang màu vàng vừa ra, cả không gian run rẩy. Dưới đao mang, không gian xuất hiện một khe nứt không gian đen kịt, trong đó ẩn chứa linh hồn lực vô hình, trong khoảnh khắc đánh vào trên quyền ấn của Thái Cổ U Minh Viêm, đao mang quyền ấn va chạm, quyền ấn của Thái Cổ U Minh Viêm tán loạn.

Ken Két.

Quyền ấn bằng hỏa diễm màu xanh da trời tán loạn, hóa thành hỏa diễm màu xanh da trời ngập trời, giống như pháo hoa màu xanh rực rỡ nổ trên không trung. Thế nhưng bên trong lại ẩn chứa khí tức hủy diệt, nếu ai đυ.ng vào, kết cục tuyệt đối nghiêm trọng.

- Tại sao lại có thể như vậy? Tại sao lại có thể mạnh như vậy?

Âm thanh kinh ngạc của Thái Cổ U Minh Viêm truyền ra, quyền ấn bằng hỏa diễm màu xanh da trời bị chém nát, thân thể khổng lồ tiêu tán trong biển lửa màu xanh da trời.

- Thật thống khoái, đây mới là lực lượng a.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng đang kinh ngạc, vừa mới đánh ra loại lực lượng này quả thực quá sảng khoái. Toàn thân hắn tràn ngập sự sảng khoái không nói nên lời. Mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều giống như có lực lượng phá trời diệt đất.

Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm nhận được rõ ràng, bất kể là hắn hay Huyết Lục đều có tiến bộ cực lớn. Huyết Lục so với trước đó lần nữa cường hãn hơn nhiều. Đặc biệt là thi triển Duệ Kim Hồn Đao, quả thực giống như tương liên với thiên địa.

Mà khi hắn điều động năng lượng thuộc tính trong thiên địa, Lục Lâm Thiên còn có thể cảm nhận được rõ ràng, khi hắn thúc dục Duệ Kim Hồn Đao, chân khí tiêu hao cơ hồ cực nhỏ, giống như hoàn toàn không có một chút tiêu hao nào. Chuyện này tạm thời khiến cho Lục Lâm Thiên nghĩ mãi mà không rõ.

Lúc này Lục Lâm Thiên phán đoán, dùng tu vi của hắn hiện tại, người có tu vi Chuẩn Đế ở trước mặt hắn chính là con sâu cái kiến, chỉ vung đao là có thể diệt.

- Không biết đối phó với Đế giả khác sẽ thế nào.

Lục Lâm Thiên khẽ liếm bờ môi mình, trong mắt tràn ngập chiến ý. Lúc này Lục Lâm Thiên có cảm giác rất muốn tìm một Đế giả đại chiến một phen. Lực lượng hùng hậu trong cơ thể khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác sôi trào.

Chương 3028: Sắc đảm càng lớn

- Nhân loại, cho dù ngươi có mạnh hơn nữa cũng không có cách nào làm gì được ta. Ta không muốn dây dưa với ngươi.

Thái Cổ U Minh Viêm khẽ quát một tiếng dứt lời, cả biển lửa màu xanh da tời phía dưới sôi trào kịch liệt, tiếp đó tràn vào trong hố sâu cực lớn kia.

Ngay trong ánh mắt kinh ngạc của Lục Lâm Thiên, biển lửa màu xanh da trời này giống như kỳ tích dùng thời gian ngắn dũng mãnh tràn vào trong cái hố sâu kia.

- Nhân loại, ngươi đi đi, ngươi không có cách nào làm gì được ta đâu. Ta mặc kệ ngươi.

Âm thanh của Thái Cổ U Minh Viêm từ trong cái hố to dưới lòng đất truyền ra, tất cả lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Lục Lâm Thiên nhìn qua hố to sâu hoắm dưới lòng đất, ánh mắt chớp động, dường như cũng không có cách nào. Thái Cổ U Minh Viêm quá khó đối phó, thậm chí là hiện tại Lục Lâm Thiên còn chưa biết mình nên đối phó với nó thế nào.

- Ồ, giống như đã đột phá.

Thu hồi Huyết Lục, tâm thần Lục Lâm Thiên dò xét vào trong Thiên Trụ giới. Tiểu Long và Bạch Linh dường như trong Thiên Trụ giới đều đột phá, từ khí tức trên thân thể hai người xem ra đều đã tới Đế cấp.

Sau khi bố trí một đạo cấm chế trên không trung, dù sao có kim đao màu vàng, lúc này Lục Lâm Thiên đối với Thái Cổ U Minh Viêm này cũng có chút tự tin, không sợ nó đánh lén.

Sau khi bố trí cấm chế, thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, gọi ra Thiên Trụ giới rồi tiến vào bên trong.

Tầng thứ hai Thiên Trụ giới, Bạch Linh đang ngồi khoanh chân. Thời gian trong Thiên Trụ giới gấp hai mươi lần bên ngoài, bên ngoài bảy năm trong này đã một trăm bốn mươi năm.

Một trăm bốn mươi năm, đối với tu vi hiện tại của Bạch Linh mà nói, cũng không tính là thời gian quá dài.

Gợn sóng trong không gian lóe lên, thân ảnh Lục Lâm Thiên vô thanh vô tức xuất hiện. Nhìn nữ tử mặc y phục màu trắng khoanh chân ngồi, khóe miệng hắn khẽ mỉm cười. Cho dù là đang khoanh chân ngồi đều giống như trích tiên, khiến cho tim người khác đập thình thịch.

- Ngươi gặp phải phiền phức sao?

Lúc này, Bạch Linh cảm giác trước người có chấn động, hai con mắt nhắm chặt mở ra, tinh quang lóe lên rồi biến mất. Đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt lạnh lùng mà uy nghiêm. Lại yêu mị chúng sinh, lúc này trong mắt có sự lo lắng người khác khó có thể phát hiện ra.

- Đã giải quyết ổn rồi, chúng mừng nàng đột phá Đế cấp.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng vui vẻ, vốn hắn hy vọng Bạch Linh có thể đột phá thành Đế, giờ phút này Bạch Linh đã tới một bước này, Đế cấp, trong thú tộc cũng là tồn tại cao không thể chạm tới.

- Người dường như..

Bạch Linh đứng dậy, thân thể mềm mại, đường vòng cung động lòng người hiện lên, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc. Nàng có thể cảm nhận khí tức trên người nam tử áo bào xanh này đã không giống như trước, cấp độ của khí tức này...

Nhìn Lục Lâm Thiên, Bạch Linh kinh ngạc hỏi:

- Ngươi cũng đột phá Đế cấp sao?

- Hình như là vậy.

Hai tay Lục Lâm Thiên sờ mũi, nhìn nữ tử tuyệt mỹ trước mắt, y phục trắng như tuyết, tựa như trích tiên, nhìn qua cũng khiến cho tim người ta đập thình thịch. Rõ ràng là yêu mị cực kỳ, thế nhưng lại khiến cho trong lòng người ta không dám khinh nhờn.

Lục Lâm Thiên còn nhớ rõ lần đầu tiên nhìn thấy nữ tử trước mặt trong mật địa của Vân Dương Tông, trong lòng hắn lúc đó vô cùng rung động.

- Nàng đã đột phá thành Đế, ta đã từng nói qua, sau khi nàng thành Đế, nàng sẽ là nữ nhân của ta.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười vui vẻ, mắt nhìn qua nữ tử yêu mị, lạnh lùng mà uy nghiêm điên đảo chúng sinh này. Lục Lâm Thiên xác định mình không phải vì dung mạo của Bạch Linh mà có ý nghĩ như vậy. Giống như trong lúc bất tri bất giác, trong lòng hắn có hình ảnh của nữ tử này, cực kỳ lặng lẽ, thế nhưng dường như lại in dấu thật sâu.

Đợi sau khi bản thân Lục Lâm Thiên phát hiện ra, lạc ấn này đã quá sâu, trước kia Lục Lâm Thiên không có cảm tưởng gì, cũng không muốn, dù sao nhân và yêu khác nhau. Thế nhưng hiện tại lại không giống, Bạch Linh đã đột phá thành Đế, thú hồn trải qua rèn giũa, đã không khác nhân loại.

Lục Lâm Thiên cũng không còn giống khi trước, lúc trước hắn không dám suy nghĩ nhiều là bởi vì thực lực của hắn không đủ. Mà bây giờ trong lòng hắn có nàng, vậy thì cứ biểu hiện. Huống chi Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, trong lòng Bạch Linh nhất định cũng có hắn, nữ tử trước mặt chỉ có thể là của hắn.

- Sắc đảm của ngươi càng lúc càng lớn.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên một lát, đôi mắt xinh đẹp lạnh lùng mà uy nghiêm khiến cho người ta run sợ, lại cao cao tại thượng giống như tiên tử, không dám sinh lòng khinh nhờn.

- Bởi vì trong lòng ta có nàng, cho nên ta muốn nàng trở thành nữ nhân của ta.

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng vào mắt Bạch Linh, không có chút nào lui bước. Khóe miệng vẫn nở nụ cười nhàn nhạt vui vẻ.

- Ngươi đã có Vô Song, Cảnh Văn, Hồng Lăng.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt giống như ngọc thạch được khắc trên khuôn mặt hoàn mỹ, trong đôi mắt ôn nhu kia tuy rằng không có một chút dư thừa nào, thế nhưng chỉ cần nhìn vào một cái cũng khiến cho người ta không tự chủ được mà hãm sâu vào.

- Các nàng đều quan trọng như nhau, không có ai cao ai thấp, bởi vì trong lòng ta các nàng đều là tính mạng của ta.

Lục Lâm Thiên nói.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ biến ảo, lập tức cười cười, nụ cười giống như đóa tuyết liên ở băng sơn đang tan chảy.

- Nàng cười khiến cho ta không đoán ra.

Lục Lâm Thiên vuốt mũi, cười nhạt một tiếng nói, không biết trong lòng nữ tử giống như trích tiên trước mắt này nghĩ cái gì, thế nhưng Lục Lâm Thiên rất rõ ràng. Trong lòng nữ tử tuyệt mỹ, yêu mị này là một khối băng rất khó chinh phục.

Bạch Linh tiếp tục mỉm cười, khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần không gì sánh được, đủ để khiến cho tất cả mọi người rung động, ánh mắt nàng nhìn qua Lục Lâm Thiên, khóe miệng nhếch lên, cặp môi đỏ mọng khẽ mở nói:

- Muốn làm nam nhân của ta, vậy thì trước tiên ngươi phải đánh bại ta mới được, bằng không nghĩ cũng đừng có nghĩ.

- Vậy thì hiện tại thử một lần xem thế nào.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hai mắt lập tức sáng ngời.

- Ngươi không nên đắc ý, ta biết rõ ngươi lợi hại. Bất quá ta cũng muốn nói cho ngươi biết, Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc chúng ta sau khi đột phá thành Đế chính thức được gọi là Cửu Vĩ Thiên Hồ, cũng có toàn bộ thiên phú của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc. Tuyệt đối không thua Huyền Vũ, Thanh Long, Chu Tước, Bạch Hổ. Ta muốn thắng ngươi có lẽ không có khả năng. Còn ngươi muốn thắng ta, vậy thì cũng không nhất định.

Bạch Linh mở miệng cười cười, khóe miệng nở nụ cười tràn ngập ngạo khí, ánh mắt khẽ biến ảo, lộ ra sự yêu mị, phong tình vạn chủng, rung động lòng người, rung động chúng sinh.

- Hiện tại ta rất muốn thử xem.

Trước mặt người đẹp, Lục Lâm Thiên cũng muốn biết thực lực chân chính hiện tại của mình. Trong mắt hiện lên chiến ý, chân khí quanh thân bắt đầu lan tràn.

Chương 3029: Nam thúc biến hóa 1

- Lục Lâm Thiên ngươi sao rồi? Ta cảm giác ngươi mạnh hơn không ít. Có phải ngươi đã đột phá Đế cấp rồi hay không?

Mà lúc này, trong Đại hồn anh, âm thanh như chuông bạch của Huyết Linh Mẫu Đơn vang vọng trong đầu Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, lúc này hắn mới nhớ tới Huyết Linh Mẫu Đơn còn đang ở trong đầu đại hồn anh. Đại hồn anh vốn đang luyện hóa tàn hồn Thiên Thứu Điêu Thượng Cổ, khí tức đã có thể so sánh với Chuẩn Đế. Hiện tại hắn đã đột phá Đế cấp, khí tức trên người Đại hồn anh lần nữa tăng cường, trong lúc mơ hồ tiếp cận vô hạn tới cấp độ Đế giả.

- Xuất hiện đi.

Tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, trong đầu nói với Huyết Linh Mẫu Đơn.

- Lục Lâm Thiên, ta đi ra ngoài thế nào? Bảo vật kia của ngươi ta không dám động vào a.

Âm thanh như ma âm của Huyết Linh Mẫu Đơn vang vọng trong đầu Lục Lâm Thiên, nàng còn đang kiêng kỵ bảo vật quỷ dị kia.

- Ngươi xem thử xem, chỉ cần ngươi không có địch ý với ta, có lẽ nó không công kích ngươi.

Lục Lâm Thiên lần nữa nói, trên người Huyết Linh Mẫu Đơn đã có ấn ký linh hồn của hắn. Cho nên lúc này Lục Lâm Thiên phỏng đoán, có lẽ kim đao màu vàng sẽ không động thủ với Huyết Linh Mẫu Đơn. Đại hồn anh không bị kim đao màu vàng tiêu diệt là do có khí tức linh hồn của hắn.

Đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh khẽ biến đổi, nhìn cử động của Lục Lâm Thiên nàng cũng có thể suy đoán ra dường như Lục Lâm Thiên đang câu thông cùng với ai đó.

- Ngươi chắc chắn chứ?

Huyết Linh Mẫu Đơn có chút do dự, bảo vật kia khiến cho nàng quá kiêng kỵ.

- Ngươi còn phải ở bên cạnh ta ngàn năm, hiện tại ta không nỡ để cho ngươi chết.

Lục Lâm Thiên nói.

- Khanh Khách, ngươi không nỡ để cho ta chết sao? Không phải lại ôm tâm tư gì đó chứ? Hoa nô trước kia bị ta khống chế đều có ý xấu với ta a.

Âm thanh mê hoặc như chuông bạc của Huyết Linh Mẫu Đơn truyền ra, thân ảnh mềm mại từ trong mi tâm Đại hồn anh nhảy ra.

Trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Huyết Linh Mẫu Đơn tràn ngập vẻ cảnh giác, thế nhưng cũng không bị bảo vật quỷ dị kia công kích.

- Xuất hiện đi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng thở dài một hơi, xem ra giống như trong tưởng tượng của hắn, có ấn ký linh hồn của hắn thì sẽ không bị kim đao màu vàng công kích.

Tâm thần khẽ động, Lục Lâm Thiên lập tức đem Huyết Linh Mẫu Đơn ra khỏi không gian trong đầu. Một đạo lưu quang huyết sắc lóe lên, tiếp đó xuất hiện trong Thiên Trụ giới, hóa thành một thân ảnh xinh đẹp, mềm mại. Trên người mặc một bộ cung trang lộng lẫy màu đỏ, giống như máu tươi lưu chuyển. Sau đầu là mái tóc đỏ tươi rũ xuống tới bờ mông ngạo nghễ, khuôn mặt tuyệt mỹ, hai mắt đỏ tươi, cực kỳ xinh đẹp.

Huyết Linh Mẫu Đơn vừa mới xuất hiện, Bạch Linh lập tức nhíu mày, ánh mắt uy nghiêm lạnh nhạt nhìn vào Huyết Linh Mẫu Đơn. Lúm đồng tiền ngọt ngào, thân thể kiều diễm mà mị hoặc, lại cao quý mà trang nhã, khiến cho ánh mắt Bạch Linh không khỏi chớp

động.

- Ồ, không ngờ lại có nữ tử tuyệt mỹ như vậy.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhìn Bạch Linh, trong mắt hiện lên vẻ ngạc nhiên, âm thanh như chuông bạc lần nữa vang lên.

- Thú tộc, lại là Đế cấp.

- Đế cấp...

Ánh mắt Bạch Linh lần nữa chớp động, dùng tu vi của Bạch Linh hiện tại tự nhiên có thể liếc nhìn ra Huyết Linh Mẫu Đơn này giống như nàng, đều tới Đế cấp. Nhưng mà khí tức trên người đối phương cực kỳ quái dị, không phải vũ giả, cũng không giống như thú tộc.

- Nàng ta gọi là Mẫu Đơn, bản thể là linh vật trời sinh Huyết Linh Mẫu Đơn trong Hư Không Bí Cảnh.

Lục Lâm Thiên lập tức nói lai lịch của Huyết Minh Mẫu Đơn cho Bạch Linh nghe.

- Linh vật trời sinh, Huyết Linh Mẫu Đơn.

Trên khuôn mặt động lòng người của Bạch Linh hiện lên vẻ kinh ngạc, dường như nàng cũng biết một ít về linh vật trời sinh như Huyết LInh Mẫu Đơn.

- Khanh Khách. Lục Lâm Thiên nữ tử tuyệt mỹ như vậy lại là Đế cấp, diễm phúc của ngươi vô cùng sâu a. Mỗi lần gặp ngươi bên người ngươi dường như đều có mỹ nữ bồi tiếp. Ta còn tưởng rằng ngươi là người tốt lành chứ.

Mẫu Đơn chu miệng nhìn Bạch Linh, lại quay đầu lườm Lục Lâm Thiên nói. Thế nhưng ngay lập tức ánh mắt nàng đại biến nói:

- Nhanh như vậy ngươi đã đột phá Đế cấp sao?

- Đúng vậy, đột phá rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu nói.

- Ngươi ở đây, vậy thì U Minh ở đâu?

Mẫu Đơn nói tới chuyện quan trọng, ánh mắt nhìn bốn phía. Thế nhưng nơi này lại không giống như Hư Không Bí Cảnh, nàng vô cùng kiêng kỵ tên U Minh kia.

- Dường như hắn trốn rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói.

- Trốn, làm sao có thể? Tên kia làm sao lại trốn cơ chứ.

Trong mắt Mẫu Đơn hiện lên sự kinh ngạc nói:

- Ngươi ở trong thế giới của hắn làm sao có thể chạy ra, chuyện này rất khó.

- Dù sao hiện tại ta cũng đi ra, hắn cũng đã trốn rồi.

Lục Lâm Thiên cười cười, ánh mắt bỗng nhiên chớp động, trong mắt hiện lên sự vui vẻ, lẩm bẩm nói:

- Cũng muốn đột phá rồi sao?

- Lâm Thiên, sao vậy?

Bạch Linh nhẹ giọng hỏi.

- Chúng ta xuống dưới xem một chút.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Bạch Linh, cười cười nói:

- Đợi lát nữa chúng ta sẽ giao thủ, ta nhất định sẽ đánh bại nàng, nàng trốn không thoát đâu.

Dứt lời, tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, thân ảnh ba người lập tức tới Thiên Trụ giới tầng thứ nhất.

Trong tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, ánh mắt Bạch Linh ngơ ngác, sững sờ, trong mắt lập tức có vui vẻ. Nhất thời còn chưa chú ý tới việc mình đã tới tầng thứ nhất.

Ầm ầm.

Trong tầng thứ nhất Thiên Tụ giới, lúc này bắt đầu gió nổi mây phun, mang theo tiếng sấm minh.

Giữa không trung, không biết từ nơi nào có năng lượng thiên địa bàng bạc đang rót vào trong người Nam thúc.

Lục Lâm Thiên xuất hiện trong tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, ánh mắt kinh hỉ nhìn về phía trước.

- Có người đang đột phá Đế cấp.

Ánh mắt đỏ rực của Mẫu Đơn mang theo sự kinh ngạc nhìn lên trên không trung, động tĩnh bực này chỉ có đột phá Đế cấp mới có thể có.

- Lão đại, Bạch Linh tỷ.

- Lục sư đệ.

Hai đạo thân ảnh đi tới bên người Lục Lâm Thiên, đúng là Tiểu Long và Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến.

- Tiểu Long, đệ cũng đột phá rồi sao?

Lục Lâm Thiên đã sớm dò xét biết Tiểu Long đột phá. Lúc này nhìn Tiểu Long, bên trong đôi mắt đen nhánh, thâm thúy dưới mái tóc xoăn màu vàng kia hiện lên một cỗ khí tức mênh mông, ấn ký trong mi tâm càng ngày càng yêu dị.

- Đã sớm đột phá Đế cấp, không có gì quá khó khăn.

Ánh mắt Tiểu Long nhảy lên, dường như đột phá Đế cấp đối với hắn mà nói không phải là một chuyện có tính khiêu chiến gì.

Lục Lâm Thiên chỉ có thể cười khổ, trên người Tiểu Long đạt được truyền thừa cao nhất của Thanh Long Hoàng tộc và Huyền Vũ Hoàng tộc, loại thiên phú này đã quyết định độ khó khi tu luyện. Người khác căn bản không thể so sánh, đại khái có thể nói là người so với người tức tới điên người.

- Sư huynh, sư huynh cũng tiến bộ không ít a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn về phía Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến, từ khí tức trên người có thể thấy Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến vốn là Linh Tôn cửu trọng sơ kỳ đỉnh phong, lúc này đã tới Linh Tôn cửu trọng hậu kỳ, cơ hồ tới đỉnh phong.

Chương 3030: Nam thúc biến hóa 2

Bên ngoài hơn bảy năm, bên trong tầng thứ nhất Thiên Trụ giới là hơ bảy mươi năm. Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến có thể đạt được chỗ tốt như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn. Tuy rằng luyện hóa Đồ Hồn có được không ít chỗ tốt, thế nhưng bên trong tuyệt đối không thoát khỏi quan hệ với thiên phú của Khiên Bách Biến. Không có thiên phú tuyệt đối, cũng không có cách nào tiến bộ nhanh như vậy.

- Lúc luyện hóa Đồ Hồn, không ngờ bên trong không gian của Đồ Hồn còn có một truyền thừa của một Linh Đế thượng cổ bị vây khốn bên trong. Ta nhận được truyền thừa của Linh Đế thượng cổ này, còn đạt được một ít chỗ tốt khác.

Khiên Bách Biến cười hắc hắc, hiện tại vẫn còn có chút kích động. Bằng không tu vi của hắn làm sao có thể tăng vọt nhanh như vậy. Chỗ tốt lần này thu được quả thực kinh người.

- Vậy chúc mừng sư huynh.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Đồ Hồn kia hắn cũng không có kiểm tra, cũng không biết bên trong Đồ Hồn còn có truyền thừa của Đế giả bị phong ấn, đây cũng là cơ duyên của Khiên Bách Biến.

- Lão đại, Huyết Linh Mẫu Đơn này...

Tiểu Long phát hiện ra Huyết Linh Mẫu Đơn lập tức cảnh giác, thế nhưng nhìn thấy Huyết Linh Mẫu Đơn đi cùng lão đại, cho nên cũng không lập tức động thủ.

- Người một nhà.

Lục Lâm Thiên vỗ bả vai Tiểu Long, ánh mắt nhìn vào giữa không trung.

Ầm ầm.

Giữa không trung gió nổi mây phun, một đạo quang trụ bằng năng lượng bàng bạc đánh xuống, khí tức trên người Nam thúc liên tục kéo lên, đột nhiên đánh tan bình chướng vô hình, quang mang màu trắng quanh thân đại thịnh, một cỗ uy áp Đế giả lan tràn.

Mà bên trong uy áp Đế giả còn có một cỗ khí tức vô hình lan tràn, khiến cho linh hồn người ta cảm thấy áp lực. Linh hồn đau đớn, bỡ ngỡ, người bị uy áp đầu tiên chính là Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến.

Dưới cỗ uy áp vô hình này, lúc này Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được một cỗ lực lượng áp chế vô hình. Trong đầu, linh hồn lực giống như bị áp chế. Thế nhưng mà lại không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì với hắn. Một cỗ khí tức quanh thân tự động lan tràn, nhẹ nhõm ngăn cản uy áp này bên ngoài thân thể.

Uy áp mạnh mẽ khiến cho Khiên Bách Biến run rẩy, khí tức trong lúc vô hình này không ngờ lại khiến cho hắn có xúc động muốn phủ phục.

Cảm nhận biến hóa của Khiên Bách Biến, Lục Lâm Thiên lập tức bảo hộ Khiên Bách Biến ở bên cạnh.

Cỗ uy áp cực lớn này đối với Bạch Linh, Mẫu Đơn cũng không có ảnh hưởng quá lớn, đối với Tiểu Long mà nói thì càng không cần phải nói.

Sưu.

Uy của Đế giả lan trànlinh hồn lực phô thiên cái địa quanh thân Nam thúc nương theo một cỗ uy áp linh hồn cực lớn từ trong cơ thể tuôn ra, tạo thành một vòng quang mang màu trắng chói mắt, giống như mặt trời giữa trưa, khiến cho người ta không dám nhìn thẳng. Khí tức uy áp linh hồn bàng bạc rít gào, mang theo khí tức khủng bố tới tận cùng.

- Thần Hoàng khí, Thần Hoàng khí Thiên cấp, chỉ dưới Cảnh Văn mà thôi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên nhảy lên, trên người Nam thúc hiện tại đang có Thần Hoàng khí lan tràn, điểm này Lục Lâm Thiên tuyệt đối có thể khẳng định.

Nhưng mà làm cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc chính là từ nhỏ Nam thúc đã không có Thần Hoàng khí trên người, bằng không cũng sẽ không rời khỏi Độc Cô gia tộc, thế nhưng hiện tại không biết tại sao Thần Hoàng khí lại mạnh như vậy.

- Chẳng lẽ là chỗ tốt đột phá Đế cấp sao?

Lục Lâm Thiên phỏng đoán, chỉ sợ chuyện này có liên quan tới việc đột phá Đế cấp. Sau khi đợi Nam thúc đột phá xong, ổn định lại thì tới lúc đó mới biết được. Hiện tại hắn có suy đoán cũng không ra. Thế nhưng có lẽ hơn phân nửa là chuyện tốt. Người mang Thần Hoàng khi, trong đám người có tu vi đồng cấp, căn bản khó có thể là đối thủ. Huống chi Nam thúc cũng là Linh Vũ song tu, chuyện này sợ rằng sẽ giống như hổ thêm cánh.

Khí tức khủng bố như vậy cũng không kéo dài bao lâu, tiếp đó dần dần bình tĩnh trở lại. Năng lượng thiên địa trên không trung từ từ tiêu tán.

- Có lẽ còn có a.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, Nam thúc cũng là Linh Vũ song tu, lúc này đột phá Linh Đế, có lẽ còn có thể đột phá cấp độ Vũ Đế. Âm Dương Linh Vũ Quyết đều đồng thời đột phá.

Quả nhiên, trong ánh mắt kinh ngạc của Huyết Linh Mẫu Đơn và Khiên Bách Biến, không trung vừa mới yên tĩnh lần nữa phong vân biến sắc.

- Như thế nào vẫn còn đột phá?

- Người này sao còn đột phá?

Hai người Mẫu Đơn và Khiên Bách Biến rung động, nhìn lên trên không trung, nghẹn họng không nói được câu nào nữa.

Ba người Lục Lâm Thiên, Bạch Linh, Tiểu Long thì không có chút ngoài ý muốn nào. Tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết chính là như vậy.

Lục Lâm Thiên tính toán, lúc Nam thúc còn là Chuẩn Đế đã có thể chống lại Đế giả, lúc này chính thức đột phá Đế giả, tăng thêm Thần Hoàng khí như hổ thêm cánh, thực lực không cần phải nói.

Một lát sau, tất cả động tĩnh biến mất, Nam thúc mở hai mắt ra, trong mắt có tinh quang tràn ra.

- Nghĩa phụ, chúc mừng.

Lục Lâm Thiên nói, Nam thúc chính thức đột phá Đế cấp, đặt chân là hàng ngũ tồn tại đỉnh phong trên đại lục.

- Ngươi cũng đột phá rồi sao?

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn về phía Bạch Linh, vô cùng kinh ngạc.

Một lát sau, trong tầng thứ nhất của Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên liền đem chuyện bên ngoài đại khái nói ra một lần. Chuyện về kim đao màu vàng chỗ nào giấu được thì hắn giấu, có Mẫu Đơn và Khiên Bách Biến ở đây, Lục Lâm Thiên cũng không tiện nhiều lời. Hai người này còn chưa đạt tới tình trạng Lục Lâm Thiên có thể yên lòng.

Lúc nghe tới chuyện Lục Lâm Thiên đột phá, ba người Nam thúc, Bạch Linh, Mẫu Đơn lập tức nghẹn họng nhìn trân trối, sắc mặt đại biến.

- Lục Lâm Thiên, ngươi lĩnh ngộ thuộc tính mới, thuộc tính còn đại thành?

Đôi mắt xinh đẹp của Mẫu Đơn nhìn chăm chú vào trên người Lục Lâm Thiên không thôi, ánh mắt màu đỏ tràn ngập vẻ không thể tưởng tượng nổi.

- Đúng vậy.

Về điểm này Lục Lâm Thiên cũng không có che dấu, chuyện này có lừa gạt hay không cũng không trọng yếu.

Nghe vậy hai mắt đám người Nam thúc, Bạch Linh, Tiểu Long sáng ngời, trong mắt hiện lên sự kích động.

- Nói như vậy ngươi cũng khống chế thuộc tính mới.

Ánh mắt Mẫu Đơn kinh ngạc không thôi, dường như đang nghĩ tới chuyện khủng bố nào đó.

- Khống chế thuộc tính mới.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc, rất nhiều chuyện lúc này Lục Lâm Thiên cũng không phải quá rõ ràng. Thế nhưng hắn có thể cảm giác được dường như hắn có thể khống chế năng lượng thuộc tính kim trong thiên địa này.

- Ngươi không biết?

Mẫu Đơn có chút khinh bỉ, cười khổ nhìn Lục Lâm Thiên, có chút bất đắc dĩ nói:

- Ngươi có thể lĩnh ngộ thuộc tính mới tới đại thành, không biết chỗ tốt của thuộc tính đại thành, vận khí của ngươi thật là tốt, nhân loại may mắn.

- Lâm Thiên, thuộc tính đại thành, ngươi có thể không chế thuộc tính mới trong thiên địa này. Về sau vũ giả thuộc tính mới xuất hiện trong thiên địa này nếu bị ngươi khống chế, cho dù có người lĩnh ngộ thuộc tính kim tới bước này cũng không có cách nào khống chế được thuộc tính kim như ngươi. Trừ phi ngươi chết, truyền thừa của ngươi bị người khác thu được.

Chương 3031: Khôi phục Hoàng khí

Nam thúc nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự kích động, ngừng một lát, dường như cố gắng nén sự kích động trong lòng, nói:

- Quan trọng nhất chính là, ngươi khống chế thuộc tính mới, trong đám người có tu vi đồng cấp, không có ai là đối thủ của ngươi. Cho dù là người của Thập đại Hoàng tộc, tuyệt đối khó có thể chống lại ngươi. Người có tu vi đồng cấp có thể so sánh với ngươi cũng chỉ có Thập đại lão tổ của Thập đại Hoàng tộc.

Nam thúc dứt lời, ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên vẫn còn có một chút kích động. Hắn rất rõ ràng việc lĩnh ngộ thuộc tính tới đại thành đem lại chỗ tốt gì. Thuộc tính đại thành, chưởng khống giả thuộc tính mới, có thể khống chế năng lượng thuộc tính, thực lực không phải bằng vào người có tu vi đồng cấp có thể chống lại. Những chuyện này cũng bởi vì hắn là đại thiếu gia Độc Cô gia nên mới biết rõ nhiều như vậy, người bình thường cũng không biết được.

- Thật sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, dường như việc thuộc tính đại thành có hiệu quả không tệ.

Nam thúc nhìn qua vẻ mặt lạnh nhạt của Lục Lâm Thiên, không khỏi trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Mặt khác, thuộc tính của ngươi đại thành, ta đoán lúc này cả Lục gia đều được coi là Hoàng tộc. Thực lực của Lục gia sẽ tăng vọt, về phần tới mức nào ta cũng không biết.

- Được coi là Hoàng tộc?

Hai mắt Lục Lâm Thiên sáng lên, lại cũng có chút chờ mong. Nhưng mà hiện tại hắn còn ở trong Hư không bí cảnh, cũng không biết tình huống bên ngoài thế nào. Thế nhưng hắn có thể suy đoán, sợ rằng hắn không có mặt, tình huống bên ngoài sẽ không quá tốt.

- Tóm lại thuộc tính của ngươi đại thành, cả Lục gia được thơm lây, trời giáng hồng phúc. Lục gia một bước lên trời, bởi vì ngươi, hiện tại Lục gia hiện tại sợ rằng không có cách nào vượt qua Tam tông Tứ môn, thế nhưng có tên tuổi Hoàng tộc, chỉ cần ngươi không chết, Lục gia sẽ vượt qua Tam tông Tứ môn, chính thức được coi là Hoàng tộc, cuối cùng trở thành gia tộc đứng đầu mười một Hoàng tộc cũng là chuyện sớm muộn.

Nam thúc nói.

- Đứng đầu mười một đại Hoàng tộc?

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên, trừng mắt nói:

- Ta nói là sự thực, bởi vì hiện tại cơ hồ tất cả lão tổ của các Hoàng tộc đều vẫn lạc, cho nên người có thể nắm giữ năng lượng trong thiên địa chỉ có một mình ngươi mà thôi.

- Lão đại, chúc mừng.

Tiểu Long cũng vì lão đại mà cao hứng không thôi.

Lúc này Khiên Bách Biến cũng cực kỳ kích động, hắn không chọn sai người. Từ khi có vị sư đệ này, vận khí của hắn tốt tới không ngờ. Thần khí thượng cổ, truyền thừa thượng cổ, lúc này Lục sư đệ lại lĩnh ngộ thuộc tính mới tới đại thành.

- Cũng đừng cao hứng quá sớm, cho dù các ngươi có mạnh hơn thì làm thế nào? Hiện tại cũng không ra được.

Ngay khi mọi người kích động, cao hứng, âm thanh như chuông bạc của Huyết Linh Mẫu Đơn truyền ra.

Mọi người nghe vậy sững sờ, trong lòng đang vui vẻ lập tức bị dội một gáo nước lạnh. Lần này bị nhốt ở trong Hư Không Bí Cảnh, quả thực không có cách nào đi ra ngoài. Cho dù ở trong này mjanh như thế nào cũng vô dụng.

- Chúng ta đã rời khỏi thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, chẳng lẽ còn không có cách nào đi ra ngoài hay sao?

Lục Lâm Thiên nói với Mẫu Đơn, hiện tại lối ra ở đâu hắn cũng không biết.

- Nếu như có thể đi ra ngoài ta đã sớm ra rồi, cần gì bị nhốt ở nơi này.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt yêu mị khẽ biến đổi nói:

- Nếu không phải do ngươi quấy rối, nói không chừng hiện tại ta đã ra được ngoài. Hiện tại muốn ra ngoài sợ rằng phải chờ tới thời điểm tiếp đó. Cũng không biết là mấy ngàn năm hay mấy vạn năm thì nơi này mới mở ra một lần nữa. Lúc đó mới xem các ngươi có cơ hội ra ngoài hay không.

- Vậy có biện pháp khác ra ngoài hay không?

Lục Lâm Thiên khẽ cau mày hỏi.

- Không có biện pháp khác ra ngoài, huống chi hiện tại các ngươi cũng đột phá Đế cấp. Trong không gian này Đế cấp bị hạn chế, nói không chừng các ngươi cũng giống như chúng ta, đều không thể rời khỏi nơi này.

Mẫu Đơn nói.

Nghe vậy trong lòng mọi người lập tức ngưng trọng.

Một lát sau, mọi người đi ra khỏi Thiên Trụ giới, nhìn thấy Lục Lâm Thiên thu Thiên Trụ giới vào trong tay, cũng biết được chỗ tốt về thời gian của Thiên Trụ giới, Khiên Bách Biến và Mẫu Đơn trợn ngược mắt, giống như sắp rớt ra bên ngoài.

Đặc biệt là Khiên Bách Biến, ánh mắt kinh ngạc nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, dường như hắn đã hiểu ra tại sao Lục Lâm Thiên còn nhỏ tuổi mà đã có tu vi khủng bố như vậy, thì ra là do bảo vật này.

- Ngươi nói Thái Cổ u Minh Viêm ẩn ở nơi này sao?

Bạch Linh lơ lửng trên không trung, nhìn hố sâu cực lớn phía dưới, nàng luôn ở trong Thiên Trụ giới cho nên chưa từng gặp qua Thái Cổ U Minh Viêm.

- Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, Thái Cô U Minh Viêm ẩn thân dưới lòng đất.

- Phía dưới là nơi U Minh bị nhốt, U Minh căn bản trốn không thoát. Kỳ thật phong ấn của hắn còn chưa được cởi bỏ triệt để. Bởi vì Hư Không Bí Cảnh này mở ra, hắn sợ lúc này triệt để cởi bỏ phong ấn không tìm ra được thân thể chịu tải, cho nên mới sớm ra tay. Thế nhưng đoán chừng phong ấn cũng sắp bị cởi bỏ rồi.

Mẫu Đơn nói với Lục Lâm Thiên.

- Còn chưa triệt để thoát khỏi phong ấn sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo, nhìn Huyết Linh Mẫu Đơn nói:

- Mẫu Đơn, lần trước ngươi nói linh hồn phân thân dung hợp với Thái Cổ U Minh Viêm, thật sự có thể làm được sao.

- Đương nhiên.

Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt đỏ chuyển động, nói:

- Bất quá đó là hành động bất đắc dĩ, hiện tại ngươi đã rời khỏi thế giới của tên U Minh kia. Ngươi lại muốn đi vào, không phải muốn chết sao?

- Dù sao hiện tại cũng không ra được, có thể dung hợp cũng không tồi.

Lục Lâm Thiên quyết định, giống như đã hạ quyết tâm. Lúc này thực lực của Thái Cổ U Minh Viêm còn chưa khôi phục, xem như thời điểm thấp nhất. Nếu như lúc này hắn không động thủ thì sau này sẽ không còn cơ hội tốt như vậy nữa.

Cơ hội lần này Lục Lâm Thiên cũng không muốn buông tha, bỏ qua cơ hồi này sau này khó tìm được a.

Lập tức Lục Lâm Thiên nói chuyện dung hợp với Thái Cổ U Minh Viêm cho Nghĩa phụ, Bạch Linh, Tiểu Long, Khiên Bách Biến nghe qua một lần. Mọi người nghe vậy, không khỏi nghẹn họng, phương pháp như vậy ngay cả Nam thúc cũng chưa từng nghe nói qua.

Đem linh hồn của Thái Cổ U Minh Viêm trong linh hồn bổn nguyên xóa bỏ, sau đó dung hợp linh hồn phân thân của mình với linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm. Về sau có thể triệt để khống chế Thái Cổ U Minh Viêm. Nói một cách khác chẳng khác gì là đoạt xá Thái Cổ U Minh Viêm. Về sau thân thể linh hồn phân thân chính là thân thể của Thái Cổ U Minh Viêm.

Ngay cả ánh mắt Nam thúc cũng run lên, sự khủng bố của Thái Cổ U Minh Viêm hắn đã tận mắt chứng kiến. Mà lúc đó Thái Cổ U Minh viêm còn chưa đạt tới một phần mười thực lực đã khủng bố như vậy. Nếu như thực sự có thể thành công, tới lúc đó sẽ khủng bố tới bực nào, chẳng khác gì bản thân là linh vật trời sinh Thái Cổ U Minh Viêm.

Chương 3032: Ra tay với U Minh 1

- Thật sự có thể thành công sao?

Nam thúc hỏi Lục Lâm Thiên.

- Có lẽ có thể.

Lục Lâm Thiên gật đầu, Mẫu Đơn nói hẳn là thật. Tình huống lúc trước Mẫu Đơn sẽ không gạt hắn. Huống chi lúc này trên người Mẫu Đơn còn có ấn ký linh hồn của hắn.

- Không phải là có lẽ có thể mà là tuyệt đối có thể, thế nhưng quá trình lại cửu tử nhất sinh.

Mẫu Đơn ngẩng đầu nói với Lục Lâm Thiên:

- Linh hồn ngươi một khi xuất hiện trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm sẽ tan thành mây khói chứ đừng nói tới chạm vào linh hồn bổn nguyên của U Minh. Nhiệt độ bên trong càng thêm khủng bố. Nếu là thời kỳ toàn thịnh, cho dù là linh hồn phân thân của lão tổ các Hoàng tộc trong nhân loại các ngươi đυ.ng phải linh hồn bổn nguyên của U Minh tuyệt đối chỉ có thể chạy trốn.

- Lâm Thiên, dung hợp với Thái Cổ U Minh Viêm xem như cơ duyên lớn lao, thế nhưng nguy hiểm cũng cực lớn. Nguy hiểm còn không phải là bình thường, ngươi phải cân nhắc cho kỹ.

Nam thúc nói.

- Có nguy hiểm mới có thể đạt được chỗ tốt. Con sẽ thử xem.

Lục Lâm Thiên gật đầu, tâm ý đã quyết, dù sao hiện tại hắn cũng không ra được, chỗ tốt bực này đương nhiên hắn phải thử một phen.

- Lão đại, nguy hiểm có chút lớn, huynh có mấy thành nắm chắc?

Tiểu Long hỏi Lục Lâm Thiên, nguy hiểm này quá lớn khiến cho Tiểu Long cũng có chút lo lắng. Dưới tình huống bình thường, Tiểu Long sẽ không lo lắng những chuyện này, thế nhưng thực lực của Thái Cổ U Minh Viêm kia khiến cho ngay cả Tiểu Long cũng kiêng kỵ.

- Không có nắm chắc.

Lục Lâm Thiên nhún vai, quả thực hắn không có một chút nắm chắc nào, thế nhưng Lục Lâm Thiên vẫn muốn mạo hiểm thử một lần. Hắn cũng không phải là người liều lĩnh, linh hồn tới gần Thái Cổ U Minh Viêm, nếu như bình thường Lục Lâm Thiên cũng không dám, thế nhưng hiện tại Thái Cổ U Minh Viêm tiêu hao cực lớn, đến thời điểm suy yếu nhất, mà linh hồn của hắn đã được Thái Cổ U Minh Viêm rèn qua, cấp độ Địa hồn biến cũng không phải hoàn toàn không có nắm chắc.

Dung hợp Thái Cổ U Minh Viêm, lúc này tuyệt đối là cơ hội tuyệt hảo, tuy rằng nguy hiểm cực lớn, thế nhưng Lục Lâm Thiên lại không muốn buông tha cho cơ hội cực lớn này. Mà quan trọng là, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được địa phương mà Thái Cổ U Minh Viêm ẩn thân, bên trong có Vô Tự Thiên Thư. Cỗ khí tức quen thuộc kia dường như đang dẫn dắt hắn. Lúc trước tiến vào nơi này, Lục Lâm Thiên cũng đã cảm giác được sự tồn tại của Vô Tự Thiên Thư.

Lúc này Lục Lâm Thiên thậm chí còn có chút hoài nghi, có lẽ sự tồn tại của Thái Cổ U Minh Viêm có quan hệ với Vô Tự Thiên Thư. Giải quyết Thái Cổ U Minh Viêm này mới có thể biết được tin tức của Vô Tự Thiên Thư. Thái Cổ U Minh Viêm tuyệt đối là thứ tốt. Cho nên hắn phải dung hợp với Thái Cổ U Minh Viêm.

- Lục Lâm Thiên, ngươi quyết định đi trêu tên U Minh kia sao?

Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên, hiếm khi nghiêm túc nói.

- Cho dù bây giờ chúng ta không đối phó với hắn, chúng ta cũng không ra được. Nếu để cho hắn khôi phục, ngươi cảm thấy hắn sẽ bỏ qua cho chúng ta sao?

Lục Lâm Thiên nỏi với Mẫu Đơn.

Ánh mắt Mẫu Đơn chớp động, khẽ đảo rồi nói:

- Ngươi nói đúng, U Minh là người có cừu oán tất báo, ngươi lại diệt linh hồn phân thân của hắn, nếu chờ tới khi hắn khôi phục, đến lúc đó tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho chúng ta. Cho dù chúng ta ra khỏi nơi này, chứng minh hắn cũng có thể đi ra ngoài. Hắn sẽ đuổi giết chúng ta. Dùng tu vi của hắn, cho dù chúng ta chạy trốn tới chân trời góc bể cũng vô dụng.

- Cho nên chúng ta phải ra tay, chậm trễ thì sẽ không có cơ hội.

Lục Lâm Thiên ngưng trọng nói, bất kể như thế nào hiện tại cũng phải đối phó với Thái Cổ U Minh Viêm này.

- Nói như vậy chúng ta phải động thủ sao?

Ánh mắt Nam thúc ngưng trọng, cho dù tất cả mọi người đột phá Đế giả, thế nhưng trong lòng của hắn cũng không cho rằng đám người mình có bao nhiêu phần thắng.

- Hình như là không còn lựa chọn nào khác.

Mẫu Đơn nói xong, tiếp tục nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Tên U Minh kia quá mạnh, cơ hồ là bất tử bất diệt, cho nên chúng ta chỉ có thể dùng phương pháp lúc trước. Nhưng mà chúng ta nếu muốn chủ động đi vào trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm thì có chút khó khăn, không biết có thể làm được hay không.

- Chẳng lẽ nhiều người chúng ta liên thủ cũng không có cách nào làm được hay sao?

Tiểu Long nhíu mày, trong mắt có chút chiến ý, hiện tại có mấy Đế giả có mặt a.

Mẫu Đơn liếc mắt nhìn Tiểu Long, nói:

- Thú tộc nhà ngươi rất mạnh, thế nhưng ngươi quá coi thường tên U Minh kia rồi. Hiện tại hắn đang bị phong ấn, lại bị Lục Lâm Thiên diệt linh hồn phân thân mà thôi, cho nên còn chưa có khôi phục, chúng ta liên thủ có lẽ còn có cơ hội áp chế nó, nhưng cũng chỉ là áp chế mà thôi. Tên kia bất tử bất diệt, căn bản không có cách nào triệt để đánh chết hắn. Nếu như hắn ở thời kỳ toàn thịnh, chúng ta có liên thủ cũng không phải là đối thủ của hắn. Hắn chỉ cần giơ tay nhấc chân là có thể đốt chúng ta thành tro bụi.

- Thực sự mạnh tới mức đó sao?

Ánh mắt Tiểu Long khẽ đổi, mặc dù biết Thái Cổ U Minh Viêm lợi hại, thế nhưng lúc này hắn cũng là Đế giả, những lời này khiến cho trong lòng Tiểu Long rất khó chịu, hắn chưa từng chịu phục một ai.

- Ngươi còn không phục sao, tên U Minh kia từ thời sơ khai đã xuất hiện, so với đám nhân loại, thú tộc các ngươi còn xuất hiện sớm hơn nhiều.

Mẫu Đơn nói với Tiểu Long:

- Thú tộc các ngươi đột phá thành Đế, hiện tại cũng chỉ là Đế giả sơ kỳ mà thôi. Nếu ta đoán không sai ngươi hiện tại cũng chỉ tương đương với Đế giả nhất trọng đỉnh phong. Những người khác vừa mới đột phá đều là Đế giả nhất trọng. Thế nhưng trước khi U Minh bị phong ấn đã là Đế giả đỉnh phong, tương đương với Vũ Đế, Linh Đế cửu trọng đỉnh phong. Các ngươi cảm thấy nếu như U Minh khôi phục lại thời điểm toàn thịnh, chúng ta sẽ là đối thủ của hắn sao?

Hít...

Nghe Mẫu Đơn nói, Khiên Bách Biến, Nam thúc, Bạch Linh đều hít vào một ngụm khí lạnh. Tiểu Long cũng thè lưỡi, quả thực không phải là đối thủ. Tất cả mọi người đều là người có ngạo khí, đều không phải là người thường, thế nhưng chính bởi vì như vậy mọi người cũng không phải là người tự cao tự đại. Bọn họ hiểu rõ giữa mình và Thái Cổ U Minh Viêm cách xa ra sao. Cấp độ Đế giả, mỗi một trọng đều là một cái hào rộng không thể miêu tả, trong lòng mọi người đều hiểu rõ.

Đối với cấp độ Đế giả, hiện tại Lục Lâm Thiên kỳ thực còn không quá hiểu rõ, thế nhưng chuyện này cũng không ảnh hưởng tới việc hắn phán đoán sự cách biệt giữa thực lực của mình và Thái Cổ U Minh Viêm hiện tại.

- Không phải nói Thái Cổ U Minh Viêm hiện tại đang trọng thương sao? Muốn ra tay đối phó, có lẽ càng nhanh thì càng tốt.

Bạch Linh khẽ nói, y phục trắng như tuyệt, ánh mắt nhìn vào trong hố sâu cực lớn, trong lúc mơ hồ nàng vẫn còn có thể cảm nhận được cỗ khí tức nóng bỏng từ trong lòng đất tràn ra.

Chương 3033: Ra tay với U Minh 2

- Càng ra tay nhanh càng tốt.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, nhìn Mẫu Đơn nói:

- Biện pháp cụ thể dung hợp với U Minh ngươi mau nói cho ta biết đi.

- Vậy ngươi nên cẩn thận, ta sẽ nói biện pháp cụ thể cho ngươi biết. Tới lúc đó ngươi cứ làm theo là được. Ở trong đó hung hiểm vạn phần, chỉ cần không cẩn thận, nhẹ thì khiến ngươi tổn thất một đạo linh hồn phân thân, khiến ngươi trọng thương, tu vi về sau bị ảnh hưởng. Nặng thì còn khiến cho bản thể ngươi bị liên quan nhiều hơn, ngươi tự mình cầu phúc đi.

Mẫu Đơn nói xong, thủ ấn biến hóa, trong tay xuất hiện một đạo lưu quang huyết sắc, lưu quang bắn ra, lập tức tiến vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên, hai mắt Lục Lâm Thiên khép hờ.

Ánh mắt Nam thúc, Bạch Linh, Tiểu Long Khiên Bách Biến lập tức cảnh giác, rõ ràng bốn người còn chưa tin Mẫu Đơn.

- Các ngươi không cần phải hoài nghi ta, ta đã đáp ứng ở bên cạnh bảo hộ hắn một ngàn năm, huống chi hiện tại hắn đã bố trí ấn ký linh hồn trên người ta, ta sẽ không gây bất lợi với hắn đâu.

Mẫu Đơn nhìn mọi người, nàng có thể cảm nhận được mọi người không tin tưởng mình. Nàng nói tiếp:

- Huống chi cho dù quả thực ta muốn gây bất lợi với hắn, ta đoán hiện tại ta cũng khó làm được.

Nghe vậy Khiên Bách Biến cùng với Nam thúc, Bạch Linh cực kỳ chấn động. Ba người hiểu rõ linh vật trời sinh đại biểu cho cái gì. Huống chi đây lại là Huyết Linh Mẫu Đơn khủng bố, đây không thể nghi ngờ là chuyện khiến cho người ta cảm thấy kinh ngạc không thôi.

Riêng Tiểu Long lại bình tĩnh, không quá ngạc nhiên.

Một đạo lưu quang huyết sắc của Mẫu Đơn ở trong đầu Lục Lâm Thiên hóa thành một cỗ tin tức chi tiết về phương pháp đối phó với Thái Cổ U Minh Viêm, Lục Lâm Thiên quét qua một chút, trong lòng đã biết rõ phải đối phó với Thái Cổ U Minh Viêm thế nào, hai mắt lúc này mới mở ra.

- U Minh căn bản không có cách nào bị đánh chết, biện pháp này tuy rằng hung hiểm, thế nhưng đây cũng là biện pháp duy nhất, nếu như thất bại, đợi U Minh khôi phục. Cho dù tùy tiện khôi phục một chút, đến lúc đó chúng ta sẽ vô cùng phiền phức.

Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Mà phiền phức của ngươi lớn nhất. Nếu như thất bại mà nói sẽ lành ít dữ nhiều. Ít nhất linh hồn phân thân sẽ mất, thế nhưng nếu thành công, về sau thực lực của ngươi sẽ cực kỳ khủng bố.

- Động thủ đi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, đối với nguy hiểm bên trong đã hiểu rõ, hắn nhíu mày nói:

- Thái Cổ U Minh Viêm trốn rồi, chúng ta phải tìm như thế nào.

- Không cần phải gấp, phía dưới chính là hang ổ của hắn. Có lẽ hắn còn bị một tia phong ấn chưa thể phá tan, cho nên hắn trốn không được đâu. Các ngươi cần phải chú ý, hiện tại các ngươi cũng là Đế giả, đều có thể ngưng tụ linh hồn phân thân. Thế nhưng U Minh trời sinh có thể đối phó với linh hồn, là khắc tinh của linh hồn. Linh hồn các ngươi chỉ vừa mới xuất hiện sẽ lập tức bị U Minh thôn phệ, đến lúc đó còn trở thành thuốc bổ cho hắn. Khiến cho thực lực của hắn tăng lên nhiều, tốc độ khôi phục nhanh hơn.

Mẫu Đơn nói.

Mọi người gật đầu, may mà Mẫu Đơn nhắc nhở, đột phá Đế giả đều có thể ngưng tụ linh hồn phân thân, nếu như linh hồn phân thân đồng loạt ra tay, uy lực tự nhiên sẽ tăng lên nhiều. Thế nhưng cũng có không ít nguy hiểm. Linh hồn phân thân bị trọng thương, chẳng khác gì là bản thể bị trọng thương, thậm chí trình độ trọng thương còn nghiêm trọng hơn.

Nếu như động thủ với Thái Cổ U Minh Viêm kia, tất cả mọi người đều là Đế giả vừa mới tấn chức, khó bảo đảm sẽ không xuất ra linh hồn phân thân thử uy lực. Nếu như thực sự vận dụng linh hồn phân thân, hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng.

Nghĩ vậy, Bạch Linh cùng với Nam thúc, thậm chí là Tiểu Long cũng có chút hảo cảm với Mẫu Đơn. Khiên Bách Biến còn chưa phải Đế giả, nhưng mà hắn cũng là Linh Tôn cửu trọng hậu kỳ gần tới đỉnh phong. Linh hồn phân thân đối với hắn không có bao nhiêu quan hệ.

- Mọi người đi xuống đi, phía dưới là hang ổ của u Minh, liên thủ toàn lực đối phó.

Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi thừa cơ nghĩ biện pháp tiến vào trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, sau đó nên làm cái gì tự ngươi biết rõ. Tất cả phải xem vận khí, nếu như ngươi thất bại thì tất cả chúng ta đều xong đời.

- Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, thân ảnh lóe lên lập tức chui vào trong hố sâu cực lớn dưới lòng đất.

- Chúng ta đi.

Thân ảnh xinh đẹp của Mẫu Đơn cũng lóe lên, hóa thành một đạo lưu quang huyết sắc theo sau lưng Lục Lâm Thiên, Bạch Linh, Nam thúc, Tiểu Long, đều đi theo sau.

Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến do dự một chút rồi cũng lách mình tiến vào trong hố sâu dưới lòng đất. hắn cũng muốn biết một chút về Thái Cổ U Minh Viêm. Hắn luôn ở trong Thiên Trụ giới, cũng chưa từng gặp qua Thái Cổ U Minh Viêm khủng bố.

Trong hố sâu thâm thúy, cũng không biết sâu bao nhiêu, giống như đi thông cửu u địa ngục, thế nhưng Lục Lâm Thiên đã đi vào một lần, trong lòng cũng không cảm thấy gì lạ.

Trong hố sâu, càng đi xuống nhiệt độ dường như càng ngày càng cao, khiến cho linh hồn bắt đầu không thoải mái.

Trong hố sâu thâm thúy, bốn phía bắt đầu xuất hiện một đỏ nhạt, trong màu đỏ nhạt hiện lên màu xanh da trời.

Nhiệt độ trong không gian này trong lúc vô tình đã kéo lên tới tình trạng khủng bố. Nhiệt độ quái dị, dưới nhiệt độ này, khiến cho linh hồn người ta cảm thấy cực kỳ không thoải mái.

- Tất cả cẩn thận một chút, bản thể U Minh là U Minh Viêm Hỏa có thể đối phó với linh hồn. Trong lúc vô hình có thể thẩm thấu vào bên trong linh hồn, bất tri bất giác sẽ thiêu đốt linh hồn thành tro bụi. Khi các ngươi phát hiện ra đã muộn rồi.

Mẫu Đơn nhắc nhở mọi người.

Nghe vậy mọi người càng thêm cẩn thận, trước mặt linh hồn, ai cũng không dám chủ quan.

Một lát sau mọi người lần nữa tiến vào trong không gian to lớn khôn cùng, giống như là ở trong cửu u địa ngục, bao la vô cùng.

Trên không gian thâm thúy bao la, vô số hỏa diễm giống như ngôi sao lơ lửng trên không trung, không ngừng tỏa ra quang mang yếu ớt chiếu rọi không gian. Khắp không gian bao la, vẻ nóng bỏng đã biến mất không thấy gì nữa, ngược lại còn tràn ngập một cỗ sát khí âm lãnh.

Không gian này quả thực giống như là một thế giới khác, tràn ngập hỏa diễm lơ lửng trên không trung, vô cùng quỷ dị, giống như là vô số ngôi sao treo lơ lửng trên vòm trời, cực kỳ quỷ dị.

- Nơi này thật quỷ dị.

Bạch Linh, Khiên Bách Biến lơ lửng trên không trung, nhìn không gian này kinh ngạc không thôi.

- U Minh ở ngay trước mặt, trước mắt hắn còn chưa thể rời tới nơi khác.

Đến không gian này, trong mắt Mẫu Đơn hiện lên sự ngưng trọng trước đó chưa từng có. Nàng vô cùng sợ Thái Cổ U Minh Viêm, bởi vì nàng hiểu rõ thực lực của Thái Cổ U Minh Viêm.

- Chúng ta làm sao tìm được hắn?

Chương 3034: Đánh U Minh

Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía, trong lúc mơ hồ có thể cảm nhận được khí tức của Thái Cổ U Minh Viêm. Thế nhưng cũng không thấy được sự tồn tại của Thái Cổ U Minh Viêm. Mà trong không gian này, lúc này Lục Lâm Thiên càng có thể cảm nhận được khí tức của Vô Tự Thiên Thư vô cùng rõ ràng. Vô Tự Thiên Thư đang ở trong không gian này.

- Bản thể U Minh chính là Thái Cổ U Minh Viêm Hỏa, hình thành dưới mặt đất, cho nên ở dưới mặt đất có thủ đoạn che dấu.

Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên nói, lập tức nhìn về phía trước nói:

- U Minh, xuất hiện đi, bằng vào thủ đoạn che dấu đó của ngươi còn chưa đủ qua mắt ta được.

- Tiện tì, dám phản bội ta.

Huyết Linh Mẫu Đơn vừa mới nói xong, một tiếng hét lớn vang vọng trong không gian. Đúng là âm thanh của Thái Cổ U Minh Viêm, tiếng quát đồng thời vang vọng, không gian này lập tức nóng bỏng.

- U Minh, đừng nói khó nghe như vậy, bất quá chúng ta chỉ lợi dụng nhau mà thôi. Ta cũng không phải kẻ ngốc. Ngươi định sau khi hoàn toàn thoát khốn sẽ không bỏ qua ta, thôn phệ ta, ngươi sẽ càng cường đại hơn, khôi phục nhanh hơn.

Mẫu Đơn nhìn lên không trung nói.

- Hừ, tiện tỳ nhà ngươi quả nhiên không đáng tin. Nếu không phải có ta, ngươi há co thể đột phá thành Đế nhanh như vậy sao?

Âm thanh của Thái Cổ U Minh Viêm truyền ra, trên không gian bắt đầu chuyển thành màu xanh da trời, nhiệt độ ngày càng cao hơn.

- Mọi người cẩn thận.

Lục Lâm Thiên nói với mọi người, xem ra Mẫu Đơn vốn đã bất hòa với Thái Cổ U Minh Viêm, linh vật trời sinh a, tâm trí không phải bình thường.

- Ngươi giúp ta đột phá nhanh như vậy còn không phải bởi vì muốn ta giúp ngươi phá vỡ phong ấn hay sao? Ta không nợ ngươi cái gì hết, lợi dụng lẫn nhau mà thôi.

Con mắt đỏ tươi của Mẫu Đơn biến ảo, nói.

- Khặc khặc, tiện tỳ nhà ngươi chẳng lẽ cho rằng liên thủ với mấy nhân loại cùng với thú tộc là có thể đối phó với ta sao? Nực cười.

Chỉ nghe thấy âm thanh của Thái Cổ U Minh Viêm không thấy thân thể của hắn.

- Có thể đối phó với ngươi được hay không ngươi sẽ biết ngay thôi. Ngươi đã không còn là ngươi của lúc trước. Không biết hiện tại còn mấy thành thực lực của trước kia. Ta đoán đã tiêu hao tới mức tận cùng a.

Mẫu Đơn tuy rằng kiêng kỵ Thái Cổ U Minh Viêm, thế nhưng lúc này vẫn đối chọi gay gắt.

- Lục Lâm Thiên, ta đang kích tên U Minh kia xuất hiện, nếu nó không ra, chúng ta quả thực khó có thể hành động. Đến lúc đó chúng ta đối phó với Thái Cổ U Minh Viêm, ngươi nghĩ biện pháp tiến vào trong thế giới của hắn. Thế giới của hắn ở trung tâm Hỏa viêm, sợ rằng phải dùng biện pháp mạnh tiến vào. Sau khi tiến vào trong, ngươi cứ làm theo phương pháp ta nói cho ngươi là được.

Mẫu Đơn truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, hóa ra Mẫu Đơn đang kích động Thái Cổ U Minh Viêm, đoán chừng Thái Cổ U Minh Viêm sẽ không chịu nổi kí©ɧ ŧɧí©ɧ.

- Cho dù ta tiêu hao nhiều hơn nữa bằng vào các ngươi cũng không thể đối phó được ta. Dù ta đi ra, các ngươi cũng không thể làm gì được ta. Hừ.

Thái Cổ U Minh Viêm hét lớn một tiếng, âm thanh vừa dứt, trên hư không lập tức có một đạo quang mang màu lam chói mắt giống như mặt trời giữa trưa lan tràn ra.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, trong phiến hư không này có một nhiệt độ kinh khủng xuất hiện. Cỗ nhiệt độ này khiến cho làn da trên thân thể mọi người truyền tới cảm giác phỏng rát, cho dù là Đế giả cũng cảm thấy đau đớn.

Hai người Khiên Bách Biến và Bạch Linh cũng đột nhiên ngẩng đầu lên trên không trung, nhiệt độ khủng bố khiến cho ánh mắt Bạch Linh hoảng hốt, Khiên Bách Biến thì càng không cần phải nói.

Sưu.

Cùng lúc trên không gian có một vết nứt không gian vỡ tan rồi lan ra, một cỗ hỏa diễm màu xanh ra trời từ trong vết nứt không gian đổ xuống. Bên trong cỗ hỏa diễm màu xanh da trời kia lan tràn ra nhiệt độ đáng sợ mà linh hồn không có cách nào chịu đựng. Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, hư không lập ức bị hỏa diễm nóng bỏng bao phủ.

Hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn, lan tràn một cỗ khí tức âm hàn, cổ xưa, tạo thành một biển lửa màu xanh da trời. Cả hư không run rẩy, hỏa diễm màu xanh phô thiên cái địa từ trong hư không không ngừng tràn ra, giống như là từ trong cửu u địa ngục lao ra vậy. Cỗ khí tức đáng sợ khiến cho người ta động dung lặng lẽ lan tràn ra.

Nhất thời, một cỗ nhiệt độ giống như hủy diệt bao phủ cả không gian, nhiệt độ như vậy khiến cho linh hồn mọi người bị ảnh hưởng tuyệt đối. Trong đầu Khiên Bách Biến truyền đến cảm giác mê muội, Đồ Hồn đột nhiên xuất hiện trong tay, kiếm quang chói mắt bao phủ thân thể, đem nhiệt độ khủng bố ngăn cản bên ngoài không ít.

Đồ Hồn xuất hiện có thể ngăn cản đại bộ phận nhiệt lượng khiến cho Lục Lâm Thiên có chút ngạc nhiên. Xem ra Đồ Hồn kiếm quả nhiên bất phàm, xem ra sư phụ Trảm Hồn Đại Đế của hắn cũng không phải là Linh Đế bình thường. Vốn Lục Lâm Thiên còn muốn ra tay che chở cho Khiên Bách Biến, thế nhưng lúc này xem ra có Đồ Hồn kiếm, Khiên Bách Biến tạm thời không cần che chở.

Lúc này dưới nhiệt độ khủng bố, linh hồn Lục Lâm Thiên chịu ảnh hưởng ít nhất, dường như bởi vì đột phá Đế giả, linh hồn tăng lên một cấp độ.

Nhưng mà lúc này Lục Lâm Thiên có thể mơ hồ cảm giác được, sợ rằng hồn anh của hắn đã được Thái Cổ U Minh Viêm rèn giũa, cho nên sự ảnh hưởng mà cỗ khí tức nóng bỏng kia gây ra cho linh hồn lực hắn cực kỳ thấp.

Tăng thêm lúc này Thái Cổ U Minh Viêm so với khi trước tiêu hao bảy năm ròng cùng thiêu đốt linh hồn, thậm chí lúc này đối mặt với Thái Cổ U Minh Viêm, Lục Lâm Thiên cảm giác cũng không phải là không làm được.

- Hảo kiếm, thần khí thượng cổ sao?

Nhìn Đồ Hồn kiếm trong tay Khiên Bách Biến, trong mắt Nam thúc hiện lên chút kinh ngạc. Cảm nhận thanh kiếm này không phải là phàm vật.

Trong hư không bao la, lúc này khắp nơi đều là hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn giống như dung nham màu xanh da trời. Hỏa diễm màu xanh không ngừng nhảy lên, toát ra sương mù màu xanh da trời, trong tầm mắt mọi người là một biển lửa màu xanh da trời.

- Linh vật trời sinh, đây là Thái Cổ U Minh Viêm sao?

Đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh khẽ đổi, lúc này rõ ràng cũng bị sự khủng bố của Thái Cổ U Minh Viêm làm cho rung động.

- Lão đại, đối phó như thế nào đây?

Trước khi Tiểu Long đột phá khi gặp phải Thái Cổ U Minh Viêm đã phải hóa thành bản thể cùng Huyền Vũ thần xác chống lại, lúc này tuy rằng đột phá thế nhưng cũng có dấu hiệu không thể chống lại.

- Không có cách nào đánh chết Thái Cổ U Minh Viêm. Chỉ cần bổn nguyên của hắn chưa bị diệt, có một đám hỏa diễm tồn tại là có thể trực tiếp khôi phục. Giống như là bất tử bất diệt. Chỉ có thể công kích, để cho hắn tiêu hao và phân tâm, còn lại để cho Lục Lâm Thiên đi đối phó.

Mẫu Đơn nói.

- Tiện tỳ, ngươi ở cùng đám nhân loại và thú tộc này được cái gì? Được chỗ tốt gì? Chỉ cần ngươi giúp ta giết bọn họ, ta sẽ bỏ qua chuyện cũ, sau này cũng không làm khó ngươi nữa.

Chương 3035: Tiến vào bên trong 1

Trong biển lửa màu xanh da trời, âm thanh của Thái Cổ U Minh Viêm lần nữa vang lên.

- U Minh, ngươi cảm thấy ta sẽ tin tưởng lời ngươi nói sao?

Mẫu Đơn khẽ cắn môi, trong đôi mắt đỏ tươi như máu xuất hiện hàn ý.

- Tiện tỳ.

Tiếng hét lớn vang vọng, trong biển lửa màu xanh da trời lập tức có một nam tử mặc áo lam đạp không đứng thẳng, toàn thân giống như tương liên với biển lửa màu xanh phía dưới. Toàn thân lan tràn ra một cỗ khí tức cổ xưa không nói nên lời, giống như từ bé đã cùng tồn tại với thiên địa vậy.

- Mọi người cẩn thận, mau bảo vệ linh hồn.

Nhìn thấy U Minh hiện thân, Mẫu Đơn lập tức nhắc nhở mọi người.

- Hừ, không ngờ nhanh như vậy đã đột phá.

Hai mắt U Minh nhìn Nam thúc và Tiểu Long, còn có Bạch Linh, Khiên Bách Biến. Hai mắt trong suốt, mang theo cảm giác tà dị không nói nên lời. Thân thể giống như tới từ cửu u địa ngục, khí tức nóng bỏng lan tràn, thế nhưng bên trong lại có một cỗ khí tức âm hàn.

Dưới ánh mắt của U Minh, thân hình Nam thúc, Tiểu Long, Bạch Linh, Khiên Bách Biến run lên, giống như bị nhìn thấu, căn bản không thể che dấu cái gì. Linh hồn giống như bị thiêu đốt, bị ảnh hưởng.

- Đừng nhìn vào hai mắt hắn, hắn có thể khiến cho linh hồn các ngươi chịu công kích.

Mẫu Đơn nói.

- Tiện tỳ, đối phó với ngươi trước, phản bội ta sẽ không có kết cục tốt.

Nhìn Huyết Linh Mẫu Đơn, U Minh giận dữ phất tay một cái. Trong biển lửa màu xanh da trời phía dưới có một đạo hỏa diễm màu xanh da trời phóng lên cao mang theo nhiệt độ nóng bỏng, khủng bố vô cùng. Giống như đốt cháy không gian, bao phủ Mẫu Đơn.

Đạo hỏa diễm màu xanh da trời giống như quang trụ này bắn ra đem theo một vết đen kịt lớn vài thước trong không gian, đen kịt giống như là một thông đạo trong không gian. đốt cháy không gian thành hư vô. Biển lửa màu xanh da trời phía dưới cuồn cuộn, khí tức nóng bỏng lần nữa lan tràn ra chung quanh. Nam thúc và Bạch Linh lúc này cũng nhanh chóng bố trí quang tráo bảo vệ thân thể, đem nhiệt độ khủng bố này ngăn cản ngoài thân thể.

- Ta nói rồi, ngươi không còn là ngươi lúc trước, dùng thực lực của ngươi bây giờ, ngươi chó rằng mình có thể đối phó vói ta sao?

Ánh mắt Mẫu Đơn trầm xuống, cắn răng phất tay một cái. Một đạo quang trụ huyết sắc bàng bạc bắn về phía đạo quang trụ bằng hỏa diễm màu xanh da trời kia. Năng lượng đáng sợ chấn động từ bên trong quang trụ huyết sắc lan tràn ra.

Sưu.

Những nơi quang trụ huyết sắc đi qua, hư không xuất hiện vết nứt không gian đen kịt, quang mang huyết sắc lan tràn, khiến cho lòng người rung động tới mức tận cùng.

Phanh Phanh.

Cả hai lập tức va chạm, âm thanh bạo liệt giống như sấm sét vang vọng trên không trung. Kình phong cuồng bạo khuếch tán, hư không chung quanh lập tức bị xốc lên tạo thành một động sâu. Hỏa diễm màu xanh da trời cùng với năng lượng huyết sát lan tràn ra.

Khục khục.

Mẫu Đơn bị đẩy lui, mà thân hình U Minh chỉ lảo đảo lay động. Cho dù lúc này U Minh bị tiêu hao cùng với bị thương cực kỳ nghiêm trọng, Mẫu Đơn cũng khó có thể chống lại.

- Thật mạnh.

Ánh mắt Bạch Linh, Nam thúc nhảy lên, lúc này bọn họ đột phá Đế giả, thế nhưng lại tự nhận thực lực của mình không có cách nào mạnh hơn Mẫu Đơn, mà Thái Cổ U Minh Viêm thì quá mạnh.

- Vẫn cực kỳ khủng bố a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, Thái Cổ U Minh Viêm bị thương cùng với tiêu hao nghiêm trọng lắm rồi, không ngờ lại mạnh mẽ tới cực điểm như vậy.

- Hừ, các ngươi căn bản không thể làm gì được ta, tiện tỳ, nhận lấy cái chết.

Hỏa diễm màu xanh da trời giống như sóng biển, không ngừng bốc lên. Lần nữa ngưng tụ thành một đạo quang tụ bằng hỏa diễm màu xanh da trời bắn về phía Mẫu Đơn.

- Để cho ta xem ngươi mạnh như thế nào.

Ánh mắt Bạch Linh trầm xuống, thân thể uyển chuyển giống như hồ điệp xuất động, bàn tay ngưng tụ ra một đạo quang trụ bằng năng lượng màu trắng, lập tức ngăn cản trước người Mẫu Đơn. Lúc này Bạch Linh cũng muốn thử xem thực lực của chính mình.

Phanh Phanh.

Hai đạo năng lượng va chạm, tựa như pháo hoa rực rỡ nhất nổ tung. Kình khí khủng bố nương theo hỏa diễm màu xanh da trời, bên trong dường như cất dấu lực lượng hủy diệt lan tràn ra chung quanh.

Thân thể Bạch Linh lập tức lảo đảo đẩy lui, đột phá tới Đế cấp, lúc này cũng không có cách nào chống lại Thái Cổ U Minh Viêm.

- Thú tộc sao? Ngươi càng không đủ.

Thái Cổ U Minh Viêm khẽ quát một tiếng, lần nữa phất tay ra, giống như là sóng to gió lớn, nhiệt độ khủng bố kéo lên, trong khoảnh khắc ngưng tụ thành một cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời lớn hơn ngàn thước ở dưới thân Bạch Linh, cự nhân đứng sừng sững trong biển lửa màu xanh da trời.

Sưu.

Cự nhân bằng hỏa diễm phất tay một cái, hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn. Một đạo quyền ấn lan tràn ra hỏa diễm màu xanh da trời được đánh ra. Không gian chung quanh quyền ấn, không gian bị đốt cháy thành hư vô.

Ánh mắt Bạch Linh trầm xuống, cự nhân bằng hỏa diễm cực lớn này khiến cho nàng cảm nhận được khí tức nguy hiểm.

Ngao.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức đi tới trước người Bạch Linh, quang mang màu vàng lóe lên, Huyết Lục lập tức xuất hiện trong tay.

- Duệ Kim Hồn Đao.

Tiếp đó Lục Lâm Thiên quát nhẹ một tiếng, trong không trung lập tức có quang mang màu vàng nồng đậm lan tràn ra. Khí tức sắc bén mà lạnh lẽo. Huyết Lục kéo theo một đường vòng cung huyền ảo, trong giây lát bổ về phía cự nhân kia.

Sưu.

Đao mang mang theo khí tức sắc bén ầm ầm xẹt qua không trung, không gian xuất hiện khe nứt đen kịt, linh hồn lực phô thiên cái địa ẩn chứa bên trong đao mang lan tràn ra.

Trong khoảnh khắc, một đao kinh người này lập tức đánh vào trên quyền ấn bằng hỏa diễm màu xanh da trời của cự nhân kia. Quyền ấn bằng hỏa diễm màu xanh da trời tán loạn, đao mang thuận thế phóng về phía trước, đem quyền ấn đánh vỡ. Đao mang còn thừa trút xuống vào người cự nhân bằng hỏa diễm, rồi nghiền nát cự nhân đó ngay tại chỗ.

Ken két.

Cự nhân bằng hỏa diễm khổng lồ hơn ngàn thước kia trong nháy mắt hóa thành hỏa diễm màu xanh da trời, giống như pháo hoa rực rỡ trên không trung. Khó có thể chống lại uy lực của một đao.

- Thật mạnh.

Nam thúc, Khiên Bách Biến, Bạch Linh, Mẫu đơn, cơ hồ tất cả mọi người đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Vừa mới đột phá Vũ Đế mà thôi, tại sao lại mạnh như vậy? Chẳng lẽ đây là chỗ tốt của thuộc tính đại thành, khống chế thuộc tính mới sao?

Trong lòng Mẫu Đơn kinh ngạc, rung động không thôi. Nàng tất nhiên hiểu rõ uy lực của một đao kia khủng bố ra sao.

- Nhân loại đáng chết, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Cự nhân bằng hỏa diễm bị nghiền nát, Thái Cổ U Minh Viêm dường như lại một lần nữa bị thương, miệng rít gào liên tục, phất tay một cái, thân ảnh lập tức hóa thành một đạo lưu quang nóng bỏng bắn xuống biển lửa màu xanh da trời.

Ầm ầm.

Trong không gian bao la tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời lập tức nổi lên sóng to gió lớn, kịch liệt cuồn cuộn. Nhiệt độ cũng ngày càng khủng bố.

- Chúng ta nhanh công kích làm U Minh tiêu hao, còn lại giao cho

Lục Lâm Thiên.

Chương 3036: Tiến vào bên trong 2

Mẫu Đơn hét lớn một tiếng, nàng quen thuộc nhất với Thái Cổ U Minh Viêm, dứt lời, cánh tay khẽ phất một cái, trước người có vô số dây mây màu đỏ được ngưng tụ ra. Từng đạo dây mây giống như mũi tên xuyên thủng không gian, hung hăng vọt về phía biển lửa màu xanh da trời.

- Công kích.

Ngay sau mẫu đơn, Bạch Linh, Nam thúc, Tiểu Long cũng nhanh chóng ngưng tụ ra một đạo năng lượng hùng hậu, cơ hồ tất cả công kích đều xuyên thấu không gian, khiến cho vết nứt không gian đen kịt xuất hiện.

Khiên Bách Biến không ra tay, thực lực của hắn chỉ có thể bảo vệ mình trong thời gian ngắn ngủi mà thôi, lại dựa vào Đồn Hồn kiếm bảo vệ bảo thân, cho nên cũng không cố gắng ra tay.

Ầm ầm.

Trong nháy mắt, cơ hồ tất cả công kích đánh vào trong biển lửa màu xanh da trời. Âm thanh trầm thấp, bạo liệt vang vọng trong hư không to lớn.

Năng lượng khủng bố khiến cho hỏa diễm gợn sóng, vô số hỏa diễm bắn tứ tung, giống như cầu vồng xẹt qua không gian, mang theo dấu vết gợn sóng bị đánh bay.

Ngao.

Vào giờ phút này, phía dưới không trung rít gào, trong không gian tràn ngập hỏa diễm ngưng tụ ra một đầu rồng lửa cực lớn, tiếng gầm gừ mang theo năng lượng nóng bỏng vang vọng trong không gian. Đầu cự long bằng lửa này lập tức xoay quanh trên không trung.

Đầu cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời này vô cùng khổng lồ, ước chừng hai ba ngàn thước, nhiệt độ nóng bỏng lan tràn, miệng dữ tợn rít gào, uy thế kinh người. Lúc này ngay cả chúng Đế cũng phải run sợ. Nếu như một mình gặp phải nó, cho dù tất cả Đế giả có mặt ở đây cũng không có ai có thể chống lại được.

- Lục Lâm Thiên, ngươi nhanh đi làm chuyện của ngươi đi. Cẩn thận một chút, ở đây giao cho chúng ta. Ngươi ở lại cũng vô dụng, U Minh căn bản không có cách nào đánh chết.

Mẫu Đơn nhìn qua đầu cự long bằng hỏa diễm trên không trung, biết rõ U Minh đã giận dữ thực sự. Nhưng nếu không xóa bỏ linh hồn trong linh hồn bổn nguyên của hắn, căn bản không thể giết được hắn.

Ngao.

Cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời rít gào, năng lượng nóng bỏng kinh khủng quanh thân chấn động, đột nhiên tuôn ra. Thân thể khổng lồ lao ra, đôi mắt cực lớn tập trung vào mọi người, nhiệt độ nóng bỏng không chỉ giống như muốn hòa tan thân thể của mọi người, quan trọng hơn là nhiệt độ nóng bỏng còn tác động tới linh hồn, rất là đáng sợ.

- Đồng loạt ra tay.

Bạch Linh khẽ quát một tiếng, trong giây lát, thân thể khổng lồ đã hóa thành bản thể Cửu Vĩ Thiên Hồ, uy thế kinh người đột nhiên kéo lên. Đối với thú tộc mà nói, bất kể là tới cấp độ gì, thực lực trong trạng thái bản thể mới là mạnh nhất.

Ngao.

Đồng thời Tiểu Long cũng hóa thành bản thể khổng lồ, uy thế kinh người so với trước đó không biết cường hãn hơn gấp bao nhiêu lần, thực lực càng đạt tới tình trạng khủng bố.

Ngao Ngao Ngao.

Nam thúc cũng lập tức thúc dục ra Cửu Long Xích Viêm đỉnh, chín đầu cự long bằng lửa lao ra, trong lúc mơ hồ dường như muốn lật tung rồi nghiền nát không gian này.

Ầm ầm.

Cùng lúc, cái miệng dữ tợn của cự long màu xanh da trời đột nhiên mở ra, một đạo quang trụ hỏa diễm màu xanh da trời phun ra, khiến cho không gian lập tức vặn vẹo.

Đạo quang trụ bằng hỏa diễm màu xanh da trời phá toái hư không, những nơi nó đi qua, không gian bị đốt cháy thành hư vô, hiện ra vết nứt đen kịt trong không gian. Nhiệt độ khủng bố khiến cho chúng Đế giả tuy rằng có chân khí, yêu nguyên hộ thân thế nhưng toàn thân có cảm giác bị phỏng, linh hồn bị ảnh hưởng càng lớn.

Ầm ầm ầm.

Chúng Đế giả lập tức ra tay, cơ hồ tất cả công kích ầm ầm đanh tới, lập tức va chạm vào một chỗ. Dưới công kích phô thiêm cái địa, không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn giống như sóng biển.

Công kích khủng bố va chạm, tiếng nổ chấn động nhân tâm trong sát na vang vọng. Nhiệt độ trong không gian lần nữa tăng vọt, mấy người liên thủ công kích cũng khó có thể làm gì được cự long cực lớn bằng hỏa diễm.

Phá.

Lục Lâm Thiên nhìn cảnh này, cũng không có trì hoãn, Huyết Lục lần nữa tác động tới năng lượng thuộc tính kim trong không gian, hung hăng bổ một đao vào phía trên biển lửa màu xanh da trời, bổ đôi biển lửa màu xanh da trời này ra.

Ken Két.

Biển lửa màu xanh da trời bị tách ra làm hai, lập tức xuất hiện vết nứt đen kịt trong không gian. Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, lực lượng ngũ hành tương khắc vận chuyển, quanh thân được một vòng quang mang màu lam bao phủ, một cỗ khí tức lạnh lẽo lan tràn, thân ảnh lập tức xông vào trong hỏa diễm màu xanh da trời.

Tuy rằng có thể khống chế thuộc tính kim, nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cũng không sử dụng thuộc tính kim. Tuy rằng Thái Cổ U Minh Viêm không hiểu lực lượng vô hình tương sinh tương khắc, thế nhưng trong lúc vô hình vẫn có ảnh hưởng với hắn. Loại ảnh hưởng này có thể khống chế thuộc tính kim của hắn, cho nên hắn phải làm sự ảnh hưởng này xuống mức thấp nhất.

Nhưng mà tuy rằng sự ảnh hưởng rơi xuống mức thấp nhất, cũng có nghĩa là sự ảnh hưởng vẫn tồn tại.

Cho nên Lục Lâm Thiên lựa chọn thuộc tính thủy, vận dụng lực lượng ngũ hành tương khắc, lúc này toàn thân mới thoải mái một ít.

Thân hình chui vào trong vết nứt không gian đen kịt, tiếp đó Lục Lâm Thiên cảm giác được trước mắt tối sầm lại, thân thể cũng bị biển lửa màu xanh da trời bốn phương tám hướng bao phủ vào bên trong. Sóng lửa khủng bố cuồn cuộn đập vào mặt, mang theo khí tức giống như hủy diệt, lập tức bao phủ Lục Lâm Thiên.

Phanh Phanh.

Trên không trung mọi người đang không ngừng giao thủ với cự long bằng hỏa diễm cực lớn kia. Âm thanh bạo liệt kinh người vang vọng, năng lượng hủy diệt khủng bố lan tràn ra.

Cảnh giao thủ này khiến cho Khiên Bách Biến nghẹn họng nhìn trân trối, loại giao thủ cấp độ này nếu như hắn không có Đồ Hồn kiếm mà nói, sợ rằng lúc này sẽ tan thành mây khói trong dư âm của kình khí chung quanh.

Giờ phút này cho dù Khiên Bách Biến đã biến rõ cái gì là Đế giả, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều có thể tạo thành công kích, đều có lực lượng dời núi lấp biển, lực lượng kinh người hủy diệt không gian.

Sưu.

Lục Lâm Thiên tiến vào trong biển lửa màu xanh da trời, lập tức bị hỏa diễm ngập trời cuồn cuộn ngăn cản. Nhưng mà hỏa diễm cũng không thể ngăn cản Lục Lâm Thiên tiến lên, thân thể được quang mang màu lam lạnh lẽo bao phủ, tiếp tục tiến lên.

Nhiệt độ khủng bố thông qua quang mang màu lam khiến cho Lục Lâm Thiên không thể không tiêu hao chân khí chống đỡ nhiệt độ.

Nhiệt độ khủng bố này cũng không phải Lục Lâm Thiên có thể ngăn cản toàn bộ, nhiệt độ khủng bố thẩm thấu vào khiến cho toàn thân Lục Lâm Thiên có cảm giác phỏng, nhiệt độ nóng bỏng vô hình tiến vào trong cơ thể.

Đau đớn, rất là đau đớn, đau đớn tới tận tâm can, nếu như không phải hắn có Bất diệt huyền thể, Bất tử Địa linh thể trên người, tăng thêm thuộc tính kim đại thành, thuộc tính kim rèn thể thì Lục Lâm Thiên có cảm giác bản thân mình không có cách nào chèo chống.

Chương 3037: Rèn thể

Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên vẫn có cảm giác, bản thân mình đang ở trong một lò lửa nóng bỏng, loại nhiệt độ vô hình này không thể nhìn thấy, thế nhưng lại giống như hỏa diễm màu xanh da trời đang lan tràn ra trong thân thể, thẩm thấu vào lục phủ ngũ tạng, gân cốt cơ thể, muốn thiêu đốt hắn thành tro bụi vậy.

Dưới nhiệt độ này, trong quang mang màu lam, toàn thân Lục Lâm Thiên từ trong ra ngoài, thậm chí còn xuất hiện hơi nước màu trắng.

Thân thể xâm nhập vào trong biển lửa màu xanh, trong cơ thể hắn đã bắt đầu xuất hiện hỏa diễm màu xanh da trời giống như thực chất.

Hỏa diễm màu xanh da trời đốt cháy, lập tức giống như con giòi trong xương cốt, bao phủ lục phủ ngũ tạng cùng với gân cốt, cơ bắp, không thể dẫn dắt nó được. Chân khí vận chuyển lập tức bị chuyển thành hơi nước màu trắng giống như sương mù lan tràn ra.

Dưới nhiệt độ khủng bố này, trong khoảnh khắc Lục Lâm Thiên liền cảm thấy đau đớn khó nhịn. Trình độ cường hãn của thân thể hắn, tăng thêm đột phá Đế giả, vậy mà không có cách nào ngăn cản Thái Cổ U Minh Viêm.

Hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn giống như nước sôi không ngừng rít gào. Loại bỏng rát giống như tới từ sâu trong xương tủy, Lục Lâm Thiên có xúc động giống như hôn mê, loại tra tấn này thực sự quá kinh khủng.

Thế nhưng cũng may những năm này Lục Lâm Thiên lúc nào cũng bị tra tấn cùng với rèn luyện mới tạo thành thể chất khủng bố của Lục Lâm Thiên hiện tại, cũng đã khiến cho Lục Lâm Thiên có ý chí cực kỳ kiên cố.

Loại tra tấn kinh người cùng với thống khổ này nếu như là Đế giả bình thường, bất kể là thân thể và ý chí trong nháy mắt sẽ sụp đổ.

Mà hiện tại Lục Lâm Thiên còn chưa bị phá hủy, loại thống khổ kinh người này dằn vặt, hắn chỉ có thể vận chuyển chân khí dùng lực ngũ hành tương khắc mới có thể ngăn cản một ít nhiệt độ, tạm thời còn có thể kiên trì.

Giờ phút này trong cơ thể lan tràn ra hỏa diễm màu xanh da trời, thế nhưng trong khoảnh thời gian ngắn không có cách nào đem thân thể hắn đốt cháy thành tro bụi.

Mà dưới nhiệt độ khủng bố này, Lục Lâm Thiên còn có một phát hiện kinh người, dường như Thái Cổ U Minh Viêm này còn có thể cường hóa thân thể hắn thêm nữa.

Cắn răng một cái, Lục Lâm Thiên tiếp tục tiến vào chỗ sâu trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, muốn dung hợp với Thái Cổ U Minh Viêm, trước tiên phải đi tới trung tâm thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm mới được.

Dưới nhiệt độ khủng bố này Lục Lâm Thiên chịu đựng tra tấn đau đớn kịch liệt. Người thường căn bản không có khả năng chống lại, cũng chỉ có tên biến thái như Lục Lâm Thiên mới có thể chịu đựng được.

Theo thời gian trôi qua, thậm chí Lục Lâm Thiên còn cảm giác chết lặng khi bị nhiệt độ khủng bố thiêu đốt.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên vẫn có thể cảm giác được rõ ràng, toàn thân mình nhận được không ít chỗ tốt.

Nhiệt độ khủng bố tràn vào trong cơ thể, trong người lan tràn hỏa diễm giống như thực chất, nhưng mà gân cốt và cơ bắp giống như thép tinh luyện trong nhiệt độ cao. Dùng tốc độ chậm chạp, đang được rèn giũa ngày càng cường hãn.

Chỗ tốt bực này chỉ có thể nói là có thể ngộ mà không thể cầu.

Đương nhiên cũng không có mấy người giống như Lục Lâm Thiên, vừa mới tiến vào Thái Cổ U Minh Viêm tương đương với việc tìm chết. Người bình thường tuyệt đối đã sớm chết rồi. Đế giả bình thường không có ngoại lệ.

- Nhân loại, ngươi muốn làm gì?

Âm thanh Thái Cổ U Minh Viêm rơi vào trong tai Lục Lâm Thiên, hắn bắt đầu có chút sợ hãi. Nếu như người khác hắn còn có thể công kích linh hồn. Thế nhưng nhân loại này thì khác, căn bản không thể công kích linh hồn, trong đầu nhân loại này có bảo vật khiến cho hắn kiêng kỵ, lại bó tay, trong đám người, người duy nhất hắn kiêng kỵ chính là nhân loại này, trên người nhân loại này có quá nhiều bí mật.

- Không có gì, ta chỉ muốn chơi đùa trong thế giới ngươi một chút mà thôi.

Lục Lâm Thiên chịu đựng sự tra tấn kinh người trong cơ thể, từng bước tiến vào chỗ sâu trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, chung quy sẽ tìm tới trung tâm.

- Ngươi muốn làm gì? Có phải tiện tỳ Huyết Linh Mẫu Đơn kia đã nói gì với ngươi đúng không?

Thái Cổ U Minh Viêm có chút bối rối, nếu như là người khác, nó thu đối phương vào trong cơ thể luyện hóa. Thế nhưng nhân loại trước mặt hắn lại không dám, hắn không quên thời gian hắn gần như sụp đổ kéo dài bảy năm vừa rồi.

Nếu như tiếp tục đem nhân loại này nuốt vào trong thế giới của hắn chính là một tai họa. Cho nên hắn không dám, lúc này đối phương còn chủ động tiến vào trong thế giới của hắn, chuyện này khiến cho hắn bối rối.

- Giống như chính là chỗ này.

Trước mắt Lục Lâm Thiên xuất hiện một bức bình chướng bằng dung nham hỏa diễm màu xanh da trời, phía trên bức bình chướng này nhiệt độ tăng vọt, một cỗ lực cản cực lớn khiến cho Lục Lâm Thiên toàn lực trùng kích cũng không có cách nào tiếp tục đi tới.

- Nhân loại, ngươi không được làm thế, buông tha cho ta đi. Chúng ta chung sống hòa bình không tốt hơn sao? Chỉ cần ngươi rời khỏi đây ta sẽ cho ngươi một bảo khố.

Thái Cổ U Minh Viêm thật sự bối rối.

- Đem bảo khố ra cũng không lừa được ta, đi ra ngoài, chờ sau khi ngươi khôi phục sẽ tiếp tục đuổi giết ta, cho nên ta lựa chọn cự tuyệt đề nghị của ngươi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Thái Cổ U Minh Viêm này giảo hoạt vô cùng, Huyết Lục được giương lên, một đường vòng cung huyền ảo xuất hiện, cả không gian đột nhiên run lên, một cỗ khí tức lạnh lẽo, khủng bố bỗng nhiên lan tràn.

- Hàn Băng Hồn Đao.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, âm thanh vừa dứt, trong chớp mắt trên Huyết Lục có một đạo quang mang quỷ dị bắn thẳng ra, mang theo một cỗ khí tức lạnh lẽo thấu xương, nương theo công kích linh hồn đánh vào bức bình chướng bằng dung nham khổng lồ kia.

Ken Két.

Trong bức bình chướng bằng dung nham màu xanh khổng lồ có mấy đạo đao mang bắn ra, lập tức kết băng, khí tức lạnh lẽo đột nhiên lan tràn, trong khoảnh khắc muốn nổ tung.

Phanh Phanh.

Âm thanh trầm thấp bạo liệt vang vọng, bức bình chướng nóng bỏng trong không gian run lên, từng đạo khe nứt giống như mạng nhện từ trên bức bình chướng cấp tốc lan tràn ra, lập tức xuất hiện không ít dấu vết, thế nhưng trong nháy mắt lại khôi phục lại.

- Khặc khặc, nhân loại, ngươi không có cách nào làm gì được ta đâu, ngươi buông tha ta đi.

Thái Cổ U Minh Viêm cười nói.

- Duệ Kim Hồn Đao.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Huyết Lục lần nữa được giương lên, thuộc tính kim ngập trời cuồn cuộn không dứt xuyên thấu qua biển lửa màu xanh da trời đang hội tụ tới, Huyết Lục trong tay lần nữa được đánh xuống.

Sưu Sưu.

Đao mang màu vàng mang theo khí tức sắc bén lạnh lẽo, vết nứt không gian đen kịt xuất hiện lần nữa giống như thiên thạch đánh về phía bức bình chướng bằng dung nham màu xanh da trời kia. Loại va chạm này khiến cho người ta nhịn không được mà nhảy dựng lên.

Sưu.

Phía trên đao mang, khí tức sắc bén lạnh lẽo khuếch tán, bức bình chướng bị xé rách một cái khe, dung nham nóng bỏng màu xanh da trời bắn tứ tung, bọt khí không ngừng bị phá vỡ.

Chương 3038: Thiên Thư phong ấn 1

Bức bình chướng bằng dung nham màu xanh da trời này giống như sắp bị nghiền nát, thế nhưng lại lần nữa khôi phục như lúc ban đầu.

- Khặc khặc, ta nói rồi, ngươi không có cách nào đâu, cho dù lúc này ta tiêu hao rất nhiều, cũng không phải là tồn tại mà các ngươi có thể chống lại.

Thái Cổ U Minh Viêm triệt để yên tâm, nhân loại này không có cách nào làm gì hắn, đến lúc đó chỉ cần hắn khôi phục lại một ít, triệt để phá bỏ phong ấn, là có thể đối phó với những người này.

Phụt.

Trong miệng Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm máu tươi, chống cự lại nhiệt độ nóng bỏng đã là một chuyện cực kỳ gian nan, tăng thêm vừa rồi ra tay, máu tươi trong cơ thể Lục Lâm Thiên đã sôi trào. Chân khí tán loạn, hỏa diễm màu xanh da trời này nhìn thấy cơ hội, lập tức kịch liệt thiêu đốt trong cơ thể hắn.

- Ah...

Dưới sự đau đớn kịch liệt này, trong khoảnh khắc Lục Lâm Thiên kêu thảm một tiếng.

Cũng tại thời điểm này, dường như cảm nhận động tĩnh của Lục Lâm Thiên, kim đao màu vàng lần nữa có động tĩnh, kim quang lan tràn ra. Kim quang lan tràn toàn thân Lục Lâm Thiên.

Dưới kim quang, nhiệt độ nóng bỏng cùng với hỏa diễm màu xanh da trời trong cơ thể Lục Lâm Thiên lập tức bị chôn vùn không thấy. Bị đao mang màu vàng phá hủy, cùng một thời gian, quanh thân Lục Lâm Thiên được kim quang bao phủ, lực lượng ngăn cản trước ngươi cũng biết mất giống như không thấy.

- Khặc khặc, nhân loại, ngươi buông tha đi. Ngươi không có cách nào làm gì được ta.

Thái Cổ U Minh Viêm còn chưa nói xong lập tức thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, dưới sự bao phủ của kim quang, xuyên qua bức bình chướng bằng dung nham màu xanh da trời kinh khủng kia.

- Đây rốt cuộc là vật thần bí gì? Sao có thể tiến vào trong thế giới của ta? Làm sao có thể?

Thái Cổ U Minh Viêm kinh ngạc hét lớn, hắn phát hiện ra trong chớp mắt ngắn ngủi này, nhân loại này đã tiến vào trong thế giới của hắn.

- Thổ phỉ có động tĩnh, tìm kiếm linh hồn bổn nguyên a.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lập tức kinh hỉ, hắn không ngờ thời điểm này lần nữa kim đao màu vàng lại có phản ứng. Dường như một khi ý thức được hắn gặp nguy hiểm, kim đao màu vàng sẽ lập tức xuất hủ tương trợ vậy.

Thừa dịp kim đao màu vàng trong đầu lần nữa phát uy, Lục Lâm Thiên cũng không muốn bỏ qua cơ hội này, có kim đao màu vàng bảo hộ, hắn không phải sợ nhiệt độ nóng bỏng của Thái Cổ U Minh Viêm nữa.

Sưu.

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, thân ảnh Lục Lâm Thiên dưới sự bao phủ của kim đao màu vàng, thân ảnh như thiểm điện tìm kiếm linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm. Dưới sự bao phủ của kim đao màu vàng, Thái Cổ U Minh Viêm căn bản không thể ngăn cản.

Một lát sau, trong không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn, nhiệt độ trong không gian này so với bất kỳ địa phương nào khác còn cường hãn hơn nhiều.

Cả không gian bị dung ham màu xanh da trời bao phủ, nhiệt độ kinh khủng không có cách nào hình dung tràn ngập không gian. Trong không gian này, một khi Đế giả tới gần, sợ rằng ngay cả xương cốt cũng không còn, thân thể sẽ hóa thành tro tàn.

Mặc dù Lục Lâm Thiên được quang mang của kim đao màu vàng bao phủ thế nhưng cũng có thể cảm nhận được nhiệt độ khủng bố, nóng bỏng, Thái Cổ U Minh Viêm quả nhiên không phải hữu danh vô thực.

Ngay trong lúc Lục Lâm Thiên dò xét, ánh mắt hắn run lên, đột nhiên nhìn thấy trong không gian hỏa diễm này có một đầu cự long bằng lửa lớn hai trượng.

Đầu cự long bằng lửa này toàn thân sáng rực rỡ, không có bất kỳ khí tức nóng bỏng nào, thậm chí còn mang theo khí tức âm hàn, tạo thành trạng thái đối lập với nhiệt độ nóng bỏng chung quanh, thế nhưng lại cực kỳ hài hòa.

Trên cự long àu xanh da trời phía trước, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng trong cơ thể cự long màu xanh da trời này có âm thanh giống như trái tim đang đập, giống như một đứa trẻ, cực kỳ yêu dị và âm hàn, rõ ràng có thể nhận thấy lực lượng khủng bố kinh người ẩn chứa bên trong.

- Linh hồn bổn nguyên, đây là linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm.

Cảm nhận tiếng tim đập từ trong đầu cự long màu xanh của Thái Cổ U Minh Viêm, trái tim Lục Lâm Thiên cũng nhảy lên, trong lòng cố nén sự kinh hỉ.

- Nhân loại, rốt cuộc ngươi muốn làm gì?

Trong ánh mắt thanh tịnh của cự long màu xanh da trời kia lúc này tràn ngập vẻ hoảng hốt, vô cùng cảnh giác nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Hỏa diễm màu xanh da trời chung quanh cũng từ từ sôi trào, nhiệt độ trong không gian cùng với khí tức âm hàn bắt đầu kéo lên.

Thế nhưng đầu cự long nhỏ toàn thân sáng long lanh này lúc này toàn thân lại vặn vẹo, vẫn có cảm giác giống như không thể nhúc nhích, dường như bị một loại lực lượng nào đó giam cầm, không thể nhúc nhích.

- Khí tức rất quen thuộc.

Khí tức nóng bỏng và âm hàn cùng tồn tại, Lục Lâm Thiên rõ ràng cảm nhận được một cỗ khí tức quen thuộc, đột nhiên trong mắt Lục Lâm Thiên tuôn ra vẻ kinh ngạc cùng với mừng rỡ, lập tức ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn về phía xa, phía trên đầu cự long nhỏ màu xanh da trời sáng long lanh này có một khối ngọc giản lớn bằng bàn tay đang xoay quanh đầu nó. Ngọc giản này hình vuông giống như một quyển sách, bề mặt trơn nhẵn vô cùng, bốn phía giống như tự nhiên mà thành, bên trên lan tràn ra một cỗ khí tức mênh mông vô cùng.

Mà dưới cỗ khí tức này bao phủ, đầu cự long nhỏ màu xanh da trời kia khó có thể giãy dụa ra ngoài.

- Vô Tự Thiên Thư, là Vô Tự Thiên Thư ở trong này.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, hắn đã sớm cảm nhận được khí tức của Vô Tự Thiên Thư, không ngờ Vô Tự Thiên Thư lại ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, nhìn trận thế này dường như khí tức bên trên Vô Tự Thiên Thư trói buộc Thái Cổ U Minh Viêm.

Lục Lâm Thiên rung động vô cùng sâu, chỉ có một giải thích duy nhất, có người mang Vô Tự Thiên Thư xông vào trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm. Sau đó đem gia hỏa khủng bố này phong ấn lại.

Thời kỳ Thái Cổ U Minh Viêm toàn thịnh khi trước a, phong ấn Thái Cổ U Minh Viêm, lại phong ấn chặt linh hồn của Thái Cổ U Minh Viêm, muốn làm được điều này cần thực lực mạnh như thế nào, Lục Lâm Thiên cũng không dám tưởng tượng.

Lục Lâm Thiên mang theo ánh mắt kinh ngạc, cẩn thận nhìn vào Vô Tự Thiên Thư, Vô Tự Thiên Thư này cùng với ba quyển Vô Tự Thiên Thư trên người hắn giống như đúc. Cẩn thận nhìn lại, lúc này hắn mới phát hiện ra bên trên Vô Tự Thiên Thư này cũng xuất hiện vô số bí văn. Ở giữa bí văn còn xuất hiện một chữ "Liệt". So với ba chữ "Linh", "Tề", Thiên" trên ba quyển Vô Tự Thiên Thư của hắn lại không giống nhau.

Cẩn thận cảm giác, Lục Lâm Thiên không khó phát hiện ra, chữ "Liệt" trên Vô Thự Thiên Thư cũng có khí tức mênh mông. Thế nhưng cỗ khí tức mênh mông này lại không giống.

- Ngươi bị nó phong ấn sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên xoay chuyển, mắt nhìn Thái Cổ U Minh Viêm, ngược lại cũng không quá khẩn trương, thực sự là trời giúp hắn, Thái Cổ U Minh Viêm này bị phong ấn linh hồn bổn nguyên. Nếu như hắn muốn động thủ thì sẽ đơn giản hơn không ít.

Chương 3039: Thiên Thư phong ấn 2

Lục Lâm Thiên phỏng đoán, Mẫu Đơn sợ rằng tuyệt đối cũng không biết Thái Cổ U Minh Viêm bị phong ấn, mà còn là linh hồn bổn nguyên bị phong ấn. Loại chuyện này Thái Cổ U Minh Viêm tuyêt đối sẽ không tiết lộ cho người khác biết.

- Hừ, ngươi quản làm gì.

Cự long màu xanh da trời nhỏ kia nhìn Lục Lâm Thiên rồi quát một tiếng.

- Xem ra quả thực đúng là như vậy.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trước mắt hắn không thể động vào Vô Tự Thiên Thư kia. Vô Tự Thiên Thư phong ấn linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm. Nếu như đυ.ng vào Vô Tự Thiên Thư, linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm sẽ không bị phong ấn, đến lúc đó có lẽ hắn sẽ gặp phiền phức.

- Nhân loại, rốt cuộc ngươi muốn làm gì? Ngươi còn không cút ra ngoài? Cẩn thận ta sẽ khiến cho ngươi không còn xương cốt, tan thành mây khói.

Cự long màu xanh da trời nhỏ là linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm, cự long màu xanh da trời lúc này hầu như là rít lên với Lục Lâm Thiên. Thân hình giãy dụa, trong lúc mơ hồ giống như có thể xé rách không gian. Thế nhưng vẫn không có cách nào thoát ra khỏi sự trói buộc của khí tức mênh mông trên Vô Tự Thiên Thư.

- Nếu như ngươi có bản lĩnh đó thì sợ rằng hiện tại ta cũng không còn sống khỏe như hiện tại.

Lúc này Lục Lâm Thiên lại yên lòng hơn không ít, đứng chắp tay, toàn thân lan tràn ra một cỗ uy áp hoàng giả, khóe miệng nhếch lên, mỉm cười, nhìn linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm, nói:

- Kỳ thực muốn ta không làm gì cũng có thể, ta chỉ muốn cứu ngươi ra mà thôi. Thế nhưng vì sự an toàn của ta, ta muốn bố trí một ít thứ.

- Hừ, nhân loại nhỏ bé, ngươi nằm mơ sao?

Thái Cổ U Minh Viêm cả giận nói.

Lục Lâm Thiên cười cười, không tiếp tục nói mà dứt khoát khoanh chân ngồi xuống. Có kim đao màu vàng hộ thân, Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng nguy hiểm. Giờ phút này, hắn nên ngưng tụ ra linh hồn phân thân trước thì tốt hơn.

Cấp độ Đế giả, Vũ giả, Linh giả, yêu thú, linh thú, kể cả là linh vật trời sinh đều có thể ngưng tụ ra linh hồn phân thân. Loại linh hồn phân thân này so với linh hồn phân thân bình thường vô cùng khác biệt.

Tại cấp độ Tôn giả, Vương cấp, có một ít Linh giả linh hồn lực cường hãn, tăng thêm bí pháp là có thể ngưng tụ ra linh hồn phân thân. Thế nhưng loại linh hồn phân thân này so với linh hồn phân thân của Đế giả có bản chất khác nhau.

Linh hồn phân thân của Đế giả nghiêm khắc mà nói, trừ thân thể ra, cùng với bản thể là độc nhất vô nhị. Linh hồn đầy đủ, tăng thêm cảnh giới Đế giả, hồn anh mới có thể từ một phân thành hai, tạo ra một đạo linh hồn phân thân.

Mà linh hồn từ một phân thành hai, đối với linh hồn lực lại không có bất luận sự ảnh hưởng gì. Đường tu luyện vốn ảo diệu vô cùng, có một ít chuyện ngay cả tu luyện giả cũng không có cách nào nói rõ ràng.

Linh hồn phân thân bình thường rời khỏi bản thể quá xa, hoặc là thời gian quá lâu đều tiêu tán, không có cách nào chống đỡ thời gian quá lâu. Mà linh hồn phân thân của Đế giả mới có thể chính thức được cho dù là phân thân, cho dù tính mạng thứ hai của Đế giả. Cho dù xa như thế nào cũng không sao.

Mà quan trọng nhất chính là linh hồn phân thân của Đế giả, cho dù bản thể bị diệt, linh hồn phân thân vẫn tiếp tục tồn tại. Đồng thời còn có thể đoạt xá người khác tiếp tục tồn tại. Linh Tôn bình thường, linh hồn của Linh Vương, nếu như bản thể chết, linh hồn phân thân tán loạn.

Cho nên nói linh hồn phân thân bình thường, không được coi là phân thân chính thức. Nhiều nhất chỉ cho dù một loại thủ đoạn về linh hồn mà thôi. So với linh hồn phân thân của Đế giả có bản chất khác nhau.

Nhưng mà linh hồn phân thân của Đế giả cũng không có giải quyết hoàn toàn tai hại, cũng không cách nào một mình tu luyện.

Linh hồn phân thân nhưng mà linh hồn phân thân mà thôi, vẫn khác bản thể, chỉ có thể thu nhận năng lượng từ trong bản thể, bản thể đột phá, linh hồn phân thân cũng theo đó mà đột phá. Thế nhưng lại không cách nào tự mình tu luyện, cho dù là sau khi đoạt xá người khác cũng không có cách nào tu luyện.

Thủ ấn Lục Lâm Thiên biến hóa, đây là lần đầu tiên hắn ngưng tụ ra linh hồn phân thân.

Ngưng tụ linh hồn phân thân, cũng không phải là thủ đoạn phức tạp gì cho lắm. Từng đạo thủ ấn biến hóa, trong đầu, tiểu hồn anh của đang xảy ra biến hóa, một đạo quang mang huyền ảo lan tràn, từ từ bắt đầu phân thành hai, hóa thành hai đạo linh hồn thể.

Sưu.

Từ trên tiểu hồn anh chia ra một đạo linh hồn thể, tiếp đó ở trong mi tâm Lục Lâm Thiên chui ra. Ở bên người Lục Lâm Thiên, dưới sự bảo hộ của kim đao màu vàng hóa thành một Lục Lâm Thiên mặc áo bào xanh thứ hai.

Giữa hai Lục Lâm Thiên, khí chất, thần thái đều giống nhau như đúc, không có bất kỳ sự khác biệt nào.

- Thật sự là huyền ảo.

Lục Lâm Thiên nhìn linh hồn thể của mình mỉm cười, cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Cảm giác giữa cả hai là tương liên một thể, giống như là tay trái và tay phải trên thân thể vậy.

Linh hồn bổn nguyên Thái Cổ U Minh Viêm nhìn thấy hành động của Lục Lâm Thiên, ánh mắt ngày càng khó coi, trong lúc mơ hồ dường hư có thể suy đoán ra hành động của Lục Lâm Thiên, biết rõ Lục Lâm Thiên muốn làm gì.

Nhìn bản thể Thái Cổ U Minh Viêm trước mắt, trong mắt Lục Lâm Thiên có chút ngưng trọng, trên khuôn mặt bản thể và linh hồn phân thân dều ngưng trọng. Nếu như thất bại, nhẹ thì tổn thất một đạo linh hồn phân thân, bản thể bị trọng thương. Nếu nặng thì bản thể hắn gặp nạn, kết cục không cần phải nói.

- Động thủ.

Đã quyết đoán từ trước, lúc này tuy rằng Lục Lâm Thiên biết rõ sự nguy hiểm, thế nhưng cũng không có bao nhiêu do dự, linh hồn phân thân được quang mang của kim đao màu vàng bảo hộ.

Sưu.

Linh hồn phân thân vừa mới đi ra, nhiệt độ khủng bố lập tức bao phủ, linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên lập tức run lên, nhiệt độ khủng bố này khiến cho linh hồn của hắn run rẩy.

Trên linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, một đạo quang mang lập tức bao phủ, nhiệt độ khủng bố này bị ngăn cản ở bên ngoài một ít, thế nhưng nhiệt độ khủng bố, cuồn cuộn không dứt vẫn không ngừng kéo lên, khiến cho tác dụng của quang mang cũng không lớn.

- Địa hồn biến.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên lập tức thúc dục Địa hồn biến. Địa hồn biến cũng không có tác dụng gì đặc thù. Địa hồn biến của hắn được hỏa diễm trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm rèn giũa, linh hồn phân thân lại từ tiểu hồn anh tách ra, đương nhiên cũng có thể thúc dục Địa hồn biến.

Thúc dục Địa hồn biến, trên linh hồn phân thân lập tức có một đạo quang mang màu lam nhàn nhạt tràn ra.

Trong khoảnh khắc này Lục Lâm Thiên có cảm giác trên người linh hồn phân thân, nhiệt độ giảm một mảng lớn, dường như linh hồn phân thân đã quen nhiệt độ khủng bố này vậy.

Chương 3040: Xem thường hắn 1

Nhìn thấy linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên không sợ nhiệt độ hỏa diễm của mình, linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm có chút nghi hoặc, bất luận linh hồn gì, một khi ở trong thế giới của hắn tuyệt đối sẽ hóa thành tro tàn, cho dù là mấy chưởng khống giả thuộc tính có thực lực cường hãn cùng với thủ đoạn khủng bố cũng không được, linh hồn tuyệt đối không có cách nào đυ.ng vào hỏa diễm của hắn.

Sự ảnh hưởng của nhiệt độ cao với linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên đã yếu ớt, thừa dịp cơ hội này thân ảnh hắn hóa thành một đạo lưu quang, đột nhiên phóng về phía linh hồn bổn nguyên.

- Nhân loại, có phải tiện tỳ Huyết Linh Mẫu Đơn kia nói cho ngươi đoạt xá ta đúng hay không? Tiện tỳ đáng giận.

Thái Cổ U Minh Viêm đã xác định nhân loại trước mắt này sẽ làm gì với hắn, lập tức rít gào một tiếng, thế nhưng dưới sự trói buộc của Vô Tự Thiên Thư, hắn căn bản không có cách nào giãy dụa ra ngoài.

- Tiện tỳ, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Bên ngoài thế giời, trong hư không tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời, đầu cự long bằng lửa cũng rít gào không dứt với Mẫu Đơn. Hỏa diễm cuồn cuộn khủng bố kéo về phía Mẫu Đơn.

Mẫu Đơn khẽ biến sắc, trong mắt hiện lên sự kiêng kỵ, nàng là người hiểu rõ nhất sự khủng bố của Thái Cổ U Minh Viêm. Lúc này đối phó với U Minh cũng là chuyện bất đắc dĩ, một cỗ khí tức huyết sát quanh thân nàng nhanh chóng tuôn ra.

Oanh.

Khí tức huyết sát ngập trời, hư không chung quanh đột nhiên chấn động, quang mang huyết sắc chói mắt từ trong cơ thể Mẫu Đơn tuôn ra, một cỗ chấn động vô hình giống như một cơn lốc trong thiên địa cũng từ trong cơ thể nàng phô thiên cái địa tuôn ra. Cả không trung gió nổi mây phun, mây đen tràn ngập, thậm chí còn có lôi điện màu đỏ lập lòe.

Ầm ầm.

Một giây sau, đối mặt với sóng lửa đang kéo tới của Thái Cổ U Minh Viêm, khí tức huyết sát quanh thân Mẫu Đơn giống như lưu quang không ngừng bắn ra, mang theo một cỗ chấn động vô hình giống như cơn lốc khuếch tán, tạm thời ngăn sóng lửa ở bên ngoài.

Mẫu Đơn bị công kích, ba người Nam thúc, Bạch Linh, Tiểu Long cũng không có khoanh tay đứng nhìn.

Huyết Linh Mẫu Đơn đã là người một nhà, ánh mắt Nam thúc chớp động, trên người bố trí một kiện khải giáp thần dị, Thần Hoàng khí phô thiên cái địa cùng với linh lực tuôn ra, uy năng phô thiên cái địa lan tràn.

Mây đen hội tụ trên không trung, chín đầu cự long bằng lửa của Cửu Long Xích Viêm đỉnh lần nữa phóng về phía cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời.

Cái đuôi lớn của Bạch Linh vặn vẹo, chín đạo lưu quang màu trắng chớp động khiến cho dung nham màu xanh da trời phía dưới cuồn cuộn, cũng phóng về phía cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời.

- Huyền Vũ nộ.

Cái miệng lớn dữ tợn của Tiểu Long hét lớn một tiếng, bên trên Huyền Vũ thần xác ngưng tụ ra hư ảnh Huyền Vũ, mang theo uy năng khủng bố đánh về phía trước.

Rầm Rầm Rầm.

Trong nháy mắt công kích khủng bố ầm ầm va chạm vào một chỗ, đánh bay một mảng lớn dung nham nóng bỏng màu xanh da trời, giống như có một quả pháo hoa màu xanh da trời nổ tung trên không trung, vô cùng rực rỡ. Bên trong rực rỡ còn có một cỗ năng lượng tựa như hủy diệt khuếch tán, khiến cho người ta cảm thấy khủng bố.

Mấy Đế giả cùng với Thái Cổ U Minh Viêm khó phân thắng bại, liên thủ cũng không chiếm được bao nhiêu tiện nghi. Nhưng mà giờ phút này liên thủ như vậy, có lẽ bởi vì ảnh hưởng của thế giới bên trong cho nên tạm thời Thái Cổ U Minh Viêm không có cách nào làm gì được bốn người Nam thúc, Bạch Linh, Tiểu Long cùng với Mẫu Đơn.

Sưu.

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên lập tức xông vào trong linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm, cũng chính là cự long màu xanh nho nhỏ kia.

Trong sát na, linh hồn bổn nguyên hình cự long màu xanh da trời Thái Cổ U Minh Viêm trước mặt nhìn như không có một chút nhiệt độ nào, thậm chí còn toát ra khí tức âm hàn trong nháy mắt bành trướng, bên ngoài lan tràn da hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố.

Sưu Sưu.

Giờ phút này linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên đã tiến vào trong linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm, không phân rõ là linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm thôn phệ linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, hay là linh hồn bổn nguyên bị Lục Lâm Thiên thôn phệ. Thế nhưng có thể khẳng định, lúc này trên đầu cự long màu xanh da trời kia có một cỗ nhiệt độ khủng bố bống nhiên bạo phát.

Biến cố như vậy khiến cho trong mắt bản thể Lục Lâm Thiên đang khoanh chân ngồi cách đó không xa hiện lên sự ngưng trọng, hai mắt nhìn chăm chú về phía trước.

Linh hồn vốn cùng một thể cho nên lúc này Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng, linh hồn phân thân của hắn có biến cố, linh hồn phân thân tiến vào trong bản thể của Thái Cổ U Minh Viêm, dưới cỗ nhiệt độ khủng bố kia lập tức cảm thấy đau đớn kịch liệt.

Dưới nhiệt độ khủng bố, linh hồn phân thân vặn vẹo, linh hồn phân thân toàn lực thúc dục Địa hồn biến, thế nhưng trong sát na này, Lục Lâm Thiên mới chính thức cảm nhận được chỗ khủng bố của Thái Cổ U Minh Viêm, sự khủng bố của nó đã vượt quá sự tưởng tượng của bất luận kẻ nào.

Linh hồn đau đớn kịch liệt, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được linh hồn phân thân mình đang khô héo, toàn thân lan tràn ra sương mù màu trắng, một tia linh hồn lực đang bị nhiệt độ cao hóa thành hư vô, căn bản không có cách nào ngăn cản.

Lúc này đừng nói là muốn xóa bỏ ý thức trong linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm, cho dù muốn chạy trốn khỏi nó cũng khó có thể làm được, chứ đừng nói tới chuyện muốn triệt để dung hợp với linh hồn bổn nguyên.

- Không được, phải kiên trì, dung hợp thành công thì ngày sau có thể tung hoành đại lục, con đường cường giả không trải qua trắc trở sao có thể thành công được.

Linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên vặn vẹo, ý thức trên linh hồn phân thân giờ phút này bắt đầu mơ hồ, thế nhưng lúc này linh hồn phân thân lại nở nụ cười kiên nghị, nụ cười này nhìn qua có cảm giác dữ tợn.

Dưới tình huống bản thân khó bảo toàn, Lục Lâm Thiên thúc dục biện pháp mà Mẫu Đơn nói cho mình, linh hồn phân thân đánh ra thủ ấn, từng đường vòng cung huyền ảo xẹt qua, mang theo một cỗ năng lượng thần dị, giống như có thể xóa bỏ linh hồn.

- Khặc khặc, tiểu tử, bản thân khó bảo toàn, Vũ Đế nhất trọng đã muốn xuất ra linh hồn phân thân, không có bảo vật kia bảo hộ, ngươi sao có thể là đối thủ của ta. Ngươi muốn chết sao? Nực cười.

Cự long nhỏ màu xanh da trời cười ha hả, giống như gặp phải chuyện buồn cười nhất. Linh hồn phân thân của Vũ Đế nhất trọng đã muốn đối phó với linh hồn bổn nguyên của hắn, quả thực quá buồn cười.

Linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên đang còn kiên trì, nhưng mà trên linh hồn phân thân lúc này không ngừng có sương trắng lan tràn, âm thanh xì xì bị đốt cháy vang vọng, linh hồn phân thân héo rút.

- Xóa đi linh hồn.

Chương 3041: Kinh Vân suy đoán 2

Thánh Thủ Linh Đế nhìn Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, nói:

- Thù của Đông Vô Mệnh, đợi sau khi Lâm Thiên trở về nó sẽ làm chủ, Đông Vô Mệnh tuyệt đối sẽ không chết vô ích.

- Ta đang đợi Lâm Thiên trở về, lão gia hỏa đã lưu lại di ngôn cho Lâm Thiên.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh khẽ nói.

- Còn nữa, chuyện Kinh Vân tạm thời giữ bí mật, ta không muốn Kinh Vân xảy ra chuyện ngoài ý muốn. Chuyện còn lại giao cho Lâm Thiên trở về tự mình xử lý.

Thánh Thủ Linh Đế nói.

- Vậy ta đi sắp xếp, phải để cho tất cả đệ tử giữ kín miệng, không thể nhắc tới việc này.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh gật đầu nói.

- Lần này Vạn Thú Tông cùng với Khôn Dương đảo lại động thủ lần nữa, cũng không thể cứ như vậy mà tha cho bọn chúng được.

Trong mắt Thánh Thủ Linh Đế xuất hiện hàn ý, nói:

- Bạch Oánh, ngươi để người Ám đường tra cho ta một chút, gần đây trong Vạn Thú Tông và Khôn Dương đảo có người trẻ tuổi quan trọng nào ra ngoài hay không? Phải nhanh chóng biết rõ tin tức.

- Có cần thông báo cho tất cả các sơn môn lớn trong Đế Đạo minh hay không?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh do dự một chút rồi hỏi Thánh Thủ Linh Đế.

- Thông báo một chút đi, để cho tất cả các sơn môn lớn cẩn thận một chút. Thế nhưng chuyện Phi Linh môn, tự chúng ta giải quyết là được.

Thánh Thủ Linh Đế nói.

- Vâng, ta đi sắp xếp Ám đường tìm hiểu tin tức.

Bạch Oánh quay người rời đi, lần này Vạn Thú Tông và Khôn Dương đảo đánh lén, suýt nữa hốt gọn một mẻ đám người có thiên phú Kinh Vân, Niếp Phong, không thể không báo thù này.

- Cường giả trong môn đều đi tới Thiên Địa tháp, ngươi muốn đích thân ra tay sao? Đừng quên ngươi là Đế giả, chịu lệnh cấm của Thiên Đế.

Thánh Linh Lão tổ nhìn Thánh Thủ Linh Đế nói.

- Ta không thể ra tay chẳng lẽ ta không thể luyện chế khôi lỗi sao? Huống chi hiện tại Phi Linh môn cũng không phải không có Tôn giả.

Ánh mắt Thánh Thủ Linh Đế trầm xuống, nói:

- Lần này Vạn Thú Tông và Khôn Dương đảo có động tác, Thiên Địa minh tuyệt đối cũng biết. Nhưng mà Vạn Thú Tông và Khôn Dương đảo xuất đầu mà thôi. Phi Linh môn và Thánh Linh giáo không còn là khi trước nữa, há có thể để cho Thiên Địa minh làm càn.

- Để cho ta ra ngoài một chuyến là được rồi, lão già ta nhàn rỗi không có việc gì làm, nên đi dạo một chút a.

Kim Huyền từ đầu không nói lúc này lên tiếng.

- Ha ha, vậy là tốt nhất.

Ánh mắt Thánh Thủ Linh Đế nhảy lên, lập tức cười ha hả nói. Có Kim Huyền ra tay, vậy thì đám người Vạn Thú Tông Khôn Dương đảo tuyệt đối sẽ hối hận.

Trên trấn Thanh Vân, tin tức Lục gia trở thành Hoàng tộc lan tràn, tin tức này khiến cho trấn Thanh Vân lập tức trở thành tiêu điểm của cả đại lục. Tin tức có quan hệ với Hoàng tộc cũng bắt đầu lan tràn ra. Tuyệt đại bộ phận người cũng không biết sự tồn tại của Hoàng tộc, lúc này mới biết được Hoàng tộc là vật gì.

Lục gia cả ngày đều có người các thế lực lớn, các đại gia tộc tới bái phỏng. Xếp hàng tới bên ngoài trấn Thanh Vân, thế nhưng thủ lĩnh các thế lực và tộc trưởng các thế lực lớn nhỏ không có một chút không vui nào. Chỉ cầu hiện tại có thể bám lên cây Lục gia này, ít nhất thì cũng có giao tình.

Người Lục gia đi ra ngoài vẫn vô cùng vui vẻ, cả ngày bận rộn không thôi. Ngàn vạn người ở bên ngoài Lục gia, cũng không thể đuổi đi, đóng cửa cũng không phải là biện pháp tốt.

Không ít trưởng lão Lục gia đều mừng rỡ tiếp kiến thủ lĩnh các thế lực lớn nhỏ khắp nơi, đối với trưởng lão Lục gia mà nói, bọn họ vẫn còn đang đắm chìm trong sự kích động, bọn họ chưa từng nghĩ tới Lục gia lại có một ngày như vậy.

Địa vị của Lục gia trong lúc nhất thời vượt qua tất cả các sơn môn lớn, mà ngay cả người hầu Lục gia lúc này đi trên đường đều có cảm giác vượt trội hơn người. Thân là người hầu của Lục gia, bên ngoài đều ngẩng đầu mà bước, giống như có Hoàng khí gia thân, vô cùng uy phong.

Thời gian từ từ trôi qua, rốt cuộc cũng qua ba tháng, mỗi ngày Lục gia đều có khách nhân bái phỏng, thế nhưng đám người Lục Đông, Lục Trung lại không lộ diện, tất cả đều đang củng cố tâm cảnh, loại tăng thực lực khủng bố này đúng là chỗ khiếm khuyết hiện tại của Lục gia. Thật vất vả mới có tu vi như vậy, mọi người đương nhiên sẽ nắm lấy cơ hội khó có được này.

Lực lượng đệ tử trung kiên của Lục gia dựa theo sự phân phó của Lục Trung đều bế quan. Về phần sự phát triển của Lục gia, lúc này Lục Trung cũng không coi trọng như trước. Lục gia đặt chân vào Hoàng tộc, còn nói gì tới phát triển, chỉ có thực lực thật sự mới là phát triển.

Trong ba tháng này, trên đại lục yên tĩnh lần nữa xảy ra một ít đại sự.

Trên đại lục có tin đồn, nghe nói Vạn Thú Tông cùng với Khôn Dương đảo ở trong Đông Hải đánh lén Linh Vũ Tà Vương Lục Kinh Vân, nhân vật phong vân nhất trong thế hệ trẻ tuổi của Phi Linh môn. Ngoài ra còn có Ngọc Diện Ưng Vương Đoan Mộc Hồng Chí, Đại Địa Vương Giả Niếp Phong cùng với những đệ tử khác khiến cho Phi Linh môn tức giận.

Dưới cơn giận Phi Linh môn đánh chết ngàn người trẻ tuổi tôi luyện bên ngoài của Vạn Thú Tông. Ba đại thành lại bị Vân Dương Tông cùng với Phi Linh môn ra tay quét ngang, trong lúc nhất thời Vạn Thú Tông tử thương vô số, không biết vì nguyên nhân gì, đám sơn môn như Huyễn Hồn môn lại không nhúng tay vào, giống như là không biết vậy.

Mà trên Đông Hải, Khôn Dương đảo còn thảm hơn, vài Đại thành bị quét sạch, mà đệ tử trẻ tuổi, chỉ cần đi ra ngoài sẽ đυ.ng phải sự chém gïếŧ của bốn sơn môn Thiên Vân đảo, Nhật Sát các, Tinh Ngục các, Kiền Hiên đỏa.

Động tĩnh bực này khiến cho đệ tử Khôn Dương đảo co đầu rụt cổ không đi ra.

Đông Hải, trên một hải đảo, trong đình viện một lão giả thân thể hùng vĩ nhìn về hải vực hùng vĩ phía xa, trên cổ lão giả này có một con rắn nhỏ màu vàng xoay quanh giống như một cái vòng đeo cổ, chính là người đứng đầu Kim Xà môn, hiện tại chính là đà chủ phân đà ở Đông Hải của Phi Linh môn - Kim Xà Tôn giả.

- Sư phụ, tra được rồi, người trẻ tuổi mạnh nhất trong Khôn Dương đảo gọi là Tố Phiền Thiết, đoạn thời gian trước về thăm nhà, gần đây sóng gió nổi lên, do đó Khôn Dương đảo xuất động cường giả cải trang hộ tống trở về Khôn Dương đảo, dường như sợ xảy ra chuyện ngoài ý muốn. Thời điển hiện tại Khôn Dương đảo đang thần hồn nát thần tính, đệ tử trẻ tuổi căn bản không dám đi ra ngoài.

Một lão giả có tu vi Tôn cấp vội vàng đi tới trước mặt Kim Xà Tôn giả.

- Người mạnh nhất trong thế hệ trẻ tuổi sao? Còn tự thân xuất động cường giả đón trở về, cũng đủ phân lượng a.

Hàn ý trong mắt Kim Xà Tôn giả lóe lên.

- Sư phụ, người định đích thân ra tay sao? Hay là người để cho chúng con ra tay là được rồi, dù sao cũng là đệ tử trẻ tuổi, có lẽ Khôn Dương đảo cũng không xuất động người quá mạnh mẽ.

Lão giả này nói với Kim Xà Tôn giả.

Chương 3042: Thiên địa phó thác 1

- Ta muốn đích thân đi mới không xảy ra một chút sơ hở nào, Lục gia trở thành Hoàng tộc, chưởng môn còn chưa chết, thuộc tính còn đại thành. Lựa chọn của ta cũng đúng.

Kim Xà Tôn giả nói, gần đây tin tức của Lục gia lan truyền, lúc này hắn cũng có thể xác định lựa chọn của hắn lúc trước không sai.

...

Tại một không gian khác, một ngọn tháp lớn đứng sừng sững, giống như trường tồn từ cổ chí kim, kết nối với thiên địa, khí tức mênh mông lan tràn, khiến cho người ta có cảm giác nhỏ bé.

Lúc này trên quảng trưởng lớn chung quanh ngọn tháp có không ít người mặc áo giáp cao ngất, toàn thân lan tràn khí tức sắc bén, tu vi đều bất phàm.

Oanh.

Trên ngọn tháp yên tĩnh này đột nhiên run lên, trên ngọn tháp ầm ầm lay động, ánh mắt mọi người lập tức nhìn về phía có động tĩnh.

Cùng lúc, trên ngọn tháp lớn, trên cái đỉnh cao vʊ"t trong mây kia có một cỗ khí tức bàng bạc dùng tốc độ nhanh chóng lan tràn.

Không biết ở trong không gian hư vô nào đó, cả thế giới dường như không có vật gì, một mảnh hỗn độn.

Một đạo thân ảnh màu xám khoanh chân ngồi đó, khuôn mặt tuấn lãng kiên nghị, hai mắt nhắm chặt. Mái tóc đen nhanh, ở trong không gian chung quanh lúc này có một cỗ năng lượng thiên địa chấn động, chính là Dương Quá đã tiến vào trong Thiên Địa tháp hai năm chín tháng.

Lúc này bên người Dương Quá không biết từ khi nào đã có năng lượng thiên địa bàng bạc hội tụ.

Ầm Ầm.

Trong không gian tĩnh lặng giống như hỗn độn này đột nhiên gió nổi mây phun, năng lượng thiên địa bàng bạc tràn ngập, không gian lờ mờ.

Trong không gian, Dương Quá đột nhiên nhảy ra, hai tay mở rộng, quanh thân có một cỗ năng lượng thiên địa cường hãn cấp tốc ngưng tụ, giống như tạo thành một vòng xoáy cuồng bạo quanh thân thể, năng lượng thiên địa rót vào trong cơ thể.

Năng lượng thiên địa cường hãn rót vào, hai mắt Dương Quá nhắm chặt, khí tức lập tức kéo lên, vô số lỗ chân lông toàn thân dường như cũng đang tham lam hấp thu năng lượng thiên địa bàng bạc.

Ầm ầm.

Trên không trung, một đạo quang trụ màu vàng cực lớn bắn xuống, lập tức bao phủ Dương Quá. Không gian chung quanh Dương Quá chấn động, gợn sóng xuất hiện, gợn sóng tựa như sóng nước cuồn cuộn, một cỗ khí thế cường hãn cùng với quang mang màu vàng đất từ trong cơ thể hắn phô thiên cái địa tuôn ra. Dung hợp với năng lượng thiên địa.

Trong không gian ở ngọn tháp lớn, trên ngọn núi khổng lồ cách đó không xa có mấy đạo thân ảnh đang đứng trên ngọn núi, toàn thân lan tràn ra khí tức cường hãn, hùng hậu, tuyệt đối đều là cường giả.

Ba người dẫn đầu trong đó có Tử Đồng trưởng lão, bên cạnh còn có một lão giả áo xanh, tuổi chừng hơn bốn mươi, khí độ cực kỳ bất phàm.

Người cuối cùng trong ba người là một đại hán, đứng trước mặt tất cả mọi người, tất cả mọi người đều cung kính đứng chung quanh người này. Người này cũng chừng hơn bốn mươi tuổi, gần năm mươi, trên người mặc một bộ trường bào màu xanh trắng, ánh mắt tựa như ngôi sao sáng.

- Không ngờ người đột phá đầu tiên lại không phải là Tử Yên và Lam Thập Tam, lại là Dương Quá của Phi Linh môn.

Ánh mắt của Tử Đồng trưởng lão khẽ biến đổi, có chút kinh ngạc.

- Chuyện này cũng không có gì là kỳ quái, lúc Dương Quá này tiến vào ta đã chú ý qua, thiên phú của hắn có lẽ không phải mạnh nhất, thế nhưng tâm cảnh của hắn lại ổn nhất, trong lòng thanh minh, cũng không có bao nhiêu chuyện có thể ảnh hưởng tới tâm trí của hắn, trong lòng thanh thản, tâm hư vô, tăng thêm tính cách của hắn, loại người này càng về sau tu vi sẽ càng đáng sợ. Chỉ tiếc trong Thiên Địa các ta không có đệ tử như vậy.

Đại hán mặc trường bào màu xanh trắng đứng đầu nhìn ngọn tháp lớn phía trước, nói với đám người Tử Đồng trưởng lão.

- Phó các chủ, chẳng lẽ Lam Thập Tam cũng không thể so sánh sao? Dù sao Dương Quá cũng chỉ là vũ giả song hệ mà thôi.

Tử Đồng trưởng lão hiếu kỳ hỏi.

- Tử Đồng, trong lòng ngươi kỳ thực cũng biết, cần gì phải hỏi ta.

Đại hán này cười nhạt một tiếng, lập tức nói tiếp:

- Thiên phú của Lam Thập Tam không kém, chỉ tiếc tâm cảnh không bằng Dương Quá, không thanh thản bằng, thiên phú của Tử Yên càng mạnh hơn nữa, chỉ tiếc...

- Phó các chủ, Tử Yên thì sao?

Vẻ mặt Tử Đồng trưởng lão khẽ đổi, lập tức hỏi.

- Trong lòng có ngàn mối ah, dù sao cũng là người trẻ tuổi, cũng sẽ động tình, chuyện này không thể tránh được. Nhưng mà bản thân không có cách nào sắp xếp cho tốt, đối với tu luyện có sự ảnh hưởng cực lớn, loại chuyện như vậy người ngoài cũng không thể giúp được cái gì.

Đại hán trung niên nói.

Tử Đồng trưởng lão nhìn đại hán mặc trường bào màu xanh trắng nói:

- Ý của Phó các chủ là trong lòng Tử Yên đã động tâm vì một người nào đó rồi sao?

- Dùng tâm tính của Tử Yên, ta nghĩ người trên đời này có thể khiến cho nó động lòng cũng chỉ có Lục Lâm Thiên kia, cho dù là người của Hoàng tộc cũng không nhất định nó sẽ để ý.

Đại hán trung niên nói.

- Lục gia trở thành Nhân Hoàng tộc thứ bảy, Lục Lâm Thiên ở trong Hư Không Bí Cảnh nhất định còn sống. Thuộc tính mới lại đại thành, từ nay về sau khống chế thuộc tính mới, thiên phú của Lục Lâm Thiên quả nhiên đủ khủng bố.

Tử Đồng trưởng lão nói.

- Trước đó Các chủ đã nói cho ta, để cho chúng ta không được hỏi tới chuyện của Lục Lâm Thiên, thật không biết Lục Lâm Thiên này rốt cuộc có địa vị gì.

Trong ánh mắt đại hán trung niên tràn ngập vẻ nghi hoặc.

- Nếu như hiện tại Lục Lâm Thiên rời khỏi Hư Không Bí Cảnh, sợ rằng Thiên Địa minh sẽ có phiền phức vô cùng lớn.

Tử Đồng trưởng lão nói.

- Chuyện này cũng còn không nhất định, những lão gia hỏa kia của Thiên Địa minh cũng không phải ăn chay, tuy rằng Thiên Vũ đã chết, thế nhưng trong tất cả các sơn môn thực lực Hóa Vũ tông vốn cho dù yếu nhất, bằng không bọn họ cũng sẽ không một lòng lôi kéo Vạn Thú Tông. Tuy rằng Đế Đạo minh có nhiều Đế giả, thế nhưng đều vừa mới đột phá. Nếu như hai minh thực sự giao thủ với nhau, chẳng biết hươu chết về tay ai. Huống chi ta đoán, Thiên

Địa minh há không có sắp xếp, sợ rằng bọn họ đã sớm âm thầm chuẩn bị rồi.

Đại hán trung niên nói xong, lại nói:

- Không quản bọn họ thế nào, Thiên Địa các chúng ta không giúp ai là được rồi. Sự tồn tại của Thiên Địa các chúng ta cũng không phải là tranh đoạt cái gì trên đại lục này, bằng không làm sao có thể tới phiên bọn họ.

- Vâng.

Tử Đồng trưởng lão cùng với chúng cường giả sau lưng khẽ gật đầu.

- Dương Quá cũng sắp thành công, nhiều năm trôi qua như vậy, có thể đột phá thành Đế trong Thiên Địa tháp, ta nhớ tổng cộng cũng chỉ có ba người a. Không biết lần này Dương Quá sẽ thế nào.

Đại hán trung niên nói.

- Đột phá trong Thiên Địa tháp còn nhận được chỗ tốt cực lớn, không biết lúc này Dương Quá có thể nhận được chỗ tốt gì.

Tử Đồng trưởng lão dường như đối với chỗ tốt trong Thiên Địa tháp cảm thấy cực kỳ hứng thú.

- Chỗ tốt trong Thiên Địa tháp đều là vật phi phàm, đáng tiếc cần phải đột phá trong Thiên Địa tháp mới nhận được. Cho dù là ta cũng không có cách nào biết được rốt cuộc Dương Quá nhận được vật gì.

Đại hán trung niên nói.

Chương 3043: Thiên địa phó thác 2

Ầm ầm.

Trong không gian hư vô, khí tức quanh thân Dương Quá giống như một cơn sóng lan tràn ra không gian hư vô chung quanh, toàn thân được năng lượng thiên địa baop hủ, dường như thân thể đang tiếp nhận thiên địa rèn giũa.

Phanh.

Đột nhiên, một âm thanh trầm thấp bạo liệt vang vọng, giống như muốn phá tan một bức bình chướng vô hình, chỉ thấy khí tức cường hãn quanh thân Dương Quá đánh văng gợn sóng trong không gian, uy thế ngày càng cường hãn, chấn động nhân tâm.

Tiếp đó, trong nháy mắt một cỗ uy thế kinh người lan tràn ra, trong lúc mơ hồ mang theo một loại uy năng mà ngay cả không gian cũng bị đập vụn.

Ầm ầm.

Cùng lúc này cả không gian vang vọng tiếng sấm, gió nổi mây phun, trên không trung, điện mang không ngừng lóe lên.

Sưu.

Cùng một thời gian, trên không gian này có một đạo lưu quang giống như tia chớp đập vào trên người Dương Quá. Lưu quang rớt xuống, trên thân thể Dương Quá lập tức xuất hiện một bộ khải giáp phong cách cổ xưa. Trên khải giáp dường như có điện mang khiến cho tim đập nhanh không ngừng lóe lên, mang theo khí tức mênh mông vô cùng khuếch tán.

Khải giáp phong cách cổ xưa xuất hiện tựa như một đầu hung thú cực lớn thức tỉnh, khí tức ngút trời, khí thế chấn động nhâm tâm, bên trong còn có một cỗ khí tức khiến cho linh hồn người ta rung động.

Trong Độc Cô gia tộc, ở một nơi nào đó trong không gian đột nhiên gió nổi mây phun, dị tượng thiên địa xuất hiện.

- Thần nữ đột phá thành Đế.

Chỉ một thoáng, cơ hồ tất cả người của Độc Cô gia tộc đều nhìn lên trên giữa không trung.

Một tháng sau, trong Bắc Cung gia tộc, cây cối cao ngất xum xuê, từng dãy núi liên miên, mây mù lượn lờ, tựa như tiên cảnh.

Trên một quảng trường nguy nga, một ngọn tháp lớn sừng sững đứng đó, giống như trụ chống trời, khiến cho người ta có cảm giác đồ sộ, nguy nga, lại lộ ra khí tức cổ xưa, bàng bạc.

Ầm ầm.

Trong Bắc Cung gia tộc, cũng không biết từ khi nào đã gió nổi mây phun, tiếng sấm minh vang vọng, uy áp kinh người lan tràn ra.

Trên không trung, năng lượng thiên địa ngưng tụ, tựa như hình thành một vòng xoáy, không gian chung qunah lắc lư, một cỗ khí tức khiến cho lòng người rung động, sợ hãi rít gào trong không gian, mang theo một đạo uy áp khủng ố.

Bên trong đạo quang trụ bằng năng lượng thiên địa là thân thể mềm mại, bay bổng của Bắc Cung Vô Song, trên người mặc y phục màu xanh, sợi tóc bay múc, một cỗ khí thế cường hãn đột nhiên từ trong cơ thể nàng phô thiên cái địa tuôn ra. Khí thế đột nhiên phóng lên trời, khí tức tựa như một đạo quang trụ đánh văng gợn sóng trong không gian bắn thẳng về phía chân trời.

Khí thế chấn động nhân tâm, bên trong còn có một cỗ khí tức khiến cho linh hồn và huyết mạch của người ta rung động. Khí tức này vô thanh vô tức lan tràn trên không trung, bao phủ trong không gian, thẩm thấu vào mỗi người, khiến cho trong lòng tất cả tộc nhân Bắc Cung gia đều run run.

- Tộc trưởng, Thần nữ đột phá thành Đế, rốt cuộc cũng thành Đế

rồi.

- Rốt cuộc cũng có ngày hôm nay.

Cả đám trưởng lão Bắc Cung gia kích động run rẩy không thôi, Thần nữ thành Đế so với những người khác thành Đế không giống nhau. Còn nguyên nhân bên trong, chỉ có người của các đại Hoàng tộc mới có thể biết được.

- Cũng không có muộn, nhưng mà so với tiểu tử Lục Lâm Thiên kia dường như lại yếu hơn.

Bắc Cung Kình Thương chắp tay đứng, khí thế mạnh mẽ, một cỗ khí thế hoàng giả, bễ nghễ thiên hạ lan tràn ra. Giờ phút này trên khóe miệng hắn nở nụ cười vui vẻ.

- Lục Lâm Thiên này quả thực quá mạnh mẽ, thiên phú kinh khủng, so với lão tổ Bắc Cung gia tộc chúng ta cũng không kém. Đem thuộc tính mới lĩnh ngộ tới đại thành, đây không phải là chuyện mà người bình thường có thể làm được.

Đại trưởng lão Bắc Cung Chi gật đầu nói.

Lúc này trong không gian chung quanh, một đám trưởng lão nghe thấy ba chữ Lục Lâm Thiên, ánh mắt lập tức biến hóa không ít.

Bắc Cung Kình Thương cười nhạt một tiếng, nhìn mọi người rồi nói.

- Chư vị trưởng lão, bây giờ có lẽ không còn có ai cảm thấy Lục Lâm Thiên không xứng với Vô Song rồi đúng không?

Chúng trưởng lão Bắc Cung gia tộc nhìn nhau, những trưởng lão vốn phản đối khi trước lúc này không khỏi cười khổ.

- Tộc trưởng, người Thần nữ vừa ý đương nhiên không phải người thường, ánh mắt của chúng ta không đủ a.

- Ha ha, nói đúng, ánh mắt chúng ta không đủ, già rồi, ánh mắt không còn dùng được.

Một trưởng lão cười làm lành, lúc này còn có ai dám cho rằng Lục Lâm Thiên không có đủ tư cách. Thuộc tính đại thành, bọn họ là người hiểu rõ nhất điều này đại biểu cho việc gì. Huống chi ban đầu ở trong Bắc Cung gia tộc Lục Lâm Thiên đã chứng minh bản thân mình.

Nhìn vẻ mặt chúng trưởng lão, Bắc Cung Kình Thương cười nhạt một tiếng, thu hồi ánh mắt tiếp tục nhìn lên không trung, không nói gì thêm nữa.

Một lát sau dị tượng trên không trung mới biến mất không thấy gì nữa, năng lượng thiên địa bàng bạc tiêu tán, dần dần bị thân thể mềm mại xinh đẹp kia hấp thu vào bên trong.

Khi tất cả yên tĩnh trở lại, trên không trung xuất hiện một thân ảnh mềm mại, xinh đẹp. Trên người mặc một bộ váy dài, toàn thân tản ra khí chất thanh nhã, cao quý, dung nhan tuyệt mỹ, tựa như tiên tử.

Lúc này thân ảnh xinh đẹp này nhắm hai mắt, lơ lửng trên không trung, cơ hồ tất cả ánh mắt trên quảng trường lúc này đều nhìn lên giữa không trung.

Sưu.

Trong sự chờ mong của mọi người, hai con mắt nhắm chặt của Bắc Cung Vô Song mở ra, trong mắt có hai đạo tinh quang màu xanh từ trong hai con ngươi bắn về phía chân trời. Một cỗ uy áp Đế giả cực kỳ cường hãn từ không gian quanh thân lan tràn ra.

- Uy áp thật mạnh, không phải Đế giả bình thường có thể so sánh, Mộc Hoàng khí một lần nữa tăng lên, chẳng lẽ...

Ánh mắt vô số trưởng lão nhảy lên, cả đám kinh hãi phát hiện ra một việc, lúc này khí tức trên người Thần nữ không tầm thường, trong sát na chân khí trong cơ thể bọn họ ngừng vận chuyển, linh hồn cũng run rẩy, tâm thần kính sợ.

- Bái kiến Thần nữ, chúc mừng Thần nữ.

Nhìn Bắc Cung Vô Song, lúc này cơ hồ tất cả người của Bắc Cung gia, trừ Bắc Cung Kình Thường ra đều quỳ một chân xuống hành lễ, trong mắt tất cả mọi người tràn ngập vẻ kính sợ.

- Chư vị đứng lên đi.

Thân ảnh Bắc Cung Vô Song chậm rãi đáp, bộ váy phiêu đãn, toàn thân tản ra khí chất thanh nhã, cao quý. Cánh tay khẽ phất lên ý bảo mọi người miễn lễ, lúc này có một cỗ uy áp từ trong khí chất thanh nhã, cao quý lan tràn ra khiến cho mọi người không dám nhìn thẳng.

- Phụ thân.

Tiếp đó thân ảnh xinh đẹp của Bắc Cung Vô Song lóe lên, đi tới bên người Bắc Cung Kình Thương.

- Đột phá tới bước này là tốt rồi, về sau gánh nặng của Bắc Cung gia tộc chúng ta đành nhờ vào con vậy.

Bắc Cung Kình Thương nhìn nữ minh, tuy rằng cao hứng, thế nhưng lại nghiêm túc nói.

- Thân là Thần nữ Bắc Cung gia tộc, nữ nhi đương nhiên phải chịu trách nhiệm với Bắc Cung gia tộc chúng ta.

Bắc Cung Vô Song gật đầu, đôi mắt xinh đẹp biến ảo, nhìn Bắc Cung Kình Thương rồi hỏi:

- Phụ thân, hai năm qua có tin tức của Lâm Thiên hay không.

Chương 3044: Chỗ tốt của Thiên Thư

- Đã xác định được một chuyện.

Bắc Cung Kình Thương thu liễm vẻ mặt nghiêm túc, nhìn Bắc Cung Vô Song nói:

- Nó còn sống.

- Con biết ngay huynh ấy không có việc gì.

Đôi mắt xinh đẹp trên dung nhan tuyệt mỹ của Bắc Cung Vô Song lập tức sáng lên, kinh hỉ nói:

- Phụ thân, con đi Cổ Vực một chuyến, con muốn đi gặp Lâm Thiên.

- Con đừng quá sốt ruột, nó còn chưa đi ra, con cần ổn định cảnh giới, việc này chậm rãi ta sẽ nói cho con biết.

Bắc Cung Kình Thương bất đắc dĩ nói, quả thực nữ nhi lớn không còn là người nhà mình nữa.

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, quang mang của kim đao màu vàng quanh thân Lục Lâm Thiên không biết từ khi nào đã biến mất không thấy gì nữa. Trong trạng thái cực kỳ huyển ảo kia, trong nháy mắt Lục Lâm Thiên đã tiến vào bên trong không biết bao nhiêu ngày.

Lục Lâm Thiên cũng không biết tại sao hắn lại đột nhiên tỉnh táo lại, hai mắt mở ra, ánh mắt trống rỗng trong giây lát.

Sưu.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, trong ánh mắt trống rỗng kia của Lục Lâm Thiên hiện lên tinh quang, giống như là khí tức mênh mông thức tỉnh vậy, khí tức cường hãn lập tức tuôn ra, thế nhưng so với khí tức trước kia, trong lúc vô hình lại có không ít khác biệt.

- Ồ?

Tinh quang trong hai mắt lóe lên rồi biến mất, Lục Lâm Thiên khẽ kêu nhẹ một tiếng, trong lúc bất tri bất giác hắn tiến vào trong trạng thái của Vô Tự Thiên Thư, trong không gian kia, so với không gian ba chữ "Linh", "Thiên", "Tề" của ba quyển Vô Tự Thiên Thư trước lại không giống.

Chữ "Liệt" của Vô Tự Thiên Thư hiện lên mang hắn vào trong không gian kia, bên trong là hai cỗ năng lượng hội tụ tới tạo thành một không gian bằng năng lượng mênh mông.

Bên trong không gian năng lượng kia, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng sự tồn tại của lực lượng thời gian, lực lượng thời gian này so với lực lượng thời gian bên trong Thiên Trụ giới không có bất kỳ sự khác nhau nào.

Càng khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc chính là, bên trong không gian bằng năng lượng mênh mông kia còn một cỗ năng lượng khác. Cẩn thận cảm ngộ, tăng thêm kiến thức và sự tiếp xúc những năm này, Lục Lâm Thiên có thể đoán ra được, đây chính là lực lượng không gian, giống như lực lượng không gian thiên phú của Chu Tước Hoàng tộc.

Lực lượng không gian đối với cơ hồ tất cả các linh giả, vũ giả mà nói cũng không phải quá lạ lẫm. Sau khi tới Suất cấp, bởi vì có thể vận dụng lực lượng không gian cho nên mới có thể lăng không phi hành, có thể xé rách không gian. Muốn làm những thứ này đều cần lực lượng không gian.

Nhưng mà muốn vận dụng được lực lượng không gian, bất kể là cấp độ gì kỳ thật đều mượn lực lượng không gian trong thế giới này, mà không phải là lực lượng mà mình thực sự lĩnh ngộ ra. Một khi lĩnh ngộ ra được mới có thể chính thức khống chế và hiểu rõ nó.

Chữ "Liệt" trên quyển Vô Tự Thiên Thư dẫn hắn vào trong không gian tràn ngập năng lượng mênh mông, Lục Lâm Thiên cảm giác được hai loại lực lượng không gian và thời gian. Hai loại năng lượng này dung hợp vào một chỗ, dung hợp hoàn mỹ, giống như bẩm sinh đã cùng tồn tại vậy.

Ở trong không gian năng lượng kia, toàn thân Lục Lâm Thiên có cảm giác nhẹ nhàng vô cùng, tâm thần thoải mái, trong thời gian mấy tháng này, Lục Lâm Thiên phát hiện ra lực lượng thời gian của mình có không ít thu hoạch. Lực lượng không gian mà hắn luôn cố gắng tìm hiểu dường như cũng tới giai đoạn nhập môn.

Sưu.

Tâm niệm khẽ động, Lục Lâm Thiên kết thủ ấn, tay đánh ra từng đạo thủ ấn biến hóa, kéo theo từng đường vòng cung huyền ảo, gợn sóng trong không gian lắc lư bất định. Từng đạo thủ ấn ngưng tụ, không gian lúc này có cảm giác như tɧác ⌊oạи, từng khe nứt đen kịt xuất hiện, giống như có thể xé rách không gian vậy.

- Có thu hoạch lớn, lực lượng không gian, rốt cuộc cũng lĩnh ngộ ra lực lượng không gian.

Thu thủ ấn lại, Lục Lâm Thiên lập tức kích động, không ngờ lần này hắn lại còn có thu hoạch giống như vậy. Lực lượng thời gian dường như tiến bộ không ít, quan trọng nhất là không ngờ hắn lại lĩnh ngộ ra lực lượng không gian.

Lực lượng không gian, Lục Lâm Thiên đã muốn lĩnh ngộ từ lâu, tác dụng của lực lượng không gian tuyệt đối không kém lực lượng thời gian.

Đặc biệt là sau khi nhìn thấy Chu Thần Hi lúc ở bên ngoài thành Cự Giang có thể xuyên thấu không gian rời khỏi đại trận kia, Lục Lâm Thiên càng thèm muốn lĩnh ngộ lực lượng không gian. Nhưng mà hắn không có cơ hội, cũng không phải nói lĩnh ngộ là có thể lĩnh ngộ.

Lúc này không ngờ lại lĩnh ngộ lực lượng không gian, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên mừng rỡ như điên. Tăng thêm lực lượng không gian, về sau thực lực của hắn tuyệt đối sẽ tăng lên không ít.

- Bốn quyển Vô tự Thiên Thư.

Bốn quyển Vô Tự Thiên Thư còn chưa được thu vào trong nhẫn trữ vật lần nữa xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên, chín quyển Vô Tự Thiên Thư trong lúc bất tri bất giác đã có gần nửa nằm trong tay hắn. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên không nhịn được mà có chút kích động nho nhỏ.

Mà ngay khi Lục Lâm Thiên đang muốn đem bốn quyển Vô Tự Thiên Thư thu vào trong nhẫn trữ vật thì đạo quang mang màu lam vốn phong ấn Thái Cổ U Minh Viêm lập tức bắn về phía trước, rồi chui vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên và biến mất.

Quang mang biến mất, quyển Vô Tự Thiên Thư này mới tiến vào trong nhẫn trữ vật của Lục Lâm Thiên.

Mà đạo quang mang vừa rồi kia lúc này đã hóa thành một cỗ tin tức lớn trong đầu Lục Lâm Thiên. Hai mắt hắn nhắm chặt, cảm nhận cỗ tin tức này, trong lòng Lục Lâm Thiên trong khoảnh khắc có cảm giác hiểu ra.

Sưu.

Ngay khi Lục Lâm Thiên mừng rỡ, tâm thần khẽ động, ánh mắt nhìn về phía quả cầu bằng hỏa diễm màu xanh da trời. Lúc này quả cầu bằng hỏa diễm màu xanh da trời khẽ run lên, xuất hiện một tia chấn động rất nhỏ.

Linh hồn tương liên, lúc này Lục Lâm Thiên không cần dò xét là lập tức có thể cảm nhận được sự biến hóa bên trong quả cầu bằng hỏa diễm màu xanh da trời. Trên mặt hắn xuất hiện sự sợ hãi cùng với vui mừng.

Trong Hư Không Bí Cảnh, trên ngọn núi ngoài cái hố sâu cực lớn dưới mặt đất có mấy đạo thân ảnh đang đứng.

Lúc này cả không gian liếc nhìn lại cũng chỉ có nơi này có thể đặt chân, những nơi khác đều là hư không, biển mây. Vốn những nơi Thái Cổ U Minh Viêm từng đi qua, vạn vật hóa thành tro tàn, núi đã cũng không ngoại lệ, đều bị đốt thành tro bụi.

- Thoáng cái đã nửa năm, Lục sư đệ không có việc gì đó chứ? Thái Cổ U Minh Viêm cũng không tầm thường.

Khiên Bách Biến nhíu mày, có chút lo lắng, hắn đã tận mắt nhìn thấy qua thực lực khủng bố của Thái Cổ U Minh Viêm, lúc này đã trôi qua nửa năm, hắn không thể không lo lắng.

- Lão đại không có việc gì, ta có thể cảm giác được điều này.

Sợi tóc xoăn trên trán Tiểu Long rũ xuống, ánh mắt chăm chú nhìn vào trong hố sâu cực lớn dưới mặt đất, có huyết khế trong người, hắn tùy thời đều có thể cảm nhận được tình huống đại khái của lão đại, lúc này ít nhất lão đại cũng không có vấn đề gì.

Chương 3045: Phá kén mà ra 1

- Cho dù là có thể thuận lợi dung hợp U Minh kia thì cũng phải xóa bỏ linh hồn của U Minh, sau đó lại bồi dưỡng cảm tình với linh hồn bổn nguyên của bản thể U Minh. Không có thời gian mười năm tám năm tuyệt đối không làm được. Mới có nửa năm, các ngươi gấp gáp cái gì?

Âm thanh như chuông bạc của Mẫu Đơn truyền ra, con mắt màu đỏ chớp động, nàng hiểu rõ quá trình khủng bố này mất bao nhiêu thời gian.

- Lâu như vậy sao?

Bạch Linh nhíu mày, y phục trắng như tuyết, giống như tiên tử đứng đó.

Sưu.

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, ngay trong ánh mắt kinh hỉ của Lục Lâm Thiên, phía trên quả cầu bằng hỏa diễm màu xanh da trời đã bắt đầu có biến hóa.

Chỉ thấy bên trên quả cầu bằng hỏa diễm màu xanh da trời cực kỳ nóng bỏng, thế nhưng sự nóng bỏng kia lúc này đã giảm bớt hơn rất nhiều. Mà lúc này chỉ dựa vào bản thể, Lục Lâm Thiên cũng có thể chống lại nhiệt độ ở nơi đây.

Đương nhiên, Lục Lâm Thiên biết rõ nhiệt độ bên trong đó chỉ không bộc phát mà thôi, một khi bạo phát vẫn khủng bố như vậy.

Quả cầu bằng hỏa diễm màu xanh da trời xoay tròn, toả ra ánh sáng long lanh, hỏa diễm bên ngoài rõ ràng có chút khác biệt. Quả cầu bằng hỏa diễm màu xanh da trời này tựa như tinh linh, dường như có chút linh tính. Mà trong lúc mơ hồ có thể cảm giác được, quả cầu bằng hỏa diễm màu xanh da trời này là tồn tại kinh khủng nhất.

Ken két.

Quả cầu bằng hỏa diễm màu xanh da trời chậm rãi xoay tròn, lúc này mới xuất hiện một tia chấn động rất nhỏ, sau đó chậm rãi xuất hiện từng khe nứt, giống như phá kén thành bướm vậy. Vô số hỏa diễm màu xanh da trời trên quả cầu bằng hỏa diễm rớt xuống phía dưới.

Sưu...

Cùng lúc này, dung nham hỏa diễm màu xanh da trời bên ngoài quả cầu màu xanh da trời rớt xuống, một đạo thân ảnh lập tức xuất hiện, giống như lưu quang, mang theo dung nham hỏa diễm màu xanh da trời rơi rớt.

Quả cầu bằng hỏa diễm màu xanh da trời triệt để biến mất không thấy gì nữa. Giữa không trung chỉ còn một đạo thân ảnh. Thân ảnh lúc này thân thể màu xanh lam, toàn thân óng ánh, như thực như hư, giống y như Lục Lâm Thiên, đúng là linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên. Nhưng mà lúc này toàn thân nó trần trụi, kiện trường bào màu xanh được ngưng tụ trên người cũng biến mất không thấy gì nữa.

Hai mắt của linh hồn phân thân mở ra, nếu như cẩn thận nhìn kỹ, hai mắt đều hiện lên màu lam. Trong lúc mơ hồ toàn thân có một cỗ khí tức tà mị lan tràn, khí tức này khiến cho người khác không dám tới gần. Chỉ cần nhìn cũng khiến cho tim người ta đập rộn lên, có lúc lại giống như tim ngừng đập.

- Thành công rồi, triệt để dung hợp thành công.

Đột nhiên Lục Lâm Thiên cùng với linh hồn phân thân đều nở nụ cười vui vẻ. Lúc này Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng, linh hồn phân thân của hắn hiện gi ờ đã hòa tan vào thành một thể với Thái Cổ U Minh Viêm, linh hồn phân thân chính là Thái Cổ U Minh Viêm, mà Thái Cổ U Minh Viêm chính là linh hồn phân thân, cũng tương đương với hắn vậy.

- Như vậy dường như có chút không tốt.

Lục Lâm Thiên nhìn linh hồn phân thân đang lõa thể, linh hồn phân thân cũng nhìn xuống thân thể trần trụi miệng khẽ cười cười, lập tức vung tay lên, trên người lập tức có một kiện trường bào màu xanh được ngưng tụ.

Lúc này, đạo linh hồn phân thân nửa hư nửa thực kia đã bắt đầu nhìn giống như thực chất. Đạo linh hồn phân thân này đã dung hợp với linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm, cũng không phải là linh hồn thể bình thường nữa.

Trạng thái này của linh hồn phân thân, trừ phi tu vi đạt tới tình trạng cực cao, bằng không cũng không có cách nào nhìn ra đây chỉ là một đạo linh hồn phân thân.

Cảm giác thỏa mãn lan tràn, rốt cuộc cũng hoàn toàn dung hợp với Thái Cổ U Minh Viêm, Lục Lâm Thiên nhìn thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, lúc này chẳng khác gì là thế giới của linh hồn phân thân. Không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời này vẫn không có gì khác ban đầu, nhưng mà bản thân hắn ở bên trong, không bao giờ phải chịu ảnh hưởng nữa.

- Cũng nên đi ra ngoài rồi, có lẽ bọn họ đã chờ rất sốt ruột.

Lục Lâm Thiên thì thào nói.

Ầm ầm.

Trong không gian của Thiên Địa tháp lần nữa run rẩy, trên Thiên Địa tháp khổng lồ lần nữa lan tràn ra năng lượng chấn động cực lớn.

- Không ngờ người thứ hai đột phá lại là Lục Tâm Đồng, ba huynh muội Lục Lâm Thiên này đi tới chỗ nào đều gây oanh động chỗ đó. Cả ba đều có thiên phú khủng bố a.

Trên ngọn núi, đại hán trung niên mặc trường bào xanh trắng khẽ than một tiếng. Phàm là người có thể đột phá thành Đế trong Thiên Địa tháp, hắn hiểu rõ điều này đại biểu cho điều gì, không phải là người có thiên phú tuyệt đỉnh, coi như là có cái thực lực kia, ở bên trong cũng chịu áp chế, không có cách nào đột phá, chỉ có người có thiên phú mạnh mẽ mới có thể thành công.

Mà một khi đột phá Đế giả trong Thiên Địa tháp sẽ được Thiên Địa tháp thừa nhận, đạt được chỗ tốt cực lớn. Đồn rằng từ trước tới nay mới chỉ có tổng cộng ba người dưới cơ duyên xảo hợp mà đột phá thành công trong Thiên Địa tháp, Dương Quá là thứ tư mà Lục Tâm Đồng là người thứ năm.

- Lần này không ít người có thiên phú bất phàm a.

Trong lòng Tử Đồng trưởng lão cũng rung động trong lòng.

- Chuyện kia sắp tới, Thần điện của những Hoàng tộc đều đã mở ra, có lẽ đều sẽ có động tác lớn. Thiên địa phong vân, yêu nghiệt xuất hiện thành đàn. Tăng thêm chuyện Đế Đạo minh và Thiên Địa minh hiện tại, trên đại lục hiện tại quả thực đủ loạn.

Đại hán trung niên kia nói.

- Phó các chủ, trong chuyện này rốt cuộc có uẩn khúc gì, tại sao nhiều năm trôi qua như vậy bao nhiêu người có đi mà không có về?

Tử Đồng hỏi đại hán trung niên kia.

- Ta cũng không biết, ta cũng chưa từng đi, Thiên Địa các có tổ huấn, chuyện này cũng có quan hệ lớn lao với chúng ta. Hy vọng lần này có thể giải mối tơ vò suốt bao nhiêu năm qua.

Đại hán trung niên nói.

Ầm ầm.Trong một không gian hư vô của Thiên Địa tháp, dị tượng trong không gian nổi lên, tiếng sấm minh vang vọng không ngừng.

Giữa không trung, Lục Tâm Đồng được một đạo quang trụ bằng năng lượng bao phủ, quanh thân có một cỗ khí tức bàng bạc đang tiếp tục kéo lên. Khí tức kéo lên, quanh thân là quang mang trắng đen quanh quẩn, khói độc lan tràn nhuộm đen gợn sóng trong không gian chung quanh.

Trong không gian tràn ngập khói độc ngập trời, hai mắt Lục Tâm Đồng nhắm chặt, sợi tóc tung bay, tràn ngập khí tức khiến cho trong lòng người ta run sợ. Khí tức kéo lên ngày càng mạnh, gợn sóng quanh thân chấn động kịch liệt.

Phanh.

Âm thanh trầm thấp, bạo liệt vang lên, ở trong không gian gió nổi mây phun, thời gian chấn động kịch liệt cũng không dài, khí tức trên người Lục Tâm Đồng tăng vọt giống như trẻ che, một cỗ khí tức dùng xu thế mạnh mẽ như sấm sét phóng lên, đánh vỡ nút thắt bình chướng vô hình.

Cùng lúc này khí tức trên người Lục Tâm Đồng biến đổi hoàn toàn, một cỗ khí tức khiến cho linh hồn người ta cảm thấy áp lực cũng nhanh chóng khuếch tán. Cả không gian run rẩy, trong lúc mơ hồ lộ ra uy năng mà ngay cả không gian cũng bị chấn nát.

Chương 3046: Phá kén mà ra 2

Sưu...

Trên không trung, một đạo lưu quang giống như tia chớp rơi vào trên người Lục Tâm Đồng, tựa như một đạo lạc ấn huyền ảo xuyên qua mi tâm Lục Tâm Đồng tiến vào trong cơ thể.

Tiếp đó trong nháy mắt, trên người Lục Tâm Đồng xuất hiện một kiện khải giáp phong cách cổ xưa. Phía trên khải giáp không ngừng có điện mang khiến cho tim đập nhanh lóe lên. Khí tức mênh mông ngập trời khiến cho linh hồn run run.

- Ồ, dường như phía dưới có động tĩnh.

Trong không gian yên tĩnh, thân thể linh lung của Mẫu Đơn khoanh chân ngồi đó, hai con mắt nhắm chặt đột nhiên mở ra, tinh quang màu đỏ lóe lên, ánh mắt ngưng tụ nhìn chăm chú về phía cái hố sâu thăm thẳm dưới mặt đất. Dưới tâm thần dò xét, nàng có thể cảm nhận được một cỗ khí tức nóng bỏng chấn động. Sự chấn động này khiến cho trong lòng nàng căng thẳng, dưới tình huống bình thường, dường như không nhanh như vậy, trừ phi là thất bại.

Thế nhưng Mẫu Đơn cũng nhanh chóng cảm nhận được một cỗ khí tức quen thuộc.

- Là khí tức của lão đại, là lão đại đi ra.

Trường bào màu vàng trên người Tiểu Long tung bay, hai hàng lông mày dãn ra, thân ảnh hóa thành một đạo lưu quang màu vàng phóng về phía cái hố sâu dưới mặt đất.

- Tiểu Long, cẩn thận.

Thân ảnh xinh đẹp của Bạch Linh lóe lên, thân thể hóa thành một đạo lưu quang màu trắng cũng lập tức tiến vào trong hố sâu dưới mặt đất.

Sưu Sưu.

Ba người còn lại cũng không có chút do dự nào, thân ảnh lần nữa tiếp vào trong hố sâu dưới lòng đất.

Trong hư không mênh mông, hỏa diễm màu xanh da trời vẫn còn tồn tại, khí tức nóng bỏng vẫn còn lan tràn, vô cùng vô tận, giống như vĩnh viễn không cạn kiệt.

Ngay khi năm người đáp xuống không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời này, ánh mắt nhìn vè phía trước lập tức nghẹn họng, nhìn trân trối.

- Trời ạ.

Mọi người nhìn nhau, nhịn không được mà hít sâu một ngụm khí lạnh. Lúc này ở trong biển lửa màu xanh da trời kia nổi lên sóng to gió lớn, dung nham nóng bỏng cuồn cuộn tạo thành cột sóng hơn trăm thước. Từng cơn sóng đang hội tụ về phía trung tâm.

Mà trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, một bóng người cực lớn chừng hơn ngàn thước xuất hiện ở giữa không trung. Đạo thân ảnh này chính là một cự nhân bằng lửa khổng lồ.

Cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời khổng lồ này đang mở cái miệng rộng của mình, hít dung nham nóng bỏng trong không gian vào trong bụng, giống như cá voi hút nước vậy. Hỏa diễm khủng bố mà ngay cả Đế giả cũng phải vẫn lạc lúc này lại bị cự nhân hút vào trong bụng.

Cảnh này khiến cho người ta há hốc mồm. Đều xoa xoa mắt, căn bản không thể tin được.

Cùng lúc tất cả mọi người cảnh giác, ngược lại, Tiểu Long chăm chú nhìn vào trên người cự nhân bằng hỏa diễm khổng lồ kia.

Sưu Sưu.

Bên trong hỏa diễm màu xanh da trời, cự nhân bằng hỏa diễm khổng lồ không ngừng thôn phệ, không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời bao la này bắt đầu giảm bớt, bị cắn nuốt cực nhanh. Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, một lát sau đã bị thôn phệ sạch sẽ. Biển lửa dung nham màu xanh da trời vô tận, vô biên đều bị nuốt vào trong cơ thể cự nhân bằng hỏa diễm lớn hơn ngàn thước. Giống như được áp súc, khiến cho năm người nghẹn họng, không nói được lời nào.

- Là hắn, làm sao có thể?

Khi hỏa diễm màu xanh da trời gần biến mất, trước người cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời có một đạo thân ảnh màu xanh hiện ra, thân ảnh này đang đứng chắp tay, vẻ mặt lạnh nhạt, khóe miệng nhếch lên nở nụ cười tà. Không phải là Lục Lâm Thiên thì còn có thể là ai.

Hít.

Nhìn thấy thân ảnh mặc áo xanh kia, đôi mắt Bạch Linh khẽ đổi, sau đó hít sâu một hơi.

- Lão đại, lão đại không có việc gì chứ.

Tiểu Long nhìn thân ảnh mặc áo xanh kia, lập tức bổ nhào qua, trên mặt tuôn ra vẻ mừng rỡ.

- Ta biết ngay ngươi không có việc gì.

- Bạch Linh, dường như ngươi rất quan tâm tới Lục Lâm Thiên, đúng không?

Mẫu Đơn đi tới bên người Bạch Linh, khẽ mở miệng cười nói.

- Có vấn đề gì sao?

Ánh mắt lạnh lùng uy nghiêm của Bạch Linh nhìn về phía Mẫu Đơn.

- Xin ngươi, ngươi đừng nhìn ta bằng ánh mắt lạnh băng như vậy a. Trong lòng ta thấy không thoải mái. Ta chỉ tùy tiện hỏi một câu mà thôi. Tuy rằng ngươi là Thú tộc, thế nhưng đã tới cấp độ Đế giả, dường như cũng không có vấn đề gì.

Mẫu Đơn nhìn Bạch Linh, đôi mắt xinh đẹp màu đỏ chuyển động, nói:

- Nhưng mà ta có chút kỳ quái, tại sao lại có nhiều nữ nhân thích hắn như vậy, trên đại lục có phải hắn rất nổi danh hay không?

- Lục sư đệ ở bên ngoài chính là nhân vật phong vân nhất, không có ai có thể so sánh được với đệ ấy.

Khiên Bách Biến bên người nhị nữ chen miệng vào nói.

- Thật sao?

Con mắt màu đỏ của Mẫu Đơn chuyển động, nhìn nam tử áo xanh giữa không trung phía xa, khẽ nói:

- Ta có chút chờ mong đối với thế giới bên ngoài a. Ta muốn nhìn xem hắn phong vân như thế nào. Đi theo bên người một nhân vật phong vân, chung quy đi theo một người lặng lẽ, vô danh thì tốt hơn nhiều.

- Lão đại, đệ biết ngay huynh không có việc gì mà.

Thân ảnh màu vàng của Tiểu Long lóe lên, nhanh như thiểm điện phóng tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Đương nhiên, lão đại ta làm sao có thể có chuyện gì được cơ chứ. Bằng không tại sao lại làm lão đại của đệ được.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, theo thói quen vỗ gáy Tiểu Long.

- Kháo, lão đại, huynh đừng lại đây.

Tiểu Long nhìn Lục Lâm Thiên, tỏ vẻ phản kháng nói:

- Lần trước đệ đã nói huynh sẽ làm rối kiểu tóc của đệ.

- Ta là lão đại của đệ mà còn sợ ta làm hỏng kiểu tóc của đệ sao?

Lục Lâm Thiên cười cười, ý nói phản kháng cũng vô dụng.

Cái miệng nhỏ của Tiểu Long nhếch lên, thế nhưng cũng không có vẻ gì là phản kháng nữa.

- Lâm Thiên, không có chuyện gì chứ?

Nam thúc đi tới bên người Lục Lâm Thiên, nhìn Lục Lâm Thiên không có chuyện gì, tảng đá lớn đè nặng trong lòng rốt cuộc cũng biến mất.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, nói với Nam thúc:

- Nghĩa phụ, mọi người không sao chứ?

- Chúng ta thì có thể có chuyện gì được cơ chứ? Nhưng mà không có cách nào đi ra ngoài được mà thôi.

Nam thúc nói, hắn vừa mới nói xong, âm thanh kinh ngạc của Tiểu Long đã truyền tới.

- Lão đại, chẳng lẽ đây là linh hồn phân thân của huynh hay sao?

Tiểu Long đang dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn chăm chú vào cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời ở đằng xa. Trên người cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời khổng lồ này Tiểu Long rõ ràng có thể cảm nhận được khí tức của lão đại.

- Đúng vậy.

Cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời khổng lồ hơn ngàn thước cuối cùng cũng hút một tia dung nham cuối cùng vào trong cơ thể, há mồm nói với Tiểu Long một tiếng. Trong âm thanh mang theo một cỗ khí tức nóng bỏng vô cùng. Trên thân thể khổng lồ, có một cỗ khí tức hủy diệt tuyệt đối khiến cho người ta có cảm giác nhỏ bé.

Trong không gian lúc này lần nữa khôi phục lại hư không mênh mông, tất cả biến mất không thấy gì nữa, khí tức nóng bỏng kia cũng biến

Chương 3047: Nhân phẩm có hạn

- Lão đại, chẳng lẽ huynh đã thực sự dung hợp với Thái Cổ U Minh Viêm sao?

Tiểu Long sững sờ, tiếp đó mừng rỡ không thôi.

- Xem bộ dáng như vậy xem ra đã thành công.

Quang mang đỏ như máu lóe lên, Mẫu Đơn đem theo âm thanh như chuông bạc rơi xuống bên cạnh người Lục Lâm Thiên. Con mắt đỏ như máu nhìn vào người cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời khổng lồ, trong mắt khiếp sợ không thôi. Tất cả so với dự tính của nàng có chút không giống.

- Đó là đương nhiên.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, cự nhân bằng hỏa diễm nói, thân ảnh lóe lên hóa thành một đạo thân ảnh giống bản thể Lục Lâm Thiên như đúc. Cả hai không có bất kỳ một sự khác biệt nào. Nhưng mà lúc này, khí tức gần trogn gang tấc cho nên mọi người có thể cảm nhận được bên trong một đạo thân ảnh có khí tức hủy diệt nóng bỏng, khiến cho trong lòng Đế giả tim cũng phải đập nhanh hơn.

- Ực.

Bách Biến Tôn giả nuốt một ngụm nước miếng, yết hầu phát ra âm thành. Loại chuyện như linh hồn phân thân dung hợp với Thái Cổ u MInh Viêm, nếu như làm được, về sau sẽ thế nào, Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến đương nhiên có thể nghĩ ra được.

- Coi như ngươi có thể thành công, tại sao lại nhanh như vậy, điều này không có khả năng a. Không có khả năng lại nhanh như vậy.

Vẻ mặt Mẫu Đơn nghi hoặc, dường như lúc này cũng không quá khiếp sợ Lục Lâm Thiên có thể dung hợp thành công với linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm. Ngược lại, đối với thời gian dung hợp cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Là vấn đề nhân phẩm, nhân phẩm tốt, tất cả đều có khả năng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói với Mẫu Đơn, chuyện bên trong liên quan tới Vô Tự Thiên Thư, Lục Lâm Thiên cũng không có nhiều lời.

- Nhân phẩm của ngươi sợ rằng cũng có hạn a.

Mẫu Đơn lườm Lục Lâm Thiên, lập tức nhìn linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt đỏ như máu hiện lên vẻ kinh ngạc, nói:

- Chúc mừng ngươi, dung hợp với linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm trong bản thể Thái Cổ U Minh Viêm, sau khi Thái Cổ U Minh Viêm có thể khôi phục lại trạng thái toàn thịnh, thực lực sau này của ngươi, hẳn không cần bao lâu nữa sẽ không có ai có thể làm gì được ngươi.

- Chuyện này phải cảm tạ ngươi mới được.

Lục Lâm Thiên nói với Mẫu Đơn, tất cả chuyện này quả thực cũng được Mẫu Đơn hỗ trợ.

Ánh mắt Mẫu Đơn lóe lên, nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên vẻ bất đắc dĩ, nói:

- Kỳ thật ngươi cũng không cần cám ơn ta, ta chỉ biện pháp ngươi đối phó với U Minh đại bộ phận là vì ta muốn sống. Ngay từ đầu ta đã muốn ngươi dung hợp với U Minh thì mới có thể rời khỏi thế giới của hắn. Nếu như ngươi chết, ta cũng khó trốn thoát.

- Về sau ngươi đối phó với U Minh là vì U Minh sau khi khôi phục nhất định sẽ đánh chết tất cả chúng ta. Cho nên ta cho ngươi biết biện pháp, cũng không phải hoàn toàn là vì ngươi.

Mẫu Đơn không có ý tứ tranh công cho mình.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, cũng không nói thêm gì, chỉ nói:

- Tóm lại vẫn phải đa tạ ngươi.

Cảm nhận khí tức trên linh hồn phân thân mình, Lục Lâm Thiên không khó cảm giác ra được thực lực của linh hồn phân thân lúc này, bởi vì có liên quan tới Thái Cổ U Minh Viêm, trước mắt mà nói, sợ rằng so với bản thể của hắn còn có thực lực mạnh hơn một ít.

Linh hồn phân thân dung hợp với linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm, đến lúc đó chẳng khác gì là Thái Cổ U Minh VIêm. Vô Tự Thiên Thư chỉ phá hủy dấu vết linh hồn của Thái Cổ U Minh Viêm mà thôi, tương đương với linh hồn có linh trí, cũng không phải là phá hủy linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm.

Linh hồn bổn nguyên mới có thể xem như linh hồn chính thức của Thái Cổ U Minh Viêm, mà phá hủy dấu vết linh hồn của Thái Cổ U Mih Viêm tương đương với việc xóa đi linh trí và trí nhớ, dung hợp với linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm, tương đương với dung hợp linh hồn lực của Thái Cổ U Minh Viêm.

Cũng có thể nói, hiện tại linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên là hai loại linh hồn lực dung hợp lại một chỗ. Linh hồn lực khổng lồ ra sao không cần phải nghĩ. Đây chính là linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm a. Tồn tại đồn rằng tương đương với Vũ Đế cửu trọng, linh hồn khổng lồ ra sao không cần phải nói.

Nhưng mà lúc này Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm giác được, lúc này linh hồn của Thái CỔ U Minh Viêm cực kỳ suy yếu, thế nhưng sau khi dung hợp về sau sẽ vô cùng cường hãn.

Đối với phân cấp trong Đế giả Lục Lâm Thiên cũng không quá hiểu rõ, thế nhưng hắn có thể cảm giác được, sợ rằng Đế giả cùng cấp độ tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn. Coi như là linh hồn phân thân phối hợp với bản thể, quả thực như hổ thâm cánh, tuyệt đối khủng bố vô cùng.

Lần này tuy rằng bị nhốt ở trong Hư không bí cảnh, nhiều lần cực kỳ nguy hiểm, cũng bị tra tấn cực lớn, thế nhưng nói tới thu hoạch, tuyệt đối làm cho Lục Lâm Thiên thỏa mãn. Hắn mạo hiểm cùng với việc bị tra tấn đều có hồi báo.

Địa hồn biến, đột phá thành Đế, thuộc tính đại thành, linh hồn phân thân dung hợp với Thái Cổ U Minh Viêm, nhớ tới tất cả chuyện này, trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn. Chỉ bằng vào thực lực lúc này, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, Chuẩn Đế trong mắt hắn đã là con sâu cái kiến.

BIến hóa như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên giờ phút này vô cùng tự tin. Tất cả thu hoạch đều khiến cho hắn nhận được chỗ tốt lớn lao không gì sánh được, trong đám người đồng cấp, tuyệt đối không có đối thủ.

Lúc này Lục Lâm Thiên còn chưa có chính thức giao thủ qua với Đế giả, chỉ nhìn thấy Nam thúc và Bạch Linh, Tiểu Long ra tay trong thời gian ngắn, mấy người này cũng không phải là Đế giả bình thường cho nên hắn cuunxg không biết Đế giả đồng cấp rốt cuộc mạnh bao nhiêu, cũng không có cách nào phán đoán thực lực của mình hiện tại.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể phán đoán, thực lực của hắn hiện tại là tồn tại vô địch trong đám người đồng cấp, hắn nào biết được, hắn lĩnh ngộ thuộc tính kim đại thành, khống chế năng lượng thuộc tính kim trong thiên địa, tăng thêm Thái Cổ U Minh Viêm khủng bố, thực lực vô cùng cường hãn, nghịch thiên đến nổi có thể sánh bước với thiên địa.

- Cấp độ của Thái Cổ U Minh Viêm đã tới tình trạng khủng bố, thế nhưng thực lực của ngươi không được tốt lắm. Tăng thêm Thái Cổ U Minh Viêm đã bị phong ấn vô số năm, đã tới tình trạng cực kỳ suy yếu, lại bị ngươi làm trọng thương. Đợi ngươi cường đại, linh hồn khôi phục, sẽ lại một lần nữa phát huy ra thực lực kinh khủng lúc trước của U Minh.

Mẫu Đơn nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, khó trách tuy rằng hắn cảm giác được

Thái Cổ U Minh Viêm tuy rằng rất mạnh, thế nhưng vẫn có một loại cảm giác uể oải. Dưới sự giải thích của Mẫu Đơn, lúc này Lục Lâm Thiên mới hiểu ra, thế nhưng cũng có một ít nghi hoặc.

- Mẫu Đơn, không biết ta phải làm như thế nào mới có thể để cho Thái Cổ U Minh Viêm khôi phục?

Chương 3048: Bảo khố 1

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, có chút ngại ngùng hỏi Mẫu Đơn. Bởi vì xóa đi linh hồn của Thái Cổ U Minh Viêm cho nên tuy rằng dung hợp với linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không hiểu gì về Thái Cổ U Minh Viêm cả.

Nam thúc, Bạch Linh, Tiểu Long, Khiên Bách Biến cũng lập tức nhìn về phía Mẫu Đơn, đối với linh vật trời sinh bọn họ cũng không hiểu nhiều.

- Ngươi... Ài, không biết ta có phải thiếu nợ nhân loại nhà ngươi hay không mà lại rơi vào trong tay ngươi.

Mẫu Đơn bất đắc dĩ lườm Lục Lâm Thiên, âm thanh như chuông bạc từ trong miệng truyền ra, nói:

- Linh hồn phân thân của ngươi hiện tại đã là Thái Cổ U Minh Viêm, bởi vì ngươi dung hợp với linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm, cho nên về sau linh hồn của ngươi so với tất cả linh hồn phân thân của các Đế giả khác sẽ không giống nhau, đây cũng là chỗ khủng bố của nó.

- Có cái gì không giống?

Chuyện liên quan tới linh hồn phân thân của mình, Lục Lâm Thiên lập tức hỏi Mẫu Đơn.

Con mắt màu đỏ của Mẫu Đơn trầm xuống, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi thật đúng là người đang hưởng phúc mà không biết vậy. Linh hồn phân thân của cơ hồ tất cả Đế giả, kể cả linh hồn phân thân của linh vật trời sinh thành Đế đều không có cách nào tự mình tu luyện. Mà linh hồn phân thân của ngươi lúc này đã là Thái Cổ U Minh Viêm, cho nên vẫn có thể tiếp tục tu luyện. Chẳng khác gì là một Lục Lâm Thiên thứ hai, các ngươi hòa tan vào làm một thể, cho nên cũng có thể tự mình tu luyện.

- Linh hồn phân thân của người khác một khi động thủ sẽ tiêu hao, tương đương với bản thể tiêu hao, không có cách nào tự mình khôi phục. Cần dựa vào bản thể mà khôi phục. Thế nhưng linh hồn phân thân của ngươi hoàn toàn có thể tự mình khôi phục. Còn có thể tiếp tục tu luyện, tăng thêm sự khủng bố của Thái Cổ U Minh Viêm, lần này coi như ngươi đạt được thứ mà tất cả mọi người đều tha thiết mơ ước.

Mẫu Đơn nói xong, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên có chút hâm mộ, tuy rằng nàng cũng là linh vật trời sinh, thế nhưng nàng tự biết, so với Thái Cổ U Minh Viêm mà nói, chênh lệch quá nhiều, nàng không bằng Thái Cổ U Minh Viêm.

Nghe vậy đám người Nam thúc, Tiểu Long, Bạch Linh đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên, hóa ra linh hồn phân thân lại khủng bố tới tình trạng này, diệu dụng vô cùng, tăng thêm sự khủng ố vốn có của Thái Cổ U Minh Viêm, chẳng khác gì là nghịch thiên.

- Thì ra là như vậy a.

Lục Lâm Thiên ngược lại cực kỳ bình tĩnh gật đầu, khóe miệng nở nụ cười, nói với Mẫu Đơn:

- Ý của ngươi là ta có thể tự mình tu luyện, Thái Cổ U Minh Viêm có thể tự mình khôi phục tới tình trạng cường hãn như khi trước sao?

- Bây giờ ngươi chính là Thái Cổ U Minh Viêm, là bản thân ngươi khôi phục.

Mẫu Đơn nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi có thể tự mình khôi phục, thân là linh vật trời sinh, có thể xuất thể, là có thể tìm kiếm được năng lượng thích hợp trong thiên địa để bản thân tự tu luyện. Ngươi cẩn thận cảm ngộ là có thể hiểu rõ. Theo ta được biết, U Minh vốn cần lực lượng âm hàn khôi phục, đồng thời còn có thủ đoạn thôn phệ năng lượng tàn hồn, lúc trước hắn dẫn các ngươi tới là bởi vì hy vọng trong lúc giao thủ có thể rút ra năng lượng để khôi phục, sau đó triệt để phá bỏ phong ấn.

- Chậm rãi cảm ngộ sao?

Lục Lâm Thiên gật đầu, lúc này cũng không cần phải quá sốt ruột, tất cả từ từ rồi sẽ tới.

Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên, lần nữa nói:

- Linh hồn phân thân của ngươi tuy rằng đã dung hợp với linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm, là Thái Cổ U Minh Viêm, thế nhưng vẫn là linh hồn phân thân của ngươi. Ngươi cũng có thể dựa vào bản thân mình khôi phục.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chớp động, hai mắt khép hờ, tâm niệm khẽ động, linh hồn phân thân lập tức hóa thành một đạo lưu quang tiến vào không gian trong đầu.

Linh hồn phân thân xuất hiện trong đầu, cũng không bị kim đao màu vàng ngăn cản. Kim đao màu vàng quả nhiên không có một chút phản ứng nào.

Nhưng mà lúc này linh hồn phân thân xuất hiện ở trong đầu, trong đầu Lục Lâm Thiên lập tức có một cỗ khí tức nóng bỏng bàng bạc tuôn ra, khiến cho tiểu hồn anh và đại hồn anh cảm thấy không thoải mái.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên đã để cho linh hồn phân thân thu liễm khí tức, chỉ bằng vào cỗ khí tức nóng bỏng vô hình vẫn cực kỳ khủng bố. Cũng may khí tức này không có ảnh hưởng thực chất hóa với tiểu hồn anh và đại hồn anh, nhưng màm cho chúng nó không thoải mái mà thôi.

Linh hồn phân thân xuất hiện trong đầu, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được, linh hồn phân thân có thể ở trong không gian trong đầu để hấp thu năng lượng giống như tiểu hồn anh, tương liên với không gian này.

Sưu.

Bản thể Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, cuối cùng cũng thu xếp linh hồn phân thân xong.

- Đáng tiếc hiện tại chúng ta còn không có cách nào đi ra ngoài, trong này rất quỷ dị, ta tìm nhiều năm như vậy cũng không ra được.

Huyết Linh Mẫu Đơn thở dài, giải trừ họa lớn trong lòng, thế nhưng nan đề lớn nhất vẫn đặt ở trước mặt mọi người, không có cách nào đi ra ngoài, mọi người cũng chỉ có thể tiếp tục bị vây khốn ở trong này.

Nghe vậy ánh mắt mọi người khẽ biến, dần dần trở nên ngưng trọng, không có cách nào rời khỏi Hư không bí cảnh này, vấn đề vô cùng lớn, tuy rằng trước mắt nhìn như không có bao nhiêu nguy hiểm, thế nhưng cũng không thể bị vây khốn ở bên trong mãi.

- Ai nói không có cách nào đi ra ngoài, muốn đi ra ngoài cũng không khó.

Trong lúc mọi người đang ngưng trọng, Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười, dường như trong lòng đã có nắm chắc tuyệt đối.

- Lão đại, huynh có biện pháp đi ra ngoài sao?

Hai mắt Tiểu Long sáng ngời, lập tức hỏi Lục Lâm Thiên.

- Yên tâm đi, chúng ta có thể ra ngoài.

Lục Lâm Thiên cười cười, từ trong cỗ tin tức mà quyển Vô Tự Thiên Thư thứ tư bắn vào trong đầu hắn, quả thực có biện pháp rời khỏi Hư không bí cảnh, chỗ tốt không chỉ có như thế, còn có chỗ tốt lớn hơn.

- Lục Lâm Thiên, ngươi không gạt ta đó chứ?

Hai mắt Mẫu Đơn chăm chú nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên, từ khi tu luyện tới nay, nàng không tính được rốt cuộc đã trải qua bao nhiêu tháng năm. Vẫn không có cách nào rời khỏi nơi này, nàng luôn hy vọng có một ngày có thể ra ngoài.

- Đương nhiên.

Lục Lâm Thiên gật đầu, khẳng định nói.

- Bây giờ chúng ta có thể đi ra ngoài.

- Đúng rồi, trước tiên từ từ mới ra ngoài.

Mẫu Đơn dường như nhớ ra cái gì đó, ánh mắt khẽ đảo, nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta có thứ tốt tặng cho ngươi.

- Lấy ra đi.

Lục Lâm Thiên giơ tay ra, không có một chút khách khí gì, vật trong tay Mẫu Đơn có lẽ không đơn giản.

- Ngươi quả thực không biết khách khí một chút nào.

Mẫu Đơn trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Không có trên tay ta, những năm nay ta và U Minh thu thập đan dược cũng thu thập không ít đồ vật khác nhau, đều đặt ở một nơi, chỉ có ta và U Minh biết rõ.

Chương 3049: Bảo khố 2

Ngừng một lát, Mẫu Đơn cười cười nói:

- Những vật này trừ một ít đan dược hữu dụng với chúng, những thứ khác cũng không có tác dụng. Thế nhưng có lẽ đối với nhân loại các ngươi có tác dụng cực lớn, ngươi cứ đi xem rồi biết rõ.

- Thật sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên xoay chuyển, lúc trước U Minh hấp dẫn hắn, nói có một bảo khố, dường như đang nói tới bảo khố này.

Một lát sau, trong hư không to lớn, Mẫu Đơn lách mình đi tới dưới hố sâu cực lớn, cánh tay trắng mềm mại khẽ phất một cái, phía trước lập tức xuất hiện một khối đá cực lớn.

Ầm ầm.

Một cánh cửa trên thạch bích mở ra, một thạch thất xuất hiện trước mắt mọi người, Mẫu Đơn lập tức tiến vào bên trong.

Lục Lâm Thiên không chút do dự, lập tức đi vào bên trong, đám người Nam thúc, Tiểu Long, Khiên Bách BIến theo đuôi tiến vào.

Từng đạo thân ảnh khi bước vào trong thạch thất lập tức há hốc mồm.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, thạch thất này cũng không nhỏ, quả thực giống như một không igan to vậy. Mà ở trong thạch tahast lớn này có vô số nhẫn trữ vật chất đầy, các loại Vũ linh khí, Hồn linh khí, còn có không ít thi thể.

- Thần khí, đây đều là Thần khí a.

Ánh mắt Nam thúc quét qua thạch thất, lập tức kinh ngạc nhìn về phía đám Vũ linh khí và Hồn linh khí.

- Lão đại, những thi thể này dường như đều là thi thể Đế giả a. Bên trong dường như còn có truyền thừa.

Ánh mắt Tiểu Long chăm chú nhìn về phía vô số thi thể trong thạch thất. Trên người có khí tức chấn động, những thi thể này đều là thi thể Đế giả:

- Bên trong thân thể Đế giả còn có Đế giả chi nguyên.

- Lục sư đệ, những thứ này đều là thần khí thượng cổ a.

Khiên Bách BIến cầm từng kiện Hồn linh khí và Vũ linh khí đánh giá, vừa sờ đã biết rõ. Vũ linh khí và Hồn linh khí chồng chất trên mặt đất cơ hồ đều là thần khí thượng cổ. Một đám thần khí thượng cổ xếp thành một đống a, đây là cái khái niệm gì.

- Yêu đan Đế cấp, còn có thi thể thú tộc Đế cấp.

Ánh mắt Bạch Linh bắt đầu kinh ngạc.

- Vũ kỹ Thiên cấp, linh kỹ Thiên cấp, đan dược Đế phẩm.

Tay trái Lục Lâm Thiên bắt lấy một khỏa ngọc giản, tay phải cầm mấy chiếc nhẫn trữ vật, đây đều là linh kỹ và vũ kỹ Thiên cấp a. Trong nhẫn trữ vật còn có đan dược Đế phẩm.

- Đại phát rồi, đại phát trước nay chưa từng có a.

Lục Lâm Thiên không có cách nào bình tĩnh được, bất luận thứ gì trong thạch thất này nếu như ném ra bên ngoài, đều là bảo vật mà tất cả các thế lực lớn, tất cả Đế giả tranh giành nhau, bất luận là người nào sẽ phải chạy theo như vịt, mà lúc này bảo vật lại chồng chất như núi trước mặt hắn.

Lúc này toàn thân Lục Lâm Thiên kích động, hắn rất rõ ràng mình nhận được cái gì, sợ rằng tuyệt đại bảo tàng trong Hư không bí cảnh những năm này đều bị hai người U Minh và Mẫu Đơn thu thập vào trong này.

Thân thể Đế giả, truyền thừa của Đế giả, Đế giả chi nguyên, thần khí thượng cổ, Yêu đan Đế cấp, thi thể thú tộc Đế cấp, vũ kỹ Thiên cấp, linh kỹ Thiên cấp, đan dược Đế phẩm...

Những thứ này không phải tầm thường, mà chồng chất như núi, điều này đại biểu cái gì...

Tất cả mọi người, kể cả Nam thúc và Bạch Linh cũng không có cách nào bình tĩnh được mà phải hít sâu một ngụm khí lạnh, ánh mắt tất cả mọi người kích động run rẩy, chuyện này quá mức rung động, tất cả mọi người liều chết liều sống tìm kiếm cơ duyên, thế nhưng trong thạch thất này lại có vô số cơ duyên chồng chất như núi.

- Phát tài rồi, Lục sư đệ, chúng ta phát tài rồi.

Khiên Bách Biến nhìn bảo vật chồng chất như núi trong thạch thất, kích động gần như lệ rơi đầy mặt.

- Tiểu Long, Khiên sư huynh, Bạch Linh, nghĩa phụ, thu thập thôi.

Lục Lâm Thiên thè lưỡi liếm môi mình, khóe miệng nở nụ cười tà, tay đã nắm mấy chiếc nhẫn trữ vật, trong mắt lúc này xuất hiện màu đỏ.

Sưu Sưu.

Ngay trong ánh mắt trân trối, há hốc mồm của Mẫu Đơn, mọi người nhanh chóng thu thập bảo vật chồng chất như núi, tốc độ của ba người Bạch Linh, Nam thúc, Bạch Linh mặc dù nhanh thế nhưng cũng còn bình thường, trong lòng vẫn còn đang kích động.

Mà khiến cho Mẫu Đơn kinh ngạc chính là Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, hai người kia lúc này quả thực giống như thổ phỉ, cường đạo, hai tay đem từng kiện vũ kỹ Thiên cấp, linh kỹ Thiên cấp, thần khí thượng cổ, nhẫn trữ vật, thân thể Đế giả thu vào trong nhẫn trữ vật như bay. Tốc độ giống như một cơn lốc.

Những nơi thân ảnh hai người đi qua sạch sẽ, sạch sẽ, không còn bất kỳ vật gì lưu lại. Mẫu Đơn nghẹn họng nhìn trân trối, thầm nghĩ còn nói Lục Lâm Thiên ở bên ngoài là nhân vật phong vân, chỉ bằng vào bộ dáng này, Mẫu Đơn có chút hoài nghi, bộ dáng này giống như đầu lĩnh thổ phỉ mới đúng.

- Thanh Long Quyết, đây là Thanh Long Quyết, rốt cuộc cũng tìm được.

Trong lúc mọi người đang rung động thu thập bảo vật, đột nhiên Lục Lâm Thiên cười lớn một tiếng, rõ ràng còn cao hứng hơn nhiều khi nhận được một kiện thần khí thượng cổ.

- Thanh Long quyết, đây là Thanh Long Quyết.

Mọi người lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên, chỉ thấy lúc này Lục Lâm Thiên đang cầm một khối ngọc giản, vẻ mặt mừng rỡ như điên, ánh mắt kích động không thôi.

Chỉ có tự bản thân Lục Lâm Thiên biết, thứ trong tay hắn hiện tại không phải là ngọc giản, mà chính là Thanh Long Quyết trong Tứ thần quyết mà hắn tìm kiếm đã lâu, chính là quyết cuối cùng.

Khí tức quen thuộc bên trên ngọc giản này không sai, không ngờ Thanh Long Quyết mà hắn vất vả tìm kiếm lại ở trong Hư không bí cảnh này. Nếu như không đi vào nơi này, sợ rằng hắn vĩnh viễn không thể tìm thấy nó.

- Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên kích động không thôi, sau khi ba quyết của Tứ thần quyết dung hợp với nhau, cấp độ tới gần vô hạn Thiên cấp, nếu như hoàn toàn dung hợp Tứ thần quyết, sợ rằng uy lực sẽ tuyệt đối kinh người, không phải là vũ kỹ Thiên cấp bình thường có thể so sánh.

- Lão đại, chuyện gì vậy?

Thân ảnh Tiểu Long lóe lên, lên tiếng đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Cho ta một giọt máu.

Lục Lâm Thiên nói, Tứ Thần quyết này cần máu tươi của thú tộc mới có thể mở ra, dưới tình huống bình thường căn bản không có cách nào mở ra. Cho nên lúc ban đầu Huyền Vũ quyết và Bạc Hổ quyết rơi vào trong tay Vân Dương Tông và Huyền Thiên môn, bọn họ đều coi như là vật bình thường, không có bao nhiêu chú ý.

- Lão đại.

Tiểu Long nhanh chóng nhỏ một giọt máu tươi trên ngón tay, giao cho Lục Lâm Thiên.

Thủ ấn Lục Lâm Thiên kết xuất, giọt máu tươi của Tiểu Long lập tức rơi vào trên ngọc giản, một cỗ quang mang nhàn nhạt hiện lên, tâm thần Lục Lâm Thiên lập tức rót vào trong ngọc giản.

Ngao.

Một tiếng long ngâm từ trong ngọc giản vang vọng ra, quang mang trên ngọc giản đại thịnh, quang mang chói mắt lập tức rót vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên, trong khoảnh khắc hóa thành một cỗ tin tức khổng lồ tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên.

Ngao.

Lúc này trong cả thạch thất đều được bao phủ trong quang mang chói mắt, khí tức mênh mông lan tràn, trong quang mang mơ hồ có một đầu Thanh Long đang rít gào.

Chương 3050: Trở lại Phi Linh môn

- Ồ?

Cảm nhận khí tức này, hai mắt Tiểu Long bừng sáng, bắt đầu có chút kinh ngạc.

- Khí tức thật mạnh.

Ánh mắt ba người Bạch Linh, Nam thúc, Khiên Bách Biến lúc này đều bị Lục Lâm Thiên hấp dẫn qua. Khí tức mênh mông từ trong quang mang chói mắt lan tràn ra khiến cho mọi người cảm thấy không giống như bình thường.

Hư ảnh một đầu thanh long trong thạch thất lao ra rồi rít gào, dần dần phai nhạt không thấy, tất cả thần dị không thôi. Một lát sau quang mang mới thu liễm, trong thạch thất cũng khôi phục lại bình thường.

Tất cả khôi phục lại vẻ yên tĩnh, một lát sau Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, trong mắt hiện lên sự vui vẻ. Thanh Long quyết rốt cuộc đã tới tay, cũng coi như trút một tâm sự trong lòng hắn, nếu như có thời gian thì có thể dung hợp Tứ Thần quyết.

Trên quảng trường chung quanh Thiên Địa tháp, lần thứ ba lại có động tĩnh, khí tức không giống bình thường lan tràn ra khiến cho mọi người không nhịn được mà nhìn vào.

Ầm ầm.

Năng lượng trên không trung hội tụ trên Thiên Địa tháp giống như trụ trời, năng lượng hội tụ vang vọng không ngừng.

- Tử Yên là người thứ ba thành Đế, rốt cuộc cũng thành công.

Trên ngọn núi, đại hán trung niên mặc trường bào màu trắng xanh nói, trong mắt hiện lên vẻ vui mừng.

- Từ thời viễn cổ tới nay, trong Thiên Địa tháp chỉ có ba người thành Đế, không ngờ lần này chỉ một lần đã có ba người, quả thực bất phàm.

Lúc này Tử Đồng trưởng lão cũng vui mừng, đệ tử của hắn có thể đột phá thành Đế, chuyện này khiến cho trong lòng nàng được an ủi không thôi. Nàng không có cách nào đạt tới một bước này, có thể nhìn thấy đệ tử mình đi tới bước này, nàng cũng kích động giống như mình đi tới bước này vậy.

- Lại nói ba người Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Tử Yên có thể thành Đế, những người khác cho dù có thiên phú tốt tới đâu, so với ba người này đều có một tia chênh lệch.

Đại hán áo lam nói:

- Thời gian cũng không sai biệt lắm rồi, một lát nữa mở ra Thiên Địa tháp đi.

- Ồ?

Khi Đại hán áo lam vừa mới nói xong, vẻ mặt lập tức biến đổi.

Trên trời cao, lúc này không biết từ chỗ nào vang lên một tiếng thở dài, già nua mà du dương:

- Lệnh cấm trên đại lục được giải trừ, tất cả các Đế giả không cần chịu lệnh cấm nữa, tất cả tự giải quyết cho tốt, ài...

Âm thanh già nua, du dương từ từ biến mất, chỉ có rất ít người mới có thể nghe thấy âm thanh này.

Trong sát na, trong không gian mật cảnh của Đông Hải, Cổ Vực, đại lục Linh Vũ, nghe thấy đạo âm thanh này từng đạo khí tức bắt đầu chấn động.

- Phó các chủ, sao vậy?

Nhìn phản ứng của đại hán trung niên, Tử Đồng trưởng lão lập tức hỏi.

Đại hán trung niên ngẩng đầu nhìn lên trời, vẻ mặt ngưng trọng, cúi đầu nói:

- Thiên Đế có lệnh, lệnh cấm với Đế giả bị giải trừ, đại lục này chỉ sợ sẽ triệt để hỗn loạn, chính thức biến sắc.

- Lệnh cấm được giải trừ...

Tử Đồng trưởng lão cùng với chúng cường giả Thiên Địa các nghe vậy, trong khoảnh khắc lập tức biến sắc.

- Đế giả chịu lệnh cấm, tất cả các sơn môn lớn đều ẩn nhẫn lâu như vậy, giờ phút này lệnh cấm của Đế giả bị giải trừ, đại chiến sẽ chính thức bắt đầu.

Trường bào màu lam trên người đại hán trung niên kia tung bay, khi dứt lời, thân ảnh đã biến mất không thấy gì nữa.

Ầm ầm.

Ba ngày sau, thời gian ba năm đã tới, Thiên Địa tháp mở ra, từng đạo thân ảnh nhảy ra khỏi Thiên Địa tháp.

Trên không trung, một đạo thân ảnh mặc váy tímđứng đó, toàn thân có khói độc nhàn nhạt lan tràn, sợi tóc bay múa, miệng đang thì thào nói:

- Sư phụ, đệ tử đột phá Đế giả, thù của người đệ tử nhất định sẽ giúp người đòi lại.

- Tâm Đồng, chúng ta về trước đi. Thù của Đông lão còn có cả Phi Linh môn.

Thân ảnh màu xám lóe lên, đạp không mà đứng, Dương Quá khẽ nói.

Lúc này đã là đầu đông, thời tiết dần dần lạnh lẽo, từng mảnh lá cây khô héo, gió lạnh thổi qua, lá cây lập tức rơi rụng.

Sáng sớm, trong sơn mạch Phi Linh, mây mù trầm thấp giống như đè nặng trên mặt đất, đại thụ che trời dần dần trọc, những cây đại thụ che trời đứng trên mặt đất giống như đang dương nanh múa vuốt đối kháng với tiết trời lạnh lẽo.

Sưu Sưu.

Từng đạo thân ảnh giống như cầu vồng xuất hiện trên không trung Phi Linh môn.

- Trở về rồi, Tâm Đồng Dương Quá đột phá thành Đế, Phi Linh môn sắp tới sẽ rầm rộ a.

Trên ngọn núi, Hàn Băng Đại Đế đạp không mà đứng, ánh mắt nhìn chăm chú ra bên ngoài Phi Linh môn, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc.

- Thực lực của tất cả mọi người đều tăng lên không ít a, Thiên Địa tháp không hổ là bảo địa.

Thánh Thủ Linh Đế phóng thích tâm thần ra bên ngoài, ánh mắt kinh ngạc không thôi.

Sưu.

Trên hải vực yên tĩnh, bao la, tại một nơi nào đó không gina đột nhiên chấn động, gợn sóng xuất hiện, khí lưu trên không gian không ngừng xoay chuyển, một cái thông đạo lớn hơn chục thước chậm rãi xuất hiện trong gợn sóng.

Sưu Sưu.

Mấy tiếng xé gió vang lên, trong nháy mắt có mấy đạo thân ảnh từ thông đạo ở trong gợn sóng bước ra.

Sáu đạo thân ảnh đạp không mà đứng, đúng là sáu người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Nam thúc, Bạch Linh, Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến, Mẫu Đơn.

- Rốt cuộc cũng đi ra.

Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, khẽ duỗi cái lưng một cái, các đốt xương toàn thân rung động, nhiều năm bị nhốt trong Hư không bí cảnh như vậy, giờ phút này đi ra khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên mừng rỡ không thôi, càng mừng rỡ hơn đó là lần này hắn có thu hoạch cực lớn.

- Đi ra rồi, đây là bên ngoài sao? Không khí không giống như bên trong a.

Mẫu Đơn mặc một bộ cung trang màu đỏ lộng lẫy, quý phái, giống như máu tươi đang lưu chuyển. Cung trung bao phủ đường cong bay bổng, hai mắt khép hờ, hít thở bầu không khí bên ngoài.

Hít.

Hít sâu một hơi, thân thể của Mẫu Đơn càng có vẻ trước sau lồi lõm, thân thể kiều diễm, mị hoặc, cũng không kém Bạch Linh bao nhiêu. Tư thế uyển chuyển, linh lung kia đối với người khác chính là một loại kɧıêʋ кɧí©ɧ dụ͙© vọиɠ không nói nên lời.

Lục Lâm Thiên quay người, mắt nhìn thông đạo bằng gợn sóng sau lưng, khẽ phất tay một cái, thông đạo bằng gợn sóng ở trong không gian sau lưng hắn biến mất không thấy gì nữa. Biến mất không còn tung tích, giống như chưa từng xuất hiện qua.

- Lâm Thiên, hư không bí cảnh lúc này đã nằm trong sự khống chế của ngươi sao?

Nam thúc nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt vẫn còn nguyên sự rung động. Trước lúc rời khỏi Hư không bí cảnh, Lục Lâm Thiên đã nói với mọi người, Hư không bí cảnh đã nằm trong sự không chế của hắn. Chuyện này khiến cho tất cả mọi người bắt đầu nghẹn họng, nhìn trân trối.

- Vâng, xem như là vậy.

Lục Lâm Thiên lần nữa gật đầu, một đạo tin tức cuối cùng trên quyển Vô Tự Thiên Thư thứ tư liên quan tới Hư không bí cảnh, cả Hư không bí cảnh là một không gian bị phong bế. Đạo tin tức cuối cùng liên quan tới việc phong ấn Hư không bí cảnh, tốn mấy ngày cân nhắc và thăm dò, hiện tại cuối cùng hắn cũng có thể tự do khống chế Hư không bí cảnh.

Chương 3051: Phế vật, con sâu cái kiến 1

Trong lòng Lục Lâm Thiên suy đoán, phương pháp phong ấn Hư không bí cảnh này hẳn có liên quan tới vị cường giả phong ấn Thái Cổ U Minh Viêm lúc trước, nhưng mà linh hồn ấn ký của Thái Cổ U Minh Viêm bị xóa đi, hắn cũng không đạt được bất kỳ tin tức nào về vị siêu cấp cường giả kia.

- Hư không bí cảnh này có chút bất phàm.

Ánh mắt Nam thúc khẽ biến đổi, liên tiếp rung động gần đây khiến cho hắn đối với rất nhiều chuyện gần như chết lặng, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Bây giờ ngươi đã có thể khống chế Hư không bí cảnh, có thể lợi dụng cho tốt chuyện này. Hư không bí cảnh này so với không gian mật địa của cơ hồ tất cả Hoàng tộc có lẽ còn mạnh hơn không ít.

- Chuyện đó nói sau, sau này lại sắp xếp tiếp.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói với Nam thúc.

- Lần này cửu tử nhất sinh, cuối cùng lại thoát hiểm được.

Ánh mắt Bạch Linh nhìn qua hải vực mênh mông, có chút chấn động.

- Lúc nào có thời gian, chúng ta có thể giao thủ một hồi, để xem ai thắng ai thua.

Lục Lâm Thiên nhìn Bạch Linh, khóe miệng nở nụ cười nói.

- Có thời gian rồi nói tiếp, chúng ta bị nhốt lâu như vậy, còn không biết bên ngoài như thế nào.

Bạch Linh nghe vậy, thân thể mềm mại run lên, trên hai gò má đỏ ửng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, nhiều năm như vậy hắn bị nhốt trong Hư không bí cảnh, sợ rằng bên ngoài tuyệt đối sẽ không yên tĩnh, hắn nói:

- Trước tiên chúng ta tìm người hỏi một chút, chỉ mong không nên xảy ra chuyện gì lớn.

Sưu...

Một lát sau, trước mặt mọi người xuất hiện vết nứt gợn sóng, dùng tu vi thực lực hiện tại của mọi người. Coi như là Bách Biến Tôn giả cũng có thể xé rách không gian này mà đi, nhưng mà bất quá không có cách nào so sánh với Đế giả mà thôi.

Mọi người lập tức tiến vào vết nứt trong gợn sóng, thân ảnh lóe lên, vết nứt trong gợn sóng biến mất, thân ảnh cũng biến mất không thấy gì nữa trên không trung.

Sáu người biến mất, hải vực này cũng tiếp tục yên tĩnh trở lại.

Mà một lát sau, trên không trung, mây mù lập tức kéo tới, vô cùng quỷ dị. Trong mây mù, một đạo thân ảnh tập tễnh như ẩn như hiện.

- Cửa thứ ba quả thực khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn, dường như không giống như dự đoán, cửa ải cuối cùng hy vọng sẽ không thất bại.

Âm thanh như có như không từ trong mây mù truyền ra, tất cả lại khôi phục như lúc ban đầu, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì, cũng không có ai nhìn thấy.

Trên Đông Hải, trên hải vực bao la, lại là địa phương hỗn loạn nhất trong những năm nay. Đặc biệt là hải vực nơi Thiên Địa minh và Đế Đạo minh đại chiến năm đó, nghe nói quả thực đã có người tìm thấy Vũ linh khí cùng với nhẫn trữ vật của cường giả Tôn cấp, chuyện này khiến cho phiến hải vực này càng được mọi người chú ý thêm.

Không ít người lặn lội đường xa tới đây là bởi vì tìm kiếm một ít cơ duyên.

Mà trong hải vực này cũng thường xuyên có người của Thiên Địa minh và Đế Đạo minh giao thủ, hải vực to lớn như vậy dường như vẫn là phòng tuyến của Thiên Địa minh và Đế Đạo minh.

Sau khi đại chiến chấm dứt, Thiên Địa minh bại lui, Đế Đạo minh cũng bởi vì biến cố của Phi Linh môn, Thánh Linh giáo, Hóa Vũ tông mà triệu hồi không ít đệ tử trong sơn môn mình, thế nhưng vẫn để lại không ít đệ tử trong Đông Hải.

Vùng biển giao thủ năm đó thường xuyên có đệ tử Đế Đạo minh và Thiên Địa minh giao thủ, năm đó có không ít cường giả vẫn lạc ở hải vực này, đối với đệ tử bình thường trong các sơn môn lớn mà nói, tự nhiên cũng có lực hấp dẫn cực lớn.

Bởi vậy có đôi khi tìm kiếm một khu vực nào đó, nếu như đệ tử hai minh gặp nhau, tuyệt đối sẽ giao thủ, giao thủ ở khu vực này, cao tầng của các sơn môn lớn cũng không tỏ vẻ gì.

Mà lúc này, trên một hải đảo ở phiến hải vực này lại lần nữa có người sắp giao thủ với nhau.

- Là người của Vân Dương Tông và Huyễn Hồn môn.

- Dường như còn liên quan tới cường giả.

Nhìn đám người phía trước, không ít tán tu tụ tập trên hải đảo này lập tức lùi ra xa, bọn họ cũng không muốn bị ảnh hưởng tới.

Trên một nơi giống như sơn cốc, lúc này hai bên đứng đối diện nhau, một bên có hơn trăm người, mà bên còn lại chỉ có hơn ba mươi người.

Trên không trung, ba đạo thân ảnh hai nam một nữ đang kịch liệt giao thủ. Hai nam tử đang vây công một đạo thân ảnh mềm mại, trên không trung không ngừng vang lên âm thanh trầm thấp, bạo liệt.

Từ xa nhìn lại, thân ảnh mềm mại kia mặt một bộ trang phục bao phủ đường cong mê người, mái tóc màu đen sau đầu tung bay, tay nắm một thanh trường kiếm màu đỏ, nhanh chóng kéo theo mấy đạo kiếm ảnh, mang theo đường cong khiến cho người ta hoa mắt, đang ứng phó với sự vây công của hai nam tử kia. Từ khí tức có thể nhận ra, nữ tử này là một Vũ Vương bát trọng.

Mà hai nam tử một già một trẻ kia cũng không phải kẻ yếu, lão giả kia chính là một Vũ Vương cửu trọng, đại hán kia thì là Vũ Vương bát trọng. Toàn thân hai người đều được chân khí bao quanh, trường kiếm giống như linh xà, đang đánh ra từng đạo công kích về phía nữ tử lung linh kia.

Trường kiếm trong tay nữ tử linh lung kia cực kỳ linh hoạt và hiểm độc, nhanh tới mức khiến cho người ta hoa mắt, khi thì thuộc tính hỏa, khi thì thuộc tính thủy. Thân là vũ giả song hệ, đối mặt với hai người vây công cũng có thể miễn cưỡng chống lại.

- Dương Diệu, ngươi không kiên trì nổi đâu.

Nam tử trung niên hét lớn một tiếng với nữ tử linh lung kia, tay toàn lực đánh ra, chưởng ấn xuyên thủng qua gợn sóng trong không gian, lập tức phóng về phía nữ tử kia. Kình khí khủng bố bao phủ không gian, uy lực của một chưởng này bất phàm.

Nữ tử linh lung kia đúng là DƯơng Diệu, lúc này nhìn đạo chưởng ấn kia đánh xuống, thân thể mềm mại của Dương Diệu nhảy lên,thân ảnh mặc dù có chút chật vật, thế nhưng đường cong mềm mại kia vẫn cực kỳ động lòng người.

- Hỏa Liên Kiếm Quyết.

Chân khí của Dương Diệu bộc phát, miệng khẽ quát một tiếng, trường kiếm trong tay hóa thành một đóa hỏa liên khổng lồ, lập tức nghênh đón chưởng ấn của đại hán trung niên kia.

Sưu...

Lúc này, lão giả kia lại thừa dịp đánh tới, trong tay xuất hiện một kiện Vũ linh khí quỷ dị, giống như đao mà lại giống như tên, chân khí bên trên bộc phát, tia lửa bắn tức tung, mang theo quang nhận lạnh lẽo.

Tiếp đó thân ảnh lão giả này giống như thuấn di, tay mang theo kiện Vũ linh khí giống như đao mà lại giống như tên vọt về phía trước, kình lực mạnh mẽ mang theo kình khí lạnh lẽo tạo thành đường vòng cung, tiếng xé gió sắc bén lập tức phóng về phía Dương Diệu.

Dương Diệu biến sắc, thân thể mềm mại nghiêng người tránh đi, thế nhưng cũng đã muộn một bước. Tuy rằng ngực tránh đi được, thế nhưng một đạo quang nhận đã xẹt qua vai phải của nàng. Trên vai lập tức có máu tươi phun ra, trường kiếm trong tay rơi xuống phía dưới.

Phanh.

Cùng một thời gian, mũi chân đại hán trung niên khẽ điểm mặt đất một cái, thân ảnh lần nữa thả người nhảy lên, thân thể ở trên không trung lăng không lóe lên, thân thể giống như diều hâu săn mồi, nhanh như thiểm điện phóng tới sau lưng Dương Diệu, một đạo chưởng ấn hung hăng chụp về phía trước.

Chương 3052: Phế vật, con sâu cái kiến 2

Phanh.

Âm thanh trầm thấp, trầm đυ.c truyền ra, chưởng ấn đánh vào sau lưng thân thể mềm mại của Dương Diệu.

Phụt.

Miệng Dương Diệu lập tức phun ra máu tươi, thân thể mềm mại rơi xuống phía dưới, lảo đảo đáp xuống mặt đất. Liên tiếp lùi về phía sau mấy bước, trên mặt đất lập tức xuất hiện khe nứt.

- Dương trưởng lão.

Hơn ba mươi đệ tử trẻ tuổi của Vân Dương Tông lập tức lo lắng vây qunah nàng. Trong những đệ tử này cũng chỉ có một Vũ Suất, hai Vũ Tướng, mặt khác đều là Vũ Sư.

- Các ngươi cẩn thận.

Dương Diệu ngừng lui lại, những năm này theo việc thực lực tăng lên, nàng cũng từ chức hộ pháp của Vân Dương Tông mà lên tới trưởng lão.

- Khặc khặc, Dương Diệu, hôm nay ngươi có chắp cánh cũng khó chạy thoát.

Trên không trung, hai người một già một trẻ âm trầm cười to, trong mắt hiện lên sát ý không thèm che giấu. Những năm này, người hai minh động thủ với nhau, người chết cũng không ít. Có huyết hải thâm cừu, kết thù kết oán đã sâu, cho nên không cần phải che dấu cái gì.

- Hừ, lấy nhiều bắt nạt ít, cũng chỉ có đám vô liêm sỉ Thiên Địa minh các ngươi làm được mà thôi.

Dương Diệu phong bế vết máu trên vai, ống tay áo khẽ lau sạch vết máu nơi khóe miệng, sắc mặt trắng bệch, vẻ mặt ngưng trọng, nàng biết rõ ngày hôm nay nàng gặp phiền phúc lớn. Phiến hải vực này vắng vẻ, cũng không có cường giả nào khác của Thiên Địa minh ở đây.

- Dương Diệu, ngươi vẫn chưa rõ sao? Thực lực mới là quan trọng nhất, thế nhưng gïếŧ ngươi quả thực có chút đáng tiếc.

Đại hán trung niên lạnh nhạt nhìn thân thể mềm mại, linh lung của Dương Diệu, trong mắt hiện lên sự daˆм uế, ánh mắt tham lam nhìn vào hai ngọn núi cao ngất trước ngực Dương Diệu, nói:

- Chỉ cần ngươi có thể đầu hàng, ta sẽ cân nhắc tha cho ngươi một mạng. Thế nào? Không những vậy mà ngươi còn có thể gia nhập Huyễn Hồn môn chúng ta.

- Nằm mơ đi.

Trong mắt Dương Hiệu bắn ra hàn ý, lập tức phun một ngụm nước miếng về phía nam tử trung niên kia.

- Rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt, ngày hôm nay sẽ không có một ai trong các ngươi có thể trốn thoát.

Nam tử trung niên lạnh nhạt nói.

- Đυ.ng tới người Vân Dương Tông ta, cường giả trong tông tuyệt đối không buông tha cho các ngươi.

Hai mắt Dương Diệu đỏ rực, ngày hôm nay lành ít dữ nhiều, còn có ba mươi mấy người trẻ tuổi trong tông, sợ rằng cũng không thể giữ được.

- Dương trưởng lão, chúng ta liều với bọn họ.

Một đệ tử Vân Dương Tông rút ra binh khí, mắt nhìn trăm đạo thân ảnh, tuy rằng trong lòng có chút sợ hãi, thế nhưng lúc này bọn họ cũng không sợ chết.

- Không biết tự lượng sức mình, Vân Dương Tông là cái rắm gì?

Chẳng lẽ Huyễn Hồn môn chúng ta sợ Vân Dương Tông các ngươi sao? Coi như là Đế Đạo minh không sớm thì muộn cũng sẽ bị Thiên Địa minh chúng ta nhổ tận gốc.

Đại hán trung niên lạnh nhạt nói, phất tay rồi nói:

- Gïếŧ, không giữ lại một ai.

- Gïếŧ.

Từng tiếng hét lớn vang vọng, hơn trăm người của Huyễn Hồn môn phóng về phía hơn ba chục đệ tử Vân Dương Tông.

- Liều.

Hai mắt ba mươi mấy đệ tử Vân Dương Tông đỏ hồng, xung phong liều chết.

- Dương Diệu, ngươi trốn không thoát đâu. Rơi vào trong tay ta, ngươi sẽ được hưởng khoái hoạt.

Đại hán trung niên daˆм uế cười, thân ảnh phóng về phía Dương Diệu.

- Thiên Địa minh có thực lực này sao? Một tiểu tạp chủng nho nhỏ như Huyễn Hồn môn cũng dám mở miệng muốn diệt Đế Đạo minh, càng ngày càng lớn lối hơn không ít.

Lúc này một tiếng cười lạnh vang lên trên không trung, khi một chữ cuối cùng vừa mới vang vọng, một đạo thân ảnh màu xanh trong nháy mắt xuất hiện sau lưng đại hán trung niên kia.

Đại hán trung niên này đang phóng về phía Dương Diệu, bỗng nhiên cảm thấy sau lưng chấn động, vội vàng quay người lại, ánh mắt nhìn về phía nam tử mặc áo bào xanh sau lưng mình. Thân ảnh này vô cùng quen thuộc, cả đời hắn cũng không thể quên được, lúc trước hắn đã tận mắt nhìn thấy qua.

Cũng trong giây lát này, trong mắt đại hán trung niên kia hiện lên sự kinh hãi, hai mắt bắt đầu co rút lại.

- Đi chết đi.

Lục Lâm Thiên phất tay, cũng không thấy có động tác gì, thân thể đại hán trung niên này lập tức nổ tung trên không trung, hóa thành huyết vụ rơi xuống.

Trong giây lát, đệ tử Huyễn Hồn môn và đệ tử Vân Dương Tông đang giao thủ kinh ngạc ngẩng đầu lên, trong ánh mắt của mọi người, một đạo thân ảnh mặc áo bào màu xanh xuất hiện, không gian không ngừng chấn động. Trong nháy mắt lại có năm đạo thân ảnh hàng lâm, trong nháy mắt này, khí tức trong cả không gian trong lúc vô hình chấn động.

Trong sáu người này có hai nữ tử một trắng một đỏ, đều tuyệt mỹ vô cùng giống như tiên tử.

- Là hắn, hắn đi ra rồi.

Dương Diệu đang định liều mạng bỗng nhiên ngẩng đầu, đôi mắt xinh đẹp nhìn chăm chú vào đạo thân ảnh màu xanh trên không trung. Trong lòng xuất hiện sự kinh hỉ tuyệt đối, đạo thân ảnh màu xanh này nàng sao có thể quên được. Lúc trước mọi người cùng nhau đi tới Vân Dương Tông, kết quả nửa đường phân tán, từ đó về sau hai người đi hai con đường khác nhau.

- Ngươi... Ngươi là Lục Lâm Thiên.

Lão giả Vũ Vương cửu trọng của Huyền Hồn môn nhìn đạo thân ảnh màu xanh kia, trong nháy mắt biến sắc, trong mắt hiện lên vẻ kinh hãi, linh hồn bắt đầu run rẩy.

- Trốn, tất cả mọi người chạy mau, Lục Lâm Thiên trở về. Chạy mau, chạy trốn khỏi chết.

Lão giả kinh hãi tới mức nói năng lộn xộn, toàn thân run rẩy, miệng kêu to trốn chạy khỏi chết, thế nhưng thân thể lại phát run trên không trung. Bị dọa tới mức chân nặng không thể nhấc lên được, sắc mặt đã sớm trắng bệch.

- Phế vật, con sâu cái kiến.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, cánh tay áo màu xanh khẽ vung lên, thân thể lão giả này cũng nổ tung hóa thành mảnh vỡ, hóa thành huyết vụ rơi xuống không trung.

- Tất cả chết đi.

Âm thanh nhàn nhạt trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra, Lục Lâm Thiên căn bản không có động tác gì, mấy trăm đệ tử Huyễn Hồn môn trong lúc vô thanh vô tức ngã xuống mặt đất trước mặt đệ tử Vân Dương Tông, trong lúc vô hình giống như đã chết đi. Mà đệ tử Vân Dương Tông gần trong gang tấc, lại không cảm giác được một chút chấn động gì.

- Lục Lâm Thiên, là Lục sư huynh, Lục sư huynh đến.

- Đây là Lục sư thúc sao? Chưởng môn Phi Linh môn, minh chủ Đế Đạo minh.

Cơ hồ tất cả đệ tử Vân Dương Tông rung động, khiếp sợ không gì sánh nổi, ánh mắt ngơ ngác nhìn vào đạo thân ảnh màu xanh trên không trung.

Đối với người này, Vân Dương Tông cùng với tất cả người trên đại lục đều đã nghe rất nhiều.

- Không sao chứ?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, lập tức đi tới bên người Dương Diệu, cùng lúc, trong tay xuất hiện một khỏa đan dược đưa tới miệng Dương Diệu. Hai người coi như là người quen, đều từ trấn Thanh Vân đi tới Vân Dương Tông.

- Không có việc gì, đa tạ Lục minh chủ.

Tiếp nhận đan dược, Dương Diệu khẽ nói, há mồm muốn nói cái gì đó, thế nhưng cuối cùng cũng chỉ có thể gọi là Lục minh chủ.

Tuy rằng lúc này hai người đứng gần trong gang tấc, thế nhưng ở trong lòng Dương Diệu, giữa hai người đã có một khoảng cách cực lớn giống như cái hào rộng, càng lúc càng lớn.

Chương 3053: Đông lão ở đâu?

- Sao các ngươi lại ở nơi này? Chẳng lẽ gần đây Đế Đạo minh gặp chuyện không may sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua chung quanh, lập tức hỏi, trong mắt có chút bất an và lo lắng.

- Đế Đạo minh không có đại sự quá lớn, thế nhưng...

Ánh mắt Dương Diệu khẽ biến ảo, nói...

- Nhưng mà thế nào?

Trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên đã cảm nhận được một loại dự cảm không tốt.

- Nghe nói ngươi bị nhốt trong Hư không bí cảnh bảy năm. Vậy có lẽ còn chưa biết, sau khi Hư không bí cảnh đóng cửa, Thiên Kiếm môn, Vạn Thú Tông, Hóa Vũ tông, Lan Lăng sơn trang đánh lén Phi Linh môn, làm Phi Linh môn tổn thất nặng nề, trong Phi Linh môn còn có không ít cường giả vẫn lạc...

- Cái gì?

Dương Diệu còn chưa dứt lời, vẻ mặt Lục Lâm Thiên bỗng nhiên đại biến, ánh mắt âm trầm, không gian chung quanh giống như lập tức cứng lại, hàn ý lạnh cả người trong khoảnh khắc lan tràn, dọa cho toàn thân Dương Diệu run lên. Khí tức trong lúc vô hình khiến cho nàng không có cách nào chống lại, linh hồn bỡ ngỡ.

- Tiểu Long, chúng ta mau trở về.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, gợn sóng trong không gian trước người lóe lên, lập tức biến mất tại chỗ.

- Thiên Địa minh đáng hận, nếu như Phi Linh môn xảy ra chuyện, ta thề phải diệt Thiên Địa minh.

Ánh mắt Tiểu Long cũng âm trầm, lập tức xé rách không gian trước người đuổi theo lão đại.

Ánh mắt Nam thúc, Bạch Linh, Khiên Bách Biến biến hóa, ba người lập tức theo sát phía sau, Mẫu Đơn đương nhiên cũng đi theo.

- Người kia chính là Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên trở về rồi.

- Lục Lâm Thiên thoát khốn, hắn trở về rồi.

Xa xa, ánh mắt cả đám tán tu kinh ngạc, lập tức tản ra hải vực chung quanh.

Tốc độ của Đế giả xuyên qua khe nứt trong gợn sóng không gian, so với đường hầm không gian còn nhanh hơn.

Sắc trời gần tối, do là đầu mùa đông cho nên trời tối nhanh hơn, bên trong không khí xen lẫn hàn ý lạnh cả người.

Một lát sau, trên không trung Phi Linh môn, gợn sóng trong không gian bị xé rách, hai đạo thân ảnh một trước một sau xuất hiện trên không trung. Bốn đạo thân ảnh sau lưng cũng trước sau phá không xuất hiện.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, ánh mắt nhìn qua Phi Linh môn vô cùng âm trầm, tâm thần trong nháy mắt khuếch tán, bao phủ toàn bộ Phi Linh môn, dò xét động tĩnh hiện tại trong Phi Linh môn.

Phanh Phanh.

Trong sát na này, trong Phi Linh môn đột nhiên có mấy đạo khí tức lan tràn ra, từng đạo khí tức chấn động, từng đạo thân ảnh phóng lên trời.

- Ca ca.

- Nhị đệ.

Trong Phi Linh môn, hai đạo thân ảnh dẫn đầu phá không mà tới. Hai người Dương Quá, Lục Tâm Đồng đã xuất hiện ngoài Phi Linh môn. Sau khi từ trong Thiên Địa tháp đi ra bọn họ đã nhận được tin tức Lục Lâm Thiên còn sống, cho nên đang chờ mong hắn trở về.

Sưu Sưu.

Từng cường giả nhảy ra rồi bay lên trên không trung, từng đạo thân ảnh xuất hiện ngoài cửa Phi Linh môn. Hai đạo thân ảnh hùng vĩ đạp không mà đứng trên không trung, trong lúc vô hình khiến cho năng lượng thiên địa chung quanh biến hóa. Hai người này chính là Thánh thủ Linh Đế và Hàn Băng Đại Đế.

Tâm thần Lục Lâm Thiên thu liễm, tâm thần dò xét bốn phía, khí tức của đại bộ phận cường giả Phi Linh môn đều có mặt, thậm chí tu vi của mọi người còn tiến một bước dài, tâm trạng căng cứng vừa rồi buông lỏng hơn không ít.

- Đại ca, Tâm Đồng, hai người cũng đột phá Đế giả rồi sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào trên người Dương Quá và Lục Tâm Đồng, đại ca DƯơng Quá đã khôi phục, mà khí tức trên thân thể hai người lúc này, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận rõ ràng được đại ca Dương Quá và Lục Tâm Đồng tuyệt đối đã đạt tới Đế cấp, chỉ có Đế giả mới có loại khí tức như vậy.

- Đúng vậy, muội và đại ca cùng đột phá Đế giả.

Lục Tâm Đồng gật đầu, mắt nhìn thân ảnh phía trước, lại nhìn qua đám người Tiểu Long, Bạch Linh, Nam thúc, Khiên Bách Biến, Mẫu Đơn rồi nói:

- Ca ca, huynh và Tiểu Long, Bạch Linh tỷ, Nam thúc đều tốt chứ?

- Tâm Đồng, đương nhiên chúng ta không có việc gì, không ngờ ngươi cũng thành Đế, chúc mừng.

Tiểu Long khẽ mỉm cười nói, trong lòng vốn còn muốn khoe khoang một ít trước mặt Lục tâm Đồng, lúc này thấy Lục Tâm

Đồng cũng đã đột phá thành Đế, trong lòng hắn cực kỳ kinh ngạc, thêm nhưng thêm nữa lại là cao hứng.

- Lão quái vật, không có việc gì là tốt rồi.

Cùng lúc Hàn Băng Đại Đế và Thánh Thủ Linh Đế cũng đi tới bên người Nam thúc. Ánh mắt chớp động, trong lòng thầm thở dài một hơi, ánh mắt hai người lập tức nhìn qua Bạch Linh, Tiểu Long, khi nhìn về phía Mẫu Đơn, hai người bắt đầu nghẹn họng.

Đặc biệt là Hàn Băng Đại Đế, nhìn thấy thân ảnh Mẫu Đơn lập tức đề phòng.

- Các ngươi đều đột phá sao?

Mà lúc này Nam thúc nhìn Hàn Băng Đại Đế và Thánh Thủ Linh Đế, ánh mắt mừng rỡ không thôi.

- Đế giả, còn có không ít nha.

Thân ảnh xinh đẹp của Mẫu Đơn lăng không đứng, con mắt màu đỏ khẽ đảo, ánh mắt đảo qua trên người Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Thánh Thủ Linh Đế, có chút cảm giác ngoài ý muốn. Theo nàng biết, Đế giả trên đại lục này cũng không có bao nhiêu, mà trong Phi Linh môn này thoáng cái lại xuất hiện nhiều như vậy.

Từng đạo ánh mắt nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên, giờ phút này cơ hồ tất cả cường giả Phi Linh môn đều run lên, từng ánh mắt mang theo sự kích động và run rẩy.

- Chưởng môn trở về...

Từng tiếng hét lớn vang vọng trên không trung Phi Linh môn, dưới âm thanh như sấm rền, vô số đệ tử Phi Linh môn lập tức phóng ra.

- Bái kiến Nhị thiếu gia.

Cực Lạc Tam Quỷ nhảy ra, thân thể đạp không mà đứng, lập tức quỳ rồi hành lễ.

- Bái kiến chưởng môn.

Cơ hồ tất cả đệ tử Phi Linh môn đều cung kính hành lễ, ánh mắt run run, sau khi tất cả mọi người biết được chưởng môn con sống đều đang chờ mong, chờ mong chưởng môn sớm trở về. Huyết hải thâm cừu của Phi Linh môn đã qua tám năm, tám năm nay bọn họ đều muốn báo huyết hải thâm cừu này.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua từng đạo thân ảnh quen thuộc, Thiên Độc Yêu Long, Bàn Hủy, Bàn Vân, Long Linh, Xích Viêm, Hỏa Sí Tôn giả... Cường giả Phi Linh môn lúc này tu vi so với trước kia đều cường hãn hơn không ít.

Nhưng mà lúc này Lục Lâm Thiên lại cảm giác được bầu không khí có chút không đúng, ánh mắt của tất cả mọi người có chút không đúng.

- Công tử, rốt cuộc người cũng trở về, người trở về là tốt rồi.

Trong đám người, Lục Tiểu Bạch lúc này đã là Vũ Tôn nhị trọng đỉnh phong tiến lên bên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt run rẩy.

- Tiểu Bạch, mọi người làm sao vậy?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua mọi người, hỏi Lục Tiểu Bạch.

- Công tử, sau khi người bị nhốt trong Hư không bí cảnh, Lan Lăng sơn trang, Hóa Vũ tông, Vạn Thú Tông, Thiên Kiếm môn liên thủ đánh lén Phi Linh môn. Phi Linh môn bị tổn thất cực lớn, phần đông đệ tử bị giết chết, chúng ta đều đang đợi, đợi người trở về mang chúng ta đi báo thù.

Ánh mắt Lục Tiểu Bạch run run, con mắt từ từ đỏ lên.

- Chưởng môn, hơn hai vạn đệ tử Phi Linh môn bị giết a, thù này nhất định phải báo.

Chương 3054: Lực lượng bi thống 1

Sát ý trên người Thiên Thủ Quỷ Tôn bắn ra, hai mắt đỏ rực. Gia nhập Phi Linh môn hắn đã coi Phi Linh môn như nhà mình, thù này há có thể không báo.

- Tru sát Vạn Thú Tông, diệt Lan Lăng sơn trang và Thiên Kiếm môn. VÌ huynh đệ Yêu đường báo thú.

Trường bào trên người Thiên Độc Yêu Long tung bay, hai mắt đỏ thẫm, quanh thân có khói độc nhàn nhạt quanh quẩn, âm thanh giống như chuông lớn quanh quẩn trên không Phi Linh môn.

- Chưởng môn, báo thù vì Phi Linh môn đi.

- Diệt Thiên Kiếm môn, Lan Lăng sơn trang.

- Tru sát Vạn Thú Tông.

Chúng cường giả quát, từng cỗ khí tức lan tràn, hai mắt đỏ rực. Cơ hồ tất cả cường giả gia nhập Phi Linh môn, nhận được thứ gì từ Phi Linh môn, trong lòng mọi người đều hiểu rõ. Lúc này những người này đều coi Phi Linh môn là nhà mình.

Huyết cừu của Phi Linh môn, cảnh tượng lúc trước trong Phi Linh môn tràn ngập thi thể, máu chảy thành sông, tám năm trôi qua không có ai quên được, cũng không có cách nào quên, nhẫn nại không phải là e ngại, mà mọi người đều hiểu rõ mình đang chờ cái gì. Là vì chờ đợi ngày hôm nay tới, chờ đợi người trước mặt trở về dẫn dắt mọi người. Hiện tại rốt cuộc bọn họ cũng chờ được tới ngày hôm nay.

- việc này ta đã biết rõ, nợ máu phải trả bằng máu, bọn họ sẽ phải hoàn lại gấp mười lần. Báo thù cho đệ tử Phi Linh môn ta vẫn lạc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên giờ phút này cũng vô cùng âm trầm, hàn ý quanh thân trào ra, cả không gian tự nhiên xảy ra biến hóa.

Hàn ý như vậy lan tràn khiến cho ánh mắt Mẫu Đơn bên người Lục Lâm Thiên không khỏi biến hóa.

- Lâm Thiên, ngươi trở về là tốt rồi.

Trong đám người, một đạo thân ảnh màu trắng chậm rãi tiến lên.

Thân ảnh Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh xuất hiện, cả đám cường giả Phi Linh môn sát ý ngập trời lập tức yên tĩnh lại, ánh mắt đều nhìn vào trên người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

- Oánh tỷ, tỷ...

Lục Lâm Thiên nhìn thân ảnh trước mắt, ánh mắt lập tức run lên. Lúc này mái tóc Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh trắng xóa, con mắt sáng láng, khí tức lại giống như thiếu đi thứ gì đó, khuôn mặt vốn tinh xảo tuyệt mỹ kia lúc này ít nhất cũng già đi hơn hai mươi tuổi, khiến cho Lục Lâm Thiên thiếu chút nữa không nhận ra được.

Giờ phút này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng mơ hồ có một loại dự cảm không tốt, dự cảm không tốt này khiến cho Lục Lâm Thiên run sợ.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh chậm rãi đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên, mắt nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự vui vẻ nhàn nhạt, nói:

- Lâm Thiên, tổng cộng hai vạn ba trăm linh bảy người của Phi Linh môn vẫn lạc, huyết cừu này giao cho ngươi.

- Thù của Phi Linh môn ta nhất định sẽ đòi lại gấp mười lần.

Lục Lâm Thiên gật đầu, mắt nhìn mọi người, dường như đang tìm kiếm người nào đó, thế nhưng cũng không nhìn thấy đạo thân ảnh quen thuộc kia, ánh mắt biến đổi, lập tức hỏi Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh:

- Oánh tỷ, Đông lão đâu rồi? Sao ta lại không thấy Đông lão, Đông lão đi đâu rồi?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn ánh mắt Lục Lâm Thiên, ánh mắt biến ảo, không nói gì.

Không trung hoàn toàn yên tĩnh, lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người bắt đầu trầm mặc, cơ hồ tất cả cường giả Phi Linh môn đều biết phân lượng của Đông Vô Mệnh trong lòng chưởng môn. Đông Vô Mệnh vẫn lạc, mọi người không khó tưởng tượng ra được chưởng môn sẽ có phản ứng gì.

Không có ai lên tiếng, chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, ánh mắt Tiểu Long nhảy lên, vẻ mặt lập tức ngưng trọng.

- Ai có thể nói cho ta biết Đông lão đi nơi nào được không? Mau nói cho ta biết.

Mắt nhìn phản ứng của mọi người, dự cảm không tốt trong lòng Lục Lâm Thiên ngày càng mãnh liệt, lập tức bối rối, nhìn mọi người rồi lớn tiếng hỏi.

- Ca ca...

Lục Tâm Đồng mở miệng, trong lòng bi thương, nước mắt chảy xuống.

- Tâm Đồng, Đông lão sao rồi? Muội mau nói cho ta biết, Đông lão đi đâu rồi.

Lục Lâm Thiên kéo hai tay Lục Tâm Đồng, giờ phút này làm sao hắn không đoán ra được có thể Đông lão đã xảy ra biến cố.

- Lâm Thiên, lão gia hỏa kia đi trước rồi, có lẽ là ngại trọng trách trong Phi Linh môn quá nặng, cho nên đi nghỉ ngơi trước rồi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn Lục Lâm Thiên, khóe miệng khẽ nở nụ cười, ánh mắt cực kỳ bình tĩnh.

- Sư phụ, Đông cung phụng vẫn lạc, tám năm trước đã vẫn lạc, hồn anh cũng không để lại.

Niếp Phong ngẩng đầu, do dự một chút rồi nói với Lục Lâm Thiên.

Xoạt xoạt.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên nghe vậy thân thể run lên, lập tức lảo đảo lùi về phía sau mấy bước, ánh mắt ngây ra.

Không gian lặng ngắt như tờ, từng đạo ánh mắt nhìn lên trên người Lục Lâm Thiên, không có người nào dám nói chuyện, dưới cỗ khí tức vô hình kia, không có một ai trên không trung lúc này không cảm thấy run sợ.

Lục Lâm Thiên cũng không nổi giận như tưởng tượng của mọi người, nhưng mà ánh mắt thì ngốc trệ, bất động. Mãi một lúc lâu sau mới nhìn Lục Tâm Đồng nói:

- Tâm Đồng, mộ Đông lão ở đâu? Mang ta đi tới đó.

Hậu sơn Phi Linh môn, trước Vạn nhân mộ, trước một cái mộ lớn có một khối bia bằng đá xanh lớn mấy thước, trên tấm bia này có khắc mấy chữ Thôi Hồn Độc Tôn Đông Vô Mệnh to.

Lúc này từng đạo thân ảnh xuất hiện trước ngôi mộ, Lục Lâm Thiên nhìn qua tấm bia mộ, thân thể lẳng lặng đứng đó, không nói bất kỳ một lời nào. Ánh mắt ngây ngốc nhìn lên tấm bia, giống như đang nhìn thấy đạo thân ảnh màu đen kia.

Lục Lâm Thiên còn nhỡ rõ, lúc trước ở trong sơn mạch Vụ Đô, lão gia hỏa kia còn cấm chế ném hắn một bên. Bên tai còn quanh quẩn câu nói "tiểu gia hỏa, ta cần tìm nơi chữa thương, hôm nay không muốn giết ngươi. Ngươi thành thành thật thật ở đó cho ta. Chờ thương thế của ta tốt lên, ngươi có thể đi". Mà lúc này âm thanh còn quanh quẩn bên tai hắn, thế nhưng không còn gặp được đạo thân ảnh kia nữa, không nhìn thấy lão gia hỏa kia nữa rồi.

- Đông lão.

Lục Lâm Thiên chậm rãi tiến lên, thò tay vuốt ve bia mộ, dùng trường bào màu xanh lau sạch tro bụi trên bia mộ, nhẹ nhàng nói:

- Đông lão, ta trở về rồi. Người có nghe thấy không? Ta trở về rồi, ta đã về.

- Người nói đi, Đông lão, người có nghe thấy hay không? Là ta trở về, ta mang về cho người một bảo vật, người mau ra đây nhìn một cái đi. Được không? Chỉ nhìn một cái thôi.

Lục Lâm Thiên nói chuyện, tay móc ra một nhẫn trữ vật, nhìn tấm bia mộ nói:

- Người mau ra đây nhìn xem, thần khí thượng cổ tùy người chọn. Còn có truyền thừa của Đế giả, người muốn chọn thế nào thì chọn a. Còn có linh kỹ Thiên cấp, tất cả đều cho người được không? Người mau ra nhìn xem đi, ta cầu người, người ra đây xem đi được không?

Từng kiện, từng kiện thần khí thượng cổ, linh kỹ Thiên cấp cùng với vũ kỹ Thiên cấp, vô số thân thể Đế giả được Lục Lâm Thiên bày ra trước bia mộ, khí tức mênh mông lan tràn ra khiến cho chúng cường giả chung quanh lúc này biến sắc.

Hai mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua bia mộ, vẫn ngốc trệ, móc từng kiện, từng kiện bảo vật ra, âm thanh ngày càng dồn dập, nói:

- Đông lão, người chờ lâu như vậy không phải là vì ngày hôm nay sao? Bảo vật, bảo vật tốt nhất ta đã tìm về cho người.

Chương 3055: Lực lượng bi thống 2

- Đông Vô Mệnh, ngươi đi ra ngoài cho ta, ngươi có nghe hay không? Lão gia hỏa, nếu như ngươi không ra, ngươi có tin ta đốt cái ổ này của ngươi hay không? Ngươi mau đi ra cho ta.... Ta trở về rồi, tiểu tử trở về rồi. Lão gia hỏa, ngươi mau chui ra đây cho ta...

Lục Lâm Thiên lớn tiếng hét với cái bia mộ kia, ánh mắt ngày càng bi thống.

- Ca ca, sư phụ không còn hài cốt, trong mộ này cũng nhưng mà một ít y phục bình thường của sư phụ và những vật người thích. Đây nhưng mà ngôi mộ chôn di vật và y phục của người. Sư phụ chết thật thê thảm.

Lục Tâm Đồng đi tới bên người Lục Lâm Thiên, mắt nhìn bia mộ, nước mắt không nhịn được tuôn ra.

- Lão độc vật, ngươi chết thật thê thảm, thù của ngươi ta và lão đại nhất định sẽ báo cho ngươi.

Ánh mắt Tiểu Long lúc này cũng ướt át, tình cảm của hắn và Đông Vô Mệnh cũng vô cùng tốt.

- Đáng hận.

Nghe vậy thân ảnh Lục Lâm Thiên run lên, ánh mắt đỏ hồng, đột nhiên xoay người quỳ một chân xuống mặt đất, tay nện một quyền xuống phái dưới.

Phanh.

Âm thanh trầm thấp, bạo liệt vang vọng, mặt đất run rẩy, vài ngọn núi khổng lồ phía xa xa run rẩy, lay động, từng khe nứt lan tràn. Tiếp đó lập tức sụp đổ.

Phanh Phanh.

Vài ngọn núi khổng lồ trong nháy mắt sụp đổ, mặt đất rung chuyển, đá lớn bắn tứ tung. Một màn rung động này không tận mắt nhìn thấy thì khó có thể tin được, đồng thời khó có thể rung động, tim đập nhanh được.

Mà cảnh tượng như vậy, chúng cường giả đứng trước mộ cùng với mấy vạn đệ tử Phi Linh môn phía xa cũng không có lên tiếng, tất cả đều lẳng lặng đứng nguyên một chỗ.

Lục Lâm Thiên quỳ một chân lên mặt đất, khẽ ngẩng đầu nhìn tấm bia mộ trước mắt, ánh mắt đỏ hồng, nói:

- Đông lão vẫn lạc trong tay kẻ nào?

- Chưởng môn, đã điều tra ra, là Phi Kiếm Tôn giả của Thiên Kiếm môn, tu vi Chuẩn Đế. Đông lão vẫn lạc trong tay người này.

Trong đáp người, Diệp Mỹ nói.

- Sư đệ, lão độc vật lưu lại di ngôn cho đệ.

Thân ảnh Sát Phá Quân đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn về phía Sát Phá Quân, di ngôn của Đông lão, hắn há có thể không nghe.

- Tiểu tử, rốt cuộc ta cũng không thể ra sức cho Phi Linh môn, chờ ngươi đi ra. Sau khi ngươi đi ra, nhất định phải báo thù cho ta.

Sát Phá Quân nhìn Lục Lâm Thiên, đem những lời nói cuối cùng của Đông Vô Mệnh nói ra cho Lục Lâm Thiên nghe một lần.

Nghe vậy ánh mắt Lục Lâm Thiên ngày càng âm trầm, càng ngày càng đỏ, trong ánh mắt đỏ hồng còn mang theo kim quang lập lòe. Cùng lúc, quanh thân bắt đầu có một cỗ kim quang nhàn nhạt lan tràn.

- Thiên Kiếm môn.

Một tiếng rít như sấm vang vọng, trong nháy mắt Lục Lâm Thiên đột nheien đứng dậy, kim quang quanh thân đại thịnh. Cả phiến thiên địa đột nhiên tràn ngập kim quang, vô số kim quang lũ lượt kéo tới.

Sưu.

Không gian lập tức run lên, kim quang phóng lên trời, cả không gian thiên đìa giờ phút này trong sát na vang lên tiếng nổ, kim quang đại thịnh chiếu rọi. Trong thiên địa bao la, mặt đất bỗng nhiên vỡ ra tạo thành một cái khe lớn, từng đạo quang mang màu vàng từ trong khe nứt bắn ra.

Trong nháy mắt, cuồng phong rít gào trong thiên địa, kim quang đại thịnh lập tức bao phủ không gian. KIm quang rực rỡ che khuất bầu trời mang theo khí tức lạnh lẽo mà sắc bén.

Ngoài không gian kim quang, phong vân biến sắc, thiên địa bắt đầu lờ mờ.

- Ah...

Lục Lâm Thiên giận, hai mắt đỏ hồng, ngẩng đầu nhìn lên trời, miệng gầm một tiếng giận dữ tựa như sấm sét cuồn cuộn truyền ra. Tiếng rít gào vang vọng không ngừng, âm thanh đinh tai nhức óc vang vọng, tiếng gầm gừ này khiến cho người nghe cảm thấy cực kỳ bi thương, tim như bị đao cắt.

Tiếng gầm gừ vang vong, giờ phút này âm thanh vang vọng trong thiên địa không phải là âm thanh đau đớn từ nội tâm, giống như là tự dưng trong lòng tự nhiên thống khổ, bi ai, buồn bã.

Trong Phi Linh môn, giờ phút này dưới âm thanh bi thống này, tất cả người trong Phi Linh môn lập tức cảm thấy lòng đau như cắt, ruột gan đứt từng khúc. Đám người Lục Tâm Đồng, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Tiểu Long, Nhan Kỳ, Bạch Toa Toa, Diệp Mỹ, Diệp Phi bắt đầu bi thương.

Tiếng rít vang vọng, chấn động nhân tâm vang vọng không ngừng.

- Người này quá kỳ quái, người chết là thân nhân của hắn hay sao?

Dưới tiếng rít này, đôi mắt xinh đẹp của Mẫu Đơn khẽ đảo, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc. Tiếng rít gào bi thống này không ngờ có thể làm ảnh hưởng tới cảm xúc của nàng.

- Người chết so với thân nhân còn thân hơn.

Đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh chuyển động, hàn ý trong mắt bắn ra. Đông Vô Mệnh nàng cũng biết, là một lão độc vật trong nóng ngoài lạnh, nàng cũng rất quý mến.

Ầm ầm.

Tiếng rít gào vang vọng, bên trong kim quang trên không trung bắt đầu có tiếng sấm minh.

Trong không gian tràn ngập kim quang đột nhiên có vô số mây đen dày đặc kéo tới. Xen lẫn tiếng sấm minh vang vọng, lúc này thiên địa bắt đầu lờ mờ, mặt đất lắc lư, mặt nước lập tức cuồn cuộn.

- Ah...

Tiếng rít gào bi thống lan truyền ra, cuồn cuộn không dứt, ở trong không gian lờ mờ không có ánh sáng lúc này chỉ có một mình Lục Lâm Thiên ngẩng đầu mà đứng, kim quang toàn thân giống như mặt trời lên cao, phóng ra kim quang khiến cho linh hồn người ta run rẩy.

Thuộc tính kim trong cả phiến thiên địa lúc này chấn động, cuồn cuộn không dứt kéo tới không trung.

Giờ phút này Cổ Vực run rẩy, mặt đất lay động, cả không trung phong vân biến sắc.

Trên đại lục Linh Vũ, tiếng sấm minh vang vọng không dứt, trên Đông Hải, hải vực trong chốc lát cuồn cuộn, sóng to gió lớn.

Tổ Yêu Lâm ở phía Nam, Linh Hoàng Nhai ở phía bắc, vạn thú rít gào, trong mọi mật địa, khí tức bắt đầu run rẩy bất định.

Giờ phút này thủy triều trên đại lục bỗng nhiên tăng mạnh, cuồng phong rít gào, trong không gian, khí tức sắc bén lạnh lẽo thẩm thấu vào trong thiên địa.

Nhất thời, trong thiên địa, mọi Đế giả đều đứng trên hư không, ánh mắt rung động.

- Dị tượng thiên địa, tên này chỉ rống lên một tiếng mà có thể tạo thành dị tượng thiên địa.

Mẫu Đơn nhìn dị tượng thiên địa trên không trung, lập tức trợn mắt há hốc mồm. Như vậy cũng quá mạnh a.

- Ba ngày sau, Lục Lâm Thiên ta thề sẽ huyết tẩy Thiên Kiếm môn, chó gà không tha, người nhúng tay vào chuyện này giết không tha...

Trong không gian gió nổi mây phun, dị tượng thiên địa, một âm thanh bi phẫn, đau lòng vang vọng trong thiên địa, vô số cường giả đều có thể nghe thấy rõ ràng.

Âm thanh bi thống vang vọng, quanh quẩn trong thiên địa này, vô số Đế giả nghe vậy lập tức biến sắc.

Trong chốc lát, trong thiên địa này cũng có vô số người biết được Lục Lâm Thiên đã thoát khốn khỏi Hư không bí cảnh.

- Lâm Thiên đi ra rồi, không ngờ lại tạo thành động tĩnh lớn như vậy, ta đi xem một chút.

Trên một ngọn núi trong Thánh Linh giáo, ánh mắt Kim Lang Đại Đế khẽ biến đổi.

Trong sơn mạch vô tận, trên một ngọn núi, một đạo thân ảnh xinh đẹp phóng tới, đôi chân nhỏ dài, bờ mông no tròn, ngạo nghễ, ngũ quan tinh xảo, làn da cực kỳ trắng nõn. Bộ dáng này trong vẻ đáng yêu lại mang theo vẻ vũ mị, đầu đội ruy băng, mặc y phục năm màu bao phủ thân thể linh lung, bay bổng.

Chương 3056: Hai ngày hai đêm 1

Nữ tử tuyệt mỹ này thì thào nói, thân ảnh lập tức lóe lên, sau đó biến mất tại chỗ.

Trong dị tượng thiên địa, cả Phi Linh môn gió nổi mây phun, tiếng sấm vang vọng, sự bi thương bao phủ cả Phi Linh môn, chúng đệ tử dưới khí tức này không khỏi cảm thấy bi thương.

Phanh.

Lục Lâm Thiên dứt lời, hai đầu gối lập tức quỳ xuống trước mộ, hai mắt ngơ ngác nhìn bia mộ, không trung lúc này mới yên tĩnh trở lại, dị tượng thiên địa, gió nổi mây phun lúc này mới dần dần biến mất.

- Lâm Thiên, đứng lên đi.

Thân ảnh Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh tiến lên bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

- Oánh tỷ, ta không sao, ta muốn ở cùng Đông lão.

Lục Lâm Thiên nói, hai mắt chăm chú nhìn vào tấm bia mộ.

- Thù của lão gia hỏa phải báo, thế nhưng hiện tại Lam Linh còn bị Vạn Thú Tông giam giữ trong Vạn Thú Tông, Phi Linh môn cũng có không ít chuyện cần xử lý. Trước tiên ngươi nên xử lý những chuyện này đi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói với Lục Lâm Thiên.

- Oánh tỷ, ta biết, ta ở cùng Đông lão một lát.

Lục Lâm Thiên nghe thấy Lam Linh bị Vạn Thú Tông bắt, ánh mắt lóe lên bất định, cánh tay khẽ phất, đem tất cả bảo vật chung quanh thu hồi vào trong nhẫn trữ vật giao cho Nam thúc rồi nói:

- Nghĩa phụ, những vật bên trong nghĩa phụ thấy thích hợp với ai thì cứ phân chia cho người đó.

Dứt lời, ánh mắt Lục Lâm Thiên tiếp tục nhìn vào tấm bia mộ, miệng nói với tất cả mọi người sau lưng:

- Tất cả lui ra đi. Ta muốn yên tĩnh một chút, hai ngày sau, tất cả người có tu vi?Suất cấp trở lên đi theo ta tới Vạn Thú Tông một chuyến.

- Lão đại, đệ trở về trước một chuyến.

Quang mang trên mi tâm của Tiểu Long lóe lên, ánh mắt khẽ biến ảo.

- Tiểu Long, có một ít chuyện Tứ đại Hoàng tộc cũng không thể nhúng tay vào bên trong. Đệ không nên làm bọn họ khó xử. Lần này tự chúng ta xử lý là được.

Lục Lâm Thiên quay đầu nói với Tiểu Long, tâm tư của Tiểu Long Lục Lâm Thiên đương nhiên hiểu rõ. Đối phó với Vạn Thú Tông và Thiên Kiếm môn, đồn rằng Hoàng tộc không thể nhúng tay vào chuyện bên ngoài.

- Vậy thì đệ ở lại, chúng ta ở cùng một chỗ.

Tiểu Long gật đầu.

- Tất cả lui ra, để cho ta ở cùng với Đông lão một lát.

Lục Lâm Thiên khoát tay với đám người phía sau, thế nhưng cũng không quay đầu lại.

- Tất cả mọi người lui xuống trước.

Nam thúc phất tay rồi nói:

- Tất cả người có tu vi Tôn cấp cùng với cường giả Yêu đường cấp độ bát giai theo ta đi tới đại điện một chuyến.

Nam thúc dứt lời, đệ tử Phi Linh môn lập tức nhẹ giọng đáp một tiếng rồi rời đi, ai cũng không dám quấy rầy chưởng môn.

Sát Phá Quân, Hắc Vũ, Cực Lạc Tam Quỷ đứng một lát rồi cũng đi tới đại điện.

Cuối cùng chỉ còn Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, Bạch Linh đứng trước bia mộ.

Một lát sau, trước mộ của Đông Vô Mệnh ở hậu sơn cũng chỉ còn một mình Lục Lâm Thiên.

Lẳng lặng nhìn bia mộ, Lục Lâm Thiên có cảm giác dường như đang nhìn khuôn mặt quen thuộc kia, hắn khẽ nói:

- Đông lão, sao người có thể đi như vậy cơ chứ? Không có người sẽ không có Phi Linh môn, không có người cũng không có ta như hiện tại.

- Lúc trước ta lừa người gia nhập Phi Linh môn, ta đã từng đáp ứng với người, trong vòng mười năm, sẽ cho người nhìn thấy một Phi Linh môn không giống như trước, tiểu tử ta đã làm được. Tại sao người lại đi sớm như vậy? Người cam lòng bỏ Oánh tỷ sao? Cam lòng bỏ Tâm Đồng sao? Còn có Phi Linh môn, ta biết Phi Linh môn cũng là tâm huyết của người a, ngươi cứ như vậy mà giao cho ta sao?

Lục Lâm Thiên thì thào nhìn bia mộ nói, vẻ mặt ảm đạm, những năm này trong lòng của hắn đã coi Đông Vô Mệnh là thân nhân, sau khi nhìn thấy Đông Vô Mệnh lần đầu tiên trong sơn mạch Vụ Đô, sau đó gia nhập Phi Linh môn cho tới bây giờ, Lục Lâm Thiên luôn coi Đông Vô Mệnh giống như cha mình, tuy rằng trong lòng hắn đã sớm tha thứ cho Lục gia, cho Lục Trung.

Thế nhưng nếu nói trong nội tâm Lục Lâm Thiên, người giống như phụ thân, nếu tính phương diện huyết thống tự nhiên là Lục Trung. Thế nhưng trong lòng, Lục Lâm Thiên lại nghĩ tới Đông Vô Mệnh đầu tiên.

Hắn phất tay xuất ra một bầu rượu cùng với hai chiếc chén, rót đầy một chén đặt trước mộ, Lục Lâm Thiên thì thào nói:

- Đông lão, đã lâu rồi chúng ta không uống với nhau rồi trò chuyện. Những năm này ta chạy ngược chạy xuôi, thời gian nói mấy câu với người cũng không có, người có trách ta hay không?

Tự rót rồi uống một mình, Lục Lâm Thiên thì thào nói:

- Nếu tính từ lần chúng ta uống rượu nói chuyện cuối cùng chỉ sợ đã rất lâu rồi a. Có một ít chuyện hiện tại mới cảm thấy hối hận, ngay cả nhìn mặt người lần cuối ta cũng không nhìn được. Ta hối hận, thế nhưng hối hận thì làm được gì? Người đã đi rồi. Những năm này ta biết rõ người rất khổ sở, cũng tốt, hiện tại người có thể an tâm nghỉ ngơi dưới suối vàng, trên này đã có ta, người cứ yên tâm nghỉ ngơi đi.

- Đúng rồi, có lẽ người đã biết Tâm Đồng đột phá thành Đế. Đệ tử mà người tự tay dạy dỗ ra, không dưới bất luận một Hoàng tộc nào. Người thật lợi hại, về sau trên đại lục này còn có ai dám xem thường Thôi Hồn Độc Tôn Đông Vô Mệnh nữa...

Trên đỉnh núi xa xa, Bạch Linh khoanh chân ngồi, lẳng lặng nhìn nam tử áo xanh kia.

- Bạch Linh muội muội, Lục Lâm Thiên giận dữ quả thực đáng sợ a. Thiên Kiếm môn kia ta cũng biết một chút, dường như thực lực không kém a.

Con mắt màu đỏ của Bạch Linh khẽ nhúc nhích, hỏi Bạch Linh.

- Có phải ta phải gọi ngươi là Mẫu Đơn tỷ tỷ hay không? Dường như chúng ta cũng không hơn kém lớn như vậy nha.

Bạch Linh nhìn Mẫu Đơn, ánh mắt lạnh lùng uy nghiêm, giống như cự tuyệt người khác các xa ngoài ngàn dặm.

Mẫu Đơn khẽ thở dài, nhìn Bạch Linh bất đắc dĩ nói:

- Ta nói này Bạch Linh muội muội, ta so với muội lớn hơn, đột phá Đế cấp cũng sớm hơn muội. Gọi muội một tiếng muội muội cũng không tính là chiếm tiện nghi của muội. Tại sao vẻ mặt lạnh như băng này chỉ một mình ta chịu là sao?

- Ngươi có thể cách xa ta ra một chút.

Bạch Linh khẽ nhướng mày rồi nói.

- Được rồi, ta đi dạo một lát, thế giới bên ngoài quả thực so với bên trong kia còn tốt hơn nhiều.

Mẫu Đơn dứt lời, thân ảnh xinh đẹp lóe lên, lập tức biến mất tại chỗ không thấy.

Lá rụng, sắc trời dần dần bị màn đêm bao phủ, gió đêm mang theo hàn ý. Trong Phi Linh sơn mạch, lá khô héo úa rơi xuống, chỉ còn lại thân cây ngạo nghễ đứng thẳng, cành cây chập chờn trong gió đêm.

Trên vòm trời, ánh trăng ảm đạm, trên trời cao xuất hiện mấy ngôi sao lờ mờ, ánh trăng nhàn nhạt.

Bạch Linh khoanh chân ngồi đó, nhìn chăm chú vào những bông tuyết đang rơi lả tả trong màn đêm. Váy dài phiêu động, cánh tay ngọc vươn ra khỏi ống tay áo bắt lấy một bông tuyết trong màn đêm, bông tuyết lập tức hóa thành một vệt nước trong lòng bàn tay mềm mại của nàng.

Nắm chặt bàn tay lại, Bạch Linh nhìn chăm chú vào nam tử áo xanh đang quỳ gối trước bia mộ đằng xa, đôi mắt xinh đẹp vẫn tràn ngập vẻ lạnh lùng uy nghiêm như trước đó.

Chương 3057: Hai ngày hai đêm 2

Thế nhưng ánh mắt nhìn về phía nam tử áo xanh lúc này lại không giống bình thường, dường như đang do dự, do dự một lát vẫn cố nhịn không đi tới quấy rầy nam tử áo xanh kia.

- Lục Lâm Thiên đi ra rồi.

Trong đình viện tinh xảo, ánh mắt Tử Yên chớp động, trong mắt hiện lên vẻ vui mừng.

- Ba ngày sau huyết tẩy Thiên Kiếm môn, tên này vừa mới đi ra đã không nhàn rỗi rồi.

Lam Thập Tam nói tiếp:

- Đến lúc đó ta cũng phải đi xem náo nhiệt, ta nhớ lúc trước những sơn môn đánh lén Phi Linh môn có Lan Lăng sơn trang và Vạn Thú Tông a, không biết Lục Lâm Thiên tại sao lại nhìn chằm chằm vào Thiên Kiếm môn. Lan Lăng sơn trang dường như còn gần đó hơn một chút a.

Tử Yên nói:

- Nếu ta suy đoán không sai, chắc hẳn là vì Đông Vô Mệnh khi trước vẫn lạc trong tay Phi Kiếm Tôn giả của Thiên Kiếm môn, dùng quan hệ của Đông Vô Mệnh và Lục Lâm Thiên hiện tại, Thiên Kiếm môn lần này sợ rằng gặp phiền phức lớn rồi.

Nghe vậy, Lam Thập Tam lập tức sững sờ, nói:

- KHông ngờ Phi Kiếm Tôn giả của Thiên Kiếm môn lại gây ra phiền toái lớn nhưu vậy. Sợ rằng lúc này Phi Kiếm Tôn giả cũng không biết lý do tại sao Lục Lâm Thiên lại nhìn chằm chằm vào Thiên Kiếm môn a.

- Thiên Kiếm môn cũng không phải dễ chọc, trong tất cả các sơn môn, thực lực của Thiên Kiếm môn tuyệt đối là tồn tại hàng đầu.

Dương Quá và Lục Tâm Đồng, Thánh Thủ Linh Đế tuy rằng đều đột phá tới Đế cấp, thế nhưng dù sao cũng nhưng mà Đế cấp nhất trọng mà thôi. Coi như là Lục Lâm Thiên thuộc tính kim đại thành, khống chế thuộc tính kim, thế nhưng cũng nhưng mà Đế cấp nhất trọng. Ở trong Thiên Kiếm môn dường như còn có vị kia tồn tại...

Trong đôi mắt xinh đẹp của Tử Yên hiện lên vẻ lo lắng.

- Ngươi lo lắng cho hắn...

Lam Thập Tam mỉm cười, nhìn qua Tử Yên, trên khuôn mặt hiện lên sự vui vẻ.

- Trong lòng ngươi cũng không phải có một người sao? Đừng tưởng ta không nhìn thấy.

Tử Yên tức giận lườm Lam Thập Tam.

Ánh mắt Lam Thập Tam biến ảo, lập tức cười ha hả nói:

- Ha ha, ta có... nói trong lòng ngươi có hắn đâu? Đây là tự miệng ngươi không đánh đã khai a.

Dứt lời, thân ảnh Lam Thập Tam lóe lên, đã biến mất trong đình viện, chỉ lưu lại âm thanh:

- Ta đi trước, đến lúc đó sẽ đi tới Thiên Kiếm môn xem náo nhiệt.

Màn đêm bao phủ, từng dãy núi liên miên không ngớt, gió lạnh khẽ thổi qua.

Trong Vân Dương Tông, Vân Khiếu Thiên đi qua đi lại, nhìn màn đêm ngoài cửa sổ rồi nói:

- Tiểu tử này vừa ra đã muốn động vào Thiên Kiếm môn, Thiên Kiếm môn này cũng không dễ chọc a. Tiểu tử này, ta phải đi xem mới được.

- Thiên Kiếm môn cũng không dễ chọc, tiểu tử này cũng không thông tri cho tất cả các sơn môn lớn. Ta phải đi xem mới được.

Trong Linh Thiên môn, trong gian phòng ở một đình viện nào đó, Lữ Chỉnh Cường cân nhắc một lát rồi lập tức đứng dậy, rời khỏi phòng.

Trong Phi Linh môn, vô số cường giả Tôn cấp cùng với yêu thú bát giai hội tụ. Mắt nhìn thực lực của mọi người đều có không ít tiến bộ, Nam thúc đã sớm có chút nghi ngờ, thực lực chỉnh thể đề cao không ít, có chút không bình thường.

Dưới sự tự thuật của mọi người, Nam thúc mới biết được chuyện Thiên Địa tháp mở ra, tất cả mọi người đều đạt được chỗ tốt trong Thiên Địa tháp, Lục Tâm Đồng và Dương Quá cũng đột phá trong Thiên Địa tháp.

Đối với chuyện Thiên Địa tháp dường như Nam thúc cũng biết không ít. Hắn không ngờ tới trong khoảng thời gian mấy năm hắn bị nhốt trong Hư không bí cảnh, không có mặt ở ngoài thì Thiên Địa tháp này đã mở ra.

- Chư vị, lần này ta và Lâm Thiên đạt được không ít chỗ tốt trong Hư không bí cảnh. Tin rằng vừa rồi chư vị cũng đã nhìn thấy.

Nam thúc nhìn mọi người nói.

Mọi người nghe vậy, ánh mắt kích động và nóng bỏng. Vừa rồi mọi người đã tận mắt nhìn thấy, bên trong có không ít thần khí thượng cổ. Truyền thừa của Đế giả, vũ kỹ, linh kỹ Thiên cấp, còn có không ít đan dược Đế phẩm. Mỗi một thứ đều là trọng bảo mà tất cả mọi người trên đại lục mơ ước, mỗi một thứ đều có thể khiến cho người ta điên cuồng. Mà vừa rồi chưởng môn móc ra một đống lớn.

- Lâm Thiên để cho ta phân phát những thứ phù hợp cho mọi người. Chuyện này không thành vấn đề, nhưng mà hai ngày sau, Lâm Thiên muốn tới Vạn Thú Tông. Tất cả mọi người ở đây cũng không có thời gian luyện hóa bảo vật. Vậy thì đợi sau việc này sẽ phân cho mọi người. Chư vị thấy thế nào?

Nam thúc nói xong, nhìn qua mọi người rồi hỏi.

Mọi người nhìn nhau, tuy rằng Nam thúc nói có đạo lý, cũng quả thực là như vậy, thế nhưng trước mặt trọng bảo, ai cũng có một chút tư tâm. Nhưng mà Nam thúc đã nói vậy, mọi người tự nhiên không có ý kiến, cũng không dám có ý kiến.

- Ta thấy cứ như vậy đi, hiện tại cũng không có thời gian luyện hóa bảo vật. Tất cả đợi sau này rồi tính tiếp, hiện tại tất cả trở về chuẩn bị đi. Huyết cừu tám năm của Phi Linh môn hiện tại cũng nên đòi lại từng thứ một.

Thánh Thủ Linh Đế nói.

- Mọi người không có ý kiến gì chứ?

Hàn Băng Đại Đế nhìn mọi người rồi nói.

- Chúng ta tự nhiên không có ý kiến.

Cực Lạc Tam Quỷ lập tức nói, chuyện có lợi dù sao cũng không tránh thoát khỏi đầu bọn họ, cho nên hiện tại cũng không cần phải nóng nảy.

- Ta cũng không có ý kiến, hai ngày sau sẽ tới Vạn Thú Tông.

- Ba ngày sau huyết tẩy Thiên Kiếm môn.

Một đống Tôn giả của Phi Linh môn lập tức lớn tiếng nói, huyết cừu tám năm, hiện tại rốt cuộc có thể báo thù, tám năm rồi, bọn họ đã chịu áp lực tám năm rồi.

- Lần này nhất định phải thu thập bọn họ cho tốt.

Độc Long khẽ quát, đôi mắt to như chuông đồng đỏ thẫm.

- Tất cả xuống dưới chuẩn bị đi.

Thánh Thủ Linh Đế khua tay nói, phần đông Tôn giả cùng với yêu thú linh thú bát giai, cường giả lập tức lui ra.

- Độc Cô lão đệ, đệ mau nói với ta chuyện mấy năm qua đi. Trong Hư không bí cảnh kia rốt cuộc mấy người đã phát hiện ra thứ gì?

Một đống lớn bảo vật kia Thánh Thủ Linh Đế cũng nhìn thấy, tất cả đều là trọng bảo. Chuyện này khiến cho trong lòng Thánh Thủ Linh Đế và Hàn Băng Đại Đế kinh ngạc.

- Khi nào ở cùng một chỗ ta sẽ nói, dường như lại có người tới.

Ánh mắt Nam thúc biến đổi, trong tâm thần dò xét của hắn lúc này đã phát hiện ra một ít động tĩnh bên ngoài Phi Linh môn, sắc mặt kinh ngạc nói:

- Là hai Đế giả.

- Là nhị đệ cùng với tam đệ của ta.

Thánh Thủ Linh Đế lập tức nói:

- Không ngờ bọn họ lại tới nhanh như vậy.

- Đế giả, bọn họ cũng thành Đế sao?

Nam tuhsc kinh ngạc không thôi, trong mắt hiện lên vẻ vui mừng.

- Động tĩnh vừa rồi Lâm Thiên làm ra cũng không nhỏ, có lẽ toàn bộ đại lục lúc này đều đã biết nó đi ra khỏi Hư không bí cảnh.

Ánh mắt Hàn Băng Đại Đế vẫn còn có chút rung động, nói:

- Không ngờ Lâm Thiên giận dữ lại khiến cho thiên địa dị tượng, quá kinh thiên động địa, không phải là người thường a.

Chương 3058: Hai ngày hai đêm 3

- Lâm Thiên khống chế thuộc tính kim, được thiên địa chiếu cố, nó vừa mới giận dữ, kí©ɧ ŧɧí©ɧ thuộc tính kim trong thiên địa biến hóa. Chuyện này cũng chứng minh phân lượng của Đông Vô Mệnh trong lòng nó. Ta thấy, ngay cả Lục Trung cũng không có nặng như Đông Vô Mệnh trong lòng nó.

Ánh mắt Nam thúc cũng rung động, khẽ lắc đầu.

- Đông Vô Mệnh này ta chỉ gặp qua một lần, thực lực người này bình thường, thế nhưng lại có thể dạy dỗ ra đệ tử thiên phú mạnh mẽ như Tâm Đồng, còn có trọng lượng như vậy trong lòng Lâm Thiên, người này không phải bình thường.

Hàn Băng Đại Đế nói.

- Đông Vô Mệnh vẫn lạc quả thực đáng tiếc, không có hắn và Bạch Oánh, Phi Linh môn cũng không có như ngày hôm nay nhanh như vậy.

Nam thúc nhìn ra bên ngoài đại điện, vẻ mặt có chút rung động.

- Đông Vô Mệnh chết, Thiên Kiếm môn sẽ phải trả một cái giá lớn.

Thánh Thủ Linh Đế nói.

- Chúng ta cũng đi thôi, hai vị Kim Lang và Bạch Lang đã tới, dường như vị kia của Thánh Linh cốc cũng tới.

Nam thúc như cười như không nhìn Thánh Thủ Linh Đế nói.

- Ha ha, chúng ta đi thôi.

Thánh Thủ Linh Đế coi như không hiểu ý tứ của Nam thúc, cười ha hả, cánh tay khẽ phất, lập tức biến mất tại chỗ...

Màn đêm bao phủ, ánh trăng lờ mờ, từng dãy núi liên miên không ngớt, tiết trời đầu mùa đông nhìn qua vô cùng tiêu điều.

Trong dãy núi, có không ít kiến trúc liên miên, diện tích bao la vô cùng. Một quảng trường nguy nga xuất hiện ở phía xa xa, bên trên dường như có một vật chỉ thẳng trời xanh.

- Ngươi có nghe gì hay không? Nghe nói Lục Lâm Thiên kia đã đi ra, ngay sau đó sẽ huyết tẩy Thiên Kiếm môn chúng ta.

- Lục Lâm Thiên đi ra rồi sao? Tên sát thần kia muốn tới Thiên Kiếm môn chúng ta, phải làm sao bây giờ?

Trong Thiên Kiếm môn, tin tức Lục Lâm Thiên muốn đồ sát toàn bộ Thiên Kiếm môn lan truyền ra trong đám đệ tử, lập tức cả Thiên Kiếm môn thần hồn nát thần tính.

Bầu trời đêm lờ mờ, những ngôi sao lơ lửng trên bầu trời, trên ngọn núi, thân ảnh xinh đẹp của Nguyên Nhược Lan đứng đó, đôi mắt nhìn chăm chú về phía xa, bộ váy dài máu tím phiêu động trong gió.

Mãi một lúc lâu sau nàng mới thì thào nói:

- Rốt cuộc cũng có ngày hôm nay sao?

Trên Vạn Thú Tông, trong một thạch thất được bảo vệ nghiêm ngặt, toàn thân Lam Linh bị ngâm trong huyết thủy, hai tay bị hai cái khóa sắt màu đen xuyên qua lòng bàn tay, mái tóc dài rối tung, dính đầy huyết thủy, thân thể gầy gò như củ, đã sớm mất đi vẻ tao nhã khi trước.

- Tất cả các ngươi lui ra đi.

Thân ảnh Hồng Vân xuất hiện ngoài thạch thất, quát lui mấy đệ tử Vạn Thú Tông canh gác bên ngoài.

- Vâng, tông chủ.

Mấy đệ tử Vạn Thú Tông lập tức cung kính lui ra.

- Sư tỷ... Sư tỷ.

Nhìn thấy mấy đệ tử này lui ra, lúc này sắc mặt Hồng Vân mới khẽ đổi, lập tức tiến vào trong thạch thất.

- Sư muội...

Hai mắt Lam Linh vô thần, nghe vậy lập tức ngẩng đầu lên.

- Sư tỷ, hắn thoát khốn rồi.

Hồng Vân nhìn Lam Linh nói.

- Lâm Thiên đi ra? Thật sao?

Hai mắt vô thần của Lam Linh lập tức sáng ngời, vội vàng nói với Hồng Vân:

- Có phải hắn tới Vạn Thú Tông hay không? Muội giúp ta van cầu sư phụ, không nên làm khó xử Lâm Thiên, Vạn Thú Tông hòa giải với Đế Đạo minh lúc này còn kịp, ta có thể cầu Lâm Thiên.

Ánh mắt Hồng Vân khẽ đổi, nhìn Lam Linh nói:

- Hắn chưa tới Vạn Thú Tông, mà ba ngày sau muốn huyết tẩy Thiên Kiếm môn, có lẽ hắn không biết sư tỷ bị nhốt trong Vạn Thú Tông.

Lam Linh sững sờ một hồi, lập tức nói:

- Không, nhất định hắn sẽ tới, chỉ cần hắn biết ta ở Vạn Thú Tông, nhất định sẽ tới. Ta tin tưởng hắn.

- Sư tỷ, nếu hắn đến chẳng lẽ hắn có năng lực làm gì Vạn Thú Tông chúng ta sao? Còn có cả Thiên Địa minh ở phía sau nữa.

Hồng Vân nói.

Ánh mắt Lam LInh lập tức ảm đạm, mãi một lúc sau mới nhìn

Hồng Vân nói:

- Sư muội, nếu như chàng tới, làm phiền muội nói cho chàng, Vạn Thú Tông không phải nơi mà chàng có thể tùy tiện tới.

- Sư tỷ, tỷ kiên trì cho tới hiện tại không phải là muốn hắn tới sao? Tại sao hiện tại lại không muốn?

Hồng Vân nói.

- So với việc đó ta càng không muốn chàng có việc nhiều hơn, nếu như chàng có thể tới thì chứng minh lựa chọn ta là đúng. Cho dù chết ta cũng thỏa mãn.

Lam Linh mỉm cười, nụ cười vui vẻ lúc này nhìn qua có vẻ dữ tợn.

Sáng sớm, cả Phi Linh môn đã bị tuyết trắng bao phủ, trong sơn mạch một mảnh trắng xóa, mà bông tuyết vẫn đang không ngừng từ trên trời rơi xuống, cả Phi Linh sơn mạch trắng xóa, gió lạnh thấu xương.

Mà kỳ quái là bên trong Cổ Vực này cũng chỉ có Phi Linh sơn mạch này trắng xóa, nơi khác tuy rằng âm trầm, thế nhưng cũng chưa tới mức có tuyết rơi. Cảnh tượng kỳ lạ này khiến cho vô số người cảm thấy kỳ lạ.

- Bạch Linh, chàng không sao đó chứ? Chàng đã quỳ hai ngày hai đêm rồi.

Trên một đỉnh núi bị tuyết trắng bao phủ, Vân Hồng Lăng mặc trang phục màu xanh, cực kỳ thu hút sự chú ý của người khác. Trang phục màu xanh bao phủ đường cong động lòng người, vẫn vô cùng hấp dẫn mê người như vậy.

Lúc này ánh mắt của Vân Hồng Lăng đang lo lắng nhìn về Lục Lâm Thiên đang quỳ trước ngôi mộ. Đã quỳ hai ngày hai đêm không nhúc nhích một chút nào khiến cho nàng cực kỳ lo lắng.

- Hồng Lăng tỷ, trong lòng Lâm Thiên chỉ bi thương mà thôi. Phân lượng của Đông lão trong lòng chàng rất lớn, hiện tại chàng còn chưa bỏ xuống được. Cứ để cho chàng yên lặng ở đó là được, chàng không có chuyện gì đâu.

Lữ Tiểu Linh nói, trên người mặc một bộ trang phục màu xanh lá gần giống như Vân Hồng Lăng, hai đạo thân ảnh linh lung, mê người tới cực điểm.

- Lâm Thiên không có việc gì đâu, các ngươi yên tâm đi.

Bạch Linh nói, y phục trắng như tuyết lúc này giống như có thể tương dung với bông tuyết ngập trời, giống như khiến cho người khác không dám nhìn thẳng.

- Nhân loại này rốt cuộc có bao nhiêu nữ nhân a. Không ngờ tất cả đều xinh đẹp như vậy.

Mẫu Đơn đứng ở bên cạnh, ánh mắt không ngừng dò xét Vân Hồng Lăng và Lữ Tiểu Linh, vẻ mặt nghi hoặc.

Trong Phi Linh môn, tuyết bay ngập trời, tán loạn, mà giờ phút này trên quảng trường Phi Linh môn từ sáng sớm đã có hơn một ngàn đạo thân ảnh tụ tập, khí tức trên mỗi một đạo thân ảnh đều kinh người, bông tuyết ngập trời rơi xuống tự động tan rã trên không trung. Ngàn người tụ tập tại một chỗ, không có một bông tuyết nào có thể chạm xuống đất.

Trong đám người, đi đầu là Thiên Địa nhị lão, Cực Lạc Tam Quỷ, Sát Phá Quân, Bàn Hủy, Xích Viêm, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Độc Long, Huyết Mị, Hắc Hùng, Hỏa Sí Tôn giả cùng chúng cường giả khác.

Đám người Lục Tiểu Bạch, Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc, Niếp Phong, Đoan Mộc Hồng Chí, Hoàng TĨnh Ngọc cũng có mặt.

Ngàn người im lặng không nói gì, tất cả lẳng lặng đứng đó, trong không trung hoàn toàn yên tĩnh. Mà sau lưng ngàn người này còn có vô số yêu thú linh thú lục giai thu nhỏ lại thân thể, từng cỗ khí tức hung hãn lan tràn ra.

Mọi người và chúng thú đều đang đợi, đợi ngày hôm nay tới.

Chương 3059: Chúng ta tới rồi 1

Phía hậu sơn, trước mộ của Đông Vô Mệnh, toàn thân Lục Lâm Thiên có một nửa chôn trong tuyết rơi ngập trời. Trong hai ngày hai đêm không có nhúc nhích, tuyết ngập tới eo. Trong thời gian hai ngày này ánh mắt đều ngơ ngác nhìn về phía bia mộ tới xuất thần.

Ken két.

Rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng có động tác, tuyết bao phủ nửa dưới thân thể run rẩy rồi tan rã, không gian đang có tuyết rơi chung quanh hóa thành sương mù biến mất không còn tung tích, vô cùng kỳ dị.

Giờ phút này mọi người đang chờ ở phía xa, từng ánh mắt lập tức nhìn về phía hậu sơn.

- Đông lão, tiểu tử đi trước, đi Vạn Thú Tông trước một chuyến, Vạn Thú Tông cũng tham dự việc này. Tiểu tử tuyệt đối không thể buông tha cho bọn chúng. Tạp chủng Phi Kiếm của Thiên Kiếm môn kia tiểu tử sẽ đích thân mang hắn về. Đánh chết hắn trước mặt người, báo thù cho người.

Lục Lâm Thiên dứt lời, lập tức cung kính dập đầu ba cái trước ngôi mộ.

Đông Đông Đông.

Dập đầu ba cái xong, Lục Lâm Thiên đứng dậy, trường bào màu xanh tung bay, thân ảnh chậm rãi đi tới trước Vạn Nhân mộ, cúi đầu nói:

- Huyết cừu của các ngươi từ hôm nay trở đi Lục Lâm Thiên ta sẽ báo cho các ngươi, một người cũng không bỏ qua.

- Lâm Thiên.

Từng đạo thân ảnh xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên, đúng là đám người Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Bạch Linh, Tiểu Long.

- Các nàng cũng tới rồi sao?

Lục Lâm Thiên quay đầu lại, nhìn Vân Hồng Lăng cùng với Lữ Tiểu Linh nở nụ cười áy náy. Nhị nữ hai ngày trước đã theo phụ thân mình là Lữ Chỉnh Cường và Vân Khiếu Thiên đi tới Phi Linh môn. Nhưng mà hai ngày vừa rồi quả thực hắn không muốn động, bởi vì hắn muốn tĩnh lặng một chút.

- Đông lão đã chết rồi, người đã chết, thiếp tin rằng Đông lão cũng không hy vọng chàng quá bi thương. Thù của Đông lão chúng ta sẽ cùng báo.

Vân Hồng Lăng nói.

- Lâm Thiên, đừng quá thương tâm, nhất định Đông lão cũng không hy vọng chàng thương tâm như vậy.

Lữ Tiểu Linh nói.

- Ta biết rồi, ta không sao đâu.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

- Lâm Thiên, lão gia hỏa thấy ngươi làm như vậy, nhất định hắn sẽ cao hứng.

Thân ảnh Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh chậm rãi đi tới bên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt biến ảo, nói:

- Hôm nay ngươi tới Vạn Thú Tông phải cẩn thận một chút.

- Oánh tỷ, tỷ đi theo ta chứ? Tất cả những kẻ đối phó với Phi Linh môn lúc trước, ta sẽ đòi lại toàn bộ.

Lục Lâm Thiên nhìn Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, huyết cừu như vậy hắn muốn Oánh tỷ tự mắt nhìn thấy hắn đòi lại.

- Tốt, ta đi cùng ngươi, coi như là hắn cùng đi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn bia mộ Đông Vô Mệnh sau lưng, trong mắt hiện lên sự vui vẻ nhàn nhạt, tuy rằng có bi thương, thế nhưng giờ phút này lại mỉm cười.

- Lão đại, Phi Linh môn đã chuẩn bị xong.

Đám người Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Thiên Sỉ Tuyết Sư đi tới.

- Sư phụ, chúng con sẽ đi báo thù cho người. Ngươi nhìn xem, một người chúng con cũng sẽ không bỏ qua.

Lục Tâm Đồng hành lễ trước mộ Đông Vô Mệnh.

- Chúng ta đi.

Lục Lâm Thiên nói, thân ảnh lóe lên, tiếp đó đã xuất hiện cách đó trăm thước.

- Thực lực Phi Linh môn xưa đâu bằng nay a.

Trên quảng trường Phi Linh môn, tuyết bay ngập trời vừa rồi lập tức toán loạn. Chẳng biết từ khi nào cả không trung bị mây mù dày đặc bao phủ, bao phủ mặt đất. Ở một góc trên quảng trường, Vân Khiếu Thiên nhìn hơn một ngàn cường giả Phi Linh môn, còn có vô số yêu thú, linh thú, ánh mắt chấn động không thôi.

- Đã không dưới tất cả các sơn môn lớn.

Ánh mắt Lữ Chỉnh Cường cũng vô cùng kinh ngạc, lúc này Phi Linh môn, tăng thêm cường giả Thánh Linh giáo và Thánh Linh cốc, chỉ riêng cường giả Tôn cấp và yêu thú, linh thú bát giai đã có trên trăm. Đám người Cực Lạc Tam Quỷ, Thiên Địa Nhị lão tu vi đều đạt tới Vũ Tôn cửu trọng hậu kỳ và đỉnh phong, còn có mấy yêu thú, linh thú bát giai, thực lực tuyệt đối cường hãn.

Mặt khác cường giả Vương cấp và Suất cấp của Thánh Linh giáo có mặt ở bên trong cũng có nhân số không ít. Có thể nói hơn một ngàn người này bên trong có trên trăm Tôn cấp, mấy trăm Vương cấp, còn lại đều là Suất cấp.

Về phần Đế giả, trong lòng Lữ Chính Cường và Vân Khiếu Thiên lúc này đều hiểu rõ, Phi Linh môn, Thánh Linh giáo, Thánh Linh cốc chính là một nhà. Hiện tại Đế giả trong ba sơn môn có thể đếm ra được như Hàn Băng Đại Đế, Thánh Thủ Linh Đế, Thánh Linh lão tổ, Bạch Long Đại Đế, Kim Lang Đại Đế, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Lục Lâm Thiên, tổng cộng là tám người.

Bên ngoài vẫn luôn đồn rằng Linh Vũ Đại Đế nhưng mà Chuẩn Đế, thế nhưng lúc này hai người tớ đây đã nhìn thấy Linh Vũ Đại Đế, càng nhận ra đó là khí tức Đế giả chân chính, cũng có thể nói ba sơn môn có chín Đế giả.

Chín Đế giả, đại biểu cho điều gì, trong lòng hai người Vân Khiếu Thiên và Lữ Chính Cường đều rất rõ ràng. Bất luận một sơn môn nào hiện tại, theo bọn họ biết không có một sơn môn nào có đội hình kinh khủng như vậy.

Hai người nhìn nhau, hiện tại thực lực của Phi Linh môn tuyệt đối khủng bố tới cực điểm, ai trêu vào Phi Linh môn tuyệt đối sẽ không dễ chịu một chút nào.

Nhưng mà lúc này Vân Khiếu Thiên và Lữ Chính Cường tính toán chỉ có chín Đế giả mà đã quên Tiểu Long, Bạch Linh, Mẫu Đơn, ba người này tuyệt đối là Đế giả khủng ố.

Sưu.

Ngoài quảng trường, trên con đường bằng đá đi thông tới hậu sơn, một đạo thân ảnh màu xanh từ từ bước tới. Đạo thân ảnh màu xanh này xuất hiện, từng đạo khí tức trên quảng trường bắt đầu nổi lên sóng gió. Năng lượng trong phiến thiên địa này bắt đầu chấn động trong lúc vô hình.

Từng đạo ánh mắt nhìn chăm chú vào đạo thân ảnh màu xanh kia. Trên đạo thân ảnh kia lúc này hoàn toàn không có bất kỳ khí tức chấn động nào. Thế nhưng trong lúc vô hình lại khiến cho người ta run run, giống như chỉ cần nhìn một cái là có loại cảm giác muốn phủ phục.

Đây chỉ thuần thúy là một loại khí tức vô hình, khí tức này giống như tới từ thiên địa, không giận mà uy, bễ nghễ chúng sinh, khiến cho người ta trong lúc bất tri bất giác sẽ không tự chủ được mà thuần phục, trong lòng sinh ra cảm giác kính sợ.

Trên quảng trường, lúc này có sáu đạo thân ảnh đứng đầu, chính là Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng Đại Đế, Thánh Linh Lão tổ, Kim Lang Đại Đế, Bạch Long Đại Đế, sáu cường giả Đế cấp.

Sáu người nhìn qua đạo thân ảnh màu xanh đang chậm rãi đi tới, ánh mắt bắt đầu biến động.

- Lão già kia, Đoan Mộc huynh, các ngươi thu một đệ tử tốt a.

Hàn Băng Đại Đế thấp giọng nói nhỏ, âm thanh này chỉ có sáu người bọn họ nghe được.

Nghe vậy Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế chắp tay mà đứng, khóe miệng khẽ mỉm cười.

Ánh mắt Nam thúc biến ảo, hắn còn nhớ rõ, ban đầu ở Lục gia, một thanh niên đơn bạc, luôn bị người khác bắt nạt, trong vài năm ngắn ngủi, thế nhưng tu vi đã đạt tới tình trạng như hiện tại. Coi như là hắn hiện tại cũng chỉ có thể cảm thấy không bằng... Đây là thứ ban đầu mà hắn không thể nghĩ tới.

- Đời này của ngươi cũng chỉ có một lựa chọn đúng.

Thánh Linh lão tổ nhìn đạo thân ảnh mặc áo bào xanh trên quảng trường, nhìn Thánh Thủ Linh Đế bên cạnh rồi nói.

Chương 3060: Chúng ta tới rồi 2

- Ai nói?

Ánh mắt Thánh Thủ Linh Đế khẽ đảo, nhìn Thánh Linh lão tổ nói:

- Sao lại không tính tới nàng?

- Già rồi mà không biết xấu hổ, năm đó làm cái gì ngươi tự mình biết.

Thánh Linh lão tổ trừng mắt nhìn Thánh Thủ Linh Đế, ánh mắt giống như ngôi sao lúc này lại có chút ngượng ngùng mà vui vẻ, giống như thiếu nữ e thẹn vậy.

- Quan trọng là bản tính của nó.

Nam thúc nói.

Mọi người không nói gì, ánh mắt có chút rung động.

- Bái kiến chưởng môn.

Mắt nhìn đạo thân ảnh mặc áo bào xanh kia, hơn ngàn người trên quảng trường hành lễ. Âm thanh mang theo chân khí, linh lực quanh quẩn trên không trung Phi Linh môn. Từng đạo khí tức hùng hồn lập tức lan tràn ra, cả không gian run rẩy.

Lục Lâm Thiên nhìn quảng trường, chắp tay mà đứng, trong mắt bắt đầu có hàn ý lan tràn.

- Lâm Thiên.

Thân ảnh Vân Khiếu Thiên, Lữ Chỉnh Cường lập tức xuất hiện, bọn họ đợi lâu như vậy rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng đi ra.

- Hai vị nhạc phụ, thứ cho tiểu tế hai ngày nay không tới gặp hai vị nhạc phụ.

Lục Lâm Thiên hành lễ nói.

- Ngươi không cần khách sáo, người đã chết, nên bớt đau buồn.

Lữ Chỉnh Cường nói, hai người đều hiểu rõ, nhưng mà hai người lại không nghĩ tới, phân lượng của Đông Vô Mệnh trong lòng Lục Lâm Thiên lại nặng như vậy.

- Con biết rõ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói với hai người Lữ Chỉnh Cường và Vân Khiếu Thiên:

- Hai vị nhạc phụ tới PHi Linh môn không biết là có việc gì?

- Nghe nói ngươi muốn đi diệt Thiên Kiếm môn và Vạn Thú Tông, ta có chút lo lắng, Thiên Kiếm môn cùng với Vạn Thú Tông không phải dễ đối phó. Đặc biệt là Thiên Kiếm môn, đây cũng là nguyên nhân lúc trước mà Thiên Địa minh dốc sức liều mạng cũng phải lôi kéo Thiên Kiếm môn.

Vân Khiếu Thiên nói.

- Con biết rõ. Thế nhưng mà huyết cừu không thể không báo.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt kiên nghị, giống như sắt thép không có gì có thể lay chuyển, nói:

- Phi Linh môn của con cũng không phải là yếu.

- Tất cả phải cẩn thận, bằng không ta sẽ thông báo cho tất cả các sơn môn lớn. Sau đó lại xuất thủ một lượt.

Lữ Chỉnh Cường nói:

- Đây là chuyện của Đế Đạo minh, lẽ ra Đế Đạo minh phải đồng loạt ra tay.

- Nhạc phụ, chuyện này không cần, đây là thù riêng của Phi Linh môn, con muốn đích thân đòi lại. Những sơn môn khác không nên nhúng tay vào, Đế Đạo minh cũng không cần nhúng tay vào.

Lục Lâm Thiên dứt lời, cũng không chần chừ, thân ảnh lóe lên, lập tức lướt lên trên không trung, nói:

- Phi Linh môn, Thánh Linh giáo, tất cả người có tu vi Suất cấp trở lên theo ta tới Vạn Thú Tông.

- Tới Vạn Thú Tông, giết không tha.

- Báo nợ máu, không lưu lại một người nào.

Lục Lâm Thiên dứt lời, hơn một ngàn cường giả Phi Linh môn, Thánh Linh giáo, THánh Linh cốc trên quảng trường lăng không mà đứng. Từng cỗ sát ý lan tràn ra, hội tụ tạo thành một cỗ khí tức mênh mông, cả thiên địa này lập tức gió nổi mây phun.

Uy thế bực này khiến cho chúng Đế giả như Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế phải chú ý, vô số cường giả Tôn cấp hội tụ, uy thế cũng không yếu. Đặc biệt là đệ tử Phi Linh môn, áp lực tám năm cùng với huyết cừu đè nặng trong lòng, lúc này phóng thích ra lạnh lẽo tới kinh người.

- Đi Vạn Thú Tông cũng có một phần của ta.

- Còn có ta, Lam Linh coi như là tỷ muội của chúng ta. Đi cứu nàng không được thiếu phần của chúng ta.

Lúc này trên không trung có hai đạo lưu quang giống như cầu vồng xẹt qua, lưu quang thu liễm, hai đạo thân ảnh hiện lên trên không trung. Nữ nhân bên trái có đôi mắt như sao, khí chất lạnh lùng uy nghiêm khiến cho tim người ta đập thình thịch, lại không dám tùy tiện tới gần. Dung nhan tinh xảo khiến cho thiên địa động lòng, giống như là nữ tử này tới từ chín tầng trời vậy.

Nữ tử bên phải mặc một bộ váy dài, toàn thân tỏa ra khí chất thanh nhã giống như tự nhiên, dung nhan tuyệt mỹ giống như tiên tử. Khiến cho vạn vật trong thiên địa phải ảm đạm thất sắc. Hai đạo thân ảnh xinh đẹp này không phải là nhị nữ Độc Cô Cảnh Văn và Bắc Cung Vô Song thì còn có thể là ai được nữa.

- Đều là Đế giả sao?

Lục Lâm Thiên nhìn lên không trung, khóe miệng nhếch lên, nở nụ cười vui vẻ.

- Vô Song tỷ, Cảnh Văn tỷ.

Dưới không trung, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long lập tức nhảy lên trên không trung.

- Hai Đế giả, Bạch Linh muội muội, đây cũng là hai nữ nhân của Lục Lâm Thiên sao? Thật là đẹp a.

Mẫu Đơn nhìn lên trên không trung, ánh mắt chớp động không ngừng.

- Lâm Thiên, Hoàng tộc không có cách nào nhúng tay vào chuyện ở bên ngoài. Bất quá chúng thiếp cũng tới, thù của Đông lão, cũng coi như có một phần của chúng thiếp.

Bắc Cung Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên, giờ phút này khí tức toàn thân khiến cho sinh cơ chung quanh biến mất, miệng mỉm cười thế nhưng lại khiến cho người ta có cảm giác hủy diệt.

- Đến vừa lúc.

Lục Lâm Thiên nói, trong mắt bắn ra sát ý, hàn ý quanh thân lan tràn ra chung quanh.

- Đà chủ phân đà Đông Hải Phi Linh môn, Kim Xà Tôn giả bái kiến chưởng môn.

Một đạo thân ảnh nhanh chóng từ ngoài Phi Linh môn phóng tới, lập tức đi tới trước quảng trường rồi cung kính hành lễ. Tay còn nắm một thanh niên vô cùng chật vật, đây chính là Kim Xà Tôn giả cấp tốc từ Đông Hải tới Phi Linh môn.

- Kim Xà Tôn giả, người trong tay ngươi là ai vậy?

Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, ánh mắt nhìn thanh niên trong tay Kim Xà Tôn giả.

- Phiền Thiết của Khôn Dương đảo, là đệ tử trẻ tuổi mạnh nhất của Khôn Dương đảo, hai mươi lăm tuổi đã là Vũ Vương nhất trọng. Lần trước Vạn Thú Tông cùng Khôn Dương đảo đánh lén Đại Địa Vương Giả Niếp Phong, Ngọc Diện Ưng Vương Đoan Mộc Hồng CHí, Linh Vũ Tà Vương Lục KInh Vân của Phi Linh môn ta. Sau khi ta nhận được tin tức này, lại thấy Phiền Thiết này ở bên ngoài cho nên tự mình ra tay, đánh chết hai người của Khôn Dương đảo, bắt Phiền Thiết này. Nghe nói chưởng môn thoát khốn quay về cho nên ta đặc biệt mang tới giao cho chưởng môn xử trí.

Cự Thú Tôn giả cung kính trả lời Lục Lâm Thiên.

- Khôn Dương đảo.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, sát ý trong mắt bắn ra, nhìn Kim Xà Tôn giả, lạnh nhạt nói:

- Kim Xà đà chủ, ngươi cảm thấy nên xử trí người này như thế nào?

- Gïết.

Kim Xà Tôn giả nói xong, trong mắt hiện lên sát ý, đứng dậy ném thanh niên kia lên giữa không trung, một cỗ năng lượng khiến cho không gian vặn vẹo tuôn ra, không gian lập tức nổ tung.

PHanh.

Âm thanh trầm thấp bạo liệt vang vọng, thân thể thanh niên này trong thanh niên nổ tung hóa thành một mảnh huyết vụ rơi xuống phía dưới.

- Kim Xà đà chủ, ngươi cũng đi theo ta tới Vạn Thú Tông.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, ánh mắt quét qua không trung, nói:

- Tất cả người có tu vi Đế giả tiến vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Lục Lâm Thiên dứt lời, Tử Lôi Huyền Đỉnh xoay quanh trên không trung, khí tức tựa như hủy diệt, mênh mông lan tràn ra trên không trung.

Sưu Sưu.

Hơn một ngàn đạo thân ảnh lập tức tiến vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, Kim Huyền, Lữ Tiểu Linh, Vân Hồng Lăng, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh... tiến vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Chương 3061: Của ngươi mềm

Kim Xà Tôn giả cố nén sự kích động trong lòng, quang mang quanh thân lóe lên, nhìn qua ánh mắt của Lục Lâm Thiên, hắn biết rõ hắn đã tiến vào trong hạch tâm của Phi Linh môn. Hắn đặt cược đúng. Lúc này thực lực của cường giả Phi Linh môn hiện tại đủ để quét ngang đại lục.

Trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên tung bay, Tử Lôi Huyền Đỉnh hóa thành đạo lưu quang biến mất trong không trung.

Giữa không trung, phong vân biến sắc, giờ phút này chỉ còn mười mấy đạo thân ảnh, Lục Lâm Thiên dẫn dầu, phía sau là Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Mẫu Đơn, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, còn có Nam thúc, Hàn Băng Đại Đế, Thánh Thủ Linh Đế, Thánh Linh lão tổ, Bạch Long Đại Đế, Kim Lang Đại Đế.

- Đó là Bạch Linh sao? Cũng là Yêu Đế a, còn có nữ tử kia nữa? Không ngờ cũng là Đế giả...

Vân Khiếu Thiên, Lữ Chỉnh Cường nhìn qua Bạch Linh và Mẫu Đơn trên không trung, ánh mắt đảo qua mười bốn đạo thân ảnh trên không trung không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối, đây là đội hình mười bốn Đế giả a. Mười bốn Đế giả, quá biến thái a, Phi Linh môn không ngờ lại có thể xuất ra mười bốn Đế giả.

Giờ phút này Vân Khiếu Thiên và Lữ Chỉnh Cường nhìn nhau, không khỏi lo lắng cho Vạn Thú Tông và Thiên Kiếm môn.

- Đi.

Trên không trung, trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên tung bay, xé rách không gian trước mặt tạo thành một vết nứt trong gợn sóng, thân ảnh lập tức bước vào bên trong.

Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Mẫu Đơn, Nam thúc, Tiểu Long, Dương Quá cùng với những người khác xé rách không gian, từng đạo thân ảnh lập tức biến mất trên không trung.

- Chúng đệ tử đợi chưởng môn chiến thắng trở về.

Mấy vạn đệ tử Phi Linh môn cùng hét lớn, trong lòng sôi sục. Chỉ tiếc bằng vào thực lực của bọn họ không có cách nào tham dự. Trong lòng tất cả mọi người đều hiểu rõ. Đây nhất định sẽ là một trận chiến kinh thiên.

- Vạn Thú Tông a.

Lữ Chỉnh Cường, Vân Khiếu Thiên nhìn nhau, lập tức vội vã rời khỏi Phi Linh môn trở về sơn môn mình.

Lan Lăng sơn trang, trong kiến trúc bao la, liên miên vô cùng.

- Ha ha, ta đã làm được, rốt cuộc lại làm được.

Trong phòng, tiếng rên rỉ vang lên không ngừng, trên giường, Gia Cát Tử Vân đang cười như điên ở trên người một nữ tử toàn thân lõa lồ, tâm tình có thể nói là vô cùng tốt. Lan Lăng sơn trang hao phí vô số tài lực và nhân lực, dùng lực cả trang rốt cuộc cũng làm cho thứ đó của hắn có thể động lại được.

Trên giường, nữ tử lõa lồ kia đang phối hợp với Gia Cát Tử Vân, không ngừng run rẩy.

- Thiếu gia, không tốt, không tốt rồi.

Nhưng lúc này ngoài gian phòng, một đạo âm thanh dồn dập truyền tới. Một nam tử trung niên dường như là trưởng lão đứng ngoài cửa phòng, vẻ mặt rất là ngưng trọng.

- Chuyện gì không tốt? Có chuyện gì lớn cũng đừng quấy rầy ta đang hưởng thụ.

Gia Cát Tử Vân nói, đang vô cùng hào hứng chuyển động, hiện tại không có bất kỳ chuyện nào quan trọng hơn chuyện hắn đang làm.

- Lâm Thiên, vừa mới xác định rõ, Lục Lâm Thiên đã thoát khốn, đang ở trong Phi Linh môn. Đã tuyên bố ra bên ngoài ba ngày sau phải huyết tẩy Phi Linh môn. Vừa rồi Trang chủ cũng vì chuyện này mà vô cùng phiền muộn.

Đại hán trung niên ngoài cửa nói.

- Cái gì? Lục Lâm Thiên còn chưa chết? Sao hắn còn chưa chết?

Trong phòng, trên khuôn mặt vốn đang cao hứng của Gia Cát Tử Vân lập tức sụp đổ, vốn hắn đã cho rằng Lục Lâm Thiên đã chết, thế nhưng tin tức lúc này đối với hắn lại là đả kích lớn nhất.

- Thiếu gia, của người lại mềm rồi.

Nữ tử lõa lồ kinh ngạc nói với Gia Cát Tử VÂn, có cảm giác vẫn chưa thỏa mãn.

- Tiện nhân, đi chết đi.

Gia Cát Tử Vân giận dữ, lập tức đánh một chưởng vào trên đỉnh đầu nữ tử này. Nữ tử lõa lồ kia còn chưa kịp có phản ứng, đã bị Gia Cát Tử Vân trong lúc nổi giận đánh chết.

- Nghe nói Lục Lâm Thiên cũng sắp huyết tẩy Thiên Kiếm môn.

- Làm sao bây giờ? Lục Lâm Thiên cũng không dễ chọc vào, giết người không chớp mắt a, ra tay không lưu tình một chút nào.

Trong hai ngày này, trong Thiên Kiếm môn, mỗi người đều cảm thấy bất an, thần hồn nát thần tính.

- Câm miệng hết cho ta, Lục Lâm Thiên kia có gì phải sợ. Thiên Kiếm môn chúng ta bằng vào hắn há có thể làm càn, lăn xuống phía dưới đi.

Đám trưởng lão, hộ pháp Thiên Kiếm môn không thể không ra mặt, chuyện này đã tới tình trạng không có cách nào ngăn lại. Nếu như cứ tiếp tục để như vậy, lòng người sẽ bàng hoàng, đến lúc đó hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng.

Vạn Thú Tông, một trong Tam tông Tứ môn trên đại lục Linh Vũ, nổi danh với khống thú, đệ tử thân truyền trong môn cơ hồ đều có yêu thú, linh thú tại thân. Thế cho nên đối với đám người tu vi đồng cấp mà nói, thực lực dị thường cường hãn, người bình thường khó có thể trêu vào Vạn Thú Tông.

Mà thực lực của bản thân Vạn Thú Tông cũng cực kỳ cường hãn, đồn rằng nội tình của Vạn Thú Tông trong cả Tam tông Tứ môn cũng nằm ở top đầu. Về phần cụ thể đến mức nào cũng khó mà nói được, cũng không người nào biết được.

Thân là một trong những thế lực lớn trong đại lục, vạn năm qua không có ai dám trêu vào Vạn Thú Tông, cũng không có ai dám đi trêu vào. Thân là đệ tử Vạn Thú Tông, đã là một chuyện đủ để tự hào.

Nếu nói có người dám đối phó với Vạn Thú Tông, lại đi tới Vạn Thú Tông mà đối phó, nếu nói ra chuyện này nhất định sẽ không có ai tin. Thế nhưng mọi chuyện đều không có việc gì là tuyệt đối, tất c ả đều có khả năng.

Sưu Sưu.

Sáng sớm, ngoài Vạn Thú Tông vô cùng yên tĩnh, bỗng nhiên bên ngoài Vạn Thú Tông lúc này lại xuất hiện gợn sóng. Tiếp đó có mười bốn đạo thân ảnh xuất hiện. Mười bốn đạo thân ảnh này xuất hiện, phiến thiên địa này lập tức có một cỗ khí tức vô hình lan tràn. Cả không gian run rẩy, trên mặt đất, không trung, năng lượng trong thiên địa lập tức biến hóa.

Sưu...

Cùng một lúc, Lục Lâm Thiên khẽ phất tay, Tử Lôi Huyển Đỉnh hiện lên, lôi vân màu tím hội tụ, cả không trung phong vân biến sắc. Từng đạo thân ảnh lập tức từ trong Tử Lôi Huyền Đỉnh phóng ra, một cỗ khí tức hùng hậu lan tràn ra phiến không gian này.

Cùng thời gian đó, trong Vạn Thú Tông, một đạo khí tức mịt mờ lan tràn, khí tức mịt mờ này người ta khó có thể phát hiện ra, thế nhưng lại bị Lục Lâm Thiên cùng với mấy người bên cạnh nhanh chóng phát hiện ra. Ánh mắt biến đổi, hàn ý trong mắt bắn ra, một cỗ khí tức quanh thân lập tức lan tràn, cùng với khí tức mịt mờ kia va chạm vào nhau.

SƯu.

Hai đạo khí tức lặng lẽ biến mất, lúc này hai đạo khí tức va chạm vào một chỗ khiến cho cả không ầm ầm run lên, trong khoảnh khắc xuất hiện một vết nứt trong không gian.

- Kẻ đến đây là ai?

Một âm thanh mang theo khí tức hỗn loạn truyền tới, dường như vừa rồi chịu không ít thiệt thòi.

- Không cần phải lén lút, Lục Lâm Thiên Phi Linh môn tới đây, nợ máu phải trả bằng máu.

Trường bào trên người Lục Lâm Thiên tung bay, khí tức cường hãn quanh thân phô thiên cái địa bắt đầu tuôn ra, trên không lập tức gió nổi mây phun. Tiếng gầm cuồn cuộn ở phía chân trời.A

Chương 3062: Tiểu Long phá trận 1

Trong sát na này trong Vạn Thú Tông, vô số đệ tử lập tức ngẩng đầu, sắc mặt đại biến, có đệ tử bắt đầu cảm thấy tim đập nhanh.

- Lục Lâm Thiên không phải muốn đi huyết tẩy Thiên Kiếm môn hay sao? Tại sao lại tới Vạn Thú Tông ta?

- Không tốt, Lục Lâm Thiên đến.

Trong sát na ngắn ngủi, trong Vạn Thú Tông đã một mảnh hỗn loạn, cây có bóng, người có tên, đối với đệ tử Vạn Thú Tông mà nói, ba chữ Lục Lâm Thiên chẳng khác gì là sấm sét.

Chúng cường giả Vạn Thú Tông nghe thấy ba chữ Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy kinh hãi.

- Nhanh bố trí Vạn Thú Hộ Thiên trận, tất cả người có tu vi Suất cấp của Vạn Thú Tông ta tiến lên nghênh địch, đệ tử khác lùi về phía sau.

Ầm ầm.

Rống Rống.

Một màn sáng giống như che khuất bầu trời bao phủ Vạn Thú Tông vào bên trong, trong quang mang có vô số thú ảnh rít gào. Thú uy kinh người lan tràn, phiến thiên địa này lập tức ảm đạm, uy áp mà đại trận trong lúc mơ hồ truyền ra, khiến cho ánh mắt đám người Lục Lâm Thiên khẽ đổi.

- Vạn Thú Hộ Thiên trận, cũng không kém. Lúc trước có lẽ ta còn không có cách nào. Thế nhưng hiện tại...

Thánh Thủ Linh Đế nhíu mày, nhìn đại trận che khuất bầu trời, quay đầu lại nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên, chờ một chút, trong ba thời thần, Vạn Thú Họ Thiên trận này nhất định sẽ bị phá vỡ.

- Tăng thêm ta nhất định sẽ nhanh hơn một ít.

Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến nhảy ra, lúc này hắn dùng bộ dáng chân thật thế nên không có bất kỳ ai có thể nhận ra thân phận của hắn.

- Sư phụ, sư huynh, không cần làm phiền hai người. Cứ giao cho con là được.

Lục Lâm Thiên Vạn Thú Hộ Thiên trận che khuất không gian, hàn ý nhàn nhạt trong mắt lan tràn ra.

Đồng thời, lòng bàn tay phải Lục Lâm Thiên run lên, Tử Lôi Huyền Đỉnh vừa mới xoay quanh không trung đột nhiên bành trướng thành hơn ngàn trượng, trong không trung, không gian run rẩy.

Xoẹt.

Trên không trung, trong sát na, đột nhiên có vô số mây đen màu tím dày đặc kéo tới. Điện mang trong mây đen lưu chuyển, một cỗ khí tức mênh mông khiến cho lòng người rung động khuếch tán ra chung quanh.

Trong vô số ánh mắt, mây đen cuồn cuộn, mây mông phía chân trời khiến cho không gian đột nhiên phong vân biến sắc. Lôi vân dày đặc, từng đạo sấm sét giống như thiểm điệm không ngừng lóe lên.

- Cưỡng ép phá trận cũng tốt, giảm bớt không ít phiền phức.

Thánh Thủ Linh Đế nhìn lên trên không trung, đương nhiên đã biết rõ ý định của Lục Lâm Thiên.

Lôi vân màu tím bao phủ thiên địa, lôi điện màu tím chằng chịt trên không trung giống như một thác nước màu tím trên bầu trời, năng lượng đáng sợ chấn động từ bên trong tràn ngập ra, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc.

- Đi.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, tâm thần khẽ động, dưới Tử Lôi Huyền Đỉnh, từng đạo Tử Kim Huyền Lôi giống như thác nước màu tím lập tức tuôn ra, mang theo quang mang màu trắng chói mắt.

Chỉ một thoáng, vô số đạo sấm sét từ trên trời giáng xuống, chuyện này khiến cho chúng cường giả Phi Linh môn đều cảm giác được một cỗ hàn ý từ trong đáy lòng lan tràn ra. Trước mặt lôi uy kinh người này, linh hồn bọn họ đang run rẩy.

Hàn Băng Đại Đế, Thánh Linh lão tổ, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song cùng với mọi người kinh ngạc. Trước mặt lôi uy hủy diệt kinh người này, bọn họ run sợ, Đế giả bình thường không có khả năng chống lại.

Hai con mắt đỏ rực của Mẫu Đơn lúc này cũng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, đối với nhân loại này, lần nữa nàng cảm thấy ngoài ý muốn. Thực lực của nhân loại này đâu giosogn như vừa mới đột phá Đế giả.

Giờ phút này, dưới cỗ khí tức quỷ dị kia, nàng cũng cảm thấy run sợ. Huống chi nàng biết rõ nhân loại này là chưởng khống giả thuộc tính mới, tăng thêm thân phân là Thái Cổ U Minh Viêm trên người, đó mới là thủ đoạn mạnh nhất của Lục Lâm Thiên trước mắt.

Ầm ầm.

Trong lúc mọi người run sợ, chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, xung quanh Tử Lôi Huyền Đỉnh, lôi điện màu tím phô thiên cái địa đánh xuống.

Từng đạo sấm sét đánh xuống, cả không gian vang vọng tiếng xé gió, bạo liệt, những nơi sấm sét đi qua, không gian ầm ầm rung động.

Lập tức từng đạo sấm sét mang theo lực lượng đáng sợ đánh về phía màn sáng cực lớn có hư ảnh vạn thú kia, khí tức khủng bố ngút trời khuếch tán.

Ầm ầm Ầm.

Lực lượng hủy diệt đánh xuống, màn sáng cự lớn kia lập tức rạn nứt, từng khe nứt lan tràn ra chung quanh.

Rống Rống.

Trên Vạn Thú Hộ Thiên Trận che khuất bầu trời, hư ảnh vạn thú rít gào, âm thanh vang vọng chín tầng trời. Từn đạo thú ảnh rạn nứt, rít gào, thú uy mênh mông vô cùng lan tràn ra. Màn sáng rạn nứt giằng co một hồi, không ngờ lại lần nữa khôi phục.

- Vạn Thú Hộ Thiên Trận này quả nhiên lợi hại.

Đế giả của Phi Linh môn kinh ngạc, khí tức của Lục Lâm Thiên lúc này mạnh như thế nào mọi người đều biết, tăng thêm thần khí như Tử Lôi Huyền Đỉnh, uy lực không phải là thứ mà Đế giả bình thường có thể chống lại. Thế nhưng lại không thể đánh nát Vạn Thú Hộ Thiên Trận của Vạn Thú Tông.

- Hừ, Vạn Thú Hộ Thiên Trận của Vạn Thú Tông ta, dùng hồn của vạn thú và máu tươi của vạn thú ngưng tụ luyện chế thành, bằng vào ngươi làm sao có thể phá được?

Trong Vạn Thú Tông, một tiếng quát nhẹ vang vọng.

- Tiểu Long, Vạn Thú Hộ Thiên Trận này có lẽ ngươi có thể hỗ trợ được Lâm Thiên, ngươi đi thử một chút đi.

Thánh Thủ Linh Đế quay đầu lại, nhìn Tiểu Long rồi nói.

- Ta đang có ý đồ, một cái trận pháp cỏn con, ta không đặt vào trong mắt.

Tiểu Long dứt lời, trường bào màu vàng run lên, hóa thành một đạo quang mang màu vàng, thân ảnh lập tức nhảy lên trên không trung, hóa thành bản thể khổng lồ, mang theo một cỗ uy thế tuyệt đối xuất hiện trên không trung.

Bản thể khổng lồ của Tiểu Long xuất hiện, ngũ trảo dưới bụng giống như thạch trụ, toàn thân được lân phiến cùng với hỏa diễm màu vàng bao phủ, trên lưng là Huyền Vũ thần xác.

Ngao.

Tiếng long ngâm rít gào, thân thể khổng lồ của Tiểu Long lơ lửng trên không trung, một cỗ uy áp cực kỳ nồng đậm lan tràn ra chung quanh. Cả không trung lúc này dường như cũng run rẩy, gió nổi mây phun, gần như vỡ nát. Khí thế nhưng vậy có thể ngang hàng với Tử Lôi Huyền Đỉnh, không rơi xuống hạ phong một chút nào.

Dưới tiếng long ngâm, hư ảnh vạn thú trên màn sáng cực lớn kia lập tức run rẩy, bên trong tiếng long ngâm ẩn chứa một loại uy áp mà vạn thú không thể kháng cự. Loại uy áp này tới từ linh hồn, huyết mạch trong cơ thể, coi như là hư ảnh vạn thú cũng không khác là bao.

Rống Rống.

Dưới tiếng long ngâm này, giờ phút này trong Vạn Thú Tông, trong lúc mơ hồ vô số yêu thú cũng chịu ảnh hưởng cực lớn, từng tiếng gầm gừ phụ họa vang vọng.

- Không ngờ Tiểu Long lại mạnh mẽ như vậy.

Các Đế giả mang theo ánh mắt kinh ngạc nhìn vào người Tiểu Long, lúc này Tiểu Long hiện ra bản thể, trên lân phiến tràn ngập hỏa diễm màu vàng có một cỗ khí tức cường hãn không cách nào che giấu lan tràn ra. Dưới long trảo có tiếng sấm vang vọng, chấn động nhân tâm, chuyện này khiến cho chúng Đế giả có cảm giác sôi trào, khí tức này cường hãn vô cùng.

Chương 3063: Tiểu Long phá trận 2

Chúng Đế nhìn nhau, một người một thú trước mắt bọn họ đều biến thái tới cực điểm. Tuy rằng vừa mới đột phá tới Đế giả, thế nhưng thực lực so với Đế giả khác vừa mới đột phá tu vi mà nói, mạnh mẽ hơn quá nhiều.

- Vạn Thú trận chó má.

Cái miệng rồng của Tiểu Long gầm gừ một tiếng, thân thể khổng lồ lập tức phóng lên trời, xoay quanh bên ngoài Vạn Thú Hộ Thiên trận. Phía trên Huyền Vũ Thần xác trên lưng đột nhiên có một đạo hư ảnh Huyền Vũ lớn chừng ngàn trượng xuất hiện. Quy xà tương giao, tựa như vật còn sống, mang theo một cỗ uy áp Yêu Hoàng cực lớn lan tràn.

- Huyền Vũ nộ.

Tiểu Long rít gào một tiếng, hư ảnh Huyền Vũ bàng bạc đột nhiên bắn vào trong màn sáng giống như vạn thú kia. Giờ phút này không gian run rẩy, trong không trung có một cỗ năng lượng kinh khủng từ bốn phương tám hướng kéo tới. Vết nứt đen kịt trong không gian xuất hiện rồi lan tràn.

Rống Rống.

Trên màn sáng, hư ảnh vạn thú lập tức phủ phục rít gào, quang mang khổng lồ lay động, hư ảnh vạn thú bị áp chế.

- Tử Kim Huyền Lôi.

Thấy thế, cùng lúc Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, dưới sự khống chế của tâm thần, lần nữa có vô số đạo sấm sét từ trên trời giáng xuống, sấm sét chằng chịt vây kín không gian chung quanh.

Xoẹt.

Trong sát na, không gian chấn động, vô số đạo sấm sét giống như cự long rít gào, phóng về phía màn sáng có hư ảnh vạn thú che khuất bầu trời.

Phanh Phanh.

Mà sáng che khuất bầu trời lập tức rạn nứt, rốt cuộc không có cách nào chống lại, từng đạo hư ảnh vạn thú khổng lồ lập tức tiêu tán, năng lượng kình khí khủng ố khuếch tán. Không gian sụp đổ từng khúc, khi khuếch tán tới trình độ nhất định mới dừng lại.

Sau khi kình khí khủng bố tiêu tán, trong không gian xuất hiện môt mảnh kiến trúc mênh mông, từ phía xa nhìn lại, trong sơn mạch bao la, từng dãy núi trập trùng, sơn mạch bao la giống như vô biên, vô hạn, trong đó có không ít Đại thành ở trong các dãy núi.

Trong từng dãy núi có thể dò xét ra vô số khí tức của yêu thú, linh thú. Thế nhưng dưới tiếng rít vừa rồi của Tiểu Long, khí tức của vô số yêu thú, linh thú lúc này đều phủ phục, run rẩy.

- Lục Lâm Thiên, ngươi dám tới Vạn Thú Tông ta giương oai sao? Hủy đại trận của Vạn Thú Tông ta, ngươi sẽ phải trả giá.

Ngay khi Vạn Thú Hộ Thiên trận bị hủy, trên không trung vang lên tiếng rít giận dữ.

Trên không trung lập tức xuất hiện một đạo thân ảnh đạp không mà đứng, thân ảnh nhỏ gầy, tựa như người lùn. Cực kỳ thấp bé, âm thanh lại giống như chuông đồng, hùng hậu, rõ ràng, khí tức toàn thân càng thêm khủng bố, năng lượng trong không trung trong lúc vô hình bắt đầu bị ảnh hưởng, không gian phong vân biến sắc.

Mà sau lưng người này có hơn ngàn người lăng không lơ lửng, đi đầu có hơn hai mươi người có tu vi Tôn cấp, Tôn cấp cao trọng cũng có không ít, tu vi Vương cấp trên hai trăm người, Suất cấp tàm tám chín trăm, dường như đây là toàn bộ thực lực của Vạn Thú Tông hiện tại.

Mà ở phía dưới lúc này có hơn mười vạn đệ tử Vạn Thú Tông, cả đám đang dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn chăm chú lên trên không

trung.

- Lâm Thiên, người này gọi là Thiên Ải Thú Đế, nghe nói đã đột phá hai ngàn năm trước, thế nhưng hiện tại vẫn nhưng mà Vũ Đế nhất trọng.

- Một Đế giả, một yêu thú Chuẩn Đế.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đã sớm nhìn vào người gọi là Thiên Ải Thú Đế kia, bên cạnh người này có một thân ảnh to lớn, yêu khí ngập trời, đã tới Chuẩn Đế. Khí tức chỉ dưới Kim Huyền một chút, trong đám người còn có Doãn Ngạc và Hồng Vân kia.

- Hắn còn chưa chết, tiểu tử này tại sao lại không chết ở trong Hư không bí cảnh cho rồi? Minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, còn nói đi tới Thiên Kiếm môn, không ngờ lại tới Vạn Thú Tông trước, vô sỉ.

DOãn nGạc nhìn đạo thân ảnh mặc áo bào xanh trên không trung, sau lưng là lôi vân màu tím cuồn cuộn, trong lòng rung động, tim đập nhanh. Cỗ khí tức vô hình kia giống như là tảng đá đè nặng trong lòng hắn khiến cho ngay cả hít thở hắn cũng cảm thấy khó khăn.

- Hắn đã tới, đi tới Vạn Thú Tông trước.

Ánh mắt Hồng Vân tràn ngập vẻ ngưng trọng, toàn thân run rẩy.

- Giao Lam Linh ra đây.

Nhìn Thiên Ải Thú Đế, âm thanh của Lục Lâm Thiên quanh quẩn trên không trung.

- Lam Linh chính là nghịch đồ của Vạn Thú Tông ta, liên quan gì tới ngươi?

Ánh mắt Thiên Ải Thú Đế trầm xuống, giờ phút này không ai biết được trong lòng hắn vô cùng rung động, hắn thân là Đế giả, tự nhiên có thể cảm giác ra được sự đáng sợ của từng đạo thân ảnh bên người Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên rõ ràng cũng thành Đế, còn có yêu thú kinh khủng vừa mới phá trận kia, nghe nói là tộc trưởng Thanh Long Hoàng tộc, mặc khác còn mười hai Đế giả, loại đội hình khủng bố như vậy khiến cho lòng hắn kinh hãi, lạnh lẽo.

Giờ phút này Thiên Ải Thú Đế chỉ có thể cầu nguyện kéo dài một ít thời gian, để cho Đế giả của Thiên Địa minh xé rách không gian đi tới. Chỉ cần kéo dài nửa canh giờ, động tĩnh bực này, có lẽ chỉ cần hai khắc là Đế giả gần đây của Thiên Địa minh có thể chạy tới. Vốn hắn còn cho rằng đại trận hộ sơn có thể kéo dài được một chút thời gian, để Đế giả của Thiên Địa minh tới trợ trận, thế nhưng hắn không ngờ đại trận hộ sơn cũng bị phá hủy. Vạn Thú Tông mất đi lá chắn.

- Nữ nhân của ta, ngươi nói chuyện này không liên quan tới ta hay sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, sắc mặt dần dần âm trầm, âm thanh rơi vào trong tai mỗi người, trong không khí lúc này dường như có một cơn gió lạnh thổi qua, khiến cho người của Vạn Thú Tông, ngay cả người có tu vi Tôn cấp cũng không ngoại lệ, đều cảm thấy máu trong cơ thể như đông cứng lại, hàn ý tràn ngập, một cỗ sát khí kinh người bắt đầu từ trên không trung lan tràn ra, khiến cho bọn họ run sợ.

- Động vào nữ nhân của ta, giết đệ tử Phi Linh mon ta, đáng chết.

Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, sát ý trong mắt không hề che giấu lan tràn ra, cho dù là ai thì lúc này cũng đều có thể cảm nhận được rõ ràng cỗ sát khí ngập trời này, cỗ sát khí này khiến cho người ta cảm thấy lạnh lẽo thấu xương.

- Giết.

Một chữ ngắn gọn từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên, tiếp đó trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên run lên, chân khí phô thiên cái địa rót vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, Tử Lôi Huyền Đỉnh khổng lồ lập tức đánh xuống Vạn Thú Tông bên dưới.

Trong không gian bao la của Vạn Thú Tông, lôi vân trong khoảnh khắc mở rộng một lần nữa, trong thiên địa, lôi vân màu tím cuồn cuộn, không gian đột nhiên mạnh mẽ co rút lại.

Xoẹt.

Trong nháy mắt từng tia sấm sét màu tím giống như một đầu cự mãng màu tìm từ trên lôi vân xé rách không gian tạo thành từng khe nứt, mang theo tiếng xoẹt xoẹt đáng sợ hung hăng đánh về phía đám người Vạn Thú Tông.

- Nhanh tản ra, các đệ tử mau tản ra.

Lúc này Thiên Ải Thú Đế quát lớn, hắn thật không ngờ Lục Lâm Thiên nói động thủ là động thủ, không cho hắn cơ hội kéo dài thời gian.

Chương 3064: Vây công

Tiếng quát vừa dứt, Thiên Ải Thú Đế đột nheien hóa thành một đạo lưu quang, thân ảnh lập tức bay thẳng về phía Lục Lâm Thiên, Tử Lôi Huyền Đỉnh khủng bố này quá cường hãn, trước tiên đối phó với Lục Lâm Thiên này thì hơn.

Ầm ầm.

Một đạo sấm sét màu tím lập tức đánh về phía Thiên Ải Thú Đế, sấm sét xé rách khoogn gian mang theo khí tức hủy diệt.

- Đáng chết.

Trong sát na này Thiên Ải Thú Đế dường như cũng không muốn bị dây dưa, toàn thân được một kiện khải giáp quỷ dị bao phủ, trên thân thể giống như người lùn bộc phát ra khí tức mênh mông, trong sát na tránh khỏi đạo sấm sét màu tím này, bắn thẳng về phía trước, mục tiêu là Lục Lâm Thiên.

- Để cho ta chiếu cố hắn.

Hàn Băng Đại Đế hét lớn một tiếng, thân thể hùng vĩ đạp không, lơ lửng đứng đó, hàn khí kỳ lạ quanh thân lan tràn ra. Bàn chân đạp mạnh hư không, hàn băng dưới chân lan tràn, không gian nứt vỡ từng khúc, thân ảnh đánh về phía Thiên Ải Thú Đế.

- Hừ, mở cho bổn Đế.

Thiên Ải Thú Đế hét lớn một tiếng, thân thể được một vòng quang mang màu vàng đất bao phủ, một đạo năng lượng trong tay xé rách hư khong, mang theo vết nứt không gian đen kịt hóa thành một đạo chưởng ấn bàng bạc đánh về phía Hàn Băng Đại Đế.

- Ngươi còn chưa có thực lực này.

Mái tóc trắng của Hàn Băng Đại đế tung bay, cánh tay giương lên, một thanh trường thương quái dị màu xanh xuất hiện trong tay hắn, toàn thân thanh trường thương này tràn ngập bí văn, bên trên có một cỗ lực lượng đáng sợ đang không ngừng tuôn ra.

Trong thanh trường thương này trong khoảnh khắc có một cỗ khí thế mang theo tiếng sấm sét vang vọng lan tràn ra, khí tức lạnh lẽo tới cực độ, trong không trung lập tức có tuyết rơi lả tả, tuyết trắng lạnh lẽo rơi xuống phía dưới.

Thanh trường thương này rõ ràng chính là thần khí thượng cổ, uy năng khủng bố không dưới Tử Lôi Huyền Đỉnh, uy thế khiến cho Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế và chúng Đế giả không khỏi nhìn về phía Hàn Băng Đại Đế.

Sưu Sưu...

Cùng lúc, trường thương trong tay Hàn Băng Đại đế kéo theo một đạo tàn ảnh lập tức hội tụ thành hơn mười đạo thương ảnh sắc bén, khí tức lạnh lẽo lan tràn, không gian ven đường lập tức bị đóng băng, lập tức va chạm với công kích của Thiên Ải Đại Đế.

Ầm ầm.

Khu vực hai Đế giả đối chiến, không gian run rẩy, cuồng phong rít gào, tiếng sấm vang vọng, kình khí khủng bố phá hủy hư không, lực lượng hủy diệt lan tràn, khu vực chung quanh hai người, người có tu vi Tôn cấp cũng không thể tới gần.

Chúng cường giả Phi Linh môn cũng chỉ có thể ở phía xa nhìn vào, lúc này bọn họ mới biết được tu vi thực lực của Hàn Băng Đại Đế.

Hàn Băng Đại Đế đột phá Đế giả cũng không bao lâu, thế nhưng đối chiến với Thiên Ải Thú Đế không ngờ lại không rơi vào thế hạ phong một chút nào, thậm chí trong lúc mơ hồ còn có xu thế càng đánh càng mạnh.

Đồng thời, cùng lúc đó Lục Lâm Thiên không có một chút chậm trễ nào, điện mang lập lòe trong lôi vân, từng đạo sấm sét lao ra khỏi lôi vân, vô số sấm sét từ trên trời đánh xuống.

Thanh thế khủng bố như vậy giống như muốn hủy thiên diệt địa.

Ầm ầm.

Dưới sấm sét khủng ố, không gian nổ tung, không gian bị nghiền nát.

Trong đám đệ tử Vạn Thú Tông đã bắt đầu có người vội vàng chạy trốn, có người đang kinh hãi mà ngây ra như phỗng. Còn có người run rẩy toàn thân, ngay cả khí lực chạy trối chết cũng không có. Hai chân đã không có cách nào di chuyển.

- Ah ah...

Trong tiếng sấm vang vọng không ngừng vang lên tiếng kêu thê thảm. Dưới từng đạo sấm sét, trong dãy núi, vô số thân ảnh bị đánh thành mảnh vỡ, máu tươi rơi xuống phía dưới.

- Tản ra, nhanh tản ra.

- Trốn, chạy mau.

Cường giả Vạn Thú Tông quát lớn, nhưng mà giờ phút này, dùng tu vi của Lục Lâm Thiên hiện tại mà thúc dục Tử Lôi Huyền Đỉnh, người dưới Tôn cấp căn bản không có cách nào chống lại, ngay cả người có tu vi Tôn cấp cũng khó có thể bảo toàn bản thân.

Một khi trưởng lão, hộ pháp Vạn Thú Tông bị Tử Kim Huyền Lôi đánh trúng thì thân thể lập tức hóa thành tro tàn, hồn anh cũng không có cách nào chạy ra ngoài, hoàn toàn không có lực chống lại.

Phanh Phanh Phanh.

Vô số đệ tử Vạn Thú Tông bị Tử Kim Huyền Lôi đánh tới, từng đạo Tử Kim Huyền Lôi giống như một quả bom trên trời, một khi bị ảnh hưởng thân thể sẽ hóa thành huyết vụ.

Chỉ một thoáng trong từng dãy núi lập tức vang lên tiếng kêu rên thảm thiết.

Ngao Ngao.

Rống Rống.

Trong dãy núi, vô số linh thú, yêu thú hóa thành bản thể khổng lồ, run rẩy rít gào, thế nhưng cũng chỉ có thể chịu kết cục tan thành mây khói.

Tiếng kêu thảm thiết, yêu thú rít gào giống như quỷ khóc thần sầu, thế nhưng tất cả các âm thanh đều bị tiếng sấm lấn át.

Trong chớp mắt ng ắn ngủi, phía dưới bắt đầu máu chảy thành sông, khí tức sát phạt bắt đầu phóng lên trời, trong từng tòa đại thành phía xa lúc này có vô số ánh mắt nhìn chăm chú về phía Vạn Thú Tông.

Tất cả mọi người căn bản đều không biết đang xảy ra chuyện gì, nhưng mà toàn thân mọi người run rẩy, linh hồn cũng không nhịn được mà rung động.

Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong, Hoàng Tĩnh Ngọc cùng với những người khác nhìn thấy cảnh này ánh mắt không khỏi rung động, lúc này bọn họ coi như chính thức hiểu rõ. Chưởng môn cùng với sư phụ của bọn họ đáng sợ tới mức nào, khó trách người ngoài vừa mới nghe tới ba chữ này lập tức biến sắc.

Kim Xà Tôn giả ngốc trệ, rung động nhìn về phía xa, cảnh tượng rung động bực này khiến cho hắn hô hấp có chút khó khăn.

- Hỗn trướng, ta liều với ng ươi.

Trên không trung, Thiên Ải Thú Đế hét lớn, phía dưới một mảng lớn đệ tử Vạn Thú Tông và yêu thú bị tàn sát, thực lực của Hàn Băng Đại Đế trước mắt cũng khủng bố, không có cách nào chiếm được tiện nghi. Tiếng quát vừa dứt, trong tay hắn đột nhiên xuất hiện một chiếc chùy lớn.

Chiếc chùy này cơ hồ lớn bằng người hắn, bí văn quanh quẩn, khí tức mênh mông lan tràn ra, đây cũng là một kiện thần khí.

Thần khí xuất hiện trong tay, khí thế trên người Thiên Ải Thú Đế tăng lên không ít, mỗi một chùy đều khiến cho không gian nổ tung, lập tức liều mạng công kích Hàn Băng Đại Đế, dường như không cần mạng vậy.

Đáng tiếc Hàn Băng Đại Đế cũng không phải là người bình thường, đối mặt với công kích điên cuồng của Thiên Ải Thú Đế cũng không sợ chút nào, liều mạng, không chịu nhượng bộ, chỉ một thoáng, không gian lờ mờ, nứt vỡ từng khúc.

- Cửu Long Xích Viêm đỉnh.

- Linh Ngọc Sàng.

- Thanh Lôi Huyền Đằng.

- Chấn Thiên.

Bốn tiếng hét lớn vang vọng không gian, Thiên Ải Thú Đế không gọi ra thần khí hình chiếc chùy kia thì không sai, một khi gọi ra chiếc chùy kia lập tức bốn người Nam thúc, Lục Tâm Đồng, Thánh Thủ Linh Đế, Dương Quá đạp mạnh hư không, thân ảnh mang theo khí tức mênh mông lập tức phóng lên trời.

Chỉ một thoáng, Cửu Long Xích Viêm đỉnh của Nam thúc, Linh Ngọc sàng của Thánh Thủ Linh Đế, Chấn Thiên của Dương Quá, ba kiện thần khí cùng với Thanh Lôi Huyền Đằng không kém thần khí của Lục Tâm Đồng đánh về phía Thiên Ải Thú Đế.

Năm chọi một, ánh mắt Thiên Ải Thú Đế tràn ngập vẻ kinh hãi, khí tức kinh khủng liên tiếp phóng tới, làm sao hắn có thể chống lại, cho nên chỉ có thể chật vật lui lại.

Chương 3065: Linh thú Đế cấp 1

- Chủ nhân.

Một tiếng hét lớn vang lên, thân ảnh hình người của yêu thú Chuẩn Đế kia lóe lên, lập tức hóa thành bản thể chừng tám chín trăm thước, đây chính là một đầu cự viên màu vàng cực lớn, toàn thân vàng óng ánh, không ngờ lại là Kim Mao Yêu Viên vô cùng khó gặp.

Kim Mao Yêu Viên hóa thảnh bản thể khổng lồ, thân ảnh phá không phóng về phía Thiên Ải Thú Đế, muốn tương trợ Thiên Ải Thú Đế.

- Yêu thú tạp mao, dám lộn xộn trước mặt Tiểu Long gia gia ngươi sao?

Thân thể khổng lồ của Tiểu Long vẫn xoay quanh trên không trung, cũng không tìm thấy cơ hội ra tay phù hợp. Ánh mắt hắn luôn nhìn chằm chằm vào đầu Kim Mao Yêu Viên kia.

Lúc này nhìn thấy Kim Mao Yêu Viên có động tác, thân thể khổng lồ giống như tia chớp hung hăng phá không đánh xuống. Mà khi Kim Mao Yêu Viên kia còn chưa kịp phản ứng, cái đuôi cực lớn co lại, hung hăng quất vào trên người Kim Mao Yêu Viên.

Phụt.

Cái đuôi cực lớn của Tiểu Long đánh xuống, trong miệng Kim Mao Yêu Viên lập tức phun ra một ngụm máu tươi, thân thể khổng lồ bắn ngược xuống phía dưới, hung hăng rơi vào trên mặt đất, mặt đất rung chuyển, ngọn núi khổng lồ dễ dàng bị phá hủy, đất đá nứt vỡ.

Ầm ầm.

Mặt đất rung chuyển, tiếng nổ vang vọng, tiếp đó trong nháy mắt, bản thể khổng lồ của Tiểu Long lập tức lao thẳng xuống phía dưới.

Yêu Hoàng khí, Linh Hoàng khí lan tràn, tập trung vào trên người Kim Mao Yêu Viên, long trảo dưới bụng phá không đánh về phía trước, sau đó hung hăng chụp vào đầu Kim Mao Yêu Viên.

Răng rắc.

Một tiếng răng rắc vang lên mang theo một mảnh huyết vụ, Kim Mao Yêu Viên cấp độ Chuẩn Đế dưới long trảo của Tiểu Long không có một chút lực chống cự nào, đầu lập tức hóa thành mảnh vỡ, máu tươi bắn tứ tung, thú hồn cũng bị phá hủy.

- Kim Viên...

Trên không trung, nhìn tọa kỵ đi theo mình mấy ngàn năm bị đánh chết, Thiên Ải Thú Đế tức giận ngập trời, miệng rít lên hai tiếng, hai mắt bắt đầu đỏ rực.

Cũng trong nháy mắt, một kiếm của Dương Quá đánh xuống, phía trên Chấn Thiên có một đạo kim quang lướt ra, hóa thành ngàn vạn kiếm quang dùng xu thế che khuất bầu trời bắn ra, không gian bỗng nhiên sưu sưu vài tiếng rồi vỡ nát, mỗi một đạo kiếm quang đều bổ ra vết nứt đen kịt trong không gian.

Sưu...

Thiên Ải Thú Đế vừa mới bị ảnh hưởng lập tức không kịp trở tay, vốn bản thân đã tràn ngập nguy cơ, lúc này muốn né tránh, thế nhưng lại bị đạo kiếm quang kia khóa chặt, bổ đôi hộ thân cương khí quanh thân thể hắn, hung hăng đánh vào phía trên kiện khải giáp thần dị kia.

Ken Két.

Kiện khải giáp bất phàm kia đột nhiên vỡ nát, cùng một thời gian, sắc mặt Thiên Ải Thú Đế trắng bệch, miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Rống.

Trên không trung, một tiếng gầm gừ cực lớn vang ra.

Tiếng gầm gừ kinh người vang vọng, đột nhiên có một đầu thú ảnh to lớn từ trên không trung phóng xuống, hai cánh mở rộng chừng hơn ngàn thước giống như một mảnh mây đen che phủ không trung. Toàn thân màu xanh, bên trên có hoa văn che kín, thân thể sáng long lanh, giống như một con bướm cực lớn, thế nhưng cái đầu dữ tợn giống như một con ong vậy.

Trên người thú ảnh khổng lồ này còn có một cỗ khí tức khiến cho linh hồn người ta rung động, đây rõ ràng là một đầu linh thú khủng bố.

Xoẹt.

Tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, trên không trung, một đạo Tử Kim Huyền Lôi xé rách không gian đánh xuống, không gian ven đường lập tức bị nghiền nát, mang theo khí tức hủy diệt đánh về phía đầu linh thú giống như con bướm kia.

Sưu Sưu...

Đầu linh thú cực lớn giống như con bướm kia nhìn đạo Tử Kim Huyền Lôi, bên trên đôi cánh có một cỗ điện mang lập lòe lan tràn ra. Trong khoảnh khắc hội tụ thành một đạo quang trụ bằng tia chớp cực lớn, hung hăng phóng về phía Tử Kim Huyền Lôi.

Phanh Phanh.

Hai đạo công kích lao vào nhau, trong sát na hai đạo công kích giống như hai khỏa thiên thạch va chạm, không gian nổ tung, âm thanh kinh người vang vọng trong thiên địa.

Kình khí khủng bố khuếch tán, trong nháy mắt không gian nơi hai đạo công kích va chạm bị nghiền nát, năng lượng khủng bố giống như một cơn lốc mang theo điện mang khiến tim đập nhanh khuếch tán ra chung quanh. Khiến cho một mảng lớn sơn mạch dưới cơn lốc bằng năng lượng khủng bố này rạn nứt rồi sụp đổ.

Khi cơn lốc bằng năng lượng khuếch tán tới một phạm vi nhất định thì đột nhiên ngừng lại, lặng lẽ không một tiếng động tiêu tán trong thiên địa.

- Điện Tinh Linh Yêu Điệp, là Điện Tinh Linh Yêu Điệp cấp độ Đế giả.

Trong nháy mắt vô số Đế giả nhìn lên đầu linh thú được gọi là Điện Tinh Linh Yêu Điệp trên không trung, giống như tất cả đều đang kinh ngạc vậy.

- Điện Tinh Linh Yêu Điệp?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, nhìn Điện Tinh Linh Yêu Điệp khổng lồ trước mắt, đây là một loại linh thú khủng bố đã sớm tuyệt tích trên đại lục, huyết mạch cực cao, không ngờ Vạn Thú Tông còn có Điện Tinh Linh Yêu Điệp, mà lại là Đế giả.

Từ khí tức trên người đầu linh thú này có thể thấy được, tuy rằng còn chưa tới cửu giai sơ giai đỉnh, thế nhưng có lẽ đột phá đã lâu, khí tức so với Thiên Ải Thú Đế còn mạnh hơn, tăng thêm Điện Tinh Linh Yêu Điệp này là linh thú, Lục Lâm Thiên âm thầm phỏng đoán, dùng thực lực của đế giả nhân loại mà so sánh, tu vi của Điện Tinh Linh Yêu Điệp này sợ rằng có thể so với Linh Đế nhị trọng trong nhân loại.

- Hỗn trướng, xâm phạm Vạn Thú Tông ta, hôm nay tất cả đều phải chết.

Điện Tinh Linh Yêu Điệp vừa mới xuất hiện, đôi mắt to lớn mang theo hung quang nhìn về phía người của Phi Linh môn.

- Linh Điệp, ngươi tới vừa vặn, nhanh giết những người này đi.

Nhìn thấy Điện Tinh Linh Yêu Điệp tới, Thiên Ải Thú Đế lập tức nở nụ cười lạnh, máu tươi từ trong khóe miệng vẫn không ngừng tràn ra.

- Linh Điệp kia giao cho người khác, chúng ta trước tiên giết Thiên Ải này.

Thánh Thủ Linh Đế khẽ quát một tiếng, căn bản không thèm để ý tới Điện Tinh Linh Yêu Điệp, có nhiều Đế giả như vậy, trước tiên phải giết chết Thiên Ải Thú Đế này mới được.

- Giết.

Lập tức đám người Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Nam thúc, Hàn Băng Đại Đế lần nữa theo Thánh Thủ Linh Đế đánh về phía Thiên Ải Thú Đế đã trọng thương, mỗi một đạo công kích đều mang theo khí tức và năng lượng hủy diệt, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều mang theo lực lượng khủng bố.

Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Thánh Linh lão tổ, Kim Lang Đại Đế, Bạch Long Đại đế cùng với những người khác vốn đã muốn động thủ, lúc này lại đột nhiên nghe thấy một đạo âm thanh khác vang vọng:

- Để cho ta tới là được rồi, đệ tử Phi Linh môn, Thánh Linh giáo tru sát dư nghiệt Vạn Thú Tông.

Dứt lời, trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên tung bay, Tử Lôi Huyền Đỉnh trong khoảnh khắc hóa thành lưu quang màu tím biến mất trong lòng bàn tay hắn. Lôi vân ngập trời lập tức tán đi, dưới sự công kích của Tử Lôi Huyền Đỉnh, lúc này phía dưới đã vô cùng bừa bộn, thê thảm, trong những dãy núi bị nghiền nát có vô số thi thể hỗn loạn.

- Đệ tử Phi Linh môn, giết.

- Tru sát dư nghiệt Vạn Thú Tông.

Chương 3066: Linh thú Đế cấp 2

Cường giả Phi Linh môn đã sớm nhịn không được, Đế giả cũng không tới lượt bọn họ quan tâm, đã có cường giả trong môn đối phó. Tử Kim Huyền Lôi vừa mới được thu lại, lôi vân biến mất, từng đạo khí tức lạnh lẽo cùng với âm thanh chém giết vang vọng ở phía dưới.

- Giết.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, bọn người Cực Lạc Tam Quỷ, Kim Xà Tôn giả đã đánh tới đám người Vạn Thú Tông, đồ sát, chỉ tập chung nhìn vào những người có thực lực mạnh trong Vạn Thú Tông, vừa ra tay không có một chút lưu tình nào.

- Đáng chết.

Điệp Tinh Linh Yêu Điệp hét lớn một tiếng, thân thể khổng lồ khẽ động.

- Ở lại đây đi.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên bước qua không gian, xuất hiện trước mặt Điệp Tinh Linh Yêu Điệp, nếu so sánh thể tích, lúc này Lục Lâm Thiên ở trước mặt Điệp Tinh Linh Yêu Điệp khổng lồ hoàn toàn là một con kiến đứng trước mặt một con voi.

Lục Lâm Thiên hiện giờ đang vô cùng giận dữ, thế cho nên khí tức bộc phát trên thân thể nhỏ bé, nhìn như con kiến kia không thua kém khí tức mênh mông trên thân thể khổng lồ của Điệp Tinh Linh Yêu Điệp.

- Lão đại, đã lâu rồi chúng ta không liên thủ a.

Thân thể khổng lồ của Tiểu Long trong nháy mắt xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên.

thân thể khổng lồ của Tiểu Long đứng song song với Lục Lâm

Thiên, nếu không phải có khí tức mênh mông trên người Lục Lâm Thiên lan tràn, thì lúc này rất khó có ai có thể nhìn thấy thân ảnh của hắn.

- Đúng vậy, đã lâu rồi chúng ta không cùng ra tay.

Lục Lâm Thiên gật đầu, từ khi Tiểu Long trở lại Thanh Long Hoàng tộc, hắn chưa từng liên thủ chiến một trận với Tiểu Long.

- Vậy thì ta sẽ diệt các ngươi trước.

Rõ ràng có thể thấy được Điệp Tinh Linh Yêu Điệp sợ hãi khí tức trên người Tiểu Long, thế nhưng dựa vào khí tức giai vị, nó cũng có thể chống lại. Miệng rít lên một tiếng sắc bén, hoa văn trên thân thể khổng lồ cuồn cuộn, linh nguyên phô thiên cái địa tuôn ra, một cơn lốc linh hồn công kích dẫn động năng lượng thiên địa đột nhiên bộc phát.

Công kích linh hồn phô thiên cái địa khiến cho không gian vặn vẹo, công kích linh hồn khủng bố xuyên qua không gian vặn vẹo, lập tức phóng về phía Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

Công kích linh hồn liên miên cuồn cuộn, sắc bén vô cùng giống như thủy triều, từng đợt rồi lại từng đợt không ngừng tập trung vào trên người Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

Công kích linh hồn, là công kích khiến cho người ta cố kỵ nhất, lúc này cảm nhận được công kích linh hồn hung hãn như vậy, không ít Đế giả hoặc dò xét, hoặc nhìn, tất cả đều chú ý nhìn vào Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

Công kích bực này khiến cho bọn họ run sợ, không ít Đế giả lúc này cũng tự biết mình không thể chống cự được công kích linh hồn khủng bố đáng sợ kia.

- Hừ.

Nhìn công kích linh hồn đánh tới, thân thể khổng lồ của Tiểu Long không nhúc nhích một tí nào, trong đôi mắt cực lớn hiện lên vẻ khinh thường.

- Công kích linh hồn.

Trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên dưới cơn lốc công kích linh hồn bay phất phới, khẽ mở miệng cười, dường như cũng không để ý nhiều. Công kích linh hồn khủng bố giống như cơn lốc này cũng không có cách nào có thể rung chuyển Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

- Diệt Linh Hồn Điện.

Điện Tinh Linh Yêu Điệp dường như cũng cảm thấy được một cảnh kinh ngạc này, khí tức lập tức trào lên, không gian run rẩy giống như lung lay sắp đổ.

Bỗng nhiên, trong cái miệng dữ tợn của Điệp Tinh Linh Yêu Điệp phun ra một đạo quang trụ bằng điện mang cực lớn.

Quang trụ vừa xuất hiện, khí tức trên người Điệp Tinh Linh Yêu Điệp suy yếu đi không ít, rất hiển nhiên đây là một loại công kích thiên phú, khiến cho nó tiêu hao rất nhiều tu vi.

Sưu...

Quang trụ từ trong miệng Điện Tinh Linh Yêu Điệp vừa mới xuất hiện, trong sát na, không gian phong vân biến sắc, thiên địa giống như sụp đổ, mang theo năng lượng linh hồn khủng bố tới mức tận cùng khiến cho linh hồn người ta có cảm giác giống như sắp bị hủy diệt.

Tiếp đó, trong nháy mắt công kích linh hồn khủng bố này hung hăng đánh vào thân thể khổng lồ của Tiểu Long, mục tiêu trực chỉ mi tâm.

- Hừ.

Trong miệng của Tiểu Long vang lên một tiếng hừ lạnh khinh thường, hoàn toàn không để ý, cũnghoàn toàn tùy ý để cho công kích linh hồn bàng bạc này nhanh như thiểm điện tiến vào trong mi tâm.

Tiểu Long lại không có bất kỳ động tĩnh nào, hoàn toàn không nhúc nhích.

Cùng một thời gian, từng đạo thủ ấn nhìn như phức tạp trong tay Lục Lâm Thiên được kết xuất, tốc độ nhanh tới tận cùng, trong đôi mắt đen láy có một cỗ quang mang màu xanh quỷ dị lan tràn ra.

- Sinh Sinh Bất Tức.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, dứt lời, lấy bản thân hắn làm trung tâm, một cỗ quang mang màu xanh đậm chói mắt lan tràn, thậm chí còn mang theo Mộc Hoàng khí của Bắc Cung gia tộc ở bên trong.

Tất cả đều cực kỳ nhanh chóng, quang mang màu xanh đậm của Lục Lâm Thiên bao phủ không gian to lớn, quang mang xanh đậm tách ra, chung quanh quang mang, vết nứt không gian đen kịt xuất hiện.

Trong khoảnh khắc, khí tức sinh cơ trên người Lục Lâm Thiên đột nhiên tăng lên nhiều, một cỗ hấp lực thôn phệ vạn vật cực lớn nhanh như thiểm điện tỏa ra. Chỉ một thoáng, một cỗ năng lượng đáng sợ giống như một cơn lốc lan tràn ra chung quanh.

Lúc này dùng tu vi của Lục Lâm Thiên hiện tại, tăng thêm lĩnh ngộ thuộc tính mộc lần nữa tiến bộ, thúc dục Sinh Sinh Bất Tức, uy lực tăng lên tới tình trạng hủy diệt. Không gian lập tức mất đi sinh cơ, chỉ có một mình Lục Lâm Thiên là trên người có sinh cơ dạt dào.

Ầ ầm.

Trong không gian, gợn sóng trong không gian nứt vỡ từng khúc, thân thể khổng lồ của Điệp Tinh Linh Yêu Điệp ở trong không gian lúc này cũng nhanh chóng cảm nhận được sinh cơ trong cơ thể dường như bị hút ra, không có cách nào ngăn cản được hiện tượng này, linh nguyên và linh hồn trong cơ thể giống như bị một cái hốđen hút ra, lúc này không có cách nào ngăn cản, cho nên cũng khó có thể thoát thân ra.

Ngao.

Tiểu Long ngẩng đầu rít gào. Hắn đã sớm phối hợp ăn ý mười phần với lão đại, một tiếng long ngâm kinh thiên động địa vang vọng trong phiến thiên địa này, thân thể khổng lồ lập tức phóng về phía trước giống như thiên thạch.

Một giây sau, chỉ thấy cái đuôi rồng cực lớn của Tiểu Long hất lên mang theo hỏa diễm màu vàng lan tràn, những nơi cái đuôi của Tiểu Long đi qua, cả không gian bỗng nhiên nổ tung.

Phanh.

Điện Tinh Linh Yêu Điệp không có cách nào thoát khỏi sự trói buộc của Sinh Sinh Bất Tức lập tức bị cái đuôi lớn này đập trúng.

Phụt.

Một ngụm máu tươi trong khoảnh khắc từ trong cái miệng dữ tợn của Điệp Tinh Linh Yêu Điệp phun ra.

- Thanh Long Hồn.

Cùng một lúc, thân thể khổng lồ của Tiểu Long lơ lửng trên không trung, cái đuôi lớn vừa mới đánh xuống, trong mi tâm, ấn ký con mắt thứ ba mở ra, một đạo quang trụ bàng bạc vô cùng bắn ra.

Đạo quang trụ này vừa mới bắn ra, uy áp nồng đậm lan tràn, cả không trung không ngừng run rẩy, gió nổi mây phun, chấn động nhân tâm. Đạo quang trụ này giống như một màn sáng, bao phủ lấy thân thể khổng lồ của Điệp Tinh Linh Yêu Điệp vừa mới bị Tiểu Long đánh trúng.

Chương 3067: Uy của Tiểu Long 1

Uy áp kinh người cùng với công kích linh hồn tràn ngập, tăng thêm Linh Hoàng khí vốn đã vượt qua Thiên cấp khiến cho hai mắt Điệp Tinh Linh Yêu Điệp ngốc trệ, linh hồn run rẩy, máu tươi sôi trào, thân thể căn bản không có cách nào nhúc nhích.

Ngao.

Dưới màn sáng, một tiếng long ngâm truyền ra, hư ảnh một đầu thanh long rít gào, mang theo long uy khủng bố, cường hãn vô cùng phóng về phía Điện Tinh LInh Yêu Điệp.

- Tử Kim Huyền Lôi.

Trong không gian của Sinh Sinh Bất Tức, nhất thời, thân ảnh Lục Lâm Thiên như quỷ mị xuất hiện trước mặt Điện Tinh Linh Yêu Điệp, tay phải giơ lên cao, một đạo sấm sét màu vàng giống như cự mãng tuôn ra, xu thế mạnh mẽ như vậy khiến cho người ta run rẩy.

Ầm ầm.

Âm thanh như sấm sét vang vọng trong thiên địa. Trong lòng bàn tay của Lục Lâm Thiên có một đạo sấm sét to lớn giống như nộ long ầm ầm đánh về phía trước.

Nơi Tử Kim Huyền Lôi đi qua, không gian bị đánh nát tạo thành một cái động sâu. Vết nứt không gian xuất hiện, quang mang đen kịt lan tràn ra chung quanh, sấm sét màu tím lập tức đánh vào trên thân thể khổng lồ của Điện Tinh Linh Yêu Điệp.

Cùng lúc, bằng vào mắt thường cũng có thể thấy được, thân thể khổng lồ của Điện Tinh Linh Yêu Điệp ở dưới sấm sét này hóa thành mảnh vỡ.

Phanh Phanh.

Không gian bị nghiền nát, lộ ra một cái động sâu không đáy trong không gian, lực lượng khủng bố ngập trời lập tức bị cái động sâu đen kịt trong không gian thôn phệ, cắn nuốt vào bên trong.

Chung quanh động sâu đen ngòm, năng lượng khủng bố giống như một cơn lốc sau khi khuếch tán tới một phạm vi nhất định lập tức lặng lẽ biến mất.

Mà trong đó, thân thể khổng lồ của Điệp Tinh Linh Yêu Điệp lúc này đã không còn một chút xương cốt nào.

- Hai gia hỏa biến thái.

Ở phía xa xa, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Mẫu Đơn, Thánh Linh lão tổ, Kim Huyền, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh cùng với tất cả Đế giả còn lại nhìn thấy cảnh này không khỏi hít sâu một ngụm khí lạnh.

Linh thú Đế cấp có thực lực khủng bố như vậy, thực lực so với Thiên Ải Thú Đế còn cường hãn hơn nhiều. Không ngờ lại bị một người một long dễ dàng đánh chết trên không trung. Ngay cả thú hồn Đế cấp cũng trốn không thoát.

....

Mọi người nghẹn họng nhìn trân trối, yết hầu gian nan nuốt một ngụm nước bọt, điều này đại biểu cho điều gì trong lòng mọi người hiểu rõ, đặc biệt là đối với Đế giả mà nói, muốn đánh chết một Đế giả tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng.

Tỷ như đám người Nam thúc, Hàn Băng Đại Đế và những Đế giả còn lại thúc dục thần khí cũng không có cách nào đánh chết Thiên Ải Thú Đế này, bọn họ biết rõ sự khó khăn bên trong, đánh bại hoặc là chà đạp không giống như đánh chết, muốn đánh chết một Đế giả, chuyện này rất khó khăn.

- Linh Điệp...

Tâm thần Thiên Ải Thú Đế vẫn luôn dò xét trên không trung, Điện Tinh Linh Yêu Điệp bị đánh chết, khiến cho hắn phẫn nộ tới mức tận cùng, bắt đầu tuyệt vọng, hai mắt đỏ rực lên.

- Ta liều với các ngươi.

Thiên Ải Thú Đế nổi giận tới mức tận cùng, miệng quát lớn một tiếng, quang mang trong mi tâm lóe lên, một đạo linh hồn phân thân lập tức phóng ra, giống bản thể như đúc, khí tức thực lực cũng tương đương với bản thể, lúc này hắn đã có ý định liều mạng.

- Hừ, ta đang chờ linh hồn phân thân của ngươi ra đây.

Nhìn thấy linh hồn phân thân của Thiên Ải Thú Đế, Lục Tâm Đồng hừ lạnh một tiếng, sợi tóc tung bay, khói độc quanh quẩn, vô số Thanh Lôi Huyền Đằng mang theo điện mang màu xanh lan tràn ra, linh hồn uy áp kinh người lập tức lan tràn ra, giống như khắc chế linh hồn người khác.

Thanh Lôi Huyền Đằng mang theo khói độc màu đen nồng đậm, dùng tốc độ nhanh không thể tưởng tượng được, lập tức hội tụ lại một chỗ.

Ngao.

Chỉ một thoáng, một tiếng gầm gừ cực lớn, giống như long ngâm, hổ gầm xuyên thấu qua không gian, khiến cho linh hồn người ta run rẩy.

Tiếng gầm gừ này vừa dứt, vô số Thanh Lôi Huyền Đằng trong nháy mắt hội tụ, hóa thành một đầu dị thú khổng lồ, có khói độc ngập trời lan tràn, toàn thân màu xanh lục, giống rồng mà không phải là rồng.

Đầu dị thú giống rồng xuất hiện, không gian lập tức sụp đổ, lộ ra vết nứt đen kịt lớn mấy chục thước, khiến cho linh hồn Đế giả run rẩy không ngớt.

Linh hồn phân thân của Thiên Ải Thú Đế run rẩy, toàn thân như nhũn ra. Khí tức chuyên môn áp chế linh hồn tăng thêm hồn độc, hội tụ thành khí thế ngút trời, áp chế linh hồn phân thân của Thiên

Ải Thú Đế, khiến cho linh hồn phân thân của hắn không có cách nào nhúc nhích.

Thiên Ải Thú Đế lập tức biến sắc, trên người đầu dị thú cực lớn kia có một cỗ năng lượng linh hồn trút xuống, năng lượng áp bách linh hồn trong chốc lát phô thiên cái địa, áp chế linh hồn phân thân của hắn.

Ngao.

Tất cả đều quá nhanh, dị thú giống rồng mà không phải là rồng xuất hiện, giống như một đạo quang mang chói mắt bắn ra, đột nhiên phóng tới linh hồn phân thân của Thiên Ải Thú Đế.

- Không xong.

Thiên Ải Thú Đế biến sắc, muốn thu hồi linh hồn phân thân, thế nhưng lại lập tức bị công kích phô thiên cái địa của đám người Thánh Thủ Linh Đế, Nam thúc, Hàn Băng Đại đế, Dương Quá vây công, không thể thoát thân.

Tiếp đó trong nháy mắt đầu dị thú dữ tợn kia mở miệng, thôn phệ linh hồn phân thân của Thiên Ải Thú Đế vào trong cái miệng dữ tợn kia. Trong mắt còn hiện lên vẻ chưa thỏa mãn.

Đáng thương cho Thiên Ải Thú Đế còn muốn thúc dục ra linh hồn phân thân liều mạng, ai biết linh hồn phân thân vừa mới xuất ra, còn chưa có bất kỳ động tác nào, thì linh hồn phân thân giống như nửa cái mạng của hắn đã bị hủy trong tay Lục Tâm Đồng.

Phốc Phốc.

Cơ hồ là cùng lúc, một ngụm máu tươi trong miệng Thiên Ải Thú Đế lập tức được phun ra, sắc mặt hắn lập tức trắng bệch.

- Ài...

Đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Thánh Linh lão tổ ở phía xa cũng khẽ lắc đầu im lặng. Thiên Ải Thú Đế này vận khí quả thực quá kém, sợ rằng hắn đã quên, Thanh Lôi Huyền

Đằng của Lục Tâm Đồng là thứ chuyên môn khắc chế linh hồn a.

Lúc này thực lực của Lục Tâm Đồng cũng là Đế giả, thúc dục Thanh Lôi Huyền Đằng đối phó với linh hồn hắn, quả thực là chuyện vô cùng dễ dàng. Hắn còn chủ động thúc dục linh hồn phân thân, quả thực là tự mình tìm chết.

- Diệt linh hồn phân thân của ta, ta muốn băm vằm ngươi thành tro bụi.

Sắc mặt Thiên Ải Thú Đế tái nhợt tới mức tận cùng, sát ý trong mắt bắn ra. Hai mắt đỏ rực nhìn về phía Lục Tâm Đồng, lúc này hắn hận không thể chém Lục Tâm Đồng thành tám khối.

- Tốt nhất ngươi nên tự bảo vệ bản thân mình thì hơn.

Không bỏ lỡ cơ hội, trên trường thương màu xanh trong tay Hàn Băng Đại Đế có một đạo thương mang xuyên thủng không gian, từ phía sau lưng hung hăng đánh vào vai Thiên Ải Thú Đế, nơi thương mang đi qua, bả vai Thiên Ải Thú Đế bị xuyên thủng, máu tươi chảy ra.

Phụt.

Thân thể Thiên Ải Thú Đế lảo đảo lui về phía trước, liên tiếp bị trọng thương như vậy đã tới cực hạn của hắn.

- Ah...

Lúc này, ở sâu trong sơn mạch của Vạn Thú Tông có một tiếng gầm vang vọng. Tiếng gầm phẫn nộ này giống như sấm sét cuồn cuộn, âm thanh khiến cho linh hồn người ta run rẩy.

Chương 3068: Uy của Tiểu Long 2

- Sư huynh, huynh đột phá rồi sao? Linh Điệp bị giết, vô số đệ tử Vạn Thú Tông ta bị giết. Rốt cuộc ta cũng đợi tới lúc huynh đột phá, huynh mau ra báo thù đi.

Tiếng gầm lớn này vang vọng, Thiên Ải Thú Đế lập tức lớn tiếng nói, khuôn mặt trắng bệch nở nụ cười dữ tợn.

Trong sát na này, ánh mắt chúng cường giả bỗng nhiên nhìn về phía một ngọn núi kỳ lạ ở chỗ sâu trong Vạn Thú Tông, ngọn núi này do năm ngọn núi hợp lại, năm ngọn núi này nghiêng vào bên trong, cao vυ"t trong mây, không ngờ tới đỉnh lại xác nhập vào lại thành một ngọn núi khổng lồ.

Ngọn núi này cao vυ"t trong mây, giống như một ngọn tháp sừng sững đứng trong thiên địa, rộng lớn mà nguy nga.

Mà lúc này không trung trên ngọn núi khổng lồ kia phong vân biến sắc, một cỗ khí tức mênh mông lan tràn ra, bên trong gió nổi mây phun, lập tức có một đạo lưu quang màu vàng bắn ra.

- Trong Vạn Thú Tông còn có cường giả.

Mí mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trong Vạn Thú Tông có Thiên Ải Thú Đế và Điện Tinh Linh Yêu Điệp, tương đương với hai Đế giả, chẳng lẽ còn có một Đế giả khác?

Sưu...

Trong một cái chớp mắt ngắn ngủi, không gian ầm ầm run rẩy, trên không trung, một đạo lưu quang màu vàng đột nhiên xuất hiện trên không trung, một cỗ khí tức kinh khủng lan tràn, làm ảnh hưởng tới linh hồn của mọi người.

- Đúng là Đế giả.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên biến hóa, khí tức khủng bố trên thân người này lan tràn ra khiến cho linh hồn người ta run run, khí tức so với Thiên Ải Thú Đế mạnh hơn rất nhiều, khí tức so với Điện Tinh Linh Yêu Điệp còn mạnh hơn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào trên thân thể người này, tuổi chừng bảy mươi, có mái tóc dài trắng bạc, thân thể gầy gò, so với Thanh Hỏa lão quỷ không khác gì nhau. Thế nhưng ở trong thân thể gầy gò này lại ẩn chứa khí tức uy áp khủng bố.

- Rất mạnh.

Lục Lâm Thiên nhìn người này, hai hàng lông mày nhíu lại, trên mặt hiện lên vẻ ngưng trọng.

- Lâm Thiên, cẩn thận người này, có lẽ hắn chính là Hung Hồn Linh Đế mà Vân Khiếu Thiên và Lữ Chính Cường đã từng nói qua. Là sư huynh đồng môn với Thiên Ải Thú Đế, nghe nói thời điểm đột phá Đế giả còn sớm hơn Thiên Ải Thú Đế rất nhiều. Tu vi có lẽ là Linh Đế nhị trọng đỉnh phong, bộ dáng này dường như vừa mới đột phá, có khả năng là Linh Đế tam trọng.

Nam thúc truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

- Vừa mới đột phá sao? Khí tức này dường như có chút không đúng.

Lục Lâm Thiên nhìn lão giả mặc áo bào màu vàng trên không trung, trong đôi mắt của lão giả tóc bạc này có huyết sắc chớp động, khí tức trên người cuồng bạo, chấn động vô cùng mạnh.

- Sư huynh, Linh Điệp chết rồi. Vô số đệ tử Vạn Thú Tông ta đã chết, huynh nhất dịnh phải báo thù cho bọn họ.

Lúc này đám người Nam thúc đều nhìn vào trên người lão giả tóc bạc kia, không tiếp tục động thủ với Thiên Ải Thú Đế, khí tức trên người lão giả tóc bạc kia khiến cho chúng Đế cảm thấy tim đập nhanh, cùng với cảm giác nguy hiểm.

- Linh Điệp, là các ngươi giết Linh Điệp?

Trong chớp mắt ánh mắt lão giả tóc bạc này đỏ tươi, ánh mắt cuồng bạo nhìn Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

- Lục Lâm Thiên, người này có tu vi Linh Đế nhị trọng đỉnh phong, vừa rồi hắn đang trong lúc quan trọng khi đột phá, các ngươi giết linh thú bổn mạng của hắn, hắn cũng bị ảnh hưởng cho nên hiện tại có chút tẩu hỏa nhập ma. Cũng chưa đột phá xong toàn bộ, tu vi hắn đã đặt nửa chân tới Linh Đế tam trọng, thế nhưng lại nửa tỉnh nửa điên.

Con mắt màu đỏ của Mẫu Đơn cảnh giác nhìn về phía lão giả mặc áo bào vàng có mái tóc bạc kia, ánh mắt vô cùng ngưng trọng.

Mọi người nghe vậy, mặc dù có chút kỳ quái nữ tử áo đỏ này làm sao có thể biết rõ tu vi của lão giả tóc bạc kia, thế nhưng nghe thấy mấy chữ đặt nửa chân tới Linh Đế tam trọng, cả đám lập tức biến sắc.

Đặc biệt là đối với Đế giả mà nói, thân là Đế giả, bọn họ rất rõ ràng, mỗi một trọng chênh lệch ở cấp độ Đế giả, cách xa một trọng chính là cách biệt giữa trời và đất.

Huống chi lão giả tóc bạc này lại nửa chân đặt tới tình trạng Linh Đế tam trọng, mọi người chỉ là Đế cấp nhất trọng mà thôi.

- Đặt nửa chân tới Linh Đế tam trọng, đủ để khủng bố.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo, nhạc phụ Vân Khiếu Thiên và Lữ Chính Cường vội vàng tới Phi Linh môn, cảnh báo hắn cẩn thận với Vạn Thú Tông, có lẽ là do Vạn Thú Tông này còn có một cường giả khủng bố như vậy. Hơn nữa vừa rồi còn mới đột phá, thế nhưng dường như vận khí không tốt, không ngờ lại tẩu hỏa nhập ma.

Sưu Sưu.

Sắc mặt mọi người ngưng trọng, khí tức trên người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Thánh Linh lão tổ cùng với những cường giả khác lúc này không ngừng lan tràn ra, bọn họ đã chuẩn bị tốt.

- Ngày hôm nay tất cả các ngươi phải chết.

Hai mắt lão giả mặc áo bào màu vàng nhìn chằm chằm chung quanh, miệng hét lớn một tiếng, hai mắt càng thêm đỏ hồng, linh lực toàn thân cuồng bạo tuôn ra, dẫn động năng lượng trong thiên địa, mang theo công kích linh hồn khủng bố trong thoáng chốc bao phủ không trung.

Dưới cỗ khí tức khủng bố này, linh hồn của phần lớn người run rẩy, Thánh Linh lão tổ, Kim Lang Đại đế, Bạch Long Đại Đế cùng với mọi người cũng bị cỗ khí tức khủng bố này áp chế linh hồn, cảm thấy có chút khó chịu.

Mọi người chỉ là Đế cấp nhất trọng, tất cả mọi người so sánh với lão giả tóc bạc nửa chân đặt tới Linh Đế tam trọng mà nói, chênh lệch quá lớn.

Giờ phút này, đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Mẫu Đơn, còn có Tiểu Long, Nam thúc đều không có chuyện gì, bọn họ còn có thể chống lại công kích linh hồn này, những người khác trong lúc vô hình đã chịu ảnh hưởng.

- Tất cả các ngươi lui về phía sau.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, lực lượng linh hồn khủng bố áp chế, Đế giả bình thường khó có thể chống lại, mà hắn lại không sợ công kích linh hồn.

Lại nói lúc này Lục Lâm Thiên cũng rất muốn biến rõ tu vi thực lực cụ thể của mình đến mức nào, cần tìm một người để nghiệm chứng một chút. Hung Hồn Linh Đế trước mặt này cũng không tệ, cho dù là không địch lại, Lục Lâm Thiên tự tin mình cũng có thể bình yên.

Bắc Cung Vô Song cùng với Độc Cô Cảnh Văn đang muốn ra tay tương trợ cùng với những người khác nghe vậy khẽ biến sắc, chậm rãi lui về phía sau một chút, từng đạo khí tức cảnh giác nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên. Để ta giúp ngươi, ta không nhất định có thể làm gì được gia hỏa đó, thế nhưng hắn cũng không làm gì được ta.

Âm thanh như chuông bạc, giống như ma âm truyền ra.

Dứt lời, thân ảnh Mẫu Đơn lóe lên, thân thể mềm mại, uyển chuyển lập tức tiến lên, trên người mặc một bộ cung trang màu đỏ giống như máu tươi đang lưu động. Đường cong linh lung, bay bổng, khí tức mê người mang theo kịch độc, giống như một đóa hoa mẫu đơn diễm lệ mang theo kịch độc vậy.

Chương 3069: Quyết đấu cường hãn

Mẫu Đơn tiến lên, hai con mắt đỏ tươi biến ảo, khuôn mặt kiều mỵ, trang nhã khiến cho tim người ta đập thình thịch, nở nụ cười tươi như hoa, quanh thân có một cỗ khí tức huyết sát bỗng nhiên tuôn ra. Một cỗ chấn động vô hình giống như thiên địa chấn động, khí tức huyết sát giống như một cơn lốc từ trong cơ thể nàng phô thiên cái địa lan tràn ra. Cả phiến không gian run lên, linh hồn tất cả mọi người không khỏi run rẩy.

- Năng lượng chấn động thật khủng khiếp.

- Thật mạnh, người này rốt cuộc là ai?

Cường giả không biết Mẫu Đơn lúc này mới cảm nhận được sự đáng sợ của Mẫu Đơn, hóa ra nữ tử này lại cường hãn tới tình trạng như vậy, không biết nữ tử này có quan hệ như thế nào với Lục Lâm Thiên.

- Để ta tới đi, ta còn không được, ngươi cũng không giúp được gì đâu.

Lục Lâm Thiên nói với Mẫu Đơn, hắn đã quyết định phải thử thực lực của mình một chút.

- Hừ, ta đã giúp ngươi mà ngươi không chịu lĩnh tình, vậy thì ngươi tự mình giải quyết đi, ta còn không được tham gia náo nhiệt a.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không lĩnh tình, chuyện này dường như làm cho Mẫu Đơn không vui, nàng lập tức thở phì phò lùi lại.

- Hóa ra ngươi chính là Lục Lâm Thiên, ngươi đến vừa đúng lúc. Chạy tới Vạn Thú Tông ta, ngày hôm nay ngươi chết chắc.

Mái tóc bạc của Hung Hồn Linh Đế tung bay, khí tức trên thân thể dường như ngày càng cuồng bạo, ánh mắt ngày càng đỏ tươi, dường như đang cố áp chế một loại khí tức nào đó.

- Lão cẩu, thực lực của ngươi còn chưa đủ, ngươi sẽ giống như Điện Tinh Linh Yêu Điệp kia, sẽ chết trong tay ta mà thôi.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng cười lạnh, vừa mới dứt lời, quanh thân có một cỗ kim quang ngập trời tuôn ra.

- Tiểu tạp chủng, ngày hôm nay bổn Đế thề phải nghiền nát ngươi thành tro bụi.

Hung Hồn Linh Đế giận dữ, chưa từng có một kẻ nào dám nói như vậy với hắn. Lục Lâm Thiên này giết tọa kỵ của hắn, hiện tại lại nói như vậy dường như đã khiến cho hắn khó có thể áp chế cỗ khí tức cuồng bạo kia.

Hung Hồn Linh Đế này quả thực không biết Lục Lâm Thiên cố ý chọc giận hắn, dưới tình huống tẩu hỏa nhập ma, Hung Hồn Linh Đế này đang áp chế khí tức trên người, một khi nổi giận, sợ rằng tình huống sẽ càng không xong, đây cũng là điều hiện tại Lục Lâm Thiên muốn.

- Lão cẩu, có thực lực thì tới đi.

Lục Lâm Thiên cười lạnh một tiếng, kim quang quanh thân lan tràn ra, cùng một thời gian, ở trong hư không, trong khoảnh khắc xuất hiện thuộc tính kim ngập trời.

Trong cả không gian, năng lượng thuộc tính kim lan tràn tới, lập tức lặng lẽ không một tiếng động hội tụ tại không gian chung quanh Lục Lâm Thiên, hoàn toàn tương dung với Lục Lâm Thiên, giống như Lục Lâm Thiên có thể khống chế, điều động vậy.

Ngao.

Thuộc tính kim lan tràn khắp nơi, một tiếng đao minh giống như long ngâm vang lên, Lục Lâm Thiên vung tay lên, Huyết Lục lập tức xuất hiện trong tay, thân đao ngày càng linh động, toàn thân tỏa ra ánh sáng màu vàng, khí tức huyết sát quỷ dị ban đầu biến mất, thay vào đó là một cỗ khí tức lạnh lẽo, sắc bén lan tràn.

Huyết Lục xuất hiện trong tay, Lục Lâm Thiên có một loại cảm giác, Lục Lâm Thiên có thể hòa tan vào một thể với thuộc tính kim trong không gian thiên địa này, giống như có thể khống chế năng lượng thuộc tính kim vậy, hắn có cảm giác Huyết Lục có không ít biết hóa.

Oanh.

Rót chân khí vào, kim quang trên Huyết Lục rạng rỡ, điều động năng lượng thuộc tính kim ngập trời bao phủ không gian, trong nháy mắt cả không gian biến sắc, run rẩy không ngừng.

- Thần khí thuộc tính.

Nhìn thấy Huyết Lục, nhị nữ Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn nhìn nhau, dường như cũng đã nhận ra cái gì đó, thần khí thuộc tính, đây không phải là thần khí bình thường, các nàng thân là thần nữ của Độc Cô gia cùng với Bắc Cung gia, đương nhiên biết rõ thần khí thuộc tính là vật gì.

- Tiểu tạp chủng, người đầu tiên ta sẽ băm vằm thành tro bụi chính là ngươi, thiên phú cho dù mạnh thế nào trước mắt bổn Đế ngươi còn chưa đủ tư cách hung hăng càn quấy. Tất cả mọi chuyện ngày hôm nay tiểu tạp chủng ngươi phải trả giá thật đắt.

Hung Hồn Linh Đế hét lớn một tiếng, dường như khó có thể ngăn chặn khí tức cuồng bạo trong cơ thể, chân đạp nát hư không, thân hình dùng tốc độ khủng bố xé rách không gian, giống như thuấn di xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Hung Hồn Linh Đế xuất hiện, khí thế tựa như thái sơn áp đỉnh ập tới, cả không trung sau lưng người này gió nổi mây phun, tu vi của người này tuyệt đối tới tình trạng khủng bố. Những năm này cũng bởi vì có sự tồn tại của hắn mà những sơn môn chung quanh không dám xem thường Vạn Thú Tông, có chút cố kỵ Vạn Thú Tông.

- Lão cẩu, tự cho mình siêu phàm sao? Ta không biết ngươi có tư cách này hay không, lão cẩu như nhà ngươi ta không biết đã gặp bao nhiêu người, mà mỗi một người đều tan thành mây khói trong tay ta.

Trong mắt Lục Lâm Thiên tuôn ra sát ý, kim quang quanh thân đại thịnh, thuộc tính kim vô cùng vô tận trong phiến thiên địa này lập tức nhanh chóng hội tụ, quanh quẩn quanh thân thể Lục Lâm Thiên hóa thành một đạo kim quang phóng lên trời, Kim Hoàng khí lan tràn ra chung quanh.

Ầm ầm.

Kim quang phóng lên trời, mặt đất run rẩy bỗng nhiên vỡ ra từng cái khe lớn, cả không trung run rẩy, từng đạo quang mang màu vàng xé rách không gian từ trong khe nứt dưới mặt đất và trong gợn sóng trên không gian tuôn ra. Cả thiên địa tràn ngập kim quang, kim quang ngập trời giống như bao phủ không gian, mang theo khí tức sắc bén, lạnh lẽo.

Cảm nhận động tĩnh bực này, ánh mắt Hung Hồn Linh Đế trầm xuống, thủ ấn kết xuất, trong mi tâm có một đạo lưu quang rơi vào trong thủ ấn, hóa thành một đường vòng cung huyền ảo, tiếp đó trong nháy mắt trong bàn tay gầy gò giống như tay quỷ kia có một cỗ năng lượng linh hồn phô thiên cái địa lan tràn. Bàn tay gầy gò mạnh mẽ đẩy về phía trước, linh hồn lực tuôn ra, hóa thành chưởng ấn bằng linh hồn lực bàng bạc, hung hăng đập về phía Lục Lâm Thiên giống như thái sơn áp đỉnh.

Đạo công kích linh hồn này đánh về phía trước, không gian quanh thân Lục Lâm Thiên lập tức vỡ nát thành từng khúc, lộ ra một vết nứt đen kịt trong không gian.

Năng lượng linh hồn như vậy khiến cho chúng Đế giả chung quanh ngạc nhiên, mà ngay cả Hàn Băng Đại đế, Thánh Thủ Linh Đế trong giây lát ngắn ngủi cũng quên đối phó với Thiên Ải Thú Đế, năng lượng công kích linh hồn bàng bạc này khiến cho bọn họ cũng phải run rẩy, e ngại.

Công kích bằng chưởng ấn linh hồn bàng bạc đánh tới, dường như có thể phá hủy tất cả.

Mà giờ phút này, sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên lan tràn, nhìn đạo công kích linh hồn bằng chưởng ấn, ánh mắt lóe lên bất định.

Ngay cả Thái Cổ U Minh Viêm mà kim đao màu vàng cũng có thể chống lại, Hung Hồn Linh Đế này chỉ sợ vẫn còn quá kém.

- Lực lượng thời gian.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên nở nụ cười lạnh lẽo, khí tức quỷ dị quanh thân đồng hóa gợn sóng không gian trước người. lực lượng thời gian được thi triển, Lục Lâm Thiên có cảm giác, sau khi đạt được chỗ tốt trong Vô Tự Thiên Thư, sợ rằng lực thời gian của hắn đã gấp bốn mươi lần.

Chương 3070: Chém giết Hung Đế 1

Lực lượng thời gian được thúc dục, bàn chân Lục Lâm Thiên đạp mạnh hư không, ngay trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, thân ảnh Lục Lâm Thiên không lùi mà tiến tới, một đạo chưởng ấn bằng linh hồn lực từ năm ngón tay xẹt qua không gian phóng về phía trước.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện trước mắt Hung Hồn Linh Đế.

Trong chớp mắt này, ánh mắt đỏ tươi của Hung Hồn Linh Đế dại ra, đây là một đạo công kích linh hồn toàn lực của hắn. Lục Lâm Thiên này tại sao không lùi mà còn tiến tới, nhìn qua còn giống như không có chuyện gì. Hắn nghĩ nát óc cũng không ra được, cho nên ánh mắt mới ngây dại, cũng chưa kịp phản ứng, tốc độ của Lục Lâm Thiên này thật đáng sợ.

- Hư Linh Huyễn Ấn.

Thúc dục Hư Linh Huyền Ấn phụ trợ, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, chân khí phô thiên cái địa lan tràn, Huyết Lục khống chế thuộc tính kim ngập trời, Kim Hoàng khí khủng bố tới cực điểm quanh thân Lục Lâm Thiên nhanh chóng lan tràn ra chung quanh.

thân thể Lục Lâm Thiên đạp không đứng thẳng, trường bào màu xanh tung bay, không gian sau lưng trong lúc bất tri bất giác gió nổi mây phun, không gian run rẩy giống như lung lay sắp đổ.

- Duệ Kim Hồn Đao.

Khẽ quát một tiếng, trong sát na, Huyết Lục trong tay Lục Lâm Thiên kéo theo một đường vòng cung huyền ảo, trong giây lát chém ra một đao. Đao mang màu vàng mang theo khí tức sắc bén bàng bạc ầm ầm xẹt qua không trung, ẩn chứa linh hồn lực phô thiên cái địa lan tràn.

Sưu...

Dưới đao mang màu vàng, không gian xuất hiện vết nứt đen kịt trong không gian, bên trong ẩn chứa linh hồn lực vô hình, chung quanh đao mang màu vàng, không gian vỡ nát, một đao này đã tới tình trạng ngay cả Đế giả cũng phải khiếp vía.

Trong khoảnh khắc, một đao kia đã đánh vào Hung Hồn Linh Đế đã khôi phục lại một ít tỉnh táo trên không trung, cũng không biết là có chuyện gì xảy ra, dường như Kim Hoàng khí cực lớn, phô thiên cái địa có lực trói buộc cực lớn, còn có tác dụng công kích linh hồn, lại có tốc độ quá nhanh, hoặc giả cả ba thứ này đều có.

Tóm lại trong sát na, Hung Hồn Linh Đế cũng không có chạy đi, đao mang đánh vào trong thân thể hắn.

Đao mang trút xuống, động sâu đen kịt xuất hiện trong không gian, thân thể Hung Hồn Linh Đế trong sát na ngắn ngủi này dưới một đao bị chém đôi, thân thể giống như đậu hũ bị nghiền nát. Tu vi một chân bước vào Linh Đế tam trọng, cũng khó có thể chống lại uy lực một đao kia.

Ken Két.

Không gian lập tức bị nghiền nát, kim quang tràn ngập, lực lượng của một đao bổ đôi mấy ngọn núi ở phía xa tạo thành một cái hào rộng, giống như thâm uyên.

Ầm ầm.

Đất rung núi chuyển, kình khí khủng bố khuếch tán, năng lượng khủng bố giống như cơn lốc khuếc tán, quang mang đen kịt lóe lên rồi biến mất, một lát sau năng lượng khuếch tán đột nhiên ngừng lại, lặng lẽ không một tiếng động biến mất trong thiên địa.

- Thật mạnh.

Cơ hồ ánh mắt tất cả cường giả trong khoảnh khắc nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên, kể cả là Thiên Ải Thú Đế đang kinh hãi.

Ực.

Cơ hồ tất cả cường giả nuốt nước bọt, yết hầu rung động, thực lực bực này thật sự quá kinh khủng. Cường giả một chân bước vào Linh Đế tam trọng, không ngờ vừa thấy mặt đã bị đánh chết, mới một chiêu a. Đánh chết Đế giả khó ra làm sao, thế nhưng không ngờ Lục Lâm Thiên chỉ cần một chiêu cũng có thể làm được.

- Lâm Thiên cũng là Vũ Đế nhất trọng a, tại sao lại mạnh như vậy?

- Chẳng lẽ đây là tác dụng của việc thuộc tính đại thành, khống chế thuộc tính mới, tăng thêm thần khí thuộc tính hay sao?

Trong lòng nhị nữ Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn rung động, thực lực bực này đã vượt quá dự đoán của bọn họ. Vừa rồi các nàng đều có thể cảm nhận được uy lực của một đao kia có bao nhiêu chỗ khủng bố, Kim Hoàng khí kinh khủng vô cùng, làm cho Hoàng khí trong cơ thể các nàng trong lúc mơ hồ muốn cúi đầu.

- Lão đại, thực lực của huynh cường hãn, không cần đệ hỗ trợ nữa rồi.

Tiểu Long thu liễm bản thể khổng lồ, dùng ánh mắt cực kỳ kinh ngạc nhìn lão đại mình.

- Huyết Lục ngày càng mạnh.

Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ rung động, dùng Huyết Lục thi triển Duệ Kim Hồn Đao, phối hợp với Kim Hoàng khí cùng thuộc tính kim của hắn, quả thực giống như tương liên với thiên địa. Uy năng tăng nhiều, thực lực cũng tăng vọt, toàn thân thống khoái không nói nên lời, vừa rồi dường như hoàn toàn không có một chút tiêu hao nào.

- Đế giả thì như thế nào?

Nhìn Huyết Lục trong tay, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi xuất hiện cảm giác hào khí trong lòng, Đế giả thì sao, ở trong tay hắn, hắn vẫn có thể chém giết, về sau Đế giả cao cao tại thượng kia ở trước mặt hắn không còn có tư cách hung hăng càn quấy

nữa.

- Tại sao có thể như vậy? Ta liều với các ngươi, cùng chết đi.

Ánh mắt Thiên Ải Thú Đế khiếp sợ, run rẩy, ánh mắt biến hóa, lập tức hét lớn một tiếng, thân thể lập tức bành trướng, chung quanh thân thể lộ ra vết nứt đen kịt trong không gian, hắn đã bị trọng thương. Mà thực lực của đối phương quá kinh khủng, Đế giả còn vô cùng nhiều, hắn không còn lựa chọn nào khác, cho dù chết cũng phải kéo theo người đệm lưng.

- Lui, mau lui lại.

Đám người Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng Đại Đế biến sắc, Vũ Đế nhất trọng hồn anh tự bạo, uy lực không cần phải nói. Thiên Ải Thú Đế liều mạng, bọn họ đã đột phá Đế giả không lâu, căn bản không có cách nào cưỡng ép chống lại.

- Hồn anh tự bạo.

Thiên Ải Thú Đế hét lớn một tiếng thê lương, chung quanh thân thể hiện lên vết nứt đen kịt trong không gian, lập tức lao thẳng về phía mọi người, cố tình muốn kéo theo vài người đệm lưng. Hắn không muốn để cho đám người trước mắt dễ dàng trốn được.

- Các ngươi mau lui lại, để cho ta ngăn chặn hắn.

Nhìn Thiên Ải Thú Đế, mọi người không có cách nào thoát thân, Lục Tâm Đồng yêu kiều quát một tiếng, thân ảnh lao thẳng về phía Thiên Ải Thú Đế, một đạo quang trụ bằng linh lực trong tay nàng bắn về phía Thiên Ải Thú Đế.

- Tâm Đồng cẩn thận, mọi người lui về phía sau.

Dương Quá hét lớn một tiếng, thủ ấn trong tay biến hóa, phía trên Chấn Thiên có một đạo kiếm quang bắn ra, Lục Tâm Đồng ngăn cản trước người Thiên Ải Thú Đế, một đạo quang trụ bằng linh lực cùng với một đạo kiếm quang đánh về phía Thiên Ải Thú Đế.

Trong sát na, ba người Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng

Đại đế thừa cơ lui xuống.

Cùng lúc thân thể bành trướng của Thiên Ải Thú Đế, trong nháy mắt, không gian này đột nhiên nổ tung.

Ba cỗ lực lượng đồng thời đụ.ng vào một chỗ, năng lượng bắn tứ tung, cả phiến không gian bị xốc lên tạo thành một cái động sâu cực lớn.

Phanh Phanh.

Trong sát na, không gian to lớn như vậy nổ tung, bắn ra quang mang chói mắt. Năng lượng ngập trời khuếc tán, từng vết nứt trong không gian lan tràn ra trên không trung, quang mang đen kịt, thâm thúy khiến cho tim đập nhanh lóe lên.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long lóe lên, dùng tốc độ nhanh nhất phóng về phía xa, Thiên Ải Thú Đế đã bắt đầu hồn anh tự bạo, năng lượng kình khí khủng bố này Đế giả bình thường căn bản không có cách nào tới gần.

Chương 3071: Chém giết Hung Đế 2

Không gian hỗn loạn, Lục Lâm Thiên chỉ có thể dùng ánh mắt khẩn trương nhìn vào không gian hỗn loạn, vẻ mặt ngưng trọng, tự biết Tâm Đồng và đại ca Dương Quá không phải là người lỗ mãng, không có gì nắm chắc, sợ rằng hai người cũng không dám làm như vậy.

Sưu Sưu...

Từng đạo thân ảnh Đế giả đều rơi xuống bên cạnh Lục Lâm Thiên, kể cả là Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn cùng với đám người Bạch Linh ở phía xa, không gian hỗn loạn này khiến cho ánh mắt mọi người ngưng trọng.

Không gian hỗn loạn trong nháy mắt khôi phục, năng lượng kình khí khủng bố trong mắt mọi người gần biến mất, chỉ một thoáng trong không gian mơ hồ xuất hiện hai đạo thân ảnh.

Khi tất cả bình tĩnh lại, trong ánh mắt kinh hãi tới trợn mắt há hốc mồm của tất cả mọi người, lúc này ở trên không trung, trên người Lục Tâm Đồng được một kiện khải giáp cổ xưa màu xanh trắng bao phủ, bao phủ toàn thân của nàng.

Trên kiện khải giáp này có điện mang khiến cho tim mọi người đập nhanh không ngừng óe lên, khí tức mênh mông ngút trời khiến cho linh hồn mọi người run run.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, kiện khải giáp này không phải là Tử Linh Hồn giáp của Lục Tâm Đồng, cấp độ của kiện khải giáp này rõ ràng so với Tử Linh Hồn giáp của Lục Tâm Đồng còn cao hơn nhiều, cỗ khí tức mênh mông kia khiến cho Lục Lâm Thiên cũng nhìn không thấu.

Ánh mắt quét qua, Lục Lâm Thiên nhìn về phía Dương Quá, lúc này trên người đại ca hắn cũng được một kiện khải giáp cổ xưa bao phủ, khí tức mênh mông vô cùng trên khải giáp khuếch tán, tựa như một đầu hung thú thức tỉnh. Khí tức ngút trời, khí thế mạnh mẽ chấn động nhân tâm khiến cho linh hồn mọi người run run.

- Một dạng khải giáp phòng ngự sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trên thân hai người đại ca Dương Quá và Lục Tâm Đồng, trừ khí tức có chút bất đồng ra, thế nhưng cấp độ và ngoại hình lại giống nhau như đúc.

Hai người lúc này đều mặc một kiện khải giáp cổ xưa, phía trên khải giáp có điện mang lưu chuyển, uy áp áp bách không gian, đồng thời còn ngưng tụ một cỗ lực lượng đáng sợ, uy năng trên thân thể hai người tăng lên nhiều, một cỗ linh hồn rung động bàng bạc lan tràn ra.

- Khải giáp thật cường hãn.

Mọi người cảm nhận khí tức như vậy, ánh mắt không khỏi biến hóa, hai kiện khải giáp này tuyệt đối không phải là vật phàm, nhìn qua cũng khiến cho lòng người rung động.

- Tâm Đồng, đại ca, hai người không sao chứ?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức phóng đến bên cạnh hai người, Đông lão vẫn lạc, Lục Lâm Thiên không muốn bất kỳ người nào bên cạnh mình lại xảy ra chuyện, nếu không hắn sẽ tiếc nuối cả đời. Hắn một đường tu luyện cho tới tận bây giờ là bởi vì hy vọng bản thân có một mảnh trời riêng, cho người mình yêu, người thân một mảnh trời yên ổn nhất. Đây mới là điều quan trọng nhất, con đường cường giả ở trong lòng hắn chỉ là thứ hai mà thôi.

- Nhị đệ, chúng ta không có việc gì, khải giáp này bất phàm, lực phòng ngự rất khủng bố. Ta có cảm giác, cho dù Đế giả mạnh hơn một chút tự bạo hồn anh cũng không làm gì được chúng ta.

Dương Quá và Lục Tâm Đồng hẳn đã nghiên cứu qua tác dụng của khải giáp, mà lúc này trong lòng hai người cũng không khỏi vui mừng, uy năng của kiện khải giáp này so với trong tưởng tượng của hai người còn mạnh hơn.

- Không ngờ kiện khải giáp này lại mạnh như vậy, sớm biết như vậy thì có thể đánh chết Thiên Ải Thú Đế.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Lục Tâm Đồng hiện lên vẻ vui mừng, cấp độ của kiện khải giáp này khiến cho nàng mừng rỡ không thôi.

Dưới không trung, tiếng kêu thê thảm vẫn còn tiếp tục vang lên, cả Vạn Thú Tông lúc này đã tràn ngập thi thể, vô số đệ tử Vạn Thú Tông căn bản không có cách nào ngăn cản cường giả Phi Linh môn, Thánh Linh giáo, Thánh Linh cốc tàn sát.

- Ah...

Những tiếng kêu thảm thiết vang lên không dứt bên tai, yêu thú, linh thú rít gào, từng ngọn núi trong Vạn Thú Tông không ngừng sụp đổ, Thiên Độc Yêu Long, Bàn Hủy, Bàn Vân, Thiên Sí Tuyết Sư, cùng với chúng yêu thú, linh thú hóa thảnh bản thể khổng lồ đang công kích.

Huyết Mị ở trong trận chiến, đặc biệt là đối với người có tu vi bình thường, quả thực chính là tồn tại khủng bố tới mức tận cùng, thúc dục đại quân mấy trăm vạn Thị Huyết Linh Phong khát máu, đây là ác mộng của đệ tử Vạn Thú Tông, là ác mộng không có đường tránh thoát.

Đây hoàn toàn là tàn sát, các đệ tử Vạn Thú Tông lúc này cũng chỉ có thể chịu tàn sát mà thôi. Cả đám đã sớm run rẩy như cầy sấy, Vạn Thú Tông máu chảy thành sông, thi thể ngổn ngang, vô cùng thê thảm.

Không có cường giả chống đỡ, Vạn Thú Tông không có cách nào chống lại, không có bất kỳ người nào có thể chống lại.

Vạn Thú Tông lần lượt bị tiêu hao cùng với trọng thương, cường giả có thể ra tay lúc này chỉ đếm được trên đầu ngón tay. Ba Đế giả như Hung Hồn Linh Đế, Thiên Ải Thú Đế, Điện Tinh Linh Yêu Điệp đều vẫn lạc, còn có ai có thể chống lại hơn một ngàn cường giả khủng bố cùng yêu thú, linh thú, tăng thêm khôi lỗi của Thánh Linh giáo, Phi Linh môn và Thánh Linh cốc.

Trong Thánh Linh giáo, yêu thú, linh thú, khôi lỗi đồng thời được xuất ra, yêu thú, linh thú khủng bố trong yêu đường cửa Phi Linh môn cũng giận dữ lao về phía trước chém giết.

Hung Hồn Linh Đế, Thiên Ải Thú Đế, Điện Tinh Linh Yêu Điệp vẫn lạc, tất cả chỉ không tới hai khắc mà thôi, trong khoảng thời gian ngắn, hồn anh của tam Đế cùng phân thân không có cách nào đào thoát.

- Vạn Thú Tông truyền thừa vạn năm, từ nay về sau sẽ rời khỏi sân khấu của đại lục này.

Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng Đại Đế và những người khác nhìn xuống phía dưới, ánh mắt biến ảo, khẽ cảm thán nói một câu. Tất cả chuyện ngày hôm nay vừa ở trong sự tưởng tượng của bọn họ, lại vượt quá sự tưởng tượng.

Trong sự tưởng tượng của mọi người là bởi vì Phi Linh môn xuất hiện vô số Đế giả, cường giả như thiểm điện xuất hiện, đột nhiên xuất hiện muốn tiêu diệt Vạn Thú Tông, đây đã là chuyện nhất định, Vạn Thú Tông nhất định sẽ bị diệt.

Mà ngoài tưởng tượng của bọn họ là bởi vì tốc độ này cực nhanh, thực lực của Vạn Thú Tông, có Vân Khiếu Thiên và Lữ Chính Cường thông báo, trong lòng bọn họ đã biết rõ sự cường hãn của Vạn Thú Tông, thế nhưng dù sao có nhiều Đế giả như vậy, chỉ cần liên thủ huyết chiến một phen thế nào cũng có thể đem hắn đánh chết.

Chỉ tiếc không có xảy ra huyết chiến, ba cường giả Đế cấp trong Vạn Thú Tông, hai người nhanh như thiểm điện bị tru sát, Hung Hồn Linh Đế trong lúc đột phá bị biến thành tẩu hỏa nhập ma, còn lại một người thi triển hồn anh tự bạo cũng không làm nên được chuyện gì, kết quả này khiến cho vô số Đế giả ngạc nhiên.

Nhưng mà lúc này trong lòng mọi người cho dù là biết rõ thực lực khủng bố của Lục Lâm Thiên hiện tại, một đao có thể chém giết Hung Hồn Linh Đế đã chứng minh tất cả, thực lực như vậy mọi người ở đây khó có thể chống lại a. Nhiều nhất chỉ có Tiểu Long biến thái kia có thể so sánh được, Tiểu Long kia cũng cực kỳ biến ʈɦái.

Chương 3072: Dẫn tới Đế giả

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn lên trên không trung, ánh mắt bỗng nhiên nhìn về phía xa, khẽ nói:

- Có Đế giả chạy tới.

Xoẹt.

Trên không trung yên tĩnh, gợn sóng đột nhiên bị xé rách, một đạo thân ảnh lập tức xuất hiện trên không trung.

Một đạo thân ảnh già nua xuất hiện, chính là một lão phụ nhân, toàn thân lan tràn ra linh hồn chấn động khủng bố.

Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế, cùng với tất cả mọi người nhìn lên trên không trung.

Nhìn thấy thân ảnh lão phụ nhân này, Thánh Thủ Linh Đế lập tức truyền âm nói vào trong tai Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, đây là Hồn Diệt lão nhân của Huyễn Hồn môn, có lẽ là Linh Đế nhị trọng.

Trên không trung, thân ảnh già nua xuất hiện, lập tức nhìn vào đám người Lục Lâm Thiên, Thánh Thủ Linh Đế. Mười bốn đạo khí tức Đế giả lan tràn, thân ảnh già nua này cơ hồ vừa mới xuất hiện đã biến sắc, dường như muốn nhanh chóng xoay người rời đi vậy.

Xoẹt.

Cùng một thời gian, trên không gian lập tức có năng lượng kinh người lan tràn. Ba vết nứt không gian xuất hiện, ba đạo thân ảnh già nua xuất hiện, không gian run rẩy lên không ngừng.

Tiếp đó trong nháy mắt, bốn đạo thân ảnh xuất hiện trong không gian, không gian gió nổi mây phun, áp lực trong không gian cực kỳ nặng nề.

- Yêu Hỏa Đại Đế của Địa Linh tông, Thiên Nguyên Đế Tôn của Quy Nguyên môn, Tuyệt Mộc Quỷ Đế của Huyền Sơn môn.

Thánh Thủ Linh Đế truyền âm lần nữa tới tai Lục Lâm Thiên.

Đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Mẫu Đơn nhìn bốn người vừa mới xuất hiện trên không trung, ánh mắt thoáng chấn động, thế nhưng mà rõ ràng mọi người cũng không quá để ý.

Lão phụ nhân gọi là Hồn Diệt lão nhân nhìn thấy ba đạo thân ảnh này đồng thời xuất hiện, thân hình đang định rời đi lúc này mới dừng lại.

Mà Yêu Hỏa Đại Đế, Thiên Nguyên Đế Tôn, Tuyệt Mộc Quỷ Đế nhìn về phía Lục Lâm Thiên cùng với mười bốn Đế giả trước mặt, cảm nhận cỗ khí tức Đế giả trên người mười bốn người, trên khuôn mặt già nua lập tức biến hóa.

Xoẹt.

Gợn sóng trên không gian lần nữa xuất hiện chấn động, không gian bị xé rách, một đạo thân ảnh mặc váy dài màu xanh trắng lung linh xuất hiện trên không trung. Đây chính là một nữ tử ước chừng năm mươi tuổi, mặc một bộ váy dài màu xanh trắng, khuôn mặt xinh đẹp, ánh mắt thâm thúy, tựa như trăng sáng.

Người này vừa mới xuất hiện, ánh mắt lập tức nhìn về phía đám người Lục Lâm Thiên, ánh mắt thâm thúy cực kỳ rung động và kinh ngạc. Lại lần nữa nhìn về phía cảnh tượng máu chảy thành sông, thi thể ngập tràn phía dưới, cảnh này khiến cho nữ tử này không khỏi nhướng mày.

Một lát sau mỹ phụ trung niên này mới nhìn bốn đạo thân ảnh già nua vừa mới xuất hiện, vẻ mặt bình tĩnh nói:

- Hồn Diệt, Yêu Hỏa, Thiên Nguyên, Tuyệt Mộc, các ngươi tới cũng nhanh a.

Bốn người kia không trả lời, vẻ mặt có chút khó coi.

- Hồng Lăng bái kiến Vân Thủy lão tổ.

Sau lưng Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng nhìn thấy mỹ phụ này, thân ảnh xinh đẹp lập tức tiến lên, đi tới bên người mỹ phụ trung niên rồi hành lễ.

- Nha đầu nhà ngươi sao cũng tới đây? Tên Khiếu Thiên hỗn trướng kia cũng yên tâm cho nha đầu nhà ngươi tới đây sao?

Mỹ phụ kia nhìn thấy Vân Hồng Lăng không có một chút ảnh hưởng nào, lúc này mới yên tâm một chút.

- Đế giả của Vân Dương Tông sao?

Lục Lâm Thiên nheo mắt, khí tức của mỹ phụ này cũng không yếu, dám gọi nhạc phụ hắn là hỗn trướng, sợ rằng bối phận không biết cao hơn vị nhạc phụ kia của hắn bao nhiêu lần.

- Vân Thủy lão tổ yên tâm đi, con không có chuyện gì đâu. Vừa rồi Thiên Ải Thú Đế, Điện Tinh Linh Yêu Điệp, còn có Hung Hồn Linh Đế đều bị đánh chết. Hồn anh và linh hồn phân thân cũng không thể chạy ra.

Đôi mắt xinh đẹp của Vân Hồng Lăng chớp động, nói với mỹ phụ.

- Là ai giết Hung Hồn Linh Đế?

Vân Hồng Lăng vừa mới dứt lời, một tiếng hét lớn vang lên, ba đạo thân ảnh đồng thời phá không lao tới. Không gian gió nổi mây phun, ba đạo thân ảnh lăng không đứng thẳng, năng lượng thiên địa sau lưng ba người trong lúc vô hình biến hóa, chấn động.

Trong ba người, người ở giữa già nhất, khuôn mặt nhìn giống như trên trăm tuổi, trên đầu là một mái tóc trắng xóa, mặc áo bào xám, thân đeo một thanh trường kiếm, không gian sau lưng run rẩy không ngớt, gần như muốn nghiền nát không gian vậy.

Bên cạnh người này chính là một người năm mươi tuổi, thân thể gầy gò, cao ngất, có vài phần khí độ.

Người còn lại là một lão giả mặc áo dài màu trắng, toàn thân có sát khsi lan tràn, khuôn mặt hơi trắng bệch, giống như Bạch Vô Thường trong cửu u địa ngục, toàn thân đang lan tràn sát khí nhàn nhạt.

- Lại là ba Đế giả.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn lên không trung, trong lòng hắn đã sớm biết được.

- Lâm Thiên, người ở giữa chính là Đoạn Kiếm Đại đế của Thiên Kiếm môn, bên cạnh là Quân Lăng Đại Đế của Lan Lăng sơn trang, người giống như con mèo bệnh kia chính là Phong Sát Đại Đế của Hắc Sát giáo.

Thánh Thủ Linh Đế truyền âm nói vào trong tai Lục Lâm Thiên, những người này hắn đã gặp.

Thánh Thủ Linh Đế vừa mới dứt lời, Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt đánh giá mấy người phía xa, dò xét khí tức của ba người này.

- Hồng Lăng, ngươi nói Hung Hồn Linh Đế bị giết đúng không?

Trên không trung, Vân Thủy Đế TIên không để ý tới đám người Đoạn Kiếm Đại Đế, lập tức kinh ngạc nghiêm túc hỏi Vân Hồng Lăng.

- Vâng.

Vân Hồng Lăng gật đầu, nhìn Lục Lâm Thiên, nói với Vân Thủy Đế Tiên:

- Vừa mới bị Lâm Thiên dùng một chiêu chém chết, không chịu nổi một kích.

Sưu Sưu.

Nghe vậy từng dạo khí tức dồn dập trên không trung, trong khoảnh khắc từ trên người Vân Hồng Lăng tập trung vào trên người Lục Lâm Thiên.

- Ha ha, giết tốt.

Một tiếng cười to truyền tới, tiếng cười to vừa dứt, trên không trung, vết nứt không gian lần nữa bị xé rách, một đạo thân ảnh màu xanh khẽ lách mình đi ra.

Một người ước chừng năm mươi tuổi, khí độ bất phàm, khuôn mặt tuấn mỹ như ngọc, nhìn không ra có chút già nua nào, toàn thân tản ra một loại khí tức vô hình, khiến cho người khác chăm chú nhìn vào, linh hồn không tự chủ được mà cảm thấy run rẩy.

- Ai là Lục Lâm Thiên?

Lão giả này xuất hiện, ánh mắt nhìn chăm chú vào đám người Lục Lâm Thiên, thế nhưng chỉ trong nháy mắt ánh mắt lập tức biến hóa.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng tập trung nhìn vào trên người lão giả này, khí tức mênh mông trên người lão giả này khiến cho linh hồn hắn không tự chủ được mà khẽ run lên, trong lúc vô hình có năng lượng thiên địa bao phủ trên khuôn mặt người này, đủ để chứng minh tu vi của người này cũng không yếu.

- Lâm Thiên, đây là Linh Hạo lão tổ.

Lữ Tiểu Linh nói xong, lập tức mỉm cười với lão giả có khí độ bất phàm kia, thân ảnh lóe lên lập tức đi tới bên người hắn rồi nói:

- Linh Hạo lão tổ, sao người cũng tới đây?

- Nha đầu nha ngươi cũng tới đây, lại có động tĩnh lớn như vậy sao ta lại không tới được cơ chứ?

Lão giả này vươn tay véo cái má mềm mại của Lữ Tiểu Linh, hiền lành mỉm cười.

- Vãn bối Lục Lâm Thiên bái kiến Linh Hạo lão tổ.

Lục Lâm Thiên tiến lên, nhìn lão giả rồi hành lễ.

- Không cần đa lễ, đều là ngươi một nhà, về sau đối tốt với TIểu Linh là được rồi, bằng không ta sẽ không tha cho ngươi.

Chương 3073: Khí thôn vạn lý 1

Lão giả này nói, ánh mắt cẩn thận đảo qua người Lục Lâm Thiên, nhìn cảnh tượng máu chảy thành sông dưới không trung, lại nói:

- Tên Hung Hồn kia là tiểu tử ngươi giết sao?

- Đúng vậy, lão cẩu kia chết ở trong tay vãn bối.

Lục Lâm Thiên không kiêu ngạo không siểm nịnh nói, ánh mắt lạnh nhạt đảo qua đám người Đoạn Kiếm Đại Đế, Quân Lăng Đại Đế, nói:

- Đây chỉ là bắt đầu mà thôi, huyết cừu của Phi Linh môn, vãn bối sẽ đòi lại gấp mười lần.

- Ha ha.

Nghe vậy lão giả kia lập tức cười ha hả như điên, nói:

- Hảo tiểu tử, quả nhiên bất phàm, ánh mắt của nha đầu Tiểu Linh rất tốt. Giết tốt, nếu như lần sau có hành động thì nhớ tính lão già ta một phần, có một ít người cũng nên thu thập sạch sẽ.

- Linh Hạo, Linh Thiên môn ngươi còn chưa đủ tư cách.

Ánh mắt già nua của Đoạn Kiếm Đại Đế âm trầm, nhìn Linh Hạo quát.

- Ngươi chính là Đoạn Kiếm lão cẩu của Thiên Kiếm môn sao?

Đoạn Kiếm Tôn giả vừa mới dứt lời, trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên run lên, lạnh nhạt nhìn Đoạn Kiếm Đại Đế.

Lời nói của Lục Lâm Thiên khiến cho tất cả mọi người đều nhìn về phía Đoạn Kiếm Đại Đế và Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tạp chủng, cho dù ngươi giết Hung Hồn Đại Đế, lĩnh ngộ thuộc tính mới, thế nhưng hiện tại ngươi cũng còn chưa có tư cách kɧıêʋ кɧí©ɧ Thiên Kiếm môn ta.

Đoạn Kiếm Đại Đế dứt lời, một cỗ năng lượng thuộc tính phong trong thiên địa lan tàn, không gian gió nổi mây phun, lan tràn ra uy áp Đế giả khủng bố.

Lục Lâm Thiên chắp tay đứng thẳng, lạnh lùng nhìn Đoạn Kiếm Đại đế, khẽ hừ một tiếng coi thường, lạnh nhạt nói:

- Hay cho Thiên Kiếm môn, quả thực đủ khí phách a. Thế nhưng ta không biết Thiên Kiếm môn các ngươi so với Vạn Thú Tông thì mạnh hơn bao nhiêu, kết cục của Vạn Thú Tông ngày hôm nay chính là kết cục của Thiên Kiếm môn các ngươi ngày mai.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn cảnh tượng máu chảy thành sông, thi thể ngập tràn phía dưới.

Nhìn qua cảnh tượng Vạn Thú Tông máu chảy thành sông, vô số cường giả Tôn cấp, yêu thú bát giai đuổi gïếŧ người của Vạn Thú Tông, đường đường là Vạn Thú Tông, hiện tại đã biến thành phế tích. Ánh mắt đám Đế giả không khỏi rung động, trong lòng run run, ai có thể từng nghĩ tới, lúc này Lục Lâm Thiên vừa mới xuất hiện thực lực đã mạnh mẽ tới tình trạng như vậy.

- Đừng tưởng rằng ngươi gïếŧ Hung Hồn thì có tư cách hung hăng càn quấy trước mặt Thiên Kiếm môn chúng ta.

Đoạn Kiếm Đại Đế âm trầm nói.

- Ha ha...

Lục Lâm Thiên cười lạnh một tiếng giống như sấm sét quanh quẩn trên không trung, tiếng cười vừa dứt, trong đôi mắt đen láy hắn lan tràn ra hàn ý, sát ý đại thịnh, một cỗ sát khí vô hình khuếch tán khiến cho không trung như cứng lại.

Ánh mắt lạnh lẽo của Lục Lâm Thiên nhìn qua Đoạn Kiếm Đại Đế, hàn ý lạnh thấu xương từ trong thân thể tràn ra, sát khí cùng với hàn ý vô hình giống như cơn lốc từ thân thể khuếch tán ra chung quanh, khiến cho chúng Đế giả chung quanh cũng cảm thấy lạnh lẽo, máu tươi như cứng lại.

- Sát khí thật khủng khiếp.

Chúng Đế giả rung động, tất cả mọi người đều bị sát khí kinh thiên động địa chấn nhiếp, sắc mặt run rẩy, sát khí này khiến cho trong lòng Đoạn Kiếm Đại Đế cũng cảm thấy lạnh lẽo, đột nhiên, trong lòng hắn có một loại dự cảm không tốt, ánh mắt thoáng biến đổi.

- Đoạn Kiếm lão cẩu, ngươi nghe kỹ cho ta, chỉ bằng vào tu vi Vũ Đế nhị trọng của ngươi ở trước mặt ta, ngươi chỉ là con sâu cái kiến, có thể ngày hôm nay ta không giết ngươi, thế nhưng cho ngươi sống thêm một ngày, trở về rửa sạch cái cổ cho ta, chờ làm vong hồn dưới đao ta.

Lục Lâm Thiên dứt lời, hàn ý đại thịnh, quang mang màu vàng lóe lên trong tay, Huyết Lục đột nhiên xuất hiện trong tay.

Ngao.

Tiếng đao minh của Huyết Lục giống như long ngâm vang vọng trong không gian, trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên tung bay. Kim quang quanh thân lan tràn, khí tức kinh khủng lan tràn ra, Kim Hoàng khí phô thiên cái địa khiến cho cả không gian bỗng nhiên phong vân biến sắc.

Khí tức như vậy khiến cho chúng Đế cũng run sợ.

- Huyết cừu của Phi Linh môn, huyết cừu của Thôi Hồn Độc Tôn Đông Vô mệnh, ta sẽ dùng trăm vạn máu tươi của Thiên Kiếm môn để tẩy trừ. Lục Lâm Thiên ta thề, ngày mai sẽ huyết tẩy Thiên Kiếm môn, chó gà không tha.

Tiếng quát lạnh lẽo giống như sấm sét trên chín tầng trời mang theo hàn ý lạnh thấu xương vang vọng trên không trung, không gian phong vân biến sắc, Lục Lâm Thiên đạp không đứng thẳng, Huyết Lục trực chỉ Đoạn Kiếm Đại Đế, đột nhiên đánh ra một đao về phía năm ngọn núi hợp lại thành một.

Sưu...

Dưới khí tức sắc bén, lạnh lẽo, đạo đao mang kia mang theo khí tức sắc bén, lạnh lẽo ầm ầm xẹt qua không trung, xé rách không trung tạo thành vết nứt đen kịt trong không gian, một đao kinh người này dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người lập tức bổ vào ngọn núi khổng lồ phía xa xa.

Ầm ầm.

Đao mang đánh xuống, ngọn núi nguy nga, cao vυ"t trong mây giống như kết nối giữa trời và đất dễ dàng bị nghiền nát như lật bàn tay, năm ngọn núi trút xuống, ầm ầm sụp đổ, sơn băng địa liệt.

Một màn này, phải tận mắt nhìn thấy mới có thể cảm nhận được sự rung động không gì sánh được, giống như chỉ cần nhìn một cái cũng khiến cho tim ngừng đập.

- Thực lực thật mạnh.

Cơ hồ tất cả Đế giả của Thiên Địa minh đều nhìn nhau, rung động không thôi. nhìn thân ảnh mặc áo bào xanh được kim quang bao phủ kia, trường bào màu xanh bay phất phới, khí thế ngút trời khiến cho bọn họ run rẩy.

bọn họ mới biết được người thanh niên miệng còn hôi sữa trước mặt mình không ngờ trong lúc bất tri bất giác lại phát triển tới tình trạng này, khiến cho bọn họ cũng cảm giác được sự nguy hiểm.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng thẳng, hàn ý trong mắt bắn ra, ánh mắt quét qua tất cả Đế giả của Thiên Địa minh, âm thanh mang theo hàn ý lạnh thấu xương vang lên:

- Tất cả các ngươi nghe kỹ cho ta, ngày mai là ân oán cá nhân của Phi Linh môn ta và Thiên Kiếm môn, ai dám nhúng tay vào nhất định sẽ cùng bị diệt cả sơn môn, chó gà không tha. Hiện tại cút đi cho ta, muốn tiêu diệt các ngươi, ta muốn làm lúc nào cũng được.

trước mặt chúng Đế, Lục Lâm Thiên một người một đao, khí phách mạnh mẽ, bễ nghễ thiên hạ.

- Quả nhiên là nhân vật phong vân, thật đúng là bất phàm a.

Mẫu Đơn nhìn đạo thân ảnh màu xanh trên không trung, con mắt đỏ tươi có chút chớp động, trên khuôn mặt tuyệt mỹ hiện lên sự vui vẻ động lòng người. Tựa như hoa anh túc, diễm lệ mà tuyệt mỹ, thế nhưng lại là độc dược.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn thân ảnh nam tử mặc áo bào xanh trên khuôn trung, khẽ mỉm cười, nàng biết rõ lúc trước nàng không nhìn nhầm người. Ban đầu ở Lục gia, khi hắn còn là thiếu gia củi mục mà tất cả người Lục gia khinh bi, nàng đã tin vào ánh mắt của mình. Nàng còn nhớ rõ câu nói của hắn "tư thế hào hùng, khí thôn vạn lý, tứ bề báo hiệu bất ổn, chư hầu cắt cứ thiên hạ, quân thay ai tranh giành thiên hạ. Lịch binh mạt mã, sanh kỳ quay cuồng, cát bay đá chạy, kim linh minh động trời xanh, chém giết chấn động thiên hạ", mà bây chính là như vậy, trong vòng vài năm ngắn ngủi, trước mặt Đế giả, hắn cũng có thể ngạo nghễ đứng dưới vòm trời, khí thôn vạn dặm.

Chương 3074: Khí thôn vạn lý 2

- Vài vạn năm qua đã có người nào có khí phách như vậy.

Ánh mắt Linh Hạo Đại Đế rung động, lập tức hiện lên sự vui vẻ.

- Có vị chưởng môn này, thiên hạ không còn có ai có thể chống lại Phi Linh môn.

Phía dưới, dưới khí thế kinh người này cường giả Phi Linh môn không nhịn được mà chăm chú nhìn lên không trung, từng đạo ánh mắt rung động. Dưới cỗ khí thế kinh người này, khiến cho cường giả Phi Linh môn ngày càng hung hãn.

- Hừ, ngày mai ngươi dám tới Thiên Kiếm môn, ta sẽ khiến cho ngươi có tới mà không có về. Ta chờ ngươi.

Ánh mắt Đoạn Kiếm Đại Đế run rẩy, nhìn thực lực bên người Lục Lâm Thiên, còn có Vạn Thú Tông thi thể ngập tràn, máu chảy thành sông, thân ảnh lóe lên lập tức xé rách không gian mà đi.

Từng đạo khí tức trong Thiên Địa minh chấn động, ánh mắt mấy Đế giả đều cực kỳ ngưng trọng, sau đó xé rách không gian rời đi.

- Phong Sát tiền bối.

Lúc này, ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo, âm thanh bình thản vang lên, nói với Phong Sát Đại Đế.

Phong Sát Đại Đế đang định rời đi, ánh mắt cực kỳ nghi hoặc, mà đám người Quân Lăng Đại Đế, Yêu Hỏa Đại Đế, Hồn Diệt lão nhân, Thiên Nguyên Đế Tôn lập tức nhìn về phía Phong Sát Đại Đế, ánh mắt biến đổi, trong mắt hiện lên sự phẫn nộ, tiếp tục phá không rời đi.

Mà giờ khắc này sắc mặt Phong Sát Đại Đế lại cực kỳ khó coi, tình cảnh gần đây của Hắc Sát giáo hắn biết rất rõ, Thiên Địa minh đã hoàn toàn không tín nhiệm hắn. Lần trước đánh lén Phi Linh môn cũng không thông tri cho Hắc Sát giáo hắn. Còn lần này, hành động kia của Lục Lâm Thiên, chỉ một hành động đơn giản cũng giống như đổ dầu vào lửa, Thiên Địa minh chỉ sợ sẽ càng không tín nhiệm Hắc Sát giáo, mà Đế Đạo minh cũng tuyệt đối không chứa chấp Hắc Sát giáo.

Khuôn mặt Phong Sát Đại đế như quả mướp đắng, hắn ở lại cũng không xong, Lục Lâm Thiên mở miệng, hắn không ở lại cũng không xong. Lục Lâm Thiên vừa mới biểu lộ ra thực lực, nếu như hơn chục Đế giả vây công giữ hắn lại, ngay cả hắn tự bạo hồn anh cũng vô dụng.

- Lục Lâm Thiên, xem như ngươi lợi hại, không ngờ hết lần này tới lần khác ngươi lại chọn Hắc Sát giáo ta.

Cơ mặt Phong Sát Đại Đế co rúm lại, nhìn qua Lục Lâm Thiên. Lúc này hắn cũng không biết Lục Lâm Thiên giữ hắn lại là có ý gì, thái độ của Lục Lâm Thiên khiến cho hắn cân nhắc mãi mà cũng không rõ.

- Phong Sát tiền bối, Đồng Quy Tinh của Hắc Sát giáo ngươi, Hắc Linh Tôn giả, Linh Sát Tôn giả ta đều không giết, đối với Hắc Sát giáo ngươi ta đã hạ thủ lưu tình, chẳng lẽ ngươi còn chưa hiểu rõ?

Lục Lâm Thiên nói.

- Ngươi muốn khiến cho Hắc Sát giáo ta không thể giải thích, hành động này quả thực có hiệu quả vô cùng, ta không thể không bội phục ngươi.

Phong Sát Đại Đế nhìn Lục Lâm Thiên nói, sống mấy ngàn năm, gần đây hắn mới xuất hiện, thế nhưng trước mắt thanh niên quấy đảo đại lục, không khỏi phải nhìn bằng con mắt khác.

Lục Lâm Thiên này không chỉ có thực lực khủng bố, tâm trí cũng tuyệt đối khủng bố. Rõ ràng nói là ba ngày sau huyết tẩy Thiên Kiếm môn, thế nhưng hôm nay lại xuất hiện bất ngờ ở Vạn Thú Tông. hắn thậm chí còn không thể tin được rốt cuộc ngày mai Lục Lâm Thiên này có tới Thiên Kiếm môn hay không, nói không chừng lại ngụy trang.

Mà Lục Lâm Thiên lưu tình mấy lần với Hắc Sát giáo, cô lập Hắc Sát giáo với Thiên Địa minh, đem Hắc Sát giáo đẩy vào hoàn cảnh cực kỳ xấu. Lúc này Lục Lâm Thiên khách khí giữ lại hắn như vậy, sợ rằng Thiên Địa minh cũng sẽ không tin tưởng hắn nữa. Lần sau gặp mặt, đám người kia có lẽ sẽ động thủ. Nghĩ như vậy Phong Sát Đại Đế có chút sụp đổ, Lục Lâm Thiên này không ngờ trong lúc bất tri bất giác lại chơi đùa Hắc Sát giáo hắn trong lòng bàn tay.

- Phong Sát tiền bối, ngươi nghĩ nhiều rồi. Vốn trước kia ta muốn đi tới Hắc Sát giáo nói cho rõ ràng, chỉ tiếc không có thời gian. Thừa dịp cơ hội lần này, ta sẽ nói luôn với ngươi.

Lục Lâm Thiên nhìn Phong Sát Đại Đế, thu Huyết Lục vào trong tay, nói:

- Lần trước Thiên Địa minh đánh lén Phi Linh môn ta, Hắc Sát giáo cũng không tham dự, ta sẽ bỏ qua chuyện cũ. Ta có một trưởng bối trong sư môn, trước đó có giao tình sau với Đế giả của Hắc Sát giáo, ít nhiều ta cũng biết một ít chuyện, bởi vậy gần đây mới không có ác ý với Hắc Sát giáo.

Lục Lâm Thiên nhìn Phong Sát Đại Đế, ánh mắt trầm trọng một ít, trầm giọng nói:

- Bằng không ta sao có thể năm lần bảy lượt thả Đồng Quy Tinh, còn có Linh Sát Tôn giả, cùng Hắc Linh Tôn giả, mà Hắc Sát giáo các ngươi lại ba lần muốn động tới Phi Linh môn ta.

- Trưởng bối sư môn? Không biết trưởng bối sư môn ngươi có giao tình với vị tiền bối nào của Hắc Sát giáo ta?

Trong mắt Phong Sát Đại Đế hiện lên chấn động, hai mắt lập tức sáng ngời.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế, Độc Cô Cảnh Văn và tất cả mọi người không khỏi nghi hoặc.

- Việc này nói rất dài dòng, sau này hãy nói đi. Ta tìm ngươi nói rõ ràng cũng là làm thay cho trưởng bối trong sư môn mà thôi. Người nói ta làm, ta đã làm, nếu như Hắc Sát giáo ngươi còn chấp mê bất ngộ mà nói, ta sẽ tuyệt đối không khách khí với Hắc Sát giáo các ngươi.

Lục Lâm Thiên nhìn Phong Sát Đại Đế, trầm giọng nói:

- Hiện tại có hai con đường, thứ nhất gia nhập Đế Đạo minh chúng ta. Thứ hai tiếp tục ở lại Thiên Địa minh, bất quá ta sẽ nói cho ngươi biết trước, sớm muộn gì ta cũng san bằng tất cả các sơn môn trong Thiên Địa minh thành bình định. Phong Sát tiền bối, Hắc Sát giáo có tồn tại hay không chỉ chờ một câu nói của ngươi.

Ánh mắt Phong Sát Đại Đế biến hóa, lúc này ngay cả hắn cũng có chút mơ hồ, chuyện này đối với hắn mà nói, hoàn toàn không tưởng được. Vốn hắn cho rằng Lục Lâm Thiên cố ý nhằm vào Hắc Sát giáo, ai biết được lại có nguyên nhân như vậy, mà cái nguyên nhân này hiện tại hắn cũng không có cách nào dám khẳng định được thật giả.

- Lục minh chủ, có thể cho ta một ít thời gian cân nhắc hay không?

Phong Sát Đại Đế nói, xưng hô với Lục Lâm Thiên trong lúc vô hình đã bắt đầu biến hóa.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, nói:

- Đương nhiên, trước khi huyết tẩy Thiên Kiếm môn ngày mai, ngươi cho ta câu trả lời thuyết phục là được rồi. Ta không muốn ngươi lựa chọn đứng trung lập, bằng không cho dù ta chịu buông tha cho Hắc Sát giáo các ngươi, thế nhưng những sơn môn khác trong Đế Đạo minh ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho Hắc Sát giáo.

- Lục minh chủ, ta muốn biết đáp án, liệu lời ngươi nói có phải là thật hay không?

Phong Sát Đại Đế do dự một chút, khuôn mặt run rẩy, dường như đã quyết định, hắn nhìn Lục Lâm Thiên rồi nghiêm túc hỏi.

- Lục Lâm Thiên ta đã nói điêu lần nào chưa? Muốn tiêu diệt Hắc Sát giáo các ngươi, bằng vào thực lực của chúng ta bây giờ chỉ cần lật tay cũng có thể diệt, nếu như không phải nể mặt tiền bối trong sư môn có quan hệ sâu xa với Hắc Sát giáo các ngươi, ta làm sao có thể nói nhảm với các ngươi. Gọi ngươi một tiếng tiền bối đã là nể mặt tiền bối sư môn rồi. Tự ngươi quyết định đi, ta đã hết lòng rồi.

Trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên tung bay, ánh mắt trầm xuống nói.

Chương 3075: Cưỡng ép con tin

Phong Sát Đại Đế nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt dao động, chắp tay nói:

- Lục minh chủ, ngươi nhớ kỹ lời nói của mình, ngày mai trước khi huyết tẩy Thiên Kiếm môn, ta nhất định sẽ cho ngươi một đáp án.

Dứt lời, Phong Sát Đại Đế xé rách không gian, lập tức biến mất tại chỗ không thấy.

Lục Lâm Thiên nhìn Phong Sát Đại Đế biến mất trong không gian, khóe miệng nở nụ cười lạnh.

- Lâm Thiên, Lam Linh đâu rồi?

Thân ảnh xinh đẹp của Bắc Cung Vô Song lóe lên, đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Lam Linh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, tâm thần phóng thích ra bên ngoài, linh hồn lực bàng bạc phô thiên cái địa bao phủ cả sơn mạch Vạn Thú Tông, tìm kiếm khí tức của Lam Linh.

- Công tử, tên này nói Lam Linh phu nhân bị nhốt trong Dung cốt Hóa Hồn Trì.

Lúc này, Lục Tiểu Bạch dẫn theo một đại hán có tu vi Suất cấp của Vạn Thú Tông đi tới bên người Vạn Thú Tông.

- Dung Cốt Hóa Hồn Trì ở đâu? Mang ta đi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, nhìn về phía đại hán trung niên rồi nói.

- Ở hậu sơn, ở trong hậu sơn.

Đại hán trung niên lúc này tràn ngập vết thương, bị Lục Lâm Thiên nhìn vào toàn thân run rẩy, cánh tay run rẩy không ngừng chỉ về phía hậu sơn.

Sưu.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ, Bắc Cung Vô Song, Mẫu Đơn, Lục Tâm Đồng, Độc Cô Cảnh Văn sau lưng lập tức đuổi theo hắn.

Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế, Vân Thủy Đế Tiên, Linh Hạo nhìn nhau một hồi, thân ảnh cũng lập tức biến mất tại chỗ.

- Giữ lại ngươi cũng vô dụng, chết đi.

Ánh mắt Lục Tiểu Bạch trầm xuống, tay khẽ dùng sức, không gian đột co lại rồi lập tức nổ tung. Thân thể đại hán trung niên này lập tức hóa thành huyết vụ.

- Tất cả lùi xuống cho ta, ai dám đi lên ta sẽ giết tiện tỳ này.

Trong một thạch thất vang lên tiếng quát to, trong thạch thất, ở trong Dung Cốt Hóa Hồn Trì, toàn thân Lam Linh đều bị ngâm trong huyết thủy, hai tay trần trụi phân biệt bị hai cái khóa sắt ngăm đen xuyên qua lòng bàn tay, cả người không có cách nào nhúc nhích, chân khí trên người đã bị bố trí cấm chế.

Ngoài thạch thất, có hơn chục cường giả Phi Linh môn đang bị ngăn cản bên ngoài, không có cách nào tiến vào.

- Ai dám tiến lên một bước ta sẽ giết tiện tỳ này.

Trên huyết trì, thân ảnh Doãn Ngạc lơ lửng trên không trung, một tay nắm cái cổ như que củi của Lam Linh, ánh mắt đỏ thẫm, toàn thân tràn ngập vết máu loang lổ.

Trong thạch thất lúc này còn có mấy người có tu vi Tướng cấp và Phách cấp của Vạn Thú Tông, Tông chủ Hồng Vân của Vạn Thú Tông lúc này cũng vô cùng chật vật, mái tóc rối tung mất trật tự, khóe miệng có không ít vết máu đã khô. Con chim sơn ca trên vai cũng không biết đã đi nơi nào, có lẽ sợ rằng cũng đã lành ít dữ nhiều.

- Doãn Ngạc, ngươi đã tới bước đường cùng rồi. Đầu hàng đi. Có lẽ ta còn có thể tha cho ngươi một mạng.

Bên ngoài, Thiên Thủ Quỷ Tôn nhìn vào bên trong thạch thất, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ. Thực lực Doãn Ngạc cũng là Tôn cấp nhất trọng, nếu như tiến lên muốn đánh chết Doãn Ngạc thì vô cùng dễ dàng. Thế nhưng mà sợ rằng lúc đó Lam Linh sẽ mất mạng, thân phận của Lam Linh Thiên Thủ Quỷ Tôn vô cùng rõ.

- Sư phụ, người buông tay ra đi. Con sẽ cầu Lâm Thiên, ít nhất có thể bảo vệ người bình yên vô sự. Người đừng chấp mê bất ngộ nữa.

Hơi thở của Lam Linh mỏng manh, toàn thân suy yếu, trên cái miệng khô nứt lúc này vẫn có máu tươi chảy ra.

- Sư phụ, bằng không người nghe sư tỷ đi.

Hồng Vân quay người nói với Doãn Ngạc.

- Hừ, Vạn Thú Tông bị hủy, cơ nghiệp trên vạn năm bị hủy, không còn gì nữa, ta còn sống làm cái gì nữa? Tiểu tạp chủng Lục Lâm Thiên kia vì ngươi mà tới, ta muốn hắn tận mắt nhìn thấy ngươi chết, ta muốn hắn hối hận, để cho hắn tận mắt nhìn thấy ngươi chết trong tay ta.

Không để ý tới Hồng Vân, Doãn Ngạc rít gào, dùng sức nắm cổ Lam Linh, khiến cho Lam Linh không có cách nào hô hấp, máu tươi trong miệng lần nữa trào ra.

- Doãn Ngạc, ngươi dám?

Thiên Thủ Quỷ Tôn quát to, thế nhưng cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Mau tránh ra, lão đại tới.

Ngoài thạch thất, Tiểu Long hét lớn, mọi người lập tức nhường ra một con đường.

- Chưởng môn.

Mọi người lập tức hành lễ, thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh chóng phóng tới, xuyên qua mấy con đường bằng đá bằng phẳng, trong tâm thần dò xét của hắn lúc này hắn đã biết được Lam Linh bị giam ở nơi này.

- Tránh ra cho ta.

Trong thạch thất, Hồng Vân và đệ tử Vạn Thú Tông đang run rẩy ngăn cản ở cửa vào, thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa mới xuất hiện lập tức hét lớn một tiếng, một cỗ khí tức vô hình đánh bay hơn chục người này.

Phụt.

Miệng Hồng Vân phun ra một ngụm máu tươi, hơn mười đệ tử kia dưới cỗ khí tức vô hình này, lục phủ ngũ tạng cùng với linh hồn trong cơ thể bị phá hủy.

- Lam Linh.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong thạch thất, nhìn thấy bộ dáng của Lam Linh như vậy, toàn thân bị ngâm trong huyết thủy, hai tay bị khóa sắt ngăm đen xuyên qua lòng bàn tay, trên bàn tay tràn ngập máu tươi, trong lúc mơ hồ còn xuất hiện vết sẹo, khóa sắt đã dung nhập vào bàn tay, chứng minh đã bị tra tấn rất lâu rồi.

Đám người Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế, Linh Hạo, Mẫu Đơn, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Lục Tâm Đồng, Dương Quá trong khoảnh khắc xuất hiện trong thạch thất, nhìn thấy bộ dáng của Lam Linh như vậy, ánh mắt lập tức chấn động.

- Lam Linh.

Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lục Tâm Đồng sợ hãi, run rẩy nói.

- Lâm Thiên.

Lam Linh ở trong huyết thủy nghe thấy âm thanh quen thuộc này, ánh mắt vô thần lập tức run lên, ánh mắt lập tức nhìn về phía đạo thân ảnh quen thuộc trước mắt. Đối với tình huống đại khái của Vạn Thú Tông hiện tại, ở trong lời nói của mọi người nàng đã biết được tình huống đại khái.

- Rốt cuộc chàng cũng đến, ta biết chàng sẽ tới mà.

Nhìn nam tử mặc áo xanh quen thuộc kia, Lam Linh khẽ nói:

- Thiếp biết chàng sẽ không có việc gì mà. Chàng nhất định sẽ không có việc gì.

- Thật xin lỗi, đã để nàng chịu khổ rồi.

Hai tay Lục Lâm Thiên nắm chặt, nhìn thấy cảnh này, trong lòng không ngừng nhỏ máu. Tra tấn bực này tàn nhẫn tới mức nào, những năm này không ngờ nàng lại bị tra tấn như vậy, mà hắn lại không biết được.

- Tiện tỳ, tất cả là vì ngươi. Bằng không Vạn Thú Tông ta ngày hôm nay tại sao lại tới tình trạng như hiện tại? Là tiện tỳ ngươi hủy Vạn Thú Tông.

Doãn Ngạc rít gào, bàn tay hung hăng nắm cái cổ gầy gò của Lam Linh.

- Doãn Ngạc, ngươi buông tay cho ta, nếu không ta sẽ băm vằm ngươi thành vạn đoạn, nghiền xương thành tro.

Lục Lâm Thiên hét lớn.

- Lục Lâm Thiên, tốt nhất ngươi nên lùi xuống cho ta. Bằng không ta cùng với tiện tỳ này sẽ cùng chết, ta sẽ khiến cho ngươi hối hận, để cho ngươi đau lòng.

Doãn Ngạc phẫn nộ quát, gần như điên cuồng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lẽo, giận dữ ngập trời, khiến cho người ta run sợ không thôi. trong lòng hắn nóng như lửa đốt, chân bước ra lập tức ngừng lại.

Chương 3076: Doãn Ngạc chết 1

- Trước mặt Đế giả cũng muốn cưỡng ép, muốn chết sao?

Độc Cô Cảnh Văn quát nhẹ một tiếng, dứt lời, toàn thân Doãn Ngạc lập tức như bị giam cầm, căn bản không có cách nào nhúc nhích.

- Cảnh Văn tỷ, để cho muội tới, loại người này có lẽ nên tra tấn, để cho Lam Linh tỷ hả giận.

Sưu Sưu...

Tiếng kêu vang lên, cùng lúc, trong không gian có một đạo điện mang màu xanh tuôn ra, hung hăng cuốn lấy cánh tay Doãn Ngạc đang nắm cổ Lam Linh, điện mang màu xanh lóe lên, bàn tay Doãn Ngạc lập tức bị chặt đứt.

Phanh.

Cùng một lúc, một đạo điện mang màu xanh hóa thành một dây mây màu đen lập tức đập vào ngực Doãn Ngạc, đánh bay hắn lên thạch bích.

Phụt.

Miệng Doãn Ngạc phun ra một ngụm máu tươi, máu tươi từ trên cánh tay bị chặt đứt không ngừng chảy xuống, tiếng kêu thê thảm vang vọng.

- Muốn chết, bằng vào thực lực của ngươi cũng dám ở trước mặt Đế giả uy hiếp con tin.

Lục Tâm Đồng xuất hiện sau lưng Doãn Ngạc, mắt nhìn bộ dáng thê thảm của Lam Linh, trong mắt hiện lên sự lạnh lẽo.

- Tâm Đồng, tha cho sư phụ ta một mạng, Lâm Thiên, cầu chàng, buông tha cho sư phụ thiếp.

Lam Linh thấy thế lập tức cầu khẩn Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Nghe vậy Lục Tâm Đồng lập tức cấm chế Doãn Ngạc, hung hăng đạp hai cái, đá hắn sang một bên.

Ken Két.

Đồng thời, Vân Hồng Lăng cùng với Bắc Cung Vô Song đã chém đứt khóa sắt trên bàn tay Lam Linh, Bắc Cung Vô Song đánh mấy đạo thủ ấn xuống, dễ dàng cởi bỏ cấm chế trên người Lam Linh. Nhưng mà tuy rằng cấm chế được cởi bỏ, thế nhưng lúc này Lam Linh cũng chẳng khác gì phế nhân, toàn thân vô lực, rất là mềm yếu.

- Các ngươi cẩn thận, đây là Dung Cốt Hóa Hồn Trì, nước có thể khiến cho xương cốt trong cơ thể mềm đi, cuối cùng chậm rãi hóa thành huyết thủy, linh hồn cũng bị ăn mòn. Lam Linh sư tỷ đã bị ngâm trong huyết thủy tám năm. Hiện tại đã gần không thể chống đỡ được, toàn thân mềm yếu, chỉ cần các ngươi dùng một chút sức lực sẽ khiến cho thân thể tỷ ấy đứt gãy.

Trong thạch thất, Hồng Vân cố gắng đứng lên nói với Bắc Cung Vô Song và Vân Hồng Lăng.

Bắc Cung Vô Song và Vân Hồng Lăng liếc nhìn Hồng Vân, lập tức cẩn thận nâng Lam Linh lên trên.

Hai mắt Lục Lâm Thiên đỏ tươi, mắt nhìn Lam Linh, lúc này nàng đâu còn vẻ tao nhã lúc trước mà gầy như que củi, khí tức toàn thân suy yếu, uể oải, trên bàn tay có lỗ máu. Tám năm a, Lam Linh bị tra tấn tám năm, nữ nhân của hắn bị tra tấn tám năm, chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên bắt đầu nhỏ máu.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run rẩy, ngồi xổm trước mặt Lam Linh, nắm lấy bàn tay bị xuyên thủng, đôi tay này vốn cũng không được tính là trắng nõn như ngọc, giờ đây cũng là một bàn tay trắng nõn, thế nhưng hiện tại lại có lỗ máu, khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên đau đớn không thôi.

- Xin lỗi nàng, ta tới chậm.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể nói lời xin lỗi, tám năm đã trôi qua, hắn không có cách nào quay ngược thời gian, chuyện tra tấn này đã xảy ra rồi.

- Chàng tới không muộn, thiếp biết chàng sẽ không có việc gì.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt vô thần hiện lên sự chấn động, khóe miệng khẽ mỉm cười, nụ cười này không động lòng người giống như khi trước.

- Lam Linh, ngươi đừng nói chuyện, nhanh dùng đan dược rồi nghỉ ngơi đi.

Độc Cô Cảnh Văn móc ra mấy khỏa đan dược nhét vào trong miệng Lam Linh, từng đạo thủ ấn trong tay rơi xuống, kiểm tra tình hình của Lam Linh.

- Đừng nói chuyện nữa, nàng nghỉ ngơi trước đi.

Lục Lâm Thiên nắm tay Lam Linh, nhìn bộ dáng Lam Linh lúc này, hàn ý trong mắt không hề che dấu bắn về phía trước.

- Không, chàng phải đồng ý với thiếp trước, thả sư phụ và sư muội của thiếp.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Nếu không phải có sư muội, thiếp đã sớm chết rồi. Xin chàng nể mặt thiếp, thả sư phụ và sư muội thiếp.

Lục Lâm Thiên nhìn Hồng Vân, ánh mắt hàn ý nhìn vào trên người Doãn Ngạc, cả giận nói:

- Lão cẩu này tra tấn nàng như vậy, nàng còn muốn ta thả hắn sao? Ta phải băm vằm hắn thành vạn đoạn, để cho hắn nếm thử loại tư vị như vậy.

- Lâm Thiên, nói như thế nào hắn cũng là sư phụ của thiếp, là thiếp nợ hắn, lần này thiếp cầu chàng, từ nay về sau thiếp và hắn ân đoạn nghĩa tuyệt, không có một chút quan hệ nào. Thiếp cũng không thiếu nợ hắn cái gì.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt cầu khẩn.

Lục Lâm Thiên tràn ngập giận dữ, nhìn Doãn Ngạc trên mặt đất rồi nói:

- Không được, yêu cầu khác ta có thể đáp ứng nàng, thế nhưng yêu cầu này thì không được. Doãn Ngạc này phải chết, nếu không khó có thể giải mối hận trong lòng ta.

- Chưởng môn, để ta giết hắn.

- Giết tên Doãn Ngạc hỗn đản.

Chúng cường giả Phi Linh môn ngày càng tụ tập nhiều hơn, trong mắt tất cả mọi người hiện lên sát ý. Lúc này sợ rằng chỉ cần Lục Lâm Thiên vung tay lên, những cường giả này có thể xé rách Doãn Ngạc thành mảnh nhỏ.

- Lâm Thiên, nếu như chàng giết hắn thì chàng cứ giết thiếp đi.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Lam Linh, ngươi tội gì phải làm vậy? Lâm Thiên vì ngươi mà đau lòng, cho nên mới tức giận a.

Vân Hồng Lăng nhìn Lam Linh, nói:

- Ngươi không nên nói nhiều nữa, nghỉ ngơi cho tốt, ngươi đã bị tra tấn tới mức này rồi.

- Hồng Lăng, ta biết rõ Lục Lâm Thiên vì ta mà tức giận.

Lam Linh nhìn qua Vân Hồng Lăng, ánh mắt lại nhìn về phía Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Lữ Tiểu Linh, lần nữa lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên, nói:

- Lâm Thiên, thiếp xin chàng được không? Dù sao hắn cũng là sư phụ của thiếp, trước kia hắn còn đối tốt với thiếp. Nếu như không có hắn cũng không có thiếp ngày hôm nay. Có lẽ chúng ta cũng không ở cùng một chỗ như hôm nay. Tất cả những thứ này ta phải trả lại, hy vọng chàng hiểu cho thiếp.

- Được rồi, ta sẽ tha cái mạng chó của hắn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, nhìn Lam Linh nói:

- Nàng cứ nghỉ ngơi cho tốt, không nên nói thêm nữa, mau chóng luyện hóa đan dược khôi phục một chút đi.

- Không, thiếp muốn chàng thề thiếp mới yên tâm.

Lam Linh nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi nói.

- Tốt, ta thề buông tha cho hắn, nàng yên tâm đi.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, không muốn để cho Lam Linh bị ảnh hưởng.

- Chàng phải thề tất cả người của Phi Linh môn phải tha cho sư phụ thiếp, chỉ cần chàng còn sống một ngày thì hắn còn được sống, như vậy thiếp mới có thể yên tâm. Thiếp cầu chàng được không? Thiếp chỉ xin chàng lần này mà thôi.

Lam Linh khẩn cầu nhìn Lục Lâm Thiên, nàng quá hiểu hắn, cũng biết cường giả Phi Linh môn, lúc này mỗi một người đều có thực lực có thể giết chết sư phụ Doãn Ngạc của nàng, cho nên nàng không thể không đề phòng tất cả những thứ này.

Cơ mặt Lục Lâm Thiên co rúm lại, có chút bất đắc dĩ, tâm trí Lam Linh không dưới Cảnh Văn, đã sớm tính toán tất cả, chỉ cần hắn còn sống một ngày thì Doãn Ngạc sẽ không có việc gì. Trầm tư một lát, quay đầu lại hầm hầm nhìn vào Doãn Ngạc đang bị Lục Tâm Đồng cấm chế dưới mặt đất, cắn răng nói:

- Doãn Ngạc lão cẩu, ngươi thu đệ tử rất tốt, lần này ta thả ngươi, thế nhưng từ hôm nay trở đi, Lam Linh không còn quan hệ nào với ngươi nữa.

Chương 3077: Doãn Ngạc chết 2

tuy rằng Doãn Ngạc bị cấm chế, thế nhưng cũng có thể nghe được và nhìn được, trong mắt hắn cực kỳ kinh ngạc, dường như hắn cũng thật không ngờ Lam Linh lại che chở hắn như vậy.

Lục Lâm Thiên dứt lời, quay đầu lại nhìn chúng cường giả Phi Linh môn rồi nói:

- Tất cả mọi người nghe kỹ cho ta, tha cho cái mạng chó của Doãn Ngạc, không được ai động tới hắn, Tâm Đồng, thả hắn đi.

- Vâng.

Chúng cường giả Phi Linh môn, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, Cực Lạc Tam Quỷ cùng với đám người Hỏa Sí Tôn giả không khỏi bất đắc dĩ gật đầu. Mệnh lệnh của chưởng môn bọn họ phải nghe, Kim Xà Tôn giả cũng gật đầu, thế nhưng ánh mắt lúc này biến hóa, không biết đang suy nghĩ cái gì.

- Hừ, lão cẩu, cho dù vận khí của ngươi tốt.

Lục Tâm Đồng hung hăng đá Doãn Ngạc mấy cước, lập tức giải cấm chế trên người Doãn Ngạc.

Doãn Ngạc dãy giụa, cố gắng bò lên, tay trái nắm tay phải bị đứt, khí tức suy yếu, lúc này chung quanh có rất nhiều cường giả Phi Linh môn, thậm chí còn có cả Đế giả khiến cho linh hồn hắn chịu áp lực, không ngừng run rẩy.

Trong sát na này hắn có cảm giác giống như trời đất quay cuồng, Vạn Thú Tông thua, hắn cũng thua, từ nay về sau hắn không còn là gì nữa. Vạn Thú Tông truyền thừa trên vạn năm triệt để biến mất trên đại lục, thất bại thảm hại.

- Còn không mau cút đi.

Doãn Ngạc quay đầu nhìn Lam Linh trong ngực Lục Lâm Thiên, còn có Hồng Vân trên mặt đất, lập tức quay người rời đi.

- Doãn Ngạc, đi chết đi.

Lúc này một tiếng quát vang vọng trong không gian, thân ảnh Kim Xà Tôn giả lóe lên, trong sát na đánh ra một đạo chưởng ấn mang theo linh hỏa nóng bỏng, xé nát không gian, trong gang tấc đánh vào người Doãn Ngạc.

Phanh.

Âm thanh trầm thấp bạo liệt vang lên, Doãn Ngạc còn chưa kịp có phản ứng, thân thể đã lập tức hóa thành huyết vụ, Kim Xà Tôn giả là Linh Tôn cửu trọng hậu kỳ, thực lực này Doãn Ngạc căn bản không phải là đối thủ.

- Sư phụ.

Lam Linh, Hồng Vân lập tức biến sắc, hét lớn một tiếng.

Cơ hồ tất cả đệ tử Phi Linh môn kinh ngạc nhìn và ocanrh này, tuy rằng Doãn Ngạc chết khiến cho trong lòng bọn họ mừng thầm, thế nhưng bọn họ lại kinh ngạc vì Kim Xà Tôn giả này không ngờ lại dám cãi lệnh chưởng môn, người này muốn chết hay sao?

- Kim Xà Tôn giả, ngươi có nghe thấy ta nói hay không?

Cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên quát lớn một tiếng, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Kim Xà Tôn giả.

- Thuộc hạ nghe rõ.

Kim Xà Tôn giả gật đầu đáp.

- Ngươi nghe được, vì sao lại làm trái lời của ta? Chẳng lẽ ngươi không coi ta ra gì?

Lục Lâm Thiên phẫn nộ quát.

Mọi người cũng bất đắc dĩ, thời gian Kim Xà Tôn giả này gia nhập

Phi Linh môn quá ngắn, không ngờ ngay cả mệnh lệnh của chưởng môn cũng dám không nghe, rõ ràng là không muốn sống.

Nhưng lúc này lại có vài đệ tử Phi Linh môn, ánh mắt khẽ đổi.

- Thuộc hạ chỉ cảm thấy Doãn Ngạc này đáng chết, thuộc hạ có tội, mong chưởng môn trách phạt, thuộc hạ tuyệt đối không dám nói một lời.

Kim Xà Tôn giả quỳ một gối xuống trước người Lục Lâm Thiên.

- Tốt, ngươi cho rằng ta không dám giết ngươi hay sao?

Lục Lâm Thiên tức giận, phất tay một cái, chân khí trong người tràn ra.

- Chưởng môn bớt giận, Kim Xà đà chủ cũng tức giận thay Lam Linh tẩu tử mà thôi, tuy rằng có tội, thế nhưng những năm nay Kim Xà đà chủ vẫn luôn trung thành và tận tâm với Phi Linh môn. Mong chưởng môn tha tội cho Kim Xà đà chủ a.

Thân ảnh Đoan Mộc Hồng Chí tiến lên, lập tức hành lễ nói.

- Sư phụ, nể tình Kim Xà đà chủ cũng có công lao, tha cho Kim Xà đà chủ đi.

Ánh mắt Niếp Phong biến ảo, lập tức hành lễ, cầu khẩn cho Kim Xà đà chủ.

- Công tử, mấy năm nay Kim Xà đà chủ trung thành và tận tâm với Phi Linh môn. Sáng hôm nay còn lập nhiều đại công, công tử, người tạm thời tha cho Kim Xà đà chủ đi.

Lục Tiểu Bạch tiến lên, cầu tình thay cho Kim Xà Tôn giả.

Ánh mắt Kim Xà Tôn giả nhìn về phía ba ngươi đứng ra xin tha tội cho hắn, ánh mắt có chút ngạc nhiên, sau đó ánh mắt tràn ngập cảm kích với ba người này.

Con mắt Lệ Quỷ trong Cực Lạc Tam Quỷ biến ảo, mỉm cười, bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Kim Xà Tôn giả, cũng tiến lên phía trước nói:

- Nhị thiếu gia, lão gia hỏa Kim Xà này tuy rằng chống lại mệnh lệnh của chưởng môn, thế nhưng cũng có thể hiểu được, lại có công lao với Phi Linh môn, Nhị thiếu gia tạm thời tha lão gia hỏa này đi.

- Mong chưởng môn cho Kim Xà Tôn giả cơ hội chuộc tội.

Cường giả Phi linh môn nhìn nhau, nhìn thấy Đoan Mộc Hồng Chí, Lục Tiểu Bạch, Lệ Quỷ đều cầu tình, bọn họ lập tức theo đuôi mà cầu tình. Bất kể như thế nào Doãn Ngạc bị giết, trong lòng bọn họ cũng mừng thầm, ngược lại còn bội phục lá gan của Kim Xà Tôn giả này. Chỉ là cãi mệnh của chưởng môn cũng không hay cho lắm.

Ngược lại đám người Độc Cô Cảnh Văn, Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế cùng với Linh Hạo đại Đế, Vân Thủy Đế Tiên nhìn về phía Kim Xà Tôn giả, trong mắt có chút hiểu ra, khẽ mỉm cười.

- Hừ.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người hừ lạnh một tiếng, thế nhưng ánh mắt đảo qua ba người Đoan Mộc Hồng Chí, Lục Tiểu Bạch, Niếp Phong lại có chút hài lòng, thậm chí còn cảm thấy bất ngờ đối với Niếp Phong.

- Lâm Thiên, được rồi, tất cả đều là số mạng...

Ánh mắt Lam Linh có chút uể oải, bất đắc dĩ thở dài nói.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới nhìn qua vô số cường giả Phi Linh môn trước người, phẫn nộ quát Kim Xà Tôn giả:

- Kim Xà, không ngờ tình cảm của ngươi với mọi người không tồi, thế nhưng tội chết có thể miễn, cãi mệnh lệnh của ta, tội sống khó tha, ngươi có gì không phục không?

- Thuộc hạ không có bất kỳ ý kiến nào, đa tạ chưởng môn tha mạng. Về sau thuộc hạ tuyệt đối không dám cãi lời chưởng môn. Nếu không mời chưởng môn cứ chém cứ giết, thuộc hạ tuyệt đối không hé miệng nói nửa câu.

Kim Xà Tôn giả nói.

- Sau khi trở về tự mình tới chỗ của ta tiếp nhận xử phạt.

Lục Lâm Thiên cả giận nói với Kim Xà Tôn giả, lập tức phất tay bảo mọi người đứng dậy.

Mọi người lúc này mới đứng dậy, trong lòng thầm thở dài một hơi, lúc này có chút bội phục lá gan của Kim Xà Tôn giả. Thế nhưng giết Doãn Ngạc lại khiến cho mọi người thống khoái, khiến cho không ít lão nhân của Phi Linh môn vốn có tâm lý bài ngoại với Kim Xà TÔn giả, dù sao mà nói, Kim Xà Tôn giả trước kia là người của Thiên Địa minh, lại là người mới tới, thế nhưng lúc này không khỏi sinh lòng hảo cảm với Kim Xà Tôn giả.

Mà có mấy người như đám người Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong, Lục Tiểu Bạch, Nam thúc mỉm cười không nói gì.

- Lâm Thiên, sư muội chiếu cố cho thiếp có thừa, không có muội ấy âm thầm che chở, sợ rằng thiếp đã không còn sống để gặp mặt chàng ngày hôm nay. Đồng ý với thiếp, cho sư muội thiếp một con đường sống.

Ánh mắt Lam Linh tha thiết cầu khẩn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nhìn Hồng Vân rồi nói: - Ngươi đi đi, ngươi che chở cho Linh nhi, ta thiếu nợ ngươi một phần nhân tình. Ngươi đi đi, tự giải quyết cho tốt, ta thiếu nợ ngươi một nhân tình, chỉ cần ta còn sống, ngươi có thể tùy thời tới gặp ta đòi phần nhân tình này.

Chương 3078: Dung nhập vào trong môn

Hồng Vân đứng dậy, nhìn Lam Linh và người của Phi Linh môn, chân lảo đảo rời đi. nàng có thể làm gì được nữa? Tông chủ Vạn Thú Tông, nàng chỉ giống như một đầu khôi lỗi mà thôi, hiện tại Vạn Thú Tông không còn, nàng có thể nhặt về một cái mạng đã là không dễ dàng rồi.

Hồng Vân rời khỏi, lúc này không có người nào ngăn cản, mọi người tự động tránh ra tạo thành một con đường cho Hồng Vân rời đi.

- Nghĩa phụ, sư phụ, Hàn Băng sư bá, làm phiền mọi người thu thập Vạn Thú Tông một chút, chúng ta chuẩn bị sáng sớm ngày mai tới Thiên Kiếm môn. Hiện tại con muốn chữa thương cho Linh nhi, cho nên muốn bế quan trong thạch thất một lúc.

Lục Lâm Thiên tiến lên nói với đám người Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng Tôn giả.

- Được, chuyện bên ngoài giao cho chúng ta.

Nam thúc gật đầu, khẽ phất tay một cái, chúng cường giả Phi Linh môn tự động lui ra. Chỉ có chúng nữ Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh ở lại trong thạch thất.

Mọi người rời khỏi thạch thất, tiếp đó Lục Lâm Thiên lập tức bố trí một đạo cấm chế trong thạch thất.

- Đa tạ chư vị đã cầu tình, Kim Xà lần nữa đa tạ.

Ngoài thạch thất, Kim Xà Tôn giả ôm quyền thi lễ với mọi người trong Phi Linh môn.

- Kim Xà, lá gan ngươi quả thực rất lớn, nhưng mà ngươi giết Doãn Ngạc lại khiến cho chúng ta vô cùng thống khoái.

Âm Quỷ nói, thái độ của chúng cường giả Phi Linh môn lập tức nhiệt tình không ít với Kim Xà Tôn giả, trong lúc vô hình coi hắn như là người một nhà.

- Kim Xà Tôn giả này cũng xem như thông minh.

Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong mỉm cười, dường như đã hiểu cái gì đó.

- Đương nhiên, lão gia hỏa này rất thông minh.

Lục Tiểu Bạch nói.

- Ba vị, đa tạ. Kim Xà Tôn giả ta nhận phần nhân tình này.

Hàn huyên cùng mọi người một lát, Kim Xà Tôn giả đến trước mặt đám người Lục Tiểu Bạch, Đoan Mộc Hồng Chí cùng Niếp Phong rồi ôm quyền hành lễ. Dùng tu vi của hắn hiện tại, có thể làm như vậy với ba người Lục Tiểu Bạch, Niếp Phong, Đoan Mộc Hồng Chí đã là hạ thấp mình không ít rồi.

- Kim Xà đà chủ khách khí rồi.

Đoan Mộc Hồng Chí và Niếp Phong mỉm cười, hoàn lễ với Kim Xà Tôn giả. Kim Xà Tôn giả chính là Linh Tôn cửu trọng hậu kỳ, bọn họ là hậu bối đương nhiên không dám vô lễ.

- Kim Xà đà chủ, ngươi hy vọng ta khách khí với ngươi một chút, hay là hòa nhã hơn một chút?

Lục Tiểu Bạch mỉm cười, nhìn Kim Xà Tôn giả hỏi, khiến cho Kim Xà Tôn giả có chút nghi hoặc.

Cân nhắc một chút, Kim Xà Tôn giả mỉm cười, nhìn Lục Tiểu Bạch nói:

- Ta hy vọng đường chủ Kim đường không cần quá khách khí với ta, hòa nhã với ta hơn một chút là được.

- Vậy thì tốt, hòa nhã một chút, ta sẽ cho dù là người một nhà. Lão gia hỏa, ta rất thích ngươi, rất có gan.

Lục Tiểu Bạch mỉm cười nhìn Kim Xà Tôn giả nói.

- Ha ha.

Kim Xà Tôn giả sững sờ, lập tức mỉm cười nói.

- Nhưng mà lão gia hỏa, người một nhà cho nên ta mới nói một câu. Loại chuyện như vậy chỉ cần làm một lần là đủ. Hy vọng ngươi hiểu rõ, sau khi gia nhập Phi Linh môn, ngươi không nên hối hận.

Vẻ mặt Lục Tiểu Bạch biến hóa, nghiêm túc nói với Kim Xà Tôn giả.

- Đương nhiên, đa tạ Lục đường chủ.

Kim Xà Tôn giả cũng nghiêm túc gật đầu, lời nói của Lục Tiểu Bạch đương nhiên hắn có thể hiểu rõ.

- Lão đại, Kim Xà tôn giả này dường như có chút kỳ quái.

Dương Quỷ nhìn Lục Tiểu Bạch, Đoan Mộc Hồng Chí đang nói chuyện với Kim Xà Tôn giả, ánh mắt có chút nghi hoặc.

- Lão gia hỏa Kim Xà này đủ ngoan độc, cũng dám đánh bạc một phen. Hắn không sợ Nhị thiếu gia lấy cái mạng già của hắn hay sao.

Lệ Quỷ có chút vui vẻ, nói với Dương Quỷ:

- Các ngươi cho rằng Nhị thiếu gia sẽ giết lão gia hỏa này hay sao?

- Chẳng lẽ chưởng môn không nỡ giết hắn hay sao? Không phải chỉ giết một người trẻ tuổi trong Khôn Dương đảo hay sao? Tuy rằng có một chút công lao, thế nhưng đây cũng là cái mệnh của Nhị thiếu gia a.

Dương Quỷ nghi ngờ nói.

- Nhị đệ, đệ không rõ rồi.

Lệ Quỷ nhìn Dương Quỷ, lại nhìn mọi người chung quanh, hạ thấp âm thanh nói:

- Các ngươi vẫn không rõ sao. Tuy rằng Kim Xà Tôn giả cãi mệnh lệnh của Nhị thiếu gia, thế nhưng cũng đã giải quyết mối hận trong lòng Nhị thiếu gia. Trước mặt phu nhân, Nhị thiếu gia không có cách nào ra tay, đành phải thả Doãn Ngạc kia ra. Thế nhưng trong lòng Nhị thiếu gia, bất kể là vì phu nhân hay là Vạn Thú Tông, về công về tư, Doãn Ngạc này phải chết. Nhị thiếu gia cũng không phải là người nhân từ nương tay. Chỉ vì ngại phu nhân cho nên không có cách nào ra tay mà thôi. Lão gia hỏa Kim Xà này đã đoán đúng tâm tư của Nhị thiếu gia, cho nên mới dám mạo hiểm ra tay. Nhị thiếu gia vì sự uy nghiêm của mình, cho nên tuy rằng trong lòng tán thưởng lão gia hỏa Kim Xà, thế nhưng vẫn phải trừng phạt hắn.

- Thì ra là thế, nhưng sao cuối cùng Nhị thiếu gia lại nói như vậy?

Âm Quỷ hiếu kỳ hỏi.

- Ta ngày càng thích hai tiểu bối như Đoan Mộc Hồng Chí và Niếp Phong, cả hai đều là người có tâm trí bất phàm. Cũng nhìn ra tâm tư của Nhị thiếu gia, Nhị thiếu gia không muốn trừng phạt Kim Xà Tôn giả, cho nên bọn họ mới cầu tình. Cũng là tạo bậc thang cho Nhị thiếu gia xuống đài.

Lệ Quỷ nhìn bốn phía, lại nói:

- Lời này hai người các ngươi không thể nói ra ngoài, trong lòng mọi người đều hiểu rõ. Thế nhưng nếu nói ra thì lại không giống như vậy nữa, tới lúc đó Nhị thiếu gia sẽ thu thập ba huynh đệ chúng ta. Tóm lại Nhị thiếu gia không phải là người bình thường, hiện tại Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong, còn có Lục Tiểu Bạch kia cũng không phải là người bình thường.

- Lệ Quỷ, nói luyên thuyên ít thôi, còn không mau đi xem trong Vạn

Thú Tông còn cất dấu những gì.

Thân ảnh Nam thúc vô thanh vô tức xuất hiện sau lưng ba người.

- Bái kiến Linh Vũ Đại đế, chúng ta đi bây giờ đây.

Lệ Quỷ lập tức cười hắc hắc.

- Lệ Quỷ, chủ thuộc tính của ngươi là thủy đúng không?

Nam thúc nhìn Lệ Quỷ nói:

- Trước tiên cứ đi thu thập đồ vật đi, ta sẽ giữ lại truyền thừa của một Đế giả thuộc tính thủy thượng cổ cho ngươi. Đến lúc đó trở về rồi tiếp nhận truyền thừa. Ngươi vốn đã phục dụng Tấn Linh Đế Thần Đan, lần này trong Thiên Địa tháp cũng nhận được chỗ tốt, tu vi đã đạt tới Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong, nói không chừng tới lúc đó có cơ hội đột phá tới Đế giả.

- Thật sao? Đa tạ Linh Vũ Đại Đế.

Nghe vậy, Lệ Quỷ lập tức vui mừng hành đại lễ với Nam thúc, nhanh chóng mang theo hai người Âm Quỷ và Dương Quỷ đi thu thập.

- Thực lực của Tam Quỷ gần đây đều tiến bộ rất nhanh.

Thánh Thủ Linh Đế đến bên người Nam thúc, nhìn thân ảnh Cực Lạc Tam Quỷ rồi nói.

- Tiến bộ không tệ, sau trăm năm, cường giả của Phi Linh môn sẽ không ít.

Nam thúc dứt lời, nhìn cảnh tượng máu chảy thành sông phía dưới, ánh mắt khẽ đổi, quay đầu nói với Lục Tiểu Bạch phía xa:

- Lục Tiểu Bạch, tới đây.

- Nam thúc.

Chương 3079: Kế hoạch chém đầu 1

Lục Tiểu Bạch cung kính đi tới, đối với hắn mà nói, Nam thúc cũng là ân sư của hắn, không có Nam thúc sẽ không có hắn ngày hôm nay, cho dù là có công tử bảo hộ, không có Nam thúc, hắn cũng không có tu vi như ngày hôm nay, thực sự trở thành một người phong vân một phương trong Cổ Vực.

- Đi sắp xếp một chút, để cho Phi Linh môn tiếp nhận toàn bộ địa bàn của Vạn Thú Tông.

Nhìn Linh Hạo Đại Đế đang trò chuyện với Vân Thủy Đế Tiên, ánh mắt biến ảo.

- Con hiểu rồi, con sẽ đi sắp xếp ngay bây giờ.

Lục Tiểu Bạch gật đầu, lập tức hiểu ra, Nam thúc sợ Vân Dương Tông tới chiếm tiện nghi. Hắn lập tức đi xuống dưới sắp xếp. Chiếm tiện nghi là độc quyền của hắn. Hiện tại mọi người trong Cổ Vực đều biết, Lục Tiểu Bạch cùng với Lưu Nhất Thủ đều là người nổi danh, Lục Tiểu Bạch được người ta gọi là Lục lột da, đυ.ng tới bất kỳ thứ đồ vật nào đều có thể lột ra một lớp da. Lưu Nhất Thủ được gọi là Lưu gà trống, bất kỳ đồ vật nào rơi vào trong tay hắn đều có vào mà không có ra.

- Dường như lại có người tới.

Hàn Băng Đại Đế nhìn không trung trước mắt, ánh mắt biến ảo, có chút mập mờ, nhìn về phía Nam thúc nói:

- Lão quái vật, sao ta lại có cảm giác nàng đang tức giận a.

Nam thúc nhìn về phía xa, khuôn mặt có chút biến ảo.

Trong Vạn Thú Tông, máu chảy thành sông, mùi máu tươi phóng lên trời, lan tràn ra trên không trung.

Sưu.

Trên không trung lần nữa chấn động, bốn đạo thân ảnh nhanh chóng xuất hiện.

Vạn Thú Tông bao la, to lớn như vậy lúc này đã hoàn toàn bị san bằng thành bình địa. Cơ nghiệp trên vạn năm của Vạn Thú Tông ngày hôm nay lại bị hủy hoại trong chốc lát. Sau khi Lục Lâm Thiên bố trí một đạo cấm chế trong thạch thất, lập tức đưa Lam Linh vào trong Thiên Trụ giới chữa thương. Bốn Đế giả vừa ở Đông Hải chạy tới nhìn thấy cảnh này lập tức nghẹn họng, nhìn trân trối.

Bốn Đế giả ở Đông Hải, một lão phụ nhân của Nhật Sát các, Kiền Hiên đảo và Tinh Ngục các là hai lão giả già nua, Thiên Vân đảo là nữ tử xinh đẹp đeo khăn che mặt màu hồng.

Bốn người xuất hiện, nhìn thấy cảnh này vẻ mặt đại biến, có lẽ trước khi tới đây bốn người này cũng không ngờ tới Vạn Thú Tông lại trở thành như hiện tại. Trong một khoảng thời gian ngắn, Vạn Thú Tông này lập tức bị san bằng thành bình địa.

Cảnh tượng tàn sát trong Vạn Thú Tông cũng không kéo dài bao lâu, có Huyết Mị và yêu thú, linh thú của Phi Linh môn, Thánh Linh giáo, tăng thêm khôi lỗi, chuyện này cũng không cần thời gian quá dài, đệ tử Vạn Thú Tông tuy rằng có nhiều, thế nhưng cũng không chịu nổi bị tàn sát như vậy.

Trong thời gian ngắn ngủi, tất cả dần dần đi tới hồi kết, đệ tử Vạn Thú Tông đã sớm chạy tứ tán, nhưng cũng không có bao nhiêu người có thể chạy thoát, một là bị cường giả Phi Linh môn, Thánh Linh giáo hoặc là bị yêu thú, linh thú cùng khôi lỗi dùng thủ đoạn sấm sét đánh chết.

Cũng có người tự bạo hồn anh, thế nhưng chỉ có người có tu vi đạt tới Vương cấp mới có thể tự bạo hồn anh, Vương cấp và Tôn cấp đã sớm bị cường giả Phi Linh môn đề phòng, vây công thu thập. Cả đám đều là người tu luyện đương nhiên cũng biết làm sao có thể đề phòng đối phương chó cùng giứt dậu, tự bạo hồn anh.

Giống như đám người Nam thúc, Hàn Băng Đại Đế vậy. Ngay từ đầu năm người vây công Thiên Ải Thú Đế, nguyên do trong lúc nhất thời khó có thể đánh chết người này là do sợ ép Thiên Ải Thú Đế quá dẫn tới tình trạng tự bạo hồn anh. Chuyện này cũng không bình thường, nếu không phải cuối cùng có Lục Tâm Đồng và Dương Quá, hậu quả sợ rằng có chút phiền phức.

Trong khu vực của Vạn Thú Tông, không ít ánh mắt bên trong các đại thành nhìn về phía xa. Mùi máu tươi tràn ngập bầu trời, nhìn không rõ ràng, thế nhưng cũng không khó đoán ra được đã xảy ra chuyện gì. Vạn Thú Tông khổng lồ trong khoảng thời gian ngắn đã bị phá hủy.

- Đã lâu không gặp, những năm này ngươi thế nào?

Phía xa xa, trên một ngọn núi còn chưa bị ảnh hưởng bởi đại chiến, Nam thúc chắp tay đứngđó, mắt nhìn thân ảnh xinh đẹp đeo khăn che mặt màu hồng, có chút xấu hổ lên tiếng.

- Ta vẫn như vậy, không giống như ngươi, nhân sinh cực kỳ đặc sắc. Bị trọng thương một hồi, lại bị nhốt một hồi mà còn có thể sống, vận khí cũng không kém.

Nữ tử đeo khăn che mặt màu hồng lên tiếng, âm thanh già nua, trầm thấp.

- Hóa ra ngươi cũng biết.

Nam thúc ngẩng đầu nhìn về phía nữ tử đeo khăn che mặt màu hồng, trong mắt có chút ngạc nhiên.

- Trên đại lục đã lan truyền chuyện này, ta có thể không biết sao?

Nữ tử có thân hình xinh đẹp này chậm rãi nói, ánh mắt trên khăn che mặt màu hồng nhìn về phía Nam thúc, nói tiếp:

- Nghĩa tử của ngươi ngày mai muốn tới Thiên Kiếm môn?

- Không sai.

Nam thúc khẽ gật đầu.

- Vậy thì các ngươi phải cẩn thận một chút, Thiên Kiếm môn không phải là Vạn Thú Tông, thực lực năm đó của Thiên Kiếm môn cơ hồ có thể áp đảo tất cả các thế lực. Tuy rằng các ngươi cũng không yếu, thế nhưng nên cẩn thận thì hơn.

Âm thanh già nua của nữ tử kia lại vang lên.

Trong sơn mạch liên miên, trong đình viện, trong đại sảnh lúc này có không ít thân ảnh đang ngồi đó, trên chủ vị chính là Đoạn Kiếm Đại Đế, và dưới hắn theo thứ tự là Tuyệt Mộc Quỷ Đế, Quân Lăng Đại Đế, Thiên Nguyên Đế Tôn, Yêu Hỏa Đại Đế, Hồn Diệt lão nhân, còn có Ảnh Long Đại Đế của Nguyệt Long các, Thiên Khôi Đại Đế của Thần Kim các, Diệu Nhật Đế Quân của Khôn Dương đảo, chúng Đế giả đều có mặt ở đó.

- Chư vị, Vạn Thú Tông bị diệt, Hung Hồn cũng bị giết, thực lực của Phi Linh môn lúc này không hề tầm thường, ta nghĩ mọi người cũng đã tận mắt nhìn thấy a.

Đoạn Kiếm Đại Đế nhìn mọi người chung quanh, trong mắt vẫn lan tràn ra hàn ý. Nhớ tới Lục Lâm Thiên cuồng vọng ban ngày trong lòng hắn lập tức giận dữ. Mà thực lực của Lục Lâm Thiên đã khiến cho hắn hãi hùng, khiếp vía.

- Hơn mười Đế giả, tất cảcác sơn môn lớn chúng ta không có bất kỳ một sơn môn nào có thể xuất ra ngần ấy Đế giả.

Trên khuôn mặt già nua của Hồn Diệt lão nhân vẫn còn có chút rung động, khi nàng vừa mới tới Vạn Thú Tông thiếu chút nữa đã xoay người rời đi.

- Một mình chống lại thì Thiên Địa minh chúng ta sẽ bị Lục Lâm Thiên san bằng thành bình địa. Tiểu tử này trở thành Hoàng tộc, khống chế thuộc tính mới, cánh chim đã cứng cáp, hiện tại chúng ta rốt cuộc không có cách nào làm gì được hắn.

Yêu Hỏa Đại Đế của Địa Linh tông trầm giọng nói.

Đoạn Kiếm Đại Đế nhìn mọi người nói:

- Trong lòng mọi người có lẽ đều hiểu rõ, một mình đối đầu với Lục Lâm Thiên kia, tất cả các sơn môn cơ hồ đều bị san bằng thành bình địa. Cho nên tới lúc này, mọi người không thể không đồng tâm hiệp lực, bằng không kết cục sẽ giống như Vạn Thú Tông và Hóa Vũ tông, chư vị thấy sao?

- Đồng tâm hiệp lực, chỉ tiếc Hắc Sát giáo không ngờ lại âm thầm thông đồng với Phi Linh môn.

Thiên Nguyên Đế Tôn tức giận nói.

- Tên khốn kiếp Phong Sát kia, ta đã sớm biết hắn không đáng tin cậy. Đáng tiếc chúng ta không ra tay sớm.

Tuyệt Mộc Quỷ Đế oán hận không thôi.

Chương 3080: Kế hoạch chém đầu 2

- Chuyện Phong Sát và Hắc Sát giáo sau này hãy nói, chỉ cần giải quyết Lục Lâm Thiên này, Phong Sát không đáng lo ngại.

Trong mắt Quân Lăng Đại Đế hiện lên sự ngưng trọng, nói:

- Hiện tại quan trọng nhất là Lục Lâm Thiên, kẻ này mang theo hơn chục Đế giả, thực lực quá mạnh mẽ.

- Hơn mười Đế giả thì thế nào? Thiên Kiếm môn ta cũng không phải nơi mà hắn có thể tùy tiện tới.

Đoạn Kiếm Đại Đế nhìn mọi người, trong mắt hiện lên sát ý, nói:

- Lúc này tất cả mọi người đều có mặt, ta có đề nghị, ngày mai Lục Lâm Thiên tới Thiên Kiếm môn, Thiên Địa minh chúng ta có một cơ hội cuối cùng. Cường giả tất cả các sơn môn lớn hội tụ tại Thiên Kiếm môn, không có che dấu, toàn lực chém đầu Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt mọi người biến ảo, dường như có chút do dự.

- Chư vị, đây là cơ hội cuối cùng, nếu như không đồng tâm hiệp lực Thiên Địa minh sẽ bị phá hủy. Chuyện kia còn chưa tới thế nhưng cơ nghiệp trên vạn năm của các sơn môn lớn chúng ta đã sắp sụp đổ.

Đoạn Kiếm Đại Đế nói.

- Đoạn Kiếm, Thiên Kiếm môn ngươi phải chăng đã có nắm chắc, vị kia của các ngươi...

Yêu Hỏa Đại Đế nhìn Đoạn Kiếm Đại Đế hỏi.

- Đương nhiên.

Đoạn Kiếm Đại Đế gật đầu, nhìn Quân Lăng Đại Đế cùng Thiên Khôi Đại Đế rồi nói:

- Quân Lăng, Thiên Khôi, các ngươi phải dốc toàn lực mới được, bằng không Vân Dương Tông cùng với Thiên Vân đảo gần đó, sợ rằng sẽ bị kinh động. Huống chi những sơn môn trong Đế Đạo minh nhất định cũng sẽ có chuẩn bị. Chúng ta muốn chém đầu Lục Lâm Thiên, nhất định phải bất ngờ, toàn lực đánh chết, đến lúc đó tất cả mọi chuyện sẽ dễ làm hơn.

- Được rồi, Địa Linh tông ta toàn lực tương trợ.

Yêu Hỏa Đại Đế lập tức gật đầu nói.

- Chư vị, lúc này chúng ta phải dùng toàn lực, phải toàn lực thật sự, bằng không Thiên Địa minh sẽ không có cơ hội xoay mình. Ta nói là toàn lực, có lẽ chư vị cũng đã hiểu rõ. Phải triệt để phá hủy Phi Linh môn.

Quân Lăng Đại Đế nhìn chúng nhân nói.

- Được, toàn lực ứng phó, không giữ lại.

Hồn Diệt lão nhân gật đầu nói.

Những Đế giả còn lại nghe vậy, ánh mắt trầm xuống, khẽ gật đầu không nói gì.

- Chỉ còn một cơ hội cuối cùng, bây giờ chúng ta phải thương nghị một chút, ngày mai nhất định phải đánh chết Lục Lâm Thiên kia.

Đoạn Kiếm Đại Đế nhìn mọi người, nở nụ cười thỏa mãn. Áp lực của Thiên Kiếm môn giảm bớt không ít, huống chi hiện tại Thiên Kiếm môn còn có con át chủ bài của mình. Thiên Kiếm môn truyền thừa lâu như vậy há có thể tùy tiện bị rung chuyển được chứ. Cho dù Lục Lâm Thiên kia bất phàm, hiện tại cũng còn chưa đủ.

Hoàng hôn, mặt trời chiều lặn về phía tây, một mùi máu tươi tràn ngập trong thiên địa.

Tại một đình viện trong Vạn Thú Tông không bị đại chiến ảnh hưởng, Lục Lâm Thiên ngồi đó, đám người Cực Lạc Tam Quỷ, Thiên Thủ Quỷ Tôn đang báo cáo với Lục Lâm Thiên tình huống sau đại chiến. Cả trong ra ngoài Vạn Thú Tông đều bị lục soát một lần, trừ số người chạy thoát ra, không có một người nào của Vạn Thú Tông còn sống. Số lượng đệ tử Vạn Thú Tông bị đánh chết ước chừng mười vạn, đệ tử ở lại trong tông của Vạn Thú Tông có lẽ cũng chỉ có bấy nhiêu.

Mà cơ hồ tất cả thu hoạch đương nhiên cũng rơi vào trong túi của Phi Linh môn, về phần thu hoạch bao nhiêu còn chưa kịp kiểm kê cụ thể.

Lục Lâm Thiên do dự một chút, bảo mọi người không cần phải kiểm kê thu hoạch. Tất cả mọi người nhanh chóng điều tức khôi phục, sáng sớm ngày mai còn phải tới Thiên Kiếm môn báo thù cho Đông lão, phải huyết tẩy Thiên Kiếm môn mới có thể an tâm kiểm kê thu hoạch.

- Lâm Thiên, Lam Linh thế nào rồi?

Một lát sau, trên một ngọn núi, Nam thúc hỏi Lục Lâm Thiên.

- Có lẽ không có gì trở ngại, chỉ là thân thể vô cùng suy yếu, muốn khôi phục thì cần phải mất một đoạn thời gian. Linh hồn và kinh mạch đều bị tổn thương, sợ rằng đối với con đường tu luyện về sau sẽ có ảnh hưởng không nhỏ.

Lục Lâm Thiên nói. Trong Thiên Trụ giới hắn đã cố gắng chữa thương cho Lam Linh, ở trong Dung Cốt Hóa Hồn Trì kia tuy rằng Lam Linh còn sống, thế nhưng kinh mạch và linh hồn đều bị ảnh hưởng cực lớn. Loại ảnh hưởng này khiến cho hắn tạm thời cũng không có cách nào giúp nàng khôi phục.

Nhớ tới việc Lam Linh bị tra tấn, trong lòng Lục Lâm Thiên nhỏ máu, đau lòng mãi không thể nào bình tĩnh được. Cho dùđã đánh chết Doãn Ngạc, diệt Vạn Thú Tông cũng khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên không có cách nào bình tĩnh được. Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ, địch nhân của bản thân, nếu như không thể toàn lực diệt sát thì cuối cùng không chỉ có bản thân gặp phiền phức, quan trọng hơn sẽ làm liên lụy tới người bên cạnh mình.

Lam Linh chính là ví dụ tốt nhất, bởi vậy Lục Lâm Thiên mới không buông tha cho Doãn Ngạc kia, tuyệt đối không thể buông tha.

Trải qua việc này cũng làm cho trong lòng Lục Lâm Thiên càng thêm kiên định, phải huyết tẩy Thiên Kiếm môn, thậm chí là cả Thiên Địa minh. Nếu không ngày khác nếu như hắn không có mặt, những người ở bên cạnh hắn sẽ gặp vô số phiền phức. Đi vào con đường này, hắn đã không thể không tâm ngoan thủ lạt.

- Ngày mai tới Thiên Kiếm môn, chuyện này không thể không cẩn thận. Trong lòng ngươi phải hiểu rõ, thực lực của Thiên Kiếm môn so với Vạn Thú Tông còn mạnh hơn nữa.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên nói tiếp:

- Có lẽ ngày mai trên Thiên Kiếm môn còn phải đối mặt với toàn bộ Thiên Địa minh. Vạn Thú Tông bị diệt, bọn họ không kịp sắp xếp, bằng không cũng sẽ không để cho ngươi huyết tẩy cả một sơn môn như vậy.

Nam thúc nói.

- Bất kể như thế nào cũng phải huyết tẩy Thiên Kiếm môn, một người cũng không để lại.

Hàn ý từ trong kẽ răng Lục Lâm Thiên toát ra, nhìn ánh trời chiều như máu, nói:

- Đông lão còn đang nhìn vào con.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên một lát, lại cảm nhận mùi máu tươi tràn ngập trong không trung phía xa, khẽ nói:

- Cố gắng không nên giết chóc quá nhiều, có một ít người đáng chết, có lẽ cũng có không ít người không đáng chết.

- Người chết cũng không phải là người thường, đã đi lên con đường tu luyện này ai dám nói trong tay mình chưa từng có máu? Máu yêu thú, linh thú đều là máu, đều là tính mạng. Bản thân có thể giết được người khác là do vận khí và thực lực. Bị người khác giết cũng là do vận khí và thực lực. Nếu như có người mất mạng chỉ có thể trách chọn sai đội hình. Không thể trách người khác, có một ít chuyện vốn không sai, nhân từ cũng không sai, thế nhưng sẽ khiến cho bản thân hối hận.

Lục Lâm Thiên nhìn Nam thúc, nói tiếp:

- Nếu như ngày mai con bị giết trên Thiên Kiếm môn, vậy cũng chỉ có thể trách thực lực của con không đủ. Trên thế giới này thực lực mới là tất cả. Con không phản đối việc nhân nghĩa, đạo đức, không có người nào không có phần nhân nghĩa trong người. Nếu như không có đạo đức thì chẳng khác gì là súc sinh, chỉ là nói tới hai chữ nhân nghĩa, ở thời điểm đặc biệt, với người đặc biệt thì mới có tác dụng. Còn không tất cả đều phải nhìn vào thực lực của bản thân.

Chương 3081: Phương thức của ta 1

- Lâm Thiên, ta biết ngươi làm sẽ có chừng mực, thế nhưng mà lúc này trong lòng ngươi có thống hận, thù của Đông Vô Mệnh nhất định phải báo, thù của Phi Linh môn cũng không thể không lấy. Thế nhưng bất kể như thế nào, ngươi cũng phải bảo trì tỉnh táo, bằng không về sau sẽ có ảnh hưởng. Dùng tiềm lực của ngươi bây giờ, ngày sau chắc chắn sẽ đạt tới đỉnh cao mà chưa từng có người nào trên đại lục đặt chân tới.

Nam thúc nghiêm mặt nói với Lục Lâm Thiên.

- Nghĩa phụ, con biết rồi.

Lục Lâm Thiên chậm rãi gật đầu, ý tứ trong lời nói của nghĩa phụ hắn hiểu rõ.

- Vậy là tốt rồi, kỳ thật ta cũng không lo lắng ngươi mà lo lắng cả Thiên Địa minh.

Nam thúc nhìn qua Lục Lâm Thiên nói tiếp:

- Thực lực mà ngươi biểu hiện ra ngày hôm nay Thiên Kiếm môn sẽ có phòng bị. Thiên Địa minh cũng sẽ có phòng bị, trong lòng ngươi còn quyết định như vậy hay không?

- Đương nhiên bọn họ sẽ có sắp xếp và đề phòng, nếu như con là bọn họ cũng sẽ có sắp xếp của riêng mình. Có lẽ sẽ nghĩ biện pháp vây khốn con, hoặc là vây khốn chúng ta. Dùng tất cả lực lượng đánh chết con, bởi vì đây là cơ hội cuối cùng của bọn chúng.

Lục Lâm Thiên nhìn nghĩa phụ Nam thúc nói.

- Vậy ngươi có ý định nào khác không?

Nam thúc ngẩng đầu, ánh mắt biến ảo, hỏi Lục Lâm Thiên.

- Không có.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hàn ý trong mắt bắn ra, nói:

- Con không có thời gian chơi đùa với bọn họ, ngày mai con muốn giải quyết tất cả, thực lực mới là vương đạo. Bất luận mọi sắp xếp gì trước mặt thực lực tuyệt đối đều không có tác dụng. Nếu như bọn họ có sắp xếp, tập trung tất cả lực lượng đối phó với chúng ta, đây còn là hy vọng của con, con đỡ phải phiền phức đi tìm từng người một.

- Tu vi của ngươi ta hiểu rõ, thế nhưng thực lực cụ thể của ngươi tới cấp độ gì ta cũng không biết. Bất quá ta thăm dò được trong ba sơn môn Thiên Kiếm môn, Lan Lăng sơn trang, Thần Kim các đều có cường giả khiến cho người ta kiêng kị, cũng không dưới Hung Hồn Linh Đế, thậm chí so với Hung Hồn Linh Đế còn mạnh hơn không ít. Đặc biệt là Thiên Kiếm môn, nghe nói còn có cường giả đỉnh cấp. Cụ thể tới mức nào, không có ai có thể suy đoán ra, chỉ có thể biết rõ sự tồn tại của bọn họ. Choi dù Hoàng tộc chỉ sợ cũng phải bận tâm.

Nam thúc nói.

- Bất kể như thế nào nợ máu phải trả bằng máu.

Lục Lâm Thiên lạnh lẽo nói, trong ánh mắt tràn ngập hàn ý không có một chút giao động nào.

- Thứ ta có thể làm là thương nghị cùng với Vân Thủy Đế Tiên và Đông Cung Huyên, ngày mai tất cả các sơn môn của Đế Đạo minh cũng có chuẩn bị, cũng đã thông báo cho lão hữu ta biết. Hy vọng tới lúc đó hắn có thể tới kịp, đề phòng tình huống khác xảy ra.

Nam thúc nói.

- Nghĩa phụ, đa tạ.

biết được nghĩa phụ đã âm thầm sắp xếp, trong lòng đang bi thương của Lục Lâm Thiên không khỏi ấm áp, không nói nhiều lời, chỉ hơi gật đầu, thế nhưng trong mắt lại tràn ngập cảm kích.

- Giữa phụ tử chúng ta không cần nói lời cảm ơn.

Nam thúc tiến lên, hai tay đặt lên hai vai của Lục Lâm Thiên, đôi mắt đen nhánh mà mênh mông nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên nói:

- Bây giờ ngươi không chỉ có một mình, có tất cả mọi người, còn có ta. Có sư phụ ngươi, còn có Tâm Đồng và Dương Quá, còn có Cực Lạc Tam Quỷ, cùng với cả Phi Linh môn, thậm chí là Lục gia.

Nam thúc ngừng một lát, rồi lại nói tiếp:

- Ngươi có mọi người ở bên cạnh, ngươi không chỉ có một mình, cho nên ngươi cũng cần phải gánh vác trách nhiệm. Bờ vai của ngươi phải gánh chịu một phần trách nhiệm này. Có ngươi ở đây, tất cả đều có hy vọng. Mặc kệ ngươi có đồng ý hay không, sự thật chính là như vậy, cho nên bờ vai của ngươi đang gánh vác trọng trách vô cùng lớn.

Dứt lời, Nam thúc vỗ nhè nhẹ hai vai Lục Lâm Thiên, lại chắp tay đứng im.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, trong lúc bất tri bất giác hắn đã đi tới ngày hôm nay. Mặc kệ hắn nghĩ như thế nào, trên đôi vai của hắn đã ngày càng nặng, đây là trách nhiệm, loại trách nhiệm này hắn phải gánh vác.

- Nghĩa phụ, con hiểu rồi.

Mãi một lúc lâu sau, Lục Lâm Thiên mới ngẩng đầu nhìn qua nghĩa phụ Nam thúc rồi nói.

- Ha ha, ta tin con, ta không nhìn lầm người. Ánh mắt của ta cùng lắm chỉ sai một lần mà thôi.

Nam thúc cười ha hả, thủ ấn biến hóa, trong đôi tay có lưu quang lóe lên, trên mặt lần nữa xuất hiện chiếc mặt nạ kỳ dị kia, lộ ra khuôn mặt tuấn lãng, góc cạnh rõ ràng, ánh mắt đen nhánh mà thâm thúy khiến cho người ta nhìn vào linh hồn không khỏi rung động.

- Nghĩa phụ, người định làm gì?

Lục Lâm Thiên nhìn Nam thúc, ánh mắt ngạc nhiên, không biết nghĩa phụ làm vậy là có ý gì? Ban đầu ở Độc Cô gia tộc nghĩa phụ từng nói qua, nghĩa phụ không muốn có quan hệ với Độc Cô gia tộc, cho nên cái khuôn mặt này cũng không lộ ra.

Nhìn vào Nam thúc, mày kiếm, sống mũi cao thẳng, thân thể cao ngất, tràn ngập vẻ cao quý và cuồng ngạo, một cỗ khí thế bá đạo lan tràn ra, hắn nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Ta cũng đã suy nghĩ qua, ta chính là ta, vẫn là Độc Cô Ngạo Nam, bất kể là Thiên Linh Đan Tôn trước kia hay là Linh Vũ Đại đế hiện tại, ta cũng không có cách nào thay đổi, cho nên không cần thay đổi. Bất kể là ai, ta vẫn là ta, ngày mai phụ tử chúng ta đứng cùng một chỗ, tới chiếu cố đám người Thiên Kiếm môn kia.

- Vâng.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu nói.

- con đã chính thức vượt qua lão già như chúng ta.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên, chắp tay đứng trên ngọn núi, sau lưng là ánh chiều tà đỏ như máu, gió đã bắt đầu nhè nhẹ thổi, trường bào tung bay, miệng nói:

- Có con đã đủ để ta tự hào, con cũng nên khôi phục một chút. Sám sớm ngày mai tới Thiên Kiếm môn.

Nam thúc dứt lời, thân ảnh lóe lên đã biến mất tại chỗ.

Lục Lâm Thiên nhìn lên không trung, nhìn biển mây dưới ánh trời chiều như máu, gió chiều nhè nhẹ thổi, trong không trung tràn ngập khí tức huyết sát, mùi máu tươi nồng đậm hội tụ khiến cho lòng người rung động.

Khẽ nhíu mày, trong mi tâm Lục Lâm Thiên, một đạo kim quang lướt ra, đại hồn anh xuất hiện bên người, thân ảnh lóe lên, khí tức huyết sát trong không gian khiến cho đại hồn anh mừng rỡ.

Sưu.

Thân ảnh đại hồn anh lóe lên, giống như một đạo cầu vồng xẹt qua không gian, tiếp đó trong nháy mắt đã xuất hiện trên chiến trường có mùi máu tươi nồng nặc nhất.

Đại hồn anh xuất hiện, huyết sát chi khí vô hình chung quanh dường như chưa tiêu tán đột nhiên bị dẫn dắt, hội tụ về phía đại hồn anh.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt, khí tức huyết sát ngày càng hội tụ nhiều hơn, khí tức huyết sát nồng đậm giống như sương mù màu đỏ nhạt bao phủ trên không trung, lăng không kéo tới. Trong nháy mắt tràn ngập sát khí, ngày càng có nhiều huyết sát chi khí ngưng tụ, không trung bắt đầu vặn vẹo, cơ hồ tất cả huyết sát chi khí lúc này đều đang hội tụ về phía đại hồn anh.

- Đến đây đi, càng nhiều càng tốt.

Chương 3082: Phương thức của ta 2

Khóe miệng đại hồn anh nhếch lên, mỉm cười nói, trong mắt hiện lên quang mang thâm thúy, một cỗ khí tức ngập trời từ trong cơ thể lan tràn ra, sát khí trên người cùng với huyết sát chi khí trên không trung va chạm, sát khí ngập trời tuôn ra khiến cho cả không gian run lên.

Tiếp đó đại hồn anh ngồi xuống một tảng đá trên đỉnh núi bị nghiền nát, bắt đầu thỏa thích hấp thu huyết sát chi khí, toàn thân được khí tức huyết sát bao phủ. Màn đêm dần dần phủ xuống, tựa như sương mù màu đen bao phủ không gian.

Nhìn qua đại hồn anh đang bị khí tức huyết sát ngập trời bao phủ, Lục Lâm Thiên nhíu mày, loại khí tức huyết sát này chính là thuốc bổ đối với đại hồn anh, sau khi thôn phệ, đối với đại hồn anh có không ít chỗ tốt.

Tâm thần khẽ động, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức biến mất trên ngọn núi.

Màn đêm buông xuống, giống như một tấm lưới lớn màu xám, lén lút buông xống, bao phủ khắp không trung.

Trên một ngọn núi, lúc này đã là đầu mùa đông, chung quanh ngọn núi là một mảnh tiêu điều, mà ngọn núi này vẫn xanh biếc một mảnh, sinh cơ bừng bừng.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước ngọn núi này, ánh mắt có chút kinh ngạc, tiếp đó lập tức tiến vào trong một sơn động ẩn giấu.

Bên cạnh sơn động này rõ ràng có cấm chế cực kỳ lợi hại, thế nhưng lúc này đã biến mất không thấy gì nữa, giống như bị một cường giả cưỡng ép phá bỏ.

Một lát sau, trong một không gian cực lớn ở trong sơn động, đỉnh động đều là thạch nhũ màu trắng, bốn phía là thạch bích dày đặc, loại thạch bích này cũng không tầm thường, sáng long lanh, tựa như mỹ ngọc, thậm chí là ẩn chứa năng lượng nồng đậm, là năng lượng có thể tăng cường linh hồn.

Mà trong thạch động giống như mỹ ngọc này này có một thạch bích ướt át, giống như ngâm nước lâu ngày. Thạch bích này cũng không phải bằng phẳng, bóng loáng, mà là lồi lõm mất trật tự. Nếu như cẩn thận nhìn lại, có thể nhìn thấy một đồ án hình thú dữ tợn đang xoay quanh trong thạch động này, đồ án này giống như rồng mà không phải là rồng, giống như sói mà không phải là sói, cái đầu dự tợn chính là vô số thạch nhũ ở trên đỉnh động.

Tí tách.

Tiếng nước chảy vang lên, Lục Lâm Thiên nhìn lên trên, lúc này trong cái miệng của đồ án hình thú dữ tợn kia có một giọt linh dịch chảy xuống. Đang rơi vào trong một linh đỉnh, linh đỉnh này cũng được chế tạo từ một hòn đá giống như mỹ ngọc, lớn chừng cái chậu rửa mặt, lúc này bên trong có linh dịch truyền ra chấn động nhàn nhạt, một cỗ năng lượng nồng đậm tới mức tận cùng lan tràn ra.

Khí tức nồng đậm tràn ngập, một cỗ khí tức thần dị tới mức tận cùng khuếch tán. Cỗ khí tức này vô cùng nồng đậm, thế nhưng lại cực kỳ ôn hòa, khí tức nồng đậm kia mơ hồ có thể câu dẫn ra bản năng ăn uống của người ta vậy. Khiến cho người ta không nhịn được mà nuốt linh dịch bên trong linh đỉnh này vào trong bụng.

Dưới cỗ khí tức năng lượng này khiến cho Lục Lâm Thiên thoải mái không nói nên lời, khí tức này khiến cho linh hồn trong đầu hắn thư thái, đối với linh hồn có chỗ tốt không nói nên lời.

- Hồn linh thần dịch?

Lục Lâm Thiên nhìn qua linh dịch đang chấn động ở trong linh đỉnh, khí tức nồng đậm ở bên trong tràn ngập ra khiến cho người ta thoải mái không nói nên lời. Chỉ cần hít vào cũng khiến cho linh hồn khoan khái dễ chịu, mà loại khí tức quen thuộc này Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ gì.

Đây chính là bảo vật Hồn linh thần dịch của Vạn Thú Tông, lúc trước khi kết bạn với Lam Linh trong sơn mạch Vụ Đô, trải qua một loạt hiểm cảnh hắn đã từng được phục dụng qua Hồn linh thần dịch, thứ này đối với linh hồn có chỗ tốt cực lớn.

Hồn linh thần dịch, Lục Lâm Thiên biết rõ công pháp khống thú của Vạn Thú Tông cần linh hồn lực cường đại duy trì, Hồn linh thần dịch này chính là bảo vật của Vạn Thú Tông, để cho đệ tử thân truyền trong tông tăng cường linh hồn lực.

Bởi vậy đệ tử thân truyền của Vạn Thú Tông linh hồn lực đều cực kỳ khổng lồ, trong đám người có tu vi đồng cấp, linh hồn lực tuyệt đối khó có đối thủ.

Về sau Lục Lâm Thiên còn được nghe nói qua, Hồn linh thần dịch này cũng không phải thứ mà đệ tử thân truyền bình thường có được, nghe nói một trăm năm cũng chỉ có một bình mà thôi.

Lúc này Lục Lâm Thiên phỏng đoán, số lượng Hồn linh thần dịch trong linh đỉnh ước chừng mười bình mà lúc trước hắn phục dụng. Vật này trong Vạn Thú Tông rất thưa thớt, đủ thấy được Hồn linh thần dịch này trân quý không phải bình thường.

Ánh mắt biến ảo, Lục Lâm Thiên móc ra một đống bình ngọc trong nhẫn trữ vật, thu hồi Hồn linh thần dịch.

Tí tách.

Lại là một giọt linh dịch từ trong đồ án hình thú dữ tợn kia nhỏ ra, nhẹ nhàng rơi vào trong linh đỉnh.

Không để ý tới linh dịch đang nhỏ xuống, Lục Lâm Thiên nhìn qua đồ án hình thú dữ tợn, khẽ vui vẻ. Lập tức khoanh chân mà ngồi, bắt đầu điều tức. Trong thạch động này cũng có khí tức năng lượng nồng đậm, có thể khiến cho linh hồn đạt được chỗ tốt cực lớn.

Trong màn đêm, phía trên trời cao xuất hiện vô số ngôi sao lóe sáng, một vầng trăng sáng chiếu rọi sơn mạch liên miên, những ngọn núi cao ngất. Trong không gian tràn ngập cây cối xanh biếc, mặt đất như được phủ lên một tấm lụa mỏng, tựa như cả không gian bị khói bếp mù mịt bao phủ vậy.

Trong một đình viện tinh xảo, hương hoa ngập tràn, cả đình viện bị bóng đêm bao phủ, trong đình viện có một đạo thân ảnh xinh đẹp đứng đó.

Thân ảnh xinh đẹp mà mềm mại, người mặc một bộ váy dài màu xanh lục, mặc dù chỉ là bóng lưng, thế nhưng cũng vô cùng mê người, toàn thân tản ra khí chất cao quý.

- Bích Hàm, nàng đang nghĩ tới Tiểu Long hay sao?

Một đạo thân ảnh cao ngất chậm rãi đi tới, nhẹ nhàng ôm thân ảnh xinh đẹp này vào trong ngực. Người này đúng là Huyền Hạo.

- Không, thïếp đang nghĩ tới Lâm Thiên và Tiểu Long, hôm nay hai đứa chúng nó đi diệt Vạn Thú Tông, nếu như không có bất ngờ gì xảy ra có lẽ ngày mai hai đứa nó sẽ tới Thiên Kiếm môn a.

Long Bích Hàm quay đầu lại, thân thể mềm mại động lòng người tựa vào trong l*иg ngực Huyền Hạo, trong mắt hiện lên sự lo lắng.

- Thuộc tính của Lâm Thiên đại thành, có lẽ cũng đã thành Đế, Tiểu Long có lẽ cũng đã tới Cửu giai.

Huyền Hạo nói.

- Phụ thân nói thực lực của Thiên Kiếm môn so với Vạn Thú Tông còn mạnh hơn nhiều.

Long Bích Hàm nói.

Huyền Hạo nói tiếp:

- Thế nhưng việc này Tứ đại Thú Hoàng tộc chúng ta không tiện nhúng tay vào. Lúc này cũng không tiện nhúng tay, vì chuyện sắp xảy ra, cơ hồ tất cả Hoàng tộc đều đang âm thầm chuẩn bị, không thể bị ảnh hưởng. Mà cũng có lệnh cấm, Hoàng tộc không thể nhúng tay vào chuyện bên ngoài.

- Thiếp hiểu, chỉ là Tiểu Long...

Long Bích Hàm còn chưa dứt lời, Huyền Hạo nói:

- Yên tâm đi, có lời nói kia, ta tin rằng Thanh Long Hoàng tộc cũng không mặc kệ, lần trước ở Lục gia phụ thân cũng đã ra mặt. Tin rằng một khi Tiểu Long có chuyện, Huyền Vũ nhất tộc cũng sẽ không thể không để ý tới. Huống chi thực lực của Tiểu Long, có lẽ nàng cũng biết rõ. Một khi đặt chân tới cấp bậc Cửu giai, không phải là người bình thường có thể so sánh. Ngay cả chúng ta lúc này cũng không thể so sánh.

Chương 3083: Trăng sáng sinh tình

- Chàng đang an ủi thiếp sao? Kỳ thật trong lòng chàng cũng đang lo lắng cho Tiểu Long đúng không?

Long Bích Hàm ngẩng đầu nhìn Huyền Hạo nói.

- Để cho nó tôi luyện nhiều một chút cũng tốt. Yên tâm đi, chờ nó làm xong việc này nó sẽ trở lại thăm chúng ta. Cho nên không cần phải quá lo lắng, chúng ta không cần tới đó. Đi cũng không thể hỗ trợ được gì, sẽ có người nhìn vào.

Huyền Hạo mỉm cười nói:

- Bất quá hiện tại ta cũng muốn biết rốt cuộc Lâm Thiên và Tiểu Long có thể làm ra động tĩnh gì. Vạn Thú Tông bị diệt, quả thực ta muốn tận mắt đi nhìn xem thực lực hai đứa nó tới mức nào rồi.

Dưới màn đêm, từng ngôi sao le lói, trăng sáng nhô lên cao, ánh trăng như máu.

Trên không trung yên tĩnh, trong đám ngôi sao có một ngôi sao cực kỳ sáng ngời, dường như có thể tranh nhau tỏa sáng với vầng trăng cực lớn kia vậy.

Trên một ngọn núi, Đám người Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng Đại Đế, Kim Lang Đại Đế, Bạch Long Đại Đế, Thánh Linh lão tổ, Hắc Vũ lẳng lặng nhìn lên vòm trời.

- Trăng đỏ như máu, Phá Quân lệch vị trí, đại hung a. Ngày mai sợ rằng sẽ máu chảy thành sông. Ta nhớ rõ lúc trước trận chiến ở Thiên Môn cốc cũng khiến cho Phá Quân lệch vị trí, cũng máu chảy thành sông, thi thể ngập tràn. Lần này sợ rằng sẽ càng thêm nghiêm trọng.

Sát Phá Quân chắp tay đứng, ở trong Thiên Địa tháp đạt được chỗ tốt cực lớn, dùng thiên phú của bản thân hắn, cũng đã là Vũ Tôn cửu trọng. Thiên phú bực này nếu như không phải bị những yêu nghiệt trẻ tuổi có thiên phú khủng bố kia che mất, sợ rằng sẽ khiến cho đại lục khïếp sợ.

- Xem ra ngày mai sẽ không đơn giản, không biết ngày mai sẽ máu chảy thành sông như thế nào.

Hàn Băng Đại Đế ngẩng đầu nhìn lên trời, mái tóc trắng khẽ tung bay, trong lúc vô hình có một cỗ khí tức lạnh lẽo lan tràn.

- Mặc kệ như thế nào, sợ rằng trận chiến ngày mai chính là trận chiến kinh khủng nhất trên đại lục này trong vạn năm qua, thậm chí còn là vài vạn văm. Mà chúng ta lại tự mình tham dự vào bên trong.

Thánh Thủ Linh Đế đứng chắp tay, khí thế bá đạo trong mắt lan tràn ra chung quanh.

Trên một ngọn núi cao ngất, có không ít thân ảnh đứng đó, đứng đầu là một thân ảnh mềm mại, tựa như tiên tử, đây chính là Thánh nữ của Thiên Địa các - Tử Yên.

- Tử Yên, dường như chúng ta tới hơi sớm.

Bên cạnh Tử Yên là một thân ảnh màu lam, tuấn mỹ bất phàm, đương nhiên là Thánh tử Lam Thập Tam.

- Trăng sáng như máu, Phá Quân lệch vị trí, ngày mai sợ rằng sẽ không bình thường.

Tử Yên nhìn vầng trăng đỏ như máu trên cao, Phá Quân lệch vị trí, bầu trời bị ánh trăng nhàn nhạt đỏ như máu bao phủ, có sát khí vô hình lan tràn, khiến cho nàng không khỏi nhíu mày.

- Hôm nay đã không bình thường, không ngờ Lục Lâm Thiên lại giương đông kích tây, diệt Vạn Thú Tông kia. Chúng ta cho dù bỏ sót một lần a. Ngày mai ở Thiên Kiếm môn không thể bỏ qua.

Lam Thập Tam nói.

- Thiên Kiếm môn cũng không tầm thường. Những sơn môn khác trong Thiên Địa minh như Lan Lăng sơn trang, Thần Kim các cùng các sơn môn khác sẽ không ngồi yên không để ý tới. Ngày mai sợ rằng sẽ rất náo nhiệt.

Tử Yên nhìn vầng trăng màu đỏ, tình huống của tất cả các sơn môn lớn nàng đều biết một ít, ngày mai sợ rằng tất cả các sơn môn lớn đều toàn lực ứng phó.

- Vân Dương Tông cùng với Thiên Vân đảo cũng không tầm thường, huống chi Lục Lâm Thiên co thể đánh chết Hung Hồn Linh Đế, không dễ đối phó.

Dường như hy vọng của Lam Thập Tam đối với Lục Lâm Thiên còn lớn hơn một chút.

- Dường như hy vọng của ngươi đối với hắn không nhỏ.

Từ Yên liếc mắt nhìn Lam Thập Tam, đôi mắt đen nhánh như bảo thạch, dưới bóng đêm này cũng không bị che khuất.

- Bởi vì Lục Lâm Thiên không đơn giản, ngay cả Hư không bí cảnh hắn cũng có thể đi ra. Thuộc tính đại thành, thành Đế, còn có gì mà không thể làm được nữa?

Lam Thập Tam nhún nhún vai, nhìn Tử Yên, ánh mắt lóe lên, miệng nở một nụ cười đủ để cho toàn bộ nữ tử trong thiên hạ động lòng, nói:

- Chẳng lẽ ngươi lại mất lòng tin với hắn sao?

- Đương nhiên là không. Thiên Địa minh và Đế Đạo minh sớm muộn gì cũng có ngày hôm nay. Chỉ là ngày mai lại tới quá sớm.

Tử Yên nhíu mày, nhìn vầng trăng sáng như máu nói:

- Tất cả chuyện này đều là vì Thôi Hồn Độc Tôn Đông Vô Mệnh kia, có lẽ Phi Kiếm Tôn giả của Thiên Kiếm môn không biết đánh chết Đông Vô Mệnh lại đưa tới hậu quả như vậy. Thiên Địa minh không nên động vào nghịch lân của hắn.

Trong vòm trời bao la, Phá Quân lệch vị trí, vầng trăng sáng như máu lơ lửng trên vòm trời, thiên địa lặng lẽ chấn động.

- Ngày mai tất cả sẽ có kết quả.

Trên một ngọn núi, từng đạo thân ảnh xuất hiện, lập tức biến mất không có một chút tiếng động nào.

Trong Vạn Thú Tông, thời gian một đêm đảo mắt đã qua. Sáng sớm, bóng đêm vừa mới qua, phía đông có chút sáng lên.

Phù.

Trong Vạn Thú Tông, một cỗ khí tức kinh người cũng lập tức tỉnh lại, đó chính là khí tức sát phạt.

Tí tách.

Trong thạch động, trong miệng đồ án dị thú dữ tợn lại có một giọt linh dịch nhỏ xuống, tạo thành âm thanh thanh thúy trong linh đỉnh.

Cùng lúc hai con mắt khép hờ của Lục Lâm Thiên mở ra, tinh quang màu vàng trong mắt lóe lên rồi biến mất, khí tức mênh mông từ từ thu liễm.

- Khanh Khách.

Một tiếng cười thanh thúy giống như chuông bạc truyền tới, âm thanh tựa như ma âm, có thể khiến cho linh hồn chấn động.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu lên, chỉ thấy trong miệng đồ án dị thú dữ tợn kia có tiếng cười như chuông bạch vang lên, một đạo quang mang huyết sắc lóe lên, lập tức hóa thành một đạo thân ảnh linh lung, xinh đẹp trong thạch thất.

Trên người đạo thân ảnh này mặc một bộ cung trang đỏ như máu tươi đang lưu chuyển, bao phủ đường cong linh lung, hai mắt khép hờ, đang hít sâu khí tức năng lượng nồng đậm trong thạch động. Thân thể nhìn qua càng trước sau lồi lõm, thân thể kiều diễm, mị hoặc. Tư thái uyển chuyển mê người kia khiến cho người ta có cảm giác bị kɧıêʋ кɧí©ɧ. Người này không phải là Mẫu Đơn thì còn có thể là ai.

- Không ngờ ở nơi này còn có linh mạch.

Mẫu Đơn hít sâu một hơi, thở một ngụm trọc khí từ đôi môi đỏ chót ra, trong đôi mắt màu đỏ động lòng người hiện lên sự vui vẻ. Linh khí hội tụ thành linh mạch khiến cho nàng nhận được không ít chỗ tốt. Đối với linh vật trời sinh mà nói, linh khí trong thiên địa chính là thuốc bổ tốt nhất.

- Xem ra ngươi nhận được chỗ tốt không ít, về sau ngươi có thể tới nơi này tu luyện thường xuyên.

Lục Lâm Thiên đứng dậy rồi nói, ngày hôm qua Mẫu Đơn tìm thấy linh mạch này trong Vạn Thú Tông đầu tiên. Ngọn núi này có lẽ đã bị Hung Hồn Linh Đế kia bố trí cấm chế. Đế giả cũng khó có thể tìm được, mà Mẫu Đơn là linh vật trời sinh dường như có cảm ứng với linh mạch, cho nên cấm chế này cũng không thể ngăn cản được nàng.

- Nếu không phải hôm nay ta phải theo ngươi đi tới Thiên Kiếm môn gì đó, quả thực ta muốn ở trong linh mạch này tu luyện một đoạn thời gian ngắn. Nhất định sẽ tiến bộ không ít. Trong này tu luyện một ngày, tương đương với tu luyện trong Hư không bí cảnh mười năm. Linh khí thiên địa đối với linh vật trời sinh chúng ta mà nói là năng lượng tu luyện tuyệt hảo.

Chương 3084: Có sắp xếp khác 1

Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên, nói tiếp:

- Ngươi không cần phải chúc mừng ta, chỗ tốt mà phân thân ngươi nhận được so với ta còn tốt hơn. Thái Cổ U Minh Viêm trời sinh đã có thể thôn phệ năng lượng, đây cũng là một trong những chỗ khủng bố của hắn. Tuy rằng chỉ có một đêm, thế nhưng ở nơi linh khí hội tụ như vậy, sợ rằng cũng khôi phục không ít a.

- Hình như là khôi phục một ít.

Lục Lâm Thiên không nói gì, thế nhưng trong miệng đồ án dị thú dữ tợn kia lúc này lại truyền đến âm thanh của Lục Lâm Thiên, một đạo quang mang lập tức phóng tới bên người Lục Lâm Thiên, khí tức nhàn nhạt nóng bỏng lan tràn, hóa thành Lục Lâm Thiên thứ hai.

Giữa hai Lục Lâm Thiên này, khí chất, vẻ mặt giống nhau như đúc, không có bất kỳ sự khác biệt nào. Chỉ khác là trên người Lục Lâm Thiên thứ hai có thêm khí tức nóng bỏng nhàn nhạt, khí tức này khiến cho linh hồn người ta run sợ.

Đạo thân ảnh Lục Lâm Thiên thứ hai này chính là phân thân Thái Cổ U Minh Viêm. Ngày hôm qua phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên và Mẫu đơn cùng nhau tiến vào trong linh mạch, Mẫu Đơn có thể phát giác được linh mạch này, đương nhiên Thái Cổ U Minh Viêm cũng có thể phát hiện ra được.

- Dường như khôi phục không ít.

Lục Lâm Thiên nhìn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của mình khẽ mỉm cười, tự nhiên Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được biến hóa trên người Thái Cổ U Minh Viêm. Hấp thu năng lượng linh khí thiên địa khôi phục dường như Thái Cổ U Minh Viêm khôi phục kha khá. So với thời điểm ở trong Hư không bí cảnh thì lúc này đã mạnh hơn rất nhiều.

Nếu như không nay không phải đi huyết tẩy Thiên Kiếm môn, Lục Lâm Thiên có cảm giác, nếu như cứ để cho phân thân Thái Cổ U Minh Viêm ở nơi này tu luyện mà nói, sớm muộn gì cũng có ngày khôi phục thực lực lúc trước. Cũng không biết linh mạch này có thể chèo chống cho nó khôi phục hay không.

Trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, Thiên Kiếm môn ngày hôm nay cũng không phải dễ đối phó. Từ thái độ của tất cả cường giả trong các sơn môn lớn hắn cũng có thể cảm nhận ra rõ ràng một ít. Cho nên phân thân Thái Cổ U Minh Viêm cũng phải đi tới. Bằng không Lục Lâm Thiên cũng không nắm chắc. Trong lòng Lục Lâm Thiên mặc dù đang giận dữ ngập trời, thế nhưng cũng không vì thế mà tâm trí bị che lấp, hắn sẽ không làm chuyện lỗ mãng.

cảm nhận khí tức trên phân thân Thái Cổ U Minh Viêm dưới năng lượng bàng bạc của linh mạch đã được khôi phục không ít, khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên càng thêm nắm chắc. Thiên Kiếm môn cùng với Thiên Địa minh, hắn cũng không sợ, thù của Đông lão nhất định phải đòi lại.

- Thiên Kiếm môn kia nghe nói không kém, ngươi phải cẩn thận. Nếu như phân thân của ngươi khôi phục, trong thiên địa này ngươi không cần e ngại bất kỳ người nào. Thế nhưng hiện tại nó còn chưa khôi phục hoàn toàn, nên không có cách nào khôi phục thực lực khủng bố khi trước. Mà thực lực của ta sợ rằng so với ngươi cũng không mạnh hơn bao nhiêu. Vốn nói che chở ngươi một ngàn năm, thế nhưng hiện tại tác dụng của ta không lớn lắm.

Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên nói, ngày hôm qua ngày đã nhìn thấy thực lực của Lục Lâm Thiên, cho nên trong lòng nàng hiểu rõ, nhân loại khủng bố này đã có thực lực mạnh hơn nàng. Bởi vì nàng cũng không có cách nào đánh chết Hung Hồn Linh Đế kia.

Lục Lâm Thiên nhìn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm, dường như cũng cảm nhận được thứ gì đó không tầm thường, cả hai vốn là một thể, giống như là tay trái và tay phải vậy. Nếu như có thể khôi phục quả thực hắn không cần e ngại người nào. Khóe miệng hắn lập tức nở nụ cười, nhìn Mẫu Đơn nói:

- Ngươi ở lại bên cạnh ta đương nhiên là có tác dụng vô cùng lớn, ngươi là Huyết Linh Mẫu Đơn Đế giả, người có thể làm gì được ngươi cũng không có mấy người. Lúc trước ta nói rồi, nếu như ta có thể dung hợp linh hồn phân thân với Thái Cổ U Minh Viêm, sau việc này ta sẽ giải trừ linh hồn ấn ký cho ngươi.

Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên, hai mắt khẽ nhúc nhích, hiện lên sự vui vẻ, âm thanh như chuông bạc từ trong cặp môi đỏ mọng truyền ra:

- Tùy ngươi thôi, bất quá đến lúc đó có lẽ ta cũng không rời khỏi ngươi. Ta có cảm giác ở bên cạnh nhân loại nhà ngươi là một chuyện không tệ.

- Ta cũng không hy vọng ngươi rời khỏi, đối với ta mà nói, ta rất thích bên người có thêm một cường giả.

Lục Lâm Thiên không có chút dấu diếm nào, đây cũng là ý nghĩ trong lòng hắn, người mạnh như vậy tự nhiên Lục Lâm Thiên không hy vọng nàng rời khỏi mình.

- Nhân loại nhà ngươi rất thẳng thắn.

Mẫu Đơn mỉm cười, nụ cười cực kỳ yêu mị, động lòng, lại lập tức nói:

- Có phải ngươi nên xuất phát rồi hay không? Bên ngoài dường như có không ít người đang đợi ngươi.

- Chúng ta đi thôi.

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm và Lục Lâm Thiên đồng thời nở nụ cười giống như đúc, bản thể xuất hiện Tử Lôi Huyền Đỉnh, rồi được phân thân nắm trong tay, khí tức trên người phân thân bắt đầu thu liễm. Khí tức nóng bỏng trong lúc mơ hồ cũng biến mất không thấy gì nữa. Lúc này sợ rằng ngay cả người bình thường cũng không cảm giác được giữa hai người có gì khác biệt.

- Bản thể ngươi không định đi hay sao?

Trong mắt Mẫu Đơn hiện lên sự nghi hoặc, nhìn động tác này dường như bản thể Lục Lâm Thiên không có ý định rời đi vậy.

- Tạm thời đừng để cho người khác biết rõ, bản thể ta đi trước một bước, ta còn có chuyện muốn làm, đến lúc đó sẽ tụ hợp với các ngươi.

Lục Lâm Thiên nói, linh hồn phân thân của hắn đã hòa tan vào một thể với Thái Cổ U Minh Viêm, linh hồn phân thân chính là Thái Cổ U Minh Viêm. Thái Cổ U Minh Viêm chính là linh hồn phân thân của hắn, người ngoài căn bản không có cách nào biết được, mà bản thể hắn hiện tại còn có một ít chuyện cần làm.

Mặc dù hắn sẽ dùng phương thức của chính mình giải quyết chuyện Thiên Kiếm môn, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không phải hạng người lỗ mãng. Trên đôi vai hắn có trách nhiệm quá lớn, giống như Nam thúc đã từng nói, bên cạnh hắn có rất nhiều người, cho nên đôi vai của hắn lúc này cũng có rất nhiều trách nhiệm. Hắn có thể mạo hiểm, thế nhưng cũng không thể khiến cho tất cả mọi người mạo hiểm. Huống chi những người này đều là người quan trọng với hắn.

- Được rồi, ngươi cẩn thận một chút.

Mẫu Đơn không hỏi nhiều, thân ảnh lóe lên, lập tức cùng với phân thân Thái Cổ U Minh Viêm biến mất tại chỗ.

Lục Lâm Thiên nhìn hai đạo thân ảnh phía trước, thân ảnh khẽ động lập tức xuất hiện bên ngoài ngọn núi, sau khi bố trí mấy đạo cấm chế cũng biến mất không thấy gì nữa.

Sáng sớm, trong sơn mạch tràn ngập máu tươi, bừa bộn của Vạn Thú Tông, khí tức huyết sát nồng đậm biến mất không thấy gì nữa, nếu như không phải trong sơn mạch còn vết máu khô lưu lại, căn bản khó có thể tưởng tượng ra cảnh tượng thi thể ngập trời ngày hôm qua.

Trên đống đá vụng, khí tức toàn thân đại hồn anh thu liễm, một đạo khí tức huyết sát cuối cùng cũng bị nuốt vào trong cơ thể, hai mắt mở ra, huyết sát chớp động, thân ảnh lập tức hóa thành một đạo lưu quang xuất hiện trên một ngọn núi phía xa, tiến vào trong mi tâm bản thể Lục Lâm Thiên rồi biến mất không thấy.

Chương 3085: Có sắp xếp khác 2

Xoẹt.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xé rách không gian trước mặt tạo thành một vết nứt trong không gian, thân ảnh vô thanh vô tức biến mất trong sắc trời lờ mờ.

Khi tia sáng đầu tiên ở phía đông xuất hiện, sương mù nhàn nhạt trong thiên địa mới dần dần tản đi.

Sắc trời vừa sáng, trong Thiên Kiếm môn, một cỗ khí tức chấn động không hềtầm thường lan tràn, khí tức mịt mờ dò xét chung quanh, tựa như đang tìm kiếm thứ gì đó, dưới cỗ khí tức dò xét này, chỉ cần một chút gió thổi cỏ lay cũng khó có thể tránh khỏi sự dò xét.

Dãy núi xa xa liên miên không ngớt, có chút tiêu điều. Ở giữa dãy núi có không ít kiến trúc mênh mông. cực kỳ vắng vẻ, không có một ai xuất hiện, chỉ là trên những con đường nhỏ thi thoảng có thể nhìn thấy không ít đệ tử Thiên Kiếm môn lưng đeo trường kiếm mặc khải giáp nặng nề đang tuần tra.

- Nghe nói Lục Lâm Thiên đã trở thành Đế giả, ngày hôm qua đã diệt Vạn Thú Tông, chó gà không tha, máu chảy thành sông, thi thể ngập tràn a.

- Thật sao? Ngươi nghe tin tức này ở đâu?

- Sư phụ của anh vợ ta là trưởng lão, ta nghe anh vợ ta nói. Thực lực như chúng ta ra ngoài tuần tra, nếu như thực sự gặp phải Lục Lâm Thiên kia không phải là đi tìm chết sao? Nghe nói thuộc tính của hắn đại thành, lại là Đế giả a. Cho dù chúng ta có vạn cái mạng cũng không đủ cho hắn giết.

- Thật không biết Thiên Kiếm môn ta cùng với Vạn Thú Tông kia sao lại trêu vào Lục Lâm Thiên kia. Hết lần này lại đối phó sơn môn chúng ta cùng với Vạn Thú Tông, Hắc Sát giáo cùng với Lan

Lăng sơn trang gần đó sao hắn lại không đối phó a.

- Ngươi không biết sao? Ta nghe nói Vạn Thú Tông bắt nữ nhân của Lục Lâm Thiên, chính là tông chủ Vạn Thú Tông khi trước - Lam Linh. Lúc này mới chọc phải lửa giận của Lục Lâm Thiên, diệt Vạn Thú Tông. Mà Thiên Kiếm môn chúng ta nghe nói là Phi Kiếm Thái thượng trưởng lão đánh chết Thôi Hồn Độc Tôn Đông Vô Mệnh, cung phụng của Phi Linh môn, nghe nói đây là người Lục Lâm Thiên coi trọng nhất.

- Phi Kiếm Thái thượng trưởng lão sao? Hắn hại khổ chúng ta rồi.

- Nếu như Thiên Kiếm môn chúng ta vì vậy mà bị diệt môn, Phi Kiếm Thái thượng trưởng lão chính là tội nhân.

- Hừ, nói nỏ thôi, nếu như bị các trưởng lão khác nghe thấy ngươi nhất định sẽ bị phế. Đừng nói linh tinh, nhanh đi tuần tra, xem có gian tế trà trộn vào không.

Trong một góc tường, mấy đệ tử Thiên Kiếm môn tuần tra dừng lại nghỉ ngơi, bọn họ đã liên tục tuần tra như vậy ba ngày rồi.

- Các ngươi đi trước đi, ta đi vệ sinh một lát.

Một đệ tử đầu lĩnh lớn tuổi lớn tiếng nói với mấy người sau lưng, ý bảo mọi người đi trước. Mắt nhìn mọi người đi xa, ánh mắt hắn khẽ đổi, lập tức đi vào một đình viện gần đó.

- Lão đại sợ rằng lại nhân cơ hội đi gặp nhân tình kia a.

- Thời điểm này mà còn tâm tư như vậy, cũng không sợ con cọp cái trong nhà hay sao?

- Ai bảo hắn là lão đại? Chúng ta không cần quản, hy vọng hôm nay bình an a.

- Thực lực chúng ta thấp, chỉ có thể ở vòng ngoài, thế nhưng cũng vì thế mà an toàn hơn một chút, hy vọng ngày hôm nay sẽ không xảy ra chuyện gì.

Mấy đệ tử Thiên Kiếm môn nói thầm, tiếp tục tuần tra. Mà lúc này thân ảnh người đầu lĩnh kia đã tới đình viện.

- Sắc quỷ, sao ngày hôm nay ngươi còn rảnh mà tới đây? Hôm nay Lục Lâm Thiên kia sẽ tới, chúng ta sẽ không xảy ra việc gì chứ? Rất nhiều người đã chạy trốn a.

- Sợ cái gì? Đây là vòng ngoài, không có việc gì, nhanh lên, ta vô cùng bận rộn, ta muốn nàng.

Người đầu lĩnh này vội vàng cởi bỏ khôi giáp trên người, hai tay không ngừng lại, lập tức ôm một nữ tử khoảng chừng ba mươi tuổi lên giường, nhanh chóng cởi bỏ y phục trên người nữ tử này, đôi tay xoa nắn hai ngọn núi trắng bóc, cái đầu cúi xuống, ngậm hai hạt anh đào vào trong miệng.

- Sao ngươi lại gấp như vậy, không phải hai ngày trước mới tới sao?

Nữ tử ba mươi tuổi này không khỏi kêu lên một tiếng vui mừng, lập tức ôm chặt lấy thanh niên đầu lĩnh này, cố ý nhét hai ngọn núi trắng bóc vào miệng người đầu lĩnh kia, khiến cho đầu lĩnh kia như ngạt thở.

Trong chốt lát, phụ nhân này tóm lấy độc long của tên đệ tử đầu lĩnh, toàn thân run lên, vội vàng kêu:

- Ta ướt rồi, ngươi mau vào đi.

Đệ tử đầu lĩnh này lập tức cười hắc hắc, thuận thế cởi khải giáp trên người ra, trút bỏ y phục, nhảy lên giường, nói:

- Nàng tới đi, ta thích chiêu đó của nàng.

- Không sợ con cọp cái ở nhà sao?

Phụ nhân này cười một tiếng, tiếp đó ngồi trước người thanh niên đầu lĩnh này, hai người đều bừng bừng dục hỏa, nhịn không được mà điên cuồng một hồi.

Phịch.

Một âm thanh vang lên, phụ nhân này lập tức nằm rạptrên người đệtửđầulĩnh kia, đi đờinhà ma, cùng một lúc, một đạo thân ảnh cũng vô thanh vô tức xuất hiện trong phòng.

- Này...

Đệtửđầulĩnhvừa mới nói được một tiếng, toàn thân lập tức run lên, một đạo trảo ấn lập tức đánh vào trên đỉnh đầu hắn, rốt cuộc hắn cũng không có cách nào phát ra âm thanh, tiếp đó lập tức hóa thành một cỗ thây khô.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện ở trong phòng, thi triển Linh Hồn sưu tác trên người thanh niên này cũng không nhậnđượctin tức quá quan trọng. Đế giả thi triển Linh Hồn sưu tác trên người Vũ Sư cửu trọng, linh hồn của người thanh niên này dưới sự dò xét của Lục Lâm Thiên, không có một chút nào bị bỏ xót.

Mặc dù không có quá nhiều tin tức hữu dụng, thế nhưng lại có một tin tức khiến cho hai mắt Lục Lâm Thiên sáng ngời, anh vợ của người thanh niên này chính là một trưởng lão của Thiên Kiếm môn, thanh niên này bình thường chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng.

Thủ ấn biến hóa, Lục Lâm Thiên lập tức đem một đạo linh hồn lực từ trong mi tâm của người thanh niên kia dung nhập vào trong mi tâm mình.

- Tam Thần Thiên Biến Quyết, Nhân linh biến.

Thủ ấn Lục Lâm Thiên biến hóa, thúc dục Tam Thần Thiên Biến Quyết, quang mang trên thân thể lóe lên, xương cốt, cơ bắp, da dẻ toàn thân lập tức biến hóa, vô cùng thần dị hóa thành bộ dáng thanh niên này. Tuổi chừng ba mươi, độc nhất vô dị, mà ngay cả khí tức linh hồn cũng giống như thanh niên kia.

- Thật sự là thần dị.

Nhìn bộ dáng của mình, ngay cả Lục Lâm Thiên lúc này cũng kinh ngạc không thôi. Bởi vì quá thần dị, bộ dáng của hắn giống như đệ tử Thiên Kiếm môn kia nhu đúc, cho dù là người quen cũng không có cách nào phân biệt được. Bởi vì ngay cả khí tức linh hồn cũng giống, điều này không phải là thứ mà bất luận phương pháp dịch dung nào có thể làm được.

Thậm chí là dưới sự ảnh hưởng của Tam Thần Thiên Biến Quyết, có thể đem khí tức tu vi dừng lại như đúc, biến hóa hoàn mỹ không chê vào đâu được.

Đây cũng là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên thi triển Tam Thần Thiên Biến Quyết này, thi triển tầng thứ nhất Nhân linh biến, nếu như hắn tùy tiện biến hóa thành một bộ dáng nào khác thì đơn giản hơn một chút. Thế nhưng cố ý biến hóa thành bộ dáng một người khác, thì phải cần một đạo linh hồn lực trên người đối phương mới có thể thành công. Nếu như thi triển linh biến tới Địa sinh vạn vật mà nói, thì càng thêm phức tạp hơn một chút.

Chương 3086: Âm thầm sắp xếp

Nhìn bộ dáng của mình hiện tại, sau khi dò xét một phen Lục Lâm Thiên lập tức đem áo bào xanh cùng với Ám Ảnh bí bào của mình đổi thành y phục và khải giáp của người thanh niên này, dưới linh hỏa của hắn, hai người kia lập tức hóa thành tro tàn, biến mất không thấy gì nữa.

Xử lý thi thể hai người, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, lập tức rời khỏi đình viện. Vẻ mặt, thần thái, bước chân khi đi đều giống như đúc, không có gì khác.

- Tần Đại Dũng, ngươi không ở bên ngoài thành tuần tra, lại trở lại làm gì?

Tại một cửa vàng, thân ảnh Lục Lâm Thiên biến hóa thành bị một đại hán năm mươi tuổi ngăn lại hỏi. Chung quanh đều là đệ tử Thiên Kiếm môn có tu vi Vũ Phách trở lên.

- Thạch hộ pháp, Quân trưởng lão gọi ta tới, nói là có chuyện tìm ta.

Lục Lâm Thiên nhìn nam tử trung niên kia, cung kính nói.

- Quân trưởng lão gọi ngươi làm cái gì? không phải ngươi gạt ta đó chứ?

Đại hán trung niên rõ ràng có chút nghi ngờ, Quân trưởng lão sao lại tìm Tần Đại Dũng này có việc cơ chứ? Nếu như Tần Đại Dũng này không có một chút quan hệ với Quân trưởng lão thì đã sớm bị sửa chữa qua bao nhiêu lần, bình thường cũng không thấy Quân trưởng lão đi tìm Tần Đại Dũng này.

- Ta cũng không biết, nói là việc gấp. Bằng không Thạch hộ pháp hỏi giúp ta được không?

Lục Lâm Thiên cung kính nói.

Thạch hộ pháp này kinh ngạc không thôi, hôm nay Tần Đại Dũng này dường như có chút không giống, ánh mắt biến ảo, nói:

- Được rồi, đi nhanh về nhanh. Nếu như Quân trưởng lão không có việc gì thì mau chóng trở về tuần tra.

- Biết rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu đáp, sau đó tiến vào trong cửa.

- Phi, chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng, nếu như không có người anh vợ kia của ngươi. Ngày hôm nay ta nhất định sẽ thu thập ngươi.

Đại hán trung niên nhìn bóng lưng Tần Đại Dũng, lạnh lùng nhổ một ngụm nước bọt.

Có thân phận của Tần Đại Dũng, Lục Lâm Thiên tiến vào trong phạm vi của Thiên Kiếm môn vô dùng dễ dàng, không có ai ngăn cản. Huống chi lúc này bên ngoài đề phòng sâm nghiêm, bên trong lại hỗn loạn, cho nên với hình dạng thế này, Lục Lâm Thiên tiến vào bên trong Thiên Kiếm môn cực kỳ dễ dàng.

Trong Thiên Kiếm môn này khắp nơi đều có thể thấy được vô số đệ tử Thiên Kiếm môn. Cấp bậc Vũ Tướng có không ít, Vũ Suất thì ít thấy. Chỉ có một ít hộ pháp Vũ Suất đê trọng, Vũ Suất cao trọng cũng không có nhìn thấy mấy người.

Từng đạo khí tức mịt mờ dò xét trong thiên địa, Lục Lâm Thiên đã sớm cảm nhận ra. Khí tức của Đoạn Kiếm kia dường như cũng ở bên trong đó. Trong mắt hiện lên sự vui vẻ nhàn nhạt, Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng việc mình bị phát hiện. Dưới Tam Thần Thiên Biến quyết, Đoạn Kiếm Đại Đế kia chỉ là Vũ Đế nhị trọng, tuyệt đối không có cách nào phát hiện ra hắn biến hóa.

Huống chi những khí tức mịt mờ kia lúc này đại bộ phận đều dò xét bên ngoài Thiên Kiếm môn, đối với trong môn cũng không chú ý quá nhiều.

- Tần Đại Dũng, ngươi tới đây làm cái gì?

Dưới một ngọn núi, một đại hán trung niên lưng đeo trường kiếm vội vàng xuống núi, đúng lúc gặp Tần Đại Dũng.

- Anh vợ, vừa rồi Thạch hộ pháp nói đệ tới tìm Quân trưởng lão, Quân trưởng lão có mặt ở đây không?

Nhìn thấy đại hán trung niên trước mặt, Lục Lâm Thiên từ trong linh hồn của Tần Đại Dũng cũng đã biết được thân phận của người này, đây chính là anh vợ của hắn, cũng là hộ pháp của Thiên Kiếm môn.

- Quân trưởng lão và Lỗ trưởng lão đều ở trên, ngươi mau lên đi.

Đại hán trung niên này cũng không quá chào đón Tần Đại Dũng, dường như ngay cả nói cũng lười, đồng thời còn có việc gấp cho nên vội vàng rời đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức từ từ lên trên núi.

Trong đình viện ở sườn núi lúc này dường như không có mấy đệ tử có mặt, cơ hồ tất cả đệ tử Thiên Kiếm môn đều ở dưới chân núi.

- Quân trưởng lão, mọi chuyện sắp xếp thế nào rồi?

Trong đình viện, một lão giả mặc áo bào màu vàng chừng năm mươi tuổi hỏi một lão giả mặc áo lam.

- Tất cả đã sắp xếp xong rồi, có lẽ không thành vấn đề.

Lão giả áo lam cung kính gật đầu.

- Vậy là tốt rồi, nói cho cùng cho dù vạn nhất chúng ta cũng có thể giữ lại được một chút ít. Hiện giờ cũng không biết Lục Lâm Thiên kia tới lúc nào, Thiên Kiếm môn ta cũng không phải là nơi muốn tới là tới.

Lão giả áo vàng nói.

- Ngươi là Tần Đại Dũng, ngươi tới đây làm gì?

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện ngoài đình viện, khí tức Vũ Sư tam trọng phóng thích ra, lập tức bị lão giả áo lam kia phát hiện, hắn lập tức ngẩng đầu hỏi.

- Quân trưởng lão, Thạch hộ pháp đưa một ngọc giản tin tức cho ngài, nói là có việc gấp.

Lục Lâm Thiên cung kính hành lễ, tay lấy ra một khối ngọc giản tin tức, mà lúc này lại biểu hiện ở trước mặt hai trưởng lão nơm nớp lo sợ, ánh mắt khẽ quét qua, trong lòng Lục Lâm Thiên đã sớm biết, lão giả áo lam chính là Quân trưởng lão, Quân trưởng lão này có tu vi Vũ Vương tam trọng. Về phần người còn lại có lẽ chính là Lỗ trưởng lão gì đó, tu vi không ngờ lại là Vũ Tôn tam trọng. Ánh mắt khẽ đảo, trong lòng Lục Lâm Thiên suy nghĩ, định thay đổi kế hoạch một chút.

- Ồ?

Nghe nói là có việc gấp, lão giả áo lam kia biến sắc, cũng không có hỏi nhiều, ống tay áo màu xanh khẽ phất một cái, một cỗ hấp lực tuôn ra, lập tức thu lấy ngọc giản tin tức trong tay Lục Lâm Thiên, ánh mắt hai người này cũng nhìn về phía ngọc giản tin tức.

Mà đồng thời, lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh như thiểm điện, ngay khi hai người còn chưa kịp có phản ứng, hai đạo cấm chế đã được đánh vào trên thân thể cả hai người.

Tốc độ nhanh không thể tưởng tượng được, dùng tu vi của hai người này, làm sao có thể kịp phản ứng được cơ chứ? Hai người lập tức bị cấm chế, ánh mắt hai người kinh hãi, kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Đây dường như còn chưa phải là hạch tâm, tăng thêm ta bố trí cấm chế, cho dù là Đoạn Kiếm lão cẩu dò xét tới cũng không nhìn ra vấn đề gì.

Lục Lâm Thiên nhìn qua hai người khẽ mỉm cười nói.

..

Sáng sớm, một cơn gió thổi qua mang theo hàn ý, có chút lạnh lẽo, sắc trời cũng dần dần sáng lên.

Trong khu vực của Thiên Kiếm môn, bình thường vô cùng phồn hoa, hôm nay lại cực kỳ yên tĩnh. Đối với người bình thường mà nói, bọn họ ít nhiều cũng nghe qua chuyện sắp xảy ra ngày hôm nay. Người có thể ra khỏi thành đã nghĩ biện pháp thoát đi. Nếu như không có cách nào ra khỏi thành thì trốn trong nhà, thế cho nên mấy đại thành chung quanh Thiên Kiếm môn lúc này đều giống như một cái thành hoang.

- Đến rồi, bọn hắn tới rồi.

Trên một ngọn núi, thân ảnh xinh đẹp của Tử Yên đứng đó, ánh mắt nhìn về phía xa.

Sưu.

Trong không trung yên tĩnh từ từ chấn động, không gian chấn động, lập tức có mười mấy đạo thân ảnh xuất hiện. Mười mấy đạo thân ảnh này vừa xuất hiện, trong không gian này lập tức có một cỗ khí tức vô hình lan tràn, cả không gian run rẩy.

Chương 3087: Đến đây trợ trận 1

Mười mấy đạo thân ảnh đạp không đứng thẳng, năng lượng thiên địa bắt đầu lặng lẽ biến hóa. Dẫn đầu là một đạo thân ảnh mặc áo bào xanh, người này khẽ phất tay một cái, lôi vân màu tím lan tràn. Tử Lôi Huyền Đỉnh lập tức xuất hiện, một cỗ khí tức hùng hồn khuếch tán trong thiên địa. Tử Lôi Huyền Đỉnh lập tức biến mất không thấy.

Cùng thời gian đó, trong sơn mạch lớn này có từng đạo khí tức giống như bị kí©ɧ ŧɧí©ɧ, lập tức lan tràn ra. Mấy đạo khí tức mịt mờ đều dò xét lên trên không trung.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, nhìn mảnh kiến trúc liên miên ở phía xa, diện tích bao la vô cùng. Trong tầm mắt của hắn, bên trong kiến trúc mênh mông này có một quảng trưởng nguy nga xuất hiện. Bên trong có một thanh kiếm bằng đá chỉ lên trời xanh.

- Người Thiên Kiếm môn nghe kỹ đây, Lục Lâm Thiên ta đã tới. Các ngươi cứ ngồi đợi huyết tẩy, chó gà không tha đi.

Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, hàn ý trong mắt tràn ra.

- Huyết tẩy Thiên Kiếm môn, chó gà không tha.

Cường giả Phi Linh môn sau lưng hét lớn từng tiếng, khí tức sát phạt ngập trời tràn ra. Trong sáng sớm, tiếng gầm cuồn cuộn giống như sấm sét quanh quẩn trên không trung, tiếng gầm cuồn cuộn, thật lâu không tiêu tán.

- Lục Lâm Thiên đến thật rồi.

- Lục Lâm Thiên đến rồi, chúng ta phải làm sao bây giờ?

Tiếng gầm cuồn cuộn trong không trung, trong phiến thiên địa này lập tức có vô số âm thanh vang vọng, không biết bao nhiêu người bởi vì âm thanh của Lục Lâm Thiên mà run rẩy.

- Lục Lâm Thiên, ngươi cũng dám tới thật sao? Đoạn Kiếm ta thề, ngày hôm nay nhất định phải khiến cho người có đi mà không có về.

Âm thanh của Đoạn Kiếm Đại Đế vang vọng trong không gian.

Dứt lời, trong ánh mắt của mọi người trong Phi Linh môn, giữa không trung xuất hiện chấn động, từng tiếng xé gió vang vọng. Từng đạo thân ảnh lập tức phóng tới, phía trên người từng đạo thân ảnh đều lan tràn ra khí tức hùng hồn.

Đám người Lục Lâm Thiên, Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng Đại Đế, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song ngẩng đầu, vô số thân ảnh chằng chịt phóng tới, nhân số không dưới người của Phi Linh môn và Thánh Linh giáo là bao.

Ngay trong ánh mắt của tất cả mọi người trong Phi Linh môn, từng đạo thân ảnh xuất hiện, có hơn một ngàn người, nhanh chóng xuất hiện trên không trung, dẫn đầu là hai đạo thân ảnh. Trong đó có một người tuổi chừng trêm trăn, đầu đầy tóc bạc, ánh mắt âm trầm, khí tức khủng bố, lưng đeo trừơng kiếm, không gian trong lúc vô hình đông cứng lại. Đây đúng là Đoạn Kiếm Đại Đế kia.

bên người Đoạn Kiếm Đại Đế còn có một người nữa, nhìn qua ước chừng hơn trăm tuổi, thân thể gầy gò, lưng cũng đeo một thanh trường kiếm không vỏ, thanh trường kiếm này cực kỳ quái dị, giống như trên trường kiếm có vài lỗ nhỏ, thậm chí còn có cảm giác vết máu loang lổ.

Người này xuất hiện, ánh mắt lập tức nhìn vào người Lục Lâm Thiên, khí tức áp bách khách thường từ trong cơ thể người này lan tràn ra. Dưới cỗ uy áp này, không ít cường giả Phi Linh môn đều cảm thấy linh lực và chân khí trong cơ thể như ngừng vận chuyển.

Sưu Sưu.

Khí tức này phóng ra, không gian chung quanh lập tức xảy ra biến hóa, một cỗ khí tức nóng bỏng lan tràn, nhiệt độ không gian qunah thân người này bắt đầu kéo lên. Dưới cỗ nhiệt độ nóng bỏng này, cả không gian vô hình run rẩy. Giống như năng lượng thuộc tính hỏa trong không gian đều nằm trong sự khống chế của người này vậy.

- Thật mạnh, so với Hung Hồn Linh Đế kia còn mạnh hơn nhiều. Vũ Đế tam trọng?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, khí thế vô hình của người này không ngờ lại mạnh mẽ như vậy. Thực lực so với Hung Hồn Linh Đế kia còn mạnh hơn nhiều, chẳng lẽ đây là cường giả của Thiên Kiếm môn hay sao?

- Hừ.

Nhìn thấy mọi người sau lưng bị ảnh hưởng hông ít, Lục Lâm Thiên hừ nhẹ một tiếng, một cỗ khí tức vô hình lan tràn ra trên không gian, lập tức ngăn cản cỗ khí thế kia trước người.

- Ngươi chính là Lục Lâm Thiên?

Âm thanh già nua, trầm thấp truyền ra, ánh mắt mang theo hàn ý của lão giả gầy gò nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Không sai.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt gật đầu, tu vi như vậy mặc dù nói so với Hung Hồn Linh Đế kia mạnh hơn, tuy rằng vẻ mặt Lục Lâm Thiên có chút ngưng trọng, thế nhưng lúc này cũng không lo lắng quá mức. Một khi động thủ hươu chết về tay ai cũng không nhất định.

- Thực lực cũng không phải yếu.

Lão giả nhìn qua mọi người bên cạnh Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút khiếp sợ. Hơn chục Đế giả, đội hình như vậy không bình thường. Chỉ bằng vào đội hình này mà nói, tuyệt đối không một sơn môn nào có thể xuất động ra được. Ánh mắt quét qua chúng cường giả, sắc mặt hắn ngày càng âm trầm, miệng nói:

- Thế nhưng chỉ bằng vào chút thực lực này đã dám làn càn trong

Thiên Kiếm môn ta, ngươi tới nhầm nơi rồi.

- Vậy sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn lão giả gầy gò, ánh mắt lạnh lẽo.

- Lâm Thiên, lão giả bên người Đoạn Kiếm chính là Hỏa Kiếm Đại Đế. Nghe nói thực lực so với Hung Hồn Đại Đế mạnh hơn không ít. Hẳn là Linh Đế tam trọng.

Nam thúc truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

- Kẻ nào là Phi Kiếm lão cẩu? Cút ra đây cho ta.

Lục Tâm Đồng đã sớm không nhịn được, thân ảnh xinh đẹp nhảy ra, toàn thân có khói độc quanh quẩn. Ánh mắt không thèm che giấu sát ý quét về phía đám người Thiên Kiếm môn. Cuối cùng dừng lại trên người hai Chuẩn Đế lưng đeo trường kiếm. Hai người này bị ánh mắt Lục Tâm Đồng tậm trung vào, ánh mắt khẽ run lên, trong đó có một lão giả lưng đeo trường kiếm chính là Phi Kiếm Tôn giả.

- Hừ, tiểu tiện tỳ, Thiên Kiếm môn không phải là nơi mà các ngươi có thể giương oai.

Bị Lục Tâm Đồng gọi thẳng tên, Phi Kiếm Tôn giả cũng là Chuẩn Đế, tuy rằng có chút e ngại, thế nhưng có Đoạn Kiếm Đại Đế cùng với Đế giả gầy gò kia bảo hộ, nên cũng không quá e ngại, sắc mặt khó coi đi lên mấy bước, miệng quát lớn.

- Thì ra là lão cẩu ngươi, ngươi nhất định sẽ chết.

Ánh mắt Lục Tâm Đồng trầm xuống, hàn ý ngập trời tập trung vào người Phi Kiếm Tôn giả.

Trong nháy mắt này, ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng mang theo hàn ý nhìn vào trên người Phi Kiếm Tôn giả.

- Hừ, ngày hôm nay ta sẽ cho các ngươi có tới mà không có về.

Ánh mắt Đoạn Kiếm Đại Đế trầm xuống, khẽ phất tay một cái, sau lưng có hơn mười lăm cường giả Tôn cấp phóng ra, trường kiếm được rút ra, khí tức sắc bén lan tràn.

- Phi Linh môn to gan, dám chạy tới Thiên Kiếm môn sao?

Xoẹt.

Cùng một lúc, trên không trung, từng đạo thân ảnh xé rách không gian, không gian chấn động không ngừng, từng đạo thân ảnh trong vết nứt không gian nhảy ra.

Sưu Sưu.

Từng đạo thân ảnh xuất hiện, trong đó có Quân Lăng Đại Đế, Yêu Hỏa Đại Đế, Hồn Diệt lão nhân, bên người còn mấy người này còn có một người khác. Trong đó bên người Quân Lăng Đại Đế còn có hai đạo thân ảnh, tuyệt đối là hai Đế giả.

Tổng cộng có mười bảy người xuất hiện. Mười bảy cỗ khí tức kinh khủng lan tràn ra. Cả không gian bỗng nhiên gió nổi mây phun, dưới cỗ khí tức khủng bố này cơ hồ tất cả cường giả Phi Linh môn có cảm giác thân thể căng cứng.

Chương 3088: Đến đây trợ trận 2

- Mười bảy Đế giả, mỗi một sơn môn có hai, Lan Lăng sơn trang có ba người.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Thiên Địa minh quả thực đã có sự chuẩn bị. Ánh mắt hắn đảo qua, chỉ có ba sơn môn trên Đông Hải là có một Đế giả, những sơn môn khác đều có hai Đế giả, thực lực dường như có Đế giả nhất trọng, cũng có Đế giả nhị trọng. Thế nhưng tổng thể tu vi cấp độ, nếu so với Phi Linh môn thì nhiều hơn.

Ầm ầm.

Mười bảy Đế giả xuất hiện, tám sơn môn, Quân Lăng Đại đế, Yêu Hỏa Đại Đế cùng với những người khác đều xuất ra một kiện thần khí trong sơn môn mình. Trong lúc gió nổi mây phun, mây đen dày đặc kéo tới, trong thần khí đều có từng đạo thân ảnh nhảy ra, trong mỗi một sơn môn, bên trong thần khí đều có mấy trăm đạo thân ảnh nhảy ra.

Mỗi sơn môn đều có trên chục Tôn giả, có một vài sơn môn không tới mười Tôn giả, còn lại đều là người có tu vi Vương cấp và Suất cấp, tám sơn môn. Cộng lại có năm sáu nghìn đạo thân ảnh xuất hiện trên không trung. Người có tu vi Tôn cấp cộng lại trên trăm, cộng thêm ngươi có tu vi Tôn cấp của Thiên Kiếm môn trọn vẹn có gần hai trăm cường giả Tôn cấp lơ lửng trên không trung.

Từng kiện thần khí được thu hồi, vô số thân ảnh xuất hiện. Một cỗ khí thế cường hãn hội tụ thành một cỗ khí thế mênh mông. Cả không trung gió nổi mây phun, che đi ánh mặt trời, nhiệt độ trong không trung bỗng nhiên nóng bỏng, khí tức khủng bố lan tràn.

- Lão đại, người tới cũng không ít. Nhiều Đế giả như vậy có lẽ phải giết một hồi a.

Tiểu Long nhìn qua đám Đế giả này, ánh mắt có chút chấn động, thế nhưng cũng không quá đặt ở trong lòng.

- Quả thực không ít.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, mấy ngàn người này hẳn là toàn bộ gia sản của Thiên Địa minh hiện tại. Vì đối phó với hắn sợ rằng tất cả các sơn môn lớn lúc này đã hạ vốn gốc.

- Khặc khặc, Lục Lâm Thiên, ngươi cho rằng chỉ bằng vào ngươi là có thể chống lại Thiên Kiếm môn ta sao? Chống lại toàn bộ Thiên Địa minh chúng ta hay sao? Ngươi còn quá non một chút, vừa mới đột phá Đế cấp mà thôi, đã định diễu võ dương oai sao, thật buồn cười.

Đoạn Kiếm Đại Đế lớn tiếng cười nói, tăng thêm các sơn môn, mười chín Đế giả, so với Phi Linh môn, vô luận là thực lực hay là nhân số đều khổng lồ hơn nhiều. Hắn không khỏi dùng ánh mắt khinh thường nhìn về phía Lục Lâm Thiên, khí thế mạnh mẽ vô cùng.

Ánh mắt chúng đế Phi Linh môn lúc này ngưng trọng không thôi.

Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, ánh mắt nhị nữ lập tức nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên.

- Các cường giả đã xuất động rồi.

- Lục Lâm Thiên này cho dù mạnh mẽ thế nào cũng khó có thể đấu với toàn bộ Thiên Địa minh được, muốn chết a.

Phía xa xa, nhìn qua mây đen bao phủ không gian, động tĩnh giương cung bạt kiếm trong không gian gió nổi mây phun, rung động lòng người. Ngoài các đại thành cùng với bên trong nội thành, lúc này có vô số đệ tử Thiên Kiếm môn rậm rạp hội tụ, ánh mắt cả đám ngưng trọng không thôi.

- Ồ?

Mà lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn về phía xa, đó là phương hướng của Tổ Yêu lâm, không gian bên kia dường như có vô số mây đen kéo tới, rậm rạp chằng chịt, giống như che khuất bầu trời.

Ngao Ngao.

Ô Ô...

Từng tiếng gầm gừ cực lớn tựa như sấm sét vang vọng trong không gian, một cỗ khí tức hung hãn, bạo ngược lan tràn.

- Yêu thú, đều là yêu thú bát giai.

Vô số Đế giả biến sắc, mây đen giống như che khuất bầu trời đều là yêu thú phóng tới. Từng đầu yêu thú khổng lồ, mỗi một đầu đều có khí tức bát giai lan tràn ra.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, có hơn bốn trăm đầu yêu thú bát giai khổng lồ xuất hiện trên không trung. Khí tức hung hãn tăng vọt khiến cho không trung phong vâ biến sắc. Không ít yêu thú phi hành vỗ cánh tạo thành một cơn cuồng phong, khiến cho không gian trong lúc mơ hồ có cảm giác vặn vẹo.

Một đàn yêu thú bát giai như vậy tuyệt đối là một lực lượng khủng bố tới cực điểm. Bốn trăm đầu yêu thú bát giai, tương đương với bốn trăm cường giả Tôn cấp, tổng số Tôn giả hiện tại của Thiên Địa minh, mặc dù nói có một ít Tôn giả cấp cao, thế nhưng cộng lại cũng chỉ hơn hai trăm người mà thôi. Lúc này đối mặt với hơn bốn trăm đầu yêu thú thất giai, mặc kệ thực lực như thế nào, chỉ riêng phần khí thế đã rơi vào thế hạ phong?

Lúc này, nhìn bốn trăm đầu yêu thú bát giai xuất hiện, Thiên Địa minh cùng Phi Linh môn, Thánh Linh giáo kinh hãi, mà ngay cả đám người Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế cũng phải động dung.

- Ai dám là địch với Lục đại ca thì chính là định nhân của yêu tộc Tổ Yêu Lâm chúng ta.

Trong đàn yêu thú bát giai khổng lồ có một âm thanh thanh thúy mà sắc bén vang vọng trên không trung.

- Thải Vân Yêu Tước, Hàn Băng Yêu Chu, Liệt Hỏa Yêu Lang...

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn từng đầu yêu thú bát giai xa xa, trên khuôn mặt kinh ngạc lập tức mỉm cười. Người cùng lúc mỉm cười không ngờ lại có Tiểu Long, Dương Quá, Lục Tâm Đồng.

Trong đàn yêu thú khổng lồ, dẫn đầu là một đầu Thải Vân Yêu Tước khổng lồ, tựa như một áng mây bảy màu nhanh chóng vỗ cánh bay tới, hai mắt cực lớn nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Lục đại ca, Vân Hàm suất lĩnh cường giả yêu thú bách tộc tới đây tương trợ.

- Đa tạ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, dò xét khí tức của Vân Hàm, nhanh như vậy đã đột phá tới Bát giai, sợ rằng nhất định đã đạt được cơ duyên lớn lao gì đó, bằng không sẽ không có cách nào đột phá nhanh như vậy. Mà lúc này trong Tổ Yêu Lâm có nhiều cường giả thú tộc tới đây, đúng là một trợ lực cực lớn. Có nhiều cường giả thú tộc như vậy, đối với việc đề phòng cường giả Thiên Địa minh tự bạo hồn anh có tác dụng cực lớn.

- Ta đa tạ chư vị.

Lục Lâm Thiên lập tức gật đầu với chúng cường giả thú tộc. Không ngờ yêu tộc trong Tổ Yêu Lâm lại chạy tới. Lúc tới đây hắn cũng không thông báo hỗ trợ, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút bất ngờ. Yêu tộc này so với đại bộ phận nhân loại còn trọng tình hơn. Một khi có giao tình với bọn họ, phần giao tình sẽ không đơn giản bị giao động.

- Lục đại ca khách khí rồi.

Quang mang trên người đầu Thải Vân Yêu Tước dẫn đầu lóe lên, hóa thành một đạo thân ảnh xinh đẹp, y phục rực rỡ, hai chân nhỏ dài, bờ mông ngạo nghễ, no tròn, khuôn mặt tinh xảo, làn da trắng nõn, nhìn qua có chút đáng yêu mà vũ mị. Trong nhân loại, tuyệt đối được coi là mỹ nữ.

Sưu Sưu.

Lập tức từng đầu yêu thú bát giai hóa thành hình người, dẫn đầu là Tộc trưởng Vân Ngọc của Thải Vân Yêu Tước nhất tộc. Bên người Vân Ngọc còn có một lão phụ nhân chừng năm mươi tuổi, ánh mắt thâm thúy, mặc một bộ váy dài màu tím, chính là tộc trưởng Băng Chu của Hàn Băng Yêu Chu nhất tộc.

Bên người Băng Chu chính là một đại hán có mái tóc dài màu đỏ, hai mắt như sao, cực kỳ đáng chú ý, đúng là tộc trưởng Liệt Lang của Liệt Hỏa Yêu Lang nhất tộc. Những người còn lại đều là tộc trưởng của các đại yêu tộc và cường giả trong tộc, tuyệt đại bộ phận Lục Lâm Thiên đã từng gặp qua, cũng có một ít người chưa từng gặp qua.

Chương 3089: Lục gia tới

- Các ngươi tới thật vừa lúc.

Tiểu Long mỉm cười, cực kỳ thỏa mãn với chúng cường giả yêu tộc.

- Bái kiến Yêu Hoàng.

Nhìn thấy thân ảnh Tiểu Long, Vân Hàm cùng với chúng cường giả bát giai đột nhiên lăng không hành lễ. Một bộ phận nhỏ chưa từng nhìn thấy Tiểu Long cũng không có bao nhiêu do dự, nhìn thấy tộc trưởng hành lễ lập tức hành lễ theo. Dường như bọn họ cũng đã nghe nói qua sự tồn tại của Tiểu Long.

- Thì ra bên người Lục Lâm Thiên còn có Yêu Hoàng.

Nhìn thấy cảnh này, cơ hồ tất cả cường giả Thiên Kiếm môn kinh ngạc. Vừa rồi bọn họ còn tưởng rằng nắm chắc thắng lợi trong tay, có thể ngăn cản không ít cường giả Tôn cấp của Phi Linh môn. Lúc này nhìn thấy mấy trăm yêu thú bát giai tới, sắc mặt cả đám lập tức khó coi, giống như quả cà bị bóp nát vậy.

Mà cường giả Phi Linh môn, Cực Lạc Tam Quỷ, Kim Xà Tôn giả, Hỏa Sí Tôn giả và những người khác nhìn thấy cảnh này lập tức vui mừng. Bọn họ không ngờ tới chưởng môn cùng với Tiểu Long còn được đại quân yêu thú khủng bố tới bực này tới tương trợ. Hơn bốn trăm cường giả yêu tộc bát giai, cái này cũng đủ khủng bố.

Thánh Thủ Linh Đế, Thánh Linh lão tổ, Nam thúc, Hàn Băng Đại Đế mỉm cười.

- Tất cả đứng lên đi, không cần đa lễ.

Cánh tay Tiểu Long vung lên, ý bảo chúng cường giả yêu tộc đứng dậy. Mỗi một cái giơ tay nhấc chân lúc này đều mang theo uy nghiêm của Yêu Hoàng.

- Hay cho Thiên Địa minh, quả thực có sắp xếp a.

Lúc này, trên không trung lần nữa xuất hiện chấn động. Từng vết nứt không gian xuất hiện, ngay sau đó từng đạo thân ảnh xuất hiện trên không trung.

Một cỗ khí tức mênh mông lan tràn, khiến cho không gian vốn đã giống như lung lay sắp đổ lại một lần nữa run rẩy như sắp tan vỡ. Khí tức khủng bố vô cùng, khiến cho mấy trăm cường giả yêu tộc vừa mới tới không khỏi run sợ.

Đám người Vân Thủy Đế Tiên, Linh Hạo Đại Đế đều có mặt trong đám người. Đây chính là chúng cường giả Đế Đạo minh, tổng cộng có mười hai đạo thân ảnh, khí tức toàn thân khiến cho năng lượng trong thiên địa biến hóa, tạo thành không gian, tu vi của mười hai người này tuyệt đối đã tới Đế giả.

Thiên Vân đảo, Nhật Sát các, Tinh Ngục các, Kiền Hiên đảo, Vân Dương Tông, Linh Thiên môn đều có hai Đế giả.

Ầm ầm.

Mười hai Đế giả xuất hiện, lập tức xuất ra thần khí, thần khí khiến cho năng lượng trong không gian chấn động. Từng đạo thân ảnh từ trong thần khí phóng ra, đều là mấy trăm người, tổng cộng ước chừng có bốn năm nghìn người. Tiêu Dao Bang cùng với Thiên Ưng Lâu cũng đi cùng với người Thiên Vân đảo tới. Mấy cường giả Tôn cấp mà Lục Lâm Thiên quen biết cũng có mặt ở bên trong.

Sơn môn trong Đế Đạo minh tuy rằng ít hơn Thiên Địa minh, thế nhưng so sánh số lượng người có tu vi Tôn cấp thì chỉ có nhiều hơn chứ không ít. Đặc biệt là người có tu vi Chuẩn Đế, lúc này cường giả Chuẩn Đế trong đội hình của Đế Đạo minh cộng lại có gần hai mươi người. Mà Thiên Địa minh tổng cộng cũng chỉ có chục người mà thôi. So với Đế Đạo minh ít hơn một nữa.

Thân ảnh chúng cường giả Đế Đạo minh lần nữa xuất hiện, khí tức cường hãn hội tụ tạo thành khí thế mênh mông, phô thiên cái địa lan tràn ra.

Cỗ khí thế này ngay cả Lục Lâm Thiên cũng phải nhíu mày, đều là hai Đế giả, còn có Chuẩn Đế, lần này tất cả các sơn môn trong Đế Đạo minh đều đã xuất ra toàn bộ thực lực rồi.

Cường giả Thiên Địa minh liên tiếp bị hao tổn, đến bây giờ cũng không có cách nào chống lại các sơn môn lớn trong Đế Đạo minh.

Cùng lúc, Thánh Thủ Linh Đế cũng truyền âm vào trong tai Lục Lâm Thiên, giới thiệu mấy Đế giả vừa tới.

Lục Lâm Thiên cũng lập tức biết được người tới trong bốn sơn môn ở Đông Hải, một lão phụ nhân của Nhật Sát các gọi là Linh Sát lão nhân, một thân ảnh già nua của Tinh Ngục các gọi là Thiên Ngục Tinh Đế. Thân ảnh già nua của Kiền Hiên đảo chính là Chính Thiên Đại Đế. Nữ tử đeo khăn che mặt màu hồng kia chính là Đông Cung Phương, Lục Lâm Thiên không khỏi liếc nhìn nữ tử này vài lần, Đế giả này dường như có chút quan hệ với Nam thúc.

Mấy đế giả khác dường như Thánh Thủ Linh Đế cũng không biết cho nên cũng không có nói tỷ mỉ.

- Ha ha, Thiên Địa minh chuẩn bị cũng không kém a. Bất quá Đế Đạo minh ta cũng có chuẩn bị, xem ra hiện tại Thiên Địa minh dường như không chiếm được một chút tiện nghi nào rồi.

Linh Hạo Đại Đế vừa mới bước ra đã cười ha hả.

Nhìn qua đám Đế giả Đế Đạo minh vừa mới xuất hiện, cường giả Phi Linh môn lần nữa vui vẻ. Đặc biệt là Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng Đại Đế, Kim Lang Đại Đế và mấy người còn lại. Lúc này có Đế giả Đế Đạo minh có mặt, nhân số so với Thiên Địa minh còn lớn hơn nhiều. Tăng thêm người có tu vi Tôn cấp, muốn đối phó với người của Thiên Địa minh quả thực có thể quét ngang.

Sắc mặt đám người Thiên Địa minh lập tức khó coi, bọn họ không ngờ tới người Đế Đạo minh cũng tới nhanh như vậy.

Xoẹt.

Vết nứt không gian lại xuất hiện, cùng lúc trên không trung lại có hai đạo thân ảnh nhảy ra. Một người trong đó là Phong Sát Đại Đế của Hắc Sát giáo, người còn lại là một lão giả, bộ dáng so với Phong Sát Đại Đế còn già nua hơn một chút. Mà khí tức cũng cường hãn hơn không ít, hai người này xuất hiện lập tức khiến cho tất cả mọi người chú ý.

Hai người xuất hiện, nhìn đội hình hai bên, ánh mắt có chút biến hóa. Thế nhưng hai người này dường như cũng không mang cường giả trong môn tới đây, chỉ có hai người tới đây. Nhìn tất cả các sơn môn lớn xuất ra đột hình như vậy, rõ ràng bọn họ đang khiếp sợ.

- Phong Sát, Hắc Sát giáo các ngươi rốt cuộc ở bên ai? Hiện tại ngươi nên nói rõ một câu đi.

Nhìn thấy Phong Sát Đại Đế, khuôn mặt già nua của Hồn Diệt lão nhân trầm xuống, nếu như Hắc Sát giáo gia nhập Thiên Địa minh mà nói, khoảng cách số lượng Đế giả giữa hai bên sẽ được thu hẹp một chút. Đế Đạo minh mặc dù có nhiều Đế giả, thế nhưng Đế giả vừa mới đột phá lại chiếm đa số, điểm này tuyệt đối không bằng Thiên Địa minh. Cho nên việc ngày hôm nay cũng không phải nói là không có cơ hội. Người chính thức quyết định thắng bại hôm nay chính là Đế giả, chuyện này ai cũng biết.

Phong Sát Đại Đế không nói gì, khẽ gật đầu với người bên cạnh, không để ý tới Hồn Diệt lão nhân, đi về phía Lục Lâm Thiên, ôm quyền thi lễ nói:

- Lục chưởng môn, chúng ta tới rồi. Về sau Hắc Sát giáo không còn quan hệ với Thiên Địa minh nữa.

- Tốt, hoan nghênh hai vị gia nhập. Ta nghĩ trưởng bối trong sư môn ta biết được chuyện này nhất định sẽ cao hứng vô cùng.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói.

- Hóa ra quả thực đúng là có quan hệ.

Nhìn thấy hai Đế giả của Hắc Sát giáo nói chuyện với Lục Lâm Thiên, cường giả Đế Đạo minh không khỏi kinh ngạc. Tất cả các sơn môn trong Đế Đạo minh đều có nghe nói, có lẽ Hắc Sát giáo có một ít quan hệ không nói rõ nên lời với Phi Linh môn. Lúc này nhìn thấy hai người Phong Sát Đại Đế nói chuyện với Lục Lâm Thiên, muốn mọi người không tin cũng không được.

- Phong Sát, Cuồng Sát, Hắc Sát giáo ngươi quả thực là phản đồ.

Chương 3090: Chiến một trận thì sao? 1

Vô số Đế giả của Thiên Địa minh lập tức nổi giận mắng to, vốn tất cả mọi người không tin, chỉ hoài nghi Lục Lâm Thiên cố ý châm ngòi ly gián mà thôi. Thế nhưng trong lòng tất cả mọi người lúc này đã tin rằng Hắc Sát giáo này chính là phản đồ. Khó trách trước kia mấy lần giết Lục Lâm Thiên đều không được, ngược lại còn để cho Lục Lâm Thiên giết cường giả trong sơn môn.

Cường giả Thiên Địa minh càng nghĩ càng giận, thậm chí hận không thể lập tức đánh chết Phong Sát cùng với Cuồng Sát của Hắc Sát giáo.

- Lại có người tới.

Trong lúc Đế giả của Thiên Địa minh nổi giận, từng ánh mắt lập tức nhìn về phía xa. Chỉ thấy lúc này trên không trung có không ít khí tức chấn động. Một đạo bóng đen khổng lồ đang phá không bay tới.

Ngao.

Một tiếng sói tru cực lớn vang vọng, một đầu Mặc Lân Yêu Lang bát giai xuất hiện trên không trung, trên lưng đầu Mặc Lân Yêu Lang bát giai khổng lồ này có gần hai trăm đao thân ảnh.

- Huyết tẩy Thiên Kiếm môn có một phần của Lục gia ta.

Một tiếng gầm vang vọng trong không trung. Trên lưng Mặc Lân Yêu Lang có một đạo thân ảnh tiến lên, thân ảnh nhảy ra, kim quang bao phủ thân thể, lập tức đi tới bên người Lục Lâm Thiên. Người này mặc một bộ áo bào trắng, mày kiếm mắt sáng, trong lúc vô hình tản mát ra khí thế hào hùng. Toàn thân có một cỗ khí thế sắc bén lạnh lẽo lan tràn, dẫn động năng lượng trong thiên địa. Tu vi Vũ Tôn bát trọng đỉnh phong, uy áp trên người đủ để khiến cho người có tu vi Chuẩn Đế cũng phải run sợ. Loại uy áp này so với Hoàng khí Thiên cấp của các Hoàng tộc khác còn mạnh hơn không ít.

- Phụ thân.

Nhìn thấy người này, ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức chấn động, người này không phải là ai khác mà chính là phụ thân Lục Trung của hắn. Tu vi Vũ Tôn bát trọng đỉnh phong, toàn thân có Kim Hoàng khí lan tràn.

Sưu Sưu.

Cùng lúc trên lưng Mặc Lân Yêu Lang có trên hai trăm đạo thân ảnh, hơn mười cường giả Tôn cấp, còn lại đều là người có tu vi Vương cấp. Cả đám nhảy xuống khỏi lưng của Mặc Lân Yêu Lang. Từng đạo thân ảnh được kim quang màu vàng bao phủ, khí tức sắc bén mà lạnh lẽo.

- Đệ tử Lục gia bái kiến Đại thiếu gia.

Âm thanh chỉnh tề quanh quẩn trên không trung, trừ Lục Đông, Lục Tây, Lục Trung ra, tất cả mọi người đều lăng không quỳ một gối, cung kính hành lễ. Mục tiêu chính Lục Lâm Thiên trước mặt. Mọi người đều là đệ tử Lục gia, mà cơ hồ lúc này ngay cả trưởng lão Lục gia cũng cung kính hành lễ với Lục Lâm Thiên.

Hơn mười Vũ Tôn cùng với gần hai trăm Vương cấp, khí tức lan tràn ra khiến cho cả không gian gần như phong vân biến sắc. Giữa không trung, một cỗ năng lượng thuộc tính kim lặng lẽ hội tụ, vô cùng sắc bén mà lạnh lẽo. Kim quang đại thịnh, không gian run run, khí thế như vậy vô cùng chấn động nhân tâm.

- Khí tức thuộc tính thật mạnh, Lục gia có thuộc tính mới a.

Nhìn năng lượng thuộc tính lạ lẫm hội tụ trên không trung, khí tức khủng bố này khiến cho tất cả mọi người run sợ. Tất cả mọi người, kể cả là cường giả Đế cấp, ánh mắt khẽ nhảy lên. Lục gia trở thành Nhân Hoàng tộc thứ bảy, đây chính là điều mà tất cả mọi người không thể nào bằng được. Đợi một thời gian nữa Lục gia muốn vượt qua tất cả các thế lực cũng không phải là chuyện khó khăn gì.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập vẻ kinh ngạc, cho dù hắn đã sớm nghe được tình huống Lục gia từ trong miệng nghĩa phụ Nam thúc. Thuộc tính Kim của hắn đại thành, mà ngay cả Lục gia cũng được thiên địa chiếu cố, thực lực Lục gia đại tăng.

Nhưng mà lúc này tận mắt nhìn thấy, Lục gia đột nhiên xuất hiện hơn mười Vũ Tôn, gần hai trăm Vương cấp, chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên khiếp sợ.

Mấy trăm người Lục gia quanh thân có Kim Hoàng khí lan tràn ra, dẫn động năng lượng thuộc tính Kim trong thiên địa, càng lúc càng nồng đậm, không gian chấn động, gợn sóng giống như sóng nước màu vàng cuồn cuộn, khí thế cực kỳ khủng bố.

Loại khí thế này không có liên quan quá lớn tới tu vi của người Lục gia, mà là uy áp của năng lượng thuộc tính trong thiên địa. Mang theo lực lượng thiên địa, đây mới là chỗ khủng bố của Hoàng khí.

- Đây là Hoàng tộc sao?

Đại bộ phận mọi người cũng chư tiếp xúc qua với Hoàng tộc, lúc này cảm nhận khí tức trên thân người Lục gia, cả đám đều kinh ngạc không thôi. Người có thực lực thấp một ít trong lúc vô hình đã bị ảnh hưởng.

- Ài, người so với người thật tức chết mà.

Trong đám người, Vân Khiếu Thiên nhìn qua Lục Trung, ánh mắt vô cùng bất đắc dĩ. Thực lực của hắn vốn hơn Lục Trung rất nhiều, thế nhưng hiện tại theo Lục gia trở thành Hoàng tộc, Lục Trung giống như một bước lên trời. Lục Lâm Thiên đắc đạo, Lục gia có thể nói là chó gà thăng thiên, thân là đệ tử Lục gia càng đạt được chỗ tốt cực lớn mà người khác có mơ ước cũng không được.

Giờ phút này, Vân Khiếu Thiên cũng chỉ có thể bất đắc dĩ. Trong nháy mắt Lục Trung đã bỏ hắn ở sau lưng.

- Lâm Thiên, Lục gia trước kia và ta không có cách nào giúp con cái gì. Thế nhưng hiện tại ta và Lục gia đã có thể xuất ra được một ít thực lực.

Lục Trung tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự vui vẻ.

- Lâm Thiên, con còn có Lục gia, Lục gia cũng là của con.

Hai người Lục Đông, Lục Tây đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Đại ca, Lục gia còn có chúng ta, chúng ta nghe huynh.

Lục Thiếu Hùng tiến lên, hắn cũng đã là Vũ Tôn nhị trọng.

- Được.

Quay đầu lại nhìn người Lục, Lục Lâm Thiên gật đầu với bốn người Lục Trung, Lục Đông.

- Phụ thân.

Thân ảnh xinh đẹp của Bắc Cung Vô Song lóe lên, cũng tới bên người Lục Đông. Nhìn tu vi của phụ thân hiện tại nàng cũng cực kỳ khiếp sợ. Mà trên thân thể phụ thân nàng lúc này cũng có Hoàng khí.

Thế lực kinh người khắp nơi hội tụ lại quanh thân Lục Lâm Thiên, sắc mặt đám người Đế Đạo minh cực kỳ khó coi. Lúc này thế lực mà Lục Lâm Thiên tụ tập đã có thể chà đạp Thiên Địa minh.

- Hôm nay chỉ là ân oán của ta và Thiên Kiếm môn, nếu như hiện tại có người rời khỏi, còn kịp.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước, âm thanh quanh quẩn trên không trung.

Nghe vậy sắc mặt đám Đế giả các sơn môn lớn biến hóa bất định.

- Nếu như tất cả các sơn môn lớn rời khỏi, các sơn môn khác trong Đế Đạo minh ta cũng sẽ không tham dự. Nếu như Thiên Địa minh nhúng tay vào, Đế Đạo minh ta sẽ động thủ. Các ngươi cần phải cân nhắc cho kỹ.

Linh Hạo Đại Đế nhìn Hồn Diệt lão nhân, Yêu Hỏa Đại Đế và chúng cường giả Thiên Địa minh rồi nói.

- Chư vị, đối phó xong với Thiên Kiếm môn chúng ta, Đế Đạo minh sẽ không bỏ qua cho Thiên Địa minh. Nhất định tất cả sẽ bị Lục Lâm Thiên san bằng.

Đế giả bên người Đoạn Kiếm Đại Đế ánh mắt trầm xuống, mang theo hàn ý nhàn nhạt nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Đúng vậy, Đế Đạo minh muốn tiêu diệt từng sơn môn trong chúng ta. Chúng ta cũng không ngốc.

Hồn Diệt lão nhân trầm giọng nói.

- Xem ra cảnh cáo của ta ngày hôm qua không có ai đặt vào trong mắt. Cũng tốt, vậy thì giải quyết luôn một lượt.

Chương 3091: Chiến một trận thì sao? 2

Trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra hàn ý, thản nhiên nói:

- Thiên Địa minh, Thiên Kiếm môn ngày hôm nay nhất định sẽ phải trả giá thật đắt.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên nhìn phía trước, không nói nhiều lời, trong mắt bắn ra hàn ý ngập trời, hai mắt nhìn chúng cường giả Phi Linh môn nói:

- Chư vị, chuẩn bị động thủ đi.

- Huyết tẩy Thiên Kiếm môn.

Cường giả Phi Linh môn đáp lời đầu tiên, sát khí sắn bén lan tràn ra, chân khí linh lực tuôn trào.

- Ca ca, diệt Thiên Kiếm môn, báo thù cho sư phụ.

Sát ý trong mắt Lục Tâm Đồng bắn ra, trong đôi mắt xinh đẹp có hàn ý lan tràn, toàn thân có khói độc quanh quẩn.

- Giết.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xống, trong đôi mắt đen láy cũng có sát ý bắn ra. Đối với Thiên Kiếm môn, Lục Lâm Thiên cũng không định buông tha. Thù của Đông lão nhất định phải báo. Nhớ tới việc Đông lão vẫn lạc, sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên đã tới tình trạng không có cách nào nhịn được.

Đế giả của Đế Đạo minh cũng dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Đế giả của Thiên Địa minh. Giữa hai minh sớm muộn gì cũng có một ngày như vậy, rõ ràng bọn họ có ưu thế, tăng thêm ân oán những năm gần đây, ngày hôm nay cũng nên giải quyết tất cả.

- Chuẩn bị động thủ.

Cường giả trong các sơn môn quát, dứt lời, từng đạo khí tức hùng hồn lan tràn, sát ý bành trướng, lập tức tràn ngập thiên địa.

- Các ngươi cũng chuẩn bị động thủ, không lưu lại một kẻ nào.

Trường bào màu vàng trên người Tiểu Long tung bay, nói với đại quân yêu thú sau lưng.

Ngao.

Chúng yêu thú của Tổ Yêu Lâm lập tức hóa thành bản thể khổng lồ, xoay quanh trên không trung. Cả không trung bắt đầu phong vân biến sắc, từng đầu yêu thú vỗ cánh tạo thành cơn lốc khuếch tán ra chung quanh. Khí thế khủng bố đại thịnh, trong mắt từng đầu yêu thú khổng lồ hiện lên hung quang.

Ngao.

Liệt Hỏa Yêu Lang, Băng Chu cùng với chúng thú lăng không phóng về phía trước, hóa thành bản thể, trong mắt hiện lên sự hung hãn, khí tức yêu thú bát giai khuếch tán. Từng tiếng gầm gừ vang vọng, khiến cho cả không gian run lên.

Cảnh này khiến cho không ít người hãi hùng, khiếp vía. Người Lục gia tới cuối cùng nghẹn họng nhìn trân trối. Lúc này bọn họ mới biết được ở bên cạnh đại thiếu gia nhà mình có một cỗ lực thực rất mạnh.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn huyết tẩy Thiên Kiếm môn ta, hoang đường. Sợ rằng ngươi còn không có thực lực này. Hai minh chúng ta muốn phân thắng bại

cũng không phải là chuyện dễ dàng. Nghe nói thực lực của ngươi không tệ. Hung Hồn Linh Đế cũng chết trong tay ngươi. Ngươi coi trọng Thiên Kiếm môn ta như vậy, không biết có dám chiến với ta một trận hay không?

Tàn Kiếm Đại Đế nhìn Lục Lâm Thiên, hàn ý trong mắt bắn ra.

Nghe vậy ánh mắt chúng cường giả lập tức nhìn về phía Lục Lâm

Thiên.

- Lâm Thiên, Vũ Đế tam trọng cùng với Vũ Đế nhị trọng mặc dù chỉ kém một trọng, thế nhưng lại cách biệt như trời và đất, chúng ta có thể liên thủ ứng phó với người này.

- Lâm Thiên, lấy đại cục làm trọng, cẩn thận người này.

Thánh Thủ Linh Đế cùng Nam thúc, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, cúi đầu suy nghĩ một chút, lập tức quay đầu nhìn về phía nghĩa phụ Nam thúc, sư phụ Thánh Thủ Linh Đế, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song khẽ mỉm cười.

- Tốt, ta sẽ chiến với ngươi một trận.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt lạnh nhạt nhìn Tàn Kiếm Đại Đế. Nếu như có thể giảm bớt thương vong mà có thể giải quyết Thiên Kiếm môn và Thiên Địa minh thì Lục Lâm Thiên sẽ không bỏ qua. Dù sao hắn cũng phải lo lắng cho người bên cạnh mình. Diệt địch một ngàn tổn hại tám trăm, đây là đạo lý khó có thể thay đổi. Không có cách nào tránh khỏi. Người bên cạnh bất luận là thiếu một ai, Lục Lâm Thiên đều không muốn nhìn thấy cảnh này. Cho nên nếu như có thể Lục Lâm Thiên tình nguyện dùng phương thức này giải quyết tất cả.

- Lục Lâm Thiên, ngươi nên suy nghĩ cho kỹ.

Trong Thiên Vân đảo, sau lưng Diễm Quan Quần Phương Đông Cung Huyên một đạo âm thanh già nua vang lên. Đây là lão phụ nhân đi cùng với Đông Cung Huyên tới đây. Bộ dáng nhìn như già yếu, tóc trắng xóa, chỉ là khuôn mặt lại hồng hào, ánh mắt thâm thúy như sao.

Khí tức người này tuy rằng được thu liễm, thế nhưng Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được, khí tức người này so với Đông Cung Huyên kia hẳn là còn mạnh hơn.

Cùng lúc, cường giả Đế Đạo minh như Linh Thiên môn, Vân Dương

Tông đều nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên. Đều dùng ánh mắt ngưng trọng, dường như cũng ý bảo Lục Lâm Thiên nên cân nhắc cho kỹ.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, mắt nhìn các Đế giả, nói:

- Chư vị, ý tốt của chư vị tiểu tử hiểu rõ. Nhưng mà Vũ Đế tam trọng này cũng không có gì phải sợ. Việc này dù sao cũng là ân oán của Thiên Kiếm môn và Phi Linh môn. Tiểu tử muốn dùng phương thức của tiểu tử giải quyết tất cả mọi việc.

Dứt lời, thân ảnh Lục Lâm Thiên nhảy lên, lập tức tiến lên một chút, lại phất tay với đám người phía sau, dường như ý bảo người của Đế Đạo minh lui lại.

Mọi người nhìn thấy Lục Lâm Thiên đã quyết định, cũng không nói thêm gì. Trong mắt có chút lo lắng, bắt đầu lùi về phía sau.

- Lão đại, tốc chiến tốc thắng. Để hai người còn lại cho đệ.

Ngược lại Tiểu Long dường như không quá để ý. Sau khi nói xong với Lục Lâm Thiên thân ảnh lập tức lùi về phía sau một chút.

- Lùi về phía sau.

Ánh mắt Tàn Kiếm Đại Đế lén lút nhìn qua chúng Đế giả Thiên Địa minh trên không trung, cũng bảo chúng đệ tử sau lưng lùi về phía sau. Thân ảnh bước ra một bước, đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên, hai người lăng không lơ lửng, đứng đối diện nhau.

Tàn Kiếm Đại Đế phất tay, cả đám cường giả phía sau lập tức lùi lại, từng đạo ánh mắt tập trung vào trên thân hình hai người.

- Tiểu tử, ta còn tưởng rằng ngươi sẽ trốn a.

Trên lưng Tàn Kiếm Đại Đế đeo một thanh kiếm rỉ sét, ánh mắt âm trầm nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên, vẻ mặt cực kỳ âm trầm.

- Tu vi Vũ Đế tam trọng mà thôi, trước mặt bổn Đế ngươi còn không có tư cách cậy già lên mặt. Đầu của ngươi ta nhất định sẽ lấy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua không trung, người của hai minh đều lùi về phía sau không ít. Cả không trung lúc này chỉ có hắn và Tàn Kiếm kia lơ lửng.

- Tiểu tử, thật lớn lối, chờ ngươi rơi vào trong tay ta, ta sẽ khiến cho ngươi phải hối hận.

Tàn Kiếm Đại Đế âm trầm nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, tiểu tử này không ngờ lại dám dẫn người tới Thiên Kiếm môn. Không diệt kẻ này, về sau mặt mũi của Thiên Kiếm môn cũng không còn.

Lục Lâm Thiên cũng không có đặt hắn vào trong mắt. Chuyện này đối với Tàn Kiếm Đại Đế mà nói, tuyệt đối là vũ nhục lớn lao. Khiến cho hắn hận Lục Lâm Thiên thấu xương, bị sỉ nhục như vậy, lúc này trong mắt hắn đã hiện lên sát ý.

- Ta cảm giác người hối hận chính là lão cẩu nhà ngươi. Máu của ngươi sẽ là vật tế cho hai vạn đệ tử Phi Linh môn ta đã nằm xuống.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt cười, trong mắt lan tràn ra hàn ý.

Chương 3092: Ba khỏa hỏa lôi

- Tiểu tạp chủng, hôm nay ngươi không chết, Tàn Kiếm ta thề không sống. Chờ ngươi chết ta chắc chắn sẽ huyết tẩy Phi Linh môn ngươi, chó gà không tha.

Trong mắt Tàn Kiếm Đại Đế bắn ra hung quang, âm thanh âm trầm quanh quẩn, khiến cho trong lòng mọi người chung quanh không khỏi phát lạnh.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười nhàn nhạt, bên trong nụ cười này lại ẩn chứa hàn ý ngập trời, hắn nói:

- Ngươi chết Thiên Kiếm môn ngươi cũng vậy, chó gà không tha. Phải huyết tẩy Thiên Kiếm môn mới có thể an ủi vong linh của Đông lão.

- Tiểu tạp chủng, ngươi đủ tư cách sao? Cho dù ngươi thuộc tính đại thành, trở thành Hoàng tộc, lại thành Đế giả, thế nhưng cũng chỉ là Vũ Đế nhất trọng mà thôi. Lão phu là Vũ Đế tam trọng, không phải là tồn tại mà ngươi có thể vượt qua.

Tàn Kiếm Đại Đế phẫn nộ cười ánh mắt âm trầm, miệng nở nụ cười trào phúng.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên không nói gì, chỉ là ánh mắt ngày càng lạnh lẽo. Đột nhiên hắn ngẩng đầu lên, lớn tiếng nói:

- Đông lão, ngươi nhìn xem, tiểu tử bắt đầu báo thù cho người.

Tiếng gầm vang vọng, cuồn cuộn quanh quẩn trên không trung. Vô số ánh mắt chấn động, lúc này bọn họ mới hiểu được, huyết tẩy Thiên Kiếm môn là vì Lục Lâm Thiên muốn báo thù cho Thôi Hồn Độc Tôn Đông Vô Mệnh.

- Tiểu tạp chủng, đi tới Thiên Kiếm môn ta là sai lầm lớn nhất cả đời này của ngươi.

Cơ mặt Tàn Kiếm Đại Đế run rẩy, nhìn về phía Lục Lâm Thiên cười lớn. Bàn chân lập tức đạp mạnh hư không, trường kiếm được rút ra khỏi vỏ. Dường như cũng không định lưu tình, chân khí nóng bỏng từ trong cơ thể phô thiên cái địa tuôn ra. Dẫn động năng lượng thuộc tính hỏa trong thiên địa, cả không gian lập tức trở lên nóng nực vô cùng.

Dưới nhiệt độ nóng bỏng như vậy, tất cả mọi người chung quanh không khỏi lần nữa lùi về phía sau. Mà ngay cả Đế giả cũng không phải là ngoại lệ, cả không gian trong nháy mắt đã giống như một lò lửa, không gian bị thiêu đốt vang lên tiếng ken két rung động. Vũ Đế tam trọng, thanh thế khủng bố như vậy nếu như tu vi không đủ, căn bản không thể đặt chân vào trong không gian đó nửa bước.

- Vũ Đế tam trọng a, đại thiếu gia có thể chống lại hay không?

- Cường giả Vũ Đế, Vũ Đế của nhân loại.

Lục gia cùng với chúng thú của Tổ Yêu Lâm lúc này đều dùng ánh mắt rung động và kinh ngạc ở phía xa nhìn vào hai người Lục Lâm Thiên.

Đám người Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Vân Hồng Lăng ở phía xa có chút lo lắng. Chỉ có trong đôi mắt Tiểu Long không có một chút lo lắng nào, ánh mắt yêu mị của Mẫu Đơn hiện lên sự chấn động, chỉ có nàng biết rõ, lúc này Lục Lâm Thiên mặc trường bào màu xanh, quanh thân có một cỗ khí tức nóng bỏng như có như không lan tràn ra chỉ là linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, là linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm.

- Tiểu tạp chủng, ngươi sẽ hối hận.

Tàn Kiếm vừa mới dứt lời, năng lượng thuộc tính hỏa trong thiên địa giống như thực chất kéo tới, tàn kiếm trong tay run lên, đột nhiên bắn ra một cỗ quang mang nóng bỏng.

Từng đạo kiếm quang xé rách không gian đen kịt, hội tụ tạo thành một đạo kiếm quang giống như thiên la địa võng bao phủ Lục Lâm Thiên, bao phủ cả hư không chung quanh.

Kiếm quang phô thiên cái địa, bao phủ hư không xé rách không gian, trong ánh mắt ngưng trọng của mọi người lập tức xuất hiện ở không gian trước mặt Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Cùng một lúc, Lục Lâm Thiên có động tác, bàn chân đạp mạnh hư không, hư không dưới chân vỡ nát. Gợn sóng trong không gian nứt vỡ, thân ảnh lóe lên, không lùi mà tiến tới. Trong tay có một đạo quang trụ nóng bỏng lướt đi. Giữa không trung lập tức xuất hiện một cỗ năng lượng nỏng mang theo khí thế âm hàn.

Đạo quang trụ nóng bỏng lướt đi, không gian chung quanh ầm ầm run rẩy. Trong khoảnh khắc đã hóa thành một đạo quang nhận bằng hỏa diễm cực lớn. Lập tức bổ vào trong kiếm quang giống như một tấm lưới lớn. Tấm lưới bằng kiếm quang ngập trời chỉ trong thời gian ngắn ngủi đã bị Lục Lâm Thiên xé rách.

Kiếm quang tán loạn, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, không gian to lớn lập tức bị phá hủy thành không gian hư vô.

- Thật mạnh.

Mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều xé rách không gian, hủy thiên diệt địa. Trong hai minh, từng đạo ánh mắt rung động không thôi.

- Đây là thực lực của Đại thiếu gia sao?

Đám người Lục gia nghẹn họng nhìn trân trối, không khỏi kích động tới mức run rẩy. Bọn họ chưa từng nhìn thấy qua thực lực khủng bố như vậy. Đối với người Lục gia mà nói, bọn họ mới biết được rốt cuộc uy danh của Đại thiếu gia trên đại lục xuất hiện như thế nào. Thực lực khủng bố như vậy, không có Đại thiếu gia thì Lục gia sao có thể có như ngày hôm nay.

- Tiểu tạp chủng, có một chút thực lực, đón tiếp một chiêu của ta.

Ngay khi Lục Lâm Thiên xé rách tấm lưới bằng kiếm qunag, khi thân ảnh vừa mới xuất hiện thì một tiếng hét âm lệ đã vang lên.

Đồng thời tàn kiếm nóng bỏng trong tay Tàn Kiếm Đại Đế lần nữa vung lên, ba đạo kiếm quang tựa như lưu quang xuyên thủng qua không gian đánh tới.

Sưu Sưu Sưu...

Những nơi ba đạo kiếm quang đi qua, không gian vỡ nát, kéo theo ba đường cong nòng bỏng nhanh như thiểm điện xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên. Khi ba đạo kiếm quang xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, kiếm quang phai nhạt, lúc này mới có thể nhìn thấy rõ ràng, ở trong ba đạo kiếm quang này chính là ba vật đỏ thẫm.

- Tiểu tạp chủng, thực lực không tệ, thế nhưng ngươi đã xong đời rồi. Khặc khặc.

Tiếng cười lớn âm trầm từ trong miệng Tàn Kiếm Đại Đế vang lên, ba vật đỏ thẫm bắn về phía trước. Trong nháy mắt khi mọi người tưởng nó công kích Lục Lâm Thiên thì ba đạo lưu quang nóng bỏng này trong sát na xuyên thủng không gian, phóng về phía Đế giả Đế Đạo minh sau lưng Lục Lâm Thiên.

Ba đạo lưu quang nóng bỏng xuyên qua, cả không gian trong lúc vô hình tràn ngập năng lượng nóng bỏng. Ba vật đỏ thẫm kia khiến cho người ta có cảm giác tim đập nhanh, giống như bên trong ẩn chứa một cỗ năng lượng bàng bạc đáng sợ vậy.

- Không tốt, đây là Diệt Không Hỏa Lôi của Hóa Vũ tông, ba khỏa Diệt Không Hỏa Lôi. Đủ để đánh chết Đế giả bình thường, tất cả mọi người mau lui lại, tránh...

Lão giả bên người Linh Hạo Đại Đế nhanh chóng nhận ra Diệt Không Hỏa Lôi, lập tức quét lớn. Nhanh chóng cùng với cường giả Linh Thiên môn lùi về phía sau. Dưới Diệt Không Hỏa Lôi, bất luận là Chuẩn Đế hay Tôn cấp cũng chỉ có chịu chết.

- Diệt Không Hỏa Lôi.

Tất cả các Đế giả nghe vậy không khỏi biến sắc. Vật khủng bố bực này tất cả mọi người đều đã nghe nói qua. Diệt Không Hỏa Lôi của

Hóa Vũ tông hung danh hiển hách, đồn rằng trước đây người của Hóa Vũ tông đã từng dùng nó giết qua Đế giả.

- Mau lui lại, tất cả mau lui lại.

Một Đế giả hét lớn, khiến cho chúng cường giả Tôn cấp, Vương cấp phía sau mau chóng lui lại. Chúng Đế giả dường như đạt được sự ăn ý, nhanh chóng có hành động giống. Linh Hạo Đại Đế, Nam thúc, Hàn Băng Đại Đế, Thánh Thủ Linh Đế, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Thiên Ngục Đại Đế, Đông Cung Huyên và hai mươi mấy Đế giả cơ hồ cùng lúc ra tay, Mẫu Đơn cũng gia nhập vào đám người.

Chương 3093: Khuôn mặt chân chính 1

- Liên thủ ngăn cản, bằng không người có tu vi Tôn cấp không có cách nào chống lại, một khi bị ảnh hưởng tới người có tu vi Tôn cấp nhất định sẽ chết.

Thân ảnh hơn hai mươi Đế giả của Đế Đạo minh lập tức tiến lên, từng đạo quang tụ từ trong cơ thể Thánh Thủ Linh Đế, Linh Sát lão nhân, Dương Quá, Lục Tâm Đồng bắn ra, không gian chấn động, run rẩy không ngừng giống như sắp vỡ nát.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, giữa không trung trước mặt hai mươi mấy Đế giả đã xuất hiện một màn hào quang che khuất bầu trời, vô cùng khổng lồ. Bên trong hào quang lan tràn ra uy áp mạnh mẽ khiến cho lòng người rung động.

Chung quanh màn quang mang cực lớn này không gian xuất hiện vết nứt đen kịt. Tất cả chuyện này trước mặt Đế giả chỉ trong khoảnh khắc đã làm xong.

Cùng một lúc, ba vật đỏ thẫm gọi là Diệt Không Hỏa Lôi cũng hung hăng đánh vào màn quang mang do hai mươi mấy Đế giả liên thủ ngưng tụ ra, không có cách nào xuyên qua được.

Sưu Sưu...

Ba khỏa Diệt Không Hỏa Lôi cùng lúc bành trướng, cả không gian đột nhiên rung động, sau đó ba khỏa Diệt Không Hỏa Lôi lập tức nổ tung, bắn ra quang mang chói mắt.

Ầm ầm.

Âm thanh bạo liệt đột nhiên giống như tiếng sấm vang vọng ở phía chân trời, vật kinh khủng kia triệt để nổ tung, âm thanh tựa như sấm sét trên chín tầng trời.

Ba cơn lốc bằng năng lượng nóng bỏng mà kinh khủng mang theo tiếng sấm minh hội tụ lại một chỗ va chạm với màn quang mang do hai mươi mấy Đế giả liên thủ ngưng tụ. Năng lượng nóng bỏng phóng ra, hóa thành hỏa diễm ngập trời khuếch tán ra bốn phía.

Ở trong màn quang mang do hai mươi mấy Đế giả liên thủ bố trí, cũng xuất hiện từng vết nứt kh ông gian đen kịt, vết nứt không gian đen kịt tựa như mạng nhện lan tràn ra ngoài mang quang mang. Thế nhưng cũng không có cách nào phá vỡ màn quang mang do hai mươi mấy Đế giả liên thủ bố trí.

Thế nhưng trong màn quang mang bằng năng lượng do hai mươi mấy Đế giả liên thủ bố trí, không gian nứt vỡ từng khúc, hỏa diễm ngập trời khuếch tán, không trung bắt đầu hỗn loạn, tầm mắt bắt đầu mơ hồ.

- Lực lượng thật là khủng khiếp.

Chuẩn Đế cùng với Tôn cấp, Vương Cấp nhìn chăm chú lên trên không trung, không khỏi kinh hãi. Ánh mắt đều vì lực lượng hủy diệt mà kinh hãi. Bằng tu vi của bọn họ, nếu như bị dính vào bên trong, tuyệt đối khó có thể thoát khỏi cái chết.

- Uy lực thật mạnh.

Tất cả cường giả kinh hãi, khí tức nóng bỏng giống như từ biển lửa bốc lên, khiến cho đám người ở trong màn quang mang do hai mươi mấy Đế giả bố trí cũng cảm thấy lạnh mình, năng lượng khủng bố khiến cho trong lòng bọn họ kinh hãi.

- Càn Khôn Thiên Nguyệt Đại Trận.

- Bàn Long Đại Trận.

- Cửu Cửu Quy Nguyên Trận.

- Thiên Kiếm Cổ Trận.

Ngay khi hai mươi mấy Đế giả Đế Đạo minh liên thủ bố trí quang tráo phòng ngự, trong nháy mắt này trên không trung vang lên từng tiếng quát. Âm thanh vang vọng trong không gian.

Một mảng lớn mây đen lập tức kéo tới, tràn ngập trên không trung. Cả phiến không gian lập tức lờ mờ một mảnh, một cỗ khí tức khủng bố, mênh mông tràn ngập. Ngoài không gian bị che khuất, từng đạo quang trụ phóng lên trời. Tổng cộng có chín đạo quang trụ, mang theo khí tức thượng cổ khủng bố kinh người hội tụ trên không trung. Một đạo quang mang chói mắt như ánh trăng xuất hiện trên bầu trời tràn ngập mây đen.

Ầm ầm.

Đất rung núi chuyển, phiến thiên địa này lập tức tối đen. Một đạo trận khổng lồ mấy vạn thước che phủ cả phiến không gian xuất hiện trên bầu trời. Một cỗ khí tức âm hàn phô thiên cái địa kéo tới, giống như một cơn lốc quay chung quanh không trung.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, chín đạo quang trụ bằng năng lượng ngập trời đã hóa thành một vầng trăng sáng cực lớn, đại trận xuất hiện, không trung phong vân biến sắc. Không gian run rẩy, mặt đất rung chuyển, phía trên không gian lờ mờ. Giống như bị khí tức hủy diệt thôn phệ cả phiến không gian vậy.

Lục Lâm Thiên nhìn lên không trung, đại trận này đã bắt đầu bố trí, không gian run rẩy không ngừng.

Không biết vì sao, Lục Lâm Thiên lại thoáng do dự, không ngờ lại không đi ra.

Thế nhưng lúc này sợ rằng có muốn lùi lại cũng sẽ lập tức bị ngăn cản. Không gian chung quanh có từng đạo khí tức khủng bố đang tập trung vào trên người Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm.

Trong một cái chớp mắt ngắn ngủi, đại trận giống như vầng trăng sáng được bố trí, không trung run rẩy giống như hủy thiên diệt địa. Liên tiếp xuất hiện ba đại trận cực lớn nữa.

Ngao.

Trên đại trận giống như vầng trăng sáng, một đầu hư ảnh cự long cực lớn xoay quanh vầng trăng trắng sáng kia, quang mang vô cùng lan tràn, cả phiến thiên địa run rẩy.

Ầm ầm.

Trên vầng trăng trắng sáng kia lại là chín đạo quang trụ bằng năng lượng vô cùng lan tràn. Chín đạo quang trụ bằng năng lượng phóng lên trời, hóa thành chín chín tám mươi mốt đạo quang trụ, lập tức bao phủ vầng trăng sáng trên không trung, tựa như thác nước từ trên chảy xuống.

Sưu Sưu...

Trong không gian lần nữa xuất hiện vết nứt đen kịt, vô số kiếm quang bắn ra. Vô số kiếm quang, rậm rạp, chằm chịt từ trong vết nứt đen kịt phóng ra. Mang theo khí tức mênh mông, sắc bén, cổ xưa, cuối cùng quay chung quanh hư ảnh cự long khổng lồ cùng với tám mươi mốt đạo quang trụ bằng năng lượng cực lớn. Xoay tròn vầng trăng sáng kia.

Ầm ầm.

Cả phiến thiên địa run rẩy, quang mang vô cùng vô tận ở trong đại trận vặn vẹo, một cỗ khí tức cổ xưa lan tràn, uy thế ngút trời, thanh thế kinh thiên động địa giống như tiếng sấm minh vang vọng trong thiên địa.

Trong chớp mắt ngắn ngủi mọi người nhìn thấy bốn đại trận dùng xu thế mạnh mẽ, che khuất bầu trời ầm ầm xuất hiện trong thiên địa, bao phủ lấy Lục Lâm Thiên.

Đương nhiên, người bị bao phủ cùng với Lục Lâm Thiên còn có người của tất cả các sơn môn và các Đế giả trong Đế Đạo minh. Chỉ là đem tất cả người của Đế Đạo minh ngăn cách ở bên ngoài mà thôi.

Màn quang mang do hai mươi mấy Đế giả Đế Đạo minh liên thủ bố trí bắt đầu yên tĩnh lại, dần đần trở nên bình thường.

Hai mươi mấy Đế giả liên thủ bố trí cương tráo phòng ngự quá mạnh mẽ, ngay cả Đế giả bình thường cũng khó có thể phá tan, huống chi lại có hơn hai mươi Đế giả liên thủ.

Thế nhưng hai mươi mấy Đế giả Đế Đạo minh liên thủ bố trí cương tráo phòng ngự thì trên không trung, Đế giả Thiên Địa minh dường như đã sớm chuẩn bị xuất ra bốn đại trận.

- Không tốt, mắc lừa rồi.

Sắc mặt của chúng Đế giả Đế Đạo minh biến đổi, trên không trung, đại trận che khuất bầu trời bao phủ không gian, bao vây phiến không gian này.

Trên không trung, gió nổi mây p hun, mây đen ngập trời, không gian cực lớn lờ mờ. Một vầng trăng sáng bao phủ thiên địa, trên vầng trăng sáng này có hư ảnh một đầu cự long cực lớn đang xoay quanh vầng trăng. Uy năng vô tận lan tràn, chín chín tám mươi mốt đạo năng lượng vây quanh vầng trăng, khí thế ngập trời tràn ngập không gian.

Còn có vô số kiếm quang xoay quanh trong không gian, phóng ra khí tức mênh mông mà cổ xưa.

- Càn Khôn Thiên Nguyệt Đại trận của Nguyệt Long các.

- Bàn Long Đại trận của Huyễn Hồn môn.

- Cửu Cửu Quy Nguyên Đại trận của Quy Nguyên môn.

- Thiên Kiếm Cổ trận của Thiên Kiếm môn.

Chương 3094: Khuôn mặt chân chính 2

Trong Đế Đạo minh, từng âm thanh kinh ngạc truyền ra. Từng đạo ánh mắt trong khoảnh khắc nhìn chăm chú vào trong không gian đang gió nổi mây phun.

- Ba khỏa Diệt Không Hỏa Lôi chỉ là dẫn dắt sự chú ý của chúng ta. Mục tiêu chính của bọn họ chính là Lục Lâm Thiên.

- Đại trận phòng ngự mạnh nhất của bốn sơn môn đều được vận dụng. Liên thủ bố trí bố đại trận để vây khốn Lục Lâm Thiên, sợ rằng muốn liên thủ đối phó với hắn. Này này dùng ba khỏa Diệt Không Hỏa Lôi là vì muốn thu hút sự chú ý của chúng ta. Bọn chúng thừa cơ bày trận vây khốn Lục Lâm Thiên. Mục tiêu chính của bọn họ là đánh chết Lục Lâm Thiên.

- Càn Khôn Thiên Nguyệt Đại Trận, Bàn Long Đại Trận, Cửu Cửu Quỷ Nguyên Trận, Thiên Kiếm Cổ Trận. Đây là bốn đại trận phòng ngự mạnh nhất của bọn họ. Không có bao nhiêu lực công kích, thế nhưng lực phòng ngự cũng bởi vậy mà cực kỳ cường hãn. Đế giả cũng khó có thể phá vỡ. Bốn đại trận liên thủ, bốn tầng phòng ngự, càng khó có thể phá vỡ. Bọn chúng đã sớm có kế hoạch nham hiểm này.

Từng âm thanh kinh ngạc và phẫn nộ từ trong miệng Đế giả Đế Đạo minh truyền ra. Đối với bốn đại trận này, không ít Đế giả chỉ cần liếc mắt là có thể nhìn ra. Bốn đại trận này chính là bốn đại trận phòng ngự mạnh nhất trong tất cả các sơn môn lớn trong Thiên Địa minh.

- Làm sao bây giờ, Lâm Thiên bị nhốt rồi, bọn chúng có mười chín Đế giả.

Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn cùng với mọi người biến sắc.

- Khặc khặc, tư vị Diệt Không Hỏa Lôi ra sao?

Trong đại trận, Tàn Kiếm Đại Đế âm trầm cười lớn. Bốn đại trận phòng ngự được bố trí, Lục Lâm Thiên bị nhốt bên trong thì chạy đằng trời. Người Đế Đạo minh bên ngoài trong thời gian ngắn cũng tuyệt không có cách nào tiến vào. Đây là kế hoạch tốt nhất, tối ngày hôm qua chúng Đế thương lượng thật lâu, hiện tại rốt cuộc cũng đã trở thành hiện thực. Nguyệt Long các, Huyễn Hồn môn, Quy Nguyên môn đều dời đại trận của mình tới đây là bởi vì muốn áp dụng kế hoạch chém đầu Lục Lâm Thiên này.

- Tàn Kiếm, ngươi quả thực vô sỉ, có bản lĩnh thì ra đây chiến một trận. Thi triển thủ đoạn vô sỉ như vậy có còn là Đế giả nữa hay không?

Trong Vân Dương Tông, một lão giả bên người Vân Thủy Đế Tiên quát to.

- Thiên Phong, bất binh yếm trá, vì đạt được Diệt Không Hỏa Lôi của Hóa Vũ tông mà ta đã tốn không ít công sức. Ngươi không biết đâu, ban đầu các ngươi tới diệt Hóa Vũ tông, ta đã đi tới Hóa Vũ tông trước một chuyến, đem không ít thứ của Hóa Vũ tông chuyển về Lan Lăng sơn trang, ha ha...

Quân Lăng Đại Đế của Lan Lăng sơn trang cười lớn, nói:

- Chỉ tiếc loại bảo vật như Diệt Không Hỏa Lôi này không thể đánh chết Đế giả, thế nhưng hiện tại có thể an tâm giết chết tiểu tạp chủng Lục Lâm Thiên này, chung quy cũng đáng.

- Quân Lăng, ta sẽ san bằng Lan Lăng sơn trang ngươi thành bình địa.

Linh Hạo Đại Đế cả giận, lớn tiếng nói.

- Linh Hạo, thực lực của ngươi còn chưa đủ. Ha ha. Chờ ta giết tiểu tạp chủng Lục Lâm Thiên này lại tới thu thập các ngươi. Huống chi còn có người thu thập các ngươi.

Lão giả bên người Quân Lăng Đại Đế cười lớn nói.

- Còn dài dòng làm gì? Phá trận, cưỡng ép phá trận cho ta.

Tiểu Long hét lớn một tiếng, bốn đại trận vây khốn lão đại, đối phương lại có mười chín Đế giả, tuy rằng Tiểu Long tin tưởng lão đại mình, thế nhưng lúc này cũng không hỏi lo lắng.

Ngao.

Một tiếng rống vang lên, thân ảnh Tiểu Long lập tức nhảy ra, trong khoảnh khắc, dưới ánh mắt nghẹn họng nhìn trân trối của tất cả mọi người, Tiểu Long lập tức hóa thành bản thể khổng lồ. Uy năng cực lớn lan tràn ra, khiến cho tất cả các yêu thú run rẩy.

Ngao.

Dưới trạng thái bản thể, Tiểu Long rít lên một tiếng, hung hăng phóng về phía bốn đại trận che khuất bầu trời. Thân thể khổng lồ chính là công kích cường hãn nhất, uy năng đánh vỡ không gian chung quanh, không gian ven đường vỡ nát, lộ ra hư không đen kịt, khiến cho người ta nghẹn họng nhìn trân trối.

Phanh.

Tiếp đó trong nháy mắt bản thể khổng lồ của Tiểu Long dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi hung hăng dùng cái đuôi lớn của mình quất vào trong không gian che khuất bầu trời đang vặn vẹo. Năng lượng kình phong đáng sợ giống như một cơn sóng mang theo hỏa diễm màu vàng khuếch tán về bốn phía.

Ầm ầm.

Dưới cái đuôi lớn này, kình khí khuếch tán, không gian nứt vỡ từng khúc. Quang mang đen kịt lập tức lòe, đại trận cũng ầm ầm lay động. Cái đuôi lớn của Tiểu Long đánh một cái, sợ rằng một khi Đế giả nhất trọng bị đánh vào ngươi, tuyệt đối là cửu tử nhất sinh, uy lực khủng bố vô cùng.

Nhưng mà Tiểu Long quật đuôi một cái, không gian chung quanh bị đánh nát, đại trận run rẩy, thế nhưng thân thể khổng lồ của Tiểu Long cũng bị một cỗ phản lực đẩy lui, không có cách nào phá trận.

- Liên thủ phá trận.

Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn cũng có động tác, Mộc Hoàng khí, Thần Hoàng khí ngập trời lan tràn. Thân ảnh xinh đẹp của nhị nữ hóa thành hai đạo lưu quang trong nháy mắt xuất hiện trước bốn đại trận khổng lồ, nhanh chóng đánh ra một đạo quang trụ bằng năng lượng.

- Cùng liên thủ một chỗ.

Nam thúc khẽ quát một tiếng, Đế giả của Đế Đạo minh cũng không dám chậm trễ, Linh Hạo Đại Đế, Hàn Băng Đại Đế, Vân Thủy Đế Tiên, Thánh Thủ Linh Đế, Thiên Ngục Tinh Đế cùng với chúng Đế giả đều có động tác, một tay nhanh chóng kết thủ ấn, từng đạo quang trụ bằng năng lượng dẫn động năng lượng thiên địa mang theo thanh thế khiến cho người ta kinh hãi, từng đạo công kích nhanh chóng đánh về phia bốn đại trận cực lớn kia.

Phong Sát và Cuồng Sát của Hắc Sát giáo do dự một lát cũng nhanh chóng gia nhập vào bên trong.

Mẫu Đơn nhìn vào trong đại trận, ánh mắt lóe lên, lập tức ra tay, huyết sát chi khí quanh thân đại thịnh, một đạo quang trụ huyết sắc hung hăng va chạm với đại trận khổng lồ kia.

Ầm ầm.

Vô số Đế giả công kích tới, công kích khủng bố đều đánh vào trong đại trận khổng lồ, âm thanh bạo liệt, kinh thiên động địa vang vọng không ngừng.

Trên đại trận khổng lồ, quang mang giống như vầng trăng sáng, hư ảnh cự long khổng lồ, chín chín tám mươi mốt đạo quang trụ, còn có vô số kiếm quang đều chấn động, run rẩy không thôi. Mấy đại trận lung lay giống như sắp đổ, không gian chung quanh sụp đổ từng khúc. Giống như hủy thiên diệt địa.

Động tĩnh khủng bố khiến cho người của Đế Đạo minh run rẩy, loại công kích như vậy, cho dù là Chuẩn Đế tuyệt đối không có cách nào chen chân vào bên trong.

Dưới chấn động hủy thiên diệt địa, đại trận lung lay sắp đổ, bên trên xuất hiện không ít vết nứt, thế nhưng lại lần nữa khôi phục.

- Thật mạnh.

Hai mươi mấy Đế giả toàn lực ra tay, thế nhưng cũng không thể đánh nát đại trận này. Chuyện này khiến cho cơ hồ tất cả Đế giả biến sắc, công kích như vậy mà còn có thể chống lại, lực phòng ngự của bốn đại trận này quả thực đủ khủng bố.

Lục gia, Lục Trung, cùng với đám người Lục Đông lúc này cũng chỉ có tâm mà không có lực.

Trong đại trận, mười chín Đế giả vốn có chút lo lắng, Đế giả của Đế Đạo minh dù sao cũng quá nhiều, mà lúc này nhìn thấy vô số Đế giả cũng không có cách nào phá hủy bốn đại trận, rốt cuộc đám người này cũng triệt để yên tâm.

Chương 3095: Huyết kiếm chỉ trời

- Khặc Khặc, xem các ngươi phá trận nhanh hay là Lục Lâm Thiên chết nhanh.

Trong đại trận che khuất không gian, Tàn Kiếm Đại Đế cười lớn, âm thanh ầm ầm quanh quẩn trong thiên địa.

- Toàn lực phá trận.

Dương Quá hét lớn một tiếng, tay nắm Chấn Thiên, quang mang đại thịnh, không gian run rẩy không ngừng.

Vô số Đế giả của Đế Đạo minh nhìn đại trận này không thể phá vỡ, ánh mắt kinh ngạc, sau đó chân khí linh lực lại tuôn ra, chuẩn bị lần nữa ra tay.

- Xông tới Thiên Kiếm môn ta, cho rằng ta chết rồi sao? Nếu đã tới, ngày hôm nay giữ lại một mình Lục Lâm Thiên cũng không đủ.

Ngay khi chúng cườn giả Đế Đạo minh muốn lần nữa ra tay, đồng thời trên không trung xuất hiện chấn động, một đạo thân ảnh già nua xuất hiện trên không trung.

Người này xuất hiện, cả không trung tràn ngập mùi máu tươi, mùi máu tươi này khiến cho Đế giả có mặt đều run sợ không thôi.

Khí tức khiến cho lòng người rung động tràn ngập ra, đạo thân ảnh này xuất hiện, trên người mặc một trường bào màu đỏ, bộ dáng chừng năm mươi tuổi, thế nhưng ngay cả bộ tóc dài dường như cũng được nhuộm qua máu tươi, có chút tương tự với mái tóc đỏ của Huyết Mị, Mẫu Đơn.

Chỉ là trên mái tóc của Huyết Mị và Mẫu Đơn mà khí tức huyết sát, mà trên người lão giả này lan tràn ra mùi máu tươi.

Mọi người nhìn lão giả này, mái tóc dài cùng với con mắt màu đỏ, lưng đeo một thanh trường kiếm đỏ tươi, khiến cho người ta có cảm giác sát phạt, lạnh lẽo, tựa như sát thần vậy.

- Thật mạnh.

Các Đế giả cơ hồ đều có thể cảm nhận được mùi máu tươi khủng bố, người này vừa mới xuất hiện, trong lúc vô hình đã khống chế một phương thiên địa. Khí tức trên người khiến cho chúng Đế giả bị ảnh hưởng không nhỏ.

- Vũ Đế tứ trọng a, nhất định là Vũ Đế tứ trọng, chắc chắn mạnh hơn tam trọng đỉnh phong.

Lão giả gọi là Thiên Phong trong Vân Dương Tông cùng với lão phụ nhân bên người Đông Cung Huyên của Thiên Vân đảo nhìn nhau, sắc mặt đồng thời biến hóa.

- Vũ Đế tứ trọng.

Chúng Đế giả kinh hãi, không ngờ trong Thiên Kiếm môn còn có tồn tại bực này.

- Tất cả mọi người toàn lực đánh chết Lục Lâm Thiên kia trước. Những người này không cần các ngươi quan tâm.

Lão giả kia vừa mới dứt lời, ánh mắt nhìn về phía đám người Nam thúc, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Dương Quá, Vân Thủy Đế Tiên cùng với những người khác, ánh mắt lại nhìn về phía không trung, nói:

- Dương Đỉnh Thiên, ngươi đã tới từ sớm, không phải đang đợi ta sao? Xuất hiện đi.

Chúng Đế giả nhìn nhau, lúc này mới biết được không ngờ còn có cường giả. Ngay cả bọn họ cũng không cảm nhận được sự tồn tại của người này Từng ánh mắt lập tức chăm chú nhìn lên không trung.

- Ha ha...

Trên không trung, một tiếng cười to vang vọng, sau đó không gian xuất hiện chấn động, trên không gian xuất hiện một cái động sâu. Mọi người nhìn xuống, một đạo thân ảnh mặc trường bào từ từ bước qua khonong gian, lập tức xuất hiện trên không trung.

Người này xuất hiện, cả không gian có một cơn gió thổi qua, khiến cho người ta có cảm giác sảng khoái, trong lúc vô hình năng lượng thiên địa biến hóa.

- Huyết Kiếm, đã lâu không gặp.

Người kia vừa mới xuất hiện đã mỉm cười, thân thể có chút mập mạp, đặc biệt là cái bụng phệ giống như phật di lặc kia gần như muốn phá áo mà ra, khuôn mặt mỉm cười, cái đầu nhỏ mà bóng loáng, trên người mặc một bộ cẩm bào màu xám rộng thùng thình. Thế nhưng mùi máu tươi trong không gian trong lúc vô hình đã bớt đi không ít.

- Còn có cường giả xuất hiện, Thiên Kiếm môn cho dù đã nắm chắc, không biết người vừa mới xuất hiện là người của sơn môn nào.

Lục Lâm Thiên bị nhốt trong đại trặng, khuôn mặt lại không có bao nhiêu ngưng trọng. Ánh mắt ngược lại có chút kinh ngạc nhìn về phía ngoài đại trận.

- Huyết Kiếm, ngươi vẫn ở trong Thiên Kiếm môn sao?

- Đồn rằng người này trước kia chính là một tồn tại khủng bố.

- Sớm biết người này còn tồn tại, người này là con bài lớn nhất của Thiên Kiếm môn a. Có người này, những năm qua cũng không có ai dám đánh chủ ý với Thiên Kiếm môn.

...

- Dương Đỉnh Thiên kia cũng không kém a, tiền bối năm đó có nói, là cường giả cùng cấp bậc với Huyết Kiếm. Hai người đều là nhân vật phong hoa tuyệt đại. Bởi vì người này ở Vân Dương Tông cho nên những năm này Đế Đạo minh và Thiên Địa minh trở mặt, trên đại lục Linh Vũ chỉ có một mình Vân Dương Tông là người của Đế

Đạo minh, những sơn môn khác cũng không dám đối phó với Vân Dương Tông...

- Bái kiến lão tổ.

Ngay trong lúc Lục Lâm Thiên suy đoán, Vân Thủy Đế Tiên cùng với Đế giả bên cạnh và Thiên Dương Tôn giả, Thiên Phong Tôn giả, Vân Khiếu Thiên cùng với những người khác lập tức cung kính hành lễ. Cường giả khác trong Vân Dương Tông thấy vậy cũng lập tức kính sợ hành lễ.

- Đứng lên đi.

Lão giả này mỉm cười, cánh tay khẽ vung lên, ý bảo mọi người miễn lễ.

- Thì ra là người của Vân Dương Tông, Vân Dương Tông cũng còn có át chủ bài.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, lúc này trong Vân Dương Tông cũng có ba Đế giả, lại thêm một Đế giả cực kỳ cường hãn vừa mới xuất hiện, Vân Dương Tông quả nhiên ẩn tàng vô cùng sâu.

- Năm ngàn năm không gặp, Dương Đỉnh Thiên, không ngờ tên mập mạp nhà ngươi cũng đột phá tới Vũ Đế tứ trọng.

Lão giả bị gọi là Huyết Kiếm kia run rẩy, bắt đầu có chút âm hàn.

- Ngươi có thể đột phá sao ta lại không thể?

Lão giả đầu trọc được gọi là Dương Đỉnh Thiên vui vẻ nói, thế nhưng cũng khó có thể che dấu vẻ ngưng trọng trong mắt hắn. Có Huyết Kiếm ở đây, lúc này hắn cũng không có cơ hội hỗ trợ phá trận, thực lực của Huyết Kiếm này hắn là người rõ nhất.

- Các ngươi toàn lực phá trận, Huyết Kiếm này có ta đối phó.

Dương Đỉnh Thiên quát lên một tiếng, trường bào màu xám run lên, năng lượng thiên địa trong không trung lập tức cuồn cuộn.

- Người Thiên Địa minh toàn lực đánh chết Lục Lâm Thiên, tốc chiến tốc thắng.

Huyết Kiếm cũng khẽ quát một tiếng với người trong đại trận. Ánh mắt nhìn chăm chú vào trên người Dương Đỉnh Thiên. Ánh mắt đột nhiên sắc bén, lấy bản thân làm trung tâm, một mùi máu tươi vô hình khuếch tán, khiến cho lòng người rung động.

Ông.

Tiếp đó, Huyết Kiếm rút thanh trường kiếm màu đỏ trên lưng ra khỏi vỏ, tiếng kiếm minh đinh tai nhức óc vang vọng, cả không trung gió nổi mây phun. Thanh trường kiếm màu đỏ này giống như một dòng máu tươi phóng lên trời, khí thế cực kỳ khủng bố, thanh trường kiếm màu đỏ này rõ ràng cũng là thần khí.

- Phong Thần Tiễn.

Ánh mắt Dương Đỉnh Thiên trầm xuống, khẽ phất tay một cái, một đạo quang mang màu trắng xuất hiện, lập tức hóa thành một đạo bạch mang trước người, đây chính là một mũi tên tạo thành quái dị, giống như vốn đã như vậy, toàn thân lan tràn ra vô số bí văn.

Ầm ầm.

Mũi tên này xuất hiện, cuồng phong rít gào trong không gian, không gian run run, khí thế tuyệt đối cũng tới thần khí.

- Huyết Kiếm, để cho ta xem thực lực của ngươi những năm này rốt cuộc đã tới mức nào rồi.

Dương Đỉnh Thiên khẽ quát một tiếng, ánh mắt trầm xuống, tay cần Phong Thần Tiễn, chấn động mênh mông lan tràn ra. Cỗ chấn động này khuếch tán, phiến thiên địa này lập tức biến sắc, gió nổi mây phun.

Chương 3096: Một đao miểu sát 1

- Hừ, ngươi cứ tới đây.

Huyết Kiếm khẽ quát một tiếng, trong không gian biến sắc lập tức bổ ra một kiếm. Kiếm quang huyết sắc xé rách vết nứt không gian đen kịt, giống như tia chớp phóng về phía Dương Đỉnh Thiên.

Sưu... Sưu.

Thân ảnh Dương Đỉnh Thiên khẽ động, bàn chân đạp nát không gian, Phong Thần Tiễn trong tay xuất động, quang nhận xuyên thủng không gian lướt đi.

Ầm ầm.

Trong chốc lát, hai cường giả cường hẫn này đã ầm ầm giao thủ với nhau. Công kích khủng bố tràn ngập năng lượng ngay cả Đế giả bình thường cũng không dám đặt chân vào trong đó. Đây là Đế giả tứ trọng, tới Đế giả, chênh lệch mỗi một trọng giống như giữa trời và đất, căn bản khó có thể vượt qua cái hào rộng này.

Mắt nhìn hai Đế giả khủng bố giao phong trên không trung, Đế giả bình thường không khỏi rung động.

- Toàn lực ra tay, phá trận, nhanh.

Nam thúc hét lớn một tiếng, Cửu Long Xích Viêm đỉnh đã xuất hiện trước người.

Ầm ầm.

Không gian run rẩy, Đế giả của Đế Đạo minh cũng thúc dục thần khí, trong lúc nhất thời không gian gió nổi mây phun. Dương Quá thì cầm Chấn Thiên, trước người Lục Tâm Đồng là Thanh Lôi Huyền Đằng, trước người Thánh Thủ Linh Đế là Linh Ngọc sàng... Tổng cộng chục kiện thần khí xuất hiện, uy năng bao phủ thiên địa. Thanh thế bực này khiến cho người có tu vi Tôn cấp đã cảm thấy mình dư thừa, không có cách nào tham dự vào bên trong.

Trong tay nhị nữ Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh văn cũng xuất hiện một kiện linh khí tuyệt đối là thần khí. Trong tay Bắc Cung Vô Song xuất hiện một thanh trường kiếm màu xanh lá, toàn thân màu xanh lục, không giống như kim loại tạo thành, thế nhưng uy năng lại khủng bố vô cùng.

Trong tay Độc Cô Cảnh Văn thì lại xuất hiện một cái tỳ bà màu trắng, uy năng cũng khiến cho người ta kinh hãi. Rõ ràng so với Cửu Long Xích Viêm đỉnh của Nam thúc và những thần khí khác mạnh hơn không ít.

Sưu Sưu Sưu.

Trường kiếm trong tay Bắc Cung Vô Song bổ ra một bổ, dưới thân kiếm không gian nổ tung, sinh cơ chung quanh biến mất.

Sưu Sưu.

Trường kiếm màu xanh trong tay Bắc Cung Vô Song bổ ra, không gian nổ tung, sinh cơ chung quanh biến mất.

Đang Đang.

Bàn tay như ngọc của Độc Cô Cảnh Văn khẽ gảy, trên tỳ bà, từng đạo quang nhận bằng linh hồn phá không đánh ra, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc.

Công kích từ thần khí trong tay nhị nữ cùng với công kích của các Đế giả nắm thần khí và những Đế giả bình thường lần nữa phóng về phía bốn đại trận kia.

- Toàn lực đánh chết Lục Lâm Thiên.

Cùng một thời gian, trong đại trận, từng đạo thân ảnh Đế giả nhảy ra, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Mười chín Đế giả a, trong đó có còn Đế giả như Tàn Kiếm Đại Đế và một Đế giả khác của Lan Lăng sơn trang, rõ ràng chính là Đế giả tam trọng. Mặt khác còn có mấy Đế giả nhị trọng, hơn chục Đế giả vây khốn Lục Lâm Thiên vào bên trong.

- Lục Lâm Thiên này chết chắc rồi.

- Lục Lâm Thiên chắc chắn sẽ chết, thuộc tính đại thành, trở thành Hoàng tộc thì thế nào? Vẫn phải chết thôi.

Tất cả người có tu vi Tôn cấp của Thiên Địa minh xa xa cùng với cường giả Chuẩn Đế nhìn nhau, trong mắt hiện lên sự vui mừng. Dưới sự vây công của mười chín Đế giả, nếu như Lục Lâm Thiên này còn không chết thì gặp quỷ rồi. Tiểu tử này mới đột phá Đế giả không bao lâu a.

Ầm ầm.

Công kích của Đế giả Đế Đạo minh lần nữa va chạm vào đại trận, âm thanh ầm ầm vang vọng, kinh thiên động địa. Không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc. Từng vết nứt không gian hiện lên, phía trên màn sáng bên ngoài của tầng đại trận thứ nhất xuất hiện khe nứt. Từng đạo kiếm quang trong đại trận bắt đầu phai nhạt đi một chút. Vô số Đế giả thúc dục thần khí phá trận, lúc này mọi người đều dùng toàn lực.

- Chỉ cần công kích thêm mấy lần là có thể phá vỡ, nhanh.

Đế giả Đế Đạo minh lần nữa bắt đầu ngưng tụ công kích.

- Lục Lâm Thiên, ngươi chết chắc rồi.

Khí tức mười chín Đế giả tập trung vào người Lục Lâm Thiên, trong không gian, một cỗ khí thế cường hãn dẫn động năng lượng thiên địa mang theo sát ý khuếch tán.

Đế giả Thiên Địa minh nhìn người Đế Đạo minh bên ngoài toàn lwujc phá trận, đại trận lung lay, sợ rằng dưới công kích điên cuồng bực này, chắc chắn sẽ có lúc bị phá hủy.

- Bốn đại trận, mười chín Đế giả, không ngờ lại xem trọng ta như vậy.

Trên không trung, lúc này vẻ mặt Lục Lâm Thiên lại vô cùng lạnh nhạt, bộ trường bào màu xanh trên người không gió mà bay. Thân ảnh chắp tay đứng đó, ánh mắt lạnh nhạt nhìn mười chín Đế giả trên không trung. Khóe miệng nhàn nhạt mỉm cười, nụ cười lại ẩn chứa hàn ý tuyệt đối.

- Cho nên tiểu tạp chủng nhà ngươi chắc chắn sẽ chết. Huyết tẩy Thiên Kiếm môn ta, ngươi xem Thiên Kiếm môn ta là cái gì? Thiên Kiếm môn ta há là tồn tại mà ngươi muốn huyết tẩy là huyết tẩy sao? Lớn lối, hiện tại lại giống như cá trong chậu, chết chắc rồi. Ha ha.

Sau lưng Tàn Kiếm, trong đội hình của Thiên Kiếm môn, Đoạn Kiếm Đại Đế lớn tiếng cười nói, tiểu tạp chủng này ngày hôm qua dám vũ nhục hắn, lúc này tiểu tạp chủng này tuyệt đối sẽ chết.

- Đoạn Kiếm lão cẩu, thứ nhất các ngươi không giết được ta. Thứ hai, ta dám cam đoan ngươi so với ta còn chết sớm hơn.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn Đoạn Kiếm Đại Đế rồi mỉm cười, Huyết Kiếm của Thiên Kiếm môn bên ngoài có cường giả của Vân Dương Tông đối phó. Mặt khác người của Đế Đạo minh vẫn còn rảnh tay, chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên cực kỳ mừng rỡ.

Đối với việc mình bị nhốt trong bốn đại trận, Lục Lâm Thiên cũng không có bất kỳ chút lo lắng nào.

- Khặc khặc, tiểu tạp chủng xuất khẩu cuồng ngôn. Một lát nữa ngươi nhất định sẽ chết. Ta sẽ nhìn xem ngươi khiến cho ta chết trước như thế nào. Một lát nữa ta sẽ tiêu diệt ngươi, để cho ngươi chết không có chỗ chôn.

Đoạn Kiếm Đại Đế dữ tợn, giận dữ nói, hắn chưa từng bị người khác gọi là lão cẩu như vậy. Lúc này nếu như không phải biết thực lực mình không có cách nào đánh chết Lục Lâm Thiên này, ngay cả Hung Hồn Linh Đế cũng chết trong tay Lục Lâm Thiên, sợ rằng hắn đã sớm động thủ với Lục Lâm Thiên rồi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt cười, thân ảnh khẽ động, trong thoáng chốc, nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên có động tác, mười chín đạo khí tức chấn động, đều cho rằng Lục Lâm Thiên muốn ra tay.

Mà ánh mắt Lục Lâm Thiên lúc này lại giống như cười mà không phải cười nhìn vào Đoạn Kiếm Đại Đế, ánh mắt này khiến cho trong lòng Đoạn Kiếm Đại Đế tự nhiên có chút run sợ.

- Hừ, các đệ tử lui về phía sau lần nữa.

Trong lòng Đoạn Kiếm Đại Đế trầm xuống, cố gắng áp chế cảm giác run sợ đột nhiên xuất hiện trong lòng, phất tay bảo đệ tử Thiên Kiếm môn sau lưng lùi lại một lần nữa. Một khi xảy ra đại chiến, ngoài Đế giả ra, không ai có thể chống lại, cho nên hắn mới bảo đệ tử trong môn lùi lại, tránh đệ tử trong môn bị liên lụy.

Nghe vậy đệ tử Thiên Kiếm môn lập tức lùi ra phía sau, mà ngay cả đệ tử sơn môn khác cũng lui về phía sau.

- Lỗ trưởng lão, mau lui lại.

Chương 3097: Một đao miểu sát 2

Cường giả Thiên Kiếm môn lui ra phía sau, nhìn thấy một lão giả mặc trường bào màu vàng còn chưa lui ra phía sau, cường giả bên cạnh lập tức lên tiếng, thế nhưng ánh mắt đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên ở phía xa.

Lão giả năm mươi tuổi mặc trường bào màu vàng kia cũng không lùi về phía sau, mà khóe miệng nở nụ cười vui vẻ.

- Lão cẩu, sao ngươi lại không tin lời ta nói cơ chứ? Ngươi sẽ chết trước mặt ta.

Lục Lâm Thiên nhìn Đoạn Kiếm Đại Đế nói.

- Tiểu tạp chủng, bổn Đế ở đây, để xem ngươi có bản lĩnh gì.

Một câu lão cẩu, hai câu cũng bị Lục Lâm Thiên gọi là lão cẩu, lúc này khuôn mặt Đoạn Kiếm Đại Đế đã đỏ bừng.

- Vậy thì tốt, mạng ngươi ta sẽ lấy.

Trong nháy mắt này nụ cười trên khuôn mặt Lục Lâm Thiên biến mất, trong đôi mắt đen láy bắn ra sát ý về phía Đoạn Kiếm Đại Đế. Một cỗ khí tức âm hàn, vô hình nương theo khí tức linh hồn nóng bỏng lan tràn ra trong không gian.

Sưu.

Không gian chấn động, một đạo thân ảnh màu vàng đột nhiên xuất hiện sau lưng Đoạn Kiếm Đại Đế.

- Lỗ Quyết Nhị, ngươi còn không mau lui xuống? Muốn chết sao?

Đoạn Kiếm Đại Đế quay đầu lại, nhìn thấy thân ảnh ngươi vừa mới xuất hiện, lập tức quát to.

- Hư Linh Huyễn Ấn, lưc lượng thời gian.

Trong mắt lão giả mặc trường bào màu vàng chừng năm mươi tuổi bắn ra ánh mắt quỷ dị, trên người có một cỗ khí tức quỷ dị vô hình đồng hóa gợn sóng trong không gian. Gần trong gang tấc bao phủ Đoạn Kiếm Đại Đế không kịp phòng bị vào bên trong.

Ngao.

Đột nhi ên trong tay lão giả mặc áo bào màu vàng có một đạo quang mang màu vàng xuất hiện, một tiếng đao minh giống như long ngâm truyền ra.

- Duệ Kim Hồn Đao.

Không có bất kỳ do dự nào, lão giả mặc áo bào màu vàng chừng năm mươi tuổi, cũng chính là Lỗ trưởng lão này nhanh chóng đánh ra một đạo đao mang màu vàng mang theo khí tức sắc bén, lạnh lẽo tạo thành một đường vòng cung huyền ảo, ẩn chứa linh hồn lực vô hình bổ về phía Đoạn Kiếm Đại đế. Kim quang quanh thân đại thịnh.

Những nơi đao mang màu vàng đi qua, không gian nứt vỡ, vết nứt không gian đen kịt xuất hiện trong không gian.

Đoạn Kiếm Đại Đế ngây ngốc, lúc này không biết vì sao hắn không có cách nào nhúc nhích, toàn thân giống như bị quản chế, trong lòng hắn có thể mơ hồ cảm giác được sự khủng bố của một đao kia.

Khí tức sắc bén, lạnh lẽo cùng với công kích linh hồn khiến cho trong lòng hắn rung động. Thế nhưng hết lần này tới lần khác lại không thể nhúc nhích, trong sát na này hắn cũng không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chỉ là đao mang màu vàng kia đã đánh xuống.

Đoạn Kiếm Đại Đế chạy không thoát, cũng không có cách nào giãy dụa. Gần trong gang tấc, không hề phòng bị, thời gian gấp bốn mươi lần bao phủ, công kích linh hồn, huống chi thực lực chân chính của Lục Lâm Thiên tăng thêm Huyết Lục đã sớm vượt qua hắn.

Tất cả chỉ xảy ra trong nháy mắt, đao mang màu vàng mang theo vết nứt không gian đen kịt, dưới vô số ánh mắt lập tức đánh vào trên người Doạn Kiếm Đại Đế, mọi người chung quanh kinh ngạc, thế nhưng không có ai có thể kịp ngăn cản.

Tất cả chỉ trong chớp mắt, đao mang màu vàng mang theo xu thế khủng bố giống như chẻ tre bổ vào Đoạn Kiếm Đại Đế đang ngây ngốc. Đao mang màu vàng đánh xuống, khí tức sắc bén ngập trời cùng với công kích linh hồn phô thiên cái địa khuếch tán.

Không gian run rẩy, một đao kia đánh xuống, khiến cho trong lòng chúng Đế giả chung quanh không nhịn được mà nhảy dựng.

- Đoạn Kiếm, cẩn thận, hắn không phải là Lỗ Quyết Nghị.

Tàn Kiếm Đại Đế lớn tiếng hét, sắc mặt đại biến, trong nháy mắt này thân ảnh hắn biến mất tại chỗ.

Sưu.

Đao mang màu vàng bổ vào trên người Đoạn Kiếm Đại Đế, từ trên đỉnh đầu Đoạn Kiếm Đại Đế bổ xuống, dùng xu thế cường hãn xẹt qua mi tâm, dễ dàng giống như rút đao đoạn thủy, hung hăng chém thân thể Đoạn Kiếm Đại Đế thành hai khúc.

Ken Két.

Đao mang còn thừa từ trên không trung đánh xuống, bổ ra một vết nứt đen kịt mà thâm thúy trong không gian. Đoạn Kiếm Đại Đế dưới một đao của Lục Lâm Thiên đã trở thành hai nửa. Máu tươi bắn tứ tung, thân thể hóa thành mảnh vỡ rơi xuống không trung. Hồn anh cùng với phân thân của Đế giả cũng không kịp chạy ra.

Chính xác mà nói, căn bản cũng không có cơ hội thi triển. Tất cả xảy ra quá nhanh, nhanh tới mức hắn không thể tưởng tượng nổi. Một màn này tất cả mọi người cũng không tưởng tượng nổi. Thậm chí còn mơ hồ, còn không biết đã xảy ra chuyện gì.

Đoạn Kiếm Đại Đế bị một đao chém thành hai nửa. Trong nháy mắt này, thân ảnh Lỗ trưởng lão cũng biến mất không thấy gì nữa. Thân ảnh Tàn Kiếm Đại Đế xuất hiện trong không gian Đoạn Kiếm Đại Đế vừa mới bị tru sát, một tia máu tươi còn bắn vào trên mặt hắn.

- Một đao đã bị đánh chết, xảy ra chuyện gì vậy?

- Đoạn Kiếm chính là Vũ Đế nhị trọng a. Hồn anh và phân thân còn chưa kịp chạy ra.

- Một đao bị miểu sát, thực lực quá mạnh.

Đế giả Thiên Địa minh lúc này mới kịp phản ứng, trợn mắt há hốc mồm, hít sâu một ngụm khí lạnh. Vừa rồi dưới khí tức sắc bén, lạnh lẽo của một đao kia, mọi người đều cảm thấy linh hồn run rẩy. Đoạn Kiếm là Vũ Đế nhị trọng a, không ngờ lại bị miểu sát như vậy.

- Đoạn Kiếm sư đệ... Ah...

Tàn Kiếm Đại Đế hét lớn một tiếng, âm thanh bi thương, rít gào, khí tức nóng bỏng trên thân thể lan tràn ra trong không gian.

- Ài... Ta đã nói với ngươi, ngươi sẽ chết trước ta rồi mà. Tại sao ngươi lại không tin cơ chứ.

Một âm thanh than thở vang lên, bên người Lục Lâm Thiên lúc này xuất hiện lão giả mặc áo bào màu vàng, khóe miệng người này còn đang nở nụ cười vui vẻ.

Trong đình viện ở một ngọn núi trong Thiên Kiếm môn, Lục Lâm Thiên lại dùng chiêu cũ, đánh chết Quân trưởng lão và Lỗ trưởng lão, sau đó lập tức hóa thành bộ dáng của Lỗ trưởng lão. Thi triển sưu linh thuật, tìm được không ít tin tức từ trong linh hồn của hai người.

Từ trong trí nhớ ở linh hồn của hai người, Lục Lâm Thiên biết được Thiên Kiếm môn còn có sắp xếp khác. Người phụ trách chính là Quân trưởng lão và Lỗ trưởng lão kia.

Vốn sáng nay Lục Lâm Thiên định biến hóa thành Quân trưởng lão trà trộn vào trong Thiên Kiếm môn, thế nhưng thấy Lỗ trưởng lão có địa vị cao như vậy, Lục Lâm Thiên mới thay đổi chủ ý, mà linh hồn phân thân cũng lập tức tiến vào trong Thiên Kiếm môn.

- Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra? Lỗ trưởng lão giết Đoạn Kiếm lão tổ? Xảy ra chuyện gì?

- Thực lực của Lỗ trưởng lão từ lúc nào lại khủng bố như vậy?

Đệ tử Thiên Kiếm môn lúc này vẫn còn đang há hốc mồm, căn bản không biết là chuyện gì đang xảy ra. Trong đầu mơ hồ, căn bản không có cách nào phục hồi tinh thần lại.

Ngoài đại trận, Đế giả Đế Đạo minh không có cách nào tiến vào trong đại trận, thế nhưng vẫn có thể nhìn thấy động tĩnh bên trong.

Trong chớp mắt, chúng Đế đang chuẩn bị phá trận cũng há hốc mồm, Đoạn Kiếm Đại Đế bị một đao đánh chết, thứ kia rõ ràng là thần khí Huyết Lục của Lục Lâm Thiên.

Chúng Đế của Đế Đạo minh nhìn nhau, dường như hy vọng có người nói chuyện gì đang xảy ra. Đáng tiếc không có bất kỳ ai biết rõ. Mà ngay cả Tiểu Long lúc này cũng có chút nghi ngờ.

Chương 3098: Trốn không thoát 1

- Tam Thần Thiên Biến Quyết, đó là Lục sư đệ.

Chỉ có Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến ở phía xa đột nhiên kinh hãi và vui mừng. Chỉ có hắn biết rõ chuyện gì đang xảy ra. Chỉ cần đoán cũng biết được chuyện gì đang xảy ra.

- Tiếp tục phá trận, nhanh.

Kinh ngạc trong giây lát, Đế giả Đế Đạo minh lần nữa ra tay, từng kiện thần khí được thúc dục, tăng thêm từng đạo công kích khủng bố, lần nữa hung hăng va chạm vào trên đại trận.

Ken két.

Trên bốn đại trận, quang mang bên ngoài ầm ầm bị nghiền nát, vô số kiếm quang lập tức phai nhạt.

Ầm ầm.

Dưới va chạm khủng bố, không gian bị nghiền nát, kình khí khuếch tán, cả không gian giống như sơn băng địa liệt.

- Tiếp tục công kích, Thiên Kiếm Cổ trận đã bị phá.

Linh Hạo Đại Đế quát lớn.

- Hỗn trướng, đây không phải là đệ tử Thiên Kiếm môn mà là Lục Lâm Thiên. Nhanh liên thủ giết Lục Lâm Thiên.

Phía xa xa, Đoạn Kiếm Đại Đế bị giết, Huyết Kiếm Đại Đế lập tức rít gào, mùi máu tươi đại thịnh.

- Ha ha, Đoạn Kiếm chết, Huyết Kiếm, Thiên Kiếm môn ngươi cũng không may mắn a.

Tâm thần Dương Đỉnh Thiên luôn dò xét trong không trung, nhìn thấy cảnh trong đại trận, sau khi kinh ngạc trong giây lát, hắn cũng cười to không thôi.

- Dương Đỉnh Thiên, ta thề không để cho ngươi yên.

Huyết Kiếm bị Dương Đỉnh Thiên cuốn lấy, cho nên chuyện này cũng tính vào người Dương Đỉnh Thiên. Từng đạo công kích mang theo mùi máu tươi ngập trời bao phủ Dương Đỉnh Thiên.

- Không để yên sao? Chẳng lẽ ta lại sợ ngươi?

Dương Đỉnh Thiên thân là người có tu vi đồng cấp với Huyết Kiếm, tại sao lại sợ Huyết Kiếm này, cho nên lập tức đánh ra từng đạo công kích ngăn cản.

Ầm ầm.

Dương Đỉnh Thiên và Huyết Kiếm lần nữa giao thủ với nhau, khí thế rõ ràng cũng vô cùng kinh khủng.

- Lục Lâm Thiên, hắn là Lục Lâm Thiên.

Trong đại trận, từng đạo ánh mắt kinh ngạc nhìn vào người lão giả mặc ào bào màu vàng. Lúc này nhìn vào huyết đao màu vàng trong tay lão giả kia, bên trên còn chưa khí tức của thuộc tính mới, rốt cuộc mọi người đã hiểu ra.

Chỉ là mọi người thực sự không biết được vì sao Lục Lâm Thiên này lại biến hóa thành bộ dáng của người khác. Thậm chí là khí tức trên người cũng giống như đúc. Bằng không đối với đám người có tu vi như Đoạn Kiếm Đại đế mà nói, chỉ biến hóa đơn giản tuyệt đối khó có thể giấu diếm được tâm thần dò xét của bọn chúng.

- Lục Lâm Thiên, ta sẽ băm vằm ngươi thành từng mảnh nhỏ.

Tàn Kiếm Đại Đế dữ tợn hét lớn, nhìn thân thể Đoạn Kiếm Đại Đế hóa thành huyết vụ rơi xuống phía dưới, đột nhiên quay đầu lại nhìn Lục Lâm Thiên, trường kiếm trong tay chỉ về phía Lục Lâm Thiên.

- Ngươi cũng không có cái tư cách này.

Lão giả mặc áo bào màu vàng cười nhạt một tiếng, rõ ràng là âm thanh của Lục Lâm Thiên. Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người lập tức hóa thành bộ dáng của bản thể. Khuôn mặt kiên nghị, hai mắt đen láy, sát ý ngập tràn.

Mà ngay khi thân thể xảy ra biến hóa, trong nháy mắt ngản ngủi đã hoàn toàn không giống trước đó, khiến cho người ta kinh ngạc không thôi.

- Lục Lâm Thiên, đó là Lục Lâm Thiên.

- Tại sao Lỗ trưởng lão lại là Lục Lâm Thiên? Chuyện gì đang xảy ra? Quá quái dị.

- Tại sao lại là một Lục Lâm Thiên? Linh hồn phân thân sao?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên khôi phục bộ dáng bản thể. Khuôn mặt quen thộc kia khiến cho người ta rung động. Trong tất cả các sơn môn đều vang lên âm thanh kinh hãi.

- Hóa ra đã sớm có sắp xếp a.

Trong Đế Đạo minh, chúng Đế đang tiếp tục phá trận sững sờ, đây là điều mà ngay cả bọn họ cũng không biết.

- Đây chẳng qua là linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên mà thôi. Lục Lâm Thiên này có dịch dung thuật, nhanh, đồng loạt ra tay, toàn lực đánh chết Lục Lâm Thiên và linh hồn phân thân của hắn.

Ánh mắt Tàn Kiếm Đại Đế âm trầm, miệng hét lớn một tiếng, Tàn Kiếm trong tay phát ra tiếng ken két, khí tức phô thiên cái địa trên thân thể tràn ra.

Sưu Sưu.

Mười tám Đế giả của Thiên Địa minh vừa rồi đều nhìn thấy chỗ khủng bố của Lục Lâm Thiên. Không dám có chút chậm trễ nào. Bên ngoài còn có người của Đế Đạo minh toàn lực phá trận, bọn họ phải tốc chiến tốc thắng. Trong chốc lát từng đạo khí tức khủng bố bắt đầu lan tràn.

Sưu.

Cùng một thời gian, trên bản thể mặc áo bào vàng của Lục Lâm Thiên đột nhiên run lên, một cỗ năng lượng mênh mông trong khoảnh khắc lan tràn, giống như thủy triều bắt đầu khởi động.

Khí tức mênh mông tràn ngập, không gian quanh thân đột nhiên bắt đầu vặn vẹo. Một cỗ khí thế ngập trời khuếch tán. Dưới cỗ khí tức kia, Đế giả Thiên Địa minh bốn phía thoáng run rẩy.

Khí thế kia lan tràn, năm sáu nghìn cường giả đỉnh cấp, tinh anh của Thiên Địa minh phía xa, trong đầu xuất hiện cảm giác ngốc trệ. Tim đập nhanh, khó có thể áp chế.

Một loại cảm giác sợ hãi khó hiểu xuất hiện trong lòng tất cả người của Thiên Địa minh. Giống như đột nhiên hiện ra, trong chúng cường giả của Thiên Địa minh dường như cũng có không ít yêu thú thất giai và bát giai, dưới cỗ khí tức khủng bố của Lục Lâm Thiên lúc này toàn thân run rẩy, trong lòng xuất hiện sự sợ hãi.

Phần đông Đế giả Thiên Địa minh cũng run sợ, khí tức này cực kỳ cường hãn. Tổng lúc mơ hồ bọn họ có cảm giác chuyện không tốt sắp xảy ra.

- Thanh Linh Khải Giáp.

- Huyễn Ảnh Thanh vũ.

Quang mang lóe lên, tiếng sấm minh vang vọng. Thanh Linh Khải Giáp cùng với Huyễn Ảnh Thanh Vũ lập tức được Lục Lâm Thiên xuất ra. Bản thể Lục Lâm Thiên đạp không đứng thẳng, tay nắm Huyết Lục. Phân thân Thái Cổ U Minh Viêm bên người nở nụ cười vui vẻ.

Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng Lục Lâm Thiên chấn động, không gian chung quanh bị phá hủy, nghiền nát giống như thủy tinh. Khí thế ngút trời.

- Muốn tới giết ta, còn chưa tới sao? Ta muốn nhìn xem ngày hôm nay ai trong các ngươi có thể giết được ta.

Đôi mắt đen láy của Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía, khẽ cười lạnh. Âm thanh vang vọng khiến cho người ta không nhịn được cảm giác run sợ.

- Ta cũng muốn nhìn xem ngươi có tư cách gì mà hung hăng càn quấy. Ngươi giết Đoạn Kiếm sư đệ ta, ta thề sẽ nghiền nát ngươi thành tro bụi.

Thân ảnh Tàn Kiếm Đại Đế dẫn đầu nhảy ra, bàn tay nắm chặt, không gian gió nổi mây phun. Trên thân Tàn Kiếm lan tràn ra hỏa diễm khủng bố, thân ảnh khẽ động mang theo tiếng sấm minh, tiếp đó trong nháy mắt thân ảnh đã xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên giống như thuấn di.

Tàn Kiếm Đại Đế xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, tay cầm Tàn Kiếm đánh xuống một kiếm. Một đạo kiếm quang trên thân Tàn Kiếm lập tức bắn ra.

Ầm ầm.

Đạo kiếm quang này lướt đi, trên không trung vang lên tiếng sấm minh, không gian như lờ mờ thêm một chút. Trong chốc lát, một cỗ khí tức nóng bỏng ngập trời lan tràn. Đạo kiếm quang này khiến cho năng lượng thiên địa biến hóa. Chung quanh kiếm quang, cả không gian sụp đổ từng khúc, khí thế kinh người tràn ngập thiên địa.

Tàn Kiếm Đại Đế có tu vi Vũ Đế tam trọng, khí tức khủng bố lúc này Đoạn Kiếm Đại Đế còn xa mới có thể so sánh được. Tới cấp độ Đế giả, cách biệt mỗi một tầng đều giống như giữa trời và đất. Không có cách nào vượt qua. Một kiếm của Tàn Kiếm Đại Đế lúc này dưới tình huống bi thương đã dùng toàn lực.

Chương 3099: Trốn không thoát 2

- Thực lực thật là khủng khïếp.

Mười tám Đế giả, trong đó người là Đế cấp tam trọng cũng chỉ có lão giả của Lan Lăng sơn trang kia mà thôi. Vừa nhìn thấy thanh thế khủng bố như vậy, ngay cả lão giả này cũng có chút rung động.

Nhìn đạo kiếm quang của Tàn Kiếm Đại đế, trong ánh mắt bình tĩnh của Lục Lâm Thiên hiện lên sát ý. Trên khuôn mặt kiên nghị xuất hiện nụ cười lạnh. Thân thể không lùi mà tiến tới. Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng lóe lên, đánh về phía Tàn Kiếm Đại Đế.

Sưu Sưu.

Tàn Kiếm Đại Đế hét lớn một tiếng, tay nắm Tàn Kiếm, đạo kiếm quang này trong nháy mắt bắn ra, thân ảnh tựa như cầu vồng, kiếm quang như thiểm điện, bổ tới Lục Lâm Thiên, không có chút trì hoãn nào.

- Công kích linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, đánh chết linh hồn phân thân của hắn.

Những Đế giả khác trong nháy mắt này cũng có động tác. Trong giây lát có sát ý tràn ra. Năng lượng thiên địa lúc này chấn động không ngừng, ánh mắt mang theo sát ý nhìn về phía phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên.

- Gïết.

Từng tiếng hét lớn mang theo sát ý vang vọng trong phiến không gian này, cơ hồ cùng lúc, tất cả cường giả của các sơn môn lớn trong Thiên Địa minh đều nhanh như thiểm điện phóng về phía Lục Lâm Thiên, từng đạo quang trụ bằng linh lực, chân khí đáng sợ phóng lên trời.

Khí tức khủng bố phô thiên cái địa lan tràn ra chung quanh, mười bảy Đế giả khủng bố đánh ra công kích, không hẹn mà cùng đánh về phía linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên.

Thanh thế mênh mông cuồn cuộn như vậy khiến cho cường giả Thiên Địa minh trong đại trận, còn có cường giả Đế Đạo minh ngoài đại trận không khỏi run rẩy. Loại chấn động khủng bố này, nếu như đổi lại là bọn họ mà nói, một khi bị lan tới gần sẽ lập tức tan thành mây khói.

- Tiểu tạp chủng, chết đi.

Cùng một lúc, đạo kiếm quang của Tàn Kiếm Đại Đế đã đánh xuống. Dùng một tốc độ khủng bố trong sát na xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên chưa đầy ba thước, không gian chung quanh nứt vỡ.

Trong chớp mắt này, Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng Lục Lâm Thiên nhanh chóng chấn động, dường như mới cảm nhận được sự khủng bố của đạo kiếm quang này, một khi bị chém trúng, tuyệt đối sẽ bị chém thành hai khúc.

- Tiểu tử, ngươi chậm rồi. Ngươi trốn không thoát đâu. Đế giả tam trọng không phải là tồn tại mà ngươi có thể vượt qua. Trước mặt thực lực tuyệt đối, bất luận thủ đoạn quỷ dị gì của ngươi cũng chỉ nực cười mà thôi.

Tàn Kiếm Đại Đế hét lớn một tiếng, đạo kiếm quang này giống như có mặt, như hình với bóng đuổi theo Lục Lâm Thiên, khóa chặt không gian, ầm ầm đánh xuống.

Lục Lâm Thiên cấp tốc trốn đi, thế nhưng trong không gian lúc này có một cỗ lực lượng trói buộc vô hình. Căn bản không có cách nào thoát thân. Toàn lực thúc dục Huyễn Ảnh Thanh Vũ cũng chỉ có thể chật vật tránh ra một chút. Một đạo kiếm quang kia hung hăng đánh xuống vai trái của Lục Lâm Thiên.

Ken Két.

Trong nháy mắt này, Thanh Linh Khải Giáp trên vai trái của Lục Lâm Thiên cũng không chịu được công kích, bắt đầu vỡ nát. Kiếm quang đánh xuống, âm thanh xương cốt bị nghiền nát vang lên.

- Khặc khặc. Không chịu nổi một kích, chỉ dựa vào thủ đoạn quỷ dị mà thôi.

Tàn Kiếm Đại Đế nhe răng cười không thôi, một kiếm này đánh xuống hắn đã cảm nhận được âm thanh xương cốt bị nghiền nát. Lục Lâm Thiên này căn bản không có cách nào chống lại hắn.

Ầm ầm.

Cùng một thời gian, công kích kinh người của mười bảy Đế giả hung hăng đánh vào trên người linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên. Mười bảy đạo công kích khủng bố của mười bảy Đế giả khiến cho không gian bạo tạc, tạo thành một cái động sâu trong không gian.

Lực lượng khủng bố ngập trời lập tức bị động sâu đen kịt trong không gian thôn phệ, cắn nuốt, trong nháy mắt biến mất trong không gian.

Mà giờ khắc này, khi không gian bình tĩnh trở lại, dưới công kích của mười bảy cường giả Đế cấp liên thủ, linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên đã biến mất không thấy gì nữa. Trong tâm thần dò xét của mười bảy Đế giả cũng không còn thấy khí tức của linh hồn phân thân Lục Lâm Thiên.

- Đánh chết rồi.

Sắc mặt mười bảy người này vui mừng quá đỗi, đánh chết một đạo linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên chẳng khác gì là khiến cho Lục Lâm Thiên bị trọng thương linh hồn. Thực lực sẽ đại giảm. Về sau tu vi cũng không có cách nào tiếp tục tiến bộ. Đương nhiên hiện tại Lục Lâm Thiên sẽ chết chắc, cũng không có sau này nữa.

Ken két.

Dưới một kiếm này máu tươi trên vai Lục Lâm Thiên bắn ra. Xương cốt đứt gãy. Trong chớp mắt này Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được một cỗ năng lượng nóng bỏng ngập trời từ trên kiếm quang trút xuống người hắn. Kiếm quang đánh xuống, cũng không đơn giản chỉ có một mình kiếm quang.

Bên trên đạo kiếm quang này ẩn chứa lực lượng nóng bỏng ngập trời. Giống như muốn phá hủy tất cả cơ bắp, kinh mạch, lục phủ ngũ tạng trong cơ thể hắn. Lực lượng khủng bố khó có thể chống lại.

Nhưng mà lúc này Bất Tử Địa Linh thể và Bất Diệt Huyền Thể của Lục Lâm Thiên đã phát huy ra tác dụng cực lớn. Cỗ lực lượng mạnh mẽ này dưới tác dụng của Bất Tử Địa Linh Thể đã giảm bớt mấy chục lần.

Hơn nữa có trình độ cường hãn của Bất Diệt Huyền Thể, lực lượng của Vũ Đế tam trọng tuyệt đối mạnh mẽ, nhưng lúc này cũng khó có thể phá hủy thân thể Lục Lâm Thiên.

Lực lượng của Vũ Đế tam trọng cường hãn, thế nhưng Bất Tử Địa Linh Thế và Bất Diệt Huyền Thể của Lục Lâm Thiên lại biến thái, cho dù là lực lượng của Vũ Đế tam trọng cũng không có cách nào phá hủy thân thể biến thái này của Lục Lâm Thiên.

- Đi chết đi.

Tàn Kiếm Đại Đế cười lớn, Lục Lâm Thiên này thoạt nhìn không kém, kỳ thực cũng có không ít thủ đoạn quỷ dị. Nhưng Đế giả Tam trọng cũng không phải là thứ mà tiểu tử này có thể chống lại.

- Lão cẩu, để xem ai chết.

Một kiếm này đánh vào trên vai Lục Lâm Thiên, máu tươi bắn ra, xương cốt đứt gãy. Ngay khi cả cánh tay trái của Lục Lâm Thiên sắp bị chém lìa ra, thì trong ánh mắt nhìn như kinh hoảng, sợ hãi của Lục Lâm Thiên bỗng nhiên bộc phát ra một cỗ hàn ý ngập trời.

- Hư Linh Huyễn Ấn, lực lượng thời gian.

Một cỗ công kích linh hồn cùng với lực lượng thời gian gần trong gang tấc được thúc dục, trong nháy mắt này cho dù Tàn Kiếm Đại

Đế có mạnh hơn nữa cũng bị ảnh hưởng cực lớn, hai mắt ngốc trệ.

- Duệ Kim Hồn Đao.

Cùng một thời gian, quanh thân Lục Lâm Thiên lập tức có năng lượng bàng bạc phóng ra. Tay phải hung hăng hất lên, Huyết Lục được huy động, đao mang màu vàng mang theo kình khí xé rách không gian, dùng xu thế cường hãn đánh về phía trước.

Khí tức lạnh lẽo ngập trời nương theo công kích linh hồn khủng bố trong tích tức phóng ra.

Gần trong gang tấc, Huyết Lục trong tay Lục Lâm Thiên đánh về phía Tàn Kiếm Đại Đế, t ừ bên phải đi sang phía trái chém ngang một đao, chính là một đao trên cổ gọt ra.

Sưu.

Nơi đao mang đi qua, âm thanh gợn sóng trong không gian bị nghiền nát truyền tới. Đao mang sắc bén lạnh lẽo, Tàn Kiếm Đại Đế căn bản còn chưa kịp phản ứng. Hắn thật không ngờ Lục Lâm Thiên lại có phương thức ra đao như vậy.

Chương 3100: Một kiếm một đao

Không gian bị phá vỡ, đao mang bổ ra một vết nứt không gian đen kịt. Quang mang đen kịt lóe lên rồi biến mất. Mà trong nháy mắt này, trong đầu Tàn Kiếm Đại Đế, trong nháy mắt có hai đạo quang mang lướt đi, linh hồn phân thân và hồn anh trong sát na phóng ra.

Mười bảy Đế giả cũng vừa vặn đánh chết linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, cả đám đang mừng thầm, đột nhiên nghe thấy động tĩnh như vậy lập tức ngẩng đầu nhìn về phía bản thể Lục Lâm Thiên.

Trong ánh mắt của mọi người, đầu Tàn Kiếm Đại Đế bị một đao của Lục Lâm Thiên chém rụng. Chỉ có một đạo hồn anh cùng với linh hồn phân thân trong sát na nhanh chóng chạy ra mà thôi.

Ken Két.

Mà đồng thời trên vai trái Lục Lâm Thiên, khe nứt lan tràn, cánh tay trái của Lục Lâm Thiên bị chém đứt. Chân khí vận chuyển, máu tươi từ cánh tay trái phun ra lập tức ngừng lại.

- Tàn Kiếm Đại Đế bị diệt, Lục Lâm Thiên mới bị đứt một tay, không thể tưởng tượng nổi.

- Lục Lâm Thiên này quá ác, cường nhân a.

Chúng Đế giả nghẹn họng nhìn trân trối, Tàn Kiếm Đại Đế chính là Vũ Đế tam trọng a. Thoạt nhìn còn rơi vào thế hạ phong, Tàn Kiếm Đại Đế không ngờ lại không đánh chết được Lục Lâm Thiên, ngược lại còn bị trọng thương như vậy.

Mà một đao của Lục Lâm Thiên đổi lấy một kiếm của Tàn Kiếm Đại Đế, không để ý tới tính mạng của mình khiến cho chúng Đế kinh hãi, rung động.

- Lâm Thiên.

Người Đế Đạo minh đang toàn lực phá trận lúc này cũng kinh hãi nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên. Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song cùng mọi người kinh ngạc lên tiếng, mọi người đều nhìn rõ linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên bị đánh chết, còn bị đứt một tay.

- Đại thiếu gia.

- Chưởng môn.

Lục gia cùng với chúng cường giả Phi Linh môn nhìn thấy một màn trong không gian phía xa, trong lòng bỗng nhiên co thắt lại, cường giả Đế Đạo minh cũng nhíu mày.

- Nhị đệ.

Ánh mắt Dương Quá đại biến, trên Chấn Thiên gió nổi mây phun. Kim quang rực rỡ giống như mặt trời ban trưa, kiếm quang khủng bố lần nữa đánh xuống.

Ầm ầm.

Hai mươi mấy Đế giả lần nữa công kích tới. Công kích khủng bố đánh xuống, đại trận thứ hai rốt cuộc bị cưỡng ép phá hủy. Chín chín tám mươi mốt đạo quang trụ bằng năng lượng bị phá hủy. Năng lượng khủng bố khuếch tán khiến cho không gian đột nhiên nổ tung. Âm thanh hung hãn giống như sấm sét vang lên trên không trung.

Kình phong cuồng bạo khuếch tán, không gian bị xốc lên tạo thành một cái động sâu. Kình khí ngập trời nương theo năng lượng thiên địa hóa thành hình cung trên không trung lan tràn ra bốn phía. Khi khuếch tán tới một phạm vi nhất định tự biết mất không thấy gì nữa.

Bốn đại trận đã bị phá hai, thế nhưng vẫn còn Bàn Long đại trận cùng với Càn Khôn Thiên Nguyệt Đại trận vẫn còn hoàn hảo.

- Tiếp tục phá trận.

Thánh Thủ Linh Đế hét lớn một tiếng, tiếp tục phá trận. Chỉ là toàn lực thúc dục từng đạo công kích khiến cho mọi người tiêu hao vô cùng khổng lồ.

- Ah...

Trên không trung trong đại trận, linh hồn phân thân của Tàn Kiếm Đại Đế tức giận rít lên, thân thể bị hủy, về sau cho dù hắn có thể đoạt xá thành công, tu vi khó có thể tiến thêm.

Thế nhưng hắn thật không ngờ, Lục Lâm Thiên này lại không chết, chỉ đứt một tay mà thôi. Dưới một đao kia hắn không kịp né trách, còn có công kích linh hồn khủng bố, một đao kia quá kinh khủng.

- Tiểu tạp chủng, ngươi chơi ta.

Tàn Kiếm Đại Đế hét lớn một tiếng, linh hồn phân thân và hồn anh kêu lên một tiếng thê lương nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Đến lúc này hắn mới biết được Lục Lâm Thiên này vừa rồi cố ý chịu một kiếm của hắn là đang chơi hắn. Không ngờ đổi một kiếm lấy một đao khiến cho hắn tổn thất lớn hơn. Không ngờ hắn lại chịu thiệt trong tay Lục Lâm Thiên này, chuyện này khiến cho hắn nổi giận không thôi.

- Lão cẩu, tư vị thế nào?

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn linh hồn phân thân và hồn anh của Tàn Kiếm Đại Đế, khóe miệng nhếch lên nở nụ cười lạnh lẽo.

Đây chính là kết quả nằm trong dự đoán của Lục Lâm Thiên. Thân thể của hắn làm sao Tàn Kiếm lão cẩu này có thể bì kịp, Bất Diệt Huyền Thể tăng thêm Bất Tử Địa Linh Thể vô cùng cường hãn, hắn còn sợ một kiếm kia sao?

Dứt lời, ngay trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, Lục Lâm Thiên nhặt cánh tay trái bị đứt của mình lắp vào trên vai trái.

Sưu.

Từ trên vai trái, chỗ Lục Lâm Thiên bị chém đứt tay có một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn ra. Cùng lúc, bằng mắt thường có thể nhìn thấy được có từng đạo quang mang màu vàng lan tràn ra, quang mang quanh quẩn, cánh tay bị đứt này lập tức được nối lại, vô cùng hoàn hảo, gân cốt, cơ bắp liền mạch, không bị tổn hại một chút nào.

Tất cả đều dung hợp hoàn mỹ, căn bản không có dấu vết bị chém qua, thậm chí ngay cả sẹo cũng không có. Chân khí vận chuyển, Thanh Linh Khải Giáp lần nữa lại bao phủ lấy vai trái của hắn.

Răng rắc.

Lục Lâm Thiên xoay cánh tay trái của mình một chút, các đốt ngón tay kêu răng rắc, tất cả khôi phục như thường.

Sưu Sưu.

Một cảnh này khiến cho tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm, không thể tin nổi. Trong tâm thần dò xét, Đế giả của Đế Đạo minh và cường giả sau lưng cũng há hốc mồm.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên vẫn nở nụ cười lạnh, nhìn vào cánh tay trái đã khôi phục lại như cũ. Lục Lâm Thiên không có một chút kinh ngạc nào, đây là uy lực của Bất Diệt Huyền Thể, Bất Diệt Huyền Thể của hắn cho dù là thân thể hóa thành mảnh vỡ cũng có thể khôi phục lại hoàn mỹ, căn bản không tốn một chút sức lực nào.

Chỗ biến thái nhất của Bất Diệt Huyền Thể chính là chỉ cần hồn anh của hắn không bị diệt, thì hắn chính là bất tử. Thân thể hóa thành mảnh vỡ cũng có thể phá rồi lại lập, có thể tùy thời phá rồi lại lập đây mới là bất diệt.

Mà Bất Tử Thần Thể, lại làm giảm bớt công kích, cả hai đều là công pháp phòng ngự khủng bố vô cùng. Tác dụng lại không giống nhau, mà một khi liên thủ lại khiến cho lực phòng ngự của hắn đạt tới tình trạng biến thái.

Lục Lâm Thiên rất rõ điểm này cho nên mới dám một kiếm đổi một đao. Đối phương là Vũ Đế tam trọng, Lục Lâm Thiên không muốn trì hoãn quá nhiều, trước tiên nên giải quyết kẻ mạnh nhất, kế tiếp mới dễ làm việc. Mà lúc này Tàn Kiếm Đại Đế này cũng không còn đáng lo ngại nữa.

- Cái này... Trời...

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lập tức khôi phục như cũ, tất cả người của Thiên Địa minh trong không gian này lập tức hít sâu một ngụm khí lạnh. Chuyện này quả thực khiến cho bọn họ khiếp sợ. Đây còn là người hay sao? Đứt một cánh tay không ngờ có thể lập tức khôi phục hoàn hảo, đây tuyệt đối không phải là nhân loại, biến thái a.

Chúng Đế giả Thiên Địa minh trong không trung lúc này kinh ngạc tới mức không nói nên lời, yêu nghiệt, tuyệt đối là yêu nghiệt.

- Tại sao lại có thể như vậy? Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng.

Giữa không trung, linh hồn phân thân cùng với thân thể hồn anh của Tàn Kiếm Đại Đế lúc này kinh hãi vô cùng. Đây căn bản là chuyện không có khả năng. Bất luận kẻ nào cũng không có cách nào làm được chuyện này, thế nhưng tất cả lại hiện lên trước mắt hắn, vô cùng chân thật.

Chương 3101: Thiên Hỏa xuất hiện 1

- Lão cẩu, thế nào? Thân thể ngươi có thể khôi phục được không?

Lục Lâm Thiên khôi phục lập tức cười nhạt một tiếng, mắt nhìn thân thể hồn anh và linh hồn phân thân của Tàn Kiếm Đại Đế khẽ cười nhạt. Đây quả thực là xát muối vào trong vết thương của Tàn Kiếm Đại Đế.

- Hỗn trướng, các ngươi nhanh chóng liên thủ, một đám ngu ngốc, toàn lực liên thủ đánh chết Lục Lâm Thiên.

Phía xa xa, Huyết Kiếm Đại Đế tức giận tới mức râu tóc dựng ngược lên, giận dữ vô cùng. Tàn Kiếm bị mất thân thể, Đoạn Kiếm bị giết, Thiên Kiếm môn đã bị trọng thương, hết lần này tới lần khác hắn lại bị Dương Đỉnh Thiên cuốn lấy, không có cách nào thoát thân.

- Ha ha, Thiên Kiếm môn sắp xong đời rồi. Ha ha.

Tâm tình của Dương Đỉnh Thiên lúc này vô cùng tốt, đối mặt với công kích điên cuồng của Huyết Kiếm cũng toàn lực ứng phó.

Nghe tiếng quát của Đoạn Kiếm Đại Đế, Đế giả Thiên Địa minh lúc này tuy rằng có chút không vui, thế nhưng bọn họ cũng ý thức được sự nghiêm trọng của vấn đề, phải liên thủ đánh chết Lục Lâm Thiên mới được.

Trong lòng mọi người cũng kinh ngạc, khó trách trước kia mỗi một lần đều không thể đánh chết được Lục Lâm Thiên này. Tiểu tử này quả thực đủ khủng bố, mười chín Đế giả vây công còn không thể giết được hắn, ngược lại Đoạn Kiếm bị giết, Tàn Kiếm bị hủy thân thể.

Quả thực bọn họ đã gặp quỷ, Lục Lâm Thiên này vừa mới đột phá Đế giả không bao lâu a, tại sao lại biến thái như vậy.

- Tất cả liên thủ công kích, linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên này đã bị diệt. Không khó đối phó.

- Lục Lâm Thiên này nhất định đã bị thương, nhanh liên thủ công kích.

Ánh mắt mười bảy Đế giả còn lại trầm xuống, trong lòng mơ hồ đã có chút run sợ với Lục Lâm Thiên. Thế nhưng tên đã lên dây không thể thu lại được. Không phải Lục Lâm Thiên chết thì chính là bọn họ vong.

Mười bảy Đế giả đột nhiên hành động, chân khí, linh lực phô thiên cái địa lan tràn. Mười bảy đạo thân ảnh vây quanh Lục Lâm Thiên, vây khốn hắn ở giữa không trung, ánh mắt chúng Đế giả tràn ngập sát ý.

- Ha ha.

Ánh mắt quét qua không trung, Lục Lâm Thiên lại lập tức cười như điên, sát khí vô hình khuếch tán ra. Dưới cỗ sát khí này, không trung lập tức yên tĩnh hoàn toàn, mà ngay cả không khí dường như cũng cứng lại. Lục Lâm Thiên ngẩng đầu lạnh nhạt nhìn chúng Đế giả chung quanh, sát ý ngập trời trong cơ thể hắn lan tràn ra.

Mười bảy Đế giả đang định động thủ dưới tiếng cười tràn ngập sát ý này thân thể không khỏi run lên. Bọn họ có thể cảm nhận được rõ ràng, hàn ý lạnh thấu xương từ trong cơ thể Lục Lâm Thiên tràn ra. Hàn ý cùng với sát khí vô hình giống như thủy triều lan tràn ra chung quanh khiến cho bọn họ không nhịn được mà rùng mình.

Khí tức ngập trời lan tràn, Lục Lâm Thiên đang cười to đột nhiên ngừng lại, nhìn lên không trung quát lớn:

- Đông lão, tiểu tử báo thù cho người, người trên trời có linh thiêng thì mau nhìn tiểu tử.

Nhớ tới Đông lão, sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên càng thịnh, rồng có nghịch lân, người chạm tới nhất định sẽ chết. Thân nhân bên người, người hắn yêu quý bên người chính là nghịch lân của Lục Lâm Thiên hắn. Ai dám đυ.ng vào nghịch lân của Lục Lâm Thiên hắn nhất định phải thừa nhận hậu quả, cho dù là ai thì cũng phải

chết.

Lục Lâm Thiên dứt lời, cúi đầu, đôi mắt đen nhánh nhìn chung qunah, sát ý từ trong kẽ răng lan tràn ra, lạnh nhạt nói:

- Mười chín Đế giả, một chết một trọng thương, còn chưa đủ, ta muốn toàn bộ các ngươi phải chết, không để lại một kẻ nào.

Âm thanh của Lục Lâm Thiên quanh quẩn trên không trung, rơi vào trong tai mọi người vô cùng rõ ràng, hơn mười Đế giả lúc này cảm thấy lạnh lẽo từ tận đáy lòng. Máu tươi giống như muốn đông cứng lại vậy, tự nhiên bị sát khí kinh thiên động địa chấn nhiếp.

- Sát khí thật khủng khiếp.

Sắc mặt chúng Đế giả run rẩy, dưới cỗ sát khí ngập trời này, bọn họ đều có thể cảm nhận được sát ý trên người Lục Lâm Thiên, đột nhiên trong lòng đều có dự cảm không tốt.

Không gian lạnh lẽo thấu xương, mấy ngàn cường giả Thiên Địa minh phía xa lúc này sắc mặt trắng bệch, chân khí, linh lực trong cơ thể đình trệ.

- Nhanh liên thủ đánh chết Lục Lâm Thiên, linh hồn phân thân của tiểu tử này đã bị diệt, hắn đã bị trọng thương. Nhanh liên thủ đánh chết.

Mọi người hét lớn, lúc này còn mười bảy Đế giả, huống chi Lan Lăng sơn trang cũng có một Đế giả tam trọng, trong lòng mười bảy Đế giả lúc này đều có một cỗ dự cảm không tốt, cho nên định mau chóng ra tay.

- Chỉ bằng các ngươi mà đã muốn diệt linh hồn phân thân của ta? Quả thực là chuyện viển vông, tựa lừa mình dối người.

Lúc này trên không gian xuất hiện chấn động, không gian vỡ ra, xuất hiện một vết nứt đen kịt, một cỗ quang mang chói mắt lan tràn ra.

Trong sát na, một cỗ nhiệt độ kinh khủng lập tức tràn ngập trong không gian này. Dưới nhiệt độ khủng bố này mọi người đều có cảm giác da dẻ mình bị phỏng, nhiệt độ nóng bỏng tới mức linh hồn không có cách nào thừa nhận.

Cùng lúc tất cả mọi người đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên không trung, mọi người đều nhìn thấy trên không trung là linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên. Không ngờ linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên lúc này lại từ trong vết nứt không gian đi ra.

Kỳ lạ là linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên lúc này toàn thân có quang mang màu lam chói mắt lan tràn ra, quang mang màu lam này nếu như cẩn thận xem xét thì có thể nhận ra đây là hỏa diễm màu xanh da trời, trong đó mơ hồ còn có một cỗ khí tức âm hàn lan tràn ra trong thiên địa.

Nhìn thấy linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, sắc mặt Mẫu Đơn biến đổi đầu tiên, nàng nhìn qua tất cả Đế giả của Đế Đạo minh đang công kích đại trận thứ ba, lớn tiếng nói:

- Mau lui lại, tất cả mau lui lại.

Dứt lời, Mẫu Đơn lùi về phía sau, không còn muốn phá trận nữa.

- Lui, mau lui lại.

Thân thể khổng lồ của Tiểu Long xoay quanh không trung, hung hăng đập vào đại trận, đôi mắt to lớn lúc này nhìn vào linh hồn phân thân của lão đại, do dự một lát rồi lùi về phía sau.

- Lui ra phía sau.

Hai người Nam thúc, Bạch Linh do dự một lát cũng lựa chọn lùi về phía sau. Chỉ có bọn họ mới rõ ràng nhất kế tiếp sẽ xảy ra chuyện gì. Lục Lâm Thiên muốn dùng con át chủ bài kinh khủng kia. Nhìn động tác của Lục Lâm Thiên, dường như đã sớm tính trước tới chuyện này.

Thánh Thủ Linh Đế cùng với Hàn Băng Đại Đế dường như cũng hiểu ra, lập tức lùi về phía sau?

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Chúng Đế giả Đế Đạo minh nghi hoặc, Bắc Cung Vô Song cùng với Độc Cô Cảnh Văn, Lục Tâm Đồng, Dương Quá vô cùng nghi hoặc nhìn Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế cùng với Tiểu Long lùi ra phía sau. Lúc này mọi người mới nhanh chóng lui lại, tụ hợp lại một chỗ.

Dưới cỗ khí tức nóng bỏng kia, nhị nữ Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn dường như cảm nhận được một loại cảm giác cực kỳ quen thuộc, đôi mắt xinh đẹp của nhị nữ lập tức nghi hoặc.

Trong đại trận, phân thân Lục Lâm Thiên lơ lửng đứng trên không trung, toàn thân có hỏa diễm màu xanh da trời lan tràn, bên trong còn có một cỗ khí tức vương giả quanh quẩn.

Chương 3102: Thiên Hỏa xuất hiện 2

Trên linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên có một cỗ khí tức cổ xưa giống như trường tồn với thời gian lan tràn ra. Khí tức này cổ xưa không nói nên lời, mang theo một cỗ cảm giác tà mị, thân thể cũng giống như tới từ cửu u địa ngục. Dưới cỗ khí tức nóng bỏng này lại có khí tức âm hàn, khiến cho mọi người nhìn vào không khỏi run rẩy.

- Tại sao lại có thể như vậy? Không phải linh hồn phân thân này đã chết rồi sao? Tại sao lại còn sống?

- Sao có thể? Rõ ràng không có bất kỳ một chút khí tức nào nữa, tại sao còn chưa bị diệt?

Nhìn qua linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, các Đế giả vốn mừng rỡ vì diệt được linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên lúc này nhìn thấy linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên lại xuất hiện một lần nữa trước mặt bọn họ, khí tức rõ ràng càng thêm kinh khủng, chuyện này đối với bọn họ mà nói, dội một gáo nước lạnh trong nội tâm đang mừng rỡ của bọn họ, đả kích này cũng không nhỏ.

- Muốn giết ta sao? Hiện tại nhìn xem các ngươi có thực lực này hay không.

Linh hồn phân thân Lục Lâm Thiên bước ra một bước, không gian run lên, đột nhiên nhảy về phía trước. Cùng lúc, hỏa diễm màu xanh da trời trên người bành trướng, khi chân đạp xuống hư không, đạo thân thể này của Lục Lâm Thiên hóa thành một cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời lớn chừng một ngàn thước.

Cự nhân bằng hỏa diễm đứng sừng sững trong không gian này, tựa như một ngọn núi đứng vững ở đó. Chung quanh là hỏa diễm nóng bỏng màu xanh da trời cuồn cuộn khiến cho nhiệt độ trong không gian kéo lên, không gian bị đốt cháy thành hư vô.

- Xảy ra chuyện gì? Bí pháp sao?

- Trời ạ, nhiệt độ quá khủng bố.

Mắt nhìn cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời này, ánh mắt vô số Đế giả tràn ngập sự sợ hãi. bọn họ đều cảm giác được linh hồn của mình đang đau đớn, làn ra bỏng rát.

- Hiện tại các ngươi có thể đi chết.

Trong đôi mắt cực lớn của cự nhân bằng hỏa diễm hiện lên sự kinh thường và giận dữ, âm thanh giống như tiếng sấm rền vang vọng. Dứt lời, cự nhân bỗng nhiên ngẩng đầu, khẽ phất tay, nói:

- Huyết tẩy Thiên Kiếm môn, bắt đầu từ các ngươi, giết không tha...

Xoẹt.

Đồng thời, trong không gian, bỗng nhiên lan tràn ra hỏa diễm màu xanh da trời, cái miệng cực lớn của linh hồn phân thân Lục Lâm Thiên mở ra, trong cái miệng có hỏa diễm màu xanh da trời bắn ra.

Trong nháy mắt hỏa diễm màu xanh da trời liên tiếp bành trướng, mở rộng trong không gian, tựa như khuếch tán ra chung quanh.

Đồng thời trong không gian này xuất hiện vết nứt không gian đen kịt. Từ trong vết nứt không gian đen kịt cũng có quang mang màu xanh da trời xuất hiện, hóa thành hỏa diễm màu xanh da trời. Chỉ trong một chớp mắt ngắn ngủi, xung quanh linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên đã hóa thành một biển lửa màu xanh da trời.

Không gian bị hỏa diễm màu xanh da trời nóng bỏng bao phủ, cả không gian run rẩy tạo thành một biển lửa màu xanh da trời, khí tức đáng sợ lặng lẽ lan tràn.

Trong cái miệng rộng của cự nhân do linh hồn phân thân Lục Lâm Thiên hóa thành cùng với giữa không trung có vô số hỏa diễm màu xanh da trời trút ra, hỏa diễm màu xanh da trời phô thiên cái địa lan tràn.

Hỏa diễm khủng bố khuếch tán, dùng xu thế hủy diệt vạn vật khuếch tán trong không gian. Dùng linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên làm trung tâm, hỏa diễm nhanh chóng lan tràn, tốc độ lan tràn ra chung quanh giống như sấm sét.

- Đây là thứ gì? Thân thể và linh hồn của ta đều bị ảnh hưởng.

- Hỏa diễm này quá kinh khủng, chạy mau.

Hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn tựa như nham thạch nóng chảy, từng giọt từng giọt rơi vào trên người Đế giả, khiến cho Đế giả cũng không có cách nào chống lại. Chúng Đế giả kinh hãi, cấp tốc lùi lại.

- Chạy mau, nhanh.

- Chạy mau, nhanh.

Từng Đế hét lớn, vội vàng lùi lại, dưới nhiệt độ khủng bố như vậy, bọn họ lập tức ý thức được chỗ đáng sợ của nó, ai còn nghĩ tới liên thủ đối phó với Lục Lâm Thiên nữa. Cảm nhận bản thân không ổn thì nhanh chóng lui lại rồi nói sau, dù sao bảo vệ tính mạng của bản thân vẫn quan trọng hơn.

Đế giả nhanh chóng lui lại, thế nhưng tốc độ lan tràn của hỏa diễm màu xanh da trời cũng cực nhanh, giống như hình với bóng theo đuôi tới.

Sưu Sưu...

Cường giả Thiên Địa minh dốc sức liều mạng xé rách không gian chạy trốn, dưới hỏa diễm màu xanh da trời, cơ hồ tất cả Đế giả Thiên Địa minh cảm thấy tim đập nhanh, không có bất kỳ người nào có tâm chống lại.

- Đây là hỏa diễm gì?

Thân là linh hồn phân thân cùng với thân thể linh hồn, thế nên trong nháy mắt Tàn Kiếm Đại Đế đã bị áp chế vô hình, hỏa diễm này áp chế linh hồn khiến cho linh hồn phân thân cùng với hồn anh của hắn bắt đầu héo rút.

Linh hồn phân thân và thân thể hồn anh của Tàn Kiếm Đại Đế hợp lại thành một, tiêu hao ít hơn một nửa, thế nhưng dưới hảo diễm màu xanh da trời khủng bố này, khiến cho hắn chỉ có thể chạy trối chết.

Sưu.

Chúng Đế giả chạy trốn, sau lưng là hỏa diễm màu xanh da trời ngập trời. Hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố giống như sóng biển lan tràn, khí tức nóng bỏng phô thiên cái địa lan tràn. Đế giả thực lực thấp một ít, thậm chí ở dưới khí tức nóng bỏng này còn cảm thấy linh hồn đau đớn kịch liệt, trong đầu mê muội, bị ảnh hưởng.

Ầm ầm.

Hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn tựa như cơn sóng, bao phủ trong không gian, khiến cho mười bảy Đế giả đang định vây công Lục Lâm Thiên lúc này hoàn toàn tháo chạy.

- Chạy mau, nhanh.

Một cường giả cố gắng xé rách không gian mà trốn. Dưới cỗ khí tức nóng bỏng này, cơ hồ tất cả các Đế giả đều cảm thấy tim đập nhanh, linh hồn bọn họ căn bản không có cách nào chống lại nhiệt độ cao như vậy.

Ực ực.

Phía xa xa, một ít đám người có tu vi Tôn cấp, Vương cấp trong Thiên Địa minh lúc này đều gian nan nuốt một ngụm nước bọt, khẽ hít sâu một ngụm khí lạnh. Đế giả cũng phải hô hào chạy trối chết, hỏa diễm khủng bố này còn chưa tới, thế nhưng nhiệt độ kia đã khiến cho linh hồn bọn họ đau đớn, héo rút, phủ phục.

Không gian đại trận tuy rằng cực kỳ khổng lồ, phạm vi bao phủ ít nhất cũng mười vạn thước, thế nhưng trước mặt Đế giả, không gian này quá nhỏ.

Kỳ thật tất cả chỉ xảy ra trong mấy chớp mắt, những Đế giả này chạy tới không gian bên người đám người có tu vi Tôn cấp Vương cấp trong Thiên Địa minh, cũng chỉ có nơi này còn có thể trốn tới.

Sưu..

Cùng lúc, sau lưng những Đế giả này, một cỗ hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn lan tràn tới, lập tức đuổi theo, nhiệt độ tựa như hủy diệt bao phủ cả phiến không gian, nhiệt độ cao khiến cho Đế giả gà bay chó chạy, đối với đám người có tu vi Tôn cấp trở xuống mà nói, không cần phải nghĩ tới hậu quả.

- Trốn, chạy mau.

Hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố tựa như sóng lớn cuồn cuộn kéo tới, khí tức nóng bỏng hủy diệt, người của Thiên Địa minh rốt cuộc cũng hồi phục tinh thần lại, lập tức hét lớn.

Thế nhưng mà người có thể đào tẩu cũng chỉ có Tôn giả cấp cao cùng với Chuẩn Đế, những người khác không thể chạy trốn. Huống chi chính bọn hắn bố trí mấy đại trận, cho nên còn có thể trốn đi đâu được nữa.

Chương 3103: Uy của Thiên Hỏa

- Ah...

Trong khoảnh khắc, người chậm một chút bị lan tới, trong chốc lát ngắn ngủi đã có mấy trăm người bị lan tới, dưới hỏa diễm khủng bố màu xanh da trời, từng tiếng kêu thảm thiết còn chưa kịp truyền ra, thân thể đã chìm trong hỏa diễm khủng ố, thân thể trong khoảnh khắc hóa thành tro tàn.

- Ah...

Có người thúc dục Vũ linh khí Địa cấp cùng Hồn linh khí Địa cấp, thế nhưng tất cả đều hóa thành dung nham nóng bỏng, căn bản không có cách nào ngăn cản hỏa diễm khủng bố này.

Mọi người chạy trốn, nhưng còn có thể trốn tới nơi nào. Không gian trong đại trận lúc này đã tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời.

- Ah....

Đám người có tu vi Suất cấp, Vương cấp, Tôn cấp của Thiên Địa minh lập tức bị hỏa diễm màu xanh da trời kia thôn phệ, không có đường lui. Hỏa diễm màu xanh da trời này giống như hung thú thôn phệ vạn vật vậy.

Người của Thiên Địa minh một khi bị hỏa diễm màu xanh da trời thôn phệ, tất cả trong nháy mắt đều bị đốt cháy thành tro bụi, căn bản không có bất luận một chút lực chống cự nào.

Sưu... Sưu.

Trong chớp mắt này, cũng có vô số hồn anh chạy trốn, thế nhưng vẫn bị hỏa diễm màu xanh da trời thôn phệ, hỏa diễm màu xanh da trời tựa như dung nham cuồn cuộn, thôn phệ hồn anh.

Sưu Sưu.

Một khi hồn anh va chạm với hỏa diễm màu xanh da trời, lập tức bị hỏa diễm thôn phệ, đốt cháy thành sương mù màu trắng tiêu tán trong không gian.

- Ah... Ah...

Trong không gian, chỉ có một tiếng kêu thảm ngắn ngủi vang vọng, lập tức có người bị hỏa diễm màu xanh da trời thôn phệ. Trong phiến không gian này khắp nơi đều là hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn, tựa như dung nham màu xanh da trời, còn có bọt khí không ngừng nổ tung. Hỏa diễm nóng bỏng bắn ra, giống như là quả bom vậy.

Năm sáu ngàn cường giả của Thiên Địa minh trong nháy mắt chỉ còn lại không tới hai ngàn người. Bốn ngàn người bị hỏa diễm màu xanh da trời thôn phệ, ngay cả cặn bã cũng không còn.

- Trời ạ...

Không gian bên ngoài đại trận, người của Đế Đạo minh, cả Đế giả cũng nghẹn họng nhìn trân trối, hai tay dụi mắt mình, căn bản không tin tất cả những gì mà mình mới chứng kiến.

Mấy ngàn cường giả của Đế Đạo minh lúc này cũng trợn mắt há hốc mồm.

- Thiên Hỏa, là Thái Cổ U Minh Viêm.

- Đây là Thái Cổ U Minh Viêm, là Thái Cổ U Minh Viêm trong Hư không bí cảnh.

- Trời ạ, trên người Lục Lâm Thiên có Thái Cổ U Minh Viêm.

Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn lúc này cũng rung động không thôi. Các nàng đã gặp thiên hỏa trong Hư không bí cảnh, cũng biết Thiên hỏa chính là Thái Cổ U Minh Viêm trong truyền thuyết, khó trách vừa rồi hai nàng đều cảm thấy vô cùng quen thuộc.

- Thái Cổ U Minh Viêm ở trên người Lục Lâm Thiên.

Chúng Đế giả Đế Đạo minh nghe vậy lập tức kinh ngạc nhìn về phái Lục Lâm Thiên, hỏa diễm màu xanh da trời kinh khủng trong đại trận chính là Thái Cổ U Minh Viêm, đây chính là một vật khủng bố a. Lục Lâm Thiên bị nhốt trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, không ngờ lần này Thái Cổ U Minh Viêm lại ở trên người hắn, rốt cuộc tiểu tử này đạt được bao nhiêu cơ duyên a.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, liếc mắt nhìn phiến không gian trước mắt đều là hỏa diễm màu xanh da trời. Cả không gian hoàn toàn đều là hỏa diễm màu xanh giống như dung nham. Dưới nhiệt độ cao như vậy, linh hồn người ta cảm thấy mê muội, hỏa diễm màu xanh da trời này có thể khắc chế linh hồn.

Tất cả những người Thiên Địa minh còn lại đều liều chết chống cự, cường giả Đế cấp cũng không ngoại lệ, trong nháy mắt bố trí khải giáp cùng với các thủ đoạn phòng ngự khác. Thế nhưng các loại thủ đoạn cùng với khải giáp phòng ngự kia, người thực lực thấp một ít lập tức bị hòa tan trong không gian.

- Ah...

Từng tiếng kêu thảm thiết tràn ngập không gian, mỗi một giây đều có hơn trăm ngươi vẫn lạc, hóa thành tro tàn.

Thậm chí Lục Lâm Thiên còn có thể cảm giác được, mỗi một người bị hòa tan trong Thái Cổ U Minh Viêm, dường như Thái Cổ U Minh Viêm đều có thể khôi phục lại một ít.

- Thái Cổ U Minh Viêm, là Thiên Hỏa trong Hư không bí cảnh.

- Thái Cổ U Minh Viêm.

Trong Thiên Địa minh cũng có người đi vào trong Hư không bí cảnh, cũng lập tức nhận ra Thái Cổ U Minh Viêm này.

Nghe thấy mấy chữ Thái Cổ U Minh Viêm, sắc mặt tất cả Đế giả đều vô cùng khó coi. Tâm tình lúc này không cần nói cũng biết. Sau khi tin tức Thiên hỏa xuất hiện trong Hư không bí cảnh, đối với lai lịch của Thái Cổ U Minh Viêm mọi người cũng đã tìm hiểu kỹ càng.

Thân ở trong hỏa diễm màu xanh da trời, cho dù là không động đậy cũng phải tiêu hao vô cùng lớn, loại tiêu hao này khiến cho ngay cả Đế giả như bọn họ cũng không có cách nào chống đỡ.

- Trốn, chạy mau.

- Trốn không thoát đâu. Có đại trận a. Chúng ta cũng không ra được, không có cách nào chạy thoát.

- Ảnh Long, ngươi nhanh mở Càn Khôn Thiên Nguyệt Đại Trận đi.

- Hồn Diệt, ngươi nhanh thu Bàn Long Đại trận của Huyễn Hồn môn ngươi đi.

- Mau bỏ trận đi, nhanh. Bằng không tất cả mọi người đều chết. Ai bố trí nhiều đại trận như vậy? Đáng hận.

Từng Đế giả hét lớn, nhanh chóng bố trí thủ đoạn phòng ngự, quang mang baop hủ thân thể, cố gắng chống đỡ trong biển lửa màu xanh da trời. Nhìn thấy một mảng lớn cường giả trong sơn môn mình bị đánh chết. Trong lòng như nhỏ máu, căn bản không có cách nào hỗ trợ, ngay cả bản thân bọn họ cũng khó bảo toàn.

Mọi người vô cùng hối hận khi bố trí mấy đại trận. Khiến cho bản thân không có cách nào chạy trốn, bọn họ nào ngờ tới lại có biến cổ như thế này. Trên người Lục Lâm Thiên có Thái Cổ U Minh Viêm kinh khủng kia, bọn họ chỉ đi tìm chết mà thôi. Nếu như sớm biết trên người Lục Lâm Thiên kia có Thái Cổ U Minh Viêm kinh khủng như vậy, bọn họ đâu còn dám đối phó với Lục Lâm Thiên nữa.

Lúc này bị nhốt trong đại trận, ngay cả trốn cũng không thoát, đây quả thực chính là mua dây buộc mình. Không phải vây khốn Lục Lâm Thiên, cũng không phải vây khốn Đế Đạo minh mà là tự mình vây khốn bản thân mình tới chết ở bên trong.

- Không có cách nào phá trận, chân khí của ta không có cách nào điều động a.

- Linh lực của ta cũng không vận chuyển được.

Mọi người đều chờ phá trận, thế nhưng lúc này Ảnh Long Đại đế cùng với Hồn Diệt lão nhân lại bất đắc dĩ hét lớn một tiếng, sắc mặt trắng bệch. Bọn họ chỉ là Đế giả nhất trọng, dưới sự áp chế của Thái Cổ U Minh Viêm, cơ hồ tất cả thủ đoạn đều được bố trí, thế nhưng da dẻ vẫn cảm thấy bỏng rát, linh hồn như bốc hỏa, phòng ngự cũng không có lực, đâu còn khí lực nhúc nhích.

- Hỗn trướng, các ngươi toàn lực giỡ bỏ đại trận đi.

- Ảnh Long, Hồn Diệt, lão tử bị các ngươi hại chết rồi. Nếu không giải trận, tất cả mọi người sẽ bị ngươi hại chết.

Nghe thấy hai người Ảnh Long và Hồn Diệt lão nhân nói vậy, cơ hồ tất cả Đế giả mắng to hai người, quả thực khóc không ra nước mắt a. Đây chính là mua dây buộc mình, ở trong không gian quỷ dị này đừng nói là linh hồn phân thân không dám ra. Hỏa diễm này áp chế linh hồn, khiến cho linh hồn héo rút, linh hồn phân thân cho dù đi ra cũng trốn không thoát.

Chương 3104: Tự làm tự chịu 1

- Để ta dùng toàn lực thử xem.

Sắc mặt Ảnh Long Đại Đế và Hồn Diệt lão nhân trắng bệch, vô cùng khó coi, cố gắng liều mạng kết xuất thủ ấn định phá trận, bởi vì hiện tại cũng chỉ còn có Càn Khôn Thiên Nguyệt Đại Trận của Nguyệt Long các hắn và Bàn Long Đại trận của Huyễn Hồn môn mà thôi.

- Để ta dùng toàn lực thử xem.

Ảnh Long Đại Đế và Hồn Diệt lão nhân nhìn nhau, sắc mặt trắng bệch, vô cùng khó coi, liều mạng kết xuất thủ ấn muốn phá trận. Hiện tại cũng chỉ còn Càn Khôn Thiên Nguyệt Đại Trận của Nguyệt Long các hắn và Bàn Long Đại trận của Huyễn Hồn môn mà thôi.

Ảnh Long Đại Đế biết mình có thể mang theo người Nguyệt Long các rời khỏi Càn Khôn Thiên Nguyệt Đại trận, chỉ tiếc hiện tại lại vô dụng, bởi vì đó chỉ là tầng đầu tiên, tầng thứ hai còn có Bàn Long đại trận của Nguyệt Long các.

Mà Hồn Diệt lão nhân cũng có cơ hội dẫn theo người của Huyễn Hồn môn rời khỏi Bàn Long đại trận, chỉ là bên ngoài Bàn Long đại trận này còn có Thiên Nguyệt Đại trận, nàng cũng không có bất kỳ cơ hội nào, những người khác thì không cần phải nói. Bọn họ liên thủ bố trí bốn đại trận, thế nhưng trừ chưởng khống giả bày trận ra, những người khác căn bản không có cách nào thu trận.

Lục Lâm Thiên há có thể để cho hai người phá trận, hắn đã sớm chuẩn bị từ trước, dung nham màu xanh da trời sôi trào, cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời đã xuất hiện trước mặt Hồn Diệt lão nhân.

- Muốn phá trận sao? Chết đi.

Cánh tay cực lớn của cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời vung lên, hỏa diễm màu xanh da trời trên không trung đột nhiên cuồn cuộn, tựa như biển cả nổi sóng lớn. Uy thế khủng bố đột nhiên bộc phát, ngưng tụ ra một đạo quyền ấn. Dưới tình huống Hồn Diệt lão nhân không có cách nào tránh né, phá tan một vòng quang tráo bằng linh lực quanh người của Hồn Diệt lão nhân, hung hăng đụ.ng vào người hắn.

Phanh Phanh.

Một quyền do cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời ngưng tụ ra đánh vào trên quang tráo bằng linh lực của Hồn Diệt lão nhân, chỉ trong sát na khi tiếp xúc, quang tráo bằng linh lực của Hồn Diệt lão nhân rạn nứt, bị phá vỡ. Tốc độ của quyền ấn không giảm một chút nào, tiếp tục hung hăng va chạm vào Hồn linh khải giáp trên người Hồn Diệt lão nhân.

Ken Két.

Hồn linh khải giáp bị nghiền nát, bị hỏa diễm màu xanh da trời ăn mòn. Miệng Hồn Diệt lão nhân phun ra máu tươi, thân thể trong giây lát bị nện vào bên trong biển lửa màu xanh da trời.

- Ah...

Trong nháy mắt, Hồn Diệt lão nhân kêu thảm thiết một tiếng, ở trong biển lửa màu xanh da trời giãy dụa một lát, muốn thoát thân ra. Thế nhưng ở trong biển lửa màu xanh da trời giống như dung nham kia có một vòng xoáy hút hắn vào bên trong, giống như có một cỗ lực hút nào đó.

Hồn Diệt lão nhân trong khoảnh khắc đã bị hỏa diễm màu xanh da trời cắn nuốt không thấy, Đế giả nhất trọng, không có một chút lực phản kháng nào.

Ông.

Đồng thời, Huyễn Ảnh Thanh Vũ trên bản thể Lục Lâm Thiên chấn động, lập tức xuất hiện trước mặt Ảnh Long Đại Đế đang định phá trận.

Linh hồn phân thân dung hợp với Thái Cổ U Minh Viêm, bản thể

Lục Lâm Thiên lúc này ở trong Thái Cổ U Minh Viêm bị ảnh hưởng vô cùng thấp, linh hồn phân thân vốn cùng một thể với bản thể, linh hồn phân thân cũng tự biết làm sao giảm ảnh hưởng xuống thấp nhất với bản thể.

- Duệ Kim Hồn Đao.

Cùng một thời gian, trên bản thể Lục Lâm Thiên, Huyết Lục không biết đã xuất hiện trong tay hắn từ khi nào, chân khí phô thiên cái địa lan tràn, thuộc tính kim đột nhiên xuất hiện, kim quang quanh thân đại thịnh, Huyết Lục chém xuống một đao.

Ngao.

Tiếng long ngâm vang vọng, một đạo đao mang huyết sắc mang theo khí tức sắc bén bàng bạc nhanh như thiểm điện xé rách không gian, những nơi nó đi qua, không gian lộ ra vết nứt không gian đen kịt. Bên trong ẩn chứa linh hồn lực vô hình.

Sưu...

Trong khoảnh khắc một đao này đánh vào trên thân thể Ảnh Long Đại Đế, nghiền nát hộ thân cương khí của hắn. Dưới đao mang, hộ thân cương khí dễ dàng bị nghiền nát, thân thể Ảnh Long Đại Đế từ trên đỉnh đầu bị một đao chém thành hai nửa. Thân thể lập tức rơi xuống, bị biển lửa màu xanh da trời nóng bỏng phía dưới thôn phệ.

- Ảnh Long và Hồn Diệt đều chết.

- Xong rồi, đại trận là do hai người bọn họ khống chế a. Hiện tại chúng ta phải làm thế nào mới có thể phá vỡ đây.

- Không tốt, không xong rồi. Con mẹ nó, kẻ nào ban đầu đề xuất bày trận vậy? Làm sao bây giờ? Tất cả xong đời rồi.

Ảnh Long Đại Đế và Hồn Diệt lão nhân bị đánh chết, những Đế giả còn lại vô cùng khiếp sợ, kinh hãi, đồng thời bắt đầu triệt để sợ hãi.

Mà vừa rồi Lục Lâm Thiên đánh chết Ảnh Long Đại Đế và Hồn Diệt lão nhân, những Đế giả khác căn bản không thể giúp được gì, ốc không mang nổi mình ốc. Duy chỉ có một lão giả Vũ Đế tam trọng của Lan Lăng sơn trang là còn năng lực miễn cưỡng nhúc nhích.

Người này tự nhiên không hy vọng Hồn Diệt và Ảnh Long bị đánh chết, nhưng mà thân ảnh hắn vừa mới có khẽ động thì linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên đã đánh chết Hồn Diệt, lập tức ngăn cản trước người hắn.

Sưu.

Cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời lần nữa phất tay một cái, hỏa diễm màu xanh da trời trên không trung cuồn cuộn, một đạo hỏa diễm màu xanh da trời lập tức ngưng tụ thành một quyền đánh về phía trước.

Dưới nhiệt độ khủng bố nóng bỏng này, những nơi quyền kia đi qua không gian bị đốt cháy thành hư vô. Cả không trung giống như một cái lò thiêu, có thể thiêu đốt tất cả thành tro tàn và hư vô. Bên trong quyền ấn ẩn chứa lực lượng hủy diệt, những nơi nó đi qua, một mảng lớn vết nứt đen kịt trong không gian hiện lên.

Dưới một quyền này, nhiệt độ khủng bố khiến cho Vũ Đế tam trọng của Lan Lăng sơn trang run sợ. Dưới tình huống bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể ngưng tụ ra một đạo quang trụ bằng năng lượng khổng lồ đánh về phía trước, giống như thiên thạch hung hăng va chạm với quyền ấn bằng hỏa diễm của linh hồn phân thân.

Phanh Phanh.

Âm thanh vang vọng, cả không trung run rẩy, âm thanh bạo liệt kinh người vang lên. Đạo quang trụ bằng năng lượng của Linh Đế tam trọng này va chạm với quyền ấn bằng hỏa diễm màu xanh da trời, lập tức bị thiêu đốt, hóa thành một cỗ sương mù.

Ầm ầm.

Quyền ấn màu xanh da trời lúc này cũng bị Đế cấp tam trọng kia đánh nát. Dù sao thực lực của Đế giả tam trọng so với Đế giả nhất trọng, nhị trọng mạnh hơn quá nhiều. Quyền ấn bằng hỏa diễm hóa thành vô số hỏa diễm rơi xuống phía dưới, giống như phóa hoa màu xanh da trời, vô cùng xinh đẹp, rực rỡ.

Phụt.

Đạo quang trụ bằng năng lượng bị phá hủy, khí tức trong cơ thể Linh Đế tam trọng kia run rẩy một hồi, lập tức bị nhiệt độ khủng bố trong không trung bao phủ, thân thể đột nhiên lảo đảo lui lại, miệng phun ra máu tươi.

Ông.

Tiếng sấm minh trên Huyễn Ảnh Thanh Vũ vang vọng, bản thể Lục Lâm Thiên lần nữa như quỷ mị xuất hiện trước người Linh Đế tam trọng của Lan Lăng sơn trang. Trên Huyết Lục bắn ra từng đạo đao mang quỷ dị, dưới đao mang, một cỗ khí tức nóng bỏng ngập trời trong lúc vô hình lan tràn ra trên không trung.

Chương 3105: Tự làm tự chịu 2

- Nộ Hỏa Hồn Đao.

Một tiếng quát nhẹ vang lên, Lục Lâm Thiên kéo lê Huyết Lục trong tay, đao mang lướt đi. Khí tức của Lục Lâm Thiên lúc này dường như cộng minh với nhiệt độ khủng bố trong không trung, càng thêm khủng bố mà nóng bỏng. Đao mang xuất ra, không gian run rẩy, dung nham màu xanh da trời phía dưới cuồn cuộn, bên trong còn có một cỗ công kích linh hồn kinh người.

Rống.

Cùng lúc, đao mang đánh xuống, một tiếng hổ gầm vang vọng, đột nhiên có một đầu cự hổ bằng hỏa diễm lao nhanh ra. Đầu cự hổ bằng hỏa diễm này vô cùng khổng lồ, ước chừng hơn ngàn thước.

Đầu cự hổ cực lớn xẹt qua không gian, cái miệng lớn dữ tợn mở ra, mang theo uy thế cường hãn, lập tức đánh về phía Linh Đế tam trọng của Lan Lăng sơn trang, những nơi nó đi qua, không gian nứt võ từng khúc.

Linh Đế tam trọng của Lan Lăng sơn trang lảo đảo lui ra, thân hình còn chưa kịp đứng vững, lúc này lại bất đắc dĩ ra tay lần nữa. Người này khẽ phất tay bố trí một vòng quang tráo bằng linh lực quanh người.

Rống.

Đầu cự hổ bằng hỏa diễm mang theo năng lượng bàng bạc đáng sợ lao tới, trong nháy mắt ngắn ngủi, cái miệng rộng khổng lồ hung hăng táp vào trên vòng quang tráo bằng linh lực. Đồng thời trên cái miệng to lớn và hổ trảo đều có hỏa diễm khủng bố bắn ra.

- Linh Đế tam trọng, để xem ngươi chống lại như thế nào.

Cự nhân bằng hỏa diễm lần nữa bước qua biển lửa, cánh tay cực lớn khẽ phất một cái. Hỏa diễm dưới người cuồn cuộn, lại có một đạo quyền ấn bằng hỏa diễm màu xanh da trời được ngưng tụ ra.

Nhiệt độ nóng bỏng trên quyền ấn không ngừng lan tràn ra, lập tức hung hăng đánh vào quang tráo bằng linh lực của Linh Đế tam trọng kia.

Ken Két.

Chỉ giằng co trong giây lát, quang tráo bằng linh lực do Linh Đế tam trọng của Lan Lăng sơn trang bố trí lập tức bị rạn nứt. Đầu cự hổ bằng hỏa diễm hóa thành từng đạo đao mang bắn vào trên người Linh Đế tam trọng kia. Hồn linh khải giáp trên người Linh Đế tam trọng bắt đầu rạn nứt.

Quyền ấn lớn bằng hỏa diễm của cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời bao phủ Linh Đế tam trọng.

Phanh Phanh.

Âm thanh trầm thấp, trầm đυ.c vang vọng. Trên người Linh Đế tam trọng của Lan Lăng sơn trang lập tức vang lên âm thanh lục bục.

Phụt.

Linh Đế tam trọng của Lan Lăng sơn trang này đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch. Biển lửa màu xanh da trời phía dưới cuồn cuộn, nổi lên sóng to gió lớn, thừa dịp bao phủ lấy người này. Khí tức nóng bỏng phô thiên cái địa lan tràn.

- Duệ Kim Hồn Đao.

Chân khí thuộc tính kim phô thiên cái địa lan tràn, thân thể Lục Lâm Thiên lần nữa xuất hiện trước người Linh Đế tam trọng. Huyết Lục kéo theo một đường vòng cung huyền ảo, trong giây lát đánh vào Linh Đế tam trọng kia.

Ngao.

Tiếng long ngâm vang vọng, đao mang màu vàng sắc bén vô cùng mang theo âm thanh chói tai, giống như thiểm điện xé rách không gian, mang theo khí tức sắc bén ầm ầm xẹt qua không trung, khiến cho cả không gian run rẩy. Biển lửa màu xanh da trời phía dưới cuồn cuộn.

Sưu...

Dưới đao mang màu vàng, không gian xuất hiện vết nứt đen kịt trong không gian. Linh hồn lực vô hình lan tràn, trong khoảnh khắc đánh vào trên người Linh Đế tam trọng của Lan Lăng sơn trang kia.

Phanh.

Dưới một đao này, Linh Đế tam trọng của Lan Lăng sơn trang rốt cuộc không có cách nào tiếp tục chống lại, thân thể lập tức hóa thành huyết vụ. Tu vi Linh Đế tam trọng, dưới sự vây công của Lục Lâm Thiên và linh hồn phân thân của hắn, cũng chỉ có thể chịu chà đạp mà thôi.

Sưu Sưu.

Nhưng mà cùng lúc, hồn anh của Linh Đế tam trọng này nhanh chóng chạy ra, muốn triệt để đánh chết một Linh Đế tam trọng quá khó khăn, cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Nhưng hồn anh chạy trốn, thực lực cũng có hạn, không đáng lo.

- Ah...

Cơ hồ tất cả người của Thiên Địa minh liên tục kêu thảm thiết, trong nháy mắt này, hai nghìn người lúc trước chỉ còn lại không tới hai trăm người, cho dù là Vương cấp cũng đã sớm chết hết.

- Phi Kiếm lão cẩu, tới đây cho ta.

Cùng lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh như thiểm điện xuất hiện trước mặt Phi Kiếm Tôn giả đang chật vật chống đỡ. Dùng tu vi của Lục Lâm Thiên hiện tại, muốn đối phó với Chuẩn Đế, lại ở trong không gian của Thái Cổ U Minh Viêm, quả thực chính là chuyện dễ như trở bàn tay.

Dưới ánh mắt kinh hãi của Phi Kiếm Tôn giả, thậm chí ngay cả cơ hội tự bạo cũng không có, lập tức bị Lục Lâm Thiên xuyên qua cương tráo phòng ngự, cấm chế hắn.

Hai mắt Phi Kiếm Tôn giả không ngừng đảo loạn, tràn ngập vẻ kinh hãi, thế nhưng cũng chỉ có thể bất lực mà thôi. Bây giờ hắn mới hối hận, hối hận vì lúc trước đánh chết Linh Tôn nhất trọng dùng độc công kia. Không ngờ lại động vào nghịch lân của Lục Lâm Thiên, khiến cho Thiên Kiếm môn bị diệt môn. Chỉ tiếc lúc này hắn có hối hận cũng đã không kịp nữa.

Ngay trong ánh mắt kinh hãi của hắn, Phi Kiếm Tôn giả bị Lục Lâm Thiên thu vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh. Rồi trong tích tắc Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng biến mất trong lòng bàn tay của Lục Lâm Thiên.

- Ah...

Mọi người lúc này không ngừng kêu thảm thiết, dưới cỗ khí tức nóng bỏng kia, thân thể cùng với máu tươi, kinh mạch, xương cốt, lục phủ ngũ tạng trong cơ thể bọn họ giống như đang bị thiêu đốt thành tro bụi, càng ngày càng không có cách nào chống đỡ được.

Tôn giả không có cách nào chống đỡ được trong biển lửa màu xanh da trời, thân thể nhanh chóng hóa thành tro tàn.

Chúng cường giả căn bản không có cách nào chạy ra, hai đại trận vây khốn mọi người, lúc này hai đại trận này đã hại chết bọn họ, tự mua giây buộc mình, tự làm tự chịu. Hiện tại cả đám chỉ có thể chịu tàn sát, ngay cả Đế giả cũng khó có thể thoát thân.

- Ta sẽ tiễn các ngươi đi một đoạn đường.

Nhìn hơn một trăm Tôn cấp đang cố gắng chống đỡ, khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên tràn ra hàn ý, sát khí tràn ngập Huyết Lục.

- Quỷ Mộc Hồn Đao.

Một tiếng quát nhẹ vang lên, quanh thân Lục Lâm Thiên có chân khí thuộc tính mộc phô thiên cái địa lan tràn ra, chân khí rót vào trong Huyết Lục, từ trên Huyết Lục bắn ra một đạo đao mang quỷ dị.

Sưu Sưu...

Đạo đao mang này bắn ra, tạo thành một đường cong trước người Lục Lâm Thiên rồi xoay tròn. Đao mang xoay tròn xoẹt qua hộ thân cương khí của một Tôn cấp, tiếp theo xuyên qua hộ thân cương khí của người thứ hai, thứ ba...

Đao mang quỷ dị tiếp tục xoay tròn, mãi cho tới người thứ bảy bảy bốn mươi chín mới biến mất không thấy.

Bảy bảy bốn mươi chín người có tu vi Tôn cấp này đang chật vật chống đỡ, đâu còn có thể chống lại đao mang. Thậm chí còn bị U Minh Viêm Hỏa bao phủ không có cách nào nhúc nhích, chỉ có thể trơ mắt nhìn đao mang xoay tròn nhanh như thiểm điện bắn tới.

Ken két.

Cùng một lúc, trong cơ thể bảy bảy bốn mươi chín Tôn cấp này có vô số đao mang bắn ra. Mỗi một đạo đao mang bắn ra, đều mang theo quang mang màu xanh đậm vô cùng chói mắt. Dưới đao mang ngập trời, bốn mươi chín Tôn cấp này bị quang mang màu xanh nồng đậm bao phủ, một cỗ năng lượng thuộc tính mộc vô hình nhanh chóng lan tràn ra cả không gian. Sinh cơ trong không gian bị chém đứt.

Chương 3106: Sát Thần

Đao mang đánh xuống, thân thể bảy bảy bốn mươi chín tôn giả bắt đầu héo rũ, năng lượng thuộc tính mộc phá hủy sinh cơ trong cơ thể.

Phanh phanh.

Trong sát na này, quang mang màu xanh bắn ra, thân thể bảy bảy bốn mươi chín Tôn cấp kia nổ tung, hóa thành mảnh vỡ, kình khí ngập trời khuếch tán, bốn mươi chín Tôn cấp đều bị một đao của Lục Lâm Thiên đánh chết.

Thân thể nghiền nát đều bị hỏa diễm màu xanh da trời thiêu đốt thành tro tàn.

Hít...

Một đao đánh chết bốn mươi chín Tôn cấp, tăng thêm cảnh tượng khủng bố khiến cho vô số người của Đế Đạo minh không khỏi hít sâu một hơi, yết hầu chấn động, thầm nuốt nước bọt.

Ngao.

Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng Lục Lâm Thiên chấn động, người mặc Thanh Linh Khải Giáp, tay cầm Huyết Lục, tiếng đao minh giống như long ngâm từ trên thân đao vang vọng, âm thanh xuyên thấu không gian, uy áp mạnh mẽ tới tận cùng.

- Gïếŧ.

Huyễn Ảnh Thanh Vũ chấn động, không gian chung quanh giống như tấm gương bị chấn vỡ, tay Lục Lâm Thiên nắm Huyết Lục, sát khí lan tràn. trong đôi mắt đen láy của Lục Lâm Thiên tràn ngập sát khí, sát khí ngày càng đậm đặc.

Một đạo đao mang lần nữa được đánh ra, kim quang đại thịnh, năng lượng trong thiên địa lập tức cuồng bạo.

- Duệ Kim Hồn Đao.

Ken két.

Ba Chuẩn Đế lập tức chết dưới một đao này, không có bất kỳ lực phản kháng nào.

- Hậu Thổ Hồn Đao.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, Huyết Lục đánh ra một đạo đao mang màu vàng đất, mang theo một cỗ khí tức nặng nề, cùng với năng lượng thiên địa.

Ken két.

Dưới đạo đao mang này, cả phiến không gian giống như đậu hũ, bị bổ đôi. Trong gợn sóng không ngừng vang lên tiếng răng rắc, từng khe nứt giống như mạng nhện cấp tốc lan tràn ra. Cả phiến không gian bị phá hủy, hơn năm mươi Tôn cấp bị đánh chết.

- Hàn Băng Hồn Đao.

Dưới một đao này, lần nữa có ba mươi Tôn cấp bị bao phủ vào bên trong, lần nữa bị băng bao phủ, đao mang bắn ra, linh hồn lực khuếch tán, băng bị nghiền nát, ba mươi Tôn cấp lập tức bị đánh thành mảnh vỡ.

- Quỷ Mộc Hồn Đao, chết hết đi.

Đao mang xoay tròn, thôn phệ sinh cơ trong không gian, lần nữa có hơn chục Tôn cấp bị đánh chết, trong đó có ba Chuẩn Đế.

- Nộ Hỏa Hồn Đao.

Một đao cuối cùng được bổ ra, dưới Đế giả, Chuẩn Đế cùng với hai Vũ Tôn cửu trọng cuối cùng bị đánh chết dưới Nộ Hỏa Hồn Đao. Bị đao mang xét nát, trở thành thuốc bổ cho hỏa diễm màu xanh da trời.

Trong cả không gian lúc này chỉ còn mười bốn Đế giả cùng với hồn anh của Đế giả tam trọng kia.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng thẳng, tựa như sát thần, khí thế kinh khủng đánh chết Tôn cấp giống như con sâu cái kiến khiến cho linh hồn tất cả mọi người đều run rẩy. Không nói thực lực khủng bố ra sao, chỉ bằng vào khí tức sát phạt này, cũng đủ để khiến cho bọn họ hãi hùng, khiếp vía.

Tại không gian trong đại trận, hơn mười Đế giả của Thiên Địa minh bị khí tức sát phạt chấn nhiếp, dưới cỗ khí tức sát phạt này, toàn thân bọn họ run rẩy. Chân khí, linh lực trong cơ thể như đình trệ.

Người Lục gia nhìn nhau, đến thời điểm này bọn họ mới tận mắt nhìn thấy những năm này Đại thiếu gia lại có uy danh Linh Vũ Chiến Tôn bên ngoài. Năm sáu ngàn cường giả Thiên Địa minh a, dưới Đế giả đều bị diệt. Chuyện này kinh khủng, bá đạo vô cùng, khiến cho đệ tử Lục gia run rẩy, thế nhưng trong lúc vô hình lại cảm thấy máu tươi trong cơ thể sôi trào, kinh mạch như bành trướng.

Ánh mắt chúng Đế của Đế Đạo minh cũng rung động, năm sáu ngàn cường giả của Thiên Địa minh a, lại giống như con sâu cái kiến, bị một người tàn sát. Hành động bá đạo, sắc bén như vậy bọn họ nào đã gặp qua bao giờ.

- Quả thực đủ cường hãn.

Dưới khí thế như vậy, trong đôi mắt đỏ của Mẫu Đơn hiện lên sự rung động.

Huyễn Ảnh Thanh Vũ chớp động, Lục Lâm Thiên lạnh lẽo nhìn mười bốn Đế giả cùng với hai hồn anh Đế giả, trong mắt tràn ngập sát ý. Dưới không trung, hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn không ngớt, nhiều cường giả chết ở trong không gian này như vậy, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của hắn đã nhận được chỗ tốt khủng bố. Cường giả chết đi, năng lượng tiêu tán trong không gian này không ngờ lại bị Thái Cổ U Minh Viêm thôn phệ, hấp thu, đồng thời còn rất nhanh khôi phục.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn hơn chục Đế giả bị chấn nhiếp. Hơn chục Đế giả này nhìn thấy Lục Lâm Thiên diệt bản thể của Đế cấp tam trọng, thân thể bị chém đứt cũng có thể khôi phục lại như lúc ban đầu. Lại đồ sát mấy ngàn người mà con mắt không nháy lấy một cái, cả đám đã sớm bị chấn động.

Huống chi mười mấy người này ở trong không gian Thái Cổ U Minh Viêm ngay cả tự bảo vệ mình cũng không đủ, tâm thần run rẩy, linh hồn bỡ ngỡ. Đến thời điểm này bọn họ mới ý thức được sự đáng sợ của Lục Lâm Thiên ra sao. Bọn họ đã hối hận quyết định của mình, thế nhưng lúc này không còn bất kỳ cơ hội nào hối hận nữa.

Cơ hồ tất cả Đế giả sau khi sắp xếp chuyện kia xong, căn cơ truyền thừa cũng được sắp xếp. Đến lúc đó bọn họ không còn tại thế, hơn phân nửa cũng không về được, cho nên truyền thừa và căn cơ nhất định phải sắp xếp cho tốt. Phải tính toán tất cả mọi chuyện, như vậy bọn họ mới có thể yên tâm. Bằng không sau khi bọn họ không có mặt, sợ rằng sơn môn cũng không giữ được.

Thế nhưng bọn họ thật không ngờ Lục Lâm Thiên này so với chuyện kia còn khủng bố hơn. Chuyện kia còn chưa tới bọn họ đã phải chết, mà sơn môn sợ rằng cũng không giữ được.

Hồn anh của Tàn Kiếm Đại Đế khó chống lại được, thân thể linh hồn ở trong không gian này căn bản không có cách nào chống lại. Linh hồn không có cách nào thừa nhận nhiệt độ cao khủng bố này, bắt đầu héo rút, sống không bằng chết.

- Đi chết đi.

Hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn phóng lên trời, cự nhân bằng hỏa diễm không biết từ khi nào đã xuất hiện cách người Tàn Kiếm Đại Đế không xa. Cánh tay vung lên, một đạo U Minh Viêm hỏa bàng bạc bay thẳng lên trên không trung. Hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố giống như cự long bay lên trời, khí tức nóng bỏng phô thiên cái địa lan tràn, dưới nhiệt độ cao khủng bố này, linh hồn lập tức đau đớn kịch liệt. Trong đầu có cảm giác mê muội.

Ầm ầm.

Hỏa diễm màu xanh da trời phóng lên cao, tựa như núi lửa phun trào, xen lẫn hỏa diễm màu xanh da trời rơi xuống, giống như là nham thạch nóng bỏng từ trên chín tầng trời trút xuống. Cùng một lúc, một đạo U Minh Viêm Hỏa màu xanh da trời bao phủ hồn anh của Tàn Kiếm Đại Đế vào bên trong.

- Huyết Kiếm, cứu mạng, cứu mạng...

Trong hỏa diễm màu xanh da trời, hồn anh của Tàn Kiếm Đại Đế lớn tiếng kêu thảm thiết, dưới cỗ nhiệt độ khủng bố này, hồn anh hắn bị bao phủ, linh hồn lực không ngừng bị thiêu đốt.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, hồn anh của Tàn Kiếm Đại Đế, tính cả linh hồn phân thân đều bị tiêu diệt trong biển lửa màu xanh. Biển lửa màu xanh da trời này có thể khắc chế linh hồn, linh hồn sao có thể chịu đựng được nhiệt độ khủng bố như vậy.

- Hỗn trướng, Lục Lâm Thiên, ta sẽ liều mạng với ngươi.

Chương 3107: Đ�? Sát quần Đế 1

Phía xa, trường kiếm màu đỏ trong tay Huyết Kiếm huy vũ, từng đạo kiếm quang xé rách không gian tạo thành vết nứt không gian đen kịt, lúc này hắn đã liều mạng, thế nhưng cũng không có cách nào thoát khỏi công kích của Dương Đỉnh Thiên.

Ầm ầm.

Giữa không trung lúc này cũng gió nổi mây phun, chẳng biết từ khi nào linh hồn phân thân của hai cường giả Vũ Đế tứ trọng đã hung hăng va chạm vào nhau. Tu vi của linh hồn phân thân dường như cũng không dưới bản thể là bao.

Huyết Kiếm nổi giận, tức tới mức sùi bọt mép, khuôn mặt dữ tợn, thế nhưng cũng không có biện pháp nào. Thiên Kiếm môn ngày hôm nay đã xong đời, cơ hồ tất cả cường giả cùng với Tàn Kiếm, Đoạn Kiếm đều bị đánh chết. Cơ nghiệp hơn vạn năm của Thiên Kiếm môn ngày hôm nay đã bị hủy.

Phụt.

Nghĩ vậy khí huyết trong cơ thể Huyết Kiếm Đại Đế nhộn nhạo, nhịn không được mà phun ra một ngụm máu tươi.

- Hiện tại tới các ngươi.

Phân thân Thái Cổ U Minh Viêm đánh chết hồn anh của Tàn Kiếm Đại đế, nhưng Lục Lâm Thiên cũng không ngừng lại một chút nào, Huyễn Ảnh Thanh Vũ khẽ vỗ, U Minh Viêm Hỏa cuồn cuộn, tất cả mọi người đều bị áp chế, linh hồn phân thân cũng không dám phóng ra ngoài.

Thân ảnh lóe lên, thân ảnh Lục Lâm Thiên trong chớp mắt xuất hiện trước mặt hơn chục Đế giả, sát ý ngập trời bắn ra, Huyết Lục lần nữa được huy vũ.

- Huyễn Ảnh Thanh Vũ, Phù Quang Lược ảnh, lực lượng thời gian, Hư Linh Huyễn Ấn, Duệ Kim Hồn Đao.

- Đi chết đi.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đồng thời thúc dục các loại lực lượng, trong nháy mắt xuất hiện trước mặt chúng Đế, một đạo đao mang đánh xuống. Quần Đế bị các loại lực lượng bao phủ, tăng thêm bị Thái Cổ U Minh Viêm áp chế, lúc này bọn họ căn bản không có cách nào nhúc nhích, năng lượng để tự bạo hồn anh cũng không có.

Sưu Sưu....

Chúng Đế không có cách nào nhúc nhích chạy trốn, đao mang màu vàng xé rách không gian đánh xuống, lập tức đánh nát hộ thân cương khí, quang tráo quanh người chúng Đế, thân thể chúng đế lập tức bị sóng lửa màu xanh da trời bao phủ.

- Giết không tha.

- Chết đi.

- Bổn Đế đã sớm cảnh cáo, người hôm nay nhúng tay vào một người cũng không thoát, chết đi.

Từng tiếng quát trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên, trong sát na, kim quang toàn thân Lục Lâm Thiên đại thịnh, khí tức quỷ dị đồng hóa gợn sóng không gian trước người, quang mang kỳ dị trong mắt lan tràn. Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng chấn động, tiếng sấm minh vang vọng.

Đồng thời, đao mang của Huyết Lục phá không đánh tới, từng đạo đao mang đánh xuống, không gian chung quanh tựa mặt nước rẽ đôi, hiện ra vết nứt không gian đen kịt.

Sưu Sưu...

Đao mang mang theo âm thanh trầm thấp, khí thế bàng bạc như vạn mã, bổ ra ba đao. Đao mang sắc bén vô cùng mang theo âm thanh chói tai nhanh như thiểm điện xé rách không gian, khí thế sắc bén lạnh lẽo phô thiên cái địa khuếch tán.

Ken két.

Những nơi đao mang màu vàng đi qua, không gian bị cắt vỡ tạo thành từng khe nứt đen kịt. Dưới ba đao này, ba Đế giả, một lão giả của Thần Kim các, một đại hán trung niên mặc áo xám của Nguyệt Long các cùng với một lão giả mặc trường bào màu lam của Huyễn Hồn môn, ba Đế giả bị chém thành hai khúc.

Ầm ầm, dưới ba đao, ba Đế giả bị nghiền nát, đao mang còn lại khuếch tán, không gian sụp đổ, bị nghiền nát. Ba đao khủng bố vô cùng, khí thế ngút trời khiến cho lòng người phát lạnh.

Cảnh tượng này khiến cho tất cả mọi người hãi hùng. Tu vi Đế giả nhất trọng không ngờ lại bị Lục Lâm Thiên giơ tay nhấc chân đánh chết. Giống như là con sâu cái kiến vậy, lật tay có thể diệt, hoàn toàn không có lực chống lại.

- Lại có bốn Đế giả bị tàn sát.

Không gian ngoài đại trận, cơ hồ tất cả cường giả Đế Đạo minh nghẹn họng nhìn trân trối, quanh thân Lục Lâm Thiên lúc này tràn ngập sát khí, tựa như sát thần khiến cho nhìn vào cũng khiến cho mọi người có cảm giác linh hồn bỡ ngỡ, giết Đế giả như không. Khí thế ngập trời, bễ nghễ thiên hạ.

Cuồng Sát và Phong Sát của Hắc Sát giáo nhìn nhau, âm thầm cảm thấy may mắn vì gia nhập vào trận doanh của Lục Lâm Thiên. Khí thế cùng với thực lực như vậy, lúc này Lục Lâm Thiên không có đối thủ.

- Một đám kiến hôi, ở trước mặt ta bọn ngươi không có tiền vốn để kiêu ngạo.

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng khẽ vỗ, tay cầm Huyết Lục, sát khí ngập trời lan tràn.

Dưới cỗ khí thế khủng bố này, những Đế giả còn lại của Thiên Địa minh đã sinh ra sự e ngại, ngay cả tâm tư chống cự cũng không có.

Nhìn đạo thân ảnh tràn ngập kim quang cùng với sát khí ngập trời kia trong nháy này tất cả mọi người đều cảm thấy vô cùng hối hận. Lúc trước bọn họ tuyệt đối không nên trêu chọc vào Lục Lâm Thiên này. Bằng không cũng không rơi vào kết cục như ngày hôm nay.

Mà ngay cả cơ hội chạy trốn bọn họ cũng không có, hoàn toàn chỉ có thể chờ chết. Dưới cỗ thực lực khủng bố này bọn họ cũng không có tâm tư phản kháng.

- Đây là Đại thiếu gia sao? Đồ sát cường giả như không. Mấy ngàn cường giả bị đánh chết trong tay, mắt cũng không nháy lấy một cái.

- Đây mới là chưởng môn, đánh chết Đế giả cũng giống như con sâu cái kiến.

Nhìn Lục Lâm Thiên, người của Phi Linh môn và Lục gia không khỏi hít sâu một ngụm khí lạnh. Thân ảnh được lân phiến màu vàng bao trùm kia tràn ngập sát khí, khiến cho máu tươi bọn họ sôi trào.

Ba người Lục Đông, Lục Trung, Lục Tây nhìn nhau, ánh mắt ba người run rẩy, thời điểm này bọn họ mới chính thức hiểu được, Lục gia rốt cuộc đã tới tình trạng gì.

Tất cả Đế giả cùng cường giả của Đế Đạo minh cũng hít sâu một ngụm khí lạnh, nghẹn họng nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Nhìn Lục Lâm Thiên sát khí ngập trời trong đại trận, ánh mắt cả đám run rẩy, sợ rằng sau này không có ai dám trêu vào sát thần này nữa.

- Quân Lăng, nhanh thi triển thần khí đi. Thúc dục thần khí hộ thân, nhanh.

Hồn anh của Linh Đế tam trọng Lan Lăng sơn trang không ngừng chạy trốn, miệng hét lớn, hồn anh được quang tráo bao phủ, chống lại khí tức nóng bỏng khủng bố.

Mà khí tức khủng bố này quá mạnh mẽ đã khiến cho linh hồn hắn héo rút, hắn đã hối hận. Sớm biết như vậy ban đầu hắn đã lựa chọn hồn anh tự bạo. hồn anh dưới Thái Cổ U Minh Viêm chẳng khác gì là con tim đã ngừng đập.

Dưới nhiệt độ nóng bỏng còn có một cỗ khí tức lạnh lẽo, có thể áp chế linh hồn. Khiến cho linh hồn hắn cũng khó có thể nhúc nhích. Nhiệt độ khủng bố bao phủ, thẩm thấu, khiến cho linh hồn hắn đau đớn, bắt đầu héo rũ.

Ầm ầm.

Âm thanh từ trong miệng hồn anh của Linh Đế tam trọng Lan Lăng sơn trang vừa dứt, lúc này chỉ còn lại mười Đế giả, cũng xuất hiện sáu kiện thần khí. Trên người mười Đế giả này không ngờ lại có sáu kiện thần khí, quả thực không tầm thường.

Ở trong thần khí đều có không gian, đến thời điểm này mọi người cũng chỉ có thể liều mạng một lần. Nhìn xem có thể dùng thần khí chống lại Thái Cổ U Minh Viêm cùng với Lục Lâm Thiên hay không. Bản thể bọn họ đã không có cách nào chống đỡ được nữa.

Mọi người thúc dục thần khí, hồn anh Linh Đế tam trọng của Lan Lăng sơn trang kia nhanh chóng trốn vào trong thần khí mà Quân Lăng Đại Đế đang thúc dục.

Chương 3108: Đ�? Sát quần Đế 2

- Muốn chết.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện trước mặt hồn anh Linh Đế tam trọng của Lan Lăng sơn trang, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo tràn ngập sát ý.

- Lục Lâm Thiên, ta liều mạng với ngươi.

Đối với Lục Lâm Thiên, Linh Đế tam trọng này hận thấu xương, thế nhưng ngay cả lúc toàn thịnh hắn cũng không có cách nào chống lại, dưới trạng thái hồn anh này thì càng không cần phải nói. Chỉ là dù sao cũng là Linh Đế tam trọng, tâm cảnh không tầm thường, lập tức hồi phục tinh thần lại. Thân thể hồn anh hóa thành một đạo lưu quang, linh hồn lực mênh mông tuôn ra, bắn về phía mi tâm Lục Lâm Thiên.

Cùng lúc, một đạo lưu quang phóng vào trong thần khí trong tay Quân Lăng Đại Đế.

- Không biết tự lượng sức mình.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, năng lượng linh hồn bàng bạc khuếch tán, đối mặt với công kích linh hồn kia Lục Lâm Thiên không chút tránh né nào, tùy ý để cho công kích linh hồn đánh tới, đồng thời nhanh chóng đánh ra một đao về phía đạo lưu quang vừa mới từ trong hồn anh Linh Đế tam trọng bắn ra.

Sưu.

Công kích linh hồn đánh vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên, thân thể Lục Lâm Thiên khẽ run lên, mà cùng lúc đó, đao mang trong tay Lục Lâm Thiên đột nhiên bắn ra. Đao mang xé rách không gian đen kịt, trong sát na dùng xu thế như sấm sét, đánh vào trên đạo lưu quang kia.

- Ah..

Một tiếng kêu thảm từ trong đạo lưu quang này vang lên, trong chớp mắt lập tức hóa thành linh hồn phân thân của Linh Đế tam trọng. Dưới một đao của Lục Lâm Thiên, linh hồn phân thân lập tức hóa thành mảnh vỡ. Hỏa diễm màu xanh da trời phía dưới cuồn cuộn, đem tàn hồn của linh hồn phân thân bàng bạc thôn phệ vào trong hỏa diễm.

Mà đạo lưu quang vừa mới tiến vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên chính là hồn anh của Linh Đế tam trọng. Kim đao màu vàng và Thái Cổ U Minh Viêm cũng có thể chống lại, hồn anh của Linh Đế tam trọng này Lục Lâm Thiên cũng không thèm để ý tới.

Quả nhiên, hồn anh của Linh Đế tam trọng này vừa mới tiến vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên, kim quang lập tức lóe lên, một cỗ khí tức khiến cho hắn run rẩy xuất hiện, hồn anh lập tức hóa thành mảnh vỡ.

Ầm ầm.

Không trung gió nổi mây phun, sáu Đế giả có thần khí lúc này nhanh chóng thu những người khác vào trong thần khí, thần khí bắt đầu thu nhỏ lại.

- Trốn vào trong thần khí sao?

Nhíu mày, sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống.

Ngao.

Chân khí rót vào trong Huyết Lục, nhìn sáu kiện thần khí bắt đầu thu nhỏ lại, Lục Lâm Thiên muốn thử xem có thể chém nát thần khí hay không. Thần khí cũng chỉ là linh khí luyện chế ra mà thôi, bằng vào tu vi trước kia của hắn thần khí vô cùng khủng bố, đương nhiên, thần khí ở trong mắt ai cũng vô cùng khủng bố.

Nhưng Lục Lâm Thiên lại cho rằng thần khí cũng là do con người luyện chế thành, nhất định có thể cưỡng ép phá vỡ. Bằng vào thực lực của hắn bây giờ tăng thêm sự bất phàm của Huyết Lục, tuyệt đối có thể thử một lần. Đám Đế giả kia thừa cơ trốn vào trong thần khí, tự nhiên Lục Lâm Thiên sẽ không cho đám người này chạy thoát. Mà khi Lục Lâm Thiên định ra tay với thần khí thì ánh mắt lập tức có chút biến hóa.

Trong nháy mắt này linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm khổng lồ của Lục Lâm Thiên bước ra một bước, không gian tràn ngập hỏa diễm cuồn cuộn. Dung nham cực lớn giống như gợn sóng dâng cao trên trăm thước, từng đạo gợn sóng nhộn nhạo. Cự nhân bằng hỏa diễm đột nhiên mở miệng về phía sáu kiện thần khí.

Bên trong cái miệng rộng của cự nhân bằng hỏa diễm có một cỗ hấp lực ngập trời tuôn ra, hít hỏa diễm tràn ngập không gian vào trong bụng, giống như cá voi hút nước.

Sưu Sưu.

Mà trong đó, sáu kiện thần khí đang thu nhỏ lại cũng bị cự nhân bằng hỏa diễm hút vào trong miệng rồi biến mất.

Mọi người ở phía xa lập tức há hốc mồm, sáu kiện thần khí biến mất. trong đại trận khổng lồ kia chỉ còn lại Lục Lâm Thiên cùng với Thái Cổ U Minh Viêm. Cơ hồ tất cả cường giả Thiên Địa minh đều vẫn lạc, xương cốt không còn.

Tất cả mọi chuyện đều do một mình Lục Lâm Thiên làm.

Hít.

Người của Đế Đạo minh phía xa, chúng thú Tổ Yêu Lâm, người Lục gia đều rung động không thôi, khẽ nuốt một ngụm nước bọt.

Tất cả mọi người đều tận mắt nhìn thấy Lục Lâm Thiên giống như sát thần, đồ sát Đế giả giống như giết kiến. Mà ngay cả thần khí cũng bị nuốt vào trong cơ thể của cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời.

- Đồ sát Đế giả như không, biến thái, Lục Lâm Thiên này quá biến thái.

Trên ngọn núi xa xa, Lam Thập Tam nghẹn họng nhìn trân trối về phía xa. Ánh mắt kinh hãi vô cùng, hoàn toàn bị chấn động, đám cường giả Thiên Địa các sau lưng cũng hít sâu một ngụm khí lạnh.

- Thái Cổ U Minh Viêm, Thái Cổ U Minh Viêm không ngờ lại ở trên người hắn, Thiên Địa minh triệt để sụp đổ rồi.

Đôi mắt xinh đẹp của Tử Yên biến ảo, trong đôi mắt luôn luôn không sợ hãi lúc này cũng phải thất sắc.

Động tĩnh trên không trung đã hấp dẫn không ít tán tu hoặc là cường giả của các thế lực nhỏ tụ tập ở phía xa. Ba ngày trước Lục Lâm Thiên nói muốn huyết tẩy Thiên Kiếm môn, tin tức này truyền ra đương nhiên hấp dẫn vô số người tới. Cho dù kết quả của trận chiến ngày hôm nay thế nào, có thể huyết tẩy Thiên Kiếm môn hay không thì đều là một việc trọng đại. Người có thể tới đây tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Mà giờ một màn trên không trung khiến cho tất cả người xem ở phía xa rung động, hai mắt như hoa lên. Quả thực không thể tin tưởng được. Chân khí, linh lực trong cơ thể đình trệ, thiếu chút nữa ngã từ trên không trung xuống.

Người Lục gia kinh hãi, chúng đệ tử Phi Linh môn rung động, máu tươi sôi trào, kinh mạch bành trướng không thôi.

- Lục Lâm Thiên, Huyết Kiếm ta thề không chết không thôi với ngươi...

Trên không trung, Huyết Kiếm Đại Đế rít gào, khuôn mặt dữ tợn, vặn vẹo, rít gào liên tục. Cơ hồ tất cả cường giả Thiên Kiếm môn bị tru sát, Tàn Kiếm, Đoạn Kiếm cũng bị vẫn lạc, cơ nghiệp vạn năm của Thiên Kiếm môn đã bị phá hủy.

- Huyết Kiếm, đây là do các ngươi tự làm tự chịu, muốn vây khốn Lục Lâm Thiên, kết quả ngay cả bản thân mình cũng trốn không thoát. Báo ứng a!

Dương Đỉnh Thiên cười lớn, trong tâm thần dò xét, hắn đã biết được tất cả mọi chuyện xảy ra trong đại trận. Hắn cũng tuyệt đối khiếp sợ, Lục Lâm Thiên ở đằng kia giống như sát thần, mười chín Đế giả và mấy ngàn đệ tử tinh anh của Thiên Địa minh giờ phút này không ngờ lại không còn lấy một ai. Thực lực cùng với sát phạt như vậy cũng khiến cho hắn run sợ.

Ầm ầm.

Giữa không trung, Huyết Kiếm càng ngày càng điên cuồng, hai mắt đỏ thẫm, liên tục công kích Dương Đỉnh Thiên. Nhưng mà Dương Đỉnh Thiên cũng không phải ăn chay, từng đạo công kích khủng bố được thi triển ra chống lại Huyết Kiếm. Cả phiến không gian bị phá hủy thành hư không rồi lập tức khôi phục, lại tiếp tục bị phá hủy.

Chỉ tiếc là công kích của hai siêu cấp cường giả cũng không hấp dẫn ánh mắt của bao nhiêu người. Cơ hồ tất cả mọi người đều bị không gian trong đại trận hấp dẫn. Với bọn họ, tất cả chuyện xảy ra trong không gian đại trận càng khiến cho bọn họ rung động.

Chương 3109: Thiên Hỏa phá trận

- Mau nhìn, Lục Lâm Thiên đang làm gì vậy?

Trong Đế Đạo minh có tiếng hét lớn vang lên, chỉ thấy lúc này trong đại trận, trên thân cự nhân bằng hỏa diễm của Lục Lâm Thiên không ngừng có lam quang bắn ra, tựa như một mặt trời màu xanh đang tỏa sáng trong không gian.

Đồng thời, trong thiên địa bỗng nhiên xuất hiện chấn động kỳ dị.

- Lâm Thiên dường như định cưỡng ép phá trận.

- Đám người chúng ta liên thủ công kích cũng không có cách nào phá trận, một mình hắn làm được hay sao?

Từng ánh mắt của chúng cường giả lập tức nhìn chăm chú về phía trước, hai mươi mấy Đế giả cũng không thể lập tức phá trận, chẳng lẽ Lục Lâm Thiên có thể phá vỡ được.

Không gian trong đại trận, Lục Lâm Thiên nhìn đại trận che khuất bầu trời bốn phía, Càn Khôn Thiên Nguyệt Đại Trận kia Lục Lâm Thiên đã được chứng kiến qua. Đại trận khác hắn chưa từng nhìn thấy qua, nhưng sau khi dung hợp với Thái Cổ U Minh Viêm, tuy rằng Lục Lâm Thiên không có được trí nhớ trong linh hồn của Thái Cổ U Minh Viêm, thế nhưng bản năng thiên phú của Thái Cổ U Minh Viêm Lục Lâm Thiên lại hiểu rõ.

Mỗi một loại linh vật trời sinh đều cực kỳ khủng bố, mà bên trong đám linh vật trời sinh Thái Cổ U Minh Viêm lại là tồn tại khủng bố trong khủng bố. Mỗi một loại linh vật trời sinh đều có một loại thiên phú bản năng, ví dụ như Huyết Linh Mẫu Đơn có thể khống chế hoa nô, đây là một loại bản năng, coi như là một loại thiên phú.

Cái gọi là thiên phú chính là bẩm sinh, là loại năng lực mà người khác không có được. Bất luận là loại năng lực bẩm sinh này có uy lực ra sao, cũng có thể tính là một loại thiên phú, thậm chí còn có vài loại linh vật trời sinh không chỉ có một loại năng lực thiên phú.

Mà lúc này linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên chính là Thái Cổ U Minh Viêm, cho nên Lục Lâm Thiên tự nhiên biết rõ năng lực thiên phú của Thái Cổ U Minh Viêm, thậm chí còn biết rõ chỗ khác biệt của năng lực thiên phú.

Một trong những năng lực thiên phú của Thái Cổ U Minh Viêm là thiêu đốt vạn vật. Trong thiên địa này không có bao nhiêu thứ nó không thể thiêu đốt, dưới sự phong ấn của Vô Tự Thiên Thư, nó vẫn có thể thiêu đốt tạo ra một cái khe hở, chuẩn bị thoát thân.

Lúc này tuy rằng biết đại trận phòng ngự lợi hại, thế nhưng Lục Lâm Thiên lại có thể cảm giác được, không gian trong đại trận lắc lư không ngớt, đã bắt đầu có dấu hiệu yếu đi. Rõ ràng dưới tác động của U Minh Viêm hỏa, hai đại trận bị ảnh hưởng.

Vì vậy cho nên Lục Lâm Thiên định phá trận, hắn có cảm giác, hắn có thể phá vỡ hai trận pháp phòng ngự này.

Hỏa diễm màu xanh da trời trên thân thể cự nhân hỏa diễm màu xanh lan tràn, quang mang ngày càng chói mắt. Thân thể cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh lập tức hóa thành hỏa diễm ngập trời tiến vào trong biển lửa dưới ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người. Thân thể khổng lồ tiến vào trong biển lửa màu xanh da trời mênh mông.

Trong biển lửa, giờ phút này cũng chỉ còn bản thể Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng khẽ vỗ, tay nắm Huyết Lục, khí tức ngút trời lan tràn.

Ầm ầm.

Cự nhân bằng hỏa diễm dung nhập vào trong biển lửa, trong sát na, không gian lập tức run rẩy. Biển lửa màu xanh da trời mênh mông giống như dung nham nóng bỏng không ngừng cuồn cuộn.

Ầm ầm.

Không gian trong đại trận run rẩy, biển lửa màu xanh da trời đột nhiên sôi trào, nhiệt độ khủng bố lần nữa tăng vọt, thiêu đốt không gian thành hư vô. Một cơn sóng lửa giống như cự long bay lên trời phóng ra.

Dưới cỗ khí tức khủng bố này, cho dù cách xa đại trận Đế giả cũng có thể cảm nhận được nhiệt độ khủng bố tựa như hủy diệt kia, trong lòng tất cả mọi người run sợ, coi như đã biết được sự lợi hại của Thái Cổ U Minh Viêm.

- Phá trận.

Trong biển lửa màu xanh da trời giống như dung nham vang lên một tiếng hét lớn của Lục Lâm Thiên. Trong khoảnh khắc biển lửa cuồn cuộn, hỏa diễm màu xanh da trời giống như biển gầm, khí tức hủy diệt tràn ngập không gian, cả phiến không gian trở thành hư vô.

Mọi người chăm chú nhìn về phía trước, biển lửa cuồn cuộn, hỏa diễm màu xanh da trời tràn ngập không gian trong đại trận. Bốn phương tám hướng đều là hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố. Hỏa diễm không ngừng trùng kích bình chướng trong không gian của hai đại trận.

Nhiệt độ khủng bố vô hình khiến cho bình chướng trong không gian tan rã, rạn nứt.

Đại trận khủng bố này ngay cả hai mươi mấy Đế giả cũng khó có thể phá vỡ, thế nhưng lúc này dưới hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố kia lại lập tức rạn nứt. Càn Khôn Thiên Nguyệt Đại Trận kia sụp đổ đầu tiên, màn quang mang bằng năng lượng giống như trăng sáng trong nháy mắt bị nghiền nát.

Ầm ầm.

Càn Khôn Thiên Nguyệt Đại Trận bị nghiền nát, hỏa diễm màu xanh da trời bắn tứ tung, giống như hồng thủy, hung hăng đập vào hư ảnh cự long cực lớn kia. Hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn, hư ảnh cự long chỉ giãy dụa một hồi rồi lập tức bị bao phủ vào bên trong.

Phanh.

Hư ảnh cự long bị bao phủ, không gian khổng lồ chung quanh cũng bị phá hủy.

Ầm ầm.

Trong không gian bị nghiền nát, từng vết nứt đen kịt thoáng xuất hiện, cả phiến hư không lớn bị phá hủy, quang mang thâm thúy màu đen kịt khiến cho tất cả các Đế giả nhìn qua không khỏi run sợ.

Một lát sau, đại trận bị cưỡng ép phá hủy, hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố trong nháy mắt từ trên không trung trút xuống, tựa như một thác nước màu xanh từ trên trời trút xuống, trong nháy mắt rơi xuống mặt đất.

Hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố rơi xuống, bao phủ một mảnh sơn mạch phía dưới, từng ngọn núi dưới hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố này lập tức bị nhiệt độ kinh khủng hòa tan.

Thái Cổ U Minh Viêm kinh khủng dễ dàng phá hủy tất cả mọi thứ trong sơn mạch, cây cối, đất đá, tất cả vạn vật bị phá hủy, những nơi nó đi qua đều bị hủy diệt.

Trong ánh mắt kinh hãi của tất cả mọi người, một mảnh sơn mạch to lớn trong nháy mắt bị biển lửa màu xanh da trời nóng bỏng bao phủ, vô số ngọn núi đều bị thiêu đốt, phá hủy.

Thái Cổ U Minh Viêm khủng bố lan tràn, không lan tran ra bốn phương tám hướng mà cấp tốc mở rộng về phía khu vực Thiên Kiếm môn, tựa như biển gầm, sóng lớn mấy trăm thước xuất hiện.

- Huyết tẩy Thiên Kiếm môn, chó gà không tha.

Bản thể Lục Lâm Thiên đạp không lơ lửng, Huyết Lục trong tay lần nữa có sát khí lan tràn ra, Huyễn Ảnh Thanh Vũ chấn động.

Thái Cổ U Minh Viêm lan tràn, sau khi phá hủy một mảng lớn sơn mạch, lập tức tiến vào trong Thiên Kiếm môn.

Địa hình trong Thiên Kiếm môn cũng không gồ ghề mà bằng phẳng như bình nguyên. Nơi Thiên Kiếm môn ở gọi là Thiên Kiếm thành, Thiên Kiếm thành chia thành nội thành và ngoại thành. Bên trong Thiên Kiếm thành có rất nhiều kiến trúc liên miên, mênh mông.

Giờ phút này trong nội thành Thiên Kiếm môn có một trăm vạn đệ tử tụ tập, thế nhưng so với sơn mạch và nội thành Thiên Kiếm thành cũng không tính là cái gì.

Về phần bình dân trong Thiên Kiếm thành đã sớm trốn đi, đương nhiên, cũng có người không kịp chạy trốn.

Chương 3110: Đ�? Sát trăm vạn 1

Thế nhưng giờ phút này bốn phía sơn mạch đều là biển lửa rít gào, giống như có mắt, hội tụ lại một chỗ, trong khoảnh khắc tiến vào trong nội thành. Nội thành Thiên Kiếm thành, trên trăm vạn đệ tử Thiên Kiếm môn nhìn thấy hỏa diễm ngập trời giống như từ trên chín tầng trời trút xuống, đám đệ tử Thiên Kiếm môn này tối đa chỉ là Tướng cấp mà thôi, nhìn thấy hỏa diễm nóng bỏng, linh hồn bọn đau đớn, ngay cả dũng khí chạy trốn cũng không có.

- Ah..

Từng tiếng kêu thảm thiết vang vọng, Thái Cổ U Minh Viêm vào thành, lập tức phá hủy tất cả, hủy diệt vạn vật, những nơi đi qua đều là biển lửa.

Cả Thiên Kiếm thành run rẩy, tiếng kêu rên thảm thiết vang lên không ngừng, hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn, hình thành một biển lửa màu xanh da trời, nhiệt độ cao khủng bố lặng lẽ lan tràn.

Hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn, dùng tốc độ hủy diệt vạn vật, trong chớp mắt ngắn ngủi bao phủ cả nội thành Thiên Kiếm thành, mấy chục vạn đệ tử trong Thiên Kiếm thành trong mấy cái hô hấp đã bị thiêu đốt thành tro tàn.

Tàn sát, tuyệt đối là tàn sát, trong mấy cái hô hấp ngắn ngủi đã đồ sát mấy chục vạn người, sát phạt như vậy khiến cho người ta run rẩy.

Hỏa diễm màu xanh da trời nóng bỏng, khủng bố tiếp tục lan tràn, trong nháy mắt bao phủ nội thành Thiên Kiếm thành.

Nội thành Thiên Kiếm thành, trên quảng trường cực lớn kia có một thanh kiếm bằng đá chỉ lên trời xanh, ước chừng cao hơn ngàn thước, rộng vài trăm thước, giống như người khổng lồ đứng sừng sững trong thiên địa, khiến cho người ta có cảm giác đồ sộ, nguy nga.

Đây chính là biểu tượng của Thiên Kiếm môn, trên thanh trường kiếm bằng đá cực lớn này có khắc ba chữ Thiên Kiếm môn to như rồng bay phượng múa, tỏa ra khí tức cổ xưa xen lẫn khí phách sắc bén. Giờ phút này dưới hỏa diễm màu xanh da trời nóng bỏng, thanh trường kiếm bằng đá cũng nhanh chóng bị phá hủy.

Ầm ầm.

Thanh trường kiếm bằng đá giống như ngọn núi khổng lồ ầm ầm sụp đổ xuống biển lửa, sơn băng địa liệt, rung động không gì sánh được.

Thái Cổ U Minh Viêm khủng bố tiếp tục lan tràn về phía hậu sơn, những nơi nó đi qua, tất cả đều bị hủy diệt, khắp nơi hóa thành hư vô, phá hủy tất cả.

- Ah...

Từng tiếng kêu thảm thiết trong hậu sơn vang lên, không có bất kỳ người nào có thể chạy thoát, cũng không mất quá nhiều thời gian, cả không gian ở hậu sơn đều bị phá hủy.

Trong không gian bao la, tất cả đều là hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố giống như dung nham, khiến cho người ta không có cách nào đặt chân trên không trung.

- Lùi ra phía sau, lùi ra phía sau.

Cường giả Đế Đạo minh hét lớn, Thái Cổ U Minh Viêm còn chưa có lan tới nhưng dưới nhiệt độ khủng bố, toàn thân bọn họ run rẩy, không có cách nào chèo chống, không thể không tiếp tục lùi về phía sau một chút.

Dưới nhiệt độ này linh lực, chân khí trong cơ thể mọi người như đình trệ.

Mấy ngàn cường giả Đế Đạo minh ngây ngốc, nhanh chóng lùi lại, nhìn biển lửa màu xanh da trời, chỉ có một mình Lục Lâm Thiên mới có thể đặt chân lên trên không trung.

Giờ phút này trong lòng tất cả mọi người đều cảm thấy run rẩy khi nhìn đạo thân ảnh tay cầm một thanh đại đao màu vàng, lưng có đôi cánh kia. Đạo thân ảnh này đã trở thành tồn tại mà bọn họ không dám nhìn thẳng.

Trong Thiên Kiếm môn, trăm vạn đệ tử không có một ai may mắn thoát khỏi, không có ai chạy thoát, chó gà không tha, đều bị đồ sát.

- Đông lão, người thấy không? Thù của người tiểu tử đã báo được rồi.

Trên biển lửa không có ai dám đặt chân, một mình Lục Lâm Thiên ngạo nghễ đứng đó, ngẩng đầu hét lớn một tiếng, âm thanh quanh quẩn trong thiên địa, sát khí kinh thiên lan tràn.

- Đồ sát trăm vạn người, chỉ vì Đông Vô Mệnh.

- Lục Lâm Thiên giận dữ khiến cho thiên địa động dung.

Nhìn đạo thân ảnh phía trước, ánh mắt chúng cường giả Đế Đạo minh run run, Phi Kiếm Tôn giả của Thiên Kiếm môn nhất định không ngờ tới, vì hắn đánh chết Đông Vô Mệnh mà khiến cho Thiên Kiếm môn, thậm chí cả Thiên Địa minh đều sụp đổ.

- Ta sẽ không để yên cho ngươi. Lục Lâm Thiên ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Huyết Kiếm lớn tiếng rít lên, khuôn mặt dữ tợn. Nhìn Thiên Kiếm thành bị phá hủy, trong lòng hắn như đổ máu. Trong lòng hắn bắt đầu có cảm giác tuyệt vọng.

- Huyết Kiếm lão cẩu, ngươi là người cuối cùng.

Lục Lâm Thiên quay người, ánh mắt mang theo sát ý ngập trời nhìn về phía Huyết Kiếm Đại Đế đang giao thủ với Dương Đỉnh Thiên, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo như băng.

Ông Ông.

Quang mang màu xanh trên Huyễn Ảnh Thanh Vũ lan tràn, tựa như điện mang lưu chuyển. Dọc theo đôi cánh, vết nứt không gian đen kịt xuất hiện. Mỗi khi đôi cánh vỗ, gợn sóng trong không gian đều bị cắt nát, thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện trong không gian nơi linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế đang giao thủ với linh hồn phân thân của Dương Đỉnh Thiên kia.

- Tiền bối, làm phiền người mang phân thân của người đi đối phó với Huyết Kiếm lão cẩu, phân thân của Huyết Kiếm lão cẩu cứ giao cho tiểu tử là được.

Lục Lâm Thiên khẽ hành lễ với Dương Đỉnh Thiên, Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng chấn động, gợn sóng trong không gian lắc lư, lan tràn ra bốn phương tám hướng.

- Ha ha, không cần đa lễ. Linh hồn phân thân của Huyết Kiếm này khá khó đối phó. Ngươi nên cẩn thận một chút.

Linh hồn phân thân của Dương Đỉnh Thiên cười ha hả, nhìn Lục Lâm Thiên nói. Tay thì đang không ngừng giao thủ với linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế, phá hủy không gian chung quanh thành từng mảnh.

- Không có gì đáng ngại, cứ để cho tiểu tử đối phó với linh hồn phân thân của Huyết Kiếm lão cẩu.

Lục Lâm Thiên gật đầu, khí tức tập trung vào linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế. Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng đột nhiên chấn động, tiếng sấm minh vang vọng, không gian chung quanh vặn vẹo, lập tức giống như thủy tinh yếu ớt, bạo liệt thành vô số mảnh nhỏ trong không gian.

- Quỷ Mộc Hồn Đao.

Huyễn Ảnh Thanh Vũ khẽ vỗ, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong khu vực hai linh hồn phân thân của hai Đế giả tử trọng đang giao thủ, Huyết Lục trong tay chém ra một đao. Dưới khí tức thuộc tính mộc, không gian run rẩy, phá hủy tất cả sinh cơ, bổ về phía linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế.

- Tiểu tạp chủng, ta không để yên cho ngươi.

Linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế đang giao thủ với linh hồn phân thân của Dương Đỉnh Thiên, linh hồn phân thân của hai người đột nhiên cùng lùi lại. Thân ảnh còn chưa kịp ổn định thì hắn đã nhìn thấy một đao quỷ dị thôn phệ tất cả sinh cơ đánh tới.

Khuôn mặt linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế dữ tợn, khẽ phất tay đánh ra một đạo năng lượng linh hồn bàng bạc, dẫn động năng lượng thiên địa, lập tức hóa thành từng đạo kiếm quang huyết sắc phá không mà ra.

Kiếm quang, đao mang lập tức va chạm vào nhau, lực lượng khủng bố, cường hãn từ trong đao mang, kiếm quang bắn ra.

Ken két. Âm thanh bạo liệt vang vọng, thế nhưng đều là âm thanh không gian bị nghiền nát, khiến cho hai lỗ tai của tất cả mọi người phía xa cảm thấy ông ông, trong đầu có cảm giác như bị va chạm, linh hồn dường như sắp bị vỡ ra.

Chương 3111: Đ�? Sát trăm vạn 2

Đao mang, kiếm qunag va chạm, quang mang chói mắt bộc, năng lượng chấn động giống như thực chất điên cuồng khuếch tán, không gian chung quanh dưới cỗ năng lượng đáng sợ kia lập tức vặn vẹo.

Khục khục.

Dưới lực lượng khủng bố, Lục Lâm Thiên bị đẩy lùi. Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng chấn động, lúc sau thân hình hắn mới đứng vững lại được. Linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế chỉ lảo đảo, bị đẩy lui một chút mà thôi.

Chỉ một đạo công kích cũng có thể nhận ra Lục Lâm Thiên đang rơi vào trong thế hạ phong.

Lục Lâm Thiên ổn định thân thể, đạp không nhìn về phía trước. Linh hồn phân thân của cường giả Vũ Đế tứ trọng như Huyết Kiếm Đại Đế quả nhiên khủng bố. Thực lực Đế giả tứ trọng, nếu không phải hắn có lực phòng ngự cường hãn, sợ rằng hậu quả không chỉ có như vậy.

- Lục Lâm Thiên, coi như ngươi không tồi.

Linh hồn phân thân của Dương Đỉnh Thiên thừa cơ thoát thân, khuôn mặt mỉm cười, ánh mắt nghiêm túc nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói.

Bởi vì Dương Đỉnh Thiên biết rõ thực lực của Huyết Kiếm Đại Đế, tuy rằng hắn có thể ngăn cản Huyết Kiếm, thế nhưng hắn cũng hiểu rõ, thực lực của Huyết Kiếm dường như còn trên hắn. Cho dù hắn ngăn chặn Huyết Kiếm cũng đã dùng toàn lực.

- Không sao, tiền bối cứ yên tâm. Linh hồn phân thân của Huyết Kiếm lão cẩu tuyệt đối không làm gì được tiểu tử.

Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng Lục Lâm Thiên chấn động, tiếng sấm minh vang vọng, năng lượng thiên địa bàng bạc khiến cho người ta kinh hãi kéo tới. Khí tức hùng hậu khiến cho người ta phát lạnh. Đối phó với một đạo linh hồn phân thân, Lục Lâm Thiên tại sao phải sợ, dù sao thì hắn cũng không thua.

- Được, vậy ngươi cẩn thận.

Lin hồn phân thân Dương Đỉnh Thiên không có một chút do dự nào, khi vừa mới dứt lời, thân ảnh đã biến mất tại chỗ. Bởi vì thực lực của Lục Lâm Thiên hắn đã tận mắt nhìn thấy. Tuy rằng bản thân tiểu tử này mới là Vũ Đế nhất trọng, thế nhưng kỳ thực thực lực của tiểu tử này tới đâu ngay cả bản thân hắn cũng không nhìn thấu.

- Huyết Kiếm, chúng ta sảng khoái đánh một trận đi.

Linh hồn phân thân của Dương Đỉnh Thiên lùi về phía sau, lập tức xuất hiện bên người bản thể. Cùng với bản thể đồng thời vây công Huyết Kiếm Đại Đế. Âm thanh bạo liệt, trầm thấp vang vọng không ngừng, không gian giống như nổ tung, người có tu vi bình thường căn bản khó có thể dò xét.

- Tiểu tạp chủng, đây là tự ngươi đưa tới cửa.

Linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế nhìn Lục Lâm Thiên, mùi máu tươi phô thiên cái địa tuôn ra, đối với Lục Lâm Thiên, lúc này hắn đã hận thấu xương, không đem Lục Lâm Thiên này nghiền nát thành tro, hắn làm sao có thể hả giận?

- Lão cẩu, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo, cách đó không xa, trong biển lửa ngập trời bao phủ toàn bộ Thiên Kiếm môn, hỏa diễm nóng bỏng màu xanh da trời giống như sóng biển không ngừng lắc lư, nhiệt độ nóng bỏng bộc phát, trong lúc mơ hồ dường như có một đầu quái vật khổng lồ sắp xuất hiện.

- Tiểu tạp chủng, ngày hôm nay bổn Đế nhất định phải nghiền nát ngươi thành tro.

Linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế hét lớn một tiếng, thân hình lập tức bành trướng. Trong chốc lát, linh hồn phân thân hóa thành một thanh trường kiếm màu đỏ khổng lồ chừng vài trăm thước, năng lượng linh hồn bàng bạc lan tràn ra, mang theo khí tức sát phạt nồng nặc.

- Lục Lâm Thiên, Huyết Kiếm đã động sát tâm với ngươi, đó là linh hồn của hắn dung hợp với kiếm ý ngưng tụ thành vật. Lúc này linh hồn hắn và kiếm ý tương dung với nhau. Có thể dẫn động năng lượng thiên địa, uy lực càng thêm cường hãn. Ngươi nhất định phải cẩn thận. Dù sao ngươi cũng chỉ là Vũ Đế nhất trọng, hắn đã là Vũ Đế tứ trọng.

Dương Đỉnh Thiên truyền âm nói với Lục Lâm Thiên, trong âm thanh có chút ngưng trọng và lo lắng.

- Tiểu tạp chủng, chết đi.

Thanh kiếm màu đỏ khổng lồ rít lên một tiếng rồi khẽ chấn động. Lập tức có chín đạo kiếm quang màu đỏ từ trong thanh kiếm màu đỏ kia bắn ra. Kiếm quang xẹt qua không gian, từng vết nứt không gian đen kịt xuất hiện.

Chín đạo kiếm quang màu đỏ xuất hiện, ánh sáng trong không gian này dường như biến mất, giống như tất cả ánh sáng trong không gian đều bị cắn nuốt, thiên hôn địa ám, mùi máu tươi ngập trời, ảnh hưởng linh hồn khiến cho người ta mê man, trước chín đạo kiếm quang, không gian sụp đổ, nứt vỡ từng khúc.

Sưu Sưu.

Sưu Sưu.

Chín đạo kiếm quang màu đỏ bắn nhanh ra, cắt nát hư không, dùng thanh thế vô cùng cường hãn, xen lẫn mùi máu tươi, phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Ngao.

Cùng một thời gian, một tiếng long ngâm vang vọng, trong nháy mắt ngắn ngủi, trong không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời có một đầu cự long bằng hỏa diễm lớn chừng ngàn thước phóng ra, nhiệt độ khủng bố lan tràn, khiến cho Đế giả cũng cảm thấy kinh hãi.

Sưu.

Trong sát na, cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời mang theo năng lượng màu xanh giống như một đạo cầu vồng xẹt qua không gian, xé rách không gian, trong khoảnh khắc hung hăng va chạm với chín đạo kiếm quang màu đỏ đang phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Ngao.

Cự long mở cái miệng rộng dữ tợn, tiếng long ngâm vang lên, trong cái miệng khổng lồ có hỏa diễm màu xanh da trời bắn ra, lập tức hóa thành chín đạo quang trụ màu xanh da trời, hung hăng va chạm.

Phanh Phanh.

Chín đạo kiếm quang cùng với chín đạo quang trụ màu xanh da trời đột nhiên va chạm, mùi máu tươi cùng với khí tức nóng bỏng đu.ng chạm vào nhau, từng đạo lực lượng khủng bố mang theo nhiệt độ nóng bỏng và mùi máu tươi nổ tung trong không gian.

Trong nháy mắt tiếng sấm minh vang vọng, tựa như tiếng sấm liên hoàn, khiến cho lỗ tai mọi người ầm ầm rung động, trong đầu có cảm giác va chạm.

Ầm ầm.

Năng lượng chấn động giống như thực chất điên cuồng khuếch tán, không gian chung quanh dưới năng lượng va chạm đáng sợ lập tức vặn vẹo. Đầu cự long bằng hỏa diễm bị đẩy lui một chút, khí thế ngút trời, nhiệt độ thiêu đốt không gian.

- Thái Cổ U Minh Viêm có thể áp chế linh hồn.

Ngược lại trong Huyết Kiếm kia vang lên âm thanh kinh ngạc, linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế kinh ngạc. Kiếm thể khổng lồ lùi về phía sau, trong lúc vô hình thân thể linh hồn phân thân của hắn bị hỏa diễm màu xanh da trời áp chế. Dưới nhiệt độ nóng bỏng khủng bố này, trong lòng hắn rung động không thôi, thực lực trong lúc vô hình bị ảnh hưởng cực lớn.

- Lão đại, đây chỉ là linh hồn thể mà thôi, để đệ tới giúp huynh.

Dứt lời, thân ảnh Tiểu Long run lên, thân ảnh màu vàng lập tức nhảy lên không trung, đi tới bên người Lục Lâm Thiên, quanh thân được quang mang bao phủ, khí tức bàng bạc bắt đầu lan tràn ra.

Ngao.

Tiểu Long đột nhiên hóa thành bản thể khổng lồ, mang theo uy thế tuyệt đối xuất hiện trên không trung. Ngũ trảo dưới bụng không ngừng lan tràn ra uy áp, bên trên còn được lân phiến tràn ngập hỏa diễm màu vàng bao phủ. Trên lưng là một cái mai rùa cực lớn, bí văn quanh quẩn, thân thể khổng lồ. Linh Hoàng khí vượt qua Thiên cấp lan tràn, uy áp cực kỳ nồng đậm khuếch tán, trong lúc mơ hồ lộ ra uy năng mà ngay cả không gian cũng phải vặn vẹo.

Chương 3112: Liên thủ áp chế

- Lão cẩu, thử Thanh Long hồn của Tiểu Long gia gia.

Thân thể khổng lồ của Tiểu Long chiếm giữ không trung, cả không trung lúc này run rẩy. Khi âm thanh vừa dứt, con mắt thứ ba trong mi tâm của Tiểu Long mở ra, trong mắt có một đạo quang trụ bắn ra. Tựa như thiểm điện bao phủ không gian, bao phủ huyết kiếm do linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế biến thành.

Ngao.

Trong quang mang có công kích linh hồn ngập trời khuếch tán, lực lượng quỷ dị này công kích linh hồn, khiến cho Huyết Kiếm Đại Đế bắt đầu run sợ.

- Lâm Thiên, linh hồn phân thân của Huyết Kiếm lão cẩu này thiếp cũng có thể giúp chàng một chút.

Độc Cô Cảnh Văn vừa mới dứt lời, thân ảnh phóng về phía trước, xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên. Quanh thân có khí tức khuếch tán, từng đạo uy áp lan tràn bao phủ không gian, không gian lập tức cứng lại.

Độc Cô Cảnh Văn đứng trên không trung, váy dài tung bay, khuôn mặt tao nhã không chút trang điểm, đôi môi đỏ hồng, đẹp tới mức khiến cho tất cả những nữ tử xung quanh ảm đạm thất sắc.

Thủ ấn biến hóa, toàn thân Độc Cô Cảnh Văn lập tức run lên, quanh thân có khí tức khiến cho linh hồn người ta run rẩy, dùng tốc độ khủng bố, phô thiên cái địa khuếch tán, khiến cho không gian quanh thân chấn động, lắc lư.

- Không ngờ Thần Hoàng khí lại tới bước này.

Cảm nhận khí tức trên người Độc Cô Cảnh Văn, Nam thúc ở phía xa cũng phải kinh ngạc. Dưới cỗ Thần Hoàng khí này, ngay cả hắn cũng cảm thấy uy áp tuyệt đối.

- Người Độc Cô gia? Sao ngươi lại dám nhúng tay vào chuyện ngoại giới.

Huyết Kiếm Đại Đế hét lớn, trong nháy mắt này, dưới sự bao phủ của Thanh Long hồn từ linh thú biến thái của Thanh Long Hoàng tộc kia, linh hồn phân thân của hắn đã chịu ảnh hưởng. Lúc này lại còn có Thần Hoàng khí chuyên môn nhằm vào linh hồn của Độc Cô gia xuất hiện, hắn đã cảm thấy run sợ.

Huyết Kiếm Đại Đế không sợ tu vi và thực lực của Độc Cô Cảnh Văn, thế nhưng lại cực kỳ sợ hãi Thần Hoàng khí này. Công kích thiên phú Thanh Long Hồn của Thanh Long Hoàng tộc đã đủ khủng bố, cũng nhằm vào linh hồn.

Mà Thần Hoàng khí của Độc Cô gia tộc đối với hắn mà nói, so với Thanh Long Hồn của Thanh Long Hoàng tộc còn khiến cho hắn sợ hãi hơn. Thần Hoàng khí vô thanh vô tức lan tràn ra trên không trung, bao phủ không trung, thẩm thấu vào linh hồn phân thân của hắn trong huyết kiếm, ẩn chứa uy áp đến từ linh hồn, không có cách nào kháng cự. Đối với hắn mà nói, hắn đã bị ảnh hưởng cực lớn.

- Ta là người của Độc Cô Hoàng tộc, thế nhưng cũng là hôn thê của Lâm Thiên, cho nên cũng là người của Phi Linh môn.

Độc Cô Cảnh Văn khẽ quát một tiếng, quanh thân được quang mang bao phủ, váy dài bay phất phới, Thần Hoàng khí kinh khủng từ trong cơ thể phô thiên cái địa tuôn ra. Trên khuôn mặt tuyệt mỹ kia lúc này đỏ ửng.

Dưới cỗ khí tức khủng bố này, đối với Huyết Kiếm Đại Đế mà nói, hắn càng cảm thấy run sợ.

- Linh hồn phân thân trước mặt Độc Cô Hoàng tộc ta không có bất kỳ chút tiền vốn để hung hăng kiêu ngạo nào.

Thần Hoàng khí khủng bố lan tràn, Độc Cô Cảnh Văn đột nhiên khẽ kêu một tiếng, âm thanh hóa thành sóng âm lan tràn ra chung quanh. Âm thanh tựa như sấm sét, dường như có thể xuyên đá phá ngọc.

Dứt lời, trong cánh tay ngọc của Độc Cô Cảnh Văn xuất hiện một kiện cây tỳ bà màu trắng, bên trên lan tràn ra uy áp kinh người. Cây tỳ bà này rõ ràng là thần khí, uy áp bên trên lan tràn ra so với thần khí bình thường còn mạnh hơn không ít.

- Không phải là thần khí bình thường.

Sắc mặt Nam thúc biến hóa, thần khí hình tỳ bà trong tay Độc Cô Cảnh Văn lúc này không hề tầm thường một chút nào.

Đang Đang.

Trong nháy mắt, bàn tay Độc CÔ Cảnh Văn khẽ gảy nhẹ mấy cái làm cho dây đàn trên thần khí tỳ bà chấn động. Từng đạo quang nhận bằng linh hồn phá không bắn ra, không gian ven đường nứt vỡ từng khúc. Quang nhận phô thiên cái địa bắn về phía linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế.

- Còn ta.

Trong nháy mắt này, công kích của Độc Cô Cảnh Văn còn chưa tới, thân ảnh mềm mại, xinh đẹp của Lục Tâm Đồng đã xuất hiện, vái dài màu tím tung bay, khói độc quanh quẩn.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, trên người Lục Tâm Đồng lập tức xuất hiện một kiện khải giáp màu xanh trắng có chút cổ xưa. Trên kiện khải giáp màu xanh trắng này không ngừng có điện mang lưu chuyển. Khí tức mênh mông ngút trời lan tràn khiến cho linh hồn người ta run run.

- Thanh Lôi Huyền Đằng, đi.

Không có một chút do dự nào, tay Lục Tâm Đồng thúc dục Thanh Lôi Huyền Đằng chuyên môn khắc chế linh hồn, thủ ấn trong tay biến hóa. Trong mi tâm lập tức có một đạo quang điện màu xanh bắn ra.

Ngao.

Trong nháy mắt trên không trung có âm thanh giống như long ngâm hổ gầm xuyên thấu không gian. Âm thanh mang theo uy áp linh hồn tuyệt đối, quang điện màu xanh trong nháy mắt hóa thành hư ảnh một đầu dị thú giống long mà không phải là long, vô cùng khổng lồ, ước chừng mấy ngàn thước.

Toàn thân dị thú này màu xanh lục, có khói độc ngập trời lan tràn, toàn thân có điện mang màu xanh quanh quẩn, lập tức phóng về phía linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế.

Những nơi hư ảnh dị thú đi qua, không gian sụp đổ, lộ ra vết nứt đen kịt mấy chục thước trong không gian, quang mang đen nhánh giống như có thể thôn phệ cả linh hồn khiến cho linh hồn người ta run rẩy không ngớt.

Ngao.

Đầu cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời lần nữa cuồn cuộn, nhiệt độ nóng bỏng khủng bố lan tràn ra thiên địa.

Tiểu Long, Độc Cô Cảnh Văn, Lục Tâm Đồng tiến lên, tuy rằng nói thì dài dòng, bất quá tốc độ của Đế giả cơ hồ chỉ trong chớp mắt, trong chớp mắt ngắn ngủi này, công kích của ba người đều bao phủ lấy thân thể Huyết Kiếm Đại Đế.

Dưới con mắt thứ ba cực lớn của Tiểu Long, linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế thậm chí còn không có cách nào giãy dụa, công kích linh hồn bên trong áp chế linh hồn hắn, khiến cho hắn chịu ảnh hưởng cực lớn.

Mà Thần Hoàng khí cùng với quang nhận linh hồn bằng sóng âm kia tăng thêm Thanh Lôi Huyền Đằng và kịch độc, linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế càng không có cách nào nhúc nhích, huống chi còn có công kích của Thái Cổ U Minh Viêm, nhiệt độ cao khủng bố cùng với lực lượng âm hàn quỷ dị, công kích linh hồn hắn.

Thực lực của ba người Tiểu Long tuyệt đối chênh lệch với Huyết Kiếm Đại Đế, nhưng trong ba người, hai Hoàng tộc có thể áp chế linh hồn, còn lại Thanh Lôi Huyền Đằng kia vốn đã áp chế linh hồn, lúc này còn kèm theo kịch độc đối với linh hồn, khiến cho linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế run rẩy.

Ba đạo công kích đều nhằm thẳng vào linh hồn, thực lực của hắn mạnh hơn thì làm sao? Vẫn bị ngăn chặn, có thực lực cũng không có cách nào thúc dục.

Ông.

Trên linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế vang lên tiếng xi xi, mùi máu tươi phô thiên cái địa bắt đầu lan tràn, không gian quanh thân bị cắt vỡ. Dọc theo kiếm thể khổng lồ, không gian chung quanh lan tràn ra từng vết nứt đen kịt, giống như linh hồn phân thân Huyết Kiếm Đại Đế khó có thể thoát ra khỏi phiến không gian này.

Chương 3113: Sóng êm biển lặng 1

Vào thời điểm này Huyết Kiếm Đại Đế đã cảm thấy tim mình đập nhanh. Mỗi một người bên cạnh Lục Lâm Thiên này đều không phải là người bình thường. Tuy rằng hắn có tu vi Vũ Đế tứ trọng, thế nhưng hết lần này tới lần khác linh hồn phân thân lại bị áp chế, không có cách nào nhúc nhích.

Huyết Kiếm Đại Đế nghẹn khuất, nhưng hắn lại vô cùng lo lắng, trong lúc mơ hồ trong lòng còn xuất hiện dự cảm không tốt. Thậm chí bản thể Huyết Kiếm Đại Đế muốn nhanh chóng thu hồi linh hồn phân thân. Thế nhưng bị Dương Đỉnh Thiên và linh hồn phân thân của hắn vây khốn, không có cách nào thoát thân. Mà linh hồn phân thân thì đang giãy dụa, vẫn bị áp chế không có cách nào nhúc nhích.

Ngao.

Không có một chút trì hoãn nào, dưới đạo quang mang trong mi tâm của Tiểu Long, một tiếng long ngâm vang lên, trong quang mang ngập trời có hư ảnh Thanh Long rít gào.

Hư ảnh Thanh Long mang theo long uy khủng bố, cường hãn vô cùng tiến vào trong huyết kiếm kia.

Hư ảnh Thanh Long xuyên qua, huyết kiếm khổng lồ run lên, dường như linh hồn đang chịu ảnh hưởng cực lớn.

Đang Đang.

Trên thần khí hình tỳ bà của Độc Cô Cảnh Văn, từng đạo quang nhận bằng linh hồn lập tức xuyên qua sự ngăn cản của huyết kiếm, tiến vào trong trường kiếm màu đỏ.

Xoẹt.

Cùng một lúc, dị thú do Thanh Lôi Huyền Đằng rít gào, khói độc cùng với điện mang trong miệng hung hăng phóng về phía huyết kiếm kia.

Sưu.

Trong miệng cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời có một đạo quang trụ bằng dung nham màu xanh da trời hung hăng đánh vào trên thân huyết kiếm.

Ba đạo linh hồn áp chế khủng bố cùng với công kích, tăng thêm công kích của Thái Cổ U Minh Viêm, chính thức rơi vào trên thân huyết kiếm. Trong nháy mắt này, huyết kiếm khổng lồ kia không có cách nào nhúc nhích được nữa, khí tức trên người giảm sút.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên khẽ động, chân đạp nát không gian, Huyễn Ảnh Thanh Vũ chấn động, tựa như diều hâu chụp mồi lao thẳng từ trên xuống. Huyết Lục giơ lên cao, chẳng biết từ khi nào thuộc tính kim ngập trời cuồn cuộn kéo tới không dứt, tất cả đều tụ tập sau lưng Lục Lâm Thiên. Thân ảnh Lục Lâm Thiên phóng xuống, kim quang lập tức theo đuôi.

Trong khoảnh khắc, không gian sau lưng Lục Lâm Thiên gió nổi mây phun, kim quang rực rỡ.

Đột nhiên thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trên không trung linh hồn phân thân của Huyết Kiêm Đại Đế, Huyết Lục kéo theo một đường vòng cung huyền ảo, sau lưng gió nổi mây phun, tiếng nổ từ trong Huyết Lục vang lên, tác động tới năng lượng thuộc tính kim ngập trời trên không trung.

- Đáng chết, tránh ra cho ta.

Linh hồn phân thân cảm thấy tim đập nhanh, bản thể Huyết Kiếm Đại Đế hét lớn, muốn đánh về phía Lục Lâm Thiên cứu linh hồn phân thân, bản thân thúc dục thần khí huyết kiếm, không gian chung quanh bị kiếm quang phá hủy.

- Huyết Kiếm, ở trước mặt của ta mà ngươi muốn đi sao? Nằm mơ.

Dương Đỉnh Thiên lần nữa hét lớn một tiếng, khí tức bàng bạc trên thân linh hồn phân thân và bản thể tuôn ra, mang theo uy thế kinh người, đáng sợ, không gian chung quanh Phong Thần tiễn xuất hiện động sâu đen kịt. Vết nứt không gian lộ ra quang mang đen kịt, một bước cũng không cho Huyết Kiếm thoát khỏi.

Huyết Kiếm Đại Đế muốn cứu linh hồn phân thân, Dương Đỉnh Thiên nhìn thấy linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế không ổn, cho nên muốn thừa cơ làm Huyết Kiếm Đại Đế trọng thương.

Ầm ầm.

Cho nên giờ phút này công kích của hai người hầu như đều liều mạng, Huyết Kiếm và Phong Thần Tiễn, hai kiện thần khí này không ngừng ngạnh kháng, không gian bị nghiền nát, cơn lốc năng lượng khủng bố khuếch tán.

Cùng lúc đó, ở không gian bên cạnh.

- Duệ Kim Hồn Đao.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, chân khí thuộc tính kim phô thiên cái địa rót vào trong Huyết Lục, giờ phút này Huyết Lục khống chế thuộc tính kim ngập trời, một đạo đao mang bắn ra.

Sưu Sưu...

Đao mang màu vàng vừa xuất ra, cả không gian run lên. Đao mang màu vàng mang theo khí tức sắc bén, lạnh lẽo ầm ầm xẹt qua không trung. Bên trong ẩn chứa linh hồn lực vô hình, nhanh như thiểm điện đánh vào trên thân huyết kiếm.

Đao mang màu vàng đánh xuống, khí tức sắc bén lạnh lẽo trong nháy mắt phô thiên cái địa bộc phát, huyết kiếm cực lớn cũng không thể chống đỡ được bao lâu, đao mang màu vàng bổ qua, Huyết Kiếm run lên, lập tức bị phá vỡ.

Ken Két.

Huyết kiếm cực lớn tán loạn, hóa thành lực lượng linh hồn cùng với máu tươi ngập trời, giống như pháo hoa màu đỏ, rực rỡ mà tươi đẹp. Khi đám năng lượng này khuếch tán tới một phạm vi nhất định lập tức ngừng lại, lặng lẽ biến mất trong thiên địa.

- Linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế bị diệt.

Ánh mắt chúng Đế giả run lên, kinh hãi không thôi. Linh hồn phân thân của Huyết Kiếm Đại Đế không ngờ lại bị đám người Lục Lâm Thiên liên thủ tiêu điệt, mấy người này quả thực quá kinh khủng.

Phụt.

Cùng một thời gian, bản thể Huyết Kiếm Đại Đế đang giao thủ với Dương Đỉnh Thiên lập tức phun ra một ngụm máu tươi. Sắc mặt lập tức trắng bệch, toàn thân lảo đảo lui lại.

Phanh.

Linh hồn phân thân của Dương Đỉnh Thiên như quỷ mị xuất hiện, một đạo chưởng ấn dẫn động năng lượng thiên địa xuất hiện, ống tay áo vung lên, chưởng ấn lập tức vỗ vào trên hộ thân cương khí phòng ngự của Huyết Kiếm Đại Đế.

Phanh Phanh.

Một đạo âm thanh trầm thấp quanh quẩn trên không trung, hộ thân cương khí của Huyết Kiếm Đại Đế vỡ nát, thân thể hắn lập tức bị đánh bay về phía sau. Không có một chút lực chống cự nào, lảo đảo lui về phía sau hơn trăm thước, không gian chung quanh thân thể chấn động rồi bị nghiền nát.

- Lục Lâm Thiên, Dương Đỉnh Thiên, chỉ cần ta còn sống, ta sẽ không để yên cho các ngươi. Ta nhất định sẽ báo thù.

Cùng một lúc, một tiếng rít gào giận dữ thê lương của Huyết Kiếm Đại Đế quanh quẩn trên không trung, gợn sóng sau lưng thân thể đang lảo đảo lóe lên, thân thể lập tức biến mất tại chỗ.

Nhìn Huyết Kiếm Đại Đế chạy trốn, Dương Đỉnh thiên không có một chút chậm chễ nào, bản thể và linh hồn phân thân lập tức xé rách không gian đuổi theo.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên thoáng run rẩy, cũng không có một chút do dự nào mà xé rách không gian biến mất trên không trung. Nhất định không thể để cho Huyết Kiếm Đại Đế còn sống, bằng không hậu hoạn vô cùng.

Những Đế giả khác thì không đuổi theo, bọn họ hiểu rõ, tuy rằng bọn họ là Đế giả, thế nhưng so với Huyết Kiếm Đại Đế mà còn, còn kém quá xa.

Sưu Sưu.

Bản thể Lục Lâm Thiên biến mất tại chỗ, cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời cũng nhảy vào trong biển lửa bao la, sau đó trong biển lửa ngập trời có một đạo thân ảnh hiện ra.

Trong biển lửa màu xanh da trời giống như dung nham nổi lên sóng to gió lớn, dung nham không ngừng cuồn cuộn, cự nhân bằng hỏa diễm há mồm hút biển lửa ngập trời vào trong miệng. Từng đạo hỏa diễm nhanh chóng hội tụ về một phía.

Mà trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, trên không trung xuất hiện một bóng người chừng ngàn thước, đạo thân ảnh này chính là một cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời khổng lồ.

Cảnh tượng này lần nữa khiến cho mọi người kinh hãi. Trong giây lát ngắn ngủi, hỏa diễm màu xanh da trời mênh mông trong Thiên Kiếm môn biến mất. Cự nhân bằng hỏa diễm khổng lồ lần nữa biến hóa thành Lục Lâm Thiên, khiến cho mọi người trợn mắt há hốc mồm.

Chương 3114: Sóng êm biển lặng 2

Thân thể khổng lồ của Tiểu Long cũng được thu hồi, thân ảnh xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên.

Giờ phút này không trung bắt đầu yên tĩnh trở lại, gió nổi mây phun, mây đen tán đi, không gian khôi phục ánh sáng.

Trong nội thành Thiên Kiếm thành, sơn mạch bao la khi trước lúc này trở thành một sơn mạch trọc, ngọn núi bị phá hủy, phàm là nơi Thái Cổ U Minh Viêm đi qua, vạn vật bị phá hủy, chỉ còn lại mặt đất bị tàn phát.

Kiến trúc mênh mông, bao la trong Thiên Kiếm môn lúc này đã hóa thành tro tàn, chó gà không tha. Trăm vạn đệ tử vẫn lạc, chỉ còn lại ngoại thành Thiên Kiếm thành. Đối với ngàn vạn cùng với hơn trăm triệu bình dân bá tính ngoài ngoại thành Thiêm Kiếm thành, Lục Lâm Thiên cũng không ra tay, cho nên cũng không bị bao nhiêu ảnh hưởng.

Trong ngoại thành Thiên Kiếm Thành vô cùng yên tĩnh, bên trong sự yên tĩnh này có vô số người nhìn chăm chú về không trung xa xa. Cũng có vô số người trốn trong phòng run rẩy không ngừng. Cỗ khí tức hủy diệt cùng với tiếng sấm minh vang vọng không ngừng giống như tận thế, bọn họ chỉ có thể trốn tránh, cầu nguyện có thể sống sót.

- Thiên Địa minh bị diệt, triệt để bị diệt.

Nhìn lên trên không trung, cường giả Đế Đạo minh lúc này mới phục hồi tinh thần lại, sau khi hít sâu một hơi, cố gắng nén sự rung động trong lòng. Lúc này bọn họ mới ý thức được giờ phút này Thiên Địa minh đã hoàn toàn bị diệt. Về sau không còn sự tồn tại của Thiên Địa minh. Mấy ngàn cường giả của Thiên Địa minh bị đánh chết, tất cả các sơn môn lớn trong Thiên Địa minh chỉ còn trên danh nghĩa. Đế Đạo minh muốn phá hủy mây sơn môn này là chuyện quá dễ dàng, không tốn một chút sức lực nào.

Mà cường giả Đế Đạo minh cũng ý thức được một chuyện, lần tru diệt cả Thiên Địa minh này bọn họ không ra tay, hoàn toàn chỉ là xem trò vui. Nghiêm túc mà nói, Lục Lâm Thiên dùng sức một mình đánh chết chín Đế giả của Thiên Địa minh. Dường như mười Đế giả tiến vào trong thần khí cũng bị Thái Cổ U Minh Viêm trên người Lục Lâm Thiên nuốt vào, có lẽ mười người này cũng lành ít dữ nhiều.

Tất cả chuyện này đều là Lục Lâm Thiên làm một mình, dùng sức một người tru sát chúng Đế Thiên Địa minh. Đồ sát mấy ngàn cường giả đỉnh cấp của Thiên Địa minh, mấy trăm vạn đệ tử Thiên Kiếm môn. Ngoài việc mọi người kinh hãi vì thực lực khủng bố của Lục Lâm Thiên ra, tất cả mọi người đều cảm thấy kinh khủng là sát ý trên người Lục Lâm Thiên, nếu ai đắc tội Lục Lâm Thiên, kết cục sợ rằng không tốt một chút nào.

- Xem ra ta đã tới chậm.

Vết nứt không gian trên không trung lóe lên, lập tức xuất hiện một đạo thân ảnh gầy gò, cao ngất, trên người mặc một bộ trường bào màu tím. Trên trường bào còn thêu hoa văn tinh mỹ, sau lưng là mái tóc dài cùng với áo choàng màu đen, mái tóc trắng bạc, khuôn mặt hồng hào, trắng nõn.

- Tử Hiên lão tổ.

Ánh mắt linh hồn phân thân Lục Lâm Thiên biến đổi, trước kia hắn không nhìn ra thực lực cụ thể của Tử Hiên lão tổ, lúc này hắn mới nhìn ra được, tu vi của Tử Hiên lão tổ cũng đã là Yêu Đế.

- Tử Hiên lão tổ.

Thân ảnh xinh đẹp của Bạch Linh lóe lên, đi tới bên người Tử Hiên lão tổ rồi khẽ gật đầu nói.

- Không có việc gì là tốt rồi. Thanh Mặc lão tổ và ta lo lắng cho ngươi, mấy ngày trước ta đoán có lẽ ngươi cũng không có việc gì, thế nhưng nhất thời không thể nhanh chóng tới được, không ngờ cơ duyên của ngươi không nhỏ, lại thừa dịp đột phá.

Tử Hiên lão tổ nhìn Bạch Linh, dò xét khí tức trên người Bạch Linh cũng kinh ngạc không thôi. Đồng thời trong mắt hiện lên sự vui vẻ.

- Tử Hiên lão tổ, Thanh Mặc lão tổ đâu rồi?

Ánh mắt Bạch Linh quét về bốn phía, dường như đang tìm kiếm người nào đó.

- Lúc này nàng đang ở thời điểm quan trọng đột phá, cho nên ta mới không có cách nào rời đi.

Tử Hiên lão tổ nói.

- Lão hồ ly, ngươi tới muộn.

Thân ảnh Nam thúc lóe lên, nhảy tới bên người Tử Hiên lão tổ.

- Sau khi thu được tin tức của ngươi, lại thêm mấy ngày trước có chút động tĩnh, ta cũng đoán được là việc này cho nên mới định ngày hôm nay tới đây. Lại có một ít chuyện trì hoãn cho nên mới tới chậm. Huống chi ngươi cũng biết một mình ta tới cũng vô dụng, tăng thêm một ít nguyên nhân khác, cho nên ta cũng chỉ có thể một mình đi tới đây.

Ánh mắt Tử Hiên lão tổ có chút áy náy nhìn Nam thúc nói.

- Ta hiểu rồi, ngươi có thể tới đã không dễ rồi.

Nam thúc không nói nhiều mà cảm kích nhìn về phía Tử Hiên lão tổ rồi gật đầu. Hắn cũng chỉ phòng ngừa vạn nhất cho nên mới thông báo cho lão hữu của Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc. Bởi vì có một chút nguyên nhân mà hắn cũng rõ, cho nên lúc này Tử Hiên lão tổ có thể tới đây, hắn đã rất cảm kích, cũng chứng minh giao tình giữa hai người không cạn.

Trong Phi Linh sơn mạch được một tầng sương mù mỏng bao phủ, mang theo cảm giác lạnh lẽo.

Sâu trong núi, cơ hồ tất cả cường giả Phi Linh môn đều có mặt, tất cả đang đứng trước mộ Đông Vô Mệnh.

Trước mặt mọi người chính là Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Tiểu Long, Dương Quá, Mẫu Đơn. Ba người đứng đầu là Lục Lâm Thiên và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, cùng Lục Tâm Đồng.

Mà lúc này trước mộ của Đông Vô Mệnh còn có một người đang quỳ dưới mặt đất, vẻ mặt xám như tro tàn, toàn thân không có cách nào nhúc nhích, thế nhưng vẻ sợ hãi trong mắt thì không có cách nào che dấu được. Đây chính là Phi Kiếm Tôn giả bị Lục Lâm Thiên bắt rồi nhốt vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

- Lão cẩu, ngươi có biết đây là mộ của ai không?

Lục Lâm Thiên nhìn Phi Kiếm nói.

Nhìn mấy chữ trên bia mộ, Phi Kiếm Tôn giả cũng đã sớm biết là ai. Mấy ngày nay từ tin tức trong môn hắn cũng đã biết được Đông Vô Mệnh kia là ai. Trước khi hắn động thủ, quả thực hắn thật không ngờ một Linh Tôn nhất trọng nho nhỏ lại quan trọng như vậy với Lục Lâm Thiên. Lúc đó hắn còn đang vô cùng kỳ quái, vì sao trong tay Linh Tôn nhất trọng kia còn có vật quỷ dị giống như hồn anh, đủ để chống lại Linh Tôn cửu trọng. Hiện tại hắn mới biết được, hóa ra người nọ gọi là Đông Vô Mệnh, người Lục Lâm Thiên coi trọng nhất, sư phụ của Độc Linh Ma Nữ Lục Tâm Đồng.

- Lão cẩu, Thiên Kiếm môn bị diệt, cũng chỉ còn có mình ngươi. Ta đã từng thề qua, phải đem ngươi đánh chết trước mặt Đông lão. Hiện tại ngươi cũng chết được rồi.

Lục Lâm Thiên nói vơi Phi Kiếm Tôn giả, lần nữa đạp hắn té xuống mặt đất, lại nhìn Lục Tâm Đồng nói:

- Tâm Đồng, động thủ đi, báo thù cho Đông lão.

- Lão cẩu, đền mạng cho sư phụ ta. Ta muốn ngươi chết thật thê thảm.

Một tiếng quát vang lên, một đạo khói độc trong tay Lục Tâm Đồng lập tức rơi vào trên người Phi Kiếm Tôn giả, khói độc bao phủ, đều thẩm thấu vào trong cơ thể Phi Kiếm Tôn giả rồi biến mất không thấy.

Một giây sau, sắc mặt Phi Kiếm Tôn giả đại biến, thân thể không có cách nào nhúc nhích. Khuôn mặt dữ tợn, trong giây lát, toàn thân chuyển thành màu đen, sưng vù, thối rữa, có máu đen chảy ra.

Chương 3115: Tiên tử rời đi

- Ah....

Phi Kiếm Tôn giả bỗng nhiên kêu thảm thiết, khuôn mặt dữ tợn đáng sợ, thế nhưng vẫn không thể nào nhúc nhích, máu đen cùng với thịt vụng không ngừng từ trên thân thể đen ngòm của hắn chảy xuống.

Bắt đầu từ hai chân, thân thể Phi Kiếm Tôn giả thối rữa hóa thành máu đen, tiếng kêu thảm thiết vang lên không ngừng, khiến cho người ta chỉ cần nghe cũng cảm thấy tim đập nhanh, linh hồn bỡ ngỡ. Cảnh này khiến cho ánh mắt chúng cường giả Phi Linh môn rung động.

- Giết ta đi. Các người giết ta đi. Van cầu các ngươi.

Phi Kiếm Tôn giả rên rỉ cầu khẩn, thất khiếu chảy máu, toàn thân đen kịt. Cũng không bao lâu, một phần ba thân thể hắn đã trở thành máu đen, chỉ còn lại ngực cùng với đầu, bộ dáng thê thảm vô cùng.

Chỉ tiếc là hắn có kêu rên thảm thiết, thê lương như thế nào thì cũng không có ai để ý. Tiếng kêu thảm thiết vang lên không ngừng, mãi tới khi linh hồn và đầu của hắn đều hóa thành bãi máu tươi màu đen.

- Lão gia hỏa, ngươi nhìn thấy không? Kẻ giết ngươi đã bị Lâm Thiên và Tâm Đồng giết chết. Thù của ngươi Lâm Thiên đã báo. Ngươi nghỉ ngơi đi.

Trong sát na này, ánh mắt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh run lên, trong đôi mắt xinh đẹp kia lúc này vô cùng ướt át.

Khi thân thể Phi Kiếm Tôn giả hoàn toàn hóa thành bãi máu tươi màu đen, toàn thân Lục Lâm Thiên run lên, đột nhiên quỳ gối trước mộ, trong khóe mắt có nước mắt lặng lẽ chảy ra.

Lục Lâm Thiên chưa từng khóc, sau khi biết được Đông Vô Mệnh vẫn lạc, cho dù cực kỳ bi thương hắn cũng không rơi nước mắt. Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được nữa, nước mắt từ trong mắt không ngừng chảy xuống. Thiên Kiếm môn, Thiên Địa minh đều bị diệt, trong lòng Lục Lâm Thiên, so với tính mạng của lão độc vật, một Thiên Kiếm môn, trăm Thiên Kiếm môn cũng không đủ.

- Sư phụ.

Thân thể mềm mại của Lục Tâm Đồng run lên, lập tức quỳ gối trước mộ.

- Lão độc vật, ngươi nghỉ ngơi đi. Lão đại đã báo thù cho ngươi rồi.

Tiểu Long đi tới bên người lão đại, học theo lão đại quỳ một gối xuống trước mộ Đông Vô Mệnh. Trong thiên hạ này trừ phụ mẫu ra, có ai đáng để Tiểu Long quỳ xuống. Mà giờ phút này, lão đại quỳ xuống, cho nên Tiểu Long cũng quỳ xuống.

Thân ảnh xinh đẹp của đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn lóe lên, lập tức quỳ một gối xuống sau lưng Lục Lâm Thiên. Tiếp đó đám người Lữ Tiểu Linh, Vân Hồng Lăng, Dương Quá, Bạch Linh cũng nhanh chóng quỳ gối ở sau lưng Lục Lâm Thiên.

- Đông cung phụng, nghỉ ngơi đi.

Chúng cường giả Phi Linh môn đều quỳ một gối.

Trong mắt Lục Lâm Thiên có một giọt nước mắt chảy xuống, hắn lập tức cung kính dập đầu ba cái.

Tộc trưởng Thanh Long Hoàng tộc, thần nữ Độc Cô Hoàng tộc, thần nữ Bắc Cung Hoàng tộc, tộc trưởng Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc đều quỳ trước mộ Đông Vô Mệnh, chuyện này khiến cho mọi người động dung. Trong thiên hạ này sợ rằng khó có thể tìm ra người thứ hai nhận được vinh hạnh đặc biệt này.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn mọi người, ánh mắt bắt đầu mơ hồ.

Mãi một lúc lâu sau, Lục Lâm Thiên mới đứng dậy, mắt nhìn bia mộ Đông Vô Mệnh, phất tay nói với chúng nhân Phi Linh môn sau lưng:

- Mọi người lui xuống trước đi, ở đại điện chờ ta một lát.

- Vâng.

Mọi người cung kính lên tiếng rồi lui ra, từng đạo thân ảnh rời khỏi hậu sơn.

- Lâm Thiên, Tâm Đồng, các ngươi đừng thương tâm. Lão gia hỏa chết rồi cũng không muốn hai người các ngươi thương tâm.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đến bên người Lục Lâm Thiên, ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên cùng Lục Tâm Đồng nói.

- Đối vơi ta mà nói, Đông lão chết, không có bất kỳ ai có thể thay thế.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ảm đạm, dù hiện tại diệt Thiên Kiếm môn cùng Thiên Địa minh, tuyệt đối không có cách nào sánh với tính mạng của Đông Vô Mệnh. Diệt Thiên Kiếm môn, hắn đã làm được, thế nhưng nếu như muốn đảo ngược thời gian, làm cho Đông Vô Mệnh sống lại thì hắn lại không làm được.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn Lục Lâm Thiên, dưới mái tóc trắng xóa, khuôn mặt dường như già đi không ít, hắn nói:

- Lão gia hỏa không nhìn nhầm người, hắn chết rồi thế nhưng cũng phải tự hào vì ngươi và Tâm Đồng.

- Oánh tỷ, tiểu tử xin lỗi vì đã để Đông lão đi quá sớm.

Lục Lâm Thiên nhìn Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói, trong vòng mấy năm đã khiến nàng biến thành bộ dáng này, có thể thấy được thâm tình của nàng với Đông Vô Mệnh sâu tới mức nào. Đông Vô Mệnh chết, sợ rằng so với bất luận kẻ nào, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh còn bi thương hơn nhiều.

- Chuyện này không liên quan tới ngươi, con người ta đều có số mạng của riêng minh, hắn có thể đi tới bước này đã là phúc phận của hắn rồi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên, bây giờ ngươi cũng đã trở về, hiện tại Phi Linh môn cũng đã vào guồng, ta cũng muốn lui về phía sau.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt run lên, nói:

- Oánh tỷ, Phi Linh môn không có tỷ và Đông lão cũng không có được ngày này, tỷ đi một mình ta không đảm đương nổi.

- Ngươi nghiêm trọng rồi, ngươi mới là người quan trọng nhất trong Phi Linh môn. Chỉ cần ngươi còn, tất cả đều không có vấn đề. Những năm này ta cũng mệt mỏi rồi, phải nghỉ ngơi một đoạn thời gian.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, trong lòng hắn sao không hiểu rõ, những năm này Phi Linh môn đều nhờ vào Đông Vô Mệnh và Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh. Từ đầu cho tới bây giờ hắn luôn phủi tay làm chưởng quầy. Nhiều năm như vậy, Đông Vô Mệnh đi, bi thương bực này, trong lòng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh sao có thể giống như biểu hiện bề ngoài. Ở sâu trong thâm tâm đâu có thể quên nhanh được như vậy, người mệt mỏi nhất trong những năm này chính là Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh.

- Oánh tỷ, vậy thì tỷ cứ nghỉ ngơi đi. Để ta phái người tạo một nơi thanh tĩnh ở hậu sơn cho tỷ.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

- Không cần phiền phức như vậy, ta định trở lại Bạch Vân hạp, vừa vặn lần này trở về đó xem xét một chút.

Dường như Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đã cân nhắc qua chuyện này.

- Oánh tỷ, tỷ đi thật sao?

- Oánh tỷ, ở lại đi.

- Sư mẫu, người ở lại đi, con sẽ nhớ người.

Bắc Cung Vô Song, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Độc Cô Cảnh Văn cùng Lục Tâm Đồng đi tới bên người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, ánh mắt kinh ngạc không thôi. Trong lòng các nàng, bởi vì Lâm Thiên cho nên đã sớm coi Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh là người một nhà.

- Mấy đứa nhỏ ngốc, nếu như các ngươi có rảnh thì cũng có thể tới gặp ta.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh khẽ mỉm cười nhìn mấy nữ tử bên người, trên khuôn mặt xuất hiện sự vui vẻ đã biến mất từ lâu.

Lục Lâm Thiên không nói thêm gì, hắn hiểu rõ, cho tới giờ phút này hắn không thể để cho Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh bị liên lụy một lần nữa, nàng nên được nghỉ ngơi.

- Oánh tỷ, xin nhận một lễ của tiểu tử.

Lục Lâm Thiên nhìn Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, cung kính hành lễ.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh không ngăn cản, trong mắt hiện lên sự vui vẻ, lại nhìn Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng rồi nói:

- Ta không có ở đây các ngươi nhất định phải sống cho tốt.

Chương 3116: Không thấy Du Thược đâu 1

- Còn Lâm Thiên, không được khi dễ đám người Vô Song, bằng không nếu như ta biết rõ, ta sẽ không buông tha cho ngươi.

Ánh mắt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lần nữa nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Oánh tỷ, ta biết rồi, ta sẽ quý trọng mỗi một người bên cạnh mình.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đi, lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút chua xót.

- Ngươi nhất định phải bảo trọng, ta sẽ thường xuyên tới thăm ngươi.

Thân ảnh xinh đẹp của Bạch Linh đi tới bên người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh. Thời gian nàng biết Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh so với chúng nữ dài hơn, bởi vì tên của hai người không khác là mấy, lại đều thích y phục màu trắng, cho nên trước kia thường hay trò chuyện. Đối với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Bạch Linh vẫn luôn gọi như vậy, dù sao trên phương diện tuổi tác nàng cũng không có cách nào giống như Lục Lâm Thiên gọi Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh là Oánh tỷ.

- Ta sẽ làm như vậy, ngươi cũng phải bảo trọng.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn Bạch Linh, lại nắm hai tay Bạch Linh, mỉm cười nói:

- Nghe nói ngươi đột phá Cửu giai thành Đế, đã không khác gì nhân loại, có một chút chuyện cũng nên cân nhắc một chút. Ta tin rằng đám người Vô Song, Hồng Lăng, Tiểu Linh, Cảnh Văn cũng sẽ không để ý.

- Ngươi nên đi sớm đi.

Bạch Linh trừng mắt nhìn Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói, khuôn mặt đỏ ửng.

- Được rồi, mọi người đừng có không vui như vậy, không phải ta đi mà không trở lại.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn Bạch Linh mỉm cười, lại quay đầu nhìn vẻ mặt trầm mặt của mọi người, ánh mắt khẽ đảo, nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên, mau chóng xử lý tốt chuyện của Phi Linh môn, sư phụ Thánh Thủ Linh Đế tiền bối của ngươi có lẽ cũng có chuyện muốn tìm ngươi.

- Vâng.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, thế nhưng trong lòng lại nghi hoặc, sư phụ Thánh Thủ Linh Đế vừa rồi cũng đã thông báo cho hắn, bảo hắn một lát nữa đi tới hậu sơn.

- Tiểu Long, có người tới, đệ đi trước đi. Một lát nữa ta sẽ qua.

Sau khi Lục Lâm Thiên gật đầu, ánh mắt lập tức nhảy lên, có chút vui vẻ nói với Tiểu Long. Trong tâm thần dò xét, ngoài Phi Linh môn, Đại công chúa Long Bích Hàm của Thanh Long Hoàng tộc cùng với Huyền Hạo đã tới.

Lúc ở Thiên Kiếm môn, trong tâm thần dò xét Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm nhận ra được không ít khí tức quen thuộc cùng với khí tức lạ lẫm mà cường đại. Cường đại tới mức khiến cho hắn khó có thể dò xét triệt để. Bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng không dò xét quá nhiều. Động tĩnh như vậy có người tới xem náo nhiệt cũng là chuyện bình thường.

- Là mẫu thân và phụ thân tới, lão đại, đệ đi trước.

Lúc này Tiểu Long cũng cảm nhận khí tức ngoài Phi Linh môn, trong mắt hiện lên sự mừng rỡ. Quang mang lóe lên, thân ảnh đã biến mất tại chỗ không thấy.

Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, trong lòng có chút lo lắng. Ngày hôm qua hắn và Dương Đỉnh Thiên của Vân Dương Tông còn chưa đuổi kịp bản thể của Huyết Kiếm Đại Đế, muốn đánh chết Huyết Kiếm kia cũng không phải là chuyện rất dễ dàng. Huống chi tới cấp độ kia, chỉ cần muốn chạy trốn, càng khó có thể đối phó. Trên cơ bản sẽ không có cách nào đuổi giết. Trừ phi là thực lực so với đối phương mạnh hơn quá nhiều.

Huyết Kiếm Đại Đế không chết, trong lòng Lục Lâm Thiên tất nhiên có chút lo lắng, mà trong linh hồn của Lỗ trưởng lão và Quân trưởng lão kia Lục Lâm Thiên cũng đã biết được Thiên Kiếm môn đã có chuẩn bị từ trước. Có không ít đệ tử thân truyền trẻ tuổi của Thiên Kiếm môn theo đường hầm không gian rời khỏi Thiên Kiếm môn. Trong đó có Nguyên Nhược Lan và đám người Cổ Kiếm Phong.

Về phần đích tới, dường như ngay cả Lỗ trưởng lão và Quân trưởng lão cũng không biết. Mà khi tìm thấy đường hầm không gian trong Thiên Kiếm môn, đường hầm không gian đã bị người ta phá hủy. Có lẽ có người biết động tĩnh trong Thiên Kiếm môn, cho nên cố ý phá hủy đường hầm không gian.

Trong lúc nhất thời cũng khó có thể tìm được nơi Thiên Kiếm môn ẩn thân, càng không có cách nào đuổi theo được Huyết Kiếm Đại Đế kia. Bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể về Phi Linh môn. Chỉ để lại một ít cường giả sắp xếp tất cả mọi thứ trong Thiên Kiếm môn mà thôi.

Mấy thời thần sau, trong đại điện Phi Linh môn, cường giả Phi Linh môn cùng đường chủ sáu đường có mặt, chúng trưởng lão cũng tiến vào trong đại điện.

Giờ phút này, Lục Lâm Thiên cùng với chúng cường giả Phi Linh môn trở về, ánh mắt chúng cường giả nhìn Lục Lâm Thiên vô cùng cung kính. Chưởng môn bọn họ bá tuyệt vô song, hiện tại trong lòng chúng cường giả Phi Linh môn còn đang vô cùng hưng phấn.

Lục Lâm Thiên ý bảo mọi người miễn lễ, lại nói tới tin tức Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh sẽ rời đi. Trong lòng mọi người đều cực kỳ không nỡ, những năm này Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đã làm bao nhiêu chuyện cho Phi Linh môn, tự nhiên trong lòng tất cả mọi người đều biết.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh rời khỏi Phi Linh môn, Phó chưởng môn Khấu Phi Yến và Đông Vô Mệnh vẫn lạc trong đại chiến, tạm thời không có ai có thể khống chế toàn cục. Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào vung tay làm chưởng quỹ được nữa.

Hỏi thăm kỹ càng tình hình gần đây của Phi Linh môn một chút, Lục Lâm Thiên để cho nhị nữ Diệp Mỹ, Diệp Phi của Ám đường cẩn thận chú ý động tĩnh bên ngoài. Dù sao Huyết Kiếm Đại Đế chỉ bị diệt một đạo linh hồn phân thân. Bản thể còn chưa bị đánh chết. Thiên Kiếm môn kia còn chưa chính thức bị diệt trừ, chuyện xấu rất có thể sẽ xảy ra bất kỳ lúc nào.

- Công tử, Vạn Thú Tông cùng Thiên Kiếm môn bị diệt. Hiện tại Thiên Địa minh cũng chỉ còn trên danh nghĩa. Kế tiếp chúng ta nên làm thế nào?

Lục Tiểu Bạch nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, nói:

- Vạn Thú Tông nên phái người toàn diện tiếp thu. Những sơn môn khác nên dùng tốc độ nhanh nhất diệt trừ. Tất cả cường giả chia nhau ra hành động. Nếu như đi chậm, ta sợ không cần các ngươi ra tay thì người khác đã ra tay rồi.

- Nếu như ra tay chậm một chút, sợ rằng những sơn môn khác đã ra tay, lợi không tới phiên chúng ta.

Lục Tiểu Bạch hiểu ý, diệt từ một sơn môn nhận được chỗ tốt không phải bình thường, đi chậm đương nhiên sẽ không còn gì.

- Vậy mau chóng xuất phát đi, không thể đi chậm.

Trên mặt Cực Lạc Tam Quỷ hiện lên sự vui vẻ, loại chuyện này chính là chuyện bọn họ muốn làm nhất.

Cơ hồ tất cả cường giả Phi Linh môn lúc này đều vô cùng kích động. Loại chuyện như diệt trừ các sơn môn lớn có rất nhiều chỗ tốt, đương nhiên bọn họ sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên lại cực kỳ khó xử. Các sơn môn lớn trong Thiên Địa minh không ít, tuy rằng cường giả Phi Linh môn cũng rất nhiều, nhưng vẫn khó có thể sắp. Huống chi loại chuyện rườm rà như vậy, Lục Lâm Thiên cảm thấy đau đầu. Hắn vung tay làm chưởng quỹ cũng được. Những chuyện rườm rà này chỉ cần sai người đi, Lục Lâm Thiên không muốn nhúng tay vào quá nhiều.

- Hồng Chí, Niếp Phong.

Khẽ nhướng mày, ánh mắt Lục Lâm Thiên rơi vào hai người Đoan Mộc Hồng Chí và Niếp Phong trong đại điện. Hai người Đoan Mộc Hồng Chí và Niếp Phong nghe vậy lập tức đi tới giữa đại sảnh.

Chương 3117: Không thấy Du Thược đâu 2

- Hai người các ngươi phân ra phụ trách cường giả Phi Linh môn, tự mình sắp xếp nhân thủ, chuyện của các sơn môn lớn hai người các ngươi toàn quyền phụ trách.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, nhìn hai người nói.

- Vâng.

Hai người Đoan Mộc Hồng Chí và Niếp Phong nhìn nhau, lập tức cung kính gật đầu đáp.

Phù.

Lục Lâm Thiên thở dài một hơi, khóe miệng nở nụ cười.

Trong một không gian khác, chiều tối, ánh mặt trời ráng đỏ, từng dãy núi trang nghiêm, lại có chút lạnh lẽo.

Trên ngọn núi, thân ảnh xinh đẹp của Lăng Thanh Tuyền đứng đó, mái tóc màu xanh rũ xuống eo tựa như thác nước chảy xuống vòng eo nhỏ nhắn. Cái đùi ngọc thon dài, bờ mông tròn lẳn, tư thái mê người.

Giờ phút này trên khuôn mặt tinh xảo của Lăng Thanh Tuyền xuất hiện vẻ ngưng trọng.

- Thanh Tuyền, không tìm thấy Du Thược. Có lẽ nó không ở trong giới.

Thân ảnh Lăng Thanh Tuyệt phá không rơi vào bên người Lăng Thanh TUyền.

- Có lẽ nó đã đi ra ngoài rồi.

Lăng Thanh Tuyền cúi đầu, ánh trời chiều rạng đỏ chiếu vào mái tóc màu xanh giống như nhuộm đỏ mái tóc nàng, sợi tóc tung bay trong gió, vô cùng vũ mị.

- Khó trách ngày trước muội nhiều lần không đánh chết Lục Lâm Thiên. Hóa ra Du Thược lại là huyết mạch của Lục Lâm Thiên. Kim Hoàng khí, Linh Vũ song tu, một hơi đạt tới Vũ Tôn, Linh Tôn bát trọng. Rốt cuộc muội cũng không dấu diếm được.

Lăng Thanh Tuyệt nhìn Lăng Thanh Tuyền nói.

Lăng Thanh Tuyền không nói gì, trong mắt hiện lên sự chấn động.

- Phụ thân truyền tới tin tức, phụ thân cũng đã biết chuyện của Du Thược.

Lăng Thanh Tuyệt nói.

- Phụ thân nói thế nào.

Lăng Thanh Tuyền không quay đâu lại mà chỉ khẽ hỏi.

- Phụ thân không nói gì, chỉ bảo tạm thời chúng ta không nên ra ngoài. Chuyện bên ngoài chúng ta không nên nhúng tay vào.

Lăng Thanh Tuyệt nói.

Một lát sau Lăng Thanh Tuyền mới quay đầu lại nhìn Lăng Thanh Tuyệt nói:

- Muội đi ra ngoài một chuyến, tìm Du Thược.

- Chẳng lẽ Du Thược đã biết rõ?

Lăng Thanh Tuyệt biến sắc, trong giới đã sớm có mệnh lệnh nghiêm cấm nhắc chuyện này trong giới, có một ít chuyện Du Thược cũng không rõ ràng.

- Vẫn chưa có người nào nói cho Du Thược, có lẽ nó không biết.

Lăng Thanh Tuyền vừa mới dứt lời, ánh mắt biến hóa, thân ảnh biến mất trên ngọn núi.

Phi Linh môn, trong đình viện ở thác nước phía sau núi. Đại công chúa Long Bích Hàm, Huyền Hạo, Tiểu Long, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Mẫu Đơn, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lục Tâm Đồng, Dương Quá đều có mặt ở bên trong.

Mà ngay cả Vân Hàm lúc này cũng ở trong Phi Linh môn, lúc này cũng ở trong đình viện trong hậu sơn. Lúc này chúng cường giả yêu thú trong Tổ Yêu Lâm dưới sự suất lĩnh của Vân Hàm tới đây tương trợ, nhưng mà cuối cùng bọn họ cũng không có cơ hội ra tay.

Lúc này Vân Hàm ở lại trong Phi Linh môn là muốn ở lại chơi vài ngày. Những cường giả yêu thú bách tộc khác đã rời khỏi đây, trở về Tổ Yêu Lâm.

Trong đình viện, Tiểu Long nhìn thấy phụ thân đã khôi phục, trong lòng cao hứng không thôi. Lúc này đang cùng với Huyền Hạo và Long Bích Hàm nói chuyện trong Hư không bí cảnh.

- Bá phụ, bá mẫu.

Lục Lâm Thiên tới đình viện trong hậu sơn, hắn đã sớm cảm giác được Huyền Hạo khôi phục, trong lòng cũng âm thầm cao hứng thay cho Tiểu Long và Huyền Hạo.

- Lâm Thiên, tốt lắm, xem ra đại nạn không chết tất có hậu phúc a.

Huyền Hạo nhìn qua đạo thân ảnh màu xanh trước mặt, ánh mắt rung động không thôi. Ngoài Thiên Kiếm môn, tuy rằng hắn và Long Bích Hàm không có mặt, thế nhưng đều nhận được tin tức. Hiện tại tin tức đã lan truyền khắp ngang cùng ngõ hẻm, các loại phiên bản đều có, mà Lục Lâm Thiên đã sớm được mọi người coi là thần thoại.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lại nói chuyện phiếm với Huyền Hạo và Đại công chúa Long Bích Hàm vài câu. Tiếp đó lập tức rời khỏi đình viện, đi tới chỗ đám người sư phụ Thánh Thủ Linh Đế đặt chân.

Một lát sau, sắc trời tối dần, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện bên ngoài đình viện.

Trong đình viện, Thánh Thủ Linh Đế, Nam thúc, Tử Hiên lão tổ, Hàn Băng Đại Đế, Thánh Linh lão tổ, Kim Lang Đại Đế, Bạch Long Đại đế đều có mặt. Kim Huyền và Sát Phá Quân, Hắc Vũ đều đã đi hỗ trợ những người khác. Thiên Địa minh sụp đổ, diệt trừ tất cả các sơn môn lớn. Hiện tại Phi Linh môn vô cùng cần người cho nên đám người Kim Huyền cũng phải đi hỗ trợ.

Sau khi Lục Lâm Thiên chào mấy người, lập tức nhìn qua sư phụ Thánh Thủ Linh Đế và nghĩa phụ Nam thúc, trong mắt có chút nghi hoặc.

- Lâm Thiên, chuyện Kinh Vân có lẽ con cũng đã biết.

Thánh Thủ Linh Đế nhìn Lục Lâm Thiên, nhíu mày nói.

- Không phải Kinh Vân đang bế quan sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, lần này hắn không nhìn thấy Kinh Vân. Từ trong miệng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh hắn đã biết được Kinh Vân vừa vặn bế quan. Giờ phút này nghe thấy sư phụ nhắc tới chuyện này, hắn lập tức cảm thấy chuyện này không bình thường. Sắc mặt đại biến, hắn lập tức hỏi:

- Sư phụ, chẳng lẽ Kinh Vân gặp chuyện không may?

- Con đừng vội, Kinh Vân rất tốt.

Thánh Thủ Linh Đế vội vàng nói.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lúc này mới hít sâu một hơi. Nội tâm căng cứng vừa rồi bình tĩnh lại. Nếu như Kinh Vân cũng gặp chuyện không may, nếu như là tình huống xấu nhất, hắn không tưởng tượng được mình sẽ tiếp nhận chuyện này ra sao.

- Lâm Thiên, ngươi cũng biết chuyện ngươi thuộc tính đại thành, huyết mạch Lục gia đều được thiên địa chiếu cố, tu vi tăng vọt. Có được Kim Hoàng khí, huyết mạch càng gần ngươi thì tu vi tăng càng mạnh, Kim Hoàng khí cũng càng cao.

Nam thúc hỏi Lục Lâm Thiên.

- Việc này con cũng biết rõ một ít, tu vi tăng vọt không biết có nguy hại với căn cơ hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi, đối với chuyện Lục gia Lục Lâm Thiên cũng đã biết được không ít. Mà ngay cả mẫu thân hắn cũng có thể đạt tới Vũ Tôn, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên sau khi biết được cũng phải giật mình.

Nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng vô cùng lo lắng, tăng vọt tu vi khủng bố như vậy, có thể ảnh hưởng tới căn cơ hay không, căn cơ mới là thứ quan trọng nhất. Bằng không các sơn môn lớn hoàn toàn có thể để cho tu vi của đệ tử có thiên phú không tồi trong sơn môn mình tăng vọt tới tình trạng khủng bố. Tu vi hơn xa tuổi tác rất nhiều.

Thế nhưng cơ hồ tất cả các sơn môn đều để cho đệ tử khống chế việc dùng ngoại lực làm tu vi tăng vọt, dù sao tự mình đột phá mới là tốt nhất.

Đối với căn cơ, Lục Lâm Thiên hiểu rõ nhất, cho nên lúc này cũng vô cùng lo lắng cho toàn bộ người Lục gia.

- Chuyện này ngươi không cần lo lắng quá. Thuộc tính đại thành, cơ hồ tất cả huyết mạch Lục gia đều được thiên địa chiếu cố. Tu vi tăng vọt, đây đều là năng lượng tinh thuần nhất từ trong thiên địa, đối với căn cơ có chỗ tốt vô cùng. Chỉ có một chút ảnh hưởng trên phương diện lĩnh ngộ không bằng tu vi mà thôi. Chỉ cần có thời gian bế quan cho tốt, vấn đề khác sẽ không quá lớn.

Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ đổi, nói:

- Hôm nay ta muốn nói với ngươi một chuyện có quan hệ tới Kim Hoàng khí của ngươi. Ngươi có biết tu vi của đứa nhỏ Kinh Vân hiện tại như thế nào không?

Chương 3118: Biết được cốt nhục

- Có lẽ chỉ tới Suất cấp đỉnh phong, hoặc là Vương cấp a.

Sau khi suy nghĩ một lát, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, dùng thiên phú của Kinh Vân và tác dụng của Âm Dương Linh Vũ Quyết, chỉ cần cố gắng tu luyện là có thể đạt tới Suất cấp hoặc là Vương cấp. Nhưng trong lòng hắn vô cùng nghi hoặc, chuyện này thì có liên quan gì tới Kim Hoàng khí của hắn.

- Kinh Vân hiện tại đã là Vũ Tôn cửu trọng và Linh Tôn cửu trọng.

Hàn Băng Đại đế nhìn Lục Lâm Thiên cười nói.

- Cái gì?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức run lên, tràn ngập vẻ kinh ngạc và rung động.

- Kinh Vân không chỉ là Tôn cấp cửu trọng, còn có Kim Hoàng khí đã ngoài Thiên cấp. Trên thân thể hiện tại cũng đã có thuộc tính Kim.

Thánh Thủ Linh Đế nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Chúng ta đã suy nghĩ rất lâu, đều nhất trí nhận định, rất có thể Kinh Vân chính là cốt nhục của con.

- Sư phụ, người nói thật sao?

Lục Lâm Thiên khiïếp sợ, toàn thân run lên. Ánh mắt hoàn toàn ngây dại, chuyện này đối với Lục Lâm Thiên mà nói, đã hoàn toàn khiến cho hắn rung động.

Lục Lâm Thiên khiïếp sợ, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên không thể nào tin được. Từ nhỏ Kinh Vân đã ở trong Phi Linh môn. Đây là cô nhi mà mẫu thân và Hồng Lăng nhặt được trong sơn mạch Vụ Đô, tại sao lại là con của hắn?

- Nghĩa phụ, sư phụ, có phải hai người đã đoán sai rồi không?

Một lúc lâu sau, Lục Lâm Thiên vẫn không thể tin được tất cả chuyện này. Chuyện này khiến cho hắn không khỏi rung động, nghiêm túc nhìn mọi người hỏi.

- Có lẽ không sai. Cho dù là dung mạo thì Kinh Vân cũng giống ngươi quá nhiều. Linh Vũ song tu, vũ giả ngũ hệ. Bây giờ nghĩ lại, cũng có thể là di truyền từ ngươi. Trên phương diện huyết mạch, càng không thể sai được. Chỉ có thể là huyết mạch của ngươi thì tu vi của Kinh Vân mới tăng lên kinh khủng như vậy. Kim Hoàng khí vượt qua Thiên cấp, những người khác trong Lục gia không có cách nào làm được.

Nam thúc nói.

- Kinh Vân là con của ta.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, giờ phút này hắn có cảm giác vừa mừng vừa sợ. Tin tức này đến quá mức bất ngờ, khiến cho Lục Lâm Thiên không kịp trở tay. Kinh Vân từ nhỏ ở bên cạnh hắn, là đệ tử mà hắn yêu thương, không ngờ lại là cốt nhục của hắn. Con của hắn, chuyện này làm sao không thể khiến cho Lục Lâm Thiên vừa mừng vừa sợ được cơ chứ.

- Không sai, Kinh Vân chính là cốt nhục của con.

Thánh Thủ Linh Đế nói.

- Khó trách từ nhỏ con đã cảm thấy tiểu tử kia giống con, đều suất khí như vậy, lại cũng khiến cho người ta yêu thương a.

Lục Lâm Thiên kích động chà sát hai tay mình, trên mặt hiện lên nụ cười không biết xấu hổ.

Sau khi trở lại Phi Linh môn, biết được tin tức Đông lão vẫn lạc khiến cho Lục Lâm Thiên bi thương khó nhịn, thế nhưng lúc này nhận được tin tức này khiến cho hắn tạm thời quên đi sự bi thương do Đông lão vẫn lạc mang tới.

- Tiểu tử nhà ngươi, thật đúng là... Ài.

Thánh Linh lão tổ nhìn Lục Lâm Thiên đang không biết xấu hổ, không khỏi có chút bất đắc dĩ, tiểu tử này quả thực không biết xấu hổ là gì.

- Lâm Thiên, có phải con đã biết mẫu thân của Kinh Vân là ai hay không? Không phải tiểu tử này do Vô Song và Hồng Lăng mang tới hay sao?

Thánh Thủ Linh Đế nhìn Lục Lâm Thiên, bọn họ cũng đoán ra được Lục Kinh Vân không thể là con của đám người Vô Song.

- Chuyện này...

Lúc này Lục Lâm Thiên mới nghĩ lại, mẫu thân của Kinh Vân rốt cuộc là ai, đám người Vô Song đương nhiên không phải, Lam Linh cũng không. Kinh Vân đã mười lăm tuổi rồi.

- Chẳng lẽ ngay cả tiểu tử ngươi cũng không biết?

Nhìn biểu hiện của Lục Lâm Thiên, Nam thúc sững sờ, chúng Đế cũng ngạc nhiên không thôi. Dường như ngay cả Lục Lâm Thiên cũng không biết mẫu thân của Kinh Vân là ai.

- Quả thực con không biết.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ lắc đầu, quả thực hắn không biết được. Nữ tử có quan hệ với hắn đều ở bên cạnh hắn, thế nhưng bọn họ đều không phải là mẫu thân của Kinh Vân.

- Tiểu tử nhà ngươi quả thực không biết chịu trách nhiệm.

Thánh Linh lão tổ nhìn Lục Lâm Thiên, cũng không có một chút khách khí nào với Lục Lâm Thiên, lại nhìn qua Thánh Thủ Linh Đế, ánh mắt dường như muốn nói, sư phụ nào thì đệ tử như thế.

- Chuyện này không liên quan tới ta, không có quan hệ với ta.

Thánh Thủ Linh Đế bất đắc dĩ giải thích với Thánh Linh lão tổ, ánh mắt lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trừng mắt nói:

- Tiểu tử, con nên tự mình suy nghĩ, chẳng lẽ Kinh Vân là do một mình con sinh hay sao? Bản thân làm gì chẳng lẽ con còn không rõ?

Lăng Thanh Tuyền, hai mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên sáng lên, ở trong Tử Vong thâm uyên, Lăng Thanh Tuyền đã từng nói nàng có con với hắn, lúc trước hắn còn bán tín bán nghi, có cảm giác không thể tin được.

Mà lúc này mấy vấn đề hợp lại với nhau, trong lòng Lục Lâm Thiên run lên. Trong mọi người cũng chỉ có Lăng Thanh Tuyền, mời lăm lăm trước, trong phân đà của Linh Vũ giới ở Đông Hải. Ở trong mật thất đi, dưới sự trả thù của hắn, hắn đã lưu lại cốt nhục của mình trong bụng Lăng Thanh Tuyền. Ở trong Tử Vong thâm uyên Lăng Thanh Tuyền cũng không có gạt hắn, tất cả những lời nàng nói đều là thật.

Giờ phút này trong đầu Lục Lâm Thiên nhớ tới khuôn mặt ưu nhã, đạo thân ảnh xinh đẹp kia khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác đau đớn.

- Con nghĩ con đã biết rõ một chút. Kinh Vân là cốt nhục của con, chuyện này không sai.

Lục Lâm Thiên nói, giờ phút này hắn hận không thể lập tức tìm Lăng Thanh Tuyền hỏi cho rõ ràng. Tuy rằng có thể đoán ra Kinh Vân chính là cốt nhục của mình, thế nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên, giờ phút này còn rất nhiều nghi vấn. Từ nhỏ Kinh Vân đã ở trong Phi Linh môn, chẳng lẽ chuyện này cũng do Lăng Thanh Tuyền cố ý sắp xếp sao?

- Ngươi biết là tốt rồi, tự mình đi tìm hiểu cho rõ. Con cũng đã có, mặc kệ là vì con hay là vì bản thân ngươi. Ta muốn ngươi cũng nên phụ trách với mẫu thân của nó.

Thánh Linh lão tổ nói với Lục Lâm Thiên.

- Vâng, sư mẫu, con sẽ làm vậy.

Lục Lâm Thiên cung kính nói.

- Đừng xưng hô bừa, ta và sư phụ ngươi không có quan hệ gì.

Thánh Linh lão tổ lập tức phủi sạch quan hệ với Lục Lâm Thiên.

- Dù sao cũng giống nhau.

Lục Lâm Thiên sững sờ, lập tức mỉm cười, Thánh Thủ Linh Đế thì bất đắc dĩ, có chút vui vẻ.

- Sư phụ, nghĩa phụ, con đi xem Kinh Vân.

Trong lòng Lục Lâm Thiên kích động, cảm giác vừa mừng vừa sợ khiến cho trong lòng hắn không thể bình tĩnh được nữa.

- Kinh Vân đang bế quan, ngươi không nên đi quấy rầy nó. Ngươi cần làm gì thì làm đi.

Nam thúc khẽ quát một tiếng với Lục Lâm Thiên, nói:

- Nếu như ngươi làm ảnh hưởng tới căn cơ của nó ta sẽ không để yên cho ngươi. Thuộc tính của ngươi đã đại thành, đứa nhỏ Kinh Vân này trời sinh đã là thân thể Âm Dương, so với thân thể Âm Dương hậu thiên của ngươi mạnh hơn nhiều. Chỉ cần nó có thể đạt được cơ duyên lĩnh ngộ một loại thuộc tính mới mà nói. Tiền đồ sau này tuyệt đối không dưới ngươi.

Chương 3119: Lão đại thật ngưu bức 1

- Hắc hắc.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, quả thực hắn đã nóng vội. Kinh Vân còn đang bế quan, hắn cũng không vội. Về phần tu vi và tiền đồ, Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng là bao. Coi như sau này nhi tử mạnh hơn mình thì trong lòng Lục Lâm Thiên cũng vô cùng cao hứng và tự hào.

- Việc này con nên xử lý cho tốt. Tốt nhất nên quan tâm tới cảm nhận của Kinh Vân. Nếu như xử lý không tốt, đối với tu vi của Kinh Vân sau này sẽ bị ảnh hưởng.

Thánh Thủ Linh Đế nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật đầu, ý tứ của sư phụ hắn hiểu rõ. Kinh Vân cũng không còn nhỏ, đột nhiên nói cho nó biết sư phụ nó chính là phụ thân ruột của nó. Chuyện này sẽ như thế nào, ngay cả bản thân Lục Lâm Thiên cũng không biết. Nếu như Kinh Vân hỏi mẫu thân mình, hắn nên trả lời thế nào? Nhớ tới chuyện này, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút lo lắng.

- Còn chuyện Huyết Kiếm Đại đế kia ngươi tính thế nào? Người này chưa diệt, khó có thể khiến cho lòng người yên tâm.

Nam thúc nghiêm túc nói với Lục Lâm Thiên, hai hàng lông mày nhíu lại. Lục Lâm Thiên thu hồi tâm tư, chuyện Huyết Kiếm Đại Đế kia quả thực khiến cho hắn phiền muộn. Dùng tu vi cùng với thực lực của Huyết Kiếm Đại Đế kia, nếu như điên lên, đến lúc đó đại lục này sẽ không yên bình. Đặc biệt là Phi Linh môn sợ rằng sẽ phải đứng mũi chịu sào. Nếu như Huyết Kiếm Đại Đế muốn trả thù, người thứ nhất hắn muốn trả thù chính là Phi Linh môn.

- Vân Dương Tông cùng với tất cả cường giả trong các sơn môn lớn đều chú ý, một khi có tin tức sẽ thông báo tới Phi Linh môn.

Lục Lâm Thiên nói.

- Lần này Huyết Kiếm Đại Đế bị trọng thương, trong khoảng thời gian ngắn sợ rằng sẽ phải trốn đi chữa thương. Muốn tìm được hắn cũng không dễ.

Nam thúc nói, dùng tu vi của Huyết Kiếm Đại Đế, nếu như muốn ẩn thân sợ rằng tuyệt đối khó có thể tìm được.

- Người này khó đối phó, chỉ có thể cố gắng nghĩ biện pháp khác.

Lục Lâm Thiên hiểu rõ, tu vi thực lực của người này quá mạnh mẽ. Nếu như muốn chạy trốn giữ mạng, trừ phi thực lực cường hãn hơn hắn nhiều, hoặc là có chuẩn bị, bằng không sẽ không làm gì được người này. Nếu không, dùng tu vi của Huyết Kiếm Đại Đế, một khi tự bạo có lẽ không có ai chịu đựng nổi. Đây cũng là nguyên nhân mà Dương Đỉnh Thiên của Vân Dương Tông không ép Huyết Kiếm Đại Đế quá mức.

Nhưng mà trong lòng Lục Lâm Thiên suy nghĩ, bây giờ hắn mới là Vũ Đế nhất trọng, nếu như có thể đột phá tới Vũ Đế nhị trọng, có lẽ cơ hội sẽ lớn hơn nhiều. Nếu như linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm có thể khôi phục một ít, cơ hội cũng lớn hơn.

- Tất cả các sơn môn lớn trong Thiên Địa minh lúc này chỉ là hữu danh vô thực. Trên cơ bản đều bị phá hủy, ngươi định làm thế nào?

Nam thúc lần nữa nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Ý nghĩa phụ muốn nói là...

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Thiên Địa minh nhiều địa bàn như vậy, chẳng lẽ ngươi không có sắp xếp gì khác?

Nam thúc nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, nói:

- Đợi một ít ngày nữa rồi tính, Huyết Kiếm kia không chết, những chuyện này cũng không cần vội.

- Ngươi có ý định là tốt rồi, bất quá ta sợ rằng đến lúc đó sẽ có một ít sơn môn có ý định này.

Thánh Thủ Linh Đế nói.

- Tất cả các sơn môn lớn một khi có ý định này nhất định sẽ nói qua với con một tiếng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, có thực lực là có tất cả, địa bàn của Thiên Địa minh đương nhiên tất cả các sơn môn lớn đều có ý định. Thế nhưng cũng phải xem xét thực lực của mình mới được. Các sơn môn lớn này cũng không phải là kẻ ngu, nên làm như thế nào, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng đã phán đoán ra.

- Đến lúc đó tự con xử lý, đừng lấy lòng người khác.

Thánh Thủ Linh Đế nói, quả thực hắn sợ đến lúc đó Lục Lâm Thiên sẽ lấy lòng người khác, dù sao Lục Lâm Thiên đều có quan hệ với các sơn môn lớn, có vài sơn môn lại là họ hàng.

- Sư phụ, con hiểu rồi. Đến lúc đó có việc con sẽ thông báo cho người, Phi Linh môn và Thánh Linh giáo chúng ta nhất định sẽ không phải chịu thiệt.

Lục Lâm Thiên cười nói, xem ra sư phụ đã bắt đầu biết tính toán, quả thực không đơn giản.

- Hắc hắc, chuyện này tới lúc đó rồi nói sau.

Thánh Thủ Linh Đế cười hắc hắc nói:

- Chỗ tốt trên đại lục Linh Vũ là lớn nhất, con nên sớm đề phòng nhạc phụ con, ta có cảm giác tiểu tử kia không đơn giản. Nhạc phụ con vô cùng khó đối phó.

- Ài, sư phụ thế nào thì đồ đệ như vậy.

Thánh Linh lão tổ nhìn hai thầy trò, dứt lời, lập tức rời khỏi đình viện.

Màn đêm buông xuống, Phi Linh môn được ánh trăng bao phủ. Lúc này trong Phi Linh môn không còn vẻ ủ rũ như khi trước nữa. Đệ tử Phi Linh môn lúc này còn đang phấn khởi. Sau khi chúng cường giả Phi Linh môn quay về, cảnh tượng chưởng môn quét ngang Vạn Thú Tông, Thiên Kiếm môn như hiện lên chân thật trước mắt mọi người.

Biết được tất cả mọi chuyện, một mình chưởng môn đồ sát trăm vạn đệ tử Thiên Kiếm môn, tiêu diệt tất cả cường giả Thiên Địa minh, đánh chết Đế giả như trở bàn tay, chuyện này khiến cho máu tươi trong cơ thể tất cả đệ tử Phi Linh môn sôi trào, hưng phấn thật lâu không thể bình tĩnh lại được. Giống như được nghe chuyện thần thoại.

Đặc biệt là chưởng môn có thể phóng ra Thiên hỏa, hỏa diễm có thể thiêu đốt trăm vạn đệ tử Thiên Kiếm môn cùng với mấy trăm Tôn giả. Mấy ngàn Vương giả, chuyện này khiến cho mọi người há hốc mồn, không thể tưởng tượng nổi.

Trong màn đêm, trong đình viện dưới thác nước, sau khi Lục Lâm Thiên trở lại đình viện, chúng nữ đều có mặt. Mọi người đang nói chuyện với Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh sắp rời đi. Chúng nữ đều hy vọng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh có thể ở lại. Giờ phút này trong đình viện, Long Bích Hàm và Huyền Hạo cùng với Tiểu Long cũng có mặt ở bên trong.

- Lâm Thiên, biết rõ chuyện của Kinh Vân chưa?

Nhìn thấy vẻ mặt của Lục Lâm Thiên, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

- Tiểu tử đã biết.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, nhìn chúng nữ, cũng không có dấu diếm mà nói chuyện của Lục Kinh Vân với chúng nữ.

- Lâm Thiên, chàng nói Kinh Vân là con của chàng sao?

Vân Hồng Lăng và Lữ Tiểu Linh lập tức trợn mắt há hốc mồm, Kinh Vân là hài tử mà nàng cùng đám người Tiểu Linh nhặt được ở trong sơn mạch Vụ Đô. Thế nào lại là con của Lâm Thiên, huống chi chuyện của Lâm Thiên, là do ai sinh?

Đám người Bạch Linh, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Toa Toa, Lục Tâm Đòng, Dương Quá, Tiểu Long cũng nghẹn họng nhìn trân trối l Lâm Thiên.

- Có lẽ không sai.

Lục Lâm Thiên gật đầu, vẻ mặt ngượng ngùng. Có huyết mạch làm chứng, chuyện này tuyệt đối không sai. Nếu như không có lời nói trước kia của Lăng Thanh Tuyền, có lẽ Lục Lâm Thiên còn không tin tưởng, có lẽ còn khϊếp sợ một hồi. Thế nhưng có câu nói của Lăng Thanh Tuyền, lúc này Lục Lâm Thiên đã tin tưởng tuyệt đối.

- Lão đại, huynh thật ngưu bức.

Tiểu Long trợn mắt há hốc mồm, lập tức giơ ngón tay cái với lão đại, ánh mắt khẽ đảo, nói:

- Chuyện này đệ cũng không biết, khó trách trước kia đệ luôn có cảm giác tiểu gia hỏa Lục Kinh Vân rất giống huynh trước kia.

Chương 3120: Lão đại thật ngưu bức 2

- Ta cũng vậy, trước kia mẫu thân đã từng nói, Kinh Vân rất giống ca ca khi còn bé.

Lục Tâm Đồng bỗng nhiên nhớ ra, khẽ nở nụ cười mà đã lâu mọi người chưa nhìn thấy, nàng nói:

- Nếu như phụ mẫu biết được Kinh Vân chính là con của ca ca, nhất định sẽ càng thêm cao hứng.

- Nhị đệ, đệ quả thực rất có nghề, ta cũng cảm giác tiểu gia hỏa Kinh Vân cực kỳ giống đệ.

Dương Quá nói, trong âm thanh có chút khiếp sợ, trên khuôn mặt tuấn lãng bất phàm lập tức hiện lên sự vui vẻ.

- Thật ngưu bức.

Lúc này Mẫu Đơn cũng có trong sảnh, nghe mọi người nói chuyện, coi như nàng đã biết rõ chuyện xảy ra, đôi mắt đỏ như máu có chút khác thường nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Đứa nhỏ này, con cũng là tiểu gia hỏa đó.

Long Bích Hàm nhìn Tiểu Long khẽ mỉm cười, đối với Thú tộc mà nói, luận tuổi tác, hiện tại tuổi của Tiểu Long còn rất nhỏ, lại nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên, ta không quá hiểu việc này. Thế nhưng con phải nhớ kỹ, con nên xin lỗi tiểu gia hỏa này cùng với mẫu thân nó. Bằng không về sau con có hối hận cũng muộn.

Huyền Hạo nhìn Tiểu Long và Đại công chúa Long Bích Hàm, ánh mắt có chút thâm ý nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong lòng có chút xúc động.

- Có Kim Hoàng khí, điều này đã chứng minh tất cả, chuyện này không sai.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Độc Cô Cảnh Văn hiện lên sự chấn động.

Bắc Cung Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Lâm Thiên, mẫu thân Kinh Vân là ai? Có phải chàng đã biết rồi hay không? Có phải là Lam Linh hay không?

- Không phải Lam Linh, là một người hoàn toàn khác, ta đã biết một chút.

Lục Lâm Thiên gật đầu, mẫu thân Kinh Vân tuyệt đối không phải là Lam Linh, trừ Lăng Thanh Tuyền ra, sợ rằng cũng không có ai khác ngoài nàng. Hắn cũng không có quan hệ gì khác với nàng, chỉ có lần trả thù kia mà thôi.

Mà lần trả thù kia hắn lại để giọt máu của mình lại, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút suy nghĩ, lại có chút khó tin, không thể không thầm than, trên đời này có quá nhiều chuyện trùng hợp.

- Biết đại khái? Rốt cuộc ở bên ngoài chàng có bao nhiêu nữ nhân?

Hai mắt Lữ Tiểu Linh lập tức nhìn hằm hằm vào trên người Lục Lâm Thiên, đường cong mê người hiện ra, nói:

- Trước tiên thiếp sẽ không tính sổ với chàng chuyện chàng có bao nhiêu nữ nhân bên ngoài. Dù sao bây giờ chàng cũng phải tìm được mẫu thân của Kinh Vân. Đồ không có lương tâm nhà chàng.

- Ca ca, việc này Tiểu Linh tỷ nói đúng. Việc quan trọng nhất hiện tại là tìm được mẫu thân của Kinh Vân.

Lục Tâm Đồng nhìn ca ca, nói:

- Đợi sau khi Kinh Vân xuất quan, sợ rằng chuyện này cũng khó mà dấu được Kinh Vân.

- Lâm Thiên, mẫu thân Kinh Vân là ai?

Độc Cô Cảnh Văn nhìn Lục Lâm Thiên, im lặng một chút rồi nói:

- Vậy cũng là một chuyện vui, nhiều năm như vậy mà chàng cũng không nói chuyện bên ngoài, chúng ta cũng không hỏi nhiều. Kinh Vân hiện tại cũng đã lớn như vậy, thiếp thấy chàng cũng nên có một câu trả lời thỏa đáng cho mẫu thân của Kinh Vân. Bằng không chúng ta sẽ không tha cho chàng.

- Hẳn là Lăng Thanh Tuyền, chỉ là hiện tại ta cũng không tìm thấy nàng ta.

Lục Lâm Thiên nói với chúng nữ.

- Ồ? Là nàng...

Lục Lâm Thiên vừa mới nói ra, khiến cho mọi người trợn mắt. Lăng Thanh Tuyền là ai, người ở đây, ngay cả Đại công chúa Long Bích Hàm cũng biết, người này là ai hắn không cần phải nhiều lời. Mọi người đều biết quan hệ của Phi Linh môn và Linh Vũ giới, đặc biệt là Tiểu Long và đám người Lữ Tiểu Linh, Vân Hồng Lăng, Bắc Cung Vô Song... Mọi người đều biết mỗi một lần Lục Lâm Thiên và Lăng Thanh Tuyền gặp mặt đều động thủ, không chết không thôi. Lúc này nghe thấy Lục Lâm Thiên nói ra tên Lăng Thanh Tuyền, chuyện này khiến cho mọi người không có cách nào bình tĩnh được.

- Lão đại, huynh thật ngưu, ngay cả đệ cũng không biết.

Tiểu Long không khỏi bội phục lão đại của mình, chuyện này ngay cả một chút manh mối cũng không có, ngay cả hắn cũng mơ mơ màng màng.

- Lâm Thiên, chàng nói thật sao?

Vân Hồng Lăng kinh ngạc đứng dậy, đôi mắt xinh đẹp mở to ra, nàng nhớ rõ lúc đại hội Tam tông Tứ môn cùng với thi đấu chọn ra thập đại cường giả trẻ tuổi, Lục Lâm Thiên và Lăng Thanh Tuyền hầu như là gạch đá cùng tan, hung hăng chà đạp lẫn nhau.

- Giống như ta đang nói đùa sao?

Lục Lâm Thiên nheo mắt, hít sâu một hơi rồi nói:

- Lúc này nói ra rất dài dòng, đợi sau này rồi nói đi.

- Mau chóng tìm Lăng Thanh TUyền, Kinh Vân không biết khi nào mới xuất quan, ngươi định làm thế nào?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

- Ta cũng không biết.

Trong lòng Lục Lâm Thiên vừa mừng vừa sợ, thế nhưng đối mặt với chuyện này như thế nào lại khiến cho tâm hắn loạn như ma.

Một lát sau, trong phòng, Bắc Cung Vô Song cùng với Lục Lâm Thiên có mặt, chúng nữ hiểu ý cười cười rời đi.

- Chuyện của Kinh Vân có lẽ nên nói với phụ mẫu a, ngày mai bọn thiếp cùng với Tâm Đồng định tới Lục gia thăm mẫu thân.

Trong phòng, Bắc Cung Vô Song nói với Lâm Thiên.

- Các nàng cứ quyết định là được rồi, dù sao mẫu thân sớm muộn cũng sẽ biết.

Lục Lâm Thiên cười khổ, không biết sau khi mẫu thân biết rõ chuyện này sẽ như thế nào.

- Ngày mai chàng muốn đi cùng bọn thiếp tới Lục gia hay không?

Bắc Cung Vô Song gật đầu, lại nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

- Có lẽ ta không có thời gian, gần đây có nhiều chuyện phải sắp xếp, các nàng đi trước đi.

Lục Lâm Thiên nói.

- Được.

Bắc Cung Vô Song gật đầu, nhìn nam tử trước mắt rồi nói:

- Phía Lăng Thanh Tuyền thìếp tin chàng sẽ sắp xếp tốt.

Lục Lâm Thiên không nói gì, nhìn Bắc Cung Vô Song nói:

- Ta sẽ làm vậy, cảm ơn nàng.

- Giữa chúng ta còn phải nói lời cảm ơn sao?

Bắc Cung Vô Song nhẹ nhàng tiến lên, khẽ tựa vào ngực Lục Lâm Thiên nói:

- Ta biết ngay Hư không bí cảnh không trói buộc được chàng. Thế nhưng lần sau cũng đừng quá mạo hiểm, chung quy sẽ khiến cho người ta lo lứng.

- Mạng của ta rất lớn, không dễ dàng chết được đâu.

Lục Lâm Thiên cười cười, nhẹ nhàng ôm nữ tử động lòng người này vào trong ngực.

- Đúng rồi, Lam Linh khôi phục thế nào rồi?

Bắc Cung Vô Song hỏi.

- Phải cần một ít thời gian, muốn khôi phục cũng không dễ dàng.

Nhớ tới Lam Linh, trong lòng Lục Lâm Thiên vẫn còn có chút đau đớn, tám năm đau đớn a.

- Nhất định Lam Linh sẽ không có việc gì, chàng không nên suy nghĩ nhiều.

Bắc Cung Vô Song cảm nhận cánh tay Lục Lâm Thiên ngày càng siết chặt cho nên ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Về sau ta sẽ không để cho bất luận một người nào trong các nàng chịu tổn thương, ta thề.

Lục Lâm Thiên nói. Người bên cạnh hắn tuyệt đối không thể bị thương tổn, cho nên phải mau chóng tìm ra Huyết Kiếm Đại Đế, nếu không hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi.

- Chúng ta cũng không dễ dàng bị thương tổn như vậy đâu.

Bắc Cung Vô Song cười nói, bằng vào tu vi vào thủ đoạn của nàng, lời này tuyệt đối không phải khoác loác.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử trước mắt, gần đây có quá nhiều chuyện xảy ra, Đông Vô Mệnh rời đi khiến cho Lục Lâm Thiên hiểu được, những năm này hắn vùi đầu vào trong tu luyện, thời gian ở cạnh mọi người quá ít, cho nên hắn đã bỏ qua rất nhiều thứ. Về sau, ít nhiều hắn cũng phải ở bên cạnh người thân nhiều hơn.

Chương 3121: Tiếng đàn đưa tiễn

- Muốn làm gì vậy?

Bắc Cung Vô Song dịu dàng cười, nụ cười khuynh thành.

Lục Lâm Thiên không nói gì, ôm nữ tử này vào trong ngực, nhìn đôi mắt sáng ngời như ngôi sao kia, lập tức nâng khuôn mặt tuyệt mỹ kia lên rồi cúi đầu khẽ hôn cặp môi đỏ mọng của nàng.

Đôi mắt xinh đẹp của Bắc Cung Vô Song nhắm lại, khẽ ngẩng đầu, trên đôi môi truyền đến xúc cảm mềm mại, hai cái lưỡi cuốn lấy nhau.

Một lát sau, trên giường, thân thể trắng như tuyết của Bắc Cung Vô Song hiện lên trước mặt Lục Lâm Thiên, khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác khô nóng, máu tươi bắt đầu sôi sục.

Hai người lập tức dây dưa, triền miên không ngừng.

Một đêm trôi qua, sáng sớm trong Phi Linh sơn mạch còn được phủ lên một tấm lụa mỏng, sương lạnh tràn ngập mặt đất.

Keng.

Lúc này trong sơn mạch yên tĩnh truyền đến tiếng đàn du dương, truyền đàn truyền tới, tựa như âm thanh của thiên nhiên, rơi vào trong tay của tất cả mọi người trong Phi Linh môn giống như có thể khiến cho linh hồn tỉnh lại.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên đang khoanh chân ngồi đột nhiên mở mắt ra, âm thanh động lòng người này tràn ngập sự bồi hồi, ý tứ sâu sắc khiến cho Lục Lâm Thiên không cần suy nghĩ nhiều cũng biết là ai đang đánh đàn.

- Tiếng đàn hay quá.

Bắc Cung Vô Song mở hai mắt a, tiếng đàn động lòng người này khiến cho tâm thần nàng run lên.

- Chúng ta đi nhìn xem.

Lục Lâm Thiên dứt lời, thân ảnh đã rời khỏi phòng.

Lục Lâm Thiên theo tiếng mà đi, khi thân ảnh đi tới trước mộ Đông Vô Mệnh, lúc này Bạch Toa Toa đã ở trước mộ, mà trước Bạch Toa Toa còn có một thân ảnh màu trắng xinh đẹp đang khoanh chân ngồi. Trước người có một chiếc bệ đá, trên mặt bệ đá đặt một chiếc đàn cổ xưa, đây chính là chiếc Thái Huyền cầm duy nhất trên đời này.

Mười ngón tay của nữ tử này khẽ gảy nhẹ, lúc nhanh lúc chậm, tiếng đàn truyền ra, lúc giống như cô độc, lúc giống như nước chảy róc rách, ý cảnh biến ảo không ngừng, khiến cho người ta bất tri bất giác chìm vào bên trong.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt này, trong hậu sơn có không ít thân ảnh rơi vào bên người Lục Lâm Thiên. Đám người Lục Tâm Đồng, Độc Cô Cảnh Văn, Dương Quá, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Long Bích Hàm, Huyền Hạo, Kim Huyền đều nhìn vào thân ảnh xinh đẹp mặc y phục màu trắng kia. Dưới tiếng đàn, hai mắt mọi người khép hờ, cẩn thận lắng nghe âm thanh này, giống như đang đắm chìm trong tiếng đàn.

Trên ngọn núi xa xa, đám người Thánh Thủ Linh Đế, Nam thúc bị kinh động, thân ảnh xuất hiện trên ngọn núi, tiếng đàn này khiến cho mọi người cảm thán, nghe mà động lòng người.

Từng tiếng đàn du dương uyển chuyển truyền ra, tiếng đàn xa xưa, cổ xưa mà trang nhã. Một âm thanh mềm mại, hàm xúc lập tức vang lên:

- Ngọn đèn dầu vì sao, tiếng người xa ngút ngàn dặm xa ngút ngàn dặm, ca vô cùng loạn thế gió lửa, vài lần luân hồi, mấy đời ngoái đầu nhìn lại, rốt cục vi cái kia một thân Giang Nam mưa bụi, che thiên hạ, cho hoa tạ về sau, nhưng mà một hồi, nửa đời ngựa chiến. Luân hồi muôn đời, xuân đi hồng nhan già nua, hoa rơi người chết không ai biết. Nửa đời phiêu bạt, ly biệt ảm đạm, kết thúc một đời, mê luyến trần gian, ai có thể tỉnh lại. Nửa chén rượu nhỏ, có phật làm bạn, ánh trăng song hành, cả cuộc đời giống như một khúc ca. Không sợ hồng nhan tang thương, chỉ sợ hoa rơi đàn đứt dây không có ai lắng nghe. Một khúc đàn không quấn quanh Hán Phú nguyên khúc, một bả tỳ bà, mờ mịt thơ Đường tống từ, nghiêng ôm tàn tiêu, lưu luyến si mê thanh minh vũ, phồn hoa mất hết, ai có thể hứa ta một khúc vĩnh viễn sánh cùng thiên địa?."

Một chữ cuối cùng thốt ra, tiếng đàn từ từ chấm dứt, tiếng đàn quanh quẩn trên không trung. Giờ phút này tất cả mọi người khép hờ hai mắt, đắm chìm trong ý cảnh thoát tục. Chẳng biết từ khi nào, dưới tiếng đàn này trong hậu sơn có vô số chím chóc tụ tập, tất cả đều si mê tiếng đàn này.

- Âm thanh thật động lòng người.

Đôi mắt đỏ tươi của Mẫu Đơn mở ra, trong mắt hiện lên sự rung động. Tiếng đàn này giống như có một loại ma lực xuyên thấu qua linh hồn, khiến cho nàng có cảm giác, dư âm tiếng đàn đang quanh quẩn trong đầu nàng.

- Đẹp qua.

Hai mắt Bạch Linh mở ra, trong đôi mắt lạnh lùng, yêu mị hiện lên sự rung động thật sâu.

- Giống như là thần âm vậy. Bài từ này quả thực hoàn mỹ tới tận cùng. Động lòng người tới cực hạn, Oánh muội muội, đáng lẽ ta phải biết muội sớm hơn.

Nữ tử mặc y phục màu trắng này chậm rãi quay đầu lại, mái tóc trắng búi cao, tuy rằng khuôn mặt nhìn như không còn trẻ tuổi, thế nhưng đôi mắt vô cùng xinh đẹp. Người mặc bộ váy dài màu trắng tới tinh khiết, hoàn mỹ. Đôi mắt thâm thúy mà sáng ngời, không giống như tiên nữ trẻ tuổi, thế nhưng toàn thân lại có hương vị không nhiễm khói lửa nhân gian, vẫn siêu phàm thoát tục như vậy.

- Oánh tỷ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo, giờ phút này trên người Oánh tỷ như có một vầng sáng. Giống như thời điểm đầu tiên hắn nhìn thấy nàng ở trong Bạch Vân hạp, khiến cho người ta động lòng người, khí chất bất phàm.

Lục Lâm Thiên có chút vui vẻ, đây mới thực sự là Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh vốn chính là người như vậy.

- Oánh muội muội, bài từ này chẳng lẽ là Đông Vô Mệnh sáng tạo ra hay sao?

Đại công chúa Long Bích Hàm hỏi.

- Lão gia hỏa này đối với cầm đạo dốt đặc cắn mai, ở trước mặt hắn đánh đàn quả thực chính là gảy tai trâu.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn bia mộ, lại ngoái đầu nhìn Đại công chúa Long Bích Hàm cười cười nói:

- Bài từ này là do Lâm Thiên sáng chế.

- Lâm Thiên còn có bổn sự như vậy sao?

Nghe vậy vô số ánh mắt mang theo sự kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt kinh ngạc.

- Lâm Thiên, bài từ này là do ngươi để lại Bạch Vân hạp cho ta lúc trước. Hiện tại ta rời đi cho nên lưu lại bài từ này cho ngươi và lão gia hỏa. Về sau các ngươi bảo trọng.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói.

- Oánh tỷ, tỷ phải bảo trọng.

Lục Lâm Thiên biết rõ mình giữ cũng vô dụng, hắn làm sao có thể nhẫn tâm để cho Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh chịu khổ. Lục Lâm Thiên tiến lên bên người Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, ánh mắt nhìn về phía Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói:

- Tỷ cầm lấy thứ này. Cũng mang theo Hung khôi, để cho ta an tâm. Bằng không ta sẽ không yên tâm để cho tỷ rời đi.

Dứt lời, trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện một kiện nhẫn trữ vật, bên trong có thần khí thượng cổ và thân thể Đế giả. Những thứ này Lục Lâm Thiên đã lựa chọn thật kỹ. Thứ mà Lục Lâm Thiên có thể làm hiện tại cũng chỉ có như vậy mà thôi.

Mà chín đầu Hung khôi, Lục Lâm Thiên cảm nhận khí tức, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh đặt ở trong đình viện cũng không mang theo, dường như muốn để nó lại trong Phi Linh môn.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nhìn Lục Lâm Thiên, cười cười, tiếp nhận nhẫn trữ vật. Bàn tay khẽ thò ra, trong không trung vang lên tiếng xé gió. Chín đầu hung khôi phá không bắn tới mang theo khí tức sát phạt, bị Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh lần nữa thu vào trong nhẫn trữ vật.

- Sư mẫu, đừng đi có được không?

Hai mắt Lục Tâm Đồng ướt át, đi tới bên cạnh Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, làm sao có thể để cho sư mẫu rời đi.

Chương 3122: Thôn phệ Đế giả 1

Sư phụ vẫn lạc, sư mẫu muốn trở lại Bạch Vân hạp khiến cho trong lòng Lục Tâm Đồng vô cùng khó chịu, làm sao nỡ để sư mẫu rời đi.

- Không phải không gặp sư mẫu nữa, nếu như nhớ tới sư mẫu thì có thể tới gặp ta.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh kéo tay Lục Tâm Đồng, lau nước mắt trên khóe mắt Lục Tâm Đồng, nói:

- Nhớ kỹ, con là đệ tử đắc ý nhất của sư phụ con. Về sau nên cố gắng tu luyện cho tốt. Sư phụ con có linh nếu biết rõ việc này nhất định sẽ đắc ý. Cái người kia luôn thích náo động.

- Con sẽ làm vậy.

Lục Tâm Đồng gật đầu nói.

- Sư phụ, mang đệ tử cùng đi đi. Đệ tử muốn ở cạnh phụng dưỡng sư phụ.

Bạch Toa Toa tiến lên, trong đôi mắt xinh đẹp có chút ướt át.

- Đứa nhỏ ngốc, con cũng có cuộc sống của mình.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nói với Bạch Toa Toa, thân ảnh mềm mại uyển chuyển lập tức nhảy lên trên không trung.

- Oánh tỷ, bảo trọng.

Lục Lâm Thiên nhìn thân thể mềm mại trên không trung kia, trong lòng bắt đầu không nỡ.

- Chư vị, bảo trọng. Chưởng môn, ta đi đây, ta muốn từ nay về sau phụng dưỡng sư phụ.

Bạch Toa Toa nhìn đạo thân ảnh xinh đẹp màu trắng trên không trung rồi quay đầu nói với mọi người. Dứt lời, thân ảnh lóe lên, nhảy lên trên không trung.

- Sư phụ, bảo trọng.

Nhị nữ Diệp Mỹ, Diệp Phi lập tức quỳ xuống đất, nhị nữ rưng rưng tiễn biệt. Không biết sau lần từ biệt này phải bao lâu nữa hai người mới có thể gặp lại sư phụ.

Nhìn hai đạo thân ảnh trên không trung xa xa. Lục Lâm Thiên khẽ than. Đông lão vẫn lạc, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh rời đi, Phi Linh môn hiện tại giống như thiếu đi linh hồn vậy.

- Hy vọng có một ngày Oánh tỷ có thể trở lại.

Vân Hồng Lăng nói.

- Nhất định Oánh tỷ sẽ trở về. Đợi trong lòng tỷ ấy hết bi thương tỷ ấy sẽ trở về.

Bắc Cung Vô Song nói.

Một lát sau, chúng nữ rời khỏi Phi Linh môn đi Lục gia. Tiểu Long, Long Bích Hàm cùng Huyền Hạo cũng cáo từ Lục Lâm Thiên rời khỏi Phi Linh môn trở về Thanh Long Hoàng tộc. Tiểu Long vốn còn không muốn rời đi. Thế nhưng dường như trong tộc còn có chuyện cần xử lý cho nên không thể không rời đi.

Mà Lục Lâm Thiên thì đi tới một mật thất trong hậu sơn. Xuyên qua mật thất, Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm nhận được khí tức quen thuộc tồn tại bên trong. Lục Kinh Vân đang bế quan ở trong mật thất.

Tất cả mọi người rời khỏi Phi Linh môn, giờ phút này Lục Lâm Thiên tĩnh tâm lại, cảm xúc trong lòng lại càng nhiều hơn. Tất cả chuyện xảy ra khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác giống như nằm mơ. Đệ tử bên cạnh mình từ nhỏ không ngờ lại là cốt nhục của mình. Con ruột của hắn, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên bất ngờ.

Cho dù ở cùng với chúng nữ một chỗ, Lục Lâm Thiên cũng không có nghĩ tới mình sẽ có một nhi tử, đó là con của hắn.

Có kiếp trước, khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng coi trọng tất cả mọi thứ. Mười lăm lăm, Kinh Vân cũng không biết phụ mẫu nó là ai. Trong lòng sợ rằng cũng thường xuyên nghĩ tới phụ mẫu mình. Loại suy nghĩ này Lục Lâm Thiên hiểu rõ.

Mắt nhìn về mật thất, Lục Lâm Thiên đứng một hồi, lập tức lách mình rời khỏi mật thất. Một lát sau, thân ảnh Lục Lâm Thiên đi tới một mật thất khác trong hậu sơn. Sau khi bố trí cấm chế, hắn lập tức lấy ra Thiên Trụ giới, tiến vào trong Thiên Trụ giới.

Trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên đứng ở phía xa nhìn Lam Linh khôi phục một lát rồi tiến vào tầng thứ tư. Đây là tình huống mà mấy ngày trước Lục Lâm Thiên phát hiện ra. Khi từ trong không gian của Vô Tự Thiên Thư đi ra, lĩnh ngộ trên phương diện không gian của hắn không ít, Lục Lâm Thiên cũng cảm giác lĩnh ngộ thời gian tiến bộ rất nhiều.

Sau khi mang theo Lam Linh tiến vào trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên từng thử qua một lần, hắn có thể tiến vào trong tầng thứ tư Thiên Trụ giới. Tương đương với việc thời gian chênh lệch gấp bốn mươi lần bên ngoài. Bên ngoài một ngày thì bên trong đã là bốn mươi ngày.

Trong tầng thứ tư Thiên Trụ giới, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên đã tiến vào trong đó hai ngày. Sau khi từ Thiên Kiếm môn trở về, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm đã tiến vào trong tầng thứ tư Thiên Trụ giới, cho nên bên ngoài trôi qua hai ngày thì linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của hắn đã ở bên trong này tám mươi ngày.

Khoanh chân ngồi xuống, tâm thần Lục Lâm Thiên dò xét tình huống bên tong linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm. Cả hai vốn là một thể, cho nên Lục Lâm Thiên chỉ cần dò xét một chút là có thể nhìn thấy sáu kiện thần khí ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm đã bắt đầu bị hòa tan.

Trong thế giới kia tràn ngập hỏa diễm nóng bỏng màu xanh da trời. Hỏa diễm kinh khủng giống như sóng biển từng đợt, từng đợt va chạm vào sáu kiện thần khí. Mặc kệ sáu kiện thần khi mở rộng và co rút như thế nào, đều không thoát khỏi sự luyện hóa của Thái Cô U Minh Viêm. Sáu kiện thần khi ban đầu còn có thể công kích một chút, thế nhưng cũng không có cách nào làm rung chuyển thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm.

Chi một tháng sau đã không còn khí lực thúc dục công kích. Mấy ngày sau, thần khí bắt đầu đỏ thẫm, tan rã.

Ngay cả thần khí cũng bị Thái Cổ U Minh Viêm hóa thành tro tàn. Tuy rằng sáu kiện thần khí này vô cùng trân quý, giá trị liên thành, cũng là bảo vật mà mấy sơn môn kia ẩn giấu. Chỉ tiếc là lúc này Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào giữ lại được. Nếu như không luyện hóa, những Đế giả kia sợ rằng cũng không ngoan ngoãn đi ra. Những người này nhất định không thể giữ lại. Huống chi giờ phút này Lục Lâm Thiên cũng biết những Đế giả này đều có tác dụng, vừa vặn để cho Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ.

Sáu kiện thần khí đang tan rã. Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm trải qua tám mươi ngày, thần khí không có cách nào tiếp tục chống đỡ. Bản thể Lục Lâm Thiên nhíu mày, lập tức hóa thành một đạo lưu quang, tiến vào trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm.

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, dưới nhiệt độ kinh khủng kia, nếu như bình thườn gLục Lâm Thiên cũng khó có thể chống lại. Thế nhưng lúc này hắn đã dung hợp với Thái Cổ U Minh Viêm, tăng thêm một ít nguyên nhân như Thái Cổ U Minh Viêm tận lực giảm bớt nhiệt độ chung quanh bản thể, đồng thời hỏa diễm cũng không thẩm thấu vào trong cơ thể hắn.

Bởi vậy lúc này Lục Lâm Thiên ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng, cũng không cảm giác được áp bách và khó chịu.

Nhìn sáu kiện Thần Khí đã bắt đầu tan rã, Lục Lâm Thiên nhíu mày, tâm thần khẽ động, linh hồn phân thân lập tức giảm bớt nhiệt độ chung quanh năm kiện thần khí. Tập trung nhiệt độ vào một kiện thần khí quỷ dị hình kiếm, làm tăng tốc độ quá trình tan rã của nó.

Trong thế giới này, hỏa diễm màu xanh da trời không ngừng rít gào, nhiệt độ khủng bố tới tình trạng thiên địa ghen ghét. Dưới nhiệt độ như vậy, sau mấy thời thần sau, thần khí tan rã, từng giọt chất lỏng kim loại rơi xuống, lập tức bị hòa tan trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm.

Chương 3123: Thôn phệ Đế giả 2

Phanh.

Trong nháy mắt thần khí này nổ tung, làm cho dung nham màu xanh da trời bắn tứ tung giống như pháo hoa rực rỡ từ trên không trung trút xuống. Trong rực rỡ mang theo năng lượng hủy diệt.

Đồng thời một đạo thân ảnh từ trong thần khí bắn ra. Đây chính là một lão giả mặc trường bào màu vàng chừng bảy chục tuổi. Đây chính là Đế giả đi cùng với Ảnh Long Đại Đế của Nguyệt Long các, tu vi Vũ Đế nhị trọng.

Vũ Đế nhị trọng kia vừa mới chật vật xuất hiện, nhìn thấy không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời, sắc mặt người này lập tức trắng bệch, toàn thân không có cách nào nhúc nhích. Lục phủ ngũ tạng trong cơ thể toát ra nhiệt khí, linh hồn dường như cũng bắt đầu héo rút.

Vũ Đế nhị trọng này ở trong thần khí cũng sắp không chịu đựng được. Dưới nhiệt độ kinh khủng khiến cho thần khí tan rã kia hắn đã không có cách nào chống đỡ được. Cho dù dùng hết toàn lực cũng chỉ có thể giữa lại nửa cái mạng, giờ phút này hắn không ngờ nhiệt độ ở bên ngoài so với trong thần khí còn khủng bố hơn. Ở trong thần khí kia hắn có cảm giác giống như mình sắp bị hòa tan.

Sưu...

Vũ Đế nhị trọng này còn chưa kịp phản ứng, một đạo thân ảnh đột nhiên lóe lên trước mặt hắn, một đạo cấm chế lập tức đánh vào trên thân thể. Cấm chế rơi xuống, hắn bị người khác nắm vào trong tay. Lúc này hắn mới nhìn rõ, người này chính là Lục Lâm Thiên kinh khủng kia.

- Lục Lâm Thiên, rốt cuộc ngươi muốn thế nào?

Nhìn qua đạo thân ảnh này, linh hồn lão giả này cảm thấy run rẩy, từ sâu trong linh hồn cảm thấy sợ hãi. Lục Lâm Thiên này không phải đáng sợ bình thường.

- Nguyệt Long các ngươi không nên năm lần bảy lượt trêu chọc ta. Rơi vào kết cục như hiện tại cũng là do các ngươi gieo gió gặt bão. Chết đi.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói, trường bào màu xanh un lên, trong lòng bàn tay lập tức xuất hiện vòng xoáy chân khí.

Lão giả kia nhìn vòng xoáy chân khí trong tay Lục Lâm Thiên, dường như bên trong có hấp lực ngập trời. Trong sát na, trong lòng hắn đột nhiên cảm thấy tim đập nhanh.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý, năm ngón tay cong lại thành trảo, đặt vào trên đầu Vũ Đế nhị trọng kia.

Tới cấp độ Đế giả, Lục Lâm Thiên biết rõ muốn đột phá rất khó khăn. Đặc biệt đối với Âm Dương Linh Vũ Quyết mà nói, nếu chỉ tu luyện bình thường, Lục Lâm Thiên không đoán được bao nhiêu lâu hắn mới có thể đột phá.

Lúc này hắn chỉ là Vũ Đế và Linh Đế nhất trọng mà thôi. Từ Vũ Đế nhất trọng tới Vũ Đế cửu trọng còn có một con đường dài dằng dặc. Lục Lâm Thiên chưa từng dám nghĩ qua, đột phá tới Đế giả đã khiến cho hắn thỏa mãn lắm rồi. Vị chủ nhân mà tổ tiên Lục gia thờ phụng khi đó nghe nói chính là Vũ Đế cửu trọng. Đã có người có thể đạt tới độ cao kinh khủng kia. Lục Lâm Thiên cũng không định dừng lại ở cấp độ Vũ Đế nhất trọng.

Cấp độ Vũ Đế nhất trọng đối với cường giả bình thường mà nói, thậm chí là cường giả Tôn cấp cùng với cường giả Chuẩn Đế đều là một cái hào rộng khó có thể vượt qua, thế nhưng đối với Lục Lâm Thiên mà nói, còn xa không đủ. Giữa Đế giả và Đế giả cũng có khác biệt cực lớn.

Cho nên Lục Lâm Thiên hiện tại cũng không định dừng lại ở Vũ Đế và Linh Đế nhất trọng. Vị cường giả Vũ Đế cửu trọng mà tổ tiên Lục gia phụng dưỡng khi trước cũng có thể bị người ta vây công, cho dù là Vũ Đế cửu trọng thì cũng không thoát chết. Giờ phút này trong lòng Lục Lâm Thiên chỉ có bốn chữ Vô Tự Thiên Thư. Đồn rằng có được đủ chín bản, là có thể biết được bí mật phá toái hư không.

Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút chờ mong, phá toái hư không đại biểu cho việc gì, mà sau Đế cấp rốt cuộc còn có tầng thứ nào. Bằng không bằng vào thực lực khủng bố của Thái Cổ U Minh Viêm lúc trước, tại sao lại bị người ta phong ấn vô số năm. Điều này có phải đồng nghĩa với việc ngoài Đế giả cửu trọng còn có một tầng thứ cao hơn hay không?

Thái Cổ U Minh Viêm cũng có thể bị phong ấn, điều này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi suy đoán trên Đế giả cửu trọng có tầng thứ cao hơn. Chỉ tiếc linh hồn bên trong Thái Cổ U Minh Viêm Lục Lâm Thiên cũng không giữ lại được, không còn một chút trí nhớ nào, cho nên có một ít chuyện mà hắn cũng không biết.

Lúc này trong tay hắn đã có bốn bản Vô Tự Thiên Thư, cũng khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên có chút chờ mong. Một ngày kia, nói không chừng hắn có thể phá bỏ bí mật này. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hắn phải hội tụ chín bản Vô Tự Thiên Thư mới được.

- Ah...

Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên, lão giả này run rẩy, chân khí trong cơ thể không theo sự khống chế của hắn mà bị cắn nuốt. Mười thời thần sau, Vũ Đế nhị trọng kia đã hóa thành thây khô. Hồn anh và linh hồn trong đầu hắn cùng với linh hồn phân thân đều tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên, bị đại hồn anh thôn phệ. Lúc này đại hồn anh có cảm giác ăn không tiêu, dù sao Đại hồn anh chỉ có thực lực vô hạn tiếp cận Đế giả mà thôi, không có cách nào so sánh với Đế giả chính thức.

Mà giờ phút này thôn phệ chân khí của một Vũ Đế nhị trọng, tuy rằng đan điền Lục Lâm Thiên có cảm giác no đủ, thế nhưng cũng chỉ là cảm giác mà thôi. Muốn no đủ chính thức còn chênh lệch rất xa. Tựa như một người bình thường ăn uống vậy, có cảm giác no bụng, thế nhưng nếu có thức ăn thì sợ rằng có thể tiếp tục ăn uống.

- Tiếp tục.

Lục Lâm Thiên do dự một chút, đại hồn anh đã không thể tiếp tục thôn phệ linh hồn lực, lúc này đã tới tình trạng bành trướng. Tâm thần khẽ động, một đạo lưu quang màu tím trong mi tâm hắn lóe lên, để cho đại hồn anh rời khỏi thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, khoanh chân ngồi trong tầng thứ tư Thiên Trụ giới, bắt đầu luyện hóa linh hồn lực bàng bạc. Linh hồn phân thân và hồn anh của Vũ Đế nhị trọng cực kỳ đậm đặc và cường hãn.

Bản thể Lục Lâm Thiên tiếp tục ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, tiếp tục chỉ điểm cho Thái Cổ U Minh Viêm luyện hóa một kiện thần khí khác. Mấy thời thần sau, một kiện thần khí của Lan Lăng sơn trang nổ tung. Lập tức có Quân Lăng Đại Đế cùng với một Vũ Đế nhất trọng của Lan Lăng sơn trang nhảy ra.

Hai người kinh hãi, sắc mặt trắng bệch, dưới cỗ nhiệt độ khủng bố cùng với sóng lửa ngập trời, trong giây lát, hai người lập tức bị cấm chế.

Quân Lăng Đại Đế cùng với Vũ Đế nhất trọng kia bị cấm chế, nhanh chóng nhìn thấy khuôn mặt Sát thần của Lục Lâm Thiên, sắc mặt hai người lập tức khó coi.

Lúc này hai người bị cấm chế, trên người cũng không còn uy phong của Đế giả, chật vật không thôi. Ánh mắt sợ hãi, linh hồn run rẩy. Nam tử mà lúc trước bọn họ không để vào trong mắt lúc này lại là người quyết định tính mạng của bọn họ.

- Ah...

Trong ánh mắt kinh hãi của Quân Lăng Đại đế, Vũ Đế nhất trọng kia bị Lục Lâm Thiên thôn phệ, tiếng kêu rên thảm thiết vang vọng. Sinh cơ trên thân thể tiết ra ngoài, chân khí giống như hồng thủy đều bị Lục Lâm Thiên cắn nuốt.

Chương 3124: Vây công Lan Lăng

Tận mắt thấy tất cả chuyện này, hai mắt Quân Lăng Đại Đế tràn ngập vẻ kinh hãi, giờ phút này dường như hắn đã hiểu ra cái gì đó.

Mấy thời thần sau, Vũ Đế nhất trọng kia bị cắn nuốt sạch sẽ, đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên lúc này cực kỳ no đủ, nhưng mà còn chưa tới tình trạng cực hạn. Về phần linh hồn phân thân và hồn anh của người này, không có đại hồn anh trong đầu cho nên đã bị tiểu hồn anh hấp thu. Thế nhưng kim đao màu vàng lại tham lam, cướp đoạt hơn phân nửa chỗ tốt linh hồn.

Sau khi lần lượt được kim đao màu vàng cứu mạng, bây giờ đối với kim đao màu vàng, Lục Lâm Thiên tuyệt đối không keo kiệt, thậm chí hắn còn hy vọng kim đao màu vàng hấp thu nhiều linh hồn lực một chút. Để xem cuối cùng sẽ có phản ứng gì. Trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên còn có thể cảm giác được, kim đao màu vàng hấp thu, thôn phệ linh hồn lực đều xảy ra biến hóa rất nhỏ. Loại biến hóa này coi như dùng tu vi của hắn hiện tại, nếu không phải có kim đao màu vàng trong đầu, hắn khó có thể phá hiện ra.

Cảm nhận chân khí no đủ hơn không ít trong đan điền, thế nhưng cũng còn chưa tới cực hạn. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên khiếp sợ, cũng mừng rỡ không thôi. Dường như sau khi hắn đột phá Đế giả, Huyết Lục tấn chức, đan điền lần nữa khổng lồ hơn không ít, cũng chứng minh so với người có tu vi đồng cấp, hắn mạnh hơn rất nhiều.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ, sợ rằng sau này hắn muốn đột phá sẽ khó hơn rất nhiều.

Suy tư một lát, Lục Lâm Thiên khẽ cắn môi, dưới ánh mắt kinh hãi của Quân Lăng Đại Đế, bàn tay ngưng tụ thành trảo.

Hơn mười thời thần sau, Quân Lăng Đại Đế kia cũng hóa thành thây khô, hồn anh cùng với linh hồn phân thân đều bị đều bị tiểu hồn anh và kim đao màu vàng thôn phệ, đương nhiên, chỗ tốt về linh hồn mà tiểu hồn anh đạt được, còn xa không bằng kim đao màu vàng.

Sau khi thôn phệ Quân Lăng Đại Đế xong, Lục Lâm Thiên thu thủ ấn lại, khuôn mặt đỏ bừng vì cố gắng chống đỡ. Sau khi thôn phệ Quân Lăng này xong, hai Vũ Đế nhị trọng, một Vũ Đế nhất trọng đã khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác không chị đựng nổi, lập tức khoanh chân ngồi trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, bắt đầu luyện hóa.

Người khác ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm muốn sinh tồn cũng khó có khả năng, căn bản không thể tu luyện trong nơi này. Thế nhưng Lục Lâm Thiên lại không giống vậy, trong thế giới này Lục Lâm Thiên đã sớm phát hiện ra Thái Cổ U Minh Viêm còn có thể tiếp tục khiến cho thân thể hắn nhận được một ít chỗ tốt. Nếu như kéo dài, nhất định chỗ tốt sẽ còn nhiều hơn.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, bắt đầu khoanh chân ngồi luyện hóa chân khí mênh mông trong cơ thể, dần dà đắm chìm vào bên trong.

Về phần bốn kiện thần khí còn lại, Lục Lâm Thiên cũng không sốt ruột luyện hóa, ép mấy Đế giả kia ra. Lục Lâm Thiên có chút bận tâm, nếu như mấy Đế giả kia bị ép quá, không chừng sẽ tự bạo, đến lúc đó hắn sẽ gặp phiền phức, mà lúc đó hắn cũng không chiếm được chỗ tốt. Cường giả cấp độ Đế cấp, bất kể là linh giả hay vũ giả, linh lực và chân khí trong cơ thể vô cùng mênh mông. Lãng phí chính là chuyện vô cùng xấu hổ. Huống chi muốn tìm một Đế giả để thôn phệ cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Lục Lâm Thiên tiến vào trong Thiên Trụ giới tu luyện, thời gian từ từ trôi qua. Mà trên đại lục, tin tức Thiên Địa minh bị diệt kinh người cũng đã truyền ra. Trận chiến kinh người kia, Lục Lâm Thiên đồ sát trăm vạn đệ tử Thiên Kiếm môn, đánh chết tất cả cường giả Thiên Địa minh, đao bổ mấy Đế giả cũng được truyền thành đao bổ hai mươi mấy Đế giả.

Tin tức này tựa như sấm sét trên chín tầng trời khiến cho tất cả mọi người nghẹn họng nhìn trân trối. Sau khi được người thêm mắm thêm muối, chuyện càng sinh động giống như thật. Tất cả mọi người đều tin tưởng không chút nghi ngờ. Bởi vì Thiên Địa minh hiện tại quả thực đã bị diệt.

Trên đại lục, ba chữ Lục Lâm Thiên cũng trở thành thần thoại tuyệt đối, trong khoảng thời gian ngắn, vô số người tụ tập tới Phi Linh môn, muốn gia nhập Phi Linh môn. Đội ngũ dài nườm nượp, chật như nêm.

Mà trong khoảng thời gian này, cả Đế Đạo minh đều xuất động cường giả tiến hành tiêu diệt cơ hồ tất cả các sơn môn trong Thiên Địa minh. Từng sơn môn bị nhổ cỏ tận gốc. Đặc biệt là Nguyệt Long các, Huyễn Hồn môn, Quy Nguyên Môn. Không có đại trận hộ sơn, căn bản không thể ngăn cản cường giả Đế Đạo minh.

Những sơn môn khác có đại trận hộ sơn, thế nhưng cũng không chèo chống được bao lâu. Lần hành động tiêu diệt này dường như tất cả các sơn môn lớn đều đạt được sự ăn ý với nhau, không có Đế giả xuất hiện, đều là đệ tử trong môn ra tay. Đều tạo cơ hội rèn luyện cho đệ tử trong môn.

Từng đại thành bị quét qua, những nơi cường giả Đế Đạo minh đi qua, đệ tử Thiên Địa minh hơn phân nửa bị đánh chết.

Cả đại lục triệt để rung chuyển, lòng người khắp nơi bàng hoàng. Những chuyện này chỉ xảy ra trong khu vực của Thiên Địa minh. Đối với tất cả các sơn môn lớn trong Đế Đạo minh đều không có bất kỳ sự ảnh hưởng nào.

Trên Lan Lăng sơn trang, một màn sáng cực lớn bao phủ cả Lan Lăng sơn trang. Trên màn sáng, quang mang chói mắt quanh quẩn. Ngoài đại trận lúc này có cường giả Phi Linh môn đang vây công.

Ngoài Lan Lăng sơn trang, cường giả Phi Linh môn tràn ngập. Trên không trung có một mảng lớn mây đen chập chờn, nếu như nhìn kỹ không khó phát hiện ra đây không phải là mây đen là một đám yêu thú phi hành đông nghịt. Bên trong có không ít yêu thú bát giai. Còn có cường giả Phi Linh môn cũng tới.

Yêu thú Phi Linh môn cùng với đệ tử tinh anh Ngoại đường, Vũ đường lúc này đứng thẳng trước Lan Lăng sơn trang, thanh thế mạnh mẽ lan tràn. Từng cỗ chân khí linh lực, yêu nguyên tuôn ra, hội tụ thành khí thế tràn ngập không trung. Bên trong còn có sát khí ngập trời. Cả không trung phong vân biến sắc. Những ngày này chúng cường giả cùng với yêu thú, linh thú Phi Linh môn đều từ giết chóc mà kéo tới đây, toàn thân tràn ngập sát khí, mùi máu tươi, càng khó có thể đối phó.

Trên không trung phong vân biến sắc, giống như là dấu hiệu trước bão tố. Đám yêu thú, linh thú khổng lồ giống như mây đen bao phủ bầu trời, từng đạo sát khí che khuất bầu trời khiến cho tất cả mọi người kinh hãi.

- Người Phi Linh môn đánh tới, chạy mau.

- Có gì mà phải trốn? Người Phi Linh môn không giết bình dân. Chúng ta không cần trốn. Phi Linh môn chỉ giết đệ tử Lan Lăng sơn trang mà thôi.

- Đại Địa Vương giả Niếp Phong đã nói, chỉ cần không phải là đệ tử Lan Lăng sơn trang thì không phải là đối tượng Phi Linh môn đồ sát. Chúng ta cũng không phải là người của Lan Lăng sơn trang.

Trong đại thành bên ngoài Lan Lăng sơn trang, mọi người run sợ, bối rối không thôi. Nhìn Lan Lăng sơn trang to lớn phía xa, trước kia nơi này chính là thánh địa trong lòng tất ca mọi người, kiến trúc to lớn kia cao không thể chạm tới, thế nhưng lúc này lại bị cường giả Phi Linh môn gắt gao vây khốn.

Chương 3125: Hồn anh biến hóa 1

Ầm ầm.

Ngoài màn sáng cực lớn, lúc này cường giả Phi Linh môn liên tiếp đánh ra thủ ấn. Từng đạo chân k hí cùng với linh lực từ trong cơ thể bắn ra. Yêu thú, linh thú khổng lồ cũng hung hăng ngưng tụ công kích. Không ngừng cưỡng ép phá trận, khiến cho cả màn sáng lung lay sắp đổ, ầm ầm vang vọng.

Chỉ là có nhiều cường giả như vậy thế nhưng trong lúc nhất thời cũng khó có thể phá vỡ đại trận chắc chắn này.

- Niếp Phong thiếu gia, liệu chúng ta có thua Hồng Chí thiếu gia hay không?

Ngoài đại trận cực kỳ rắn chắc, Âm Quỷ bộ dáng mập mạp bên người Niếp Phong khẽ nói.

- Âm Quỷ bá bá, các người không cần gọi tiểu tử là thiếu gia. Cứ gọi là Niếp Phong là được.

Niếp Phong bất đắc dĩ nói với Âm Quỷ.

- Niếp Phong thiếu gia, người và nhị thiếu gia đều kính trọng chúng ta. Ba huynh đệ chúng ta cũng đã rất cảm kích. Người là đại đệ tử của Nhị thiếu gia, đương nhiên chính là thiếu gia của chúng ta. Không có đại thiếu gia, nhị thiếu gia và tam tiểu thư, sẽ không có tam quỷ chúng ta ngày hôm nay.

Lệ quỷ nghiêm túc nói với NIếp Phong, lời nói tuyệt đối phát ra từ chân tâm. Lúc này ba huynh đệ bọn họ không có một chút hối hận nào với lựa chọn khi trước. Nếu như lúc trước bọn họ sớm biết sẽ nhận được mọi thứ giống như bây giờ, bọn họ cũng không chịu đau khổ mới gia nhập Phi Linh môn. Nhất định còn cầu xin gia nhập Phi Linh môn.

- Lệ Quỷ bá bá, vậy thì tùy người. Trong lòng sư phụ tuyệt đối không coi ba vị bá bá như người hầu của Lục gia. Trong lòng của ta đương nhiên cũng kính trọng ba vị bá bá. Sau này ba vị bá bá không nên khách khí với Niếp Phong như vậy. Nếu như sư phụ biết rõ nhất định sẽ trách cứ Niếp Phong.

Niếp Phong nói.

- Được rồi, không nói mấy câu này nữa.

Dương Quỷ mỉm cười, lập tức nói:

- Niếp Phong thiếu gia, nhân mã chúng ta dường như không bằng Hồng Chí thiếu gia a. Lần này người không thể bại trong ty Hồng Chí thiếu gia. Ta có cảm giác Nhị thiếu gia dường như muốn sắp xếp chuyện gì đó, lần này lại cố ý để cho thiếu gia và Hồng Chí thiếu gia làm việc, có lẽ còn có dụng ý khác.

- Thắng thua không quan trọng, thế nhưng cũng có thể cạnh tranh một chút. Nhân mã chúng ta không thể thua đại sư huynh được.

Niếp Phong mỉm cười nói tiếp:

- Bên đại sư huynh có Thiên Địa nhị lão, chúng ta cũng có ba vị bá bá cùng với Kim Xà đà chủ. Đại sư huynh có Hắc Vũ tiền bối thì chúng ta cũng có Sát Phá Quân sư bá.

- Niếp Phong thiếu gia, bên Hồng Chí thiếu gia còn có Kim Huyền tiền bối.

Âm Quỷ nói, Kim Huyền chính là cường giả Chuẩn Yêu Đế, thực lực cực kỳ khủng bố.

- Thực lực của ba vị nếu như phối hợp Tam Tinh trận, ta thấy Chuẩn Đế bình thường cũng không có cách nào làm gì được mấy vị bá bá a.

Niếp Phong vui vẻ nói với tam quỷ.

- Hắc hắc, cũng đúng.

Lệ Quỷ cười hắc hắc, thật sự là như vậy. Sau khi từ Thiên Địa tháp đi ra, lúc này hắn đã là Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong, hai người Âm Quỷ và Dương Quỷ cũng không kém xa. Phối hợp Tam Tinh trận, muốn đối phó Chuẩn Đế bình thường tự nhiên không thành vấn đế.

- Huống chi sư bá còn nói có biện pháp có thể mau chóng phá trận.

Niếp Phong khẽ mỉm cười nói.

- Nếu như phá Lan Lăng sơn trang này chúng ta phải nhanh chóng chạy tới đại lục Linh Vũ. Lan Lăng sơn trang nhất định sẽ có đường hầm không gian có thể chạy tới đại lục Linh Vũ.

Kim Xà Tôn giả nói:

- Trước kia ta từng nghe nói Lan Lăng sơn trang có đường hầm không gian đi tới đại lục Linh Vũ. Đến lúc đó cũng bớt được một chút thời gian di chuyển.

Giờ phút này trong Lan Lăng sơn trang hỗn loạn một mảnh, mắt nhìn cảnh tượng gió nổi mây phun trên không trung, các đệ tử hãi hùng, khiĩếp vía. Toàn thân run rẩy, không còn đường trốn thoát, khắp nơi đều là người của Đế Đạo minh.

- Tây Phong, Tử Vân, các ngươi mau mang theo thế hệ trẻ tuổi của Lan Lăng sơn trang chạy đi. Đường hầm không gian này nối thông tới sơn mạch Thiên Thanh trên đại lục Linh Vũ. Các ngươi phải mau chóng rời đi, nếu không sẽ không còn cơ hội trốn thoát nữa.

Trên một ngọn núi, một phụ nhân tóc dài nói với Gia Cát Tử Vân và Gia Cát Tây Phong.

- Lan Linh sư thúc tổ, người cũng cùng đi đi. Không ngăn được Phi Linh môn đâu.

Vẻ mặt Gia Cát Tây Phong uể oải, hắn thật không ngờ cuối cùng Lan Lăng sơn trang lại rơi vào kết cục như vậy. Tất cả mọi chuyện không còn nằm trong sự khống chế của hắn. Hắn có lòng tin tâm trí của mình tuyệt đối không dưới nhất môn chi chủ các sơn môn lớn khác. Ngày hôm nay thua, tất cả là vì Lục Lâm Thiên kia.

Lục Lâm Thiên kia quá mạnh mẽ, người thường không có cách nào dự đoán được. Cả Thiên Địa minh không phải thua trong tay Đế Đạo minh, trước mặt Đế Đạo minh Thiên Địa minh chưa từng chịu thiệt thòi lớn nào. Ngược lại, từ đầu Đế Đạo minh đã rơi vào trong hoàn cảnh xấu, chỉ vì Đế Đạo minh có Lục Lâm Thiên, cả Thiên Địa minh đều thua trong tay một mình Lục Lâm Thiên.

- Các ngươi đi đi, chúng ta đi không hết. Các ngươi đi đi, ta ở bên cạnh phá hủy đường hầm không gian, bọn họ sẽ không có cách nào đuổi theo các ngươi được.

Lão phụ nhân tóc dài nói, đây chính là Lan Linh Tôn giả bị Lục Lâm Thiên phá hủy thân thể khi trước. Tu vi Chuẩn Đế, thế nhưng lúc này chỉ khôi phục tới Linh Tôn bát trọng đỉnh phong mà thôi.

- Phụ thân, chúng ta nhanh đi thôi. Bằng không một khi Lục Lâm Thiên kia bắt được chúng ta, nhất định sẽ không buông tha cho chúng ta.

Gia Cát Tử Vân mặc trường bào màu tím run ẩy, nghĩ tới ba chữ Lục Lâm Thiên này, trong lòng hắn sợ hãi. Hắn tuyệt đối không muốn rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên kia.

- Chưởng môn, có chuyện, không tốt rồi.

Lúc này có một đạo thân ảnh nhanh chóng chạy tới, tuổi chừng bảy chục, tóc bạc, khuôn mặt hồng hào. Nếu như lúc này Lục Lâm Thiên có mặt, nhất định hắn sẽ nhận ra người này. Người này chính là một trưởng lão mà hắn đã gặp mấy lần.

- Quan trưởng lão, sao vậy? Chẳng lẽ Lục Lâm Thiên kia đến hay sao?

Lập tức từng đạo ánh mắt khẩn trương nhìn vào lão giả này, Lan Linh Tôn giả đã đoạt xá cũng khẩn trương không thôi.

- Đúng, đúng...

Người gọi là Quan trưởng lão thở không ra hơi chạy tới trước mặt mọi người. Ngay trong lúc tất ca mọi người không phòng bị đột nhiên bắn ra một thanh trường kiếm.

- Đồ hồn kiếm, chết đi.

Quan trưởng lão này lạnh lùng quát lên một tiếng, chung quanh trường kiếm gió nổi mây phun. Trong sát na một đạo kiếm quang trực tiếp đánh vào Lan Linh Tôn giả đã đoạt xá thành công. Một đạo kiếm quang trong sát na đánh vào trong mi tâm Lan Linh Tôn giả. Ánh mắt Lan Linh Tôn giả lập tức ngốc trệ. Kiếm quang đánh xuống, thân thể Lan Linh Tôn giả cũng hóa thành mảnh vỡ. Hồn anh cũng không có cách nào chạy ra, máu tươi bắn tứ tung.

- Quan trưởng lão, ngươi làm gì vậy?

Gia Cát Tây Phong biến sắc, còn chưa dứt lời thì thân thể đã bị cấm chế. Gia Cát Tử Vân bên cạnh hắn cũng không thoát khỏi bị cấm chế.

- Gia Cát Tây Phong, trang chủ Lan Lăng sơn trang, giữ lại ngươi và con của ngươi có lẽ còn có một chút tác dụng.

Chương 3126: Hồn anh biến hóa 2

Quan trưởng lão này lạnh lùng cười, trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, bộ dáng biến hóa, người này căn bản không phải là Quan trưởng lão mà là một lão giả lạ lẫm.

- Lâu như vậy tại sao còn không phá trận? Chẳng lẽ không được sao?

Âm Quỷ bắt đầu có chút bận tâm.

- Dường như hắn còn tới Lan Lăng sơn trang sớm hơn chúng ta mấy thời thần. Âm thầm nhận được tin tức của chưởng môn, Lan Lăng sơn trang cũng không còn cường giả. Hẳn cũng không khó đối phó.

Kim Xà Tôn giả nói.

- Niếp Phong, người này rốt cuộc có địa vị gì? Dường như trước kia ta chưa từng nghe nói qua người này.

Âm Quỷ hỏi Niếp Phong.

- Đó chính là sư huynh của sư phụ, bất quá ta cũng không biết thân phận cụ thể của vị sư bá này.

Niếp Phong nhíu mày, lại nói tiếp:

- Mà sư bá nói có biện pháp nhất định sẽ có biện pháp.

- Chúng ta không cần đợi hắn, cưỡng ép phá trận đi. Dù sao cũng không làm ảnh hưởng tới hắn.

Âm Quỷ nói.

- Cũng tốt, chúng ta bày trận, chuẩn bị cưỡng ép phá trận. Ta cũng không tin không phá nổi trận pháp này.

Mái tóc trên đầu Lệ Quỷ tung bay, miệng khẽ quát một tiếng, thân ảnh lập tức nhảy lên trên không trung.

Sưu Sưu.

Lệ Quỷ nhảy lên trên không trung, hai tiếng xé gió vang lên. Hai người Âm Quỷ và Dương Quỷ cũng lướt lên không trung. Ba người đứng ở ba phương vị khác nhau, có chút huyền ảo.

- Tam Tinh trận.

Thủ ấn biến hóa, ba người hét lớn một tiếng, từng đạo quang trụ bằng chân khí từ trong cơ thể ba người tuôn ra, cuối cùng hợp lại. Trong chớp mắt, trên không trung có một trận pháp khổng lồ xuất hiện trước mắt mọi người.

Thủ ấn lần nữa biến hóa, từng đạo quang trụ bằng chân khí khủng bố trong cơ thể ba người bắn ra, dẫn theo năng lượng thiên địa khiến cho không gian ầm ầm run rẩy. Năng lượng ngập trời hội tụ, tràn ngập uy năng khủng bố.

Ầm ầm.

Trong sát na ngắn ngủi, không gian run run, trong không gian xuất hiện hư ảnh một nhân loại cực lớn, chừng hơn ngàn thước. Uy áp lan tràn, khí thế tràn ngập thiên địa, khí tức ngút trời.

- Phá cho ta.

Hư ảnh hình người hét lớn một tiếng, cánh tay cực lớn tựa như trụ chống trời đánh ra một đạo quyền ấn. Trước quyền ấn, không gian bị nghiền nát, hiện ra động sâu đen kịt. Lập tức đánh tới màn sáng cực lớn phía trước.

Đạo quyền ấn khủng bố này trong giây lát hung hăng va chạm vào trên màn sáng cực lớn kia.

Phanh.

Năng lượng khủng bố của một quyền mang theo sóng xung kích hủy diệt hung hăng khuếch tán ra chung quanh. Khiến cho trên màn sáng xuất hiện khe nứt, chỉ là cuối cùng cũng không bị nghiền nát.

- Đại trận thật mạnh.

Mọi người khẽ biến sắc, quả thực không dễ phá một đại trận hộ sơn.

- Cực Lạc tam quỷ, phá trận phải dùng đầu óc, dùng sức lực làm cái rắm.

Nhưng vào lúc này có một đạo âm thanh ung dung từ trong đại trận truyền ra. Màn sáng cực lớn run rẩy.

Ngay sau đó thanh ma trầm thấp vang vọng trên màn sáng. Màn sáng lập tức bị rạn nứt rồi nghiền nát, trong khoảnh khắc tiêu tán. Mà ngay lúc đó có một đạo thân ảnh nhảy ra, trong tay là Gia Cát Tử Vân và Gia Cát Tây Phong đang uể oải, vẻ mặt xám như tro tàn. Người này chính là Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến.

- Ồ, có chút bổn sự...

Nhìn đạo thân ảnh trên không trung kia, Cực Lạc Tam Quỷ khẽ nhíu mày.

- Các hạ dường như rất quen thuộc, không biết có phải chúng ta đã gặp ở nơi nào rồi không?

Kim Xà Tôn gia nhìn Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến, chung quy hắn vẫn có cảm giác người này hắn có chút quen biết.

- Kim Xà, trước kia đương nhiên ngươi nhận ra ta.

Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến khẽ mỉm cười, nhìn chúng nhân rồi nói:

- Ta cũng không ngại nói cho các ngươi biết. Danh hiệu của ta gọi là Bách Biến Tôn giả, Khiên Bách Biến.

- Bách Biến Tôn giả?

Cực Lạc Tam Quỷ ngạc nhiên, bọn họ tuyệt đối đã nghe nói qua người này.

- Bách Biến Tôn giả, không phải ngươi đã chết rồi sao?

Kim Xà Tôn giả lập tức biến sắc. Hắn vẫn cho rằng ban đầu ở trong thành Cự Giang Bách Biến Tôn giả này đã bị chưởng môn đánh chết.

- Nói thì dài dòng, trước tiên đối phó với Lan Lăng sơn trang này a. Ta còn phát hiện ra một đường hầm không gian đi tới thẳng đại lục Linh Vũ.

Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến nói.

- Đệ tử Phi Linh môn nghe lệnh, giết. Huyết tẩy Lan Lăng sơn trang.

- Giết không tha.

Trong Phi Linh môn, từng đạo âm thanh mang theo sát khí ngập trời vang vọng, hóa thành sóng âm kinh người quanh quẩn trên không trung. Đại trận hộ sơn của Lan Lăng sơn trang bị nghiền nát, cường giả và yêu thú trong Lan Lăng sơn trang cùng với linh thú phá không phóng vào.

- Giết.

Cường giả Phi Linh môn không trì hoãn một chút nào mà xông vào. Bắt đầu đồ sát, đại quân yêu thú hóa thành bản thể khổng lồ, ít gào liên tục. Miệng rít gào dữ tợn, khí thế kinh người khiến cho cả không trung rung chuyển.

Lan Lăng sơn trang không còn cường giả, giờ phút này cường gia Phi Linh môn phóng vào, lập tức bị tàn sát. Tiếng kêu thảm thiết vang vọng không ngừng, tiếng yêu thú rít gào hội tụ thành âm thanh giống như sấm sét vang vọng trên không trung.

- A, cứu mạng.

- Trốn, chạy mau.

Trong giây lát ngắn ngủi, trong Lan Lăng sơn trang tựa như địa ngục. Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên không dứt bên tai, từng kiến trúc trong Lan Lăng sơn trang sụp đổ, máu chảy thành sông.

Trong tầng thứ tư Thiên Trụ giới, thời gian đã trôi qua bốn tháng. Không biết từ khi nào khí tức trên người tiểu hồn anh theo luyện hóa hồn anh Đế giả kia đang không ngừng kéo lên.

Tu vi của đại hồn anh không có đẳng cấp rõ àng, hoàn toàn là thôn phệ luyện hóa, tăng vọt, không có bất kỳ bình chướng nào.

Giờ phút này, đại hồn anh ở trong Thiên Trụ giới luyện hóa, chẳng biết từ khi nào năng lượng trong thiên địa biến hóa, có cảm giác giống như gió nổi mây phun. Khí tức trên người đại hồn anh càng ngày càng mạnh. Động tĩnh cũng càng lúc càng lớn.

Tới cuối cùng, động tĩnh này thậm chí còn phong vân biến sắc, thế nhưng lại có chỗ khác biệt.

Một lát sau, sau khi đại hồn anh luyện hóa năng lượng linh hồn bàng bạc rốt cuộc mọi thứ lại trở nên yên tĩnh.

Mà lúc này khí tức trên người Đại hồn anh đã đạt tới một trình độ cực kỳ đáng sợ.

Sưu.

Tất cả yên tĩnh trở lại, Đại hồn anh mở hai mát ra, trong hai mắt lan tràn ra tinh quang. Thân thể do tàn hồn, sát khí ngưng tụ ngày càng ngưng thực. Khí tức trên người giờ phút này tuyệt đối đã đạt tới cấp độ Đế giả, uy thế khủng bố khiến cho lòng người rung động.

Ánh mắt khẽ đảo, Đại hồn anh nhìn qua linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm cách đó không xa, lập tức tiến vào trong mi tâm.

Phù.

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, Lục Lâm Thiên đang khoanh chân ngồi trong thế giới tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời đột nhiên mở hai mắt ra. Tinh quang màu vàng từ trong hai mắt bắn ra, khí tức trên người lần nữa cường hãn hơn không ít.

Thân hình Đại hồn anh cũng nhanh chóng xuất hiện trong thế giới này. Lúc này nhiệt độ nóng bỏng trong thế giới này cũng không công kích Đại hồn anh. Thế nhưng Đại hồn anh thân là thân thể hồn anh, trời sinh đã bị áp chế trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm.

Chương 3127: Hồn anh Đế cấp

- Cũng đạt tới Đế giả.

Cảm nhận khí tức trên người Đại Hồn anh, ánh mắt bản thể Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, lập tức mừng rỡ không thôi. Thực lực của Đại hồn anh rốt cuộc cũng đạt tới một độ cao khác. Mà thực lực Đại hồn anh tăng lên hoàn toàn không có bình chướng. Chỉ cần có đủ năng lượng là thực lực có thể tăng lên, điều này quả thực khiến cho Lục Lâm Thiên ghen ghét.

Nếu như đổi lại là Vũ giả và Linh gia mà nói, không cần lĩnh ngộ cùng với tu luyện tâm cảnh, chi cần có đầy đủ năng lượng là có thể tăng tiến tu vi quả thực là một chuyện vô cùng khủng bố.

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, Đại hồn anh trời sinh đã bị uy áp. Lục Lâm Thiên nhanh chóng thu Đại hồn anh vào trong đầu. Trong vòng bốn tháng hắn cũng đã đem chân khí của hai Vũ Đế nhị trọng cùng một Vũ Đế nhất trọng luyện hóa hoàn toàn. Sau khi bỏ đi tạp chất, chân khí chuyển vào trong đan điền còn chưa đạt tới tình trạng khiến cho hắn đột phá.

Tới Đế cấp muốn đột phá vô cùng khó khăn, huống chi đối với người có đan điền khổng lồ như Lục Lâm Thiên mà nói, càng thêm khó khăn.

- Tiếp tục.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lần nữa nhìn về phía thần khí hình dạng giống như chiếc chuông kia. Tâm thần khẽ động, hỏa diễm màu xanh da trời phô thiên cái địa lập tức cuồn cuộn, nhiệt độ khủng bố lập tức phá hủy thần khí hình chiếc chuông lớn kia.

Phanh.

Thần khí nổ tung, vô số bọt khí nóng bỏng màu xanh da trời bắn tứ tung. Dung nham màu xanh da trời cuồn cuộn, nổ tung tạo thành một đám mây hình nấm.

Hai đạo thân ảnh lập tức xuất hiện trong biển hỏa diễm màu xanh da trời bao la, còn chưa lấy lại tinh thần thì đã bị Lục Lâm Thiên cấm chế. Sau đó trong không gian tràn ngập hỏa diễm bao la này truyền đến tiếng kêu thảm thiết.

Có ưu thế thời gian gấp bốn mươi lần bên ngoài trong tầng thứ tư Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên cũng không cần gấp gáp. Hắn ở trong này bốn tháng, thế nhưng ở bên ngoài chỉ có ba ngày mà thôi. Thời gian cũng không dài. Lĩnh ngộ thời gian của Lục Lâm Thiên càng ngày càng mạnh, thì Lục Lâm Thiên càng cảm nhận được sự khủng bố của Thiên Trụ giới.

Huyết Kiếm Đại Đế kia vô cùng khó đối phó, muốn đánh chết người này sợ rằng cần thực lực tuyệt đối cường hãn. Bởi vậy giờ phút này Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể dùng phương pháp nhanh nhất tăng thực lực của mình lên.

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm có mười bốn Đế giả bị vây khốn, cơ hội như vậy Lục Lâm Thiên sẽ không bỏ qua. Thậm chí bản thân Lục Lâm Thiên còn đang hối hận tại sao lúc trước lại đánh chết nhiều cường giả như vậy. Nếu như thôn phệ tất, đối với hắn là chỗ tốt cực kỳ lớn.

Lục Lâm Thiên lần nữa thôn phệ, làm tăng trưởng thực lực của mình để đối phó với với Huyết Kiếm Đại Đế kia.

Huyết Kiếm Đại Đế không chế, Lục Lâm Thiên khó có thể an tâm. Nếu như có thể đột phá Vũ Đế nhị trọng, trong lòng Lục Lâm Thiên cho rằng tới lúc đó cơ hội của hắn sẽ lớn hơn nhiều. Muốn chặn giết Huyết Kiếm Đại Đế cũng dễ dàng hơn.

Lục Lâm Thiên tiếp tục chìm đắm trong việc thôn phệ, tu luyện, thời gian lần nữa trôi qua.

Bên ngoài gió nổi mây phun, cả đại lục rung động, lòng người bàng hoàng.

Trong địa bàn của tất cả các sơn môn lớn trong Thiên Địa minh đều bị tẩy trừ, cảnh tượng hỗn loạn trong đó không tầm thường một chút nào. Hỗn loạn cực lớn, không có ai có thể ngăn cản triệt để.

- Lan Lăng sơn trang bị diệt, Gia Cát Tây Phong và Gia Cát Tử Vân bị bắt. Huyền Sơn môn cũng bị diệt, đều do Phi Linh môn ra tay. Linh Thiên môn thì lại lựa chọn diệt Huyễn Hồn môn trước tiên. Vân Dương Tông thì diệt Quy Nguyên môn.

- Quy Nguyên môn và Huyễn Hồn môn không có đại trận hộ sơn lợi hại. Vân Dương Tông và Linh Thiên môn đương nhiên sẽ chọn Quy Nguyên Môn và Huyễn Hồn môn.

Lam Thập Tam nói.

Linh Thiên môn tuy đề phòng Lan Lăng sơn trang mà không đi diệt, lại chạy tới đại lục Linh Vũ. Có lẽ đám người này đã sớm nhìn trúng đại lục Linh Vũ. Về sau Đông Hải có muốn nhúng tay vào cũng vô cùng khó khăn.

- Phi Linh môn đã ở trong Cổ Vực, Linh Thiên môn chắc hẳn cố ý không động tới Lan Lăng sơn trang. Nếu như phát triển ở Cổ Vực, sau này sớm muộn cũng có đối lập với Phi Linh môn. Có Lục Lâm Thiên, tất cả đều không thành vấn đề. Thế nhưng tương lai nếu như Lục Lâm Thiên không có ở đây, bất luận là sơn môn nào muốn phát triển an toàn trong Cổ Vực đều phải đối mặt với Phi Linh môn đầu tiên. Hiện tại Linh Thiên môn đã sớm tính toán, cho nên mới tình nguyện lui một bước trời cao biển rộng. Đem cơ hội này giao cho Phi Linh môn. Về sau Linh Thiên môn cũng có cơ hội phát triển trên đại lục Linh Vũ.

Tử Yên kinh ngạc, nói:

- Chỉ là ta thật không ngờ Hắc Sát giáo quả thực có quan hệ với Phi Linh môn. Thế nhưng trong này lại có một chút chuyện mà ta không có cách nào hiểu rõ.

- Sợ rằng Hắc Sát giáo là quân bài ẩn mà Lục Lâm Thiên đã sắp xếp từ trước. Tiểu tử kia rất khôn khéo, thế nhưng lần này lại quá khoa trương, đồ sát Đế giả như không a.

Lam Thập Tam rung động không thôi.

- Quan trọng nhất là Thái Cổ U Minh Viêm, đó mới là vật kinh khủng nhất.

Ánh mắt Tử Yên biến ảo, theo hiểu biết của nàng, Thái Cổ U Minh Viêm kia mới tuyệt đối là vật kinh khủng nhất.

- Thiên Địa minh triệt để bị diệt rồi.

Lam Thập Tam nói:

- Lục Lâm Thiên một mình đánh chết gần hết cường giả của Thiên Địa minh. Tiểu tử này quá kinh khủng.

- Huyết Kiếm Đại Đế còn chưa chết, tất cả các sơn môn lớn đều bảo tồn một ít đệ tử thân truyền. Thế nhưng sợ rằng cũng khó thoát khỏi sự đuổi giết của Đế Đạo minh. Trên cơ bản xem như bị diệt. Trận đại chiến này không ngờ lại tới sớm như vậy. Nếu như Đông Vô Mệnh không chết, có lẽ Thiên Địa minh còn có thể kéo dài một đoạn thời gian. Nói không chừng còn kéo dài tới chuyện kia. Lúc đó còn có hy vọng được bảo tồn.

Tử Yên nói.

- Tử Yên, chuyện kia cũng sắp tới rồi đúng không?

Lam Thập Tam ngẩng đầu nhìn Tử Yên nói.

- Dựa theo trước kia mà nói, sau khi Hư không bí cảnh mở ra, chuyện kia cũng sắp tới.

Tử Yên nói.

- Bây giờ ngươi đã là Đế giả, ta còn chậm chạp không tiến, không biết bao lâu mới có thể đột phá. Huống chi không biết là đột phá tốt hay là không đột phá tốt hơn. Sau khi chuyện kia tới, không biết chúng ta sẽ có kết cục như thế nào.

Lam Thập Tam nói.

- Theo lời Phó các chủ nói, bên trong có nguy cơ và cơ duyên lớn lao. Thế nhưng muốn nhận được cơ duyên rất khó. Về phần cụ thể, ngay cả Phó các chủ cũng không biết. Có lẽ chỉ các chủ mới biết được.

Tử Yên nói.

Lam Thập Tam nghe vậy thở dài nói:

- Từ trước tới nay Các chủ chưa từng xuất hiện qua. Cũng không ai nhìn thấy các chủ tồn tại. Ta thậm chí còn hoài nghi, rốt cuộc có Các chủ hay không?

- Ngàn vạn lần không nên nghi ngờ sự tồn tại của Các chủ. Các chủ nhất định có tồn tại, chỉ là Phó các chủ đã từng nói qua. Các chủ biết rõ tất cả chuyện trên đời này, cũng bởi vì như vậy, Thiên Địa các chúng ta mới có thể đứng sừng sững trên đại lục này vô số năm qua.

Tử Yên nói.

Chương 3128: Vũ Đế nhị trọng 1

- Chỉ mong là như vậy.

Mí mắt Lam Thập Tam giật giật, dường như nghĩ tới cái gì đó, hắn lập tức nói:

- Chuyện kia cũng sắp tới, gần đây có tin tức của Vô Tự Thiên Thư hay không?

- Chín bản Vô Tự Thiên Thư vốn là thứ mà tất cả các Đại Hoàng tộc tìm kiếm. Trước đây nghe nói trong tay Lục gia có một bản, thế nhưng cuối cùng cũng không biết như thế nào. Về phần bên ngoài rốt cuộc có phải có chín bản Vô Tự Thiên Thư hay không. Chuyện này cũng không có ai biết được.

Tử Yên nói.

- Chín bản Vô Tự Thiên Thư có liên quan tới bí mật phá toái hư không. Đây là bí mật mà tất cả các Hoàng tộc đều đang tìm kiếm. Không biết có bao nhiêu bản Vô Tự Thiên Thư rơi vào trong tay các Hoàng tộc.

Lam Thập Tam nói.

- Ít nhất bọn họ sẽ không có chín bản. Bằng không bọn họ cũng sẽ không ẩn nhẫn lâu như vậy. Những năm gần đây tất cả các đại Hoàng tộc đều đang âm thầm tìm kiếm Vô Tự Thiên Thư. Đáng tiếc cũng không có nhiều kết quả.

Tử Yên nói.

Trong không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời nóng bỏng, hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn. Giờ phút này tất cả thần khí đều không thấy đâu, tất cả đều tan rã dưới nhiệt độ khủng bố. Mà mười Đế giả trong sáu thần khí cũng đã sớm biến mất, không còn một chút xương cốt nào.

Dưới nhiệt độ khủng bố, một đạo thân ảnh màu xanh đang khoanh chân ngồi. Quanh thân có kim quang lan tràn. khí tức từ từ kéo lên. Cũng không biết hắn đã ở trong không gian này bao lâu.

Dưới nhiệt độ nóng bỏng cuồn cuộn này, dường như đạo thân ảnh màu xanh này không bị ảnh hưởng một chút nào. Trong lòng thanh tĩnh, ngưng thần tĩnh khí luyện hóa năng lượng mênh mông trong cơ thể.

Thời gian trôi qua, Lục Lâm Thiên ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm đã hơn một năm tính từ lần đầu tiên thôn phệ ba Đế giả kia.

Suốt một năm qua, mười Đế giả trong sáu kiện thần khí, có bảy Vũ Đế, ba Linh Đế, trong đó có hai Vũ Đế nhị trọng, năm Vũ Đế nhất trọng. Một Linh Đế nhị trọng và hai Linh Đế nhát trọng đều bị Lục Lâm Thiên thôn phệ.

Linh lực mênh mông tràn ngập thân thể, Lục Lâm Thiên còn chưa kịp luyện hóa, mà trước tiên luyện hóa năng lượng chân khí trong cơ thể. Năng lượng khủng bố này nếu như đặt ở trên thân thể, đủ để phá hủy tất cả kinh mạch của hắn. Thế nhưng trong cơ thể Lục Lâm Thiên, cỗ năng lượng này lại không có một chút nguy hiểm nào. Mà lại là vật đại bổ, trải qua sự luyện hóa của Âm Dương Linh Vũ Quyết, bỏ đi tạp chất sẽ hóa thành chân khí tinh thuần xuyên qua kinh mạch trở về đan điền.

Cứ như vậy, dưới luyện hóa, thời gian lần nữa trôi qua. Lần nữa lại trôi qua một năm, đan điền trong cơ thể Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng đạt tới tình trạng no đủ.

Trong lúc mơ hồ, đắm chìm trong trạng thái tu luyện Lục Lâm Thiên có thể cảm giác ra được, dường như hắn đã chạm vào bình chướng Vũ Đế nhị trọng. Hắn có thể cảm nhận được sự tồn tại rõ ràng của nó.

Thôn phệ, hấp thu chân khí mênh mông của bảy Vũ Đế. Chân khí trong cơ thể hắn bỗng nhiên tăng mạnh. Tuy rằng sau khi đạt tới Đế giả, cấp độ chân khí đã không còn là điều kiện quan trọng để đột phá, lĩnh ngộ cùng với nhân tố khác mới là trọng điểm. Bất quá đối với kẻ biến thái như Lục Lâm Thiên mà nói, trên phương diện lĩnh ngộ hắn đã sớm siêu thoát so với người có cùng tu vi cấp độ. Hiện tại hắn chỉ thiếu chân khí mà thôi.

Thời gian từ từ trôi qua, Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm giác được Thái Cổ U Minh Viêm đang nhanh chóng khôi phục. Rời khỏi phong ấn của Vô Tự Thiên Thư trong Hư không bí cảnh. Linh hồn Thái Cổ U Minh Viêm có thể khôi phục trong thiên địa. Giống như năng lượng trong thiên địa có thể tương trợ Thái Cổ U Minh Viêm khôi phục.

Mà trăm vạn đệ tử Thiên Kiếm môn cùng với cường giả vẫn lạc trong Thái Cổ U Minh Viêm cũng mang đến chỗ tốt cực lớn cho Thái Cổ U Minh Viêm. Những cường giả cùng với đệ tử vẫn lạc, năng lượng trên người thoát ra thiên địa. Đối với nhân loại mà nói không có bất kỳ tác dụng nào. Thế nhưng đối với Thái Cổ U Minh Viêm, thì đó lại là chỗ tốt cực lớn. Có thể thôn phệ vào trong cơ thể.

Ban đầu ở trong Hư không bí cảnh, Thái Cổ U Minh Viêm để cho Mẫu Đơn hấp dẫn người ta tới hố sâu trong lòng đất là hy vọng nhận được một lượng lớn năng lượng để khôi phục. Chỉ cần có người chết trong đó là hắn có thể nhận được chỗ tốt cực lớn.

Giờ phút này Đại hồn anh ở trong đầu bản thể, vẫn đang tiếp tục luyện hóa hồn anh và linh hồn phân thân của Đế giả trong người. Một lần nữa thôn phệ hồn anh và linh hồn phân thân mấy Đế giả, chỗ tốt còn thừa mới để cho kim đao màu vàng và tiểu hồn anh thôn phệ.

Đại hồn anh lần nữa thôn phệ không ít hồn anh và linh hồn phân thân Đế giả. Sợ rằng muốn luyện hóa cũng mất một đoạn thời gian khá lâu. Cho nên Đại hồn anh hiện tại luôn ở trong bản thể luyện hóa.

Trong lúc khí tức trên người Lục Lâm Thiên và linh hồn phân thân từ từ kéo lên, thời gian lần nữa trôi qua. Không biết từ khi nào, quanh thân bản thể Lục Lâm Thiên có năng lượng kỳ dị chấn động, bắt đầu lan tràn ra, không ngừng nhộn nhạo quanh thân.

Sưu Sưu.

Cùng một thời gian này, cũng không biết từ nơi nào có năng lượng thiên địa kéo tới. Ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm rít gào, tạo thành tiếng vang lớn.

Năng lượng thiên địa cuồng bạo giống như một tấm lụa như thực chất, hội tụ ở không gian chung quanh Lục Lâm Thiên. Mở toang hỏa diễm màu xanh da trời chung quanh.

Năng lượng thiên địa cuồng bạo nhanh chóng xoay quanh thân Lục Lâm Thiên, sau đó điên cuồng tiến vào trong người Lục Lâm Thiên. Năng lượng thiên địa khủng bố không ngừng thẩm thấu, Lục Lâm Thiên ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm giống như bàn thạch không bị rung chuyển. Tùy ý để cho năng lượng thiên địa cuồng bạo rót vào, thân thể cũng giống như một cái động không đáy, cắn nuốt năng lượng thiên địa mênh mông.

Trong tầng thứ tư Thiên Trụ giới, Thái Cổ U Minh Viêm ngồi khoanh chân, không gian quanh thân gió nổi mây phun, năng lượng cuồng bạo đang hội tụ quanh thân linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm, lập tức cuồng bạo tiến vào trong linh hồn thể của Thái Cổ U Minh Viêm.

Trong sát na này, Lục Lâm Thiên tỉnh lại, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm cũng biết rõ. Bản thể ở bên trong thế giới của nó đang được năng lượng thiên địa rót vào người. Lúc này ngay cả Thái Cổ U Minh Viêm cũng nhận được chỗ tốt rất lớn, khiến cho thực lực của nó khôi phục với tốc độ cực kỳ khủng bố.

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, chung quanh bản thể Lục Lâm Thiên, năng lượng thiên địa cuồng bạo rót vào tạo thành một vòng xoáy khổng lồ, năng lượng mênh mông điên cuồng tuôn ra.

Cứ như vậy, thời gian cũng không kéo dài bao lâu, giống như đã trôi qua rất lâu, lại giống như chi trong khoảng thời gian ngắn năng lượng thiên địa cuồng bạo tạo thành vòng xoáy mới có dấu hiệu yếu bớt.

Mà giờ khắc này, kim quang quanh thân Lục Lâm Thiên đại thịnh, trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời. Từ xa nhìn lại giống như mặt trời giữa trưa, tràn ngập uy áp sắc bén mà lạnh lẽo.

Chương 3129: Vũ Đế nhị trọng 2

Năng lượng thiên địa cuồng bạo dần dần biến mất không thấy gì nữa. Khi một tia năng lượng thiên địa cuối cùng tiêu tán trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, kim quang quanh thân Lục Lâm Thiên cũng biến mất dưới làn da, lập tức tiêu tán không thấy.

Tất cả yên tĩnh trở lại, bản thể Lục Lâm Thiên còn đang nhắm mắt, ngược lại, ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, vừa rồi dưới trạng thái năng lượng thiên địa tràn ngập khiến cho Thái Cổ U Minh Viêm khôi phục không ít. Nhiệt độ khủng bố so với lúc trước thì còn cuồng bạo hơn nhiều. Thực lực so với trước kia sợ rằng cũng mạnh hơn gấp mấy lần.

Trong không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn, rít gào. Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi, lơ lửng trong không gian tràn ngập hỏa diễm giống như dung nham, hai con mắt nhắm chặt rốt cuộc cũng mở ra.

Sưu.

Hai con mắt nhắm chặt của Lục Lâm Thiên mở ra, kim quang trong mắt hắn bắn ra, giống như hai đạo quang mang vàng thực chất, tựa như hai tấm lụa màu vàng, xuyên thủng một mảnh dung nham bằng hỏa diễm màu xanh da trời phía trước. Cuối cùng tiêu tán trong dung nham hỏa diễm màu xanh da trời.

Phù một tiếng, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí. Trong trọc khí, dường như vì ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm cho nên cũng có cảm giác nóng bỏng. Trong lúc mơ hồ có thể nhìn thấy, trong ngụm trọc khí này còn có khí tức của hỏa diễm màu xanh da trời.

- Vũ Đế nhị trọng sao? Dường như thân thể cũng có chút biến hóa.

Lục Lâm Thiên đứng lên, hai tay nắm lại, cảm nhận lực lượng trong cơ thể, đây là một loại cảm giác lực lượng đột nhiên tăng vọt lên gấp mấy lần. Cấp độ Vũ Đế nhị trọng so với Vũ Đế nhất trọng hoàn toàn là hai tầng thứ.

Mặc dù mới chỉ là Vũ Đế nhị trọng, Huyết Kiếm kia là Vũ Đế tứ trọng, thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên có cảm giác nếu như gặp lại Huyết Kiếm Đại Đế kia, hắn có thể chống lại.

Lúc trước hắn đã giao thủ qua với Huyết Kiếm Đại Đế kia, loại cảm giác này không phải là tự đại, mà là một loại trực giác. Lục Lâm Thiên có thể mơ hồ cảm nhận được, bằng vào tu vi Vũ Đế nhị trọng của hắn, thực lực dường như cũng không dưới Vũ Đế tứ trọng. Có lẽ đây là chỗ tốt của đan điền rộng lớn.

Mà tăng thêm Thái Cổ U Minh Viêm và thủ đoạn trên người hắn. Giờ phút này Lục Lâm Thiên có cảm giác mình tuyệt đối có tiền vốn để liều mạng với Huyết Kiếm Đại Đế kia. Nếu như Huyết Kiếm Đại Đế kia không trốn đi, hắn muốn đuổi giết người này cũng không phải là không làm được. Cho dù là Huyết Kiếm Đại Đế kia tự bạo cũng không có việc gì. Lục Lâm Thiên không dễ bị đánh tan như vậy.

Mà trên phương diện thân thể, tu luyện ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, thời gian trôi qua, Lục Lâm Thiên càng có thể cảm nhận được, thân thể của hắn trong lúc vô hình đã xảy ra biến hóa.

Ở trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, thân thể của hắn dần dần không bị nhiệt độ cao anh hưởng. Thân thể dưới nhiệt độ kinh khủng của Thái Cổ U Minh Viêm, trong lúc vô hình có một ít biến hóa.

Loại biến hóa này cuối cùng sẽ như thế nào Lục Lâm Thiên cũng không biết. Thế nhưng hắn có thê cảm giác được đây là một loại biến hóa tốt. Ít nhất sau này gặp phải đối thủ khủng bố như Thái Cổ U Minh Viêm, hắn tuyệt đối sẽ không chật vật nữa.

Trong cơ thể Thái Cổ U Minh Viêm, Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm giác ra được, đoạn thời gian này ở trong Thiên Trụ giới nó đã mạnh mẽ hơn không ít. Trăm vạn đệ tử và cường giả Thiên Kiếm môn táng thân bên trong biển lửa của Thái Cổ U Minh Viêm.

Lúc này Thái Cổ U Minh Viêm khôi phục tới mức nào, Lục Lâm Thiên cũng không quá rõ ràng. Chuyện này cần phải thử xem mới biết được. Nhưng hắn có thể chắc chắn đã khôi phục khá nhiều.

Cảm nhận một loạt biến hóa, khóe miệng Lục Lâm Thiên không nhịn được nhếch lên. Hắn không ngờ từ Vũ Đế nhất trọng tới Vũ Đế nhị trọng chỉ mất một khoảng thời gian ngắn như vậy. Chuyện này phải cảm tạ đám người Thiên Địa minh kia. Bằng không hắn muốn đột phá tuyệt đối không dễ dàng như vậy.

- Huyết Kiếm lão cẩu, lần sau gặp ngươi chính là ngày giỗ năm sau của ngươi.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, bản thể cùng với Thái Cổ U Minh Viêm chặn đánh Huyết Kiếm, đây không phải là chuyện mà hắn không làm được nữa.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo, năng lượng chân khí của bảy Vũ Đế trong cơ thể hắn đã bị luyện hóa hết. Thế nhưng trên phương diện Linh giả, hắn còn thôn phệ một Linh Đế nhị trọng và hai Linh Đế nhất trọng, linh lực mênh mông còn chưa bị luyện hóa. Trong Thiên Trụ giới, thời gian một năm rưỡi thì bên ngoài cũng chỉ có mười ngày mà thôi. Thời gian cũng không phải quá dài.

Do dự một lát, Lục Lâm Thiên lần nữa khoanh chân ngồi xuống luyện hóa năng lượng linh lực trong cơ thể. Chuyện này cũng không cần thời gian quá dài. Giữ lại linh lực của ba Linh Đế kia tên người, đây cũng không phải là chuyện tốt, phải mau chóng luyện hóa thì hắn mới có thể yên tâm được.

Thời gian từ từ trôi qua, trên đại lục vẫn gió tanh mưa máu. Cả Đế Đạo minh vẫn đang tiến hành tiêu diệt với đệ tử Thiên Địa minh.

Trên Đông Hải, Thiên Vân đảo, Nhật Sát các, Thánh Linh giáo, Thánh Linh cốc liên thủ quét sạch các thế lực. Nguyệt Long các, Thần Kim các, Khôn Dương đảo bị nhổ cỏ tận gốc. Khu vực Đông Hải trong khoảng thời gian ngắn trở thành biển máu.

Ngoài Phi Linh môn dòng người tấp nập, xếp hàng tặng lễ, muốn gia nhập Phi Linh môn. Còn có không ít người của các tiểu thế lực và tiểu gia tộc trên Đông Hải cùng đại lục Linh Vũ cưỡi yêu thú phi hành tới Phi Linh Môn. Bọn họ đều hy vọng đem đệ tử trong tộc gửi vào trong Phi Linh môn, cho nên quảng trường ngoài Phi Linh Môn lúc này chật như nêm.

Đối với những người này người Phi Linh môn đương nhiên không xua đuổi, chỉ phái nhiều nhân thủ tới xử lý mà thôi.

- Nữ tử kia dường như đã tới Phi Linh môn, lại còn ở cùng với Kinh Vân.

Trong Phi Linh môn, đám người Thánh Thủ Linh Đế cùng Hàn Băng Đại Đế, Nam thúc xuất hiện trên một ngọn núi.

- Đã mấy ngày rồi, khí tức thu liễm cũng không tệ. Có lẽ công pháp cực kỳ đặc biệt, thế nhưng thực lực rất mạnh. Tuổi tác dường như cũng không kém Kinh Vân bao nhiêu.

Hàn Băng Đại Đế nói.

- Đoan Mộc huynh, thiếu nữ này quen biết Kinh Vân sao?

Nam thúc nhìn phía trước, trong mắt có chút nghi hoặc và chấn động.

- Hẳn là vậy, có lẽ tới tìm Kinh Vân. Chúng ta đừng quản, nói không chừng là chuyện của người trẻ tuổi.

Ngoài Phi Linh môn, tại một nơi trong sơn mạch, trên một ngọn núi nào đó, một thiếu nữ áo xanh đang nhìn chăm chú về phía Phi Linh môn. Thiếu nữ này bất quá chỉ mười lăm mười sáu tuổi mà thôi thế nhưng đã trổ mã, duyên dáng yêu kiều. Khuôn mặt tinh xảo, thanh tú, da thịt trắng như tuyết. Trên đầu là mái tóc đen nhánh, nhìn qua xinh đẹp tuyệt trần mà lại thoát tục.

Chỉ tiếc là trong ánh mắt vốn thanh tịnh như nước của thiếu nữ kia lúc này lại có chút lạnh lẽo. Nàng lẳng lặng đứng trên ngọn núi, dường như cũng không ngắn.

Chương 3130: Khôi lỗi cửu cấp

Thời gian lần nữa trôi qua, một đạo quang tráo quanh thân Lục Lâm Thiên biến mất, hai mắt hắn mở ra, tinh quang giống như ngôi sao lập lòe. Lúc này hắn đã luyện hóa hết linh lực mênh mông của ba Linh Đế trong cơ thể. Linh lực mênh mông khiến cho Lục Lâm Thiên có thể mơ hồ cảm giác được nếu như hắn muốn đột phá cũng không quá xa vời.

Cấp độ Vũ giả và Linh giả Lục Lâm Thiên đều thi triển Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ để tu luyện và tăng cường thực lực. Thế nhưng muốn đột phá cấp độ Linh giả lại dễ dàng hơn không ít. Dù sao không gian linh lực trong đầu tuy rằng khổng lồ hơn người có tu vi đồng cấp nhiều. Thế nhưng lại không khổng lồ tới tình trạng khủng bố như đan điền. Một lần đột phá đơn giản hơn không ít.

- Lại thôn phệ một Linh Đế nhị trọng và hai Linh Đế nhất trọng có lẽ sẽ đột phá.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên mim cười, thế nhưng kế tiếp hắn cũng không biết nên đi đâu tìm Linh Đế để thôn phệ. Trên đại lục này cũng không có mấy Linh Đế để hắn thôn phệ.

Cảm nhận linh lực trong cơ thể lần nữa tăng lên không ít, Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn, lập tức chau mày, lẩm bẩm nói:

- Không biết có thu hoạch gì không.

Dứt lời, trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện một đống lớn nhẫn trữ vật, chúng cường giả cùng với chúng Đế Thiên Địa minh vẫn lạc. Nhẫn trữ vật đều rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên và Thái Cổ U Minh Viêm. Nếu như cộng lại tương đương với toàn bộ nội tình của Thiên Địa minh, tuyệt đại bộ phận đều rơi vào trong tay mình.

Chính vì điểm này Lục Lâm Thiên mới không tự mình ra tay tiêu diệt tất cả các sơn môn lớn trong Thiên Địa minh. Bởi vì hắn muốn những sơn môn khác trong Đế Đạo minh nhận được một ít chỗ tốt.

Bằng không dùng tính cách của Lục Lâm Thiên, diệt trừ tất cả các sơn môn lớn, tại sao lại để cho Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chí dẫn đầu.

Trong một đống lớn nhẫn trữ vật, Lục Lâm Thiên móc ra tất cả nhẫn trữ vật của Đế giả, bắt đầu kiểm kê thu hoạch. Vượt quá dự kiến của Lục Lâm Thiên chính là trong những chiếc nhẫn trữ vật này không ngờ lại hơn phân nửa không có cấm chế.

Những Đế giả này tuyệt đối tự tin về thực lực của mình, coi như là không địch lại, muốn đánh chết bọn họ, cho dù có tu vi cường hãn hơn cũng khó có thể làm được.

Chi có những Đế giả nhất trọng kia mới bố trí cấm chế trên nhẫn trữ vật của mình. Thế nhưng đối với Lục Lâm Thiên mà nói, muốn cởi bỏ những cấm chế này cũng không phải là chuyện rất khó khăn gì.

Bên trong đại bộ phận nhẫn trữ vật đều không có cấm chế, bởi vậy tiện nghi cho Lục Lâm Thiên. Mở từng chiếc nhẫn trữ vật ra khiến cho khuôn mặt Lục Lâm Thiên biến hóa không ngừng, khi thì điên cuồng, khi thì kinh hi.

Đúng như trong dự đoán của Lục Lâm Thiên, những Đế giả của các sơn môn này cho rằng đặt bảo vật quan trọng của sơn môn ở bất kỳ nơi nào sẽ không quá an toàn, đặt lại trên người bọn họ mới là an toàn nhất. Cho nên nội tình ẩn giấu của tất cả các sơn môn đại bộ phận đều nằm trên người đám người này.

Gần hai mươi chiếc nhẫn trữ vật của Đế giả giờ phút này đều bị Lục Lâm Thiên mở ra. Bên trong đều có trọng bảo, thu hoạch của cả Thiên Địa minh, Lục Lâm Thiên có thể xác định tuyệt đại bộ phận đều rơi vào trong tay hắn. Tăng thêm trọng bảo đạt được trong Hư không bí cảnh. Lục Lâm Thiên xác định, sợ rằng nội tình của lục đại Nhân Hoàng tộc cũng không bằng Phi Linh môn hắn.

- Khôi lỗi cửu cấp a. Vật bất phàm.

Thủ ấn biến hóa, trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện một chiếc nhẫn trữ vật. Giờ phút này có một đầu khôi lỗi xuất hiện.

Chiếc nhẫn trữ vật này Lục Lâm Thiên nhớ rõ hắn thu được trong tay một Vũ Đế của Thần Kim các. Toàn thân khôi lỗi thuần một màu trắng, giống như được mặc một kiện khải giáp màu trắng. Toàn thân trong lúc mơ hồ lan tràn ra uy áp cuồng bạo.

Từ cấp độ nhìn lại, Lục Lâm Thiên biết rõ cấp độ của khôi lỗi này tuyệt đối đạt tới cấp độ cửu cấp sơ giai đỉnh phong. Cũng chính là cường giả Đế cấp tam trọng đỉnh phong.

Khôi lỗi khủng bố như vậy Lục Lâm Thiên cũng không biết được, khôi lỗi này chính là trọng bảo trấn các của Thần Kim các. Lúc trước một vị tiền bối của Thần Kim các hao phí tất cả nội tình, liên thủ với mấy vị Linh Đế mới luyện chế ra được. Khôi lỗi cửu cấp sơ giai đỉnh phong, coi như là Đế giả tứ trọng bình thường cũng khó có thể đánh nát được nó.

Thiên Khôi Đại Đế của Thần Kim các ngay từ đầu nhìn thấy Huyết Kiếm Đại Đế của Thiên Kiếm môn xuất hiện, trong lòng cũng có tính toán chi li, cho nên không kịp gọi khôi lỗi ra.

Mà Thiên Khôi Đại Đế cũng không ngờ bọn họ lại gặp phải đả kích mang tính hủy diệt. Khi muốn gọi ra khôi lỗi thì bản thân đã ở trong tuyệt cảnh. Trước tiên hắn trốn vào trong thần khí, đâu còn có thể thúc dục khôi lỗi. Sợ rằng khôi lỗi này xuất hiện ở bên trong Thái Cổ U Minh Viêm cũng chi có thể hóa thành tro tàn, tự tìm đường chết mà thôi.

Tới cuối cùng, khôi lỗi này lại tiện nghi cho Lục Lâm Thiên. Khôi lỗi cửu cấp sơ giai đỉnh phong, tương đương với Đế giả tam trọng đỉnh phong. Đế giả tứ trọng cũng khó có thể làm gì được nó.

Lục Lâm Thiên cười, giá trị của khôi lỗi cửu cấp sơ giai đỉnh phong khó có thể tính toán hết. Tuyệt đối là trọng bảo, đối với khôi lỗi, Lục Lâm Thiên coi như cực kỳ linh thông. Sau khi kiểm tra, ở trong khôi lỗi này còn có năng lượng linh hồn của Đế giả Thần Kim các kia. Năng lượng linh hồn của Đế giả này không bị xúc động, cho nên khôi lỗi này cũng không bị thúc dục.

Nhưng khi Lục Lâm Thiên kiểm tra lại cực kỳ cẩn thận. Nếu như xúc động tới năng lượng linh hồn của Đế giả trong khôi lỗi này thì khôi lỗi này sẽ tự động phát động công kích. Đến lúc đó hắn sẽ phải đại chiến một hồi. Lục Lâm Thiên cũng không muốn dùng phương thức này để dò xét thực lực của mình hiện tại đạt tới mức nào.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến ảo, bắt đầu khống chế khôi lỗi. Khôi lỗi cửu cấp sơ giai đỉnh phong, đồng thời cũng không khác gì vật chết. Sau quá trình rườm rà, Lục Lâm Thiên lập tức bao phủ ấn ký linh hồn của Đế giả kia trong đầu khôi lỗi.

Ấn ký linh hồn đột nhiên bị xúc động, khôi lỗi cửu cấp sơ giai đỉnh phong lập tức mở mắt ra. Ánh mắt hung ác, lạnh lẽo nhìn thẳng về phía Lục Lâm Thiên, khí tức cuồng bạo đột nhiên tuôn ra.

Cùng một thời gian, Lục Lâm Thiên lập tức bố trí thủ đoạn trong đầu khôi lỗi cửu cấp sơ giai đỉnh phong này. Dùng thủ đoạn sấm sét đánh nát ấn ký linh hồn của Đế giả kia.

Sát khí hung ác, bạo ngược từ trong người khôi lỗi cửu cấp sơ giai đỉnh phong lan tràn ra. Khí tức nhanh chóng biến mất, ánh mắt trống rỗng.

Phù.

Chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi thở dài một hơi. Trọng bảo trấn các của Thần Kim các, cấm chế bên trong khôi lỗi cửu cấp sơ giai đỉnh phong so với bên trong khôi lỗi bình thường còn mạnh hơn nhiều. Cũng khó khống chế.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên dần dần bố trí ấn ký linh hồn cùng với cấm chế của mình.

Chương 3131: Cừu nhân giết cha 1

- Khống chế.

Chỉ còn một bước cuối cùng là có thể thành công, khống chế khôi lỗi cửu cấp sơ giai đỉnh phong, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi mừng rỡ, có chút kích động. Cố gắng nhịn xuống sự kích động trong lòng. Cuối cùng kết xuất một đạo thủ ấn, trong mi tâm có một đạo linh hồn lực lướt vào trong mi tâm của khôi lỗi này.

Đạo linh hồn lực này tiến vào trong mi tâm khôi lỗi. Hai con mắt trống rỗng của khôi lỗi cửu cấp sơ giai đỉnh phong chậm rãi xuất hiện một tia sinh cơ như có như không. Trong hai mắt lan tràn ra tinh mang, khí tức cuồng bạo từ trên người khôi lỗi lan tràn a.

Khí tức này giống như thủy triều, khí thế từ bên trong khôi lỗi cửu cấp sơ giai đỉnh phong này lan tràn ra, chỉ khí thế cũng khủng bố vô cùng. Khí thế này so với người có tu vi Đế giả tam trọng chỉ có mạnh hơn chứ không yếu.

- Khôi lỗi thật mạnh, phát tài rồi.

Lục Lâm Thiên thỏa mãn cười cười, khống chế khôi lỗi cửu cấp sơ giai đỉnh phong. Không thể nghi ngờ là bên người hắn có một Đế cấp tam trọng đỉnh phong, có thể so với Đế cấp tứ trọng.

- Về sau gọi ngươi là Thiên Khôi đi.

Lục Lâm Thiên nói với khôi lỗi màu trắng trước người. Trên người khôi lỗi này có một vật giống như một tầng khải giáp. Sợ rằng lực phòng ngự vô cùng cường hãn.

- Vâng, chủ nhân.

Khôi lỗi màu trắng cung kính đáp, tinh quang quanh quẩn trong ánh mắt trống rỗng.

Lục Lâm Thiên thu Thiên Khôi vào trong nhẫn trữ vật, lập tức rời khỏi thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, thân ảnh xuất hiện trong tầng thứ tư Thiên Trụ giới.

Trong tâm thần dò xét, Lam Linh vẫn đang ở trong tầng thứ nhất Thiên Trụ giới khôi phục. Chịu đựng tám năm tra tấn, phục dụng không ít bảo vật cũng khó có thể khôi phục trong thời gian ngắn, lại càng khó có thể khôi phục tất cả.

Do dự một chút, Lục Lâm Thiên không có đi quấy rầy Lam Linh. Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm ở trong Thiên Trụ giới khôi phục. Bản thể Lục Lâm Thiên thì rời khỏi Thiên Trụ giới, bên ngoài gần đây gió tanh mưa máu. Tuy rằng trên danh nghĩa Thiên Địa minh đã bị diệt. Thế nhưng Lục Lâm Thiên lại có chút không yên lòng. Dù sao Huyết Kiếm Đại Đế kia vẫn còn sống.

Rời khỏi mật thất, Lục Lâm Thiên ở bên ngoài mật thất duỗi cái lưng một cái. Ánh mắt đột nhiên run lên, toàn thân run rẩy không hiểu. Ngoài Phi Linh môn, trong sơn mạch xa xa có khí tức quen thuộc lan tràn tới. Khí tức này khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác tuyệt đối có quan hệ với mình.

Trong sự liên hệ không hiểu này, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được sự tương liên vô hình của thuộc tính Kim, dường như có quan hệ lớn lao với thuộc tính Kim trên người hắn.

Thân ảnh lóe lên, Lục Lâm Thiên lập tức biến mất tại chỗ.

Ngoài Phi Linh môn, trên ngọn núi, một thiếu nữ áo xanh lẳng lặng đứng, mắt nhìn Phi Linh môn phía xa, trong mắt hiện lên sự chấn động.

- Lục Lâm Thiên kia đã là Đế giả. Ta mới là Vũ Tôn, Linh Tôn bát trọng, có thể giết được hắn hay sao?

Hai hàng lông mi trên khuôn mặt tinh xảo của thiếu nữ áo xanh nhíu lại, nàng tự biết Lục Lâm Thiên kia đồn rằng đã tới Đế giả. Sợ rằng tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng. Hai con mắt sáng ngời có hàn ý lan tràn ra.

- Nhất định ta sẽ đợi đến lúc hắn đi ra, chắc chắn hắn sẽ không nhận ra ta. Cho dù là đánh lén ta cũng phải giết hắn báo thù cho phụ thân. Nhất định phải giết hắn.

Thiếu nữ áo xanh nắm chặt hai tay, lẩm bẩm nói.

Sưu.

Trên ngọn núi, sau lưng thiếu nữ áo xanh đột nhiên xuất hiện chấn động khó có thể phát giác ra. Chấn động này khiến cho thiếu nữ này hoàn toàn không có một chút cảm giác nào, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện sau lưng thiếu nữ áo xanh.

Lục Lâm Thiên nhìn đạo thân ảnh màu xanh trước người, từ bóng lưng không khó nhìn ra, tuổi cũng chừng mười lăm mười sáu tuổi, là một thiếu nữ, mái tóc dài màu đen theo gió tung bay, lộ ra khí tức thanh xuân.

Nhìn bóng lưng này, ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, trong lúc mơ hồ hắn có thể nhìn thấy một ít cảm giác quen thuộc.

Giờ phút này trong lòng Lục Lâm Thiên càng thêm rung động. Bởi vì thiếu nữ này thu liễm khí tức cực kỳ huyền ảo, thế nhưng trong cơ thể lại có thuộc tính kim tương liên với hắn. Kim Hoàng khí vượt qua Thiên cấp, so với phụ thân Lục Trung và đại bá Lục Đông cùng với trực hệ Lục gia thì Kim Hoàng khí này còn mạnh hơn rất nhiều. Giống như người thân nhất của hắn, tương liên nhất.

Loại tương liên này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên có chút xúc động, thiếu nữ trước mắt tuyệt đối có quan hệ cực gần với hắn. Không cần chứng minh cái gì, chỉ bằng loại cảm giác này Lục Lâm Thiên cũng có thể xác định.

Sưu.

Khí tức thuộc tính mới trong cơ thể chấn động khiến cho thiếu nữ áo xanh cảm nhận được khí tức sau lưng, thậm chí còn có người vô thanh vô tức xuất hiện sau lưng nàng.

Ánh mắt thiếu nữ áo xanh lập tức biến đổi, đột nhiên xoay người lại, ánh mát cảnh giác nhìn vào một thân ảnh màu xanh sau lưng.

Đạo thân ảnh màu xanh này mặc một bộ trường bào màu xanh, sau lưng còn một kiện áo choàng cũng màu xanh, ánh mắt thanh tịnh sáng ngời khiến cho người ta không dám nhìn thẳng, khóe miệng nở nụ cười nhàn nhạt. Thiếu nữ áo xanh nhìn đạo thân ảnh màu xanh kia, trong lòng đột nhiên có một cảm giác thân thiết khó hiểu, thế nhưng lại cảnh giác lui về phía sau hai bước.

Mà giờ khắc này toàn thân Lục Lâm Thiên run lên, rất giống, quả thực rất giống. Da thịt thiếu nữ này trắng như tuyết, mắt sáng, có một mái tóc đen nhánh như thác nước, xinh đẹp thoát thục. Khí chất cao ngạo, khí chất này khiến cho Lục Lâm Thiên nhớ tới Lăng Thanh Tuyền khi trước. Khí chất này giống Lăng Thanh Tuyền như đúc.

Quan trọng hơn là khí tức trên người nàng, lúc này quay về phía thiếu nữ áo xanh này, Lục Lâm Thiên càng thêm xác định thiếu nữ này nhất định có quan hệ với mình. Trong ánh mắt kia Lục Lâm Thiên mơ hồ có thể nhìn thấy mình.

Còn thuộc tính Kim trên người thiếu nữ áo xanh, thiếu nữ này không phải người Lục gia thế nhưng trên người lại có thuộc tính Kim. Chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này tràn ngập kinh ngạc và khiếp sợ, hắn cũng biết chuyện này đại biểu cho việc gì.

Thiếu nữ áo xanh này có quan hệ với hắn, tuyệt đối có quan hệ. Khí tức Kim Hoàng khí vượt qua Thiên cấp kia đã chứng minh quan hệ của thiếu nữ này rất gần hắn. Huống chi lại tương tự Lăng Thanh Tuyền như vậy.

Toàn thân Lục Lâm Thiên run lên, chẳng lẽ, thiếu nữ áo xanh trước mắt này có....

- Ngươi là ai?

Thiếu nữ áo xanh dùng ánh mắt cảnh giác nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, khí tức trong lúc vô hình tương liên, thuộc tính mới trên người cũng đang nhảy nhót khiến cho nàng không có cách nào áp chế. Chuyện này khiến cho trong lòng nàng vô cùng kinh ngạc.

- Ngươi nói cho ta biết trước ngươi tên là gì, ta sẽ nói cho ngươi biết. Thế nào?

Lục Lâm Thiên cố gắng ngăn chặn đủ loại cảm xúc trong lòng, thăm dò hỏi thiếu nữ áo xanh.

- Ta gọi là Du Thược.

Thiếu nữ áo xanh nhìn Lục Lâm Thiên, không phải nàng không có lòng đề phòng, nhưng mà lúc này nàng có thể cảm giác được dường như đối phương cực kỳ thân cận với mình. Giống như cảm giác ở cùng với Kinh Vân, cũng không biết vì sao nàng lại buột miệng nói ra tên mình.

Chương 3132: Cừu nhân giết cha 2

- Du Thược.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm nói, ánh mắt biến ảo, dường như đang suy nghĩ cái gì đó:

- Du Thược, Lâm Thiên, Du Thược, Lâm Thiên, chẳng lẽ...

Trong lòng hắn giống như có dòng điện tràn vào, toàn thân Lục Lâm Thiên run lên, trong lòng run rẩy khó hiểu. Con mắt chăm chú nhìn vào thiếu nữ áo xanh trước người, bước chân về phía trước hai bước, hỏi:

- Nói cho ta biết, mẫu thân ngươi có phải là Lăng Thanh Tuyền hay không?

- Làm sao ngươi biết? Ngươi biết mẫu thân ta sao?

Nhìn thấy nam tử áo xanh trước mắt tiến lên hai bước, bước chân Du Thược không tự chủ lùi về phía sau hai bước, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc, người này không ngờ lại biết rõ tên của mẫu thân nàng.

- Thật sự, không sai, đúng là...

Toàn thân Lục Lâm Thiên kích động run rẩy, Kim Hoàng khí trên người thiếu nữ áo xanh trước mắt trong lúc vô hình khiến cho hắn có cảm giác giống như huyết mạch tương liên. Khí chất và bộ dáng giống Lăng Thanh Tuyền như đúc, ánh mắt kia giống như hắn. Đây là nữ nhi của hắn, tuyệt đối không sai. Đây là nữ nhi của hắn, cốt nhục của hắn.

- Ngươi rốt cuộc là ai? Ngươi biết mẫu thân ta sao?

Nhìn thấy phản ứng của nam tử áo xanh, ánh mắt Du Thược lần nữa nghi hoặc hơn không ít.

- Mẫu thân ngươi có nói với ngươi cái tên Lục Lâm Thiên hay không?

Lục Lâm Thiên lập tức nhịn xuống sự kích động trong lòng, nhìn thiếu nữ áo xanh trước mắt. Đây là nữ nhi của hắn, thực sự là cốt nhục của hắn, Lăng Thanh Tuyền không lừa gạt hắn, nàng thực sự mang cốt nhục của mình.

Mà giờ phút này trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi nghĩ tới Lục Kinh Vân, Lục Kinh Vân và Du Thược có tuổi tác giống nhau. Chẳng lẽ Lăng Thanh Tuyền sinh đôi sao? Tại sao lại giữ Du Thược bên người, Lục Kinh Vân lại gửi tới Phi Linh môn?

Thế nhưng bây giờ Lục Lâm Thiên cũng không có thời gian nghĩ tới chuyện đó, thiếu nữ trước mắt tuyệt đối là cốt nhục của hắn, tuyệt đối không sai.

- Lục Lâm Thiên sao? Hắn là cừu nhân giết phụ thân ta. Chính là hắn giết phụ thân ta.

Nói tới Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt của Du Thược tràn ngập hàn ý, trong đôi môi đỏ bắn ra sát ý.

- Cừu nhân giết phụ thân?

Toàn thân Lục Lâm Thiên run lên, ánh mắt lập tức biến đổi, ánh mắt ngốc trệ một hồi. Ánh mắt nhìn về phía thiếu nữ áo xanh trước mắt, bỗng nhiên trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng áy náy.

Bất kể là đối với Du Thược hay là đối với Lăng Thanh Tuyền, Lục Lâm Thiên biết rõ mình đã thiếu nợ hai người quá nhiều. Từ lúc còn là một đứa bé cho tới thiếu nữ duyên dáng yêu kiều như hiện tại, mười mấy năm nay Lăng Thanh Tuyền một mình nuôi dưỡng nó lớn lên, tâm huyết trong đó nhiều không tả xiết.

Từ khi còn là trẻ con cho tới một thiếu nữ bây giờ, hắn không làm tròn trách nhiệm của một người phụ thân, hắn lại không biết một chút nào, Du Thược không có bất luận một chút tình thương gì của cha. Có lẽ Du Thược cũng vô số lần hỏi phụ thân mình ở đâu, mà hắn lại không biết một chút nào. Lăng Thanh Tuyền trừ nói dối ra thì nàng còn có thể nói thế nào.

Lục Lâm Thiên khe khẽ thở dài, giờ phút này hắn cũng hiểu được Lăng Thanh Tuyền tại sao lại làm vậy.

- Ngươi cũng biết Lục Lâm Thiên sao? Đúng rồi, ngươi còn chưa nói cho ai biết ngươi là ai?

Du Thược ngẩng đầu, nhìn Lục Lâm Thiên, chẳng biết tại sao càng ngày nàng càng cảm nhận được một cảm giác thân thiết không hiểu đối với nam tử áo xanh này.

- Ta là..

Ánh mắt Lục Lâm Thiên rưng rưng, trong lòng chua xót.

- Du Thược.

Nhưng vào lúc này, một đạo lưu quang giống như cầu vồng cấp tốc rơi xuống, trong nháy mắt ngắn ngủi hóa thành một đạo thân ảnh xinh đẹp xuất hiện bên người Du Thược.

Đạo thân ảnh xinh đẹp động lòng người này có một mái tóc dài màu đen, sợi tóc phiêu đãng lộ ra khuôn mặt vũ mị, trắng nõn không trang điểm, không nhiễm bụi trần. Ánh mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên run rẩy, đây không phải là Lăng Thanh Tuyền thì còn có thể là ai.

- Mẫu thân, làm sao người lại tới đây?

Thân thể Du Thược chuyển động, ánh mắt biến đổi, nàng vụng trộm rời khỏi giới tới đây. Lúc này nhìn thấy mẫu thân tự mình đến, trong lòng có chút sợ hãi mẫu thân, nàng biết rõ nhất định mẫu thân tới đây là tìm nàng.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền nhìn vào người Du Thược trước tiên, nhìn thấy Du Thược bình yên vô sự, lúc này nàng mới nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Nhìn thân ảnh quen thuộc mà lạ lẫm mấy năm không gặp, tăng thêm có Du Thược bên người, lúc này trong lòng nàng chấn động. Chỉ là không ai có thể cảm nhận được.

- Nàng tới rồi sao?

Nhìn Lăng Thanh Tuyền, hai người nhìn nhau, bầu không khí có chút khác thường. Mãi một lúc lâu sau, Lục Lâm Thiên mới mở miệng hỏi. Nhìn mẫu tử trước mắt, hắn thiếu nợ các nàng quá nhiều, chuyện này không có liên quan tới ân oán với Linh Vũ giới.

- Quả nhiên ngươi không chết mà còn sống.

Lăng Thanh Tuyền nhíu mày, lại nhìn Du Thược bên người, khẽ nở nụ cười khổ rồi thở dài sâu kín. Cảnh này sớm muộn gì cũng sẽ xảy ra.

- Những năm này khổ cho nàng rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn hai mẫu tử này rồi nói:

- Du Thược đã lớn như vậy, trong nháy mắt đã trôi qua hơn chục năm a.

Lăng Thanh Tuyền nghe vậy, mấy câu này rơi vào trong tai nàng khiến cho toàn thân nàng không nhịn được run lên. Lời này khiến cho nàng nhớ tới chuyện hơn chục năm qua nàng chưa từng có ngày nào dễ dàng. Người khổ nhất là Du Thược, từ nhỏ nó không có được tất cả, tuổi thơ vốn nên khoái hoạt vui vẻ thế nhưng nó cũng không có. Cho dù nàn có quan tâm nhiều hơn nữ cũng không có cách nào đền bù tổn thất của nó.

Hai hàng lông mi cau lại, Lăng Thanh Tuyền nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt có u oán, có hận, có bất đắc dĩ. Tất cả mọi chuyện đã xảy ra, không có cách nào quay ngược lại.

Sưu Sưu.

Trong Phi Linh môn có từng tiếng xé gió lập tức vang lên.

Khí tức bên này chấn động rốt cuộc thu hút sự chú ý của chúng cường giả Phi Linh môn, từng đạo thân ảnh hóa thành cầu vồng phóng tới. Mười mấy đạo thân ảnh phóng tới rồi đáp xuống ngọn núi.

Mấy người dẫn đầu chính là Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lục Tâm Đồng, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Mẫu Đơn... Tiếp đó còn có đám người Dương Quá, Hàn Băng Đại Đế, Thánh Thủ Linh Đế, Lục Trung và La Lan thị cũng có mặt.

Lục Tâm Đồng và Dương Quá, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn tới Lục gia liền nói tới chuyện Kinh Vân cho hai người Lục Trung và La Lan thị nghe. Biết được Lục Kinh Vân chính là cốt nhục của Lục Lâm Thiên, La Lan thị và Lục Trung cùng với chúng nhân Lục gia khiếp sợ không thôi.

Đặc biệt là La Lan thị và Lục trung, bọn họ luôn coi Lục Kinh Vân là cháu của mình. Thế nhưng lúc này biết được Lục Kinh Vân quả thực chính là huyết mạch Lục gia, cốt nhục của Lục Lâm Thiên, chính là thân tôn tử của hai người, loại kích động này không có cách nào nói nên lời. Hai người rốt cuộc cũng không có cách nào nhịn được, lập tức cùng với đám người Bắc Cung Vô Song và Lục Tâm Đồng trở lại Phi Linh Môn.

Chương 3133: Hắn là phụ thân con

Nhưng mấy ngày này Lục Kinh Vân đang bế quan, không biết khi nào mới xuất quan. Mà Bạch Linh đã trở lại Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc với Tử Hiên lão tổ. Thân là tộc trưởng Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc, sau khi từ Hư không bí cảnh đi ra nàng còn chưa trở về tộc cho nên hiện tại có rất nhiều chuyện cần làm.

Vừa rồi Lăng Thanh Tuyền tạo nên chấn động khiến cho chúng cường giả Phi Linh môn chú ý. Hiện tại cũng không phải là lúc thái bình, tăng thêm mọi người cũng đã sớm phát hiện ra Lục Lâm Thiên tới ngọn núi này cho nên mới tới đây.

- Lăng Thanh Tuyền.

Từng đạo thân ảnh rơi vào bên người Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lục Tâm Đồng đáp xuống đất. Ánh mắt nhìn vào trên người Lăng Thanh Tuyền, đôi mắt xinh đẹp chấn động. Mọi người đều nghe Lục Lâm Thiên nói tới, Lục Kinh Vân có khả năng là do Lăng Thanh Tuyền sinh ra.

- Kim Hoàng khí.

Mà ánh mắt hai người Lục Trung, La Lan thị nhanh chóng nhìn về phía Du Thược. Kim Hoàng khí trên người trong lúc vô hình chấn động khiến cho hai người cảm nhận được mối liên hệ vô hình.

Rõ ràng Du Thược cũng cảm nhận được thuộc tính mới trong cơ thể chấn động, ánh mắt có chút nghi hoặc đánh giá hai người Lục Trung và La Lan thị.

Nhìn chúng nữ bên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt Lăng Thanh Tuyền run lên, chẳng biết tại sao trong lòng đột nhiên có chút chua xót. Nhìn Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng cùng với Lữ Tiểu Linh, lập tức nói với Du Thược:

- Du Thược, chúng ta đi.

- Mẫu thân, con không đi, con còn muốn...

Du Thược không muốn đi, mục đích nàng tới đây là muốn chặn đánh Lục Lâm Thiên, nàng phải báo thù cho người phụ thân mà nàng chưa từng thấy mặt. Lúc này ngay cả Lục Lâm Thiên kia cũng còn chưa gặp mặt, nàng sao có thể cam lòng rời đi.

- Ngay cả lời mẫu thân con cũng không nghe sao? Mau đi với ta.

Lăng THanh Tuyền khẽ quát một tiếng, ánh mắt nhìn hầm hầm về phía Du Thược.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Du Thược hiện lên sự sợ hãi, mẫu thân chưa từng giận dữ với nàng khiến cho lúc này nàng có chút sợ hãi.

- Du Thược vẫn còn là trẻ con, nàng có giận dữ thì cứ phát tiết với ta.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên ngăn cản trước mặt Lăng Thanh Tuyền, hắn biết rõ có lẽ Lăng Thanh Tuyền đang tức giận hắn cho nên mới làm như vậy.

- Du Thược không có quan hệ với ngươi, không khiến ngươi quản. Ngươi cứ trông coi nữ nhân bên cạnh ngươi là được rồi. Mẫu tử chúng ta sống chết ra sao không tới lượt ngươi quản.

Lăng Thanh Tuyền nhìn Lục Lâm Thiên, không ngờ lại nói ra những lời này. Lúc này trong lòng nàng rối như tơ vò, không hiểu sao mình lại nói vậy.

Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng, Lục Tâm Đồng cùng với những người khác nghe Lăng Thanh Tuyền nói vậy, ánh mắt lần nữa biến đổi. Lăng Thanh Tuyền không phải mẫu thân của Lục Kinh Vân sao? Tại sao lại còn có một nữ nhi tuổi tác không sai biệt lắm với Lục Kinh Vân là bao. Thần thái cơ hồ giống Lăng Thanh Tuyền như đúc, trong lúc mơ hồ không khó nhìn ra được dáng vẻ của Lục Lâm Thiên.

Trong sát na mọi người nhìn nhau, trong mắt có chút nghi ngờ.

Lời nói của mẫu thân lúc này Du Thược cũng nghe thấy, nàng cũng cực kỳ nghi hoặc, dường như mẫu thân với nam tử áo bào xanh này có quan hệ cực sâu.

- Quả thực ta phải xin lỗi Du Thược và nàng, trước kia ta không biết rõ tình hình. Hiện tại nàng cho ta một cơ hội đi, để cho ta đền bù tổn thất cho nàng.

Lục Lâm Thiên nhìn Lăng Thanh Tuyền, nếu như hắn biết rõ chuyện này thì những năm qua tuyệt đối sẽ không để ý tới. Giờ phút này Lục Lâm Thiên muốn có một cơ hội đền bù tổn thất.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền run lên, xuất hiện chấn động, lại cắn răng nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi không nợ ta và Du Thược cái gì. Cho nên ngươi không cần phải đền bù tổn thất. Hiện tại ngươi tránh ra, để cho mẫu tử chúng ta đi.

- Ta sẽ không để cho mẫu tử nàng rời đi. Một khi ta biết rồi thì sẽ không để cho mẫu tử nàng rời xa ta.

Lục Lâm Thiên nhìn Lăng Thanh Tuyền, nếu như lúc này hắn để cho mẫu tử nàng rời khỏi, không biết lần sau gặp lại sẽ tới bao giờ.

- Lục Lâm Thiên, rốt cuộc ngươi muốn làm gì? Mẫu tử chúng ta không có bất kỳ quan hệ gì với ngươi. Ngươi tránh ra.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền run lên, lớn tiếng quát Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên...

Du Thược nghe vậy toàn thân đột nhiên run lên, ánh mắt chăm chú nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên, trong mắt có hận ý bắn ra.

Lúc này Lăng Thanh Tuyền mới ý thức được trong lúc vô tình mình đã nói ra ba chữ kia, để cho Du Thược biết được một ít chuyện nó không nên biết rõ. Nàng hiểu rõ ba chữ này đại biểu bao nhiêu hận ý trong thâm tâm của nữ nhi nàng.

- Du Thược, chúng ta đi thôi.

Lăng Thanh Tuyền quay đầu nói với Du Thược, trong nháy mắt này thân ảnh của Du Thược xẹt qua không trung.

- Hóa ra ngươi chính là Lục Lâm Thiên, là ngươi giết phụ thân ta? Ta muốn báo thù cho phụ thân ta.

Cừu hận từ nhỏ đã chôn sâu trong lòng giờ phút này bộc phát. Ánh mắt Du Thược trầm xuống, đột nhiên Kim Hoàng khí trên người phô thiên cái địa lan tàn ra, khí tức sắc bén lạnh lẽo tràn ngập thiên địa rồi khuếch tán.

- Là Kim Hoàng khí, Kim Hoàng khí vượt qua Thiên cấp.

Tiếng kinh ngạc vang lên, mọi người ở đây đều biết Kim Hoàng khí nồng đậm như vậy trên người thiếu nữ áo xanh đại biểu cho điều gì cho nên mới kinh ngạc.

Sưu

Du Thược rút thanh trường kiếm trong tay ra khỏi vỏ, kim quang quanh thân đại thịnh, trong sát na trên trường kiếm có một đạo kiếm quang bắn ra. Dùng xu thế sấm sét hung hăng đâm về phía Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên, ta muốn giết ngươi báo thù cho phụ thân ta.

Du Thược khẽ kêu, cừu hận ngập trời trong giây lát bộc phát. Tu vi Vũ Tôn bát trọng trong chớp mắt toàn lực thi triển. Tốc độ ra tay so với tia chớp còn nhanh hơn vài phần, lập tức đâm một kiếm về phía ngực Lục Lâm Thiên.

- Tất cả lui ra.

Trong sát na, Lục Lâm Thiên lại vung tay về phía sau, ý bảo đám người Lục Tâm Đồng, Bắc Cung Vô Song, nghĩa phụ Nam thúc, sư phụ Thánh Thủ Linh Đế lùi về phía sau.

- Du Thược, mau dừng tay, dừng tay.

Lăng Thanh Tuyền nhìn thân ảnh Du Thược biến mất, sắc mặt đại biến, nhanh chóng nhìn thấy Du Thược đâm một kiếm về phía ngực Lục Lâm Thiên, ánh mắt đột nhiên kinh hãi, miệng quát lớn:

- Lục Lâm Thiên, ngươi mau tránh ra đi. Du Thược sẽ gïếŧ ngươi đó, nhanh tránh ra đi.

Sưu.

Tất cả đã không có cách nào ngăn cản, trường kiếm trong tay Du Thược đã xuyên qua l*иg ngực Lục Lâm Thiên, một kiếm xuyên qua thân thể, ngập tới tận chuôi. Một vòi máu tươi lập tức từ trên mũi kiếm phun ra.

Ánh mắt Du Thược run lên, gần trong gang tấc, tay nắm chuôi kiếm không biết vì sao trong lòng nàng đột nhiên đau đớn. Giống như trong lòng bị vật gì sắc bén cứa qua vậy.

Sưu.

Trong Phi Linh môn, Lục Kinh Vân đang bế quan đột nhiên thu liễm kim quang, hai mắt mở ra, không biết tại so tâm thần đang chìm đắm trong lĩnh ngộ đột nhiên hắn cảm thấy đau đớn trong lòng.

Chương 3134: Phụ tử nhận nhau 1

- Du Thược dừng tay, hắn là phụ thân của con, con không được giết cha con.

Lăng Thanh Tuyền lớn tiếng kêu, âm thanh quanh quẩn trong ngọn núi một lúc lâu không tiêu tán:

- Hắn... là... phụ thân... Con không thể giết phụ thân...

Âm thanh này rơi vào trong tay Du Thược lại giống như sấm sét, thân thể run lên, mắt nhìn nam tử mặc trường bào màu xanh trước mắt, khuôn mặt trẻ trung ngây dại.

- Du Thược...

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt đang ngốc trệ kia. Giờ phút này hắn trước mặt hắn là nữ nhi của hắn, là huyết mạch của hắn.

- Không, ngươi không phải là phụ thân của ta.

Du Thược lắc đầu, ánh mắt kinh hãi. Thân hình lảo đảo lùi về phía sau mấy bước, tránh khỏi Lục Lâm Thiên vuốt ve. Trường kiếm trong tay cũng rút từ trong ngực Lục Lâm Thiên ra mang theo máu tươi phun ra, nhiễm đỏ trường bào màu xanh trên người hắn.

- Lâm Thiên.

Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng, La Lan thị cùng những người khác lúc này mới phục hồi tinh thần lại, đều khẩn trương đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Ta không sao.

Lục Lâm Thiên khẽ phất tay nói, ý bảo mọi người mình không sao.

Vốn Lăng Thanh Tuyền cũng muốn tiến lên, thế nhưng nhìn thấy chúng nữ Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn đã sớm vây quanh hắn, trong mắt nàng hiện lên sự bất đắc dĩ.

- Mẫu thân, có phải người gạt con hay không? Người đã nói phụ thân con đã chết, là Lục Lâm Thiên này giết phụ thân con.

Thân thể Du Thược thối lui đến bên người Lăng Thanh Tuyền, nhìn Lăng Thanh Tuyền, ánh mắt khẩn cầu biết được đáp án. Tất cả mọi chuyện vượt quá phạm vi chịu đựng của tâm linh nho nhỏ kia.

- Du Thược, mẫu thân bất đắc dĩ mới nói dối con. Ta không phải là người giết phụ thân con. Phụ thân con cũng không chết. Ta chính là phụ thân con.

Thân thể Lục Lâm Thiên bước lên phía trước, máu tươi lúc trước trên ngực nhuộm đỏ y phục, thế nhưng lúc này đã không còn có máu tươi tràn ra.

- Không! Ngươi lừa ta, ngươi không phải là phụ thân ta. Phụ thân ta đã chết.

Du Thược quay đầu lại, ánh mắt có chút bối rối nhìn qua Lục Lâm Thiên, giờ phút này tâm nàng loạn như ma, nàng không biết mình nên làm cái gì bây giờ.

- Ta không lừa con, trên người con có thuộc tính mới gọi là thuộc tính Kim. Trên người ta có Kim Hoàng khí chính là minh chứng tốt nhất. Ta là phụ thân con, con là nữ nhi của ta. Nữ nhi của Lục Lâm Thiên ta.

Lục Lâm Thiên nhìn Du Thược, toàn thân có kim quang lan tràn ra, trong thiên địa lập tức có thuộc tính kim ngập trời lan tràn ra.

Sưu.

Trên ngọn núi kim quang rực rỡ, toàn thân Du Thược run lên, thuộc tính kim quanh thân không tự chủ được mà lan tràn. Kim Hoàng khí trên người tràn ngập, hòa tan vào làm một thể với Kim

Hoàng khí trên người Lục Lâm Thiên.

Giờ phút này trên thân hai người La Lan thị, Lục Trung cũng có Kim Hoàng khí không tự chủ được mà lan tràn ra.

Ánh mắt Du Thược run run, không ngừng lắc đầu, thế nhưng dưới Kim Hoàng khí tràn ngập, nàng không thể không tin tất cả mọi thứ, nàng quay đầu nhìn Lăng Thanh Tuyền bên người rồi hỏi:

- Mẫu thân, đây có phải sự thực hay không? Nói cho con biết, có phải là thật hay không?

Đôi mắt đen nhánh vốn thâm thúy sáng ngời của Lăng Thanh Tuyền, giống như vừa nhìn có thể khiến cho người ta lún sâu vào giờ phút này lại tràn ngập vẻ bất đắc dĩ. Nhìn qua ánh mắt khẩn cầu của nữ nhi, nàng cũng chỉ có thể gật đầu.

Toàn thân Du Thược run lên, địa phương mà nàng vừa mới đâm một kiếm vào không ngờ lại là l*иg ngực của phụ thân mà nàng ngày nhớ đêm mong.

Keng.

Bàn tay cầm kiếm của Du Thược đột nhiên như mất hết sức, trường kiếm rơi xuống mặt đất.

- Du Thược, hiện tại con tin chưa? Ta chính là phụ thân của con.

Trong kim quang rực rỡ, toàn thân Lục Lâm Thiên được kim quang bao phủ, mắt nhìn Du Thược rồi nói.

- Tại sao lại có thể như vậy? Ngươi là phụ thân của ta, vì sao từ nhỏ tới hiện tại lại không tới tìm ta? Người khác đều có phụ thân, vì sao ta lại không có?

Nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt Du Thược bối rối, tất cả mọi chuyện đối với nàng mà nói quá mức rung động, làm cho nàng không có cách nào thích ứng. Trong mắt không biết là bối rối hay là khẩn trương mà có nước mắt chảy xuống gò má thanh xuân kia.

- Xin lỗi con, chuyện trước kia ta không biết, con cho ta một cơ hội được chứ?

Lục Lâm Thiên nói, thân thể chậm rãi đi tới trước người Du Thược, giơ tay muốn lau đi nước mắt trên khuôn mặt kia.

- Ngươi không phải là phụ thân ta, ngươi không xứng làm phụ thân ta.

Trong chớp mắt này, Du Thược phất tay ngăn cản bàn tay Lục Lâm Thiên, thân ảnh lóe lên lướt lên không trung.

- Du Thược, con muốn đi đâu?

Lăng Thanh Tuyền nhìn lên không trung nói.

- Ta hận các ngươi, các ngươi một người gạt ta, một người không quan tâm tới ta. Ta hận các ngươi.

Du Thược quát lớn, âm thanh quanh quẩn trên không trung. Gợn sóng trên không trung bị xé rách. Lúc này nàng chỉ muốn nhanh chóng rời khỏi đây, rời khỏi nơi này càng xa càng tốt.

- Du Thược.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên không trung, hai mắt ướt át, đỏ ửng. Ban đầu ở trong Tử Vong Thâm Uyên hắn đã biết được chuyện Lăng Thanh Tuyền có con với mình. Thế nhưng không ngờ hắn lại bán tin bán nghi. Nếu như lúc trước hắn chịu đi tìm luôn, có lẽ có thể cố gắng đền bù tổn thất. Ít nhất khi Du Thược còn nhỏ còn có được bóng dáng của phụ thân. Đền bù khoảng trống trong tâm linh nho nhỏ của nó.

- Ca ca, có muốn muội đuổi theo Du Thược hay không?

Chuyện đại khái Lục Tâm Đồng đã nghe rõ ràng, thiếu nữ áo xanh kia chính là hài tử của ca ca. Giờ phút này Dương Quá, Thánh Thủ Linh Đế, Nam thúc, Hàn Băng Đại Đế, Mẫu Đơn, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lục Trung, La Lan thị cũng khiếp sợ không thôi.

- Ta đi thôi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo, cúi đầu nói với Lục Tâm Đồng.

- Lục Lâm Thiên, nếu như ngươi muốn tốt cho Du Thược tốt nhất nên để cho nó yên lặng một ít, tránh xa nó ra.

Lăng Thanh Tuyền nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Ta chỉ muốn nó an toàn, cho dù là nó tiếp tục hận ta.

Lục Lâm Thiên nói.

- Nó còn có thể gặp chuyện gì chứ? Ngươi đừng quấy rầy nó là được rồi. Trước tiên cứ chiếu cố nữ nhân bên cạnh ngươi đi. Du Thược có ta ở đây, sẽ không xảy ra bất luận chuyện gì. Hơn chục năm qua bên người nó chỉ có một mình ta. Cũng không phải vẫn tốt hay sao?

Lăng Thanh Tuyền nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên nhìn Lăng Thanh Tuyền, những lời này khiến cho trong lòng hắn có chút đau đớn.

- Thanh Tuyền...

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngốc trệ nhìn một hồi.

- Đừng có gọi thân thiết như vậy, chúng ta không có quan hệ gì hết.

Lăng Thanh Tuyền ngắt lời Lục Lâm Thiên.

- Du Thược, có phải còn có ca ca hoặc là đệ đệ hay không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, bất đắc dĩ nói với Lăng Thanh Tuyền, Lục Kinh Vân và Du Thược đều có tuổi tác giống nhau. Mà hắn chỉ có quan hệ với một mình nàng, trừ nàng ra không có ai khác.

- Ngươi có ý gì?

Lăng Thanh Tuyền nhìn Lục Lâm Thiên, khẽ cắn cặp môi đỏ mọng, nói:

- Ngươi cho rằng ta cũng giống như ngươi sao? Ngươi đừng quá phận.

Chương 3135: Phụ tử nhận nhau 2

- Không phải ta có ý kia, ý của ta là Du Thược có phải có một bào ca ca hoặc là bào đệ đệ hay không?

Lục Lâm Thiên giải thích, sợ Lăng Thanh Tuyền sẽ hiểu sai ý mình.

Lăng Thanh Tuyền nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt trầm xuống nói:

- Ta thấy ngươi không chỉ có một đứa con là Du Thược a. Ngay cả ngươi cũng không rõ, cũng không biết là nữ tử nào lại bị ngươi chà đạp. Du Thược không nhận ngươi là báo ứng của ngươi.

- Lục Lâm Thiên, ngươi không nên quấy rầy Du Thược, không có ngươi nó sẽ tốt hơn, nó cũng không cần của ngươi thứ gì.

Dứt lời, quang mang màu trắng dưới chân Lăng Thanh Tuyền lóe lên, lập tức bắn lên trên không trung rồi biến mất không thấy.

- Kinh Vân, sau con lại tới đây?

Âm thanh tràn ngập sự kinh ngạc của La Lan thị vang lên, trên ngọn núi, thân ảnh Lục Kinh Vân không biết từ khi nào đã lặng lẽ xuất hiện trên ngọn núi. Mọi người vừa rồi đều bị rung động cho nên không ngờ lại không có ai phát hiện ra.

Lục Lâm Thiên vốn muốn nói với Lăng Thanh Tuyền vài câu, nghe thấy La Lan thị lên tiếng lập tức quay đầu lại nhìn. Lúc này trên ngọn núi có một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi đang ánh mắt mờ mịt đang đứng đó.

- Thiếu niên này có khuôn mặt giống như điêu khắc, góc cạnh rõ ràng, tuấn mỹ dị thường. Mái tóc đen nhánh mà rậm rạp, đôi mắt vốn cuồng ngạo dưới mày kiếm lúc này lại mờ mịt, ngơ ngác nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Nhìn Lục Lâm Thiên và Lục Kinh Vân, ánh mắt Bắc Cung Vô Song biến ảo, lập tức biến mất tại chỗ, Độc Cô Cảnh Văn do dự một chút cũng theo Bắc Cung Vô Song rời đi.

Ánh mắt biến ảo, Lục Lâm Thiên lần nữa nhìn lên không trung, lập tức cúi đầu nhặt thanh trường kiếm của Du Thược lên trong tay.

- Kinh Vân, cháu của ta. Hóa ra con là cháu trai thực sự của ta.

Thân ảnh La Lan thị lập tức đi tới bên người Lục Kinh Vân, tuy rằng nàng đã sớm biết rõ chuyện này, thế nhưng lúc này vẫn không nhịn được mà kích động, rơi lệ.

- Nãi nãi.

Lục Kinh Vân nhìn thấy La Lan thị, lập tức quỳ hai gối xuống đất hành lễ.

- Mau đứng lên đi, để nãi nãi xem nào.

La Lan thị vội vàng kéo Lục Kinh Vân đứng lên, vẻ mặt cao hứng.

- Kinh Vân.

Lục Lâm Thiên đi tới bên người Lục Kinh Vân, lúc này nhìn thiếu niên trước mắt kia Lục Lâm Thiên có cảm giác quen thuộc, lại có cảm giác lạ lẫm. Trong lúc vô hình Kim Hoàng khí tương liên, Lục Lâm Thiên không có một chút hoài nghi nào đây chính là cốt nhục của mình.

Thế nhưng rõ ràng trong lời nói của Lăng Thanh Tuyền thì nàng cũng không biết sự tồn tại của Lục Kinh Vân. Vậy thì mẫu thân Lục Kinh Vân là ai, Lục Lâm Thiên nghĩ vỡ đầu cũng không nhớ nổi. Trừ Lăng Thanh Tuyền ra, bên ngoài qua thực hắn chưa từng chạm qua nữ nhân nào. Thế nhưng tại sao Lục Kinh Vân lại đột nhiên xuất hiện?

- Phụ thân...

Lục Kinh Vân nhìn sư phụ trước mắt, ánh mắt thâm thúy sáng ngờ kia lúc này chấn động không thôi, mãi một lúc lâu sau mới mở miệng kêu một tiếng phụ thân.

- Con cũng biết rồi sao?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, tiếng phụ than này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên run lên.

- Con đã nghe được, con cũng có thuộc tính mới giống Du Thược như đúc. Đều là Kim Hoàng khí, đây là minh chứng tốt nhất.

Lục Kinh Vân nhìn Lục Lâm Thiên, quỳ xuống đất hành lễ:

- Kinh Vân bái kiến phụ thân.

- Mau đứng lên đi, ta quả thực phải xin lỗi con.

Giờ phút này hai mắt Lục Lâm Thiên run lên, có chút ươn ướt, lập tức ôm thanh niên trước mặt vào trong ngực.

- Ài...

Trên ngọn núi, mọi người khẽ than thở.

Mẫu Đơn ở bên cạnh thì nhíu mày, có chút nghi hoặc. Không biết từ lúc nào đã đi cạnh Bối Nhi, dường như quan hệ của hai người cũng không tệ lắm.

Trên không trung sơn mạch, hai đạo thân ảnh xinh đẹp phá không bay ra, lập tức ngăn cản trước người Lăng Thanh Tuyền.

Lăng Thanh Tuyền nhìn hai người đột nhiên ngăn cản trước mắt, nhị nữ Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn nàng đều biết. Vô luận là thực lực hay là dung mạo của nhị nữ đều không dưới nàng. Thực lực giờ phút này đã đột phá Đế cấp, nàng lại càng không thể so sánh được.

- Các ngươi có ý gì?

Lăng Thanh Tuyền nhìn Bắc Cung Vô Song cùng với Độc Cô Cảnh Văn đang ngăn cản trước người, mái tóc đen nhánh rũ xuống, nhìn qua giống như tiên tử không nhiễm bụi trần, khuôn mặt tuyệt mỹ, ngũ quan tinh xảo. Nhìn qua nhu nhược mà ưu nhã, giờ phút này ánh mắt trong lúc vô hình chuyển thành vẻ lạnh lùng giống như cự tuyệt người khác ngoài ngàn dặm. Khiến cho người ta có cảm giác toàn thân lạnh lẽo.

- Lăng cô nương, chúng ta không có ác ý gì.

Bắc Cung Vô Song nhìn Lăng Thanh Tuyền rồi nói:

- Chúng ta tới đây chỉ là xin Lăng cô nương cho Lâm Thiên một cơ hội. Để cho Lâm Thiên sau này chiếu cố mẫu tử các ngươi.

- Khanh Khách.

Lăng Thanh Tuyền nghe vậy, có chút bất ngờ, không khỏi nhẹ giọng cười cười, nhìn Độc Cô Cảnh Văn và Bắc Cung Vô Song nói:

- Các ngươi quá tốt, lại không nói gì hắn. Hào phóng như vậy quả thực khiến cho ta cảm thấy ngạc nhiên.

- Lăng cô nương, ta không biết ngươi và Lâm Thiên đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng chuyện đã tới nước này, Du Thược cũng là con của Lâm Thiên, bất kể như thế nào, vì Du Thược, hy vọng ngươi nên suy nghĩ nhiều hơn.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền chớp động một hồi, nhìn nhị nữ nói:

- Du thược không có hắn sẽ tốt hơn.

- Có lẽ ngươi cũng nhìn ra Du Thược rất để ý tới việc này. Du Thược cũng còn nhỏ, hy vọng Lăng cô nương sẽ vì Du Thược mà cân nhắc. Ta đoán Lâm Thiên nợ Lăng cô nương không ít, hoặc là làm tổn thương Lăng cô nương. Bất quá ta chân thành hy vọng Lăng cô nương có thể cho Lâm Thiên một cơ hội. Có lẽ chuyện này đối với Du Thược, đối với Lăng cô nương, đối với Lâm Thiên mà nói là kết quả tốt nhất.

Bắc Cung Vô Song nhìn Lăng Thanh Tuyền nói. Tất cả mọi chuyện nàng chỉ có thể suy đoán. Chuyện khác nàng cũng không biết, cảnh ngày hôm nay hiện tại nàng vẫn cảm thấy một chút điểm đáng ngờ.

- Hắn làm tổn thương ta, ta sẽ không tha thứ cho hắn dễ dàng như vậy. Du Thược cũng sẽ không tha thứ cho hắn. Hiện tại ta muốn đuổi theo Du Thược, các ngươi còn định tiếp tục ngăn cản ta sao?

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền run lên, thân ảnh nhảy lên, hóa thành một đạo cầu vồng phá không rời đi.

- Vô Song tỷ, tạm thời thế thôi, có đuổi theo cũng vô dụng.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn Bắc Cung Vô Song còn muốn nói gì đó, lập tức giữ chặt Bắc Cung Vô Song.

- Ài...

Bắc Cung Vô Song nhíu mày, đôi mắt xinh đẹp nhìn qua bóng lưng Lăng Thanh Tuyền, có chút bất đắc dĩ.

Bắc Cung Vô Song lập tức nói:

- Không biết giữa Lâm Thiên và nàng xảy ra chuyện gì. Mọi chuyện có chút không tầm thường, hận ý của nàng ta cũng không ít.

- Vô Song tỷ, có lẽ đây không phải là hận ý mà là ủy khuất. Nàng ta chịu quá nhiều ủy khuất, chúng ta khó có thể tạo thành một chút tác dụng. Cởi chuông cần người buộc chuông. Cần Lâm Thiên đi đối mặt mới được

Chương 3136: Du Thược bị bắt 1

Độc Cô Cảnh Văn mỉm cười, vốn dung mạo tuyệt mỹ, khí chất cao nhã lúc này mỉm cười càng thêm xinh đẹp. Đôi mắt xinh đẹp biến ảo, nhìn Bắc Cung Vô Song nói:

- Vô Song tỷ, Kinh Vân dường như cũng không phải cốt nhục của nàng ta, vậy thì là của ai?

- Ta cũng không biết, việc này sợ rằng chỉ có Lâm Thiên mới biết được.

Bắc Cung Vô Song nói.

Trong đình viện hậu sơn Phi Linh môn, giờ phút này vô cùng hài hòa, đặc biệt là La Lan thị và Lục Trung cao hứng không thôi.

- Kinh Vân, con thật sự không trách phụ thân sao?

Lục Lâm Thiên nhìn Lục Kinh Vân rồi hỏi.

- Kinh Vân sao lại trách phụ thân chứ. Từ nhỏ con đã lớn lên trong Phi Linh môn. Có phụ thân và nãi nãi yêu thương, Tâm Đồng cô cô và Dương Quá đại bá và các nương thân yêu thương, tuy rằng không biết mẫu thân mình là ai, thế nhưng con thấy có một ngày con chắc chắn sẽ biết được.

Lục Kinh Vân nhìn Lục Lâm Thiên, khóe miệng nhếch lên nở nụ cười tà. Trong đôi mắt đen nhánh tràn ngập vẻ vui mừng. Hóa ra sư phụ là cha hắn, chuyển biến bực này cũng không làm ảnh hưởng bao nhiêu tới hắn. Khó trách từ nhỏ tới lớn hắn có thể cảm giác được mình đặc biệt thân thiết với sư phụ.

- Hiện tại ta cũng không biết mẫu thân con là ai, bất quá nhất định ta sẽ tìm được.

Lục Lâm Thiên hơi xấu hổ, đến bây giờ không ngờ ngay cả mẫu thân của hài tử là ai hắn cũng không biết. Vốn hắn còn tưởng rằng là Lăng Thanh Tuyền, nhưng mà hiện tại xem ra lại là người khác. Lục Lâm Thiên lại không nhớ nổi một chút nào. Trong mắt Lục Kinh Vân hiện lên sự bất đắc dĩ, bờ môi đỏ mỉm cười khiến cho người ta hoa mắt. Khí tức đã ổn định ở cấp độ Vũ Tôn cửu trọng và Linh Tôn cửu trọng. Căn cơ xem như dần dần ổn định lại.

Lục Lâm Thiên cũng có chút kỳ quái, vì sao Du Thược và Lục Kinh Vân đều là cốt nhục của hắn, thế nhưng tại sao tu vi của Kinh Vân lại là Tôn cấp cửu trọng mà Du Thược chỉ là bát trọng đỉnh phong.

Cân nhắc một lát, Lục Lâm Thiên lập tức hiểu ra, từ lúc Du Thược xuất thủ hắn có thể thấy được căn cơ của Du Thược cũng không vững chắc như Kinh Vân, cho nên tu vi mới tăng trưởng kém như vậy. Dựa vào điểm này là có thể nhận ra sự quan trọng của căn cơ,

- Phụ thân, Du Thược muội muội không sao chứ? Có cần đi tìm muội ấy hay không?

Lục Kinh Vân hỏi Lục Lâm Thiên, từ trong miệng Du Thược khi trước mà hắn biết được Du Thược nhỏ hơn hắn mấy ngày tuổi.

- Hai ngày nữa ta sẽ đi tìm nó.

Lục Lâm Thiên khẽ than nói, vừa rồi hắn cũng từ trong miệng Lục Kinh Vân mà biết được Du Thược nhỏ hơn Lục Kinh Vân mấy ngày tuổi. Nếu tính toán hẳn là muội muội của Lục Kinh Vân.

Chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên càng thêm nghi hoặc. Trước khi hắn và Lăng Thanh Tuyền xảy ra chuyện trong mật thất kia thì dường như hắn cũng không có bất kỳ quan hệ với nữ nhân nào. Lúc ấy hắn vẫn còn ở trên Đông Hải.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, chẳng lẽ Lăng Thanh Tuyền cố ý lừa gạt hắn hay sao? Thế nhưng cũng không giống, nếu như là song bào thai thì cùng sinh ra, không có lý nào lại cách nhau mấy ngày a. Trên người Lục Kinh Vân khi trước còn có thời gian sinh.

- Lâm Thiên, nhất định con phải sớm tìm được Du Thược, cũng không để cho một mình nó ở bên ngoài.

La Lan thị nói với Lục Lâm Thiên, chuyện đại khái nàng đã hiểu rõ trong lòng, thế nên trong lòng nàng lúc này cũng vô cùng lo lắng.

- Con biết rõ rồi mẫu thân.

Lục Lâm Thiên gật đầu.

- Hai cô nương kia cũng không dễ dàng, con không nên phụ lòng các nàng. Nếu không đưa hai người trở về ta sẽ không tha cho con.

La Lan thị nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Nếu như con chọc giận Thanh Tuyền cô nương kia, vậy thì phải cúi đầu nhận lỗi với nó.

- Vâng.

Lục Lâm Thiên lại gật đầu.

- Lâm Thiên, thương thế của chàng không sao chứ?

Vân Hồng Lăng cùng với Lữ Tiểu Linh hỏi Lục Lâm Thiên. Một kiếm của Du Thược xuyên qua l*иg ngực Lục Lâm Thiên, trong sát na đó sắc mặt các nàng trắng bệch. Nhưng mà cũng may ban đầu ở trong Thiên Kiếm môn, bọn họ cũng đã nhìn thấy qua một màn kinh khủng kia cho nên lúc này mới yên tâm một chút.

- Ca ca, vết thương trên người huynh không sao chứ?

Ánh mắt Lục Tâm Đồng cũng lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên, lúc này mọi người mới nhớ tới trên người Lục Lâm Thiên còn có thương tích do một kiếm của Du Thược gây ra.

- Ta không sao. Một ít vết thương nhỏ không có gì đáng ngại.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người rồi lắc đầu. Thương thế trên người hắn quả thực không có vấn đề gì lớn. Thân thể hắn kể cả là lục phủ ngũ tạng đã không còn quá nhiều nhược điểm. Cho dù là trở thành mảnh vỡ cũng có thể khôi phục, cho nên một kiếm kia đối với hắn mà nói chỉ là vết thương nhỏ.

- Lâm Thiên, ta có một ít chuyện muốn nói với con.

Lục Trung đứng dậy nói với Lục Lâm Thiên, ý bảo đi theo hắn.

Một lát sau, trước thác nước trong hậu sơn, Lục Lâm Thiên và Lục Trung đứng đó.

- Lâm Thiên, chuyện Kinh Vân có lẽ không có quá nhiều biến cố. Thế nhưng chuyện Du Thược, con nhất định phải xử lý tốt, không nên giống như ta.

Lục Trung nói.

- Con sẽ mau chóng xử lý tốt.

Lục Lâm Thiên gật đầu.

- Thiếu Hổ khôi phục rồi, thuộc tính của con đại thành, nó cũng nhận được thiên địa chiếu cố, đan điền khôi phục lần nữa ngưng tụ Vũ Đan, cũng hết điên, thực lực đạt tới Vũ Vương cửu trọng. Nhưng mà chuyện trước kia nó đã hoàn toàn không nhớ rõ. Trưởng lão trong tộc âm thầm thương nghị, sợ vạn nhất sau này Thiếu Hổ sẽ làm chuyện gì ảnh hưởng tới toàn tộc. Cho nên bọn họ hy vọng có thể...

Lục Trung khẽ than.

- Bọn họ hy vọng có thể phế Thiếu Hổ sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, không ngờ Lục Thiếu Hổ còn có thể khôi phục. Mà ý tứ của trưởng lão trong tộc Lục Lâm Thiên tự nhiên biết rõ. Hiện tại những trưởng lão trong Lục gia đối với hắn giống như thiên lôi sai đâu đánh đó. Sợ rằng bọn họ đều bận tâm tới cảm nhận của mình, cho nên mới chấm dứt hậu hoạn cho hắn.

- Không sai.

Lục Trung khẽ gật đầu, ánh mắt có chút ảm đạm, ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Mẫu thân con ngăn cản các trưởng lão, không muốn ra tay với Thiếu Hổ.

- Phụ thân, vậy ý người thì sao?

Lục Lâm Thiên cúi đầu hỏi.

- Bàn tay hay là mu bàn tay đều là thịt, ta không có cách nào lựa chọn.

Lục Trung nhìn Lục Lâm Thiên thở dài:

- Tất cả đều dựa vào ý tứ của con. Đám người Hứa trưởng lão nói đúng. Vạn nhất nếu như có một ngày Thiếu Hổ khôi phục, tính cách vẫn giống như khi trước, có lẽ đối với Lục gia mà nói cũng không phải là một chuyện tốt.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự phân vân, lại nhìn phụ thân Lục Trung, ở sâu trong lòng Lục Lâm Thiên biết phụ thân Lục Trung sao có thể bỏ được Lục Thiếu Hổ. Làm sao có thể để Lục Thiếu Hổ bị tộc nhân trong tộc đánh chết. Huyết mạch giống như chân với tay, khó có thể thiếu được một thứ nào.

Chương 3137: Du Thược bị bắt 2

- Vậy thì chờ tới sau này rồi nói, dù sao đây cũng là ân oán từ trước kia. Nếu như thực sự vị đệ đệ kia của con không nhớ rõ thì cũng là ông trời ban cho hắn một cơ hội trọng sinh. Chỉ cần hắn không làm chuyện trước kia là được rồi. Nếu như còn nhớ rõ chuyện lúc trước thì con cũng chỉ có thể để cho hắn làm một người bình thường. Ít nhất con có thể bảo đảm hắn sẽ sống một cuộc sống yên bình hết quãng đời còn lại.

Lục Lâm Thiên nhìn Lục Trung nói.

- Ta thay Thiếu Hổ cảm ơn con.

Lục Trung nhìn Lục Lâm Thiên nói, trong mắt hiện lên sự vui mừng. Trong lòng cũng âm thầm thở dài một hơi.

- Phụ thân, chuyện năm đó đã qua rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

- Mặt khác cô cô Lục Nam của con trở về, nghe nói tình huống của cô cô con những năm gần đây không quá tốt. Cũng bởi vì thuộc tính của con đại thành, tu vi của nàng hiện tại đã tới Vũ Tôn nhất trọng. Lần này trở về không dám tìm con, thế nhưng đã khẩn cầu mẫu thân con tha thứ. Mẫu thân con tâm địa lương thiện cho nên đã tha thứ cho nàng.

Lục Trung nói.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới nhớ tới dường như hắn còn có một cô cô gọi là Lục Nam. Hắn khẽ thở dài, nói:

- Việc này phụ thân cứ xử lý là được. Dùng tu vi của mẫu thân hiện tại con thấy cũng không có mấy người có thể bắt nạt mẫu thân. Có phụ thân và đại bá trong Lục gia, có lẽ cũng không tạo thành chấn động quá lớn với Lục gia.

- Ta biết.

Lục Trung gật đầu nói:

- Gần đây có tin tức gì của Huyết Kiếm Đại Đế kia không? Người này chưa diệt, sợ rằng con sẽ gặp không ít phiền phức.

- Đang tìm tin tức, chờ ngày hắn lộ diện có lẽ con có thể giải quyết phiền phức.

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, Huyết Kiếm Đại Đế này không chết quả thực đối với hắn là một mối uy hïếp cực lớn. Hắn cũng không sợ, chỉ sợ đến lúc đó người này sẽ ra tay với người bên cạnh hắn, vậy thì phiền lớn.

- Phụ thân, Lục gia chuẩn bị một chút đi, gần đây con sẽ dẫn một ít người đi tới một bí cảnh. Chỗ này cũng an toàn, về sau bí canh kia chính là bí cảnh của Lục gia chúng ta. Không dưới bí cảnh của các Nhân Hoàng tộc khác.

Lục Lâm Thiên lập tức nói với Lục Trung, Phi Linh môn không sợ Huyết Kiếm Đại Đế kia. Chỉ sợ Lục gia sẽ bị Huyết Kiếm Đại Đế ra tay, nếu như để cho người Lục gia tiến vào trong Hư Không Bí Cảnh thì đã giảm bớt không ít vấn đề cho hắn.

- Được, ta đi sắp xếp.

Lục Trung gật đầu nói.

Trên không trung yên tĩnh, một đạo thân ảnh thiếu nữ xé rách không gian lóe lên rồi biến mất. Quanh thân được một vòng kim quang bao phủ, lập tức xuất hiện cách đó vài trăm thước, một đường xuyên qua không gian.

- Du Thược, con muốn đi đâu? Chờ mẫu thân một chút.

Sau lưng thiếu nữ lúc này còn có một đạo thân ảnh xinh đẹp khác đang đuổi theo.

- Hai người các ngươi một người lừa ta, một người không quan tâm tới ta. Ta hận các ngươi.

Thiếu nữ này chính là Du Thược, chân tướng của mọi chuyện khiến cho trong lúc nhất thời nàng không có cách nào tiếp nhận. Chuyện này hoàn toàn khác với suy nghĩ trong đầu nàng, cho nên tâm linh nho nhỏ của nàng khó có thể thừa nhận kết quả như vậy.

- Du Thược, không phải mẫu thân cố tình lừa con.

Lăng Thanh Tuyền sau lưng lớn tiếng nói.

- Thuộc tính mới, là thuộc tính mới của Lục Lâm Thiên, thì ra là người Lục gia.

Lúc này trên không trung xuất hiện chấn động, một đạo thân ảnh già nua đột nhiên lăng không xuất hiện trước người Du Thược.

Đạo thân ảnh già nua này xuất hiện, cả không gian tràn ngập mùi máu tươi. Mùi máu tươi này khiến cho Du Thược đang bối rối trong lòng cũng cảm thấy run sợ. Trên người đạo thân ảnh già nua kia có khí tức khiến cho lòng người rung động lan tràn ra.

Lăng Thanh Tuyền cũng cảm nhận được mùi máu tươi này, ánh mắt lập tức khẩn trương nhìn về phía trước.

Du Thược nhìn về phía trước, đạo thân ảnh già nua mặc trường bào màu đỏ, bộ dáng chừng năm mươi tuổi, mái tóc dài giống như nhuộm máu tươi tung bay, lưng đeo một thanh trường kiếm màu đỏ khiến cho người ta có cảm giác sắc bén, lạnh lẽo.

Lão giả mặc áo bào màu đỏ này chính là Huyết Kiếm Đại Đế, Thiên Kiếm môn bị huyết tẩy chó gà không tha, đệ tử bị đánh chết, bản thân hắn lại tổn thất linh hồn phân thân. Bản thể bị trọng thương cho nên hắn phải chữa thương một đoạn thời gian ngắn. Lần này hắn xuất hiện là muốn báo thù rửa hận cho Thiên Kiếm môn, chỉ có giết chết Lục Lâm Thiên kia trước tiên mới có thể giải trừ mối họa.

Nhưng mà muốn giết chết Lục Lâm Thiên, hắn tự biết không phải là chuyện dễ dàng. Lục Lâm Thiên kia quá khó đối phó, thủ đoạn quỷ dị trên người tiểu tử kia không ít. Tăng thêm Thái Cổ U Minh Viêm, hắn muốn đánh chết tiểu tử này khó có thể làm được. Một khi động thủ, Dương Đỉnh Thiên của Vân Dương Tông sẽ lại nhanh chóng chạy tới. Nếu như Lục Lâm Thiên liên thủ với Dương Đỉnh Thiên mà nói, hắn muốn chạy trốn cũng khó.

Cho nên lúc này hắn mới định đi tới Lục gia, chỉ cần đối phó với Lục gia trên trấn Thanh Vân là có thể trả thù Lục Lâm Thiên kia. Coi như là báo thù máu cho Thiên Kiếm môn, thế nhưng thật không ngờ trong lúc hắn đang đi tới Lục gia thì lại đυ.ng phải người Lục gia.

- Cút ngay cho ta, đừng cản đường ta.

Trong lòng Du Thược khẽ run lên, tiếp đó lập tức phất tay áo đánh ra một đạo quang trụ màu vàng, quang trụ giống như sấm sét đánh về phía lão giả mặc áo đỏ kia.

Quang trụ màu vàng đánh nát không gian, mang theo vết nứt đen kịt liên tiếp trong không gian, lập tức đánh về phía lão giả áo đỏ kia.

- Vũ Tôn bát trọng, Hoàng khí nồng đậm như vậy xem ra ngươi có quan hệ không nông cạn với tiểu tạp chủng Lục Lâm Thiên kia. Lần này quả thực ta không uổng phí công phu.

Hai mắt Huyết Kiếm Đại Đế sáng ngời, trên mặt hiện lên sự vui vẻ, khẽ phất tay đánh ra một đạo trảo ấn. Một đạo trảo ấn mang theo mùi máu tươi hung hăng xé rách không gian đánh về phía trước.

Sưu Sưu.

Trảo ấn xé rách không gian, trùng trùng điệp điệp đánh vào trên quang trụ màu vàng của Du Thược, giữa trảo ấn dường như có một cái động sâu đen kịt trong không gian, thôn phệ đạo quang trụ màu vàng của Du Thược.

- Không biết tự lượng sức mình, tới cho ta.

Huyết Kiếm Đại Đế hừ lạnh một tiếng, trảo ấn trong sát na phá hủy đạo quang trụ trong tay Du Thược, trảo ấn lập tức rơi vào trên người Du Thược. Lực lượng không gian cực lớn trói buộc, chân khí và linh lực trên người Du Thược đình trệ, mà ngay cả linh hồn cũng khó có thể nhúc nhích, lập tức bị Huyết Kiếm Đại Đế cấm chế.

Vũ Tôn, Linh Tôn bát trọng đỉnh phong, người mang Kim Hoàng khí, nếu như so sánh với Vũ Đế tứ trọng mà nói thực sự kém quá xa, căn bản không thể so sánh.

- Du Thược.

Thân ảnh Lăng Thanh Tuyền xuất hiện, dưới mùi máu tươi mênh mông kia nàng đã biết rõ thực lực của đối phương.

- Ở cùng một chỗ sao? Vậy thì quá tiện lợi.

Huyết Kiếm Đại Đế lạnh lùng quát, dứt lời, không gian quanh thân Lăng Thanh Tuyền vặn vẹo, căn bản không có cách nào thoát thân, dù sao thực lực hơn kém quá lớn.

Chương 3138: Thiên Kiếm sơn mạch

- Lục Lâm Thiên ta sẽ không để cho ngươi yên.

Bắt được hai người, ánh mắt Huyết Kiếm Đại Đế âm trầm, trong mắt hiện lên huyết sắc nhàn nhạt. Đột nhiên hắn nhìn lên trên không trung, ánh mắt trầm xuống, lạnh nhạt nói:

- Dương Đỉnh Thiên, tên mập mạp chết bầm, âm hồn bất tán nhà ngươi, coi như ngươi dò xét thấy ta ở chỗ này thì sao? Cho dù tự mình ngươi chạy tới đây thì cũng không giữ ta lại được.

- Huyết Kiếm, ngươi không chết ta không an lòng a, cho nên ngươi phải chết.

Trên không trung, một đạo âm thanh vang vọng, không gian từ từ chấn động. Một đạo thân ảnh mặc trường bào lập tức xẹt qua khộng gian xuất hiện. Một cơn gió nhè nhẹ thổi qua không gian khiến cho người ta có cảm giác thỏa mái, năng lượng thiên địa vô hình biến hóa.

Trong mắt người vừa mới xuất hiện này hiện lên sự vui vẻ, thân thể mập mạp, cái bụng phình tựa như phật di lặc. Bụng phình tới nỗi sắp phá tan y phục, cái đầu bóng loáng, đây chính là Dương Đỉnh Thiên của Vân Dương Tông.

- Dương Đỉnh Thiên, cho dù ta chỉ còn lại bản thể ngươi làm sao có thể làm khó dễ được ta? Ngươi không giữ lại được ta.

Huyết Kiếm Đại Đế nhìn thấy Dương Đỉnh Thiên xuất hiện, ánh mắt tràn ngập huyết sắc, âm trầm tới tận cùng.

Ánh mắt Dương Đỉnh Thiên nhìn vào Lăng Thanh Tuyền cùng với Du Thược bị cấm chế trong tay Huyết Kiếm Đại Đế một lát rồi lại nhìn Huyết Kiếm Đại Đế, nói:

- Huyết Kiếm, dùng tu vi và thanh danh của ngươi, không ngờ lại làm ra chuyện như thế này, ngươi không thấy xấu hổ sao?

- Dương Đỉnh Thiên, đừng có nói với ta những lời này. Ngươi cùng với tạp chủng Lục Lâm Thiên kia huyết tẩy Thiên Kiếm môn ta, chó gà không tha. Cơ nghiệp vài vạn năm của Thiên Kiếm môn bị phá hủy trong chốc lát. Hiện tại các ngươi nhất định phải nhận sự trả thù của Thiên Kiếm môn ta.

Trong kẽ răng Huyết Kiếm Đại Đế dường như có mùi máu tươi lan tràn ra. Hắn âm trầm nói với Dương Đỉnh Thiên, dứt lời, tay rút huyết kiếm ra khỏi vỏ, quang mang đỏ tươi lóe lên, thu Lăng Thanh Tuyền và Du Thược vào trong huyết kiếm.

- Đã như vậy ta đành phải giữ ngươi lại.

Ánh mắt Dương Đỉnh Thiên trầm xuống, trong mắt hiện lên sự ngưng trọng khó có thể che dấu. Trường bào rộng thùng thình màu xám run run, năng lượng thiên địa trong không trung chấn động.

- Bằng vào một mình ngươi còn chưa đủ.

Huyết Kiếm Đại Đế cầm thanh huyết kiếm trong tay, ánh mắt đột nhiên sắc bén, lấy bản thân làm trng tâm, một mùi máu tươi vô hình đột nhiên lan tràn ra. Trên trường kiếm bắt đầu có âm thanh quái vị vang vọng, cả không trung gió nổi mây phun.

- Phong Thần Tiễn.

Ánh mắt Dương Đỉnh Thiên lần nữa trầm xuống, không có một chút do dự nào, há mồm phóng ra một đạo quang mang màu trắng rồi lập tức nắm trong tay. Đây chính là một thanh chiến tiễn tạo thành quái dị, toàn thân có vô số bí văn lan tràn.

Ầm ầm.

Chiến tiễn vừa mới xuất hiện, không gian này trong khoảnh khắc cuồng phong rít gào, không gian run run.

Trong lòng Dương Đỉnh Thiên trùng xuống, không hề nhiều lời, chân khí dẫn động năng lượng thuộc tính phong trong thiên địa, lấy bản thân hắn làm trung tâm phô thiên cái địa tuôn ra. Cánh tay vung lên, một đạo quang nhận lập tức phá không đánh về phía Huyết Kiếm Đại Đế, giữa không trung bị xé rách tạo thành một vết nứt không gian đen kịt, lan tràn ra uy áp kinh khủng.

- Khặc khặc. Chẳng lẽ ta lại sợ ngươi?

Huyết Kiếm Đại Đế âm trầm hét lớn, trường bào màu đỏ hất lên, mùi máu tươi phô thiên cái địa lan tràn ra chung quanh. bao phủ trên không trung, giống như không trung được một mảnh mây màu đỏ tươi bao phủ, ánh mặt trời khó có thể chiếu xuyên qua đám mây này. Cả không gian đột nhiên âm trầm, tràn ngập mùi máu.

Đám mây màu đỏ giống như máu tươi bao phủ bầu trời, thân thể Huyết Kiếm Đại Đế cũng bị bao phủ vào bên trong, biến mất trong đám mây màu đỏ.

Sưu Sưu.

Dương Đỉnh Thiên lần nữa vung chiến tiễn ra, đánh nát đám mây màu đỏ che khuất bầu trời. Không gian chấn động, cuồng phong rít gào. Kình khí hùng hồn, mênh mông tựa như một cơn lốc khuếch tán, thổ tan đám mây màu đỏ.

- Dương Đỉnh Thiên, ta không muốn động thủ với ngươi. Nói cho tiểu tạp chủng Lục Lâm Thiên kia biết, muốn cứu hai người của Lục gia này thì một mình hắn đi tới Thiên Kiếm sơn mạch. Nếu như có người thứ hai, hai người Lục gia này sẽ chết trước.

Âm thanh của Huyết Kiếm Đại Đế quanh quẩn trên không trung, vết nứt không gian xác nhập rồi biến mất, trên không trung dần dần yên tĩnh trở lại.

Ánh mắt Dương Đỉnh Thiên trầm xuống, trường bào rộng thùng thình theo gió đung dưa. Thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ.

Ban đêm, trăng sáng treo trên bầu trời, từng ngôi sao lưa thưa le lói.

Trong đại điện của Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên từ trong miệng nhị nữ Diệp Phi và Diệp Mỹ biết được động tĩnh bên ngoài. Tất cả các sơn môn lớn trong Thiên Địa minh đều bị các sơn môn lớn trong Đế Đạo minh quét ngang. Tất cả các sơn môn lớn của Thiên Địa minh đã triệt để biến mất trên đại lục này.

Lục Lâm Thiên cố ý hỏi thăm tình huống của hai người Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chí. Đoan Mộc Hồng Chí diệt Huyền Sơn môn, Niếp Phong diệt Lan Lăng sơn trang. Trong đó nghe nói còn tìm ra không ít dư nghiệt của Hóa Vũ tông, tất cả đều bị người Phi Linh môn đánh chết.

Niếp Phong còn phát hiện ra một đường hầm không gian trong Lan Lăng sơn trang, đi tới Địa Linh tông. Đoan Mộc Hồng Chí cũng chạy tới Địa Linh tông giúp đỡ, lúc này có lẽ đang trên đường trở về.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, Vân Dương Tông và Linh Thiên môn chỉ đối phó với Huyễn Hồn môn và Quy Nguyên môn. Dựa theo thực lực của hai sơn môn này mà nói, rất có khả năng Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chí không chiếm được bao nhiêu tiện nghi. Sợ rằng hai sơn môn này làm như vậy là nhường Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chí.

- Có tin tức của Hắc Sát giáo hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Hắc Sát giáo không có động tác. Đối với chuyện tiêu diệt các sơn môn lớn trong Thiên Địa minh tỏ thái độ bàng quan, không nhúng tay vào.

Diệp Phi nói.

- Thật sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, Hắc Sát giáo lúc này sợ rằng cũng chỉ muốn bo bo giữ mình mà thôi. Đợi có thời gian phải sắp xếp Hắc Sát giáo một chút mới được.

Nhưng vào lúc này trên không trung Phi Linh môn xuất hiện không ít chấn động.

- Có Đế giả tới, người Vân Dương Tông.

Lục Lâm Thiên lập tức đứng dậy, quang mang màu trắng dưới chân lóe lên, thân ảnh lập tức biến mất trong đại điện.

Một lát sau, trong đại điện của Phi Linh môn, giờ phút này có mấy Đế giả Vân Dương Tông có mặt. Vân Thủy Đế Tiên, Vân Khiếu Thiên cùng với Dương Đỉnh Thiên.

- Lục Lâm Thiên, có hai mẫu tử gọi là Du Thược rơi vào trong tay Huyết Kiếm. Hắn nói ngươi một mình đi tới Thiên Kiếm sơn mạch, nếu không hai mẫu tử kia sẽ chết trước.

Trong đại điện, mọi người hàn huyên một lúc, Dương Đỉnh Thiên nói với Lục Lâm Thiên trên chủ vị.

- Du Thược...

Trong lòng Lục Lâm Thiên rung động, thân hình đột nhiên đứng dậy, trong mắt có hàn ý lạnh thấu xương bắn ra khiến cho cả đại điện đột nhiên lạnh lẽo, hắn quát:

- Nếu như mẫu tử các nàng thiếu một cọng tóc, ta nhất định sẽ xé xác Huyết Kiếm lão cẩu.

Chương 3139: Có mưu đ�? 1

- Lâm Thiên, Du Thược kia là người phương nào?

Nhìn thấy hàn ý ngập trời từ trên người Lục Lâm Thiên lan tràn ra, Vân Khiếu Thiên hỏi.

- Phụ thân, Du Thược là nhi nữ của Lâm Thiên và Lăng Thanh Tuyền.

Vân Hồng Lăng bên người Vân Khiếu Thiên nói.

- Ah...

Vân Khiếu Thiên lập tức nghẹn họng, Lăng Thanh Tuyền là người phương nào đương nhiên hắn hiểu rõ.

- Lâm Thiên, ngươi định làm thế nào?

Nam thúc khẽ cau mày, vẻ mặt ngưng trọng.

- Nghĩa phụ, con đi Thiên Kiếm sơn mạch.

Lục Lâm Thiên không có một chút do dự nào, mẫu tử Du Thược bị Huyết Kiếm bắt, hắn không còn lựa chọn nào khác, nhất định phải mau chóng cứu mẫu tử các nàng ra.

- Một mình ngươi đi sợ rằng sẽ gặp nguy hiểm, dù sao Huyết Kiếm cũng là Vũ Đế tứ trọng, coi như là Vũ Đế ngũ trọng bình thường muốn triệt để đánh chết hắn cũng khó.

Dương Đỉnh Thiên nghiêm túc nói.

- Lâm Thiên, hay là chúng ta đi cùng? Một mình con đi quá nguy hiểm.

Thánh Thủ Linh Đế nói.

- Huyết Kiếm kia nói chỉ một mình con đi, nếu như mọi người đi, bị Huyết Kiếm Đại Đế kia phát hiện ra, con sợ Du Thược sẽ gặp nguy hiểm, cho nên để một mình con đi thôi.

Hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên không ngừng bắn ra, nói:

- Ngàn vạn lần mọi người không nên nhúng tay vào, con không muốn Du Thược có một chút ngoài ý muốn nào.

Lục Lâm Thiên dứt lời, nghiêm túc nhìn tất cả mọi người. Giờ phút này Lục Lâm Thiên không dám để cho mẫu tử Du Thược xuất hiện chuyện gì ngoài ý muốn. Có tấm gương của Đông lão và Lam Linh, Lục Lâm Thiên không muốn sau này mình phải hối hận. Phạm phải sai lầm mà bản thân hắn vĩnh viễn không có cách nào tha thứ.

- Thực lực Huyết Kiếm Đại Đế quá mức cường hãn, chỉ sợ một mình ngươi đi sẽ bị lún sâu vào, Huyết Kiếm nhất định sẽ có chuẩn bị để đối phó với ngươi.

Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên.

- Muốn đối phó con sao? Huyết Kiếm kia còn chưa đủ. Mọi người yên tâm đi.

Lục Lâm Thiên nhướng mày nói, Thái Cổ U Minh Viêm lại khôi phục không ít. Thực lực của bản thể hắn đã tới Vũ Đế nhị trọng. Coi như là chính diện chống lại Huyết Kiếm kia giờ phút này Lục Lâm Thiên cũng có niềm tin chiến một trận.

- Ta luôn hoài nghi Huyết Kiếm ẩn thân ở nơi nào đó, Kiếm sơn của Thiên Kiếm môn biến mất, hiện tại ta thấy Huyết Kiếm đã sớn chuẩn bị từ trước. Bố trí một không gian khác. Phong ấn Kiếm sơn vào bên trong, trừ phi có người hiểu được ảo diệu trong không gian bằng không rất khó phát hiện ra không gian này. Nếu như bị nhốt vào trong không gian kia, đến lúc đó ta sợ sẽ không có ai giúp được ngươi.

Dương Đỉnh Thiên nghiêm túc nói với Lục Lâm Thiên.

- Tiền bối yên tâm đi, hươu chết về tay ai còn không nhất định, lần này ta nhất định phải đi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên dần dần âm trầm, sát ý trong mắt lan tràn ra. Huyết Kiếm lão cẩu kia dám đối phó với mẫu tử Du Thược, hắn làm sao có thể buông tha cho người này.

- Lâm Thiên, tất cả phải cẩn thận, phải đem Lăng cô nương và Du Thược về.

Bắc Cung Vô Song đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

- Mẫu tử các nàng an toàn, chàng cũng phải như vậy. Không thể xảy ra chuyện gì.

Đôi mắt xinh đẹp của Độc Cô Cảnh Văn nhìn về phía Lục Lâm Thiên, thực lực của Huyết Kiếm kia nàng biết rõ, cho nên lúc này nàng cũng không có cách nào giúp được cái gì.

- Ta sẽ cố gắng.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lần này hắn tuyệt đối sẽ không để cho mẫu tử các nàng xảy ra chuyện gì.

Một lát sau, từ trong miệng mọi người Lục Lâm Thiên biết được vị trí của Thiên Kiếm sơn mạch. Trên quảng trường Phi Linh môn, dưới ánh mắt của mọi người Lục Lâm Thiên khẽ phất tay, lưu quang dưới chân lóe lên, thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ.

- Huyết Kiếm này sợ rằng không dễ đối phó như vậy, tuyệt đối sẽ không để cho Lục Lâm Thiên sống khá giả.

Ánh mắt Độc Cô Cảnh Văn lóe lên, nói với Nam thúc.

- Cảnh Văn, con muốn để cho bọn họ nhúng tay vào sợ rằng không dễ. Con cũng biết một ít chuyện trong tộc rồi chứ?

Nam thúc dứt lời, ánh mắt hơi trầm xuống, dường như trong lòng đã có chủ ý, lập tức nói với Độc Cô Cảnh Văn:

- Ta đi cùng con, có lẽ hy vọng sẽ lớn hơn một chút.

- Đại bá, việc này không nên chậm trễ, chúng ta phải lập tức trở về.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Được.

Nam thúc gật đầu, ánh mắt ngưng trọng.

- Ta cũng trở về Bắc Cung gia một chuyến, hy vọng có tác dụng.

Bắc Cung Vô Song nói.

Một lát sau, thân ảnh ba người Nam thúc, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn nhanh chóng xé rách không gian rời đi.

- Nếu như Bắc Cung gia tộc và Độc Cô gia tộc có thể nhúng tay vào thì việc này sẽ nhẹ nhàng hơn không ít. Chỉ tiếc...

Nhìn dấu vết không gian chấn động phía trước, Dương Đỉnh Thiên khẽ vỗ cái đầu bóng loáng của mình, ánh mắt vô cùng ngưng trọng.

- Lão tổ, đáng tiếc như thế nào? Chẳng lẽ trong Bắc Cung gia tộc và Độc Cô gia tộc không có ai có thể đối phó với Huyết Kiếm Đại Đế kia sao?

Vân Hồng Lăng hỏi Dương Đỉnh Thiên.

- Trong Bắc Cung gia tộc và Độc Cô gia tộc đương nhiên có người có thể đối phó với Huyết Kiếm Đại Đế kia, muốn chà đạp lão gia hỏa kia cũng không thành vấn đề. Những Hoàng tộc này ta có cảm giác dường như đều có mưu đồ khác, đồng thời cũng không coi các sơn môn lớn như chúng ta vào đâu.

Dương Đỉnh Thiên nhìn Vân Hồng Lăng, mắt liếc Vân Khiếu Thiên, nói:

- Chuyện phụ thân và mẫu thân con năm đó vốn Độc Cô gia tộc cũng không dễ nói chuyện như vậy. Vừa vặn khi đó ta đột phá tới Vũ Đế tứ trọng, lại có một ít duyên phận nhỏ với lão nhân trong Độc Cô gia tộc, cho nên phụ thân con mới có thể sống yên ổn tới lúc này. Vân Dương Tông cũng có thể bình yên vô sự. Tuy rằng Độc Cô gia tộc có cường giả, thế nhưng những Hoàng tộc như bọn họ có lệnh cấm của Thiên Đế, không thể tùy tiện nhúng tay vào chuyện bên ngoài, cho nên muốn bọn họ ra tay sợ rằng vô cùng khó, đồng thời còn có chỗ cố kỵ.

- Lão tổ, bằng vào quan hệ của Lâm Thiên và Độc Cô gia tộc, Bắc Cung gia tộc, chẳng lẽ cũng không thể ra tay hay sao?

Vân Hồng Lăng hỏi tiếp.

- Chuyện này ta cũng không biết được. Chuyện của những Hoàng tộc năm đó ta cũng không quá rõ. Dường như bọn họ đang mưu đồ gì đó. Có thể ra tay vì Lục Lâm Thiên hay không, hoặc là có cố kỵ lệnh cấm của Thiên Đế hay không hiện tại cũng không có cách nào biết được. Hy vọng Lục Lâm Thiên sẽ không xảy ra chuyện gì.

Dương Đỉnh Thiên dứt lời, sắc mặt trầm xuống nói:

- Ta vẫn không yên lòng, cho dù không có cách nào nhúng tay vào ta cũng phải ở bên ngoài Thiên Kiếm sơn mạch quan sát.

- Ta cũng đi, vạn nhất có việc nói không chừng còn có thể giúp Nhị đệ được một ít. Chỉ cần không tới gần Thiên Kiếm sơn mạch là được.

Dương Quá trầm giọng nói.

Sưu Sưu.

Từng đạo thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ.

Vầng trăng sáng nhô lên cao, đêm nay chính là đêm trăng tròn, trăng sáng sao thưa, ánh trăng bao phủ dãy núi. Đại lục Linh Vũ, tại nơi vốn là Thiên Kiếm thành của Thiên Kiếm môn trên một sơn mạch bao la, sau khi Thiên Kiếm môn bị huyết tẩy, trong sơn mạch này có thể nói là rất ít người lui tới. Ngay cả dã thú cũng không thấy đâu.

Chương 3140: Có mưu đ�? 2

Tại một chỗ trong không gian, dưới bóng đêm lờ mờ, một ngọn núi khổng lồ cao vυ"t trong mây xuất hiện. Cây cối chung quanh không có, vách núi dựng đứng, cực kỳ đồ sộ.

Mà ngọn núi khổng lồ này cô độc đứng đó càng khiến cho người ta có cảm giác không tầm thường.

Trên ngọn núi khổng lồ cắm vô số lợi kiếm. Từ chân núi tới đỉnh núi, trong khe nứt của núi đá có đủ loại trường kiếm rậm rạp, chằng chịt cắm xuống.

Kiếm quang bắn ra bốn phía, kiếm khí lạnh lẽo mà sắc bén tràn ngập chung quanh thế nên cây cối không thể sinh trưởng. Nơi này cũng chỉ có một ngọn núi này đột nhiên mọc lên, kiếm quang lan tràn, dưới bóng đêm lờ mờ khiến cho người ta có cảm giác lập lòe.

Trước ngọn núi lúc này có mấy đạo thân ảnh đang đứng, đứng đầu là một người lưng đeo trường kiếm, đúng là chưởng môn Cổ Kiếm Phong của Thiên Kiếm môn. Chung quanh còn có mấy trưởng lão của Thiên Kiếm môn khác.

Sắc mặt mấy người uể oải, thậm chí là ủ rũ. Cơ nghiệp trên vạn năm của Thiên Kiếm môn bị hủy, thậm chí cho tới bây giờ, trên cả đại lục đã không còn nơi nào cho bọn họ sống yên ổn.

Bọn họ vốn đường đường là trưởng lão và chưởng môn Thiên Kiếm môn, là nhân vật mà chỉ cần khẽ dậm chân một cái là có thể khiến cho đại lục rung động. Thế nhưng hiện tại chi có thể nghẹn khuất trốn trong không gian này, cừu hận không cần phải nói.

Sưu.

Trên ngọn núi có một đạo kiếm quang lóe lên, một vết nứt không gian xuất hiện. Một đạo thân ảnh xinh đẹp lập tức lách mình đi tới trước người Cổ Kiếm Phong. Trên người mặc bộ váy dài màu tím, ở trên ống tay áo rộng thùng tình còn có tơ tằm thêu thành hình hoa sen. Nhìn qua có chút thanh nhã, dáng người cao gầy mang theo vẻ lạnh lùng. Người này chính là Nguyên Nhược Lan.

- Nhược Lan, Huyết Kiếm lão tô có gì phân phó?

Cổ Kiếm Phong vội vàng hỏi Nguyên Nhược Lan.

- Huyết Kiếm lão tổ bảo sư phụ và chư vị trưởng lão đi vào không gian Ảo Ảnh ma kiếm.

Nguyên Nhược Lan nói.

- Vậy thì mẫu tử Lăng Thanh Tuyền thì sao?

Trong mắt Cổ Kiếm Phong tràn ngập hận ý nói.

- Bây giờ không phải có thể giết mẫu tử Lăng Thanh Tuyền cùng với Lục Lâm Thiên báo thù cho Thiên Kiếm môn chúng ta hay sao?

Nguyên Nhược Lan âm thầm thở dài, cách đây không lâu nàng cũng mới biết được Lăng Thanh Tuyền có quan hệ sâu như vậy với Lục Lâm Thiên. Đối với Lăng Thanh Tuyền kia đương nhiên nàng cũng có chút quen thuộc. Trên người thiếu nữ kia mang Kim Hoàng khí, Vũ Tôn cùng với Linh Tôn bát trọng, thiên phú cùng với thiên địa chiếu cố như vậy, nàng không cần suy đoán nhiều cũng biết có quan hệ như thế nào với Lục Lâm Thiên.

- Sư phụ, Huyết Kiếm lão tô nói giữ lại mẫu tử Lăng Thanh Tuyền còn có chút tác dụng.

Nguyên Nhược Lan nói, trong lòng giờ phút này đang nhớ tới đạo thân ảnh mặc áo bào xanh kia. Đi tới bước này, sợ rằng nàng và hắn sẽ không chết không thôi.

- Lục Lâm Thiên này nhất định phải chết. Nếu như Lục Lâm Thiên chết, Thiên Kiếm môn ta còn có hy vọng trùng kiến hậu thế.

Trong mắt Cổ Kiếm Phong hiện lên sát ý, chỉ là trong ánh mắt tràn ngập sát ý này lại có chút trống rỗng. Hắn hiểu rõ, bằng vào tu vi của hắn hiện tại, trước mặt Lục Lâm Thiên chỉ là con sâu cái kiến.

- Huyết Kiếm lão tổ nói, Lục Lâm Thiên kia không dễ bị giết như vậy. Chúng ta phải chuẩn bị thật kỹ, bảo tồn truyền thừa của Thiên Kiếm môn.

Nguyên Nhược Lan nói.

Trong không gian lờ mờ, âm thanh quỷ khóc thần sầu quanh quẩn. Khắp nơi tràn ngập ma khí, nếu như người có tâm cảnh không đủ mà tiến vào nơi này chỉ sợ sẽ bị tẩu hỏa nhập ma.

Trong không gian có một cái hố sâu hình kiếm lớn vài trăm thước, nước đỏ chót giống như máu tươi. Cái hố sâu này giống như một thanh kiếm lớn nằm ở trong không gian này, bên trong tràn ngập ma khí cùng với mùi máu tươi, khiến cho mọi người nhìn vào tim không khỏi đập nhanh.

Lúc này trong hố sâu, Huyết Kiếm Đại Đế đang khoanh chân ngồi đó. Toàn ngâm trong nước, âm thanh quỷ khóc thần sầu không ngừng vang vọng chung quanh tai. Nước đỏ tươi trong ao cuồn cuộn, tựa như nước sôi, một tia năng lượng quỷ dị bao phủ thân thể người này vào bên trong. Dường như có năng lượng bàng bạc tiến vào trong cơ thể hắn, khiến cho thương thế trên người hắn khôi phục với một tốc độ nhanh chóng.

Giờ phút này có thể nhìn thấy được, trên khuôn mặt già nua chừng năm mươi tuổi của Huyết Kiếm Đại Đế kia hiện lên gân xanh, có máu tươi đang không ngừng lưu chuyển, khiến cho người ta nhìn vào không khỏi kinh hãi.

- Du Thược, con thế nào rồi? Không bị thương chứ?

Trong không gian khiến cho người ta sởn gai ốc, mẫu tử Lăng Thanh Tuyền cùng với Du Thược bị cấm chế ở bên trong. Vừa rồi nhị nữ bị hỏi không ít chuyện, giờ phút này cũng không bị cấm chế âm thanh.

- Mẫu thân, con không sao. Người thì sao?

Ánh mắt Du Thược tràn ngập vẻ lo lắng và khẩn trương. Mẫu tử bọn họ bị cấm chế, cho dù là ai cũng không có cách nào nhìn thấy đối phương.

- Ta không sao, đứa nhỏ này, không nên vụиɠ ŧяộм chạy ra như vậy chứ.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Lăng Thanh Tuyền hiện lên vẻ ngưng trọng.

Chuyện bên ngoài nàng đều biết. Giờ phút này rơi vào trong tay Huyết Kiếm Đại Đế, bằng vào quan hệ cua Du Thược và Lục Lâm Thiên, Huyết Kiếm Đại Đế này nhất định sẽ không bỏ qua mẫu tử các nàng.

- Mẫu thân, có phải hắn không quan tâm tới mẫu tử chúng ta hay không?

Du Thược hỏi, lúc này bị cấm chế cho nên tâm tình của nàng cũng bình phục không ít.

Lăng Thanh Tuyền khẽ mở miệng, nhíu mày, cũng không biết nên nói gì cho tốt.

- Bên cạnh hắn có nhiều nữ nhân như vậy, nhất định là không quan tâm tới mẫu tử chúng ta. Ta hận hắn.

Du Thược cắn răng nói, khi biết được chân tướng, trong lúc nhất thời nàng cũng không kịp phản ứng.

- Du Thược, không phải phụ thân con không để ý tới con, những năm này hắn không biết sự tồn tại của con. Muốn trách thì trách mẫu thân. Tất cả đều là mẫu thân không tốt.

Lăng Thanh Tuyền khẽ than trong lòng, vốn nàng tưởng rằng hắn ở trong Hư Không Bí Cảnh đã lành ít dữ nhiều cho nên mới nói dối với Du Thược. Bằng vào tính cách của Du Thược, nàng không ngờ mọi chuyện lại tới mức này.

- Mẫu thân, những năm này hắn chưa từng tới tìm người, sao người lại nói giúp hắn?

Du Thược trầm giọng nói.

Lăng Thanh Tuyền không nói thêm gì, ánh mắt nhìn qua chung quanh, toàn thân bị cấm chế. Nếu là cấm chế bình thường thì nàng còn có biện pháp. Thế nhưng cấm chế do Huyết Kiếm Đại Đế bố trí, đối với nàng mà nói, muốn cởi bỏ cũng không phải là chuyện dễ dàng.

- Mẫu thân, người nói liệu hắn có chết hay không? Rõ ràng hắn có thể né tránh, tại sao lại nhận một kiếm của con?

Mãi một lúc lâu sau Du Thược mới nhẹ giọng hỏi.

- Yên tâm đi, nếu ngay cả con cũng giết được hắn thì hắn đã sớm chết vô số lần. Sau khi hắn biết rõ chúng ta ở đây nhất định sẽ tới cứu con.

Lăng Thanh Tuyền nói.

- Con không muốn hắn cứu, con quyết không nhận hắn.

Trong lòng Du Thược lúc này hỗn loạn một mảnh, rõ ràng nàng đang hận hắn vì từ nhỏ hắn không bên cạnh nàng. Thế nhưng lại lo lắng, sợ một kiếm kia có thể giết chết hắn. Nếu như hắn chết, vậy thì... Tóm lại hiện tại trong lòng nàng vô cùng hỗn loạn.

Chương 3141: Có thể trao đổi

- Nếu như hắn thực sự đến sợ rằng cũng lành ít dữ nhiều.

Lăng Thanh Tuyền trầm giọng nói.

- Mẫu thân, tên đàn ông phụ lòng kia không phải sẽ đến thật đó chứ?

Nghe thấy mẫu thân nói vậy, Du Thược có chút lo lắng hỏi.

- Hai tiện tỳ các ngươi tốt nhất ít nói nhảm đi, ảnh hưởng tới Huyết Kiếm lão tổ khôi phục thì ta sẽ nghiền nát các ngươi thành tro bụi.

Lúc này có mấy đạo thân ảnh xuất hiện trong không gian này, Cổ Kiếm Phong oán hận nhìn nhị nữ, hận không thể băm vằm hai người thành ngàn mảnh. Nếu không phải Huyết Kiếm lão tổ bảo giữ lại tính mạng của hai người này thì hắn đã sớm ra tay đánh chết hai người này để báo thù cho đệ tử Thiên Kiếm môn rồi.

- Vũ Tôn nhị trọng nho nhỏ, nếu không phải ta bị cấm chế, ngươi ở trước mặt ta chỉ là con sâu cái kiến mà thôi.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền âm trầm, lạnh lẽo nhìn Cổ Kiếm Phong.

- Tiện tỳ...

Cổ Kiếm Phong giận dữ, hận không thể lập tức ra tay đánh chết Lăng Thanh Tuyền.

- Sư phụ, Huyết Kiếm lão tổ đang khôi phục, không nên quấy rầy.

Nguyên Nhược Lan lập tức giữ chặt Cổ Kiếm Phong.

- Hừ.

Cổ Kiếm Phong hừ lạnh một tiếng, sắc mặt vô cùng âm trầm.

- Hắn tới rồi, Nhược Lan, đi ra ngoài dẫn hắn vào.

Lúc này, trong huyết trì, ánh mắt Huyết Kiếm Đại Đế đột nhiên mở ra, trong đôi mắt bắn ra huyết sắc quang mang.

Sưu.

Trong sơn mạch yên tĩnh đột nhiên vang lên tiếng xé gió. Trong không gian có một đạo thân ảnh mặc áo bào xanh xuất hiện, sau mấy hô hấp thân ảnh này đã xuất hiện trên ngọn núi.

- Thiên Kiếm sơn mạch.

Lục Lâm Thiên nhìn ngọn núi bao la, ánh mắt âm trầm, tâm thần tràn ra chugn quanh. Trong sơn mạch liên miên này trừ một ít dã thú ra ngay cả yêu thú cấp thấp cũng không có. Căn bản không có khí tức chấn động của người Thiên Kiếm môn.

Chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên âm thầm trầm xuống, dựa theo lời Dương Đỉnh Thiên nói, người Thiên Kiếm môn ẩn thân trong không gian của Thiên Kiếm sơn mạch, ngay cả hắn cũng không phát hiện ra. Thủ đoạn không gian này quả thực không phải bình thường.

- Ồ, đến rồi sao?

Ngay khi trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, trên không trung có khí tức chấn động truyền ra.

Sưu.

Trong một sơn cốc yên tĩnh đột nhiên xuất hiện vết nứt không gian, một âm thanh vang lên:

- Lục minh chủ, Lăng cô nương và nữ nhi của ngươi đang ở nơi này.

- Nguyên Nhược Lan.

Lục Lâm Thiên đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt lóe lên, thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ.

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên lần nữa xuất hiện thì đã tới một không gian lờ mờ. Vết nứt không gian vừa mới xuất hiện lập tức xác nhập lại như cũ. Mà trong mắt Lục Lâm Thiên xuất hiện một ngọn núi khổng lồ có mây trắng lượn lờ, quang mang rực rỡ.

Lục Lâm Thiên cẩn thận nhìn lại mới thấy rõ, đây không ngờ lại là một kiếm sơn cực lớn, thông thiên. Cái kiếm sơn này uốn lượn, cắm vô số lợi kiếm từ chân núi tới đỉnh núi, khắp nơi đều là kiếm. Kiếm quang bắn ra bốn phía, kiếm khí lạnh lẽo sắc bén tràn ngập chung quanh.

Kiếm sơn khổng lồ cùng với vô số lợi kiếm hòa thành một thể, tựa như một đầu kiếm long ngẩng đầu bay lên trời. Khí thế tràn ngập không gian khiến cho người ta một khi tới gần trong lòng sẽ không tự chủ được mà run lên, tim đập nhanh hơn.

Mà trên núi, trên một thanh trường kiếm có một đạo thân ảnh xinh đẹp mặc váy tím đứng đó. Toàn thân có ma khí nhàn nhạt lan tràn a, đây chính là Nguyên Nhược Lan kia.

- Nguyên Nhược Lan, ta tới rồi. Mẫu tử Thanh Tuyền đâu?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào đạo thân ảnh này, hắn và nàng có không ít quan hệ, thế nhưng dù so vẫn kém mẫu tử Lăng Thanh Tuyền và Du Thược.

- Không ngờ ngươi lại thực sự tới một mình. Xem ra trong lòng người mẫu tử Lăng Thanh Tuyền có địa vị rất lớn.

Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên xa xa, nhíu mày, xưng hô của hắn đối với nàng đã đổi, nàng không ngờ ngày hôm nay lại tới nhanh như vậy.

- Nguyên Nhược Lan, Huyết Kiếm đâu? Hiện tại ngươi đã không có tư cách ở trước mặt ta nói chuyện.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm, hắn biết rõ Huyết Kiếm ở trong không gian này, cho nên hắn không có động tác gì khác. Vì mẫu tử Du Thược, hắn biết mình phải nhẫn nại, nhất định không thể làm tổn thương tới mẫu tử Du Thược.

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan biến đổi, không nói thêm gì.

- Khặc khặc.

Một tiếng cười to âm lệ vang lên, cùng lúc ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng nhìn về phía sau lưng Nguyên Nhược Lan, ánh mắt hắn trầm xuống, thân thể bắt đầu căng cứng.

Sưu.

Cùng lúc, tiếng cười âm lệ này vùa dứt, sau lưng Nguyên Nhược Lan đột nhiên có sương mù đỏ tươi tuôn ra, một mùi máu tươi lan tràn mang theo ma khí mênh mông khuếch tán.

Sương mù màu đỏ tuôn ra, cả không gian run lên, nhất thời trong phiến không gian này tràn ngập mùi máu tươi. Sương mù màu đỏ tràn ngập, bao phủ không trung. Che lấp ánh trăng trên không trung. Mặt đất lúc này tối đen, âm trầm.

- Lục Lâm Thiên, không ngờ ngươi lại dám tới. Quả thực bổn Đế phải bội phục ngươi.

Huyết vụ lan tràn, trong động khẩu trên Kiếm sơn sau lưng Nguyên Nhược Lan vang lên âm thanh của Huyết Kiếm Đại Đế.

- Ta đến rồi, đúng theo yêu cầu của ngươi. Mau thả người trong tay ngươi ra.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói.

- Vào đi, ngươi không còn lựa chọn nào khác đâu.

Âm thanh của Huyết Kiếm Đại Đế truyền ra, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

- Mời Lục minh chủ...

Thân ảnh Nguyên Nhược Lan lóe lên, lập tức biến mất trong cửa động.

Lục Lâm Thiên nhìn Kiếm sơn khổng lồ trước mắt, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng sự bất phàm của Kiếm sơn khổng lồ này. Kiếm sơn khổng lồ khiến cho hắn có cảm giác kinh hãi. Trong lúc mơ hồ còn có cảm giác nguy hiểm. Chỉ là bây giờ hắn cũng không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể đi vào mà thôi.

Thân ảnh lóe lên, Lục Lâm Thiên tiến vào trong Kiếm sơn, Kiếm sơn đột nhiên run lên, cửa động không gian lập tức đóng cửa.

Lục Lâm Thiên tiến vào trong động khẩu trên Kiếm sơn, hắn chỉ cảm thấy gợn sóng trong không gian trước người lóe lên, thân ảnh lập tức xuất hiện trong một không gian lạ lẫm. Đây là một không gian lờ mờ, phóng mắt nhìn lại không thấy điểm cuối. Không gian này vô cùng lớn.

Ô Ô....

Trong không gian, tiếng quỷ khóc thân sầu quanh quẩn, khắp nơi tràn ngập ma khí. Mỗi một đạo âm thanh đều giống như chiếc chùy gai đánh vào linh hồn, khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên trong lúc mơ hồ run lên.

- Thanh Tuyền, Du Thược, hai người không sao chứ?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhìn thấy hai người Lăng Thanh Tuyền và Du Thược. Giờ phút này mẫu tử hai nàng đang bị cấm chế. Cổ Kiếm Phong cùng với một lão giả của Thiên Kiếm môn đang cầm trường kiếm gác lên cổ mẫu tử các nàng. Trong lòng hắn đột nhiên run lên, hàn ý lạnh thấu xương lan tràn.

Mẫu tử Du Thược, Lăng Thanh Tuyền nhìn thấy đạo thân ảnh mặc áo bào xanh này xuất hiện, ánh mắt đại biến.

- Ta và Du Thược không sao.

Mắt nhìn Lục Lâm Thiên, Lăng Thanh Tuyền do dự một lát rồi trả lời Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên, xem ra hai tiện tỳ này đối với ngươi vô cùng quan trọng. Dám một mình tới đây, cũng tốt, giảm bớt một ít công phu cho ta.

Chương 3142: Trao đổi Thiên Thư 1

Hai mắt Huyết Kiếm Đại Đế lúc này tràn ngập quang mang đỏ tươi, mùi máu tươi lan tràn khiến cho lòng người rung động.

- Huyết Kiếm, có bản lĩnh thì động thủ với ta. Thả mẫu tử các nàng ra.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua không trung, ánh mắt nhìn vào huyết trì sau lưng Huyết Kiếm.

Huyết Trì đỏ tươi này hình kiếm giống như một thanh kiếm lớn ở trong không gian này. Bên trong tràn ngập khí tức ngập trời, khói đen trong không gian chung quanh lượn lờ, khiến cho tim mọi người đập nhanh hơn, đồng thời ánh mắt của Lục Lâm Thiên cũng run rẩy.

- Muốn người sao? Không dễ như vậy đâu.

Huyết Kiếm Đại Đế âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt tràn ngập sát ý, giờ phút này hắn khẽ mỉm cười. Trong mắt hắn, lúc này Lục Lâm Thiên hẳn phải chết không cần nghi ngờ.

- Huyết Kiếm, ta cảnh cáo ngươi. Nếu như mẫu tử các nàng thiếu một cọng tóc, thì tất cả đệ tử Thiên Kiếm môn, cho dù là chôn sâu ba thước ta cũng phải nghiền nát bọn chúng thành tro bụi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, nhìn thấy mẫu tử Du Thược bị cấm chế, ánh mắt hắn đã tràn ngập hàn ý.

- Hừ.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Huyết Kiếm Đại Đế khẽ mỉm cười nói:

- Sợ rằng ngươi không có tư cách này, muốn cứu hai tiện tỳ này sao? Rất đơn giản, thứ nhất là mạnh mẽ đoạt. Nhưng mà đừng nói ngươi đoạt được hay không, huống chi chỉ cần ngươi khẽ động ta lập tức có thể khiến cho hai tiện tỳ này tan thành mây khói.

Hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên dần dần nồng đậm, hàn ý trong mắt bắn ra.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, lúc này Huyết Kiếm cũng không để ý tới ánh mắt tràm ngập hàn ý, dường như nhìn thấy Lục Lâm Thiên như vậy trong lòng hắn càng thỏa mãn, hắn thản nhiên nói:

- Thứ hai, ngươi có thể trao đổi với ta.

Huyết Kiếm Đại Đế dứt lời đột nhiên phất tay một cái, mùi máu tươi bắt đầu lan tràn, nắm lấy Lăng Thanh Tuyền và Du Thược vào trong tay.

- Hai tiện tỳ, không ngờ lại có thủ đoạn đụ.ng tới cấm chế của ta, thế nhưng các ngươi còn quá non.

Ánh mắt Huyết Kiếm Đại Đế trầm xuống, quang mang huyết sắc trong tay lóe lên, hung hăng trút xuống cơ thể nhị nữ.

Phụt.

Nhị nữ Lăng Thanh Tuyền và Du Thược đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, khuôn mặt lập tức trắng bệch.

- Huyết Kiếm lão cẩu, dừng tay cho ta.

Nhìn thấy Du Thược và Lăng Thanh Tuyền phun ra máu tươi, Lục Lâm Thiên biến sắc, thân hình không nhịn được run lên, hàn ý trong mắt ngập trời. Đột nhiên tập trung vào trên người Huyết Kiếm Đại Đế, khí tức bắt đầu khởi động.

- Lục Lâm Thiên, nếu như ngươi muốn hai tiện tỳ này còn sống, tốt nhất nên thành thật một chút cho ta.

Huyết Kiếm Đại Đế lạnh nhạt cười, hai tay đánh ra hai cỗ sương mù đỏ như máu bao phủ thân thể Lăng Thanh Tuyền và Du Thược, chỉ cần tâm niệm hắn khẽ động là có thể đánh chết nhị nữ. Lục Lâm Thiên càng đau lòng, hắn càng vui vẻ.

- Trao đổi như thế nào?

Giờ phút này Lục Lâm Thiên nhìn thấy khóe miệng mẫu tử hai nàng tràn ra máu tươi, sát ý trong lòng hắn ngập trời, hai tay nắm chặt. Đầu móng tay cắm sâu vào trong lòng bàn tay, có tia máu bắt đầu tràn ra. Thế nhưng lúc này hắn biết mình chỉ có thể tỉnh táo mà thôi.

- Lục Lâm Thiên, ngươi nói xem nếu như ta giết hai tiện tỳ này ngươi sẽ như thế nào.

Huyết Kiếm Đại Đế lạnh lùng cười với Lục Lâm Thiên, ánh mắt lạnh lẽo, tất cả hiện tại đều đang nằm trong lòng bàn tay hắn.

- Huyết Kiếm lão cẩu, ta nhất định sẽ băm vằm ngươi thành vạn đoạn, nghiền nát ngươi thành tro bụi.

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng vào mắt Huyết Kiếm, âm thanh có chút run rẩy, sát ý cùng với hàn ý ngập trời giờ phút này lấy thân thể hắn làm trung tâm hung hăng khuếch tán. Cả không gian bắt đầu rung động, có dấu hiệu phong vân biến sắc.

Hàn ý cùng với sát khí ngập trời bắt đầu khởi động khiến cho ánh mắt Lăng Thanh Tuyền và Du Thược biến hóa. Có lẽ nhị nữ thật không ngờ Lục Lâm Thiên lại tức giận như vậy.

- Đừng quá khẩn trương, ngươi còn có cơ hội a.

Huyết Kiếm Đại Đế không quan tâm tới Lục Lâm Thiên đang tức giận, một mình Lục Lâm Thiên tới đây, hắn không đặt vào trong mắt. Ở trong không gian này, lúc này cho dù Dương Đỉnh Thiên có tới, tuyệt đối cũng không tiến vào trong không gian này được.

Huyết Kiếm nhìn Lăng Thanh Tuyền và Du Thược bị cấm chế trong tay mình, nhíu mày, lập tức nhìn Lăng Thanh Tuyền rồi nói:

- Đây là nữ nhân của ngươi đúng không? Nếu như ngươi muốn nàng ta sống, rất đơn giản, giao ra một vật.

- Nói, ngươi muốn thứ gì?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên bắt đầu lạnh lẽo nhìn Huyết Kiếm Đại Đế, âm thanh bắt đầu khàn khàn.

- Rất đơn giản, Vô Tự Thiên Thư của Lục gia.

Huyết Kiếm Đại Đế nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự khác thường, một mùi máu tươi bao phủ Lăng Thanh Tuyền, hắn nói:

- Ngươi đừng có nói ngươi không có. Lúc trước Độc Cô gia tộc và Linh Vũ giới nhìn chằm chằm vào Lục gia nho nhỏ của ngươi. Vân Dương Tông và Linh Thiên môn cũng tình nguyện dùng nữ nhân để đánh bạc với ngươi. Cho nên ngươi không có Vô Tự Thiên Thư mới là lạ. Huống chi Thiên Kiếm môn ta đã sớm nhận được tin tức Lục gia các ngươi có Vô Tự Thiên Thư.

Trong sát na, Lăng Thanh Tuyền nghe vậy trên khuôn mặt trắng bệch biến hóa, tự nhiên nàng biết rõ Vô Tự Thiên Thư, cũng biết rõ giá trị của nó.

Trong lòng Lục Lâm Thiên giờ phút này cũng trầm xuống, hắn không ngờ Huyết Kiếm Đại Đế này lại muốn Vô Tự Thiên Thư. Xem ra đây mới là mục đích chính thức của Huyết Kiếm Đại Đế. Hắn ta cũng biết sự tồn tại của Vô Tự Thiên Thư. Ngày hôm nay nếu như không đưa cho hắn Vô Tự Thiên Thư, sợ rằng mẫu tử các nàng sẽ mất mạng.

Thế nhưng Vô Tự Thiên Thư này quá mức quan trọng, trong lòng Lục Lâm Thiên ngưng trọng.

- Nếu như ngươi không quyết định, hoặc là nói không có, ta sẽ giết nữ nhân này.

Huyết Kiếm Đại Đế nhìn Lục Lâm Thiên, nở nụ cười lạnh lẽo. Cảm giác này rất tốt, tất cả đều nằm trong sự khống chế của hắn, từng bước từng bước.

- Tốt, thả mẫu tử các nàng ra, Vô Tự Thiên THư này sẽ là của ngươi.

Lục Lâm Thiên không có bao nhiêu do dự, Vô Tự Thiên Thư quan trọng, thế nhưng coi như mất đi thì ngày sau hắn cũng có cơ hội thu lại. Nếu như mẫu tử hai nàng gặp chuyện không may, về sau hắn sẽ phải hối hận. Một bản Vô Tự Thiên Thư ở trong lòng Lục Lâm Thiên còn xa mới quan trọng bằng mẫu tử hai nàng.

Dứt lời trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện bản Vô Tự Thiên Thư của Lục gia, không có chân khí và linh lực đưa vào nó chỉ giống như một khối ngọc thạch bình thường. Không có quá thu hút sự chú ý của mọi người.

- Vô Tự Thiên Thư, thật sự là Vô Tự Thiên Thư.

Mà nhìn thấy Vô Tự Thiên Thư, Huyết Kiếm Đại Đế lập tức nhận ra, ánh mắt run lên, tràn ngập nóng bỏng nhìn chăm chú vào Vô Tự Thiên Thư trong tay Lục Lâm Thiên.

- Vô Tự Thiên Thư.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền nhìn vào Vô Tự Thiên Thư trong tay Lục Lâm Thiên, nàng lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Lục Lâm Thiên, Vô Tự Thiên Thư rất quan trọng, dùng để đối lấy ta, ta sẽ không cảm kích ngươi.

Chương 3143: Trao đổi Thiên Thư 2

- Mẫu tử hai nàng so với Vô Tự Thiên Thư còn quan trọng hơn.

Lục Lâm Thiên nhìn Lăng Thanh Tuyền nói.

Trong sát na, trên khuôn mặt trắng bệch, thanh xuân của Du Thược khẽ chấn động, ánh mắt nhìn chăm chú về phía Lục Lâm Thiên.

Lăng Thanh Tuyền nghe vậy ánh mắt trên khuôn mặt trắng bệch lóe lên, nói:

- Cho dù ngươi giao nó cho Huyết Kiếm, không nhất định người này sẽ bỏ qua cho chúng ta. Ngươi đừng tin Huyết Kiếm.

- Khặc khặc.

Huyết Kiếm Đại Đế nở nụ cười âm lệ, lập tức nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi không còn lựa chọn nào khác, giao ra Vô Tự Thiên Thư đi.

- Lục Lâm Thiên, còn có Thiên Linh Kim Kiếm của ta, đem Thiên Linh Kim Kiếm trả cho ta.

Phía xa, Cổ Kiếm Phong nhìn Lục Lâm Thiên lớn tiếng quát. Tín vật chưởng môn Thiên Linh Kiếm Kiếm của hắn đã bị Lục Lâm Thiên đoạt đi trong Hư Không Bí Cảnh. Thiên Linh Kim Kiếm trong tay hắn lúc này chỉ là hàng chế tác lại mà thôi.

- Ngươi nghe thấy không? Giao ra đây.

Huyết Kiếm Đại đế nhíu mày, ánh mắt đỏ tươi mang theo sự nóng bỏng nhàn nhạt tập trung vào trên Vô Tự Thiên Thư.

- Thả hai người bọn họ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm, lần nữa lấy ra Thiên Linh Kim Kiếm mà hắn đoạt của Cổ Kiếm Phong trong Hư Không Bí Cảnh. Thanh trường kiếm này giống thanh trường kiếm màu vàng trong tay Cổ Kiếm Phong như đúc.

- Ta chỉ nói thả một mình nàng ta mà thôi. Về phần nữ nhi của ngươi cần đồ vật khác đổi. Một đổi một, không nên gấp.

Huyết Kiếm Đại Đế cười cười.

- Ngươi...

Hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên ngập trời, thế nhưng giờ phút này hắn không thể không áp chế sự tức giận trong lòng.

- Lục Lâm Thiên, không nên tin Huyết Kiếm, ngươi giao Vô Tự Thiên Thư cho hắn, chưa chắc hắn đã bỏ qua cho chúng ta. Đến lúc đó hắn cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi. Ngươi chết, ta và Du Thược cũng khó có thể thoát khỏi cái chết.

Lăng Thanh Tuyền nói với Lục Lâm Thiên.

Du Thược nhìn Lục Lâm Thiên, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch lên, muốn nói cái gì đó, thế nhưng cũng không thể thốt lên thành lời.

Lục Lâm Thiên nhìn mẫu tử Lăng Thanh Tuyền, không để ý tới Lăng Thanh Tuyền nữa mà nhìn Huyết Kiếm Đại Đế nói.

- Một tay giao vật, một tay giao người.

- Khặc khặc, ta sẽ hào phóng một chút, giao người trước cho ngươi, ta cũng không sợ ngươi chạy.

Huyết Kiếm Đại Đế nở nụ cười âm lệ, cởi bỏ cấm chế trên người Lăng Thanh Tuyền, lập tức ném nàng về phía Lục Lâm Thiên.

- Nàng không sao chứ?

Cánh tay Lục Lâm Thiên vung lên, lập tức dùng chân khí bao phủ lấy Lăng Thanh Tuyền, đặt nàng bên cạnh mình.

- Ta không sao, có lẽ ngươi nên cứu Du Thược trước.

Lăng Thanh Tuyền lau vết máu ở khóe miệng, ánh mắt lo lắng nhìn vào nữ nhi còn đang bị Huyết Kiếm Đại Đế cấm chế.

- Nhất định ta sẽ cứu nó.

Lục Lâm Thiên nói với Lăng Thanh Tuyền xong, ném Vô Tự Thiên THư cùng với thanh trường kiếm màu vàng về phía Huyết Kiếm Đại Đế, lạnh nhạt nói:

- Còn một người nữa, ngươi muốn thứ gì?

Sưu.

Huyết Kiếm Đại Đế đón Thiên Linh Kim Kiếm và Vô Tự Thiên Thư, ánh mắt nhìn chăm chú vào Vô Tự Thiên Thư. Về phần Thiên Linh Kim Kiếm hắn cũng không có quá coi trọng.

Thỏa mãn thu hồi Vô Tự Thiên Thư, Huyết Kiếm Đại Đế cố nén sự kích động trong lòng, lúc này mới nhìn Du Thược trong tay, lại nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Còn nó hình như là nữ nhi của ngươi đúng không?

- Bớt nói nhảm đi, muốn trao đổi cái gì? Nếu như ngươi dám làm tổn thương nó một chút, ta nhất định sẽ khiến cho ngươi hối hận.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

- Ta biết rõ ngươi bất phàm, trên người còn có Thái Cổ U Minh Viêm, lực phòng ngự của bản thể cũng đặc biệt cường hãn. Thế nhưng dường như Thái Cổ U Minh Viêm ở trong Hư Không Bí Cảnh gặp phải chuyện gì cho nên thực lực giảm lớn.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Huyết Kiếm Đại Đế như cười như không nói:

- Muốn trao đổi nữ nhi của ngươi rất đơn giản, ngươi hủy linh hồn phân thân của ta, ta rất công bằng, không đuổi tận giết tuyệt. Chỉ cần ngươi tự bạo linh hồn phân thân và bản thể, để lại hồn anh là được. Thế nào? Ta rất công bằng, khặc khặc.

Lúc trước đại chiến một hồi, Huyết Kiếm Đại Đế không khó biết được dường như Thái Cổ U Minh Viêm gặp phải chuyện gì cho nên thực lực giảm lớn. Bằng không dùng thực lực trong lời đồn của Thái Cổ U Minh Viêm, sợ rằng hắn không phải là đối thủ. Có lẽ Lục Lâm Thiên này khống chế Thái Cổ U Minh Viêm, nếu như Lục Lâm Thiên chết, hắn thu được Thái Cổ U Minh Viêm kia, thực lực không chừng còn tăng lên một mảng lớn. Cho nên Thái Cổ U Minh Viêm này hắn nhất định phải thu được.

Đương nhiên, dùng quan hệ của Lục Lâm Thiên và Thái Cổ U Minh Viêm, đoạt xá linh vật trời sinh, dựa theo lời nói của Mẫu Đơn, trên đại lục này không có mấy người biết rõ.

- Tự bạo linh hồn phân thân và bản thể.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền biến đổi, tự bạo linh hồn phân thân cùng với bản thể, chỉ để lại hồn anh. So với chết chẳng khác là bao.

Ánh mắt Du Thược giờ phút này nhìn chằm chằm vào trên người Lục Lâm Thiên. Tự bạo linh hồn phân thân và bản thể, nàng biết rõ hậu quả phía sau. Chỉ còn lại hồn anh, so với chết cũng không khác là bao.

Phía xa xa, ánh mắt Nguyên Nhược Lan cũng theo đó mà chấn động, biến hóa. Thế nhưng giờ phút này nàng biết rõ mình vô lực, thực lực của nàng đã kém hắn quá xa.

- Lục Lâm Thiên, ngươi có thể lựa chọn đáp ứng, hoặc là nữ nhi của ngươi sẽ chết.

Huyết Kiếm Đại Đế nhìn Lục Lâm Thiên nở nụ cười lạnh lẽo, lạnh nhạt nói:

- Nhưng mà xem ra dường như ngươi không còn lựa chọn nào khác.

- Lục Lâm Thiên, ngươi không được đáp ứng. Nếu như ngươi chết ta và Du Thược cũng không có cách nào rời khỏi đây. Huyết Kiếm này rõ ràng đang đùa bỡn ngươi. Hắn chỉ muốn ngươi chết mà thôi.

Lăng Thanh Tuyền lắc đầu, đôi mắt xinh đẹp có chút khẩn trương nhìn Lục Lâm Thiên.

Nhìn ánh mắt Lăng Thanh Tuyền, trong lòng Lục Lâm Thiên có chút xúc động, cúi đầu nói:

- Chẳng lẽ nàng có biện pháp cứu Du Thược sao?

Lăng Thanh Tuyền nghe vậy, nhìn Lục Lâm Thiên không nói gì. Lúc này nàng cũng không có biện pháp cứu Du Thược, thế nhưng nàng cũng không muốn hắn chết. Nàng cảm thấy bất lực, trừ phi...

- Những năm này khổ cho nàng rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn Lăng Thanh Tuyền, vươn tay vuốt ve khuôn mặt trắng bệch của Lăng Thanh Tuyền, lau vết máu ở khóe miệng nàng, khẽ nói:

- Chuyện trước kia là ta không đúng, tha thứ cho ta.

- Ngươi không chết ta mới xem xét tha thứ cho ngươi.

Đôi mắt của Lăng Thanh Tuyền nhìn về phía Lục Lâm Thiên, giờ phút này chỉ bằng một câu nói của Lục Lâm Thiên, dường như không ít ủy khuất trong lòng nàng đã biến mất.

- Khặc khặc, cảnh tượng thật cảm động. Nhưng mà nhanh lựa chọn đi, ta không có thời gian nghe người một nhà các ngươi nói chuyện yêu đương.

Huyết Kiếm Đại Đế lạnh lẽo cười.

- Ta đồng ý.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, nhìn Huyết Kiếm Đại Đế nói.

- Lục Lâm Thiên, ta không muốn ngươi cứu ta. Ta không nhận ngươi, ngươi đừng có phí tâm cơ.

Du Thược nghe vậy nhìn Lục Lâm Thiên quát lớn.

Lục Lâm Thiên không để ý tới Du Thược, tiếp tục nhìn Huyết Kiếm nói:

- Ngươi thả người trước.

Chương 3144: Bản thể tự bạo

Ngươi cho rằng ta ngu sao? Vừa rồi ta đã thả nữ nhân ngươi trước. Hiện tại ngươi cứ tự bạo trước, ngươi có thể yên tâm. Huyết Kiếm ta nói chuyện tuyệt đối giữ lời.

Huyết Kiếm Đại Đế cười lạnh nói.

- Lục Lâm Thiên ngươi đi đi, ta không nhận ngươi đâu. Ngươi mau mang mẫu thân đi, ta không cần ngươi lo.

Du Thược quát lớn.

- Được, ngươi phải tuân thủ hứa hẹn. Mặt khác, ngươi thả mẫu tử các nàng, phải cam đoan để cho mẫu tử các nàng an toàn rời khỏi đây. Nếu không ta tuyệt đối không tự bạo.

Trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra hàn ý, thân thể nhảy lên không trung.

- Ta có thể đáp ứng ngươi. Chỉ cần ngươi tự bạo linh hồn phân thân và bản thể, ta cam đoan sẽ thả mẫu tử bọn chúng.

Sau khi giải quyết linh hồn phân thân và bản thể Lục Lâm Thiên, muốn đối phó với Lục Lâm Thiên này quá đơn giản. Nói không chừng tới lúc đó Thái Cổ U Minh Viêm sẽ thuận lợi rơi vào trong tay hắn. Tất cả mọi chuyện ngày hôm nay đều là kế hoạch tinh vi của hắn. Vốn độ khó khi áp dụng kế hoạch này cũng không nhỏ. Ai ngờ lại có thể gặp mẫu tử này, tất cả lại thuận lợi như vậy.

Cho nên hắn mới đáp ứng thả mẫu tử nhà này, cũng không có chuyện gì, huống chi hắn chỉ đáp ứng mà thôi.

- Ngươi không được làm vậy, mau dẫn mẫu thân rời khỏi đây đi. Ta không cần ngươi lo.

Du Thược tiếp tục nói, trong lòng nàng giờ phút này cũng không muốn nhìn thấy người phụ thân này chết trước mặt nàng. Vì nàng và mẫu thân hắn lại có thể không chút do dự giao ra Vô Tự Thiên Thư, chuyện này khiến cho trong lòng nàng cảm động.

Sưu...

Lục Lâm Thiên nhìn Du Thược không nói gì, ánh mắt trầm xuống, thủ ấn lập tức biến hóa, trong mi tâm có một đạo lưu quang bắn ra, lập tức hóa thành một đạo linh hồn phân thân giống như bình thường. linh hồn lực có thể so sánh với Đế cấp nhất trọng lan tràn ra.

- Huyết Kiếm, tốt nhất ngươi nên tuân thủ hứa hẹn.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát, linh hồn phân thân cùng với bản thể bành trướng. Cuối cùng trong không trung xung quanh thân thể hắn xuất hiện vết nứt không gian khiến cho người ta rung động.

- Lục Lâm Thiên, không nên...

- Không...

Lăng Thanh Tuyền và Du Thược biến sắc, đều quát lớn.

Một giây sau, thân thể Lục Lâm Thiên và linh hồn phân thân bành trướng, trong nháy mắt đột nhiên nổ tung.

Phanh Phanh.

Bản thể Lục Lâm Thiên và linh hồn phân thân nổ tung. Không gian vỡ nát, bắn ra quang mang chói mắt, lực lượng ngập trời khuếch tán. Không gian chung quanh nổ tung. Từng vết nứt không gian đen kịt lan tràn trên bầu trời.

Từng vết nứt không gian giống như thực chất lan tràn ra quang mang đen kịt khiến cho tim người ta đập nhanh.

Khục khục.

Kình khí khủng bố khuếch tán, phá hủy một mảng lớn hư không, khiến cho đám người Nguyên Nhược Lan và Cổ Kiếm Phong lui lại.

Nếu như bị lan tới gần, tuyệt đối sẽ mất mạng.

Giờ phút này không gian đột nhiên hỗn loạn, ai cũng khó có thể dò xét vào bên trong. Nguyên Nhược Lan biến sắc, Cổ Kiếm Phong và mấy trưởng lão Thiên Kiếm môn có chút vui mừng.

- Lục Lâm Thiên, sao ngươi lại ngốc như vậy?

Thân thể mềm mại Lăng Thanh Tuyền lảo đảo lui về phía sau, ánh mắt bắt đầu ngốc trệ, trong mắt có nước mắt chảy ra.

- Phụ thân.

Du Thược nhìn không trung hỗn loạn, miệng không nhịn được kêu lên một tiếng.

Trong không gian hỗn loạn, ánh mắt Huyết Kiếm Đại Đế lập tức nhìn về phía trước, miệng nở nụ cười lạnh lẽo. Ai nói Lục Lâm Thiên khó đối phó? Không ngờ hắn lại đối phó dễ dàng như vậy. Sớm biết như vậy lúc trước hắn đã bắt mẫu tử này, Thiên Kiếm môn cũng không vì thế mà phải trả một cái giá lớn như vậy.

Khi kình khí gần tiêu tán hết, ánh mắt mọi người nhìn vào trong không gian, huyết vụ bắn tứ tung.

Trên không trung lập tức xuất hiện một đạo quang mang, kình khí gần tán đi, quang mang ngày càng sáng, đây chính là thân thể hồn anh của Lục Lâm Thiên.

Trên thân thể hồn anh của Lục Lâm Thiên còn có một cây đao màu vàng, giữa không trung còn có một chiếc nhẫn trữ vật. Tử Lôi Huyền Đỉnh, Huyễn Ảnh Thanh Vũ, còn có một thanh đại đao màu đỏ và một chiếc nhẫn cổ quái đang lơ lửng trên không trung.

- Lục Lâm Thiên này chết chắc, có chạy đằng trời.

Mắt nhìn cảnh này, Cổ Kiếm Phong cùng với mấy trưởng lão Thiên Kiếm môn còn lại đều cười lạnh. Mọi người âm thầm cao hứng trong lòng, Lục Lâm Thiên chỉ còn lại hồn anh, đã không đủ để gây sợ hãi.

Ánh mắt Huyết Kiếm Đại Đế nhìn về phía tước, tâm thần đã sớm dò xét chung quanh, sắc mặt biến hóa không ngừng, nhìn Lục Lâm Thiên rồi vội vàng hỏi:

- Lục Lâm Thiên, Thái Cổ U Minh Viêm đâu? Thái Cổ U Minh Viêm của ngươi đâu?

Trong dự đoán của Huyết Kiếm Đại Đế, Thái Cổ U Minh Viêm kia ở trong đầu Lục Lâm Thiên. Lần trước hắn cũng đã tận mắt nhìn thấy, hắn muốn bản thể và linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên tự bạo chính là muốn chiếm đoạt Thái Cổ U Minh Viêm làm của riêng.

Giờ phút này trong tâm thần dò xét của Huyết Kiếm Đại Đế lại không cảm nhận được một chút dấu vết nào của Thái Cổ U Minh Viêm. Chỉ có dấu vết tàn hồn của linh hồn phân thân Lục Lâm Thiên sau khi tự bạo, dường như còn mang theo sát khí. Thế nhưng rõ ràng là tàn hồn. Linh hồn phân thân bị phá hủy, chuyện này khiến cho trong lòng hắn có chút kỳ quái.

- Không phải ngươi bảo một mình ta tới sao? Thái Cổ U Minh Viêm không tới đây.

Quang mang trên hồn anh Lục Lâm Thiên lóe lên, hóa thành bộ dáng bản thể hư ảo. Khí tức cực kỳ suy yếu, ánh mắt ngưng trọng vô cùng.

- Hừ, cũng tốt, bắt hồn anh của ngươi, đến lúc đó Thái Cổ U Minh Viêm nhất định là của ta.

Huyết Kiếm Đại đế cười lạnh, dường như cũng không có hoài nghi Lục Lâm Thiên. Bởi vì hắn có tự tin, bên cạnh Lục Lâm Thiên không còn khí tức của những người khác.

Lúc này chỉ còn lại thân thể hồn anh, lúc này trong mắt hắn, Lục Lâm Thiên tuyệt đối không có một chút uy hiếp nào. Chỉ cần bắt hồn anh của Lục Lâm Thiên, Thái Cổ U Minh Viêm sẽ là của hắn.

- Thực hiện hứa hẹn của ngươi đi. Thân thể và linh hồn phân thân của ta đã tự bạo. Ngươi nên thả nữ nhi của ta rồi.

Ánh mắt thân thể hồn anh của Lục Lâm Thiên âm trầm nhìn Huyết Kiếm Đại Đế nói.

- Đương nhiên, gần đây ta vô cùng giữ lời.

Huyết Kiếm Đại Đế cười nhạt một tiếng, cởi bỏ cấm chế trên người Du Thược, một đoàn huyết vụ bao phủ Du Thược ném về phía Lục Lâm Thiên.

- Du Thược, con sao rồi?

Năng lượng trên thân thể hồn anh của Lục Lâm Thiên tiếp lấy Du Thược, dường như cũng không để ý tới việc linh hồn phân thân và bản thể tự bạo. Ngược lại trong lòng còn mừng rỡ, cao hứng nhìn Du Thược nói:

- Con vừa mới gọi ta là phụ thân đúng không? Con tha thứ cho phụ thân rồi sao?

- Ta không cần ngươi lo.

Du Thược ổn định thân thể, mắt nhìn thân thể hồn anh của Lục Lâm Thiên, thân hình run lên, lập tức giãy dụa khỏi năng lượng của Lục Lâm Thiên bao phủ. Trong mắt có nước mắt chảy xuống, lập tức quay đầu lại nhìn Huyết Kiếm Đại Đế, quát lớn:

- Tuy rằng ta hận hắn, thế nhưng ta cũng không cho phép ai động tới hắn.

Chương 3145: Phát triển kinh người 1

Âm thanh vang vọng, quanh thân Du Thược có thuộc tính kim phô thiên cái địa tuôn ra, khí tức sắc bén vô cùng, thân ảnh như thiểm điện, một đạo chưởng ấn được ngưng tụ, lập tức đánh về phía Huyết Kiếm Đại Đế.

Chưởng ấn bao phủ không gian, bao phủ Huyết Kiếm Đại Đế vào bên trong, dùng tu vi Vũ Tôn bát trọng đỉnh phong của Du Thược hiện tại, tăng thêm bản thân bất phàm, tuy rằng bản thân bị thương, thế nhưng uy thế cũng không bình thường.

- Du Thược, dừng tay. Con không phải là đối thủ của Huyết Kiếm đâu.

Lăng Thanh Tuyền biến sắc, thực lực của Du Thược sao lại là đối thủ của Huyết Kiếm. Thân ảnh xinh đẹp lập tức phóng về phía trước, nàng không thể để cho nữ nhi mình xảy ra bất kỳ chuyện gì.

Phanh.

Chưởng ấn của Du Thược mang theo khí tức sắc bén khuếch tán, đánh nát không gian chung quanh Huyết Kiếm Đại Đế thành mảnh vỡ. Một mảng lớn không gian hư vô đen kịt. Nhưng mà thân ảnh Huyết Kiếm Đại Đế kia đã sớm biến mất không thấy gì nữa.

- Du Thược, mau lui lại. Nhanh.

Trong sát na này, thân ảnh Lăng Thanh Tuyền dừng lại.

- Hừ tự mình muốn chết, không thể trách ta được.

Cũng tại thời điểm này, thân ảnh Huyết Kiếm Đại đế xuất hiện sau lưng mẫu tử Lăng Thanh Tuyền, dưới ánh mắt âm trầm có sát ý lan tràn, khẽ phất tay dẫn động năng lượng thiên địa bàng bạc, bao phủ mẫu tử Lăng Thanh Tuyền vào bên trong.

Dưới lực lượng trói buộc của không gian, Lăng Thanh Tuyền cùng với Du Thược cảm thấy chân khí, linh lực đình trệ, ngay cả lùi lại cũng khó khăn. Tu vi cách biệt quá xa, thực lực hơn kém quá lớn, căn bản khó có thể chống lại.

- Các ngươi lui ra phía sau.

Thân thể hồn anh của Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện bên người nhị nữ, năng lượng bàng bạc lan tràn bao phủ nhị nữ. Lúc này áp lực trên người Lăng Thanh Tuyền và Du Thược mới biến mất.

- Lục Lâm Thiên, ngươi chỉ là thân thể linh hồn còn dám đi lên sao? Cái gọi là Linh Vũ song tu, thuộc tính đại thành, trở thành Hoàng tộc cũng chỉ có thế. Ngày hôm nay ngươi khó tránh khỏi bàn tay của Huyết Kiếm ta.

Huyết Kiếm Đại Đế lạnh lùng quát, thân ảnh trong sát na lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, mùi máu tươi lan tràn, dẫn động năng lượng thuộc tính phong bàng bạc, hội tụ tạo thành một chưởng ấn khổng lồ trên không trung.

Phía trên chưởng ấn do Huyết Kiếm Đại Đế ngưng tụ có uy áp huyết tinh lan tràn ra. Trong nháy mắt bao phủ ba người Lục Lâm Thiên và mẫu tử Lăng Thanh Tuyền.

Chưởng ấn khổng lồ đánh xuống, bao phủ không gian cực lớn, mang theo một mùi máu tươi ngập trời, khiến cho linh hồn người ta bỡ ngỡ. Lăng Thanh Tuyền cùng Du Thược dưới sự bảo hộ của Lục Lâm Thiên cũng bị ảnh hưởng cực lớn.

- Phá.

Lục Lâm Thiên nhìn chưởng ấn trên không trung, trong mắt bắn ra hàn ý, linh hồn lực mênh mông bắt đầu lan tràn, đột nhiên ngưng tụ thành một đầu cự hổ màu trắng bằng linh hồn cực lớn, uy áp linh hồn mênh mông tràn ngập không gian.

Uy áp linh hồn mênh mông bao phủ, Huyết Kiếm Đại Đế biến sắc, thân là Vũ giả, đương nhiên hắn cực kỳ cố kỵ công kích linh hồn.

Cự hổ màu trắng lập tức đánh về phía chưởng ấn, một trảo ấn sắc bén xé rách không gian tạo thành vết nứt đen kịt trong không gian. Hung hăng đập vào phía trên chưởng ấn khổng lồ kia.

Chưởng ấn khổng lồ bao phủ cự hổ bằng linh hồn, lập tức va chạm vào một chỗ. Không gian bắt đầu mờ đi, cả không gian bắt đầu bành trướng, trong giây lát bắn ra quang mang mạnh mẽ. Sau đó cả không gian đột nhiên co rút lại, một âm thanh cực lớn quanh quẩn trên không trung.

Phanh Phanh.

Chưởng ấn và cự hổ bằng linh hồn bỗng nhiên hóa thành năng lượng khủng bố bạo tạc, khuếc tán. Kình khí cường hãn vô cùng và lực lượng linh hồn khuếch tán trên không gian. Năng lượng đáng sợ lan tràn phá hủy gợn sóng trong không gian. Không gian chấn động kịch liệt, gợn sóng trong không gian giống như pháo hoa tán loạn.

Khục khục.

Thân thể linh hồn của Lục Lâm Thiên lập tức lảo đảo lui lại, lại kéo tay mẫu tử Lăng Thanh Tuyền lảo đảo lui tiếp về phía sau mười bước, lúc này thân thể hắn mới đứng vững được.

Thân thể linh hồn run lên, dường như mờ ảo đi một chút. Chỉ lạ là trên thân thể hồn anh, kim đao màu vàng vẫn xoay quanh cách đó không xa.

- Linh hồn Vũ Đế nhị trọng, không ngờ ngươi đã đột phá Vũ Đế nhị trọng.

Thân thể Huyết Kiếm Đại Đế lảo đảo lui lại mấy bước, dưới công kích linh hồn, hắn cũng bị ảnh hưởng. Mà lúc này Lục Lâm Thiên ra tay, hắn có thể nhận ra không ngờ tu vi của Lục Lâm Thiên đã là Vũ Đế nhị trọng.

Vũ Đế nhị trọng a, làm sao trong lòng hắn không thể khìếp sợ cơ chứ. Từ lúc Lục Lâm Thiên đi ra khỏi Hư Không Bí Cảnh mới được bao lâu a. Lúc trước ở Thiên Kiếm môn mới là Vũ Đế nhất trọng, thế nhưng trong khoảng thời gian ngắn đã là Vũ Đế nhị trọng, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Có thể đột phá cấp độ Đế giả đều là nhân trung chi long, là tồn tại giống như lông phượng sừng lân. Mà tới Đế giả, người khác đột phá, cho dù thiên phú có mạnh mẽ ra sao, ít cũng phải hơn một ngàn năm, nhiều thì vạn năm. Hoặc là vĩnh viễn không có cách nào đột phá. Thế nhưng Lục Lâm Thiên này trong thời gian ngắn lại đột phá.

Lúc này dò xét tu vi của Lục Lâm Thiên, Huyết Kiếm Đại Đế mới chính thức ý thức được Lục Lâm Thiên này đáng sợ ra sao. Sắc mặt hắn cứng ngắc, tu vi của Lục Lâm Thiên trong thời gian ngắn đột nhiên tăng mạnh tới tình trạng như vậy.

Giờ phút này Huyết Kiếm Đại Đế cảm thấy may mắn vì mình đã đối phó với Lục Lâm Thiên này, để cho người này chỉ còn lại thân thể linh hồn. Lúc này Lục Lâm Thiên đã không còn bao nhiêu sự uy hïếp. Lúc này hắn nhất định phải bắt được thân thể linh hồn này. Chờ sau khi hắn đạt được Thái Cổ U Minh Viêm, nhất định phải đánh chết Lục Lâm Thiên diệt trừ hậu hoạn.

- Hai người lui về phía sau đi.

Thân thể Lục Lâm Thiên ổn định lại, quay đầu nhìn Lăng Thanh Tuyền, ánh mắt chăm chú nhìn vào người Du Thược, khẽ nói:

- Du Thược, có phụ thân ở đây, mẫu tử con tuyệt đối không có việc gì. Phụ thân sẽ không để cho bất kỳ kẻ nào động vào một sợi tóc của con.

Nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt Lăng Thanh Tuyền giờ phút này cực kỳ phức tạp, âm thanh mang theo chút ân cần, khẽ nói:

- Ngươi thế nào rồi? Không được cậy mạnh, ngươi chỉ còn lại thân thể hồn anh, nếu như thân thể hồn anh cũng tiêu tán, vậy thì...

- Yên tâm đi, không ai có thể động tới mẫu tử nàng, ta cam đoan.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói.

Nhìn qua ánh mắt Lục Lâm Thiên, giờ phút này trong lòng Lăng Thanh Tuyền cảm thấy ấm áp, khuôn mặt kiên nghị, ánh mắt thâm thúy, nàng đột nhiên cảm thấy kỳ thực tên vô sỉ này cũng không quá vô sỉ, hạ lưu. Ít nhất vì mẫu tử các nàng ngay cả tính mạng mà hắn cũng không muốn. Có lẽ sâu trong lòng nàng, cho tới bây giờ chưa từng thật sự ghét hắn.

- Ngươi vẫn nên tự bảo vệ mình thì hơn.

Du Thược nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt giờ phút này tuyệt đối có quan tâm, thế nhưng lúc mở miệng thì quả thực nói chuyện không dễ tí nào.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, tiểu nha đầu này có tính tình giống y Lăng Thanh Tuyền, đều quật cường như vậy. Thế nhưng tình tính quật cường này dường như cũng giống hắn.

Chương 3146: Phát triển kinh người 2

- Thật sự là một màn cảm động, một nhà đoàn tụ a.

Huyết Kiếm Đại Đế nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt âm trầm, sát ý trong mắt không thèm che dấu lan tràn. Hiện tại Lục Lâm Thiên này khiến cho hắn có cảm giác uy hïếp, nếu như không phải muốn đạt được Thái Cổ U Minh Viêm thì hiện tại hắn sẽ không chút do dự nào mà đánh chết hồn anh của Lục Lâm Thiên. Cho dù là một đạo hồn anh cũng khiến cho hắn có chút bất an trong lòng.

- Huyết Kiếm lão cẩu, khoản sổ sách giữa chúng ta nên tính toán được rồi.

Lục Lâm Thiên phất tay ý bảo mẫu tử Lăng Thanh Tuyền và Du Thược lùi về phía sau, ánh mắt nhìn thẳng về phía Huyết Kiếm Đại Đế, lạnh nhạt nói:

- Dám đυ.ng tới nữ nhân và nữ nhi của ta, ngươi nhất định phải trả giá.

- Ai là nữ nhân của ngươi...

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt run lên. Giờ phút này nhìn về bóng lưng Lục Lâm Thiên, đột nhiên nàng cảm thấy trên người bóng lưng này có khí tức đáng sợ. Khí tức này bành trướng khiến cho trong lòng nàng cảm thấy khó chịu. Khí tức âm trầm vô cùng, làm cho linh hồn người ta bỡ ngỡ.

- Lục Lâm Thiên, hiện tại ngươi có tư cách gì mà nói vậy? Giao dịch của chúng ta đã hoàn thành, cũng là thời điểm nên giải quyết mối thù của Thiên Kiếm môn.

Huyết Kiếm Đại Đế nhìn linh hồn thể của Lục Lâm Thiên, ánh mắt này khiến cho trong lòng hắn vô hình run lên, đồng thời còn cảm thấy lạnh lẽo. Trong lòng mơ hồ có chút bất an.

- Ngươi cho rằng ngươi có thể làm gì được ta sao? Vũ Đế tứ trọng? Ngươi còn chưa đủ tư cách.

Lục Lâm Thiên đột nhiên cười lạnh, trong đôi mắt đen láy của linh hồn thể đột nhiên bắn ra hàn ý. Huyết Kiếm lão cẩu này dám động tới nữ nhân và nữ nhi của hắn. Giờ phút này Lục Lâm Thiên đã động sát tâm, sát ý nồng đậm tới mức tận cùng. Huyết Kiếm lão cẩu này nhất định phải chết.

- Ngươi không cần phải xen vào chuyện này, mang mẫu thân đi đi.

Ánh mắt Du Thược trầm xuống, khẽ cắn răng, thân thể mềm mại định tiến lên phía trước.

- Lùi ra sau đi.

Ngay lúc đó, trên người Du Thược có năng lượng tàn hồn và sát khí chấn động, dưới ánh mắt kinh ngạc của nhị nữ, một đạo thân ảnh đột nhiên ngưng tụ, năng lượng linh hồn mênh mông chấn động, lan tràn, một Lục Lâm Thiên khác hiện lên.

- Không phải đã...

Hai mẫu tử Lăng Thanh Tuyền và Du Thược lập tức biến sắc.

- Lục Lâm Thiên, linh hồn phân thân ngươi không phải đã tự bạo rồi sao? Rõ ràng đã biến thành tàn hồn, không có khí tức khác. Tại sao lại còn có thể ngưng tụ. Cho dù là tồn tại cũng không trách khỏi sự dò xét của ta.

Huyết Kiếm Đại Đế lúc này đột nhiên biến sắc, cảnh này khiến cho hắn khiĩếp sợ.

- Một đạo linh hồn phân thân cũng không làm nên chuyện gì. Ngươi vẫn khó tránh khỏi cái chết. Bất quá chỉ khiến cho ta tốn sức hơn một ít mà thôi. Bản thể ngươi đã tự bạo, khó có thể làm nên chuyện gì.

Sau khi khiĩếp sợ, ánh mắt Huyết Kiếm Đại Đế trầm xuống, càng quyết tâm diệt trừ Lục Lâm Thiên. Linh hồn phân thân này nhất định phải diệt trước.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, cái này căn bản không phải là linh hồn phân thân. Chỉ là đại hồn anh mà thôi, chỉ tiếc Huyết Kiếm Đại Đế không biết quá nhiều, đối với sự tồn tại của đại hồn anh không có ai biết rõ. Đồng thời cũng không có ai có thể giải thích sự tồn tại của đại hồn anh.

Tăng thêm đại hồn anh lúc này có thể thực sự so với Đế cấp nhất trọng, thậm chí linh hồn chấn động so với Đế cấp nhất trọng còn mạnh hơn. Muốn gạt Huyết Kiếm này cũng không quá khó khăn.

Về phần đại hồn anh tự bạo, chuyện này vốn cũng không phải việc khó. Đại hồn anh vốn là tàn hồn và sát khí, thân thể bởi vì Tử Kim Huyền Lôi và một ít nguyên nhân đặc thù cho nên mới có thể ngưng tụ thành thân thể. Chia năm xẻ bảy rồi ngưng tụ lại cũng không thành vấn đề.

- Bản thể của ta không dễ diệt như vậy. Chỉ cần ta không chết thì bản thể của ta cũng không bị diệt.

Lục Lâm Thiên cười lạnh một tiếng, thủ ấn kết xuất.

Sưu.

Lúc này, trên mặt đất đột nhiên có vô số huyết nhục bị nghiền nát cấp tốc ngưng tụ. Vô số huyết nhục rõ ràng đã chia năm xẻ bảy, thế nhưng lúc này cẩn thận nhìn lại, rõ ràng nhìn thấy đám huyết nhục này dùng một phương thức huyền ảo dính lấy với nhau.

- Đây là...

Vô số huyết nhục thật nhỏ, rậm rạp, chằng chịt, ngay trong ánh mắt kinh hãi của Du Thược, Lăng Thanh Tuyền, Nguyên Nhược Lan, Cổ Kiếm Phong cùng với những trưởng lão xa xa, năng lượng mênh mông hội tụ, thế tích càng lúc càng lớn. Trong nháy mắt bắt đầu ngưng tụ không ít, giống như trong lúc mơ hồ bắt đầu khôi phục. Cả không trung gió nổi mây phun, không gian run rẩy không ngớt.

- Thân thể bất tử sao?

Huyết Kiếm Đại Đế cũng kinh ngạc, cái dấu hiệu này, bản thể Lục Lâm Thiên không ngờ lại có dấu hiệu lần nữa khôi phục.

Trong lúc kinh hãi, Huyết Kiếm Đại Đế khẽ phất tay một cái, trong lòng bàn tay có năng lượng thuộc tính phong bàng bạc ngưng tụ thành một đạo chưởng ấn bằng năng lượng cực lớn. Chưởng ấn cực lớn mang theo kình phong bàng bạc, đánh về phía Lục Lâm Thiên. Hắn không thể để cho Lục Lâm Thiên ngưng tụ thành công, Lục Lâm Thiên này thật quỷ dị.

- Huyết Kiếm lão cẩu, bắt đầu tính sổ đi.

Cùng lúc đó, một âm thanh lạnh lẽo như băng từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra. Trước thân thể linh hồn của Lục Lâm Thiên, không gian cấp tốc chấn động, khí tức nóng bỏng lan tràn, lần nữa có một đạo thân ảnh xuất hiện.

Đạo thân ảnh này xuất hiện, trong sát na đánh ra một đạo quyền ấn nóng bỏng, hung hăng đánh vào chưởng ấn bằng năng lượng của Huyết Kiếm Đại Đế.

Oanh.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, hai đạo chưởng ấn mang theo năng lượng khủng bố lập tức ầm ầm va chạm vào nhau. Một âm thanh đinh tai nhức óc giống như sấm sét vang vọng, khiến cho màng nhĩ mọi người đau đớn.

Kình khí bàng bạc phô thiên cái địa tán loạn. Năng lượng khủng bố khuếch tán ra hư không.

Sưu.

Trên không trung, hai đạo thân ảnh đồng thời bị đẩy lui hơn trăm thước mới đứng vững được.

- Thái Cổ U Minh Viêm.

Thân hình Huyết Kiếm Đại Đế ổn định lại, lập tức ngẩng đầu nhìn chăm chú vào đạo thân ảnh vừa mới xuất hiện. Đạo thân ảnh kia xuất hiện, trong nháy mắt ngắn ngủi, cả phiến hư không có nhiệt độ kinh khủng trong chốc lát tuôn ra. Nhiệt độ kinh khủng này đúng là Thái Cổ U Minh Viêm.

Vừa mới xuất hiện chính linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên ẩn thân trong cơ thể đại hồn anh. Thừa dịp đại hồn anh nổ tung, ẩn giấu trong không gian.

Dùng thiên phú ẩn giấu của Thái Cổ U Minh VIêm, Huyết Kiếm Đại Đế này cũng khó có thể dò xét ra được.

Linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên chính thức xuất hiện, trong không gian có nhiệt độ cao vô hình lan tràn. Nhiệt độ cao này khiến cho da dẻ mọi người cảm thấy nóng bỏng. Nguyên Nhược Lan, Cổ Kiếm Phong và những người khác đột nhiên nhìn về phía thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa mới ngưng tụ lại trên không trung.

- Hai đạo linh hồn phân thân sao?

Chuyện này khiến cho mọi người nghi hoặc, ánh mắt kinh ngạc không thôi.

Chương 3147: Thủy khắc Hỏa

Trong mắt Lăng Thanh Tuyền và Du Thược thì không tự chủ được mà có chút vui mừng.

- Không phải ngươi nói không mang Thái Cổ U Minh Viêm sao?

Huyết Kiếm Đại Đế nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt cực kỳ khó coi, hắn cũng không biết quan hệ của Lục Lâm Thiên và Thái Cổ U Minh Viêm. Còn tưởng rằng Lục Lâm Thiên chỉ khống chế Thái Cổ U Minh Viêm mà thôi. Hắn không biết lúc này có thể nói Lục Lâm Thiên kỳ thật chính là Thái Cổ U Minh Viêm.

Huyết Kiếm Đại Đế cho rằng, nếu như khí tức của người ngoài ở đây thì hắn nhất định sẽ biết. Trong không gian này có cấm chế đặc biệt, cho dù là có người trốn trong thần khí hắn cũng có thể dò xét ra. Cho nên ngay từ đầu hắn không chút hoài nghi bên trong thần khí của Lục Lâm Thiên cất dấu đám người Dương Đỉnh Thiên. Tất cả đều khó có thể tránh khỏi sự dò xét của hắn. Bởi vì trong không gian này nằm trong sự khống chế của hắn. Mà cảnh này đương nhiên khiến cho hắn kinh ngạc.

- Ta nói ngươi lại tin sao? Xem ra ngươi không chỉ già mà còn ngốc. Ngày hôm nay ngươi nhất định sẽ chết.

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên quát lớn, sát ý bắt đầu lan tràn ra trong không gian.

- Hừ, bất kể như thế nào. Ngươi khó tránh khỏi cái chết.

Ánh mắt Huyết Kiếm Đại Đế trầm xuống, thủ ấn biến hóa, mùi máu tươi quanh thân phô thiên cái địa tuôn ra. Trường bào đỏ tươi tung bay, trong không gian này lập tức vang lên tiếng quỷ khóc thần sầu.

Sưu Sưu.

Cùng lúc, sau lưng Huyết Kiếm Đại Đế, trong cái đầm hình kiếm kia bắt đầu có khí tức ngập trời tràn ra. Khói đen chung quanh lượn lờ, huyết thủy trong cái đầm cuồn cuộn, tựa như nước đang sôi. Âm thanh quỷ khóc thần sầu vang vọng không ngừng trên không trung.

Sưu Sưu.

Huyết thủy trong cái đầm kia hóa thành bọt nước phóng lên trời, tạo thành vòng xoáy xoay tròn quanh thân Huyết Kiếm Đại Đế, đều bị Huyết Kiếm Đại Đế thôn phệ vào trong thân thể.

- Lần trước Huyết Kiếm lão tổ bị trọng thương. Trong thời gian ngắn không có cách nào khôi phục. Co nên lúc này phải vận dụng lực của Ma Kiếm trì để khôi phục tới trạng thái đỉnh phong đối phó với Lục Lâm Thiên.

- Chẳng lẽ thực lực của Lục Lâm Thiên đã khiến cho Huyết Kiếm lão tổ coi trọng như vậy sao?

Nhìn không gian trước mặt, Cổ Kiếm Phong cùng với chúng trưởng lão Thiên Kiếm môn nghị luận, âm thanh tràn ngập vẻ kinh hãi.

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan run run, chăm chú nhìn về phía trước. Bằng vào sự hiểu biết của nàng về Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên không phải là người dễ đối phó. Lúc này nàng mới coi như triệt để hiểu rõ. Lục Lâm Thiên đã sớm sắp xếp tất cả các thủ đoạn. Toàn là những thủ đoạn không thể tưởng tượng được, khiến cho Huyết Kiếm lão tổ cũng khó có thể phát giác ra.

Sưu Sưu.

Huyết Kiếm Đại Đế hấp thu huyết thủy trong Ma Kiếm trì, khí tức trên người dường như khôi phục tới trạng thái đỉnh phong trước trọng thương. Trường bào màu đỏ tung bay, ánh mắt đỏ rực, mùi máu tươi trên người càng thêm nồng đậm. Lấy bản thân làm trung tâm, một mùi máu tươi vô hình lập tức lan tràn, khiến cho lòng người rung động.

Sưu.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, dưới không trung, vô số huyết nhục vốn đã vỡ nát từ bản thể Lục Lâm Thiên lần nữa khôi phục lại như lúc ban đầu. Toàn thân không có một chút dấu vết nào, nhẫn trữ vật và Thiên Trụ giới cũng trở lại tay hắn. Linh hồn thể Lục Lâm Thiên lập tức tiến vào trong mi tâm, kim đao màu vàng không rời một tấc, lập tức theo đuôi vào.

Ông.

Trong nháy mắt, sau khi Lục Lâm Thiên khôi phục bản thể, quang mang trên người lóe lên, bố trí Thanh Linh Khải Giáp. Sau đó Huyễn Ảnh Thanh Vũ xuất hiện sau lưng, tiếng sấm minh vang vọng, Huyết Lục cũng nắm trong tay.

Huyết Kiếm Đại Đế vốn định thừa dịp bắn hồn anh Lục Lâm Thiên, sau đó mới đoạt bảo vật của Lục Lâm Thiên. Bởi vì thân thể và linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên bị phá hủy, linh hồn thể vẫn còn. Cho nên nhẫn trữ vật và thần khí vẫn là vật có chủ, cho nên chưa thể cướp đoạt được ngay.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên bố trí Thanh Linh Khải Giáp, Huyễn Ảnh Thanh Vũ khẽ vỗ. Tay cầm Huyết Lục, khí tức lạnh lẽo lan tràn, cả không gian gió nổi mây phun.

Nhìn cảnh này, ánh mắt Du Thược chớp động, giờ phút này nàng đã hiểu được một chút về vị phụ thân trước mắt này.

- Rõ ràng khôi phục, hoàn toàn khôi phục.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lại một lần nữa khôi phục lại như lúc ban đầu. Cổ Kiếm Phong, Nguyên Nhược Lan, thậm chí là Lăng Thanh Tuyền kinh hãi, nghẹn họng. Tự bạo như vậy khiến cho toàn thân Lục Lâm Thiên hóa thành mảnh vỡ, thế nhưng không ngờ lại có thể khôi phục lại như lúc ban đầu. Đây rốt cuộc là lực phòng ngự như thế nào, quả thực quá đáng sợ. Đây là Bất Tử Chi Thân, lực phòng ngự tới tình trạng như vậy so với Bất Tử Bất Diệt cũng không khác bao nhiêu.

- Bất kể như thế nào ngươi cũng khó thoát khỏi cái chết.

Cơ mặt Huyết Kiếm Đại Đế co rúm lại, một tiếng quát lạnh vang lên, trường kiếm màu đỏ tựa như máu tươi phóng lên trời.

Trường kiếm màu đỏ được rút ra khỏi vỏ, cả không trung bỗng nhiên biến sắc.

Tay cầm trường kiếm màu đỏ, đối mặt với Lục Lâm Thiên và Thái Cổ U Minh Viêm, Huyết Kiếm Đại Đế rõ ràng cũng không dám chủ quan.

- Lão cẩu, động nữ nhân và nữ nhi của ta, ngày hôm nay ngươi nhất định phải chết.

Bản thể Lục Lâm Thiên vừa mới nói xong, Huyết Lục chỉ thẳng về phía Huyết Kiếm Đại Đế, sát ý bành trướng, lập tức tràn ngập phiến không gian này.

Sưu.

Cùng một thời gian, trên linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên có quang mang màu xanh da trời tràn ra. Bên trong quang mang màu xanh da trời này có khí tức nóng bỏng kinh khủng, khiến cho linh hồn cũng không có cách nào chịu được nhiệt độ nóng bỏng như vậy.

Sát ý trong mắt Huyết Kiếm Đại Đế bắn ra, trường kiếm màu đỏ trong tay vung lên, mùi máu tươi phô thiên cái địa lan tràn. Mùi máu tươi ngập trời nương theo khí tức nóng bỏng ngưng tụ trên không trung. Rất rõ ràng, Huyết Kiếm Đại Đế cũng là vũ giả song thuộc tính Phong Hỏa.

Sưu Sưu.

Mùi máu tươi ngập trời cùng với khí tức thuộc tính Hỏa phô thiên cái địa tuôn ra. Sau lưng Huyết Kiếm Đại Đế được ngưng tụ vô số hư ảnh trường kiếm bằng hỏa diễm. Trên hư ảnh trường kiếm bằng hỏa diễm có mùi máu tươi ngập trời lan tràn ra.

Hư ảnh trường kiếm giống như thực chất, trước mũi kiếm có vết nứt không gian đen kịt xuất hiện.

- Lục Lâm Thiên, cẩn thận.

Lăng Thanh Tuyền ở phía xa trầm giọng nói với Lục Lâm Thiên.

Giờ phút này, mẫu tử Lăng Thanh Tuyền, Du Thược được đại hồn anh bảo hộ. Lục Lâm Thiên dùng đại hồn anh chuyên môn bảo hộ mẫu tử nàng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn lên không trung, vô số hư ảnh trường kiếm kia nhìn qua có chút bất phàm. Chỉ bằng vào mùi máu tươi kia cũng khiến cho người có tu vi đồng cấp bị ảnh hưởng cực lớn. Thực lực của Huyết Kiếm tuyệt đối khủng bố.

- Lục Lâm Thiên, đi chết đi.

Vô số hư ảnh trường kiếm huyết sắc lơ lửng, âm thanh âm trầm của Huyết Kiếm Đại Đế quanh quẩn trong không gian, trường bào màu đỏ bay phất phới, huyết kiếm bắt đầu rung rung.

- Lão cẩu, để xem ai chết trước.

Linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên bước ra một bước, không gian run lên, trong âm thanh của hắn cũng tràn ngập sát ý cùng với hận ý bàng bạc.

Chương 3148: Khó có thể chạy thoát 1

Linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên vừa mới dứt lời, quang mang màu xanh da trời nóng bỏng lập lòe, thân thể lập tức hóa thành một cự nhân bằng hỏa diễm màu xan hda trời. Cự nhân này giống như một ngọn núi sừng sững, hỏa diễm nóng bỏng màu xanh da trời cuồn cuộn, không gian bị đốt cháy thành hư không.

Sưu Sưu.

Huyết Kiếm Đại Đế phất tay, trường kiếm trong tay run lên, trên trường kiếm có hỏa diễm cùng với mùi máu tươi ngập trời lan tràn ra. Bên trong còn có âm thanh giống như quỷ khóc thần sầu, phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Vô số kiếm ảnh bắn ra, mỗi một đạo hư ảnh trường kiếm bằng hỏa diễm xé rách không gian tạo ra vết nứt không gian đen kịt. Sợ rằng ngay cả Đế giả bình thường nếu như bị kiếm ảnh cắt qua thì thân thể cũng bị xuyên thủng thành mảnh vỡ.

- Hừ.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên không để cho linh hồn phân thân xuất thủ trước, trên bản thể, hàn ý trong đôi mắt đen láy lan tràn ra. Sát ý ngập trời trong nháy mắt phóng ra. Trong mắt hiện lên hàn ý cùng với giận dữ, thủ ấn biến hóa.

- Thổ sinh Kim, Kim sinh Thủy, Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa.

Trong sát na, trước người Lục Lâm Thiên, Thời Không Lao Ngục thuộc tính hỏa mười sáu lần uy năng ngưng tụ rồi khuếch tán ra chung quanh. Năng lượng thuộc tính thủy bàng bạc hội tụ. Cả không gian lập tức giống như lung lay sắp đổ.

Theo Lục Lâm Thiên thành Đế, tu vi và lĩnh ngộ tăng mạnh, uy lực của Thời Không Lao Ngục so với trước kia lần nữa mạnh mẽ hơn gấp mấy lần.

Thời Không Lao Ngục mười sáu lần uy năng cuồn cuộn, khí tức lạnh lẽo trong khoảnh khắc khuếch tán. Cả không gian giống như rung chuyển, đột nhiên giống như sắp bị đóng băng.

Ken két.

Bên trong Thời Không Lao Ngục cũng ẩn chứa ngũ hành tương khắc, lúc này Huyết Kiếm Đại Đế lại vận dụng chân khí thuộc tính hỏa cho nên lập tức bị khắc chế. Vô số kiếm ảnh bằng hỏa diễm biến đổi quỹ tích, kiếm ảnh vặn vẹo không thôi.

Từng đạo kiếm ảnh bằng hỏa diễm rốt cuộc không có cách nào kiên trì, dưới năng lượng quỷ dị, phai nhạt, giống như gặp khắc tinh trời sinh.

Ken két.

kiếm ảnh bằng hỏa diễm còn chưa đυ.ng phải Lục Lâm Thiên đã phai nhạt trên không trung. Chuyện này khiến cho Huyết Kiếm Đại Đế ngạc nhiên. Loại cảm giác trói chân trói tay này không biết tại sao lại áp chế công kích của hắn, Lục Lâm Thiên này quá quỷ dị.

- Vũ Đế tứ trọng chỉ có thế mà thôi.

Tiếng gầm của Lục Lâm Thiên truyền ra, khí tức lạnh lẽo ngập trời tán loạn. Cánh tay khẽ vỗ về phía xa, Thời Không Lao Ngục thuộc tính thủy đột nhiên co rút lại, đóng băng một phiến không gian to lớn. Khí tức lạnh lẽo vô hình giống như kéo theo năng lượng trong phiến thiên địa này, cả không gian tràn ngập hàn ý. Hóa thành một ngọn núi băng khổng lồ chừng hơn ngàn thước.

Oanh.

Ngọn núi băng cực lớn từ bên trên đánh xuống, đánh về phía Huyết Kiếm Đại Đế, trong gợn sóng không ngừng truyền ra tiếng răng rắc, từng khe nứt giống như mạng nhện nhanh chóng lan tràn ra chung quanh. Bên trong xen lẫn khí tức lạnh lẽo vô hình, không gian đóng băng chung quanh hóa thành mảnh vỡ. Khe nứt đen kịt cực lớn xuất hiện.

Ngọn núi băng khổng lồ dùng xu thế như sấm sét, bao phủ Huyết Kiếm Đại Đế, khiến cho tất cả mọi người đều có thể cảm giác được khí tức lạnh lẽo tựa như hủy diệt.

Huyết Kiếm Đại đế là Vũ Đế tứ trọng, thế nhưng dưới nhiều loại công kích quỷ dị trong không gian này, hắn khó có thể thuận lợi thoát thân. Ngọn núi băng khổng lồ bao phủ hắn. Lúc này hắn mói biết được Lục Lâm Thiên khó dây vào ra sao. Rõ ràng chỉ có tu vi Vũ Đế nhị trọng, thế nhưng thực lực giờ phút này hoàn toàn không dưới hắn.

- Huyết Ảnh kiếm quyết.

Rơi vào đường cùng, Huyết Kiếm Đại Đế cảm giác thuộc tính Hỏa của hắn trong không gian này vô hình bị khắc chế. Chân khí thuộc tính phong tuôn ra, khẽ phất tay một cái. Huyết kiếm biến hóa ra vô số kiếm ảnh, tựa như tạo thành một cái động sâu bằng kiếm ảnh. Trong sát na thôn phệ ngọn núi băng đang đánh xuống.

Kiếm ảnh và ngọn núi băng ầm ầm va chạm vào nhau, tàn ảnh huyết kiếm và băng vụn bắn tứ tung.

Ken két.

Huyết kiếm bị nghiền nát, ngọn núi băng nổ tung. Khí tức lạnh lẽo thấu xương từ trên trời khuếch tán. Kình khí lạnh lẽo đáng sợ khiến cho gợn sóng đóng băng, trường kiếm đỏ tươi nhanh chóng bắn ra, tạo thành từng vết nứt không gian đen kịt.

Nhị nữ Lăng Thanh Tuyền và Du Thược khẩn trương nhìn động tĩnh cực lớn trên không trung. Trong mắt có khẩn trương. Khóe miệng khẽ nhếch lên, có chút khiếp sợ.

Sưu.

Dưới kình khí lạnh lẽo ngập trời, thân thể Huyết Kiếm Đại Đế không ngờ lại bị đẩy lui. Ánh mắt hắn vốn đắc ý lúc này đã chuyển thành khiếp sợ và ngưng trọng.

- Huyết Kiếm lão cẩu, đi chết đi.

Cùng một lúc, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên bỗng nhiên ngẩng đầu, thân ảnh xẹt qua không gian, lao thẳng về phía Huyết Kiếm Đại Đế. Đồng thời thân thể nhanh chóng bành trướng, hóa thành một cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời lớn chừng ngàn thước.

Cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời này tựa như ngọn núi đứng sừng sững, chung quanh là hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn. Nhiệt độ khủng bố kéo lên, không gian bị thiêu đốt thành hư không. Không có một chút do dự nào, cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời đột nhiên phất tay, một đạo quyền ấn bằng hỏa diễm màu xanh da trời được ngưng tụ, đánh về phía Huyết Kiếm Đại Đế.

Xoẹt.

Nhiệt độ nóng bỏng trên chưởng ấn khiến cho những nơi nó đi qua không gian bị thiêu đốt thành hư vô.

Mắt nhìn một quyền này đánh tới, sắc mặt Huyết Kiếm Đại Đế biến sắc, thực lực của Thái Cổ U Minh Viêm này trong thời gian ngắn cũng tăng lên, so với lúc trước cường hãn hơn quá nhiều.

Dưới một quyền của Thái Cổ U Minh VIêm, Huyết Kiếm Đại Đế có thể cảm nhận được rõ ràng lực lượng một quyền này có thể thiêu đốt cả không gian, có thể khiến cho không gian trở thành hư vô, tất cả mọi thứ biến thành tro tàn.

Sưuuuu

Huyết Kiếm Đại Đế không dám trì hoãn, chân khí thuộc tính Phong phô thiên cái địa lan tràn ra. Trên thân thể còn bố trí một kiện khải giáp màu trắng đỏ bất phàm. Trường kiếm màu đỏ trong tay kéo theo từng đường vòng cung huyền ảo, trong giây lát đánh ra một đạo kiếm ảnh mang theo vết nứt không gian đen kịt hung hăng bổ vào chưởng ấn bằng hỏa diễm.

Ầm ầm.

Một kiếm này đánh ra, dưới kiếm quang, chưởng ấn bằng hỏa diễm màu xanh da trời cùng với kiếm ảnh đồng thời tán loạn.

Trong miệng Huyết Kiếm Đại Đế phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt lập tức tái nhợt, ánh mắt kinh hãi. Thực lực của Thái Cổ U Minh Viêm so với trong tưởng tượng của hắn còn cường hãn hơn nhiều. Nhiệt độ nóng bỏng tăng thêm thực lực khủng bố khiến cho hắn không có cách nào chống lại, còn có lực lượng âm hàn khiến cho linh hồn hắn bỡ ngỡ, và bị áp chế.

Trong sát na ngắn ngủi, thân ảnh Huyết Kiếm Đại Đế cấp tốc biến mất tại chỗ, khi xuất hiện đã ở bên đám người Cổ Kiếm Phong đang kinh ngạc. Hắn khẽ phất tay đánh ra một đạo quang mang huyết sắc bao phủ đám người Nguyên Nhược Lan, Cổ Kiếm Phong vào bên trong.

Chương 3149: Khó có thể chạy thoát 2

- Đi.

Một tiếng quát vang lên, Huyết Kiếm Đại Đế xé rách không gian trước người rồi nhanh chóng rời đi. Thực lực của Lục Lâm Thiên tiến bộ quá nhanh, tăng thêm Thái Cổ U Minh Viêm bất phàm, chuyện này khiến cho hắn có cảm giác vô lực. Hắn chỉ còn một bản thể, linh hồn phân thân cũng không có, hắn không thể không cẩn thận một chút.

- Nhanh rời khỏi nơi này...

Đại hồn anh vừa mới lên tiếng, hai tay đánh ra năng lượng bao phủ Lăng Thanh Tuyền và Du Thược, lập tức đuổi theo Huyết Kiếm Đại Đế.

- Lục Lâm Thiên, các ngươi cứ chờ chết ở trong này đi. Muốn rời khỏi không gian của Ảo Ảnh Ma Kiếm không dễ đâu.

Huyết Kiếm Đại Đế lạnh lùng quát một tiếng,vết nứt không gian sau lưng biến mất, thân ảnh cũng không còn dấu vết.

- Xùy!

Đại hồn anh phá không lao tới nhưng lập tức bị phản lực đẩy lui. Ở trong không gian này có năng lượng trói buộc khiến cho hắn không có cách nào thoát thân được.

- Không gian này thực quỷ dị.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên biến hóa.

Sưu Sưu.

Huyết Kiếm Đại Đế mang theo Cổ Kiếm Phong, Nguyên Nhược Lan và những người còn lại từ trong không gian của Kiếm sơn ra. Thân hình đáp xuống phía xa, nhìn kiếm sơn cao vυ"t trong mây, vô cùng khổng lồ, khóe miệng nở nụ cười lạnh.

- Huyết Kiếm lão tổ, không gian Ảo Ảnh Ma Kiếm liệu có thể vây khốn được Lục Lâm Thiên hay không?

Cổ Kiếm Phong từ trong kinh ngạc hồi phục lại một chút tinh thần, lập tức hỏi Huyết Kiếm Đại đế.

- Không gian Ảo Ảnh Ma Kiếm của Thiên Kiếm môn ta là do Ma Kiếm lão tổ khi luyện Ma kiếm mở ra. Lục Lâm Thiên này cho dù có thực lực mạnh hơn nữa cũng không có cách nào thoát thân. Sớm muộn gì cũng sẽ bị tẩu hỏa nhập ma mà chết.

Huyết Kiếm Đại Đế lạnh nhạt nói xong khẽ vươn tay lau vết máu ở khóe miệng mình, đồng thời nở nụ cười âm trầm lạnh lẽo. Đây cũng là một trong những kế hoạch của hắn. Vạn nhất thực lực của Lục Lâm Thiên mạnh mẽ khó đối phó, ở trong không gian Ảo Ảnh Ma Kiếm cũng đủ để đối phó với Lục Lâm Thiên này.

- Huyết Kiếm lão cẩu, chỉ bằng vào không gian Ảo Ảnh Ma Kiếm chó má này mà đã muốn vây khốn ta sao? Ngươi quá coi trọng mình rồi.

Ngay khi Huyết Kiếm Đại Đế vừa mới dứt lời, âm thanh của Lục Lâm Thiên từ trong Kiếm sơn vang lên. Đột nhiên trên Kiếm sơn có quang mang màu lam chói mắt giống như mặt trời ban trưa lan tràn ra.

Xoẹt.

Trong giây lát ngắn ngủi, quang mang màu lam giống như thác nước trút xuống. nhiệt độ kinh khủng trong chốc lát lan tràn. Trong khoảnh thời gian ngắn cả không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời, bên trong hỏa diễm lan tràn ra khí tức cổ xưa.

Ầm ầm.

Không gian lập tức run lên, hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn tạo thành một biển lửa. khí tức khiến cho lòng người run sợ lặng lẽ lan tràn.

Trong biển lửa có một cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời bước ra. Bên người còn có hai Lục Lâm Thiên và Lăng Thanh Tuyền, Du Thược.

Thái Cổ U Minh Viêm có thiên phú thiêu đốt tất cả cấm chế không gian. Không gian Ảo Ảnh ma kiếm này căn bản không có cách nào vây khốn Thái Cổ U Minh Viêm.

- Không xong.

Huyết Kiếm Đại Đế kinh ngạc. Hắn thật sự không ngờ không gian Ảo Ảnh Ma Kiếm lại không vây khốn được Lục Lâm Thiên này. Dựa theo lẽ thường mà nói, cho dù có thực lực mạnh hơn nữa cũng không có thể thoát thân khỏi không gian Ảo Ảnh Ma Kiếm. Đồn rằng lúc trước Ma Kiếm lão tổ đã dùng không gian Ảo Ảnh Ma Kiếm này vây khốn một Vũ Đế lục trọng, khiến cho người đó bị tẩu hỏa nhập ma, sau đó tự bạo mà chết.

- Huyết Kiếm lão cẩu, nhận lấy cái chết đi.

Không có một chút trì hoãn nào, trong lòng Lục Lâm Thiên xuất hiện sát ý. Hắn không thể buông tha cho Huyết Kiếm này được. Linh hồn phân thân Thái Cổ U MInh Viêm hét lớn một tiếng, khẽ phất tay một cái, trong biển lửa màu xanh da trời đột nhiên có mấy đạo quang trụ bằng hỏa diễm màu xanh da trời bắn ra. Lập tức phóng về phía Huyết Kiếm Đại Đế và đám người Cổ Kiếm Phong.

- Các ngươi mau lui lại.

Huyết Kiếm Đại Đế quát đám người Nguyên Nhược Lan và Cổ Kiếm Phong. Sắc mặt vô cùng khó coi, khẽ phất tay một cái, huyết kiếm trong tay vung lên khiến cho cả không gian gió nổi mây phun. Mấy đạo kiếm quang lập tức va chạm với quang trụ bằng hỏa diễm màu xanh da trời.

Phanh Phanh.

Hai cỗ lực lượng va chạm khiến cho giữa không trung run rẩy.

Quang trụ bằng hỏa diễm màu xanh da trời và kiếm ảnh va chạm. Hỏa diễm màu xanh da trời bắn tứ tung, giống như pháo hoa nổ tung. Khí tức hủy diệt bắn tán loạn, phá hủy một phiến không gian lớn thành hư không.

- Lão cẩu, ngày hôm nay ngươi nhất định phải chết.

Cái miệng của linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên đột nhiên mở to ra, trong khoảnh khắc có quang mang bắn ra, hóa thành hỏa diễm màu xanh da trời ngập trời, trong nháy mắt bành trướng, khuếch tán ra chung quanh.

Trong không gian xuất hiện khe nứt ngập trời. Quang mang màu xanh da trời lan tràn, trong nháy mắt háo thành hỏa diễm màu xanh da trời. Trong chớp mắt ngắn ngủi tất cả đã hóa thành một biển lửa màu xanh da trời, bao phủ cả phiến không gian này.

Những nơi hỏa diễm màu xanh da trời đi qua, vạn vật hóa thành hư vô.

Huyết Kiếm Đại Đế huy động thần khí huyết kiếm trong tay, ngăn cản hỏa diễm, khiến cho hỏa diễm màu xanh da trời không có cách nào lan tràn tiếp về phía hắn. Thế nhưng sắc mặt hắn cũng càng ngày càng khó coi. Hắn không ngờ tới thực lực của Lục Lâm Thiên và thực lực của Thái Cổ U Minh Viêm trong khoảng thời gian ngắn lại tiến bộ nhanh như vậy. Lúc này hắn đã có cảm giác lực bất tòng tâm khi đối phó với Lục Lâm Thiên và Thái Cổ U Minh Viêm.

Sưu.

Hỏa diễm màu xanh da trời giống như dung nham tập trung trên không gian trước người Huyết Kiếm Đại Đế, hỏa diễm cuồn cuộn, không gian run rẩy, khí tức đáng sợ lặng lẽ lan tràn.

- Các ngươi đi mau.

Huyết Kiếm Đại Đế hét lớn với đám người Cổ Kiếm Phong. Đồng thời bản thân cũng muốn thoát thân. Hắn hiểu rõ, hôm nay hắn đã khó có thể chống lại Lục Lâm Thiên. Lại còn phải cố kỵ an nguy của đám người Nguyên Nhược Lan trong sơn môn.

Mấy trưởng lão cuối cùng của Thiên Kiếm môn cùng Nguyên Nhược lan đã là vốn liếng cuối cùng của Thiên Kiếm môn. Mặt khác còn một ít người trẻ tuổi, không có đám người Nguyên Nhược Lan và Cổ Kiếm Phong, cũng không còn cơ hội trùng kiến Thiên Kiếm môn nữa.

- Muốn chạy trốn sao? Ngươi có chạy được không?

Cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời khổng lồ hét lớn một tiếng, trong biển dung nham màu xanh da trời nổi lên sóng to gió lớn. Dung nham cuồn cuộn, tạo thành từng cơn sóng hơn trăm thước, không ngừng dũng mãnh phóng về phía Huyết Kiếm Đại Đế.

- Tiểu tạp chủng, lão phu muốn rời khỏi đây bằng vào ngươi còn chưa ngăn được ta.

Huyết Kiếm lạnh lùng nói, lời này của hắn cũng là nói thật, coi như thực lực so với hắn có mạnh hơn, nhưng nếu như hắn thật lòng muốn chạy trốn, cho dù là ai cũng khó có thể ngăn hắn lại.

Ông.

Tiếng sấm minh vang vọng, bản thể Lục Lâm Thiên xuất hiện trước người Huyết Kiếm Đại Đế, Huyễn Ảnh Thanh Vũ chấn động, trong đôi mắt đen láy có sát lập lòe.

Chương 3150: Sự khủng bố của Lâm Thiên 1

- Có bản lĩnh ngươi cứ rời khỏi đây cho ta xem.

Tiếng quát vừa dứt, Lục Lâm Thiên cười lạnh, trong đôi mắt thâm thúy đen láy lúc này cũng có quang mang màu xanh vô cùng quỷ dị.

Trong nháy mắt, từng đạo thủ ấn phức tạp trong tay Lục Lâm Thiên nhìn như chậm chạp, thế nhưng lại nhanh chóng được ngưng tụ tới mức tận cùng. Chân khí thuộc tính mộc quanh thân phô thiên cái địa lan tràn ra. Quang mang màu xanh chói mắt xuất hiện, mang theo Mộc Hoàng khí của Bắc Cung gia tộc bên trong.

- Sinh Sinh Bất Tức.

Tất cả đều nhanh như thiểm điện, Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, quang mang màu xanh đậm lấy bản thân làm trung tâm hóa thành một vòng quang mang màu xanh cực lớn, bao phủ không gian to lớn.

Trong khoảnh khắc, khí tức sinh cơ trên người Lục Lâm Thiên đột nhiên tăng mạnh, thôn phệ sinh cơ vạn vật, khí tức nhanh như thiểm điện khuếch tán. Đây chính là Sinh Sinh Bất Tức mà Bắc Cung lão tổ khi trước đã lĩnh ngộ ra.

Không gian to lớn bị Sinh Sinh Bất Tức bao phủ vào bên trong, năng lượng đáng sợ giống như một cơn bão quét qua tạo ra vết nứt đen kịt trong không gian. lực lượng thôn phệ sinh cơ trong không gian lan tràn. Gợn sóng trong không gian giao động mạnh rồi nứt vỡ từng khúc.

Trong khoảnh khắc Huyết Kiếm Đại Đế bị bao phủ vào bên trong, cả không gian khiến cho người ta có cảm giác như tro tàn, mất đi sinh cơ. Chỉ có một mình Lục Lâm Thiên là có sinh cơ dạt dào đứng trong không gian này.

- Đây là vũ kỹ quỷ dị gì?

Ở trong không gian màu xanh này, Huyết Kiếm Đại Đế biến sắc, hắn cảm giác được chân khí trên người mình đang bị lực lượng mạnh mẽ thôn phệ. Đợi một khi chân khí tiêu hao hết, sinh cơ của hắn sợ rằng cũng sẽ bị thôn phệ.

Ánh mắt Huyết Kiếm Đại Đế tràn ngập vẻ hoảng hốt, cho dù dùng toàn lực hắn cũng khó có thể ngăn cản lực lượng quỷ dị trong không gian này.

Ở trong không gian Sinh Sinh Bất Tức, Lục Lâm Thiên đạp không đứng thẳng, có năng lượng cuồn cuộn không dứt chèo chống, lúc này hắn có thể vây khốn Huyết Kiếm Đại Đế vào bên trong, để cho người này không có cách nào giãy dụa, thoát khốn.

Sưu.

Chân khí bị thôn phệ, Huyết Kiếm Đại Đế khó có thể ngăn cản Thái Cổ U Minh Viêm, Thái Cổ U Minh Viêm giờ phút này đang mạnh mẽ đột phá phòng ngự của Huyết Kiếm Đại đế, hỏa diễm cuồn cuộn giống như hồng thủy, vây khốn Huyết Kiếm Đại Đế vào bên trong.

Hỏa diễm màu xanh da trời của Thái Cổ U Minh Viêm và không gian Sinh Sinh Bất Tức đồng thời vây khốn Huyết Kiếm Đại Đế. Không gian vô cùng hỗn loạn. Huyết Kiếm Đại Đế càng cảm thấy cố sức, mùi máu tươi ngập trời cùng với chân khí thuộc tính phong phô thiên cái địa tuôn ra. Huyết kiếm không ngừng vung lên, thế nhưng khó có thể ứng phó với không gian khủng bố trói buộc cùng với nhiệt độ cao khủng bố này.

- Ám Ma Phân Thân bí pháp.

Bản thể Lục Lâm Thiên lần nữa nhảy ra, trong đôi mắt đen láy tràn ngập quang mang màu xanh. Trong không gian của Sinh Sinh Bất Tức, địch yếu ta mạnh, có năng lượng cuồn cuộn không dứt chống đỡ, loại cơ hội như thế này Lục Lâm Thiên làm sao có thể bỏ qua được.

Tiếng quát vừa mới vang lên, từng đạo thủ ấn quỷ dị được Lục Lâm Thiên kết xuất, chân khí quanh thân khởi động. linh lực cùng với chân khí từ trong cơ thể lan tràn ra.

Đồng thời thúc dục linh lực và chân khí, đối với Lục Lâm Thiên mà nói đã không phải là việc khó.

Linh lực tuôn ra, quanh thân Lục Lâm Thiên có quang mang quỷ dị lóe lên, mang theo khí tức linh hồn mênh mông. Linh hồn phân thân liên tiếp phóng ra, từng cỗ linh hồn phân thân đều có khí tức Linh Đế nhất trọng hậu kỳ.

Liên tiếp có từng thân ảnh phóng ra, tổng cộng có mười tám đạo linh hồn phân thân. Tăng thêm bản thể Lục Lâm Thiên tổng cộng có mười chín Lục Lâm Thiên đứng trên không trung. Trong đó mười tám đạo linh hồn phân thân mặc trường bào màu xanh, còn bản thể Lục Lâm Thiên thì được Thanh Linh Khải Giáp bao phủ.

Mười tám đạo linh hồn phân thân này đều là do Ám Ma Phân Thân bí pháp thúc dục ra, sau khi đột phá Đế cấp, tăng thêm chỗ tốt từ linh hồn, cho nên lúc này Lục Lâm Thiên mới có thể thúc dục ra mười tám đạo linh hồn phân thân.

Có thể không chút do dự mà nói, trên phương diện linh hồn lực, thì linh hồn lực của Lục Lâm Thiên lúc này so với Vũ Đế nhất trọng đồng cấp mà nói, đã cường hãn hơn gấp mười tám lần.

- Bí pháp Ám Ma Phân Thân.

Cùng lúc đó, Đại hồn anh đang thủ hộ Lăng Thanh Tuyền và Du Thược đột nhiên nhảy về phía trước. Dùng tu vi của Lăng Thanh Tuyền và Du Thược hiện tại, căn bản không cần lo lắng tới đám người Nguyên Nhược Lan và Cổ Kiếm Phong. Huyết Kiếm Đại Đế bị nhốt, hắn chỉ cần tập trung đánh chết người này là được.

Đại hồn anh nhảy ra, liên tiếp tách ra linh hồn phân thân. Tổng cộng có hai mươi mốt đạo linh hồn phân thân, tăng thêm bản thể đại hồn anh là hai mươi hai linh hồn phân thân. Mỗi một đạo linh hồn phân thân đều mang theo sát khí ngập trời. Tăng thêm bản thể và đại hồn anh Lục Lâm Thiên, lúc này tổng cộng có bốn mươi mốt

Lục Lâm Thiên. Trong đó có ba mươi chín là do bí pháp Ám Ma Phân Thân thúc dục ra. Sát khí ngập trời lan tràn, linh hồn lực bàng bạc chấn động khiến cho không gian lung lay sắp đổ, hỗn loạn không chịu nổi.

Bốn mươi mốt đạo thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, đám người Lăng Thanh Tuyền, Du Thược Nguyên Nhược Lan, Cổ Kiếm Phong kinh hãi. Ánh mắt tràn ngập sự rung động, không thể tưởng tượng nổi. Bốn mươi mốt đạo thân ảnh, khí tức của mỗi một đạo thân ảnh đều vô cùng khủng bố.

Ánh mắt Du Thược run rẩy, đây là phụ thân nàng sao? Cường hãn như thế sao, quá khủng bố rồi.

So với mọi người Huyết Kiếm Đại Đế càng cảm nhận được sự khủng bố của Lục Lâm Thiên. Mấy chục Lục Lâm Thiên này không phải là hư ảnh, toàn bộ đều có khí tức như thực chất.

Huyết Kiếm Đại Đế căn bản không thể tưởng tượng ra được Lục Lâm Thiên lại quỷ dị, mạnh mẽ tới tình trạng này. Giờ phút này tận mắt nhìn thấy, thế nhưng hắn vẫn không thể tưởng tượng nổi. Không thể tin được tại sao lại có người cường hãn tới tình trạng như vậy.

Trong không gian hỗn loạn của Sinh Sinh Bất Tức và Thái Cổ U Minh Viêm, bốn mươi mốt Lục Lâm Thiên đặt chân trên không trung, thân thể lăng không đứng thẳng, khóe miệng nở nụ cười lạnh lùng, khiến cho người ta nhìn vào lập tức cảm thấy trong lòng lạnh lẽo.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên không có một chút trì hoãn nào, bốn mươi mốt đạo thân ảnh đạp mạnh xuống hư không, khí tức linh hồn mênh mông đột nhiên từ trong cơ thể tuôn ra, tạo thành linh hồn chấn động khủng bố.

- Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ.

- Toái Hồn Sư Tử Hống...

Bốn mươi Lục Lâm Thiên mang theo công kích linh hồn khủng bố, năng lượng khiến cho không gian vỡ nát. Cơn lốc linh hồn khuếch tán, cả không gian phong vân biến sắc. Không gian bị xé rách, năng lượng hủy diệt lan tràn, trong khoảnh khắc bao phủ Huyết Kiếm Đại Đế vào bên trong.

Tu vi linh lực của đại hồn anh và Lục Lâm Thiên chỉ là Đế cấp nhất trọng hậu kỳ mà thôi. Thế nhưng lúc này bốn mươi đạo công kích linh hồn đồng thời đánh ra, uy lực không cần phải nói.

Chương 3151: Sự khủng bố của Lâm 2

Tăng thêm Huyết Kiếm Đại Đế ở trong không gian của Sinh Sinh Bất Tức và Thái Cổ U Minh Viêm đã bất lực, ốc không mang nổi mình ốc, chỉ có thể liều mạng chống lại. Tình huống lúc này đối với Huyết Kiếm Đại Đế mà nói, tuyệt đối là đổ dầu vào lửa, mưa trong bão tuyết.

Huyết Kiếm Đại Đế toàn lực thúc dục trường kiếm màu đỏ trong tay, kiếm quang ngập trời giống như một cơn lũ đột nhiên bộc phát. Những nơi kiếm quang huyết sắc đi qua, cả không gian cực lớn đột nhiên run lên.

Phụt.

Kiếm quang được thúc dục, thế nhưng Huyết Kiếm Đại Đế lập tức bị không gian Sinh Sinh Bất Tức và Thái Cổ U Minh Viêm áp chế, nhiệt độ cao cùng với công kích chặt đứt sinh cơ đánh tới, khiến cho miệng hắn lại phun ra máu tươi.

Công kích linh hồn khủng bố lập tức va chạm với kiếm quang, hung hăng đánh về phía trước. Không gian chung quanh rạn nứt, từng vết nứt không gian đen kịt xuất hiện.

Sưu Sưu.

Trong không gian hỗn loạn, kiếm quang màu đỏ cùng với công kích linh hồn phô thiên cái địa bắn ra tạo thành vết nứt không gian. Vết nứt không gian đen kịt lan tràn, nơi nó đi qua, tất cả hóa thành mảnh vỡ.

Phụt.

Dưới công kích linh hồn như vậy, Huyết Kiếm Đại Đế lần nữa phun ra máu tươi. Sắc mặt trắng bệch, mái tóc màu đỏ rối tung, thân hình vô cùng chật vật.

Bốn mươi đạo công kích linh hồn đánh tới, phối hợp với Sinh Sinh

Bất Tức và Thái Cổ U Minh Viêm, hắn đã không có cách nào chống lại. Hắn vốn đã tổn thất linh hồn phân thân, linh hồn lực bị trọng thương nặng nề.

Mà ở trong Ma Kiếm trì kia, tuy rằng thực lực đã khôi phục, nhưng linh hồn lực lại vĩnh viễn không có cách nào khôi phục.

Lúc này công kích linh hồn khủng bố phô thiên cái địa đánh tới, miệng hắn phun ra máu tươi, linh hồn bị ảnh hưởng cực lớn, ánh mắt ngây dại. Trong không gian Sinh Sinh Bất Tức, chân khí bàng bạc nhanh chóng bị cắn nuốt.

- Đi.

Ngay lúc đó, trong hỏa diễm màu xanh da trời mênh mông, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên đột nhiên phất tay một cái, một đạo quang trụ bằng hỏa diễm màu xanh da trời lập tức như thiên thạch đánh vào trên người Huyết Kiếm Đại Đế.

Phanh Phanh.

Công kích mạnh mẽ đánh tới, cả không trung run rẩy. Đạo quang trụ bằng hỏa diễm màu xanh da trời trong nháy mắt đánh vào trên người Huyết Kiếm Đại Đế, hỏa diễm màu xanh da trời trên không trung bắn tứ tung, giống như pháo hoa rực rỡ. Chỉ là bên trong lại ẩn chứa lực lượng hủy diệt.

Phụt.

Thân hình Huyết Kiếm Đại Đế trong không gian hỏa diễm đột nhiên bắn ngược về phía sau. Miệng lần thứ ba phun ra máu tươi. Dưới công kích liên miên không ngớt, hắn khó có thể ứng phó được.

- Duệ Kim Hồn Đao.

Thân thể Huyết Kiếm Đại Đế lảo đảo lui lại, khi thân thể còn chưa ổn định thì Huyễn Ảnh Thanh Vũ trên bản thể Lục Lâm Thiên chấn động, lần nữa phóng tới trước mặt hắn. Ánh mắt tràn ngập sát ý, chân khí phô thiên cái địa lan tràn. Huyết Lục khống chế thuộc tính kim ngập trời hội tụ. Quanh thân trong giây lát kim quang đại thịnh, Huyết Lục kéo theo một đường vòng cung, trong giây lát chém xuống một đao.

Dưới một đao này còn có lực lượng thời gian quỷ dị, cùng với lực lượng không gian mà Lục Lâm Thiên vừa mới lĩnh ngộ ra gần đây. Khiến cho đạo công kích này có cảm giác hỗn loạn.

Ngao.

Tiếng long ngâm vang lên, đao mang mang theo khí tức sắc bén bàng bạc xẹt qua không trung. Đao mang xé rách không gian tạo thành vết nứt đen kịt. Bên trong ẩn chứa lực lượng linh hồn vô hình.

Lực lượng thời gian, lực lượng không gian, lực lượng của Sinh Sinh Bất Tức, lực lượng nóng bỏng của Thái Cổ U Minh Viêm, uy áp của Kim Hoàng khí... Dưới lực lượng khủng bố này Huyết Kiếm Đại Đế căn bản không có cách nào tránh thoát.

Sưu...

Trong khoảnh khắc, một đạo kia đánh xuống Huyết Kiếm Đại Đế. Dưới Kim Hoàng khí còn có lực lượng thiên địa mênh mông. Giờ phút này Lục Lâm Thiên giống như thiên thần giáng thế, lộ ra uy thế sắc bén, lạnh lẽo khiến cho người ta không dám phản kháng.

- Hắn là phụ thân của ta sao?

Du Thược ở phía xa nhìn đạo thân ảnh màu vàng giống như thiên thần trên không trung, dưới thuộc tính kim, khiến cho nàng có thể cảm nhận được thuộc tính kim trong cơ thể mình không tự chủ được mà hô ứng. Trong lòng nàng từ nhỏ đã thầm phác họa hình dáng của phụ thân, thế nhưng không ngờ phụ thân nàng lại cường hãn, khủng bố như vậy. Đạo thân ảnh màu vàng kia vô cùng mạnh mẽ khiến cho trong lòng nàng vô cùng rung động.

Phụt.

Đao mang đánh xuống, khi đánh tới trước mặt Huyết Kiếm Đại Đế thì Huyết Kiếm Đại Đế mới bừng tỉnh, toàn lực chống cự giãy dụa khỏi nhiều loại công kích hỗn hợp, lực lượng trói buộc. Thế nhưng cho dù có liều mạng chống cứ, hắn lại một lần nữa bị không gian Sinh Sinh Bất Tức và Thái Cổ U Minh Viêm làm cho trọng thương, lần nữa phun ra máu tươi.

- Huyết Kiếm Diệt Không.

Huyết Kiếm Đại Đế khôi phục lại một chút, sắc mặt càng thêm kinh hãi. Nhiều loại công kích khiến cho lòng hắn sợ hãi, cũng khiến cho hắn cảm nhận được tử vong đang tới gần. Cho dù là Dương Đỉnh Thiên kia hắn cũng không đặt vào trong mắt. Trên phương diện thực lực, hắn vẫn còn hơn Dương Đỉnh Thiên một chút, dù sao Dương Đỉnh Thiên không thể làm gì được hắn.

Mà bây giờ, trước mặt Lục Lâm Thiên này, dưới đạo đao mang màu vàng kia hắn lại cảm thấy tử vong tới gần. Cho nên hắn không thể không toàn lực ra tay. Huyết Kiếm toàn lực chém về phía đao mang màu vàng. Trên thân trường kiếm màu đỏ lập tức có một đạo kiếm quang bắn ra, dùng xu thế mạnh mẽ xé rách không gian tạo thành vết nứt không gian đen kịt.

Kiếm quang, đao mang lập tức va chạm vào với nhau, trong nháy mắt không gian bị nghiền nát, năng lượng khủng bố giống như một cơn lốc khuếch tán ra chung quanh. Không gian chung quanh rạn nứt, sụp đổ trong cơn lốc năng lượng này.

Ken két.

Đạo kiếm quang huyết sắc của Huyết Kiếm Đại Đế bị phá hủy, vô cùng dễ dàng.

Đao mang dánh xuống, phá vỡ không gian, khải giáp màu trắng trên người Huyết Kiếm Đại Đế nghiền nát, lần nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Phụt.

- Tại sao lại mạnh như vậy? Mạng ta xong rồi.

Huyết Kiếm Đại Đế triệt để kinh hãi, uy lực một đao kia đã vượt quá dự đoán của hắn. Khiến cho trong lòng hắn có cảm giác vô lực. Hắn hoàn toàn không có cách nào chống lại. Thậm chí hắn còn hoài nghi, trước đó Lục Lâm Thiên này nhất định đã ẩn dấu thực lực. Bằng không trong khoảng thời gian ngắn làm sao thực lực của Lục Lâm Thiên lại tiến bộ, tăng vọt kinh khủng như vậy.

- Huyết Kiếm lão tổ.

Nguyên Nhược Lan phía xa biến sắc, nàng không ngờ ngay cả Huyết Kiếm lão tổ cũng không phải là đối thủ của Lục Lâm Thiên.

- Lĩnh ngộ thuộc tính kim, trở thành Hoàng tộc, Lục Lâm Thiên quả nhiên bất phàm.

Nhưng vào lúc này, ngay khi đao mang của Huyết Lục phá hủy khải giáp màu trắng trên người Huyết Kiếm Đại Đế, thân thể sắp đứt làm đôi dưới đao mang thì một âm thanh sâu kín vang lên.

Xoẹt.

Âm thanh vang lên, cùng lúc đó trên không trung đột nhiên xuất hiện một vết nứt không gian. Không gian chung quanh lập tức nứt vỡ từng khúc, không gian mà ngay cả Dương Đỉnh Thiên cũng không thể xé rách lúc này lại bị chia năm xẻ bảy.

Chương 3152: Giới chủ Linh Vũ

Sau đó một đạo thân ảnh cao ngạo, to lớn lăng không xuất hiện. Người này vừa xuất hiện cả không gian lập tức cứng lại. Mà ngay cả Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy áp lực trong lòng.

Ông.

Khi người này xuất hiện khiến cho kim đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên đột nhiên run lên, phát ra một tiếng đao minh như sấm rền.

- Vũ Đế tứ trọng nho nhỏ đã dám động tới nữ nhi ta. Bắt tôn nữ của ta, ngươi chán sống rồi sao?

Thân ảnh to lớn cao ngạo này xuất hiện, không gian tựa như cứng lại, đạo thân ảnh to lớn này dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi xẹt qua không gian Sinh Sinh Bất Tức và Thái Cổ U Minh Viêm, xuất hiện sau lưng Huyết Kiếm Đại Đế. Một đạo trảo ấn mang theo không gian vặn vẹo, bắt Huyết Kiếm Đại Đế vào trong tay.

Phanh.

Cùng một thời gian, một đao của Lục Lâm Thiên đánh vào chỗ Huyết Kiếm Đại Đế vừa đứng. Dưới một đao này không gian bị nghiền nát, không gian chung quanh liên tiếp bị phá hủy. Từng vết nứt đen kịt trong không gian hiện lên trên không trung.

Kình khí khủng bố ngập trời khuếch tán. Khi kình khí khủng bố khuếch tán tới một phạm vi nhất định thì lặng lẽ biến mất trong thiên địa.

Sưu.

Khi kình khí tiêu tán hết, một đạo thân ảnh to lớn xuất hiện trên không trung. Trên người mặc một bộ áo dài, trên vai có áo choàng tung bay. Trên mặt đeo một mặt nạ màu vàng, chỉ lộ ra đôi mắt đen láy mà sắc bén. Tay phải người này đang nắm lấy Huyết Kiếm

Đại Đế.

Giờ phút này không ngờ Huyết Kiếm Đại Đế kia lại không có cách nào nhúc nhích. Không biết lúc này bị trói buộc, hay là vừa mới tìm được đường sống trong chỗ chết từ tay Lục Lâm Thiên mà ánh mắt hắn tràn ngập vẻ kinh hãi.

Trong Thái Cổ U Minh Viêm ngập trời, nhiệt độ khủng bố cùng với không gian Sinh Sinh Bất Tức dường như không tạo thành tác dụng quá lớn với đạo thân ảnh to lướn kia. Hắn có thể nhẹ nhõm đạp không đứng thẳng trên không gian này. Tác dụng thần dị của không gian Sinh Sinh Bất Tức cũng không tạo thành bao nhiêu hiệu quả với người này.

- Thái Cổ U Minh Viêm. Sinh Sinh Bất Tức của Bắc Cung lão tổ?

Trong không gian của Sinh Sinh Bất Tức, Thái Cổ U Minh Viêm, ánh mắt đạo thân ảnh to lớn, cao ngạo này kinh ngạc. Thế nhưng dường như cũng không cảm thấy bất ngờ, giống như đã sớm biết rõ Lục Lâm Thiên có Thái Cổ U Minh Viêm và Sinh Sinh Bất Tức của Bắc Cung lão tổ vậy.

- Phụ thân.

Trên không trung xa xa, Lăng Thanh Tuyền nhìn thấy người này khuôn mặt lập tức vui mừng. Thân ảnh lập tức nhảy về phía thân ảnh to lớn kia.

- Ngoại công, sao người lại tới đây?

Du Thược nhìn thấy người này, khuôn mặt xinh đẹp kinh hỉ, thân ảnh hóa thành lưu quang phóng tới bên cạnh người này.

- Nha đầu này, may mà không xảy ra việc gì. Sau này không được chạy loạn nữa.

Nhìn thấy Du Thược, trong mắt thân ảnh to lớn kia hiện lên chút hiền lành.

- Ngoại công, người này muốn giết con và mẫu thân. Người không thể buông tha cho hắn.

Nhìn Huyết Kiếm Đại Đế đang bị ngoại công bắt, trong mắt Du Thược bắn ra hàn ý.

Mắt nhìn Huyết Kiếm Đại Đế, ánh mắt dưới lớp mặt nạ màu vàng của thân ảnh to lớn kia có chút lạnh lẽo, sát ý lan tràn, lạnh nhạt nói:

- Dám đυ.ng tới tôn nữ của ta, nhất định ta sẽ không bỏ qua cho Huyết Kiếm này.

- Chẳng lẽ đây là giới chủ Linh Vũ giới?

Lục Lâm Thiên nhìn thân ảnh to lớn trên không trung, ánh mắt hơi trầm xuống. Thực lực của người này tuyệt đối đã tới tình trạng khủng bố. So với Huyết Kiếm Đại Đế còn cường hãn hơn nhiều. Huyết Kiếm Đại Đế là Vũ Đế tứ trọng, thế nhưng người này lại không đặt vào trong mắt. Chỉ bằng như vậy cũng chứng minh thực lực của người này vô cùng mạnh mẽ. Chuyện này khiến cho lần đầu tiên Lục Lâm Thiên rung động vì thực lực của Linh Vũ giới.

Đối với Linh Vũ giới, Lục Lâm Thiên có không ít cừu hận, vì Nam thúc, vì Lục gia. Còn có ân oán của hắn và Linh Vũ giới khi trước. Thế nhưng người này lại là ngoại công của Du Thược, phụ thân của Lăng Thanh Tuyền. Chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên có chút rối loạn.

Thân ảnh to lớn cao ngạo kia nhìn về phía Thái Cổ U Minh Viêm một hồi, lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Dứt lời, tay trái khẽ vung lên, một đám quang mang lập tức bao phủ Lăng Thanh Tuyền và Du Thược vào bên trong.

- Chúng ta đi.

Dứt lời, thân ảnh to lớn này định rời đi.

- Các hạ chậm đã. Ngươi có thể đi, thế nhưng Huyết Kiếm lão cẩu này nhất định phải chết. Thanh Tuyền và nữ nhi của ta phải ở lại đây.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, lập tức ngăn cản trước người thân ảnh to lớn kia.

Lập tức đại hồn anh cùng với ba mươi chín đạo linh hồn phân thân vây quanh đạo thân ảnh to lớn, cao ngạo kia. Vì Du Thược, còn có Vô Tự Thiên Thư trong tay Huyết Kiếm Đại Đế, Lục Lâm Thiên không muốn để cho Du Thược, Lăng Thanh Tuyền và Huyết Kiếm Đại Đế rời đi.

- Ngươi cảm thấy mình có thể giữ lại ta sao?

Thân ảnh to lớn, cao ngạo kia nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Ánh mắt đảo qua linh hồn phân thân và Thái Cổ U Minh Viêm chung quanh, khẽ nói:

- Chẳng lẽ chỉ bằng vào linh hồn phân thân do thúc dục bí pháp Ám Ma Phân Thân này sao? Lại còn Thái Cổ U Minh Viêm chưa khôi phục tới trạng thái toàn thịnh.

Nhìn chăm chú vào đạo thân ảnh to lớn, cao ngạo kia. Ánh mắt mênh mông kia khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên chấn động. Dùng tu vi của Lục Lâm Thiên hiện tại, ánh mắt này khiến cho hắn nhìn vào cũng bị ảnh hưởng. Đủ thấy được thực lực cường hãn của người này.

- Du Thược là nữ nhi của ta. Cho dù ta liều cái mạng này cũng phải giữ mẫu tử nó lại.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, nhìn chăm chú vào đạo thân ảnh to lớn, cao ngạo kia. Ánh mắt nhìn chăm chú, không có chút nhượng bộ nào. Nữ nhân cùng với nữ nhi ở bên cạnh mình thì Lục Lâm Thiên mới yên tâm. Cho dù không giữ lại được Vô Tự Thiên Thư trong tay Huyết Kiếm Đại Đế, hắn vẫn muốn giữ nữ nhi ở lại bên cạnh mình.

- Ngươi có tin ta sẽ giết ngươi hay không?

Ánh mắt dưới lớp mặt nạ của thân ảnh to lớn kia bắt đầu âm trầm.

- Lục Lâm Thiên, ta không có quan hệ gì với ngươi. Ngươi còn không mau đi? Ta sẽ không nhận ngươi. Ngươi nhanh đi đi.

Du Thược nghe vậy ánh mắt chớp động, nghe ngoại công muốn giết phụ thân mình. Trong lòng nàng lập tức căng thẳng, nàng cũng không biết vì sao mình lại lo cho phụ thân.

- Phụ thân, Lục Lâm Thiên dù sao cũng cứu mạng con và Du Thược, thả hắn một lần đi.

Lúc Du Thược bị bắt Lăng Thanh Tuyền đã cảm thấy không ổn cho nên mới dùng thủ đoạn đặc thù thông báo cho phụ thân. Lúc này phụ thân nói vậy ánh mắt nàng lập tức biến đổi. Đối với vị phụ thân này so với Du Thược nàng còn e dè hơn nhiều, bởi vì nàng biết tính phụ thân mình.

- Lục Lâm Thiên, Huyết Kiếm có tác dụng với ta. Thanh Tuyền và Du Thược là nữ nhi và tôn nữ của ta. Nể mặt ngươi cứu Thanh Tuyền và Du Thược, hôm nay ta tạm tha cho ngươi một lần. Bằng vào ngươi còn chưa ngăn cản được ta.

Chương 3153: Chẳng bao lâu nữa 1

Thân ảnh to lớn cao ngạo kia nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ đổi, lập tức phất tay một cái. Lực lượng mênh mông lan tràn, trong khoảnh khắc khiến cho không gian hỗn loạn. Năng lượng thiên địa trong không gian chấn động. Mà ngay cả Thái Cổ U Minh Viêm lúc này cũng giống như bị phong tỏa, trong lúc mơ hồ có cảm giác bị trói buộc.

Dưới cỗ lực lượng mênh mông này Lục Lâm Thiên có cảm giác trong khoảnh khắc bản thân bị áp chế. Chân khí linh lực trong cơ thể đình trệ. Lực áp chế trên người mấy chục đạo linh hồn phân thân kia còn lớn hơn. Có cảm giác như sắp tiêu tán.

Sưu Sưu.

Dưới biến hóa bực này, Lục Lâm Thiên không thể không lập tức thu tất cả linh hồn phân thân và đại hồn anh vào trong cơ thể.

- Hừ, dùng thực lực của ngươi bây giờ còn chưa xứng giao thủ với ta. Nếu như sau này dám dây dưa với Du Thược và Thanh Tuyền ta sẽ không khách khí với ngươi. Ngươi nhớ cho kỹ.

Thân ảnh to lớn mà cao ngạo lạnh lùng nhìn qua Lục Lâm Thiên, khẽ phất tay một cái. Trước người xuất hiện vết nứt không gian, thân thể tiến vào trong vết nứt không gian rời đi. Lục Lâm Thiên bị áp lực áp chế, trong lúc nhất thời khó có thể thoát khỏi trói buộc, căn bản khó có thể ngăn cản.

- Không bao lâu nữa ta sẽ đích thân tới Linh Vũ giới của ngươi đón nữ nhi ta. Thuận tiện tính toán sổ sách giữa chúng ta.

Khi Lục Lâm Thiên thoát khỏi trói buộc thì thân ảnh to lớn mà cao ngạo đã mang theo Lăng Thanh Tuyền và Du Thược cùng với Huyết Kiếm Đại Đế tiến vào trong vết nứt không gian.

Trong vết nứt không gian, có thể thấy được mẫu tử Lăng Thanh Tuyền, Du Thược đều quay đầu nhìn về phía sau. Trong ánh mắt có chút lưu luyến, lập tức quay đầu rời đi.

- Mặc dù có chút tiền vốn, có Âm Dương Linh Vũ Quyết, còn Thái Cổ U Minh Viêm trở thành linh hồn phân thân của ngươi, thế nhưng trong thời gian ngắn ngươi còn xa không đủ. Về phần sau này, sợ rằng ngươi cũng không có ngày tốt lành đâu.

Âm thanh lạnh nhạt từ trong vết nứt không gian truyền ra, vết nứt không gian lập tức biến mất.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào trong vết nứt không gian đang xác nhập, cũng chỉ có thể thu hồi Thái Cổ U Minh Viêm cùng với không gian Sinh Sinh Bất Tức. Hai tay hắn nắm chặt, ánh mắt âm trầm, không ngờ cuối cùng Huyết Kiếm lão cẩu cùng với Du Thược, Lăng Thanh Tuyền đều bị giới chủ Linh Vũ giới mang đi. Thực lực của đối pương quá mạnh mẽ. Bây giờ hắn cũng khó có thể chống lại. Đối phương thậm chí còn biết rõ quan hệ của hắn và Thái Cổ U Minh Viêm.

Trực giác nói cho Lục Lâm Thiên biết, giới chủ Linh Vũ giới này so với Huyết Kiếm Đại Đế tuyệt đối còn khủng bố, cường hãn hơn gấp mấy lần.

Lục Lâm Thiên lập tức thu hồi Thái Cổ U Minh Viêm và không gian Sinh Sinh Bất Tức, cùng với Huyết Lục, Thanh Linh Khải Giáp, Huyễn Ảnh Thanh Vũ. Đám người Cổ Kiếm Phong phía xa lúc này mới cảm thấy tốt hơn một chút. Mặc dù cảm thấy tốt hơn, thế nhưng chân khí, linh lực trong cơ thể mấy người đình trệ. Thậm chí ngay cả linh hồn cũng bị nhiệt độ cao áp chế. Thân thể giống như sắp bị hòa tan.

Sưu Sưu.

Trên không trung xa xa có từng tiếng xé gió vang lên, lập tức có không ít thân ảnh phá không bay tới.

- Không sao chứ?

Người xuất hiện đầu tiên chính là Dương Đỉnh Thiên của Vân Dương Tông, ánh mắt chăm chú dò xét về bốn phía, sau đó mới

nói:

- Người vừa tới là giới chủ Linh Vũ giới sao? Thực lực quả thực cường hãn.

- Tiền bối, tiểu tử không sao.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, đám người Mẫu Đơn, Lục Tâm Đồng, Nam Dương Quá, Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng Đại đế lập tức đáp xuống bên cạnh Lục Lâm Thiên. Mọi người lo lắng không thôi, cho nên vẫn luôn ở phía xa nhìn về động tĩnh bên này.

- Nhị đệ, người vừa rồi thật mạnh.

Dương Quá nhìn về phía trước, người thần bí kia vừa mới xuất hiện, hắn đã cản nhận cấm chế trong không gian bị xé rách tạo thành chấn động cực lớn. Mọi người không dám tới gần, cho nên cũng không biết quá rõ tình hình xảy ra trong không gian này.

- Đúng vậy, rất cường hãn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, hắn là người duy nhất cảm thấy khá hơn một chút. Bởi vì Lăng Thanh Tuyền và Du Thược hiện tại ít nhất sẽ không gặp nguy hiểm gì. Chỉ tiếc một bản Vô Tự Thiên Thư đã không còn nữa. Quan trọng nhất chính là hắn không được nữ nhi thừa nhận, chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên cực kỳ thất vọng.

- Người này không biết là Đế cấp thất trọng hay là bát trọng. Thật không ngờ trong Linh Vũ giới còn có cường giả loại này. Chống lại Hoàng tộc cũng không có vấn đề quá lớn.

Dương Đỉnh Thiên lúc này vẫn còn đang vô cùng rung động. Ở phía xa cảm nhận được khí tức cũng khiến cho hắn có cảm giác không có cách nào chống lại.

- Đại ca, người Thiên Kiếm môn phải làm sao bây giờ?

Ánh mắt Lục Tâm Đồng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sát ý với đám người Cổ Kiếm Phong.

Nghe vậy đám người Hàn Băng Đại đế, Thánh Thủ Linh Đế, Vân Thủy Đế Tiên cùng mọi người lập tức dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn vào đám người Cổ Kiếm Phong.

- Giết.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, tuy rằng Huyết Kiếm Đại Đế bị giới chủ Linh Vũ giới mang đi. Thế nhưng vẫn còn mấy người Thiên Kiếm môn. Còn có dư nghiệt Thiên Kiếm môn được che giấu khác. Cho nên hắn không cần phải khách khí.

Từng ánh mắt tràn ngập hàn ý của đám người Lục Tâm Đồng và Lục Lâm Thiên nhìn về phía đám người Nguyên Nhược Lan, Cổ Kiếm Phong. Trong lòng đám người Nguyên Nhược Lan cảm thấy lạnh lẽo. Bọn họ vốn cho rằng Huyết Kiếm lão tổ ra tay thì Lục Lâm Thiên này chắc chắn sẽ phải chết. Thế nhưng không ngờ Lục Lâm Thiên lại ép Huyết Kiếm lão tổ tới đường cùng. Cuối cùng lại bị giới chủ Linh Vũ giới bắt đi. Lúc này dưới ánh mắt tràn ngập sát ý không thèm che dấu của đám người Lục Lâm Thiên, đám người Cổ Kiếm Phong đột nhiên có cảm giác giống như từ thiên đàng rơi xuống địa ngục.

Chỉ cần có một cường giả Đế cấp thì đám người Cổ Kiếm Phong thậm chí còn không có dũng khí chạy trốn. Trước mặt Đế giả bọn họ sao lại không biết bọn họ không có cơ hội chạy thoát.

- Giết sạch toàn bộ dư nghiệt Thiên Kiếm môn.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Lục Tâm Đồng lan tràn sát ý. Váy dài tung bay, thân ảnh lập tức xuất hiện trước mặt Nguyên Nhược Lan. Lục Tâm Đồng dẫn đầu ra tay, đám người Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Hàn Băng Đại Đế, Thánh Thủ Linh Đế cũng không có ý định ra tay.

Chỉ bằng vào mấy người này của Thiên Kiếm môn, nếu như bọn họ ra tay đối phó thì quả thực đã quá coi trọng đám người này, đám người này còn không xứng.

- Tâm Đồng, để lại một người sống, còn có chút tác dụng.

Lục Lâm Thiên cũng không định động thủ, ánh mắt hắn trầm xuống, có lẽ hắn cũng không muốn tự mình ra tay đánh chết Nguyên Nhược Lan kia. Chỉ tiếc người Thiên Kiếm môn, hắn không có ý định buông tha, cho nên lúc này hắn mới không ra tay.

- Vâng.

Lục Tâm Đồng đáp, khói độc quanh thân lập tức khuếch tán.

- Dừng tay, Lục Lâm Thiên, ta xin ngươi dừng tay.

Nhìn thấy Lục Tâm Đồng định ra tay, Nguyên Nhược Lan biến sắc, lớn tiếng hô.

Chương 3154: Chẳng bao lâu nữa 2

Sắc mặt đám người Cổ Kiếm Phong trắng bệch, trước mặt Đế giả coi như bọn họ tự bạo hồn anh cũng không có tác dụng.

- Nguyên Nhược Lan, ngươi còn mặt mũi cầu xin ca ca ta? Ngay cả chất nữ của ta cũng dám bắt, Thiên Kiếm môn nhất định phải bị diệt, chó gà không tha.

Lục Tâm Đồng không chút khách khí nói.

- Lục Lâm Thiên, xin ngươi. Coi như đây là lần cuối cùng ta cầu ngươi, được chứ?

Nguyên Nhược Lan lớn tiếng cầu khẩn, nàng biết rõ Lục Tâm Đồng tuyệt đối sẽ không khách khí với bất kỳ người nào của Thiên Kiếm môn. Cho nên nàng chỉ có thể cầu khẩn Lục Lâm Thiên.

- Nguyên Nhược Lan, chúng ta đã không còn một chút quan hệ nào.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức nhíu mày, thân ảnh tiến lên phía trước một bước.

Nhìn thấy ca ca tiến lên đáp lời Nguyên Nhược Lan, ánh mắt Lục Tâm Đồng khẽ biến đổi, thân hình chậm rãi dừng lại, cũng không định ra tay ngay.

- Lục Lâm Thiên, Huyết Kiếm lão tổ đã bị bắt đi. Nhất định sẽ chết, những người còn lại của Thiên Kiếm môn ta đã không có cách nào uy hiếp được ngươi và Phi Linh môn. Ta cam đoan, chúng ta tuyệt đối sẽ không gây bất lợi với bất kỳ ai trong Phi Linh môn, ngươi buông tha cho chúng ta một lần, được không?

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan chăm chú nhìn vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt vô cùng phức tạp, trong lòng nàng đột nhiên có cảm giác cực kỳ khập khiễng. Từ lúc đại hội Tam tông Tứ môn, nàng vẫn đuổi theo bước chân của Lục Lâm Thiên, đến trận chiến ở Vạn Thú

Tông khiến cho nàng có cảm giác nàng đã sắp bước tới gần Lục Lâm Thiên.

Mà bây giờ Lục Lâm Thiên ở trước mặt nàng đã là một ngọn núi lớn mà nàng không có cách nào vượt qua. Quan trọng nhất là loại cảm giác, loại cảm giác ở trong Hư không bí cảnh khiến cho trong lòng nàng suy nghĩ rất nhiều, tưởng tượng rất nhiều.

Mà bây giờ nàng biết rõ tất cả đều không có khả năng, từ khi Đoạn Kiếm lão tổ đánh chết Đông Vô Mệnh, nàng và hắn đã không có cách nào giống như khi trước nữa.

- Người chết mới khiến cho ta yên tâm.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, không có một chút do dự nào, nói.

- Bằng không ngươi giết ta đi. Ta chết rồi hy vọng cuối cùng của Thiên Kiếm môn cũng không có. Ngươi giết ta thả sư phụ và mấy vị trưởng lão ra. Được không?

Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Cơ mặt Lục Lâm Thiên co rúm lại, ánh mắt chớp động, lạnh nhạt nói:

- Ta không định buông tha ngươi, về phần những người khác nhất định sẽ chết.

- Lục Lâm Thiên, ngươi thực sự không nể tình trước kia sao? Ít nhất chúng ta đã từng cùng chung hoạn nạn qua. Ta cũng biết ngươi không nợ ta cái gì, thế nhưng ta cầu xin ngươi thả sư phụ ta. Hoặc là ta làm nô tỳ cho ngươi.

Nguyên Nhược Lan lần nữa đau khổ cầu xin Lục Lâm Thiên, ngừng một cái, nàng cắn răng, lập tức nói:

- Cho dù là thân thể của ta, ta cũng nguyện ý đem thân thể này cho ngươi. Chỉ cần ngươi thả sư phụ ta cùng với người Thiên Kiếm môn. Thân thể của ta ngươi đã xem qua. Cũng không kém bao nhiêu so với nữ nhân của ngươi. Ngươi cảm thấy thế nào.

Lời này vang lên khiến cho ánh mắt chúng Đế giả biến hóa.

- Ài.

Chỉ có Mẫu Đơn bất đắc dĩ than thở.

- Ta không cần.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lần nữa chấn động, ngừng một lát rồi lập tức nói.

Lục Lâm Thiên dứt lời, ánh mắt Nguyên Nhược Lan ngốc trệ, vẻ mặt uể oải, nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi hỏi:

- Lục Lâm Thiên, chẳng lẽ từ trước tới nay ngươi chưa từng nghĩ tới ta sao? Nếu như bỏ qua quan hệ với Thiên Kiếm môn, ta có thể giống như nữ nhân của ngươi không? Khi đó ngươi cũng đã ở trên người ta, ngươi không có ý gì với ta sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, khẽ nói:

- Trong lòng ta đương nhiên ngươi không bằng tất cả nữ nhân của ta. Về phần có ý với ngươi, ta thấy có lẽ ngươi còn nhiều hơn.

Khục khục.

Thể mềm mại của Nguyên Nhược Lan lùi về phía sau một bước, ánh mắt xám như tro tàn, hai mắt ngốc trệ, lập tức cười rộ lên, thấp giọng nói:

- Ta hiểu rồi, tất cả đều do ta tự mình đa tình. Một bên tình nguyện mà thôi. Không ngờ ta lại không lọt vào nửa con mắt của ngươi.

- Nữ nhân ồn ào, mặc kệ ngươi.

Tính nhẫn nại của Lục Tâm Đồng không phải là quá tốt, miệng khẽ quát một tiếng, thân ảnh lao thẳng về phía Cổ Kiếm Phong. Một đạo chưởng ấn bằng linh lực mang theo khói độc nhanh như thiểm điện đánh vào trong mi tâm Cổ Kiếm Phong.

Sưu...

Chưởng ấn xuyên thủng không gian, xuyên thủng qua mi tâm Cổ Kiếm Phong, mang theo một vật màu trắng đen. Thân thể Cổ Kiếm Phong lập tức sưng vù, đen kịt. Thân thể từ trên không trung rơi xuống mặt đất.

- Sư phụ.

Tất cả mọi chuyện quá nhanh, Lục Tâm Đồng ra tay, bằng vào tu vi bây giờ Nguyên Nhược Lan khó có thể ngăn cản. Lúc mi tâm Cổ Kiếm Phong bị xuyên thủng, Nguyên Nhược Lan mới phục hồi tinh thần lại, thân ảnh xinh đẹp lóe lên, thế nhưng trước người nàng đột nhiên có một đạo thân ảnh màu xanh xuất hiện, Lục Lâm Thiên đã ngăn cản trước mặt nàng.

Sưu Sưu...

Cùng một thời gian, Lục Tâm Đồng đã tiếp tục ra tay, trên cánh tay ngọc thon dài có mấy đạo chưởng ấn nhanh chóng được ngưng tụ, khói độc cùng với linh lực lan tràn ra.

Mấy trưởng lão còn lại của Thiên Kiếm môn căn bản không có bất kỳ lực chống lại nào, bị Lục Tâm Đồng giơ tay nhấc chân xuyên thủng mi tâm, thân thể hóa thành huyết vụ rơi xuống phía dưới.

Sưu...

Mấy trưởng lão của Thiên Kiếm môn chỉ có một người được Lục Tâm Đồng để lại, người này nhanh chóng bị Lục Tâm Đồng cấm chế vào trong tay.

- Lục Lâm Thiên, ta biết ta không phải là đối thủ của ngươi. Chỉ tiếc giữ chúng ta sớm muộn cũng có ngày này.

Tiếng quát vừa dứt, quanh thân Nguyên Nhược Lan lập tức có khí tức quỷ dị lan tràn ra chung quanh. Đồng thời một thanh trường kiếm lập tức xuất hiện trong bàn tay trắng như ngọc của nàng.

Ông.

Ma kiếm kêu lên một tiếng, quanh thân lập tức tràn ngập kiếm quang, lấy quanh thân nàng làm trung tâm, từng đạo kiếm khí sắc bén lan tràn. Trong khoảnh khắc có từng đạo kiếm quang từ trong cơ thể nàng tuôn ra.

Quanh thân được ma khí ngập trời bao phủ, giờ phút này không gian quanh thân Nguyên Nhược Lan tràn ngập khói đen, khiến cho tim mọi người đập nhanh. Trên khuôn mặt tinh xảo lúc này thoạt nhìn có chút xinh đẹp mà yêu tà. Lục Lâm Thiên nhìn Nguyên Nhược Lan trước mắt, thanh thế cực lớn của Nguyên Nhược Lan đối với Lục Lâm Thiên giờ phút này mà nói đã không còn bao nhiêu uy hïếp. Ánh mắt hắn nhảy lên, chớp động một hồi rồi nói:

- Thực lực của ngươi không phải là đối thủ của ta. Nếu như ngươi tự phế tu vi ta có thể tha mạng cho ngươi.

- Cho dù ngày hôm nay có chết trong tay ngươi thì ta cũng phải liều mạng với ngươi.

Bộ váy dài màu tím của Nguyên Nhược Lan tung bay, toàn thân tràn ngập ma khí, thân ảnh xinh đẹp uyển chuyển. Mái tóc sau đầu bay múa, quanh thân có vô số hư ảnh trường kiếm, mang theo khí tức cực kỳ tà dị, không ngừng từ trong cơ thể nàng chui ra.

Nhưng vào lúc này, dưới sự phá hủy của Thái Cổ U Minh Viêm, một mảnh lớn không gian bị phá hủy thành hư vô, chỉ còn Kiếm Sơn cao vυ"t trong mây, vô cùng khổng lồ kia.

Chương 3155: Nhược Lan thành Đế

Ầm ầm.

Cả Kiếm Sơn này dường như đã bị thứ gì đó dẫn dắt, đột nhiên run lên, mặt đất bắt đầu rung chuyển.

Ngay lúc đó Kiếm sơn ầm ầm vang vọng, tạo thành tiếng kiếm minh đinh tai nhức óc quanh quẩn trên không trung. Vô số kiếm quang chằng chịt, kiếm khí lạnh lẽo tràn ngập không gian.

Trên ngọn núi vạn kiếm tề minh, vô số lợi kích lúc này giống như rời núi, khí tức kinh người tràn ngập thiên địa.

- Ma Kiếm làm chủ, điều khiển vạn kiếm.

Một tiếng quát từ trong miệng Nguyên Nhược Lan vang lên, Ma kiếm lần nữa có động tĩnh, tiếng sấm minh vang lên. Trong giây lát cả không gian gió nổi mây phun, tiếng sấm minh vang vọng không ngừng.

Trong chớp mắt, cả Kiếm sơn khổng lồ lần nữa run lên, tựa như một đầu kiếm long ngẩng đầu lên trời. Cả không gian lúc này tràn ngập âm thanh quỷ khóc thần sầu, khắp nơi tràn ngập ma khí.

Cả Kiếm sơn khổng lồ lập tức run run, rốt cuộc tới tình trạng không có cách nào áp chế. Vô số trường kiếm giống như núi lửa phun trào, từ trên Kiếm sơn bắn ra. Giống như sống lại, kiếm khí bàng bạc bắn ra ngoài, đất rung núi chuyển, vạn kiếm tề phát.

Trong nháy mắt vô số trường kiếm rậm rạp, chằng chịt lao ra khỏi Kiếm sơn, hội tụ tạo thành một vòng xoáy. Kiếm khí sắc bén bàng bạc xé rách không gian, khí thế vạn kiếm tề phát tràn ngập thiên địa.

Ông Ông.

Vạn kiếm tề minh, tạo thành tiếng kiếm minh đinh tai nhức óc quanh quẩn trên không trung.

- Lục Lâm Thiên, ngày hôm nay chúng ta cắt đứt quan hệ, chết trong tay ngươi đối với ta mà nói cũng là một loại giải thoát.

Nguyên Nhược Lan lơ lửng trên không trung, toàn thân được ma khí bao phủ, Ma kiếm vung lên, lợi kiếm phô thiên cái địa lập tức phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Vô số lợi kiếm phô thiên cái địa tựa như vật còn sống, khí tức sắc bén vô cùng lan tràn ra, lập tức phóng tới trước mặt Lục Lâm Thiên. Kiếm khí sắc bén khủng bố xé rách không gian tạo thành vết nứt đen kịt.

- Tu vi Vũ Tôn cửu trọng đỉnh phong. Thực lực lúc này không ngờ lại có thể so với Đế cấp nhất trọng a.

- Nguyên Nhược Lan này quả thực bất phàm.

- Nếu như Nguyên Nhược Lan này không phải là người của Thiên Kiếm môn thì tốt biết mấy. Nếu như vẫn lạc quả thực là đáng tiếc.

Nhìn Nguyên Nhược Lan ra tay, Dương Đỉnh Thiên, Vân Thủy Đế Tiên, Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng Đại Đế rung động. Tự nhiên bọn họ có thể nhìn thấy chỗ bất phàm của Nguyên Nhược Lan.

Mắt nhìn vô số lợi kiếm rập rạp chằng chịt xuyên thủng không gian trước mặt, Lục Lâm Thiên chỉ khẽ nhíu mày, quanh thân có khí tức vô hình bắt đầu lan tràn ra.

Ầm ầm.

Mà giờ phút này trên bầu trời đột nhiên vang vọng tiếng sấm.

Nghe tiếng sấm này, ánh mắt đám người Dương Đỉnh Thiên, Dương Quá, Mẫu Đơn và mọi người lập tức nhìn lên trên không trung. Mọi người ngẩng đầu, trên bầu trời đêm lúc này đã phong vân biến sắc, vô số mây đen dày đặc kéo tới, cả thiên địa run run.

Sưu Sưu.

Phong vân biến sắc, lúc này không gian đột nhiên lờ mờ, trong không gian lờ mờ này đột nhiên có vô số quang mang màu vàng giống như từ trên chín tầng trời tuôn ra. Kim quang giống như mặt trời ban trưa, vô cùng rực rỡ.

Chỉ một thoáng, cả thiên địa giống như mặt trời lên cao, khí tức sắc bén, lạnh lẽo tới cực điểm lan tràn.

Năng lượng thuộc tính kim tràn ngập, Lục Lâm Thiên lơ lửng trên không trung. Cả không gian tràn ngập kim quang rực rỡ, quang mang màu vàng bàng bạc vô cùng bao phủ lấy thân thể hắn. Vô số lỗ chân lông trên người dường như cũng đang có kim quang tuôn ra. Lúc này dường như cả trăng sao trên trời cũng bị biến hóa.

Trên không trung, ánh mắt đám người Dương Đỉnh Thiên, Hàn Băng Đại Đế, Thánh Thủ Linh Đế cùng những người khác nhìn lên không trung. Giờ phút này ngay cả bọn họ cũng cảm thấy bất an, đều bị uy áp cực lớn.

- Tại sao lại mạnh như vậy?

Đặc biệt là Dương Đỉnh Thiên, ánh mắt hắn vô cùng kinh hãi. Hắn có thể cảm giác được thực lực của Lục Lâm Thiên lúc này ngay cả hắn sợ rằng cũng khó có thể đối phó được.

- Ta nói rồi, ngươi không còn là đối thủ của ta nữa.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, lơ lửng đứng trên không trung. Ống tay áo màu xanh ở trong không gian tràn ngập kim quang lúc này dường như cũng bị nhuộm vàng. Trường bào tung bay, quang mang màu vàng trong không gian cuồn cuộn, bao phủ vô số lợi kiếm của Nguyên Nhược Lan.

Trong chớp mắt, trong không gian tràn ngập khí tức sắc bén, vô số lợi kiếm rậm rạp chằng chịt trong khoảnh khắc bị phá hủy. Vô số lợi kiếm xé rách không gian trong giây lát bị Lục Lâm Thiên giơ tay nhấc chân phá hủy. Ngay cả góc áo của Lục Lâm Thiên cũng không bị chấn động.

Phụt.

Vạn kiếm bị phá hủy, trong giây lát Nguyên Nhược Lan phun ra máu tươi, sắc mặt trong khoảnh khắc trắng bệch.

Nhưng mà giờ phút này trên không trung sau lưng Nguyên Nhược Lan, dường như đang có mây đen kéo tới.

- Lấy tâm ngự kiếm, Ma Kiếm diệt không.

Mái tóc Nguyên Nhược Lan tung bay, y phục bồng bềnh, mười ngón tay uốn lượn. Dứt lời, không gian run run không ngừng, ngàn vạn kiếm ảnh hư ảo quanh thân mang theo khói đen ngập trời lập tức phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Vô số hư ảnh lợi kiếm không có cách nào ức chế, ma khí ngập trời ngưng tụ xuyên thủng không gian tạo thành một quỹ tích nhất định nào đó.

Sưu Sưu.

Ngàn vạn hư ảnh lợi kiếm lần nữa phóng tới.

- Không biết tự lượng sức mình.

Lục Lâm Thiên lần nữa phất tay, áo bào xanh quét ngang, kim quang trong thiên địa bắt đầu khởi động.

Sưu Sưu.

Kim quang khởi động, vô số kiếm ảnh hư ảo do Nguyên Nhược Lan thúc dục ra dưới kim quang lập tức hóa thành hư vô.

Trong miệng Nguyên Nhược Lan lần nữa phun ra máu tươi, ánh mắt tràn ngập ma khí, khuôn mặt bắt đầu đỏ lên, làn da toàn thân nhúc nhích, cả thân thể được ma khí ngập trời bao phủ. Thoạt nhìn lạnh lùng mà yêu tà, còn có một tia quỷ dị không nói rõ lên lời. Chung quanh thân thể là khói đen lượn lờ, khiến cho mọi người nhìn vào cảm thấy tim đập nhanh hơn vài phần.

Nhưng vào lúc này, không biết từ khi nào sau lưng Nguyên Nhược Lan đã có mây đen ngập trời kéo tới. Không gian đột nhiên đen kịt, giống như thiên địa đột nhiên lâm vào trong bóng tối vậy.

Ầm ầm.

Trên không trung, tiếng sấm minh vang vọng, trong không gian đen kịt bỗng nhiên có một đạo quang trụ khổng lồ từ trên trời cao phóng xuống, sau đó bao phủ lấy thân thể của Nguyên Nhược Lan.

Cả thiên địa lúc này mặt đất lắc lư, trong sơn mạch, mặt nước cuồn cuộn, sóng to gió lớn, khí tức kinh khủng lan tràn khiến cho lòng người run rẩy, chấn động nhân tâm.

Ma khí trên người Nguyên Nhược Lan cuồn cuộn lan tràn, quanh thân có năng lượng vô hình phóng lên trời, hô ứng với thiên địa, tiếng sấm minh ầm ầm vang vọng không ngừng.

- Dị tượng thiên địa.

- Nguyên Nhược Lan lại thành Đế lúc này, có lẽ trước kia luôn có tâm ma gì đó ngăn cản cho nên mới không có cách nào đột phá. Không ngờ trong lúc chiến đấu với Lục Lâm Thiên lại có thể đột phá thành Đế.

- Đột phá trong lúc giao thủ với Lục Lâm Thiên. Có lẽ tâm ma này có quan hệ với Lục Lâm Thiên.

Dương Đỉnh Thiên, Hàng Băng Đại Đế lập tức rung động lên tiếng. Lúc này cả không gian run rẩy, tiếng sấm vang vọng không ngừng.

Chương 3156: Đế giả triệu hoán 1

- Có dị tượng thiên địa, chẳng lẽ có biến cố?

Lúc này ở phía xa có một đạo thân ảnh xé rách không gian phóng tới, ánh mắt nhìn về phía trước lập tức biến hóa. Thân ảnh xé rách không gian lần nữa nhanh chóng phóng tới.

- Không ngờ lúc này lại đột phá thành Đế.

Lục Lâm Thiên nhìn Nguyên Nhược Lan trước mắt, lúc này trong lòng hắn cũng có chút kinh ngạc. Hắn không ngờ Nguyên Nhược Lan lại đột phá thành Đế lúc này. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên do dự, có nên lập tức ra tay hay không, không nên để cho nàng ta bất kỳ cơ hội nào.

Ầm ầm.

Cả không gian ầm ầm run rẩy, không bao lâu sau. Khí tức khủng bố bắt đầu phai nhạt, mây đen che khuất bầu trời bắt đầu tản đi.

Trên không trung, lúc này Nguyên Nhược Lan lơ lửng đứng đó, khí tức trên người khiến cho người ta rung động. Cỗ khí tức này so với vừa rồi không biết mạnh hơn gấp bao nhiêu lần. Đế giả và Tôn cấp cửu trọng đỉnh phong tuyệt đối là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau.

- Nguyên Nhược Lan, thứ ta có thể làm chỉ có thể là phế bỏ tu vi, giữ lại tính mạng cho ngươi mà thôi.

Lục Lâm Thiên khẽ than, Nguyên Nhược Lan tuyệt đối không thể lưu lại. Nếu không hậu hoạn vô cùng. Vì Phi Linh môn, Lục gia và những người thân bên cạnh hắn, Lục Lâm Thiên biết rõ mình nên làm cái gì. Thân ảnh hắn lóe lên, kim quang đại thịnh, lao thẳng về phía Nguyên Nhược Lan.

- Ài, hủy thì quá đáng tiếc...

Lúc này trên không trung đột nhiên có một tiếng than nhẹ vang lên. Một đạo thân ảnh cùng lúc đột nhiên xuất hiện trước người Nguyên Nhược Lan, người này khẽ phất tay một cái, thân ảnh mang theo Nguyên Nhược Lan trong nháy mắt biến mất trong không gian.

Dưới tốc độ như vậy, đám người Hàn Băng Đại đế, Mẫu Đơn chỉ nhìn thấy một đạo tàn ảnh mơ hồ, mà ngay cả Dương Đỉnh Thiên cũng không phải là ngoại lệ, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy một đạo tàn ảnh. Thậm chí ngay cả khí tức cũng không cảm nhận ra được.

Sưu...

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa mới xuất hiện tại nơi Nguyên Nhược Lan vừa mới đứng thì Nguyên Nhược Lan đã sớm biết mất không thấy gì nữa.

Trong sát na vừa rồi rõ ràng Lục Lâm Thiên đã nhìn thấy đạo tàn ảnh kia xuất hiện, thế nhưng hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn người này mang Nguyên Nhược Lan rời đi, hắn bất lực.

Đạo thân ảnh này vô thanh vô tức xuất hiện, lập tức mang đi Nguyên Nhược Lan. Tất cả chỉ trong tích tắc, vô thanh vô tức, chỉ để lại một đạo tàn ảnh trong mắt mọi người, khí tức cũng không có, bộ dáng cũng không.

Sưu Sưu.

Không gian lần nữa bị xé rách ở hai phía. Ba đạo thân ảnh và Bắc Cung Vô Song xuất hiện, khí tức mạnh mẽ lan tràn. Một người là Bắc Cung Kình Thương, người thứ hai là một đại hán mặc áo xanh lục, làn da trắng nõn, toàn thân tỏa ra khí tức sinh cơ bàng bạc. Người này chính là Thiên Mộc Thần Thụ.

Mà lão giả cuối cùng mặc trường bào ánh mắt thâm thúy vô cùng, khí tức vô hình khiến cho người rúng động.

Mà ở không gian bên phải, người vừa mới xuất hiện là Độc Cô Cảnh Văn cùng Nam thúc, còn có Độc Cô Ngạo Vũ cao ngất, khí chất bất phàm. Mặc khác còn có một lão giả mặc trường bào khác cũng xuất hiện. Cả không gian lặng lẽ xảy ra biến hóa, trong lúc vô thanh vô tức ảnh hưởng tới năng lượng thiên địa.

- Hai người thật mạnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhìn về phía hai lão giả mặc trường bào của Độc Cô gia tộc và Bắc Cung gia tộc. Hai người này khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác thực lực tuyệt đối mạnh hơn Huyết Kiếm Đại Đế.

- Lâm Thiên, chàng không sao chứ?

Bắc Cung Vô Song cùng với Độc Cô Cảnh Văn xuất hiện, nhanh chóng đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Ta không sao.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, nhìn người Độc Cô gia tộc và Bắc Cung gia tộc tới, hắn không khó suy đoán ra, sợ rằng Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn và Nam thúc tạm thời trở về tộc tìm cứu viện.

- Tất cả Đế giả trên đại lục nghe rõ cho ta. Sau ba năm tất cả đúng giờ tiến vào Thiên Trủng, ai không vào thì giết không tha.

Lúc này một âm thanh cổ xưa mà thê lương vô thanh vô tức vang vọng trong không gian. Ở trong thiên địa này chỉ có Đế giả mới có thể nghe thấy đạo âm thanh này.

Trong Thiên Kiếm sơn mạch bị tàn phá có không ít người biến sắc. Bắc Cung Hoàng tộc, Độc Cô Hoàng tộc, Dương Đỉnh Thiên, Vân Thủy Đế Tiên, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song... thân thể cả đám run lên, ánh mắt ngưng trọng tới tận cùng.

- Đế giả triệu hoán đã bắt đầu.

- Đế giả triệu hoán. Ác mộng của tất cả Đế giả sắp bắt đầu.

Trong thiên địa, không ít thân ảnh cho dù là đang bế quan cũng khẽ thở dài.

Không có ai biết, trong thiên địa, ở giữa một hải vực mênh mông có một ngọn tháp cực lớn nhô lên trên mặt nước.

Dưới trời xanh lúc này xuất hiện một đạo thân ảnh tập tễnh, thân thể mơ mơ hồ hồ, như ẩn như hiện. Trên người có khí tức cổ xưa, trường tồn với thời gian lan tràn ra.

Ánh mắt của lão giả tập tễnh này nhìn xuống phía dưới, thì thào nói:

- Nhiều năm trôi qua như vậy, hy vọng lần này có thể thành công.

- Cần phải thành công mới được, bằng không bên kia sẽ ngày càng khó khăn. Hắn còn cần thời gian phát triển, không thể tiếp tục kéo dài. Bên đối phương đã xuất hiện không ít thế hệ tuyệt đỉnh. So với tiểu gia hỏa kia ít nhất hiện tại còn cường hãn hơn nhiều.

Trên trời cao lại vang lên một âm thanh già nua. Chỉ nghe thấy tiếng người này mà không thấy bóng dáng đâu.

Lão giả tập tễnh ngẩng đầu nhìn lên trên không trung nói:

- Chẳng lẽ ngươi dám hoài nghi lão nhân gia sao?

- Lão nhân gia tự nhiên ta không dám hoài nghi. Thế nhưng có lẽ ngươi cũng biết, đám người trẻ tuổi của đối phương mạnh bao nhiêu a. Cho dù là chúng ta, thì cũng không mạnh hơn đám người trẻ tuổi của đối phương bao nhiêu.

Trên trời cao lại vang lên đạo âm thanh kia.

Lão giả tập tễnh nhíu mày, lập tức nói:

- Cuối cùng tiểu tử này có thể đi tới mức nào thì còn cần phải tôi luyện. Người mà lão nhân gia tìm ra, có lẽ người đã sớm có sắp xếp.

- Ta cũng hy vọng là như vậy.

Âm thanh trên trời cao dường như càng ngày càng xa:

- Ta cũng nên trở về, lười biếng lâu như vậy, thật sự không có cách nào thoát thân. Hy vọng cửa ải cuối cùng này tiểu gia hỏa kia có thể thuận lợi thông qua a.

- Cửa ải cuối cùng.

Mãi một lúc lâu sau, lão giả tập tễnh mới thì thào nói nhỏ. Thân ảnh chậm rãi biến mất trong mây mù, giống như chưa từng xuất hiện qua. Sau đó cả đại điện khổng lồ lập tức biến mất trong không gian tràn ngập sương mù.

...

Sáng sớm, trong Phi Linh sơn mạch dường như còn được phủ một tấm lụa mỏng, liếc nhìn lại giống như tiên cảnh. Gió sớm thổi qua, mang theo hàn ý lạnh lẽo.

Trong đại điện Phi Linh môn giờ phút này chỉ có đám người Lục Lâm Thiên, Hàn Băng Đại đế, Thánh Thủ Linh Đế, Bắc Cung Vô Song, Nam thúc, Độc Cô Cảnh Văn, Lục Tâm Đồng, Mẫu Đơn cùng với Bắc Cung Kình Thương, Thiên Mộc Thần Thụ, Độc Cô Ngạo Vũ, còn có hai lão giả mặc trường bào kia.

Sau khi mọi người giới thiệu nhau, Lục Lâm Thiên mới biết được lão giả mặc trường bào của Bắc Cung gia tộc gọi là Bắc Cung Tinh Mộc. Lão giả mặc trường bào của Độc Cô gia tộc gọi là Độc Cô Hồn Long.

Chương 3157: Đế giả triệu hoán 2

Được nhị nữ Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn vụиɠ ŧяỘм thông báo, Lục Lâm Thiên mới biết rõ, Bắc Cung Tinh Mộc và Độc Cô Hồn Long này đều là cường giả Đế cấp ngũ trọng.

Lúc ở Thiên Kiếm sơn mạch mọi người đều nghe thấy Đế giả triệu hoán, cho nên mọi người cũng không ở lại Thiên Kiếm sơn mạch bao lâu mà lập tức trở về Phi Linh môn. Sau khi Độc Cô Ngạo Vũ và Bắc Cung Kình Thương nghe thấy Đế giả triệu hoán, dường như cũng có chuyện muốn nói với Lục Lâm Thiên.

Dương Đỉnh Thiên và Vân Thủy Đế Tiên không đi theo, bọn họ biết rõ những Hoàng tộc như Bắc Cung gia tộc và Độc Cô gia tộc đều không muốn dính dáng tới thế lực ngoại giới, đồng thời còn khinh thường có quan hệ.

Cho dù Dương Đỉnh Thiên và Độc Cô Hồn Long có chút giao tình nho nhỏ, thế nhưng Dương Đỉnh Thiên cũng không đi tới Phi Linh môn. Mà lại còn chủ động trở lại Vân Dương Tông.

Sau khi Lục Lâm Thiên ôm quyền từ biệt với Dương Đỉnh Thiên mới cùng đám người Độc Cô Ngạo Vũ, Bắc Cung Kình Thương trở lại Phi Linh môn. Về tới nơi đã là sáng sớm.

Trong đại điện, sau khi Lục Lâm Thiên hành lễ sau, tất cả Đế giả đều ngồi xuống.

Trên đường trở về, Lục Lâm Thiên cũng nói ra một chút đại khái về việc Lục Lâm Thiên đổi Vô Tự Thiên Thư, đại chiến với Huyết Kiếm Đại Đế, rồi chuyện Nguyên Nhược Lan được một người thần bí cứu đi.

Quá trình bên trong, Vô Tự Thiên Thư được trao đổi, cuối cùng Huyết Kiếm bị giới chủ Linh Vũ giới mang đi. Mọi người nghe vậy lập tức biến sắc. Không ít người còn đau lòng. Vô Tự Thiên Thư quan trọng ra sao, ngoại trừ Mẫu Đơn, Lục Tâm Đồng, Dương Quá ra, những người khác đều hiểu rõ trong lòng.

Lục Lâm Thiên có thể chà đạp Huyết Kiếm Đại Đế khiến cho chúng Đế kinh ngạc. Mà ngay cả hai người Độc Cô Hồn Long và Bắc Cung Tinh Mộc dường như cũng không thể tin được. Bọn họ còn tưởng rằng Lục Lâm Thiên đang cố ý nói giỡn.

Thực lực của Huyết Kiếm Đại Đế tuy rằng bọn họ không quá rõ ràng, thế nhưng cũng biết rõ một ít. Cường giả bên ngoài có thể khiến cho bọn họ để ý chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay. Huyết Kiếm cũng nằm trong phạm vi chú ý của bọn họ. Huống chi Huyết Kiếm là Vũ Đế tứ trọng, thực lực không cần phải nói. Bởi vậy hai người càng không dám tin.

Rồi cường giả thần bí hiên ngang mang Nguyên Nhược Lan đi khiến cho mọi người không có cách nào hiểu được. Thế nhưng mọi người đều có thể cảm giác được đạo tàn ảnh kia mặc dù không có một chút khí tức nào, thế nhưng trong lúc vô hình có khí tức khiến cho người ta không có cách nào kháng cự quanh quẩn trong không gian. Có lẽ là một tồn tại mà mọi người không có cách nào đụ.ng chạm được.

Cường giả mang Nguyên Nhược Lan đi khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên mơ hồ bất an.

- Lâm Thiên, Vô Tự Thiên Thư của con lúc này lại rơi vào trong tay Linh Vũ giới kia. Có thể nói là thất sách a. Đế giả triệu hoán sắp tới, những Đế giả như chúng ta đều phải đi vào Thiên Trủng. Vô Tự Thiên Thư vô cùng quan trọng.

Mọi người ngồi vào chỗ của mình, khí tức hoàng giả, bễ nghễ thiên hạ của Bắc Cung Kình Thương lan tràn, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên cực kỳ đau lòng, miệng khẽ thở dài.

- Nhạc phụ, chẳng lẽ Vô Tự Thiên Thư có liên quan rất lớn tới Đế giả triệu hoán sao?

Lục Lâm Thiên hỏi, nghe đạo âm thanh cổ xưa kia, cái gọi là Đế giả triệu hoán tiến vào Thiên Trủng là gì Lục Lâm Thiên cũng không biết. Chứ đừng nói quan hệ giữa Vô Tự Thiên Thư và Đế giả triệu hoán.

- Thiên Trủng có quan hệ vô cùng lớn với Vô Tự Thiên Thư. Có lời đồn rằng sau khi hội tụ đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư là có thể tìm thấy bí mật trọng đại trong Thiên Trung. Liên quan tới bí mật phá toái hư không cổ xưa trên đại lục.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn Lục Lâm Thiên, trên khuôn mặt vốn khí khái hào hùng lúc này cực kỳ ngưng trọng. Bên trên trường bào có thêu một ít hoa văn đơn giản.

- Phá toái hư không? Còn có liên quan tới Thiên Trủng sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên bất định.

- Cái gì gọi là Đế giả triệu hoán?

Con mắt màu đỏ của Mẫu Đơn khẽ đổi, nhìn mọi người hỏi. Nàng mới từ trong Hư không bí cảnh đi ra, đối với tất cả chuyện bên ngoài nàng đều không quá rõ ràng.

- Đế giả triệu hoán, tiến vào trong Thiên Trủng, ta cũng không biết là chuyện gì.

Lục Tâm Đồng cũng nhìn về phía mọi người, nàng cũng không biết chuyện này.

Đương nhiên, Lục Tâm Đồng giống như Mẫu Đơn đều không rõ chuyện này. Còn có Dương Quá và Lục Lâm Thiên nữa. Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Lục Lâm Thiên thành Đế quá sớm, nhiều chuyện trên đại lục này bọn họ cũng không quá rõ.

- Lâm Thiên, lúc này ta sẽ nói kỹ cho ngươi một chút. Thực lực trước kia của ngươi không đủ để biết rõ nhiều chuyện. Biết rõ càng nhiều sẽ ảnh hưởng với tâm cảnh và tu luyện của ngươi.

Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên.

Lập tức từ trong miệng nghĩa phụ Nam thúc Lục Lâm Thiên đã biết được cái gì gọi là Đế giả triệu hoán. Cái gọi là Đế giả triệu hoán trên đại lục này đã có vô số năm. Tục truyền từ thời viễn cổ, từ lúc nhân loại xuất hiện đã có chuyện này. Vô luận là linh vật trời sinh hay là thú tộc, chỉ cần tới Đế giả đều không thể tránh khỏi Đế giả triệu hoán.

Nhưng lạ ở chỗ, người đi vào Thiên Trủng chưa từng có ai trở ra. Đối với tất cả Đế giả mà nói, bọn họ không lo lắng tới chuyện còn bao nhiêu thọ nguyên. Đế giả chuyện hoán này mới chính là ác mộng của bọn họ.

Tất cả cường giả Đế cấp sau khi bước vào Đế cấp đều đem tâm tư mình chú ý tới chuyện Đế giả chuyện hoán. Cho nên bên ngoài cũng không thấy được Đế giả xuất hiện. Tu vi đạt tới Đế giả, có thể nói người có tu vi càng cao càng không muốn chết. Đế giả triệu hoán mới là chuyện mà những Đế giả này quan tâm nhất.

Thậm chí tổn tiên của thập đại Nhân Hoàng tộc và Tứ đại Thú Hoàng tộc lúc trước đều đã tiến vào trong Thiên Trủng rồi không trở về.

Tại sao lại có Đế giả triệu hoán, trong Thiên Trủng có cái gì cũng không có ai biết rõ cụ thể. Bên ngoài có không ít lời đồn, Đế giả triệu hoán tiến vào trong Thiên Trủng, một khi tiến vào bên trong nhất định sẽ chết.

Thế nhưng cũng vẫn còn một đường sinh cơ. Đây chính là cơ duyên lớn lao nhất trong trời đất. Chỉ tiếc những năm qua đã có mấy lần Đế giả triệu hoán trôi qua. Đế giả đi vào tính hàng trăm, thế nhưng chưa từng có người nào đi ra. Càng không có ai biết được rốt cuộc có cơ duyên lớn gì hay không.

Chuyện viễn cổ và thượng cổ, nghe nói thời đó còn có Đế giả nhiều hơn. Cũng bởi vì Đế giả triệu hoán này cho nên số lượng Đế giả trên đại lục càng ngày càng ít.

Lục Lâm Thiên nghe vậy ánh mắt khẽ đổi, ngẩng đầu nhìn qua Nam thúc hỏi:

- Nghĩa phụ, người phát ra Đế giả triệu hoán là người phương nào? Tiến vào Thiên Trủng, người khống chế Thiên Trủng này là ai?

- Người phát ra Đế giả triệu hoán và khống chế Thiên trủng đều là một người thần bí. Chưa từng có ai gặp qua người này. Chỉ biết người này không đâu không có mặt. Dường như biết tất cả mọi chuyện trên đại lục. Đế giả ở trước mặt hắn chỉ giống như con sâu cái kiến. Dễ dàng bị đánh chết. Tất cả mọi người đều gọi hắn là Thiên Đế đại nhân.

Chương 3158: Thiên Trủng

Độc Cô Ngạo Vũ chen vào nói với Lục Lâm Thiên.

- Ở thời viễn cổ, có Đế giả phản kháng, thế nhưng không có ngoại lệ, lập tức bị đánh chết giống như giết một con kiến. Cuối cùng không có bất kỳ ai dám phản kháng.

Bắc Cung Kình Thương nói:

- Nhưng mà Thiên Đế tồn tại từ thời viễn cổ tới nay chưa từng nhúng tay vào bất kỳ chuyện nào trên đại lục. Chỉ phụ trách Đế giả triệu hoán tiến vào Thiên Trủng. Mặt khác còn ra lệnh hai chuyện.

- Còn có hai chuyện gì vậy?

Lục Lâm Thiên lập tức hỏi Bắc Cung Kình Thương.

- Chuyện thứ nhất chính là thời điểm viễn cổ hạn chế Thập đại Hoàng tộc không được nhúng tay vào chuyện trên đại lục.

Bắc Cung Kình Thương nói.

- Tại sao người này lại làm vậy?

Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc hỏi.

- Bởi vì tổ tiên Thập đại Hoàng tộc khi trước liên thủ đối phó với Thiên Đế, chỉ tiếc là cuối cùng nghe nói cũng thất bại. Cho nên từ đó về sau Thập đại Hoàng tộc bí quản chế, không được nhúng tay vào bất kỳ chuyện nào trên đại lục. Về sau Thập đại Hoàng tộc bị người ta xúc phạm cuối cùng đều bị đánh chết, mãi đến khi không còn ai dám xúc phạm nữa.

Ánh mắt Bắc Cung Kình Thương vô cùng ngưng trọng, tất cả các đại Hoàng tộc những năm này đều đang đợi Đế giả triệu hoán. Mà ba năm sau, rốt cuộc Đế giả triệu hoán cũng tới.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên vô cùng ngưng trọng, khóe mắt run rẩy. Tổ tiên của Thập đại Hoàng tộc thời viễn cổ khủng bố bực nào, mười người liên thủ cũng không thể đối phó được Thiên Đế đại nhân. Thực lực của Thiên Đế đại nhân kia rốt cuộc đã đạt tới tình trạng nào.

- Từ thời viễn cổ tới nay có phải chỉ có một Thiên Đế đại nhân hay không?

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, nếu như Thiên Đế là cùng một người, vậy thì thực lực khủng bố ra sao không cần phải nói.

Bắc Cung Kình Thương lắc đầu nói:

- Chuyện này không có ai biết được, Thiên Đế là ai, bộ dáng ra sao chưa từng có ai biết được.

- Vậy thì chuyện thứ hai thì sao?

Lục Lâm Thiên tiếp tục hỏi.

Bắc Cung Kình Thương nói:

- Chuyện thứ hai chính là bố trí một lệnh cấm khác gần đây. Người có tu vi Đế cấp không được ra tay với người có tu vi dưới Đế cấp. Đế giả của Hóa Vũ tông vì đối phó với người Phi Linh môn ngươi mà đã bị Thiên Đế đại nhân ra tay đánh chết. Xương cốt không còn, thân thể tan thành mây khói.

- Thiên Đế rốt cuộc là người như thế nào. Thiên Trủng là nơi ra sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên hiện tại cũng không có cách nào biết được, cho dù nghĩ nát óc cũng không ra.

Đột nhiên trong đầu lóe lên, sư phụ Chí Thánh Đại Đế khi trước bị nhốt trong một nơi, linh hồn phân thân mang theo thân thể chạy ra. Chủ thể linh hồn cũng bị vây khốn ở bên trong. Người còn nói chờ sau khi hắn đột phá Đế cấp, đến lúc đó tự nhiên sẽ biết rõ. Tất cả những ai tới Đế cấp đều không trốn thoát khỏi chuyện kia.

Lúc này Lục Lâm Thiên ngẫm lại, tất cả Đế giả trốn không thoát, khả năng lớn nhất chính là Thiên Trủng. Chủ hồn của sư phụ Chí Thánh Đại Đế hiện tại chắc chắn ở trong Thiên Trủng.

- Lâm Thiên, trước kia ta cũng không hy vọng ngươi đột phá nhanh như vậy là bởi vì Thiên Trủng. Tiến vào Thiên Trủng tương đương với việc tiến vào không có trở ra a.

Nam thúc khẽ than, hắn đã sớm biết rõ Đế giả triệu hoán, bởi vậy trong lòng không ngừng mâu thuẫn.

- Kỳ thật Thiên Trủng cũng không phải là hoàn toàn không có hy vọng rời khỏi. Cũng không cần phải bi quan như vậy.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này phán đoán, sư phụ Chí Thánh Đại Đế hơn phân nửa tiến vào trong Thiên Trủng. Sư phụ Chí Thánh Đại Đế có thể khiến cho linh hồn phân thân và thân thể đi ra, đồng nghĩa với việc còn có một đường sinh cơ.

- Lục Lâm Thiên, Thiên Trủng không phải là một nơi bình thường. Vô cùng hung hiểm, lúc trước tổ tiên Thập đại Hoàng tộc cũng không thể đi ra được.

Độc Cô Hồn Long nói với Lục Lâm Thiên, đối với lời nói Lục Lâm Thiên rõ ràng có chút khinh thường. Trong lòng hắn cho rằng Lục Lâm Thiên này ỷ vào thiên phú và bổn sự mà không biết trời cao đất rộng. Thiên Trủng này hắn chưa vào, đương nhiên khi nói những lời này sẽ bị coi là lớn miệng một chút.

- Lâm Thiên, Thiên Trủng vô cùng nguy hiểm, ngươi không thể không chú ý.

Độc Cô Ngạo Vũ lập tức nhắc nhở Lục Lâm Thiên, dường như cảm thấy Lục Lâm Thiên đã quá coi thường Thiên Trủng.

Trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ suy nghĩ của mọi người, hắn cười nhạt một tiếng rồi nói:

- Chư vị, tiểu tử không ăn nói lung tung. Nếu như ta đoán không sai, một trưởng bối sư môn của ta đã từng đem một đạo linh hồn phân thân rời khỏi Thiên Trủng. Cũng cảm nhận được chủ hồn bị giam cầm, còn chưa tiêu tán.

Nghe vậy đám người Độc Cô Hồn Long, Bắc Cung Tinh Mộc, Bắc Cung Kình Thương, Độc Cô Ngạo Vũ biến sắc.

- Lâm Thiên, chuyện này có thật không?

Độc Cô Ngạo Vũ lập tức hỏi, kể cả nhị nữ Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn lúc này cũng nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Hẳn là như vậy.

- Lâm Thiên, con nói trưởng bối sư môn không phải là vị trưởng bối có quan hệ với Hắc Sát giáo đó chứ?

Thánh Thủ Linh Đế nghi hoặc, đối với chuyện Lục Lâm Thiên và Hắc Sát giáo hắn vẫn đang nghi ngờ, cũng không quá hiểu rõ.

- Không phải.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, sư phụ Chí Thánh Đại Đế không có bất kỳ quan hệ nào với Hắc Sát giáo.

- Chư vị, kỳ thực gia sư cũng từng đi vào Thiên Trủng, hơn nữa còn toàn thân trở ra. Chỉ tiếc là cuối cùng cũng vẫn lạc. Thế nhưng chính xác là người rời khỏi được Thiên Trủng.

Dương Quá do dự một chút rồi ngẩng đầu nhìn mọi người nói.

- Dương Quá, kỳ thực ta vẫn muốn hỏi, sư phụ ngươi hẳn là Bất Bại Kiếm Đế ba vạn năm trước. Độc Cô gia tộc ta có ghi lại trong tay hắn có một thanh thần kiếm, cực kỳ giống thanh kiếm trong tay ngươi hiện tại.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn Dương Quá, ba huynh muội Lục gia quật khởi khiến cho các đại Hoàng tộc không nhàn rỗi, lai lịch của sư phụ ba người đã sớm điều tra kỹ càng.

- Đúng vậy, Dương Quá chính là đệ tử thân truyền duy nhất của Bất Bại Kiếm Đế ba vạn năm trước.

Nam thúc gật đầu, xác định sư phụ của Dương Quá với Độc Cô Ngạo Vũ. Từ trong miệng Kim Huyền hắn đã sớm biết được một chút chuyện.

- Thì ra là đệ tử thân truyền của Bất Bại Kiếm Đế, khó trách thực lực lại mạnh mẽ như vậy.

Nghe vậy đám người Độc Cô Hồn Long, Bắc Cung Tinh Mộc nhìn về phía Dương Quá, ánh mắt tràn ngập sự kính nể. Bất Bại Kiếm Đế ba vạn năm trước cả đời chưa từng có một lần bại. Dùng một thanh thần kiếm quét ngang cường giả trong thiên hạ. Mà ngay cả người mạnh nhất Thập đại Hoàng tộc lúc ấy cũng chỉ ngang tay với Bất Bại Kiếm Đế. Không có bất kỳ ai có thể chiếm được tiện nghi. Việc này trên tư liệu của Thập đại Hoàng tộc có ghi lại. Cũng là một trong những cường giả ít ỏi bên ngoài mà Thập đại Hoàng tộc kính trọng thời bấy giờ.

Bên trong chúng cường giả mà Thập đại Hoàng tộc để ý tới, danh tự của Bất Bại Kiếm Đế tuyệt đối ở vị trí đầu tiên. Thậm chí không ít Hoàng tộc còn có tổ huấn, ngàn vạn lần không được trêu vào Bất Bại Kiếm Đế hoặc là truyền nhân của hắn. Thập đại Hoàng tộc luôn xem thường người ngoài cũng phải đặt Bất Bại Kiếm Đế ở vị trí ngang hàng.

Chương 3159: Trên Đế giả 1

Mà lúc này nghe thấy Dương Quá là truyền nhân của Bất Bại Kiếm Đế, lại là đệ tử thân truyền duy nhất, đối với hai người Bắc Cung Tinh Mộc và Độc Cô Hồn Long mà nói, thiên phú và thực lực của Dương Quá như hiện tại là đương nhiên. Tuyệt đối xứng với thân phận của Dương Quá.

- Theo lời Kim Huyền sư thúc của ta nói gia sư vẫn lạc có liên quan tới Thiên Trủng. Sư phụ chạy khỏi Thiên Trủng không bao lâu thì vẫn lạc. Về phần mọi chuyện trong Thiên Trủng Kim Huyền thúc đã hỏi mấy lần, thế nhưng sư phụ lại không nói tới một chữ.

Dương Quá nói.

- Trưởng bối của sư môn tiểu tử cũng không nói tới một chữ. Chỉ nhắn lại bất luận Đế giả nào cũng không thoát khỏi một cửa kia.

Lục Lâm Thiên nói.

- Đáng tiếc Bất Bại Kiếm Đế tiền bối và tiền bối sư môn ngươi không có lưu lại tin tức gì đó. Bằng không hiện tại chúng ta cũng biết được, dù sao vẫn tốt hơn đoán mò.

Độc Cô Hồn Long nói, sau khi biết được tiền bối sư môn của Lục Lâm Thiên từ trong Thiên Trủng chạy thoát, hắn cũng không còn cảm thấy Lục Lâm Thiên nói mạnh miệng nữa.

- Lục Tâm Đồng, sư phụ ngươi có lẽ chính là Thiên Độc Tiên tử, đúng không?

Độc Cô Ngạo Vũ khẽ than, không có cách nào biết được một ít tình huống trong Thiên Trủng khiến cho hắn thất vọng. Ánh mắt lập tức nhìn vào người Lục Tâm Đồng.

Y phục và khí chất trên người Độc Cô Ngạo Vũ đều có chút đơn giản, thế nhưng lại khiến cho người khác đứng trước mặt hắn lại có cảm giác lạc vào cảnh giới kỳ lạ. Giống như không gian đột nhiên cứng lại, nhất cử nhất động đều khiến cho không gian biến hóa.

Độc Cô Ngạo Vũ mặc dù biết sư phụ của Lục Tâm Đồng là Đông Vô Mệnh, thế nhưng dùng tu vi của Đông Vô mệnh kia hắn rất khó tin được Lục Tâm Đồng do một tay Đông Vô Mệnh bồi dưỡng ra.

- Sư phụ ta chỉ có một, Thiên Độc Tiên tử là sư tổ của ta.

Lục Tâm Đồng khẽ lắc đầu nói.

- Vậy cũng không khác là bao, nếu như ta đoán không sai, sư phụ Đông Vô Mệnh ngươi không đạt được truyền thừa của Thiên Độc Tiên tử. Người đạt được truyền thừa của Thiên Độc Tiên tử chính là ngươi.

Độc Cô Ngạo Vũ nói.

Đôi mắt xinh đẹp của Lục Tâm Đồng khẽ biến đổi, suy nghĩ một lát cũng cảm thấy như vậy cho nên mới gật đầu.

- Thiên Độc Tiên tử là một vị cường giả khó dây vào ba vạn năm trước. Một thân độc công vô địch đại lục.

Ánh mắt Bắc Cung Tinh Mộc chấn động, công kích linh hồn là công kích khiến cho mọi người kiêng kỵ nhất. Nhưng so với công kích linh hồn còn có thứ khiến cho người ta không muốn đối mặt hơn chính là độc công. Mà độc công tăng thêm công kích linh hồn của Linh giả, sợ rằng cho dù là ai cũng không muốn đυ.ng vào loại người này.

- Lâm Thiên, bây giờ con cũng đã là Hoàng tộc, người ngồi đây đều là người một nhà. Có một ít chuyện con cũng đã có tư cách biết rõ. Lại nói Lục gia trở thành tân Hoàng tộc. Chúng ta càng có hy vọng.

Bắc Cung Kình Thương nhìn về phía Độc Cô Ngạo Vũ, lập tức nghiêm túc nói với Lục Lâm Thiên.

- Xin nhạc phụ đại nhân cứ nói.

Lục Lâm Thiên nhìn Bắc Cung Kình Thương nghiêm túc, ánh mắt biến ảo, mở miệng nói.

- Lâm Thiên, Thập đại Hoàng tộc chúng ta, Lục đại Nhân Hoàng tộc và Tứ đại Thú Hoàng tộc là đại biểu cho nhân tộc và thú tộc đại chiến từ thời viễn cổ. Cho tới ngày hôm nay đều có bí cảnh của riêng minh. Tất cả đều có quan hệ cùng Thiên Đế. Những năm gần đây Thập đại Hoàng tộc chúng ta chưa từng buông bỏ.

Bắc Cung Vô Song đã sớm muốn nói những chuyện này cho Lục Lâm Thiên nghe, chỉ tiếc những chuyện này không có cách nào truyền ra bên ngoài. Coi như là trong các đại Hoàng tộc cũng chỉ có Đế giả và Thần tử, Thần nữ mới có thể biết rõ. Mặc khác vì không làm ảnh hưởng tới tâm tình Lục Lâm Thiên, nàng và Độc Cô Cảnh Văn dường như đều có chung một ý nghĩ, đều không nói tới một chữ. Đều không muốn làm ảnh hưởng tới tâm tình của Lục Lâm Thiên.

- Chẳng lẽ thập đại Hoàng tộc định một lần nữa...

Lục Lâm Thiên cũng không ngốc, chỉ cần hơi suy nghĩ là có thể biết Thập đại Hoàng tộc định một lần nữa liên thủ đối phó với Thiên Đế. Thập đại Hoàng tộc từ cổ chí kim đã bị Thiên địa áp chế không có cách nào nhúc nhích. Bọn họ can tâm mới là lạ. Huống chi từ thời viễn cổ bọn họ cũng đã liên thủ đối phó với Thiên Đế, mặc dù đã thất bại.

- Đúng vậy, nếu không đối phó với Thiên Đế. Đại lục này vĩnh viễn đều nằm trong sự khống chế của Thiên Đế. Tất cả các Đế giả chỉ có thể bị giết mà thôi.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, ánh mắt biến ảo, không ngờ Hoàng tộc lại lần nữa có mưu đồ.

- Thập đại Hoàng tộc đã từng thất bại qua, ngay cả tổ tiên Thập đại Hoàng tộc liên thủ cũng thất bại. Không biết lần này có bao nhiêu phần cơ hội. Hoặc nói cơ hội lần này cũng không lớn.

Lục Lâm Thiên nói.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, Bắc Cung Kình Thương và Độc Cô Ngạo Vũ biến sắc. Bọn họ đối với chuyện đối phó với Thiên Đế cũng không có bao nhiêu nắm chắc. Nếu không tại sao lại chịu áp chế nhiều năm như vậy.

- Lâm Thiên, tổ tiên Lục đại Nhân Hoàng tộc đã sớm biết đối phó với Thiên Đế không dễ. Cho nên mới lưu lại thần điện. Tứ đại Thú Hoàng tộc lưu lại tứ điện Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ là vì để hậu nhân đối phó với Thiên Đế. Tổ tiên Thập đại Hoàng tộc đã sớm tính toán có ngày hôm nay cho nên mới lưu lại thủ đoạn, để cho hậu nhân Thập đại Hoàng tộc lần nữa liên thủ đối phó với Thiên Đế, để cho cả đại lục thoát khỏi sự khống chế.

Bắc Cung Vô Song nói.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cả kinh, hóa ra sự tồn tại của thần điện là đối phó với Thiên Đế trong truyền thuyết. Tổ tiên Thập đại Hoàng tộc đã sớm bố trí thủ đoạn từ thời xa xưa, cũng đủ để chứng minh tổ tiên Thập đại Hoàng tộc tuyệt đối không phải người bình thường, đều là người bất phàm.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên kinh ngạc, Độc Cô Cảnh Văn nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Thần tử, Thần nữ của Lục đại Hoàng tộc tồn tại là vì mở ra thần điện đối phó với Thiên Đế. Bí mật trọng đại nhất trong Thần Điện đều liên quan tới Thiên Đế.

- Không biết ở trong thần điện có bao nhiêu chuyện nói về Thiên Đế?

Kỳ thực Lục Lâm Thiên cũng không có bao nhiêu khiếp sợ. Có thể từ tiền thế xuyên việt tới nơi này, đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói, bất kỳ chuyện nào cũng không khiến cho hắn quá mức kinh ngạc. Hắn chỉ đang suy đoán không biết tổ tiên Thập đại Hoàng tộc có bao nhiêu kiến giải về Thiên Đế mà thôi.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp biến ảo, lập tức quay đầu lại nhìn Độc Cô Hồn Long, dường như đang hỏi có một ít chuyện có nên nói ra hay không. Nếu như không có Độc Cô Hồn Long có mặt, có lẽ nàng cũng không cố kỵ như hiện tại.

- Lâm Thiên hiện tại cũng là Hoàng tộc, lại là chưởng khống giả thuộc tính mới. Có một ít chuyện cũng nên biết.

Độc Cô Ngạo Vũ gật đầu nói với Độc Cô Cảnh Văn.

Chương 3160: Trên Đế giả 2

- Lâm Thiên, tổ tiên Lục đại Nhân Hoàng tộc cũng không để lại quá nhiều chuyện liên quan tới Thiên Đế. Chỉ nói Thiên Đế đột nhiên hàng lâm đại lục này. Thực lực cường hãn vô cùng. Vượt quá sự nhận thức của tổ tiên Thập đại Hoàng tộc.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Đột nhiên hàng lâm đại lục? Thực lực vượt quá sự hiểu biết của tổ tiên Thập đại Hoàng tộc?

Lục Lâm Thiên thực sự khiếp sợ.

- Từ trong tin tức mà Bắc Cung lão tổ lưu lại, Thiên Đế đột nhiên hàng lâm đại lục này. Thập đại tổ tiên của mười Hoàng tộc đều nhất trí cho rằng Thiên Đế tới từ thế giới hư không. Mà thực lực của Thiên Đế đã vượt quá hiểu biết của tổ tiên Thập đại Hoàng tộc.

Đôi mắt xinh đẹp của Bắc Cung Vô Song lúc này cũng tràn ngập vẻ ngưng trọng.

- Chẳng lẽ nói thực lực của Thiên Đế còn nằm ở trên Đế giả sao?

Giờ phút này trong lòng Lục Lâm Thiên đang vô cùng rung động về thực lực của Thiên Đế. Đây cũng là vấn đề mà Lục Lâm Thiên quan tâm nhất.

Mặc khác, có lẽ Thiên Đế đến từ thế giới hư không bên ngoài. Chuyện này khiến cho đám người Hàn Băng Đại Đế, Thánh Thủ Linh Đế, Dương Quá khiếp sợ. Thế nhưng Lục Lâm Thiên lại không có bao nhiêu kinh ngạc. Bản thân hắn cũng tới từ không gian khác. Đến từ một nơi gọi là địa cầu. Cho nên lúc này Lục Lâm Thiên cũng không quá kinh ngạc.

- Tổ tiên Thập đại Hoàng tộc lúc trước đối phó với Thiên Đế thì thực lực đã là Đế cấp cửu trọng đỉnh phong. Mà Thiên Đế còn cường hãn hơn, vượt qua cấp độ Đế giả.

Độc Cô Cảnh Văn trầm giọng nói.

- Bên ngoài Đế giả còn có cấp độ khác? Không biết thực lực cường hãn tới mức nào a.

Thánh Thủ Linh Đế nhịn không được mà lên tiếng, trong âm thanh tràn ngập vẻ rung động.

- Trên cấp độ Đế giả quả nhiên còn có cấp độ khác.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trong lòng hắn vẫn luôn hoài nghi, có lẽ trên Đế giả còn có tồn tại khác. Thiên Đế này chính là minh chứng tốt nhất. Mà cấp độ cường đại hơn Đế giả có lẽ có liên quan tới ngoài hư không. Có lẽ có liên quan tới Vô Tự Thiên Thư, bí mật phá toát hư không và cực hạn vũ đạo, linh đạo đều có thể phá toái hư không.

- Cấp độ trên Đế giả không có ai biết được. Người duy nhất biết rõ sợ rằng chỉ có người đi vào Thiên Trủng, hoặc là chỉ có tổ tiên Thập đại Hoàng tộc khi trước mới biết được.

Bắc Cung Kình Thương nói với Thánh Thủ Linh Đế.

- Thực lực của tên U Minh kia lúc trước so với tổ tiên Thập đại Hoàng tộc các ngươi tuyệt đối không kém hơn. Thế nhưng lại bị phong ấn, có lẽ là do Thiên Đế gây ra.

Con mắt màu đỏ của Mẫu Đơn đột nhiên lóe lên, âm thanh thanh thúy.

- U Minh?

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn qua Mẫu Đơn, dường như cũng từ trong miệng Độc Cô Cảnh Văn biết được thân phận của Mẫu Đơn cho nên mới nói:

- Chẳng lẽ là Thái Cổ U Minh Viêm sao? Hắn bị phong ấn trong Hư không bí cảnh sao?

- Đúng vậy! Thái Cổ U Minh Viêm bị phong ấn trong Hư không bí cảnh rất nhiều năm. Thực lực cũng không còn bằng khi trước.

Lục Lâm Thiên nói, giờ phút này Lục Lâm Thiên tuyệt đối không chút hoài nghi người phong ấn Thái Cổ U Minh Viêm chính là Thiên Đế. Vì quan hệ của hắn và Thái Cổ U Minh Viêm cho nên Lục Lâm Thiên mới thay Mẫu Đơn trả lời, hắn không muốn tiết lộ quá nhiều chuyện. Việc này Lục Lâm Thiên còn chưa muốn để cho người khác biết rõ. Tuy rằng có quan hệ của hắn và Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, thế nhưng hắn lại không yên tâm về Bắc Cung gia tộc và Độc Cô gia tộc.

- Hư không bí cảnh chính là nơi mà tất cả Đế giả trên đại lục liên thủ đối phó với Thiên Đế. Bất quá nghe nói lần đó xuất hiện một ít chuyện ngoài ý muốn cho nên trong Đế giả đại lục xuất hiện nội loạn. Cuối cùng đều vẫn lạc trong Hư không bí cảnh.

Bắc Cung Tinh Mộc nói.

- Lâm Thiên, bây giờ con cũng là Hoàng tộc. Nên chuẩn bị đối phó Thiên Đế với chúng ta. Cả đại lục phải dựa vào mười một Hoàng tộc chúng ta. Nếu như thất bại, cả đại lục sau này tiếp tục bị Thiên Đế khống chế, vĩnh viễn không có tự do. Cấp độ Đế giả không phải là thứ mà tất cả mọi người truy cầu, mà là ác mộng của tất cả mọi người.

Bắc Cung Kình Thương không hỏi kỹ Lục Lâm Thiên, đã coi Lục Lâm Thiên như người một nhà, lại trở thành Hoàng tộc mới, tự nhiên Bắc Cung Kình Thương cho rằng đối phó với Thiên Đế cũng có một phần trách nhiệm của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, không biết tổ tiên của Thập đại Hoàng tộc rốt cuộc lưu lại thủ đoạn gì đối phó với Thiên đế. Thế nhưng ngay cả tổ tiên Thập đại Hoàng tộc cũng không có cách nào đối phó với Thiên Đế. Hiện tại hậu nhân Thập đại Hoàng tộc lại muốn đối phó với Thiên Đế, hậu quả này, Lục Lâm Thiên phán đoán tuyệt đối không lạc quan một chút nào.

- Nhạc phục, lần này rốt cuộc có bao nhiêu thành cơ hội?

Lục Lâm Thiên nhìn Bắc Cung Kình Thương và Độc Cô Ngạo Vũ hỏi.

- Cái này...

Vẻ mặt Bắc Cung Kình Thương ngưng trọng, hắn không dám can đoan có bao nhiêu phần cơ hội.

- Sau khi tổ tiên Thập đại Hoàng tộc tiến vào Thiên Trủng đều lưu lại một đạo linh hồn phân thân cùng với tám chữ, sau đó lập tức tiêu tán.

Bắc Cung Vô Song nói với Lục Lâm Thiên.

- Tám chữ?

Lục Lâm Thiên lập tức nhìn Bắc Cung Vô Song, sợ rằng tổ tiên của Thập đại Hoàng tộc đã phát hiện ra thứ gì đó trong Thiên Trủng.

- Hội tụ chín bản Vô Tự Thiên Thư.

Bắc Cung Vô Song nói.

- Có ý gì? Chín bản Vô Tự Thiên Thư có thể đối phó với Thiên Đế sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, xem ra chín bản Vô Tự Thiên Thư có vô số bí mật.

- Ý tứ cụ thể không ai biết. Bất quá chúng ta suy đoán, chín bản Vô Tự Thiên Thư nhất định có liên quan tới việc đối phó với Thiên Đế. Nếu như hội tụ chín bản Vô Tự Thiên Thư thì tuyệt đối có nắm chắc. Chỉ tiếc bản Vô Tự Thiên Thư trên người con lại bị Huyết Kiếm lấy. Hiện tại lại rơi vào trong tay Linh Vũ giới.

Bắc Cung Kình Thương thở dài nói.

Lục Lâm Thiên không nói gì, chuyện trên người hắn còn có ba quyển Vô Tự Thiên Thư đương nhiên hắn sẽ không nói ra. Cho tới bây giờ Lục Lâm Thiên cảm thấy Vô Tự Thiên Thư vô cùng quan trọng. Cho nên chuyện về Vô Tự Thiên Thư hắn chưa từng nhắc tới với bất kỳ ai.

- Huyết Kiếm rơi vào trong tay Linh Vũ giới. Trong tay Linh Vũ giới hiện tại có lẽ có hai quyển Vô Tự Thiên Thư.

Nam thúc đã sớm khôi phục bộ dáng trước kia, khuôn mặt trơn nhẵn, góc cạnh, an tuấn, ánh mắt đen nhánh mà thâm thúy.

- Nghĩa phụ, chẳng lẽ trong tay Linh Vũ giới vốn đã có một bản Vô Tự Thiên Thư sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, nếu như tăng thêm một bản của Linh Vũ giới thì chín bản Vô Tự Thiên Thư đã xuất hiện năm bản, chỉ còn lại bốn bản Vô Tự Thiên Thư mà hắn không biết nơi hạ lạc. Chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên cảm thấy có lẽ muốn thu thập đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư là chuyện không có khả năng.

- Lúc trước trong tay Linh Vũ giới đã từng có một bản Vô Tự Thiên Thư, là do ta tự tay đoạt được.

Chương 3161: Ôn nhu

Ánh mắt Nam thúc trầm xuống, trong đôi mắt đen láy hiện lên chấn động khiến cho linh hồn người ta run rẩy. Bản Vô Tự Thiên Thư khi trước là do hắn đoạt được ở trong một mật địa.

- Ngạo Nam huynh, chuyện Linh Vũ giới huynh hiểu rõ nhất. Rốt cuộc nó có lai lịch gì? Linh Vũ giới này xuất hiện từ lúc nào mấy Hoàng tộc chúng ta cũng không biết quá rõ.

Bắc Cung Kình Thương nhìn Nam thúc, dường như cũng biết một ít chuyện của Nam thúc và Linh Vũ giới.

Nam thúc cũng không có giấu diếm, đem quan hệ của mình và Linh Vũ giới nói ra một lần. Đám người Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng Đại Đế đã sớm biết rõ.

Bắc Cung Kình Thương nghe vậy, khẽ nhíu mày, lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên, trong tay Linh Vũ giới có hai bản Vô Tự Thiên Thư, con định làm thế nào?

Lục Lâm Thiên trầm mặc một hồi, nói:

- Hai vị nhạc phụ, nếu như Bắc Cung gia tộc và Độc Cô gia tộc đối phó với Linh Vũ giới kia thì có lẽ sẽ đơn giản hơn một chút đúng không?

- Lâm Thiên, Hoàng tộc chúng ta ra tay đối phó với Linh Vũ giới đương nhiên không thành vấn đề. Chỉ khó Hoàng tộc hiện tại trừ con ra đều bị lệnh cấm. Thời điểm này nếu như chúng ta ra tay sẽ khiến cho Thiên Đế chú ý.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên có chút ngưng trọng, thực lực của giới chủ Linh Vũ giới quá mạnh mẽ. Bằng vào thực lực của hắn hiện tại còn xa không phải là đối thủ. Nếu như hắn muốn đối phó cũng không phải là chuyện dễ dàng.

- Lâm Thiên, việc này chỉ có thể để cho con đi làm. Nếu như con có thể đoạt lại hai bản Vô Tự Thiên Thư trong tay Linh Vũ giới, đến Thiên Trủng, cho dù không hội tụ đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư, thế nhưng chỉ cần có Vô Tự Thiên Thư trong tay con sẽ có một đường sinh cơ. Lần này chúng ta nhất định phải tìm đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư, nếu không cơ hội sẽ không lớn.

Bắc Cung Kình Thương nói.

- Linh Vũ giới, tiểu tử sẽ xem xét.

Trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra tinh quang, thù của nghĩa phụ Nam thúc, Lăng Thanh Tuyền và Du Thược còn ở trong Linh Vũ giới, hắn tuyệt đối sẽ đi tới Linh Vũ giới.

- Linh Vũ giới khó đối phó, thế nhưng dùng địa vị của con hiện tại trên đại lục. Chỉ cần vung tay lên, ta tin rằng con sẽ có biện pháp. Cho dù Hoàng tộc không nhúng tay vào, con cũng không chỉ có một mình đi đối phó với Linh Vũ giới.

Bắc Cung Kình Thương mỉm cười, khóe miệng nở nụ cười có chút khác thường.

Lục Lâm Thiên cười khổ, xem ra nhạc phụ của hắn không phải người bình thường. Trong lòng đã tính toán tới cả Đế Đạo minh, muốn dùng cả Đế Đạo minh đối phó với Linh Vũ giới.

- Khoản sổ sách với Linh Vũ giới ta nhất định sẽ đi thanh toán.

Ánh mắt Nam thúc trầm xuống, khí thế cuồng ngạo từ trên người lan tràn.

- Lâm Thiên, việc Thập đại Hoàng tộc liên thủ tạm thời không nên tiết lộ ra ngoài. Coi như trong Thập đại Hoàng tộc cũng chỉ có một số ít người rất nhỏ biết rõ. Vì phòng ngừa Thiên Đế phát hiện ra, cho nên không thể tiết lộ ra ngoài.

Độc Cô Ngạo Vũ nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong lòng đối với việc Thập đại Hoàng tộc muốn đối phó với Thiên Đế lại có suy nghĩ khác. Không biết tổ tiên Thập đại Hoàng tộc lưu lại thủ đoạn nào, lại để cho hậu nhân có cơ hội đối phó với Thiên Đế.

Đối với chuyện Đế giả triệu hoán vào Thiên Trủng, việc này coi như Lục Lâm Thiên cũng lý giải được một chút. Đế giả triệu hoán này chung quy là chỗ tốt lớn nhất trong thiên địa. Chỉ tiếc từ thời viễn cổ tới nay tất cả các Đế giả một khi tiến vào Thiên Trủng đều không có ra. Chưa bao giờ nhìn thấy ai đạt được chỗ tốt gì. Chỉ cần tới Đế giả, cũng không ai thoát khỏi kiếp nạn này.

Đối với việc Đế giả triệu hoán, giờ phút này Lục Lâm Thiên cũng không nghĩ nhiều. Hắn trải qua cửu tử nhất sinh cũng không ít. Vào Thiên Trủng có lẽ sẽ khiến cho hắn biết thêm được nhiều tin tức che giấu. Nếu như đã không có cách nào thoát vậy thì cứ xông lên. Là phúc thì không phải là họa, là họa thì trốn không thoát.

- Đúng rồi, Thiên Trủng ở nơi nào?

Lục Lâm Thiên hỏi mọi người.

- Con còn biết quá ít.

Độc Cô Ngạo Vũ mỉm cười, nói:

- Thiên Trủng ở ngay dưới Phi Linh môn con không xa.

- Cách Phi Linh môn không xa?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc.

- Vị trí của Thiên Trủng chính là trong đại điện ở Vụ Tinh Hải.

Độc Cô Cảnh Văn nói với Lục Lâm Thiên:

- Ba mươi năm một lần Vụ Tinh Hải sẽ mở ra. Khi đó trong Vụ Tinh đại điện chỉ có người có tu vi Suất cấp mới có thể đi vào. Mà

Đế giả triệu hoán vào đại điện Vụ Tinh Hải là đi vào chỗ sâu trong đại điện.

Dường như Lục Lâm Thiên đã hiểu ra một chút. Ban đầu ở trong đại điện Vụ Tinh Hải hắn cũng cảm giác được bất phàm, vốn hắn còn tưởng rằng chỉ đơn giản như vậy. Không ngờ lại có lai lịch lớn như thế. Thiên Trủng cũng ở trong đại điện Vụ Tinh Hải.

Lục Tâm Đồng nghe vậy cũng nhíu mày. Lúc trước nàng đạt được độc kinh, truyền thừa của Thiên Độc Tiên tử sư tổ có lẽ là ở trong Thiên Trủng.

- Ta đã khôi phục hoàn toàn. Chuyện này phải cảm ơn Bắc Cung Hoàng tộc và Thần Thụ tiền bối. Đa tạ.

Thánh Thủ Linh Đế ôm quyền thi lễ với Bắc Cung Kình Thương, Bắc Cung TInh Mộc và Thiên Mộc Thần Thụ. Lúc này hắn gặp được người của Bắc Cung gia cho nên cũng nên tỏ vẻ cảm tạ một phen.

- Đây cũng là do Vô Song và Lâm Thiên, không cần khách khí.

Thiên Mộc Thần Thụ mặc trường bào màu xanh, ngũ quan thanh tú mang theo cảm giác không nói rõ nên lời. Lẳng lặng ngồi đó không nói lời nào. Khí chất trên người cũng rất phức tạp. Biến ảo, tuấn tú, tự nhiên... Tất cả mọi thứ lẫn lộn cùng một chỗ.

- Thiên Mộc Thần Thụ. Không ngờ trên thế gian này ngoài U Minh còn có linh vật trời sinh khác.

Mẫu Đơn nhìn Thiên Mộc Thần Thụ, đều là linh vật trời sinh cho nên nàng càng chú ý hắn nhiều hơn.

- Linh vật trời sinh cũng không ít. Thế nhưng có thể thuận lợi tới thông linh, đột phá Đế cấp dường như đã ít càng thêm ít.

Thiên Mộc Thần Thụ dường như cũng cực kỳ hứng thú với Mẫu Đơn. Toàn thân phóng ra sinh cơ bừng bừng, khiến cho cả đại điện tràn ngập khí tức giống như có thể khiến cho người ta sống lại.

Mọi người thương nghị mãi tới trưa mới rời đi. Bắc Cung Kình Thương, Bắc Cung Tinh Mộc, Thiên Mộc Thần Thụ, Độc Cô Ngạo Vũ, Độc Cô Hồn Long rời đi. Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn thì ở lại.

- Lâm Thiên, ta cũng nên trở về Độc Cô gia.

Một lát sau, trong hậu sơn Phi Linh môn, Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên.

- Nghĩa phụ, người còn trở về làm gì?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

- Đại bá vì muốn Độc Cô gia tộc giúp chàng đối phó với Huyết Kiếm Đại Đế, mà trong tộc cũng biết đại bá khôi phục Thần Hoàng khí, cho nên trong tộc thừa cơ bắt đại bá trở lại tộc. Đại bá vì chàng, cho nên cũng chỉ có thể đáp ứng trở lại Độc Cô gia tộc.

Độc Cô Cảnh Văn ở bên người Lục Lâm Thiên nói.

- Nghĩa phụ...

Lục Lâm Thiên lập tức nhìn qua Nam thúc.

Chương 3162: U Minh tĩnh tu 1

- Ta cũng vì mình mà thôi. Ta đã khôi phục Thần Hoàng khí, nếu như trở lại Độc Cô gia tu luyện ở mật địa truyền thừa nhất định sẽ đạt được không ít chỗ tốt. Bây giờ ngươi đã phát triển vượt quá ta, không cần ta bảo hộ nữa. Mà ta lại muốn đuổi theo bước chân của ngươi. Ba năm này ngươi cũng nên tu luyện đi. Thực lực càng mạnh, đến lúc đó tiến vào Thiên Trủng, cơ hội bảo vệ tính mạng sẽ lớn hơn một chút.

Nam thúc nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nghe nghĩa phụ Nam thúc nói vậy trong lòng hắn lập tức thoải mái. Nghĩa phụ trở lại Độc Cô gia quả thực trăm lợi mà không có một hại, hắn ngẩng đầu lên nói:

- Nghĩa phụ, vậy thì người định bao giờ rời đi?

- Nha đầu Cảnh Văn có lẽ muốn ở cùng ngươi vài ngày. Ta đi trước một bước, một lát nữa ta sẽ trở về.

Nam thúc nói.

- Nghĩa phụ, lúc con đi Linh Vũ giới sẽ thông báo cho người.

Lục Lâm Thiên nói.

- Thời gian ba năm không dài. Thực lực của giới chủ Linh Vũ giới kia quá mạnh mẽ. Nếu như ngay cả ngươi cũng không đủ thực lực ta cũng không hy vọng ngươi đi mạo hiểm. Đương nhiên, Đế giả triệu hoán đã phát ra, người Linh Vũ giới tuyệt đối không có thời gian đối phó với ngươi.

Nam thúc nói.

- Con hiểu rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

Một lát sau Nam thúc cáo từ Thánh Thủ Linh Đế và Hàn Băng Đại Đế, Thiên Địa nhị lão rồi rời đi.

Ban đêm, màn đêm bao phủ Phi Linh sơn mạch. Trong phòng, Lục Lâm Thiên vuốt ve khuôn mặt tinh xảo của Bắc Cung Vô Song, cúi đầu nhẹ hôn môi nàng. Đầu lưỡi hai người dây dưa giao hòa, hô hấp ngày càng trở nên dồn dập.

Một lát sau, trên giường, y phục hai người không còn, Lục Lâm Thiên lập tức nhào lên thân thể động lòng người, hoàn mỹ kia. Cảm nhận eo thon rắn chắc cùng với bờ mông đầy đặn, năm ngón tay tùy ý xoa nắn da thịt trơn nhẵn như ngọc. Thưởng thức sự co dãn trên thân thể mềm mại này.

Trong phòng, tiếng thở dốc liên tục vang lên, âm thanh động lòng người, xuân sắc khôn cùng.

Mấy ngày kế tiếp Lục Lâm Thiên đều ở cùng người nhà, hưởng thụ ôn nhu khó có được. Cũng quan tâm tới việc tu luyện của Lục Kinh Vân. Quan hệ giữa hai phụ tử ban đầu tuy rằng quen thuộc, thế nhưng lại có một loại cảm giác lạ lẫm không hiểu. Chỉ là thời gian ở cuhng càng dài, quan hệ của hai phụ tử càng hòa hợp.

Chuyện này khiến cho La Lan thị vui vẻ không thôi, nhưng mà trong lòng thường xuyên lẩm bẩm nhắc tới tôn nữ của mình.

Mà đối với mẫu thân của Lục Kinh Vân, Lục Lâm Thiên cũng vô cùng bất đắc dĩ. Càng nghĩ càng không biết rốt cuộc là ai.

Lại một ngày trôi qua, đêm xuống, trong phòng, hai thân thể dây dưa với nhau.

- Ưm.

Độc Cô Cảnh Văn thở gấp liên tục, thân thể mềm mại trắng nõn vặn vẹo, phối hợp với Lục Lâm Thiên. Tùy ý để Lục Lâm Thiên làm bậy, để cho độc long của Lục Lâm Thiên tùy ý tiến vào. Lấp đầy chỗ trống của nàng.

Sáng sớm hôm sau, trong mật thất ở hậu sơn Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên nhìn thân thể lung linh bay bổng trên không trung, đường cong động lòng người như ẩn như hiện, mị hoặc vô cùng. Mái tóc màu đỏ rối tung, rũ xuống tới bờ mông ngạo nghễ, khuôn mặt tuyệt mỹ, hai mắt đỏ tươi.

- So với Huyết Mị còn hấp dẫn hơn nhiều.

Lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được thầm than. Mẫu Đơn so với Huyết Mị còn hấp dẫn hơn, không dưới Độc Cô Cảnh Văn và Bắc Cung Vô Song. Cái má lúm đồng tiền ngọt ngào, thân thể kiều diễm mị hoặc, lại cao quý trang nhã, thậm chí còn không kém Bạch Linh.

- Nhìn gì vậy? Ngươi có nhiều nữ nhân như vậy còn đánh chủ ý tới ta hả? Ngươi không sợ nữ nhân ngươi ghen sao?

Con mắt đỏ tươi của Mẫu Đơn trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, âm thanh như chuông bạc giống như mang theo ma lực vang lên. Ánh mắt như cười như không, dùng ý tứ sâu xa nói với Lục Lâm Thiên:

- Mấy ngày nay dường như mỗi khi trời tối ngươi đều bận rộn a. Khiến cho ta không thể tĩnh tâm tu luyện được.

Khục.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức ho một tiếng, hắn không ngờ mấy đêm nay hắn và Vô Song, Cảnh Văn, Hồng Lăng, Tiểu Linh lại bị nàng nghe thấy. Ánh mắt biến ảo, lập tức cười tà nhìn Mẫu Đơn nói:

- Nếu như ngươi cảm thấy ồn ào thì có thể tham gia cùng chúng ta.

Mẫu Đơn nghe vậy khuôn mặt tuyệt mỹ đỏ ửng, không ngờ lại không có một chút tức giận nào, ngược lại còn cười một tiếng nói:

- Tên không có lương tâm nhà ngươi. Ngươi cũng phải biết trong lòng nàng có ngươi, thế nhưng cuối cùng không phải ngươi cũng không lưu tình một chút nào sao? Tốt hơn ta nên tránh xa ngươi một chút mới được.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, vốn hắn không muốn đi tới bước kia cùng Nguyên Nhược Lan. Lục Lâm Thiên cũng không ngốc, ở trong Hư không bí cảnh, biểu hiện bên ngoài của Nguyên Nhược Lan, đủ để Lục Lâm Thiên suy đoán ra được một ít tâm tư của nàng.

- Ài.

Lục Lâm Thiên khẽ than, chỉ tiếc Nguyên Nhược Lan là người của Thiên Kiếm môn. Thiên Kiếm môn giết Đông lão, bắt Du Thược và Lăng Thanh Tuyền, hắn tuyệt đối không thể buông tha.

- Không phải ngươi không có lương tâm, ít nhất cũng giữ lại cho nàng một mạng.

Đôi mắt đỏ tươi của Mẫu Đơn nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Nàng được cường giả cứu đi, có lẽ về sau các ngươi còn có cơ hội gặp mặt.

- Có lẽ không gặp thì tốt hơn.

Mấy ngày nay trong lòng Lục Lâm Thiên cũng nghĩ tới việc này, Nguyên Nhược Lan được người thần bí cứu đi, không nói tới giới chủ Linh Vũ giới, người thần bí kia là người phương nào, thực lực của người nọ cực kỳ khủng bố.

- Được rồi, không nói nữa. Hiện tại ta có thời gian cho nên xóa bỏ ấn ký trong linh hồn ngươi.

Lục Lâm Thiên nói với Mẫu Đơn, lúc trước hắn đã từng nói qua nếu như có thể thành công dung hợp Thái Cổ U Minh Viêm thì hắn sẽ xem xét xóa bỏ ấn ký trong linh hồn của nàng.

- Ta không phản đối.

Mẫu Đơn mỉm cười, thủ ấn được kết, trong mi tâm có một đạo huyết khí lan tràn ra. Trong tay lập tức có một đóa mẫu đơn màu đỏ như máu đang chảy xuôi, toàn thân sáng long lanh. khí tức kinh khủng cùng với năng lượng linh hồn bàng bạc từ bên trên đóa mẫu đơn này lan tràn ra. Đây chính là linh hồn bổn nguyên của Huyết Linh Mẫu Đơn.

Lục Lâm Thiên nhìn linh hồn bổn nguyên của Huyết Linh Mẫu Đơn, toàn thân dường như có quang mang huyết sắc quanh quẩn, tựa như bên trong có máu tươi lưu chuyển, lộ ra vẻ đẹp cao quý mà mị hoặc. Có thể khiến cho bất kỳ kẻ nào mê muội. Hắn nói:

- Bắt đầu đi.

Dứt lời, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên biến hóa. Không gian quanh thân lập tức xuất hiện chấn động, từng đạo thủ ấn biến hóa. Từng đồ án bí văn mang theo năng lượng lập tức đánh lên trên linh hồn bổn nguyên của Huyết Linh Mẫu Đơn.

Xóa đi ấn ký linh hồn và bố trí ấn ký linh hồn, đương nhiên cái trước đơn giản hơn nhiều. Huống chi lúc này thực lực của Lục Lâm Thiên đã cao hơn Mẫu Đơn. Một lát sau, trên linh hồn bổn nguyên của Huyết Linh Mẫu Đơn đột nhiên run lên. khí tức huyết sát lan tràn, ấn ký linh hồn lập tức được Lục Lâm Thiên phá bỏ.

Mẫu Đơn thu hồi linh hồn bổn nguyên vào trong đầu, khẽ duỗi lưng một cái. Thân thể mềm mại, uyển chuyển càng thêm động lòng người.

Chương 3163: U Minh tĩnh tu 2

- Ngươi tự do rồi. Ngươi không cần ở bên ta một ngàn năm nữa.

Lục Lâm Thiên thu thủ ấn lại, nói với Mẫu Đơn.

- Dùng thực lực của ngươi hiện tại, ta ở bên cạnh ngươi quả thực không có bao nhiêu tác dụng. Bất quá chuyện ta nói thì ta nhất định sẽ làm được. Ta sẽ ở bên cạnh ngươi một ngàn năm rồi mới rời đi.

Huyết Linh Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt đỏ như máu bắn ra khí tức hấp dẫn, đây cũng không phải do Huyết Linh Mẫu Đơn cố ý làm vậy, mà trời sinh nàng đã như vậy rồi.

- Ngươi định làm gì?

Lục Lâm Thiên nhìn ánh mắt hấp dẫn này, dùng tâm cảnh kiên cố của hắn, tự nhiên hắn hoàn toàn không đặt vào mắt. Thế nhưng trong lòng hắn lúc này cực kỳ kinh ngạc. Nếu như là Linh Đế nhất trọng và Vũ Đế nhất trọng, thậm chí ngay cả Đế cấp nhị trọng bình thường tuyệt đối sẽ bị nàng hấp dẫn.

- Khanh khách, nếu như ta nói ngươi đối với ta rất tốt cho nên ta mới đi theo bên cạnh ngươi thì ngươi có tin không?

Mẫu Đơn cười khanh khách một tiếng, tiếng cười như chuông bạc khiến cho ngay cả linh hồn người ta cũng tê dại.

- Ở lại hay không tùy ngươi.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, thế nhưng trong lòng không khỏi chấn động. Mẫu Đơn này không thua kém Bạch Linh, Bạch Linh lạnh lùng, giống như băng sơn nữ thần. Mẫu Đơn này lại nhiệt tình như lửa, kiều diễm mị hoặc, lại cao quý trang nhã như ma nữ, hai người đều vô cùng hấp dẫn.

- Ài, nhân loại nhà ngươi, không biết một chút khôi hài nào, giống như là đầu gỗ vậy. Ta thật không hiểu đám nữ nhân ở bên cạnh ngươi tại sao lại coi trọng ngươi như vậy.

Mẫu Đơn nhìn thấy Lục Lâm Thiên không có phản ứng gì, nàng có cảm giác giống như bị đả kích, lập tức nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Trực giác nói cho ta biết, đi theo bên người quái nhân như ngươi đối với ta an toàn hơn một ít. Dù sao chúng ta còn có thời gian ba năm, phải cùng tiến vào Thiên Trủng kia, đến lúc đó ngươi còn có thể bảo hộ ta.

- Đế giả triệu hoán, Thiên Trủng, chín bản Vô Tự Thiên Thư.

Lục Lâm Thiên xoa xoa thái dương, nghĩ tới những chuyện này khiến cho hắn có cảm giác đau đầu.

- Ta muốn đi tới chỗ lần trước tu luyện. Bên trong có rất nhiều chỗ tốt với ta. Linh hồn phân thân của ngươi ở nơi này cũng nhận được chỗ tốt cực lớn. Có thể đẩy nhanh tốc độ khôi phục.

Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Cùng đi chứ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, mật địa bên trong Vạn Thú Tông khiến cho tốc độ khôi phục của Thái Cổ U Minh Viêm có chút khủng bố. Ba năm sau phải đi vào Thiên Trủng, Thái Cổ U Minh Viêm phải đẩy nhanh tốc độ khôi phục. Đến lúc đó hắn cũng có nhiều cơ hội hơn.

Một lát sau Thái Cổ U Minh Viêm cùng với Mẫu Đơn biến mất trong Phi Linh môn. Lục Lâm Thiên nhìn không gian trước mắt, lần này linh hồn phân thân tĩnh tâm khôi phuc, hắn hy vọng có thể khôi phục lại trạng thái khi trước. Ít nhất lúc đó hắn có thể đối phó với Linh Vũ giới.

- Du Thược, Thanh Tuyền...

Lục Lâm Thiên nhìn lên không trung, lẳng lặng đứng một lúc rồi mới rời đi.

Vào đêm, trời xanh bị màn đêm bao phủ, trên bầu trời xuất hiện vầng trăng, có vô số ngôi sao lập lòe.

Trong đại điện Phi Linh môn, lần này cơ hồ tất cả cường giả Phi Linh môn lúc này đều có mặt. Chỉ có một số ít đang ở ngoài địa bàn Phi Linh môn.

Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chí ở bên ngoài cũng chiến thắng trở về. Lần này hai người mang theo cường giả Phi Linh môn quét ngang tất cả các sơn môn lớn. Trên đại lục triệt để yên tĩnh. Trong đám người trẻ tuổi, đã không còn ai có thể so sánh với hai người bọn họ.

Sát Phát Quân, Cực Lạc Tam Quỷ, Thiên Địa nhị lão, Kim Xà Tôn giả, Hỏa Sí Tôn giả, Bàn Hủy, Bàn VÂn, Xích Viêm, Long LInh, Huyết Mị, Độc Long, Như Hoa đều đã quay về. Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan, người quan trọng của sáu đường cũng đều có mặt.

- Bái kiến chưởng môn.

Trong đại điện, mọi người hành lễ, tất cả đều vô cùng cung kính từ trong lòng. Đạo thân ảnh màu xanh trên chủ vị là cái hồn của Phi Linh môn. Là tồn tại giống như thần trên đại lục. Dùng lực lượng một người đánh chết mấy ngàn cường giả đỉnh cấp của Thiên Địa minh. Đồ sát trên trăm vạn đệ tử Thiên Kiếm môn. Hành động này của chưởng môn đã khiến cho cả đại lục rung động. Vị thế của Phi Linh môn hiện tại đã triệt để đứng trên đỉnh các sơn môn. Mà ngay cả Vân Dương Tông, Linh Thiên môn cũng khó có thể so sánh với Phi Linh môn.

Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh nhìn nam tử bên cạnh mình, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên chút dị sắc. Bọn họ đã không lựa chọn sai. Nam nhân của các nàng đã triệt để bước lên đỉnh kim tự tháp trên đại lục.

Trong đại điện, Thánh Thủ Linh Đế cũng có chút cảm thán, đệ tử của hắn trong khoảng thời gian ngắn đi tới một bước này đã vượt quá dự đoán của hắn khi trước, đồng thời còn vượt quá sự tưởng tượng của hắn. Lúc này hắn không khó nhận ra, tiềm lực của đệ tử mình không chỉ có như vậy.

- Miễn lễ.

Lục Lâm Thiên vung ống tay áo màu xanh lên, ý bảo mọi người miễn lễ, khí tức thượng vị giả vô hình lan tràn.

Mọi người đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía thân ảnh màu xanh kia không nói nên lời. Tất cả đều đang lẳng lặng chờ đợi, ánh mắt tràn ngập vẻ kích động. Về sau Phi Linh môn đã triệt để đứng trong hàng ngũ những tồn tại cao nhất đại lục.

Đặc biệt là Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ cùng với những lão nhân của Phi Linh môn. Giờ phút này nhìn qua thân ảnh trước người kia, ánh mắt bọn họ kích động. Phi Linh môn ngày đó và hiện tại đã là hai Phi Linh môn hoàn toàn khác nhau, không thể so sánh.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người trong đại điện, giờ phút này Phi Linh môn đã không giống như lúc trước. Nhớ ngày đó Phi Linh môn chỉ có thể dựa vào Đông lão cùng Oánh tỷ, còn có Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ chèo chống. Hắn một đường khổ tu mong cường đại hơn để làm lớn mạnh Phi Linh môn.

Ngày hôm nay hắn đã là Đế giả, trong Phi Linh môn cũng có cường giả như mây. Cường giả Tôn cấp vô số. Tôn cấp cửu trọng cũng có không ít. Phi Linh môn đã không phải sợ bất kỳ một sơn môn nào.

- Tình huống bên ngoài thế nào?

Lục Lâm Thiên nhìn Diệp Phi, Diệp Mỹ hỏi.

Diệp Phi Diệp Mỹ lập tức đem tình hình bên ngoài gần đây tự thuật lại một lần. Thiên Vân đảo, Thánh Linh giáo, Kiền Hiên đảo... đã thanh trừ Đông Hải một lần. Thực lực của ba sơn môn Nguyệt Long các còn lại bị diệt trừ, đã bị nhổ cỏ tận gốc. Về phần Cổ Vực và đại lục Linh Vũ đã bị thanh tẩy sạch sẽ. Thế nhưng những vấn đề sau đó trong khoảng thời gian ngắn khó có thể làm được.

Diệp Mỹ nhìn nam tử trước mắt, ban đầu ở trong Vụ Tinh Hải, trong lòng nàng đã sinh ra dao động. Giờ phút này khoảng cách giữa cả hai càng ngày càng xa. Không có khả năng kéo lại gần. Phần tình cảm trong lòng nàng chỉ có thể chôn sâu xuống.

Lập tức đám người Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan, Độc Long, Hoa Mãn Lâu tiến lên báo cáo thì Lục Lâm Thiên mới biết được hiện tại nhân số Ngoại đường của Phi Linh môn đã hơn sáu trăm vạn, đệ tử tinh anh của Vũ Đường có ba trăm vạn.

Chương 3164: Chết có thể diện 1

Số lượng linh giả trong Linh đường cũng không ít. Tăng thêm hiện tại Phi Linh môn có vô số cường giả, có thể nói là nhân tài đông đúc.

Mà Hình đường hiện tại cũng phát triển không tệ. Trong Yêu đường, cường giả như mây. Trong đám Tôn sứ hộ môn, hơn phân nửa đều là cường giả yêu thú, linh thú.

Về phần Kim đường, hiện tại phát triển thuận buồm xuôi gió. Dưới sự quản lý của đám người Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan. Sinh ý của Kim đường đã bắt đầu lan tràn ra đại lục Linh Vũ và Đông Hải.

Đối với sự phát triển trước trước mắt Lục Lâm Thiên cực kỳ thỏa mãn.

- Sư phụ, lần này chúng con còn bắt được hai người Gia Cát Tây Phong và Gia Cát Tử Vân, không biết sư phụ có muốn tự mình xử trí hai người này hay không?

Niếp Phong hỏi Lục Lâm Thiên.

- Dẫn tới đây.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Gia Cát Tây Phong và Gia Cát Tử Vân cũng coi như người quen biết cũ của hắn. Lúc này cũng nên gặp một chút, nghe nói không ít chủ ý trong Thên Địa mình đều từ Gia Cát Tây Phong này. Người này coi như một người có tâm cơ, tâm trí không dưới nhạc phụ Vân Khiếu Thiên.

Niếp Phong vung tay lên, lập tức có đệ tử Phi Linh môn dẫn hai phụ tử Gia Cát Tây Phong và Gia Cát Tử Vân vào trong đại điện, ném xuống đất.

Gia Cát Tây Phong dường đường là trang chủ Lan Lăng sơn trang, thế nhưng lúc này đã không còn bộ dáng nho nhã lúc trước nữa.

Toàn thân chật vật, khí tức uể oải. Mà dáng vẻ Gia Cát Tử Vân thì kinh hãi. Nếu như không phải lúc này đang bị cấm chế, sợ rằng toàn thân hắn đã sớm run rẩy.

- Để lại súc sinh này.

Nhìn thấy Gia Cát Tử Vân, trong mắt Diệp Phi bắn ra hàn ý.

- Diệp Đường chủ, sao vậy?

Lục Lâm Thiên nhìn Diệp Phi, dường như nàng có không ít ân oán với Gia Cát Tử Vân.

- Chưởng môn có lẽ không biết Gia Cát Tử Vân này lần trước có ý đồ với Diệp đường chủ và Bạch Toa Toa, kết quả còn bị Diệp đường chủ phế mệnh căn. Về sau nghe nói Lan Lăng sơn trang tốn không ít thời gian chữa tốt cho tiểu tử này.

Lưu Nhất Thủ nói.

- Tên tiểu tử này nhất định phải bị phanh thây xé xác.

Khang Tử Vân mắng to một tiếng, dường như đặc biệt tức giận.

- Khang đường chủ không cần tức giận, Diệp đường chủ cũng không bị làm sao a.

Lưu Nhất Thủ khẽ mỉm cười nói.

- Bớt ngồi đó châm ngòi thổi gió đi. Nhớ năm đó nhị thế tổ của một tiểu gia tộc đùa giỡn Toa Toa cô nương, không phải ngươi còn mời yêu đường ra tay hay sao? Chạy ba ngày ba đêm, chém tiểu tạp chủng đang chạy nửa đường ra làm tám khối. Mà ngay cả tiểu gia tộc kia cũng bị ngươi diệt.

Khang Tử Vân trừng mắt nhìn Lưu Nhất Thủ, ánh mắt lại lạnh lùng nhìn về phía Gia Cát Tử Vân. Giống như hận không thể chém Gia Cát Tử Vân thành tám khôi vậy.

- Cái này là chuyện lúc trước, chỉ là đơn phương tương tư mà thôi.

Không đề cập tới, không đề cập tới.

Lưu Nhất Thủ có vẻ xấu hổ, cuối cùng Toa Toa cô nương cũng không vừa ý hắn, hắn cũng không muốn nhắc lại việc này.

- Khang đường chủ, trước mặt chưởng môn ngươi phải chú ý thân phận của mình.

Diệp Phi nhìn Khang Tử Vân nói.

Khang Tử Vân nhìn Diệp Phi lập tức trung thực hơn. Lục Lâm Thiên nhìn Khang Tử Vân và Diệp Phi, dường như đã hiểu ra thứ gì đó. Có lẽ đường chủ Linh đường Khang Tử Vân đang theo đuổi Quỷ Ảnh La Sát Diệp Phi. Hắn mỉm cười, sau đó lập tức cởi bỏ cấm chế trên thân hai người Gia Cát Tử Vân.

- Gia Cát Tây Phong, chúng ta lại gặp mặt.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Gia Cát Tây Phong, khẽ cười nhạt một tiếng.

- Được làm vua thua làm giặc, thua chính là thua, ta có thể cầu ngươi một chuyện được hay không?

Gia Cát Tây Phong ngẩng đầu, khí tức vô hình trong đại điện này áp chế khiến cho hắn khó ngẩng đầu. Cuối cùng hắn vẫn miễn cưỡng ngẩng đầu lên, tay nắm kiện linh khí hình quạt, bảo trì một phần phong độ cuối cùng.

- Nói đi.

Lục Lâm Thiên hỏi, Gia Cát Tây Phong này cũng coi như một nhân vật có khí phách.

- Cho ta một cái chết có thể diện nhất, được không?

Gia Cát Tây Phong nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt của Lục Lâm Thiên đã khiến cho hắn không dám nhìn thẳng. Giờ phút này hắn mới phát hiện ra, người thanh niên mà hắn chưa từng để trong mắt khi trước, cố kỵ sau này, tới bây giờ hắn đã không dám nhìn thẳng. Mà đây chỉ trong mười năm ngắn ngủi mà thôi.

- Được, ta sẽ cho ngươi chết một cách có thể diện.

Lục Lâm Thiên gật đầu, dứt lời, một đạo chưởng ấn đột nhiên lăng không đánh vào trong mi tâm Gia Cát tây Phong, ánh mắt Gia Cát Tây Phong ngốc trệ, thân thể ngã xuống đại điện, sinh cơ toàn thân không có, đã trở thành thi thể.

Gia Cát Tử Vân bên người thấy thế lập tức run rẩy, không để ý tới Gia Cát Tây Phong mà đột nhiên run rẩy quỳ xuống đại điện, dập đầu với Lục Lâm Thiên nói:

- Lục chưởng môn, Lục minh chủ tha mạng. Ta đã biết sai, ngài tha cho ta được không? Về sau ta can tâm tình nguyện phụng tùng Lục chưởng môn, muôn lần chết không chối từ. Lục chưởng môn coi như mở lòng thả kẻ hèn này đi.

- Gia Cát Tây Phong này cũng coi như có khí phách, an táng hắn cho tốt.

Lục Lâm Thiên lập tức nhìn qua Gia Cát Tử Vân, ánh mắt khẽ thở dài. Lại cấm chế Gia Cát Tử Vân:

- Không giờ Gia Cát Tây Phong lại sinh ra nhi tử vô dụng như vậy. Khang đường chủ, người này giao cho ngươi.

- Đa tạ chưởng môn, ta nhất định sẽ khiến cho tiểu tạp chủng này muốn sống không được muốn chết không xong.

Khang Tử Vân vui mừng, tiến lên một bước nắm Gia Cát Tử Vân vào trong tay, lạnh nhạt nói:

- Tiểu tử, bổn đường chủ sẽ chăm sóc ngươi thật tốt.

- Chuyện Thiên Kiếm môn xử lý thế nào rồi?

Mấy ngày trước trong sơn mạch Thiên Kiếm, Lục Tâm Đồng bắt một trưởng lão của Thiên Kiếm môn còn lại, Lục Lâm Thiên thi triển Sưu Linh thuật, từ trong trí nhớ của hắn đã biết được Thiên

Kiếm môn còn lại hơn ngàn đệ tử trẻ tuổi được Thiên Kiếm môn sắp xếp tới Cổ Vực, Đông Hải, đại lục Linh Vũ. Còn có khu vực gần Tổ Yêu lâm và Linh Hoàng nhai. Muốn để lại một cơ hội quật khởi cho Thiên Kiếm môn.

- Bẩm chưởng môn, đã xử lý sạch sẽ.

Thiên Độc Yêu Long nói, mấy ngày nay yêu đường và ngoại đường liên thủ, đã phân tán ra mấy nơi, càn quét đệ tử Thiên Kiếm môn ẩn thân.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nhổ cỏ không nhổ tận gốc, gió xuân tới sẽ mọc lại. Loại chuyện này Lục Lâm Thiên không thể không đề phòng, đây chỉ là trách nhiệm đối với người bên cạnh mình.

- Niếp Phong, Hồng Chí. Lần này biểu hiện của hai người không tệ. Ta có ý định lựa chọn một trong hai người làm người phụ trách Phi Linh môn sau này. Các ngươi định thế nào?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn về phía hai người Đoan Mộc Hồng Chí và Niếp Phong, biểu hiện của hai người Lục Lâm Thiên đã sớm biết rõ. Hắn cũng luôn chú ý biểu hiện của hai người.

Lần này Lục Lâm Thiên để cho Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chí quét ngang thế lực còn sót lại trong Thiên Địa minh là muốn biết rốt cuộc ai phù hợp hơn một chút. Niếp Phong trầm ổn, Đoan Mộc Hồng Chí sát phạt, quyết đoán khiến cho Lục Lâm Thiên khó có thể lựa chọn, không có cách nào quyết định.

Chương 3165: Chết có thể diện 2

Nghe vậy vô số ánh mắt trong Phi Linh môn nhìn vào trên người Đoan Mộc Hồng Chí và Niếp Phong. Theo đủ loại dấu hiệu khi trước mà nói, mọi người đã sớm suy đoán ra nhân tuyển chưởng môn kế tiếp nằm trong tay hai người Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chí. Chỉ là mọi người thật không ngờ nó lại nhanh như vậy.

Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chí sững sờ, tuy rằng trong lòng hai người đã có dự cảm, thế nhưng giờ phút này cũng có chút ngoài ý muốn.

- Chưởng môn, chúng ta còn trẻ, sợ rằng chưa đủ nắm giữ Phi Linh môn.

- Sư phụ, chưởng môn Phi Linh môn trừ sư phụ ra sợ rằng còn chưa có ai có thể đảm nhiệm. Con và Đại sư huynh còn chưa đủ.

Niếp Phong hành lễ nói.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người, mỉm cười nói:

- Ta nói các ngươi làm được là các ngươi làm được.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên nhìn chúng cường giả Phi Linh môn, nói:

- Chư vị Tôn sứ hộ môn, cung phụng, trưởng lão. Các ngươi cảm thấy hai người Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chí ai thích hợp làm chưởng môn Phi Linh môn hơn?

- Chuyện này...

Mọi người khó xử, Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chí mọi người đều biết rõ, thực lực và tâm trí đều là nhân tuyển tốt nhất. Huống chi hai người đều là người thân cận, lúc này bọn họ làm sao có thể mở miệng được.

- Công tử, nếu như công tử muốn nghe ý kiến của các trưởng lão, tôn sứ hộ môn và cung phụng tiểu nhân cảm thấy mọi người cần phải thương nghị cho kỹ. Chuyện này sợ rằng phải mất một đoạn thời gian. Mặt khác còn một việc gấp, có lẽ nên xử lý trước mới tốt.

Lục Tiểu Bạch nhìn vẻ mặt mọi người, do dự một lát rồi tiến lên nói.

- Cũng tốt.

Lục Lâm Thiên gật đầu, suy nghĩ trong lòng mọi người hắn cũng biết một chút. Vừa rồi hắn cũng chỉ thăm dò phản ứng của mọi người mà thôi. Ba năm sau Lục Lâm Thiên phải tiến vào Thiên Trủng, cho nên có một chút chuyện Lục Lâm Thiên không thể không sắp xếp thỏa đáng.

- Chưởng môn, Vân Dương Tông, Linh Thiên môn, Kiền Hiên đảo, Thiên Vân đảo đều truyền tới tin tức, hy vọng có thể thương nghị với chưởng môn về tình hình Cổ Vực, Đông Hải, đại lục Linh Vũ hiện tại.

Diệp Phi nói.

- Thông báo cho tất cả các sơn môn lớn nửa tháng sau tới Phi Linh môn một chuyến.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, cười nhạt một tiếng. Các thế lực còn sót lại của Thiên Địa minh đều bị quét sạch. Thế nhưng bây giờ hắn không nói gì, sợ rằng những địa bàn kia các sơn môn lớn cũng không tiện thu vào trong túi mình.

Trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, đây là thực lực. Nếu như hắn không đủ thực lực, coi như có quan hệ với các sơn môn lớn, bọn họ tại sao lại làm như vậy? Đạo lý thực lực vi tôn vĩnh viễn không đổi ở thế giới này.

Chúng cường giả Phi Linh môn vui vẻ, lúc này Phi Linh môn đã trở thành người đứng đầu trong các sơn môn trên đại lục. Tất cả đều coi Phi Linh môn như thiên lôi sai đâu đánh đó. Đây là điều mà lúc trước tất cả mọi người không thể tưởng tượng nổi.

- Vâng.

Diệp Phi, Diệp Mỹ đáp.

- Mọi người đi đi.

Lục Lâm Thiên nói, hắn đã đồng ý ra ngoài đi dạo với đám người Vô Song, Cảnh Văn.

- Ca ca, còn có một chuyện khác.

Khi mọi người đang định rời đi thì Lục Tâm Đồng đột nhiên lên tiếng.

- Tâm Đồng, muội có chuyện gì vậy?

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự nghi hoặc, những chuyện bình thường Lục Tâm Đồng không quản tới. Thế nhưng ngày hôm nay lại có chút hào hứng, ngay cả đại ca Dương Quá cũng vậy, hai người lại cùng đi tới đại điện.

- Nhị đệ, mẫu thân bảo ta và Tâm Đồng tìm đệ nói một chút. Hôn sự của đệ có phải cũng nên tiến hành rồi hay không?

Dương Quá vui vẻ nói.

- Hôn sự?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, lập tức cười cười, hắn đã quên mình cùng chúng nữ Vô Song, Cảnh Văn có hôn ước, thế nhưng chưa từng cử hành hôn lễ.

- Chưởng môn, gần đây trên đại lục có lẽ không có chuyện gì lớn. Cho nên chưởng môn cũng nên cử hành hôn lễ với chư vị phu nhân. Không thể để cho chư vị phu nhân đợi lâu được.

Hoa Mãn Ngọc mỉm cười, mặc dù không tới Tôn cấp, thế nhưng nàng đã được phục dụng Trú Nhan đan, dung nhan vẫn luôn bảo trì ở bộ dáng hai sáu hai bảy tuổi. Mái tóc dài đen nhánh sau đầu, trên y phục màu tím có những sợi tơ quấn quanh. Trên cổ tay có vòng tay tinh xảo, mắt ngọc mày ngài. Làn da nâu kia không những không làm mất đi vẻ đẹp của nàng, mà còn có cảm giác giống như hạc giữa bầy gà. Càng quyến rũ động lòng người.

- Chuyện này...

Nghe vậy khuôn mặt chúng nữ Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh đỏ ửng, ánh mắt có chút dị sắc cúi đầu ngượng ngùng không nói. Thế nhưng ánh mắt lại vụиɠ ŧяộм nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Cũng tốt, vậy thì việc này giao cho Hoa Phó đường chủ xử lý.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, những năm này tu vi của Hoa Mãn Ngọc tiến bộ cực nhanh, đã là Linh Vương cửu trọng, chỉ kém một bước là có thể đột phá Tôn cấp. Nàng đã phục dụng vô số thiên tài địa bảo, đột phá Tôn cấp tuyệt đối không thành vấn đề.

- Vâng, thuộc hạ nhất định sẽ xử lý thỏa đáng.

Hoa Mãn Ngọc đáp, khí chất của nàng khiến cho người ta liếc nhìn lập tức có cảm giác như một đầu báo mẹ. Trong nhanh nhẹn lại tràn ngập dã tính. Muốn thuần phục loại nữ nhân này nam nhân bình thường khó có thể làm được.

- Đơn giản một chút là được rồi, cũng không cần quá náo nhiệt.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, trong đầu không khỏi nhớ tới hai đạo thân ảnh, một đạo thân ảnh xinh đẹp màu xanh chính là Lăng Thanh Tuyền, mặt khác còn một đạo thân ảnh màu trắng, hấp dẫn vô cùng, yêu mị vô song.

- Chúc mừng chưởng môn, chúc mừng chư vị phu nhân.

Trong đại điện, cơ hồ tất cả đệ tử hạch tâm trong Phi Linh môn và cường giả chúc mừng Lục Lâm Thiên.

Khuôn mặt chúng nữ, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân

Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh đỏ ửng, ngượng ngùng cúi đầu không nói, thế nhưng trong lòng lại giống như được rót mật, vô cùng ngọt ngào.

- Thiên lão, Địa lão, Cực Lạc Tam Quỷ, Kim Xà Đà chủ, Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan, Hoa Mãn Lâu, Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp PHong, Thiên Sĩ Tuyết Sư, Bàn Hủy tôn sứ, Long Linh Tôn sứ, Lưu Kiếm, An Cát Tú Na...

Lục Lâm Thiên đứng dậy, lập tức nói tên mấy cường giả Tôn cấp đỉnh tiêm trong Phi Linh môn rồi nói tiếp:

- Những người được gọi tên ở lại, những người khác lui xuống đi.

- Vâng.

Những đệ tử hạch tâm và trưởng lão hộ pháp không được gọi tên đều có chút thất vọng lui xuống. Nghe thấy chúng cường giả ở lại, tự nhiên bọn họ hiểu rõ sợ rằng chúng cường giả ở lại đều nhận được chỗ tốt cực lớn. Dựa theo tính cách của chửng môn mà nói, sau mỗi một lần đại chiến sẽ phân bảo. Lần này sợ rằng càng là trọng bảo.

Tuy rằng trong lòng mọi người có chút thất vọng nhỏ, thế nhưng lại không cảm thấy khó chịu, bọn họ tự biết thực lực của mình còn chưa đủ để đạt được trọng bảo. Mà đổi lại, hiện tại tài nguyên tu luyện đã đủ để cho bọn họ dùng không hết. Trọng bảo chỉ có thể là của cường giả. Còn có đệ tử đầy hứa hẹn của Phi Linh môn mới có được.

Chương 3166: Chuẩn bị hôn lễ

Kim Xà Tôn giả cũng ở trong đó, giờ phút này trong lòng hắn âm thầm kích động. Hắn không khó để nhìn ra, giờ phút này người còn lại ở trong đại điện đều là cường giả và những người thân nhất với chưởng môn. Mà hắn cũng ở trong đó, điều này chứng minh cái gì? Chứng minh hắn đã được chưởng môn xếp vào trong vòng tròn hạch tâm của Phi Linh môn.

- Chưởng môn, thuộc hạ tới nhận xử phạt.

Sau khi đám người kia rời đi, Kim Xà Tôn giả quỳ trên mặt đất nói.

- Ngươi còn nhớ rõ sao?

Lục Lâm Thiên nhìn Kim Xà Tôn giả rồi cười nhạt một tiếng, Kim Xà Tôn giả này lần trước đánh chết Doãn Ngạc quả thực có một chút bổn sự. Lại hiểu tâm tư hắn, coi như bất phàm. Không hổ là người có thành tựu như hiện tại trong đám thế lực nhỏ, để có được thành tựu như hiện tại tuyệt đối không phải là ngẫu nhiên.

- Đương nhiên thuộc hạ nhớ rõ, cãi mệnh lệnh chưởng môn tội chết muôn phần. Đa tạ chưởng môn khoan dung, hiện tại thuộc hạ sẽ nhận xử phạt.

Kim Xà tôn giải cúi đầu, cung kính nói.

- Ta phạt ngươi diện bích ba năm. Mặt khác hủy bỏ chức vụ đà chủ phân đà Đông Hải của ngươi, ngươi có bằng lòng hay không?

Lục Lâm Thiên nhìn Kim Xà Tôn giả nói.

- Thuộc hạ đa tạ chưởng môn nhân từ.

Kim Xà Tôn giả sững sờ, chỉ có ba năm mà thôi. Diện bích suy nghĩ ba năm, đối với hắn mà nói ngay cả thời gian cũng không bằng lần bế quan ngắn nhất của hắn. Về phần chức vụ Đà chủ này hắn cũng không thèm để ý. Có thể được chưởng môn cho vào trong vòng tròn hạch tâm, so với tất cả mọi thứ còn tốt hơn nhiều. Hắn đương nhiên hiểu phân lượng của hai thứ.

- Được rồi, cầm lấy chiếc nhẫn trữ vật này. Tự mình diện bích suy nghĩ đi. Về phần chức vị đà chủ Đông Hải đã bị hủy của ngươi. Chờ sau khi ngươi đi ra, trước tiên cứ làm Tôn sứ hộ môn. Phụ trách hỗ trợ công việc của Linh Đường.

Lục Lâm Thiên vung tay lên, ném một chiếc nhẫn trữ vật cho Kim Xà Tôn giả.

- Đa tạ chưởng môn.

Trong lòng Kim Xà Tôn giả kinh hỉ, hộ môn tôn sứ a. Đó chân chính là một trong những cường giả hạch tâm của Phi Linh môn. Hắn nghi hoặc một chút, lập tức tiếp nhận nhẫn trữ vật, phát hiện bên trong nhẫn trữ vật không có bất kỳ một chút cấm chế nào. Tâm thần rót vào bên trong, đột nhiên hắn biến sắc. Toàn thân run lên. Bên trong nhẫn trữ vật này chính là thân thể Linh Đế cùng một kiện thần khí Thiên cấp thượng cổ.

- Đa tạ chưởng môn, đa tạ đại ân của chưởng môn.

Kim Xà Tôn giả kích động không ngừng dập đầu, ánh mắt cảm kích vô cùng. Những ngày này hắn nghe nói trên người chưởng môn có không ít truyền thừa Đế giả thượng cổ và thần khí thượng cổ. Thế nhưng hắn không ngờ mình cũng nhận được, lựa chọn trước kia của hắn không sai. Đồng thời hắn cũng cảm thấy may mắn vì lựa chọn của mình lúc trước.

- Kim Xà, chúc mừng.

Chúng cường giả Phi Linh môn nhìn thấy bộ dáng này không khó biết được Kim Xà đã nhận được chỗ tốt cực lớn. Lúc này mọi người đều coi Kim Xà Tôn giả chân chính là người của Phi Linh môn, cho nên thái độ cũng tốt hơn nhiều.

- Đây là của mọi người, cầm lấy đi.

Lục Lâm Thiên vung tay lên, từng chiếc nhẫn trữ vật rơi vào trong tay mọi người.

Trong nhẫn trữ vật đều là thân thể Đế giả và thần khí thượng cổ, cũng có một vài món thần khí bình thường trong tay cường giả Thiên Địa minh. Còn có trọng bảo khác, lúc trước những thứ này đều nằm trong tay Nam thúc. Hiện tại giao lại cho Lục Lâm Thiên. Những thứ này Lục Lâm Thiên đã xem xét kỹ rồi mới phát cho mọi người.

Trong Hư không bí cảnh, Lục Lâm Thiên còn nhận được thân thể Đế giả của Thiên Sỉ Tuyết Sư nhất tộc. Cho nên hắn cố ý để giành cho Thiên Sỉ Tuyết Sư, chỉ cần là truyền thừa của tiền bối trong tộc, thực lực của Thiên Sỉ Tuyết Sư tự nhiên sẽ tăng lên vô cùng mạnh mẽ.

Cuối cùng ở trong bảo khố của Thái Cổ U Minh Viêm kia Lục Lâm Thiên đã đạt được không ít thân thể linh thú, yêu thú tu vi Đế cấp. Trong đó còn có tiền bối Long Linh mãng, Hoàng Kim Yêu Long viễn cổ của Long Linh, Bàn Hủy, Bàn Vân. Mà ngay cả thân thể Đế giả tiền bối của Như Hoa cũng có. Mặt khác, ngay cả thân thể Đế giả của Cửu Thiên Côn Bằng nhất tộc cũng có.

Kỳ thật mạnh nhất lại là Thiên Độc Yêu Long, Lục Lâm Thiên lưu lại cho Độc Long một thân thể Đế giả Thanh Long Hoàng tộc, cùng với truyền thừa của Đế giả Thanh Long Hoàng tộc.

Cũng có không ít thân thể Đế giả yêu thú, linh thú. Cường giả yêu đường thân là đồng tộc, Lục Lâm Thiên đã sắp xếp cho chúng cường giả thân thể Đế giả và truyền thừa thích hợp.

Cường giả Phi Linh môn, Thiên Địa nhị lão, Cực Lạc Tam Quỷ, Hỏa Sí Tôn giả đều đạt được truyền thừa của Đế giả thượng cổ và thần khí thượng cổ. Mà ngay cả Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến vốn đã đạt được Đồ Hồn Kiếm, lúc này lần nữa nhận được thân thể Đế giả, nhận được thêm một truyền thừa của Đế giả thượng cổ khác.

Ba người Lục Tiểu Bạch, Niếp Phong, Đoan Mộc Hồng CHí, Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không bạc đãi. Hắn đã tỉ mỉ chọn lựa cho ba người, đều là truyền thừa của Đế giả thượng cổ cùng với thần khí thượng cổ.

Những người lưu lại trong đại điện không đạt được trọng bảo thì chính là thần khí thượng cổ và thần khí bình thường. Cả đám đều không có tay không mà về. Trừ Lưu Nhất Thủ và Hoàng Đan.

Tất cả mọi người dò xét đồ vật trong nhẫn trữ vật, toàn thân run rẩy, ánh mắt run run, kích động không nói nên lời.

Ánh mắt nhị nữ Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn khẽ đổi. Các nàng cũng biết thứ trong những chiếc nhẫn trữ vật này. Phi Linh môn vốn đã cường giả như mây, giờ phút này lại nhận được trọng bảo như vậy, thực lực của Phi Linh môn sau này sợ rằng ngay cả Hoàng tộc cũng có thể chính diện chống lại. Huống chi còn có Lục gia. Lục gia sau này có thể đứng ngang bằng với tất cả các đại Hoàng tộc. Thậm chí còn vượt qua tất cả các đại Hoàng tộc.

Bởi vì lúc này là lúc huyết mạch Lục gia mạnh nhất, những Hoàng tộc khác huyết mạch đã càng ngày càng yếu, căn bản không có cách nào so sánh với Lục gia. Sợ rằng không bao lâu nữa Lục gia co thể vượt qua tất cả các đại Hoàng tộc khác. Đến lúc đó trở thành người đứng đầu các đại Hoàng tộc.

Giờ phút này chỉ bằng biểu hiện bề ngoài của Phi Linh môn và Lục gia, tất cả đều do Lục Lâm Thiên. Trong đôi mắt xinh đẹp của Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn hiện lên dị sắc. Lúc trước các nàng đã từng nhận định nam tử trước mắt này sớm muộn cũng sẽ bay lên. Thế nhưng thật không ngờ hắn lại bay tới độ cao này.

- Đa tạ chưởng môn.

Tất cả cường giả Phi Linh môn kích động hành lễ.

- Người có tu vi dưới Tôn cấp bát trọng, yêu thú, linh thú bát giai hậu kỳ hiện tại tiến vào trong Thiên Trụ giới luyện hóa. Tôn cấp cửu trọng đỉnh phong cất kỹ vật trong tay, yêu thú linh thú bát giai hậu kỳ đỉnh phong cũng vậy. Ba năm sau mới được luyện hóa.

Lục Lâm Thiên nói với mọi người.

- Chưởng môn, tại sao phải làm vậy?

Đạt được trọng bảo như vậy thế nhưng lại không thể lập tức luyện hóa khiến cho đám người Cực Lạc Tam Quỷ, Kim Xà Tôn giả buồn bực. Chỉ nhìn trọng bảo mà không được luyện hóa, đây quả thực là tra tấn bọn họ.

Chương 3167: Xác nhập giáo môn 1

So với bọn họ, Thiên Địa Nhị lão và Hắc Vũ im lặng, ánh mắt khẽ đổi, dường như hiểu ra được một ít chuyện.

- Về sau các ngươi sẽ hiểu rõ.

Lục Lâm Thiên không giải thích nhiều. Ba năm sau Đế giả triệu hoán. Hiện tại Lục Lâm Thiên không thể không đề phòng, cũng nên bảo tồn nguyên khí của Phi Linh môn.

Lập tức Lục Lâm Thiên xuất ra Thiên Trụ giới, đem chúng cường giả dưới Tôn cấp bát trọng, còn có Bàn Hủy, Hắc Vũ, Thiên Sĩ Tuyết Sư chỉ đạt tới Bát giai hậu kỳ đưa tới tầng một Thiên Trụ giới để luyện hóa.

- Kim Xà Tôn giả, ngươi cũng đi vào đi. Diện bích một năm thì ở bên trong là mười năm. Là phúc hay là họa thì phải xem vận khí của ngươi.

Lục Lâm Thiên nói với Kim Xà Tôn giả, những người khác có thể nhận được bao nhiêu chỗ tốt thì phải xem bản thân họ.

- Mười năm...

Kim Xà Tôn giả nhìn Thiên Trụ giới trước mặt Lục Lâm Thiên không khỏi nghi hoặc. Cỗ khí tức trường tồn từ cổ chí kim khiến cho trong lòng hắn rung động không thôi.

- Mau đi đi, lúc ra ngươi sẽ biết chỗ tốt của nó.

- Lệ Quỷ cười nói.

Kim Xà Tôn giả mang theo sự nghi hoặc tiến và trong Thiên Trụ giới, thân ảnh biến mất. Thiên Trụ giới cũng lần nữa trở lại trong tay Lục Lâm Thiên.

Đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng không quên chúng cường giả

Thánh Linh giáo. Hắn đã lưu lại một phần cho cường giả Thánh Linh giáo. Đối với Thánh Linh giáo và Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên cũng không phân biệt đối xử.

Trong đại điện, trừ năm người ra những người khác đều là Tôn cấp cửu trọng. Năm người kia là Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan, Hoa Mãn Ngọc, còn có tỷ muội Diệp Phi, Diệp Mỹ.

Diệp Phi, Diệp Mỹ còn có Hoa Mãn Ngọc còn chưa tiến vào bên trong. Tuy rằng vừa rồi các nàng nhận được chỗ tốt, thế nhưng chuyện của Phi Linh môn hiện tại cũng không ít. Đặc biệt là chuyện Ám đường, mà Hoa Mãn Ngọc thì phải chịu trách nhiệm hôn lễ của chưởng môn. Tự nhiên không có cách nào dành thời gian luyện hóa bảo vật.

Lục Lâm Thiên nhìn năm người, trong sự kinh ngạc của mọi người Lục Lâm Thiên đem hai cỗ khôi lỗi bát giai đỉnh phong của Thần kIm các giao cho hai người. Đối với thiên phú của Lưu Nhất Thủ Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy bất lực. Thiên phú của Hoàng Đan cũng không quá tốt. Lục Lâm Thiên đang suy nghĩ phải làm sao để thực lực bọn họ tăng lên nhanh, gặp phải cường giả cũng không chịu thiệt.

Một lát sau, cả Phi Linh môn bắt đầu sôi trào. Tin tức chưởng môn sắp thành hôn với mấy vị phu nhân truyền ra khiến cho tất cả đệ tử cao hứng không thôi. Nghe nói đến lúc đó các đệ tử sẽ nhận được không ít chỗ tốt.

Mà lúc này trong đình viện ở hậu sơn Phi Linh môn. Đám người La Lan thị, Lục Tâm Đồng Dương Quá đều đang cao hứng không thôi. Khuôn mặt tứ nữ Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song đỏ bừng, thế nhưng nhìn qua lại càng tuyệt mỹ, kiều diễm mỵ hoặc.

Trong Thiên Trụ giới, Lam Linh đã khôi phục không kém. Được Lục Lâm Thiên chuyển qua Thiên Trụ giới, thân thể so với khi trước giống như là hai người khác nhau vậy. Ít nhất bề ngoài đã khôi phục không kém trước kia là bao. Xinh đẹp mà bướng bỉnh. Thế nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên lại không có cách nào yên tâm. Tu vi của Lam Linh sau này sợ rằng sẽ bị ảnh hưởng cực lớn.

Lam Linh vừa rời khỏi Thiên Trụ giới đã nghe tin đại hôn của mình sắp được cử hành, trong lòng nàng vô cùng vui mừng, rốt cuộc ngày nàng chờ đợi bấy lâu đã tới.

Lúc này Lục Lâm Thiên lại không có mặt ở đình viện trong hậu sơn mà đang ở một đình viện nhỏ khác. Đang cùng Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan, Hoa Mãn Ngọc, Diệp Phi, Diệp Mỹ, còn có sư phụ Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng Đại Đế và phụ thân Lục trung chuẩn bị cho đại hôn.

Lục Lâm Thiên thật không ngờ kết hôn cũng có không ít chuyện rườm rà. Nghe Hoa Mãn Ngọc và đám người Diệp Phi nói, chuyện linh tinh so với kiếp trước còn nhiều hơn, khiến cho Lục Lâm Thiên nhức đầu.

Mà riêng sính lễ cũng khiến cho Lục Lâm Thiên đau đầu, nếu như quá keo kiệt cũng không nên. Thế nhưng nếu cao quá, hắn lại nhiều lão bà, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên đau lòng.

Tuy rằng sính lễ so với mấy vị kiều thê mà nói tuyệt đối đáng giá. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên đau đầu không thôi, thế nhưng cũng không có biện pháp khác. Cuối cùng hắn quyết định sính lễ đều như nhau, chủ sính lễ đều là một khỏa đan dược Đế phẩm, mặc khác còn có vô số trọng bảo.

Chuyện này khiến cho Thánh Thủ Linh Đế và Hàn Băng Đại Đế đau lòng, mấy sính lễ, mấy khỏa đan dược Đế phẩm a.

Cuối cùng thời gian đại hôn cũng quyết định vào nửa năm sau, phải chuẩn bị vô số thứ từ lúc này mới kịp.

Về phần nhưng chi tiết khác Lục Lâm Thiên thật sự cảm thấy đau đầu, toàn quyền giao cho Hoa Mãn Ngọc xử lý, mấy người Hoàng Đan, Lưu Nhất Thủ, Diệp Mỹ hỗ trợ. Hắn thì trốn ra xa, đồng thời Lục Lâm Thiên còn phân phó Ám Đường toàn lực tìm kiếm nơi hạ lạc của Linh Vũ giới.

Vào đêm, trong phòng, thân thể hoàn mỹ, không mảnh vải che thân xuất hiện. Làn da màu nâu, toàn thân tỏa ra khí tức thành thục mị hoặc, dã tính mười phần. Tư thái lồi lõm, cân xứng mà bẩy bổng, linh lung. Không quá mập mạp, cũng không quá gầy gò, khiến cho mỗi một tấc thân thể đều tràn ngập hấp dẫn, tuyệt đối là vưu vật trời sinh. Nàng đã khôi phục lại như lúc ban đầu.

- Những năm này làm khổ nàng rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử dưới thân, trong mắt tràn ngập áy náy.

- Giờ phút này có chàng ở bên cạnh, tất cả đã đủ rồi.

Lam Linh nhìn Lục Lâm Thiên, giờ phút này y phục biến mất, trong mắt thẹn thùng vô hạn.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười tà, không nói gì, chỉ cúi đầu hôn lên đôi môi đỏ mọng của nữ tử kia. Ánh mắt Lam Linh chuyển động, đôi má đỏ bừng, diễm lệ không gì sánh được, thân thể cực kỳ gợi cảm.

Lục Lâm Thiên khó có thể nhịn được nữa cho nên xách thương ra trận, giống như dã thú không ngừng chạy nước rút.

Mấy ngày kế tiếp trong Phi Linh môn vô cùng náo nhiệt, khắp nơi đều được trang trí, quét dọn. Hoa Mãn Ngọc định sửa chữa một tòa đình viện trước thác nước trong hậu sơn. Lục Lâm Thiên cũng không phản đối, bằng không quả thực tới lúc đó hắn cũng không có chỗ để ở.

Cùng một thời gian, tin tức chưởng môn Phi Linh môn sắp cử hành đại hôn nhanh chóng truyền ra cả đại lục.

- Sư phụ, con đến rồi.

Trong đình viện ở hậu sơn, Lục Lâm Thiên cung kính hành lễ với Thánh Thủ Linh Đế. Mặc kệ tu vi hiện tại của hắn như thế nào, sư phụ chính là sư phụ.

- Lâm Thiên, vừa hay con đến, ta muốn thương lượng với con một chuyện.

Thánh Thủ Linh Đế đang cùng Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến nghiên cứu trận pháp. Lúc Lục Lâm Thiên tới mới phát hiện ra, đoạn thời gian này hai người cơ hồ đều giam mình nghiên cứu đại trận. Hai người càng ở lâu càng bội phục đối phương. Nếu không phải Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến gọi Lục Lâm Thiên là sư đệ thì có lẽ hai người đã kết nghĩa huynh đệ.

Năm đó Thánh Thủ Linh Đế dùng trận pháp, khôi lỗi, khống thú mà tung hoành đại lục. Nếu như không phải năm đó tất cả tinh lực của hắn đặt vào trên trận pháp, khống thú và khôi lỗi thì việc đột phá Đế giả cũng không thất bại. Cho dù tiêu tốn non nửa tới gian lĩnh ngộ thì năm đó nhất định sẽ đột phá thành công.

Chương 3168: Xác nhập giáo môn 2

Mà Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến thì không phải là người bình thường, có nội tình lưu truyền từ thời viễn cổ tới nay của Tam Thần động, trên phương diện trận pháp có không ít thủ đoạn nhỏ. Càng quen biết lâu hai người càng cảm thấy đối phương hợp khẩu vị với mình. Thánh Thủ Linh Đế giải thích về trận pháp khiến cho Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến càng thêm giật mình.

Hai người ở cùng một chỗ đều hưng phấn không thôi. Coi như lần này Lục Lâm Thiên tới hai người này vẫn cúi đầu nghiên cứu trậ bàn, cũng không chú ý tới Lục Lâm Thiên.

- Mời sư phụ nói.

Lục Lâm Thiên nhìn qua hai người khẽ lắc đầu, thế nhưng trong lòng lại vô cùng cao hứng. Tạo nghệ trên phương diện trận pháp của sư phụ và Khiên Bách Biến lần nữa tăng lên nhiều, đây cũng là một chuyện tốt. Chí ít đối với trận pháp hắn đã không còn thời gian nghiên cứu.

- Ta muốn xác nhập Thánh Linh giáo và Phi Linh môn, con thấy thế nào?

Lúc này Thánh Thủ Linh Đế mới quay đầu nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Sư phụ, Thánh Linh giáo chính là tâm huyết của ngươi, huống chi còn tâm huyết của bốn vị sư thúc. Cứ để như vậy không tốt hơn sao?

Lục Lâm Thiên giật mình, Thánh Linh giáo xác nhập với Phi Linh môn, trước kia không phải Lục Lâm Thiên chưa từng nghĩ qua. Thế nhưng hắn cũng không muốn chiếm tâm huyết của sư phụ thành của mình.

- Con nghĩ nhiều rồi, Thánh Linh giáo và Phi Linh môn xác nhập với nhau, đến lúc đó thực lực của Phi Linh môn sẽ càng mạnh hơn nữa. Chuyện này đối với Thánh Linh giáo mà nói trăm lợi không có lấy một hại. Ta và bốn vị sư thục của con kỳ thực đã sớm có ý xác nhập Thánh Linh giáo và Phi Linh môn. Hiện tại chỉ cần một câu nói của con. Vài ngày sau tất cả các sơn môn lớn tụ tập trong Phi Linh môn. Tới lúc đó tuyên bố đi.

Thánh Thủ Linh Đế nói.

- Vậy được rồi. Đến lúc đó đệ tử sẽ xử lý.

Lục Lâm Thiên gật đầu, sư phụ đã cân nhắc kỹ như vậy có lẽ sư phụ và bốn vị sư thúc Bạch Long Đại Đế cũng đã cân nhắc qua. CHo nên lúc này Lục Lâm Thiên cũng không phản đối, chuyện này đối với Phi Linh môn và Thánh Linh giáo đều là chuyện tốt.

- Còn chuyện thành gia lập thất của con, đến lúc đi cầu hon ta sẽ thông tri Tứ sư thúc và Ngũ sư thúc của con tới đây. Dù sao hiện tại con là giáo chủ của Thánh Linh giáo, đi cầu hôn đương nhiên cũng cần người Thánh Linh giáo đi theo. Không có việc gì thì xuống đi, dừng làm ảnh hưởng tới chúng ta nghiên cứu cổ trận.

Dứt lời Thánh Thủ Linh Đế phất tay hạ lệnh đuổi khách.

- Đệ tử cáo lui.

Lục Lâm Thiên cười khổ, thế nhưng cũng chỉ có thể lui xuống. Thánh Linh giáo cũng muốn đi cầu hôn cùng, phụ thân Lục trung cũng đã nói bản thân muốn đi, đến lúc đó sợ rằng vô cùng náo nhiệt.

Trong một ngọn núi cao vʋ"t trong mây, trên ngọn núi, đoạn Thiên Mộc Thần Thụ mà Bắc Cung Vô Song cắm xuống lúc trước đã bắt đầu mọc rễ nảy mầm, lần nữa có lá cây vươn ra, phóng ra sinh cơ bàng bạc.

Lục Lâm Thiên đứng trên đỉnh núi, ánh mắt nhìn về phía trước. Hắn đã đi tới nơi này mấy chục năm, biến hóa bực này khiến cho lúc này hắn nghĩ lại trong lòng ngổn ngang cảm xúc. Hắn chưa từng nghĩ trên đời này còn có chuyện kỳ diệu như vậy.

- Lâm Thiên.

Một âm thanh dịu dàng vang lên, mấy đạo thân ảnh mềm mại lập tức phóng tới. Chính là năm người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh.

- Sao các nàng lại tới đây?

Trường bào trên người Lục Lâm Thiên tung bay, khẽ mỉm cười hỏi. Ở thế giới này có năm vị kiều thê như vậy hắn còn có thể đòi hỏi gì nữa? Ông trời đã cực kỳ chiếu cố hắn rồi.

- Sắp đại hôn cho nên chúng thiếp định trở về một chuyến, vì vậy chúng thiếp mới tới nói cho chàng một tiếng.

- Cũng nên xuất phát đi.

Lục Lâm Thiên cười cười, mấy ngày này Vô Song và chúng nữ chưa trở về là bởi vì muốn ở lại lâu vài ngày. Lúc này tin tức đại hôn đã truyền ra, chúng nữ cũng nên trở về. Mà hắn cũng nên tự mình đi cầu hôn, đầy đủ lễ tiết mới được.

- Lâm Thiên, Du Thược và Thanh Tuyền chàng định làm thế nào? Đại hôn của chúng ta có thể dời lại một chút. Lăng cô nương dù sao cũng là mẫu thân của Du Thược.

Độc Cô Cảnh Văn nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười khổ, vẻ mặt trầm xuống, nói:

- Đại hôn không cần lùi lại, trong lòng Du Thược hận ta, Thanh Tuyền sợ rằng cũng giống vậy, không phải trong thời gian ngắn có thể hóa giải. Về sau ta sẽ nghĩ biện pháp.

- Lâm Thiên, vậy Bạch Linh tỷ thì sao?

Bắc Cung Vô Song dịu dàng nói:

- Năm đó thiếp đã nhìn ra được, chỉ là nhân tộc và thú tộc khác nhau. Thế nhưng hiện tại Bạch Linh tỷ cũng đã đột phá tới Đế cấp, dựa theo đạo lý mà nói, đã không còn sự khác biệt. Trong lòng Bạch Linh tỷ có tình với chàng, chúng ta cũng nhìn ra được.

- Các nàng không ngại sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong đầu nhớ tới thân ảnh xinh đẹp ưa thích mặc y phục trắng như tuyết kia.

- Chẳng lẽ chàng hy vọng chúng ta sẽ chú ý sao?

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt của Lữ Tiểu Linh cũng không phải quá tốt. Thế nhưng các nàng đều là nữ nhân thông minh, biết rõ mình nên làm thế nào. Có một ít chuyện không bằng mắt nhắm mắt mở, chuyện không nên quản thì không nên quản, chỉ cần trong lòng hắn có các nàng là được rồi.

Lục Lâm Thiên vuốt vuốt mũi, khóe miệng mỉm cười nói:

- Có các nàng thật tốt.

- Ít miệng lươi trơn tru đi.

Thân thể mềm mại của Lữ Tiểu Linh rung động, bộ ngực ngạo nghễ run run khiến cho ánh mắt Lục Lâm Thiên không khỏi đảo qua bộ ngực của nàng.

- Sắc quỷ vô sỉ.

Lữ Tiểu Linh trừng mắt nhìn Lữ Tiểu Linh, thế nhưng lại cố gắng ưỡn ngực thêm.

- Lâm Thiên, nếu như có thể thì nên đi tới Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc đi. Chúng ta đi cùng chàng, có lẽ có thể giúp chàng một chút. Đến lúc đó chúng thiếp cũng tiện đường trở về.

Bắc Cung Vô Song nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ một lát rồi nhìn chúng nữ nói:

- Đến lúc đó một mình ta đi thôi. Mấy ngày nay ta sẽ đi tới nhà các nàng cầu hôn.

- Hừ, chàng cầu hôn thì chúng ta sẽ gả cho chàng sao? Quá mất mặt.

Vân Hồng Lăng chu miệng lạnh nhạt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Thật sao?

Lục Lâm Thiên cười cười, lập tức ôm thân thể mềm mại động lòng người kia vào trong ngực. Đôi môi hôn xuống, hai tay hung hăng vuốt ve cặp mông ngạo nghễ, căng tròn của nàng.

- Cứu mạng, sắc quỷ.

Vân Hồng Lăng kêu to.

- Nếu như không lấy thì ta sẽ không khách khí.

Lục Lâm Thiên cười tà, đôi tay di chuyển mặc kệ sự có mặt của chúng nữ bên người.

- Tiểu Long, Vô Song tỷ... Mọi người còn không mau giúp.

Vân Hồng Lăng giãy dụa, thế nhưng đôi môi bị che khuất cho nên không có cách nào thoát khỏi ma chưởng của Lục Lâm Thiên.

- Sắc lang, buông tay.

Lữ Tiểu Linh lập tức gia nhập chiến trường. Đám người Lam Linh, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn cũng không đứng nhìn.

- Hắc Hắc, tới vừa vặn.

Lục Lâm Thiên nở nụ cười tà, lập tức trên ngọn núi, từng đạo thân ảnh xinh đẹp không thoát khỏi bàn tay của Lục Lâm Thiên.

Chương 3169: Xác nhập giáo môn 3

Hôm sau Lục Lâm Thiên dẫn đầu đoàn người đi tới Lam gia cầu hôn, đi theo còn có Lục trung và không ít trưởng lão, đệ tử Lục gia, cũng đại biểu cho Nhân Hoàng tộc thứ bảy. Đi cùng mọi người Lục gia còn có Thiên Địa nhị lão dẫn mấy cường giả Phi Linh môn cùng một ít trưởng lão, hộ pháp đại biểu cho Phi Linh môn.

Lam gia hiện tại cũng không còn quá nhiều người. Tất cả đều ở trong Phi Linh môn, dưới sự sắp xếp của Phi Linh môn. Tất cả đệ tử Lam gia còn lại đều được sắp xếp vô cùng tốt.

Lục Lâm Thiên tự mình mang theo lễ trọng cầu hôn, Lam gia đương nheien sẽ không phản đối, chuyện này khiến cho gia tộc khác hâm mộ vô cùng. Tuy rằng Lam gia gặp kiếp số, thế nhưng từ nay về sau ở trên đại lục này, chỉ cần Phi Linh môn còn thì Lam gia nhất định sẽ hưng thịnh.

Sau Lam gia Lục Lâm Thiên đi tới Linh Thiên môn, nhiều người chậm chân Lục Lâm Thiên đành phải thu mọi người vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, đến bên ngoài Lục Lâm Thiên lúc này mới cho mọi người ra.

Cảm nhận khí tức của Lục Lâm Thiên, còn có thân phận Hoàng tộc của Lục Trung, tăng thêm Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn đều là Thần nữ hai Hoàng tộc, lại là cường giả Đế cấp cùng nhau tới Phi Linh môn. Linh Hạo Đại Đế cùng với Lữ Chỉnh Cường tự mình ra bên ngoài sơn môn nghênh đón.

Đối với hôn sự, cảnh tượng vô cùng náo nhiệt, sính lễ của Lục Lâm Thiên cũng đủ để khiến cho Linh Thiên môn không nói được gì.

Rời khỏi Linh Thiên môn, Lục Lâm Thiên không thể không tới thẳng Vân Dương Tông. Trong Vân Dương Tông, Dương Đỉnh Thiên và Vân Thủ Đế Tiên tự mình nghênh đón. Lục Lâm Thiên tới Vân Dương Tông, lập tức tự mình đi bái phỏng sư phụ Vũ Ngọc Tiền, lại đem cho sư phụ không ít trọng bảo, khiến cho Vũ Ngọc Tiền cười không ngậm miệng lại được. Những trưởng lão khác trong Vân Dương Tông biết được chuyện này hận không thể chạy tới đánh cho Vũ Ngọc Tiền một trận. Hiện tại mỗi một thứ mà Lục Lâm Thiên cho đều là trọng bảo a.

Cả đám trưởng lão Vân Dương Tông đối với Vũ Ngọc Tiền đều vô cùng ghen ghét, oán hận. Hận tại sao lúc trước mình lại không liều mạng cùng Vũ Ngọc Tiền. Nếu sớm biết như vậy, lúc trước coi như là liều cái mạng già bọn hắn cũng phải nhận tên đệ tử này, hiện tại bọn họ có hối hận cũng không kịp.

Mà đối với hôn sự, Vân Dương Tông tự nhiên không có phản đối. Dù sao đã là chuyện nước chảy thành sông mà thôi. Mà sính lễ cũng đủ để khiến cho các trưởng lão Vân Dương Tông nghẹn họng.

Sau khi rời khỏi Vân Dương Tông, Lục Lâm Thiên tiếp tục tới Độc Cô gia tộc. Dùng thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại, lại thêm thân phận người khai sáng Hoàng tộc. Độc Cô gia tộc không dám xem thương. Đãi ngộ lúc này Lục Lâm Thiên tới Độc Cô gia tộc so với khi trước quả thực cách biệt một trời một vực. Độc Cô Hồn Long tự mình tới nghênh đón.

Ngược lại một ít người trong Lục gia không trở thành Hoàng tộc và người của Phi Linh môn, Thánh Linh giáo, cả đám đều thừa dịp cơ hội lần này dò xét một phen. Đệ tử Lục gia và trưởng lão biết được hiện tại Lục gia chênh lệch với những Hoàng tộc khác, khoảng cách này cực lớn, trong thời gian ngắn sợ rằng khó có thể đuổi kịp.

Đến Độc Cô gia, Lục Lâm Thiên vốn định tới gặp nghĩa phụ Nam thúc, sau khi hỏi thăm một lát hắn mới biết được Nam thúc đã bế quan, sợ rằng trong khoảng thời gian ngắn khó có thể đi ra được.

Trong Bắc Cung gia tộc cũng vô cùng náo nhiệt, đối với hôn sự của Lục Lâm Thiên cùng Độc Cô Cảnh Văn và Bắc Cung Vô Song, tất cả đều là chuyện nước chảy thành sông. Lục Lâm Thiên tới cầu hồn Bắc Cung gia tộc và Độc Cô gia tộc đều không có bất kỳ ý kiến gì.

Ngược lại Bắc Cung Kình Thương và Độc Cô Ngạo Vũ lại nói, Lục Lâm Thiên thành hôn với nữ nhi mình, nhất định không thể để cho nữ nhi của bọn họ chịu ủy khuất.

Lục Lâm Thiên cũng hiểu ý của hai người, Bắc Cung gia tộc và Độc Cô gia đều không đồng ý Thần nữ của gia tộc mình ở vị trí thấp hơn. Cho nên Lục Lâm Thiên cũng đã sớm có sắp xếp, mọi người đều ngang hàng không phân lớn nhỏ. Chúng nữ đã sớm ở cùng nhau cho nên cũng không xảy ra chuyện khiến cho Lục Lâm Thiên đau đầu.

Ngang bằng không phân lớn nhỏ, Bắc Cung gia tộc và Độc Cô gia tộc cũng không quá để ý. Huống chi cũng chỉ có thể như vậy, cho nên bọn họ chỉ có thể đồng ý.

Liên tục di chuyển mấy ngày khiến cho Lục Lâm Thiên cười khổ. Xem ra lão bà càng nhiều thì càng mệt mỏi a. Kiếp trước có chế độ một vợ một chồng, hiện tại kỳ thực là quốc gia muốn bảo vệ nam quyền a. Nếu như có nhiều trượng mẫu và nhạc phụ, quả thực vô cùng khó ứng phó.

Sáng sớm, sắc trời vừa sáng, từng đỉnh núi màu xanh hiện lên. Từng dãy núi, rừng cây, dòng sông liên miên có sương mù bốc lên, từ xa nhìn lại khiến cho người ta cảm thấy vui vẻ, thoải mái.

- Lục Lâm Thiên bái phỏng Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc.

Nhìn phía trước, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, tiếng gầm gừ truyền ra. Sau khi rời khỏi Bắc Cug gia tộc Lục Lâm Thiên để cho người Lục gia, Thánh Linh giáo, Phi Linh môn trở lại Phi Linh môn trước. Một mình hắn đi tới Tổ Yêu lâm, có một ít chuyện hắn phải tự mình đi tới mới được.

- Đường đường là chủ nhân Hoàng tộc, chưởng môn Phi Linh môn sao hôm nay lại rảnh tới tệ xá của chúng ta vậy?

Dứt lời, trên ngọn núi phía trước truyền ra chấn động kỳ dị. Một bình chướng không gian cực lớn lập tức xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên.

Gợn sóng trong không gian nhộn nhạo, một đạo thân ảnh màu tím xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Người này gầy gò, cao ngất.

Sau lưng là áo choàng màu đen, khuôn mặt trắng nõn. Khuôn mặt hồng hào, đây chính là Tử Hiên lão tổ của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc.

- Bái kiến Tử Hiên sư bá.

Lục Lâm Thiên ôm quyền thi lễ.

- Nghĩa phụ ngươi đâu rôi?

Tử Hiên lão tổ hỏi, trong tâm thần của hắn, hắn phát hiện ra Lục Lâm Thiên chỉ đi tới đây một mình cho nên có chút ngoài ý muốn.

Lục Lâm Thiên đem chuyện Nghĩa phụ Nam thúc trở lại Độc Cô gia tộc nói qua một lần. Tử Hiên lão tổ dường như cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, nói:

- Lão quái vật khôi phục THần Hoàng khí. Người Độc Cô gia đương nhiên sẽ dùng trăm phương ngàn kế kéo hắn trở về. Huống chi bằng vào quan hệ của ngươi và lão quái vật, có lão quái vật trong Độc Cô gia, quan hệ với ngươi càng thêm kiên cố.

Dứt lời, ánh mắt Tử Hiên lão tổ nhảy lên, nói:

- Có lẽ gần đây ngươi có rất nhiều việc a. Quét ngang tất cả các sơn môn trong Thiên Địa minh cũng đủ để khiến cho Phi Linh môn bận rộn một hồi. Hôm nay còn tới chỗ ta, chẳng lẽ là vì chuyện Đế giả triệu hoán?

- Tiểu tử tới tìm Bạch Linh.

Lục Lâm Thiên nói, theo lời Tử Hiên lão tổ, dường như hắn cũng nghe tới lệnh cấm của Đế giả.

- Tìm Bạch Linh?

Tử Hiên lão tổ sững sờ một lát, lập tức nhìn Lục Lâm Thiên thở dài nói:

- Ta đã sớm biết sẽ có một ngày như vậy, cũng may Bạch Linh cũng đột phá tới Đế cấp. Theo ta, Bạch Linh đang ở quảng trường truyền vị tộc trưởng cho người khác.

Chương 3170: Bễ nghễ thiên hạ 1

Dứt lời, Tử Hiên lão tổ tiến vào trong vòng xoáy không gian, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, lập tức đuổi theo. Ở trong không gian của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc có sơn mạch liên miên, mây mù lượn lờ, từng dãy núi trập trùng.

Trên những ngọn núi đều có không ít kiến trúc. Một lát sau, trên ngọn núi khổng lồ nhất, trên đỉnh ngọn núi giống như bị chém ngang tạo thành một quảng trường cực lớn.

Lục Lâm Thiên theo Tử Hiên lão tổ đi tới quảng trường, quảng trường này vô cùng náo nhiệt, lúc này bốn phía đều có không ít Cửu Vĩ Yêu Hồ tụ tập. Cấp độ Thất cấp đều ở bộ dáng bản thể, cấp cao hơn mới có thể hóa thành hình dáng nhân loại.

Cơ hồ tất cả tộc nhân Cửu Vĩ Yêu Hồ Nhất tộc cộng lại cũng chỉ có bốn năm nghìn mà thôi. Số lượng cũng không nhiều. So với yêu tộc khác mà nói tuyệt đối thưa thớt. Thế nhưng ở phương diện tu vi lại có không ít cường giả.

Lục Lâm Thiên nhìn ra xa, chỉ tính Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc bát giai đã có ba mươi mấy người. Tỉ lệ như vậy không phải yêu tộc bình thường có thể so sánh, đây cũng là điểm mạnh của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc.

Tử Hiên lão tổ đứng trên không trung, hắn không ngờ chỉ trong nháy mắt Lục Lâm Thiên cũng xuất hiện bên người hắn. Lục Lâm Thiên nhìn quảng trường trước mặt, hắn nhanh chóng nhìn thấy nữ tử mặc y phục màu trắng, lạnh lùng uy nghiêm mà lại yêu mị tới tận xương tủy, hấp dẫn thiên thành.

Bỗng nhiên, trên quảng trường, đạo thân ảnh xinh đẹp, khuôn mặt tuyệt mỹ, đôi mắt xinh đẹp nhìn lên trên không trung. Xinh đẹp tới tận cùng, uyển chuyển vô song, tràn ngập yêu mị.

Lập tức trên quảng trường có vô số cường giả Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc, nam nhân hình dạng tuấn lãng, nữ nhân xinh đẹp nhanh chóng nhìn lên trên không trung.

- Là Lục Lâm Thiên.

Chúng cường giả Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc biến sắc, đối với đạo thân ảnh màu xanh kia cơ hồ tất cả tộc nhân Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc sẽ không quên. Lúc trước chính nam tử áo xanh này mạnh mẽ đánh bại Thanh Ly Vương tử.

- Làm sao ngươi lại tới đây?

Nhìn nam tử áo xanh trên không trung, đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh khẽ đổi, yêu mị, xinh đẹp, lạnh lẽ như băng, lại tuyệt mỹ vô cùng. Giống như ngay cả thiên địa cũng phải động lòng. Giờ phút này không ngờ nàng lại mỉm cười.

- Ta nói rồi, ta muốn nàng làm nữ nhân của ta.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười vui vẻ, mắt nhìn nữ tử lạnh lùng uy nghiêm, yêu mị chúng sinh dưới quảng trường.

- Cái gì?

Nghe vậy cả Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc run rẩy, cơ hồ tất cả tộc nhân Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc đều nhìn vào Lục Lâm Thiên và Bạch Linh.

- Xem ra dự cảm của ta lúc đầu đã đúng.

Trong đám người, một lão phụ nhân chừng bảy chục tuổi khẽ thở dài. Thế nhưng vẫn có thể nhìn ra lúc còn trẻ lão phụ nhân này tuyệt đối là một nữ tử tuyệt mỹ. Hai mắt thanh thịnh, tựa như một chiếc giếng sâu, vô cùng thâm thúy. Người này chính là Đại trưởng lão Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc.

- Ta là yêu tộc, ngươi là nhân loại.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên, vẻ mặt lạnh nhạt, lười nhác, lạnh lùng mà uy nghiêm.

- Vậy thì sao?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

- Lá gan của ngươi càng lúc càng lớn.

Đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt lạnh lùng uy nghiêm khiến cho người ta run sợ. Giống như tiên tử cao cao tại thượng, không có ai dám sinh lòng khinh nhờn, thế nhưng lại tựa như đóa băng sơn tuyết liên, mềm mại động lòng người.

- Tộc trưởng sao vậy?

Nhìn Bạch Linh, cơ hồ tất cả người của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc đều kinh ngạc, dường như tộc trưởng cũng không có tức giận a.

- Cùng ta rời đi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thẳng về phía Bạch Linh. Vẻ mặt thâm tình, nữ tử này đã sớm khắc sâu trong lòng hắn. Lúc trước người yêu khác đường, mà hôm nay hắn làm sao có thể bỏ qua được.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt trong suốt khiến cho người ta nhìn vào không tự chủ được mà hãm sâu vào bên trong.

- Ta nói rồi, muốn làm nam nhân của ta thì trước tiên phải đánh bại ta mới được. Bằng không đừng có nghĩ tới.

Dứt lời, thân ảnh xinh đẹp nhảy lên trên không trung. Y phục trắng như tuyết, lạnh lùng uy nghiêm tựa như băng sơn nữ thần, khiến cho người ta không dám sinh lòng khinh nhờn.

- Nàng ra tay trước đi.

Trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên run lên, thân ảnh lập tức vọt lên phía trước, bình tĩnh đứng đó. Không trung trong lúc vô hình cứng lại. Dưới uy áp của Kim Hoàng khí, cả Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc đều có cảm giác yêu nguyên bị ảnh hưởng.

- Đừng tưởng rằng bây giờ ngươi có thể thắng được ta.

Sưu.

Bàn tay trắng nõn như ngọc nhanh chóng biến hóa, trong nháy mắt trên bàn tay ngọc của Bạch Linh được ngưng tụ ra một đạo chưởng ấn. Chưởng ấn xuyên thấu không gian mang theo tàn ảnh trong chốc lát đánh tới trước người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, không có ý tứ tránh né.

- Ngươi nhanh tránh đi.

Bạch Linh yêu kiều quát, ánh mắt đại biến, chưởng ấn cấp tốc chuyển động, lập tức đánh vào bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Trên không trung lập tức vang lên âm thanh bạo liệt cực lớn. Chưởng ấn đánh nát không gian quanh thân Lục Lâm Thiên. Lực lượng va chạm bắn ra quang mang chói mắt. Lực lượng cuồng bạo khuếch tán, gợn sóng trong không gian nứt vỡ từng khúc tựa như pháo hoa rơi rụng.

- Nàng thua rồi.

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, thân ảnh đã xuất hiện bên người Bạch Linh.

Đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh khẽ đổi, thân thể mềm mại đang định nhanh chóng lui lại thì eo đã bị một người ôm vào trong ngực. Nàng ngẩng đầu lên, trước mắt nàng là khuôn mặt quen thuộc kia. Khuôn mặt kiên nghị, dường như lúc nào cũng treo nụ cười tà dị.

- Ngươi chơi xấu.

Ánh mắt Bạch Linh nhảy lên, đôi mắt xinh đẹp động lòng người.

- Nếu như có thể ở bên cạnh nàng, chơi xấu thì đã sao? Năm đó nàng bảo vệ ta mấy năm, từ hôm nay trở đi ta sẽ bảo vệ nàng cả đời.

Lục Lâm Thiên ôm lấy nữ tử trong ngực, nhìn đôi mắt khiến cho người ta không tự chủ được mà hãm sâu vào, âm thanh vang vọng đủ để tất cả mọi người trong quảng trường đều nghe thấy được.

Hai người lăng không đứng thẳng, hai đạo thân ảnh một trắng một xanh ôm nhau trên không trung, vô cùng đáng chú ý. Vô số ánh mắt dưới quảng trường đều thất thần nhìn hai người.

Tất cả cường giả Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc lúc này mới biết được, hóa ra vị tộc trưởng lạnh lùng uy nghiêm, trái tim không có cách nào chinh phục đã sớm bị nhân loại có tên Lục Lâm Thiên kia hòa tan.

Nhìn khuôn mặt quen thuộc này, ánh mắt Bạch Linh chấn động, mãi một lúc lâu sau nàng mới mở miệng nói:

- Nếu như ngươi không ngại, ta sẽ gắn bó sinh tử với ngươi.

- Ha ha, kiếp này có nàng, có Vô Song và Cảnh Văn, Lục Lâm Thiên ta còn đòi hỏi gì nữa?

Lục Lâm Thiên cười cười, lập tức quay đầu nhìn Tử Hiên lão tổ trên không trung thi lễ nói:

- Tiểu tử khẩn cầu Tử Hiên sư bá thành toàn.

- Bạch Linh xin lão tổ thành toàn.

Bạch Linh cũng lập tức khẩn cầu.

- Hai người các ngươi a. Chẳng lẽ hiện tại ta còn có thể phản đối hay sao?

Tử Hiên lão tổ bất đắc dĩ cười cười, thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ.

Chương 3171: Bễ nghễ thiên hạ 2

- Đa tạ Tử Hiên sư bá.

- Đa tạ lão tổ thành toàn.

Trên không trung, hai đạo thân ảnh trắng xanh nhìn nhau, trong mắt hiện lên sự vui vẻ.

- Chúc mừng tộc trưởng, chúc mừng tộc trưởng.

Trên quảng trường, trong Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc, từng âm thanh chúc mừng truyền ra.

- Tộc trưởng kế nhiệm chư vị trưởng lão cứ lựa chọn là được rồi.

Khi âm thanh của Bạch Linh vang lên, thân ảnh hai người đã biến mất trên không trung.

Mấy ngày sau, trên Đông Hải, hơn mười đạo thân ảnh xuất hiện trên hải vực bao la. Mấy người này chính là Lục Lâm Thiên, Bạch Linh, Lục Trung, Lục Đông, La Lan thị, Dương Quá, Lục Tâm ĐÔng, Thánh Thủ Linh Đế, Lục Tây, còn có mấy chục trưởng lão và người trẻ tuổi nổi bật của Lục gia.

Ầm ầm.

Lục Lâm Thiên vung tay lên, trước không trung bỗng nhiên ầm ầm vang vọng, không trung run rẩy, cả hải vực cuồn cuộn.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, trong không gian lập tức xuất hiện một cái động không gian cực lớn. khí tức bàng bạc tuôn ra, khiến cho trong lòng mọi người rung động.

Chỉ một lát sau không gian dần dần khôi phục lại, trong cái động kia không ngờ lại xuất hiện một mảnh hư không mênh mông, bao la. Hư không này hiện lên trên hải vực vô biên. Phía xa xa còn có lục địa, sơn mạch, mây mù lượn lờ, tựa như tiên cảnh.

- Sau này Hư không bí cảnh này chính là mật địa của Lục gia ta. Trước tiên ta có thể sắp xếp một ít đệ tử Lục gia tiến vào trong đó tu luyện.

Lục Lâm Thiên lơ lửng trên không trung, tất cả các đại Hoàng tộc đều bị lệnh cấm hạn chế. Nếu như có một ngày Lục gia cũng bị lệnh cấm này thì cũng có thể tìm được lối ra. Trong Hư không bí cảnh này còn có không ít mật địa và hiểm cảnh, thích hợp cho Lục gia sử dụng.

- Nơi tốt a.

Không ít người trong Lục gia đã đi qua Độc Cô Hoàng tộc và Bắc Cung Hoàng tộc, lúc này tự nhiên cũng có thể nhìn ra Hư không bí cảnh này so với mật địa của Độc Cô Hoàng tộc và Bắc Cung Hoàng tộc chỉ có mạnh hơn chứ không yếu.

Thời gian từ từ trôi qua, trên đại lục, tin tức chưởng môn Phi Linh môn, tân chủ nhân Hoàng tộc Lục Lâm Thiên sắp cử hành đại hôn lần nữa tạo ra ảnh hưởng cực lớn. Một đám thế lực lớn nhỏ đã nhận được tin tức từ sớm, cả đám nhận cơ hội này chuẩn bị chu toàn rồi tiến về Phi Linh môn. Nếu như có thể gây dựng một ít quan hệ với Phi Linh môn, vậy thì sau này không cần phải nói.

Trong Phi Linh môn vô cùng náo nhiệt, từ sáng đã có không khí vui mừng.

- Phụ thân, Nhật Sát các và Tiêu Dao Bang đã tới Phi Linh môn.

Trước mộ Đông Vô Mệnh, Lục Lâm Thiên đang lau sạch bia mộ cho Đông Vô Mệnh, thân ảnh Lục Kinh Vân lặng lẽ tiến tới. Khi mở miệng, đồng thời cũng vươn tay dùng ống tay áo lau bia mộ của Đông Vô Mệnh.

- Dường như nhanh hơn nửa tháng a.

Lục Lâm Thiên từ từ đứng dậy, nhìn Lục Kinh Vân, ánh mắt khẽ đổi nói:

- Kinh Vân, con muốn có mẫu thân không?

- Đương nhiên là có.

Lục Kinh Vân ngẩng đầu, nói:

- Phụ thân, người quả thực không nghĩ ra mẫu thân của con là ai hay sao?

- Đây cũng là do ta hồ đồ cho nên mới làm chuyện hồ đồ.

Lục Lâm Thiên vỗ bả vai Lục Kinh Vân rồi cười khổ, đây quả thực là chuyện mà hắn nghĩ mãi không ra.

- Chỉ có thể trách phụ thân quá phong lưu.

Lục Kinh Vân mỉm cười, khóe miệng nhếch lên tạo thành đường cong tà dị. Tà khí kia dường như còn hơn Lục Lâm Thiên, hắn nói:

- Phụ thân, Du Thược phải làm sao bây giờ? Con thấy trong lòng muội ấy rất muốn có phụ thân, chỉ là trong lúc nhất thời không có cách nào tiếp nhận mà thôi. Có lẽ muội ấy trách cứ phụ thân đối đãi không tốt với mẫu thân của muội ấy.

- Con lớn rồi.

Bàn tay Lục Lâm Thiên đặt vào bả vai Lục Kinh Vân, nói:

- Ta đang tìm kiếm tin tức của hai người, ta cũng đã nhờ tất cả các sơn môn trong Đế Đạo minh tìm kiếm. Một khi có tin tức ta sẽ nghĩ biện pháp đi xem.

Trong Thiên Trụ giới, gợn sóng không ngừng quanh quẩn giống như thời gian thác loạn. Bên ngoài trôi qua mười lăm ngày thì bên trong đã được năm tháng. Trong khoảng thời gian này, đặc biệt là hai tháng gần đây, thi thoảng có chấn động cực lớn xuất hiện. Không ít cường giả Phi Linh môn liên tiếp đột phá.

Kim Xà Tôn giả tới Thiên Trụ giới, vẻ mặt vô cùng kinh hãi. Lập tức từ trong miệng đám người Hỏa Sí Tôn giả biết được chỗ tốt của Thiên Trụ giới khiến cho hắn rung động không thôi. Trọng bảo như vậy khó trách tu vi của chưởng môn lại tiến bộ khủng bố như vậy.

- Thời gian không sai biệt lắm, kế tiếp có một ít chuyện phải bận rộn. Chư vị cũng có thể đi ra được rồi.

Âm thanh của Lục Lâm Thiên vang vọng trong Thiên Trụ giới, cơ hồ tất cả cường giả Phi Linh môn lập tức bị trục xuất khỏi Thiên Trụ giới.

Sưu Sưu.

Từng đạo thân ảnh từ trong gợn sóng không gian bước ra, mang theo khí tức hùng hồn, sau đó lập tức xuất hiện trong đại điện Phi Linh môn. Trên mặt mỗi người đều xuất hiện sự vui vẻ. Chỗ tốt mà mọi người lần này nhận được to lớn ra sao, trong lòng tất cả mọi người đều hiểu rõ.

- Bái kiến chưởng môn.

- Công tử.

- Chủ nhân.

- Sư phụ.

Mọi người hành lễ, thực lực của tất cả đều có tăng cường.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua mọi người, Hỏa Sí tôn giả, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, Lưu Kiếm đều có đột phá. Một khi dung hợp thần khí, đạt được truyền thừa, luyện hóa trọng bảo đều sẽ nhận được chỗ tốt cực lớn.

- Vũ Tôn tam trọng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào trên người Lục Tiểu Bạch, không ngờ trong năm tháng đã tới Tôn cấp tam trọng. Bàn Hủy, Long Linh và chúng cường giả đều có tiến bộ không ít, cơ hồ đều đạt tới bát giai hậu kỳ đỉnh phong.

- Cũng không tệ.

Nhìn hai người Đoan Mộc Hồng Chí và Niếp Phong, khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười vui vẻ. Hai người đều nhận được truyền thừa của Đế giả thượng cổ và thần khí thượng cổ. Thực lực của hai người lúc này đều là Vũ Vương cửu trọng, cách Tôn cấp cũng chỉ một bước khoogn xa. Đột phá Tôn cấp không còn là vấn đề quá lớn.

Mà khiến cho Lục Lâm Thiên kinh hỉ chính là Thiên Sỉ Tuyết Sư và Hắc Vũ không ngờ khí tức trên người lại càng mạnh hơn nữa. Tuyệt đối đã đạt tới bát giai hậu kỳ đỉnh phong. Sợ rằng một khi có cơ hội, muốn đột phá cấp độ Yêu Đế sợ rằng cũng không phải không được.

Mắt nhìn thực lực của Phi Linh môn hiện tại, trong lòng Lục Lâm Thiên cực kỳ thỏa mãn, ba năm sau tất cả Đế giả của Phi Linh môn sẽ đi tiến vào trong Thiên Trủng, đến lúc đó thực lực của Phi Linh môn cũng đủ ngạo nghễ toàn bộ đại lục.

Cực Lạc Tam Quỷ, Thiên Địa nhị lão, đám người Lục Kinh Vân đến lúc đó đột phá Đế giả, tuy rằng là khó, thế nhưng cũng không phải là không làm được. Đặc biệt là Lục Kinh Vân, chẳng qua chỉ là vấn đề thời gian mà thôi. Lệ Quỷ và Thiên Địa nhị lão là người có hy vọng nhất.

- Ồ, đến rồi sao?

Trong đại điện, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trong tâm thần dò xét của hắn, ngoài Phi Linh môn đã có cường giả đến.

Chương 3172: Bễ nghễ thiên hạ 3

- Linh Thiên môn tới bái phỏng Phi Linh môn.

- Vân Dương Tông tới bái phỏng Phi Linh môn.

Từng đạo âm thanh vang lên, cường giả của Linh Thiên môn và Vân Dương Tông đã tới nơi.

- Chúng ta đi nghênh đón cường giả Linh Thiên môn và Vân Dương Tông thôi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, khóe miệng mỉm cười, trường bào màu xanh vung lên, thân ảnh lập tức rời khỏi đại điện.

- Thiên Vân đảo tới bái phỏng Phi Linh môn.

- Nhật Sát các tới bái phỏng Phi Linh môn.

Trong Phi Linh môn, trong hai tòa đình viện nối tiếp nhau, bên trong có gần hai mươi cường giả Thiên Vân đảo. Trong tòa đình viện tinh xảo bên trái lúc này có mấy đạo thân ảnh xinh đẹp đang đứng. Trong phòng còn bố trí cấm chế của Đế giả.

Nhị nữ Kính Hoa, Thủy Nguyệt cũng ở bên trong. Kính Hoa mặc cung trang màu trắng nhạt, mái tóc búi lên cao, khí chất bất phàm. Thủy Nguyệt mặc một thân sa y, mái tóc xõa tung xuống vai, nhìn qua có vẻ ôn nhu, ưu nhã.

Bên người nhị nữ lúc này còn có Mộ Dung Lan Lan, Đạm Đài Tuyết Vi, Thanh Quán Tôn giả cùng với Đông Cung Huyên đeo khăn che mặt màu đỏ.

- Ài, ta thật không ngờ phụ thân Lục Kinh Vân lại là Lục Lâm Thiên. Khó trách ngươi lại nghĩ biện pháp đưa Lục Kinh Vân tới Phi Linh môn.

Thanh Quán Tôn giả mặc một bộ váy dài màu trắng, mái tóc đen như mực, làn da trắng như tuyết. Ánh mắt nhìn vào trên người Mộ Dung Lan Lan, ánh mắt khẽ than. Hai mắt sáng như nước, nhìn qua có chút vũ mị. Công pháp chủ yếu của Thiên Vân đảo chỉ thích hợp cho nữ tử tu luyện.

Cũng bởi vì nguyên nhân công pháp cho nên nữ tử Thiên Vân đảo nhìn qua đều vũ mị, hấp dẫn bất phàm, khiến cho tất cả nam tử trên đại lục theo đuổi không ít, đều cam nguyện quỳ gối dưới váy nữ đệ tử Thiên Vân đảo. Chỉ tiếc Thiên Vân đảo có đảo quy, người bên ngoài đừng mong có cơ hội yêu đương với đệ tử Thiên Vân đảo. Đặc biệt là đảo chủ thì càng không có bất kỳ cơ hội nào.

Cho nên lúc đầu Mộ Dung Lan Lan mang theo, vì giữ gìn hình tượng của Thiên Vân đảo, tăng thêm Mộ Dung Lan Lan được hai vị sư phụ yêu thương cho nên mới có thể tạo thành cục diện như ngày hôm nay. Người biết rõ việc này chỉ có mấy trưởng lão của Thiên Vân đảo mà thôi.

- Sư phụ...

Mộ Dung Lan Lan nhìn hai vị sư phụ, ánh mắt buồn rầu, không biết nên nói như thế nào. Lục Kinh Vân chính là con ruột của Lục Lâm Thiên, chuyện này đã không còn là bí mật trên đại lục. Chuyện lúc trước nàng dấu diếm Lục Kinh Vân cũng đã không thể che dấu mọi người được nữa.

Trong sáu người lúc này chỉ có ánh mắt Đạm Đài Tuyết Vi âm thầm mờ mịt, mấy ngày trước khi nàng biết rõ việc này tâm tình không có cách nào nói nên lời. Nàng thật không ngờ Lục Kinh Vân là cốt nhục của hắn, mà sư phụ và hắn lại...

Trong lòng nàng đã sớm khắc ghi thân ảnh nam tử mặc áo bào xanh kia. Bắt đầu từ lúc còn ở trên Bình Nham đảo, thân ảnh này càng ngày càng in sâu trong lòng nàng. Nàng biết rõ mình thân là đảo chủ Thiên Vân đảo, nhất định không có cách nào ở cùng một chỗ với hắn. Thế nhưng cho dù trước kia nàng có nghĩ như thế nào cũng thật không ngờ sư phụ lại có quan hệ kia với hắn.

Âm thầm than thở, trong đôi mắt xinh đẹp toát ra cảm giác tùy mị không nói nên lời. Dường như khiến cho người ta nhìn qua có cảm giác yêu thương, xinh đẹp mà không tầm thường. Nữ tử của Thiên Vân đảo mỗi một người đều bất phàm. Nàng thân là đảo chủ Thiên Vân đảo, càng là người nổi bật trong đám người Thiên Vân đảo, không dưới sư phụ nàng một chút nào.

- Chẳng lẽ Lục Lâm Thiên không biết Lục Kinh Vân là cốt nhục của ngươi sao?

Đông Cung Huyên nhìn Mộ Dung Lan Lan nói. Đôi mắt trên lớp khăn đỏ che mặt dường như có quang mang tràn ra, giống như có thể nhìn thấu linh hồn người khác, âm thanh lại có chút già nua.

- Hắn không biết, lúc trước hắn đang ở trong ảo cảnh mà đệ tử thi triển, thế nhưng không biết vì sao đệ tử cũng bị ảnh hưởng.

Đến bây giờ, Mộ Dung Lan Lan không có cách nào dấu diếm được nữa. Vốn bí mật này nàng định cả đời này không nói ra. Thế nhưng thật không ngờ hắn lại lĩnh ngộ thuộc tính mới tới đại thành. Trở thành Hoàng tộc, bí mật của Lục Kinh Vân cũng không có cách nào tiếp tục dấu diếm được nữa.

- Chuyện này cũng không trách ngươi được.

Ánh mắt Đông Cung Huyên dường như thoáng than thở một chút.

- Linh Vũ song tu, vũ giả sáu hệ, huyết mạch đời thứ hai của Hoàng tộc. Mới mười sáu tám tuổi mà đã là Vũ Tôn, Linh Tôn cửu trọng. Thiên phú và kỳ ngộ như vậy, nếu như lúc trước có thể ở lại Thiên Vân đảo có lẽ Thiên Vân đảo ta sẽ hưng thịnh.

Ánh mắt Kính Hoa trưởng lão cũng có chút cảm thán.

Nghe vậy Thanh Quán Tôn giả nhìn về phía Đông Cung Huyên, ánh mắt trầm xuống, Đông Cung Huyên không nói lời nào, khiến cho mọi người không có cách nào biết rõ suy nghĩ trong lòng nàng.

Thanh Quán Tôn giả bất đắc dĩ, lập tức nhìn qua Mộ Dung Lan Lan nói:

- Ngươi định làm như thế nào?

- Việc này dừng ở đây đi.

Thanh Quán Tôn giả vừa mới dứt lời, Đông Cung Huyên nói nhỏ. Dứt lời nàng cởi bỏ cấm chế Đế giả, thân ảnh rời khỏi đình viện.

Ánh mắt Mộ Dung Lan Lan khẽ đổi, hàm răng cắn cặp môi đỏ mọng. Đôi môi đỏ mọng so với hoa đào còn mê người hơn. Có lẽ đây đã là kết quả tốt nhất. Ít nhất Kinh Vân biết rõ phụ thân nó là ai, hắn cũng sắp sửa thành hôn.

Sáng sớm hôm sau, trong Phi Linh môn, tất cả cường giả của các sơn môn lớn hội tụ. Trong đại điện, lúc này người có thể tiến vào đại điện chỉ có thể là Tông chủ, Môn chủ các sơn môn lớn cùng cường giả Tôn cấp. Đám người Vân Khiếu Thiên, Lữ Chỉnh Cường, Đạm Đài Tuyết Vi, Dạ Vị Ương, Lạc Kiến Hồng, Kỷ Diệu Tông, Tiêu Dao VƯơng, Thiên Ưng câu tử đều ở bên trong.

Đương nhiên, lúc này cũng có người ngoài ở trong đại điện này. Giờ phút này ngồi ở trong hàng đầu Vân Dương Tông chính là Vũ trưởng lão Vũ Ngọc Tiền.

Nhìn thấy Vân Dương Tông mang theo Vũ Ngọc Tiền tới, Linh Thiên môn cùng các sơn môn lớn lập tức dùng ánh mắt mang theo sự khinh bỉ nhìn về phía Vân Khiếu Thiên. Mục đích ngày hôm nay tới đây mọi người đều biết rõ ràng. Vân Dương Tông mang theo Vũ Ngọc Tiền tới, mục đích đã vô cùng rõ ràng.

Mà tất cả các sơn môn lớn đều có cường giả Đế cấp tọa trấn. Người của Vân Dương Tông là Vân Thủy Đế Tiên, Linh Thiên môn là Linh Hạo Đại Đế. Thiên Vân đảo là Đông Cung Huyên đeo khăn che mặt kia.

Trong Phi Linh môn, lúc này người ngồi trong đại điện ngoại trừ Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng Đại Đế, Dương Quá, Lục Tâm Đồng ra còn có Cực Lạc Tam Quỷ, Thiên Địa nhị lão, Kim Huyền. Bách Biến Tôn giả Khiên Bách BIến. Hắc Vũ, Long Linh, Bàn Hủy, Độc Long, Hỏa Sí Tôn giả, hơn chục siêu cấp cường giả.

Có thể nói thực lực của Phi Linh môn hiện tại có thể quét ngang cả

Đế Đạo minh cũng không phải nói suông. Huống chi lúc này còn có cường giả Thánh Linh giáo như Bạch Long Đại đế, Khổng Tước Tôn giả, Thánh Pháp Thiên Tôn TIết Linh Phượng, Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên cùng với mấy cường giả Tôn cấp khác.

Chương 3173: Tính toán riêng của bản thân 1

Tất cả cường giả của các sơn môn lớn hội tụ, vừa tới Phi Linh môn lập tức nhìn về phía người Phi Linh môn rồi tặc lưỡi. Tất cả cường giả của các sơn môn lớn đều có thể cảm nhận được rõ ràng thực lực của các cường giả Phi Linh môn trong thời gian ngắn đã tăng vọt không ít. Chỉ cường giả Tôn cấp cửu trọng và bát giai hậu kỳ đỉnh phong hiện tại trong Phi Linh môn cũng có một bó to. Mà lúc trước khi đối phó với Thiên Kiếm môn, Phi Linh môn còn chưa có thực lực khủng bố như vậy.

Chỉ có một khả năng, trong khoảng thời gian ngắn người Phi Linh môn đều nhận được chỗ tốt cực lớn. Lúc này mới có thể trong thời gian ngắn có tiến bộ khủng bố như vậy. Thực lực của tất cả cường giả đều tăng vọt. Đây tuyệt đối là nhận được chỗ tốt cực lớn, bằng không tuyệt đối không có khả năng tăng thực lực mạnh mẽ như vậy.

Trong đại điện, Lục Lâm Thiên ngồi trên chủ vị, trên người còn có hoàng giả chi khí, khí thế bễ nghễ thiên hạ vô hình lan tràn, khiến cho mọi người run sợ. Trong lòng như có tảng đá đè nặng, uy áp mạnh mẽ bực này không có cách nào khu trừ.

Tất cả Đế giả ở đây không có ai nghĩ rằng Lục Lâm Thiên không có tư cách này. Vị trí đầu não trên đại lục cũng chỉ có một mình Lục Lâm Thiên mới có tư cách đảm nhận. Người thành niên này trong khoảng thời gian ngắn đã đạt tới độ cao tuyệt đối.

Thiên Vân đảo, trong đội hình Thánh Linh cốc, Mộ Dung Lan Lan, Đạm Đài Tuyết Vi, Dạ Vị Ương, ba nữ nhân nhìn nam tử mặc trường bào màu xanh ngồi trên chủ vị, đôi mắt xinh đẹp khẽ biến đổi, trong lòng suy nghĩ thứ gì không rõ.

Lục Lâm Thiên nhìn qua mọi người, lần này tất cả các sơn môn lớn hội tụ tới Phi Linh môn, không ngờ tất cả Đế giả tự mình tới, đủ để đại biểu cho tầm quan trọng của lần hội tụ này.

- Những lời dài dòng ta sẽ không nói, lần này chư vị tới đây có lẽ đều vì địa bàn của các sơn môn lớn trong Thiên Địa minh. Có chuyện gì cứ nói thẳng, không cần khách khí.

Lục Lâm Thiên nói, âm thanh tuy nhỏ, thế nhưng rơi vào trong tai tất cả cường giả lại khiến cho mọi người có cảm giác linh hồn chấn động, khí thế bá đạo lạnh lẽo.

- Lâm Thiên, mọi người tới Phi Linh môn đương nhiên lấy con làm chủ. Tuy rằng Dương Đỉnh Thiên lão tổ của Vân Dương Tông ta ngăn chặn Huyết Kiếm Đại đế kia, nhưng Thiên Địa minh bị tiêu diệt đều do công chủ yếu của con. Cho nên tất cả do con làm chủ, ta thấy mọi người cũng không có ý kiến.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên xoay chuyển, lập tức đứng dậy thi lễ với bốn phía, dù sao trong các sơn môn lớn đều có Đế giả, cũng không mất đi lễ nghĩa.

- Lão hồ ly.

Vân Khiếu Thiên nói xong, không ít ánh mắt lập tức nhìn về phía Vân Khiếu Thiên. Lời nói của Vân Khiếu Thiên tuy rằng chân thực, thế nhưng ý tứ trong đó mọi người đều hiểu rõ. Tiêu diệt Thiên Địa minh, Dương Đỉnh Thiên của Vân Dương Tông cũng xuất lực. Mặc dù chỉ ngăn chặn Huyết Kiếm Đại Đế kia nhưng cũng là mấu chốt. Không có Dương Đỉnh Thiên ở đó, kết quả tất nhiên phiền phức hơn nhiều.

Ý tứ của Vân Khiếu Thiên lúc này rất rõ ràng, hắn chỉ muốn nhận được chỗ tốt nhiều hơn mà thôi. Tiêu diệt Thiên Địa minh, cũng chỉ có Vân Dương Tông xuất ra một ít khí lực.

- Bằng không tất cả mọi người nói qua một chút, một mình ta nói sợ rằng không tốt lắm.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chậm rãi đảo qua mọi người, nhìn phản ứng của mọi người.

- Đại ca, huynh dùng sức một mình tiêu diệt mấy ngàn cường giả Theien Địa minh, mấy chục Đế giả Thiên Địa minh cũng chết trong tay huynh. Muội thấy lúc này huynh lên tiếng không có gì là không đúng cả.

Lục Tâm Đồng lạnh nhạt quét qua đại điện, trong mắt rõ ràng hiện lên ý tứ cảnh cáo. Nếu ai không phục thì có thể tiến lên. Trong lòng nàng, cả Thiên Địa minh đều do ca ca nàng đối phó. Lúc này ca ca phân chia đương nhiên đủ phục chúng.

Mắt nhìn Lục Tâm Đồng, ánh mắt mọi người khẽ đổi, giờ phút này không có bất kỳ ai dám xem thường đối với Lục Tâm Đồng, Độc Linh Ma Nữ này cũng không phải dễ đối phó, tuy rằng chỉ có tu vi Linh Đế nhất trọng, thế nhưng một khi chân chính động thủ, mọi người đều biết Đế giả nhị trọng bình thường cũng không có cách nào làm gì được nàng.

Huống chi lúc trước cũng có không ít người tận mắt nhìn thấy Lục Tâm Đồng và Dương Quá dựa vào một kiện thần khí hình khải giáp có thể chống lại Đế giả tự bạo. Tuổi của Lục Tâm Đồng không lớn lắm, thế nhưng tuyệt đối là người không dễ chọc.

- Tâm Đồng cô nương nói đúng, việc này lấy Lục minh chủ làm chủ, đương nhiên không thành vấn đề. Tiêu diệt Thiên Địa minh toàn bộ đều do công lao của Lục minh chủ. Lục minh chủ gần đây vô cùng công bằng, ta nghĩ Thiên Vân đảo ta không có dị nghị gì. Tất cả đều nghe theo sự sắp xếp của Lục minh chủ.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn về phía Đông Cung Huyên, Thanh Quán Tôn giả rồi mở miệng đầu tiên.

- Nhật Sát các ta cũng không có ý kiến.

- Linh Thiên môn cũng không có ý kiến.

Thiên Vân đảo tỏ thái độ, tất cả các sơn môn lớn đều gật đầu phụ họa, có ai dám có ý kiến cơ chứ? Lục Lâm Thiên dùng sức một mình tiêu diệt Thiên Địa minh, hiện tại bọn họ không còn lời gì để nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua người Đạm Đài Tuyết Vi, lập tức nhìn vào người Mộ Dung Lan Lan, không biết tại sao mỗi lần nhìn thấy Mộ Dung Lan Lan trong lòng Lục Lâm Thiên đều xao động.

- Vậy thì ta sẽ không khách khí nữa.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới nhìn qua mọi người, cũng không có khách khí. Thế giới này thực lực vi tôn, mọi người bây giờ nghe hắn phân phó là do thực lực của hắn đã đủ chấn nhiếp tất cả mọi người.

Lại nói mặt mũi, Lục Lâm Thiên tự biết chỉ bằng vào một chút mặt mũi đơn thuần thì lúc này cũng không đáng nhắc tới. Cho nên hắn cũng không cần cho bọn họ quá nhiều mặt mũi. Cường giả vi tôn, đây là đạo lý ngàn năm không đổi.

- Trong tay tất cả các sơn môn lớn có lẽ đều có địa bàn của bản thân. Ta cũng không muốn quá phiền phức. Hiện tại tất cả các địa bàn trong tay mọi người thì cứ xác nhập vào trong sơn môn mọi người. Việc này cứ quyết định như vậy, ta thấy mọi người không có ý kiến gì đúng không?

Lục Lâm Thiên dứt lời, cũng không cho mọi người lên tiếng. Tất cả địa bàn mà các sơn môn lớn chiếm cứ Lục Lâm Thiên đã biết được. Sau khi Thiên Địa minh bị diệt, tất cả các sơn môn lớn đều nhanh chóng đi chiếm địa bàn. Mà ngay cả Thánh Linh cốc, Tiêu Dao Bang và Thiên Ưng Lâu cũng có thu hoạch. Đương nhiên so với sơn môn như Vân Dương Tông và Linh Thiên môn thì kém hơn một chút.

Đương nhiên, thu hoạch bên trong, trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ. Phi Linh môn và Thánh Linh giáo trong Đông Hải cũng kiếm được chén canh. Trong Cổ Vực, địa bàn vốn do Lan Lăng sơn trang khống chế hiện tại đã là của Phi Linh môn.

Trên đại lục Linh Vũ, hiện tại Phi Linh môn khống chế địa bàn Huyền Sơn môn do Đoan Mộc Hồng Chí quét sạch. Cuối cùng còn có Địa Linh tông mà Đoan Mộc Hồng Chí cùng Niếp Phong liên thủ quét sạch.

Chương 3174: Tính toán riêng của bản thân 2

Dứt lời, ánh mắt Đế giả các sơn môn lớn biến đổi, sắc mặt Vân Khiếu Thiên đen lại, trong lòng của hắn rất rõ. Trước đó Phi Linh môn phái ra Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chí, không nói tới việc đoạt địa bàn của Lan Lăng sơn trang, chỉ trên đại lục Linh Vũ, ngay cả Huyền Sơn môn và Địa Linh tông hiện tại cũng là địa bàn của Phi Linh môn.

Mà đổi lại, lúc trước Phi Linh môn một mình diệt Vạn Thú Tông, địa bàn Vạn Thú Tông tự nhiên đã sớm bị người Phi Linh môn âm thầm tiếp quản. Còn lại Thiên Kiếm môn, lúc trước Huyết Kiếm Đại Đế vẫn còn, địa bàn Thiên Kiếm môn cũng không có ai dám động vào. Huyết Kiếm Đại Đế dù sao cũng không dễ chọc.

Mà cuối cùng Huyết Kiếm Đại Đế bị giới chủ Linh Vũ giới mang đi. Người Phi Linh môn lập tức tiếp quản cơ hồ tất cả địa bàn của Thiên Kiếm môn. Cho dù Vân Dương Tông và Linh Thiên môn đã sớm sắp xếp cường giả trong môn tùy thời tiếp quản Thiên Kiếm môn, thế nhưng thật không ngờ Phi Linh môn không biết sắp xếp từ lúc nào, đã tiếp quản từng tòa đại thành rồi tiếp quản cả Thiên Kiếm môn.

Vân Dương Tông và Linh Thiên môn chậm chân hơn một chút, chỉ cướp đoạt được vài tòa đại thành mà thôi.

Tam tông Tứ môn trên đại lục, Vân Khiếu Thiên còn suy nghĩ, đến lúc đó Vân Dương Tông của hắn có thể độc tôn. Ít nhất có thể chiếm cứ hơn nửa trên đại lục Linh Vũ. Thuận tay còn có thể kiếm được một chút canh trên Đông Hải và Cổ Vực.

Thế nhưng Vân Khiếu Thiên thật không ngờ, hiện tại Phi Linh môn khống chế bốn sơn môn trên đại lục linh Vũ. Thu hoạch so với Vân Dương Tông còn lớn hơn.

- Tiểu tử thật là hung ác.

Vân Khiếu Thiên sững sờ, lập tức nở nụ cười khổ, có chút bất đắc dĩ. Khẩu vị và bản tính của tên con rể này hắn hiểu rõ. Lúc này lời đã nói ra, đồ vật tới trong miệng tiểu tử này làm sao có thể bắt tiểu tử này nhổ ra được. Vốn hắn còn cho rằng mọi người tới đây thương nghị một lát, có thân phận nhạc phụ đại nhân như hắn, còn có sư huynh Vũ Ngọc Tiền, có thể chiếm thêm một chút tiện nghi. Ai ngờ tiểu tử này lại độc tài chiếm trọn a.

Mọi người nhìn nhau, dường như cũng muốn nhìn xem có ai phản đối hay không. Dù sao địa bàn mà Phi Linh môn chiếm cứ đã tới tình trạng khủng bố. Đông Hải, Cổ Vực, đại lục Linh Vũ. Hiện tại địa bàn của Phi Linh môn vô cùng bao la.

Những địa bàn này tuy rằng mọi người hâm mộ, ghen ghét, thế nhưng cũng biết đây là do Lục Lâm Thiên dùng thực lực đoạt được. Bọn họ không góp một chút công sức nào. Thế nhưng trong lòng mọi người không khỏi lo lắng, sau này Phi Linh môn phát triển, tăng thêm Lục gia chính là Hoàng tộc, còn có Thánh Linh giáo, Thánh Linh cốc tương trợ, tuyệt đối khủng bố. Có lẽ sau Đế giả triệu hoán, dùng thực lực của Phi Linh môn hiện tại, Phi Linh môn muốn xâm chiếm tất cả các sơn môn cũng không phải là không được.

Vì sơn môn, cho nên tất cả mọi người không khỏi cân nhắc chuyện sau này. Thế nhưng lại không ai dám làm chim đầu đàn. Tất cả đều muốn nhìn một chút, có người nào đứng ra hay không.

- Chư vị tiền bối, chưởng môn, mọi người có lẽ không có ý kiến gì chứ? Nếu như có thì có thể nói ra một chút.

Lục Tâm Đồng nhìn sắc mặt mọi người, bàn tay nắm lấy góc áo, ánh mắt lạnh lùng quét qua mọi người. Rõ ràng có ý tứ cảnh cáo, chuyện này khiến cho mọi người đành chịu. Hai huynh muội này kẻ tung người hứng, căn bản không cho mọi người có cơ hội ý kiến, rõ ràng đã quyết định từ trước.

- Hắc Sát giáo ta không có bất kỳ ý kiến gì.

Người của Hắc Sát giáo tới đây chính là Phong Sát Đại Đế, trước đó các sơn môn lớn cướp đoạt chỗ tốt Hắc Sát giáo dường như tự mình biết mình cho nên không có bất kỳ động tác nào. Chỉ trông coi địa bàn của mình mà thôi.

- Phong Sát tiền bối đồng ý, chẳng lẽ mọi người lại có ý kiến hay sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, từ từ đứng dậy, chậm rãi đi xuống phía dưới. Trên người trong lúc vô hình có khí tức như ẩn như hiện lan tràn ra. Dường như vô tình, lại giống như cố ý khuếch tán.

Lập tức mọi người trong đại điện đều cảm nhận được uy áp cực lớn. Ánh mắt biến hóa, có lẽ mọi người thật không ngờ lúc này Lục Lâm Thiên lại dùng thủ đoạn mạnh mẽ như vậy.

- Phong Sát tiền bối, theo ta được biết lần này Hắc Sát giáo cũng không đạt được chỗ tốt gì. Bằng không Phi Linh môn ta sẽ cho Hắc Sát giáo mấy đại thành, được không?

Lục Lâm Thiên không để ý tới ánh mắt của mọi người, đi qua mọi người rồi đi tới bên cạnh Phong Sát Đại đế.

- Lục minh chủ khách khí rồi, nếu không phải tiền bối của Hắc Sát giáo ta có quan hệ với sư môn của Lục minh chủ. Hắc Sát giáo ta sợ rằng lúc này đã không còn trên hậu thế. Lục minh chủ lại cho chúng ta mấy đại thành, Hắc Sát giáo xấu hổ không dám nhận.

Khuôn mặt Phong Sát Đại Đế hơi trắng, người mặc y phục màu trắng giống như Bạch Vô Thường từ cửu u địa ngục. Toàn thân lan tràn ra sát khí nhàn nhạt. Thế nhưng lúc này thấy Lục Lâm Thiên tới trước mặt lại có cảm giác được sủng ái mà lo sợ, cho nên vội vàng đứng dậy, vẻ mặt cung kính.

Phong Sát Đại Đế không ngờ tới tiền bối của Hắc Sát giáo lại thật sự có quan hệ với Lục Lâm Thiên cho nên mới giữ được cơ nghiệp ngàn năm của Hắc Sát giáo. Lúc trước hắn còn tưởng rằng muốn châm ngòi ly gián Hắc Sát giáo với Thiên Địa minh. Mà bây giờ hắn mới biết được Lục Lâm Thiên không phải đang lừa gạt hắn, tiền bối trong giáo tích đức a.

- Thật sao? Nếu xấu hổ không dám nhận thì đi chết đi.

Trong sát na này, một âm thanh lạnh lẽo như băng đột nhiên vang lên. Dưới vô số ánh mắt, Lục Lâm Thiên phất tay một cái, trong tay có một đạo quang mang màu vàng hóa thành chưởng ấn, tràn ngập Hoàng khí sắc bén, lạnh lẽo mà mênh mông.

Cùng một thời gian, chưởng ấn màu vàng trong tay Lục Lâm Thiên tựa như sấm sét mang theo khí tức sắc bén khiến cho người ta run rẩy. Tất cả đều cảm thấy trong lòng lạnh lẽo, linh hồn run run.

Phanh Phanh.

Cùng một thời gian, Phong Sát Đại Đế còn chưa kịp có phản ứng, đạo chưởng ấn này đã đánh xuống, dưới chưởng ấn, không gian bị nghiền nát, lộ ra quang mang đen kịt khiến cho tim đập nhanh.

Bằng mắt thường có thể thấy được thân thể Phong Sát Đại Đế hóa thành mảnh vỡ, linh hồn phân thân và hồn anh không có cơ hội chạy ra. Thậm chí còn chưa kịp có phản ứng đã tan thành mây khói.

Dùng thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại, dưới tình huống bất ngờ ra tay, lực lượng thời gian, không gian, giai vị, Kim Hoàng khí áp chế. Phong Sát Đại Đế cho dù có sẵn sàng chuẩn bị thì cũng bị miểu sát, huống chi là dưới tình huống Lục Lâm Thiên ra tay bất ngờ.

Nhìn thấy cảnh này, ánh mắt của tất cả mọi người biến đổi, kinh ngạc không thôi.

- Nếu như Hắc Sát giáo ngươi thực sự có giao tình với trưởng bối sư môn ta thì tha cho ngươi một mạng cũng không thành vấn đề. Chỉ tiếc Hắc Sát giáo ngươi còn không có cái phúc phận kia.

Trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên run lên, chắp tay lại. Đánh chết Phong Sát Đại Đế xong bộ dáng vẫn vô cùng nhàn nhã, dường như không quá đặt vào trong mắt.

Chương 3175: Ôn hương nhuyễn ngọc

- Lão tổ.

Một ít người Hắc Sát giáo đi theo đến đây lúc này mới phục hồi tinh thần lại, vẻ mặt kinh hãi.

- Tất cả chết đi.

Ánh mắt Lục Tâm Đồng lạnh lẽo không thôi, trong tay có khói độc lan tràn ra. Từng đạo điện mang màu xanh giống như tia chớp xuyên thủng không gian xuyên qua mi tâm của đám người Hắc Sát giáo còn lại. Trong chốc lát, tất cả người của Hắc Sát giáo đều vẫn lạc.

Cường giả Phi Linh môn thấy vậy lập tức phân phó đệ tử Phi Linh môn bên ngoài thu dọn thi thể, tất cả đều hoàn thành trong thời gian cực ngắn.

Hít.

Không ít cường giả ở đây đều hít sâu một hơi. Hai huynh muội Lục gia này không phải là dễ nói chuyện. Giờ phút này mọi người mới biết được Hắc Sát giáo này không phải thực sự có quan hệ với Lục Lâm Thiên. Xem ra Hắc Sát giáo nằm trong kế hoạch của Lục Lâm Thiên, luôn bị Lục Lâm Thiên dẫn mũi.

- Lục minh chủ, dùng sức một mình diệt Thiên Địa minh, mọi người chúng ta căn bản không xuất lực bao nhiêu, thế nhưng lại nhận được không ít chỗ tốt. Sau Đế giả triệu hoán, vạn nhất như trước đây, ta muốn tất cả các sơn môn lớn đều có truyền thừa. Mục tiêu của mọi người lúc trước đều đã đạt tới. Nhật Sát các ta không có bất kỳ ý kiến gì.

Lạc Kiến Hồng mở miệng đầu tiên nói, thân phận Lục Lâm Thiên ngày càng cao, xưng hô của hắn trong lúc vô hình đã biến hóa.

- Linh Thiên môn cũng không có ý kiến.

- Tinh Ngục các cũng không có ý kiến.

Cả đám sơn môn lần nữa gật đầu, Lục Lâm Thiên đã quyết định không cho phép bọn họ phản đối.

- Vậy thì cứ quyết định như vậy đi. Nếu như chư vị có thời gian thì mời ở lại Phi Linh môn một đoạn thời gian. Coi như để ta tận tình địa chủ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Ta còn phải đi tới Hắc Sát giáo, chư vị có thể chờ một lát, một lát nữa ta sẽ trở lại.

Lục Lâm Thiên dứt lời, thân ảnh đã lăng không biến mất trên đại điện, chỉ lưu lại một đạo âm thanh quanh quẩn trên đại điện:

- Hộ môn tôn sứ của Yêu đường, Vũ đường chuẩn bị tiếp thu tất cả địa bàn của Hắc Sát giáo. Người phản kháng giết không tha.

Trong đại điện, chúng cường giả nhìn ra bên ngoài đại điện, Lục Lâm Thiên hiện tại sợ rằng muốn đi tới Hắc Sát giáo đối phó với Cuồng Sát Đại đế kia. Tu vi của Cuồng Sát Đại Đế tuy rằng kém hơn Huyết Kiếm Đại Đế một chút, thế nhưng nhất định sẽ phải chết không hề nghi ngờ.

Chúng cường giả các sơn môn cười khổ, tăng thêm địa bàn của Hắc Sát giáo, về sau Phi Linh môn ở trong Cổ Vực và đại lục Linh Vũ đều có địa vị bá chủ. Có thể nói cả đại lục đều rơi vào trong tay Phi Linh môn. Từ cổ chí kim tới nay còn chưa có bất kỳ sơn môn nào có thể làm được như vậy.

Một lát sau, trong sơn mạch liên miên có hai đạo thân ảnh phá không bay đi. Một nam một nữ, nam mặc y phục màu xanh, khóe miệng lúc nào cũng treo nụ cười tà dị. Nữ tử mặc y phục trắng như tuyết, thân thể mềm mại vô song, hai người này chính là Lục Lâm Thiên và Bạch Linh.

Lục Lâm Thiên nhìn sơn mạch phía trước, mỉm cười quay đầu nói với Bạch Linh:

- Một mình ta tới đây là được rồi.

- Thiếp chỉ tới xem, không làm ảnh hưởng tới chàng đâu.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên, khẽ mỉm cười nói.

- Vậy nàng chờ ta một lát.

Lục Lâm Thiên dứt lời, thân thể dưới ánh mắt kinh ngạc của Bạch Linh không ngờ lại biến thành bộ dáng của Phong Sát Đại đế, độc nhất vô nhị, mà ngay cả khí tức linh hồn cũng không khác biệt.

- Đây là Tam Thần quyết mà chàng nói sao? Thật sự là kỳ lạ.

Bạch Linh biến sắc, trong lòng có chút khiếp sợ.

- Tam Thần Quyết vô cùng diệu dụng.

Lục Lâm Thiên cười cười, thân ảnh hóa thành một đạo lưu quang lập tức lướt về phía trước.

Bạch Linh nhìn phía trước, khẽ nở nụ cười yếu ớt, lúc trước ở trong mật địa của Vân Dương Tông nàng chưa từng nghĩ tới mình và Lục Lâm Thiên lại đi tới bước ngày hôm nay.

Phanh.

Không bao lâu, trong sơn mạch phía trước vang lên âm thanh trầm đục.

Bạch Linh do dự một lát, thân ảnh xinh đẹp bắn về phía trước. Trong một kiến trúc to lớn trên sơn mạch, thân ảnh xinh đẹp của Bạch Linh lần nữa xuất hiện trong một thạch động ở trong một ngọn núi khổng lồ.

Trong thạch động, Lục Lâm Thiên đang dùng trảo ấn đặt lên đỉnh đầu một lão giả, người này chính là Cuồng Sát lão tổ của Hắc Sát giáo.

Tiếng kêu thảm thiết của Cuồng Sát Đại Đế ngừng lại, toàn thân run rẩy, chân khí mênh mông trên người liên tục tràn vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Hồn anh và linh hồn phân thân cũng bị Lục Lâm Thiên thúc dục Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ.

Bạch Linh cũng không cảm thấy kỳ quái cho nên tiện tay bố trí một đạo cấm chế. Sau đó lẳng lặng đứng trong thạch động. Hơn mười thời thần sau, trong thạch động, Cuồng Sát Đại Đế kia đã hóa thành thây khô.

Lục Lâm Thiên thu thủ ấn lại, thôn phệ chân khí của một Vũ Đế nhị trọng cũng không ít.

HÍt.

Hít sâu một một hơi, Lục Lâm Thiên thì thào nói:

- Chỉ còn Linh Vũ giới.

- Linh Vũ giới che giấu vô cùng sâu. Lăng Thanh Tuyền lại là mẫu thân của Du Thược, tính ra quan hệ của Linh Vũ giới và chàng đủ sâu. Chàng định tính thế nào?

Bạch Linh bước lên phía trước, chậm rãi đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

- Đến lúc đó rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên nói, coi như hiện tại hắn có muốn đối phó với Linh Vũ giới sợ rằng rất khó làm. Hoàng tộc dường như cũng không muốn ra tay. Mà thực lực của hắn hiện tại không có cách nào đối phó với giới chủ Linh Vũ giới kia. Nếu như linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của hắn có thể khôi phục lại trạng thái toàn thịnh, hoặc là khôi phục một nửa, có lẽ có thể đối phó được với giới chủ Linh Vũ giới kia.

Trong mật địa Vạn Thú Tông, tuy rằng Thái Cổ U Minh Viêm khôi phục rất nhanh, thế nhưng muốn khôi phục tới trạng thái toàn thịnh sợ rằng không phải trong thời gian ngắn có thể làm được.

- Thật không biết những năm qua chàng còn làm bao nhiêu chuyện hoang đường nữa.

Bạch Linh liếc nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên sờ sờ mũi mình, ưỡn ngực nói:

- Không có a, kỳ thật ta rất thuần khiết.

- Không biết xấu hổ.

Bạch Linh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, trên dung nhan tuyệt mỹ có khí chất yêu mị như có như không, lười biến mà lại lạnh lẽo như băng, hấp dẫn thiên thành.

Lục Lâm Thiên nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ của Bạch Linh, y phục trắng như tuyệt, tư thái xinh đẹp, đường cong linh lung khiến cho tim người ta đập thình thịch. Thân thể hoàn mỹ kia hắn đã nhìn thấy hết một lần, khiến cho Lục Lâm Thiên không tự chủ được mà nở nụ cười tà dị.

Bạch Linh nhìn ánh mắt không có một chút ý tốt nào của Lục Lâm Thiên đang quét qua người mình, dường như có thể đoán được trong lòng Lục Lâm Thiên nghĩ gì cho nên lại trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, ra vẻ lạnh lùng uy nghiêm. Thế nhưng cặp môi đỏ mọng lại mím lại tạo thành đường vòng cung mê người.

- Ba năm sau chúng ta đều phải đi vào Thiên Trủng, tới lúc đó không biết còn sống hay không. Ta thật không hy vọng nàng và đám người Vô Song, Cảnh Văn đều đi vào trong đó.

Chương 3176: Bễ nghễ thiên hạ 3

- Linh Thiên môn tới bái phỏng Phi Linh môn.

- Vân Dương Tông tới bái phỏng Phi Linh môn.

Từng đạo âm thanh vang lên, cường giả của Linh Thiên môn và Vân Dương Tông đã tới nơi.

- Chúng ta đi nghênh đón cường giả Linh Thiên môn và Vân Dương Tông thôi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, khóe miệng mỉm cười, trường bào màu xanh vung lên, thân ảnh lập tức rời khỏi đại điện.

- Thiên Vân đảo tới bái phỏng Phi Linh môn.

- Nhật Sát các tới bái phỏng Phi Linh môn.

Trong Phi Linh môn, trong hai tòa đình viện nối tiếp nhau, bên trong có gần hai mươi cường giả Thiên Vân đảo. Trong tòa đình viện tinh xảo bên trái lúc này có mấy đạo thân ảnh xinh đẹp đang đứng. Trong phòng còn bố trí cấm chế của Đế giả.

Nhị nữ Kính Hoa, Thủy Nguyệt cũng ở bên trong. Kính Hoa mặc cung trang màu trắng nhạt, mái tóc búi lên cao, khí chất bất phàm. Thủy Nguyệt mặc một thân sa y, mái tóc xõa tung xuống vai, nhìn qua có vẻ ôn nhu, ưu nhã.

Bên người nhị nữ lúc này còn có Mộ Dung Lan Lan, Đạm Đài Tuyết Vi, Thanh Quán Tôn giả cùng với Đông Cung Huyên đeo khăn che mặt màu đỏ.

- Ài, ta thật không ngờ phụ thân Lục Kinh Vân lại là Lục Lâm Thiên. Khó trách ngươi lại nghĩ biện pháp đưa Lục Kinh Vân tới Phi Linh môn.

Thanh Quán Tôn giả mặc một bộ váy dài màu trắng, mái tóc đen như mực, làn da trắng như tuyết. Ánh mắt nhìn vào trên người Mộ Dung Lan Lan, ánh mắt khẽ than. Hai mắt sáng như nước, nhìn qua có chút vũ mị. Công pháp chủ yếu của Thiên Vân đảo chỉ thích hợp cho nữ tử tu luyện.

Cũng bởi vì nguyên nhân công pháp cho nên nữ tử Thiên Vân đảo nhìn qua đều vũ mị, hấp dẫn bất phàm, khiến cho tất cả nam tử trên đại lục theo đuổi không ít, đều cam nguyện quỳ gối dưới váy nữ đệ tử Thiên Vân đảo. Chỉ tiếc Thiên Vân đảo có đảo quy, người bên ngoài đừng mong có cơ hội yêu đương với đệ tử Thiên Vân đảo. Đặc biệt là đảo chủ thì càng không có bất kỳ cơ hội nào.

Cho nên lúc đầu Mộ Dung Lan Lan mang theo, vì giữ gìn hình tượng của Thiên Vân đảo, tăng thêm Mộ Dung Lan Lan được hai vị sư phụ yêu thương cho nên mới có thể tạo thành cục diện như ngày hôm nay. Người biết rõ việc này chỉ có mấy trưởng lão của Thiên Vân đảo mà thôi.

- Sư phụ...

Mộ Dung Lan Lan nhìn hai vị sư phụ, ánh mắt buồn rầu, không biết nên nói như thế nào. Lục Kinh Vân chính là con ruột của Lục Lâm Thiên, chuyện này đã không còn là bí mật trên đại lục. Chuyện lúc trước nàng dấu diếm Lục Kinh Vân cũng đã không thể che dấu mọi người được nữa.

Trong sáu người lúc này chỉ có ánh mắt Đạm Đài Tuyết Vi âm thầm mờ mịt, mấy ngày trước khi nàng biết rõ việc này tâm tình không có cách nào nói nên lời. Nàng thật không ngờ Lục Kinh Vân là cốt nhục của hắn, mà sư phụ và hắn lại...

Trong lòng nàng đã sớm khắc ghi thân ảnh nam tử mặc áo bào xanh kia. Bắt đầu từ lúc còn ở trên Bình Nham đảo, thân ảnh này càng ngày càng in sâu trong lòng nàng. Nàng biết rõ mình thân là đảo chủ Thiên Vân đảo, nhất định không có cách nào ở cùng một chỗ với hắn. Thế nhưng cho dù trước kia nàng có nghĩ như thế nào cũng thật không ngờ sư phụ lại có quan hệ kia với hắn.

Âm thầm than thở, trong đôi mắt xinh đẹp toát ra cảm giác tùy mị không nói nên lời. Dường như khiến cho người ta nhìn qua có cảm giác yêu thương, xinh đẹp mà không tầm thường. Nữ tử của Thiên Vân đảo mỗi một người đều bất phàm. Nàng thân là đảo chủ Thiên Vân đảo, càng là người nổi bật trong đám người Thiên Vân đảo, không dưới sư phụ nàng một chút nào.

- Chẳng lẽ Lục Lâm Thiên không biết Lục Kinh Vân là cốt nhục của ngươi sao?

Đông Cung Huyên nhìn Mộ Dung Lan Lan nói. Đôi mắt trên lớp khăn đỏ che mặt dường như có quang mang tràn ra, giống như có thể nhìn thấu linh hồn người khác, âm thanh lại có chút già nua.

- Hắn không biết, lúc trước hắn đang ở trong ảo cảnh mà đệ tử thi triển, thế nhưng không biết vì sao đệ tử cũng bị ảnh hưởng.

Đến bây giờ, Mộ Dung Lan Lan không có cách nào dấu diếm được nữa. Vốn bí mật này nàng định cả đời này không nói ra. Thế nhưng thật không ngờ hắn lại lĩnh ngộ thuộc tính mới tới đại thành. Trở thành Hoàng tộc, bí mật của Lục Kinh Vân cũng không có cách nào tiếp tục dấu diếm được nữa.

- Chuyện này cũng không trách ngươi được.

Ánh mắt Đông Cung Huyên dường như thoáng than thở một chút.

- Linh Vũ song tu, vũ giả sáu hệ, huyết mạch đời thứ hai của Hoàng tộc. Mới mười sáu tám tuổi mà đã là Vũ Tôn, Linh Tôn cửu trọng. Thiên phú và kỳ ngộ như vậy, nếu như lúc trước có thể ở lại Thiên Vân đảo có lẽ Thiên Vân đảo ta sẽ hưng thịnh.

Ánh mắt Kính Hoa trưởng lão cũng có chút cảm thán.

Nghe vậy Thanh Quán Tôn giả nhìn về phía Đông Cung Huyên, ánh mắt trầm xuống, Đông Cung Huyên không nói lời nào, khiến cho mọi người không có cách nào biết rõ suy nghĩ trong lòng nàng.

Thanh Quán Tôn giả bất đắc dĩ, lập tức nhìn qua Mộ Dung Lan Lan nói:

- Ngươi định làm như thế nào?

- Việc này dừng ở đây đi.

Thanh Quán Tôn giả vừa mới dứt lời, Đông Cung Huyên nói nhỏ. Dứt lời nàng cởi bỏ cấm chế Đế giả, thân ảnh rời khỏi đình viện.

Ánh mắt Mộ Dung Lan Lan khẽ đổi, hàm răng cắn cặp môi đỏ mọng. Đôi môi đỏ mọng so với hoa đào còn mê người hơn. Có lẽ đây đã là kết quả tốt nhất. Ít nhất Kinh Vân biết rõ phụ thân nó là ai, hắn cũng sắp sửa thành hôn.

Sáng sớm hôm sau, trong Phi Linh môn, tất cả cường giả của các sơn môn lớn hội tụ. Trong đại điện, lúc này người có thể tiến vào đại điện chỉ có thể là Tông chủ, Môn chủ các sơn môn lớn cùng cường giả Tôn cấp. Đám người Vân Khiếu Thiên, Lữ Chỉnh Cường, Đạm Đài Tuyết Vi, Dạ Vị Ương, Lạc Kiến Hồng, Kỷ Diệu Tông, Tiêu Dao VƯơng, Thiên Ưng câu tử đều ở bên trong.

Đương nhiên, lúc này cũng có người ngoài ở trong đại điện này. Giờ phút này ngồi ở trong hàng đầu Vân Dương Tông chính là Vũ trưởng lão Vũ Ngọc Tiền.

Nhìn thấy Vân Dương Tông mang theo Vũ Ngọc Tiền tới, Linh Thiên môn cùng các sơn môn lớn lập tức dùng ánh mắt mang theo sự khinh bỉ nhìn về phía Vân Khiếu Thiên. Mục đích ngày hôm nay tới đây mọi người đều biết rõ ràng. Vân Dương Tông mang theo Vũ Ngọc Tiền tới, mục đích đã vô cùng rõ ràng.

Mà tất cả các sơn môn lớn đều có cường giả Đế cấp tọa trấn. Người của Vân Dương Tông là Vân Thủy Đế Tiên, Linh Thiên môn là Linh Hạo Đại Đế. Thiên Vân đảo là Đông Cung Huyên đeo khăn che mặt kia.

Trong Phi Linh môn, lúc này người ngồi trong đại điện ngoại trừ Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng Đại Đế, Dương Quá, Lục Tâm Đồng ra còn có Cực Lạc Tam Quỷ, Thiên Địa nhị lão, Kim Huyền. Bách Biến Tôn giả Khiên Bách BIến. Hắc Vũ, Long Linh, Bàn Hủy, Độc Long, Hỏa Sí Tôn giả, hơn chục siêu cấp cường giả.

Có thể nói thực lực của Phi Linh môn hiện tại có thể quét ngang cả

Đế Đạo minh cũng không phải nói suông. Huống chi lúc này còn có cường giả Thánh Linh giáo như Bạch Long Đại đế, Khổng Tước Tôn giả, Thánh Pháp Thiên Tôn TIết Linh Phượng, Thánh Linh Thiên Tôn Tập Hạo Nhiên cùng với mấy cường giả Tôn cấp khác.

Chương 3177: Tính toán riêng của bản thân 1

Tất cả cường giả của các sơn môn lớn hội tụ, vừa tới Phi Linh môn lập tức nhìn về phía người Phi Linh môn rồi tặc lưỡi. Tất cả cường giả của các sơn môn lớn đều có thể cảm nhận được rõ ràng thực lực của các cường giả Phi Linh môn trong thời gian ngắn đã tăng vọt không ít. Chỉ cường giả Tôn cấp cửu trọng và bát giai hậu kỳ đỉnh phong hiện tại trong Phi Linh môn cũng có một bó to. Mà lúc trước khi đối phó với Thiên Kiếm môn, Phi Linh môn còn chưa có thực lực khủng bố như vậy.

Chỉ có một khả năng, trong khoảng thời gian ngắn người Phi Linh môn đều nhận được chỗ tốt cực lớn. Lúc này mới có thể trong thời gian ngắn có tiến bộ khủng bố như vậy. Thực lực của tất cả cường giả đều tăng vọt. Đây tuyệt đối là nhận được chỗ tốt cực lớn, bằng không tuyệt đối không có khả năng tăng thực lực mạnh mẽ như vậy.

Trong đại điện, Lục Lâm Thiên ngồi trên chủ vị, trên người còn có hoàng giả chi khí, khí thế bễ nghễ thiên hạ vô hình lan tràn, khiến cho mọi người run sợ. Trong lòng như có tảng đá đè nặng, uy áp mạnh mẽ bực này không có cách nào khu trừ.

Tất cả Đế giả ở đây không có ai nghĩ rằng Lục Lâm Thiên không có tư cách này. Vị trí đầu não trên đại lục cũng chỉ có một mình Lục Lâm Thiên mới có tư cách đảm nhận. Người thành niên này trong khoảng thời gian ngắn đã đạt tới độ cao tuyệt đối.

Thiên Vân đảo, trong đội hình Thánh Linh cốc, Mộ Dung Lan Lan, Đạm Đài Tuyết Vi, Dạ Vị Ương, ba nữ nhân nhìn nam tử mặc trường bào màu xanh ngồi trên chủ vị, đôi mắt xinh đẹp khẽ biến đổi, trong lòng suy nghĩ thứ gì không rõ.

Lục Lâm Thiên nhìn qua mọi người, lần này tất cả các sơn môn lớn hội tụ tới Phi Linh môn, không ngờ tất cả Đế giả tự mình tới, đủ để đại biểu cho tầm quan trọng của lần hội tụ này.

- Những lời dài dòng ta sẽ không nói, lần này chư vị tới đây có lẽ đều vì địa bàn của các sơn môn lớn trong Thiên Địa minh. Có chuyện gì cứ nói thẳng, không cần khách khí.

Lục Lâm Thiên nói, âm thanh tuy nhỏ, thế nhưng rơi vào trong tai tất cả cường giả lại khiến cho mọi người có cảm giác linh hồn chấn động, khí thế bá đạo lạnh lẽo.

- Lâm Thiên, mọi người tới Phi Linh môn đương nhiên lấy con làm chủ. Tuy rằng Dương Đỉnh Thiên lão tổ của Vân Dương Tông ta ngăn chặn Huyết Kiếm Đại đế kia, nhưng Thiên Địa minh bị tiêu diệt đều do công chủ yếu của con. Cho nên tất cả do con làm chủ, ta thấy mọi người cũng không có ý kiến.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên xoay chuyển, lập tức đứng dậy thi lễ với bốn phía, dù sao trong các sơn môn lớn đều có Đế giả, cũng không mất đi lễ nghĩa.

- Lão hồ ly.

Vân Khiếu Thiên nói xong, không ít ánh mắt lập tức nhìn về phía Vân Khiếu Thiên. Lời nói của Vân Khiếu Thiên tuy rằng chân thực, thế nhưng ý tứ trong đó mọi người đều hiểu rõ. Tiêu diệt Thiên Địa minh, Dương Đỉnh Thiên của Vân Dương Tông cũng xuất lực. Mặc dù chỉ ngăn chặn Huyết Kiếm Đại Đế kia nhưng cũng là mấu chốt. Không có Dương Đỉnh Thiên ở đó, kết quả tất nhiên phiền phức hơn nhiều.

Ý tứ của Vân Khiếu Thiên lúc này rất rõ ràng, hắn chỉ muốn nhận được chỗ tốt nhiều hơn mà thôi. Tiêu diệt Thiên Địa minh, cũng chỉ có Vân Dương Tông xuất ra một ít khí lực.

- Bằng không tất cả mọi người nói qua một chút, một mình ta nói sợ rằng không tốt lắm.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chậm rãi đảo qua mọi người, nhìn phản ứng của mọi người.

- Đại ca, huynh dùng sức một mình tiêu diệt mấy ngàn cường giả Theien Địa minh, mấy chục Đế giả Thiên Địa minh cũng chết trong tay huynh. Muội thấy lúc này huynh lên tiếng không có gì là không đúng cả.

Lục Tâm Đồng lạnh nhạt quét qua đại điện, trong mắt rõ ràng hiện lên ý tứ cảnh cáo. Nếu ai không phục thì có thể tiến lên. Trong lòng nàng, cả Thiên Địa minh đều do ca ca nàng đối phó. Lúc này ca ca phân chia đương nhiên đủ phục chúng.

Mắt nhìn Lục Tâm Đồng, ánh mắt mọi người khẽ đổi, giờ phút này không có bất kỳ ai dám xem thường đối với Lục Tâm Đồng, Độc Linh Ma Nữ này cũng không phải dễ đối phó, tuy rằng chỉ có tu vi Linh Đế nhất trọng, thế nhưng một khi chân chính động thủ, mọi người đều biết Đế giả nhị trọng bình thường cũng không có cách nào làm gì được nàng.

Huống chi lúc trước cũng có không ít người tận mắt nhìn thấy Lục Tâm Đồng và Dương Quá dựa vào một kiện thần khí hình khải giáp có thể chống lại Đế giả tự bạo. Tuổi của Lục Tâm Đồng không lớn lắm, thế nhưng tuyệt đối là người không dễ chọc.

- Tâm Đồng cô nương nói đúng, việc này lấy Lục minh chủ làm chủ, đương nhiên không thành vấn đề. Tiêu diệt Thiên Địa minh toàn bộ đều do công lao của Lục minh chủ. Lục minh chủ gần đây vô cùng công bằng, ta nghĩ Thiên Vân đảo ta không có dị nghị gì. Tất cả đều nghe theo sự sắp xếp của Lục minh chủ.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn về phía Đông Cung Huyên, Thanh Quán Tôn giả rồi mở miệng đầu tiên.

- Nhật Sát các ta cũng không có ý kiến.

- Linh Thiên môn cũng không có ý kiến.

Thiên Vân đảo tỏ thái độ, tất cả các sơn môn lớn đều gật đầu phụ họa, có ai dám có ý kiến cơ chứ? Lục Lâm Thiên dùng sức một mình tiêu diệt Thiên Địa minh, hiện tại bọn họ không còn lời gì để nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua người Đạm Đài Tuyết Vi, lập tức nhìn vào người Mộ Dung Lan Lan, không biết tại sao mỗi lần nhìn thấy Mộ Dung Lan Lan trong lòng Lục Lâm Thiên đều xao động.

- Vậy thì ta sẽ không khách khí nữa.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới nhìn qua mọi người, cũng không có khách khí. Thế giới này thực lực vi tôn, mọi người bây giờ nghe hắn phân phó là do thực lực của hắn đã đủ chấn nhiếp tất cả mọi người.

Lại nói mặt mũi, Lục Lâm Thiên tự biết chỉ bằng vào một chút mặt mũi đơn thuần thì lúc này cũng không đáng nhắc tới. Cho nên hắn cũng không cần cho bọn họ quá nhiều mặt mũi. Cường giả vi tôn, đây là đạo lý ngàn năm không đổi.

- Trong tay tất cả các sơn môn lớn có lẽ đều có địa bàn của bản thân. Ta cũng không muốn quá phiền phức. Hiện tại tất cả các địa bàn trong tay mọi người thì cứ xác nhập vào trong sơn môn mọi người. Việc này cứ quyết định như vậy, ta thấy mọi người không có ý kiến gì đúng không?

Lục Lâm Thiên dứt lời, cũng không cho mọi người lên tiếng. Tất cả địa bàn mà các sơn môn lớn chiếm cứ Lục Lâm Thiên đã biết được. Sau khi Thiên Địa minh bị diệt, tất cả các sơn môn lớn đều nhanh chóng đi chiếm địa bàn. Mà ngay cả Thánh Linh cốc, Tiêu Dao Bang và Thiên Ưng Lâu cũng có thu hoạch. Đương nhiên so với sơn môn như Vân Dương Tông và Linh Thiên môn thì kém hơn một chút.

Đương nhiên, thu hoạch bên trong, trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ. Phi Linh môn và Thánh Linh giáo trong Đông Hải cũng kiếm được chén canh. Trong Cổ Vực, địa bàn vốn do Lan Lăng sơn trang khống chế hiện tại đã là của Phi Linh môn.

Trên đại lục Linh Vũ, hiện tại Phi Linh môn khống chế địa bàn Huyền Sơn môn do Đoan Mộc Hồng Chí quét sạch. Cuối cùng còn có Địa Linh tông mà Đoan Mộc Hồng Chí cùng Niếp Phong liên thủ quét sạch.

Chương 3178: Tính toán riêng của bản thân 2

Dứt lời, ánh mắt Đế giả các sơn môn lớn biến đổi, sắc mặt Vân Khiếu Thiên đen lại, trong lòng của hắn rất rõ. Trước đó Phi Linh môn phái ra Niếp Phong và Đoan Mộc Hồng Chí, không nói tới việc đoạt địa bàn của Lan Lăng sơn trang, chỉ trên đại lục Linh Vũ, ngay cả Huyền Sơn môn và Địa Linh tông hiện tại cũng là địa bàn của Phi Linh môn.

Mà đổi lại, lúc trước Phi Linh môn một mình diệt Vạn Thú Tông, địa bàn Vạn Thú Tông tự nhiên đã sớm bị người Phi Linh môn âm thầm tiếp quản. Còn lại Thiên Kiếm môn, lúc trước Huyết Kiếm Đại Đế vẫn còn, địa bàn Thiên Kiếm môn cũng không có ai dám động vào. Huyết Kiếm Đại Đế dù sao cũng không dễ chọc.

Mà cuối cùng Huyết Kiếm Đại Đế bị giới chủ Linh Vũ giới mang đi. Người Phi Linh môn lập tức tiếp quản cơ hồ tất cả địa bàn của Thiên Kiếm môn. Cho dù Vân Dương Tông và Linh Thiên môn đã sớm sắp xếp cường giả trong môn tùy thời tiếp quản Thiên Kiếm môn, thế nhưng thật không ngờ Phi Linh môn không biết sắp xếp từ lúc nào, đã tiếp quản từng tòa đại thành rồi tiếp quản cả Thiên Kiếm môn.

Vân Dương Tông và Linh Thiên môn chậm chân hơn một chút, chỉ cướp đoạt được vài tòa đại thành mà thôi.

Tam tông Tứ môn trên đại lục, Vân Khiếu Thiên còn suy nghĩ, đến lúc đó Vân Dương Tông của hắn có thể độc tôn. Ít nhất có thể chiếm cứ hơn nửa trên đại lục Linh Vũ. Thuận tay còn có thể kiếm được một chút canh trên Đông Hải và Cổ Vực.

Thế nhưng Vân Khiếu Thiên thật không ngờ, hiện tại Phi Linh môn khống chế bốn sơn môn trên đại lục linh Vũ. Thu hoạch so với Vân Dương Tông còn lớn hơn.

- Tiểu tử thật là hung ác.

Vân Khiếu Thiên sững sờ, lập tức nở nụ cười khổ, có chút bất đắc dĩ. Khẩu vị và bản tính của tên con rể này hắn hiểu rõ. Lúc này lời đã nói ra, đồ vật tới trong miệng tiểu tử này làm sao có thể bắt tiểu tử này nhổ ra được. Vốn hắn còn cho rằng mọi người tới đây thương nghị một lát, có thân phận nhạc phụ đại nhân như hắn, còn có sư huynh Vũ Ngọc Tiền, có thể chiếm thêm một chút tiện nghi. Ai ngờ tiểu tử này lại độc tài chiếm trọn a.

Mọi người nhìn nhau, dường như cũng muốn nhìn xem có ai phản đối hay không. Dù sao địa bàn mà Phi Linh môn chiếm cứ đã tới tình trạng khủng bố. Đông Hải, Cổ Vực, đại lục Linh Vũ. Hiện tại địa bàn của Phi Linh môn vô cùng bao la.

Những địa bàn này tuy rằng mọi người hâm mộ, ghen ghét, thế nhưng cũng biết đây là do Lục Lâm Thiên dùng thực lực đoạt được. Bọn họ không góp một chút công sức nào. Thế nhưng trong lòng mọi người không khỏi lo lắng, sau này Phi Linh môn phát triển, tăng thêm Lục gia chính là Hoàng tộc, còn có Thánh Linh giáo, Thánh Linh cốc tương trợ, tuyệt đối khủng bố. Có lẽ sau Đế giả triệu hoán, dùng thực lực của Phi Linh môn hiện tại, Phi Linh môn muốn xâm chiếm tất cả các sơn môn cũng không phải là không được.

Vì sơn môn, cho nên tất cả mọi người không khỏi cân nhắc chuyện sau này. Thế nhưng lại không ai dám làm chim đầu đàn. Tất cả đều muốn nhìn một chút, có người nào đứng ra hay không.

- Chư vị tiền bối, chưởng môn, mọi người có lẽ không có ý kiến gì chứ? Nếu như có thì có thể nói ra một chút.

Lục Tâm Đồng nhìn sắc mặt mọi người, bàn tay nắm lấy góc áo, ánh mắt lạnh lùng quét qua mọi người. Rõ ràng có ý tứ cảnh cáo, chuyện này khiến cho mọi người đành chịu. Hai huynh muội này kẻ tung người hứng, căn bản không cho mọi người có cơ hội ý kiến, rõ ràng đã quyết định từ trước.

- Hắc Sát giáo ta không có bất kỳ ý kiến gì.

Người của Hắc Sát giáo tới đây chính là Phong Sát Đại Đế, trước đó các sơn môn lớn cướp đoạt chỗ tốt Hắc Sát giáo dường như tự mình biết mình cho nên không có bất kỳ động tác nào. Chỉ trông coi địa bàn của mình mà thôi.

- Phong Sát tiền bối đồng ý, chẳng lẽ mọi người lại có ý kiến hay sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, từ từ đứng dậy, chậm rãi đi xuống phía dưới. Trên người trong lúc vô hình có khí tức như ẩn như hiện lan tràn ra. Dường như vô tình, lại giống như cố ý khuếch tán.

Lập tức mọi người trong đại điện đều cảm nhận được uy áp cực lớn. Ánh mắt biến hóa, có lẽ mọi người thật không ngờ lúc này Lục Lâm Thiên lại dùng thủ đoạn mạnh mẽ như vậy.

- Phong Sát tiền bối, theo ta được biết lần này Hắc Sát giáo cũng không đạt được chỗ tốt gì. Bằng không Phi Linh môn ta sẽ cho Hắc Sát giáo mấy đại thành, được không?

Lục Lâm Thiên không để ý tới ánh mắt của mọi người, đi qua mọi người rồi đi tới bên cạnh Phong Sát Đại đế.

- Lục minh chủ khách khí rồi, nếu không phải tiền bối của Hắc Sát giáo ta có quan hệ với sư môn của Lục minh chủ. Hắc Sát giáo ta sợ rằng lúc này đã không còn trên hậu thế. Lục minh chủ lại cho chúng ta mấy đại thành, Hắc Sát giáo xấu hổ không dám nhận.

Khuôn mặt Phong Sát Đại Đế hơi trắng, người mặc y phục màu trắng giống như Bạch Vô Thường từ cửu u địa ngục. Toàn thân lan tràn ra sát khí nhàn nhạt. Thế nhưng lúc này thấy Lục Lâm Thiên tới trước mặt lại có cảm giác được sủng ái mà lo sợ, cho nên vội vàng đứng dậy, vẻ mặt cung kính.

Phong Sát Đại Đế không ngờ tới tiền bối của Hắc Sát giáo lại thật sự có quan hệ với Lục Lâm Thiên cho nên mới giữ được cơ nghiệp ngàn năm của Hắc Sát giáo. Lúc trước hắn còn tưởng rằng muốn châm ngòi ly gián Hắc Sát giáo với Thiên Địa minh. Mà bây giờ hắn mới biết được Lục Lâm Thiên không phải đang lừa gạt hắn, tiền bối trong giáo tích đức a.

- Thật sao? Nếu xấu hổ không dám nhận thì đi chết đi.

Trong sát na này, một âm thanh lạnh lẽo như băng đột nhiên vang lên. Dưới vô số ánh mắt, Lục Lâm Thiên phất tay một cái, trong tay có một đạo quang mang màu vàng hóa thành chưởng ấn, tràn ngập Hoàng khí sắc bén, lạnh lẽo mà mênh mông.

Cùng một thời gian, chưởng ấn màu vàng trong tay Lục Lâm Thiên tựa như sấm sét mang theo khí tức sắc bén khiến cho người ta run rẩy. Tất cả đều cảm thấy trong lòng lạnh lẽo, linh hồn run run.

Phanh Phanh.

Cùng một thời gian, Phong Sát Đại Đế còn chưa kịp có phản ứng, đạo chưởng ấn này đã đánh xuống, dưới chưởng ấn, không gian bị nghiền nát, lộ ra quang mang đen kịt khiến cho tim đập nhanh.

Bằng mắt thường có thể thấy được thân thể Phong Sát Đại Đế hóa thành mảnh vỡ, linh hồn phân thân và hồn anh không có cơ hội chạy ra. Thậm chí còn chưa kịp có phản ứng đã tan thành mây khói.

Dùng thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại, dưới tình huống bất ngờ ra tay, lực lượng thời gian, không gian, giai vị, Kim Hoàng khí áp chế. Phong Sát Đại Đế cho dù có sẵn sàng chuẩn bị thì cũng bị miểu sát, huống chi là dưới tình huống Lục Lâm Thiên ra tay bất ngờ.

Nhìn thấy cảnh này, ánh mắt của tất cả mọi người biến đổi, kinh ngạc không thôi.

- Nếu như Hắc Sát giáo ngươi thực sự có giao tình với trưởng bối sư môn ta thì tha cho ngươi một mạng cũng không thành vấn đề. Chỉ tiếc Hắc Sát giáo ngươi còn không có cái phúc phận kia.

Trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên run lên, chắp tay lại. Đánh chết Phong Sát Đại Đế xong bộ dáng vẫn vô cùng nhàn nhã, dường như không quá đặt vào trong mắt.

Chương 3179: Ôn hương nhuyễn ngọc

- Lão tổ.

Một ít người Hắc Sát giáo đi theo đến đây lúc này mới phục hồi tinh thần lại, vẻ mặt kinh hãi.

- Tất cả chết đi.

Ánh mắt Lục Tâm Đồng lạnh lẽo không thôi, trong tay có khói độc lan tràn ra. Từng đạo điện mang màu xanh giống như tia chớp xuyên thủng không gian xuyên qua mi tâm của đám người Hắc Sát giáo còn lại. Trong chốc lát, tất cả người của Hắc Sát giáo đều vẫn lạc.

Cường giả Phi Linh môn thấy vậy lập tức phân phó đệ tử Phi Linh môn bên ngoài thu dọn thi thể, tất cả đều hoàn thành trong thời gian cực ngắn.

Hít.

Không ít cường giả ở đây đều hít sâu một hơi. Hai huynh muội Lục gia này không phải là dễ nói chuyện. Giờ phút này mọi người mới biết được Hắc Sát giáo này không phải thực sự có quan hệ với Lục Lâm Thiên. Xem ra Hắc Sát giáo nằm trong kế hoạch của Lục Lâm Thiên, luôn bị Lục Lâm Thiên dẫn mũi.

- Lục minh chủ, dùng sức một mình diệt Thiên Địa minh, mọi người chúng ta căn bản không xuất lực bao nhiêu, thế nhưng lại nhận được không ít chỗ tốt. Sau Đế giả triệu hoán, vạn nhất như trước đây, ta muốn tất cả các sơn môn lớn đều có truyền thừa. Mục tiêu của mọi người lúc trước đều đã đạt tới. Nhật Sát các ta không có bất kỳ ý kiến gì.

Lạc Kiến Hồng mở miệng đầu tiên nói, thân phận Lục Lâm Thiên ngày càng cao, xưng hô của hắn trong lúc vô hình đã biến hóa.

- Linh Thiên môn cũng không có ý kiến.

- Tinh Ngục các cũng không có ý kiến.

Cả đám sơn môn lần nữa gật đầu, Lục Lâm Thiên đã quyết định không cho phép bọn họ phản đối.

- Vậy thì cứ quyết định như vậy đi. Nếu như chư vị có thời gian thì mời ở lại Phi Linh môn một đoạn thời gian. Coi như để ta tận tình địa chủ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Ta còn phải đi tới Hắc Sát giáo, chư vị có thể chờ một lát, một lát nữa ta sẽ trở lại.

Lục Lâm Thiên dứt lời, thân ảnh đã lăng không biến mất trên đại điện, chỉ lưu lại một đạo âm thanh quanh quẩn trên đại điện:

- Hộ môn tôn sứ của Yêu đường, Vũ đường chuẩn bị tiếp thu tất cả địa bàn của Hắc Sát giáo. Người phản kháng giết không tha.

Trong đại điện, chúng cường giả nhìn ra bên ngoài đại điện, Lục Lâm Thiên hiện tại sợ rằng muốn đi tới Hắc Sát giáo đối phó với Cuồng Sát Đại đế kia. Tu vi của Cuồng Sát Đại Đế tuy rằng kém hơn Huyết Kiếm Đại Đế một chút, thế nhưng nhất định sẽ phải chết không hề nghi ngờ.

Chúng cường giả các sơn môn cười khổ, tăng thêm địa bàn của Hắc Sát giáo, về sau Phi Linh môn ở trong Cổ Vực và đại lục Linh Vũ đều có địa vị bá chủ. Có thể nói cả đại lục đều rơi vào trong tay Phi Linh môn. Từ cổ chí kim tới nay còn chưa có bất kỳ sơn môn nào có thể làm được như vậy.

Một lát sau, trong sơn mạch liên miên có hai đạo thân ảnh phá không bay đi. Một nam một nữ, nam mặc y phục màu xanh, khóe miệng lúc nào cũng treo nụ cười tà dị. Nữ tử mặc y phục trắng như tuyết, thân thể mềm mại vô song, hai người này chính là Lục Lâm Thiên và Bạch Linh.

Lục Lâm Thiên nhìn sơn mạch phía trước, mỉm cười quay đầu nói với Bạch Linh:

- Một mình ta tới đây là được rồi.

- Thiếp chỉ tới xem, không làm ảnh hưởng tới chàng đâu.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên, khẽ mỉm cười nói.

- Vậy nàng chờ ta một lát.

Lục Lâm Thiên dứt lời, thân thể dưới ánh mắt kinh ngạc của Bạch Linh không ngờ lại biến thành bộ dáng của Phong Sát Đại đế, độc nhất vô nhị, mà ngay cả khí tức linh hồn cũng không khác biệt.

- Đây là Tam Thần quyết mà chàng nói sao? Thật sự là kỳ lạ.

Bạch Linh biến sắc, trong lòng có chút khiếp sợ.

- Tam Thần Quyết vô cùng diệu dụng.

Lục Lâm Thiên cười cười, thân ảnh hóa thành một đạo lưu quang lập tức lướt về phía trước.

Bạch Linh nhìn phía trước, khẽ nở nụ cười yếu ớt, lúc trước ở trong mật địa của Vân Dương Tông nàng chưa từng nghĩ tới mình và Lục Lâm Thiên lại đi tới bước ngày hôm nay.

Phanh.

Không bao lâu, trong sơn mạch phía trước vang lên âm thanh trầm đục.

Bạch Linh do dự một lát, thân ảnh xinh đẹp bắn về phía trước. Trong một kiến trúc to lớn trên sơn mạch, thân ảnh xinh đẹp của Bạch Linh lần nữa xuất hiện trong một thạch động ở trong một ngọn núi khổng lồ.

Trong thạch động, Lục Lâm Thiên đang dùng trảo ấn đặt lên đỉnh đầu một lão giả, người này chính là Cuồng Sát lão tổ của Hắc Sát giáo.

Tiếng kêu thảm thiết của Cuồng Sát Đại Đế ngừng lại, toàn thân run rẩy, chân khí mênh mông trên người liên tục tràn vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Hồn anh và linh hồn phân thân cũng bị Lục Lâm Thiên thúc dục Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ.

Bạch Linh cũng không cảm thấy kỳ quái cho nên tiện tay bố trí một đạo cấm chế. Sau đó lẳng lặng đứng trong thạch động. Hơn mười thời thần sau, trong thạch động, Cuồng Sát Đại Đế kia đã hóa thành thây khô.

Lục Lâm Thiên thu thủ ấn lại, thôn phệ chân khí của một Vũ Đế nhị trọng cũng không ít.

HÍt.

Hít sâu một một hơi, Lục Lâm Thiên thì thào nói:

- Chỉ còn Linh Vũ giới.

- Linh Vũ giới che giấu vô cùng sâu. Lăng Thanh Tuyền lại là mẫu thân của Du Thược, tính ra quan hệ của Linh Vũ giới và chàng đủ sâu. Chàng định tính thế nào?

Bạch Linh bước lên phía trước, chậm rãi đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

- Đến lúc đó rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên nói, coi như hiện tại hắn có muốn đối phó với Linh Vũ giới sợ rằng rất khó làm. Hoàng tộc dường như cũng không muốn ra tay. Mà thực lực của hắn hiện tại không có cách nào đối phó với giới chủ Linh Vũ giới kia. Nếu như linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của hắn có thể khôi phục lại trạng thái toàn thịnh, hoặc là khôi phục một nửa, có lẽ có thể đối phó được với giới chủ Linh Vũ giới kia.

Trong mật địa Vạn Thú Tông, tuy rằng Thái Cổ U Minh Viêm khôi phục rất nhanh, thế nhưng muốn khôi phục tới trạng thái toàn thịnh sợ rằng không phải trong thời gian ngắn có thể làm được.

- Thật không biết những năm qua chàng còn làm bao nhiêu chuyện hoang đường nữa.

Bạch Linh liếc nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên sờ sờ mũi mình, ưỡn ngực nói:

- Không có a, kỳ thật ta rất thuần khiết.

- Không biết xấu hổ.

Bạch Linh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, trên dung nhan tuyệt mỹ có khí chất yêu mị như có như không, lười biến mà lại lạnh lẽo như băng, hấp dẫn thiên thành.

Lục Lâm Thiên nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ của Bạch Linh, y phục trắng như tuyệt, tư thái xinh đẹp, đường cong linh lung khiến cho tim người ta đập thình thịch. Thân thể hoàn mỹ kia hắn đã nhìn thấy hết một lần, khiến cho Lục Lâm Thiên không tự chủ được mà nở nụ cười tà dị.

Bạch Linh nhìn ánh mắt không có một chút ý tốt nào của Lục Lâm Thiên đang quét qua người mình, dường như có thể đoán được trong lòng Lục Lâm Thiên nghĩ gì cho nên lại trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, ra vẻ lạnh lùng uy nghiêm. Thế nhưng cặp môi đỏ mọng lại mím lại tạo thành đường vòng cung mê người.

- Ba năm sau chúng ta đều phải đi vào Thiên Trủng, tới lúc đó không biết còn sống hay không. Ta thật không hy vọng nàng và đám người Vô Song, Cảnh Văn đều đi vào trong đó.

Chương 3180: Ngũ Hành Đại Đế 1

Lục Lâm Thiên khẽ than, Đế gải triệu hoán, dữ nhiều lành ít, sinh tử khó dò, trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này không có một chút nắm chắc nào.

- Chung quy vẫn phải đối mặt.

Hai hàng lông mi như lá liễu của Bạch Linh nhíu lại, trong mắt có chút lạnh lùng, uy nghiêm, nàng cười nhạt một tiếng rồi nói:

- Còn ba năm a. Huống chi cũng không phải hoàn toàn không có cơ hội. Không phải chàng nói sư phụ chàng cùng với Bất Bại Kiếm Đế cũng có thể thoát thân ra hay sao? Có lẽ chúng ta còn có cơ hội cũng không biết chừng.

- Chỉ mong là như vậy.

Lục Lâm Thiên nói.

- Thiếp tin chàng nhất định có thể làm được.

Đôi mắt xinh đẹp của Bạch Linh nhếch lên, đẹp tới mức khiến cho người ta khó thở. Thân ảnh mềm mại, uyển chuyển giống như một đóa hoa tuyết liên màu trắng, nở rộ ở trong thiên địa này khiến cho thạch động này như sáng hẳn lên.

Nhìn thân ảnh tuyệt mỹ này, Lục Lâm Thiên nhìn tới thần thần, khóe miệng nhếch lên nở nụ cười tà dị, sau đó lập tức ôm nữ tử trước mặt vào trong ngực.

- Chàng nghĩ kỹ chưa?

Bạch Linh lên tiếng, nhìn Lục Lâm Thiên, trên khuôn mặt tuyệt mỹ kia không tự chủ được mà đỏ ửng. Hai người đứng ôm nhau, nàng có thể cảm giác được giờ phút này giữa h.ai chân Lục Lâm Thiên có một vật cưng cứng đang bắt đầu quấy rối nàng.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, da mặt hắn đã sớm dày như tường thành, cho nên không để ý mà nói:

- Làm nữ nhân của ta đi.

- Sắc đảm của chàng càng lúc càng lớn, đừng nghĩ thiếp không biết. Năm đó đối với thiếp chàng cũng từng có ý xấu. Bất quá năm đó chàng trung thực hơn nhiều.

Gò má Bạch Linh ửng đỏ, càng kiều diễm động lòng người. Nhìn Lục Lâm Thiên, gần trong gang tấc, ánh mắt nàng không tự chủ được mà mê ly.

- Ha ha, thật không, vậy thì hiện tại lá gan của ta còn lớn hơn.

Lục Lâm Thiên cười ha hả, nhìn nữ tử tuyệt mỹ trước mặt, gò má đỏ bừng, làn da trắng như tuyết, vũ mị hấp dẫn, lại cao quý xuất trần, giống như tiên tử hạ phàm nhân gian. Giống như thần nữ cao ngạo đứng trong thiên địa. Không có một nữ nhân nào có thể so sánh được với nàng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngây ngốc, tim đập nhanh hơn. Giờ phút này hắn đã cảm giác được thân thể mềm mại trong lòng mình đã bắt đầu run rẩy nhè nhẹ, khuôn mặt đỏ bừng. Ánh mắt mê ly, đối với Lục Lâm Thiên mà nói, đây là sự mê hoặc khó có thể ngăn cản. Bàn tay lập tức siết chặt thân thể mềm mại này vào trong lòng, cái đầu cúi xuống.

Bạch Linh hơi giãy dụa, thế nhưng không trốn thoát được khỏi hai tay của Lục Lâm Thiên rồi lập tức đáp lại. Bốn môi hòa quyện, đáp lại bản năng của mình.

Lục Lâm Thiên ôm chặt thân thể mềm mại như bông này, cái lưỡi thơm tho cùng với mùi hương nhàn nhạt kia như thấm đậm nhân tâm khiến cho người ta say mê.

Nữ tử như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi nhớ tới thời điểm mà hai người mới gặp gỡ trong mật địa của Vân Dương Tông. Dung nhan tuyệt mỹ khiến cho Lục Lâm Thiên giật nảy mình, mà cuối cùng lại biến thành hiện tại, hấp dẫn, yêu mị chúng sinh.

Giờ khắc này sâu trong lòng Lục Lâm Thiên đã có thân thể xinh đẹp này. Lúc này hai tay đang ôm nữ tử xinh đẹp, mê người giống như tiên tử này lại khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác giống như đang nằm mơ.

- Năm đó ta đã từng muốn để cho nàng trở thành nữ nhân của ta.

Bốn bờ môi rời nhau, hai mắt Lục Lâm Thiên như phún lửa, khẽ nói nhỏ bên cái tai xinh xắn.

- Thϊếp biết ngay sắc đảm của chàng không nhỏ mà. Sớm biết như vậy năm đó thϊếp nên thu thập chàng sớm.

Ánh mắt Bạch Linh giống như phẫn nộ, thế nhưng trong lòng lại rung động, nụ cười ngọt ngào giống như được ăn mật ngọt, rung động lòng người khiến cho người ta khó có thể kiềm chế.

- Có nàng, có Vô Song, Cảnh Văn và mấy vị hồng nhan làm bạn, kiếp này Lục Lâm Thiên ta không cầu gì hơn nữa.

Nhìn qua nữ tử rung động lòng người này, Lục Lâm Thiên lập tức có cảm giác máu tươi sôi trào. Thứ dưới bụng càng thẳng hơn giống như đang chống vào giữa cặp đùi thon thả của Bạch Linh, cách một lớp y phục thế nhưng cũng khiến cho khuôn mặt Bạch Linh ngày càng ửng đỏ.

Đôi tay của Lục Lâm Thiên giờ phút này cũng không nhàn rỗi, đang không ngừng xo,a nắn bờ m,ông khiến cho Bạch Linh run rẩy một hồi, lập tức ngã vào trong lòng của Lục Lâm Thiên.

Nữ tử giống như tiên tử lạnh lùng uy nghiêm, khiến cho không ai dám khinh nhờn giờ phút này lại ngã vào trong ngực của Lục Lâm Thiên. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên có kɧoái ©ảʍ chinh phục. Hai tay không ngừng vuốt ve thân thể mềm mại động lòng người kia.

Khẽ nâng khuôn mặt Bạch Linh lên, khuôn mặt tuyệt mỹ, xinh đẹp không gì sánh được. Đôi mắt trong suốt mê ly nhìn qua Lục Lâm

Thiên. Đây là một loại yêu mị, phong tình vạn chủng.

Hấp dẫn tự nhiên, chấn động nhân tâm, Lục Lâm Thiên khó có thể nhịn được.

- Được rồi, hôm nay thiếp sẽ thành toàn cho sắc lang nhà chàng.

Nhìn nam tử trước mắt, khuôn mặt Bạch Linh đỏ ửng tới tận cổ, tim đập thình thịch. Lập tức vung tay lên, trong tay có một đạo quang mang màu trắng bắn ra chung quanh.

Một giây sau, trong thạch động, hai người được quang mang màu trắng bao phủ, tựa như một cái kén nhộng, chỉ có thể nhìn thấy hai đạo thân ảnh như ẩn như hiện.

Trong quang mang màu trắng chỉ thấy cảnh tay ngọc mềm mại kia khẽ giương lên, mái tóc xõa xuống, mang theo đường vòng cung động lòng người. Y phục trắng như tuyết trên người như lá rụng trong gió rơi xống. Mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều vô cùng động lòng người. Tràn ngập vũ mị, đường cong lung linh, hấp dẫn vô cùng.

Đường vòng cung động lòng người này đủ để khiến cho chúng sinh điên cuồng. Giờ phút này không có một người nào có thể nhìn thấy, chỉ cho một mình Lục Lâm Thiên ở trong quang mang màu trắng xem. Khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác miệng lưỡi khô khốc, máu tươi sôi trào.

Một lát sau, trong quang mang màu trắng giống như kén nhộng, hai đạo thân ảnh giây dưa, như ẩn như hiện, vô cùng hấp dẫn.

Nữ tử tuyệt mị, giống như tiên tử kia lúc này nằm dưới người nam tử, tiếng th,ở dốc vang lên không ngừng bên tai, xuân sắc khôn cùng.

Trong Phi Linh môn, ở hậu sơn, trên một ngọn núi khổng lồ có một thiếu niên mười bảy mười tám tuổi đang ngồi trên một tảng đá, hai tay đang chống cằm. Khuôn mặt như điêu khắc, mái tóc đen nhánh, mày kiếm, nhìn qua phó,ng đãng không chút câu nệ. Giờ phút này trong mắt lại có chút trầm tư.

- Là ai vậy?

Thiếu niên này dường như cảm nhận được cái gì đó, bỗng nhiên quay người, trong mắt hiện lên vẻ vui mừng, nói:

- La Lan a di, sao người biết con ở đây?

- Ta hỏi đệ tử Phi Linh môn, đương nhiên biết rõ con ở ngươi này. Tại sao con lại ở nơi này?

Dứt lời, thân ảnh Mộ Dung Lan Lan xuất hiện trên ngọn núi.

- La Lan a di, Kính Hoa, Thủy Nguyệt a di đâu rồi?

Lục Kinh Vân lập tức đứng dậy, khóe miệng mỉm cười, đôi mắt đen nhánh đa tình lại mang theo vẻ cuồng ngạo không có cách nào che giấu. Mỗi một lần nhìn thấy vị La Lan a di trước mắt thì trong lúc vô hình hắn lại cảm nhận được một loại cảm giác quen thuộc khó hiểu.

Chương 3181: Ngũ Hành Đại Đế 2

- Hai vị ai di đang định trở về. Ta bớt chút thời gian tới thăm con một chút. Dường như con đang không vui đúng không?

Mộ Dung Lan Lan nhìn thiếu niên trước mắt, nhiều năm như vậy, nàng có thể nhìn thấy cốt nhục của mình đã là kết quả tốt nhất rồi.

- Con nghĩ tới mẫu thân.

Lục Kinh Vân nói.

- Thật sao? Mẫu thân con lúc này nhất định cũng nghĩ tới con.

Mộ Dung Lan Lan thở dài, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự bất đắc dĩ. Cố gắng nhịn xuống sự chua xót trong lòng.

- Thế nhưng ngay cả phụ thân cũng không biết mẫu thân của con là ai. Có lẽ cả đời này con cũng không có cơ hội nhìn thấy mẫu thân.

Lục Kinh Vân nói, lại lập tức ngẩng đầu nhìn Mộ Dung Lan Lan nói:

- La Lan a di, không phải người chính là mẫu thân của con đó chứ?

Toàn thân Mộ Dung Lan Lan run lên, ánh mắt rưng rưng nhìn về phía Lục Kinh Vân.

- Thế nhưng điều đó không có khả năng, sao người lại là mẫu thân của con được. Hy vọng mẫu thân của con sống tốt, chỉ cần mẫu thân còn sống tốt là con không lo lắng.

Lục Kinh Vân lập tức thở dài.

- Ta nghĩ nếu như mẫu thân của con biết được điều này sẽ vô cùng cao hứng.

Mộ Dung Lan Lan nhìn Lục Kinh Vân, nói:

- Kinh Vân ta phải đi về rồi. Con nên tu luyện cho tốt, có phụ thân con, có huyết mạch Kim Hoàng, ngày sau con nhất định sẽ trở thành một cường giả ngạo nghễ đại lục giống như phụ thân con. Mẫu thân cũng tự hào vì con.

- Vâng, con sẽ cố gắng, sẽ không để cho phụ thân mất mặt.

Lục Kinh Vân gật đầu nói.

Mộ Dung Lan Lan lập tức quay đầu rời đi, trong khóe mắt không tự chủ được mà có nước mắt chảy xuống.

Trong không gian bí ẩn, Du Thược nhìn phía trước, thì thào nói:

- Không biết thương thế trên người phụ thân đã tốt hay chưa?

Thời gian từ từ trôi qua, trên đại lục dần dần trở nên yên tĩnh. Cả đại lục, hơn phân nửa Cổ Vực, đại lục Linh Vũ đều nằm trong sự khống chế của Phi Linh môn, trở thành địa bàn của Phi Linh môn. Phi Linh môn bành trướng, cơ hồ tất cả người của sáu đường trong Phi Linh môn vô cùng bận rộn. Thế nhưng trong lòng tất cả mọi người đều cao hứng không thôi. Thời kỳ Phi Linh môn toàn thịnh bọn họ có thể góp một chút sức là việc trọng đại cỡ nào.

Trong không gian tràn ngập linh khí, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi đó, quanh thân có hỏa diễm nóng bỏng màu lam nhàn nhạt, khiến cho cả không gian nóng bỏng khủng bố, lại mang theo khí tức khiến cho linh hồn người ta lạnh lẽo.

Sưu Sưu.

Năng lượng thiên địa nồng đậm giống như sợi tóc chui vào trong thân thể linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm, khiến cho khí tức trên linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên từ từ tăng cường.

Cách đó không xa, thân ảnh xinh đẹp mà yêu mị của Mẫu Đơn ngồi đó, toàn thân được khí tức huyết sát bao phủ, cũng đang đắm chìm trong tu luyện.

Trong đại điện Phi Linh môn, đường chủ sáu đường đều có mặt. Lục Lâm Thiên ngồi trên chủ vị nghe mọi người báo cáo. Cả đại lục hiện tại đều nằm trong sự khống chế của Phi Linh môn, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn.

Mà đại hôn mấy tháng sau trong Phi Linh môn đã chuẩn bị vô cùng tốt, Hoa Mãn Ngọc đã xử lý thỏa đáng.

- Công tử, có một chuyện sợ rằng công tử phải tự mình quyết định.

Lục Tiểu Bạch hỏi Lục Lâm Thiên, thân là đường chủ Kim đường của Phi Linh môn, đặt chân tới Tôn cấp, Phi Linh thương hội hiện tại xuyên qua Cổ Vực kéo dài tới đại lục Linh Vũ và Đông Hải. Thậm chí còn kéo tới Tổ Yêu Lâm và Linh Hoàng Nhai, nơi các yêu thú, linh thú tụ tập. Ba chữ Lục Tiểu Bạch tuyệt đối là ba chữ chạm vào có thể bỏng trên đại lục. Chỉ cần dậm chân một phát cũng có thể khiến cho giá cả đan dược, khôi lỗi, linh dược, binh khí, vũ kỹ, linh kỹ biến động.

Có thể nói, trên đại lục này khó có thể nói ai khống chế nhiều tiền tài nhất, thế nhưng Lục Tiểu Bạch tuyệt đối là một trong những người như vậy.

- Có chuyện gì cần ta quyết định?

Lục Lâm Thiên duỗi lưng, nhìn Lục Tiểu Bạch rồi nghi hoặc hỏi. Trong khoảng thời gian gần đây mỗi ngày hắn đều ở cùng người một nhà, buông lỏng tâm tình khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng thoải mái.

- Công tử, trên đại lục hiện tại có không ít phong hào của công tử. Có người gọi công tử là Linh Vũ Chiến Đế, có người gọi là Kim Hoàng Đại đế, còn có cái gì gọi là Kim Hoàng Chiến Đế, Kim Đao Đại Đế. Nhiều vô số kể, nghe nói còn có người gì phong hào của công tử mà đánh nhau túi bụi.

Lục Tiểu Bạch cười cười, nói tiếp:

- Tiểu nhân thấy công tử nên tự mình quyết định, chúng ta cũng tiện chiếu cáo thiên hạ.

- Phong hào của chưởng môn nhất định phải vang dội mới được.

- Chưởng môn thuộc tính đại thành, khống chế thuộc tính kim, Kim Hoàng chủ, vô cùng thích hợp.

Trong đại điện, mọi người lập tức nghị luận.

- Phong hào sao?

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, chuyện phong hào này Lục Lâm Thiên cũng không có quá mức đặt ở trong lòng. Hắn nhìn mọi người trong đại điện rồi nói:

- Nếu như cần thì gọi là Ngũ Hành Đại Đế đi.

- Ngũ Hành Đại Đế là có ý gì?

Chúng cường giả phi Linh môn nghi hoặc không thôi, không ai biết ý nghĩa của nó.

- Sau này có thời gian ta sẽ nói tỉ mỉ cho các ngươi biết.

Lục Lâm Thiên không giải thích thêm, Ngũ Hành tương sinh tương khắc, trên phương diện lĩnh ngộ Lục Lâm Thiên có đôi khi có cảm giác có lẽ hắn chỉ vừa mới bước vào giai đoạn nhập môn mà thôi. Mỗi một loại thuộc tính đều bao la vô cùng, thứ mà hắn chạm vào đều mới chỉ là lớp bên ngoài. Đồng thời cũng có thể nói rõ, cấp độ Đế giả tuyệt đối không phải là tận cùng của Vũ đạo, Linh đạo.

- Sư phụ, con đến rồi.

Trong đình viện gần thác nước ở hậu sơn, Niếp Phong cung kính hành lễ, thân thể cao ngất, hai con mắt như sao. Trong mắt hiện lên tinh quang, lúc này hắn đã không còn giống như khi trước.

Những năm này ở trong Phi Linh môn đã hoàn toàn lột xác. Đến bây giờ đã trở thành một trong những người trẻ tuổi nổi bật trên đại lục.

- Ta muốn để cho con và Hồng Chí tiếp nhận chức vị chưởng môn Phi Linh môn, con thấy sao?

Lục Lâm Thiên nhìn đại đệ tử của mình, Niếp Phong quả nhiên đã không để cho hắn thất vọng.

- Phi Linh môn còn không thể thiếu được sư phụ. Nếu như bắt buộc phải truyền ngôi mà nói, Đại sư huynh thân là người đứng đầu mười đại đệ tử, so với con còn danh chính ngôn thuận hơn. Luận thực lực không kém, luận mưu trí đủ để đảm đương chức vị chưởng môn Phi Linh môn. Còn đệ tử chỉ mong có thể đi theo bên người sư phụ là được rồi, đối với chức vị chưởng môn Phi Linh môn đệ tử cảm thấy mình không thích hợp.

Niếp Phong nói.

- Ta đã nói con phù hợp thì nhất định sẽ phù hợp.

Lục Lâm Thiên nói.

- Nếu như sư phụ quả thực muốn truyền vị, cũng chỉ có Đại sư huynh là thích hợp nhất.

Niếp Phong do dự một chút rồi mới ngẩng đầu nói với Lục Lâm Thiên:

- Con nghe nói có lẽ Thánh Linh giáo sẽ xác nhập vào Phi Linh môn. Thánh Linh giáo hiện tại tuy rằng giống như người một nhà với Phi Linh môn. Thế nhưng nếu chân chính dung hợp sợ rằng cũng tạo thành một ít phiền phức. Nếu như Đại sư huynh trở thành chưởng môn, con thấy có lẽ là lựa chọn tốt nhất. Đây cũng là lựa chọn tốt nhất đối với Thánh Linh giáo và Phi Linh môn.

Chương 3182: Lục gia quật khởi 1

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chớp động, khẽ phất tay nói:

- Trong lòng ta tự biết, con lui xuống trước đi.

- Đệ tử cáo lui.

Niếp Phong cung kính cáo từ.

- Đại đệ tử của chàng quả thực không tệ.

Thân ảnh Lam Linh nhẹ nhàng bước tới bên người Lục Lâm Thiên, nhìn bóng lưng Niếp Phong rồi nói.

- Ài, tìm người nối nghiệp quả thực có chút khó khăn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

- Là chàng không biết chọn ai tốt hơn. Hồng Chí và Niếp Phong đều là người nổi bật trong đám người trẻ tuổi, đều có sở trường riêng. Có bọn họ, coi như chàng đi vào Thiên Trủng ít nhất cũng có thể bảo vệ Phi Linh môn, chỉ là các chàng, lại..

Lam Linh nói xong, ánh mắt lo lắng, Đế giả triệu hoán, cửu tử nhất sinh, nàng vô cùng lo lắng.

- Đừng quá lo lắng, cũng không phải hoàn toàn không có đường sống.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng ôm Lam Linh nói:

- Từ giờ cho tới lúc đại hôn còn một thời gian nữa, ta định bế quan một đoạn thời gian ngắn, cũng nên chuẩn bị một chút.

- Được, chàng đã ở cùng chúng ta lâu rồi. Cũng nên đi chuẩn bị cho lần tiến vào Thiên Trủng này đi.

Lam Linh nói.

Sáng sớm hôm sau, trong mật thất ở hậu sơn Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên mở ra Thiên Trụ giới, Dương Quá, Thánh Thủ Linh Đế, Lục Tâm Đồng, Bạch Linh, Hàn Băng Đại Đế, Bạch Long Đại Đế, Kim Lang Đại Đế cùng với Thánh Linh lão tổ của Thánh Linh cốc đều tiến vào trong Thiên Trụ giới.

Trừ Dương Quá và Lục Tâm Đồng, Bạch Linh ra, những người khác đều ở trong tầng thứ nhất Thiên Trụ giới. Dương Quá và Lục tâm Đồng, Bạch Linh ở tầng thứ hai Thiên Trụ giới.

Chỉ có một mình Lục Lâm Thiên ở trong tầng thứ tư Thiên Trụ giới. Thời gian chênh lệch gấp bốn mươi lần, coi như hai người Lục Tâm Đồng và Dương Quá lĩnh ngộ thời gian không tệ thế nhưng cũng khó có thể ở trên nơi này quá dài.

Lúc trước hắn thôn phệ chân khí của Cuồng Sát Đại đế, Lục Lâm Thiên đã sớm luyện hóa cho nên lúc này tiến vào trong Thiên Trụ giới bế quan Lục Lâm Thiên muốn lĩnh ngộ trên Vô Tự Thiên Thư tiếp. Trong Thiên Trủng nghe nói có liên quan tới Vô Tự Thiên Thư, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên nghĩ tới, Vô Tự Thiên Thư có khả năng dẫn hắn vào trong không gian của nó. Nếu như lĩnh ngộ của hắn tiến bộ thêm lần nữa, có lẽ sẽ có nhiều thêm một phần cơ hội trong Thiên Trủng.

Trong tầng thứ tư Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, trong tay xuất hiện ba bản Vô Tự Thiên Thư, bản Vô Tự Thiên Thư chữ linh mà Lục Lâm Thiên có đã rơi vào trong tay của Huyết Kiếm Đại Đế.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Huyết Kiếm Đại Đế rơi vào trong tay giới chủ Linh Vũ giới. Nếu như không có bất ngờ gì xảy ra, sợ rằng Vô Tự Thiên Thư đã ở trên người giới chủ Linh Vũ giới kia. Theo lời nghĩa phụ Nam thúc nói, trong tay giới chủ Linh Vũ giới kia ít nhất có hai bản Vô Tự Thiên Thư. Chín bản Vô Tự Thiên Thư hiện tại đã có năm bản xuất hiện.

Bốn bản còn lại hiện tại còn chưa rõ nơi hạ lạc, Lục Lâm Thiên cũng không biết nó rơi vào trong tay ai. Dù sao ai có được Vô Tự

Thiên Thư tuyệt đối sẽ không tiết lộ ra bên ngoài.

Cầm ba bản Vô Tự Thiên Thư, Lục Lâm Thiên cân nhắc một lát, chân khí rót vào trong một bản Vô Tự Thiên Thư. Phía trên mặt Vô Tự Thiên Thư lập tức vặn vẹo, xuất hiện vô số bí văn, sau đó có một chữ Liệt xuất hiện. Khí tức mênh mông từ bên trên nhanh chóng lan tràn ra.

Bản Vô Tự Thiên Thư này Lục Lâm Thiên đã đi vào trong không gian của nó, bên trong có hai cỗ năng lượng hội tụ thành một không gian mênh mông bằng năng lượng. Bên trong không gian này lực lượng thời gian và lực lượng không gian cùng tồn tại.

Mà lần trước lĩnh ngộ Lục Lâm Thiên đã lĩnh ngộ ra lực lượng không gian. Lực lượng không gian, lực lượng thời gian, lực lượng ngũ hành, linh hồn lực đều có tiến bộ khiến cho Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng Lao ngục thời không của mình tiến bộ không ít. Tăng thêm uy lực không gian, về sau có lẽ uy lực đã vượt quá mười sáu lần uy năng.

Tác dụng của lực lượng không gian tuyệt đối không dưới lực lượng thời gian, ban đầu ở ngoài thành Cự Giang, sau khi nhìn thấy Chu Thần Hi thi triển, Lục Lâm Thiên cũng đã ý thức được ra. Còn lần này Lục Lâm Thiên cũng không định tăng cường lực lĩnh ngộ không gian. Chủ yếu là hắn muốn lĩnh ngộ thấu triệt Vô Tự Thiên Thư một chút.

Nhìn bí văn trên Vô Tự Thiên Thư, khi khí tức mênh mông trên đó lóe lên rồi biến mất. Chữ liệt trên Vô Tự Thiên Thư lóe lên, hai mắt Lục Lâm Thiên nhíu lại, trong lúc bất tri bất giác tiến vào trong một loại trạng thái khó hiểu.

Khí tức trên người Lục Lâm Thiên cũng bình tĩnh trở lại, khí tức quanh thân đều không có. Ngay cả một tia chấn động cũng không, lập tức tiến vào trong một loại trạng thái kỳ diệu.

Trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng mình sẽ bị ảnh hưởng. Trong trạng thái này Lục Lâm Thiên giống như trẻ con vừa mới sinh ra, giống như là thiên địa sơ khai, trong này không có bất kỳ sinh khí nào, không có vạn vật. Chỉ có không gian giống như thời không tɧác ɭoạи.

Lục Lâm Thiên tiến vào trong Thiên Trụ giới bế quan, bên ngoài vô cùng yên tĩnh. Danh hào Ngũ Hành Đại Đế cũng vang vọng trên đại lục. Về phần ngũ hành là vật gì lại không có mấy người biết rõ.

Cả đại lục đã trở nên yên tĩnh, không có bất kỳ thế lực nào còn dám gây sóng gió. Cả đại lục hơn phân nửa đều nằm trong sự khống chế của Phi Linh môn. Nhất thời Phi Linh môn phong quang vô hạn, người muốn gia nhập Phi Linh môn cuồn cuộn không dứt.

Đặc biệt là một ít tiểu gia tộc, thế lực nhỏ mà nói, một khi có đệ tử thích hợp thì lập tức gửi tới Phi Linh môn. Chỉ cần được Phi Linh môn thu làm môn hạ quả thực đã được dựa vào ngọn núi lớn. Còn một khi được thu làm đệ tử thân truyền, đó là chuyện mà bọn họ nằm mơ cũng không dám nghĩ tới.

Tất cả mọi người đều coi việc trở thành đệ tử Phi Linh môn là vẻ vang. Ở một mức độ nào đó, Phi Linh môn không ngừng có luồng máu mới gia nhập. Chỉ tính thế hệ trẻ tuổi so với các sơn môn khác còn lớn hơn nhiều. Thậm chí nếu cứ như vậy, Phi Linh môn sớn muộn gì cũng triệt để áp chế các sơn môn khác.

Điều này cũng khiến cho tất cả các sơn môn khác bất đắc dĩ. Phi Linh môn hiện tại sợ rằng ngay cả Đế Đạo minh liên thủ cũng không có cách nào đối phó được với Phi Linh môn. Chỉ cần Lục Lâm Thiên không ngã xuống thì Phi Linh môn vĩnh viễn không bị rung chuyển. Coi như là Lục Lâm Thiên ngã xuống thì Phi Linh môn cũng có thực lực áp chế tất cả các sơn môn lớn. Vũ Tôn cửu trọng trong Phi Linh môn cùng với yêu thú, linh thú bát giai hậu kỳ quả thực nhiều vô số kể. Huống chi còn có những người trẻ tuổi bất phàm như đám người Đoan Mộc Hồng Chí, Niếp Phong.

Quan trọng nhất Phi Linh môn còn có Lục gia, có lẽ thực lực chỉnh thể của Lục gia hiện tại không có cách nào sánh với Phi Linh môn. Thế nhưng thân là Hoàng tộc gần đây sớm muộn gì Lục gia cũng sẽ quật khởi, thậm chí là áp chế tất cả các Hoàng tộc khác.

Chương 3183: Thu hoạch không nhỏ

Cũng không biết qua bao lâu, sau khi rời khỏi bản Vô Tự Thiên Thư chữ Liệt, Lục Lâm Thiên rót chân khí vào bản Vô Tự Thiên Thư thứ hai. Trên Vô Tự Thiên Thư lập tức có bí văn quanh quẩn, hiện ra một chữ Thiện.

Lục Lâm Thiên tiếp tục tiến vào trong không gian của bản Vô Tự Thiên Thư chữ Thiện. Trong không gian này có thể làm tăng lên không ít linh hồn lực, khiến cho linh hồn đạt được chỗ tốt cực lớn.

Vũ giả có thể lĩnh ngộ năng lượng thuộc tính, linh giả thì ở phương diện linh hồn. Loại lĩnh ngộ linh hồn này cực kỳ huyền diệu, khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác, loại lĩnh ngộ linh hồn huyền diệu như vậy dường như so với năng lượng thuộc tính còn thâm ảo hơn.

Trừ thứ này ra, linh giả cũng có thể lĩnh ngộ lực lượng không gian và thời gian. Ở trong không gian của Vô Tự Thiên Thư, Lục Lâm Thiên lần nữa đắm chìm trong lĩnh ngộ.

Không khác ban đầu bao nhiêu, Lục Lâm Thiên lần nữa tiến vào trong không gian của bản Vô Tự Thiên Thư chữ Tề, không gian này có năng lượng bốn loại thuộc tính Thổ, Thủy, Hỏa, Phong vô cùng huyền ảo.

Chỉ tiếc là trong không gian này không có thuộc tính Kim và thuộc tính Mộc, chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên nhất thời không có cách nào hiểu rõ.

Trong không gian tràn ngập bốn loại năng lượng thuộc tính Thổ, Thủy, Hỏa, Phong, năng lượng bốn loại thuộc tính trong cơ thể Lục Lâm Thiên hòa tan vào làm một thể với bốn loại năng lượng thuộc tính. Lục Lâm Thiên có cảm giác chuyện này khiến cho lĩnh ngộ của hắn với bốn loại thuộc tính như hổ thêm cánh vậy.

Trong Thiên Địa các, trong một đình viện tinh xảo, Lam Thập Tam nâng một ly trà lên miệng khẽ nhấp một ngụm trà, nhìn một khuôn mặt tuyệt mỹ trước mặt rồi khẽ nói:

- Lục Lâm Thiên sắp đại hôn, ngươi có đi hay không?

- Việc quan trọng như vậy chẳng lẽ ngươi không định đi xem náo nhiệt sao?

Tử Yên dịu dàng cười nói.

- Không đi, thời gian không nhiều. Ta cũng phải chuẩn bị một chút, nhìn xem có thể đột phá hay không.

Lam Thập Tam nói.

Nhìn vẻ mặt Lam Thập Tam, Tử Yên khẽ cười cười nói:

- Không ngờ nhi nữ của hắn và Lăng Thanh Tuyền lại lớn như vậy.

- Những nữ tử xuất sắc trong thiên địa này, trừ ngươi ra đều có quan hệ với hắn. Quả thực khiến cho ta vô cùng hâm mộ a.

Trên khuôn mặt tuấn lãng đủ để khiến cho bất kỳ nữ tử nào trong thiên hạ động dung của Lam Thập Tam hiện lên nụ cười khổ.

Đôi mắt như ngọc thạch trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Tử Yên biến ảo, khí chất thánh khiếu khiến cho người ta trầm luân. Một lát sau, ánh mắt chuyển thành phức tạp.

Trong Thiên Vân đảo lúc này đã là đầu hạ, khắp nơi sinh cơ bừng bừng, xanh biếc không thôi.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn hải vực bao la, đôi mắt xinh đẹp biến ảo, vẻ mặt lại có chút ảm đạp.

- Khoảnh cách giữa chúng ta đã càng ngày càng dài, vĩnh viễn khó có thể ở cùng nhau. Có lẽ thứ ta có thể làm vì ngươi chỉ có như vậy.

Đạm Đài Tuyết Vi nói.

Thời gian càng tới gần, cả thành Hoa Môn cực kỳ náo nhiệt. Chưởng môn Phi Linh môn, Ngũ Hành Đại Đế, chủ nhân Hoàng tộc mới đại hôn. Đây là chuyện náo nhiệt nhất trên đại lục hiện tại.

Trong Bắc Cung gia tộc lúc này một mảnh yên lặng, từng tòa kiến trúc cổ xưa giống như trường tồn từ cổ chí kim, sừng sững đứng trong không gian này, mặc kệ có bao nhiêu sóng gió xảy ra.

- Văn Hinh, Vô Song sắp thành hôn, chỉ một cái chớp mắt mà đã trôi qua nhiều năm như vậy rồi.

Trong một đình viện màu trắng, Bắc Cung Kình Thương lẳng lặng đứng trước một bức tranh rất sống động. Trong bức tranh là một nữ tử áo tím, mái tóc đen như mực xõa xuống. Ngũ quan tuyệt mỹ, dáng người mỹ lệ. Bức tranh này miêu tả vô cùng sinh động như người thực. Mà nữ tử bên trong bức tranh này không ngờ lại có chín phần tương tự với Bắc Cung Vô Song. Đều tuyệt mỹ và cao quý như vậy.

- Phụ thân, người ở đây nói chuyện với mẫu thân sao?

Một đạo thân ảnh đột nhiên không có một chút dấu hiệu nào xuất hiện bên người Bắc Cung Kình Thương, thanh nhã, cao quý, tuyệt mỹ vô song, người này chính là Bắc Cung Vô Song.

Lúc này Bắc Cung Kình Thương mới nhìn qua Bắc Cung Vô Song, trong mắt hiện lên sự hiền từ, yêu thương, nói:

- Mấy ngày nữa con sẽ xuất giá. Nếu như mẫu thân con còn sống nhất định sẽ vô cùng vui mừng.

Bắc Cung Vô Song nhìn mẫu thân trong bức họa, nói:

- Phụ thân, người không cần quá lo lắng, nữ nhi nhất định sẽ sống tốt.

- Ta biết, ánh mắt của con rất tốt. Lâm Thiên sẽ đối tốt với con.

Bắc Cung Kình Thương khẽ nói.

Trong Vân Dương Tông, trong đình viện, Vân Khiếu Thiên nhìn nữ nhi trước mặt, không ngừng đánh giá.

- Phụ thân, sao vậy? Người nhìn lâu như vậy chẳng lẽ không nhận ra nữ nhi của người sao?

Vân Hồng Lăng nhìn phụ thân mình, khẽ mỉm cười nói.

- Nuôi lớn như vậy lại tặng cho tiểu tử kia. Ta quả thực không nỡ.

Vân Khiếu Thiên cười khổ, nhìn nhi nữ, tâm tình như hắn hiện tại chỉ sợ cũng chỉ có người làm phụ thân mới có thể hiểu được.

- Phụ thân, người nói gì vậy? Có phải sau này con sẽ không trở về đâu? Lại nói sau này con và Lâm Thiên sẽ hiếu thuận với người.

Vân Hồng Lăng ôm cánh tay phụ thân, làm nũng.

- Tiểu tử vô liêm sỉ kia không đặt ta vào trong mắt a.

Vân Khiếu Thiên lập tức trợn mắt, dựng râu nói. Nhớ tới cả đại lục Linh Vũ có hơn phân nửa trở thành đồ vật trong túi Phi Linh môn là hắn lập tức thở phì phò.

- Phụ thân, người còn trách Lâm Thiên sao?

Vân Hồng Lăng tự nhiên biết rõ suy nghĩ trong lòng phụ thân mình. Nàng khẽ mỉm cười nói:

- Người không nên tức giận. Chỉ cần Phi Linh môn còn, Lục gia còn, Vân Dương Tông chúng ta sẽ luôn tồn tại, sau này cũng còn có nữ nhi nữa mà.

- Cũng đúng, đều bị tiểu tử kia chiếm tiện nghi hết.

Vân Khiếu Thiên khẽ thờ dài.

Phù.

Trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên đột nhiên mở hai mắt ra, đôi mắt thâm thúy đen nhánh đột nhiên hiện lên màu vàng nhạt. Kim quang màu vàng nhàn nhạt lan tràn, trong lúc mơ hồ mang theo khí tức sắc bén mà lạnh lẽo. Khí tức này so với trước khi bế quan hoàn toàn giống như hai người khác nhau.

Sưu.

Trong nháy mắt, thủ ấn Lục Lâm Thiên biến hóa, kéo theo từng đường vòng cung huyền ảo, gợn sóng trong không gian lắc lư không ngừng. Không gian lập tức có cảm giác giống như thời không thác loạn. Sau đó từng khe nứt den kịt xuất hiện, giống như có thể ngăn cách không gian. Quanh thân Lục Lâm Thiên lập tức có nhiều loại năng lượng thuộc tính quanh quẩn.

- Chín bản Vô Tự Thiên Thư hội tụ, ở bên trong còn cất giấu bí mật gì nữa?

Thủ ấn Lục Lâm Thiên thu lại, nắm ba bản Vô Tự Thiên Thư trong tay, mỗi một bản Vô Tự Thiên Thư đều có thể mang tới chỗ tốt cực lớn cho hắn.

Suy nghĩ một hồi lâu, Lục Lâm Thiên lập tức đứng dậy, thì thào nói:

- Thời gian có lẽ cũng gần tới rồi.

Tính toán thời gian, khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười vui mừng. Ngày đại hôn cũng đã sắp tới, bên ngoài đã trôi qua gần một tháng, hắn ở trong Thiên Trụ giới cũng đã mười sáu mười bảy năm. Đại ca Dương Quá và Lục Tâm Đồng ở trong Thiên Trụ giới tầng thứ hai cũng đã có tám chín năm.

Chương 3184: Ngày đại hôn 1

Trong tâm thần dò xét, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng khí tức trên người Dương Quá và Lục Tâm Đồng cường hãn hơn không ít. Trong tầng thứ nhất sư phụ Thánh Thủ Linh Đế, Thánh Linh lão tổ và mọi người cũng đã ở trong này mấy năm. Mọi người đều có chút tiến bộ. Muốn tiến bộ rõ ràng quả thực không phải chuyện dễ dàng.

Đối với kết quả của việc bế quan lần này, trong lòng Lục Lâm Thiên cực kỳ thỏa mãn. Tuy rằng tu vi cấp độ không tăng lên bao nhiêu. Thế nhưng lĩnh ngộ lại thu được vô số lợi ích. Trong lúc vô hình thực lực của hắn đã tăng cường không ít.

Dùng lực lĩnh ngộ của hắn với thời gian, không gian, thuộc tính hiện tại. Nếu như gặp phải Huyết Kiếm Đại Đế kia Lục Lâm Thiên đoán lúc đó hắn có thể ngăn chặn Huyết Kiếm Đại Đế.

Một lát sau, trong mật thất ở hậu sơn Phi Linh môn, từng đạo thân ảnh xuất hiện. khí tức mênh mông vô hình lan tràn. Đây chính là đám người Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng.

- Ồ?

Lục Lâm Thiên vừa mới ra khỏi mật thất, ánh mắt lập tức nhìn chăm chú vào không gian phía xa. Lúc này trong không gian phía xa đang xuất hiện chấn động kịch liệt. Ở nơi đó gợn sóng cuồn cuộn, năng lượng thiên địa vô hình đang bắt đầu hội tụ, cực kỳ mạnh mẽ.

Sưu Sưu.

Từng đạo năng lượng vô hình cấp tốc ngưng tụ. Tạo thành một vòng xoáy trên không gian, cuối cùng đều rót vào trong một mật thất. Trong không trung mơ hồ có cảm giác nóng bỏng.

- Là Hồng Chí đột phá Tôn cấp. Thiên phú của tiểu tử này quả nhiên cường hãn a.

Hàn Băng Đại Đế mỉm cười.

- Trong Phi Linh môn hiện tại có không ít người trẻ tuổi bất phàm. Cho dù lúc đó chúng ta tiến vào trong Thiên Trủng thì Phi Linh môn cũng có thể bình yên vô sự. Đủ để đứng sừng sững trên đại lục này.

Thánh Thủ Linh Đế cười nói, Đoan Mộc Hồng Chí là hậu nhân của hắn, có thiên phú như vậy đương nhiên hăn phải cao hứng.

- Trong đám người trẻ tuổi thì Hồng Chí và Niếp Phong mạnh nhất. Ca ca, lần trước huynh định truyền vị chưởng môn, không biết lần này huynh đã quyết định hay chưa?

Lục Tâm Đồng hỏi.

- Đến lúc đó rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên nói, trong lòng hắn đã có quyết định của mình.

Trong Phi Linh môn lúc này dường như rực rỡ hẳn lên. Trước thác nước ở hậu sơn có một cung điện khổng lồ đứng sừng sững. Cung điện này gọi là Ngũ Hành điện, nơi này hiện tại giăng đèn kết hoa, phủ kín chữ hỷ màu đỏ.

Ngũ Hành Điện này là do Hoa Mãn Ngọc gần đây cố ý sửa chữa lại cho chưởng môn thành hôn. Diện tích cực lớn, to lớn tinh xảo. Hao tổn không ít của cải, dưới thiên địa này, kiến trúc có thể so sánh với Ngũ Hành điện tuyệt đối không có bao nhiêu.

Trong Phi Linh môn ngày hôm nay cũng vui sướng không thôi, khắp nơi giăng đèn kết hoa. Các đệ tử đều mặc y phục, trang sức mới. Nghênh đón các thế lực và gia tộc từ khắp nơi tới chúc mừng.

Đương nhiên, Phi Linh môn tuyệt đối không phải là nơi mà ai cũng có thể tiến tới. Thế lực và gia tộc có thể tiến vào Phi Linh môn ít nhất cũng phải tới cấp độ và địa vị nhất định mới được.

Hôn lễ của chưởng môn đối với tất cả Phi Linh môn mà nói là chuyện quan trọng nhất hiện tại. Cũng là việc trọng đại của cả đại lục. Ngoài Phi Linh môn đã sớm có dòng người tấp nập, chen chúc, chật như nêm.

Đông Hải, đại lục Linh Vũ, Cổ Vực, thế lực khắp nơi tới bái phỏng. Trong lòng tất cả mọi người đều rõ, hiện tại cả đại lục này Phi Linh môn đã làm bá chủ.

- Hải Thiên Bang tới chúc mừng đại hôn của Lục chưởng môn.

- Chấn Vân Tông chúc mừng đại hôn của Lục chưởng môn.

...

Từng âm thanh chúc mừng quanh quẩn trong Phi Linh môn khiến cho bầu không khí vui mừng càng thêm náo nhiệt.

Trong Ngũ Hành điện vừa mới được sửa chữa lại, trong đình viện tinh xảo. Lục Lâm Thiên mặc một bộ trường bào đỏ thẫm, trong mắt hiện lên sự vui vẻ, toàn thân còn có chút khẩn trương.

- Chưởng môn, không ngờ người lại khẩn trương như vậy.

Nhị nữ Diệp Mỹ Hoa Mãn Ngọc giúp Lục Lâm Thiên chỉnh đốn đai lưng, dịu dàng cười một tiếng. Ngày hôm nay nhị nữ cũng vô cùng vui mừng, thân thể mềm mại uyển chuyển cũng vô cùng hấp dẫn ánh mắt người khác. Trên đại lục này không biết có bao nhiêu thanh niên tài tuấn theo đuổi nhị nữ.

- Ta cũng giống như đại cô nương lên kiệu hoa lần đầu a.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, nhìn bản thân mình trong gương đồng, có chút tự kỷ nói:

- Hóa ra ta cũng không tệ nha. So với hai gia hỏa Lam Thập Tam, Lăng Phong kia có lẽ không kém là bao.

Phụt.

Nhị nữ Hoa Mãn Ngọc và Diệp Mỹ lập tức bật cười.

- Được rồi, ta chỉ tùy tiện nói vậy thôi. Các ngươi đừng coi là thật. Chưởng môn các ngươi luôn dựa vào vẻ đẹp bên trong a.

Lục Lâm Thiên nhìn nhị nữ bất đắc dĩ nói, xem quan điểm của hắn cũng không nhận được sự tán đồng của nhị nữ.

- Chưởng môn, vậy vẻ đẹp bên trong của người lâu như vậy tại sao chúng ta không nhìn thấy a?

Hoa Mãn Ngọc mỉm cười, thân thể tràn ngập dã tính khiến cho người ta có cảm giác khó có thể chinh phục.

- Ý ngươi là ngươi không cảm nhận được vẻ đẹp con người bên trong ta?

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nhìn Hoa Mãn Ngọc.

- Ta cũng không có ý như vậy.

Hoa Mãn Ngọc cười nhạo nói.

Đôi mắt Diệp Mỹ sáng lên, nói:

- Chưởng môn, chỉ cần đám người phu nhân cảm nhận được vẻ đẹp bên trong của người là được rồi, người thấy có đúng không?

- Đương nhiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, nói:

- Ta nói không biết là tục lệ ở đâu, tới giờ đại hôn rồi ta còn chưa nhìn thấy thê tử của mình a.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nói, lúc từ trong Thiên Trụ giới đi ra Lục Lâm Thiên đã định đi gặp Lam Linh, bởi vì cũng chỉ có bản thân Lam Linh là ở ngay trong Phi Linh môn. Thế nhưng không ngờ hắn vừa đi ra đã bị mẫu thân La Lan thị nhốt vào trong đại điện này. Nói là đại hôn sắp tới, dựa theo tập tục, trước đại hôn ba ngày tân lang và tân nương không thể gặp mặt. Mà ngay cả Bạch Linh cũng bị lôi đi.

- Chưởng môn, người vội gì chứ. Tục lệ vốn là như vậy mà.

Diệp Mỹ cười nói:

- Chưởng môn có thể cưới nhiều thê tử khuynh quốc khuynh thành như vậy không biết có bao nhiêu nam tử trong thiên địa này đang ghen tị với chưởng môn đó.

- Tỉnh nắm quyền thiên hạ, say gối đầu mỹ nhân.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lúc trước hắn từ thế giới khác xuyên việt tới đây không phải không có nghĩ tới câu nói này. Quả thực hiện tại không uổng công hắn xuyên việt tới đây một lần.

- Chưởng môn, tất cả các sơn môn lớn có lẽ đều tới. Chưởng môn thân là chủ nhà cũng nên đi chào hỏi. Giờ lành tới là chưởng môn có thể nhìn thấy mấy vị phu nhân.

Diệp Mỹ nói.

- Được rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hôm nay tâm tình của hắn vô cùng tốt.

- Chưởng môn, có một ít chuyện ta không biết nên sắp xếp thế nào.

Hoa Mãn Ngọc dường như nhớ tới cái gì đó cho nên lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

- Tất cả đều do ngươi phụ trách, ngươi cứ sắp xếp là được.

Lục Lâm Thiên dứt lời, thân ảnh đã biến mất trong phòng.

- Chưởng môn, ta không có cách nào sắp xếp a.

Hoa Mãn Ngọc có chút khó xử nói.

Chương 3185: Ngày đại hôn 2

- Sao vậy? Có chuyện gì mà ngươi cũng không sắp xếp được?

Diệp Mỹ nghi hoặc hỏi.

- Ngươi nói xem ngày hôm nay chưởng môn và mấy vị phu nhân đại hôn. Lúc động phòng chưởng môn sẽ tới phòng ai trước vậy?

Hoa Mãn Ngọc nhún vai nói với Diệp Mỹ, nàng thật sự không biết sắp xếp chuyện này như thế nào.

- Chuyện này...

Diệp Mỹ cũng có chút khó xử, nhiều phu nhân như vậy quả thực không biết sắp xếp thế nào.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong Phi Linh môn ngày càng náo nhiệt. Vô số tiếng hô vui mừng hội tụ. Âm thanh vui mừng vang vọng trên không trung. Đệ tử Lục gia, đệ tử Thánh Linh giáo đều dùng thân phận chủ nhân tới thẳng Phi Linh môn.

Trên quảng trường cực lớn của Phi Linh môn đã sớm có một hỉ đài cực lớn được dựng lên. Bên trên có không ít hoa tươi.

- Nhật Sát các chúc mừng đại hôn của Lục chưởng môn.

- Tinh Ngục các chúc mừng đại hôn của Lục chưởng môn.

- Kiền Hiên đảo chúc mừng đại hôn của Lục chưởng môn.

- Thiên Vân đảo chúc mừng đại hôn của Lục chưởng môn.

- Tiêu Dao Bang chúc mừng Lục chưởng môn.

Ngoài Phi Linh môn gió nổi mây phun, khí tức hùng hồn kéo tới. Cả đám cường giả của các sơn môn lớn đáp xuống. Tất cả các sơn môn lớn đều tới chúc mừng. Trong đó còn có Đế giả đích thân tới.

Chưởng môn Phi Linh môn, Ngũ Hành Đại Đế Lục Lâm Thiên thành hôn, Đế giả không tới thì có vẻ không có lễ nghi.

Từng đạo thân ảnh đáp xuống, trong Nhật Sát các có một đạo thân ảnh xinh đẹp đứng đó. Trên người mặc bộ váy dài màu xanh, lộ ra đường cong động lòng người. Làn da trắng nõn, sáng loáng như ngọc. Cũng được coi là nữ tử tuyệt mỹ, người này chính là ái nữ Lạc Dĩnh của Lạc Kiến Hồng.

Trong Thiên Vân đảo lúc này không có thân ảnh của Mộ Dung Lan Lan, chỉ có Đạm Đài Tuyết Vi, Kính Hoa, Thủy Nguyệt cùng với THanh Quán Tôn giả, Đông Cung Huyên mà thôi.

- Lục mỗ đa tạ chư vị. Lát nữa mong chư vị uống thật nhiệt tình a.

Âm thanh Lục Lâm Thiên quanh quẩn trên không trung, đủ truyền vào tai của tất cả mọi người. Thân ảnh hắn lóe lên, lập tức đi tới trước mặt người các sơn môn lớn.

- Kia là Ngũ Hành Đại đế Lục Lâm Thiên sao?

- Hóa ra là hắn. Cả đại lục hiện tại đều nằm trong sự khống chế của hắn. Thật sự là nhân vật khủng bố, nghe nói hắn mới tu luyện vài chục năm a.

Không ít tiếng nghị luận vang lên, từng đạo ánh mắt tập trung vào người Lục Lâm Thiên đang mặc áo đỏ.

- Thiên Địa các chúc mừng đại hôn của Lục chưởng môn.

Trên không trung lần nữa có âm thanh chúc mừng vang lên. Không ít yêu thú khổng lồ lăng không bay tới. Dẫn đầu là một đầu đại điêu màu bạc cực lớn, hai mắt như đèn l*иg bắn ra quang mang sắc bén. Trên hai cánh, lông vũ tựa như đao mang. Đây chính là tọa kỵ Phong Vũ Ngân Điêu của Thánh nữ Thiên Địa các - Tử Yên.

Trên Phong Vũ Ngân Điêu, thân ảnh mềm mại của Tử Yên đứng đó, thân ảnh xinh đẹp lóe lên, bước chân liên tục di chuyển. Thân ảnh lăng không xẹt qua không trung đi tới bên người Lục Lâm

Thiên.

- Chúc mừng chưởng môn.

Tử Yên lên tiếng chúc mừng, đồng thời lúc này còn có cường giả Thiên Địa các đem lễ lên, được đệ tử Phi Linh môn tiếp nhận.

- Đa tạ Tử Yên cô nương.

Lục Lâm Thiên gật đầu, đối với Thiên Địa các, trong lòng Lục Lâm Thiên cho tới hiện tại vẫn không hiểu nhiều lắm. Từ tình huống bên Vân Dương Tông và Linh Thiên môn xem ra, bọn họ cũng không quá hiểu Thiên Địa các. Chỉ biết rõ Thiên Địa các tuyệt đối không dễ trêu vào. So với tất cả các sơn môn lớn trên đại lục này còn có truyền thừa lâu hơn. Nghe nói chỉ sau Hoàng tộc một chút.

Thời gian dần dần trôi qua, bầu không khí vui mừng trong Phi Linh môn tới đỉnh diểm.

- Lâm Thiên, giờ lành sắp tới. Vân Dương Tông, Linh Thiên môn, Độc Cô gia tộc, Bắc Cung gia tộc có lẽ đều sắp tới rồi.

Trong đám người, Lục Đông đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

- Có lẽ sắp tới rồi, chúng ta nhanh đi nghênh đón.

Lục Tâm Đồng mỉm cười, ngày hôm nay nàng cũng mặc y phục mới. Đại hôn của ca ca nàng cũng cao hứng thay cho ca ca. Dứt lời, thân ảnh mềm mại của Lục Tâm Đồng đã nhảy lên trên không trung.

- Lâm Thiên, con đừng đi, con thành thật đứng ở đây là được.

Lục Trung mỉm cười, thân teher nhảy lên, cùng với Lục Đông và cường giả Phi Linh môn tiến lên nghênh đón.

- Linh Thiên môn tới tống thân.

- Vân Dương Tông tới tống thân.

Trong sơn mạch Phi Linh, từng dãy núi liên miên không ngớt, dưới ánh mặt trời phản xạ lại quang mang. Đột nhiên từ phương hướng Vân Dương Tông và Linh Thiên môn xuất hiện khí tức hùng hồn, chân trời chấn động mạnh mẽ.

Lập tức có một mảng lớn yêu thú kéo tới. Chúng cường giả Vân Dương Tông, tlm kéo tới. Đội ngũ mỗi bên ước chừng có mấy trăm người tới tống thân. Trong Vân Dương Tông có Vũ Ngọc Tiền, Tạ trưởng lão, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phi Ưng Lăng Phong, Bá Đao, Dương Diệu... Tất cả đều có mặt.

Dẫu đầu là khí tức Đế giả. Khí tức khiến cho không trung chấn động liên tục, khiến cho lòng người rung động.

- Bắc Cung gia tộc tới tống thân.

- Độc Cô gia tộc tới tống thân.

Cùng một lúc, không gian chấn động, ngoài Phi Linh môn có không ít tiếng xé gió từ phía chân trời vang lên. Từng đạo lưu quang xuất hiện trên phía chân tời. Khí thế kinh người nhanh chóng lan tràn. Không igan chung quanh vặn vẹo.

Mộc Hoàng khí, Thần Hoàng khí kéo tới. Bắc Cung gia, Độc Cô gia tộc kéo tới, người của hai gia tộc từ trên lưng yêu thú, linh thú nhảy xuống. Cả không trung gió nổi mây phun. khí thế vô hình tràn ngập thiên địa. Khí tức vô hình chấn động khiến cho trong lòng người lạnh lẽo. Trước mặt bọn họ là đám người Độc Cô Ngạo Vũ, Bắc Cung Kình Thương đang ngạo nghễ đứng đó.

- Thực lực thật mạnh a.

- Bắc Cung Hoàng tộc và Độc Cô Hoàng tộc đã tới.

Trong Phi Linh môn, mọi người ngẩng đầu thực lực thấp một chút thì toàn thân run rẩy. Chân khí linh lực trong cơ thể bị áp chế.

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú về phía xa, trong tầm mắt của hắn, đám người trên không chung có bốn đỉnh hoa kiều lăng không lơ lửng. Hoa kiều được vải hồng bao phủ, có hteer thấy được bốn đạo thân ảnh mềm mại đang ngồi ở trong đó.

- Tân nương tới.

Một lát sau, trong Phi Linh môn có âm thanh thanh thúy vang lên.

Trên quảng trường, trong sát na này, cả quảng trường ầm ĩ bắt đầu yên tĩnh trở lại. Từng đạo ánh mắt nhìn về nơi phát ra âm thanh. Lúc này sáu đạo thân ảnh xinh đẹp đang mặc hỉ bào, được khăn đỏ che mặt. Chúng nữ được vô số mỹ nữ như hoa như ngọc của Phi Linh môn vây quanh.

Những nữ tử hộ tống tân nương trong Phi Linh môn như Diệp Mỹ, Diệp Phi, Hoa Mãn Ngọc, Như Hoa, Nhan Kỳ, Tân Thiểu Kỳ đều khiến cho khách nhân cảm thán. Phi Linh môn quả thực mỹ nữ như vân. Mà mọi người hiểu rõ, sáu đạo thân ảnh xinh đẹp kia đều là người huynh quốc khuynh thành. Mà trên đời này chỉ có chưởng môn Lục Lâm Thiên mới có tư cách có được.

Nhìn sáu đạo thân ản mềm mại uyển chuyển, trường bào trên người run lên, thân thể tiến lên phía trước, ánh mắt dường như vô tình hay cố ý mà tìm kiếm trên không trung, dường như đang chờ đợi thứ gì đó.

Chương 3186: Chưa từng có ai

Dưới hỉ bào, sáu đôi mắt dễ thương nhìn chăm chú vào nam tử trước mặt đang bước tới, toàn thân run rẩy. Đôi mắt xinh đẹp tràn ngập tình cảm.

Trong đám người, Đạm Đài Tuyết Vi, Dạ Vị Ương, Tử Yên, Lạc Dĩnh đứng đó. Giờ phút này nhìn về phía sau đạo thân ảnh xinh đẹp ở trên hỉ đài, trong mắt bốn người đều hiện lên sự hâm mộ và cảm thán.

Trên đài cao, sau lưng Thánh Thủ Linh Đế, một đạo thân ảnh tuyệt mỹ đứng đó. Trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự vui vẻ nhàn nhạt, người này chính là Đoan Mộc Y Y mới từ Lưu Tô đảo tới.

- Hôm nay là đại hôn của Lục sư đệ, cảm tạ chư vị tiền bối, minh hữu, quý bằng hữu tới đây. Sát Phá Quân ta thay Phi Linh môn, đại biểu Lục sư đệ cảm tạ chư vị.

Trong sân rộng, Sát Phá Quân mặc y phục mới, trường bào vung lên, âm thanh cuồn cuộn quanh quẩn trên không trung.

- Chúc mừng Lục chưởng môn và sáu vị phu nhân.

- Chúc mừng Lục chưởng môn.

Sát Phá Quân dứt lời, trên quảng trưởng lập tức vang lên tiếng chúc mừng không dứt. Âm thanh giống như thủy triều vang vọng. Người có mặt ở đây đều có tu vi cường hãn. Coi như không dùng chân khí thì người bình thường cũng không thể nào so sánh được.

Cảnh tượng đại hôn của Lục Lâm Thiên náo nhiệt vô cùng. Trên đại lục, có thể làm được náo nhiệt như vậy quả thực chưa từng có ai.

- Giờ lành đã tới, bắt đầu hành lễ.

Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến nhìn không trung, lậ tức lớn tiếng nói. Thân là sư huynh Ngũ Hành Đại đế, tuyệt đối là sư huynh, ngày hôm nay hắn cũng ăn mặc tươm tất một phen. Cùng với Sát Phá Quân phụ trách việc điều khiển đại hồn. Trong Phi Linh môn, người phù hợp với chuyện này quả thực không nhiều lắm. Khiên Bách Biến và Sát Phá Quân xuất hiện có thể trấn trụ được một chút.

Mọi người nghe vậy, âm thanh chúc mừng giống như thủy triều lần nữa vang vọng lên trên không trung.

- Lão đại, Bạch Linh tỷ, Vô Song tỷ, Cảnh Văn tỷ, Hồng Lăng tỷ, Tiểu Linh tỷ, Lam Linh tỷ. Các người định không nể mặt đệ sao? Đệ còn chưa tới mà mọi người đã định hành lễ rồi.

Mà lúc này trên không trung có một đạo lưu quang màu vàng xẹt qua không trung, lập tức hóa thành một đạo thân ảnh màu vàng trên không trung Phi Linh môn. Đây là một thanh niên chừng mười sáu mười bảy tuổi, trên người mặc một trường bào màu vàng lộ ra khí chất tôn quý không có cách nào che dấu. Dưới mái tóc màu vàng là đôi mắt sáng ngời khiến cho người ta liếc nhìn vào lập tức thần phục. Trong mi tâm, ấn ký màu vàng giống như con mắt thứ ba như ẩn như hiện, vô cùng thần dị mà yêu mị.

- Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, khẽ mỉm cười. Người cần tới cuối cùng cũng tới, hôm nay là ngày đại hôn của hắn, làm sao có thể thiếu được Tiểu Long.

- Đệ tới vừa lúc, thiếu đệ ta sẽ mất hwunsg.

Bàn chân Lục Lâm Thiên đạp mạnh mặt đất, thân thể lập tức phóng lên trên không trung.

- Lão đại, Bạch Linh tỷ, Vô Song tỷ, Cảnh Văn tỷ. Đại hôn của mọi người đệ sao dám không tới. Cho dù có việc gì cũng phải tới chứ.

Dưới mái tóc quăn của Tiểu Long, trong đôi mắt đen nhánh mà thâm thúy có khí tức mênh mông lan tràn. Ấn ký trong mi tâm càng tà dị. Trường bào màu vàng tung bay, Hoàng giả chi khí lan tràn, hắn lớn tiếng nói:

- Chúc mừng lão đại đại hôn, chúc lão đại và các tẩu tử sớm sinh quý tử.

- Thực lực thật mạnh a.

Cảm nhận khí tức yêu dị mà mênh mông trên người Tiểu Long, ánh mắt đám người Hàn Băng Đại Đế, Bắc Cung Kình Thương lập tức biến hóa.

- Tiểu gia hỏa, từ khi nào đệ đã học được chiêu miệng lưỡi trơn tru giống lão đại đệ vậy?

Lập tức thân ảnh xinh đẹp lóe lên, đạp không đứng thẳng. Thân ảnh đứng bên người Lục Lâm Thiên, mấy đạo thân ảnh xinh đẹp còn lại thấy thế, lập tức phân biệt rơi vào bên cạnh Lục Lâm Thiên trên không trung, kình phong vô hình chấn động khiến cho y phục tung bay.

Sưu.

Lúc này trên không trung có một cơn gió vô hình thổi qua, y phục trên người sáu đạo thân ảnh xinh đẹp tung bay, cái khăn che mặt màu đỏ kia bị xốc lên. Chỉ một lát, sáu khuôn mặt tuyệt mỹ xuất hiện trước ánh mắt của mọi người.

Sáu khuôn mặt tuyệt mỹ, khuynh quốc khuynh thành, tựa như tiên tử giáng trần, xinh đẹp không gì sánh được, khiến cho vô số ánh mắt trong sát na này ngây ngốc.

Gió nhẹ đảo qua, sáu khuôn mặt tuyệt mỹ một lần nữa lại được khăn đỏ bao phủ. Thế nhưng giờ phút này vô số ánh mắt còn chưa lấy lại tinh thần. Đặc biệt là có ba khuôn mặt cực kỳ rung động lòng người. Nữ tử tuyệt mỹ bực này đều bị Lục Lâm Thiên thu lấy. Hưởng hết phúc của nam tử trong thiên hạ, khiến cho mọi người hâm mộ không thôi. Đồng thời còn ghen ghét.

Mà giờ khắc này, đám người Lục Lâm Thiên, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song cùng mấy người khác nhìn về sau lưng Tiểu Long.

- Tộc trưởng Thanh Nguyệt của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc mang theo Cữu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc tới chúc mừng tiền nhiệm tộc trưởng và Lục chưởng môn đại hôn.

Âm thanh truyền tới, khi âm thanh vừa dứt, sau lưng Tiểu Long xuất hiện mười mấy đạo thân ảnh. Khí tức yêu nguyên hùng hồn lan tràn. Lập tức hơn chục đạo thân ảnh xuất hiện trên không trung Phi Linh môn. Nam tuấn lãng, nữ yêu mị mà xinh đẹp. Đây đều là cường giả của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc.

Dẫn đầu là một đạo thân ảnh xinh đẹp, tuổi chừng hai mươi tám hai mươi chín, vũ mị mà thành thục, hấp dẫn tới tận xương tủy. Người mặc một bộ váy dài màu xanh, bao phủ lấy thân thể linh lung, bay bổng. Đặc biệt là ánh mắt mê hoặc tới cực điểm, đối với cơ hồ tất cả nam nhân ở đây mà nói, có thể tính như một loại kɧıêʋ κɧí©ɧ dục vòng.

Người này chính là tân nhiệm tộc trưởng Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc do Bạch Linh và các trưởng lão Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc lựa chọn - Thanh Nguyệt. Sau lưng Thanh Nguyệt còn có hơn mười trưởng lão Cữu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc bát giai. Chừng ba mươi cường giả thất giai, thực lực mạnh mẽ như vậy khiến cho không ít người nhìn vào lập tức cảm thấy khïếp sợ.

Đặc biệt là trước người THanh Nguyệt lúc này còn có một lão giả áo tím, bộ dáng tuấn lãng, chính là Tử Hiên lão tổ tự mình tới đây.

- Đó chính là người của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc a.

- Đồn rằng trong Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc, nam thì tuấn lãng, nữ tử thì tuyệt mỹ, yêu mị, quả thực không phải là hư danh.

- Ta nghe nói Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc này cũng giống như Hoàng tộc, chưa bao giờ xuất thế. Không ngờ Ngũ Hành Đại Đế thành hôn bọn họ lại tới.

- Ngốc thế, ngươi không nghe thấy sao? Ngũ Hành Đại Đế kết hôn với Bạch Linh kia, người này là tộc trưởng tiền nhiệm của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc a.

- Khó trách lại tuyệt mỹ như vậy, sợ rằng trong thiên địa này cũng chỉ có Ngũ Hành Đại Đế mới được hưởng phúc như vậy.

- Bạch Linh bái kiến Tử Hiên lão tổ.

Từng tiếng nghị luận vang lên, Bạch Linh lập tức tiến lên hành lễ. Tử Hiên lão tổ tự mình tới đây, đây là điều mà nàng không thể tưởng tượng được. Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc có thể đồng ý cho nàng kết hôn cùng với nhân loại đã là chuyện không dễ rồi. Lúc này Tử Hiên lão tổ lại cùng với Cữu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc tới đây khiến cho trong lòng Bạch Linh có chút nghi hoặc.

Chương 3187: Ôn nhu kiều diễm 1

- Đại hôn của tiền nhiệm tộc trưởng Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc, Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc ta đương nhiên phải tới. Tuy rằng không thể tính là đằng gái, thế nhưng cũng không thể để cho ngươi sau này tùy tiện bị bắt nạt. Mặc kệ là thành thân hay không, ngươi vĩnh viễn đều là người của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc.

Tử Hiên lão tổ nói với Bạch Linh.

- Đa tạ Tử Hiên lão tổ thành toàn.

Lục Lâm Thiên tiến lên, đứng song song với Bạch Linh rồi cung kính hành lễ với Tử Hiên lão tổ.

- Long Nguyệt, Long Bích Hàm Thanh Long Hoàng tộc tới chúc mừng Kim Hoàng chủ kết hôn với Bạch Linh của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc.

- Hổ Lực, Hổ Y của Bạch Hổ Hoàng tộc chúc mừng Kim Hoàng chủ thành hôn với Bạch Linh của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhất tộc.

- Huyền Vũ, Huyền Kình, Huyền Doanh của Huyền Vũ Hoàng tộc tới chúc mừng đại hôn của Kim Hoàng chủ và Bạch Linh.

Không gian bốn phía gió nổi mây phun, ngay sau đó từng cỗ yêu khí, linh khí mang theo uy áp khủng bố kéo tới. Lập tức đám người Long Bích Hàm, Hổ Y, Chu THần Nhu, Chu Thần Hi, Huyề Doanh, những nữ tử tuyệt mỹ của Tứ đại Thú Hoàng tộc cùng đám người Huyền Hạo, Long Nguyệt cùng các cường giả Tứ đại hoàng tộc xuất hiện trên không trung Phi Linh môn.

- Hiên Viên Triệt của Hiên Viên Hoàng tộc đến đây chúc mừng Kim Hoàng chủ thành hôn với Thần nữ Bắc Cung Hoàng tộc và Thần nữ Độc Cô Hoàng tộc.

- Công Tôn Tông Nguyên tới đây chúc mừng đại hôn của Kim Hoàng chủ và Thần nữ Độc Cô Hoàng tộc, Bắc Cung Hoàng tộc.

Cơ hồ cùng lúc với Tứ đại Thú Hoàng tộc, lần nữa trên không trung gió nổi mây phun, gợn sóng yên tĩnh đột nhiên lắc lư. Trên phía chân trời lập tức có từn gđạo lưu quang nhanh chóng phóng tới rồi lập tức nhảy xuống phía dưới. Từng đạo thân ảnh mang theo khí tức kinh người chấn động. uy áp Hoàng khí thuộc tính lan tràn ra chung quanh.

- Gần như các Hoàng tộc đều tới a.

- Nhân Hoàng tộc, Thú Hoàng tộc đều tới.

Giờ phút này cơ hồ tất cả khách nhân trong lúc vô hình đều bị ảnh hưởng. Chân khí, linh khí trong cơ thể giống như đình trệ. Khiến cho mọi người khiếp sợ chính là Ngũ Hành Đại Đế thành hôn, gần như tất cả Nhân Hoàng tộc và Tứ đại Thú Hoàng tộc đều tới, cùng với tất cả các thế lực trên đại lục. Tăng thêm Nhân Hoàng tộc và Thú Hoàng tộc, cảnh tượng đồ sộ như vậy chưa từng có ai làm được.

Giờ phút này tất cả mọi người mới ý thức được giờ phút này Ngũ Hành Đại Đế Lục Lâm Thiên đã đạt tới độ cao nào rồi.

Thánh Thủ Linh Đế mỉm cười, mỉm cười vì địa vị của đệ tử mình lúc này. Tự hào tự tận đáy lòng, ngày đệ tử hắn đại hôn cơ hồ tất cả các thế lực, gần như tất cả các Hoàng tộc đều tới. Từ thời viễn cổ tới nay còn chưa từng có ai có thể đạt tới một bước này.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, Hiên Viên Triệt, Công Tôn Tông Nguyên, Thái Công Tĩnh NHiễm, Huyền Doanh, Chu Thần Nhu... Tất cả Nhân Hoàng tộc và Thú Hoàng tộc đều phái cườn giả tới, mà tất cả đều là người quen của hắn.

- Lục Lâm Thiên cảm tạ chư vị không quản ngại đường xa tới đây.

Lục Lâm Thiên nhìn cường giả các đại Hoàng tộc khẽ mỉm cười, trong mắt hiện lên chút dị sắc. Trong lục đại Nhân Hoàng tộc chỉ có Thác Bạt Hoàng tộc kia là không có tới. Xem ra lần sau hắn gặp lại Thác Bạt Hoàng tộc không thể không đề phòng một chút.

- Hoàng tộc, trong mắt chỉ có Hoàng tộc a.

Ánh mắt Vân Khiếu Thiên cùng với cường giả của các thế lực lực lớn trầm xuống. Tất cả các đại Hoàng tộc đều tới, đều gọi Lục Lâm Thiên là Kim Hoàng chủ. Điều này cũng đồng nghĩa với việc trong mắt của bọn họ chỉ nhìn thấy Kim Hoàng nhất tộc. Về phần Phi Linh môn sợ rằng bọn họ cũng coi như không nhìn thấy. Chỉ có Hoàng tộc nắm giữ Hoàng khí thuộc tính mới có thể đánh đồng với bọn họ.

Một lát sau, trên hỉ đào, Đại trưởng lão Long Nguyệt của Thanh Long Hoàng tộc cùng với Đại công chúa Long Bích Hàm, Huyền Hạo, Tử HIên lão tổ đều ngồi ở vị trí cao đường.

- Giờ lành đã tới. Nhất bái thiên địa.

- Nhị báo cao đường.

Âm thanh vang vọng, sự náo nhiệt tới đỉnh điểm. Âm thanh chúc mừng đinh tai nhức óc quanh quẩn trên không trung giống như sấm sét, quanh quẩn mãi không tiêu tán.

Vào đêm, Trong Phi Linh môn vẫn đèn đuốc sáng trưng, sự náo nhiệt này còn kéo dài tới sáng.

Trên một hành lang, Hoa Mãn Ngọc và Diệp Mỹ nhìn về phía Ngũ Hành DIện, Diệp Mỹ nhỏ giọng nói với Hoa Mãn Ngọc:

- Như vậy được chứ? Ta cảm thấy không ổn cho lắm.

- Chưởng môn nói để cho ta sắp xếp thế nhưng ta lại không biết sắp xếp thế nào a. Chỉ có thể làm như vậy.

Hoa Mãn Ngọc mỉm cười, nhìn qua có chút bướng bỉnh, khóe miệng nhếch lên, ghé sát tai Diệp Mxy nói:

- Nói không chừng trong lòng chưởng môn còn thích như vậy hơn. Chỉ là không có một cơ hội nào như vậy, đồng thời cùng động phòng với sáu nữ tử khuynh quốc khuynh thành. Chậc chậc, đây là chuyện mà bất kỳ nam nhân nào cũng tha thiết ước mơ a.

- Từ khi nào ngươi đã xuân tâm nhộn nhạo như vậy? Chưởng môn nhất định sẽ không giống như lời ngươi nói.

Khuôn mặt Diệp Mỹ ửng đỏ, trừng mắt nhìn Hoa Mãn Ngọc.

- Chưởng môn không phải là Liễu Hạ Huệ, bằng không tại sao lại có nhiều phu nhân như vậy.

Hoa Mãn Ngọc cười hắc hắc, ánh mắt biến ảo, nhìn Diệp Mỹ nói:

- Có phải ny tử nhà ngươi ưa thích chưởng môn? Nhiều năm như vậy, trên đại lục có không ít người nguyện quỳ gối dưới váy ngươi, thế nhưng cho tới bây giờ ta còn chưa thấy thanh niên tài tuấn nào lọt vào trong mắt ngươi. Thế nhưng nói tới chưởng môn xuân tâm của ny tử ngươi lại nhộn nhạo.

- Ngươi mới thích chưởng môn, ta thấy chính ngươi mới xuân tâm nhộn nhạo a.

Diệp Mỹ càng thẹn thùng, dường như bị nói trúng tâm can, có cảm giác giống nhưu bị bắt tại trận, khuôn mặt ửng đỏ.

- Xuân tâm ta nhộn nhạo cũng chỉ vì chưởng môn mà thôi. Chỉ tiếc tâm tư của chưởng môn lại không ở trên người ta. Nếu như hiện tại chưởng môn để cho ta đi vào Ngũ Hành Điện ta sẽ không chút do dự đi vào, đem bản thân mình giao cho chưởng môn. Đáng tiếc ta không có phúc phận như vậy.

Hoa Mãn Ngọc ưỡn ngực một cái, bướng bỉnh nói. Toàn thân nhìn qua càng thêm động lòng người. Bộ ngực sữa như ẩn như hiện, vô cùng sống động.

Ngày hôm sau, sơn mạch Phi Linh được bao phủ bởi một tầng sương mù mỏng. Lúc này đã là giữa hè, trong không gian có cơn gió nhẹ thổi qua mang theo sự mát lạnh. Từng cành lá phất phơ trong gió.

Trong Ngũ Hành điện, trong phòng tân hôn, trên một chiếc giường to lớn, Lục Lâm Thiên nhìn sáu thân thể hoàn mỹ không chút tỳ vết bên cạnh mình, khóe miệng không khỏi nở nụ cười.

Tới phòng tân hôn, Lục Lâm Thiên mới biết được hóa ra sáu vị lão bà đều ở trong phòng. Lúc động phòng, trong lòng Lục Lâm Thiên thầm nghĩ tuyệt đối không thể đối xử người này tốt hơn người kia. Hắn đều yêu thương sáu người, hoặc là không làm, hoặc là làm cho xong, dù sao lão bà đều là của hắn. Sau khi mở cái khăn đỏ trên mặt sáu người, dưới ánh mắt kinh ngạc của chúng nữ, Lục Lâm Thiên lập tức như sói đói nhào về phía sáu vị kiều thê của mình.

Chương 3188: Ôn nhu kiều diễm 2

Sáu người thẹn thùng vô hạn, cuối cùng dưới sự công kích mãnh liệt của Lục Lâm Thiên cùng với sự trêu đùa, cảm giác thẹn thùng này với dần dần biết mất. Cuối cùng trong phòng xuân sắc khôn cùng, từng đạo thân thể hoàn mỹ, động lòng người, đều nằm dưới người Lục Lâm Thiên. Sáu nữ tử tuyệt mỹ đều là vưu vật trong nhân gian. Nhớ tới đêm hôm qua thỏa thích, ánh mắt Lục Lâm Thiên lần nữa có chút nóng bỏng. Lúc này mới chính thức là tỉnh nắm quyền thiên hạ, say gối đầu mỹ nhân a.

Lục Lâm Thiên nhìn sáu thân thể mê người của lão bà, đường cong lung linh mê người khiến cho Lục Lâm Thiên không nhịn được mà nở nụ cười tà dị. Hắn khẽ vươn tay ra vuốt ve thân thể của Vân Hồng Lăng, thân thể mềm mại mang theo hương thơm nhàn nhạt, thấm đẫm ruột gan.

Chẳng biết từ khi nào đôi mắt khép hờ của Vân Hồng Lăng đã mở ra, nhìn chăm chú về phía Lục Lâm Thiên, cái miệng anh đào khẽ hé, hương thơm ngát lan tràn, nàng nói:

- Chàng đừng nghịch nữa.

Hắc Hắc.

Lục Lâm Thiên cười cười, đôi tay chậm rãi từ trên eo Vân Hồng Lăng trượt xuống, hai tay nắm chặt, xo.a nắn bờ mô.ng căng tròn của Vân Hồng Lăng.

- Ưm.

Vân Hồng Lăng duyên dáng kêu lên một tiếng, hai hàng lông mi nhíu lại, trên mặt lập tức đỏ hồng. Đôi mắt xinh đẹp mang theo xuân ý nồng đậm nhìn về phía trước. Cảm nhận đôi tay của Lục Lâm Thiên đang không ngừng vuốt ve trên bờ m,ông của mình, cảm giác nóng bỏng xuyên thấu da thịt truyền vào trong cơ thể nàng.

Âm thanh của Vân Hồng Lăng cũng làm kinh động tới đám người Bạch Linh, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn... đang mệt mỏi một đêm. Từng đạo ánh mắt xinh đẹp nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không để ý tới chúng nữ mà tiếp tục xo.a nắn đôi ngọc thỏ của Vân Hồng Lăng. Chỉ là lần này lại phân ra một tay quay về phía Lữ Tiểu Linh.

Trải qua một đêm, tuy rằng lúc này còn mệt mỏi, thế nhưng toàn thân Lữ Tiểu Linh lại có cảm giác giống như bị thiêu đốt. Theo bàn tay Lục Lâm Thiên di chuyển, cái eo thon vặn vẹo, miệng phát ra âm thanh trong lúc vô thức, càng giãy dụa càng kɧıêʋ ҡɧí©ɧ Lục Lâm Thiên hơn.

Lục Lâm Thiên không có chút cố kỵ nào, tất cả đều lão bà mà hắn bái thiên địa a. Hắn cúi đầu, hô lên cặp môi đỏ mọng của Bắc Cung Vô Song. Hương thơm nhàn nhạt trong miệng nàng khiến cho Lục Lâm Thiên tham lam hôn đôi môi giống như cánh hoa kia.

Tất cả mọi thứ đều khiến cho Lục Lâm Thiên động tâm., đầu lưỡi *, vài tia thanh đạm ngọt ngào nước miếng ngọt ngào, từng ly từng tý, thấm vào tim gan.

Một lát sau, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Lam Linh cũng bị Lục Lâm Thiên kéo vào tổng vòng chiến. Chúng nữ tề tụ, mọi người đều sống hòa thuận vơi nhau cho nên cũng không có kiêng kỵ gì. Từng đạo thân ảnh hiện tỏa ra xuân quang, giống như bạch ngọc vô cùng động lòng người. Thư thái thướt tha, lồi lõm, nóng bỏng.

Sáu nữ nằm ngang dọc, thân thể tr,ắng nõn, ngọc thỏ ngạo nghễ đứng thẳng, trên đỉnh có hạt bồ đào vô cùng kiều diễm, tỏa ra sự mê hoặc tới tận tâm can.

Sáu thân thể mềm mại, da thịt trắng nõn đều tỏa ra mùi thơm ngát bất đồng. Cực kỳ vũ mị mê người, một lát sau, Lục Lâm Thiên lần nữa xách thương ra trận, miệng nở nụ cười gian nói:

- Sáu vị lão bà, ta tới đây...

Ưm..

Thoáng chóc, trong phòng tân hôn, sáu nữ tử tuyệt mỹ cau mày, không nhịn được kêu lên. Thân thể mềm mại hấp dẫn tuyệt luân vặn vẹo, phát ra âm thanh rung động tâm can. Sự ôn nhu kiều diễm này tuyệt đối không có người nào nhìn thấy.

Toàn thân sáu nữ nóng bỏng như lửa, thân thể mềm mại không ngừng run rẩy, hấp dẫn vô hạn. Đôi chân thon dài kẹp chặt lấy Lục Lâm Thiên, xuân quang như ẩn như hiện. Giữa h,ai chân có nước chảy ra, bờ mô,ng tròn lẳn, trắng như tuyết khiến cho Lục Lâm Thiên điên cuồng.

Buổi sáng, dưới sự thúc dục của Hoa Mãn Ngọc và Diệp Mỹ, khi người của các thế lực lớn đang định rời đi thì Lục Lâm Thiên mới từ trong phòng tân hôn đi ra. Sáu nữ tử tuyệt mỹ sau lưng lúc này khuôn mặt đỏ ửng càng thêm động lòng người. Bên trong lại có mấy phần thành thục và vũ mị, lộ ra xuân ý nồng đậm, hết sức mê người. Chuyện này khiến cho Hoa Mãn Ngọc và Diệp Mỹ không khỏi kỳ quái. Sợ rằng đêm hôm qua chưởng môn của bọn họ tiêu hao không ít.

Trong đại điện, người của các sơn môn và các Hoàng tộc đang định cáo từ rời đi. Thái Công Tĩnh Nhiễm, Công Tôn Tôn Nguyên cùng với những người khác cáo biệt Lục Lâm Thiên, mang theo cường giả trong tộc rời đi.

- Tâm Đồng cô nương, hy vọng có cơ hội gặp lại.

Hiên Viên Triệt của Hiên Viên Hoàng tộc sau khi cáo từ Lục Lâm Thiên không ngờ lại cố ý cáo từ với Lục Tâm Đồng rồi mới rời đi.

Cường giả của các sơn môn lớn như Nhật Sát các, Tinh Ngục các, Kiền Hiên đảo lập tức cáo từ rời đi, Lục Lâm Thiên đưa tiễn từng người.

Cường giả Bạch Hổ Hoàng tộc và Chu Tước Hoàng tộc cũng không ở lại. Thế nhưng nhị nữ Hổ Y và Chu Thần Hi thì lại ở lại Phi Linh môn cùng với Tiểu Long. Huyền Vũ của Huyền Vũ Hoàng tộc rời đi. Huyền Doanh cũng ở lại trong Phi Linh môn. Từ trong vẻ mặt của đám người Huyền Vũ Hoàng tộc, dường như Huyền Doanh lưu lại đây là có mục đích khác.

- Lục chưởng môn, chúng ta có thể nói chuyện một chút được không?

Thánh nữ Tử Yên bước tới trước mặt Lục Lâm Thiên rồi nói, ánh mắt dịu dàng ôn nhu, thanh thịnh như nước. Lúc này tu vi của nàng đã là Linh Đế nhất trọng, khiến cho nàng càng thêm thánh khiết.

Lục Lâm Thiên nhìn Tử Yên, lúc này khí chất của Tử Yên và Bạch Linh hoàn toàn là hai thái cực khác nhau. Bạch Linh yêu mị tới tận xương, hấp dẫn thiên thành. Tử Yên thì thánh khiết không rành thế sự, thần thánh không thể xâm phạm. Thế nhưng cả hai người đều là vưu vật vô cùng hấp dẫn, nam nhân không có cách nào chống cự.

Trong hậu sơn, hai đạo thân ảnh đáp xuống, hai người này chính là Tử Yên và Lục Lâm Thiên.

- Tử Yên cô nương, sao đột nhiên cô nương lại có chuyện tìm ta?

Lục Lâm Thiên hỏi Tử Yên, ánh mắt dường như vô tình hay là cố ý nhìn xuống bộ váy dài kia. Thân thể dưới bộ váy dài này chỉ sợ tuyệt đối không kém chúng nữ Bạch Linh.

Nhớ tới đêm hôm qua mây mưa với sáu vị kiều thê, cảm giác mềm mại, thoải mái, ngọc thỏ cao vυ"t của càng nàng khiến cho Lục Lâm Thiên nhịn không được mà nở nụ cười tà. Thành quả một đêm của hắn cũng không tệ, không biết nếu như ở cùng Thánh nữ Tử Yên này sẽ có cảm giác mỹ diệu ra sao.

- Lục chưởng môn, lần này ta tới đây ngoại trừ chúc mừng Lục chưởng môn thành hôn ra còn có một việc khác nữa. Có người ủy thác Thiên Địa các chúng ta tặng quà cho ngươi. Chỉ đích danh ta giao tận tay Lục chưởng môn. Chúc mừng Lục chưởng môn thành hôn.

Ngay trong lúc Lục Lâm Thiên suy nghĩ miên man, Tử Yên đánh gãy dòng suy nghĩ của Lục Lâm Thiên, khiến cho Lục Lâm Thiên phục hồi tinh thần lại.

- Có người nhờ Thiên Địa các tặng lễ cho ta? Không biết là người phương nào?

Lục Lâm Thiên lập tức hỏi.

- Ta cũng không biết, trong này có sáu hộp gấm. Nghe nói là đưa cho sáu vị phu nhân, thế nhưng trong đó có một hộp gấm màu trắng chỉ đích danh là của Bạch Linh. Cũng cần sáu vị phu nhân tự mình mở ra.

Chương 3189: Như mơ như ảo 1

Tử Yên nói xong, trong bàn tay xuất hiện sáu hộp gấm lớn nhỏ, lập tức giao cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên do dự một lát rồi tiếp nhận hộp gấm. Chỉ là trong lòng hắn cực kỳ nghi hoặc, không biết là người phương nào đưa tới. Tâm thần lan tràn, dò xét trong hộp gấm thì lại phát hiện ra, những chiếc hộp gấm này không biết dùng loại tài liệu nào, không ngờ dùng tâm thần của hắn cũng không có cách nào tiến vào. Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức trầm xuống.

Nhìn qua ánh mắt Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp của Tử Yên khẽ đổi, nói:

- Hộp gấm này chính là do Phó các chủ tự mình giao cho ta. Ta có thể lấy Thiên Địa các cam đoan trong sáu cái hộp gấm này không có nguy hiểm. Mong Lục chưởng môn tự mình giao cho sáu vị phu nhân a. Phó các chủ nói, không chừng sáu vị phu nhân đều có thể nhận được một ít chỗ tốt.

- Nàng thực sự không biết là người phương nào đưa hay sao?

Lục Lâm Thiên hỏi Tử Yên, sáu hộp gấm này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy bất phàm, cho nên không khỏi không đề phòng một chút.

Tử Yên lắc đầu, quả thực nàng không biết gì. Hộp gấm là do Phó các chủ tự mình giao cho nàng, bảo nàng nhất định phải giao tận tay Lục Lâm Thiên.

- Đúng rồi, ta muốn ủy thác Thiên Địa các một chuyện.

Lục Lâm Thiên không hỏi nhiều nữa. Nếu như Tử Yên đã cam đoan không gặp nguy hiểm thì có lẽ sẽ không gặp nguy hiểm. Lục Lâm Thiên trầm tư một hồi rồi ngẩng đầu nói với Tử Yên.

- Mời Lục chưởng môn cứ nói.

Tử Yên nhìn Lục Lâm Thiên cười nói:

- Nhưng dùng tu vi của Lục Lâm Thiên hiện tại mà cũng không làm được, nói không chừng ủy thác cho THiên Địa các cũng phải thất vọng mà thôi.

- Ta muốn ủy thác cho Thiên Địa các giúp ta tìm mẫu thân của Kinh VÂn.

Lục Lâm Thiên không quanh co lòng vòng, lúc trước Bắc Cung gia tộc có thể tìm được Vô Song, lúc này có lẽ Thiên Địa các cũng có thể tìm được mẫu thân của Kinh Vân.

Tử Yên nghe vậy, đôi mắt xinh đẹp biến đổi, đối với chuyện Lục Kinh Vân, cả đại lục đều biết. Thiên Địa các đương nhiên còn biết rõ hơn. So với lời đồn trên đại lục còn rõ ràng hơn nhiều.

- Lúc này ngươi có còn coi ta là bằng hữu hay không?

Tử Yên không có trả lời Lục Lâm Thiên, đôi mắt như bảo thạc nhìn chăm chú vào người Lục Lâm Thiên.

- Đương nhiên, ta luôn coi nàng là Tử Yên cô nương mà không phải là Thánh nữ cũng đủ chứng minh nàng là bằng hữu của Lục Lâm Thiên ta.

Lục Lâm Thiên nhìn Tử Yên nói.

- Lục chưởng môn, thân là một phần tử của Thiên Địa các, ta vốn không nên nói thêm gì.

Tử Yên nhìn qua Lục Lâm Thiên, do dự một lát, hàm răng khẽ cắn cặp môi đỏ mọng, nói tiếp:

- Thế nhưng thân là bằng hữu, ta có thể nói cho ngươi biết một ít chuyện.Nếu như ngươi muốn biết mẫu thân Lục Kinh Vân là ai, có lẽ Đạm Đài đảo chủ có thể cho ngươi biết một ít manh mối cũng không nhất định. Thứ ta có thể cho ngươi biết cũng chỉ như vậy mà thôi.

- Đa tạ Tử Yên cô nương.

Lục Lâm Thiên gật đầu.

- Hơn hai năm nữa chúng ta đều đi vào trong Thiên Trủng. Người trong Hoàng tộc đều tưởng rằng là đại họa, người bên ngoài đều tưởng rằng là cơ duyên lớn lao. Kỳ thật đây vừa là đại họa vừa là cơ duyên. Nếu như có người có thể đạt được cơ duyen cuối cùng này thì có thể chính thức ngao du thiên địa. Sự tồn tại của Thánh nữ, Thánh tử Thiên Địa các cũng là vì tiến vào trong Thiên Trung. Chỉ là người khác thì không muốn đi vào, còn Thiên Địa các chúng ta lại ngóng trông nó từng ngày.

Tử Yên chăm chú nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Hy vọng sau hành trình Thiên Trủng, chúng ta còn cơ hội đi ra.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo, dường như Thiên Địa các biết rõ không ít chuyện về Thiên Trủng. Trong lúc mơ hô Lục Lâm Thiên còn có cảm giác, có lẽ Thiên Địa các còn biết rõ về Thiên Trủng hơn các đại Hoàng tộc.

- Tử Yên cô nương..

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt lóe lên, lúc này thân ảnh của Tử Yên đã biến mất, chỉ để lại một âm thanh vang vọng trên ngọn núi:

- Lục chưởng môn, hẹn gặp lại trước Thiên Trủng. Hy vọng tới lúc đó thực lực của Lục chưởng môn đã có đột phá cực lớn.

- Đạm Đài Tuyết Vi biết mẫu thân của Kinh Vân sao?

Lục Lâm Thiên nhìn bóng lưng Tử Yên, mãi một lúc lâu sau mới mở miệng thì thào nói, thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ.

- Hoa đường chủ, người Thiên Vân đảo đâu?

Lục Lâm Thiên trở lại Phi Linh môn, trong tâm thần dò xét của hắn mới phát hiện ra lúc này người Thiên Vân đảo đã không còn ở trong Phi Linh môn. Vừa rồi hắn cũng không quá chú ý, có lẽ người Thiên Vân đảo đã rời đi.

- Chưởng môn, người của Thiên Vân đảo đã cáo từ rời đi rồi.

Hoa Mãn Ngọc trả lời, lập tức trong tay nàng xuất hiện một khối ngọc giản tin tức, nàng nói:

- Chưởng môn, đây là thứ mà Đạm Đài đảo chủ chỉ đích danh phải giao cho người.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận ngọc giản tin tức, trong tâm thần của hắn, trên ngọc giản này tổng cộng chỉ có một câu, đúng là âm thanh của Đạm Đài Tuyết Vi:

- Trên Đông Hải, trong ảo cảnh thật thật giả giả, như mơ như ảo.

Một câu chỉ có mười sáu chữ, Lục Lâm Thiên nghe vậy sắc mặt lập tức biến đổi.

- Chưởng môn, xảy ra chuyện gì sao?

Hoa Mãn Ngọc nhìn vẻ mặt chưởng môn, dường như có chút không bình thường.

- Không có việc gì.

Lục Lâm Thiên dứt lời, thân ảnh đã biến mất tại chỗ.

- Nhất định là có việc gì đó.

Nhìn bóng lưng chưởng môn biến mất, Hoa Mãn Ngọc nhíu mày, dường như nhớ tới cái gì đó cho nên mới lớn tiếng nói:

- Chưởng môn, Vô Song phu nhân và người Bắc Cung gia cùng Cảnh Văn phu nhân và người Độc Cô gia đều đang tìm người.

- Ta biết rồi.

Âm thanh Lục Lâm Thiên quanh quẩn bên tai Hoa Mãn Ngọc.

Thiên Vân đảo vốn là một trong tám thế lực lớn trong Đông Hải, hiện tại là một trong những thế lực mạnh nhất của cả Đông Hải.

Trên hải vực bao la có một quần đảo liên miên không ngớt, có không ít kiến trúc tọa lạc. Một tòa cung điện giống như đột ngột mọc lên từ dưới mặt đất, sừng sững đứng trên hải vực. Một mảng lớn yêu thú trong nước không dám tới gần phiến hải vực này.

Một ngày sau, trên Đông Hải, trên Thiên Vân đảo, trời bắt đầu tối dần, ánh mặt trời ở phía chân trời như ráng đỏ chiếu sáng một vùng hải vực.

Bỗng nhiên gợn sóng trên không trung chấn động, gió nổi mây phun. Cả hải vực phía dưới gợn sóng, khí tức mênh mông hàng lâm. Lập tức có hơn chục đạo thân ảnh xuất hiện trong bầu trời.

Hơn chục đạo thân ảnh hàng lâm, năng lượng trong thiên địa lập tức biến hóa.

Mấy người dẫn đầu chính là Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Tiểu Long, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Hổ Y, Chu Thần NHu, Huyền Doanh, Hàn Băng Đại đế, Khiên Bách Biến, Thánh Thủ Linh Đế, sau lưng còn có Cực Lạc Tam Quỷ, Hỏa Sí Tôn giả và cường giả Phi Linh môn.

- Phụ thân, mẫu thân của con thực sự ở trên Thiên Vân đảo hay sao?

Đôi mắt đen láy của Lục Kinh Vân nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt tràn ngập sự chờ mong.

- Ngay trong Thiên Vân đảo.

Chương 3190: Như mơ như ảo 2

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, nhìn chăm chú vào đám kiến trúc liên miên phía dưới khẽ thở dài một hơi. Đạm Đài Tuyết Vi lưu lại một ngọc giản, tăng thêm Tử Yên lại nhắc nhở, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên lập tức nhớ tới thời điểm hắn bị Linh Vũ giới bắt, sau đó lại rơi vào trong tay Mộ Dung Lan Lan ngay trên Đông Hải này.

Trên Đông Hải, trong ảo cảnh, thật thật giả giả, như ảo như mơ. Câu nói này khiến cho Lục Lâm Thiên lập tức nhớ tới ảo cảnh kia.

- Phụ thân, rốt cuộc mẫu thân của con là ai? Con muốn gặp mẫu thân con.

Lục Kinh Vân nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt tràn ngập chờ mong.

- Ta cũng không xác định lắm.

Lục Lâm Thiên không gian phía trước, ngày hôm qua vốn hắn đã định tới đây. Thế nhưng cuối cùng lại trao đổi một ít chuyện Thiên Trủng và Linh Vũ giới cùng với Bắc Cung Kình Thương và Độc Cô Ngạo Vũ, cuối cùng lại nói ra nghi vấn của mình với chúng nữa Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, cho nên hiện tại mới Thiên Vân đảo. Lúc này hắn muốn biết rõ ràng mọi chuyện.

Ánh mắt trầm xuống, trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên tung bay, quanh thân lập tức có khí tức chấn động, tiếng gầm vang vọng:

Advertisemen

- Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn tới bái phỏng Thiên Vân đảo.

Âm thanh không quá lớn, thế nhưng lại giống như gợn sóng liên miên, tiếp tục quanh quẩn trên không trung hải vực.

- Lục minh chủ mới thành hôn xong, không biết tại sao lại tới tệ xá?

Cũng không bao lâu sau, trên không trung có một âm thanh dịu dàng vang lên. Lập tức có từng đạo thân ảnh lăng không phóng tới, mang theo khí tức không kém. Mấy người dẫn đầu là Đạm Đài Tuyết Vi, Kính Hoa, Thủy Nguyệt, còn có Thiên Huyễn Tôn giả cùng với các cường giả của Thiên Vân đảo.

Mà người dẫn đầu là một vị phụ nhân chừng bốn mươi tuổi, mái tóc đen như mực, làn da trắng như tuyết, ngũ quan tinh xảo, không có chút già nua nào. Ngược lại nhìn qua còn có chút vũ mị, người này chính là Thanh Quán Tôn giả.

Người của Thiên Vân đảo nhìn Lục Lâm Thiên cùng với các cường giả hàng lâm Thiên Vân đảo, sắc mặt cả đám biến hóa không ngừng. Đồng thời còn vô cùng cảnh giác, tưởng Phi Linh môn muốn ra tay vói Thiên Vân đảo.

Chỉ có Đạm Đài Tuyết Vi trong đám người là ánh mắt biến hóa, nhị nữ KÍnh Hoa, Thủy Nguyệt nhìn nhau, ánh mắt có chút phức tạp.

- Thanh Quán tiền bối, ta tới đây là muốn tìm Mộ Dung Lan Lan của quý đảo có một chút việc. Mong Thanh Quán tiền bối thành toàn.

Lục Lâm Thiên ôm quyền thi lễ, nể mặt mũi Đông Cung Huyên và Nam thúc, cộng với quan hệ của Thiên Vân đảo, giờ phút này Lục Lâm Thiên mới cung kính như vậy.

- Lục minh chủ đến không đúng lúc rồi. Tiểu đồ Lan Lan đã bế quan nhiều ngày. Lục minh chủ lần khác tới đây có được không?

Thanh Quán Tôn giả dịu dàng nói, thế nhưng vẻ mặt lại âm thầm biến hóa.

- Nếu như vãn bối nhất định phải gặp thì sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến hóa.

- Chẳng lẽ Lục minh chủ không giảng đạo lý, nhất định muốn xông vào Thiên Vân đảo ta hay sao?

Ánh mắt Thanh Quán Tôn giả biến hóa, dường như cũng có chút kiêng kỵ.

- Hừ, hay cho Thiên Vân đảo, không để cho chúng ta gặp thì chúng ta sẽ mạnh mẽ xông vào.

Trong Cực Lạc Tam Quỷ, Lệ Quỷ âm trầm quát, hắn hận không thể tính toán một ít sổ sách với Thiên Vân đảo.

- Lệ Quỷ, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Thanh Quán Tôn giả nhìn Lệ Quỷ, ánh mắt bắt đầu âm trầm.

- Cái gì mà Thiên Vân đảo, coi mình là cái gì chứ? Có tin ngay bây giờ ta sẽ san bằng Thiên Vân đảo chó má này hay không?

Một đạo quang mang léo lên, trường bào màu vàng trên người Tiểu Long tung bay, chân đạp mạnh hư không, lập tức đi lên phía trước. Yêu Hoàng khí, Linh Hoàng khí nhàn nhạt lan tràn. Dưới cỗ khí tức này, tất cả cường giả Thiên Vân đảo run rẩy, từ sâu trong linh hồn cảm thấy bất an.

Tiểu Long âm trầm nhìn về phía Thanh Quán Tôn giả, trong mắt hiện lên sự khinh thường. Hắn không đặt Thiên Vân đảo vào trong mắt.

Nghe vậy Thanh Quán Tôn giả không dám nói nhiều, thân phận của Tiểu Long nàng rất rõ ràng. Nếu như Tiểu Long muốn san bằng Thiên Vân đảo thành bình địa tuyệt đối không phải khoác lác.

- Hay cho một Thanh Long Hoàng tộc. Thanh Long Hoàng tộc đã bị lênh cấm, người Thanh Long Hoàng tộc không thể nhúng tay vào chuyện bên ngoài. Ta không tin Thanh Long Hoàng tộc các ngươi dám động vào Thiên Vân đảo.

Lúc này, trên không trung có một âm thanh già nua vang lên. Đồng thời có hai đạo thân ảnh xuất hiện trước mặt đám người Thiên Vân đảo.

Trong hai người tới có một người thân thể mềm ại, uyển chuyển, người này chính là Đông Cung Huyên. Mà một người khác dường như là người vừa mới nói chuyện. Đây cũng là lão phụ nhân xuất hiện lần trước định đối phó với Huyết Kiếm Đại Đế. Bộ dáng tuổi già sức yếu, tóc trắng xóa, khuôn mặt lại cực kỳ bóng loáng, mượt mà, ánh mắt thâm thúy như sao.

Lão phụ nhân này xuất hiện, ánh mắt đảo qua mọi người, lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên, Lục Kinh Vân, còn có Tiểu Long.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi trầm xuống, lão phụ nhân này tuy rằng ẩn nấp khí tức, lần trước hắn không có cách nào dò xét ra thực lực rõ ràng. Thế nhưng hắn biết người này mạnh hơn Đông Cung Huyên kia một ít.

Lúc này dò xét Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhận ra tu vi của lão phụ nhân này không ngờ đã đạt tới Linh Đế tam tọng. Xem ra trong Đế Đạo minh thì thực lực của Thiên Vân đảo tuyệt đối nằm trong top đầu.

- Chỉ là Linh Đế tam trọng mà thôi, ta muốn nhìn xem ta diệt Thiên Vân đảo các ngươi thì các ngươi làm khó dễ gì được ta? Để xem cái lệnh cấm kia có quản được ta hay không?

Ánh mắt Tiểu Long giờ phút này tràn ngập hàn ý nhìn về phía lão phụ nhân kia, linh nguyên mênh mông bắt đầu khởi động khiến cho không trung phía sau lưng Tiểu Long gió nổi mây phun. Tiểu Long sắp ra tay.

- Chư vị bằng hữu Thiên Vân đảo, ta chỉ muốn gặp Mộ Dung Lan Lan mà thôi. Nếu như chư vị không đồng ý, vậy thì đừng trách ta không khách khí.

Trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên tung bay, cũng không có ngăn cản Tiểu Long, mà quanh thân cũng có khí tức mênh mông lan tràn. Kim Hoàng khí phô thiên cái địa tuôn ra. cả hải vực run rẩy rồi lập tức cuồn cuộn.

- Ah...

Dưới Kim Hoàng khí, người Thiên Vân đảo lập tức bị áp chế kêu thảm thiết, sắc mặt trắng bệch.

- Thiên Vân đảo đã không thức thời thì đừng trách chúng ta không khách khí.

Cực Lạc Tam Quỷ lạnh lùng quát một tiếng, chân khí phô thiên cái địa lan tràn ra. Tất cả cường giả Phi Linh môn đều nhảy về phía trước.

Không gian ru rẩy, phong vân biến sắc, trong mắt cường giả Phi Linh môn tràn ngập hàn ý. Chỉ đợi Lục Lâm Thiên ra lệnh một tiếng, chỉ sợ cả đám sẽ không chút do dự ra tay với người Thiên Vân đảo.

Tất cả người của Thiên Vân đảo có mặt lúc này vô cùng kinh hãi. Sự khủng bố của Lục Lâm Thiên bọn họ đã tận mắt nhìn thấy, nhớ tới kết cục của Thiên Kiếm môn, trong lòng bọn họ hiện tại còn đang sợ hãi. Bọn họ cũng không biết tại sao Lục Lâm Thiên lại đột nhiên ra tay với Thiên Vân đảo.

Chương 3191: Tề tụ tại Thiên Vân đảo

- Lục chưởng môn, mong chưởng môn nể tình bằng hữu giữa chúng ta.

Đạm Đài Tuyết Vi biến sắc, nàng không ngờ Lục Lâm Thiên lại dùng loại phương thức này tới Thiên Vân đảo.

- Lục chưởng môn, việc này nên nói kỹ càng.

Dưới lớp khăn che mặt màu hồng, Đông Cung Huyên ngẩng đầu nhìn qua Lục Lâm Thiên, âm thanh già nua vang lên.

- Đông Cung tiền bối, ta bất kính với Thiên Vân đảo như vậy sợ rằng nghĩa phụ ta biết sẽ mất hứng. Thế nhưng ta không thể cho Đông Cung tiền bối mặt mũi. Ngày hôm nay không gặp được Mộ Dung Lan Lan ta sẽ không khách khí. Cho dù là san bằng Thiên Vân đảo thành bình địa thì ta cũng không tiếc.

Lục Lâm Thiên ngạo nghễ đứng trên không trung, hàn ý ngập trời.

Khi nhìn về phía Đông Cung Huyên thì ánh mắt Lục Lâm Thiên mới hòa hoãn một chút. Đông Cung Huyên này có quan hệ bất phàm với nghĩa phụ, cũng không nên đắc tội quá. Ánh mắt hắn đảo qua Đạm Đài Tuyết Vi nói:

- Chỉ là coi như san bằng Thiên Vân đảo, ta cũng không dám đắc tộ Đông Cung tiền bối, cũng không động thủ với Tuyết Vi cô nương. Về phần những người khác thì đừng trách ta ra tay độc ác.

- Lục Lâm Thiên, Đế Đạo minh còn chưa giải tán. Chẳng lẽ ngươi đã muốn ra tay với Thiên Vân đảo? Ngươi trở mặt cũng quá nhanh a.

Lão phụ nhân Linh Đế tam trọng kia lên tiếng, ánh mắt không ngừng biến ảo.

Giờ phút này ngay cả Hàn Băng Đại Đế, Thánh Thủ Linh Đế, Dương Quá, Lục Tâm Đồng và những người khác đều có chút kỳ quái. Không biết tại sao Lục Lâm Thiên lại đột nhiên động thủ với Thiên Vân đảo. Thế nhưng lúc này mọi người tự nhiên sẽ không hỏi nhiều. Khí tức trong lúc mơ hồ phóng ra, dẫn động năng lượn g thiên địa biến hóa. Chỉ cần Lục Lâm Thiên nói động thủ, sợ rằng trong nháy mắt bọn họ sẽ tiêu diệt, san bằng Thiên Vân đảo.

- Để cho ta gặp Mộ Dung Lan Lan thì tất cả sẽ dễ nói chuyện. Ta dùng lễ làm đầu, nếu như cố tình làm khó ta, cho dù là Thiên Vương lão tử ta cũng sẽ không khách khí. Chuyện này không liên quan tới việc của bổn minh. Hôm nay chỉ là việc tư của Lục Lâm Thiên ta. Nếu Thiên Vân đảo không đồng ý thì có thể rời khỏi Đế Đạo minh.

Lục Lâm Thiên nói từng chữ một, ánh mắt nhìn về phía lão phụ nhân kia. Kim Hoàng khí lan tràn, sắc bén mà lạnh lẽo, khí tức mênh mông không biết vô tình hay cố ý mà mơ hồ áp chế lão phụ nhân này.

- Mẫy thân, có phải người ở trên Thiên Vân đảo hay không? Con đang tìm người đây.

Lục Kinh Vân nhảy ra, quanh thân được kim quang màu v àng bao phủ, uy áp Kim Hoàng khí kinh người phô thiên cái địa lan tràn ra. Âm thanh cuồn cuộn quanh quẩn trên hải vực.

Đám người Thánh Thủ Linh Đế, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Hàn Băng Đại Đế lúc này mới biết được, hóa ra chuyện này có liên quan tới mẫu thân Lục Kinh Vân, có liên quan tới Thiên Vân đảo.

Giờ phút này ánh mắt xinh đẹp của đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh cùng chúng nữ biến đổi, thế nhưng cũng không nói lời nào.

- Kính Hoa, Thủy Nguyệt a di. Phụ thân của con nói mẫu thân con ở Thiên Vân đảo. Hai người có biết mẫu thân con là ai không?

Lục Kinh Vân tiến lên, dùng ánh mắt chờ mong nhìn Kính Hoa, Thủy Nguyệt. Hắn chỉ quen thuộc với Kính Hoa, THủy Nguyệt mà thôi. Lúc này trong lòng hắn vô cùng chờ mong. Sau khi biết được tung tích của mẫu thân. Sự chờ mong trong lòng hắn so với bất luận kẻ nào còn lớn hơn. Tâm thần lúc nào cũng không yên.

- Kinh Vân...

Dưới uy áp, sắc mặt hai người Kính Hoa, Thủy Nguyệt vô cùng khó coi. Giờ phút này ánh mắt nhị nữ nhìn về phía Lục Kinh Vân vô cùng bất đắc dĩ, sư phụ không nói, hai nàng làm sao có thể mở miệng.

- Có phải hai người biết rõ tung tích của mẫu thân con không?

Nhìn ánh mắt của Kính Hoa, Thủy Nguyệt, Lục Kinh Vân nhìn về phía Thanh Quán Tôn giả, Đông Cung Huyên, còn có lão phụ nhân kia lớn tiếng hỏi.

- Chư vị tiền bối, mong chư vị để cho ta gặp Mộ Dung Lan Lan, nếu không mong chư vị thứ cho ta vô lễ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm, nhìn phản ứng của người Thiên Vân đảo hắn càng khẳng định phán đoán trong lòng mình. KHó trách hắn không nghĩ ra được mẫu thân Kinh Vân rốt cuộc là ai. Lục Lâm Thiên thậm chí còn hòa nghi liệu có phải thiên địa chiếu cố sai người rồi hay koong. Nói không chừng Lục Kinh Vân không có quan hệ với hắn.

- Ài... Cũng đành vậy, đành vậy.

Nhìn Lục Lâm Thiên, cùng với đội hình kinh khủng sau lưng Lục Lâm Thiên. Lão phụ nhân kia thở dài, ánh mắt bất đắc dĩ, thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ.

- Để cho Lan Lan tự mình giải quyết đi.

Đông Cung Huyên dứt lời, cũng biến mất trên không trung.

- Tuyết Vi, mang bọn họ đi đi.

Thanh Quán Tôn giả nhìn hai người Lục Lâm Thiên và Lục Kinh Vân, ánh mắt như nước tràn ngập sự bất đắc dĩ. Thân ảnh lập tức rời đi theo Đông Cung Huyên.

Một lát sau, trên một ngọn núi khổng lồ không ngớt có từng đạo thân ảnh xuất hiện.

- Lục chưởng môn, sư phụ bế quan ở nơi này.

Đạm Đài Tuyết Vi nhìn ngọn núi tước mắt, bàn tay ngọc chỉ về phía xa rồi quay đầu nhìn Lục Lâm Thiên. Lúc này nàng mới phát hiện ra thân ảnh Lục Lâm Thiên không biết từ khi nào đã biến mất. Mà một đạo âm thanh đã vang lên trong tai nàng:

- Đa tạ Tuyết Vi cô nương, Lục Lâm Thiên ta thiếu nợ cô nương một nhân tình.

Ánh mắt Đạm Đài Tuyết Vi khẽ đổi, nhìn về phương xa.

Trong một sơn động, trên bệ đá lúc này có một nữ tử mặc cung trang màu hồng đang ngồi. Da thịt trắng như tuyết, mái tóc đen nhánh búi cao, khí tức toàn thân chấn động, quanh thân được một vòng quang mang vô hình bao phủ.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lặng lẽ không một tiếng động xuất hiện trong sơn động, nhìn nữ tử đang ngồi trên bệ đá, ánh mắt rung động.

Giấc mộng lúc trước nửa thật nửa giả, trong ảo cảnh, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh đều xuất hiện. Thế nhưng không ngờ bên ngoài ảo cảnh lại xảy ra chuyện thật. Nếu không phải có Đạm Đài Tuyết Vi nhắc nhở, Lục Lâm Thiên không có cách nào nghĩ tới Mộ Dung Lan Lan. Khó trách sau khi hắn tỉnh dậy đã không thấy Mộ Dung Lan Lan đâu.

Nhìn nữ tử đang khoanh chân ngồi, thân thể mềm mại, mê người này, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi. Bộ ngực cao ngất, da thịt trắng như tuyết. Dung nhan không kém bất luận nữ tử nào. Mà khí tức thành thục vũ mị trên người nàng hiện tại chúng nữ Lữ Tiểu Linh, Vân Hồng Lăng không thể so sánh được.

- Ài.

Mộ Dung Lan Lan đang tu luyện dường như cảm nhận được thứ gì đó, hai mắt đột nhiên mở ra. Lập tức nhìn vào người Lục Lâm Thiên. Khi nhìn thấy rõ thân ảnh màu xanh này, thân thể mềm mại của nàng khẽ run lên, lập tức đứng dậy.

- Tại sao ngươi lại phá cấm chế vào đây?

Mộ Dung Lan Lan kinh ngạc, ánh mắt vô cùng mê người. Hàm răng khẽ bắn bờ môi đỏ mọng, trong lòng âm thầm cười khổ. Dùng tu vi của hắn bây giờ, muốn vô thanh vô tức phá vỡ cấm chế của nàng không phải là việc gì khó.

- Khó trách những năm này nàng thường xuyên đi tới Phi Linh môn gặp Kinh Vân.

Lục Lâm Thiên nhìn Mộ Dung Lan Lan, những năm gần đây nữ tử trước mặt hắn ngày càng vũ mị, quyến rũ. Khí tức trên người khiến cho người ta có cảm giác thời gian, giống như rượu ngon, càng để lâu càng thơm ngon.

Chương 3192: Mẫu tử nhận nhau 1

- Ngươi có ý gì?

Thân thể mềm mại của Mộ Dung Lan Lan giống như bị điện giật, ngơ ngác nhìn qua Lục Lâm Thiên, thầm nghĩ lẽ nào hắn đã biết sự thật?

Nhìn phản ứng của Mộ Dung Lna Lan, Lục Lâm Thiên càng khẳng định phán đoán trong lòng. Thân ảnh khẽ động, nắm lấy tay Mộ Dung Lan Lan.

Ngay khi Mộ Dung Lan Lan còn chưa kịp có phản ứng, một giọt máu trên tay nàng đã rơi vào trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên.

- Ngươi muốn làm gì?

Mộ Dung Lan Lan giãy khỏi tay Lục Lâm Thiên, thân thể mềm mại lùi về phía sau mấy bước, có chút kinh hoảng và bất đắc dĩ.

Lục Lâm Thiên không để ý tới Mộ Dung Lan Lan, trong tay hắn lập tức xuất hiện một giọt máu trên người Lục Kinh Vân. Thủ ấn biến hóa, xung quanh tay hắn xuất hiện chấn động kỳ dị, lập tức hai giọt máu tươi dung hợp với nhau, quang mang chói mắt lan tràn.

Nhỏ máu nhận thân là một loại phương thức xác nhận huyết mạch không khó nhìn thấy trên đại lục này. Hai giọt máu tươi dung hợp, ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, nhìn Mộ Dung Lan Lan noi:

- Nàng thực sự là mẫu thân của Kinh Vân?

- Đúng vậy, ta là mẫu thân của Kinh Vân. Rốt cuộc ngươi cũng biết rõ được chuyện này.

Mộ Dung Lan Lan nhìn Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt xinh đẹp có chút buồn bã, điều che dấu trong lòng nàng đã lâu lúc này Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng đã biết được.

Sưu.

Ngoài cửa sơn động có mấy đạo thân ảnh đáp xuống, chính là đám người Đạm Đài Tuyết Vi, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Hàn Băng Đại Đế. Dẫn đầu là một đạo thân ảnh khuôn mặt như điêu khắc, ngũ quan góc cạnh, phóng đãng không câu nệ. Mái tóc đen nhánh rậm rạp, mày kiếm, đôi mắt đen nhánh, chỉ là giờ phút này người này lại đang run rẩy.

- Kinh Vân.

Nhìn thấy đạo thân ảnh này, Mộ Dung Lan Lan bỗng nhiên run lên.

- Lan Lan a di, hóa a người là mẫu thân của con.

Lục Kinh Vân nhìn Mộ Dung Lna Lan, chậm rãi tiến lên, đứng ở trước mặt Mộ Dung Lan Lan, hai mắt nhòe đi.

- Kinh Vân, ta...

Thân thể mềm mại của Mộ Dung Lan Lan bắt đầu run rẩy, vươn tay vuốt ve khuôn mặt trước mắt, yết hầu nghẹn ngào không nói nên lời, trong mắt đã sớm rung động.

- Mẫu thân, tại sao? Tạo sao người không nói sớm cho con biết?

Ánh mắt Lục Kinh Vân vẫn nhìn chăm chú vào thân ảnh quen thuộc này, đây là người mẫu thân mà hắn ngày nhớ đêm mong. Hắn thật không ngờ, Lan Lan a di này chính là mẫu thân của hắn. Khó trách mỗi một lần ở trước mặt nàng hắn đều có cảm giác thân cận như vậy. Trong chốc lát, nước mắt không nhịn được chảy xuống.

- Kinh Vân, mẫu thân có nỗi khổ tâm, mẫu thân thực sự phải xin lỗi con...

Thân thể mềm mại của Mộ Dung Lan Lan run rẩy, nàng đâu có muốn như vậy chứ? Giờ phút này trong lòng nàng ngổn ngang cảm xúc.

- Mẫu thân.

Nước mắt từ trong mắt Lục Kinh Vân trào ra, hai đầu gối quỳ xuống trước mặt Mộ Dung Lan Lan. Hắn biết rõ, nếu như mẫu thân không quan tâm hắn thì tại sao lại thường xuyên tới gặp hắn? Đối với nỗi khổ tâm của mẫu thân hiện tại hắn đã không còn là tiểu hài tử, tự nhiên cũng hiểu rõ được một chút.

- Kinh Vân, con của ta. Mẫu thân thực sự xin lỗi con. Mẫu thân cũng chỉ muốn tốt cho con mà thôi. Cho nên mẫu thân mới rời khỏi con.

Một tiếng mẫu thân của Lục Kinh Vân khiến cho trong lòng nàng trùng xuống, thân hình mềm mại run rẩy, hai mắt nhòe đi, nàng cũng lập tức quỳ xuống mặt đất, ôm Lục Kinh Vân vào trong ngực, nước mắt thi nhau chảy xuống.

- Con biết, con chỉ muốn mẫu thân mà thôi.

Nước mắt của Lục Kinh Vân không ngừng chảy xuống, trong sơn động, mẫu tử hai người không ngừng rơi lệ.

Cảnh này khiến cho đám người Thánh Linh lão tổ, Đạm Đài Tuyết Vi, Lục Tâm Đồng, Kính Hoa, Thủy Nguyệt cùng với những người khác đi tới đây rơi lệ. Trong lòng chua xót không thôi. Mà đám người Tiểu Long, Dương Quá, Kim Huyền, Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng Đại Đế cũng không khỏi cảm khái.

Lục Lâm Thiên nhìn cảnh này, hai mắt có chút ướt át, trường bào màu xanh tung bay, thân thể lập tức biến mất tại chỗ.

Trên một ngọn núi khác lúc này có ba đạo thân ảnh đứng đó. Chính là Thanh Quán Tôn giả, Đông Cung Huyên cùng với lão phụ nhân tu vi Linh Đế tam trọng kia.

- Mị Huyễn sư thúc, chuyện của Lan Lan chúng ta phải làm gì bây giờ? Lục Lâm Thiên này đã biết rõ Lan Lan chính là mẫu thân của Lục Kinh Vân, sợ rằng hắn sẽ không từ bỏ ý đồ.

Thanh Quán Tôn giả nhìn về phía lão phụ nhân rồi hỏi.

- Thiên Vân đảo có đảo quy, nếu như lúc trước trong lòng hai người các ngươi thương xót đồ đệ thì hiện tại cũng không như vậy.

Lão phụ nhân này nhìn Thanh Quán Tôn gia và Đông Cung Huyên nói.

- Mị Huyễn sư thúc, có lẽ một ít đảo quy của Thiên Vân đảo ta đã lỗi thời rồi.

- Huyên nhi, có phải con đang nghĩ tới chuyện năm đó hay không?

- Chuyện năm đó con đã sớm quên rồi.

Đông Cung Huyên do dự một chút rồi nói. Có khăn che mặt màu hồng, ánh mắt nàng không có chút biến hóa nào.

- Chư vị, chúng ta có thể thương lượng một chuyện được không?

Nhưng vào lúc này sau lưng ba người đột nhiên có một đạo thân ảnh vô thanh vô tức xuất hiện.

Ba người quay đầu lại, lập tức biến sắc, người này chính là Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt lão phụ nhân kia kinh ngạc, Lục Lâm Thiên có thể vô thanh vô tức xuất hiện ở sau lưng nàng, thực lực như vậy nàng rất rõ đại biểu cho cái gì.

- Ngươi muốn thương lượng chuyện gì?

Đông Cung Huyên nhìn về phía Lục Lâm Thiên hỏi.

- Đầu tiên ta phải đa tạ chư vị.

Lục Lâm Thiên ôm quyền thi lễ với ba người.

- Đa tạ chúng ta cái gì?

Thanh Quán Tôn giả nghi hoặc hỏi, vừa rồi nàng còn có chút cảnh giác, nàng thật không ngờ lúc này Lục Lâm Thiên lại khách khí với mình như vậy.

Lục Lâm Thiên nhìn ba người nói:

- Quy củ của Thiên Vân đảo ta cũng biết, nếu như không có ba vị lưu tình sợ rằng mẫu tử Kinh Vân và Mộ Dung Lan Lan cũng không còn trên đời này. Cho nên Lục mỗ phải đa tạ chư vị.

- Không cần khách khí. Lan Lan cũng là đệ tử của ta.

Đông Cung Huyên nói.

- Lục Lâm Thiên, rốt cuộc ngươi muốn gì? Nói thẳng ra đi.

Ánh mắt lão phụ nhân biến hóa, trong mắt vẫn còn một tia cảnh giác.

- Ta hy vọng chư vị có thể thành toàn cho mẫu tử nàng.

Lục Lâm Thiên nhìn lão phụ nhân, lão phụ nhân này chính là người có quyền quyết định cao nhất ở Thiên Vân đảo hiện tại.

- Thiên Vân đảo có đảo quy, nếu như ta không thành toàn thì sao?

Lão phụ nhân nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, nói:

- Ta không phải là người nhân từ dễ nương tay, điểm này chư vị nên biết rõ.

Sắc mặt lão phụ nhân âm trầm, ý tứ trong lời nói của Lục Lâm Thiên nàng hiểu rõ. Trước mặt thực lực tuyệt đối nàng không có lựa chọn nào khác. Nàng trầm giọng nói:

- Ta sẽ trục xuất Mộ Dung Lan Lan ra khỏi Thiên Vân đảo, chuyện sau này không có liên quan tới Thiên Vân đảo ta.

- Thứ ta muốn không phải là như vậy.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, chuyện này cũng không khó. Thế nhưng sợ rằng trong lòng Mộ Dung Lan Lan sẽ không muốn như vậy. Có lẽ hắn phải suy nghĩ thay cho nàng một chút. Trục xuất khỏi Thiên Vân đảo, mấy chữ này cũng không dễ nghe một chút nào.

Chương 3193: Mẫu tử nhận nhau 2

- Lục Lâm Thiên, rốt cuộc ngươi muốn làm thế nào?

Lão phụ nhân hỏi Lục Lâm Thiên.

- Một ít đảo quy của Thiên Vân đảo có lẽ phải sửa đổi.

Lục Lâm Thiên nhìn ba người nói.

- Lục Lâm Thiên, ngươi đừng ỷ vào thực lực mạnh mẽ mà khinh người quá đáng.

Lão phụ nhân âm trầm nói, Thiên Vân đảo của nàng tuyệt đối không phải quả hồng mềm mà ai muốn bóp cũng được.

- Nếu như ta nhìn không sai thì người này hẳn là tiền bối của Thiên Vân đảo các ngươi, tu vi khi còn sống ít nhất cũng là Linh Đế ngũ trọng. Lại còn có thần khí thượng cổ trong tay, không biết ba vị có hứng thú hay không?

Lục Lâm Thiên dứt lời, thân thể Đế giả lập tức xuất hiện trước người, tay cầm một thanh thần khí thượng cổ quái dị tựa như song đao,

Mặc dù chỉ là thi thể thế nhưng khí tức kinh người kia cùng với uy của thần khí cũng khiến cho lão phụ nhân, Đông Cung Huyên, Thanh Quán Tôn giả biến sắc. Ánh mắt tràn ngập sự nóng bỏng, truyền thừa của Linh Đế ngũ trọng, thần khí thượng cổ đủ để khiến cho các nàng thèm thuồng. Càng quan trọng là trên thân thể Đế giả này còn có khí tức mà các nàng vô cùng quen thuộc. Đây chính là khí tức của những người tu luyện qua Huyễn Linh Chân Kinh. Đây tuyệt đối là người của Thiên Vân đảo.

- Lục Lâm Thiên, ngươi có ý gì?

Lão phụ nhân lập tức hỏi Lục Lâm Thiên, ánh mắt nóng bỏng khó nhịn được. Khí tức trên thân thể Đế giả này tuyệt đối là tiền bối

Thiên Vân đảo. Cũng đồng nghĩa với việc nếu như người Thiên Vân đảo thu được nó thì sẽ nhận được chỗ tốt cực lớn. Thậm chí trong thời gian cực ngắn tạo ra được một siêu cấp cường giả. Cả hai thứ đại biểu cho các gì trong lòng các nàng hiểu rõ.

- Thân thể Đế giả cùng với thần khí thượng cổ ta sẽ giao cho Đạm Đài Tuyết Vi, mà trên người của ta còn có thân thể Đế giả Linh Đế thất trọng, đến lúc đó ta sẽ giao cho Mộ Dung Lan Lan. Đối với chuyện mẫu tử nàng ta không muốn Mộ Dung Lan Lan khó xử, phải lựa chọn giữa sơn môn và mẫu tử. Ta hy vọng kết quả sẽ như ta mong muốn, nếu không...

Lục Lâm Thiên dứt lời, lập tức thu hồi thân thể Đế giả và thần khí thượng cổ, thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ không thấy.

Nhìn thân ảnh Lục Lâm Thiên rời đi, lão phụ nhân, Đông Cung Huyên, Thanh Quán Tôn giả nhìn nhau. Thấy thân thể Đế gia của tiền bối Thiên Vân đảo và thần khí thượng cổ trên người Lục Lâm Thiên, thế nhưng ba nàng cũng không dám ra tay tranh đoạt. Ba người rất rõ thực lực của Lục Lâm Thiên, một khi động thủ sợ rằng Thiên Vân đảo sẽ không có cách nào thừa nhận được hậu quả.

- Mị Huyễn sư thúc, người xem...

Nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên, mãi một lúc lâu sau Thanh Quán Tôn giả mới hỏi lão phụ nhân.

- Ài...

Lão phụ nhân thở dài, sắc mặt khẽ biến, nói:

- Chung quy ta cũng chỉ lo cho tiền đồ của Thiên Vân đảo. Sửa chữa một ít đảo quy có lẽ tiền bối Thiên Vân đảo có biết cũng không trách được ta.

Mấy ngày sau, trong Thiên Vân đảo truyền ra một tin tức kinh người. Thiên Vân đảo sửa chữa một ít đảo quy, chuyện này khiến cho bao nhiêu thanh niên tài tuấn trên đại lục mừng rỡ không thôi. Nghe nói sau này cơ hồ tất cả nữ đệ tử của Thiên Vân đảo đều có thể thành gia lập thất. Coi như đảo chủ cũng có thể như vậy.

Mà còn một tin tức khác khiến cho cả đại lục rung động, nghe nói tiền nhiệm đảo chủ Mộ Dung Lan Lan không ngờ lại là mẫu thân của Lục Kinh Vân - nhi tử của Ngũ Hành Đại Đế Lục Lâm Thiên.

Tin tức này truyền ra khiến cho người ta lập tức liên tưởng tới việc Thiên Vân đảo sửa chữa đảo quy.

- Những năm gần đây khổ cho nàng rồi. Đảo quy của Thiên Vân đảo đã sửa. Vì ta, vì Kinh Vân, nàng cũng nên có một danh phận.

Trong đình viện tinh xảo, Lục Lâm Thiên nhìn Mộ Dung Lan Lan nói.

Mộ Dung Lan Lan nhìn Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự vui vẻ, nói:

- Hiện tại cảm giác của ngươi đối với ta không phải là yêu, chi có áy náy với Kinh Vân, áy náy với ta cùng với tự trách mà thôi. Cho nên ngươi muốn đền bù đúng không?

- Chuyện này...

Lục Lâm Thiên nghẹn lời, hoặc giả đúng như lời Mộ Dung Lan Lan nói:

- Có Kinh Vân, giữa chúng ta đã có một loại tình cảm không có cách nào dứt bỏ. Loại tình cảm này còn trên cả tình yêu.

Mộ Dung Lan Lan nheo mắt nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp dịu dàng, cực kỳ vũ mị, nàng mỉm cười nói:

- Đối với ta mà nói, danh phận cũng không quan trọng. Bởi vì ngươi mà Thiên Vân đảo đã sửa chữa đảo quy, cũng không ngăn cản quan hệ mẫu tử của ta và Kinh Vân. Ta cũng có thể ở lại Thiên Vân đảo, như hiện tại đã rất tốt rồi. Mà ngươi còn có sáu vị kiều thê. Có lẽ nếu như ngươi không có sáu vị kiều thê kia, phần danh phận này ta sẽ lấy. Chi là hiện tại ta còn không làm được.

- Nàng tội gì phải làm như vậy?

Lục Lâm Thiên khẽ than.

- Không phải là ta đang so đo, cũng không phải là cố chấp. Đối đãi với sáu vị kiều thê của ngươi cho tốt. Cũng nhanh chóng tìm Lăng Thanh Tuyền trở về đi. Đợi một ngày nào đó ta cảm thấy thích hợp thì ta sẽ tìm gặp ngươi để lấy lại danh phận mà ta xứng đáng nhận được.

Mộ Dung Lan Lan cười cười, nụ cười quyến rũ động lòng người.

Trong Phi Linh môn, trong một đại sảnh, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm tư, một đạo thân ảnh xinh đẹp nhẹ nhàng bước tới bên người Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên, có phải chàng đang nghĩ tới chuyện của Lan Lan tỷ hay sao?

- Cảnh Văn, nàng nói ta nên làm thế nào bây giờ?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn về phía Độc Cô Cảnh Văn rồi hỏi.

Lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc, Thiên Vân đảo đã sửa chữa đảo quy. Những năm gần đây là hắn thiếu nợ nàng cho nên hắn muốn đền bù. Muốn đón nàng tới Phi Linh môn, cũng có thể lập tức thành hôn, cho nàng một danh phận. Thế nhưng không ngờ lại bị nàng cự tuyệt.

Độc Cô Cảnh Văn nhẹ nhàng ngồi xuống bên người Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Lan Lan tỷ không phải là nữ tử bình thường. Chàng muốn đạt được trái tim của tỷ ấy sợ rằng cũng không đơn giản. Còn phải tốn một ít tâm tư. Bất kể như thế nào hiện tại Kinh Vân cũng đã tìm thấy mẫu thân.

Lục Lâm Thiên cười khổ, hỏi:

- Kinh Vân đâu rồi.

- Hẳn vẫn còn ở trên Thiên Vân đảo, cứ để cho nó ở cùng với Lan Lan tỷ nhiều hơn một chút đi.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Cũng tốt.

Lục Lâm Thiên gật đầu, đoạn thời gian kế tiếp dường như hắn cũng vô cùng rảnh rỗi.

- Đúng rồi Lâm Thiên, chàng có nhớ rõ phụ thân thiếp nói gì với chàng không?

Độc Cô Cảnh Văng ngẩng đầu hỏi Lục Lâm Thiên, gò má đột nhiên ửng hồng.

- Chuyện gì?

Trong lúc nhất thời Lục Lâm Thiên còn chưa lấy lại tinh thần.

- Là...

Độc Cô Cảnh Văn hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, hàm răng khẽ mở nói:

- Còn có hai năm rưỡi nữa chúng ta phải đi vào trong Thiên Trủng, cho nên Bắc Cung gia tộc và ĐỘc Cô gia tộc đều hy vọng Vô Song tỷ và thiếp có thể lưu lại huyết mạch. Vạn nhất ngay cả chúng ta cũng không có cách nào đi ra thì cũng có thể lưu lại truyền thừa. Dùng Hoàng khí của chúng ta, cam đoan có thể tạo ra huyết mạch có Hoàng khí.

Chương 3194: Một bầy thiên kim

- Đương nhiên.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới nhớ tới, cùng ngày hai vị nhạc phụ Bắc Cung Kình Thương và Độc Cô Ngạo Vũ đều tới tìm hắn nói về việc này. Sau khi tiến vào Thiên Trủng, để phòng ngừa vạn nhất phải lưu lại huyết mạch. Mà Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn đều có Mộc Hoàng khí, Thần Hoàng khí cực cao. Có thê đảm bảo huyết mạch đời sau có Hoàng khí không thấp.

Nở nụ cười tà, Lục Lâm Thiên đứng dậy nhìn nữ tử tuyệt mỹ trước mắt, ánh mắt không chút kiêng nể quét qua toàn bộ thân thê lồi lõm kia, miệng nói:

- Vậy thì chúng ta đi thôi.

- Đi đâu?

Độc Cô Cảnh Văn bắt đầu có chút nghi hoặc.

- Muốn lưu lại huyết mạch thì cũng phải cố gắng làm việc mới được, nếu không cũng không có thu hoạch.

Lục Lâm Thiên dứt lời, lập tức ôm nữ tử tuyệt mỹ trước mặt vào trong ngực.

- Sắc lang.

Độc Cô Cảnh Văn khẽ mắng một tiếng, gò má ửng đỏ, ánh mắt vũ mị, thẹn thùng tựa vào ngực Lục Lâm Thiên.

Một lát sau, trong phòng, Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng kéo bộ váy dài trên người Độc Cô Cảnh Văn xuống. Thân thể mê người, da thịt trắng như tuyết, đôi chân thon dài, cùng với đôi ngọc thỏ cao ngất, bờ mông tròn lẳn hiện lên trước mặt Lục Lâm Thiên.

Lập tức âm thanh nguyên thủy vang vọng, trong phòng xuân sắc khôn cùng.

Trên đại lục, tất cả bắt đầu yên tĩnh trở lại. Tất cả các sơn môn lớn cũng không có động tác gì. Chúng cường giả dường như đột nhiên biến mất, không có xuất hiện trên đại lục.

Trong Phi Linh môn, trong khoảng thời gian này Lục Lâm Thiên đều ở cùng người nhà, cùng sáu vị kiều thê, hắn tạm thời gác việc tu luyện qua một bên. Tất cả những danh lam thắng cảnh, di tích trên đại lục đều lưu lại dấu chân của hắn.

Mà có một chuyện khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ nghi hoặc, sáu hộp gấm mà thánh nữ Thiên Địa các Tử Yên đưa tới ngày đó, sau khi đám người Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song mở ra, trong sáu hộp gấm đều có một đạo quang mang bắn ra bao phủ sáu nữ nhân.

Trong quang mang có khí tức kỳ lạ, cổ xưa. Ngay trong ánh mắt rung động của Lục Lâm Thiên, quang mang lập tức co rút lại rồi chui vào trong mi tâm của sáu người. Cũng không tạo thành bất kỳ phản ứng nào. Đồng thời cũng không tra xét ra sự tồn tại của nó.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ một hồi lâu cũng không ra cho nên cuối cùng chỉ có nghi hoặc không thôi.

Những ngày này Tiểu Long, Chu Thần Hi, Hổ Y, Huyền Doanh đều ở trong Phi Linh môn. Dưới sự hỗ trợ của Lục Lâm Thiên, hận ý của Tiểu Long đối với Huyền Vũ Hoàng tộc cũng tiêu tan không ít. Tiểu Long đồng ý qua một đoạn thời gian nữa sẽ đi tới Huyền Vũ Hoàng tộc.

Mà dưới sự cố gắng tưới tiêu của Lục Lâm Thiên, sáu vị kiều thê của hắn trước sau truyền ra tin vui.

Chuyện này khiến cho đám người La Lan thị, Lục Trung cao hứng không thôi. Lục gia rốt cuộc cũng khai chi tán diệp. Mỗi ngày La Lan thị tự mình kéo tay Lục Lâm Thiên đi tản bộ vói chúng nữ.

Tiểu Long cũng cao hứng thay cho lão đại. Nhưng Tiểu Long cũng chỉ ở lại trong Phi Linh môn mấy ngày rồi lập tức cùng với đám người Hổ Y, Chu Thần Nhu đi tới Huyền Vũ Hoàng tộc. Dựa theo lời Tiểu Long nói, sau khi tới Huyền Vũ Hoàng tộc nó sẽ trở về Thanh Long Hoàng tộc chuẩn bị cho hành trình Thiên Trủng lần này.

Bắc Cung Hoàng tộc, Độc Cô Hoàng tộc biết được Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn có tin vui cho nên đưa tới không ít bảo vật, để cho các nàng ăn vào. Những thứ này đều có chỗ tốt cực lớn với thai nhi.

Vân Dương Tông và Linh Thiên môn, Lam gia, Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc cũng đưa tới rất nhiều bảo vật an thai. Đương nhiên so với Độc Cô Hoàng tộc và Bắc Cung Hoàng tộc mà nói, đương nhiên còn kém hơn một chút. Thế nhưng Lục Lâm Thiên lại đối xử chúng nữ như nhau. Tự mình luyện chế một đống đan dược Đế phẩm cho chúng nữ. Việc này thậm chí còn khiến cho tạo nghệ trên phương diện đan dược của Lục Lâm Thiên tăng lên.

Đan dược Đế phẩm xuất thế khiến cho thiên địa dị tượng liên tục xuất hiện trong Phi Linh môn, làm cho mọi người sợ hãi không thôi.

Tất cả Đế giả như Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng Đại Đế, Bạch Long Đại Đế đều được Lục Lâm Thiên sắp xếp tiến vào trong Thiên Trụ giới bế quan tu luyện. Hy vọng trong hành trình Thiên Trủng có thể làm tăng cơ hội sống sót của mọi người lên một chút.

Dương nhiên lúc ở cùng sáu vị kiều thê Lục Lâm Thiên thi thoảng cũng phân ra một chút thời gian tiến vào trong Thiên Trụ giới lĩnh ngộ Vô Tự Thiên Thư. Mỗi một lần lĩnh ngộ đều có tiến bộ không kém khiến cho Lục Lâm Thiên ngày càng lý giải sâu sắc về lực lượng thuộc tính, không gian, thời gian, linh hồn...

Trên phương diện tu vi cấp độ tuy rằng Lục Lâm Thiên không có tiến bộ rõ ràng. Thế nhưng phương diện lĩnh ngộ lại tăng lên cực lớn. Chuyện này trong lúc vô hình khiến cho thực lực của Lục Lâm Thiên tiến bộ không ít.

Mười tháng au, trong Phi Linh môn xuân về hoa nở.

Ngũ Hành điện, ngoài một căn phòng, Lục Lâm Thiên đi qua đi lại, ánh mắt không ngừng nhìn chăm chú vào trong phòng, vẻ mặt khẩn trương không thôi.

Sau lưng Lục Lâm Thiên là chúng cường giả Phi Linh môn như Hoàng Đan, Lục Tiểu Bạch, Thanh Hỏa lão quỷ, Lộc Sơn lão nhân, Cực Lạc Tam Quỷ, cả đám cũng vô cùng khẩn trương.

- Phụ thân, người không cần khẩn trương, không có việc gì đâu.

Lục Kinh Vân nói với phụ thân, một năm nay phần lớn thời gian hắn đều ở trong Thiên Vân đảo cùng với mẫu thân. Gần đây mẫu thân bị Mị Huyễn Đại Đế kia ép đi bế quan tu luyện cho nên hắn mới trở lại Phi Linh môn.

- Chỉ mong là như vậy a.

Lục Lâm Thiên sao có thể không khẩn trương cơ chứ. Lúc này Bắc Cung Vô Song đang ơ trong phòng sinh nở, tuy rằng đã có một trai một gái thế nhưng đó đều là dưới tình huống không biết rõ. Đây là lần đầu tiên hắn tận mắt chứng kiến cho nên Lục Lâm Thiên vô cùng khẩn trương.

Oe.

Một tiếng trẻ con khóc to vô cùng rõ ràng dưới sự khẩn trương của mọi người từ trong phòng vang lên.

- Phu nhân sinh rồi. Sinh ra một vị tiểu thư.

Cửa phòng được mở ra, Hoa Mãn Ngọc cao hứng nói với chúng nhân.

- Chúc mừng chưởng môn.

Cường giả Phi Linh môn lập tức hành lễ chúc mừng.

Giờ phút này tâm tư khẩn trương của Lục Lâm Thiên mới bình phục lại, ánh mắt có chút vui vẻ.

Hôm sau, trong Bắc Cung gia tộc, Bắc Cung Kình Thương tự mình tới Phi Linh môn. Bắc Cung gia tộc có huyết mạch mới, lại là huyết mạch của Thần nữ, chuyện này đối với Bắc Cung gia tộc mà nói chính là đại sự.

Mà vẫn chưa hết, trong Phi Linh môn, ngay khi Bắc Cung Vô Song sinh hạ thiên kim, Lục gia còn có Bắc Cung gia tộc đang vô cùng cao hứng thì Vân Hồng Lăng lại có động tĩnh. Trong sự khẩn trương của Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng sinh hạ một bé trai trắng trẻo mập mạp.

Vân Khiếu Thiên biết được chuyện này cũng cao hứng không thôi, tự mình tới Phi Linh môn nhìn ngoại tôn của mình.

Ngay sau đó Độc Cô Cảnh Văn cũng không cam lòng yếu thế, ba ngày sau lại sinh ra một bé trai cho Lục gia. Lữ Tiểu Linh tăng thêm náo nhiệt, ba thời thần sau sinh hạ một nam đinh cho Lục gia.

Chương 3195: Biến hóa quỷ dị 1

Trong vòng một ngày Lục gia có thêm hai nam đinh, mỗi tay Lục Lâm Thiên ôm một đứa, trong lòng hắn hiện tại vô cùng thỏa mãn. Đồng thời còn thương xót kiều thê.

Trong Phi Linh môn tràn ngập tiếng trẻ con khóc khiến cho mấy ngày nay La Lan thị cười không khép miệng lại được.

Hôm sau, dường như Bạch Linh đã bị đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn làm ảnh hưởng cho nên trong bụng cũng có động tĩnh.

Ngoài căn phòng, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẩn trương, cũng có chút ngưng trọng. Trong mười tháng này Lục Lâm Thiên vẫn luôn lo lắng một chuyện, dù sao Bạch Linh cũng là Cửu Vĩ Thiên Hồ, nếu như sinh con cho hắn không biết có di truyền gì hay không? Chuyện này Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào đoán được.

Nếu như lúc đó sinh ra... Lục Lâm Thiên không có cách nào tưởng tượng, trong lòng vô cùng lo lắng. Trước đó Lục Lâm Thiên còn cố ý hỏi hai vị nhạc phụ Bắc Cung Kình Thương và Độc Cô Ngạo Vũ, còn có Tử Hiên lão tổ, thế nhưng mọi người cũng không có cách nào biết rõ kết quả.

Trên đại lục này có một bí mật mà tất cả cường giả công nhận. Bắt đầu từ thời viễn cổ đã có cường giả nhân tộc ưa thích tìm kiếm nữ tử yêu thú, linh thú thất giai rồi cấm chế, sau đó làm một chút chuyện cẩu thả. Không ít yêu thú linh thú thất giai hóa thành hình người đều xinh đẹp động lòng người, đồng thời còn có dã tính mười phần. Chuyện này khiến cho cường giả Nhân tộc khó trách khỏi sắc tâm, không có cách nào kiềm chế được.

Tại thời điểm viễn cổ và thượng cổ cũng nghe nói từng có huyết mạch do nhân yêu kết hợp vừa mới sinh ra đã là nửa người nửa thú. Đại bộ phận vừa mới ra đời chính là tử thai, không có cách nào tồn tại trên đời này. Bất kể là nhân tộc hay thú tộc đều không nhận quái vật như vậy. Đồng thời còn phải chịu sự xa lánh dè bỉu của nhân tộc và thú tộc. Cho nên cũng chưa từng có ai lưu lại kết tinh giữa người và thú này.

Tuy nói rằng thú tộc tới cửu giai thành Đế sẽ không khác nhân loại, thú hồn cũng xảy ra biến hóa vi diệu, trên lý luận không có một chút bất đồng nào với nhân tộc. Thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên vẫn có chút bận tâm.

- Bạch Linh đã là cửu giai, không khác nhân tộc, con không cần quá lo lắng.

Lục Trung ở bên người Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, không có ai biết trong lòng hắn hiện tại suy nghĩ cái gì. Cũng không phải hắn quá quan tâm tới việc cốt nhục do Bạch Linh sinh ra sẽ như thế nào. Cho dù là nửa người nửa hồ thì cũng chính là cốt nhục của hắn.

Oe.

Trong phòng, tiếng khóc nỉ non vang lên, đặc biệt vang dội.

- Chúc mừng chưởng môn, Bạch Linh phu nhân sinh hạ thiên kim.

Cửa phòng còn chưa được mở ra, âm thanh cao hứng của Hoa Mãn Ngọc đã truyền tới.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên ôm một bé gái trong ngực, ánh mắt thanh tịnh như biết nói chuyện. Vừa mới ra đời đã dò xét khắp nơi, bàn tay bé nhỏ quơ quơ trên không trung. Miệng mấp máy, hưng phấn nhìn thế giới chung quanh.

- Lâm Thiên, sao rồi?

Trên giường, Bạch Linh khẽ giựa vào vách tường, tóc mai dính mặt, khí tức có chút suy yếu.

- Không giống với nhân tộc lắm, nhưng rất khỏe mạnh, so với ba ca ca và một tỷ tỷ của nó đều giống nhau. Đều là Linh Vũ song tu và Vũ giả sáu hệ.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng ôm bé gái trong ngực tới trước mặt Bạch Linh. Hắn đã kiểm tra qua, nhi tử nhi nữ của hắn đều là Linh Vũ song tu và Vũ giả sáu hệ, thể chất đều là tuyệt đỉnh.

Hai đứa bé do Độc Cô Cảnh Văn và Bắc Cung Vô Song sinh ra thậm chí khi kiểm tra thì trên người còn mang hai loại Hoàng khí, chỉ là Kim Hoàng khí là chủ Hoàng khí, còn Thần Hoàng khí và Mộc Hoàng khí là phụ Hoàng khí. Chuyện này khiến cho Bắc Cung gia tộc và Độc Cô gia tộc hưng phấn không thôi.

Mà hai đứa bé do Vân Hồng Lăng và Lữ Tiểu Linh sinh ra trên người đều mang Kim Hoàng khí, khi sinh ra đã có Kim Hoàng khí hộ thân.

- Vậy là tốt rồi.

Bạch Linh nhìn bé gái trước mắt, khẽ cười cười, nụ cười khuynh thành.

Phi Linh môn liên tiếp đắm chìm trong tin vui khiến cho Lam gia trong thành Hoa Môn lại có chút sốt ruột. Người Lam gia hiểu rõ trong sáu nữ nhân của Lục Lâm Thiên thì bối cảnh của Lam gia thấp nhất. Đừng nói tới so sánh với Hoàng tộc mà ngay cả Vân Dương Tông cùng với Linh Thiên môn cũng kém cực lớn.

Cho nên người Lam gia hiện tại hy vọng Lam Linh có thể sinh ra một nam một nữ, như vậy mới có thể khiến cho địa vị của Lam Linh ở trong Lục gia không quá kém.

Mà dưới sự chờ mong của người Lam gia, mấy ngày sau rốt cuộc Lam Linh cũng có động tĩnh. Khiến cho người Lam gia bất ngờ chính là không ngờ Lam Linh một lần sinh ra long phượng, một nam một nữ, lớn nhỏ đều bình an.

Người Lam gia biết được chuyện này lập tức hưng phấn không thôi. Luận bối cảnh Lam gia yếu nhất, thậm chí còn có thể nói là không có bối cảnh gì. Mà lúc này Lam Linh lại sinh ra long phượng, chuyện này khiến cho tộc nhân Lam gia vô cùng hãnh diện.

Trong Phi Linh môn, Lục gia cũng vui mừng không thôi. Trong khoảng thời gian ngắn Lục gia không ngừng tăng nhân khẩu. Tổng cộng là bốn nam ba nữ. Sau khi kiểm tra qua, đều là Linh Vũ song tu, vũ gia sáu hệ, huyết mạch Kim Hoàng tộc đời thứ hai, vừa mới sinh ra đã chú định sau này sẽ trở thành cường giả.

Mà đối với việc Lam Linh mang thai long phượng, Lục Lâm Thiên cùng với một số ít cường giả kỳ thực đã sớm biết. Chỉ là hắn không truyền ra bên ngoài mà thôi. Lúc này bấm đốt tay tính toán, hắn đã làm phụ thân của chín đứa trẻ. Tính ra thời gian trôi qua quá nhanh a.

Bảy hài tử, bốn nam ba nữ. Đám người La Lan thị, Lục Trung cao hứng, cả Phi Linh môn trong những ngày này cơ hồ đều quay chung quanh bảy tiểu gia hỏa này.

Mà nhiệm vụ quan trọng thì rơi vào trên người Lục Lâm Thiên. Cuối cùng Lục Lâm Thiên suy nghĩ mấy ngày mới nghĩ ra danh tự của bảy tiểu gia hỏa. Theo thứ tự là:

- Lục lão tam do Bắc Cung Vô Song sinh ra gọi là Lục Doanh.

- Lão tứ do Vân Hồng Lăng sinh ra gọi là Lục Thành.

- Lão ngũ do Độc Cô Cảnh Văn sinh ra gọi là Lục Trực.

- Lão lục do Lữ Tiểu Linh sinh ra gọi là Lục Phương.

- Lão thất do Bạch Linh sinh ra gọi là Lục Âm.

Mà một đôi long phượng do Lam Linh sinh ra là lão bát và lão cửu, nam lớn nữ nhỏ, phân biệt gọi là Lục Tượng và Lục Xảo.

Lục Doanh, Lục Thành, Lục Trực, Lục Phương, Lục Âm, Lục Tượng, Lục Xảo. Lục Lâm Thiên cũng là lấy hắn từ “ đại doanh nhược xung (đầy đặn mà nhìn như trống trơn), đại thành nhược khuyết (mỹ mãn mà như có khuyết điểm), đại trực nhược khuất (Thẳng băng mà nhìn như cong queo), đại phương vô ngưng (hình vuông lớn nhưng nhìn không thấy góc), đại âm hi thanh (Tiếng lớn nhưng không nghe thấy gì), đại tượng vô hình (Lớn như con voi nhưng nhìn không thấy gì cả), đại xảo nhược chuyết (khéo léo như kẻ vụng về)".

Bảy tiểu gia hỏa sinh ra khiến cho Lục Lâm Thiên không có nhàn rỗi. Đã bỏ qua thời điểm chăm sóc Lục Kinh Vân và Du Thược lúc nhỏ cho nên Lục Lâm Thiên cũng không muốn tiếc nuối lần nữa cho nên cố gắng ở cùng bảy tiểu gia hỏa, cùng với sáu vị kiều thê, cố gắng nhìn sáu tiểu gia hỏa phát triển. Đây có lẽ mới là chuyện mà bậc phụ mẫu nên làm nhất.

Chương 3196: Biến hóa quỷ dị 2

Bảy tiểu gia hỏa được sinh ra, Bắc Cung Kình Thương, Độc Cô Ngạo Vũ, Vân Khiếu Thiên, Lữ Chỉnh Cường, Khâu Mỹ Vi, năm người này trong vòng mấy tháng không ngừng tới Phi Linh môn thăm ngoại tôn của mình.

Sau khi kiểm tra thiên phú của mấy tiểu gia hỏa, đám người Bắc Cung Kình Thương hận không thể đem đám người Lục Thành, Lục Trực, Lục Phương về Bắc Cung gia tộc cùng Độc Cô gia tộc, còn có Vân Dương Tông và Linh Thiên môn nữa. Chỉ tiếc Lục Trung đã đề phòng từ trước. Hắn cũng sợ tôn tử của mình bị ôm đi.

Đám người Bắc Cung Kình Thương cũng chỉ có thể cảm thán, sau khi có bảy tiểu gia hỏa này, tăng thêm Lục Kinh Vân, sợ rằng không tới ba mươi năm thực lực của Lục gia sẽ làm rung động đại lục. Không có bất kỳ thế lực nào có thể làm rung chuyển Lục gia được nữa.

Trong nháy mắt đám tiểu gia hỏa đã được nửa năm tuổi. Bình thường trẻ con bảy tháng ngồi, tám tháng bò, giống như tục ngữ nói bảy tháng biết ngồi, tám tháng biết bò.

Thế nhưng bảy tiểu gia hỏa Lục Doanh này không chỉ biết bò mà còn biết đi. Mà không phải là lắc lư mà là chạy vọt về phía trước. Thậm chí còn có thể y y nha nha nói ra một ít lời khó hiểu.

Lục Lâm Thiên cẩn thận kiểm tra, bảy tiểu gia hỏa này từ nhỏ đã biểu hiện ra thiên phú kinh người. Còn chưa tu luyện thế nhưng thể chất của bọn họ lại tự động tăng cường. Tuy rằng chỉ có nửa năm tuổi thế nhưng xương cốt và kinh mạch lại mạnh mẽ không khác gì đứa trẻ năm sáu tuổi, thậm chí còn mạnh hơn.

Đương nhiên trong khoảng thời gian này nếu như có thời gian thì Lục Lâm Thiên sẽ tiến vào trong Thiên Trụ giới tu luyện. Chỉ là một khi tiến vào trong Thiên Trụ giới tu luyện thì hắn sẽ để lại Đại hồn anh bên ngoài cùng với bảy tiêu gia hỏa. Ít nhất cũng để cho trong đầu đám tiểu gia hỏa này có hình dáng của phụ thân.

Thời gian từ từ trôi qua, tam nữ Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh đang đắm chìm trong hạnh phúc đã bắt đầu lo lắng. Đám tiểu gia hỏa càng ngày càng lớn, chỉ còn hơn một năm nữa là Đế giả triệu hoán sẽ tới. Tiến vào Thiên Trủng lành ít dữ nhiều. Chuyện này khiến cho trong lòng tam nữ càng lúc càng lo lắng thêm, không có cách nào buông xuống được.

Vì ứng phó với Đế giả triệu hoán cho nên Lục Lâm Thiên đem tam nữ Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh vào trong Thiên Trụ giới tu luyện. Bên người đám tiểu gia hỏa phần lớn thời gian chỉ là linh hồn phân thân mà thôi.

Sưu.

Trong Thiên Trụ giới yên tĩnh đột nhiên xuất hiện động tĩnh cực lớn. khí tức quỷ dị dùng tốc độ cực nhanh lan tràn, năng lượng thiên địa mênh mông ngưng tụ tạo thành một vòng xoáy bằng năng lượng trên không trung. Không gian chung quanh vặn vẹo, lắc lư, gợn sóng trong không gian to lớn tựa như sóng nước bắt đầu cuồn cuộn.

Từ vòng xoáy bằng năng lượng có uy áp khủng bố lan tràn ra. Trong vòng xoáy dường như có một đạo thân ảnh xinh đẹp mơ hồ đang không ngừng hấp thu năng lượng mênh mông. Thân ảnh xinh đẹp, lung linh, trên người mặc y phục màu xanh lục, sợi tóc tung bay.

Năng lượng mênh mông chung quanh giống như thủy triều rót vào trong thân ảnh xinh đẹp kia. Vòng xoáy bằng năng lượng mênh mông bị hấp thu, trên người thân ảnh xinh đẹp này có Mộc Hoàng khí cùng với sinh cơ bừng bừng tuôn ra. Khí thế Vũ Đế nhị trọng đột nhiên phóng lên trời. Khí tức giống như một đạo quang trụ đánh văng gợn sóng bay thẳng về phía chân trời.

- Không ngờ nhanh như vậy đã đột phá, quả thực có chút ngạc nhiên a.

Lục Lâm Thiên nhìn Bắc Cung Vô Song vừa mới đột phá Vũ Đế nhị trọng. Trong mắt tràn ngập vẻ kinh ngạc. Bắc Cung Vô Song mới đột phá thành Đế không được bao lâu. Ở trong tầng thứ hai Thiên Trụ giới này cũng mới qua mười năm mà thôi. Thế nhưng trong vòng mười năm không ngờ nàng lại đột phá, chuyện này cho dù thiên phú mạnh mẽ ra sao cũng cần mấy trăm năm a.

Cho nên tốc độ đột phá của Bắc Cung Vô Song khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc.

- Lâm Thiên, thiếp thấy có lẽ thiếp cũng sắp đột phá.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn ánh mắt kinh ngạc của Lục Lâm Thiên, khẽ mở miệng nói.

Bạch Linh cũng nói:

- Thiếp cũng thấy tốc độ tu luyện của thiếp tiến bộ thần tốc, tựa như ông trời trợ giúp vậy, tu vi tiến triển cực nhanh, lúc trước không thể so sánh.

- Rốt cuộc là tại sao?

Lục Lâm Thiên suy tư, đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh đã sớm nói với mình, tốc độ tu luyện gần đây của các nàng nhanh khủng bố. Thế nhưng cho dù hắn có cẩn thận suy nghĩ cũng không nghĩ ra nguyên nhna.

Trên không trung tất cả yên tĩnh trở lại, thân ảnh xinh đẹp kia cũng lập tức hiện lên. Thân ảnh xinh đẹp này mặc một bộ váy màu trắng, toàn thân tỏa ra khí chất cao quý, thanh nhã tự nhiên.

Sưu.

Một lát sau đôi mắt trên khuôn mặt tuyệt mỹ kia mới mở ra. Trong mắt có tinh quang màu xanh hiện lên. uy áp mạnh mẽ từ không gian quanh thân nàng lan tràn ra.

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Trong dò xét của Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song lúc này vừa mới đột phá Vũ Đế nhị trọng, thế nhưng khí tức trên người lại vô cùng mạnh mẽ, cực kỳ khủng bố, coi như trong Hoàng tộc, Vũ Đế nhị trọng giống như nàng cũng không cường hãn như nàng hiện tại.

Cảm nhận khí tức trên người Bắc Cung Vô Song lúc này, khí tức này khiến cho Lục Lâm Thiên mơ hồ cảm thấy được, sợ rằng Vũ Đế tam trọng đỉnh phong bên ngoài cũng không có cách nào làm gì được Bắc Cung Vô Song. Thậm chí ngay cả Vũ Đế tứ trọng bình thường thì Bắc Cung Vô Song cũng có thể chống lại một hai.

- Cảm giác thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên đi tới trước người Bắc Cung Vô Song. Bất kể như thế nào, ít nhất bây giờ xem ra cũng là một chuyện tốt. Thực lực càng mạnh thì cơ hội sống sót trong Thiên Trủng càng lớn.

- Tất cả vẫn bình thường.

Bắc Cung Vô Song khẽ gật đầu, trong cơ thể nàng cũng không có gì khác thường, gần đây tốc độ tu luyện của nàng khiến cho ngay cả bản thân nàng cũng kinh ngạc, không giải thích được.

- Lâm Thiên, chẳng lẽ là do hộp gấm Thiên Địa các đưa tới...

Bạch Linh nhíu mày mọi người đều nhận được một hộp gấm, đều bị đoàn năng lượng quỷ dị kia bao phủ thân thể. Chỉ là hộp gấm mà nàng nhận được có chút khác mấy người còn lại.

- Hơn phân nửa là vậy.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong lòng hắn đã sớm hoài nghi quang mang quỷ dị trong hộp gấm. Sau khi đám người Bạch Linh, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn mở ra thì tốc độ tu luyện như bay. Mà Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh ở ngoài Thiên Trụ giới cũng chỉ cần tu luyện một chút là có thể đột phá.

- Vật Thiên Địa các đưa tới rốt cuộc là ai đưa?

Độc Cô Cảnh Văn hỏi.

- Ta cũng không biết, thế nhưng cũng không phải là Thiên Địa các được ủy thác. Mà là có người nhắc nhở Thiên Địa các đưa vật này.

Suy nghĩ không ra, Lục Lâm Thiên cũng không tiếp tục suy nghĩ mà mỉm cười nói:

- Tiếp tục tu luyện đi. Tăng thêm thực lực thì trong Thiên Trủng có thể có thêm một chút hy vọng.

Chương 3197: Dung hợp Tứ Thần quyết

Dứt lời thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất trong tầng thứ hai. Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên lần nữa xuất hiện đã ở trong tầng thứ ba. Lúc này trong tầng thứ ba có Lục Tâm Đồng và Dương Quá.

Hai người Lục Tâm Đồng và Dương Quá đều ở trong tầng thứ hai Thiên Trụ giới không ngắn, hai người cũng lĩnh ngộ ra lực lượng thời gian. Lĩnh ngộ thời gian tăng lên, hai người rốt cuộc cũng đặt chân tới tầng thứ ba.

Âm thầm dò xét Dương Quá và Lục Tâm Đồng đang lĩnh ngộ, thân ảnh Lục Lâm Thiên vô thanh vô tức biến mất. Lập tức trở lại tầng thứ tư Thiên Trụ giới, tiến tục tiến vào trong Vô Tự Thiên Thư lĩnh ngộ.

Chân khí rót vào, trên Vô Tự Thiên Thư lập tức có bí văn quanh quẩn, bên trên lan tràn ra khí tức mênh mông vô cùng. Một lát sau Lục Lâm Thiên cũng chìm đắm trong trạng thái kỳ dị kia.

Trong Phi Linh môn, Vân Hồng Lăng cùng với mọi người bên ngoài cũng không phát hiện ra Lục Lâm Thiên và đám người Bạch Linh tiến vào trong Thiên Trụ giới tu luyện. Thân ảnh mà bọn họ thường xuyên gặp chỉ là một đạo linh hồn phân thân mà thôi.

Cách Đế giả triệu hoán ngày càng gần, cơ hồ tất cả Đế giả trên đại lục đều biến mất không thấy. Người biết chuyện này không hề cảm thấy kỳ quái. Tất cả các Đế giả giờ phút này đều đang chuẩn bị tiến vào trong Thiên Trủng, hy vọng có thể có một cơ hội toàn thân trở ra.

Trong không gian bao la của Chu Tước Hoàng tộc, trong không khí tràn ngập khí tức nóng bỏng.

Thế nhưng trong sơn mạch lại tươi tốt, xanh biếc vô cùng. Hoa cỏ cây cối không sợ nhiệt độ nóng bỏng này mà vẫn sinh sôi nảy nở, tươi tốt vô cùng.

Trong một sơn cốc trên sơn mạch, giờ phút này bắt đầu có năng lượng chấn động xuất hiện. Hai tỷ muội Chu Thần Nhu xuất hiện trên ngọn núi.

- Chưa được nửa năm, dựa vào trong tộc toàn lực bồi dưỡng cùng với truyền thừa từ Chu Tước Điện, Thần Hi rốt cuộc cũng đạt được cơ duyên lớn nhất của bổn tộc, có lẽ đang đột phá. Không biết muội ấy có thể đột phá thành công hay không. Thế nhưng thất bại, sợ rằng kế hoạch của tất cả các Hoàng tộc khác sẽ bị ảnh hưởng cực lớn.

Da thịt Chu Thần Hi trắng như tuyết, vô cùng mịn màn, ngũ quan tinh xảo, người mặc một bộ váy dài giống như một con hồ điệp xinh đẹp. Thế nhưng ánh mắt nàng lúc này lại cực kỳ ngưng trọng.

- Thần Hi đạt được chỗ tốt lớn nhất từ Chu Tước điện, nếu như muốn đột phá có lẽ không thành vấn đề. Chỉ là muội tới hiện tại còn chưa đột phá. Cũng tốt a, vạn nhất chúng ta không về được bổn tộc còn có muội tọa trấn.

Chu Loan mặc một bộ cẩm bào bao phủ thân thể mềm mại, đường cong mê người.

Trong tầng thứ tư Thiên Trụ giới, tay Lục Lâm Thiên kéo theo từng đường vòng cung huyền ảo, trước người có quang mang chói mắt lóe lên. Bên trong quang mang có thể nhìn thấy thân thể một đầu Thanh Long khổng lồ bằng năng lượng. Thân thể Thanh Long giống như vua của vạn thú, bên trên tràn ngập ra khí tức cường hãn khiến cho linh hồn người ta run rẩy.

Ngao.

Khi Lục Lâm Thiên đánh ra một đạo thủ ấn cuối cùng, hư ảnh Thanh Long lập tức mở miệng rít lên một tiếng, âm thanh xuyên thấu hư không. So với bản thể của Thanh Long Hoàng tộc giống như đúc, đồng thời còn mang theo uy áp Linh Hoàng.

Lập tức từ hai tay Lục Lâm Thiên, hư ảnh Chu Tước, Huyền Vũ, Bạch Hổ. Tam Quyết được ngưng tụ, hư ảnh thất thải phượng hoàng, bạch hổ, hư ảnh Huyền Vũ đều cuồn cuộn ngưng tụ. Chân khí linh lực trong cơ thể tuôn ra. Lục Lâm Thiên khống chế hư ảnh Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ trước người dung hợp, quang mang bảy màu, quang mang màu đen, quang mang màu trắng, quang mang màu xanh dung hợp.

Sưu.

Mà khi tứ quyết dung hợp, một âm thanh trầm đυ.c vang lên, quang mang va chạm, bên trong bắn ra quang mang chói mắt, không gian lập tức run lên, hư không trong khoảnh khắc vặn vẹo.

Phốc phốc.

Lục Lâm Thiên đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, giống như bản thân bị một trúng một kích nặng nề. Tứ Thần quyết tiêu tán, thân thể Lục Lâm Thiên lảo đảo lui lại.

- Tại sao lại không có cách nào dung hợp? Vấn đề ở nơi nào?

Lục Lâm Thiên đứng dậy, không ngừng suy nghĩ.

Trong thời gian suốt ba tháng trong tầng thứ tư Thiên Trụ giới này Lục Lâm Thiên dùng để dung hợp Tứ Thần quyết. Thế nhưng hắn lại không có cách nào làm được. Sau khi đạt được Thanh Long quyết trong Hư không bí cảnh, Lục Lâm Thiên vẫn luôn suy nghĩ làm sao có thể dung hợp Tứ Thần quyết, nhưng tới tận lúc này hắn vẫn không có cách nào thành công.

Uy lực của Tứ Thần quyết Lục Lâm Thiên biết rõ. Sau khi dung hợp Tam Thần quyết, uy lực có thể so với vũ kỹ Thiên cấp. Nếu như dung hợp thành công Tứ Thần quyết thì không biết uy lực sẽ cường hãn tới bực nào, Lục Lâm Thiên có nằm mơ cũng nghĩ tới.

- Vì sao lại không có cách nào thành công? Chẳng lẽ sai ở chỗ nào đó?

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu suy nghĩ vấn đề.

Cứ như vậy thời gian lần nữa trôi qua, Lục Lâm Thiên không tìm thấy vấn đề cho nên đành phải tiếp tục tiến vào trong không gian của Vô Tự Thiên Thư lĩnh ngộ linh hồn lực, lực lượng thời gian và không gian, còn có lực lượng thuộc tính.

Trong Bắc Cung gia tộc, trong đình viện màu trắng, Bắc Cung Kình Thương nắm một khối ngọc giản tin tức, tâm thần rót vào bên trong, quang mang trên ngọc giản lóe lên rồi biến mất.

- Tìm được rồi. Nhiều năm như vậy rốt cuộc cũng tìm ra được.

Trong mắt Bắc Cung Kình Thương bỗng nhiên hiện lên sát ý.

Trong hậu sơn Phi Linh môn, một đạo thân ảnh xinh đẹp đang chơi đùa với bảy tiểu gia hỏa. Ngọc giản tin tức trong tay đại hồn anh Lục Lâm Thiên lập tức hóa thành bột phấn. Đồng thời trong mắt đại hồn anh hiện lên sát khí

- Phụ thân, Thiên Địa các đưa tới tin tức gì vậy?

Lục Kinh Vân hỏi:

- Thiên Địa các đã tìm được nơi hạ lạc của Linh Vũ giới.

Đại hồn anh ngẩng đầu, bất tri bất giác đã trôi qua hơn hai năm, rốt cuộc cũng có tin tức của Linh Vũ giới. Không biết Du Thược và Lăng Thanh Tuyền lúc này thế nào.

- Phụ thân, chúng ta có cần thông tri cho các sơn môn khác hay không? Du Thược muội muội có lẽ hiện tại đang ở trong Linh Vũ giới.

Lục Kinh Vân hỏi.

- Không cần thông báo cho các sơn môn khác.

Đại hồn anh do dự một lát rồi nói:

- Thông báo cho Bắc Cung gia tộc và Độc Cô gia tộc là được rồi.

Trong một tòa sơn mạch bị cấm chế bao phủ, năng lượng bàng bạc lan tràn. Trong thạch động, trong miệng đồ án hình thú dữ tợn có một giọt linh dịch từ từ chảy xuống, tạo thành âm thanh thanh thúy quanh quẩn trong sơn động.

Một đạo thân ảnh vô thanh vô tức xuất hiện trong sơn động, cảm nhận khí tức trong sơn động, người này lập tức nhíu mày.

- Chẳng lẽ thời gian đã tới? Tại sao ngươi lại tới đây?

Một đạo âm thanh như chuông bạc truyền tới, âm thanh giống như ma âm khiến cho linh hồn chấn động. Lập tức trong miệng đồ án hình thú dữ tợn kia có một đạo quang mang huyết sắc lóe lên, lập tức hóa thành một đạo thân ảnh xinh đẹp lung linh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, lập tức đáp xuống bên cạnh đạo thân ảnh xinh đẹp này. Cảm nhận khí tức trên người, Lục Lâm Thiên có chút kinh hãi, rung động nói:

- Không ngờ lại tiến bộ nhanh như vậy, sợ rằng sắp đột phá tới Đế giả trung kỳ a.

Chương 3198: Vây quét Linh Vũ giới 1

- Nơi này chính là linh mạch do linh khí thiên địa hội tụ thành. Đối với linh vật trời sinh chúng ta mà nói, linh khí thiên địa chính là chất dinh dưỡng tốt nhất.

Mẫu Đơn mỉm cười, trong đôi mắt đỏ tươi hiện lên sự vui vẻ. Bộ cung trang màu đỏ giống như máu tươi lưu chuyển, bao phủ lấy đường cong linh lung.

Đoạn thời gian này ở trong nơi linh khí thiên địa hội tu, Mẫu Đơn nhận được chỗ tốt cực lớn. Trong Hư không bí cảnh nàng bị nhốt rất lâu, cho nên tâm cảnh của nàng cực kỳ cao. Lúc này rời khỏi Hư không bí cảnh, lại ở nơi linh khí thiên địa tụ tập, tốc độ tu luyện của nàng có thể nói là đang bay vậy.

- Vậy thì chúc mừng nàng.

Lục Lâm Thiên gật đầu, ban đầu hắn đã nghe Mẫu Đơn nói, nếu như nàng tu luyện ở nơi linh khí thiên địa tụ tập thì chỉ cần tu luyện một ngày cũng tương đương với việc tu luyện trong Hư không bí cảnh mười năm. Linh khí thiên địa đối với linh vật trời sinh mà nói tuyệt đối là năng lượng tu luyện tuyệt hảo.

Nhìn Mẫu Đơn, ánh mắt Lục Lâm Thiên rung động. Không biết có phải do thực lực tăng lên hay không mà thân thể Mẫu Đơn ngày càng mê người. Thân thể mềm mại uyển chuyển kia đối với người khác chính là một loại kɧıêʋ кɧí©ɧ du͙© vọиɠ.

- Ngươi không cần phải chúc mừng ta, linh hồn phân thân của ngươi khôi phục càng thêm kinh khủng. Ta hấp thu linh khí thiên địa còn linh hồn phân thân của ngươi thì thôn phệ linh khí thiên địa.

Mẫu Đơn khẽ nói, so sánh với Thái Cổ U Minh viêm mà nói, bản thể của nàng tuy rằng cũng là linh vật trời sinh, thế nhưng vẫn kém hơn không ít.

- Hình như khôi phục không ít.

Lục Lâm Thiên cười cười, trong miệng đồ án hình thú dữ tợn kia bỗng nhiên có một đạo quang mang chui ra mang theo khí tức nóng bỏng. Lập tức hóa thành một Lục Lâm Thiên mặc áo bào xanh thứ hai. Đây chính là linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm.

Hai đạo thân ảnh song song đứng, khí chất, thần sắc giống như đúc. Không có bất kỳ sự khác biệt nào, duy nhất chỉ có một thứ, đó là trên linh hồn phân thân có khí tức nóng bỏng tỏa ra. Trong khí tức nóng rực còn xen lẫn âm hàn khiến cho linh hồn người ta run sợ.

- Nơi linh khí thiên địa hội tụ này đã không thể tiếp tục chống đỡ cho ngươi thôn phệ nữa. Nếu không nó nhất định sẽ khô héo.

Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên, trong hơn hai năm qua, năng lượng thiên địa ở nơi này đã yếu bớt một mảng lớn. Mà đại bộp hận đều do Thái Cổ U Minh Viêm thôn phệ. Nếu cứ tiếp tục như vậy thì linh mạch thiên địa này chắc chắn sẽ bị hủy.

Ánh mắt bản thể Lục Lâm Thiên nhìn vào linh hồn phân. Ca hai tựa như một thể cho nên lúc này Lục Lâm Thiên hiểu rõ biến hóa trên người Thái Cổ U Minh Viêm. Hơn hai năm hấp thu năng lượng thiên địa ở trong này khiến cho Thái Cổ U Minh Viêm khôi phục kinh người. So với thời điểm rời khỏi Hư không bí cảnh đã hoàn toàn giống như hai người khác nhau, cách biệt một trời một vực.

Đương nhiên Lục Lâm Thiên vừa mới tiến đến đã cảm nhận được linh mạch thiên địa biến hóa. So vói lúc trước, linh khí thiên địa ở trong này đã cực kỳ bạc nhược, yếu kém. Nếu như bị cắn nuốt tiếp thì sợ rằng linh mạch thiên địa này sẽ biến mất, không biết tới năm tháng nào mới có thể khôi phục.

Cảm nhận khí tức trên người linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, lúc này sợ rằng Thái Cổ U Minh Viêm ít nhất cũng khôi phục tới Đế giả trung kỳ, thế nhưng rõ ràng còn chưa đạt tới Đế già trung kỳ đỉnh phong.

Lục Lâm Thiên vốn còn tưởng rằng nếu như Thái Cổ U Minh Viêm cứ tiếp tục ở đây tu luyện thì sớm muộn gì cũng có thể khôi phục tới thực lực khi trước. Nhưng hắn không biết linh mạch này có thể chống đỡ cho Thái Cổ U Minh Viêm khôi phục hay không mà thôi.

Hiện tại đúng như dự đoán của hắn, linh mạch này căn bản không thể chống đỡ cho Thái Cổ U Minh Viêm hoàn toàn khôi phục.

- Ta có cảm giác ngươi có chút khác trước.

Mẫu Đơn nhìn bản thể Lục Lâm Thiên, nàng có thể phát hiện ra được khí tức trên người Lục Lâm Thiên cũng không có quá nhiều biến hóa. Thế nhưng trên người hắn lúc này lại có khí tức khiến cho nàng không có cách nào bỏ qua, khí tức này khiến cho nàng kiêng kỵ.

Mẫu Đơn nghi hoặc, đây là bản thể của Lục Lâm Thiên chứ không phải là linh hồn phân thân. Rõ ràng chỉ có tu vi Vũ Đế nhị trọng thế nhưng lại khiến cho nàng có cảm giác kiêng kỵ, chuyện này khiến cho nàng cảm thấy khó hiểu.

- Thật sao?

Lục Lâm Thiên nhìn vẻ mặt nghi hoặc của Mẫu Đơn mỉm cười, tu vi của hắn không có tiến bộ. Thế nhưng những năm này ở trong tầng thứ tư Thiên Trụ giới cũng chừng năm sáu mươi năm. Nhờ ba bản Vô Tự Thiên Thư, lĩnh ngộ thuộc tính, thời gian, không gian và linh hồn của hắn đã có tiến bộ cực lớn.

Mà ngay cả Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được biến hóa của bản thân mình. Đây là một loại biến hóa thần dị khó có thể phát hiện ra. Giống như tăng vọt về chất. Lĩnh ngộ tăng vọt khiến cho hắn ngày càng cảm giác thân thiết hơn với thiên địa.

Mẫu Đơn cũng không hỏi nhiều Lục Lâm Thiên, chỗ bất phàm trên người nhân loại này quá nhiều, nàng đã nhìn thấy rất nhiều cho nên cũng không quá ngạc nhiên.

- Làm sao ngươi tới đây? Chẳng lẽ Đế giả triệu hoán đã bắt đầu sao?

Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên, dường như nhớ tới cái gì đó mà vẻ mặt ngưng trọng. Thiên Đế kia rất có khả năng chính là người phong ấn U Minh khi trước. Đế giả triệu hoán nghe nói chỉ có tiến vào không có đi ra. Chuyện này khiến cho nàng vừa mới đi ra khỏi Hư không bí cảnh lập tức cảm thấy bất đắc dĩ. Nếu sớm biết như vậy không đi ra khỏi Hư không bí cảnh thì tốt hơn.

- Đế giả triệu hoán còn một đoạn thời gian nữa. Bất quá ta phải đi làm một ít chuyện.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên cũng ngưng trọng không thôi. Thực lực của linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm có lẽ tiến rất xa. Chỉ là hắn không biết có thể đối phó với giới chủ Linh Vũ giới kia hay không mà thôi. Hai bản Vô Tự Thiên Thư hắn không thể để mất được.

- Ngay cả linh hồn phân thân cũng muốn dẫn đi, chuyện này sợ rằng không tầm thường.

Trong mắt Mẫu Đơn bắn ra quang mang kỳ dị, nhìn Lục Lâm Thiên rồi hiếu kỳ hỏi.

- Đúng là không tầm thương.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, đối phó với giới chủ Linh Vũ giới kia hắn không có một chút nắm chắc nào cho nên mới thông báo cho Độc Cô gia tộc và Bắc Cung gia tộc. Hai gia tộc sớm có hứng thú với Vô Tự Thiên Thư, nhưng Hoàng tộc đều bị lệnh cấm, cho nên Bắc Cung gia tộc và Độc Cô gia tộc có ra tay hay không hiện tại ngay cả bản thân Lục Lâm Thiên cũng không biết.

Thứ khiến cho Lục Lâm Thiên khó nghĩ nhất chính là Lăng Thanh Tuyền và Du Thược đều có quan hệ với Linh Vũ giới. Đến lúc đó hắn đối mặt với giới chủ Linh Vũ giới thì sẽ thế nào. Thù của Lục gia cộng thêm ân oán những năm gần đây. Lại còn ân oán của nghĩa phụ Nam thúc với Linh Vũ giới, nhất định hắn phải giải quyết tất cả.

- Thực lực của ta tiến bộ không ít, lần này ngươi cho ta đi tham gia náo nhiệt một chút.

Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt đỏ tươi hiện lên sự vui vẻ.

Chương 3199: Vây quét Linh Vũ giới 2

- Tùy tiện, ngươi muốn đi thì cứ đi theo ta là được.

Bản thể Lục Lâm Thiên và linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm đồng thời nhếc miệng nở nụ cười giống như đúc. Linh hồn phân thân lập tức tiến vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên rồi biến mất không thấy.

Đông Hải, trên hải vực bao la, vào đêm, cả thiên địa chìm trong bóng đêm.

Trên bầu trời có thể nhìn thấy vầng trăng sáng lờ mờ, sóng biển chấn động, có thể nghe thấy rõ tiếng sóng biển đập vào dải đá ngầm, bọt nước bắn tứ tung.

Dưới ánh trăng lờ mờ chiếu rọi, trên một hải vực có từng đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện, có khí tức mênh mông đột nhiên hàng lâm trong thiên địa.

Phi Linh môn rốt cuộc cũng có động tác với Linh Vũ giới. Cường giả Phi Linh môn vừa mới xuất hiện trên bầu trời lập tức lơ lửng trên đó, không có một hành động nào tiếp theo.

Mấy thời thần sau, sắc trời dần dần biến hóa, phía đông sáng lên, tia sáng mặt trời đầu tiên hiện lên phía chân trời.

Sáng sớm, trên hải vực, gió biển thổi qua khiến cho người ta có chút thoải mái. Sóng biển nhàn nhạt, quần đảo xanh ngắt khiến cho người ta có cảm giác giống như một bức tranh thủy mặc.

Sưu.

Trên không trung, gợn sóng trong không gian chấn động, thân ảnh Lục Lâm Thiên và Mẫu Đơn xuất hiện, hai con mắt khép hờ của chúng cường giả Phi Linh môn cũng đột nhiên mở ra.

- Bái kiến chưởng môn.

- Chủ nhân.

Đám người Cực Lạc Tam Quỷ, Hỏa Sí Tôn giả cùng với chúng cường giả Phi Linh môn hành lễ. Thiên Địa Nhị lão, Kim Huyền, Hắc Vũ, Khiên Bách Biến, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Bàn Hủy, Long Linh, Độc Long, NHư Hoa cùng chúng cường giả đều có mặt. Mặt khác còn có trên trăm cường giả Vương cấp cùng yêu thú, linh thú thất giai. Mấy trăm người có tu vi Suất cấp, cùng không ít yêu thú, linh thú lục giai.

- Lâm Thiên, Linh Vũ giới ở đây sao?

Thánh Thủ Linh Đế, Thánh Linh lão tổ, Bạch Long Đại Đế đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

- Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên gật đầu, động thủ với Linh Vũ giới đương nhiên phải cần sư phụ cùng các vị sư thúc tương trợ. Nhưng đại ca Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng thời gian này lại có dấu hiệu đột phá, cho nên Lục Lâm Thiên không muốn làm kinh động hai người.

- Khó trách không có cách nào tìm được tung tích của Linh Vũ giới, hóa ra lại ẩn thân trong hải vực.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn xuống hải vực phía dưới, dùng tâm thần của nàng cũng khó có thể phát hiện ra khí tức bên người. Ngược lại nàng chỉ phát hiện ra không ít yêu thú trong nước. Dường như cảm nhận được khí tức của nàng cho nên cả đám đang nhanh chóng tránh ra xa.

- Lát nữa các nàng cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên nói với Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh bên người. Sau khi Bắc Cung Vô Song đột phá không lâu, Độc Cô Cảnh Văn cũng đột phá tới Linh Đế nhị trọng. Mà ngay cả Bạch Linh hiện tại cũng có dấu hiệu sắp đột phá.

- Đột phá quá nhanh a, không thể tưởng tượng nổi.

Mẫu Đơn là người thứ nhất nhìn về phía Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh và Bắc Cung Vô Song. Cảm nhận khí tức trên người chúng nữ, trong đôi mắt đỏ tươi của nàng hiện lên sự kinh ngạc.

- Có người tới.

Bạch Linh nhìn về phía trước, trong tâm thần của nàng lúc này có khí tức cường hãn đang phá không bay tới.

- Là Tiểu Long tới.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lần này trừ thông báo cho Độc Cô gia tộc cùng Bắc Cung gia tộc ra thì hắn cũng chỉ thông báo cho Tiểu Long mà thôi. Dùng thực lực biến thái của Tiểu Long, có lẽ có thể giúp được không ít chuyện.

- Lão đại, đệ tới rồi.

Ngay khi Lục Lâm Thiên nói xong, một đạo thân ảnh màu vàng đã phá không bay tới, lập tức xuất hiện trên không trung. Mái tóc quăn màu vàng, ánh mắt tà mị.

- Tu vi dường như tiến bộ không ít a.

Lục Lâm Thiên nhìn Tiểu Long, hai năm qua khí tức trên người Tiểu Long cường hãn hơn không ít, sợ rằng thực lực cũng đạt tới tầm cao mới.

- Lão đại, dường như huynh có chút khác lạ.

Tiểu Long nhìn lão đại, cảm nhận khí tức trên người lão đại, nó có thể cảm nhận ra biến hóa mơ hồ. Tiểu Long lại nhìn về phía đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn cười nói:

- Bạch Linh tỷ, Vô Song tỷ, Cảnh Văn tỷ, chúc mừng các tỷ. Đệ cũng đang muốn đi gặp lũ nhóc đây.

- Gặp thì có thể, thế nhưng đừng quên lễ gặp mặt.

Độc Cô Cảnh Văn cùng đám người Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh mỉm cười nói.

- Cái này, hắc hắc...

Tiểu Long cười hắc hắc nói:

- Hiện tại đệ lấy ra thứ gì chi sợ lão đại cũng không đặt vào trong mắt a. Hiện tại Phi Linh môn là sơn môn có nội tình dày nhất trên đại lục. Đệ không lấy ra được bao nhiêu vật tốt nha.

- Được rồi, ta chỉ trêu đệ thôi.

Bắc Cung Vô Song dịu dàng cười nói.

- Lâm Thiên, chuẩn bị vào thôi.

Hàn Băng Đại Đế muốn báo thù cho lão hữu cho nên lúc này quanh thân đã có hàn khí lan tràn ra.

Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh, bên trong Linh Vũ giới không biết che dấu thực lực như thế nào. Có lẽ thực lực mà Phi Linh môn hội tụ lúc này có lẽ có thể đối phó với Linh Vũ giới. Nhưng mà hắn không biết cuối cùng có thể khắc chế giới chủ Linh Vũ giới kia hay không mà thôi.

Sưu Sưu.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đang suy nghĩ thì trên không trung đột nhiên vang lên tiếng xé gió. Lập tức có ba đạo thân ảnh thoáng hiện ra. Ba người này chính là Độc Cô Ngạo Vũ, Độc Cô Hồn Long, còn có Nam thúc của Độc Cô gia.

Ba người này xuất hiện, lập tức đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên. Cảm nhận khí tức trên người Lục Lâm Thiên và chúng nữ, ba người kinh ngạc không thôi.

Lục Lâm Thiên cùng Độc Cô Cảnh Văn hành lễ, hắn không ngờ người Độc Cô gia lại tới. Lục Lâm Thiên đột nhiên ngẩng đều, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ, nhìn phía chân trời đang truyền ra khí tức quen thuộc, Lục Lâm Thiên nói:

- Người Bắc Cung Hoàng tộc tới.

Nghe vậy mọi người lập tức ngẩng đầu lên, thế nhưng ngoại trừ Độc Cô Hồn Long ra không có ai có thể cảm nhận được một chút gì. Chuyện này khiến cho mọi người kinh ngạc, bọn họ không ngờ lại không cảm nhận được một chút khí tức nào.

Sắc mặt Độc Cô Hồn Long thì kinh ngạc, gần như nghẹn họng nhìn trân trối. Hắn cũng vừa mới phát hiện ra khí tức chấn động mà thôi. Cũng có thể nói tâm thần dò xét của Lục Lâm Thiên không ngờ lại có thể so sánh với hắn, linh hồn lực của tiểu tử Lục Lâm Thiên quả thực quá cường hãn.

Một hồi chấn động cực lớn xuất hiện, lực lượng cường hãn mà lạ lẫm bắt đầu kéo tới. Lập tức có trên trăm điểm nhỏ màu xanh xuất hiện trên phía chân trời, xẹt qua không trung.

Tiếp theo trong nháy mắt, trên trăm đầu yêu thú khổng lồ lập tức xuất hiện, đều tản ra khí tức kinh người, trên đầu mỗi một đầu yêu thú đều có một chiếc sừng dài màu xanh lá. Tràn ngập khí tức thuộc tính mộc nồng đậm, hai cánh tựa như lá cây, đều là Thiên Mộc Độc Long Thú cấp độ Lục giai.

Trên lưng hơn trăm đầu Thiên Mộc Độc Long thú có mấy trăm đệ tử Bắc Cung gia tộc mặc khải giáp. Đầu lĩnh chính là Bắc Cung Ngọc, Bắc Cung Hạo Nam, cùng với Bắc Cung Nhất suất lĩnh chúng hộ pháp đoàn. Chỉ tính riêng người có tu vi Tôn cấp cũng có vài chục người.

Chương 3200: Hung thủ năm đó

Mà ba người phía trước là Bắc Cung Kình Thương, Thiên Mộc Thần Thụ, Bắc Cung Tinh Mộc, khí thế kinh người lan tràn ra. Không gian chung quanh vặn vẹo, sinh cơ bừng bừng.

- Xuất động nhiều người như vậy sao?

Nhìn Bắc Cung gia tộc xuất động nhiều người như vậy, đám người Hàn Băng Đại Đế, Thánh Thủ Linh Đế kinh ngạc. Hoàng tộc không thể nhúng tay vào chuyện ngoại giới, Bắc Cung gia tộc xuất động nhiều người như vậy khiến cho mọi người cảm thấy ngạc nhiên.

Nam thúc, Độc Cô Hồn Long, Độc Cô Ngạo Vũ có chút nghi hoặc. Độc Cô gia tộc nhúng tay vào chuyện này là bởi vì Độc Cô Ngạo Nam vốn là người Độc Cô gia tộc. Độc Cô gia tộc và Linh Vũ giới có ân oán đương nhiên có thể nhúng tay vào. Đương nhiên còn sự hấp dẫn của Vô Tự Thiên Thư, nhưng mà cuối cùng Độc Cô gia tộc cũng không dám xuất động nhiều nhân mã như vậy.

- Phụ thân.

Nhìn thấy người Bắc Cung gia tộc tới, Bắc Cung Vô Song lập tức tiến lên đón.

- Vô Song, rốt cuộc ta cũng tìm thấy hung thủ chặn giết ta và mẫu thân con.

Bắc Cung Kình Thương nói.

- Phụ thân, là ai?

Thân thể mềm mại của Bắc Cung Vô Song run lên, trong lòng nàng lúc nào cũng muốn biết được hung thủ sát hại mẫu thân.

- Linh Vũ giới, lúc trước chính là người của Linh Vũ giới ra tay. Ngày hôm nay ta thề phải san bằng Linh Vũ giới.

Ánh mắt Bắc Cung Kình Thương trầm xuống, hàn ý lạnh lẽo lan tràn ra. Hàn ý lan tràn khiến cho cả không gian run lên, lạnh nhạt nói:

- Người lúc trước sát hại mẫu thân con ta nhất định sẽ không bỏ qua. Ta thề phải băm vằm hắn thành vạn đoạn.

- Con cũng phải báo thù cho mẫu thân.

Bắc Cung Vô Song nắm chặt hai tay, giờ phút này trong mắt tràn ngập hàn ý.

- Nhạc phụ.

Lục Lâm Thiên đi tới bên người Bắc Cung Vô Song, hắn không ngờ Linh Vũ giới có liên quan tới cái chết của mẫu thân Vô Song, khó trách Bắc Cung gia tộc lại có đội hình rầm rộ hư vậy.

- Lâm Thiên, bắt đầu động thủ đi. Ngày hôm nay nhất định phải san bằng Linh Vũ giới thành bình địa.

Bắc Cung Kình Thương nói, hắn tìm mấy chục năm mới biết cừu nhân là ai. Giờ phút này làm sao hắn có thể buông tha được cho Linh Vũ giới cơ chứ.

- Những năm này sợ rằng Linh Vũ giới đã không còn giống như trước kia. Tất cả phải cẩn thận một chút.

Nam thúc tiến lên, những năm gần đây Linh Vũ giới đã sớm không còn giống như khi trước. Hiện tại ngay cả hắn cũng không quá hiểu về Linh Vũ giới. Mà hang ổ của Linh Vũ giới đã sớm rời đi, hiện tại ẩn giấu phía dưới hải vực này.

Lục Lâm Thiên nhìn hải vực phía dưới, lúc trước ở trong Đông Hải, cách Thiên Vân đảo không xa có phân đà của Linh Vũ giới. Hắn không ngờ hang ổ của Linh Vũ giới cũng ở trong Đông Hải này, nhưng lại ở trong biển sâu. Dựa theo tin tức mà Thiên Địa các truyền tới, nơi ở của Linh Vũ giới nằm trong một không gian bị phong tỏa. Liên thông với không gian đó là một đường hầm không gian.

Mà cửa vào đường hầm không gian lại ở dưới hải vực này.

- Mọi người chuẩn bị tiến vào Linh Vũ giới, không cần lưu tình.

Lục Lâm Thiên nhìn nghĩa phụ Nam thúc, khẽ gật đầu một cái rồi vung tay lên. Sóng biển phía dưới đột nhiên biến hóa. Từng đạo sóng biển đột nhiên tạo thành vòng xoáy, thân ảnh Lục Lâm Thiên được kim quang bao phủ lập tức nhảy xuống vòng xoáy rồi biến mất.

- Chúng ta vào thôi.

Bắc Cung Kình Thương, Độc Cô Ngạo Vũ, Bắc Cung Tinh Mộc, Độc Cô Hồn Long, Thiên Mộc Thần Thụ cùng chúng cường giả đều dùng quang mang bao phủ thân thể tiến vào trong vòng xoáy dưới nước.

Trong không gian bao la, sơn mạch liên miên không ngớt, khắp nơi xanh biếc một mảnh. Trong lúc mơ hồ có thể nhìn thấy không ít bóng người.

Trong một sơn cốc, mười mấy đạo thân ảnh đang lười biếng ngồi trên mấy tảng đá, từ khí tức có thể nhận ra đều là Suất cấp, trong đó có ba người là Vương cấp.

- Thật không biết tới khi nào chúng ta mới có thể lập công được Pháp Tôn ban thưởng a. Chỉ cần đạt được Âm Vũ Quyết là có thể trở thành cường giả rồi.

- Lục Lâm Thiên kia không ngờ lại trở thành Hoàng tộc, Phi Linh môn cũng trở thành thế lực lớn đứng đầu đại lục. Bằng vào thiên phú của đại tiểu thư, đại thiếu gia cũng không thể chống lại được Lục Lâm Thiên kia. Nhiều cường giả trong giới chúng ta đều bị Lục Lâm Thiên kia đánh chết. Linh Vũ giới hiện tại cũng phải tạm tránh đầu sóng ngọn gió a.

- Nghe nói thực lực của giới chủ đã sớm thông thiên. Đoạn thời gian trước đã bắt Huyết Kiếm Đại Đế của Thiên Kiếm môn gì đó về. Còn có Đại Pháp Tôn và Nhị Pháp Tôn đều có thực lực khủng bố. Ta thật không biết vì sao lại phải sợ Lục Lâm Thiên kia.

- Hiện tại ta chỉ hy vọng có thể đạt được Âm Vũ Quyết mà thôi. Chỉ cần như vậy sau này cũng có thể tung hoành đại lục rồi.

- Tứ Pháp Tôn, Tam Pháp Tôn, Ngũ Pháp Tôn đều có Âm Vũ Quyết và Dương Vũ Quyết, không phải mấy người bọn họ đều bị Lục Lâm Thiên chém chết hay sao?

- Nghe nói Lục Lâm Thiên này có cừu oán với Linh Vũ giới chúng ta, không phải hắn sẽ giết tới nơi này đó chứ?

- Đừng nói liên thuyên, nếu như bị các trưởng lão biết thì chúng ta sẽ rất thảm.

Hơn mười người nghị luận, một đại hán trung niên dường như là đầu lĩnh lập tức lạnh lẽo quát mọi người.

Mọi người nghe vậy lập tức sợ hãi im bặt.

Sưu Sưu.

Khi người đầu lĩnh này vừa mới dứt lời, gợn sóng không gian trong sơn cốc chấn động.

- Là ai tới?

Hơn mười người lập tức đứng dậy, ánh mắt nhìn chăm chú vào trong gợn sóng. Nơi đó chính là đường hầm không gian.

Trong ánh mắt của hơn mười người này, một đạo thân ảnh màu xanh dẫn đầu phóng ra. Lập tức từng đạo thân ảnh lạ lẫm xuất hiện. Khí tức mơ hồ lan tràn khiến cho cả không gian cứng lại. Uy áp khiến cho chân khí, linh lực trong cơ thể chúng nhân đình trệ, không cách nào nhúc nhích.

- Các ngươi là người phương nào? Dám xông vào Linh Vũ giới ta?

Đại hán trung niên đầu lĩnh gian nan ngẩng đầu, khuôn mặt trắng bệch.

- Linh Vũ giới sao? Chết hết đi.

Một đạo thân ảnh hùng vĩ nhảy ra, khẽ phất tay một cái. quang mang màu xanh tuôn ra, bao phủ lấy thân thể hơn mười người này. Sinh cơ trong không gian chung quanh lập tức biến mất.

Phanh Phanh Phanh.

Hơn mười người này còn chưa kịp phản ứng đã hóa thành thây khô. Cuối cùng trong không gian sụp đổ hóa thành tro tàn.

Sưu Sưu.

Cùng lúc, trong đường hầm không gian có vô số thân ảnh rậm rạp hàng lâm, đều xuất hiện trên sơn cốc.

- Đệ tử Bắc Cung gia tộc nghe lệnh, giết không tha.

Trường bào trên người Bắc Cung Kình Thương tung bay, giết mười mấy người vừa rồi căn bản chỉ là giết gà dùng đao mổ trâu, trong mắt tràn ngập hàn ý.

Ngao Ngao.

Từng đầu Thiên Mộc Độc Long Thú rít gào, trong giây lát hóa thành bản thể mấy trăm thước. Khí thế kinh người lan tràn, không gian chung quanh vặn vẹo.

- Giết.

Khí tức trên người chúng trưởng lão, hộ pháp, đệ tử Bắc Cung gia tộc tràn ra. Ánh mắt giống như đao mang sắc bén khiến cho người ta sợ hãi. Khí tức lan tràn tạo thành chấn động vô hình khiến cho trong lòng người ta lạnh lẽo.

- Người phương nào dám xông vào Linh Vũ giới ta? Chán sống rồi sao?

Chương 3201: Thiên Huyễn Âm Hỏa 1

Trong sơn mạch có từng tiếng hét lớn vang lên, lập tức có vô số thân ảnh rậm rạp, chằng chịt, yêu thú phi hành, Vũ Suất, Vũ Vương, Linh Suất, Linh Vương có không ít. Còn có người có tu vi Tôn cấp ở bên trong.

Người Linh Vũ giới đạp không đứng thẳng, ánh mắt âm trầm nhìn về phía đám người xa lạ vừa mới xuất hiện.

Mà mấy người có tu vi Tôn cấp đột nhiên cảm giác được khí tức trên những người xa lạ kia, ánh mắt đột nhiên kinh hãi.

- Một đám kiến hôi cũng dám hô to gọi nhỏ, giết.

Bắc Cung Ngọc quát, thân hình hóa thành một đạo tàn ảnh màu xanh, mang theo kình phong khủng bố. Những nơi hắn đi qua, sinh cơ bị diệt sát. Mộc Hoàng khí phô thiên cái địa bắt đầu lan tràn, bao phủ người Linh Vũ giới.

Ầm Ầm Ầm.

Người Linh Vũ giới kêu thảm thiết, bị Bắc Cung Ngọc đánh thành mảnh vỡ. Mấy người có tu vi Tôn cấp thì nhanh chân hơn cho nên may mắn chạy thoát được một kiếp.

Giết.

Cùng lúc, cường giả Bắc Cung gia tộc theo Bắc Cung Ngọc lao thẳng về phía trước, chân khí phô thiên cái đị tuôn ra. Mộc Hoàng khí lan tràn, người của Linh Vũ giới chưa kịp phản ứng đã trở thành pháo hôi mà vẫn lạc. Hoàn toàn không có lực chống lại, Hoàng khí uy áp, đám người này hoàn toàn không chịu nổi một kích.

- Tự tiện xông vào Linh Vũ giới, giết không tha.

Trên không trung xa xa có một tiếng hét lớn vang vọng. Lúc này cả không gian run lên tựa như sơn băng địa liệt. Trong không trung có từng đạo quang trụ bằng năng lượng bắn thẳng lên trời cao. Khí tức lạnh lẽo, âm trầm phô thiên cái đị.

- Cẩn thận, trong Linh Vũ giới có đại trận.

Ánh mắt Thánh Thủ Linh Đế trầm xuống, thân ảnh lập tức lao thẳng về phía trước. Tay vung ra một đạo quang trụ màu trắng, đánh lên trên không trung.

Dưới đạo quang trụ này, linh lực phô thiên cái địa lan tràn, những nơi nó đi qua vết nứt đen kịt trong không gian xuất thiện.

Ầm ầm.

Cũng vào lúc này, trên không trung có một đạo quang trụ bằng năng lượng cực lớn đánh xuống. Giống như là một con mắt lớn đánh vào đạo quang trụ của Thánh Thủ Linh Đế.

Phanh Phanh.

Hai đạo quang trụ bằng năng lượng giống như thiên thạch va chạm vào một chỗ, trong chớp mắt cả phiến không gian đột nhiên bắn tứ tung, lộ ra vết nứt không gian đen kịt, dùng tốc độ đáng sợ lan tràn ra chung quanh. Đồng thời lực lượng đáng sợ giống như cơn hồng thủy khuếch tán.

Khục.

Dưới cỗ lực lượng khủng bố này, cả mặt đất phía dưới giống nhưu sơn băng địa liệt, mặt đất trầm xuống. Lực lượng khủng bố lan tràn, lực lượng mạnh mẽ khiến cho Thánh Thủ Linh Đế lui lạii.

Ầm ầm.

Cùng một thời gian, cả phiến không gian chung quanh trong giây lát bị một màn sáng lớn bao phủ, khí tức âm trầm, mênh mông hội tụ giống như che khuất bầu trời.

- Chúng ta bị đại trận vây khốn.

Ánh mắt Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến hơi trầm xuống, thân ảnh lóe lên lập tức đi tới bên người Thánh Thủ Linh Đế, ánh mắt nhìn chăm chú về bốn phía.

- Cưỡng ép phá trận đi. Ta muốn nghìn xem đại trận này có thể ngăn cản được ta hay không.

Ánh mắt Bắc Cung Tinh Mộc lạnh lùng, trường bào run run. Thân hình lập tức lướt lên giữa không trung, bàn tay nắm chặt, một đạo quyền ấn màu xanh đột nhiên được ngưng tụ trên không trung mang theo Mộc Hoàng khí mênh mông. Quyền ấn đánh ra, lực lượng mạnh mẽ trút xuống không trung. Trong giây lát đánh vào trong màn sáng che khuất bầu trời kia.

- Phá cho ta.

Bắc Cung Tinh Mộc hét lớn một tiếng, quyền ấn màu xanh mang theo Mộc Hoàng khí chặt đứt sinh cơ bắn ra, dẫn động năng lượng thuộc tính mộc bàng bạc trong thiên địa. Năng lượng khủng bố hung hăng đánh về phía trước. Dưới uy thế kinh người này, không gian ven đường rạn nứt, âm thanh bạo liệt kinh người vang vọng.

Ầm ầm.

Từng đạo lục mang bao phủ vết nứt không gian đen kịt vẫn đang lan tràn ra phía xa. Không gian to lớn dưới năng lượng khủng bố nà bị đánh vỡ. Cả không trung to lớn giống như thiên băng địa liệt. Cả không gian hóa thành tro tàn, sinh cơ biến mất.

Nhung mà lực lượng khủng bố như vậy lại không làm cho màn sáng kia rạn nứt hoàn toàn.

- Thực lực thật mạnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, Bắc Cung Tinh Mộc này không hổ là Vũ Đế ngũ trọng. Chỉ bằng vào lực lượng của một kích này, nếu như là Huyết Kiếm Đại Đế kia bị trúng phải thì không chết cũng phải trọng thương. Tăng thêm thân là hoàng tộc, thực lực của Bắc Cung Tinh Mộc so với Đế giả đồng cấp bên ngoài còn cường hãn hơn nhiều.

Cơ hồ cùng một lúc, trong chớp mắt trên không trung có một đạo thân ảnh lướt đi. Người này đạp không đứng thẳng, năng lượng thiên địa trên không trung trong lúc vô hình bị ảnh hưởng. Thần Hoàng khí phô thiên cái địa lan tràn, khiến cho chúng cường giả Phi Linh môn bắt đầu bị áp chế.

- Phá.

Độc Cô Hồn Long nhìn màn sáng âm trầm trên bầu trời, miệng hét lớn một tiếng. Trong mắt xuất hiện hàn ý, linh lực toàn thân khống chế năng lượng thiên địa từ trong cơ thể hắn tuôn ra. Nhanh chóng ngưng tụ thành một đoàn năng lượng mênh mông, cuồn cuộn trước người. Trong không gian tràn ngập năng lượng vô hình khiến cho linh hồn người ta run rẩy.

Ngao.

Đoàn năng lượng này xuất hiện, không gian phong vân biến sắc. Trong úc mơ hồ mang theo tiếng sấm nổ mạnh. Một tiếng long ngâm vang vọng, hư ảnh cự long rít gào. Hư ảnh khổng lồ kia trong nháy mắt bành trướng, đánh về phía vết nứt không gian vừa mới rạn nứt, khiến cho cả không gian run rẩy không ngớt.

Ầm ầm.

Hư ảnh cự long va chạm với màn sáng, không gian nứt vỡ, màn sáng mênh mông âm trầm kia hoàn toàn bị đánh vỡ. Một mảng lớn không gian bị nghiền nát, hiện ra hư không đen kịt.

Quang mang đen kịt, thâm thúy lan tràn, khiến cho da đầu người ta run lên. Linh hồn đám người Hàn Băng Đại Đế, Thánh Thủ Linh Đế run lên. Công kích của Đế giả ngũ trọng so với bọn họ còn cường hãn hơn nhiều. Là tồn tại mà bọn họ hiện tại không thể so sánh.

Cả phiến hư không nứt vỡ từng khúc, tiếng sấm rền quanh quẩn trên không trung. Trong lúc mọi người đều cho rằng đã phá được trận thì lại lập tức phát hiện ra cỗ khí tức kia lại từ trong không gian hư vô kéo ra, tiếp tục chiếm giữ trên không trung.

- Ồ?

Hai người Bắc Cung Tinh Mộc, Độc Cô Hồn Long kinh ngạc kêu lên một tiếng, hai người bọn họ ra tay không ngờ lại không thể cưỡng ép phá trận pháp quỷ dị này. Chuyện này khiến cho trong lòng bọn họ có chút nghi hoặc.

- Đại trận này không tầm thường một chút nào.

Bắc Cung Kình Thương, Độc Cô Ngạo Vũ cùng với chúng cường giả giờ phút này vô cùng ngưng trọng.

Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía, đại trận này dường như có chút quỷ dị. Cho dù là Càn Khôn Thiên Nguyệt Đại Trận của Nguyệt Long các khi trước ở trong tay hai người Bắc Cung Tinh Mộc và Độc Cô Hồn Long cũng sẽ bị phá hủy dễ dàng.

Thế nhưng cái đại trận này ngay cả Bắc Cung Tinh Mộc và Độc Cô Hồn Long cũng không có biện pháp phá vỡ, đủ để thấy chỗ bất phàm và khủng bố của nó.

- Chư vị, đại trận này không tầm thường, giống như ảo trận lợi hại. Muốn cưỡng ép phá trận sợ rằng độ khó cực cao.

Thánh Thủ Linh Đế nhìn bốn phía một lát, lúc này hắn cũng nhìn ra được một ít manh mối.

Chương 3202: Thiên Huyễn Âm Hỏa 2

Nghe vậy đám người Bắc Cung Tinh Mộc, Độc Cô Hồn Long, Lục Lâm Thiên khẽ biến sắc. Khó trách vừa rồi cưỡng ép phá trận không có một chút hiệu quả nào. Ảo trận này không giống như trận pháp bình thường. Ảo trận tất cả đều là hư ảo, đối với ảo trận lợi hại mà nói. Nếu như cưỡng ép phá trận thì không thể tạo thành một chút hiệu quả nào, trừ phi là có lực lượng thông thiên.

- Đây còn không đơn giản chỉ là ảo trận. Hẳn là ảo trận và đại trận công kích hợp lại làm một. Chúng ta phiền phức rồi.

Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến bỗng nhiên lên tiếng, sắc mặt ngày càng ngưng trọng.

- Đến Linh Vũ giới ta làm càn, vậy thì thử Thiên Huyễn Âm Hỏa đại trận của chúng ta đi.

Trên không trung lần nữa vang lên âm thanh cuồn cuộn, âm thanh quanh quân ở phía chân trời.

Sưu Sưu.

Khi âm thanh này vừa dứt, khí tức mênh mông trên không trung bắt đầu chấn động. Trong ánh mắt của mọi người, khí tức kia lập tức hóa thành hỏa diễm ngập trời.

Hỏa diễm này không có nóng bỏng mà tỏa ra khí tức âm hàm quỷ dị. Khiến cho người ta có cảm giác giống như ở cửu u địa ngục. Toàn thân cảm thấy rùng mình, linh hồn cảm thấy không được thoải mái.

Hỏa diễm âm hàn che khuất bầu trời ngày càng nhiều hơn. Trong chớp mứt ngắn ngủi, trong không gian đã dày đặc hỏa diễm âm hàn. Khí tức hỏa diễm quỷ dị này khiến cho linh hồn người ta cực kỳ không thoải mái. Khí tức của hỏa diễm âm hàn này so với khí tức nóng bỏng của hỏa diễm bình thường còn khủng bố hơn.

Sưu Sưu.

Hỏa diễm âm hàn tràn ngập không trung, mênh mông giống như che khuất bầu trời. Không trung vặn vẹo, chung quanh hỏa diễm tựa như lỗ đen, năng lượng âm hàn đáng sợ từ bên trong tràn ra. Hỏa diễm cuồn cuộn tràn ngập, không gian bạo liệt.

- Đây là âm hỏa, một loại hỏa diễm đáng sợ trong thiên địa. Có thể thiêu đốt linh hồn trong cơ thể. Phòng ngự chân khí, linh lực bình thường không có cách nào hiệu quả. Tất cả mọi người đề phòng.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn lên hỏa diễm âm hàn khiến cho linh hồn người ta cảm thấy không thoải mái kia rồi nói. Sắc mặt hắn đại biến.

- Dường như có chút không thích hợp.

Nhìn hỏa diễm âm hàn mênh mông tràn ngập không trung, trong đám người, Mẫu Đơn ngẩng đầu nhìn chăm chú lên trên không trung, trong đôi mắt màu đỏ hiện lên sự nghi hoặc.

- Sư phụ, sư huynh, có biện pháp nào phá trận hay không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng ngưng trọng hẳn lên, hỏa diễm âm hàn này bất phàm, giống như chuyên môn đối phó linh hồn, cực kỳ khó đối phó.

- Cần một chút thời gian.

Thánh Thủ Linh Đế, Khiên Bách Biến đã sớm dò xét xung quanh tìm kiếm biện pháp phá trận. Để tìm ra người thông thạo trận pháp hơn hai người này trong những người có mặt ở đây quả thực còn chưa có ai.

Sưu Sưu.

Lập tức, từ trong âm hỏa chiếm giữ không trung đột nhiên không ngừng có hỏa cầu cuồng bạo phóng xuống. Từng hỏa cầu có lớn nhỏ bằng bàn tay, có mấy thước. Lớn thì thậm chí còn hơn trăm thước. Khí tức âm hàn mênh mông khuếch tán, cả không gian đột nhiên run rẩy, khí tức âm hàn ngập trời.

- Tất cả cẩn thận phòng ngự.

Cùng một lúc, Độc Cô Hồn Long, Bắc CUng Tinh Mộc, Bắc Cung Kình Thương cùng với chúng cường giả lập tức ngưng tụ năng lượng công kích, hóa thành tầng tầng lớp lớp chưởng ấn, quyền ấn, quang trụ, đủ loại công kích mang theo năng lượng thiên địa ầm ầm va chạm với vô số hỏa cầu kia.

Người của Phi Linh môn và người còn lại của Bắc Cung gia tộc thì lập tức bố trí thủ đoạn phòng ngự. Lúc này bọn họ mới khẩn trương ứng phó với hỏa diễm âm hàn khủng bố kia.

Ầm ầm.

Từng đạo công kích va chạm với hỏa diễm âm hàn, tiếng nổ vang vọng không ngừng. Cả phiến không gian nứt vỡ. Hỏa diễm âm hàn rậm rạp, chằng chịt giống như pháo hoa phóng xuống phía dưới.

- Tất cả cẩn thận.

Lục Lâm Thiên hét lớn, kim quang quanh thân đại thịnh. Khí tức sắc bén mênh mông bắt đầu khởi động, huy động công kích, cố gắng bảo hộ cường giả Phi Linh môn.

Đám cường giả như Hàn Băng Đại đế, Bạch Long Đại Đế cũng nhanh chóng ra tay, bảo vệ đệ tử Phi Linh môn.

Sưu Sưu.

Nhưng mà hỏa diễm âm hàn khiến cho linh hồn người ta cảm thấy lạnh lẽo kia vẫn không ngừng lao ra khỏi hư không giống như vô tận. Càng ngày càng khủng bố. Vô số hỏa diễm âm hàn tạo thành hàng, khí tức âm hàn ngập trời lan tràn, ảnh hương tới linh hồn. Người thực lực thấp một chút, dưới cỗ khí tức lạnh lẽo này đã chịu ảnh hưởng cực lớn, sắc mặt bắt đầu trắng bệch.

Ầm ầm.

Chúng cường giả không ngừng ra tay, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Ngạo Vũ, Bắc Cung Kình Thương, Bạch Linh, Lục Kinh Vân, Kim Huyền, Cực Lạc Tam quỷ... không nhàn rỗi, từng đạo công kích vô cùng khủng bố. Những nơi công kích đi qua, không gian ầm ầm rung động, mang theo lực lượng đáng sợ lan tràn a chung qunah, khiến cho cả đại trận lung lay sắp đổ.

Ở trong đó công kích của hai người Bắc Cung Tinh Mộc và Độc Cô Hồn Long là mạnh mẽ nhất, hỏa diễm âm hàn không có cách nào tới gần không gian quanh thân hai người. Chỉ tiếc là thực lực của hai người cho dù có mạnh hơn nữa cũng không thể làm gì được. Hỏa diễm âm hàn này một khi bị phá hủy thì lại lập tức khôi phục, không những không phá hủy được nó mà nó còn ngày càng cuồng bạo hơn.

- Đoan Mộc huynh, nhanh phá trận. Trận pháp này rất quỷ dị, có tác dụng áp chế linh hồn, nếu như tiêu hao quá nhiều nhất định sẽ bị chết bên trong này.

Bắc Cung Kình Thương phá hủy một mảng lớn hỏa diễm âm hàn trước người, đồng thời lớn tiếng nói với Thánh Thủ Linh Đế.

- Cho chúng ta một ít thời gian.

Thánh Thủ Linh Đế trả lời, lúc này hắn và Khiên Bách Biến một tay giao thủ với hỏa diễm âm hàn kinh khủng kia. Một bên thì hải nghĩ biện pháp phá trận. Dùng thực lực của hai người bọn họ cũng phải luống cuống tay chân.

- Âm hỏa này cực kỳ đáng ghét. Lục Lâm Thiên ngươi còn không toàn lực ra tay đi?

Khí tức huyết sát quanh thân Mẫu Đơn lan tràn, hỏa diễm âm hàn chung quanh khó có thể tới gần nàng. Chỉ là hỏa diễm âm hàn này khiến cho Mẫu Đơn cảm thấy khó chịu, khuôn mặt tuyệt mỹ tìm kiếm thân ảnh Lục Lâm Thiên trong đám người rồi lớn tiếng nói.

- Thiếu chút nữa đã quên việc này.

Lục Lâm Thiên phất tay đánh ra một đạo kim quang về phía chân trời. Cả phiến không gian trước mặt ầm ầm nổ tung, âm thanh bạo liệt giống như tiếng sấm quanh quẩn trên không trung, một mảng lớn hỏa diễm âm hàn bị đánh nát, tiêu tán.

Lúc này trong mi tâm của Lục Lâm Thiên có một đạo quang mang lướt đi, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm lập tức hiện ra. Linh hồn phân thân tiến về phía trước, không gian run lên, trong lúc mơ hồ có khí tức bắt đầu lan tràn.

- Cho ta xem âm hỏa này mạnh như thế nào.

Linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, hỏa diễm màu xanh da trời trên người lan ra, bắt đầu bành trướng. Khi dứt lời, thân thể Thái Cổ U Minh Viêm đã hóa thành một cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời khổng lồ, ước chừng ngàn thước, sừng sững đứng ở trong không gian.

Chương 3203: Chỗ tốt cực lớn

Cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da tời này tựa như ngọn núi khổng lồ đứng sừng sững trong không gian, chung quanh là hỏa diễm màu xanh da trời nóng bỏng cuồn cuộn. Nhiệt độ khủng bố kéo lên, không gian bị thiêu đốt thành hư không. Nhiệt độ đáng sợ khiến cho làn da người ta có cảm giác phỏng rát, Đế giả bình thường bị ảnh hưởng cực lớn.

Giờ phút này Bắc Cung Tinh Mộc cùng Độc Cô Hồn Long, Bắc Cung Kình THương, tất cả tộc nhân Bắc Cung gia tộc đều nhìn chăm chú vào cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời khổng lồ kia.

Ánh mắt hai người Bắc Cung Tinh Mộc và Độc Cô Hồn Long khẽ đổi, dưới cỗ khí tức nóng bỏng này trong lúc mơ hồ bọn họ có thể cảm nhận được cảm giác áp lực. Khí tức nóng bỏng này khiến cho ngay cả hai người bọn họ cũng bị ảnh hưởng.

Sưu Sưu.

Trên không trung tràn ngập hỏa diễm âm hàn giống như che khuất bầu trời, từng đoàn hỏa diễm âm hàn giống nhưu mũi tên tiếp tục vô cùng vô tận phá không đánh xuống. đánh về phía tất cả mọi người.

- Hừ.

Cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời cực lớn này hừ lạnh một tiếng, hai tay run lên. Trong không gian đột nhiên có hỏa diễm màu xanh da trời tràn ra. Cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da đột nhiên mở miệng, quang mang màu xanh da trời từ trong miệng cự nhân đổ xuống, hóa thành hỏa diễm màu xanh da trời.

Hỏa diễm màu xanh da trời từ trong miệng cự nhân trút xuống không trung, khí tức nóng bỏng vô cùng vô tận tỏa ra. Hỏa diễm màu xanh da trời khuếch tán, không lùi mà tiến tới, đυ.ng chạm với hỏa diễm âm hàn.

Sưu Sưu.

Không ngừng có hỏa diễm hàn rơi vào trên thân cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời, thế nhưng cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời này lại không tổn hao một chút nào, ngược lại còn vô cùng hưởng thụ. Âm hỏa mênh mông giống như gặp phải vật kiêng kỵ, lập tức rút lui giống như vật còn sống vậy.

Sưu Sưu.

Một giây sau, hỏa diễm màu xanh da trời từ trong miệng cự nhân kia đã hóa thành vòng xoáy khổng lồ. Trong vòng xoáy có hấp lực phô thiên cái địa tuôn ra.

Ánh mắt mọi người chăm chú nhìn vào người cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời khổng lồ kia, ánh mắt ngây ngốc.

- Chuyện này...

Lập tức mọi người nhìn nhau, nhịn không được mà hít sâu một ngụm khí lạnh. Chỉ thấy lúc này trong không gian tràn ngập âm hỏa che khuất bầu trời kia nổi lên sóng to gió lớn. Hỏa diễm âm hàn kia lúc này đang bị cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời thôn phệ vào trong bụng.

Xoẹt xoẹt.

Cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời kia há mồm giống như cá voi hút nước vậy, thôn phệ âm hỏa mênh mông trên bầu trời mà ngay cả Bắc Cung Tinh Mộc và Độc Cô Hồn Long cũng không có cách nào làm gì được. Chỉ đơn giản nuốt vào trong bụng, bộ dáng kia giống như được thưởng thức mỹ vị ngon nhất trên thế gian vậy.

Thấy cảnh này, tất cả mọi người há hốc mồm. Bắc Cung Tinh Mộc và Độc Cô Hồn Long xoa xoa mắt, sợ hãi than.

- Đồn rằng Thái Cổ U Minh Viêm chính là tồn tại trung thượng đẳng trong linh vật trời sinh. Có thể thôn phệ tất cả hỏa diễm, quả thực đúng là như vậy a.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời trên không trung, ánh mắt cực kỳ rung động.

Xoẹt Xoẹt.

Hỏa diễm âm hàn tràn ngập không trung dưới sự thôn phệ của cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da tời đang nhanh chóng giảm bớt.

- Lão đại thật ngưu a.

Trường bào màu vàng trên người Tiểu Long tung bay, trong mắt hiện lên sự vui vẻ.

- Tại sao lại có thể như vậy?

Sắc mặt bản thê Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc không thôi, đồng thời ngay lập tức chuyển thành sợ hãi lẫn vui mừng.

Trên khuôn mặt bản thể Lục Lâm Thiên hiện lên sự sợ hãi và vui mừng là bởi vì sau khi Thái Cổ U Minh Viêm thôn phệ hỏa diễm âm hàn kia, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận rõ ràng được hỏa diễm âm hàn mênh mông bị Thái Cổ U Minh Viêm thôn phệ, lập tức chuyển hóa thành năng lượng tinh thuần, trợ giúp Thái Cổ U Minh Viêm khôi phục.

Âm hỏa mênh mông bị cắn nuốt đối với Thái Cổ U Minh Viêm mà nói, so với thôn phệ linh khí trong linh mạch thiên địa còn mạnh hơn nhiều. Khí tức trên người kéo lên. Đương nhiên loại khôi phục kéo lên này chỉ có một mình Lục Lâm Thiên mới có thể cảm nhận được rõ ràng.

Dựa theo tốc độ này, Lục Lâm Thiên cảm giác chỉ cần có đầy đủ âm hỏa thì linh hồn phân thân của hắn muốn khôi phục tới thời kỳ toàn thịnh cũng không cần quá lâu. Tốc độ khôi phục quả thực giống như đang ngồi trong tên lửa vậy.

- Thái Cổ U Minh Viêm trời sinh có thể thôn phệ năng lượng thiên địa, càng có thể thôn phệ các loại hỏa diễm làm cho mình lớn mạnh. Đối với Thái Cổ U Minh Viêm mà nói, thôn phệ hỏa diễm khác so với thôn phệ năng lượng thiên địa còn tốt hơn nhiều.

Trong lúc Lục Lâm Thiên kinh hỉ, âm thanh của Mẫu Đơn vang lên trong tai Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật đầu với Mẫu Đơn, vốn hắn cũng biết Thái Cổ U Minh Viêm có thể thôn phệ hỏa diễm, tất cả các loại. Chỉ là hắn không biết thôn phệ hỏa diễm còn có thể đề cao tu vi của mình mà thôi.

- Ta có cảm giác những âm hỏa này không bình thường. Thế nhưng có lẽ đối với Thái Cổ U Minh Viêm lại có chỗ tốt cực lớn.

Vẻ mặt Mẫu Đơn ngưng trọng nhìn qua Lục Lâm Thiên nói. Vốn nàng có chút nghi hoặc về âm hỏa này, thế nhưng nhìn thấy những âm hỏa này lại bị Thái Cổ U Minh Viêm thôn phệ cho nên lúc này nàng mới yên tâm đôi chút.

Trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, không bao lâu sau, âm hỏa mênh mông che khuất bầu trời trên không trung đã bị cắn nuốt sạch sẽ.

Âm hỏa giống như che khuất bầu trời lúc này đều bị nuốt vào trong người cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời lớn chừng ngàn thước kia. Âm hỏa giống như bị áp súc, tất cả đều biến mất khiến cho người ta rung động không thôi.

Cùng lúc, tất cả mọi người không bị âm hỏa uy hiếp, trong lòng cũng cảm thấy dễ chịu hơn. Âm hỏa chuyên môn thiêu đốt, khắc chế linh hồn khiến cho tim mọi người đập nhanh hơn.

- Ồ?

Ngoài không gian đại trận, trong lúc mơ hồ truyền ra không ít âm thanh kinh dị. Lúc này hai người Bắc Cung Tinh Mộc và Độc Cô Hồn Long cũng đang kinh ngạc.

Điều khiến cho hai người Bắc Cung Tinh Mộc và Độc Cô Hồn Long kinh ngạc nhất chính là dùng thực lực của hai người bọn họ so với đám người Hàn Băng Đại Đế, Thánh Thủ Linh Đế còn cường hãn hơn nhiều, cho nên lúc này bọn họ cũng có thể cảm nhận được sau khi thôn phệ hết âm hỏa kia, khí tức trên người Thái Cổ U Minh Viêm tăng lên không chỉ một chút ít. Loại tốc độ khôi phục này quá đáng sợ.

- Âm hỏa thật cường hãn.

Giờ phút này linh hồn phân thân Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc. Sau khi thôn phệ âm hỏa mênh mông này, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng chỗ tốt mà hắn nhận được. Không ngờ so với chỗ tốt trong vòng hai năm ở linh mạch thiên địa trong Vạn Thú Tông còn tốt hơn nhiều.

Mà đây chỉ trong chốc lát mà thôi, khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng cảm thán. Lúc này thực lực của linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm, Lục Lâm Thiên phỏng đoán sợ rằng đã đạt tới Đế giả trung kỳ hậu giai.

Chương 3204: Đại quân địa ngục 1

Loại cấp độ này muốn đối phó với Huyết Kiếm Đại Đế lúc trước, dùng sự khủng bố của Thái Cổ U Minh Viêm hiện tại căn bản không cần phí bao nhiêu khí lực. Coi như đánh chết cũng có thể làm được.

Chỉ tiếc âm hỏa này mênh mông thế nhưng cũng không có đạt tới tình trạng để hắn thỏa thích thôn phệ. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên sau kinh hỉ lập tức thất vọng nho nhỏ. Dù sao trong Linh Vũ giới còn có giới chủ cùng với các tồn tại siêu cấp. Hai người Độc Cô Hồn Long, Bắc Cung Tinh Mộc có thể đối phó được với giới chủ Linh Vũ giới kia hay không Lục Lâm Thiên hoàn toàn không nắm chắc.

Dựa vào người không bằng dựa vào chính bản thân mình, tuy rằng bằng vào thực lực của linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm, giờ phút này bản thân Lục Lâm Thiên cũng không có bất kỳ nắm chắc nào.

- Tìm được phương pháp loại trừ ảo trận rồi.

Trong không gian phía trước vang lên âm thanh cao hứng của Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến. Ánh mắt mọi người lập tức nhìn về phí hắn.

- Ở trước mặt ta cũng dám bày trận, xem ra người bày trận cũng Linh Vũ giới cũng chỉ có như vậy. Phá cho ta.

Cùng lúc, Thánh Thủ Linh Đế hét lớn một tiếng, tay đánh ra một đạo chưởng ấn, hung hăng đập vào một chỗ trong không gian.

Đạo chưởng ấn này nhìn như không có bao nhiêu khí lực, thế nhưng đánh vào trong không gian kia lại khiến cho cả phiến không gian vặn vẹo, lộ ra cái động sâu đen kịt. Lực lượng khủng bố ngập trời bị cái động sâu đen kịt kia thôn phệ, cắn nuốt vào bên trong.

Trong động sâu đen kịt kia có khí tức âm hàn vô hình từ trong vết nứt không gian tuôn ra. Không gian chung quanh bắt đầu vặn vẹo, lập tức rạn nứt.

Phanh Phanh Phanh.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, bởi vì đạo chưởng ấn của Thánh Thủ Linh Đế mà không gian này đột nhiên nổ tung. Âm thanh bạo liệt hung hãn giống như tiếng sấm vang vọng giữa trời quang.

Kình phong cuồng bạo khuếch tán, không gian bị xốc lên tạo thành một cái động sâu. Kình khí ngập trời mang theo năng lượng thiên địa tạo thành hình cung trên không gian, lập tức tản ra chung quanh. Khi tới một phạm vi nhất định kình khí tự động biến mất không thấy gì nữa.

- Quả thực đã phá vỡ, tạo nghệ trên phương diện trận pháp của hai người này quả thực kinh người a.

Ánh mắt Độc Cô Hồn Long âm thầm biến hóa. Lúc này đối với hai người Thánh Thủ Linh Đế và Khiên Bách Biến hắn có cảm giác phải nhìn bằng con mắt khác.

Không gian bị nghiền nát từ từ khôi phục lại. Trong tầm mắt mọi người, trên không trung xuất hiện một mảng lớn yêu thú phi hành cùng nhân loại, rậm rạp chằng chịt, ước chừng hơn ngàn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua, mấy người dẫn đầu có không ít người Lục Lâm Thiên hắn quen thuộc khiến cho thân thể hắn run lên. Trong mấy người dẫn đầu có Lăng Thanh Tuyền, Du Thược, Lăng Thanh Tuyệt.

Mà bên cạnh ba người Lăng Thanh Tuyền giờ phút này còn có một lão giả âm trầm mặc áo bào xám. Khí tức âm hàn, toàn thân có cảm giác giống như da bọc xương. Trán nhô cao, hốc mắt hõm sâu, toàn thân có khí chất tĩnh mịch lan tràn ra. Khiến cho người ta nhìn vào lập tức cảm thấy tóc gáy dựng đứng.

- Vũ Đế nhị trọng thuộc tính thổ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chỉ liếc về phía người này. Người này nhìn qua có cảm giác giống như da bọc xương, thế nhưng khí tức quanh người trong lúc vô hình lại có cảm giác nặng nề. Không gian quanh thân trong lúc mơ hồ cứng lại.

Thế nhưng ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức bị một đạo thân ảnh màu xanh hấp dẫn. Người này chừng hơn bốn chục tuổi, trên người mặc áo lam, tóc dài màu đen. Trong hai mắt dường như có năng lượng mênh mông khiến cho người ta nhìn vào có cảm giác thất thần.

- Nghiêm Đỉnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên bỗng nhiên âm trầm, người này chính là Phó giới chủ Nghiêm Đỉnh lúc trước đào tẩu khỏi tay Nam thúc. Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc phát hiện ra tu vi của Nghiêm Đỉnh này đã là Linh Đế nhất trọng. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút bất ngờ.

- Thì ra là Bắc Cung gia tộc và Độc Cô gia tộc, Phi Linh môn. Chẳng lẽ các ngươi cho rằng Linh Vũ giới chúng ta dễ động tới như vậy sao?

Áo lam trên người Nghiêm Đỉnh tung bay, ánh mắt nhìn về phía mọi người. Lúc này tự nhiên hắn biết rõ Độc Cô gia tộc, Bắc Cung gia tộc, Phi Linh môn có vô số cường giả tới đây. Nhưng hắn cũng không có bao nhiêu sợ hãi.

- Nghịch đồ, ngày hôm nay ta nhất định phải băm vằm ngươi thành vạn đoạn.

Trường bào trên người Nam thúc tung bay, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Nghiêm Đỉnh. Nhìn thấy nghịch đồ này sự giận dữ trong lòng hắn lập tức không áp chế nổi.

- Lão già kia, ngươi quá đát rồi. Ngươi cũng chỉ là Vũ Đế nhất trọng mà thôi. Muốn giết ta sợ rằng ngươi cũng không làm được a.

Nghiêm Đỉnh nhìn Nam thúc, trong mắt lập lòe bất định, rõ ràng có chút kiêng kỵ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn về phía Lăng Thanh Tuyền và Du Thược. Mẫu tử Lăng Thanh Tuyền và Du Thược cũng không nói gì, ánh mắt nhìn vào người Lục Lâm Thiên, ánh mắt ba người gặp nhau, đều có chút phức tạp.

- Không cần phải nói nhảm với người Linh Vũ giới, trước tiên cứ san bằng Linh Vũ giới thành bình địa rồi nói sau.

Bắc Cung Kình Thương lạnh lùng quát một tiếng, vung tay lên với chúng cường giả Bắc Cung gia tộc phía sau.

- Gïếŧ.

Chúng cường giả Bắc Cung gia tộc cơ hồ trong nháy mắt xuất động chân khí cùng với năng lượng thiên địa, Mộc Hoàng khí tạo thành chấn động khủng bố, hội tụ thành khí tức kinh khủng.

- Hoàng tộc sao? Linh Vũ giới ta cũng không phải là dễ trêu.

Lăng Thanh Tuyệt đã sớm không nhịn được, trong ánh mắt tràn ngập hàn ý. Thân hình tung bay, lập tức lách mình đi tới phía trước. Khí tức lan tràn ra chung quanh. Có thể thấy được đoạn thời gian này cùng với chỗ tốt trong Hư không bí cảnh đã khiến cho tu vi của Lăng Thanh Tuyệt không kém Đế giả bao xa.

Thân hình nhảy ra, trong nháy mắt trường bào trên người Lăng Thanh Tuyệt vung lên, khí tức quỷ dị đột nhiên lan tràn trong không gian. Sắc trời bỗng nhiên trở nên u ám, mặt đất trên sơn mạch phía dưới đột nhiên nứt ra tạo thành một cái khe dài.

Sưu Sưu.

Trong cái khe dài dưới mặt đất có khí tức âm hàn tuôn ra, tựa như cửu u địa ngục. Cơn gió lạnh thổi qua mang theo tiếng rít, tựa như âm thanh quỷ khóc thần sàu. Trong thiên địa có khí tức cường hãn khiến cho tim mọi người đập nhanh ngưng tụ, khiến cho chúng nhân có cảm giác sởn gai ốc.

Cơn gió lạnh này khiến cho chúng Đế giả nhíu mày.

- Đến Linh Vũ giới ta vậy thì thử đại quân địa ngục của Linh Vũ giới ta đi.

Nghiêm Đỉnh cũng lớn tiếng cười lạnh, dường như đã sớm có chuẩn bị, hắn khẽ phất tay một cái, năng lượng bàng bạc mênh mông đột nhiên rơi vào trong khe nứt dưới mặt đất.

Ầm ầm.

Trong khe nứt dưới mặt đất đột nhiên truyền ra tiếng nổ kỳ dị. khí tức âm hàn giống như tới từ địa ngục lan tràn. Lại giống như màn đêm che khuất bầu trời. Cả thiên địa tràn ngập hàn ý lạnh lẽo. Trong lúc vô hình khiến cho lòng người rung động, thậm chí còn có thể ảnh hưởng tới tâm trí và linh hồn.

Chuyện này khiến cho ánh mắt chúng cường giả Bắc Cung gia tộc, Phi Linh môn đại biến. Linh Vũ giới này quả nhiên đủ bất phàm

Chương 3205: Đại quân địa ngục 2

Ô Ô.

Trong chớp mắt ngắn ngủi trong từng khe nứt có từng đạo thân ảnh leo ra. Từng đạo thân ảnh này giống như tới từ địa ngục vậy. Toàn thân như là thây khô, chỉ hơn bộ xương một lớp da mà thôi. Thế nhưng ánh mắt lại trản ra u quang nhàn nhạt, tựa như lệ quỷ, toàn thân có khí tức lan tràn ra.

- Khôi lỗi, đây đều là khôi lỗi.

Chúng cường giả nhíu mày, từng đạo thân ảnh từ trong mặt đất leo ra ước chừng ngàn vạn, ít nhất cũng không kém bốn năm vạn. Đại quân khôi lỗi quy mô lớn như vậy khiến cho người ta rung động.

Chủ yếu là khí tức tên người những khôi lỗi này vô cùng khủng bố. Bát giai có mấy trăm. thậm chí là bát giai cao cấp cũng có không ít. Thất cấp có mấy ngàn, còn lại cơ hồ đều là lục cấp và ngũ cấp.

Đại quân khôi lỗi bốn năm vạn như vậy chắc hẳn sau khi cường gia Linh Vũ giới chết sẽ lập tức bị luyện chế thành khôi lỗi. Đây mới là chuyện khiến cho chúng nhân khïếp sợ nhất.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn về phía vô số khôi lỗi đột nhiên xuất hiện. Những khôi lỗi này không giống như khôi lỗi bình thường, có thể nhìn thấy không ít chỗ bất đồng. Đặc biệt là đối với đại hành gia như Lục Lâm Thiên mà nói chỉ cần liếc mắt là có thể nhìn ra. Những khôi lỗi này đều là thây khô trải qua Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ rồi luyện chế thành.

Lục Lâm Thiên hiểu rõ, thây khô trải qua thôn phệ, trên người không còn bất kỳ năng lượng nào, cũng không có giá trị luyện chế thành khôi lỗi. Thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên lại nhìn thấy đại quân khôi lỗi to lớn như vậy, chuyện này đã đánh vỡ nhận thức của Lục Lâm Thiên.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên không tưởng tượng nổi, Linh Vũ giới dùng phương pháp gì mà có thể luyện chế nhưng thây khô này thành khôi lỗi.

- Lục Lâm Thiên, ngươi có chú ý không? Phương pháp luyện chế những khôi lỗi này rất là quỷ dị.

Mẫu Đơn lần nữa truyền âm vào trong tai Lục Lâm Thiên.

- Thật quỷ dị.

Lục Lâm Thiên truyền âm trả lời, khí tức trên người những khôi lỗi này khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác đã từng quen biết, thế nhưng trong lúc nhất thời lại không nhớ ra được.

- Đại quân địa ngục, giết.

Nghiêm Đỉnh hét lớn một tiếng, cánh tay khẽ phất một cái, ánh mắt chăm chú nhìn về phía chúng cường giả Phi Linh môn, Bắc Cung gia tộc. Miệng cười lạnh, sát ý trong mắt bắn ra.

Ô ô.

Đại quân khôi lỗi rậm rạp, chằng chịt tựa như lệ quỷ mang theo âm thanh quỷ khóc thần sầu đánh về phía chúng cường giả Phi Linh môn, Bắc Cung gia tộc.

- Giết.

Chúng cường giả Bắc Cung gia tộc cũng đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, thân là cường giả Hoàng tộc, tuy rằng cảm nhận thấy khôi lỗi quỷ dị, thế nhưng bọn họ cũng không bị đám khôi lỗi quỷ dị này chấn nhiếp. Từng cỗ khí tức cường hãn lan tràn, chân khí phô thiên cái địa tuôn ra.Cả không trung lập tức gió nổi mây phun, thiên địa biến sắc.

Cùng lúc, chúng cường giả Bắc Cung gia tộc mang theo quang trụ bằng chân khí hung hăng đánh về phía đại quân khôi lỗi của Linh Vũ giới. Dưới uy thế khủng bố kinh người này không gian ven đường rạn nứt.

Phanh Phanh.

Khí thế ngập trời tuôn ra, thiên địa giống như muốn nứt vỡ, năng lượng khủng bố cuồn cuộn.

- Giết cho ta.

Nghiêm Đỉnh lần nữa quát lên, phất tay nói với mấy ngàn người của Linh Vũ giới sau lưng.

- Vâng, phó giới chủ.

Chúng đệ tử và cường giả Linh Vũ giới đều đạp không đứng thẳng, hung hăng phóng về phía chúng cường giả Bắc Cung gia tộc.

Lục Lâm Thiên nhìn phía trước, ánh mắt khẽ đổi, nhẹ nhàng vung tay lên.

- Giết.

Chúng cường giả Phi Linh môn, yêu thú, linh thú yêu đường đã sớm không nhịn được. Chân khí, linh lực, yêu nguyên tuôn ra. Vũ linh khí, Hồn linh khí được xuất động, từng đạo công kích chém ra, không gian bị nghiền nát.

Cường giả Phi Linh môn sát ý ngập trời, chân khí linh lực động tới thiên địa năng lượng, dao động khủng bố tràn ngập, đông đảo yêu thú linh thú hóa thành bản thể khổng lồ lan tràn từng luồng chân khí khủng bố.

Quang trụ Linh lực quang trụ cùng dải lụa chân khí hung hăng đánh tới đại quân địa ngục khôi lỗi, uy thế khủng bố kinh người, không gian đều trực tiếp phá nát, nhất thời khí thế ngập trời trào ra, phảng phất như muốn hủy thiên diệt địa.

Tuy nhiều cường giả đều muốn ra tay, nhưng cấp độ Đế giả đều không có ý động thủ, ánh mắt đều tập trung trên không.

Phanh phanh phanh!

Chỉ nháy mắt năng lượng khủng bố cuồn cuộn, dưới công kích của Phi Linh môn còn có Bắc Cung gia tộc, không ít khôi lỗi địa ngục hóa thành mảnh nhỏ, chẳng qua đại quân khôi lỗi thật sự quá nhiều, khôi lỗi rậm rạp tràn đầy mặt đất, nhất thời không thể hoàn toàn phá hủy, huống chi bọn chúng cũng không dễ đối phó.

- Nghịch đồ, hôm nay nhận lấy cái chết đi thôi!

Nam thúc quát một tiếng, trường bào run lên, thân ảnh nháy mắt hóa thành cầu vồng lao về hướng Nghiêm Đỉnh.

- Lão gia hỏa, cho dù ngươi đột phá sớm hơn ta thì sao, tới cấp độ Đế giả, trong đồng cấp ngươi muốn thắng ta thì còn được, muốn giết ta thì còn chưa đủ!

Nghiêm Đỉnh quát lạnh, phất tay đánh ra một đạo chưởng ấn mang theo khí thế cuồn cuộn lao thẳng về hướng Nam thúc.

- Nghịch đồ, những gì ngươi biết đều là ta dạy, hôm nay ta sẽ thu hồi!

Nam thúc phất tay phong tỏa không gian, trực tiếp bao trùm về hướng Nghiêm Đỉnh, xen lẫn theo Thần Hoàng khí.

- Hừ, cho dù ngươi đã khôi phục Thần Hoàng khí của Độc Cô gia tộc, cũng còn chưa đủ!

Ngoài miệng Nghiêm Đỉnh nói thật thoải mái, nhưng trong ánh mắt có chút ngưng trọng, một đạo hào quang cấp tốc tràn ra, nhanh chóng ngưng tụ thành một mảnh không gian năng lượng, uy áp linh hồn tràn ngập, mang theo tiếng sấm ầm vang, nháy mắt ngăn cản về hướng Nam thúc.

Hai người giao thủ, thân là Đế giả một khi khởi động chân khí, cả thiên địa đều biến sắc, giơ tay nhấc chân đều động tới lực lượng của thiên địa.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm Nam thúc, ánh mắt thật khẩn trương.

- Lâm Thiên, ngươi không cần nhúng tay vào, bao năm nay nghĩa phụ của ngươi luôn có khúc mắc với tên nghịch đồ này, nếu không tự tay mở ra khúc mắc, chỉ sợ sẽ ảnh hưởng lớn tới tu vi!

Hàn Băng đại đế nhìn ánh mắt ngưng trọng của Lục Lâm Thiên, nghĩ tới hắn muốn nhúng tay liền thấp giọng nói.

- Ta hiểu được!

Lục Lâm Thiên gật đầu, kỳ thật hắn cũng không định ra tay, nếu nghĩa phụ không thể đích tay giết nghịch đồ phản sư kia, tự nhiên là có tâm kết, nếu không mở được tâm kết, tâm cảnh sẽ bị ảnh hưởng thật lớn, tâm tình bị ảnh hưởng cũng sẽ ảnh hưởng tới việc tu luyện ngày sau.

- Yên tâm đi, nghĩa phụ của ngươi có Thần Hoàng khí, còn là Linh Vũ song tu cùng Vũ giả ngũ hệ, đã chiếm cứ thượng phong, về phần Nghiêm Đỉnh, phí chút khí lực cũng không phải là không làm được.

Độc Cô Ngạo Vũ nói, cũng không có ý xen vào, đối với hoàng tộc nếu không cần thiết liên thủ đối phó đối thủ cũng là hành vi vũ nhục.

- Đi ra ngoài lâu như vậy còn chưa có cơ hội hoạt động thân thể, Vũ Đế nhị trọng thổ hệ kia giao cho ta là được!

Mẫu Đơn duỗi thân, âm thanh thanh thúy như ma âm, quay đầu nhìn Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức hóa thành huyết sắc cầu vồng lao thẳng về hướng lão giả áo tro âm hàn kia.

Chương 3206: Phi Linh rung động

Chỉ thoáng lắc mình Mẫu Đơn đã xuất hiện trước mặt lão giả áo tro, dung nhan tuyệt mỹ tối sầm, hàn ý lan tràn, khoảnh khắc trên mặt tràn đầy sương lạnh, huyết sát chân khí nổi lên, khiến người run rẩy.

Lão giả nhìn thấy Mẫu Đơn, ánh mắt khẽ giật, tựa hồ cảm nhận được điều gì, hơn nữa cảm giác được cỗ huyết sát trên người Mẫu Đơn, sắc mặt kinh ngạc nói:

- Ngươi chính là thiên sinh linh vật Huyết Linh Mẫu Đơn!

- Chúc mừng ngươi, ngươi đã trả lời đúng!

Mẫu Đơn tươi cười, âm thanh cùng khuôn mặt giống như ma âm cùng anh túc, hấp dẫn cực lớn, vừa dứt lời vung tay, một đạo chưởng ấn mang theo huyết sắc quang trụ đột nhiên bắn về hướng lão giả, năng lượng dao động đáng sợ lập tức tràn ngập quanh quẩn.

Ánh mắt lão giả càng thêm âm hàn, thân hình giống như dễ dàng bị gió thổi bay nháy mắt bộc phát ra năng lượng cuồn cuộn, không gian đọng lại, thổ hệ lan tràn, bao phủ cả phiến không gian làm huyết sát của Mẫu Đơn cũng bị ngăn trở.

- Có chút bổn sự!

Mẫu Đơn cười nhạt, trong mắt hàn ý tận xương, nhưng lời nói lại tràn ngập hấp dẫn, ngón tay phất nhẹ, huyết sát lại tràn ra, cả phiến không gian đột nhiên chấn động.

Tiếp theo sau huyết quang tràn ra càng thêm chói mắt, một cỗ dao động như gió lốc thổi quét, huyết sát đột nhiên gia tốc lan tràn, hư không run rẩy, gió giục mây vần, thậm chí còn mang theo cả lôi điện sáng ngời.

- Huyết Linh Mẫu Đơn thật lợi hại, huyết sát khí có thể trực tiếp ảnh hưởng cả linh hồn, chân khí bản thể lại kỳ diệu, không hổ là thiên sinh linh vật!

- Huyết Linh Mẫu Đơn hẳn còn ở Đế cấp sơ kỳ, nhưng thực lực như vậy chỉ sợ Vũ Đế nhị trọng cũng không thể đối phó!

Bắc Cung Tinh Mộc cùng Độc Cô Hồn Long thấp giọng nói, ở trước mặt thiên sinh linh vật, cảm giác tự hào của hoàng tộc cũng sút giảm không ít.

- Phanh phanh!

Xa xa, cường giả Bắc Cung gia cùng Độc Cô gia đang giao thủ cùng đại quân khôi lỗi cùng cường giả Linh Vũ giới, tiếng nổ tung vang vọng không ngừng, cả không gian đều giống như trời sụp đất nứt.

Mộc Hoàng đoàn cùng một ít trưởng lão Bắc Cung gia nguyên bản không xem người Phi Linh môn vào trong mắt, thân là tinh anh hoàng tộc, họ sẽ không xem trọng tu luyện giả thế giới bên ngoài.

Nhưng giờ phút này khi giao thủ người Bắc Cung gia cùng Bắc Cung Kình Thương, Thiên Mộc Thần Thụ còn có Độc Cô Ngạo Vũ, Độc Cô Hồn Long đều bị cường giả Phi Linh môn hấp dẫn ánh mắt.

Trong khi giao chiến, người Phi Linh môn liên tục lấy ra từng kiện thần khí thượng cổ, dù có kém cũng là linh khí địa cấp, còn có khải giáp hộ thân thần khí, khải giáp địa cấp, quả thật là nhiều vô số kể.

Từng kiện thần khí tung bay, thần khí hộ thân, trong đó không ít thần khí vừa xuất hiện liền kinh thiên động địa, gió thổi cỏ rạp, vũ trang từ đầu tới chân, quét ngang tảng lớn đại quân khôi lỗi cùng cường giả Linh Vũ giới.

- Thượng cổ thần khí, đó chính là thần khí thượng cổ a!

- Sao Phi Linh môn có nhiều thần khí như vậy, mấy chục kiện thần khí, rốt cục chuyện gì xảy ra?

- Phi Linh môn đúng là phát tài a!

Người Bắc Cung gia nghẹn họng nhìn trân trối, chỉ có thể há hốc mồm.

Cường giả Phi Linh môn thúc giục thần khí, lại thêm sát ý thao thiên, đánh chết đối thủ tạo nên thanh thế còn cường hãn hơn cả Bắc Cung gia.

- Hì hì, thực lực không tệ, lĩnh ngộ thổ hệ cũng rất tinh diệu, nhưng căn cơ tựa hồ có chút không vững a!

Tiếng cười như chuông bạc vang ra, huyết sắc hào quang bao vây, một đạo huyết sắc quang trụ lướt tới, những nơi đi qua khe không gian tối đen thâm thúy như không gian thông đạo không ngừng xuất hiện, mang theo huyết quang làm lòng người run rẩy tới cực hạn.

- Hừ!

Lão giả hừ lạnh một tiếng, ánh mắt ngưng trọng, sắc mặt tái nhợt, đối chiến với Huyết Linh Mẫu Đơn hắn luôn bị áp chế, cô nàng này quá mức quỷ dị, huyết sát khí cùng âm thanh đều làm linh hồn hắn rung chuyển bất an.

- Phá!

Một đạo chưởng ấn trống rỗng ngưng tụ, hào quang thổ hệ bộc phát, không gian đọng lại, chỉ nháy mắt ngắn ngủi chưởng ấn ầm ầm va chạm về hướng huyết sắc quang trụ khổng lồ.

Oanh oanh!

Hai bên va chạm, tiếng nổ vang như sấm sét, kình phong cuồng bạo thổi quét, hư không bị xốc lên không gian động sâu, chân khí huyết sát tuôn tràn khắp cả trời cao.

Đặng đặng!

Lão giả bị đẩy lui, như bị áp chế thật lớn.

- Nghịch đồ, nghĩ đối kháng được ta hay sao!

Cùng một thời gian, cuộc chiến giữa Nghiêm Đỉnh cùng Nam thúc đã vô cùng kịch liệt, cùng thi triển linh hồn phân thân đánh tới.

Bản thể hai người giao thủ với nhau, mà sở học của Nghiêm Đỉnh là do Nam thúc chỉ dạy, hơn nữa Nam thúc hiểu rõ hắn, vì vậy ban đầu luôn bị áp chế.

Trên thực lực, với tu vi Vũ giả ngũ hệ cùng Thần Hoàng khí của Nam thúc, Nghiêm Đỉnh chỉ còn có thể miễn cưỡng đối kháng.

Oanh!

Tiếng nổ tung trầm thấp, thân hình Nghiêm Đỉnh bị đẩy lui, sau đó Nam thúc lại xuất hiện trước người hắn.

Sắc mặt Nghiêm Đỉnh đại biến, thân hình cấp tốc thối lui, cùng là Đế giả nhất trọng, hắn luôn cho rằng tu vi của mình cho dù không bằng Nam thúc nhưng cũng không kém bao nhiêu.

Cho nên hắn chỉ muốn chứng minh năm xưa hắn phản bội lão gia hỏa này là hành vi vô cùng sáng suốt, người này không chịu đem Âm Dương Linh Vũ quyết truyền cho hắn, đây hoàn toàn là quyết định sai lầm.

Nhưng theo tình huống giao thủ vừa rồi mà xem, Nghiêm Đỉnh mới biết được thực lực của lão gia hỏa cường hãn hơn hắn tưởng tượng.

Nhìn lão gia hỏa đánh tới, sắc mặt Nghiêm Đỉnh trầm xuống, muốn tránh né đã không kịp, trong tay hiện ra hồn khí loan đao địa cấp đỉnh, trong khoảnh khắc hóa thành tám chuôi tàn ảnh đại đao hơn ngàn thước, cắt vỡ không gian, mang theo khí tức linh hồn cuồn cuộn bổ thẳng tới trước.

- Muốn chết!

Nam thúc hừ lạnh một tiếng, trong ấn đường bay ra một đạo xích hồng lưu quang xoay quanh tràn ra, hóa thành chín đại đỉnh bên người, chín đại đỉnh nháy mắt mở rộng, dùng tốc độ cùng khí thế dao động lòng người trướng lớn hơn ngàn thước, bí văn lưu động như thực chất.

Thủ ấn biến hóa, chín vật thể hình rồng bay ra, mang theo uy áp áp bách không gian vô cùng sống động xoay tròn dựng lên.

- Ngao ngao…

Chín tiếng long ngâm truyền ra, rơi vào trong tai làm linh hồn đau nhức, chín đầu hỏa long phóng lên cao, hỏa diễm khủng bố tràn ngập, nháy mắt mang theo hỏa diễm lốc xoáy hung hăng va chạm vài tám tàn ảnh đại đao.

Răng rắc…

Hai bên va chạm, tám tàn ảnh đại đao phá hủy, chỉ còn lại một hỏa long hư ảnh đánh thẳng lên người Nghiêm Đỉnh.

Phốc!

Nghiêm Đỉnh phun máu tươi, thân hình bay ngược ra ngoài.

Linh hồn phân thân bị bản thể ảnh hưởng, lập tức bị linh hồn phân thân của Nam thúc chụp vỡ.

Phốc!

Vừa phun máu Nghiêm Đỉnh lại bị trọng thương lần nữa, linh hồn phân thân bị diệt, máu tươi tuôn tràn, ánh mắt kinh hãi, lập tức biết được không hay liền trực tiếp bỏ chạy.

Nam thúc một lòng muốn giết tên nghịch đồ này, làm sao cho hắn chạy trốn, đã sớm chuẩn bị kỹ càng, linh hồn phân thân đã phong tỏa cả không trung.

- Lão gia hỏa, ta liều mạng với ngươi!

Sắc mặt Nghiêm Đỉnh tái nhợt, miệng đầy máu tươi, không lùi mà tiến tới, đánh thẳng một chưởng, chưởng ấn bay ra, năng lượng dao động đáng sợ tràn ngập, không gian nổ tung từng khúc, giờ phút này Nghiêm Đỉnh đã bắt đầu liều mạng.

Chương 3207: Bị cắn nuốt ngược lại

Linh hồn phân thân của Nam thúc chợt trầm xuống, một chưởng oanh kích tới, linh hồn lực trào ra, hai đạo công kích va chạm, năng lượng dao động gào thét như sóng thần tràn ngập, trực tiếp áp chế không gian vỡ vụn, uy áp kinh người.

- Hô hô!

Năng lượng khủng bố tán loạn, Nghiêm Đỉnh hóa thành mảnh nhỏ biến mất.

- Ám Ma Phân Thân bí pháp!

Lục Lâm Thiên khẽ biến, Nghiêm Đỉnh đang thúc giục Ám Ma Phân Thân bí pháp, bản thể đã sớm âm thầm bỏ chạy.

- Nghịch đồ, ở trước mặt ta muốn đùa giỡn thủ đoạn, ngươi còn chưa đủ!

Cùng một lúc bản thể Nam thúc trực tiếp xuyên qua không gian, một đạo chưởng ấn bổ ra, không gian xung quanh đứt từng khúc, đem một thân ảnh chật vật chấn bay ra khỏi không gian, chính là Nghiêm Đỉnh đang muốn chạy trốn.

- Lão gia hỏa, ta liều mạng với ngươi!

Thân hình Nghiêm Đỉnh vừa đứng vững, trong miệng lại tràn ra máu tươi, nhưng vẫn không lùi mà tiến tới, thân hình hóa thành cầu vồng phất tay đánh ra một chưởng, trong tiếng xé gió, không gian run rẩy, nhanh như chớp bạo lướt về hướng Nam thúc.

- Hừ!

Nam thúc quát lạnh một tiếng, đồng thời vung ra một chưởng, năng lượng dao động tràn ngập.

Xuy!

Hai người giao thủ mấy chiêu chỉ trong tích tắc, khe không gian gian tối đen lan tràn, uy áp tới cực hạn.

- Kiệt kiệt, lão gia hỏa, ngươi không dạy ta Âm Dương Linh Vũ quyết, nhưng ta tự mình học Dương Linh quyết!

Hai chưởng ấn va chạm, sắc mặt Nghiêm Đỉnh lộ vẻ cười lạnh, linh lực lốc xoáy tràn ra, lực cắn nuốt thật lớn cắn nuốt dọc theo chưởng ấn của Nam thúc.

- Ai, Âm Dương Linh Vũ quyết chỉ thích hợp người có âm dương thân thể tu luyện, ngươi lại tham lam, đánh lén ta, nhưng không biết ngươi chính là linh giả lại tách Âm Dương Linh Vũ quyết tu luyện, muốn cắn nuốt linh lực, nghĩ tới có thể thành công, nhưng không biết tu luyện như thế tuyệt đối không có lợi!

Khuôn mặt sát ý của Nam thúc ngược lại dịu bớt, trong mắt than dài, linh lực trút xuống như hồng thủy, nhưng cũng không thèm để ý, còn thở dài một tiếng:

- Ai…

- Lão gia hỏa, ngươi không có tư cách giáo huấn ta, cho dù có tác dụng phụ thì thế nào, cắn nuốt ngươi tu vi của ta nhất định tiến thêm một bước, ngươi nhất định phải chết, kiệt kiệt!

- Nghịch đồ, ngươi bởi vì tham lam chỉ sợ đã bị lạc mất tâm trí, chẳng lẽ đã quên ngươi tu luyện chỉ có một nửa Âm Dương Linh Vũ quyết, mà ta tu luyện lại đầy đủ, hôm nay ngươi chạy trời không khỏi nắng, ngươi vì Âm Dương Linh Vũ quyết khi sư diệt tổ, hôm nay chết dưới bí quyết này, xem như là chung kết, một thân tu vi do ta đưa cho ngươi, lấy phương thức này bị ta thu hồi lại, cũng là lựa chọn tốt nhất!

Nam thúc lãnh đạm nói xong, tâm niệm vừa động, bắt đầu thúc giục Âm Dương Linh Vũ quyết, linh lực bị cắn nuốt bỗng nhiên hóa thành hấp lực thật lớn trong cơ thể Nghiêm Đỉnh, đem linh lực của Nghiêm Đỉnh cuồng mãnh hấp thu trở lại.

- Không tốt!

Lúc này Nghiêm Đỉnh mới hối hận thật sâu, muốn cấp tốc thoát thân nhưng không cách nào thúc giục thủ đoạn, linh lực bị cắn nuốt ngược lại, ánh mắt kinh hãi nhìn lên không trung hét lớn:

- Sư phụ, mau cứu ta, sư phụ cứu mạng!

Vừa nghe âm thanh Nghiêm Đỉnh, ánh mắt mọi người cũng nhìn lên không trung.

- Độc Cô gia tộc, Bắc Cung gia tộc, Phi Linh môn, đúng là uy phong thật lớn a!

Mọi người nhìn thấy không trung nổi lên dao động, không gian xung quanh chớp lóe, bốn thân ảnh xuất hiện giữa không trung.

Lục Lâm Thiên nhìn qua, người đi trước thân ảnh vĩ ngạn, đeo mặt nạ kim sắc, lộ ra đôi mắt tối đen, chính là giới chủ Linh Vũ giới.

Bên cạnh hắn có một người mặc huyết sắc trường bào, lưng đao huyết sắc trường kiếm, là Huyết Kiếm đại đế tu vi Vũ Đế tứ trọng, ánh mắt thâm thúy sáng ngời, hiển nhiên đã trị lành thương thế, nhưng linh hồn phân thân bị giết, bị trọng thương như vậy hắn còn chưa thể hoàn toàn khôi phục.

Bên cạnh Huyết Kiếm đại đế còn có hai lão giả bảy mươi tuổi một cao một thấp, cao hơn hai thước, thấp chỉ khoảng một thước ba bốn, nhìn qua như tiểu đồng lại mập vô cùng.

Theo chân khí mà xem, ánh mắt Lục Lâm Thiên biến hóa, hai người này Vũ Đế tam trọng, đều tu luyện mộc thuộc tính.

- Thực lực Linh Vũ giới không ngờ cường hãn như vậy.

Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc, hai Vũ Đế tam trọng, một Vũ Đế nhị trọng đang giao thủ với Mẫu Đơn, đặc biệt giới chủ Linh Vũ giới còn chưa thể xem thấu cấp độ thực lực, đội hình như vậy đã thật sự khủng bố.

Ánh mắt cường giả Bắc Cung gia cùng Độc Cô gia chuyển dời qua trên thân bốn người vừa xuất hiện.

Bắc Cung Tinh Mộc cùng Độc Cô Hồn Long đều biến hóa, giống như cực kỳ kinh ngạc.

- Cha!

- Ngoại công!

Lăng Thanh Tuyền, Lăng Thanh Tuyệt, Du Thược nhìn thấy người vừa tới, lộ ra sắc mặt vui mừng, lập tức nhảy tới chỗ Linh Vũ giới chủ.

- Hừ, Linh Đế nhất trọng của Độc Cô gia mà thôi, lại dám ở đây hung hăng càn quấy!

Vũ Đế mộc hệ thân hình như chu nho ánh mắt trầm xuống, khoảnh khắc lao thẳng tới chỗ Nam thúc, sát ý lan tràn, năng lượng mộc hệ quang quyển khuếch tán, mang theo chân khí bàng bạc đáng sợ phá hủy không gian.

- Chẳng lẽ Vũ Đế tam trọng thì giỏi lắm hay sao, ở trước mặt ta, ngươi ngay cả tư cách xách giày cho ta cũng không có!

Một âm thanh lãnh ngạo truyền tới.

Một đạo thanh ảnh xuất hiện ngăn cản lão giả mập mạp kia, sát khí sắc bén tiêu sát truyền ra, cả không gian mơ hồ có kim mang hội tụ.

Đó là Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên hiểu Nam thúc đang làm gì, tự nhiên không cho phép ai quấy rối, huống chi hắn không muốn khách khí với người Linh Vũ giới, nếu không vì Lăng Thanh Tuyền cùng Du Thược, với tính cách của hắn cũng không nhẫn nại như vừa rồi.

- Ngươi chính là Lục Lâm Thiên!

Thân ảnh lão giả mập mạp nháy mắt dừng lại, khóe mắt đảo qua

Huyết Kiếm đại đế, tựa hồ cũng biết Lục Lâm Thiên khó thể dây vào.

- Tử Đế đại nhân, sư phụ, mau cứu ta a!

Nhìn thấy lão giả mập mạp bị Lục Lâm Thiên ngăn cản, Nghiêm Đỉnh lớn tiếng kêu cứu, linh lực của hắn bị cắn nuốt đã không còn cách nào kiên trì được nữa!

- Hừ, ta muốn nhìn xem ngươi mạnh được bao nhiêu!

Lão giả mập mạp cắn răng quát lớn, thiên địa năng lượng mộc hệ tràn tới kinh người, ngưng tụ ngay trước mặt của hắn.

Nháy mắt năng lượng mộc hệ hình thành lốc xoáy khổng lồ, lục mang tận trời, thiên địa năng lượng cuồn cuộn tràn ngập không gian.

- Vũ Đế tam trọng đỉnh phong, người này hẳn là một trong hai Sinh Tử Diêm La đã lâu không lộ diện, lão nhị Tử Diêm La, là kẻ khủng bố đã sống trên vạn năm a.

Độc Cô Hồn Long thì thào nói.

Ánh mắt các Đế giả khẽ biến, nhưng không ai nhúng tay, ánh mắt cùng tâm thần Độc Cô Hồn Long cùng Bắc Cung Tinh Mộc đều tập trung lên Linh Vũ phó giới chủ.

Hô hô…

Năng lượng mộc hệ dao động thật lớn, bỗng nhiên hóa thành một đầu lục sắc cự mãng, lớp vảy lóe lên ánh sáng rạng rỡ, nhìn qua như một đầu lục long mang theo oai lực mãnh thú cuồn cuộn, không gian xung quanh đều vặn vẹo.

- Đi!

Lão giả mập mạp khẽ quát một tiếng, vung một ngón tay chỉ tới, lục mãng vặn vẹo lao ra, không gian nổ tung từng khúc, ầm ầm oanh kích về hướng Lục Lâm Thiên.

Chương 3208: Cùng bị trọng thương

- Thủy sinh mộc, mộc sinh hỏa, hỏa sinh thổ, thổ sinh kim!

Âm thanh hạ xuống, Lục Lâm Thiên thi triển Thời Không Lao Ngục thuộc tính kim.

Oanh long!

Nháy mắt cuồng phong gào thét, sấm sét vang dội, chân khí tiêu sát sắc bén thổi quét thiên địa, khí tức khác hẳn thiên địa năng lượng bình thường.

Vẻ mặt các Đế giả đều ngạc nhiên lẫn khiếp sợ, thậm chí giới chủ Linh Vũ giới cũng không ngoại lệ.

- Thuộc tính đại thành, có thể kéo thiên uy, thiên uy sở trí, lăng không chúng sinh!

Sắc mặt Độc Cô Long Hồn rung động, thì thào nói.

Ánh mắt lão giả mập mạp hoảng sợ, lục sắc cự mãng bị vây bên trong không gian của đối phương, thân hình nháy mắt đọng lại, một cỗ chân khí sắc bén lan tràn làm cự mãng không cách nào tiến thêm nửa bước.

- Lão nhị cẩn thận!

Tựa hồ cảm thấy có chút không ổn, sắc mặt lão giả cao gầy kinh biến, thân ảnh lao thẳng tới trước, một đạo lục mang quang trụ cuồn cuộn xuyên thủng không gian bắn về hướng Lục Lâm Thiên.

- Đã tới thì cũng không cần đi rồi!

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm Thể sau khi cắn nuốt âm hỏa, vẫn đang chờ đợi một bên, lão giả cao gầy vừa ra tay, mọi người chưa kịp động thì linh hồn phân thân lập tức xuất hiện, một đạo lam sắc hỏa viêm quang trụ bạo oanh tới trước, hư không đều hóa thành hư vô.

- Lão đại, ngươi còn cho ta ra tay hay không a!

Tiểu Long vô cùng bất đắc dĩ, đợi lâu như vậy còn chưa kịp ra tay lại bị lão đại giành trước.

Lục Lâm Thiên phất tay, một đạo kim sắc quang mang bay ra, đại thủ ấn vỗ thẳng lên đỉnh đầu lục sắc cự mãng.

Răng rắc!

Kim sắc thủ ấn vỗ xuống, lục sắc cự mãng nứt vụn thành từng khúc, không gian vỡ tan không cách nào khôi phục.

Phốc!

Lão giả mập mạp phun ra máu tươi, kim sắc thủ ấn vỡ áp xuống, phá hủy khe không gian, năng lượng ngập trời khuếch tán bao phủ cả phạm vi hơn vạn thước.

Lão giả mập mạp không thể nhúc nhích, hắn hoàn toàn không biết thuộc tính của Lục Lâm Thiên hoàn toàn khắc chế mộc hệ của hắn.

Phanh phanh!

Kim sắc thủ ấn rơi xuống, không gian lung lay sắp đổ, năng lượng ba động cuồng bạo điên cuồng nhộn nhạo hiển lộ ra khe không gian tối đen dữ tợn, uy lực khủng bố khiến người run rẩy.

Phốc!

Lão giả mập mạp đánh bay ra ngoài, miệng không ngừng phun máu tươi, chân khí nháy mắt uể oải tới cực hạn.

Oanh!

Đồng thời linh hồn phân thân vừa va chạm với lão giả cao gầy, giống như vẫn thạch đụng nhau, lam lục sắc quang mang xen lẫn chiếu sáng cả không gian.

Phốc!

Lão giả cao gầy lập tức bay ngược ra xa.

Chỉ chớp mắt bản thể cùng linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên đã đánh trọng thương hai Vũ Đế tam trọng đỉnh phong, thực lực như thế làm Bắc Cung Tinh Mộc cùng Độc Cô Hồn Long rung động.

Bởi vì không ai suy đoán được quan hệ giữa linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên cùng Thái Cổ U Minh Viêm, rốt cục là bên nào ra tay mới đạt được uy lực đó.

- Đều đi chết đi!

Nhân cơ hội này, bản thể cùng Thái Cổ U Minh Viêm lập tức lao qua, trực tiếp đánh thẳng tới hai người đang bị trọng thương đẩy lui.

- Sư phụ, cứu mạng a a…

Tiếng cầu cứu của Nghiêm Đỉnh quanh quẩn trên không trung, hắn đã bắt đầu kêu thảm, ánh mắt lộ ra kinh hãi.

- Huyết Kiếm, cứu Nghiêm Đỉnh, Lục Lâm Thiên, ta đã nói nếu còn gặp lại ngươi, ta sẽ không khách khí nữa!

Ánh mắt giới chủ Linh Vũ giới đại biến, chân khí âm hàn lan tràn, trực tiếp đánh thẳng tới chỗ Lục Lâm Thiên.

Hai tay giới chủ đều phát tán ra năng lượng âm hàn, mang theo cỗ khí tức nhanh như tia chớp ngăn cản đường đi của bản thể Lục Lâm Thiên cùng Thái Cổ U Minh Viêm thể.

Ngay lúc này trên người Huyết Kiếm đại đế phóng thích ra huyết tinh khủng bố, trong tay bắn ra một đạo huyết sắc quang trụ lao thẳng về hướng Nam thúc, rõ ràng là muốn cứu Nghiêm Đỉnh.

- Nam thúc cẩn thận!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, khi Huyết Kiếm xuất hiện bên người giới chủ Linh Vũ giới, hắn đã hoài nghi người này gia nhập Linh Vũ giới, nếu không sẽ không có cơ hội lưu lại tính mạng.

- Đợi lâu như vậy rốt cục có người để ta ra tay, có tiểu Long gia của ngươi, không tới lượt ngươi càn rỡ!

Thân ảnh tiểu Long bổ nhào nhanh như chớp, một đạo quyền ấn đánh thẳng về hướng Huyết Kiếm, trong tích tắc trực tiếp va chạm lên huyết sắc quang trụ kia.

Oanh!

Tiếng nổ kinh người ầm vang, hai cỗ cự lực đánh nát không gian, thân hình Huyết Kiếm lảo đảo run rẩy, ánh mắt kinh ngạc, vị tộc trưởng Thanh Long hoàng tộc kia còn mang theo linh hồn công kích, điều này cũng không có gì là kỳ quái, nhưng một quyền vừa rồi làm cho hắn kinh ngạc chính là lực công kích vật chất lại quá cường hãn, rõ ràng tu vi Đế giả sơ giai, nhưng vô cùng biếи ŧɦái, làm cho hắn cũng phải kinh hãi.

Chương 3209: Ba người liên thủ

Thân hình tiểu Long lảo đảo thối lui, nhưng ánh mắt mỉm cười, giống như không xảy ra chuyện gì.

- Ngao!

Tiểu Long vừa ổn định thân hình, tiếp theo liền hóa thành bản thể, trên lưng mang theo Huyền Vũ thần xác lẫn uy áp cuồn cuộn, phá hủy không gian vỡ áp về hướng Huyết Kiếm.

- Nghiệt súc!

Huyết Kiếm oán hận hừ một tiếng, bị bức bách thi triển thần khí huyết kiếm sau lưng, từng đạo kiếm quang lướt ra dây dưa với tiểu Long, căn bản không thể nhúng tay vào cuộc chiến giữa Nam thúc cùng Nghiêm Đỉnh.

Bạch Linh thoáng do dự nhưng vẫn chưa đi hỗ trợ, chủ yếu chỉ sợ càng giúp càng vội.

Oanh oanh!

Hai tiếng nổ trầm thấp vang lên, bản thể Lục Lâm Thiên cùng Thái Cổ U Minh Viêm thể va chạm cùng công kích của giới chủ Linh Vũ giới.

Năng lượng trộn vỡ hư không, Lục Lâm Thiên bị đánh bay ra ngoài, dù đã cấp tốc khởi động Thanh Linh khải giáp nhưng vẫn phun ra máu tươi.

Nhờ có Bất Diệt Huyền Thể cùng Bất Tử Địa Linh thể nên cũng không trở ngại, nếu là Vũ Đế nhị trọng bình thường chỉ sợ đã tan thành mây khói, hoặc bị hóa thành mảnh nhỏ tiêu tán trong không trung.

Nhưng Thái Cổ U Minh Viêm thể chỉ bị đẩy lui vài bước đã ổn định thân hình, rõ ràng còn cường hãn hơn bản thể của Lục Lâm

Thiên.

- Di, khôi phục nhanh như vậy!

Ánh mắt giới chủ hiện lên tia nghi hoặc, cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

- Đừng hung hăng càn quấy!

Đồng thời Bắc Cung Tinh Mộc cùng Độc Cô Hồn Long đã xuất hiện, hai người khởi động khải giáp, lực công kích linh hồn cùng mộc hệ mang theo Thần Hoàng khí cùng Mộc Hoàng khí cuồn cuộn nháy mắt trộn vỡ khắp hư không, thổi quét thẳng tới chỗ giới chủ.

- Hừ, không nghĩ tới các ngươi tự cho mình là hoàng tộc mà cũng liên thủ, ha ha!

Giới chủ cười lạnh một tiếng, hoàn toàn lơ đễnh, hai đạo năng lượng âm hàn mạnh mẽ đối kháng hai vị cường giả hoàng tộc Vũ Đế ngũ trọng.

Oanh oanh!

Chỉ thấy ba người vừa chạm liền phân, thân hình giới chủ lảo đảo thối lui một ít, mà thân hình hai người còn lại lui hơn mười bước.

Ánh mắt hai người chớp động nhìn giới chủ, với thực lực của họ lại không phát hiện ra thực lực cụ thể của giới chủ Linh Vũ giới, thật sự làm họ kinh ngạc.

Sắc mặt hai người khẽ biến, cũng không chút do dự trực tiếp bổ nhào về hướng giới chủ.

- Tới tốt lắm, nhìn xem hoàng tộc tự cho mình siêu phàm làm gì được ta!

Dứt lời giới chủ lại lao về phía hai người.

- Thật mạnh!

Ánh mắt Thái Cổ U Minh Viêm thể nhìn giữa không trung, trong mắt hiện ra lam quang, không chút do dự hóa thành thân hình Hỏa Viêm cự nhân.

Nhất thời hỏa viêm màu lam dựng lên cuồn cuộn, nhiệt độ khủng bố kéo lên, không gian bị thiêu hủy thành hư không, một đạo quyền ấn hỏa viêm nháy mắt oanh kích thẳng tới.

Bị ba loại năng lượng áp chế, giới chủ tựa hồ thừa nhận không ít ảnh hưởng, nhưng vẫn có thể thoải mái đối kháng.

- A…

Lúc này Nghiêm Đỉnh đã không còn khả năng đối kháng, linh lực lẫn linh hồn bị cắn nuốt không ngừng, trong miệng truyền ra tiếng kêu thảm thiết.

- A…sư phụ, đệ tử biết sai lầm rồi, ngươi tha cho ta đi, lúc trước đều do giới chủ Linh Vũ giới uy hïếp ta, hắn nói có thể giúp ta tu luyện Âm Dương Linh Vũ quyết, còn thu ta làm đồ đệ, cho ta chỗ tốt thật lớn, còn uy hïếp tính mạng đệ tử, vì vậy đệ tử mới phản bội sư phụ!

Đã thấy không còn cầu khẩn được ai cứu viện, Nghiêm Đỉnh lại cầu xin Nam thúc.

Chỉ tiếc lần này Nam thúc không để ý, thúc giục Âm Dương Linh Vũ quyết điên cuồng cắn nuốt hắn, tiếng kêu rên cùng cầu khẩn ngày càng yếu, thân hình hắn dần dần khô quắt lên.

- Thả sư huynh của ta!

Lăng Thanh Tuyệt cắn răng thúc giục Phi Linh chiến giáp, cấp tốc lao về hướng Nam thúc, trong tay đánh ra một đạo quyền ấn uy thế kinh người.

- Ca ca cẩn thận, ngươi đừng xen vào cuộc chiến này!

Sắc mặt Lăng Thanh Tuyền đại biến, cấp tốc hô to nhưng không còn kịp nữa, Lăng Thanh Tuyệt đã công kích tới.

Xuy…

Quyền ấn đột nhiên tiêu tán giữa không trung, không gian đọng lại, Lăng Thanh Tuyệt không cách nào nhúc nhích, chân khí đình trệ, dù hắn giãy dụa ra sao cũng không thể thoát thân, trong mắt đầy hoảng sợ.

- Tu vi Vũ tôn cửu trọng, không tệ lắm!

Thân hình Lục Lâm Thiên hiện ra bên người Lăng Thanh Tuyệt, một tay nhẹ nhàng đặt lên vai hắn.

Ngày xưa Lăng Thanh Tuyệt còn có thể ngăn chặn Lục Lâm Thiên, nhưng giờ phút này đã không còn chút lực phản kháng.

- Buông ca ca ta ra!

Thân ảnh Lăng Thanh Tuyền chợt lóe, nháy mắt đi tới phía trước, ánh mắt khẩn cầu nhìn Lục Lâm Thiên.

- Ta đã vì ngươi thả hắn một lần.

Lục Lâm Thiên nói.

Lăng Thanh Tuyền nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt chớp động, nàng vừa nhìn thấy ca ca ra tay cũng đã biết kết quả này, đại chiến như vậy họ căn bản không tư cách tham dự.

Chương 3210: Cừu nhân giết vợ

Có lẽ nếu không tham dự, bởi vì quan hệ với Du Thược, Phi Linh môn cùng Bắc Cung gia tộc sẽ không xuất thủ, nhưng nếu nhúng tay, sẽ gặp phải hậu quả cùng kết cục như thế.

- Buông cậu ra, nếu ngươi bất lợi với cậu của ta, ta sẽ càng thêm hận ngươi!

Du Thược đi tới bên cạnh mẫu thân, trong mắt tràn ngập hào quang thâm thúy.

Hai lão giả tự xưng Sinh Tử Diêm La muốn ra tay, nhưng tự biết không phải đối thủ của Lục Lâm Thiên, tuy chân khí không ngừng run lên lại không dám động thủ.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người, ánh mắt bất đắc dĩ, hắn cũng không nghĩ làm gì Lăng Thanh Tuyệt, chỉ bố trí cấm chế lên người hắn, nói:

- Cấm chế sẽ làm cho hắn không thể nhúc nhích trong vòng ba ngày, ba ngày sau sẽ tự động khôi phục, có hai người ta sẽ không giết hắn, ai bảo hắn là ca ca cùng cậu của hai người.

Dứt lời Lục Lâm Thiên nắm Lăng Thanh Tuyệt ném cho Lăng Thanh Tuyền.

Hai người tiếp nhận Lăng Thanh Tuyệt, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên có chút biến hóa.

- Du Thược, chẳng lẽ con muốn trách cha cả đời sao, cha không biết sự ra đời của con, nếu biết cũng sẽ sớm tới tìm kiếm, sẽ không để cho con trải qua thơ ấu một mình, cho cha một cơ hội để cha bù đắp, được không?

Lục Lâm Thiên nhìn Du Thược, ánh mắt có chút phức tạp.

Du Thược nghe vậy, đôi mắt lóe ra, mơ hồ có chút xúc động, thoáng sụp mắt, trong mắt hiện tia hào quang chợt lóe rồi biến mất, tựa hồ mang theo chua xót lướt qua đáy lòng.

Chỉ chớp mắt vẻ mặt của nàng lại lãnh đạm, mang theo cảm giác cao ngạo cùng vắng vẻ, ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Vậy ba năm nay thì sao, ba năm nay ông biết sự tồn tại của ta, vì sao không tới tìm ta, ta biết rõ ông cưới sáu lão bà, sinh thêm một đám con, mà ông có từng chân chính đặt ta trong lòng sao, còn có mẹ ta, ông có từng đặt qua trong lòng, ông là một người ích kỷ!

Du Thược càng nói càng thêm cao ngạo lãnh đạm:

- Ông muốn bồi thường ta, hay là lương tâm ông cảm thấy bất an, ta cho ông biết, ta không cần ông bồi thường, cha ta đã chết từ nhỏ, hiện tại cũng vậy.

Nói xong, đôi mắt nàng ướt át.

- Du Thược...

Trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, thân hình chậm rãi bước tới.

- Ông đừng lại đây, ta không muốn nghe lời giải thích của ông, ta không có cha, cha ta chết rồi, hiện tại ông tới tìm ta còn mang theo nhiều người tới diệt Linh Vũ giới, diệt ngoại công cùng Linh Vũ giới đã nuôi nấng ta, ông còn dám nói tới tìm ta, buồn cười!

Du Thược lớn tiếng hô, cảm xúc dao động thật lớn.

Lục Lâm Thiên ngây người, ánh mắt ảm đạm ngơ ngác nhìn Du Thược, lời trách cứ của nàng, trong lòng hắn làm sao không rõ ràng.

Phanh phanh phanh!

Ở bên dưới, cường giả Linh Vũ giới, đại quân địa ngục khôi lỗi cùng cường giả Phi Linh môn, Bắc Cung gia tộc giao thủ, tuy rằng bên Linh Vũ giới liên tục tháo chạy, nhưng bọn họ cũng có không ít cường giả tôn cấp cùng khôi lỗi bát cấp lợi hại.

Bởi vì bọn họ liều mạng, ba tu vi vương cấp của Bắc Cung gia tộc, một vương cấp Phi Linh môn cùng một yêu thú thất giai bị cường giả Linh Vũ giới đánh chết.

- Giết không tha, người Linh Vũ giới đều phải chết!

Hàn Băng đại đế, Thánh Thủ Linh Đế, Bạch Linh không có việc gì làm, nhìn thấy có đệ tử Phi Linh môn vẫn lạc, rốt cục không nhẫn nhịn được nữa, hướng đại quân khôi lỗi cùng cường giả Linh Vũ giới đánh tới.

Mấy Đế giả ra tay, đây chính là bắt đầu ác mộng cho Linh Vũ giới, từng nhóm lớn cường giả hóa thành mảnh nhỏ, căn bản không thể đối kháng.

Mà giới chủ cùng Huyết Kiếm lại không thể bứt ra cứu viện, hai người Sinh Tử Diêm La đề phòng Lục Lâm Thiên còn không kịp, đang không ngừng nuốt đan dược, làm sao còn thời gian quản tới người khác.

- Tu vi Vũ Đế nhị trọng, đáng tiếc căn cơ không ổn định, càng đánh càng khó có thể chống lại ta.

Mẫu Đơn vừa dứt lời, một giây sau chân khí huyết sát cuồn cuộn toát ra.

- Muốn làm gì ta, cũng không dễ dàng như vậy!

Lão giả quát một tiếng, linh hồn phân thân hiện lên, một tầng khải giáp giống khô héo khởi động, thủ ấn quỷ dị liên tục đánh tới.

Ngay lúc này, đôi mắt Bắc Cung Kình Thương chợt nhìn qua, trong mắt tràn ngập sát ý.

Mấy chục năm trước hắn tận mắt chứng kiến đầu lĩnh bịt mặt đã mặc bộ khải giáp này dẫn theo đoàn người cướp giết hắn, làm cho thê tử hắn vẫn lạc, suốt mấy chục năm nay hắn đều đang tìm người này, gần đây mới biết có lẽ người kia đang ở trong Linh Vũ giới, là người của họ.

Mà cho tới bây giờ, Bắc Cung Kình Thương mới biết được kẻ thù là ai, bởi vì bộ khải giáp kia hắn nằm mơ cũng không quên.

- Nguyên lai là ngươi, năm đó là An Lục ngươi cướp giết ta, hại Văn Hinh rời khỏi ta, hôm nay ta tuyệt không tha ngươi!

Thân hình Bắc Cung Kình Thương nhảy lên, lao thẳng tới chỗ lão giả âm hàn, trong tay hiện ra thanh mộc côn hiện rõ lục sắc bí văn, xung quanh gió giục mây vần, đây rõ ràng là một kiện thần khí bất phàm.

Bắc Cung Kình Thiên thúc giục thần khí quét ngang lão giả, cơn giận cùng sát khí thao thiên phóng thích, nương theo sau Mộc Hoàng khí bao trùm hóa thành năng lượng phong bạo khủng bố.

Tuy tu vi Bắc Cung Kình Thương chỉ tới Vũ Đế nhất trọng, nhưng còn có Mộc Hoàng khí cùng thần khí, đã không kém gì cấp độ Đế cấp nhị trọng bên ngoài, thậm chí còn cường hãn hơn một ít.

- Bắc Cung gia tộc, chuyện đó do ta làm thì thế nào!

Sắc mặt lão giả trầm xuống, chuyện năm đó do hắn suất lĩnh hành động, cũng bởi vì như thế mới được giới chủ cấp cho ưu đãi thật lớn, có thể trong thời gian ngắn đem tu vi đề thăng tới cấp độ khủng bố như bây giờ.

Xuy!

Linh hồn phân thân của lão giả âm hàn lao thẳng về hướng Bắc Cung Kình Thương, nhưng ánh mắt đã kinh hãi, không nghĩ tới Linh Vũ giới đã rơi vào hạ phong.

- Chấm dứt sớm một chút đi!

Ánh mắt Mẫu Đơn trầm xuống, vung tay, huyết sát khí cuồn cuộn hóa thành huyết sắc hải dương, đem bản thể lão giả âm hàn bao vây bên trong, nháy mắt ngưng tụ thành chín đáo Huyết Linh Mẫu Đơn khổng lồ hơn trăm thước.

Xuy xuy!

Chín đóa Huyết Linh Mẫu Đơn vừa hiện, bên trong còn có máu tươi lưu động, cả không gian tràn ngập huyết tinh, chín đóa mẫu đơn nở rộ, chân khí huyết sát lan tràn ngập trời.

Chín đóa mẫu đơn xoay tròn dựng lên, giống như chín đầu mãnh thú mở ra miệng rộng, nháy mắt bao trùm về hướng lão giả.

- Bổn đế liều mạng với ngươi!

Trong tay lão giả ngưng tụ ra chín đầu thổ long, nháy mắt mở rộng, dùng tốc độ cùng khí thế dao động lòng người biến hóa lớn hơn ngàn thước.

Chín đầu thổ long cùng chín đóa mẫu đơn khoảnh khắc va chạm lẫn nhau, thoáng giằng co một lát nhưng cuối cùng chín đầu thổ long vẫn bị chín đóa mẫu đơn quỷ dị cắn nuốt, hoàn toàn biến mất.

Nhưng chín đóa mẫu đơn lập tức nứt vỡ, phá hủy thành chân khí huyết sát ngập trời, ngay sau đó mai một giữa không trung.

Phốc!

Lão giả âm hàn phun máu tươi, đã bị trọng thương.

- Mẫu Đơn tiểu thư, người này là cừu nhân giết mẹ của ta, ta muốn tự tay đem hắn bầm thây vạn đoạn, Mẫu Đơn tiểu thư có thể giao cho ta không?

Một thân ảnh uyển chuyển đi tới, trong mắt tràn ngập hàn ý, sát khí thao thiên run lên, chính là Bắc Cung Vô Song.

Chương 3211: Vô Song báo thù

- Được rồi, ta vốn tính toán thu hắn làm hoa nô, nhưng là cừu nhân giết mẹ của ngươi, vậy giao cho ngươi!

Mẫu Đơn thoáng do dự, cuối cùng thối lui sang một bên.

- Đa tạ Mẫu Đơn tiểu thư thành toàn!

Bắc Cung Vô Song tập trung vào lão giả, khí tức phóng thích làm linh hồn người cực độ bất an.

- Ngươi không thể không chết!

Một thanh lục sắc trường kiếm hiện trong tay Vô Song, vẽ ra vô số kiếm quang.

Hưu hưu!

Không gian nổ tung, sinh cơ mai một, nháy mắt bao phủ về hướng lão giả.

Lão giả hoảng sợ, thúc giục vô số chưởng ấn đối kháng nhưng vẫn bị bức bách liên tục thối lui, giống như không thể đối kháng.

Vừa rồi hắn đã bị trọng thương, hơn nữa còn có Thần Hoàng khí lẫn thần khí bất phàm trong tay Bắc Cung Vô Song, bị thực lực cường hãn áp chế, không còn sức phản kháng.

- Sinh Sinh Bất Tức!

Lục mang đại thịnh bao phủ lão giả bên trong, sinh cơ hoàn toàn biến mất, mà sinh cơ của Bắc Cung Vô Song càng ngày càng mạnh, vẻ mặt lão giả kinh hãi, dùng toàn lực muốn tránh thoát cũng vô ích, không gian này quá mức quỷ dị, không ngừng tiêu hao chân khí cùng sinh cơ của hắn.

Răng rắc!

Bắc Cung Vô Song bổ thẳng một kiếm vào cánh tay lão giả, sinh cơ mai một, khe không gian chợt lóe, cánh tay lão giả bị chặt đứt, máu tươi tuôn đầy giữa không trung.

- A…

Lão giả kêu thảm thiết, thân hình thối lui, đúng lúc này thân ảnh Bắc Cung Vô Song xuất hiện, chính là linh hồn thể của nàng, trong tay hiện lên cỗ năng lượng cuồn cuộn, xen lẫn năng lượng mộc hệ, hóa thành chưởng ấn hung hăng vỗ lên lưng lão giả.

Oanh!

Tiếng nổ vang lên, chưởng ấn phá hủy hết thảy sinh cơ, trong lòng lão giả thầm hô to không ổn, lại không thể giãy thoát ảnh hưởng chưởng ấn, ánh mắt ngây dại, thậm chí muốn tự bạo hồn anh cũng không làm được.

- Đáng chết!

Giới chủ Linh Vũ giới khẽ quát một tiếng, đang định thoát thân tương trợ lão giả âm hàn kia.

Lúc này quyền ấn Hỏa Viêm cự nhân đánh tới, hỏa viêm đem không gian thiêu hủy thành hư vô, nhiệt độ nóng cháy chẳng khác gì là bếp lò, mà giới chủ Linh Vũ giới cũng bị cản lại.

- Cẩn thận!

Sắc mặt Du Thược trầm xuống, quát lên một tiếng đang muốn lao tới cứu viện.

- Du Thược, việc này con đừng nhúng tay!

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ, thân ảnh ngăn cản trước người Du Thược, nếu để nàng nhúng tay chỉ sợ càng thêm phiền toái.

- Vì nữ nhân của ông, ông lại ngăn trở ta?

Du Thược quát.

- Du Thược, người nọ phải chết, ngươi đừng nhúng tay vào, lúc trước gia gia cũng vì Linh Vũ giới mới vẫn lạc, không ít người của Phi Linh môn đều chết trong tay bọn hắn, ngươi đang ở Linh Vũ giới thì tốt hơn đừng xen tay vào, bằng không cha sẽ thật khổ sở!

Lục Kinh Vân đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn Du Thược nói.

Du Thược nghe vậy ánh mắt thoáng dao động.

- Du Thược, việc này con đừng nhúng tay, được chứ!

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ thở dài.

Hưu!

Trong tay Bắc Cung Vô Song đánh ra đạo kiếm quang, kiếm quang cắt vỡ không gian trực tiếp chém thẳng lên người lão giả, sinh cơ hoàn toàn biến mất, xuyên phá khe không gian thật sâu.

Thân hình lão giả hóa thành hai nửa, biến thành một mảnh máu tươi phiêu sái giữa không trung, khó tránh khỏi cái chết.

Bản thể lão giả âm hàn vừa bị đánh chết, tuy linh hồn phân thân có thể tồn tại một mình nhưng vẫn bị ảnh hưởng thật lớn.

- Đi chết đi!

Bắc Cung Kình Thương không bỏ qua cơ hội này, trường côn mang theo lục mang quét ngang chân trời, linh hồn phân thân đánh ra một chưởng, Mộc Hoàng khí vừa bộc phát đem linh hồn phân thân bao phủ bên trong.

Oanh oanh!

Linh hồn phân thân của lão giả trực tiếp tiêu tán.

- Bì pháp tôn!

Nhìn thấy lão giả bị đánh chết, Du Thược nhìn vào Lục Lâm Thiên, thần sắc càng thêm phức tạp.

- Văn Hinh, huynh cùng Vô Song đã báo thù cho muội rồi!

Bắc Cung Kình Thương ngẩng đầu hét lớn, thần sắc cực kỳ kích động, vì đánh chết cừu nhân bao năm nay hắn vẫn tận lực tìm kiếm cùng chờ đợi kẻ thù.

- Mẹ, nữ nhi đã đánh chết kẻ thù của mẹ!

Bắc Cung Vô Song ngẩng đầu chảy nước mắt.

- Vũ Đế nhị trọng sao lại mạnh như vậy!

Mẫu Đơn nghi hoặc nói.

- Oanh oanh!

Vào giờ khắc này người của Linh Vũ giới tuy ỷ vào đại quân khôi lỗi còn có thể miễn cưỡng đối kháng, nhưng khi Đế giả ra tay, chỉ còn chờ bị đồ sát.

Đế giả ra tay, chỉ một lát ngắn ngủi cường giả Linh Vũ giới cơ hồ vẫn lạc gần hết., tình hình chiến đấu tuyệt đối nghiêng về một bên, bên Linh Vũ giới cũng không còn bao nhiêu người phản kháng, mà khôi lỗi cao cấp cũng đã bị diệt sạch.

- A!

Lúc này Nghiêm Đỉnh đã không còn khí lực kêu rên, thân hình càng ngày càng khô quắt.

- Hai tên này biến thành hoa nô vẫn tốt hơn tên vừa rồi!

Ánh mắt Mẫu Đơn nhìn chằm chằm vào Sinh Tử Diêm La.

Bị nàng nhìn qua, ánh mắt hai người vô cùng khó xem, thậm chí là hiện lên vẻ sợ hãi.

- Đồ khốn, món nợ hôm nay ngày sau ta sẽ tiếp tục tính với các ngươi!

Giới chủ Linh Vũ giới hét lớn một tiếng, quanh thân tràn ra cỗ hào quang quỷ dị chói mắt, trong mơ hồ còn có khí tức âm hàn lan tràn.

Trong nháy mắt thực lực của giới chủ giống như gia tăng, một cỗ năng lượng vô hình đột nhiên lan tràn cả không gian thổi quét bốn phía, những nơi đi qua không gian đều phá nát, ba người Lục Lâm Thiên đều phải thối lui.

- Chúng ta đi!

Cùng một thời gian, một âm thanh quát nhẹ vang lên, thân ảnh giới chủ quỷ mị xuất hiện bên cạnh Lăng Thanh Tuyền, Lăng Thanh Tuyệt cùng Du Thược, ống tay áo phất qua, trước mặt Huyết Kiếm đại đế cùng Sinh Tử Diêm La đồng thời đều xuất hiện một khe không gian.

Xuy xuy!

Sinh Tử Diêm La lập tức tiến vào trong khe không gian, mà Huyết Kiếm bất phân thắng bại với tiểu Long, nghe được tiếng hô liền tiến vào khe không gian trước mắt.

Trong nháy mắt giới chủ Linh Vũ giới mang theo ba người Lăng Thanh Tuyền tiến vào khe không gian biến mất.

- Trốn đi đâu!

Đông đảo Đế giả oanh kích, lực lượng quét tới phá hủy không gian trước mắt.

Ba khe không gian đều biến mất, lực công kích khiến không gian đều nứt nẻ chấn vỡ, năng lượng ba động khủng bố khuếch tán thổi quét, chấn vỡ những ngọn núi bên dưới, nhất thời sơn băng địa liệt, như hủy thiên diệt địa.

Chỉ tiếc mọi người đã chậm một bước, nhóm người Huyết Kiếm đại đế đã biến mất, một âm thanh quanh quẩn trong hư không:

- Trong Thiên Trủng, bổn đế tiếp tục tính sổ với các ngươi!

- Hừ, Huyết Kiếm lão cẩu chạy rất nhanh!

Tiểu Long hóa thành hình người rơi xuống bên cạnh Lục Lâm Thiên, ánh mắt oán hận nói.

- Chỉ sợ giới chủ Linh Vũ giới muốn rời khỏi cũng sẽ không dễ dàng!

Ánh mắt Độc Cô Hồn Long cùng Bắc Cung Tinh Mộc cũng không có bao nhiêu lo lắng, ngược lại có chút chờ mong nhìn chăm chú vào viễn không.

- Chẳng lẽ Bắc Cung gia cùng Độc Cô gia còn có an bài khác!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, ánh mắt chớp động, mà khuôn mặt Bắc Cung Kình Thương cùng Độc Cô Ngạo Vũ đều thay đổi, phỏng chừng hai hoàng tộc này vì Vô Tự Thiên Thư xuất động cường giả càng mạnh hơn, không chỉ có hai người Độc Cô Hồn Long cùng Bắc Cung Tinh Mộc.

- Lâm Thiên, Vô Tự Thiên Thư quá trọng yếu, vì phòng ngừa vạn nhất, trong Bắc Cung gia tộc còn xuất động cường giả chờ đợi bên ngoài!

Chương 3212: Có an bài khác

Tựa hồ cảm nhận được ý nghĩ của Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Kình Thương chủ động nói:

- Cường giả chờ bên ngoài là bởi vì lo lắng giới chủ Linh Vũ giới cùng đường tự bạo, tới lúc đó mọi người sẽ có phiền toái.

Độc Cô Ngạo Vũ cũng đi tới nói:

- Lâm Thiên, Độc Cô gia vì phòng ngừa vạn nhất cũng lưu cường giả bên ngoài, hi vọng có thể đối phó được giới chủ Linh Vũ giới, đạt được hai bản Vô Tự Thiên Thư, nếu lấy được sẽ không thiếu phần của ngươi, mà chúng ta đều là người một nhà, không cần khách khí.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nghe được lời này cũng cảm thấy dễ chịu hơn một chút.

- Giới chủ Linh Vũ giới có chút kỳ quái a!

Mẫu Đơn đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, vẻ mặt nghi hoặc như có suy nghĩ gì.

- Chuyện gì vậy?

Lục Lâm Thiên hỏi, trong lòng hắn cũng có cảm giác trên người giới chủ Linh Vũ giới có điều kỳ lạ, thậm chí kết quả quét ngang Linh Vũ giới lần này cũng làm cho hắn có cảm giác khó hiểu, nhưng lại không cách nào nói ra.

- Ta cũng không nói ra được, tóm lại người này cho người ta cảm giác nguy hiểm.

Mẫu Đơn nói, truyền âm cho Lục Lâm Thiên:

- Ta thậm chí hoài nghi, vừa rồi tên giới chủ kia còn chưa sử dụng toàn lực, giống như có điều lưu thủ, bằng không ba người các ngươi cũng không thoải mái như vậy.

- Cha, Du Thược làm sao bây giờ?

Lục Kinh Vân vội vàng hỏi, Du Thược cùng giới chủ Linh Vũ giới rời đi, Lục Kinh Vân cũng biết lần này Phi Linh môn có một nửa nguyên nhân là vì muội muội Du Thược.

- Tới lúc đó tiếp tục nghĩ biện pháp đi.

Lục Lâm Thiên cúi đầu, vừa nghĩ tới Lăng Thanh Tuyền cùng Du Thược, trong lòng vô cùng cảm xúc.

- Hừ, Bắc Cung gia cùng Độc Cô gia, muốn phục kích bổn đế, chẳng qua các ngươi chưa đủ bổn sự!

Giờ phút này truyền ra một tiếng hét lớn, chính là âm thanh giới chủ Linh Vũ giới, mọi người vừa nghe được liền nhìn lên trời cao.

Oanh oanh!

Giống như có người đang giao thủ trên không trung, mơ hồ truyền ra âm thanh trầm đυ.c cường hãn, một lát sau sóng êm gió lặng, lại không ai nhìn thấy được hình ảnh gì.

- Chẳng lẽ người của Độc Cô gia cùng Bắc Cung gia giao thủ với giới chủ Linh Vũ giới sao, không biết kết quả như thế nào, lẽ ra cường giả lưu thủ bên ngoài phải mạnh hơn Độc Cô Hồn Long cùng Bắc Cung Tinh Mộc mới đúng!

Lúc này bên dưới vẫn còn tiếp tục giết chóc, chẳng qua bên Linh Vũ giới chỉ còn chờ đợi bị tàn sát, từng ngọn núi bị san thành bình địa, nơi nơi một mảnh hỗn độn, cả không gian rộng lớn đều bị phá hủy.

Một khắc sau toàn bộ người Linh Vũ giới đều bị đánh chết, cường giả Phi Linh môn đang bắt tay thu thập chiến trường.

Một đám cường giả Phi Linh môn đều danh chấn đại lục, nhưng lúc này nhìn qua chẳng khác gì thổ phỉ cường đạo, những nơi họ đi qua, trực tiếp thổi quét không còn.

Cường giả Bắc Cung gia đều có ngạo khí, không bỏ được mặt mũi, mãi tới khi nhìn thấy người Phi Linh môn thu hoạch đỏ mắt, muốn thu ưu đãi cũng chợt phát hiện không còn kịp nữa.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy cảnh tượng này cũng không ngăn cấm, chỉ lộ ra nụ cười như hài lòng với hành động của người trong sơn môn.

Hắn ngẩng đầu nhìn qua Nam thúc đang cắn nuốt Nghiêm Đỉnh, bởi vì cùng cấp bậc cho nên thời gian cắn nuốt cũng không thể ngắn ngủi.

Mọi người chứng kiến Nam thúc cắn nuốt Nghiêm Đỉnh biến thành khối thây khô, có những người không biết sự tồn tại của Âm Dương Linh Vũ quyết đều cảm thấy rung động thật sâu.

Sau một lát sắc mặt Độc Cô Hồn Long cùng Bắc Cung Tinh Mộc đại biến, thần sắc ngưng trọng.

Mọi người không hiểu là chuyện gì xảy ra, lại nhìn qua hai người dò hỏi.

- Cường giả trong tộc truyền âm, nói giới chủ Linh Vũ giới chạy thoát, không thể lưu lại hắn!

Độc Cô Hồn Long ngưng trọng nói.

- Chúng ta muốn lấy hai bản Vô Tự Thiên Thư, chỉ sợ trước khi tiến vào Thiên Trủng sẽ không có cơ hội, cường giả trong tộc nói, thực lực giới chủ Linh Vũ giới quá mức cường hãn!

Bắc Cung Tinh Mộc nói.

- Nếu lấy được hai bản Vô Tự Thiên Thư, khi đi vào Thiên Trủng chúng ta sẽ có càng nhiều cơ hội, nhưng dù có lấy được, chúng ta còn chưa tập hợp đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư, tới lúc đó giới chủ Linh Vũ giới cũng sẽ đi vào Thiên Trủng, như vậy chúng ta vẫn còn cơ hội lấy được, bên trong Thiên Trủng mới là điều mấu chốt!

Độc Cô Hồn Long nói.

Tới lúc này Lục Lâm Thiên mới biết, thân là Đế giả chính giới chủ Linh Vũ giới cũng bị Đế giả gọi về tiến vào Thiên Trủng, một khi hắn đi vào như vậy ra tay cũng không muộn.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lại có chút cao hứng vì người của hai hoàng tộc không thể ngăn cản được giới chủ Linh Vũ giới.

Bởi vì Lục Lâm Thiên nhất định muốn lấy được Vô Tự Thiên Thư, cho dù hai hoàng tộc có lấy được, họ nói sẽ có phần của hắn, nhưng chính hắn hiểu rõ ràng chỉ sợ tuyệt đối không thể nào, mà có quan hệ của Vô Song cùng Cảnh Văn, hắn cũng không thể làm gì hai hoàng tộc kia.

Cho nên nghe nói giới chủ Linh Vũ giới chạy thoát, trong lòng ngược lại cảm thấy hi vọng, chỉ cần còn nằm trong tay người kia, chính hắn có lẽ còn có cơ hội.

Xuy!

Nam thúc cắn nuốt Nghiêm Đỉnh biến thành khối thây khô, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người lại đem thi thể hắn thiêu hủy thành tro tàn, từ nay về sau triệt để biến mất trong thiên địa.

- Ai, không nghĩ tới ngày hôm nay Linh Vũ giới biến thành bộ dáng như vậy!

Nam thúc lăng không trên cao, nhìn Linh Vũ giới biến thành một mảnh hỗn độn, trong lòng không khỏi cảm xúc, hết thảy giữa hắn cùng Linh Vũ giới xem như triệt để chặt đứt, sau này Linh Vũ giới hoàn toàn biến mất trên đại lục.

- Nghĩa phụ!

Lục Lâm Thiên đi tới bên cạnh Nam thúc, lấy quan hệ trước kia giữa Nam thúc cùng Linh Vũ giới, đương nhiên trong lòng nghĩa phụ sẽ cảm khái không ít.

- Ta không sao, nghịch đồ Nghiêm Đỉnh đã chết, ta xem như khai mở khúc mắc, cắn nuốt linh lực của hắn, ta cần chuẩn bị hoàn toàn luyện hóa, ngươi nên chuẩn bị tiến vào trong Thiên Trủng mới được.

Nam thúc sụp mắt dặn dò.

Lục Lâm Thiên gật đầu, vài Đế giả còn lại của Linh Vũ giới đào thoát, nhưng sẽ không chạy thoát Đế giả triệu hoán, mà uy hïếp của Linh Vũ giới cũng đã quét dọn, chuyện kế tiếp chỉ cần chờ đợi tiến vào Thiên Trủng.

Chỉ một ngày sau mọi người đã thu dọn xong Linh Vũ giới, còn bất ngờ phát hiện một mật địa thật tốt, linh khí tràn đầy.

Đây là một không gian nằm trong Đông Hải, Lục Lâm Thiên cũng không khách khí lập tức thu nhận, đây là tin tức hắn nhận được, là do hắn thông tri người của hai hoàng tộc cùng đi tới.

Tuy không gian này không kém, nhưng vì đủ loại nguyên nhân, hai hoàng tộc thu lấy cũng vô dụng, chỉ có thể giao cho Lục Lâm Thiên.

Quay về Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên phái người bí mật thu lại không gian dưới Đông Hải, tận lực che giấu, không muốn làm cho quá nhiều người biết về chỗ bí mật kia.

Người Bắc Cung gia cùng Độc Cô gia đều đi tới Phi Linh môn, ngày Đế giả triệu hoán càng lúc càng gần, mọi người không có thời gian dây dưa bên ngoài, nhưng Bắc Cung Kình Thương cùng Độc Cô Ngạo Vũ nhớ ngoại tôn cho nên muốn tranh thủ thời gian ghé thăm.

Chương 3213: Thời gian không nhiều lắm

Bắc Cung Tinh Mộc lần đầu tiên gặp Lục Doanh, đương nhiên phải có quà gặp mặt, cũng không keo kiệt đưa ra khải giáp phòng ngự mộc hệ địa cấp đỉnh, nghe nói khải giáp này còn có không ít tác dụng huyền ảo, phải nói là bất phàm.

Độc Cô Hồn Long cũng lần đầu tiên gặp Lục Trực, hắn cũng biết hắn không thể tặng thần khí, bởi vì cường giả Phi Linh môn còn sử dụng cả thượng cổ thần khí, chính bản thân hắn còn khao khát có được đâu.

Hồi lâu sau hắn lấy ra một quả trứng lớn cỡ bàn tay, quả trứng thuần trắng xen lục, nhìn qua giống như mỹ ngọc, chỉ tiếc không nhìn thấy chút chân khí dao động nào.

Dựa theo lời kể của Độc Cô Hồn Long, lúc hắn còn trẻ đã vô ý lấy được bảo vật này trong mật địa viễn cổ, suốt mấy ngàn năm nay hắn cũng không biết làm sao sử dụng, không biết là vật gì, chỉ biết tuyệt đối bất phàm, bởi vì với thực lực bây giờ của hắn cũng không cách nào phá hủy được quả trứng kia.

Hắn đưa quả trứng cho Lục Trực, hi vọng có một ngày có thể mở ra nhìn xem rốt cục là vật gì.

Nam thúc muốn bế quan, nhưng gặp được nhiều cháu trai như vậy, xưa nay tính tình hắn vẫn ít nói cười nhưng khi nghe bảy tiểu tử liên tục hô “gia gia”, cũng là lần đầu tiên ý cười dạt dào, lấy ra không ít thứ tốt giao cho bảy tiểu tử kia.

Mà Thiên Mộc thần thụ trực tiếp truyền nhập mộc hoàng tinh khí cho bảy tiểu tử, đây chính là tác dụng thiên phú của Thiên Mộc thần thụ, sau này khi giao thủ với người khác, có thể khôi phục với tốc độ nhanh nhất, ngoài ra còn không ít diệu dụng khác.

Tóm lại bảy tiểu tử từ khi sinh ra tới bây giờ nói tới bảo vật, đan dược có được nếu đem ra bên ngoài sẽ tạo nên sóng to gió lớn, dù là hài tử trong các hoàng tộc cũng kém xa bọn họ.

Trên người bảy tiểu tử mang theo kim hoàng khí đời thứ hai, còn có vô số bảo vật, có lẽ cũng như đại ca cùng nhị tỷ bọn họ, trở thành cường giả trong tương lai, đủ làm rung động cả đại lục.

Bắc Cung Kình Thương, Thiên Mộc thần thụ, Độc Cô Ngạo Vũ, Độc Cô Hồn Long, Nam thúc cũng chỉ lưu lại Phi Linh môn một ngày, ngày hôm sau dặn dò Lục Lâm Thiên một ít chuyện cuối cùng cáo từ rời khỏi.

Tiểu Long cũng không lưu lại Phi Linh môn bao lâu, hẹn ước sẽ gặp lại lão đại trong Thiên Trủng, sau đó quay về Thanh Long hoàng tộc, bởi vì ngày Đế giả triệu hoán ngày càng gần, tiểu Long cũng muốn tranh thủ thời gian bồi bên cạnh cha mẹ.

Đợi mọi người đều rời đi, Lục Lâm Thiên triệu tập toàn bộ cường giả bổn môn hội tụ tại đại điện, tuyên bố giao cho Đoan Mộc Hồng Chí tiếp nhận chức chưởng môn Phi Linh môn, Nhiếp Phong đảm nhiệm chức phó chưởng môn.

Người trong sơn môn cũng không cảm thấy kỳ quái với an bài như vậy, bởi vì họ biết tin tức này từ mấy năm về trước.

Chẳng qua bản thân Đoan Mộc Hồng Chí không nghĩ tới mình lại tiếp nhận chức chưởng môn, tuy cũng không nghĩ đảm nhiệm nhưng không phản đối, hơn nữa hắn hiểu được tại sao mình trở thành chưởng môn.

Đoan Mộc Hồng Chí hành lễ nói:

- Chưởng môn, ba năm sau ta nhất định xử lý tốt hết thảy, sau đó xin mời chưởng môn cho phép người có năng lực đảm nhiệm chức chưởng môn.

- Hồng Chí, nói cho ta biết nguyên nhân tại sao không muốn làm chưởng môn?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên hỏi.

Ánh mắt Đoan Mộc Hồng Chí kiên nghị nói:

- Lúc trước chưởng môn từng nói qua một câu, cường giả vĩnh viễn không cảnh giới.

- Cường giả vĩnh viễn không cảnh giới.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, khẽ cười nói:

- Không thành vấn đề, tới lúc đó ngươi là chưởng môn, tự ngươi nhìn thấy mà làm.

Sau khi công đạo xong hết thảy, đại hồn anh tiếp tục bồi các con Lục Doanh, Lục Phương, Lục Âm, bản thể cùng linh hồn phân thân Thái Cô U Minh Viêm thể, còn có toàn bộ Đế giả Phi Linh môn, Thánh Linh giáo đi vào Thiên Trụ giới tu luyện, chuẩn bị cho ngày Đế giả triệu hoán.

Đối với Lục Lâm Thiên mà nói, bên ngoài chỉ còn ba bốn tháng, nhưng ở tầng thứ tư Thiên Trụ giới lại có tới mười năm thời gian.

Nghĩ tới Đế giả triệu hoán, trong lòng Lục Lâm Thiên có chút xúc động, nơi đó chỉ có vào không có ra, những năm gần đây cũng chỉ có Bất Bại kiếm đế chạy thoát ra ngoài, nhưng cuối cùng đều trọng thương vẫn lạc, sư phụ Chí Thánh đại đế đi vào, chỉ có linh hồn phân thân mang theo thân thể chạy ra, chủ hồn tựa hồ còn vây bên trong, mặt khác tựa hồ không còn ai chạy thoát.

Lục Lâm Thiên cũng không muốn chết, cho nên tự nhiên hi vọng thoát thân, vì vậy hắn phải tận lực làm nhiều chuẩn bị.

Tin tức Phi Linh môn, Độc Cô gia tộc, Bắc Cung gia tộc tiêu diệt Linh Vũ giới bị truyền ra ngoài, lại làm đại lục đã bình tĩnh hồi lâu trở nên náo nhiệt một thời gian.

Hô!

Một ngày nào đó, Lục Lâm Thiên mở mắt, trong mắt tối đen thâm thúy, giống như có thể xuyên thấu tận linh hồn, khí chất lại phát sinh biến hóa, là thuế biến từ trong ra ngoài.

Mặc dù hắn còn chưa dung hợp tứ thần quyết, nhưng đạt được chỗ tốt cũng làm hắn vui vẻ tươi cười.

- Hẳn là nhanh đi!

Vừa dứt lời thân ảnh hắn biến mất tại chỗ, đã đi tới tầng thứ ba trong Thiên Trụ giới.

Nơi này có hai thân ảnh khoanh chân ngồi, chân khí liên miên hùng hậu.

- Ca ca!

- Nhị đệ!

Hai người cảm giác chân khí dao động, đều mở mắt, tinh quang chợt lóe, chính là Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng.

Thời gian tầng thứ ba trong Thiên Trụ giới gấp ba mươi lần, hơn nữa Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng cũng không đi ra ngoài, vì vậy xem như họ lưu lại nơi đây đã mấy chục năm.

- Đều đột phá sao!

Cảm nhận được khí tức trên thân thể hai người, Lục Lâm Thiên lộ ra ý cười, nhìn ra được cả hai đạt tới Vũ Đế nhị trọng cùng Linh Đế nhị trọng.

Trong tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, gió giục mây vần, từng thân ảnh đều hiện thân nhìn chăm chú lên một thân ảnh hùng vĩ trên không trung.

Trên cổ lão giả vốn có một đầu kim xà xoay quanh, lúc này đã rơi xuống phía xa, thân hình hóa thành khổng lồ vài trăm thước, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào lão giả hùng vĩ kia.

Mà lão giả này chính là Kim Xà tôn giả đã lưu lại trong tầng thứ nhất Thiên Trụ giới suốt ba mươi năm.

Quanh thân hắn nổi lên thiên địa năng lượng bàng bạc, đột nhiên gió giục mây vần, thiên địa năng lượng trấn áp xuống.

- Phanh!

Âm thanh nổ tung trầm thấp truyền ra, như phá tan một tầng bình chướng, chân khí Kim Xà tôn giả đã thăng lên tới nông nỗi cực hạn.

- Kim Xà xem như bất phàm, trực tiếp đột phá thành đế, Phi Linh môn lại có thêm một cường giả Đế cấp a!

Thánh Thủ có chút cảm thán, lúc trước hắn đột phá gặp thất bại, mà Kim Xà lại có thể trực tiếp đột phá thành đế.

- Kim Xà đã chiếm được truyền thừa của thượng cổ Đế giả cùng thượng cổ thần khí, mới có thể trực tiếp đột phá thành đế, nếu không sao dễ đề thăng như vậy.

Hàn Băng đại đế trầm giọng nói.

Động tĩnh dần bình ổn lại, thân ảnh Kim Xà cũng lập tức hiện ra rõ ràng trước mắt mọi người, mà đầu kim xà đã biến lại thành nhỏ xíu như ngón tay xoay quanh trên cổ hắn, nhìn qua như kim vòng.

Chương 3214: Thời gian đã đến

- Bái kiến chưởng môn!

Kim Xà mở mắt, tinh quang chợt lóe, lập tức cung kính hành lễ với Lục Lâm Thiên, trong lòng hắn rất rõ ràng nếu không có chưởng môn, hắn làm sao có thể đột phá tới Đế giả, chưởng môn phạt hắn diện bích chỉ là khen thưởng hắn, bởi vì hắn thành công đánh chết Duẫn Ngạc.

- Không cần đa lễ, không nghĩ tới ngươi lại đột phá lúc này, cũng không biết là chuyện tốt hay chuyện xấu!

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cười, phỏng chừng đã sắp phải đi vào Thiên Trủng, Kim Xà đột phá trong thời điểm này đương nhiên cũng phải đi vào.

Nghe vậy Kim Xà nghi hoặc hỏi:

- Chưởng môn, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì sao?

- Nói thì dài dòng, đi ra hãy nói!

Lục Lâm Thiên dứt lời, tâm thần vừa động mọi người đã rời khỏi Thiên Trụ giới xuất hiện trong mật thất.

- Ba ngày sau, toàn bộ Đế giả tiến vào Thiên Trủng, người chống lại, giết không tha!

Mọi người vừa rời khỏi Thiên Trụ giới liền nghe một âm thanh già nua truyền vào trong tai, âm thanh quanh quẩn như tiếng chuông vang vọng.

…

Đã là cuối mùa thu, lá vàng phiêu linh, rơi khắp mặt đất.

Một thiếu nữ tay chống cằm ngồi trên tảng đá, nhìn ra phương xa.

- Du Thược, ba ngày sau toàn bộ Đế giả sẽ đi vào Thiên Trủng!

Lăng Thanh Tuyền chậm rãi đi tới bên cạnh thiếu nữ.

- Mẹ, ngoại công không sao đi?

Du Thược quay đầu nhìn mẫu thân.

- Không biết, Đế giả triệu hoán, cửu tử nhất sinh!

Lăng Thanh Tuyền than nhẹ, trong đầu hiện lên một đạo thanh ảnh.

- Mẹ, có phải mẹ nhớ ông ấy hay không?

Du Thược thoáng do dự hỏi.

- Du Thược, dù sao hắn cũng là cha con, lần này hắn cũng phải đi vào Thiên Trủng, có lẽ vĩnh viễn cũng không thể đi ra, nếu con muốn gặp hắn vẫn còn kịp!

Lăng Thanh Tuyền nhìn Du Thược nói.

- Con không muốn gặp hắn!

Du Thược nói, nhưng lại cho người ta cảm giác nói một đằng làm một nẻo.

Lăng Thanh Tuyền than nhỏ:

- Du Thược, chuyện này đều do mẹ, lúc trước hắn không biết sự tồn tại của con, chẳng qua vì mẹ giận cha con, bây giờ còn có thời gian, nếu hiện tại không đi, có lẽ sau này khó mà gặp được.

- Mẹ, vậy còn mẹ, mẹ có đi gặp hắn hay không?

Du Thược ngẩng đầu hỏi.

Ánh mắt Lăng Thanh Tuyền nhìn ra xa xa, không nói gì.

Trong ba ngày thời gian, Lục Lâm Thiên bồi người nhà cùng mấy tiểu tử, hàng đêm ân ái, vu sơn mây mưa.

Mấy tiểu tử kia chỉ biết mỗi ngày đều bồi cạnh phụ thân, cũng không nhận thức được là bản thể hay phân thân.

Ba ngày lặng yên trôi qua.

Hô!

Bên trong một hang động, một người đeo kim sắc mặt nạ thở ra một hơi, cỗ chân khí âm hàn quỷ dị hóa thành khí lưu lao vào trong cơ thể hắn biến mất.

- Giới chủ, chúng ta nên xuất phát, lần này chúng ta có cơ hội hay không?

Ba thân ảnh xuất hiện, chính là Sinh Tử Diêm La cùng Huyết Kiếm đại đế.

Nhìn theo chân khí, ba người cũng đã khôi phục tới thời kỳ đỉnh phong nhất.

- Trong Thiên Trủng, theo ta phỏng chừng còn có vài người mang theo Vô Tự Thiên Thư, nhất định cũng sẽ đi vào, chỉ cần tập hợp đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư, tới lúc đó sẽ có cơ hội thật lớn, nếu không chúng ta hẳn phải chết không nghi ngờ!

Ánh mắt giới chủ chợt lóe, sắc bén nói.

- Chỉ tiếc không đánh chết được Lục Lâm Thiên, chúng ta khổ tâm xây dựng Linh Vũ giới cũng bị phá hủy.

Lão giả mập mạp trầm giọng nói, trong lòng vô cùng oán hận lại sợ hãi, thực lực Lục Lâm Thiên thật quá kinh khủng.

- Linh Vũ giới có đáng là gì, hủy thì hủy thôi!

Trong mắt giới chủ hiện tia dao động, nói:

- Chỉ cần lần này có thể thành công, tới lúc đó dù là hoàng tộc hay Đế Đạo minh lại tính là gì, mặc cho hoàng tộc tự cho mình siêu phàm, nhưng ở trước mặt Đế giả triệu hoán cũng phải ngoan ngoãn đi vào, vẫn phải nhận người áp chế!

- Sau khi thành công, ta đem Phi Linh môn cùng Đế Đạo minh nhổ tận gốc, chó gà không tha!

Huyết Kiếm trầm giọng nói, tràn ngập sát ý.

- Chỉ cần tìm được chín bản Vô Tự Thiên Thư thì hết thảy dễ làm!

Giới chủ nói.

- Giới chủ, thương thế của ngươi thế nào?

Lão giả cao gầy hỏi.

- Vốn không có trở ngại, chút vết thương nhẹ, hai lão gia hỏa hai gia tộc kia thật sự không kém, nhưng sau này bọn hắn không còn cơ hội. Kể từ bây giờ cũng không còn là đối thủ của ta!

Giới chủ nói.

- Giới chủ, chẳng lẽ ngươi đều đã khôi phục?

Lão giả mập mạp vui mừng hỏi, giới chủ gật đầu, nói:

- Thời gian đã tới, chúng ta nên xuất phát, nhớ rõ sau khi vào Thiên Trủng hãy để mọi người tự đấu sống chết với nhau đi, vì Vô Tự Thiên Thư bọn hắn nhất định sẽ đấu tranh nội bộ, chờ sau khi chín bản đều xuất hiện, chúng ta lại ra tay, giảm không ít khí lực.

- Dạ!

Ba người cung kính ôm quyền đáp.

Bên trong Phi Linh sơn mạch, mây mù lượn lờ, lá vàng phiêu linh, phong cảnh làm người vui vẻ thoải mái.

Trước Ngũ Hành điện xuất hiện không ít thân ảnh, nhóm người Sát Phá Quân đều tụ tập lại cùng một chỗ.

Mà nhóm người Lục Lâm Thiên cũng có mặt, ngay cả Dạ Vị Ương, Đoan Mộc Y Y cũng đã tới.

- Kinh Vân, Nhiếp Phong, Hồng Chí, nghe cho kỹ, ta đi vắng, tương lai của Lục gia, Thánh Linh giáo, Phi Linh môn đều nằm trong tay các ngươi!

Lục Lâm Thiên từ biệt phụ mẫu, căn dặn ba người Lục Kinh Vân.

Ba người gật đầu, ánh mắt lưu luyến.

- Kinh Vân, đi tìm Du Thược trở về!

Lục Lâm Thiên lại nói.

- Cha, yên tâm đi, con nhất định sẽ tìm muội muội trở về!

Lục Kinh Vân đáp.

- Con là lão đại, cần biết gánh vác trách nhiệm, hiểu chưa?

Lục Lâm Thiên vỗ nhẹ vai Lục Kinh Vân, ánh mắt dừng lại trên người toàn bộ cường giả Phi Linh môn, nói:

- Chư vị, nếu như ta không thể trở về, sau này giao Phi Linh môn cho mọi người!

Vừa dứt lời, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã bay lên giữa không trung.

Sưu sưu!

Từng tiếng xé gió truyền ra, Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng đại đế, Bạch Long đại đế, Kim Lang đại đế, Thánh Linh lão tổ, Kim Xà đại đế đều bay lên, rơi xuống bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Trong lòng Kim Xà vô cùng buồn bực, vừa đột phá Đế giả vốn là một chuyện vui lớn, ai biết vừa đi ra lại bị Đế giả triệu hoán, nghe mọi người nói phải đi vào trong Thiên Trủng.

Nhưng Kim Xà cũng không biện pháp, thiên địa triệu hoán, không ai dám chống lại, chỉ phải xông pha một lần, nói thế nào đã đột phá Đế giả cũng là một chuyện vui sướng, cho dù thật sự chỉ vào không ra, ít nhất chứng minh hắn đã bước lên cấp độ đỉnh phong đại lục, chết cũng không tiếc.

Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song lưu luyến nhìn nhóm tiểu tử, lúc bước lên không trung, trong mắt trôi nổi ướt át.

- Chúng ta đi thôi, cũng không phải là không có cơ hội!

Lục Lâm Thiên nhìn Lục Kinh Vân, Lục Âm, Lục Thành, Lục Doanh, vươn tay vẽ một vòng giữa không trung, trực tiếp xé mở khe không gian, mọi người bước vào lập tức biến mất ngay tại chỗ.

- Cung tiễn chưởng môn!

- Cung tiễn chủ nhân!

Từng thân ảnh đều khom người hành lễ, ánh mắt nhìn chằm chằm thật lâu trên không trung.

- Lão đại, ngươi nhất định có thể trở về.

Lục Tiểu Bạch nhìn chằm chằm lên không trung lẩm bẩm nói.

Sáng sớm, dãy núi mịt mờ, sương mù quanh quẩn, nhìn qua cực kỳ to lớn đồ sộ.

Chương 3215: Đế giả tề tụ

Bên trong dãy núi có một ngọn núi cao ngất, như xuyên tận trời, đồ sộ rộng lớn nguy nga, từ xa nhìn lại thật giống đầu thanh long dựng đứng, sơn thể xoay quanh uốn lượn, như cự long xoay tròn, lộ ra khí phách sắc bén.

Giờ phút này là mùa lá vàng phiêu linh, nhưng nơi này bốn phía xanh um, mượt mà mát mắt.

Dương Quá lăng không mà đứng, nhìn chăm chú vào ngọn núi cao ngất trước mắt, thì thầm:

- Tỷ tỷ, chờ khi ta đi ra, hi vọng tỷ cũng đã thành đế, ta nhất định sẽ đi ra, chờ ta!

Bên ngoài Vụ Hải sơn mạch, núi non liên miên, như đầu cự long uốn lượn xoay quanh, cuối dãy núi là một mảnh sương trắng như liên tiếp cùng thiên địa, như màn trời che phủ hết thảy, như cắt ngang toàn bộ thế giới.

Trước màn sương trắng có vài ngọn núi sừng sững, núi non trùng điệp, nhưng vẫn không lớn bằng mấy ngọn núi này.

Vài ngọn núi này đột ngột mọc lên từ mặt đất, mây mù lượn lờ, mà ngọn núi ở trung gian lại có sương trắng bao quanh, nhìn qua như biển khơi phập phồng, hùng vĩ đồ sộ.

Lúc này mơ hồ xuất hiện không ít thân ảnh, từng luồng chân khí hùng hồn tản ra, thậm chí mang theo cảm giác như gió giục mây vần.

Xuy!

Không gian xung quanh chợt chớp động, năm thân ảnh mang theo uy áp bàng bạc xuất hiện, đi đầu là một thân ảnh xinh đẹp, làn da nõn nà, còn phát ra hương thơm ngan ngát.

Khuôn mặt nữ tử băng sương, nhưng không thể che lấp dung nhan tuyệt sắc, chiếc áo làm lam thêu đồ ăn hồ điệp ám văn, chính là thần nữ Thái Công Tĩnh Nhiễm.

Khí tức trên người nàng đã đạt tới Đế giả nhất trọng, bốn người đi phía sau có ba nam một nữ, đều đạt tới Đế giả.

- Chư vị, đã lâu không gặp!

Một lão giả khoảng sáu mươi ngẩng đầu nhìn người của Thái Công gia tộc lộ ý cười, lại có không ít người cũng lên tiếng chào hỏi.

- Không nghĩ tới Công Tôn gia, Thác Bạt gia, Hiên Viên gia đều đã tới, đã lâu không gặp!

Một lão nhân của Thái Công gia ôm quyền đáp lễ.

- Chư vị sớm a!

Không gian xung quanh lại nổi lên sóng gợn, một thân ảnh xuất hiện mang theo chân khí hùng hồn, chính là Bắc Cung Kình Thương, Độc Cô Ngạo Vũ, Độc Cô Ngạo Nam, Thiên Mộc thần thụ, Bắc Cung Tinh Mộc, Độc Cô Hồn Long đã tới.

- Bắc Cung gia cùng Độc Cô gia gần đây thật uy phong, nghe nói đã tiêu diệt Linh Vũ giới, không biết có lấy được Vô Tự Thiên Thư hay không?

Bên cạnh thần tử Thác Bạt Thanh Vũ có một đại hán khoảng năm mươi tuổi ngẩng đầu hỏi.

- Thác Bạt Triêu Dương, muốn lấy Vô Tự Thiên Thư cũng không dễ dàng, nếu Thác Bạt gia muốn thì tự mình đi tìm là được rồi, ta diệt Linh Vũ giới chỉ là vì báo thù!

Bắc Cung Kình Thương vừa nói xong, thân ảnh đã rơi xuống, liếc mắt nhìn đại hán với vẻ không hài lòng.

- Nguyên lai là báo thù sao, lại không làm được gì giới chủ Linh Vũ giới, xem ra thực lực hoàng tộc chúng ta có phải có chút quá thấp hay không, hay là thực lực Bắc Cung gia tộc gần đây lại không bằng người!

Đại hán hiện tia cười lãnh đạm nói.

- Thác Bạt Triêu Dương, thực lực ngươi mạnh mẽ đại khái có thể đi thử xem, đừng ở đó mỉa mai, mấy năm nay Thác Bạt gia cũng dọa người không ít đâu.

Ánh mắt Độc Cô Ngạo Vũ trầm xuống, Thác Bạt Triêu Dương giễu cợt Bắc Cung gia lại kéo cả Độc Cô gia vào bên trong, bởi vì họ cũng liên thủ đối phó Linh Vũ giới.

Vừa nói ánh mắt Độc Cô Ngạo Vũ đảo qua trên người Thác Bạt Thanh Vũ, ý tứ muốn nói người này cũng bị người khác chà đạp không ít, Thác Bạt gia tộc không gì hơn cái này!

- Thác Bạt gia tộc dọa người cũng nhiều a, quả thật là như cơm thường!

Bắc Cung Kình Thương cười lớn, hắn hiểu rõ vướng mắc giữa Thác Bạt Thanh Vũ cùng con rể mình.

- Độc Cô Ngạo Vũ, ngươi nói cho rõ ràng, các ngươi có ý tứ gì!

Thác Bạt Triêu Dương không ngu ngốc, nhìn ánh mắt hai người nhất thời giận dữ, con mình nhiều lần bị người chà đạp, lúc này còn bị người nhắc tới, điều này chẳng khác gì tát muối lên vết thương của hắn.

- Thời kỳ phi thường, nên biết đúng mực đi!

Bên cạnh Công tôn Tông Nguyên là một lão giả khoảng trăm tuổi, tóc bạc phơ, chân khí hoàn toàn không có thản nhiên nhìn chăm chú vào một ngọn núi trước mắt, đột nhiên lên tiếng, lời nói như có như không làm mọi người đều nghe được rõ ràng.

Người này vừa lên tiếng, những người khác cũng không nói gì nữa, tựa hồ có chút tôn kính lão giả, cũng nhìn lên núi.

Trên núi, từng luồng chân khí cường hãn mơ hồ tràn ngập, khoảng mười lăm mười sáu người, nhưng so sánh với sáu đại nhân hoàng tộc vẫn còn kém hơn một chút.

Trên một ngọn núi không xa cũng có mười mấy thân ảnh, nhân số không nhiều như nhân hoàng tộc, nhưng chân khí không kém hơn chút nào.

Đứng đầu là thân ảnh một thiếu niên, thân mặc kim bào, ánh mắt tà mị lộ ra khí thế hoàng giả tôn quý, chính là tiểu Long.

Mà người đứng bên cạnh hắn là Dương Quá.

- Người nhân hoàng tộc thật không ít.

Âm thanh một nữ tử mặc cẩm bào đỏ tươi tựa như âm thanh thiên nhiên vang lên, khoảng ba mươi tuổi, chính là tộc trưởng Chu Tước hoàng tộc Chu Loan.

- Nhân tộc gây giống mạnh hơn chúng ta, cường giả sẽ ngày càng nhiều.

Một hồng bào lão giả nói, hồng bào thêu hoa văn hỏa diễm, nhìn vào tạo cảm giác thật kí©ɧ ŧɧí©ɧ, như có hỏa diễm đang nhảy nhót.

- Nhân tộc gây giống nhanh, nhưng thể chất không cách nào vượt qua thú tộc, đặc biệt tứ đại hoàng tộc, nhân loại không khả năng so sánh, cùng cấp độ nhân loại không phải đối thủ.

Một lão giả tám mươi đứng sau lưng tiểu Long nói, hoa văn trên trường bào phiêu động như sóng biển, chính là Thanh Long hoàng tộc.

- Long Siêu lão tổ, thể chất của lão đại không kém hơn tứ đại thú hoàng tộc, cho dù là ta, lão đại cũng có thể trực tiếp đối kháng.

Tiểu Long quay đầu mỉm cười nói.

- Việc này…

Long Siêu sửng sốt, lộ ra cười khổ nói:

- Lục Lâm Thiên là một kẻ biến thái, chỉ là ngoại lệ, ngoại lệ trong ngoại lệ mà thôi, trong nhân loại kẻ biến thái như hắn cũng chưa từng có, dù là lão tổ sáu đại nhân hoàng tộc lúc trước lúc ở tuổi tác như hắn còn chưa cường hãn tới như vậy.

- Lão đại đã tới!

Tiểu Long đột nhiên ngẩng đầu lộ vẻ vui mừng nói.

- Xuy!

Không gian xung quanh chớp động, từng thân ảnh xuất hiện, chân khí mơ hồ lan tràn.

Ánh mắt toàn bộ cường giả đều nhìn tới.

Người đi đầu mặc thanh y, khóe môi hiện ý cười thản nhiên, chính là Lục Lâm Thiên.

- Lão đại, Bạch Linh tỷ, Vô Song tỷ, Cảnh Văn tỷ!

- Nhị đệ!

Tiểu Long cùng Dương Quá nháy mắt nhảy tới bên người Lục Lâm Thiên, cũng đã có một thời gian không gặp mặt lão đại.

Lục Lâm Thiên vỗ vai tiểu Long, nhìn Dương Quá khẽ cười, hai ngày trước Dương Quá đi Thanh Long hoàng tộc, không cần hỏi cũng biết, bởi vì lo lắng tiến vào Thiên Trủng sẽ không trở ra, đại ca không bỏ được Long Yên công chúa.

Lục Lâm Thiên nhìn qua tộc trưởng Long Ngộ cùng Tử Hiên lão tổ gật nhẹ đầu, lập tức lướt qua toàn trường, trong mắt có chút rung động.

Trong tứ đại thú hoàng tộc, Chu Thần Hi đột phá Đế cấp, một nữ tử tuyệt mỹ đi bên cạnh cũng tới Đế giả sơ giai, khuôn mặt có vài phần tương tự Chu Thần Hi, hắn là Chu Loan, ngoài ra còn có một hỏa bào lão giả cùng một mỹ phụ y phục rực rỡ, đặc biệt hỏa bào lão giả chân khí bất phàm, ngoại trừ tộc trưởng Long Ngộ cùng tiểu Long, còn có ba lão giả khác, một thanh y lão giả khiến hắn phải chú ý nhiều hơn một chút.

Chương 3216: Bọn chuột nhắt phương nào?

- Lão đại, trong Thanh Long hoàng tộc ngoại trừ ta cùng ngoại công, còn có Long Siêu lão tổ, Long Minh lão tổ, Long Phàm lão tổ, thực lực Long Phàm lão tổ cực mạnh, mấy tháng trước đột phá Đế giả cao giai, mà Long Siêu lão tổ Đế giả trung giai trung kỳ, Long Minh lão tổ Đế giả sơ giai đỉnh.

Tiểu Long nhìn thấy Lục Lâm Thiên đánh giá mọi người, liền truyền âm cho hắn.

- Trong Chu Tước hoàng tộc, đứng cạnh Chu Thần Hi là tỷ tỷ của nàng tên Chu Loan, còn có Chu Hoàng lão tổ cùng Chu Phượng lão tổ, trong Bạch Hổ hoàng tộc là ca ca Hổ Y tên Hổ Tu, do trong tộc toàn lực giúp đỡ hắn mới đột phá Đế giả, bằng không với thiên phú của hắn là không thể nào, bên cạnh là cha hắn Hổ Mãnh, còn có Hổ Uy lão tổ, Hổ Khiếu lão tổ.

Trong ngữ khí của hắn có chút khinh thường Bạch Hổ hoàng tộc.

Sau đó ánh mắt Lục Lâm Thiên rơi lên đội hình Huyền Vũ hoàng tộc, xem ra Thanh Long hoàng tộc nhiều nhất, mà nhân số Huyền Vũ hoàng tộc ít nhất, chỉ có ba người.

- Trong Huyền Vũ hoàng tộc, thứ nhất là gia gia của ta Huyền Cảnh, bên cạnh là Huyền Ô cùng Huyền Xá, nghe nói lúc trước bởi vì Huyền Ô nên Huyền Vũ hoàng tộc mạnh mẽ chia rẽ cha mẹ ta, nhốt lại cha ta!

Tiểu Long lại nói:

- Mặt khác bên cạnh gia gia ta còn có Cửu Vĩ Thiên Hồ bộ tộc Tử Hiên lão tổ cùng Bạch Côi lão tổ, ngoài ra còn có một ít người của thú tộc có huyết mạch cực cao, nhưng thực lực không bằng tứ đại thú hoàng tộc cùng Cửu Vĩ Thiên Hồ bộ tộc.

Nghe giọng nói của tiểu Long, có lẽ oán hận đối với Huyền Vũ hoàng tộc tiêu tan hơn không ít, nhưng vẫn không bằng Thanh Long hoàng tộc, từ trong nội tâm của hắn vẫn cho rằng mình là một phần tử của Thanh Long hoàng tộc.

Không biết từ lúc nào Bạch Linh đã đi tới bên cạnh Tử Hiên lão tổ cùng mỹ phụ, đó chính là Bạch Côi lão tổ, thực lực mạnh hơn Tử Hiên lão tổ không ít.

Mặt khác còn có Đế giả của vài thú tộc, Lục Lâm Thiên nhất thời cũng không thể biết bản thể của họ, nhưng chỉ sợ huyết mạch không thấp, bởi vì nếu thấp thì không cách nào đột phá thành đế.

Ngoại trừ sáu đại nhân hoàng tộc, ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua một ngọn núi, Dương Đỉnh Thiên cùng Vân Thủy đế tiên, Linh Hạo đại đế của các đại sơn môn cũng đã tới, những người này Lục Lâm Thiên cũng đã sớm biết.

Trên ngọn núi cuối cùng là sáu đại nhân hoàng tộc, nhìn thấy hai nhạc phụ còn có nghĩa phụ Nam thúc đều tới, Lục Lâm Thiên liền dẫn đầu rơi xuống ngọn núi kia.

- Bái kiến nghĩa phụ, hai vị nhạc phụ!

Lục Lâm Thiên cúi đầu hành lễ, trong lòng có chút kinh ngạc, bởi vì Nam thúc lại đột phá tới Linh Đế nhị trọng chỉ trong thời gian ngắn như vậy.

Theo hắn suy đoán hẳn do Nam thúc cắn nuốt Nghiêm Đỉnh đồng thời lấy được chỗ tốt của Độc Cô gia nên mới đột phá, ánh mắt hắn nhìn qua những hoàng tộc khác, mỗi tộc đều có bốn năm người, đều tới cấp độ Đế giả, ngoài người của Độc Cô gia cùng Bắc Cung gia, những người khác Lục Lâm Thiên không biết.

Khi hắn vừa rơi xuống, ánh mắt mọi người đều nhìn hắn đánh giá.

Cũng không để ý ánh mắt của họ, Lục Lâm Thiên nhìn Thái Công Tĩnh Nhiễm, Hiên Viên Triệt, Công Tôn Tông Nguyên gật đầu, đại hôn lần trước ba người đều tới, chỉ vắng mặt Thác Bạt gia tộc.

Ba người Thái Công Tĩnh Nhiễm đều gật đầu, kinh ngạc nhìn Độc Cô Cảnh Văn cùng Bắc Cung Vô Song, nhận ra hai nàng đã đạt tới Đế giả nhị trọng, đã vượt qua những thần tử thần nữ khác.

Sưu sưu!

Nhóm người Thánh Thủ Linh Đế cũng rơi xuống phía sau Lục Lâm Thiên.

- Hừ, chỗ của hoàng tộc, những kẻ bên ngoài rời đi tốt hơn!

Một âm thanh lạnh lùng vang lên, rõ ràng muốn nói nhóm người Dương Quá.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, ngẩng đầu nhìn qua, mà tính tình Lục Tâm Đồng xưa nay không tốt lắm, liền quát:

- Bọn chuột nhắt nào thả rắm thí, có bản lĩnh đứng ra!

- Tiện nha đầu, ngươi nói cái gì?

Một lão giả của Thác Bạt gia tộc bước ra, hoàng mang chợt lóe, cả ngọn núi run lên, mang theo chân khí bá đạo hùng hồn nhìn Lục Tâm Đồng giận dữ.

- Bọn chuột nhắt còn dám ra đây, như thế nào, ta đứng ở chỗ này, giẫm phải cái đuôi của ngươi hay sao, mắc mớ gì tới ngươi, khiến cho ngươi nói này nói nọ!

Lục Tâm Đồng thản nhiên liếc mắt, cũng không để trong lòng, dưới sự hun đúc của ca ca, từ trước tới nay nàng chỉ biết đúng mức với người nào biết lễ phép, nếu có người tự cho mình siêu phàm, vậy nàng sẽ không để trong lòng.

Xuy!

Trong các đại hoàng tộc có người khẽ cười, cũng có người kinh ngạc, đối với không ít cường giả hoàng tộc mà nói, ai cũng có ngạo khí, nhìn thấy có người không đem họ đặt trong mắt đương nhiên sẽ có bất mãn.

Lão giả nổi giận, trong mắt lóe sáng ý, hắn đường đường là tộc trưởng Thác Bạt gia tộc, từ khi nào bị người bên ngoài còn là một tiểu nha đầu mắng vào mặt, điều này làm cho hắn tuyệt đối không thể chịu đựng.

- Ha ha!

Thác Bạt Triêu Dương không giận ngược lại còn cười, nhưng trong tiếng cười mang theo lãnh ý cùng sát khí, hắn đã thật sự giận quá thành cười.

- Tiện nha đầu không biết trời cao đất dày, ngươi sẽ thật thảm!

Ánh mắt Thác Bạt Triêu Dương âm trầm cực hạn nhìn chằm chằm Lục Tâm Đồng.

- Bọn chuột nhắt, ngươi có bản lĩnh hãy thử xem!

Ánh mắt Lục Tâm Đồng trầm xuống, nhìn chằm chằm Thác Bạt Triêu Dương, cũng không để trong lòng, dù là cả Thác Bạt hoàng tộc đối với nàng mà nói giờ phút này cũng không có gì đáng sợ.

- Tốt, tốt, tốt!

Chân khí dao động, Thác Bạt Triêu Dương nói:

- Ta sẽ làm cho ngươi hối hận, cho ngươi biết có chút người ngươi không trêu chọc nổi!

- Bọn chuột nhắt, chỉ bằng tu vi Vũ Đế nhất trọng của ngươi, ngươi muốn làm bổn cô nương cười rụng răng hàm hay sao, ha ha!

Lục Tâm Đồng mang theo ý cười, lạnh lùng nói.

Tâm thần vừa động, nàng cũng không tiếp tục che giấu chân khí, chân khí Linh Đế nhị trọng lan tràn, ánh mắt khinh thường nhìn lão giả.

Cảm nhận được khí tức của nàng, sắc mặt Thác Bạt Triêu Dương khẽ run rẩy, bị đả kích không nhỏ.

Nhưng đối với Thác Bạt Triêu Dương mà nói, hắn là tộc trưởng, còn có thổ hoàng khí, muốn vượt cấp đối phó Đế giả nhị trọng bên ngoài cũng không khó khăn, cho nên hắn chỉ kinh ngạc với cấp độ tu vi của Lục Tâm Đồng, cũng không đặt vào trong mắt.

Không ít người đều kinh ngạc với tu vi của Lục Tâm Đồng, đối với những lão giả đã tu luyện ngàn năm vạn năm thật sự là đả kích không nhỏ.

- Linh Đế nhị trọng thì thế nào, ở trước mặt Thác Bạt hoàng tộc, ngươi còn chưa có tư cách hung hăng càn quấy!

Thác Bạt Triêu Dương không thể không đứng ra, nếu không sẽ làm mất mặt bản thân lẫn cả Thác Bạt hoàng tộc.

Vừa rồi hắn cố ý tìm Phi Linh môn gây phiền phức, kỳ thật là vì có ý định vãn hồi mặt mũi cho Thác Bạt hoàng tộc, lần trước bọn hắn mất hết mặt mũi tại Hư Không bí cảnh cùng chỗ ở của Độc Cô hoàng tộc, làm cho bọn hắn biến thành trò cười của những đại hoàng tộc khác.

- Tam muội, giao cho ta đi, vừa lúc để ta thử xem một ít đồ vật mới lĩnh ngộ gần đây.

Khi Lục Tâm Đồng vừa định bước ra, một thân ảnh áo tro nháy mắt đi tới, chính là Dương Quá.

Chương 3217: Dương Quá kinh người

- Đại ca, vậy giao cho huynh, hãy giáo huấn bọn chuột nhắt kia!

Lục Tâm Đồng thoáng do dự cuối cùng lui ra.

- Yên tâm đi, bọn chuột nhắt kia dám trâng tráo với muội, ta sẽ thay muội giáo huấn hắn!

Dương Quá thản nhiên nói, thậm chí cũng không liếc nhìn Thác Bạt Triêu Dương lần nào.

Nghe hai huynh muội nói chuyện như ở chốn không người, điều này làm cho không ít người thầm trào phúng cả hai không khỏi quá cuồng vọng.

Chỉ có Lục Lâm Thiên vẫn không nói chuyện, tiểu Long thấy Lục Tâm Đồng tranh chấp với Thác Bạt Triêu Dương, sắc mặt khó xem, nhưng thấy lão đại không lên tiếng nên chỉ lặng yên, hắn hiểu rõ tính tình lão đại, sao dễ dàng buông tha cho người Thác Bạt hoàng tộc.

- Tiểu tử không biết trời cao đất rộng, ngươi muốn xuất đầu, ta đối phó ngươi trước tiên!

Thác Bạt Triêu Dương quát lạnh, hắn chưa từng gặp Dương Quá nhưng mơ hồ đoán ra thân phận, giờ phút này thấy Dương Quá ra mặt, trong lòng ngược lại có chút cao hứng.

Bởi vì hắn e ngại một thân độc công cùng Thanh Lôi Huyền Đằng của Lục Tâm Đồng, vì vậy cũng không muốn đối chiến với nàng.

- Tiểu tử, lên đây đi!

Thân ảnh Thác Bạt Triêu Dương dựng lên, Đế giả đối chiến giơ tay nhấc chân là dời non lấp biển, hắn cũng không muốn đem ngọn núi nơi này san thành bình địa.

- Người Thác Bạt hoàng tộc, lúc ở trong Độc Cô gia tộc ta từng đối phó một tên, không gì hơn cái này!

Thân ảnh Dương Quá thẳng tắp bay lên, nói:

- Cho ngươi ra tay trước!

- Tiểu tử hung hăng càn quấy!

Thác Bạt Triêu Dương tức giận, chân giẫm hư không, không gian xung quanh thổi quét, thổ hoàng khí nương theo sau năng lượng hùng hồn tràn ngập về hướng Dương Quá.

- Thổ hoàng khí sao!

Ánh mắt Dương Quá híp lại, tâm thần vừa động, quanh thân nổi lên cỗ năng lượng vô hình khoảnh khắc quét ra, va chạm cùng năng lượng của Thác Bạt Triêu Dương.

Oanh!

Hai cỗ năng lượng đυ.ng chạm, không gian xung quanh kích tán như dời non lấp bể, chỉ nháy mắt thân hình hai người đồng thời thối lui ba bước, mỗi lui một bước hư không nứt vụn thành từng khúc.

Dương Quá tựa hồ bị thổ hoàng khí ảnh hưởng, cho nên bị đẩy lui nhiều hơn một ít.

- Tiểu tử, đã nói ngươi không có tư cách hung hăng càn quấy trước mặt Thác Bạt hoàng tộc chúng ta!

Thác Bạt Triêu Dương cười lạnh, nhìn Dương Quá sử dụng thổ hệ, đã chú định sẽ bị áp chế, muốn thi triển phó thuộc tính thì thực lực nhất định sẽ yếu hơn không ít.

- Nếm ta một chưởng!

Thác Bạt Triêu Dương đương nhiên không bỏ qua cơ hội, thân ảnh xuyên qua không gian hiện ra trước người Dương Quá, chưởng ấn ngưng tụ phá hủy hư không, không gian nứt vụn hung hăng đánh tới, nháy mắt đã tới trước mặt Dương Quá.

Oanh!

Chưởng ấn rơi lên l*ưg ngực Dương Quá, một ít người trong lòng quan tâm hắn đều run lên.

Trước ngực Dương Quá chợt lóe lưu quang, trực tiếp bao phủ trên người hắn, trên thân thể Dương Quá lập tức hiện lên một tầng khải giáp phong cách cổ xưa.

Trên khải giáp không ngừng lóe lên điện mang, mang theo chân khí cuồn cuộn khuếch tán, tựa như đầu mãnh thú thật lớn thức tỉnh, thế cho nên không gian xung quanh gió giục mây vần, chân khí dâng lên ngút trời.

Khí thế như vậy chấn động lòng người, còn mang theo cỗ khí tức khiến linh hồn rung động, lập tức khiến cho ánh mắt không ít Đế giả đều trở nên sáng ngời.

Chưởng ấn đánh lên khải giáp, cự lực ngập trời trút xuống, thậm chí thân hình Dương Quá không chút di động.

- Ngươi có tư cách hô to gọi nhỏ với tam muội của ta sao!

Lời vừa dứt, một đạo thủ ấn huyền ảo bay ra, nháy mắt bao trùm đồng hóa không gian xung quanh xung quanh.

Thời không chợt rối loạn, làm cho toàn bộ Đế giả đều hoa cả mắt.

Ngay lúc này Thác Bạt Triêu Dương chợt cảm giác thổ hoàng khí trở nên hỗn loạn.

- Di, thiên phú thời gian của Bạch Hổ hoàng tộc chúng ta!

- Thiên phú không gian của Chu Tước hoàng tộc chúng ta!

Cùng một thời gian, Hổ Khiếu lão tổ, Hổ Uy lão tổ, Chu Hoàng lão tổ, Chu Phượng lão tổ nghi hoặc lẫn kinh ngạc, trong không gian quỷ dị kia rõ ràng có xen lẫn thiên phú lực bộ tộc của họ bên trong.

- Thật mạnh, thật giống như Thời Không Lao Ngục, vận dụng thời gian cùng không gian lực càng thêm xảo diệu cùng huyền ảo!

- Thử xem Thời Không Hỗn Loạn của ta đi!

Dương Quá quát lớn.

Phanh phanh!

Chỉ nháy mắt ngắn ngủi, hai tay Dương Quá mang theo tàn ảnh liên tiếp oanh kích lên l*иg ngực Thác Bạt Triêu Dương, tiếng nổ tung trầm đυ.c không ngừng vang lên.

Đây chính là thiên cấp vũ kỹ mà Dương Quá lĩnh ngộ được lúc ở bên trong Chu Tước hoàng tộc.

Giờ phút này Dương Quá thi triển Thời Không Hỗn Loạn uy lực tuyệt đối cường hãn khủng bố, thậm chí có thể nói ở trong lực lĩnh ngộ thời gian Dương Quá không bằng Lục Lâm Thiên, nhưng ở lực lĩnh ngộ không gian hắn lại vượt hơn một ít, trong lực dung hợp cả hai hắn cũng mạnh hơn Lục Lâm Thiên.

Vào lúc này bên trong không gian quỷ dị, tầm mắt Thác Bạt Triêu Dương hỗn loạn không chịu nổi, đã không còn cách nào tránh né, chẳng khác gì biến thành bia sống lẫn bao cát, chỉ nháy mắt đã bị Dương Quá oanh kích mười quyền trên l*иg ngực.

- Phốc!

Thác Bạt Triêu Dương không cách nào thúc giục thủ đoạn phòng ngự, mười quyền công kích nhanh như chớp của Dương Quá đánh trúng, nhất thời sắc mặt hắn trắng bệch như tro tàn, miệng phun máu tươi.

- Cẩn thận!

Biến cố kinh người làm cho đông đảo Đế giả mở rộng tầm mắt, không ai dự đoán được Dương Quá cứng rắn đón nhận một kích của Thác Bạt Triêu Dương vẫn bình yên vô sự, còn có thể nháy mắt đánh trọng thương Thác Bạt Triêu Dương, một lão giả khoảng bảy mươi nháy mắt lao ra đánh thẳng về hướng Dương Quá.

Cơ hồ cùng một thời gian tiểu Long như bắt được cơ hội, hoàng mang chợt lóe, mơ hồ có kim sắc hỏa diễm dựng lên, bộc phát ra khí thế hung hãn với một tốc độ cực nhanh ngăn cản trước người lão giả kia.

- Con bà nó, ỷ lớn hϊếp nhỏ coi như xong, còn muốn lấy nhiều khi ít hay sao, ta không đồng ý!

Lời vừa dứt, một đạo quyền ấn xen lẫn kim sắc hỏa diễm cùng yêu hoàng linh hoàng khí xuyên thủng không gian trực tiếp ập về hướng lão giả.

Ánh mắt lão giả cả kinh, làm sao còn dám khinh thường, đồng thời tung ra một quyền mang theo thổ hoàng khí oanh thẳng tới.

Hai cỗ lực lượng ầm ầm va chạm vào nhau.

Giữa không trung vang lên tiếng nổ kinh thiên động địa…

- Phanh!

Không gian vỡ nát, kình khí thổi quét, một tiếng vang trầm thấp làm người xung quanh run lên.

Đặng đặng!

Hai thân ảnh đồng thời bật lui ra sau mấy bước, ít nhất từ một kích này mà xem thực lực hai người tuyệt đối là tám lạng nửa cân, bất phân thắng bại.

- Cút xuống cho ta!

Cùng lúc đó một quyền cuối cùng của Dương Quá đã nện lên l*иg ngực Thác Bạt Triêu Dương.

- Phanh!

Thác Bạt Triêu Dương phun máu tươi, thân hình hung hăng nện xuống ngọn núi bên dưới, trực tiếp lõm vào một rãnh sâu.

- Thác Bạt gia tộc không gì là ghê gớm cả, hôm nay tha cho ngươi một mạng, lần sau còn dám hô to gọi nhỏ trước mặt tam muội của ta, ta sẽ lấy mạng của ngươi!

Dương Quá thu hồi khải giáp, lạnh lùng nói.

- Dương Quá lão đại, bây giờ ngươi mới biết được Thác Bạt gia tộc không có gì hơn cái này sao!

Chương 3218: Mở rộng tầm mắt

Tiểu Long mỉm cười, đi tới bên người Dương Quá, cũng không tiếp tục ra tay, dù sao đối phương có tu vi Vũ Đế tam trọng, muốn đánh trọng thương không khó, nhưng lại không thể giết chết, cho nên không cần tiêu phí quá nhiều sức lực.

Giờ phút này mọi người mới chân chính ý thức được hai người này đáng sợ cực điểm, không phải người bình thường, cho dù là Dương Quá cũng chỉ che giấu hào quang mà thôi, nhưng hắn là cường giả trẻ tuổi cường hãn đủ khiếp sợ đại lục.

- Phốc!

Thác Bạt Triêu Dương phun máu tươi, run rẩy bò lên, trên khuôn mặt trắng bệch nhìn lên Dương Quá mang theo vẻ bi phẫn tức giận lại kinh hãi, ánh mắt vô cùng phức tạp.

- Ha ha, hai tiểu bối ngông cuồng, chẳng lẽ ỷ vào chút thực lực lại không đem Thác Bạt hoàng tộc xem vào trong mắt hay sao?

Một Đế giả của Thác Bạt hoàng tộc bước ra, tuổi trẻ hơn Vũ Đế tam trọng, hàm râu đen nhánh, mái tóc lại nhìn qua như tuyết trắng.

Người này vừa xuất hiện, năng lượng biến hóa, cả không gian áp lực trầm trọng, khiến người như ngạt thở.

- Nói rất đúng, nhưng ta cũng không phải hoàn toàn đem Thác Bạt gia tộc xem vào trong mắt, nếu Thác Bạt gia tộc muốn lấy nhiều khi ít, thậm chí là xa luân chiến, ta phụng bồi!

Lục Lâm Thiên bước ra, không gian tràn ngập cỗ chân khí tiêu sát sắc bén, khiến cỗ áp lực tạm thời bị thổi quét xua tan không ít.

Nhóm người Thánh Thủ Linh Đế đều đi tới sau lưng Lục Lâm Thiên, ý tứ đã rõ ràng, chỉ cần Lục Lâm Thiên nói động thủ họ lập tức công kích đối phương.

- Lão đại, trước khi tiến vào Thiên Trủng, có cần tiêu diệt Thác Bạt gia trước hay không!

Tiểu Long cũng không khách khí, ánh mắt tà khí đảo qua, không chút sợ hãi.

Vừa nghe lời của tiểu Long, sắc mặt người Thác Bạt gia biến đổi, bọn hắn không chút hoài nghi nếu thật sự động thủ có hại tuyệt đối là bọn họ.

- Chư vị, đều là chút hiểu lầm, Thiên Trủng ở trước mặt, đại sự quan trọng hơn, dù có mâu thuẫn cũng chờ tương lai rời khỏi Thiên Trủng rồi tiếp tục tính toán được không?

Một lão giả già nua gầy gò đứng trong Hiên Viên gia tộc thoáng do dự, chậm rãi tiến lên một bước liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức nhìn qua một lão giả tóc vàng đứng bên trong đội ngũ Thác Bạt hoàng tộc nói.

Người Thác Bạt gia tộc vốn hùng vĩ dày trọng, nhưng lão giả này lại vô cùng phong phanh gầy ốm.

- Không sai, đều lui một bước đi, chính sự quan trọng hơn.

Một lão giả trong Độc Cô gia tộc cũng bước lên, ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên mang theo thâm ý nói.

- Hiên Viên Cương Phong, ngươi nói không sai, đại sự quan trọng hơn, có một số việc sau này tiếp tục tính cũng không sao.

Lão giả phong phanh liếc nhìn lão giả tóc bạc nói.

- Hừ!

Lão giả kia trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lại hừ lạnh một tiếng mới lui xuống.

- Người này cường hãn a!

Lục Lâm Thiên đánh giá lão giả phong phanh kia, thực lực của lão giả này cùng lão giả tóc bạc tuyệt đối cao hơn Huyết Kiếm đại đế.

- Bất quá có chút người cũng nên nhớ cho kỹ, người của Lục gia cũng không phải dễ trêu chọc!

Lục Lâm Thiên lui ra sau một bước, cũng không muốn động thủ ngay lúc này, dù sao đang ở thời kỳ phi thường, bảo tồn thực lực tốt hơn.

Nhưng tận sâu trong nội tâm, Lục Lâm Thiên cũng không muốn buông tha người Thác Bạt hoàng tộc, nếu ở trong Thiên Trủng chỉ cần có cơ hội hắn cũng không ngại động thủ với bọn họ, bởi vì cảnh giới của hắn cũng đã đầy đủ, chỉ còn thiếu chân khí cùng linh lực để đột phá.

Mà chuyện chính sự kia Lục Lâm Thiên cũng biết, chỉ sợ chính là việc các đại hoàng tộc cần liên thủ đối phó Thiên Đế.

Ánh mắt lão giả phong phanh đảo qua Lục Lâm Thiên, lại nhìn qua bốn đại thú hoàng tộc, Độc Cô hoàng tộc cùng Bắc Cung hoàng tộc, cuối cùng cũng không nói gì, ánh mắt chỉ khẽ chớp động.

- Lâm Thiên, đại sự làm trọng, dù có ân oán gì với Thác Bạt hoàng tộc đợi sau này tiếp tục giải quyết đi.

Độc Cô Hồn Long truyền âm cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn hắn khẽ gật đầu, dù sao cũng phải nể mặt hắn, nhưng nếu Thác Bạt hoàng tộc lại tới trêu chọc mình, vậy đợi tới lúc đó rồi xem.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt nhìn qua phương xa, thân ảnh đột nhiên biến mất, điều này làm mọi người có chút nghi hoặc.

Trên một ngọn núi xa xa, hai thân ảnh xinh đẹp đang đứng thẳng nhìn ra viễn không, chính là mẫu tử Lăng Thanh Tuyền cùng Du Thược.

Hai mẫu tử nhìn chăm chú về phía trước như đang tìm kiếm ai đó, nhưng không dám tới gần, bởi vậy cũng khó thể tìm được mục tiêu của mình.

- Mẹ, đi vào Thiên Trủng thật sự chỉ có vào không thể đi ra sao?

Du Thược tràn đầy lo lắng hỏi.

- Mẹ chưa từng nghe nói qua còn có người đi ra, vô số Đế giả đi vào, đều như đá chìm đáy biển.

Lăng Thanh Tuyền nói.

- Vậy ngoại công cùng…hắn, không có việc gì đi?

Du Thược có chút bất an hỏi.

- Du Thược, nguyên lai trong lòng con còn có cha, lần này dù chỉ vào không thể đi ra, cha cũng không có gì tiếc nuối.

Đúng ngay lúc này một âm thanh chợt vang lên, chính là Lục Lâm Thiên.

Hai nữ tử quay đầu lại, trong mắt đều có chút xúc động nhưng vẫn không nói gì.

- Thanh Tuyền, mấy năm nay làm khó nàng, lúc trước là ta không đúng, lại để một mình nàng nuôi dưỡng Du Thược, ta thật xin lỗi nàng.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử luôn có vướng mắc với mình, không nghĩ tới nàng là mẫu thân của nữ nhi mình, điều này chỉ có thể khiến cho hắn cảm thán tạo hóa trêu người.

Lăng Thanh Tuyền nhìn Lục Lâm Thiên, những lời này nói trúng nội tâm mềm mại nhất của nàng, làm nàng chợt run lên, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên có chút dao động.

Lục Lâm Thiên nhìn Lăng Thanh Tuyền, chậm rãi bước tới, nhỏ giọng nói:

- Thanh Tuyền, ta không thể bù đắp lại những gì đã làm với nàng, lần này tiến vào Thiên Trủng, cũng không biết kết quả như thế nào, cho dù ta không nhận mạng, nhưng cho tới nay chỉ có vào mà không ai đi ra, ta cũng không thời gian bù đắp được gì, những gì thiếu nàng sau này có cơ hội ta sẽ trả lại.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên nhìn qua vẻ mặt ngơ ngác của Du Thược, lộ nụ cười hỏi:

- Du Thược, cha biết trong lòng con trách móc cha, trách cha có lỗi với mẹ con, trách cha không ở bên cạnh con, trách cha động thủ với Linh Vũ giới, có đôi khi chuyện của người lớn thật phức tạp, cũng rất bất đắc dĩ, về phần con, cha thật áy náy lại không thể thay đổi được chuyện gì, nhớ kỹ, sau này nếu có gì cần giúp đỡ thì tới Lục gia tìm ca ca con đi.

- Ta không phải người Lục gia, sẽ không đi Lục gia!

Du Thược cắn môi nói.

Nhìn bộ dáng của Du Thược, Lục Lâm Thiên khẽ cười nói:

- Con thật sự giống mẹ con như đúc, tính tình cũng là như thế.

Lục Lâm Thiên nói xong, đưa tay vuốt ve khuôn mặt ngây ngô của Du Thược, ánh mắt Du Thược do dự, cuối cùng cũng không tránh né nhưng không nói chuyện, lẳng lặng đứng yên trước mặt Lục Lâm Thiên, tùy ý cho hắn dùng bàn tay ấm áp dán lên khuôn mặt của nàng.

Du Thược run lên, đây là tay cha nàng, từ nhỏ tới lớn nàng vô số lần nghĩ tới, cha có thể ôm nàng, nựng nàng, nhưng cuối cùng người mà nàng cho rằng cừu nhân giết cha lại trở thành cha của nàng.

Chương 3219: Triệu hoán bắt đầu

Hô!

Đúng ngay lúc này không gian nổi lên dao động, sương trắng như màn trời che phủ không gian phía trước nổi lên dao động, một cỗ chân khí hùng hồn như núi lớn tràn ra, làm trong lòng mỗi Đế giả giống như bị tảng đá lớn trấn áp lên người.

Xuy!

Ánh mắt mọi người đều nhìn chăm chú lên mảnh sương mù dày đặc mở mang, trong lòng biến thành ngưng trọng.

Hô hô!

Khí tức kia khiến toàn bộ Đế giả đều vô cùng áp lực, từ trong sương mù dày đặc tràn ra một cỗ năng lượng dao động khủng bố, như một đầu mãnh thú thức tỉnh, làm trong lòng mọi người bắt đầu run rẩy.

Chỉ nháy mắt một cửa động lớn hơn vạn thước xuất hiện, kéo dài xuyên qua thiên địa, phóng thích chân khí làm Đế giả đều kinh hãi.

- Toàn bộ Đế giả tiến vào Thiên Trủng, không được sai sót, kẻ vi phạm giết không tha!

Một âm thanh thê lương xa xưa quanh quẩn cả không trung.

Sưu sưu!

Nhóm người Đế Đạo minh vừa nghe, không dám chống lại, bất đắc dĩ bay lên trực tiếp tiến vào cửa động không gian xung quanh, dù sao các đại sơn môn đều đã an bài, có đi vào Thiên Trủng cũng không còn nỗi lo về sau.

Người tứ đại thú hoàng tộc cùng nhân hoàng tộc dù không cam lòng nhưng cũng phải tiến vào bên trong.

- Tất cả mọi người vào đi thôi!

Lục Tâm Đồng quay đầu nhìn xa xa, nói một câu, dưới chân lướt động, thân ảnh lập tức tiến vào cửa động, Đế giả Phi Linh môn cùng Bạch Linh, Mẫu Đơn đều đi theo vào.

Hưu hưu…

Thật nhiều thân ảnh bay lên, tiến vào trong cửa động, biến mất không thấy.

- Cha phải đi vào rồi, con có thể gọi cha một tiếng cha không?

Lục Lâm Thiên nhìn lên cửa động, cúi đầu nhìn Du Thược hỏi.

Ánh mắt Du Thược dao động, nhìn nam tử trước mắt nhưng vẫn khó thể mở miệng.

- Được rồi, ta phải đi, nhớ rõ, sau này nếu hai người có phiền toái thì đi tìm Lục gia cùng Phi Linh môn!

Lục Lâm Thiên vuốt ve khuôn mặt tinh xảo của Du Thược, khẽ cười, thân ảnh lập tức bay lên giữa không trung, nhìn hai mẫu tử một lần cuối cùng, lắc mình tiến vào bên trong cửa động, nháy mắt đã biến mất.

- Ngươi phải bảo trọng, nếu ngươi có thể đi ra, ta sẽ tha thứ ngươi!

Lăng Thanh Tuyền nhìn màn sương trắng quát lớn một tiếng.

- Cha!

Nhìn thanh ảnh biến mất trong sương mù dày đặc, Du Thược khẽ hô một tiếng, thân thể đuổi theo vài bước, ánh mắt đã mất đi dấu vết thanh ảnh, trong hốc mắt đã ướt át.

- Du Thược, tha thứ cho cha con đi, nếu không phải mẹ lừa con,

con cũng sẽ không hận cha con, chuyện giữa cha mẹ, con còn chưa biết!

Lăng Thanh Tuyền đi tới bên cạnh Du Thược nói.

- Mẹ, cha sẽ không sao chứ?

Du Thược nhìn cửa động dần dần tiêu tán, màn sương trắng lại cắt ngang giữa thiên địa.

Lăng Thanh Tuyền ôm nữ nhi vào lòng, thoáng do dự nói:

- Hắn sẽ không sao, cha con sáng tạo rất nhiều kỳ tích, lần này mẹ tin tức hắn cũng có thể!

Lục Lâm Thiên tiến vào trong cửa động, khí thế hung hãn khiến hắn hết hơi, khí tức này thật giống như lúc Vụ Tinh Hải mở ra, nhưng mạnh hơn gấp ngàn lần.

Ngay lúc này hắn đột nhiên xuất hiện trong một không gian trống trải, hắn nhìn thấy không ít Đế giả xung quanh, mọi người yên tĩnh không tiếng động, ánh mắt họ rung động nhìn chăm chú về phía trước.

Lục Lâm Thiên cũng nhìn qua, trong lòng chợt sản sinh cảm giác nhỏ bé.

Trước mặt hắn là một mảnh biển khơi nối liền cùng bầu trời, mây mù nồng đậm, mọi người đứng trên hảo đảo sương mù dày đặc, hải đảo uốn lượn phập phồng, trong ngàn núi vạn khe giống như cự long uốn lượn xoay quanh, mênh mông vô bờ, nơi nơi tang thương sâu kín.

Trong hải đảo có một tòa cung điện khổng lồ ngàn thước, xuyên thẳng chân trời, nhìn không thấy cuối, như thương long ngẩng đầu, mơ hồ chứng kiến vài tinh tú thoáng hiện. Nhìn lên khí thế ngút trời, khiến trong lòng người cảm thấy thật nhỏ bé.

- Đây là Vụ Tinh đại điện sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, cung điện sừng sững giữa thiên địa, giờ khắc này còn có cỗ khí tức khác thường tràn tới, khí tức thê lương viễn cổ, làm linh hồn người rung động.

Lần trước Lục Lâm Thiên cũng không biết Vụ Tinh đại điện, nhưng về sau lại nghe nói không gian mình đi vào chính là Vụ Tinh đại điện, lần này tận mắt chứng kiến, chân khí tang thương viễn cổ làm cho hắn có cỗ xúc động muốn phủ phục cúi lạy.

Tòa cung điện khổng lồ vẫn nằm lẳng lặng nơi đó, nhưng trong vô hình giống như một đầu cự long phủ phục nằm ngủ, làm cho người ta không dám tới gần, đại điện đứng vững trong thiên địa, ở biên duyên có chín góc, nhìn qua thật giống như cái tháp, mơ hồ còn có dấu vết bí văn, chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, giống như đã tồn tại ngàn vạn năm trong thiên địa này.

Lục Lâm Thiên đánh giá đại điện, không quên nhìn khắp xung quanh, hắn cũng đã thấy được không ít thân ảnh, cũng không phải người của Đế Đạo minh, chỉ đứng riêng một mình.

Lục Lâm Thiên suy đoán, những người này hẳn là tán tu Đế giả lánh đời, trên đại lục đúng là nhân tài ẩn dật, còn có cả tán tu Đế giả tồn tại, nếu không phải Đế giả triệu hoán, sẽ không ai biết họ đang tồn tại.

- Tử Yên, Lam Thập Tam!

Lục Lâm Thiên nhìn thấy vài thân ảnh quen thuộc ở trong góc, bên cạnh hai người còn có ba thân ảnh, đều là Đế giả.

Khi Lục Lâm Thiên nhìn thấy họ, họ cũng nhìn hắn mỉm cười gật đầu chào.

- Thiên Địa các quả nhiên cường hãn!

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm kinh ngạc, khó trách không ai dám trêu chọc Thiên Địa các, ngoại trừ Tử Yên cùng Lam Thập Tam, thực lực ba Đế giả còn lại đều không bình thường.

- Giới chủ Linh Vũ giới, Huyết Kiếm đại đế!

Bốn thân ảnh quen thuộc hiện ra trong mắt Lục Lâm Thiên, chính là giới chủ Linh Vũ giới cùng Huyết Kiếm đại đế, ngoài ra còn Sinh Tử Diêm La.

- Lần này nhìn xem ngươi còn trốn chỗ nào!

Một tiếng quát truyền ra, người Độc Cô gia cùng Bắc Cung gia đều nhảy tới vây quanh giới chủ Linh Vũ giới.

Hai người mặc trường bào, bộ dáng tiên phong đạo cốt, Bắc Cung gia là một lão giả bảy mươi tản ra sinh cơ bừng bừng làm người ta cảm thấy như gió xuân thổi vào mặt vô cùng khoan khoái.

Mà người Độc Cô gia là một lão giả có đôi mắt thâm thúy sâu thẳm, làm cho người ta có cảm giác linh hồn rung chuyển.

- Kiệt kiệt, như thế nào, vì Vô Tự Thiên Thư, các ngươi lại tính toán liên thủ sao, chỉ tiếc các ngươi còn không ngăn được ta!

Giới chủ Linh Vũ giới vẫn đeo mặt nạ, ánh mắt không có chút e ngại hay muốn lùi bước.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hai vị Đế giả kia hẳn là người lần trước đã ngăn cản nhóm người Linh Vũ giới nhưng vẫn để cho họ chạy thoát.

- Vô Tự Thiên Thư!

Giờ phút này vừa nghe nhắc tới Vô Tự Thiên Thư, ánh mắt mọi người đều tập trung vào giới chủ Linh Vũ giới, có cường giả mơ hồ bước ra đem giới chủ phong tỏa bên trong, mà lão giả phong phanh cũng bước tới gần.

Một đám cường giả đều lộ tinh quang, tùy thời đều muốn ra tay, dù cần liên thủ đối phó Linh Vũ giới chủ cũng không phải là không thể nào.

Nhìn thấy ánh mắt các cường giả đều tập trung tới, Huyết Kiếm đại đế cùng Sinh Tử Diêm La có chút hoảng hốt, bước chân hơi lui ra sau lưng Linh Vũ giới chủ.

Chương 3220: Tiến vào Thiên Trủng

Linh Vũ giới chủ tựa hồ đã sớm tính toán tới việc này, liếc mắt nhìn xung quanh, lạnh nhạt nói:

- Kiệt kiệt, vì Vô Tự Thiên Thư, các ngươi định liên thủ đối phó ta hay sao!

- Giao ra Vô Tự Thiên Thư, tha cho ngươi một mạng!

Một thân ảnh từ chỗ Chu Tước hoàng tộc nhảy ra, mang theo thú hoàng khí, ánh mắt cũng có cỗ khí tức nóng bỏng, trong mắt hiện vẻ tham lam, chính là Chu Phượng lão tổ.

- Kiệt kiệt, tha cho ta một mạng, đáng tiếc ngươi còn chưa đủ tư cách!

Linh Vũ giới chủ lãnh đạm nhìn thoáng qua Chu Phượng lão tổ, dáng vẻ phong khinh vân đạm, khí độ vẫn thong dong như trước.

Lục Lâm Thiên híp mắt nhìn qua, trong lòng cũng có chút cảm xúc, trước không nhắc tới ân oán giữa hắn cùng Linh Vũ giới chủ, chỉ bằng dáng vẻ thong dong đối mặt với cường địch vây quanh như Linh Vũ giới chủ, cũng đã đủ chứng minh người này bất phàm.

Từ sau khi tiêu diệt Linh Vũ giới, trong đầu Lục Lâm Thiên vẫn luôn suy nghĩ vấn đề này, thực lực Linh Vũ giới chủ tuyệt đối cường hãn tới cực điểm, nếu không cũng không thoát khỏi sự vây công của cường giả hai hoàng tộc, nhưng sau khi hắn chạy thoát, lại không hề có ý báo thù, điều này làm Lục Lâm Thiên ngoài ý muốn, không hiểu ý đồ của hắn là vì sao.

Trong mắt Chu Phượng lão tổ lộ lãnh ý, khí tức nóng cháy lan tràn, sắc mặt âm trầm nói:

- Ngươi đã không giao ra Vô Tự Thiên Thư, vậy đừng trách ta không khách khí!

Dứt lời, hắn đã muốn động thủ, trên trường bào đỏ như lửa thật sự tràn ngập ra ngọn lửa đỏ tươi chân chính.

Vốn đã có không ít cường giả các hoàng tộc đã muốn ra tay, nhìn thấy Chu Phượng xung phong lên trước, ánh mắt dao động không tiếp tục có động tác, có người đi đầu cũng là một điều có lợi mà tuyệt đối vô hại cho mọi người.

Oanh long!

Nhưng vào thời khắc này, cung điện khổng lồ đột nhiên run lên, cả quảng trường mênh mông đều chao đảo.

Răng rắc!

Chỉ thấy bí văn chớp động, đại điện lộ ra cửa đá khổng lồ, một thông đạo trắng xóa xuất hiện trước mắt mọi người.

- Toàn bộ Đế giả tiến vào Thiên Trủng, sinh tử có mạng, người được đại cơ duyên có thể một bước lên trời, vận khí không tốt sẽ hồn phi phách tán!

Âm thanh thê lương viễn cổ vang lên, tựa như tiếng chuông vang vọng khắp cả không gian.

- Thiên Đế đại nhân!

Không ít Đế giả ngẩng đầu lộ vẻ cung kính, lại lộ ra ánh mắt phức tạp.

- Kiệt kiệt, muốn đi vào Thiên Trủng, như vậy kế hoạch các ngươi muốn liên thủ đối phó ta cũng khó mà thực hiện, ta sẽ không phụng bồi!

Linh Vũ giới chủ nghe âm thanh xa xưa, trong mắt lộ vẻ cười lạnh, thân ảnh nhảy lên, mang theo Huyết Kiếm cùng Sinh Tử Diêm La đi vào trong đại điện khổng lồ.

- Hừ!

Chu Phượng lão tổ quát một tiếng, cũng không có cách nào, cũng không ai dám ngăn cản Linh Vũ giới chủ, đều theo sau tiến vào trong cung điện.

- Chúng ta cũng vào đi thôi!

Trên mặt cường giả hoàng tộc cùng Tử Hiên lão tổ, Bạch Côi lão tổ đều mang theo vẻ buồn rầu, cuối cùng Long Phàm lão giả vung trường bào, dẫn đầu đi vào trong thông đạo, cường giả tứ đại thú hoàng tộc cũng không do dự theo sau.

Sưu sưu!

Sáu đại nhân hoàng tộc lập tức đi theo.

- Lão đại, chúng ta cũng nên đi vào!

Tiểu Long cùng nhóm người Bạch Linh đều chờ Lục Lâm Thiên.

- Đi thôi, đều cẩn thận một chút!

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

Xuy!

Thân ảnh hắn dẫn đầu, ngân mang chợt lóe, đi thẳng vào thông đạo trắng xóa, nhóm người Tiểu Long lập tức theo sau.

Khi người cuối cùng đi vào thông đạo, thông đạo nháy mắt khép lại, bí văn quanh quẩn.

- Không nghĩ tới lần này lại xuất hiện hai nhân tuyển, cuối cùng có thể thành công hay không, ai có thể thành công, hết thảy còn chưa biết, không nghĩ tới tính đi tính lại cuối cùng là như thế…

Trên tháp lớn khổng lồ có lớp mây mù quanh quẩn dày đặc, một thân ảnh tập tễnh xuất hiện, lẳng lặng ngây người một lát sau đó lại tiêu tán trong mây mù biến mất.

Hô!

Lục Lâm Thiên vừa vào thông đạo, liền bị một cỗ hấp lực thật lớn cắn nuốt, còn chưa kịp phản ứng thân hình đã bị truyền tống tới một không gian xa lạ.

Đi vào trong không gian xa lạ, áp lực nháy mắt biến mất, Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn quanh, nơi này là một dãy núi non vô tận.

Núi non liên miên, diện tích vô hạn vô biên, vô cùng vô tận, nhưng lại không có vẻ xanh um tươi tốt, ngược lại mang cảm giác đìu hiu.

Trong cung điện còn có chỗ núi non khổng lồ như thế, làm Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, thật khó tưởng tượng không gian đại điện có thể lớn như vậy, Lục Lâm Thiên biết Thiên Trủng nằm trong Vụ Tinh đại điện, mà trong Vụ Tinh đại điện lại có không gian lớn như vậy, thật sự làm cho hắn kinh ngạc.

- Tiểu Long, Vô Song…

Lục Lâm Thiên nhìn quanh bốn phía, nhóm người Vô Song biến mất, đợi một lúc cũng không thấy ai, chỉ sợ mọi người đã bị phân tán trong thông đạo, phỏng chừng họ cũng giống như hắn, một mình xuất hiện ở nơi nào đó.

Lúc này hắn chỉ có thể hi vọng mọi người đừng gặp phải nguy hiểm gì, nơi này không phải đất lành, nếu không bao nhiêu năm qua làm sao có đông đảo Đế giả đi vào nhưng không ai trốn thoát.

Lục Lâm Thiên chợt biến mất tại chỗ, sau một lát hắn đã đi tới một khe núi, trong khe sâu đều có nham thạch lởm chởm, núi non cao ngất.

Dưới một ngọn núi khổng lồ, Lục Lâm Thiên nhìn thấy một mảnh đá vụn hỗn độn, ánh mắt khẽ biến, hắn nhìn thấy một thân hình cầm một thanh binh khí giống như côn đang nửa quỳ dưới đất, thanh binh khí cắm vào trong nham thạch, mơ hồ mang theo uy áp làm lòng người run rẩy, rất rõ ràng đã lên tới thần khí, còn không phải bình thường.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào thân hình kia, mơ hồ lan tràn uy áp làm hắn nhíu mày, Đế giả kia khi còn sống ít nhất lên tới cấp độ Vũ Đế ngũ trọng.

Người này làm sao vẫn lạc, Lục Lâm Thiên cũng không quan tâm, Lục Lâm Thiên chỉ để ý mình vừa xuất hiện đã nhìn thấy một Vũ Đế ngũ trọng vẫn lạc, điều này làm trong lòng hắn càng thêm lo lắng, tùy tiện có thể nhìn thấy Vũ Đế ngũ trọng tử vong ở đây, đủ thấy nơi này không phải đất lành.

Lục Lâm Thiên cẩn thận kiểm tra bốn phía, từ những hòn đá vụn hỗn độn cùng không ít ngọn núi bị sụp đổ mà xem, nơi này nhất định từng trải qua giao thủ kịch liệt mới tạo thành bộ dáng như vậy, nhưng không biết là do người đồng hành gây ra, hay là vật gì đó khủng bố tạo nên.

Làm trong lòng hắn có chút lo lắng chính là nếu do vật khủng bố tạo thành, như vậy tuyệt đối không tầm thường, chỉ có thể tự mình đi thăm dò.

Lục Lâm Thiên lập tức thu lấy thi thể Đế giả kia vào giới chỉ, đây là trọng bảo tuyệt đối, nếu không thu thập cũng không phải phong cách của hắn.

Sau khi thu thập xong, Lục Lâm Thiên lập tức rời đi, càng lúc càng ngưng trọng lẫn cẩn thận, nói không chừng một giây sau chính hắn sẽ gặp phải nguy hiểm.

Xuy!

Sự cẩn thận của hắn không sai, ngay lúc hắn dừng trên bầu trời sơn cốc, giữa không trung đột nhiên bắn ra cỗ hàn khí âm trầm xuyên thủng không gian lao nhanh về phía hắn.

Oanh!

Bởi vì cẩn thận đề phòng, khi cỗ hàn khí mới xuất hiện Lục Lâm Thiên lập tức phát giác, một đạo quyền ấn cấp tốc bay ra, tiếng nổ vang dội lan truyền ra ngoài.

Chương 3221: Chờ đợi

- Nhân loại, đa tạ ngươi ra tay tương trợ.

Nữ tử này nhìn qua Lục Lâm Thiên, đôi mắt trên khuôn mặt tuyệt mỹ có khí tức âm hàn lan tràn, khiến cho người có thực lực thấp nhìn vào sẽ cảm thấy linh hồn sợ sệt.

- Chúc mừng ngươi đem đối thủ thôn phệ hoàn toàn.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử trước mắt, tất cả cảnh tượng trước mắt vừa rồi khiến cho Lục Lâm Thiên không khó nhìn ra nữ tử trước mắt đã thôn phệ linh hồn thể Âm Đàm kia.

- Chuyện này phải đa tạ ngươi ra tay tương trợ, ta với Âm Đàm có thực lực ngang nhau, nếu như không có lôi điện lực của ngươi làm ảnh hưởng tới Âm Đàm, dưới tình huống ta bị thương, căn bản không có cách nào làm gì hắn.

Nữ tử âm lãnh nói vói Lục Lâm Thiên, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ cảm tạ. Khuôn mặt tuyệt mỹ này mỉm cười, vẫn khiến cho người ta cảm thấy lạnh lẽo, giống như trời sinh đã là như vậy, không có cách nào cải biến khí chất đó được.

- Hy vọng ngươi nói có thể giữ lời.

Thân thể tuyệt mỹ ở ngay trước mắt thế nhưng lại không khiến cho lòng Lục Lâm Thiên dao động một chút nào. Một chúc định lực ấy Lục Lâm Thiên vẫn có đủ. Cho dù ánh mắt của Lục Lâm Thiên cũng không khách khí đánh giá thân thể tuyệt mỹ kia.

Nữ tử nhìn qua Lục Lâm Thiên, gật đầu nói:

- Đương nhiên, ta nói chuyện vô cùng giữ lời. Bất quá ngươi phải chờ ta một ít thời gian, ta cần có thời gian khôi phục và giải quyết một ít ảnh hưởng.

- Cần bao lâu?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ biến, có một ít chuyện Lục Lâm Thiên không thể không đề phòng. Thực lực của linh hồn thể này tương đương với Âm Đàm kia. Thực lực kỳ thực có thể so sánh với Đế giả lục trọng. Nếu như để cho nàng ta khôi phục tới thời kỳ toàn thịnh, tăng thêm vừa thôn phệ Âm Đàm kia, sợ rằng thực lực sẽ càng thêm kinh khủng.

Lục Lâm Thiên lo lắng Âm Minh này đến lúc đó sẽ trở mặt thì liệu hắn có thể bảo vệ được bản thân hay không. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi suy nghĩ một ít. Tuy rằng là đại cơ duyên thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên không có lựa chọn nào khác, chuyện này liên quan cực lớn.

- Có lẽ không bao lâu nữa, chờ ta một chút là được. Ngươi có thể yên tâm. Chuyện ta đáp ứng ngươi nhất định ta sẽ làm được.

Nữ tử nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Đúng rồi, sau này ngươi có thể gọi ta là Âm Minh.

Âm Minh dứt lời, thân thể uyển chuyển mang theo sự hấp dẫn tự nhiên ngồi xuống trước mặt Lục Lâm Thiên không xa. Thủ ấn kết xuất, quang mang quanh thân xuất hiện. Khí tức âm hàn lan tràn, đã bắt đầu điều tức. Cũng không bố trí cấm chế phòng ngự gì, dường như rất tin tưởng Lục Lâm Thiên vậy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, thân thể mềm mại, uyển chuyển kia ngồi đó cũng vô cùng mê người. Sau khi nhìn một lúc, Lục Lâm Thiên cũng khoanh chân ngồi ở phía xa, trong đầu suy nghĩ miên man.

Trong hố sâu dưới lòng đất này có linh hồn thể như Âm Đàm và Âm Minh, đây là điều vượt quá sự tưởng tượng của Lục Lâm Thiên. Khó trách lúc trước nhiều Đế giả như vậy chỉ có tiến vào mà không có ra. Thực lực của Âm Đàm và Âm Minh cũng đã chứng minh sự nguy hiểm trong Thiên Trủng không phải tầm thường.

Vừa rồi Lục Lâm Thiên tương trợ Âm Minh là bởi vì cũng không có lựa chọn nào khác. Hắn không biết một chút gì về Thiên Trủng, cho nên Lục Lâm Thiên muốn thông qua Âm Minh biết được nhiều hơn về Thiên Trủng lạ lẫm này một ít. Quan trọng là Âm Minh nói tới đại cơ duyên, Thiên Đế đại nhân cao cao tại thượng cũng được nàng ta đề cập tới.

Đại cơ duyên kia liên quan tới Thiên Trủng và an nguy của tất cả mọi người. Lục Lâm Thiên cũng không có lựa chọn nào khác. Âm Đàm và Âm Minh hắn phải lựa chọn tương trợ một người. Vừa rồi, hắn thấy Âm Minh so với Âm Đàm phù hợp hơn.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không biết Tiểu Long, đại ca Dương Quá, Bạch Linh, Vô Song, Cảnh Văn, Tâm Đồng, đám người sư phụ Thánh Thủ Linh Đế thế nào rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lo lắng cho mọi người. Sau khi nhìn thấy Âm Đàm và Âm Minh, trong lòng Lục Lâm Thiên càng thêm lo lắng cho đám người Bạch Linh, Vô Song, Tâm Đồng. Bằng vào thực lực của các nàng một khi gặp phải tồn tại như Âm Đàm, hậu quả không cần phải nói.

Suy tư một lát, trong lúc đợi Âm Minh, Lục Lâm Thiên cũng bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Trong Thiên Trủng không có trăng sao, thế nhưng không gian lại có chỗ sáng ngời, có nơi lờ mờ. Thời gian cũng chỉ có thể suy đoán đại khái. Nếu thân là cường giả, tính toán thời gian đại khái cũng không phải là chuyện lớn gì. Cho dù là bế quan thì trong lòng cũng biết rõ.

Mà sự tồn tại của Thiên Trủng không có ai biết. Thiên Trủng rốt cuộc là nơi như thế nào, tại sao lại tồn tại trên đại lục này.

Trong một sơn cốc cực lớn có vẻ âm trầm. Một đạo thân ảnh hùng vĩ, mặt đeo mặt nạ màu vàng đứng trên ngọn núi. Bên người còn có một thân ảnh mặc trường bào huyết sắc, lưng đeo trường kiếm màu đỏ. Đây chính là hai người Huyết Kiếm Đại Đế và Linh Vũ giới chủ.

- Giới chủ, chúng ta đi tìm kiếm đại cơ duyên kia như thế nào đây?

Huyết Kiếm Đại Đế cung kính hỏi giới chủ Linh Vũ giới. Đồng thời ánh mắt mang theo sự cảnh giác không ngừng dò xét chung quanh Thiên Trung.

- Sẽ tìm được. Nhưng mà những Hoàng tộc kia cũng sẽ tìm thấy. Chúng ta không vội, trong này rất nguy hiểm. Hiện tại còn cần thời cơ. Không phải tới trước là có được tất cả.

Dưới mặt nạ màu vàng, hàn ý từ trong mắt giới chủ Linh Vũ giới bắn ra.

- Giới chủ, chúng ta phải chờ tới khi nào?

Huyết Kiếm Đại Đế hỏi.

- Ngươi cho rằng đại cơ duyên dễ dàng đạt được như vậy sao? Nếu như dễ dàng đạt được như vậy, bao nhiêu năm qua có nhiều Đế giả tiến vào trong Thiên Trủng, đã sớm có người thành công rồi. Điều chúng ta cần làm hiện tại là chờ đợi, chỉ cần chờ đợi là tốt rồi.

Giới chủ Linh Vũ giới nhìn qua Huyết Kiếm Đại Đế nói:

- Yên tâm đi, ngươi có Vô Tự Thiên Thư trong tay, một khi ta tìm được đại cơ duyên nhất định sẽ để cho ngươi trùng kiến Thiên Kiếm môn. Để cho Thiên Kiếm môn lần nữa đứng sừng sững trên đại lục, trở thành sơn môn mạnh nhất.

- Ta còn muốn báo thù, huyết hải thâm thù của Thiên Kiếm môn phải báo. Nhất định phải để cho Lục Lâm Thiên trả lại cả vốn lẫn lời.

Sát ý trong mắt Huyết Kiếm Đại Đế bắn ra. Vì báo thù, vì trọng kiến Thiên Kiếm môn, hắn lựa chọn Linh Vũ giới. Tất cả mọi chuyện đều do một tay Lục Lâm Thiên tạo thành.

- Sau khi đạt được đại cơ duyên, ngươi muốn làm gì cũng được.

Giới chủ Linh Vũ giới ngẩng đầu nhìn về phía trước nói:

- Nhân thủ chúng ta còn chưa đủ. Hoàng tộc và những sơn môn khác tới khá nhiều người. Tuy rằng thực lực của bọn họ không được tốt lắm. Thế nhưng hiện tại chúng ta cũng cần một ít nhân thủ. Trước tiên ngươi đi tìm hai người Sinh Tử Diêm La đi. Để xem có thể lôi kéo một ít tán tu hay không. Đến lúc đó cơ hội của chúng ta càng lớn.

- Mưu kế của giới chủ rất hay, lôi kéo một ít tán tu sẽ khiến cho thực lực của chúng ta càng mạnh hơn nữa.

Chương 3222: Bán linh vật 1

Huyết Kiếm Đại Đế nói, đối với vị giới chủ thần bí này hiện tại hắn hoàn toàn không biết gì cả. Vị giới chủ này lúc nào cũng mang mặt nạ màu vàng, hắn chỉ biết rõ thực lực của giới chủ vô cùng khủng bố. Lần trước ngay cả hai siêu cấp cường giả của Bắc Cung Hoàng tộc và Độc Cô Hoàng tộc cũng không ngăn được giới chủ.

Sưu Sưu.

Quang mang màu trắng dưới chân hai đạo thân ảnh lóe lên, thân thể hóa thành một đạo lưu quang xẹt qua trời cao, biến mất trong sơn cốc.

Trong không gian to lớn ở dưới hố sâu, Lục Lâm Thiên chờ đợi. Vượt quá tưởng tượng của Lục Lâm Thiên chính là chỉ cần mấy chục thời thần là Âm Minh xinh đẹp, hấp dẫn động lòng người kia đã đình chỉ điều tức.

Hai mắt Lục Lâm Thiên mở ra, nhìn Âm Minh ở phía xa.

Hít.

Âm Minh hít sâu một hơi, trong miệng thở ra một ngụm trọc khí. Không gian trước mặt dường như có hàn khí lạnh lẽo thấu xương tràn qua. Sau đó thân thể mềm mại uyển chuyển kia từ từ đứng lên. Cánh tay ngọc duỗi ra, đồng thời cũng duỗi lưng, thân thể mềm mại uyển chuyển hiển lộ tất cả tư thái mê người trước mặt Lục Lâm Thiên.

Hít.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước, không khỏi nuốt một ngụm nước bọt. Đôi chân cao ngất nhìn qua càng thêm ngạo nghễ, đôi chân thon dài cũng với bờ mông cao ngất tạo thành đường cong linh lung.

Thân thể này quá hấp dẫn, trong lòng Lục Lâm Thiên có chút nóng lên, thế nhưng lại bị Lục Lâm Thiên nhanh chóng cưỡng ép đè xuống.

Trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, hiện tại tính mạng của mình còn quan trọng hơn nhiều. Tất cả nên cẩn thận, nói không chừng sẽ lật thuyền trong mương, đến lúc đó hắn có hối hận cũng không kịp.

- Chúng ta có thể xuất phát tìm đại cơ duyên kia.

Ánh mắt của Âm Minh nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên, lúc này thoạt nhìn tinh thần của nàng vô cùng tốt. Chứng minh thực lực của nàng khôi phục không tệ. Về phần đến mức nào, Lục Lâm Thiên cũng khó có thể dò xét ra.

- Không phải ngươi định cứ như vậy ra ngoài đó chứ?

Lục Lâm Thiên nhìn thân thể động lòng người của Âm Minh, ánh mắt cũng không cố gắng rời khỏi.

- Có vấn đề gì sao?

Âm Minh nhìn Lục Lâm Thiên, sau khi cảm nhận được ánh mắt của Lục Lâm Thiên, dường như lúc này nàng mới kịp phản ứng, nàng mỉm cười nói:

- Ta rất ít khi hóa thành hình người, nhìn thấy ngươi là nhân loại cho nên ta mới ngưng tụ thành bộ dáng của nhân loại. Từ trong trí nhớ cua ta, ngươi dường như không phải là chính nhân quân tử gì đó.

Sau khi Âm Minh dứt lời, trong tay không ngờ lại xuất hiện một ít nhẫn trữ vật. Nàng khẽ phất tay một cái, trong nhẫn trữ vật có một bộ váy nâu xuất hiện. Bộ váy dài bao phủ thân thể linh lung, đôi chân thon dài, bờ mông no đủ ngạo nghễ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên không có tránh né, lời nói của Âm Minh cũng không làm cho Lục Lâm Thiên có cảm giác gì. Ánh mắt vẫn nhìn vào thân thể linh lung của Âm Minh. Nhìn Âm Minh mặc bộ váy dài màu nâu, cùng với khí chất âm trầm bẩm sinh, còn có thực lực khủng bố càng khiến cho linh hồn của mọi người bất an.

- Ngươi là nhân loại, vậy thì ta sẽ đưa cho ngươi một ít thứ gì đó. Có lẽ mấy thứ này sẽ có tác dụng với ngươi.

Âm Minh nói, tay đánh ra mấy đạo lưu quang lăng không phóng về phía Lục Lâm Thiên. Đây là mấy chiếc nhẫn trữ vật.

Lục Lâm Thiên cũng không lập tức cầm nhẫn trữ vật, tâm thần hắn nhanh chóng rót vào bên trong. Lúc này hắn mới phát hiện trong những chiếc nhẫn trữ vật này không có nhiều thứ. Thế nhưng đều là thần khí, đan dược cao phẩm, cùng với thân thể Đế giả.

Những thân thể Đế giả trong nhẫn trữ vật này cũng không thấp hơn hai mươi cỗ, thần khí và thần khí thượng cổ cộng lại cũng hơn hai mươi kiện. Có thể khẳng định, những Đế giả này đã bị Đế giả triệu hoán tiến vào nơi này, cuối cùng vẫn lạc trong Thiên Trủng.

- Cầm đi, ngươi cứu ta, còn giúp ta đối phó với Âm Đàm, ta sẽ không hại ngươi.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên cẩn thận, ánh mắt Âm Minh khẽ đổi, dưới khí chất âm trầm không nhìn ra quá nhiều biến hóa.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới thu nhẫn trữ vật vào trong tay, trong lòng ngược lại còn cảm thấy bất ngờ với Âm Minh.

- Chúng ta có thể xuất phát, từ đây tới chỗ kia không xa. Trên đường đi cũng rất nguy hiểm. Ngươi nhất định phải chuẩn bị sẵn sàng.

Âm Minh nhắc nhở Lục Lâm Thiên, dường như nàng cũng không có tính toán gì hết mà mang Lục Lâm Thiên đi tìm kiếm đại cơ duyên kia.

- Chẳng lẽ đối vói ngươi mà nói, trong này cũng nguy hiểm với ngươi hay sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày.

- Đương nhiên là có nguy hiểm, chẳng lẽ ngươi không biết một chút gì về nơi này sao?

Lúc này tới phiên Âm Minh kinh ngạc, dường như đối với việc Lục Lâm Thiên hoàn toàn không biết mọi thứ bên trong đã vượt quá dự đoán của nàng.

Lục Lâm Thiên lắc đầu nhìn Âm Minh nói:

- Có lẽ ngươi nên nói cho ta trước. Trong Thiên Trủng này rốt cuộc có hung hiểm gì.

- Được rồi, nể mặt ngươi cứu ta ta có thể nói cho ngươi nghe một chút.

Âm Minh không cự tuyệt, so với trong tưởng tượng củ Lục Lâm Thiên dường như nàng vô cùng dễ nói chuyện, nàng nói nhỏ:

- Trong này dường như nhân loại các ngươi gọi là Thiên Trủng, bên trong hung hiểm vô cùng. Khắp nơi đều tràn ngập nguy hiểm tự nhiên. Mà ngay cả ta ở bên trong nhiều năm như vậy có nhiều chỗ bản thân ta cũng tuyệt đối không dám đi vào.

Âm Minh đang nói đột nhiên ngừng lại, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Ví dụ như chỗ của đại cơ duyên kia ngay cả ta và Âm Đàm cũng không dám đi vào. Chỗ kia quá mức nguy hiểm.

- Đại cơ duyên là thứ gì?

Hai mứt Lục Lâm Thiên sáng lên.

Âm Minh lắc đầu nói:

- Ta cũng không biết, ta chỉ biết trong này có đại cơ duyên, cũng vô cùng hung hiểm. So với rất nhiều chỗ hung hiểm trong này còn đáng sợ hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, hắn không biết lời nói của Âm Minh là thật hay giả, thế nhưng có lẽ Âm Min này thực sự không biết đại cơ duyên kia là cái gì. Bằng không nói không chừng nàng đã nhận được đại cơ duyên kia rồi.

- Lần trước ta đi thực lực cũng không mạnh như hiện tại. Có lẽ lần này chúng ta đi qua không chừng lại có cơ hội.

Âm Minh nhìn Lục Lâm Thiên, còn tưởng rằng Lục Lâm Thiên lo lắng tới nguy hiểm.

- Hy vọng là như vậy đi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, đại cơ duyên này là cái gì hắn nghĩ mãi không ra.

- Nhân loại, thể chất của ngươi rất mạnh. Ngay cả bị Âm Đàm đánh trúng, ngươi cũng có thể chống lại. Đây là điều mà Vũ Đế nhị trọng bình thường trong nhân loại các ngươi tuyệt đối không làm được.

Âm Minh dường như có chút hiếu kỳ với Lục Lâm Thiên, ánh mắt không thèm che giấu mà đánh giá Lục Lâm Thiên.

- Ngươi là ai? Tại sao lại ở trong Thiên Trủng? Trong Thiên Trủng này còn có ai khác hay không?

Lục Lâm Thiên không có trả lời Âm Minh, mà vô cùng hiếu kỳ hỏi thân phận của Âm Minh.

- Chẳng lẽ ngươi không nhìn ra thân phận của ta sao? Xem ra nhân loại nhà ngươi không biết một chút gì.

Chương 3223: Bán linh vật 2

Âm Minh vô cùng ngạc nhiên vì Lục Lâm Thiên hoàn toàn không biết thứ gì, nàng nói:

- Trong vô số trí nhớ của ta, ta nhớ nhân loại các ngươi gọi nơi này là Thiên Trủng. Mà ta và Âm Đàm đều là tàn hồn thể. Trong vô số tuế nguyệt ngoài ý muốn mà chúng ta tồn tại, thôn phệ lẫn nhau trong này. Rốt cuộc có một ngày năng lượng của chúng ta dường như biến hóa, cũng có được linh trí của bản thân mình.

Dừng một lát, Âm Minh tiếp tục nói:

- Không gian này vốn không chỉ có một mình ta và Âm Đàm là tàn hồn thể. Chỉ là cho tới ngày hôm nay hai người chúng ta cùng nhau thôn phệ cũng chỉ nguyên do là còn lại mỗi ta và Âm Đàm. Ngay khi ta và Âm Đàm thôn phệ lẫn nhau thì ngươi lại xuất hiện ở nơi này. Trên người ngươi lại có lực lượng lôi điện là vật mà Âm Đàm và ta kiêng kỵ nhất. Cho nên ngươi mới có thể đánh trọng thương Âm Đàm, cuối cùng ta cũng diệt được Âm Đàm.

Lục Lâm Thiên không có cảm thấy ngạc nhiên. Tất vốn không khác suy đoán của Lục Lâm Thiên bao nhiêu. Trong Thiên Trủng có vô số Đế giả vẫn lạc. Tàn hồn sát khí trải qua vô số năm khiến cho chúng nó thôn phệ lẫn nhau, cuối cùng cũng có linh trí của riêng minh. Trong đó hai người Âm Đàm và Âm Minh là hai người mạnh nhất.

- Sau khi ngươi thôn phệ Âm Đàm dường như có chỗ tốt cực lớn, không biết thực lực của ngươi hiện tại tới cấp nào rồi?

Lục Lâm Thiên hỏi Âm Minh. Đối với tu vi của Âm Minh Lục Lâm Thiên hiện tại cũng không có cách nào dò xét ra. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên tò mò, đồng thời cũng muốn biết rõ.

- Dựa theo cách nói của nhân loại các ngươi, tu vi của ta hiện tại có lẽ hẳn là Đế giả trung kỳ hậu giai. Thế nhưng thân là linh vật nửa trời sinh, ta muốn giết Vũ Đế lục trọng nhân loại các ngươi cũng có thể làm được.

Trong mắt Âm Minh hiện lên sự vui vẻ, dường như sau khi thôn phệ Âm Đàm khiến cho tu vi của nàng được không ít chỗ tốt, cho nên tâm tình lúc này không tồi.

- Linh vật nửa trời sinh?

Lúc này Lục Lâm Thiên lại hiếu kỳ tới mấy chữ linh vật nửa trời sinh, ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nghi hoặc nhìn về phía Âm Minh, hy vọng có thể biết được câu trả lời từ Âm Minh.

- Chẳng lẽ ngay cả linh vật trời sinh, địa sinh mà ngươi cũng không biết hay sao? Thật không biết tại sao ngươi lại tu luyện được tới Đế giả.

Âm Minh nhìn Lục Lâm Thiên, hai hàng lông mi đen nhíu lại, bất đắc dĩ nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Như vậy đi, linh vật trong thiên địa bẩm sinh đã có linh trí được gọi là linh vật địa sinh. Giống như nhân loại các ngươi, còn có thú tộc cũng là như vậy. Về phần linh vật trời sinh, so với nhân loại các ngươi và thú tộc còn cường hãn hơn nhiều. Linh vật trời sinh chính là do thiên địa sinh ra, trải qua vô số tuế nguyệt, tăng thêm đạt được cơ duyên kỳ diệu trở nên có linh trí của riêng mình, là tồn tại độc nhất vô nhị.

Lục Lâm Thiên gật đầu, Bách Biến Tôn giả Khiên Bách Biến đã từng nói qua, căn cứ vào ghi chép của Tam Thần động, đồn rằng thời kỳ xa xưa trên đại lục có không ít linh vật trời sinh, về sau mới dần dần biến mất không thấy gì nữa. Thiên Mộc Thần Thụ của Bắc Cung gia tộc cùng với Mẫu Đơn và linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của hắn đều là linh vật trời sinh.

- Những thứ này ta cũng biết một chút.

Lục Lâm Thiên nhìn Âm Minh, ngón tay vuốt mũi nói. Đối với linh vật trời sinh, có thể nói trên đại lục này hắn là người tiếp xúc nhiều nhất với linh vật trời sinh. Nếu như Tam Thần quyết tu luyện tới Thiên linh biến, sau này ngay cả linh vật trời sinh hắn cũng có thể biến hóa thành. Còn có thể chuyển lĩnh ngộ thành của hắn. Chỉ tiếc phương pháp tu luyện Thiên linh biến không biết Tam Thần động đã bị thất truyền, hay vốn bản thân đã không có.

Âm Minh nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi đã biết như vậy cũng đỡ cho ta một phen giải thích. Như ngươi đã biết ta là tàn hồn thể, sau khi mở ra linh trí có thể coi như linh vật nửa trời sinh. So với nhân loại các ngươi mạnh hơn nhiều. Bất quá thân thể linh hồn chúng ta tự nhiên không có cách nào so sánh với linh vật trời sinh.

- Linh vật nửa trời sinh.

Trong lòng Lục Lâm Thiên khẽ biến đổi, mấy chữ linh vật nửa trời sinh mà Âm Minh nói ra thật êm tai. Nếu như vậy đại hồn anh của hắn có thể coi như là linh vật nửa trời sinh, chỉ là thực lực của Âm Minh này vô cùng cường hãn, không cần hoài nghi.

- Được rồi, chúng ta có thể lên đường. Từ chỗ chúng ta đi tới nơi có đại cơ duyên cũng không gần.

Âm Minh nói.

- Đi thôi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, sự cảnh giác trong lòng cũng không giảm bớt đi bao nhiêu.

Lập tức hai người rời khỏi không gian dưới lòng đất này, thân thể xuất hiện trên không trung. Dưới sự dẫn đường của Âm Minh, hai người biến mất trên không trung.

Cái không gian này so với trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên còn bao la hơn nhiều. Trên đường đi có Âm Minh giới thiệu cho nên Lục Lâm Thiên cũng hiểu không ít về không gian này. Trong Thiên Trủng này hung hiểm trùng trùng điệp điệp, khắp nơi đều có hiểm cảnh tự nhiên và đại trận tự nhiên. Nếu như bị nhốt vào bên trong muốn thoát thân cũng khó.

Trên đường đi có Âm Minh cho nên Lục Lâm Thiên tránh khỏi khá nhiều nguy hiểm. Thế nhưng Âm Minh cũng không phải vạn năng, có một ít hiểm cảnh mà ngay cả Âm Minh cũng không biết. Mấy ngày sau đó hai người đã bị vây trong một trận pháp thượng cổ. Cuối cùng may mà Lục Lâm Thiên đối với trận pháp có một ít nghiêm cứu, đồng thời đại trận thượng cổ này đã bị tàn phá cho nên mới chật vật phá trận mà ra.

Âm Minh có chút bất đắc dĩ, hiểm cảnh trong này cũng không phải nàng biết toàn bộ, thậm chí địa phương mà nàng không biết cũng vô cùng nhiều.

Đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng không nói thêm gì, có Âm Minh bên người đã giảm bớt không ít nguy hiểm. Hai người tiếp tục xuất phát, hướng về phía đại cơ duyên trong lời Âm Minh.

Trong sắc trời lờ mờ, cả không trung gió nổi mây phun, có cảm giác mây đen ngập trời.

Sưu Sưu...

Trong không gian cuồng phong rít gào không ngừng. Từng đạo phong nhận từ bốn phương tám hướng phá không lao ra. Mỗi một đạo phương nhận đều xuyên thủng không gian tạo thành từng vết nứt không gian đen kịt, phóng về phía một đạo thân ảnh xinh đẹp cách đó không xa.

Trong không gian cuồng phong che khuất bầu trời có một đạo thân ảnh xinh đẹp mềm mại đang bảy nhảy giống như một con hồ điệp đang bay múa. Cổ tay trắng ngần biến ảo, từng đạo năng lượng nhanh chóng phóng ra ngăn cản từng đạo phong nhận.

Trên người thân ảnh xinh đẹp kia lúc này còn có một kiện khải giáp cổ xưa. Kiện khải giáp này màu xanh trắng, điện mang khiến cho tim đập nhanh không ngừng lóe lên, mang theo khí tức mênh mông vô cùng khuếch tán. Khí tức ngập trời chấn động nhân tâm, bên trong còn có khí tức khiến cho linh hồn người ta run run.

Sưu...

Vô số phong nhận nhanh chóng bắn ra, phong nhận rậm rạp, chằng chịt xuyên thủng không gina, trong đó có một đạo phong nhận rơi vào thân ảnh mềm mại kia, bổ vào khải giáp hộ thân màu xanh trắng của nàng.

Chương 3224: Linh Ma thượng nhân 1

Phụt.

Thân thể xinh đẹp uyển chuyển này dừng lại, xuyên thủng không gian mang theo vết nứt không gian đen kịt. Tuy rằng quang nhận không đánh nát kiện khải giáp thần dị này, thế nhưng lực lượng chấn động cường hãn cũng khiến cho thân thể xinh đẹp này sau khi dừng lại, trong đôi môi đỏ thắm lập tức phun ra máu tươi. Dung nhan tuyệt mỹ bắt đầu tái nhợt.

- Phá.

Thân ảnh tuyệt mỹ dùng lại, không có một chút do dự nào, trong đôi mắt giống như bảo thạch có tinh mang bắn ra. Cố tay trắng ngần uốn lượn, trong đôi tay thon tổng cộng có chín đạo lưu quang giống như lưu tinh bắn ra, lập tức rơi vào chín phương vị trong không trung.

Ầm Ầm.

Chín đạo lưu quang này bắn ra, cả không gian rung chuyển giống như trời rung núi chuyển. Phong nhận che khuất bầu trời cắt nứt không gian đến nữ tử tuyệt mỹ này không ngờ lại vô cùng kỳ dị biến mất.

Không gian dừng run run, tất cả biến mất không thấy gì nữa. Không gian lờ mờ cũng sáng lên.

Lúc này mới có thể nhìn thấy rõ, không gian này chính là một hạp cốc cực lớn. Trong hạp cốc có một cái đàn cổ bảy màu đang xoay quanh giữa không trung. Đàn cổ toa sáng rực rỡ, linh hồn mênh mông chấn động tràn ngập, không thể nghi ngờ đây ít nhất cũng là một kiện Hồn linh khí Thiên cấp thượng cổ. Từ khí tức nhìn lại, thậm chí khí tức so với hồn linh khí Thiên cấp thượng cổ còn cường hãn hơn nhiều.

Đạo thân ảnh xinh đẹp này cũng xuất hiện rõ ràng trên hạp cốc, trên người mặc khải giáp màu trắng xanh phong cách cổ xưa, thân thể thướt tha, đủ để khiến cho tất cả nam nhân mơ màng. Trong khải giáp cổ xưa này chỉ lộ ra một khuôn mặt tái nhợt, đôi mắt giống như bảo thạch mà đen, ánh mắt của nữ tử này đang kinh ngạc nhìn chiếc đàn cổ bảy màu đang lơ lửng trên không truung.

Nữ tử tuyệt mỹ này đúng là Thánh nữ Tử Yên của Thiên Địa các. Nếu như hai người Dương Quá và Lục Tâm Đồng có mặt ở đây nhất định sẽ kinh ngạc. Bởi vì khải giáp trên người Tử Yên cùng với khải giáp mà hai người đạt được trong Thiên Địa tháp lại giống nhau như đúc.

- Thiên Hồng Nhiếp Hồn Cầm, thần khí đứng đầu Thiên Địa các. Đây là vật mà tiền bối Thiên Địa các đời thứ nhất ở viễn cổ mang vào Thiên Trủng. Tại sao lại xuất hiện trong hạp cốc này?

Đôi mắt xinh đẹp của Tử Yên nhìn lên đàn cổ bảy màu trên không trung, lập tức nhận ra lai lịch của chiếc đàn cổ này. Từ ghi chép trong các, thứ này chính là thần khí mạnh nhất đứng đầu Thiên Địa các, đồn rằng thậm chí còn vượt quá cấp độ Thiên cấp.

- Là ai?

Đột nhiên Tử Yên bỗng nhiên quay đầu lại, từ xa xa sau lưng nàng không biết từ khi nào đã xuất hiện một lão giả gày còm, người này tuổi chừng sáu mươi, khuôn mặt xấu xí, người mặc một bộ trường bào rộng thùng thình, giống như đạo bào.

Từ khí tức trên người lão giả này có thể mơ hồ thấy được linh hồn chấn động lan tràn, chứng minh người này là Linh Đế. Thực lực cấp độ còn không thấp, lúc này lão giả kia đang dùng đôi mắt tham lam nhìn vào cây đàn cổ bảy màu trên không trung

Nghe thấy lời nói của Tử Yên, lúc này lão giả mới nhìn về phía Tử Yên, nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ giống như lưu ly, khí chất giống như tiên tử, lão giả này lập tức có cảm giác giống như thất hồn lạc phách.

- Thần khí bất phàm, Hồn linh khải giáp bất phải, xem ra vận khí của ta ngày hôm nay không tệ.

Trong đôi mắt nhỏ của lão giả kia hiện lên sự daˆм tà không thèm che dấu, ánh mắt liên tục quét lên xuống thân thể Tử Yên, rất rõ ràng, khi nhìn Hồn linh khải giáp trên người Tử Yên hắn cũng nhìn thân thể linh lung, mềm mại của nàng.

- Ngươi là Linh Ma thượng nhân?

Tử Yên nhìn lão giả này, bị ánh mắt daˆм tà kia nhìn vào, toàn thân Tử Yên lập tức cảm thấy không thoải mái. Dò xét khí tức trên người lão giả này, trên khuôn mặt tinh xảo của nàng lập tức có chút ngưng trọng.

- Hắc hắc, không ngờ Thánh nữ Thiên Địa các ngươi lại có vài phần ánh mắt. Vẫn có thể nhận ra bổn thượng nhân.

Lão giả này cười cười, khuôn mặt gầy gò vì tham lam cho nên nhìn qua vô cùng khủng bố:

- Như vậy đi, nể mặt ngươi là người Thiên Địa các, chỉ cần ngươi hầu hạ ta một lần, ta sẽ tạm thời tha mạng cho ngươi. Thần khí đàn cổ kia cũng giao cho ngươi, thế nào?

- Linh Ma thượng nhân, trước khi cưỡng bức ta ngươi nên nhớ rõ ngươi là trưởng lão ngoại các, đồng thời còn là trưởng lão Thiên cấp, ngươi dám bất kính với ta. Thiên Địa các tuyệt đối sẽ không buông tha cho ngươi.

Tinh mang trong mắt Tử Yên bắn ra, thánh khiết uy nghiêm khiến cho người ta không có cách nào xâm phạm.

- Thánh nữ Thiên Địa các a, thật đúng là thánh khiết, khiến cho người ta không dám xâm phạm.

Nhìn Tử Yên, ánh mắt lão giả áo gai kia sững sờ, lập tức nở nụ cười daˆм uế, nói:

- Ngươi cho rằng đây vẫn còn ở bên ngoài sao? Nếu như ở bên ngoài ta quả thực không dám động tới ngươi, chỉ tiếc đây là Thiên Trủng, cơ hồ tất cả Đế giả cho tới bây giờ tiến vào còn chưa tiến ra. Đây là kiếp nạn của Đế giả, đến lúc này cho dù là ai ta cũng không sợ. Thiên Địa các cũng không ngoại lệ, hiện tại ta chỉ muốn hưởng thụ tư vị của Thánh nữ Thiên Địa các một chút, cho dù sau đó chết cũng không phải hối hận nữa.

Linh Ma thượng nhân dùng ánh mắt tham lam quét qua người Tử Yên, Đế giả triệu hoán, chỉ có vào mà không tiến ra. Đế giả không chạy thoát khỏi chuyện này. Từ thời viễn cổ tới nay đều là như vậy. Đến thời điểm này Linh Ma thượng nhân cũng không cố kỵ Thiên Địa các nữa, nếu như có thể hưởng thụ tư vị Thánh nữ Thiên Địa các quả thực có chết cũng đáng.

Tử Yên nhìn ánh mắt daˆᴍ uế của Linh Ma thượng nhân, thân hình theo bản năng lui về phía sau mấy bước. Loại tán tu khủng bố như Linh Ma thượng nhân, nàng thân là Thánh nữ Thiên Địa các đương nhiên biết rõ vô cùng. Từ trong tư liệu của Thiên Địa các có thể nhận ra, người này đã trên vạn năm chưa từng xuất hiện trên đại lục, thậm chí còn có người nói hắn đã vẫn lạc. Về phần có âm thầm xuất hiện qua hay không thì không có ai biết rõ.

Người này daˆᴍ ô thành tính, háo sắc thành ma, bởi vì hắn daˆᴍ ô không ít nữ đệ tử các sơn môn cho nên trước kia đã bị rất nhiều cường giả các sơn môn truy quét qua.

Chỉ vì thực lực của Linh Ma thượng nhân quá mạnh mẽ, muốn đánh chết không phải dễ. Nên mặc dù có nhiều cường giả các sơn môn liên thủ, cũng chỉ có thể đánh hắn trọng thương mà thôi. Vì kể từ lúc đó hắn đột nhiên biến mất, các sơn môn lớn cũng không truy đuổi nữa.

Nếu như ở bên ngoài Tử Yên có thể tự tin Linh Ma thượng nhân này tuyệt đối không dám động tới nàng, nhưng giờ ở trong Thiên Trủng này Tử Yên lại biết rõ, không ít Đế giả sẽ không cố kỵ nữa, dù sao bọn họ cũng không ra ngoài được.

Vào trong Thiên Trủng, những tán tu bình thường cố kỵ các Hoàng tộc, các sơn môn lớn kia chỉ có cần đầy đủ thực lực tuyệt đối sẽ không lảng tránh nữa. Bởi vì dù sao chỉ có vào mà không có ra, còn không biết bản thân mình cuối cùng như thế nào. Cho nên dưới tình huống như vậy không ai còn cố ngại chuyện gì nữa. Tất cả mọi người đều thầm nghĩ, sống được ngày nào thì hay ngày đó.

Chương 3225: Linh Ma thượng nhân 2

- Ngươi sợ ta sao? Đừng sợ, ta sẽ yêu thương ngươi thật tốt.

Nhìn thấy Tử Yên lui về phía sau mấy bước, Linh Ma thượng nhân càng cười tà, chậm rãi tới gần Tử Yên. Ánh mắt nhìn về phía nữ tử thánh khiết uy nghiêm giống như có thể nhìn xuyên Hồn linh khải giáp. Làn da trên thân thể bay bổng này trắng nõn, mịn màng như ngọc.

- Linh Ma thượng nhân, ngươi cho rằng mình có thể chiếm tiện nghi trong tay ta sao?

Tử Yên lui về phía sau mấy bước, nhìn thấy Linh Ma thượng nhân tiến tới, không ngờ nàng lại dừng lại, khí tức quanh thân phóng ra, ánh mắt tràn ngập hàn ý, ngày càng lạnh lẽo, thánh khiết.

- Thánh nữ Thiên Địa các tự nhiên bất phàm, hình như hiện tại ngươi đang bị thương, lại nói thực lực của ngươi còn quá thấp, ngươi tuyệt đối không chống lại ta.

Ánh mắt Linh Ma thượng nhân nhìn vào khuôn mặt tái nhợt và khóe miệng còn vết máu tươi của Tử Yên, dường như hắn đã tính trước, đồng thời cũng không có quá đặt Tử Yên vào trong mắt.

Nhìn bộ dáng nữ tử băng thanh ngọc khiết trước mắt, trong lòng hắn lập tức cảm thấy nóng bỏng. Hắn đã nếm thử qua vô số nữ tử, trong đó còn có không ít nữ tử xinh đẹp, thế nhưng hắn còn chưa từng chạm vào người một nữ tử băng thanh ngọc khiết như thế này. Nữ tử trước mắt này so với thần khí còn hấp dẫn hắn hơn nhiều.

- Làm càn.

Ánh mắt daˆʍ uế của Linh Ma thượng nhân khiến cho khuôn mặt Tử Yên đỏ ửng. Trong lòng vô cùng tức giận, đôi mắt như bảo thạch trên dung nhan tuyệt mỹ tràn ngập hàn ý. Linh lực quanh thân đột nhiên khởi động, dẫn động năng lượng thiên địa, chỉ một thoáng có khí tức mênh mông phóng lên trời.

Cùng lúc một cơn lốc bằng năng lượng bàng bạc lấy thân thể Tử Yên làm trung tâm khuếch tán ra chung quanh. Bàn tay ngọc chém ra, một chiếc sáo ngọc xuất hiện trong tay nàng, lưu quang quanh quẩn, có từng hình ảnh yêu thú, linh thú khắc trên đó.

- Ô...

Tử Yên thổi sáo, trong sáo ngọc có từng âm thanh giống như xuyên thung tảng đá chui ra, tiếng sáo du dương, lại giống như buồn bã tâm tình, như oán như khóc, thê lương từ xa xưa, tiếng sáo liên miên không dứt.

Tiếng sáo quanh quẩn, mang theo từng đợt linh hồn công kích khủng bố, chỉ một thoáng tuôn về phía Linh Ma thượng nhân khiến cho gợn sóng kịch liệt cuồn cuộn, đồng thời còn tuôn ra bốn phương tám hướng. Dưới linh hồn lực bàng bạc, áp lực không gian nặng nề, linh hồn công kích này bao phủ Linh Ma thượng nhân, từng công kích liên miên giống như gợn sóng bắn tới.

- Công kích linh hồn thật mạnh, đáng tiếc ta thân là Linh giả, tu vi lại mạnh hơn ngươi quá nhiều, công kích linh hồn của ngươi còn chưa đạt tới tình trạng làm gì được ta.

Đối mặt với công kích linh hồn của Tử Yên, khí tức quanh người Linh Ma thượng nhân phóng ra, tu vi Linh Đế tam trọng đỉnh phong hiển hiện. Cánh tay phất một cái, lập tức bố trí màn sáng phòng ngự trước người. Công kích linh hồn mênh mông này tuy rằng cường hãn, thế nhưng lúc này lại không có cách nào động tới được Linh Ma thượng nhân. Thân ảnh gầy gò ở trong cơn lốc linh hồn không bị rung chuyển mảy may.

Đôi mắt xinh đẹp của Tử Yên lần nữa ngưng trọng, đôi mắt trầm xuống, linh hồn lực bàng bạc từ trong cơ thể nàng tuôn ra, tiếng sáo đột nhiên biến đổi. Trên sáo ngọc có một đạo quang mang bắn ra, mang theo khí tức linh hồn bàng bạc biến ảo thành hư ảnh một đầu khổng tước màu tím khổng lồ trên không trung.

Sưu.

Tiếp đó, đầu khổng tước màu tím này xòe đuôi, cái đuôi lớn bao phủ không gian, giống như vật còn sống. Hai cánh chấn động mang theo tiếng xé gió, giống như lưu tinh hung hăng phóng về phía Linh Ma thượng nhân.

- Không hổ là Thánh nữ Thiên Địa các, thật đúng là có chút bổn sự, chỉ tiếc còn chưa đủ.

Ánh mắt Linh Ma thượng nhân trầm xuống, trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh đại đao quái dị, bí văn quanh quẩn. Hắn liền bổ một đao vào trên hư ảnh khổng tước màu tím kia.

Hư ảnh khổng tước màu tím khổng lồ cũng không giằng co được bao lâu mà lập tức tán loạn. Thân thể cực lớn bỗng nhiên hóa thành mảnh vỡ.

Hư ảnh khổng tước màu tím háo thành mảnh vỡ, sắc mặt Tử Yên lần nữa tái nhợt, thân thể mềm mại lảo đảo lui lại một bước.

Sưu.

Ngay sau đó trường bào trên người Linh Ma thượng nhân run lên, thân ảnh giống như sấm sét xuất hiện trước người Tử Yên. Miệng nở nụ cười daˆм tà, khẽ phất tay một cái đánh ra một đạo chưởng ấn vào người Tử Yên.

Phanh.

Lúc này Tử Yên muốn tránh đi cũng đã không kịp nữa, đạo chưởng ấn này lập tức rơi vào trên vai nàng. Lực lượng mạnh mẽ trút xuống, thế nhưng trong đôi mắt xinh đẹp của Tử Yên lúc này lại hiện lên sự quỷ dị.

Một chưởng của Linh Ma thượng nhân đánh vào trên vai Tử Yên, lại cũng không xuất hiện cảnh tượng giống như Linh Ma thượng nhân suy nghĩ. Tử Yên sẽ lập tức bị đánh bay rồi trọng thương, mà ngược lại còn giống như không bị tổn hại một cọng tóc nào vậy. Một chưởng đánh vào trên khải giáp hộ thân của nàng khiến cho Linh Ma thượng nhân có cảm giác giống như bị điện giật. lực lượng mạnh mẽ phản ngược lại, giống như muốn đem thân thể hắn phá hủy vậy.

- Hồn linh khải giáp thật mạnh.

Linh Ma thượng nhân biến sắc, thân thể gầy gò đột nhiên được một kiện khải giáp hộ thân bao trùm, thân hình nhanh chóng lui lại.

Sưu.

Mà cùng lúc, Tử Yên khẽ phất tay, trong mi tâm có một đạo lưu qunag lướt đi, trong nháy mắt phóng về phía Linh Ma thượng nhân.

Linh Ma thượng nhân không kịp trở tay, toàn lực né tránh, thế nhưng đạo lưu quang kia đã hung hăng đánh vào trên hồn linh khải giáp hộ thân của hắn.

Phanh.

Âm thanh trầm thấp bạo liệt vang vọng, hồn linh khải giáp trên thân thể Linh Ma không chống đỡ được bao lâu mà lập tức rạn nứt một mảng lớn. Bên trên xuất hiện vô số vết nứt rậm rạp. Khiến cho hồn linh khải giáp sau khi chống đỡ được một đạo công kích của Tử Yên lập tức bị nghiền nát.

- Phụt.

Thân hình Linh Ma thượng nhân lảo đảo lui lại, miệng đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt lập tức trắng bệch.

Tử Yên vung tay lên, trong tay xuất hiện một đoạn vải màu tím. Bên trên tràn ngập bí văn quanh quẩn, dẫn động tới năng lượng thiên địa. Từ khí tức phóng ra có thể thấy được đoạn vải màu tím này tuyệt đối đã đạt tới thần khí. Chính là thứ vừa rồi đánh trọng thương Linh Ma thượng nhân.

- Hừ, dám làm tổn thương ta, đáng tiếc ngươi còn quá non.

Cùng một thời gian, sau lưng Tử Yên có một âm thanh tức giận vang lên. Linh hồn phân thân của Linh Ma thượng nhân xuất hiện, linh hồn lực bàng bạc tuôn ra, bao phủ Tử Yên vào bên trong.

Linh Ma thượng nhân thân là Linh Đế tam trọng đỉnh phong, thực lực của bản thân cũng khủng bố vô cùng. Thân là tán tu mà có thể tu luyện tới Linh Đế tam trọng cũng đủ thấy được thiên phú hắn tuyệt đỉnh ra sao. Mà lúc này khí thế của đạo linh hồn công kích kia cũng khủng bố vô cùng. Không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, bị phá hủy thành hư không.

- Tử Linh Đoạn Hồn Lăng.

Tử Yên phất tay, không ngừng vung vẩy đoạn vải màu tím trong tay, đem thân thể mềm mại bao phủ vào bên trong, chống lại công kích linh hồn của Linh Ma thượng nhân. Tử Linh Đoạn Hồn Lăng này không phải là linh khí bình thường.

Chương 3226: Chỗ tốt của thôn phệ

Đây chính là thứ mà tiền bối Thiên Địa các đạt được trong Hư không bí cảnh. Uy năng cực kỳ mạnh mẽ, là tồn tại đỉnh cấp trong đám thần khí thượng cổ.

- Linh Đế tam trọng cũng không phải là yếu.

Nhưng vào lúc này có một đạo âm thanh du dương quanh quẩn trên không trung, khi âm thanh vừa dứt, đột nhiên có một đạo thân ảnh màu xanh xuất hiện trong công kích linh hồn.

Thân ảnh mặc áo bào xanh xuất hiện trong công kích linh hồn, đối mặt với công kích linh hồn khủng bố này lại không có biểu hiện gì. Thân ảnh chớp động mấy cái đã xẹt qua không gian xuất hiện trước mặt linh hồn phân thân của Linh Ma thượng nhân, quanh thân có gợn sóng quỷ dị lan tràn, đồng hóa gợn sóng không gian.

Trong lúc linh hồn phân thân của Linh Ma thượng nhân còn chưa kịp có phản ứng thì trong lòng bàn tay của thân ảnh mặc áo bào xanh này có hấp thực cực lớn tuôn ra. Lập tức đem linh hồn phân thân của Linh Ma thượng nhân bao phủ, trong nháy mắt thôn phệ linh hồn phân thân của Linh Ma thượng nhân vào trong lòng bàn tay rồi biến mất không thấy.

Cơn lốc linh hồn khủng bố vô cùng trong giây lát biến mất, không gian trở nên yên tĩnh. Một đạo thân ảnh xinh đẹp màu nâu không biết từ xuất hiện trên không trung từ bao giờ, nhìn một màn vừa rồi, trong đôi mắt hiện lên sự nghi hoặc không thôi.

Phụt.

Mà trong giây lát này, trong miệng bản thể Linh Ma thượng nhân bỗng nhiên phun ra máu tươi. Linh hồn phân thân bị diệt, trong nháy mắt ngay cả cặn bã cũng không còn. Chuyện này cũng giống như hắn bị một kích nặng nề vậy.

- Là ngươi.

Tử Yên thu hồi Tử Linh Đoạn Hồn Lăng, đôi mắt xinh đẹp sững sờ, lập tức khóe miệng nở nụ cười vui vẻ. Nhìn đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện tước mắt, vẻ ngưng trọng trong mắt vừa rồi biến mất sạch sẽ.

- Lục Lâm Thiên, Ngũ Hành Đại Đế Lục Lâm Thiên.

Linh Ma thượng nhân bị trọng thương sắc mặt trắng bệch, khi ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên càng thêm trắng bệch. Hắn không có một chút do dự nào xoay người rời đi. Có hung danh của Ngũ Hành Đại Đế Lục Lâm Thiên ở bên ngoài, hắn nào dám chống lại. Linh hồn phân thân vừa rồi bị hủy diệt cũng đã chứng minh thực lực khủng bố của Lục Lâm Thiên.

- Còn muốn đi? Ngươi không cảm thấy đã muộn rồi sao?

Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, khóe miệng nở nụ cười lạnh nhạt. Hắn không ngờ sau hơn mười ngày di chuyển trong này lại gặp người quen đầu tiên. Lại có một Linh Đế tam trọng đỉnh phong đưa tới cửa. Lúc này đúng là lúc mà Lục Lâm Thiên thiếu năng lượng đột phá, cho nên Lục Lâm Thiên sẽ không bỏ qua người này.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên thúc dục lượng lượng thời gian, thân ảnh dùng tốc độ không biết nhanh hơn Linh Ma thượng nhân bao nhiêu lần, đồng thời phối hợp với lực lượng không gian, thân ảnh xẹt qua không gian xuất hiện trước người Linh Ma thượng nhân.

- Lục Lâm Thiên, chúng ta không cừu không oán, sao ngươi lại làm khó dễ cho ta? Ngươi đừng khinh người quá đáng, bằng không sẽ cá chết lưới rách.

Linh Ma thượng nhân nhìn Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện trước người, ánh mắt càng thêm kinh hãi. Đến lúc này hắn mới biết được, đồn đãi bên ngoài không phải là giả. Ngũ Hành Đại Đế Lục Lâm Thiên này thậm chí so với truyền thuyết còn khủng bố hơn. Hắn có tu vi Linh Đế tam trọng đỉnh phong thế nhưng còn chưa kịp ra tay đã bị áp chế.

- Chỉ bằng vào thực lực của ngươi mà đã muốn cá chết lưới rách với ta sao? Ngươi quá coi trọng bản thân mình rồi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, không để Linh Ma thượng nhân này vào trong mắt, thân ảnh lần nữa quỷ dị xuất hiện trước người Linh Ma thượng nhân. Lực lượng không gian áp chế khiến cho không gian quanh thân Linh Ma thượng nhân vặn vẹo, linh lực toàn thân bắt đầu đình trệ.

Dùng tu vi của Lục Lâm Thiên hiện tại, coi như là Linh Ma thượng nhân ở thời kỳ toàn thịnh cũng không phải là đối thủ của Lục Lâm Thiên. Huống chi lúc này Linh Ma thượng nhân đã bị trọng thương, bị Lục Lâm Thiên dùng lực lượng thời gian và không gian áp chế, căn bản không có sức phản kháng. Muốn tự bạo hồn anh cũng không làm được.

- Tới đây.

Lục Lâm Thiên phất tay, năm ngón tay cong lại thành trảo, vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết, trong lòng bàn tay có một vòng xoáy năng lượng hiện lên, lực cắn nuốt lan tràn, đặt tay lên đỉnh đầu của Linh Ma thượng nhân.

Trảo ấn rơi xuống, hai mắt Linh Ma thượng nhân trống rỗng, kinh hãi không hiểu, tự dưng tim hắn đập nhanh hơn vài phần.

- Ah...

Trong giây lát ngắn ngủi, trong miệng Linh Ma thượng nhân vang lên một tiếng kêu thảm thiết. Linh lực trong cơ thể đang giống như hồng thủy bị Lục Lâm Thiên thôn phệ vào trong tay, thân thể hắn cũng dần dần khô héo.

Nhìn thấy cảnh này, Âm Minh và Tử Yên đều kinh ngạc, ánh mắt rung động, đồng thời dường như đã hiểu ra thứ gì đó.

Bây giờ Lục Lâm Thiên cũng không còn quan tâm tới việc Âm Dương Linh Vũ Quyết lộ ra ngoài ánh sáng, khi còn ở trong Linh Vũ giới, nghĩa phụ Nam thúc cũng đã bạo lộ Âm Dương Linh Vũ Quyết. Có thực lực như hiện tại, hắn lộ ra Âm Dương Linh Vũ

Quyết không chỉ làm cho người ta kinh hãi, mà cũng khiến cho bọn họ không nảy sinh lòng tham. Huống chi ở trong Thiên Trủng, Lục Lâm Thiên cũng lười che dấu thứ gì.

Trọn vẹn mấy thời thần sau, Linh Ma thượng nhân kia mới hoàn toàn hóa thành thây khô. Thi triển Sưu linh thuật Lục Lâm Thiên mới biết được một ít chuyện từ trong linh hồn hắn. Người này chính là một cường giả tán tu, thực lực quả thực cường hãn. Thế nhưng sau khi vào Thiên Trủng cũng gặp không ít nguy hiểm. Sau khi gặp Tử Yên thì mới nổi lên sắc tâm.

Phù.

Linh hỏa xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên, thiêu đốt thi thể Linh Ma thượng nhân thành tro bụi. Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, sắc mặt hồng nhuận, thôn phệ linh lực của một Linh Đế tam trọng đỉnh phong, linh lực trong đầu hắn đã no đủ tới tình trạng bành trướng.

- Nàng không sao chứ?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua chung quanh, sau đó thân ảnh lập tức đi tới trước người Tử Yên. Lúc này trải qua mấy thời thần điều tức, phục dụng một đám đan dược cho nên Tử Yên đã khôi phục không ít. Trên mặt cũng bắt đầu hồng nhuận.

- Ta không sao.

Tử Yên lắc đầu, đôi mắt xinh đẹp nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Xem ra ngươi lại cứu ta một lần.

- Có đôi khi đẹp cũng là một loại phiền phức, ai bảo nàng đẹp như vậy a.

Lục Lâm Thiên trêu ghẹo Tử Yên. Nhìn nữ tử tuyệt mỹ giống như trích tiên trước mặt hắn không khỏi cảm khái. Linh Ma thượng nhân kia cũng bởi vì mỹ mạo của Tử Yên cho nên trong lòng mới sinh ra tà niệm.

- Kiều thê của ngươi đều là nữ tử khuynh quốc khuynh thành a.

Tử Yên dịu dàng cười, nhìn Lục Lâm Thiên, trong lòng nàng vô cùng nghi hoặc. Thủ đoạn quỷ dị vừa rồi của Lục Lâm Thiên có thể thôn phệ Linh Ma thượng nhân sạch sẽ. Thế nhưng lúc này nàng cũng không hỏi nhiều, dù sao hỏi bí mật của người khác cũng không tốt lắm.

- Chúng ta xuất phát thôi.

Âm Minh đi tới bên người Lục Lâm Thiên, âm khí trên người không ngừng lan tràn ra chung quanh.

Chương 3227: Linh Đế nhị trọng 1

Tử Yên đã sớm dò xét qua Âm Minh, thế nhưng nàng lại không suy đoán ra được thân phận của Âm Minh. Đặc biệt là khí tức trên người Âm Minh khiến cho trong lòng nàng bất an. Nhìn thấy quan hệ của Lục Lâm Thiên và Âm Minh dường như không tệ cho nên nàng tò mò nhìn qua Lục Lâm Thiên, thầm suy đoán quan hệ giữa hai người này.

- Đợi ta một chút, ta cần điều tức một lát, sau đó lại lên đường.

Lục Lâm Thiên nhìn Âm Minh nói.

- Được rồi, ta chờ ngươi.

Âm Minh nhíu mày, không phản đối.

- Vậy thì đa tạ nàng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên thoáng biến hóa, lập tức nói với Tử Yên:

- Có lẽ nàng cũng cần khôi phục một chút a.

- Đương nhiên.

Tử Yên gật đầu, cảm nhận khí tức trên người Âm Minh, nàng cũng không muốn ở cùng một chỗ với Âm Minh. Cỗ khí tức kia khiến cho nàng trong lúc mơ hồ cảm thấy bất an. Nàng cũng cần có thời gian luyện hóa Thiên Hồn Nhiếp Hồn cầm vừa mới thu được, có thủ đoạn mạnh hơn nữa thì nàng mới có thể ứng phó với nguy hiểm trong Thiên Trủng này.

- Đi theo ta.

Lục Lâm Thiên gật đầu, mang theo thân ảnh Tử Yên đi về phía trước. Sau khi tìm được một sơn động, bố trí một đạo cấm chế, Lục Lâm Thiên mở ra Tử Lôi Huyền đỉnh, cùng với hai người Tử Yên tiến vào trong Tử Lôi huyền đỉnh.

Âm Minh thân là Linh hồn thể, cũng kiêng kỵ Tử Kim Huyền Lôi. Cho nên nàng ở trong Tử Lôi Huyền đỉnh thì Lục Lâm Thiên mới có thể yên tâm.

- Người nọ là ai? Dường như ngươi cũng không tin nàng lắm.

Trong Tử Lôi huyền đỉnh, Tử Yên hỏi Lục Lâm Thiên, nhìn thấy Lục Lâm Thiên cảnh giác, nàng cũng không khó suy đoán ra nữ tử âm khí nặng nề kia dường như không được Lục Lâm Thiên tín nhiệm quá.

Lục Lâm Thiên không có dấu diếm mà nói ra lai lịch đại khái của Âm Minh.

- Không ngờ trong Thiên Trủng còn có tồn tại bực này.

Sau khi biết được thân phận cùng lai lịch của Âm Minh, trong mắt Tử Yên tràn ngập vẻ rung động. Rốt cuộc nàng cũng biết vì sao khí tức trên người nữ tử tuyệt mỹ kia khiến cho nàng cảm thấy bất an. Thì ra là tàn hồn và sát khí ngưng tụ thành thân thể linh vật nửa trời sinh.

- Ta cần bế quan một hồi, nàng cũng cần có thời gian khôi phục hoàn toàn, trước tiên cứ điều tức đi.

Lục Lâm Thiên nói với Tử Yên.

- Trong Thiên Trủng này mà ngươi còn bế quan? Có phải có chuyện gì không ổn hay không?

Tử Yên nghi ngờ nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Không sao, nàng cứ đi theo ta là được.

Lục Lâm Thiên cười cười, gọi ra Thiên Trụ giới, tiếp đó dưới hai mắt khiếp sợ của Tử Yên mà đi tới Thiên Trụ giới. Để cho Tử Yên yên tâm điều tức trong tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, sau đó thân ảnh của hắn nhanh chóng biến mất.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện trong tầng thứ tư, khoanh chân ngồi xuống, kết xuất thủ ấn, chậm rãi tu luyện. Linh lực thôn phệ của Linh Ma thượng nhân Linh Đế tam trọng đỉnh phong khiến cho linh lực trong đầu hắn bành trướng, số linh lực này cũng đang đợi luyện hóa.

Nếu không phải bởi vì thôn phệ linh lực cực kỳ khổng lồ thì Lục Lâm Thiên cũng không lựa chọn lập tức luyện hóa. Linh lực của Linh Đế tam trọng đỉnh phong như Linh Ma thượng nhân kia có chút vượt quá khả năng chịu đựng của hắn lúc này.

Linh lực bàng bạc được thôn phệ trong cơ thể, dưới sự vận chuyển của Âm Dương Linh Vũ Quyết, lập tức có thể trở thành linh lực của bản thân Lục Lâm Thiên. Một lát sau Lục Lâm Thiên tiến vào trong trạng thái tu luyện, quanh thân được một vòng quang mang nhàn nhạt, trong suốt bao phủ. Khí tức chậm rãi tăng lên.

Trên phương diện linh giả, sau khi thôn phệ một ít Linh Đế của Thiên Địa minh, Lục Lâm Thiên đã dừng lại ở tu vi Linh Đế nhất trọng hậu kỳ. Từ lúc đó hắn cũng không thôn phệ linh lực và năng lượng khác, cho nên tu vi linh giả mấy năm này không có một chút tiến bộ nào. Nếu tăng thêm thời gian trong Thiên Trụ giới có thể nói là mấy chục năm chưa có đột phá.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên luyện hóa linh lực thôn phệ trong cơ thể, khí tức lập tức từ từ tăng lên.

Trong đầu Lục Lâm Thiên, kim đao màu vàng quay xung quanh tiểu hồn anh, theo Lục Lâm Thiên luyện hóa, năng lượng linh hồn bàng bạc tiến vào không gian trong đầu, kim đao màu vàng cũng bắt đầu cắn nuốt một ít năng lượng thu vào trong thân đoa.

Trên kim đao màu vàng bắt đầu lan tràn ra quang mang màu vàng, bắt đầu thôn phệ năng lượng linh hồn giống như một cái động không đáy. Đối với kim đao màu vàng, Lục Lâm Thiên cũng rất bất đắc dĩ. Vốn hắn cho rằng sau khi mình tới Đế giả, dù gì cũng có thể rung động kim đao màu vàng một chút.

Thế nhưng sau khi Lục Lâm Thiên tới Đế giả, hy vọng càng nhiều thất vọng càng lớn. Kim đao màu vàng này ở trong không gian linh hồn của hắn giống như bàn thạch không thể rung chuyển. Đến cấp độ Đế giả hắn cũng không thể làm rung chuyển được nó.

Kim đao màu vàng quỷ dị này từ khi tiến vào trong đầu hắn luôn cắn nuốt linh hồn lực của hắn. Cho tới ngày hôm nay vẫn còn tiếp tục, dường như không đủ, vô cùng thần bí, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên nghĩ mãi mà không thông.

Lục Lâm Thiên chỉ biết, tốc độ thôn phệ linh hồn lực của kim đao màu vàng này với hắn cực kỳ chậm, cũng không động tới linh hồn của hắn, cũng không khiến cho linh hồn hắn giảm bớt và làm tổn thương linh hồn hắn. Trái lại, bởi vì kim đao màu vàng thôn phệ linh hồn lực mà khiến cho linh hồn lực của hắn càng lâu dài càng khiến cho linh hồn hắn thu được chỗ tốt cực lớn.

Cho nên hiện tại Lục Lâm Thiên mặc kệ kim đao màu vàng, dù sao kim đao màu vàng này trước mắt đối với hắn mà nói trăm lợi mà không có hại. Đặc biệt là phương diện công kích linh hồn, cho dù công kích linh hồn cường hãn như thế nào thì hắn cũng có thể ở thế bất bại.

Tốc độ luyện hóa linh lực của Lục Lâm Thiên rất nhanh, tu vi tăng vọt cực kỳ nhanh chóng. Loại tốc độ này nhanh tới tình trạng không thể tưởng tượng nổi.

Chủ yếu là linh lực mà hắn thôn phệ vào trong cơ thể chỉ cần luyện hóa một chút là có thể trở thành linh lực của chính Lục Lâm Thiên. Tốc độ này quả thực có chút dọa người. Linh lực của Linh Đế tam trọng đỉnh phong đối với Lục Lâm Thiên mà nói tuyệt đối là vật đại bổ, cũng làm cho Lục Lâm Thiên có cảm giác khoan khoái dễ chịu.

Đương nhiên, tốc độ tiến bộ tu vi của Lục Lâm Thiên cũng có một chút chậm chạp. Dù sao cũng đã tới Linh Đế, tốc độ đột phá tu vi không có cảm giác tăng vọt như trước. Thế nhưng nếu như lúc này có cường giả bên người Lục Lâm Thiên, nhất định sẽ nghẹn họng nhìn trân trối. Dùng tốc độ tăng trưởng tu vi củ Lục Lâm Thiên hiện tại quả thực giống như đang bay vậy.

Ầm ầm.

Trong sơn mạch liên miên, âm thanh bạo liệt ầm ầm vang vọng, từng ngọn núi bị phá hủy, sụp đổ. Bốn đạo thân ảnh xuất hiện ngoài một ngọn núi. Trên người có Thổ Hoàng khí lan tràn ra, đúng là người của Thác Bạt gia tộc.

Vốn Thác Bạt gia tộc đi vào trong này có năm người, thế nhưng lúc này chỉ còn có bốn người. Thác Bạc Triêu cùng với một lão giả đơn bạc đều ở bên trong.

Chương 3228: Linh Đế nhị trọng 2

Ngoài ra còn có Thác Bạt Thanh Vũ cùng với một lão giả có khí tức rất mạnh. Đây chính là lão giả tuổi chừng bảy chục, tu vi Vũ Đế tam trọng, người này đã từng giao thủ qua với Tiểu Long.

- Rốt cuộc cũng thoát khốn. Đa tạ Hậu Điền lão tổ trợ giúp.

Ngoài ngọn núi, Thác Bạt Thanh Vũ vô cùng chật vật, sắc mặt tái nhợt, xem ra vừa rồi hắn đã gặp hiểm cảnh vô cùng lớn.

- Thanh Vũ, khắp nơi trong Thiên Trủng đều có nguy hiểm trùng trùng, đặc biệt là con, con chính là mấu chốt lần này, nhất định không thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn. Bằng không sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Lão giả đơn bạc nhìn Thác Bạt Thanh Vũ nói.

- Vâng, Hậu Điền lão tổ.

Thác Bạt Thanh Vũ cung kính gật đầu, trước mặt lão giả đơn bạc này hắn vô cùng cung kính.

- Còn có Thác Bạt Lam không biết đang ở nơi nào, chúng ta tìm nó trước rồi nói sau.

Lão giả đơn bạc gật đầu rồi nói.

- Hậu Điền lão tổ, lần này chúng ta có cơ hội hay không? Dù sao nhóm người lão tổ khi trước đều thất bại a.

Ánh mắt Thác Bạt Triêu ngưng trọng.

Lão giả gọi là Hậu Điền lão tổ lơ lửng trên không trung, ánh mắt thâm thúy vô cùng, nói:

- Hiện tại ai cũng không biết. Hy vọng có thể thành công.

- Có lẽ chúng ta nên sớm đối phó với Lục Lâm Thiên kia, không ngờ trên người Lục Lâm Thiên thực sự có Vô Tự Thiên Thư. Nếu như chúng ta có Vô Tự Thiên Thư, nói không chừng nguy hiểm sẽ nhỏ hơn một chút.

Thác Bạt Thanh Vũ nói với Hậu Điền lão tổ, nói tới Lục Lâm Thiên, trong mắt hắn hiện lên hàn ý.

- Hoàng tộc chúng ta không có cách nào nhúng tay vào chuyện bên ngoài. Cho dù là ai cũng không dám.

Hậu Điền lão tổ nói.

- Hậu Điền lão tổ, nếu như ở trong Thiên Trủng chúng ta động thủ thì sao? Có lẽ không có vấn đề gì a.

Thác Bạt Triêu nhớ tới sỉ nhục ngày đó, trong lòng còn giận dữ không thôi.

- Lục Lâm Thiên khống chế thuộc tính kim, rất khó đối phó. Lại có quan hệ với Cửu Vĩ Yêu Hồ, Độc Cô gia tộc, Bắc Cung gia tộc, Thanh Long Hoàng tộc, Huyền Vũ Hoàng tộc, Chu Tước Hoàng tộc, còn có Vân Dương Tông và những sơn môn khác nữa.

Ánh mắt Hậu Điền lão tổ có chút lạnh lẽo, nếu như không phải lúc trước cố kỵ các đại Hoàng tộc. Thì làm sao hắn có thể tha thứ cho người dám làm càn trước mặt Thác Bạt Hoàng tộc cơ chứ.

- Nếu như trong Thiên Trủng này gặp được Lục Lâm Thiên thì chúng ta có thể giải quyết một chút. Cũng giảm bớt oán khí trong lòng.

Một lão giả khác trầm giọng nói, khí tức trên người tuy rằng không cường hãn bằng Hậu Điền lão tổ kia, thế nhưng tuyệt đối là cường giả bài danh thứ hai trong Thác Bạt Hoàng tộc. Tu vi của hắn tuyệt đối không dưới đám người Độc Cô Hồn Long và Bắc Cung Tinh Mộc.

- Sau khi gặp hắn rồi nói sau. Thái Cổ U Minh Viêm cũng không phải vật phàm, đồn rằng từ thời viễn cổ, ngay cả lão tổ của Công

Tôn gia tộc cũng không làm gì được nó. nếu như có thể có được Thái Cổ U Minh Viêm cũng không tệ.

Ánh mắt Hậu Điền lão tổ chớp động, thế lực sau lưng Lục Lâm Thiên tuy rằng thực lực bất phàm, thế nhưng trong lòng hắn hoàn toàn không đặt vào trong mắt.

Thời gian từ từ trôi qua, trong tầng thứ tư Thiên Trụ giới, có thời gian chênh lệch gấp bốn mươi lần, chỉ chớp mắt đã trôi qua vài tháng.

Trong không gian của tầng thứ tư đột nhiên chập trùng, trên không trung bắt đầu có năng lượng thiên địa hội tụ. Phô thiên cái địa tiến vào người Lục Lâm Thiên đang ngồi xếp bằng, xuyên qua đạo quang tráo màu trắng quanh thân hắn.

Khí tức trên người Lục Lâm Thiên chẳng biết từ khi nào đã đạt tới mức tận cùng của Linh Đế nhất trọng đỉnh phong. Lúc này thân thể hắn giống như một cái động không đáy, tùy ý để cho năng lượng thiên địa trong không gian tiến vào thân thể. Khí tức đang nhanh chóng kéo lên, quanh thân phát ra âm thanh trầm thấp.

Linh lực khổng lồ được Lục Lâm Thiên thôn phệ vào trong đầu lúc này trải qua sự luyện hóa của Âm Dương Linh Vũ Quyết đã hóa thành linh lực tinh thuần. Linh lực giống như một cơn lũ tràn vào không gian trong đầu. Đồng thời năng lượng thiên địa không ngừng tràn vào, hóa thành linh lực tinh thuần dung nhập vào một chỗ.

Năng lượng cứ như vậy rót vào, linh lực tiến vào không gian trong đầu. Quang tráo quanh thân Lục Lâm Thiên càng lúc càng nồng nặc. Mà khí thế trên người Lục Lâm Thiên cũng đanh chóng bay lên, dễ dàng đột phá Linh Đế nhất trọng, nhanh chóng tiến bước tới Linh Đế nhị trọng.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên đột phá, năng lượng thiên địa rót vào, bên trong có năng lượng tăng cường linh hồn lực, kim đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên cũng đẩy nhanh tốc độ thôn phệ.

Đột phá Linh Đế nhị trọng, linh lực do Lục Lâm Thiên thôn phệ Linh Đế tam trọng đỉnh phong trong người vẫn còn hơn một nửa còn chưa luyện hóa. Bởi vậy sau khi đột phá Linh Đế nhị trọng, khí tức hắn kéo lên không có ý định dừng lại. Linh lực bị thôn phệ trong đầu được dẫn dắt, dùng tốc độ nhanh chóng bị Lục Lâm Thiên luyện hóa. Nhanh chóng hóa thành linh lực tinh thuần tiến vào không gian trong đầu, khiến cho Lục Lâm Thiên tiếp tục điên cuồng tăng lên.

Sưu Sưu.

Khí tức điên cuồng kéo lên, linh lực nhanh chóng bị Lục Lâm Thiên luyện hóa. Năng lượng thiên địa chung quanh dũng mãnh tiến vào trong người Lục Lâm Thiên. Khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên sau khi đến Linh Đế nhị trọng trung kỳ, linh lực bị thôn phệ vào trong cơ thể đã bị luyện hóa hết mới bắt đầu dần ổn định trở lại.

Phù.

Mãi một lúc lâu sau, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí, hai mắt mở ra, ánh mứt thâm thúy, trong mắt hiện lên vẻ mừng rỡ khó có thể che dấu.

- Linh Đế nhị trọng.

Cảm nhận biến hóa trong cơ thể, khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười thỏa mãn. Tu vi linh lực của hắn đã lâu không có đột phá, sau khi thôn phệ Linh Ma thượng nhân đã khiến cho hắn đạt được chỗ tốt khổng lồ. Linh hồn lực và linh lực đều tăng lên khong ít. Đại hồn anh cũng mạnh mẽ hơn, gián tiếp đạt được chỗ tốt.

- Không biết có phản ứng hay không?

Lục Lâm Thiên lập tức thăm dò kim đao màu vàng trong đầu, muốn thử xem hiện tại có thể rung động kim đao màu vàng hay không.

Nhưng sau khi thăm dò, kết quả vẫn không có gì thay đổi. Lục Lâm Thiên cũng không thất vọng, dù sao hắn cũng chỉ ôm thái độ thử một chút mà thôi, hắn cũng đã sớm mặc kệ kim đao màu vàng này

rồi.

- Trong Thiên Trủng nguy hiểm trùng điệp, phải cố gắng tăng cường thực lực.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu thì thào nói, mừng rỡ ngắn ngủi sau khi đột phá Linh Đế nhị trọng, trong lòng Lục Lâm Thiên lần nữa ngưng trọng. Bằng vào thực lực của hắn hiện tại trong Thiên Trủng dường như còn xa không đủ. Nhiều năm như vậy không biết có bao nhiêu cường giả tiến vào trong Thiên Trủng, trong đó có lẽ còn có cường giả có thực lực khiến cho người ta ghen ghét, thậm chí có lão tổ của các đại Hoàng tộc tiến vào trong này mà không ra được. Hắn cũng không biết sau đại cơ duyên kia còn có hung hiểm nào hay không.

Suy nghĩ một hồi, thân ảnh Lục Lâm Thiên rời khỏi tầng thứ tư Thiên Trụ giới, lặng lẽ không một tiếng động tới tầng thứ nhất.

Chương 3229: Sau lưng Địa Viêm

Tử Yên khoanh chân ngồi, lúc này nàng đã thu hồi kiện khải giáp phong cách cổ xưa kia. Người mặc cẩm bào màu tím, mái tóc đen nhánh buộc lại sau đầu, khuôn mặt thanh tú, ngũ quan tinh xảo động lòng người.

Cảm nhận khí tức mơ hồ chấn động, Tử Yên lập tức mở hai mắt ra, đôi mắt giống như ngọc thạch. Tử Yên khác với tất cả nữ nhân của Lục Lâm Thiên, ánh mắt như nước khiến cho người ta nhìn vào lập tức cảm thấy thất hồn lạc phách.

Mà lúc này ánh mắt như nước của Tử Yên nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt biến đổi, trong mắt hiện lên sự kinh ngạc, nói:

- Ta cảm nhận khí tức tu vi của ngươi dường như có chút bất đồng. Chẳng lẽ ngươi lại đột phá sao?

- Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Có một ít đột phá.

Hít.

Tử Yên hít sâu một chút. Đến cấp độ Dế giả, đột phá một trọng cũng vô vàn khó khăn. Làm gì có chuyện đột phá một ít. Đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi đột phá chẳng lẽ có liên quan tới Linh Ma thượng nhân?

Nhìn Lục Lâm Thiên trong thời gian ngắn đột phá, tăng thêm tận mắt nhìn Lục Lâm Thiên thôn phệ Linh Ma thượng nhân, trong lúc mơ hồ Tử Yên cũng có thể suy đoán được một ít chuyện.

- Xem như có chút quan hệ đi.

Lục Lâm Thiên nói nước đôi, hắn cũng không có ý định nói rõ ràng mà nhìn Tử Yên nói:

- Đối với chuyện Đế giả triệu hoán và Thiên Trủng nàng biết được bao nhiêu?

- Cái này...

Tử Yên ngẩng đầu, bốn mắt nhìn nhau, trong mắt nàng hiện lên sự do dự.

- Chẳng lẽ có chuyện gì không thể nói sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, Thiên Địa các luôn khống chế tin tức của toàn bộ đại lúc. Có lẽ Thiên Địa các sẽ có tin tức nhiều hơn về Thiên Trủng, nhìn vẻ mặt của Tử Yên, xem ra mọi chuyện giống như suy đoán của hắn.

- Được rồi, cũng không phải là không thể nói cho ngươi biết.

Bốn mắt nhìn nhau, đôi mắt như ngọc thạch trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Tử Yên biến ảo, một lát sau, trong mắt tràn ngập sự phức tạp, nàng khẽ than một tiếng.

- Sự tồn tại của Thiên Trủng, người ở bên ngoài hơn phân nửa đều cho rằng là họa phúc cùng tồn tại. Mà người Hoàng tộc hơn phân nửa lại coi là đại họa, muốn tránh thoát khỏi chuyện này.

Tử Yên nhìn Lục Lâm Thiên, ngưng một lát rồi nói:

- Hoàng tộc và người bên ngoài đều đúng. Đây là đại họa, cũng là đại cơ duyên. Nếu như có người có thể đạt được cơ duyên cuối cùng này. Ban đầu ở trong Phi Linh môn, lúc ngươi đại hôn ta đã từng nói với ngươi những điều này.

- Ta muốn biết một ít thứ khác về Thiên Trủng mà chỉ có Thiên Địa các biết rõ. Chính là những chuyện mà người khác không biết rõ.

Nhìn Tử Yên, những chuyện này trong lòng Lục Lâm Thiên đã sớm biết rõ.

Tử Yên lẳng lặng đứng một lúc, lúc này mới tiếp tục ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Từ thời viễn cổ tới nay, một trong những mục tiêu của Thánh tử và Thánh nữ của Thiên Địa các chính là Thiên Trủng. Theo tiền bối Thiên Địa các nói, nếu như có thể đạt được cơ duyên lớn nhất trong Thiên Trủng, về sau có thể chính thức ngao du thiên địa. Chỉ là muốn đạt được đại cơ duyên này cũng cần một điều kiện.

- Điền kiện gì?

Hai mắt Lục Lâm Thiên lập tức sáng ngời.

- Phải có thiên phú mạnh nhất, nghị lực, còn...

Tử Yên ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên.

- Còn có cái gì?

Nghe vậy trong lòng Lục Lâm Thiên khẽ động, chuyện này đối với Lục Lâm Thiên mà nói có không ít lực hấp dẫn.

- Còn có đại cơ duyên.

Tử Yên không dấu diếm một chút gì, nói:

- Tiền bối Thiên Địa các có nhắn lại, đại cơ duyên này có quan hệ cực lớn với Vô Tự Thiên Thư. Thu thập chín bản Vô Tự Thiên Thư chính là mấu chốt.

- Lại là Vô Tự Thiên Thư.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, chậm rãi hít sâu một hơi, tiếp tục hỏi:

- Thiên Địa các chẳng lẽ cũng không biết tung tích của chín bản Vô Tự Thiên Thư sao?

Tuy rằng là hỏi như thế, thế nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, ít nhất trên người hắn có ba bản Vô Tự Thiên Thư. Lục Lâm Thiên khẳng định Thiên Địa các không có khả năng biết rõ. Nếu như biết rõ thì quả thực là gặp quỷ. Hắn chưa từng nói ra bên ngoài, mà chỉ có hai bản Vô Tự Thiên Thư trong tay Linh Vũ giới đã lộ diện mà thôi.

Lục Lâm Thiên hỏi như vậy kỳ thực cũng chỉ muốn biết tung tích của bốn bản Vô Tự Thiên THư còn lại mà thôi. Hiện tại cũng chỉ có bốn bản Vô Tự Thiên Thư còn lại là không có tung tích.

Tử Yên nhìn Lục Lâm Thiên, hàm răng khẽ mở, nói:

- Trong tư liệu của Thiên Địa các, trong Bắc Cung gia tộc có một bản Vô Tự Thiên Thư. Còn Thiên Địa các ta cũng có một bản Vô Tự Thiên THư. Những thứ khác chúng ta không biết được.

- Bảy bản.

Dường như đối với chuyện trong tay Thiên Địa các và Bắc Cung Hoàng tộc có Vô Tự Thiên Thư Lục Lâm Thiên không cảm thấy kỳ quái. Dùng thực lực, nội tình của Bắc Cung Hoàng tộc và Thiên Địa các, có một bản Vô Tự Thiên Thư cũng không phải có gì là kỳ quái.

Tử Yên dịu dàng nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Vốn trong tay ngươi có một bản, theo Thiên Địa các ta suy đoán trong tay Linh Vũ giới cũng có một bản. Hiện tại đã biết rõ tung tích của bốn bản Vô Tự Thiên Thư. Còn lại tung tích của năm bản vẫn không rõ.

Lục Lâm Thiên không nói thêm gì, bây giờ hắn đã biết rõ tung tích của bảy bản Vô Tự Thiên Thư. Cũng chỉ có tung tích của hai bản cuối cùng là hắn không biết.

Lục Lâm Thiên suy tư, Tử Yên do dự một lát rồi nói:

- Tục truyền nói, trong tay cường giả Địa Viêm đảo có tin tức Vô Tự Thiên Thư. Chỉ là sau một đêm Địa Viêm đảo bị diệt, mà ngay Đế giả cũng biến mất.

- Vậy Thiên Địa các có biết Địa Viêm đảo bị thế lực nào tiêu diệt hay không?

Tin tức về Địa Viêm đảo khiến cho ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, lúc trước trong vòng một đêm Địa Viêm đảo bị san bằng thành bình địa. Không còn bất kỳ cường giả nào đã khiến cho cả đại lục cuộn sóng. Có người suy đoán, Địa Viêm đảo mạo phạm Thiên Đế đại nhân cho nên mới bị Thiên Đế tiêu diệt.

Trừ Thiên Đế ra, thế lực có đủ thực lực tiêu diệt Địa Viêm đảo cũng chỉ có thể là Hoàng tộc mà thôi. Thế nhưng muốn một đêm, vô thanh vô tức tiêu diệt Địa Viêm đảo thì Hoàng tộc cũng tuyệt đối không làm được.

Lúc này nghe thấy lời nói của Tử Yên, trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, có lẽ Địa Viêm đảo này không phải bị Thiên Đế tiêu diệt, có lẽ có liên quan tới Vô Tự Thiên Thư.

- Không biết, việc này Thiên Địa các ta không có bất kỳ một tin tức gì. Không biết là ai trong vồng một đêm có thể vô thanh vô tức tiêu diệt Địa Viêm đảo trên Đông Hải.

Tử Yên khẽ than, đột nhiên đôi mắt xinh đẹp sáng ngời, dường như nhớ tới thứ gì đó, nói:

- Đúng rồi, có một chút manh mối. Nghe nói lúc ấy vừa vặn có yêu thú trong nước nhìn thấy cảnh tượng quỷ dị trên Địa Viêm đảo.

- Cảnh tượng quỷ dị gì?

Lục Lâm Thiên có chút hứng thú hỏi, huống chi chuyện này còn liên quan tới Vô Tự Thiên Thư, cho nên hắn lập tức hỏi Tử Yên.

Chương 3230: Đại trận tự nhiên 1

- Có yêu thú trong nước nhìn thấy, lúc đó trên Địa Viêm đảo có biển lửa ngập trời. Khiến cho toàn bộ Địa Viêm đảo biến mất. Mãi đên hôm sau Địa Viêm đảo mới hiện lên trên Đông Hải.

Tử Yên nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Theo cường giả Thiên Địa các ta phỏng đoán, lúc ấy hẳn đã có cường giả chuẩn bị từ sớm, dùng thủ đoạn thông thiên, đem trọn không gian chung quanh Địa Viêm đảo phong ấn lại. Lúc này mới có thể vô thanh vô tức tiêu diệt Địa Viêm đảo. Sau đó cường giả Thiên Địa các ta đã tự mình đi qua Địa Viêm đảo điều tra qua. Phát hiện trong đảo lưu lại lực lượng quỷ dị âm hàn. Thế nhưng lại có khí tức nóng bỏng. Cho nên cường giả ra tay với Địa Viêm đảo có lẽ hơn phân nửa là Đế giả thuộc tính hỏa hoặc là thuộc tính thủy. Thiên Địa các ta cũng chỉ biết rõ như vậy mà thôi.

- Rốt cuộc là ai tiêu diệt Địa Viêm đảo? Sau đó có tìm được Vô Tự Thiên Thư hay không?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc suy tư hỏi, tất cả đầu mối quá ít.

- Chín bản Vô Tự Thiên Thư, từ thời viễn cổ tới nay đã nhiều lần xuất hiện qua. Nhưng sau này đều không rõ tung tích. Lần này không biết có thể hội tụ chín bản Vô Tự Thiên Thư trong Thiên Trủng hay không. Người có Vô Tự Thiên Thư có lẽ đều mang tới Thiên Trủng, chỉ sợ..

Trong đôi mắt xinh đẹp của Tử Yên tràn ngập vẻ ngưng trọng.

- Sợ nhất cái gì?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn chưa từng thấy Tử Yên nghiêm trọng như vậy bao giờ.

- Sợ nhất còn không biết Vô Tự Thiên Thư ở nơi nào, căn bản còn không tiến vào trong Thiên Trủng. Đến lúc đó sẽ không có cách nào gom đủ Vô Tự Thiên Thư. Dựa theo các tiền bối trong tộc nói, nếu như không gom góp đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư, tuyệt đối không có cách nào đạt được đại cơ duyên kia. Mà chúng ta tới lúc đó hơn phân nửa sẽ vẫn lạc ở trong này.

Tử Yên nhìn Lục Lâm Thiên, khóe miệng nở nụ cười khổ.

- Sẽ không, chúng ta còn có hy vọng, không nhất định sẽ không tìm thấy.

Lục Lâm Thiên nói, hắn cũng chi có thể tự an ủi bản thân mình. Thế nhưng trong lòng cũng ôm một tia hy vọng. Ít nhất sư phụ Chí Thánh Đại Đế có thể làm cho một đạo linh hồn phân thân đi ra. Sư phụ Bất Bại Kiếm Đế của đại ca Dương Quá cũng trốn đc ra ngoài.

- Hy vọng là vậy.

Tử Yên chỉ cho rằng Lục Lâm Thiên nói như vậy là an ủi nàng, khóe miệng nở nụ cười khổ. Trải qua hơn một ngày khôi phục, vẻ mặt nàng đã hồng nhuận hơn trước.

- Đúng rồi, đại cơ duyên này cụ thể là cái gì? Có giống như lời Âm Minh hay không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ biến đổi.

- Đại cơ duyên gì?

Tử Yên hỏi.

Lục Lâm Thiên đem chuyện Âm Minh muốn dẫn mình đi tìm đại cơ duyên nói với Tử Yên.

- Ta không biết việc này thật giả ra sao, cũng không biết Âm Minh kia thật tâm hay là có ý đồ gì khác. Nếu như thật tâm thì chúng ta có thể đi xem. Dù sao Âm Minh kia so với chúng ta còn quen thuộc nơi này nhiều hơn. Nếu như là thực, chúng ta có đạt được hay không cũng là vấn đề lớn. Bởi vì nếu như không có Vô Tự Thiên Thư, tất cả chỉ là nói suông.

Tử Yên ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, bất kể như thế nào hắn cũng phải đi nhìn xem, nếu như vận khí tốt có lẽ sẽ thu được cơ duyên. Tử Yên thấy ý Lục Lâm Thiên đã quyết cho nên cũng chỉ có thể nhắc nhở Lục Lâm Thiên cẩn thận một chút.

Hai người rời khỏi Thiên Trụ giới cùng Tử Lôi Huyền Đỉnh. Trong Thiên Trụ giới hơn bốn mươi ngày, thế nhưng ở bên ngoài chỉ hơn mười thời thần mà thôi. Khi Âm Minh nhìn thấy Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc. Trong lúc mơ hồ nàng có thể cảm nhận được khí tức trên người Lục Lâm Thiên trong lúc vô hình tăng cường không ít. Biến hóa trong thời gian ngắn ngủi tự nhiên khiến cho nàng giật mình. Thế nhưng nàng cũng không hỏi nhiều.

Lục Lâm Thiên cùng Âm Minh tiếp tục xuất phát, Tử Yên đương nhiên theo sau lưng Lục Lâm Thiên.

Trên đường đi, có Âm Minh có thể tận lực giảm bớt không ít nguy hiểm. Theo lời Âm Minh Lục Lâm Thiên mới biết được có không ít nơi là hiểm cảnh. Còn có đại trận, lúc trước cường giả thứ mà cường giả tiến vào trong Thiên Trủng lưu lại, khắp nơi tràn ngập nguy cơ.

Đối với lời nói của Âm Minh Tử Yên hiểu rõ nhất, vốn trên đường đi nàng gặp không ít nguy hiểm.

Mấy thời thần sau, một sơn mạch khổng lồ liên miên không ngớt xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Ngọn núi sừng sững, hùng vĩ bao la.

Lục Lâm Thiên nhìn ngọn núi, lại lập tức phát tay ý bảo Tử Yên đứng trên không trung. Nhìn ngọn núi liên miên cao ngất, trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên cảm nhận được chỗ không ổn. Trong sơn mạch liên miên hiện lên vẻ không bình thường. Trên không trung có sương mù màu trắng dày ngăn cản tầm nhìn.

Khiến cho Lục Lâm Thiên ngưng trọng chính là sương mù màu trắng này có chút quỷ dị, tâm thần cũng không có cách nào dò xét quá xa, chịu ảnh hưởng cực lớn. Loại tình huống này Lục Lâm Thiên không thể không cẩn thận từng ly từng tí.

- Phía trước chính là một nơi hung hiểm, chỉ có xuyên qua mảnh sơn mạch này mới có thể tiến gần tới đại cơ duyên kia. Nhưng nơi hung hiểm này không tầm thường, nơi này ta cũng không có nắm chắc. Tự ngươi quyết định xem có đi vào hay không.

Thân ảnh xinh đẹp của Âm Minh đứng trên không trung, nhìn sơn mạch liên miên, ánh mắt ngưng trọng vô cùng.

- Chỉ có xuyên qua mảnh sơn mạch này mới có thể tới hay sao?

Lục Lâm Thiên hỏi Âm Minh.

- Đương nhiên, có lẽ ngươi có thể đi đường khác. Nhưng mà vẫn phải xuyên qua mảnh sơn mạch này. Bởi vì chỗ của đại cơ duyên chính là ở ngoài sơn mạch.

- Vậy vào đi thôi, cẩn thận một chút là được rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu với Tử Yên, quyết định tiến vào sơn mạch. Bởi vì trên không trung có sương mù màu trắng quỷ dị che khuất bầu tời, cho nên ba người không thể phi hành trên không trung. Chỉ có thể mượn chân khí và linh khí đi trên mặt đất. Xuyên thẳng qua từng ngọn núi, tốc độ này so với phi hành ở trên không chậm hơn rất nhiều.

Trong quần phong, không có cảm giác xanh um tươi tốt giống bên ngoài. Khắp nơi đều tái nhợt, trên ngọn núi khổng lồ không có bao nhiêu cảm giác sinh cơ, lộ ra vẻ tang thương hùng vĩ. Ba người cẩn thận từng tí một, cho dù Âm Minh cũng không dám qua loa. Dường như bên trong này có vật khiến cho nàng cảm thấy được nguy hiểm.

- Cẩn thận, nơi này dường như có chút không đúng.

Ngay khi ba người bước vào trong hạp cốc, Tử Yên bỗng nhiên yêu kiều quát lên một tiếng, giống như phát hiện ra thứ gì đó.

Ầm ầm.

Tử Yên vừa mới dứt lời, cả hạp cốc bỗng nhiên rung chuyển, hai bên hạp cốc, trên vách đá màu xám đột nhiên có từng đạo hỏa trụ bắn ra.

Từng đạo hỏa trụ này dài mấy trăm thước, đường kính mấy thước. Tựa như một đầu hỏa mãng dài, lập tức phóng về phía ba người Lục Lâm Thiên, Tử Yên, Âm Minh.

Ngọn lửa này cũng không phải là hỏa diễm bình thường, giống như là linh hỏa của linh giả. Dưới nhiệt độ nóng bỏng khiến cho làn da người ta có cảm giác phỏng, mà ngay cả linh hồn dưới nhiệt độ này cũng bị ảnh hưởng không ít.

Chương 3231: Đại trận tự nhiên 2

Lục Lâm Thiên lập tức ngẩng đầu, hỏa diễm phô thiên cái địa trong lúc mơ hồ mang theo năng lượng thuộc tính hỏa bàng bạc, bên trong không có bao nhiêu khí tức.

Nhưng khí tức này lại Lục Lâm Thiên lại cảm giác được một ít.

Một đám hỏa mãng dài trong nháy mắt bao phủ ba người, ba người muốn thoát thân cũng không kịp.

Phanh Phanh.

Trong tay ba người lập tức có từng đạo công kích bắn ra, tựa như cầu vồng va chạm với đám hỏa mãng chung quanh. Âm thanh cực lớn vang vọng, hỏa mãng bắn tứ tung, tựa như pháo hoa vậy.

Nhưng những đầu hỏa mãng bị đánh nát lại một lần nữa được ngưng tụ, căn bản không có cách nào khiến cho nó triệt để biến mất.

Ngược lại bởi vì thực lực của Tử Yên thấp nhất cho nên phải lập tức bố trí kiện khải giáp màu trắng xanh quỷ dị kia. Dưới nhiệt độ nóng bỏng cùng với kình khí cường hãn, thân thể mềm mại của nàng liên tiếp bị đẩy lui.

Phanh.

Lục Lâm Thiên vung quyền đánh nát mấy đầu hỏa mãng trước người. Dưới lực lượng mạnh mẽ, thân hình hắn cũng hơi lảo đảo. Mỗi một đầu hỏa mãng đều có thực lực mà ít nhất Vũ Đế nhị trọng cũng khó có thể chống lại. Hỏa mãng rậm rạp chằng chịt, lúc này Lục Lâm Thiên còn phải bảo vệ Tử Yên một chút, dù sao thực lực của Tử Yên vẫn thấp nhất.

- Có lẽ chúng ta đã xông vào một đại trận. Lại là đại trận tự nhiên.

Tử Yên dịu dàng nói.

- Đại trận tự nhiên?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, đại trận tự nhiên không phải là đại trận bình thường. Chính là nơi năng lượng hội tụ, ngưng tụ trở thành đại trận.

Đại trận tự nhiên không giống như đại trận do vũ giả, linh giả bố trí, có tác dụng dẫn dắt năng lượng. Mà đại trận tự nhiên dung năng lượng phun trào tạo ra công kích. Từ mức độ nào đó có thể nói đại trận tự nhiên còn hung hiểm hơn.

Thân ảnh Âm Minh bay múa, từng đạo lực lượng mênh mông bắt đầu lan tràn, phá hủy hỏa diễm chung quanh. Thế nhưng sắc mặt nàng lại có chút lúng túng, âm khí nặng nề nói:

- Nhanh nghĩ biện pháp rời khỏi đây. Ngọn lửa này khiến cho ta rất không thoải mái.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, Âm Minh thân là linh hồn thể, tuy rằng thực lực cường hãn, thế nhưng bản năng luôn cảm thấy kiêng kỵ với lôi điện lực và hỏa diễm lực.

Phanh Phanh.

Tử Yên lần nữa đánh nát hai đầu hỏa mãng, thân thể mềm mại lảo đảo đẩy lui. Vô số hỏa mãng rậm rạp lướt về phía trước, căn bản không có cách nào triệt để phá hủy. Đây mới là vấn đề khiến cho ba người đau đầu.

- Trận pháp tự nhiên? Đừng nói là, chẳng lẽ đây là...

Lục Lâm Thiên lần nữa đánh nát vài đầu hỏa mãng. Những đầu hỏa mãng này lại hóa thành năng lượng nóng bỏng. Vừa mới bị nghiền nát lập tức ngưng tụ lại một chỗ.

- Bằng không chúng ta nghĩ biện pháp lui xuống, sau đó lại nghĩ biện pháp khác.

Âm Minh âm trầm nói, sát khí linh hồn mênh mông chấn động, ngăn cản đám hỏa diễm ở bên ngoài. Nàng vô cùng kiêng kỵ đám hỏa diễm này tới gần.

- Ta thử lại lần nữa xem.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lao ra, xuất hiện trước người một đầu hỏa mãng, trong tay phải có lực lượng cắn nuốt được ngưng tụ. Hình thành một vòng xoáy trước người. thôn phệ một đầu hỏa mãng vào vòng xoáy, lập tức bị Lục Lâm Thiên thu vào trong cơ thể.

Hỏa mãng tiến vào trong cơ thể, lập tức hóa thành năng lượng thiên địa thuộc tính hỏa mênh mông, mang theo khí tức nóng bỏng vô cùng. Lực lượng mạnh mẽ bắn tứ tung, trong nháy mắt tàn sát bừa bãi trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Lực lượng mạnh mẽ này nếu như là Vũ Đế nhị trọng bình thường thì thân thể tuyệt đối sẽ bị phá hủy thành tro tàn.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên lại không có một chút ảnh hưởng nào, trên phương diện thể chất, Lục Lâm Thiên cơ hồ có thể nói là bất tử chi thân, muốn phá hủy thân thể hắn cơ hồ rất khó khăn. Lực phá hoại của hỏa mãng tuy rằng mạnh mẽ, thế nhưng còn chưa tới tình trạng có thể phá hủy thân thể biến thái của Lục Lâm Thiên.

- Âm Dương Linh Vũ Quyết.

Cùng lúc Lục Lâm Thiên đã sớm có chuẩn bị, trong cơ thể thúc dục Âm Dương Linh Vũ Quyết, năng lượng thuộc tính hỏa tiến vào trong cơ thể hắn không phải là năng lượng bình thường mà chính là năng lượng thiên địa tinh thuần. Căn bản không cần luyện hóa, chỉ hơi dẫn dắt là có thể chuyển thành chân khí cho Lục Lâm Thiên sử dụng.

Sưu Sưu.

Nhưng vào lúc này lại có hai đầu hỏa mãng phá không bắn tới. Một trái một phải hung hăng bắn về phía Lục Lâm Thiên. Khí tức nóng bỏng cùng với lực lượng mạnh mẽ phá hủy không gian chung quanh. Ven đường hiện lên vết nứt không gian đen kịt, mang theo dấu vể màu đỏ nhàn nhạt, tựa như sao chổi xẹt qua vòm trời lưu lại dấu vết vậy.

- Đến đây đi, càng nhiều càng tốt.

Đối mặt với lực lượng nóng bỏng hủy diệt như vậy, Lục Lâm Thiên không có một chút động tác nào, ngược lại trong lòng còn mừng rỡ không thôi.

Khóe miệng nở nụ cười vui vẻ, trong hai tay của Lục Lâm Thiên đều có vòng xoáy cuồng bạo được ngưng tụ. Lập tức hóa thành một vòng xoáy mấy chục thước trên không trung. Hai đầu hỏa mãng bằng năng lượng bị Lục Lâm Thiên hút vào trong vòng xoáy, sau đó tiến vào trong cơ thể.

Hai đầu hỏa mãng tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, cũng hóa thành hai cỗ năng lượng thuộc tính hỏa mênh mông tàn sát bừa bãi. Cuối cùng bị Lục Lâm Thiên thúc dục Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa.

Năng lượng thuộc tính hỏa này đều là năng lượng thiên địa. Năng lượng thiên địa mới là năng lượng tinh thuần nhất trong thiên địa, so với chân khí thôn phệ vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên còn tinh thuần hơn. Lục Lâm Thiên thôn phệ chân khí người khác còn phải bỏ tạp chất thì mới có thể sử dụng được.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên chỉ cần luyện hóa một chút là năng lượng thiên địa có thể chuyển hóa cho hắn sử dụng. Đúng như trong dự đoán của Lục Lâm Thiên, năng lượng trong đại trận thiên nhiên này Âm Dương Linh Vũ Quyết của hắn có thể thôn phệ. Chuyện này đối với người khác mà nói chính là năng lượng công kích hung hiểm vô cùng. Mà đối với hắn mà nói, lại chính là vật đại bổ, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu.

Bình thường muốn tìm năng lượng thiên địa cực kỳ khó tìm. Chỉ có lúc đột phá mới có thể khiến cho năng lượng thiên địa kéo tới quy mô lớn n hư vậy. Mà bây giờ gặp phải năng lượng thiên địa nhưu vậy, Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không bỏ qua. Thứ này đối với hắn mà nói không phải là hiểm cảnh mà là vật đại bổ.

Có Âm Dương Linh Vũ Quyết, thôn phệ chân khí người khác không thể lập tức sử dụng ngay được. Thế nhưng năng lượng thiên địa trong này là năng lượng thiên địa tinh thuần nhất ngưng tụ thành công kích cuồn cuộn không dứt, Lục Lâm Thiên căn bản không cần cố kỵ, dùng Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ là được rồi.

Từng đạo hỏa trụ giống như hỏa mãng đánh tới. Lục Lâm Thiên vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết trong người, thôn phệ những hỏa mãng này vào trong cơ thể, lập tức chuyển hóa năng lượng thiên địa này chân khí của mình. So với thôn phệ chân khí của người khác còn nhanh hơn.

Vốn ban đầu những đầu hỏa mãng bị đánh nát còn có thể khôi phục, thế nhưng sau khi những năng lượng thiên địa này bị Lục Lâm Thiên thôn phệ lại không xảy ra hiện tượng này nữa.

Chương 3232: Thu hết

- Các ngươi lui về phía sau, nơi này giao cho ta là được rồi.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, thân ảnh như thiểm điện, chủ động thôn phệ những đầu hỏa trụ giống như hỏa mãng kia. Đối mặt với hỏa mãng liên miên, Lục Lâm Thiên chủ động thôn phệ.

Cứ như vậy, đối với Lục Lâm Thiên mà nói không thể nghi ngờ tương đương với việc có năng lượng thiên địa cuồn cuộn không dứt dũng mãnh tiến vào trong cơ thể hắn. Năng lượng thiên địa liên tục bị Âm Dương Linh Vũ Quyết trong người luyện hóa, sau đó lập tức hóa thành chân khí tinh thuần nhất.

Năng lượng thiên địa này cơ hồ không có một chút tạp chất gì, chỉ cần hơi luyện hóa một chút là có thể chuyển thành chân khí tinh thuần nhất.

Tử Yên và Âm Minh đã sớm bị thủ đoạn quỷ dị của Lục Lâm Thiên làm cho khiếp sợ. Nghe thấy Lục Lâm Thiên nói vậy lập tức lùi về phía sau.

Có Lục Lâm Thiên ở phía trước ngăn cản, hai người lui về phía sau đương nhiên nhẹ nhõm hơn một chút. Huống chi đối với Âm Minh mà nói, tuy rằng là linh hồn thể, thế nhưng muốn thoát thân trở ra cũng vô cùng dễ dàng.

Âm Minh và Tử Yên lui về hía sau, ánh mắt lại chăm chú nhìn vào Lục Lâm Thiên trong hạp cốc.

Sưu Sưu.

Tử Yên và Âm Minh lui về phía sau, vô số hỏa mãng trong hạp cốc đều lấy Lục Lâm Thiên là mục tiêu phát tiết, tất cả phóng về phía Lục Lâm Thiên.

- Đến đây đi, ta sẽ thu toàn bộ.

Lục Lâm Thiên lần nữa thôn phệ hai đầu hỏa mãng vào trong cơ thể. Chân đạp lên không trung, quanh thân trong giây lát có năng lượng thuộc tính hỏa phô thiên cái địa lan tràn ra.

Sưu.

Trong nháy mắt lấy bản thân Lục Lâm Thiên làm trung tâm, không gian to lớn trước người tạo thành một vòng xoáy bằng hỏa diễm cực lớn, tựa như một cơn lốc, khiến cho không gian chung quanh hắn vặn vẹo, vô số vết nứt không gian đen kịt xuất hiện.

- Âm Dương Linh Vũ Quyết.

Trong vòng xoáy hỏa diễm, Lục Lâm Thiên thúc dục Âm Dương Linh Vũ Quyết, thôn phệ quy mô lớn. Vòng xoáy xoay tròn, lực lượng cắn nuốt ngập trời khuếch tán.

Trong tầng trời thấp xa xa, hai người Âm Minh và Tử Yên chỉ có thể thấy từng đạo hỏa trụ tiến vào trong vòng xoáy bằng hỏa diễm kia rồi biến mất. Tất cả mọi thứ trong vòng xoáy bằng hỏa diễm kia các nàng cũng không thể dò xét được.

Thậm chí lúc này hai người Âm Minh và Tử Yên khó có thể nhận ra đây là Lục Lâm Thiên cố ý thôn phệ năng lượng hóa thành hỏa trụ kia hay là những hỏa trụ bằng năng lượng kia đang công kích Lục Lâm Thiên.

Vòng xoáy xoay tròn, phát ra lực lượng thôn phệ cực lớn. thôn phệ tất cả hỏa trụ bằng năng lượng chung quanh.

Trong vòng xoáy hỏa diễm, Lục Lâm Thiên lấy bản thân làm trung tâm tạo thành một vòng xoáy thôn phệ cực lớn. thôn phệ từng đạo hỏa trụ bằng năng lượng, thôn phệ chân khí vũ giả còn phải bỏ đi tạp chất. Thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên thôn phệ năng lượng thiên địa cuồn cuộn không dứt này có thể giảm bớt thời gian luyện hóa.

Từng đạo năng lượng thuộc tính hỏa trong thiên địa được thôn phệ vào trong kinh mạch Lục Lâm Thiên, trải qua Âm Dương Linh Vũ Quyết vận chuyển, chỉ cần một vòng là có thể hóa thành chân khí tinh thuần tiến vào trong đan điền.

Từng đạo năng lượng thuộc tính hỏa trong thiên địa đều bàng bạc vô cùng. Không ngừng tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, khiến cho kinh mạch trong cơ thể Lục Lâm Thiên bành trướng tới mức đau đớn, giống như kinh mạch sắp vỡ tan a.

Loại cảm giác này rất lâu rồi Lục Lâm Thiên chưa được cảm nhận qua. Có thể tưởng tượng ra năng lượng thiên địa thuộc tính hỏa chung quanh Lục Lâm Thiên bàng bạc ra sao.

May mà đây là Lục Lâm Thiên, nếu như đổi lại là người khác, cho dù là có Âm Dương Linh Vũ Quyết, không có thể chất biến thái như hắn, kết cục không cần phải nói.

Kinh mạch trong cơ thể bành trướng đau nhức, Lục Lâm Thiên cắn răng kiên trì. Kinh mạch hắn vốn đã dẻo dai hơn người khác rất nhiều, giờ phút này đã phát huy ra công dụng vô cùng lớn, khiến cho hắn có thể liên tiếp, điên cuồng thôn phệ từng đạo năng lượng thiên địa thuộc tính hỏa bàng bạc.

Lục Lâm Thiên cứ như vậy điên cuồng thôn phệ, khí tức trên người kéo lên, khí tức từ trong hỏa diễm phóng lên trời.

- Cái này... Chẳng lẽ hắn muốn đột phá hay sao?

Cảm nhận khí tức trên vòng xoáy phóng lên trời, Tử Yên nghẹn họng nhìn trân trối. Âm Minh ở bên cạnh cũng ngạc nhiên, hai người đều biết khí tức kéo lên như vậy đại biểu cho điều gì.

Sưu Sưu..

Trong hạp cốc, từng đạo hỏa trụ giống như hỏa mãng bằng năng lượng xuyên thấu qua không gian hung hăng phóng về phía vòng xoáy bằng hỏa diễm quanh thân Lục Lâm Thiên. Những hỏa trụ giống như hỏa mãng này không có một chút linh tí nào, chỉ đánh về phía những người xông vào đại trận. Cơ hồ tất cả hỏa trụ bằng năng lượng lúc này không ngừng cuồn cuộn kéo tới quanh thân Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên thúc dục Âm Dương Linh Vũ Quyết, vòng xoáy bằng hỏa diễm quanh thân nhanh chóng xoay tròn, sinh ra lực thôn phệ cực lớn, thôn phệ tất cả hỏa trụ.

Trong lúc kinh mạch đau đớn kịch liệt, năng lượng thiên địa không ngừng hóa thành chan khí tinh thuần tiến vào trong đan điền. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được cảm giác thoải mái không nói nên lời. Hoàn toàn có thể nói đây là loại cảm giác vừa đau đớn vừa khoái hoạt.

Dưới loại cảm giác này, Lục Lâm Thiên chìm đắm trong cảm giác sảng khoái, không ngừng thôn phệ năng lượng thuộc tính hỏa trong thiên địa.

Trong đan điền khí hải, chân khí nhanh chóng gia tăng, khí tức tu vi cũng dùng tốc độ nghịch thiên nhanh chóng kéo lên.

Thôn phệ, thôn phệ cuồn cuộn không dứt, Lục Lâm Thiên bắt đầu chìm đắm vào thôn phệ.

Cả không gian trong hạp cốc đã sớm vặn vẹo cùng hỗn loạn. Hai người Tử Yên và Âm Minh đều có thể cảm giác được khí tức tức ngập trời đang nhanh chóng kéo lên.

Loại tình huống này thậm chí cũng không cần bao lâu, trong vòng xoáy bằng hỏa diễm, chân khí trong đan điền Lục Lâm Thiên đã bắt đầu bành trướng. Chân khí khuếch trương trong kinh mạch, khiến cho trong kinh mạch truyền đến từng đợt đau đớn.

Sau khi Lục Lâm Thiên đột phá Vũ Đế nhị trọng lại thôn phệ mấy Vũ Đế, tu vi cũng đã tới hậu kỳ. Lúc này điên cuồng thôn phệ khiến cho Lục Lâm Thiên nhanh chóng đạt tới tình trạng đột phá.

Sưu Sưu.

Trên không trung hạp cốc chẳng biết từ khi nào đã có năng lượng thiên địa nồng đậm kéo tới, dường như muốn nghênh đón Lục Lâm Thiên đột phá vậy.

Sưu Sưu.

Lần nữa lại có mấy đạo hỏa trụ tràn vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Hóa thành năng lượng thuộc tính hỏa bàng bạc, sau khi bị luyện hóa lập tức trở thành chân khí, xông qua kinh mạch đang bành trướng tiến vào trong đan điền của Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Trong chốc lát, trong đan điền Lục Lâm Thiên truyền đến âm thanh trầm đυ.c. Khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên lập tức kéo lên, năng lượng bàng bạc trong thiên địa giống như bị khí tức làm ảnh hưởng, giống như quán đỉnh xông vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Khí tức trên người Lục Lâm Thiên trong chốc lát dễ dàng phá tan một bức bình chướng vô hình, đặt chân tới cấp độ Vũ Đế tam trọng.

Cả không trung gió nổi mây phun, năng lượng thiên địa bàng bạc ầm ầm thông qua lỗ chân lông tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Từng đầu hỏa mãng bằng năng lượng cuồn cuộn không dứt, chen chúc tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Chương 3233: Không gian cấm chế 1

Đại trận thiên nhiên dường như sinh ra sự cộng minh nào đó với năng lượng trong thiên địa.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên vừa mới đột phá, khí tức kéo lên còn không có dấu hiệu dừng lại. Khí tức tiếp tục kéo lên, giống như là một cơn hồng thủy, một đường thế như chẻ tre.

- Đây là...

Một màn này khiến cho Tử Yên và Âm Minh phía xa ngạc nhiên, ánh mắt vô cùng kinh ngạc nhìn chăm chú vào trong hạp cốc. Lục Lâm Thiên đột phá đã khiến cho các nàng nghẹn họng nhìn trân trối. Tới cấp độ Đế giả muốn đột phá vô cùng khó khăn. Thế nhưng đối với Lục Lâm Thiên lại giống như hoàn toàn không có bình chướng, đột phá vô cùng dễ dàng.

Đặc biệt là đối với Tử Yên mà nói, nàng biết rõ, Lục Lâm Thiên chỉ vừa mới đột phá không bao lâu mà thôi.

Thế nhưng điều khiến cho nhị nữ kinh ngạc nhất chính là nhìn bộ dáng này Lục Lâm Thiên dường như còn có thể tiếp tục đột phá, cũng không có ý tứ định dừng lại. Đây chính là cấp độ Đế giả a, chẳng lẽ lại dễ dàng đột phá như vậy sao.

Ánh mắt trên khuôn mặt tinh xảo của Tử Yên run rẩy, đôi mắt như bảo thạch mang theo sự kinh hãi ngốc trệ. Hiện tại rốt cuộc nàng đã biết đại khái vì sao trong thời gian ngắn ngủi như vậy hắn có thể quật khởi trên đại lục, khiến cho cả đại lục vì hắn mà rung động.

Sưu.

Khí tức Lục Lâm Thiên điên cuồng kéo lên, ở giữa vòng xoáy bằng hỏa diễm không ngừng có hỏa mãng bằng năng lượng thiên địa bị cắn nuốt. Giống như là một đứa trẻ đang tham lam hút lấy sữa mẫu thân mình vậy. Khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên một đường thẳng tiến, phá vỡ tất cả những gì ngăn cản trước mặt.

Dưới ánh mắt ngây ngốc của nhị nữ Tử Yên và Âm Minh, Lục Lâm Thiên lần nữa dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi, so với nghịch thiên còn nghịch thiên hơn, đạt tới Vũ Đế tam trọng hậu kỳ đỉnh phong.

Ầm ầm ầm.

Cùng lúc, trong hạp cốc cực lớn này truyền ra tiếng sấm rền. Cả hạp cốc lớn rạn nứt, nổ tung. Tính cả sơn mạch chung quanh cũng bị nứt vỡ. Từng khe nứt trên mặt đất nhanh như thiểm điện lan tràn.

Sơn mạch chung quanh trong nháy mắt bị phá hủy, giống như sơn băng địa liệt.

Chỉ là cũng vào thời điểm này, không gian gió nổi mây phun hoàn toàn biến mất. Hỏa mãng bằng năng lượng thiên địa chiếm giữ trên không trung tán đi. Động tĩnh kinh người trở nên yên tĩnh, giống như chưa từng xảy ra, chỉ lưu lại một đống bừa bộn trên mặt đất.

- Đại trận tự nhiên bị phá hủy.

Nhìn qua một mảng lớn sơn mạch trong nháy mắt bị san bằng thành bình địa. Ánh mắt Tử Yên run lên, ánh mắt lần nữa nhìn chăm chú về phía xa. Lúc này vòng xoáy cuồng bạo kia cũng đang dần dần co rút lại.

Dưới ánh mắt nhìn soi mói của Tử Yên và Âm Minh, vòng xoáy bằng hỏa diễm kia trực tiếp tiến vào trong cơ thể đạo thân ảnh mặc áo bào xanh trên không trung rồi biến mất không thấy. Thân ảnh màu xanh hiển hiện trên không trung, gợn sóng không gian chung quanh thân thể mơ hồ vặn vẹo. Uy năng tiết ra ngoài khiến cho lòng người rung động.

Phù.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, trong mắt có tinh mang bắn ra. Tay phải đột nhiên nắm lại, đánh ra một đạo quyền ấn, trước quyền ấn, không gian lõm xuống.

Phanh.

Một quyền này được đánh ra, không gian trước quyền ấn nổ tung giống như pháo hôi. Khe nứt đen kịt nhanh như thiểm điện lan tràn, khí tức hủy diệt tràn ngập. Một quyền giơ tay nhấc chân này sợ rằng Vũ Đế tam trọng, tứ trọng bình thường sẽ bị đánh thành huyết vụ.

- Thật mạnh.

Âm Minh ngẩng đầu, ánh mắt run lên. Một quyền này của Lục Lâm Thiên dường như khiến cho trong lòng nàng rất giật mình. Nàng có thể cảm nhận được bên trong một quyền này ẩn chứa lực lượng khủng bố ra sao. Nam tử trước mắt nàng có không ít chỗ quỷ dị.

- Đây là lực lượng của Vũ Đế tam trọng đỉnh phong sao?

Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, cảm nhận lực lượng trong cơ thể, tinh mang trong hai mắt bắn ra. Nếu như không phải tất cả năng lượng thiên địa thuộc tính hỏa trong đại trận bị hắn thôn phệ hết, hắn tuyệt đối có thể đột phá tới Vũ Đế tứ trọng.

Lục Lâm Thiên dùng tâm thần cảm giác chân khí bàng bạc mênh mông trong đan điền. So với Vũ Đế nhị trọng lúc trước đương nhiên có khác biệt.

Từ cấp độ Vũ Đế nhị trọng tới Vũ Đế tam trọng đỉnh phong, khoảng cách to lớn trong đó trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ. Đây quả thực là vượt qua một cái hào rộng. Nếu như là người khác, cho dù là vũ giả có thiên phú, dưới điều kiện tu luyện bình thường, sợ rằng không có ngàn năm cũng đừng mong làm được. Dưới ngàn năm là chuyện hoang đường, viển vông.

Mà trên phương diện thực lực, so với trước kia hoàn toàn chính là hai khái niệm khác nhau. Lúc này tu vi đã là Vũ Đế tam trọng hậu kỳ đỉnh phong, trong lòng Lục Lâm Thiên phỏng đoán, coi như chống lại người có tu vi như hai người Độc Cô Hồn Long và Bắc

Cung Tinh Mộc hắn cũng có thể làm được.

Trong đại trận thiên nhiên này hắn có thể chuyển nguy thành an, còn có thể đạt được chỗ tốt cực lớn. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên không nhịn được mừng rỡ trong lòng. Thực lực tăng lên nhiều, năng lực tự bảo vệ mình của hắn lại tăng lên mấy lần.

- Nhân loại nhà ngươi quá kỳ quái, không ngờ lại có thể thôn phệ đột phá. Trong trí nhớ của ta, trong nhân loại dường như không có công pháp quỷ dị như vậy.

Thân ảnh Âm Minh vô thanh vô tức xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên, mắt nhìn Lục Lâm Thiên tràn ngập sự rung động.

- Khó trách không ai có thể đuổi kịp tốc độ tu luyện của ngươi, hóa ra...

Tử Yên cũng tới bên người Lục Lâm Thiên, nhìn Lục Lâm Thiên, miệng khẽ than một tiếng. Mái tóc đen nhánh giống như thác nước kéo dài tới bờ eo nhỏ nhắn, tăng thêm vài phần vũ mị.

- Dưới tình huống cơ duyên xảo hợp mà thôi, không có phức tạp giống như nàng nghĩ.

Lục Lâm Thiên trả lời nước đôi, thật thật giả giả. Tuy rằng hắn đã bạo lộ Âm Dương Linh Vũ Quyết, thế nhưng hắn cũng không định bạo lộ triệt để.

- Chúng ta cũng nên xuất phát, phía trước rất có khả năng có hiểm cảnh mạnh hơn nữa. Tất cả nên cẩn thận một chút.

Âm Minh nói.

- Còn có hiểm cảnh sao? Liệu có phải là đại trận thiên nhiên hay không?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nếu như lại là đại trận thiên nhiên thì đối với hắn lại là vật đại bổ.

- Khắp sơn mạch này đều có hiểm cảnh trùng điệp. So với nguy hiểm vừa rồi còn kinh khủng hơn nhiều. Hơn nữa còn khó có thể phát hiện ra. Hiểm cảnh cũng không nhất định phải là đại trận tự nhiên.

Âm Minh nói.

- Đi thôi, chúng ta cẩn thận một chút là được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, vừa rồi mới đột phá khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này có chút tự tin hơn.

Ba người tiếp tục xuyên qua sơn mạch. Trên đường đi vô cùng cẩn thận tiến lên từng tí một. Thế nhưng lại tiếp tục gặp phải nguy hiểm. Trên một ngọn núi, thân ảnh ba người lóe lên, không biết tại sao lại tiến vào trong một không gian bị phong bế. Cảnh tượng chung quanh biến mất, ba người xuất hiện trong một không gian tối tăm mờ mịt, trong lúc mơ hồ có khí tức nóng bỏng.

- Chúng ta bị nhốt rồi.

Ánh mắt quét qua không trung, sắc mặt Âm Minh lập tức biến đổi, ánh mắt cảnh giác nhìn bốn phía.

Chương 3234: Không gian cấm chế 2

- Xương cốt của cường giả Chu Tước Hoàng tộc?

Tử Yên dùng ánh mắt cảnh giác đảo qua không trung, thân ảnh lập tức đi về phía trước. Chỉ thấy trong không gian tối tăm mờ mịt lúc này có một thân thể hình thú đỏ chót đang phủ phục trên mặt đất. Giống như là một ngọn núi tự nhiên. Linh Hoàng khí nóng bỏng như có như không lan tràn ra khiến cho người ta rung động.

- Yêu Đế, Yêu Đế Chu Tước Hoàng tộc?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức đi tới bên người thi thể này. Thi thể hình thú này giống như một đầu phượng hoàng màu đỏ, từ khí tức hắn không khó nhận ra đây là thân thể Đế giả của Đế giả Chu Tước Hoàng tộc.

- Đế giả của Chu Tước Hoàng tộc không ngờ cũng vẫn lạc.

Đôi mắt xinh đẹp của Tử Yên rung động.

Lục Lâm Thiên cẩn thận từng chút một kiểm tra thân thể Đế giả, cường giả Chu Tước Hoàng tộc này có lẽ vẫn lạc đã lâu, nhưng mà thân thể Đế giả lại được bảo tồn nguyên vẹn. Tới cấp độ Đế giả, cho dù có muốn cố gắng phá hủy xương cốt cũng là một chuyện khó khăn.

Xương cốt của cường giả Chu Tước Hoàng tộc tự nhiên là trọng bảo, nhưng mà trên thân thể Đế giả này Lục Lâm Thiên cũng không có phát hiện gì khác.

- Chúng ta đã bị vây khốn trong không gian này, không ra được.

Âm thanh của Âm Minh rơi vào trong tai của Lục Lâm Thiên và Tử Yên, một đạo công kích mang theo lực lượng mênh mông bắn về phía trước. Sát khí lạnh lẽo phô thiên cái địa khởi động, xé rách không gian, thế nhưng lại không thể nào xé rách phiến không gian quỷ dị này.

- Chu Tước Hoàng tộc có thiên phú không gian. Cường giả Chu Tước Hoàng tộc vẫn lạc ở nơi này, vì bảo vệ thi thể của mình cho nên sợ rằng trước khi chết hắn đã bố trí cấm chế không gian này. Chúng ta ngoài ý muốn xông vào nơi này, sợ rằng hiện tại cũng không ra được.

Tử Yên nhìn bốn phía, ánh mắt ngưng trọng.

- Ta tới thử xem.

Lục Lâm Thiên bước ra một bước, nhảy lên tầng trời thấp, kim quang quanh thân đại thịnh, tựa như một vòng quang mang màu vàng bao phu thân thể, khí tức lạnh lẽo sắc bén lan tràn.

- Ồ?

Dưới cỗ khí tức sắc bén lạnh lẽo này, Âm Minh nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt lần nữa hiện lên vẻ kinh ngạc.

Phanh.

Quyền ấn của Lục Lâm Thiên mang theo quang mang thuộc tính kim bao phủ bắn về phía trước. Những nơi quyền ấn đi qua không gian bị phá hủy. Cả không gian run slên, thế nhưng vẫn không thể phá hủy được không gian này.

- Vô dụng thôi, Chu Tước Hoàng tộc có thiên phú không gian. Cường giả vẫn lạc này khi còn sống nhất định có tu vi không thấp. Cho nên muốn phá vỡ không gian bị cấm chế này không dễ.

Tử Yên nhìn Lục Lâm Thiên trên không trung, ánh mắt lóe lên, nói:

- Trừ phi bên cạnh chúng ta có cường giả Chu Tước Hoàng tộc, có lẽ có thể đơn giản phá vỡ cấm chế không gian này.

- Đáng tiếc bên cạnh chúng ta không có.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, cấm chế không gian do cường giả Chu

Tước Hoàng tộc bố trí, nếu như có cường giả Chu Tước Hoàng tộc ở đây đương nhiên có thể dễ dàng phá vỡ. Thế nhưng ba người bọn hắn không phải là tộc nhân Chu Tước Hoàng tộc.

- Không có cách nào đi ra ngoài, nói không chừng chúng ta sẽ bị vây khốn ở nơi này vĩnh viễn.

Âm Minh nói.

- Thật sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi đổi, dường như đang suy nghĩ điều gì.

- Cái này cũng không nhất định.

Tử Yên nhìn Âm Minh, lại nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Nếu như chúng ta có thể lĩnh ngộ lực lượng không gian có lẽ có thể rời khỏi không gian bị cấm chế này.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, nhìn thi thể khổng lồ của cường giả Chu Tước Hoàng tộc, tuy rằng là trọng bảo, thế nhưng thể tích quá lớn một chút. Huống chi dùng quan hệ của hắn và Chu Tước Hoàng tộc, cũng thiếu nợ nhân tình của các nàng. Coi như là lấy đi thi thể cường giả Chu Tước Hoàng tộc này, đến lúc đó không chừng hắn còn phải trả lại cho các nàng. Như vậy còn tốt hơn nhiều. Huống chi trong Thiên Trủng, cầm thân thể Đế giả cũng không có chỗ dùng.

- Chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên nói với Tử Yên và Âm Minh, lập tức phất tay đánh ra một đạo thủ ấn quỷ dị. Cánh tay vẽ lên không trung một cái, trước người lập tức xuất hiện vết nứt không gian đen kịt. trong không gian tối tăm mờ mịt đột nhiên xuất hiện một lỗ hổng đen kịt.

- Lực lượng không gian.

Tử Yên lần nữa kinh ngạc. Giờ phút này thứ mà Lục Lâm Thiên thi triển cũng là lực lượng không gian vô cùng rõ ràng. Lực lượng không gian luôn là thiên phú của Chu Tước Hoàng tộc.

- Đi nhanh đi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, dẫn đầu tiến vào trong vết nứt không gian.

Trong thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm, trên bản Vô Tự Thiên Thư phong ấn Thái Cổ U Minh Viêm Lục Lâm Thiên đã lĩnh ngộ ra lực lượng không gian. Có lực lượng không gian, cấm chế không gian bình thường Lục Lâm Thiên có thể bỏ qua.

Lực lượng thời gian và không gian luôn là một trong những loại năng lượng huyền ảo nhất. Đặc biệt là lực lượng không gian, tất ca mọi người đều biết lực lượng không gian huyền ảo. Thế nhưng trừ tộc nhân Chu Tước Hoàng tộc có thiên phú không gian ra vẫn chưa nghe nói qua có người nào lĩnh ngộ lực lượng không gian.

Lục Lâm Thiên biết rõ trừ Chu Tước Hoàng tộc ra cũng chỉ có đại ca Dương Quá lĩnh ngộ lực lượng không gian. Lực lượng không gian và lực lượng thời gian là thứ huyền ảo nhất, thế nhưng lực lượng thời gian hắn nắm giữ nhiều thủ đoạn hơn một chút. Mà thời gian lĩnh ngộ lực lượng không gian cũng không dài cho nên thủ đoạn khống chế của hắn cũng không có bao nhiêu.

Nhưng là trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, trình độ huyền ảo của lực lượng không gian không dưới lực lượng thời gian. Ví dụ như phá vỡ cấm chế lực lượng không gian có thể phát huy ra tác dụng lớn nhất. Trái lại cũng có thể dùng lực lượng không gian khống chế không gian, tạo thành một cấm chế không gian.

Nhìn Lục Lâm Thiên dẫn đầu tiến vào trong vết nứt không gian, Tử Yên và Âm Minh cũng lập tức theo đuôi. Khi ba người lần nữa xuất hiện đã ở dưới ngọn núi ngoài vết nứt không gian. Cấm chế không gina vừa rồi đã biến mất không thấy gì nữa.

- Không ngờ ngươi còn lĩnh ngộ lực lượng không gina.

Tử Yên đứng bên người Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt kinh ngạc chết lặng.

- Lĩnh ngộ lực lượng không gian dường như cũng không khó a.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, sờ sờ mũi.

Tử Yên liếc nhìn Lục Lâm Thiên, nhìn bộ dáng nhẹ nhàng của Lục Lâm Thiên hận không thể dùng một cái tát đánh chết Lục Lâm Thiên. Lĩnh ngộ lực lượng không gian còn không khó? Nếu như không khó thì bao nhiêu năm qua tại sao không có ai lĩnh ngộ ra được?

- Phía trước hình như có người đang giao thủ.

Âm Minh ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía trước. Trong tâm thần dò xét, phía trước lúc này đang truyền ra chấn động.

- Đi xem một chút.

Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được phía trước chấn động. Vô Song, Cảnh Văn, Bạch Linh, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long và những người khác đều ở trong Thiên Trủng, chỉ cần một chút gió thổi cỏ lay Lục Lâm Thiên cũng không bỏ qua. Vạn nhất là đám người Vô Song thì phiền phức lớn.

Chương 3235: Gặp gỡ, đối đầu

Thân ảnh lóe lên, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức biến mất tại chỗ. Tử Yên và Âm Minh lập tức theo đuôi.

Phanh.

Trong giây lát ngắn ngnuri, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong một sơn cốc. Âm thanh bạo liệt trầm thấp truyền ra, lúc này đang có hai đạo thân ảnh giao thủ trên không trung. Thổ Hoàng khí lan tràn.

- Thác Bạt Hoàng tộc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trong hai người này không ngờ có một người là một lão giả tuổi chừng bảy chục của Thác Bạt Hoàng tộc. Lúc trước lão giả này đã giao thủ qua với Tiểu Long. Mà người giao thủ với cường giả của Thác Bạt Hoàng tộc kia là một Đế giả. Đế giả này đang liên tiếp lui lại, bị áp chế khắp nơi, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Mà sau khi Lục Lâm Thiên nhìn rõ Đế giả này ánh mắt lập tức biến đổi. Người này không phải là ai khác mà chính là Kim Xà Đại Đế.

Phụt.

Giờ phút này Kim Xà Đại Đế đã thúc dục một kiện thần khí thượng cổ, thế nhưng dưới uy áp của Thổ Hoàng khí và uy áp giai vị, Kim Xà Đại Đế sao có thể là đối thủ của cường giả Thác Bạt Hoàng tộc. Lúc này trên l*иg ngực lần nữa bị trúng một quyền, miệng phun ra một ngụm máu tươi lớn, thân hình nện xuống ngọn núi phía dưới.

Phanh.

Dưới lực lượng mạnh mẽ trùng kích, cả ngọn núi sụp đổ, vô số đá vụn bắn tứ tung.

Phụt.

Kim Xà Đại đế chật vật nhảy ra khỏi đống đá vụng. Khóe miệng lần nữa phun ra một ngụm máu tươi. Bằng vào thực lực của hắn còn không có cách nào chống lại đối phương.

- Linh Đế nhất trọng không biết tự lượng sức mình. Muốn chết.

Trong mắt lão giả chừng bảy chục tuổi này hiện lên sát ý, trường bảo run lên, chân khí tuôn ra mang theo khí thế cuồng ngạo. Thân thể đang định lao thẳng về phía Kim Xà Đại Đế.

- Lão tử sẽ khiến ngươi sống không thoải mái.

Ánh mắt Kim Xà Đại Đế oán hận, hắn không còn lựa chọn nào khác. Dùng thực lực của hắn, người trước mắt này là Vũ Đế tam trọng hậu kỳ, cơ hồ tới đỉnh phong. Hắn muốn trốn cũng khó. Cho nên lúc này hắn chỉ có thể tự bạo hồn anh. Cho dù chết cũng phải cắn ngược người của Thác Bạt Hoàng tộc này một ngụm.

- Tự bạo hồn anh sao? Để xem ngươi làm gì được ta.

Hồn anh của Linh Đế nhất trọng tự bạo, dường như cường giả này của Thác Bạt Hoàng tộc không để vào trong mắt. Hoàn toàn không đặt vào trong lòng. Không gian trước mặt chấn động một hồi, quang mang tuông ra. Thổ Hoàng khí lan tràn, hóa thành một khối cự thạch màu vàng hung hăng đập về phía Kim Xà Đại Đế.

Kim Xà Đại Đế biết chắc mình sẽ chết, ánh mắt lạnh lẽo. Ngay khi hắn đang định tự bạo hồn anh thì đột nhiên khối cực thạch màu vàng kia bị một đạo quang trụ màu vàng xuyên thủng.

Phanh.

Cự thạch màu vàng bằng năng lượng bị chia năm xẻ bảy, biến mất trên không tung.

- Hay cho một Thác Bạt Hoàng tộc, người Phi Linh môn ta không ngờ các ngươi cũng dám đối phó.

Một đạo âm thanh lạnh lẽo như băng quanh quẩn trên không trung. Khi âm thanh vừa dứt, một đạo thân ảnh mặc áo bào xanh đã rơi xuống trước người Kim Xà Đại Đế. Hai mắt âm trầm nhìn về phía lão giả chừng bảy chục tuổi của Thác Bạt Hoàng tộc.

- Chưởng môn.

Kim Xà Đại Đế đã ôm tâm lý phải chết đột nhiên nhìn thấy đạo thân ảnh màu xanh này xuất hiện, trong mắt hiện lên vẻ vui mừng như điên. Toàn thân kích động không thôi. Có chưởng môn ở đây, hắn biết rõ hắn đã an toàn.

- Mau dùng đan dược, còn lại giao cho ta.

Lục Lâm Thiên quay đầu đưa một khỏa đan dược trong tay cho Kim Xà Đại Đế. Thương thế trên người Kim Xà Đại Đế không nhẹ một chút nào.

- Chưởng môn, người Thác Bạt Hoàng tộc này vừa thấy ta đã lập tức ra tay.

Kim Xà Đại Đế tiếp nhận đan dược, lui về phía sau. Đồng thời ánh mắt lại mang theo sự oán hận nhìn về phía lão giả bảy chục tuổi của Thác Bạt Hoàng tộc. Hắn biết rõ chưởng môn từ trước tới nay không có bao nhiêu khách khí với Thác Bạt Hoàng tộc.

- Lục Lâm Thiên...

Lão giả bảy chục tuổi của Thác Bạt Hoàng tộc nhìn thấy Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện, còn có Tử Yên và Âm Minh phía xa, ánh mắt khẽ đổi. Cuối cùng ánh mắt lại nhìn vào người Lục Lâm Thiên.

- Đυ.ng tới người Phi Linh môn ta, ngươi cũng nên có một câu trả lời chứ.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, lạnh nhạt nhìn lão giả chừng bảy chục tuổi của Thác Bạt Hoàng tộc.

- Câu trả lời? Nực cười tới cực điểm. Ta nhìn thấy hắn không thuận mắt cho nên muốn giết hắn. Được không?

Lão giả chừng bảy chục tuổi kia khinh thường nhìn Lục Lâm Thiên nói. Vừa rồi vừa vặn nhìn thấy Kim Xà Đại Đế, nhớ tới Kim Xà Đại Đế này là người của Phi Linh môn cho nên hắn mới ra tay. Nói cho cùng hắn khó chịu vì Lục Lâm Thiên, nếu không phải ở bên ngoài Hoàng tộc bị lệnh cấm hắn đã sớm tiêu diệt Phi Linh môn. Cũng đòi lại mặt mũi cho Thác Bạt Hoàng tộc.

Trong Thiên Trủng này Hoàng tộc không bị lệnh cấm, cho nên hắn không phải lo lắng thứ gì. Linh Đế nhất trọng này tự mình đưa tới cửa, hắn muốn diệt là có thể diệt. Thế nhưng hắn thật không ngờ Lục Lâm Thiên này lại đột nhiên xuất hiện.

- Vậy thì hiện tại ta sẽ giết ngươi. Có lẽ ngươi không có ý kiến, đúng không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên dần dần âm trầm, sát ý trong mắt tràn ngập. Người Thác Bạt Hoàng tộc này rõ ràng trêu chọc tới hắn thì hắn cần gì phải khách khí. Hôm nay ở trong Thiên Trủng hắn cũng không cần hải nhịn, dù sao cũng không cần phải cố kỵ gì cả.

- Ha ha.

Lão giả chừng bảy chục tuổi kia lập tức cười ha hả, giống như nghe thấy chuyện buồn cười nhất trên thế gian vậy. Hàn ý trong mắt bắn ra, ánh mắt lạnh lẽo nhìn thẳng về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi quá mạnh miệng. Không có Độc Cô gia tộc, Bắc Cung gia tộc cùng Thú tộc che chở ngươi, tuy rằng ngươi có chỗ hơn người. Thế nhưng ở trước mặt ta ngươi chỉ là cái rắm. Nếu không phải bên ngoài Thác Bạt Hoàng tộc ta bị lệnh cấm, người thứ nhất ta muốn tiêu diệt chính là ngươi chứ sao lại để cho ngươi sống tới bây giờ. Ngoài Thiên Trủng nếu như không có Thú tộc và Bắc Cung Hoàng tộc, ngươi đã sớm chết rồi.

Lục Lâm Thiên nghe vậy ánh mắt khẽ đổi. Khuôn mặt lạnh lẽo như băng, khóe miệng nhếch lên nhìn lão giả chừng bảy mươi tuổi của Thác Bạt Hoàng tộc một lát rồi nói:

- Ngày hôm nay ngươi nhất định sẽ chết.

- Tiểu bối không biết trời cao đát rộng, ngươi có cái bổn sự này sao? Coi bổn Đế là đám phế vật không quan trọng bên ngoài sao? Thác Bạt Hoàng tộc ta thân là một trong bốn đại Hoàng tộc đầu tiên, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Lão giả chừng bảy chục tuổi của Thác Bạc Hoàng tộc vung tay lên, quang mang màu vàng đất quanh thân lan tràn. Trong mặt đất dưới chân có một đầu cự long bằng đất chừng vài trăm thước, vô cùng khổng lồ phóng lên. lao về phía Lục Lâm Thiên.

- Chút tài mọn.

Phá.

Đối mặt với công kích của thổ long, Lục Lâm Thiên chỉ lạnh nhạt phất tay một cái. Trước người đột nhiên có lục mang xuất hiện.

Sưu.

Thổ long khổng lồ va chạm với lục mang trước người Lục Lâm Thiên. quang mang ảm đạm, sinh cơ biến mất. Sau đó tiêu tán trên không trung.

Chương 3236: Động thủ thì sao? 1

Chương Tiếp »

Lục Lâm Thiên thúc dục lực lượng thuộc tính mộc tăng thêm ngũ hành tương khắc, mộc khắc thổ. Tuy rằng lão giả chừng bảy chục tuổi của Thác Bạt Hoàng tộc này cũng là Vũ Đế tam trọng. Thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cũng là Vũ Đế tam trọng, thậm chí trên phương diện tu vi, tu vi của Lục Lâm Thiên là Vũ Đế tam trọng đỉnh phong, so với hắn còn mạnh hơn một chút.

Về phần Thổ Hoàng khí, Lục Lâm Thiên thân là chủ Kim Hoàng khí, trên phương diện Hoàng khí tuyệt đối mạnh hơn hắn. Mặt khác dùng thể chất của Lục Lâm Thiên, đan điền khí hải... Vô số thủ đoạn biến thái, khiến cho lão giả chừng bảy chục tuổi của Thác Bạt Hoàng tộc trước mặt Lục Lâm Thiên chỉ là cái rắm mà thôi. Ếch ngồi đáy giếng, hắn làm sao có thể biết rõ thực lực của Lục Lâm Thiên rốt cuộc đã tới tình trạng gì.

Thổ long bị đánh nát, chỉ trong một chiêu đã bị đánh tan tác. Trên mặt lão giả kia lập tức biến hóa. Mặc dù hắn biết Lục Lâm Thiên cũng bất phàm, thế nhưng lúc này hắn vẫn không thể tin nổi. Không ngờ hắn lại giống như không chịu nổi một kích. Hắn không tin vào mắt mình nữa.

- Hừ, đón thêm ta một chiêu.

Lạnh lùng quát, quanh thân lão giả này có Thổ Hoàng khí ngập trời phóng ra. Chân khí phô thiên cái địa dẫn động năng lượng thiên địa chấn động. Lão giả này phất tay một cái, một đầu Thổ Long khổng lồ lập tức bắn ra.

Đầu thổ long màu vàng này bắn ra mang theo uy áp mênh mông. Cả không gian bỗng nhiên gió nổi mây phun, chung quanh đầu thổ long này cả không gian nứt vỡ từng khúc, hiện ra hư không đen kịt. Uy năng như vậy sợ rằng Vũ Đế tứ trọng đỉnh phong bên ngoài cũng chỉ đến như vậy mà thôi.

- Thổ Hoàng khí, là Thác Bạt Lam.

Đột nhiên trong không gian tràn ngập sương mù màu trắng bao phủ, bốn đạo thân ảnh đang cẩn thận từng tí một đi về phía trước. Trong đó có một đạo thân ảnh đơn bạc bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt chăm chú nhìn về phương xa.

Ngao.

Giữa không trung, Thổ long rít gào, uy áp Thổ Hoàng khí phô thiên cái địa tuôn ra mang theo uy áp ngập trời, phóng về phía Lục Lâm Thiên. Không gian ven đường nứt vỡ từng khúc.

Dưới uy thế như vậy không gian run run không ngớt. Tử Yên và Kim Xà Đại Đế xa xa kinh hãi, ánh mắt Âm Minh chớp động không ngừng, không biết đang suy nghĩ thứ gì.

- Phá.

Lục Lâm Thiên nhìn đầu Thổ long mang theo uy áp kinh khủng kia, trong miệng lạnh nhạt vang lên một tiếng phá, Lục Lâm Thiên khẽ phất tay đánh ra một đạo lục mang, xuyên qua phía trên đầu Thổ long khổng lồ kia. Lực lượng mênh mông chặt đứt sinh cơ tuôn ra.

Lục mang xuyên thấu Thổ long khổng lồ, năng lượng thuộc tính mộc cùng lực lượng ngũ hành tương khắc không chút giữ lại mà tuôn ra. Thổ long mang theo uy năng mênh mông sụp đổ, hóa thành hư vô trên không trung.

Sưu.

Trong chốc lát, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, không gian dưới chân nổi lên chấn động. Lực lượng thời gina và không gian đồng thời được thúc dục. Thân ảnh trong nháy mắt như quỷ mị xuất hiện trước mặt lão giả chừng bảy chục tuổi của Thác Bạt Hoàng tộc.

- Lão cẩu, chỉ bằng tu vi của ngươi hiện tại ta muốn giết ngươi so với giết chết một con kiến không có quá nhiều khác biệt.

Âm thanh lạnh lẽo như băng của Lục Lâm Thiên vang lên, bàn tay ấn xuống, năm ngón tay nắm chặt. Trong lòng bàn tay có hấp lực ngập trời tuôn ra.

Ánh mắt lão giả chừng bảy chục tuổi của Thác Bạt Hoàng tộc này kinh hãi, thân thể hoàn toàn bị áp chế. Đế thời điểm này hắn rốt cuộc mới biết được thực lực của Lục Lâm Thiên này cường hãn tới tình trạng nào. Vì sao lại năm lần bảy lượt không đặt Thác Bạt Hoàng tộc vào trong mắt.

- Lục Lâm Thiên, dừng tay cho ta.

Nhưng vào lúc này trên không trung vang lên một tiếng hét lớn. Xa xa, bốn đạo lưu quang giống như cầu vồng xẹt qua không trung.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, lực lượng cắn nuốt trong lòng bàn tay biến mất. Hóa chưởng thành chỉ, nhanh chóng đánh ra mấy đạo cấm chế lên người lão giả chừng bảy chục tuổi của Thạc Bạt Hoàng tộc kia. Một tay cũng lập tức đặt lên bả vai của người này, nắm hắn vào trong tay.

Đối với tu vi Vũ Đế tam trọng của lão giả thất tuần này Lục Lâm Thiên thậm chí không sử dụng quá nhiều khí lực, gần như chỉ sử dụng lực lượng không gian và thời gian phụ trợ mà thôi. Lúc này đột phá tới Vũ Đế tam trọng đỉnh phong, lão giả thất tuần này đối với Lục Lâm Thiên mà nói, thực sự không có bao nhiêu uy hiếp, muốn giết quả thực dễ như trở bàn tay.

Tâm tình của lão giả thất tuần Thác Bạt Hoàng tộc kia so với lúc trước cách biệt một trời một vực, giống như đột nhiên từ thiên đường bị đánh rớt xuống địa ngục vậy. Hắn không ngờ lại bị Lục Lâm Thiên giơ tay nhấc chân, dễ dàng bị cấm chế. Thậm chí hắn còn chưa kịp thi triển thủ đoạn của mình đã bị đối phương bắt giữ.

Lão giả thất tuần kia tới lúc này mới biết được, thực lực của Lục Lâm Thiên đã sớm vượt qua hắn.

Sưu Sưu.

Bốn tiếng xé gió nhanh như thiểm điện vang vọng trên trời cao. Bốn đạo thân ảnh nhanh chóng đáp xuống, người dẫn đầu chính là Hậu Điền lão tổ có thực lực mạnh nhất trong Thác Bạt Hoàng tộc. Ba người còn lại chính là Thác Bạt Hướng và Thác Bạt Thanh Vũ cùng với một lão giả có tu vi rất mạnh khác.

Bốn người của Thác Bạt Hoàng tộc vừa mới tới, sắc mặt Kim Xà Đại Đế, Tử Yên lập tức ngưng trọng. Ánh mắt Âm Minh đã sớm nhìn vào Hậu Điền lão tổ, sắc mặt khẽ biến.

- Lục Lâm Thiên, ta ra lệnh ngươi lập tức thả người Thác Bạt Hoàng tộc ta.

Người Thác Bạt Hoàng tộc đáp xuống, Thác Bạt Hướng nhìn lên giữa không trung, ánh mắt lập tức giận dữ.

- Lão tử không thả, ngươi làm gì được lão tử?

Lục Lâm Thiên cười lạnh, hắn và Thác Bạt Hoàng tộc đã rạch mặt, cho nên cũng không cần cố kỵ cái gì.

- Tiểu tử hung hăng càn quấy, muốn chết.

Bên người Thác Bạt Hướng, lão giả có thực lực không kém Bắc Cung Tinh Mộc và Độc Cô Hồn Long không nói nhảm, ngay khi Lục Lâm Thiên vừa mới dứt lời, hắn lập tức quát lạnh một tiếng, thân ảnh lập tức nhảy ra.Quang mang từ trong lòng bàn tay bạo tuôn, nhanh chóng ngưng tụ thành một đạo quang mang thất luyện, tựa như cầu vồng nhanh như thiểm điện đánh về phía Lục Lâm Thiên.

- Vũ Đế ngũ trọng sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, sắc mặt trầm xuống. Trường bào màu xanh run lên, một đạo kim quang trong tay bắn ra, mang theo khí tức sắc bén lạnh lẽo nghênh đón đạo quang mang kia.

Phanh.

Hai cỗ lực lượng va chạm, đột nhiên nổ tung. Âm thanh bạo liệt hung hãn giống như tiếng sấm vang vọng trên trời cao. KÌnh phong cuồng bạo khuếch tán, không gian bị xốc lên một cái động sâu.

Khục khục.

Kình khí ngập trời nương theo năng lượng thiên địa hóa thành hình cung khuếch tán trên bầu trời. Lục Lâm Thiên cùng với Vũ Đế ngũ trọng kia đồng thời lui lại. Hai người tám lạng nửa cân, dường như không ai chiếm được tiện nghi.

- Vũ Đế tam trọng đỉnh phong?

Nhưng mà kết quả này lại khiến cho Hậu Điền lão tổ của Thác Bạt Hoàng tộc biến sắc. Ngoài Thiên Trủng Lục Lâm Thiên vẫn chỉ là Vũ Đế nhị trọng a. Hiện tại mới qua bao lâu, Lục Lâm Thiên đột phá thành Đế mới bao lâu a. Loại tốc độ tăng trưởng tu vi như vậy quả thực quá mức tưởng tượng của hắn.

Chương 3237: Động thủ thì sao? 2

Mà Lục Lâm Thiên chỉ dùng tu vi Vũ Đế tam trọng lại có thể chống lại Thác Bạt Vĩnh Luân có tu vi Vũ Đế ngũ trọng, lại còn tám lạng nửa cân, chuyện này khiến cho hắn không thể tưởng tượng nổi. Lục Lâm Thiên này tuy rằng là Vũ Đế tam trọng đinh phong, thế nhưng Thác Bạt Vĩnh Luân đã là Vũ Đế ngũ trọng trung kỳ.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt, Tử Yên, Âm Minh, Kim Xà Đại Đế lập tức đi tới sau lưng Lục Lâm Thiên.

- Hừ, Vũ Đế ngũ trọng, Thác Bạt Hoàng tộc cũng chỉ có như vậy mà thôi.

Thân thể Lục Lâm Thiên lui lại phía sau, lập tức ổn định thân thể, ánh mắt quét qua bốn người Thác Bạt Hoàng tộc.

Bị một chiêu của Lục Lâm Thiên đẩy lui, không chiếm được một chút tiện nghi nào khiến cho trong mắt lão giả kia giờ phút này tràn ngập vẻ khiếp sợ. Nghe được ngữ khí khinh thường của Lục Lâm Thiên, tăng thêm ban đầu là chính mình gây khó dễ cho nên hắn lập tức giận dữ, muốn ra tay một lần nữa.

- Thác Bạt Vĩnh Luân, lui ra.

Hậu Điền lão tổ quát nhẹ một tiếng, thân ảnh bước ra, ngăn cản trước mặt lão giả gọi là Thác Bạt Vĩnh Luân Vũ Đế ngũ trọng kia. Hậu Điền lão tổ vung tay, ý bảo người này lui ra. Hắn hiểu rõ, dùng thực lực của Thác Bạt Vĩnh Luân, sợ rằng đã không có cách nào làm gì được Lục Lâm Thiên.

- Hậu Điền lão tổ.

Ánh mắt Thác Bạt Vĩnh Luân âm trầm nhìn qua Lục Lâm Thiên, nhìn thấy Hậu Điền lão tổ phất tay hắn cũng chỉ có thể mang theo hận ý lui xuống.

- Lục Lâm Thiên, thả người Thác Bạt Hoàng tộc ta ra, ta có thể coi như chuyện này chưa từng xảy ra.

Hậu Điền lão tổ ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt thâm thúy chớp động, khiến cho người ta không dám nhìn thẳng.

- Hắn đυ.ng tới người của ta, nhìn thấy ta cũng muốn gïếŧ. Cũng là hắn động thủ trước, dựa vào cái gì mà ngươi bảo ta thả hắn?

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng về phía Hậu Điền lão tổ, thế nhưng trong lòng lại ngưng trọng. Khí tức thực lực của người này khiến cho ngay cả Lục Lâm Thiên giờ phút này cũng không phán đoán ra. Tuyệt đối đã tới tình trạng cường hãn. Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không ở thế yếu, dùng thực lực của hắn bây giờ, mặc kệ thực lực của đối thủ mạnh ra sao, hắn muốn bảo vệ tính mạng không phải là vấn đề.

Trên khuôn mặt già nua của Hậu Điền lão tổ co rúm lại, ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên, chậm rãi nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi thật sự muốn đối đầu với Thác Bạt Hoàng tộc ta sao?

- Thác Bạt Hoàng tộc ở trước mặt ta, ngươi cảm thấy có lực chấn nhïếp hay sao?

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, ánh mắt vẫn mang theo hàn ý. Lục Lâm Thiên rất rõ ràng, coi như hắn thả người trong tay. Người của Thác Bạt Hoàng tộc cũng không chắc sẽ thả hắn. Sợ rằng còn không cần cố kỵ mà đối phó với hắn.

- Lục Lâm Thiên, vậy ngươi thử động tới người Thác Bạt Hoàn tộc ta xem? Ta cam đoan ngươi sẽ phải hối hận.

Hậu Điền lão tổ cũng tức giận, thân là tồn tại mạnh nhất trong Thác Bạt Hoàng tộc, một trong những mấy tồn tại đỉnh phong nhất trên đại lục, hắn chưa từng bị một tiểu bối nào khinh thị như vậy.

- Ah.

Chỉ tiếc là Hậu Điền lão tổ này không quá hiểu Lục Lâm Thiên, ngay khi hắn vừa mới dứt lời, lập tức nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của lão giả thất tuần kia.

Phanh.

Đồng thời còn tiếng xương cốt gãy vụn. Lúc này Lục Lâm Thiên đang phế một cánh tay của lão giả thất tuần kia. Máu tươi phun ra, tuy rằng bị cấm chế, thế nhưng khuôn mặt của lão giả thất tuần kia lúc này đã chuyển thành màu xám như gan heo.

- Ta động thủ đó, ngươi khiến ta hối hận như thế nào đây?

Ngay khi ánh mắt của đám người Thác Bạt Hoàng tộc bốc hỏa, Lục Lâm Thiên vẫn cười nhạt một tiếng, giống như hoàn toàn không để ý tới sự tồn tại của mấy người Thác Bạt Hoàng tộc.

- Lục Lâm Thiên, bổn Đế nhất định sẽ khiến cho ngươi hối hận.

Hậu Điền lão tổ triệt để giận dữ, tận mắt trông thấy cường giả trong tộc bị Lục Lâm Thiên chà đạp, cũng không để mình vào trong mắt, dứt lời, cơ hồ trong nháy mắt chân khí trong người hắn dẫn động năng lượng thiên địa. Thổ Hoàng khí từ trong cơ thể hắn lan tràn ra. Chung quanh có khí tức kinh khủng lan tràn.

Sưu.

Hậu Điền lão tổ được quang mang bao phủ, thân ảnh như thiểm điện, mang theo uy thế khủng bố kinh người phóng về phía Lục Lâm Thiên. Không gian ven đường rạn nứt, khí thế ngập trời tuôn ra, giống như tương liên với thiên địa. Uy thế này so với Thác Bạt Vĩnh Luân kia rõ ràng cường hãn hơn quá nhiều.

Nhìn người này đánh tới, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, tay phải giống như thiểm điện đột nhiên chém ra. Trong tay có một đạo lưu quang màu tím hiện lên, khí tức hủy diệt mênh mông từ trong cơ thể hắn tuôn ra.

Ầm ầm.

Tiếng sấm ầm ầm vang vọng, trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên có một đạo sấm sét màu tím giống như cự mãng tuôn ra, trong khoảnh khắc đánh về phía Hậu Điền lão tổ.

- Tử Kim Huyền Lôi.

Ánh mắt Hậu Điền lão tổ trên không trung trầm xuống, phất tay đánh ra một đạo quang mang hóa thành một đạo quang tráo trước người, ngăn cản đạo Tử Kim Huyền Lôi này ở trước người.

Ầm ầm.

Tử Kim Huyền Lôi mang theo lực lượng hủy diệt lập tức đánh vào trên quang tráo.

Dưới trùng kích khủng bố, quang tráo run rẩy kịch liệt. Khắp nơi xuất hiện khe nứt, chỉ là cuối cùng cũng không thể phá nát quang tráo.

- Hừ.

Một tiếng quát lạnh lùng vang lên, trong quang tráo, thân ảnh Hậu Điền lão tổ lập tức phóng đi, tay đánh ra một đạo quyền ấn. Trước quyền ấn, kình khí khủng bố xé rách không gian tạo thành vết nứt đen kịt. Quang mang đen kịt lan tràn, không gian nhanh chóng xác nhập lại, trong khoảnh khắc quyền ấn đánh tới trước người Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Trong giây lát này, Lục Lâm Thiên ném lão giả thất tuần đang kêu thảm thiết trong tay vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, đối mặt với một quyền của Hậu Điền lão tô, khí tức quỷ dị trước người Lục Lâm Thiên lập tức đồng hóa gợn sóng trong không gian.

Phanh.

Một quyền của Hậu Điền lão tổ bao phủ không gian to lớn, không gian vỡ nát. Thân ảnh Lục Lâm Thiên trong không gian cũng hóa thành mảnh vỡ, ngay sau đó biến mất không thấy gì nữa. Chỉ lạ là không có một chút máu tươi nào xuất hiện.

- Tàn ảnh, tốc độ rất nhanh. Dường như có lực lượng thời gian, không gian của Bạch Hổ Hoàng tộc, Chu Tước Hoàng tộc...

Ánh mắt Hậu Điền lão tổ nghi hoặc và kinh ngạc, đối với tốc độ của Lục Lâm Thiên có chút kinh hãi.

Sưu.

Có thời gian chênh lệch gấp bốn mươi lần, tăng thêm lực lượng không gian phụ trợ, Lục Lâm Thiên muốn tránh đi một đạo công kích cũng không phải là chuyện không làm được. Mà khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện lần nữa đã ở sau lưng Hậu Điền lão tổ.

- Hừ.

Hậu Điền lão tổ lạnh lùng quát một tiếng, thân ảnh nhanh chóng lui lại, quang mang quanh thân đại thịnh, muốn lần nữa ngưng tụ công kích.

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện đã sớm kết thủ ấn, khóe miệng nở nụ cười lạnh, thì thào nói:

- Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim.

Trong chốc lát ngắn ngủi, theo Lục Lâm Thiên xuất hiện, đồng thời Lao Ngục thời không thuộc tính kim mười sáu lần uy năng khuếch tán trên không trung. Cả không gian lung lay sắp đổ, trong không gian này trong chốc lát có vô số năng lượng thuộc tính kim hội tụ.

Chương 3238: Đối chiến

Kim quang rực rỡ, cả không gian giống như cứng lại. Bao phủ không gian hơn vạn thước, cũng vây khốn Hậu Điền lão tổ vào bên trong. Cả không gian rung chuyển, tràn ngập khí tức sát phạt sắc bén, khí tức bá đạo vô cùng khuếch tán khiến cho cả không gian đột nhiên run rẩy, giống như không gian sắp nứt vỡ vậy.

- Thật mạnh.

Nhìn kim quang bao phủ vạn thước, khí tức sắc bén, không gian chung quanh nứt vỡ, cả không trung gió nổi mây phun, cuồng phong rít gào, tiếng sấm vang vọng. Uy thế kinh người này khiến cho bốn người của Thác Bạt Hoàng tộc cùng với Tử Yên, Kim Xà Đại Đế kinh ngạc.

Đặc biệt là Thác Bạt Vĩnh Luân vừa mới giao thủ với Lục Lâm Thiên, lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên thúc dục công kích như vậy, trong mắt hiện lên vẻ phức tạp. Hắn tự hỏi nếu như mình gặp phải công kích khủng bố như vậy sợ rằng sẽ gặp phiền phức lớn.

Đương nhiên hiện tại Thác Bạt Vĩnh Luân cũng không biết, uy lực mạnh nhất của Lao ngục thời không mà Lục Lâm Thiên thúc dục ra người ngoài căn bản không thể nhìn thấy. Bên trong Lao ngục thời không ẩn chứa công kích linh hồn, lực lượng thời gian, không gian. Ngũ hành tương khắc... Những thứ này mới khiến cho người ta không có cách nào chống lại.

Âm Minh nhìn chăm chú lên không trung, ánh mắt chớp động, không biết trong lòng đang suy nghĩ cái gì. Thế nhưng cũng có thể thấy được vẻ rung động trong mắt nàng.

Mắt thấy mình bị nhốt, trong nháy mắt này Hậu Điền lão tổ nhìn về phía Lục Lâm Thiên, chẳng biết tại sao trong lúc mơ hồ trong lòng hắn có chút run run. Trong không gian này tràn ngập lực lượng quỷ dị khiến cho hắn khó có thể ứng phó. Thậm chí còn có năng lượng có thể áp chế hắn.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, kim quang quanh thân đại thịnh giống như mặt trời ban trưa. Trong kim quang rực rỡ tràn ngập khí tức sắc bén vô tận.

- Phá.

Một tiếng quát lạnh từ trong miệng Hậu Điền lão tổ vang lên. Thổ Hoàng khí cùng với chân khí trong cơ thể hắn tuôn ra. Dẫn động năng lượng bàng bạc trong thiên địa. ngăn cách không gian chung quanh ra bên ngoài. Uy áp Thổ Hoàng khí tràn ngập, chỉ một thoáng cả không gian trầm xuống, giống như có lực vạn quân đè nặng lên không gian.

Sưu.

Trong nháy mắt năm ngón tay Hậu Điền lão tổ nắm thành trảo, cánh tay giơ lên về phía xa khẽ bóp một cái. Cả phiến không gian dưới trảo ấn của hắn lập tức bị vỡ nát.

Ầm ầm.

Cùng một thời gian, phía dưới chân Hậu Điền lão tổ đột nhiên có một ngọn núi cực lớn mọc lên từ dưới mặt đất, hiện lên trong không gian giống như một đầu cự long ngẩng đầu.

- Đi.

Hậu Điền lão tổ vung tay lên, ngọn núi khổng lồ từ trong mặt đất bị rút ra. Thân ảnh đi tới ngọn núi khổng lồ này, dùng lực một tay nắm lấy ngọn núi khổng lồ này đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Nhổ một ngọn núi tạo thành công kích, thực lực như vậy đã sớm đạt tới tình trạng dời núi lấp biển. Lực lượng khủng bố tràn ngập, ngọn núi phóng lên trời, không gian ven đường biến mất.

Nhìn thấy thực của Hậu Điền lão tổ khủng bố như vậy, Kim Xà Đại Đế và Tử Yên, Âm Minh đều cảm thấy rung động. Đây quả thực là chuyện khiến cho trong lòng ba người cảm thấy rung động thật sâu. Không ngờ Hậu Điền lão tổ gầy gò lại có thực lực cường hãn như vậy. Thác Bạt Hoàng tộc thân là hoàng tộc quả thực danh bất hư truyền.

- Đi.

Dưới uy thế kinh người này, không có một chút trì hoãn nào, Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng. Bàn tay khẽ vỗ, trong Lao ngục thời không thuộc tính kim đột nhiên có một đạo thủ ấn rực rỡ phá không đánh ra. Lục Lâm Thiên phóng theo đạo thủ ấn rực rỡ này đánh thẳng về phía ngọn núi của Hậu Điền lão tổ.

Thủ ấn màu vàng phá không xuất hiện, cả không gian sôi trào. Khí tức sắc bén lạnh lẽo tới tận cùng. Kim quang che khuất bầu trời mang theo uy áp tràn ngập phía chân trời.

Ầm ầm ầm.

Dưới sự bao phủ của thủ ấn màu vàng, ngọn núi dễ dàng nứt vỡ từng khúc, thế nhưng vẫn tiếp tục hung hăng xông về phía trước. Thủ ấn màu vàng dần dần phai nhạt. Thế nhưng thân thể Lục Lâm Thiên được kim quang màu vàng bao phủ, mang theo thủ ấn màu vàng vẫn nhanh chóng phóng tới.

Không gian nứt vỡ từng khúc, hư không đen kịt hiện ra, cả không gian to lớn giờ phút này giống như tận thế.

Phanh Phanh.

Cả ngọn núi khổng lồ dễ dàng bị phá hủy, thủ ấn màu vàng cực lớn kia cũng phai nhạt rồi biến mất. Trong hư không đen kịt, hai đạo chưởng ấn của Lục Lâm Thiên và Hậu Điền lão tổ nhanh chóng giống như thiên thạch va chạm vào nhau.

Lúc hai đạo chưởng ấn va chạm, cả không trung tựa như sơn băng địa liệt. Phía dưới bị liên lụy, một mảng lớn ngọn núi trùng điệp bị lún xuống.

Năng lượng cuồng bạo chấn động giống như thực chất khiến cho không gian bị san bằng thành bình địa. Mặt đất vỡ nứt ra tạo thành một thâm uyên to lớn. Uy năng khủng bố khiến cho người ta run rẩy.

Hai đạo chưởng của hai người đồng tời tán loạn, mà hai đạo thân ảnh cùng lúc bị đẩy lui.

- Chúng ta đi.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên bị đẩy lui, dựa thế phóng lên trên cao, lập tức đi tới trước người Tử Yên và Kim Xà Đại Đế, giơ tay đánh ra hai đạo kim quang bao phủ hai người. Sau đó phất tay xé rách không gian nhảy vào bên trong. Ánh mắt Âm Minh khẽ đổi, thân ảnh cũng nhanh chóng tiến vào bên trong, biến mất trên không trung.

- Trốn chỗ nào?

Hậu Điền lão tổ hét lớn, thân hình xé rách không gian đuổi theo, thân ảnh hắn cũng lập tức biến mất trong không gian.

Trong giây lát tất cả khôi phục lại như lúc ban đầu, ba người của Thác Bạt Hoàng tộc lại ngây ngốc đứng tại chỗ. Cảnh tượng rung động vừa rồi bọn họ đều nhìn thấy. Áp lực tràn ngập không gian khiến cho ngay cả hít thở bọn họ cũng cảm thấy khó khăn.

Ba người kinh hãi nhìn lên không trung, trong không gian mấy vạn thước đã bị san bằng thành bình địa. Công kích mang theo lực lượng hủy diệt như vậy, nếu như là Hậu Điền lão tổ thì ba người cũng không cảm thấy kỳ quái. Thế nhưng trong đó còn có phần của Lục Lâm Thiên, chính vì vậy bọn họ mới rung động.

Sưu.

Không gian xuất hiện chấn động, thân ảnh Hậu Điền lão tổ lần nữa xuất hiện trước mặt ba người, sắc mặt vô cùng khó coi.

- Hậu Điền lão tổ, có đuổi kịp được Lục Lâm Thiên không?

Thác Bạt Thanh Vũ lập tức hỏi Hậu Điền lão tổ.

- Không, hắn chạy thoát rồi.

Hậu Điền lão tổ nghe Thác Bạt Thanh Vũ hỏi, sắc mặt càng thêm khó coi. Hắn không ngờ Lục Lâm Thiên ở trước mặt hắn lại có thể chạy trốn. Mà Lục Lâm Thiên chỉ có tu vi Vũ Đế tam trọng, không ngờ thực lực lại mạnh mẽ tới tình trạng như vậy.

Nghĩ vậy Hậu Điền lão tổ nắm chặt bàn tay, trong lòng bàn tay của hắn cho tới bây giờ còn truyền tới cảm giác nóng át. Đồng thời trong lòng hắn cũng có chút nghi hoặc, thực lực của Lục Lâm Thiên này mạnh như vậy, đồn rằng còn Thái Cổ U Minh Viêm trên người, vừa rồi cũng chưa tới tình trạng phải chạy trốn, tại sao Lục Lâm Thiên kia lại nóng lòng rời khỏi nơi này.

- Hậu Điền lão tổ, vậy thì phải làm thế nào với Lam lão tổ? Lam lão tổ rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên, sợ rằng sẽ gặp độc thủ.

Chương 3239: Kế trong kế 1

Thác Bạt Hướng lo lắng nói, hắn đã chứng kiến Lục Lâm Thiên tâm ngoan thủ lạt ra sao. Hắn cũng không cho rằng Lục Lâm Thiên không dám động vào người của Thác Bạt Hoàng tộc. Đối với Lục Lâm Thiên mà nói, biển hiệu Thác Bạt Hoàng tộc không có một chút tác dụng nào.

- Còn có thể làm sao bây giờ? Bắt đầu tìm, tìm được Lục Lâm Thiên kia nhất định không thể để cho hắn chạy thoát nữa.

Sắc mặt Hậu Điền lão tổ khó coi, ánh mắt âm trầm, cả giận nói:

- Lục Lâm Thiên, đừng để cho ta tìm được ngươi, ta nhất định sẽ khiến ngươi hối hận.

Trong không gian trắng xám, có xương cốt của cường giả Chu Tước Hoàng tộc, Lục Lâm Thiên trở lại trong không gian bị cấm chế. Không gian bị cấm chế này so với cấm chế mà hắn bố trí tuyệt đối còn cường hãn hơn nhiều.

- Nhân loại nhà ngươi quá phận, không ngờ vừa rồi lại mặc kệ ta. Ta đang dẫn ngươi đi tìm đại cơ duyên a.

Ánh mắt Âm Minh lúc nào cũng âm khí nặng nề như vậy, lúc này ánh mắt nàng nhìn về phía Lục Lâm Thiên có chút trách cứ. Vừa rồi Lục Lâm Thiên mang Kim Xà Đại Đế và Tử Yên đi theo mà không quan tâm tới nàng.

Lục Lâm Thiên nhìn Âm Minh, khóe miệng nở nụ cười khổ nói:

- Dùng thực lực của ngươi, ta suy đoán cường giả Thác Bạt Hoàng tộc ít nhất cũng không có cách nào làm gì được ngươi. Nói không chừng hắn còn không bằng ngươi, cho nên ta quản được ngươi sao? Ngược lại, còn phải trách ngươi, ta gặp kẻ địch mạnh mẽ như vậy ngươi cũng không hỗ trợ.

Âm Minh nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi cũng không nói ta ra tay giúp đỡ a. Huống chi bình thường không phải ngươi toàn hành động một mình sao? Tên kia đã là cường giả Đế cấp lục trọng gần đỉnh phong, không ngờ ngươi còn có thể chống lại. Quả thực khiến cho ta ngày càng kinh ngạc.

Phụt.

Âm Minh vừa mới dứt lời, đột nhiên Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt lập tức trắng bệch.

- Chưởng môn.

- Lục chưởng môn.

Hai người Kim Xà Đại Đế, Tử Yên ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt bị dọa không nhẹ, lập tức đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Cường giả của Thác Bạt Hoàng tộc kia chính là Vũ Đế lục trọng gần tới hậu kỳ sao? Thực lực quả thực rất mạnh.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói.

- Ngươi không sao chứ?

Âm Mình nhìn về phía Lục Lâm Thiên hỏi, ánh mắt có chút ân cần.

- Có chút phiền phức, sợ rằng nhất thời không có cách nào khôi phục.

Lục Lâm Thiên nói, thực lực của tên kia quả thực đáng sợ.

- Vậy ngươi nhanh chóng điều tức đi.

Âm Minh nói.

- Được, ta sẽ đi vào điều tức khôi phục một lát. Nhưng mà ngươi lại phải đợi một chút. Trong này có lẽ rất an toàn. Cường giả của

Thác Bạt Hoàng tộc có lẽ sẽ không phát hiện ra nơi này.

Lục Lâm Thiên định tiếp tục tiến vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

- Ta biết trong này rất an toàn.

Ngay khi Lục Lâm Thiên vừa mới nói xong, Âm Minh bỗng nhiên lạnh lùng quát một tiếng. Tay đánh ra một đạo sát khí âm trầm mênh mông mang theo linh hồn chấn động, ngưng tụ thành một đạo chưởng ấn nhanh như thiểm điện vỗ vào ngực Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Lục Lâm Thiên không hề phòng bị, trong nháy mắt đã bị đánh bay về phía sau, hưng hăng đập vào thân thể Đế giả của Chu Tước Hoàng tộc kia.

Phụt.

Miệng Lục Lâm Thiên lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt càng thêm trắng bệch. Ánh mắt hắn đại biến, khí tức suy yếu không ít, ngẩng đầu nhìn qua Âm Minh nói:

- Âm Minh, ngươi không có ý tốt với ta?

- Khặc khặc, bây giờ ngươi mới biết được sao? Đáng tiếc đã quá muộn rồi.

Giờ phút này Âm Minh cười lạnh, khí chất ngày càng âm trầm.

- Chưởng môn.

- Lục chưởng môn.

Kim Xà Đại Đế, Tử Yên biến sắc, nhìn thấy Lục Lâm Thiên bị trọng thương, hai người trong nháy đi tới trước người Lục Lâm Thiên, ánh mắt cảnh giác nhìn về phía Âm Minh.

- Các ngươi không phải là đối thủ của nàng, lui ra đi.

Lục Lâm Thiên chật vật đứng dậy, ý bảo Tử Yên và Kim Xà Đại Đế lui ra phía sau, thực lực của hai người này đặc biệt là Kim Xà Đại Đế căn bản không phải là đối thủ của Âm Minh. Thực lực của Âm Minh Lục Lâm Thiên hiểu rất rõ.

- Đúng vậy đối với ta mà nói bọn chúng chỉ là con sâu cái kiến mà thôi.

Âm Minh cười lạnh, lạnh nhạt nhìn về phía Kim Xà Đại Đế và Tử Yên. Ánh mắt lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Mà ngươi, vốn ta không nhìn thấu, thế nhưng hiện tại ngươi trốn không thoát đâu. Vì ngươi mà ta đã tốn không ít thời gian.

- Ngươi dẫn ta đi tìm kiếm đại cơ duyên, tất cả chỉ là giả?

Lục Lâm Thiên nhìn Âm Minh, lau sạch vết máu ở khóe miệng.

- Đại cơ duyên kia dương nhiên là thật, mang ngươi tới đó cũng là thật. Nhưng mà ta cần mượn thân thể ngươi một lát. Chỗ đại cơ duyên kia thân thể tàn hồn chúng ta không có cách nào đi vào.

Đến bây giờ Âm Minh cũng không định dấu diếm nữa, đối với sự sắp đặt của mình dường như rất hài lòng.

- Cho nên ngươi muốn đoạt xá ta?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, lúc này hắn đã hiểu rõ mục đích của Âm Minh.

- Đúng vậy, sau khi ngươi trúng một kích của Âm Đàm mà không có vấn đề gì ta đã cảm thấy ngươi là lựa chọn thích hợp nhất. Thể chất của ngươi so với người có tu vi đồng cấp còn mạnh hơn nhiều. Dùng thân thể ngươi tiến vào chỗ cơ duyên kia mới có cơ hội.

Trong mắt Âm Minh hiện lên sự vui vẻ, nàng đã sớm biết chỗ của đại cơ duyên kia, nhân loại trước mắt này chính là lựa chọn thích hợp nhất.

- Vậy sao ngươi không động thủ sớm một chút?

Lục Lâm Thiên nhìn Âm Minh, ánh mắt có chút nghi hoặc.

- Bởi vì trên người ngươi có lực lượng lôi điện, thứ này ta lại có chút kiêng kỵ. Mà ta cùng với Âm Đàm đại chiến một hồi, tiêu hao cũng tương đối nhiều, cho nên đã suy yếu. Tuy rằng thôn phệ Âm Đàm, thế nhưng chưa có thời gian dung hợp hắn, cho nên đối phó với ngươi ta không có một chút nắm chắc nào. Chỉ có thể lợi dụng hiểm cảnh ở nơi này đối phó với ngươi mà thôi.

- Chẳng lẽ hiểm cảnh dọc đường chúng ta gặp phải đều do ngươi cố ý sắp xếp?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên không biết từ khi nào đã bắt đầu âm trầm.

Âm Minh nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt âm trầm run rẩy, trầm giọng nói:

- Đúng vậy, đại trận thiên nhiên kia ta vốn cho rằng có thể đối phó với ngươi. Ít nhất sau khi ngươi bị trọng thương ta cũng có thể nhẹ nhõm bắt ngươi. Ai ngờ ngươi lại có thể thôn phệ năng lượng thiên địa để đột phá, đạt được chỗ tốt cực lớn.

- Không phải cấm chế không gian này cũng là do ngươi cố ý mang chúng ta tới?

Lục Lâm Thiên nói.

- Ngươi thử nói xem. Không gian cấm chế này quả thực là do ta cố ý mang các ngươi tới. Muốn vây khốn các ngươi. Thế nhưng ta thật không ngờ ngươi lại hiểu được lực lượng không gian, lại khiến cho ta thất bại.

Âm Minh cười lạnh, nhân loại trước mặt này luôn làm cho nàng kinh ngạc, khắp nơi đều vượt quá dự đoán của nàng. Thế nhưng như vậy cũng tốt, nhân loại này càng mạnh đến lúc đó sẽ càng có lợi với nàng.

- Vậy ngươi bây giờ muốn động thủ với ta?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, cười lạnh nói.

Chương 3240: Kế trong kế 2

- Ta không ngờ ngươi lại hiểu lực lượng không gian, sau khi rời khỏi cấm chế không gian này kỳ thực ta định đi tới chỗ đại cơ duyên rồi đối phó với ngươi cũng không muộn. Tiếp tục một đoạn thời gian nữa ta có thể triệt để dung hợp Âm Đàm, khi đó muốn đối phó với ngươi sẽ vô cùng dễ dàng. Thế nhưng không ngờ ngươi lại bị tên nhân loại kia làm trọng thương.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm, trầm giọng nói:

- Thực lực của ngươi quá mạnh mẽ, bắt Vũ Đế tam trọng nhân loại kia, ta đoán ngươi muốn thôn phệ người này. Đến lúc đó rất có thể ngươi lại đột phá một tầng nữa. Thực lực càng mạnh hơn nữa. Khi đó ta muốn đối phó với ngươi sẽ càng thêm phiền phức. Cho nên hiện tại ta đổi ý, đối phó với ngươi ngay bây giờ. Không cho ngươi bất kỳ cơ hội nào nữa.

- Xem ra ta suy đoán không sai. Ngươi không có ý tốt với ta.

Trên khuôn mặt trắng bệch của Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ đổi, hít sâu một hơi nói.

- Ngươi luôn đề phòng ta?

Âm Minh ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, trầm giọng nói:

- Từ lúc nào ngươi đã hoài nghi ta?

- Ngại quá, từ trước tới nay ta không tín nhiệm ngươi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng nói:

- Nhưng tới khi vào trong không gian bị cấm chế này ta mới xác định được ngươi không có ý tốt.

- Làm sao ngươi biết được?

Âm Minh rất là kinh ngạc nói.

- Bởi vì cấm chế không gian này chính là do cường giả Chu Tước Hoàng tộc bố trí. Nếu như chưa từng có ai đi vào, hơn phân nửa sẽ lưu lại khí tức tàn hồn của hắn. Thế nhưng nơi này chỉ để lại thân thể của cường giả Chu Tước Hoàng tộc, không có bất kỳ khí tức tàn hồn nào. Hơn nữa ta đã kiểm tra qua, trong không gian này mơ hồ còn có khí tức giống như ngươi. Cho dù ngươi vừa tiến đến lập tức cố ý phóng ra khí tức của ngươi để che đậy, thế nhưng vẫn khó tránh khỏi sự dò xét của ta.

Lục Lâm Thiên nhìn Âm Minh, khẽ thở dài nói:

- Cho nên ta suy đoán, cấm chế không gian này là địa phương ngươi thường xuyên tiến vào. Bởi vì ngươi thôn phệ tàn hồn của cường giả Chu Tước Hoàng tộc này, cho nên trên người ngươi có khí tức của Chu Tước Hoàng tộc. Ngươi cũng có thể tự do ra vào cấm chế không gian này.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, đối mắt xinh đẹp của Tử Yên biến đổi, những chuyện này nàng hoàn toàn không chú ý tới. Mà hắn không ngờ lại cẩn thận như vậy.

- Đúng vậy, ngươi đoán đúng rồi. Tàn hồn của Chu Tước Hoàng tộc này đã bị ta thôn phệ từ lâu. Kỳ thực không gian bị cấm chế này cũng là nơi ở của ta. Cũng bởi vì không gian bị cấm chế này cho nên bao nhiêu năm qua Âm Đàm cũng không có cách nào làm gì được ta. Ta đem bọn ngươi tới đây vốn muốn vây khốn các ngươi, sau đó lại nghĩ biện pháp đối phó với ngươi. Không ngờ ngươi lại hiểu được lực lượng không gian.

Âm Minh cũng kinh ngạc nhìn về phí Lục Lâm Thiên, lạnh nhạt nói:

- Thế nhưng nhân loại nhà ngươi có thông minh thì sao? Vẫn nằm trong sự khống chế của ta. Hiện tại ngươi đã bị trọng thương, còn ta đã khôi phục. Còn dung hợp không ít thực lực của Âm Đàm, ngươi đối với ta đã không còn sự uy hïếp.

- Ngươi biết tại sao ta vừa gặp cường giả Thác Bạt Hoàng tộc thì lập tức trốn đi không?

Lục Lâm Thiên nhìn Âm Minh, giờ phút này trong mắt hắn không có một chút lo lắng nào. Thậm chí khóe miệng trong lúc mơ hồ còn nhếch lên nở nụ cười lạnh.

- Bởi vì thực lực của ngươi không phải là đối thủ của hắn. Tu vi của hắn là Vũ Đế lục trọng hậu kỳ, ngươi chỉ là Vũ Đế tam trọng đỉnh phong. Cho dù mạnh mẽ như thế nào cũng không phải là đối thủ. Trong một chiêu ngươi đã bị trọng thương, cho nên chỉ có thể trốn mà thôi.

Âm Minh lạnh nhạt nói.

- Sai rồi, bởi vì ta muốn đối phó với ngươi. Đối với ta mà nói, ngươi mới là kẻ mà ta cần phòng bị và đối phó nhất. Mà lão cẩu của Thác Bạt Hoàng tộc kia ta có thể chậm rãi đối phó. Nếu như ta lưỡng bại câu thương với hắn, vậy thì ngươi sẽ thừa cơ ra tay với ta.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên.

- Hừ, hóa ra ngươi đã sớm có chuẩn bị. Thế nhưng bây giờ ngươi đã bị trọng thương. Ngươi có thể làm khó dễ gì được ta? Ngươi đã quá coi trọng thực lực của mình rồi.

Âm Minh âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Ngươi phát triển trong Thiên Trủng, tuy rằng âm hiểm có thừa. Thế nhưng dù sao cũng thiếu khuyết kinh nghiệm a.

Lục Lâm Thiên cười cười, miệng thở ra một ngụm trọc khí trong bụng. Lập tức khuôn mặt trắng bệch và khí tức suy yếu trong ánh mắt kinh ngạc của ba người Tử Yên, Kim Xà Đại Đế, Âm Minh hoàn toàn trở lại bình thường. Khuôn mặt hồng nhuận, tinh thần sáng láng, hoàn toàn không có dấu vết trọng thương.

- Ngươi... Ngươi cố ý. Ngươi không bị thương?

Âm Minh biến sắc, nói:

- Nhưng ngươi vừa mới chịu một chưởng của ta a. Ngươi chỉ có tu vi Vũ Đế tam trọng, sao có thể chống lại.

- Nhìn bộ dáng này của ta giống như bị thương sao? Thực lực của lão cẩu Thác Bạt Hoàng tộc kia tuy rằng rất mạnh, thế nhưng muốn làm trọng thương ta hắn còn chưa làm được. Về phần ngươi, thực lực không dưới Thác Bạt lão cẩu kia, thậm chí sau khi ngươi dung hợp Âm Đàm kia dường như còn mạnh hơn một ít. Chỉ tiếc là trong công kích của ngươi đại đa số là công kích linh hồn. Cho nên đối với ta không có một chút hiệu quả nào.

Lục Lâm Thiên nói xong, khóe miệng nở nụ cười tà.

- Nhân loại đáng chết, không ngờ lại che dấu sâu như vậy. Nhưng mà ngươi cho rằng bằng vào thực lực của ngươi có thể chống lại ta sao? Ta khôi phục tới thời kỳ toàn thịnh, lại còn chỗ tốt khi thôn phệ Âm Đàm, lực lượng lôi điện của ngươi không có bao nhiêu tác dụng với ta.

Âm Minh càng thêm âm trầm, nàng không ngờ tất cả bố trí của mình đều nằm trong toan tính của nhân loại kia.

- Ta không định dùng lực lượng lôi điện, đối phó với ngươi kỳ thực cũng không khó khăn lắm. Ngươi muốn đoạt xá ta? Ngươi không biết rằng kỳ thực ngươi đối với ta cũng là một vật đại bổ a.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, trong mắt thậm chí còn hiện lên vẻ mừng rỡ.

Hiện tại Lục Lâm Thiên đang nói thật, tuy rằng Âm Minh này thực lực cường hãn, thế nhưng đối phó với Âm Minh này, đối với Lục Lâm Thiên mà nói thực sự không khó. Bởi vì Âm Minh này là do tàn hồn và sát khí ngưng tụ thành linh hồn thể. Đối với công kích linh hồn Lục Lâm Thiên đã ở thế bất bại.

Mà Âm Minh này muốn đoạt xá hắn, đối với Lục Lâm Thiên mà nói càng không có một chút áp lực nào. Ngay cả Thái Cổ U Minh Viêm cũng bị kim đao màu vàng áp chế. Cho nên muốn đối phó với Âm

Minh này, tự nhiên không cần phải nói. Nếu như Âm Minh này muốn đoạt xá hắn, Lục Lâm Thiên dám cam đoan Âm Minh đi vào sẽ bị chém thành mảnh vỡ.

Chỉ là Lục Lâm Thiên không dám làm như vậy, nếu như Âm Minh bị kim đao màu vàng xử lý, hắn không chiếm được bao nhiêu chỗ tốt. Tất cả sẽ bị kim đao màu vàng thôn phệ. Muốn đối phó với Âm Minh, dùng thực lực và thủ đoạn của Thái Cổ U Minh Viêm hiện tại, muốn đối phó với Âm Minh không có vấn đề quá lớn.

Chương 3241: Dẫn cá mắc câu

- Không biết tự lượng sức mình.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Âm Minh cười lạnh, khẽ phất tay một cái. Sát khí mênh mông và linh hồn chấn động tuôn ra. Lập tức hóa thành một cơn lốc linh hồn khuếch tán về phía Lục Lâm Thiên.

- Cái ngươi lui về phía sau.

Lục Lâm Thiên vung tay lên, đẩy lui hai người Tử Yên và Kim Xà Đại Đế ra phí sau. Thân ảnh lập tức bị cơn lốc bằng linh hồn bao phủ.

Ô Ô.

Trong vòng xoáy tràn ngập sát khí, thậm chí còn mơ hồ truyền ra âm thanh quỷ khóc thần sầu. Không gian chung quanh đột nhiên vặn vẹo, lập tức có thứ gì đó trong vòng xoáy rít lên, công kích linh hồn cùng với sát khí liên miên trong khoảnh khắc giống như thủy triều, từng đợt, từng đợt đánh vào người Lục Lâm Thiên.

- Công kích linh hồn thật mạnh.

Tử Yên và Kim Xà Đại Đế là Linh Đế, đương nhiên bọn họ biết rõ sự khủng bố của công kích linh hồn. Dưới công kích linh hồn bàng bạc kia bọn họ chỉ có thể lùi lại, căn bản không dám tới gần. Công kích linh hồn mạnh mẽ như vậy, hai người cũng chỉ có thể hít sâu một hơi lo lắng thay Lục Lâm Thiên mà thôi

Sưu Sưu.

Thân ảnh Âm Minh biến mất không thấy gì nữa, cũng dung nhập vào trong cơn lốc linh hồn bàng bạc. Cơn lốc bằng linh hồn xoay tròn, giống như một cái vòi rồng, bao phủ thân thể Lục Lâm Thiên vào bên trong. Công kích linh hồn mạnh mẽ như vậy, bên trong còn ẩn chứa sát khí ngập trời khiến cho không gian bị cấm chế run rẩy không ngớt, giống như muốn nứt vỡ ra vậy.

Mà sát khí khủng bố cùng với công kích linh hồn coi Lục Lâm Thiên là mục tiêu phát tiết. Dưới sự khắc chế của Âm Minh, một đạo công kích mạnh mẽ đánh tới.

- Linh hồn thể mà thôi.

Trong cơn lốc bằng linh hồn, Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, hoàn toàn không để ý tới, tùy ý để cho công kích linh hồn bàng bạc cùng với sát khí cuốn tới. Công kích linh hồn mà tất cả mọi người kiêng kỵ đối với Lục Lâm Thiên mà nói, không cần lo lắng.

Linh hồn lực bàng bạc cùng với sát khí âm trầm, từng đợt từng đợt trút xuống cơ thể Lục Lâm Thiên. Lập tức tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên. Linh hồn lực khủng bố cùng với sát khí âm trầm không chút kiêng nể gì mạnh mẽ đâm vào không gian trong đầu.

Công kích linh hồn và sát khí khủng bố như thế khiến cho Lục Lâm Thiên đang nhàn nhã cũng cảm thấy rung động thật sâu trong lòng. Nếu như không phải hắn có chỗ dựa vào thì làm có dám cưỡng ép chống lại công kích linh hồn khủng bố như vậy. Như vậy hoàn toàn chính là muốn chết.

Công kích linh hồn mạnh mẽ như vậy coi như Đế cáp thất trọng tuyệt đối cũng chỉ có thể trốn chạy. Một khi bị vây khốn sẽ không có cách nào thoát thân. Kết cục không cần phải nói.

Mà lúc này, đúng như trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, kim đao màu vàng cảm nhận được công kích linh hồn mạnh mẽ, kim đao màu vàng trong đầu nhảy ra. Trên thân đao, kim quang đại thịnh. Công kích linh hồn cùng với sát khí tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên tức thì bị hấp lực lớn hút lại. Lập tức biến mất trong kim đao màu vàng.

Sưu Sưu.

Gió nổi mây phun, không gian nứt vỡ. Công kích linh hồn bàng bạc tiếp tục cuồng bạo tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên. Công kích linh hồn cùng với sát khí tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên lại không tạo thành chút phản ứng nào.

Lục Lâm Thiên đứng trong cơn lốc bằng linh hồn, thân hình cao ngất trong cơn lốc linh hồn giống như bàn thạch không thể suy chuyển. Cơn lốc linh hồn cùng với sát khí khuếch tán, không có cách nào làm hắn rung chuyển.

- Ồ?

Âm Minh cũng cảm giác được điểm này, trong đôi mắt âm trầm lần nữa hiện lên vẻ kinh ngạc. Chuyện này hoàn toàn vượt qua dự đoán của nàng. Nhân loại này làm sao lại không sợ công kích linh hồn như vậy?

- Ài. Đối phó với ngươi có không ít phương pháp, thế nhưng ngươi muốn đoạt xá ta. Cho nên ta cũng chỉ có thể làm như vậy.

Trong cơn lốc linh hồn, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu cười cười, âm thanh quanh quẩn trong vòng xoáy khủng bố, nói:

- Cho nên ta quyết định ta cũng muốn đoạt xá ngươi.

- Nhân loại, ngươi muốn đoạt xá ta? Ngươi mất trí rồi sao? Ta chính là linh hồn thể, ngươi căn bản không có cách nào làm gì được ta.

Trong vòng xoáy bằng linh hồn, truyền ra âm thanh âm trầm của Âm Minh.

- Thật sao? Ngươi sẽ lập tức biết được.

Lục Lâm Thiên quỷ dị cười cười, bên ngoài vòng xoáy linh hồn đột nhiên cả hư không run lên. Trong gợn sóng không gian có quang mang màu lam chói mắt giống như mặt trời lên cao lan tràn ra. Trong giây lát có nhiệt độ kinh khủng xuất hiện trong không gian bị cấm chế bao la mờ mịt này.

Dưới nhiệt độ này, da dẻ Kim Xà Đại Đế và Tử Yên lập tức cảm thấy như bị phỏng. Hai người đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên hư không. Chỉ thấy giờ phút này trên không trung có hỏa diễm màu xanh da trời dùng tốc độ và xu thế khủng bố, trong nháy mắt bao phủ vòng xoáy bằng linh hồn mênh mông âm trầm kia, giống như vây công vậy.

Vốn Lục Lâm Thiên là con mồi, mà bây giờ cơn lốc linh hồn bàng bạc chính là con mồi. Hay nói cách khác Âm Minh chính là con mồi, hỏa diễm màu xanh da trời bàng bạc bao phủ lấy nàng.

Sưu.

Quang mang màu xanh da trời chói mắt từ trên hư không đổ xuống, lộ ra nhiệt độ đáng sợ mà ngay cả linh hồn cũng không có cách nào thừa nhận. Bên trong hỏa diễm màu xanh da trời lan tràn ra khí tức cổ xưa. Cả không gian lập tức run lên. Hỏa diễm cuồn cuộn màu xanh da trời tạo thành một biển lửa, vây khốn vòng xoáy linh hồn âm trầm vào bên trong.

Khí tức khiến cho người ra run sợ, dùng xu thế hủy diệt vạn vật lan tràn. Chung quanh vòng xoáy bằng linh hồn lực, một khi vòng xoáy va chạm với hỏa diễm màu xanh da trời, lập tức bị đốt cháy thành sương mù màu trắng. Dưới hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố này, cơn lốc linh hồn hoàn toàn không có lực chống lại. Phàm là nơi bị nhiễm một tia hỏa diễm màu xanh da trời đều bị thiêu đốt sạch sẽ.

- Đây là hỏa diễm gì?

Âm thanh kinh ngạc của Âm Minh vang lên, trong âm thanh tràn ngập vẻ kinh hãi. Dưới cỗ hỏa diễm khủng bố này, khiến cho linh hồn nàng run rẩy, rung động. Thứ này nàng có cảm giác mình không chống lại.

Bốn phía có hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn. nhiệt độ cao như hủy diệt bao phủ cả không gian. Thứ này đối với nàng mà nói là khắc tinh. Dưới nhiệt độ khủng bố này, trong nháy mắt nàng cảm thấy kinh hãi. Linh hồn thể suy yếu không thê chống đỡ. Thực lực của nàng rất mạnh. Thế nhưng dưới nhiệt độ cao khủng bố như vậy, lại không phát huy ra được bao nhiêu tác dụng.

- Thiên hỏa, đây là Thiên hỏa. Trên người nhân loại nhà ngươi còn có Thiên hỏa?

Âm thanh kinh hãi run rẩy của Âm Minh truyền ra.

- Đúng vậy. Vốn ta muốn biết đại cơ duyên kia là thứ gì cho nên mới để cho ngươi dẫn đường. Thế nhưng hiện tại dường như ngươi cũng không biết bao nhiêu a.

Lục Lâm Thiên ở trong cơn lốc bằng linh hồn lạnh lẽo nhìn vào cơn lốc bằng linh hồn rồi nói.

- Nhân loại, chúng ta không cần phải như thế a. Ta có thể xin lỗi ngươi. Sớm biết ngươi có Thiên hỏa khủng bố như vậy ta sao dám ra tay với ngươi cơ chứ. Về sau ngươi không cần lo lắng ta ra tay. Ngươi nhanh thu Thiên hỏa. Ta sẽ mang ngươi đi tìm đại cơ duyên. Thậm chí còn giúp ngươi đạt được đại cơ duyên.

Chương 3242: Lần nữa đột phá 1

Âm Minh lớn tiếng nói, linh hồn lực âm trầm mênh mông dưới hỏa diễm màu xanh da trời áp chế căn bản không có cách nào nhúc nhích. Một khi đυ.ng chạm hóa thành tro tàn, căn bản không có cách nào chống lại.

- Ngươi nói quả thực êm tai, chỉ tiếc ta sẽ không tin tưởng ngươi.

Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, hắn căn bản không tin tưởng lời của Âm Minh này. Ngay từ đầu Lục Lâm Thiên chưa từng tin tưởng Âm Minh này, bởi vì Âm Đàm kia chính là kết cục.

Sưu Sưu.

Hỏa diễm màu xanh da trời không ngừng co rút lại, vòng xoáy bằng linh hồn va chạm với hỏa diễm màu xanh da trời lập tức bị thiêu đốt thành tro tàn, lập tức biến mất. Vòng xoáy bằng linh hồn quanh thân Âm Minh chỉ có thể co rút lại, càng ngày càng nhỏ.

- Nhân loại, ngươi cho rằng ngươi có thể làm gì được ta sao? Ngươi đừng quên hiện tại ngươi còn đang nằm trong sự khống chế của ta.

Càng ngày càng không có cách gì chống lại, Âm Minh âm trầm hét lớn một tiếng, trong giây lát từ trong vòng xoáy bằng linh hồn có một đạo lưu quang âm trầm lướt đi. Lưu quang mang theo linh hồn chấn động mênh mông, trong sát na phóng vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên rồi biến mất không thấy gì nữa.

- Rốt cuộc linh hồn bổn nguyên cũng đi ra sao?

Linh hồn âm trầm chấn động mênh mông kia phóng tới, Lục Lâm Thiên không có ý định ngăn cản. Tùy ý để cho nó tiến vào trong mi tâm.

Trong chớp mắt này trong lòng Âm Minh đã mơ hồ cảm thấy một tia dự cảm không tốt. Nàng cảm thấy rất kỳ quái, linh hồn bổn nguyên của nàng muốn đoạt xá nhân loại này, vì sao nhân loại này lại không có chút phản ứng nào. Chuyện này quá kỳ quái.

Sưu.

Trong lúc cấp bách, Âm Minh cũng không dám nghĩ nhiều, lập tức tiến vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên.

Âm Minh tiến vào trong đầu, khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười thỏa mãn. Muốn đối phó với Âm Minh này tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng.

Lục Lâm Thiên đã sớm nghĩ qua, muốn đối phó với Âm Minh này tổng cộng có ba phương pháp. Loại thứ nhất là lợi dụng kim đao màu vàng giải quyết Âm Minh này. Nhưng mà đến lúc đó chỗ tốt mà hắn đạt được lại ít nhất. Đại bộ phận chỗ tốt đều bị kim đao màu vàng đoạt lấy.

Nếu là bình thường, kim đao màu vàng đạt được chỗ tốt Lục Lâm Thiên cũng không đau lòng. Thế nhưng hiện tại lại không giống như vậy. Trong Thiên Trủng này hắn phải cố gắng đề cao thực lực. Như vậy mới có cơ hội bảo vệ bản thân mình.

Phương pháp thứ hai là dùng Thái Cổ U Minh Viêm luyện hóa Âm Minh, chuyện này quả thực quá dễ dàng. Sau khi Thái Cổ U MInh Viêm luyện hóa Âm Minh, thực lực nhất định sẽ khôi phục không ít.

Nhưng Lục Lâm Thiên đều không có ý định dùng hai loại phương pháp này. Cho dù là phương pháp thứ hai khiến cho linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm luyện hóa Âm Minh này có thể khôi phục được không ít. Thế nhưng lại không đạt được toàn bộ chỗ tốt mà Âm Minh mang lại. Thực lực của Âm Minh này thậm chí còn trên Vũ Đế lục trọng hậu kỳ của Thác Bạt Hoàng tộc kia.

Nghĩ tới chỗ tốt lớn nhất có thể đạt được từ Âm Minh chuyển thành cho mình sử dụng. Lục Lâm Thiên lựa chọn phương pháp thứ ba, dùng đại hồn anh thôn phệ. Đại hồn anh và Âm Minh hoàn toàn giống nhau. Chỉ cần thôn phệ dung hợp, đến lúc đó có thể triệt để hòa tan vào làm một thể với đại hồn anh. Khi đó thực lực có thể còn mạnh hơn Âm Minh hiện tại.

Tăng thêm thủ đoạn của Đại hồn anh, Lục Lâm Thiên rất dễ dàng quyết định, Âm Minh để cho đại hồn anh giải quyết. Nhưng mà muốn để cho Đại hồn anh giải quyết Âm Minh lại phiền phức không ít. Đầu tiên thực lực của Âm Minh so với Đại hồn anh hiện tại không biết cường hãn hơn bao nhiêu lần. Dưới tình huống bình thường mà nói, Đại hồn anh và Âm Minh thôn phệ lẫn nhau thì quả thực là muốn chết. Đại hồn anh sẽ trở thành thuốc bổ cho Âm Minh, để cho thực lực của Âm Minh một lần nữa tăng cường.

Cho nên Lục Lâm Thiên mới rườm rà như vậy. Đầu tiên cố ý giả vờ mình bị thương, để cho Âm Minh trở mặt. Sau đó hắn cố ý để cho Âm Minh vây khốn. Kỳ thật Lục Lâm Thiên đã sớm âm thầm thúc dục Thái Cổ U Minh Viêm giấu ở trong không gian này. Dưới sự bao phủ của Thái Cổ U Minh Viêm, Âm Minh này thậm chí muốn chạy trốn cũng khó.

Cuối cùng vì bị ép tới mức đường cùng cho nên Âm Minh dành phải vận dụng linh hồn bổn nguyên đoạt xá hắn. Mục tiêu cuối cùng của Lục Lâm Thiên chính là bản thể của Âm Minh, bản thể của nàng ta chính là sát khí mênh mông và tàn hồn ngưng tụ lại mà thành. Cuối cùng ở trong Thiên Trủng trải qua vô số năm mà có linh trí. Cho nên chắc chắn sẽ có linh hồn bổn nguyên. Thứ này giống như hồn anh của vũ giả và linh giả vậy.

Linh hồn bổn nguyên mới thực sự là Âm Minh, nếu như Âm Minh không có linh hồn bổn nguyển thì chỉ là sát khí và tàn hồn mênh mông âm trầm mà thôi. Giống như là vũ giả và linh giả mất đi hồn anh vậy. Đến lúc đó cho dù sát khí và tàn hồn mạnh mẽ tới đâu cũng đều bị Đại hồn anh thôn phệ.

Cho nên lúc này Lục Lâm Thiên mới quyết định ép linh hồn bổn nguyên của Âm Minh tiến hành đoạt xá với hắn. Nếu như không phải vì vậy, muốn để cho Đại hồn anh thôn phệ Âm Minh cũng không phải là chuyện dễ dàng. Nếu như để cho Thái Cổ U Minh Viêm động thu mà nói, nhất định Âm Minh sẽ bị luyện hóa triệt để.

Sưu.

Linh hồn bổn nguyên của Âm Minh tiến vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên, chui thẳng vào trong đầu Lục Lâm Thiên, mang theo khí tức âm trầm ngập trời, sau đó lập tức hóa thành bộ dáng của Âm Minh. Ngay lập tức Âm Minh tiến vào chỗ sâu trong linh hồn của Lục Lâm Thiên.

- Nhân loại, ngươi quá tự phụ, đoạt xá ngươi là ta có thể tiến vào chỗ có đại cơ duyên kia.

Âm Minh cười lạnh một tiếng, thân ảnh xuất hiện chỗ sâu trong đầu Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Nhưng mà cũng vào lúc này, kim đao màu vàng lan tràn ra đao mang đột nhiên có động tĩnh. Đột nhiên có tiếng xé gió phá không vnag lên. Trong đầu, sát khí ngập trời xuất hiện.

- Đây là thứ gì? Năng lượng thật mạnh.

Âm Minh hoàn toàn dừng lại, nụ cười lạnh trên môi lúc này chuyển thành kinh hãi. Trong ánh mắt của nàng, ở không gian phía trước có kim quang vạn trượng, phóng ra sát khí ngập trời. Cỗ sát khí nầy so với sát khí trên người nàng quả thực là sư phụ.

Trong kim quang vạn tượng kia có khí tức đè nặng khiến cho nàng không có cách nào phản kháng. Trước mặt khí tức này, nàng cảm giác mình giống như con sâu cái kiến.

Sưu...

Trong lúc Âm Minh kinh hãi, nàng muốn chạy trốn thế nhưng trong này có năng lượng vô hình giam cầm nàng vào bên trong, khiến cho nàng không có cách nào động đậy. Lực lượng ngập trời bao phủ nàng, bên trong có một đạo đao mang màu vàng dùng xu thế như sấm sét ầm ầm đánh xuống. Bên trong khí tức này có một sự hủy diệt.

- Nhân loại âm hiểm, ngươi cố ý để cho ta đoạt xá ngươi.

Đến thời điểm này Âm Minh rốt cuộc cũng phát hiện ra, nàng đơn giản tiến vào không gian trong đầu của nhân loại này như vậy là do nhân loại âm hiểm này cố ý dẫn nàng vào trong. Trong đầu nhân loại này có trọng bảo, trọng bảo này đủ để áp chế nàng.

Chương 3243: Lần nữa đột phá 2

Sưu.

Chỉ tiếc là lúc này Âm Minh có hối hận cũng đã không kịp. Đao mang chói mắt trên không trung đã mang theo xu thế hủy diệt bổ vào trên người nàng.

Sưu.

Đao mang đánh xuống, thân thể linh hồn bổn nguyên của Âm Minh dễ dàng chia năm xẻ bảy. Sau đó hóa thành mảnh vỡ linh hồn tán loạn trong đầu Lục Lâm Thiên, bị kim đao màu vàng thôn phệ.

Sưu.

Cùng một thời gian, Âm Minh bị diệt, vòng xoáy bằng linh hồn cực lớn dừng xoay tròn. Giữa không trung, hỏa diễm màu xanh da trời co rút lại, cuối cùng hóa thành một Lục Lâm Thiên mặc áo bào xanh xuất hiện trên không trung.

- Thôn phệ.

Trong mi tâm của Lục Lâm Thiên, Đại hồn anh lướt đi, đạp không đứng lơ lửng. Hai tay vung lên, hấp lực, cắn nuốt từ trong miệng tuôn ra. Thôn phệ linh hồn lực mênh mông và sát khí âm tầm.

Đại hồn anh thôn phệ sát khí âm trầm và linh hồn lực mênh mông giống như cá voi hút nước, tạo thành một vòng xoáy trước người. Linh hồn lực mênh mông và sát khí âm trầm, cuồn cuộn không dứt, giống như hồng thủy trút xuống, bị Đại hồn anh thôn phệ vào trong cơ thể.

Thân thể Đại hồn anh lúc này giống như một cái động không đáy cực lớn, cho dù có nhiều sát khí, linh hồn lực hơn thì cũng bị thôn phệ.

Nhưng mà sát khí âm trầm và linh hồn lực mênh mông lại không phải là thứ mà trong thời gian ngắn Đại hồn anh có thể thôn phệ sạch sẽ. Thực lực của Âm Minh so với Đại hồn anh thực sự cường hãn hơn quá nhiều.

Tử Yên và Kim Xà Đại Đế ngẩng đầu, nhìn thấy bản thể Lục Lâm Thiên, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm, Đại hồn anh. Ba đạo thân ảnh này khiến cho hai người nghi hoặc, khiếp sợ. Rốt cuộc trong đó xảy ra chuyện gì hai người nghĩ mãi mà không ra.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn Đại hồn anh đang thôn phệ, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ. Chỉ có bản thân Lục Lâm Thiên mới rõ nhất hiện tại Đại hồn anh nhận được bao nhiêu chỗ tốt. Sau khi Đại hồn anh thôn phệ linh hồn lực và sát khí của Âm Minh, đủ để trở thành một cường giả đỉnh cấp.

- Các ngươi không sao chứ?

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm tiến vào trong mi tâm, bản thể Lục Lâm Thiên cũng lập tức đi tới bên người Kim Xà Đại Đế và Tử Yên.

- Lục chưởng môn, Âm Minh kia đâu?

Tử Yên nhìn Lục Lâm Thiên, tình huống cụ thể tuy rằng nàng nhìn thấy, thế nhưng cũng không quá rõ. Nàng chỉ biết linh hồn bổn nguyên của Âm Minh đã tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên.

- Âm Minh đã bị giải quyết, chúng ta không có việc gì.

Lục Lâm Thiên nói xong khẽ phất tay một cái, lưu quang màu tím lóe lên. Lão giả thất tuần bị đứt một cánh tay của Thác Bạt Hoàng tộc rơi xuống mặt đất.

Lúc này lão giả thất tuần này vô cùng chật vật, ủ rũ giống như gà trống thua trận, không còn là Hoàng tộc cuồng ngạo, coi rẻ chúng sinh nữa.

- Lục chưởng môn, người này là Thái thượng trưởng lão Thác Bạt Lam của Thác Bạt Hoàng tộc. Dù sao cũng là người Hoàng tộc, ngươi định xử trí như thế nào?

Tử Yên nhìn lão giả thất tuần này, lại nhìn qua Lục Lâm Thiên hỏi ý kiến.

- Ta cũng là người Hoàng tộc.

Lục Lâm Thiên nhìn Tử Yên nói, lập tức vung tay, bàn tay hóa thành trảo, chưởng ấn mang theo không gian vặn vẹo đặt lên đỉnh đầu Thác Bạt Lam.

- Lục Lâm Thiên, rốt cuộc ngươi muốn làm gì? Ngươi không thể giết ta. Ngươi thân là Hoàng tộc, nếu như ngươi giết ta sẽ làm ảnh hưởng tới cả kế hoạch lớn.

Thác Bạt Lam hét lớn với Lục Lâm Thiên. Trong mắt có oán hận, thế nhưng không còn tiếp tục cuồng vọng nữa.

- Hiện tại biết xin ta rồi sao? Chỉ tiếc kế hoạch của các ngươi liên quan gì tới ta? Ngươi năm lần bảy lượt muốn trêu ta, nhất định ngươi sẽ chết.

Dứt lời, hấp lực từ trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên tràn ra. Hấp lực cực lớn trong cơ thể Lục Lâm Thiên tuôn ra. Chân khí trong cơ thể mạnh mẽ bị Lục Lâm Thiên thôn phệ.

- Ah...

Cơ bắp trên khuôn mặt già nua của Thác Bạt Lam run rẩy, mặt mũi dữ tợn, cũng không có bao lâu lập tức kêu lên thảm thiết.

Tiếng kêu thảm khiến cho thân thể Tử Yên và Kim Xà Đại Đế run lên. Có thể khiến cho một Vũ Đế tam trọng đỉnh phong kêu thảm thiết như vậy đủ để thấy được hắn đang phải thừa nhận thống khổ, thừa nhận tra tấn ra sao.

Mấy thời thần sau, Thác Bạt Lam dưới tay Lục Lâm Thiên trở thành thây khô. Thi thể hắn lập tức hóa thành tro tàn dưới linh hỏa của Lục Lâm Thiên.

Phù.

Cũng vào lúc này, trong không gian bị cấm chế này đột nhiên gió nổi mây phun. năng lượng thiên địa mênh mông đột nhiên hội tụ tới. năng lượng thiên địa bàng bạc bắt đầu quay chung quanh Lục Lâm Thiên.

- Đây là?

Tử Yên và Kim Xà Đại Đế kinh hãi, ngay khi hai người đang nghi hoặc, hai mắt Lục Lâm Thiên đã nhắm chặt. Trên khuôn mặt có khí tức mênh mông kéo lên. Quanh thân có kim quang đem thân thể hắn bao phủ lại. Hai tay mở rộng, tùy ý để cho năng lượng thiên địa rót vào trong cơ thể.

- Đột phá, hắn lại đang đột phá.

- Chưởng môn sắp đột phá a.

Tử Yên và Kim Xà Đại Đế há hốc mồm. Đặc biệt là Tử Yên, nàng có cảm giác mình đã không có cách nào thừa nhận những chuyện khủng bố như vậy nữa. Lục Lâm Thiên vừa mới đột phá bao lâu. Hiện tại lại muốn đột phá nữa rồi.

Đây quả thực không muốn để cho người khác sống a. Loại tốc độ đột phá như vậy coi như dùng hai chữ nghịch thiên cũng không có cách nào hình dung.

Nhìn cảnh này, sau khi kinh ngạc rung động, trong đôi mắt như bảo thạch của Tử Yên tràn ngập vẻ bất đắc dĩ, miệng thờ dài. Nàng có cảm giác, sau này mình sẽ không khïếp sợ vì bất luận thứ gì khác nữa. Bởi vì chuyện kinh khủng nhất, khiến cho người ta khïếp sợ nhất nàng đã tận mắt nhìn thấy không ít.

Gió nổi mây phun, năng lượng mênh mông hội tụ, không trung lung lay giống như sắp đổ. Tựa như sơn băng địa liệt.

Ầm ầm.

Không gian bị cấm chế này rốt cuộc cũng không có cách nào thừa nhận khí tức mênh mông chấn động. Sau khi có vô số khe nứt lan tràn, không gian to lớn lập tức ầm ầm nghiền nát. Cả không gian bị cấm chế sụp đổ.

Oanh.

Trên không trung, một đạo năng lượng thiên địa bàng bạc tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Khí tức Lục Lâm Thiên kéo lên, dễ dàng phá vỡ bình chướng vô hình, từ Vũ Đế tam trọng đỉnh phong đặt chân lên Vũ Đế tứ trọng.

- Đột phá Vũ Đế tứ trọng, uy thế đột phá tại sao lại mạnh như thế?

Tử Yên nhìn lên không trung, nàng cũng chỉ có thể lắc đầu. Chuyện này không làm cho nàng cảm thấy kỳ quái gì nữa.

Sưu Sưu.

Động tĩnh kinh người này khiến cho không ít người ở gần đó chú ý. Lập tức từ trên không trung xa xa vang lên tiếng xé gió không ngừng, liên tục có những thân ảnh tiến đến.

Tổng cộng có năm đạo thân ảnh, không ngờ lại là đám người Thánh Thủ Linh Đế, Nam thúc, Thánh Linh lão tổ, còn có hai người là Thần nữ Thái Công Tĩnh Nhiễm của Thái Công Hoàng tộc và Tử Hiên lão tổ của Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc.

Năm người đáp xuống, ánh mắt lập tức bị Lục Lâm Thiên trên không trung hấp dẫn.

- Vũ Đế tứ trọng.

Chương 3244: Trên đường đi gặp người quen

Cảm nhận khí tức trên người Lục Lâm Thiên, khi năm người vừa mới đáp xuống đất, ánh mắt ngây ngốc. Mà lúc này Đại hồn anh đã thôn phệ linh hồn lực mênh mông và sát khí âm trầm của Âm Minh vào trong cơ thể. Linh hồn thể và sát khí không có linh hồn bổn nguyên đối với Đại hồn anh mà nói cho dù có mạnh mẽ thế nào đi nữa cũng chỉ là thuốc bổ mà thôi. Không có bất kỳ tác dụng phụ nào.

Sưu.

Khi động tĩnh kinh người trên không trung dần dần yên tĩnh lại thì hai con mắt nhắm chặt của Lục Lâm Thiên mở ra, tinh quang giống như thực chất lóe sáng, đánh văng gợn sóng trong không gian.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Lục Lâm Thiên không để ý tới mọi người mà gọi ra Thiên Trụ giới, để cho Đại hồn anh tiến vào Thiên Trụ giới.

Trong đám mọi người có mặt ở đây cũng chỉ có Thái Công Tĩnh Nhiễm là chưa từng nhìn thấy Thiên Trụ giới. Còn chưa kịp nhìn kỹ thì Đại hồn anh đã tiến vào trong Thiên Trụ giới. Thiên Trụ giới một lần nữa được Lục Lâm Thiên thu vào trong tay.

Tuy rằng Đại hồn anh thôn phệ linh hồn lực mênh mông và sát khí âm trầm của Âm Minh lưu lại. Thế nhưng số linh lực và sát khí quả thực quá mức khổng lồ. Cho nên Đại hồn anh muốn dung hợp hoàn toàn cũng mất một khoảng thời gian khá khá.

Mà trong quá trình thôn phệ, Lục Lâm Thiên còn kinh ngạc phát hiện ra. Vốn hắn tưởng rằng sau khi linh hồn bổn nguyên của Âm Minh bị kim đao màu vàng diệt sát. Chỗ tốt mà Đại hồn anh nhận được từ Âm Minh sẽ giảm đi nhiều.

Thế nhưng trong lúc thôn phệ, Lục Lâm Thiên mới biết được tuy rằng linh hồn bổn nguyên của Âm Minh bị diệt, thế nhưng lúc trước Âm Minh thôn phệ Âm Đàm còn chưa kịp luyện hóa hết. Linh hồn bổn nguyên của hắn bị trọng thương. Đến lúc này đương nhiên linh hồn bổn nguyên của Âm Đàm cũng bị đại hồn anh đoạt được. Cho nên lúc này Đại hồn anh muốn dung hợp hoàn toàn thì phải luyện hóa linh hồn bổn nguyên của Âm Đàm.

Mà sau khi luyện hóa linh hồn bổn nguyên của Âm Đàm là có thể dung hợp tất cả linh hồn lực mênh mông của Âm Đàm lúc trước. Tăng thêm thôn phệ Âm Minh, Lục Lâm Thiên phán đoán, một khi dung hợp hoàn tất. Thực lực của Đại hồn anh có thể vượt qua Âm Minh và Âm Đàm khi trước. Về phần cuối cùng có thể tới mức nào, vậy thì phải triệt để luyện hóa linh hồn bổn nguyên của Âm Đàm mới biết được

Linh hồn bổn nguyên của Âm Đàm đã bị Âm Minh luyện hóa gần hết, cho nên lúc này Đại hồn anh muốn luyện hóa cũng không cần thời gian quá dài. Thế nhưng vì không có thời gian cho nên Lục Lâm Thiên lựa chọn để cho Đại hồn anh vào trong Thiên Trụ giới. Có Thiên Trụ giới, thời gian không thành vấn đề.

- Nghĩa phụ, sư mẫu, sư phụ, Tử Hiên sư bá.

Thu hồi Thiên Trụ giới. Thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức đi tới trước mặt năm người rồi hành lễ. Đối với Thái Công Tĩnh Nhiễm thì hắn chỉ gật đầu chào hỏi một cái.

- Tiểu tử nhà con không ngờ lại đột phá. Chẳng lẽ thu được đại cơ duyên gì sao?

Thánh Thủ Linh Đế nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt vô cùng vui vẻ.

- Vừa rồi con mới giết Thác Bạt Lam của Thác Bạt Hoàng tộc.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên nở nụ cười nhạt một tiếng, hắn cũng không có ý định dấu diếm.

- Ah.

Nghe vậy đám người Thánh Thủ Linh Đế, Nam thúc, Thánh Linh lão tổ cùng Tử Hiên lão tổ sững sờ. Đối với bốn người mà nói, giết một cường giả Thác Bạt Hoàng tộc bọn họ đã biết rõ tại sao Lục Lâm Thiên vừa rồi lại đột phá. Mà giết một cường giả Hoàng tộc dường như cũng không phải là một việc nhỏ.

Ánh mắt Thái Công Tĩnh Nhiễm khẽ đổi, ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên thế nhưng lại không nói thêm gì.

- Là người Thác Bạt Hoàng tộc năm lần bảy lượt muốn đối phó với con. Bọn họ động thủ trước vậy thì con cũng không cần khách khí.

Trong mắt Lục Lâm Thiên có một đạo hàn mang bắn ra. Sau khi giao thủ với Hậu Điền lão tổ kia. Thực lực của Hậu Điền lão tổ tuyệt đối mạnh mẽ hơn hắn. Lúc trước giao thủ tuy rằng hắn không bị trọng thương. Thế nhưng trong cơ thể cũng không khá gì. Nếu như không phải dựa vào Bất Diệt Huyền Thể và Bất Tử Thần Thể hộ thân, hậu quả không cần phải nói.

Cho nên Lục Lâm Thiên hiểu rõ, trên phương diện thực lực hắn còn chưa có cách nào bằng được Hậu Điền lão tổ kia. Lúc đó hắn chỉ dựa vào lực phòng ngự mà thôi. Mà bây giờ hắn một lần nữa đột phá lên Vũ Đế tứ trọng. Chuyện này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên tin tưởng nhiều hơn. Dùng tu vi của hắn hiện tại, muốn chính diện chống lại Hậu Điền lão tổ kia có lẽ không thành vấn đề.

Lúc trước chịu một chưởng của Hậu Điền lão tổ là Lục Lâm Thiên cố ý chịu, một phần có thể thăm dò thực lực chân chính của Hậu Điền lão tổ kia. Một phần là thừa cơ để cho Âm Minh bại lộ, mắc câu hắn. Lúc trước hắn thúc dục Thời Không Lao Ngụcthuộc tính Kim, trên thực tế đã rơi vào thế hạ phong. bất quá khi đó Lục Lâm Thiên cũng không sử dụng toàn bộ thủ đoạn. Ít nhất linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm còn chưa được sử dụng.

Bằng vào thực lực khôi phục của Thái Cổ U Minh Viêm hiện tại, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, ít nhất có thể đối phó với Hậu Điền lão tổ kia cũng không thành vấn đề.

- Thác Bạt Hoàng tộc thì thế nào. Giết thì giết, cũng là cho bọn chúng một chút giáo huấn. Bằng không bọn chúng lại cho rằng là Hoàng tộc ưu việt.

Thánh thủ linh đế trầm giọng nói.

Thái Công Tĩnh Nhiễm nghe vậy, trên khuôn mặt tinh xảo hiện lên nụ cười khổ.

Mọi người nói chuyện phiếm một chút, Lục Lâm Thiên biết được đám người nghĩa phụ Nam thúc cùng sư phụ Thánh Thủ Linh Đế trên đường đi gặp không ít hiểm cảnh mới tới được đây. Đối với chuyện đại cơ duyên trong lời Âm Minh bởi vì có Thái Công Tĩnh Nhiễm cho nên Lục Lâm Thiên cũng không tiện nói ra.

Còn chưa nhìn thấy đám người Vô Song, Tâm Đồng, Tiểu Long, trong lòng Lục Lâm Thiên vẫn còn lo lắng. Thế nhưng cũng không có cách nào, đành phải tiếp tục xuất phát. Thân thể Đế giả của Chu Tước Hoàng tộc trên mặt đất kia Lục Lâm Thiên không có ý định động tay động chân cho nên mọi người cũng không có ý định thu lấy. Dù sao lúc này thu cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Hai ngày sau, trên đường đi Lục Lâm Thiên lần nữa gặp không ít người quen. Chính là Linh Hạo Đại Đế của Linh Thiên môn, còn có Vân Thủy Đế Tiên của Vân Dương Tông. Dùng quan hệ của hai người với Lục Lâm Thiên, đương nhiên mọi người nhanh chóng tụ họp rồi đi cùng nhau.

Ầm ầm.

Trên không trung sơn mạch vẫn tràn ngập sương mù màu trắng. Sương trắng quỷ dị này có thể ngăn cản tâm thần dò xét. Âm thanh trầm thấp bạo iệt truyền ra. Hẳn có cường giả đang giao thủ.

- Đi xem một chút.

Lục Lâm Thiên nói, quang mang màu trắng dưới chân lóe lên, lập tức biến mất tại chỗ. Ánh mắt mọi người lóe lên, lập tức theo đuôi Lục Lâm Thiên.

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện lần nữa đã tới một chỗ cát khô. Khắp nơi đều là cát đá màu xám. Một con sông cạn uốn lượn chảy qua sơn mạch. Có lẽ con sông này mấy năm trước còn có nước chảy qua, chỉ là hiện tại chỉ còn trơ lòng sông mà thôi.

Chương 3245: Quảng trường mộ địa 1

Phanh.

Cát đá bắn tứ tung, từng đạo âm thanh trầm thấp bạo liệt vang vọng. Lúc này trong cát đá bao la phía trước có một đạo thân ảnh xinh đẹp đang kịch chiến với mấy đạo thân ảnh khác. Từng đạo công kích được đánh ra, cát đá bắn tứ tung.

Từng đạo thân ảnh cực lớn kia đều do vô số đá vụn ngưng tụ mà thành. Lớn nhỏ chừng trăm thước, rập rạm chằng chịt. Mỗi một cự nhân bằng đá đều có thực lực Đế giả nhất trọng đang vây công một đạo thân ảnh xinh đẹp ở bên trong khiến cho nàng ta không có cách nào thoát thân. Thân ảnh xinh đẹp kia lúc này chật vật không thôi, trên người dường như còn có thương thế.

- Đông Cung Huyên.

Khi ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào đạo thân ảnh này, ánh mắt hắn lập tức biến đổi. Người này chính là nữ tử đeo khăn che mặt màu hồng của Thiên Vân đảo - Đông Cung Huyên. Đồn rằng có quan hệ không phải là nông cạn với nghĩa phụ Nam thúc.

- Cẩn thận.

Trong lúc Lục Lâm Thiên do dự có nên ra tay hay không thì sau lưng đã có một đạo thân ảnh đánh về phía trước. Thân ảnh này nhảy về phía trước, lưu quang lóe lên trong tay. Một đại đỉnh cực lớn xuất hiện trên không trung.

Ngao Ngao.

Trên đại đỉnh cực lớn có bí văn quanh quẩn, khí tức mênh mông lan tràn ra. Chín tiếng rồng ngâm vang vọng. Chín đầu cự long bằng lửa cực lớn lập tức phóng ra, va chạm với chín cự nhân bằng đá khổng lồ phía trước. Hỏa diễm cuồn cuộn thôn phệ chín cự nhân bằng đá.

Ầm ầm

Thân thể chín cự nhân bằng đá sau khi bước lên phía trước vài bước lập tức nứt vỡ, rơi lả tả xuống phía dưới.

- Nàng không sao chứ?

Trường bào trên người Nam thúc run lên, thân ảnh cao ngất nhanh chóng đi tới bên người Đông Cung Huyên. Nhìn thấy nàng bị thương, trong mắt Nam thúc tràn ngập vẻ lo lắng.

- Chuyện của ta không cần ngươi quan tâm, chúng ta đã nói qua, từ nay về sau ta không quen biết ngươi. Ngươi cũng không biết ta.

Đông Cung Huyên đeo một chiếc khăn che mặt màu hồng, không nhìn rõ vẻ mặt của nàng. Trường kiếm trong tay bay múa, một đạo kiếm quang xé rách không gian bổ vào trên người một cự nhân bằng đá. Những cực nhân bằng đá cực lớn này đều có thực lực Vũ Đế nhất trọng, thế nhưng Đông Cung Huyên cũng không thể nào dùng một kích chém nát chúng.

- Cẩn thận.

Nam thúc khẽ thở dài, bỗng nhiên nhìn thấy một cự nhân bằng đá cực lớn đang dùng nắm đấm bằng đá đánh về phía Đông Cung Huyên. Trong khoảnh khắc Nam thúc lập tức đánh ra một đạo linh lực.

Phanh.

Nắm quyền bằng đá cực lớn kia lập tức bị Nam thúc đánh nát.

- Lão quát vật kia và Đông Cung Huyên đều đang gặp nguy hiểm, chúng ta xuất thủ một lượt đi.

Tử Hiên lão tổ nhìn thấy Nam thúc gặp nguy hiểm, lập tức định xuất thủ tương trợ. Chân khí linh lực trên người đám người Thánh Thủ Linh Đế trong nháy mắt tuôn ra.

- Để cho con tới đi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, ánh mắt chăm chú nhìn vào những cự nhân bằng đá kia. Quang mang màu trắng dưới chân lóe lên, bàn chân bước ra một bước, thân thể xuất hiện phía trước.

Sưu.

Trên tầng trời thấp, thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên bộc phát ra khí thế mạnh mẽ. Một đạo quang mang màu vàng bành trướng. Cuối cùng giống như quang tráo bao phủ thân thể hắn.

Năng lượng mạnh mẽ tạo thành cảm giác áp lực lan tràn. Lập tức khiến cho không gian cứng lại. Vô số Đế giả cảm nhận khí tức này lập tức cảm thấy run sợ.

- Phá cho ta.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, thân ảnh Lục Lâm Thiên hung hăng đạp mạnh vào mặt đất. Cả mặt đất đột nhiên run lên, giống như địa chấn vậy. Trên mặt đất bắt đầu rạn nứt tạo thành một cái khe lớn.

Ken két.

Vô số khe hở trên mặt đất bắt đầu dùng xu thế nhanh chóng lan tràn về phía trước, lập tức va chạm vào chân vô số cự nhân bằng đá kia. Trong nháy mắt khi khe nứt va chạm với cự nhân, trăm tiếng nổ vang không có một chút dấu hiệu nào vang vọng.

Phanh Phanh Phanh…

Âm thanh trầm thấp giống như sấm sét vang vọng không ngớt, không gian vỡ nát, sơn băng địa liệt, kình khí khuếch tán. Vô số đất cát giống như cơn lốc nhanh chóng bắn tứ tung.

Ầm ầm.

Cơ hồ tất cả cự nhân bằng đất đá dễ dàng sụp đổ, hóa thành đống đất đá cực lớn.

- Thực lực thật mạnh.

Trên trăm cự nhân được ngưng tụ từ đất đá cùng lúc bị đánh tan, chuyện này khiến cho đám người Tử Hiên lão tổ, Thái Công Tĩnh Nhiễm kinh hãi. Những cự nhân do đất đá ngưng tụ này ít nhất cũng có thực lực Đế giả nhất trọng a.

Chỉ có Kim Xà Đại Đế và Tử Yên không có một chút khïếp sợ nào. Đối với hai người bọn họ mà nói, chuyện khïếp sợ tới nhường nào bọn họ cũng đã gặp, cảnh này chỉ là chút tài mọn mà thôi.

Nam thúc và Đông Cung Huyên nhìn đống đất đá cực lớn này, lúc này mới thở dài một hơi.

Một lát sau mọi người tiếp tục xuất phát. Đông Cung Huyên đương nhiên đi cùng với mọi người. Nhìn bộ dáng trên đường đi của hai người Nam thúc, Đông Cung Huyên, mọi người âm thầm để trong lòng, cũng không có nói gì. Dường như mọi người cũng biết Thiên Linh Đan Tôn khi trước và Đông Cung Huyên có một đoạn tình cảm với nhau.

Lục Lâm Thiên cũng không để ý mà coi như không biết. Ngược lại còn âm thầm sáng tạo một chút cơ hội cho nghĩa phụ Nam thúc. Đông Cung Huyên bị thương không nhẹ, nể mặt nghĩa phụ Nam thúc và Mộ Dung Lan Lan cho nên Lục Lâm Thiên mới hào phóng cho nàng rất nhiều đan dược.

Mọi người tiếp tục xuất phát, trên đường đi thậm chí còn gặp hai tán tu. Hai tán tu nhìn thấy bọn người Lục Lâm Thiên lập tức tránh đi xa. Sợ bọn người Lục Lâm Thiên ra tay với hai người bọn hắn. Mà đám người Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới hai tán tu này.

Mà chừng hai ngày sau, trong tầng thứ tư Thiên Trụ giới, đối với Đại hồn anh mà nói đã là tám mươi ngày trôi qua. Đại hồn anh triệt để luyện hóa linh hồn bổn nguyên Âm Đàm lưu lại, Triệt để dung hợp với linh hồn lực mênh mông và sát khí âm trầm của Âm Minh và Âm Đàm.

Giờ phút này thực lực của Đại hồn anh trong thời gian ngắn ngủi đã đạt tới một tình trạng khủng bố.

Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng, sau khi triệt để dung hợp với Âm Minh và Âm đàm, cấp độ của Đại hồn anh lúc này so với Âm Minh lúc trước còn cường hãn hơn nhiều. Dù sao Âm Minh lúc trước còn chưa triệt để dung hợp với Âm Đàm.

Thực lực của Đại hồn anh hiện tại đã vượt quá dự tính của Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên đoán, tu vi hiện tại của Đại hồn anh tuyệt đối trên Hậu Điền lão tổ của Thác Bạt Hoàng tộc kia. Phải biết rằng thực lực của Âm Minh so sánh với Hậu Điền lão tổ kia chỉ có mạnh hơn chứ không yếu hơn.

Đại hồn anh cường hãn tới tình trạng như thế đối với Lục Lâm Thiên mà nói chính là một chuyện mừng rỡ không thôi. Cho nên hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không muốn bạo lộ Đại hồn anh, hoàn toàn có thể coi như một con át chủ bài tới lúc cuối cùng mới dùng.

Bằng vào con át chủ bài như Đại hồn anh, nếu xét thực lực đám người tiến vào Thiên Trủng tuyệt đối có thể coi như tồn tại đỉnh tiêm. Vạn nhất đến lúc cuối cùng, vì Vô Tự Thiên Thư mà phải cướp đoạt với người khác. Một khi có động thủ thì Đại hồn anh sẽ là con át chủ bài mạnh nhất của hắn.

Chương 3246: Quảng trường mộ địa 2

Không bạo lộ Đại hồn anh, mà lúc này còn có một chuyện khiến cho Lục Lâm Thiên mừng rỡ lần nữa là sau khi Đại hồn anh luyện hóa dung hợp linh hồn bổn nguyên của Âm Đàm, không ít trí nhớ tàn phá của Âm Đàm cũng bị Đại hồn anh đoạt được.

Bởi vì Âm Đàm bị Âm Minh luyện hóa hơn phân nửa, cho nên phần trí nhớ trong linh hồn này cũng không nhiều. Mà Âm Minh thì bị kim đao màu vàng thôn phệ, bổ ra một đao. Linh hồn trí nhớ của nàng ta Lục Lâm Thiên cũng không chiếm được. Lục Lâm Thiên phỏng đoán, không có Âm Minh tương đương với việc mất đi đại cơ duyên và không ít tin tức trong Thiên Trủng, đây cũng là lý do mà hắn không động vào Âm Minh.

Thế nhưng làm người nên có tâm tư đề phòng người khác, Lục Lâm Thiên đi cùng với Âm Minh mà còn có mưu đồ khác là bởi vì trong đầu hắn có kim đao màu vàng.

Cho nên ở cùng một chỗ với Âm Minh, Lục Lâm Thiên không có bất kỳ chút lo lắng nào, ít nhất hắn đã ở thế bất bại, lúc này hắn rất muốn tìm được một chút tin tức về Thiên Trủng và đại cơ duyên. Nếu không lúc trước Lục Lâm Thiên cũng không dám đi cùng cường giả như Âm Minh kia.

Về sau Âm Minh bị diệt, mất đi khả năng biết không ít tin tức, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên đau lòng không thôi. Thế nhưng lúc này hắn đạt được không ít trí nhớ tàn phá của Âm Đàm, Lục Lâm Thiên bỗng nhiên mừng rỡ trong lòng. Những trí nhớ tàn phiến này có tin tức về đại cơ duyên kia.

Trong đó thậm chí còn có chỗ hạ lạc của đại cơ duyên. Địa điểm nằm trong một quần sơn, về điểm này Âm Minh cũng không nói dối.

Theo Đại hồn anh biết được tin tức này, Lục Lâm Thiên cũng không có nói cùng với mọi người. Chỉ nói là nhanh chóng đi về phía trước, hy vọng nhanh chóng đi qua nơi này, tiến về phía trước xem xét một chút.

Trên đường đi mọi người lần nữa gặp không ít hiểm cảnh. Mà vì đám người Lục Lâm Thiên tụ tập lại cho nên đều vượt qua được nguy hiểm.

Đáng nhắc tới chính là nửa đường đi đám người Lục Lâm Thiên lần nữa gặp phải Đế giả của Nhật Sát các và Khôn Dương đảo. Mà theo bọn họ nói, Khôn Dương đảo và Nhật Sát các đều có một Đế giả vẫn lạc trong hiểm cảnh Thiên Trủng.

Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cảm thán, Đế giả trên đại lục chính là tồn tại đỉnh phong. Thế nhưng ở trong Thiên Trủng này lại tùy thời có thể vẫn lạc.

Mọi người tiếp tục di chuyển. Ước chừng vào ba ngày sau, rốt cuộc mọi người cũng xuất hiện ở biên giới sơn mạch này. Ngay biên giới sơn mạch, trước mặt bọn họ xuất hiện một quảng trường vô cùng lớn.

Quảng trường bao la, màu xám trắng, trong lúc mơ hồ truyền ra khí tức khiến cho linh hồn người ta rung động. Khí tức này tràn ngập trong thiên địa khiến cho cả phiến không gian có cảm giác vặn vẹo.

Trên quảng trường lúc này còn có một kiến trúc khổng lồ màu xanh sừng sững đứng đó. Giống như kết nối giữa trời và đất, sừng sững đứng trên quảng trường.

Điều khiến cho người ta kinh ngạc nhất chính là kiến trúc khổng lồ này tựa như một mộ địa cực lớn. Khí tức cường hãn lan tràn ra, khiến cho người ta từ xa nhìn lại có cảm giác hãi hùng, khïếp vía.

- Khí tức thật đáng sợ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào kiến trúc khổng lồ giống mộ địa, nhịn không được mà hít sâu một hơi. Trên mặt tràn ngập vẻ khïếp sợ. Từ trong trí nhớ của Âm Đàm, Lục Lâm Thiên biết rất rõ đây chính là vị trí của đại cơ duyên kia.

- Khí tức này rất khủng bố, sợ rằn hung hiểm trong này cũng không ít.

Nam thúc nhìn quảng trường nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Chư vị, quảng trường này hung hiểm vô cùng, mỗi một bước đều phải cẩn thận. Đế giả ngũ trọng lục trọng cũng có thể dễ dàng hồn phi phách tán. Tất cả không được hành động thiếu suy nghĩ mà đặt chân lên quảng trường.

- Đế giả ngũ trọng, lục trọng cũng bị hồn phi phách tán sao?

Mọi người nghe thấy Lục Lâm Thiên nói vậy ánh mắt không nhịn được mà biến hóa. Đế giả ngũ trọng lục trọng cũng phải hồn phi phách tán, uy lực như vậy khủng bố bực nào. Đế giả ở đây đâu còn dám lộn xộn.

- Lâm Thiên, sao ngươi lại biết được chuyện này?

Linh Hạo Đại Đế hiếu kỳ hỏi Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử chỉ ngẫu nhiên biết được một chút. Tóm lại tất cả mọi người nên cẩn thận.

Lục Lâm Thiên cũng không nói quá rõ ràng.

- Ta có cảm giác bên trong vật giống như mộ địa kia có thứ gì đó. Và chúng ta phải xuyên qua quảng trường này mới có thể tiến vào.

Tử Yên nhìn chăm chú vào kiến trúc to lớn màu xanh kia một hồi, rồi mới lên tiếng.

- Cứ chờ một chút đã.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, từ trong trí nhớ không trọn vẹn của Âm Đàm, Lục Lâm Thiên biết được quảng trường này hung hiêm vô cùng. Cho nên giờ phút này Lục Lâm Thiên cũng không muốn làm chim đầu đàn đi vào nơi này.

Tất cả mọi người thân là Đế giả cho nên lúc này đều cảm nhận được rõ ràng khí tức trên quảng trường này mạnh bao nhiêu. Tăng thêm Lục Lâm Thiên nhắc nhở cho nên cũng không ai dám thử trước.

Mà khi đám người Lục Lâm Thiên đang nhìn vào quảng trường thì trên không trung đột nhiên xuất hiện chấn động. Lập tức có không ít thân ảnh như cầu vồng lập tức xuất hiện trên không trung. khí tức mênh mông lập tức lan tràn.

Mấy người này vừa mới xuất hiện lập tức nhìn về phía đám người Lục Lâm Thiên. Lúc này lưu quang thu liễm, mấy đạo thân ảnh vừa mới xuất hiện hiện lên rõ ràng trong mắt mọi người.

- Giới chủ Linh Vũ giới?

Khi nhìn thấy rõ mấy đạo thân ảnh này, đặc biệt là người đi đầu có khí tức âm hàn khủng bố kia, ánh mắt Lục Lâm Thiên bỗng nhiên trầm xuống, chân khí trong cơ thể lặng lẽ vận chuyển.

Ánh mắt quét qua, Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng nhìn thấy ba người quen khác. Đó chính là Huyết Kiếm Đại Đế và hai người Sinh Tử Diêm La. Mà sau lưng ba người này còn có bốn đạo thân ảnh khác. Khi tiến vào trong Thiên Trủng Lục Lâm Thiên cũng đã nhìn thấy bốn người này. Bốn người này là tán tu, thực lực không được tốt lắm. Hai Đế giả nhất trọng, một Đế giả tam trọng, còn lại một người cũng không kém, thực lực sợ rằng không dưới Huyết Kiếm Đại Đế.

Ánh mắt khẽ đảo, Lục Lâm Thiên suy đoán có lẽ mấy tán tu này đi cùng một chỗ với giới chủ Linh Vũ giới. Sợ rằng đã gia nhập Linh Vũ giới, hoặc là hợp tác với Linh Vũ giới.

Bằng vào thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại, cho dù Huyết Kiếm Đại Đế cùng hai người Sinh Tử DIêm La, tăng thêm bốn tán tu kia thì Lục Lâm Thiên cũng không để vào trong mắt. Người Lục Lâm Thiên coi trọng và phải cảnh giác cũng chỉ có một mình giới chủ Linh Vũ giới kia mà thôi.

Đối với giới chủ Linh Vũ giới này, trừ quan hệ của hắn và Lăng Thanh Tuyền, Du Thược ra, Lục Lâm Thiên đã giao thủ qua với hắn hai lần. Thế nhưng sâu trong lòng, Lục Lâm Thiên mơ hồ nhận ra giới chủ Linh Vũ giới này vẫn là một ẩn số. Trong số chúng cường giả người này là người mà Lục Lâm Thiên không nhìn thấu được nhất.

Đám người Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế cũng dùng ánh mắt cảnh giác nhìn về phía giới chủ Linh Vũ giới. Mọi người đều biết thực lực của kẻ này mạnh mẽ ra sao.

Chương 3247: Ra vẻ lĩnh ngộ 1

Người của Linh Vũ giới cũng nhanh chóng nhìn về phía mọi người. Ánh mắt giới chủ Linh Vũ giới cuối cùng nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Ánh mắt âm hàn khiến cho người nào cũng cảm thấy tim mình đập nhanh.

Cảm giác này khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác quen thuộc mà lạ lẫm. Từ khi hắn nhìn thấy giới chủ Linh Vũ giới này lần đầu tiên hắn đã có cảm giác này.

- Ồ?

Nhưng cũng vào lúc này, trên không trung lần nữa xuất hiện chấn động kịch liệt, lập tức có mấy đạo thân ảnh chậm rãi hiện lên. Đi đầu có vài nữ nhân, một người thân ảnh linh lung, váy dài bồng bềnh, khuôn mặt xinh đẹp giống như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian vậy.

Mấy nữ nhân này không phải đám người Bạch Linh, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Mẫu Đơn nhìn còn có thể là ai. Bên cạnh bốn nữ nhân còn có chúng cường giả Độc Cô Hoàng tộc, Thiên Mộc Thần Thụ.

Cuối cùng chính là cường giả Bắc Cung gia tộc, trừ Bắc Cung Kình Thương, Bắc Cung Vô Song, Thiên Mộc Thần Thụ, Bắc Cung Tinh Mộc ra còn có một lão giả Lục Lâm Thiên đã từng gặp qua. Người này mặc một trường bào màu xanh, giống như từ lâu chưa từng giặt giũ qua, thế nhưng lại không nhiễm một hạt bụi nào.

Người này có bộ dáng chừng bảy chục tuổi, thoạt nhìn giống như tiên phong đạo cốt, khiến cho người ta nhìn vào có cảm giác sinh cơ bừng bừng. Không giống như một ông già, mà nhìn qua người này, trong lúc vô hình lại có cảm giác giống như một đứa trẻ con. Mái tóc lão giả này màu xanh lục, miệng nở nụ cười hiền lành khiến cho người ta có cảm giác hòa ái dễ gần.

Thế nhưng người có ánh mắt thì lại không khó phát hiện ra, bên trong sự hòa ái kia ẩn tàng sự hủy diệt. Giống như miệng cười, ánh mắt liếc nhìn một cái khiến cho cả không gian mất đi sinh cơ vậy.

Mắt nhìn mấy người vừa mới xuất hiện, ánh mắt giới chủ Linh Vũ giới khẽ đổi, lập tức nhìn về phía quảng trường cực lớn trước mặt.

- Lâm Thiên.

Ba người Vô Song, Cảnh Văn, Bạch Linh đáp xuống đất, nhanh chóng đi tới bên người Lục Lâm Thiên. Khuôn mặt xinh đẹp, dịu dàng cười cười vô cùng rung động lòng người. Tam nữ cười giống như gió xuân thổi qua không gian xám trắng này vậy.

Nhìn thấy tam nữ bình yên vô sự, trong lòng Lục Lâm Thiên thầm thở dài một hơi, cũng không cố kỵ có người khác bên cạnh mà lập tức nắm lấy bàn tay trắng như ngọc của tam nữ Cảnh Văn, Vô Song, Bạch Linh, ôm từng người vào trong lòng nói:

- Các nàng không sao chứ?

Nhìn thấy cảnh này, nhị nữ Thái Công Tĩnh Nhiễm, Tử Yên khẽ biến hóa.

- Không có việc gì.

Tam nữ ngượng ngùng, thế nhưng lại có chút hạnh phúc. Có trưởng bối ở bên cạnh khiến cho khuôn mặt ba nàng ửng hồ, càng có vẻ động lòng người.

- Dường như thực lực của ngươi có đột phá một chút a.

Âm thanh thanh thúy như chuông bạc của Mẫu Đơn vang lên, âm thanh quanh quẩn trong không gian vắng vẻ. Đôi mắt màu đỏ xinh đẹp mang theo sự kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Nàng không có cách nào dò xét tu vi cụ thể của Lục Lâm Thiên, thế nhưng Mẫu Đơn đi theo Lục Lâm Thiên đã lâu, cho nên trong lúc vô hình nàng có thể cảm nhận được khí tức trên người Lục Lâm Thiên biến hóa.

- Có chút tiến bộ mà thôi.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới cùng tam nữ tách ra, tức giận trừng mắt nhìn Mẫu Đơn rồi khẽ gật đầu với nàng ta.

- Nhìn ta làm gì? Các ngươi cứ tiếp tục ôm nhau là được, không liên quan tới ta nha.

Mẫu Đơn không phải là người bình thường, nhìn thấy Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn mình, đôi mắt đỏ tươi cũng tức giận nhìn về phía Lục Lâm Thiên, mặc kệ Lục Lâm Thiên.

Nghe vậy mọi người chung quanh hiểu ý mỉm cười, Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ không thôi. Tam nữ thì càng thêm ngượng ngùng.

- Lâm Thiên, có lẽ chàng còn không biết Diễn Siêu lão tổ a. Để thiếp giới thiệu với chàng một chút.

Gò má Bắc Cung Vô Song hồng lên, đánh vỡ bầu không khí xấu hổ này. Đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía lão giả mặc áo vải thô kia rồi nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, đây là Diễn Siêu lão tổ, cũng là lão tổ có bối phận cao nhất trong Bắc Cung gia của thiếp hiện tại.

- Vãn bối bái kiến Diễn Siêu lão tổ.

Lục Lâm Thiên cung kính hành lễ với lão giả mặc áo vài thô màu xanh này.

- Không cần đa lễ, đều là người một nhà cả.

Diễn Siêu lão tổ này vô cùng ôn hòa, dùng lực lượng nhu hòa nâng lấy hai tay Lục Lâm Thiên. Miệng khẽ cười nhạt một tiếng khiến cho không gian chung quanh lập tức có cảm giác sinh cơ dạt dào, chân khí, linh lực trong cơ thể nhanh chóng vận chuyển.

- Tu vi thật mạnh.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên lén lút biến đổi, trong lòng sợ hãi than một câu. Cảm nhận thực lực người này, Lục Lâm Thiên cũng không khỏi giật mình. Trong tất cả các đại Hoàng tộc đều có nội tình kinh người. Thực lực Diễn Siêu lão tổ của Bắc Cung Hoàng tộc này khó có thể nhìn ra, thế nhưng tuyệt đối là tồn tại cực kỳ cường hãn.

Dưới sự giới thiệu của Độc Cô Cảnh Văn, Lục Lâm Thiên cũng biết được lão giả trong Độc Cô Hoàng tộc gọi là Độc Cô Không Kính. Trong tộc gọi hắn là Không Kính lão tổ, tu vi của người này là Linh Đế tứ trọng, trong Linh Đế tứ trọng cũng có thực lực không thấp. Mà trong Độc Cô gia tộc còn có một tồn tại mạnh hơn đám người Độc Cô Ngạo Vũ, Độc Cô Hồn Long, chỉ là hiện tại còn không rõ tung tích.

Theo lời Độc Cô Cảnh Văn nói, lão giả có thực lực mạnh nhất trong Độc Cô gia gọi là Việt Không lão tổ. Cũng là người có thực lực mạnh nhất trong Độc Cô Hoàng tộc hiện giờ.

Việt Không lão tổ này Lục Lâm Thiên cũng có một chút ấn tượng, người nọ có tuổi tác không kém Diễn Siêu lão tổ của Bắc Cung Hoàng tộc là bao. Hai mắt thâm thúy mênh mông, khiến cho người ta tới gần lập tức có cảm giác linh hồn rung chuyển.

Mắt nhìn quảng trường cực lớn trước mắt, cho dù là ai cũng có thể cảm giác được trên quảng trường cực lớn kia có khí tức khiến cho lòng người rung động. Nhìn thấy đám người Lục Lâm Thiên không tiến lên, bọn người giới chủ Linh Vũ giới dường như cũng ý thức được sự nguy hiểm, cũng không có ý định tiến lên trước mà chỉ lẳng lặng chờ đợi.

Trong lúc mọi người chờ đợi, mấy thời thần sau lần nữa có mấy đạo thân ảnh phóng tới. Huyền Ô lão tổ của Huyền Vũ Hoàng tộc, Huyền Xá lão tổ cùng với Long Bành lão tổ của Thanh Long Hoàng tộc cùng với một Đế giả khác của Thiên Vân đảo.

Hôm sau lại có mấy đạo thân ảnh nữa phóng tới. Theo thứ tự là Hổ Tu, Hổ Mãnh lão tổ của Bạch Hổ Hoàng tộc, còn có tộc trưởng Chu Loan và Chu Thần Hi của Chu Tước Hoàng tộc.

Đám người Chu Loan xuất hiện lập tức chào hỏi với những người quen biết. Ánh mắt lập tức nhìn vào giới chủ Linh Vũ giới. Hai bản Vô Tự Thiên Thư trên người kẻ này tuyệt đối là thứ mà tất cả mọi người đều muốn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào Chu Loan. Tộc trưởng Chu Loan này có chút bất phàm, nghe nói ban đầu ở phương diện thiên phú thì đại công chúa Long Bích Hàm và hoàng tử Huyền Hạo còn có thiên phú mạnh mẽ hơn nàng. Thế mà người đột phá Đế giả trước lại là Chu Loan. Đại công chúa Long Bích Hàm và hoàng tử Huyền Hạo vẫn dừng lại ở cấp độ Chuẩn Đế. Muốn đột phá tới Đế gia so với bát giai đỉnh phong đột phá lên Đế giả còn khó khăn hơn nhiều.

Chương 3248: Ra vẻ lĩnh ngộ 2

Chúng cường giả tới khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác dường như ban đầu tất cả cường giả phân tán ra, sau đó lại bất tri bất giác đi tới chỗ này. Giống như trong lúc vô hình bị người ta khống chế vậy.

Nhìn thấy tộc nhân Tứ đại Thú Hoàng tộc, Lục Lâm Thiên không ngừng suy nghĩ, nghĩ tới Tứ thần quyết của mình. Lúc này Tứ thần quyết đã hội tụ toàn bộ, chỉ tiếc là không có cách nào dung hợp.

Tứ thần quyết này Lục Lâm Thiên xác định tuyệt đối có quan hệ với Tứ đại Thú Hoàng tộc. Nhưng mà hắn chỉ dung hợp được ba quyết trong bốn quyết. Tứ thần quyết căn bản không có cách nào dung hợp, thậm chí là Thanh Long quyết muốn dung hợp với quyết nào trong ba quyết còn lại đều được. Chỉ khi bốn quyết đồng thời dung hợp thì lại không có cách nào thành công.

Trải qua vô số lần thí nghiệm, cuối cùng Lục Lâm Thiên phát hiện ra, cũng chỉ có thể dung hợp ba quyết. Giờ phút này nhìn thấy tộc nhân Tứ đại Thú Hoàng tộc, trong đầu Lục Lâm Thiên bỗng nhiên có linh quang lóe lên, giống như đốn ngộ vậy.

- Bạch Linh, Vô Song, Cảnh Văn, giúp ta hộ pháp.

Lục Lâm Thiên nói với tam nữ xong phất tay một cái, xuất ra khôi lỗi Đế giả mà hắn thu được từ trong tay Thần Kim các khi trước. Lại bố trí một đạo cấm chế trong suốt quanh người, sau đó hắn mới khoanh chân ngồi xuống. Hai mắt nhắm chặt, bắt đầu tiến vào trong lĩnh ngộ. Trong giây lát tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ.

- Lại có tâm tư lĩnh ngộ sao?

Từng ánh mắt nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên, lập tức im lặng. Tới thời điểm này còn lĩnh ngộ, mà nói lĩnh ngộ là lĩnh ngộ, tùy lúc tùy chỗ đều có thể lĩnh ngộ, tiểu tử này quả thực quá biến thái.

Mọi người cũng chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn qua. Ba người Bạch

Linh, Vô Song, Cảnh Văn nghe vậy lập tức đứng trước người Lục Lâm Thiên, hộ pháp cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên tiến vào trong trạng thái lĩnh ngộ, tất cả đều vô cùng tự nhiên. Tâm thần chìm đắm trong lĩnh ngộ, giống như phát hiện ra đại đạo mênh mông vậy.

Thời gian trôi qua, trong nháy mắt lại trôi qua năm ngày. Trong năm ngày này không ít cường giả tiếp tục kéo đến. Huyền Cảnh của Huyền Vũ Hoàng tộc, Long Siêu lão tổ của Thanh Long Hoàng tộc, Long Minh lão tổ, Long Ngộ, Hổ Khiếu lão tổ của Bạch Hổ Hoàng tộc. Còn có Chu Phượng lão tổ, Chu Hoàng lão tổ của Chu Tước Hoàng tộc.

Dương Đỉnh Thiên của Vân Dương Tông, cùng với Bạch Long Đại Đế, Kim Lang Đại Đế... Mặt khác còn có không ít Đế giả khác cũng tới.

Sáu ngày sau, lại có mấy người đáp xuống. Chính là đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá, còn có Tiểu Long, Lam Thập Tam và một cường giả Đế cấp của Thiên Địa các.

Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá đáp xuống đất lập tức phát hiện ra Lục Lâm Thiên đang lĩnh ngộ bên dưới.

- Lão đại quá phô trương a. Lúc này còn có thể lĩnh ngộ.

Tiểu Long đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên, nhìn thấy Lục Lâm Thiên đang lĩnh ngộ, trong đôi mắt tà mị hiện lên sự vui vẻ.

- Thứ nhị đệ đang lĩnh ngộ dường như có chút cổ quái a.

Dương Quá nhìn Lục Lâm Thiên trong quang tráo, thi thoảng lại xuất hiện vài đường vòng cung huyền ảo khiến cho Dương Quá nhận thấy cảm giác quen thuộc.

Vì bảo đảm Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ không có ai quấy rầy, đám người Tiểu Long, Dương Quá, Lục Tâm Đồng cũng gia nhập đoàn hộ pháp. Trong lúc lĩnh ngộ nếu như bị người khác quấy rầy chính là kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Theo thời gian trôi qua, dường như không có ai có ý định bước vào quảng trường. Tất cả các đại Hoàng tộc dường như đang chờ cái gì đó. Trong lúc vô hình tạo thành một loại ăn ý, tất cả không nói gì.

Đế giả tới sớm cũng ngồi xuống nhắm mắt dưỡng thần.

Sưu.

Ngày thứ bảy không gian lần nữa xuất hiện chấn động, sáu đạo lưu quang giống như cầu vồng xẹt qua không trung. Lưu quang thu liễm sáu đạo thân ảnh hiện lên. Hai người trong đó chính là người Thái Công Hoàng tộc. Mà bốn người còn lại chính là Hậu Điền lão tổ, Thác Bạt Hướng, Thác Bạt Thanh Vũ, còn có Thác Bạt Vĩnh Luân.

- Lục Lâm Thiên, ngươi cút ra đây cho ta.

Thân ảnh Hậu Điền lão tổ xuất hiện trên không trung, nhanh chóng nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên. Hắn còn không thèm chào hỏi những người khác mà lại nhanh chóng hét lớn.

Tiếng quát giống như sấm rền vang vọng trên không trung khiến cho chúng Đế giả đang nhắm mắt dưỡng thần lập tức mở hai mắt ra nhìn về phía Hậu Điền lão tổ trên không trung.

Trong lòng chúng Đế giả hoài nghi, Hậu Điền lão tổ này đằng đằng sát khí, dường như đã xảy ra chuyện gì đó với Lục Lâm Thiên. Lại còn chịu thiệt, bằng không dùng tu vi và tâm cảnh của Hậu Điền lão tổ, tuyệt đối sẽ không nổi giận, thất thố như vậy.

- Lớn tiếng gọi lão đại ta như vậy làm cái gì? Lão đại ta giẫm phải đuôi của ngươi sao?

Nghe thấy Hậu Điền lão tổ lớn tiếng hét lớn, đôi mắt đen nhánh của Tiểu Long dưới mái tóc xoăn màu vàng âm trầm. Tiểu Long khẽ phất tay một cái, thân hình đạp không đi lên, ánh mắt nhìn thẳng về phía Hậu Điền lão tổ.

- Tiểu tử, việc này không có liên quan tới Thanh Long Hoàng tộc ngươi. Tốt nhất ngươi nên lui lại thì hơn.

Bị Tiểu Long quát lớn như vậy, ánh mắt Hậu Điền lão tổ âm trầm. Thế nhưng có thân phận của Tiểu Long ở đó, sau lưng lại có Thanh Long Hoàng tộc và Huyền Vũ Hoàng tộc, tính cả Tứ đại Thú Hoàng tộc, đây chính là thứ khiến cho hắn kiêng kỵ.

- Lùi con bà ngươi. Ngươi hô to gọi nhỏ với lão đại ta còn bảo ta lui. Người phải lui chính là ngươi đó.

Trường bào màu vàng trên người Tiểu Long run lên, hung hăng càn quấy vô cùng. Cho dù lúc này đối mặt với Hậu Điền lão tổ nó cũng không đặt ở trong lòng.

- Hỗn trướng.

Hậu Điền lão tổ giận dữ, ánh mắt gần như muốn phún hỏa. Quay đầu nhìn mấy cường giả của Thanh Long Hoàng tộc, trầm giọng nói:

- Đây chẳng lẽ là ý tứ của Thanh Long Hoàng tộc các ngươi? Ân oán của ta và Lục Lâm Thiên là ân oán cá nhân, các ngươi muốn nhúng tay vào hay sao?

- Hậu Điền, Lục Lâm Thiên có quan hệ sâu với Thanh Long Hoàng tộc ta. Ta sẽ không quản ân oán của các ngươi. Thế nhưng nơi này là Thiên Trủng, ngươi nên buông tay thì hơn.

Trong Thanh Long Hoàng tộc, Long Bành lão tổ nhíu mày, nhìn Hậu Điền lão tổ nói. Ý tứ rất rõ ràng là đứng về phía Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên cùng với Huyền Vũ Hoàng tộc ta cũng có quan hệ không phải là nông cạn. Nếu ai dám động tới hắn thì đừng trách Huyền Vũ Hoàng tộc ta nhúng tay vào.

Trong Huyền Vũ Hoàng tộc, gia gia Huyền Cảnh của Tiểu Long lên tiếng nói lập trường của mình.

- Hậu Điền, nơi này là Thiên Trủng, tất cả mọi người đều là Hoàng tộc, có ân oán gì, có cơ hội ra ngoài hãy giải quyết.

Trong Bắc Cung Hoàng tộc, lão tổ Bắc Cung Ân Triều khẽ phất tay, khí tức sinh cơ bừng bừng tràn ngập. Dường như cố ý, vô tình cảnh cáo Hậu Điền lão tổ.

- Lục Lâm Thiên cũng là nửa người Độc Cô Hoàng tôc ta.

Trong Độc Cô Hoàng tộc, trường bào trên người Việt Không lão tổ không gió mà bay. Biểu hiện dáng già nua, có một chút cảm giác tiên phong đạo cốt. Bộ dáng phong khinh vân đạm, mà dưới khí tức bình thản này, cho dù là ai cũng có thể cảm nhận được khí tức sắc bén.

Chương 3249: Đằng đằng sát khí

- Ha ha...

Nhìn Thanh Long Hoàng tộc, Huyền Vũ Hoàng tộc, Độc Cô Hoàng tộc và Bắc Cung Hoàng tộc đứng ra. Hậu Điền lão tổ cười ha hả, nụ cười quanh quẩn trên không trung.

- Ta đã sớm biết các ngươi sẽ bảo vệ Lục Lâm Thiên này. Ra ngoài giải quyết? Các ngươi có biết Lục Lâm Thiên này làm gì không? Hắn giết Thác Bạt Lam của Thác Bạt Hoàng tộc ta. Thù này mà các ngươi cũng muốn nhúng tay vào sao?

Hậu Điền lão tổ đột nhiên ngừng cười, trong âm thanh tràn ngập giận dữ và sát khí ngập trời. Âm thanh cuồn cuộn vang vọng trong không trung. Trên người Thác Bạt Lam có một ít thủ đoạn của Thác Bạt Hoàng tộc. Bất luận là cường giả trực hệ nào của Thác Bạt Hoàng tộc ngã xuống thì những cường giả khác trong Thác Bạt Hoàng tộc sẽ biết.

Cho nên khi Thác Bạt Lam vừa chết, Hậu Điền lão tổ và đám người Thác Bạt Hướng đều nhận được tin tức. Dọc đường đi, đám người Hậu Điền lão tổ đều điên cuồng tìm kiếm Lục Lâm Thiên này. Bây giờ nhìn thấy Lục Lâm Thiên ngay trước mắt bọn họ làm sao có thể nhịn được.

Nghe thấy Hậu Điền lão tổ nói vậy, người của các đại Hoàng tộc vốn còn muốn nói Hậu Điền lão tổ tại sao lại muốn ra tay với một vãn bối. Trong lòng mọi người đều nghĩ, Thác Bạt Hoàng tộc vẫn luôn làm khó Lục Lâm Thiên, về sau lại bị Lục Lâm Thiên chà đạp cho nên mới sinh ra hận ý. Thế nhưng nơi này là Thiên Trủng, mọi người đã nói qua phải đoàn kết, Hậu Điền lão tổ làm vậy là không lấy đại cục làm trọng.

Nhưng mà lúc này nghe thấy Lục Lâm Thiên giết Thác Bạt Lam, không có người nào sẽ hoài nghi lời nói của Hậu Điền lão tổ. Dù sao bằng vào thân phận của Hậu Điền lão tổ, cũng không đổ oan cho Lục Lâm Thiên. Thân là Hoàng tộc, bao nhiêu năm qua có ai dám giết người Hoàng tộc cơ chứ? Người Hoàng tộc chỉ có tự mình tới đại nạn mà vẫn lạc, chưa từng có ai bị người khác đánh chết.

Nếu như ai đánh chết người Hoàng tộc thì bất luận một Hoàng tộc nào, kể cả Tứ đại Thú Hoàng tộc cũng phải đuổi hung thủ tới chân trời góc bể, đồng thời còn diệt sát cả nhà hắn. Đây chính là tôn nghiêm và ngạo khí của Hoàng tộc. Cho nên lúc này nghe thấy Lục Lâm Thiên giết Thác Bạt Lam, sắc mặt đám người Long Bành lão tổ, Việt Không lão tổ, Ân Triều lão tổ biến hóa. Đây tuyệt đối không phải là chuyện bình thường, khó trách Hậu Điền lão tổ này lại nổi giận như vậy.

- Hậu Điền, Lục Lâm Thiên giết Thác Bạt Lam? Ngươi có chắc chắn hay không?

Lão tổ Độc Cô Việt Không do dự một chút, ánh mắt mênh mông biến ảo, hỏi Hậu Điền lão tổ.

- Độc Cô Việt Không, ngươi cho rằng ta sẽ đổ oan cho hắn sao?

Hậu Điền lão tổ lạnh nhạt nói. Hắn tận mắt nhìn thấy Thác Bạt Lam bị Lục Lâm Thiên bắt, về sau Thác Bạt Lam vẫn lạc không phải Lục Lâm Thiên ra tay thì còn có thể là ai. Trừ Lục Lâm Thiên này ra, làm gì còn ai dám giết người Thác Bạt Hoàng tộc hắn nữa?

- Hậu Điền, việc này không chừng còn có ẩn tình. Đợi sau này rồi xử lý, lấy đại cục làm trọng.

Lão tổ Bắc Cung Ân Triều lần nữa nói với Hậu Điền lão tổ. Vẻ mặt và ánh mắt hòa hoãn hơn nhiều. Dù sao hắn biết rõ tính nghiêm trọng của việc này. Giết người Thác Bạt Hoàng tộc cũng không phải việc nhỏ. Thác Bạt Hậu Điền này cũng không nói dối.

- Khặc khặc.

Hậu Điền lão tổ nhìn mọi người rồi nở nụ cười âm lệ, ánh mắt tràn ngập hàn ý, trầm giọng nói:

- Ta biết các ngươi có không ít quan hệ với Lục Lâm Thiên này. Lại cấu kết với nhau làm việc xấu. Thế nhưng ta nói cho các ngươi biết. Hôm nay là việc tư của ta và Lục Lâm Thiên, là việc tư của Thác Bạt Hoàng tộc và Lục gia. Thác Bạt Hoàng tộc muốn động vào Lục gia, đều là Hoàng tộc cũng không phải bắt nạt hắn. Thù của Thác Bạt Hoàng tộc ta nhất định phải báo. Các ngươi nếu ai dám nhúng tay vào thì đừng trách ta không để ý tới đại cục. Thác Bạt Hoàng tộc ta rời khỏi, cho các ngươi tiếp tục a. Đến lúc đó cùng chết là tốt nhất. Huống chi Thác Bạt Lam đã chết, đã tạo thành không ít ảnh hưởng tới kế hoạch.

- Hậu Điền, ngươi quá lỗ mãng.

Nghe vậy tất cả mọi người đều nhìn qua Hậu Điền. Cường giả trong các đại Hoàng tộc biến sắc. Lời nói của Hậu Điền lão tổ bọn họ rõ ràng nhất. Nếu như Thác Bạt Hoàng tộc không tham dự, vậy thì tất cả sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Giờ phút này chúng cường giả Hoàng tộc nhìn nhau, quả thực trong lòng có chút cố kỵ. Nếu như Thác Bạt Hoàng tộc rời khỏi sẽ làm liên lụy tới tất cả mọi người a.

- Hừ, tóm lại ngày hôm nay ta nhất định phải lấy lại công đạo. Ai dám nhúng tay vào thì đừng trách ta không khách khí. Cùng chết là tốt nhất.

Nhìn thấy uy hiếp có tác dụng, ánh mắt Hậu Điền lão tổ càng âm trầm, hàn ý trong mắt đại thịnh.

- Con bà ngươi, không phải chỉ giết một người của Thác Bạt gia tộc các ngươi hay sao? Bớt lải nhải đi, ngươi dám động vào lão đại ta thử xem, ta là người thứ nhất sẽ không khách khí với ngươi.

Tiểu Long cũng không có khách khí, chết một người của Thác Bạt Hoàng tộc Tiểu Long cũng không đặt vào trong mắt. Tóm lại hắn không đê cho bất luận kẻ nào động vào lão đại của mình.

- Ai dám động tới thử xem?

Trước người Lục Tâm Đồng có khói độc tràn ra. Trường bào màu vàng trên người Dương Quá tung bay, chân khí, linh lực, yêu nguyên của tam nữ Bạch Linh, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn tràn ra. Tăng thêm Mẫu Đơn, Nam thúc, Tử Hiên lão tổ, Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng Đại Đế, Kim Lang Đại Đế, Bạch Long Đại Đế, Thánh Linh lão tổ, Kim Xà Đại Đế đều thủ hộ bên người Lục Lâm Thiên.

- Muốn động vào Lục Lâm Thiên thì đừng trách ta không khách khí.

Một giọng nói dịu dàng vang lên, Bạch Côi lão tổ của Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc xuất hiện. Dáng người tuyệt mỹ rung động lòng người, vũ mị tới cực điểm. Khí tức mênh mông trong mắt khiến cho nhân tâm rung động. Khí tức trên người nàng đã đạt tới cửu giai trung kỳ, sợ rằng đã gần tới hậu kỳ. Thực lực như vậy bên trong tất cả Đế giả có mặt lúc này sợ rằng cũng ở trong top mười.

- Hôm nay ta muốn động, ta xem ai có thể ngăn cản được ta?

Hậu Điền lão tổ hét lớn một tiếng, chân khí đột nhiên run lên, chân khí phô thiên cái địa cùng với Thổ Hoàng khí cuồng bạo tuôn ra. Đám người Thác Bạt Hướng, Thác Bạt Vĩnh Luân, Thác Bạt Thanh Vũ lập tức được quang mang màu vàng đất bao phủ thân thể. Khí tức ngập trời phóng ra, bầu không khí bắt đầu căng cứng.

Ầm ầm.

Nhưng mà lúc này đột nhiên không gian run lên, trong không gian lập tức gió nổi mây phun. Cả không gian trong nháy mắt trở nên lờ mờ. Trong thiên địa lờ mờ đột nhiên có mây đen dày đặc nhanh chóng vọt tới.

Ầm ầm.

Trong chốc lát ngắn ngủi, trong cả thiên địa cuồng phong rít gào, tiếng sấm vang vọng không ngừng.

Cảnh tượng đột nhiên xảy ra như vậy khiến cho tất cả mọi người khiếp sợ ngẩng đầu, ánh mắt ngạc nhiên nhìn về phía động tĩnh cực lớn trên không trung.

- Dị tượng thiên địa?

- Đây là dị tượng thiên địa. Trong Thiên Trủng cũng có dị tượng thiên địa.

- Ai lại tạo thành dị tượng thiên địa như vậy?

Chương 3250: Con hổ, mèo bệnh (1)

Từng cường giả ngẩng đầu nhìn chăm chú lên không trung tràn ngập tiếng sấm minh. Tất cả mọi người sững sờ, lập tức có người phát hiện ra đây là dị tượng thiên địa. Có người khiến cho thiên địa có dị tượng.

- Dị tượng thiên địa.

Mắt nhìn dị tượng thiên địa cùng với tiếng sấm minh trên không trung. Từng đạo ánh mắt rung động nhìn về phía trước, ánh mắt trong khoanh khắc đại biến.

Chi thấy trong dị tượng thiên địa, tiếng sấm minh vang vọng không ngừng là Lục Lâm Thiên. Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên không ngừng biến ảo, mỗi một đạo thủ ấn đều mang theo cảm giác hỗn loạn giống như ảo giác khiến cho người ta nhìn vào chỉ có thể thấy được từng đạo tàn ảnh liên tiếp. Mỗi một đạo thủ ấn được kết, trên không trung lập tức vang lên tiếng sấm minh, điện mang lập lòe.

- Đây là vũ kỹ Thiên cấp, tiểu tử này lại lĩnh ngộ vũ kỹ Thiên cấp.

Lúc này, hai người hiểu Lục Lâm Thiên nhất là Nam thúc và Thánh Thủ Linh Đế nhìn nhau. Tinh mang trong mắt hai người bắn ra. Trong mắt không nhịn được mà hiện lên vẻ kinh hãi, không thể tin nổi, toàn thân vì kích động mà run rẩy. Đây rõ ràng là vũ kỹ Thiên cấp xuất thế, Lục Lâm Thiên lần nữa lĩnh ngộ ra vũ kỹ Thiên cấp, khiến cho thiên địa có dị tượng.

- Vũ kỹ Thiên cấp, đây là vũ kỹ Thiên cấp xuất thế.

Không ít Đế giả vô cùng kinh ngạc và khiếp sợ. Tự nghĩ ra vũ kỹ Thiên cấp, trên đời này có mấy người có bổn sự này cơ chứ? Huống chi Lục Lâm Thiên này đã từng tự mình lĩnh ngộ ra một bộ vũ kỹ Thiên cấp. Còn chưa từng ai nghe nói qua có ai có thể tự mình lĩnh ngộ ra hai bộ vũ kỹ Thiên cấp.

- Lục Lâm Thiên lần nữa lĩnh ngộ ra vũ kỹ Thiên cấp.

Trên không trung, không thiếu Đế giả có ánh mắt bất phàm, bọn họ đều biết việc tự nghĩ ra vũ kỹ Thiên cấp đại biểu cho cái gì. Nhìn thấy dị tượng thiên địa biến hóa trên không trung, trên mặt chúng Đế giả tràn ngập vẻ ngưng trọng và khiếp sợ, sau đó là rung động.

- Quá biến thái, tùy tiện là có thể lĩnh ngộ, còn có thể lĩnh ngộ vũ kỹ Thiên cấp.

- Cao, người so với người tức chết a.

Chúng Đế giả nghẹn họng nhìn trân trối. Có Đế giả cũng không cố kỵ mà nói lời thô tục. Dù sao ở đây đều là Đế giả, mắt thấy ở giữa dị tượng thiên địa chính là Lục Lâm Thiên đang đánh ra từng đạo thủ ấn huyền ảo khiến cho cả không trung vang lên tiếng sấm minh, tất cả đều hâm mộ, ghen ghét không thôi.

Mà lúc này đối với Thác Bạt Hoàng tộc mà nói, sắc mặt vô cùng khó coi, đây không phải là điều mà Thác Bạt Hoàng tộc hy vọng nhìn thấy.

- Kẻ này đủ để sánh với hai người Bắc Cung lão tổ và Độc Cô lão tổ năm đó. Nếu như tên này sống ở thời đó, sợ rằng danh tiếng của Bắc Cung lão tổ và Độc Cô lão tổ cũng bị hắn che khuất.

Độc Cô Việt Không nhìn lên không trung, khẽ than một tiếng.

- Từ thời viễn cổ tới nay hắn chính là người thứ nhất che khuất ánh sáng trên người tất cả Hoàng tộc.

Lão tổ Bắc Cung Ân Triều lạnh nhạt nói. Sinh cơ trên người phóng ra, ánh mắt cảm thán. Tất cả đại Hoàng tộc so sánh với Lục Lâm Thiên mà nói quả thực không đáng nhắc tới. Đứng trước mặt Lục Lâm Thiên chỉ có tự ti mặc cảm mà thôi.

Đám người Bạch Linh, Vô Song, Cảnh Văn, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long thì toàn thân kích động run rẩy.

- Lão đại thực là trâu a.

Ánh mắt Tiểu Long kích động, kích động tới mức hai tay nắm chặt.

Trên không trung, tiếng sấm vang vọng, gió nổi mây phun. Cũng không bao lâu, ngay khi Lục Lâm Thiên thu một đạo thủ ấn cuối cùng lại, động tĩnh kinh người trên không trung đã biến mất.

Sưu.

Cùng lúc, hai con mắt nhắm chặt của Lục Lâm Thiên mở ra. Tinh quang trong ánh mắt thâm thúy bắn ra khiến cho da đầu người ta tê dại.

Trong chốc lát Lục Lâm Thiên đứng dậy, đột nhiên bàn chân đạp mạnh mặt đất, thân thể phóng lên cao. Trường bào màu xanh tung bay, thân thể lăng không đứng lơ lửng. Một đạo quang mang màu vàng đột nhiên bao phủ quanh người hắn.

Xoẹt.

Trong nháy mắt này, cả không trung sau lưng Lục Lâm Thiên bỗng nhiên rung động. Trong mắt tràn ngập kim quang. Ánh mắt nhìn về phía Hậu Điền lão tổ trên không trung tràn ngập hàn ý, quát lạnh nói:

- Lão thất phu, vừa rồi ngươi nói sẽ động thủ với ta sao?

- Hay cho một Lục Lâm Thiên hung hăng càn quấy.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên gọi Hậu Điền lão tổ là lão thất phu, không đặt Hậu Điền lão tổ vào trong mắt, một đám cường giả biến sắc. Thiên phú của Lục Lâm Thiên này không thể nghi ngờ rất mạnh. Thế nhưng làm người lại quá mức cuồng ngạo.

- Khặc khặc. Tiểu tạp chủng, ngày hôm nay bổn Đế nhất định sẽ không buông tha cho ngươi. Ai cũng không cứu được ngươi.

Hậu Điền lão tổ nổi giận, sát khí ngập trời. Chân khí phô thiên cái địa cùng với Thổ Hoàng khí dùng phương thức bài sơn hải đảo đằng đằng sát khí phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Không hề nghi ngờ lúc này Hậu Điền lão tổ phẫn nộ tới tận cùng, phẫn nộ tới tình trạng cuồng bạo, đã gần như điên cuồng.

- Con mẹ nhà ngươi. Lão hổ không phát uy ngươi tưởng ta là con mèo bệnh dễ bắt nạt sao? Hôm nay bổn công tử sẽ ta tay đánh lão cẩu ngươi.

Nhìn thấy chân khí và Thổ Hoàng khí đằng đằng sát khí lao tới, Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát một tiếng, thủ ấn nhanh chóng kết xuất. Trong nháy mắt quanh thân xuất hiện quang mang màu trắng.

Tiếp đó, trong đôi mắt của Lục Lâm Thiên đột nhiên có quang mang quỷ dị đại thịnh. Cả không trung run lên. Trên không trung sau lưng lần nữa vang vọng tiếng sấm minh. Không gian to lớn lần nữa ảm đạm không có ánh sáng. uy áp linh hồn bàng bạc phủ xuống khiến cho linh hồn của tất cả mọi người có cảm giác muốn thần phục.

Ầm ầm.

Ngay khi Hậu Điền lão tổ thúc dục chấn động khổng lồ đánh tới, hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên cũng đạt tới tình trạng cực kỳ nồng đậm.

- Thiên Linh Hồn Nhãn.

Trong khoanh khắc hai mắt Lục Lâm Thiên biến đổi. Trong hai mắt có hai đạo quang trụ bàng bạc tựa như thiên thạch xẹt qua phía chân trời. Ầm ầm va chạm ở trên không trung.

Sưu.

Hai đạo quang trụ hội tụ, chỉ một thoáng, năng lượng đáng sợ giống như gió bão khuếch tán, hóa thành một vòng quang tráo chói mắt, lại giống như một con mắt cực lớn. Chung quanh con mắt cực lớn này xuất hiện vết nứt không gian đen kịt, nhìn từ xa giống như một cái động sâu màu đen cực lớn.

Động sâu đen kịt, sâu không thấy đáy. Lực lượng ngập trời thôn phệ vạn vật nhanh chóng lan tràn ra. Không gian chung quanh bị cắn nuốt. Gợn sóng không gian trong nháy mắt giống như tấm gương bị rạn nứt rồi nghiền nát. Lập tức bị cái lỗ đen cực lớn kia thôn phệ.

Nhìn qua lỗ đen giống như con mắt cực lớn lan tràn trên không trung. Tất cả Đế giả phía xa cảm thấy linh hồn run rẩy, kinh hãi khiếp vía. Cho dù ở phía xa nhìn vào thì linh hồn cũng có cảm giác giống như bị phá hủy.

Sưu Sưu.

Những nơi lỗ đen này đi qua không gian bị cắn nuốt sạch sẽ. Chấn động khủng bố do Hậu Điền lão tổ thúc dục cũng lập tức bị cắn nuốt không còn. Lúc này Lục Lâm Thiên thúc dục Thiên Linh Hồn Nhãn là dùng năng lượng linh hồn hóa thành công kích, tạo thành một cái động sâu bằng linh hồn, thôn phệ tất cả. Thậm chí còn dùng linh hồn lực phá hủy bất luận ý thức hay là tinh thần gì đó.

Chương 3251: Con hổ, mèo bệnh (2)

- Hừ.

Lực lượng linh hồn cực lớn khuếch tán, trong lòng Hậu Điền lão tổ cũng rung động. Công kích linh hồn khủng bố này hắn không dám khinh thường. Miệng lạnh lùng quát một tiếng, bàn chân đạp mạnh hư không, không gian dưới chân nứt vỡ từng khúc. Lực lượng mạnh mẽ cùng đánh bay chân khí cùng với Thổ Hoàng khí chấn động.

Ầm ầm.

Năng lượng bài sơn hải đảo phá huy không gian mang theo vết nứt không gian đen kịt hung hăng dụng vào trong lỗ đen cực lớn kia. Năng lượng bàng bạc khủng bố khuếch tán, hung hăng đυ.ng vào nhau.

Dưới va chạm như vậy, lực lượng khủng bố khiến cho trái tim người ta ngừng đập nhảy lên. Từ sâu trong linh hồn cảm thấy run rẩy. Chung quanh Thiên Linh Hồn Nhãn cũng lan tràn ra từng vòng quang mang đen kịt, tựa như sơn băng địa liệt, nhanh chóng bắt đầu rạn nứt.

Phanh Phanh.

Hậu Điền lão tổ không hổ là Vũ Đế lục trọng hậu kỳ, Thiên Linh Hồn Nhãn rốt cuộc bị hắn cưỡng ép phá hủy. Không gian chung quanh sụp đổ từng khúc rồi bị hủy diệt. Năng lượng khủng bố hóa thành cơn lốc khuếch tán ra chung quanh.

- Trảm Hồn Cửu Liên Quyết.

Cùng một thời gian, năng lượng khủng bố khuếc tán. Tiếng quát lạnh lẽo của Lục Lâm Thiên lần nữa vang lên. Chín đạo quang nhận bằng linh hồn phá không lao ra. Chín đạo quang nhận bằng linh hồn giống như chín đạo sấm sét mang theo uy áp linh hồn sắc bén xuất hiện trong thiên địa. Sau khi Lục Lâm Thiên nhận Trảm

Hồn Đại Đế làm sư phụ trong Hư không bí cảnh đã thu được linh kỹ Thiên cấp. Linh kỹ này dùng linh lực ngưng tụ ra công kích linh hồn. bên trong công kích vật chất xen lẫn công kích linh hồn, tu luyện tới trình độ nhất định còn có thể chém giết linh hồn trong đầu đối phương.

Chín đạo quang nhận bằng linh hồn giống như chín đạo sấm sét dùng xu thế khủng bố nương theo uy áp linh hồn khủng bố bao phủ Hậu Điền lão tổ.

- Lại là linh kỹ Thiên cấp công kích linh hồn.

Dưới uy thế linh hồn như vậy, mọi người tuy rằng ở phía xa cũng cảm thấy trong lòng run run. Công kích linh hồn này quá mạnh mẽ.

Ngao Ngao Ngao.

Chín đạo quang nhận bằng linh hồn bổ tới. Sắc mặt Hậu Điền lão tổ đã ngày càng khó coi, hắn khẽ phất tay một cái, trong thân thể đơn bạc kia lúc này có khí thế giống như hủy thiên diệt địa phát ra. Mặt đất ở phía dưới đột nhiên run run. Chín đầu Thổ long phóng lên trời, tựa như vật còn sống mang theo long uy hung hăng rít gào ngăn cản chín đạo quang nhận bằng linh hồn.

Sưu Sưu.

Chín đạo quang nhận bằng linh hồn đánh xuống, chín đầu Thổ long chỉ giằng co được một lát nghiền nát rồi hóa thành năng lượng ngập trời và tro bụi bắn xuống mặt đất. Chín đạo quang nhận bằng linh hồn cũng lập tức tiêu tán. Bị chín đầu Thổ long kia ngăn lại.

- Hậu Điền không hô là cường giả Vũ Đế lục trọng trung kỳ. Lĩnh ngộ thuộc tính thổ vô cùng mạnh mẽ. Không ngờ có thể điều động năng lượng thiên địa mạnh mẽ như vậy.

Mắt nhìn Hậu Điền lão tổ ra tay, không ít người biết mặt hàng lập tức khiếp sợ.

- Lục Lâm Thiên là Linh Vũ song tu, tu vi Linh giả mới là Linh Đế nhị trọng mà thôi. Thế nhưng công kích linh hồn lại khủng bố không thể tưởng tượng nổi. Linh hồn lực tại sao lại có thể khủng bố tới tình trạng này cơ chứ?

Đối mặt với công kích linh hồn của Lục Lâm Thiên, lão tổ Độc Cô Việt Không thân là linh giả càng có thể cảm nhận được rõ ràng.

Liên tục hai đạo công kích linh hồn đánh tới ép Hậu Điền lão tổ về phía sau, lúc này Hậu Điền lão tổ có vẻ vô cùng chật vật. Hắn thật sự khó có thể tin được, tu vi của hắn đã là Vũ Đế lục trọng trung kỳ gần hậu kỳ thế nhưng lại chịu thiệt trong tay Lục Lâm Thiên.

- Lão thất phu, dễ chịu không? Đại gia gia ngươi giờ mới bắt đầu ra tay đây.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, trường bào màu xanh tung bay, bá đạo, hung hăng càn quấy vô cùng. Quanh thân có quang mang màu xanh lan tràn ra. Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người đột nhiên hắn khom người xuống.

- Thanh Linh Khải giáp, hổ biến.

Lục Lâm Thiên thúc dục hình thái thứ hai của Thanh Linh Khải giáp - hổ biến. Vừa mới khom người xuống thì thân thể hắn bành trướng, mở rộng. Gân cốt, cơ bắp, tứ chi, huyết mạch huyết quản đều được mở rộng.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, dưới ánh mắt ngây ngốc của tất cả mọi người, thân thể Lục Lâm Thiên đã được một đám lân phiến màu xanh bao trùm. Điện mang màu xanh quanh quẩn, bao vây lấy thân thể của Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Trong chốc lát, hai tay Lục Lâm Thiên đã hóa thành hổ trảo cực lớn, toàn thân được lân phiến màu xanh giống như lưỡi đao bao phủ. Thân thể đã hóa thành một đầu cự hổ cực lớn hơn ba trăm thước. Cự hổ hung mãnh dị thường, quanh thân có điện mang quanh quẩn. Uy thế cường hãn khiến cho trong lòng mọi người rung động không thôi.

Ông.

Đồng thời trên lưng đầu cự hổ cực lớn này là Huyễn Ảnh Thanh Vũ đang chấn động, sau đó lập tức mở rộng hơn ngàn thước. năng lượng chấn động vô cùng đáng sợ mạnh mẽ bành trướng. Tiếng sấm minh giống như tiếng sấm từ trên chín tầng trời vang vọng.

- Trời ạ, đây là...

Lục Lâm Thiên lập tức thi triển hổ biến khiến cho tất cả Đế giả ngẩng đầu khïếp sợ, chúng cường giả kinh ngạc không thể khép được cái miệng lại, biến hóa này khiến cho chúng Đế kinh hãi.

Chỉ có hai người Nam thúc và Tử Hiên lão tổ nhìn nhau, trong mắt hiện lên sự vui vẻ. Chỉ có bọn họ biết rõ đây là tác dụng của Thanh Linh Khải Giáp, hình thái thứ hai mạnh nhất phối hợp với Huyễn Ảnh Thanh Vũ dường như càng thêm cường hãn, chính thức được coi là như hổ thêm cánh.

Mắt thấy biến hóa của Lục Lâm Thiên, Hậu Điền lão tổ vô cùng phiền muộn, dưới cỗ khí tức vô cùng cường hãn và quỷ dị này không ngờ hắn lại có một loại cảm giác bất an.

Hậu Điền lão tổ không dám chủ quan, quanh thân được một kiện khải giáp màu vàng đất bao phủ. Kiện khải giáp này xuất hiện, toàn thân Hậu Điền lão tổ lập tức bành trướng tới hơn trăm thước.

Kiện khải giáp cực lớn này giống như do đá hoa cương hợp lại mà thành khiến cho người ta nhìn vào cảm giác được thiên nhiên tạo thành, hoàn mỹ vô cùng. khí tức cổ xưa, năng nề cùng với uy áp lan tràn ra. Đủ để chứng minh kiện khải giáp này không chỉ là thần khí mà còn tuyệt đối không phải là thần khí bình thường.

Giờ phút này Hậu Điền lão tổ đạp không đứng lơ lửng, thân thể dưới thần khí khải giáp phụ trợ đã bành trướng tới hơn trăm thước, tuyệt đối tới tình trạng khổng lồ. Khí tức ngút trời lan tràn, cường hãn vô cùng.

- Bàn Nham Thần Uy giáp. Hậu Điền này không ngờ lại thúc dục ra Bàn Nham Thần Uy giáp hộ mạng của hắn.

- Đây chính là trọng bảo của Thác Bạt Hoàng tộc a.

Nhìn thấy Hậu Điền lão tổ thúc dục Bàn Nham Thần Uy giáp, chúng cường giả chung quanh biết rõ về Hậu Điền lão tổ lập tức kinh ngạc. Xem ra Hậu Điền lão tổ đã ý thức được Lục Lâm Thiên tuyệt đối không dễ trêu vào.

- Tiểu tạp chủng, để xem ngươi có thể làm gì ta.

Bố trí Bàn Nham Thần Uy giáp, Hậu Điền lão tổ nhìn Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát một tiếng, thế nhưng lúc này hắn đã quên hắn mới là người chủ động muốn đối phó với Lục Lâm Thiên. Không ngờ trong lúc vô hình lại coi việc Lục Lâm Thiên không làm gì được mình là điều vẻ vang vậy.

Chương 3252: Chà đạp Hậu Điền

- Lão thất phu, ngươi cho rằng mình sẽ không có chuyện gì sao?

Lục Lâm Thiên cười lạnh một tiếng, khóe miệng nhếch lên, cùng lúc bàn tay lúc nhanh lúc chậm, giống như hòa tan vào làm một thể với thiên địa, liên tiếp kết xuất thủ ấn.

Thủ ấn được kết, đồng thời khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên lập tức biến đổi. Trong hai con mắt đen láy thâm thúy đột nhiên có quang mang màu xanh quỷ dị quanh quẩn, chân khí thuộc tính mộc phô thiên cái địa tuôn ra. Quang mang màu xanh chói mắt lan tràn, thậm chí trong lúc mơ hồ còn mang theo Mộc Hoàng khí của Bắc Cung gia tộc bên trong.

- Ồ?

Bắc Cung Ân Triều, Bắc Cung Tinh Mộc và những cường giả khác lập tức kinh ngạc ồ lên.

- Sinh sinh bất tức.

Hàn ý trong đôi mắt màu xanh quỷ dị của Lục Lâm Thiên bắn ra, đột nhiên vòng quang mang màu xanh trước người lan tràn. Lấy bản thân hắn làm trung tâm hóa thành một không gian màu xanh to lớn. năng lượng đáng sợ nhanh chóng khuếch tán.

Trong không gian bị quang mang màu xanh bao phủ, thân thể Hổ biến của Lục Lâm Thiên đứng thẳng, khí tức sinh cơ trên người đột nhiên tăng lên nhiều. Thậm chí quanh thân còn có lực lượng thô phệ sinh cơ vạn vật đang giống như thiểm điện khuếch tán ra chung quanh.

- Sinh Sinh Bất Tức của Bắc Cung gia tộc, Lục Lâm Thiên này tại sao lại có?

Giờ phút này không ít người biết hàng lập tức kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Không xong tiểu tử này tại sao lại biết Sinh Sinh Bất Tức của Bắc Cung gia tộc?

Hậu Điền lão tổ cũng kinh ngạc, tác dụng quỷ dị trong không gian Sinh Sinh Bất Tức này hắn hiểu rõ. Trong không gian này có lực lượng khiến cho chân khí trong cơ thể hắn bắt đầu tiêu hao, căn bản không có cách nào ngăn cản. Sinh cơ trên người bị cắn nuốt, cho dù hắn toàn lực ngăn cản thế nhưng cũng chỉ ngăn cản được một chút mà thôi. Khó có thể ngăn cản được tác dụng quỷ dị trong không gian này.

Hiện tại Hậu Điền lão tổ cũng không biết, trong không gian Sinh Sinh Bất Tức của Lục Lâm Thiên còn có ngũ hành tương khắc, mộc khắc thổ, trong lúc vô hình còn có uy áp thiên địa. Hậu Điền lão tổ bị nhốt ở bên trong quả thực chính là bi kịch. Mà bây giờ Hậu Điền lão tổ còn chưa biết được bi kịch của hắn chỉ vừa mới bắt đầu mà thôi.

Lục Lâm Thiên có động tác, trong không gian Sinh Sinh Bất Tức này Lục Lâm Thiên được năng lượng cuồn cuộn không ngừng chèo chống, thi triển không gian Sinh Sinh Bất Tức này không cần tiêu hao một chút nào. Thậm chí hắn còn được năng lượng cuồn cuộn không dứt chống đỡ.

- Lão thất phu, để xem kiện khải giáp chó má kia có thể bảo vệ được ngươi hay không.

Trong đôi mắt đen láy của Lục Lâm Thiên tràn ngập tinh mang màu xanh, hàn ý nổi lên. Trong không gian Sinh Sinh Bất Tức này địch yếu hắn mạnh, không ngừng có năng lượng cuồn cuộn không dứt chống đỡ, loại cơ hội này Lục Lâm Thiên làm sao có thể bỏ qua được.

Tất cả đã nằm trong sự tính toán từ trước của Lục Lâm Thiên. Không gian Sinh Sinh Bất Tức thuộc tính mộc, tăng thêm ngũ hành tương khắc Mộc khắc Thổ, đây là cơ hội khó có được.

Rống.

Dứt lời, trong miệng Lục Lâm Thiên đột nhiên vang lên một tiếng giống như hổ gầm, khiến cho không ít Đế giả toàn thân ngây ngốc.

Tiếp đó thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên lập tức nhảy lên cao, giống như mãnh hổ vồ mồi mang theo uy thế kinh người phối hợp với Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng, thân thể uy vũ dự tợn đánh văng gợn sóng trong không gian.

- Tề Thiên Liệt Địa trảo.

Ngay khi thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên vỗ cánh đánh về phía Hậu Điền lão tổ, chân trước bên phải đột nhiên giơ lên, tạo thành đường vòng cung quái dị, trên một trảo này còn có điện mang quanh quẩn.

Sưu.

Trong giây lát này không gian tựa như phong vân biến sắc, thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên mang theo đạo trảo ấn này dùng xu thế như sấm sét đánh về phía Hậu Điền lão tổ.

- Vũ Đế tứ trọng, Lục Lâm Thiên này không ngờ lại là Vũ Đế tứ trọng.

- Khi tiến vào trong này mới là Vũ Đế nhị trọng a. Con mẹ nói, còn để cho chúng ta sống hay không a.

- Lục Lâm Thiên này quá biến thái, tại sao lại có thể đột phá nhanh như vậy. Ta hoa mắt rồi sao?

- Tiểu tử này rõ ràng là Vũ Đế tứ trọng, thế nhưng uy năng và thực lực công kích dường như hoàn toàn không dưới Vũ Đế lục trọng. Thậm chí còn có cảm giác mạnh mẽ hơn.

- Biến thái, quá biến thái, Hậu Điền lão tổ kia động phải tiểu biến thái này rồi.

Lục Lâm Thiên phát động công kích, tu vi Vũ Đế tứ trọng triệt để hiển lộ, lập tức khiến cho trong lòng mọi người sóng to gió lớn, đây quả thực là chuyện khiến cho mọi người không có mặt mũi tu luyện.

- Địa Cương Diệt Không Ấn.

Giờ phút này Hậu Điền lão tổ cũng biến sắc, lập tức đánh ra một chưởng, trong lòng bàn tay có một đạo quang mang màu vàng đất lan tràn ra. Quang mang thuộc tính thổ nồng đậm đột nhiên hội tụ lại trên không trung, năng lượng đáng sợ khiến cho trong không gian không ngừng xuất hiện vết nứt không gian đen kịt.

Mà lúc này cũng chỉ có Hậu Điền lão tổ tự mình, hắn vừa mới ra tay đã lập tức bị áp chế. Công kích trong lúc vô hình bị áp chế và tiêu hao, vô luận là công kích hay là tốc độ so với tình huống bình thường đều chậm hơn nhiều.

Hậu Điền lão tổ toàn lực ngưng tụ ra một đạo chưởng ấn, chưởng ấn xé rách bầu trời lướt ra mang theo uy áp Thổ Hoàng khí trong chốc lát hung hăng va chạm với một trảo của Lục Lâm Thiên.

Oanh.

Trong vô số ánh mắt, trảo ấn và chưởng ấn ầm ầm va chạm vào nhau. Âm thanh hung hãn giống như tiếng sấm vang vọng trong không gian của Sinh Sinh Bất Tức. Năng lượng khủng bố rung động tựa như sóng to gió lớn, lại giống như pháo hoa nổ tung.

Khục khục.

Trong cơn lốc bằng năng lượng, không gian sụp đổ tạo thành một cái động sâu. Thân thể Hậu Điền lão tổ cũng lảo đảo lui lại.

Điều này cũng đồng nghĩa với việc Lục Lâm Thiên dùng tu vi Vũ Đế tứ trọng đã có thể chính diện chống lại Hậu Điền lão tổ có tu vi Vũ Đế lục trọng trung kỳ.

Cấp độ Đế giả mỗi một tầng đều cách nhau giống như một cái hào rộng. Cấp độ càng cách nhau xa thì cái hào rộng này lại càng lớn. Mà Lục Lâm Thiên lại vượt qua khỏi hai cái hào rộng lớn, điều này sao lại không khiến cho Hậu Điền lão tổ và tất cả các Đế giả có mặt kinh ngạc cơ chứ.

Trong không gian của Sinh Sinh Bất Tức, dưới công kích khủng bố này Lục Lâm Thiên không lùi mà tiến tới, Huyễn Ảnh Thanh Vũ chấn động tăng thêm tốc độ khủng bố của bản thân Lục Lâm Thiên quả thực như hổ thêm cánh.

Có Bất Diệt Huyền Thể và Bất Tử Địa Linh Thể còn có hình thái Hổ biến mạnh nhất của Thanh Linh Khải Giáp, bảo đảm phương diện phòng ngự của Lục Lâm Thiên có thể so sánh với Tiểu Long.

Hậu Điền lão tổ này cũng chỉ là Vũ Đế lục trọng trung kỳ, cho nên tại phương diện lực phòng ngự, đối mặt với Hậu Điền lão tổ này tương đương với việc miễn dịch công kích vật chất. Hoàn toàn có thể bỏ qua, cùng lắm hắn chỉ chịu một ít đau khổ mà thôi, hoàn toàn không có chuyện gì quá lớn.

Chương 3253: Đao pháp khủng bố 1

Dưới một kích, Hậu Điền lão tổ lảo đảo lui lại, Lục Lâm Thiên lại lần nữa mang theo Huyễn Ảnh Thanh Vũ chấn động đánh tới. Hàn ý trong mắt bắn ra, ánh mắt đã chuyển thành châm chọc.

- Tử Vong Phong Bạo.

- Trọng Thủy Kết Giới.

- Chân Linh Cấm Không Chưởng.

- Tề Thiên Liệt Địa Trảo.

- Đại Địa Vô Ảnh Cước.

- Hóa Thú Linh Ân.

- Cấm Hồn Linh Quyết.

- Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ.

- Toái Hồn Sư Tử Hống.

- Long Ảnh TÍ.

Lục Lâm Thiên lần nữa đánh tới, trong chốc lát từ hai bàn tay có từng đạo vũ kỹ, linh kỹ mà đã lâu hắn không dùng đánh ra.

Từng đạo vũ kỹ linh kỹ tuy rằng đẳng cấp không cao, vốn bằng vào tu vi của Lục Lâm Thiên hiện tại thúc dục phối hợp với lực lượng thời gian và không gian, công kích cũng trở nên khủng bố vô cùng.

Từng đạo vũ kỹ linh kỹ trong tay Lục Lâm Thiên lúc này không phải cùng lúc đánh ra mà là hỗn hợp, công kích liên tục, điên cuồng.

Trong công kích như vậy, cả không gian tràn ngập cuồng phong rít gào, giống như là một chiếc vòi rồng cuồng bạo vậy. Kình khí khủng bố lật tung sơn mạch phía dưới, năng lượng lan tràn, che khuất bầu trời.

Dưới công kích hỗn hợp liên miên như vậy, Lục Lâm Thiên đem chỗ khủng bố của Linh Vũ song tu và vũ giả sáu hệ phát huy tới mức tận cùng. Đặc biệt là phối hợp với lực lượng thời gian và không gian ở trong không gian Sinh Sinh Bất Tức.

Không gian quanh thân lập tức phong vân biến sắc, giống như thiên địa tối đen, không gian dùng tốc độ bằng mắt thường không thể thấy được bành trướng. Ngay sau đó cả không gian nổ tung, kình phong đáng sợ từ trong đó phô thiên cái địa tràn ra. Không gian bắn tứ tung.

Đây là bi kịch của Hậu Điền lão tổ, trong không gian của Sinh Sinh Bất Tức tất cả bị áp chế, chân khí không ngừng bị tiêu hao. Làm ảnh hưởng tới lực lượng và tốc độ của công kích. Tăng thêm công kích sáu hệ của Lục Lâm Thiên, linh vũ phối hợp, lực lượng thời gian và không gian phối hợp, quan trọng hơn là Lục Lâm Thiên căn bản không hề e ngại công kích của hắn.

Cho nên, cho dù Hậu điền lão tổ toàn lực ra tay ngăn cản từng đạo công kích. Thế nhưng cũng có từng đạo công kích liên tục rơi vào trên người hắn.

Lúc này khải giáp trên thân thể hơn trăm thước của Hậu Điền lão tổ ầm ầm vang vọng, hoàn toàn là một cái bia ngắm sống, đang bị Lục Lâm Thiên chà đạp.

Đây không phải là chà đạp bình thường, đây là điên cuồng chà đạp, từng đạo công kích của Lục Lâm Thiên mang theo tiếng nổ mạnh giống như trời mưa điên cuồng đánh vào người Hậu Điền lão tổ.

Ầm ầm ầm.

Vô số công kích được Lục Lâm Thiên cuồng bạo đánh ra, kình phong khuếch tán ra chung quanh. Cả không gian hơn vạn thước hỗn loạn, lập tức vỡ tung từng khúc. Cả không gian chấn động, sóng gió nổi lên, hiện ra hư không đen kịt.

Hít.

Nhìn cảnh tượng trên không trung, tất cả mọi người run run, không khỏi hít sâu một ngụm khí lạnh rồi nuốt nước bọt.

Đây chính là Hậu Điền lão tổ, người mang Thổ Hoàng khí, cường giả THác Bạt Hoàng tộc, siêu cấp cường giả tu vi Vũ Đế lục trọng trung kỳ gần tới hậu kỳ a. Thế nhưng lúc này không ngờ lại bị Lục Lâm Thiên hung hăng công kích, bị chà đạp, bị hành hạ.

Cảnh tượng điên cuồng hành hạ này khiến cho tất cả mọi người không nhịn được. Tu vi và thực lực của Hậu Điền lão tổ lúc này dường như hoàn toàn không có tác dụng. Bị áp chế khắp nơi, hoàn toàn không có lực phảng kháng, trốn không thoát.

Không ít Đế giả không ngừng hung hăng nuốt nước bọt, kinh hãi nhìn lên không trung. Đây chẳng lẽ là chỗ khủng bố của Linh Vũ song tu, vũ giả sáu hệ sao? Vũ kỹ linh kỹ giơ tay là có thể đánh ra. Công kích vật chất và linh hồn hỗn hợp với nhau còn có công kích quỷ dị ở trong đó, Vũ Đế tứ trọng chà đạp Vũ Đế lục trọng, giống như là đồ chơi vậy.

Loại công kích này của Lục Lâm Thiên đã vượt quá sự tưởng tượng của mọi người.

- Ài, Hậu Điền lão tổ sống lâu như vậy thế nhưng hôm nay lại phạm phải sai lầm, hắn không nên trêu vào Lục Lâm Thiên này.

- Dưới viễn cổ, Lục Lâm Thiên đủ để trở thành đệ nhất nhân.

Nhìn lên không trung, Độc Cô Việt Không và Bắc Cung Ân Triều, hai vị lão tổ này cũng phải sợ hãi than.

Cách đó không xa, giới chủ Linh Vũ giới mang mặt nạ màu vàng cũng rung động nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Lão đại quá ngưu.

Tiểu Long cười hắc hắc, ánh mắt nhìn lên không trung tràn ngập sự vui vẻ tới mức hoa chân múa tay.

Ầm ầm.

Thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên lần nữa có động tác, nhanh chóng đánh ra mấy đạo công kích vào trên khải giáp cực lớn của Hậu Điền lão tổ. Tia lửa bắn tứ tung, lực lượng mạnh mẽ trút xuống khiến cho kiện khải giáp bất phàm có tên là Bàn Nham Thần Uy giáp cũng bắt đầu nứt nẻ.

Phụt.

Miệng Hậu Điền lão tổ lập tức phun ra một ngụm máu tươi, dưới công kích cuồng bạo liên miên không dứt này hắn đã không có cách nào chống lại được nữa.

Trong tầng trời thấp xa xa, khuôn mặt ba người Thác Bạt Hướng, Thác Bạt Vĩnh Luân, Thác Bạt Thanh Vũ tái nhợt vô cùng khó coi. Ngay từ đầu bọn họ đâu có nghĩ tới lão tổ nhà mình lại bị hành hạ bi thảm như vậy. Mà lúc này bọn họ căn bản cũng không nhúng tay vào được. Dưới công kích kinh kurng kia, dùng tu vi của bọn họ hiện tại thậm chí còn không dám bị lan tới gần.

Hậu Điền lão tổ giận dữ, tới thời điểm này hắn mới triệt để kinh hãi, hắn mới biết được ngay từ đầu hắn đã đánh giá thấp thực lực của Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên phát triển cực nhanh, đã tới tình trạng có thể chà đạp được hắn.

Đến thời điểm này trong lòng Hậu Điền lão tổ thậm chí còn có chút hối hận khi tìm Lục Lâm Thiên này gây phiên phức. Bằng không ngày hôm nay hắn cũng không có bước này. Thế nhưng tất cả đã muộn, hắn đã không còn lựa chọn nào khác.

- Lục Lâm Thiên, bổn Đế sẽ không để yên cho ngươi.

Trong không gian Sinh Sinh Bất Tức, Hậu Điền lão tổ trợn mắt, rít gào như sấm, cũng không để ý tới việc miệng mình đang có máu tươi tràn ra. Trong thân thể đơn bạc kia lập tức bộc phát ra năng lượng mênh mông tới tận cùng. Uy áp Thổ Hoàng khí tới tận cùng.

- Lên cho ta.

Hậu Điền lão tổ đạp không đứng lơ lửng, chân khí cuồn cuộn như dời núi lấp biển tuôn ra. đánh tan không gian Sinh Sinh Bất Tức chung quanh tạo thành một không gian cực lớn. Miệng run run hét lên một tiếng dữ tợn. Thân thể khổng lồ hơn trăm thước chụp xuống phía dưới, không gian bỗng nhiên vặn vẹo, nứt vỡ từng khúc. Phía dưới đột nhiên có hai ngọc núi khổng lồ nhanh chóng mọc lên từ dưới mặt đất.

- Lục Lâm Thiên, bằng vào ngươi há có thể đối phó với bổn Đế.

Hậu Điền lão tổ gầm lên, hai tay hất lên, dùng lực lượng ngập trời nắm lấy hai ngọn núi khổng lồ phía dưới, một trái một phải đập về phía Lục Lâm Thiên. Lực lượng hùng hậu khiến cho không gian ven đường sơn băng địa liệt. Cả phiến không gian bị phá hủy lộ ra hư không đen kịt.

Giờ phút này Hậu Điền lão tổ giống như thiên thần, dũng mãnh vô địch, chấn động nhân tâm khiến cho người ta run rẩy.

- Dời núi lấp biển, nhổ núi nhấc lên, thực lực của Hậu Điền lão tổ quả nhiên khủng bố a.

Chương 3254: Đao pháp khủng bố 2

Thực lực hung hãn khủng bố của Hậu Điền lão tổ khiến cho mọi người khiếp sợ.

- Chỉ là nỏ mạnh hết đà mà thôi.

Nhìn hai ngọn núi khổng lồ đánh tới, Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát một tiếng.

Ngao.

Tiếp đó trong nháy mắt có một tiếng đao minh giống như long ngâm vang lên. Thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên lăng không đứng lơ lửng, tay cầm Huyết Lục, trong hổ chưởng cực lớn Huyết Lục bành trướng tới hơn trăm thước, toàn thân tràn ngập huyết quang, lạnh lẽo mà thần thánh, sát khí ngập trời, tiếng đao minh giống như long ngâm quanh quẩn.

Chân Lục Lâm Thiên đạp hư không, gợn sóng trong không gian giống như là gợn sóng trên mặt nước rung động. Chân khí mênh mông giống như biển từ trong thân thể cự hổ kia tràn ra. Tất cả đều rót vào trong Huyết Lục, không gian chung quanh nổ tung, biến mất không thấy.

- Ngũ Hành Huyết Đao Quyết, Quỷ Mộc Hồn đao.

Trong giây lát ngắn ngủi, trong đôi mắt đen láy của Lục Lâm Thiên hiện lên quang mang màu xanh. Huyết Lục đánh ra hai đạo đao mang, một trái một phải xuyên qua không gian giống như loan đao xoay tròn. Nhanh chóng đánh về phía hai ngọn núi khổng lồ của Hậu Điền lão tổ đang đánh tới.

Khi hai ngọn núi khổng lồ sắp đánh tới người Lục Lâm Thiên lập tức rạn nứt, giống như mạng nhện vỡ nát. Vô số đao mang từ trong thân ngọn núi lan tràn ra. Mỗi một đạo đao mang xuất hiện đều mang theo quang mang màu xanh chói mắt.

Sưu Sưu.

Trong chốc lát, vô số đao mang màu xanh mang theo lực lượng hủy diệt thôn phệ tất cả sinh cơ vô cùng quỷ dị xuyên thủng hai ngọn núi đi ra. Đao mang lan tràn, quang mang màu xanh đại thịnh.

Ầm ầm.

Hai ngọn núi khổng lồ giống như nứt vỡ từng khúc, dễ dàng vỡ nát trên không trung. Trong tích tắc này, kình khí khuếch tán, trong không trung giống như có một cơn lốc cuồng bạo quét qua. Không gian bốn phía chấn động giống như sơn băng địa liệt, hai ngọn núi khổng lồ hóa thành đá vụn, có vết nứt không gian đen kịt xuất hiện.

- Một đao thật khủng khïếp.

Dưới một đao này, những cường giả như Độc Cô Việt Không, Bắc Cung Ân Triều lập tức cảm thấy run rẩy trong lòng, ánh mắt biến đổi.

Đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Tử Yên, Thái Công Tĩnh Nhiễm cùng với những người khác chỉ có thể há hốc mồm nhìn lên trên không trung. Đôi mắt xinh đẹp tràn ngập sự rung động.

Cùng một thời gian, thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên thúc dục Huyễn Ảnh Thanh Vũ, phối hợp với lực lượng thời gian gấp bốn mươi lần, nhân lúc hai ngọn núi khổng lồ bị nghiền nát, thân hình dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi đánh tới trước người Hậu Điền lão tổ.

Hậu Điền lão tổ biến sắc, lúc này hắn mới phát hiện ra một chuyện quỷ dị là hắn không có cách nào tránh khỏi công kích của Lục Lâm Thiên. Tốc độ của Lục Lâm Thiên này nhanh tới mức không thể tưởng tượng nổi, cho dù là như vậy Hậu Điền lão tổ cũng muốn nhanh chóng xé rách không gian trốn đi.

- Duệ Kim Hồn Đao.

Thế nhưng lúc này đã quá muộn, không gian sau lưng thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên tràn ngập kim quang, gió nổi mây phun, không gian run rẩy giống như sắp sụp đổ.

Trong sát na, Huyết Lục trên hổ chưởng kéo theo một đường vòng cung huyền ảo, lập tức đánh xuống. Đao mang màu vàng mang theo khí tức sắc bén lạnh lẽo ầm ầm xẹt qua không trung, linh hồn lực vô hình, phô thiên cái địa lan tràn.

Sưu...

Dưới đao mang màu vàng, không gian xuất hiện một vết nứt không gian đen kịt thật dài. Chung quanh đao mang màu vàng, không gian bị diệt sát, trong sát na, Hậu Điền lão tổ này không kịp chạy đi, hắn chỉ vừa mới ngoảnh đầu lại nhìn thì đao mang màu vàng đã đánh vào trên lưng hắn.

Đao mang trút xuống, vết nứt không gian đen kịt lóe lên.

Ken Két.

Kiện khải giáp thần dị gọi là Bàn Nham Thần Uy giáp quanh người Hậu Điền lão tổ chỉ chống đỡ được một lát lập tức rạn nứt. Khải giáp giống như là đậu hũ bị nghiền nát, hóa thành từng hòn đá cổ xưa rơi xuống phía dưới.

Sưu.

Trường bào sau lưng Hậu Điền lão tổ bị cắt đứt, một vết thương dài xuất hiện, máu tươi nhanh chóng phun ra.

Phụt.

Hậu Điền lão tổ phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch vô cùng, thân thể lảo đảo tiến lên phía trước hơn mười bước. Đạp nát không gian thành không ít mảnh vỡ mới có thể ổn định lại thân thể.

Hít.

Theo một đeo này, trong không trung vang lên từng tiếng nuốt bọt cùng với tiếng hít sâu một ngụm khí lạnh.

Tất cả mọi người đều có thể nhìn thấy rõ ràng, Hậu Điền lão tổ bại, bại vô cùng chật vật. Nếu như không phải có kiện Bàn Nham Thần Uy giáp cường hãn trong Thác Bạt Hoàng tộc, Hậu Điền lão tổ có lẽ sẽ bị một đao của Lục Lâm Thiên chém thành hai nửa chứ không phải chỉ đơn giản để lại một vết đao trên lưng như vậy.

Tất cả Đế giả liên tiếp nuốt nước bọt, yết hầu rung động. Thực lực của Lục Lâm Thiên quá kinh khủng, cường giả Vũ Đế lục trọng trung kỳ, lại là Hậu Điền lão tổ của Thác Bạt Hoàng tộc, không ngờ lại dễ dàng bị chà đạp, đánh bại như vậy. Thần khí khải giáp hộ thân trên người cũng bị chém nát, muốn làm được chuyện này thì thực lực phải cường hãn tới mức nào a.

- Lão thất phu, chúng ta tiếp tục.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, thân thể cự hổ khổng lồ theo Huyễn Ảnh Thanh Vũ chấn động, cầm Huyết Lục trong tay, kim quang quanh người rực rỡ tựa như sát thần. Trong thiên địa lúc này có vô số năng lượng thuộc tính kim mênh mông lan tràn ra, hội tụ trên không trung khiến cho khí tức trên người Lục Lâm Thiên giờ phút này có cảm giác giống như thiên uy.

Sưu...

Trong chốc lát, trong hổ chưởng của Lục Lâm Thiên, trên Huyết Lục lần nữa có một đạo đao mang huyết sắc được đánh ra.

- Lâm Thiên, mau dừng tay.

- Lâm Thiên, cho lão phu một chút mặt mũi, dừng tay đi thôi.

Mắt thấy Lục Lâm Thiên còn muốn ra tay, Độc Cô Việt Không và Bắc Cung Ân Triều dường như nhớ ra thứ gì đó, lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

- Lâm Thiên, dừng tay đi, lấy đại cục làm trọng.

Hai người Bắc Cung Kình Thương và Độc Cô Ngạo Vũ cũng lập tức nói với Lục Lâm Thiên, trong lòng mọi người đều hiểu rõ, lúc này Bàn Nham Thần Uy giáp trên người Hậu Điền lão tổ đã bị nghiền nát, bản thân bị trọng thương, Lục Lâm Thiên thì càng đánh càng hăng. Chỉ sợ Lục Lâm Thiên chỉ cần đánh ra một đao nữa thì kết cục của Hậu Điền lão tổ không cần phải nói cũng biết.

Nghe thấy đám người Bắc Cung Ân Triều và Độc Cô Ngạo Vũ nói, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, nhưng một đao của Lục Lâm Thiên đã bổ ra, muốn thu hồi cũng khó. Chỉ là có thể cải biến được mục tiêu, đao mang lập tức được Lục Lâm Thiên bổ vào không gian quanh thân Hậu Điền lão tổ.

Ken két.

Dưới một đao này, không gian lập tức bị nghiền nát, kim quang tràn ngập, một đao bổ vào quần phong trên sơn mạch phía dưới. Một đao này mấy ngọn núi cực lớn trên sơn mạch lập tức bị bổ đôi tạo thành một cái hào rộng.

Cái hào rộng dài trên mặt đất giống như thâm uyên, phá hủy mấy ngọn núi cao ngất trên sơn mạch.

Ầm ầm.

Đất rung núi chuyển, năng lượng khủng bố giống như một cơn lốc khuếch tán. Đao mang màu vàng mang bổ mặt đất làm đôi rồi nhanh chóng biến mất. Kình khí sắc bén và khủng bố cũng đột nhiên ngừng lại, lặng lẽ biến mất trong thiên địa.

Chương 3255: Trang B sẽ bị sét đánh!

- Thật mạnh.

Ánh mắt của cơ hồ tất cả cường giả trong nháy mắt đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Giờ phút này khí thế sắc bén lạnh lẽo quanh thân Lục Lâm Thiên cùng với thực lực khủng bố ngập trời đã khiến cho mọi người chính thức biết được thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại.

Đặc biệt là đối với các Hoàng tộc mà nói, thực lực mà Lục Lâm Thiên hiện ra lúc này đã khiến cho người của tất cả các Hoàng tộc ý thức được một chuyện.

Đó chính là Lục Lâm Thiên này cùng với cả Lục gia đã có thể chính thức ngồi ngang hàng với tất cả các Đại Hoàng tộc, không có một chút thua kém nào. Nếu như ai trêu vào Lục Lâm Thiên, cam đoan không có quả ngon để ăn.

Hít.

Nhìn thấy Hậu Điền lão tổ không có việc gì, người của tất cả các đại Hoàng tộc cũng thở dài một hơi. Cũng không phải bọn họ quan tâm tới sinh tử của Hậu Điền lão tổ, mà bởi vì có một đại sự thiếu Thác Bạt Hoàng tộc là không được.

- Lão thất phu, nể mặt Hoàng tộc khác ngày hôm nay ta sẽ tha cho ngươi một mạng. Lần sau còn dám trêu vào ta, ta sẽ diệt lão thất phu nhà ngươi. Lão hổ không phát uy ngươi tưởng ta là con mèo bệnh sao? Lão tử chịu đựng Thác Bạt Hoàng tộc ngươi ngươi tưởng rằng lão tử dễ bắt nạt sao? Về sau tốt nhất nên thành thật một chút cho ta.

Lục Lâm Thiên thu hồi Hổ biến và Thanh Linh Khải Giáp hóa thành bộ dáng vốn có. Trường bào màu xanh tung bay, miệng phun nước bọt xuống không trung. Ánh mắt mang theo sự khinh thường đảo qua trời cao. Lúc này hắn mới thu hồi Huyết Lục trong tay. Cỗ khí thế cuồng ngạo, uy áp thiên hạ hiển lộ khiến cho lòng người rung

động.

Cơ hồ tất cả Đế giả nhìn vào đạo thân ảnh màu xanh này, dưới cỗ khí tức cuồng ngạo, bá đạo kia mọi người cảm thấy bị uy áp, giống như sâu trong lòng sinh ra ý tứ thuần phục vậy.

- Vô Song, con chọn hôn phu rất tốt a.

Bên người Bắc Cung Vô Song không xa, âm thanh của Bắc Cung Ân Triều vang lên trong tai Bắc Cung Vô Song.

Giữa không trung, tay Hậu Điền lão tổ nắm lấy một khối Bàn Nham THần Uy giáp đã bị phá hủy thành mảnh vỡ, mái tóc rồi bời, ánh mắt ngây ngốc.

Hậu Điền lão tổ biết rõ mình đã bại, bại chật vật vô cùng. Hắn biết rõ hắn thua cũng đại biểu cho Thác Bạt Hoàng tộc thua. Về sau không còn tiền vốn ngạo nghễ trong thế gian này nữa. Kết quả hiện tại cũng là do hắn động thủ trước, tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi.

Ba người Thác Bạt Hướng, Thác Bạt Vĩnh Luân, Thác Bạt Thanh Vũ thấy vậy, khí tức hung hăng càn quấy vừa rồi lập tức chuyển thành uể oải, khuôn mặt xám xịt, cấp tốc đi tới bên người Hậu Điền lão tổ, cũng không dám hung hăng càn quấy với Lục Lâm Thiên nữa.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn Hậu Điền lão tổ trên không trung, Độc Cô Hoàng tộc và Bắc Cung Hoàng tộc giữ lại người này có mục đích gì trong lòng Lục Lâm Thiên đã suy đoán ra được. Tất cả các đại hoàng tộc đều đang tiến hành một kế hoạch lớn, mục đích của kế hoạch này chính là đối phó với người được cả đại lục gọi là Thiên Đế đại nhân.

Kế hoạch này cần thập đại Hoàng tộc liên thủ, dường như thiếu một ai cũng không được. Kế hoạch này Lục Lâm Thiên cũng chỉ ôm thái độ bàng quan mà thôi, chứ không có tỏ rõ lập trường. Đương nhiên cũng giống như là xem náo nhiệt vậy.

Cho nên hiện tại đối với việc giữ lại Hậu Điền lão tổ này đối với

Lục Lâm Thiên mà nói, dùng thực lực của hắn hiện tại cũng không cần lo lắng Thác Bạt Hoàng tộc này. Nếu như hắn giết Hậu Điền lão tổ, sợ rằng kế hoạch lớn của các Hoàng tộc sẽ bị phá hủy.

Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, lập tức rơi vào bên cạnh đám người Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Tiểu Long, bộ dáng nhẹ nhàng, giống như người vừa mới giao thủ không phải là hắn vậy.

- Hảo tiểu tử, thật là khủng bố a.

Hàn Băng Đại Đế vỗ bả vai Lục Lâm Thiên, ánh mắt rung động.

- May mắn mà thôi, con chỉ chiếm được một chút tiện nghi.

Lục Lâm Thiên nhìn Hàn Băng Đại Đế mỉm cười, đối với thực lực của mình lúc này Lục Lâm Thiên có chút thỏa mãn. Dựa vào vô số thủ đoạn muốn giết Hậu Điền lão tổ dường như cũng không phải không làm được.

Mà vừa rồi chỉ có bản thân Lục Lâm Thiên rõ nhất, hắn còn chưa đạt tới tình trạng liều mạng, nếu như giao thủ sinh tử, thì thực lực của hắn có lẽ còn cường hãn thêm một chút.

Dùng thực lực Vũ Đế tứ trọng của hắn hiện tại, có thực lực như vậy đã khiến cho Lục Lâm Thiên cực kỳ thỏa mãn.

- May mắn? Tại sao ta lại không thấy may mắn vậy? Nói nhảm coi chừng bị sét đánh.

Hàn Băng Đại Đế dùng ánh mắt khinh bỉ liếc nhìn Lục Lâm Thiên, dứt khoát không để ý tới Lục Lâm Thiên nữa.

Lục Lâm Thiên cười khổ, ánh mắt quét qua không trung, giờ phút này Đế giả tiến vào trong Thiên Trủng đã có hơn phân nửa có mặt ở đây. Thế nhưng cũng có không ít người không xuất hiện. Đặc biệt là những Đế giả trong Đế Đạo minh có vài người không xuất hiện, sợ rằng đã lành ít dữ nhiều.

Trong Thiên Địa các, Lam Thập Tam và những Đế giả khác cũng có mặt ở đây. Cũng có một Đế giả khác còn chưa có xuất hiện. Còn có mấy tán tu và một Đế giả Yêu tộc cũng không thấy tung tích.

- Sao nào? Các ngươi lại muốn ra tay với ta sao?

Ngay khi ánh mắt Lục Lâm Thiên đang quét qua không trung, cách đó không xa, giới chủ Linh Vũ giới khẽ quát một tiếng. Vừa rồi dường như có mấy cường giả Hoàng tộc đang nhìn về phía hắn, hắn cười lạnh nói:

- Ta thấy các ngươi nên nghĩ biện pháp đi vào trong trước thì hơn. Tất cả chúng ta phân tán tiến vào trong Thiên Trủng, thế nhưng cuối cùng lại tụ tập ở nơi này. Ta đoán trong này nhất định có đại cơ duyên, đồng thời cũng có hung hiểm. Các ngươi muốn đối phó với ta trước hay là ứng phó với nguy hiểm bên trong này trước? Các ngươi nên suy nghĩ cho kỹ.

Nghe vậy ánh mắt mấy cường giả Hoàng tộc đang định ra tay với giới chủ Linh Vũ giới đều biến hóa. Từng đạo ánh mắt lần nữa nhìn vào trong quảng trường.

Ầm ầm.

Trên quảng trường, ngay khi giới chủ Linh Vũ giới vừa mới dứt lời, cả quảng tường đột nhiên run run, cả kiến trúc màu xanh khổng lồ giống như mộ địa run rẩy. khí tức cổ xưa, mênh mông bàng bạc cuồn cuộn tràn ra. Khí tức mau chóng lan tràn ra chung quanh quảng trường.

Khí tức mênh mông cổ xưa lan tràn, trong lúc mơ hồ còn mang theo năng lượng kỳ dị chấn động.

Năng lượng kỳ dị chấn động này lan tràn, cơ hồ tất cả Đế giả chung quanh đột nhiên biến sắc. Giờ phút này tất cả mọi người đều có thể cảm giác được năng lượng thiên địa trong không gian này đột nhiên cường hãn gấp mấy chục lần.

Năng lượng thiên địa đột nhiên nồng đậm hơn khiến cho mọi người vui vẻ thoải mái, chân khí, linh lực trong cơ thể vận chuyển nhanh hơn không biết bao nhiêu lần. Nếu như tu luyện dưới tình huống này, so với bên ngoài ít nhất nhanh hơn không chỉ mười lần.

- Khí tức như vậy bên trong nhất định sẽ có trọng bảo.
Mọi người chăm chú nhìn về phía trước, ánh mắt lập tức nóng bỏng lên. Lúc này sự cẩn trọng của mọi người dưới khí tức mạnh mẽ kia đã phai nhạt đi không ít. Không ít Đế giả thậm chí trong mắt còn hiện lên vẻ chờ mong.

Chương 3256: Tiến vào bên trong 1

- Bên trong có trọng bảo, sớm muộn gì cũng phải đi vào trong điều tra một phen. Là phúc thì không phải là họa, là họa thì không tránh được.

Cũng không biết là ai nói câu này, nghe như vậy sự đề phòng trong lòng không ít người buông xuống. Trong không gian chung quanh lập tức vang lên không ít tiếng xé gió, từng đạo thân ảnh mang theo khí tức hùng hồn xuất hiện cùng với tiếng xé gió lao thẳng về phía quảng trường trước mặt.

Một khi có người có động tĩnh thì lập tức có người không bình tĩnh được nữa. Sợ rằng lợi ích sẽ bị người ta nhanh chân tới trước cướp đoạt. Dưới cỗ khí tức kinh người kinh, cảm nhận phần lớn là trọng bảo hoặc là đại cơ duyên, cho nên ai cũng sẽ không bỏ qua cơ hội này.

- Nhanh vào, không để cho người khác nhanh chân tới trước.

Từng đạo thân ảnh liên tiếp nhảy lên không trung, quanh thân được quang mang bao phủ, lập tức lao về phía kiến trúc màu xanh cực lớn, hận không thể là người thứ nhất tiến vào bên trong.

- Lão đại, có nên tiến vào bên trong hay không?

Ánh mắt Tiểu Long nhìn chăm chú về phía trước, nhìn thấy lão đại không có động tĩnh nó cũng không lập tức xông lên phía trước.

- Chúng ta không vội, cứ xem trước một chút đi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức nói với những người bên cạnh:

- Người nào tin ta thì cứ chờ một lát xem.

Từ trong trí nhớ bên trong linh hồn tàn phiến của Âm Đàm, Lục Lâm Thiên biết được trên quảng trường này có nguy hiểm cực lớn. Lúc trước Âm Đàm và Âm Minh đều tới nơi này, cuối cùng chỉ có thể rời khỏi nơi này mà thôi.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Linh Hạo Đại Đế, Dương Đỉnh Thiên, Vân Thủy Đế Tiên, Đông Cung Huyên vào những người khác vốn đang dịnh khởi hành lập tức dừng lại. Thế nhưng trong Kiền Hiên đảo và Nhật Sát các lại có Đế giả nhảy ra.

Lục Lâm Thiên cũng không có ngăn cản, hắn đã có ý tốt nhắc nhở qua, về phần nghe hay không thì hắn cũng không có cách nào. Một khi xảy ra chuyện hắn cũng không cần phải áy náy.

Từng đạo thân ảnh xẹt qua quảng trường cực lớn, lập tức đi tới kiến trúc màu xanh giống như mộ địa cực lớn kia.

Sưu Sưu.

Trong không gian giờ phút này đột nhiên xuất hiện chấn động cực lớn. Trên không trung quảng trường đột nhiên xuất hiện từng đạo đao mang giống như vết nứt không gian đen kịt. Quang mang đen kịt lóe lên giống như thiên la địa võng bao phủ không gian.

Biến cố đột nhiên xảy ra khiến cho mấy Đế giả hoảng sợ không né tránh kịp, bị mấy đạo đao mang giống như vết nứt không gian đen kịt cắt qua. Thân thể lập tức hóa thành mảnh vỡ, thân là Đế giả thế nhưng trong nháy mắt đã bị diệt.

- Cẩn thận.

Đến lúc này trong đôi mắt nóng bỏng của chúng Đế giả mới hồi phục lại một chút. Thế nhưng cũng không có ai lùi ra phía sau. Có đại cơ duyên đương nhiên phải có hung hiểm. Họa phúc tương phùng, tất cả mọi người đều muốn thử vận khí của mình.

Xoẹt.

Điện mang giống như vết nứt đen kịt trong không gian lóe lên rồi biến mất, lập tức trên không trung xuất hiện vô số đạo điện mang màu đen chằng chịt. Những đạo điện mang này đại thịnh, trong nháy mắt trên mặt đất ở quảng trưởng có từng đạo điện mang màu xanh tràn ra.

Điện mang màu xanh mang theo tiếng xé gió lập tức xuyên thủng không gian đánh về phía mọi người.. Điện mang màu xanh chằng chịt, rậm rạp giống như từng đầu linh xà nhỏ dài vậy.

- Không tốt, là Thanh Lôi Huyền Đằng.

- Nơi này có Thanh Lôi Huyền Đằng, Thanh Lôi Huyền Đằng cấp độ Đế giả.

Vô số Đế giả trên quảng trường lập tức kinh ngạc. Lập tức bố trí thủ đoạn phòng ngự, hộ thân cương khí, quang tráo linh lực. Khải giáp phòng ngự... Tất cả các thủ đoạn đều được bố trí, chỉ một thoáng quang mang đại thịnh.

Ầm ầm.

Từng kiện linh khí xuất hiện, đại đa số đều là thần khí bất phàm. Trên quảng trường lập tức bộc phát ra tiếng năng lượng nổ tung kinh người. Không ít Thanh Lôi Huyền Đằng lập tức bị chém ngang.

Mà lúc này cũng nhanh chóng có tiếng kêu thảm thiết vang vọng. Mấy Đế giả không kịp chú ý, dưới sự áp chế linh hồn của Thanh Lôi Huyền Đằng, thân thể bọn họ bị xuyên thủng. Dưới tình huống linh hồn bị áp chế, hồn anh và linh hồn phân thân không có cách này chạy ra, lập tức tan thành mây khói.

- Là Thanh Lôi Huyền Đằng.

Đôi mắt xinh đẹp của Lục Tâm Đồng sáng ngời, nàng là người quen thuộc nhất với Thanh Lôi Huyền Đằng trong những người có mặt ở đây.

- Thì ra là Thanh Lôi Huyền Đằng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, trong trí nhớ của Âm Đàm Lục Lâm Thiên cũng chỉ biết trên quảng trường này có vật khiến cho Âm Đàm và Âm Minh kiêng kỵ, cho nên bọn họ mới tìm thân thể khác để đoạt xá rồi đi vào bên trong. Thế nhưng về phần cụ thể nguy hiểm là gì thì Lục Lâm Thiên lại không biết rõ, bởi vì linh hồn không đầy đủ cho nên Lục Lâm Thiên vừa vặn không biết rõ những thứ này. Cho nên vừa rồi Lục Lâm Thiên mới nhẫn nại.

Lúc này nhìn thấy Thanh Lôi Huyền Đằng Lục Lâm Thiên mới hiểu được, khó trách Âm Minh và Âm Đàm lại e ngại. Thì ra là Thanh Lôi Huyền Đằng này, Thanh Lôi Huyền Đằng đối với Âm Minh và Âm Đàm mà nói chính là khắc tinh lớn nhất, hoàn toàn có thể khắc chế linh hồn thể.

- Ca ca, thực lực của Thanh Lôi Huyền Đằng này đã tới Đế cấp, có thể sánh với Đế giả tam trọng, tứ trọng. Tuy nhiên lại giống như không có bao nhiêu linh trí, uy lực giảm đi không ít.

Lục Tâm Đồng nghi hoặc nhìn về phía trước rồi nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không nói gì, thực lực của Thanh Lôi Huyền Đằng này tuy rằng không mạnh bằng Âm Minh và Âm Đàm, thế nhưng lại là khắc tinh của Âm Minh và Âm Đàm, đủ để khiến cho hai người Âm Đàm và Âm Minh khi trước không thể vượt qua.

- May mà chúng ta không có tự tiện xông vào a.

Nhìn thấy Thanh Lôi Huyền Đằng mạnh tới mức khiến cho không ít Đế giả vẫn lạc, trong Đế Đạo minh cũng có hai Đế giả vẫn lạc khiến cho đám người Linh Hạo Đại Đế, Dương Đỉnh Thiên đều âm thầm cảm thấy may mắn không thôi.

- Khặc khặc.

Giới chủ Linh Vũ giới chưa ra tay lúc này cũng âm trầm cười lớn một tiếng, thân hình rốt cuộc có động tác, trường bào tung bay. Trên người có khí tức quỷ dị, lạnh lẽo tuôn ra. Cánh tay khẽ vung một cái, năng lượng trong người tràn ra, đánh vỡ một mảng Thanh Lôi Huyền Đằng trước người. Đám người Huyết Kiếm Đại Đế, Sinh Tử Diêm La còn có bốn tán tu đều nhanh chóng theo đuôi hắn.

- Chúng ta cũng đi thôi. Người thực lực không đủ đi theo sau ta.

Nhìn thấy giới chủ Linh Vũ giới có động tác, Lục Lâm Thiên cũng không trì hoãn nữa, hắn không thể để cho người này nhanh chân tới trước. Quanh thân bắt đầu có kim quang tuôn ra. Kim Hoàng khí lan tràn, chân khí tuôn ra, nhanh chóng tạo ra mười mấy vòng quang mang màu vàng.

Theo Lục Lâm Thiên tới quảng trường. Đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Kim Xà Đại Đế, Hàn Băng Đại Đế, Thánh Thủ Linh Đế lập tức nhảy vào trong vòng quang mang màu vàng do Lục Lâm Thiên vừa mới bố trí.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên đáp xuống quảng trường, lập tức có không ít Thanh Lôi Huyền Đằng phá không bay xuống, thế nhưng lại bị quang mang màu vàng ngăn cản ở bên ngoài, cuối cùng nứt vỡ từng khúc.

Chương 3257: Tiến vào bên trong 2

- Thực lực không đủ đừng tự mình tiến về phía trước.

Cường giả đỉnh cấp của các tộc cũng hét lớn một tiếng, giờ phút này bọn họ đều học tập theo biện pháp của Lục Lâm Thiên, bố trí quang mang hộ thân, che chở người có thực lực thấp trong tộc. Đồng thời nhanh chóng dẫn đầu đi tới kiến trúc màu xanh giống như mộ địa trên quảng trường.

Cả quang trường lúc này tràn ngập điện mang màu xanh chằng chịt, Thanh Lôi Huyền Đằng bao phủ không gian, mọi người chỉ có thể cường bạo xông qua đám Thanh Lôi Huyền Đằng này.

Sưu Sưu.

Điện mang màu xanh xuyên thủng không gian mang theo khí tức áp chế linh hồn bàng bạc, đặc biệt là đối với linh giả mà nói còn có uy áp cực lớn bên trong.

Các Đế giả ra tay phá hủy Thanh Lôi Huyền Đằng, cả phiến không gian lung lay sắp đổ, từng đạo công kích đánh ra, vết nứt không gian đen kịt xuất hiện. Cả phiến không gian nổ tung, mảnh vỡ bắn ra bốn phía.

Dưới sự bảo vệ của Lục Lâm Thiên mọi người an toàn không có việc gì. Dương Đỉnh Thiên vốn định không dựa vào sự bảo hộ của Lục Lâm Thiên, bằng vào thực lực của hắn cũng có thể cưỡng ép tiến lên. Thế nhưng sau khi giao thủ với Thanh Lôi Huyền Đằng hắn mới cảm nhận được phiền phức, cuối cùng đành dày mặt đi tới quang tráo màu vàng do Lục Lâm Thiên bố trí.

Lục Lâm Thiên thúc dục không gian thuộc tính kim, dưới cỗ khí tức sắc bén lạnh lẽo này đám Thanh Lôi Huyền Đằng dường như e ngại, bắt đầu thối lui về phía sau. Cho nên khiến cho đám người Lục Lâm Thiên cực kỳ nhẹ nhõm đi về phía trước.

Lục Lâm Thiên nhìn sang chung quanh, giới chủ Linh Vũ giới kia dường như cũng nhẹ nhõm che chở mọi người. Sau lưng Bắc Cung Ân Triều và đại hán chừng năm mươi tuổi của Thiên Địa các, mọi người cũng an toàn tiến về phía trước, mà hai người dẫn đầu dường như cũng không cố sức, giống như có thể nhẹn nhõm che chở cường giả trong tộc, trong sơn môn mình vậy.

Tất cả các Đại Hoàng tộc cũng theo đuôi đi vào, mọi người đều không muốn lợi ích bị kẻ khác nhanh chân đoạt mất.

Phanh Phanh.

Âm thanh bạo liệt vang lên, lúc này đương nhiên cũng có không ít Thanh Lôi Huyền Đằng bị cường giả phá hủy, cả đám nhanh chóng phóng về phía kiến trúc màu xanh giống như mộ địa kia.

Xuyên thẳng qua vô số Thanh Lôi Huyền Đằng chằng chịt, rậm rạp, Lục Lâm Thiên rốt cuộc đi tới lối vào. Nơi này có năng lượng thiên địa nồng đậm, mênh mông lan tràn ra. Mà giờ phút này đám người giới chủ Linh Vũ giới, Huyết Kiếm Đại Đế đã tiến vào bên trong.

Có người tiến vào bên trong cho nên Lục Lâm Thiên không do dự nhảy vào bên trong. Thân thể vừa mới đặt chân vào Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được bản thân mình dường như bị hấp lực cực lớn bao phủ, một mảnh không gian bao la lập tức xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Mắt nhìn không gian trước mắt, Lục Lâm Thiên lập tức kinh ngạc dừng bước. Trong không gian này có năng lượng ngập trời tràn ngập.

- Nơi này là nơi nào?

Lục Lâm Thiên tiến vào trong không gian này, thế nhưng ngay lập tức đã bị cảnh tượng trước mặt làm giật mình. Đám người Mẫu Đơn, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tiểu Long, Vô Song theo Lục Lâm Thiên tiến vào cũng lập tức kinh ngạc.

Không gian trước mặt mọi người hiện tại là một không gian bao la, nhìn về phía trước không gian này thậm chí còn có mây mù lượn lờ, năng lượng linh khí nồng đậm kéo tới, khiến cho người ta vui vẻ, toàn thân cảm thấy thoải mái.

Xa xa còn có ngọn núi mơ hồ xuất hiện, một mảnh xanh biếc loáng thoáng hiện lên, giống như tiên cảnh.

- Trong này cũng không tồi nha.

Lục Tâm Đồng nhìn về phía trước, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên vẻ kinh ngạc.

- Đi.

Giới chủ Linh Vũ giới dẫn đầu tiến vào trong không gian này, sau khi đánh giá không gian chung quanh, thân ảnh lập tức lướt về phía trước. Đám người Huyết Kiếm Đại Đế, Sinh Tử Diêm La và bốn tán tu sau lưng cũng lập tức theo đuôi.

- Rốt cuộc cũng vào trong.

Trong khoảng thời gian ngắn, Bắc Cung Kình Thương, Độc Cô Ngạo Vũ và cường giả trong tộc xuất hiện. Dưới sự bảo hộ của cường giả, mọi người đều bình yên tiến vào bên trong. Đồng thời tiến vào nơi này còn có Tử Yên, Lam Thập Tam của Thiên Địa các, Hiên Viên gia tộc, Thái Công gia tộc, thậm chí người Thác Bạt gia tộc cùng với tứ đại Thú Hòang tộc cùng Công Tôn gia tộc cũng không rớt lại phía sau.

- Đi.

Nhìn thấy giới chủ Linh Vũ giới dẫn đầu tiến vào bên trong, tứ đại Thú Hoàng tộc vừa mới tiến vào đã lập tức phóng về phía trước.

Nhìn thấy mọi người đều tiến vào bên trong, Lục Lâm Thiên vốn có chút do dự thế nhưng lúc này cũng chỉ có thể theo đuôi mà vào.

Sưu Sưu.

Ngay khi Lục Lâm Thiên vừa mới đứng dậy, cả không gian đột nhiên run lên, bỗng nhiên cuồng phong rót gào. Không gian vừa rồi còn giống như tiên cảnh trong nháy mắt đã xuất hiện cát vàng khắp nơi. Gió điên cuồng thổi qua tạo thành một cái vòi rồng cuồng bạo cực lớn, hung hăng cuốn về phía mọi người.

- Cẩn thận.

Phía trước vang lên tiếng hét lớn, mọi người lập tức bị bao phủ bên trong. Cả đám người nhanh chóng bố trí thủ đọa phòng ngự. Trong cái vòi rồng cuồng bạo này ngay cả hộ thân cương khí của Đế giả nhất trọng cũng bị xé rách.

- Ah...

Tiếng hét thảm vang lên, sau lưng giới chủ Linh Vũ giới, tán tu có tu vi Đế giả nhất trọng vừa mới bố trí hộ thân cương khí đã lập tức bị vòi rồng cuồng bạo bao phủ. Hộ thân cương khí nứt vỡ từng khúc. Thân thể Đế giả của người này ở trong vòi rồng lập tức bị đất đá xuyên thủng, tạo thành một cái sàng, sau đó hóa thành mảnh vỡ trong vòi rồng cuồng bạo.

- Giới chủ, cứu...

Linh hồn phân thân của tán tu Đế cấp nhất trọng này cùng với hồn anh đồng thời chạy trốn, thế nhưng còn chưa lao ra được bao nhiêu thì hồn anh và linh hồn phân thân ở trong cơn lốc này bị xé rách thành mảnh vỡ, ngay cả cặn bã cũng không còn.

- Tất cả cẩn thận, người thực lực không đủ tới phía sau ta.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, quanh thân nhanh chóng bố trí quang tráo màu vàng. Cuồng phong rít gào, giống như có thể xuyên thấu phòng ngự. Người thực lực thấp văn bản khó có thể chống lại. Đất đá nhanh chóng bắn vào trên quang tráo phòng ngự, mỗi một mảnh chí ít đều có uy lực xuyên thủng Đế giả nhị trọng.

Trong cơn lốc, Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được bên trong có môt cỗ năng lượng thuộc tính phong nồng đậm ở bên trong.

Biến cố này khiến cho Lục Lâm Thiên phải bảo vệ đám người Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Lục Tâm Đồng, Thánh Thủ Linh Đế bên người, tránh xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Người thực lực không đủ đã sớm tụ tập lại bên người Lục Lâm Thiên. Dựa vào Lục Lâm Thiên che chở. Bởi vì trong cơn lốc cuồng bạo này, ngay cả Đế giả nhị trọng cũng khó có thể chống lại.

Trong Đế Đạo minh hiện tại cũng chỉ còn lại tầm chục người. Vân Dương Tông vốn có ba Đế giả thế nhưng hiện tại đã vẫn lạc một, chỉ còn lại Vân Thủy Đế Tiên và Dương Đỉnh Thiên. Linh Thiên môn cũng chỉ còn lại Linh Hạo Đại Đế. Thiên Vân đảo thì khá hơn một chút, còn hai Đế giả.

Những Đế giả này đều dày mặt đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên tìm kiếm sự bảo hộ.

Chương 3258: Dường như đã gặp

Cường giả các tộc phía trước cũng nhanh chóng lại gần cường giả đỉnh cấp trong tộc, tụ tập bên cạnh những người có thực lực cường hãn nhất.

Ầm ầm.

Mặt đất run rẩy, đột nhiên rạn nứt tạo thành một cái khe. Cùng lúc cả không gian bỗng nhiên nặng nề, khiến cho người ta khó có thể di chuyển. Trong lúc mặt đất ầm ầm run rẩy, trên mặt đất đột nhiên xuất hiện một cự nhân, toàn thân giống như một người đá khổng lồ, thân thể cực lớn ước chừng ba bốn trăm thước.

Sưu Sưu.

Cự nhân cực lớn vừa mới xuất hiện, trong không gian lần nữa xuất hiện vô số tia lửa. Không gian chấn động, từng đạo hỏa trụ phóng về phía mọi người. Cả không gian đột nhiên nóng bỏng khôn cùng.

Sưu Sưu.

Hỏa trụ bắn về phía trước, đồng thời trong bầu trời còn có vô số mũi tên rậm rạp bắn ra. Tất cả đều do băng tạo thành. Những nơi mũi tên đi qua, không gian lập tức bị đóng băng tạo.

Hỏa trụ phóng về phía trước, không gian nóng bỏng khôn cùng, mũi tên lạnh lẽo nhanh chóng bắn ra. Không gian tự nhiên lại lạnh lẽo thấu xương, còn có cuồng phong rít gào, mặt đất run rẩy, không gian nặng nề, cự nhân cực lớn này huy vũ hai tay, đập vào trên hộ thân cương khí của mọi người.

Cuồng phong rít gào, mặt đất run rẩy, lửa cháy bừng bừng, lạnh lẽo thấu xương. Trong không gian tràn ngập bốn loại công kích, bốn loại công kích này không xâm phạm lẫn nhau, giống như tạo thành loại ăn ý nào đó lập tức đánh về phía mọi người. Cả không gian gió nổi mây phun, hỗn loạn không thôi.

Phanh Phanh.

Cường giả ra tay, từng đạo công kích đem theo khuôn mặt ngưng trọng đánh về phía cự nhân, mũi tên bằng băng, hỏa trụ bằng hỏa diễm, cơn lốc đang rít gào. Từng đạo công kích của cường giả đánh xuống, không ngừng đánh tan đám cự nhân, hỏa trụ, mũi tên bằng băng, cơn lốc.

Chỉ là khiến cho chúng cường giả bất đắc dĩ chính là những cự nhân, mũi tên bằng băng, hỏa trụ cơn lốc bị đánh tán loạn này sau khi bị tan vỡ lần nữa lại ngưng tụ. Căn bản không có cách nào triệt để phá hủy. Thậm chí còn ngưng tụ ra liên miên không dứt.

Mặt đất run rẩy, không gian nặng nề cũng làm ảnh hưởng tới chúng cường giả, khiến cho chân khí linh lực của mọi người khó có thể vận chuyển như bình thường.

- Không xong, không nghĩ biện pháp đi ra ngoài thì sẽ bị tiêu hao sạch sẽ. Như vậy nhất định sẽ chết.

- Không có lối ra, khắp nơi trong không gian này đều giống nhau. Chúng ta bị vây khốn rồi.

Trong các đại Hoàng tộc, chúng cường giả hét lớn. Vẻ mặt ngưng trọng tới mức tận cùng. Bị nhốt trong không gian hỗn loạn này nếu như không ra được cho dù bây giờ có thể chống lại thế nhưng sau khi bị tiêu hao sạch sẽ, kết quả không cần phải nói.

Mà cứ tiêu hao như vậy, thực lực của mọi người cho dù có mạnh hơn nữa thì tuyệt đối cũng không chống đỡ được bao lâu. Trong không gian khủng bố này cho dù là Đế giả nhị trọng trong nháy mắt sẽ bị xé rách thành mảnh vỡ.

- Lão đại, chúng ta làm sao bây giờ? Nơi này không ngờ lại quái dị như vậy.

Lúc này Tiểu Long cũng không ở trong đội hình của Thanh Long Hoàng tộc mà ở cùng với Lục Lâm Thiên một chỗ. Nhìn không gian hỗn loạn này, trong mắt Tiểu Long hiện lên vẻ ngưng trọng.

- Sư phụ, đây có phải là trận pháp hay không?

Lục Lâm Thiên che chở mọi người, chân khí trong cơ thể đang không ngừng tiêu hao. Bảo vệ càng nhiều người, đối với Lục Lâm Thiên mà nói càng khó khăn. Có thể nói trong đám Đế giả ở đây, người Lục Lâm Thiên bảo vệ là nhiều nhất.

Trong không gian hỗn loạn này Lục Lâm Thiên có chút cảm giác quen thuộc.

- Không giống như là trận pháp, ít nhất ta không nhìn ra được.

Thánh Thủ Linh Đế lắc đầu, mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên, con nên cẩn thận một chút. Tiêu hao quá nhiều đối với con sẽ là bất lợi. Nếu như thật sự không được thì đừng quan tâm tới chúng ta.

- Tạm thời không có vấn đề.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong lòng có chút ấm áp.

- Lâm Thiên, chúng ta phải nghĩ biện pháp rời khỏi nơi này. Bằng không sớm muộn sẽ tiêu hao hầu như không còn.

Độc Cô Cảnh Văn cùng với đám người Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh ngưng trọng nói.

- Dường như có chút quen thuộc a.

Mà lúc này trong đầu Lục Lâm Thiên lại có lưu quang lóe lên, có chút ra trong không gian này mặt đất run rẩy, lửa cháy bừng bừng, cuồng phong rít gào, mũi tên lạnh lẽo bằng băng là bốn loại năng lượng thủy, hỏa, phong, thổ. Bốn loại năng lượng này giống như năng lượng trong tự nhiên.

- Vô Tự Thiên Thư, trong Vô Tự Thiên Thư có không gian như vậy.

Trong sát na này Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng nhớ ra năng lượng trong không gian này so với không gian trong bản Vô Tự Thiên Thư có chữ Tề mà hắn thu được từ tay Huyền Thiên Yêu Tôn quả thực giống như đúc.

Bản Vô Tự Thiên Thư chữ Tề kia có khả năng mang hắn tới địa phương huyền ảo nào đó. Ở nơi đó có bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong. Năng lượng bốn loại thuộc tính này giống như là bốn loại năng lượng bổn nguyên. Lục Lâm Thiên nhớ rõ bốn loại thộc tính này có thể sản sinh ra sự cộng minh nào đó với bốn loại năng lượng thuộc tính trong cơ thể hắn.

Bốn loại năng lượng thuộc tính trong không gian này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy giống như đúc bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong trong Vô Tự Thiên Thư.

- Thử một lần vậy.

Nghĩ vậy Lục Lâm Thiên do dự một chút, lập tức cắn răng thử một chút. Trong không gian hỗn loạn này có lẽ hắn nên thử thúc dục bốn loại năng lượn thuộc tính thủy, hỏa, thổ, phong. Thử xem có tác dụng gì hay không. Bằng không cũng chỉ có chờ tiêu hao hầu như không còn, tới lúc đó chỉ có thể chờ chết mà thôi.

Sau khi quyết định, Lục Lâm Thiên thúc dục năng lượng bốn loại thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong trong cơ thể. Năng lượng bốn loại thuộc tính trong cơ thể Lục Lâm Thiên vừa mới được thúc dụng, không ngờ lại tự động tràn ra. Bắt đầu hòa tan vào làm một thể với bốn loại năng lượng thuộc tính trong không gian này.

Sưu.

Tiếp đó trong nháy mắt ở trong không gian này có hấp lực cực lớn thôn phệ năng lượng bốn loại thuộc tính trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Tác động chân khí trong cơ thể Lục Lâm Thiên, trong nháy mắt cắn nuốt chân khí trong cơ thể Lục Lâm Thiên, dung nhập vào bốn loại năng lượng trong không gian hỗn loạn này.

Sưu.

Lực lượng thôn phệ cực lớn vượt quá sự tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, chân khí trong cơ thể căn bản không chịu sự khống chế của hắn mà giống như hồng thủy trút ra ngoài, căn bản khó có thể ngăn cản.

- Không xong.

Thoáng chốc, Lục Lâm Thiên biến sắc, hắn không ngờ lại như vậy. Hắn không kịp suy nghĩ thì chân khí trong cơ thể đã bị cắn nuốt. Theo bản năng Lục Lâm Thiên nhanh chóng vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết.

Sưu.

Âm Dương Linh Vũ Quyết vận chuyển, chân khí vừa mới bị cắn nuốt ra ngoài lập tức ngừng tiết ra ngoài. Mà cùng lúc trong không gian này, năng lượng bốn loại thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong trong nháy mắt cuồng bạo vọt tới. Bắt đầu cuồn cuộn không dứt tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong trong không gian giống như bổn nguyên của bốn loại thuộc tính, sau khi bị cắn nuốt vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, vận chuyển qua kinh mạch rồi lập tức trở thành chân khí tinh thuần tiến vào trong đan điền của Lục Lâm Thiên.

Chương 3259: Chỗ tốt 1

Lục Lâm Thiên thôn phệ lúc này giống như bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong trong cơ thể sinh ra một loại cộng minh khó hiểu nào với bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong trong không gian. Cả hai đã hòa tan vào làm một thể.

Lục Lâm Thiên theo bản năng thôn phệ, kế tiếp lập tức xuất hiện một màn khiến cho người ta trợn mắt há hốc mồm. Quang mang màu vàng quanh thân Lục Lâm Thiên chẳng biết từ khi nào đã chuyển thành một vàng đất, một trắng, một đỏ, một xanh. Có bốn loại chân khí thổ, thủy, hỏa, phong lan tràn.

Mọi người lập tức kinh ngạc nhìn thấy, cuồng phong phô thiên cái địa, hỏa trụ đang cháy bừng bừng cùng với cự nhân, mũi tên bằng băng đều được lực lượng vô hình dẫn dắt, phóng về phía quang tráo bốn màu quanh thân thể Lục Lâm Thiên.

Cuồng phong rít gào, hỏa trụ cháy bừng bừng, cự nhân cực lớn, mũi tên bằng băng mang theo không gian gió nổi mây phun, khí thế mạnh mẽ hung hăng va chạm với quang tráo bốn màu quanh thân Lục Lâm Thiên. Thế nhưng lại không tạo thành tiếng ầm vang mà hóa thành năng lượng bàng bạc, trút xuống quang tráo bốn màu bằng chân khí, dung nhập vào bên trong, giống như vốn dĩ đã là như vậy.

Mà quang tráo bằng chân khí bốn màu quanh thân Lục Lâm Thiên dưới bốn loại năng lượng trong thiên địa tiến vào bắt đầu xoay tròn thành vòng xoáy khổng lồ. Vòng xoáy xoay tròn tạo thành lực lượng cắn nuốt mênh mông, giống như một cái động không đáy thôn phệ bốn loại năng lượng thổ, thủy, hỏa, phong trong thiên địa.

Từng đạo năng lượng mạnh mẽ không ngừng tiến vào vòng xoáy bốn màu bằng chân khí, giống như là một quả cầu nhỏ bằng nước rơi vào trong vòng xoáy mang theo gợn sóng rung động, tiếp đó nhanh chóng hòa tan vào làm một thể vậy.

Sưu Sưu.

Dưới loại biến cố này, khí tức trên người Lục Lâm Thiên kéo lên, kéo lên, dùng loại tốc độ mà ngay cả Lục Lâm Thiên cũng phải kinh ngạc kéo lên.

Lục Lâm Thiên cũng há hốc mồm, bốn loại năng lượng thuộc tính thủy, thổ, hỏa, phong trong thiên địa kéo tới. Căn bản không cần hắn luyện hóa, điên cuồng tiến vào trong cơ thể. Đến cuối cùng thậm chí Lục Lâm Thiên còn không thể khống chế được, không thu được, chỉ có thể tùy ý để bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong trong thiên địa cuồn cuộn không dứt tiến vào trong cơ thể.

Theo Lục Lâm Thiên thôn phệ, vô số cơn lốc, hỏa trụ, cự nhân, mũi tên bằng băng đang công kích mọi người bắt đầu tiêu tán, áp lực giảm bớt. Cơ hồ tất cả cơn lốc, hỏa trụ, cự nhân, mũi tên bằng băng đều bị Lục Lâm Thiên dẫn dắt, kéo qua.

Năng lượng bốn loại thuộc tính thổ, thủy, hỏa phong trong thiên địa rót vào quả thực quá mức khổng lồ, lớn tới mức dùng kinh mạch và thể chất của Lục Lâm Thiên lúc này cũng có cảm giác kinh mạch toàn thân bành trướng muốn rứt ra, kinh mạch giống như nứt vỡ từng khúc vậy.

Rống.

Kinh mạch trong cơ thể như muốn nứt ra, theo bản năng Lục Lâm Thiên thúc dục hình thái thứ hai của Thanh Linh Khải Giáp - Hổ Biến, hóa thành thân thể khổng lồ hơn ba trăm thước, tiếng hổ gầm vang vọng không gian, rít gào liên tục, uy thế chấn động nhân tâm.

Trên thân thể cự hổ khổng lồ, trong cơ thể Lục Lâm Thiên, gân cốt, cơ bắp, kinh mạch đều mở rộng, năng lượng thiên địa bốn loại thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong mênh mông càng cuồng bạo tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Khí tức trên người Lục Lâm Thiên giống như ngồi tên lửa tăng lên.

- Lục Lâm Thiên này làm sao vậy?

- Hình như đang đột phá, Lục Lâm Thiên có thể hấp thu năng lượng trong thiên địa.

Áp lực trên người tất cả mọi người giảm bớt, biến mất, căn bản không có bất kỳ ai bị bốn loại năng lượng công kích. Chỉ có lực lượng áp chế nặng nề từ mặt đất đang run rẩy bao phủ mọi người mà thôi.

Cơ hồ tất cả mọi người há hốc mồm nhìn chăm chú vào thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên, cảm nhận khí tức kéo lên giống như ngồi tên lửa, trong lòng bọn họ không khỏi hít sâu một ngụm khí lạnh.

- Mau nhìn, giống như có người bắt đầu đột phá.

Không biết là ai sợ hãi nói một câu, ánh mắt mọi người mới nhìn về phía xa. Chỉ thấy lúc này bên người Lục Lâm Thiên có khí tức bắt đầu cuồng bạo kéo lên. Mà tốc độ khí tức kéo lên không kém Lục Lâm Thiên là Độc Cô Ngạo Nam.

Vốn Lục Lâm Thiên bố trí hộ thân cương khí thuộc tính kim bảo hộ mọi người chung quanh mình, thế nhưng giờ phút này lại chuyển thành cương khí bốn màu bao phủ mọi người.

Bởi vì bản thân Lục Lâm Thiên có sự cộng minh với bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong trong thiên địa. Cho nên lúc này bên người Lục Lâm Thiên hoàn toàn trở thành nơi năng lượng hội tụ, còn không phải là nơi năng lượng thiên địa hội tụ bình thường.

Cơn lốc, hỏa trụ, cự nhân, mũi tên bằng băng trong không gian công kích hộ thân cương khí bốn màu quanh thân thể Lục Lâm Thiên, hóa thành bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong tinh thuần nhất. Bởi vì Lục Lâm Thiên vẫn bảo hộ mọi người ở bên trong cho nên bốn loại năng lượng này cũng coi mọi người giống như Lục Lâm Thiên, không ngừng có năng lượng rót vào cơ thể mọi người.

Cho nên mọi người ở bên người Lục Lâm Thiên cũng tiếp nhận chỗ tốt cực lớn. Năng lượng tinh thuần nhất trong thiên địa rót vào trong cơ thể, bọn họ cũng có thể hấp thu không ít.

Đương nhiên bởi vì đây chỉ là bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong cho nên ngươi có thể hấp thu bốn loại năng lượng này cũng chỉ có vũ giả bốn loại thuộc tính này mà thôi. Vũ giả thuộc tính Mộc và Linh giả cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn mà thôi.

Đồng thời bởi vì mọi người cũng không có Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ như Lục Lâm Thiên, tăng thêm bọn họ cũng không phải là chủ thể cho nên chỗ tốt đạt được tự nhiên kém hơn Lục Lâm Thiên. Thế nhưng dưới năng lượng thiên địa tinh thuần như vậy, chỗ tốt đạt được đối với mọi người mà nói tuyệt đối kinh người.

Trong ánh mắt kinh ngạc của chúng Đế giả chung quanh, bên người Lục Lâm Thiên, khí tức trên người chúng Đế giả như Dương Đỉnh Thiên, Vân Thủy Đế Tiên, Hàn Băng Đại Đế, một Đế giả của Kiền Hiên đảo, Bạch Long Đại Đế, Kim Lang Đại Đế, Bạch Linh, Tử Hiên lão tổ, Dương Quá, thậm chí còn có Tiểu Long đang kéo lên.

Tử Hiên lão tổ, Bạch Côi lão tổ, Bạch Linh tuy rằng là yêu thú, thế nhưng thân là yêu thú thuộc tính phong, lúc này được năng lượng thuộc tính phong trong thiên địa rót vào lập tức nhận chỗ tốt kinh người. Mà Tiểu Long thân là linh thú Thanh Long Hoàng tộc, thế nhưng trên người cũng có huyết mạch của Huyền Vũ Hoàng tộc, Huyền Vũ có thuộc tính thủy, giờ phút này hắn cũng nhận được chỗ tốt, xem như là kẻ kỳ lạ nhất trong đám người.

Chỉ là trong lòng mọi người đều hiểu rõ, người nhận được chỗ tốt lớn nhất ngoài Lục Lâm Thiên ra không phải là Tiểu Long mà là Nam thúc. Giờ phút này chỗ tốt mà Nam thúc thu được chỉ dưới Lục Lâm Thiên mà thôi. Người mang Âm Dương Linh Vũ Quyết, vũ giả năm hệ. Lúc này quanh thân Nam thúc cũng hình thành một vòng cương khí hộ thân bốn màu.

Đương nhiên, khí thế quanh thân Nam thúc so với Lục Lâm Thiên mà nói khác biệt vô cùng lớn. Thế nhưng trong đám người, ngoại trừ Lục Lâm Thiên ra, thì năng lượng bốn loại thuộc rót vào trong cơ thể Nam thúc là nhiều nhất.

Chương 3260: Chỗ tốt 2

Bốn loại năng lượng thuộc tính tiến vào trong cơ thể lập tức bị Nam thúc dùng Âm Dương Linh Vũ quyết thôn phệ, thế cho nên khí tức trên người Nam thúc lúc này cũng đang dùng tốc độ như hỏa tiễn kéo lên.

Chuyện này khiến cho đám người Lục Tâm Đồng, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Mẫu Đơn, Thánh Thủ Linh Đế, Thánh Linh lão tổ, Đông Cung Huyên của Thiên Vân đảo bên cạnh Lục Lâm Thiên lập tức há hốc mồm rồi bất đắc dĩ không thôi.

Tam nữ Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Mẫu Đơn gần trong gang tấc đương nhiên rất rõ cơ duyên mà mọi người đang nhận được. Tu vi cả đám nhanh chóng kéo lên, có thể nói các nàng không nhận được chỗ tốt gì, lại đang ở trong năng lượng thiên địa cho nên bị năng lượng uy áp cực lớn. Chỉ có thể cố gắng chống đỡ. Không nhận được chỗ tốt còn phải chịu đau khổ, nghĩ mà cảm thấy phiền muộn không thôi.

Ngao.

Trong cương khí bằng chân khí bốn màu, thân thể màu vàng của Tiểu Long lóe lên, khí tức tăng vọt tới mức tận cùng. Đột nhiên một tiếng long ngâm vang vọng trong không gina, hóa tthành sóng âm khuếch tán ra chung quanh. Âm thanh nặng nề trầm thấp thế nhưng lại mang theo vẻ sắc bén không thôi.

Lập tức Tiểu Long hóa thành bản thể khổng lồ, toàn thân có hỏa diễm màu vàng lan tràn, khí tức khủng bố trên người không ngờ từ Đế giả sơ giai đỉnh phong dễ dàng phá tan bình chướng đạt tới Đế giả trung giai.

Trong chớp mắt này, thân thể Tiểu Long đột nhiên mang theo uy thế tuyệt đối, lân phiến màu vàng trên thân dựng đứng, uy thế kinh người khiến cho không gian vặn vẹo. Thân thể khổng lồ tiếp nhận năng lượng thiên địa tiến vào khiến cho thân thể lần nữa được rèn giũa.

Khí thế chấn động nhân tâm như vậy khiến cho linh hồn người ta run run, khiến cho chúng cường giả Long Ngộ, Long Bành, Huyền Ô cùng với những cường giả khác run lên, bị uy áp tới từ huyết mạch và linh hồn.

Mà đối với Huyền Vũ, Long Ngộ và chúng cường giả Thanh Long Hoàng tộc và Huyền Vũ Hoàng tộc mà nói, nhìn thấy Tiểu Long dùng phương thức mạnh mẽ đột phá như vậy bọn họ cũng chỉ có thể mừng rỡ không thôi, ánh mắt kích động.

Còn có mấy Đế giả yêu tộc khác toàn thân run rẩy, loại uy áp trên người Tiểu Long khiến cho bọn họ cũng bị áp chế.

Mà lập tức, cấp độ vũ giả của Nam thúc đột phá Vũ Đế nhất trọng tới Vũ Đế nhị trọng, khí tức tiếp tục kéo lên. Tốc độ đột phá cũng cực nhanh.

Ngao.

Bạch Linh cũng không chịu thua kém, trên thân thể xinh đẹp lập tức có từng đạo quang mang màu trắng phóng lên trời. Lập tức khí tức khổng lồ phóng lên trời rồi lan tràn, một tiếng rít gào giống như sói tru mang theo uy thế tuyệt đối hóa thành thân thể Cửu Vĩ Yêu Hồ.

Trên chín cái đuôi lộ ra kình phong xuyên thấu không gian. uy thế chấn động nhân tâm lan tràn ra, khí tức dễ dàng đột phá bình chướng đặt chân tới Đế giả trung giai. Thân thể khổng lồ lần nữa mở rộng không ít.

Ầm ầm.

Không gian gió nổi mây phun, cả phiến không gian có cảm giác giống như thiên hôn địa ám, uy thế che khuất bầu trời. Lập tức Dương Quá cũng đột phá, đặt chân tới Vũ Đế tam trọng. Bạch Long Đại Đế, Kim Lang Đại Đế cũng đột phá tới Vũ Đế nhị trọng.

Cuối cùng Vân Thủy Đế Tiên cũng theo đó đột phá, người cuối cùng là Dương Đỉnh Thiên. Dương Đỉnh Thiên dừng chân ở Vũ Đế tứ trọng đã lâu, lúc này nhờ năng lượng thuộc tính phong tinh thuần trong thiên địa rót vào trong cơ thể, trên lĩnh ngộ lại được chỗ tốt cực lớn cho nên khí tức trên người kéo lên, vượt quá cái hào rộng đạt tới Vũ Đế ngũ trọng.

- Xảy ra chuyện gì? Tại sao đám người đó lại đột phá?

Cơ hồ tất cả Đế giả chung quanh im lặng, cả đám há hốc mồm nhìn về phía trước, kinh ngạc tới mức không ngậm miệng lại được.

Đây tuyệt đối là chuyện khiến cho người ta mở rộng tầm mắt, cấp độ Đế giả mỗi một trọng tu luyện ngàn năm cũng khó có thể đột phá, thậm chí cấp độ càng cao càng khó đột phá.

Thế nhưng hiện tại mọi người lại nhìn thấy một đám Đế giả dùng tốc độ khủng bố lập tức đột phá, chuyện này khiến cho trong lòng bọn họ có xúc động muốn đập đầu chết, đây thuần túy là chuyện khiến cho người ta ghen ghét a.

- Trong không gian này có bốn loại năng lượng thiên địa thuộc tính thổ, thủy, hỏa phong. Trên người Lục Lâm Thiên này có chỗ quỷ dị, vũ giả bốn loại thuộc tính đều có thể dựa vào Lục Lâm Thiên mà đột phá.

- Đến bên người Lục Lâm Thiên là có thể đột phá.

- Chúng ta cũng tới thử xem. Không thể để cho chuyện có lợi đều là của bọn chúng.

Rốt cuộc, loại tâm tình ghen ghét này khiến cho mọi người không có cách nào bình tĩnh được. Hơn một ngàn năm không có đột phá, mà ở bên người Lục Lâm Thiên là trong nháy mắt có thể đột phá, ai có thể nhịn được? Loại hấp dẫn này quá lớn, lớn tới mức cơ hồ khiến cho tất cả Đế giả điên cuồng, thậm chí còn quên bản thân vừa mới hãm sâu vào trong hiểm cảnh.

Một đám Đế giả thuộc tính phong, kể cả là Đế giả thuộc tính thủy, thổ, hỏa phong trong bốn đại Hoàng tộc đều không nhịn được, loại hấp dẫn có thể đột phá này đối với bọn họ mà nói, quá lớn.

Sưu Sưu.

Mà Thiên Địa các cùng với Hiên Viên Hoàng tộc, Thái Công Hoàng tộc, Công Tôn Hoàng tộc, Huyền Vũ Hoàng tộc, Bạch Hổ Hoàng tộc cũng không nhịn được. Chúng cường giả lao về phía Lục Lâm Thiên, thời điểm này bọn họ cũng mặc kệ cái gọi là mặt mũi của Hoàng tộc. Nếu như có thể đột phá một trọng mà nói, mặt mũi cũng không tính là gì.

Từng đạo thân ảnh lao về phía Lục Lâm Thiên, hai tán tu là hai người đầu tiên lao tới quanh thân Lục Lâm Thiên. Lao vào trong vòng xoáy bốn màu bằng chân khí quanh thân Lục Lâm Thiên. Ngay khi hai người mừng rỡ không thôi, chờ đạt được chỗ tốt cực lớn thì bỗng nhiên biến sắc, ánh mắt kinh hãi, thân thể trong nháy mắt muốn cấp tốc rời đi.

Chỉ tiếc lúc này đã không kịp, hai tán tu tiến vào trong vòng xoáy bằng chân khí bốn màu quanh thân Lục Lâm Thiên, vốn tưởng rằng có thể nhận được chỗ tốt cực lớn, kết quả vừa mới tiến vào trong vòng xoáy bọn họ mới biết được trong vòng xoáy có lực cắn nuốt cực lớn bao phủ hai người bọn họ. Hai người căn bản không có cách nào giãy dụa. Chân khí trong cơ thể nhanh chóng bị cắn nuốt, cho dù phản kháng thế nào cũng không có tác dụng. Chân khí trong cơ thể giống như hồng thủy tuôn ra.

- Ah...

Dưới lực lượng cắn nuốt cực lớn này hai tán tu lập tức mở miệng kêu thảm thiết. Cơ bắt trên mặt run rẩy, thống khổ dữ tợn. Linh hồn phân thân và hồn anh nhanh chóng muốn trốn đi. Ít nhất cũng có một chút hy vọng.

Chỉ tiếc rất nhanh đã khiến cho hai người thất vọng chính là linh hồn phân thân và hồn anh của hai người còn chưa chạy ra đã bị cắn nuốt. Ngay cả một chút dấu vết cũng không còn, thân thể hai người trong thời gian cực ngắn hóa thành thây khô, cuối cùng biến mất trong vòng xoáy khủng bố kia.

- Nguy hiểm.

- Chạy mau, không thể tới gần.

Cường giả của Thiên Địa các, các đại Hoàng tộc trong chốc lát nhanh chóng nhìn thấy cảnh này, cả đám kinh hãi không thôi.

Chương 3261: Vũ Đế ngũ trọng

Hai tán tu kia có một người là Vũ Đế tam trọng sơ kỳ, một người là Vũ Đế tam trọng đỉnh phong. Thế nhưng hai người này lại tan thành mây khói trong chớp mắt, ngay cả cặn bã cũng không còn. Lúc này bọn họ đâu dám tới gần, hai con mắt tràn ngập vẻ tham lam thanh tỉnh lại một chút, giống như bị dội một gáo nước lạnh vậy. Cả đám lập tức tỉnh lại.

Chúng Đế giả nhanh chóng chạy trốn, cũng không dám tới gần nữa. Không ít người còn hít sâu một hơi, may mà bản thân chạy nhanh. Nếu như chui đầu vào thì kết cục nhất định sẽ giống như hai tán tu kia. Lục Lâm Thiên này quá quỷ dị.

Ầm ầm.

Trong không gian, cả không trung gió nổi mây phun, năng lượng thiên địa tràn gnajap. Năng lượng bốn loại thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong trong thiên địa vọt về phía Lục Lâm Thiên. Khí tức trên người Lục Lâm Thiên nhanh chóng kéo lên.

Tốc độ thôn phệ của Lục Lâm Thiên là nhanh nhất thế nhưng lại đột phá chậm nhất, lần trước tu vi của Lục Lâm Thiên đã đột phá tới Vũ Đế tứ trọng. Lúc này muốn đột phá so với Vũ Đế nhất trọng và Vũ Đế nhị trọng đương nhiên còn khó hơn nhiều. Tới Đế giả, tu vi càng cao thì độ khó càng lớn, số năng lượng cần càng khổng lồ.

Đối với Lục Lâm Thiên mà nói, năng lượng cần thiết càng thêm khổng lồ, có đan điền biến thái như vậy, sợ rằng có số năng lượng của mười người có tu vi đồng cấp đưa cho Lục Lâm Thiên cũng không đủ để cho hắn đột phá.

Ầm ầm.

Trong không gian gió nổi mây phun, Nam thúc lúc này cũng đạp không đứng lơ lửng, trường bào tung bay, dùng khí thế cực kỳ đnág chú ý lần nữa từ Vũ Đế nhị trọng đột phá tới Vũ Đế tam trọng, có thể nói là đáng chú ý vô cùng. Khiến cho đám người

Thánh Thủ Linh Đế ở bên cạnh im lặng.

Nhìn thấy tất cả chuyện này, ánh mắt đám người Hậu Điền lão tổ của Thác Bạt Hoàng tộc, phức tạp không thôi. Trơ mắt nhìn thấy Lục Lâm Thiên nhận được chỗ tốt cực lớn, chuyện này đối với bọn họ mà nói chính là một loại đả kích.

Giới chủ Linh Vũ giới khẽ ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong lúc mơ hồ có khí tức âm hàn lan tràn, không biết trong lòng đang suy nghĩ điều gì.

Khuôn mặt già nua của Huyết Kiếm Đại Đế lúc này cũng vô cùng khó coi. Khi nhìn thấy Lục Lâm Thiên có thể chà đạp Hậu Điền lão tổ hắn đã khiếp vía không thôi. Lúc này lại nhìn thấy Lục Lâm Thiên đạt được chỗ tốt, khí tức đang tiếp tục kéo lên. Chuyện này đối với hắn mà nói tuyệt đối không phải là chuyện tốt. Thực lực của Lục Lâm Thiên càng mạnh, muốn giết hắn càng thêm dễ dàng.

Cả không gian rung chuyển, bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong mênh mông trong thiên địa tuôn về phía Lục Lâm Thiên. Thế cho nên trong lúc bất tri bất giác mặt đất run rẩy, lực lượng nặng nề cũng dần dần biến mất. Mặt đất trong không gian dần dần yên tĩnh lại.

Thời gian dần dần trôi qua, bởi vì còn ở trong không gian quỷ dị này, cho dù không thể đạt được chỗ tốt kinh người như Lục Lâm Thiên thế nhưng cũng không có ai dám tới gần. Có kết cục của hai tán tu đã tan thành mây khói kia chính là ví dụ tốt nhất.

Thời gian lần nữa trôi đi, trong không gian gió nổi mây phun, trong hộ thân cương khí bốn màu của Lục Lâm Thiên đột nhiên truyền ra tiếng vang kỳ dị.

Chúng Đế cảm nhận được động tĩnh này lập tức nhìn về phía trước, chỉ thấy lúc này hộ thân cương khí bốn màu quanh thân Lục Lâm Thiên đang cùng với năng lượng bốn loại thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong trong thiên địa dung hợp lại thành một.

Sưu Sưu.

Cùng lúc này không gian quanh thân Lục Lâm Thiên đột nhiên cuồn cuộn, khí tức năng lượng giống như thực chất ngưng tụ, giống như một cơn lốc xoay chung quanh thân thể Lục Lâm Thiên tạo thành tiếng vang kỳ dị.

Chuyện này khiến cho vòng xoáy bốn màu kia ngày càng xoay tròn kịch liệt. Càng về sau càng nhanh chóng thôn phệ năng lượng trong không gian. Vòng xoáy bằng năng lượng này thậm chí tới cối cùng còn bao phủ vòng xoáy bằng chân khí bốn màu quanh thân Lục Lâm Thiên.

Xoẹt.

Trong vòng xoáy bộc phát ra lực lượng bài xích khủng khiếp. Mọi người đang nhận được chỗ tốt bên cạnh Lục Lâm Thiên như Tiểu Long, Bạch Linh, Dương Đỉnh Thiên, Nam thúc lập tức bị cách ly, đánh văng ra khỏi vòng xoáy bằng năng lượng.

Ầm ầm.

Dưới lực lượng mạnh mẽ, chúng Đế giả lập tức hung hăng đập vào mặt đất. Có người lảo đảo lui về phía sau mấy bước mới đứng vững thân thể. Cả đám đều chật vật không thôi, thế nhưng cũng không có ai bị thương, tối đa chỉ cảm thấy khí huyết trong người nhộn nhạo mà thôi.

Mà chúng Đế giả vừa mới đạt được chỗ tốt sau khi bò dậy hoặc là ổn định thân thể lập tức vui vẻ, thậm chí còn mừng như điên. Đặc biệt là đám người Dương Đỉnh Thiên, quả thực không có cách nào hình dung được chỗ tốt cực lớn mà bọn họ nhận được.

Tinh quang trong mắt của Nam thúc bắn ra, trong khoảng thời gian ngắn tu vi vũ giả của hắn không ngờ đã tới Vũ Đế tam trọng trung kỳ. Tiến bộ bực này không thể nói là không khủng bố.

Ánh mắt Dương Quá lúc này còn đang sững sờ, dường như cũng không tin được trong khoảng thời gian ngắn mình đạt tới Vũ Đế tam trọng trung kỳ.

Ken Két.

Vòng xoáy bằng năng lượng quanh thân Lục Lâm Thiên lúc này vẫn đang bành trướng, ven đường thôn phệ tất cả năng lượng, cũng xé rách không gian thành mảnh vỡ. Lúc này có không ít Đế giả thấp giọng nghị luận dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Vòng xoáy bằng năng lượng không ngừng bành trướng, dùng phương thức cực kỳ huyền ảo xoay tròn. Giống như mỗi một lần xoay tròn bên trong đều ẩn chứa quỹ tích của thiên địa, cùng với một loại chấn động khủng bố khiến cho lòng người rung động.

Trong khoảng thời gian ngắn, khi một tia năng lượng thiên địa cuối cùng trong không gian bị vòng xoáy thôn phệ, cả vòng xoáy khổng lồ run rẩy một chút.

Ầm ầm.

Khí tức trên thân thể cự hổ của Lục Lâm Thiên dừng lại một thoáng rồi dễ dàng phá tan bình chướng vô hình, đặt chân tới Vũ Đế ngũ trọng.

- Đột phá, Lục Lâm Thiên này lại đột phá, con mẹ nó.

- Không cho người nào sống hay sao? Lục Lâm Thiên này tuyệt đối không phải là người, nghịch thiên a. Không cho người khác sống hay sao.

- Rõ ràng là đột phá Vũ Đế ngũ trọng, thế nhưng khí tức trên người lúc này ngay cả Vũ Đế ngũ trọng khác cũng không thể so sánh.

Lục Lâm Thiên đặt chân tới Vũ Đế ngũ trọng, chúng Đế giả lập tức ghen ghét không thôi. Cả đám bị đả kích tới cực điểm, nếu có khả năng, bọn họ thậm chí còn không muốn biết Lục Lâm Thiên này. Ở cùng với tiểu tử này một chỗ, nhìn thấy tiểu tử này đột phá khiến cho chúng Đế giả có xúc động muốn tự sát.

Rống.

Trong chớp mắt này, đôi mắt hổ cực lớn của Lục Lâm Thiên mở ra, nhìn chăm chằm về phía trước. Trong đôi mắt hổ có tinh mang giống như thực chất bắn ra không trung. Trong tinh mang rõ ràng có thể thấy được bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong trong thiên địa.

- Ồ, uy áp thật kỳ quái.

Tinh quang trong đôi mắt hổ của Lục Lâm Thiên khiến cho người ta cảm thấy dược uy áp kỳ dị. Giống như bên trong ánh mắt này ẩn chứa bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong trong thiên địa vậy.

- Trong ánh mắt của Lục Lâm Thiên có bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong trong thiên địa. Biến hóa thật kỳ dị.

Chương 3262: Thiên Đế xuất hiện 1

Hít.

Mọi người thấp giọng nghị luận. Thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi sau đó thở ra một ngụm trọc khí, xuyên thủng không gian trước người. Gợn sóng trong không gian bị ngụm trọc khí này đánh nát.

Tiếp đo Lục Lâm Thiên thu hồi Thanh Linh Khải Giáp và hình thái Hổ biến, thân thể khôi phục lại bình thường. Quanh thân có khí tức khủng bố dị thường lan tràn, bao phủ toàn bộ không gian chung quanh, cuối cùng cỗ khí tức này mới dần dần biến mất.

- Khí tức thật mạnh. Thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại chỉ sợ trong những người có mặt ở đây không có bao nhiêu người có thể chống lại hắn.

Chúng Đế giả chung quanh dùng ánh mắt kinh ngạc quét qua người Lục Lâm Thiên. Dưới cỗ khí tức kinh người này, cho dù là ai cũng có thể cảm giác được cỗ khí tức cường hãn trên người Lục Lâm Thiên không phải người có tu vi đồng cấp có thể so sánh được.

Không biết tại sao chúng Đế giả đồng thời nhìn về phía Hậu Điền lão tổ. Trong lòng mọi người đều nghĩ, khi Lục Lâm Thiên còn là Vũ Đế tứ trọng đã có thể hung hăng chà đạp Hậu Điền lão tổ có tu vi Vũ Đế lục trọng trung kỳ. Lúc này Lục Lâm Thiên lần nữa đột phá, nếu như lại ra tay với Hậu Điền lão tổ mà nói, kết quả sợ rằng không cần phải nói. Có lẽ ngay cả sức hoàn thủ Hậu Điền này cũng không có.

Cảm giác từng đạo ánh mắt chung quanh, Hậu Điền lão tổ cũng nhanh chóng đoán ra được ý nghĩ trong lòng mọi người. Sắc mặt hắn lập tức càng khó coi, thế nhưng cảm giác nghẹn khuất này cũng chỉ có thể giữ lại trong lòng. Trong lòng hắn cũng hiểu rõ, lúc này Lục Lâm Thiên lại một lần nữa đột phá, hắn ở trước mặt Lục Lâm Thiên đã không còn lực chống lại.

- Đột phá Vũ Đế ngũ trọng.

Cảm nhận khí tức trên người mình hiện tại, trong mắt Lục Lâm Thiên tràn ngập sự sợ hãi và vui mừng. Lần đột phá này khiến cho bản thân Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy có chút bất ngờ. Bàn tay nắm chặt, lực lượng mênh mông từ trong kinh mạch, tế bào xuất hiện. Trong lúc mơ hồ khuếch tán ra bên ngoài giống như mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều có thể dời núi lấp biển vậy.

Cảm nhận trạng thái của mình hiện giờ, Lục Lâm Thiên vô cùng thỏa mãn, đặc biệt là thân thể hắn, sau khi tiếp tục đột phá đã được năng lượng thiên địa rèn giũa. Trình độ cường hãn của thân thể hắn lần nữa được tăng cường hơn không ít. Dùng thể chất của thân thể hắn hiện tại, đối mặt với công kích của vô số người sợ rằng cũng không bị lay chuyển, có thể bỏ qua.

- Lão đại, chúc mừng huynh lại đột phá.

Tiểu Long cười cười đi tới bên người Lục Lâm Thiên, lần này hắn cũng thừa cơ đột phá, thực lực tăng lên một mảng lớn.

Lục Lâm Thiên cười cười, vừa rồi tất cả mọi chuyện hắn không làm chủ. Thế nhưng trong lòng hắn lại hiểu rõ, chỗ tốt mà hắn đạt được có liên quan tới bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong trong Vô Tự Thiên Thư, mà đám người Bạch Linh, Tiểu Long, Nam thúc, đại ca Dương Quá và mọi người đều nhận được chỗ tốt.

- Nhị đệ, lần này phải đa tạ đệ. Không ngờ lại có thể nhận được chỗ tốt lớn như vậy.

Trên khuôn mặt tuấn tú của Dương Quá hiện sự vui vẻ, lúc này tu vi của hắn đã là Vũ Đế tam trọng sơ kỳ gần tới trung kỳ, khí tức toàn thân mênh mông vô cùng. Dưới năng lượng thuộc tính thổ vừa rồi khiến cho hắn thậm chí có thể cảm giác được lĩnh ngộ trên phương diện thuộc tính thổ của mình cũng đạt được không ít chỗ tốt. phá tan không ít bình chướng vô hình, thu hoạch cực lớn.

- Đệ cũng chỉ thân bất do kỷ mà thôi, không biết tại sao lại như vậy. Chúc mừng đại ca đột phá Vũ Đế tam trọng.

Lục Lâm Thiên nhún vai, tất cả mọi chuyện hắn cũng không quá rõ ràng, cảm nhận khí tức trên người đại ca Dương Quá, dùng lĩnh ngộ của hắn đối với thời gian và không gian, còn có thủ đoạn khác, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, thực lực của đại ca Dương Quá hiện tại, ít nhất đại ca Dương Quá cũng có thể chống lại Vũ Đế tứ trọng đỉnh phong.

Ken Két.

Lục Lâm Thiên còn chưa dứt lời, đột nhiên không gian run lên, ngay sau đó cả không gian đột nhiên rạn nứt, vô cùng quỷ dị.

- Cẩn thận.

Chúng Đế giả lần nữa đề phòng, trong ánh mắt cảnh giác của mọi người, cả không gian bắt đầu sụp đổ, nghiền nát, giống như một tấm gương bị nghiền nát vậy.

Trong không gian quỷ dị bị nghiền nát, hai mắt mọi người tỏa sáng, tất cả mọi người xuất hiện trong một không gian khác.

Không gian này giống như tiên cảnh, không gian bao la, trước mắt mọi người đột nhiên xuất hiện một ngọn núi khổng lồ. Ngọn núi này khổng lồ tới mức khiến cho người ta sợ hãi than. Cao ngất tận trời, không nhìn thấy điểm cùng, một mảnh xanh biếc.

Ngọn núi khổng lồ này ngăn cản tầm mắt của mọi người. Ngọn núi này so với bất kỳ một ngọn nào mà mọi người chứng kiến còn khổng lồ hơn nhiều. Còn không có ai nhìn thấy ngọn núi nào khổng lồ như vậy. Thế cho nên nhìn thấy ngọn núi khổng lồ đột nhiên xuất hiện khiến cho chúng Đế giả khïếp sợ một hồi.

Sưu Sưu.

Trong khi mọi người đang nhìn ngọn núi, trên không trung trong giây lát có vô số mây mù kéo tới. Cả không gian chấn động, một tầng mây mù dày đặc bao phủ không trung.

Mây mù dày đặc bao phủ khiến cho tâm thần người ta không có cách nào dò xét vào bên trong. Khí tức mênh mông cổ xưa trà ngập khôn gian khiến cho tâm thần của tất cả Đế giả tự nhiên chấn động.

- Thiên Đế, là khí tức của Thiên Đế.

Dưới cỗ khí tức mênh mông cổ xưa này, chúng Đế giả bỗng nhiên nhìn lên không trung, trong mắt hiện lên vẻ kính sợ, cũng có người bắt đầu khủng hoảng. Ánh mắt chúng cường giả trong các đại Hoàng tộc phức tạp.

- Thiên Đế ở trong này?

Nghe thấy hai chữ Thiên Đế, ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức biến đổi, ngẩng đầu nhìn lên trên không trung. Khí tức cổ xưa mênh mông trong mây mù dày đặc khiến cho người ta càng cảm giác thì trong lòng càng nặng nề, giống như có tảng đá ngàn cân đè nặng trong lòng vậy.

- Thiên Đế rốt cuộc là tồn tại như thế nào? Thực lực khủng bố tới tình trạng ra sa?

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm than, muốn cởi bỏ tất cả bí mật trong Thiên Trủng, có lẽ trên đời này cũng chỉ có Thiên Đế thần bí này mới có thể nói cho tất cả mọi người biết được đáp án.

- Có thể đi tới nơi này mà còn sống đã không tồi rồi. Ta không quan tâm trong các ngươi có hơn phân nửa là được người khác bảo hộ hay không.

Trong mây mù dày đặc truyền ra một đạo âm thanh hùng hậu giống như tiếng chuông:

- Đại cơ duyên ở trước mắt các ngươi, ai có thể có được đại cơ duyên thì từ nay về sau có thể ngao du thiên địa. Nếu như không đạt được thì tất cả các ngươi không có một ai thoát, đều chết ở chỗ này.

Âm thanh truyền ra, rơi vào trong tai mọi người khiến cho linh hồn mọi người run run.

- Ồ?

Mà lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên bỗng nhiên ngưng tụ, âm thanh này vang lên, không biết tại sao linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm trong đầu hắn lại run lên.

- Thiên Đế. Từ thời viễn cổ tới nay tất cả Đế giả tiến vào trong Thiên Trủng chẳng lẽ đều không thể đạt được cơ duyên kia hay sao?

Chương 3263: Thiên Đế xuất hiện 2

Trong chúng Đế, trong Công Tôn Hoàng tộc, lão giả tóc bạc hơn trăm tuổi kia nhìn lên mây mù dày đặc hỏi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên rung động, cũng ngẩng đầu nhìn lên mây mù màu trắng dày đặc.

Một lát sau trong mây mù màu trắng dày đặc mới vang lên âm thanh:

- Từ thời viễn cổ cho tới nay vẫn chưa có người nào đạt được đại cơ duyên.

- Vậy xin hỏi Thiên Đế những Đế giả tiến vào Thiên Trủng từ thời viễn cổ tới nay ở đâu?

Trong Hiên Viên gia tộc, ánh mắt lão giả dường như gọi là Hiên Viên Cương Phong chớp động một hồi rồi ngẩng đầu hỏi.

- Bọn họ đều chết, không ai có thể còn sống.

Trong mây mù vang lên âm thanh bình tĩnh.

- Hít.

Nghe vậy tuy rằng trong lòng tất cả Đế giả đã sớm biết, Đế giả từ thời viễn cổ tới nay đi vào trong Thiên Trủng chưa từng có ai đi qua, không phải chết thì còn thế nào, thế nhưng nghe Thiên Đế tự mình nói vậy trong lòng không khỏi chấn động cực lớn. Thậm chí còn có chút run sợ. Tất cả Đế giả từ thời viễn cổ tới nay cơ hồ đều chết, vậy thì kết cục của bọn họ hiện tại cũng không cần phải nói.

Tất cả cường giả của các đại Hoàng tộc nhìn nhau, ánh mắt khẽ đổi.

- Thiên Đế, đại cơ duyên này có phải thực sự là đại cơ duyên hay không? Nếu như có thì tại sao lại chưa từng có ai đạt được? Nếu như chúng ta không muốn mạo hiểm tìm đại cơ duyên kia thì chúng ta có thể rời khỏi Thiên Trủng hay không?

Trong Công Tôn Hoàng tộc, một lão giả chừng năm mươi tuổi mặc bộ trường bào màu đỏ nói.

Trong mây mù dày đặc, khi lão giả của Công Tôn Hoàng tộc vừa mới nói xong, cả mây mù dày đặc run run, trong mây mù có một dạo quang trụ đánh xuống. Quang trụ giống như sấm sét đánh xuống mang theo khí tức hủy diệt mênh mông, trong nháy mắt xuyên thủng đỉnh đầu lão giả này.

Trong chốc lát, hai mắt lão giả này bỗng nhiên co rụt lại, trong lúc vô hình cảm nhận được trong lòng có hàn ý đang lan tràn. Linh hồn trong đầu run rẩy, tim đập nhanh hơn.

Cùng một lúc, ánh mắt của chúng Đế giả chung quanh lập tức run lên, tất cả mọi người run rẩy. Quang trụ này khiến cho linh hồn của tất cả các Đế giả đều cảm thấy kiêng kỵ.

Sưu.

Tất cả tới quá nhanh, trong lúc các Đế giả còn chưa kịp phản ứng thì đạo quang trụ mang theo lực lượng hủy diệt này đã đánh vào trên người lão giả của Công Tôn Hoàng tộc. Quang trụ đánh xuống không có xuất hiện âm thanh bạo liệt, không gian chỉ hơi chấn động một chút. Không gian chung quanh lộ ra một khe nứt đen kịt.

Ken Két.

Trong nháy mắt này, thân thể lão giả của Công Tôn Hoàng tộc kia hóa thành mảnh vỡ, biến mất trong không gian. Chung quanh không có một chút năng lượng nào tiết ra ngoài. Mà ngay cả những cường giả khác của Công Tôn Hoàng tộc bên cạnh cũng không cảm giác được bao nhiêu chấn động. Chỉ còn lại khí tức hủy diệt giống như dư âm còn lại, thế nhưng cũng kiến cho chân khí, linh lực trong cơ thể mọi người đình trệ, toàn thân run rẩy.

- Nói nhảm quá nhiều, ta không muốn trả lời ngươi. Cũng không phải trả lời ngươi. Mặt khác tất cả nghe ta, người dám phản kháng giết không tha.

Trong mây mù vang lên âm thanh không có một chút cảm tình nào, vết nứt không gian đen kịt vừa mới xuất hiện lập tức xác nhập lại như cũ. Không trung yên tĩnh trở lại, mà lão giả của Công Tôn Hoàng tộc kia đã triệt để biến mất, hồn anh và linh hồn phân thân đều bị diệt, hồn phi phách tán.

- Hít.

Trong không gian lập tức có người hít sâu một hơi, yết hầu ực một cái nuốt nước bọt, vẻ mặt kinh hãi, ngạc nhiên không thôi.

- Công Tôn Thiên Đô, tộc trưởng Công Tôn gia tộc a, không ngờ chỉ cần giơ tay nhấc chân đã bị tiêu diệt.

- Phụ thân.

Công Tôn Tôn Nguyên hét lớn một tiếng, ánh mắt run rẩy, trơ mắt nhìn phụ thân mình bị đánh chết, bản thân lại bất lực, loại đau lòng này không cần phải nói.

- Thiên Đế, chúng ta là người Hoàng tộc a. Người không kiêng nể giết người Hoàng tộc, chẳng lẽ coi Hoàng tộc chúng ta không tồn tại sao?

Trong Công Tôn Hoàng tộc, lão giả bộ dáng trăm tuổi kia cố nén tức giận, nhìn vào trong mây mù dày đặc trên không trung lớn tiếng nói.

- Cái gì mà Hoàng tộc, chỉ là đám người ếch ngồi đáy giếng, tự phong mà thôi. Hết lần này tới lần khác lại còn tưởng rằng là thật, các ngươi ở trong mắt ta chỉ là con sâu cái kiến mà thôi. Nếu như dám cãi lời ta sẽ làm cho toàn bộ các ngươi tan thành mây khói.

Trong mây mù truyền ra thanh âm lạnh nhạt, không để đám người Công Tôn Hoàng tộc vào trong mắt một chút nào.

- Chư vị, xem ra chúng ta chắc chắc sẽ vẫn lạc. Lúc này không động thủ còn đợi tới khi nào?

Ánh mắt lão giả tóc bạc này trầm xuống, cắn răng quay đầu nói với người của tất cả các Hoàng tộc.

- Thiên Đế, ngươi không coi Đế giả của cả Đại lục vào trong mắt, hôm nay Hoàng tộc chúng ta cho dù nhỏ bé cũng liều mạng với ngươi, đòi lấy công đạo cho toàn bộ đại lục.

Trong các Hoàng tộc có từng đạo thân ảnh bước ra, giống như đã sớm hình thành một loại ăn ý nào đó.

- Lâm Thiên, chàng cẩn thận một chút, thiếp phải vì trong tộc mà làm một ít chuyện, nếu không cả đại lục sẽ vĩnh viễn nằm trong sự khống chế của người khác.

Bắc Cung Vô Song cùng với Độc Cô Cảnh Văn gật đầu nói với Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp tràn ngập tình cảm, sau đó lập tức bước ra.

- Lão đại, đệ cũng phải đi hỗ trợ, huynh bảo trọng.

Tiểu Long dứt lời, thân ảnh lập tức đi tới đội hình của Thanh Long Hoàng tộc.

- Lâm Thiên, nếu như chúng ta thất bại thì con phải tự mình bảo trọng.

Nam thúc truyền âm nói với Lục Lâm Thiên, đồng thời thân ảnh cũng đi tới đội hình của Đọc Cô Hoàng tộc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên rung động, hắn biết rõ chuyện này không có cách nào ngăn cản, bởi vì đây là chuyện mà tất cả các đại Hoàng tộc đã sớm thương nghị qua, bởi vì bọn họ muốn đối phó với Thiên Đế đại nhân thần bí này.

Nhìn đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, nghĩa phụ Nam thúc, còn có Tiểu Long, trong lòng Lục Lâm Thiên ngưng trọng vô cùng. Lục Lâm Thiên cảm thấy thập đại Hoàng tộc đối phó với Thiên Đế đại nhân này không có bao nhiêu phần thắng, chỉ là tất cả các Hoàng tộc dường như lại có sự tin tưởng vô cùng lớn.

Đế giả của thập đại Hoàng tộc tiến lên, giờ phút này những người có mặt đại bộ phận đều là người của Hoàng tộc. Mấy chục Đế giả đứng đó, ánh mắt nhìn vào mây mù dày đặc trên không trung. Hoàng khí lan tràn, khí tức hùng hồn tràn ngập.

Sưu Sưu.

Cả không gian bỗng nhiên gió nổi mây phun, giờ phút này mấy chục Đế giả đứng đó, đồng thời còn có không ít Đế giả cường hãn, thanh thế kinh người vô cùng, mà ngay cả bốn người của Thác Bạt Hoàng tộc lúc này cũng có mặt.

- Các ngươi muốn thế nào?

Trong mây mù dày đặc, thanh âm của Thiên Đế truyền ra, thanh âm này truyền vào trong tai Lục Lâm Thiên khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy rõ ràng thanh âm này tràn ngập vẻ khinh thường, thậm chí là coi rẻ.

- Thiên Đế, chỉ cần giải trừ Đế giả triệu hoán, giải thoát các Đế giả tiến vào Thiên Trủng, những chuyện khác chúng ta cũng có thể thương lượng.

Chương 3264: Át chủ bài của Hoàng tộc

Trong Hiên Viên Hoàng tộc, Hiên Viên Cương Phong ngẩng đầu lên nói, trong thanh âm mang theo vẻ thương nghị. Rõ ràng đối với việc liên thủ đối phó với Thiên Đế bọn họ cũng không quá nắm chắc, bằng không giọng điệu cũng không như vậy.

- Một bầy kiến hôi, nực cười, nực cười.

Trong mây mù vang lên thanh âm lanh nhạt như chuông lớn, giống như nghe thấy chuyện nực cười nhất. Thanh âm chấn động khiến cho không gian trực tiếp run run, giống như sơn băng địa liệt, cả không gian lung lay.

- Chư vị, mau động thủ đi, tương lai của cả đại lục ở trong tay chúng ta.

Trong Công Tôn Hoàng tộc, lão giả tóc bạc kia khẽ quát một tiếng, đôi mắt khép hờ, thủ ấn nhanh chóng kết xuất, quanh thân có một cỗ hỏa diễm nóng bỏng cùng với Hỏa Hoàng khí mênh mông tràn ra.

- Động thủ.

Từng tiếng quát trầm thấp truyền ra, thủ ấn trong tay chúng Đế giả Hoàng tộc lập tức biến hóa, chân khí linh lực, yêu nguyên, linh nguyên trong cơ thể phun trào, năng lượng mang theo uy thế mênh mông tràn ngập thiên địa.

Trong phiến không gian này chỉ một thoáng có các loại Hoàng khí hội tụ, uy áp tràn ngập, năng lượng mênh mông khiến cho không gian run rẩy. Khiến cho người ta kinh hãi không thôi.

Sưu Sưu.

Trong thập đại Hoàng tộc, Tiểu Long, Hổ Tu, Chu Thần HI, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Thái Công Tĩnh Nhiễm, Công Tôn Tông Nguyên, Thác Bạt Thanh Vũ, Hiên Viên Triệt, chín người nhảy lên trên không trung. Thủ ấn biến đổi, chân khí, linh lực, yêu nguyên, linh nguyên trên người bắt đầu phô thiên cái địa tuôn ra. Trong mắt có tinh mang quanh quẩn, uy áp mênh mông lan tràn.

Sưu Sưu.

Lập tức trong tay và mi tâm đám người Bắc Cung Vô Song đều có cầu vồng bắn ra trước mặt. Trước người Bắc Cung Vô Song là một thanh trường kiếm màu xanh, trong tay Độc Cô Cảnh Văn là thần khí tỳ bà mang theo phong cách cổ xưa. Trước người Công Tôn TÔng Nguyên chính là một thanh lôi chùy, toàn thân nóng bỏng, hỏa diễm lan tràn.

Trước người Thái Công Tĩnh Nhiễm là một thanh trường kiếm màu trắng, toàn thân sáng long lanh tựa như một khối băng được đúc thành trường kiếm, bên trên lan tràn ra khí tức lạnh lẽo. Trước người Thác Bạt Thanh Vũ là một cây trượng, Thổ Hoàng khí lan tràn, khí tức kinh người. Cuối cùng trước người Hiên Viên Triệt lại là một chiếc quạt hoàn mỹ màu trắng, bên trên có bí văn quanh quẩn, cuồng phong rít gào.

Sáu thần tử thần nữ trước người đều có thần khí, chỉ cần nhìn cũng biết đều không phải là thần khí bình thường.

- Thần khí thuộc tính.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, sáu kiện thần khí này đều là thần khí thuộc tính. Đối với thần khí thuộc tính, những năm này Lục Lâm Thiên cũng biết được mấy từ này trong miệng nhị nữ Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn.

Chỉ có thần khí của người thuộc tính đại thành mới có thể hình thành thần khí thuộc tính. Thần khí thuộc tính có thể tương dung với thuộc tính của nó. So với linh khí cùng cấp độ còn cường hãn hơn nhiều. Có thể trực tiếp điều động năng lượng thuộc tính. Huyết Lục của bản thân hắn cũng đã là một kiện thần khí thuộc tính.

Mà thần khí thuộc tính trong tay sáu thần tử, thần nữ của lục đại Nhân Hoàng tộc, từ trong miệng Bắc Cung Vô Song và Độc Cô

Cảnh Văn Lục Lâm Thiên cũng biết được đều là thứ lưu lại trong thần điện. Đây chính là thứ mà lão tổ đời thứ nhất lưu lại.

Ầm ầm.

Cùng lúc với đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, thủ ấn Tiểu Long biến hóa, trong mi tâm có hai đạo lưu quang lóe lên, trong mi tâm Chu Thần Hi và Hổ Tu cũng có một đạo lưu quang bắn ra.

Không trung to lớn như vậy trong nháy mắt vang lên tiếng nổ cực lớn, tiếng nổ vang lên, cả không gian lung lay giống như sắp đổ.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, trên không trung xuất hiện quang tráo bằng năng lượng cực lớn, gợn sóng trong không gian bắt đầu bị nghiền nát. Một cỗ khí tức cổ xưa lặng lẽ lan tràn, Yêu Hoàng khí, Linh Hoàng khí lan tràn, trong bốn đạo quang tráo xuất hiện bốn tòa cung điện khổng lồ.

Trước người Hổ Tu chính là một tòa cung điện cổ màu trắng, khiến cho người ta có cảm giác hoa mắt, đỉnh là bí văn bạch hổ. Trước người Chu Thần Hi chính là một cung điện màu đỏ, trên đỉnh có bí văn Chu Tước xoay tròn, trông rất sống động, khiến cho người ta có cảm giác không gian hỗn loạn, khí tức nóng bỏng vô cùng.

Mà trước người Tiểu Long trực tiếp xuất hiện hai đại điện khổng lồ, trên đại điện khổng lồ bên trái có quang mang xanh đen lan tràn ra. Cung điện khổng lồ toàn thân u ám, hiện lên màu xanh đen, bên trên đỉnh có bí văn Huyền Vũ trông rất sống động. Tòa cung điện bên phải có một đầu Thanh Long đang xoay quanh, khí tức khiến cho linh hồn người ta run run.

Ầm ầm.

Đất rung núi chuyển, bốn tòa cung điện vô cùng khổng lồ xuất hiện, khí tức hùng hậu mạnh mẽ bắt đầu lan tràn, uy áp mênh mông hàng lâm.

- Bày trận.

Người của các Hoàng tộc giờ phút này cũng bày trận, quang mang trên từng đại thân ảnh đại thịnh, lập tức đạp không mà lên. Thân thể tiến lên trên không trung, đứng sau lưng thần tử, thần nữ trong tộc mình. Mà cường giả Thanh Long Hoàng tộc, Huyền Vũ Hoàng tộc thì đứng ở sau lưng Tiểu Long.

Chúng cường giả Hoàng tộc đạp không mà dứng, trong lúc mơ hồ hiện lên vẻ huyền ảo. Chân khí, linh lực, yêu nguyên, linh nguyên trong cơ thể tuôn ra. Cuối cùng dường như tương liên với cường giả các tộc khác. Nhanh như thiểm điện tạo thành một trận pháp, dẫn động năng lượng thiên địa, cuối cùng từng đạo quang trụ bằng năng lượng trực tiếp rơi vào trên người các thần nữ, thần nữ các tộc.

Ầm ầm.

Năng lượng thiên địa chấn động cuối cùng rơi vào trên người thần nữ, thần tử các tộc, khí thế của đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn đại thịnh, nhanh chóng đem chân khí, linh lực rút gào trong thần khí thuộc tính.

Ông Ông.

Thần khí thuộc tính đột nhiên run rẩy, tràn ngập uy áp khủng bố. Trên mỗi một kiện thần khí thuộc tính đều dẫn động uy áp thuộc tính trong thiên địa, tiếng sấm minh vang vọng.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, chung quanh trường kiếm của Bắc Cung Vô Song đột nhiên có năng lượng thuộc tính mộc mênh mông hội tụ. Sinh cơ trong không gian biến mất. Trên thần khí hình tỳ bà của Độc Cô Cảnh Văn ầm ầm vang vọng thanh âm giống như âm thanh của thiên nhiên, uy áp mênh mông hội tụ.

Chung quanh chiếc quạt màu trắng của Hiên Viên Triệt có cuồng phong rít gào, không trung chung quanh Công Tôn Tông Nguyên nổi lên hỏa diễm bừng bừng.

Đặc biệt là phía dưới mặt đất rung chuyển, giống như sơn băng địa liệt. Không gian chung quanh trường kiếm lạnh lẽo giống như băng của Thái Công Tĩnh Nhiễm đột nhiên cứng lại. Trong không gian bao la tựa như có sương trắng tràn ngập.

Dưới sự thúc dục của các đại Hoàng tộc, trên sáu kiện thần khí thuộc tính đều bộc phát ra uy năng khủng bố. Cả không gian ầm ầm run rẩy, năng lượng vô cùng vô tận khiến cho cả thiên địa vặn vẹo liên tục hội tụ.

Ngao.

Chi.

Rống.

Linh nguyên, yêu nguyên trên người Tiểu Long, Hổ Tu, Chu Thần Hi rót vào trong bốn tòa cung điện, bốn tiếng thú rống từ trong bốn tòa cung điện cực lớn kia truyền ra. Bí văn trên đỉnh bốn cung điện vô cùng sống động, bí văn hóa thành bốn đầu cự thú Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ. Toàn thân tràn ngập khí tức cổ xưa, uy thế kinh thiên động địa.

Chương 3265: Thay đổi quy tắc 1

- Thật mạnh.

Nhìn thấy cảnh này, tất cả Đế giả không tham dự, kể cả Lục Lâm Thiên cũng hít sâu một ngụm khí lạnh, uy năng như vậy quá mức khủng bố. Lúc này ở đây tuyệt đối không có ai có thể chống lại năng lượng khủng bố như vậy.

- Đại cơ duyên a. Từ nay về sau ngao du thế gian, chuyện này vượt quá sự tưởng tượng của các ngươi. Người đạt được cơ duyên sẽ đạt được cực hạn của Linh Vũ, phá toái hư không, khống chế đại lục. Nắm sinh tử trong tay. Đế giả trong thiên hạ không ai dám không nghe theo.

Thanh âm như chuông lớn của Thiên Đế vang vọng trong không gian, thanh âm rơi vào trong tai mọi người giống như có ma lực khiến cho người ta mê muội, hai mắt bắt đầu đỏ thẫm.

- Người nhận được đại cơ duyên sẽ đạt tới cực hạn của Linh Vũ, phá toái hư không, khống chế đại lục, khống chế sinh tử, Đế giả trong thiên hạ không ai dám không nghe theo.

Giữa không trung, cơ hồ tất cả Đế giả đều ngẩng đầu nhìn lên trên sương mù màu trắng trên không trung, ánh mắt rung độngk hông thôi. Một câu này khiến cho tất cả Đế giả điên cuồng, mục tiêu truy cầu cả đời của tất cả Đế giả ở đây cũng chỉ có như vậy.

Hiện tại đại cơ duyên hấp dẫn bực này đang ở ngay trước mắt, chuyện này đối với tất cả các Đế giả mà nói, chính là sự hấp dẫn không có cách nào cự tuyệt.

- Thiên Đế đại nhân, đại cơ duyên cũng lấy được a. Từ thời viễn cổ tới nay không biết có bao nhiêu cường giả phong hoa tuyệt đại cũng đành ngậm ngùi vẫn lạc ở trong Thiên Trủng này a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên rung động, mang theo vẻ cung kính nhìn vào đám sương mù màu trắng dày đặc trên không trung hỏi. Mặc kệ Thiên Đế này là ai, chỉ bằng vào thực lực kinh khủng kia cũng đủ để khiến cho người ta kính trọng.

- Đúng vậy, xem ra còn có người chưa bị choáng váng đầu óc a.

Trong mây mù Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng có một cỗ khí tức vô hình đang quét qua người hắn. Cỗ khí tức vô hình này khiến cho toàn thân hắn không nhịn được mà run lên. Trong lúc vô hình, dưới cỗ khí tức vô hình này Lục Lâm Thiên cảm thấy bản thân mình vô cùng nhỏ bé. Loại cảm giác này làm cho tim Lục Lâm Thiên đập nhanh. Chỉ có thể nói thực lực của Thiên Đế này đã đạt tới tình trạng không thể tưởng tượng nổi.

- Các Đế giả nghe đây, người muốn đạt được đại cơ duyên thì phải đạt được Vô Tự Thiên Thư. Dọc đường đi người có Vô Tự Thiên Thư sẽ gặp nguy hiểm nhỏ hơn không ít.

Thanh âm của Thiên Đế vang lên.

- Vô Tự Thiên Thư quả thực chính là mấu chốt.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, lời đồn bên ngoài cũng không sai a. Vô Tự Thiên Thư chính là mấu chốt của cơ duyên. Chỉ là dọc đường đi, hắn thân mang ba bản Vô Tự Thiên Thư thế nhưng cũng gặp phải không ít nguy hiểm a.

- Hội tụ chín bản Vô Tự Thiên Thư, chín bản Vô Tự Thiên Thư hội tụ các người có thể mở ra cửa vào. Ta sẽ ở bên trong chờ các ngươi. Giúp các ngươi đạt được cơ duyên. Đương nhiên muốn đạt được cơ duyên cũng giống như vạn lần chết, một lần sống.

Thanh âm du dương của Thiên Đế truyền ra, mây mù bắt đầu cuồn cuộn:

- Lần này ta thay đổi quy tắc. Hội tụ chín bản Vô Tự Thiên Thư, người tiến vào đầu tiên có tư cách đạt được cơ duyên. Những người khác ta sẽ thả các ngươi ra ngoài. Bên trong xảy ra bất kỳ chuyện gì ta sẽ không nhúng tay vào. Đương nhiên nếu không hội tụ đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư thì tất cả các ngươi sẽ chết trong này.

Thanh âm vừa dứt, mây mù màu trắng dày đặc trên không trung tán đi, sương trắng biến mất không còn dấu vết. Nơi sương trắng chiếm giữ vừa rồi lúc này cũng không có bất luận một chút bóng dáng nào của Thiên Đế.

Chúng Đế giả ngẩng đầu, giờ phút này bọn họ mới chính thức biết được Thiên Đế mạnh như thế nào. Thập đại Hoàng tộc liên thủ đánh một kích, thế nhưng lại bị một cái tát đánh vỡ, ngay cả hình bóng người ta cũng không nhìn thấy.

- Vô Tự Thiên Thư, hội tụ chín bản Vô Tự Thiên Thư là có thể nhận được đại cơ duyên. Khặc khặc, người có Vô Tự Thiên Thư giao ra đây, bằng không tất cả mọi người đều khó sống.

Trong lúc mọi người nhìn lên không trung, trong không trung lập tức có một cỗ khí tức lạnh lẽo vô hình lan tràn. Giới chủ Linh Vũ giới đeo mặt nạ màu vàng ngẩng đầu, trong giọng nói cũng mang theo sự lạnh lẽo.

Đôi mắt đỏ tươi của Mẫu Đơn nhìn về phía trước, đánh giá giới chủ Linh Vũ giới, trong đôi mắt xinh đẹp mơ hồ có chút nghi hoặc.

Nghe vậy vô số Đế giả rối loạn, chín bản Vô Tự Thiên Thư đối với đại đa số người có mặt ở đây mà nói bọn họ chỉ mới nghe nói qua mà thôi, cũng không có ai nhìn thấy qua.

- Chín bản Vô Tự Thiên Thư, thật sự có thể hội tụ đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư sao?

- Chẳng lẽ chín bản Vô Tự Thiên Thư hiện tại đang ở trong Thiên Trủng?

Từng tiếng nghị luận vang lên, chúng Đế nhìn nhau, đánh giá đối phương. Mà người của các đại Hoàng tộc lập tức nhìn về phía giới chủ Linh Vũ giới. Bọn họ đều biết trên người giới chủ Linh Vũ giới có Vô Tự Thiên Thư.

- Khặc khặc, Hoàng tộc vô sỉ, muốn cướp đoạt Vô Tự Thiên Thư sao? Các ngươi đừng quên hội tụ đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư mới có tác dụng.. Cho dù cướp được Vô Tự Thiên Thư trên người ta cũng không có tác dụng. Mà chín bản Vô Tự Thiên Thư hội tụ, cuối cùng cũng chỉ có một người đạt được đại cơ duyên. Hoàng tộc các ngươi nhiều như vậy, đến lúc đó phân làm sao đây a?

Giới chủ Linh Vũ giới nhìn mọi người rồi cười lạnh, dường như hoàn toàn không đặt Hoàng tộc vào trong mắt vậy.

Người các đại Hoàng tộc nghe vậy ánh mắt biến đổi không ngừng. Hội tụ chín bản Vô Tự Thiên Thư, thế nhưng cuối cùng chỉ có một người đi vào. Chín bản Vô Tự Thiên Thư, coi như là cướp được trong tay giới chủ Linh Vũ giới này cũng chưa đủ. Huống chi cuối cùng để cho ai vào chuyện này khiến cho trong lòng mọi người không khỏi suy nghĩ.

Vốn các đại Hoàng tộc liên thủ là bởi vì muốn đối phó với Thiên Đế. Mà bây giờ Thiên Đế không phải là tồn tại mà bọn họ có thể đối phó. Tăng thêm lúc này nguy cơ đã được giải trừ, mọi người không thể không cân nhắc vì bản thân mình một chút.

Lần này chỉ có một người nhận được đại cơ duyên, tuy rằng vạn lần chết một lần sống, thế nhưng sự hấp dẫn của đại cơ duyên cũng khiến cho cơ hồ tất cả Đế giả có mặt ở đây can tâm tình nguyện dùng tính mạng của mình để đổi lấy cơ hội tiến vào bên trong kia.

Lục Lâm Thiên nhìn vẻ mặt mọi người đang biến hóa, hai hàng lông mày cau lại. Xem ra thập đại Hoàng tộc rất có thể sẽ không liên thủ với nhau nữa. Một câu của giới chủ Linh Vũ giới đã triệt để chia rẽ bọn họ.

- Sổ sách của chúng ta cũng nên tính toán thôi.

Lục Lâm Thiên dứt lời, thân thể nhảy ra. Chậm rãi phóng về phía giới chủ Linh Vũ giới, hội tụ chín bản Vô Tự Thiên Thư là có thể nhận được đại cơ duyên. Trong lòng Lục Lâm Thiên tuyệt đối cũng cảm thấy hứng thú. Phá toái hư không, cực hạn Linh Vũ, đây chính là mục tiêu mà Lục Lâm Thiên truy cầu.

Chương 3266: Thay đổi quy tắc 2

muốn bỏ qua cơ hội lần này. Ít nhất nếu như đạt được hai bản của giới chủ Linh Vũ giới trước mắt này thì trên người hắn sẽ có năm bản, nắm lấy tiên cơ. Lời nói của THiên Đế khiến cho Lục Lâm Thiên trong lúc mơ hồ cảm giác được chín bản Vô Tự Thiên Thư có lẽ đều tiến vào trong Thiên Trủng.

Nhìn thân ảnh Lục Lâm Thiên phóng về phía trước giống như muốn đối phó với giới chủ Linh Vũ giới. Người các Hoàng tộc lập tức vui vẻ, ai cũng biết ân oán của Lục Lâm Thiên và Linh Vũ giới.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn động thủ với ta?

Nhìn Lục Lâm Thiên đánh tới, ánh mắt giới chủ Linh Vũ giới nhảy lên, ánh mắt chăm chú nhìn về phía Lục Lâm Thiên, một cỗ khí tức vô hình lan tràn.

Dưới cỗ khí tức âm hàn này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm nhận được một loại cảm giác khó hiểu, thế nhưng cảm giác này lại lập tức biến mất cho nên Lục Lâm Thiên không có chú ý nhiều mà nhìn giới chủ Linh Vũ giới trầm giọng nói:

- Bất kể là vì Lục gia, Phi Linh môn hay là nghĩa phụ Nam thúc của ta, sớm muộn gì chúng ta cũng có một ngày phải tính toán sổ sách...

- Ha ha..

Giới chủ Linh Vũ giới nghe vậy lập tức cười ha hả, nụ cười khiến cho người ta có chút bất an, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi động thủ với ta? Ngươi có nghĩ tới việc ta là phụ thân của Thanh Tuyền, là ngoại công của Du Thược hay không? Mặc kệ ngươi có thừa nhận hay không, ta chính là nhạc phụ của ngươi. Nếu như ngươi động thủ với ta, sau khi rời khỏi đâu, ngươi đối mặt với Du Thược và Thanh Tuyền thế nào? Ngươi dám đυ.ng tới ta sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, ánh mắt nhìn về phía giới chủ Linh Vũ giới co rúm một thoáng. Trong lòng đột nhiên có cảm giác như bị người ta nắm trong tay. Phụ thân của Thanh Tuyền, ngoại công của Du Thược, hắn nên động thủ thế nào a.

- Lục Lâm Thiên, trên thực tế ngươi là con rể của ta. Bằng không lúc trước ta đã sớm đem ngươi đánh chết, há có thể dễ dàng tha thứ cho ngươi phát triển tới bây giờ? Nếu như ngươi liên thủ cùng ta trấn áp tất cả những người ở đây. Chỉ cần ta và ngươi liên thủ, sau khi đi ra ngoài ta cam đoan Thanh Tuyền và Du Thược sẽ tha thứ cho ngươi. Chẳng lẽ ngươi không muốn Du Thược và Thanh Tuyền trở lại bên cạnh ngươi sao? Ta và ngươi liên thủ thì mẫu tử nó sẽ tha thứ cho ngươi. Đây là cơ hội của ngươi.

Dưới lớp mặt nạ màu vàng, ánh mắt của giới chủ Linh Vũ giới nhìn thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Một cỗ khí tức cường hãn trong lúc vô hình lan tràn, giống như có thể xuyên thấu linh hồn khiến cho tâm tình Lục Lâm Thiên dao động.

Nghe giới chủ Linh Vũ giới nói vậy, trong các Hoàng tộc lập tức có không ít người ngưng trọng. Thực lực của giới chủ Linh Vũ giới vốn đã rất mạnh, nếu như lại liên thủ với Lục Lâm Thiên mà nói, sợ rằng chúng cường giả ở đây không có ai có thể chống lại hai người này.

- Lâm Thiên, không được để hắn làm ảnh hưởng.

Lúc này thanh âm của Nam thúc truyền ra, thanh âm vang vọng rơi vào trong tai Lục Lâm Thiên giống như tiếng chuông chấn động khiến cho não Lục Lâm Thiên run lên, lập tức phục hồi tinh thần lại.

Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, trong lòng sợ hãi, lúc này hắn mới biết được không ngờ trong lúc bất tri bất giác lại rơi vào trong một thủ đoạn quỷ dị nào đó của giới chủ Linh Vũ giới.

- Ngươi muốn chúng ta liên thủ sao?

Lục Lâm Thiên bình tĩnh nói, ánh mắt có chút phân vân, bỗng nhiên ánh mắt đảo qua trên người Huyết Kiếm Đại Đế, lập tức nhìn về phía giới chủ Linh Vũ giới nói:

- Được, Huyết Kiếm Đại Đế này có không ít ân oán với ta. Người này chắc chắn phải chết, ngươi giết ngươi này ta sẽ xem xét liên thủ với ngươi.

- Thật sao?

Ánh mắt dưới lớp mặt nạ màu vàng của giới chủ Linh Vũ giới lập tức nhìn về phía Huyết Kiếm Đại Đế.

- Giới chủ, không nên, người đã đáp ứng ta, ngươi phải giúp ta đối phó với Lục Lâm Thiên này.

Huyết Kiếm Đại Đế nhìn thấy ánh mắt của giới chủ Linh Vũ giới, khuôn mặt già nua bỗng nhiên biến sắc, toàn thân run rẩy.

- Giữa ngươi và con rể ngươi bảo ta phải lựa chọn ai? Huống chi bây giờ ngươi đã không còn bao nhiêu tác dụng với ta.

Giới chủ Linh Vũ giới cười nhạt một tiếng, khí tức lạnh lẽo vô hình run run.

- Ngươi không thể làm như vậy, ngươi lật lọng.

Trong mắt Huyết Kiếm Đại Đế lộ ra vẻ kinh hãi, thân thể run rẩy lùi về phía sau, dùng ánh mắt cảnh giác nhìn về phía giới chủ Linh Vũ giới.

- Lúc trước ngươi còn có một chút giá trị lợi dụng với ta. Bây giờ ngươi không còn giá trị nào đáng nói. Dám đυ.ng tới nhi nữ và tôn nữ ta, có lẽ ngươi sớm nghĩ tới kết cục ngày hôm nay. Ai bảo ngươi ngu xuẩn như vậy.

Trong mắt giới chủ Linh Vũ giới có một đạo hàn mang bắn ra, cánh tay khẽ phất, trong tay phải đột nhiên có một vòng xoáy tuôn ra. Bên trong vòng xoáy tràn ngập khí tức âm hàn, một cỗ lực lượng cắn nuốt ngập trời nhanh chóng bao phủ người Huyết Kiếm Đại Đế.

Vòng xoáy xuất hiện, dường như bên trong có một loại ma lực nào đó tồn tại, vòng xoáy vừa mới xuất hiện, toàn thân Huyết Kiếm Đại Đế lập tức run lên. Thể thể không chịu sự khống chế bị nhấc lên, nhanh như thiểm điện bị hút về phía vòng xoáy. Đầu trực tiếp chui vào trong vòng xoáy.

- Ah...

Tiếng kêu thảm thiết của Huyết Kiếm Đại Đế vang lên, giống như mang theo sự không cam lòng thật sâu.

Tất cả chỉ trong nháy mắt, Huyết Kiếm Đại Đế này cũng là cường giả hiển hách tung hoành đại lục thế nhưng lúc này chỉ lưu lại tiếng kêu thảm thiết rồi trực tiếp hóa thành huyết vụ biến mất trong vòng xoáy kia.

Vô số ánh mắt nhìn về phía giới chủ Linh Vũ giới, cơ mặt co rúm lại. Thực lực của người này quá mjanh mẽ, giơ tay nhấc chân có thể đánh chết Huyết Kiếm Đại Đế. Mà thực lực chân chính của người này cũng khiến cho mọi người khó có thể phán đoán ra.

- Âm Dương Linh Vũ Quyết, dường như lại có chút không giống.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn không ngờ giới chủ Linh Vũ giới lại dứt khoát đánh chết Huyết Kiếm Đại Đế như vậy. Mà thủ đoạn mà kẻ này thi triển rõ ràng mang theo dấu vết của Âm Dương Linh Vũ Quyết, thế nhưng lại hoàn toàn không giống vậy. Ngay cả xương cốt của Huyết Kiếm Đại Đế này cũng không còn, trực tiếp bị người này thôn phệ.

Giới chủ Linh Vũ giới đánh chết Huyết Kiếm Đại Đế, ống tay áo vung lên, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Huyết Kiếm đã bị đánh chết, con rể tốt của ta, bây giờ ngươi có thể liên thủ được với ta hay chưa?

- Ngươi giết Huyết Kiếm không tồi, thế nhưng ta chỉ nói xem xét chứ không phải đồng ý với ngươi.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói.

- Lục Lâm Thiên, ngươi đừng không biết nặng nhẹ. Liên thủ với ta là lựa chọn có lợi nhất với ngươi.

Giới chủ Linh Vũ giới nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt dần dần âm trầm.

- Khoản sổ sách giữa chúng ta không có cách nào vì một Huyết Kiếm mà có thể xí xóa. Nể mặt Thanh Tuyền và Du Thược, ta sẽ không lấy mạng của ngươi. Thế nhưng không có nghĩa là ta sẽ không động vào ngươi. Giao Vô Tự Thiên Thư ra đây, ta có thể không động tới ngươi.

Chương 3267: Thiên Thư đều xuất hiện

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhếch lên, lần nữa nhìn về phía giới chủ Linh Vũ giới. Có quan hệ với Du Thược và Thanh Tuyền, Lục Lâm Thiên quả thực không biết nên làm như thế nào mới tốt. Nếu như mình động thủ với hắn, Thanh Tuyền và Du Thược sẽ càng không tha thứ cho mình.

- Hóa ra ngươi muốn Vô Tự Thiên Thư. Cũng tốt, không phải là Vô Tự Thiên Thư sao? Con rể tốt của ta. Ta cho ngươi là được.

Trong ánh mắt âm trầm của giới chủ Linh Vũ giới hiện lên sự vui vẻ, khẽ phất tay đánh ra hai đạo lưu quang bắn về phía Lục Lâm Thiên.

- Là Vô Tự Thiên Thư.

Hai đạo lưu quang này lướt đi, hai đạo khí tức lan tràn, Lục Lâm Thiên cũng rõ ràng cảm nhận được có hai cỗ khí tức quen thuộc. Bên trong đó còn có một cỗ khí tức đối với hắn còn quen thuộc hơn. Đột nhiên Lục Lâm Thiên sững sờ, không chút do dự thu hai đạo lưu quang vào trong tay.

Hai đạo lưu quang thu liễm, hai khối ngọc giản lớn bằng bàn tay xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên. Ngọc giản hình vuông giống như một cuốn sách, bề mặt trơn bóng giống như trời sinh đã vậy. Bên trên lan tràn ra một cỗ khí tức mênh mông vô cùng. Đây chính là hai bản Vô Tự Thiên Thư, không sai vào đâu được.

Chân khí Lục Lâm Thiên lập tức rót vào trong hai bản Vô Tự Thiên Thư, trên một bản Vô Tự Thiên Thư lập tức hiện lên một chữ Hiệp không giống như bốn chữ Linh, Tề, Thiên, Liệt trên bốn bản còn lại.

- Là Vô Tự Thiên Thư của Linh Vũ giới, chính là cuốn này.

Nam thúc đi tới bên người Lục Lâm Thiên, mắt nhìn khí tức đang lan tràn ra từ Vô Tự Thiên Thư, toàn thân hắn tức thì run rẩy.

- Nghĩa phụ.

Lục Lâm Thiên cầm Vô Tự THiên Thư trong tay đưa cho Nam thúc. Hắn biết rõ quan hệ của cuốn Vô Tự Thiên Thư này và Nam thúc. Lúc này nhìn thấy bản Vô Tự Thiên Thư này, sợ rằng trong lòng nghĩa phụ Nam thúc đang chấn động.

- Hay là con cầm đi, cẩn thận người này không có ý tốt.

Nam thúc khẽ lắc đầu truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

Lúc này bản thân Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy ngoài ý muốn, hắn thật không ngờ giới chủ Linh Vũ giới lại dễ dàng đem hai bản Vô Tự Thiên Thư giao cho hắn. Đây quả thực là chuyện mà hắn không dám tin.

Cho nên Lục Lâm Thiên cũng không khỏi hoài nghi có phải giới chủ Linh Vũ giới này không có ý tốt hay không. Bằng không tại sao lại nhẹ nhàng đem hai bản Vô Tự Thiên Thư giao cho hắn như vậy.

- Vô Tự Thiên Thư. Hai bản Vô Tự Thiên Thư.

Chỉ một thoáng nhìn thấy hai bản Vô Tự Thiên Thư trong tay Lục Lâm Thiên, trong không trung lập tức có vô số ánh mắt nóng bỏng nhìn vào trong tay Lục Lâm Thiên. Trong mắt tràn ngập sự nóng bỏng và tham lam. Chỉ là thực lực của Lục Lâm Thiên còn đó không ai dám hành động thiếu suy nghĩ. Nếu như thực lực của Lục Lâm Thiên thấp một ít, cam đoan sẽ có người trực tiếp ra tay cướp đoạt.

- Âm mưu, di hoa tiếp mộc, muốn làm ngư ông đắc lợi.

Nhìn ánh mắt tham lam của mọi người, Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng hiểu ra giới chủ Linh Vũ giới này cố ý đem Vô Tự Thiên Thư giao cho hắn trước mặt mọi người, dụng ý rất đơn giản là chuyển dời địch ý của các hoàng tộc từ trên người hắn về phía mình. Di hoa tiếp mộc, khiến cho mình trở thành cái đích cho tất cả mọi người. Mà vạn nhất mình động thủ với người khác thì hắn ta có thể làm ngư ông đắc lợi.

Nghĩ vậy ánh mắt Lục Lâm Thiên không khỏi nhìn về phía giới chủ Linh Vũ giới. Thấy Lục Lâm Thiên nhìn về phía mình, giới chủ Linh Vũ giới lập tức lạnh nhạt cười.

- Xem như ngươi lợi hại.

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn giới chủ Linh Vũ giới, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo. Vô Tự Thiên Thư ở trong tay hắn thì như thế nào. Dùng thực lực của hắn bây giờ có ai dám lộn xộn? Chín bản Vô Tự Thiên Thư đã có năm bản nằm trong tay hắn. Bốn bản còn lại có hai bản không rõ tung tích. Có lẽ lúc này cũng là thời điểm biết được tung tích.

Trong ánh mắt của mọi người, thân thể Lục Lâm Thiên dậm chân nhảy lên, nhìn ngọn núi mênh mông khổng lồ trước mặt, hai tay nâng hai bản Vô Tự Thiên Thư, nhìn về phía chúng cường giả chung quanh nói:

- Hội tụ đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư mới mở được cửa vào. Mới có một người có thể nhận được đại cơ duyên. Những người khác mới có thể rời khỏi Thiên Trủng. Cho nên ai có Vô Tự Thiên Thư thì lấy ra đi. Bằng không tất cả mọi người không ra được, có giữ lại Vô Tự Thiên Thư cũng vô dụng.

- Lời này cũng đúng, chỉ là lấy ra Vô Tự Thiên Thư thì nó sẽ ở trong tay ai?

Lục Lâm Thiên vừa mới dứt lời, đại hán mặc chừng năm mươi tuổi, mắt sáng như sao, người mặc trường bào màu trắng xanh trong Thiên Địa các bước ra.

- Vô Tự Thiên Thư. Trong tay Thiên Địa các cũng có Vô Tự Thiên Thư.

Mà giờ phút này ánh mắt mọi người lại nhìn chăm chú vào một khối ngọc giản trong tay đại hán chừng năm mươi tuổi này. Bên trên có khí tức mênh mông lan tràn ra. Bí văn quanh quẩn, trên mặt hiện lên một chữ Tâm.

- Vô Tự Thiên Thư cuối cùng giao cho ai thì phải dựa vào bổn sự và vận khí của người đó. Có Vô Tự Thiên Thư có thể lấy ra, nếu không tất cả cũng sẽ chết.

Trường bào bằng vải thô trên người Bắc Cung Ân Triều tung bay, sinh cơ lan tràn. Trong lòng bàn tay cũng xuất hiện một khối ngọc giản nhỏ, bên trên ngọc giản cũng có một cỗ khí tức mênh mông lan tràn. Bí văn quanh quản, bên trên hiện lên một chữu Phiêu.

- Trong Bắc Cung Hoàng tộc và Thiên Địa các đều có Vô Tự Thiên Thư.

Lục Lâm Thiên không cảm thấy ngoài ý muốn bao nhiêu, hắn đã sớm biết rõ trong tay Thiên Địa các có một bản Vô Tự Thiên Thư, trong tay Bắc Cung Hoàng tộc cũng có một bản khác.

Từng đạo ánh mắt nhìn chăm chú về phía bốn bản Vô Tự Thiên Thư trong tay Lục Lâm Thiên và Bắc Cung Ân Triều. Còn có đại hán chừng năm mươi tuổi của Thiên Địa các. Ánh mắt chớp động, vô cùng phức tạp.

Bốn bản Vô Tự Thiên Thư xuất hiện, nhanh chóng tỏa ra quang mang, khí tức mênh mông trong lúc mơ hồ chấn động. Thế cho nên căn bản không cần Lục Lâm Thiên thúc dục chân khí thì trên hai bản Vô Tự Thiên Thư trên tay hắn cũng có bí văn quanh quẩn. Hiện lên văn tự, trong lúc mơ hồ bốn bản Vô Tự Thiên Thư còn có một mối liên hệ huyền ảo nào đó.

- Có lẽ trong này còn có người cũng có được Vô Tự Thiên Thư. Chẳng lẽ tới thời điểm này các ngươi còn không định lấy ra hay sao?

Bắc Cung Ân Triều liếc nhìn mọi người nói.

- Lúc này không xuất ra còn đợi tới khi nào? Ta cũng tới tham gia náo nhiệt a.

Bắc Cung Ân Triều vừa mới dứt lời, trong Hiên Viên Hoàng tộc, bên người Hiên Viên Triệt, Hiên Viên Cương Phong bước ra, trong tay có một đạo lưu quang xuất hiện. Một cỗ khí tức quen thuộc mà mênh mông lan tràn. Một khối Vô Tự Thiên Thư xuất hiện trong tay, bí văn quanh quẩn. Trên Vô Tự Thiên Thư hiện lên một chữ Giải.

- Bản Vô Tự Thiên Thư thứ tám trong tay Hiên Viên Hoàng tộc.

Chương 3268: Cửu tự chân ngôn 1

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, bản Vô Tự Thiên Thư thứ tám rốt cuộc cũng xuất hiện, hắn không ngờ lại nằm trong tay của Hiên Viên Hoàng tộc. CHuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút chấn động, thế nhưng hắn cũng không bận tâm quá nhiều. Trong Hoàng tộc có một bản Vô Tự Thiên Thư cũng là chuyện bình thường, không có gì quá kỳ quái.

Ngược lại chuyện Hiên Viên Hoàng tộc có một bản Vô Tự Thiên Thư khiến cho các Hoàng tộc khác rất kinh ngạc. Dường như bọn họ cũng không biết trong tay Hiên Viên Hoàng tộc có Vô Tự Thiên Thư.

- KHông biết bản Vô Tự Thiên Thư cuối cùng ở trong tay ai?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lén lút đảo qua toàn trường, chín bản Vô Tự Thiên Thư trên người hắn ẩn giấu ba bản. Bên ngoài xuất hiện năm bản. Tổng cộng có tám bản Vô Tự Thiên Thư đã xuất hiện, cũng chỉ còn lại một bản Vô Tự Thiên Thư.

- Đã xuất hiện năm bản, vậy thì bản Vô Tự Thiên Thư thứ sáu này của ta có che dấu cũng vô dụng.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đang lén lút dò xét thì một thanh âm trầm thấp vang lên. Mọi người lập tức nhìn về phía vừa phát ra âm thanh. Trong đám người lúc này có một lão giả thân thể hùng vĩ đi ra. Một cỗ khí tức cường hãn lan tràn khiến cho không trung trong lúc mơ hồ có cảm giác hoa mắt.

Mà trong tay người này cũng xuất hiện một khối ngọc giản hình vuông giống như quyển sách. Bên trên có bí văn quanh quẩn, khí tức mênh mông khuếch tán.

Đây cũng tuyệt đối là Vô Tự Thiên Thư, không thể giả được. Bí văn lưu chuyển, trên bề mặt hiện lên một chữ Thống. Khi ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về phía người này, trong mắt lập tức có chút ngoài ý muốn.

- Hổ Khiếu lão tổ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, hắn không ngờ người mang bản Vô Tự Thiên Thư thứ chín lại là Hổ Khiếu lão tổ.

Chín bản Vô Tự Thiên Thư xuất hiện, trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng run lên, rốt cuộc chín bản Vô Tự Thiên Thư đã tụ họp, xuất hiện ở trong Thiên Trủng.

- Linh phiêu thống hiệp giải tâm liệt tề thiện.

Nhìn qua chữ trên sáu bản Vô Tự Thiên Thư, tăng thêm chữ trên ba bản Vô Tự Thiên Thư mà hắn che giấu, Lục Lâm Thiên thì thào nói. Chín chữ bên chín bản Vô Tự Thiên Thư chính là linh phiêu thống hiệp giải tâm liệt tề thiên. Đọc chín chữ này lên, trong lòng Lục Lâm Thiên đột nhiên run lên, giống như có một cỗ lực lượng nào đó khiến cho hắn run lên vậy. Vô Tự Thiên Thư trong tay trong lúc mơ hồ nhảy lên.

- Cửu Tự Chân Ngôn. Đây là Cửu Tự Chân Ngôn của Mật Tông

Đọc chín chữ này lên, trong đầu Lục Lâm Thiên đột nhiên lóe lên linh quang. Chín chữ này dường như có chút quen thuộc. Lập tức Lục Lâm Thiên nhớ tới ở thế giới kiếp trước của hắn, trong truyền thuyết của Hoa Hạ có truyền thuyết về Cửu Tự Chân Ngôn.

Một lần hắn vô tình biết được trong Mật Tông giáo có Cửu Tự Chân Ngôn gọi là linh phiêu thống hiệp giải tâm liệt tề thiện. Nghe nói theo lời Lạt Ma trong giáo phái này chỉ cần thường niệm Cửu Tự Chân Ngôn này là có thể khai phá rất nhiều sự huyền bí cùng với tiềm năng trong cơ thể. Chỉ cần thông qua pháp môn của Mật Tông phối hợp với thủ ấn tu luyện đặc biệt cùng với sự cố gắng không ngừng là có thể khiến cho người tu hành phát huy toàn bộ thực lực. Để cho thân thể câu thông với vũ trụ đạt tới cảnh giới người và trời hòa vào một thể.

Lúc ấy Lục Lâm Thiên cũng không cho rằng là đúng, cũng không tin những thứ này. Thế nhưng lúc này nhìn thấy trên chín bản Vô Tự Thiên Thư có Cửu Tự Chân Ngôn khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi suy nghĩ một chút. Không phải thứ này có quan hệ với Mật Tông kiếp trước chứ? Không có khả năng a, đây là hai thế giới hoàn toàn khác nhau.

- Sáu bản Vô Tự Thiên Thư.

Sáu bản Vô Tự Thiên Thư xuất hiện, sáu cỗ khí tức mênh mông lan tràn khiến cho hai mắt người ta càng thêm nóng bỏng. Sáu bản Vô Tự Thiên Thư hội tụ, chỉ còn ba bản nữa là có thể có được đại cơ duyên. Chuyện này đối với tất cả Đế giả mà nói đều là hấp dẫn khó có thể cự tuyệt.

- Sáu bản, còn ba bản còn lại ở trong tay ai?

Bắc Cung Ân Triều, Hổ Khiếu, đại hán mặc trường bào màu trắng xanh của Thiên Địa các, Hiên Viên Cương Phong và mọi người lần nữa nhìn chung quanh. Bọn họ chỉ thấy sáu bản Vô Tự Thiên Thư, còn có ba bản Vô Tự Thiên Thư còn chưa có xuất hiện.

- Không biết trong tay ai, ai còn Vô Tự Thiên Thư mau giao ra đây. Bằng không đến lúc đó cho dù là ai cũng không sống được.

Bắc Cung Ân Triều nhìn chung quanh nói.

Đám người nhìn nhau, trong lòng đều âm thầm suy đoán không biết trong tay ai còn Vô Tự Thiên Thư. Chỉ tiếc khiến cho mọi người thất vọng chính là cũng không có ai tiếp tục đứng ra.

Ngược lại hai người Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế lén lút nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Hai người bọn họ biết rõ trong tay Lục Lâm Thiên ít nhất còn có một bản Vô Tự Thiên Thưu khác. Lúc trước tiểu tử này mới chỉ giao cho Huyết Kiếm Đại Đế một bản mà thôi.

- Còn ai còn Vô Tự Thiên THư? Đừng lề mề, giữ lại cũng không có tác dụng, chẳng lẽ muốn tất cả cùng chết hay sao?

Hổ Khiếu lão tổ quát một tiếng, ánh mắt lần nữa đảo qua không trung.

Mọi người nghe vậy lập tức náo loạn, nếu như không có đủ Vô Tự

Thiên Thư vậy sẽ không có cách nào thoát ra, đồng thời cũng không có bất kỳ ai nhận được đại cơ duyên. Tất cả mọi người sẽ bị chôn cùng một chỗ.

- Có Vô Tự Thiên Thư thì lấy ra đi. Đừng có để cho mọi người cùng chết.

- Giữ lại cũng không có tác dụng. Lấy ra đi, đừng hại mọi người.

- Ai mà thiếu đạo đức như vậy a. Không ngờ lại cất dấu Vô Tự Thiên Thư, muốn chúng ta cùng chết sao?

Quần chúng lập tức giận dữ, chuyện liên quan tới sinh tử của bọn họ, bọn họ sao không khẩn trương cho được. Nếu như không xuất ra Vô Tự Thiên Thư sẽ là công địch của tất cả mọi người.

Khuôn mặt Lục Lâm Thiên không có một chút biểu tình nào, lén lút biến đổi, ba bản Vô Tự Thiên Thư ở trong tay hắn, người khác có thể mang ra được mới là lạ.

Mà Lục Lâm Thiên cũng không định mạo hiểm xuất ra lúc này, nếu như hắn xuất ra ba bản Vô Tự Thiên Thư lúc này nhất định sẽ trở thành công địch của tất cả mọi người.

Lục Lâm Thiên cũng không ngốc, huống chi nếu xuất ra ba bản Vô Tự Thiên Thư mà nói thì chín bản Vô Tự Thiên Thư cũng không phải là của hắn. Chẳng lẽ người khác sẽ can tâm tình nguyện giaio những bản Vô Tự Thiên Thư còn lại cho hắn sao? Đương nhiên sẽ không, bởi vậy Lục Lâm Thiên quyết định yên lặng theo dõi diễn biến. Dù sao số Vô Tự Thiên Thư còn lại đều ở trong tay hắn, hắn cần gì phải lo lắng cơ chứ.

- Rốt cuộc là ai cất giấu Vô Tự Thiên Thư? Lấy ra cho ta.

Hổ Khiếu lão tổ lần nữa quát lên một tiếng, ánh mắt nhìn chằm chằm chung quanh, dường như có chút không kiên nhẫn.

- Rốt cuộc còn có ai không lấy ra vô Tự Thiên Thư? Đừng hại chúng ta cùng chết a.

Mọi người ngày càng hỗn loạn, chỉ là vẫn không có người nào đứng ra. Thế cho nên mọi người không thể không hoài nghi ba bản Vô Tự Thiên Thư còn lại căn bản không tiến vào trong Thiên Trủng. Không có chín bản Vô Tự Thiên Thư không có ai đạt được cơ duyên, đến lúc đó tất cả mọi người đều sẽ phải chết.

Chương 3269: Cửu tự chân ngôn 2

Nghĩ vậy ánh mắt chúng Đế giả lần nữa ngưng trọng hẳng lên, vốn bọn họ cho rằng Thiên Đế cải biến quy tắc cho nên có hy vọng sống sót. Thế nhưng ai ngờ cuối cùng vẫn không thoát khỏi cái chết.

- KHông có ai giao ra Vô Tự Thiên Thư sao? Hỗn trướng, đừng để cho ta tìm ra ai giấu Vô Tự Thiên Thư, ta nhất định sẽ khiến cho hắn đẹp mặt.

Hổ Khiếu lạnh lùng quát một tiếng, ánh mắt có chút bất đắc dĩ và giận dữ.

- Hổ Khiếu, ngươi còn định thế nào nữa? Có bản lĩnh thì ngươi giết từng người đi, nói không chừng còn có thể tìm ra Vô Tự Thiên Thư.

Hiên Viên Cương Phong nhìn Hổ Khiếu, lạnh nhạt nói.

- Hiên Viên Cương Phong, ngươi cho rằng ta không dám sao? Thế nhưng ta không có rảnh rỗi như vậy.

Hổ Khiếu nhíu mày nhìn Hiên Viên Cương Phong.

- Chư vị, Thiên Đế đại nhân không lừa gạt chúng ta. Trong lời nói của hắn cho thấy rõ ràng chín bản Vô Tự Thiên Thư đã ở trong này, nhất định có người dấu Vô Tự Thiên Thư.

Sau lưng Hiên Viên Cương Phong có một đạo thân ảnh nhảy ra. Đây chính là một nam tử trẻ tuổi mặc cẩm bào, khuôn mặt cực kỳ anh tuấn, nhìn qua vô cùng nhàn nhã, lạnh nhạt. Đây chính là thần tử Hiên Viên Triệt của Hiên Viên Hoàng tộc.

- Giữ lại Vô Tự Thiên Thư cũng không có tác dụng gì. Nếu như thực sự có Vô Tự Thiên Thư tại sao lại không có ai lấy ra.

- Đúng vậy. Giữ lại Vô Tự Thiên Thư cũng không có tác dụng, nếu như không lấy ra tất cả mọi người sẽ chết. Chẳng lẽ người này cố ý muốn tất cả chúng ta chết hay sao?

Nghe Hiên Viên Triệt nói vậy, tiếng nghị luận lập tức ồn ào hẳn lên, không ít ánh mắt nhìn về phía HIên Viên Triệt.

Hiên Viên Triệt mặc dù chỉ là Vũ Đế nhất trọng, thế nhưng khí chất lại bất phàm. Hắn khẽ mỉm cười, trước mặt không ít Đế giả cường hãn và trưởng bối vẫn lạnh nhạt, thong dong như cũ, nói:

- Người ẩn tàng Vô Tự Thiên Thư không phải là cố ý muốn hại chết tất cả mọi người. Theo ta suy đoán bọn họ cũng chỉ muốn đυ.c nước béo cò mà thôi. Bọn họ muốn đạt được chỗ tốt cuối cùng trong Vô Tự Thiên Thư, do đó đạt được đại cơ duyên mà thôi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, Hiên Viên Triệt này quả thực bất phàm, chỉ tiếc thực lực của hắn trong hoàn cảnh này không thay đổi được điều gì. Nếu như thực lực người này mạnh hơn, có lẽ cũng không dễ trêu vào.

- Nói có đạo lý.

Nghe Hiên Viên Triệt nói vậy, lập tức có không ít người gật đầu.

- Ta rất muốn biết rốt cuộc là ai giấu Vô Tự Thiên Thư muốn đυ.c nước béo cò. Chẳng lẽ đám người này muốn chúng ta hỗn chiến một hồi, cuối cùng ngư ông đắc lợi hay sao?

Bắc Cung Ân Triều nhìn chung quanh, ánh mắt đảo qua từng người, thế nhưng cũng khó có thể biết rõ được rốt cuộc là ai giấu Vô Tự Thiên Thư. Cũng có khả năng Vô Tự Thiên Thư không ở trong Thiên Trủng này.

Lục Lâm Thiên im lặng, dù sao ba bản Vô Tự Thiên trong tay hắn, vô luận như thế nào cũng không thể xuất ra được. Tốt hơn nên nghĩ cách đoạt bảy bản Vô Tự Thiên Thư mới là vương đạo.

Bốn bản Vô Tự Thiên Thư còn lại phân biệt ở trong tay bốn thế lực là Hiên Viên Hoàng tộc, Thiên Địa các, Bắc Cung Hoàng tộc, Bạch

Hổ Hoàng tộc. Bốn thế lực này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên có chút đau đầu, muốn đạt được chín bản Vô Tự Thiên Thư là chuyện tuyệt đối không dễ. Đặc biệt là Bắc Cung Hoàng tộc hắn không thể mạnh mẽ đoạt. Gia tộc khác cũng không phải dễ trêu. Đối mặt với một cỗ thế lực đã khó rồi lại còn phải đồng thời đối mặt với bốn cỗ thế lực. Chuyện này không phải dễ.

Huống chi Lục Lâm Thiên biết rõ, giới chủ Linh Vũ giới còn ở phía sau. Người này tuyệt đối không có ý tốt, không công mà đưa cho hắn hai bản Vô Tự Thiên Thư. Chỉ là hắn có mục đích của hắn, Lục Lâm Thiên có mục đích của mình. Hiện tại hai người đang âm thầm giao phong với nhau.

Trong lúc Lục Lâm Thiên dò xét, ánh mắt hắn cũng nhìn về phía Hiên Viên Hoàng tộc. Lúc này Hiên Viên Triệt đang nói gì đó với Hiên Viên Cương Phong. Hiên Viên Cương Phong khẽ gật đầu, ống tay áo run lên, ý bảo Hiên Viên Triệt lùi về phía sau một chút.

- Chư vị, nếu như có người đã có chủ ý cất giấu Vô Tự Thiên, có lẽ chúng ta cũng không thể nào tìm trên người tất cả mọi người một lần. Cho nên ta có một đề nghị.

Hiên Viên Cương Phong nhìn đám người Bắc Cung Ân Triều, Hổ Khiếu lão tổ, đại hán trung niên của Thiên Địa các, còn có Lục Lâm Thiên nói.

Lời này của Hiên Viên Cương Phong đương nhiên cũng có ý tứ hỏi đám người Lục Lâm Thiên.

- Hiên Viên Cương Phong, có rắm mau phóng.

Bắc Cung Ân Triều mở miệng, ánh mắt chấn động. Dường như đối với đề nghị của Hiên Viên Cương Phong cũng cảm thấy có chút hứng thú.

- HIên Viên Cương Phong, có gì cứ nói.

Hổ Khiếu lão tổ nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên từ lâu đã nhìn vào trên người HIên Viên

Cương Phong kia, không biết vừa rồi Hiên Viên Triệt lại có chủ ý quái quỷ gì.

- Chư vị, bây giờ chúng ta có tổng cộng sáu bản Vô Tự Thiên Thư. Người nắm ba bản Vô Tự Thiên Thư còn lại có lẽ cũng muốn đạt được Vô Tự Thiên Thư trong tay chúng ta. Có lẽ trong lòng mọi người cũng đều nghĩ tới Vô Tự Thiên Thư trong tay người khác đúng không?

Hiên Viên Cương Phong nhìn đám người Lục Lâm Thiên, Hổ Khiếu, còn có đại hán trung niên của Thiên Địa các nói.

- Hiên Viên Cương Phong, rốt cuộc ngươi có đề nghị gì. Ngươi nhanh nói một chút đi. Lề mề, ngươi đừng làm chúng ta tò mò.

Hổ Khiếu lão tổ lớn tiếng nói với Hiên Viên Cương Phong.

Hiên Viên Cương Phong dường như cũng biết tính tình của Hổ Khiếu lão tổ cho nên cũng không để ý mà nói:

- Ta đề nghị bốn người chúng ta đọ sức môt hồi. Kẻ bại trận sẽ đem Vô Tự Thiên Thư cho kẻ thắng. Hai người chiến thắng lại giao thủ với nhau. Người chiến thắng cuối cùng sẽ có được sáu bản Vô Tự Thiên Thư.

- Ha ha, biện pháp tốt. Như vậy cũng có chút công bằng. Cũng có thể đề phòng người khác đυ.c nước béo cò.

Trong Thiên Địa các, đại hán trung niên mặc trường bào màu trắng xanh nói, thế nhưng khóe miệng lại nở nụ cười khổ, có chút bất đắc dĩ.

- Được, biện pháp này cũng giống như ý của ta. Hiện tại bắt đầu đi.

Hổ Khiếu lão tổ lớn tiếng nói. Cách này vô cùng hợp khẩu vị của hắn, những người có mặt ở đây làm sao có thể có thân thể sánh được với Bạch Hổ Hoàng tộc hắn được chứ. Đây chính là chuyện có lợi nhất với hắn, cho nên làm sao hắn có thể sợ người khác được.

- Biện pháp này cũng không tồi.

Bắc Cung Ân Triều dường như cũng không có ý tức phản đối.

Lục Lâm Thiên không nói gì, dường như cũng đồng ý. Biện pháp này đối với hắn có lợi nhất. Sau khi lần nữa đột phá tới Vũ Đế ngũ trọng khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên có chút suy đoán. Đối diện với lão tổ của mấy đại Hoàng tộc này hắn cũng không cần phải lo lắng. Nương theo thực lực mà hắn lộ ra quả thực cũng có một chút lực lượng tranh giành.

- Bất quá chúng ta có năm người a, dường như có chút khó phân chia.

Bắc Cung Ân Triều nhìn bốn người Lục Lâm Thiên, sáu bản Vô Tự Thiên Thư ở trên tay năm người. Nếu như động thủ quả thực khó có thể phân chia đối thủ.

Chương 3270: Bốn người đối chiến

Ánh mắt mọi người khẽ đổi, trong lòng đều hiểu rõ ý tứ của Bắc Cung Ân Triều. Nếu như năm người đối chiến hai hai mà nói, sẽ dư ra một người. Tu vi đạt đến cấp độ như mọi người hiện tại một khi giao thủ ít nhất cũng sẽ tới tình trạng tiêu hao hầu như không còn. Đến lúc đó người còn lại kia nhúng tay vào sẽ chiếm được tiện nghi vô cùng lớn.

- Chắc chắc sẽ có người để trốn. Chúng ta rút thăm quyết định là được. Như vậy cũng công bằng một chút.

Hiên Viên Cương Phong do dự một chút rồi ngẩng đầu nói với mọi người.

- Cũng được. Tất cả dựa vào vận khí, chuyện này cũng công bằng.

Hổ Khiếu lão tổ đương nhiên không có ý kiến.

- Trong tay các người có một bản Vô Tự Thiên Thư, trong tay ta có hai bản Vô Tự Thiên Thư. Các ngươi lại dám nói công bằng với ta? Các ngươi nghĩ thật hay a.

Trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên tung bay, ánh mắt nhìn về phía mọi người không chút khách khí nói.

- Chuyện này...

Ánh mắt Bắc Cung Ân Triều thoáng chấn động một chút, nói:

- Quả thực có chút không công bằng.

- Hừ, ai bảo trong tay ngươi có hai bản Vô Tự Thiên Thư. Hai và một cũng không khác gì nhau. Bằng không ngươi cũng có thể đem một bản Vô Tự Thiên Thư giao cho người khác. Thế nhưng phải cùng rút thăm đối chiến.

Ánh mắt Hiên Viên Cương Phong trầm xuống, ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Hừ. Lão gia hỏa nhà ngươi không biết xấu hổ, lời này cũng nói ra được sao?

HIên Viên Cương Phong còn chưa dứt lời, tiếng mắng to của Tiểu Long đã vang lên.

- Tiểu Long, không được vô lễ. Không được mắng hắn không biết xấu hổ. Con không được nói thẳng a. Trong lòng mọi người biết là được rồi.

Trong Thanh Long Hoàng tộc, Long Bành lão tổ lạnh nhạt, như cười như không nói với Tiểu Long. Rõ ràng đang cùng với Tiểu Long châm ngòi thổi gió với Tiểu Long.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, nhìn Long Bành lão tổ khẽ gật đầu. Khi ở trong Phi Linh môn Lục Lâm Thiên đã từng nghe Kim Huyền nói qua. Long Bành lão tổ này khi còn bé đã từng gặp Kim Huyền. mà Kim Huyền lại có chút giao tình với một ít tiền bối trong Thanh Long Hoàng tộc khi trước.

Nghe Tiểu Long và Long Bành lão tổ mắng mình, Hiên Viên Cương Phong cũng rất bất đắc dĩ. Hổ Khiếu lão tổ thì trợn mắt không nói thêm gì. Đại hán chừng năm mươi tuổi trong Thiên Địa các và Bắc Cung Ân Triều thì cười khổ. Mục đích của Hiên Viên Cương Phong bọn họ biết, kỳ thật tất cả Đế giả cũng có thể phán đoán ra. Dù sao có thể tu luyện tới Đế giả cũng không quá đần. Nếu không cũng không có cách nào đột phá tu vi tới Đế giả.

Thực lực mà Lục Lâm Thiên biểu hiện ra đã quá mức rung động. Rung động tới mức các lão tổ của các Hoàng tộc cũng không dám bỏ qua hắn. Thác Bạt Hậu Điền chính là kết cục cho nên hiện tại không ai dám cho Lục Lâm Thiên chiếm tiện nghi. Đến khi tất cả bọn họ tiêu hao, lại còn đυ.ng phải Lục Lâm Thiên này thì không cần phải nghĩ tới kết cục của bọn họ.

Lúc trước tu vi của Lục Lâm Thiên là Vũ Đế tứ trọng đã có thể đánh cho Thác Bạt Hậu Điền chạy khắp nơi. Lúc này Lục Lâm

Thiên đột phá tới Vũ Đế ngũ trọng, thực lực nhất định sẽ tăng lên không ít.

CHo nên hiện tại không có ai dám coi thường Lục Lâm Thiên, càng không có ai dám chủ quan với Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên, ngươi thấy thế nào?

Ánh mắt Bắc Cung Ân Triều khẽ đảo, nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

- Năm người chúng ta có sáu bản Vô Tự Thiên Thư. Ta có hai bản trong tay, các ngươi còn định chiếm tiện nghi của một hậu bói như ta. Các ngươi không thấy xấu hổ sao? Ta lại cảm thấy xấu hổ thay cho các ngươi a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua đám người Hiên Viên Cương Phong, Hổ Khiếu lão tổ, Bắc Cung Ân Triều trầm giọng nói:

- Hai lựa chọn, một là ta không tham gia. Mọi người cùng nhau chết. Nếu ai dám mạnh mẽ đoạt Vô Tự Thiên Thư trong tay ta, ta sẽ giết toàn tộc hắn, cuối cùng lại diệt hắn.

Lục Lâm Thiên dứt lời, trong đôi mắt đen kịt lan tràn ra hàn ý. Hoàn toàn không có một chút khách khí nào với lão tổ các tộc. Thời điểm này nếu như yếu thế đám người này sẽ càng ý thế hiếp người. Dùng thực lực của mình bây giờ, Lục Lâm Thiên cũng không có ý định nhịn nữa.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, tất cả mọi người ít nhiều cũng biết rõ tính tình của Lục Lâm Thiên, không ít người co rúm lại, ánh mắt phức tạp. Lời nói của Lục Lâm Thiên khiến cho mọi người không thể không để ý. Thực lực của Lục Lâm Thiên tuyệt đối không phải là thứ mà bọn họ có thể tùy tiện đắn đo suy nghĩ.

- Lâm Thiên, không có nghiêm trọng như vậy. Nói điều kiện thứ hai của ngươi đi.

Lão tổ Bắc Cung Ân Triều bất đắc dĩ cười khổ, đành phải xuất đầu phá vỡ bầu không khí xấu hổ này.

- Rất đơn giản, chư vị tiền bối cứ việc đối chiến với nhau. Đến khi chọn ra một người cuối cùng đấu với ta.

Dù sao cũng là lão tổ Bắc Cung Ân Triều tiến lên, Lục Lâm Thiên cũng phải khách khí một chút.

- Không được, tuyệt đối không được.

Chỉ là khi Lục Lâm Thiên vừa mới dứt lời, Hiên Viên Cương Phong lập tức là người đầu tiên phản đối. Lục Lâm Thiên muốn ra tay cuối cùng, người chiến thắng đã liên tục giao thủ hai trận, độ tiêu hao không cần phải nói. Chuyện này tuyệt đối không thể đáp ứng.

Lập tức Hổ Khiếu lão tổ cũng phản đối, cuối cùng năm người lần nữa thương nghị. Năm người đọ sức. Trận đầu Lục Lâm Thiên không cần lên, bốn người động thủ. Thế nhưng trận thứ hai, khi còn lại hai người Lục Lâm Thiên lại phải động thủ. Đồng thời Lục Lâm Thiên phải tự mình lựa chọn một người, sau khi chiến thắng mới tiếp tục đối chiến với người khác.

Đương nhiên trong quá trình này không được cố ý giết người. Chỉ được lấy Vô Tự Thiên Thư từ tay người thua, đồng thời không được dựa vào sự giúp đỡ của người khác cùng với khôi lỗi. Điều kiện này dường như mọi người cố ý hạn chế Lục Lâm Thiên vậy. Ai cũng biết Thái Cổ U Minh Viêm trên người Lục Lâm Thiên, thứ này mấy người cũng không muốn đυ.ng phải.

Đến bước này, trận thứ hai mới lên đã khiến cho Lục Lâm Thiên thỏa mãn. Hắn gật đầu đồng ý. Không có Thái Cổ U Minh Viêm tương trợ, cũng không phải hắn không có át chủ bài khác.

Cuối cùng lão tổ Bắc Cung Ân Triều, Hổ Khiếu lão tổ, Hiên Viên Cương Phong, đại hán trung niên của Thiên Địa các rút thăm quyết định đối thủ. Kết quả là lão tổ Bắc Cung Ân Triều đối chiến với Hiên Viên cương Phong, mà Hổ Khiếu lão tổ thì đối chiến với đại hán trung niên của Thiên Địa các.

Trong lúc mọi người nói chuyện Lục Lâm Thiên cũng biết được thân phận của đại hán trung niên kia. Người này tên là Lệnh Hồ

Tiêu Diêu, chính là Phó các chủ của Thiên Địa các.

Bốn người lựa chọn được đối thủ, Đế giả chúng quanh tự động nhường một không gian lớn cho bốn người. Bốn cường giả khủng bố như vậy giao thủ, một khi bị dính dáng tới gần đó cũng là một chuyện không may. Bởi vậy cũng không có ai dám tới gần quá. Ngay cả Lục Lâm Thiên cũng lui về phía sau không ít.

Bốn người đứng thẳng trước mặt đối thủ. Chân khí, linh lực, yêu nguyên trong cơ thể bốn người tràn ra, cả không trung bỗng nhiên ảm đạm, gió nổi mây phun. Đại chiến rốt cuộc sắp bắt đầu.

Chương 3271: Thiên Thư đều xuất hiện

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhếch lên, lần nữa nhìn về phía giới chủ Linh Vũ giới. Có quan hệ với Du Thược và Thanh Tuyền, Lục Lâm Thiên quả thực không biết nên làm như thế nào mới tốt. Nếu như mình động thủ với hắn, Thanh Tuyền và Du Thược sẽ càng không tha thứ cho mình.

- Hóa ra ngươi muốn Vô Tự Thiên Thư. Cũng tốt, không phải là Vô Tự Thiên Thư sao? Con rể tốt của ta. Ta cho ngươi là được.

Trong ánh mắt âm trầm của giới chủ Linh Vũ giới hiện lên sự vui vẻ, khẽ phất tay đánh ra hai đạo lưu quang bắn về phía Lục Lâm Thiên.

- Là Vô Tự Thiên Thư.

Hai đạo lưu quang này lướt đi, hai đạo khí tức lan tràn, Lục Lâm Thiên cũng rõ ràng cảm nhận được có hai cỗ khí tức quen thuộc. Bên trong đó còn có một cỗ khí tức đối với hắn còn quen thuộc hơn. Đột nhiên Lục Lâm Thiên sững sờ, không chút do dự thu hai đạo lưu quang vào trong tay.

Hai đạo lưu quang thu liễm, hai khối ngọc giản lớn bằng bàn tay xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên. Ngọc giản hình vuông giống như một cuốn sách, bề mặt trơn bóng giống như trời sinh đã vậy. Bên trên lan tràn ra một cỗ khí tức mênh mông vô cùng. Đây chính là hai bản Vô Tự Thiên Thư, không sai vào đâu được.

Chân khí Lục Lâm Thiên lập tức rót vào trong hai bản Vô Tự Thiên Thư, trên một bản Vô Tự Thiên Thư lập tức hiện lên một chữ Hiệp không giống như bốn chữ Linh, Tề, Thiên, Liệt trên bốn bản còn lại.

- Là Vô Tự Thiên Thư của Linh Vũ giới, chính là cuốn này.

Nam thúc đi tới bên người Lục Lâm Thiên, mắt nhìn khí tức đang lan tràn ra từ Vô Tự Thiên Thư, toàn thân hắn tức thì run rẩy.

- Nghĩa phụ.

Lục Lâm Thiên cầm Vô Tự THiên Thư trong tay đưa cho Nam thúc. Hắn biết rõ quan hệ của cuốn Vô Tự Thiên Thư này và Nam thúc. Lúc này nhìn thấy bản Vô Tự Thiên Thư này, sợ rằng trong lòng nghĩa phụ Nam thúc đang chấn động.

- Hay là con cầm đi, cẩn thận người này không có ý tốt.

Nam thúc khẽ lắc đầu truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

Lúc này bản thân Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy ngoài ý muốn, hắn thật không ngờ giới chủ Linh Vũ giới lại dễ dàng đem hai bản Vô Tự Thiên Thư giao cho hắn. Đây quả thực là chuyện mà hắn không dám tin.

Cho nên Lục Lâm Thiên cũng không khỏi hoài nghi có phải giới chủ Linh Vũ giới này không có ý tốt hay không. Bằng không tại sao lại nhẹ nhàng đem hai bản Vô Tự Thiên Thư giao cho hắn như vậy.

- Vô Tự Thiên Thư. Hai bản Vô Tự Thiên Thư.

Chỉ một thoáng nhìn thấy hai bản Vô Tự Thiên Thư trong tay Lục Lâm Thiên, trong không trung lập tức có vô số ánh mắt nóng bỏng nhìn vào trong tay Lục Lâm Thiên. Trong mắt tràn ngập sự nóng bỏng và tham lam. Chỉ là thực lực của Lục Lâm Thiên còn đó không ai dám hành động thiếu suy nghĩ. Nếu như thực lực của Lục Lâm Thiên thấp một ít, cam đoan sẽ có người trực tiếp ra tay cướp đoạt.

- Âm mưu, di hoa tiếp mộc, muốn làm ngư ông đắc lợi.

Nhìn ánh mắt tham lam của mọi người, Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng hiểu ra giới chủ Linh Vũ giới này cố ý đem Vô Tự Thiên Thư giao cho hắn trước mặt mọi người, dụng ý rất đơn giản là chuyển dời địch ý của các hoàng tộc từ trên người hắn về phía mình. Di hoa tiếp mộc, khiến cho mình trở thành cái đích cho tất cả mọi người. Mà vạn nhất mình động thủ với người khác thì hắn ta có thể làm ngư ông đắc lợi.

Nghĩ vậy ánh mắt Lục Lâm Thiên không khỏi nhìn về phía giới chủ Linh Vũ giới. Thấy Lục Lâm Thiên nhìn về phía mình, giới chủ Linh Vũ giới lập tức lạnh nhạt cười.

- Xem như ngươi lợi hại.

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn giới chủ Linh Vũ giới, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo. Vô Tự Thiên Thư ở trong tay hắn thì như thế nào. Dùng thực lực của hắn bây giờ có ai dám lộn xộn? Chín bản Vô Tự Thiên Thư đã có năm bản nằm trong tay hắn. Bốn bản còn lại có hai bản không rõ tung tích. Có lẽ lúc này cũng là thời điểm biết được tung tích.

Trong ánh mắt của mọi người, thân thể Lục Lâm Thiên dậm chân nhảy lên, nhìn ngọn núi mênh mông khổng lồ trước mặt, hai tay nâng hai bản Vô Tự Thiên Thư, nhìn về phía chúng cường giả chung quanh nói:

- Hội tụ đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư mới mở được cửa vào. Mới có một người có thể nhận được đại cơ duyên. Những người khác mới có thể rời khỏi Thiên Trủng. Cho nên ai có Vô Tự Thiên Thư thì lấy ra đi. Bằng không tất cả mọi người không ra được, có giữ lại Vô Tự Thiên Thư cũng vô dụng.

- Lời này cũng đúng, chỉ là lấy ra Vô Tự Thiên Thư thì nó sẽ ở trong tay ai?

Lục Lâm Thiên vừa mới dứt lời, đại hán mặc chừng năm mươi tuổi, mắt sáng như sao, người mặc trường bào màu trắng xanh trong Thiên Địa các bước ra.

- Vô Tự Thiên Thư. Trong tay Thiên Địa các cũng có Vô Tự Thiên Thư.

Mà giờ phút này ánh mắt mọi người lại nhìn chăm chú vào một khối ngọc giản trong tay đại hán chừng năm mươi tuổi này. Bên trên có khí tức mênh mông lan tràn ra. Bí văn quanh quẩn, trên mặt hiện lên một chữ Tâm.

- Vô Tự Thiên Thư cuối cùng giao cho ai thì phải dựa vào bổn sự và vận khí của người đó. Có Vô Tự Thiên Thư có thể lấy ra, nếu không tất cả cũng sẽ chết.

Trường bào bằng vải thô trên người Bắc Cung Ân Triều tung bay, sinh cơ lan tràn. Trong lòng bàn tay cũng xuất hiện một khối ngọc giản nhỏ, bên trên ngọc giản cũng có một cỗ khí tức mênh mông lan tràn. Bí văn quanh quản, bên trên hiện lên một chữu Phiêu.

- Trong Bắc Cung Hoàng tộc và Thiên Địa các đều có Vô Tự Thiên Thư.

Lục Lâm Thiên không cảm thấy ngoài ý muốn bao nhiêu, hắn đã sớm biết rõ trong tay Thiên Địa các có một bản Vô Tự Thiên Thư, trong tay Bắc Cung Hoàng tộc cũng có một bản khác.

Từng đạo ánh mắt nhìn chăm chú về phía bốn bản Vô Tự Thiên Thư trong tay Lục Lâm Thiên và Bắc Cung Ân Triều. Còn có đại hán chừng năm mươi tuổi của Thiên Địa các. Ánh mắt chớp động, vô cùng phức tạp.

Bốn bản Vô Tự Thiên Thư xuất hiện, nhanh chóng tỏa ra quang mang, khí tức mênh mông trong lúc mơ hồ chấn động. Thế cho nên căn bản không cần Lục Lâm Thiên thúc dục chân khí thì trên hai bản Vô Tự Thiên Thư trên tay hắn cũng có bí văn quanh quẩn. Hiện lên văn tự, trong lúc mơ hồ bốn bản Vô Tự Thiên Thư còn có một mối liên hệ huyền ảo nào đó.

- Có lẽ trong này còn có người cũng có được Vô Tự Thiên Thư. Chẳng lẽ tới thời điểm này các ngươi còn không định lấy ra hay sao?

Bắc Cung Ân Triều liếc nhìn mọi người nói.

- Lúc này không xuất ra còn đợi tới khi nào? Ta cũng tới tham gia náo nhiệt a.

Bắc Cung Ân Triều vừa mới dứt lời, trong Hiên Viên Hoàng tộc, bên người Hiên Viên Triệt, Hiên Viên Cương Phong bước ra, trong tay có một đạo lưu quang xuất hiện. Một cỗ khí tức quen thuộc mà mênh mông lan tràn. Một khối Vô Tự Thiên Thư xuất hiện trong tay, bí văn quanh quẩn. Trên Vô Tự Thiên Thư hiện lên một chữ Giải.

- Bản Vô Tự Thiên Thư thứ tám trong tay Hiên Viên Hoàng tộc

Chương 3272: Cửu tự chân ngôn 1

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, bản Vô Tự Thiên Thư thứ tám rốt cuộc cũng xuất hiện, hắn không ngờ lại nằm trong tay của Hiên Viên Hoàng tộc. CHuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút chấn động, thế nhưng hắn cũng không bận tâm quá nhiều. Trong Hoàng tộc có một bản Vô Tự Thiên Thư cũng là chuyện bình thường, không có gì quá kỳ quái.

Ngược lại chuyện Hiên Viên Hoàng tộc có một bản Vô Tự Thiên Thư khiến cho các Hoàng tộc khác rất kinh ngạc. Dường như bọn họ cũng không biết trong tay Hiên Viên Hoàng tộc có Vô Tự Thiên Thư.

- KHông biết bản Vô Tự Thiên Thư cuối cùng ở trong tay ai?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lén lút đảo qua toàn trường, chín bản Vô Tự Thiên Thư trên người hắn ẩn giấu ba bản. Bên ngoài xuất hiện năm bản. Tổng cộng có tám bản Vô Tự Thiên Thư đã xuất hiện, cũng chỉ còn lại một bản Vô Tự Thiên Thư.

- Đã xuất hiện năm bản, vậy thì bản Vô Tự Thiên Thư thứ sáu này của ta có che dấu cũng vô dụng.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đang lén lút dò xét thì một thanh âm trầm thấp vang lên. Mọi người lập tức nhìn về phía vừa phát ra âm thanh. Trong đám người lúc này có một lão giả thân thể hùng vĩ đi ra. Một cỗ khí tức cường hãn lan tràn khiến cho không trung trong lúc mơ hồ có cảm giác hoa mắt.

Mà trong tay người này cũng xuất hiện một khối ngọc giản hình vuông giống như quyển sách. Bên trên có bí văn quanh quẩn, khí tức mênh mông khuếch tán.

Đây cũng tuyệt đối là Vô Tự Thiên Thư, không thể giả được. Bí văn lưu chuyển, trên bề mặt hiện lên một chữ Thống. Khi ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về phía người này, trong mắt lập tức có chút ngoài ý muốn.

- Hổ Khiếu lão tổ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, hắn không ngờ người mang bản Vô Tự Thiên Thư thứ chín lại là Hổ Khiếu lão tổ.

Chín bản Vô Tự Thiên Thư xuất hiện, trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng run lên, rốt cuộc chín bản Vô Tự Thiên Thư đã tụ họp, xuất hiện ở trong Thiên Trủng.

- Linh phiêu thống hiệp giải tâm liệt tề thiện.

Nhìn qua chữ trên sáu bản Vô Tự Thiên Thư, tăng thêm chữ trên ba bản Vô Tự Thiên Thư mà hắn che giấu, Lục Lâm Thiên thì thào nói. Chín chữ bên chín bản Vô Tự Thiên Thư chính là linh phiêu thống hiệp giải tâm liệt tề thiên. Đọc chín chữ này lên, trong lòng Lục Lâm Thiên đột nhiên run lên, giống như có một cỗ lực lượng nào đó khiến cho hắn run lên vậy. Vô Tự Thiên Thư trong tay trong lúc mơ hồ nhảy lên.

- Cửu Tự Chân Ngôn. Đây là Cửu Tự Chân Ngôn của Mật Tông

Đọc chín chữ này lên, trong đầu Lục Lâm Thiên đột nhiên lóe lên linh quang. Chín chữ này dường như có chút quen thuộc. Lập tức Lục Lâm Thiên nhớ tới ở thế giới kiếp trước của hắn, trong truyền thuyết của Hoa Hạ có truyền thuyết về Cửu Tự Chân Ngôn.

Một lần hắn vô tình biết được trong Mật Tông giáo có Cửu Tự Chân Ngôn gọi là linh phiêu thống hiệp giải tâm liệt tề thiện. Nghe nói theo lời Lạt Ma trong giáo phái này chỉ cần thường niệm Cửu Tự Chân Ngôn này là có thể khai phá rất nhiều sự huyền bí cùng với tiềm năng trong cơ thể. Chỉ cần thông qua pháp môn của Mật Tông phối hợp với thủ ấn tu luyện đặc biệt cùng với sự cố gắng không ngừng là có thể khiến cho người tu hành phát huy toàn bộ thực lực. Để cho thân thể câu thông với vũ trụ đạt tới cảnh giới người và trời hòa vào một thể.

Lúc ấy Lục Lâm Thiên cũng không cho rằng là đúng, cũng không tin những thứ này. Thế nhưng lúc này nhìn thấy trên chín bản Vô Tự Thiên Thư có Cửu Tự Chân Ngôn khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi suy nghĩ một chút. Không phải thứ này có quan hệ với Mật Tông kiếp trước chứ? Không có khả năng a, đây là hai thế giới hoàn toàn khác nhau.

- Sáu bản Vô Tự Thiên Thư.

Sáu bản Vô Tự Thiên Thư xuất hiện, sáu cỗ khí tức mênh mông lan tràn khiến cho hai mắt người ta càng thêm nóng bỏng. Sáu bản Vô Tự Thiên Thư hội tụ, chỉ còn ba bản nữa là có thể có được đại cơ duyên. Chuyện này đối với tất cả Đế giả mà nói đều là hấp dẫn khó có thể cự tuyệt.

- Sáu bản, còn ba bản còn lại ở trong tay ai?

Bắc Cung Ân Triều, Hổ Khiếu, đại hán mặc trường bào màu trắng xanh của Thiên Địa các, Hiên Viên Cương Phong và mọi người lần nữa nhìn chung quanh. Bọn họ chỉ thấy sáu bản Vô Tự Thiên Thư, còn có ba bản Vô Tự Thiên Thư còn chưa có xuất hiện.

- Không biết trong tay ai, ai còn Vô Tự Thiên Thư mau giao ra đây. Bằng không đến lúc đó cho dù là ai cũng không sống được.

Bắc Cung Ân Triều nhìn chung quanh nói.

Đám người nhìn nhau, trong lòng đều âm thầm suy đoán không biết trong tay ai còn Vô Tự Thiên Thư. Chỉ tiếc khiến cho mọi người thất vọng chính là cũng không có ai tiếp tục đứng ra.

Ngược lại hai người Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế lén lút nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Hai người bọn họ biết rõ trong tay Lục Lâm Thiên ít nhất còn có một bản Vô Tự Thiên Thưu khác. Lúc trước tiểu tử này mới chỉ giao cho Huyết Kiếm Đại Đế một bản mà thôi.

- Còn ai còn Vô Tự Thiên THư? Đừng lề mề, giữ lại cũng không có tác dụng, chẳng lẽ muốn tất cả cùng chết hay sao?

Hổ Khiếu lão tổ quát một tiếng, ánh mắt lần nữa đảo qua không trung.

Mọi người nghe vậy lập tức náo loạn, nếu như không có đủ Vô Tự

Thiên Thư vậy sẽ không có cách nào thoát ra, đồng thời cũng không có bất kỳ ai nhận được đại cơ duyên. Tất cả mọi người sẽ bị chôn cùng một chỗ.

- Có Vô Tự Thiên Thư thì lấy ra đi. Đừng có để cho mọi người cùng chết.

- Giữ lại cũng không có tác dụng. Lấy ra đi, đừng hại mọi người.

- Ai mà thiếu đạo đức như vậy a. Không ngờ lại cất dấu Vô Tự Thiên Thư, muốn chúng ta cùng chết sao?

Quần chúng lập tức giận dữ, chuyện liên quan tới sinh tử của bọn họ, bọn họ sao không khẩn trương cho được. Nếu như không xuất ra Vô Tự Thiên Thư sẽ là công địch của tất cả mọi người.

Khuôn mặt Lục Lâm Thiên không có một chút biểu tình nào, lén lút biến đổi, ba bản Vô Tự Thiên Thư ở trong tay hắn, người khác có thể mang ra được mới là lạ.

Mà Lục Lâm Thiên cũng không định mạo hiểm xuất ra lúc này, nếu như hắn xuất ra ba bản Vô Tự Thiên Thư lúc này nhất định sẽ trở thành công địch của tất cả mọi người.

Lục Lâm Thiên cũng không ngốc, huống chi nếu xuất ra ba bản Vô Tự Thiên Thư mà nói thì chín bản Vô Tự Thiên Thư cũng không phải là của hắn. Chẳng lẽ người khác sẽ can tâm tình nguyện giaio những bản Vô Tự Thiên Thư còn lại cho hắn sao? Đương nhiên sẽ không, bởi vậy Lục Lâm Thiên quyết định yên lặng theo dõi diễn biến. Dù sao số Vô Tự Thiên Thư còn lại đều ở trong tay hắn, hắn cần gì phải lo lắng cơ chứ.

- Rốt cuộc là ai cất giấu Vô Tự Thiên Thư? Lấy ra cho ta.

Hổ Khiếu lão tổ lần nữa quát lên một tiếng, ánh mắt nhìn chằm chằm chung quanh, dường như có chút không kiên nhẫn.

- Rốt cuộc còn có ai không lấy ra vô Tự Thiên Thư? Đừng hại chúng ta cùng chết a.

Mọi người ngày càng hỗn loạn, chỉ là vẫn không có người nào đứng ra. Thế cho nên mọi người không thể không hoài nghi ba bản Vô Tự Thiên Thư còn lại căn bản không tiến vào trong Thiên Trủng. Không có chín bản Vô Tự Thiên Thư không có ai đạt được cơ duyên, đến lúc đó tất cả mọi người đều sẽ phải chết.

Chương 3273: Cửu tự chân ngôn 2

Nghĩ vậy ánh mắt chúng Đế giả lần nữa ngưng trọng hẳng lên, vốn bọn họ cho rằng Thiên Đế cải biến quy tắc cho nên có hy vọng sống sót. Thế nhưng ai ngờ cuối cùng vẫn không thoát khỏi cái chết.

- KHông có ai giao ra Vô Tự Thiên Thư sao? Hỗn trướng, đừng để cho ta tìm ra ai giấu Vô Tự Thiên Thư, ta nhất định sẽ khiến cho hắn đẹp mặt.

Hổ Khiếu lạnh lùng quát một tiếng, ánh mắt có chút bất đắc dĩ và giận dữ.

- Hổ Khiếu, ngươi còn định thế nào nữa? Có bản lĩnh thì ngươi giết từng người đi, nói không chừng còn có thể tìm ra Vô Tự Thiên Thư.

Hiên Viên Cương Phong nhìn Hổ Khiếu, lạnh nhạt nói.

- Hiên Viên Cương Phong, ngươi cho rằng ta không dám sao? Thế nhưng ta không có rảnh rỗi như vậy.

Hổ Khiếu nhíu mày nhìn Hiên Viên Cương Phong.

- Chư vị, Thiên Đế đại nhân không lừa gạt chúng ta. Trong lời nói của hắn cho thấy rõ ràng chín bản Vô Tự Thiên Thư đã ở trong này, nhất định có người dấu Vô Tự Thiên Thư.

Sau lưng Hiên Viên Cương Phong có một đạo thân ảnh nhảy ra. Đây chính là một nam tử trẻ tuổi mặc cẩm bào, khuôn mặt cực kỳ anh tuấn, nhìn qua vô cùng nhàn nhã, lạnh nhạt. Đây chính là thần tử Hiên Viên Triệt của Hiên Viên Hoàng tộc.

- Giữ lại Vô Tự Thiên Thư cũng không có tác dụng gì. Nếu như thực sự có Vô Tự Thiên Thư tại sao lại không có ai lấy ra.

- Đúng vậy. Giữ lại Vô Tự Thiên Thư cũng không có tác dụng, nếu như không lấy ra tất cả mọi người sẽ chết. Chẳng lẽ người này cố ý muốn tất cả chúng ta chết hay sao?

Nghe Hiên Viên Triệt nói vậy, tiếng nghị luận lập tức ồn ào hẳn lên, không ít ánh mắt nhìn về phía HIên Viên Triệt.

Hiên Viên Triệt mặc dù chỉ là Vũ Đế nhất trọng, thế nhưng khí chất lại bất phàm. Hắn khẽ mỉm cười, trước mặt không ít Đế giả cường hãn và trưởng bối vẫn lạnh nhạt, thong dong như cũ, nói:

- Người ẩn tàng Vô Tự Thiên Thư không phải là cố ý muốn hại chết tất cả mọi người. Theo ta suy đoán bọn họ cũng chỉ muốn đυ.c nước béo cò mà thôi. Bọn họ muốn đạt được chỗ tốt cuối cùng trong Vô Tự Thiên Thư, do đó đạt được đại cơ duyên mà thôi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, Hiên Viên Triệt này quả thực bất phàm, chỉ tiếc thực lực của hắn trong hoàn cảnh này không thay đổi được điều gì. Nếu như thực lực người này mạnh hơn, có lẽ cũng không dễ trêu vào.

- Nói có đạo lý.

Nghe Hiên Viên Triệt nói vậy, lập tức có không ít người gật đầu.

- Ta rất muốn biết rốt cuộc là ai giấu Vô Tự Thiên Thư muốn đυ.c nước béo cò. Chẳng lẽ đám người này muốn chúng ta hỗn chiến một hồi, cuối cùng ngư ông đắc lợi hay sao?

Bắc Cung Ân Triều nhìn chung quanh, ánh mắt đảo qua từng người, thế nhưng cũng khó có thể biết rõ được rốt cuộc là ai giấu Vô Tự Thiên Thư. Cũng có khả năng Vô Tự Thiên Thư không ở trong Thiên Trủng này.

Lục Lâm Thiên im lặng, dù sao ba bản Vô Tự Thiên trong tay hắn, vô luận như thế nào cũng không thể xuất ra được. Tốt hơn nên nghĩ cách đoạt bảy bản Vô Tự Thiên Thư mới là vương đạo.

Bốn bản Vô Tự Thiên Thư còn lại phân biệt ở trong tay bốn thế lực là Hiên Viên Hoàng tộc, Thiên Địa các, Bắc Cung Hoàng tộc, Bạch

Hổ Hoàng tộc. Bốn thế lực này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên có chút đau đầu, muốn đạt được chín bản Vô Tự Thiên Thư là chuyện tuyệt đối không dễ. Đặc biệt là Bắc Cung Hoàng tộc hắn không thể mạnh mẽ đoạt. Gia tộc khác cũng không phải dễ trêu. Đối mặt với một cỗ thế lực đã khó rồi lại còn phải đồng thời đối mặt với bốn cỗ thế lực. Chuyện này không phải dễ.

Huống chi Lục Lâm Thiên biết rõ, giới chủ Linh Vũ giới còn ở phía sau. Người này tuyệt đối không có ý tốt, không công mà đưa cho hắn hai bản Vô Tự Thiên Thư. Chỉ là hắn có mục đích của hắn, Lục Lâm Thiên có mục đích của mình. Hiện tại hai người đang âm thầm giao phong với nhau.

Trong lúc Lục Lâm Thiên dò xét, ánh mắt hắn cũng nhìn về phía Hiên Viên Hoàng tộc. Lúc này Hiên Viên Triệt đang nói gì đó với Hiên Viên Cương Phong. Hiên Viên Cương Phong khẽ gật đầu, ống tay áo run lên, ý bảo Hiên Viên Triệt lùi về phía sau một chút.

- Chư vị, nếu như có người đã có chủ ý cất giấu Vô Tự Thiên, có lẽ chúng ta cũng không thể nào tìm trên người tất cả mọi người một lần. Cho nên ta có một đề nghị.

Hiên Viên Cương Phong nhìn đám người Bắc Cung Ân Triều, Hổ Khiếu lão tổ, đại hán trung niên của Thiên Địa các, còn có Lục Lâm Thiên nói.

Lời này của Hiên Viên Cương Phong đương nhiên cũng có ý tứ hỏi đám người Lục Lâm Thiên.

- Hiên Viên Cương Phong, có rắm mau phóng.

Bắc Cung Ân Triều mở miệng, ánh mắt chấn động. Dường như đối với đề nghị của Hiên Viên Cương Phong cũng cảm thấy có chút hứng thú.

- HIên Viên Cương Phong, có gì cứ nói.

Hổ Khiếu lão tổ nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên từ lâu đã nhìn vào trên người HIên Viên

Cương Phong kia, không biết vừa rồi Hiên Viên Triệt lại có chủ ý quái quỷ gì.

- Chư vị, bây giờ chúng ta có tổng cộng sáu bản Vô Tự Thiên Thư. Người nắm ba bản Vô Tự Thiên Thư còn lại có lẽ cũng muốn đạt được Vô Tự Thiên Thư trong tay chúng ta. Có lẽ trong lòng mọi người cũng đều nghĩ tới Vô Tự Thiên Thư trong tay người khác đúng không?

Hiên Viên Cương Phong nhìn đám người Lục Lâm Thiên, Hổ Khiếu, còn có đại hán trung niên của Thiên Địa các nói.

- Hiên Viên Cương Phong, rốt cuộc ngươi có đề nghị gì. Ngươi nhanh nói một chút đi. Lề mề, ngươi đừng làm chúng ta tò mò.

Hổ Khiếu lão tổ lớn tiếng nói với Hiên Viên Cương Phong.

Hiên Viên Cương Phong dường như cũng biết tính tình của Hổ Khiếu lão tổ cho nên cũng không để ý mà nói:

- Ta đề nghị bốn người chúng ta đọ sức môt hồi. Kẻ bại trận sẽ đem Vô Tự Thiên Thư cho kẻ thắng. Hai người chiến thắng lại giao thủ với nhau. Người chiến thắng cuối cùng sẽ có được sáu bản Vô Tự Thiên Thư.

- Ha ha, biện pháp tốt. Như vậy cũng có chút công bằng. Cũng có thể đề phòng người khác đυ.c nước béo cò.

Trong Thiên Địa các, đại hán trung niên mặc trường bào màu trắng xanh nói, thế nhưng khóe miệng lại nở nụ cười khổ, có chút bất đắc dĩ.

- Được, biện pháp này cũng giống như ý của ta. Hiện tại bắt đầu đi.

Hổ Khiếu lão tổ lớn tiếng nói. Cách này vô cùng hợp khẩu vị của hắn, những người có mặt ở đây làm sao có thể có thân thể sánh được với Bạch Hổ Hoàng tộc hắn được chứ. Đây chính là chuyện có lợi nhất với hắn, cho nên làm sao hắn có thể sợ người khác được.

- Biện pháp này cũng không tồi.

Bắc Cung Ân Triều dường như cũng không có ý tức phản đối.

Lục Lâm Thiên không nói gì, dường như cũng đồng ý. Biện pháp này đối với hắn có lợi nhất. Sau khi lần nữa đột phá tới Vũ Đế ngũ trọng khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên có chút suy đoán. Đối diện với lão tổ của mấy đại Hoàng tộc này hắn cũng không cần phải lo lắng. Nương theo thực lực mà hắn lộ ra quả thực cũng có một chút lực lượng tranh giành.

- Bất quá chúng ta có năm người a, dường như có chút khó phân chia.

Bắc Cung Ân Triều nhìn bốn người Lục Lâm Thiên, sáu bản Vô Tự Thiên Thư ở trên tay năm người. Nếu như động thủ quả thực khó có thể phân chia đối thủ.

Chương 3274: Bốn người đối chiến

Ánh mắt mọi người khẽ đổi, trong lòng đều hiểu rõ ý tứ của Bắc Cung Ân Triều. Nếu như năm người đối chiến hai hai mà nói, sẽ dư ra một người. Tu vi đạt đến cấp độ như mọi người hiện tại một khi giao thủ ít nhất cũng sẽ tới tình trạng tiêu hao hầu như không còn. Đến lúc đó người còn lại kia nhúng tay vào sẽ chiếm được tiện nghi vô cùng lớn.

- Chắc chắc sẽ có người để trốn. Chúng ta rút thăm quyết định là được. Như vậy cũng công bằng một chút.

Hiên Viên Cương Phong do dự một chút rồi ngẩng đầu nói với mọi người.

- Cũng được. Tất cả dựa vào vận khí, chuyện này cũng công bằng.

Hổ Khiếu lão tổ đương nhiên không có ý kiến.

- Trong tay các người có một bản Vô Tự Thiên Thư, trong tay ta có hai bản Vô Tự Thiên Thư. Các ngươi lại dám nói công bằng với ta? Các ngươi nghĩ thật hay a.

Trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên tung bay, ánh mắt nhìn về phía mọi người không chút khách khí nói.

- Chuyện này...

Ánh mắt Bắc Cung Ân Triều thoáng chấn động một chút, nói:

- Quả thực có chút không công bằng.

- Hừ, ai bảo trong tay ngươi có hai bản Vô Tự Thiên Thư. Hai và một cũng không khác gì nhau. Bằng không ngươi cũng có thể đem một bản Vô Tự Thiên Thư giao cho người khác. Thế nhưng phải cùng rút thăm đối chiến.

Ánh mắt Hiên Viên Cương Phong trầm xuống, ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Hừ. Lão gia hỏa nhà ngươi không biết xấu hổ, lời này cũng nói ra được sao?

HIên Viên Cương Phong còn chưa dứt lời, tiếng mắng to của Tiểu Long đã vang lên.

- Tiểu Long, không được vô lễ. Không được mắng hắn không biết xấu hổ. Con không được nói thẳng a. Trong lòng mọi người biết là được rồi.

Trong Thanh Long Hoàng tộc, Long Bành lão tổ lạnh nhạt, như cười như không nói với Tiểu Long. Rõ ràng đang cùng với Tiểu Long châm ngòi thổi gió với Tiểu Long.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, nhìn Long Bành lão tổ khẽ gật đầu. Khi ở trong Phi Linh môn Lục Lâm Thiên đã từng nghe Kim Huyền nói qua. Long Bành lão tổ này khi còn bé đã từng gặp Kim Huyền. mà Kim Huyền lại có chút giao tình với một ít tiền bối trong Thanh Long Hoàng tộc khi trước.

Nghe Tiểu Long và Long Bành lão tổ mắng mình, Hiên Viên Cương Phong cũng rất bất đắc dĩ. Hổ Khiếu lão tổ thì trợn mắt không nói thêm gì. Đại hán chừng năm mươi tuổi trong Thiên Địa các và Bắc Cung Ân Triều thì cười khổ. Mục đích của Hiên Viên Cương Phong bọn họ biết, kỳ thật tất cả Đế giả cũng có thể phán đoán ra. Dù sao có thể tu luyện tới Đế giả cũng không quá đần. Nếu không cũng không có cách nào đột phá tu vi tới Đế giả.

Thực lực mà Lục Lâm Thiên biểu hiện ra đã quá mức rung động. Rung động tới mức các lão tổ của các Hoàng tộc cũng không dám bỏ qua hắn. Thác Bạt Hậu Điền chính là kết cục cho nên hiện tại không ai dám cho Lục Lâm Thiên chiếm tiện nghi. Đến khi tất cả bọn họ tiêu hao, lại còn đυ.ng phải Lục Lâm Thiên này thì không cần phải nghĩ tới kết cục của bọn họ.

Lúc trước tu vi của Lục Lâm Thiên là Vũ Đế tứ trọng đã có thể đánh cho Thác Bạt Hậu Điền chạy khắp nơi. Lúc này Lục Lâm

Thiên đột phá tới Vũ Đế ngũ trọng, thực lực nhất định sẽ tăng lên không ít.

CHo nên hiện tại không có ai dám coi thường Lục Lâm Thiên, càng không có ai dám chủ quan với Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên, ngươi thấy thế nào?

Ánh mắt Bắc Cung Ân Triều khẽ đảo, nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

- Năm người chúng ta có sáu bản Vô Tự Thiên Thư. Ta có hai bản trong tay, các ngươi còn định chiếm tiện nghi của một hậu bói như ta. Các ngươi không thấy xấu hổ sao? Ta lại cảm thấy xấu hổ thay cho các ngươi a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua đám người Hiên Viên Cương Phong, Hổ Khiếu lão tổ, Bắc Cung Ân Triều trầm giọng nói:

- Hai lựa chọn, một là ta không tham gia. Mọi người cùng nhau chết. Nếu ai dám mạnh mẽ đoạt Vô Tự Thiên Thư trong tay ta, ta sẽ giết toàn tộc hắn, cuối cùng lại diệt hắn.

Lục Lâm Thiên dứt lời, trong đôi mắt đen kịt lan tràn ra hàn ý. Hoàn toàn không có một chút khách khí nào với lão tổ các tộc. Thời điểm này nếu như yếu thế đám người này sẽ càng ý thế hiếp người. Dùng thực lực của mình bây giờ, Lục Lâm Thiên cũng không có ý định nhịn nữa.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, tất cả mọi người ít nhiều cũng biết rõ tính tình của Lục Lâm Thiên, không ít người co rúm lại, ánh mắt phức tạp. Lời nói của Lục Lâm Thiên khiến cho mọi người không thể không để ý. Thực lực của Lục Lâm Thiên tuyệt đối không phải là thứ mà bọn họ có thể tùy tiện đắn đo suy nghĩ.

- Lâm Thiên, không có nghiêm trọng như vậy. Nói điều kiện thứ hai của ngươi đi.

Lão tổ Bắc Cung Ân Triều bất đắc dĩ cười khổ, đành phải xuất đầu phá vỡ bầu không khí xấu hổ này.

- Rất đơn giản, chư vị tiền bối cứ việc đối chiến với nhau. Đến khi chọn ra một người cuối cùng đấu với ta.

Dù sao cũng là lão tổ Bắc Cung Ân Triều tiến lên, Lục Lâm Thiên cũng phải khách khí một chút.

- Không được, tuyệt đối không được.

Chỉ là khi Lục Lâm Thiên vừa mới dứt lời, Hiên Viên Cương Phong lập tức là người đầu tiên phản đối. Lục Lâm Thiên muốn ra tay cuối cùng, người chiến thắng đã liên tục giao thủ hai trận, độ tiêu hao không cần phải nói. Chuyện này tuyệt đối không thể đáp ứng.

Lập tức Hổ Khiếu lão tổ cũng phản đối, cuối cùng năm người lần nữa thương nghị. Năm người đọ sức. Trận đầu Lục Lâm Thiên không cần lên, bốn người động thủ. Thế nhưng trận thứ hai, khi còn lại hai người Lục Lâm Thiên lại phải động thủ. Đồng thời Lục Lâm Thiên phải tự mình lựa chọn một người, sau khi chiến thắng mới tiếp tục đối chiến với người khác.

Đương nhiên trong quá trình này không được cố ý giết người. Chỉ được lấy Vô Tự Thiên Thư từ tay người thua, đồng thời không được dựa vào sự giúp đỡ của người khác cùng với khôi lỗi. Điều kiện này dường như mọi người cố ý hạn chế Lục Lâm Thiên vậy. Ai cũng biết Thái Cổ U Minh Viêm trên người Lục Lâm Thiên, thứ này mấy người cũng không muốn đυ.ng phải.

Đến bước này, trận thứ hai mới lên đã khiến cho Lục Lâm Thiên thỏa mãn. Hắn gật đầu đồng ý. Không có Thái Cổ U Minh Viêm tương trợ, cũng không phải hắn không có át chủ bài khác.

Cuối cùng lão tổ Bắc Cung Ân Triều, Hổ Khiếu lão tổ, Hiên Viên Cương Phong, đại hán trung niên của Thiên Địa các rút thăm quyết định đối thủ. Kết quả là lão tổ Bắc Cung Ân Triều đối chiến với Hiên Viên cương Phong, mà Hổ Khiếu lão tổ thì đối chiến với đại hán trung niên của Thiên Địa các.

Trong lúc mọi người nói chuyện Lục Lâm Thiên cũng biết được thân phận của đại hán trung niên kia. Người này tên là Lệnh Hồ

Tiêu Diêu, chính là Phó các chủ của Thiên Địa các.

Bốn người lựa chọn được đối thủ, Đế giả chúng quanh tự động nhường một không gian lớn cho bốn người. Bốn cường giả khủng bố như vậy giao thủ, một khi bị dính dáng tới gần đó cũng là một chuyện không may. Bởi vậy cũng không có ai dám tới gần quá. Ngay cả Lục Lâm Thiên cũng lui về phía sau không ít.

Bốn người đứng thẳng trước mặt đối thủ. Chân khí, linh lực, yêu nguyên trong cơ thể bốn người tràn ra, cả không trung bỗng nhiên ảm đạm, gió nổi mây phun. Đại chiến rốt cuộc sắp bắt đầu.

Chương 3275: Vũ Đế thất trọng 1

- Không cần khách khí.

Trường bào trên người Lệnh Hồ Tiêu Diêu đối mặt với Hổ Khiếu lão tổ run lên, linh lực phô thiên cái địa tuôn ra. Lập tức tạo thành một cơn sóng năng lượng thiên địa hội tụ quanh thân giống như một biển linh lực vậy.

- Không ngờ cũng là Linh Đế lục trọng. Không hổ là Thiên Địa các.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, từ khí thế bạo phát trên người Lệnh Hồ TIêu Diêu này xem ra tu vi chính thức của Phó các chủ Thiên Địa các cũng đã là Linh Đế lục trọng. Chỉ là dường như mới đột phá Linh Đế lục trọng chưa được bao lâu.

Mà trong biển linh lực, Lệnh Hồ Tiêu Diêu vừa mới dứt lời, thủ ấn khẽ động, biển linh lực giống như biển gầm đột nhiên run run. Linh lực chấn động nhanh chóng lan tràn ra mang theo năng lượng khủng bố khuếch tán về phía Hổ Khiếu lão tổ.

- Hừ.

Hổ Khiếu lão tổ hừ lạnh một tiếng với Lệnh Hồ Tiêu Diêu, hoàn toàn không có ý tứ né tránh. Không gian trước người tức thì hỗn loạn, thân ảnh đột nhiên nhoáng lên rồi biến mất tại chỗ. Khi thân ảnh xuất hiện đã ở trên không trung trước mặt Lệnh Hồ Tiêu Diêu. Trong tay có một đạo trảo ấn cường hãn được ngưng tụ. Trực tiếp chộp về phía Lệnh Hồ Tiêu Diêu.

Dưới đạo trảo ấn này, uy thế kinh người lan tràn khiến cho không gian run rẩy. Trảo ấn đem theo không gian vặn vẹo, tràn ngập năng lượng lạnh lẽo hùng hồn, trực tiếp đánh nát không gian chung quanh thành mảnh vỡ.

Sưu...

Trong nháy mắt, đạo trảo ấn cực lớn này trực tiếp bao phủ Lệnh

Hồ Tiêu Diêu.

Sắc mặt Lệnh Hồ Tiêu Diêu khẽ đổi, dường như bản thân hắn thật không ngờ tốc độ của Hổ Khiếu lão tổ lại nhanh như vậy cho nên hắn nhanh chóng ngưng tụ công kích nghênh đón. Hai người lập tức dây dưa vào một chỗ.

Hai người Hiên Viên Cương Phong và Bắc Cung Ân Triều lúc này cũng đã sớm giao thủ với nhau. Quanh thân Hiên Viên Cương Phong có Phong Hoàng khí tuôn ra. Cả không trung tràn ngập cuồng phong, thậm chí còn có phong nhận phá không xuất hiện. Trường bào trên người Hiên Viên Cương Phong tung bay, một cỗ chân khí phô thiên cái địa từ trong cuồng phong vây khốn Bắc Cung Ân Triều vào bên trong, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc.

- Sinh Sinh Bất Tức.

Bắc Cung Ân Triều khẽ quát một tiếng, lục mang quanh thân đjai thịnh. Mộc Hoàng khí che khuất bầu trời, không gian Sinh Sinh Bất Tức được thúc dục. Sinh cơ toàn thân bừng bừng, thế nhưng đối thủ lại cảm nhận một cỗ lực lượng hủy diệt.

Hai cỗ lực lượng va chạm trong không gina, hai cường giả khủng bố lập tức nhảy lên, trong sát na từng đạo công kích va chạm.

Ầm ầm.

Bốn người giao thủ, chỉ một thoáng cả không gian gió nổi mây phun, thiên địa run rẩy. Cơ hồ bốn cường giả lúc này ra tay đều dùng toàn lực, giải quyết sớm đối thủ mới có thể giảm bớt tiêu hao tới mức thấp nhất, bằng không trận tiếp theo cho dù là ai đυ.ng với Lục Lâm Thiên cũng không dễ chịu.

- Lâm Thiên, chàng nói xem Ân Triều lão tổ có thể thắng được Hiên Viên Cương Phong hay không?

Bàn tay Bắc Cung Vô Song nắm chặt, vẻ mặt rất là ngưng trọng.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người Hiên Viên Cương Phong và Bắc

Cung Ân Triều, ánh mắt lóe lên bất định, nói:

- Có lẽ một lát nữa mới có thể biết được.

- Nếu như Ân Triều lão tổ chiến thắng thì có lẽ chàng sẽ gặp Ân Triều lão tổ.

Bắc Cung Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên, hai hàng lông mi nhíu lại, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự lo lắng.

- Đến lúc đó rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, vạn nhất gặp phải Bắc Cung Ân Triều thì hắn cũng chỉ có thể toàn lực ứng phó.

Phanh Phanh.

Thanh âm bạo liệt kinh người vang lên, Hổ Khiếu và Lệnh Hồ Tiêu Diêu kịch chiến không ngừng, Yêu Hoàng khí phô thiên cái địa tuôn ra. Hổ Khiếu dựa vào bản thể cường hãn còn có lực công kích mạnh mẽ, tăng thêm thiên phú lực lượng thời gian của Bạch Hổ Hoàng tộc hắn, vừa mới ra tay đã áp chế Lệnh Hồ Tiêu Diêu ở thế hạ phong.

Thế cho nên Lệnh Hồ Tiêu Diêu còn chưa giao thủ được mấy chiêu đã phải thúc dục ra một thanh trường kiếm thần khí. Kiếm ảnh ngập trời mang theo công kích linh hồn khuếch tán. Không gian chung quanh nứt vỡ hủy diệt. Lực lượng khủng bố không thể nghi ngờ khiến cho người ta sợ hãi không thôi.

Lục Lâm Thiên cũng có chút giật mình, nhiều năm trôi qua như vậy sự tồn tại của Thiên Địa các ngoài nguyên nhân đặc thù ra sợ rằng cũng không thiếu quan hệ với thực lực của bản thân.

Kiếm ảnh ngập trời mang theo công kích linh hồn đánh về phia Hổ Khiếu lão tổ, trảo ấn mang theo yêu nguyên ngập trời cùng với năng lượng mênh mông chấn động trực tiếp bao phủ kiếm ảnh ngập trời rồi phá hủy.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, Hổ Khiếu lão tổ lần nữa dùng lực lượng không gian trực tiếp phóng tới trước mắt Lệnh Hồ Tiêu Diêu. Nhìn chằm chằm về phía trước, Yêu Hoàng khí mênh mông cuồn cuộn.

- Lệnh Hồ Tiêu Diêu, ngươi chỉ vừa mới đột phá Linh Đế lục trọng mà thôi, còn chưa đủ.

Hổ Khiếu lão tổ lạnh lùng quát lên một tiếng, một cỗ năng lượng yêu nguyên bàng bạc đột nhiên từ trong cơ thể tuôn ra. Lập tức ngưng tụ thành một đạo chưởng ấn khổng lồ đập về phía Lệnh Hồ Tiêu Diêu.

Phanh.

Tốc độ cùng với lực lượng thời gian khiến cho tốc độ của chưởng ấn nhanh vô cùng. Trong chớp mắt ngắn ngủi, đạo chưởng ấn này lập tức vỗ vào khải giáp hộ thân trên người Lệnh Hồ Tiêu Diêu.

Một chưởng đánh xuống, lập tức bộc phát ra năng lượng khủng bố. Dưới sự ảnh hưởng của dư âm kình khí, không gian quanh thân của Lệnh Hồ TIêu Diêu đã bắt đầu nứt vỡ từng khúc, hiện ra vết nứt không gian đen kịt.

Phụt.

Trong miệng Lệnh Hồ Tiêu Diêu trực tiếp phun ra máu tươi, thân thể lập tức bị đẩy lùi về phía sau hơn mười bước, không gian dưới chân vỡ nát mới có thể đứng vững thân thể, sắc mặt tái nhợt. Nhìn Hổ Khiếu lão tổ, đối phương dưới trạng thái hình người có thể trực tiếp đánh bại hắn, nếu như dưới trạng thái bản thể, thực lực không thể nghi ngờ sẽ càng mạnh hơn nữa.

- Phó các chủ.

Cơ hồ tất cả cường giả Thiên Địa các run lên, đám người Tử Yên, Lam Thập Tam nắm chặt tay, thế nhưng trường hợp này bọn họ cũng không có thực lực nhúng tay vào.

- Ta thua.

Lệnh Hồ Tiêu Diêu nhìn Hổ Khiếu lão tổ, coi như hắn dốc sức liều mạng cũng không thắng nổi Hổ Khiếu này, cho dù là hắn thắng trận tiếp theo cũng khó có thể chống đỡ được. Đương nhiên nguyên nhân lớn nhất là hắn không có khả năng chiến thắng. Thực lực của hắn so với Hổ Khiếu mà nói vẫn còn kém hơn không ít. Cho nên hắn đã bại, hắn đã không có duyên với đại cơ duyên này.

Dứt lời, đạo lưu quang trong tay Lệnh Hồ Tiêu Diêu lướt đi, một bản Vô Tự Thiên Thư trực tiếp ném về phía Hổ Khiếu lão tổ, không có một chút dây dưa nào.

- Thiên Địa các quả thực sáng suốt, hắn vốn không phải là đối thủ của Hổ Khiếu Bạch Hổ Hoàng tộc kia. Lão đại, một lát ngươi nếu như huynh gặp người này nhất định phải cẩn thận.

Tiểu Long ở bên người Lục Lâm Thiên nói.

- Hổ Khiếu này không đơn giản, dường như còn chưa vận dụng toàn lực.

Lục Lâm Thiên gật đầu, hai hàng lông mày nhíu lại. khí tức trên người Hổ Khiếu giống như mới đến Đế cấp trung giai đỉnh phong, thế nhưng thực lực đã rất khủng bố. Thân là Bạch Hổ Hoàng tộc, Đế cấp trung giai đỉnh phong cũng tương đương với vũ giả, linh giả nhân loại Đế cấp lục trọng đỉnh phong hoặc là thất trọng.

Chương 3276: Vũ Đế thất trọng 2

Lại dựa vào ưu thế của bản thể cùng với lực lượng không gian có thể trực tiếp chống lại nhân loại có tu vi Đế cấp thất trọng.

Thực lực của Hổ Khiếu như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi chú ý nhiều hơn một chút, Hổ Khiếu lão tổ này quả thực đủ cường hãn. Khó trách Lệnh Hồ Tiêu Diêu trong một khoảng thời gian ngắn lại nhận thua.

Phanh.

Bên cạnh, công kích của hai người Bắc Cung Ân Triều và Hiên Viên Cương phong hung hăng va chạm vào nhau. Lực lượng khủng bố bộc phát, năng lượng khủng bố khuếch tán, trực tiếp đánh nát không gian chung quanh.

- Ân Triều, hai người Hổ Khiếu đã giải quyết xong, chúng ta cũng nên sớm chấm dứt, thế nào?

Trên không trung, Hiên Viên Cương Phong lui về phía sau, quanh thân được một kiện khải giáp màu trắn bao phủ, cả không gian sau lưng gió nổi mây phun. Khí tức Vũ Đế lục trọng đỉnh phong lan tràn khiến cho lòng người rung động.

- Tốt, theo như ý ngươi. Giải quyết sớm một chút a.

Bắc Cung Ân Triều mỉm cười, lập tức chân khí thuộc tính mộc mênh mông từ trong cơ thể tuôn ra.

- Thực lực không tệ, không gian Sinh Sinh Bất Tức của Bắc Cung Hoàng tộc quỷ dị vô cùng. Chỉ là ta đã sớm là Vũ Đế thất trọng, đây không phải khoảng cách mà ngươi có thể vượt qua.

Trên khóe miệng của Hiên Viên Cương Phong hiện lên nụ cười quỷ dị, trường bào lập tức vung lên. Một cơn cuồng phong rít gào, lập tức tạo thành một vòng xoáy cực lớn trên không trung. Cả không trung run run, ánh sáng trong không gian dường như biến mất.

Nhất thời cả không gian này lập tức lờ mờ.

- Vũ Đế thất trọng, Hiên Viên Cương Phong là Vũ Đế thất trọng.

Dưới khí tức khủng bố như vậy, chúng Đế giả chung quanh kinh ngạc không thôi. Đối với việc Hiên Viên Cương Phong đột phá tới Vũ Đế thất trọng mọi người đều khiếp sợ. Chỉ có mấy Đế giả trong Hiên Viên Hoàng tộc đang mỉm cười.

- Khó trách lại chủ động đề xuất như vậy, thì ra là có ẩn tàng.

Lục Lâm Thiên nhìn lên không trung, Hiên Viên Hoàng tộc chủ động đưa ra chủ ý này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút hoài nghi. Liệu có phải trong Hiên Viên Hoàng tộc che dấu thủ đoạn khác hay không, bằng không dùng thực lực của Hiên Viên CƯơng Phong khó có thể trấn áp được mọi người, cuối cùng khó có thể có được sáu bản Vô Tự Thiên Thư.

Giờ phút này nhìn thấy tu vi Vũ Đế thất trọng của Hiên Viên Cương Phong hiện ra, không có một chút che dấu nào Lục Lâm Thiên mới hiểu ra. Hiên Viên Hoàng tộc này vẫn ẩn giấu thực lực, Hiên Viên Cương Phong có tu vi Vũ Đế thất trọng, Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thấy lo lắng thay cho lão tổ Bắc Cung Ân Triều.

- Không ngờ ngươi lại đột phá tới Vũ Đế thất trọng.

Bắc Cung Ân Triều nhìn khí tức Vũ Đế thất trọng trên người Hiên Viên Cương Phong khiến cho cả không gian gió nổi mây phun, sau khi kinh ngạc lập tức nở nụ cười lạnh nhạt.

Từng đạo thủ ấn quỷ dị trong tay lão tổ Bắc Cung Ân Triều được kết, cỗ uy áp kinh khủng quanh thân đột nhiên tăng lên. Cho dù là ai thì lúc này cũng có thể cảm giác được, uy áp khủng bố tràn ngập không trung lúc này lại nhảy lên tới tình trạng khủng bố. Cả không gian to lớn tràn ngập sinh cơ bừng bừng. Thế nhưng bên trong giống như lại có một cỗ lực lượng thôn phệ vạn vật, khiến cho sinh cơ của vạn vật biến mất.

- Vũ Đế thất trọng. Bắc Cung Ân Triều cũng là Vũ Đế thất trọng.

Khí tức trên người Bắc Cung Ân Triều kéo lên, mọi người lần nữa sợ hãi than. Bọn họ không ngờ lão tổ của hai Hoàng tộc này không ngờ cũng đột phá tới Vũ Đế thất trọng.

- Đều có che giấu a, Vũ Đế thất trọng.

Ánh mắt lẽ khẽ đổi, hắn không ngờ lão tổ Bắc Cung Ân Triều cũng có ẩn giấu. Các đại Hoàng tộc đều cất dấu át chủ bài của mình, dùng thủ đoạn che dấu cấp độ thực lực chân chính của mình, vào lúc quan trọng mới biểu lộ thực lực.

- Bắc Cung Ân Triều, ngươi cũng đột phá tới Vũ Đế thất trọng?

Cảm nhận khí tức trên người Bắc Cung Ân Triều, Hiên Viên Cương Phong và chúng Đế giả trong Hiên Viên Hoàng tộc kinh ngạc, sắc mặt thoạt nhìn có chút khó coi.

- Chuyện này còn phải cảm ơn Vô Tự Thiên Thư. Vô Tự Thiên Thư này dường như đối với Đế giả chúng ta có không ít chỗ tốt. Ta thấy ngươi có thể đột phá được tới Vũ Đế thất trọng có lẽ có liên quan tới Vô Tự Thiên Thư a.

Bắc Cung Ân Triều nhìn Hiên Viên Cương Phong cười nói, toàn thân tràn ngập sinh cơ dạt dào.

- Xem ra mỗi một bản Vô Tự Thiên Thư đều có chỗ tốt.

Hiên Viên Cương Phong nhìn Bắc Cung Ân Triều nói:

- Ta và ngươi đã đạt tới Vũ Đế thất trọng, xem ra chúng ta muốn phân thắng bại cũng có chút khó khăn.

- Phong Hoàng khí tuy rằng mạnh, thế nhưng thắng bại cũng không phải khó phân. Chúng ta đừng kéo dài thời gian. Nếu như ngươi có thể rời khỏi không gian Sinh Sinh Bất Tức của ta, ta sẽ nhận thua.

Bắc Cung Ân Triều nói xong, thủ ấn trầm xuống, lục mang ngập trời quanh thân khuếch tán. Lấy thân thể hắn làm trung tâm, lập tức bao phủ cả không gian to lớn. Bên trong lan tràn ra lực lượng thôn phệ sinh cơ vạn vật.

- Sinh Sinh Bất Tức.

Bắc Cung Ân Triều lần nữa thúc dục không gian Sinh Sinh Bất Tức, Mộc Hoàng khí ngập trời nhanh như thiểm điện lan tràn, khuếch tán. Chỉ một lát năng lượng đáng sợ lập tức như cơn bão khuếch tán.

Không gian Sinh Sinh Bất Tức một lần nữa lại bao phủ HIên Viên Cương Phong vào bên trong. Một cỗ lực lượng thôn phệ sinh cơ cùng với hủy diệt vạt vật lan tràn, đập vào người HIên Viên Cương Phong, khiến cho chân khí trong cơ thể hắn nhanh chóng tiêu hao.

- Phong Động Thiên Hạ.

Ánh mắt Hiên Viên Cương Phong trầm xuống, không dám có chút chủ quan nào, quanh thân lập tức có một cơn cuồng phong xuất hiện, lặng lẽ tạo thành một vòng xoáy cực lớn giống như kết nối trời và đất, ngăn cách lực lượng cắn nuốt quỷ dị của không gian Sinh Sinh Bất Tức ở bên ngoài. Dường như trong lúc mơ hồ còn muốn xé rách không gian Sinh Sinh Bất Tức vậy.

Hai cỗ năng lượng lập tức va chạm với nhau, hai cỗ năng lượng xé rách không gian. Năng lượng thuộc tính Phong và thuộc tính Mộc và chạm khiến cho gợn sóng trong không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, không gian trực tiếp bị hủy diệt thành tro tàn, hư không đen kịt hiện lên.

- Hai người kia hiện tại đã liều mạng rồi a.

- Không gian Sinh Sinh Bất Tức của Bắc Cung Hoàng tộc vô cùng lợi hại. Chỉ là Phong Động Thiên Hạ của Hiên Viên Cương Phong cũng không kém.

Những Đế giả chung quanh lúc này cũng nhìn chăm chú lên trên không trung, giao phong khủng bố như vậy mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều khiến cho người ta hãi hùng khiếp vía. Một khi bị lan tới gần kết cục có thể nghĩ.

- Phong Động Cửu Thiên của Hiên Viên Hoàng tộc quả nhiên lợi hại.

Trong không gian Sinh Sinh Bất Tức, Bắc Cung Ân Triều đạp không mà đứng, sinh cơ trong không gian chung quanh biến mất, thế nhưng bản thân lại lan tràn ra sinh cơ khủng bố. Không những ở trong không gian Sinh Sinh Bất Tức này không bị tiêu hao một chút nào mà ngày càng thịnh.

Dứt lời, khóe miệng Bắc Cung Ân Triều nở nụ cười vui vẻ, lục mang quanh thân đại thịnh, bắt đầu xuất động. Tốc độ tựa như quỷ dị, trong nháy mắt xuất hiện dưới vòng xoáy Phong Động Cửu Thiên của Hiên Viên Cương Phong.

Chương 3277: Trên Lục Lâm Thiên 1

- Thiên Mộc Quyền.

Thân ảnh vừa mới xuất hiện, một đạo thủ ấn của Bắc Cung Ân Triều trực tiếp khống chế năng lượng thuộc tính mộc bàng bạc, một đạo quyền ấn màu xanh đột nhiên được ngưng tụ thành hình. Chỉ một thoáng cả không gian chung quanh giống như đột nhiên cứng lại, đạo quyền ấn màu xanh cực lớn này giống như một đầu hung thú viễn cổ hung hăng lao ra.

Oanh.

Dưới quyền ấn màu xanh, năng lượng mênh mông tràn ngập, phá hủy sinh cơ. Không gian trực tiếp bị phá hủy, quyền ấn mang theo xu thế sấm sét hung hăng đập vào bên ngoài Phong Động CỬu Thiên, đập vào bên trên vòng xoáy như kết nối giữa trời và đất kia.

Lực lượng thôn phệ sinh cơ, giống như hủy diệt vạn vật trực tiếp khiến cho vòng xoáy vặn vẹo.

Lực lượng thôn phệ sinh cơ mạnh mẽ tuôn ra, vòng xoáy như kết nối giữa trời và đất chỉ run lên một chút, vòng xoáy lập tức bị ảnh hưởng cực lớn, bắt đầu lung la lung lay.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, không gian hơn vạn thước chung quanh hỗn loạn, không gian vỡ nát tùng khúc. Cả không gian nổi lên sóng gió, không gian chung quanh vòng xoáy bắt đầu rạn nứt, rốt cuộc cuối cùng đều bị nghiền nát.

Phụt.

Vòng xoáy bị nghiền nát, trong miệng Hiên Viên Cương Phong đột nhiên phun ra máu tươi, thân thể lảo đảo lui về phía sau hơn mười bước, lúc này mới ổn định được thân thể, chỉ là sắc mặt trắng bệch.

- Lão tổ.

Nhìn thấy Hiên Viên Cương Phong bị thương, sắc mặt Hiên Viên Triệt và chúng cường giả Hiên Viên Hoàng tộc đột nhiên có chút khó coi.

- Hiên Viên Cương Phong, ngươi thua rồi.

Không gian Sinh Sinh Bất Tức khủng bố quanh thân Bắc Cung Ân Triều lần nữa thừa dịp bao phủ Hiên Viên Cương Phong.

Hiên Viên Cương Phong bị trọng thương, hiện tại lại bị không gian Sinh Sinh Bất Tức bao phủ, chân khí trên người bị tiêu hao nhanh chóng, không thể khống chế. Sinh cơ trên người bị rút ra, không gian tràn ngập khí tức tử vong khiến cho hắn thừa nhận áp lực cực lớn, căn bản không có cách nào thoát thân.

- Bắc Cung Ân Triều, ngươi vô sỉ. Vừa rồi ngươi nói ta chỉ cần rời khỏi không gian Sinh Sinh Bất Tức của ngươi là ngươi nhận thua. Ngươi còn ra tay là có ý gì?

Trong không gian Sinh Sinh Bất Tức của Bắc Cung Ân Triều, Hiên Viên Cương Phong ngẩng đầu phẫn nộ quát Bắc Cung Ân Triều.

- Hiên Viên Cương Phong, ta chỉ nói ngươi rời khỏi không gian Sinh Sinh Bất Tức của ta a. Ta không nói ta không ra tay tiếp, ngươi đừng thua mà không nhận như vậy.

Bắc Cung Ân Triều cười nhạt một tiếng, lúc này Hiên Viên Cương Phong đã khó có thể chống lại hắn. Đại cục đã định, trừ phi đối phương muốn ngọc đá cùng tan, bằng không nhất định sẽ nhận thua.

- Bắc Cung Ân Triều, ngươi vô sỉ.

Hiên Viên Cương Phong quát to, thế nhưng bị không gian Sinh Sinh Bất Tức áp chế ngày càng chật vật, trong miệng lần nữa có máu tươi phun ra.

- Hiên Viên Cương Phong, chẳng lẽ ngươi muốn ngọc đá cùng tan?

Để cho người khác ngư ông đắc lợi hay sao?

Bắc Cung Ân Triều đạp không mà đứng, nhìn Hiên Viên Cương Phong nói.

- Bắc Cung Ân Triều, xem như ngươi lợi hại.

Hiên Viên Cương Phong bất đắc dĩ thở dài, tự biết đại thế của bản thân đã mất. Tay lập tức móc ra bản Vô Tự Thiên Thư, trực tiếp ném về phía Bắc Cung Ân Triều.

- Đa tạ.

Bắc Cung Ân Triều phất tay nắm lấy Vô Tự Thiên Thư, trong mắt không nhịn được mà vui vẻ. Lập tức thu hồi không gian Sinh Sinh Sinh Bất Tức. Bởi vì tác dụng quỷ dị của không gian SInh Sinh Bất Tức cho nên cho dù đánh bại Hiên Viên Cương Phong thế nhưng khí tức trên người hắn vẫn hùng hậu, hoàn toàn không có dấu hiệu tiêu hao.

Nhìn thấy cảnh này, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, khóe miệng nở nụ cười. Xem ra lão tổ Bắc Cung Ân Triều cũng không phải là người bình thường a.

Hiên Viên Cương Phong dường như có chút không cam lòng, thế nên tất cả người của Hiên Viên Hoàng tộc đều dùng ánh mắt căm hận nhìn qua tộc nhân Bắc Cung Hoàng tộc, sắc mặt khó coi.

- Thiên Địa các và Hiên Viên Hoàng tộc bị thua. Chỉ còn lại ba người chúng ta. Lục Lâm Thiên, dựa theo quy ước, ngươi có thể chọn một người giữa ta và Bắc Cung Ân Triều, người thua để lại Vô Tự Thiên Thư.

Đối với việc Hiên Viên Cương Phong bị thua, Hổ Khiếu lão tổ của Bạch Hổ Hoàng tộc dường như cũng không để ý, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói.

- Lão đại, tiến lên đánh bại hai lão gia hỏa này đi.

Thanh âm của Tiểu Long không chút cố kỵ vang lên. Đối với lão đại của mình từ trước tới nay hắn luôn tin tưởng.

- Đương nhiên.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong tay hai người Hổ Khiếu lão tổ và Bắc Cung Ân Triều đều có hai bản Vô Tự Thiên Thư. Hiện tại chỉ cần thắng hai người này là hắn có thể trực tiếp đạt được bốn bản Vô Tự Thiên Thư.

Đạt được bốn bản Vô Tự Thiên Thư này là có thể trực tiếp hội tụ đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư. Loại cơ hội này chỉ có một lần, Lục Lâm Thiên tự nhắc nhở chính mình nhất định phải nắm lấy cơ hội này, nhất định không thể thua.

- Lâm Thiên, cẩn thận một chút. Hổ Khiếu lão tổ và Ân Triều lão tổ đều có thực lực cường hãn.

Nam thúc cùng với Thánh Thủ Linh Đế dặn dò Lục Lâm Thiên. Dùng thực lực của hai người Bắc Cung Ân Triều và Hổ Khiếu lão tổ hiện tại không thể nghi ngờ lại đại biểu cho một trong những Đế giả mạnh nhất có mặt trong trường.

Lục Lâm Thiên gật đầu, thực lực của Hổ Khiếu lão tổ và Bắc Cung Ân Triều khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên không dám khinh thường. Thế nhưng hắn cũng không có ý định lui bước. Dùng thực lực và thủ đoạn hiện tại của hắn, cho dù chính diện chiến một trận, ai thắng ai thua còn chưa biết được.

- Lục Lâm Thiên, nhanh lên, giữa ta và Bắc Cung Ân Triều ngươi chọn ai?

Trên không trung, Hổ Khiếu lão tổ nhìn Lục Lâm Thiên hỏi, trường bào tung bay, khí tức cường hãn, hùng hôn.

Lục Lâm Thiên nhìn Bắc Cung Ân Triều và Hổ Khiếu lão tổ, cũng không có chút do dự nào lên tiếng:

- Ta sẽ mời Ân Triều lão tổ chỉ giáo trước.

- Lục Lâm Thiên chọn Ân Triều lão tổ trước sao?

Lục Lâm Thiên vừa mới dứt lời khiến cho không ít người kinh ngạc, đối với mọi người ở ngoài mà nói, lựa chọn của Lục Lâm Thiên khiến cho mọi người bất nogwf. Bắc cung Ân Triều thi triển không gian Sinh Sinh Bất Tức cho nên chân khí vẫn mạnh mẽ, no đủ, không có dấu hiệu tiêu hao nào.

Mà Hổ Khiếu lão tổ đã có chút tiêu hao, huống chi Bắc Cung Ân Triều đã là Vũ Đế thất trọng, Lục Lâm Thiên chọn Bắc Cung Ân Triều đương nhiên sẽ khiến cho mọi người bất ngờ.

Mà mọi người tự nhiên không biết suy nghĩ trong lòng Lục Lâm Thiên hiện tại. Đối mặt với hai cường giả như vậy, Lục Lâm Thiên tự biết trong hai người họ không có ai yếu hơn ai, tuyệt đối đều là cường giả.

Cho nên giữa hai người Bắc Cung Ân Triều và Hổ Khiếu lão tổ, Lục Lâm Thiên chỉ có thể dùng trực giác của mình mà chọn lựa. Thực lực của Bắc Cung Ân Triều tuy rằng mạnh, là Vũ Đế thất trọng, thực lực mạnh mẽ ra sao trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ.

Không giống như Hổ Khiếu lão tổ, khí tức tu vi trên người kẻ này mặc dù chỉ là Đế cấp trung giai đỉnh phong, thế nhưng trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên vẫn nhìn không thấy Hổ Khiếu lão tổ kia. Vì sự an toàn để đạt được mục đích, Lục Lâm Thiên tuyệt đối sẽ chọn Bắc Cung Ân Triều trước.

Chương 3278: Trên Lục Lâm Thiên 2

Quan trọng hơn chính là trong lòng Lục Lâm Thiên còn có một ít chuyện không rõ. Theo như lời Tử Yên nói, có một vài bản Vô Tự Thiên Thư không rõ tung tích. Đối với Lục Lâm Thiên mà nói, hắn chỉ không rõ tung tích của hai bản, trong đó có một bản dường như có liên quan tới chuyện Địa Viêm đảo bị diệt.

Nghe nói lúc trước có tin Địa Viêm đảo có được Vô Tự Thiên Thư, mà lúc này Vô Tự Thiên Thư đều đã xuất hiện, Lục Lâm Thiên không thể không hoài nghi, nếu như Tử Yên nói đúng. Vậy thì giữa hai người Hiên Viên Cương Phong và Hổ Khiếu, nhất định có một người có liên quan tới việc Địa Viêm đảo bị diệt môn.

Lục Lâm Thiên tính toán, bởi vì trong tay Thiên Địa các và Bắc Cung Hoàng tộc có một bản Vô Tự Thiên Thư, chuyện này được Thiên Địa các tra ra. Thế nhưng chỉ có Vô Tự Thiên Thư trong tay HIên Viên Hoàng tộc và Hổ Khiếu là không thể tra ra. Cho nên Lục Lâm Thiên mới có suy đoán như vậy.

Kỳ thật Địa Viêm đảo không bị diệt, Lục Lâm Thiên căn bản không có một chút lo lắng nào, thế nhưng có một ít chuyện Lục Lâm Thiên không thể không lo lắng một chút.

Thực lực của Hiên Viên Cương Phong này tuy rằng rất mạnh, thế nhưng muốn vô thanh vô tức, trong vòng một đêm bố trí không gian chung quanh Địa VIêm đảo, đồng thời vô thanh vô tức diệt Địa Viêm đảo. Hiên Viên Cương Phong này cũng không có cách nào làm được. Phong Hoàng khí của Hiên Viên Hoàng tộc cũng không phải là thiên phú quá đặc biệt.

Ngược lại Hổ Khiếu này khiến cho Lục Lâm Thiên không có cách nào nhìn thấu, có lẽ người này có chút quan hệ với chuyện Địa Viêm đảo bị diệt. Thế nhưng suy đoán như vậy lại có chút gượng ép. Chỉ là Vô Tự Thiên Thư này chính là chứng cứ, nếu như thực sự là Bạch Hổ Hoàng tộc mà nói, nhất định thực lực của Hổ Khiếu có chút che dấu.

- Ha ha, tới đây đi.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, Bắc Cung Ân Triều này mỉm cười, trường bào tung bay, chân bước lên trên không trung, ánh mắt tập trung vào người Lục Lâm Thiên.

- Lâm Thiên, chàng chẩn thận. Thực lực của Ân Triều lão tổ cũng không phải dễ đối phó.

Ánh mắt Bắc Cung Vô Song biến đổi, nàng không muốn hai người giao thủ với nhau, thế nhưng cuối cùng khó có thể tránh khỏi chuyện này.

- Ta không sao.

Lục Lâm Thiên mỉm cười.

- Không phải thiếp sợ chàng có việc gì. Thiếp sợ chàng làm tổn thương Ân Triều lão tổ.

Bắc Cung Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên, dịu dàng cười, nụ cười rung động lòng người.

- Được rồi.

Lục Lâm Thiên nói, ngón tay khẽ vuốt mũi, bất đắc dĩ dậm chân, quang mang màu trắng dưới chân lóe lên, thân ảnh lập tức nhảy lên trên không trung.

- Sớm giải quyết một chút đi. Ta cũng muốn biết rốt cuộc ai sẽ đưa cho ta bốn bản Vô Tự Thiên Thư.

Thanh âm của Hổ Khiếu lão tổ vang vọng trên không trung, thân thể lùi lại nhường không gian cho hai người Bắc Cung Ân Triều và Lục Lâm Thiên.

- Lâm Thiên, có quan hệ của ngươi và Vô Song, ta vốn không muốn động thủ với ngươi. Thế nhưng chuyện này liên quan tới cả Bắc Cugn Hoàng tộc. CHo nên đừng trách ta lấy lớn hiếp nhỏ.

Bắc Cung Ẩn Triều nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt biến hóa, năng lượng trong không trung trong lúc mơ hồ đã bắt đầu biến hóa. Lục Lâm Thiên biết rõ miệng Bắc Cung Ẩn Triều lão tổ khách khí như vậy thế nhưng trong lòng lại không dám chủ quan một chút nào.

- Ẩn Triều lão tổ khách khí rồi, quyền sợ trẻ trung, Lâm Thiên làm càn mong Ẩn Triều lão tổ thứ lỗi.

Lục Lâm Thiên hơi thi lễ, hắn cũng không dám chủ quan với Ẩn Triều lão tổ, không có buông lỏng cảnh giác một chsut nào. Ẩn Triều lão tổ này không phải là người bình thường.

- Bạch Linh tỷ, tỷ nói xem Lâm Thiên và Ẩn Triều lão tổ ai sẽ chiến thắng.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn Bạch Linh bên người rồi hỏi.

- Lâm Thiên.

Bạch Linh cơ hồ không có chút do dự thốt lên lời.

- Đương nhiên, lão đại chắc chắn không thua.

Đối với lão đại của mình Tiểu Long tuyệt đối có lòng tin.

- Nam lão đệ, đệ cảm thấy Lâm Thiên có thể thắng không?

Thánh Thủ Linh Đế cũng có chút khẩn trương. Ánh mắt có chút ngưng trọng nhìn hai người trên không trung rồi mở miệng nói với Nam thúc bên người.

- Khó mà nói, khó mà nói.

Nam thúc mỉm cười nói, thực lực của hai người này đã vượt quá tu vi của hắn hiện tại, cho nên hắn quả thực khó mà đoán được.

- Được rồi, ngươi cũng không cần khách khí nữa.

Giờ phút này Bắc Cung Ẩn Triều nghe thấy Lục Lâm Thiên nói vậy lập tức sững sờ, nói:

- Lâm Thiên, hai người chúng ta tự nhiên không cần ngọc đá cùng tan, ngươi cảm thấy thế nào?

- Đương nhiên, vừa rồi Ân Triều lão tổ dựa vào không gian Sinh Sinh Bất Tức mà chiến thẳng, tiểu tử cảm thấy không bằng Ân Triều lão tổ tiếp tục thi triển không gian SInh Sinh Bất Tức a. Nếu như tiểu tử có thể may mắn thoát thân thì coi như thắng, còn không sẽ là thua. Không biết Ân Triều lão tổ có ý kiến gì khác không.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn Bắc Cung Ân Triều nói.

- Lá gan của Lâm Thiên quá lớn a. Không gian Sinh Sinh Bất Tức chính là vũ kỹ độc môn của Bắc Cung gia chúng ta, lại do Ân Triều lão tổ tự mình thi triển, uy lực mạnh mẽ vô cùng. Cho nên muốn thoát thân ra ngoài nói thì dễ, một khi bị nhốt vào bên trong, coi như có thực lực mạnh hơn một ít cũng khó có thể thoát thân ra được.

Thân thể hùng vĩ của Bắc Cung Kình Thương ngẩng đầu nhìn lên không trung, trong lòng hắn lúc này không khỏi lo lắng cho con rể của mình.

- Thực lực của Lục Lâm Thiên này cũng không kém, có lẽ có được thực lực liều mạng với Ân Triều lão tổ. Thế nhưng lại không nên chọn thoát khỏi không gian Sinh Sinh Bất Tức của Ân Triều lão tổ. Lục Lâm Thiên cũng biết lực lượng quỷ dị trong không gian Sinh Sinh Bất Tức a. Không nên làm như vậy mới tốt.

Bắc Cung Tinh Mộc lúc này cũng có chút ngoài ý muốn lên tiếng.

Nghe thấy Lục Lâm Thiên đề nghị như vậy, ánh mắt Bắc Cung Ân Triều nhìn chăm chú vào người Lục Lâm Thiên, nói:

- Tốt, vậy thì làm như vậy đi. Nếu như ngươi có thể thoát khỏi không gian Sinh Sinh Bất Tức thì coi như ta thua.

Bắc Cung Ân Triều vừa mới dứt lời, từng đạo thủ ấn phức tạp nhanh chóng được kết, thủ ấn nhìn như chậm chạp lại nhanh tới mức tận cùng. Thủ ấn như hòa tan vào một thể với thiên địa, cực kỳ huyền ảo.

Sưu.

Tiếp theo trong nháy mắt chân khí thuộc tính Mộc trên người Bắc Cung Ân Triều một lần nữa tuôn ra, trong sát na, quang mang màu xanh chói mắt trên người lan tràn. Quang mang đại thịnh, Mộc Hoàng khí mênh mông của Bắc Cung Hoàng tộc che khuất bầu trời, chặt đứt sinh cơ.

- Sinh Sinh Bất Tức.

Trường bào bằng vải thô trên người Bắc Cung Ân Triều tung bay, sinh cơ dạt dào, trên khuôn mặt già nua, đôi mắt có quang mang màu xanh kỳ dị tràn ra. Một vòng quang mang trước người nhanh chóng bành trướng, lấy bản thân làm trung tâm hóa thành một vòng quang mang cực lớn, lập tức bao phủ cả không gian to lớn, ngay cả Lục Lâm Thiên cũng bị bao phủ vào bên trong.

- Ân Triều lão tổ vừa ra tay đã dùng toàn lực, không nhường Lâm Thiên một chút nào.

Chương 3279: Chúng Hoàng chi hoàng

Bắc Cung Vô Song cảm nhận lão tổ Bắc Cung Ân Triều vừa mới ra tay với trượng phu của mình đã dùng toàn lực lập tức cảm thấy lo lắng. Chân khẽ bước lên trước một bước, thế nhưng cũng không thể làm gì được.

- Cứ xem trước một chút đi, Lâm Thiên cũng khó đối phó. Ít nhất Ân Triều lão tổ tuyệt đối sẽ không làm tổn thương Lâm Thiên. Ai thắng ai thua ít nhất cũng không có nguy hiểm quá lớn. Chỉ là kết quả khó liệu mà thôi. Không cần lo lắng quá.

Bắc Cung Kình Thương an ủi Bắc Cung Vô Song, trong mắt cũng có chút lo lắng cho con rể mình. Ân Triều lão tổ vì Bắc Cung Hoàng tộc cho nên vừa ra tay đã dùng toàn lực. Cũng coi như Lục Lâm Thiên là đối thủ cường hãn, không dám chủ quan một chút nào.

Không gian Sinh Sinh Bất Tức lan tràn, sinh cơ trên người Bắc Cung Ân Triều đột nhiên đại thịnh. Một cỗ năng lượng cực lớn thôn phệ sinh cơ vạn vật trong khoảnh khắc lan tràn ra bốn phía.

Sưu Sưu.

Trong khoảng thời gian ngắn, trong ánh mắt của vô số Đế giả có mặt chung quanh, chỉ một thoáng không gian to lớn chugn quanh Lục Lâm Thiên đều bị quang mang màu xanh da trời của không gian Sinh Sinh Bất Tức bao phủ. Một cỗ năng lượng đáng sợ lập tức lan tràn giống như một cơn lốc.

Lục Lâm Thiên ở trong không gian Sinh Sinh Bất Tức cũng có thể cảm giác được chỗ khủng bố bên trong không gian này. Bên trong không gian Sinh Sinh Bất Tức có một cỗ năng lượng khủng bố, thôn phệ sinh cơ vạn vật lấy bản thân Bắc Cung Ân Triều làm trung tâm nhanh như thiểm điện lan tràn ra phạm vi một vạn thước chung quanh.

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được rõ ràng chân khí trong cơ thể mình đang tự động biến mất. Một cỗ năng lượng vô hình phá hủy sinh cơ trên người hắn, khiến cho hắn bị trói buộc trong không gian này, càng giãy dụa lực trói buộc càng mạnh.

Cảm nhận tác dụng quỷ dị này, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút khiếp sợ. Hắn đã nhiều lần thúc dục không gian Sinh Sinh Bất Tức, đồng thời lại biết không gian Sinh Sinh Bất Tức khó dây vào bao nhiêu, bên trong quỷ dị vô cùng. Lúc trước lão tổ Bắc Cung Hoàng tộc có thể lĩnh ngộ ra thủ đoạn khủng bố như vậy đủ để đại biểu sự phong hoa tuyệt đại.

Hít.

Nhìn bốn phía, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi.

- Lục Lâm Thiên này quá tự đại a, còn chưa bắt đầu phản công.

- Lục Lâm Thiên này muốn làm gì.

Mọi người nhìn thấy Lục Lâm Thiên ở trong không gian Sinh Sinh Bất Tức của Bắc Cung Ân Triều còn vô cùng nhàn nhã, không có ý tứ ra tay cho nên đều lo lắng thay cho Lục Lâm Thiên.

Mà lúc này trong đôi mắt đen kịt trên khuôn mặt kiên nghị của Lục Lâm Thiên tuôn ra một cỗ khí thế ngập trời. Cỗ khí thế này trong nháy mắt phóng ra, trường bào màu xanh trên người đột nhiên bay phất phới, giống như trong nháy mắt thân thể đang ở trong một cơn bão vậy.

- Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim.

Tiếng thì thào vừa dứt, từng đạo thủ ấn quỷ dị xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên. Cuối cùng khi một đạo thủ ấn cuối cùng được kết, dẫn động năng lượng trong phiến thiến địa này thì trước người Lục Lâm Thiên, Lao ngục thời không mười sáu lần uy năng thuộc tính Kim lập tức khuếch tán ra chung quanh.

Ầm ầm.

Cả không gian lung lay giống như sắp đổ, trong không gian có kim quang chói mắt đột nhiên xuất hiện. Năng lượng thuộc tính kim nhanh chóng hội tụ, lấy bản thân Lục Lâm Thiên làm trung tâm, đột nhiên ngưng tụ thành một vòng quang mang trong không gian của Sinh Sinh Bất Tức. Hơn nữa còn lấy bản thân Lục Lâm Thiên làm trung tâm không ngừng lan tràn về bốn phía.

Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, thủ ấn tiếp tục biến hóa khiến cho thiên địa lại biến sắc.

Sưu.

Quanh thân Lục Lâm Thiên được kim quang bao phủ, một đạo kim quang phóng lên trời bắn tới tận trời xanh đang âm u mờ mịt. Đánh văng một đám mây mù màu trắng dày đặc trên không trung. Trong mây mù màu trắng dày đặc che khuất bầu trời đột nhiên hiện lên tia sáng chói mắt.

Ầm ầm.

Trong sát na này cả không gian bỗng nhiên xuất hiện một màn khiến cho người ta kinh hãi lạnh mình. Giờ phút này dường như Lục Lâm Thiên động tới một vật thần bí gì đó trong thiên địa, giống như có thứ gì đó tỉnh lại, cả không gian lập tức run rẩy, giống như cả chín tầng trời rung chuyển.

Ầm ầm.

Mặt đất trong không gian bắt đầu run rẩy. Một tiếng nổ vang vọng, từng tiếng ầm ầm từ trong lòng đất cùng với không trung vang lên, thanh âm cuồn cuộn như tiếng sấm.

Một giây sau, thiên địa lờ mờ, vô số kim quang chói mắt từ trong cái khe trên mặt đất rạn nứt lao ra. Trong không gian bị nghiền nát, lờ mờ lúc này cũng có kim quang đột nhiên bắn ra.

Cả không gian cuồn cuộn rít gào, kim quang đại thịnh, khí tức sắc bén lạnh lẽo bao phủ thiên địa, tựa như che khuất bầu trời bao phủ không gian vậy.

- Uy áp thật mạnh.

Cơ hồ tất cả Đế giả chung quanh ngẩng đầu nhìn lên, khí tức lạnh lẽo sắc bén khủng bố này làm cho cơ hồ tất cả Đế giả có mặt ở đây đều cảm thấy tim đập nhanh hơn. Loại cảm giác này đến từ sâu trong linh hồn, tới từ thiên địa.

- Thiên uy, đây là Thiên uy a.

- Thuộc tính đại thành, khống chế thuộc tính thiên địa. Đây là điều mà chỉ có chủ thuộc tính trong thiên địa mới có thể làm được, mới có thể khiến cho thuộc tính tạo thành Thiên uy.

Dưới khí tức khủng bố này chân khí, linh lực trong cơ thể mọi người đều bị áp chế, giống như đình trệ. Người thực lực thấp một ít thì khuôn mặt đã đỏ bừng, toàn thân run rẩy.

Hoàng khí của các đại Hoàng tộc dưới khí tức sắc bén lạnh lẽo này cũng phải cúi thấp đầu, giống như khí tức sắc bén lạnh lẽo này mới là hoàng giả của hoàng giả. Có thể áp chế các Hoàng khí khác. Bất luận là Hoàng khí nào dám phản kháng sẽ bị thiên địa áp chế tới phủ phục, không dám kɧıêʋ ĸɧí©ɧ.

Kim quang rực rỡ, Lục Lâm Thiên lơ lửng đứng trên không trung, giống như giờ phút này chỉ có một mình hắn ở trong thiên địa. Quanh thân được một đạo quang trụ bằng kim quang bao phủ, giống như kết nối giữa trời và đất. Cả không trung sau lưng phong vấn biến sắc, tiếng sấm vang vọng, tựa như thần tích.

- Ngũ hành tương khắc, Mộc khắc Thổ, Thổ khắc Thủy, Thủy khắc Hỏa, Hỏa khắc Kim, Kim khắc Mộc.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, cùng lúc, lấy bản thân hắn làm trung tâm, kim quang phô thiên cái địa trong giây lát hung hăng khuếch tán về phía không gian Sinh Sinh Bất Tức của Bắc Cung Ân Triều.

Kim quang rực rỡ lan tràn, nương theo kim quang chung quanh thân thể Lục Lâm Thiên, trong mặt đất, trời xanh có vô số kim quang tuôn ra. Kim quang tràn ra, kết nối giữa trời và đất, khí tức sắc bén lạnh lẽo tràn ngập không gian.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người nhìn lên không trung, chỉ thấy lúc này kim quang ngập trời khuếch tán giống như núi lửa phun trào. Dưới loại cảm giác phun trào này khiến cho không gian Sinh Sinh Bất Tức của Bắc Cung Ân Triều đang áp chế Lục Lâm Thiên lập tức run rẩy, chấn động kịch liệt.

Ken Két.

Những nơi kim quang đi qua không gian run rẩy kịch liệt, trong lúc kim quang bao phủ bầu trời lan tràn. Không gian Sinh Sinh Bất Tức của Bắc Cung Ân Triều phát ra tiếng ken két, một đường dễ dàng bị kim quang phá hủy.

Chương 3280: Chống lại Hổ Khiếu 1

Trong khoảng thời gian ngắn, không gian Sinh Sinh Bất Tức mà Bắc Cung Ân Triều vừa mới dùng nó để đánh bại Hiên Viên Cương Phong, dưới sự phản công của Lục Lâm Thiên lại giống như một khối đậu hũ mềm, trực tiếp bị phá hủy thành cặn bã.

Phụt.

Trong miệng Bắc Cung Ân Triều lập tức phun ra một ngụm máu tươi, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc. Trong khoảng thời gian ngắn này hắn mới là người hiểu rõ nhất đã xảy ra chuyện gì. Trong không gian quỷ dị do vũ kỹ Lục Lâm Thiên thúc dục ra, ngay từ đầuhắn đã phải chịu vô số lực công kích, trong đó có công kích linh hồn, thậm chí còn có lực lượng thời gian của Bạch Hổ Hoàng tộc, cùng với lực lượng không gian của Chu Tước Hoàng tộc. Mặc khác năng lượng thuộc tính kim của Lục Lâm Thiên này vô cùng sắc bén, lạnh lẽo, chấn động nhân tâm.

Mà điều khiến cho trong lòng Bắc Cung Ân Triều hiện tại khiếp sợ nhất chính là, không gian Sinh Sinh Bất Tức do hắn thúc dục ra không ngờ lại dụng phải một cỗ năng lượng trước nay chưa từng gặp, cỗ năng lượng kia nghiền nát không gian của hắn, trực tiếp áp chế hắn. Phối hợp với chủ thuộc tính Kim điều động Thiên uy khiến cho hắn giống như không có sức hoàn thủ, trực tiếp tan tác.

Bắc Cung Ân Triều hiện tại đương nhiên còn không biết, trước mặt Lao ngục thời không thuộc tính Kim của Lục Lâm Thiên, tăng thêm lực lượng ngũ hành trương khắc trời sinh có thể áp chế thuộc tính Mộc của Bắc Cung Hoàng tộc hắn. Khống chế thuộc tính kim mà bọn họ chỉ là tộc nhân thuộc tính Mộc. Cho dù là lão tổ Bắc Cung Hoàng tộc tự mình đến cũng phải chịu uy áp. Huống chi hắn chỉ là tộc nhân không biết là đời thứ bao nhiêu của Bắc Cung Hoàng tộc, không thua mới là lạ.

- Ân Triều lão tổ, đa tạ.

Không gian Sinh Sinh Bất Tức do Bắc Cung Ân Triều thúc dục bị nghiền nát, Lục Lâm Thiên lập tức thu hồi Lao ngục thời không mười sáu lần uy năng. Kết quả này khiến cho Lục Lâm Thiên cũng có chút ngoài ý muốn. không ngờ hắn toàn lực thúc dục Lao ngục thời không thuộc tính kim, phối hợp với lực ngũ hành tương khắc lại có uy lực cường hãn như vậy. Xem ra mấy chục năm ở trong Thiên Trụ giới lĩnh ngộ được chỗ tốt cực lớn, khiến cho uy năng của Lao ngục thời không cường hãn hơn không ít.

- Ài, ta thua.

Bắc Cung Ân Triều nhìn qua Lục Lâm Thiên một lúc lâu mới thở dài một hơi. Tay móc ra hai bản Vô Tự Thiên Thư, dùng ánh mắt kỳ quái nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên, ta muốn hỏi ngươi, vũ kỹ ngươi vừa mới thi triển có tên gọi là gì?

- Lao ngục thời không.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt hắn lóe lên, lại nói:

- Ân Triều lão tổ, kỳ thực tiểu tử có một ít nguyên nhân đặc thù cho nên trời sinh có thể áp chế thuộc tính Mộc mà thôi, bằng không tiểu tử cũng không có cách nào chiến thắng.

- Ngươi không cần để lại mặt mũi cho ta. Thua chính là thua. Thua trong tay ngươi chung quy vẫn tốt hơn thua trong tay người khác. Ngươi thân là chủ thuộc tính Kim, khống chế thuộc tính Kim, điều động được Thiên uy, trừ phi lão tổ còn trên đời bằng không không ai có thể chống lại Thiên uy.

Bắc Cung Ân Triều nói xong lập tức giao hai bản Vô Tự Thiên Thư trong tay ném về phía Lục Lâm Thiên.

- Đa tạ Ân Triều lão tổ.

Lục Lâm Thiên cũng không khác khí, hai bản Vô Tự Thiên Thư lần nữa được hắn thu vào trong tay. Giờ phút này nghĩ tới việc trên người mình có tổng cộng bảy bản Vô Tự Thiên Thư khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên có chút kích động. Chín bản Vô Tự Thiên Thư hội tụ có lẽ sẽ không còn xa nữa.

- Ân Triều lão tổ thua...

Nhìn lên không trung, lúc này đến phiên đám người Bắc Cung Tinh Mộc, Bắc Cung Kình Thương, Thiên Mộc Thần Thụ, Bắc Cung Vô Song của Bắc Cung Hoàng tộc nhìn nhau, kết quả quá nhanh, mới chỉ bắt đầu một ít mà không ngờ Ân Triều lão tổ của bọn họ lại thua nhanh như vậy, thua vô dùng chóng vánh.

Lục Lâm Thiên chiến thắng khiến cho đám người Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế, Mẫu Đơn, Bạch Linh, Dương Quá, Lục Tâm Đồng sững sờ, Lục Lâm Thiên thắng cũng quá nhanh a. Cường giả Vũ Đế thất trọng không ngờ lại thua nhanh như vậy.

Hít.

Mà đối với những Đế giả khác mà nói, điều thứ nhất bọn họ làm là hít sâu một hơi. Có người thậm chí còn xoa xoa hai mắt, tưởng rằng mình nhìn nhầm. Thế nhưng sự thật là sự thật, Bắc Cung Ân Triều có tu vi Vũ Đế thất trọng thế nhưng vẫn thua chóng vánh.

- Ha ha. Đáng đời cho Bắc Cung Ân Triều nhà ngươi. Tên vô sỉ nhà ngươi thua thảm, thua hay.

Hiên Viên Cương Phong nhìn thấy Bắc Cung Ân Triều thua tức thì cao hứng không thôi, miệng cười ha hả.

- Ta bại bởi chính hậu bối của mình, thua trong tay nửa người Bắc Cung Hoàng tộc ta, đâu có gì lớn. Thật không biết ngươi cao hwunsg cái gì.

Khuôn mặt Bắc Cung Ân Triều lạnh nhạt trừng mắt nhìn Hiên Viên Cương Phong, hoàn toàn không để ý, trường bào rui lên, thân ảnh lập tức lui xuống.

- Tốt, rốt cuộc còn lại một người. Đến đây đi.

Một tiếng hét lớn vang vọng, thân ảnh Hổ Khiếu lập tức xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên không xa. Thân thể hùng vĩ đạp không mà đứng, so với Lục Lâm Thiên tráng kiện hơn nhiều. Khí tức hùng hồn trên thân thể lan tràn, khiến cho người ta có cảm giác đối mặt với một cự nhân khổng lồ.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn về phía Hổ Khiếu, Bạch Hổ Hoàng tộc có thuộc tính Phong, lực lượng ngũ hành tương khắc của hắn không phát huy ra bao nhiêu tác dụng. Đương nhiên cũng không thể đối phó với Hổ Khiếu này giống như đối phó với Bắc Cung Ân Triều, huống chi Hổ Khiếu này thân là Bạch Hổ Hoàng tộc, bản thể cường hãn vô cùng, quả thực khó đối phó.

- Xin mời.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên khẽ động, bộ dáng nhàn nhã, chân khí ở trong kinh mạch cuồn cuộn, không dám chủ quan một chút nào. Chỉ có đánh bại Hổ Khiếu thì hắn mới có thể có được chín bản Vô Tự Thiên Thư. Hội tụ chín bản Vô Tự là có thể nhận được đại cơ duyên, chính thức bước chân lên con đường cường giả.

Thứ Lục Lâm Thiên luôn truy cầu chính là con đường cường giả, truyền thuyết chín bản Vô Tự Thiên Thư đã lưu truyền rất lâu trên đại lục này, lúc này cơ hội ở ngay trước mặt, Lục Lâm Thiên làm sao có thể buông tha đơn giản như vậy.

- Hảo tiểu tử, không thể không nói thực lực của ngươi không tệ. Chỉ là ở trước mặt ta sợ rằng còn chưa đủ.

Đôi mắt cực lớn của Hổ Khiếu nhìn về phía Lục Lâm Thiên, bên trên có một cỗ khí tức cường hãn lan tràn ra.

- Thực lực có đủ hay không phải thử qua mới biết được.

Trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên run lên, quang mang trên người lóe lên, Thanh Linh Khải Giáp xuất hiện, toàn thân được lân phiến màu vàng bao trùm.

- Vậy ra tay đi.

Lấy thân thể hùng vĩ của Hổ Khiếu lão tổ làm trung tâm, yêu nguyên phô thiên cái địa lan tràn, Yêu Hoàng khí mênh mông lan tràn, cả không trung đột nhiên run lên.

Dưới loại ảnh hưởng này, mọi người lập tức phát hiện ra mình cũng bị ảnh hưởng không ít. Thực lực của Hổ Khiếu lão tổ dường như so với lúc đối phó với Phó các chủ Lệnh Hồ Tiêu Diêu của Thiên Địa các còn cường hãn hơn nhiều.

Chương 3281: Chống lại Hổ Khiếu 2

- Long Ảnh Tí.

Nhìn Hổ Khiếu lão tổ bộc phát ra khí tức hung hãn, chân khí trong kinh mạch Lục Lâm Thiên bỗng nhiên tuôn ra, hắn phất tay đánh ra một đầu Thanh Long bằng hư ảnh cực lớn, ầm ầm đánh về phía Hổ Khiếu lão tổ.

Ngao.

Cự long rít gào, khí tức Vũ Đế ngũ trọng quanh thân Lục Lâm Thiên lúc này cũng tuôn ra. Hư ảnh Hoàng Kim Yêu Long ở phía xa mang theo không gian chấn động cùng với khí thế hùng hậu hung hăng phóng về phía xa.

- Hừ, đến tốt.

Hổ Khiếu lão tổ mạnh mẽ đạp hư không, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, lập tức đánh ra một đạo quyền ấn về phía trước. Quyền ấn đánh nát hư không, mang theo kình phong khủng bố hung hăng phóng va chặm vào hư ảnh Hoàng Kim Yêu Long.

Oanh.

Cứ như vậy hư ảnh Hoàng KIm Yêu Long viễn cổ hung hăng va chạm vào quyền ấn, kình khí giống như thực chất rung động lập tức khuếch tán ra bốn phương tám hướng. Trên không trung lập tức vang lên thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm.

Sưu Sưu.

Kình khí khủng bố khuếch tán, thân ảnh hai người dưới cỗ gợn sóng quỷ dị kia lập tức biến mất trước ánh mắt của tất cả Đế giả. Một lát sau, khi thân ảnh hai người lần nữa xuất hiện đã giao phong cùng một chỗ.

Phanh Phanh.

Hai người đều vô cùng ngưng trọng, vừa mới va chạm lập tức phân ra. Thân ảnh vô cùng quỷ dị biến mất tại chỗ. Đế giả có thực lực thấp thậm chí căn bản không có cách nào nhìn rõ hai người giao thủ, tốc độ của hai người đều nhanh không thể tưởng tượng nổi. Tốc độ không thể tưởng tượng nổi.

Mỗi một lần hai người va chạm đều mang theo tiếng vang thật lớn, thanh âm vang vọng chín tận trời khiến cho mọi người trong không trung hãi hùng, khiếp vía.

Mỗi một lần hai ngươi giao thủ, mỗi một lần giơ tay nhấc chân đều mang theo lực lượng dời núi lấp biển, khí tức khủng bố khiến cho không gian ảm đạm. Ánh sáng cũng khó có thể trút xuống. Thậm chí còn mang theo tiếng sấm, chuyện này khiến cho người ta rung động.

- Lục Lâm Thiên, tại sao ngươi lại lĩnh ngộ lực lượng thời gian của Bạch Hổ Hoàng tộc ta? Không có khả năng.

Hai đạo thân ảnh trên không trung không ngừng giao thủ, đồng thời còn vang lên thanh âm kinh ngạc của Hổ Khiếu lão tổ. Lục Lâm Thiên này không ngờ lại lĩnh ngộ ra lực lượng thời gian mà chỉ có tộc nhân Bạch Hổ Hoàng tộc hắn mới có được từ bẩm sinh.

- Lực lượng thời gian cũng không phải của Bạch Hổ Hoàng tộc ngươi. Chuyện này cũng không kỳ quái.

Thanh âm lạnh nhạt của Lục Lâm Thiên vang vọng trong không gian. Lực lượng thời gian gấp bốn mươi lần được thi triển. Không biết tại sao Lục Lâm Thiên cảm thấy không dưới Hổ Khiếu lão tổ một chút nào, thậm chí Lục Lâm Thiên còn phát hiện ra dường như lực lượng thời gian của mình còn mạnh hơn Hổ Khiếu lão tổ một chút.

- Ngươi còn có lực lượng không gian, lực lượng không gian của Chu Tước Hoàng tộc ngươi cũng có thể lĩnh ngộ ra được. Tại sao lại co thể như vậy?

Hổ Khiếu lão tổ rít gào, yêu nguyên cuồng bạo từ trong cơ thể dẫn động năng lượng thiên địa điên cuồng lan tràn ra. Gợn sóng không gian nứt vỡ từng khúc, giờ phút này đối mặt với Lục Lâm Thiên, càng lúc Hổ Khiếu lão tổ càng khiếp sợ. Lục Lâm Thiên không chỉ có lực lượng thời gian, thứ vốn là thiên phú của Bạch Hổ Hoàng tộc hắn, mà trình độ khống chế lực lượng thời gian thậm chí còn mạnh hơn hắn.

Mà đổi lại, Hổ Khiếu lão tổ cũng khiếp sợ phát hiện ra, ngay cả thiên phú lực lượng không gian của Chu Tước Hoàng tộc Lục Lâm Thiên cũng lĩnh ngộ ra. Hơn nữa lực lượng thời gian cùng với lực lượng không gian cũng có thể dung hợp lại một chỗ. Tạo thành lực lượng thời không hỗn loạn, khiến cho hắn bị áp chế. Tăng thêm bản thân Lục Lâm Thiên là vũ giả sáu hệ và công kích linh hồn của linh giả, khiến cho hắn càng khó có thể chống đỡ.

- Đúng vậy, lực lượng không gian ta cũng có thể khống chế một ít. Nhưng mà không phải đến từ Chu Tước Hoàng tộc.

Lục Lâm Thiên lớn tiếng cười nói, tay liên miên đánh ra từng đạo công kích. Phối hợp với lực lượng thời gian, càng đánh ra càng cường hãn, như hổ thêm cánh.

Thế nhưng Hổ Khiếu lão tổ thân mang lực lượng thời gian, tăng thêm thực lực khủng bố của bản thể tuyệt đối khó có thể đối phó. Ngay trong công kích liên miên của Lục Lâm Thiên cũng có thể trực tiếp chống lại. Chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên có chút khiếp sợ. Thực lực của Hổ Khiếu lão tổ dường như so với người có tu vi đồng cấp còn mạnh hơn không ít.

Hai người giao thủ khiến cho cả không gian ngày càng hỗn loạn, run rẩy không thôi. Người thực lực thấp, tâm thần cũng không có cách nào dò xét chuyện xảy ra bên trong. Ánh mắt càng không có cách nào nhìn vào trong không gian hỗn loạn. Chỉ có thể nhìn thấy không trung bởi vì hai người giao thủ trực tiếp nứt vỡ từng khúc.

- Lực phòng ngự của Lục Lâm Thiên quá mức kinh khủng, không ngờ lại có thể trực tiếp chống lại Hổ Khiếu.

- Lực phòng ngự của Lục Lâm Thiên vốn đã đáng sợ, nghe nói Tử Lôi Huyền Đỉnh có thể rèn thể, lúc trước Huyền Thiên Yêu Tôn cũng có thể trực tiếp so sánh lực phòng ngự với Huyền Vũ Hoàng tộc.

- Dùng tu vi Vũ Đế ngũ trọng có thể chống lại Hổ Khiếu có tu vi Đế cấp trung giai đỉnh phong. Lục Lâm Thiên này thật đáng sợ.

- Vũ kỹ, linh kỹ có thể liên miên đánh ra. Công kích vật chất tăng thêm công kích linh hồn, còn có lực lượng thời gian, lực lượng không gian. Lục Lâm Thiên này quá biến thái, không ngờ lại nhiều thủ đoạn như vậy.

Nhìn đại chiến trên không trung, không ít tiếng nghị luận mang theo sự kinh ngạc vang lên. Khiến cho mọi người chính thức ý thức được sự khủng bố của vũ giả sáu hệ, linh vũ song tu của Lục Lâm Thiên. Vũ kỹ, linh kỹ liên miên đánh ra khiến cho mọi người kinh hãi, há hốc mồm. Không ngờ lại có người chỉ dựa vào công kích của bản thể là có thể so sánh với Bạch Hổ Hoàng tộc.

Đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Bạch Linh, Tiểu Long, Mẫu Đơn, Thánh Thủ Linh Đế, Nam thúc khẩn trương nhìn lên trên không trung, hai mắt không dám nháy một cái.

- Lục Lâm Thiên, chịu một trảo của ta.

Một lúc lâu không có cách nào làm gì được Lục Lâm Thiên, lại bị áp chế khắp nơi. Hổ Khiếu lão tổ gầm lên một tiếng, yêu nguyên mênh mông lan tràn, phát tay đánh ra một đạo quang mang rực rỡ từ trong cơ thể hắn bắn ra.

Năng lượng mênh mông cuồn cuộn nhanh chóng ngưng tụ thành một không gian bằng năng lượng mênh mông trên không trung. Uy áp Yêu Hoàng khí bàng bạc tràn ngập, trong lúc mơ hồ mang theo tiếng sấm nổ vang vọng, lập tức ngưng tụ thành một đạo trảo ấn cực lớn.

Sưu.

Hổ Khiếu lão tổ nhanh chóng huy động trảo ấn xé rách không gian, mang theo mây đen cuồn cuộn kéo tới, lập tức đánh về phía Lục Lâm Thiên. Bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong.

- Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim.

Lục Lâm Thiên phất tay đánh ra, Lao ngục thời không mười sáu lần uy năng thuộc tính Kim lần nữa khuếch tán trên không trung. Kim quang chói mắt phô thiên cái địa hội tụ tới.

Khí tức lạ lẫm vô cùng lan tràn, kim quang rực rỡ, khí tức sắc bén mà lạnh lẽo. Cả thiên địa đột nhiên run rẩy, giống như cả chín tầng trời rung chuyển.

Chương 3282: Một người khác hoàn toàn

Theo Lục Lâm Thiên bố trí Lao ngục thời không thuộc tính Kim mười sáu lần uy năng, Hổ Khiếu lão tổ lập tức biến sắc. Trong không gian màu vàng quỷ dị này có nhiều loại công kích khác nhau. Lực lượng không gian, công kích linh hồn, lực lượng thời gian cùng với nhiều loại công kích quỷ dị tuôn ra. Khiến cho hắn trong lúc nhất thời khó có thể thích ứng.

- Phá cho ta.

Lục Lâm Thiên quát nhẹ một tiếng, phất tay vỗ về phía xa. Trong không gian Lao ngục thời không thuộc tính kim đột nhiên có một bàn tay bằng kim quang cực lớn đột nhiên đánh ra. Bàn tay cực lớn giống như thủ ấn của phật, khổng lồ vô cùng. Không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc. Không gian run rẩy, thủ ấn phá không mà ra.

Trên phía chân trời lúc này vang lên tiếng sấm minh. Một đạo trảo ấn cực lớn mang theo mây đen cùng với chưởng ấn màu vàng xuất hiện. Không gian trực tiếp bị đánh nát, thiên địa u ám, ánh sáng khó có thể chiếu xuống.

Lập tức đạo trảo ấn cùng với thủ ấn kia lập tức mang theo không gian nứt vỡ từng khúc, hung hăng va chạm vào nhau giống như bom nguyên tử.

Phanh.

Tiếng sấm vang vọng khiến cho tai tất cả Đế giả cảm thấy ù đi, người thực lực không đủ linh hồn trực tiếp cảm thấy đau đớn, tâm thần chấn động.

Khục khục.

Kình khí khủng bố va chạm, Lục Lâm Thiên cùng với Hổ Khiếu lão tổ trực tiếp lảo đảo lui lại. Hai cỗ năng lượng biến mất không thấy gì nữa. Cả không trung khôi phục ánh sáng như lúc ban đầu, ánh sáng chiếu xuống xua tan sự u ám.

- Lục Lâm Thiên, thực lực của ngươi quả thực khủng bố. Tuổi còn nhỏ đã có thực lực mạnh mẽ như vậy, thật sự đủ khủng bố. Nếu như ta suy đoán không sai, không ít chỗ tốt của ngươi đều có liên quan tới Vô Tự Thiên thư đúng không?

=

Hổ Khiếu lão tổ ổn định lại thân thể, mắt nhìn Lục Lâm Thiên phía trước hỏi. Ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên trong lúc vô hình biến đổi cực lớn, đã phải nhìn Lục Lâm Thiên với ánh mắt khác.

- Vô Tự Thiên Thư huyền ảo vô cùng.

Lục Lâm Thiên ổn định thân thể, không trả lời thẳng mà nhìn qua Hổ Khiếu lão tổ rồi nói:

- Nếu như ta suy đoán không sai, chuyện Địa Viêm đảo bị diệt khi trước sợ rằng có chút quan hệ với ngươi, đúng không?

- Hổ Khiếu lão tổ có liên quan tới việc Địa Viêm đảo bị diệt?

Từng đạo ánh mắt lập tức nhìn về phía Hổ Khiếu lão tổ, ánh mắt cực kỳ khiĕp sợ.

Hổ Khiếu lão tổ nhìn về phía Lục Lâm Thiên có chút sững sờ, ánh mắt trầm xuống, tinh quang trong mắt bắn ra, nói:

- Đến bây giờ ta cũng không cần phải dấu diếm nữa. Ta biết rõ tin tức Địa Viêm đảo bị diệt. Vô Tự Thiên Thư trong tay ta có liên quan tới Địa Viêm đảo, chỉ là ta lại không tham dự tới việc diệt Địa Viêm đảo.

- Vậy thì rốt cuộc là ai diệt Địa Viêm đảo?

Lệnh Hồ Tiêu Diêu ngẩng đầu, nhìn Hổ Khiếu lão tổ phía xa nói.

- Ha ha, Thiên Địa các các ngươi không phải tự xưng biết rõ tất cả tin tức sao? Sao không tự mình đi thăm dò đi?

Hổ Khiếu lão tổ không trả lời Lệnh Hồ Tiêu Diêu mà quay đầu nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi cũng hứng thú với chuyện Địa Viêm đảo bị diệt?

- Không có quá nhiều, chỉ là ta có chút kỳ quái, nếu như ngươi có thể vô thanh vô tức diệt Địa Viêm đảo, vậy thì thực lực của ngươi nhất định có chút ẩn giấu.

Lục Lâm Thiên nói, thế nhưng trong lòng vẫn có chút nghi hoặc. Bản Vô Tự Thiên Thư trong tay Hổ Khiếu lão tổ có liên quan tới Địa Viêm đảo. Thế nhưng Địa Viêm đảo lại không phải do Hổ Khiếu lão tổ diệt, rốt cuộc là do người phương nào diệt.

Chỉ là nghĩ lại Lục Lâm Thiên cũng không bận tâm nữa, hắn cũng không có thời gian nhúng tay vào những chuyện như vậy.

- Ngươi đoán đúng, thực lực của ta quả thực có chút ẩn tàng. Ngươi cho rằng tộc nhân của Hiên Viên gia tộc và Bắc Cung gia tộc có thể đạt tới Vũ Đế thất trọng, mà bổn Đế lại có thời gian sống dài hơn bọn họ nhiều, cũng có Vô Tự Thiên Thư trong tay chẳng lẽ không đột phá Đế cấp cao giai hay sao? Ta cũng không sợ nói cho ngươi biết. Trước khi đạt được Vô Tự Thiên Thư tu vi của bổn Đế đã sớm là Đế cấp cao giai rồi. Ha ha.

Hổ Khiếu lão tổ vừa mới dứt lời, quang mang màu trắng trên thân thể hùng vĩ lóe lên, trong giây lát thân thể khom xuống, há hốc mồm rống một tiếng.

Rống.

Một tiếng rống trầm thấp từ trong miệng Hổ Khiếu lão tổ truyền ra, thân thể hùng vĩ lập tức hóa thành một đầu bạch hổ, toàn thân màu trắng tinh, trong lúc mơ hồ có bí văn quanh quẩn. Thân thể khổng lồ hơn ngàn thước, toàn thân có lưu quang quanh quẩn, lộ ra khí chất hoàng giả, khí tức hung hãn vô cùng.

Yêu Hoàng khí phô thiên cái địa lan tràn, không gian đầu bạch hổ cực lớn này dường như cứng lại. Một cỗ khí tức giống như dời núi lấp biển tràn ngập. Khí tức Đế cấp cao giai tuôn ra, uy thế ngút trời.

- Đế cấp cao giai, Hổ Khiếu cũng đột phá Đế cấp cao giai?

Trong mắt mọi người hiện lên vẻ kinh ngạc, cấp độ Đế cấp cao giai, thân là Bạch Hổ Hoàng tộc, một khi đột phá cấp độ Đế cấp cao giai có thể trực tiếp chống lại Vũ Đế, Linh Đế thất trọng trong nhân loại tuyệt đối không thành vấn đề.

Theo lời của Hổ Khiếu, dường như hắn ta còn sớm đột phá tới Đế cấp cao giai. Thực lực lúc này nói không chừng đã đạt tới tình trạng có thể đánh chết Vũ Đế thất trọng, đủ để sánh với Vũ Đế, Linh Đế bát trọng.

- Che dấu thật sâu a. Hổ Khiếu này mới là người che dấu sâu nhất.

Vô số ánh mắt kinh hãi nhìn nhau, đám người Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế, Dương Quá cũng ngưng trọng nhìn về phía trước. Hổ Khiếu lão tổ này ẩn dấu thực lực Đế cấp trung giai đỉnh phong so với Đế cấp cao giai mà nói thoạt nhìn không cách nhau xa, thế nhưng trên thực tế lại cách nhau một cái hào rộng cực lớn.

- Lục Lâm Thiên gặp phiền phức rồi.

Giữa không trung, lúc này trong đôi mắt hổ của Hổ Khiếu lão tổ tràn ngập vẻ ngưng trọng. Hắn biết rõ Lục Lâm Thiên rất cường hãn. Sau khi Lục Lâm Thiên đối phó với Thác Bạt Hậu Điền xong, hắn chưa từng dám xem thường qua Lục Lâm Thiên. Thế nhưng hắn không ngờ lực phòng ngự của bản thể Lục Lâm Thiên lại mạnh mẽ tới tình trạng như vậy.

Trong suy nghĩ của Hổ Khiếu lão tổ, thực lực của Lục Lâm Thiên này rõ ràng không bằng mình, thế nhưng mỗi một lần va chạm với Lục Lâm Thiên, rõ ràng Lục Lâm Thiên chịu thiệt hơn một ít.

Thế nhưng hết lần này tới lần khác Lục Lâm Thiên này dường như lại không quan tâm, ngược lại bản thân hắn còn bị không ít ảnh hưởng. Lần lượt va chạm khiến cho hắn ngày càng không chịu đựng nổi. Một hai lần hắn không sợ, thế nhưng ba bốn lần thì lại không giống nữa.

Hổ Khiếu lão tổ làm sao có thể biết được, có Bất Tử Địa Linh Thể, công kích của hắn rơi vào trên người Lục Lâm Thiên đã bị tiêu hao gần hết. Tăng thêm Thanh Linh Khải giáp và Bất Diệt Huyền Thể, công kích của hắn không thể làm gì được Lục Lâm Thiên.

Mà bản thể Hổ Khiếu tuy rằng cường hãn, thực lực ít nhất cũng mạnh hơn Lục Lâm Thiên, thế nhưng cứ luân phiên va chạm với Lục Lâm Thiên không ngừng, dùng phương thức cường hãn nhất không ngừng va chạm vào nhau.

Chương 3283: So Linh hồn lực

Tất cả chuyện này cũng là do Lục Lâm Thiên cố ý, Lục Lâm Thiên tự biết ưu thế và sở trường của mình ở đâu, cho nên hắn sẽ lợi dụng cho tốt. Nếu như dùng phương thước cường hãn nhất va chạm, trực tiếp làm tiêu hao Hổ Khiếu, một khi Hổ Khiêu tiêu hao gần hết, muốn chiến thắng người này sẽ vô cùng dễ.

Sau khi luân phiên va chạm với nhau, thậm chí Hổ Khiếu lão tổ còn có chút kinh ngạc, toàn thân hắn đã bị không ít ảnh hưởng. Mà Lục Lâm Thiên lại không có một chút tổn hao nào, thậm chí càng đánh càng hăng khiến cho hắn ý thức được không ổn.

Ông ong.

Trong giây lát ngắn, hai đạo thân ảnh một lớn một nhỏ của hai người mang theo tiếng sấm ì ùng của Huyễn Ảnh Thanh Vũ lần nữa va chạm với nhau. Gợn sóng chung quanh hai thân thể trực tiếp bị chấn nát.

Năng lượng thiên địa hội tụ, không gian chấn động. Năng lượng bàng bạc bị thân thể cự hổ khổng lồ của hai người làm chấn động, trong khoảnh khắc thân thể cự hổ của hai người xé rách không gian đánh tới, hung hăng va chạm thẳng vào nhau. Vết nứt không gian bốn phía nhanh chóng lan tràn ra chung quanh.

Phanh.

Va chạm hung hãn tạo nên thanh âm bạo liệt. Ở giữa thân thể cự hổ khổng lồ của hai người, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc. Thân thể khổng lồ của hai người trực tiếp bắn ngược xuống mặt đất phía dưới.

Phanh Phanh.

Mặt đất run rẩy, sơn băng địa liệt, lực lượng mạnh mẽ trực tiếp khiến cho mặt đất xuất hiện vô số khe nứt.

Sưu Sưu.

Mà lúc này thân thể cự hổ của hai người lần nữa nhảy lên không trung, nhìn chằm chằm vào đối phương.

Chỉ là lúc này trên bản thể cự hổ của Hổ Khiếu lão tổ đã có không ít vết thương, thậm chí còn có máu ứ đọng. Dùng phương thức cường hãn, nguyên thủy nhất giao chiến, rõ ràng hắn đã chịu thiệt.

Lúc này ánh mắt của Lục Lâm Thiên cũng rất là ngưng trọng, tuy rằng thực lực của hắn kém hơn một chút, thế nhưng dựa vào ưu thế phòng ngự cường hãn, còn nắm giữ lực lượng không gian, cho nên có thể ở thế bất bại. Trong lúc va chạm thậm chí còn chiếm thế thượng phong. Thế nhưng muốn chuyển từ thế thượng phong thành đánh bại Hổ Khiếu này thì hoàn toàn là hai chuyện khác nhau, vô cùng khó nói.

Cho nên Lục Lâm Thiên biết rõ mình nên tốc chiến tốc thắng, Hổ Khiếu lão tổ này cực kỳ khó đối phó. Thậm chí hiện tại hắn cũng không thể làm gì được đối phương. Mà Lục Lâm Thiên còn phải đồng thời lo lắng tới giới chủ Linh Vũ giới, không thể không đề phòng người này.

- Xem ra chỉ có thể dùng át chủ bài, trước tiên đánh bại Hổ Khiếu này, đạt được chín bản Vô Tự Thiên Thư rồi nói sau.

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, trong đôi mắt hổ có tinh quang hiện lên. Giờ phút này hắn cũng chỉ có thể vận dụng át chủ bài.

Hiện tại đối mặt với Hổ Khiếu này Lục Lâm Thiên tự biết có thúc dục Lao ngục thời không tăng thêm Huyết Lục, nếu như vận khí tốt nói không chừng còn chiếm thế thượng phong, thế nhưng cũng chỉ là tiêu hao mà thôi.

Muốn triệt để đánh bại Hổ Khiếu này sợ rằng dựa vào Huyết Lục cùng với Lao ngục thời không vẫn còn kém một chút.

- Trong nhân loại thì lực phòng ngự của ngươi tuyệt đối là người mạnh nhất. Ngày hôm nay ngay cả ta cũng phải mở rộng tầm mắt.

Thân thể Hổ Khiếu xẹt qua không gian nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt tràn ngập vẻ ngưng trọng. Hắn vốn cho rằng sau khi mình không ẩn giấu thực lực, muốn đánh bại Lục Lâm Thiên này tuyệt đối không khó.

Thế nhưng ai ngờ thủ đoạn và bổn sự của Lục Lâm Thiên này tầng tầng lớp lớp, đặc biệt là lực phòng ngự khủng bố phối hợp với lực lượng thời không quả thực áp chế hắn khắp nơi, khiến cho hắn nhiều lần gặp hiểm cảnh. Đây là điều vốn Hổ Khiếu lão tổ thật không ngờ tới.

Nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt Hổ Khiếu lão tổ trầm xuống, muốn chiến thắng Lục Lâm Thiên, sợ rằng ngày hôm nay không liều một chút thì khó có thể làm được.

- Thật sao? Nếu như ngươi muốn nhận thua ta sẽ vô cùng hoan nghênh.

- Nực cười, chẳng lẽ ngươi thực sự cho rằng dựa vào lực phòng ngự của ngươi là ta không có cách nào làm gì ngươi được sao?

Hổ Khiếu cười lạnh một tiếng, yêu nguyên trên thân thể cự hổ khổng lồ tuôn ra, Yêu Hoàng khí lan tràn.

Trong mi tâm Hổ Khiếu lập tức có một đạo lưu quang mang theo linh hồn chấn động lướt ra. Nhanh chóng bành trướng, mở rộng. Bên người Hổ Khiếu tức thì xuất hiện một đầu cự hổ màu trắng hơn ngàn thước, giống bản thể Hổ Khiếu như đúc.

Mọi người sững sờ, Hổ Khiến xuất ra linh hồn phân thân, rõ ràng là định liều mạng.

Tới cấp độ Đế giả, hai Đế giả giao thủ dưới tình huống bình thường tuyệt đối không vận dụng linh hồn phân thân. Một khi xuất linh hồn phân thân ra, rất dễ dàng gặp nguy hiểm. Linh hồn bị thương sẽ ảnh hưởng vô cùng lớn, cho nên không ai dám chủ quan.

Mà trong lúc Đế giả chiến đấu, sau khi tới cấp độ Đế giả đều có được linh hồn phân thân. Nếu như bản thể thực sự đánh thì đại đa số sẽ thúc dục linh hồn phân thân. Thế nhưng đối thủ cũng có linh hồn phân thân, trừ phi đối thủ không có linh hồn phân thân mới chiếm được ưu thế tuyệt đối.

Nếu như là một Linh Đế giao thủ với một Vũ Đế, thì Linh Đế hơn phân nửa sẽ thi triển ra linh hồn phân thân. Bởi vì công kích của bản thể Linh Đế coi như không địch lại Vũ Đế, thế nhưng trên phương diện linh hồn phân thân sẽ chiếm ưu thế hơn. Trong đám người có tu vi đồng cấp, linh hồn phân thân của Linh Đế sẽ có thực lực mạnh hơn linh hồn phân thân của Linh Đế, cũng cường hãn hơn không ít.

Linh hồn lực càng mạnh cũng trực tiếp ảnh hưởng tới linh hồn phân thân.

Cho nên dưới tình huống bình thường, Đế giả một khi giao thủ rất ít người thúc dục linh hồn phân thân. Đế giả đều mang linh hồn phân thân bên người, đại bộ phận đều dùng để chạy trối chết. Một khi xuất ra linh hồn phân thân đại đa số đều là liều mạng, hoặc là đối thủ không có linh hồn phân thân thì có thể dùng hai đánh một, còn nếu đối thủ có thì thực sự là liều mjang.

- Hồ Khiếu muốn liều mạng hay sao?

Nhìn thấy Hổ Khiếu xuất ra linh hồn phân thân, không ít Đế giả lập tức nhíu mày, nhưng có không ít cường giả lại không nghĩ vậy.

- Sợ rằng Lục Lâm Thiên gặp phiền phức rồi.

Nhìn thấy Hổ Khiếu xuất linh hồn phân thân ra, Long Bành lão tổ lập tức nhíu mày, khuôn mặt biến hóa.

- Lâm Thiên sợ rằng phiền phức rồi.

Hàn Băng Đại Đế cũng biến sắc nói.

- Tại sao? Hổ Khiếu có linh hồn phân thân, chẳng lẽ Lâm Thiên không có sao?

Kim Lang Đại Đế có chút khó hiểu nói.

Thánh Thủ Linh Đế lắc đầu nói:

- Hiện tại Lâm Thiên có thể chống lại Hổ Khiếu là hoàn toàn dựa vào lực phòng ngự biến thái. Mà bây giờ Hổ Khiếu đã hiểu được điều này cho nên mới dùng tới linh hồn phân thân. Lâm Thiên gặp phiền phức lớn. Linh hồn phân thân của Lâm Thiên không có lực phòng ngự biến thái như bản thể. So ra linh hồn phân thân của Hổ Khiếu này mạnh hơn linh hồn phân thân của Lâm Thiên quá nhiều.

Chương 3284: Át chủ bài cuối cùng 1

Thánh Thủ Linh Đế ngừng một lát rồi nói:

- Nếu như Lâm Thiên cũng thúc dục linh hồn phân thân, khẳng định sẽ không địch lại được. Nếu như linh hồn phân thân bị trọng thương Lâm Thiên sẽ thua. Mà Lâm Thiên không thúc dục ra linh hồn phân thân thì linh hồn phân thân của Hổ Khiếu và bản thể hắn liên thủ, Lâm Thiên nhất định cũng sẽ thua. Thực lực của Hổ Khiếu này đã là Đế cấp cao giai sơ kỳ, so với Lâm Thiên cường hãn hơn quá nhiều. Nếu như Lâm Thiên có thể đột phá tới Vũ Đế lục trọng thì có thể chống lại, thậm chí là áp chế Hổ Khiếu. Thế nhưng bây giờ Lâm Thiên chỉ là Vũ Đế ngũ trọng, cách nhau quá xa. Coi như là linh vũ song tu cũng không làm nên chuyện gì. Trên cấp độ Linh giả thực lực của Lâm Thiên thấp hơn nhiều, càng không có một chút hiệu quả nào.

- Yên tâm đi, so linh hồn lực thì Hổ Khiếu kia không chiếm được bao nhiêu tiện nghi đâu.

Tinh quang trong đôi mắt màu đỏ của Mẫu Đơn lóe lên, đôi mắt xinh đẹp vẫn lẳng lặng nhìn đại chiến trên không trung.

Nghe Mẫu Đơn nói vậy, mọi người lập tức nghi hoặc nhìn mẫu Đơn rồi tiếp tục nhìn lên trên không trung.

- Lục Lâm Thiên ta muốn biến linh hồn phân thân của ngươi liệu có phải cũng có lực phòng ngự cường hãn như bản thể hay không.

Xuất ra linh hồn phân, Hổ Khiếu nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên cười lạnh nói.

- So linh hồn phân thân sao? Linh hồn phân thân của ngươi dường như cũng không có lực phòng ngự cường hãn a.

Lục Lâm Thiên nhìn bản thể Hổ Khiếu, trong đôi mắt hổ hiện lên vẻ vui vẻ nhàn nhạt. Tâm thần khẽ động, trong mi tâm lập tức có một đạo quang mang màu tím lướt ra, lập tức hóa thành một đạo thân thể xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Đạo thân ảnh này xuất hiện, một cỗ sát khí vô hình quanh thân lan tràn ra. Sát khí cuồng bạo ngập trời, mang theo hàn ý âm trầm. Sát khí âm trầm lập tức tuôn ra, sát khí cuồng bạo ngập trời mang theo hàn khí âm trầm. Trong không gian lúc này dường như có một cơn gió lạnh thấu xương thổi qua, cả phiến không gian theo đó lập tức âm trầm.

Dưới cỗ sát khí âm trầm khủng bố này, tất cả các Đế giả chung quanh đều cảm thấy trong lòng mình đột nhiên lạnh lẽo, máu tươi như cứng lại. Từ sâu trong linh hồn run lên, người thực lực thấp một chút trực tiếp run run, vô thanh vô tức bị sát khí kinh thiên động địa chấn nhïếp.

- Sát khí thật khủng khïếp.

Thân là tộc có phòng ngự linh hồn mạnh nhất, có thể nói là miễn dịch công kích linh hồn, thế nhưng mấy cường giả và Long Bành lão tổ trong Thanh Long Hoàng tộc lúc này cũng thoáng run rẩy một chút. Cỗ sát khí bàng bạc này khiến cho trong lòng hắn cũng phải run lên, từ sâu trong linh hồn xuất hiện cảm giác kiêng kỵ.

Thân ảnh vừa mới xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên lúc này đương nhiên là át chủ bài hiện tại của hắn, đại hồn anh.

Giờ phút này Đại hồn anh đã triệt để dung hợp Âm Đàm và Âm Minh, khí tức trên người cũng xảy ra không ít biến hóa. Cũng thừa kế cỗ khí tức âm trầm trên người Âm Minh và Âm Đàm.

Lục Lâm Thiên vốn cũng không biết khí tức trên người Đại hồn anh đạt tới cấp độ gì, bởi vì chưa từng đối chiến với cường giả, cho nên hắn chỉ biết Đại hồn anh mạnh hơn Thác Bạt Hậu Điền rất nhiều. Mà lúc này sau khi nhìn thấy chúng cường giả, Lục Lâm Thiên mới có thể đoán ra được khí tức trên người Đại hồn anh tuyệt đối đạt tới Đế giả thất trọng.

Hổ Khiếu thân là yêu thú, tuy rằng là Hoàng tộc thế nhưng cũng dựa vào bản thể mới có thể có được thực lực tương đương với Đế giả cao giai sơ kỳ, có thể nói là có thể sánh với Vũ Đế bát trọng. Thế nhưng trên phương diện linh hồn thì linh hồn phân thân chỉ tương đương với Đế giả thất trọng nhân loại mà thôi.

Dùng thực lực Đế giả thất trọng của Đại hồn anh hiện tại, đối mặt với linh hồn phân thân của Hổ Khiếu, tự nhiên Lục Lâm Thiên không có một chút lo lắng gì. Đại hồn anh trời sinh có thể áp chế bất luận linh hồn thể cùng với lực lượng khác. Có thể khiến cho tất cả sát khí và linh hồn trở thành miếng mồi của nó. Cũng có thể nói Đại hồn anh chính là một loại khắc tinh của lình hồn phân thân.

- Linh hồn phân thân này thật quái dị.

- Linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên sao lại mạnh như vậy? Linh hồn phân thân này ít nhất cũng có cấp bậc Đế giả thất trọng. Lục Lâm Thiên không phải chỉ mới là Đế giả ngũ trọng thôi sao?

- Sát khí thật khủng khïếp. Giống như có thể chuyên môn áp chế linh hồn vậy.

Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên xuất hiện, chỉ một thoáng ánh mắt mọi người tức thì kinh hãi, thậm chí còn hiện lên vẻ sợ hãi, trong lòng mọi người có chút bất an.

Hổ Khiếu lại một lần nữa kinh ngạc. Vốn hắn cho rằng trên phương diện linh hồn phân thân mình chiếm được một chút tiện nghi, thế nhưng không ngờ linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên cũng mạnh như vậy. Thậm chí giờ phút này có thể trực tiếp áp chế linh hồn phân thân của hắn, khiến cho linh hồn phân thân của hắn cảm thấy bất an.

- Bí pháp Ám Ma Phân Thân.

Đại hồn anh xuất hiện, không có một chút trì hoãn nào, từng đạo thủ ấn quỷ dị được kết, đồng thời quang mang chói mắt quanh thân lan tràn ra. Trong chốc lát nhanh chóng có mấy đạo linh hồn phân thân tách ra. tổng cộng có ba mươi mốt đạo linh hồn phân thân tăng thêm bản thể đại hồn anh tổng cộng có ba mươi hai đạo thân ảnh. Mỗi một đạo linh hồn phân thân đều mang theo sát khí âm trầm ngập trời cùng với linh hồn lực mênh mông lan tràn.

Ban đầu khi Đại hồn anh vừa mới đột phá cấp độ Đế giả, khi đối phó với Huyết Kiếm Đại Đế chỉ có thể thục dục ra hai mươi mốt đạo linh hồn phân thân mà thôi. Hiện tại sau khi thôn phệ Âm Đàm và Âm Minh, lực lượng linh hồn tăng vọt, cũng có thể thúc dục ra ba mươi mốt đạo linh hồn phân thân.

Lúc này tổng cộng có ba mươi hai Lục Lâm Thiên dứng đó, mỗi đạo thân ảnh đều có tu vi Đế giả thất trọng, sát khí âm trầm ngập trời lan tràn, linh hồn lực bàng bạc khiến cho không gian lung lay sắp đổ, cả không gian hỗn loạn.

Ba mươi hai Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, toàn thân có sát khí âm tràm lan tràn ra khiến cho trong lòng mọi người lạnh lẽo.

Tực.

Tất cả mọi người nuốt nước bọt kinh hãi, kinh ngạc tới mức há hốc mồm, không thể tưởng tượng nổi. Mỗi một đạo thân ảnh Lục Lâm Thiên đều có tu vi Đế giả thất trọng, tổng cộng có ba mươi hai Lục Lâm Thiên, tương đương với ba mươi hai Đế giả thất trọng, quả thực vô cùng khủng bố.

Sưu Sưu.

Không có một chút trì hoãn nào, khí tức linh hồn mênh mông từ trên người ba mươi hai Lục Lâm Thiên phô thiên cái địa lan tràn ra, linh hồn chấn động khủng bố.

- Thiên Linh Hồn Nhãn.

- Trảm Hồn Cửu Liên Quyết.

- Toái Hồn Sư Tử Hống.

- Thiên Linh Diệt Hồn chỉ.

Ba mươi hai Lục Lâm Thiên đột nhiên trực tiếp đánh ra ba mươi hai đạo công kích linh hồn về phía linh hồn phân thân khổng lồ của Hổ Khiếu lão tổ.

Ba mươi hai đạo công kích linh hồn, trong đó có hai mươi đạo công kích linh kỹ Thiên cấp. Ba mươi hai đạo công kích linh hồn khủng bố xé rách không gian. Cơn lốc linh hồn cuồng bạo khuếch tán, cả không gian trong thoáng chốc hôn ám.

Chương 3285: Át chủ bài cuối cùng 2

Giống như là có ba mươi hai Linh Đế thất trọng đồng thời thúc dục ra công kích linh hồn, uy lực khủng bố không cần phải nói.

Ánh mắt Hổ Khiếu lão tổ kinh hãi, linh hồn phân thân của hắn chống lại một đạo công kích linh hồn còn được. Thế nhưng lúc này đối phương lại đánh ra ba mươi hai đạo công kishc linh hồn a. Chẳng khác gì có ba mươi hai Đế giả có tu vi ngang bằng với linh hồn phân thân vây công hắn. Hắn đâu còn dám chống lại. Linh hồn phân thân nhanh chóng chạy trốn.

Lục Lâm Thiên đã sớm có chuẩn bị, cho nên chỉ tiếc Hổ Khiếu lão tổ này trốn quá muộn. Ba mươi hai đạo công kích linh hồn của Lục Lâm Thiên vây khốn linh hồn phân thân của Hổ Khiếu lão tổ vào bên trong.

Ba mươi hai đạo công kích linh hồn mang theo sát khí âm trầm mênh mông giống như một cơn lũ đột nhiên bộc phát, cả không gian cực lớn đột nhiên bắn tứ tung.

Hai mươi hai đạo công kích linh hồn khủng bố hội tụ, lập tức vây khốn linh hồn phân thân của Hổ Khiếu lão tổ vào bên trong, mà ngay cả hắn thúc dục lực lượng thời gian cũng không có cách nào chạy ra.

Ba mươi hai người đnáh một, còn là công kích linh hồn, kết quả không cần phải nói. Lập tức phá hủy linh hồn phân thân của Hổ Khiếu lão tổ thành từng mảnh.

Công kích linh hồn cùng một lúc bạo phát khiến cho không gian hỗn loạn, trở thành hư không. Trong hư không hiện lên quang mang đen kịt khiến cho tim người khác đập nhanh. Thậm chí một lúc lâu cũng khó có thể khôi phục lại.

Không gian xuất hiện vết nứt không gian đen kịt, công kích linh hồn phô thiên cái địa bắn ra, nơi nó đi qua không gian hóa thành mảnh vỡ.

Sưu Sưu.

Linh hồn phân thân của Hổ Khiếu lão tổ bị nghiền nát, trong ba mươi hai đạo thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên bộc phát ra lực lượng thôn phệ ngập trời, trong nháy mắt trực tiếp thôn phệ từng mảnh nhỏ linh hồn phân thân của Hổ Khiếu lão tổ vào trong ba mươi hai thân thể. Sau đó ba mươi hai đạo thân ảnh hóa thành một.

- Không.

Lúc này bản thể Hổ Khiếu lão tổ còn ở gần đó, thế nhưng lại không dám tới gần. Ba mươi hai đạo công kích linh hồn đánh tới, bản thể hắn cũng không dám chống lại. Lúc này hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn linh hồn phân thân mình hóa thành mảnh vỡ. Linh hồn phân thân triệt để mất đi liên hệ với hắn.

Phụt.

Công kích linh hồn khủng bố như vậy khiến cho trong cái miệng dữ tợn của bản thể Hổ Khiếu phun ra máu tươi.

Rầm rầm.

Máu tươi từ trong cái miệng cực lớn của Hổ Khiếu lão tổ bắn ra giống như là một tảng đá nặng rơi xuống mặt đất phía dưới.

Tất cả cũng không có quá lâu, chỉ trong hai chớp mắt ngắn ngủi mà thôi. Thế nhưng đạo linh hồn phân thân của Hổ Khiếu lão tổ vừa mới đi ra đã trực tiếp bị Lục Lâm Thiên diệt sát.

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, yên tĩnh tới đáng sợ. Tất cả mọi người rung động không có cách nào nói nên lời. Kinh ngạc không ngậm lại miệng được.

Trong lòng tất cả Đế giả đều hiểu rõ, nếu như đổi lại là bản thân mình bị bao phủ bên trong, dưới công kích linh hồn hủy thiên diệt địa kia bản thân chắc chắn sẽ phải chết, tuyệt đối không có cơ hội đào thoát.

Thủ đoạn và thực lực của Lục Lâm Thiên không ngờ lại khủng bố như vậy.

Sưu.

cùng lúc này, đại hồn anh trở lại mi tâm trên thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên.

Vừa rồi thúc dục bí pháp Ám Ma Phân Thân thúc dục ba mươi hai đạo công kích linh hồn, trong đó có hai mươi đạo công kích linh kỹ Thiên cấp khiến cho hắn tiêu hao cực lớn. Trực tiếp khiến cho Đại hồn anh không chịu đựng nổi, nếu như không quay về thì người phiền toái chính là hắn.

Đồng thời trong khoảng thời gian ngắn này hắn cũng không thể dùng tới Đại hồn anh được nữa.

- Lục Lâm Thiên, diệt linh hồn phân thân của ta, ngày hôm nay bổn Đế sẽ không để cho ngươi yên.

Không gian vừa mới khôi phục, thanh âm giận dữ tới tận cùng của Hổ Khiếu lão tổ cùng truyền ra. Trên thân thể dữ tợn có vết máu loang lổ. Trong mắt tràn ngập sát ý, linh hồn phân thân bị diệt, trọng thương bực này khiến cho hắn đừng mơ tới việc khôi phục.

- Hổ Khiếu lão tổ, ngươi đã thua, chẳng lẽ còn định tiếp tục liều mạng hay sao?

Lục Lâm Thiên nhìn Hổ Khiếu lão tổ, ánh mắt trầm xuống.

- Hỗn trướng, đã nói tới điểm là dừng, chỉ là đọ sức mà thôi. Thế nhưng nhân loại vô sỉ nhà ngươi không ngờ lại thừa cơ diệt linh hồn phân thân của ta.

Hổ Khiếu lão tổ nổi giận quát lớn, đôi mắt hổ cực lớn đỏ ngầu, hận không thể xé tan Lục Lâm Thiên thành từng mảnh nhỏ.

- Hổ Khiếu lão tổ, là ngươi thúc dục linh hồn phân thân trước, muốn liều mạng, thế nhưng hiện tại lại trách ta diệt linh hồn phân thân của ngươi, ngươi thật biết nói đạo lý nha.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, vừa rồi cũng chỉ bất đắc dĩ mà thôi. Bởi vì muốn chiến thắng Hổ Khiếu lão tổ, đồng thời cũng sợ linh hồn phân thân của Hổ Khiếu chạy trốn cho nên mới toàn lực ra tay. Hắn cũng thật không ngờ, linh hồn phân thân của Hổ Khiếu không có lực phòng ngự mạnh mẽ như bản thể, trực tiếp bị diệt sát.

- Ngươi... Phụt.

Hổ Khiếu lão tổ tức giận, miệng lần nữa phun ra máu tươi, dựa theo quy củ bất thành văn mà nói, nếu như chỉ đọ sức thì bình thường quả thực sẽ không thúc dục linh hồn phân thân. Một khi thúc dục linh hồn phân thân thì Đế giả khác sẽ cho rằng đối phương liều mạng với mình.

- Hỗn trướng, quy định nói không thể dùng ngoại lực và khôi lỗi, cũng không có quy định không thể dùng linh hồn phân thân. Ngươi đã có ý diệt linh hồn phân thân của ta, khoản nợ này bổn Đế ngày hôm nay cho dù dùng bất cứ giá nào cũng phải tính toán với ngươi cho tốt.

Đôi mắt Hổ Khiếu tràn ngập giận dữ, nghiến răng nghiến lợi nói, thanh âm giống như tiếng sấm rền quanh quẩn trên không trung.

- Nếu như ngươi đã nói vậy thì ta cũng không nói gì hơn. Ngươi không nhận thua thì ta đành phải làm cho ngươi nhận thua vậy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên dần dần âm trầm, Hổ Khiếu này đã bị trọng thương, bây giờ hắn muốn đnáh bại người này đương nhiên sẽ đơn giản hơn nhiều.

- Hôm nay ta tuyệt đối không buông tha cho ngươi.

Hổ Khiếu giận dữ, trong đôi mắt cực lớn hiện lên hung quang. Quanh thân bắt đầu có một cỗ quang mang quỷ dị màu trắng tràn ra. Một cỗ uy thế kinh khủng bỗng nhiên tăng vọt.

- Lão đại, cẩn thận, Hổ Khiếu này muốn thi triển công kích thiên phú Bạch Hổ Diệt của Bạch Hổ Hoàng tộc, uy lực rất mạnh, huynh nên cẩn thận một chút.

Thanh âm của Tiểu Long trực tiếp vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, thì thào nói:

- Xem ra ngày hôm nay phải dùng hết át chủ bài rồi.

Trong giây lát, quang mang màu trắng từ trên người Hổ Khiếu lão tổ tràn ra, uy năng tăng vọt. Trong đôi mắt hổ cực lớn có hai đạo quang mang lướt đi, lập tức hội tụ thành một vòng quang mang cực lớn, trong đó có một đạo hư ảnh bạch hổ đột nhiên phá không phóng đi.

Rống.

Một tiếng hổ gầm vang vọng không gian, hư ảnh bạch hổ mang theo uy áp mênh mông xuất hiện, quang mang màu trắng bao phủ giống như che khuất bầu trời khiến cho linh hồn người ta rung động. Đồng thời còn có cảm giác thời không thác loạn, giống như hoa mắt vậy.

Chương 3286: Tiểu Long đốn ngộ 1

Không gian chung quanh hư ảnh bạch hổ khổng lồ này sụp đổ từng khúc, lộ ra quang mang đen kịt, khiến cho người ta cảm nhận được một cỗ khí tức mạnh mẽ không có cách nào kháng cự.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, thân thể cự hổ khổng lồ đứng thẳng, trong lòng bàn tay to lớn giờ phút này xuất hiện hai quả cầu, trong quả cầu bên tay trái có hư ảnh Thanh Long cùng với hư ảnh Huyền Vũ đang dây dưa với nhau, đang dung hợp vào một chỗ.

Mà trong lòng bàn tay phải Lục Lâm Thiên, bên trong quả cầu kia có hư ảnh Bạch Hổ cùng với hư ảnh Chu Tước đang giây dưa, bộ dáng cực kỳ thân mật.

Tay Lục Lâm Thiên kéo theo từng đường vòng cung huyền ảo, trong hai quả cầu ở hai tay hổ, hư ảnh Thanh Long - Huyền Vũ cùng với Chu Tước - Bạch Hổ đang bắt đầu dung hợp với nhau.

Hai quả cầu bằng năng lượng chậm rãi dung hợp, hai đoàn năng lượng giao thoa, thủ ấn Lục Lâm Thiên lần nữa biến hóa, hư ảnh Thanh Long - Huyền Vũ - Bạch Hổ - Chu Tước lần nữa va chạm vào với nhau, cũng trong nháy mắt này hai quả cầu bằng năng lượng triệt để dung hợp vào một chỗ.

Quả cầu bằng năng lượng này chỉ lớn hơn trước đó một chút, ước chừng hơn chục thước trong đôi tay hổ của Lục Lâm Thiên, ngoài quả cầu dần dần bắn qua quang mang chói mắt. Cả không gian lặng lẽ run lên, chung quanh hư không mơ hồ hiện lên quang mang đen kịt.

Hai quả cầu bằng năng lượng dung hợp vào một chỗ, một cỗ khí tức mới lạ, quỷ dị từ từ lan tràn, khuếch tán.

Trong nháy mắt này trong thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên có chân khí bàng bạc tuôn ra. Trong kinh mạch rộng lớn kia, chân khí tựa như hồng thủy trút xuống, cuồn cuộn không dứt trút vào trong quả cầu bằng năng lượng vừa mới được dung hợp xong.

Quả cầu bằng năng lượng này giống như một cái động không đáy, trực tiếp cắn nuốt chân khí mênh mông bàng bạc của Lục Lâm Thiên. Thậm chí linh lực cũng bị hút vào.

Chân khí linh lực rót vào, bốn đạo hư ảnh Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ trong quả cầu bằng năng lượng nhanh chóng dây dưa vào với nhau. Trong lúc mơ hồ còn có vẻ mặt vui sướɲg, giống như một cái l*иg kính lớn nuôi bốn con vật còn sống vậy.

Mà trong sát na này cả không gian lần nữa run lên, bốn đạo hư ảnh vui sường dây dưa với nhau, thế nhưng ngoài quả cầu bằng năng lượng lại vô cùng yên tĩnh, không có bất kỳ năng lượng chấn động nào tiết ra ngoài.

Thế nhưng trong sự yên tĩnh này, trong lúc mơ hồ tất cả Đế giả đều cảm thấy được có một cỗ khí tức kinh khủng lan tràn. Khí tức này khiến cho linh hồn bọn họ run rẩy, bỡ ngỡ. Cỗ khí tức này đang từ trong quả cầu bằng năng lượng lớn hơn chục thước lan tràn ra chung quanh, vô thanh vô tức.

- Kia là vật gì?

Chúng Đế giả lúc này dường như cũng cảm giác được khí tức biến hóa mơ hồ trong quả cầu bằng năng lượng, tuy rằng là yên tĩnh thế nhưng lại khiến cho tất cả Đế giả nhìn một cái lập tức cảm thấy hãi hùng, khϊếp vía, giống như linh hồn nhìn thấy vật khắc tinh vậy.

Đặc biệt là cường giả Tứ đại Thú Hoàng tộc, nhìn thấy bốn đạo hư ảnh trong quả cầu bằng năng lượng kia, trong lòng bọn họ đột nhiên bị một cỗ uy áp lực lớn áp chế. Chỉ cần nhìn một cái, máu tươi trong cơ thể cùng với linh hồn trong đầu như nhảy lên một cái, bị áp chế, đồng thời dường như còn cảm giác được một loại cộng minh nào đó.

- Lão đại đang ngưng tụ vật gì vậy?

Giờ phút này ánh mắt Tiểu Long sáng ngời, hai mắt nhìn chăm chú vào quả cầu bằng năng lượng trong tay Lục Lâm Thiên. Hư ảnh thú thể trong quả cầu bằng năng lượng khiến cho Tiểu Long mơ hồ cảm thấy cộng minh. Loại cảm giác cộng minh này tới từ linh hồn và máu tươi của hắn, lại giống như tới từ thiên địa. Trong chớp mắt này linh quang lóe lên trong đầu Tiểu Long, dường như có chút hiểu ra. Tiếp đó, không có ai chú ý thấy, Tiểu Long trực tiếp nhắm hai mắt, giống như tiến vào trạng thái lĩnh ngộ.

- Bạch Hổ Diệt.

Tất chỉ trong nháy mắt, Hổ Khiếu hét lớn một tiếng, thú ảnh Bạch Hổ cực lớn trước người giống như vồ mồi, lập tức nhảy về phía trước. Không gian trước thân thể khủng bố sụp đổ từng khúc, lộ ra vết nứt không gian đen kịt. Quang mang đen kịt thâm thúy giống như có thể thôn phệ linh hồn, khiến cho trong lòng mọi người phát lạnh.

- Tứ Thần Quyết.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, khẽ phất tay một cái. Quả cầu bằng năng lượng trong tay trực tiếp rời tay, bắn thẳng về phía hư ảnh Bạch Hổ đang lao thẳng tới. Cùng lúc phía trên thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên, khí tức lập tức suy yếu, giống như vì ngưng tụ đoàn năng lượng nho nhỏ này đã khiến cho chân khí mênh mông và linh lực trong cơ thể hắn bị thôn phệ sạch sẽ vậy.

Lục Lâm Thiên dùng sắc đẩy quả cầu bằng năng lượng này ra, cả không gian đang yên tĩnh đột nhiên nổi lên sóng gió. Quả cầu nhanh chóng bành trướng, vừa mới bay ra chỉ là hơn mười thước, thế nhưng ngay lập tức bành trướng tới hơn vạn thước. Giống như mặt trời từ phía đông xuyên thủng không gian mọc lên vậy.

Quả cầu bằng năng lượng bành trướng, đầu thời vòng quang mang chung quanh cũng tiêu tán không thấy. Chỉ còn lại quang mang chói mắt hơn vạn thước đang bao phủ không gian mà thôi.

Trong không gian tràn ngập quang mang chói mắt, hư ảnh Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ lúc này đã bành trướng tới hơn ngàn thước, đồng thời lao về phía trước, miệng rít gào liên tục.

Bốn hư ảnh Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ khổng lồ lao về phía trước, cảnh tượng vô cùng rung động.

Ầm ầm.

Cả không gian lập tức run rẩy, năng lượng thiên địa trong nháy mắt đều bị ngăn cản ở bên ngoài.

- Đây là vũ kỹ gì? Khí tức đã siêu việt vũ kỹ Thiên cấp.

Chúng cường giả rung động, dưới cỗ khí tức rung động lòng người này, bọn họ nhìn qua lập tức có cảm giác muốn phủ phục.

Sưu.

Hư ảnh Bạch Hổ cực lớn trực tiếp lướt vào trong quang mang chói mắt, hư ảnh Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ cuồn cuộn phóng về phía trước, tốc độ nhanh như thiểm điện.

Ngao.

Rống.

Chi.

Bốn tiếng thú rống cực lớn vang lên, hư ảnh Huyền Vũ trực tiếp ngăn cản trước người hư ảnh Bạch Hổ do Hổ Khiếu lão tổ thúc dục, khiến cho hư ảnh Bạch Hổ do Hổ Khiếu lão tổ thúc dục không có cách nào vượt qua.

Ngay sau đó hư ảnh Thanh Long trực tiếp xuyên qua người hư ảnh Bạch Hổ do Hổ Khiếu lão tổ thúc dục. Gần như để lại một trảo trên người Bạch Hổ. Hư ảnh Chu Tước thì trực tiếp vỗ cánh, một cỗ hỏa diễm ngập trời bao phủ hư ảnh Bạch Hổ kia vào bên trong.

Ầm ầm.

Trong nháy mắt hư ảnh Bạch Hổ do Hổ Khiếu lão tổ thúc dục trực tiếp bị nghiền nát thành từng khúc, hóa thành hư vô.

Tất cả chuyện này vô cùng dễ dàng, hư ảnh Bạch Hổ do Hổ Khiếu lão tổ thúc dục trở thành hư vô. Hư ảnh Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước dường như không bị ảnh hưởng một chút nào, lại nhanh như thiểm điện lao tới trước người Hổ Khiếu lão tổ.

Hư ảnh bốn thú xoay tròn quanh bản thể khổng lồ của Hổ Khiếu lão tổ, tạo thành một vòng xoáy đen kịt kinh khủng trong không gian. Trong lúc mơ hồ có bốn cỗ lực lượng kinh khủng tràn ngập thiên địa.

Chương 3287: Tiểu Long đốn ngộ 2

Sưu Sưu...

Hư ảnh bốn thú nhân cơ hội Hổ Khiếu lão tổ không kịp tránh đi, dưới ánh mắt kinh ngạc, rung động, ngốc trệ giống như gặp thứ kinh khủng nhất trên đời, trực tiếp va chạm với bản thể khổng lồ của hắn rồi nổ tung.

Ầm ầm.

Không gian run rẩy, hư ảnh bốn thú nổ tung, trong khoảnh khắc có vô số quang mang bắn ra. Trong ánh mắt hoảng sợ của chúng Đế, thanh âm bạo liệt giống như tiếng sấm vang vọng trong phiến thiên địa này, khiến cho trong đầu người ta cảm giác chấn động một hồi, tai ong ong.

Không gian chung quanh Hổ Khiếu lão tổ bị rạn nứt, nghiền nát, lúc này trực tiếp sụp đổ tạo thành một cái động sâu cực lớn giống như động sâu không gian, lộ ra quang mang đen kịt mà thâm thúy khiến cho lòng người rung động. Tất cả Đế giả ở đây không có ai có thể dò xét được bên trong.

Kình khí khủng bố khuếch tán trong không gian, kình khí rung động giống như biển động bỗng nhiên lan tràn ra chung quanh. Bộc phát ra quang mang chói mắt, kình khí khủng bố hóa thành một cơn lốc quét ngang qua không gian khiến cho cả không gian xuất hiện vét nứt đen kịt.

Trong lúc kình khí khủng bố khuếch tán, thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng được thu hồi, khôi phục bản thể. Thân thể lảo đảo lui về phía sau mới ổn định lại được, khuôn mặt trắng bệch. Vừa rồi hắn tiêu hao vô cùng lớn, ngay cả trạng thái hổ biến cũng không có cách nào duy trì được.

Nhìn qua cảnh này, tất cả mọi người ngẩng đầu, trong lòng cảm thấy lạnh lẽo. Khí thế khủng bố như vậy quá mức khiến cho cho người ra rung động, sợ hãi. Công kích khủng bố như vậy giống như căn bản không tồn tại trên đời này. Cỗ khí tức kinh khủng kia tràn ngập một loại năng lượng khủng bố mà mọi người chưa từng thấy qua. Cỗ năng lượng này đủ để hủy diệt vạn vật.

Đám người Độc Cô Hồn Long, Độc Cô Việt Không, Bắc Cung Ân Triều càng rung động thật sâu. Nếu như đổi lại thành bọn họ bị cỗ năng lượng kinh khủng kia đánh trúng, sợ rằng kết cục sẽ chỉ có một, đó là chết mà thôi.

Sưu.

Trong không gian hỗn loạn, tất cả lại khôi phục như lúc ban đầu. Động sâu trong không gian cũng nhanh chóng khép lại.

Khi không trung khôi phục lại, ánh mắt mọi người chăm chú nhìn lên trên cao. Tất cả đều muốn biết dưới cỗ lực lượng kinh khủng này, Hổ Khiếu lão tổ có thể chống lại được hay không.

Dưới ánh mắt của mọi người, bản thể khổng lồ của Hổ Khiếu lão tổ vẫn lơ lửng trên không trung, hiện ra hình thể vô cùng lớn.

- Chống lại được sao?

Nhìn bộ dáng này mọi người có chút rung động, dưới lực công kích hủy diệt vạn vật này chẳng lẽ Hổ Khiếu lão tổ còn có thể chống lại được hay sao?

Phụt.

Trong ánh mắt rung động và hoài nghi của tất cả mọi người ở đây, trong cái miệng dữ tợn của Hổ Khiếu lão tổ đột nhiên phun ra máu tươi, trên thân thể khổng lồ lập tức có không ít vết rạn nứt. Da tróc, thịt bong, máu tươi tràn ra, vô số vết nứt đủ để khiến cho người ta nhìn vào không khỏi run sợ.

Phanh.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, thân thể khổng lồ của Hổ Khiếu lão tổ trực tiếp rơi xuống đất. Mặc đất ầm ầm run lên, đất đá bắn tứ tung. Linh hồn đám người Hổ Mãnh, Hổ Uy cùng với cường giả của Bạch Hổ Hoàng tộc run lên, không ngờ lão tổ lại tới nông nỗi này.

- Không phải bị đánh chết rồi chứ?

Trong lúc mọi người lo lắng liệu Hổ Khiếu lão tổ có phải đã bị Lục Lâm Thiên trực tiếp đánh chết hay không thì thân thể khổng lồ của Hổ Khiếu lão tổ đã biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là thân thể hình dáng nhân loại của hắn. Lúc này hắn đang chật vật đứng lên từ trong đống đất đá, đầu tóc rối bời, chật vật, suy yếu tới tận cùng.

- Ngươi thua, giao ra Vô Tự Thiên Thư.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên trực tiếp rơi xuống trước người Hổ Khiếu lão tổ, lúc này hắn cũng suy yếu, khuôn mặt trắng bệch, chỉ là so với Hổ Khiếu lão tổ thì tốt hơn nhiều.

- Lục Lâm Thiên, ta....

Trong ánh mắt của Hổ Khiếu lão tổ lúc này không ngờ lại có chút oán hậ nvowis Lục Lâm Thiên, sát ý trong mắt bắn ra. Thân thể đột nhiên run lên, dường như nhớ tới cái gì đó lại cắn răng, ném hai bản Vô Tự Thiên Thư về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Tốt, ta thua, Vô Tự Thiên Thư là của ngươi.

Sưu.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận hai bản Vô Tự Thiên Thư trong tay Hổ Khiếu lão tổ, trong sát na khi hai bản Vô Tự Thiên Thư cuối cùng rơi vào trong tay, toàn thân Lục Lâm Thiên run lên. Rốt cuộc giờ phút này chín bản Vô Tự Thiên Thư đã ở trong tay hắn.

Nắm hai bản Vô Tự Thiên Thư trong tya, cùng lúc tay Lục Lâm Thiên ném mấy khỏa đan dược khôi phục vào trong miệng. Tiêu hao của hắn quá mức khổng lồ, vì sợ xuất hiện biến cố cho nên hắn phải nhanh chóng khôi phục.

Vừa mới thúc dục Tứ Thần Quyết, Lục Lâm Thiên cũng thật không ngờ trình độ tiêu hao lại tới tình trạng khủng bố như vậy. Giống như chân khí và linh lực đều bị hút sạch. Mà ngay cả linh hồn lực cũng bị mất không ít.

Vốn trong Thiên Trụ giới hắn mất không ít thời gian cũng không có cách nào ngưng tụ Tứ Thần Quyết, thế nhưng sau khi tiến vào Thiên Trủng, nhìn thấy tứ đại Thú tộc tề tụ, lúc đó Lục Lâm Thiên mới có đốn ngộ, bởi vậy mới tạo thành dị tượng thiên địa.

Không có ai biết lúc ấy Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ cái gì, không có bất kỳ ai biết rõ. Lúc trước Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ hoàn toàn dùng Tứ Thần Quyết làm cơ sở. Lúc trước Lục Lâm Thiên không có cách nào dung hợp Tứ Thần Quyết, vì chuyện này mà phiền não không thôi, thế nhưng khi nhìn thấy người Tứ đại Thú Hoàng tộc xuất hiện, trong đầu Lục Lâm Thiên lập tức lóe lên linh quang.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, tộc nhân Tứ đại Thú Hoàng tộc đều có thiên phú hơn người. Những thiên phú này bẩm sinh đã có. Thanh Long Hoàng tộc đại khái là công kích linh hồn và miễn dịch linh hồn, Chu Tước Hoàng tộc là hỏa diễm và lực lượng không gian. Bạch Hổ Hoàng tộc và tốc độ và lực lượng thời gian. Huyền Vũ Hoàng tộc là thủy hệ và miễn dịch công kích vật chất.

Thiên phú của Tứ đại Thú Hoàng tộc không giống nhau cho nên không có cách nào dung hợp Tứ Thần Quyết thành công. Sau khi Lục Lâm Thiên nhìn thấy người tứ đại Thú Hoàng tộc xuất hiện bỗng nhiên nghĩ tới việc dung hợp thiên phú của tứ đại Thú Hoàng tộc. Thời gian, không gian, công kích linh hồn, phòng ngự, phòng ngự công kích vật chất... Trong thời gian ngắn ngủi mấy ngày Lục Lâm Thiên đốn ngộ, thế nhưng hiệu quả so với mấy chục năm trong Thiên Trụ giới còn lớn hơn nhiều.

Sau khi dung hợp đủ loại thiên phú của tứ đại Thú Hoàng tộc là lúc tạo thành dị tượng thiên địa. Trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, lĩnh ngộ này giống như lúc hắn lĩnh ngộ Lao ngục thời không, căn bản còn chưa tới tận cùng, hắn chỉ vừa mới lĩnh ngộ ra mà thôi.

Trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên còn có thể cảm giác được, dường như hắn chỉ vừa mới chạm vào cánh cửa lĩnh ngộ lực lượng thiên phú của tứ đại Thú Hoàng tộc. Sợ rằng ngay cả trình tự thấp nhất còn chưa thể đạt tới

Chương 3288: Tử Thần Quyết

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lần nữa thu được hai bản Vô Tự Thiên Thư, trong mắt mọi người hiện tại Lục Lâm Thiên có sáu bản Vô Tự Thiên Thư trong tay. Thế nhưng giờ phút này lại không có ai dám có ý nghĩ khác. Vừa rồi thực lực của Lục Lâm Thiên đã chứng minh cho mọi người một chuyện, đó chính là lúc này đã không còn ai dám trêu vào Lục Lâm Thiên.

Cho dù Lục Lâm Thiên giờ phút này đã suy yếu tới tình trạng nghiêm trọng. Thậm chì còn biết rõ hắn tiêu hao tới mức tận cùng, thế nhưng cũng không có ai dám đánh chủ ý tới Lục Lâm Thiên. Có chấn nhiếp vừa rồi, còn có thủ đoạn cực kỳ khủng bố khi Lục Lâm Thiên thúc dục linh hồn phân thân, cho nên hiện tại coi như Lục Lâm Thiên tiêu hao cực lớn cũng không có ai dám có ý gì.

- Lâm Thiên, không sao chứ?

- Nhị đệ.

- Đại ca.

Đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Nam thúc đều đi tới bên người Lục Lâm Thiên, nhìn bộ dáng của Lục Lâm Thiên lúc này rồi lập tức dùng ánh mắt cảnh giác nhìn bốn phía.

- Không sao.

Sau khi Lục Lâm Thiên dùng đan dược đã tốt hơn không ít, chỉ là tiêu hao quá lớn mà thôi, cũng không chuyện gì lớn. Về phần một ít vết thương nhỏ do va chạm với bản thể của Hổ Khiếu lão tổ lúc này đã sớm tự động khôi phục.

- Con rể tốt của ta, chúc mừng n gươi đạt được sáu bản Vô Tự Thiên Thư. Khặc khặc.

Tiếng cười mang theo sự âm hàn của giới chủ Linh Vũ giới truyền ra, ánh mắt như cười như không nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Chẳng lẽ ngươi còn định nhúng tay vào? Muốn đoạt được sáu bản Vô Tự Thiên Thư này?

Lục Lâm Thiên nhìn giới chủ Linh Vũ giới, sắc mặt lén lút biến đổi. Trong cơ thể lại nhanh chóng vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa đan dược vừa mới phục dụng, mong có thể khôi phục bao nhiêu tốt bấy nhiêu.

Ở sâu trong lòng, Lục Lâm Thiên không thể không nghi ngờ giới chủ Linh Vũ giới này. Không thể không suy đoán mục tiêu của người này là chờ hắn đạt được sáu bản Vô Tự Thiên Thư, về sau người này chỉ cần đối phó với một mình hắn và có thể nhận được sáu bản Vô Tự Thiên Thư.

Lục Lâm Thiên suy đoán mục đích của giới chủ Linh Vũ giới có khả năng là như vậy. Thế nhưng hắn cũng có ý định của mình, thu được sáu bản Vô Tự Thiên Thư thì trong tay hắn đã có đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư. Giới chủ Linh Vũ giới này muốn cướp đoạt cũng phải xem có đủ thực lực hay không. Cường giả ở đây không ít, sợ rằng Vô Tự Thiên Thư cũng khó mà rơi vào trong tay giới chủ Linh Vũ giới được.

- Ngươi đoán sai rồi. Hai bản Vô Tự Thiên Thư này đối với ta mà nói không có một chút hứng thú nào. Coi như ngươi có chín bản Vô Tự Thiên Thư ta cũng tuyệt đối không đoạt của ngươi. Ta vốn không có hứng thú. Huống chi mặc kệ ngươi có thừa nhận hay không, ngươi là con rể của ta, không phải sao?

Giới chủ Linh Vũ giới như cười như không nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Ngươi tuyệt đối sẽ không tốt như vậy. Nói ra mục đích của ngươi đi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, nhìn giới chủ Linh Vũ giới hỏi, chuyện Linh Vũ giới có ý tốt Lục Lâm Thiên hoàn toàn không có chút tin tưởng nào.

- Ngươi lại sai rồi, ta quả thực không có mục đích gì. Ít nhất hiện tại không có mục đích gì. Ngươi nên sớm tìm được chín bản Vô Tự Thiên Thư thì hơn. Nói không chừng truyền thuyết về chín bản Vô Tự Thiên Thư là giả cũng không nhất định. Ngươi cứ yên tâm làm chuyện của ngươi. Nếu như có người dám không có ý tốt với Vô Tự Thiên Thư của ngươi, người làm nhạc phụ như ta tuyệt đối sẽ xử lý hắn cho ngươi.

Giới chủ Linh Vũ giới nhẹ nhàng cười, ánh mắt đảo qua người Hoàng tộc, giống như cũng không đặt đám người Hoàng tộc vào trong mắt. Trong mắt dường như còn có ý khinh thường.

- Chuyện này cũng không mượn ngươi quan tâm.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, càng này càng cảm thấy giới chủ Linh Vũ giới này cao thâm. Càng ngày hắn càng nhìn không thấu khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên rất phiền muộn. Cảm giác này giống như hắn bị dắt mũi đi vậy. Thế nhưng trong lòng không biết rốt cuộc đối phương nghĩ gì. Lục Lâm Thiên thậm chí còn có cảm giác, giống như mình đang bị đối phương đùa bỡn trong lòng bàn tay vậy.

- Vô Song, Bạch Linh, Cảnh Văn, đại ca, giúp ta hộ pháp một lát.

Lục Lâm Thiên nói với chúng nhân, lúc này hắn cần khôi phục một ít. Hắn cũng không thể cố kỵ quá nhiều cho nên lập tức bố trí cấm chế, khoanh chân ngồi xuống bắt đầu điều tức.

Đám người Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Dương Quá, Lục tâm Đồng... hộ pháp bên ngoài cấm chế của Lục Lâm Thiên. Lục Tâm Đồng thì trực tiếp bố trí kịch độc bên ngoài.

Nhìn Lục Lâm Thiên trực tiếp điều tức khôi phục, không ít ánh mắt biến ảo, cũng không có tỏ vẻ gì mà chỉ trơ mắt nhìn sáu bản Vô Tự Thiên Thư rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên. Cũng không có ai dám nhúng tay vào.

- Lục Lâm Thiên này quá mạnh mẽ.

Trong Thiên Địa các, Lam Thập Tam bị đả kích nặng nề, ánh mắt vẫn còn rung động.

- Sợ rằng ngươi vĩnh viễn không có cách nào theo kịp hắn. Hắn chính là người biến thái, người bình thường tuyệt đối không có thiên phú cùng với tốc độ tu luyện kinh khủng như vậy.

Tử Yên nhẹ nhàng liếc nhìn Lam Thập Tam, nàng đã ở cùng với Lục Lâm Thiên một đoạn thời gian không ngắn. Đặc biệt là trong Thiên Trủng nàng đã nhìn thấy quá nhiều bí mật trên ngời Lục Lâm Thiên, bởi vậy nàng biết cho dù Lam Thập Tam có dùng cả đời cũng không đuổi kịp bóng lưng của nam tử áo xanh kia. Chuyện này người bình thường căn bản khó mà làm được.

- Không những thua về tu vi mà còn thua tất cả. Tiểu tử này chính là khắc tinh của ta a. Chẳng lẽ kiếp trước ta thiếu nợ hắn hay sao.

Lam Thập Tam run lên, vẻ mặt ảm đạm, trên khuôn mặt anh tuấn đủ để khiến cho tất cả nữ tử trong thiên hạ động lòng tràn ngập vẻ bất đắc dĩ và đả kích.

- Ta cũng không ngờ Lăng Thanh Tuyền lại có nữ nhi với hắn.

Tử Yên đứng bên cạnh Lam Thập Tam nở nụ cười động lòng người.

- Ài.

Lam Thập Tam khẽ than, không có nói thêm gì nữa.

- Tiểu Long dường như có đốn ngộ, nhanh hộ pháp.

Trong Huyền Vũ Hoàng tộc, Huyền Xá lão tổ nhìn thấy Tiểu Long đốn ngộ, ánh mắt lập tức biến đổi, trên mặt xuất hiện vẻ sợ hãi lẫn vui mừng. Bộ dáng này rõ ràng là đốn ngộ. Dùng kiến thức và thực lực của Huyền Xá lão tổ, tự nhiên biết rõ, tới cấp độ Đế giả nếu như có thể đốn ngộ một lần mà nói có thể đạt được chỗ tốt cực lớn. Thậm chí nếu như vận khí tốt một lần đối ngộ có thể nhận được chỗ tốt lớn hơn lĩnh ngộ một trăm năm, thậm chí còn hơn một ngàn năm.

- Tiểu Long đốn ngộ, không biết lại nhận được chỗ tốt gì.

Trong Thanh Long Hoàng tộc, Long Bành lão tổ cũng nhìn về phía Tiểu Long, trong mắt hiện lên sự sợ hãi lẫn vui mừng không nói nên lời.

Sưu Sưu.

Mấy cường giả Huyền Vũ Hoàng tộc và Thanh Long Hoàng tộc lập tức kinh hỉ không thôi, thân ảnh nhanh chóng có động tĩnh, đều đi tới bên người Tiểu Long. Trực tiếp hộ pháp cho Tiểu Long, sợ Tiểu Long bị quấy nhiễu. Bộ dáng này sợ rằng nếu như Tiểu Long bị ai làm phiền thì Thanh Long Hoàng tộc và Huyền Vũ Hoàng tộc nhất định sẽ xé xác người đó.

Chương 3289: Cơ duyên của Tiểu Long 1

Tuy rằng Thanh Long Hoàng tộc và Huyền Vũ Hoàng tộc có mối thù truyền kiếp, thế nhưng lúc này vì Tiểu Long không ngờ lại hợp tác cực kỳ ăn ý, chỉ là không ai để ý tới ai, chỉ quan tâm tới Tiểu Long mà thôi.

Bất kể là Tiểu Long hay là Lục Lâm Thiên đều không có ai dám quấy rầy, mọi người không khỏi bất đắc dĩ nhìn qua Lục Lâm Thiên đang điều tức rồi chờ đợi. Bọn họ cũng không biết nên làm gì bây giờ. Trước ngọn núi khổng lồ phía trước dường như có cấm chế gì đó, rõ ràng có thể nhìn thấy bằng mắt thường, thế nhưng nếu dùng tâm thần dò xét sẽ trực tiếp bị bắn ngược trở về khiến cho linh hồn đau đớn kịch liệt.

Thời gian từ từ trôi qua, bởi vì Tiểu Long và Lục Lâm Thiên đều đang điều tức, lại có cường giả Thanh Long Hoàng tộc và Huyền Vũ Hoàng tộc quét mắt nhìn qua mọi người khiến cho người ta không dám lớn tiếng quấy rầy. Tối đa cũng chỉ thấp giọng nói vài lời mà thôi.

Mà thời gian bất tri bất giác trôi qua bảy tám chục thời thần. Ước chừng sau khi trôi qua bảy ngày, thân là Đế giả, lại ở trong Thiên Trủng, ở trong hoàn cảnh này khiến cho mọi người dần dần có chút rối loạn.

- Phải hội tụ chín bản Vô Tự Thiên Thư mới có thể đạt được cơ duyên. Hiện tại trên người Lục Lâm Thiên chỉ có sáu bản Vô Tự Thiên Thư, rốt cuộc ba bản còn lại ở trên tay ai?

- Ba bản này từ đầu chưa xuất hiện, chẳng lẽ ba bản Vô Tự Thiên Thư không ở trong Thiên Trủng sao?

- Vậy thì không phải chúng ta đều chết sao? Lục Lâm Thiên đạt được sáu bản Vô Tự Thiên Thư dường như cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Mọi người thấp giọng nghị luận. Ở trong này thời gian càng dài, trong lòng mọi người càng ngày càng bất an.

Sưu.

Lúc này Tiểu Long đang đốn ngộ đột nhiên mở hai mắt ra, trong mi tâm, trong ấn ký con mắt thứ ba kia dường như có hỏa diễm nhảy lên. Trong đôi mắt đen nhánh, thâm thúy có một cỗ tinh quang khiến cho linh hồn người ta rung động bắn ra.

Tiểu Long mở hai mắt ra, trên con mắt yêu dị thứ ba đột nhiên có quang mang chói mắt bắn ra.

Ngao.

Ba mắt Tiểu Long cùng mở, trong miệng vang lên một tiếng long ngâm. Thanh âm hóa thành sóng âm lan tràn ra chung quanh khiến cho Long Bành lão tổ, Huyền Ô, Huyền Xá, Long Minh lão tổ cùng với những người khác bị uy áp cực lớn, toàn thân run rẩy.

Tiếng long ngâm chấn động nhân tâm truyền ra, ánh mắt chúng Đế giả không tự chủ được bị Tiểu Long hấp dẫn. Mà lúc này Lục Lâm Thiên đã điều tức mấy ngày cũng đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt có tinh quang giống như thực chất bắn ra.

Trong nháy mắt thân ảnh Tiểu Long phóng lên trời hóa thành bản thể khổng lồ, trên không trung, một cỗ năng lượng bàng bạc, quỷ dị hội tụ khiến cho cả phiến không gian to lớn gợn sóng. Giống như sóng nước không ngừng cuồn cuộn.

Quanh thân Tiểu Long, trên lân phiến màu vàng cùng với Huyền Vũ thần xác có quang mang hội tụ, mang theo một cỗ khí tức khiến cho lòng người rung động không ngừng rít gào trong không gian. Uy áp khủng bố lan tràn.

Ầm ầm.

Dưới ánh mắt rung động ngạc nhiên của mọi người, không gian đột nhiên run lên, lập tức cả không gian phong vân biến sắc.

Chỉ một thoáng, cả không gian đột nhiên lờ mờ, trong không gian u ám mây đen dày đặc đột nhiên vọt tới, cuồng phong rít gào, tiếng sấm vang vọng.

- Dị tượng thiên địa, Tiểu Long này cũng khiến cho thiên địa có dị tượng.

- Tiểu Long kia luôn đốn ngộ a, chẳng lẽ lại lĩnh ngộ thứ gì đó?

Cơ hồ tất cả Đế giả đều dùng ánh mắt khiếp sợ, ngạc nhiên nhìn lên dị tượng thiên địa trên không trung.

Ánh mắt nhìn lên trên không trung đang vang vọng tiếng sấm, chuyện này đối với chúng Đế giả mà nói bọn họ không khó biết rõ, nhất định là Tiểu Long của Thanh Long Hoàng tộc kia khiến cho thiên địa có biến hóa.

Tiếng sấm vang vọng, cuồng phong rít gào, thiên địa xuất hiện dị tượng, trên thân thể khổng lồ của Tiểu Long dường như có một cỗ năng lượng tương liên với thiên địa.

Dưới năng lượng thiên địa bao phủ, thân thể khổng lồ của Tiểu Long dường như đã xảy ra biến hóa cực lớn, giống như sinh ra sự cộng minh nào đó.

- Nhất định Tiểu Long đang nhận được chỗ tốt cực lớn.

Long Bành lão tổ cùng với đám người Long MInh lão tổ hiện tại cũng không biết được cụ thể Tiểu Long nhận được chỗ tốt gì. Thế nhưng bọn họ có thể nhận định, giờ phút này nhất định Tiểu Long đang nhận được chỗ tốt cực lớn, bằng không tuyệt đối không có cách nào khiến cho thiên địa xuất hiện dị tượng.

Nhìn dị tượng biến hóa trên không trung, đám người Huyền Xá, Huyền Ô, Huyền Cảnh của Huyền Vũ Hoàng tộc vô cùng khiếp sợ, sau đó lập tức kinh hỉ không thôi.

Khiến cho thiên địa có dị tượng, chỗ tốt mà Tiểu Long đang nhận được tuyệt đối vô cùng kinh người. Phàm là thứ có thể khiến cho thiên địa tạo thành dị tượng chỗ tốt không phải bình thường.

- Tiểu Long này rốt cuộc nhận được chỗ tốt gì, bản thân hắn đã vô cùng biến thái rồi.

- Mụ nội nó, Lục Lâm Thiên này biến thái cũng không tính, Tiểu Long này cũng biến thái như vậy.

- Một người một thú đều biến thái, nếu như ở một mình thì không sao, thế nhưng hết lần này tới lần khác lại ở cùng một chỗ. nếu như sau này thực sự có thể đi ra ngoài được không biết còn ai dám trêu vào một người một thú này nữa.

Chúng Đế giả chung quanh bất đắc dĩ thầm mắng, nhịn không được muốn nói lời thô tục, cái gì mà thân phận Đế giả hiện tại bọn họ cũng không quan tâm.

- Tiểu Long quá cường hãn a.

Lục Tâm Đồng và đám người Dương Quá lúc này cũng kích động thay cho Tiểu Long.

Ầm ầm.

Trên không trung gió nổi mây phun, mây đen bao phủ bầu trời, tiếng sấm vang vọng. trong giây lát có từng đạo điện mang trực tiếp đánh vào Huyền Vũ Thần xác trên lưng Tiểu Long.

Quang mang chói mắt, quang mang chói mắt này giống hệt tia chớp, trên không trung còn có điện mang mơ hồ lan tràn ra khí tức khiến cho tim người ta đập nhanh. Cơ hồ tất cả cường giả đều có thể cảm giác được đây không phải là tia chớp mà một loại năng lượng điện mang nào đó. Một loại năng lượng mà tất cả mọi người cảm thấy xa lạ.

Dưới loại năng lượng điện mang này, thậm chí tất cả Đế giả cảm thấy bỡ ngỡ, tự dưng chịu uy áp. Cỗ uy áp này tới từ thiên địa, xen lẫn một loại thiên uy bên trong.

Ầm ầm.

Từng đạo năng lượng điện mang rơi xuống Huyền Vũ thần xác trên lưng Tiểu Long, không phải là tùy tiện rơi xuống, mà trong lúc mơ hồ tuần hoàn theo một quỹ tích, áo nghĩa thiên địa cực kỳ huyền ảo nào đó rồi rơi vào Huyền Vũ Thần xác trên lưng Tiểu Long.

Điện mang này không phải tia chớp mà lại giống hệt tia chớp, điện mang lập tức lan tràn, vô số bí văn trực tiếp từ trên Huyền Vũ Thần xác lan tràn ra chung quanh. Trên Huyền Vũ Thần xác của Tiểu Long lập tức được điện mang thần bí mang theo thiên uy bao phủ.

Điện mang quanh quẩn, tất cả mọi người có thể nhìn rõ, mỗi một đạo năng lượng điện mang này đánh xuống, Huyền Vũ Thần xác trên lưng Tiểu Long lại run lên rồi bắt đầu tan rã, không phải là rjan nứt, cũng không phải biến mất mà là giống như hòa tan vậy.

Từng đạo điện mang đnáh xuống, Huyền Vũ Thần Xác trên người Tiểu Long giống như một khối nhựa bị nhiệt độ cao làm tan rã, trở thành chất lỏng đậm đặc.

Chương 3290: Cơ duyên của Tiểu Long 2

Lúc này Huyền Vũ Thần Xác trên lưng Tiểu Long cũng giống như vậy, dưới cỗ năng lượng điện mang kia lập tức hóa thành một chất lỏng màu đen, chảy vào trong lân phiến toàn thân Tiểu Long. Giống như dòng nước đang chảy vào đồng ruộng khô cạn vậy. Thẩm thấu vào trong lân phiến màu vàng quanh thân Tiểu Long.

Dung dịch màu đen thẩm thấu vào trong lân phiến, dưới sự thiêu đốt của hỏa diễm màu vàng trên người Tiểu Long, những dung dịch màu đen này tiến vào trong lân phiến và da thịt, bao phủ toàn thân. Mà ngay cả long trảo dưới bụng cũng bị thẩm thấu.

Năng lượng đnáh xuống, khí tức trên người Tiểu Long thậm chí còn tăng vọt không ít, hiển nhiên trên phương diện tu vi đã đạt được không ít chỗ tốt.

Nhìn cảnh này, chúng cường giả THanh Long Hoàng tộc và Huyền Vũ Hoàng tộc khïếp sợ không thôi. Loại biến hóa này bọn họ chưa từng gặp, thậm chí còn chưa từng nghe nói qua.

Cường giả Thanh Long Hoàng tộc và Huyền Vũ Hoàng tộc cũng không biết, những Đế giả khác càng không biết được, cả đám chỉ có thể dùng ánh mắt rung động nhìn qua biến hóa quỷ dị trước mắt.

Ầm Ầm.

Tiếng sấm vang vọng, dưới động tĩnh của dị tượng trong thiên địa khiến cho Lục Lâm Thiên giải cấm chế, ánh mắt mang theo sự rung động nhìn lên trên không trung. Ở trong cỗ năng lượng điện mang kia rõ ràng có thiên uy mênh mông. Bến hóa của Tiểu Long như vậy khiến cho sâu trong lòng Lục Lâm Thiên cũng mừng rỡ, chẳng khác gì hắn nhận được chỗ tốt cực lớn vậy.

Trong lòng Lục Lâm Thiên căn bản không coi Tiểu Long là người ngoài. Cho dù những năm này bởi vì lý do riêng của mình mà thời gian hai người ở cùng nhau không còn dài như trước, thế nhưng phần tình cảm này lại không giảm bớt một chút nào.

- Dị tượng thiên địa màTiểu Long tạo thành dường như so với lúc Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ thuộc tính mới cũng không yếu hơn một chút nào a.

Tiền nhiệm tộc trưởng Long Ngộ kích động xoa xoa tay, trên khuôn mặt già nua tràn ngập vẻ hưng phấn. Động tĩnh của dị tượng thiên địa càng lớn càng chứng minh chỗ tốt có được càng nhiều.

Tiếng sấm vang vọng, không gian run rẩy, mặt đất nổ vang, khi Huyền Vũ Thần xác trên lưng hỏa tan, có thể nhìn thấy lân phiến bên trong hỏa diễm màu vàng ngoài thân thể Tiểu Long có vô số bí văn quanh quẩn.

Từng đạo bí văn tương liên với lân phiến, đồ án vô cùng huyền ảo.

Đồ án Huyền vũ bao trùm toàn thân lân phiến màu vàng trên người Tiểu Long, dường như bao phủ trọn thân thể hắn vậy.

Giờ phút này thân thể khổng lồ của Tiểu Long chiếm giữ không trung, không gian chung quanh dường như cứng lại. Khí tức trên người rõ ràng xảy ra không ít biến hóa. Mỗi một khối lân phiến đều có biến hóa về chất. Sau khi lân phiến hấp thu từng đạo năng lượng điện mang kia ngày càng sáng bóng, khí tức cũng ngày càng khủng bố.

Ngao.

Tiểu Long rít gào, một tiếng long ngâm lần nữa vang vọng trên không trung.

Tiếng long ngâm này khiến cho tất cả Đế giả cảm thấy linh hồn run rẩy kịch liệt, bên trong ẩn chứa một loại uy áp không có cách nào kháng cự. Loại uy áp này ở trong thiên địa và linh hồn.

- Tại sao lại mạnh như vậy.

Cơ hồ tất cả cường giả chu Tước Hoàng tộc, Bạch Hổ Hoàng tộc, Thanh Long Hoàng tộc, Huyền Vũ Hoàng tộc có cảm giác toàn thân run lên. Dưới uy áp của Tiểu Long hiện tại, bằng vào tu vi của bọn họ bây giờ thế nhưng sắc mặt cũng tái nhợt. Tất cả cường giả đều có thể cảm nhận được rõ ràng, khí tức trên người Tiểu Long đã vượt quá tình trạng mà bọn họ có thể nhận biết.

- Rốt cuộc là đạt được chỗ tốt gì, tại sao lại mạnh như vậy?

Đám người Long Bành lão tổ, Huyền Xá lão tổ kích động, thân thể run rẩy. Cỗ uy áp từ trên người Tiểu Long lan tràn khiến cho máu tươi trong cơ thể bọn họ bắt đầu sôi trào lên. Dưới cảm giác sôi trào này điều khiển, bọn họ có xúc động muốn phủ phục.

Dưới vô số ánh mắt, dị tượng thiên địa rốt cuộc cũng bắt đầu tiêu tán, mà biến hóa trên thân thể Tiểu Long cuối cùng cũng dần dần ngừng lại.

Lúc này Huyền Vũ Thần xác trên lưng Tiểu Long biến mất, toàn thân hóa thành một đầu cự long màu vàng, trên người có hỏa diễm màu vàng mà Thanh Long Hoàng tộc không có. Trên từng mảnh lân phiến có thể mơ hồ nhìn thấy bí văn. Nếu như có thể ghép lại tất cả các mảnh bí văn thì có thể nhận ra đây là đồ án Huyền Vũ.

Sưu.

Khi không trung triệt để khôi phục lại sự yên tĩnh vốn có thì thân thể khổng lồ của Tiểu Long bắt đầu thu nhỏ lại, lập tức hóa thành một đạo thân ảnh mặc áo bào màu vàng, trên người tỏa ra khí tức tôn quý không có cách nào che dấu. Mái tóc vàng hơi quăn, quanh thân có một cỗ hỏa diễm màu vàng nhàn nhạt quanh quẩn.

- KHông ngờ huyết mạch biến dị này lại xảy ra biến hóa như vậy, thiên phú không tệ, không tệ.

Tại một chỗ trong không gian, một đạo thân ảnh tập tễnh thì thào nói.

Giữa không trung, Tiểu Long lập tức mở hai mắt ra, đôi mắt thâm thúy đen nhánh khiến cho người ta nhìn vào có cảm giác muốn thần phục. Khí tức trên đôi mắt thứ ba kỳ dị trong mi tâm tâm rõ ràng cho thấy đã đạt tới Đế giả trung giai, đồng thời cho biết Tiểu Long ở trong dị tượng thiê địa đã nhận được chỗ tốt cực lớn.

Từng đạo ánh mắt nhìn về phía Tiểu Long, bọn họ đều có cảm giác linh hồn mình không còn nằm trong sự khống chế của mình, linh hồn bắt đầu chấn động, khiến cho da đầu mọi người run lên.

- Lão đại, huynh thế nào rồi?

Tiểu Long thức tỉnh, tinh quang trong mắt lóe lên rồi biến ất, tiếp đó lập tức đi tới bên người Lục Lâm Thiên. Tiểu Long còn đang băn khoăn chiến đấu giữa Lục Lâm Thiên và Hổ Khiếu lão tổ, thế nhưng lại không nhớ ra được hắn đốn ngộ đã được vài ngày.

- Ta không sao, xem ra đệ nhận được không ít chỗ tốt, chúc mừng.

Một tay Lục Lâm Thiên đang muốn chụp về phía gáy Tiểu Long, dường như lại nhớ tới cái gì đó cho nên hắn lập tức mỉm cười. Nhẹ nhàng vỗ vào vai Tiểu Long, vô cùng cao hứng vì Tiểu Long nhận được chỗ tốt.

Mà thương thế vào tiêu hao của hắn lúc này thương thế đã sớm khôi phục, về phần tiêu hao, tới tu vi như hiện tại, muốn khôi phục trong mấy ngày ngắn ngủi này căn bản khó có thể làm được. Chỉ là cũng không có việc gì. Có Âm Dương Linh Vũ Quyết thôn phệ không ít đan dược và tác dụng vốn có của nó, Lục Lâm Thiên cũng đã khôi phục không ít.

- Lão đại, nếu như huynh thực sự vỗ đầu đệ, đệ sẽ không nhịn mà vỗ đầu huynh đâu.

Tiểu Long mỉm cười, nhìn động tác quen thuộc của lão đại hắn đã biết lão đại đang định làm gì.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cười cười, trong mắt hiện lên vẻ nghi hoặc hiếu kỳ hỏi:

- Rốt cuộc đệ nhận được chỗ tốt gì? Huyền Vũ Thần xác tại sao lại tan rã?

- Chuyện này phải cảm tạ lão đại nhiều hơn mới được. Đệ thấy động tác cuối cùng của huynh thúc dục vũ kỹ kia, nhìn thấy bốn hư ảnh Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ là có chút hiểu ra. Về sau lại hiểu ra được một ít chuyện, không ngờ lại dẫn tới dị tượng trong thiên địa. Kỳ thật hiện tại đệ cũng có chút mơ hồ, không nói rõ được, chuyện này cần phải suy nghĩ một chút.

Tiểu Long vỗ gáy nói với Lục Lâm Thiên, nói thật chính bản thân hắn hiện tại cũng mơ mơ màng màng về chỗ tốt mà mình nhận được

Chương 3291: Hội tụ chín bản

- Được rồi, sau này tiếp tục cố gắng là được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, cũng không có hỏi nhiều. Trên đường lĩnh ngộ, không có lĩnh ngộ tới mức tận cùng thì cho dù là ai cũng không có hiểu rõ. Tất cả đều mơ mơ màng màng, không có cách nào nói rõ nên lời.

- Tiểu Long, chúc mừng.

Đám người Bắc Cung Vô Song, Lục Tâm Đồng, Dương Quá cũng đi tới, cao hứng thay cho Tiểu Long. Đám người Long Minh lão tổ, Long Bành lão tổ của Thanh Long Hoàng tộc cũng vây quanh Tiểu Long. Đám người Huyền Ô lão tổ của Huyền Vũ Hoàng tộc tuy rằng có chút cao hứng, chỉ là lại xấu hổ không dám đối mặt với Tiểu Long.

- Sáu bản Vô Tự Thiên Thư xuất hiện, rốt cuộc ba bản còn lại ở nơi nào?

- Nếu có ở trong đây thì lấy ra đi. Định hại chết tất cả mọi người hay sao?

Trong đám người, sau khi rung động vì Tiểu Long xong mọi người lần nữa lo lắng cho tính mạng của mình. So sánh với chuyện này, cho dù rung động vì người khác ra sao cũng không quan trọng bằng tính mạng của mình.

Lục Lâm Thiên nhìn chúng Đế đang rối loạn, ánh mắt khẽ đổi, dường như có chút suy nghĩ. Hắn đã có chín bản Vô Tự Thiên Thư, nếu như không lấy ra chín bản Vô Tự Thiên Thư thì không có cách nào nhận được đại cơ duyên, mọi người cho dù là ai cũng không có cách nào rời khỏi Thiên Trủng.

Nếu như hội tụ đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư, sau khi mở ra cửa vào, Lục Lâm Thiên nhớ rõ Thiên Đế đã từng nói qua, muốn đạt được cơ duyên thì cũng vạn lần chết một lần sống.

Vì đại cơ duyên mà phải trả giá như vậy, nếu như là lúc trước Lục Lâm Thiên tự nhiên sẽ không có chút do dự nào, thế nhưng bây giờ hắn lại có chút do dự. Hắn không phải chỉ có một mình, còn có đám người Vô Song, Bạch Linh, Cảnh Văn, Lục Âm, Lục Tượng, Lục Xảo, Lục Doanh... đám tiểu gia hỏa này. Vì đại cơ duyên chỉ có tỉ lệ còn sống nhỏ như vậy mà mất mạng có đáng giá hay không? Vạn nhất...

- Con rể tốt của ta, ngươi đã có sáu bản Vô Tự Thiên Thư, chẳng lẽ không định tìm ba bản Vô Tự Thiên Thư khác hay sao? Ta cam đoan, ba bản Vô Tự Thiên Thư này nhất định ở trong Thiên Trủng, chỉ cần chúng ta liên thủ, nhất định có thể đánh chết tất cả mọi người trong này. Đến lúc đó ai có được Vô Tự Thiên Thư sẽ rõ. Khi đó có thể hội tụ đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư, ngươi cảm thấy thế nào?

Ngay khi Lục Lâm Thiên đang trầm tư, khí tức âm hàn chấn động, thanh âm âm trầm của giới chủ Linh Vũ giới truyền đến. Ánh mắt như cười như không nhìn vào người Lục Lâm Thiên, hoàn toàn không đặt chúng Đế giả chung quanh vào trong mắt.

Mọi người nghe vậy lập tức nhìn về phía giới chủ Linh Vũ giới, không hề nghi ngờ những lời này đã khiến cho nhiều người tức giận.

Ánh mắt chúng Đế chớp động, cũng có chút phức tạp. Rõ ràng bọn họ đã kiêng kỵ giới chủ Linh Vũ giới và Lục Lâm Thiên liên thủ. Vạn nhất hai người này thực sự vì chín bản Vô Tự Thiên Thư mà liên thủ với nhau, bọn họ sẽ không còn đường sống nữa.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chớp động, nhìn về phía giới chủ Linh Vũ giới, đối với người này hắn luôn có cảm giác khó hiểu. Người này che dấu quá sâu, không lúc nào nhìn thấu. Mà ngay cả thực lực cụ thể của kẻ này hắn cũng không thăm dò được. Không biết là có bí pháp che dấu thực lực nào hay không.

Mà nếu là khi trước Lục Lâm Thiên sẽ không chút bận tâm mà đối phó với giới chủ Linh Vũ giới này. Loại tình huống này hắn nhất định sẽ nghĩ biện pháp đối phó với người này trước tiên.

Thế nhưng tình huống bây giờ khiến cho Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ và khó xử. Giống như lời của kẻ này nói, mặc kệ hắn có thừa nhận hay không, hắn cũng là con rể của kẻ này, có quan hệ với Du Thược và Lăng Thanh Tuyền. Hắn khó có thể động tới người này, huống chi người này ngay cả Huyết Kiếm Đại Đế cũng có thể giết, hai bản Vô Tự Thiên Thư cũng nhẹ nhàng giao cho mình, cho nên Lục Lâm Thiên muốn tìm lý do giết giới chủ Linh Vũ giới cũng khó.

- Giết tất cả mọi người, chỉ tiếc tuy rằng ta không sợ chết thế nhưng ta không có thói quen khát máu như vậy.

Lục Lâm Thiên nhìn giới chủ Linh Vũ giới, ánh mắt trầm xuống nói:

- Ngươi muốn giết tất cả mọi người, chẳng lẽ ngươi không vừa mắt tất cả bọn họ hay sao?

- Khặc khặc, nếu như chín bản Vô Tự Thiên Thư không có cách nào hội tụ, đến lúc đó tất cả mọi người kể cả ta và ngươi đều phải chết.

Giới chủ Linh Vũ giới nhìn Lục Lâm Thiên, cười lạnh một tiếng nói:

- Dù sao tất cả mọi người đều chết, nếu như không hội tụ đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư chúng ta sẽ chết. Người thân nhất bên cạnh ngươi, nữ nhân của ngươi, huynh đệ tỷ muội của ngươi đều chết. Nếu như ngươi không muốn bọn họ chết thì nên cùng ta liên thủ giết chết tất cả mọi người, tìm ra ba bản Vô Tự Thiên Thư khác là được.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, lời nói của giới chủ Linh Vũ giới dường như có ma lực. Nếu như không phải trên người hắn có ba bản VÔ Tự Thiên Thư có lẽ đã bị người này làm cho dao động rồi.

Vì thân nhân bên cạnh, nếu như trên người hắn hiện tại quả thực chỉ có sáu bản Vô Tự Thiên Thư, đến thời khắc cuối cùng Lục Lâm

Thiên cảm thấy có lẽ bản thân hắn sẽ mạo hiểm thử một lần. Dù sao tới cuối cùng, người khác chết chung quy so với thân nhân bên cạnh mình chết còn tốt hơn nhiều. Khảo nghiệm nhân tính ai cũng không qua được cửa ải này.

Nghe giới chủ Linh Vũ giới xúi giục, tất cả Đế giả chung quanh biến sắc, lặng lẽ lùi về phía sau một ít. Dường như thực sự sợ Lục Lâm Thiên liên thủ với giới chủ Linh Vũ giới này thật. Nếu như là bọn họ, đến lúc cuối cùng chỉ cần có đủ thực lực bọn họ cũng sẽ làm như vậy.

- Rốt cuộc là người nào cầm Vô Tự Thiên Thư, con mẹ nó nhanh lấy ra đi. Muốn hại chết mọi người sao?

- Nhanh lấy ra đi, giữ lại cũng không có tác dụng gì a.

Chúng Đế lặng lẽ lui ra, bắt đầu oán hận, bởi vì e ngại thực lực của Lục Lâm Thiên và giới chủ Linh Vũ giới, đồng thời cũng biết thực lực của mình không thể trêu vào Lục Lâm Thiên và giới chủ Linh Vũ giới cho nên chúng Đế giả cũng chỉ có thể đem sự oán hận trong lòng trút lên người nắm ba bản Vô Tự Thiên Thư còn lại. Nếu như không giao ra, nói không chừng sẽ hại tất cả bọn họ.

- Ài...

Nhìn vẻ mặt của mọi người, Lục Lâm Thiên thở dài, nhân tính vốn là như vậy, nếu như thực lực của hắn và giới chủ Linh Vũ giới yếu một chút, sợ rằng mọi người cũng không e ngại như hiện tại mà còn cướp đoạt Vô Tự Thiên Thư trong tay hắn.

- Sao nào? Ngươi không có cách nào quyết định sao?

Giới chủ Linh Vũ giới âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên hỏi, khí tức âm hàn chậm rãi lan tràn.

- Không cần quyết định.

Lục Lâm Thiên vừa mới nói xong thân thể đã đạp không đi lên, mắt nhìn ngọn núi cực lớn trước mặt, trường bào màu xanh tung bay, sáu bản Vô Tự Thiên Thư trong tay lập tức bay ra.

Sưu Sưu Sưu Sưu.....

Sáu bản Vô Tự Thiên Thư bay vυ"t ra, trong lúc vô hình bị khí tức mênh mông ảnh hưởng, vô số bí văn xuất hiện. Sáu chữ Phiêu, Thống, Hiệp, Giải, Tâm, Thiện, Linh to tròn hiện lên.

Chương 3292

Sáu bản Vô Tự Thiên Thư lơ lửng trên không trung, bí văn đại thịnh, từng đạo quang mang huyền ảo tương liên. Sáu cỗ quang mang huyefn ảo tương liên hội tụ thành một cỗ quang mang giống như vòng xoáy. Uy năng ầm ầm tăng lên, khiến cho không trung trực tiếp run run.

Ánh mắt giới chủ Linh Vũ giới chớp động, dưới cỗ khí tức mênh mông của Vô Tự THiên Thư thân thể hắn cũng run lên, ánh mắt không ngừng chấn động.

- Vô Tự Thiên Thư trong truyền thuyết a.

Ánh mắt mọi người đều nhìn lên trên không trung, vì sáu bản Vô Tự Thiên Thư mà cảm thấy rung động. Đồng thời cũng vô cùng nghi hoặc gì sao Lục Lâm Thiên lại xuất ra sáu bản Vô Tự Thiên Thư này.

Sưu.

Dưới ánh mắt của tất cả mọi người, Lục Lâm Thiên nhìn sáu bản Vô Tự Thiên Thư đang xoay tròn, cánh tay khẽ phất, ba đạo lưu quang trong ống tay lần nữa bắn ra.

Ba đạo lưu quang vừa mới xuất hiện, khí tức kỳ lạ lan tràn. Tiếp đó dường như cũng bị dẫn dắt, nhanh chóng hội tụ với sáu bản Vô Tự Thiên Thư phía xa. Quang mang trên ba đạo lưu quang thu liễm một chút. Lúc này mọi người mới có thể nhìn rõ, vật trong ba đạo lưu quang này rõ ràng chính là ba bản Vô Tự Thiên Thư.

- Vô Tự Thiên Thư, là ba bản Vô Tự Thiên Thư.

- Ba bản Vô Tự Thiên Thư còn lại không ngờ cũng ở trên tay Lục Lâm Thiên.

- Trên người Lục Lâm Thiên hóa ra có bốn bản Vô Tự Thiên Thư a.

Ba bản Vô Tự Thiên Thư trên người Lục Lâm Thiên vừa mới xuất hiện lập tức khiến cho mọi người ngạc nhiên, từng ánh mắt ngây ngốc nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Ai cũng thật không ngờ trên người Lục Lâm Thiên còn có ba bản Vô Tự Thiên Thư, tất cả đều ở trên người Lục Lâm Thiên.

Chuyện này không có bất kỳ ai biết rõ, mà ngay cả mấy người Nam thúc, Hàn Băng Đại Đế, Thánh Thủ Linh Đế cũng không có cách nào tưởng tượng ra, hóa ra trong tay Lục Lâm Thiên không ngờ lại có nhiều Vô Tự Thiên Thư như vậy.

Ánh mắt giới chủ Linh Vũ giới sáng ngời, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, rõ ràng hắn cũng thật không ngờ ba bản Vô Tự Thiên Thư còn lại đều ở trên người Lục Lâm Thiên.

- Chín bản Vô Tự Thiên Thư.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, ánh mắt có chút chờ mong nhìn chín bản Vô Tự Thiên Thư đang hội tụ trước mắt. Trong lúc mơ hồ còn có tiếng sấm minh vang vọng, quang mang bên trên ngày càng chói mắt.

Chín bản Vô Tự Thiên Thư xoay tròn, từng đạo quang mang đan vào nhau, trong lúc mơ hồ dường như có xu thế kết nối vào với nhau.

Ông ông.

Tiếng sấm minh trên chín bản Vô Tự Thiên Thư ngày càng mạnh, quang mang cũng ngày càng chói mắt. Cuối cùng, chín bản Vô Tự Thiên Thư dưới quang mang chói mắt trực tiếp hội tụ lại một chỗ. Chín bản Vô Tự Thiên THư hội tụ, cả không gian tràn ngập quang mang vạn trượng, tựa như mặt trời lên cao vậy.

Ầm ầm.

Trong nháy mắt này, trong không trung quang mang vạn trượng, chín chữ Linh, Phiêu, THống, Hiệp, Giải, Tâm, Liệt, Tề, Thiện, chín chữ to giống như chín đạo sấm sét xuất hiện mang theo tiếng sấm vang vọng.

Cả không trung tràn ngập tiếng sấm minh, chín chữ Linh, Phiêu, THống, Hiệp, Giải, Tâm, Liệt, Tề, Thiện bắn ra, chín chữ giống như chín đạo quang trụ chói sáng mang theo cỗ năng lượng mênh mông tới cực điểm khuếch tán.

Chín chữ to xoay tròn, chín bản Vô Tự Thiên Thư hội tụ lại một chỗ, lập tức hóa thành một đồ án chữ vạn lớn bằng bàn tay. Chín bản Vô Tự Thiên Thư hóa thành đồ án chữ vạn.

Trong sát na, một cỗ khí tức cổ xưa, man hoang, giống như thiên địa sơ khai chậm rãi từ trong đồ án chữ vạn tràn ra.

Dưới cỗ khí tức này, cơ hồ tất cả Đế giả có mặt biến sắc, toàn thân không tự chủ được mà run rẩy, chỉ cần là người nhìn qua chữ vạn đang tỏa ra quang mang, than thể cùng với linh hồn sẽ trực tiếp rung động.

Dưới uy áp khủng bố, cơ hồ tất cả Đế giả không dám nhìn thẳng, chỉ khẽ ngẩng đầu, dưới uy áp này, linh hồn lực mọi người trực tiếp run rẩy giống như muốn nổ tung. Cỗ uy áp cực lớn này mênh mông vô cùng. Đồ án chữ vạn tuy rằng chỉ nhỏ bằng bàn tay thế nhưng lại khiến cho tất cả Đế giả ở phía dưới lúc này cảm thấy mình nhỏ bé không nói nên lời, chỉ là một khối đá nhỏ trong thiên địa mênh mông, chỉ là một hạt bụi trong vũ trụ mênh mông vậy..

Ầm ầm.

Trên không trung, trong chín chữ Linh, Phiêu, Thống, Hiệp, Giải, Tâm, Liệt, Tề, Thiện lần nữa vang lên tiếng sấm minh. Khi chín chữ đều rơi vào trong đồ án chữ Vạn kia thì quang mang trên đồ án chữ vạn càng thịnh, quang mang bắn ra bốn phía.

Ông.

Đồ án chữ vạn giống như mặt trời lên cao mang theo tiếng sấm nổ mạnh bắn về phía ngọn núi khổng lồ phía trước. Quang mang từ trong chữ vạn lan tràn ra, dễ dàng xuyên thấu bình chướng vô hình ngoài ngọn núi, trực tiếp lao thẳng về phía ngọn núi khổng lồ.

Thoạt nhìn khoảng cách cũng không quá xa, đồ án chữ vạn đi qua, dường như bay về phía xa xăm của vũ trụ, dần dần biến mất không thấy gì nữa.

Mà trong sát na này ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú về phía trước đột nhiên biến đổi, ngọn núi khổng lồ phía trước lúc này đang lặng lẽ run lên.

Ầm ầm.

Ngọn núi khổng lồ run lên, cả mặt đất rung chuyển. Dưới ánh mắt chăm chú của chúng Đế, tầng mây dày đặc vẫn luôn bao phủ trên không trung giờ phút này đột nhiên di chuyển, biển mây cuồn cuộn, thiên địa rung chuyển, quang mang đại thịnh.

- Trời ạ, rốt cuộc nơi đó là nơi nào.

Cũng không biết là ai rung động nói ra câu này, cơ hồ tất cả ánh mắt lập tức nhìn về phía xa. Trên ngọn núi khổng lồ kia vốn đỉnh bị biển mây mù bao phủ, không thể nhìn thấy đỉnh núi, thế nhưng lúc này biển mây cuồn cuộn di chuyển, trên trời xanh đột nhiên hiện ra một mảnh tinh không vô tận.

Trời xanh mênh mông, ngọn núi khổng lồ đứng sừng sững trong thiên địa. Tinh không mênh mông kia có vô số ngôi sao cực lớn, giống như ở ngay trước mặt bọn họ. Một cỗ khí tức cổ xưa, giống như thiên địa sơ khai, man hoang lặng lẽ không một chút tiếng động lan tràn tới.

Đây là một cỗ khí tức cổ xưa giống như man hoang, thiên địa sơ khai. Lúc này dường như đang từ ngọn núi cực lớn và không gian hư vô mênh mông trước mặt truyền tới. Khiến cho tất cả Đế giả không khỏi chú ý.

- Trong này có đại cơ duyên sao?

Dưới cỗ khí tức cổ xưa, man hoang này chúng Đế giả lập tức cảm thấy tim đập nhanh hơn, giống như có một cỗ lực lượng mênh mông vô cùng đang vẫy gọi mình vậy.

- Xông lên, đi đoạt đại cơ duyên trước.

Chúng Đế giả lúc này nào có để ý chín bản Vô Tự Thiên Thư là do Lục Lâm Thiên hội tụ a. Lúc này cấm chế vô hình chung quanh ngọn núi khổng lồ trước mắt giống như đã được giải, cho nên mọi người lập tức lao về phía ngọn núi cực lớn kia.

Sưu Sưu...

Trong nháy mắt ngắn ngủi có mười mấy đạo thân ảnh giống như thiểm điện phóng về phía trước dường như sợ người khác ngăn cản. Nếu như có thể đạt được đại cơ duyên, sau này cũng không cần sợ Lục Lâm Thiên nữa.

Nhưng những Đế giả này nhanh chân hơn thì cũng chết nhanh hơn. Ngay khi thân ảnh xẹt qua không trung, vốn tưởng rằng sau khi cấm chế vô hình được giải sẽ không còn chuyện gì khác. Ai ngờ thân thể vừa mới đặt chân vào bên trong, trong hư không đột nhiên có mấy đạo quang trụ chói mắt giống như thiểm điện đánh xuống.

Chương 3293: Tan thành mây khói 2

Ầm ầm ầm.

Trong sát na, hơn mười Đế giả có hơn phân nửa lập tức bị đạo quang trụ chói mắt này đánh vào thân thể. Căn bản không có một chút lực chống cự nào, tổng cộng tám Đế giả đã tan thành mây khói. Linh hồn phân thân và hồn anh cũng biến mất, không thể chạy ra.

Bốn Đế giả còn lại sắc mặt đại biến, hoảng sợ vòng lại. Lúc này mới có thể bảo trụ được một mạng, thế nhưng lại bị dọa sắc mặt trắng bệch.

Tám Đế giả, một của Kiền Hiên đảo, một của Nhật Sát các, một của Tinh Ngục ác, một của Thái Công Hoàng tộc, một là Thác Bạt Hướng của Thác Bạt Hoàng tộc, còn có một người của Công Tôn Hoàng tộc, người này chính là Thần tử Công Tôn Tông Nguyên. Còn một người là một Yêu Đế trong Yêu tộc.

Mà bốn người trốn về theo thứ tự là Thác Bạt Thanh Vũ của Thác Bạt Hoàng tộc, cùng với Thác Bạt Vĩnh Luân, còn có một tán tu Yêu Đế, tăng thêm Một Vũ Đế nhất trọng của Công Tôn Hoàng tộc. Người này là Công Tôn Thiên Đô, phụ thân của CÔng Tôn Tông Nguyên.

Tiến vào trong Thiên Trủng không có cách nào lưu lại linh hồn phân thân và hồn anh ở ngoài. Đây chính là điều mà từ thời viễn cổ tới nay tất cả mọi người đều biết rõ. Chết ở nơi này chẳng khác nào là triệt để tan thành mây khói, hồn phi phách tán.

Nhìn tám Đế giả tan thành mây khói, vô số Đế giả đang kích động lập tức run rẩy, không dám vọng động.

Mà của bốn Đế chạy trốn, Thác Bạt Thanh Vũ, Thác Bạt Vĩnh Luân, một Yêu Đế Đế cấp sơ giai, tăng thên Công Tôn Thiên Đô, sắc mặt bốn người lúc này đều trắng bệch, linh hồn rung động. Dưới cỗ khí tức kinh khủng vừa rồi bốn người có thể cảm nhận được rõ ràng nhất sự khủng bố bên trong. Dưới cỗ khí tức này linh hồn bốn người rung động, giống như sắp bị phá hủy.

- Hừ, muốn chiếm tiện nghi sao?

Mà trong khi bốn người này còn chưa kịp lấy lại tinh thần thì đột nhiên có một đạo thanh âm lạnh lẽo như băng xuất hiện trong tai mọi n gười.

Ngao.

Lập tức một tiếng long ngâm vang lên, thanh âm khiến cho linh hồn người ta run lên, sau đó thân ảnh Lục Lâm Thiên trực tiếp xuất hiện trước mặt bốn Đế đang còn kinh hãi chưa định thần lại. Huyết Lục trong tay tràn ngập màu đỏ, lạnh lẽo như băng, sát khí tràn ngập.

- Quỷ Mộc Hồn Đao.

Trong sát na, Lục Lâm Thiên trực tiếp kéo lê Huyết Lục trong tay đánh ra một đạo đao mang, lập tức bổ về phía Yêu Đế có tu vi Đế cấp sơ giai. Yêu Đế kia giờ phút này bị một cỗ lực lượng vô hình trói buộc, căn bản không có cách nào nhúc nhích nửa phần.

Sưu.

Đao mang bắn ra, trực tiếp xuyên thấu qua không gian, đao mang giống như loan đao xoay tròn, dễ dàng xuyên thủng qua người Yêu Đế sơ giai này. Đao mang xuyên qua không mang theo một chút máu tươi nào, cũng không lập tức tiêu tán mà lần nữa phá không xuyên thủng người Thác Bạt Thanh Vũ.

Sưu Sưu.

Ngay sau đó là Thác Bạt Vĩnh Luân, cuối cùng xuyên qua thân thể Công Tôn Thiên Đô rồi biến mất không thấy.

Khi đao mang đánh xuống, bốn Đế giả vừa mới tìm được đường sống trong chỗ chết, còn chưa phục hồi lại tình thần lúc này hai mắt co rút lại, ánh mắt kinh hãi tới cực điểm.

Ken Két.

Cùng một lúc, thân thể bốn Đế giả đột nhiên rạn nứt, vô số đao mang lan tràn ra. Mỗi một đạo đao mang lan tràn ra đều mang theo quang mang màu xanh chói mắt.

Sưu Sưu.

Lập tức vô số đao mang giống như mạng nhện từ trong cơ thể Thác Bạt Thanh Vũ, Thác Bạt Vĩnh Luân, Yêu Đế Đế cấp sơ giai, Công Tôn Thiên Đô tràn ra. Đao mang từ trong bốn thân thể này tràn ra đủ để cắt vỡ không gian tạo thành vết nứt không gian đen kịt.

Đao mang trực tiếp bao phủ bốn người vào bên trong, ngay sau đó thân thể bốn Đế giả này trực tiếp hóa thành huyết vụ tiêu tán. Ngay cả linh hồn phân thân và hồn anh cũng không kịp chạy ra mà tất cả tan thành mây khói.

- Hít.

Mọi người hít sâu một ngụm khí lạnh, bốn Đế giả, trong giây lát đã bị Lục Lâm Thiên đánh chết tại chỗ. Một đao chém bốn khiến cho lòng người rung động.

- Hừ lão tử hội tụ đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư, thế nhưng các ngươi lại muốn chiếm tiện nghi, vậy thì chết đi.

Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, tay cầm Huyết Lục, ánh mắt như điện, sát ý lan tràn. Thời điểm này hắn phải chấn nhiếp triệt để, chấn nhiếp tuyệt đối mới được. Bằng không khó có thể xong việc.

Các Đế giả còn lại ngẩng đầu, ánh mắt run rẩy, vừa rồi Lục Lâm Thiên còn nói không muốn giết những người khác thế nhưng hiện tại lại trực tiếp dùng một đao đồ sát bốn người.

- Lục Lâm Thiên, ngươi dám giết người Thác Bạt Hoàng tộc ta?

- Giết người Công Tôn Hoàng tộc ta, Lục Lâm Thiên, ngươi phải cho ta một câu trả lời.

Cùng lúc có hai tiếng thét giận dữ truyền ra, Thác Bạt Hoàng tộc hiện tại chỉ còn lại duy nhất một người đó là Hậu Điền lão tổ. Công Tôn Hoàng tộc hiện tại cũng chỉ còn lại lão giả bộ dáng giống như trăm tuổi kia, đây cũng là người có thực lực mạnh nhất trong Công Tôn Hoàng tộc.

Hậu Điền lão tổ cùng với lão giả tóc bạc của Công Tôn Hoàng tộc đạp không mà đứng, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt tràn ngập sự giận dữ.

Tay Lục Lâm Thiên cầm Huyết Lục, ánh mắt nhìn chăm chú vào trên người Hậu Điền lão tổ, sát ý trong mắt không thèm dấu lan tràn, nói:

- Ta hội tụ chín bản Vô Tự Thiên Thư, ai dám chiếm tiện nghi ta giết kẻ đó.

Dứt lời, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào lão giả tóc bạc của Công Tôn Hoàng tộc nói:

- Ta và Công Tôn Hoàng tộc không có ân oán, ít nhất trước mắt là không. Ta và Công Tôn Tông Nguyên còn có quen biết, thế nhưng ai dám chiếm tiện nghi của ta, ta cũng đành không khách khí vậy. Công Tôn Tông Nguyên đã chét, giao tình tự nhiên chưa từng có. Thế nhưng ta vẫn sẽ cho Công Tôn Tông Nguyên mặt mũi lần cuối, ngươi không trêu vào ta tự nhiên ta sẽ không làm khó ngươi. Thế nhưng ngươi trêu vào ta, ta sẽ không khách khí.

Lão giả tóc bạc của Công Tôn Hoàng tộc nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt run rẩy, có tức giận, thế nhưng lại không dám phát tác. Thực lực của Lục Lâm Thiên còn đang bày ra đó, hắn có nổi giận cũng không có tác dụng. Bằng vào thực lực của hắn tuyệt đối không đối phó được Lục Lâm Thiên, thực lực quyết định tất cả.

- Lục Lâm Thiên, ngươi ỷ thế hiếp người. Chẳng lẽ tất cả chúng ta lại sợ ngươi? Đúng, ngươi hội tụ chín bản VÔ Tự Thiên Thư, cực hạn linh vũ, phá toái hư không, khống chế đại lục, lật tay là có thể quyết định sinh tử của người khác, Đế giả trong thiên hạ không ai dám không theo. Thế nhưng trước mặt đại cơ duyên bực này người gặp là có phần. Dựa vào cái gì mà ngươi định một mình độc chiếm?

Ánh mắt Hậu Điền lão tổ lóe lên, hắn đã sớm biết mình không phải là đối thủ của Lục Lâm Thiên, nhìn thấy vẻ mặt của Công Tôn Diễm Diệt, lập tức lớn tiếng quát với Lục Lâm Thiên. Muốn đối phó với Lục Lâm Thiên này cũng chỉ có thể kích động mọi người cùng đối phó mới có tác dụng.

Nghe Hậu Điền lão tổ nói, trước mặt đại cơ duyên quả thực có không ít ánh mắt chấn động. Cực hạn linh vũ, phá toái hư không, khống chế đại lục, sinh tử người khác trong tay. Đế giả trong thiên hạ không ai dám không theo. Loại đại cơ duyên này đủ để khiến cho tất cả Đế giả điên cuồng.

Chương 3294: Tuyệt đối ngoài ý muốn

- Ài, con rể tốt của ta, ta đã sớm nói những người này đều đáng chết, thế nhưng hết lần này tới lần khác ngươi lại không giết. Đám người này giống như con rận vậy, vô cùng đáng ghét.

Giống như một cơn gió lạnh thổi qua, giới chủ Linh Vũ giới vô thanh vô tức xuất hiện phía sau hai người Hậu Điền lão tổ cùng với Công Tôn Diễm Diệt. Vô thanh vô tức cho nên hai người Hậu Điền lão tổ và Công Tôn Diễm Diệt haofn toàn không phát hiện ra.

Hai người Thác Bạt Hậu Điền và Công Tôn Diễm Diệt đột nhiên cùng quay người về, dường như nhận thấy cảm giác không tốt, cho nên đồng thời lui ra.

- Cùng chết đi, đám kiến hôi các ngươi đáng ghét vô cùng.

Dưới mặt nạ, trong mắt giới chủ Linh Vũ giới hiện lên hàn mang, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo, trường bào tung bay, hai tay đột nhiên thò ra khỏi ống tay áo.

Đôi tay được khí tức âm hàn bao bọc khiến cho người ta có cảm giác khí tức âm hàn đập vào mặt, linh hồn run rẩy, lập tức trước đôi tay của giới chủ Linh Vũ giới xuất hiện một vòng xoáy trong không gian. Bên trong vòng xoáy, khí tức âm hàn tràn ngập ra.

Sưu Sưu.

Trong vòng xoáy âm hàn này có một cỗ lực cắn nuốt ngập trời bao phủ thân thể hai người Thác Bạt Hậu Điền và Công Tôn Diễm Diệt. Dưới vòng xoáy bao phủ, thân thể hai người giống như bị một loại ma lực nào đó bao phủ, toàn thân run lên, sau đó thân thể không còn nằm trong khống chế của hai người mà bị hút về phía vòng xoáy.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, thân thể hai người trực tiếp bị hút vào trong vòng xoáy âm hàn.

- Ah... Ah...

Hai tiếng kêu thảm thiết lần lượt ruyền ra, tất cả chỉ trong sát na. Hai cường giả mạnh nhất trong hai đại Hoàng tộc giờ phút này chỉ lưu lại một tiếng kêu thảm thiết. Sau đó thân thể trực tiếp hóa thành mảnh vỡ biến mất trong vòng xoáy âm hàn kia.

Tất cả quá nhanh, nhanh tới mức tới bây giờ chúng Đế vẫn còn ngây ngốc. Ánh mắt chúng Đế giả nhìn qua giới chủ Linh Vũ giới không khỏi co rúm lại, thực lực của người này dường như so với trong tưởng tượng còn mạnh hơn.

Coi như giới chủ Linh Vũ giới này lần trước giơ tay nhấc chân đánh chết Huyết Kiếm Đại Đế cũng thôi đi, thế nhưng Thác Bạt Hậu Điền này là Vũ Đế lục trọng ah. Tu vi của Công Tôn Diễm Diệt còn mạnh hơn một chút, đã tới Vũ Đế lục trọng đỉnh phong. Thế nhưng lúc này hai người ở trong tay giới chủ Linh Vũ giới chỉ một cái giơ tay nhấc chân đã hồn phi phách tán, tan thành mây khói.

Coi như là hiện tại, thực lực tu vi cụ thể của giới chủ Linh Vũ giới này vẫn là một ẩn số trong mắt mọi người, khó có thể phán đoán ra. Thế nhưng có thể giơ tay nhấc chân đánh chết Thác Bạt Hậu Điền và Công Tôn Diễm Diệt, phần thực lực này không cần nói cũng biết vô cùng khủng bố.

- Dường như là Âm Dương Linh Vũ Quyết, lại không hoàn toàn giống, rốt cuộc là thứ gì...

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn giới chủ Linh Vũ giới, thủ đoạn mà giới chủ Linh Vũ giới thi triển rõ ràng có dấu vết của Âm Dương Linh Vũ Quyết, thế nhưng lại hoàn toàn không giống vậy. Thế nhưng trong lúc mơ hồ khiến cho Lục Lâm Thiên luôn cảm thấy có một loại cảm giác khó hiểu.

- Còn ai muốn chiếm tiện nghi không? Nếu như muốn thì cứ việc đi lên.

Giới chủ Linh Vũ giới đạp không mà đứng, trường bào khẽ tung bay, ánh mắt lạnh lẽo nhìn qua không trung.

Chúng Đế phía dưới giờ phút này không có ai dám nói chuyện. Thanh Long Hoàng tộc, Huyền Vũ Hoàng tộc, Bắc Cung Hoàng tộc, Độc Cô Hoàng tộc bởi vì có không ít quan hệ với Lục Lâm Thiên cho nên vừa rồi cũng không kích động, lúc này bọn họ lại càng không có hành động gì. Chu Tước Hoàng tộc, Bạch Hổ Hoàng tộc, Thái Công Hoàng tộc, Hiên Viên Hoàng tộc vốn có người kích động, thế nhưng trước mặt chấn nhiếp bọn họ đều lựa chọn trầm mặc.

Một Lục Lâm Thiên giết chóc cũng đủ để chấn nhiếp tất cả mọi người, lúc này lại tăng thêm giới chủ Linh Vũ giới này đương nhiên càng không có ai dám lộn xộn. Cho dù cảm thấy không phục cũng chỉ dám để trong lòng mà thôi.

Oanh.

Không gian bỗng nhiên lần nữa run lên, ngay tại nơi vừa mới đánh chết tám Đế giả, không gian lập tức nổi lên rung động. Một cánh cửa xuất hiện trong không gina, giống như một cái khe nứt trong hư không vậy. Bên trong có khí tức cổ xưa, man hoang nồng đậm lan tràn ra.

- Chín bản Vô Tự Thiên Thưu hội tụ, cánh cửa không gian xuất hiện, chỉ cần rót linh hồn lực vào là có thể tiến tới nơi có đại cơ duyên.

Thanh âm của Thiên Đế giống như từ trên trời xnah vang lên, cũng giống như từ trên ngọn núi cực lớn trong hư không. Từ trong hư không lập tức có một khối ngọc giản nhỏ bằng bàn tay xuất hiện, bên trên có một cỗ khí tức như có như không lan tràn ra.

Ngọc giản vừa mới xuất hiện, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, tiếp đó lập tức lướt đi. Bàn tay nhanh như thiểm điện chụp vào trong ngọc giản, trực tiếp nắm ngọc giản vào trong tay.

Khi tay hắn nắm ngọc giản, Lục Lâm Thiên cũng có chút ngoài ý muốn, vốn hắn cho rằng giới chủ Linh Vũ giới sẽ đoạt, thế nhưng không ngờ giới chủ Linh Vũ giới lại không có một chút hành động nào. Hoàn toàn không có ý tứ cướp đoạt, thậm chí khóe miệng còn nở nụ cười vui vẻ, giống như đã dự liệu từ trước.

Nụ cười của giới chủ Linh Vũ giới cũng khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy có chút bất an.

- Chu Phượng, ngươi muốn làm gì?

- Hổ Khiếu, ngươi dám?

Mà trong khi Lục Lâm Thiên nghi hoặc, phía dưới đã vang lên không ít tiếng quát. Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn xuống phía dưới, sắc mặt hắn tức thì đại biến. Lúc này nhị nữ Độc Cô Cảnh Văn và Bắc Cung Vô Song đã bị Chu Phượng lão tổ của Chu Tước Hoàng tộc cùng với Hổ Khiếu lão tổ của Bạch Hổ Hoàng tộc nắm cổ, nhị nữ lập tức bị cấm chế.

Vừa rồi tất cả mọi người đều nhìn lên trên không trung, ánh mắt đều chú ý vào trên ngọc giản, không ai chú ý người bên cạnh mình. Tăng thêm thực lực của Chu Phượng lão tổ và Hổ Khiếu lão tổ vô cùng mạnh mẽ, đột nhiên ra tay phối hợp với lực lượng thời gian và lực lượng không gian. Muốn bắt Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn rất dễ.

Sưu Sưu.

Cường giả Độc Cô Hoàng tộc và Bắc Cung Hoàng tộc dưới sự dẫn dắt của Bắc Cung Ân Triều và Độc Cô Việt Không lập tức bao vây hai người này lại. Độc Cô Ngạo Vũ và Bắc Cung Kình Thương cũng khẩn trưởng vây quanh Chu Phượng lão tổ và Hổ Khiếu lão tổ.

- Mau thả Vô Song tỷ và Cảnh Văn tỷ.

Trong mắt Tiểu Long tràn ngập vẻ giận dữ, ánh mắt hung hăng nhìn vào Chu Phượng lão tổ và Hổ Khiếu lão tổ.

Đám người Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Nam thúc, Mẫu Đơn, Bạch Linh cùng với những người khác lúc này mới phát hiện ra, muốn ra tay ngăn cản cũng không còn kịp. Lại nói coi như bọn họ có phát hiện căn bản cũng không có cách nào ngăn cản. Thực lực của hai người Chu Phượng lão tổ bằng vào thực lực của bọn họ không có cách nào ngăn cản được.

Hổ Khiếu lão tổ tuy rằng đã bị thương, thế nhưng trải qua thời gian ngắn khôi phục, dường như đã khôi phục không ít.

Mọi người vây quanh Chu Phượng lão tổ và Hổ Khiếu lão tổ, chỉ tiếc hai người bọn họ dường như hoàn toàn không để ý, căn bản không có để ý tới mọi người.

Chương 3295: Vạch trần che giấu 1

- Các ngươi có ý gì.

Lục Lâm Thiên giận dữ, trường bào run lên, thanh ảnh nhanh như thiểm điện lao thẳng xuống.

- COn rể tốt của ta, nếu như ngươi dám động ta cam đoan hai nữ nhân của ngươi sẽ chết.

Mà Lục Lâm Thiên vừa mới có động tác, thanh âm âm trầm của giới chủ Linh Vũ giới cũng truyền ra khiến cho thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa mới phóng xuống lập tức dừng lại giữa không trung. Lục Lâm Thiên nhìn qua giới chủ Linh Vũ giới, trong mắt có hàn ý bắn ra, trầm giọng nói:

- Chẳng lẽ là ngươi?

- Đúng vậy, ngươi đoán đúng rồi. Chuyện này quả thực có quan hệ với ta. Là ta bảo bọn họ làm như vậy.

Giới chủ Linh Vũ giới cười nhạt một tiếng, khí tức âm hàn giống như vô thanh vô tức lan tràn.

- Ngươi bảo bọn họ làm? Bọn họ nghe ngươi? Ngươi có ý gì?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trong lòng càng cảm thấy bất an, dùng thực lực và thân phận của Hổ Khiếu lão tổ và Chu Phượng lão tổ tại sao lại nghe lời giới chủ Linh Vũ giới? Trừ phi...

Mọi người phía dưới nghe vậy không ít người lập tức nhìn về phía giới chủ Linh Vũ giới.

- Kỳ thật cũng không có gì, bởi vì ta là chủ nhân của bọn họ cho nên bọn họ mới nghe ta mà thôi.

Giới chủ Linh Vũ giới mỉm cười, trong ánh mắt lạnh lẽo hiện lên chút vui vẻ. Sự vui vẻ này tràn ngập ngạo khí coi rẻ và khinh thường tất cả mọi người.

- Bái kiến chủ nhân.

Giới chủ Linh Vũ giới vừa mới dứt lời, hai người Chu Phượng lão tổ và Hổ Khiếu lão tổ trực tiếp nắm lấy cổ hai người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn quỳ xuống mặt đất, cung kính hành lễ với giới chủ Linh Vũ giới.

- Bái kiến chủ nhân.

Lập tức trong Chu Tước Hoàng tộc và Bạch Hổ Hoàng tộc, Chu Hoàng lão tổ, Hổ Mãnh, Hổ Uy, ba người trực tiếp quỳ xuống mặt đất, cung kính hành lễ với giới chủ Linh Vũ giới.

- Lão tổ, các người làm gì vậy.

Trên mặt ba người Chu Loan, Chu Thần Hi, Hổ Tu hiện lên vẻ khïếp sợ. Ánh mắt trực tiếp nhìn về phía lão tổ trong tộc mình đang quỳ xuống mặt đất. Toàn thân run rẩy, ba người quả thực không thể tưởng tượng ra được chuyện này.

Trong sát na này, tất cả Đế giả trong không trung đều khïếp sợ, đường đường là lão tổ Chu Tước Hoàng tộc và Bạch Hổ Hoàng tộc, thực lực đều đạt tới tình trạng khủng bố, vậy mà lúc này lại thần phục, quỳ gối trước mặt giới chủ Linh Vũ giới.

Cảnh tượng rung động bực này khiến cho vô số Đế giả khïếp sợ tới tột đỉnh, đây quả thực là chuyện mà mọi người không thể tin được và omawst minh. Con mắt đám người Tử Hiên lão tổ, Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế kinh ngạc tới mức mắt muốn rớt xuống.

Lục Lâm Thiên cũng khïếp sợ, Hổ Khiếu, Hổ Mãnh, Hổ Uy, Chu Phượng, Chu Hoàng, những lão tổ này đều là người của Thú Hoàng tộc a. Thực lực vô cùng khrung bố, tại sao lại gọi giới chủ Linh Vũ giới là chủ nhân? Rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra?

Giờ phút này Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc nhìn lên người giới chủ Linh Vũ giới, có thể làm cho đám người Hổ Khiếu, Chu Phượng lão tổ gọi là chủ nhân, rốt cuộc là hạng người như thế nào

a. Người này rốt cuộc là ai? Vì sao lại không dùng bộ mặt thật của mình.

- Tất cả đứng lên đi.

Cánh tay giới chủ Linh Vũ giới vung lên, ý bảo đám người Chu Phượng đứng lên. Ánh mắt hoàn toàn không đem mấy lão tổ khủng bố của Thú Hoàng tộc vào trong mắt mà lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi rất kinh ngạc sao? Kỳ thực chuyện này cũng không có gì quá kinh ngạc. Lúc trước ta chỉ vô tình đạt được một ít thân thể Đế giả cùng với truyền thừa của tổ tiên Chu Tước Hoàng tộc và Bạch Hổ Hoàng tộc, cho nên ta giao cho đám người Hổ Khiếu và Chu Phượng. Bằng không tu vi của bọn chúng cũng không tiến bộ nhanh như vậy. Bất quá ở trên đám truyền thừa kia ta lại bố trí một ít thủ đoạn, bọn họ đạt được truyền thừa cho nên cũng đã bị ta khống chế, thần phục với ta, không có cách nào phản kháng.

Nói xong, ánh mắt giới chủ Linh Vũ giới vô cùng đắc ý, giống như đang khoe khang kiệt tác đắc ý nhất của mình vậy. Có thể khống chế Bạch Hổ Hoàng tộc và Chu Tước Hoàng tộc, đây quả thực là một chuyện đủ để tự hào và khoe khoang.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự phân vân, xem ra Chu Tước Hoàng tộc và Bạch Hổ Hoàng tộc đã bị kẻ này nắm trong tay như vậy. Mà Hổ Khiếu lão tổ cùng với đám người Chu Phượng lão tổ hiện tại đã nằm trong sự khống chế của giới chủ Linh Vũ giới.

- Ta hiểu rồi, người Địa Viêm đảo cũng là do ngươi diệt. Vô Tự Thiên Thư trong tay Hổ Khiếu nhất định có quan hệ với Địa Viêm đảo.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hiện tại hắn đã nghĩ thông suốt.

Khó trách Hổ Khiếu nói hắn biết rõ việc Địa Viêm đảo bị diệt, thế nhưng lại không nhúng tay vào, chính vì vậy Lục Lâm Thiên mới nghĩ mãi không ra. Nếu như là Linh Vũ giới thì không có khả năng. Chín bản Vô Tự Thiên Thư trong Linh Vũ giới có hai bản, hai bản này Lục Lâm Thiên không ngờ lại ở trong tay Hiên Viên Hoàng tộc và Bạch Hổ Hoàng tộc. Cho nên ban đầu Lục Lâm Thiên thậm chí còn hoài nghi tới Hiên Viên Hoàng tộc, thế nhưng cũng hiểu chuyện này không có khả năng.

Địa Viêm đảo trong vòng một đêm bị diệt, cả phiến không gian to lớn biến mất trong Đông Hải, muốn làm được điều này nhất định phải có lực lượng không gian cực lớn, hoặc là có thủ đoạn bố trí đại trận che giấu không gian. Trên điểm này có một ít trận pháp hoàn toàn có thể làm được, thế nhưng không phải là điều mà người bình thường có thể làm được.

Sau khi biết được Chu Tước Hoàng tộc và Bạch Hổ Hoàng tộc có quan hệ với giới chủ Linh Vũ giới, Lục Lâm Thiên lập tức lý giải được tất cả suy đoán trong lòng mình. Kỳ thật tất cả mọi việc đều có sự nhúng tay của Chu Tước Hoàng tộc, nhất định Chu Phượng lão tổ và Chu Hoàng lão tổ đều nhúng ta vào. Luận lực không gian, đương nhiên trên đời này không tìm ra ai có lực lượng không gian mạnh hơn bọn họ. Cho dù có cũng rất khó tìm thấy.

Theo Lục Lâm Thiên được biết, người lĩnh ngộ lực lượng không gian ở bên ngoài chỉ có đại ca Dương Quá và hắn mà thôi. Mà coi như hắn và đại ca Dương Quá liên thủ cũng không có cách nào dùng lực lượng không gian bao phủ, che giấu khu vực lớn như vậy.

Mà bố trí trận pháp cũng rất khó có thể làm được. Dùng thực lực của Địa Viêm đảo, Đế giả tuyệt đối cũng có, cho nên sẽ nhanh chóng phát hiện ra. Đến lúc đó trận pháp còn chưa kịp bố trí xong đã bị pháp hiện. CHo dù không phải là đối thủ thì cũng không đến mức Địa Viêm đảo vô thanh vô tức bị tàn sát trong đêm như vậy.

Nhưng mà có Chu Phượng lão tổ và Chu Hoàng lão tổ này thì có thể làm được. Hai người liên thủ, có khả năng trực tiếp che giấu không gian. Sau đó lại động thủ với Địa Viêm đảo, như vậy có thể coi như vô thanh vô tức diệt sát Địa Viêm đảo.

Chỉ là Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc, Chu Phượng lão tổ và Chu Hoàng lão tổ đều là Hoàng tộc, không thể nhúng tay vào chuyện bên ngoài. Thế nhưng sau khi nhúng tay vào lại không có việc gì.

Chẳng lẽ sau khi Chu Phượng lão tổ và Chu Hoàng lão tổ bị người ta khống chế, coi như là người Hoàng tộc thì cũng không đồng nghĩa với việc người Hoàng tộc nhúng tay vào hay sao?

Chương 3296: Vạch trần che giấu 2

- Đúng vậy, Địa Viêm đảo cũng là do ta diệt.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, giới chủ Linh Vũ giới hoàn toàn không có ý tứ phủ nhận mà cực kỳ thỏa mãn nói:

- Ta cũng có thể nói cho ngươi biết, diệt Địa Viêm đảo là vì VÔ Tự Thiên Thư. Ta nhận được tin tức trên Địa Viêm đảo có Vô Tự Thiên Thư, cho nên ta liền diệt bọn chúng. Mấy vạn khôi lỗi trong Linh Vũ giới chính là dùng mấy vạn đệ tử Địa Viêm đảo luyện chế mà thành.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, cũng không phải vì giới chủ Linh Vũ giới một mình diệt môn Địa Viêm đảo, hắn cũng từng diệt mấy trăm vạn đệ tử Thiên Kiếm môn, Lục Lâm Thiên cũng không thèm để ý tới những chuyện này. Mà lúc này hắn đang kinh hãi vì sự sắp xếp của giới chủ Linh Vũ giới, tất cả chuyện này dường như giới chủ Linh Vũ giới đã sắp xếp từ trước đó rất lâu.

- Con rể tốt của ta. Chúng ta làm một số giao dịch được không?

Giới chủ Linh Vũ giới nhìn qua Lục Lâm Thiên, lạnh nhạt cười nói.

Lục Lâm Thiên nhìn giới chủ Linh Vũ giới thật lâu, nhị nữ Độc Cô Cảnh Văn và Bắc Cung Vô Song bị bắt, muốn cứu người trong tay Chu Phượng lão tổ và Hổ Khiếu lão tổ, lại là cứu hai tuyệt đối khó có thể làm được.

Giờ phút này, ba người Chu Hoàng lão tổ, Hổ Mãnh lão tổ, Hổ Uy lão tổ cũng đi tới bên người Hổ Khiếu lão tổ, Chu Phượng lão tổ. Năm cường giả đứng cùng một chỗ khiến cho đám người Bắc Cung Ân Triều cùng với Độc Cô Việt Không, Bắc Cung Tinh Mộc bó tay, cũng không dám lộn xộn.

Tiểu Long ở bên cạnh giận dữ không thôi, thế nhưng bây giờ đám người Chu Phượng lão tổ, Hổ Khiếu lão tổ căn bản không thèm để ý tới. Chuyện này khiến cho Tiểu Long phiền muộn không thôi, chỉ có thể quay đầu nhìn về phía lão đại, xem lão đại sắp xếp.

Nhìn Hổ Khiếu lão tổ và Chu Phượng lão tổ bắt nhị nữ Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lục Lâm Thiên cúi đầu một lát rồi lập tức ngẩng đầu, hít sâu một hơi, nhìn chằm chằm về phía giới chủ Linh Vũ giới nói:

- Rốt cuộc ngươi muốn như thế nào?

- Rất đơn giản, ta muốn vật trong tay ngươi. Ta tiến vào trong đại được đại cơ duyên, ngươi có thể lựa chọn rời khỏi Thiên Trủng.

Giới chủ Linh Vũ giới cười nhạt một tiếng, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ giống như đã đoán ra được lựa chọn của Lục Lâm Thiên vậy.

- Lâm Thiên, không thể đồng ý, thïếp biết rõ trong lòng chàng luôn nghĩ tới truy cầu cực hạn linh vũ, hiện tại cơ hội ở ngay trước mắt chàng, chàng không được bỏ qua. Khi thành công báo thù cho chúng thïếp là được.

Độc Cô Cảnh Văn lớn tiếng nói với Lục Lâm Thiên.

- Đúng vậy, Lâm Thiên, chàng cứ báo thù cho chúng ta là được. Đại cơ duyên này tuyệt đối không thể rơi vào trong tay người này. Nếu như người này đạt được đại cơ duyên nói không chừng cuối cùng sẽ khong bỏ qua cho chúng ta.

Bắc Cung Vô Song nói.

Lục Lâm Thiên nghe vậy như tỉnh ra, Vô Song đã nhắc nhở cho hắn, sau khi người này đạt được đại cơ duyên sợ rằng cũng không bỏ qua cho hắn. Linh Vũ giới bị diệt, người này làm sao có thể bỏ qua mối hận này được. Thế nhưng nhị nữ VÔ Song và Cảnh Văn rơi vào trong tay kẻ này, hắn bị người khác uy hïếp, không thể không theo. CHuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên bắt đầu đau đầu không thôi.

- Con rể tốt của ta, rốt cuộc ngươi chọn đại cơ duyên hay là tính mạng của hai người bọn họ? Ngươi nên suy nghĩ cho kỹ, cho dù ngươi đi vào đó thì cũng vạn lần chết một lần sống. Cũng không nhất định ngươi sẽ thu được đại cơ duyên. Thế nhưng nếu như ngươi để cho ta vào đó thì có thể giữ lại tính mạng của hai nha đầu này. Còn có Du Thược và Thanh Tuyền, không phải ngươi luôn hy vọng mẫu tử chúng nó có thể tha thứ cho ngươi sao? Mẫu tử chúng nó đang ở ngoài Thiên Trủng chờ ngươi. Chẳng lẽ ngươi nhẫn tâm để cho Du Thược và Thanh Tuyền ở bên ngoài chờ ngươi cả đời hay sao?

Nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt giới chủ Linh Vũ giới biến ảo, chậm rãi nói:

- Ta đi vào trong, ngươi rời khỏi Thiên Trủng, ngươi có thể đoàn tụ với nữ nhân, nữ nhi của ngươi. Thậm chí ta cũng có thể để cho Chu Tước nhất tốc và Bạch Hổ nhất tộc sau này nghe lệnh của ngươi. Ngươi là con rể của ta, đây là sự thật. Vì Thanh Tuyền và Du Thược ta cũng không nỡ giết ngươi, bằng không ngươi đã không còn sống tới ngày hôm nay. Cho nên ngươi không cần lo lắng đến lúc đó ta sẽ tới tìm ngươi gây phiền toát. Một khi ta đạt được đại cơ duyên, ngươi là con rể của ta, đến lúc đó ta tuyệt đối sẽ không bạc đãi ngươi. Ngươi tội gì phải tự mình đi vào bên trong.

Thanh âm của giới chủ Linh Vũ giới quanh quẩn trên không trung, mọi người cũng nhìn qua Lục Lâm Thiên, không biết Lục Lâm Thiên sẽ lựa chọn như thế nào.

- Ta làm sao có thể tin tưởng được lời nói của ngươi được? Nếu như ta giao ngọc giản cho ngươi, ngươi không thả người thì ta phải làm sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, nhìn giới chủ Linh Vũ giới nói.

- Bởi vì ta là nhạc phụ của ngươi, cho nên ngươi có thể tin tưởng ta.

Giới chủ Linh Vũ giới mỉm cười, dường như có thể đoán được trước được Lục Lâm Thiên vậy.

- Ta diệt Linh Vũ giới của ngươi, giết nhiều đệ tử Linh Vũ giới của ngươi như vậy, ngươi sẽ từ bỏ ý đồ mới là lạ.

Lục Lâm Thiên cũng không tin giới chủ Linh Vũ giới trước mắt. Hai mắt chăm chú nhìn về phía trước. Tâm thần hắn tản ra chung quanh, đề phòng người này ra tay.

- Ha ha.

Nghe vậy giới chủ Linh Vũ giới lập tức ngẩng đầu cười ha hả, tiếng cười cuồn cuộn quanh quẩn trong không trung.

Nghe tiếng cười của giới chủ Linh Vũ giới, lập tức có không ít người hoài nghi, không biết người này tại sao lại cười, chẳng lẽ Linh Vũ giới bị diệt mà hắn còn vui vẻ như vậy sao.

Mãi một lúc lâu sau, tiếng cười của giới chủ Linh Vũ giới mới chấm dứt, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi quá coi trọng Linh Vũ giới rồi. Chu Tước Hoàng tộc và Bạch Hổ nhất tộc đều nằm trong sự khống chế của ta. Tại sao ta phải coi trọng một Linh Vũ giới nho nhỏ như vậy? Linh Vũ giới, Chu TƯớc Hoàng tộc, Bạch Hổ Hoàng tộc, đều được ta dùng để tìm kiếm Vô Tự Thiên Thư mà thôi. Ta làm tất cả mọi chuyện cũng chỉ vì tìm kiếm Vô Tự Thiên Thư. Khi trước ta để cho Linh Vũ giới xuất thế rầm rộ như vậy là vì tìm kiếm Vô Tự Thiên Thư. Thế nhưng sau này bởi vì ngươi xuất hiện cho nên ta mới thay đổi chủ ý. Nực cười cho đám người Vân Dương Tông, Thiên Kiếm môn... Đám con sâu cái kiến kia lại còn đề phòng ta. Nếu như ta muốn lấy đại lục này thì tùy thời có thể san bằng đại lục thành bình địa. Khống chế tất cả. Nực cười, nực cười, ha ha ha...

Nghe vậy đám người Dương Đỉnh Thiên, Linh Hạo Đại Đế biến sắc. Dùng thực lực của giới chủ Linh Vũ giới hiện tại, cả Linh Vũ giới ở trong tay hắn quả thực không đáng nhắc tới. Muốn đạt được toàn bộ đại lục cũng vô cùng đơn giản.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng biến hóa, lúc này hắn không biết lời nói của giới chủ Linh Vũ giới thật giả ra sao.

Chương 3297: Chỉ có thể trao đổi 1

Thế nhưng có một ít chỗ người này nói thật. Bằng vào thực lực bên người của giới chủ Linh Vũ giới, muốn đạt được cả đại lục quả thực dễ như trở bàn tay. Vân Dương Tông cùng với những sơn môn khác căn bản không có cách nào ngăn cản được.

- Cho nên một Linh Vũ giới bị diệt ngươi không cần để ở trong lòng. Ta cũng không để trong lòng. Dù sao Linh Vũ giới cũng không phải là do ta sáng tạo ra. Lúc trước ta nghe nói trong Linh Vũ giới có một bản VÔ Tự Thiên Thư cho nên mới tới Linh Vũ giới. Lúc này ta mới phát hiện ra trong Linh Vũ giới ngoài Vô Tự Thiên Thư ra thì trên người Thiên Linh Đan Tôn còn có một bộ công pháp mà ta cảm thấy hiếu kỳ. Cũng chính là Âm Dương Linh Vũ Quyết mà ngươi tu luyện.

Giới chủ Linh Vũ giới lần nữa nhìn Lục Lâm Thiên cười nói.

- Âm Dương Linh Vũ Quyết, đây là công pháp thần dị mà Lục Lâm Thiên và Độc Cô Ngạo Nam tu luyện, có thể linh vũ song tu sao?

Ánh mắt mọi người lóe lên, rốt cuộc mọi người cũng biết được tên gọi của công pháp mà Lục Lâm Thiên và Độc Cô NGạo Nam tu luyện.

- Bởi vì Âm Dương Linh Vũ Quyết cho nên ta mới có một chút tâm tư với Linh Vũ giới. Tăng thêm cũng cần người tìm kiếm mà Linh Vũ giới lại có chút phù hợp cho nên ta lại làm giới chủ Linh Vũ giới. Những năm này ta cũng nghiên cứu Âm Dương Linh Vũ Quyết không ít, cho nên lúc này mới có chút đột phá, phá hiện ra một ít tác dụng của nó.

Giới chủ Linh Vũ giới cười nói.

Ánh mắt Nam thúc dần dần âm trầm, khí tức trên người cũng nhanh chóng lạnh lẽo, nghịch đồ Nghiêm Đỉnh kia nhất định đã bị người này xúi giục cho nên mới ra tay đánh lén hắn.

- Giới chủ Linh Vũ giới, vì Vô Tự Thiên Thư, cho nên năm đó ngươi cũng sắp xếp người ra tay với ta, giết nữ nhân của ta. Đúng không?

Bắc Cung Kình Thương nhìn giới chủ Linh Vũ giới, ánh mắt tràn ngập sự giận dữ. Tuy rằng diệt Linh Vũ giới, thế nhưng trong lòng Bắc Cung Kình Thương hiểu rõ. Người chính thức gây ra chuyện này chính là giới chủ Linh Vũ giới đang ở trước mắt hắn.

- Đúng vậy. Bởi vì trong Bắc Cung Hoàng tộc các ngươi có Vô Tự Thiên Thư, vốn ta chỉ muốn đổi Vô Tự Thiên Thư của ngươi. Ai ngờ tên gia hỏa vô dụng kia lại thất bại. Tăng thêm cuối cùng ta lại có một ít chuyện cho nên tạm thời không để ý tới Bắc Cung gia tộc các ngươi. Dù sao Vô Tự Thiên Thư ở trong Bắc Cung gia tộc các ngươi cũng không chạy thoát.

Giới chủ Linh Vũ giới trực tiếp thừa nhận, lúc này cũng không đặt người Bắc Cung gia tộc vào trong mắt.

- Là ngươi hại chết nữ nhân của ta, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Bắc Cung Kình Thương gầm lên, thế nhưng cũng chỉ có như vậy mà thôi. Nhi nữ của hắn vẫn còn đang nằm trong tay đối phương, thực lực của hắn cũng không phải là đối thủ của đối phương, muốn báo thù cũng không làm được.

- Yên tâm một chút, chớ vội, không thể xúc động a.

Độc Cô Ngạo Vũ nói với Bắc Cung Kình Thương. Lúc này nhi nữ của hắn cũng đang bị đối phương bắt, vẻ mặt hắn vô cùng sốt ruột, thế nhưng cũng không có cách nào.

- Lục Lâm Thiên, ta làm tất cả chuyện này đều là vì Vô Tự Thiên Thư. Hiện tại rốt cuộc cũng hội tụ đủ chín bản Vô Tự Thiên Thư.

Khóe miệng giới chủ Linh Vũ giới nhếch lên nở nụ cười vui vẻ. Trường bào tung bay, khí tức âm hàn chấn động.

- Xem ra ta cũng bị ngươi lợi dụng vài ngày, tất cả đều nằm trong kế hoạch của ngươi a.

Lục Lâm Thiên nhìn giới chủ Linh Vũ giới, vẻ mặt có chút khó coi, khóe miệng lại nở nụ cười khổ.

- Ha ha, cũng không tính là lợi dụng, chỉ là hợp tác mà thôi. Giao Vô Tự Thiên Thư cho ngươi mới là lựa chọn tốt nhất. TUy rằng những người này ta không để ở trong mắt thế nhưng lại ở cùng một chỗ cho nên vô cùng đáng ghét.

Giới chủ Linh Vũ giới mở miệng nói, ánh mắt lại lạnh lùng nhìn chúng Đế giả phía dưới, mỉm cười nói với Lục Lâm Thiên:

- Giao Vô Tự Thiên Thư cho ngươi những người này cũng không làm pheiefn ta. Mà ngươi nhất định cũng muốn hội tụ chín bản Vô Tự Thiên Thư. Có ngươi ở đây tăng thêm Bắc Cung gia tộc, Độc Cô gia tộc, Huyền Vũ nhất tộc, Thanh Long nhất tộc có quan hệ không tệ với ngươi cho nên bọn chúng sẽ không quấy rối ngươi. Cơ hội ngươi đạt được tất cả chín bản Vô Tự Thiên Thư sẽ lớn hơn nhiều, đồng thời cũng giảm bớt không ít thời gian cho ta. Cuối cùng Vô Tự Thiên Thư đều ở trong tay ngươi, tự nhiên ta sẽ có được. Cho nên giao cho ngươi là tốt nhất. Vốn ban dầu ta cũng nghi ngờ trong tay ngươi có lẽ không chỉ có một bản Vô Tự Thiên Thư. Chỉ là ngươi lại làm cho ta cảm thấy ngoài ý muốn. Không ngờ ba bản Vô Tự Thiên Thư khác đều nằm trong tay ngươi.

Nghe lời nói của giới chủ Linh Vũ giới, sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng không khá hơn bao nhiêu. Không ngờ hắn lại bị lợi dụng lâu như vậy. Giới chủ Linh Vũ giới rõ ràng sợ mọi người cùng nhau vây công hắn, Linh Vũ giới trở thành địch nhân của tất cả mọi người cho nên giới chủ Linh Vũ giới mới di chuyển mục tiêu, dứt khoát giao Vô Tự Thiên Thư cho hắn.

Giới chủ Linh Vũ giới này đoán ra bằng vào quan hệ của hắn và Bắc Cung gia tộc, Độc Cô gia tộc, Thanh Long Hoàng tộc và những người khác cho nên quá trình thu thập Vô Tự Thiên Thư sẽ đơn giản hơn không ít. Người này cuối cùng chỉ cần nghĩ biện pháp đoạt Vô Tự Thiên Thư trên tay hắn là được.

Mà người này thờ ơ lạnh nhạt, khi hắn chưa xuất ra ba bản Vô Tự

Thiên Thư thậm chí còn xúi giục hắn đánh chết tất cả mọi người rồi tìm kiếm. Nếu như không phải trên người hắn có ba bản Vô Tự Thiên Thư, sợ rằng đến lúc đó Lục Lâm Thiên sẽ nghe lời kẻ này, khi đó mọi người bên cạnh khó có cơ hội rời khỏi Thiên Trủng.

Mà tới thời điểm mấu chốt này, giới chủ Linh Vũ giới bỗng nhiên ra tay uy hïếp hắn đi vào khuôn khổ. Một lần vất vả muôn đời nhàn nhã, dễ dàng có được đại cơ duyên sau lưng chín bản Vô Tự Thiên Thư. Tất cả đều nằm trong sự tính toán của giới chủ Linh Vũ giới.

Nghĩ tới đây, Lục Lâm Thiên hận không thể tát vào mặt mình hai cái. Hắn vẫn luôn hoài nghi mục đích của giới chủ Linh Vũ giới này không đơn giản. Thế nhưng quả thực hắn không nghĩ tới một bước này. Nếu như nghĩ tới sớm hơn một chút, đám người Vô Song hiện tại có lẽ cũng không bị cấm chế.

Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cười khổ, tất cả chuyện này sợ rằng hắn có nghĩ vỡ đầu cũng khó có thể nghĩ ra. Ai có thể nghĩ tới đường đường là lão tổ Bạch Hổ Hoàng tộc cùng với lão tổ của Chu Tước Hoàng tộc lại bị giới chủ Linh Vũ giới này khống chế. CHuyện này căn bản hắn không có biện pháp, giới chủ Linh Vũ giới này quả thực đủ âm trầm, âm hiểm, tất cả tính toán đều không có chút sơ hở nào.

Vô số Đế giả dưới không trung nghe giới chủ Linh Vũ giới nói vậy không khỏi âm thầm cảm thán. Giới chủ Linh Vũ giới này tính toán tất cả mọi người a. Người này quá kinh khủng, một khi không chú ý sẽ bị hắn đùa bỡn trong lòng bàn tay mà còn không biết.

Chương 3298: Chỉ có thể trao đổi 2

- Coi như ngươi thắng.

Nhìn giới chủ Linh Vũ giới, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, có chút bất đắc dĩ.

- Lục Lâm Thiên, đem đồ vật giao cho ta, nữ nhân của ngươi ta sẽ thả. Huống chi đây cũng là lựa chọn tốt nhất của ngươi. Ngươi có thể cứu được nữ nhân, được nữ nhân và nhi nữ của ngươi tha thứ. Cần gì phải đi mạo hiểm. Nếu như ngươi chết, Du Thược và Thanh Tuyền làm sao bây giờ? Giao đồ vật cho ta đi, cả đại lục sau này cũng là của ngươi. Đây chính là một giao dịch vẹn toàn đôi đường, ngươi nói có đúng không?

Giới chủ Linh Vũ giới nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

- Ta làm sao có thể tin tưởng ngươi sẽ thả hai nàng ra?

Lục Lâm Thiên cắn răng trầm giọng nói.

- ta là nhạc phụ của ngươi, cho nên ngươi phải tin tưởng ra. Huống chi bây giờ ngươi không còn lựa chọn nào khác. Không phải sao?

Giới chủ Linh Vũ giới nhìn qua Lục Lâm Thiên, khí tức âm hàn có chút chấn động.

- Lâm Thiên không được giao cho hắn. Cũng không được tin hắn.

Độc Cô Cảnh Văn khẽ kêu.

- Đại cơ duyên so với các nàng mà nói, các nàng còn quan trọng hơn một chút.

Lục Lâm Thiên nhìn nhị nữ bị bắt khẽ cười nhạt một tiếng, đồng thời cũng mang theo nụ cười khổ. Bàn tay nắm chặt, ngọc giản nắm trong tay, mắt nhìn giới chủ Linh Vũ giới trầm giọng nói:

- Ta đồng ý, thế nhưng phải một tay giao người một tay giao vật.

- Được, rất sảng khoái. Ngươi rốt cuộc cũng suy nghĩ cẩn thận, ta cũng cao hứng thay cho ngươi. Cũng cao hứng thay cho hai nữ nhân này và Du Thược, Thanh Tuyền.

Ánh mắt giới chủ Linh Vũ giới nhìn qua Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn, miệng nở nụ cười nhạt một tiếng rồi nhìn Hổ Khiếu lão tổ và Chu Phượng lão tổ nói:

- Chuẩn bị thả hai người này.

- Một tay giao người một tay giao đồ.

Lục Lâm Thiên nhìn phía dưới, ánh mắt trầm xuống. Cho tới bây giờ hắn đã không còn bất kỳ lựa chọn nào khác. Thậm chí còn không có ý định nào khác để lừa gạt người này. Sợ rằng dùng bất cứ chiêu thức nào sẽ bị giới chủ Linh Vũ giới nhìn thấu. Cho nên ở trước mặt người này hắn không định dùng chiêu trò gì.

Lục Lâm Thiên dứt lời, một đoàn quang mang bằng chân khí trong tay đã nhanh chóng nâng ngọc giản lên. Cánh tay khẽ vung, lập tức ném ngọc giản trong tay về phía giới chủ Linh Vũ giới.

Đồng thời hai người Chu Phượng lão tổ và Hổ Khiếu lão tổ cùng từ từ buông nhị nữ Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn đang bị cấm chế trong tay ra. Nhìn thấy ngọc giản màu trắng bắn về phía giới chủ Linh Vũ giới mới triệt để buông tay ra khỏi cổ nhị nữ Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn.

- Mau tới đây.

Cùng lúc, thân ảnh hai người Bắc Cung Ân Triều cùng Độc Cô Việt Không cấp tốc nhảy lên, lập tức lao thẳng về phía nhị nữ Độc Cô Cảnh Văn và Bắc Cung Vô Song. Nhanh chóng đánh ra một đạo năng lượng bao phủ nhị nữ vào bên trong.

- Hai người hỗn đản, mau lùi cho ta.

Cùng một lúc, thân ảnh Tiểu Long nhanh như thiểm điện dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi lập tức đi tới trước mặt Hổ Khiếu lão tổ và Chu Phượng lão tổ. Hai tay nắm chặt, hai đạo quyền ấn được hỏa diễm màu vàng bao phủ, không gian chung quanh vặn vẹo. Quyền ấn mang theo nhiệt độ khủng bố phóng về phía hai người Hổ Khiếu lão tổ và Chu Phượng lão tổ.

Sưu.

Cùng lúc có ba chuyện đồng thời xảy ra, ngọc giản xẹt qua không gian đi tới trước người giới chủ Linh Vũ giới. Trong sát na này trong mắt giới chủ Linh Vũ giới hiện lên vẻ kích động. Đương nhiên hắn cũng không quên phòng bị, trường bào khẽ phất lên, một cỗ khí tức âm hàn lập tức phóng ra. Một đạo năng lượng trực tiếp bao phủ ngọc giản.

Đạo năng lượng này bao phủ ngọc giản, ngay khi đạo năng lượng của giới chủ Linh Vũ giới bao phru ngọc giản, trong quang mang bên ngoài ngọc giản đột nhiên có một đạo tàn ảnh bằng năng lượng phóng ra.

Bên trong đạo tàn ảnh bằng năng lượng có một cỗ năng lượng linh hồn mênh mông bàng bạc tuôn ra. Tràn ngập khí tức linh hồn khủng bố mà cực đoan, khiến cho người ta nhìn vào linh hồn lập tức cảm thấy kinh hãi, linh hồn trực tiếp run rẩy.

Đây đã là công kích linh hồn mạnh nhất của Lục Lâm Thiên. Khi Lục Lâm Thiên ném ngọc giản ra ngoài đã dùng Linh Vũ Quyết bao phủ ngộc giản. Linh Vũ quyết là dung hợp của linh vũ, lúc này đạo linh hồn lực này mạnh mẽ phóng về phía trước, hung hăng xẹt qua không gian, năng lượng bàng bạc trút ra.

- Che dấu công kích linh hồn. Lục Lâm Thiên, không ngờ ngươi lại dám dở trò trước mặt ta.

Ánh mắt giới chủ Linh Vũ giới đột nhiên đại biến, rõ ràng hắn không cảm nhận được Lục Lâm Thiên dở trò gì, bất luận khí tức gì chấn động đều khó có thể tránh khỏi sự dò xét của hắn. Thế nhưng hắn không ngờ lại có biến hóa này xảy ra. Vô thanh vô tức trong ngọc giản lại ẩn chứa công kích linh hồn.

Sưu.

Đạo quang trụ bằng linh hồn kéo theo một chuỗi tàn ảnh, ngay trong khi va chạm với lực lượng âm hàn chỉ tạo ra một chút chấn động rồi biến mất không thấy gì nữa.

- Lực lượng thời gian, lực lượng không gian.

Chỉ là trong sát na này, Lục Lâm Thiên toàn lực thi triển lực lượng không gian và lực lượng thời gian. Thân ảnh nhanh như thiểm điện xuất hiện trước ngọc giản. Ngón tay khẽ búng một cái, cuối cùng bàn tay nắm chặt, trực tiếp nắm ngọc giản vào trong tay.

Sưu.

Tiểu Long phất tay đánh ra hai đạo quyền ấn được hảo diễm màu vàng bao phủ, không gian chung quanh quyền ấn vặn vẹo. Ngay khi đánh tới trước mặt Hổ Khiếu lão tổ và Chu Phượng lão tổ, hai người nhanh chóng thi triển lực lượng không gian và thời gian, không gian trước mặt xuất hiện chấn động, thân ảnh đột nhiên biến mất.

- Bảo vệ nó.

Ánh mắt Bắc Cung Ân Triều và Độc Cô Việt Không trầm xuống, phất tay đem Độc Cô Cảnh Văn và Bắc Cung Vô Song giao cho cường giả tổng tộc mình. Bắc Cung Kình Thương và Độc Cô Ngạo Vũ cũng là người thứ nhất đến bên cạnh Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn, nhìn thấy nhi nữ không có việc gì lúc này hai người mới yên lòng.

Sưu Sưu.

Dứt lời, thân ảnh hai người Bắc Cung Ân Triều và Độc Cô Việt không lóe lên, không gian chung quanh xuất hiện chấn động, trong nháy mắt khi thân ảnh xuất hiện lần nữa đã nổi giận đùng đùng vây qunah hai người Chu Phượng lão tổ và Hổ Khiếu lão tổ.

Những cường giả khác trong Bắc Cung Hoàng tộc và Độc Cô Hoàng tộc cũng không khách khí đem không gian chung quanh đám người Hổ Mãnh, Hổ Uy, Chu Hoàng phong tỏa. Một cỗ khí tức mênh mông chấn động, cả không gian đột nhiên phong vân biến sắc.

Còn có đám người Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Mẫu Đơn, Hàn Băng Đại Đế, Thánh Thủ Linh Đế, Bạch Linh, chân khí linh lực trên người tuôn ra, khí tức tập trung người Bạch Hổ Hoàng tộc và Chu Tước Hoàng tộc, trong mắt tràn ngập sát ý.

- Lão tổ.

Chu Thần Hi, Chu Loan, Hổ Tu, vẻ mặt ba người này vô cùng phức tạp, tuy rằng lão tổ đã bị người khác bố trí thủ đoạn khống chế, thế nhưng bất kể như thế nào mấy người này đều là lão tổ của bọn họ a. Điểm này vô luận như thế nào cũng không có cách nào phủ nhận.

- Thần Hi, ngươi không nên quan tâm tới bọn họ. Bọn họ đã bị khống chế, không còn là lão tổ của các ngươi nữa.

Tiểu Long lập tức đi tới trước mặt Chu Thần Hi nói.

Chương 3299: Đại chiến cuối cùng

- Lục Lâm Thiên, ngươi dám dở trò?

Giữa không trung, ánh mắt vốn mang theo ý cười của giới chủ Linh Vũ giới lúc này đã dần dần âm trầm.

- Ngươi có thể uy hiếp ta? Chẳng lẽ ta không thể chuẩn bị một chút hay sao?

Lục Lâm Thiên nhìn qua chung quanh, nhìn thấy nhị nữ Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn đã không có việc gì. Bắc Cung Ân Triều và Độc Cô Việt Không cùng với cường giả trong tộc đang vây quanh đám người Hổ Khiếu lão tổ, Chu Phượng lão tổ, sự cố kỵ trong lòng hắn cũng giảm bớt không ít.

- Xem ra ngươi không có ý định giao ra vật trong tay.

Ánh mắt giới chủ Linh Vũ giới nhìn qua Lục Lâm Thiên có chút chấn động, trầm giọng nói:

- Lục Lâm Thiên, ta thực sự không muốn giết ngươi, bằng không ngươi đã sớm chết. Há cho ngươi phát triển tới một bước này. Ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng, ngươi đem vật trong tay giao cho ta, hay là để ta giết ngươi?

- Ngươi muốn giết ta? Không biết ngươi có bổn sự đó hay không.

Khuôn mặt Lục Lâm Thiên lập tức âm trầm, Huyết Lục xuất hiện trong tay, tiếng long ngâm mơ hồ vang lên, hàn ý trong mắt bắn ra, Lục Lâm Thiên nói:

- Ta có thói quen ai dám động tới người bên cạnh ta thì người đó nhất định sẽ chết. Cho dù Thanh Tuyền và Du Thược có mặt ở đây ta cũng có biện pháp đối phó với ngươi. Không giết ngươi, thế nhưng tu vi của ngươi nhất định phải phế.

- Lớn miệng, ngươi quá coi trọng mình rồi.

Giới chủ Linh Vũ giới nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt tuôn ra hàn ý, không trung bắt đầu run rẩy. Ngẩng đầu nhìn nghĩa phụ Nam thúc, trong lòng Lục Lâm Thiên bình tĩnh, kể từ bây giờ hắn đã đoán được thực lực của giới chủ Linh Vũ giới này so với Hổ Khiếu lão tổ còn mạnh hơn. Bằng không người này căn bản không có cách nào khống chế cường giả như Hổ Khiếu lão tổ, Chu Phượng lão tổ.

Lần nữa nhìn xuống phía dưới, Lục Lâm Thiên nhíu mày, dùng thực lực của Bắc Cung Hoàng tộc và Độc Cô Hoàng tộc, tăng thêm đám người Lục Tâm Đồng, đại ca Dương Quá, đối phó với đám người Hổ Khiếu lão tổ, Chu Phượng lão tổ còn không có cách nào chiếm thế thượng phong. Rõ ràng thực lực có chút không đủ, tối đa cũng chỉ có thể ngang bằng mà thôi.

- Chư vị Thanh Long Hoàng tộc, Huyền Vũ Hoàng tộc, Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc, Thái Công Hoàng tộc, Hiên Viên Hoàng tộc. Thiên Địa các. Hổ Khiếu và Chu Phượng đã bị khống chế, cho dù đi ra khỏi Thiên Trủng thì đến lúc đó thiên hạ cũng sẽ đại loạn. Không biết chư vị hiện tại định làm thế nào?

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, ý tứ trong lời nói rất rõ ràng, hắn hỏi các đại gia tộc và Thiên Địa các lựa chọn thế nào.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này không thể không chuẩn bị kỹ càng. Đám người Chu Phượng này đã bị Linh Vũ giới khống chế. Mặc kệ là cuối cùng hắn đạt được đại cơ duyên hay là giới chủ Linh Vũ giới nhận được cơ duyên đều là chuyện phiền phúc. Nếu như mình đi tới chỗ đại cơ duyên, giới chủ Linh Vũ giới kia không chế thì hắn cũng khó có được đại cơ duyên. Đám người Chu Phượng lão tổ và Hổ Khiếu lão tổ nếu như đi cùng với giới chủ Linh Vũ giới ra ngoài mà nói, đối với cả Phi Linh môn và đại lục chính là uy hïếp nghiêm trọng nhất. Thậm chí có thể là hạo kiếp của toàn bộ đại lục.

Chủ yếu là giới chủ Linh Vũ giới cướp đoạt thất bại, Lục Lâm Thiên gần như dám khẳng định giới chủ Linh Vũ giới sẽ nổi điên. Bố trí tinh vi lâu như vậy, tính toán không chút sơ hở, đủ để thấy được giới chủ Linh Vũ giới này coi trọng đại cơ duyên sau lưng Vô

Tự Thiên Thư ra sao. Nếu như thất bại, tâm trạng ra sao không cần phải nói.

Mà nếu như giới chủ Linh Vũ giới đến lúc đó đi vào nhận đại cơ duyên, vậy thì cũng chỉ có một loại tình huống, là giết được hắn. Nếu như hắn vẫn lạc, đến lúc đó hậu quả càng thêm nghiêm trọng. Đám người Chu Phượng lão tổ, Hổ Khiếu lão tổ một khi vừa đi ra ngoài, Lục Lâm Thiên không biết được đám người này sẽ làm gì. Cho nên bất kể như thế nào những người này đều nên giải quyết.

Chúng cường giả Thiên Địa các, Thái Công Hoàng tộc, Hiên Viên Hoàng tộc nghe vậy ánh mắt chấn động, dường như đang do dự điều gì đó.

- Hổ Khiếu, Chu Phượng, Chu Hoàng đã bị khống chế, phải giải quyết. Bằng không về sau cả đại lục không có ngày nào yên tĩnh. Thanh Long Hoàng tộc ta thân là một phần tử của đại lục tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Long Bành lão tổ của Thanh Long Hoàng tộc nhảy ra, chứng minh lập trường của mình.

- Huyền Vũ Hoàng tộc cũng không bỏ qua chuyện này.

Huyền Ô lão tổ nhảy ra, khí tức mênh mông trên người chấn động.

- Thiên Địa các không nhúng tay vào chuyện đại lục, thế nhưng hiện tại lại ở trong Thiên Trủng, việc này không tầm thường. Vì toàn bọ đại lục, Thiên Địa các chúng ta cũng chỉ có thể nhúng tay vào chuyện này.

Phó các chủ Lệnh Hồ Tiêu Diêu của Thiên Địa các lên tiếng, trường bào màu trắng tung bay, khí tức tập trung trên người đám người Chu Phượng lão tổ và Hổ Khiếu lão tổ.

- Không để cho đám người Chu Phượng và Hổ Khiếu rời khỏi Thiên Trủng, nếu không đại lục chắc chắn sẽ đại loạn.

Trong Thái Công Hoàng tộc, một phụ nhân do dự một chút, sau đó cũng lựa chọn đối phó với đám người Chu Phượng, Hổ Khiếu.

- Chu Phượng và Hổ Khiếu nhất định không thể rời khỏi Thiên Trủng, vì đại lục mọi người phải liên thủ.

Trong Hiên Viên Hoàng tộc, Hiên Viên Cương Phong vốn bị Bắc Cugn Ân Triều đánh trọng thương lúc này cũng trầm giọng lên tiếng.

- Hừ.

Nhìn thấy chúng tộc đã liên thủ, giới chủ Linh Vũ giới cũng không có để ý quá nhiều mà chỉ lạnh lùng hừ nhẹ một tiếng, đối với hắn hiện tại mà nói, có Chu Tước Hoàng tộc và Bạch Hổ Hoàng tộc cũng được mà không có cũng không sao.

- Trực tiếp động thủ đi.

Bạch Côi lão tổ của Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc trực tiếp phất tay, thân ảnh như thuấn di xuất hiện trên không trung. Cánh tay đánh ra một đạo quang trụ màu trắng, cả không gian run lên. Đạo quang trụ này lập tức đánh về phía Sinh Tử Diêm La vốn không có mấy người chú ý kia.

- Động thủ.

Từng tiếng hét lớn cơ hồ cùng lúc vang lên trong thiên địa. Lập tức chúng cường giả trong Bắc Cung Hoàng tộc, Độc Cô Hoàng tộc, Thiên Địa các, Thanh Long Hoàng tộc, Huyền Vũ Hoàng tộc, Thái Công Hoàng tộc, Hiên Viên Hoàng tộc bay lên trời. Khí tức bắt đầu khởi động, thiên địa biến sắc. Cơ hồ tất cả cường giả đều nhanh như thiểm điện đánh ra công kích.

Ầm ầm.

Chân khí, linh lực, yêu nguyên, linh nguyên, hoàng khí đáng sợ trong chớp mắt phô thiên cái địa khuếch tán ra. Thanh thế mênh mông cuồn cuộn khiến cho cả không gian lung lay giống như sắp sụp đổ. Đại chiến cuồng bạo đã chính thức mở màn.

Rống.

Chi.

Cùng lúc mấy tiếng thú rống vang vọng. Hổ Khiếu lão tổ, Hổ Uy lão tổ, Hổ Mãnh lão tổ, Chu Phượng lão tổ, Chu Hoàng lão tổ, năm người này nhanh chóng hóa thành bản thể ba đầu bạch hổ cực lớn cùng với hai đầu chu tước nóng bỏng trên khoogn trung. Một cỗ chấn động khủng bố từ trong cơ thể năm người lan tràn ra. Tức thì mây đen trên không trung hội tụ, giống như sơn băng địa liệt.

Chương 3300: Thực lực của giới chủ 1

Nhìn thấy đám người Hổ Khiếu lão tổ, Chu Phượng lão tổ trực tiếp vận dụng bản thể, trong Thanh Long Hoàng tộc và Huyền Vũ Hoàng tộc. Đám người Long Bành lão tổ, Long Minh lão tổ, Long Siêu lão tổ, tiền nhiệm tộc trưởng Long Ngộ, Huyền Cảnh lão tổ, Huyền Xá lão tổ, Huyền Ô lão tổ lập tức hóa thành bốn đầu Thanh Long khổng lồ cùng với ba đầu Huyền Vũ cực lớn.

Ầm ầm.

Trên thân thể của bốn rồng ba rùa có khí tức khủng bố lan tràn ra. Năng lượng mênh mông trong chốc lát hội tụ, cả thiên địa rung chuyển. Tiếng sấm vang vọng không ngừng trong thiên địa, mặt đất run rẩy giống như tận thế.

Chúng cường giả Thanh Long Hoàng tộc cùng với cường giả Huyền Vũ Hoàng tộc lập tức hóa thành bản thể như đám người Long Bành lão tổ, Huyền Xá lão tổ, năng lượng mênh mông cuồn cuộn trong cơ thể tuôn ra, mang theo uy áp khủng bố. Cả đám nhanh chóng phóng về phía thân thể khổng lồ của đám người Chu Phượng lão tổ, Hổ Khiếu lão tổ. Không gian ven đường trực tiếp nứt vỡ từng khúc, hiện ra vết nứt không gian đen kịt.

- Giết.

Tất cả Nhân Hoàng tộc cũng đánh ra từng đạo công kích khủng bố, dùng uy áp hủy diệt, phô thiên cái địa phóng về phía đám người Hổ Khiếu lão tổ, Chu Phượng lão tổ. Không gian chung quanh hiện lên hư không đen kịt.

- Lão tổ.

Chu Thần Hi, Chu Loan, Hổ Tu bị ép lui về phía sau. Ba người lúc này ra tay cũng không được mà cứu giúp càng không. Quan trọng nhất là bằng vào thực lực của ba người căn bản không có cách nào chen chân vào bên trong.

- Thần Hi, lui về phía sau. Lão tổ các ng ươi đã bị khống chế.

Tiểu Long không thể ngăn cản hai người Chu Thần Hi và Chu Loan lại. Còn lại Hổ Tu Tiểu Long không có ý tứ ngăn cản. Nể mặt Hổ Y, hắn không bỏ đá xuống giếng đã may mắn lắm rồi.

Phanh Phanh.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, đại chiến trên không trung đã bắt đầu. Thanh âm bạo liệt cực lớn vang vọng thiên địa, cả phiến không gian nổ tung, năng lượng kình khí phô thiên cái địa khuếch tán ra toàn bộ không gian.

Trong lúc nhất thời hỏa diễm nóng bỏng, khí tức lạnh lẽo, đặc biệt là quang mang năng lượng, các loại thần khí, công kích linh hồn... các loại công kích khủng bố hội tụ giống như muốn hủy diệt phiến thiên địa này. Không gian chung quanh dễ dàng bị phá hủy thành hư vô, mãi một lúc lâu sau mới có thể khôi phục lại được.

Phanh Phanh.

Trong công kích như vậy, hai người Sinh Tử Diêm La lập tức bị Dương Đỉnh Thiên và chúng cường giả như Bạch Cô lão tổ vây công, còn chưa kịp né tránh đã bị đánh chết.

Hồn anh và linh hồn phân thân của hai người đương nhiên đừng mong chạy ra được.

Dưới sự vây công của mọi người, hai người Hổ Mãnh và Hổ Uy trong Bạch Hổ Hoàng tộc lập tức bị Bắc Cung Ân Triều, Độc Cô Việt Không, cường giả Thái Công Hoàng tộc, Lệnh Hồ Tiêu Diêu, Hiên Viên Cương Phong và mấy cường giả đỉnh cấp vây không mà chết. Ngay cả tự bạo hồn anh cũng không kịp.

Trong khoảng thời gian ngắn, trong đám người cũng chỉ còn lại ba vị lão tổ Hổ Khiếu lão tổ, Chu Phượng, Chu Hoàng này là còn sống.

Sưu Sưu.

Từng tiếng xé gió vang vọng, Chu Phượng lão tổ và Chu Hoàng lão tổ lập tức bộc phát ra thực lực cường hãn. Hai người này không ngờ lại giống như Hổ Khiếu lão tổ, thực lực đều đạt tới Đế cấp cao giai sơ kỳ.

Thực như vậy vô cùng mạnh mẽ, trong trường người có thể trực tiếp chống lại hai người này cũng chỉ có Long Bành lão tổ, bởi vậy có thể thực lực của hai người mạnh mẽ ra sao.

Theo Chu Phượng lão tổ và Chu Hoàng lão tổ bộc phát ra thực lực khủng bố, mọi người lập tức biến sắc. Trong các đại Hoàng tộc, cường giả lập tức vây công, chân khí linh lực tuôn ra.

- Bày trận, liên thủ đối phó.

Năm thế lực lớn như Bắc Cung Hoàng tộc, Độc Cô Hoafg tộc, Hiên Viên Hoàng tộc, Thái Công Hoàng tộc, Thiên Địa các đồng loạt ra tay, nhanh chóng dùng phương thức cực kỳ huyền ảo đạp không mà đứng. Thủ ấn kết xuất, năng lượng thiên địa mênh mông hội tụ, lập tức có một trận pháp khổng lồ xuất hiện trên không trung, chấn động nhân tâm.

Ầm ầm.

Trong nháy mắt, năm đại trận khổng lồ hiển hiện, giữa không trung xuất hiện hư ảnh cự nhân cực lớn, hư ảnh dị thú, còn có quang mang màu trắng. Năm đại trận đều bất phàm, vô cùng kỳ diệu, đồng thời cũng vô cùng khủng bố.

Năm đại trận lập tức hung hăng vây công Chu Phượng lão tổ. Uy năng hủy thiên diệt địa, cả phiến không gian lớn nứt vỡ thành hư vô.

Trong Huyền Vũ Hoàng tộc, bản thể khổng lồ của Huyền Xá lão tổ lơ lửng trên không trung, khí thế so với Hổ Khiếu lão tổ không kém bao nhiêu. Xem như một chân bước vào Đế cấp cao giai sơ kỳ. Tăng thêm Huyền Ô lão tổ cũng có thực lực không yếu, đồng thời lực phòng ngự của Huyền Vũ Hoàng tộc lại biến thái.

Mặt khác Hổ Khiếu lão tổ sau khi bị trọng thương, tuy rằng khôi phục không ít, thế nhưng cũng không thể khôi phục toàn bộ. Linh hòn phân thân bị diệt không có cách nào khôi phục. Cho nên cũng có thể trực tiếp chống lại Hổ Khiếu lão tổ, thậm chí hai người còn chiếm thế thượng phong.

Thanh Long Hoàng tộc đối phó với Chu Hoàng lão tổ cũng tuyệt đối không thành vấn đề. Thực lực của Long Bành lão tổ không kém Chu Hoàng lão tổ bao nhiêu. Huống chi còn có Long Ngâm, Long Siêu lão tổ tương trợ, trong lúc mơ hồ vây khốn Chu Hoàng lão tổ vào bên trong.

Giới chủ Linh Vũ giới nhìn xuống phía dưới, sắc mặt rất là khó coi, nhìn Lục Lâm Thiên trầm giọng nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi thực sự cam tâm tình nguyện bỏ qua cơ hội ở với Du Thược và Thanh Tuyền mà chọn đại cơ duyên vạn lần chết một lần sống kia sao?

- Ít nhất cũng không thể để cho ngươi đi vào.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, chân khí trong người trào ra.

- Lục Lâm Thiên, nếu như ngươi nhất định muốn đối đầu với ta, ta cũng đành phải không khách khí với ngươi mà thôi.

Ánh mắt giới chủ Linh Vũ giới khẽ đổi, trong ánh mắt âm trầm có một cỗ khí tức âm hàn ngập trời, lúc này hắn đã phẫn nộ tới tận cùng.

- Ngũ Hành Đao Quyết, Hàn Băng Hồn Đao.

Ngao.

Thanh Linh Khải Giáp được bố trí, Lục Lâm Thiên cũng không có trì hoãn, một tiếng đao minh giống như long ngâm vang lên. Huyết Lục tron tay đánh ra từng đạo đao mang. Cả phiến không gian dưới đao mang của Lục Lâm Thiên bỗng nhiệt lạnh lẽo tới tận xương tủy, nhiệt độ giảm xuống.

Ken két.

Mấy đạo đao mang lạnh lẽo mang theo khí tức âm hàn bắn ra. Mỗi một đạo đao mang bắn ra đều kết thành băng, mấy đạo đao mang tựa như mạng nhện liên kết với nhau, bao phủ giới chủ Linh Vũ giới.

Một cỗ khí tức lạnh lẽo vô hình đột nhiên lan tràn về phía chân trời. Uy thế này giống như kéo theo năng lượng thiên địa. Một cỗ khí tức âm hàn lan tràn.

- Hừ, ngươi có thể đánh bại Hổ Khiếu thì như thế nào? Vẫn không phải là đối thủ của ta.

Giới chủ Linh Vũ giới vung tay lên, khí tức âm hàn ngập trời đột nhiên phô thiên cái địa khuếch tán. Khí tức âm hàn tràn ngập, đồng thời lại mang theo khí tức nóng bỏng nhàn nhạt, lập tức xua tán khí tức lạnh lẽo của Lục Lâm Thiên.

Mấy đạo đao mang lạnh lẽo do Lục Lâm Thiên thúc dục chỉ giằng co một lát rồi triệt để tiêu tán không thấy.

Chương 3301: Thực lực của giới chủ 2

- Quỷ Mộc Hồn Đao.

- Hậu Thổ Hồn Đao.

- Nộ Hỏa Hồn Đao.

- Duệ Kim Hồn Đao.

Trong nháy mắt chân khí, linh lực mênh mông từ trong đan điền Lục Lâm Thiên tràn ra. Ngay tại lúc đó, từng đạo đao mang từ trong tay Lục Lâm Thiên bắn ra. Có chân khí mênh mông cho nên tốc độ thi triển vũ kỹ của hắn vô cùng nhanh.

Từng đạo đao mang đồng thời dung nhập công kích linh hồn. Mỗi một đao đao mang đều kéo theo đường vòng cung huyền ảo, từng đạo đao mang khủng bố mang theo năm loại năng lượng thuộc tính bất đồng. Đao mang giống như lũ quét đột nhiên bộc phát. Những nơi đao mang đi qua, cả không gian cực lớn đột nhiên run rẩy.

Ken két.

Từng đạo đao mang bắn ra, dẫn động năng lượng thuộc tính bàng bạc trong thiên địa. Không gian chung quanh trực tiếp xuất hiện vết nứt không gian đen kịt, cả phiến không gian triệt để hỗn loạn.

- Hừ, như vậy cũng không thể làm gì được ta.

Từng đạo đao mang đánh tới, toàn thân giới chủ Linh Vũ giới được năng lượng âm hàn phô thiên cái địa baop hủ. Trường bào tung bay, năng lượng âm hàn trong tay chấn động, từng đạo trảo ấn trực tiếp lướt đi mang theo vết nứt không gian đen kịt lóe lên rồi biến mất.

Sưu Sưu.

Trong không gian hỗn loạn, vô số trảo ấn âm hàn đánh xuống, đao mang cũng phô thiên cái địa bắn ra. Cả hai lập tức va chạm vào một chỗ. Lực lượng cuồng bạo cắt ngang không gian tạo thành vết nứt đen kịt. Năng lượng âm hàn cùng với các loại năng lượng thuộc tính va chạm, năng lượng bắn tứ tung. Nơi năng lượng đi qua, tất cả hóa thành mảnh vỡ.

Sưu.

Một mảng lớn hư không đen kịt hiện ra, trong không gian hỗn loạn, tất cả hóa thành mảnh vỡ. Một cỗ lực lượng âm hàn ngập trời trút xuống, thân thể Lục Lâm Thiên trực tiếp bắn ngược về phía sau. Sau hơn trăm thước lúc này mới lảo đảo ổn định lại thân thể.

Phụt.

Cùng lúc dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, khí huyết trong cơ thể Lục Lâm Thiên cuồn cuộn, cũng không cách nào nhịn được mà lập tức phun ra một ngụm máu tươi. Bên trong công kích của năng lượng âm hàn kia có một cỗ lực lượng âm hàn dung nhập vào trong cơ thể, giống như có thể trực tiếp nhằm vào linh hồn vậy.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới hiểu rõ, khó trách vừa rồi công kích linh hồn của hắn hoàn toàn không có hiệu quả với giới chủ Linh Vũ giới.

- Thực lực thật mạnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, thực lực của giới chủ Linh Vũ giới này quá mạnh mẽ, mạnh tới mức không thể tưởng tượng nổi.

Rống.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, Lục Lâm Thiên trực tiếp thu Huyết Lục vào trong cơ thể. Ngay lúc đó thân thể khẽ khom người xuống, miệng phát ra tiếng hổ gầm. Lập tức thúc dục hình thái thứ hai của Thanh Linh Khải Giáp. Thân thể vừa mới khom xuống trực tiếp bành trướng, mở rộng. Gân cốt, cơ bắp, kim mạch, huyết quản, tứ chi bách hải đều được mở rộng.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, thân thể Lục Lâm Thiên đã được lân phiến màu xanh bao phủ. Hai tay hóa thành hổ trảo cực lớn, thân thể hóa thành một đầu cự hổ trên ba trăm thước.

Ông.

Đồng thời trên lưng hổ cực lớn của Lục Lâm Thiên lúc này xuất hiện Huyền Ảnh Thanh Vũ. Huyễn Ảnh Thanh Vũ chấn động, một cỗ năng lượng chấn động vô cùng đáng sợ bành trướng. Tiếng sấm minh giống như âm thanh từ chín tầng trời vang vọng.

Đầu cự hổ này hung mãnh dị thường, quanh thân quanh quẩn điện mang, tăng thêm Huyễn Ảnh Thanh Vũ không ngừng vỗ cho nên quanh thân có một cỗ uy thế cực lớn, khiến cho lòng người rung động không thôi.

- Chút tài mọn. Ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng, giao vật trong tay ra. Ta tạm tha cho ngươi một mạng.

Hàn ý trong mắt giới chủ Linh Vũ giới tràn ra, năng lượng âm hàn toàn thân phô thiên cái địa tràn ngập cả không trung. Cả thiên địa lúc này cũng phải ảm đạm.

- Muốn vật trong tay ta? Có bản lĩnh thì giết ta đi, nếu không thì đừng mơ.

Lục Lâm Thiên há mồm phun ra một ngụm nước bọt cùng với máu tươi. Dựa vào Bất Diệt Huyền Thể và Bất Tử Địa Linh Thể, công kích linh hồn hắn cũng không sợ. Cho dù giới chủ Linh Vũ giới có mạnh thì cũng tuyệt đối không giết được hắn.

- Tốt. Vậy thì ta cũng chỉ có thể giết ngươi. Đành phải xin lỗi Du Thược và Thanh Tuyền vậy.

Một cỗ sát ý bỗng nhiên xuất hiện trong mắt giới chủ Linh Vũ giới, dường như đã bị Lục Lâm Thiên chọc giận.

- Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim.

Lục Lâm Thiên không nói gì thêm, hành động đã chứng minh tất cả. Thân thể cự hổ khổng lồ đứng thẳng, thủ ấn biến hóa huyền ảo. Kim quang trước người bắn ra, trực tiếp thúc dục lao ngục thời không thuộc tính Kim.

Ầm ầm.

Lao ngục thời không thuộc tính Kim khuếch tán trên không trung, trong chớp mắt ngắn ngủi, năng lượng thuộc tính Kim bàng bạc đột nhiên hội tụ. Cả không gian, trong thiên địa trong nháy mắt rung chuyển không thôi. Khí tức sắc bén lạnh lẽo tràn ngập thiên địa.

Cả không trung bỗng nhiên tràn ngập kim quang, cả phiến không gian cứng lại. Dưới cỗ khí tức sắc bén lạnh lẽo này, khí âm hàn trong không trung cũng bị phá hủy không ít.

- Cho dù lĩnh ngộ, khống chế thuộc tính Kim, thiên phú không kém thế nhưng tu vi quá thấp, thời gian tu luyện chưa đủ.

Ánh mắt giới chủ Linh Vũ giới có chút biến hóa, lần nữa phất tay một cái. Năng lượng âm hàn trước người cấp tốc chấn động, tựa như bài sơn hải đảo vậy. Phô thiên cái địa phóng về phía lao ngục thời không thuộc tính Kim.

Không biết tại sao năng lượng âm hàn khủng bố này lại có thể rung chuyển Lao ngục thời không thuộc tính Kim, khiến cho nó chấn động, lung lay giống như sắp đổ.

Ở trong Lao ngục thời không thuộc tính Kim, thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên đứng thẳng, đạp không mà đứng. Lân phiến trên người thậm chí là Huyễn Ảnh Thanh Vũ sau lưng lúc này cũng được kim quang chiếu rọi, vô cùng rực rỡ.

- Đi.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, hổ chưởng cực lớn khẽ vỗ về phía xa, cả không gian bỗng nhiên run lên.

Thủ ấn màu vàng cực lớn giống như là thủ ấn của phật, trực tiếp đập về phía giới chủ Linh Vũ giới trên không trung.

Thủ ấn cực lớn màu vàng đánh xuống, nơi thủ ấn đi qua không gian nứt vỡ từng khúc. Vết nứt không gian hiện lên, mãi một lúc lâu không thể khép lại. Thủ ấn dễ dàng đánh bay năng lượng âm hàn, giống như tạo thành một con đường trong hư không, không gian trực tiếp bị hủy diệt.

- Phá.

Ánh mắt giới chủ Linh Vũ giới trầm xuống, trong mắt hiện lên vẻ âm hàn, miệng lạnh lùng quát một tiếng. Bàn chân đạp mạnh hư không, không gian dưới chân vỡ nát. Năng lượng âm hàn quanh thân càng thêm cuồng bạo tuôn ra. Năng lượng âm hàn ngưng tụ thành một đạo trảo ấn khổng lồ phá không đánh về phía trước. HUng hăng va chạm với chưởng ấn màu vàng của Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Hai cỗ năng lượng mênh mông như thể hủy diệt va chạm vào nhau. Kình phong khrung bố phô thiên cái địa tuôn ra. Không gian chung quanh đều bị dư âm của năng lượng kinh khủng này đánh nát.

Kình phong khủng bố như vậy khuếch tán, thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên ở trên không trung cũng trực tiếp lảo đảo lui về phía sau mấy bước. Vốn hắn còn chưa triệt để khôi phục, tăng thêm thực lực của giới chủ Linh Vũ giới này quả thực quá mạnh mẽ.

Chương 3302: Xuất động U Minh

Phụt.

Trong miệng Lục Lâm Thiên lần nữa có máu tươi phun ra, khí huyết trong cơ thể cuồn cuộn, cũng may còn có Bất Diệt Huyền Thể và Bất Tử Thần Thể, bằng không hậu quả rất đáng sợ.

- Thực lực của người này quá mạnh mẽ, so với Hổ Khiếu lão tổ còn cường hãn hơn nhiều.

Thân thể Lục Lâm Thiên ổn định lại, ánh mắt ngày càng ngưng trọng. Thực lực của giới chủ Linh Vũ giới quá mạnh mẽ. Lao ngục thời không thuộc tính Kim do hắn thúc dục đủ để khiến cho Vũ Đế thất trọng phải trọng thương.

Coi như là Hổ Khiếu lão tổ có thực lực có thể sánh với Vũ Đế bát trọng cùng với bản thể cường hãn cũng không dễ chịu một chút nào. Thế nhưng công kích khủng bố như vậy lại không có cách nào làm rung chuyển giới chủ Linh Vũ giới.

Phía dưới, Mẫu Đơn vẫn ngẩng đầu nhìn lên không trung, đối phó với ba người Chu Phượng, Chu Hoàng, Hổ Khiếu, tuy rằng nàng là linh vật trời sinh, thế nhưng lúc này cũng không có cách nào giúp được chút gì.

Nhìn năng lượng âm hàn khủng bố của giới chủ Linh Vũ giới trên không trung, trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Mẫu Đơn, đôi mắt đỏ như máu kia tràn ngập vẻ nghi hoặc.

- Ca ca có chút không ổn a. Thực lực của giới chủ Linh Vũ giới quá mạnh mẽ.

- Nhị đệ đã dùng toàn lực, thế nhưng ngay cả làm rung chuyển thân thể giới chủ Linh Vũ giới cũng không được. Tình huống không ổn rồi.

Ánh mắt đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Bắc Cung Vô

Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh đều cực kỳ ngưng trọng.

- Lục Lâm Thiên, rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt. Nếu không thành thật giao vật trong tay ra thì đừng trách ta không khách khí.

Dưới sự bao phủ của năng lượng âm hàn mênh mông, thân thể giới chủ Linh Vũ giới lướt đi, cả không gian lắc lư. Một cỗ năng lượng âm hàn cuồn cuộn, lập tức hóa thành một đạo trảo ấn cực lớn lăng không đánh về phía trước.

Trảo ấn âm hàn bao phủ không gian, ước chừng hơn năm ngàn thước, vô cùng khổng lồ. Khiến cho người ta có cảm giác nhỏ bé từ sâu trong linh hồn.

Trảo ấn khổng lồ che khuất bầu trời mang theo năm vết nứt không gian đen kịt phá hủy không gian. Năng lượng âm hàn khiến cho linh hồn run rẩy khuếch tán ra bốn phía, trực tiếp phóng về phía Lục Lâm Thiên như sấm sét.

Nhìn chằm chằm về phía trước, thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên đứng thẳng. Không biết từ khi nào trong hai lòng bàn tay đã xuất hiện hai quả cầu bằng năng lượng.

Giờ phút này trong hai quả cầu trong tay Lục Lâm Thiên có hư ảnh Thanh Long và hư ảnh Huyền Vũ đang dây dưa với nhau. Bên trong quả cầu kia là hư ảnh một đầu Bạch Hổ và hư ảnh một đầu Chu Tước.

Trong giây lát ngắn ngủi tay Lục Lâm Thiên kéo theo từng đường vòng cun huyền ảo. Hổ chưởng nâng hai quả cầu lên, bốn hư ảnh thú thể Thanh Long, Huyền Vũ, Chu Tước, Bạch Hổ trực tiếp dung hợp. Hai quả cầu bằng năng lượng dung hợp vào với nhau.

Cũng trong nháy mắt này cả không gian run lên. Phía trên quả cầu đang dung hợp bỗng nhiên bắn ra quang mang chói mắt, chung quanh hư không hiện lên khe nứt đen kịt mà không có ai trông thấy.

Hai quả cầu bằng năng lượng dung hợp, một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn, khuếch tán khiến cho linh hồn người ta run rẩy, hãi hùng khiếp vía.

- Tứ Thần Quyết.

Trong sát na khi đạo trảo ấn kia đánh xống, hổ chưởng Lục Lâm Thiên lập tức đánh về phía trảo ấn trước mắt. Quả cầu bằng năng lượng trực tiếp rời khỏi tay.

Quả cầu bằng năng lượng nhanh chóng bành trướng, cả không gian đột nhiên nổi lên sóng gió. Tron chớp mắt đã bành trương tới hơn vạn thước tựa như mặt trời từ phía đông mọc lên, lập tức nghênh đón trảo ấn khổng lồ đang phá hủy không gian đánh tới kia.

Hai cỗ năng lượng kinh khủng tựa như thiên thạch đụ.ng vào nhau, cả không trung rung chuyển không ngớt.

Hai cỗ năng lượng rốt cuộc va chạm vào một chỗ, hư ảnh Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước cuồn cuộn lao ra, tốc độ nhanh như thiểm điện.

Ngao.

Rống.

Chi.

Bốn tiếng thú rống cực lớn vang lên, bốn hư ảnh khổng lồ cùng lúc va chạm với trảo ấn trên không trung.

Ầm ầm.

Không gian run rẩy, lực lượng cuồng bạo trong nháy mắt ngắn ngủi khuếch tán, tất cả dễ dàng giống như trở bàn tay, năng lượng khủng bố tạo thành một vòng xoáy kinh khủng trong không gian đen kịt. Không gian chung quanh bị nghiền nát thành từng khúc, hóa thành hư vô. Hư ảnh cự thú khổng lồ dưới sự dây dưa của năng lượng âm hàn trong nháy mắt hóa thành mảnh vỡ.

Một giây sau, trước vòng xoáy đen kịt, một đạo tàn ảnh trảo ấn trong sát na xuyên thủng không gian, trực tiếp đập vào phía trên thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Trảo ấn đánh xuống, một cỗ lực lượng âm hàn ngập trời trút xuống, trong lúc mơ hồ còn mang theo khí tức nóng bỏng. Một cỗ năng lượng khiến cho linh hồn bỡ ngỡ xông vào trong không gian trong đầu Lục Lâm Thiên.

Ông.

Trong đầu Lục Lâm Thiên, kim đao màu vàng lần nữa đẩy ra, kim quang đại thịnh, trực tiếp phá hủy năng lượng âm hàn và nóng bỏng hỗn tạp này. Thế nhưng cùng lúc, một cỗ kình khí khổng lồ cũng trực tiếp vỗ vào trên thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên.

Phụt.

Lực lượng này quá mức cường hãn, thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên lần nữa bị đánh bay. Máu tươi trong miệng lần nữa phun ra, sau đó lảo đảo dẫm nát hư không đen kịt, lúc này mới chật vật ổn định lại thân thể.

- Tại sao lại mạnh như vậy? Người này rốt cuộc là ai?

Lục Lâm Thiên lau vết máu ở khóe miệng, đôi mắt hổ tràn ngập vẻ ngưng trọng. Ngay cả dưới tình huống hắn dùng toàn lực, Tứ Thần Quyết cũng không có cách nào làm bị thương người này. Thực lực như vậy chẳng lẽ là Vũ Đế bát trọng hoặc là Vũ Đế cửu trọng sao?

Thậm chí cho tới bây giờ Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm giác được người này dường như chưa dùng toàn bộ thực lực. Người này vẫn luôn hời hợt ra tay, thực lực khiến cho hắn không có cách nào đoán được. Chỉ là khí tức trên người hắn càng ngày càng khiến cho Lục Lâm Thiên có một loại cảm giác không hiểu, càng cảm thấy kỳ dị.

- Ồ?

Trong mắt giới chủ Linh Vũ giới lúc này hiện lên vẻ nghi ngờ, hắn biết rõ công kích của hắn mạnh như thế nào. Đặc biệt là đối với linh hồn lực, mấy lần công kích như vậy mặc kệ là bản thể và linh hồn Lục Lâm Thiên có chuyện gì hay không thì cũng khiến cho hắn vô cùng nghi hoặc. Coi như là Linh Đế, Vũ Đế bát trọng cũng khó có thể chống lại công kích của hắn. Đặc biệt là linh hồn dường như có chút không bình thường.

- Trên phương diện phòng ngự ngươi quả thực có chút tiền vốn, linh hồn lực dường như cũng không bình thường. Chỉ tiếc ngươi sẽ không còn cơ hội nữa.

Trường bào trên người giới chủ Linh Vũ giới tung bay, cánh tay giương lên, một đạo quang trụ bằng năng lượng âm hàn giống như tia chớp trực tiếp xuyên thủng không gian phóng về phía hai người Lục Lâm Thiên.

- Thật sao? Vậy cũng không nhất định.

Đôi mắt hổ của Lục Lâm Thiên nheo lại, khi vừa mới dứt lời, không gian quanh thân đột nhiên chấn động, trong mi tâm một cỗ khí tức nóng bỏng lan tràn, một đạo thân ảnh lập tức xuất hiện trước người hắn.

Trong phiến hư không này trong giây lát có quang mang màu lam chói mắt giống như mặt trời lên cao từ trong hư không lan tràn ra.

Chương 3303: Biết rõ tất cả 1

Sưu Sưu.

Trong giây lát ngắn ngủi, trong phiến thiên địa này có một cỗ nhiệt độ khinh khủng nhanh chóng tràn ngập ra. Dưới cỗ nhiệt độ kinh khủng này làn da cùng với linh hồn mọi người có cảm giác phỏng rát.

Dưới nhiệt độ kinh khủng này không gian tràn ngập quang mang màu lam sáng ngời. Trong quang mang màu lam lập tức có một cỗ nhiệt đố khiến cho linh hồn không có cách nào thừa nhận lan tràn ra chung quanh. Bên trong xen lẫn khí tức cổ xưa.

Đạo thân ảnh này xuất hiện, trong sát na, đạo thân ảnh này khẽ phất tay đánh ra một đạo quyền ấn nóng bỏng, hung hăng đánh về phía đạo quang trụ bằng năng lượng âm hàn của giới chủ Linh Vũ giới.

Sưu.

Dường như có chút ngoài ý muốn, ngay trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, hai đạo năng lượng khủng bố tức thì ầm ầm va chạm vào nhau. THế nhưng lại không tạo ra thanh âm đinh tai nhức óc như trong dự đoán của mọi người.

Hai đạo năng lượng khủng bố va chạm vào nhau khiến cho không gian chợt run lên. Lập tức có một cỗ năng lượng âm hàn cùng với một cỗ năng lượng nóng bỏng trong khoảnh khắc tán loạn.

Hỏa diễm màu xanh da trời bàng bạc cùng khí tức âm hàn lập tức phô thiên cái địa tán loạn, năng lượng khủng bố chấn động trực tiếp khuếch tán ra chung quanh, giống như pháo hoa nổ tung trên không gian rồi vô thanh vô tức biến mất.

Sưu.

Trên không trung, đạo thân ảnh vừa mới xuất hiện lập tức bị đẩy lui mấy chục bước mới ổn định thân thể, mà giờ phút này thân thể giới chủ Linh Vũ giới cũng thoáng dao động.

Ầm ầm.

Bên cạnh không trung truyền đến thanh âm bạo liệt cực lớn, dưới sự liên thủ của năm thế lực lớn như Thiên Địa các, Độc Cô Hoàng tộc, Bắc Cung Hoàng tộc, Hiên Viên Hoàng tộc, Thái Công Hoàng tộc, bố trí năm đại trận mênh mông phía chân trời, cả không gian sơn băng địa liệt.

Thực lực của Chu Phượng lão tổ có mạnh hơn nữa, dưới sự liên thủ của năm thế lực lớn, tăng thêm bố trí năm đại trận công kích rốt cuộc cũng không chịu nổi. Lực lượng không gian bị phong tỏa, chịu ảnh hưởng cực lớn. Năm đại trận cuối cùng đánh xuống, sơn băng địa liệt, phá hủy cả phiến hư không lớn. Rốt cuộc cũng đánh chêt Chu Phượng lão tổ vào bên trong.

Phụt.

Năm thế lưc lớn cùng cường giả trong tộc bố trí đại trận đồng thời phun ra máu tươi, đại trận bị nghiền nát, bị thương không nhẹ.

- Huyền Vũ nộ.

Cơ hồ cùng lúc, Huyền Xá lão tổ, Huyền Ô lão tổ, tăng thêm ba người Huyền Cảnh, trên bản thể Huyền vũ xuất hiện ba đạo hư ảnh khổng lồ, mấy người đồng thời thi triển công kích thiên phú Huyền Vũ nộ.

Ngao.

Ba đạo hư ảnh Huyền Vũ xuất hiện, tiếng rít gào giống như long ngâm vang vọng. Trong không trung có một cỗ năng lượng từ bốn phương tám hướng xuất hiện. Cỗ năng lượng quỷ dị này bắt đầu hội tụ khiến cho không gian trực tiếp run rẩy. Năng lượng khủng bố bên trên khiến cho không gian vặn vẹo.

Phanh.

Ba đạo Huyền Vũ nộ đè xuống, gợn sóng trong không gian trực tiếp bị gạt ra, bốn phía có vô số vết nứt không gian lan tràn, cả phiến hư không lớn bị phá hủy.

Linh hồn của Hổ Khiếu lão tổ bị trọng thương, tổn thất linh hồn phân thân, tăng thêm lại bị tiêu hao còn chưa khôi phục. Đối với hắn mà nói, trong vòng bảy ngày khôi phục không tới một phần ba, thậm chí là thủ đoạn thiên phú Bạch Hổ diệt cũng không có năng lực thúc dục ra.

Cho nên lúc này Hổ Khiếu lão tổ đâu còn có thể thừa nhận công kích khủng bố như vậy. Thân thể khổng lồ dưới công kích của ba người Huyền Xá lão tổ Huyền Vũ Hoàng tộc trực tiếp hóa thành từng mảnh lớn huyết vụ rơi xuống phía dưới.

- Chu Phượng lão tổ.

- Hổ Khiếu lão tổ.

Nhìn lão tổ trong tộc vẫn lạc, ánh mắt ba người Chu Thần Hi, Chu Loan, Hổ Tu rưng rưng, lập tức mờ mịt. Liên tiếp có biến cố xảy ra khiến cho ba người không thể tin được, cho dù là hiện tại cảnh xảy ra trước mặt bọn họ cũng không dám tin.

Lão tổ trong tộc khong ngờ lại bị giới chủ Linh Vũ giới âm thầm khống chế, chuyện này khiến cho ba người Chu Thần Hi, Chu Loan, Hổ Tu không dám tin tưởng.

Đám người Long Bành lão tổ của Thanh Long Hoàng tộc đang chống lại Chu Hoàng lão tổ, tuy rằng áp chế Chu Hoàng lão tổ xuống thế hạ phong, đồng thời đánh cho người này bị thương không ít, thế nhưng muốn đánh chết lại có chút khó khăn.

Lão tộc trưởng Long Ngộ cùng với Long Minh lão tổ hóa thành bản thể khổng lồ, lúc này bản thể cũng bị thiêu đốt tạo thành không ít vết thương. Miệng tràn ngập máu tươi, không thể không thối lui lại phía sau. Chỉ còn lại LOng Bành lão tổ cùng với Long Siêu lão tổ xoay quanh trên không trung, thi triển linh hồn lực mênh mông, tiếp tục áp chế Chu Hoàng lão tổ.

- Đồng loạt ra tay.

Huyền Xá lão tổ do dự một chút, sau khi đánh chết Hổ Khiếu lão tổ, bản thể khổng lồ lập tức đánh về phía Chu Hoàng lão tổ.

- Giết.

Bắc Cung Ân Triều, Độc Cô Việt Không, Lệnh Hồ Tiêu Diêu, Hiên Viên Cương Phong, laoxp hụ nhân của Thái Công Hoàng tộc, mấy người mạnh nhất của năm thế lực lớn trong nháy mắt cũng gia nhập vòng chiến. Từng đạo công kích mang theo lực lượng phá hủy lực lượng không gian, lập tức đánh về phía Chu Hoàng lão tổ.

Những Đế giả còn lại lúc này nhìn về phía đạo thân ảnh trước thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên. Trong nháy mắt trên không gian có một cỗ nhiệt độ kinh khủng tuôn ra.

Khí tức nhiệt độ cao khủng bố này không phải là Thái Cổ U Minh Viêm ra thì cũng không còn ai khác.

- Thái Cổ U Minh Viêm!

Dưới năng lượng âm hàn mênh mông bao phủ, lúc này ánh mắt của giới chủ Linh Vũ giới cùng nhìn về phía linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt thoáng run rẩy, khóe miệng giới chủ Linh Vũ giới nhanh chóng nở nụ cười vui vẻ nhàn nhạt, miệng nói:

- Lục Lâm Thiên, đây là át chủ bài cuối cùng của ngươi đúng không? Thái Cổ U Minh Viêm bị nhốt trong Hư không bí cảnh, là Thái Cổ U Minh Viêm.

- Có ta ở đây ngươi đừng mơ nhận được cơ duyên của đại ca.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này có chút không thoải mái. Tuy rằng thực lực của Thái Cổ U Minh Viêm khôi phục không ít, thế nhưng căn bản còn không khôi phục tới trạng thái đỉnh phong. Cách thời điểm đỉnh phong còn quá xa. Tối đa chỉ không kém đại hồn anh là bao. Thậm chí trên phương diện cấp độ còn không mạnh bằng đại hồn anh.

Khí tức trên đại hồn anh hiện tại đã là Đế cấp thất trọng, mà khi Thái Cổ U Minh Viêm từ trong linh mạch thiên địa ở trong Vạn Thú Tông đi ra, Thái Cổ U Minh Viêm chỉ khôi phục tới tình trạng Đế giả trung giai trung kỳ mà thôi. Rõ ràng còn chưa đạt tới Đế giả trung giai trung kỳ đỉnh phong.

Mà sau đó trong Linh Vũ giới, Thái Cổ U Minh Viêm trời sinh có thể thôn phệ năng lượng thiên địa cho nên có thể thôn phệ tất cả hỏa diễm làm lớn mạnh bản thân mình. Sau khi Thái Cổ U Minh Viêm thôn phệ âm hỏa mênh mông kia, thực lại khôi phục không ít giống như ngồi tên lửa vậy.

Đối với Thái Cổ U Minh Viêm mà nói, những hỏa diễm khác so với thôn phệ linh khí trong thiên địa còn tốt hơn nhiều.

Lúc trước sau khi Thái Cổ U Minh Viêm thôn phệ âm hỏa mênh mông kia tuy rằng thời gian ít hơn thôn phệ linh khí trong linh mạch ở Vạn Thú Tông, thế nhưng chỗ tốt sau khi thôn phệ còn nhiều hơn hai năm ở trong linh mạch trong Vạn Thú Tông.

Chương 3304: Biết rõ tất cả 2

Nhưng mà tu vi của nó cũng chỉ là Đế cấp trung kỳ cách hậu kỳ không xa mà thôi. Sau khi hoàn toàn dung hợp, luyện hóa âm hỏa kia, tu vi lần nữa có chút tiến bộ, thế nhưng cũng chỉ là Đế cấp trung kỳ hậu kỳ.

Cho nên nếu chỉ tính khí tức mà nói, thậm chí còn không bằng Đại hồn anh hiện tại.

Mà bây giờ Lục Lâm Thiên cũng không phải là không muốn dùng Đại hồn anh, Đại hồn anh hấp thu thôn phệ một đạo linh hồn phân thân của Hổ Khiếu lão tổ, thực lực đương nhiên sẽ tăng lên không ít.

Chỉ là cũng phải cần Đại hồn anh khôi phục mới được. Lần trước Đại hồn anh tiêu hao cực lớn, cho tới bây giờ còn chưa khôi phục, căn bản không có cách nào nhúc nhích.

Khặc Khặc.

Lục Lâm Thiên dứt lời, nghe Lục Lâm Thiên nói, giới chủ Linh Vũ giới lập tức âm trầm cười lớn, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi cho rằng bằng vào ngươi và Thái Cổ U Minh Viêm là có thể làm gì được ta hay sao? Nếu ta suy đoán không sai, ngươi bây giờ chính là Thái Cổ U Minh Viêm, Thái Cổ U Minh Viêm cũng chính là ngươi. Linh hồn phân thân của ngươi dung hợp với linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm, đúng không?

- Đúng vậy, làm sao ngươi biết?

Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên thực sự kinh ngạc, quan hệ của hắn và Thái Cổ U Minh Viêm còn không ai có thể nhìn ra được. Không nghĩ giới chủ Linh Vũ giới lại biết rõ ràng như vậy.

- Linh hồn phân thân dung hợp linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U

Minh Viêm, cả hai dung hợp vào làm một thể.

Nghe lời nói của giới chủ Linh Vũ giới, đám người Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng Đại Đế, Tử Yên, Lam Thập Tam, Thái Công Tĩnh Nhiễm phía dưới sững sờ, đây cũng là chuyện mà tới bây giờ bọn họ mới biết được.

Coi như là đối với đám người Thánh Thủ Linh Đế mà nói, Lục Lâm Thiên cũng không có nói quá nhiều.

- Khặc khặc. Không có gì là ta không biết. Sau khi ngươi dung hợp với Thái Cổ U Minh Viêm, ngươi chính là Thái Cổ U Minh Viêm. Ta còn biết linh hồn phân thân ngươi chính là Thái Cổ U Minh Viêm, hiện tại còn chưa khôi phục tới trạng thái toàn thịnh khi trước.

Ánh mắt giới chủ Linh Vũ giới lạnh lẽo, nhìn Lục Lâm Thiên lạnh lùng cười nói:

- Mặt khác ta còn nói cho ngươi biết. Bằng vào Thái Cổ U Minh Viêm của ngươi tuyệt đối không phải là đối thủ của ta. Đối phó với người khác còn được, muốn đối phó với ta còn chênh lệch quá nhiều.

Ánh mắt linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên trầm xuống, không có một chút do dự nào, trong giây lát có hỏa diễm màu xanh da trời lan tràn ra. Quang mang màu lam chói mắt bành trướng, trong nháy mắt ngắn ngủi, thân thể khổng lồ đã hóa thành một cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời khổng lồ chừng ngàn thước.

Cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời đứng sừng sững trong không gian này giống như một ngọn núi khổng lồ. Chung quanh là hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn, nhiệt độ khủng bố kéo lên, không gian trực tiếp bị đốt cháy thành hư không.

- Vậy hãy để cho ta nhìn xem rốt cuộc ngươi mạnh như thế nào.

Cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời hét lớn một tiếng mang theo nhiệt độ đáng sợ khiến cho da dẻ người ta cảm thấy phỏng rát, linh hồn héo rút. Thân thể khổng lồ khẽ phất tay một cái, hỏa diễm màu xanh da trời quanh thân cuồn cuộn, nhanh chóng ngưng tụ thành một đạo quyền ấn bằng hỏa diễm màu xanh da trời cực lớn. Lập tức đánh về phía giới chủ Linh Vũ giới phía dưới.

Sưu Sưu

Dưới nhiệt độ nóng bỏng trên quyền ấn bằng hỏa diễm màu xanh da trời, những nơi quyền ấn đi qua, không gian bị đốt cháy thành hư vô. Lúc này cả phiến không gian giống như một cái bếp lò kinh người, có thể thiêu đốt vạn vật thành tro tàn và hư vô. Trong nháy mắt phá hủy một phiến không gian lớn.

- Ta nói rồi. Thái Cổ U Minh Viêm không làm gì được ta.

Giới chủ Linh Vũ giới khẽ thở dài, lập tức phất tay một cái, khí tức âm hàn quanh thân phô thiên cái địa tuôn ra. Trường bào tung bay, trong không gian này dường như có một cơn gió lạnh thổi qua, trong lúc mơ hồ còn mang theo một tia nóng bỏng.

Không gian run lên, quanh thân giới chủ Linh Vũ giới bỗng nhiên có một cỗ khí tức ngập trời tràn ra, năng lượng âm hàn quanh thân cuồn cuộn tựa như sóng biển rít gào. Năng lượng âm hàn mênh mông phóng lên trời, sau đó tạo thành vòng xoáy chấn động quanh thân giới chủ Linh Vũ giới.

Một quyền của cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời hơn ngàn thước ầm ầm nện vào trong vòng xoáy khủng bố trước người giới chủ Linh Vũ giới, hỏa diễm màu xanh ngập trời phun trào.

Oanh.

Một quyền bằng hỏa diễm màu xanh da trời đánh xuống, cả phiến không gian hóa thành hư vô, vết nứt không gian đen kịt lan tràn, một mảng lớn khí tức âm hàn trực tiếp bị đánh vỡ.

Sưu.

Mà ngay khi một mảng lớn vết nứt không gian đen kịt này lan tràn tới trước người giới chủ Linh Vũ giới lại đột nhiên dừng lại, không có cách nào tiến thêm nửa phần. Giống như gặp một bức tường thành kiên cố không có cách nào rung chuyển vậy.

Nhiệt độ cao khủng bố như vậy thế nhưng đối với giới chủ Linh Vũ giới lúc này dường như lại không có bao nhiêu ảnh hưởng. Đối mặt với nhiệt độ cao khủng bố cùng với lực lượng mạnh mẽ từ một quyền của cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời này giới chủ Linh Vũ giới chỉ cười nhạt một tiếng, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Lục Lâm Thiên, ta nói rồi, Thái Cổ U Minh Viêm của ngươi đối với ta mà nói, một điểm uy hïếp cũng không có. Tội gì phải ra tay với ta.

Cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời nheo mắt lại, đột nheien há hốc mồm, trong miệng đột nhiên có một cỗ quang mang màu xanh chói mắt giống như mặt trời ban trưa lan tràn ra. Lập tức phóng về phía giới chủ llvg.

Xoẹt.

Cỗ quang mang màu xanh da trời này giống như thác nước từ trên cao đổ xuống, một cỗ nhiệt độ kinh khủng trong khoảnh khắc lan tràn. Trong một khoảng thời gian ngắn, hỏa diễm màu xanh da trời phô thiên cái địa trực tiếp bao phủ trọn không trung.

Trên không trung lập tức bị hỏa diễm màu xanh da trời nóng bỏng bao phủ. Bên trên lan tràn ra một cỗ khí tức cổ xưa. Cùng lúc giới chủ Linh Vũ giới cũng bị hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn bao phủ vào bên trong.

- Giới chủ Linh Vũ giới có thể thoát được không?

- Bị nhốt trong Thái Cổ U Minh Viêm, coi như thực lực cường hãn cũng khó có thể thoát thân. Sẽ bị Thái Cổ U Minh Viêm từ từ luyện hóa.

- Hy vọng có thể luyện hóa giới chủ Linh Vũ giới này, bằng không có lẽ không có ai là đối thủ của hắn ta.

ngẩng đầu nhìn biển lửa màu xanh da trời trên không trung, da dẻ và linh hồn mọi người phỏng rát. Ánh mắt chăm chú nhìn động tĩnh trên không trung.

Phanh Phanh.

Trên không trung, Chu Hoàng lão tổ bị chúng cường giả vây công lúc này rốt cuộc cũng không có cách nào chèo chống. Dưới một mảng lớn công kích của cường giả đỉnh cấp. hư không bị phá hủy, bản thể Chu Tước khổng lồ của Chu Hoàng lão tổ nhanh chóng hóa thành huyết vụ tiêu tán trong hỏa diễm.

Sau khi Chu Hoàng lão tổ bị đánh chết, cơ hồ tất cả cường giả đỉnh cấp không có một chút cao hứng nào. Ánh mắt mang theo sự ngưng trọng nhìn lên trên không trung, chăm chú nhìn vào biển lửa màu xanh da trời.

Chương 3305: Thân phận của giới chủ 1

Biển lửa nóng bỏng màu xanh da trời trực tiếp bao phủ cả phiến không gian. Những nơi hỏa diễm màu xanh da trời đi qua, không gian hóa thành hư vô. Không gian không ngừng run rẩy, khí tức nóng bỏng đáng sợ lặng lẽ lan tràn.

Dưới ánh mắt khẩn trương của mọi người, trong biển lửa màu xanh da trời cuồn cuộn bắt đầu xuất hiện một đạo thân ảnh. Đạo thân ảnh này trực tiếp từ trong biển lửa màu xanh da trời chui ra.

- Cảm giác thật thoải mái a, đã rất lâu rồi ta không có cảm giác như vậy.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của vô số Đế giả, thân ảnh giới chủ Linh Vũ giới từ trong biển lửa màu xanh da trời chậm rãi đi ra. Giống như vừa mới tắm trong nước nóng vậy. Toàn thân thoải mái vô cùng, trong mắt hiện lên vẻ thỏa mãn, không có bất kỳ một dấu vết nào giống như bị Thái Cổ U Minh Viêm luyện hóa.

Giống như lúc này Thái Cổ U Minh Viêm có thể thiêu đốt vạt vật, thiêu đốt không gian đói với giới chủ Linh Vũ giới mà nói cũng chỉ là một chậu nước ấm mà thôi. Trừ việc khiến cho toàn thân hắn thỏa mái ra thì không có cảm giác nào khác.

- Điều này sao có thể?

Mọi người nghe vậy ánh mắt tức thì ngây ngốc, há hốc mồm nhìn lên không trung. Đế giả đỉnh cấp lúc này cũng nhìn lên trên không trung, ngạc nhiên không thôi, toàn thân run rẩy, chuyện này quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng khiếp sợ, trong Thái Cổ U Minh Viêm, không ngờ ngay cả người của giới chủ Linh Vũ giới cũng không thấy, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Giới chủ Linh Vũ giới rốt cuộc là ai? Ngay cả Thái Cổ U Minh Viêm cũng có thể tránh được, thậm chí người này còn hoàn toàn không kiêng kỵ Thái Cổ U Minh Viêm.

- U Minh. Âm Minh, ngươi không chết? Ngươi là U Minh...

Thế nhưng vào lúc tất cả mọi người khìếp sợ, Mẫu Đơn ngẩng đầu nhìn giới chủ Linh Vũ giới trên không trung, trong đôi mắt màu đỏ hiện lên vẻ sợ hãi. Thân thể mềm mại, uyển chuyển không ngừng run rẩy. Thanh âm như chuông bạch cũng run rẩy quanh quẩn trong không gian này, thanh âm đặc biệt vang dội.

- Lâm Thiên, cẩn thận, hắn là U Minh. Ta rốt cuộc đã biết, hắn chính là U Minh, Thái Cổ U Minh Viêm, hắn không chết...

Thanh âm như chuông bạc của Mẫu Đơn, giống như có ma lực quanh quẩn trong không trung. Thanh âm run rẩy, rõ ràng thấy được nàng vô cùng e ngại.

Ánh mắt đám người Nam thúc, Tiểu Long, Bạch Linh cùng với những người khác đột nhiên run lên, khuôn mặt nghi hoặc.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, thân thể cự hổ khổng lồ đột nhiên run lên. Mắt nhìn về phía giới chủ Linh Vũ giới, trong đôi mắt hổ tràn ngập vẻ mờ mịt.

CHuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên không tin được. Tại sao lại là U Minh, thế nào lại là Thái Cổ U Minh Viêm. Rõ ràng linh hồn của Thái Cổ U Minh Viêm đã bị hắn luyện hóa. Trên đời này đã không còn U Minh kia, chỉ có Thái Cổ U Minh Viêm mà thôi.

- Khặc khặc...

Trong biển lửa màu xanh da trời, tiếng cười của giới chủ Linh Vũ giới vang lên không ngớt. Ánh mắt ngày càng âm hàn, tiếng cười vừa dứt. Ánh mắt giới chủ nhìn qua chúng Đế giả phía dưới, lại nhìn qua Mẫu Đơn một lát. Dưới ánh mắt này, tất cả mọi người có cảm giác linh hồn bỡ ngỡ.

- Đúng vậy, ngươi thân là linh vật trời sinh có lẽ đã sớm biết rõ thân phận của ta. Vì sợ ngươi nhận ra, ta còn cố gắng che dấu không ít khí tức là bởi vì không hy vọng ngươi nhận ra quá sớm. Nếu như phát hiện ra quá sớm cũng không thú vị. Sẽ làm hỏng kế hoạch của ta.

Giới chủ Linh Vũ giới nhìn Mẫu Đơn, thân thể ở trong biển lửa màu xanh da trời giống như đang ở trong nhà, hoàn toàn có thể bỏ qua nhiệt độ cao khủng bố này.

- Thật sự là Thái Cổ U Minh Viêm, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Sau khi tất cả mọi người tận tai nghe thấy giới chủ Linh Vũ giới thừa nhận, tất cả đều kinh ngạc tới ngây dại. Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì cho dù mọi người có nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra được.

Lục Lâm Thiên cũng sững sờ, Thái Cổ U Minh Viêm hắn đã luyện hóa, không có xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, cũng không có khả năng.

Thế nhưng tất cả lại hiện ra rõ mồn một trước mắt, khó trách hắn vẫn cảm thấy trên người giới chủ Linh Vũ giới có một cỗ khí tức không hiểu. Hiện tai Lục Lâm Thiên cẩn thận cảm giác ra thì mới mơ hồ biết rõ, cỗ khí tức không hiểu này rõ ràng là một loại cảm giác quen thuộc. Quen thuộc tới mức mà thậm chí hắn còn xem nhẹ sự tồn tại của nó.

- Chẳng lẽ là Thái Cổ U Minh Viêm thứ hai sao?

Ở trong này rốt cuộc còn xảy ra chuyện gì hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không biết. Quả thực có suy nghĩ cũng không ra.

Nhưng mà nếu như không phải là Thái Cổ U Minh Viêm vậy thì tại sao lại có thể tự nhiên ở trong biển lửa màu xanh da trời giống như nhà mình như vậy, hoàn toàn không chịu một chút ảnh hưởng nào.

- Rõ ràng ngươi đã chết, chẳng lẽ ngươi trốn ra sao? Chuyện này không có khả năng, rõ ràng ngươi đã bị luyện hóa a.

Thân thể mềm mại của Mẫu Đơn run rẩy, tất cả chuyện này khiến cho nàng nghĩ mãi mà không thông.

Từ lúc bắt đầu Mẫu Đơn vẫn luôn cảm giác khí tức trên người giới chủ Linh Vũ giới này rất quen thuộc, quen thuộc tới mức khiến cho nàng kiêng kỵ. Có lẽ bởi vì U Minh đã bị luyện hóa cho nên Mẫu Đơn căn bản không nghĩ tới khả năng đây là U Minh.

Nhưng lúc này khí tức trên người giới chủ Linh Vũ giới ngày càng phóng ra càng nhiều, dùng lý giải của Mẫu Đơn với Thái Cổ U Minh Viêm nhiều năm như vậy, lúc này nàng mới đoán ra được đây là U Minh. Khí tức này không sai, thân là Mẫu Đơn, là linh vật trời sinh, nàng càng khẳng định phán đoán của mình không sai.

Thế nhưng rốt cuộc trong này xảy ra chuyện gì thì Mẫu Đơn nghĩ mãi không rõ.

- Thái Cổ U Minh Viêm đã chết, cũng đã bị luyện hóa, đây là sự thực.

Giới chủ Linh Vũ giới nhìn mọi người đang há hốc mồm, tiếng cười đắc ý ngày càng lớn, nói:

- Thế nhưng Thái Cổ U Minh Viêm cũng không chết, cũng không bị Lục Lâm Thiên luyện hóa.

- Chẳng lẽ ngươi là Thái Cổ U Minh Viêm thứ hai?

Trong Bắc Cung Hoàng tộc, Thiên Mộc Thần Thụ nhìn giới chủ Linh Vũ giới trên không trung nói.

- Linh vật trời sinh làm sao lại tùy tiện có cái thứ hai như vậy? Cấp độ càng cao càng không thể xuất hiện đồng loại. Dùng cấp độ của Thái Cổ U Minh Viêm đây là chuyện không thể nào xảy ra.

Giới chủ Linh Vũ giới dùng ánh mắt khinh thường nhìn chúng Đế.

Trong mắt mọi người hiện lên sự kinh ngạc và chấn động. Lời của giới chủ Linh Vũ giới là sự thật. Linh vật trời sinh cũng có phân chia cấp bậc. Giống như là thúc tộc bình thường còn phân huyết mạch cao thấp. Mà linh vật trời sinh cũng như vậy.

Nhưng mà bên trong linh vật trời sinh, cấp độ thấp cũng khó mà nhìn thấy đồng loại, mà cấp độ cao thì càng không cần phải nói, bằng không tại sao lại gọi là linh vật trời sinh.

- Vậy thì rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Cơ hồ tất cả Đế giả ngạc nhiên, trong những người có mặt ở đây không có ai có thể biết rõ nguyên nhân bên trong.

Chương 3306: Thân phận của giới chủ 2

- Khặc Khặc.

Nhìn thấy mọi người nghi hoặc, trong mắt giới chủ Linh Vũ giới hiện lên sự vui vẻ, nhìn Lục Lâm Thiên âm trầm cười nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi luyện hóa linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm, có lẽ không có được trí nhớ trong linh hồn của Thái Cổ U Minh Viêm đúng không?

- Không sai.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lúc trước hắn cũng không có được trí nhớ trong linh hồn của Thái Cổ U Minh Viêm. Lúc này trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ nghi hoặc, nếu như đây là Thái Cổ U Minh Viêm thì tại sao lại gọi mình như vậy?

Giới chủ Linh Vũ giới nở nụ cười thỏa mãn, ánh mắt quét qua không trung trầm giọng nói:

- Kỳ thật hiện tại nói cho các ngươi biết cũng không sao. Trong các ngươi nào có ai hiểu rõ Thái Cổ U Minh Viêm, Thái Cổ U Minh Viêm chính là tồn tại kỳ lạ trong linh vật trời sinh. Thời điểm thiên địa sơ khai cũng đã tồn tại trên đời này rồi.

Ngừng một lát, hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố nhẹ nhàng quấn quanh cánh tay của giới chủ Linh Vũ giới, giới chủ Linh Vũ giới khẽ vặn lưng, ngẩng đầu nhìn lên trên không trung nói:

- Thái Cổ U Minh Viêm kỳ thực không phải là một loại viêm hỏa, mà là do hai chủng loại viêm hỏa hợp lại thành một mà tồn tại trong trời đất này. Theo thứ tự là Thái Cổ U Viêm Hỏa cùng với Thái Cổ Minh Viêm Hỏa.

- Thái Cổ U Viêm Hỏa và Thái Cổ Minh Viêm Hỏa?

Đôi mắt hổ của Lục Lâm Thiên bỗng nhiên run lên, ánh mắt nhìn về phía giới chủ Linh Vũ giới dường như đã hiểu ra thứ gì đó.

- Thái Cổ U Viêm Hỏa nóng bỏng vô cùng, đủ để thiêu đốt vạn vật, thiêu đốt không gian. Mà Thái Cổ Minh Viêm Hỏa thì có thể thiêu đốt linh hồn, có thể thẩm thấu vào vạn vật. Thái Cổ U Viêm Hỏa và THái Cổ Minh Viêm hỏa hợp hai thành một thì mới chính thức được coi là Thái Cổ U Minh Viêm.

Ánh mắt giới chủ Linh Vũ giới đảo qua chúng Đế trên không trung.

- Thứ ta luyện hóa là Thái Cổ U Viêm Hỏa, mà ngươi chính là Thái Cổ Minh Viêm Hỏa?

Đôi mắt hổ của Lục Lâm Thiên nhìn về phía giới chủ Linh Vũ giới, đến thời điểm này Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng hiểu nguyên nhân trong đó. Hóa ra Thái Cổ U Minh Viêm cũng không phải là một loại hỏa diễm mà là hai loại.

Hai loại hợp thành một mới chân chính được coi là Thái Cổ U Minh Viêm, thế nhưng tất cả chuyện này hắn cũng không biết. Dường như hiện tại cũng không có người nào biết được vật từ thời thái cổ này. Bởi vì vật này so với nhân loại còn xuất hiện sớm hơn.

- Có thể nói là như vậy, thế nhưng chỉ đúng một nửa.

Nhìn Lục Lâm Thiên, giới chủ Linh Vũ giới cười lạnh nói:

- Ngươi luyện hóa Thái Cổ U Viêm Hỏa, thế nhưng ta vẫn là ta. Nhưng mà coi như là Thái Cổ Minh Viêm Hỏa, bởi vì ngươi luyện hóa Thái Cổ U Viêm Hỏa, ta cũng luyện hóa Thái Cổ Minh Viêm Hỏa, chúng ta thật ra giống nhau.

- Giới chủ Linh Vũ giới cũng luyệ hóa Thái Cổ Minh Viêm Hỏa? Khó trách lại mạnh như vậy.

Chúng Đế trên không trung giờ phút này cũng ngưng trọng tới mức tận cùng. Điều này đại biểu cái gì? Trong lòng mọi người đều biết rõ.

Hít.

Lục Lâm Thiên cũng hít sâu một hơi, hắn không ngờ trên người này còn có người giống hắn như đúc. Đều có thể luyện hóa linh vật trời sinh. Mà quá trình luyện hóa linh vật trời sinh khó bao nhiêu, trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rất rõ.

- Lục Lâm Thiên, ngươi luyện hóa Thái Cổ U Viêm Hỏa, thế nhưng căn bản không có cách nào khôi phục nó tới đỉnh phong. Bởi vì chỉ có Thái Cổ U Viêm Hỏa và Thái Cổ Minh Viêm Hỏa, cả hai hợp thành một thì mới có thể đem Thái Cổ U Minh Viêm khôi phục ljai. Mà bây giờ Thái Cổ U Viêm Hỏa của ngươi khôi phục quá yếu. Cho nên căn bản không có cách nào làm gì được ta.

Giới chủ Linh Vũ giới nhìn Lục Lâm Thiên âm trầm cười nói.

- Ngươi là Thái Cổ Minh Viêm Hỏa, vậy ngươi cũng không có cách nào làm gì được ta. Mà bản thể của ta có thể trực tiếp cầm vật ấy tiến vào bên trong, ngươi có thể làm gì được ta?

- Ngươi sẽ không. Ngươi cũng không dám.

Giới chủ Linh Vũ giới dường như rất hiểu Lục Lâm Thiên, lạnh lùng cười nói:

- Nếu như ngươi dám đi vào thì ngươi đã sớm đi vào rồi. Bởi vì ngươi sợ sau khi ngươi đi vào ta sẽ giết tất cả mọi người bên ngoài, sau đó lại đi tới Phi Linh môn, giết tất cả người của Phi Linh môn cho nên ngươi không dám đi vào, ngươi có chỗ cố kỵ.

Toàn thân Lục Lâm Thiên run lên, giới chủ Linh Vũ giới này giống như có thể nắm lấy chỗ hiểm của hắn, hắn bị kẻ này khống chế, hoàn toàn không có cách nào thoát. Lúc này tuy rằng có ngọc giản trong tay cũng không có cách nào thoát khỏi kẻ này.

- Huống chi ngươi nói cũng sai, bản thân ta không có cách nào làm gì được Thái Cổ U Viêm Hỏa của ngươi, thế nhưng có lẽ ngươi còn không biết, ta còn biện pháp khác.

Giới chủ Linh Vũ giới nhìn Lục Lâm Thiên, lạnh nhạt cười, khóe miệng nhếch lên nói:

- Ta còn có thể dung hợp với phân thân Thái Cổ U Viêm Hỏa của ngươi. Sau khi dung hợp thực lực của ta sẽ lần nữa tăng cường. THái Cổ U Viêm Hỏa dung hợp với Thái Cổ Minh Viêm Hỏa, lúc đó mới có thể chính thức được coi là Thái Cổ U Minh Viêm.

Nghe vậy mắt hổ của Lục Lâm Thiên bỗng nhiên biến đổi, trong lòng trầm xuống, ánh mắt lạnh lẽo trầm giọng nói:

- Muốn dung hợp ta sợ rằng cũng không dễ a. Bằng không ngươi tuyệt đối sẽ không chờ tới bây giờ.

- Đúng vậy, muốn dung hợp với linh hồn phân thân của ngươi có chút kho khăn. Thái Cổ U Viêm Hỏa và Thái Cổ Minh Viêm Hỏa, giữa cả hai kỳ thực đều có chung một loại linh hồn bổn nguyên. Thứ mà ngươi dung hợp lúc trước kỳ thực chỉ là một nửa mà thôi, một nửa linh hồn bổn nguyên khác hiện tại ở trên người ta.

Nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt giới chủ Linh Vũ giới giống như nhìn vật đại bổ, mang theo sự nóng bỏng không thèm che giấu, nói:

- Ngươi dung hợp linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Viêm Hỏa, hiện tại ta muốn dung hợp với ngươi tự nhiên có chút phiền toái nhỏ. Thế nhưng chỉ là trước kia mà thôi. Hiện tại lại rất đơn giản, bởi vì ta tùy thời có thể dung hợp ngươi.

Đôi mắt hổ của Lục Lâm Thiên nhìn qua giới chủ Linh Vũ giới, những lời này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên sinh ra sự cảnh giác. Thế nhưng cũng không dám quá tin tưởng. Hắn đã dung hợp với Thái Cổ U Viêm Hỏa, thực lực của giới chút Linh Vũ giới so với hắn mạnh hơn rất nhiều, thế nhưng muốn dung hợp với hắn tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng.

- Sao nào? Ngươi không tin sao?

Giới chủ Linh Vũ giới nhìn Lục Lâm Thiên, cười nhạt một tiếng nói:

- Ngươi còn nhớ khi ngươi thôn phệ Âm hỏa trong llvg hay không? Có lẽ sau khi ngươi thôn phệ âm hỏa đạt được không ít chỗ tốt a. Thôn phệ loại âm hỏa này so với việc ngươi thôn phệ bất luận năng lượng nào trong thiên địa còn có nhiều chỗ tốt hơn, đúng không?

Nghe vậy thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên run lên, trong lòng lập tức xuất hiện dự cảm không tốt. Lời giới chủ Linh Vũ giới nói là sự thật, sau khi hắn thôn phệ âm hỏa trong Linh Vũ giới, sau khi thôn phệ quả thực nhận được rất nhiều chỗ tốt. Thôn phệ âm hỏa kia so với thôn phệ bất luận loại năng lượng nào trong thiên địa còn khôi phục nhanh hơn nhiều.

Chương 3307: Chí thánh hàng lâm 2

Lúc trước sau khi vị sư phụ này của hắn lưu lại một bộ linh kỹ Thiên cấp cùng Thiên Trụ giới, Đế giả chi nguyên cùng với thân thể Đế giả xong lập tức tàn hồn biến mất.

Khi Lục Lâm Thiên biết sự tồn tại của Thiên Trủng, nhớ tới lời nói của tàn hồn sư phụ Chí Thánh Đại Đế lưu lại, Lục Lâm Thiên lập tức suy đoán ra có lẽ chủ hồn của sư phụ Chí Thánh Đại Đế đang bị nhốt trong Thiên Trủng này.

Từ đầu tới giờ Lục Lâm Thiên vẫn đang âm thầm tìm hiểu Thiên Trủng, về sau nhìn thấy không ít tàn hồn cường giả bị Âm Minh và Âm Đàm thôn phệ. Có tồn tại chuyên thôn phệ tàn hôn như Âm Minh và Âm Đàm, tăng thêm có không ít nguy hiểm khác cho nên Lục Lâm Thiên cũng không ôm bao nhiêu hy vọng, không biết sư phụ Chí Thánh Đại Đế của hắn có xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn hay không.

Dù sao trong Thiên Trủng này xảy ra chuyện ngoài ý muốn cũng rất bình thường, dù sao cũng đã nhiều năm như vậy.

Thế nhưng lúc này nhìn thấy sư phụ Chí Thánh Đại Đế khiến cho Lục Lâm Thiên mừng rỡ không thôi.

Mà khiến cho Lục Lâm Thiên càng thêm kinh hỉ chính là, vừa mới nhìn thấy sư phụ Chí Thánh Đại Đế ra tay, Lục Lâm Thiên biết sư phụ tuyệt đối có thực lực liều mạng với giới chủ Linh Vũ giới.

Cho tới bây giờ Lục Lâm Thiên chưa từng nghĩ qua sư phụ mình lại thuộc loại tồn tại trâu bò như vậy. Có thể trực tiếp chống lại giới chủ Linh Vũ giới này, đây tuyệt đối là một chuyện kinh hỉ.

- Sư phụ, làm sao người lại tới đây? Không phải người nói đang bị nhốt sao?

Sau khi Lục Lâm Thiên đứng dậy lập tức hỏi Chí Thánh Đại Đế.

- Đúng là ta bị nhốt, thế nhưng vừa rồi ta lại đột nhiên cảm thấy khí tức tàn hồn của ta trên người của con cho nên ta mới đi ra. Không ngờ lối ra cũng mở, tất cả nói ra rất dài dòng, sau này hãy nói tiếp đi.

Chí Thánh Đại Đế quay đầy lại nhìn ngọn núi khổng lồ trong hư không mênh mông phía sau, dường như bản thân hắn cũng có chút nghi hoặc.

- Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên hơi hiểu ra một chút, lúc trước sư phụ đem Đế giả chi nguyên giao cho hắn đã lưu lại một đạo tàn hồn trên cơ thể. Sợ rằng bởi vì cảm nhận được khí tức kia cho nên mới cảm nhận được sự tồn tại của hắn.

- Ngươi chính là sư phụ Chí Thánh Đại Đế của lão đại ta sao?

Tiểu Long thu liễm bản thể khổng lồ, sắc mặt có chút tái nhợt bay tới bên người lão đại. Vừa rồi nó thấy lão đại gặp nguy hiểm cho nên không quan tâm tới việc thực lực của mình có đủ hay không mà lao ra rồi nói sau.

- Chính Thánh Đại Đế, là ai?

Nghe vậy chúng Đế giả phía dưới lập tức suy đoán. Hai mắt nhìn nhau, trong mắt tràn ngập vẻ nghi hoặc, dường như trong lúc nhất thời cũng không biết Chí Thánh Đại Đế là ai.

- Ta biết rồi, người này ta đã từng nghe nói qua, đây là một cường giả tán tu khủng bố ngày trước. Ban đầu trong đám người đồng lứa, người này có thiên phú phong hoa tuyệt đại, thực lực quét ngang đại lục, về sau cũng không biết tại sao lại không có tin tức của hắn nữa.

Long Bành lão tổ dường như nhớ tới gì đó cho nên ánh mắt lập tức kinh ngạc.

- Linh thú nhà ngươi có chút quái dị, ngươi cũng nhận ra ta sao?

Giữa không trung, ánh mắt giống như trăng sáng của Chí Thánh Đại đế nhìn về phía Tiểu Long, chỉ cần liếc mắt cũng biết bản thể Tiểu Long là linh thú.

- Sư phụ, Tiểu Long là tộc trưởng Thanh Long Hoàng tộc, ký huyết khế với con, bởi vì bản thân đệ ấy chính là huyết mạch của Thanh Long Hoàng tộc và Huyền Vũ Hoàng tộc, cho nên có chút đặc biệt.

Lục Lâm Thiên nói với Chí Thánh Đại đế.

- Khó trách lại đặc biệt như vậy, thì ra là thế. Kỳ quái, từ khi nào Thanh Long Hoàng tộc và Huyền Vũ Hoàng tộc lại có quan hệ thông gia như vậy? Không phải đều sống chết với nhau hay sao?

Chí Thánh Đại Đế kinh ngạc một chút rồi có chút nghi hoặc hỏi.

- Nói ra rất dài dòng, nếu như ngươi là sư phụ của lão đại thì mau giúp chúng ta giải quyết tên kia đi.

Tiểu Long nhìn Chí Thánh Đại Đế, không chú khách khí nói.

- Linh vật trời sinh, nếu như ta đoán không sai có lẽ chính là Thái Cổ U MInh Viêm trong lời đồn a. Không ngờ vật khủng bố này vẫn tồn tại trên đời, còn bị người khác khống chế.

Ánh mắt Chí Thánh Đại Đế lập tức nhìn vào người giới chủ Linh Vũ giới, trong thanh âm tràn ngập sự sợ hãi, thán phục.

- Một linh hồn thể mà thôi, ta không cần biết ngươi là ai. Dám phá hỏng chuyện tốt của ta, ta sẽ cho ngươi tan tành.

Giới chủ Linh Vũ giới nhìn Chí Thánh Đại Đế, ánh mắt lần nữa trở nên âm trầm, thế nhưng lúc này ánh mắt cũng không dám khinh thường như trước mà còn có chút cảnh giác.

- Ai ui. Dám uy hiếp lão tử, hung hăng càn quấy cái rắm a. Không phải chỉ là linh vật trời sinh sao? Ngươi cho rằng lão tử sợ ngươi sao?

Khuôn mặt của Chí Thánh Đại Đế vốn đang hiền lành, thế nhưng sau khi nghe giới chủ Linh Vũ giới nói vậy lập tức nổi giận, tính tình dường như còn nóng hơn Cùng Kỳ Tôn giả.

Chí Thánh Đại Đế xắn tay áo lên giống như muốn đánh nhau. Chỉ là lúc này hắn mới phát hiện ra mình còn là linh hồn thể, trường bào trên người chỉ là vật hư ảo mà linh hồn lực ngưng tụ ra mà thôi, cho nên không thể nào xắn lên được. Lúc này hắn mới trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tử hỗn đãn, mau đưa cho sư phụ cái túi da của ta ra đây. Ta muốn giáo huấn tên này một chút.

Lục Lâm Thiên sững sờ thầm nghĩ, vị sư phụ này của hắn quả thực lật mặt nhanh như chớp. Bộ dáng hiện tại so với bộ dáng hiền lành khi trước giống như không phải là cùng một người vậy. Lục Lâm Thiên sừng sờ, trong lòng bàn tay tức thì xuất hiện Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Quang mang màu tím lóe lên, trực tiếp xuất thân thể sư phụ Chí Thánh Đại Đế từ trong Tử Lôi Huyền Đỉnh ra. Lúc trước, khi đạt được thân thể của sư phụ Chí Thánh Đại Đế Lục Lâm Thiên cũng không thu vào trong nhẫn trữ vật. Một khi thu vào trong nhẫn trữ vật là có chút không tôn kính, mà thu vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, không thể nghi ngờ vừa tôn kính lại vừa an toàn nhấ.t

Về sau Lục Lâm Thiên cũng không đυ.ng tới thân thể của sư phụ Chí Thánh Đại Đế, vẫn đặt trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Lục Lâm Thiên xuất thân thể sư phụ Chí Thánh Đại Đế ra, ánh mắt tất cả mọi người lập tức hiếu kỳ nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Lúc này cỗ thân thể này vẫn đang bảo trì hình dáng khoanh chân ngồi, thân thể giống như còn sống, hai mắt nhắm chặt, mái tóc trắng bạc, trong lúc vô hình mang theo khí thế mạnh mẽ.

Không gian bốn phía thân thể không ngừng chấn động khiến cho người ta nhìn vào lập tức cảm thấy thời không tɧác ɭoạи.

Ánh mắt linh hồn thể Chí Thánh Đại Đế run lên, lập tức phất tay một cái, trực tiếp đem thân thể của mình trong tay Lục Lâm Thiên kéo tới trước mặt.

- Rốt cuộc cũng trở về a.

Trong đôi mắt giống như trăng sáng trên người Chí Thánh Đại Đế lúc này tuôn ra vẻ mừng rỡ. Trong giây lát thân thể hóa thành một đạo lưu quang lập tức tiến vào trong mi tâm thân thể đang khoanh chân ngồi.

Chương 3308: Hung hăng càn quấy cái rắm

Linh hồn thể Chí Thánh Đại Đế tiến vào trong thân thể đang khoanh chân ngồi, hai mắt lập tức mở ra, giống như vừa mới tỉnh lại từ giấc ngủ ngàn thu vậy. Trong hai mắt có quang mang chói mắt bắn ra.

Chỉ là sau khi hai mắt mở ra, Chí Thánh Đại Đế lại một lần nữa nhắm hai mắt lại, trên thân thể hắn bắt đầu có một cỗ chấn động lan tràn ra.

Trong thời gian ngắn trong thân thể Chí Thánh Đại Đế chấn động, cỗ chấn động này mênh mông giống như thủy triều, lại giống như núi lửa đang bộc phát vậy.

Oanh.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, cả không trung vừa rồi còn sóng yên biển lẳng bỗng nhiên vang vọng tiếng sấm. Tiếp đó lập tức có một cỗ năng lượng thiên địa mênh mông hội tụ tới. Cả không trung phong vân biến sắc, bỗng nhiên gió nổi mây phun.

Một cỗ năng lượng thiên địa bàng bạc trực tiếp tiến vào trong thân thể đang khoanh chân ngồi của Chí Thánh Đại đế, giống như cuồng phong bạo vũ trút xuống, trực tiếp rót vào trong cơ thể Chí Thánh Đại Đế.

Cùng lúc này khí tức trên người Chí Thánh Đại Đế bỗng nhiên kéo lên.

- Hắn là Linh Đế lục trọng.

Dưới không trung, ánh mắt Độc Cô Việt Không biến đổi, kinh ngạc mở miệng nói.

Sưu Sưu.

Chỉ là cùng lúc này, khi Độc Cô Việt Không vừa mới mở miệng, thậm chí còn chưa nói hết, trên người Chí Thánh Đại Đế lại có một cỗ khí tức mênh mông, cuồng bạo tuôn ra. Tiếp đó cỗ khí tức này dùng xu thế khủng bố nhanh chóng tăng vọt, dễ dàng tăng vọt giống như lật bàn tay vậy.

- Là Linh Đế thất trọng... Linh Đế thất trọng trung kỳ... Linh Đế thất trọng hậu kỳ... Linh Đế thất trọng đỉnh phong.

Phanh.

Tất cả mọi người đều cảm nhận được khí tức tăng vọng, trực tiếp há hốc mồm.

- Linh Đế bát trọng, nhất định là khí tức của Linh Đế bát trọng.

- Hình như là Linh Đế bát trọng trung kỳ, hậu kỳ... Linh Đế bát trọng đỉnh phong.

- Trời ạ, đây chẳng lẽ là cửu trọng sao? Linh Đế cửu trọng a. Vẫn còn đang tăng lên.

Trong giây lát ngắn ngủi, khí tức trên người Chí Thánh Đại đế trực tiếp từ Linh Đế lục trọng mạnh mẽ đạt tới Linh Đế cửu trọng, thế nhưng xu thế kéo lên này vẫn còn đang tiếp tục.

Khí tức này kéo lên thêm một lát mới bắt đầu bình thường trở lại, năng lượng cuồn cuộn khiến cho phong vân biến sắc trong nháy mắt biến mất. Mà lúc này theo khí tức tu vi kéo lên, tất cả mọi người đều có thể phrong đoán tu vi của Chí Thánh Đại Đế lúc này đã dừng lại tại Linh Đế cửu trọng, thậm chí còn cách Linh Đế cửu trọng không xa.

- Linh Đế cửu trọng a, sư phụ là Linh Đế cửu trọng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, giờ phút này hắn cũng không rõ là mình đang rung động, hâm mộ hay là kích động nữa.

Cảm nhận khí tức trên người Chí Thánh Đại Đế, ánh mắt giới chủ Linh Vũ giới lần nữa biến hóa không ít. Thế nhưng vừa rồi hắn cũng không ra tay, bởi vì hắn biết rõ có ra tay cũng không có tác dụng gì.

Loại đột phá này của đối phương rất quỷ dị, chỉ khiến cho tiềm năng của thân thể tăng lên mà thôi. Trên phương diện linh hồn người này đã sớm là Đế giả cửu trọng. Cho nên hắn có quấy rối cũng không có tác dụng.

Khi khí tức trên người Chí Thánh Đại Đế triệt để ổn định tại Linh Đế cửu trọng sơ giai hậu kỳ xong, thân thể lập tức run lên, đôi mắt đang nhắm chặt mới lần nữa mở ra.

Sưu Sưu.

Hai mắt mở ra, trong mắt có hai cỗ tinh mang giống như ánh trăng bắn ra. Tinh mang giống như thực chất đánh văng gợn sóng trong không gian. Gợn sóng trong không gian rung động, lan tràn về phía xa. Trong đôi mắt như trăng sáng kia có phản chiếu của hư không, khiến cho trong lòng mọi người rung động không nói nên lời.

Phù.

Chí Thánh Đại Đế thở sâu một hơi, trong bụng thở ra một ngụm trọc khí, thân thể đột nhiên đứng dậy, một tiếng cười lớn từ trong miệng vang vọng:

- Ha ha ha ha...

Tiếng cười to này truyền ra, tiếng cười như sấm sét vang vọng trên chín tầng trời, thanh âm cuồn cuộn quanh quẩn không ngớt, khiến cho linh hồn người ta run rẩy. Người thực lực thấp không khỏi lấy tay che tai, giống như nếu như tiếng cười kia lại lớn thêm một chút sẽ có không ít linh hồn Đế giả trực tiếp bị tiếng cười này đánh chết vậy.

- Ha ha, thật thoải mái, có túi da này vẫn đỡ hơn một chút a. Toàn thân thoải mái, thống khoái.

Chí Thánh Đại Đế duỗi lưng, mặt mũi tràn ngập sự vui mừng.

- Chúc mừng sư phụ khôi phục.

Lục Lâm Thiên cười cười, sư phụ Chí Thánh Đại Đế khôi phục đương nhiên là chuyện cao hứng, đặc biệt là lúc này.

- Tuy rằng khôi phục, thế nhưng đã lâu rồi không ở trong túi da này cho nên còn chưa triệt để dung hợp. Bằng không tu vi thực lực còn có thể cao thêm một chút a.

Sau khi cao hứng xong, Chí Thánh Đại Đế dường như còn có chút không hài lòng.

Lục Lâm Thiên sững sờ, những lời này của sư phụ Chí Thánh Đại Đế dường như bởi vì quá lâu không dung hợp với thân thể mà thực lực bị ảnh hưởng, không tới đỉnh phong. Thế nhưng tu vi của sư phụ đã là Linh Đế cửu trọng a.

- Chuyện này còn phải đa tạ con. Chuyện ta nhờ vả con con đều làm được. Về sau có sư phụ ở đây, trên đại lục này ai dám làm con khó chịu ta sẽ khiến cho hắn khó chịu.

Chí Thánh Đại Đế nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Đây là chuyện mà đệ tử phải làm.

Lục Lâm Thiên gật đầu cười cười, sư phụ của hắn cũng là người hiểu ý a.

- Chí Thánh Đại Đế, linh hồn phân thân của lão đại ta đã bị giới chủ Linh Vũ giới kia đoạt xá. Đã khiến cho lão đại ta không thoải mái từ lâu rồi.

Tiểu Long lạnh nhạt lườm Chí Thánh Đại Đế, dường như đang nhắc nhở Chí Thánh Đại Đế nên ra tay với giới chủ Linh Vũ giới.

- Đúng rồi, nhìn xem đầu óc ta này.

Chí Thánh Đại Đế vỗ trán mình, mái tóc bạc run rẩy, đột nhiên lần nữa nhìn về phía giới chủ Linh Vũ giới.

- Sư phụ, người này là một đạo linh hồn phân thân, thế nhưng lại dung hợp với Thái Cổ U Minh Viêm, là một thể với Thái Cổ U Minh Viêm, tuy hai mà là một, thực lực cường hãn. Thế nhưng Thái Cổ U Minh Viêm cũng không khôi phục tới trạng thái toàn thịnh. Sư phụ nên cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên nhắc nhở Chí Thánh Đại Đế, sợ Chí Thánh Đại Đế không biết thân phận của giới chủ Linh Vũ giới.

- Khó trách Thái Cổ U MInh Viêm này lại không cường hãn như trong lời đồn. Đế cấp cao giai trung kỳ, thì ra còn chưa khôi phục a. Đại khái chỉ tương đương với Đế giải bát trọng đỉnh phong mà thôi. Tối đa cũng chỉ tiếp cận Đế cấp cửu trọng.

Chí Thánh Đại Đế đánh giả giới chủ Linh Vũ giới, ánh mắt run rẩy, phất tay một cái rồi lớn tiếng nói:

- Còn chưa khôi phục mà dám lớn lối trước mặt lão tử. Ngươi hung hăng càn quấy cái rắm a. Tính của lão tử rất nóng, không chịu được khi kẻ khác hung hăng càn quấy trước mặt lão tử. Lại dám động tới đệ tử của ta. Hiện tại khoản sổ sách này nên tính một lượt thôi.

Chí Thánh Đại Đế vừa mới dứt lời, quả thực đúng là nóng nảy, gợn sóng trong không gian trước người hắn lập tức lóe lên. Một cỗ khí tức quỷ đị đồng hóa gợn sóng trong không gian, đồng thời Chí Thánh Đại Đế đã như quỷ mỵ xuất hiện trước người giới chủ Linh Vũ giới.

Chương 3309: Thời Gian Thác Loạn 1

Thân ảnh vừa mới xuất hiện, Chí Thánh Đại Đế lập tức chộp về phía giới chủ Linh Vũ giới. Dưới trảo ấn, không gian bị lõm xuống, năng lượng mênh mông bỗng nhiên hội tụ, lập tức phóng về phía giới chủ Linh Vũ giới.

- Lực lượng thời gian thật mạnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trước tiên không nói tới tu vi của sư phụ Chí Thánh Đại Đế đã đạt tới trình độ kinh khủng. Lực lượng thời gian này so với hắn mạnh mẽ hơn quá nhiều. Sợ rằng bao nhiêu năm qua trên phương diện lực lượng thời gian sư phụ đã có không ít tiến bộ. Theo lời tàn hồn của sư phụ nói khi trước, trước kia sư phụ Chí Thánh Đại Đế của hắn cũng chí có thể ở tầng thứ năm Thiên Trụ giới mà thôi.

Sắc mặt giới chủ Linh Vũ giới lần đầu tiên khó coi, ánh mắt lóe lên, trong mắt dường như cũng xuất hiện vẻ ngưng trọng. Thân ảnh không ngờ đột nhiên lóe lên, lăng không biến mất trước người Chí Thánh Đại Đế. Vừa vặn tránh khỏi một trảo của Chí Thánh Đại Đế.

Ngay sau đó, khi thân ảnh Chí Thánh Đại Đế lần nữa xuất hiện đã tới không gian bên cạnh Chi Thánh Đại Đế.

Giới chủ Linh Vũ giới vừa mới xuất hiện lập tức phất tay đánh ra một đạo quang trụ bằng hỏa diễm màu xanh da trời, khí tức âm hàn và nóng bỏng mênh mông cùng tồn tại, hung hăng phóng về phía Chí Thánh Đại Đế.

- Bổn sự cũng không yếu a, không hổ là linh vật trời sinh.

Ánh mắt Chí Thánh Đại Đế nhảy lên, gợn sóng quỷ dị trước người lần nữa đồng hóa gợn sóng trong không gian. Cùng lúc có hỏa diễm màu xanh xuyên thủng không gian đánh tới trước người, thân thể Chí Thánh Đại đế giống như cái bóng rung động trên mặt nước, gợn sóng không gian lóe lên, thân ảnh lập tức biến mất. Đạo quang trụ bằng hỏa diễm màu xanh da trời của giới chủ Linh Vũ giới này cũng không động tới được thân ảnh của Chí Thánh Đại Đế.

Tiếp đó tốc độ của Chí Thánh Đại Đế lần nữa tăng vọt lên rất nhiều, trong nháy mắt phá không tới gần giới chủ Linh Vũ giới, từng đạo thủ ấn hoa mắt, quỷ dị biến hóa, miệng khẽ quát một tiếng.

- Thời Gian Tɧác ɭoạи.

Một giây sau, lấy thân thể Chí Thánh Đại Đế làm trung tâm, khí tức quỷ dị khuếch tán, đồng hóa gợn sóng trong không gian. Trong nháy mắt khuếch tán ra không gian hơn vạn thước, tốc độ khuếch tán vô cùng nhanh chóng, vô thanh vô tức.

Mà theo khí tức quỷ dị chấn động, sắc mặt ba người Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Lục Tâm Đồng biến hóa không ít. Đặc biệt là Lục Lâm Thiên, ánh mắt hắn lập tức run lên.

Tự nhiên Lục Lâm Thiên biết đây là tuyệt chiêu Thời Gian Tɧác ɭoạи của sư phụ. Tuyệt chiêu này Lục Lâm Thiên cũng biết, chỉ là sau khi dung hợp lực lượng thời gian vào trong Thời Không Lao Ngục, hắn rất ít khi lĩnh ngộ Thời Gian Tɧác ɭoạи này. Lúc này nhìn thấy sư phụ tự mình thi triển, rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng biết được uy lực và sự khủng bố chính thức của thời không tɧác ɭoạи.

Chỉ thấy Chí Thánh Đại Đế thúc dục Thời Gian Tɧác ɭoạи, trong giây lát bao phủ không gian hơn vạn thước, vô thanh vô tức lan tràn, vây khốn giới chủ Linh Vũ giới vào bên trong.

Dường như giới chủ Linh Vũ giới cũng cảm giác được không ổn, muốn nhanh chóng trốn đi, chỉ là bên trong khong gian này có lực lượng thời gian không ngừng biến hóa, lúc nhanh lúc chậm, làm cho không gian này chấn động vô cùng quỷ dị. Loại chấn động này khiến cho Thời Gian Tɧác ɭoạи, khiến cho người ta căn bản khó có thể phòng ngự, hoàn toàn cảm thấy khó chịu.

Mà ở trong đó Chí Thánh Đại Đế lại không bị bất kỳ một chút ảnh hưởng nào, thậm chí còn nhanh hơn rất nhiều. Thân ảnh nhanh chóng xuất hiện trước người giới chủ Linh Vũ giới, tay đánh ra một chưởng.

Giới chủ Linh Vũ giới rõ ràng nhìn thấy một chưởng của Chí Thánh Đại Đế, thế nhưng trong nháy mắt này hắn lại không có cách nào tránh được. Toàn thân giống như mất đi sự khống chế, ánh mắt ngày càng ngưng trọng. Cùng lúc, chưởng ấn đánh vào ngực giới chủ Linh Vũ giới.

Phanh.

Một chưởng của Chí Thánh Đại Đế đập vào ngực giới chủ Linh Vũ giới, hung hăng đánh xuống mang theo năng lượng thiên địa mênh mông và kình khí khủng bố trút xuống. Lập tức đánh bay giới chủ Linh Vũ giới về phía sau.

Thân hình giới chủ Linh Vũ giới giống như diều đứt dây, lập tức đυ.ng nát gợn sóng trong không gian phía sau. Không gian xuất hiện hư không đen kịt.

- Thực lực thật mạnh a.

Ánh mắt chúng Đế chung quanh run lên, trong mắt tuôn ra vẻ sợ hãi lẫn vui mừng. Bởi vì giới chủ Linh Vũ giới này đã có người áp chế được. Thực lực của Chí Thánh Đại Đế này rõ ràng còn trên giới chủ Linh Vũ giới. Không biết thực lực của Thiên Đế thần bí kia ra sao. Thế nhưng Linh Đế cửu trọng đã là tồn tại mạnh nhất trên đại lục này.

- Ha ha, sảng khoái.

Chí Thánh Đại Đế dường như cũng cực kỳ thỏa mãn đối với công kích của mình. Sau khi đánh bay giới chủ Linh Vũ giới lập tức cười ha hả một tiếng, mái tóc dài màu trắng tung bay, phong thái bá đạo không thôi.

- Không tốt, mọi người cẩn thận.

Đột nhiên Lục Lâm Thiên lại hét lớn một tiếng. Lục Lâm Thiên nhìn xuống, giới chủ Linh Vũ giới vừa mới bị một chưởng của sư phụ Chí Thánh Đại Đế đánh bay lúc này lại dựa thế trở ra, lập tức lao thẳng tới đám người phía dưới không trung. Mục tiêu chính là đám người Bắc Cung Vô Song, Lục Tâm Đồng, Độc Cô Cảnh Văn đang hội tụ với nhau. Mục đích của người này không cần nói cũng biết.

- Nhanh tránh đi.

Trong các đại Hoàng tộc, cường giả đầu lĩnh hét lớn một tiếng, lập tức phục hồi tinh thần, nhanh chóng ngưng tụ ra từng đạo công kích. Cả không gian run lên, nhanh chóng vây công giới chủ Linh Vũ giới. Một ít Đế giả có thực lực thấp và đám người Bắc Cung Vô Song, ĐỘc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Lục Tâm Đồng cùng với những người khác thì nhanh chóng lui lại.

Dưới năng lượng khủng bố, từng vết nứt không gian bị xé rách, chỉ là dưới năng lượng khủng bố như vậy, thân ảnh giới chủ Linh Vũ giới đột nhiên biến mất tại chỗ.

Nhưng khi thân ảnh giới chủ Linh Vũ giới lần nữa xuất hiện lại xuất hiện ngay cạnh đám người Độc Cô Ngạo Vũ cùng với Nam thúc, Bắc Cung Kình Thương, Thánh Thủ Linh Đế đang nhanh chóng lui lại gần đó, dường như hành động vừa rồi của hắn chỉ là ngụy trang mà thôi.

Sưu Sưu.

Trong khoảng thời gian ngắn này, lực lượng trói buộc cực lớn hàng lâm. Đồng thời bốn người Nam thúc, Độc Cô Ngạo Vũ, Bắc Cung Kình Thương, Thánh Thủ Linh Đế bị một đoàn hỏa diễm màu xanh da trời bao phủ vào bên trong.

- Vô sỉ.

Chí Thánh Đại Đế hét lớn một tiếng giận dữ, lập tức phóng về phía giới chủ Linh Vũ giới, định đánh ra một kích.

- Ai dám tiến lên bốn người bọn họ sẽ chết.

Giới chủ Linh Vũ giới ngẩng đầu, thân ảnh đã đứng cùng một chỗ với bốn người Nam thúc. Lập tức cấm chế bốn người rồi ném vào trong hỏa diễm màu xanh da trời. Khí tức lan tràn ra, dường như định đánh chết bốn người này vậy.

- Sư phụ, chậm đã.

Lục Lâm Thiên biến sắc, hắn thực sự sợ sư phụ mình nóng nảy sẽ ra tay. Lúc này Nam thúc, sư phụ Thánh Thủ Linh Đế, còn có hai vị nhạc phụ của hắn đều rơi vào trong tay giới chủ Linh Vũ giới. Dường như kẻ này đã nghiên cứu kỹ để đối phó với Lục Lâm Thiên.

Chương 3310: Thời Gian Thác Loạn 2

Lần nữa có người bị bắt, Lục Lâm Thiên oán hận tới mức nghiến răng nghiến lợi, thế nhưng lại không có cách nào. Dùng thực lực của giới chủ Linh Vũ giới hiện tại, cho dù sư phụ Chí Thánh Đại Đế có thể đánh bại hắn, thế nhưng cũng không có bổn sự đánh chết kẻ này.

Dùng thực lực của giới chủ Linh Vũ giới muốn bắt mấy người đương nhiên là chuyện quá đơn giản. Ở đây ngoại trừ sư phụ Chí Thánh Đại đế ra, căn bản không có ai có thể chống lại người này.

- Phụ thân.

Nhìn thấy hai người Bắc Cung Kình Thương và Độc Cô Ngạo Vũ bị bắt, Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn biến sắc, đôi mắt xinh đẹp run rẩy.

- Lục Lâm Thiên, ngươi biết ta muốn gì mà. Ngươi cần vật trong tay hay là tính mạng của bốn người này? Ngươi tự mình lựa chọn đi, đừng làm chậm trễ thời gian của ta.

Giới chủ Linh Vũ giới dùng hỏa diễm màu xanh da trời bao phủ lấy bốn người Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế, Độc Cô Ngạo Vũ cùng Bắc Cung Kình Thương. Ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm, hàn ý trong mắt bắn ra. Nam thúc và sư phụ Thánh Thủ Linh Đế đều là người mà hắn coi trọng nhất, đều là trưởng bối đối tốt với hắn nhất. Có thể nói không có hai người bọn họ thì không có hắn như hiện tại. Hai người không thể có chuyện gì.

Một Đông lão đã khiến cho Lục Lâm Thiên đau lòng, mỗi lần nhớ tới khiến hắn đau buồn không thôi, cho nên lúc này Lục Lâm Thiên không nguyện ý để cho nghĩa phụ Nam thúc và sư phụ Thánh Thủ Linh Đế có chuyện gì.

Mà hai người Độc Cô Ngạo Vũ và Bắc Cung Kình Thương cũng là nhạc phụ của Lục Lâm Thiên. Gần đây hắn luôn coi trọng người một nhà, tăng thêm quan hệ của Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn, tự nhiên hắn không thể bỏ qua hai vị nhạc phụ.

- Lục Lâm Thiên, sự nhẫn nại của ta có hạn, nếu như muốn bốn người này sống thì nhanh giao vật trong tay ngươi ra. Ngươi nên tự mình cân nhắc đi.

Giới chủ Linh Vũ giới nhìn Lục Lâm Thiên, lạnh nhạt nói:

- Đừng tưởng rằng có tên Chí Thánh Đại Đế này là có thể đối phó với ta. Ngươi biết rõ Thái Cổ U Minh Viêm mạnh bao nhiêu, căn bản không có khả năng bị diệt. Chỉ cần ta không chết là ta có thể giết người bên cạnh ngươi.

- Con mẹ của ngươi, có giỏi thì chúng ta tay đôi.

Chí Thánh Đại Đế giận dữ, thế nhưng lúc này hắn cũng không có cách nào. Bằng vào thực lực của hắn hiện tại tuy rằng mạnh hơn người có linh hồn dung hợp với Thái Cổ U Minh Viêm này, nhưng muốn giết loại linh vật trời sinh khủng bố này lại không thể nào làm được. Huống chi hiện tại trong tay đối phương còn có con tin.

Chỉ là dưới sự giận dữ này ánh mắt Chí Thánh Đại Đế lại lén lút biến đổi, dường như đang sắp xếp với Lục Lâm Thiên cái gì đó.

- Được, ta giao cho ngươi. Vẫn là một tay giao vật một tay giao người.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm, hắn biết rõ mình không có lựa chọn nào khác. Nam thúc, sư phụ Thánh Thủ Linh Đế, hai vị nhạc phụ. Trong bốn người này hắn không thể mặc kệ một ai, cho dù là đại cơ duyên kia hắn cũng không thể để cho bốn người xảy ra chuyện gì.

Bốn người Nam thúc lúc này dường như ngay cả âm thanh cũng bị cấm chế, mắt nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt trợn lên, dường như muốn nói gì đó thế nhưng lại nói không nên lời.

- Ta không hề tin ngươi. Ngươi giao trước, nếu không ta sẽ gïếŧ người. Bắt đầu đồ sát tất cả mọi người. Ngươi không có lựa chọn nào khác.

Giới chủ Linh Vũ giới đề phòng Lục Lâm Thiên lại dùng chiêu như lần đầu tiên, ánh mắt nhìn chằm chằm về phía Chí Thánh Đại đế, dường như kiêng kỵ Chí Thánh Đại Đế dùng thủ đoạn gì đó.

- Tốt, xem như ngươi lợi hại.

Trong mắt Lục Lâm Thiên tràn ra hàn ý ngập trời, thế nhưng đành để cho đối phương dắt mũi dẫn đi, thực lực không đủ cũng chỉ có thể như vậy.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên nắm ngọc giản kia trong tay, hung hăng ném về phía giới chủ Linh Vũ giới.

- Khặc khặc.

Giới chủ Linh Vũ giới nở nụ cười âm lệ, lập tức phất tay đánh ra một đạo năng lượng bao phủ ngọc giản vào bên trong, sau đó lập tức thu vào trong lòng bàn tay. Đây chính là ngọc giản mà Thiên Đế thần bí kia đã từng nói qua a.

- Nhanh thả bọn họ.

Lục Lâm Thiên âm trầm nói.

- Vật đã tới tay, cơ duyên đã là của ta. Ha ha.

Giới chủ Linh Vũ giới không để ý tới Lục Lâm Thiên, nhìn ngọc giản trong tay, ánh mắt phát sáng. Vì ngọc giản trong lòng bàn tay hiện tại mà hắn đã sắp xếp vô số năm, rốt cuộc hiện tại cũng đã thành công.

- Hừ, cho rằng bắt mấy người là có thể uy hïếp được ta sao? Thời Gian Tɧác ⌊oạи.

Trong giây lát, ngay khi giới chủ Linh Vũ giới đang cao hứng, không gian chung quanh đột nhiên có khí tức quỷ dị lan tràn. Khí tức này vô thanh vô tức lan tràn vây khốn giới chủ Linh Vũ giới vào bên trong. Cả không gian lập tức biến hóa, lúc nhanh lúc chậm, Thời Gian Tɧác ⌊oạи khiến cho người ta khó có thể phòng ngự.

Chuyện này khiến cho giới chủ Linh Vũ giới giống như lúc trước, lập tức chịu ảnh hưởng cực lớn. Trong lòng hắn lập tức hiểu rõ đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng trong sát na hắn đã mất đi sự khống chế với thân thể mình.

Phanh.

Trong giây lát, Chí Thánh Đại Đế lần nữa đánh ra một đạo chưởng ấn, chưởng ấn ở trong không gian quỷ dị đột nhiên dùng tốc độ quỷ mỵ, lặng lẽ xuất hiện sau lưng giới chủ Linh Vũ giới. Dưới tình huống thi triển Thời Gian Tɧác ⌊oạи, giới chủ Linh Vũ giới cho dù có phát hiện ra cũng không kịp né tránh. Bởi vì vừa mới đạt được ngọc giản khiến cho hắn vô cùng kích động.

Dưới lòng bàn tay của Chí Thánh Đại Đế có năng lượng mênh mông trút xuống, không gian dưới lòng bàn tay bị phá hủy lộ ra quang mang đen kịt khiến cho lòng người rung động. Một chưởng kia lập tức nghiền nát quang mang bằng hỏa diễm màu xanh da trời, sau đó lại hung hăng đập vào lưng giới chủ Linh Vũ giới. Âm thanh trầm thấp, bạo liệt vang vọng, thân thể giới chủ Linh Vũ giới lảo đảo, bị đánh bay.

Sưu.

Dính một chưởng này, giới chủ Linh Vũ giới lập tức bị đánh bay về phía trước.

- Nghĩa phụ, sư phụ, nhạc phụ, các người mau lui lại.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên trong sát na cũng đi tới trước mặt bốn người. Giải cấm chế trên người bốn người.

- Con mẹ ngươi, ngươi dám kɧıêʋ кɧí©ɧ lão tử nổi giận. Ta không thể gïếŧ ngươi, nhưng muốn giáo huấn ngươi thì lại không thành vấn đề.

Cùng lúc, Chí Thánh Đại Đế cũng không dám khinh thường nữa, dựa vào ưu thế khủng bố trên lực lượng thời gian, thân thể hắn lần nữa xuất hiện trước người giới chủ Linh Vũ giới còn chưa ổn định lại thân thể. Không biết xảy ra chuyện gì, lúc này giới chủ Linh Vũ giới dường như chịu một chưởng toàn lực của Chí Thánh Đại Đế cho nên tốc độ đã bắt đầu chậm lại.

Mà lúc này thân ảnh Chí Thánh Đại Đế xuất hiện, mái tóc bạc tung bay, quanh thân có quang mang chói mắt, trên hai mắt lập tức có quang mang quỷ dị, chói mắt đột nhiên đại thịnh.

- Thiên Linh Hồn Nhãn.

Chương 3311: Thì ra là ngươi 1

Trong hai con mắt của Chí Thánh Đại Đế đột nhiên có hai đạo quang trụ bàng bạc lướt ra rồi lập tức hội tụ lại một chỗ. Trong nháy mắt ngắn ngủi hóa thành một khe nứt cực lớn giống như một con mắt, bên trong hiện lên động sâu trong không gian.

Động sâu này thâm thúy, sâu không thấy đáy, lộ ra quang mang đen kịt giống như đôi mắt. năng lượng đáng sợ giống như một cơn lốc từ bên trên truyền ra. Bên trong có lực lượng khủng bố thôn phệ vạn vật lan tràn ra.

Không gian chung quanh động sâu đen kịt này giống như tấm gương bị nghiền nát, bắt đầu bị rạn nứt. Tiếp đó lập tức bị lỗ đen cực lớn thôn phệ, lỗ đen khủng bố này giống như ngay cả thiên địa cũng có thể thôn phệ.

Có lực lượng thời gian của Chí Thánh Đại Đế, giới chủ Linh Vũ giới không có cách nào thoát thân ra, động sâu đen kịt trong không gian này cũng nhanh chóng bao phủ giới chủ Linh Vũ giới.

Động sâu lan tràn, dưới cỗ khí tức này linh hồn tất cả Đế giả run rẩy.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, Thiên Linh Hồn Nhãn do sư phụ Chí Thánh Đại Đế thúc dục so với hắn cường hãn hơn quá nhiều. Giống như có thể thôn phệ thiên địa vậy.

Động sâu đen kịt khủng bố phá hủy cả phiến không gian, không gian phía dưới nứt vỡ từng khúc. Bên trong động sâu, giới chủ Linh Vũ giới cũng bị nhốt ở bên trong.

Sau khi năng lượng khủng bố dần dần tiêu tán, mọi người mới có thể nhìn lên trên không trung. Vừa rồi cũng không có ai dám nhìn vào trong cái động sâu đen kịt khủng bố kia, chỉ cần liếc nhìn vào lập tức có cảm giác linh hồn bị hao tổn.

- Không ngờ lại không có việc gì.

Trên không trung, khi tất cả dần dần yên tĩnh, mọi người ngẩng đầu lên, thân ảnh giới chủ Linh Vũ giới vẫn đạp không đứng lơ lửng, giống như công kích hủy thiên diệt địa vừa rồi không thể làm gì được hắn vậy.

Nhìn cảnh này, da đầu mọi người run lên, trong lòng thầm hít sâu một ngụm khí lạnh.

- Ồ?

Lúc này Lục Lâm Thiên đang ngăn cản trước mặt bốn người Thánh Thủ Linh Đế, Độc Cô Ngạo Vũ, Bắc Cung Kình Thương, Nam thúc đột nhiên biến sắc, có chút nghi ngờ ồ lên một tiếng.

Linh hồn Lục Lâm Thiên có cảm giác, hắn phát hiện ra một chuyện, bên trong thế giới của Thái Cổ Minh Viêm Hỏa kia, vốn linh hồn phân thân của hắn đã không còn cách nào chèo chống được nữa, sắp bị đầu cự long bằng hỏa diễm màu xanh thôn phệ. Đến khi đó linh hồn phân thân của hắn sẽ triệt để bị dung hợp, luyện hóa, trở thành Thái Cổ U Minh Viêm chính thức.

Thế nhưng mà lúc này đầu cự long bằng hỏa diễm màu xanh kia dường như đã bị ảnh hưởng, trong giây lát đột nhiên ngừng công kích, thôn phệ linh hồn phân thân của hắn. Thân thể ở trong biển lửa màu xanh da trời đột nhiên có quang mang màu xanh chói mắt lan tràn ra, khí tức âm hàn mênh mông bộc phát.

Sưu Sưu.

Đầu cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời bên trong thế giới của Thái Cổ U Viêm Hỏa đột nhiên không ngừng dãy dụa, vặn vẹo, giống như đang giao phong kịch liệt. Thân thể nho nhỏ cuồn cuộn, đánh văng hỏa diễm màu xanh da trời ra bốn phía. Vô số bọt khí màu xanh da trời nổ tung, ngàn vạn hỏa diễm màu xanh da trời giống như dung nham theo đó bắn tứ tung.

- Không đúng, dường như có chút cổ quái.

Long Bành lão tổ nhíu mày, nhìn giới chủ Linh Vũ giới rồi nói. Mọi người nghe vậy lập tức cẩn thận quan sát giới chủ Linh Vũ giới.

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, lúc này trên người giới chủ Linh Vũ giới đột nhiên có khí tức nóng bỏng lan tràn. hỏa diễm màu xanh da trời đột nhiên từ trong cơ thể người này tuôn ra, toàn thân bắt đầu chuyển thành màu xanh.

- Ah...

Trong miệng giới chủ Linh Vũ giới bắt đầu phát ra tiếng kêu thảm thiết, giống như đang phải thừa nhận sự thống khổ nào đó. Sự thống khổ này dường như không bình thường khiến cho giới chủ Linh Vũ giới bắt đầu ôm lấy đầu mình kêu thảm.

Trong Thái Cổ U Viêm Hỏa, giờ phút này đầu cự long bằng hỏa diễm giãy dụa kịch liệt, trong miệng truyền ra tiếng kêu gào thảm thiết. Tiếng kêu gào này khiến cho người ta nghe được linh hồn lập tức run rẩy.

- Âm thanh rất quen thuộc.

Linh hồn bổn nguyên của Lục Lâm Thiên nhíu mày, âm thanh này khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác rất quen thuộc.

Bên ngoài không gian, lúc này toàn thân giới chủ Linh Vũ giới đã bị quang mang màu xanh da trời bao phủ. khí tức âm hàn ngập trời mang theo khí tức nóng bỏng lan tràn. Khí tức càng ngày càng khủng bố khiến cho không gian chung quanh vặn vẹo. Năng lượng âm hàn và nóng bỏng mênh mông bắt đầu tràn ngập trong thiên địa.

Tất cả mọi người nghi hoặc, Chí Thánh Đại Đế cũng cảm thấy giật mình, không biết Thái Cổ U Minh Viêm này lại đang làm cái gì.

Dưới cỗ khí tức nóng bỏng này, mặt nạ màu vàng trên mặt giới chủ Linh Vũ giới dường như cũng không bị khống chế nữa, bắt đầu bị hòa tan. Cũng không bao lâu sau, mặt nạ màu vàng tan rã, lộ ra khuôn mặt vì đau đớn mà đang biến dạng.

Tuy rằng khuôn mặt này có chút biến dạng, thế nhưng trong lúc mơ hồ có thể nhận ra đây là một khuôn mặt tuấn tú, khí khái, ngũ quan như điêu khắc vậy.

Nhìn thấy khuôn mặt này, tất cả mọi người có mặt ở đây lập tức nhận ra. Tất cả mọi người nghi hoặc, khó hiểu, ánh mắt lập tức nhìn về phía một đạo thân ảnh sau lưng Lục Lâm Thiên. Đó là một đạo thân ảnh giống như giới chủ Linh Vũ giới như đúc.

- Không!

Cùng lúc, ngay sau lưng Lục Lâm Thiên, một tiếng hét lớn vang lên. Một đạo thân ảnh lập tức nhảy ra. Đạo thân ảnh này mặc trường bào màu tím, khí độ bất phàm, toàn thân lan tràn khí thế giống như bễ nghễ thiên hạ.

Đạo thân ảnh này có khuôn mặt giống giới chủ Linh Vũ giới như đúc.

- Xảy ra chuyện gì? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- Tại sao bộ dáng của giới chủ Linh Vũ giới lại như vậy? Rốt cuộc giới chủ Linh Vũ giới có quan hệ gì với hắn, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Từng đạo ánh mắt mang theo sự rung động, kinh ngạc nhìn chăm chú về phía giới chủ Linh Vũ giới và đạo thân ảnh kia trên không trung, cơ hồ tất cả Đế giả đều kinh ngạc.

Xoẹt.

Trên người giới chủ Linh Vũ giới đột nhiên run lên, hỏa diễm cuồn cuộn bắt đầu phun trào khiến cho khuôn mặt kia ngày càng biến dạng, vặn vẹo, bắt đầu phai nhạt.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, sắc mặt đạo thân ảnh cao ngất, khí khái vừa mới nhảy ra kia lập tức trắng bệch.

Mà lập tức, khuôn mặt anh tuấn, khí khái của giới chủ Linh Vũ giới biến mất không thấy gì nữa. Trong lúc vô thanh vô tức, toàn thân bắt đầu có hỏa diễm màu xanh da trời âm hàn, kinh khủng lan tràn ra chung quanh, bao phủ trọn thân thể của giới chủ Linh Vũ giới.

Hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn lập tức co rút lại, cuối cùng hóa thành một nam tử áo lam đứng sừng sững trên không trung.

Giữa không trung, quanh thân nam tử áo lam này có hỏa diễm âm hàn nhàn nhạt đang nhảy múa, chung quanh không có bất kỳ nhiệt độ nóng bỏng nào đáng nói. Thế nhưng lại khiến cho người ta cảm nhận được khí tức âm hàn.

Nam tử áo lam chỉ lẳng lặng đứng trên không trung, hai con mắt khép hờ. Toàn thân lan tràn ra khí tức vương giả, thế nhưng lại giống như vương giả tới từ cửu u địa ngục. Toàn thân không có một chút khí tức nào khuếch tán ra bên ngoài. Thế nhưng lại khiến cho cơ hồ tất cả Đế giả có mặt ở đây cảm thấy linh hồn bỡ ngỡ.

Chương 3312: Thì ra là ngươi 2

Mà lúc này Chí Thánh Đại Đế trên không trung nhíu mày, khí tức âm hàn trên người nam tử áo lam này giống như trường tồn từ cổ chí kim, lộ ra khí tức âm hàn cổ xưa không nói nên lời. Cỗ khí tức này giống như tồn tại với thiên địa vậy.

Sưu.

Ánh mắt của tất cả mọi người kinh ngạc, rung động nhìn lên không trung. Lúc này nam tử áo lam kia rốt cuộc cũng mở hai mắt ra, hai mắt sáng ngời giống như ngôi sao, chỉ là bên trong hai mắt lại mang theo khí tức âm hàn không nói nên lời. Dưới cỗ khí tức âm hàn này còn xen lẫn khí tức nóng bỏng.

- U Minh.

Nhìn chăm chú vào Thái Cổ U Minh Viêm lúc này, ánh mắt Mẫu Đơn phía dưới đột nhiên biến đổi. Bộ dáng của nam tử áo lam này chính là U Minh mà nàng quen thuộc, cả hai giống như đúc.

Nhìn nam tử áo lam này, vô số ánh mắt dưới không trung đồng thời cũng nhìn về phía đạo thân ảnh mặc trường bào màu tím, sắc mặt trắng bệch kia.

Cùng lúc này, nhìn đạo thân ảnh mặc trường bào màu tím này, đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Lục TÂm Đồng, Bắc Cung Tinh Mộc, Độc Cô Hồn Long nghẹn họng, há hốc mồm, ngây dại không nói nên lời.

Lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc nhìn về phía người này. Dù thế nào thì lúc này Lục Lâm Thiên cũng không thể tưởng tượng, cũng không biết rõ giới chủ Linh Vũ giới đã xảy ra chuyện gì. Chỉ là quan trọng người này chính là...

Lục Lâm Thiên sững sờ, sững sờ, tuy rằng Lục Lâm Thiên đã từng suy đoán qua thân phận của giới chủ Linh Vũ giới, thế nhưng hắn thật không ngờ lại là người đó. Chuyện này khiến cho hắn căn bản không thể tưởng tượng nổi.

Lục Lâm Thiên nhìn đạo thân ảnh cao ngất này, trong mắt hiện lên vẻ bất đắc dĩ, mãi một lúc lâu không thể dẹp loạn sự rung động trong lòng. Hắn thật không ngờ sẽ là người này, nhìn người này một lúc lâu, ánh mắt Lục Lâm Thiên run rẩy, nói:

- Thì ra là ngươi.

Ánh mắt của tất cả mọi người lúc này đều nhìn chăm chú vào đạo thân ảnh này, mãi một lúc lâu không thể dẹp loạn sự rung động trong lòng.

Người này có quan hệ như thế nào với giới chủ Linh Vũ giới, còn có bộ dáng vừa rồi dường như là linh hồn bị trọng thương. Ở đây đều là Đế giả tại sao lại nhìn không ra, tại sao lại không biết, trong lòng mọi người đều hiểu rõ người này và giới chủ Linh Vũ giới kia chỉ là một người mà thôi.

Mà giới chủ Linh Vũ giới kia chỉ là linh hồn phân thân của người này. Từ biến cố vừa rồi có thể nhận ra, dường như trong linh hồn phân thân xảy ra biến hóa gì đó, làm cho xuất hiện chuyện ngoài ý muốn. Bằng không sao ai có thể ngờ tới, giới chủ Linh Vũ giới khủng bố này lại chính là người nọ.

Sau khi biết rõ giới chủ Linh Vũ giới này chỉ là một đạo linh hồn phân thân, cơ hồ tất cả Đế giả đều từng suy đoán trong lòng qua, giới chủ Linh Vũ giới này chính là linh hồn phân thân, vậy thì chủ thể là ai? Thế nhưng chúng Đế giả cho dù là ai cũng không nghĩ tới lại là người này.

Nhìn thấy người này, ánh mắt chúng Đế kinh ngạc, sự chấn động trong lòng khó có thể dẹp loạn.

- Phụ thân, người nói cho con biết đi, đây không phải là sự thực đúng không?

Độc Cô Cảnh Văn nhìn chăm chú đạo thân ảnh cao ngất đang ở trên không trung, thân thể mềm mại run run. Đôi mắt xinh đẹp chấn động, run rẩy. Nàng thật không ngờ giới chủ Linh Vũ giới này chính là phụ thân nàng, đường đường là tộc trưởng Độc Cô Ngạo Vũ của Độc Cô Hoàng tộc.

Đạo thân ảnh trên không trung mặc trường bào màu tím, thân ảnh cao ngất, không phải là người nào khác mà chính là tộc trưởng Độc Cô Ngạo Vũ của Độc Cô Hoàng tộc, một trong lục đại Nhân Hoàng tộc.

Độc Cô Ngạo Vũ quay đầu nhìn Độc Cô Cảnh Văn, trong mắt hiện lên tia áy náy, nói:

- Cảnh Văn, có lẽ bây giờ con cũng đã biết rõ, cho nên ta cũng không cần dấu diếm nữa. Ta chính là giới chủ Linh Vũ giới.

- Phụ thân, rốt cuộc là vì cái gì? Tại sao người lại làm như vậy?

Độc Cô Cảnh Văn nghe vậy, tia hy vọng do nàng tự dựng lên trong lòng lập tức bị nghiền nát, đôi mắt xinh đẹp run rẩy, tất cả chuyện này khiến cho bản thân nàng khó có thể tiếp nhận.

- Ngạo Vũ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Ngươi phải cho ta một câu trả lời.

- Không ngờ ngươi lại là giới chủ Linh Vũ giới, đường đường là tộc trưởng Độc Cô Hoàng tộc, không ngờ lại là giới chủ Linh Vũ giới. Ngươi để Độc Cô Hoàng tộc ta ở đâu? Tộc quy ở đâu?

Đám người Độc Cô Hồn Long, Độc Cô Việt Không, Độc Cô Không Kính, ba cường giả của Độc Cô Hoàng tộc lập tức nhìn về phía Độc Cô NGạo Vũ. Sau khi ba người biết rõ tất cả chuyện này cũng khiếp sợ không thôi. Sự khiếp sợ so với người bình thường còn lớn hơn nhiều.

- Hừ.

Đối mặt với ba vị lão tổ trong tộc, ánh mắt Độc Cô Ngạo Vũ đột nhiên lạnh lẽo, trầm xuống nói:

- Ta có gì sai? Các ngươi có tư cách gì chấp vấn ta? Nhiều năm trôi qua như vậy, ta tận lực tận tâm vì bổn tộc, coi như tất cả mọi chuyện ta làm sau lưng cũng là vì Độc Cô Hoàng tộc. Vì có một ngày Độc Cô Hoàng tộc có thể thoát khỏi trói buộc, có thể đứng ngạo nghễ trên đại lục, có thể bao trùm chúng sinh ở dưới chân.

Ba người Độc Cô Việt Không, Độc Cô Hồn Long, Độc Cô Không Kính nghe vậy lập tức sững sờ, ánh mắt co rúm lại, dường như nói ra suy nghĩ của bản thân vậy.

Độc Cô Ngạo Vũ cũng không cho ba người cơ hội mở miệng, ánh mắt trầm xuống, tiếp tục nói:

- Ta một lòng vì bổn tộc như vậy, mà các ngươi làm cái gì? Chỉ bế quan tu luyện mấy trăm năm, mấy ngàn năm. Thế nhưng tu vi lại không có bao nhiêu tiến bộ. Chẳng lẽ các ngươi cho rằng dựa vào thực lực của các ngươi là có thể làm cho Độc Cô Hoàng tộc ta, để cho các Hoàng tộc khác có thể thoát khỏi sự trói buộc của Thiên Đế hay sao? Nực cười tới cực điểm, trước kia ta đã từng nói qua với các ngơi. Thế nhưng các ngươi lại coi như không. Sự thật đã chứng minh, ngay từ đầu các ngươi đã sai, đoán cũng sai mà làm cũng sai.

- Cho nên ta làm một mình. Tất cả đều do ta tự mình sắp xếp, ta có kế hoạch của ta. Ta biết trong Thiên Trủng có đại cơ duyên. Chỉ cần đạt được đại cơ duyên này là có thể thoát khỏi sự trói buộc của Thiên Đế, thế nhưng điều kiện tiên quyết là phải có chín bản Vô Tự Thiên Thư.

- Tàn hồn của lão tổ đời thứ nhất trong Độc Cô Hoàng tộc đã nói tới Vô Tự Thiên Thư, chỉ là dụng ý thực sự của lão tổ cũng không phải là hội tụ chín bản Vô Tự Thiên Thư để đối phó với Thiên Đế, mà là có chín bản Vô Tự Thiên Thư mới có thể nhận được đại cơ duyên. Cực hạn linh vũ, phá toái hư không, ngao du thiên địa, coi rẻ chúng sinh. Mà các ngươi chỉ biết trốn đi tu luyện, thế nhưng lại không có bao nhiêu tiến bộ. Nếu như dựa vào các ngươi thì Độc Cô Hoàng tộc sẽ suy tàn rồi biến mất. Sự xuất hiện của Lục Lâm Thiên chính là ví dụ, tất cả các Hoàng tộc chúng ta đều bị hắn đạp dưới chân.

Chương 3313: Một trong những điều che giấu

Độc Cô Ngạo Vũ ngừng một lát, giống như muốn một lời nói hết tất cả. Nhiều năm qua như vậy hắn che giấu vô cùng sâu. Không có ai biết được bí mật này, đã bị phát hiện cho nên hắn có cảm giác như được đại xá, toàn thân có cảm giác nhẹ nhõm không thôi.

Trong lòng cất giấu bí mật lớn như vậy khiến cho những năm gần đây không lúc nào hắn có cảm giác yên tâm. Lúc này trong lòng hắn vô cùng nhẹ nhõm. Sau khi nói ra tất cả bí mật, sau này hắn cũng không cần che dấu gì nữa, không cần mỗi ngày cố gắng che dấu tất cả. Loại cảm giác này thật sự quá mệt mỏi, quá mệt mỏi.

Thành công, vui sướng, kích động và vui vẻ, thất vọng và đau thương từ trước tới nay hắn chưa từng chia sẻ được với ai. Loại cảm giác này cũng khiến cho hắn sắp sụp đổ.

Nghe Độc Cô Ngạo Vũ nói, ánh mắt ba người Độc Cô Việt Không khẽ đổi, sắc mặt ngay từ đầu đã có chút khó coi, thế nhưng ánh mắt lập tức hiện lên vẻ bất đắc dĩ, có cảm giác á khẩu không trả lời được. Bởi vì Độc Cô Ngạo Vũ nói đúng.

Nghe Độc Cô Ngạo Vũ nói, cường giả tất cả các đại Hoàng tộc khác rung động.

- Ta âm thầm sắp xếp tất cả, tất cả đều nằm trong sự khống chế của ta. Ở giữa chúng xuất hiện một chút ngoài ý muốn, chỉ là cũng không có vấn đề quá lớn. Cho tới bây giờ tất cả kế hoạch của ta đều bị phá hủy.

Độc Cô Ngạo Vũ tiếp tục nói, dứt lời, hắn lại nhìn Lục Lâm Thiên cùng Chí Thánh Đại Đế, ánh mắt nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên trầm giọng nói:

- Con rể tốt của ta, ngươi chính là sự ngoài ý muốn đó. Ngươi quật khởi quấy rầy tất cả kế hoạch của ta.

- Ta cũng thật không ngờ lại là ngươi.

Lục Lâm Thiên nhìn Độc Cô Ngạo Vũ, sự rung động trong lòng hắn vẫn chưa dẹp loạn hết. Trong lòng vô cùng phức tạp, đồng thời còn rất nhiều nghi vấn.

- Tất nhiên ngươi không thể nghĩ tới là ta. Thế nhưng cũng bởi vì ta mà ngươi có thể trưởng thành, bởi vì ngươi xuất hiện quấy rầy kế hoạch của ta, nữ nhi Cảnh Văn của ta không ngờ lại chọn ngươi. Vốn ta không đồng ý, thế nhưng ta cũng không muốn Cảnh Văn thương tâm, cho nên cũng chỉ miễn cưỡng đồng ý. Ta cũng không thể giết ngươi, sợ Cảnh Văn thương tâm.

- Ngươi quấy rầy tất cả kế hoạch của ta. Bất quá ta cũng có một kế hoạch khác. Đó là để cho ngươi thay ta đi hoàn thành tất cả kế hoạch. Thế nhưng sau này ta thật không ngờ ngươi lại có quan hệ với nữ nhi thứ hai của ta.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Thanh Tuyền thực sự là nữ nhi của ngươi sao?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, trong những nghi vấn trong đầu, điều đầu tiên Lục Lâm Thiên muốn biết chính là Lăng Thanh Tuyền có phải có quan hệ thực sự với vị nhạc phụ này của hắn hay không. Nếu như Lăng Thanh Tuyền là do vị nhạc phụ này sinh ra, vậy thì tại sao lại không để lại trong Độc Cô Hoàng tộc? Trên người Lăng Thanh Tuyền và Lăng Thanh Tuyệt cũng không có Thần Hoàng khí của Độc Cô Hoàng tộc.

- Đúng vậy, Thanh Tuyệt và Thanh Tuyệt đều là con của ta. Giống như Cảnh Văn đều là con của ta. Ta đã thiếu bọn chúng quá nhiều.

Nói tới Lăng Thanh Tuyệt và Lăng Thanh Tuyền, vẻ mặt Độc Cô Ngạo Vũ có chút cô đơn.

- Phụ thân, sau khi mẫu thân sinh con xong bởi vì luyện công tẩu hỏa nhập ma mà mất đi. Không có khả năng con có huynh đệ, tỷ muội.

Độc Cô Cảnh Văn lắc đầu, chuyện này khiến cho nàng không có cách nào tin nổi, nàng còn huynh đệ, tỷ muội, mẫu thân nàng bởi vì luyện công tẩu hỏa nhập ma cho nên đã sớm qua đời.

- Cảnh Văn, đây cũng là chuyện mà ta phải xin lỗi con.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn Độc Cô Cảnh Văn, ánh mắt tràn ngập vẻ yêu thương, khẽ thở dài lau vết máu ở khóe miệng rồi nói:

- Chuyện mà trước kia ta nói với con kỳ thực cũng không phải là sự thực. Kỳ thật mẫu thân con không phải tẩu hỏa nhập ma mà rời trần thế. Người tẩu hỏa nhập ma là ta, bởi vì ta cưỡng ép tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết cho nên mới tẩu hỏa nhập ma. Mẫu thân con trong lúc vô tình phát hiện ra ta tẩu hỏa nhập ma, muốn cứu ta, thế nhưng lại bị ta dưới tình huống không khống chế, không biết rõ thôn phệ sạch sẽ. Chờ tới lúc ta phát hiện ra thì mẫu thân con đã đi rồi.

Dứt lời, trong mắt Độc Cô Ngạo Vũ ướt át.

- Hóa ra là mẫu thân vì người mới chết.

Thân thể mềm mại của Độc Cô Cảnh Văn lần nữa run lên, lảo đảo lui về phia sau một bước, trong đôi mắt xinh đẹp có nước mắt chảy xuống.

Ánh mắt Bạch Linh khẽ đổi, thân thể lặng lẽ đi tới bên người Độc Cô Cảnh Văn, đỡ thân thể mềm mại đang run rẩy của Độc Cô Cảnh Văn.

Ánh mắt Độc Cô Ngạo Vũ chớp động, nhìn qua Độc Cô Cảnh Văn rồi tiếp tục nói:

- Khi mẫu thân con rời đi, trong lòng ta khó chịu cho nên đã tuyên bố với bên ngoài là bế quan trong một thời gian ngắn. Kỳ thực là ta rời khỏi bổn tộc, ra ngoài giải sầu. Trong khoảng thời gian ta buồn bã nhất thì ta gặp một cô nương, nàng có vài phần tương tự với mẫu thân con, thế nhưng tính cách lại không giống như vậy. Trong thời gian buồn bã nhất ta gặp nàng trong một nơi nguy hiểm, cũng cứu nàng, cơ duyên xảo hợp cho nên chúng ta quen biết nhau. Cứ như vậy sau đó nàng ở cùng ta.

Ngừng một lát, ánh mắt Độc Cô Ngạo Vũ nhìn về phía Đông Cung Huyên của Thiên Vân đảo nói:

- Ngươi có một tỷ tỷ gọi là Đông Cung Khinh đúng không?

- Ngươi biết tung tích của tỷ tỷ ta? Tỷ ấy đã mất tích mấy chục năm qua, nghe nói sau khi tỷ ấy đi vào một nơi nguy hiểm thì không đi ra nữa. Chẳng lẽ tỷ ấy còn chưa chết? Ngươi biết tin tức của tỷ ấy sao?

Ánh mắt trên khăn che mặt màu hồng của Đông Cung Huyên lập tức nhìn về phía Độc Cô Ngạo Vũ, toàn thân run rẩy không ngừng. Lúc trước tỷ tỷ nàng mất tích, Thiên Vân đảo đã từng tìm kiếm khắp nơi qua, thế nhưng lại không có tin tức gì.

- Tỷ tỷ ngươi chính là mẫu thân của Thanh Tuyền và Thanh Tuyệt. Sau khi nàng ở cùng với ta một chỗ, biết đảo quy của Thiên Vân đảo cho nên không dám trở về. Về sau lại có Thanh Tuyệt và Thanh Tuyền, có thể là bởi vì Thần Hoàng khí của Độc Cô Hoàng tộc ta, tăng thêm ta cưỡng ép tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết cho nên linh lực trong cơ thể ta rất quái dị. Tăng thêm trước kia ở trong hiểm địa kia tỷ tỷ ngươi đã bị trọng thương, cho nên thân thể của tỷ tỷ ngươi ngày càng kém.

- Ta đã từng khuyên nàng, để cho nàng bỏ Thanh Tuyệt và Thanh Tuyền, có lẽ còn có hy vọng. Thế nhưng nàng nhất quyết lưu lại hai đứa bé này, cho nên ta cũng đành cố gắng che chở cho nàng. Thế nhưng tất cả không nằm trong sự khống chế của ta. Ngay khi Thanh Tuyệt và Thanh Tuyền còn ở trong bụng sắp sinh thì tỷ tỷ của ngươi lại không chịu đựng được. Ngay cả hai đứa trẻ nàng cũng không nhìn lấy một cái mà rời đi. Ta cũng không có cách nào xoay chuyển. Huyết mạch của Hoàng tộc kết hợp với người bình thường sẽ không có Hoàng khí, thiên phú của hài tử cũng có hạn, thậm chí còn không có cách nào tu luyện.

Chương 3314: Một đời kiêu hùng

- Đây cũng là nguyên nhân mà Hoàng tộc không cho phép đệ tử trong tộc kết hôn với người ngoài tộc. Cũng bởi vì nguyên nhân này cho nên trên người Thanh Tuyệt và Thanh Tuyền đều không có Thần Hoàng khí. Mà ngay cả thân phận linh giả của ta và mẫu thân hai đứa nó cũng không kế thừa, ngược lại còn kỳ dị trở thành vũ giả, lại là vũ giả toàn hệ. Ta nghĩ tới nghĩ lui, có lẽ là bởi vì ta cưỡng ép tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết cho nên mới khiến cho huynh muội bọn nó trở thành vũ giả ngũ hệ. Thế nhưng lại không có cách nào trở thành linh vũ song tu. Cũng không có Thần Hoàng khí, giống như ca ca của ta vậy, cũng không có Thần Hoàng khí.

Độc Cô Ngạo Vũ nói xong, sắc mặt lần nữa tái nhợt hơn một ít, ánh mắt hiện lên vẻ chấn động, lại nhìn qua Nam thúc, rồi nhìn Độc Cô Cảnh Văn nói:

- Cảnh Văn, ta nói với con những lời này là bởi vì Thanh Tuyệt và Thanh Tuyền là đệ đệ và muội muội của con. Nếu như có một ngày ta không còn trên trần thế thì con nên nhớ con là tỷ tỷ của hai đứa nó.

- Vì Vô Tự Thiên Thư, vì Âm Dương Linh Vũ Quyết, không ngờ người động thủ sau lưng ta lại là ngươi.

Nhìn đệ đệ cùng cha khác mẹ của mình, ánh mắt Nam thúc run run, hắn cũng không ngờ người ở sau lưng đạo diễn ra tay với hắn chính là vị đệ đệ cùng cha khác mẹ của hắn.

- Đại ca, vốn ý định ban đầu của ta cũng không phải là đối phó với huynh. Ta chỉ muốn Vô Tự Thiên Thư và Âm Dương Linh Vũ Quyết của huynh mà thôi. Bằng không huynh cho rằng sau khi huynh trọng thương còn có thể chạy thoát sao? Sau khi biết được tin tức của huynh, nếu như ta thật lòng muốn đối phó với huynh thì đã sớm động thủ rồi. Thậm chí vì huynh, vì chúng cường giả Độc Cô Hoàng tộc, khi các người tới Linh Vũ giới đánh chết đám người Nghiêm Đỉnh đều là ta sắp xếp. Người lúc trước đối phó với các người đã bị ta loại bỏ sạch sẽ.

Độc Cô Ngạo Vũ đạp không đứng lơ lửng, ánh mắt nhìn về bốn phía, lại nhìn về phía Bắc Cung Kình Thương nói:

- Bắc Cung Hoàng tộc cũng như vậy, tin tức mà Bắc Cung Hoàng tộc nhận được cũng là do ta cố ý truyền ra. Người hại chết thê tử ngươi dưới sự sắp xếp của ta đã bị các ngươi đánh chết. Coi như các ngươi đã báo được thù.

- Thế nhưng người sau lưng đầu têu là ngươi. Giết những người kia cũng không tính là báo thù. Vì đạt được Vô Tự Thiên Thư ngươi hại chết thê tử của ta. Ngày hôm nay ta nhất định phải báo thù cho Văn Hinh.

Bắc Cung Kình Thương giậm chân tại chỗ nhảy lên, ánh mắt tràn ngập sự giận dữ.

- Báo thù? Thực lực của ngươi còn chưa đủ. Việc này ta cũng không làm sai.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn Bắc Cung Kình Thương nói.

- Nực cười, chẳng lẽ ngươi không sai? Vì Vô Tự Thiên Thư mà ngươi đυ.ng tới Bắc Cung Hoàng tộc ta. Khiến cho thê tử Văn Hinh của ta vẫn lạc. Cho dù là diệt sát thế lực như Địa Viêm đảo cũng đã chứng minh là ngươi sai rồi.

Bắc Cung Kình Thương trầm giọng nói.

- Về phần ai đúng ai sai, trên đời này có ai nói rõ được chứ? Lập trường không giống nhau, ai đúng ai sai khó có thể nói rõ. Chẳng lẽ ngươi dám cam đoan nói trước khi ngươi giết người còn nói đạo lý? Vì Vô Tự Thiên Thư chẳng lẽ Bắc Cung Hoàng tộc các ngươi cũng nói đạo lý sao?

Độc Cô Ngạo Vũ lắc đầu, nhìn Bắc Cung Kình Thường hỏi.

Bắc Cung Kình Thương sững sờ, ánh mắt run rẩy, nếu như vì Vô Tự Thiên Thư và Bắc Cung Hoàng tộc, đương nhiên hắn cũng sẽ không để ý tới tiểu tiết, có một ít chuyện chỉ có thể dựa vào thực lực để giải quyết mà thôi.

Nhìn thấy Bắc Cung Kình Thương sửng sốt không nói nên lời, sắc mặt Độc Cô Ngạo Vũ tái nhợt, khóe miệng mỉm cười nhìn chúng Đế dưới không trung nói:

- Đứng ở lập trường của ta, ta muốn đạt được tất cả, muốn san bằng tất cả chướng ngại, lợi dụng tất cả tài nguyên, trong các người ai dám nói ta sai? Trong các ngươi ai dám nói các ngươi tu luyện tới mức này không có tư tâm? Luôn luôn giảng đạo lý?

Chúng Đế nghe vậy ánh mắt lập tức biến đổi. Không có ai lên tiếng, trên thế giới này vốn là như vậy, tất cả đều dùng thực lực nói chuyện. Thực lực mới là vương đạo. Nếu như mọi chuyện đều nói tới đạo lý thì hiện tại bọn họ làm sao có thể đạt tới cấp độ Đế giả này, khi đó bọn họ đã sớm chết trong tay kẻ nào đó không biết rồi.

Trên đời này có lẽ có thánh nhân, thế nhưng không phải là những người có mặt ở đây. Mà đối với tu luyện giả như bọn họ mà nói, một khi bước vào con đường tu luyện sẽ không nói đạo lý. Đạo lý chỉ là mặt ngoài, thứ có thể làm chủ bên trong chính là thực lực.

Nhìn mọi người không có ai lên tiếng, trên khuôn mặt tái nhợt của Độc Cô Ngạo Vũ nở nụ cười, tiếp tục nhìn vào Bắc Cung Kình Thương rồi nói:

- Trên đời này vốn tất cả mọi thứ lấy thực lực làm chuẩn, nếu như nói đúng sai thì còn tu luyện làm gì? Cho nên chỉ có thể nói thực lực vi tôn, thực lực mới là căn bản. Vốn ta không cần để ý tới ngươi, thậm chì còn không cần âm thầm dẫn các ngươi đi tới đây báo thù. Thế nhưng tất cả chuyện này đều là vì Bắc Cung Vô Song và Cảnh Văn có quan hệ với Lục Lâm Thiên. Ta không muốn nữ nhi của ta bởi vì các ngươi mà lâm vào tình cảnh xấu hổ. Chuyện ta làm không muốn nữ nhi ta dính dáng vào, chuyện này không có liên quan tới nó, nếu như ngươi muốn báo thù thì cứ tới.

Nghe Độc Cô Ngạo Vũ nói, hai mắt Bắc Cung Kình Thương vốn tràn ngập giận dữ lúc này lại có một loại cảm giác khác, trong lúc nhất thời không biết nên làm thế nào.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo, mặc kệ nhạc phụ Độc Cô Ngạo Vũ của hắn là dạng người gì, làm chuyện gì, thế nhưng không thể phủ nhận một chuyện hắn là một người phụ thân tốt. Cũng coi như một đời kiêu hùng, có thể đùa giỡn tất cả Đế giả trên đại lục trong lòng bàn tay, đây há là chuyện mà người bình thường có thể làm được.

Thậm chí ở dưới đáy lòng, Lục Lâm Thiên đối với vị nhạc phụ này rất là bội phục, có thể đùa bỡn, khống chế Đế giả trên đại lục trong lòng bàn tay, hào khí và tâm kế bực này quả thực khiến cho người ta khâm phục.

- Nhạc phụ, thực lực vi tôn, rất đúng. Có một ít chuyện vốn là như vậy, thế nhưng mà làm tổn thương nghĩa phụ của ta, gia gia Lục Vũ của ta cũng bởi vì nhạc phụ mà chết. Ta ba lần bốn lượt gặp hiểm cảnh cũng bởi vì Linh Vũ giới, cho dù vừa rồi ngươi cũng không khách khí với ta, thế nhưng hết lần này tới lần khác ngươi lại là nhạc phụ của ta. Ngươi làm cho ta rất khó xử a.

Lục Lâm Thiên nhìn Độc Cô Ngạo Vũ, trong lòng không ít mâu thuẫn, thậm chí còn bất đắc dĩ. Hắn là phụ thân của Thanh Tuyền và Cảnh Văn, cũng là ngoại công của Du Thược và Lục Trực, Lục Lâm Thiên có thể làm gì bây giờ?

- Lục Lâm Thiên, ngươi còn gọi ta một tiếng nhạc phụ, xem ra giao Thanh Tuyền và Cảnh Văn cho ngươi ta cũng yên tâm, Ta không ngờ hai đứa con gái của ta đều có quan hệ với ngươi. Nhớ kỹ sau này nên đối tốt với Cảnh Văn và Thanh Tuyền. Tất cả mọi chuyện ta làm đều không có quan hệ với hai đứa nó, tất cả mọi chuyện ta làm thậm chí hai đứa nó không biết một chút nào.

Chương 3315: Tính toán chung cực 1

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn Lục Lâm Thiên, trên khuôn mặt tái nhợt vẫn có khí thế khiến cho người ta biến sắc. Trường bào màu tím tung bay, khí thế bễ nghễ thiên hạ trong lúc vô hình lan tràn.

- Ta sẽ đối tốt với hai nàng.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu nói.

- Khặc khặc. Độc Cô Ngạo Vũ, ngươi đang bàn giao hậu sự sao?

Trên không trung, âm thanh giống như tới từ cửu u địa ngục vang lên. Nam tử áo lam toàn thân tràn ngập khí tức âm hàn cùng với khí tức nóng bỏng lạnh lùng đảo qua tất cả Đế giả có mặt.

Tất cả Đế giả đối mặt với ánh mắt của người này lập tức cảm thấy linh hồn run rẩy, như bốc hỏa. Từ sâu trong linh hồn cảm thấy kiêng kỵ thật sâu. Mà tất cả mọi người đều đang suy đoán, đây rốt cuộc là Độc Cô Ngạo Vũ hay là một người hoàn toàn khác. Khí tức trên người nam tử này dường như so với vừa rồi còn cường hãn hơn không ít.

- Minh Viêm, không ngờ ta có thể đùa bỡn tất cả mọi người trong lòng bàn tay, thế nhưng cuối cùng lại thua trong tay ngươi. Ta bị ngươi chơi xỏ.

Độc Cô Ngạo Vũ đạp không đứng lơ lửng, ánh mắt nhìn về phía nam tử áo lam có chút chấn động. Đến lúc này hắn mới biết được từ khi hắn vừa mới bắt đầu đã bị Minh Viêm này lừa gạt.

- Khặc khặc. Chuyện này không nên trách ta, tất cả đều là do ngươi tự mình tìm lấy. Lúc đó không phải ngươi cũng lừa gạt ta sao? Nói là liên thủ thế nhưng ngươi lại thừa dịp ta suy yếu và chưa sẵn sàng, cưỡng ép dung hợp ta hay sao?

Nam tử áo lam nhìn Độc Cô Ngạo Vũ cười nhạt một tiếng, nụ cười này cực kỳ rung động lòng người, nhất cử nhất động đều giống như tự nhiên, cự kỳ yêu dị.

- Ngay từ đầu ngươi đã lợi dụng ta. Sao ta lại để cho ngơi lợi dụng cơ chứ? Cho nên chỉ có luyện hóa ngươi thì ta mới có thể yên tâm được.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn nam tử áo lam, ánh mắt chấn động, trầm giọng nói:

- Ta rất muốn biết ta thua ở điểm nào, rõ ràng ngươi đã bị ta dung hợp, luyện hóa linh hồn bổn nguyên, tại sao lại khôi phục lại được?

- Ta đã sớm biết nhân loại các ngươi xảo trá vô cùng, cho nên ta đã đề phòng từ trước. Ta lại cố ý để cho ngươi luyện hóa, dung hợp, thậm chí còn âm thầm giúp ngươi dung hợp.

Nam tử áo lam bị Độc Cô Ngạo Vũ gọi là Minh Viêm nhìn Độc Cô Ngạo Vũ, ánh mắt âm hàn khiến cho linh hồn người ta phát run chấn động, nói:

- Ngươi thất bại là bởi vì ngươi biết quá ít, bởi vì ngươi còn chưa đủ mạnh. Chuyện ta cho ngươi biết đều là thực. Đại cơ duyên trong Thiên Trủng cũng là thực, hội tụ chín bản Vô Tự Thiên Thư mới nhận được đại cơ duyên cũng là thực. Còn có chuyện dung hợp với Thái Cổ U Viêm Hỏa thì ta mới có thể khôi phục lại đỉnh phong cũng là thực. Chỉ là trong đó có một chuyện ta còn chưa nói rõ cho ngươi biết.

Nam tử áo lam khẽ cười cười, nhìn qua Độc Cô Ngạo Vũ, trong mắt có sự vui vẻ nhàn nhạt, nói:

- Lúc trước ta vừa mới trốn ra cho nên rơi vào tình trạng suy yếu cực độ. Ngươi lại hiểu rõ linh vật trời sinh chúng ta có tác dụng với ngươi như thế nào, cho nên ta biết trong lòng ngươi có tư tâm, sẽ không buông tha cho ta. Mà khi đó ta đã quá suy yếu, lại có người hạn chế ta, đồng thời ta cũng cần tìm Thái Cổ U Viêm Hỏa đang bị nhốt ở nơi nào. Ta bị người kia hạn chế, cho nên ta cũng không thể đi lại khắp nơi tìm kiếm, cho nên dứt khoát tương kế tựu kế, cho ngươi luyện hóa, dung hợp. Vừa vặn có thể giúp ta hoàn thành một ít chuyện. Chuyện như thế tại sao ta lại không làm cơ chứ?

- Thế nhưng rõ ràng ta đã luyện hóa linh hồn bổn nguyên của ngươi, ngươi không có khả năng khôi phục lại được. Chẳng lẽ ngươi đã sớm bố trí thủ đoạn khác?

Ánh mắt Độc Cô Ngạo Vũ trầm xuống, nhìn Minh Viêm hỏi.

Độc Cô Ngạo Vũ biết rõ ràng mình đã luyện hóa linh hồn bổn nguyên của Minh Viêm, đây là chuyện không giả, bản thân hắn nhất định sẽ không nhận lầm. Linh hồn bổn nguyên của Minh Viêm đã bị luyện hóa, Minh Viêm cũng tuyệt không có khả năng phục sinh. Thế nhưng lúc này sự thật lại ở ngay trước mắt hắn.

- Đương nhiên, ngươi cho rằng bằng vào thực lực của ngươi lúc ấy bằng vào ngươi có thể luyện hóa được ta hay sao? Quá nực cười, lúc trước ngươi vừa mới đột phá Linh Đế nhất trọng mà thôi. Coi như ta suy yếu vô cùng thì vẫn có lực tự bảo vệ mình. Ngay từ đầu chúng ta đã nói, ta mượn linh hồn thể của ngươi để khôi phục. Thế nhưng ta đã đoán ngươi gian trá giảo hoạt, nhất định sẽ thừa dịp ta suy yếu mà luyện hóa, dung hợp ta, cho nên ta cố ý bố trí một thủ đoạn, cho ngươi cố ý luyện hóa linh hồn bổn nguyên rồi dung hợp ta. Bằng không coi như ngươi có biết rõ biện pháp luyện hóa dung hợp ta, bằng vào bổn sự của ngươi, coi như là mười linh hồn phân thân của ngươi cũng không luyện hóa được linh hồn bổn nguyên của ta. Linh hồn phân thân của ngươi đã sớm tan thành mây khói trong thế giới của ta rồi. Bởi vậy ta còn âm thầm giúp ngươi luyện hóa linh hồn bổn nguyên của ta, là bởi vì chuẩn bị cho ngày hôm nay.

Minh Viêm ngừng một lát, nhìn Độc Cô Ngạo Vũ tiếp tục nói:

- Ta không có nói cho ngươi biết là bởi vì thủ đoạn mà ta bố trí, chỉ cần ngươi thôn phệ Thái Cổ U Viêm Hỏa là có thể khiến cho thủ đoạn mà ta bố trí có tác dụng. Một đạo linh hồn bổn nguyên che dấu của ta có thể lập tức thức tỉnh, để cho ta có thể thức tỉnh lại linh hồn bổn nguyên đã bị ngươi luyện hóa. Một lần nữa đoạt lại thân thể của ta. Ngươi vẫn cho rằng triệt để luyện hóa dung hợp ta, thế nhưng lại thật không ngờ ta còn cất dấu một đạo linh hồn bổn nguyên. Cho nên linh hồn bổn nguyên mà ngươi luyện hóa, dung hợp chỉ là bề ngoài mà thôi. Ngươi đã biết chuyện kia vậy thì sẽ nghĩ cách đoạt được Thái Cổ U Viêm Hỏa, chỉ cần Thái Cổ U Viêm Hỏa trở về thì chính là lúc ta trọng sinh.

Nam tử áo lam nói xong, khí tức âm hàn ngày càng khiến cho trong lòng mọi người rung động. Tất cả mọi chuyện đều do hắn sắp xếp, sắp xếp kín kẽ không chê vào đâu được. Nhân loại này tính toán sâu đến đâu làm sao có thể vượt mặt tồn tại từ thời viễn cổ như hắn? Lúc trước lão tổ của thập đại Hoàng tộc cũng không thể làm gì được hắn. Một hậu nhân làm sao có thể tính toán được hắn.

- Không ngờ ta tính toán nhiều năm như vậy cuối cùng vẫn bị ngươi tính toán.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn Minh viêm, dứt lời khí huyết trong cơ thể nhộn nhạo, khuôn mặt tái nhợt run lên, trong miệng lần nữa có máu tươi phun ra.

- Phụ thân.

Nhìn thấy phụ thân lần nữa phun ra máu tươi, Độc Cô Cảnh Văn run lên, trong lòng lo lắng, bất kể như thế nào người trước mắt vẫn là phụ thân nàng. Coi như phụ thân nàng tính toán người trong thiên hạ, cho dù có phụ cả thiên hạ thì trước mắt nàng phụ thân vẫn là người luôn sủng ái nàng, một người phụ thân tốt.

- Con gái của ta, ta không sao, không cần lo lắng cho ta.

Độc Cô Ngạo Vũ quay đầu lại nhìn Độc Cô Cảnh Văn nói:

- Ta để cho đám người Hổ Khiếu bắt con, con không trách ta chứ?

Chương 3316: Tính toán chung cực 2

- Con biết phụ thân bắt con và Vô Song tỷ mục đích là để cho Lâm Thiên đồng ý giao ra ngọc giản cho người mà thôi. Bởi vì người biết rõ nhược điểm của Lâm Thiên, biết rõ chàng quan tâm tới tất cả mọi người bên cạnh. Mà cuối cùng người cũng không thực sự ra tay với chúng con.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn Độc Cô Ngạo Vũ, khẽ cắn bờ môi đỏ mọng, ngẩng đầu nói.

- Đúng vậy, ta làm sao có thể ra tay với con gái của mình được chứ. Quan tâm tới tất cả mọi người bên cạnh chính là nhược điểm trí mạng của Lâm Thiên, thế nhưng cũng là ưu điểm. Lúc đầu sở dĩ ta có thể vừa ý nó kỳ thật không phải vì thiên phú của nó. Trong mắt ta, chỉ cần nó có thể quan tâm con, so với thiên phú mà nói, còn quan trọng hơn rất nhiều.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn Độc Cô Cảnh Văn rồi mỉm cười, ánh mắt lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên, ta năm lần bảy lượt muốn ngươi giao ra vật trong tay, mặc dù hơn phân nửa là tự ý muốn đoạt lấy cơ duyên cho bản thân mình, thế nhưng ít nhất có lúc ta nghĩ muốn đạt được cơ duyên cũng vạn lần chết một lần sống, nếu như ngươi đi đoạt đại cơ duyên, vạn nhất ngươi chết, ngươi có nghĩ tới Cảnh Văn hay không? Có nghĩ tới Thanh Tuyền hay không? Lục Trực và Du Thược sau này phải làm sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo, trong đôi mắt hiện lên quang mang màu vàng như ẩn như hiện, Âm DƯơng Linh Vũ Quyết trong cơ thể vận chuyển, đang nhanh chóng khôi phục chân khí và linh lực tiêu hao trong cơ thể. Chuyện ngày hôm nay quả thực quá mức phức tạp.

- Ta muốn đạt được đại cơ duyên, không để cho ngươi đi vào cũng là không muốn Cảnh Văn và Thanh Tuyền sau này phải lẻ loi hiu quạnh, tuế nguyệt rất dài, chuyện này đáng sợ như thế nào có lẽ ngươi cũng hiểu. Lục Trực và Du Thược nếu như không có phụ thân bên người cũng không tốt một chút nào. Mà nếu như ta đi vào, cho dù ta chết, có ngươi chiếu cố bọn nó ta cũng rất yên tâm. Nếu như ta có thể đạt được đại cơ duyên, về sau tự nhiên cũng không thiếu chỗ tốt của ngươi. Trong lòng ta cũng thật tâm coi ngươi như nửa con trai vậy.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Độc Cô Ngạo Vũ nói.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, trong lòng đột nhiên cảm thấy ấm áp, nhìn đạo thân ảnh mặc trường bào màu tím trước mặt, nhìn đạo thân ảnh lúc này vẫn tràn ngập khí thế bễ nghễ thiên hạ, trong lòng hắn có chút cảm xúc.

- Nhạc phụ, dường như bây giờ còn chưa phải lúc chúng ta nói tới những chuyện này.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng không dừng lại trên người Độc Cô Ngạo Vũ quá lâu mà ánh mắt chủ yếu nhìn vào đạo thân ảnh áo lam kia. Đó là Minh Viêm, người này giống U Minh như đúc, chính là Thái Cổ Minh Viêm Hỏa.

Lúc này khí tức trên người Minh Viêm này Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng, so với linh hồn phân thân của vị nhạc phụ Độc Cô Ngạo Vũ của hắn còn mạnh hơn nhiều, hơn nữa dường như còn đang tiếp tục tăng cường.

- Khí tức trên người Thái Cổ Minh Viêm Hỏa này càng ngày càng mạnh, đã tới Đế giả cửu trọng, sợ rằng ngay cả ta cũng khó đối phó.

Ánh mắt Chí Thánh Đại Đế ngưng trọng, mái tóc bạc tung bay, thân hình hùng vĩ cao ngất, tăng thêm khuôn mặt hiền lành kia khiến cho người ta vừa nhìn qua lập tức cảm giác được đây là một thế ngoại cao nhân. Cùng với người tính tình nóng nảy quả thực khó có thể nhận ra đây vốn là cùng một người.

- Hiện tại hắn dung hợp Thái Cổ U Viêm Hỏa, sợ rằng thực lực lại một lần nữa tăng cường.

Độc Cô Ngạo Vũ nhíu mày.

- Khặc khặc, chúc mừng các ngươi đã đoán đúng. Ta và Thái Cổ U Viêm Hỏa vốn là một thể, tuy hai mà một, hiện tại hắn ở trên người của ta đương nhiên ta có thể dùng tốc độ nhanh nhất khôi phục. Sau khi chúng ta hoàn toàn dung hợp, dùng thiên phú Thái Cổ U Minh Viêm nguyên vẹn của ta, muốn khôi phục tới thời kỳ toàn thịnh cũng không còn xa.

Nam tử áo lam gọi là Minh Viêm cười lạnh nói.

- Nhân loại nhà ngươi ta đã thấy, ngươi bị vây ở nơi này, ta đã từng tận mắt nhìn thấy ngươi đạt được không ít chỗ tốt ở trong này.

Minh Viêm lập tức nhìn qua Chí Thánh Đại Đế, cuối cùng ánh mắt nhìn về phía ngọn núi cực lớn dưới hư không mênh mông.

- Tại sao ngươi lại biết? Chẳng lẽ ngươi cũng ở bên trong này hay sao?

Lúc này tới phiên Chí Thánh Đại Đế kinh ngạc, trong đôi mắt như trăng sáng tràn ngập vẻ kinh ngạc nhìn về phía Minh Viêm.

- Đương nhiên, chỉ là ta biết rõ sự tồn tại của ngươi mà ngươi lại không biết sự tồn tại của ta. Tuy rằng ngươi bị nhốt, mà ta cũng bị vây khốn, thế nhưng cuối cùng ta có thể chạy thoát mà ngươi chỉ có thể tiếp tục bị nhốt ở bên trong. Tuy rằng ở trong này thực lực của ngươi tiến bộ cực lớn. Thế nhưng cho dù ngươi tu luyện mười vạn năm nữa không thoát khỏi chỗ này. Mà chỉ có ta mới có thể trốn ra được.

Minh Viêm khẽ mỉm cười nói.

- Ngươi cũng bị vây khốn ở nơi này?

Chí Thánh Đại Đế càng nghi ngờ hỏi.

- Không tốt, hắn đang kéo dài thời gian, hắn đang càng ngày càng mạnh, chờ đến khi hắn mạnh nhất sợ rằng tất cả chúng ta không có ai đối phó được với hắn.

Chí Thánh Đại Đế nghi hoặc một lát rồi hai mắt lập tức sáng ngời, dường như phát hiện ra điều gì đó cho nên biến sắc, miệng hét lớn một tiếng.

- Không xong.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức run lên.

- Khặc khặc, đã không kịp rồi. Hiện tại cho dù là ai trong các ngươi cũng không có cách nào ngăn cản được ta. Đợi một khi ta thu được đại cơ duyên, ta sẽ trở lại đối phó với các ngươi. Còn ngươi nữa, Độc Cô Ngạo Vũ, ngươi dám dung hợp ta. Mặc dù là ta nguyện ý, thế nhưng cũng không được. Chờ sau khi ta đi ra, người thứ nhất ta muốn tiêu diệt chính là ngươi.

Minh Viêm lạnh lùng cười một tiếng, thân ảnh đột nhiên run lên, trường bào màu lam run run, toàn thân có khí tức âm hàn lan tràn ra trên không trung.

- Thực lực ngươi tăng lên thì như thế nào? Tuy rằng không diệt được ngươi nhưng ta vẫn có thể vây khốn ngươi.

Mái tóc bạc của Chí Thánh Đại Đế run lên, chân bước ra một bước. chấn động giống như thời không thác loạn mênh mông cuồn cuộn lập tức lan tràn ra.

- Vô dụng, nếu như là mười lão tổ của các tộc ở thời viễn cổ thì có lẽ còn có thể ngăn cản được ta. Thế nhưng lại không có ai có năng lực đánh chết ta. Trên đại lục này ta chính là bất diệt. Bọn họ có liên thủ cũng không có cách nào đánh chết ta. Giống như là ta cũng không có cách nào đánh chết bọn họ vậy. Tuy rằng hiện tại ta còn chưa khôi phục tới đỉnh phong, thế nhưng chỉ bằng vào các ngươi hiện tại căn bản không thể chống lại được ta. Về phần vây khốn ta, nực cười. Ngay cả chỗ kia cũng không trói buộc được ta, để cho ta chạy ra thì còn có ai có thể vây khốn được ta nữa.

Minh Viêm cười lạnh một tiếng, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo, khí tức âm hàn quanh thân vô thanh vô tức tràn ngập không gian, coi như là Chí Thánh Đại Đế thì lúc này hắn cũng không quá lo lắng, giống như đã tính trước rồi vậy.

Chương 3317: Ngươi cắn ta? 1

- Lâm Thiên, hiện tại ta đã không còn cách nào đạt được đại cơ duyên. Không biết ngươi còn muốn nhận được đại cơ duyên hay không, không nói trước muốn đạt được đại cơ duyên kia vạn lần chết chỉ có một lần sống, huống chi hiện tại đối phó với Minh Viêm này cũng là cửu tử nhất sinh.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, muốn đạt được đại cơ duyên cũng là vạn lần chết một lần sống, mặc dù hắn không buông được kiều thê và người thân, thế nhưng con đường cường giả vẫn là thứ mà hắn muốn truy cầu. Bản thân hắn một đường đi tới đây đã gặp vô số hiểm cảnh, mà lựa chọn lúc này cũng là lựa chọn gian nan nhất. Chỉ là tình cảnh hiện tại lại không phải là thứ mà hắn muốn.

- Nhạc phụ, chẳng lẽ nhạc phụ còn biện pháp đối phó với Minh Viêm sao?

Lục Lâm Thiên nhìn Độc Cô Ngạo Vũ hỏi. Hiện tại ngọc giản kia đã rơi vào trong tay Minh Viêm, muốn đoạt lại ngọc giản từ tay hắn không phải là một chuyện dễ dàng.

- Không có.

Độc Cô Ngạo Vũ lắc đầu, nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta và ngươi hẳn là hai người rõ thực lực của Thái Cổ U Minh Viêm này nhất, thứ này vô cùng khó dây vào. Muốn đối phó với nó rất khó khăn, đặc biệt là hiện tại thực lực của hắn lại mạnh mẽ hơn không ít.

Lục Lâm Thiên gật đầu, Thái Cổ U Viêm Hỏa cũng đã đủ khủng bố, lúc này lại là Thái Cổ U Minh Viêm nguyên vẹn, tự nhiên sẽ càng thêm kinh khủng.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn qua Lục Lâm Thiên, trầm giọng nói:

- Mặc dù ta không có biện pháp đối phó với hắn, thế nhưng mà lại có biện pháp giúp ngươi. Linh hồn phân thân của ngươi có lẽ còn không hoàn toàn bị Thái Cổ Minh Viêm Hỏa luyện hóa, bởi vậy hắn còn chưa chính thức được coi là Thái Cổ U Minh Viêm nguyên vẹn. Mà ta vốn đã luyện hóa linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ Minh Viêm Hỏa, tuy rằng lúc này đã bị hắn ta phản luyện hóa lại, thế nhưng trước khi linh hồn phân thân ta bị hắn luyện hóa ta đã để lại một đạo bí pháp linh hồn. Đạo bí pháp linh hồn này ở trong linh hồn bổn nguyên của hắn, ta chỉ cần đi vào là có thể thúc dục linh hồn bí pháp. Mặc dù không thể nói chắc chắn thế nhưng có thể tranh thủ một ít thời gian cho ngươi. Ta vây khốn linh hồn bổn nguyên của hắn. Để cho linh hồn bổn nguyên Thái Cổ U Viêm Hỏa của ngươi có cơ hội chuyển bại thành thắng, luyện hóa linh hồn bổn nguyên Thái Cổ Minh Viêm Hỏa kia.

Lục Lâm Thiên nghe vậy hai mắt lập tức sáng ngời, đây quả thực là một cơ hội, nếu như là nhạc phụ Độc Cô Ngạo Vũ có thể tranh thủ một ít thời gian, vây khốn linh hồn bổn nguyên Thái Cổ Minh Viêm Hỏa một hồi, vậy thì cũng không phải hắn hoàn toàn không có cơ hội.

- Nhưng mà hiện tại linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ Minh Viêm Hỏa đã ở trong thế giới của Thái Cổ U Viêm Hỏa của ngươi, muốn chuyển bại thành thắng cũng phải tiến vào trong đó mới được. Sợ rằng Minh Viêm sẽ không cho ngươi cơ hội tiến vào trong đó, nhất định nó sẽ ngăn cản. Ngươi không sợ Thái Cổ U Viêm Hỏa, thế nhưng không nhất định không sợ Thái Cổ Minh Viêm Hỏa, cho nên ngươi phải nghĩ biện pháp đi vào bên trong mới được. Bỏ qua Thái Cổ Minh Viêm Hỏa thì ngươi mới có thể tiến vào trong thế giới của Thái Cổ U Viêm Hỏa, cùng với linh hồn bổn nguyên của linh hồn phân thân ngươi hội tụ, cuối cùng mới có chút phần thắng.

Độc Cô Ngạo Vũ lần nữa nói với Lục Lâm Thiên.

- Nhạc phụ, vậy còn người? Minh Viêm này có lẽ sẽ không tùy tiện để cho người đi vào trong cơ thể đâu đúng không?

Trong lòng Lục Lâm Thiên do dự, hắn không sợ Thái Cổ U Viêm Hỏa, thân thể đi vào trong sẽ không có việc gì. Thế nhưng Thái Cổ

Minh Viêm Hỏa này lại không giống. Có hắn ta ngăn cản trước mặt, bây giờ ngay cả đi vào trong thế giới của linh hồn phân thân cũng không được.

Lục Lâm Thiên phỏng đoán, nếu như Thái Cổ Minh Viêm Hỏa dung hợp với Thái Cổ U Viêm Hỏa làm một thể, trình độ kinh khủng có lẽ không kém lúc trước bao nhiêu. Lúc trước Thái Cổ U Viêm Hỏa kinh khủng ra sao trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ. Cho nên hắn cũng đang do dự.

- Ta tự có biện pháp của ta. Ngươi chỉ cần có thể đi vào là được. Ta đoán ta có đủ khả năng làm ảnh hưởng tới hắn, chỉ là thời gian không quá dài, cho nên ngươi phải cam đoan nhanh chóng đi vào, bằng không sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Sợ rằng hiện tại cũng khó có thể đi vào.

Lục Lâm Thiên nhìn Minh Viêm trên không trung, có Minh Viêm khủng bố này ở đây, hai người muốn đi vào trong thế giới của linh hồn phân thân hắn quá khó khăn, hầu như không có khả năng.

- Tuy rằng thực lực của Minh Viêm lần nữa mạnh hơn một ít, bất quá ta thấy thực lực còn chưa mạnh bằng Chí Thánh Đại Đế, ta thấy nếu như Chí Thánh Đại Đế toàn lực ra tay, muốn ngăn chặn Minh Viêm một hồi không phải là một chuyện không làm được.

Ánh mắt Độc Cô Ngạo Vũ nhìn về phía Chí Thánh Đại Đế.

- Dưới tình huống ta dùng toàn lực muốn ngăn chặn Minh Viêm này một hồi thì không thành vấn đề. Con thấy thế nào?

Chí Thánh Đại Đế hỏi Lục Lâm Thiên, khí tức mênh mông quanh thân khiến cho gợn sóng trong không gian có cảm giác tɧác ɭoạи, khí tức mênh mông luôn tập trung vào người Minh Viêm.

Hắn vừa mới đi ra, đối với một ít chuyện bên ngoài cũng không quá rõ ràng, quan hệ phức tạp trong đó cũng khiến cho hắn đau đầu. Thế nhưng hắn lại hiểu rõ, muốn đạt được đại cơ duyên trong Thiên Trủng thì phải đối phó với Minh Viêm này mới được. Bởi vậy cho nên trước tiên hắn phải hỏi ý kiến của đồ nhi mình.

- Cái này.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, vấn đề mấu chốt này dường như nằm ở chỗ hắn có thể chống lại Thái Cổ Minh Viêm Hỏa hay không. Mà lại nói, Lục Lâm Thiên cũng có chút bận tâm, không biết lời của nhạc phụ Độc Cô Ngạo Vũ nói có thể tin tưởng hay không.

- Ngươi không cần phải hoài nghi lời nói của ta. Đến lúc đó ta sẽ khiến cho ngươi tin tưởng ta.

Độc Cô Ngạo Vũ dường như cũng biết sự lo lắng trong lòng Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Chỉ cần ngươi nghĩ biện pháp làm sao có thể chống lại Thái Cổ Minh Viêm Hỏa kia là được rồi.

- Hừ, muốn đối phó với ta? Thật sự nực cười, chỉ bằng vào các ngươi sao? Chỉ tiếc hiện tại ta không có thời gian chơi đùa với các ngươi. Đợi sau khi ta nhận được đại cơ duyên kia ta sẽ đối phó với từng người các ngươi, khiến cho các ngươi biết cái gì gọi là con sâu cái kiến.

Ánh mắt Minh Viêm trầm xuống, hắn nghe rõ hai người Lục Lâm Thiên và Độc Cô Ngạo Vũ nói chuyện với nhau, ánh mắt âm hàn khôn cùng, trong tay lập tức xuất hiện khối ngọc giản mà vốn Lục Lâm Thiên ném cho linh hồn phân thân của Độc Cô Ngạo Vũ. Ngọc giản trong tay Minh Viêm cũng là do Thiên Đế lưu lại, ai có thể có được ngọc giản này chỉ cần rót linh hồn lực vào là có thể tiến vào trong không gian phía trước.

- Sư phụ, mau ngăn cản Minh Viêm này, không thể để cho hắn rót linh hồn lực vào trong ngọc giản.

Chương 3318: Ngươi cắn ta? 2

Lục Lâm Thiên nhìn thấy Minh Viêm xuất ra ngọc giản, sắc mặt lập tức đại biến nói.

- Có ta ở đây ngươi nên thành thật một chút thì hơn.

Khi Lục Lâm còn chưa nói xong, Chí Thánh Đại Đế kết thủ ấn, cỗ gợn sóng quanh thân khiến cho người ta có cảm giác thác loạn lập tức lan tràn ra chung quanh. Dùng tốc độ khủng bố bao phủ Minh Viêm vào bên trong.

- Nhân loại đáng chết, ta chính là linh vật trời sinh, được thượng thiên bảo hộ. Ngươi há có thể làm gì được ta, cũng không thể nào ngăn cản được ta.

Minh Viêm âm hàn quát, khí tức âm hàn ngập trời quanh thân lập tức tuôn ra tạo thành chấn động khủng bố, muốn tránh thoát sự trói buộc của Chí Thánh Đại Đế.

- Hừ, linh vật trời sinh thì như thế nào? Chọc ta giận dữ, nói không cho ngươi đi là không cho ngươi đi, ngươi cắn ta sao?

Chí Thánh Đại Đế hét lớn một tiếng, bước ra một bước, năng lượng mênh mông phô thiên cái địa từ trong cơ thể tuôn ra. Năng lượng lập tức bao phủ không gian chung quanh.

Oanh.

Cùng lúc, cả phiến thiên địa hung hăng run lên, gợn sóng thác loạn kinh khủng lấy thân thể Chí Thánh Đại Đế làm trung tâm lan tràn ra chung quanh, cuối cùng dưới thanh thế khủng bố mang theo khí tức quỷ dị trong háy mắt baon phủ Minh Viêm một lần nữa.

Giờ phút này, dưới sự bao phủ này cả không gian run rẩy không ngớt. Minh Viêm cũng không biết tại sao lại bị ảnh hưởng, mỗi một lần muốn tránh thoát khỏi sự trói buộc của không gian quỷ dị này, thế nhưng cuối cùng lại bất đắc dĩ, hoàn toàn không có cách nào giãy dụa thoát ra ngoài.

- Nhân loại đáng chết.

Trên khuôn mặt Minh Viêm hiện lên sự lạnh lẽo, khí tức âm hàn ngập trời lập tức cuồn cuộn tuôn ra. Cả thiên địa dưới cỗ khí tức này bắt đầu run rẩy, cùng lúc, trên người Minh Viêm có một vòng quang mang màu xanh da trời mang theo khí tức âm hàn mênh mông giống như hồng thủy tuôn ra.

Sưu Sưu.

Một mảnh hỏa diễm màu xanh da trời che khuất bầu trời lan tràn ra. Khí tức âm hàn mênh mông chấn động, lạnh lẽo thấu xương có thể thẩm thấu ra vạn vật trong không gian. Khí tức âm hàn quỷ dị lập tức khiến cho người ta có cảm giác đang ở cửu u địa ngục, toàn thân rùng mình.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, trong không gian chung quanh Minh Viêm đã tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời âm hàn, khí tức này khiến cho linh hồn người ta phát run, bên trong xen lẫn khí tức nóng bỏng khiến cho linh hồn người ta cực kỳ không thoải mái.

Ầm ầm.

Hỏa diễm âm hàn khủng bố lan tràn ra, đồng thời Minh Viêm phất tay một cái, hỏa diễm âm hàn giống như sóng biển lan tràn, va chạm với không gian quỷ dị của Chí Thánh Đại Đế, hỏa diễm cuồn cuộn thẩm thấu trong không gian.

Khí tức âm hàn này chỉ là của Thái Cổ Minh Viêm Hỏa mà thôi, bởi vì Minh Viêm còn chưa triệt để luyện hóa linh hồn bổn nguyên Thái Cổ U Viêm Hỏa của Lục Lâm Thiên cho nên cũng còn chưa thực sự trở thành Thái Cổ U Minh Viêm, đồng thời còn chưa thúc dục được năng lượng Thái Cổ U Viêm Hỏa.

Hỏa diễm màu xanh da trời âm hàn khủng bố này trong khoảng thời gian ngắn lập tức hình thành một biển lửa âm hàn màu xanh da trời tren không trung. Chỉ là biển lửa màu xanh da trời này có khuếch tán, cuồn cuộn tới đâu thì không gian quỷ dị của Chí

Thánh Đại Đế vẫn tồn tại, bất quá dường như cũng bị ảnh hưởng không ít.

- Ha ha, ngươi là linh vật trời sinh thì thế nào? Còn chưa khôi phục tới đỉnh phong thì không có tư cách hung hăng càn quấy trước mặt ta.

Chí Thánh Đại Đế hét lớn một tiếng, lập tức phất tay một cái, trên thân thể to lớn đột nhiên có một đạo quang tráo giống như thời khôn tɧác ⌊oạи, trong nháy mắt hóa thành một hư ảnh phi điểu khổng lồ trên không trung, giống như phi ưng. Năng lượng kinh người từ trong hư ảnh lan tràn ra, hỏa diễm âm hàn màu xanh da trời chung quanh cuồn cuộn, hư ảnh phi điểu lập tức phóng về phía Minh Viêm.

- Nhân loại đáng chết. Nếu như là trước kia ngươi ở trước mặt ta chỉ là con sâu cái kiến.

Minh Viêm giận dữ ngập trời, lúc này hắn còn không hoàn toàn khôi phục, mà ngay cả Thái Cổ U Viêm Hỏa hắn còn chưa dung hợp, thực lực giảm một mảng lớn.

Dứt lời, Minh Viêm phất tay đánh ra một đạo quang trụ bằng hỏa diễm màu xanh da trời, lập tức bành trướng ra tới vài trăm thước. Năng lượng âm hàn cùng với nóng bỏng từ khiến cho linh hồn run rẩy từ trong quang trụ tràn ra, lập tức nghênh đón hư ảnh cực lớn của Chí Thánh Đại Đế.

Phanh Phanh.

Cứ như vậy hai đạo công kích hung hăng va chạm vào một chỗ, trong chốc lát, tiếng nổ kinh thiên động địa vang vọng. Biển lửa màu xanh da trời chung quanh hung hăng bị xé rách, dung nham âm hàn trực tiếp bị hút vào trong vết nứt không gian, hư không bị phá hủy.

- Thực lực thật mạnh, thực lực của hai người hiện tại cũng là tồn tại đỉnh phong trên đại lục này.

Chúng Đế ngẩng đầu, khïếp sợ không thôi, thực lực khủng bố giao phong như vậy, bọn họ thân là cường giả đỉnh cấp trên đại lục này, thế nhưng bây giờ lại phải hít sâu một ngụm khí lạnh. Cấp độ Đế giả mỗi một tầng đều cách xa nhau giống như một cái hào rộng, mà lúc này hai người Chí Thánh Đại Đế, Minh Viêm giao thủ ngay cả bọn họ cũng không có thực lực chống lại.

- Vô sỉ, ta không để yên cho ngươi.

Dường như ăn chút thiệt thòi, có lẽ là hoàn toàn không chiếm được một chút tiện nghi nào, Minh Viêm giận dữ không thôi, hỏa diễm màu xanh da trời lan âm hàn tiếp tục lan tràn, hỏa diễm cuồn cuộn, hai mắt Minh Viêm lạnh lẽo mang theo âm mang nhảy lên. Dưới tình huống nổi giận, hai tay huy vũ, hai đầu cự long bằng hỏa diễm trực tiếp được ngưng tụ ra.

Ngao.

Hai đầu cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời rít gào giống như vật còn sống, năng lượng chấn động khủng bố từ trong cơ thể lan tràn ra. Lập tức hai đầu cự long một trái một phải lao thẳng tới Chí Thánh Đại đế. Hỏa diễm màu xanh da trời ven đường gióng như pháo hoa bắn tứ tung.

Phá.

Chí Thánh Đại Đế hét lớn một tiếng trong thân ảnh to lớn bộc phát ra khí thế nguy nga giống như đảo hoang trên biển. Tuy rằng nhìn qua có chút nhỏ nhoi, thế nhưng ở dưới biển lửa màu xanh da trời này lại giống như bàn thạch không thể rung chuyển. Hai đạo chưởng ấn trong tay phá không mà ra, không gian bị phá hủy, dùng tốc độ kinh người xẹt qua phía chân trời, cuối cùng ầm ầm va chạm với hai đầu cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời kia.

Phanh Phanh.

Trên không trung, hai đầu cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời cùng với chưởng ấn va chạm, lấy chỗ va chạm làm trung tâm, năng lượng khủng bố cùng với hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố khuếch tán ra ngoài không gian mấy vạn thước, giống như là năng lượng hủy diệt lan tràn, khiến cho Đế giả chung quanh không thể không lùi lại một chút.

- Nhân loại, ngươi thật sự muốn đối đầu với ta hay sao? Ngươi cần phải cân nhắc cho kỹ.

Trong biển lửa màu xanh da trời, ánh mắt Minh Viêm chớp động, không có cách nào làm gì được nhân loại này khiến cho hắn chật vật không có cách nào thoát thân, chuyện này khiến cho trong đôi mắt màu xanh của hắn lén lút hiện lên vẻ ngưng trọng.

Chương 3319: Thiên uy mênh mông

- Chọc lão tử nổi giận thì đừng trách, có bản lĩnh thì cứ tiếp tục hung hăng càn quấy, cắn ta đi.

Chí Thánh Đại Đế quát, quanh thân lúc này có một cỗ năng lượng mênh mông không có cách nào hình dung lan tràn ra, khiến cho hỏa diễm màu xanh da trời âm hàn một khi tới gần Chí Thánh Đại Đế lại nhanh chóng tan rã. Ở trong biển lửa màu xanh da trời này, Chí THánh Đại Đế đạp không mà đứng, thủ ấn biến hóa, trên không trung đột nhiên có một mảng lớn mây đen hội tụ.

Ầm ầm.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, mây đen ngập trời, thiên địa lờ mờ, một cỗ năng lượng thiên địa mang theo áp lực mênh mông bao phủ Chí Thánh Đại Đế, tiếng sấm chớp vang vọng không ngừng. Cỗ uy thế khủng bố này khiến cho không ít Đế giả phải hoảng sợ.

- Các ngươi muốn đối phó với hắn thế nào thì nên chuẩn bị đi, hiện tại ta sẽ toàn lực ra tay áp chế hắn một lát.

Chí Thánh Đại Đế quát một tiếng, thủ ấn lần nữa biến đổi, từng đạo thủ ấn vẽ ra bí văn huyền ảo, lập tức rơi vào không gian trước người Chí Thánh Đại Đế.

Trong sát na, bí văn rơi xuống, mây đen bao phủ không gina. Chỉ có quang mang năng lượng và hỏa diễm màu xanh da trời trên không trung chiếu rọi mặt đất, khí tức tựa như hủy diệt bài sơn hải đảo lan tràn ra.

Ầm ầm.

Dưới uy áp như vậy, cả không gian run rẩy, tiếng sấm minh vang vọng không ngừng. Cùng lúc này trên không trung đột nhiên có vô số năng lượng tuôn ra, sau đó phóng xuống biển lửa màu xanh da trời ở phía dưới.

Vô số đạo năng lượng tựa như ánh trăng, vô thanh vô tức phóng xuống mang theo một cỗ thiên uy.

Phía xa xa, chúng Đế quay mắt nhìn về phía từng đạo năng lượng kia đều không nhịn được mà trong lòng run run, trong linh hồn trực tiếp có xúc động muốn phủ phục, quỳ xuống.

- Không... Sẽ không, ngươi sao lại có khả năng đạt tới một bước này, đây là chuyện không có khả năng.

Dưới uy áp khủng bố như vậy, trong biển lửa màu xanh da trời, ánh mắt Minh Viêm đột nhiên kinh hãi, sắc mặt khiĕp sợ, không có cách nào bình tĩnh được.

Nhìn cảnh này, ánh mắt Độc Cô Việt Không run run không ngớt, hít sâu một hơi rồi mới lẩm bẩm nói:

- Đồn rằng cực hạn của linh vũ là có thể điều động lực lượng thiên địa, thiên uy xuất hiện. Cực hạn của linh đạo phá hư không, tiếu ngạo chúng sinh. Chí Thánh Đại Đế đã thoát khỏi Đế giả, đặt chân tới cấp độ siêu việt Đế giả.

Chúng Đế giả chung quanh nghe vậy run sợ không thôi. Dưới Thiên Uy mênh mông cuồn cuộn, càng ngày bọn họ càng khó có thể chèo chống, Độc Cô Việt Không là người đầu tiên đột nhiên quỳ gối giữa không trung, dưới Thiên Uy không ai dám không theo, không có cách nào dám phản kháng.

- Chẳng lẽ sư phụ đã đột phá khỏi Đế giả? Thế nhưng khí tức nayf rõ ràng chỉ là Linh Đế cửu trọng a.

Lúc này Lục Lâm Thiên ở dưới thiên uy mênh mông cuồn cuộn này thân thể cũng có chút kích động, run rẩy.

Ầm ầm.

Vô số năng lượng trong thiên địa giống như cơn mưa xuyên thủng không gian, tiếp đó rơi vào trong biển lửa màu xanh da trời. Mỗi một đạo năng lương rơi xuống đều giống như có bom nổ dưới biển lửa màu xanh da trời, khiến cho tiếng nổ vang vọng ầm ầm không dứt bên tai, hỏa diễm màu xanh da trời bắn tứ tung.

Trên không trung, giờ phút này Chí Thánh Đại Đế đạp không mà đứng, trường bào tung bay, thân thể hùng vĩ được năng lượng thiên địa mênh mông bảo phủ giống như thần tích. Đôi mắt mênh mông giống như trăng sáng, nhất cử nhất động đã hoàn toàn dung hợp làm một với thiên địa.

- Không ngờ ngươi lại đột phá, ngươi đột phá được? Điều này sao có thể? Cho dù là thập đại lão tổ của mười Hoàng tộc khi trước cũng không đột phá được a.

Trong biển lửa màu xanh da trời cuồn cuộn, Minh Viêm dường như hoàn toàn bị ngăn cản, không có cách nào nhúc nhích, thế nhưng ánh mắt lại kinh hãi ngẩng đầu nhìn về phía Chí Thánh Đại Đế trên không trung.

- Cho nên ta mới nói ngươi ở trước mặt ta không có bao nhiêu tư cách hung hăng càn quấy, nếu không phải thân thể hiện tại của ta không có cách nào thừa nhận được linh hồn, thì ngươi há có thể hung hăng càn quấy được trước mặt ta? Ta vô cùng nóng tính đó.

Chí Thánh Đại Đế tựa như một vị thần, thế nhưng tính tính vẫn vậy, ánh mắt nhìn qua không trung rồi khẽ phất tay một cái. Năng lượng mênh mông bàng bạc tức thì hung hăng đánh xuống Âm Minh.

Ầm ầm Ầm.

Năng lượng thiên địa khủng bố như vậy hội tụ rồi đánh xuống, thiên địa như muốn nứt ra, tiếng nổ trầm thấp vang vọng không ngừng.

- Hừ, ta là linh vật trời sinh, có lão thiên bảo hộ, coi như là ngươi hiện tại cũng không có cách nào làm gì được ta. Đợi sau khi ta thu được đại cơ duyên, ngươi cũng không phải là đối thủ của ta.

Minh Viêm hét lớn, khuôn mặt vốn tuấn lãng kia lúc này đã bắt đầu trở nên dữ tợn, toàn thân có hỏa diễm màu xanh da trời nhảy lên, thân thể lập tức hóa thành hỏa diễm màu xanh da trời âm hàn tới cực điểm, trực tiếp tiến vào rồi dung hợp vào trong biển lửa màu xanh da trời.

Ầm ầm.

Trong sát na này, cả thiên địa rung rẩy kịch liệt, từng đạo hỏa diễm màu xanh da trời từ trong hư không thiên địa trút xuống.

- Nhân loại, đợi sau khi ta nhận được đại cơ duyên, khi đó ta sẽ cho ngươi biết sự lợi hại của ta.

Trong biển lửa màu xanh da trời âm hàn kia truyền đến thanh âm nổi giận của Minh Viêm, cả biển lửa màu xanh da trời cuồn cuộn, nổi lên sóng to gió lớn. Giờ phút này hắn biết mình phải mau chóng rời khỏi nơi này mới được. Nhân loại trước mắt này không ngờ lại đột phá tầng thứ kia, hắn đã không có cách nào làm gì được nhân loại này.

- Cảnh Văn, nhớ kỹ lời ta nói, Thanh Tuyệt và Thanh Tuyền đều là đệ đệ và muội muội của con, là ta có lỗi với con, có lỗi với đệ đệ và muội muội của con. Về sau con thay ta chiếu cố cho chúng nó.

Độc Cô Ngạo Vũ đạp không mà đứng, quay đầu lại nhìn Độc Cô Cảnh Văn, trong mắt hiện lên vẻ hiền lành, sau đó lập tức ngẩng đầu nhìn chúng Đế trong không trung đang bị chúng Đế uy áp, ánh mắt lại nhìn vào Nam thúc nói:

- Ca ca cùng cha khác mẹ của ta, lúc trước ta đối phó với huynh cũng là có chút bất đắc dĩ. Hiện tại huynh đã hiểu được cho ta chưa?

- Ài.

Nam thúc ngẩng đầu thở dài nói:

- Tất cả những thứ ngươi làm vì Độc Cô Hoàng tộc, giống như ngươi nói, nếu như ngươi thực sự muốn giết ta, sợ rằng ta cũng không còn sống tới bây giờ. Ta lại là đại bá của Cảnh Văn, trên người ta cũng có dòng máu của Độc Cô Hoàng tộc. Vì giải khúc mắc trong lòng ta ngươi còn cố ý để cho ta giết nghịch đồ, bây giờ ta có thể làm gì được nữa cơ chứ.

- Ha ha, đại ca, về sau Độc Cô gia tộc chúng ta giao cho đại ca. Nếu như Độc Cô gia tộc chúng ta mà dựa vào mấy lão gia hỏa kia thì sớm muộn cũng bị loại bỏ, giao cho đại ca là ta yên tâm rồi.

Độc Cô Ngạo Vũ nhìn Nam thúc cười cười, ánh mắt run run, quanh thân đột nhiên có một cỗ năng lượng cùng với Thần Hoàng khí mênh mông lan tràn ra. Khí tức khủng bố trong nháy mắt phun trào.

Chương 3320: Rốt cuộc cũng có động tác 1

- Linh Đế nhất trọng, Linh Đế nhị trọng... Linh Đế thất trọng. Thực lực chân chính của Độc Cô Ngạo Vũ không ngờ lại là Linh Đế thất trọng.

Khí tức trên người Độc Cô Ngạo Vũ lan tràn, lúc này chúng Đế mới kinh hãi phát hiện ra, khí tức trên người Độc Cô Ngạo Vũ không ngờ lại tới Linh Đế thất trọng, loại cấp độ này ngay cả Độc Cô Việt Không cũng phải thua kém.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, lúc này hắn cũng cảm nhận được khí tức trên bản thể nhạc phụ Độc Cô Ngạo Vũ cho nên Lục Lâm Thiên cảm thấy rất bất ngờ, thực lực tới mức này quả thực vô cùng khủng bố.

Độc Cô Ngạo Vũ đạp không mà đứng, năng lượng mênh mông cuồn cuộn chung quanh lan tràn, trường bào tung bay, khí thế bễ nghễ thiên hạ, ánh mắt nhìn chúng Đế chung quanh nói:

- Tất cả mọi người nghe rõ cho ta, tất cả chuyện ta làm không có liên quan tới Độc Cô gia tộc, không có liên quan tới các con của ta. Ở nơi này có rất nhiều người có ân oán với ta, nếu như ta còn sống đương nhiên không sợ các ngươi. Ngay cả tư cách liên thủ báo thù ta các n gươi cũng không có. Hôm nay ta đi, ân oán với tất cả mọi người coi như tan thành mây khói, đi vào hư vô.

Dứt lời, Độc Cô Ngạo Vũ đạp mạnh hư không, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, thân thể hóa thành cầu vồng, trực tiếp lướt về phía hỏa diễm màu xanh da trời, trực tiếp xông vào trong biển lửa màu xanh da trời.

- Ta chính là linh vật trời sinh, khi đại lục này tồn tại ta đã tồn tại, sinh ra cùng lúc với thiên địa. Nhân loại nhỏ bé như các ngươi há có thể làm gì được ta? Chờ ta đi ra, ta sẽ không bỏ qua tất cả các ngươi.

Đạo lưu quang màu xanh da trời kia khi Minh Viêm vừa mới dứt lời đã tiến vào trong không gian tản ra khí tức cổ xưa, man hoang, mục tiêu là ngọn núi cự lớn dưới hư không mênh mông kia. Lúc này Chí Thánh Đại Đế muốn ngăn cản cũng không được.

- Có người tiến tới, người còn lại có thể đi ra ngoài.

Trên không trung, mây mù cuồn cuộn, thanh âm của Thiên Đế vang lên, mọi người nhìn về phía trước, đột nhiên cảm thấy có một cỗ lực lượng ngập trời cuốn tới. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này bao phủ, quanh thân mọi người lập tức xuất hiện vết nứt không gian, thân thể tiến vào trong vết nứt không gian.

Giữa không trung lúc này cũng chỉ còn Chí Thánh Đại Đế, nhìn về phía sương trắng cuồn cuộn trên không trung, ánh mắt ngạc nhiên nói:

- Lại là ngươi, rốt cuộc ngươi là người nào? Kỳ thực tất cả mọi chuyện sau lưng đều là do ngươi sắp xếp a.

- Ta là ai ngươi không cần biết rõ, ngươi có thể đột phá cấp độ Đế giả đã chứng minh thiên phú của ngươi không bình thường. Mà nguyên nhân lớn nhất là bởi vì ngươi đạt được truyền thừa trong Theien Trụ giới. Chủ nhân Thiên Trụ giới có chút quan hệ với ta, ngươi đạt được Thiên Trụ giới coi như là truyền nhân của hắn, cho nên ta mới phá lệ để cho ngươi ở lại. Hiện tại ngươi cũng nên đi thôi, tu vi của ngươi bây giờ cũng không phải là cuối cùng. Nếu như có cơ hội có lẽ có thể tiếp tục cố gắng, có lẽ một ngày kia có thể xưng bá chúng giới.

Thiên Đế dứt lời, sương trắng trên không trung cuồn cuộn, trước người Chí Thánh Đại Đế lập tức xuất hiện vết nứt không gian.

- Còn đệ tử của ta thì sao? Nó có gặp nguy hiểm hay không? Ngươi và sư phụ ta có giao tình, vậy nể mặt sư phụ của ta, cũng đừng để cho nó gặp nguy hiểm nha, này...

Chỉ tiếng Chí Thánh Đại Đế còn chưa nói xong, thân thể đã bị vết nứt không gian bao phủ, lập tức biến mất không thấy gì nữa. Mà khi thân thể Chí Thánh Đại Đế xuất hiện một lần nữa thì thân ảnh của hắn đã ở một sơn mạch bao la.

Chí Thánh Đại Đế quét mắt qua chung quanh, núi non trùng điệp tạo thành một thể giống như một đầu cự long uốn lượn. Phía trước là sương trắng liên miên giống như kết nối giữa trời và đất, cắt ngang thế giới. Mà chúng Đế vừa mới bị trục xuất ra khỏi Thiên Trủng lúc này cũng xuất hiện ở chung quanh hắn.

- Đi ra rồi, chúng ta đi ra rồi.

- Rốt cuộc cũng rời khỏi Thiên Trủng.

Không ít Đế giả nhìn chung quanh lập tức kinh hỉ nói. Đây đã là sơn mạch Vụ Đô, bọn họ đã rời khỏi Thiên Trủng, nhặt được về một cái mạng.

...

Tiếng long ngâm trong miệng Lục Lâm Thiên vang vọng, thân thể kim long khổng lồ xuất hiện trong hỏa diễm màu xanh da trời âm hàn, chỉ là dưới hỏa diễm cuồn cuộn, bằng vào lực phòng ngự của thân thể kim long cũng có thể ngăn cản được hỏa diễm âm hàn này.

Lúc này Lục Lâm Thiên thúc dục Địa Linh Biến, thúc dục ra bản thể Tiểu Long, có thể nói hắn là người hiểu rõ nhất bản thể của Tiểu Long, thế nhưng lúc này hắn mới hiểu rõ thân thể Tiểu Long cường hãn tới mức nào. Có thể nói là gần như miễn dịch tất cả công kích linh hồn, công kích vật chất cũng đạt tới tình trạng miễn dịch.

Dưới sự bao phủ của hư ảnh Huyền Vũ giống như vật còn sống, nhiệt độ âm hàn của Thái Cổ Minh Viêm Hỏa cũng bị chôn vùi không thấy, trực tiếp bị Lục Lâm Thiên ngăn cản ở bên ngoài, có lực phòng ngự cường hãn bực này, hắn nhẹ nhõm hơn không ít.

Có linh hồn phân thân của hắn ở bên trong, lúc này ở trong hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn, Lục Lâm Thiên nhanh chóng biết rõ linh hồn bổn nguyên và thế giới của Thái Cổ U Viêm Hỏa ở nơi nào cho nên hắn lập tức xuyên quả một mảnh hỏa diễm màu xanh da trời giống như dung nham cuồn cuộn, thân thể kim long khổng lồ trực tiếp xuyên qua.

Xuyên qua bức bình chướng bằng hỏa diễm âm hàn màu xanh da trời, Lục Lâm Thiên lập tức cảm nhận được một cỗ cảm giác quen thuộc, thế nhưng hắn cũng lập tức không có cách nào chống đỡ được, thúc dục Địa Linh Biến, tiêu hao của hắn cực lớn, vừa rồi xuyên qua không gian của Thái Cổ Viêm Minh Hỏa đã là cực hạn của Lục Lâm Thiên.

Thân thể kim long của Lục Lâm Thiên lập tức biến mất, lần nữa hóa thành bản thể, thân thể của hắn xuất hiện trong biển lửa màu xanh da trời cuồn cuộn. Chỉ là biển lửa này lại không hề âm hàn mà là nóng bỏng vô cùng.

Biển lửa màu xanh da trời này lan tràn giống như phá hủy tất cả không gian hư vô bên trong. Sóng lửa màu xanh da trời cuồn cuộn, sóng to gió lớn nổi lên, giống như biển gầm, khí tức hủy diệt trực tiếp tràn ngập trong không gian.

Mà lúc này dưới nhiệt độ khủng bố này, khóe miệng Lục Lâm Thiên lại mỉm cười. Đây đã là thế giới của Thái Cổ U Viêm Hỏa. Nơi này hắn coi như là một nửa chủ nhân, thân thể bản thể của hắn trước đây cũng từng ở nơi này rèn luyện qua. Bởi vậy nhiệt độ cao trong này đối với hắn không có ảnh hưởng quá lớn.

- Lão đại.

Trong chớp mắt ngắn ngủi này, một tiếng hét lớn vang vọng, bản thể Kim long khổng lồ của Tiểu Long cũng xé rách bức bình chướng bằng hỏa diễm cuồn cuộc, bản thể khổng lồ xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên.

- Sao đệ cũng tới đây?

Lục Lâm Thiên biết rõ Tiểu Long không cam lòng để mình lại cho nên mới đuổi theo, ngoài cảm động ra trong mắt Lục Lâm Thiên cũng hiện lên vẻ bất đắc dĩ. Nếu như hắn thất bại sợ rằng Tiểu Long sẽ gặp phiền toái lớn.

Chương 3321: Rốt cuộc cũng có động tác 2

- Đệ lo lắng huynh tới đây một mình, đã lâu rồi chúng ta không chiến đấu cùng nhau, cho nên lần này huynh không có lý do gì bỏ lại đệ.

Tiểu Long mở miệng nói, trong khi nói chuyện long tức phun ra trực tiếp đánh bay hỏa diễm màu xanh da trời trong không gian này.

Thế nhưng nhiệt độ cao khủng bố trong không gian này khiến cho thân thể và máu tươi, lục phủ ngũ tạng trong cơ thể Tiểu Long như bị thiêu đốt thành tro bụi. May mà trước đó thân thể hắn xảy ra dị biến, bằng không không có cách nào ngăn cản được nhiệt độ khủng bố này.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, trong biển lửa, hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn. Hỏa diễm màu xanh da trời này so với hỏa diễm trước đó có chỗ tương tự lại có chỗ bất đồng. Hỏa diễm màu xanh này cũng lóng lánh, thế nhưng nhiệt độ lại cường hãn hơn không ít.

Cả không gian bị hỏa diễm màu xanh da trời giống như dung nham bao phủ, không có cách nào hình dung ra được nhiệt độ khủng bố đang tràn ngập không gian này. Trong không gian này vạn vật đều hóa thành tro tàn.

- Nhiệt độ càng cao hơn.

Hỏa diễm màu xanh da trời bao phủ, lúc này Tiểu Long giống như bị một quả cầu bằng hỏa diễm màu xanh da trời bao phủ vậy, nhiệt độ cao khủng bố vô hình xâm nhập vào trong cơ thể, toàn thân trong khoảnh khắc có hỏa diễm từ trong thoát ra ngoài, khiến cho hắn khó có thể ngăn cản.

- Tiểu Long, cẩn thận một chút.

Cùng lúc, ở trong hỏa diễm màu xanh da trời, một đạo linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên từ trong đó nhảy ra, đây chính là linh hồn phân thân đang chật vật chống đỡ. Lúc này linh hồn phân thân cũng cực kỳ suy yếu, thoạt nhìn khí tức uể oải, sắc mặt tái nhợt.

Ngao.

Mà cách đó không xa, trong không gian bằng hỏa diễm này có một đầu cự long bằng hỏa diễm lớn chừng mười thước đang xoay quanh giữa không trung. Đầu cự long bằng lửa này toàn thân màu xanh, sáng long lanh, tràn ngập khí tức nóng bỏng và âm hàn.

Mà thân thể đầu cự long bằng hỏa diễm màu xanh này giờ phút này đang kịch liệt cuồn cuộn, có một cỗ năng lượng quỷ dị trong người xung động, mơ hồ có bí văn như ẩn như hiện từ trên thân thể nó lan tràn ra, giống như đang giam cầm nó lại. Đầu cự long bằng hỏa diễm màu xanh cũng đang giãy dụa kịch liệt, muốn tránh thoát khỏi sự áp chế của bí văn.

- Linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ Viêm Minh Hỏa đang bị bí pháp linh hồn ngăn chặn, phải lập tức ra tay.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, động tĩnh của Thái Cổ Minh Viêm Hỏa như vậy sợ rằng là do nhạc phụ hắn thi triển bí pháp linh hồn phát huy ra tác dụng. Bây giờ hắn cần dùng tốc độ nhanh nhất để giải quyết linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ Minh Viêm Hỏa, bằng không tới lúc đó hắn và Tiểu Long nhất định sẽ chết.

- Luyện hóa.

Không có một chút do dự nào, tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, linh hồn phân thân đang suy yếu trực tiếp đánh ra, thân thể hóa thành khổng lồ, chừng hơn trăm thước, trong miệng có hỏa diễm màu xanh da trời trút xuống. Một cỗ lực lượng cắn nuốt cực lớn lập tức lan tràn về phía đầu cự long bằng hỏa diễm kia.

Muốn đối phó với Thái Cổ Minh Viêm Hỏa này thì chỉ có phản luyện hóa hắn, khi đó cũng coi như hắn dung hợp với Thái Cổ U Minh Viêm, nguy cơ cực lớn đương nhiên cũng tự động bị giải trừ.

Lực cắn nuốt cực lớn lan tràn, lập tức bao phủ đầu cự long bằng hỏa diễm màu xanh kia.

Phanh Phanh.

Thế nhưng lúc này bí văn trên thân thể cự long bằng hỏa diễm màu xanh kia lại ầm ầm nứt vỡ, hỏa diễm màu xanh da trời chung quanh trong nháy mắt liên tiếp nổ tung, giống như núi lửa bộc phát, chấn động không ngừng.

Sưu.

Hỏa diễm màu xanh da tời phun trào mang theo một cỗ khí tức âm hàn giống như hủy diệt, lập tức phóng về phía Lục Lâm Thiên. Khí tức âm hàn khủng bố tràn ngập, Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy đầu mình mê muội.

Bản thể khổng lồ của Tiểu Long lúc này cũng lung la lung lay, giống như đã bị ảnh hưởng không ít.

- Ngao, nhân loại đáng chết, ngươi cho rằng chỉ bằng vào một thủ đoạn nhỏ là có thể đối phó được với linh hồn của ta sao?

Một tiếng long ngâm giống như gầm gừ vang vọng, cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời trực tiếp giãy dụa ra khỏi lực thôn phệ của linh hồn phân thân Lục Lâm Thiên. Thân thể hơn mười thước trong giây lát biến hóa, trong nháy mắt hóa thành hơn hai ngàn thước, thân thể khổng lồ cuồn cuộn trên không trung biển lửa.

Thân thể khổng lồ này so với bản thể kim long cực lớn của Tiểu Long lúc này còn lớn hơn một nửa. Toàn thân là màu xanh da trời lóng lánh, toàn thân có khí tức âm hàn như hủy diệt lan tràn.

- Hừ, hiện tại không có nhân loại kia tương trợ, các ngươi còn dám đi vào, quả thực là muốn chết.

Đầu cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời cực lớn há mồm nói, khí tức âm hàn phun trào. Thân thể khổng lồ cuồn cuộn bay lên, một cỗ khí tức giống như hủy diệt từ trong cơ thể cự long lan tràn ra kéo theo cả biển lửa màu xanh da trời bên trong không gian cuồn cuộn.

Dưới cỗ khí tức khủng bố này, Lục Lâm Thiên có cảm giác trong đầu mê muội, linh hồn bỡ ngỡ, càng ngày càng không có cách nào chống lại. Giờ phút này thân thể khổng lồ của Tiểu Long cũng đang không ngừng run rẩy, bị một cỗ lực lượng trói buộc cực lớn bao phủ khiến cho thân thể của hắn muốn di chuyển một bước cũng khó khăn.

- Lão đại, tên này quá mạnh mẽ, đệ muốn động cũng không động đậy được, chúng ta phiền phức lớn rồi.

Thanh âm của Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

Ngao.

Đầu cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời cực lớn rít gào, cái miệng lớn dữ tợn mở ra mang theo khí tức âm hàn như hủy diệt. Lập tức rít lên giận dữ phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Trong cái miệng dữ tợn kia có hỏa diễm màu xanh da trời âm hàn phóng ra, muốn bao phủ Lục Lâm Thiên, sợ rằng một khi Lục Lâm Thiên bị cái miệng của hắn nuốt vào thì sẽ bị luyện hóa thành tro tàn, trở thành chất dinh dưỡng cho hắn khôi phục thực lực.

- Rốt cuộc cũng phải chết sao?

Linh hồn Lục Lâm Thiên run lên, dưới cỗ khí tức tựa như hủy diệt này hắn khó có thể chống lại, đối phương thực sự quá mạnh mẽ.

- Con bà ngươi, cho dù lão tử chết cũng phải nhổ răng ngươi, cho ngươi sống không dễ chịu.

Đột nhiên trong mắt Lục Lâm Thiên có tinh quang bắn ra, trong đôi mắt đen kịt bỗng nhiên tràn ngập hàn mang, cho dù là phải chết thì hắn cũng phải tự bạo hồn anh, không để cho Minh Viêm này sống khá giải, chung quy so với việc cứ như vậy bị Minh Viêm thôn phệ còn đỡ uất ức hơn nhiều.

Mà trong sát na khi Lục Lâm Thiên muốn tự bạo hồn anh thì trong đầu bỗng nhiên có chấn động...

Lần này Lục Lâm Thiên cảm nhận được Kim đao màu vàng trong đầu có động tĩnh, kim đao có động tĩnh, cả không gian trong đầu Lục Lâm Thiên đột nhiên tràn ngập kim quang. Bên trong kim quang tràn ngập một cỗ sát khí ngập trời.

Lúc này Kim đao màu vàng không chỉ có động tĩnh như bình thường, mà trực tiếp từ trong đầu Lục Lâm Thiên nhảy ra.

Chương 3322: Kim đao phát uy

Sưu....

Kim đao màu vàng trực tiếp từ trong mi tâm Lục Lâm Thiên nhảy ra, sau đó hóa thành một đạo kim quang màu vàng xuất hiện trong biển lửa. Chỉ một thoáng kim quang chiếu rọi cả không gian, bên trong xen lẫn một cỗ sát khí ngập trời.

Kim quang đại thịnh, kim quang bỗng nhiên bao phủ Lục Lâm Thiên và linh hồn phân thân của hắn vào bên trong, thậm chí ngay cả Tiểu Long cũng được bao phủ.

- Đây là?

Nhìn thấy kim quang chói mắt đột nhiên xuất hiện rồi bao phủ Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, đôi mắt lớn của cự long trực tiếp sững sờ, ánh mắt đại biến, một cỗ khí tức khiến cho tim hắn đập nhanh, khiến cho hắn không có cách nào phản kháng lan tràn ra.

- Đây là....

Trước mặt khí tức mà kim quang chói mắt này lan tràn ra, đầu cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời lập tức cảm thấy mình nhỏ bé như con sâu cái kiến, cỗ khí tức này quá mức khủng bố, cường hãn, thậm chí còn vượt quá sự tưởng tượng của hắn.

- Nhân loại, trên người ngươi sao lại có bảo vật như vậy?

Trong miệng cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời truyền ra thanh âm kinh hãi của Minh Viêm, ánh mắt đại biến, thân thể khổng lồ nhanh chóng lùi ra, muốn chạy trốn, căn bản không dám chống lại.

Ông.

Chỉ là tất cả dường như đã quá muộn, trong kim quang rực rỡ đột nhiên có một tiếng sấm vang vọng, trong kim quang chói mắt đột nhiên có một cỗ năng lượng vô hình giam cầm hắn vào bên trong.

Dưới cỗ năng lượng vô hình này, thân thể khổng lồ của cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời kia căn bản không thể động đậy, kim quang chói mắt bao phủ, một cỗ năng lượng vô hình vây khốn hắn ở bên trong.

Khí tức trong kim quang mang theo uy áp và sát khí ngập trời khiến cho hắn cảm giác được mình như con sâu cái kiến, loại cảm giác này hắn chỉ cảm nhận được trên người cường giả khủng bố ở thời viễn cổ kia mà thôi.

Sưu....

Trong kim quang màu vàng có một thanh đại đao màu vàng xuất hiện mang theo khí thế bá đạo, hung hăng xuất hiện trên đầu cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời, một cỗ khí tức nhanh chóng lan tràn ra.

Đầu cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời này kinh hãi, ngay trong đôi mắt cực lớn đang kinh hãi, hắn nhìn thấy một thanh đại đao màu vàng giống như đao trời, trực tiếp đánh vào trong mi tâm hắn, một đạo đao mang màu vàng trực tiếp đánh xuống mi tâm hắn.

Sưu...

Dưới đao mang màu vàng này có khí tức khiến cho Minh Viêm cảm nhận được sự hủy diệt, đao mang màu vàng kia mang theo một cỗ khí thế cực kỳ bá đạo, dễ dàng tiến vào trong cơ thể hắn.

Chỉ một thoáng Minh Viêm có thể cảm giác được linh hồn lập tức bị phá hủy, mãi đến khi hoàn toàn bị diệt sát hắn cũng triệt để biến mất trên đời này.

Trong sát na ngắn ngủi, kim đao màu vàng đánh ra một đao vào trong mi tâm của đầu cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời, một cỗ quang mang màu vàng quỷ dị đột nhiên từ trong mi tâm Minh Viêm lan tràn ra chung quanh. Quang mang kéo dài từ đầu tới đuôi, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa. Những nơi quang mang màu vàng này đi qua, thân thể cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời này nứt vỡ từng khúc. Minh Viêm khủng bố, cường hãn, linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ Minh Viêm Hỏa dưới một đao của kim đao màu vàng lập tức hóa thành mảnh vỡ, vô cùng dễ dàng, hoàn toàn không có lực chống lại.

Phanh Phanh.

Cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời bị phá hủy, cả thiên địa kịch liệt run rẩy, thanh âm hung hãn giống như sấm sét quanh quẩn trên không trung. Hỏa diễm cuồn cuộn ở trên không trung trút xuống biển lửa màu xanh phía dưới tạo thành cơn sóng cuồn cuộn, hư không đen kịt xuất hiện.

- Tên thổ phỉ này quá trâu bò a.

Trong sát na này ánh mắt Lục Lâm Thiên sáng ngờ, trong lòng tuôn ra kinh hỉ, tên thổ phỉ linh hồn này lúc trước một đao cũng bổ nát linh hồn phân thân của Thái Cổ U Viêm Hỏa, lúc này ngay cả linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ Minh Viêm Hỏa khủng bố cũng bị một đao của nó giải quyết sạch sẽ.

- Oa, thứ này nhất định là bảo vật a.

Tiểu Long cũng há hốc mồm, lập tức kinh hỉ thu hồi bản thể hóa thành hình người.

Sưu.

Sau khi kim đao màu vàng đánh xuống một đao cũng trực tiếp hóa thành một đạo kim quang tiến vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên, tất cả mọi chuyện không giống như Lục Lâm Thiên làm chủ mà dường như trong đầu Lục Lâm Thiên mới là nhà của nó, nó mới chính là chủ nhân vậy.

Lục Lâm Thiên cũng mặc kệ kim đao màu vàng làm gì thì làm, thậm chí còn mong nó chủ động như vậy nhiều hơn.

Kim đao màu vàng này quá trâu bò, Thái Cổ Minh Viêm Hỏa mà tất cả mọi người không làm gì được không ngờ lại trực tiếp bị nó diệt sát.

Lâm Thiên cũng biết chuyện này đại biểu cho việc gì, kim đao màu vàng này, tên thổ phỉ trong linh hồn của hắn tuyệt đối là bảo vật, hơn nữa còn là bảo vật siêu việt cấp độ thần khí, thần khí thượng cổ ở trước mặt nó sợ rằng ngay cả cái rắm cũng không phải.

- Ồ? Không có hoàn toàn bị diệt, phát tài rồi.

Trong khi Lục Lâm Thiên đang vỗ mông ngựa tên thổ phỉ trong linh hồn hắn thì hai mắt bỗng nhiên sáng ngời. Ngay khi linh hồn bổn nguyên của Minh Viêm, đầu cự long bằng hỏa diễm màu xanh da trời kia bị diệt thì trong hư không có một quả cầu bằng hỏa diễm màu xanh da trời xuất hiện.

Lục Lâm Thiên kinh hỉ nhìn xuống, quả cầu bằng hỏa diễm màu xanh da trời này cũng không quá lớn, chỉ lớn chừng hai ba thước mà thôi, tựa như một ngôi sao nho nhỏ bằng hỏa diễm vậy. Quả cầu ở trong không gian tràn ngập hỏa diễm màu xanh da trời không ngừng xoay tròn, phóng ra một cỗ năng lượng âm hàn tinh thuần tới cực điểm.

- Linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ Minh Viêm Hỏa.

Lục Lâm Thiên nhìn qua quả cầu bằng hỏa diễm màu xanh da trời này, trên quả cầu bằng hỏa diễm màu xanh da trời này phóng ra chấn động, tựa như tiếng tim trẻ con đập vậy, loại chấn động này cũng khiến cho trái tim Lục Lâm Thiên nhảy lên.

Linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ Minh Viêm Hỏa đối với Lục Lâm Thiên mà nói, tự nhiên hắn biết rõ đây là vật gì, đây chính là linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ Minh VIêm Hỏa, cũng chính là một nửa linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm nguyên vẹn.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ kinh hỉ, vốn hắn còn tưởng rằng kim đao màu vàng đã hoàn toàn phá hủy linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ Minh Viêm Hỏa, hiện tại xem ra kim đaom màu vàng chỉ phá hủy linh trí và trí nhớ trong linh hồn bổn nguyên của Minh Viêm mà thôi. Thế nhưng lại lưu lại một nửa linh hồn bổn nguyên nguyên vẹn của Thái Cổ U Minh Viêm.

Thân thể Lục Lâm Thiên lập tức kích động tới run rẩy, lúc này cảm nhận chấn động trên quả cầu màu xanh này, linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ Minh Viêm Hỏa đã không còn bất luận dấu vết nào của Minh Viêm, chỉ còn lại linh hồn bổn nguyên tinh khiết mà thôi.

- Phát tài rồi.

Khóe miệng nở nụ cười vui vẻ, Lục Lâm Thiên cố nén sự kinh hỉ trong lòng, lúc này đối với người đã dung hợp, luyện hóa Thái Cổ U Viêm Hỏa như hắn mà nói, dung hợp, luyện hóa một nửa còn lại của Thái Cổ U MInh Viêm chính là một chuyện dễ như trở bàn tay, hoàn toàn không có bao nhiêu khó khăn.

Chương 3323: Gặp mặt Thiên Đế 1

Một khi dung hợp với Thái Cổ Minh Viêm Hỏa, tăng thêm hắn đã dung hợp với Thái Cổ U Viêm Hỏa từ trước, sau khi luyện hóa sẽ trở thành Thái Cổ U Minh Viêm nguyên vẹn. Thái Cổ U Minh Viêm nguyên vẹn, Lục Lâm Thiên biết rõ điều này đại biểu cho việc gì. Chỉ riêng Thái Cổ U Viêm Hỏa và Thái Cổ Minh Viêm Hỏa đã cường hãn như vậy, Thái Cổ U Minh Viêm nguyên vẹn thì khủng bố tới trình độ nào a.

- Dung hợp Thái Cổ Minh Viêm Hỏa.

Lục Lâm Thiên không chút do dự, linh hồn phân thân khẽ động, thân thể khổng lồ hơn trăm thước há mồm nuốt quả cầu bằng hỏa diễm màu xanh vào trong miệng. Quả cầu bằng hỏa diễm màu xanh da trời hoàn toàn không có tâm tư bài xích, ngược lại còn thân mật chủ động đi tới.

- Lão đại, trong này quá nóng, chúng ta đi ra ngoài đi.

Tiểu Long nói với Lục Lâm Thiên, không biết từ khi nào trên trán của hắn đã nhễ nhại mồ hôi, toàn thân run rẩy, không có bản thể chống đỡ, lực phòng ngự của Tiểu Long cũng không bằng lúc đỉnh phong. Mà nhiệt độ cao khủng bố cũng khiến cho trong lòng hắn phát run.

- Đi, chúng ta đi ra ngoài trước.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, Thái Cổ Minh Viêm Hỏa bị diệt, quyền điều khiểu không gian này lần nữa nằm ở trong tay hắn, về sau cũng không còn ai có thể đoạt được của hắn nữa. Thân ảnh lóe lên, Lục Lâm Thiên mang theo Tiểu Long rời khỏi thế giới của Thái Cổ U Minh Viêm.

Khi thân ảnh hai người xuất hiện lần nữa, thì Lục Lâm Thiên và Tiểu Long đã ở trên ngọn núi khổng lồ mênh mông kia.

Đứng trên ngọn núi khổng lồ mênh mông, trên đỉnh đầu là tinh không mênh mông giống như gần trong gang tấc. Từng ngôi sao sáng ngời giống như đang xoay tròn trên đỉnh đầu hắn, bên trên có quang mang nhu hòa lan tràn ra, khí thế của nó trong lúc vô hình tạo thành áp lực khiến cho tim hai người đập nhanh lên, hô hấp cũng có chút khó khăn.

Trên ngọn núi khổng lồ, nguy nga, một cỗ khí tức năng lượng nồng đậm tuôn ra, trình độ nồng đậm của năng lượng khiến cho bản thân Lục Lâm Thiên cũng phải sợ hãi than. Trình độ nồng đậm của năng lượng khiến cho người ta kinh hãi, thậm chí trong thiên địa này nơi nào cũng có năng lượng nồng đậm như vậy.

Mà khi Lục Lâm Thiên ở bên ngoài dò xét vào bên trong hắn chỉ cho rằng bên trong này chỉ có ngọn núi khổng lồ mênh mông này mà thôi, thế nhưng lúc này đứng trên ngọn núi này Lục Lâm Thiên mới biết được đằng sau ngọn núi này còn có một ngọn núi khác giống ngọn núi này như đúc.

Hai ngọn núi này đều khổng lồ vô cùng, đột ngột từ dưới mặt đất mọc lên, cao ngất như xuyên thủng mây mù. Hai ngọn núi này đối diện ở phía xa, một cỗ khí tức mờ mịt mênh mông bao phủ trong không gian, thậm chí còn mang theo khí tức man hoang.

- Ồ, tại sao lại ở đây?

Nhìn hai ngọn núi ở phía xa, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, khuôn mặt tràn ngập vẻ kinh ngạc. Ngọn núi này khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác quen thuộc, đây chính là một mật địa trước khi hắn tiến vào Vụ Tinh Hải, ở nơi đó hắn đã đạt được vô số Vũ Linh thánh quả cùng một bản Vô Tự Thiên Thư.

Ánh mắt khẽ đảo không ngừng, Lục Lâm Thiên nhìn về phía giữa hai ngọn núi, cái hồ nước màu trắng bằng năng lượng quen thuộc kia vẫn ở đó, hai đầu ngọn núi này một đầu toàn thân tràn ngập lưu quang màu xanh, đây là một dây mây đường kính hơn trăm thước, cực lớn đang kéo dài qua ngọn núi, bên trên tràn ngập khí tức cổ xưa, bên trên có từng mảnh lá xanh lớn nhỏ hơn trăm thước khuếch tán.

- Vũ Linh thánh quả. Đều là Vũ linh thánh quả.

Trên dây mây khổng lồ kia Lục Lâm Thiên lần nữa nhìn thấy Vũ Linh thánh quả, vô số Vũ Linh thánh quả nhỏ bằng nắm tay trẻ con, rậm rạp, chằng chịt. Một cỗ năng lượng nồng đậm từ bên trên tràn ra. Chỉ là dùng tu vi của Lục Lâm Thiên lúc này hắn cũng không quá rung động vì Vũ Linh thánh quả như trước nữa. Mà thứ Lục Lâm Thiên rung động chính là nơi này là nơi hắn đã từng tới.

- Qua bốn cửa ải khảo nghiệm ngươi có thể lần nữa tới được nơi này, xem như vận khí ngươi không tồi, cũng phải chúc mừng ngươi. Vào đi.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đang kinh ngạc, một đạo thanh âm già nua quen thuộc vang lên, không gian trước người Lục Lâm Thiên lóe lên, thân thể lập tức biến mất tại chỗ không thấy.

- Lão đại.

Tiểu Long sững sờ, lão đại vô thanh vô tức biến mất, mà bản thân hắn lại không phát hiện được ra, chỉ trong nháy mắt đã mất đi dấu vết của lão đại.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên đã xuất hiện trong một gian thạch thất cực kỳ cổ xưa. Gian thạch thất này cực kỳ đơn giản, đơn giản thậm chí đến mức ngay cả bàn ghế đá cũng không có, cho nên Lục Lâm Thiên chỉ có thể đứng mà thôi.

Trong thạch thất có một cỗ khí tức thê lương, man hoang lan tràn ra. Giống như nơi này đã lâu không có ai tới, thậm chí từ thời điểm thiên địa sơ khai đã có bộ dáng như vậy, đã tồn tại ngàn vạn năm, thậm chí là trăm triệu năm.

- Ài.

Lục Lâm Thiên cảnh giác nhìn bốn phía, vừa rồi rõ ràng có người đã đem hắn tới đây, hắn hoàn toàn không có bất kỳ lực chống lại nào, chỉ có thể mặc kệ đối phương muốn làm gì thì làm.

- Ta là ai? Nói rất dài dòng, các ngươi đều thích gọi ta là Thiên Đế, nếu như ngươi không muốn gọi như vậy thì có thể gọi ta là Lão

Ảnh a.

Một đạo thanh âm vang lên, gợn sóng trong không gian nổi lên, trước người Lục Lâm Thiên xuất hiện một đạo thân ảnh, thân ảnh này vô thanh vô tức, không có bất kỳ chấn động nào, cứ như vậy xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, mắt nhìn thân ảnh vừa mới vô thanh vô tức xuất hiện, đây là một lão giả tập tễnh, mặc một kiện trường bào mộc mạc, giống như vạn năm rồi chưa từng giặt giũ qua, thế nhưng hết lần này tới lần khác lại không nhiễm một hạt bụi nào.

Lão giả này tuổi chừng sáu mươi, có nếp nhăn trên mặt, thế nhưng lại cực kỳ minh mẫn, thân thể tuy rằng tập tễn thế nhưng ánh mắt trong sáng giống như mặt nước, trong lúc bất tri bất giác khiến cho người ta nhìn vào có cảm giác thoải mái.

Trong lòng Lục Lâm Thiên run lên, lão giả trước mắt này chính là Thiên Đế, người giống như khống chế thiên địa, khống chế đại lục, khiến cho tất cả Đế giả khác kính trọng như thần. Có thể giơ tay nhấc chân đánh chết Đế giả khác như con sâu cái kiến.

- Ngươi chính là Thiên Đế?

Đánh giá lão giả này, người này so với trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên khác biệt quá lớn, hoàn toàn không giống như trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, Thiên Đế khống chế thiên địa nhất định phải có khí phách, khí thế bễ nghễ thiên hạ, thế nhưng trên người lão giả này thậm chí còn không có bất kỳ khí tức nào, bộ dáng tập tễnh khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc.

- Ngươi có thể gọi ta là Lão Ảnh, Thiên Đế chỉ là danh xưng mà bọn chúng gọi mà thôi.

Lão giả này nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt đánh giá Lục Lâm Thiên không ngừng, trong mắt hiện lên sự vui vẻ.

- Lão Ảnh?

Chương 3324: Gặp mặt Thiên Đế 2

Khóe miệng Lục Lâm Thiên giật giật, giờ phút này rốt cuộc hắn đã cảm giác được lão giả này bất phàm. Đôi mắt kia rơi vào trên người hắn giống như có thể xuyên thấu linh hồn của hắn vậy, thậm chí Lục Lâm Thiên còn có thể cảm giác được bí mật ở sâu trong linh hồn hắn lúc này cũng bị người gọi là Lão Ảnh này nhìn rõ ràng.

- Có thể chất hơn người, dùng thân thể Nhân tộc lại có thể tu luyện tới cấp độ nhưu hiện tại, thân thể đạt tới tình trạng này thật không dễ dàng, miễn cưỡng coi như hợp cách, xem như vượt qua kiểm tra. Cường độ linh hồn so với người có tu vi đồng cấp mạnh hơn gấp hai mươi lần, coi như miễn cưỡng vượt qua kiểm tra, từ viễn cổ tới nay, nhiều năm như vậy rốt cuộc cũng có một người xem như miễn cưỡng thông qua kiểm tra, không dễ một chút nào a.

Lão giả tập tễnh tự xưng là Lão Ảnh này nhìn Lục Lâm Thiên dò xét một phen rồi mới chậm rãi nói, thân thể tập tễnh khẽ duỗi người một cái.

Lục Lâm Thiên nhìn Lão Ảnh này, trong lúc nhất thời không biết nên nói gì. Trong lòng hắn có rất nhiều điều nghi vấn và khó hiểu, thế nhưng lúc này trước mặt Lão Ảnh không có bất kỳ một chút khí tức nào hắn lại cảm nhận được một loại áp lực vô hình, thời gian càng lâu, áp lực vô hình này càng lúc càng lớn.

- Có phải có rất nhiều chuyện ngươi không rõ, có phải có rất nhiều vấn đề còn nghi hoặc hay không?

Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên, khẽ hỏi, đôi mắt giống như chính là một hố nước sâu, khi đôi mắt chuyển động, trong đôi mắt giống như có vầng trăng sáng mên mông, trong lúc mơ hồ tràn ra một cỗ khí tức mênh mông.

- Đúng vậy, đây rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, mong tiền bối chỉ giáo.

Lục Lâm Thiên hành lễ nói, tất cả mọi chuyện trong Thiên Trủng, còn có rất nhiều vấn đề Lục Lâm Thiên biết chỉ có Lão Ảnh trước mắt mới có thể nói ra đáp án cho hắn. Từ thái độ của đối phương với hắn dường như cũng không có ác ý.

- Không cần gọi ta là tiền bối, cứ gọi ta là Lão Ảnh là được rồi.

Lão Ảnh liếc nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Nói đơn giản một chút mà nói, ngươi đã trải qua bốn quan cho nên mới có thể tới được nơi này, có thể nhìn thấy ta ở bên trong này.

- Bốn quan?

Lục Lâm Thiên không hiểu gì, có chút nghi hoặc.

- Ta nhớ lúc trước ngươi cũng đã từng tới nơi này đúng không? Ngươi thông qua một mật thất tràn ngập năng lượng thiên địa, ngươi còn lấy đi một bản Vô Tự Thiên Thư, cuối cùng cơ hồ còn đem tất cả Vũ Linh thánh quả đi.

Lão Ảnh nói với Lục Lâm Thiên.

- Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc gật đầu, chuyện kia làm sao hắn có thể quên được, lúc trước ở dưới Vũ Linh thánh quả kia hắn đột phá thành Vũ Suất và Linh Suất, không nghĩ tất cả chuyện này lại ở trong tầm mắt của Thiên Đế gọi là Lão Ảnh này.

- Đó là cửa thứ nhất, ngươi xông qua Tử Vong Thâm Uyên, sau khi dùng một khỏa linh quả chính là cửa thứ hai, cửa thứ ba là Hư không bí cảnh, dung hợp một nửa Thái Cổ U Viêm Hỏa, đó là cửa thứ ba.

Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên cười nói.

- Hóa ra đây đều là cửa sao? Trong Tử Vong Thâm Uyên, sau khi dùng khỏa linh quả kia cũng xem như một cửa sao?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc vuốt vuốt mũi, xem ra rất nhiều chuyện đều do Lão Ảnh trước mắt khống chế a.

- Khỏa linh quả kia ngươi cho rằng ai dùng cũng được sao? Ta cho ngươi biết, coi như ngươi đem cả đại lục ra trao đổi với người có khỏa linh quả kia người ta cũng không thèm nhìn mặt ngươi. Về phần sau khi phục dụng có tác dụng gì về sau ngươi sẽ biết. Tóm lại thứ đồ chơi kia càng ăn sớm tác dụng càng lớn. Không ít đại chủng tộc bên ngoài, hậu nhân của các thế lực lớn cũng không nhất định có thể dùng lúc tu vi thấp bằng ngươi. Thậm chí có một ít chủng tộc còn không mua nổi, ngươi đang ở trong phúc mà không biết phúc, cũng may của cải của lão nhân gia phong phú a, cho nên mới có thể cấp cho ngươi nhiều như vậy. Nếu không phải lão đầu tử ta đã quá thời kỳ phục dụng tốt nhất thì ta cũng không nỡ đưa cho một tên tiểu tử gà mờ như ngươi. vạn nhất ngươi không cẩn thận lại cho kẻ khác thì quá lãng phí.

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, nói tới cái linh quả kia dường như trong đó còn có ẩn tình, khiến cho hắn không thể nào quên được, ngẫu nhiên còn cảm thoáng một câu.

- Mắc như vậy sao? Cả đại lục Linh Vũ cũng không thể so sánh?

Hai mắt Lục Lâm Thiên sáng lên, cũng bắt đầu kinh ngạc.

- Đương nhiên, vô cùng quý trọng, nhưng mà cũng chỉ là so sánh mà thôi, kỳ thật đại lục Linh Vũ cũng có chút đặc biệt, trừ những vật kia ra tự nhiên không thứ nào có thể so sánh được với khỏa linh quả kia. Thế nhưng so với những thứ kia, cho dù có đổi lấy linh quả cũng có không ít lợi nhuận.

Lão Ảnh cười cười, dường như nói tới chuyện này hắn lại thất thố một chút, bởi vì đại lục LInh Vũ này có chút bất phàm.

- Cửa thứ ba là dung hợp một nửa Thái Cổ U Minh Viêm, chẳng lẽ Thái Cổ U Minh Viêm kia là do ngươi bắt?

Lục Lâm Thiên giật mình, Thái Cổ U Minh Viêm cũng là một cửa, xem ra ngay từ đầu hắn đã bị người này giám thị chặt chẽ.

- Cũng không tính là ta bắt, Thái Cổ U Minh VIêm kia chính là do lão nhân gia vây khốn, áp chế, cũng là lão nhân gia chia lìa chúng.

Lão Ảnh lạnh nhạt nhìn Lục Lâm Thiên, vừa vặn giảm bớt một chút xấu hổ khi nãy.

Lục Lâm Thiên sững sờ vuốt chóp mũi mình, lão nhân gia trong lời Lão Ảnh là ai? vì cái gì lại tách Thái Cổ U Minh Viêm ra làm hai? Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi:

- Lão nhân gia là ai? Sao lại vừa bắt Thái Cổ U Minh Viêm rồi lại chia lìa bọn chúng?

- Lão nhân gia là một đại năng mà ngươi có lẽ nên tôn trọng.

Nói tới lão nhân gia, sắc mặt Lão Ảnh lập tức đứng đắn, vẻ mặt cung kính, trong mắt tuyệt đối cũng tràn ngập vẻ tôn kính. Quanh thân tự nhiên có một cỗ khí tức lan tràn khiến cho Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy áp lực.

Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt chậm rãi hòa hoãn, lập tức nói:

- Lão nhân gia là ai về sau ta sẽ nói cho ngươi biết. Tóm lại lão nhân gia là một người mà ngươi nên tôn trọng, tuy rằng ngươi còn chưa gặp qua lão nhân gia, thậm chí về sau cũng không gặp được lão nhân gia, thế nhưng lão nhân gia người đã tốn không ít thâm huyết trên người ngươi. Những tâm huyết này đủ để cho chủng tộc ở những nơi khác và các thế lực lớn khác cũng phải đỏ mắt.

- Về phần Thái Cổ U Minh Viêm, cũng là lão nhân gia tự mình bắt rồi tách ra. Chính là vì muốn để cho ngươi dung hợp luyện hóa, bởi vì bằng vào tu vì của người như ngươi, muốn dung hợp nó căn bản không có khả năng. Cho nên lão nhân gia mới không thể không làm như vậy, chỉ có thể tách Thái Cổ U MInh Viêm ra thì ngươi mới có cơ hội.

- Thậm chí cơ hội cũng chỉ có một phần ngàn vạn, tên Độc Cô Ngạo Vũ kia chính là ví dụ. Thậm chí lúc trước khi lão nhân gia nhìn thấy Thái Cổ U MInh Viêm cũng đã có sắp xếp, nếu như không thể luyện hóa được nó thì người hôm nay đứng trước mặt ta không phải là ngươi mà chính là nó.

Chương 3325: Đại thế giới 1

- Từ phương diện nào đó mà nói, Thái Cổ U Minh Viêm cũng là do lão nhân gia lựa chọn, nếu không phải bởi vì có một ít nguyên nhân, ngươi so với Thái Cổ U Minh Viêm thì tuyệt đối Thái Cổ U Minh Viêm còn có tư cách hơn so với ngươi.

Lão Ảnh ngừng một lát rồi nói tiếp với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên sững sờ, rất nhiều chuyện cho tới bây giờ hắn nghe mà vẫn cảm thấy mơ mơ màng màng, giống như là rơi vào trong sương mù vậy.

- đúng rồi, ngươi vừa mới nói đại chủng tộc bên ngoài, rồi các thế lực lớn, rốt cuộc là có chuyện gì?

Lục Lâm Thiên đột nhiên nhớ tới chuyện mà Lão Ảnh vừa nói, các đại chủng tộc và thế lực lớn bên ngoài, mấy chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên hơi run lên.

- Sao nào? Có vấn đề gì sao?

Lão Ảnh hỏi lại Lục Lâm Thiên.

- Thiên... Lão Ảnh tiền bối, ý của người là ngoài đại lục Linh Vũ còn có thế giới khác, hoặc gọi là đại lục khác hay sao?

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào Lão Ảnh rồi hỏi.

- Lão Ảnh là Lão Ảnh, không cần thêm tiền bối làm gì.

Thân thể tập tễnh của Lão Ảnh nhẹ nhàng đi đi lại lại hai bước, đồng thời nói:

- Chẳng lẽ ngươi cho rằng trong trời đất mênh mông này chỉ có một đại lục Linh Vũ nho nhỏ hay sao?

Nghe vậy ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, đến từ kiếp trước cho nên khiến cho Lục Lâm Thiên biết rõ, trong kiếp trước, ở trong vũ trụ mênh mông, ngoài địa cầu còn có vô số những tinh cầu khác.

Cho dù là ai cũng không có cách nào khẳng định được trên những tinh cầu này có sinh mạng hay khống, thế nhưng đối với tình huống ở nơi này Lục Lâm Thiên đã âm thầm suy đoán từ trước rồi.

- Ngươi đã nói như vậy đương nhiên ta sẽ tin, ngoài đại lục Linh Vũ còn có đại lục khác hoặc là thế giới khác. Thậm chí trên Đế giả còn có tồn tại rất cao.

Lục Lâm Thiên nói với Lão Ảnh, là người tới từ kiếp trước, đối với gần như tất cả mọi chuyện trên đời này Lục Lâm Thiên tuyệt đối sẽ không có cảm giác kinh ngạc quá lớn, trên phương diện tu vi hắn cũng chứng kiến được thực lực siêu việt Đế giả của sư phụ Chí Thánh Đại Đế, còn chứng kiến Thiên Đế Lão Ảnh này, Lục Lâm Thiên đã tin, ngoài Đế giả ra còn có cường giả cấp bậc cao hơn nữa.

- Không ngờ ngươi lại có thể từ một suy ra ba, cũng không tính là ếch ngồi đáy giếng.

Lão Ảnh nhìn qua ánh mắt Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên vẻ chấn động, tiếp tục nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi đã đi tới nơi này ta có cho ngươi biết cũng không sao.

- Xin chỉ giáo.

Lục Lâm Thiên tôn kính thi lễ, trước mặt Lão Ảnh này hắn không dám vô lễ một chút nào, hắn cũng có thể cảm giác được Lão Ảnh hoàn toàn không có ác ý với hắn.

Thân thể tập tễn của Lão Ảnh tiến lên, vỗ bả vãi hắn, giống như đôi vai này đã lâu chưa từng hoạt động, sau đó mới nhìn Lục Lâm Thiên chậm rãi nói:

- Nói tới cũng dài, cũng không biết ngươi hiểu hay không hiểu.

- Lão Ảnh cứ nói đừng ngại, ta nghe, có thể hiểu được bao nhiêu thì hiểu.

Lục Lâm Thiên cung kính gật đầu, thế nhưng trong lòng lại phiền muộn, chẳng lẽ lại không hiểu được một chút gì sao.

- Trong tinh không này mênh mông vô biên vô hạn, vô lượng, khôn cùng, cũng không chỉ có mình đại lục Linh Vũ nho nhỏ này. Nếu xét theo đại lục Linh Vũ mà nói, trong vũ trụ mênh mông thì đại lục Linh Vũ cũng chỉ là một giọt nước nhỏ mà thôi. Tương đương với một hạt cát nhỏ trong sa mạc, trong thiên địa mênh mông. Trong thiên địa này có ba ngàn đại thế giới tồn tại, dưới ba ngàn đại thế giới còn có ngàn trung thế giới và ngàn tiểu thế giới.

- Ba ngàn đại thế giới a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên giật mình, quả thực đã bị khiếp sợ không nhẹ. Ba ngàn đại thế giới a, ở kiếp trước hắn đã nghe nói qua, trí giả phật giáo đã từng nói một câu mà hắn tưởng không có thực, không ngờ ở nơi này lại nói tới, một ngàn tiểu thế giới tương đương mười ngàn trung thế giới. Một ngàn trung thế giới mới bằng một đại thế giới. Mà ở trong thiên địa mênh mông này lại có ba ngàn đại thế giới.

Đại lục Linh Vũ chỉ là một tiểu thế giới nho nhỏ mà thôi, nếu như só sánh quả thực vẫn chỉ là một giọt nước trong biển rộng, một hạt cát trong sa mạch. Trong trời đất mênh mông này, một ngàn tiểu thế giới như đại lục Linh Vũ, mà ba ngàn tiểu thế giới mới được coi là mười ngàn trung thế giới, đổi lại, mười ngàn trung thế giới đương đương với ba trăm vạn thế giới như đại lục Linh Vũ.

Mà nếu là một đại thế giới thì tương đương với ba ngàn trung thế giới, cứ như vậy tính ra là chín tỷ a. Một đại thế giới có chín tỷ tiểu thế giới như đại lục Linh Vũ, mà nếu như tính ba ngàn đại thế giới một lượt mà nói, Lục Lâm Thiên đã choáng váng đầu óc. Nếu cứ như vậy, tính ra đại lục Linh Vũ nho nhỏ quả thực chỉ là một cái rắm, thế giới bên ngoài mới là mênh mông nhất.

- Thế nào? Nghe hiểu không vậy?

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên cười nói, nhìn bộ dáng kinh ngạc của Lục Lâm Thiên hắn khẽ mỉm cười, dường như hắn rất nhìn thấy bộ dáng kinh ngạc, khiếp sợ của Lục Lâm Thiên.

- Hiểu, trong thiên địa mênh mông này thì đại lục Linh Vũ chỉ là cát bụi mà thôi.

Lục Lâm Thiên cảm thán, khẽ lắc đầu, thế nhưng trong lòng kỳ thật cũng không quá khiếp sợ.

Đối với Lục Lâm Thiên mà nói, cái gì hắn cũng đã trải qua, cho nên có một chút chuyện khiếp sợ ở trước mặt Lục Lâm Thiên cũng đã giả đi rất nhiều.

- Ba ngàn đại thế giới vô lượng khôn cùng, đại lục Linh Vũ chỉ là tro bụi, như hạt cát trong sa mạc thiên địa mênh mông, vô biên vô hạn, không thể hạn lượng. Trong không gian vô hạn này có vô số thế giới lớn gọi là ba ngàn đại thế giới.

Lảo Ảnh lần nữa nói.

- Lảo Ảnh vô số tiểu thế giới này đều tương liên với nhau hay sao? Hay là phải xuyên thủng không gian đi tới không gian bên ngoài?

Lục Lâm Thiên hỏi, lĩnh ngộ được lực lượng không gian khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy nghi hoặc, khó hiểu về sự tồn tại của ba ngàn đại thế giới trong miệng Lão Ảnh.

- Lòng hiếu kỳ của tiểu tử nhà ngươi quả thực không ít, cũng được, ngày hôm nay ta sẽ nói cho ngươi biết một ít. Ngươi cẩn thận nghe cho kỹ, về sau vạn nhất ngươi đi ra ngoài thì cũng hiểu rõ được, tiểu thế giới này chỉ thấy được, có cách mà không cách, không cách mà cách.

Lão Ảnh khoát tay nói, tiếp tục giảng giải cho Lục Lâm Thiên.

Dưới sự giảng giải của Lão Ảnh, Lục Lâm Thiên mới biết được một ngàn tiểu thế giới chính là một tiểu thiên thế giới, mà một ngàn tiểu thiên thế giới này tương liên với nhau, thế nhưng cách mà không cách, không cách mà cách.

Một ngàn tiểu thế giới dưới lực lượng không gian, trong lúc vô hình hình thành trong không trung. Dưới đủ loại lực lượng trong thiên địa khiến chi tiểu thế giới có cùng một trung tâm, thế nhưng lại hoàn toàn bị cách ly. Mà tất cả các tiểu thế giới đều tương liên với trung tâm này, chỉ là lại mênh mông bao la vô cùng.

Mà một cách mà không cách, không cách mà cách tiểu thế giới, tạo thành một Tiểu Thiên Thế Giới, mà một cách mà không cách, không cách mà cách Tiểu Thiên Thế Giới, lại tạo thành lớp 10 ngàn thế giới, mà một cách mà không cách, không cách mà cách trong ngàn thế giới, lại là tạo thành một đại thế giới, cơ hồ tất cả thế giới, đều là cách mà không cách, không cách mà cách.

Chương 3326: Đại thế giới 2

Đương nhiên Lão Ảnh Thiên Đế cũng cố ý nói cho Lục Lâm Thiên biết, ba ngàn tiểu thiên thế giới, trong ba ngàn trung thiên thế giới cùng với ba ngàn đại thiên thế giới cũng chỉ là ước lượng mà thôi chứ không phải là số lượng thực tế, chỉ có thể ví von tương đối.

Cũng không phải ở trong thiên địa mênh mông này có nhiều thế giới tồn tại như vậy, điểm này tất cả mọi người cũng không nói rõ ràng được.

Lục Lâm Thiên nghe lời Lão Ảnh nói, cẩn thận suy nghĩ một chút cuối cùng cũng hiểu được, chuyện này không dễ giải thích tí nào.

- Lão Ảnh, thực lực của cường giả thế giới bên ngoài thế nào? So với cường giả trên đại lục Linh Vũ thì sao?

Lục Lâm Thiên lại càng quan tâm tới vấn đề này nhiều hơn, ngoài đại lục Linh Vũ không ngờ lại còn có nhiều thế giới như vậy, vậy thì thực lực của những cường giả kia tới cấp độ nào rồi. Có phải giống như trên đại lục Linh Vũ hay không, hay là thấp hơn đại lục Linh Vũ, hoặc giả cường hãn hơn nhiều.

- Nực cười, bằng vào thực lực của Đế giả trên đại lục Linh Vũ sao? Coi như là cường giả a, nói ra sợ rằng khiến cho người ta cười rớt răng hàm. Người mạnh nhất trong các ngươi nếu đi ra ngoài còn chưa đủ để người ta tát một cái.

Lão Ảnh trực tiếp khinh thường nói với Lục Lâm Thiên.

- Cái gì? Nói đùa sao?

Lục Lâm Thiên trực tiếp sững sờ, nhìn Lão Ảnh hỏi, quả thực chuyện này khiến cho hắn có chút không tin. Chuyện này quá mức kinh người a, thực lực Đế giả ngay cả một cái tát của người ta cũng không chịu nổi. Chẳng lẽ người ở bên ngoài đều là thần sao.

- Thế nào? Ngươi không tin sao? Vậy thì ta cũng đành phải nói với ngươi vậy.

Lão Ảnh vẫn khinh thường liếc nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi đã tin trên Đế giả còn có cấp độ khác thì cũng giảm bớt chút ít nước bọt của ta. Trên Đế giả phân biệt gọi là Phá Giới Cảnh, Ngộ Chân Cảnh, Thông Thiên Cảnh, Đại Đạo Cảnh, Niết Bàn Cảnh,Tuyên Cổ Cảnh, Hóa Hồng Cảnh, Hư Vô Cảnh, cuối cùng là Tử Mông Cảnh.

- Phá Giới Cảnh, Ngộ Chân Cảnh, Thông Thiên Cảnh, Đại Đạo Cảnh, Niết Bàn Cảnh, Tuyên Cổ Cảnh, Hóa Hồng Cảnh, Hư Vô Cảnh, Tử Mông Cảnh. Trên Đế giả còn có nhiều cấp độ như vậy sao?

Lục Lâm Thiên vốn đang vô cùng ngạo khí, thế nhưng nghe Lão Ảnh một hơi nói ra nhiều cảnh giới như vậy lập tức cảm thấy bị đả kích.

- Phá Giới Cảnh, Ngộ Chân Cảnh, Thông Thiên Cảnh, Đại Đạo Cảnh, Niết Bàn Cảnh, Tuyên Cổ Cảnh, Hóa Hồng Cảnh, Hư Vô Cảnh, Tử Mông Cảnh. Bên trong chín cảnh giới này mỗi một cảnh giới đều có phân chia một chút. Cũng có thể nói chia làm sơ giai, trung giai và cao giai.

Lão Ảnh tiếp lời Lục Lâm Thiên nói:

- Tuy rằng chỉ có ba giai vị, thế nhưng mỗi một giai vị cách nhau giống như trời va đất. Có người mấy chục vạn năm, trăm vạn năm đứng dậm chân tại một giai vị, mãi tới khi đại nạn tạo hóa. Loại người này chỗ nào cũng có, khắp nơi đều có.

- Không ngờ lại kinh khủng như vậy.

Lục Lâm Thiên rung động, đồng thời ngạo khí trong lòng không tự chủ lại bị kí©ɧ tɧí©ɧ. Càng cao thì càng kích phát chiến ý trong lòng hắn. Mặc dù nói Phá Giới Cảnh, Ngộ Chân Cảnh, Thông Thiên Cảnh... mỗi một giai vị khác biệt cực lớn, thế nhưng cũng không có nghĩa là không có cách nào vượt qua.

- Xem ra ngươi không phục, ngươi cảm thấy thiên phú của ngươi thế nào?

Lão Ảnh dùng ánh mắt như cười như không nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Coi như miễn cưỡng không kém a.

Lục Lâm Thiên theo thói quen vuốt mũi mình, ngoài miệng có chút khiêm tốn thế nhưng trong lòng lại thầm nói nhỏ, thiên phú của hắn ở trong toàn bộ đại lục Linh Vũ tuyệt đối là tồn tại đỉnh phong, tuyệt đối không có ai bằng.

- Linh Vũ song tu, Vũ giả toàn hệ, linh hồn lực và chân khí đều rất mạnh, lĩnh ngộ thuộc tính không tệ, còn lĩnh ngộ vũ kỹ Thiên cấp, thậm chí còn lĩnh ngộ thuộc tính mới.

Lão Ảnh liên tiếp nói với Lục Lâm Thiên, giống như tự bản thân Lục Lâm Thiên nói ra vậy, hắn thuộc như lòng bàn tay khiến cho Lục Lâm Thiên bắt đầu có chút kinh ngạc.

Lảo Ảnh nhìn thấy Lục Lâm Thiên kinh ngạc, lại nói:

- Ta nói cho ngươi biết, bằng vào thiên phú của ngươi ở trong ba ngàn đại thiên thế giới không đáng khoe khoang một chút nào. Người có thiên phú giống như ngươi quả thực quá nhiều.

- Lão Ảnh, không có nhiều như vậy chứ? Ngươi nói quả thực đả kích người nha.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên rung động, hư vinh nho nhỏ trong lòng đã bị Lảo Ảnh không chút khách khí đánh nát.

- Không có nhiều như vậy, vậy thì ta tính cho ngươi xem một chút. Cho dù là một tiểu thế giới một một tu luyện giả có chút bất phàm giống như ngươi thì một ngàn tiểu thế giới chính là một ngàn. Mà một trung thiên thế giới là ba trăm vạn, đổi lại nếu như là một đại thiên thế giới chính là ba tỷ. Ba ngàn đại thiên thế giới là bao nhiêu a. Ngươi có cái gì mà dám vỗ ngực bảo mình bất phàm?

Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên, không chút lưu tình mà đả kích.

- Cái này...

Lục Lâm Thiên quả thực đã bị đả kích không nhỏ, một đường tu luyện tới đây, trải qua vô số hiểm cảnh, rốt cuộc hắn có thể coi như là tồn tại đỉnh phong trên đại lục này. Thế nhưng đó là trước khi biết được có sự tồn tại của các đại thế giới. Bằng vào tu vi của hắn hiện tại coi như là cái rắm. Mà thiên phú của hắn một đường tích lũy được, nếu dựa theo phép tính của Lão Ảnh mà nói, cho dù một tiểu thế giới chỉ có một thì cũng là mấy chục tỷ a, còn nói gì là bất phàm nữa.

- Còn nữa, ta quên không nói với ngươi một chuyện.

Lão Ảnh khe khẽ thở dài nói:

- Đại lục chính là một tiểu thế giới mới, thời gian còn chưa quá dài, cho nên...

- Cho nên cái gì? Sẽ không phải là chuyện không tốt đó chứ?

Lục Lâm Thiên có chút sụp đổ nói.

- Cho nên nói dễ nghe một chút thì đại lục Linh Vũ chính là địa phương chưa khai phá. Nói khó nghe một chút thì nhân tộc và thú tộc trên đại lục Linh Vũ các ngươi ở trong ba ngàn đại thiên thế giới chính là thổ dân, thổ dân mà thôi. Đừng nói là tiểu thế giới, ít nhất bọn chúng cũng có vài Phá Giới Cảnh. Cao hơn chút, Ngộ Chân Cảnh cũng có, Phá Giới Cảnh thì càng nhiều. Cao cấp nhất còn có Thông Thiên Cảnh tọa trấn. Tiểu thế giới như vậy ở trong tiểu thiên thế giới mới được xem như tồn tại đỉnh cấp. Về phần trong Trung Thiên thế giới mà nói, tu vi vô cùng cao, ta cũng lười đả kích ngươi.

- Như vậy Đế giả các ngươi chỉ là chó má mà thôi, ngay cả Phá Giới Cảnh cũng không có. Các ngươi ở trong ba ngàn Đại Thiên thế giới mênh mông mà nói chính là thổ dân.

- Ài...

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ thở dài một hơi, hôm nay xem như hắn đã biết được thế giới này rốt cuộc rộng lớn thế nào. Tính ra đại lục Linh Vũ không được coi là thứ gì cả.

Dường như cảm thấy đả kích Lục Lâm Thiên quá tay, Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên nói tiếp:

- Ngươi cũng không cần thở dài, thiên phú của ngươi tuy rằng miễn cưỡng hợp cách, thế nhưng lại có thể lĩnh ngộ phát triển thuộc tính mới, còn có thể dung hợp linh vật trời sinh như Thái Cổ U Minh Viêm, như vậy đã coi như không tồi rồi. Dù sao ngươi còn trẻ, ngươi chưa tu luyện lâu, chỉ cần ngươi chịu cố gắng là được rồi.

Chương 3327: Luân phiên đả kích

- Đúng rồi, ta còn trẻ, ta sợ cái gì chứ?

Hai mắt Lục Lâm Thiên sáng lên, trong lòng vừa mới bị đả kích lúc này bị quét sạch.

- Đường cường giả vĩnh viễn không có điểm dừng.

Lục Lâm Thiên đứng thẳng, bản thân hắn còn trẻ, còn có thời gian tu luyện. Ban đầu ở trấn Thanh Vân khi mười sáu mười bảy tuổi hắn mới tu luyện, từng bước một đi tới hôm nay. Đến trong Thiên Trủng được thì sau này hắn cũng có thể từng bước một đặt chân vào ba ngàn Đại Thiên thế giới, đi tới cấp độ thuộc về mình.

- Coi như là một gia hỏa có tâm cảnh không tệ.

Trong mắt Lão Ảnh chợt xuất hiện vẻ tán thưởng, vốn hắn nghĩ ít nhất Lục Lâm Thiên cũng phải bị đả kích vài ngày, thế nhưng không ngờ tiểu tử này chỉ ngây người một lát, còn chưa bị đả kích mà ngược lại ý chí chiến đấu lại sục sôi.

- Kỳ thật ngươi cũng có chút ít ưu thế, cũng không phải quá kém.

Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi có thể lĩnh ngộ thuộc tính mới, điều này cũng vượt quá dự kiến của ta. Trong ba ngàn đại thiên thế giới mênh mông, người có thể lĩnh ngộ ra thuộc tính hậu thiên không ít, thế nhưng cũng không nhiều.

- Thuộc tính hậu thiên?

Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc, hắn nhớ rõ khi trước trong Thác Bạt gia tộc từng có người nói tới tiên thiên Hoàng tộc, chẳng lẽ có quan hệ với chuyện này sao.

Lão Ảnh nói:

- Đồn rằng khi thiên địa sơ khai, bởi vì một ít nguyên nhân đặc biệt mà ba ngàn đại thiên thế giới chỉ có bốn loại thuộc tính như Thổ, Thủy, Phong, Hỏa. Những thuộc tính sau này được người khác lĩnh ngộ ra đều là thuộc tính hậu thiên.

- Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên gật đầu, tuy rằng có một ít chuyện hắn không quá hiểu, thế nhưng coi như cũng biết đại khái, sau này tìm hiểu kỹ cũng không muộn.

- Quan trọng nhất, ngươi so với vô số người có thiên phú bất phàm trong ba ngàn đại thiên thế giới mà nói, ngươi còn có một ưu thế, ưu thế này là thứ mà tuyệt đại bộ phận người đều không có.

Lão Ảnh nói.

Lục Lâm Thiên nhìn Lão Ảnh, mong chờ câu nói kế tiếp của Lão Ảnh, cuối cùng thì hắn cũng không kém, có ưu thế hơn người là tốt rồi.

Lão Ảnh nói:

- Ngươi có tất cả mọi thứ do lão nhân gia lưu lại, sắp xếp con đường cho ngươi đi. Đây là thứ mà tuyệt đại bộ phận người khác không có. Cho nên coi như so sánh với đám người có thiên phú bất phàm trong ba nghìn đại thiên thế giới mà nói, ngươi cũng không phải không có ưu thế.

- Lão Ảnh, lão nhân gia lưu lại cho ta thứ gì?

Lục Lâm Thiên hỏi, trong lòng đối với người được gọi là lão nhân gia trong miệng Lão Ảnh không khỏi tôn kính thêm mấy phần. Dường như tất cả mọi thứ mà hắn có được ngày hôm nay đều là lão nhân gia sắp xếp cho.

- Âm Dương Linh Vũ Quyết ngươi tu luyện chính là công pháp của lão nhân gia. Tứ Thần Quyết ngươi tu luyện cũng là thứ mà lão nhân gia lĩnh ngộ, sáng chế cuối cùng.

Ánh mắt Lão Ảnh có chút kích động, nghiêm mặt nói:

- Lúc trước lão nhân gia tung hoành đại thế giới, là ngươi uy vũ bá tuyệt thiên hạ, uy danh hiển hách, có mấy người dám trêu vào lão nhân gia cơ chứ.

- Vậy bây giờ lão nhân gia ở đâu?

Lục Lâm Thiên yếu ớt hỏi, giờ phút này trong lòng hắn lần nữa khiếp sợ không ít, không ngờ Âm Dương Linh Vũ Quyết và Tứ Thần Quyết đều là của lão nhân gia đưa cho.

- Lão thiên không có mắt, người có sớm có tối, có họa có phúc. Việc này về sau ta sẽ nói cùng ngươi. Hiện tại nói cho ngươi biết đối với ngươi cũng không phải là chuyện tốt.

Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên nghiêm túc nói:

- Lục Lâm Thiên, hiện tại ta cần ngươi quyết định, ngươi có bằng lòng nhận y bát, truyền thừa của lão nhân gia lưu lại hay không?

- Ta...

Lục Lâm Thiên không chút do dự nói bằng lòng, chuyện này ai không muốn chính là kẻ ngu a. Nghe lời nói của Lão Ảnh này, vị lão nhân gia kia ở đại thế giới tuyệt đối là một tồn tại khủng bố, có thể có được y bát của ngươi này, chỗ tốt không cần phải nói.

- Ngươi không cần đáp ứng nhanh như vậy, cứ nghĩ kỹ đi.

Khi Lục Lâm Thiên đang định đáp ứng, Lão Ảnh đã ngắt lời Lục Lâm Thiên nói:

- Đạt được y bát của lão nhân ra cũng không phải là một chuyện tốt. Khi ngươi nhận được y bát của lão nhân gia đồng thời ta cũng có chuyện ta cần nói với ngươi. Lúc trước lão nhân gia tung hoành đại thế giới, bá đạo vô song, uy danh hiển hách, thế nhưng lại gây thù hằn vô số. Nếu như ngươi đạt được y bát của lão nhân gia cũng chẳng khác gì có vô số cường địch trong ba ngàn đại thiên thế giới. Một khi ngươi bị phát hiện, đám người kia tuyệt đối sẽ không buông tha cho ngươi.

- Không cần cân nhắc, ta đã nghĩ kỹ rồi. Y bát của lão nhân gia ta muốn, cường định thì sao chứ, ta một đường đi tới đây thứ không thiếu chính là cường địch. Nếu không có cường địch thì ta cũng không bước được tới ngày hôm nay. Đường cường giả vĩnh viễn không có điểm cuối, mà cường địch chính là đá đặt chân, chỉ có càng nhiều đá đặt chân thì mới có thể bước lên càng cao được.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, trong mắt có tinh quang nhàn nhạt bắn ra, ba ngàn đại thiên thế giới, vô số cường giả mọc lên san sát như rừng, thiên tài chỉ giống như hạt cát. Nghĩ tới những thứ này, trong lòng Lục Lâm Thiên tràn ngập ngạo khí, hắn đi tới đây không sợ hãi một chút nào, cho nên về sau cũng vậy.

- Ai, tính cách cũng giống vậy, ngạo khí cũng vậy, giống như lão nhân gia lúc trẻ như đúc a. Thật không biết là chuyện tốt hay chuyện xấu.

Lão Ảnh lạnh nhạt liếc nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt thoáng biến đổi, lập tức cười nói:

- Ngươi đi theo ta, lão nhân gia còn có nhiều thứ lưu lại cho ngươi.

Dứt lời, Lão Ảnh phất tay quét qua, khí tức man hoan trong thạch thất bắt đầu run run.

Ầm ầm.

Thạch thất run run, phía trước lập tức xuất hiện một cánh cửa đá mang theo phong cách cổ xưa. Từng tầng tro bụi rớt xuống, sau khi một tiếng ầm ầm vang lên, một cỗ khí tức man hoang giống như phô thiên cái địa vọt về phía Lục Lâm Thiên.

Dưới cỗ khí tức man hoang này thân thể Lục Lâm Thiên lảo đảo lui về phía sau mấy bước. Dưới khí tức man hoang này có một cỗ khí tức xông vào đầu Lục Lâm Thiên, khiến cho trong lòng hắn rung động.

- Trong lòng ngươi có lẽ còn có nghi vấn... Mà thôi, cứ vào trước đi, bên trong có đồ vật lão nhân gia lưu lại cho ngươi. Sau khi ngươi dung hợp nó thì mới có tư cách để ta giải thích cặn kẽ cho ngươi. Nếu như ngươi không ra được thì cũng chỉ trách vận khí ngươi quá kém, không có cách nào đạt được cơ duyên lớn nhất này.

Lão Ảnh nghiêm túc nói với Lục Lâm Thiên.

- Lão Ảnh, trong đó có vật gì?

Lục Lâm Thiên cảm nhận khí tức man hoang đập vào mặt, cánh cửa này giống như đi thông tới hỗn độn vậy, khiến cho người ta cảm thấy áp lực, run sợ dị thường.

- Ngươi biết nó, trước tiên ngươi không nên hỏi cái gì, đi vào dung hợp nó là được rồi. Đến khi ngươi đi ra ta sẽ giải thích cho ngươi.

Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Ta cần bao lâu thời gian?

Lục Lâm Thiên nhìn vào cánh cửa đá rồi nói, nếu như thời gian quá dài, đám người Vô Song, Bạch Linh, Cảnh Văn nhất định sẽ lo lắng cho hắn.

Chương 3328: Không đề

- Vài năm, vài thập niên, mấy trăm năm, hoặc là mấy ngàn năm, mấy vạn năm cũng không nhất định. Trên người ngươi có THiên Trụ giới, chỉ là nếu như muốn dung hợp với vật kia ngươi không nên động tới Thiên Trụ giới, làm như vậy không có lợi với ngươi.

Lão Ảnh nói.

- Lâu như vậy sao?

Lục Lâm Thiên sững sờ, vài thập niên, mấy trăm năm hoặc là mấy ngàn năm, mấy vạn năm, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên trực tiếp sững sờ. Thời gian quá lâu a, đặc biệt là mấy ngàn năm, mấy vạn năm, quá dọa người. Hắn tu luyện tới hiện tại mới có bao lâu chứ.

- Lâu sao? Không lâu a.

Sắc mặt Lão Ảnh khẽ đổi, lập tức nói:

- Chuyện này phải xem vào bản thân ngươi, nhớ kỹ, muốn dung hợp nó thì phải có đại nghị lực, đại hằng tâm, đại trí tuệ, đại thiên phú, đại tâm cảnh, đây cũng là cơ duyên lớn nhất trong Thiên Trủng, muốn đạt được cái cơ duyên này thì phải nhớ kỹ năm điều này.

- Đa tạ Lão Ảnh nhắc nhở.

Lục Lâm Thiên cung kính thi lễ, trước kia Lục Lâm Thiên thật không ngờ đường đường là Thiên Đế đại nhân nhưng lại đối tốt với mình như vậy, ánh mắt hắn lập tức biến đổi, nói:

- Lão Ảnh, Tiểu Long đi cùng ta...

- Thiên phú của tiểu gia hỏa kia cũng không tệ khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn. Ta sẽ sắp xếp nó cho tốt, những chuyện này không cần ngươi lo lắng. Người nhà của ngươi bên ngoài ta cũng sẽ giúp ngươi nhìn qua. Ngươi cứ tĩnh tâm dung hợp vật kia là được rồi, chuyện khác không cần ngươi lo.

Lão Ảnh phất phất tay, thúc dục Lục Lâm Thiên đi vào bên trong.

- Vậy đa tạ Lão Ảnh.

Lục Lâm Thiên gật đầu, có Thiên Đế chú ý tới người thân hắn, hắn còn có gì không thể yên tâm được chứ.

- Đi thôi, chỉ cần ngươi dung hợp được vật kia thì ở trong thiên địa mênh mông, thì sau này bên trong ba ngàn đại thiên thế giới này ngươi sẽ có một chỗ cắm dùi. Nhớ kỹ, tất cả ở một chữ ngộ.

Lão Ảnh dứt lời, phất tay một cái, Lục Lâm Thiên trực tiếp được một cỗ lực lượng nhu hòa bao phủ, thân thể không nằm trong sự khống chế mà tiến vào trong cánh cửa đá.

Ầm ầm.

Tiếp đó, khi Lục Lâm Thiên quay đầu lại thì cánh cửa sau lưng đã đóng. Trong không gian này lờ mờ, chỉ có quang mang nhàn nhạt chiếu rọi bốn phía. Phía trước có một lối đi, trong không gian này có khí tức man hoang cuồn cuộn, giống như nơi này chưa từng có bất kỳ ai đặt chân qua.

Mắt nhìn Lục Lâm Thiên vào trong cánh cửa, Lão Ảnh chăm chú nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ đổi, miệng mỉm cười nói:

- Nếu những lão gia hỏa kia biết rõ, bảo vật mà lúc trước bọn họ liều chết liều sống, trả một cái giá lớn lúc này lại bị một tiểu tử gà mờ, ngay cả Phá Giới Cảnh cũng không phải dung hợp, có lẽ biểu hiện trên mặt sẽ rất đặc sắc a.

Ánh mắt Lão Ảnh dao động, cảm thán một hồi rồi nói:

- Cũng chỉ có lão nhân gia mới có phách lực như vậy, dám đeo bảo vật này giao cho tên thái điểu này, cũng khiến cho ta ghen ghét a. Hy vọng có thể thành công.

Dứt lời, thân ảnh tập tễnh của Lão Ảnh chậm rãi rơi đi, rõ ràng chỉ mới bước một bước, thế nhưng lại vô thanh vô tức biến mất trong không gian.

Trên ngọn núi được năng lượng thiên địa nồng đậm bao phủ, Tiểu Long tìm kiếm trên hai ngọn núi một lần, thế nhưng cũng không gặp được lão đại. Có liên hệ bằng huyết khế trong đầu, Tiểu Long biết rõ lão đại còn an toàn, thế nhưng hắn lại không cảm giác được hiện tại lão đại ở phương nào.

- Thiên Đế, ngươi dấu lão đại ta ở đâu? Có bản lĩnh cũng đem ta tới đó.

Tiểu Long ngẩng đầu, trường bào màu vàng tung bay, mắt nhìn ngôi sao nhàn nhạt trên không trung lớn tiếng nói.

- Sao nào? Ngươi muốn xem bản lĩnh của ta sao?

Ngay khi Tiểu Long vừa mới dứt lời, trong không gian xuất hiện chấn động cực nhỏ. Một cỗ mây mù nhàn nhạt bắc đầu khởi động, lúc này có một đạo thân ảnh tập tễn xuất hiện bên cạnh Tiểu Long, người này chính là Lão Ảnh.

- Ngươi là ai?

Tiểu Long nhìn qua thân ảnh tập tễnh đột nhiên xuất hiện, nghe thấy thanh âm này theo bản năng lập tức lùi về phía sau một bước, ánh mắt mang theo sự cảnh giác và kinh ngạc nhìn về phía Lão Ảnh, cả kinh nói:

- Ngươi là Thiên Đế... Đại nhân?

- Thiên phú của tiểu gia hỏa ngươi không tồi, có thể lĩnh ngộ bên trong nơi này, lại lĩnh ngộ ra con đường thích hợp với bản thân ngươi.

Lão Ảnh không trả lời Tiểu Long, ánh mắt còn cực kỳ hiếu kỳ đánh giá Tiểu Long.

- Này, lão đại ta đâu? Ngươi đem lão đại ta đi đâu? Ta nói cho ngươi biết, nếu như ngươi dám gây bất lợi với lão đại ta, ta tuyệt đối sẽ không buông tha cho ngươi.

Sau khi khiếp sợ xong, Tiểu Long lập tức nhìn Lão Ảnh nói, chỉ là dường như lời nói này cũng vô cùng yếu ớt, không có bao nhiêu lực lượng.

- Ngươi dưới cơ duyên xảo hợp có thể ở đây cũng coi như có duyên. Cũng được, ta cho ngươi một hồi tạo hóa đi.

Lão Ảnh dứt lời, thò tay một cái, hai người đồng thời biến mất tại chỗ không thấy.

Trong thông đạo ở trong cánh cửa đá, một đường đi thẳng về phía trước, dưới sự bao phủ của khí tức man hoan, mỗi khi tiến về phía trước một bước, áp lực mà Lục Lâm Thiên phải chịu càng lớn, giống như trước ngực có một hòn đá đè nặng, khiến cho người ta cảm thấy áp lực không nói nên lời.

Cũng không biết qua bao lâu, Lục Lâm Thiên một đường đi thẳng về phía trước, phát hiện ánh sáng trong không gian đã sáng ngời hơn không ít, đột nhiên hắn ngẩng đầu, ánh mắt rung động vô cùng, lẩm bẩm nói:

- Nơi này là địa phương nào?

Chỉ thấy lúc này không gian phía trước đột nhiên rộng lớn hẳn lên, lộ ra một phiến hư không. Trong hư không lúc này giống như một mảnh hỗn độn, quang mang sáng ngời lan tràn, tựa như một cái túi lớn, một cỗ khí tức man hoang, thê lương, cổ xưa từ bên trong tràn ra.

Cái túi này bao la vô cùng, bao la vượt quá sự tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, ngẩng đầu nhìn cái túi lớn này, giống như là nhìn vào trong tinh không bao la trong vũ trụ, tâm thần căn bản không có cách nào dò xét. Trong lúc mơ hồ bên trong có hư ảnh trăng sao di chuyển, có năng lượng thiên địa hội tụ rồi lan tràn, có quang mang lập lòe, hết lập lòe rồi lại sáng chói mắt.

Lúc này Lục Lâm Thiên nhìn qua cái túi bao la khôn cùng kia giống như nhìn vào toàn bộ vũ trụ bao la vậy, cỗ khí tức mênh mông không có cách nào hình dung, nương theo khí tức man hoang khiến cho Lục Lâm Thiên có xúc động mốn phủ phục ngay lập tức.

- Định.

Dưới uy áp cực lớn này, quanh thân Lục Lâm Thiên có một cỗ khí tức tuôn ra, bàn chân đạp mạnh mặt đất, cả không gian run lên, thân thể lập tức đứng vững trên mặt đất.

Lục Lâm Thiên chống cự, trong cái túi lớn mênh mông kia dường như có thứ gì đó bị kí©ɧ ŧɧí©ɧ, tiếp đó lực lượng vô hình đè nặng lên trên người Lục Lâm Thiên càng lớn, dường như nhất định phải khiến cho Lục Lâm Thiên phủ phục dưới mặt đất mới thôi.

- Hừ, chẳng lẽ một đạo khí tức cũng muốn ta phủ phục dưới mặt đất sao? Cả đời này của ta không lạy trời cũng không quỳ xuống đất. Không quỳ quân, không quỳ vương, chỉ quỳ phụ mẫu, cho dù là ai cũng không thể khiến ta quỳ xuống mặt đất.

Chương 3329: Thiên Thư hóa ấn 1

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, trong mắt có quang mang bắn ra, một cỗ chân khí thuộc tính thổ bàng bạc tuôn ra, tương liên với mặt đất, hai chân vững như bàn thạch, đứng mà không ngã.

Chỉ bằng một đạo khí tức có thể khiến cho hắn phủ phục, chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên tràn ngập ngạo khí, hắn muốn đặt chân vào ba ngàn đại thiên thế giới, nếu như ngay cả một đạo khí tức này cũng không thể chống lại thì hắn dựa vào cái gì mà đặt chân trên ba ngàn đại thiên thế giới, dựa vào cái gì mà đạt được cơ duyên lớn nhất theo lời Lão Ảnh nói?

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên càng phản kháng, uy áp này lại càng lớn, khí tức man hoang, thê lương, cổ xưa cuồn cuộn vọt tới, tất cả đều tập trung vào người Lục Lâm Thiên. Dưới loại khí tức man hoang, cổ xưa, thê lương này, thậm chí còn khiến cho linh hồn, huyết mạch Lục Lâm Thiên cũng kịch liệt run rẩy.

Dưới cỗ uy áp cực lớn này Lục Lâm Thiên cảm thấy mình càng ngày càng khó có thể chống lại, giống như hiện tại có tảng đá ngàn cân đè nặng trên lưng hắn, không chỉ như vậy, còn có uy áp tới từ linh hồn và huyết mạch khiến cho hắn càng ngày càng khó chống đỡ.

Trong giây lát, trên trán Lục Lâm Thiên có mồ hôi chảy xuống, thân thể run rẩy, khó có thể chống đỡ được. Hắn có cảm giác xương cốt toàn thân lúc này cũng bị áp lực khiến cho biến dạng, rạn nứt.

- Hừ.

Lục Lâm Thiên hừ một tiếng, thanh âm nghông nghênh vang vọng, tuyệt đối không cúi đầu, chân khí thuộc tính thổ bàng bạc bài sơn hải đảo tuôn ra, liên kết với mặt đất, thân thể vững vàng giống như bàn thạch. Mặc kệ áp lực mạnh mẽ tới bao nhiêu thì hắn cũng tuyệt đối không cúi đầu.

Mà trong lòng, dưới cỗ áp lực lớn này linh hồn và huyết mạch hắn cũng run rẩy, đây là thứ khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác không thể chống đỡ được. Uy áp tới từ huyết mạch và linh hồn càng khó có thể chống lại.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên cũng vận dụng tâm cảnh hơn người, ngẩng đầu mà đứng, nhất định thề không cúi đầu, thậm chí trong lòng còn sinh ra sự phản kháng, áp lực càng lớn thì sự phản kháng trong lòng hắn càng mạnh.

Sưu.

Trong lúc trong lòng Lục Lâm Thiên sinh ra sự phản kháng thì Lục Lâm Thiên kinh ngạc phát hiện ra cỗ lực lượng áp chế này bắt đầu từ từ phai nhạt, cuối cùng không ngờ lại hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa. Chỉ một thoáng, toàn thân nhẹ nhõm, so với lúc trước quả thực vô cùng đối lập giống như thiên đường và địa ngục vậy.

Sưu.

Mà khi Lục Lâm Thiên đang nghi hoặc, trong cái túi phía trước đột nhiên có một đoàn quang mang cực lớn lan tràn ra. Bên trong mơ hồ có thể thấy được bên trong cũng có trăng sao, có ánh sao rạng rỡ, đạo quang mang này từ trong cái túi mênh mông kia lan tràn ra, giống như là từ sâu trong vũ trụ, từ sâu trong tinh hải mênh mông, vượt qua vô số ức năm ánh sáng mà tới vậy.

Cái túi cực lớn kia theo quang mang lan tràn cũng giống như lập tức sống lại trong đó có một cỗ khí tức man hoang, cổ xưa mênh mông lan tràn ra.

Sưu.

Giống như đã thật lâu hoặc giả chỉ trong sát na, đạo quang mang này đột nhiên xuyên thủng cái túi kia.

Đến lúc này Lục Lâm Thiên mới nhìn rõ đạo quang mang này có hình dạng giống như chữ vạn, trong nháy mắt bao phủ lên trên người Lục Lâm Thiên, một cỗ khí tức man hoang, thê lương, cổ xưa dũng mãnh tiến vào trong cơ thể hắn.

Cỗ khí tức man hoang, cổ xưa, thê lương tụ tập, bao phủ lấy thân thể Lục Lâm Thiên, liên tục không ngừng tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Cỗ lực lượng khổng lồ này dũng mãnh tràn vào, Lục Lâm Thiên lập tức có cảm giác bản thân mình bị một cỗ hấp lực bao phủ, trong nháy mắt thân thể không nằm trong sự khống chế của hắn mà bị cỗ lực lượng này bao phủ ném vào trong cái túi lớn kia. Tất cả chuyện này không tới lượt Lục Lâm Thiên phản kháng, căn bản hắn không thể chống cự được một chút nào.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, Lục Lâm Thiên trực tiếp tiến vào trong cái túi lớn, thân thể ở trong một đoàn mây mù màu trắng cực lớn. Mà ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng nhìn lên trên không trung, chỉ thấy lúc này trên không trung có một đoàn quang mang chữ vạn lớn mấy thước đang lan tran tràn ra khí tức cổ xưa, thê lương, man hoang.

- Chí bản Vô Tự Thiên Thư.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, đây chính là đồ án chữ Vạn do chín bản Vô Tự Thiên Thư biến thành, lúc trước khi chín bản Vô Tự Thiên Thư rời đi Lục Lâm Thiên cũng không biết nó đi tới nơi nào. Lúc này Lục Lâm Thiên mới biết được hóa ra chín bản Vô Tự Thiên Thư lại ở trong này, chỉ là lúc này chín bản Vô Tự Thiên Thư hóa thành đoàn quang mang chữ vạn, chỉ lớn mấy thước, mà bên ngoài mới chỉ lớn bằng lòng bàn tay mà thôi.

Kinh ngạc một hồi, Lục Lâm Thiên dùng ánh mắt chờ mong nhìn quang mang chữ Vạn do chín bản Vô Tự Thiên Thư biến thành phía trước. Trong quang mang chữ VẠn này trong lúc mơ hồ truyền ra tiếng sấm nổ, quang mang chung quanh tách ra, trong lúc mơ hồ còn có thể nhìn thấy dấu vết nhàn nhạt của mấy chữ Linh, Tiêu, Thống, Hiệp, Giải, Tâm, Liệt, Tề, Thiên trong quang mang hình chữ Vạn.

Theo dấu vết của chín chữ to trong quang mang, khí tức cổ xưa, man hoang, thê lương giống như thiên địa sơ khai chậm rãi từ trong đồ án chữ Vạn này lan tràn ra. Giống như trong không gian này tất cả khí tức thê lương, cổ xưa, man hoang đều từ trong quang mang hình chữ Vạn khuếch tán ra.

Ở trong khí tức này Lục Lâm Thiên càng cảm nhận được một cỗ áp lực cực lớn, nhìn qua đoàn quang mang hình chữ Vạn khiến cho linh hồn, thân thể hắn rung động. Khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy mình nhỏ bé không nói nên lời, chỉ là một hạt cái bụi trong thiên địa mênh mông, một hạt cát bụi trong vũ trụ mà thôi.

Sưu.

Trong quang mang hình chữ VẠn, một cỗ quang mang trực tiếp bao phủ lấy người Lục Lâm Thiên, gợn sóng trong không gian run lên, hai mắt Lục Lâm Thiên tức thì nhắm lại.

Trong chớp mắt này Lục Lâm Thiên có cảm giác mình tới một địa phương vô cùng xa lạ, nhìn kỹ thì thấy trong này vàng son lộng lẫy, to lớn vô cùng. Cúi đầu xem xét Lục Lâm Thiên phát hiện ra mình mặc một bộ long bào, đầu đội long quan, nghiễm nhiên dường như đã trở thành Đế vương trong nhân gian.

- Đại vương.

Từng đạo thanh âm truyền tới, Lục Lâm Thiên lập tức nhìn thấy trước mặt mình có không ít nữ tử thân ảnh mềm mại, hoặc là linh lung động lòng người, hoặc vũ mị mê người, tất cả đang uốn éo không ngừng, đang nịnh nọt xoay xung quanh hắn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngẩn ngơ, không biết đây là địa phương nào mà bộ dáng của bản thân lại trở thành thế này.

- Dường như là khảo nghiệm.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, Lão Ảnh đã từng nói qua muốn đạt được đại cơ duyên kia cần phải có đại nghị lực, đại hằng tâm, đại trí tuệ, đại thiên phú, đại tâm cảnh, xem ra bây giờ hắn thực sự đang ở trong ảo ảnh, đang tiếp nhận khảo nghiệm. Sợ rằng chỉ cần tâm cảnh của hắn hơi dao động một chút là hắn sẽ mất đi đại cơ duyên.

- Đại vương, sủng hạnh chúng thiếp đi, chúng thiếp sẽ hầu hạ đại vương cho tốt.

Từng nữ tử đều vũ mị, lung linh, cực kỳ xinh đẹp, đôi tay trắng như ngọc đang vuốt ve từ trên xuống dưới.

Chương 3330: Thiên Thư hóa ấn 2

- Tục phấn, vật hư ảnh đã muốn làm dao động tâm tình của ta sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, miệng đột nhiên quát, từng chữ vang vọng, thanh âm giống như tiếng sấm ầm ầm vang vọng trong đại điện vàng son lộng lẫy.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên dứt lời, cả đám nữ tử xinh đẹp trước mắt đều hóa thành vật hư ảo, biến mất không thấy gì nữa.

Mà tiếp đó, trước người Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện một vách núi đá dựng đứng, trên vách núi đá dựng đứng này không có thông đạo, chỉ có một bậc thang, bậc thang từ trên xuống dưới, cao vυ"t trong mây, tựa như muốn lướt qua trời cao vậy.

Trên bậc thang có hàn mang bắn ra bốn phía, Lục Lâm Thiên nhìn kỹ vào lập tức nhận ra bậc thang này do vô số lưỡi dao tạo thành, bậc thang này ít nhất cũng có hơn vạn tầng, tất cả đều là lưỡi dao chằng chịt rậm rạp.

Điều càng khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc chính là lúc này trong cơ thể hắn không ngờ lại hoàn toàn không có một chút chân khí nào, linh lực, thậm chí là thể chất cũng giống người thường như đúc.

Nhìn vách núi đá trước mặt, Lục Lâm Thiên không cần nghĩ cũng biết nhất định hắn vừa mới thoát khỏi ảo cảnh kia đã chạm phải một ảo cảnh khác. Tuy rằng hắn biết rõ đây là ảo cảnh thế nhưng lại không có cách nào đi ra. Ở trong ảo cảnh này tất cả ưu thế của hắn đều không có, giống như người bình thường vậy.

Nhìn bậc thang bằng đao, Lục Lâm Thiên không cần suy đoán cũng biết, sợ rằng phải do bản thân hắn tự mình đi tới, bằng không sẽ không có cách nào thoát khỏi ải cảnh này, mà nếu như lui về hắn cũng mất đi đại cơ duyên.

Hắn đã không giống như người bình thường, đi tới bậc thang bằng lưỡi đao, trong lòng Lâm Thiên hiểu rõ, sợ rằng cách cái chết cũng không xa. Nếu như chết ở trong ảo cảnh này thì bản thân hắn cũng chết thật.

- Không phải chỉ là khảo nghiệm thôi sao, đi một lần thì thế nào.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, tiếp đó lập tức đạp chân vào bậc thang. Lục Lâm Thiên giơ chân đạp vào bậc thang, lập tức vô số lưỡi đao sắc bén đâm thủng đế giày, đâm vào bàn chân Lục Lâm Thiên, vô số lưỡi đao so với trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên còn sắc bén hơn nhiều.

- Ah...

Lục Lâm Thiên lập tức kêu to một tiếng, đã lâu hắn không có cảm giác này, lúc này hắn đã là người bình thường, hoàn toàn không còn ưu thế nào khác, tất cả giống như người bình thường, cho nên Lục Lâm Thiên mới biết được loại cảm giác này đau đớn bao nhiêu. Lưỡi đao đâm vào bàn chân, máu tươi lập tức tràn ra, trực tiếp nhuộm đỏ lưỡi đao.

- Ah.

Bàn chân khác của Lục Lâm Thiên đặt xuống, trong miệng lần nữa vang lên tiếng kêu đau đớn, lưỡi đao phía dưới đâm vào chân, máu tươi tràn ra, đau đớn vô cùng.

Nhìn qua bậc thang bằng lưỡi đao vạn tầng, Lục Lâm Thiên cắn răng, từng bước đặt chân xuống, mỗi một bước đặt xuống, lưỡi đao trực tiếp đâm vào lòng bàn chân. Lưỡi đao sắc bén vô cùng, loại đau đớn kịch liệt này khiến cho Lục Lâm Thiên khó có thể nhịn được.

Sau khi đi được mấy trăm bậc của bậc thang bằng lưỡi đao, đôi chân của Lục Lâm Thiên đã đầm đìa máu tươi, một mảng lớn máu tươi tràn ra, huyết nhục mơ hồ, mỗi một lần lưỡi đao xoẹt qua, máu tươi bắn tứ tung, da thịt bị cắn nát, vô cùng thê thảm.

- Ah...

Lục Lâm Thiên đau đớn kịch liệt kêu lên liên tục, sắc mặt tái nhợt, mồ hôi to như hạt đậu không ngừng từ trên thái dương ứa ra, mới mấy trăm bậc thang mà thôi Lục Lâm Thiên đã không có cách nào chịu đựng. Loại đau đớn kịch liệt tới tận tim gan này vốn không phải là thứ mà người bình thường có thể chịu đựng được. Huống chi hiện tại mới có mấy trăm bậc thang mà thôi, bên trên còn có hơn vạn bậc thang bằng lưỡi dao.

- Tiếp tục, ai cũng không thể ngăn cản được ta.

Lục Lâm Thiên cắn răng, bàn chân đã không thể tiếp tục nhấc lên, Lục Lâm Thiên trực tiếp dùng đầu gối quỳ xuống dưới đất, từng bước bước lên, trực tiếp đi lên bậc thang. Đầu gối lập tức cảm thấy đau đớn, cơn đau này còn lớn hơn bàn chân, thế nhưng Lục Lâm Thiên vẫn cố nén tất cả.

Đầu gối da tróc thịt bong, lộ ra xương cốt, sau khi không có cách nào dùng đầu gối đi nữa thì Lục Lâm Thiên mới dừng lại. Mà lúc này hắn mới tổng cộng đi được hơn một ngàn bậc thang bằng lưỡi đao mà thôi, hơn một ngàn bậc thang bằng lưỡi đao sắc bén này đã khiến cho bàn chân và đầu gối Lục Lâm Thiên da tróc thịt bong, máu tươi một đường tràn ra, sắc mặt vô cùng trắng bệch.

Nếu như là người bình thường có lẽ không thể kiên trì được, sợ rằng đã bị hù dọa chết, thế nhưng Lục Lâm Thiên vẫn không sợ.

Lục Lâm Thiên cắn răng, nhìn bậc thang bằng lưỡi dao sắc bén bên trên, trực tiếp rùng bờ mông ngồi xuống rồi nhảy về phía sau, một đường hướng lên, mỗi một bước đều nhảy lên, máu tươi tràn ra.

Mỗi một tầng một tầng, mãi đến khi bờ mông tróc da tróc thịt, Lục Lâm Thiên không thể tiếp tục được nữa mà lại dùng chân, sau đó là đầu gối, tiếp tục là mông, cứ như vậy thay phiên nhau.

Cũng không biết qua bao lâu, hơn mười thời thần hay là mấy chục thời thần, khi Lục Lâm Thiên đứng trên đỉnh vách núi đá thì nửa người dưới thậm chí chỉ còn lại da tróc, xương trắng, da thịt đều rơi xuống, máu tươi chảy tới khô.

Một bậc cuối cùng của bậc thang bằng lưỡi dao sắc bén Lục Lâm Thiên thậm chí còn phải dùng lực lượng toàn thân, dùng tay leo lên.

Mà khi Lục Lâm Thiên bò lên bậc thang cuối cùng, vốn hán tưởng rằng có thể phá vỡ ảo cảnh này, thế nhưng không ngờ thứ chờ đợi Lục Lâm Thiên lại là một biển lửa lớn, sau vách núi đá này không ngờ lại là một biển lửa cuồn cuộn.

Nhiệt độ nóng bỏng thiêu đốt không gian khiến cho gợn sóng lắc lư, hỏa diễm ngập trời tràn ngập không trung giống như bao phủ cả thiên địa.

- Chẳng lẽ còn phải vượt qua biển lửa?

Đến thời điểm này Lục Lâm Thiên thậm chí còn không tin nơi này là ảo cảnh, đau đớn chân thật tới tận tim gan, giờ phút này bản thân hắn da tróc thịt bong, máu tươi chảy tới khô, tất cả đều vô cùng chân thật, đâu giống như ảo cảnh.

Lục Lâm Thiên thậm chí còn hoài nghi, tất cả đều là âm mưu cực lớn do Thiên Đế bố trí, bày kế để cho hắn tự mình nhảy vào trong âm mưu cực lớn này.

- Thử một lần.

Lục Lâm Thiên cắn răng, trực tiếp nhảy vào trong biển lửa cuồn cuộn.

Sưu.

Nhưng mà vào thời điểm này, Lục Lâm Thiên vừa mới nhảy vào trong biển lửa đột nhiên đã cảm thấy toàn thân run lên, linh hồ bắt đầu chấn động kịch liệt.

- Đúng là ảo cảnh sao?

Lục Lâm Thiên lập tức mở hai mắt ra, lúc này hắn mới phát hiện ra tất cả mọi chuyện vừa rồi đều là ảo cảnh. Lúc này tỉnh lại hắn mới phát hiện ra bản thân mình vẫn đang ở đằng trước đồ án chữ Vạn, vẫn được khí tức man hoang, cổ xưa, viễn cổ bao phủ.

Ầm ầm.

Hai mắt Lục Lâm Thiên mở ra, trong đồ án chữ Vạn ở phía dược lập tức có chín chữ Linh, Phiêu, Thóng, HIệp, Giải, Tâm, Liệt, Tề Thiện lơ lửng xuất hiện mang theo chín thanh âm giống như sấm sết vang vọng ở trong cái túi lớn này.

Chương 3331: Linh quả cấp thấp 1

Ngay trong ánh mắt kinh ngạc của Lục Lâm Thiên, dưới tiếng sấm rền hung hãn này, chín chữ lớn Linh, Phiêu, Thống, Hiệp, Giải, Tâm, Liệt, Tề, Thiện trong đồ án chữ Vạn trước mặt Lục Lâm Thiên giống như chín đạo bí văn hiển hiện, mang theo chín đạo quang trụ sáng chói khuếch tán, một cỗ năng lượng mênh mông tới cực điểm lan tràn.

Giờ phút này ở trong quang mang của chín chữ Linh, Phiêu, Thống, Hiệp, Giải, Tâm, Liệt, Tề, Thiện này, Lục Lâm Thiên kinh ngạc phát hiện ra không ngờ chín chữ lớn kia lần nữa xảy ra biến hóa. Chín chữ Linh, Phiêu, Thống, Hiệp, Giải, Tâm, Liệt, Tề, Thiện đang mờ đi, trong lúc mơ hồ có thể nhìn ra có một chữ to đang hình thành, trực tiếp kết thành thủ ấn.

Biến hóa kinh người bực này khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc, chín chữ to hóa thành chín đạo thủ ấn đang ngưng kết, mỗi một đạo thủ ấn biến hóa đều có thể dẫn động năng lượng thiên địa, làm cho tim hắn đập nhanh.

Ầm ầm.

Chín chữ to Linh, Phiêu, Thống, Hiệp, Giải, Tâm, Liệt, Tề, Thiện ở trong quang mang chữ Vạn hóa thành một thủ ấn huyền ảo bằng nắm tay, tổng cộng có chín đạo thủ ấn được kết.

Khí tức mênh mông, man hoang, cổ xưa, thê lương trong nháy mắt tuôn ra, giống như dẫn động năng lượng man hoang, thê lương bàng bạc trong cái túi này.

Ầm ầm.

Lập tức chín đạo thủ ấn do chín chữ Linh, Phiêu, Thống, Hiệp, Giải, Tâm, Liệt, Tề, Thiện to ngưng kết ra mang theo thanh âm hung hãn giống như sấm sét trực tiếp dùng tốc độ Lục Lâm Thiên không có cách nào ngăn cản phóng về phía hắn.

Chín chữ to hóa thành chí đạo thủ ấn huyền ảo mà phức tạp, quang mang vạn trượng.

Sưu Sưu.

Chín chữ to biến thành chín đạo thủ ấn, mang theo thanh âm hung hãn giống như sấm sét, hung hăng bắn vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên. Dùng chữ Linh làm thủ ấn đầu tiên, tám chữ Phiêu, Thống, Hiệp, Giải, Tâm, Liệt, Tề, Thiện còn lại hóa thành tám đạo thủ ấn huyền ảo theo thứ tự tiến vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên.

Chín chữ to hóa thành thủ ấn huyền ảo biến mất trong mi tâm Lục Lâm Thiên, linh hồn Lục Lâm Thiên lập tức trầm xuống, hai con mắt nhắm lại, cứ như vậy đứng đấy giống như tiến vào trong trạng thái ngủ say vậy.

Ông.

Một tiếng sấm nổ mạnh vang vọng, trong quang mang chữ Vạn hơn mười thước kia đột nhiên có một cỗ chấn động kỳ dị lan tràn ra, quang mang tức thì bộc phát, trực tiếp bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong.

Khi quang mang của chữ Vạn bao phủ toàn bộ thân thể Lục Lâm Thiên, trong sát na này cả quang mang chữ Vạn run lên, Lục Lâm Thiên lại trực tiếp khoanh chân ngồi, vô cùng quỷ dị. Vừa vặn ngồi ở giữa quang mang hình chữ Vạn.

Trong quang mang của đồ án chữ Vạn, sau khi Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, quang mang chung quanh lập lòe, phát ra chấn động từng đợt, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi ở bên trong giống như lão tăng nhập định, vững như bàn thạch, không thể rung chuyển.

- Không ngờ nhanh nhưu vậy đã tới bước này.

Ngay khi Lục Lâm Thiên tiến vào trong trạng thái giống như lão tăng nhập định, trong một đại điện, người gọi là Lão Ảnh kinh ngạc không thôi, dường như hoàn toàn vượt quá dự đoán của bản thân hắn, miệng thì thào nói:

- Để xem cuối cùng ngươi có được nó hay không. Xem ra lão nhân gia đã có dự kiến trước, tuyển người như vậy cũng đã có sắp xếp.

- Rốt cuộc ngươi muốn thế nào? Đây là nơi nào?

Bên người Lão Ảnh, Tiểu Long dường như bị cấm chế, lúc này đang dùng ánh mắt hung hăng nhìn Lão Ảnh.

- Tên tiểu tử nhà ngươi có chút dị số, có thể đạt được phần cơ duyên này hay không ta cũng không quá rõ, đành phải dựa vào vận khí của ngươi vậy.

Lão Ảnh dứt lời, dường như nhớ tới cái gì đó mà khẽ phất tay một cái. Dường như tìm tòi trong nhẫn trữ vật một hồi, sau đó mới tìm ra vật không cần, hoặc giả đã ném từ lâu, coi như là vật không quan trọng.

Một khỏa linh quả màu vàng nhỏ bằng nắm tay trẻ con xuất hiện trong tay lão giả tập tễnh, bên trên khỏa linh quả màu vàng này tràn ngập năng lượng kinh người. Một cỗ năng lượng chấn động từ bên trong lan tràn ra, năng lượng nhộn nhạo rung động bên trong khiến cho linh hồn Tiểu Long cũng theo đó run rẩy.

- Tìm được rồi, tìm được một khỏa linh quả cấp thấp như vậy quả thực không dễ.

Nhìn khỏa linh quả màu vàng trong tay, Lão Ảnh tập tễn kia mỉm cười, sau đó đi tới trước mặt Tiểu Long nói:

- Đây là Phá Giới quả, nể mặt lão đại ngươi ta mới tìm cho ngươi, có thể đạt được cơ duyên của ngươi hay không phải dựa vào vận khí của ngươi.

Lão Ảnh dứt lời, trực tiếp nhét linh quả màu vàng vào trong cái miệng của Tiểu Long, Tiểu Long muốn nói gì đó thế nhưng lại bị cấm chế nên nói không nên lời, chỉ có thể nuốt khỏa linh quả màu vàng này vào trong bụng.

- Ngươi.

Khi Lão Ảnh tập tễnh kia giải cấm chế trên người Tiểu Long, Tiểu Long còn muốn nói điều gì đó thì không gian trước mặt hắn đột nhiên run lên, lập tức đi vào trong một không gian lạ lẫm, bên trong tràn ngập khí tức cổ xưa, thê lương.

Thời gian từ từ trôi qua, chúng Đế tiến vào trong Thiên Trủng đi ra, ngoài Thiên Trủng, chúng Đế chỉ bồi hồi dừng lại bên ngoài màn sương trắng ngập trời một ít rồi mới rời đi.

Đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế và những người khác đều chờ ở bên ngoài mấy ngày rồi mới quyết định trở về Phi Linh môn.

Chí Thánh Đại Đế đương nhiên cũng được mọi người mời tới Phi Linh môn. Thân là sư phụ Lục Lâm Thiên, lại có thực lực, tu vi cường hãn kinh khủng như vậy cũng khiến cho tất cả Đế giả, Tôn cấp, nhất là trong thời gian chờ mấy ngày kia bu lại. Chí Thánh Đại Đế phát hiện Lục Tâm Đồng và Dương Quá đều hiểu lực lượng thời gian cho nên mới giảng giải cho hai người không ít về lĩnh ngộ lực lượng thời gian.

Chí Thánh Đại đế chỉ tùy tiện giảng giải, thế nhưng lại khiến cho hai người Lục Tâm Đồng và Dương Quá nhận được lợi ích không nhỏ. Thậm chí so với trước đó, kể cả thời gian mấy chục năm trong Thiên Trụ giới thì hiện tại chỗ tốt mà hai người nhận được còn lớn hơn nhiều.

Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh cùng với mọi người trở lại Phi Linh môn mới biết được mọi người vào Thiên Trủng đã được mấy tháng. Mà đám tiểu gia hỏa nhìn thấy mẫu thân quay về đều cao hwunsg không thôi. Mấy tháng này những tiểu tử này không thấy mẫu thân và phụ thân cho nên thường xuyên khóc kinh thiên động địa. Chỉ khổ Lục Kinh Vân phải chiếu cố chín tiểu gia hỏa.

Trên đại lục, những người có tu vi Tôn cấp trong các tộc và các thế lực lớn đều nhận định, đã lâu như vậy không thấy Đế giả trong môn quay về nhất định đã lành ít dữ nhiều. Mà Đế giả các đại

Hoàng tộc, còn có Linh Thiên môn cùng Vân Dương Tông, Thiên Vân đảo quay về, trên đời này cũng không có bức tường nào là không lọt gió, tin tức lập tức truyền ra toàn bộ đại lục. Khiến cho không ít người biết sự tồn tại của Thiên Trủng, đám người có tu vi Vương cấp, Tôn cấp kinh ngạc không thôi.

Mà khi người Thác Bạt Hoàng tộc nhìn thấy cường giả trong tộc không quay về mà cường giả trong các tộc khác lại ít nhiều cũng quay về khiến cho bọn họ không nhịn được đi hỏi thăm. Các trưởng lão tự mình tới các tộc hỏi thăm, lúc này bọn họ mới biết được cường giả Đế cấp trong tộc đều đã bị diệt, mà người diệt lại là Lục Lâm Thiên.

Chương 3332: Linh quả cấp thấp 2

Các trưởng lão của Thác Bạt Hoàng tộc tuy rằng nổi giận, thế nhưng bọn họ lại không là kẻ ngu, hiện tại thực lực của Phi Linh môn tăng thêm chúng Đế giả quay về, người ta không đi tìm bọn họ gây phiền phức thì thôi, bọn họ sao dám đi tìm Phi Linh môn cơ chứ. Cho nên chỉ có thể chịu đựng, sau đó báo thù.

Chu Tước Hoàng tộc và Bạch Hổ Hoàng tộc sau khi Chu Loan, Chu Thần Hi, Hổ Tu trở về cả hai tộc rung chuyển, bất an. Có không ít trưởng lão trong hai tộc đem lửa giận trút lên người Độc Cô gia tộc, là Độc Cô Ngạo Vũ kia khống chế lão tổ của hai tộc bọn họ.

Trong Phi Linh môn, không bao lâu, cường giả Lục gia, Thánh Linh giáo, Huyền Vũ Hoàng tộc, Thanh Long Hoàng tộc tề tụ, thương lượng chuyện của Lục Lâm Thiên, thế nhưng không có ai biết kết quả như thế nào. CUối cùng bọn họ chỉ biết rõ Lục Lâm Thiên, Tiểu Long tiến vào trong thế giới của Thái Cổ Minh Viêm Hỏa, mà Thái Cổ Minh Viêm Hỏa lại thôn phệ Thái Cổ U Viêm Hỏa của Lục Lâm Thiên, cuối cùng dưới sự công kích phong tỏa của Chí Thánh Đại đế rồi tiến vào trong bình chướng trong không gian kia.

Cho nên tình huống cuối cùng không có ai biết được, thế nhưng tất cả mọi người rất lo lắng, dùng thực lực kinh khủng của Thái Cổ Minh Viêm Hỏa kia, ngay cả Chí Thánh Đại Đế cũng không có cách nào chính thức làm gì được nó. Không biết Lục Lâm Thiên và Tiểu Long có thể làm gì được nó hay không, chuyện này có bao nhiêu phần cơ hội trong lòng mọi người biết rõ.

Mà ngay cả Chí THánh Đại Đế cũng đã nói, bản thân hắn không có cách nào chính thức làm gì được Thái Cổ U Minh VIêm, quả thực Lục Lâm Thiên cũng không nắm chắc được mấy thành, dù sao cũng không nhiều lắm.

Cuối cùng chúng cường giả cũng chỉ có thể tiếp tục chờ đợi, hy vọng có thể cát nhân thiên tướng.

Thời gian giống như cát chảy, bất tri bất giác trôi qua.

Khí tức man hoang, thê lương, cổ xưa tràn ngập ra, ở trong cái túi mênh mông này, dưới năng lượng trong đồ án chữ Vạn bao phủ, Lục Lâm Thiên vẫn vững như bàn thạch, không thể rung chuyển.

Dưới cỗ khí tức cổ xưa, man hoang, thê lương, bộ dáng khoanh chân ngồi của Lục Lâm Thiên giống như đã trải qua ngàn năm, một vạn năm, thậm chí thời gian càng dài, toàn thân còn lộ ra khí tức man hoang, thê lương.

Cũng không biết qua bao lâu, Lục Lâm Thiên lại có động tĩnh, hai mắt nhắm chặt, trong tay có từng đạo thủ ấn huyền ảo, phức tạp mang theo đường vòng cung huyền ảo được kết. Cuối cùng sau khi được kết, đạo thủ ấn kia lại đột nhiên lại biến thành chữ Linh.

Thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên kết xuất thành chữ Linh, cả quang mang chữ Vạn kia đột nhiên run lên, trong mi tâm Lục Lâm Thiên đồ án do chữ linh biến thành lập lòe, giống như muốn phóng ra vậy.

Ầm ầm.

Giờ phút này trên đại lục, kể cả Đông Hải và Cổ Vực, Tổ Yêu lâm, Linh Hoàng nhai đột nhiên mặt đất run lên, một cỗ khí tức khiến cho tất cả sinh linh trên đại lục này run sợ chợt lóe lên rồi biến mất, cuối cùng vô thanh vô tức trở lại bình thường.

- Thời gian trăm năm, nếu như có thể hoàn thành lĩnh ngộ, trên người tụ tập đại nghị lực, đại hằng tâm, đại trí tuệ, đại thiên phú, đại tâm cảnh quả thực là thiên tài, đợi lâu như vậy tuyệt đối xứng đáng. Thời gian ngàn năm xem hư miễn cưỡng. Ba năm trước đây trong đại thế giới ít nhất cũng có một chỗ cắm dùi trong đám thanh niên đồng lứa nhân tộc. Nếu như là vạn năm thì cũng lãng phí bảo vật này.

Lục Lâm Thiên tiến vào trogn không gian tràn ngập khí tức man hoang thì ngoài thạch thất, lão giả thì thào nói, thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ.

Trong không gian man hoang, cổ xưa, thân ảnh Tiểu Long xuất

hiện.

Giờ phút này Tiểu Long ngẩng đầu, mắt nhìn không gian phía trước, lúc này trước mắt hắn có bốn thi thể thú tộc khổng lồ đang ở tên không trung, nhìn thấy bốn thi thể thú tộc, ánh mắt Tiểu Long run lên.

Bốn cỗ thi thể khổng lồ này theo thứ tự là Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, bốn bộ thi thể này cũng đặc biệt khổng lồ, khí tức bên trên càng lộ ra khí tức thê lương, cổ xưa, mang hoang. Khí tức này tương liên với thiên địa này, bên trên bốn cỗ thi thể có thiên uy kinh khủng lan tràn ra.

Tiểu Long run lên, dưới cỗ khí tức quen thuộc này, nhìn qua thi thể Huyền Vũ và Thanh Long khổng lồ kia, đây nhất định là tổ tiên Thanh Long và Huyền Vũ đời thứ nhất a.

- Hậu bối trong tộc bái kiến Thanh Long lão tổ, Huyền Vũ lão tổ.

Tiểu Long không biết tại sao thi thể tổ tiên đời thứ nhất tại sao lại ở nơi này, thế nhưng hắn lại cung kính hành lễ.

Ầm ầm.

Tiểu Long hành lễ, cả không gian đột nhiên run lên, thi thể Huyền Vũ và Thanh Long khổng lồ giống như sống lại, hai mắt cực lớn đột nhiên mở ra, khí tức mênh mông, man hoang, cổ xưa lan tràn, khí tức giống như bài sơn hải đảo từ trong cơ thể khuếch tán ra.

Ngao Ngao.

Hai tiếng thú rống, trên thi thể khổng lồ của Thanh Long, Huyền Vũ, trong mi tâm đều có một đạo hư ảnh Thanh Long, Huyền Vũ rít gào. Hai đạo hư ảnh này so với hư ảnh bình thường có chút khác biệt, đều được vô số bí văn rậm rạp, chằng chịt bao phủ. Bên trong bí văn có rung động không ngừng khiến cho lòng người run run.

Xoẹt.

Một đạo thanh âm vang vọng, hai đạo hư ảnh Thanh Long, Huyền Vũ lập tức tiến vào trong mi tâm Tiểu Long, trực tiếp tiến vào trong ấn ký con mắt thứ ba trên trán Tiểu Long rồi biến mất.

Trong sát na này toàn thân Tiểu Long run lên, thân thể giống như không còn nằm trong sự khống chế mà lập tức ngồi xuống, tay kết thủ ấn tu luyện, toàn thân được bao phủ trong một vòng quang mang quỷ dị.

Quang mang quỷ dị này như là bí văn, bên trong còn có một cỗ khí tức hung hãn mang theo uy của thiên địa, mang hoang, thê lương.

Trên đại lục Linh Vũ, Cổ Vực, một năm sau trong thiên địa xuất hiện dị tượng gió nổi mây phun.

Trong hậu sơn Phi Linh môn, khí tức khủng bố tràn ngập, kim quang rực rỡ che khuất bầu trời, khí tức sắc bén vô cùng vô tận lan tràn ra.

Trên không trung, một đạo thân ảnh cao ngất đang được quang mang màu vàng bao phủ, thân thể lăng không lơ lửng, trên trời xanh có một đạo quang trụ màu vàng giống như thực chất trực tiếp bao phủ lấy thân thể thanh niên này. Người thanh niên này nhắm chặt hai mắt, hai tay mở rộng, toàn thân được quang mang màu vàng tràn ngập khí tức sắc bén này bao phủ, một cỗ năng lượng thiên địa vô hình lập tức hội tụ.

Khi tất cả bình tĩnh trở lại, khí tức trên người thiếu niên có thân thể cao ngất kia bắt đầu bình tĩnh trở lại, hai mắt nhắm chặt, thế nhưng trên khuôn mặt đã có uy áp Đế giả lan tràn ra.

- Kinh Vân đột phá thành Đê,s trong khoảng thời gian ngắn đột phá thành Đế, so với phụ thân nó còn biếи ŧhái hơn nhiều a.

Thánh Thủ Linh Đế nhìn Lục Kinh Vân, ánh mắt run run, cảm thán không thôi. Hắn tu luyện mấy ngàn năm, còn từng đột phá thất bại, cuối cùng mới nguy hiểm mà đột phá được. Thế nhưng thiếu niên ở trước mắt hắn lại một đường đột phá không có một chút trở ngại nào. Đối lập như vậy khiến cho khuôn mặt già của hắn có chút xấu hổ.

Chương 3333: Thiên địa biến hóa

- Đây là chỗ tốt của huyết mạch Hoàng tộc, có thiên địa chiếu cố cho nên mới có thiên phú và tốc độ tăng trưởng tu vi như vậy, người khác có hâm mộ cũng không có được.

Nam thúc nhìn Lục Kinh Vân, thế nhưng lại nói với Thánh Thủ Linh Đế:

- Đứa nhỏ Kinh Vân này thoạt nhìn thiên phú còn mạnh hơn phụ thân nó, thế nhưng cũng chỉ là mặt ngoài, Lâm Thiên mới là người mạnh nhất. Một đường đi tới hiện tại không biết trải qua bao nhiêu khó khăn trắc trở, hậu nhân đi theo bước chân của nó đương nhiên sẽ nhanh hơn người khác nhiều, thế nhưng mà đi xa hơn thì lại không bằng được người thứ nhất. Tất cả các đại Hoàng tộc hiện tại là ví dụ, sau này Kinh Vân cũng phải tìm một con đường thuộc về bản thân mình.

Thánh Thủ Linh Đế không nói gì, ánh mắt nhìn về phía trước lại quay người nhìn Nam thúc bên cạnh nói:

- Một năm đã trôi qua, không biết hiện tại Lâm Thiên thế nào rồi.

- Tiểu tử này không để cho người khác bớt lo, từ trước tới nay đều phải chờ đợi nó trong lo lắng. Chỉ là trải qua vô số hiểm cảnh nó vẫn có thể bình yên vô sự thoát ra. Lần này tuy rằng không phải bình thường thế nhưng nhất định không có việc gì.

Nam thúc nói.

Thánh thủ Linh Đế nhìn Nam thúc, trong mắt rõ ràng cũng tràn ngập sự tin tưởng.

Ngoài đình viện tinh xảo, ngọn núi liên miên, một mảnh xanh biếc, gió nhẹ khẽ thổi qua.

Trên ngọn núi lúc này có mấy đạo thân ảnh xinh đẹp đang đứng, một đạo thân ảnh xinh đẹp có mái tóc rũ xuống tận eo, tựa như thác nước màu đen, đùi ngọc thon dài, bờ mông ngạo nghễ, tư thế vô cùng động lòng người, mà người này không phải là ai khác mà chính là Lăng Thanh Tuyền.

- Thanh Tuyền, có một ít chuyện có lẽ ngươi cũng đã nghe nói qua.

Một đạo thân ảnh xinh đẹp bước lên phía trước rồi đi tới bên người Lăng Thanh Tuyền. Hai mắt như sao, ánh mắt có chút chấn động lộ ra khí chất uy nghiêm khiến cho tim người ta đập thình thịch, thế nhưng lại không dám tùy tiện tới gần.

- Đương nhiên, hiện tại trên đại lục đều xôn xao về chuyện này, đương nhiên ta cũng có nghe nói qua.

Lăng Thanh Tuyền ngẩng đầu, đôi mắt đen biến ảo, vẻ mặt cực kỳ bình tĩnh nói:

- Ta thật không ngờ phụ thân của ta lại là tộc trưởng Độc Cô Hoàng tộc, ta và ngươi lại có quan hệ huyết mạch.

- Ta cũng thật không ngờ, ngay từ đầu ta không chấp nhận, thậm chí không có cách nào tiếp nhận được các ngươi.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn Lăng Thanh Tuyền, khuôn mặt tinh xảo, xinh đẹp khiến cho cả thiên địa động lòng, vạn vật ảm đạm, thất sắc, trong đôi mắt có chút bất đắc dĩ, miệng nói:

- Thế nhưng về sau ta lại biết rõ, so với ta, phụ thân còn thiếu nợ các người nhiều hơn..

- Phụ thân không thiếu nợ chúng ta.

Từng sợi tóc sau lưng Lăng Thanh Tuyền tung bay, có cảm giác vũ mị, khóe miệng nở nụ cười mê người, nói:

- Mặc dù phụ thân đối với ta và ca ca có chút nghiêm khắc, thế nhưng chúng ta đều cảm giác được phụ thân yêu thương chúng ta.

- Mặc kệ người ngoài nói như thế nào, ta biết người là một người cha tốt, đồng thời cũng là một tộc trưởng xứng đáng của Độc Cô Hoàng tộc.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Ta cũng thật không ngờ ta và ngươi có lúc lại dùng thân phận như vậy gặp mặt nhau.

Lăng Thanh Tuyền nhìn Độc Cô Cảnh Văn nói, nhị nữ đứng đó đều giống như tiên tử trên tín tầng trời, lạnh lẽo,uy nghiêm, thế nhưng vẫn động lòng người vô cùng.

- Du Thược sao rồi?

Độc Cô Cảnh Văn nhìn Lăng Thanh Tuyền thật lâu rồi mới khẽ than nói.

- Nó đã không còn trách hắn nữa, hy vọng có thể tiêu tan a. Tất cả chuyện này đều tại ta.

Lăng Thanh Tuyền quay đầu lại nhìn bóng lưng thiếu nữ đang đứng với Lục Kinh Vân ở phía xa, trong mắt có chút chấn động.

- Ta đã nói qua với tộc trưởng và trưởng lão trong tộc, các trưởng lão Độc Cô gia tộc chúng ta đều hy vọng các ngươi có thể trở về, nhận tổ quy tông.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

Lăng Thanh Tuyền mở miệng cười cười nói:

- Ta nghĩ hiện tại ta còn chưa thể trở về nhanh như vậy được. Ta cần chút thời gian, cho dù là ngươi, theo lý mà nói, có lẽ ta phải gọi ngươi một tiếng tỷ tỷ, thế nhưng hiện tại ta thực sự không có cách nào thốt lên được hai từ này.

- Bảo ta gọi ngươi hai chữ muội muội, trong lòng ta cũng có chút cảm giác khó tả.

Độc Cô Cảnh Văn nói, nhị nữ nhìn nhau, sau đó lập tức mỉm cười.

- Đúng rồi, trưởng lão Lục gia, còn có phụ mẫu đều hy vọng ngươi có thể trở về, mang theo Du Thược trở về, bằng không lần sau bọn họ sẽ tự mình tới tìm các ngươi.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Lục gia.

Lăng Thanh Tuyền gật đầu, chậm rãi cười nói:

- Không có hắn ta đi tới Lục gia làm gì?

Thời gian lần nữa trôi qua, trong vân nang vô biên tràn ngập khí tức man hoang, cổ xưa, thê lương.

Lục Lâm Thiên ở trong quang mang chữ Vạn do chín bản Vô Tự Thiên Thư ngưng tụ thành vẫn vững như bàn thạch, không thể rung chuyển, trên người còn phát ra một cỗ khí tức man hoang, thê lương, từng đạo thủ ấn trong tay được kết, không ngừng kéo theo từng đường vòng cung phức tạp mà huyền ảo.

Ầm ầm.

Giờ phút này cả đại lục Linh Vũ đang yên tĩnh, mặt đất đột nhiên lần nữa run lên, tất cả sinh linh trên đại lục đều cảm nhận có một cỗ khí đáng sợ, khiến cho tất cả run rẩy, lại không có cách nào hình dung ra được chợt lóe, sau đó lại vô thanh vô tức biến mất.

Trên đại lục Linh Vũ, cũng không biết từ khi nào, đột nhiên có một ngày tất cả Linh giả và Vũ giả dần dần phát hiện ra một chuyện vô cùng kinh ngạc, phương diện tu luyện của mình xảy ra biến hóa cực lớn, giống như đột nhiên năng lượng trong thiên địa này lại đột nhiên tăng cường vậy.

Trong những hạp cốc, ngọn núi thích hợp tu luyện kia đột nhiên có một ngày Vũ giả và Linh giả phát hiện ra có năng lượng tuôn ra.

Linh mạch thiên địa vốn khô héo trên đại lục lần nữa tràn ngập năng lượng thiên địa.

Thời gian lần nữa trôi qua, mỗi một Vũ giả và Linh giả trên đại lục Linh Vũ đều có thể cảm nhận được biến hoa bực này, dừng như tốc độ tăng trưởng tu vi của bản thân càng lúc càng nhanh, đối với năng lượng thiên địa càng lúc lĩnh ngộ càng nhanh. Trước kia có rất nhiều nút cổ chai trên phương diện lĩnh ngộ vào lúc này trong lúc bất tri bất giác lại được thông suốt, không có một chút trở ngại nào.

Trong Linh Hoàng nhai và Tổ Yêu lâm, cơ hồ tất cả yêu thú, linh thú đều cảm nhận được biến hóa bực này, đặc biệt là không ít dã thú đột nhiên có một ngày phát hiện ra mình biến thành linh thú và yêu thú. Những biến hóa này Tứ đại Thú Hoàng tộc cũng lập tức biết được, mà chúng cường giả yêu thú, linh thú của Tứ Hoàng tộc đã sớm cảm giác được biến hóa trong thiên địa.

Trên đại lục này có không ít trẻ con vừa mới sinh ra, vừa mới ra đời được kiểm tra thể chất, tất cả đều có thể tu luyện, trong dân chúng bình dân vốn không có khả năng sinh ra huyết mạch Vũ giả và Linh giả, dưới tình huống bình thường mà nói, đứa trẻ sinh ra, trong một ngàn người có một người mới có thể Vũ giả và Linh giả đã là không tồi rồi.Tối đa có hai người có cơ hội trở thành Vũ giả, Linh giả, có hơn ba thì đã là kỳ tích rồi.

Chương 3334: Sáu năm tám tháng 1

Lúc này có người lại hiểu chuyện thống kê, hiện tại trẻ con do bình dân sinh ra, trong một ngàn đứa trẻ ít nhất có năm trăm đứa trẻ có cơ hội trở thành Vũ giả và Linh giả. Loại biến hóa này khiến cho người ta khiĩếp sợ, đối với người bình thường mà nói thì bọn họ cao hứng và hưng phấn. Đối với cường giả các thế lực đỉnh tiêm mà nói, loại biến hóa quỷ dị này khiến cho chúng cường giả nghi hoặc không thôi.

Mà mỗi khi cỗ khí tức khiến cho lòng người rung động, run sợ không hiểu cùng với mặt đất run rẩy chợt lóe lên rồi biến mất, biến hóa trong thiên địa này cũng càng lúc càng lớn. Cho tới hiện tại, suốt ba năm ròng đã xảy ra sáu lần thiên địa run rẩy.

Chúng cường giả kinh ngạc, không biết trong thiên địa này xảy ra biến cố gì hay không, thế nhưng bọn họ lại lặng lẽ tu luyện, mau chóng đề cao thực lực của bản thân. Coi như sau đó có biến cố lớn thì cũng có thực lực ứng phó.

Ầm ầm.

Năm thứ ba lẻ chín tháng trong thiên địa xuất hiện lần run rẩy thứ bảy, cỗ khí tức không hiểu kia càng khiến cho người ta run sợ, cũng khiến cho tất cả mọi người càng kinh ngạc và bất an.

Mà lập tức, tất cả Vũ giả và Linh giả lại lần nữa phát hiện ra, năng lượng thiên địa trên đại lục lại lần nữa nồng đậm, cơ hồ tốc độ tu luyện của tất cả Vũ giả, Linh giả đều vô cùng nhanh chóng, dễ dàng càng thêm dễ dàng một chút. Giống như trong tối tăm có thần linh dẫn đường vậy.

Trên đại lục này, ở trong một ít nơi thâm sơn cùng cốc bắt đầu xuất hiện không ít linh dược giống như kỳ tích. Thậm chí còn có rất nhiều linh dược khó gặp, lúc này lại tùy ý nhìn thấy được.

Năm thứ tư lẻ bảy tháng, trong thiên địa lần nữa rung động lần thứ tám, lần này cỗ khí tức khiến cho mọi người run sợ không hiểu lại càng khiến cho tất cả mọi người run sợ.

Chỉ là biến hóa trong thiên địa này lại một lần nữa tăng lên, có thể nói trước kia ở trong một ít sơn môn có một ít người thiên thú như đám người Dương Diệu đã tốt lắm rồi. Thế nhưng hiện tại chỉ là bình thường, hoặc là nói không kém mà thôi. Mà đệ tử thiên phú mạnh mẽ khi trước thì hiện tại lại càng cường hãn.

Không có ai biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì, đại bộ phận người mừng rỡ không thôi. Trong lòng cường giả đỉnh cấp lại bất an, thế nhưng lại tiếp tục tu luyện, nhanh chóng nhận được chỗ tốt lớn nhất từ thiên địa biến hóa.

Trong thời gian năm năm, trong khoảng thời gian ngắn này, trên đại lục, dưới sự biến hóa của thiên địa này có không ít người có tu vi Tôn cấp đạt được chỗ tốt cực lớn. Trong thời gian năm năm, sau Lục Kinh Vân của Lục gia thành Đế xong, Du Thược được mọi người gọi là Lục Du Thược cũng không có một chút trở ngại nào mà cũng thành Đế.

Ngay sau đó, Lăng Thanh Tuyền, Lăng Thanh Tuyệt thành Đế. Trong Phi Linh môn, người được gọi là sư huynh của Ngũ Hành Đại Đế Lục Lâm Thiên cũng trở thành Đế giả. Sau đó là đám người Cực Lạc Tam Quỷ, Thiên Địa Nhị Lão cũng đột phá khiến cho Phi Linh môn thoáng cái có một đống lớn Đế giả.

Mà vẫn còn chưa hết, ngay khi Thiên Địa Nhị Lão đột phá Đế giả, tọa kỵ Thiên Sí Tuyết Sư của Ngũ Hành Đại Đế cũng đột phá thành Đế, hiện tại cả đại lục nhìn thấy Phi Linh môn thì trốn từ xa, không ai dám trêu chọc.

Trong các đại Hoàng tộc, Thú Hoàng tộc cũng có cường giả mới tấn cấp thành Đế. Tóm lại biến hóa trong thiên địa mang tới chỗ tốt cực lớn cho tất cả mọi người. Tu luyện giả, bất kể là Linh giả hay Vũ giả, yêu thú hay là linh thú đều có thể nhận được chỗ tốt cực lớn.

Trong thời gian năm năm này, đám tiểu gia hỏa nhà Lục Lâm Thiên cũng đã được bảy tuổi, cả đám đều là thiên kiêu chi tử, có thể đi ngang Phi Linh môn.

Cho dù ở trên đại lục cũng không có ai dám trêu vào mấy tiểu bất điểm này, sợ rằng có người trêu chọc mấy tiểu gia hỏa này thì không cần mấy thế lực khủng bố, to lớn sau lưng mấy tiểu gia hỏa ra tay mà đã trực tiếp bị Lục Kinh Vân được người ta gọi là Linh Vũ Tà Đế tiêu diệt. Người trên đại lục cũng biết, đại ca của chín tiểu gia hỏa này chính là Đế giả, còn không phải là Đế giả bình thường.

Vốn người Phi Linh môn cho rằng Lục Kinh Vân khi còn bé đã tinh nghịch lắm rồi, thế nhưng hiện tại mọi người mới biết được, chín tiểu gia hỏa này tụ tập lại một chỗ càng thêm kinh khủng, quả thực như muốn lật tung Phi Linh môn lên vậy.

Thế nhưng chín tiểu gia hỏa này lại rất được Chí Thánh Đại Đế yêu thương, mỗi một tiếng gia gia khiến cho xương cốt Chí Thánh Đại Đế như mềm nhũn. Chín tiểu gia hỏa cũng nhận được không ít chỗ tốt từ trong tay Chí Thánh Đại Đế, đồng thời Chí Thánh Đại Đế còn xung phong nhận việc đốc thúc đám tiểu gia hỏa tu luyện.

Có Chí Thánh Đại Đế tự mình chỉ đạo, đám người Nam thúc, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh đương nhiên còn cầu không được, cả đám vui vẻ, nhẹ nhõm không thôi. Huống chi hiện tại đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn đều đang đợi, không có quá nhiều tâm tư trông coi đám tiểu gia hỏa tu luyện.

Thiên phú tu luyện của chín tiểu gia hỏa đương nhiên không cần phải nói, nếu không phải Chí Thánh Đại Đế ngại bối phận sợ rằng đã sớm thu chín tiểu gia hỏa làm đồ đệ. Lúc này sợ rằng đã hận không thể sớm trực tiếp thu chín tiểu gia hỏa vào làm môn hạ.

Chúng nữ, Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Lam Linh, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh ngoại trừ lúc bế quan ra thì mỗi ngày đều chờ mong, chờ mong bỗng nhiên có một ngày đạo thân ảnh quen thuộc kia có thể xuất hiện trước mắt các nàng.

Cho dù mỗi một lần trước khi bế quan chúng nữ đều nghĩ tới việc sau khi xuất quan, đạo thân ảnh quen thuộc kia có lẽ đã xuất hiện trước mặt chúng nữ.

Không có ai biết, lúc này trong vân nang bao na mênh mong kia, Lục Lâm Thiên đang vững như bàn thạch, khoanh chân ngồi trong quang mang chữ Vạn do chín bản Vô Tự Thiên Thư tạo ra.

Lục Lâm Thiên kết ra từng đạo thủ ấn phức tạp, từng đường vòng cung huyền ảo xuất hiện, mỗi một đường vòng cung huyền ảo đều có thể dẫn động khí tức thê lương, cổ xưa, mang hoang mênh mông trong vân nang.

Tại một nơi khác trong không gian, bên trong hai ngọn núi cao vυ"t trong mây, năng lượng thiên địa cuồn cuộn, chung quanh tràn ngập một cỗ uy áp cực lớn, gợn sóng trong không gian bị gạt ra, hội tụ thành một ao nước bằng năng lượng khổng lồ, bên trên có sương mù màu trắng bao phủ, giống như tất cả năng lượng thiên địa trong thế giới này đều ở nơi này vậy.

Trên hồ nước bằng năng lượng khổng lồ, không ít Vũ Linh thánh quả treo lơ lửng ở bên trên, năng lượng nồng đậm trong linh quả lan tràn.

Lúc này có một đạo thân ảnh tập tễn xuất hiện trên ngọn núi, người này chính là Thiên Đế gọi là Lão Ảnh.

Ánh mắt Lão Ảnh khẽ đổi, cúi đầu nhìn qua hồ nước bằng năng lượng khổng lồ, thân ảnh lóe lên, gợn sóng trong không gian trước người nhoáng lên, thân ảnh của hắn vô thanh vô tức biến mất không thấy gì nữa. Mà khi thân ảnh Lão Ảnh một lần nữa xuất hiện đã ở bên ngoài đại điện sừng sững, giống như từ dưới mặt đất ngoi lên rồi xuyên thẳng về phía chân trời.

Chương 3335: Sáu năm tám tháng 2

Lão Ảnh lăng không mà đứng, chung quanh bị sương mù dày đặc bao phủ, thân thể mơ mơ hồ hồ như ẩn như hiện, hai mắt tựa như trăng sáng, ngẩng đầu nhìn mấy ngôi sao thoáng hiện trên bầu trời, mấy ngôi sao trước mắt hắn lúc này đã bắt đầu biến hóa không nhỏ, sắc mặt hắn kinh ngạc, rung động nói:

- Vật đổi sao dời, thiên địa lệch vị trí, đã có biến hóa, đang biến hóa...

Trong quang mang chữ Vạn, hai mắt Lục Lâm Thiên nhắm chặt, thủ ấn trong tay không ngừng biến hóa. Không có ai biết được, giờ phút này trong đầu Lục Lâm Thiên, từ khi bắt đầu cho tới bây giờ, trong mấy năm này, trên kim đao màu vàng của hắn luôn có đao mang màu vàng lan tràn ra.

Dưới đao mang màu vàng này, lúc này trong đầu Lục Lâm Thiên, bí văn chín chữ Linh, Tiêu, Thống, Hiệp, Giải, Tâm, Liệt, Tề, Thiện dưới đao mang rực rỡ chiếu sáng vay quanh tiểu hồn anh rồi xoay tròn không ngừng.

Đao mang màu vàng cùng với bí văn chín chữ to kia dường như có mối liên hệ, trong chín chữ to bằng bí văn này phóng ra một cỗ tin tức và hư ảnh, Lục Lâm Thiên đang nhận được chỗ tốt cực lớn từ trong những tin tức cùng với hư ảnh này.

Lục Lâm Thiên cảm giác lúc này hắn đang ở trong hư vô và vũ trụ mênh mông, đang ngao du dưới hư không thâm thúy, lẳng lặng cảm ngộ thiên địa này, vũ trụ này. Tất cả biến hóa của vạn vật trong thiên địa bỗng nhiên hắn cũng có thể đốn ngộ, giống như đang ngao du trong năng lượng thuộc tính thiên địa vậy, hợp thành một thể với năng lượng thuộc tính trong thiên địa.

Dưới loại lĩnh ngộ này, Lục Lâm Thiên biết rõ bản thân mình xảy ra biến hóa cực lớn, giống như trong lúc bất tri bất giác hắn đã biết rõ không ít ảo diệu trong năng lượng thiên địa, có một cách nhìn hoàn toàn mới đối với vạn vật.

Trong lúc bất tri bất giác, Lục Lâm Thiên vốn bị khí tức man hoang, cổ xưa, thê lương bao phủ, mà lúc này trên người Lục Lâm Thiên đã có khí tức man hoang, cổ xưa, thê lương từ bên trong cơ thể hắn tràn ra.

Khi tới năm thứ sáu lẻ tám tháng, sau khi tay Lục Lâm Thiên đánh ra từng đạo thủ ấn huyền ảo cùng với đường vòng cung phức tạp, từng đạo thủ ấn này đột nhiên hóa thành vô số bí văn rồi ngưng tụ thành chữ Thiện.

Sau khi Lục Lâm Thiên kết xuất ra chữ Thiện này, cả quang mang chữ Vạn đột nhiên run rẩy không ngớt.

Ầm ầm.

Lúc này trong mi tâm Lục Lâm Thiên trực tiếp có đồ án bí văn chữ Thiền lập lòe hiển hiện.

Ầm ầm.

Mặt đất trên đại lục Linh Vũ yên tĩnh đột nhiên run rẩy, lần run rẩy này không chỉ có một lần, mà liên tục run rẩy, mỗ cỗ khí tức khiến cho tất cả sinh linh trên đại lục run sợ bắt đầu lan tràn ra. Khi tức này từ trong hư không, từ dưới mặt đất thẩm thấu ra, khí tức này không thấy tung tích, không thấy hình bóng, không có bất kỳ chấn động nào, thế nhưng lại khiến cho tất cả mọi người đều cảm nhận được, không chỗ nào là không có.

Khi đạo thủ ấn cuối cùng được kết, chữ Thiện trong mi tâm Lục Lâm Thiên lập lòe, sau đó tức thì biến mất không thấy gì nữa.

Đồ án chữ Vạn hơn mười thước bao phủ Lục Lâm Thiên run rẩy, trong khoảnh khắc bộc phát ra quang mang chói mắt, giờ phút này Lục Lâm Thiên đang khoanh chân ngồi vững như bàn thạch, tuy rằng giống như lão tăng nhập định, bất động không có một chút dao động nào, thế nhưng trong cơ thể lại bắt đầu có khí tức bành trương truyền ra, linh hồn trong đầu chấn động.

Sưu Sưu.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, trong cơ thể và trong đầu Lục Lâm Thiên đều truyền ra chấn động, mà theo đó, đồ án chữ Vạn quanh thân dường như sinh ra sự cộng minh nào đó với Lục Lâm Thiên mà nhanh chóng chấn động không ngừng.

Ngay lúc đó, trong vâng nang mênh mông bao la này, khí tức man hoang, thê lương, cổ xưa cuồn cuộn kia run rẩy không ngớt, khí tức lập tức chen chúc, bị quang mang hình chữ Vạn kia thôn phệ, sau đó rót vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Những khí tức này tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, quang mang hình chữ Vạn không ngừng xoay tròn khiến cho người ta nhìn vào không khỏi cảm thấy hoa mắt.

Mà lúc này trong đầu Lục Lâm Thiên, dưới sự chiếu rọi của kim đao màu vàng, chín chữ to bằng bí văn cũng không ngừng xoay tròn.

Ông.

Ngay lúc này, kim đao màu vàng đột nhiên run lên, phát ra một tiếng sấm minh, trong giây lát, trong quang mang màu vàng có một đạo kim quang trực tiếp rơi vào trên người tiểu hồn anh, sau đó lập tức hóa thành một cỗ tin tức cực lớn.

Thiên địa hỗn độn, vũ trụ hồng hoang, thời gian lưu chuyển, không gian không nơi nào yên ổn, tuế nguyệt mênh mông, trong hỗn độn vũ trụ được sinh ra, sau đó là trăng sao, mặt trời, cùng với thổ thủy hỏa phong.

Cỗ quang mang mà vàng này trực tiếp từ trong kim đao màu vàng tuôn ra, hóa thành một cỗ tin tức cực lớn tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên, mà giờ phút này Lục Lâm Thiên mới kinh ngạc biết rõ một ít tin tức khiến cho hắn rung động, tin tức này so với số tin tức mà Lục Lâm Thiên biết được trong miệng Lão Ảnh còn nhiều hơn và kỹ càng hơn.

Trong cỗ tin tức này Lục Lâm Thiên biết được, trong thiên địa hỗn độn, khi vũ trụ được khai mở, khắp nơi đều là một mảnh hỗn độn, không có thời gian và không gian, cũng không có trăng sao cùng với năng lượng thiên địa. Trải qua vô số tuế nguyệt, đột nhiên có một ngày trogn trời đất này hỗn độn bị phá vỡ, thời gian và không gian xuất hiện, trăng sao được ngưng tụ, trong thiên địa này cũng có bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong.

Thời gian và không gian xuất hiện, thời gian trôi qua, trong thiên địa mênh mông này bắt đầu xuất hiện vô số thế giới, những thế giới này đều có vết tích tương liên với nhau, giống như nói cách mà không cách, không cách mà lại cách.

Dưới năng lượng thiên địa mênh mông, có thời gian làm trật tự, không gian tìm được vị trí, vũ trụ ổn định, thời không hình thành, trong thiên địa này rốt cuộc cũng hình thành tam thiên thế giới.

Trong thời gian mênh mông, trong tam thiên thế giới bắt đầu dần dần thai nghén ra sinh mệnh, thai nghén ra các loại chủng tộc, những sinh mệnh này có không ít người có đại trí tuệ, các đại năng lợi dụng năng lượng thiên địa tu luyện, cuối cùng đạt được cơ duyên trong ba ngàn sinh linh rồi khống chế ba ngàn thế giới.

Ba ngàn thế giới này có tiểu thiên thế giới, trung thiên thế giới, cuối cùng là đại thiên thế giới.

Ba ngàn đại thiên thế giới hoàn toàn là do ba ngàn thế giới xuất hiện đầu tiên kia, hiện tại ba ngàn đại thiên thế giới trong thiên địa mênh mong đều đến từ ba ngàn tiểu thế giới khi trước.

Ba ngàn tiểu thế giới vừa mới xuất hiện lúc trước cũng được gọi là ba ngàn thế giới hỗn độn. Ba ngàn thế giới này xuất hiện đầu tiên trong thiên địa mênh mông, đến từ hỗn độn.

Đồn rằng chỉ có ba ngàn thế giới hỗn độn mới có thế giới chi nguyên, tất ca thế giới khác đều là thế giới mới hình thành sau ba ngàn thế giới hỗn độn, cho nên chỉ có ba ngàn thế giới hỗn độn mới có thế giới chi nguyên.

Ba ngàn sinh linh lúc trước đạt được cơ duyên chính là thế giới chi nguyên, đạt được thế giới chi nguyên là có thể khống chế một phương thế giới, tương liên với thế giới, khống chế vạn vật trên thế giới.

Chương 3336: Thế giới hỗn độn

Từ tin tức trong đao mang màu vàng Lục Lâm Thiên mới biết được, thứ mà hắn đang luyện hóa là thế giới chi nguyên, thế giới chi nguyên của một thế giới hỗn độn.

Thế giới chi nguyên chính là vật quan trọng nhất của thế giới hỗn độn, tương đương với hồn anh của Vũ giả và Linh giả, sau khi luyện hóa thế giới chi nguyên này sau, cả phương thế giới này đều nằm trong lòng bàn tay, chính thức có thể ngao du đại lục.

Hiện tại Lục Lâm Thiên mới biết được, hắn luyện hóa thế giới chi nguyên, chín bản Vô Tự Thiên Thư này chính là thế giới chi nguyên. Thế giới chi nguyên do vô số năng lượng ngưng tụ, ẩn chứa tất cả áo nghĩa, huyền diệu của thiên địa, vũ trụ, là chín áo nghĩa cổ đại.

Chín áo nghĩa cổ đại, khi Lục Lâm Thiên luyện hóa chín bí văn do chín bản Vô Tự Thiên Thư Linh, Tiêu, Thống, Hiệp, Giải, Tâm, Liệt, Tề, Thiện biến thành thì hắn đã biết được.

Trên chín đạo bí văn do chín bản Vô Tự Thiên Thư Linh, Tiêu, Thống, Hiệp, Giải, Tâm, Liệt, Tề, Thiện biến thành ẩn chứa chín đại áo nghĩ cổ đại, trong bí văn chữ Linh của Vô Tự Thiên Thư ẩn chứa áo nghĩa bất động và chủ động, trong bí văn chữ Tiêu của Vô Tự Thiên Thư lại ẩn chứa áo nghĩa tốc độ năng lượng.

Trong bản Vô Tự Thiên Thư chữ Tiêu ẩn chứa áo nghĩa cộng minh với thiên địa, áo nghĩa chiến đấu, dũng mãnh quả cảm. Trong bản Vô Tự Thiên Thư chữ hiệp ẩn chứa áo nghĩa phục nguyên, chi phối, khống chế vạn vật. Bên trong bản Vô Tự Thiên Thư chữ Giải là ẩn chứa áo nghĩa cảm ứng vạn vật, nhìn rõ vạn vật.

Trong bản Vô Tự Thiên Thư chữ liệt ẩn chứa áo nghĩa lực lượng thời không. Trong Vô Tự Thiên THư chữ Tề ẩn chứa áo nghĩa bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa phong. Cuối cùng trong bản Vô Tự Thiên Thư chữ Tiền ẩn chứa áo nghĩa siêu việt vạn vật, tâm thiện, vạn hóa minh hợp.

Chín bản Vô Tự Thiên Thư, chín đại áo nghĩa cổ đại, đương nhiên trong thế giới chi nguyên còn có vô số áo nghĩa khác, chỉ là chín đại áo nghĩa này lại là chủ yếu. Chí chữ to Linh, Tiêu, Thống, Hiệp, Giải, Tâm, Liệt, Tề, Thiện bằng bí văn đại biểu cho chín đại áo nghĩa cổ đại cùng với tất cả áo nghĩa trong thế giới chi nguyên. Giờ phút này giống như tất cả đang đánh một đạo lạc ấn vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên vậy.

Đối với chín đại áo nghĩa cổ đại này, trước đó đã thấm sâu vào trong người Lục Lâm Thiên, hắn đã thấu hiểu rất rõ, lúc trước ở trong mấy bản Vô Tự Thiên Thư kia đều có một không gian kỳ diệu, đều có tác dụng cực lớn với lĩnh ngộ. Lục Lâm Thiên nhớ rõ không gian trong bản Vô Tự Thiên Thư chữ Thiền có thể làm tăng không ít linh hòn lực, mà bên trong đó ẩn chứa áo nghĩa siêu việt vạn vật, vạn hóa minh hợp.

Mà không gian mà bản Vô Tự Thiên Thư chữ Tề mang hắn vào có bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong. Bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong kia có thể hòa tan vào làm một thể với năng lượng thuộc tính trong cơ thể hắn. Có thể đạt được chỗ tốt cực lớn, mà đây là bốn loại năng lượng thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong đầu tiên trong thiên địa.

Không gian do bản Vô Tự Thiên Thư chữ Linh dẫn vào lại có chỗ tốt cực lớn với tâm cnarh, khiến cho tâm cảnh hắn càng ngày càng vững vàng, đồng thời có thể làm cho ý thức hắn tăng cường. Nói ngắn gọn một chút là có thể tăng cường tâm cảnh, hiện tại Lục Lâm Thiên cũng biết rõ bên trong nó ẩn chứa áo nghĩa bất động hoặc chủ động.

Thứ dễ hiểu nhất mà Lục Lâm Thiên cũng dung hợp nhanh nhất chính là bản Vô Tự Thiên Thư chữ Liệt, không gian bên trong bản Vô Tự Thiên Thư chữ liệt này ẩn chức lực lượng thời không và lực lượng không gina. Lúc trước chính ở trong này Lục Lâm Thiên đã lĩnh ngộ ra được lực lượng thời không, đó chính là áo nghĩa lực lượng thời không. Tóm lại bên trong thế giới chi nguyên này có vô số áo nghĩa, trong đó có chín áo nghĩa cổ đại, đều huyền ảo, phức tạp vô cùng.

Giờ phút này trong đầu Lục Lâm Thiên, dưới kim quang màu vàng kia, chín chữ Linh, Tiêu, Thống, Hiệp, Giải, Tâm, Liệt, Tề, Thiền to lớn nhanh chóng xoay tròn. Khi kim quang tiêu tán trong tiểu hồn anh thì chín chữ to bằng bí văn ngày cũng giống như lạc ấn, rung động một hồi rồi trực tiếp tiến vào trong tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên.

Từng chữ to bằng bí văn rơi vào trong tiểu hồn anh, tiểu hồn anh run lên, trong lúc vô hình dường như tương liên với không gian chung quanh, kết nối với một mảnh hư không mênh mông. Mỗi một chữ to bằng bí văn đánh vào trong tiểu hồn nah, tâm thần kết nối với hư không càng ngày càng bao la, mênh mông.

Sưu.

Khi chữ Thiền to bằng bí văn rơi vào trong tiểu hồn anh, trên tiểu hồn anh lập tức có quang mang lan tràn, khí tức lê thương cổ xưa từ trong tiểu hồn anh lan tràn ra.

Cùng một thời gian, trên tiểu hồn anh Lục Lâm Thiên truyền ra một cỗ năng lượng khủng bố ngập trời, khiến cho người ta có cảm giác sinh cơ vô hạn, giống như đột nhiên có sinh mạng vậy, giống như được gột rửa, mỗi một lần năng lượng chấn động đều giống như trái tim đang nhảy nhót.

Ầm ầm.

Cũng vào giờ phút này, trên đại lục Linh Vũ vốn là đang đầu mùa hè, bầu trời vạn dặm không có mấy, ánh nắng chói chang, trong giây lát cả thiên địa bỗng nhiên ảm đạm.

Trên trời xanh, mặt trăng và mặt trời cùng xuất hiện, ngôi sao di chuyển tựa như có ngôi sao muốn rớt xuống mặt đất vậy.

Trên đại lục Linh Vũ, chỉ một thoáng cả hải vực cuồn cuộn, sóng biển bỗng nhiên dâng cao, cuồng phong rít gào.

Sưu Sưu.

Tất cả cường giả trên đại lục lập tức xuất hiện, lăng không mà đứng, một cỗ khí tức khrung bố đang từ trong hư không, mặt đất không ngừng tràn ra. Lúc này tất cả sinh linh trong thiên địa đều cảm thấy tim đập nhanh, tim đập rộn lên, có người lại cảm giác tim ngừng đập, chân khí, linh lực trong cơ thể bị áp chế tuyệt đối.

Thiên địa lờ mờ, mặt trăng và mặt trời cùng xuất hiện, từng ngôi sao như rơi xuống, giờ phút này vô số sinh linh ở khắp nơi trên đại lục Linh Vũ đều nhìn thấy một màn này, tất cả đều cảm thấy tim đập nhanh không thôi.

Ầm ầm.

Mặt đất nổ vang, trên không trung vang lên tiếng sấm hung hãn, trong mặt đất dường như có thứ gì tỉnh lại, tiếng ầm vang từ trong lòng đất không ngừng vang vọng, giống như có thiên quân vạn mã đang chạy, muốn từ trong lòng đất lao nhanh ra vậy.

Thiên địa biến sắc, gió nổi mây phun, tiếng sấm vang vọng, dị tượng xuất hiện trong thiên địa.

Trong Tổ Yêu Lâm ở phía nam, Linh Hoàng nhai ở phía Bắc vạn thú rít gào, bắt đầu phủ phục trên mặt đất. Dã thú, yêu thú, linh thú đều không có ngoại lệ nào. Coi như là trong Thanh Long Hoàng tộc, Chu Tước Hoàng tộc, Huyền Vũ Hoàng tộc, Bạch Hổ HOàng tộc cũng không có một chút phản kháng nào, thân thể không nằm trong sự khống chế mà lập tức hóa thành bản thể khổng lồ phủ phục trên mặt đất.

Cổ Vực, đại lục Linh Vũ, Đông Hải, mặt đất nổ vang, sơn mạch rung động, tiếng sấm vang vọng không ngừng trong không trung. Cả hải vực cuồn cuộn, sóng biển không ngừng lan tràn ra chung quanh.

Chương 3337: Biến hóa trong cơ thể 1

Tất cả mọi người đều quỳ rạp xuống mặt đất, không ai dám đứng thẳng, tất cả mọi người đều chịu thiên uy, thân thể không nằm trong sư khống chế, không có bất kỳ ai có thể chống lại, trong tất cả các đại Hoàng tộc, dưới thiên uy mênh mông cuồn cuộn này không ai không quỳ rạp xuống mặt đất, không ai dám sinh lòng phản kháng trong lòng.

Một lát sau, chúng Đế giả đều không có ai chống lại được thiên uy mênh mông cuồn cuộn này, tất cả quỳ rạp xuống mặt đất, trên trời cao không ngừng vang lên tiếng sấm.

Trên đại lục lúc này chỉ có một đạo thân ảnh hùng vĩ đạp không mà đứng trên hậu sơn Phi Linh môn, ánh mắt nhìn chăm chú lên trên không trung rung động không thôi.

- Thiên uy mạnh mẽ như vậy, rốt cuộc trong thiên địa này xảy ra biến cố gì? Tại sao lại khủng bố như thế?

Đạo thân ảnh hùng vĩ này nhìn dị tượng trên trời cao rồi lẩm bẩm nói.

Đạo thân ảnh này chính là Chí Thánh Đại Đế, cả đại lục Linh Vũ hiện tại trừ Chí Thánh Đại đế ra thì không có người nào giãy dụa khỏi thiên uy mênh mông cuồn cuộn, thế nhưng coi như là Chí Thánh Đại Đế thì lúc này cũng chỉ miễn cưỡng chịu đựng mà thôi.

Trong thiên địa, tại một hải vực mênh mông trong hiên địa, trên đại lục bao la có một tòa đại điện sừng sững ở phía chân trời, giống như cự long ngẩng đầu, trên đại điện có vô số ngôi sao tràn ngập, lúc này bên trên có một đạo thân ảnh tập tễnh đạp không mà đứng, lộ ra một cỗ khí tức cổ xưa trường tồn với thời gian.

- Trong thời gian trăm năm có thể lĩnh ngộ thành công là coi như có đại nghị lực, đại hằng tâm, đại trí tuệ, đại thiên phú, đại tâm cảnh tụ tập lại thành một thiên tài. Trong thời gian ngàn năm thì coi như có thể vượt qua kiểm tra, thế nhưng mới chỉ có sáu năm tám tháng. Trong vòng sáu năm tám tháng, thiên phú bực này cũng vượt quá dự đoán trước đó của lão nhân gia a. Xem ra kế hoạch cần phải sửa lại.

Lão Ảnh đạp không mà đứng, trong mắt tràn ngập vẻ khïếp sợ.

Sưu.

Cả đại lục Linh Vũ bắt đầu lan tràn ra năng lượng chấn động cực kỳ đáng sợ, mặt đất run rẩy không ngớt.

Không ai có thể cảm giác được lúc này cả đại lục Linh Vũ bắt đầu có một cỗ hấp lực tràn ra, cỗ hấp lực này đang nhanh chóng thu hút năng lượng thiên địa vô hình trên không trung hội tụ tới.

Vô số năng lượng thiên địa rậm rạp, chằng chịt từ bốn phương tám hướng trên không trung kéo tới, tụ tập lại trong thế giới này, rồi quanh quẩn trên núi, sông, sơn mạch, hải vực, lặng lẽ thẩm thấu vào trong thế giới này, khiến cho năng lượng trong thế giới này ngày càng đầy đủ.

Cả thế giới này cũng giống như thức tỉnh, lặng lẽ xảy ra biến hóa cực lớn, chỉ là loại biến hóa này còn chưa có ai có thể cảm giác được.

Trong vân nang mênh mông, lúc này Lục Lâm Thiên ở trong quang mang chữ Vạn, toàn thân đang cắn nuốt năng lượng cuồn cuộn hội tụ tới không dứt, khí tức chấn động, quang mang đại thịnh, khí tức trên thân thể trong chốc lát tăng vọt. Loại tăng vọt này rợn cả người, hơn nữa là Linh Vũ trực tiếp tăng vọt.

Linh Đế tam trọng, Linh Đế tứ trọng, Linh Đế ngũ trọng, Linh Đế lục trọng...

- Vũ Đế lục trọng, Vũ Đế thất trọng, toàn thân Lục Lâm Thiên cắn nuốt năng lượng trong quang mang chữ Vạn, quang mang chữ vạn lại cắn nuốt năng lượng cực lớn trong vân nang. Trong vân nang cực lớn tràn ngập khí tức man hoang, cổ xưa, thê lương, vô số khí tức lúc này chen chúc nhau hội tụ tới, không ngừng cuồn cuộn không dứt tiến vào trong quang mang chữ Vạn.

Toàn thân Lục Lâm Thiên được quang mang bao phủ, mỗi một lỗ chân lông đều đang cắn nuốt năng lượng cực lớn, Âm Dương Linh Vũ Quyết trong cơ thể tự động vận chuyển, trực tiếp thôn phệ, luyện hóa sạch sẽ cỗ năng lượng mênh mông nào tiến vào trong cơ thể.

Dưới loại khí tức tăng vọt, cả vân nang run rẩy, năng lượng mênh mông cuồn cuộn không dứt rót vào bên trong, cùng lúc, khí tức thê lương, man hoang, cổ xưa khủng bố tràn ngập phiến không gian này.

Ầm ầm.

Khi Lục Lâm Thiên đột phá tới Vũ Đế bát trọng, cả vân nang run rẩy rít gào, chung quanh đồ án chữ Vạn đã có một vòng xoáy bằng năng lượng mênh mông, năng lượng phô thiên cái địa dường như bị một loại lực lượng nào dẫn dắt không ngừng rót vào bên trong quang mang chữ Vạn, năng lượng cuồn cuộn không dứt, khiến cho khí tức trên người Lục Lâm Thiên nhanh chóng kéo lên.

Những năng lượng này rót vào trên người Lục Lâm Thiên, cũng không biết là nguyên nhân gì, Lục Lâm Thiên lại có cảm giác giống như đang thu về năng luowjng chân khí trong cơ thể. Sau khi những năng lượng thiên địa này tiến vào trong cơ thể hắn, cơ hồ có thể nói Âm Dương Linh Vũ Quyết gần như không cần luyện hóa là đám năng lượng thiên địa này có thể trực tiếp hóa thành chân khí và linh lực.

Năng lượng mênh mông rót vào, không ngừng cuồn cuộn rót vào trong quang mang chữ Vạn, cuối cùng đều rót vào người Lục Lâm Thiên đang khoanh chân ngồi, thân thể vững như bàn thạch trong chữ Vạn.

Dưới cỗ khí tức mênh mông, man hoang, thê lương, cổ xưa kia, giờ phút này quanh thân Lục Lâm Thiên tràn ngập quang mang, từ phía xa nhìn lại giống như đại năng thời viễn cổ, tràn ngập thiên uy mênh mông.

Dưới tốc độ đột phá như vậy, trong cơ thể Lục Lâm Thiên cũng xảy ra biến hóa cực lớn, chân khí mênh mông trong đan điền lúc này nổi lên sóng to gió lớn, ầm ầm vang vọng không ngừng. Lúc này vũ đan sáu màu của Lục Lâm Thiên xoay tròn, Tử Lôi Huyền Đỉnh và Huyết Lục đều xoay phía trên vũ đan sáu màu, theo Lục Lâm Thiên đột phá, hai kiện thần khí đều nhận được chỗ tốt cực lớn.

Trong đầu, theo Lục Lâm Thiên đột phá, tiểu hồn anh, đại hồn anh đều đạt được không ít chỗ tốt. Kim đao màu vàng đương nhiên cũng không buông tha loại cơ hội như vậy, lập tức cướp đoạt không ít chỗ tốt, quang mang màu vàng tràn ngập không ngớt.

Khí tức trên người Lục Lâm Thiên không có ý tứ dừng lại, dường như đang tới gần biên giới của cảnh giới trong truyền thuyết kia, mà lúc này Lục Lâm Thiên lại giống như không hề hay biết, không biết nếu như tỉnh lại hắn có thể cưỡng ép dừng đột phá vì sợ ảnh hưởng tới căn cơ hay không.

Thế nhưng lúc này sợ rằng Lục Lâm Thiên có tỉnh lại cũng thân bất do kỷ, bởi vì năng lượng mênh mông này căn bản không nằm trong sự khống chế của Lục Lâm Thiên, muốn khống chế cũng căn bản không có cách nào khống chế được.

- Vũ Đế cửu trọng.

- Linh Đế cửu trọng.

- Vũ Đế cửu trọng đỉnh phong.

- Linh Đế cửu trọng đỉnh phong.

Khí tức Lục Lâm Thiên tiếp tục kéo lên vô cùng khủng ố, dần dần tới gần cảnh giới trong truyền thuyết. Cả vân nang to lớn run rẩy, quang mang chữ Vạn xoay tròn tạo thành một vòng xoáy khủng bố ở chung quanh, khiến cho mây mù dày đặc chung quanh nổi lên sóng to gió lớn.

Mà khí tức trên người Lục Lâm Thiên trong lúc mơ hồ lần nữa biến hóa, bên trong thê lương, man hoang, cổ xưa dường như còn có một cỗ khí tức giống như quân lâm thiên hạ, thiên địa tuôn ra. Khí tức này khiến cho người ta cảm giác run sợ, khiến cho người ta nhìn qua phải thần phục.

Chương 3338: Biến hóa trong cơ thể 2

Phanh Phanh.

Trong không gian đan điền và linh hồn của Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng đồng thời truyền ra tiếng nổ vang, chân khí trong đan điền lập tức tuôn ra, không gian linh lực trong đầu nổ tung, linh lực trong không gian trong đầu cũng tuôn ra.

Chân khí và linh lực dưới tình huống bản thân Lục Lâm Thiên hoàn toàn không biết, trực tiếp hội tụ ở một chỗ. Vốn không gian linh lực trực tiếp bị không gian linh hồn thẩm thấu, biến thành không gina linh hồn. Trong chớp mắt, không gian linh hồn trong đầu trực tiếp khuếch trương, vô cùng khổng lồ.

Sưu.

Rốt cuộc ở trong vân nang đột nhiên vang vọng tiếng sấm, điện mang quanh quẩn, giống như ở chỗ sâu trong mênh mông có điện mang hung hăng đánh xuống vậy, năng lượng ngày càng khủng bố, đồng thời tiếp tục rót vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Cùng một lúc, tiếng sấm vang vọng không ngừng, Tổ Yêu Lâm phía nam, Linh Hoàng Nhai ở phía bắc, trên đại lục Linh Vũ cùng với Cổ Vực và Đông Hải, trong thiên địa có một cỗ khí tức khiến cho hàng tỷ sinh linh cảm thấy tim đập nhanh lan tràn ra.

Rống.

Ngao.

Dưới cỗ khí tức khủng bố này, vạn thú rít gào phủ phục xuống mặt đất, quỳ rạp xuống mặt đất. Tất cả sinh linh quỳ rạp, run rẩy, đều bị thiên uy bao phủ, không có ai có thể chống lại. Dưới thiên uy mênh mông cuồn cuộn này không ai không phải quỳ rạp trên mặt đất, không dám sinh lòng phản kháng.

Trong quang mang chữ Vạn bao phủ, sau khi đan điền khí hải và không gian trong đầu Lục Lâm Thiên truyền ra hai tiếng nổ trầm thấp, giờ phút này trên khuôn mặt Lục Lâm Thiên cũng có một cỗ chấn động kinh khủng khuếch tán ra. Khiến cho cả không gian vân nang trong giây lát chấn động kịch liệt, một cỗ khí tức giống như vương giả, quân lâm thiên hạ khuếch tán, lan tràn.

Sưu.

Quang mang chữ Vạn bắt đầu biến hóa, quang mang chữ Vạn do chín bản Vô Tự Thiên Thư biến thành rung động ngày càng nhanh chóng, quang mang đang xoay tròn lập tức bắt đầu co rút lại, không ngờ lại thông qua lỗ chân lông mà tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Sau đó một đoàn quang mang chữ Vạn nhỏ bằng bàn tay trực tiếp tiến vào trong bụng dưới Lục Lâm Thiên rồi biến mất không thấy.

Phù.

Bỗng nhiên Lục Lâm Thiên đắm chìm trong bí cảnh, cảnh tượng bên trong lại cực kỳ chân thật, giống như hắn nhìn thấy tất cả biến hóa, sông núi đứng đó, dòng nước chảy xuôi, hoa nở hoa tàn, thần kỳ vô cùng, ảo diệu tới cực điểm.

Lúc này tất cả cảnh tượng trong mộng lại xảy ra khi trong đầu Lục Lâm Thiên biến hóa, giống như trong nháy mắt có thể diễn sinh ra rất nhiều ảo diệu. Trong đầu có cảm giác đốn ngộ, như là có thêm vô số thứ ảo diệu đang quay chung quanh Lục Lâm Thiên hiện tại. Thế nhưng hắn lại bắt không được, không chạm tới được.

Dưới loại cảm giác này Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được trong linh hồn mình dường như có nhiều hơn thứ gì đó, trong lúc mơ hồ dường như liên kết với một vật mênh mông cực lớn, bản thân hắn trực tiếp trở thành điểm then chốt của vật cực lớn kia.

Trước mắt Lục Lâm Thiên lại lập tức xuất hiện một màn kỳ quái, nhìn thấy hoa mắt, Lục Lâm Thiên nhanh chóng xuất hiện ở một nơi trắng xóa, không gian xám xịt, giống như là thiên địa hỗn độn, vũ trụ hồng hoang vậy. Thời gian lưu chuyển, không gian ổn định, cũng không biết qua bao lâu, một ngày nào đó, không gian đột nhiên bị xé rách, hỗn độn được mở, vũ trụ được sinh ra.

Sau đó trong thời gian, trăng sao được ngưng tụ, bốn loại năng lượng thuộc tính thổ thủy hỏa phong hội tụ, thời gian rốt cuộc cũng có trật tự, không gian tìm được vị trí, vũ trụ ổn định, thời không cố định, trong năm tháng dài dằng dẵng không có ai đi qua mảnh đại địa này.

Thời gian mênh mông trôi qua, vật đổi sao dời, trải qua vô số tuế nguyệt thê lương.

Một ngày nào đó trong trời đất đột nhiên xuất hiện một ít chấn động, xuất hiện một đạo linh hồn chấn động tới từ tâm lòng đất. Một đám tia lửa từ thời hỗn độn sơ khai sau khi trải qua trăm triệu năm rốt cuộc cũng biến thành địa tâm chi hỏa, còn sinh ra linh trí, có linh hồn chấn động.

Địa tâm chi hỏa này lại trải qua vô số tuế nguyệt, rốt cuộc ngày càng khổng lồ, đây chính là hình dạng ban đầu của Thái Cổ U Minh Viêm.

Mà thời điểm này, trong thời gian này cũng thi thoảng xuất hiện linh hồn chấn động, dưới sự chiếu cố của thiên địa, một ngày nào đó trong thế giới này xuất hiện bốn thú theo thứ tự là Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, sau đó vạn thú được sinh ra, cũng bắt đầu chém giết lẫn nhau. Khi tới thời thái cổ man hoang, nhân loại rốt cuộc cũng xuất hiện trong thiên địa này.

Trong thời gian đó cả thiên địa đều là thiên hạ của thú tộc, nhân loại chỉ là chen chúc cầu sinh mà thôi. Ở trong thiên địa có vô số linh thú, yêu thú, nhân loại còn xa không phải là đối thủ. Thế nhưng trong nhân loại có một ngày có bốn người đạt được cơ duyên thổ, thủy, hỏa, phong, khống chế bốn loại thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong trong thiên địa, lúc này nhân loại mới bắt đầu quật khởi.

Đại chiến nhân tộc thú tộc cũng lập tức xảy ra, thú tộc so với nhân loại còn mạnh hơn một chút. Mà thời điểm này trong nhân loại có cường giả lĩnh ngộ ra năng lượng thiên địa, từ đó về sau nhân loại rốt cuộc cũng có thể chống lại Tứ đại Thú Hoàng tộc. Mỗi một lần đại chiến khắp nơi đều là thi thể, lũ lụt khắp nơi.

Trong nhân loại lần nữa có một người ngang trời xuất thế, lĩnh ngộ ra một loại năng lượng thiên địa khác, lúc này nhân tộc mới hoàn toàn khiến cho Thú tộc liên tiếp thối lui, nhân tộc quật khởi. Chỉ là đại chiến nhỏ thì lại không ngừng xảy ra, Lục Lâm Thiên trong mộng cảnh cũng có thể nhìn thấy rõ ràng. Người ngang trời xuất hiện kia chính là lão tổ Bắc Cung Hoàng tộc, năm người còn lại sợ rằng chính là lão tổ đời thứ nhất của năm đại Nhân Hoàng tộc.

Mà cũng tại thời điểm này, một ngày nào đó, trong thế giới này đột nhiên xuất hiện một vị khách bên ngoài tới thăm, đạo thân ảnh này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy mơ mơ hồ hồ, căn bản không nhìn thấy rõ mặt người này.

Sau khi đạo thân ảnh này xuất hiện không được bao lâu, trên phiến đại lục, ở giữa Cổ Vực lập tức xuất hiện một đại điện cao vυ"t trên mây, mà phiến không gian đó cũng trở thành vùng cấm.

Bốn thú Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ cùng với cường giả sáu tộc kia liên thủ đối phó, muốn trục xuất người này, ai ngờ mười người liên thủ ngay cả chéo áo của người kia cũng không đυ.ng được, cuối cùng mười người tiến vào trong đại tháp, từ đó chưa có một ai xuất hiện lại trên thế giới này.

Sau viễn cổ, thời gian trôi qua, trong thiên địa mênh mông, vạn vật biến hóa, tất cả đều xảy ra trước mắt Lục Lâm Thiên, giống như Lục Lâm Thiên tận mắt chứng kiến vạn vật biến hóa trên đời, hoa nở hoa tàn, thủy triều lên xuống.

Chỉ là tất cả chuyện này lại có liên quan tới đại điện thông thiên cao ngất kia, mơ hồ có quan hệ với thân ảnh kia, tất cả lập tức bắt đầu mơ hồ, khiến cho người ta khó có thể nhìn thấu.

Vạn vật biến hóa, hoa nở hoa tàn, thủ triều lên xuống, tất cả khiến cho Lục Lâm Thiên không ngừng lĩnh ngộ, giống như từ trong những bức họa này kinh nghiệm trong thời gian trăm triệu năm đều được Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ.

Chương 3339: Khống chế tất cả

Thời gian dần dần trôi qua, từng bức họa trước mắt Lục Lâm Thiên dường như đều bị hắn lĩnh ngộ, lại như có như không, thân thể đắm chìm vào bên trong, sau khi quang mang chữ Vạn biến mất thì thân thể Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trong vân nang mênh mông. Toàn thân có cảm giác tang thương, phảng phất như đã trải qua vô số biến đổi trong thiên địa, lộ ra cảm giác tang thương.

- Ba năm, lại là ba năm, chín năm lẻ tám tháng.

Ngoài thạch thất, thân thể tập tễnh của Lão Ảnh đứng đó, ánh mắt có chút quái dị, ánh mắt vẫn nhìn chăm chú vào trong cánh cửa đá kia, miệng thì thào nói:

- Ba năm lĩnh ngộ, xem ra trọng bảo này quả thực danh bất hư triều. Khó trách đám lão gia hỏa kia lúc trước lại hao tổn tâm huyết, cho dù dùng toàn lực cũng muốn đoạt được vật này.

Lúc này cách thời điểm chúng Đế rời khỏi Thiên Trủng đã là mười năm. Trong vòng mười năm nay, trên thế giới này lần nữa xuất hiện không ít Đế giả, trong đó Phi Linh môn là nhiều nhất. Những sơn môn khác thi thoảng cũng có thể xuất hiện đế giả, nguyên nhân của tất cả chuyện này là bởi vì tốc độ tu luyện của mọi người so với mười năm trước hoàn toàn chính là trời và đất, cách biệt một trời một vực.

Hiện tại đám Vũ giả, Linh giả trên đại lục Linh Vũ tu luyện giống như được thần trợ giúp, nhanh không thể tưởng tượng nổi. Lúc trước Vũ giả song hệ coi như có thiên phú hơn người, Vũ giả tam hệ tuyệt đối là lông phượng sừng lân, thế nhưng trong đám người trẻ tuổi hiện tại trên đại lục này, tuy rằng không nói Vũ giả tam hệ nhan nhản, thế nhưng tuyệt đối không phải là lông phượng sừng lân, khắp nơi đều có thể nhìn thấy.

Ngay ba năm trước đây, thiên uy mênh mông bao phủ thế gian, hàng tỷ sinh linh trong thế giới này đều phủ phục, Đế giả cũng phải quỳ rạp, tạo thành khủng hoảng cực lớn. Thế nhưng ba năm qua đi, tất cả biến mất, sự khủng hoảng trong lòng hàng tỷ sinh linh cũng dần dần biến mất.

Mà ba năm trước đây, sau khi thiên uy mênh mông hàng lâm thế gian, mọi người lại một lần nữa phát hiện ra một điều ngoài ý muốn, đó là năng lượng thiên địa trong thế giới này lần nữa tăng lên không ít, tu luyện càng nhanh hơn, lĩnh ngộ cũng bắt đầu giống như có thần trợ giúp.

Không ai biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, mà ngay cả Chí Thánh Đại Đế cũng không biết.

Thời gian mười năm, lúc này đám tiểu gia hỏa Lục Doanh, Lục Thành, Lục Trực đều đã mười hai tuổi, tầm tuổi này so với những đứa trẻ cùng tuổi tác trên đại lục, coi như là thế giới này đột nhiên thích hợp cho việc tu luyện thì cao nhất cũng chỉ là Vũ Phách mà thôi. Trong đám đệ tử trẻ tuổi của Phi Linh môn, tới tuổi này, người có thiên phú mạnh nhất cũng chỉ là Vũ Phách bát trọng.

Mà chín tiểu gia hỏa Lục Doanh này lại khiến cho toàn bộ đại lục khiếp sợ, cả đám đều đạt tới Vũ Tôn tứ trọng, Linh Tôn ngũ trọng. Chuyện này quả thực khiến cho mọi người cảm thán, có xúc động muốn tự tử.

Bởi vì Phi Linh môn và Lục gia gần đây có địa vị đặc biệt trên đại lục, thế cho nên nhất cử nhất động của chín tiểu gia hỏa, chỉ cần có tính giải trí hoặc là tính khiếp sợ đại lục sẽ dùng tốc độ nhanh nhất truyền ra, truyền khắp hang cùng ngõ hẻm trong đại lục.

Mà chín tiểu gia hỏa cũng thân thiết gọi Du Thược là nhị tỷ. Du Thược nhìn những khuôn mặt trẻ thơ giống như nhìn thấy mình lúc nhỏ, cho nên nàng không cự tuyệt ai, cuối cùng thậm chí khi không có ai còn chơi cùng chín tiểu gia hỏa này.

Thời gian mười năm này đối với tất cả các đại Hoàng tộc mà nói, tiến bộ trong tộc càng lớn, trong các đại Hoàng tộc không ngừng xuất hiện tân Đế giả. Trong lúc mơ hồ các đại Hoàng tộc phát hiện ra Hoàng khí trên người mình dường như được tăng lên không ít.

Cũng không biết qua bao lâu, trong đầu Lục Lâm Thiên cảnh tượng vạn vật biến hóa, hoa nở hoa tàn, thủy triều lên xuống, bốn mùa luân chuyển rốt cuộc cũng bắt đầu phai nhạt, từng bức họa xuất hiện khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác như trải qua sự biến hóa của thế giới này, lặng lẽ trở thành người chứng kiến. Cứ như vậy khiến cho toàn thân Lục Lâm Thiên lộ ra cảm giác tang thương.

Dường như vì loại cảm giác này, Lục Lâm Thiên có cảm giác mình đã trải qua trăm triệu năm, khi tất cả hình ảnh trong đầu phai nhạt, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết, thân thể bắt đầu chậm rãi nhúc nhích, cuối cùng hai mắt mở ra. Trong mắt có cảm giác tang thương bắn ra, ánh mắt này giống như có thể nhìn thấu tất cả vạn vật trong thế gian.

Hai mắt mở ra, ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức trở nên kinh ngạc. Trong chốc lát, Lục Lâm Thiên kinh ngạc phát hiện ra, những nơi tâm thần hắn đi qua giống như có thể tương liên với thiên địa, tâm thần lan tràn tới tận cùng, tất cả đều nằm trong sự dò xét của hắn. Giờ phút này trên Cổ Vực bao la có từng ngọn núi con sông, không ít kiến trúc liên miên xuất hi ện. Trong đình viện có từng nữ tử tuyệt mỹ đang đứng, nhất cử nhất động đều rung động lòng người, khiến cho lòng người mê muội.

- Vô Song, Bạch Linh, Cảnh Văn, Tiểu Linh...

Mỗi một nữ tử tuyệt mỹ đều khiến cho Lục Lâm Thiên thì thào lên tiếng, đám người này không ngờ lại là chúng nữ Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Cảnh Văn. Lập tức tất cả người trong Phi Linh môn đều nằm trong sự dò xét của tâm thần hắn.

Lập tức trên đại lục Linh Vũ, trong Vân Dương Tông, từng đạo thân ảnh quen thuộc xuất hiện, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phách Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong, Dương Diệu đều xuất hiện trong tâm thần dò xét của hắn. Trên Đông Hải, trong Lưu Tô đảo có một nữ tử tuyệt mỹ không nhiễm bụi trần đang đứng gần biển nhìn về phía xa xa, miệng lẩm bẩm nói:

- Lâm Thiên, chàng nhất định không có việc gì. Ta không có yêu cầu gì với chàng, chỉ cần chàng bình an trở về là được rồi.

Trong Thánh Linh cốc, trên ngọn núi, một đạo thân ảnh xinh đẹp mặc y phục trắng như tuyết đứng đó, mái tóc đen nhánh rũ xuống tới eo thon. Trên thân thể toát ra mùi thơm ngát, ngũ quan tinh xảo, tạo thành dung nhan tuyệt mỹ. Nữ tử này cũng đang thì thào nói:

- Chuyến đi Thiên Trủng này chẳng lẽ ngươi thực sự không có cách nào đi ra sao? Ta cầu cho ngươi bình an trở về.

- Ta và ngươi nhất định không có duyên, nếu như ngươi có thể lần nữa đi ra có lẽ ta mới có thể chặt đứt mối duyên này trong lòng, khi đó trong lòng mới không còn chấp niệm.

Trong Thiên Vân đảo, mây đỏ đầy trời, sóng biển đập vào dải đán gầm, lúc này có một nữ tử xinh đẹp đứng đó, ánh mắt tựa như minh châu, da thịt trắng như ngọc, trong đôi mắt xinh đẹp toát lên vẻ thùy mị không nói nên lời, khiến cho người ta không khỏi yêu thương. Giờ phút này vẻ mặt lại vô cùng đau thương.

Trong Thiên Địa các, trong đình viện u tĩnh, trong một căn phòng nhỏ tinh xảo, một nữ tử mặc bộ cẩm bào màu tím ưu nhã đứng đó, thân thể thướt tha, đôi mắt xinh đẹp giống như bảo thạch màu đen, khuôn mặt thanh tú, ngũ quan tinh xảo như ngọc. Vẻ mặt tựa như trích tiên, tư thái trác tuyệt.

- Ta tin rằng ngươi sẽ xuất hiện một lần nữa. Thái Cổ Minh Viêm Hỏa nhất định không có cách nào vây khốn ngươi, Thiên Trủng cũng không có cách nào vây khốn ngươi.

Chương 3340: Kim đao ẩn giấu 1

Nữ tử mặc bộ cẩm bào màu tím thì thào nói rồi lập tức quay người rời đi. Mái tóc màu đen sau lưng xõa xuống giống như một thác nước màu đen từ trên chảy xuống dưới trong đêm đen yên tĩnh.

Trong Tổ Yêu lâm, một đạo thân ảnh mặc trang phục màu lam, da thịt sáng long lanh như ngọc mang theo vẻ mềm mại như nước, cũng có một cỗ khí chất cao quý, bên trong cao quý lại mang theo vẻ lạnh lùng cự tuyệt người khác ngoài ngàn dặm. Coi như là so sánh với đám người Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh cùng với những nữ tử khác cũng không sai biệt bao nhiêu. Bộ y phục màu lam bao phủ lấy bờ mông ngọc ngạo nghễ, đôi ngọc thỏ đầy đặn tạo thành hấp dẫn trí mạng.

- Mười năm, các ngươi không có việc gì chứ? Ta tin các ngươi sẽ một lần nữa đi ra được.

Nữ tử mặc trang phụ màu xanh da trời thì thào nói.

Trên Linh Hoàng nhai, trong Thanh Long Hoàng tộc, trên một ngọn núi cực cao giống như sắp sụp đổ, từ xa nhìn lại, ngọn núi xoay quanh, uốn lượn, tựa như cự long xoay tròn.

Trên ngọn núi có một đạo thân ảnh màu xám đạp không mà đứng, ánh mắt thâm thúy đen kịt, nhìn chăm chú vào ngọn núi giống như cự long xoay tròn, miệng thì thào nói:

- Tỷ tỷ, ta tới chờ tỷ...

Trong chốc lát, những nơi tâm thần Lục Lâm Thiên đi qua, Cổ Vực, đại lục Linh Vũ, Đông Hải, Linh Hoàng nhai, Tổ Yêu Lâm đều nằm dưới tâm thần dò xét của hắn, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc không thôi. Giờ phút này chỉ cần trong đầu hắn có ý niệm là hắn có thể dò xét bất kỳ động tĩnh nào trong thế giới này.

Lục Lâm Thiên có một loại cảm giác, bây giờ hắn chỉ cần nghĩ là có thể làm cho hải vực cuồn cuộn, khiến cho ngọn núi sụp đổ, mây mưa thất thường, quả thực không nói chơi a. Hàng tỷ sinh linh trên đại lục này đều nằm trong sự khống chế của hắn, cuối cùng lại liên kết với hắn, giống như dung nhập vào trong tứ chi bách hải, kinh mạch toàn thân, tựa như một phần tử trong cơ thể hắn vậy.

Mãi một lúc lâu sau Lục Lâm Thiên mới phục hồi tinh thần lại, trong đôi mắt thâm thúy mà đen kịt kia có cảm giác tang thương, khám phá vạn vật, toàn thân còn có một cỗ khí tức chấn động dị thường.

- Ồ, tại sao lại có thể như vậy?

Lục Lâm Thiên lập tức phát hiện ra một chuyện càng thêm kinh ngạc, Lục Lâm Thiên kinh ngạc phát hiện ra đan điền của hắn đã được mở rộng thêm rất nhiều, vũ đan sáu màu của hắn đã biến mất không còn thấy tung tích, mà đổi lại là quang mang chữ Vạn bằng năng lượng ở trong đó.

Quang mang chữ Vạn bằng năng lượng lớn chừng bàn tay đã chuyển thành sáu màu, tràn ngập chấn động, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được đây là vũ đan của mình, thế nhưng bây giờ lại biến thành bộ dáng chữ Vạn. Quang mang chữ Vạn bằng năng lượng xoay tròn, tương liên tới Tử Lôi Huyền Đỉnh và Huyết Lục trong đan điền.

Trong đan điền khổng lồ, chân khí bao la như biển cũng biến mất không thấy gì nữa, mà đổi thành một loại năng lượng mới, năng lượng này cuồn cuộn, tuyệt đối không phải là chân khí.

Điều khiến cho Lục Lâm Thiên tiếp tục kinh ngạc chính là lúc này ở khôn gian trong đầu, không gian linh lực cũng biến mất không thấy gì nữa. Linh lực cũng không thấy, không gian linh hồn ngược lại tăng trưởng không ít, lúc này trong đầu chỉ có không gian linh hồn, không gian linh lực cũng biến mất không thấy gì nữa.

Chân khí hóa thành một loại năng lượng mới, linh lực biến mất, tất cả biến cố khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên kinh ngạc, đồng thời còn cả kinh, ánh mắt chấn động. Bởi vì cảnh tượng trước người khiến cho hắn nhìn qua lập tức có cảm giác thời không thác loạn.

Mà lập tức Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được, tu vi của hắn bây giờ đã đạt tới một độ cao mới, loại cấp độ này đã vượt quá phạm vi hiểu biết của hắn.

Sưu.

Không gian vô thanh vô tức chấn động, một đạo thân ảnh tập tễnh lập tức xuất hiện, mà lúc này Lục Lâm Thiên lại lập tức cảm thấy được chấn động, ánh mắt khẽ đổi, thân ảnh Lão Ảnh đã xuất hiện trước người hắn.

- Lão Ảnh.

Lục Lâm Thiên thu thủ ấn lại, cảm giác tang thương trong đôi mắt dần dần biến mất, giờ phút này thậm chí thanh âm của hắn còn bắt đầu có cảm giác tang thương.

- Sau khi đột phá lại đốn ngộ ba năm, xem ra ngươi có thu hoạch cực lớn.

Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên, cảm nhận khí tức trên người Lục Lâm Thiên lúc này ánh mắt trong lúc mơ hồ chấn động. Loại khí tức này chỉ có hắn hiểu rõ điều này đại biểu cho cái gì.

- Đã qua bao lâu rồi?

Lục Lâm Thiên lập tức hỏi, vẻ tang thương trong đôi mắt, khí tức tang thương dần dần thu liễm, giống như dấu ở sâu trong linh hồn, khiến cho người ta thậm chí còn không thể phát giác ra.

- Ồ? Trên người của ngươi dường như có chút kỳ quái a.

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy có chút kỳ quái, ánh mắt biến đổi, một cỗ chấn động quỷ dị từ từ phóng về phía trước rồi bao phủ lấy thân thể Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Chỉ một thoáng, Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy có một cỗ năng lượng vô hình chấn động. Trong nháy mắt trực tiếp tiến vào trong đầu hắn, cỗ năng lượng chấn động này vô thanh vô tức, bản thân hắn không thể ngăn cản, thế nhưng lại có thể cảm giác được khí tức này hoàn toàn không có ác ý, chỉ muốn dò xét thứ gì đó mà thôi.

Sưu.

Nhưng vào lúc này, kim đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên đột nheien run lên, lúc này không phải hóa thành quang mang màu vàng mà có kim quang lóe lên, giống như cảm nhận được cái gì đó mà trực tiếp tiến vào trong cơ thể tiểu hồn anh rồi biến mất không thấy. Ẩn nấp vô thanh vô tức, coi như là tiểu hồn anh của Lục Lâm Thiên cũng không cảm giác được sự tồn tại của nó.

Ầm ầm.

Ngược lại dưới cỗ khí tức này chấn động, trong đầu Lục Lâm Thiên ầm ầm vang vọng. Trong tiểu hồn anh, chín chữ to Linh, Tiêu, Thống, Hiệp, Giải, Tâm, Liệt, Tề, Thiện bằng bí văn xuất hiện mang theo tiếng sấm sét xoay tròn tiểu hồn anh, giống như cảm giác được thứ gì đó cho nên vô cùng cảnh giác.

- Tiểu tử, ngươi nên khống chế một chút, ta cũng không có ác ý.

Khi thanh âm vừa dứt, cỗ khí tức kia lập tức rời khỏi cơ thể Lục Lâm Thiên. Đồng thời Lão Ảnh dùng ánh mắt bất đắc dĩ nhìn Lục Lâm Thiên, mắt nhìn Lục Lâm Thiên, tiếp tục hoài nghi một lát, dường như cảm thấy rất kỳ quái, bởi vì hắn cũng không phát hiện ra trên người Lục Lâm Thiên có cái gì khác.

Ông.

Khí tức của Lão Ảnh rút lui, trong tiểu hồn anh, trong kim đao màu vàng lần nữa vang lên tiếng sấm nổ, chín chữ to bằng bí văn lúc này mới lập tức tiến vào trong tiểu hồn anh. Kim đao màu vàng lại tiếp tục xoay tròn bên trên tiểu hồn anh.

- Lão Ảnh, sao vậy?

Lục Lâm Thiên sững sờ, hỏi Lão Ảnh.

- Không có gì.

Sắc mặt Lão Ảnh vẫn còn có chút hoài nghi, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Về sau phải chú ý, dưới tình huống không có thực lực tuyệt đối, ngàn vạn lần không nên bạo lộ bí mật trên người ngươi. Cho nên nhất định phải thu liễm.

- Bí mật gì?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

- Hiện tại có thể nói cho ngươi biết một ít chuyện.

Lão Ảnh liếc nhìn Lục Lâm Thiên, vung tay lên, không gian tiếp tục xuất hiện chấn động.

Chương 3341: Kim đao ẩn giấu 2

Một lát sau, trong đại điện phong cách cổ xưa, Lão Ảnh ý bảo Lục Lâm Thiên ngồi xuống, giống như có chuyện quan trọng muốn nói cho nên mới nghiêm túc nhìn Lục Lâm Thiên.

Dưới ánh mắt của Lão Ảnh, sắc mặt Lục Lâm Thiên lại có chút mờ mịt, lúc này trong đôi mắt thâm thúy tang thương kia mới có chút tinh mang, Lục Lâm Thiên nói:

- Lão Ảnh, có việc gì ngươi cứ nói đi.

- Ngươi có biết thứ ngươi dung hợp là gì hay không?

Lão Ảnh nghiêm túc nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

- Thế giới chi nguyên, thế giới chi nguyên của hỗn độn.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn Lão Ảnh, từ tin tức thu được trong đầu, Lục Lâm Thiên đã biết được đại khái mình dung hợp với thứ gì.

- Ồ? Làm sao ngươi biết?

Lão Ảnh lần nữa dùng ánh mắt kỳ quái nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cũng không biết vì cái gì mà dường như trong đầu hắn lại có một cỗ tin tức, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được giống như chuyện này có liên quan tới kim đao màu vàng, thế nhưng nghĩ tới kim đao màu vàng vừa rồi dường như cố ý trốn tránh khỏi sự dò xét của Lão Ảnh cho nên Lục Lâm Thiên cũng không định nói ra.

- Ta cũng không biết, dường như đột nhiên lại hiểu rõ.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, tiếp đó lại nói ra tất cả những gì mà hắn biết về thế giới hỗn độn.

- Chẳng lẽ dung hợp thế giới chi nguyên của hỗn độn là có thể biết rõ tất cả mọi chuyện sao?

Lão Ảnh khẽ lắc đầu, tuy rằng ánh mắt có chút nghi hoặc, thế nhưng hắn cũng chưa từng dung hợp với thế giới chi nguyên cho nên hắn cũng không biết.

- Lão Ảnh, tất cả đều là sự thực sao?

Lục Lâm Thiên hỏi Lão Ảnh, đối với tất cả chuyện này, trừ những điều mà hắn nhận được trong cỗ tin tức ra, đối với tất chuyện khác Lục Lâm Thiên cũng không quá rõ ràng.

- Đúng vậy, những điều ngươi biết dường như còn nhiều hơn ta, nhưng mà dường như tin tức cũng không được đầy đủ.

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Đồn rằng thời điểm thiên địa hỗn độn, vũ trụ hồng hoang, thời gian không ngừng trôi, không gian không cố định, trong tuế nguyệt mênh mông, hỗn độn mở ra, vũ trụ xuất hiện, lúc này mới có trăng sao, thế giới này cũng xuất hiện thổ, thủy, hỏa, phong...

Theo lời Lão Ảnh nói, Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, điều này so với tin tức mà hắn biết cũng không sai biệt bao nhiêu. Hỗn độn mở ra, sau khi vũ trụ xuất hiện, thời gian trôi đi, trong thiên địa mênh mông bắt đầu xuất hiện vô số thế giới. Những thế giới này đều có vết tích, cách mà không cách, không cách mà cách. Ba ngàn thế giới trực thuộc vũ trụ thành hình. Cuối cùng bắt đầu dần dần thai nghén sinh mệnh, thai nghén ra các loại chủng tộc.

Cuối cùng trong hàng tỷ sinh mạng, đồn rằng có ba ngàn sinh linh bất phàm trước sau đạt được đại cơ duyên, khống chế ba ngàn thế giới này. Sau đó ba ngàn thế giới cuối cùng khuếch trương, phát triển tạo thành một tiểu thiên thế giới, trung thiên thế giới, đến cuối cùng là đại thiên thế giới. Sau đó lại diễn biến ra ba ngàn đại thiên thế giới.

Có thể nói ba ngàn đại thiên thế giới chính là ba ngàn thế giới diễn biến từ hỗn độn ra. Ba ngàn tiểu thế giới xuất hiện đầu tiên cũng được gọi là ba ngàn thế giới hỗn độn, ba ngàn thế giới hỗn độn xuất hiện trong thiên địa mênh mông, đến từ hỗn độn, cũng chỉ có ba ngàn thế giới hỗn độn này mới có thế giới chi nguyên.

Thế giới bên ngoài ba ngàn thế giới hỗn độn đều là thế giới mới hình thành sau ba ngàn thế giới hỗn độn.

- Lão Ảnh, ba ngàn thế giới hỗn độn kia đã bị người ta luyện hóa dung hợp, vậy thì tại sao đại lục Linh Vũ này lại còn có thế giới chi nguyên?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi, lúc trước ba ngàn thế giới hỗn độn đã bị luyện hóa, đại lục Linh Vũ tại sao lại là thế giới hỗn độn được cơ chứ?

Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Thế giới mênh mông kỳ diệu vô cùng, thế giới bổn nguyên trong ba ngàn thế giới hỗn độn bị luyện hóa cũng chỉ là ước lượng, thực sự không phải con số chính xác. Lại có ai biết trong thiên địa mênh mông này rốt cuộc có bao nhiêu thế giới, chỉ là bất quá từ đó về sau không có người nào phát hiện ra thế giới hỗn độn nữa mà thôi.

- Lão Ảnh, ý ngươi là trong thiên địa mênh mông này kỳ thực vẫn còn sự tồn tại của thế giới hỗn độn?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

- Ngươi nghĩ thật đơn giản, trong ba ngàn đại thiên thế giới, hàng tỷ sinh linh thậm chí đều nghĩ tới việc tìm kiếm thế giới hỗn độn, chỉ tiếc trăm triệu năm qua, trừ ba ngàn sinh linh kia ra không có bất kỳ người nào tìm được. Cho nên tất cả mọi người đều tin rằng trong thiên địa mênh mông này đã không còn sự tồn tại của thế giới hỗn độn.

Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Là linh vật trên đại lục chỉ là một cách nói khác, lúc trước khi lão nhân gia tìm thấy đại lục Linh Vũ này cũng đã trải qua thiên tân vạn khổ, quá trình vượt quá sự tưởng tượng của ngươi cho nên mới tìm ra được đại lục Linh v ũ. Mà chỗ tốt cực lớn này đủ để khiến cho tất cả cường giả trong ba ngàn đại thiên thế giới điên cuồng. Chỉ là cuối cùng nó lại rơi vào trong tay ngươi, ngươi chính là người cuối cùng lão nhân gia chọn lựa, có thể nhận được truyền thừa của lão nhân gia.

- Tất cả những việc này, đều là lão nhân gia mà ngươi nói an bài sao?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu lên, hắn càng tò mò lão nhân gia mà Lão Ảnh nói là ai.

- Đương nhiên, từ khi lão nhân gia đạt được một phương thế giới đại lục Linh Vũ, hắn đã bắt đầu lựa chọn truyền nhân, bởi vì đạt được đại lục Linh Vũ này, lão nhân gia đã trả cái giá khó thừa nhận nổi.

Lão Ảnh cảm thán, nhắc đến lão nhân gia, hắn tôn kính từ tận đáy lòng, nói:

- Ngươi bây giờ cũng biết, đạt được thế giới hỗn độn sẽ có chỗ tốt gì chứ?

- Không biết.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, tin tức khổng lồ trong đầu hắn có liên quan đến thế giới hỗn độn, về phần thế giới hỗn độn đủ khả năng mang lại cho mình chỗ tốt cực lớn, nhưng hắn không có ấn ký.

- Đạt được thế giới hỗn độn, chẳng khác nào đạt được một đại thế giới.

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt có phần kích động, một đại thế giới, điều này đại biểu cái gì, đại biểu hắn đạt được thế giới như đại lục Linh Vũ, nó cũng hơn một ngàn vạn.

Lục Lâm Thiên cái hiểu cái không, từ tin tức mà mình biết rõ, Lục Lâm Thiên cũng hiểu một ít, hiện tại có ba ngàn đại thế giới, ba ngàn đại thế giới này do hỗn độn diễn sinh ra, bởi vậy một thế giới hỗn độn, rất có thể sẽ sinh ra một ngàn tiểu thế giới, tiếp theo là mười ngàn thế giới, đến cuối cùng còn có thể diễn sinh ra một đại thế giới.

- Lão Ảnh, ý của ngươi nói, hỗn độn sinh ra rất nhiều thế giới sao?

Lục âm Thiên nháy mắt, hắn vô cùng rung động, chính mình đạt được đại lục Linh Vũ, đến lúc đó diễn sinh ra nhiều thế giới như vậy, hắn chắc chắn sẽ phát tài.

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, tán thưởng gật gật đầu, nói:

- Trẻ nhỏ dễ dạy, đạt được thế giới hỗn độn, chỉ cần thực lực ngươi đầy đủ, ngươi có thể diễn sinh ra thế giới khác, thực lực ngươi càng mạnh, thế giới diễn sinh ra càng nhiều, thế giới càng nhiều thì thực lực của ngươi càng mạnh.

Chương 3342: Chỗ tốt chân chính

Nhìn sang Lục Lâm Thiên, Lão Ảnh mỉm cười, tiếp tục nói:

- Hiện tại ngươi có lẽ đã cảm giác được, thế giới như đại lục Linh Vũ này, nếu nằm dưới khống chế của ngươi, chỉ cần tâm niệm ngươi hơi động là có thể di sơn đảo hải, mây mưa thất thường, hủy diệt tất cả.

Lục Lâm Thiên gật đầu với Lão Ảnh, tâm thần của hắn bắt đầu lan ra các nơi, hắn có thể nhìn thấy tất cả mọi thứ trong thế giới này, khống chế tất cả, giống như thế giới này chính là một phần máu thịt của hắn, loại cảm giác này vô cùng kỳ diệu, rất khác thường.

- Ngươi dung hợp bổn nguyên của đại lục Linh Vũ, cũng trở thành thế giới chủ của thành đại lục Linh Vũ này, ngươi bây giờ chính là đại lục Linh Vũ, nhưng mà đại lục Linh Vũ lại không phải ngươi.

- Ta là đại lục Linh Vũ, đại lục Linh Vũ lại không phải ta?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo quanh, hắn vô cùng nghi hoặc, không thể thông suốt, lúc này mới tiếp tục hỏi lão giả Lão Ảnh:

- Lão Ảnh, lời này quá khó hiểu, có ý gì?

- Ngươi là đại lục Linh Vũ, bởi vì ngươi dung hợp thế giới chi nguyên, ngươi chính là chủ nhân của đại lục Linh Vũ này, ngươi tự nhiên là đại lục Linh Vũ.

Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Mà đại lục Linh Vũ không phải ngươi, bởi vì nếu ngươi bị người khác đánh chết, đại lục Linh Vũ vẫn tồn tại, ngươi sống hay là chết không có liên quan quá lớn đến đại lục Linh Vũ này, chỉ làm cho đại lục Linh Vũ trì trệ không tiến, đồng thời ngươi chết sẽ lưu lại bổn nguyên, người giết ngươi có thể đạt được bổn nguyên, trở thành chủ nhân của đại lục Linh Vũ.

- Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên đã hiểu, có thể ví dụ thế giới này giống như một con khôi lỗi, mình là chúa tể khôi lỗi, nhưng nếu mình chết, con khôi lỗi này sẽ bị người khác khống chế, nhưng mà đối với những chuyện khác, Lục Lâm Thiên không quá hiểu.

Lão giả Lão Ảnh như là nhìn ra nghi hoặc trong lòng Lục Lâm Thiên, tiếp tục giảng giải cho Lục Lâm Thiên nghe.

Lục Lâm Thiên từ trong lời Lão Ảnh biết được, thế giới hỗn độn, sau khi chưa bị dung hợp chẳng khác gì lúc ngủ say, sẽ nằm rời rạc trong biên giới vũ trụ và thế giới hỗn độn, dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên mới có thể đánh thức đại lục Linh Vũ, hiện tại đại lục Linh Vũ tỏa ra sinh cơ bừng bừng, thiên địa năng lượng tràn đầy kinh người, đối với hàng tỉ sinh linh trong thế giới này đều có được chỗ tốt cực lớn, loại chỗ tốt này không thể dùng giá trị để cân nhắc.

Cho dù sinh linh khác đi vào thế giới hỗn độn đều có thể đạt được cực chỗ tốt to lớn, trong ba ngàn đại thế giới mênh mông này, hàng tỉ sinh linh đều muốn tiến vào thế giới hỗn độn, vì có thể tiến vào thế giới hỗn độn, cường giả trong đại thế giới có chút thanh danh, cho dù táng gia bại sản cũng sẽ không tiếc, nhưng dù thế rất khó tiến vào thế giới hỗn độn.

Trong thế giới hỗn độn, bản chính là người thế giới hỗn độn sẽ đạt được chỗ tốt kinh người, trong tối tăm sẽ bị thế giới hỗn độn đánh lạc ấn lên người, chỉ cần thân là người thế giới hỗn độn, trong thế giới hỗn độn đạt được chỗ tốt lớn hơn người ngoài rất nhiều.

Thậm chí Lục Lâm Thiên đạt được một tin tức kinh người, trong ba ngàn đại thế giới mênh mông kia, sinh linh thế giới hỗn độn có thiên phú và thực lực mạnh hơn các thế giới khác rất nhiều, giống như hoàng tộc và người bình thường trong đại lục Linh Vũ, bất cứ sinh linh nào trong thế giới hỗn độn, đối với sinh linh thế giới khác không khác gì hoàng tộc.

Cho dù là thiên phú hay là thực lực... Sinh linh thế giới hỗn độn sẽ mạnh hơn sinh linh thế giới khác nhiều lần.

Sau khi biết tin tức này, nội tâm Lục Lâm Thiên kinh ngạc không nhỏ, không nghĩ tới thế giới hỗn độn còn có tác dụng như thế.

Thế giới hỗn độn khi dung hợp quả nhiên có mạnh hơn, sẽ diễn sinh ra nhiều thế giới, nhưng mà như ngươi bị đánh chết hoàn toàn, tất cả sẽ trì trệ không tiến, có thể nói tu vị thực lực càng mạnh, đặc biệt đối với thế giới hỗn độn mà nói, hắn có được ưu thế tài nguyên khổng lồ.

- Lão Ảnh, thế bị đánh chết hoàn toàn là sao?

Lục Lâm Thiên tinh tế nghe Lão Ảnh nói, không ít nghi vấn cũng được giải, nhưng Lão Ảnh nói tới chuyện bị đánh chết hoàn toàn, hắn lúc này có phần không hiểu, bị đánh chết là bị đánh chết, còn có đánh chết hoàn toàn là thế nào?

- Ha ha, hỏi hay lắm!

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Đạt được thế giới hỗn độn, dung hợp hỗn độn chi nguyên, đến lúc đó sẽ diễn sinh ra ngàn vạn thế giới, có được một đại thế giới, tuy việc này làm người ta điên cuồng, nhưng lại không phải đạt được thế giới hỗn độn, dung hợp thế giới chi nguyên có chỗ tốt thật lớn.

- Đây còn không phải chỗ tốt lớn nhất khi dung hợp thế giới chi nguyên, chẳng lẽ còn có chỗ tốt lớn hơn sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Ngươi có thể có được ngàn vạn thế giới, thì tính sao, không có thực lực tuyệt đối, nói bị người khác giết là bị người khác giết.

Thân thể Lão Ảnh hơi run nói ra.

Ánh mắt Lục Lâm Thiênnặng nề, trong nội tâm âm thầm gật đầu, Lão Ảnh nói việc này, nội tâm Lục Lâm Thiên có đồng cảm, không có thực lực tuyệt đối, tất cả chỉ là bài trí, trong ba ngàn đại thế giới mênh mông, trong đại lục Linh Vũ, thực lực tuyệt đối mới là tất cả, thậm chí còn tàn khốc hơn trong đại lục Linh Vũ, chỉ có thực lực tuyệt đối mới có thể chèo chống tất cả.

- Dung hợp bổn nguyên thế giới hỗn độn, một trong những chỗ tốt lớn nhất chính là bất diệt!

Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên nói ra.

Lão Ảnh lại giải thích, Lục Lâm Thiên khiếp sợ biết rõ, sau khi dung hợp bổn nguyên thế giới hỗn độn, chính mình sẽ tương liên với thế giới hỗn độn, trong ba ngàn đại thế giới, cho dù mình trong thiên địa mênh mông kia bị người ta đánh tan thành mây khói, nhưng chỉ cần có một tia linh hồn bổn nguyên trong thế giới hỗn độn, bản thân mình có thể ngưng tụ trọng sinh.

Nhưng sau khi trọng sinh, tu vị thực lực sẽ bị ảnh hưởng, nhưng nó sẽ không khác gì bản thể lúc trước, hoàn toàn không giống bản thể lão giả bị diệt, sau khi Hồn Anh chạy đi đoạt xá người khác, tu vị không thể tiến nửa bước.

Nhưng sau khi dung hợp bổn nguyên thế giới hỗn độn, tương liên với thế giới hỗn độn, kỳ thật có thể nói, bản thể đã thành hai, một là bản thân của mình, một cái khác chính là thế giới hỗn độn.

Vạn vật sinh linh giáng sinh thế giới này, bản thể đến từ thế giới này, cho nên trực tiếp ngưng tụ thân thể trong thế giới hỗn độn, hoàn toàn không khác biệt với bản thể ban đầu, tối đa phương diện lĩnh ngộ và tâm tình có khác biệt, bị đánh chết hồn phi phách tán, không có ảnh hưởng là không thể nào.

Đổi lại người khác, sau khi bản thể tan thành mây khói, nếu bản thể có được thiên phú kinh người, nhưng bản thể sau khi trọng sinh sẽ bị ảnh hưởng, nhưng đây không phải đại sự gì, có kinh nghiệm lúc trước, muốn một lần nữa khôi phục tự nhiên cũng không phải việc khó, tối đa tốn chút thời gian mà thôi.

Sau khi dung hợp bổn nguyên thế giới hỗn độn, diệu dụng này có thể nói là bất diệt.

Chương 3343: Thế giới đạo phỉ

Lục Lâm Thiên biết được, hắn nghẹn họng ngây người, việc này còn biến thái hơn Bất Diệt Huyền Thể và Bất Tử Thần Thể nhiều, hắn nuốt nước bọt, chỗ tốt biến thái này đã dọa ngã không ít người.

- Lão Ảnh, nếu có người giết vào thế giới hỗn độn, gặp gỡ thực lực cường hãn, đánh chết linh hồn bổn nguyên ngươi lưu lại, không phải hết cách xoay chuyển sao?

Lục Lâm Thiên suy tư, ngẩng đầu nhìn Lão Ảnh hỏi.

- Đó là đương nhiên, có thể nói bất diệt, cũng không phải bất diệt chân chính, nếu như bị người này tiêu diệt linh hồn của ngươi trong thế giới hỗn độn, vậy ngươi sẽ tan thành mây khói chân chính.

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, cười nhạt một tiếng, nói:

- Nhưng mà, muốn triệt để đánh chết người đã dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, nói dễ vậy sao, đây không phải việc người thường có thể làm được.

- Chẳng lẽ cũng rất khó khăn?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, lập tức hứng thú, hắn là người có thể dung hợp thế giới bổn nguyên, Lục Lâm Thiên đương nhiên muốn biết rõ vấn đề này.

- Bởi vì người dung hợp bản nguyên của thế giới hỗn độn, chẳng khác gì đạt được thiên địa thừa nhận, người thường cũng rất khó dung hợp bổn nguyên thế giới hỗn độn, cho nên sẽ được thiên địa chiếu cố, bất luận kẻ nào đang ở trong thế giới hỗn độn, đều chịu thiên địa quy tắc áp chế, đều bị ngươi áp chế, kỳ thật thực lực tuyệt đối không cách nào mạnh hơn chúa tể thế giới bổn độn, ngươi có thể áp chế tu vị của người đó ngang bằng ngươi.

Lão Ảnh lạnh nhạt nói.

Lục Lâm Thiên kinh hỉ, ngẩng đầu lên nói:

- Nói đúng hơn, nếu có người tiến vào đại lục Linh Vũ này, sẽ phải bị thiên địa quy tắc áp chế, sẽ bị ta áp chế, làm cho thực lực của hắn không mạnh hơn ta, cho dù thực lực mạnh hơn nữa cũng bị ta áp chế.

- Trẻ nhỏ dễ dạy.

Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên, thoả mãn gật gật đầu, nói:

- Đồng thời, trong thế giới hỗn độn này, ngươi thân là chúa tể, ngươi chiếm được ưu thế vô tận, thậm chí điều động năng lượng thiên địa cho bản thân mình sử dụng, cho nên, cho dù đối thủ thực lực mạnh mẽ, chỉ cần đi vào thế giới hỗn độn của ngươi, không thể nào đánh chết ngươi được.

Dừng lại một lát, Lão Ảnh tiếp tục nói:

- Còn nữa, dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, có thể mượn thế giới chi lực hỗ trợ, thực lực và lĩnh ngộ của ngươi càng mạnh, như vậy thế giới hỗn độn sẽ diễn sinh ra nhiều thế giới khác, trái lại, ngươi diễn sinh thế giới càng nhiều, thực lực của ngươi càng mạnh.

- Lời này nói thế nào, lĩnh ngộ càng mạnh, đại biểu cho thực lực càng mạnh?

Lục Lâm Thiên khó hiểu, Lão Ảnh nói câu này quá mâu thuẫn.

- Ý của ta là, theo như truyền thuyết, lúc trước sinh linh đại năng giả dung hợp ba ngàn đại thế giới chi nguyên, bọn họ có thủ đoạn khủng khiĩếp, mượn thế giới chi lực, thời gian chi lực cho mình sử dụng, vô cùng khủng bố, ẩn chứa tất cả áo nghĩa thiên địa, không phải người bình thường có thể chống lại, về phần điều động thế giới chi lực bao nhiêu, ta không rõ ràng, đây chỉ là truyền thuyết, cụ thể cần ngươi đi lĩnh ngộ, ta bất lực.

Lão Ảnh nói ra.

Lục Lâm Thiên không nói gì, hắn đang sững sờ, không nghĩ tới dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên lại có quá nhiều chỗ tốt như thế.

- Thật khéo, dung hợp hỗn độn thời gian chi nguyên, thật sự bất diệt, quả thực là muốn chết cũng có, lại còn có thể mượn thế giới chi lực, thật sự là quá tốt.

Lục Lâm Thiên sững sờ một chút, hắn lại cao hứng khoa tay múa chân, mừng rỡ như điên, cao hứng nói thầm, lúc này hắn gặp được đại cơ duyên vô cùng to lớn.

Ba.

Lục Lâm Thiên đang khoa tay múa chân, thật sự quá mức hưng phấn, đột nhiên nhào tới trước mặt Lão Ảnh, hắn hôn lên gương mặt già nua của Lão Ảnh một cái, còn lưu lại vết nước bọt.

- Hỗn tiểu tử, ngươi làm gì thế, ta cũng không phải mấy lão bà của ngươi.

Lão Ảnh trực tiếp sững sờ, lập tức phục hồi tinh thần lại, trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

- Lão Ảnh, thật sự cảm tạ, nếu không gặp ngươi, ta còn không chiếm được cơ duyên này.

Lục Lâm Thiên cảm thấy xấu hổ, chính mình không có việc gì hôn một lão đầu làm gì chứ, thật vô vị, lập tức cung kính thi lễ, hắn đạt được cơ duyên lớn như thế, tất cả là nhờ vào Lão Ảnh, trong nội tâm cũng đặc biệt cảm kích.

Lục Lâm Thiên là người nhận ân một giọt nước, báo đáp cả dòng suối, đương nhiên, có thù phải báo gấp mười, Lão Ảnh cho mình cơ duyên lớn như thế, đương nhiên Lục Lâm Thiên phải cảm tạ.

- Ngươi cảm kích ta cũng vô dụng, ta chỉ phụ trách lựa chọn truyền nhân cho lão nhân gia mà thôi, tất cả đều là lão nhân gia cho ngươi, bằng không chỗ tốt cỡ nào, ta không phải người ngu, ta dựa vào cái gì lưu cho người khác, đã sớm tự mình nghĩ biện pháp dung hợp rồi.

Lão Ảnh trực tiếp lườm Lục Lâm Thiên, hắn đưa tay áo lên lau nước bọt của Lục Lâm Thiên trên mặt mình, bất đắc dĩ lườm Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên vẫn cảm kích, từ sâu trong lòng của hắn, Lục Lâm Thiên cảm giác được, Lão Ảnh là người đáng kết giao, nhìn vẻ mặt của hắn rất nghiêm túc, khó ở chung, nhưng kì thực lại rất dễ ở chung.

- Đúng rồi, nghe nói người dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên đều có thể có được thiên địa chín đại áo nghĩa, thế gian này có ngàn vạn áo nghĩa, tất cả đều diễn sinh từ chín áo nghĩa này mà ra, không biết ngươi có được chín đại áo nghĩa kia hay không?

Lão Ảnh nhớ tới cái gì đó, lập tức hỏi Lục Lâm Thiên.

- Hình như có đạt được!

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, hắn cũng không có giấu Lão Ảnh, lập tức nói chi tiết ra.

Lục Lâm Thiên nhớ rõ chín chữ to trong Vô Tự Thiên Thư, hắn đạt được không ít lĩnh ngộ, đại khái chính là áo nghĩa như Lão Ảnh đã nói.

Chín bản Vô Tự Thiên Thư ẩn chứa áo nghĩa mạnh mẽ,.

- Quả nhiên không khác gì truyền thuyết, thì ra đó là chín cổ đại áo nghĩa.

Lão Ảnh khẽ thở dài, ánh mắt nghiêm túc nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Dung hợp chín cổ đại áo nghĩa, sau này ngươi phải dụng tâm cảm ngộ, người thường không cách nào so sánh với ngươi.

- Rất nhiều chỗ tốt ah.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên cong lên, hắn cười rất tươi.

- Ngươi phải nhớ kỹ, chuyện ngươi dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, ngàn vạn đừng cho bất cứ kẻ nào biết rõ, nhớ kỹ, là bất cứ kẻ nào, bằng không, vạn nhất có một ngày tin tức lộ ra, ngươi chắc chắn sẽ bị vô số cường giả và sinh linh trong ba ngàn đại thế giới truy sát, với thực lực của ngươi bây giờ, ở trong đại lục Linh Vũ thế giới hỗn độn cũng khó thoát khỏi cái chết.

- Ta hiểu!

Lục Lâm Thiên gật đầu, mang ngọc có tội, nếu người khác biết rõ hắn dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, với thực lực của hắn bây giờ chỉ có đường chết.

- Còn nữa, ngươi dung hợp thế giới chi nguyên, những cường giả đỉnh cấp rất dễ dàng nhìn ra chi tiết của ngươi, cho nên không được tùy tiện để người ta phát hiện bí mật của mình, trước khi không có đạt được thực lực cường hãn, nếu ngươi bạo lộ, hậu không cách nào thừa nhận nổi đâu.

Lão Ảnh nói.

- Lão Ảnh, chẳng lẽ ta không nói thì không có ai biết sao?

Chương 3344: Thiên địa nguyên lực 1

Lục Lâm Thiên gật đầu, Lão Ảnh nói, Lục Lâm Thiên dường như biết rõ một ít, vừa rồi động tĩnh trong đầu của mình rất dễ dàng bạo lộ, lập tức ánh mắt ngưng tụ, nhìn thẳng vào Lão Ảnh và hỏi.

- Trước mắt còn không có vấn đề, lão nhân gia tung hoành đại thế giới, phong hoa tuyệt đại, tính toán không sơ hở, ngươi có thể nghĩ ra, lão nhân gia tự nhiên sẽ nghĩ ra, bằng không lại lựa chọn thái điểu như ngươi dung hợp hỗn độn chi nguyên.

Nói tới lão nhân gia, vẻ mặt Lão Ảnh rất cung kính.

Dừng một chút, Lão Ảnh nói:

- Lão nhân gia lúc trước vì đạt được thế giới hỗn độn, đã từng va chạm với rất nhiều cường giả, tuy may mắn đạt được, cũng trả giá thảm trọng, cuối cùng lúc rời đi cũng sợ thế giới hỗn độn rơi vào trong tay thái điểu và mất đi, bởi vậy dùng lực lượng cuối cùng bố trí một ít thủ đoạn.

- Cho nên người khác không cách nào phát hiện đại lục Linh Vũ, bằng không không qua bao nhiêu năm, đám đạo phỉ chuyên đánh cắp thế giới đã không bỏ qua nơi này, chiếm lấy nơi đây, buôn bán thế giới, cướp đoạt tài nguyên năng lượng của thế giới này.

- Đánh cắp thế giới, buôn bán thế giới, cướp đoạt tài nguyên năng lượng của thế giới?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hỏi:

- Lão Ảnh, đây là đám người nào? Chẳng lẽ không có người quản sao?

- Đây là một đám người phiền toái, hết lần này tới lần khác chúng có thực lực cường hãn, lại cả đàn cả lũ, kéo bè kết phái, có người muốn quản cũng phải có thực lực mới được, nếu đυ.ng phải người thực lực mạnh mẽ, chúng chạy còn nhanh hơn gió.

Lão Ảnh thở dài một hơi, nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức nói:

- Cũng không có ai dám cố ý trêu chọc đám đạo phỉ thế giới này, bởi vì trong ba ngàn đại thế giới, tuy đám đạo phỉ thế giới này rất rối loạn, nhưng đối mặt với người ngoài lại rất đoàn kết, một khi trêu chọc đám đạo phỉ này, sẽ chọc phải vô tận phiền toái, quả thực đối địch với đạo phỉ của ba ngàn đại thế giới.

- Bởi vì một khi truyền ra tin tức ngươi đối địch với đạo phỉ thế giới, mặc kệ ngươi người ở nơi nào, ngươi đều là công địch của đạo phỉ thế giới, dùng đánh chết ngươi làm vẻ vang, thậm chí bọn chúng còn chuyên môn bố trí nhiệm vụ, chỉ cần đánh chết ngươi, bọn chúng sẽ nhận được khen thưởng, về sau ngươi từ từ tìm hiểu cho kỹ, tóm lại ngươi không có việc gì thì đừng đi chọc vào đám người này.

- Đám người kia quả thật khó dây vào!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, dựa theo lời Lão Ảnh đã nói, đám người này không phải người bình thường có thể dây vào, không ngờ trong ba ngàn đại thế giới còn có một đám đạo phỉ thế giới, Lục Lâm Thiên cảm thấy chấn kinh, nhưng hắn lại cho rằng ba ngàn đại thế giới náo nhiệt đến cực điểm.

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Ta thật không ngờ, ngươi có thể dung hợp bổn nguyên nhanh như vậy, lúc trước lão nhân gia không có chọn lựa hắn, ta cảm thấy quá đáng tiếc, hiện tại xem ra, xem ra lão nhân gia đã dự kiến trước, đã có người của mình rồi.

- Chẳng lẽ lúc trước còn có người vượt qua bốn quan sao?

Lục Lâm Thiên nhìn Lão Ảnh hỏi, hắn rất hiếu kỳ.

- Cũng không phải, lão nhân gia định ra bốn quan, ngươi là thứ nhất, ta và nói bốn quan, có lẽ nên nói là ba cửa ải!

Lão Ảnh nói nhỏ.

- Quan thứ tư, có lẽ chính chính là dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên.

- Sai.

Lão Ảnh nói:

- Cửa thứ tư phải dung hợp nguyên vẹn thái cổ U Minh Viêm, mà thái cổ U Minh Viêm, thứ dung hợp trước là thái cổ U Minh Viêm, lúc trước lão nhân gia đạt được đại lục Linh Vũ thế giới hỗn độn này, hắn phát hiện trong đại lục Linh Vũ còn có linh vật trời sinh thái cổ U Minh Viêm.

- Linh vật trời sinh cũng có thể dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Chê cười, đồn đãi ba ngàn thế giới hỗn độn, thế giới chi nguyên đều bị các loại sinh linh dung hợp luyện hóa, thậm chí nghe nói linh vật trời sinh chiếm đa số.

Lão Ảnh hơi ngưng trọng, tiếp tục nói:

- Kỳ thật thời điểm lão nhân gia phát hiện thái cổ U Minh Viêm, thái cổ U Minh Viêm cũng đã tại bắt đầu dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, cuối cùng lão nhân gia bắt thái cổ U Minh Viêm, trực tiếp xóa đi tất cả trí nhớ về thế giới chi nguyên của thái cổ U Minh Viêm.

- Vì thế để quan thứ tư là dung hợp thái cổ U Minh Viêm, lão nhân gia thậm chí còn tách thái cổ U Minh Viêm ra, bằng không ngươi căn bản không có cơ hội.

- Thái cổ U Minh Viêm, đây là linh vật sống nương tựa vào thế giới hỗn độn, chúng mới là sinh vật có tư cách dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên nhất, cho dù đã bị chia lìa thành hai nửa, ngươi muốn dung hợp cũng chỉ có một phần vạn cơ hội, mà Độc Cô Ngạo Vũ chính là kết cục.

- Lúc dung hợp nguyên vẹn thái cổ U Minh Viêm lại càng khó, ta vốn cho rằng lão nhân gia không thể nào thành công, không nghĩ tới tất cả chuyện này, lão nhân gia thật sự thành công.

- Thì ra trí nhớ linh hồn của thái cổ U Minh Viêm đã bị xóa đi.

Lục Lâm Thiên khiếp sợ, ánh mắt đầy kinh ngạc nhìn qua Lão Ảnh, trực tiếp xóa trí nhớ thái cổ U Minh Viêm, cưỡng ép chia lìa thái cổ U Minh Viêm, cần phải có thực lực thế nào mới được?

Lục Lâm Thiên nhớ rõ Lão Ảnh cũng đã đề cập tới, nếu như mình có thể luyện hóa thái cổ U Minh Viêm, vậy hôm nay chính là thái cổ U Minh Viêm tiếp tục thay thế mình, từ cấp độ này mà nói, thái cổ U Minh Viêm cũng là lựa chọn.

- Nếu lúc này ta dung hợp thất bại, hoặc là không có quan thứ tư, thái cổ U Minh Viêm sẽ thay thế ta lần nữa sao?

Lục Lâm Thiên hỏi Lão Ảnh.

- Đương nhiên.

Lão Ảnh khẽ gật đầu, nói:

- Thái cổ U Minh Viêm vốn là nhân tuyển cuối cùng có tư cách dung hợp thế giới hỗn độn thế giới chi nguyên này, từ thiên phú, thái cổ U Minh Viêm là sinh vật sinh ra trong thế giới hỗn độn, còn mạnh hơn Nhân tộc và Thú tộc rất nhiều.

- Vậy tại sao chọn ta mà buông tha thái cổ U Minh Viêm là nhân tuyển tốt nhất này?

Lục Lâm Thiên hiếu kỳ hỏi.

- Ta cũng không biết, thậm chí ta cũng rất muốn biết, nhưng tất cả là do lão nhân gia an bài.

Lão Ảnh nói nhỏ.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, trầm mặc một hồi, ngẩng đầu hỏi, ánh mắt chớp động:

- Chẳng lẽ hiện tại vẫn không thể nói lão nhân gia là ai sao?

- Ta cho ngươi biết cũng vô dụng, ta chỉ phụ trách thay hắn chọn người truyền thừa mà thôi, nói cho ngươi biết cũng tuyệt đối không phải một chuyện tốt, cho nên ngươi không biết tốt hơn, thời điểm thích hợp sẽ nói rõ, ngươi phải biết rằng lão nhân gia tuyệt đối đáng giá cho ngươi tôn kính.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, chính mình cũng chưa từng gặp qua lão nhân gia, nhưng mọi thứ của mình hiện tại đều có liên quan đến lão nhân gia.

- Ngươi bây giờ tính toán ra cũng là đệ tử của lão nhân gia, nhưng mà lão nhân gia đã không có ở nơi này, hắn cũng sẽ không để ý chuyện hình thức, trong lòng ngươi có hắn là được.

Chương 3345: Thiên địa nguyên lực 2

Lão Ảnh đưa nhẫn trữ vật vào trong tay Lục Lâm Thiên, nói:

- Đây là lão nhân gia giao cho ngươi, rót linh hồn vào nhận chủ là được rồi, nhẫn trữ vật này trong ba ngàn thế giới cũng là bảo vật khó tìm, về sau nhẫn trữ vật này trừ ngươi ra, người khác đạt được cũng vô dụng, chỉ có ngươi mới có thể mở ra, nếu người khác muốn mở ra, cũng chỉ ăn khổ mà thôi, vận khí không tốt, đó là muốn chết.

Lão Ảnh nói xong, thân ảnh tập tễnh cao ngất, trong mắt bắn ra hào quang kinh người.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận nhẫn trữ vật của Lão Ảnh đưa qua, chiếc nhẫn toàn thân màu xanh, có phong cách cổ xưa, thậm chí còn có khí tức khó nói nên lời, hắn mơ hồ cảm nhận được khí tức man hoang.

- Ngươi tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết do lão nhân gia lưu lại, còn cơ duyên xảo hợp tu luyện được Tứ Thần Quyết do lão nhân gia sáng chế, về sau sử dụng Tứ Thần Quyết nhiều một chút, nó sẽ trợ giúp ngươi rất lớn, lão nhân gia cuối cùng quan sát Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ bốn thú lão tổ và sáng chế ra Tứ Thần Quyết, tuyệt đối sẽ không đơn giản.

Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi sáng tạo ra vũ khí linh vũ hợp hợp, ta cũng lưu ý qua, xem như bất phàm, về sau tăng thêm lĩnh ngộ, tin tưởng có thể cải tiến rất lớn.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, tuy rất muốn biết tại sao Tứ Thần Quyết lại rơi lả tả các nơi, nhưng cũng không có hỏi nhiều, những chuyện này không quá trọng yếu.

- Trọng yếu nhất là ngươi tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết, công pháp này chính là tiêu chí cuối cùng của lão nhân gia, cho nên ngươi muốn thi triển phải cẩn thận thật nhiều, không thể bị người ta phát hiện, vạn nhất có người nhận ra nó, ngươi sẽ có gặp phiền toái vô cùng vô tận, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi muốn đi vào ba ngàn đại thế giới.

Lão Ảnh nói.

- Đúng rồi Lão Ảnh, có chuyện lớn.

Nhắc tới Âm Dương Linh Vũ Quyết, Lục Lâm Thiên nhớ tới một chuyện lớn, sắc mặt của hắn ngưng trọng hơn.

- Chuyện gì?

Lão Ảnh nhìn thần sắc Lục Lâm Thiên, hắn nhíu mày, ánh mắt nhìn thẳng Lục Lâm Thiên.

- Chân khí và linh lực trong người của ta biến mất, võ đan cũng có biến hóa, thậm chí không gian linh lực cũng không còn.

Lục Lâm Thiên ngưng trọng hỏi Lão Ảnh, chuyện này chính là đại sự của Lục Lâm Thiên, cũng là chuyện trọng yếu nhất.

- Trong đan điền khí hải của ngươi, chắc hẳn có năng lượng mới, bây giờ cũng chỉ có thể thi triển linh hồn công kích?

Lão Ảnh nhìn chăm chằm vào, sau khi nghe Lục Lâm Thiên nói xong, ánh mắt mang theo khinh bỉ.

- Đúng vậy, trong đan điền khí hải có năng lượng mới, năng lượng còn mạnh hơn lúc trước.

Lục Lâm Thiên cảm giác tình huống trong cơ thể, nói nhỏ:

- Cũng còn có thể thi triển linh hồn công kích.

- Thổ dân chính là thổ dân, chuyện này cũng không biết, nếu thật sự tiến vào ba ngàn thế giới, còn không bị người ta cười chết.

Lão Ảnh bất đắc dĩ trừng Lục Lâm Thiên, than nhẹ một tiếng.

- Chẳng lẽ cái này không có việc gì?

Lục Lâm Thiên dường như hiểu ra cái gì..

- Đương nhiên không có việc gì, tiểu tử ngươi ở trong phúc mà không biết phúc, trong khoảng thời gian ngắn, bởi vì dung hợp thế giới chi nguyên, cũng giúp ngươi đạt được năng lượng viễn cổ của đại lục Linh Vũ thế giới hỗn độn, thứ hai đột phá đến Phá Giới Cảnh.

Lão Ảnh bất đắc dĩ nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi có biết rõ cấp độ sau Đế giả là gì không, là cảnh giới cấp độ nào?

- Phá Giới Cảnh, Ngộ Chân Cảnh, Thông Thiên Cảnh, Đại Đạo Cảnh, Niết Bàn Cảnh, Tuyên Cổ Cảnh, Hóa Hồng Cảnh, Hư Vô Cảnh, Tử Mông Cảnh.

Lục Lâm Thiên trả lời Lão Ảnh, trên Đế giả còn có chín cấp độ khác.

Lục Lâm Thiên cũng được biết, chín cấp độ này, mỗi cấp độ có ba giai, theo thứ tự là sơ giai, trung giai cùng cao giai, tuy chỉ có ba giai, nhưng mỗi giai cách biệt nhau một trời một vực, là rãnh trời khó vượt qua.

Khác biệt về giai vị còn lớn hơn cả Võ Đế nhất trọng đến Võ Đế cửu trọng đỉnh phong, thậm chí quá lớn.

Lão Ảnh gật gật đầu, nói:

- Cấp độ Võ Đế trong ba ngàn thế giới được gọi là Hậu Thiên Cảnh, tới Phá Giới Cảnh, chân khí và linh lực trong cơ thể sẽ hóa thành thiên địa nguyên lực.

- Chẳng lẽ đến Phá Giới Cảnh, sẽ không còn phân chia võ giả và linh giả sao?

Lục Lâm Thiên hỏi, bản thân hắn là linh võ song tu, nhưng bây giờ không gian linh lực biến mất, đây là việc Lục Lâm Thiên chưa quen.

- Có thể nói như vậy, đến Phá Giới Cảnh, không có phân chia linh võ, cũng không có phân chia yêu thú và linh thú, trong thiên địa mênh mông, trong ba ngàn đại thế giới, chỉ có hai chủng phân chia, một loại là dùng vật chất công kích làm chủ, một loại là dùng linh hồn công kích làm chủ, hai chủng công kích này mỗi người mỗi vẻ, cho dù là Thú tộc, Nhân tộc hay là chủng tộc khác, từ tu vị cấp độ đều như nhau.

Lão Ảnh giải thích rõ cho Lục Lâm Thiên nghe.

Lục Lâm Thiên lúc này mới biết rõ đang xảy ra cái gì, chân khí và linh lực trong người hóa thành thiên địa nguyên lực, cho dù là võ giả hay linh giả, yêu thú hay là linh thú, sau khi đạt đến Phá Giới Cảnh đều không còn phân chia, trong cơ thể đều là thiên địa nguyên lực, cách phân chia duy nhất là dùng vật chất công kích và linh hồn công kích mà thôi.

Làm cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc là, trên đại lục Linh Vũ, mình xem như đệ nhất nhân linh võ song tu, nhưng trong thiên địa mênh mông, trong ba ngàn đại thế giới, linh võ song tu như mình, không khác gì mang theo vật chất công kích và linh hồn công kích.

Mà loại thiên phú này trong Nhân tộc, mặc dù nói không phải loại người nào cũng có thể dùng vật chất và linh hồn công kích, nhưng tuyệt đối không phải là phượng mao lân giác, nhưng võ giả ba thệ trên đại lục Linh Vũ tuy nhiên không phải rất nhiều, nhưng luôn có một ít tồn tại.

Trong ba ngàn đại thế giới, những đại gia tộc, đại thế lực, người có thiên phú hơn người đều có thể đồng thời sử dụng vật chất công kích và linh hồn công kích, cho nên nói linh vũ song tu trong ba ngàn thế giới tuy không phải khắp nơi đều có, nhưng tuyệt đối không phải nói khó có thể nhìn thấy.

Biết được điểm này, nội tâm Lục Lâm Thiên vốn tự hào mình là linh võ song tu cũng giảm đi rất nhiều, so với thế giới bên ngoài, người trong đại lục Linh Vũ yếu hơn không ít, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên cũng có xúc động muốn đi ra ngoài xông xáo một phen.

- Nhớ kỹ, ngàn vạn đừng bao giờ bạo lộ bí mật thế giới hỗn độn, mặt khác, lão nhân gia lúc trước cũng lưu lại an bài, cho dù sau khi ngươi dung hợp bổn nguyên, trừ xông ba ngàn đại thế giới một lần, ở lại đại lục Linh Vũ một phương thế giới này rất khó thành cường giả chính thức!

Lão Ảnh nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên vừa mới có suy nghĩ này, lập tức nghe Lão Ảnh nhắc tới, ánh mắt hơi động một chút, cường giả vĩnh viễn không chừng mực, nếu biết bên ngoài còn có thế giới lớn hơn, chính mình không thể lưu lại nơi này, chỉ có không ngừng trải qua rèn luyện mới trở thành cường giả chân chính.

Chương 3346: Chuẩn bị lưu lạc

- Đúng rồi Lão Ảnh, tu vị của ta hiện tại tăng cao quá nhiều, có ảnh hưởng đến căn cơ hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi Lão Ảnh, lúc này sau khi hắn dung hợp thế giới bổn nguyên, từ Võ Đế tăng lên mấy trọng, đặc biệt còn đột phá cấp độ Linh giả, hắn trực tiếp đột phá vượt cấp, vấn đề này làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy lo lắng.

- Tuy đột phá có hơi nhanh, ta cũng lưu ý qua, căn cơ của ngươi không tệ, nhưng mà ngươi không có lĩnh ngộ đến tầng thứ kia, cũng không cách nào đột phá, huống chi ngươi không có đủ tâm tính, cũng không cách nào dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên. Căn cơ với kẻ nào cũng là đại sự không được qua loa, cho nên ngươi phải chú ý đến căn cơ.

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt mang theo chút ít tán thưởng, nói nhỏ:

- Nhưng ngươi là ngoại lệ, bởi vì ngươi dung hợp hỗn độn chi nguyên, có cả thế giới hỗn độn làm chỗ dựa vào, chút đột phá này còn chưa thể dao động căn cơ của ngươi, nhưng sau này phải chú ý một hai, chỉ có đánh chắc căn cơ, con đường sau này mới có thể đi xa, thậm chí đạt tới mức độ sinh linh ba ngàn đại thế giới cũng không phải làm không được.

- Lúc trước sinh linh đại năng dung hợp ba ngàn thế giới hỗn độn, hiện tại đạt đến cấp độ gì?

Lục Lâm Thiên lúc này mới thở ra một hơi, tác dụng của căn cơ, nó có nhận thức rất nặng trong suy nghĩ của Lục Lâm Thiên, chỉ có căn cơ kiên cố, con đường về sau mới đi xa hơn.

- Sinh linh đại năng dung hợp ba ngàn thế giới hỗn độn đạt đến cấp độ gì, cũng không có bất kỳ người nào biết rõ, cũng chưa từng lộ diện vô số năm, đồn đãi những sinh linh đại năng này đã sớm vượt qua Hóa Hồng Cảnh, đồn đãi là Hư Vô Cảnh, về phần cụ thể thì không ai biết, cho dù ở trong thế giới hôn độn của mình, những sinh linh đại năng này vẫn chưa từng lộ diện vô số năm rồi.

Trên gương mặt già nua của Lão Ảnh hơi động, ánh mắt rung rung.

- Hư Vô Cảnh, chẳng lẽ không có người đạt đến Tử Mông Cảnh sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trên Đế giả còn có Phá Giới Cảnh, Ngộ Chân Cảnh, Thông Thiên Cảnh, Đại Đạo Cảnh, Niết Bàn Cảnh, Tuyên Cổ Cảnh, Hóa Hồng Cảnh, Hư Vô Cảnh, cuối cùng là Tử Mông Cảnh, các đại năng kia đã sớm dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, chẳng lẽ còn không có đạt đến Tử Mông Cảnh hay sao?

- Ngươi cũng dám mở miệng!

Lão Ảnh dùng ánh mắt bội phục nhìn qua Lục Lâm Thiên, lập tức ánh mắt kia mang theo trào phúng nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Trên Phá Giới Cảnh, mỗi khi đột phá một giai còn khó hơn lên trời, đối với cảnh giới mà nói, khó càng thêm khó, cảnh giới càng cao, đột phá càng khó vượt qua, ngươi cho rằng dễ đột phá như vậy sao?

Lão Ảnh vừa dứt lời, dường như rất có cảm xúc, lại nhìn Lục Lâm Thiên nói ra:

- Tử Mông Cảnh đồn đãi là tầng thứ cao nhất trong ba ngàn thế giới hỗn độn, không ai có thể vượt qua, cho dù đồn đãi có Hư Vô Cảnh, có thể đến cũng chỉ là các đại năng dung hợp ba ngàn thế giới hỗn độn lúc trước, những người khác nghĩ cũng đừng nghĩ.

Lục Lâm Thiên nghe xong, thần sắc chấn động, nhưng mà ánh mắt lại vô cùng kiên định, cường giả vĩnh viễn không chừng mực, chính mình nên xông một lần, mới không cô phụ mình là người dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên.

- Ngươi bây giờ cũng không cần suy nghĩ cái gì Hư Vô Cảnh cùng

Hóa Hồng Cảnh, đây không phải lúc ngươi có thể nghĩ, cho dù là ngươi dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, so với những sinh linh đại năng dung hợp hỗn độn chi nguyên đến bây giờ, đồn đãi có đã trăm triệu năm, luận thiên phú, luận cơ duyên, tuyệt đối còn mạnh hơn ngươi, lúc này mới đồn đãi đạt tới Hư Vô Cảnh, cũng không biết rốt cuộc có phải Hư Vô Cảnh hay không.

Lão Ảnh nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, dường như sợ đả kích Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi cần phải tôi luyện từng bước, đương nhiên, ngươi cũng chỉ cần thời gian mà thôi, có thế giới hỗn độn chi nguyên trên người, sớm muộn gì cũng có thể đứng vững trong ba ngàn đại thế giới.

Lục Lâm Thiên gật đầu, hắn thu hồi suy nghĩ trong lòng, cấp độ Đế giả đã cực kỳ khó đột phá, cấp độ Phá Giới Cảnh trở lên đừng nghĩ, phải đi từng bước.

Lúc trước chính mình đi ra khỏi trấn Thanh Vân, đến cấp độ bây giờ cũng phải trải qua lưu lạc từng bước, chỉ cần có thời gian, trong ba ngàn đại thế giới này sẽ có một vị trí cho mình.

Lục Lâm Thiên càng kiên định suy nghĩ ra ngoài lưu lạc của mình, nhưng cho dù muốn xông ra thế giới bên ngoài rèn luyện, tình huống trước mắt nói cho Lục Lâm Thiên biết, chính mình nên quay về mới tốt, đã nhiều năm như vậy, mẫu thân, Vô Song, Bạch Linh và đám tiểu tử kia chắc chắn rất nhớ mình.

- Lão Ảnh, tiểu Long đâu?

Lúc này Lục Lâm Thiên mới nghĩ đến tiểu Long, tiểu Long đi cùng mình cũng sắp mười năm, vẫn không có gặp tiểu Long, Lục Lâm Thiên hiện tại cảm thấy kỳ quái, nhưng cũng không lo lắng.

- Tiểu gia hỏa kia thiên phú kinh người, xem như một dị loại.

Nhắc đến tiểu Long, sắc mặt Lão Ảnh cũng có đôi chút biến hóa, ánh mắt mang theo thần sắc kinh ngạc khó dấu, lập tức nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Đi theo ta a, ta cũng đang muốn dẫn ngươi đi một nơi, ngươi bây giờ đã là chúa tể thế giới hỗn độn này, cũng có nhiều thứ cần giao cho ngươi.

Lục Lâm Thiên lập tức nghi hoặc nhìn Lão Ảnh, bên ngoài phòng, cái này cũng không biết là địa phương nào, đây là con đường hành lang, ngược lại là Lục Lâm Thiên đi dọc theo con đường này, Lão Ảnh biết không ít chuyện bên ngoài.

Các kỳ văn dị sự làm Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc động dung, trong nội tâm càng hướng tới ba ngàn thế giới.

Tuy Lão Ảnh mấy lần nhắc tới, cái này ba ngàn đại thế giới ở trong, hung hiểm vô số, phân tranh vô số, càng là nơi cường giả vi tôn, nhưng đây cũng là điểm làm tâm Lục Lâm Thiên càng thêm kiên định.

Trên đại lục Linh Vũ, bởi vì thế giới hỗn độn chi nguyên không bị luyện hóa, bởi vậy cũng không có phát huy ra hiệu quả của thế giới hỗn độn, cho nên cần một thời gian nữa mới cường đại hơn.

Mà ở thế giới bên ngoài, trải qua trăm triệu năm, các nơi đều có đại cơ duyên, cho dù là thế giới mới cũng có rất nhiều kỳ ngộ.

Phải tăng cao tu vị thật nhanh, cũng chỉ có tôi luyện khác nhau mới trở thành cường giả chân chính, có thể trổ hết tài năng trong ma luyện.

Từ lời Lão Ảnh, Lục Lâm Thiên càng hiểu rõ về thế giới bên ngoài, ba ngàn đại thế giới, do vô số thế giới giống đại lục Linh Vũ tạo thành các tiểu thế giới.

Đương nhiên, những tiểu thế giới này có lớn có nhỏ, thậm chí có thế giới hỗn độn nhỏ nhất cũng diễn sinh ra vô số tiểu thế giới, mặc dù nói là làm tiểu thế giới, nhưng từ diện tích lại còn lớn hơn cả đại lục Linh Vũ là thế giới hỗn độn.

Nghe nói diện tích một ít tiểu thế giới hoàn toàn không cùng cấp bậc với đại lục Linh Vũ, nhưng diện tích của đại lục Linh Vũ chỉ thuộc loại bình thường.

Từ cấp độ thực lực, trong tiểu thế giới có một ít nơi rất yếu, ít nhất cũng có vài Phá Giới Cảnh, trung cấp có người đạt đến Ngộ Chân Cảnh, tu vị Phá Giới Cảnh càng nhiều.

Chương 3347: Áo nghĩa chi nguyên 1

Mà tiểu thế giới cao cấp, thậm chí có cả Thông Thiên Cảnh tọa trấn, tiểu thế giới có tu vi Thông Thiên Cảnh, đây là tồn tại đỉnh cấp trong các tiểu thế giới.

Nhưng đó chỉ là tiểu thế giới, trong đại thế giới có cường giả Thông Thiên Cảnh đỉnh phong tọa trấn, tu vị Thông Thiên Cảnh không ít, có một ít có cả cường giả Đại Đạo Cảnh, thậm chí có khả năng có cường giả Niết Bàn Cảnh.

Với tư cách thế giới đỉnh cấp, thậm chí có cường giả Tuyên Cổ Cảnh xuất hiện, cường giả loại này đã đạt đến cấp độ đáng sợ, Tuyên Cổ Cảnh có thể đồng thọ với thiên địa, rất khó chém giết.

Còn Linh Vũ Giới chỉ có Đế cấp, bên ngoài xưng là Hậu Thiên Cảnh, ngay cả một tu vị Phá Giới Cảnh cũng không có,trong ba ngàn thế giới mênh mông chỉ là thế giới thổ dân mà thôi.

Đối với chuyện này, Lão Ảnh cũng đã nói rõ chi tiết cho Lục Lâm Thiên nghe, từ thổ dân không xa lạ gì trong ba ngàn đại thế giới, đều dùng hình dung sinh linh trong thế giới mới.

Trong thiên địa mênh mông, bởi vì ba ngàn thế giới hỗn độn sinh ra không ít tiểu thế giới, thế giới mới, cho nên những sinh linh trong đó đều là thổ dân.

Bởi vì sinh linh trong thế giới mới tu vị không cao bao nhiêu, còn không có đường nối với đại thế giới, cho nên những sinh linh này là thổ dân chân chính.

Kết cục của những thế giới mới này có thể nghĩ, một ít sinh linh có tiền đồ sẽ bị buôn bán như công cụ, năng lượng thiên địa và tài nguyên bị cướp đoạt, còn lại một ít sinh linh kém hơn càng không cần nói, bởi vì những kẻ phản kháng đều bị giết, còn lại chỉ là nô lệ.

Lục Lâm Thiên cũng ý thức được tầm quan trọng của thực lực, không có thực lực tuyệt đối, ngay cả ra khỏi thế giới đang sống cũng không được, các sinh linh trong thế giới này có ngày sẽ biến thành nô lệ.

Thân là chúa tể thế giới hỗn độn, Lục Lâm Thiên tự nhiên trở thành chủ nhân của đại lục Linh Vũ, đương nhiên đây cũng là sự thật, trước kia Lục Lâm Thiên tu luyện chỉ để bảo vệ người thân và bằng hữu của mình.

Mà bây giờ, Lục Lâm Thiên trong lúc bất tri bất giác đã mở rộng phạm vi bảo hộ ra cả đại lục Linh Vũ.

Cả đại lục Linh Vũ này liên hệ với hắn, trong lúc vô hình Lục Lâm Thiên cảm nhận được áp lực thật lớn, thực lực mới là tất cả, chỉ có thực lực tuyệt đối mới có thể chèo chống tất cả, mình bây giờ phải nhanh chóng tăng thực lực bản thân lên.

Lo lắng đại lục Linh Vũ còn không bằng tăng thực lực lên, cố gắng trước khi bị người ta phát hiện phải tăng thực lực lên thật nhanh, Lục Lâm Thiên cố ý hỏi thăm Lão Ảnh, như lời Lão Ảnh nói, tình huống bình thường, đại lục Linh Vũ sẽ không bị phát hiện, lão nhân gia bố trí thủ đoạn không tầm thường, không phải người bình thường có thể phát hiện được.

Từ lời của Lão Ảnh, Lục Lâm Thiên biết được, cho dù mình ra ngoài, chỉ cần không bạo lộ thế giới chi lực, cũng không bị người ta phát hiện bí mật của mình.

Qua một lát, Lão Ảnh trực tiếp mang theo Lục Lâm Thiên đi tới không gian tràn ngập khí tức man hoang.

Lục Lâm Thiên đánh giá không gian náy, lập tức phát hiện sáu bộ hài cốt trước mặt mình, Lục Lâm Thiên cảm nhận sáu bộ hài cốt tỏa ra lực lượng cổ xưa, khí tức thê lương, trên người còn sinh ra nhân hoàng khí, hoàng khí này mang theo uy áp thiên địa, trấn áp lòng người.

Từ đó cảm giác rõ sáu bộ hài cốt sinh ra khí phách bá tuyệt thiên địa, khí thôn sơn hà, lực lượng khi còn sống đáng sợ có thể nghĩ.

- Ồ!

Nhìn một bộ hai cốt trong đó, ánh mắt Lục Lâm Thiên biến thành kinh dị, chỉ thấy chủ nhân bộ hài cốt này chừng bốn mươi, toàn thân sinh ra khí thế hiên ngang, rõ ràng là thi cốt nhưng lại cho người ta cảm giác sinh cơ bừng bừng.

Lục Lâm Thiên tự nhiên nhận ra bộ hài cốt này, chính là lão tổ đời thứ nhất Bắc Cung gia tộc, lúc trước Bắc Cung lão tổ phong hoa tuyệt đại, thời điểm Bắc Cung gia tộc tìm kiếm Thiên Mộc Thần Thụ, Lục Lâm Thiên đã gặp.

Nhận ra hài cốt Bắc Cung lão tổ, chủ nhân năm bộ hài cốt khác, Lục Lâm Thiên cảm nhận khí tức và khí thế của từng bộ, không khó nhận ra đây là các lão tổ hoàng tộc.

- Sáu người này đều là người hoàng tộc.

Lão Ảnh nói lai lịch sáu bộ hài cốt cho Lục Lâm Thiên nghe.

- Lão Ảnh, tại sao sáu người này ở đây?

Trong lòng Lục Lâm Thiên biết rõ thân phận của sáu người này, cho nên cũng không suy nghĩ nhiều.

- Ngươi cho rằng người tiến vào hiểm địa Thiên mộ không chết sao?

Lão Ảnh nói nhỏ:

- Bao nhiêu năm qua, có không ít người tiến vào Thiên mộ, trong đó cũng có không ít người thiên phú không tồi, trong trí nhớ của ta chỉ nhớ chín người, sáu lão tổ hoàng tộc đời thứ nhất ở đây, trong chín người này có một người rất nổi bật, hắn chỉ bằng vào thiên phú cũng không dưới ngươi, nhưng cơ duyên và vận khí lại kém ngươi.

Lục Lâm Thiên cười khổ, bao nhiêu năm qua, trên đại lục Linh Vũ xuất hiện nhiều người như vậy, tự nhiên có không ít người thiên phú cực cao, bản thân hắn không tệ, nhưng có đôi khi vận khí lại rất quan trọng, mà vận khí của mình đủ nghịch thiên.

- Ngươi biết rõ đây là hoàng tộc, ngươi biết hoàng tộc là gì hay không?

Lão Ảnh nói với Lục Lâm Thiên.

- Tổ tiên có thể khống chế năng lượng thuộc tính trong thiên địa, đệ tử được thiên địa chiếu cố, trong người mang theo hoàng khí!

Lục Lâm Thiên yếu ớt, với chuyện trở thành hoàng tộc, Lục Lâm Thiên không chú ý, hắn chỉ biết đại khái, nhưng người khác biết rõ, Lục Lâm Thiên cũng tự nhiên biết rõ.

Thân là hoàng tộc, lão tổ trong tộc có thể khống chế một thuộc tính mới trong thiên địa, võ giả có thuộc tính này xuất hiện trong thiên địa đều bị hắn khống chế..

- Ngươi chỉ biết những việc này thôi sao, thiệt thòi ngươi bây giờ còn dung hợp hỗn độn chi nguyên, chuyện này cũng không biết, thật sự là thổ dân mà.

Lão Ảnh lườm Lục Lâm Thiên, nói:

- Hoàng tộc thật ra là người mang theo một chủng thiên địa áo nghĩa, tổ tiên của người này có cơ duyên, lĩnh ngộ một loại thiên địa áo nghĩa, đạt được áo nghĩa chi nguyên trong thế giới này, cho nên được thiên địa áo nghĩa chiếu cố, đệ tử trong tộc cùng huyết mạch đều có thể chiếm được chỗ tốt, cái gì hoàng khí, đây chỉ là cách gọi của thổ dân, trên thực tế chỉ là một loại áo nghĩa gia thân mà thôi.

- Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên cười khổ một tiếng, ngẩng đầu nhìn qua Lão Ảnh, nói:

- Nói như vậy, ta cũng có được kim thuộc tính áo nghĩa hay sao?

- Thiên địa mênh mông, vô cùng kỳ diệu, ai có thể nói rõ, muốn giải thích tất cả, trừ khi giống như sinh linh đại năng đạt được ba ngàn thế giới hỗn độn chi nguyên, đạt đến Hư Vô Cảnh mới có tư cách này.

Lão Ảnh vừa dứt lời, ánh mắt nhìn qua sáu bộ hài cốt, nói:

- Thiên địa kỳ diệu, huyền diệu khó giải thích, kỳ diệu đến cực điểm, người đầu tiên trong thế giới này có thể lĩnh ngộ ra áo nghĩa chi nguyên, như vậy có thể đạt được áo nghĩa chi nguyên, người mang áo nghĩa chi nguyên, về sau gặp người khác mang cùng áo nghĩa sẽ áp chế ngươi đó, người mang áo nghĩa chi nguyên, từ mức độ nào đó đã khống chế một loại áo nghĩa.

- Áo nghĩa chi nguyên.

Chương 3348: Áo nghĩa chi nguyên 2

Lục Lâm Thiên lúc trước nghe nghĩa phụ Nam thúc từng nói qua, khống chế thuộc tính mới, về sau gặp người tu vị cùng cấp, không ai là đối thủ của hắn, nói thí dụ như chính mình, cho dù gặp được mười tên hoàng tộc cùng cấp, bọn họ tuyệt đối không thể đánh lại mình, chuyện này có quan hệ đến áo nghĩa chi nguyên.

Lục Lâm Thiên còn nhớ một chuyện, nghe nói người lĩnh ngộ thuộc tính đại thành là có thể khống chế thuộc tính mới trong thiên địa, về sau võ giả thuộc tính này xuất hiện trong thiên địa đều chịu bị hắn khống chế, về sau cho dù có người lĩnh ngộ đến bướ này, cũng không cách nào khống chế thuộc tính mới như người đầu tiên, trừ phi vẫn lạc, truyền thừa bị người ta đạt được.

- Hẳn là truyền thừa, người khống chế thuộc tính mới, cũng chính là khống chế người áo nghĩa đó, sau khi người đó vẫn lạc, áo nghĩa chi nguyên cũng có thể truyền thừa lại?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt thâm thúy nhìn Lão Ảnh.

- Đúng vậy, đúng là như thế, thi cốt sáu người này được ta bảo tồn, cũng bởi vì sáu người này đều có một loại áo nghĩa chi nguyên, người chiếm được áo nghĩa chi nguyên có thể một bước lên trời, về sau sẽ giúp ngươi một tay, tránh tình trạng đại lục Linh Vũ vẫn là thổ dân.

Lão Ảnh nói nhỏ.

- Áo nghĩa chi nguyên lợi hại như vậy?

Lục Lâm Thiên nhìn qua Lão Ảnh hỏi.

Lão Ảnh gật đầu, lập tức cùng Lục Lâm Thiên lần nữa giới thiệu áo nghĩa chi nguyên, nói:

- Áo nghĩa chi nguyên chỉ có một người chiếm lấy, tuy không cách nào so sánh với ngươi đã dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, nhưng tình hình không khác nhiều, người đạt được áo nghĩa chi nguyên có thể khống chế áo nghĩa chi lực trong thế giới này, hắn đại biểu cho áo nghĩa đó, nhưng mà áo nghĩa này không phải của hắn.

Theo như Lão Ảnh nói, Lục Lâm Thiên mới biết được, người mang áo nghĩa chi nguyên vẫn lạc, áo nghĩa chi nguyên sẽ không biến mất, ngược lại sẽ ẩn chứa lĩnh ngộ áo nghĩa, nếu ai đạt được áo nghĩa chi nguyên, như vậy có thể khống chế một loại áo nghĩa, cũng đồng thời có thể dùng tốc độ nhanh nhất đạt được tất cả lĩnh ngộ của người trước đó, có thể nói là một bước lên trời.

Đương nhiên, áo nghĩa chi nguyên cũng bị thế giới hỗn độn chi nguyên áp chế và khống chế tuyệt đối, lĩnh ngộ áo nghĩa chi nguyên trong thế giới này, nhất định sẽ bị người dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên áp chế, tất cả đều lấy thế giới hỗn độn chi nguyên làm chủ.

- Lúc trước tổ tiên sáu hoàng tộc, lĩnh ngộ xem như không tệ, thực lực cũng đạt đến tình trạng Đế giả đỉnh phong, thậm chí xem như một chân bước vào cấp độ Phá Giới Cảnh, chỉ tiếc thời vận không đủ, ta cho bọn họ cơ hội, bọn họ không thể đi ra.

Lão Ảnh than nhẹ, lại nói vài chuyện cho Lục Lâm Thiên biết, lúc trước tổ tiên sáu hoàng tộc và tổ tiên bốn thú hoàng tộc đến đây, thiên phú cực kỳ cường hãn, bởi vì tiến vào Thiên mộ và đạt được đãi ngộ đặc thù, cũng không giấu diếm chuyện thế giới hỗn độn chi nguyên với bọn họ, thậm chí còn cho bọn họ thử dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, chỉ tiếc tất cả mọi người không thể thành công.

Quay mặt với cơ duyên này, bọn họ lại không nỡ đi, thậm chí tìm kiếm cơ hội, Thiên mộ cũng có quy củ, trừ phi là đến Phá Giới Cảnh, bằng không sẽ không thể rời khỏi Thiên mộ, cuối cùng mười lão tổ hoàng tộc đều gặp đại nạn trong Thiên mộ.

Thời điểm lão tổ hoàng tộc gặp đại nạn, bọn họ lưu lại tàn hồn trong tộc, cũng lưu lại căn dặn về Vô Tự Thiên Thư, hậu nhân các tộc biết được, còn tưởng rằng phỉa hội tụ chín bản Vô Tự Thiên Thư đối phó Thiên Đế, nhưng lại không biết bổn ý của lão tổ hoàng tộc là muốn hậu nhân tụ tập chín bản Vô Tự Thiên Thư, đạt được đại cơ duyên thế giới hỗn độn chi nguyên.

Nhìn sáu bộ hài cốt, Lục Lâm Thiên cảm thán, lập tức ngẩng đầu hỏi:

- Lão Ảnh, áo nghĩa chi nguyên chỉ có thể do hậu nhân của bọn họ đạt được sao?

- Đương nhiên không phải, chỉ cần tìm người thích hợp là được, nếu tìm hậu nhân của bọn họ, hoàng khí trên người bọn họ sẽ dẫn dắt áo nghĩa chi nguyên, bọn họ muốn dung hợp cũng không có bao nhiêu khó khăn.

Lão Ảnh nói:

- Người dung hợp áo nghĩa chi nguyên sẽ có được lĩnh ngộ áo nghĩa của người trước đó, thực lực tiến bộ rất nhanh, về sau cũng trở thành phụ tá đắc lực của ngươi, kỳ thật thực lực càng mạnh, chứng minh thế giới hỗn độn càng mạnh, trợ giúp ngươi càng lớn, ngươi có thể khống chế thế giới chi lực càng mạnh, huống chi thực lực thế giới hỗn độn của ngươi hiện tại quá yếu, thật sự cần trợ giúp một đám cường giả quật khởi, tóm lại do chính ngươi an bài.

- Ta hiểu!

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, hắn thu sáu bộ thi cốt vào trong nhẫn trữ vật của mình.

Sau một lát, trong một không gian cực lớn, man hoang, tràn ngập khí tức thê lương.

Trong không gian, có Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ bốn con thú khổng lồ đang đứng đó, mang theo khí tức kinh người.

Một con hoàng kim cự long đang xoay quanh trong không gian, toàn thân tỏa ra thiên uy nồng đậm, long trảo vô cùng đáng sợ, long lân màu vàng bao phủ toàn thân và cả hỏa diễm màu vàng đang bốc cháy hừng hực tạo thành đồ án Huyền Vũ, khí tức khủng khiếp tỏa ra từ người của nó.

- Đế cấp cao giai.

Nhìn qua lên trước mắt cái này cự một đầu lớn Kim Long, Lục Lâm Thiên lập tức ánh mắt chịu run lên, tiểu Long lúc này tu vị thực lực, dĩ nhiên là đến tình trạng như thế.

Nhìn theo khí tức, Lục Lâm Thiên đã hiểu rõ, tu vị tiểu Long lúc này đã đạt đén cấp độ Đế cấp cao giai hậu kỳ, dường như nó còn chiếm được chỗ tốt to lớn hơn.

- Tiểu gia hỏa này là dị số, bản thân mang theo bốn loại áo nghĩa kỳ lạ nhất trên đời, linh hồn áo nghĩa và vật chất áo nghĩa, mà mười năm trước, nó còn quan sát Tứ Thần Quyết sinh ra đốn ngộ.

- Bơi vậy linh hồn áo nghĩa và vật chất áo nghĩa đã biến dị, hiện tai còn thành công dung hợp vật chất áo nghĩa của Huyền Vũ nhất tộc và linh hồn áo nghĩa của Thanh Long nhất tộc, trên người mang theo hai áo nghĩa, cộng thêm đang biến dị, chỉ sợ biến dị áo nghĩa này sẽ không dưới Tứ Thần Quyết của lão nhân gia.

Lão Ảnh ngẩng đầu nhìn Kim Long khổng lồ trước mặt, ánh mắt có phần ngạc nhiên.

- Tiểu Long trâu như vậy sao?

Lục Lâm Thiên cười cười, tiểu Long cường hãn, tự nhiên Lục Lâm Thiên nguyện ý nhìn thấy nhất, ánh mắt khẽ nhúc nhích, lập tức nhìn qua Lão Ảnh hỏi:

- Lão Ảnh, ngươi vừa mới nói áo nghĩa kỳ lạ nhất, là bốn loại nào?

- Thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa, vật chất áo nghĩa, linh hồn áo nghĩa, đây là bốn loại áo nghĩa kỳ lạ nhất thiên địa, cho dù trong ba ngàn đại thế giới mênh mông, sinh linh có bốn áo nghĩa này đã ít lại càng ít, người có bốn loại áo nghĩa này là khó trêu chọc nhất.

Lão Ảnh nói với Lục Lâm Thiên.

- Bốn loại áo nghĩa này, không chỉ có Tứ đại thú hoàng tộc áo nghĩa sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên.

- Không sai.

Lão Ảnh gật gật đầu, nói:

- Tứ đại thú hoàng tộc cùng sinh ra theo thiên địa, tuy chỉ có thể xem như sinh linh, nhưng tuyệt đối là tồn tại đỉnh cao trong sinh linh, còn cường hãn hơn Nhân tộc rất nhiều, cho dù so sánh với một ít sinh linh trời sinh cũng không kém gì, thậm chí có thể sánh ngang chúng.chương

Chương 3349: Bốn đại áo nghĩa

- Chu Tước nhất tộc và Bạch Hổ nhất tộc có không gian áo nghĩa và thời gian áo nghĩa, Nhân tộc có thể tương dung hay không?

Lục Lâm Thiên có thói quen gọi bốn đại thú hoàng tộc là thú hoàng tộc, nhưng bây giờ biết rõ hoàng khí chỉ là áo nghĩa gia thân mà thôi, xưng hô trong lòng cũng sinh ra biến hóa.

- Đương nhiên có thể.

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Ta biết rõ ngươi cũng lĩnh ngộ thời gian và không gian chi lực, không nói lĩnh ngộ Tứ Thần Quyết của lão nhân gia, người không thể lĩnh ngộ thời gian cùng không gian chi lực căn bản không thể thi triển ra, trọng yếu nhất là ngươi đã dung hợp thế giới hỗn độn bổn nguyên, tất cả áo nghĩa đều nằm trong thế giới hỗn độn chi nguyên, ngươi căn bản không cần dung hợp thời gian cùng không gian áo nghĩa chi nguyên, dựa vào chính ngươi, ngươi còn có thể lĩnh ngộ ra áo nghĩa của nó.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, hắn vốn có ý nghĩ lĩnh ngộ thời gian áo nghĩa và không gian áo nghĩa, muốn mình có thể dung hợp thời gian áo nghĩa chi nguyên cùng không gian áo nghĩa chi nguyên, chắc chắn sẽ chiếm được không ít chỗ tốt, lúc này nghe Lão Ảnh giải thích xong liền buông tha suy nghĩ này.

- Lão Ảnh, tiểu Long cần bao lâu mới có thể đột phá Phá Giới Cảnh?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu tiếp tục nhìn tiểu Long, khí tức trên người nó đang không ngừng biến hóa.

- Tiểu gia hỏa này là dị số, lúc trước lão tổ Thanh Long nhất tộc và Huyền Vũ nhất tộc khống chế áo nghĩa còn mạnh hơn lão tổ Nhân tộc rất nhiều, hoàn toàn không chỉ vô hạn đột phá Phá Giới Cảnh, tuy cuối cùng cũng thất bại, nhưng mà tiểu gia hỏa này đạt được hai chủng áo nghĩa chi nguyên, tăng thêm Phá Giới Quả của ta, muốn đột phá đến Phá Giới Cảnh cũng không khó, nhưng dường như còn cần không ít thời gian giúp hắn đột phá một lần, về sau có lẽ hắn và ngươi đều đạt được lợi ích thật lớn.

Ánh mắt Lão Ảnh nhìn vào tiểu Long, hắn rất xem trọng tiềm lực của tiểu Long.

- Cũng tốt.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, chỉ cần tiểu Long không có việc gì là tốt rồi, nếu tiểu Long có thể một lần hành động đột phá Phá Giới Cảnh, tự nhiên là tốt.

Lục Lâm Thiên nhớ rõ Lão Ảnh đã nói qua, tiểu thế giới bên ngoài có yếu cũng có vài Phá Giới Cảnh, hiện tại đại lục Linh Vũ chỉ có mình và Chí Thánh đại đế, tổng cộng mới hai người, lại còn đột phá chưa lâu.

- Thái cổ U Minh Viêm thế nào rồi, sau khi dung hợp hoàn toàn, ta đoán có thể đột phá Phá Giới Cảnh đấy.

Lão Ảnh hỏi Lục Lâm Thiên.

- Có lẽ không còn bao lâu nữa đâu.

Tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, lập tức cảm giác linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm trong tâm thần, thời gian mười năm, bản thể thái cổ U Minh Viêm đã sắp dung hợp toàn bộ, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác khí tức của mình sắp đạt đến đỉnh phong.

- Thế giới hỗn độn bổn nguyên và thái cổ U Minh Viêm, hai thứ này là bảo vật trọng yếu nhất trong thế giới hỗn độn, thái cổ U Minh Viêm là sinh linh sống dựa vào thế giới hỗn độn, giá trị của nó chỉ dưới thế giới hỗn độn chi nguyên mà thôi, về sau có lẽ sẽ là trợ lực cực mạnh của ngươi.

Lão Ảnh nói.

Lục Lâm Thiên cười cười, dù sao hai bảo vật trọng yếu như vậy đang ở trong tay của mình, đại cơ duyên như thế hắn đều có được.

Trên đại lục Linh Vũ, mười năm qua liên tục xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, trong thiên địa tràn ngập năng lượng.

Những nơi vốn thiếu thốn linh khí lúc trước, chỉ trong mười năm ngắn ngủi, thậm chí có thể so sánh với đại môn phái vào mười năm trước.

Một ít khu vực vốn có năng lượng thiên địa nồng đậm, lúc này năng lượng còn kinh người hơn, đạt đến mức không thể tưởng tượng nổi.

Một ít nơi là linh mạch thiên địa càng không cần phải nói, quả thực có năng lượng thiên địa cuồn cuộn không dứt, làm cho người ta sợ hãi thán phục không thôi.

Biến hóa này làm mọi người mừng rỡ như điên, bất kể là Thú tộc và Nhân tộc, biến hóa này mang lại chỗ tốt cực lớn, tốc độ tu luyện tăng lên nhanh chóng, thiên phú cũng mạnh hơn rất nhiều.

Những hài nhi mới sinh thiên phú không phải tốt nhất, chỉ có rất tốt, gần đây thậm chí xuất hiện võ giả sáu hệ khủng bố có kim thuộc tính là chủ thuộc tính.

Trong thế giới này thực vật cũng chiếm được chỗ tốt không nhỏ, đại thụ che trời tăng cao, cây cối sinh trưởng tốt, linh dược trải rộng khắp nơi.

Chỗ tốt lớn nhất không phải là chuyện này, tất cả tu luyện giả có thể cảm giác được, lĩnh ngộ thuộc tính thiên địa và lĩnh ngộ linh hồn dễ dàng hơn trước kia, giống như có thần tương trợ.

Những cường giả đạt đến bình cảnh đã không ngừng đột phá, đột nhiên nhìn thấy chân trời mới.

Vốn không ít cường giả đỉnh cấp cảm nhận được tiếng nổ lúc trước, sau đó có thiên uy hàng lâm, bọn họ còn cực kỳ sợ hãi.

Nhưng theo thời gian trôi qua, cũng không xảy ra những biến hóa không tốt, mọi người cũng yên lòng.

Các cường giả đang trong quá trình tu luyện khẩn trương, sợ chỗ tốt này đột nhiên biến mất, nhưng tất cả cường giả càng cảm giác được, loại chỗ tốt này càng ngày càng mạnh.

Tất cả cường giả đều cảm nhận rõ, đại lục Linh Vũ hiện tại giống như hài nhi đang trưởng thành, đang từ từ phát triển lớn mạnh.

Trong một sơn mạch bao la, sơn mạch ngọn núi trùng điệp, quái thạch lởm chởm.

Trong một ngọn núi có sương mù che chắn, cách ngọn núi này không xa còn có một khu vực bị sương trắng bao phủ vô cùng rộng lớn.

Sương trắng như che khuất bầu trời giống như tận cùng thế giới, ngay cả Đế cấp cũng không thể nhìn thấy phía sau sương trắng là gì, sương trắng giống như tấm vải che chắn thế gian.

Vào lúc này, ngày hôm nay, sương trắng vẫn che khuất bầu trời như trước, một ánh huỳnh quanh lập lòe, không gian sinh ra gợn sóng, lập tức một đạo thân ảnh bắt đầu nhảy ra khỏi sương trắng.

Thân ảnh này chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, đang mặc một bộ áo bào xanh, gương mặt kiên nghị, khóe miệng còn mang theo nụ cười lười biếng.

Thanh niên áo xanh lơ lửng trên không trung, ánh mắt giật mình, thậm chí là rất ngạc nhiên, dường như giật mình khi nhìn thấy năng lượng thiên địa nồng đậm như vậy.

Một lát sau, thanh niên áo bào xanh nhắm mắt lại, tâm thần đang quan sát gì đó, sau đó ánh mắt mở ra, nghi hoặc nói thầm:

- Ồ, tại sao lại đi bên kia, không có việc gì đấy chứ?

Nghi hoặc một hồi, thân ảnh áo bào xanh lóe lên, thân hình biến mất tại chỗ.

Trong không gian thiên địa bao la, ngọn núi không ngớt, tầng tầng lớp lớp, giống như Thương Long đang ngẩng đầu, lại giống tiên nhân chỉ thiên, sơn mạch cây cối xanh um, suối nước róc rách, lộ ra dáng vẽ hùng vĩ kinh người.

Trong dãy núi phập phồng này không thiếu kỳ phong cao ngất, vách núi thâm thẩm, cây cối xanh biếc, người nào đi vào đây có cảm giác như lạc vào tiên cảnh, trong cảnh sắc tú lệ còn xen lẫn không ít lầu các, kiến trúc to lớn liên tục không dứt.

Trong không gian này có một sơn cốc, cây cối xanh biếc, hoa tươi nở rộ khắp nơi, chim hót uyển chuyển, hương hoa bao phủ nơi nơi, kỳ hoa dị thảo nhiều vô số kể, cảnh vật tinh xảo, đẹp không sao tả xiết.

Chương 3350: Chọc phiền toái

Tại một đình viện tinh xảo trong cốc, nơi này tụ tập hơn mười thân ảnh, nhìn qua nơi này, không ít đều là cường giả đỉnh cấp trong Thanh Long hoàng tộc, trong đó có Long Minh lão tổ, Long Hỗ lão tổ, Long Siêu lão tổ, Long Ngộ lão tộc trưởng.

Còn có Long gia đại trưởng lão, Long Bích Hàm đại công chúa, Huyền Hạo, cùng với không ít trưởng lão của Thanh Long hoàng tộc, Thanh Long hoàng tộc đại trưởng lão ở đây.

Bên ngoài đình viện tinh xảo nàycó rất nhiều nữ tử tuyệt mỹ, một người đều có thân hình uyển chuyển giống như trích tiên, hoặc cao quý thanh nhã, hoặc quyến rũ động lòng người, hoặc yêu mị chúng sinh, hoặc nhiệt tình nóng bỏng, chính là Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, còn có Lam Linh.

Còn có Lục Kinh Vân, Lục Trung, La Lan thị, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Kim Huyền, Cực Nhạc tam quỷ, cùng với Quỳ Long Như Hoa, Thiên Độc Yêu Long, Thiên Sí Tuyết Sư đều ở nơi này, ngoài ý muốn có thêm Lục Tiểu Bạch và thê tử Lưu Uyển của hắn đều cung kính đứng ở đây.

Bên cạnh Lục Tiểu Bạch còn có thanh niên nhỏ hơn Lục Kinh Vân một chút, người này có ba phần tương tự Lục Tiểu Bạch, nhưng mà có bảy phần giống Lưu Uyển.

Thanh niên này tuấn lãng bất phàm, nhưng trên người dường như có một ít thương thế, nhưng cũng không phải quá nặng.

Có thương thế không chỉ có một người, trong đại điện còn có sáo lão nhân và hai trung niên là người trong Thanh Long hoàng tộc, mỗi người trong đó bị thương chồng chất.

Trong sáu người, năm người còn đỡ một chút, nhưng mà trong đó một là lão giả thực lực cao nhất, thương thế lại nặng hơn rất nhiều.

Lão giả bị thương nặng nhất, cấp đô thực lực lại mạnh nhất trong sáu người, hắn đang mặc áo bào tím, bộ dáng hơn năm mươi tuổi, thái dương còn có vài cọng tóc bạc, vừa nhìn đã biết rõ rất bất phàm, nhưng lúc này toàn thân vết thương chồng chất, trên mặt còn có không ít vết tím chưa lành.

Khí tức của lão giả này uể oải, sắc mặt trắng bệch, hắn đã đổi xiêm y, bằng không lúc này nhất định quần áo tả tơi, vô cùng thảm hại.

Kỳ quái là lão giả này là cường giả Thanh Long Hoàng tộc, từ tu vị mà nhìn, dĩ nhiên đã sắp đạt tới bát giai hậu kỳ đỉnh phong, nói cho đúng là, cho dù có gặp Nhân tộc Võ Tôn cửu trọng và Linh Tôn cửu trọng vẫn có lực chống lại.

Mà nếu Lục Lâm Thiên đang ở nơi này, nhất định sẽ nhận ra lão giả này không phải người khác, người này là Thanh Long Hoàng tộc đại hộ pháp Long Đại, trên đại lục này, với địa vị của Thanh Long Hoàng tộc, người dám biến Long gia đại hộ pháp thành như thế chỉ sợ không có bao nhiêu người.

Trong đình viện này, đáng chú ý nhất không phải Long Hổ lão tổ, Long Minh lão tổ và mấy lão tổ của Thanh Long hoàng tộc.

Cũng không phải Bạch Linh, Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn, Long Bích Hàm đại công chúa, Lục Tâm Đồng, Dương Quá.

Hiện tại đáng chú ý nhất là bảy thiếu nam thiếu nữ chừng mười ba mười bốn tuổi, bốn nam ba nữ, ngây thơ chưa mất.

Bốn thiếu nam đôi mắt đen thâm quần, đôi mắt lờ mờ, hoàn toàn không còn chút cao quý ưu nhã gì đó, nhưng dung mạo tuấn lãng, hoặc là mặc như quan ngọc, hoặc ngũ quan rõ ràng, hoặc không câu nệ, hoặc gợi cảm.

Nhưng bốn thiếu niên này tổng cộng có chung đặc điểm, đó chính là nụ cười tà mị trên môi.

Không hề nghi ngờ, sau khi bốn thiếu niên này trưởng thành, tuyệt đối sẽ gây tại họa cho không ít nữ tử trên đại lục.

Ba thiếu nữ vẫn còn ngây thơ, nhưng đã có dung mạo tuyệt mỹ và đường cong mê người, đôi mắt dễ thương như nước, làn da trắng nõn, hoặc lịch sự tao nhã, hoặc cao quý, hoặc nóng rát.

Ba thiếu nữ này qua vài năm nữa sẽ là mỹ nhân tuyệt thế, làm cho vô số thanh niên tài tuấn quỳ gối dưới váy của mình.

Lúc này bảy thiếu niên thiếu nữ lại cúi đầu, hai tay bất đắc dĩ vân vê vạt áo, cúi đầu nhìn nhau, ánh mắt nháy động, dường như thống nhất suy nghĩ, cấu kết với nhau.

- Không được động, thành thật cho ta.

Trong đại điện, Bắc Cung Vô Song quát một tiếng.

- Nương, Long Hổ lão tổ còn nói không có việc gì, chúng ta vẫn không thể đi sao?

Nghe Bắc Cung Vô Song nói thế, ánh mắt một thiếu niên chớp động, trong đó một thiếu nữ có vị trí đầu lĩnh nói với Bắc Cung Vô Song.

Thiếu nữ này dung mạp trẻ trung, nhưng lúc này đã có bộ dáng tuyệt mỹ, đôi mắt dễ thương động lòng người, mang theo màu lam nhạt, còn có khí chất cao quý khó che dấu, trong cao quý còn mang theo lăng lệ, hình thành uy áp vô hình.

- Được rồi Vô Song, đều là tiểu hài tử, lúc này là gia hỏa Long Đại không biết lớn nhỏ, không biết nặng nhẹ, muốn trách thì trách Long Đại, sao lại trách hài tử.

Long Hổ lão tổ vội vàng nói, ánh mắt mang theo bất đắc dĩ.

- Vô Song tiểu thư, không nên trách bọn chúng, đều là ta không tốt, ngươi muốn ta xấu hổ sao?

Long Đại đại hộ pháp nói ra, lúc này trên mặt còn tươi cười, nhưng trong nụ cười còn mang một ít bất đắc dĩ.

Lúc này chỉ có Long Đại và mấy hộ pháp sau lưng mới biết, biết rõ bọn họ hiện tại bị chà đạp rất thảm, còn là chà đạp qua một lần, quả thực vô cùng thê thảm, bị đuổi chạy khắp nơi, cuối cùng mới trốn về Thanh Long Hoàng tộc.

Hiện tại cả đại lục cũng biết, Thanh Long Hoàng tộc Long Đại đại hộ pháp và một đám hộ pháp khác bị đuổi thảm hại, nìn không đành lòng.

Nhưng hết lần này tới lần khác bị chà đạp thảm như thế, đừng nói là Long Đại, ngay cả Thanh Long Hoàng tộc cũng không phát hỏa, thì ra chà đạp Long Đại đại hộ pháp thảm như vậy, không phải người khác, chính là bảy tiểu gia hỏa này.

Đường đường Thanh Long Hoàng tộc Long Đại đại hộ pháp và hộ pháp đoàn bị sáu thiếu niên miệng còn hôi sữa nhà Lục gia chà đạp một lần, cho dù có giận cũng không phát được.

Không nói thực lực hiện tại của Lục gia và Phi Linh Môn, cũng không nói sau lưng bảy tiểu gia hỏa hiện tại còn có cường giả mạnh nhất đại lục, Chí Thánh đại đế làm chỗ dựa, cũng không đề cập phụ thân bảy tiểu gia hỏa này có quan hệ với Thanh Long hoàng tộc.

Chỉ cần từ bối phận và tuổi, Thanh Long Hoàng tộc Long Đại đại hộ pháp và hộ pháp đoàn bị đám hài tử choai choai chà đạp, Thanh Long hoàng tộc cũng không dám nói, huống chi người hạ thủ còn là người nhà.

- Đại nương, ngươi xem, Long gia đại hộ pháp cũng không trách chúng ta.

Một thiếu niên mặc cẩm bào, ánh mắt lóe sáng, lập tức ngẩng đầu nhìn Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn, tiểu gia hỏa này chính là Lục Trực, người mang Lục gia kim hoàng chi khí và Độc Cô gia tộc thần hoàng chi khí, có thể nói là thiên phú kinh người.

- Không được nói chuyện.

Độc Cô Cảnh Văn trừng Lục Trực, ánh mắt bất đắc dĩ nhìn Long Đại nói:

- Long Đại đại hộ pháp, việc này thật sự có lỗi, mấy tiểu gia hỏa bất kính, ta trở về sẽ quản giáo bọn chúng, lần này đến đây xin lỗi ngươi.

- Cảnh Văn tiểu thư nói quá lời.

Long Đại tiếp nhận lời xin lỗi của Độc Cô Cảnh Văn, không nói thân phận địa vị của hắn, chỉ bằng vào thực lực mà nói, Độc Cô Cảnh Văn hiện tại đã là Linh Đế tứ trọng, tốc độ đột phá làm cương giả trên đại lục kinh hãi.

Chương 3351: Phát uy 1

Lúc này Lục Trung, La Lan tuy đau lòng cháu mình, nhưng cũng không nói nhiều làm gì, dù sao tình huống hiện tại đã khác, Lục Tâm Đồng và Dương Quá, Cực Nhạc tam quỷ, Thiên Sí Tuyết Sư, Thiên Độc Yêu Long, Lục Tiểu Bạch đều đứng ở một bên, vẻ mặt đau khổ.

Việc xảy ra thế nào, mọi người đều biết rõ trong lòng của mình, với Lục gia và Phi Linh Môn thì không phải đại sự gì, có đại sự nhất định là đối phương.

Nhưng bởi vì đây là Thanh Long hoàng tộc, tình huống hơi phức tạp, tăng thêm Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn ba nữ sợ bảy tiểu gia hỏa trưởng thành không dễ quản giáo, cho nên phải giáo dục bảy tiểu gia hỏa thật nghiêm, lúc này mới có việc hiện tại.

Nguyên nhân kỳ thật nói ra rất đơn giản, ba năm trước đây, sau khi thiên uy cuồn cuộn biến mất, tử vong thâm uyên bài danh thứ hai đại lục mở ra, lúc này hấp dẫn vô số người đi vào, đương nhiên, vẫn có cấm chế người tu vị Đế cấp không được đi vào.

Từ lần trước Thiên mộ mở ra, Thiên Đế cũng không hạn chế cường giả Đế cấp, hoàng tộc cũng thường xuyên đi ra ngoại giới, đi đi lại lại cũng càng ngày càng nhiều lần, cũng không có thu được lệnh cấm từ Thiên Đế, bởi vậy bắt đầu to gan hơn.

Lúc này tử vong thâm uyên mở ra, thì ra hoàng tộc không thể tiến vào những mật địa kia, lúc này không khách khí nữa, các tộc xúc động cường giả tiến vào.

Thanh Long Hoàng tộc cũng không ngoại lệ, dẫn đầu chính là Long Đại đại hộ pháp, thú hoàng tộc cũng thế, cũng phái cường giả đi vào trong.

Phi Linh Môn cũng cho người tiến vào bên trong, bảy tiểu quỷ Lục gia đã sớm chán đại lục, ngay từ đầu còn bị mẫu thân áp chế không được tiến vào tử vong thâm uyên, về sau rốt cục tìm được cơ hội, bảy huynh đệ tử muội vụng trộm tiến vào bên trong.

Trong tử vong thâm uyên, thiên địa dường như sinh ra biến hóa, cũng nhận được không ít chỗ tốt, bên trong có không ít linh vật thiên địa thai nghén ra, chiếm được vô số cơ duyên.

Một thanh niên tu vị Vương cấp ngũ trọng, ở trong tử vong thâm uyên dạt được một câu Cửu Diệp Long Linh Chi, thứ này tuyệt đối có giá trị xa xỉ, Cửu Diệp Long Linh Chi có tác dụng rất lớn với linh thú, cho dù với linh thú bát giai cũng có chỗ tốt kinh người.

Không khéo là, thanh niên tu vị Vương cấp ngũ trọng vừa đạt được Cửu Diệp Long Linh Chi, hắn gặp phải Thanh Long Hoàng tộc Long Đại đại hộ pháp và mấy trưởng lão Thanh Long Hoàng tộc, cho nên hắn không thể chống lại, trực tiếp bị cướp đoạt.

Bởi vì gần đây quan hệ thú hoàng tộc cùng nhân tộc có giao hảo, đặc biệt là Thanh Long Hoàng tộc có quan hệ gần với Nhân tộc, bởi vậy Long Đại đại hộ pháp cũng không quá khó xử thanh niên này, thanh niên này mở miệng chống đối vài câu, tùy ý ra tay giáo huấn là được.

Thật không nghĩ đến, cũng không có bao lâu, thanh niên này mang theo vết thương chồng chất gặp được bảy tiểu gia hỏa Lục gia, bảy tiểu gia hỏa nhìn thấy thanh niên này bị người ta đánh, lúc này nổi giận trùng thiên.

Thì ra thanh niên này không phải người khác, chính là Lục Vân Lãng con của Lục Tiểu Bạch và Lưu Uyển, bảy tiểu gia hỏa, từ nhỏ gọi hắn là Lục Vân Lãng ca ca, cũng không có xem Lục Vân Lãng như người ngoài.

Có người đánh ca ca của mình, bảy tiểu gia hỏa không sợ trời không sợ đất, tâm tình tức giận có thể nghĩ, đây quả thực có người dám sờ mông lão hổ, lập tức đi báo thù.

Vì vậy bảy tiểu gia hỏa mang theo Lục Vân Lãng đi tìm người khắp nơi, rốt cuộc tìm được Long Đại đại hộ pháp, trải qua Lục Vân Lãng chỉ rõ và xác nhận, bảy tiểu gia hỏa cũng không có khách khí, trực tiếp lao tới, mang theo uy thế khủng bố quét qua Long Đại đại hộ pháp.

Tu vị thực lực của bảy tiểu gia hỏa mới đến Võ Tôn Linh Tôn lục trọng mà thôi, nhưng trên người lại có Thiên cấp kim hoàng chi khí, linh võ song tu, Lục Trực và Lục Doanh còn mang hoàng khí của hai đại hoàng tộc.

Quỷ dị nhất là Lục Âm, toàn lực ra tay lại có thể biến thành bản thể Cửu Vĩ Thiên Hồ như mẫu thân, bình thường không có khác biệt với người thường.

Thủ đoạn bảy tiểu gia hỏa không chỉ như thế, trên người còn có áo giáp phòng ngự khủng bố, thượng cổ thần khí, tuy bảy tiểu gia hỏa nghịch ngợm đến cực điểm, nhưng trên việc tu luyện có thiên phú kinh người.

Trận pháp, luyện đan, luyện khí, luyện chế khôi lỗi, khống thú... Bảy tiểu gia hỏa này hoàn thành dễ như chơi.

Những năm qua, luyện khí, luyện đan, trận pháp tăng tiến rất nhiều, Thánh Thủ Linh Đế và Bách Biến Đại Đế Khiên Bách Biến cũng cảm giác không thể dạy được nữa, bảy tiểu gia hỏa chỉ còn kém hỏa hầu mà thôi.

Trong nháy mắt bảy tiểu gia hỏa thi triển thế công phô thiên cái địa, không cho phân trần, lập tức công kích đám người Long Đại đại hộ pháp.

Mà phát hiện đám người Lục Doanh mang theo hoàng khí, Long Đại đại hộ pháp đã biết rõ thân phận bảy tiểu gia hỏa này là ai, cho nên lập tức dừng tay.

Bảy tiểu gia hỏa cũng dừng tay, nghe Long Đại đại hộ pháp nói, cũng được biết thân phận đám người Long Đại đại hộ pháp chính là Thanh Long hoàng tộc.

Mà Long Đại đại hộ pháp cũng biết được, bọn họ vô liêm sỉ cướp đoạt Cửu Diệp Long Linh Chi từ trong tay người Phi Linh Môn.

Mấy tiểu tử cũng biết quan hệ giữa Phi Linh Môn và Thanh Long hoàng tộc, mấy tiểu gia hỏa cũng không tính tón động thủ với Thanh Long hoàng tộc, chỉ yêu cầu trả Cửu Diệp Long Linh Chi cho Lục Vân Lãng, bồi thường chút tiền thuốc men là được.

Cửu Diệp Long Linh Chi có chỗ tốt rất lớn với linh hú, Long Đại hộ pháp cũng không bỏ, càng thêm trọng yếu là, kỳ thật hắn đã sớm ăn Cửu Diệp Long Linh Chi, làm sao có thể nhổ ra được nữa.

Huống chi bảy tiểu gia hỏa này đòi tiền thuốc men quả thực là xảo trá, muốn xảo trá mạng già của hắn, dĩ nhiên muốn một nửa thu hoạch của bọn họ trong tử vong thâm uyên bồi thường cho Lục Vân Lãng.

Bởi vậy Long Đại đại hộ pháp tự nhiên không đồng ý, cũng không xuất ra được, cho nên cũng dứt khoát cậy già lên mặt chơi xấu.

Vốn còn muốn cho bảy tiểu gia hỏa chút mặt mũi, vừa thấy Long Đại đại hộ pháp cậy già lên mặt, không có ý định bồi thường, lập tức không khách khí, bảy tiểu gia hỏa thi triển công kích, lần này là động thủ thật.

Bảy lũ tiểu gia hỏa ném ra từng kiện thượng cổ thần khí, phối hợp với Thất Tinh Linh Vũ Yêu Trận do bảy tiểu gia hỏa nghiên cứu ra, trực tiếp bao vây đám người Long Đại đại hộ pháp vào bên trong.

Mấy cường giả khác của Thanh Long hoàng tộc cũng đi ra hỗ trợ, hóa thành bản thể Thanh Long khổng lồ, nhưng cũng bị đánh thương tích đầy mình, vô cùng thê thảm.

Cuối cùng bảy tiểu gia hỏa vây công, đánh một trận kinh thiên động địa, Long Đại đại hộ pháp hóa thành bản thể, hắn có được thực lực Võ Tôn cửu trọng, nhưng bị bảy tiểu gia hỏa Lục gia vây công, hắn hoàn toàn sẽ không có sức hoàn thủ.

Bảy người một rồng giao thủ với nhau, tình cảnh thiên băng địa liệt, không gian nứt vỡ từng khúc, lúc này hấp dẫn rất nhiều người quan sát.

Chuyện này làm mặt mũi Long Đại đại hộ pháp không còn, nhưng ắn vẫn phải đánh, hắn đánh thương tích đầy mình, long lân vỡ nát.

Chương 3352: Phát uy 2

Rơi vào đường cùng, Long Đại đại hộ pháp chỉ có trốn, thế nhưng bảy tiểu gia hỏa đâu chịu buông tha, vẫn đuổi theo không bỏ, đuổi từ tử vong thâm uyên chạy thẳng về Thanh Long Hoàng tộc.

Dọc theo con đường này, rất nhiều người sững sờ, đường đường đại hộ pháp Thanh Long Hoàng tộc lại bị bảy tiểu quỷ chà đạp như vậy, nhưng lại làm cho người ta vô cùng rung động, không ngừng cười vang, đặc biệt là Huyền Vũ hoàng tộc cười rất tươi.

Long Đại đại hộ pháp biết được cái gì là biệt khuất, hắn vô cùng chật vật, vết thương chồng chất, mình đầy thương tích quay về Thanh Long Hoàng tộc, thậm chí quay lại Thanh Long Hoàng tộc, người bình thường cũng chê cười hắn, lúc này Long Đại đại hộ pháp vô cùng ủy khuất và giận dữ.

Lúc chạy tới cửa thành, người của Thanh Long hoàng tộc định tiến lên vây công bảy tiểu tử Lục gia, nhưng Long Đại đại hộ pháp lại quát bảo ngừng lại.

Long Đại đại hộ pháp cũng không dám làm gì bảy tiểu gia hỏa Lục gia, bảy tiểu gia hỏa này tiến vào Thanh Long Hoàng tộc thì hắn còn mặt mũi gì nữa, hắn cũng không dám làm gì bảy tiểu tử Lục gia.

Long Đại đại hộ pháp cảm giác mình nhất định bị Lục gia khắc, vốn Lục gia xuất hiện tên biến thái Lục Lâm Thiên, cũng bị Lục Lâm Thiên chà đạp một lần, sau đó bị Lục gia Dương Quá chà đạp một lần, tất cả là quá khứ.

Long Đại đại hộ pháp không ngờ lần này lại gặp bảy tiểu quỷ Lục gia, đây còn là lần biệt khuất nhất, không phải bị Lục gia khắc thì là cái gì, xem ra Lục gia trời sinh khắc chính mình ah.

Long Đại đại hộ pháp đã thầm hạ quyết tâm, về sau nhìn thấy người Lục gia sẽ quay đầu rời đi, cả đời này không qua lại với nhau, bằng không chẳng biết khi nào người Lục gia lại chà đạp

hắn.

Hiện tại Long Đại đại hộ pháp còn không ngờ tới, trong thời gian sau này, hắn lại không may bị tiểu tà ma của Lục gia chà đạp, đương nhiên, đây là chuyện thật lâu về sau.

Mấy thủ vệ khó hiểu, nhưng mà đại hộ pháp phân phó tự nhiên phải nghe, cũng không dám hỏi nguyên nhân, nếu không chắc chắn sẽ bị mắng chửi.

Sau khi Long Đại đại hộ pháp nghe Long Hổ đại trưởng lão hỏi thăm, Long Đại đại hộ pháp ấp úng không dám nói nhiều, lần này quá mất mặt, chẳng lẽ nói chính mình sống mấy ngàn năm, gần đây bị bảy tiểu quỷ Lục gia chà đạp mười mấy vạn dặm sao?

Từ tử vong thâm uyên chạy trốn trở về Thanh Long Hoàng tộc, nếu nói như thế chắc chắn sẽ bị người ta cười rớt răng.

Mà thời điểm này, bảy tiểu quỷ đuổi tới bên ngoài Thanh Long Hoàng tộc, bởi vì không vào được Thanh Long Hoàng tộc, trong nội tâm biệt khuất, cho nên đám tiểu gia hỏa tức giận coi trời bằng vung, trực tiếp vận dụng thuộc tính chi lực, thi triển hỏa thuộc tính cùng phong thuộc tính, sau đó đốt cháy sơn mạch bên ngoài Thanh Long Hoàng tộc.

Đồng thời đốt hồ nước lớn dưới Thanh Long Hoàng tộc không còn giọt nước nào, không ngừng phá núi phá sông, trên đường đi tai họa không biết bao nhiêu linh thú trong sơn mạch, linh thú trôi giạt khắp nơi, gào thét không ngớt.

Tuy mấy người Thanh Long hoàng tộc cảm giác được động tĩnh bên ngoài, có Long Đại đại hộ pháp phân phó, bởi vậy cũng không quá quan tâm đến.

Trong tử vong thâm uyên, cường giả Phi Linh Môn biết bảy thiếu gia tiểu tử đánh đạp ở Thanh Long Hoàng tộc, lập tức quay về thông báo cho các phu nhân biết, cũng phái cường giả thăm dò lộ tuyến của đám tiểu gia hỏa tại Thanh Long Hoàng tộc.

Sau khi Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn nhận được tin tức, vừa vặn Lục Trung cùng La Lan thị đang ở đó, lập tức mang theo nhiều cường giả đi đến Thanh Long Hoàng tộc.

Chí Thánh Đại Đế vừa xuất quan không lâu, nghe nói mấy đồ tôn mình yêu thương đánh đập tàn nhẫn tại Thanh Long Hoàng tộc, đồ tôn của mình mới bao nhiêu tuổi, trong nội tâm phản ứng đầu tiên chính là Thanh Long Hoàng tộc khi dễ đồ tôn của mình.

Lập tức, Chí Thánh Đại Đế nổi trận lôi đình, tính tình bạo phát, dĩ nhiên vượt qua không gian đến bên ngoài Thanh Long Hoàng tộc.

Chí Thánh Đại Đế đến bên ngoài Thanh Long Hoàng tộc nhìn thấy bảy tiểu gia hỏa đang đứng chửi rủa bên ngoài Thanh Long Hoàng tộc, bộ dáng đầy bụi đất, đây là tác phẩm khi đám gia hỏa này phá núi hủy sông bên ngoài Thanh Long hoàng tộc.

Nhưng bộ dáng đầy bụi đất đó lọt vào mắt Chí Thánh Đại Đế lại biến thành đồ tôn bị Thanh Long Hoàng tộc khi dễ, hắn sao nhịn được nữa, trực tiếp đánh một chưởng phá tan cấm chế bên ngoài Thanh Long Hoàng tộc.

Lúc đó cảm giác như trời đất sụp đổ, cửa vào Thanh Long Hoàng tộc bị Chí Thánh Đại Đế đánh nát dễ như trở bàn tay.

Còn khá tốt, thời điểm Chí Thánh Đại Đế muốn tính sổ với Thanh Long Hoàng tộc, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn đã đuổi tới.

Mà lúc này Thanh Long Hoàng tộc cũng biết rõ động tĩnh bên ngoài, Long Hổ lão tổ, Long Minh lão tổ, Long Siêu lão tổ, Long Ngộ lão tộc trưởng đang bế quan cũng bừng tỉnh.

Vì vậy sau khi hỏi thăm mới có cảnh tượng hiện tại, sau khi biết tình huống, mọi người cười khổ.

- Nương, ngươi xem Long Đại đại hộ pháp cũng nói không có việc gì, ngươi tha cho chúng ta đi.

Thiếu nữ mặc váy trắng dài đáng yêu, lúc này dùng ánh mắt trong veo đáng thương nhìn Bạch Linh.

Thiếu nữ này chính là Lục gia lão Thất Lục Âm, nàng mặc quần áo trắng, không có trang sức dư thừa, lại có dáng vẻ ưu nhã thanh xuân, tùy ý nhưng không mất trang nhã, môi son không điểm mà hồng.

Tuy mang theo vài phần trẻ trung, nhưng đã là có thể nhìn ra khí chất như u lan, kiều mỵ không mất đi xinh đẹp, so với mẫu thân Bạch Linh nhiều ra vài phần tự nhiên, ít đi một chút lãnh diễm, nhiều ra ba phần đáng yêu giảo hoạt.

- Bạch Linh, Vô Song, Cảnh Văn, ta thấy thôi đi, tổn thất cua Thanh Long Hoàng tộc chúng ta bồi thường là được, mấy tiểu hài tử không hiểu chuyện ah, đừng làm khó dễ bọn chúng.

Nhìn thấy bộ dáng đáng thương của Lục Âm, La Lan thị sao nhịn được, vội vàng cầu tình.

Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh cái này ba nữ hoàn toàn ngược lại với Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, bảy tiểu gia hỏa bình thường tuy tinh nghịch, nhưng tuyệt đối biết rõ thiện ác, tuyệt đối sẽ không làm chuyện thương thiên hại lý, chỉ biết gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ.

Nhưng Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn ba nữ quản giáo nghiêm khắc với bảy tiểu gia hỏa từ nhỏ, thế nhưng mà Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh ba người có tính cách trái ngược nhau, thương yêu bảy tiểu gia hỏa có thừa.

Bởi vậy vào thời điểm này, tự nhiên đứng ra cầu tình Bắc Cung Vô Song cùng Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn.

- Ta thấy việc này thôi đi, cũng không trách đám Lục Doanh làm gì, đám tiểu gia hỏa không làm sai, cũng đừng dọa chúng.

Chí Thánh Đại Đế nhìn thẳng vào người Thanh Long hoàng tộc, lúc biết không phải Thanh Long hoàng tộc khi dễ đồ tôn của mình, đồ tôn cũng không ăn thiệt thòi, cũng tiêu giận rất nhiều.

Đám người Long Hổ lão tổ vẫn cung kính tiếp khách, lúc này Chí Thánh Đại Đế mở miệng, lập tức vội vàng phụ họa, khó xử mấy hài tử, cũng chỉ làm mất mặt Thanh Long hoàng tộc mà thôi.

Chương 3353: Sẽ thành thân thuộc

Tăng thêm Long Bích Hàm đại công chúa và Huyền Hạo nói vào, cuối cùng Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn cũng chỉ có thể bỏ qua, nhiều người cầu tình cho bảy gia hỏa này, các nàng cũng không có cách nào.

Độc Cô Cảnh Văn nói với bảy tiểu gia hỏa:

- Nhanh xin lỗi đại hộ pháp, bằng không không bỏ qua cho các ngươi.

- Nương, chúng ta là kẻ yếu ah, chúng ta mới có tu vị Võ Tôn lục trọng, Long Đại đại hộ pháp đã là Yêu Đế bát giai hậu kỳ, chúng ta cũng không làm sai.

Lục Trực lập tức kháng nghị Độc Cô Cảnh Văn, có sư tổ Chí Thánh Đại Đế làm chỗ dựa, còn có gia gia nãi nãi ở đây, lá gan lớn hơn, đám người Lục Doanh, Lục Xảo, Lục Âm ủng hộ, bắt đầu phụ họa.

Nhưng vừa nói ra lời này, Long Đại đại hộ pháp và các hộ pháp của Thanh Long hoàng tộc cảm thấy mặt mũi nóng rát, sự thật như thế, bảy tiểu gia hỏa mới là Tôn cấp lục trọng, đây là sự thật không thể chối cãi.

Nhưng trên thực tế, bảy Tôn cấp lục trọng, trực tiếp chà đạp Thanh Long hoàng tộc đại hộ pháp và những người khác không có sức hoàn thủ, việc này đủ làm Thanh Long hoàng tộc xấu hổ, mấy tiểu gia hỏa thật sự quá biến thái.

Không nói tuổi còn nhỏ đã có thực lực khủng bố như thế, chỉ dùng tu vị Tôn cấp lục trọng đấu với Long Đại đại hộ pháp đã đủ biến thái, dường như bảy tiểu gia hỏa này còn chưa dốc toàn lực, ngược lại là Long Đại đại hộ pháp toàn lực mới đào thoát.

- Muốn được một tấc lại tiến một thước hay sao?

Độc Cô Cảnh Văn trừng mắt bảy tiểu gia hỏa liếc, nói:

- Các ngươi còn bắt đại hộ pháp bồi thường, dùng một nửa thu hoạch làm bồi thường, các ngươi đúng là dám mở miệng.

- Nương, chuyện này không liên quan tới chúng ta, là Tiểu Bạch thúc nói, không hung ác một chút là không thể phát tài, nếu không phải xem mặt mũi Thanh Long hoàng tộc, chúng ta muốn toàn bộ, làm sao lại muốn một nửa, chúng ta lại không ngốc.

Bảy tiểu gia hỏa dùng ánh mắt nhìn thẳng Lục Tiểu Bạch.

Ánh mắt của mọi người lúc này nhìn vào Lục Tiểu Bạch, người Thanh Long hoàng tộc cười khổ, không biết nói gì với đám tiểu gia hỏa này.

- Khục...

Lục Tiểu Bạch lập tức sững sờ, vội ho một tiếng, xấu hổ cười cười, ánh mắt lại tỏ vẻ tán thưởng bảy tiểu gia hỏa.

- Các ngươi còn dám tranh luận?

Ánh mắt Bạch Linh nhìn qua bọn chúng, lập tức bảy tiểu gia hỏa mới thu liễm một ít, trong mọi người, bảy tiểu gia hỏa sợ Bạch Linh nhất.

- Đại hộ pháp, chúng ta lần sau không dám, đương nhiên, ngươi cũng không thể lại đoạt đồ của Phi Linh Môn.

Bảy tiểu gia hỏa bị Bạch Linh trừng mắt, lúc này không tình nguyện nói tạ lỗi.

- Đều là ta không tốt, ta không tốt.

Vẻ mặt Long Đại đại hộ pháp nóng rát cười khổ, khóc không ra nước mắt, sớm biết là đồ của Phi Linh Môn, hắn cũng không ra tay đoạt, hiện tại cũng không cần phải đến mức này.

- Việc này bỏ qua, dù sao cũng là người nhà, cũng là Long Đại không biết lớn nhỏ, so đo với mấy tiểu bối, bị giáo huấn cũng xứng đáng, cứ cho hắn ghi nhớ thật lâu.

Long Hổ lão tổ lại hòa giiar.

Ầm ầm!

Khi Long Hổ lão tổ vừa dứt lời, lập tức trong đình viện sinh ra chấn động mãnh liệt, sắc mặt mọi người bắt đầu kinh ngạc.

- Như thế nào?

Ánh mắt bảy tiểu gia hỏa nghi hoặc, khó hiểu đánh giá mọi người chung quanh.

- Động tĩnh đến từ Thanh Long Phong!

Ánh mắt Long Hổ lão tổ biến đổi, lập tức biết rõ động tĩnh đến từ Thanh Long Phong.

- Chớ khẩn trương, là Thanh Long hoàng tộc có người đột phá thành Đế cấp mà thôi.

Tâm thần Chí Thánh Đại Đế dò xét, lập tức phát hiện nguyên nhân.

- Thanh Long Phong, đột phá thành Đế, chẳng lẽ là nàng đột phá?

Nghe vậy, toàn thân Dương Quá run lên, thân ảnh rời khỏi đình viện trước tiên.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, lúc này Long Hổ lão tổ, Long Ngộ lão tộc trưởng cũng đứng lên rời đi.

Sưu sưu!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, chúng cường giả đã xuất hiện bên ngoài Thanh Long Phong, mắt thây Thanh Long Phong vô cùng khổng lồ, lúc này trên đỉnh Thanh Long Phong có khí tức vô hình phóng lên trời, nương theo đó là khí tức hoàng tộc khuếch tán ra chung quanh, lập tức ánh mắt mọi người biến hóa.

Vù vù!

Cũng không qua bao lâu, không gian lập tức chấn động dữ dội, gió nổi mây phun, thiên địa biến sắc, giữa không trung có mây đen dày đặc áp xuống, sơn mạch chung quanh Thanh Long Phong rung động bất định.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt sau đó là tiếng sấm dữ dội vần vũ, không gian run rẩy, mặt đất chấn động, thiểm điện lôi minh khủng bố, trời đất tối tăm.

Xuy xuy!

Trong thiên địa tối tăm này, đột nhiên có một cột sáng năng lượng màu xanh khổng lồ bắn lên cao, lập tức bao phủ Thanh Long Phong, năng lượng thiên địa mênh mông quán chú vào cột sáng, khí tức khủng khiếp làm linh hồn mọi người rung động.

- Từ dị tượng này, là có người sắp đột phá thành Đế.

Sắc mặt Long Hổ lão tổ vui mừng, trong Thanh Long hoàng tộc lại có người sắp đột phá thành Đế.

- Long Yên, là đứa bé Long Yên đột phá Đế cấp.

Long Hổ đại trưởng lão nói.

- Là muội muội, lúc trước nàng tiến vào Thanh Long Phong bế quan, nhắn lại không thành Đế sẽ không xuất quan, nàng làm được.

Long Bích Hàm đại công chúa cười cười, khẽ ngẩng đầu, đôi mắt đầy yêu thương..

- Dương Quá cũng đợi đến lúc này.

Huyền Hạo thì thào, rất có cảm xúc.

- Hiện tại cũng không biết tiểu Long thế nào.

Long Bích Hàm đại công chúa lúc này nhớ tiểu Long.

- Hắn không có việc gì.

Bàn tay Huyền Hạo nắm chặc tay Long Bích Hàm đại công chúa, hai người nắm tay nhau, gắn bó tương tích.

Ngao!

Thời điểm cột sáng năng lượng bao phủ Thanh Long Phong, một tiếng long ngâm vang vọng các nơi, một đầu Thanh Long khổng lồ phóng từ Thanh Long Phong lên trời, long lân tỏa ra hào quang năng lượng chói mắt, uy thế khủng bố lan tỏa ra chung quanh.

Không gian chấn động, đại địa nổ vang, cửu thiên rung chuyển.

Ngao!

Trong Thanh Long hoàng tộc có không ít đệ tử không thể chống lại uy áp của Thanh Long, bắt đầu phủ phục trên mặt đất.

Thật lâu sau đó, động tĩnh khủng bố này mới từ từ yên lặng, Thanh Long trên không trung được bao phủ trong cột sáng năng lượng, lập tức hóa thành bóng dáng xinh đẹp uyển chuyển, khí tức mênh mông khuếch tán ra ngoài.

Tất cả mọi người đều là ngẩng đầu nhìn nhau, thân ảnh này uyển chuyển xinh đẹp đến tận cùng, mặc áo trắng váy dài như tuyết, không khác biệt với Bạch Linh bao nhiêu, mái tóc xanh phiêu động theo gió, cao quý mang theo vũ mị, đẹp đến mức người ta có cảm giác như hư ảo, giống như tiên tử không ăn khói lửa nhân gian.

Cô gái này hoàn toàn trái ngược với Bạch Linh, uy nghiêm, vũ mị, hấp dẫn tự nhiên, nhưng đều là tuyệt sắc giai nhân.

Nhìn thấy thân ảnh uyển chuyển này đạp không đứng đó, thân thể

Dương Quá rung động không kiềm chế được, ánh mắt rung động, hắn không dám tin nhìn thân ảnh trên cao.

Một lát sai, thân thể Dương Quá mang theo kích động run rẩy đi lên không trung, từng bước đi từng bước tiến lên, không gian dưới chân sinh ra gợn sóng, ánh mắt nhìn chằm chằm vào nữ tử áo trắng.

Giữa không trung, bóng dáng xinh đẹp kia dường như cảm nhận được gì đó, bỗng nhiên mở mắt ra, đôi mắt dễ thương như nước, khuôn mặt tinh xảo tới cực điểm, trên ngọc dung mang theo khí chất vô song.

Chương 3354: Chúng ta nhớ phụ thân 1

Nhìn thấy thân ảnh nam tử áo bào xám, tóc dài xõa vai, dung mạo tuấn lãng, hai mắt như thần, toàn thân bóng dáng tuyệt mỹ run lên, trong mắt đẫm nước mắt, trái tim bình thản không ngừng run rẩy.

Bốn mắt nhìn nhau, Dương Quá càng đi càng gần, cả thiên địa như yên tĩnh, không có người nào đánh vỡ yên tĩnh này.

Xùy!

Dương Quá đến bên cạnh nữ tử áo trắng, mắt nhìn dung mạo quen thuộc, thật lâu sau đó, ánh mắt rưng rưng, yết hầu nhấp nhô, khóe mắt có giọt nước mắt lăng dài trên má, nói:

- Rốt cuộc ta cũng chờ đến ngày hôm nay, còn sớm hơn suy nghĩ của ta một chút, hiện tại, ngươi còn muốn rời khỏi ta sao.

- Cuộc đời này bất ly bất khí, sinh tử cùng nhau.

Ánh mắt nữ tử tuyệt mỹ rung động, bàn tay như ngọc lau khô nước mắt Dương Quá, thân thể mềm mại run lên, không kiềm nén được nữa, lao vào trong lòng người thương.

Hai người không nói lời nào, chỉ ôm nhau.

Khóe mắt người bên dưới rưng rưng, Lục Tâm Đồng, Long Bích Hàm đại công chúa lại chảy nước mắt vui mừng.

- Chúc mừng người hữu tình sẽ thành thân thuộc.

Nhưng lúc này trên không gian yên tĩnh có một giọng nói vang lên, mọi người rất quen thuộc với giọng nói này.

Bỗng nhiên, tất cả mọi người dò xét không gian chung quanh, tìm kiếm người nói chuyện.

Bảy tiểu gia hỏa khó hiểu nhìn chằm chằm vào hư không.

Ánh mắt Chí Thánh Đại Đế chấn động, lập tức nhìn vào một hướng giữa không trung.

Trong ánh mắt của mọi người, một thân ảnh lăng không vô thanh vô tức xuất hiện trên cao, đạp không đứng đó, áo bào xanh khẽ nhúc nhích, gương mặt cương nghị, bờ môi cười tà dị, hai mắt thâm thúy giống như có thể nhìn thấu tâm tư sâu thẳm của người khác.

Tất cả mọi người nhìn chằm chằm vào thân ảnh vừa mới xuất hiện, bỗng nhiên cùng kêu lên, mọi người run rẩy, Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Bạch Linh chúng nữ hét lớn.

- Bái kiến chủ nhân.

Trong đám người, Thiên Sí Tuyết Sư đi lên không trung, thân ảnh hùng vĩ mang theo khí tức vương giả, lập tức cung kính quỳ trước mặt thân ảnh áo bào xanh kia.

- Là Nhị thiếu gia, Nhị thiếu gia trở về.

Cực Nhạc tam quỷ sững sờ, hai tay nắm chặc, kích động kêu to.

- Đột phá Đế cấp, không tệ, không tệ.

Lục Lâm Thiên vung tay, mắt thấy Thiên Sí Tuyết Sư liền vui vẻ, lực lượng nhu hòa trực tiếp nâng Thiên Sí Tuyết Sư đứng lên.

- Phụ thân!

Thân ảnh Lục Kinh Vân nhảy lên không trung, hắn xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, nói nhỏ:

- Ta biết ngay ngài không có việc gì, ta biết mà.

- Hảo tiểu tử, lớn rồi!

Lục Lâm Thiên mở hai tay ôm thiếu niên trước mặt vào ngực, thiếu niên đã có tu vị Võ Đế nhị trọng, tu vị tiến bộ thần tốc.

Bảy tiểu gia hỏa mắt nhìn thân ảnh trên không trung, thân ảnh quen thuộc và lạ lẫm, tuy lúc rời đi đám tiểu gia hỏa chỉ mới hai tuổi, nhưng lúc này vẫn không quên.

- Phụ thân, phụ thân trở về!

- Phụ thân...

Bảy tiểu gia hỏa, bảy đạo thân ảnh bay lên cao, đứng bên cạnh thân ảnh áo xanh kia, trên mặt mang theo ủy khuất và nhớ mong, còn có một ít thẹn thùng, đây là cảm giác huyết mạch tương liên.

Lục Lâm Thiên vỗ vai Lục Kinh Vân, lập tức buông Lục Kinh Vân ra, ánh mắt nhìn bảy tiểu gia hỏa, bây giờ đã là thiếu niên choai choai.

Nhìn bảy tiểu gia hỏa, Lục Lâm Thiên cảm thấy thời gian trôi qua thật nhanh, cũng cảm thán tính mạng huyền diệu, trong nội tâm mang theo rung động, vỗ nhẹ lên đầu bốn tiểu gia hỏa này, sau đó giang hai tay ra ôm lấy Lục Doanh cùng Lục Âm, nói nhỏ:

- Phụ thân nhớ các ngươi, các ngươi có nhớ phụ thân không?

- Có, chúng ta nhớ phụ thân, mỗi ngày đều nhớ, mong phụ thân sớm quay về, nhưng nương nói phụ thân đi rất xa, phải rất lâu mới trở về, cho nên chúng ta chỉ có thể mỗi ngày nhớ phụ thân.

Lục Doanh và Lục Âm hai nữ gật đầu, nước mắt chảy dài, ôm thật chặt cổ phụ thân, sợ trong nháy mắt phụ thân sẽ biến mất.

- Phụ thân, ta cũng muốn ôm, Xảo nhi nhớ ngài, nhớ hơn cả tỷ tỷ và ca ca.

Một thân ảnh nhỏ nhắn xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, mái tóc thắt bím, đôi mắt mở to như minh châu, gương mặt đáng yêu như búp bê, nhưng lại ăn mặc theo phong cách Linh Lam, tuổi còn nhỏ nhưng rất nóng bỏng, trong mắt đẫm nước nhìn thân ảnh áo xanh.

- Đứa nhỏ ngốc, phụ thân ôm ngươi, phụ thân rất nhớ ngươi.

Lục Lâm Thiên lập tức cười cười, buông Lục Doanh cùng Lục Âm ra, ôm lấy gương mặt búp bê của nàng vào lòng, ôm Lục Xảo thật chặt.

Sưu sưu!

Từng bóng dáng xinh đẹp xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn đám tiểu gia hỏa rồi không nói gì, nhưng đôi mắt chỉ nhìn thẳng vào thân ảnh áo xanh, nội tâm run rẩy, trong ánh mắt mang theo thiên ngôn vạn ngữ.

- Là hắn, là hắn trở về.

- Là Ngũ Hành Đại Đế Lục Lâm Thiên, là hắn trở về.

Trong Thanh Long hoàng tộc, một cường giả Thanh Long hoàng tộc nhìn lên không trung, ánh mắt rung rung, đạo thân ảnh kia với người Thanh Long hoàng tộc có cảm giác rất đặc biệt.

- Hảo tiểu tử, trở về là tốt rồi, bình an là tốt rồi.

Thánh Thủ Linh Đế nhìn lên không trung, cười nhạt và nói thầm một tiếng.

- Ồ, chẳng lẽ...

Nhưng sau khi Chí Thánh Đại Đế nhìn lên không trung, ánh mắt mang theo một chút nghi ngờ, đạo khí tức này làm hắn nhìn không thấu.

- Đại ca.

- Nhị đệ.

Hiện tại Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá hai người đều đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn thân ảnh quen thuộc trước mặt, tuy có chút kích động, nhưng không suy nghĩ nhiều, người trước mặt không có việc gì là tốt rồi, bởi vì trong mắt hai người bọn họ, không có nơi nào có thể vây khốn người trước mặt.

- Chúng ta đi xuống nói chuyện.

Lục Lâm Thiên nhìn qua mọi người, mỉm cười, từng thân ảnh xuất hiện bên cạnh hắn, Lục Lâm Thiên lúc này rất vui vẻ, không có gì có thể ngăn cản hạnh phúc trong lòng hắn.

Vèo...

Lục Kinh Vân, Lục Doanh đi theo Lục Lâm Thiên đáp xuống, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh cũng theo sau.

- Nương, phụ thân, hai vị sư phụ.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đáp xuống đỉnh núi, hắn hành lễ với La Lan thị, Lục Trung, Chí Thánh Đại Đế, Thánh Thủ Linh Đế.

- Bình an trở về là tốt rồi.

La Lan thị lúc này đã là cường giả trên đại lục, tính cách lúc trước sinh ra biến hóa, nhưng biến hóa rõ ràng nhất là tính cách nhu nhược, lúc này không thể nghi ngờ đã kiên cường hơn rất nhiều.

- Dương Quá ta hiện tại cầu hôn Thanh Long hoàng tộc, ta muốn kết hôn với Long Yên công chúa, thỉnh tiền bối Thanh Long hoàng tộc thành toàn.

Nhưng lúc này, giọng nói của Dương Quá truyền ra, mọi người nhìn hắn, nhìn thấy Dương Quá quỳ một gối hành lễ với tiền bối Thanh Long hoàng tộc.

Ánh mắt của mọi người nhìn Lục Lâm Thiên, lúc này lại nhìn lên không trung lần nữa, không ít cường giả Thanh Long hoàng tộc bắt đầu bạo động.

Long Hổ lão tổ, Long Minh lão tổ, Long Siêu lão tổ, Long Ngộ lão tộc trưởng, Long Hổ đại trưởng lão nhìn lên không trung, ánh mắt rung rung.

- Long Yên xin các tiền bối trong tộc thành toàn!

Nữ tử tuyệt mỹ váy trắng chân thành quỳ một gối bên cạnh Dương Quá, bàn tay cầm tay Dương Quá, hai người ngẩng đầu, ánh mắt khẩn cầu lão tổ Thanh Long hoàng tộc.

Chương 3355: Chúng ta nhớ phụ thân 2

- Dương Quá là nghĩa tử của ta, cũng là phần tử Lục gia, Lục gia ta hôm nay cầu hôn Thanh Long hoàng tộc Long Yên công chúa.

Ánh mắt Lục Trung khẽ nhúc nhích, đạp không bay lên, hắn hành lễ với các lão tổ Thanh Long hoàng tộc, Cực Nhạc tam quỷ ba người theo sát phía sau, trên danh nghĩa, Cực Nhạc tam quỷ hiện tại thuộc về Lục gia.

- Phụ thân, lão tổ, thỉnh thành toàn Long Yên đi.

Long Bích Hàm đại công chúa tiến lên, cũng khẩn cầu các lão tổ Thanh Long hoàng tộc.

- Phụ thân đại bá thật đáng thương.

Lục Doanh, Lục Âm, Lục Xảo ba nha đầu nhìn đại bá giữa không trung, lập tức khẩn cầu nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt các nàng, phụ thân không gì làm không được, phụ thân nhất định sẽ giúp đỡ đại bá.

Lục Lâm Thiên nhìn hai thân ảnh đang quỳ giữa không trung, ánh mắt các cường giả Thanh Long hoàng tộc, trong nội tâm hắn rõ ràng, Long Yên nhị công chúa tuy là cháu ngoại của Long Ngộ lão tộc trưởng, nhưng việc này chỉ có Long Hổ lão tổ nói tính toán, chuyện này nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, dù sao cũng là chuyện của Thanh Long hoàng tộc.

Ánh mắt lóe lên, Lục Lâm Thiên lập tức tiến lên, nhìn Long Hổ lão tổ, nói nhỏ;

- Long Hổ lão tổ, đại ca ta và nhị công chúa tâm đầu ý hợp, lại trải qua nhiều trắc trở, kính xin Long Hổ lão tổ và chư vị thành toàn.

Long Hổ lão tổ nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt khẽ nhúc nhích, khi Lục Lâm Thiên vừa nói xong, lập tức mỉm cười, nói:

- Thanh Long hoàng tộc đã sớm đồng ý hôn sự đứa bé Long Yên và Dương Quá, hai người tình đầu ý hợp, lại có Lục gia cầu hôn, Thanh Long hoàng tộc chúng ta đương nhiên đáp ứng.

Long Hổ lão tổ vừa dứt lời, ánh mắt nhìn Long Ngộ lão tộc trưởng cùng Long Hổ đại trưởng lão, nói:

- Long Ngộ, Long Hổ, Long Yên là hài tử của các ngươi, lúc này còn cần các ngươi làm chủ, theo ta thấy, Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc Bạch Linh có thể sống cùng Lục Lâm Thiên, Thanh Long hoàng tộc chúng ta cũng cần cải biến một chút.

- Vâng, lão tổ.

Long Ngộ Long Hổ gật đầu, ý của Long Hổ lão tổ hai người nghe hiểu, trong lòng hai người sớm đã đáp ứng, lúc này cũng chỉ chờ Long Hổ lão tổ lên tiếng mà thôi, sau khi nghe xong lập tức vui mừng.

- Long Yên, Dương Quá, đứng lên đi.

Long Hổ đại trưởng lão cũng không ngăn cản Dương Quá cùng Long Yên nữa.

Dương Quá và Long Yên nhìn nhau, hai tay nắm chặc, nội tâm rất vui mừng.

- Muội muội, ngươi vẫn chưa chịu đứng dậy sao, phụ mẫu và các lão tổ trong tộc đã đáp ứng ngươi rồi.

Thân ảnh Long Bích Hàm đại công chúa lóe lên, đi đến bên cạnh Long Yên cùng Dương Quá hai người, ánh mắt dễ thương chớp động, đôi mắt ẩm ướt,, hiện tại nàng rất cao hứng cho muội muội, đã nhiều năm như vậy, hai người hữu tình đã đến được với nhau.

- Đa tạ lão tổ.

Dương Quá và Long Yên sững sờ, lúc này khôi phục tinh thần, lập tức cao hứng hành lễ, lúc này mới đứng dậy, hai người cao hứng ôm nhau.

- Chúc mừng đại thiếu gia.

- Chúc mừng đại thiếu gia.

- Chúc mừng nhị công chúa!

Người Phi Linh Môn chúc mừng, trong Thanh Long hoàng tộc cũng có không ít người reo vang, hai người trải qua rất nhiều trở ngại, hôm nay rốt cục đã đến được với nhau.

- Chúc mừng đại bá, chúc mừng đại thẩm.

Lục Doanh, Lục Âm, Lục Xảo, Lục Trực đám tiểu gia hỏa cũng tham gia náo nhiệt.

- Đã lớn như vậy rồi!

Long Yên công chúa lúc này lộ ra thần thái xấu hổ như thiếu nữ, nhìn đám tiểu gia hỏa Lục Doanh, lập tức giật mình, trong mắt của nàng, bọn chúng chỉ là những hài tử còn bé nhỏ mà thôi.

- Đã cao lớn cả rồi.

Dương Quá ôm Lục Xảo, mắt nhìn Lục Kinh Vân, lại nói với Long Yên:

- Đó mới là lão đại, đã sớm tiến vào Đế cấp.

Long Yên nghe xong liền cắn môi, đôi mắt dễ thương sững sờ.

Một lát sau, tromg đại điện Thanh Long hoàng tộc, các cường giả đang ngồi đó, cường giả Thanh Long hoàng tộc và Long Bích Hàm, Huyền Hạo đang hỏi thăm tình huống tiểu Long.

Lục Lâm Thiên cũng không giấu diếm, mang chuyện tiểu Long nói rõ với người Thanh Long hoàng tộc, cũng mang tin tức trên thế giới còn có cấp độ Phá Giới Cảnh, Ngộ Chân Cảnh, Thông Thiên Cảnh, Đại Đạo Cảnh và tình huống đại khái của ba ngàn thế giới nói một lần.

Sau khi biết rõ thế giới bên ngoài, cường giả Thanh Long hoàng tộc và Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng, Long Yên, Long Bích Hàm đại công chúa, Lục Trung, Thánh Thủ Linh Đế, thậm chí là Chí Thánh Đại Đế cũng nghẹn họng nhìn trân trối, thật lâu không thể khôi phục tinh thần.

Đương nhiên không thể nói, Lục Lâm Thiên tự nhiên không nói chữ nào, chỉ kể một ít cho mọi người nghe mà thôi.

Người Thanh Long hoàng tộc, đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá biết được tiểu Long không chỉ không có việc gì, còn đang nắm giữ đại cơ duyên, rất có thể sẽ đột phá Đế cấp, chuyện này làm cho các cường giả Thanh Long hoàng tộc hưng phân và kích động không nhỏ.

Dừng lại trong Thanh Long hoàng tộc một ngày, Lục Trung đại biểu Lục gia cũng đại biểu cho Dương Quá, lúc này thương lượng hôn sự với Thanh Long hoàng tộc, thương lượng với Long Hổ đại trưởng lão chuyện hôn sự của Dương Quá cùng Long Yên công chúa.

Ngày hôm sau, Lục Lâm Thiên và mọi người mới rời đi, mà Long Yên cũng đi theo Dương Quá, muốn đi ra bên ngoài dạo chơi, muốn nhìn ngắm nơi bọn họ quen biết lúc trước.

Lục Lâm Thiên cũng cao hứng thay đại ca Dương Quá, đây gọi là có tình sẽ thành thân thuộc.

Sau khi quay về Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên đã thành thái thượng chưởng môn, việc này cũng làm Lục Lâm Thiên nhẹ nhõm không ít, hắn cũng không cần nhúng tay vào chuyện Phi Linh Môn nữa rồi.

Trong mấy ngày kế tiếp, mỗi ngày Lục Lâm Thiên đều ở cùng với đám tiểu gia hỏa, vào đêm không tránh được thân thiết với các thê tử, mở cửa sổ trăng sáng, đèn tắt giải quần thun, mỉm cười trong màn trướng, cổ động huệ lan hương, mộng cười tiên nữ ngủ, hoa đào áp gối say...

Sau khi nghe tin tức Lục Lâm Thiên trở về, ngày thứ ba, Vân Dương Tông và Linh Thiên Môn đã nhận được tin tức, lập tức Thiên Địa Các, Độc Cô gia tộc, Bắc Cung gia tộc, Hiên Viên gia tộc, Thái Công gia tộc, Chuyên Tôn gia tộc, Thiên Vân Đảo, Huyền Vũ hoàng tộc, Chu Tước hoàng tộc đều đi đến Phi Linh Môn bái phỏng Lục Lâm Thiên.

Đương nhiên các cường giả đến đây, tự nhiên cũng muốn biết một chút tình huống trong Thiên mộ, Lục Lâm Thiên chính là người đầu tiên rời khỏi Thiên mộ suốt bao nhiêu năm qua.

Sau khi mọi người đến đây, Lục Lâm Thiên đành phải ra ngoài gặp, trong Phi Linh Môn, các Đế cấp ngồi ngay ngắn, Thiên Địa Các Tử yên, lão tam Thập Tam, Hiên Viên gia tộc Hiên Viên Triệt, Thái Công gia tộc Thái Công Tĩnh Nhiễm, Thiên Vân Đảo Diễm Quan Quần Phương, còn có Nam thúc, Độc Cô Hồn Long cũng đến.

Có thể nói, lần này mọi người đến Phi Linh Môn vì tin tức trong Thiên mộ, còn có các Đế cấp mới tấn chức của các gia tộc cũng đến, mỗi Đế cấp đến Phi Linh Môn đều vô cùng cung kính.

Những năm này, tất cả mọi người đều biết đại lục đệ nhất cường giả Chí Thánh Đại Đế đang an vị trong Phi Linh Môn, cộng thêm bản thân Phi Linh Môn thực lực cực mạnh, nghiễm nhiên đã trở thành tồn tại đứng đầu các thế lực trên đại lục.

Chương 3356: Bắt đầu an bài

Lúc này Lục Lâm Thiên đã rời khỏi Thiên mộ, càng tôn lên sắc thái siêu nhiên, các Đế giả đều đến Phi Linh Môn, lúc này cho dù là một lão tổ hoàng tộc cũng tuyệt đối không dám tự cho rằng mình siêu phàm, bởi vì bọn họ biết rõ, trong Phi Linh Môn chí ít có hai người một tát chụp chết bọn họ.

Chúng Đế ngồi đây hàn huyên với nhau, trong ánh mắt chờ mong của mọi người, Lục Lâm Thiên lại nói lại chuyện đã nói trong Thanh Long hoàng tộc, cũng nói tới ba ngàn đại thế giới, nói Phá Giới Cảnh, Ngộ Chân Cảnh...

Biết được tất cả những việc này, mọi người thẫn thờ thật lâu, trong lúc nhất thời rung động khó có thể tiếp nhận, đặc biệt là khi Lục Lâm Thiên nói bên ngoài đại lục Linh Vũ còn có thế giới khác, bọn họ chỉ là thổ dân mà thôi, tùy thời có khả năng bị đám đạo phỉ thế giới cướp đoạt, tất cả sinh linh sẽ biến thành nô lệ, tất cả Đế giả biến sắc.

Những Đế giả này quả thật không cách nào tiếp nhận được, trải qua nhiều năm mới tăng tu vị lên đỉnh phong của đại lục, chưa từng nghĩ tới so sánh với thế giới bên ngoài, bọn họ chỉ là thổ dân mà thôi, lúc này tâm lý sinh ra biến hóa thất thường.

Ngày hôm nay các Đế giả muốn tìm Lục Lâm Thiên hỏi một chút, trong Thiên mộ có bảo vật gì hay không, hiện tại tuyệt đối không có hứng thú biết, bọn họ rung động không cách nào bình tĩnh lại, bởi vì tin tức này quá khó tiếp nhận.

Không ít Đế giả có cảm giác nguy cơ cực lớn, do vốn cho rằng mình là tồn tại đỉnh phong trên đại lục, hiện tại mới biết được, so với bên ngoài bọn họ chỉ là con sâu cái kiến mà thôi.

Một Đế giả sau khi biết tình huống, cũng lập tức rời khỏi Phi Linh Môn, bị đả kích mà đi, Lục Lâm Thiên cũng cố ý bàn giao, chuyện này chỉ có Đế cấp mới được biết, cấm chế truyền ra bên ngoài, nếu truyền ra trên đại lục, tuyệt đối sẽ tạo ra khủng hoảng không cần thiết.

Sau khi mọi người rời đi, Lục Lâm Thiên lại âm thầm lưu Hiên Viên Triệt cùng Thái Công Tĩnh Nhiễm, truyền âm làm cho hai người âm thầm đến Ngũ Hành đại điện phía sau Phi Linh Môn.

Trong đại điện, Hiên Viên Triệt mặc cẩm bào, ngũ quan cực kỳ tuấn lãng, thân thể còn mang theo khí tức lạnh nhạt thong dong, khí chất có thể nói bất phàm, nhưng hiện tại ánh mắt của hắn rất nghi hoặc, dường như đoán được nguyên nhân Lục Lâm Thiên lưu lại hắn và Thái Công Tĩnh Nhiễm ở đây.

Bây giờ Thái Công Tĩnh Nhiễm lạnh nhạt hơn một ít, mặc váy dài màu lam nhạt, dung nhan cực kỳ xinh đẹp, khí chất cao nhã, đôi mắt điềm tĩnh, đang yên lặng chờ đợi.

- Có biết tại sao ta lưu hai vị lại hay không?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên vô thanh vô tức đi vào trong đại điện, trực tiếp ngồi vào chủ vị, ánh mắt lạnh nhạt quan sát Hiên Viên Triệt cùng Thái Công Tĩnh Nhiễm.

- Ta nghĩ ngươi có chuyện cần nói cho chúng ta biết, hoặc là có quan hệ tới chúng ta, ngươi cứ nói đi.

Hiên Viên Triệt do dự một lát, ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, thì ra hắn không thật sự thong dong bình tĩnh, lúc này đối mặt với Lục Lâm Thiên hắn phải cố gắng áp chế, trong mắt của hắn mang theo thần sắc ngưng trọng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn lên người Hiên Viên Triệt, thở dài, chuyện này hắn đã cân nhắc thật lâu mới quyết định.

- Lục chưởng môn, ta nghĩ ngươi tìm chúng ta, chắc chắn không phải chuyện bình thường, trong lòng chúng ta có suy đoán rồi, ngươi cứ nói đi, tìm chúng ta có việc gì?

Thái Công Tĩnh Nhiễm ngẩng đầu, đôi mắt dễ thương nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt lại lạnh nhạt hơn Hiên Viên Triệt nhiều lắm.

- Hôm nay biết được tình huống thế giới bên ngoài, các ngươi có cảm tưởng gì?

Lục Lâm Thiên nhìn qua hai người, hai người đều là người của hoàng tộc, cũng là gia tộc mang theo áo nghĩa gia thân, cũng là người nổi bật trong cùng thế hệ.

- Đại lục Linh Vũ quá nhỏ, thế giới bên ngoài rất lớn, đáng tiếc chúng ta chỉ là ếch ngồi đáy giếng.

Hiên Viên Triệt nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt vẫn không bình tĩnh được, nhưng thần sắc của hắn lúc này đã ổn định hơn lúc trước.

- Nếu có một ngày, đại lục Linh Vũ thế giới này đột nhiên gặp phải đạo phỉ thế giới, các ngươi nghĩ phải làm sao bây giờ?

Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, nhìn thẳng hai người và hỏi.

Hai người nhìn nhau, hơi do dự một chút sao đó cùng trả lời:

- Bây giờ suy đoán, còn không bằng cố gắng tu luyện, thực lực mới là trọng yếu nhất.

Lục Lâm Thiên nhìn sang hai người, ánh mắt thoáng chấn động.

- Có một ít việc cần bàn giao với hai người, trở lại trong gia tộc của mình, nhớ kỹ, sau khi đạt được thứ này, đại biểu các ngươi phải gánh một phần trách nhiệm với đại lục Linh Vũ.

Trong khi Lục Lâm Thiên nói chuyện, hai nhẫn trữ vật rơi vào trong tay Hiên Viên Triệt cùng Thái Công Tĩnh Nhiễm.

Hiên Viên Triệt và Thái Công Tĩnh Nhiễm nghi hoặc, nhưng sau khi thu nhẫn trữ vật vào trong tay lại có chút mờ mịt, nghe Lục Lâm Thiên nói thế, dường như vật này bất phàm.

- Vật này ta đã giao cho các ngươi, cũng có thể thu hồi, các ngươi hiện tại cứ quay về đi.

Lục Lâm Thiên vung tay áo tiễn khách.

- Mặc kệ bên trong có gì, đa tạ!

Hiên Viên Triệt cung kính thi lễ, lúc này mới quay người rời đi.

- Ta cũng đa tạ ngươi, ngươi nói ta không quá hiểu rõ, nhưng ta tin tưởng có ngày ta sẽ hiểu.

Thái Công Tĩnh Nhiễm nói xong, khẽ khom người, lúc này rời đi.

Nhìn bóng lưng hai người, Lục Lâm Thiên thở dài thật sâu, hai nhẫn trữ vật kia có thi cốt lão tổ Thái Công gia tộc và lão tổ Hiên Viên gia tộc, bên trong có ẩn chứa phong thuộc tính áo nghĩa chi nguyên cùng thủy thuộc tính áo nghĩa chi nguyên.

Nếu là trước kia Lục Lâm Thiên không nỡ giao ra, cũng tuyệt đối sẽ không hào phóng như vậy, sau khi dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, tâm tình của Lục Lâm Thiên sinh ra không ít biến hóa, thân là chủ nhân của đại lục Linh Vũ, Lục Lâm Thiên phải có có một ít quyết định, cũng phải nhìn xa một chút, chính mình quan tâm đã không còn là Phi Linh Môn cùng Lục gia nữa rồi.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên quay về một gian mật thất gặp Chí Thánh Đại Đế, Nam thúc, Lục Tâm Đồng, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Thánh Thủ Linh Đế, Lục Kinh Vân, Hàn Băng Đại Đế, Cực Nhạc tam quỷ, Bách Biến Đại Đế Khiên Bách Biến, Kim Xà Đại Đế là các Đế giả hắn tín nhiệm.

Trong mật thất, Lục Lâm Thiên mang chuyện quan hệ tới áo nghĩa chi nguyên nói với bọn họ một lần, cái gọi là hoàng khí chỉ là áo nghĩa gia thân mà thôi, bởi vì lúc trước lão tổ các tộc đã nhận được thuộc tính áo nghĩa chi nguyên.

Mọi người nghe xong đều giật mình, đối với chuyện áo nghĩa này, Lục Lâm Thiên cũng không nói với bên ngoài, bọn họ lần đầu tiên nghe được.

Hiện tại Lục Lâm Thiên móc thi cốt lão tổ Bắc Cung gia tộc, lão tổ Độc Cô gia tộc lão tổ, còn có lão tổ Chuyên Tôn gia tộc ra, bị khí tức của ba thi cốt này bao phủ, trừ Chí Thánh Đại Đế ra, mọi người đều bị áp chế.

Ba đạo khí tức này đủ làm tất cả Đế giả run sợ.

Chương 3357: Áo nghĩa chi nguyên 2

Lục Lâm Thiên lúc trước nghe nghĩa phụ Nam thúc từng nói qua, khống chế thuộc tính mới, về sau gặp người tu vị cùng cấp, không ai là đối thủ của hắn, nói thí dụ như chính mình, cho dù gặp được mười tên hoàng tộc cùng cấp, bọn họ tuyệt đối không thể đánh lại mình, chuyện này có quan hệ đến áo nghĩa chi nguyên.

Lục Lâm Thiên còn nhớ một chuyện, nghe nói người lĩnh ngộ thuộc tính đại thành là có thể khống chế thuộc tính mới trong thiên địa, về sau võ giả thuộc tính này xuất hiện trong thiên địa đều chịu bị hắn khống chế, về sau cho dù có người lĩnh ngộ đến bướ này, cũng không cách nào khống chế thuộc tính mới như người đầu tiên, trừ phi vẫn lạc, truyền thừa bị người ta đạt được.

- Hẳn là truyền thừa, người khống chế thuộc tính mới, cũng chính là khống chế người áo nghĩa đó, sau khi người đó vẫn lạc, áo nghĩa chi nguyên cũng có thể truyền thừa lại?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt thâm thúy nhìn Lão Ảnh.

- Đúng vậy, đúng là như thế, thi cốt sáu người này được ta bảo tồn, cũng bởi vì sáu người này đều có một loại áo nghĩa chi nguyên, người chiếm được áo nghĩa chi nguyên có thể một bước lên trời, về sau sẽ giúp ngươi một tay, tránh tình trạng đại lục Linh Vũ vẫn là thổ dân.

Lão Ảnh nói nhỏ.

- Áo nghĩa chi nguyên lợi hại như vậy?

Lục Lâm Thiên nhìn qua Lão Ảnh hỏi.

Lão Ảnh gật đầu, lập tức cùng Lục Lâm Thiên lần nữa giới thiệu áo nghĩa chi nguyên, nói:

- Áo nghĩa chi nguyên chỉ có một người chiếm lấy, tuy không cách nào so sánh với ngươi đã dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, nhưng tình hình không khác nhiều, người đạt được áo nghĩa chi nguyên có thể khống chế áo nghĩa chi lực trong thế giới này, hắn đại biểu cho áo nghĩa đó, nhưng mà áo nghĩa này không phải của hắn.

Theo như Lão Ảnh nói, Lục Lâm Thiên mới biết được, người mang áo nghĩa chi nguyên vẫn lạc, áo nghĩa chi nguyên sẽ không biến mất, ngược lại sẽ ẩn chứa lĩnh ngộ áo nghĩa, nếu ai đạt được áo nghĩa chi nguyên, như vậy có thể khống chế một loại áo nghĩa, cũng đồng thời có thể dùng tốc độ nhanh nhất đạt được tất cả lĩnh ngộ của người trước đó, có thể nói là một bước lên trời.

Đương nhiên, áo nghĩa chi nguyên cũng bị thế giới hỗn độn chi nguyên áp chế và khống chế tuyệt đối, lĩnh ngộ áo nghĩa chi nguyên trong thế giới này, nhất định sẽ bị người dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên áp chế, tất cả đều lấy thế giới hỗn độn chi nguyên làm chủ.

- Lúc trước tổ tiên sáu hoàng tộc, lĩnh ngộ xem như không tệ, thực lực cũng đạt đến tình trạng Đế giả đỉnh phong, thậm chí xem như một chân bước vào cấp độ Phá Giới Cảnh, chỉ tiếc thời vận không đủ, ta cho bọn họ cơ hội, bọn họ không thể đi ra.

Lão Ảnh than nhẹ, lại nói vài chuyện cho Lục Lâm Thiên biết, lúc trước tổ tiên sáu hoàng tộc và tổ tiên bốn thú hoàng tộc đến đây, thiên phú cực kỳ cường hãn, bởi vì tiến vào Thiên mộ và đạt được đãi ngộ đặc thù, cũng không giấu diếm chuyện thế giới hỗn độn chi nguyên với bọn họ, thậm chí còn cho bọn họ thử dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, chỉ tiếc tất cả mọi người không thể thành công.

Quay mặt với cơ duyên này, bọn họ lại không nỡ đi, thậm chí tìm kiếm cơ hội, Thiên mộ cũng có quy củ, trừ phi là đến Phá Giới Cảnh, bằng không sẽ không thể rời khỏi Thiên mộ, cuối cùng mười lão tổ hoàng tộc đều gặp đại nạn trong Thiên mộ.

Thời điểm lão tổ hoàng tộc gặp đại nạn, bọn họ lưu lại tàn hồn trong tộc, cũng lưu lại căn dặn về Vô Tự Thiên Thư, hậu nhân các tộc biết được, còn tưởng rằng phỉa hội tụ chín bản Vô Tự Thiên Thư đối phó Thiên Đế, nhưng lại không biết bổn ý của lão tổ hoàng tộc là muốn hậu nhân tụ tập chín bản Vô Tự Thiên Thư, đạt được đại cơ duyên thế giới hỗn độn chi nguyên.

Nhìn sáu bộ hài cốt, Lục Lâm Thiên cảm thán, lập tức ngẩng đầu hỏi:

- Lão Ảnh, áo nghĩa chi nguyên chỉ có thể do hậu nhân của bọn họ đạt được sao?

- Đương nhiên không phải, chỉ cần tìm người thích hợp là được, nếu tìm hậu nhân của bọn họ, hoàng khí trên người bọn họ sẽ dẫn dắt áo nghĩa chi nguyên, bọn họ muốn dung hợp cũng không có bao nhiêu khó khăn.

Lão Ảnh nói:

- Người dung hợp áo nghĩa chi nguyên sẽ có được lĩnh ngộ áo nghĩa của người trước đó, thực lực tiến bộ rất nhanh, về sau cũng trở thành phụ tá đắc lực của ngươi, kỳ thật thực lực càng mạnh, chứng minh thế giới hỗn độn càng mạnh, trợ giúp ngươi càng lớn, ngươi có thể khống chế thế giới chi lực càng mạnh, huống chi thực lực thế giới hỗn độn của ngươi hiện tại quá yếu, thật sự cần trợ giúp một đám cường giả quật khởi, tóm lại do chính ngươi an bài.

- Ta hiểu!

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, hắn thu sáu bộ thi cốt vào trong nhẫn trữ vật của mình.

Sau một lát, trong một không gian cực lớn, man hoang, tràn ngập khí tức thê lương.

Trong không gian, có Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ bốn con thú khổng lồ đang đứng đó, mang theo khí tức kinh người.

Một con hoàng kim cự long đang xoay quanh trong không gian, toàn thân tỏa ra thiên uy nồng đậm, long trảo vô cùng đáng sợ, long lân màu vàng bao phủ toàn thân và cả hỏa diễm màu vàng đang bốc cháy hừng hực tạo thành đồ án Huyền Vũ, khí tức khủng khiếp tỏa ra từ người của nó.

- Đế cấp cao giai.

Nhìn qua lên trước mắt cái này cự một đầu lớn Kim Long, Lục Lâm Thiên lập tức ánh mắt chịu run lên, tiểu Long lúc này tu vị thực lực, dĩ nhiên là đến tình trạng như thế.

Nhìn theo khí tức, Lục Lâm Thiên đã hiểu rõ, tu vị tiểu Long lúc này đã đạt đén cấp độ Đế cấp cao giai hậu kỳ, dường như nó còn chiếm được chỗ tốt to lớn hơn.

- Tiểu gia hỏa này là dị số, bản thân mang theo bốn loại áo nghĩa kỳ lạ nhất trên đời, linh hồn áo nghĩa và vật chất áo nghĩa, mà mười năm trước, nó còn quan sát Tứ Thần Quyết sinh ra đốn ngộ.

- Bơi vậy linh hồn áo nghĩa và vật chất áo nghĩa đã biến dị, hiện tai còn thành công dung hợp vật chất áo nghĩa của Huyền Vũ nhất tộc và linh hồn áo nghĩa của Thanh Long nhất tộc, trên người mang theo hai áo nghĩa, cộng thêm đang biến dị, chỉ sợ biến dị áo nghĩa này sẽ không dưới Tứ Thần Quyết của lão nhân gia.

Lão Ảnh ngẩng đầu nhìn Kim Long khổng lồ trước mặt, ánh mắt có phần ngạc nhiên.

- Tiểu Long trâu như vậy sao?

Lục Lâm Thiên cười cười, tiểu Long cường hãn, tự nhiên Lục Lâm Thiên nguyện ý nhìn thấy nhất, ánh mắt khẽ nhúc nhích, lập tức nhìn qua Lão Ảnh hỏi:

- Lão Ảnh, ngươi vừa mới nói áo nghĩa kỳ lạ nhất, là bốn loại nào?

- Thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa, vật chất áo nghĩa, linh hồn áo nghĩa, đây là bốn loại áo nghĩa kỳ lạ nhất thiên địa, cho dù trong ba ngàn đại thế giới mênh mông, sinh linh có bốn áo nghĩa này đã ít lại càng ít, người có bốn loại áo nghĩa này là khó trêu chọc nhất.

Lão Ảnh nói với Lục Lâm Thiên.

- Bốn loại áo nghĩa này, không chỉ có Tứ đại thú hoàng tộc áo nghĩa sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên.

- Không sai.

Lão Ảnh gật gật đầu, nói:

- Tứ đại thú hoàng tộc cùng sinh ra theo thiên địa, tuy chỉ có thể xem như sinh linh, nhưng tuyệt đối là tồn tại đỉnh cao trong sinh linh, còn cường hãn hơn Nhân tộc rất nhiều, cho dù so sánh với một ít sinh linh trời sinh cũng không kém gì, thậm chí có thể sánh ngang chúng.

Chương 3358: Bốn đại áo nghĩa

- Chu Tước nhất tộc và Bạch Hổ nhất tộc có không gian áo nghĩa và thời gian áo nghĩa, Nhân tộc có thể tương dung hay không?

Lục Lâm Thiên có thói quen gọi bốn đại thú hoàng tộc là thú hoàng tộc, nhưng bây giờ biết rõ hoàng khí chỉ là áo nghĩa gia thân mà thôi, xưng hô trong lòng cũng sinh ra biến hóa.

- Đương nhiên có thể.

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Ta biết rõ ngươi cũng lĩnh ngộ thời gian và không gian chi lực, không nói lĩnh ngộ Tứ Thần Quyết của lão nhân gia, người không thể lĩnh ngộ thời gian cùng không gian chi lực căn bản không thể thi triển ra, trọng yếu nhất là ngươi đã dung hợp thế giới hỗn độn bổn nguyên, tất cả áo nghĩa đều nằm trong thế giới hỗn độn chi nguyên, ngươi căn bản không cần dung hợp thời gian cùng không gian áo nghĩa chi nguyên, dựa vào chính ngươi, ngươi còn có thể lĩnh ngộ ra áo nghĩa của nó.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, hắn vốn có ý nghĩ lĩnh ngộ thời gian áo nghĩa và không gian áo nghĩa, muốn mình có thể dung hợp thời gian áo nghĩa chi nguyên cùng không gian áo nghĩa chi nguyên, chắc chắn sẽ chiếm được không ít chỗ tốt, lúc này nghe Lão Ảnh giải thích xong liền buông tha suy nghĩ này.

- Lão Ảnh, tiểu Long cần bao lâu mới có thể đột phá Phá Giới Cảnh?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu tiếp tục nhìn tiểu Long, khí tức trên người nó đang không ngừng biến hóa.

- Tiểu gia hỏa này là dị số, lúc trước lão tổ Thanh Long nhất tộc và Huyền Vũ nhất tộc khống chế áo nghĩa còn mạnh hơn lão tổ Nhân tộc rất nhiều, hoàn toàn không chỉ vô hạn đột phá Phá Giới Cảnh, tuy cuối cùng cũng thất bại, nhưng mà tiểu gia hỏa này đạt được hai chủng áo nghĩa chi nguyên, tăng thêm Phá Giới Quả của ta, muốn đột phá đến Phá Giới Cảnh cũng không khó, nhưng dường như còn cần không ít thời gian giúp hắn đột phá một lần, về sau có lẽ hắn và ngươi đều đạt được lợi ích thật lớn.

Ánh mắt Lão Ảnh nhìn vào tiểu Long, hắn rất xem trọng tiềm lực của tiểu Long.

- Cũng tốt.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, chỉ cần tiểu Long không có việc gì là tốt rồi, nếu tiểu Long có thể một lần hành động đột phá Phá Giới Cảnh, tự nhiên là tốt.

Lục Lâm Thiên nhớ rõ Lão Ảnh đã nói qua, tiểu thế giới bên ngoài có yếu cũng có vài Phá Giới Cảnh, hiện tại đại lục Linh Vũ chỉ có mình và Chí Thánh đại đế, tổng cộng mới hai người, lại còn đột phá chưa lâu.

- Thái cổ U Minh Viêm thế nào rồi, sau khi dung hợp hoàn toàn, ta đoán có thể đột phá Phá Giới Cảnh đấy.

Lão Ảnh hỏi Lục Lâm Thiên.

- Có lẽ không còn bao lâu nữa đâu.

Tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, lập tức cảm giác linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm trong tâm thần, thời gian mười năm, bản thể thái cổ U Minh Viêm đã sắp dung hợp toàn bộ, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác khí tức của mình sắp đạt đến đỉnh phong.

- Thế giới hỗn độn bổn nguyên và thái cổ U Minh Viêm, hai thứ này là bảo vật trọng yếu nhất trong thế giới hỗn độn, thái cổ U Minh Viêm là sinh linh sống dựa vào thế giới hỗn độn, giá trị của nó chỉ dưới thế giới hỗn độn chi nguyên mà thôi, về sau có lẽ sẽ là trợ lực cực mạnh của ngươi.

Lão Ảnh nói.

Lục Lâm Thiên cười cười, dù sao hai bảo vật trọng yếu như vậy đang ở trong tay của mình, đại cơ duyên như thế hắn đều có được.

Trên đại lục Linh Vũ, mười năm qua liên tục xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, trong thiên địa tràn ngập năng lượng.

Những nơi vốn thiếu thốn linh khí lúc trước, chỉ trong mười năm ngắn ngủi, thậm chí có thể so sánh với đại môn phái vào mười năm trước.

Một ít khu vực vốn có năng lượng thiên địa nồng đậm, lúc này năng lượng còn kinh người hơn, đạt đến mức không thể tưởng tượng nổi.

Một ít nơi là linh mạch thiên địa càng không cần phải nói, quả thực có năng lượng thiên địa cuồn cuộn không dứt, làm cho người ta sợ hãi thán phục không thôi.

Biến hóa này làm mọi người mừng rỡ như điên, bất kể là Thú tộc và Nhân tộc, biến hóa này mang lại chỗ tốt cực lớn, tốc độ tu luyện tăng lên nhanh chóng, thiên phú cũng mạnh hơn rất nhiều.

Những hài nhi mới sinh thiên phú không phải tốt nhất, chỉ có rất tốt, gần đây thậm chí xuất hiện võ giả sáu hệ khủng bố có kim thuộc tính là chủ thuộc tính.

Trong thế giới này thực vật cũng chiếm được chỗ tốt không nhỏ, đại thụ che trời tăng cao, cây cối sinh trưởng tốt, linh dược trải rộng khắp nơi.

Chỗ tốt lớn nhất không phải là chuyện này, tất cả tu luyện giả có thể cảm giác được, lĩnh ngộ thuộc tính thiên địa và lĩnh ngộ linh hồn dễ dàng hơn trước kia, giống như có thần tương trợ.

Những cường giả đạt đến bình cảnh đã không ngừng đột phá, đột nhiên nhìn thấy chân trời mới.

Vốn không ít cường giả đỉnh cấp cảm nhận được tiếng nổ lúc trước, sau đó có thiên uy hàng lâm, bọn họ còn cực kỳ sợ hãi.

Nhưng theo thời gian trôi qua, cũng không xảy ra những biến hóa không tốt, mọi người cũng yên lòng.

Các cường giả đang trong quá trình tu luyện khẩn trương, sợ chỗ tốt này đột nhiên biến mất, nhưng tất cả cường giả càng cảm giác được, loại chỗ tốt này càng ngày càng mạnh.

Tất cả cường giả đều cảm nhận rõ, đại lục Linh Vũ hiện tại giống như hài nhi đang trưởng thành, đang từ từ phát triển lớn mạnh.

Trong một sơn mạch bao la, sơn mạch ngọn núi trùng điệp, quái thạch lởm chởm.

Trong một ngọn núi có sương mù che chắn, cách ngọn núi này không xa còn có một khu vực bị sương trắng bao phủ vô cùng rộng lớn.

Sương trắng như che khuất bầu trời giống như tận cùng thế giới, ngay cả Đế cấp cũng không thể nhìn thấy phía sau sương trắng là gì, sương trắng giống như tấm vải che chắn thế gian.

Vào lúc này, ngày hôm nay, sương trắng vẫn che khuất bầu trời như trước, một ánh huỳnh quanh lập lòe, không gian sinh ra gợn sóng, lập tức một đạo thân ảnh bắt đầu nhảy ra khỏi sương trắng.

Thân ảnh này chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, đang mặc một bộ áo bào xanh, gương mặt kiên nghị, khóe miệng còn mang theo nụ cười lười biếng.

Thanh niên áo xanh lơ lửng trên không trung, ánh mắt giật mình, thậm chí là rất ngạc nhiên, dường như giật mình khi nhìn thấy năng lượng thiên địa nồng đậm như vậy.

Một lát sau, thanh niên áo bào xanh nhắm mắt lại, tâm thần đang quan sát gì đó, sau đó ánh mắt mở ra, nghi hoặc nói thầm:

- Ồ, tại sao lại đi bên kia, không có việc gì đấy chứ?

Nghi hoặc một hồi, thân ảnh áo bào xanh lóe lên, thân hình biến mất tại chỗ.

Trong không gian thiên địa bao la, ngọn núi không ngớt, tầng tầng lớp lớp, giống như Thương Long đang ngẩng đầu, lại giống tiên nhân chỉ thiên, sơn mạch cây cối xanh um, suối nước róc rách, lộ ra dáng vẽ hùng vĩ kinh người.

Trong dãy núi phập phồng này không thiếu kỳ phong cao ngất, vách núi thâm thẩm, cây cối xanh biếc, người nào đi vào đây có cảm giác như lạc vào tiên cảnh, trong cảnh sắc tú lệ còn xen lẫn không ít lầu các, kiến trúc to lớn liên tục không dứt.

Trong không gian này có một sơn cốc, cây cối xanh biếc, hoa tươi nở rộ khắp nơi, chim hót uyển chuyển, hương hoa bao phủ nơi nơi, kỳ hoa dị thảo nhiều vô số kể, cảnh vật tinh xảo, đẹp không sao tả xiết.

Chương 3359: Chọc phiền toái

Tại một đình viện tinh xảo trong cốc, nơi này tụ tập hơn mười thân ảnh, nhìn qua nơi này, không ít đều là cường giả đỉnh cấp trong Thanh Long hoàng tộc, trong đó có Long Minh lão tổ, Long Hỗ lão tổ, Long Siêu lão tổ, Long Ngộ lão tộc trưởng.

Còn có Long gia đại trưởng lão, Long Bích Hàm đại công chúa, Huyền Hạo, cùng với không ít trưởng lão của Thanh Long hoàng tộc, Thanh Long hoàng tộc đại trưởng lão ở đây.

Bên ngoài đình viện tinh xảo nàycó rất nhiều nữ tử tuyệt mỹ, một người đều có thân hình uyển chuyển giống như trích tiên, hoặc cao quý thanh nhã, hoặc quyến rũ động lòng người, hoặc yêu mị chúng sinh, hoặc nhiệt tình nóng bỏng, chính là Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, còn có Lam Linh.

Còn có Lục Kinh Vân, Lục Trung, La Lan thị, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Kim Huyền, Cực Nhạc tam quỷ, cùng với Quỳ Long Như Hoa, Thiên Độc Yêu Long, Thiên Sí Tuyết Sư đều ở nơi này, ngoài ý muốn có thêm Lục Tiểu Bạch và thê tử Lưu Uyển của hắn đều cung kính đứng ở đây.

Bên cạnh Lục Tiểu Bạch còn có thanh niên nhỏ hơn Lục Kinh Vân một chút, người này có ba phần tương tự Lục Tiểu Bạch, nhưng mà có bảy phần giống Lưu Uyển.

Thanh niên này tuấn lãng bất phàm, nhưng trên người dường như có một ít thương thế, nhưng cũng không phải quá nặng.

Có thương thế không chỉ có một người, trong đại điện còn có sáo lão nhân và hai trung niên là người trong Thanh Long hoàng tộc, mỗi người trong đó bị thương chồng chất.

Trong sáu người, năm người còn đỡ một chút, nhưng mà trong đó một là lão giả thực lực cao nhất, thương thế lại nặng hơn rất nhiều.

Lão giả bị thương nặng nhất, cấp đô thực lực lại mạnh nhất trong sáu người, hắn đang mặc áo bào tím, bộ dáng hơn năm mươi tuổi, thái dương còn có vài cọng tóc bạc, vừa nhìn đã biết rõ rất bất phàm, nhưng lúc này toàn thân vết thương chồng chất, trên mặt còn có không ít vết tím chưa lành.

Khí tức của lão giả này uể oải, sắc mặt trắng bệch, hắn đã đổi xiêm y, bằng không lúc này nhất định quần áo tả tơi, vô cùng thảm hại.

Kỳ quái là lão giả này là cường giả Thanh Long Hoàng tộc, từ tu vị mà nhìn, dĩ nhiên đã sắp đạt tới bát giai hậu kỳ đỉnh phong, nói cho đúng là, cho dù có gặp Nhân tộc Võ Tôn cửu trọng và Linh Tôn cửu trọng vẫn có lực chống lại.

Mà nếu Lục Lâm Thiên đang ở nơi này, nhất định sẽ nhận ra lão giả này không phải người khác, người này là Thanh Long Hoàng tộc đại hộ pháp Long Đại, trên đại lục này, với địa vị của Thanh Long Hoàng tộc, người dám biến Long gia đại hộ pháp thành như thế chỉ sợ không có bao nhiêu người.

Trong đình viện này, đáng chú ý nhất không phải Long Hổ lão tổ, Long Minh lão tổ và mấy lão tổ của Thanh Long hoàng tộc.

Cũng không phải Bạch Linh, Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn, Long Bích Hàm đại công chúa, Lục Tâm Đồng, Dương Quá.

Hiện tại đáng chú ý nhất là bảy thiếu nam thiếu nữ chừng mười ba mười bốn tuổi, bốn nam ba nữ, ngây thơ chưa mất.

Bốn thiếu nam đôi mắt đen thâm quần, đôi mắt lờ mờ, hoàn toàn không còn chút cao quý ưu nhã gì đó, nhưng dung mạo tuấn lãng, hoặc là mặc như quan ngọc, hoặc ngũ quan rõ ràng, hoặc không câu nệ, hoặc gợi cảm.

Nhưng bốn thiếu niên này tổng cộng có chung đặc điểm, đó chính là nụ cười tà mị trên môi.

Không hề nghi ngờ, sau khi bốn thiếu niên này trưởng thành, tuyệt đối sẽ gây tại họa cho không ít nữ tử trên đại lục.

Ba thiếu nữ vẫn còn ngây thơ, nhưng đã có dung mạo tuyệt mỹ và đường cong mê người, đôi mắt dễ thương như nước, làn da trắng nõn, hoặc lịch sự tao nhã, hoặc cao quý, hoặc nóng rát.

Ba thiếu nữ này qua vài năm nữa sẽ là mỹ nhân tuyệt thế, làm cho vô số thanh niên tài tuấn quỳ gối dưới váy của mình.

Lúc này bảy thiếu niên thiếu nữ lại cúi đầu, hai tay bất đắc dĩ vân vê vạt áo, cúi đầu nhìn nhau, ánh mắt nháy động, dường như thống nhất suy nghĩ, cấu kết với nhau.

- Không được động, thành thật cho ta.

Trong đại điện, Bắc Cung Vô Song quát một tiếng.

- Nương, Long Hổ lão tổ còn nói không có việc gì, chúng ta vẫn không thể đi sao?

Nghe Bắc Cung Vô Song nói thế, ánh mắt một thiếu niên chớp động, trong đó một thiếu nữ có vị trí đầu lĩnh nói với Bắc Cung Vô Song.

Thiếu nữ này dung mạp trẻ trung, nhưng lúc này đã có bộ dáng tuyệt mỹ, đôi mắt dễ thương động lòng người, mang theo màu lam nhạt, còn có khí chất cao quý khó che dấu, trong cao quý còn mang theo lăng lệ, hình thành uy áp vô hình.

- Được rồi Vô Song, đều là tiểu hài tử, lúc này là gia hỏa Long Đại không biết lớn nhỏ, không biết nặng nhẹ, muốn trách thì trách Long Đại, sao lại trách hài tử.

Long Hổ lão tổ vội vàng nói, ánh mắt mang theo bất đắc dĩ.

- Vô Song tiểu thư, không nên trách bọn chúng, đều là ta không tốt, ngươi muốn ta xấu hổ sao?

Long Đại đại hộ pháp nói ra, lúc này trên mặt còn tươi cười, nhưng trong nụ cười còn mang một ít bất đắc dĩ.

Lúc này chỉ có Long Đại và mấy hộ pháp sau lưng mới biết, biết rõ bọn họ hiện tại bị chà đạp rất thảm, còn là chà đạp qua một lần, quả thực vô cùng thê thảm, bị đuổi chạy khắp nơi, cuối cùng mới trốn về Thanh Long Hoàng tộc.

Hiện tại cả đại lục cũng biết, Thanh Long Hoàng tộc Long Đại đại hộ pháp và một đám hộ pháp khác bị đuổi thảm hại, nìn không đành lòng.

Nhưng hết lần này tới lần khác bị chà đạp thảm như thế, đừng nói là Long Đại, ngay cả Thanh Long Hoàng tộc cũng không phát hỏa, thì ra chà đạp Long Đại đại hộ pháp thảm như vậy, không phải người khác, chính là bảy tiểu gia hỏa này.

Đường đường Thanh Long Hoàng tộc Long Đại đại hộ pháp và hộ pháp đoàn bị sáu thiếu niên miệng còn hôi sữa nhà Lục gia chà đạp một lần, cho dù có giận cũng không phát được.

Không nói thực lực hiện tại của Lục gia và Phi Linh Môn, cũng không nói sau lưng bảy tiểu gia hỏa hiện tại còn có cường giả mạnh nhất đại lục, Chí Thánh đại đế làm chỗ dựa, cũng không đề cập phụ thân bảy tiểu gia hỏa này có quan hệ với Thanh Long hoàng tộc.

Chỉ cần từ bối phận và tuổi, Thanh Long Hoàng tộc Long Đại đại hộ pháp và hộ pháp đoàn bị đám hài tử choai choai chà đạp, Thanh Long hoàng tộc cũng không dám nói, huống chi người hạ thủ còn là người nhà.

- Đại nương, ngươi xem, Long gia đại hộ pháp cũng không trách chúng ta.

Một thiếu niên mặc cẩm bào, ánh mắt lóe sáng, lập tức ngẩng đầu nhìn Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn, tiểu gia hỏa này chính là Lục Trực, người mang Lục gia kim hoàng chi khí và Độc Cô gia tộc thần hoàng chi khí, có thể nói là thiên phú kinh người.

- Không được nói chuyện.

Độc Cô Cảnh Văn trừng Lục Trực, ánh mắt bất đắc dĩ nhìn Long Đại nói:

- Long Đại đại hộ pháp, việc này thật sự có lỗi, mấy tiểu gia hỏa bất kính, ta trở về sẽ quản giáo bọn chúng, lần này đến đây xin lỗi ngươi.

- Cảnh Văn tiểu thư nói quá lời.

Long Đại tiếp nhận lời xin lỗi của Độc Cô Cảnh Văn, không nói thân phận địa vị của hắn, chỉ bằng vào thực lực mà nói, Độc Cô Cảnh Văn hiện tại đã là Linh Đế tứ trọng, tốc độ đột phá làm cương giả trên đại lục kinh hãi.

Chương 3360: Phát uy 1

Lúc này Lục Trung, La Lan tuy đau lòng cháu mình, nhưng cũng không nói nhiều làm gì, dù sao tình huống hiện tại đã khác, Lục Tâm Đồng và Dương Quá, Cực Nhạc tam quỷ, Thiên Sí Tuyết Sư, Thiên Độc Yêu Long, Lục Tiểu Bạch đều đứng ở một bên, vẻ mặt đau khổ.

Việc xảy ra thế nào, mọi người đều biết rõ trong lòng của mình, với Lục gia và Phi Linh Môn thì không phải đại sự gì, có đại sự nhất định là đối phương.

Nhưng bởi vì đây là Thanh Long hoàng tộc, tình huống hơi phức tạp, tăng thêm Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn ba nữ sợ bảy tiểu gia hỏa trưởng thành không dễ quản giáo, cho nên phải giáo dục bảy tiểu gia hỏa thật nghiêm, lúc này mới có việc hiện tại.

Nguyên nhân kỳ thật nói ra rất đơn giản, ba năm trước đây, sau khi thiên uy cuồn cuộn biến mất, tử vong thâm uyên bài danh thứ hai đại lục mở ra, lúc này hấp dẫn vô số người đi vào, đương nhiên, vẫn có cấm chế người tu vị Đế cấp không được đi vào.

Từ lần trước Thiên mộ mở ra, Thiên Đế cũng không hạn chế cường giả Đế cấp, hoàng tộc cũng thường xuyên đi ra ngoại giới, đi đi lại lại cũng càng ngày càng nhiều lần, cũng không có thu được lệnh cấm từ Thiên Đế, bởi vậy bắt đầu to gan hơn.

Lúc này tử vong thâm uyên mở ra, thì ra hoàng tộc không thể tiến vào những mật địa kia, lúc này không khách khí nữa, các tộc xúc động cường giả tiến vào.

Thanh Long Hoàng tộc cũng không ngoại lệ, dẫn đầu chính là Long Đại đại hộ pháp, thú hoàng tộc cũng thế, cũng phái cường giả đi vào trong.

Phi Linh Môn cũng cho người tiến vào bên trong, bảy tiểu quỷ Lục gia đã sớm chán đại lục, ngay từ đầu còn bị mẫu thân áp chế không được tiến vào tử vong thâm uyên, về sau rốt cục tìm được cơ hội, bảy huynh đệ tử muội vụиɠ ŧяộм tiến vào bên trong.

Trong tử vong thâm uyên, thiên địa dường như sinh ra biến hóa, cũng nhận được không ít chỗ tốt, bên trong có không ít linh vật thiên địa thai nghén ra, chiếm được vô số cơ duyên.

Một thanh niên tu vị Vương cấp ngũ trọng, ở trong tử vong thâm uyên dạt được một câu Cửu Diệp Long Linh Chi, thứ này tuyệt đối có giá trị xa xỉ, Cửu Diệp Long Linh Chi có tác dụng rất lớn với linh thú, cho dù với linh thú bát giai cũng có chỗ tốt kinh người.

Không khéo là, thanh niên tu vị Vương cấp ngũ trọng vừa đạt được Cửu Diệp Long Linh Chi, hắn gặp phải Thanh Long Hoàng tộc Long Đại đại hộ pháp và mấy trưởng lão Thanh Long Hoàng tộc, cho nên hắn không thể chống lại, trực tiếp bị cướp đoạt.

Bởi vì gần đây quan hệ thú hoàng tộc cùng nhân tộc có giao hảo, đặc biệt là Thanh Long Hoàng tộc có quan hệ gần với Nhân tộc, bởi vậy Long Đại đại hộ pháp cũng không quá khó xử thanh niên này, thanh niên này mở miệng chống đối vài câu, tùy ý ra tay giáo huấn là được.

Thật không nghĩ đến, cũng không có bao lâu, thanh niên này mang theo vết thương chồng chất gặp được bảy tiểu gia hỏa Lục gia, bảy tiểu gia hỏa nhìn thấy thanh niên này bị người ta đánh, lúc này nổi giận trùng thiên.

Thì ra thanh niên này không phải người khác, chính là Lục Vân Lãng con của Lục Tiểu Bạch và Lưu Uyển, bảy tiểu gia hỏa, từ nhỏ gọi hắn là Lục Vân Lãng ca ca, cũng không có xem Lục Vân Lãng như người ngoài.

Có người đánh ca ca của mình, bảy tiểu gia hỏa không sợ trời không sợ đất, tâm tình tức giận có thể nghĩ, đây quả thực có người dám sờ mông lão hổ, lập tức đi báo thù.

Vì vậy bảy tiểu gia hỏa mang theo Lục Vân Lãng đi tìm người khắp nơi, rốt cuộc tìm được Long Đại đại hộ pháp, trải qua Lục Vân Lãng chỉ rõ và xác nhận, bảy tiểu gia hỏa cũng không có khách khí, trực tiếp lao tới, mang theo uy thế khủng bố quét qua Long Đại đại hộ pháp.

Tu vị thực lực của bảy tiểu gia hỏa mới đến Võ Tôn Linh Tôn lục trọng mà thôi, nhưng trên người lại có Thiên cấp kim hoàng chi khí, linh võ song tu, Lục Trực và Lục Doanh còn mang hoàng khí của hai đại hoàng tộc.

Quỷ dị nhất là Lục Âm, toàn lực ra tay lại có thể biến thành bản thể Cửu Vĩ Thiên Hồ như mẫu thân, bình thường không có khác biệt với người thường.

Thủ đoạn bảy tiểu gia hỏa không chỉ như thế, trên người còn có áo giáp phòng ngự khủng bố, thượng cổ thần khí, tuy bảy tiểu gia hỏa nghịch ngợm đến cực điểm, nhưng trên việc tu luyện có thiên phú kinh người.

Trận pháp, luyện đan, luyện khí, luyện chế khôi lỗi, khống thú... Bảy tiểu gia hỏa này hoàn thành dễ như chơi.

Những năm qua, luyện khí, luyện đan, trận pháp tăng tiến rất nhiều, Thánh Thủ Linh Đế và Bách Biến Đại Đế Khiên Bách Biến cũng cảm giác không thể dạy được nữa, bảy tiểu gia hỏa chỉ còn kém hỏa hầu mà thôi.

Trong nháy mắt bảy tiểu gia hỏa thi triển thế công phô thiên cái địa, không cho phân trần, lập tức công kích đám người Long Đại đại hộ pháp.

Mà phát hiện đám người Lục Doanh mang theo hoàng khí, Long Đại đại hộ pháp đã biết rõ thân phận bảy tiểu gia hỏa này là ai, cho nên lập tức dừng tay.

Bảy tiểu gia hỏa cũng dừng tay, nghe Long Đại đại hộ pháp nói, cũng được biết thân phận đám người Long Đại đại hộ pháp chính là Thanh Long hoàng tộc.

Mà Long Đại đại hộ pháp cũng biết được, bọn họ vô liêm sỉ cướp đoạt Cửu Diệp Long Linh Chi từ trong tay người Phi Linh Môn.

Mấy tiểu tử cũng biết quan hệ giữa Phi Linh Môn và Thanh Long hoàng tộc, mấy tiểu gia hỏa cũng không tính tón động thủ với Thanh Long hoàng tộc, chỉ yêu cầu trả Cửu Diệp Long Linh Chi cho Lục Vân Lãng, bồi thường chút tiền thuốc men là được.

Cửu Diệp Long Linh Chi có chỗ tốt rất lớn với linh hú, Long Đại hộ pháp cũng không bỏ, càng thêm trọng yếu là, kỳ thật hắn đã sớm ăn Cửu Diệp Long Linh Chi, làm sao có thể nhổ ra được nữa.

Huống chi bảy tiểu gia hỏa này đòi tiền thuốc men quả thực là xảo trá, muốn xảo trá mạng già của hắn, dĩ nhiên muốn một nửa thu hoạch của bọn họ trong tử vong thâm uyên bồi thường cho Lục Vân Lãng.

Bởi vậy Long Đại đại hộ pháp tự nhiên không đồng ý, cũng không xuất ra được, cho nên cũng dứt khoát cậy già lên mặt chơi xấu.

Vốn còn muốn cho bảy tiểu gia hỏa chút mặt mũi, vừa thấy Long Đại đại hộ pháp cậy già lên mặt, không có ý định bồi thường, lập tức không khách khí, bảy tiểu gia hỏa thi triển công kích, lần này là động thủ thật.

Bảy lũ tiểu gia hỏa ném ra từng kiện thượng cổ thần khí, phối hợp với Thất Tinh Linh Vũ Yêu Trận do bảy tiểu gia hỏa nghiên cứu ra, trực tiếp bao vây đám người Long Đại đại hộ pháp vào bên trong.

Mấy cường giả khác của Thanh Long hoàng tộc cũng đi ra hỗ trợ, hóa thành bản thể Thanh Long khổng lồ, nhưng cũng bị đánh thương tích đầy mình, vô cùng thê thảm.

Cuối cùng bảy tiểu gia hỏa vây công, đánh một trận kinh thiên động địa, Long Đại đại hộ pháp hóa thành bản thể, hắn có được thực lực Võ Tôn cửu trọng, nhưng bị bảy tiểu gia hỏa Lục gia vây công, hắn hoàn toàn sẽ không có sức hoàn thủ.

Bảy người một rồng giao thủ với nhau, tình cảnh thiên băng địa liệt, không gian nứt vỡ từng khúc, lúc này hấp dẫn rất nhiều người quan sát.

Chuyện này làm mặt mũi Long Đại đại hộ pháp không còn, nhưng ắn vẫn phải đánh, hắn đánh thương tích đầy mình, long lân vỡ nát.

Chương 3361: Phát uy 2

Rơi vào đường cùng, Long Đại đại hộ pháp chỉ có trốn, thế nhưng bảy tiểu gia hỏa đâu chịu buông tha, vẫn đuổi theo không bỏ, đuổi từ tử vong thâm uyên chạy thẳng về Thanh Long Hoàng tộc.

Dọc theo con đường này, rất nhiều người sững sờ, đường đường đại hộ pháp Thanh Long Hoàng tộc lại bị bảy tiểu quỷ chà đạp như vậy, nhưng lại làm cho người ta vô cùng rung động, không ngừng cười vang, đặc biệt là Huyền Vũ hoàng tộc cười rất tươi.

Long Đại đại hộ pháp biết được cái gì là biệt khuất, hắn vô cùng chật vật, vết thương chồng chất, mình đầy thương tích quay về Thanh Long Hoàng tộc, thậm chí quay lại Thanh Long Hoàng tộc, người bình thường cũng chê cười hắn, lúc này Long Đại đại hộ pháp vô cùng ủy khuất và giận dữ.

Lúc chạy tới cửa thành, người của Thanh Long hoàng tộc định tiến lên vây công bảy tiểu tử Lục gia, nhưng Long Đại đại hộ pháp lại quát bảo ngừng lại.

Long Đại đại hộ pháp cũng không dám làm gì bảy tiểu gia hỏa Lục gia, bảy tiểu gia hỏa này tiến vào Thanh Long Hoàng tộc thì hắn còn mặt mũi gì nữa, hắn cũng không dám làm gì bảy tiểu tử Lục gia.

Long Đại đại hộ pháp cảm giác mình nhất định bị Lục gia khác, vốn Lục gia xuất hiện tên biến thái Lục Lâm Thiên, cũng bị Lục Lâm Thiên chà đạp một lần, sau đó bị Lục gia Dương Quá chà đạp một lần, tất cả là quá khứ.

Long Đại đại hộ pháp không ngờ lần này lại gặp bảy tiểu quỷ Lục gia, đây còn là lần biệt khuất nhất, không phải bị Lục gia khắc thì là cái gì, xem ra Lục gia trời sinh khắc chính mình ah.

Long Đại đại hộ pháp đã thầm hạ quyết tâm, về sau nhìn thấy người Lục gia sẽ quay đầu rời đi, cả đời này không qua lại với nhau, bằng không chẳng biết khi nào người Lục gia lại chà đạp

hắn.

Hiện tại Long Đại đại hộ pháp còn không ngờ tới, trong thời gian sau này, hắn lại không may bị tiểu tà ma của Lục gia chà đạp, đương nhiên, đây là chuyện thật lâu về sau.

Mấy thủ vệ khó hiểu, nhưng mà đại hộ pháp phân phó tự nhiên phải nghe, cũng không dám hỏi nguyên nhân, nếu không chắc chắn sẽ bị mắng chửi.

Sau khi Long Đại đại hộ pháp nghe Long Hổ đại trưởng lão hỏi thăm, Long Đại đại hộ pháp ấp úng không dám nói nhiều, lần này quá mất mặt, chẳng lẽ nói chính mình sống mấy ngàn năm, gần đây bị bảy tiểu quỷ Lục gia chà đạp mười mấy vạn dặm sao?

Từ tử vong thâm uyên chạy trốn trở về Thanh Long Hoàng tộc, nếu nói như thế chắc chắn sẽ bị người ta cười rớt răng.

Mà thời điểm này, bảy tiểu quỷ đuổi tới bên ngoài Thanh Long Hoàng tộc, bởi vì không vào được Thanh Long Hoàng tộc, trong nội tâm biệt khuất, cho nên đám tiểu gia hỏa tức giận coi trời bằng vung, trực tiếp vận dụng thuộc tính chi lực, thi triển hỏa thuộc tính cùng phong thuộc tính, sau đó đốt cháy sơn mạch bên ngoài Thanh Long Hoàng tộc.

Đồng thời đốt hồ nước lớn dưới Thanh Long Hoàng tộc không còn giọt nước nào, không ngừng phá núi phá sông, trên đường đi tai họa không biết bao nhiêu linh thú trong sơn mạch, linh thú trôi giạt khắp nơi, gào thét không ngớt.

Tuy mấy người Thanh Long hoàng tộc cảm giác được động tĩnh bên ngoài, có Long Đại đại hộ pháp phân phó, bởi vậy cũng không quá quan tâm đến.

Trong tử vong thâm uyên, cường giả Phi Linh Môn biết bảy thiếu gia tiểu tử đánh đạp ở Thanh Long Hoàng tộc, lập tức quay về thông báo cho các phu nhân biết, cũng phái cường giả thăm dò lộ tuyến của đám tiểu gia hỏa tại Thanh Long Hoàng tộc.

Sau khi Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn nhận được tin tức, vừa vặn Lục Trung cùng La Lan thị đang ở đó, lập tức mang theo nhiều cường giả đi đến Thanh Long Hoàng tộc.

Chí Thánh Đại Đế vừa xuất quan không lâu, nghe nói mấy đồ tôn mình yêu thương đánh đập tàn nhẫn tại Thanh Long Hoàng tộc, đồ tôn của mình mới bao nhiêu tuổi, trong nội tâm phản ứng đầu tiên chính là Thanh Long Hoàng tộc khi dễ đồ tôn của mình.

Lập tức, Chí Thánh Đại Đế nổi trận lôi đình, tính tình bạo phát, dĩ nhiên vượt qua không gian đến bên ngoài Thanh Long Hoàng tộc.

Chí Thánh Đại Đế đến bên ngoài Thanh Long Hoàng tộc nhìn thấy bảy tiểu gia hỏa đang đứng chửi rủa bên ngoài Thanh Long Hoàng tộc, bộ dáng đầy bụi đất, đây là tác phẩm khi đám gia hỏa này phá núi hủy sông bên ngoài Thanh Long hoàng tộc.

Nhưng bộ dáng đầy bụi đất đó lọt vào mắt Chí Thánh Đại Đế lại biến thành đồ tôn bị Thanh Long Hoàng tộc khi dễ, hắn sao nhịn được nữa, trực tiếp đánh một chưởng phá tan cấm chế bên ngoài Thanh Long Hoàng tộc.

Lúc đó cảm giác như trời đất sụp đổ, cửa vào Thanh Long Hoàng tộc bị Chí Thánh Đại Đế đánh nát dễ như trở bàn tay.

Còn khá tốt, thời điểm Chí Thánh Đại Đế muốn tính sổ với Thanh Long Hoàng tộc, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn đã đuổi tới.

Mà lúc này Thanh Long Hoàng tộc cũng biết rõ động tĩnh bên ngoài, Long Hổ lão tổ, Long Minh lão tổ, Long Siêu lão tổ, Long Ngộ lão tộc trưởng đang bế quan cũng bừng tỉnh.

Vì vậy sau khi hỏi thăm mới có cảnh tượng hiện tại, sau khi biết tình huống, mọi người cười khổ.

- Nương, ngươi xem Long Đại đại hộ pháp cũng nói không có việc gì, ngươi tha cho chúng ta đi.

Thiếu nữ mặc váy trắng dài đáng yêu, lúc này dùng ánh mắt trong veo đáng thương nhìn Bạch Linh.

Thiếu nữ này chính là Lục gia lão Thất Lục Âm, nàng mặc quần áo trắng, không có trang sức dư thừa, lại có dáng vẻ ưu nhã thanh xuân, tùy ý nhưng không mất trang nhã, môi son không điểm mà hồng.

Tuy mang theo vài phần trẻ trung, nhưng đã là có thể nhìn ra khí chất như u lan, kiều mỵ không mất đi xinh đẹp, so với mẫu thân Bạch Linh nhiều ra vài phần tự nhiên, ít đi một chút lãnh diễm, nhiều ra ba phần đáng yêu giảo hoạt.

- Bạch Linh, Vô Song, Cảnh Văn, ta thấy thôi đi, tổn thất cua Thanh Long Hoàng tộc chúng ta bồi thường là được, mấy tiểu hài tử không hiểu chuyện ah, đừng làm khó dễ bọn chúng.

Nhìn thấy bộ dáng đáng thương của Lục Âm, La Lan thị sao nhịn được, vội vàng cầu tình.

Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh cái này ba nữ hoàn toàn ngược lại với Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, bảy tiểu gia hỏa bình thường tuy tinh nghịch, nhưng tuyệt đối biết rõ thiện ác, tuyệt đối sẽ không làm chuyện thương thiên hại lý, chỉ biết gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ.

Nhưng Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn ba nữ quản giáo nghiêm khắc với bảy tiểu gia hỏa từ nhỏ, thế nhưng mà Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh ba người có tính cách trái ngược nhau, thương yêu bảy tiểu gia hỏa có thừa.

Bởi vậy vào thời điểm này, tự nhiên đứng ra cầu tình Bắc Cung Vô Song cùng Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn.

- Ta thấy việc này thôi đi, cũng không trách đám Lục Doanh làm gì, đám tiểu gia hỏa không làm sai, cũng đừng dọa chúng.

Chí Thánh Đại Đế nhìn thẳng vào người Thanh Long hoàng tộc, lúc biết không phải Thanh Long hoàng tộc khi dễ đồ tôn của mình, đồ tôn cũng không ăn thiệt thòi, cũng tiêu giận rất nhiều.

Đám người Long Hổ lão tổ vẫn cung kính tiếp khách, lúc này Chí Thánh Đại Đế mở miệng, lập tức vội vàng phụ họa, khó xử mấy hài tử, cũng chỉ làm mất mặt Thanh Long hoàng tộc mà thôi.

Chương 3362: Sẽ thành thân thuộc

Tăng thêm Long Bích Hàm đại công chúa và Huyền Hạo nói vào, cuối cùng Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn cũng chỉ có thể bỏ qua, nhiều người cầu tình cho bảy gia hỏa này, các nàng cũng không có cách nào.

Độc Cô Cảnh Văn nói với bảy tiểu gia hỏa:

- Nhanh xin lỗi đại hộ pháp, bằng không không bỏ qua cho các ngươi.

- Nương, chúng ta là kẻ yếu ah, chúng ta mới có tu vị Võ Tôn lục trọng, Long Đại đại hộ pháp đã là Yêu Đế bát giai hậu kỳ, chúng ta cũng không làm sai.

Lục Trực lập tức kháng nghị Độc Cô Cảnh Văn, có sư tổ Chí Thánh Đại Đế làm chỗ dựa, còn có gia gia nãi nãi ở đây, lá gan lớn hơn, đám người Lục Doanh, Lục Xảo, Lục Âm ủng hộ, bắt đầu phụ họa.

Nhưng vừa nói ra lời này, Long Đại đại hộ pháp và các hộ pháp của Thanh Long hoàng tộc cảm thấy mặt mũi nóng rát, sự thật như thế, bảy tiểu gia hỏa mới là Tôn cấp lục trọng, đây là sự thật không thể chối cãi.

Nhưng trên thực tế, bảy Tôn cấp lục trọng, trực tiếp chà đạp Thanh Long hoàng tộc đại hộ pháp và những người khác không có sức hoàn thủ, việc này đủ làm Thanh Long hoàng tộc xấu hổ, mấy tiểu gia hỏa thật sự quá biến thái.

Không nói tuổi còn nhỏ đã có thực lực khủng bố như thế, chỉ dùng tu vị Tôn cấp lục trọng đấu với Long Đại đại hộ pháp đã đủ biến thái, dường như bảy tiểu gia hỏa này còn chưa dốc toàn lực, ngược lại là Long Đại đại hộ pháp toàn lực mới đào thoát.

- Muốn được một tấc lại tiến một thước hay sao?

Độc Cô Cảnh Văn trừng mắt bảy tiểu gia hỏa liếc, nói:

- Các ngươi còn bắt đại hộ pháp bồi thường, dùng một nửa thu hoạch làm bồi thường, các ngươi đúng là dám mở miệng.

- Nương, chuyện này không liên quan tới chúng ta, là Tiểu Bạch thúc nói, không hung ác một chút là không thể phát tài, nếu không phải xem mặt mũi Thanh Long hoàng tộc, chúng ta muốn toàn bộ, làm sao lại muốn một nửa, chúng ta lại không ngốc.

Bảy tiểu gia hỏa dùng ánh mắt nhìn thẳng Lục Tiểu Bạch.

Ánh mắt của mọi người lúc này nhìn vào Lục Tiểu Bạch, người Thanh Long hoàng tộc cười khổ, không biết nói gì với đám tiểu gia hỏa này.

- Khục...

Lục Tiểu Bạch lập tức sững sờ, vội ho một tiếng, xấu hổ cười cười, ánh mắt lại tỏ vẻ tán thưởng bảy tiểu gia hỏa.

- Các ngươi còn dám tranh luận?

Ánh mắt Bạch Linh nhìn qua bọn chúng, lập tức bảy tiểu gia hỏa mới thu liễm một ít, trong mọi người, bảy tiểu gia hỏa sợ Bạch Linh nhất.

- Đại hộ pháp, chúng ta lần sau không dám, đương nhiên, ngươi cũng không thể lại đoạt đồ của Phi Linh Môn.

Bảy tiểu gia hỏa bị Bạch Linh trừng mắt, lúc này không tình nguyện nói tạ lỗi.

- Đều là ta không tốt, ta không tốt.

Vẻ mặt Long Đại đại hộ pháp nóng rát cười khổ, khóc không ra nước mắt, sớm biết là đồ của Phi Linh Môn, hắn cũng không ra tay đoạt, hiện tại cũng không cần phải đến mức này.

- Việc này bỏ qua, dù sao cũng là người nhà, cũng là Long Đại không biết lớn nhỏ, so đo với mấy tiểu bối, bị giáo huấn cũng xứng đáng, cứ cho hắn ghi nhớ thật lâu.

Long Hổ lão tổ lại hòa giiar.

Ầm ầm!

Khi Long Hổ lão tổ vừa dứt lời, lập tức trong đình viện sinh ra chấn động mãnh liệt, sắc mặt mọi người bắt đầu kinh ngạc.

- Như thế nào?

Ánh mắt bảy tiểu gia hỏa nghi hoặc, khó hiểu đánh giá mọi người chung quanh.

- Động tĩnh đến từ Thanh Long Phong!

Ánh mắt Long Hổ lão tổ biến đổi, lập tức biết rõ động tĩnh đến từ Thanh Long Phong.

- Chớ khẩn trương, là Thanh Long hoàng tộc có người đột phá thành Đế cấp mà thôi.

Tâm thần Chí Thánh Đại Đế dò xét, lập tức phát hiện nguyên nhân.

- Thanh Long Phong, đột phá thành Đế, chẳng lẽ là nàng đột phá?

Nghe vậy, toàn thân Dương Quá run lên, thân ảnh rời khỏi đình viện trước tiên.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, lúc này Long Hổ lão tổ, Long Ngộ lão tộc trưởng cũng đứng lên rời đi.

Sưu sưu!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, chúng cường giả đã xuất hiện bên ngoài Thanh Long Phong, mắt thây Thanh Long Phong vô cùng khổng lồ, lúc này trên đỉnh Thanh Long Phong có khí tức vô hình phóng lên trời, nương theo đó là khí tức hoàng tộc khuếch tán ra chung quanh, lập tức ánh mắt mọi người biến hóa.

Vù vù!

Cũng không qua bao lâu, không gian lập tức chấn động dữ dội, gió nổi mây phun, thiên địa biến sắc, giữa không trung có mây đen dày đặc áp xuống, sơn mạch chung quanh Thanh Long Phong rung động bất định.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt sau đó là tiếng sấm dữ dội vần vũ, không gian run rẩy, mặt đất chấn động, thiểm điện lôi minh khủng bố, trời đất tối tăm.

Xuy xuy!

Trong thiên địa tối tăm này, đột nhiên có một cột sáng năng lượng màu xanh khổng lồ bắn lên cao, lập tức bao phủ Thanh Long Phong, năng lượng thiên địa mênh mông quán chú vào cột sáng, khí tức khủng khìếp làm linh hồn mọi người rung động.

- Từ dị tượng này, là có người sắp đột phá thành Đế.

Sắc mặt Long Hổ lão tổ vui mừng, trong Thanh Long hoàng tộc lại có người sắp đột phá thành Đế.

- Long Yên, là đứa bé Long Yên đột phá Đế cấp.

Long Hổ đại trưởng lão nói.

- Là muội muội, lúc trước nàng tiến vào Thanh Long Phong bế quan, nhắn lại không thành Đế sẽ không xuất quan, nàng làm được.

Long Bích Hàm đại công chúa cười cười, khẽ ngẩng đầu, đôi mắt đầy yêu thương..

- Dương Quá cũng đợi đến lúc này.

Huyền Hạo thì thào, rất có cảm xúc.

- Hiện tại cũng không biết tiểu Long thế nào.

Long Bích Hàm đại công chúa lúc này nhớ tiểu Long.

- Hắn không có việc gì.

Bàn tay Huyền Hạo nắm chặc tay Long Bích Hàm đại công chúa, hai người nắm tay nhau, gắn bó tương tích.

Ngao!

Thời điểm cột sáng năng lượng bao phủ Thanh Long Phong, một tiếng long ngâm vang vọng các nơi, một đầu Thanh Long khổng lồ phóng từ Thanh Long Phong lên trời, long lân tỏa ra hào quang năng lượng chói mắt, uy thế khủng bố lan tỏa ra chung quanh.

Không gian chấn động, đại địa nổ vang, cửu thiên rung chuyển.

Ngao!

Trong Thanh Long hoàng tộc có không ít đệ tử không thể chống lại uy áp của Thanh Long, bắt đầu phủ phục trên mặt đất.

Thật lâu sau đó, động tĩnh khủng bố này mới từ từ yên lặng, Thanh Long trên không trung được bao phủ trong cột sáng năng lượng, lập tức hóa thành bóng dáng xinh đẹp uyển chuyển, khí tức mênh mông khuếch tán ra ngoài.

Tất cả mọi người đều là ngẩng đầu nhìn nhau, thân ảnh này uyển chuyển xinh đẹp đến tận cùng, mặc áo trắng váy dài như tuyết, không khác biệt với Bạch Linh bao nhiêu, mái tóc xanh phiêu động theo gió, cao quý mang theo vũ mị, đẹp đến mức người ta có cảm giác như hư ảo, giống như tiên tử không ăn khói lửa nhân gian.

Cô gái này hoàn toàn trái ngược với Bạch Linh, uy nghiêm, vũ mị, hấp dẫn tự nhiên, nhưng đều là tuyệt sắc giai nhân.

Nhìn thấy thân ảnh uyển chuyển này đạp không đứng đó, thân thể

Dương Quá rung động không kiềm chế được, ánh mắt rung động, hắn không dám tin nhìn thân ảnh trên cao.

Một lát sai, thân thể Dương Quá mang theo kích động run rẩy đi lên không trung, từng bước đi từng bước tiến lên, không gian dưới chân sinh ra gợn sóng, ánh mắt nhìn chằm chằm vào nữ tử áo trắng.

Giữa không trung, bóng dáng xinh đẹp kia dường như cảm nhận được gì đó, bỗng nhiên mở mắt ra, đôi mắt dễ thương như nước, khuôn mặt tinh xảo tới cực điểm, trên ngọc dung mang theo khí chất vô song.

Chương 3363: Chúng ta nhớ phụ thân 1

Nhìn thấy thân ảnh nam tử áo bào xám, tóc dài xõa vai, dung mạo tuấn lãng, hai mắt như thần, toàn thân bóng dáng tuyệt mỹ run lên, trong mắt đẫm nước mắt, trái tim bình thản không ngừng run rẩy.

Bốn mắt nhìn nhau, Dương Quá càng đi càng gần, cả thiên địa như yên tĩnh, không có người nào đánh vỡ yên tĩnh này.

Xùy!

Dương Quá đến bên cạnh nữ tử áo trắng, mắt nhìn dung mạo quen thuộc, thật lâu sau đó, ánh mắt rưng rưng, yết hầu nhấp nhô, khóe mắt có giọt nước mắt lăng dài trên má, nói:

- Rốt cuộc ta cũng chờ đến ngày hôm nay, còn sớm hơn suy nghĩ của ta một chút, hiện tại, ngươi còn muốn rời khỏi ta sao.

- Cuộc đời này bất ly bất khí, sinh tử cùng nhau.

Ánh mắt nữ tử tuyệt mỹ rung động, bàn tay như ngọc lau khô nước mắt Dương Quá, thân thể mềm mại run lên, không kiềm nén được nữa, lao vào trong lòng người thương.

Hai người không nói lời nào, chỉ ôm nhau.

Khóe mắt người bên dưới rưng rưng, Lục Tâm Đồng, Long Bích Hàm đại công chúa lại chảy nước mắt vui mừng.

- Chúc mừng người hữu tình sẽ thành thân thuộc.

Nhưng lúc này trên không gian yên tĩnh có một giọng nói vang lên, mọi người rất quen thuộc với giọng nói này.

Bỗng nhiên, tất cả mọi người dò xét không gian chung quanh, tìm kiếm người nói chuyện.

Bảy tiểu gia hỏa khó hiểu nhìn chằm chằm vào hư không.

Ánh mắt Chí Thánh Đại Đế chấn động, lập tức nhìn vào một hướng giữa không trung.

Trong ánh mắt của mọi người, một thân ảnh lăng không vô thanh vô tức xuất hiện trên cao, đạp không đứng đó, áo bào xanh khẽ nhúc nhích, gương mặt cương nghị, bờ môi cười tà dị, hai mắt thâm thúy giống như có thể nhìn thấu tâm tư sâu thẳm của người khác.

Tất cả mọi người nhìn chằm chằm vào thân ảnh vừa mới xuất hiện, bỗng nhiên cùng kêu lên, mọi người run rẩy, Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Bạch Linh chúng nữ hét lớn.

- Bái kiến chủ nhân.

Trong đám người, Thiên Sí Tuyết Sư đi lên không trung, thân ảnh hùng vĩ mang theo khí tức vương giả, lập tức cung kính quỳ trước mặt thân ảnh áo bào xanh kia.

- Là Nhị thiếu gia, Nhị thiếu gia trở về.

Cực Nhạc tam quỷ sững sờ, hai tay nắm chặc, kích động kêu to.

- Đột phá Đế cấp, không tệ, không tệ.

Lục Lâm Thiên vung tay, mắt thấy Thiên Sí Tuyết Sư liền vui vẻ, lực lượng nhu hòa trực tiếp nâng Thiên Sí Tuyết Sư đứng lên.

- Phụ thân!

Thân ảnh Lục Kinh Vân nhảy lên không trung, hắn xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, nói nhỏ:

- Ta biết ngay ngài không có việc gì, ta biết mà.

- Hảo tiểu tử, lớn rồi!

Lục Lâm Thiên mở hai tay ôm thiếu niên trước mặt vào ngực, thiếu niên đã có tu vị Võ Đế nhị trọng, tu vị tiến bộ thần tốc.

Bảy tiểu gia hỏa mắt nhìn thân ảnh trên không trung, thân ảnh quen thuộc và lạ lẫm, tuy lúc rời đi đám tiểu gia hỏa chỉ mới hai tuổi, nhưng lúc này vẫn không quên.

- Phụ thân, phụ thân trở về!

- Phụ thân...

Bảy tiểu gia hỏa, bảy đạo thân ảnh bay lên cao, đứng bên cạnh thân ảnh áo xanh kia, trên mặt mang theo ủy khuất và nhớ mong, còn có một ít thẹn thùng, đây là cảm giác huyết mạch tương liên.

Lục Lâm Thiên vỗ vai Lục Kinh Vân, lập tức buông Lục Kinh Vân ra, ánh mắt nhìn bảy tiểu gia hỏa, bây giờ đã là thiếu niên choai choai.

Nhìn bảy tiểu gia hỏa, Lục Lâm Thiên cảm thấy thời gian trôi qua thật nhanh, cũng cảm thán tính mạng huyền diệu, trong nội tâm mang theo rung động, vỗ nhẹ lên đầu bốn tiểu gia hỏa này, sau đó giang hai tay ra ôm lấy Lục Doanh cùng Lục Âm, nói nhỏ:

- Phụ thân nhớ các ngươi, các ngươi có nhớ phụ thân không?

- Có, chúng ta nhớ phụ thân, mỗi ngày đều nhớ, mong phụ thân sớm quay về, nhưng nương nói phụ thân đi rất xa, phải rất lâu mới trở về, cho nên chúng ta chỉ có thể mỗi ngày nhớ phụ thân.

Lục Doanh và Lục Âm hai nữ gật đầu, nước mắt chảy dài, ôm thật chặt cổ phụ thân, sợ trong nháy mắt phụ thân sẽ biến mất.

- Phụ thân, ta cũng muốn ôm, Xảo nhi nhớ ngài, nhớ hơn cả tỷ tỷ và ca ca.

Một thân ảnh nhỏ nhắn xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, mái tóc thắt bím, đôi mắt mở to như minh châu, gương mặt đáng yêu như búp bê, nhưng lại ăn mặc theo phong cách Linh Lam, tuổi còn nhỏ nhưng rất nóng bỏng, trong mắt đẫm nước nhìn thân ảnh áo xanh.

- Đứa nhỏ ngốc, phụ thân ôm ngươi, phụ thân rất nhớ ngươi.

Lục Lâm Thiên lập tức cười cười, buông Lục Doanh cùng Lục Âm ra, ôm lấy gương mặt búp bê của nàng vào lòng, ôm Lục Xảo thật chặt.

Sưu sưu!

Từng bóng dáng xinh đẹp xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn đám tiểu gia hỏa rồi không nói gì, nhưng đôi mắt chỉ nhìn thẳng vào thân ảnh áo xanh, nội tâm run rẩy, trong ánh mắt mang theo thiên ngôn vạn ngữ.

- Là hắn, là hắn trở về.

- Là Ngũ Hành Đại Đế Lục Lâm Thiên, là hắn trở về.

Trong Thanh Long hoàng tộc, một cường giả Thanh Long hoàng tộc nhìn lên không trung, ánh mắt rung rung, đạo thân ảnh kia với người Thanh Long hoàng tộc có cảm giác rất đặc biệt.

- Hảo tiểu tử, trở về là tốt rồi, bình an là tốt rồi.

Thánh Thủ Linh Đế nhìn lên không trung, cười nhạt và nói thầm một tiếng.

- Ồ, chẳng lẽ...

Nhưng sau khi Chí Thánh Đại Đế nhìn lên không trung, ánh mắt mang theo một chút nghi ngờ, đạo khí tức này làm hắn nhìn không thấu.

- Đại ca.

- Nhị đệ.

Hiện tại Lục Tâm Đồng cùng Dương Quá hai người đều đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn thân ảnh quen thuộc trước mặt, tuy có chút kích động, nhưng không suy nghĩ nhiều, người trước mặt không có việc gì là tốt rồi, bởi vì trong mắt hai người bọn họ, không có nơi nào có thể vây khốn người trước mặt.

- Chúng ta đi xuống nói chuyện.

Lục Lâm Thiên nhìn qua mọi người, mỉm cười, từng thân ảnh xuất hiện bên cạnh hắn, Lục Lâm Thiên lúc này rất vui vẻ, không có gì có thể ngăn cản hạnh phúc trong lòng hắn.

Vèo...

Lục Kinh Vân, Lục Doanh đi theo Lục Lâm Thiên đáp xuống, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh cũng theo sau.

- Nương, phụ thân, hai vị sư phụ.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đáp xuống đỉnh núi, hắn hành lễ với La Lan thị, Lục Trung, Chí Thánh Đại Đế, Thánh Thủ Linh Đế.

- Bình an trở về là tốt rồi.

La Lan thị lúc này đã là cường giả trên đại lục, tính cách lúc trước sinh ra biến hóa, nhưng biến hóa rõ ràng nhất là tính cách nhu nhược, lúc này không thể nghi ngờ đã kiên cường hơn rất nhiều.

- Dương Quá ta hiện tại cầu hôn Thanh Long hoàng tộc, ta muốn kết hôn với Long Yên công chúa, thỉnh tiền bối Thanh Long hoàng tộc thành toàn.

Nhưng lúc này, giọng nói của Dương Quá truyền ra, mọi người nhìn hắn, nhìn thấy Dương Quá quỳ một gối hành lễ với tiền bối Thanh Long hoàng tộc.

Ánh mắt của mọi người nhìn Lục Lâm Thiên, lúc này lại nhìn lên không trung lần nữa, không ít cường giả Thanh Long hoàng tộc bắt đầu bạo động.

Long Hổ lão tổ, Long Minh lão tổ, Long Siêu lão tổ, Long Ngộ lão tộc trưởng, Long Hổ đại trưởng lão nhìn lên không trung, ánh mắt rung rung.

- Long Yên xin các tiền bối trong tộc thành toàn!

Nữ tử tuyệt mỹ váy trắng chân thành quỳ một gối bên cạnh Dương Quá, bàn tay cầm tay Dương Quá, hai người ngẩng đầu, ánh mắt khẩn cầu lão tổ Thanh Long hoàng tộc.

Chương 3364: Chúng ta nhớ phụ thân 2

- Dương Quá là nghĩa tử của ta, cũng là phần tử Lục gia, Lục gia ta hôm nay cầu hôn Thanh Long hoàng tộc Long Yên công chúa.

Ánh mắt Lục Trung khẽ nhúc nhích, đạp không bay lên, hắn hành lễ với các lão tổ Thanh Long hoàng tộc, Cực Nhạc tam quỷ ba người theo sát phía sau, trên danh nghĩa, Cực Nhạc tam quỷ hiện tại thuộc về Lục gia.

- Phụ thân, lão tổ, thỉnh thành toàn Long Yên đi.

Long Bích Hàm đại công chúa tiến lên, cũng khẩn cầu các lão tổ Thanh Long hoàng tộc.

- Phụ thân đại bá thật đáng thương.

Lục Doanh, Lục Âm, Lục Xảo ba nha đầu nhìn đại bá giữa không trung, lập tức khẩn cầu nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt các nàng, phụ thân không gì làm không được, phụ thân nhất định sẽ giúp đỡ đại bá.

Lục Lâm Thiên nhìn hai thân ảnh đang quỳ giữa không trung, ánh mắt các cường giả Thanh Long hoàng tộc, trong nội tâm hắn rõ ràng, Long Yên nhị công chúa tuy là cháu ngoại của Long Ngộ lão tộc trưởng, nhưng việc này chỉ có Long Hổ lão tổ nói tính toán, chuyện này nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, dù sao cũng là chuyện của Thanh Long hoàng tộc.

Ánh mắt lóe lên, Lục Lâm Thiên lập tức tiến lên, nhìn Long Hổ lão tổ, nói nhỏ;

- Long Hổ lão tổ, đại ca ta và nhị công chúa tâm đầu ý hợp, lại trải qua nhiều trắc trở, kính xin Long Hổ lão tổ và chư vị thành toàn.

Long Hổ lão tổ nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt khẽ nhúc nhích, khi Lục Lâm Thiên vừa nói xong, lập tức mỉm cười, nói:

- Thanh Long hoàng tộc đã sớm đồng ý hôn sự đứa bé Long Yên và Dương Quá, hai người tình đầu ý hợp, lại có Lục gia cầu hôn, Thanh Long hoàng tộc chúng ta đương nhiên đáp ứng.

Long Hổ lão tổ vừa dứt lời, ánh mắt nhìn Long Ngộ lão tộc trưởng cùng Long Hổ đại trưởng lão, nói:

- Long Ngộ, Long Hổ, Long Yên là hài tử của các ngươi, lúc này còn cần các ngươi làm chủ, theo ta thấy, Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc Bạch Linh có thể sống cùng Lục Lâm Thiên, Thanh Long hoàng tộc chúng ta cũng cần cải biến một chút.

- Vâng, lão tổ.

Long Ngộ Long Hổ gật đầu, ý của Long Hổ lão tổ hai người nghe hiểu, trong lòng hai người sớm đã đáp ứng, lúc này cũng chỉ chờ Long Hổ lão tổ lên tiếng mà thôi, sau khi nghe xong lập tức vui mừng.

- Long Yên, Dương Quá, đứng lên đi.

Long Hổ đại trưởng lão cũng không ngăn cản Dương Quá cùng Long Yên nữa.

Dương Quá và Long Yên nhìn nhau, hai tay nắm chặc, nội tâm rất vui mừng.

- Muội muội, ngươi vẫn chưa chịu đứng dậy sao, phụ mẫu và các lão tổ trong tộc đã đáp ứng ngươi rồi.

Thân ảnh Long Bích Hàm đại công chúa lóe lên, đi đến bên cạnh Long Yên cùng Dương Quá hai người, ánh mắt dễ thương chớp động, đôi mắt ẩm ướt,, hiện tại nàng rất cao hứng cho muội muội, đã nhiều năm như vậy, hai người hữu tình đã đến được với nhau.

- Đa tạ lão tổ.

Dương Quá và Long Yên sững sờ, lúc này khôi phục tinh thần, lập tức cao hứng hành lễ, lúc này mới đứng dậy, hai người cao hứng ôm nhau.

- Chúc mừng đại thiếu gia.

- Chúc mừng đại thiếu gia.

- Chúc mừng nhị công chúa!

Người Phi Linh Môn chúc mừng, trong Thanh Long hoàng tộc cũng có không ít người reo vang, hai người trải qua rất nhiều trở ngại, hôm nay rốt cục đã đến được với nhau.

- Chúc mừng đại bá, chúc mừng đại thẩm.

Lục Doanh, Lục Âm, Lục Xảo, Lục Trực đám tiểu gia hỏa cũng tham gia náo nhiệt.

- Đã lớn như vậy rồi!

Long Yên công chúa lúc này lộ ra thần thái xấu hổ như thiếu nữ, nhìn đám tiểu gia hỏa Lục Doanh, lập tức giật mình, trong mắt của nàng, bọn chúng chỉ là những hài tử còn bé nhỏ mà thôi.

- Đã cao lớn cả rồi.

Dương Quá ôm Lục Xảo, mắt nhìn Lục Kinh Vân, lại nói với Long Yên:

- Đó mới là lão đại, đã sớm tiến vào Đế cấp.

Long Yên nghe xong liền cắn môi, đôi mắt dễ thương sững sờ.

Một lát sau, tromg đại điện Thanh Long hoàng tộc, các cường giả đang ngồi đó, cường giả Thanh Long hoàng tộc và Long Bích Hàm, Huyền Hạo đang hỏi thăm tình huống tiểu Long.

Lục Lâm Thiên cũng không giấu diếm, mang chuyện tiểu Long nói rõ với người Thanh Long hoàng tộc, cũng mang tin tức trên thế giới còn có cấp độ Phá Giới Cảnh, Ngộ Chân Cảnh, Thông Thiên Cảnh, Đại Đạo Cảnh và tình huống đại khái của ba ngàn thế giới nói một lần.

Sau khi biết rõ thế giới bên ngoài, cường giả Thanh Long hoàng tộc và Dương Quá cùng Lục Tâm Đồng, Long Yên, Long Bích Hàm đại công chúa, Lục Trung, Thánh Thủ Linh Đế, thậm chí là Chí Thánh Đại Đế cũng nghẹn họng nhìn trân trối, thật lâu không thể khôi phục tinh thần.

Đương nhiên không thể nói, Lục Lâm Thiên tự nhiên không nói chữ nào, chỉ kể một ít cho mọi người nghe mà thôi.

Người Thanh Long hoàng tộc, đám người Lục Tâm Đồng, Dương Quá biết được tiểu Long không chỉ không có việc gì, còn đang nắm giữ đại cơ duyên, rất có thể sẽ đột phá Đế cấp, chuyện này làm cho các cường giả Thanh Long hoàng tộc hưng phân và kích động không nhỏ.

Dừng lại trong Thanh Long hoàng tộc một ngày, Lục Trung đại biểu Lục gia cũng đại biểu cho Dương Quá, lúc này thương lượng hôn sự với Thanh Long hoàng tộc, thương lượng với Long Hổ đại trưởng lão chuyện hôn sự của Dương Quá cùng Long Yên công chúa.

Ngày hôm sau, Lục Lâm Thiên và mọi người mới rời đi, mà Long Yên cũng đi theo Dương Quá, muốn đi ra bên ngoài dạo chơi, muốn nhìn ngắm nơi bọn họ quen biết lúc trước.

Lục Lâm Thiên cũng cao hứng thay đại ca Dương Quá, đây gọi là có tình sẽ thành thân thuộc.

Sau khi quay về Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên đã thành thái thượng chưởng môn, việc này cũng làm Lục Lâm Thiên nhẹ nhõm không ít, hắn cũng không cần nhúng tay vào chuyện Phi Linh Môn nữa rồi.

Trong mấy ngày kế tiếp, mỗi ngày Lục Lâm Thiên đều ở cùng với đám tiểu gia hỏa, vào đêm không tránh được thân thiết với các thê tử, mở cửa sổ trăng sáng, đèn tắt giải quần thun, mỉm cười trong màn trướng, cổ động huệ lan hương, mộng cười tiên nữ ngủ, hoa đào áp gối say...

Sau khi nghe tin tức Lục Lâm Thiên trở về, ngày thứ ba, Vân Dương Tông và Linh Thiên Môn đã nhận được tin tức, lập tức Thiên Địa Các, Độc Cô gia tộc, Bắc Cung gia tộc, Hiên Viên gia tộc, Thái Công gia tộc, Chuyên Tôn gia tộc, Thiên Vân Đảo, Huyền Vũ hoàng tộc, Chu Tước hoàng tộc đều đi đến Phi Linh Môn bái phỏng Lục Lâm Thiên.

Đương nhiên các cường giả đến đây, tự nhiên cũng muốn biết một chút tình huống trong Thiên mộ, Lục Lâm Thiên chính là người đầu tiên rời khỏi Thiên mộ suốt bao nhiêu năm qua.

Sau khi mọi người đến đây, Lục Lâm Thiên đành phải ra ngoài gặp, trong Phi Linh Môn, các Đế cấp ngồi ngay ngắn, Thiên Địa Các Tử yên, lão tam Thập Tam, Hiên Viên gia tộc Hiên Viên Triệt, Thái Công gia tộc Thái Công Tĩnh Nhiễm, Thiên Vân Đảo Diễm Quan Quần Phương, còn có Nam thúc, Độc Cô Hồn Long cũng đến.

Có thể nói, lần này mọi người đến Phi Linh Môn vì tin tức trong Thiên mộ, còn có các Đế cấp mới tấn chức của các gia tộc cũng đến, mỗi Đế cấp đến Phi Linh Môn đều vô cùng cung kính.

Những năm này, tất cả mọi người đều biết đại lục đệ nhất cường giả Chí Thánh Đại Đế đang an vị trong Phi Linh Môn, cộng thêm bản thân Phi Linh Môn thực lực cực mạnh, nghiễm nhiên đã trở thành tồn tại đứng đầu các thế lực trên đại lục.

Chương 3365: Bắt đầu an bài

Lúc này Lục Lâm Thiên đã rời khỏi Thiên mộ, càng tôn lên sắc thái siêu nhiên, các Đế giả đều đến Phi Linh Môn, lúc này cho dù là một lão tổ hoàng tộc cũng tuyệt đối không dám tự cho rằng mình siêu phàm, bởi vì bọn họ biết rõ, trong Phi Linh Môn chí ít có hai người một tát chụp chết bọn họ.

Chúng Đế ngồi đây hàn huyên với nhau, trong ánh mắt chờ mong của mọi người, Lục Lâm Thiên lại nói lại chuyện đã nói trong Thanh Long hoàng tộc, cũng nói tới ba ngàn đại thế giới, nói Phá Giới Cảnh, Ngộ Chân Cảnh...

Biết được tất cả những việc này, mọi người thẫn thờ thật lâu, trong lúc nhất thời rung động khó có thể tiếp nhận, đặc biệt là khi Lục Lâm Thiên nói bên ngoài đại lục Linh Vũ còn có thế giới khác, bọn họ chỉ là thổ dân mà thôi, tùy thời có khả năng bị đám đạo phỉ thế giới cướp đoạt, tất cả sinh linh sẽ biến thành nô lệ, tất cả Đế giả biến sắc.

Những Đế giả này quả thật không cách nào tiếp nhận được, trải qua nhiều năm mới tăng tu vị lên đỉnh phong của đại lục, chưa từng nghĩ tới so sánh với thế giới bên ngoài, bọn họ chỉ là thổ dân mà thôi, lúc này tâm lý sinh ra biến hóa thất thường.

Ngày hôm nay các Đế giả muốn tìm Lục Lâm Thiên hỏi một chút, trong Thiên mộ có bảo vật gì hay không, hiện tại tuyệt đối không có hứng thú biết, bọn họ rung động không cách nào bình tĩnh lại, bởi vì tin tức này quá khó tiếp nhận.

Không ít Đế giả có cảm giác nguy cơ cực lớn, do vốn cho rằng mình là tồn tại đỉnh phong trên đại lục, hiện tại mới biết được, so với bên ngoài bọn họ chỉ là con sâu cái kiến mà thôi.

Một Đế giả sau khi biết tình huống, cũng lập tức rời khỏi Phi Linh Môn, bị đả kích mà đi, Lục Lâm Thiên cũng cố ý bàn giao, chuyện này chỉ có Đế cấp mới được biết, cấm chế truyền ra bên ngoài, nếu truyền ra trên đại lục, tuyệt đối sẽ tạo ra khủng hoảng không cần thiết.

Sau khi mọi người rời đi, Lục Lâm Thiên lại âm thầm lưu Hiên Viên Triệt cùng Thái Công Tĩnh Nhiễm, truyền âm làm cho hai người âm thầm đến Ngũ Hành đại điện phía sau Phi Linh Môn.

Trong đại điện, Hiên Viên Triệt mặc cẩm bào, ngũ quan cực kỳ tuấn lãng, thân thể còn mang theo khí tức lạnh nhạt thong dong, khí chất có thể nói bất phàm, nhưng hiện tại ánh mắt của hắn rất nghi hoặc, dường như đoán được nguyên nhân Lục Lâm Thiên lưu lại hắn và Thái Công Tĩnh Nhiễm ở đây.

Bây giờ Thái Công Tĩnh Nhiễm lạnh nhạt hơn một ít, mặc váy dài màu lam nhạt, dung nhan cực kỳ xinh đẹp, khí chất cao nhã, đôi mắt điềm tĩnh, đang yên lặng chờ đợi.

- Có biết tại sao ta lưu hai vị lại hay không?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên vô thanh vô tức đi vào trong đại điện, trực tiếp ngồi vào chủ vị, ánh mắt lạnh nhạt quan sát Hiên Viên Triệt cùng Thái Công Tĩnh Nhiễm.

- Ta nghĩ ngươi có chuyện cần nói cho chúng ta biết, hoặc là có quan hệ tới chúng ta, ngươi cứ nói đi.

Hiên Viên Triệt do dự một lát, ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, thì ra hắn không thật sự thong dong bình tĩnh, lúc này đối mặt với Lục Lâm Thiên hắn phải cố gắng áp chế, trong mắt của hắn mang theo thần sắc ngưng trọng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn lên người Hiên Viên Triệt, thở dài, chuyện này hắn đã cân nhắc thật lâu mới quyết định.

- Lục chưởng môn, ta nghĩ ngươi tìm chúng ta, chắc chắn không phải chuyện bình thường, trong lòng chúng ta có suy đoán rồi, ngươi cứ nói đi, tìm chúng ta có việc gì?

Thái Công Tĩnh Nhiễm ngẩng đầu, đôi mắt dễ thương nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt lại lạnh nhạt hơn Hiên Viên Triệt nhiều lắm.

- Hôm nay biết được tình huống thế giới bên ngoài, các ngươi có cảm tưởng gì?

Lục Lâm Thiên nhìn qua hai người, hai người đều là người của hoàng tộc, cũng là gia tộc mang theo áo nghĩa gia thân, cũng là người nổi bật trong cùng thế hệ.

- Đại lục Linh Vũ quá nhỏ, thế giới bên ngoài rất lớn, đáng tiếc chúng ta chỉ là ếch ngồi đáy giếng.

Hiên Viên Triệt nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt vẫn không bình tĩnh được, nhưng thần sắc của hắn lúc này đã ổn định hơn lúc trước.

- Nếu có một ngày, đại lục Linh Vũ thế giới này đột nhiên gặp phải đạo phỉ thế giới, các ngươi nghĩ phải làm sao bây giờ?

Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, nhìn thẳng hai người và hỏi.

Hai người nhìn nhau, hơi do dự một chút sao đó cùng trả lời:

- Bây giờ suy đoán, còn không bằng cố gắng tu luyện, thực lực mới là trọng yếu nhất.

Lục Lâm Thiên nhìn sang hai người, ánh mắt thoáng chấn động.

- Có một ít việc cần bàn giao với hai người, trở lại trong gia tộc của mình, nhớ kỹ, sau khi đạt được thứ này, đại biểu các ngươi phải gánh một phần trách nhiệm với đại lục Linh Vũ.

Trong khi Lục Lâm Thiên nói chuyện, hai nhẫn trữ vật rơi vào trong tay Hiên Viên Triệt cùng Thái Công Tĩnh Nhiễm.

Hiên Viên Triệt và Thái Công Tĩnh Nhiễm nghi hoặc, nhưng sau khi thu nhẫn trữ vật vào trong tay lại có chút mờ mịt, nghe Lục Lâm Thiên nói thế, dường như vật này bất phàm.

- Vật này ta đã giao cho các ngươi, cũng có thể thu hồi, các ngươi hiện tại cứ quay về đi.

Lục Lâm Thiên vung tay áo tiễn khách.

- Mặc kệ bên trong có gì, đa tạ!

Hiên Viên Triệt cung kính thi lễ, lúc này mới quay người rời đi.

- Ta cũng đa tạ ngươi, ngươi nói ta không quá hiểu rõ, nhưng ta tin tưởng có ngày ta sẽ hiểu.

Thái Công Tĩnh Nhiễm nói xong, khẽ khom người, lúc này rời đi.

Nhìn bóng lưng hai người, Lục Lâm Thiên thở dài thật sâu, hai nhẫn trữ vật kia có thi cốt lão tổ Thái Công gia tộc và lão tổ Hiên Viên gia tộc, bên trong có ẩn chứa phong thuộc tính áo nghĩa chi nguyên cùng thủy thuộc tính áo nghĩa chi nguyên.

Nếu là trước kia Lục Lâm Thiên không nỡ giao ra, cũng tuyệt đối sẽ không hào phóng như vậy, sau khi dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, tâm tình của Lục Lâm Thiên sinh ra không ít biến hóa, thân là chủ nhân của đại lục Linh Vũ, Lục Lâm Thiên phải có có một ít quyết định, cũng phải nhìn xa một chút, chính mình quan tâm đã không còn là Phi Linh Môn cùng Lục gia nữa rồi.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên quay về một gian mật thất gặp Chí Thánh Đại Đế, Nam thúc, Lục Tâm Đồng, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Thánh Thủ Linh Đế, Lục Kinh Vân, Hàn Băng Đại Đế, Cực Nhạc tam quỷ, Bách Biến Đại Đế Khiên Bách Biến, Kim Xà Đại Đế là các Đế giả hắn tín nhiệm.

Trong mật thất, Lục Lâm Thiên mang chuyện quan hệ tới áo nghĩa chi nguyên nói với bọn họ một lần, cái gọi là hoàng khí chỉ là áo nghĩa gia thân mà thôi, bởi vì lúc trước lão tổ các tộc đã nhận được thuộc tính áo nghĩa chi nguyên.

Mọi người nghe xong đều giật mình, đối với chuyện áo nghĩa này, Lục Lâm Thiên cũng không nói với bên ngoài, bọn họ lần đầu tiên nghe được.

Hiện tại Lục Lâm Thiên móc thi cốt lão tổ Bắc Cung gia tộc, lão tổ Độc Cô gia tộc lão tổ, còn có lão tổ Chuyên Tôn gia tộc ra, bị khí tức của ba thi cốt này bao phủ, trừ Chí Thánh Đại Đế ra, mọi người đều bị áp chế.

Ba đạo khí tức này đủ làm tất cả Đế giả run sợ.

Chương 3366

Thời điểm Lục Lâm Thiên chuẩn bị giới thiệu ba bộ thi cốt này với mọi người, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Nam thúc ba người nhìn thấy thân thể Bắc Cung lão tổ và Độc Cô lão tổ lập tức quỳ xuống, cung kính hành lễ với thi hài Bắc Cung lão tổ và Độc Cô lão tổ:

- Hậu nhân Độc Cô Ngạo Nam bái kiến lão tổ.

- Độc Cô Cảnh Văn bái kiến lão tổ.

- Bắc Cung Vô Song bái kiến lão tổ.

Nam thúc một thân ngông nghênh, lúc này trước mặt thi hài thủy tổ Độc Cô gia tộc vẫn phải cung kính quỳ lạy trên mặt đất, Độc Cô lão tổ có địa vị vô thượng trong Độc Cô gia tộc, có lão tổ này mới có Độc Cô gia tộc hiện tại.

- Lâm Thiên, đây là...

Ánh mắt Thánh Thủ Linh Đế cảm nhận uy áp lớn lao từ ba thi hài này, từ thái độ của Độc Cô Cảnh Văn cùng Bắc Cung Vô Song có thể suy đoán ra vài thứ gì đó.

Lục Lâm Thiên lập tức nói thân phận của ba thì hài này với mọi người, Bắc Cung lão tổ, Độc Cô lão tổ và Chuyên Tôn lão tổ, mọi người biết thân phận của ba thi hài này đều sinh ra kính ý, sáu lão tổ hoàng tộc, đây đều là nhân vật phong hoa tuyệt đại, tự nhiên được mọi người tôn kính, ngay cả Chí Thánh Đại Đế vào lúc này cũng ôm quyền thi lễ, thần sắc vô cùng cung kính.

Hài cốt ba lão tổ ở đây, uy nghiêm của bọn họ không giảm.

Mặc dù Lục Lâm Thiên có thể giao thi cốt Bắc Cung lão tổ cho Bắc Cung Vô Song, giúp Vô Song đạt được mộc thuộc tính áo nghĩa chi nguyên, thi cốt Độc Cô lão tổ tự nhiên phải giao cho Độc Cô Cảnh Văn, giúp hắn đạt được áo nghĩa chi nguyên.

Mà thi cốt lChuyên Tôn lão tổ, Lục Lâm Thiên giao cho nghĩa phụ Nam thúc, Nam thúc thân là võ giả năm hệ, hắn nhất định cũng có được hỏa áo nghĩa chi nguyên, Chuyên Tôn lão tổ lúc trước từng có ý định thu phục thái cổ U Minh Viêm, đáng tiếc hắn không thành công.

Nhìn qua thi cốt Chuyên Tôn lão tổ, trong mắt Nam thúc tràn ngập kinh dị, cũng kích động, ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt khinh động, nói:

- Lâm Thiên, ta không có nhìn lầm ngươi, ta biết rõ ngươi có tâm ý với ta, hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên, một khi dung hợp sẽ có chỗ tốt phi phàm.

- Là ta nên làm, không có nghĩa phụ, sẽ không có ta hôm nay.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, không có nghĩa phụ Nam thúc, chính mình hơn phân nửa đã chết tại trấn Thanh Vân, làm gì có ngày hôm nay.

- Lâm Thiên, ta rất vui mừng, cũng thật cao hứng.

Nam thúc mang theo kính ý nhìn thi cốt Chuyên Tôn lão tổ, cảm nhận uy áp nóng bỏng từ thi cốt tỏa ra, tiếp tục ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ta rất vui mừng, nếu như có thể dung hợp hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên, từ nay về sau một bước lên trời, tu vị tiến nhanh.

- Nghĩa phụ...

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, ngưng mắt nhìn nghĩa phụ Nam thúc.

- Lâm Thiên, ta cao hứng vì ngươi có hôm nay, ngươi có thể có hôm nay, lúc đầu ta tuyệt đối không ngờ tới, ngươi có thể đạt đến đỉnh phong của thế giới, ta làm nghĩa phụ ngươi, cũng là sư phó vỡ lòng, cho nên trong nội tâm của ta rất tự hào về ngươi.

Nam thúc nhìn Lục Lâm Thiên, trên gương mặt tuấn lãng bất phàm còn mang theo ngạo khí, người trước mặt là hắn chỉ dẫn ra, là hắn dạy dỗ ra, cho nên hắn tự ngạo.

- Không có nghĩa phụ, sẽ không có ta hôm nay, ta vĩnh viễn ghi nhớ trong lòng.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, trong lòng không biết tại sao cảm xúc nghĩa phụ Nam thúc lại như vậy, sợ hắn nói những lời đằng sau.

- Lão gia hỏa, ngươi có đệ tử như vậy, rất đáng tự hào đấy.

- Lão quái vật, ngươi vừa ý rồi.

Hàn Băng Đại Đế và Tử Hiên lão tổ hai người cũng cao hứng thay Nam thúc.

- Làm cho ta vui mừng là, mặc kệ lúc nào, ngươi đều tôn sư trọng dạo, cho dù ở trong Thiên mộ, cơ duyên trước mặt cũng có thể bỏ qua tất cả, đây là điểm làm ta vui mừng.

Nam thúc cười nhạt một tiếng, nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức ánh mắt lại nhìn Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh ba nữ, nói nhỏ:

- Cảnh Văn, Vô Song, Bạch Linh, ánh mắt các ngươi không tệ, mặc kệ về sau như thế nào, tiểu tử này cả đời sẽ không phụ các ngươi.

Nghe vậy, mọi người đều nhíu mày, Thánh Thủ Linh Đế cũng khẽ gật đầu, lúc trước Độc Cô Ngạo Nam, Bắc Cung Cao Thương, Thánh Thủ Linh Đế bị bắt, đối diện đại cơ duyên, Lục Lâm Thiên cũng có bỏ qua, điểm này đã làm cho nhiều người lau mắt mà nhìn.

Ánh mắt Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh ba người nhìn Lục Lâm Thiên, gương mặt đỏ hồng, đôi mắt tỏa sáng.

- Nghĩa phụ, có lẽ ngươi còn có việc trọng yếu muốn nói, ngươi còn khen ta như vậy, ta cảm thấy không thích ứng, bởi vì ta quen bị ngươi thúc dục hơn.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt khó thích ứng nội tâm của hắn phi thường kích động, cho dù là đến bây giờ, Lục Lâm Thiên cũng không hối hận vì lựa chọn lúc trước, tôn sư trọng đạo, đây là điểm mấu chốt của mình, là điểm mấu chốt vĩnh viễn không thể bước qua.

- Lâm Thiên, dựa theo lời ngươi nói, người ngoài có thểdung hợp áo nghĩa chi nguyên, nhưng so với người có áo nghĩa gia thân, sợ là hiệu quả kém hơn một chút?

Nam thúc hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, việc này Lão Ảnh cũng đề cập tới, áo nghĩa chi nguyên cần người có thuộc tính thích hợp dung hợp, nhưng đối với người đã có áo nghĩa gia thân, tự nhiên còn kém hơn một chút.

Cũng tỷ như Bắc Cung gia tộc mộc thuộc tính áo nghĩa chi nguyên, võ giả mộc thuộc tính có cơ hội dung hợp, nhưng do người Bắc Cung gia tộcdung hợp, thậm chí mộc hoàng chi khí càng cao, cũng chính là người có mộc áo nghĩa gia thân dugn hợp sẽ dễ dàng hơn và hiệu quả tốt hơn.

- Hẳn là như vậy.

Lục Lâm Thiên nói với Nam thúc.

- Kỳ thật ta rất muốn hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên, về sau có cơ hội khống chế hỏa thuộc tính, trở thành tồ tại giống Chuyên Tôn lão tổ lúc trước, đây là hấp dẫn cực lớn.

Nam thúc cười cười, nói nhỏ:

- Nhưng hiện tại không giống, trước kia chúng ta ếch ngồi đáy giếng, không biết thế giới to lớn, cho rằng cũng chỉ có đại lục Linh Vũ mà thôi, thế lực tranh chấp các nơi, vì giữ gìn ba mẫu đất của mình, nhưng bây giờ thiên ngoại hữu thiên, đại lục Linh Vũ trong thiên địa mênh mông này chỉ là thổ dân mà thôi, như nếu có một ngày, đại lục Linh Vũ đột nhiên bị đạo phỉ hàng lâm, chúng ta nên làm thế nào?

Nam thúc nói xong, ánh mắt nhìn lên người Lục Lâm Thiên, nói:

- Cũng tỷ như Thiên Đế, tuy nói Thiên Đế không phải đạo phỉ, nhưng nhớ ngày đó, chúng ta có ai đứng lên chống lại Thiên Đế không?

- Lão gia hỏa, ngươi muốn nói cái gì, nói tới nói lui, đầu của ta chóng mặt rồi đây này.

Hàn Băng Đại Đế nói với Nam thúc.

- Nam thúc, ta hiểu ý của ngươi.

Lúc này Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, ý của Nam thúc, Lục Lâm Thiên đã hiểu rõ một ít.

- Hiểu là tốt rồi, hiểu là tốt rồi, ta không có nhìn lầm ngươi, nếu ta suy đoán đúng, ngươi cách đây không lâu đã gặp Hiên Viên Triệt cùng Thái Công Tĩnh Nhiễm, cũng bởi vì áo nghĩa chi nguyên đúng không?

Nam thúc cười nói, sắc mặt vui vẻ.

Chương 3367: Lại xuất phát 1

Lục Lâm Thiên gật đầu, hắn cũng cười khổ một ít.

- Vậy tại sao không gọi Thác Bạt gia tộc và Chuyên Tôn gia tộc, ngươi và Thác Bạt gia tộc, Chuyên Tôn gia tộc có quan hệ không phải quá tốt, đặc biệt là Thác Bạt gia tộc, nhưng từ hiện trạng mà nhìn, Thác Bạt gia tộc đã không có năng lực chống lại chúng ta, hiện tại đại lục Linh Vũ này sẽ do ngươi làm chủ.

- Nếu có một ngày đạo phỉ thế giới hàng lâm, hoặc cường giả thế giới khác hàng lâm, vận mệnh cả đại lục Linh Vũ nhất định phải nằm dưới sự dẫn dắt của ngươi, mặc kệ ngươi có nguyện ý hay không, đây là trách nhiệm của ngươi, bởi vì ngươi là cường giả, ngươi phải gánh trách nhiệm này, cho nên nhìn mặt mũi thi cốt Chuyên Tôn lão tổ, cũng cho Chuyên Tôn gia tộc một cơ hội.

Nam thúc nói một hơi sau đó ngừng lại, lập tức nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ta biết rõ tâm ý của ngươi, nhưng ngươi có nghĩ tới hay không, nếu là lúc trước, ta là sư phụ của ngươi, nếu cho ngươi tất cả, cần gì có gì, giúp ngươi một bước lên trời, ngươi có thể đạt đến thành tựu ngày hôm nay hay không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, nếu lúc trước Nam thúc cho mình tất cả những gì mình cần, chính mình sẽ ít tôi luyện hơn rất nhiều, mình làm sao có được phong quang như hôm nay, mắt nhìn nghĩa phụ Nam thúc, Lục Lâm Thiên đã hiểu ra gì đó, thì ra cho tới bây giờ mình vẫn làm sai vài chuyện.

- Lâm Thiên, chẳng lẽ ngươi cứ xem thường nghĩa phụ ngươi như vậy, chẳng lẽ không có hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên, ta không thể dựa vào chính mình, một ngày kia đặt chân lên tầng thứ càng cao sao, ta cũng không phải quá già, bên ngoài đại lục Linh Vũ còn có thế giới khác, một ngày nào đó, ta chắc chắn sẽ xông ra.

Nam thúc ngẩng đầu, mắt hắn đầy kiên định, tinh mang khïếp người, nói:

- Vốn ta còn đang suy nghĩ, đại lục Linh Vũ quá nhỏ, chẳng lẽ cả đời này chỉ sống như vậy sao, hiện tại biết rõ trong thiên địa mênh mông, đại lục Linh Vũ chỉ là một góc của băng sơn, không bao lâu nữa, ta cũng đi ra ngoài kiến thức một phen, lúc trước trên đại lục Linh Vũ, ta có thể đi từng bước tới hôm nay, trong thiên địa mênh mông này chắc chắn cũng có một vị trí của Độc Cô Ngạo Nam ta!

Lời Nam thúc nói quanh quẩn cả đại điện, ánh mắt càng thâm thúy, lộ ra ánh mắt hi vọng và rung động nội tâm, ngạo khí của hắn khïếp người.

- Đã nói xong rồi, chúng ta cũng chưa phải quá già, chúng ta sẽ đi ra khỏi đại lục Linh Vũ, trong thiên địa mênh mông này, một ngày nào đó sẽ có một chỗ cắm dùi của chúng ta.

Hàn Băng Đại Đế ngẩng đầu, ngạo khí trong lòng bộc phát.

- Tuổi của ta mặc dù lớn một chút, nhưng cũng không già, ba ngàn đại thế giới mênh mông, ta cũng muốn trải nghiệm một phen.

Thân thể Thánh Thủ Linh Tôn đứng thẳng lên, lạnh nhạt nói, trong mắt mang theo ngạo khí mạnh chưa từng có.

- Lâm Thiên, ý của mấy vị sư phụ, ngươi hiểu chưa?

Chí Thánh Đại Đế lúc này nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, trong mắt mang theo thâm ý.

- Đệ tử hiểu rõ.

Lục Lâm Thiên phất tay, trực tiếp thu hồi thi cốt Chuyên Tôn lão tổ, mình có thể giúp người bên cạnh một lúc, làm sao có thể giúp cả đời, chỉ có trải qua tôi luyện mới trở thành cường giả chính thức, nếu lúc trước Nam thúc và các sư phụ giúp mình tất cả mọi chuyện, hắn sẽ không có ngày hôm nay.

Giờ phút này, nội tâm Lục Lâm Thiên sinh ra cảm xúc, cũng bỗng nhiên hiểu ra không ít chuyện, nghĩa phụ Nam thúc, sư phó Thánh Thủ Linh Đế giúp hắn hiểu, bản thân mình hiện tại là chúa tể đại lục Linh Vũ, cùng một nhịp thở với đại lục Linh Vũ, nhưng hắn còn chưa hiểu rõ những chuyện này, thật sự đáng xấu hổ.

- Hiểu là tốt rồi!

Chí Thánh Đại Đế tươi cười thỏa mãn, nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Khí tức trên người của ngươi, hiện giờ ta không nhìn thấu, ta suy đoán không sai, có lẽ ngươi đạt đến cấp độ Phá Giới Cảnh đúng không?

- Ân, vận khí không tệ, đã đột phá, nhưng trên đại lục Linh Vũ này, sư phụ mới là người đầu tiên đột phá đến Phá Giới Cảnh.

Lục Lâm Thiên gật đầu cười cười, tính cả sư phụ Chí Thánh Đại Đế, hiện tại đại lục Linh Vũ có được hai Phá Giới Cảnh, nghe nói các tiểu thế giới đều có vài Phá Giới Cảnh.

Đương nhiên, Lục Lâm Thiên tự nhiên hiểu rõ trong lòng, Phá Giới Cảnh cũng phân ba giai, cho dù là Phá Giới Cảnh sơ giai và Phá Giới Cảnh trung giai cũng là cái hào rộng khó vượt qua được, chính mình và sư phụ Chí Thánh Đại Đế mới là Phá Giới Cảnh sơ giai mà thôi.

- Vượt qua cấp độ Đế cảnh!

Nghe Lục Lâm Thiên nói thế, mọi người sợ hãi thán phục, vượt qua cấp độ Đế cảnh là một chân trời mới.

Sau một lát, trong Ngũ Hành điện, Lục Lâm Thiên gọi Đoan Mộc Hồng Chí đến đây, bảo hắn giao nhẫn trữ vật cho Thác Bạt gia và Chuyên Tôn gia tộc, trong nhẫn trữ vật là thi cốt lão tổ Chuyên Tôn gia tộc và Thác Bạt gia tộc.

Chuyên Tôn gia tộc và Chuyên Tôn Diễm Diệt lúc này còn đi tới Phi Linh Môn, tuy trong ánh mắt có bất đắc dĩ, dường như có phần không bỏ với Thiên mộ, Lục Lâm Thiên cũng không muốn lại so đo, chính mình thân là chúa tể đại lục Linh Vũ, cũng không cần so đo với Chuyên Tôn gia tộc làm gì.

Mà Thác Bạt gia tộc hiện tại không phái người tới, Lục Lâm Thiên cũng không quan tâm tới.

Từ địa vị và cấp độ thực lực, hắn không cần phải tính toán các việc nhỏ nhặt lúc trước, huống chi mình cũng không có tổn thất cái gì, nếu Thác Bạt gia tộc về sau có động tác khó lường, mình cũng tùy thời có thể giải quyết Thác Bạt gia.

Vốn thi cốt Thác Bạt lão tổ, Lục Lâm Thiên có ý định cho đại ca Dương Quá, đại ca Dương Quá chính là võ giả thổ thuộc tính, nếu có thể dung hợp thổ thuộc tính áo nghĩa chi nguyên, tự nhiên có thể có được không ít chỗ tốt, nhưng sau khi nghe nghĩa phụ Nam thúc nói một phen, Lục Lâm Thiên đã cải biến chủ ý.

Lục Lâm Thiên bắt đầu rõ ràng, với thiên phú đại ca Dương Quá hoàn toàn có thể dựa vào chính mình, một ngày kia chính thức đặt chân lên cấp độ cường giả, đến lúc đó mới thật sự là cường giả, mà chính mình giúp quá nhiều lại không phải chuyện tốt.

Đoan Mộc Hồng Chí tiếp nhận nhẫn trữ vật, nói sẽ lập tức an bài, nhưng hắn lại do dự, nhớ tới Lục Lâm Thiên nhắc nhở, chính mình nên thoái vị, một lòng tu luyện, ba năm trước hắn đã có ý định thoái vị tập trung tu luyện, nhưng những năm gần đây bởi vì việc Thiên mộ và đại lục biến hóa, hắn không cách nào bỏ chức chưởng môn Phi Linh Môn.

Mà những năm này, Thánh Linh Giáo đã sớm dung nhập Phi Linh Môn, hiện tại đã không có Thánh Linh Giáo, chỉ có Phi Linh Môn Thánh Linh Đường, vì để Thánh Linh Giáo và Phi Linh Môn chính thức dung hợp với nhau, không ít đệ tử Thánh Linh Giáo đều đến Cổ Vực.

Mà đệ tử Phi Linh Môn triệu tập vào Thánh Linh Giáo, chỉ có như vậy mới có thể triệt để dung hợp Thánh Linh Giáo và Phi Linh Môn với nhau.

Lục Lâm Thiên nhìn sang Đoan Mộc Hồng Chí, đứng dậy, vỗ nhẹ vai hắn, mỉm cười, nói:

- Hồng Chí, cho ngươi thích gì cứ làm đi, tự mình lựa chọn, về sau cứ tiếp tục gọi ta là Lục đại ca là được rồi, không cần câu thúc, cứ làm chính mình.

Chương 3368: Lại xuất phát 2

Nhìn Đoan Mộc Hồng Chí, ánh mắt Lục Lâm Thiên vui vẻ, biết rõ Đoan Mộc Hồng Chí và Niếp Phong Lai tốn tâm tư vào việc tu luyện, nhưng mà trong lòng, Đoan Mộc Hồng Chí lại hiểu hơn Niếp Phong Lai không ít, nội tâm Đoan Mộc Hồng Chí cũng thế, cường giả vĩnh viễn không dừng bước, nói:

- Vâng, Lục đại ca.

Đoan Mộc Hồng Chí cao hứng gật đầu, hắn vui mừng và kích động nói:

- Lục đại ca, ta ưa thích tu luyện, ta nhớ ngươi đã từng nói, cường giả, vĩnh viễn không chừng mực, một ngày nào đó, ta sẽ đuổi theo Lục đại ca, sóng vai chiến đấu với ngươi, đây là mộng tưởng trong lòng ta, từ ngày ta có thể tu luyện, trong nội tâm của ta đã suy nghĩ nhất định sẽ trở thành cường giả giống Lục đại ca, suy nghĩ này chưa bao giờ cải biến qua.

Nhìn Đoan Mộc Hồng Chí kích động hưng phấn, Lục Lâm Thiên mỉm cười, nói:

- Hồng Chí, cường giả vĩnh viễn không dừng bước, nhưng mà cường giả cũng cần xuất phát lần nữa.

- Cường giả cần xuất phát lần nữa?

Đoan Mộc Hồng Chí nghi hoặc, hắn không hiểu nghĩa lời này.

- Về sau ngươi sẽ hiểu!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chớp động, ngẩng đầu lên, tinh quang trong mắt lóe lên, vỗ nhẹ vai Đoan Mộc Hồng Chí, nói:

- Hồng Chí, cố gắng tu luyện, ta chờ có một ngày cùng chiến đấu với ngươi.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, thân ảnh đã biến mất trong đại điện.

Đoan Mộc Hồng Chí nghi hoặc một hồi, lập tức mỉm cười, lúc này mới cao hứng rời khỏi Ngũ Hành điện, hắn lựa chọn con đường cường giả không chừng mực, muốn trở thành cường giả giống Lục đại ca, lúc này tuy Lục đại ca nói cường giả cần xuất phát lần nữa, hắn không hiểu, nhưng hắn tin tưởng, một ngày nào đó hắn sẽ hiểu, về sau cũng sẽ có cơ hội cùng chiến đấu với Lục đại ca, đây là mộng tưởng chưa bao giờ thay đổi của hắn.

Vào đêm, trong Ngũ Hành điện, trên giường thân thể ngang dọc, tình cảnh cực kỳ gợi cảm mê người, ánh mắt Lục Lâm Thiên mê ly, xách thương ra trận, trong phòng đầy tiếng thở gấp liên tục, xuân sắc khôn cùng.

Sáng sớm, mặt đất bao phủ trong một lớp sa mỏng, sương mù mông lung, ngọn núi trùng điệp không dứt, khắp nơi xanh biếc, vạn vật như hồi sinh.

Lục Lâm Thiên đi dạo gần thác nước phía sau hậu sơn, gió sớm quét qua, hít sâu một hơi, cảm thụ không khí thiên nhiên tinh khiết, lỗ chân lông toàn thân như nở ra.

Sáng sớm, sau khi đạt được thi cốt Bắc Cung lão tổ và Độc Cô lão tổ, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Nam thúc đều phải đi về trong tộc, chủ yếu là an táng thi cốt lão tổ trong tộc, nội tâm Lục Lâm Thiên hiểu rĩ, đối với Độc Cô gia tộc và Bắc Cung gia tộc mà nói, thi cốt lão tổ tuyệt đối là việc trọng yếu.

Thời điểm Lục Lâm Thiên chưa đi, Bắc Cung gia tộc và Độc Cô gia tộc thiếu phương pháp phân thân, linh hồn phân thân vẫn còn dung hợp với thái cổ U Minh Viêm, lúc này mơ hồ có dấu hiệu đột phá.

Mà đại hồn anh thời điểm Lục Lâm Thiên đột phá đến Phá Giới Cảnh đạt được không ít chỗ tốt, bởi vậy Lục Lâm Thiên hiện tại sớm đặt linh hồn phân thân và đại hồn anh vào trong Thiên Trụ giới.

Sau khi trở về Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên muốn trả Thiên Trụ giới lại cho sư phụ Chí Thánh Đại Đế, đây vốn là vật của sư phụ Chí Thánh Đại Đế, nhưng mà sư phụ Chí Thánh Đại Đế không cần, còn thần bí nói, Thiên Trụ giới có thể cho hắn không ít chỗ tốt, nhưng đến tu vị của hắn, chỗ tốt này cũng đã càng ngày càng nhỏ, hắn còn có thủ đoạn khác, không nhất định phải cần Thiên Trụ giới.

Lục Lâm Thiên cũng không kiên trì, sư phụ nói thế đương nhiên có đạo lý, theo Lục Lâm Thiên biết, Lão Ảnh trong lúc vô tình đề cập tới, sư phụ Chí Thánh Đại Đế dường như có chút quan hệ với Lão Ảnh, Thiên Trụ giới cũng không phải là vật của đại lục Linh Vũ.

Thiên Trụ giới mang lại chỗ tốt cực lớn với mình, bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng không khách khí thu lại, Lục Lâm Thiên cũng phát hiện kinh người trong tầng thứ sáu Thiên Trụ giới, thời gian chênh lệch gấp sáu mươi lần, bên ngoài một ngày bên trong sáu mươi ngày, chỗ tốt tự nhiên rất kinh người.

Đột nhiên tiến vào tầng thứ sáu Thiên Trụ giới, thậm chí vượt qua tầng thứ năm, Lục Lâm Thiên suy nghĩ, sợ rằng có liên quan đến việc đột phá Phá Giới Cảnh, càng trọng yếu hơn là do mình dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên.

Lục Lâm Thiên không có đi Bắc Cung gia tộc và Độc Cô gia tộc, bảy tiểu gia hỏa tự nhiên cũng không đi, Lục Lâm Thiên vươn vai gần thác nước, trong nội tâm đang kinh ngạc tại sao đám tiểu gia hỏa còn chưa ra, sáng sớm bảy tiểu gia hỏa này đều vây quanh hắn.

- Lâm Thiên.

Thời điểm Lục Lâm Thiên đang nghi hoặc, bóng dáng Vân Hồng Lăng lóe lên, trực tiếp đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, nói:

- Du Thược và mẫu thân nàng đến, đang ở ngoài cửa.

- Rốt cục đến sao.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, thân ảnh biến mất tại chỗ.

Bên ngoài Phi Linh Môn, Lục Doanh, Lục Xảo, Lục Âm, Lục Trực, Lục Tượng, Lục Thành, Lục Phương bảy tiểu gia hỏa đang vây quanh Du Thược, lão cửu Lục Xảo nhỏ nhất nắm tay Du Thược, vui sướng hoa chân múa tay, dung mạo như búp bê rất cao hứng, nói:

- Nhị tỷ, phụ thân trở về, ngươi tới thăm phụ thân đi.

- Ân.

Đôi mắt Du Thược chấn động, dấu diếm thần sắc hưng phấn, sau khi biết được phụ thân quay về, nàng biết rõ nội tâm của mình cao hứng, nhưng nàng lại không dám gọi hai chữ phụ thân này.

- Hắn trở về, biết rõ ngươi đến, nhất định sẽ rất cao hứng.

Lam Linh kéo tay Lăng Thanh Tuyền, nói:

- Hắn vẫn hỏi tình hình của ngươi và Du Thược, nếu không phải lo lắng các ngươi không tha thứ cho hắn, chỉ sợ đã sớm đi tìm các ngươi.

- Thật sao, nếu hắn đi, sợ rằng ta cũng không thể ngăn hắn, ta thấy hắn căn bản không đặt chúng ta trong lòng.

Lăng Thanh Tuyền nói nhỏ với Lam Linh, những năm gần đây, ngược lại chúng nữ thường xuyên gặp nhau, quan hệ giữa bọn họ cải biến không ít.

- Ta vẫn để trong lòng, những năm qua, nàng vẫn khỏe chứ.

Từ khi Lăng Thanh Tuyền vừa dứt lời, một thân ảnh áo bào xanh vô thanh vô tức xuất hiện bên cạnh Lăng Thanh Tuyền.

Lăng Thanh Tuyền quay người, nhìn nam tử áo bào xanh, một lát sau, đôi mắt sáng khẽ nhúc nhích, môi son hé mở:

- Ta rất tốt, ngươi thì sao, không chết trong Thiên mộ?

- Còn hận ta như vậy sao?

Lục Lâm Thiên cười khổ, nhìn nữ tử trước mặt, dung mạo tinh xảo không son phấn, tư thái trác tuyệt như tiên tử, sợi tóc rủ xuống eo, mang ra vài phần khí chất không nhiễm bụi trần, phiêu dật như tiên, đối diện nữ tử như vậy, tại sao lúc trước mình không thương hoa tiếc ngọc?

- Đã nhiều năm như vậy, Du Thược cũng đã trưởng thành, lại xảy ra nhiều việc như thế, còn hận cái gì.

Lăng Thanh Tuyền nói nhỏ, ánh mắt thanh tịnh sáng ngời, toàn thân còn mang theo khí chất lạnh lùng như băng, không giống Bạch Linh cự tuyệt người từ ngàn dặm, làm người bình thường không dám đến gần.

- Nghe nói ngươi và Du Thược còn ở bên ngoài, nên trở về đi.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, ánh mắt nhìn dám tiểu gia hỏa Lục Doanh đang vây quanh Du Thược, hắn lần đầu tiên thấy Du Thược vui vẻ, vui vẻ một cách ngây thơ chất phác.

Chương 3369: Tiến vào tân thế giới

Lăng Thanh Tuyền khẽ ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, thấy ánh mắt hắn nhìn Du Thược và đám tiểu gia hỏa Lục Doanh với nhau, lúm đồng tiền cười yếu ớt, nói nhỏ:

- Những năm này, Du Thược cười nhiều hơn không ít.

- Cười rộ lên thật đẹp, cũng giống như ngươi.

Lục Lâm Thiên cười cười, Du Thược cực kỳ giống Lăng Thanh Tuyền, lông mi thật dài, đôi mắt to sáng, con ngươi đen bóng như bảo thạch, sóng mũi thẳng tắp mang theo khí chất quậ tcường, không chỉ giống nhau, phải nói rất giống.

- Phụ thân!

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, Lục Doanh tiểu gia hỏa đã kéo Du Thược đi, Lục Âm nói:

- Hôm nay nhị tỷ cũng tới, gia đình chúng ta đoàn tụ rồi.

- Đúng vậy, gia đình ở cùng nhau rất trọng yếu, người một nhà, nên vĩnh viễn ở chung.

Lục Lâm Thiên cúi đầu, hai tay nâng gương mặt nhỏ nhắn của Lục Âm lên, lại véo gò má ục ục đáng yêu của nàng.

- Nương, ngươi xem phụ thân lớn như thế lại khi dễ ta.

Lục Âm cầu cứu Bạch Linh cách đó không xa, ánh mắt trừng Lục Lâm Thiên tỏ vẻ kháng nghị.

- Hắn khi dễ ngươi, ngươi nên tìm nãi nãi cáo trạng đi, phụ thân ngươi sợ nãi nãi nhất.

Bạch Linh tiến lên nói nhỏ.

- Đúng, ta tìm nãi nãi, phụ thân khi dễ ta.

Lục Âm lập tức tìm được chỗ dựa, vội vàng giãy giụa khỏi ma chưởng của Lục Lâm Thiên, bàn tay nhỏ bé xoa xoa chỗ bị véo, trừng Lục Lâm Thiên sau đó chạy đi như con bướm.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, ngẩng đầu lên, nhìn qa Du Thược, nói:

- Đã là đại cô nương, thời gian trôi qua thật nhanh.

- Là mẫu thân bảo ta tới, ta đến thăm muội muội cùng đệ đệ.

Du Thược cắn bờ môi đỏ mọng, đôi mắt sáng hơi dao động.

- Cũng nên quay về thôi, ở chung với bọn chúng nhiều.

Lục Lâm Thiên nói.

- Ta...

Du Thược quay đầu nhìn Lăng Thanh Tuyền.

- Du Thược, ngươi rốt cục đến thăm nãi nãi sao?

Nhưng vào lúc này, giọng của La Lan thị vang lên, tiểu gia hỏa Lục Âm đang đi theo sau nàng, đôi mắt mang theo thần sắc đắc ý, rất rõ ràng, là nàng vừa đi cáo trạng, nhưng vừa đến cửa lớn đã gặp nãi nãi.

- Nãi nãi.

Du Thược nhìn thấy La Lan thị, lập tức đi lên hành lễ, những nămqua bởi vì Lăng Thanh Tuyền và Du Thược cũng không trở về, La Lan thị tự nhiên không gặp được cháu gái, cho nên có thời gian sẽ đi thăm.

- Trở về là tốt rồi, người nhà nên ở cùng nhau, nhanh vào bên trong với nãi nãi.

La Lan thị mỉm cười, kéo tay Du Thược, quay đầu nhìn Lục Lâm

Thiên nói:

- Lâm Thiên, còn không mời Thanh Tuyền vào, chẳng lẽ người một nhà còn muốn để nàng lưu lạc bên ngoài sao?

- Nãi nãi, phụ thân vừa mới khi dễ Âm Âm.

Lục Âm nhìn thấy nãi nãi quên chuyện mình cáo trạng, lập tức nhắc nhở.

- Thật sao, nãi nãi nhớ kỹ, lát nữa giáo dục phụ thân ngươi.

La Lan thị mỉm cười, trong ánh mắt hiền lành mang theo thỏa mãn, còn có gì làm nàng thỏa mãn hơn hiện tại.

Thời gian từ từ qua đi, trong cuộc sống kế tiếp, Lục Lâm Thiên tạm thời không tu luyện, hắn muốn bù đắp cho người nhà, ở trong Phi Linh Môn ba ngày, Lăng Thanh Tuyền đã đáp ứng vài ngày nữa sẽ đến Phi Linh Môn, nhưng mà thân phận vẫn duy trì khoảng cách với Lục Lâm Thiên, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy rất hài lòng.

Lục Lâm Thiên lập tức mang bảy tiểu gia hỏa đi Vân Dương Tông, dù sao cũng nhàn rỗi, cho nên đến đây bái kiến sư phụ Vũ Ngọc Tiền, lúc này Lục Lâm Thiên đã yêu cầu Thiên Sí Tuyết Sư chở đi, lần nữa cưỡi Thiên Sí Tuyết Sư Đế cấp, cưỡi phi hành tọa kỵ Đế cấp, trên đại lục này tuyệt đối không có bao nhiêu người làm được.

Đoàn người đi tới Vân Dương Tông, Dương Dính Thiên tự mình ra tiếp đón.

Vũ Ngọc Tiền đứng bên cạnh Dương Đính Thiên, còn mang theo một đám đệ tử, hiện tại địa vị trưởng lão của Vũ Ngọc Tiền trong Vân Dương Tông rất cao.

Khi nhìn thấy Lục Lâm Thiên và Lục Kinh Vân, Bạch Linh, Lục Doanh cung kính thi lễ với Vũ Ngọc Tiền, Dương Đính Thiên đứng bên cạnh hâm mộ và ghen ghét, hắn bây giờ cực kỳ khách khí với Lục Lâm Thiên.

Cực Nhạc tam quỷ cũng đi theo, Niếp Phong, Bảo nhi, Bối nhi, Thiên Độc Yêu Long cũng biết thân phận trưởng lão của Vũ Ngọc Tiền, cũng đứng ra chắp tay thi lễ, đối với Dương Đính Thiên chỉ khách khí hành lễ, chuyện này làm Dương Đính Thiên cảm thấy rất bất đắc dĩ.

Vũ Ngọc Tiền ánh mắt đầy kích động, vội vàng lôi kéo Lục Lâm Thiên tiến vào Vân Dương Tông, trên đường đi tự nhiên làm không ít đệ tử Vân Dương Tông sôi trào.

- Đó chính là Lục sư thúc.

- Nghe nói Lục sư bá đã là đệ nhất cường giả trên đại lục, là đệ tử thân truyền của Vũ trưởng lão...

Thời gian trôi qua như nước, trong lúc bất tri bất giác đã nửa năm.

Trong thời gian nửa năm này, Lục Lâm Thiên thuần túy ở cạnh người nhà, Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn hai nữ quay về Bắc Cung gia tộc và Độc Cô gia tộc, vẫn chưa về, nhưng mà Bắc Cung gia tộc và Độc Cô gia tộc đã phái người đến đưa tin, nói Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn hai nữ đã bế quan.

Lục Lâm Thiên suy đoán, sợ rằng hai nữ đã bắt đầu dung hợp áo nghĩa chi nguyên, quá trình dung hợp này cần thời gian mới được, tiểu Long dung hợp hai chủng áo nghĩa chi nguyên, thời gian mười năm vẫn chưa hoàn thành.

Trong ba tháng qua, Thác Bạt hoàng tộc và Chuyên Tôn gia tộc cũng phái người đến, là Đế giả đến, nhìn thấy Lục Lâm Thiên lập tức tỏ vẻ cảm tạ, cảm tạ Lục Lâm Thiên trả thi cốt lão tổ của bọn họ, không nói thi cốt này còn là trọng bảo, tầm quan trọng với tộc của bọn họ không cần nói cũng biết.

Lập tức Thác Bạt gia tộc cùng Chuyên Tôn gia tộc đều tỏ vẻ thân thiện hữu hảo với Phi Linh Môn, hy vọng Lục Lâm Thiên có thể bỏ qua hiềm khích lúc trước, thái độ vô cùng tốt.

Lục Lâm Thiên cũng không làm khó người hai tộc này, có chút khách khí xã giao một hồi, người hai tộc thỏa mãn rời đi.

Bắc Cung Vô Song và Độc Cô Cảnh Văn không có mặt, Lục Lâm Thiên mỗi ngày chỉ có thể ở cùng Bạch Linh, Vân Hồng Lăng, Lam Linh, Lữ Tiểu Linh bốn nữ, ban ngày dẫn theo mấy tiểu gia hỏa, ngẫu nhiên chỉ đạo mấy tiểu gia hỏa tu luyện, đương nhiên, Lục Lâm Thiên cũng không quên thỉnh giáp sư phụ Chí Thánh Đại Đế lĩnh ngộ thời gian chi lực, xem như thu hoạch tương đố khá.

Ba ngày sau, Lục gia Dương Quá, ca ca của Ngũ Hành Đại Đế Lục Lâm Thiên kết hôn với Thanh Long hoàng tộc nhị công chúa, đây là sự kiện trọng đại trên đại lục, chỉ tiếc việc trọng đại như thế không phải ai cũng có thể tham dự, cũng chỉ có đại thế lực và đại gia tộc mới thu được thiếp mời tham dự.

Mà địa điểm diễn ra hôn lễ nằm trong Thanh Long hoàng tộc, người ngoài không thể đi vào.

Ngày đại hôn, các cường giả Lục gia, Phi Linh Môn tham dự, Trọng Kiếm Vô Phong Dương Quá và Long Yên công chúa kết hôn với nhau, người chứng hôn là Chí Thánh Đại Đế, chuyện này làm cho mấy lão tổ Thanh Long hoàng tộc vui mừng hớn hở.

Người tham gia gồm Độc Cô gia tộc, Bắc Cung gia tộc, Hiên Viên gia tộc, Chuyên Tôn gia tộc, Thác Bạt gia tộc, Thái Công gia tộc, Chu Tước nhất tộc, Bạch Hổ nhất tộc, Huyền Vũ nhất tộc đều tham dự, những năm gần bởi vì tác dụng của tiểu Long, còn có Huyền Hạo cùng Long Bích Hàm đại công chúa, quan hệ hai tộc tốt hơn không ít.

Chương 3370: Thôn phệ áo nghĩa 1

Thôn phệ áo nghĩa 1Trừ các đại gia tộc ra, ở đây cũng chỉ có Linh Thiên Môn, Vân Dương Tông, Thiên Vân Đảo các sơn môn mới có tư cách tham dự.

Ngày đại hôn, bảy tiểu gia hỏa tự nhiên hưng phấn, gây ra không ít động tĩnh trong Thanh Long hoàng tộc.

Trên đại hôn, La Lan thị tự nhiên vô cùng cao hứng, những năm gần đây Dương Quá đã sớm như con ruột của nàng, thậm chí trong cả Lục gia, tuyệt đối không có người xem Dương Quá là người ngoại, đều tôn xưng là thiếu gia.

Nhưng sau khi Dương Quá kết hôn với Long Yên, lại không lựa chọn ở trong Thanh Long hoàng tộc, cũng không ở lại Lục gia, mà là muốn đi tới nơi lúc trước.

Hai người quyết định, mọi người đều hiểu, cũng không có người nào phản đối.

Sau đại hôn Dương Quá và Long Yên công chúa, Lục Lâm Thiên cũng đi thăm Thiên Vân Đảo, hắn vốn muốn đi từ lâu, nhưng nghe Lục Kinh Vân nói, mẫu thân Mộ Dung Lan Lan những ngày này bế quan tương đối nhiều, đoạn thời gian này vẫn đang bế quan, cho nên Lục Lâm Thiên mới không đi qua.

Thời điểm Lục Lâm Thiên đến Thiên Vân Đảo, hắn cũng không gặp được Mộ Dung Lan Lan, cũng không gặp người quen Đạm Thai Tuyết Vi, hai người vẫn bế quan tu luyện.

Không gặp được người quen, Lục Lâm Thiên chỉ có thể quay về Phi Linh Môn, sau khi Mộ Dung Lan Lan xuất quan lại đi gặp cũng không muộn.

Ba ngày sau đó, sáng sớm, bình minh xuất hiện tại phương đông, tia sáng đầu tiên xuất hiện xóa tan bóng tối, chiếu sáng dãy núi trùng điệp.

Dãy núi, rừng cây, dòng sông, sương mù bốc lên, từ xa quan sát cảm thấy cảnh đẹp ý vui.

Trong Phi Linh Môn, ở sau núi, thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, xuất hiện trước mật thất, sau đó đi vào bên trong.

Khoanh chân ngồi xuống, trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện nhẫn trữ vật phong cách cổ xưa, hắn không thể nhìn trộm bên trong có cái gì, cầm trong tay cảm thấy mát lạnh, trong mơ hồ còn mang theo khí tức man hoang.

- Không biết bên trong có thứ gì?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, ánh mắt chờ mong, Lão Ảnh nói nhẫn trữ vật này là lão nhân gia thần bí lưu lại, bên trong có cái gì, Lão Ảnh cũng không biết.

Đối với lão nhân gia thần bí, hiện tại trong lòng Lục Lâm Thiên có cảm kích và hiếu kỳ, cũng không khó suy đoán, lão nhân gia thần bí tuyệt đối là cường giả thực lực vô cùng khủng bố, bằng không lúc trước sẽ không cách nào đạt được thế giới hỗn độn, nhưng thực lực rốt cuộc đến cấp độ nào, Lục Lâm Thiên không biết.

Lục Lâm Thiên đã từng hỏi Lão Ảnh, nhưng mà Lão Ảnh cũng không trả lời kỹ càng, Lão Ảnh chỉ nói cho hắn biết, lão nhân gia có uy danh hiển hách trong ba ngàn đại thế giới.

Lão Ảnh không nói, Lục Lâm Thiên cũng không có hỏi nhiều, lúc này nhìn vào nhẫn trữ vật, đoạn thời gian này hắn không có mở vật này ra, hắn muốn ở cạnh người nhà, không muốn có chuyện khác xen vào.

Mà bây giờ, Lục Lâm Thiên có ý định mở nhẫn trữ vật này ra xem, nhìn xem bên trong có vạt gì, dựa theo Lão Ảnh nói, chỉ cần rót linh hồn lực vào nhận chủ là có thể mở nhẫn trữ vật này ra, mà nhẫn trữ vật này trong ba ngàn đại thế giới cũng là bảo vật khó lường.

Lục Lâm Thiên nhớ rõ Lão Ảnh nói, sau khi nhẫn trữ vật này nhận chủ, đến lúc đó trừ chính mình ra, người khác đạt được cũng vô dụng, chỉ có mình mới có thể mở ra, người khác muốn cưỡng ép mở ra, đây là việc tự ăn khổ, vận khí không tốt còn có thể mất mạng.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng rất chờ mong nhẫn trữ vật này, nhẫn trữ vật này xem như chí bảo trong ba ngàn đại thế giới, không biết nó đạt đến cấp độ gì.

Kết thủ ấn, hào quang trong mi tâm Lục Lâm Thiên lóe lên, một đạo linh hồn lướt đi, lập tức tiến vào nhẫn trữ vật trong tay hắn.

Từ khi linh hồn tiến vào, nhẫn trữ vật này tỏa ra hào quang sáng ngời, chiếc nhẫn phong cách cổ xưa bộc phát hào quang màu xanh giống như thức tỉnh, màu xanh mang theo phong cách cổ xưa, từng đồ án thần bí xuất hiện.

Xùy!

Trong lúc này, hào quang màu xanh trong nhẫn trữ vật bộc phát, lập tức dung hợp với ngón giữa Lục Lâm Thiên, hào quang chói mắt tỏa ra bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong, một dòng năng lượng cũng tiến thẳng vào đầu Lục Lâm Thiên.

Hô!

Lục Lâm Thiên cảm thấy hoa mắt, không gian chung quanh hắn sinh ra biến hóa, trong nháy mắt hắn tiến vào trong không gian hư vô, không gian này trắng xóa, hư vô mờ mịt, tràn ngập khí tức hoang vu cổ xưa.

- Có thể có được nhẫn trữ vật ta lưu lại, vậy hẳn là truyền nhân của ta.

Vào thời điểm này, hào quang trước mặt Lục Lâm Thiên chấn động, một thân ảnh hư ảo hiện ra.

Lục Lâm Thiên híp mắt quan sát, thân ảnh hư ảo này sinh ra gợn sóng, giống như một đạo bình chướng, căn bản khó nhìn thấu, toàn thân sinh ra khí tức thê lương.

Thân ảnh này bồng bềnh chập chờn như nước, đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy thân ảnh hư ảo này, rõ ràng là không có bất kỳ uy áp tồn tại, nhưng lại làm cho Lục Lâm Thiên lúc này nhìn qua, giống như ngọn núi không thể rung chuyển, khí tức thê lương rung động nhân tâm.

- Ngươi là...

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, đang muốn nói, hư ảnh lại bắt đầu nói chuyện:

- Ngươi không cần lên tiếng, cũng không cần kinh ngạc, ta chỉ lưu lại một tàn ảnh mà thôi, nghi vấn của ngươi ta không cách nào giải đáp, ta hiện tại cũng không thể trả lời ngươi, tin tưởng có người đã nói không ít chuyện với ngươi rồi.

Lục Lâm Thiên ngơ ngác, thì ra đây chỉ là một tàn ảnh, mà chủ nhân tàn ảnh này chính là lão nhân gia thần bí hay sao?

- Hiện tại không nên hỏi nguyên nhân, cũng không cần nghĩ nhiều, về sau ngươi tự nhiên sẽ biết rõ, điều kiện tiên quyết là ngươi có thể sống sót, có thể từng bước trưởng thành.

- Ngươi thân là truyền nhân do ta lựa chọn, cũng là đệ tử thứ chín của ta, cũng nhận được thế giới hỗn độn chi nguyên, ta cho ngươi cơ sở, về sau đi được bao xa phải xem chính ngươi, tất cả chỉ có dựa vào bản thân cố gắng.

- Trong nhẫn trữ vật này ta lưu lại vài thứ, nhưng ngươi không thể đạt được toàn bộ, ta đã bố trí cấm chế, mỗi khi đến cảnh giới mới có thể mở ra một đạo cấm chế và đạt được đồ vật bên trong, mà bây giờ ngươi hẳn đã đột phá Phá Giới Cảnh, ngươi cũng mở ra cấm chế đầu tiên.

- Ngươi là đệ tử thứ chín của ta, nhưng tám đệ tử trước không nhất định đều là Nhân tộc, cho nên cũng chỉ có người có thể tu luyện ‘ Hỗn Độn Âm Dương Quyết ’, cũng chính là Âm Dương Linh

Vũ Quyết ngươi đang tu hành, ngươi tu luyện chỉ là Hỗn Độn Âm Dương Quyết không trọn vẹn mà thôi, là ta tận lực lưu lại công pháp không trọn vẹn, bằng không với tu vị thực lực Hậu Thiên của ngươi lúc trước, căn bản không có biện pháp tu hành Hỗn Độn Âm Dương Quyết, cưỡng ép tu luyện sẽ tan thành mây khói.

- Hiện tại ta sẽ truyền Hỗn Độn Âm Dương Quyết nguyên vẹn cho ngươi, nó vô cùng kỳ diệu, chính mình tự lĩnh ngộ, Hỗn Độn Âm Dương Quyết là công pháp đỉnh cấp trong ba ngàn đại thế giới, công pháp đánh đồng với nó có thể đếm được trên đầu ngón tay, đây cũng là đạo cấm chế đầu tiên trong nhẫn trữ vật, cũng là một vật ngươi đạt được trong nhẫn trữ vật này.

Chương 3371: Thôn phệ áo nghĩa 2

Thân ảnh hư ảo nói xong, thân ảnh hư ảo kết xuất thủ ấn, lập tức thân ảnh hư ảo bắt đầu sáng ngời, năng lượng chấn động bao phủ các nơi.

Xùy!

Thân ảnh hư ảo tỏa ra ánh sáng cực mạnh, Lục Lâm Thiên không thể mở mắt ra được.

Trong nháy mắt một luồng tin tức rót vào trong đầu Lục Lâm Thiên.

Tâm thần Lục Lâm Thiên nhìn thấy một lượng tin tức rất lớn, chính là công pháp Hỗn Độn Âm Dương Quyết, cũng không khác gì Âm Dương Linh Vũ Quyết, nhưng lại có thể nói khác biệt rõ ràng.

Lục Lâm Thiên cẩn thận xem xét, trong nội tâm mừng rỡ, chính mình tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết kỳ thật là công pháp Hỗn Động Âm Dương Quyết không trọn vẹn, Âm Dương Linh Vũ Quyết chỉ có thể thôn phệ chân khí, linh lực, yêu nguyên, linh nguyên gia tốc tu luyện, ngẫu nhiên trong tình huống đặc biệt mới có thể thôn phệ một ít năng lượng thiên địa đặc biệt cho mình sử dụng.

Đồng thời Âm Dương Linh Vũ Quyết trong tu luyện bình thường, tốc độ có thể nói không nhanh, cũng có thể nói không thể tu luyện bình thường, trừ khi gặp trường hợp đặc biệt.

Nhưng Hỗn Độn Âm Dương Quyết có khác biệt, có thể đồng thời thôn phệ nguyên lực của bất cứ cường giả nào cho mình sử dụng, trừ đi tạp chất, giữ lại những thứ bổ ích cho mình.

Đồng thời Hỗn Độn Âm Dương Quyết có thể tu luyện bình thường, không chỉ như thế, một khi vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết, hắn có thể lấy mình làm trung tâm, tự động dẫn dắt năng lượng thiên địa chung quanh gia tốc tu hành, không gian chung quanh biến thành vòng xoáy, cung cấp năng lượng cuồn cuộn cho bản thân.

Hỗn Độn Âm Dương Quyết, trừ thôn phệ nguyên lực tu luyện giả và tu luyện bình thường, còn có thể trực tiếp thôn phệ tinh thạch thế giới hóa thành nguyên lực cho bản thân sử dụng.

Thôn phệ tinh thạch thế giới, hắn thôn phệ tinh thạch thế giới còn tốt hơn tu luyện bình thường rất nhiều.

Mà trọng yếu nhất, cũng làm cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc nhất, cũng là điểm Âm Dương Linh Vũ Quyết hoàn toàn không thể so sánh được, Hỗn Độn Âm Dương Quyết có thể thôn phệ áo nghĩa chi nguyên cho mình sử dụng, có thể trực tiếp tăng cường lĩnh ngộ áo nghĩa.

Thôn phệ áo nghĩa chi nguyên cho mình sử dụng, thôn phệ áo nghĩa chi nguyên tăng cường lĩnh ngộ của mình, đây là khái niệm gì?

Sau một lát, hai mắt Lục Lâm Thiên mở ra, tinh quang trong mắt biến mất, lúc này không gian chung quanh biến mất không thấy gì nữa, thân ảnh xuất hiện trong mật thất.

- Tinh thạch thế giới, cái gì là tinh thạch thế giới? Còn thôn phệ áo nghĩa chi nguyên nữa.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, thần sắc nghi hoặc rung động, cũng không biết cái gì là tinh thạch thế giới, thôn phệ tinh thạch thế giới cho mình sử dụng, Lục Lâm Thiên bắt đầu tò mò về tinh thạch thế giới.

Đương nhiên Lục Lâm Thiên hiếu kỳ là tinh thạch thế giới, mà rung động là thôn phệ áo nghĩa chi nguyên.

Dựa theo Lục Lâm Thiên biết về Hỗn Độn Âm Dương Quyết, Hỗn Độn Âm Dương Quyết có thể thôn phệ tất cả áo nghĩa cho mình sở dụng, trực tiếp tăng cao lĩnh ngộ áo nghĩa của mình, thổ thủy hỏa phong áo nghĩa, linh hồn áo nghĩa, thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa, dù sao có thể thôn phệ tất cả áo nghĩa chi nguyên, cuối cùng mình có thể sử dụng, tăng cường lĩnh ngộ áo nghĩa của bản thân.

Tác dụng khủng bố này đại biểu cái gì, trong nội tâm Lục Lâm Thiên cũng không khó biết rõ, tu luyện nguyên lực và lĩnh ngộ áo nghĩa, tuyệt đối lĩnh ngộ áo nghĩa khó hơn rất nhiều.

Điều này đại biểu lấy cái gì, trong nội tâm Lục Lâm Thiên biết rõ, tu luyện nguyên lực và lĩnh ngộ áo nghĩa, tuyệt đối là lĩnh ngộ áo nghĩa khó hơn nhiều, đến cấp độ Phá Giới Cảnh này, thọ nguyên của tu luyện giả không phải vấn đề quá lớn, chỉ cần tích lũy đủ nguyên lực là có thể đột phá đến tầng tiếp theo, nhưng nếu bị kẹt không thể đột phá chính là do không lĩnh ngộ được áo nghĩa.

Hỗn Độn Âm Dương Quyết thôn phệ áo nghĩa chi nguyên cho mình sử dụng, trực tiếp cướp đoạt áo nghĩa của đối phương, bản thân mình có thể đoạt áo nghĩa của người khác sử dụng, ánh mắt Lục Lâm Thiên kích động, Âm Dương Linh Vũ Quyết chính là một phần của Hỗn Độn Âm Dương Quyết, đúng là quá biến thái.

Hỗn Độn Âm Dương Quyết có thể thôn phệ nguyên lực, tinh thạch thế giới tăng cường nguyên lực của mình, lại có thể thôn phệ áo nghĩa chi nguyên của đối phương cho mình sử dụng, chẳng khác gì vô địch.

Vốn có thể thôn phệ nguyên lực liên miên không dứt, nhưng tình huống bình thường không thể đột phá, trọng yếu nhất là do lĩnh ngộ không đủ, vĩnh viễn không thể đột phá.

Giống như trên đại lục Linh Vũ, bao nhiêu cường giả tích lũy chân khí và linh lực đến đỉnh phong, hết lần này tới lần khác lĩnh ngộ không đủ, cho nên kẹt lại đến khi đại nạn, cho dù có đủ chân khí và linh lực cũng có nghĩa lý gì.

Lục Lâm Thiên còn nhớ rõ mình kẹt ở Tôn cấp, hắn đã từng gặp qua hiện tượng không cách nào đột phá, về sau mới biết được, có quan hệ lớn đến lĩnh ngộ.

So sánh với đột phá Phá Giới Cảnh, Lục Lâm Thiên không cần suy đoán, tuyệt đối cũng là như vậy, con đường tu luyện thiên biến vạn hóa, nhưng không rời căn bản, cho dù có nguyên lực cuồn cuộn không dứt, nhưng lĩnh ngộ không đủ vẫn dừng lại.

Sau khi đến cấp độ Phá Giới Cảnh, thọ nguyên tăng nhiều, nguyên lực chậm rãi tụ tập không thành vấn đề, mấu chốt chính là lĩnh ngộ, đặc biệt nếu lĩnh ngộ không tiến bộ, cho dù tu luyện thêm một ngàn năm cũng không cách nào lĩnh ngộ.

Mà thôn phệ áo nghĩa chi nguyên của đối phương lại có thể tăng cường lĩnh ngộ của mình, điều này đại biểu cái gì, đại biểu mình lĩnh ngộ vượt qua người khác rất nhiều lần, không có bất kỳ tu luyện giả nào bỏ qua lĩnh ngộ, không có khả năng có sinh linh biến thái như thế.

Sau khi có được Hỗn Độn Âm Dương Quyết, tương đương con đường tu luyện sau này sẽ có đảm bảo, trong tình huống căn cơ ổn định, đột phá thật nhanh cũng không phải chuyện gì khó khăn.

Nhưng từ việc thôn phệ áo nghĩa chi nguyên, Hỗn Độn Âm Dương Quyết cũng có một hạn chế, chính là chỉ có thể thôn phệ áo nghĩa bổn nguyên cùng loại với mình, mới có thể thôn phệ hắn áo nghĩa chi nguyên.

Lục Lâm Thiên tính toán bản thân hiện tại, có lẽ có thể nói là không ít thuộc tính, trong đó kể cả là thổ thuộc tính, thủy thuộc tính, hỏa thuộc tính, phong thuộc tính, kim thuộc tính, mộc thuộc tính, thời gian chi lực, không gian chi lực, linh hồn lực, linh hồn lực và linh hồn áo nghĩa hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau.

Nhưng Lục Lâm Thiên tính toán, hắn có thể thôn phệ rất nhiều.

Hô!

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, khóe miệng mỉm cười, Hỗn Độn Âm Dương Quyết nguyên vẹn quá biến thái, khó trách lão nhân gia nói, Hỗn Độn Âm Dương Quyết này đặt trong ba ngàn đại thế giới cũng là công pháp đỉnh cấp, công pháp đánh đồng với nó đếm được trên đầu ngón tay.

Đối với thân phận của lão nhân gia, Lục Lâm Thiên không cách nào đoán được, thậm chí thân ảnh hư ảo kia chỉ là gợn sóng không gian mông lung, căn bản không nhìn rõ ràng.

Lão nhân gia không muốn mình thấy rõ, Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào, thậm chí ngay cả tên của lão nhân gia cũng không biết, nhưng mình đã bái lão nhân gia làm sư phụ, trở thành đệ tử thứ chín.

Chương 3372: Trong nhẫn trữ vật

Đến bây giờ, Lục Lâm Thiên vô cùng ngạc nhiên, chính mình đột nhiên tìm được nhiều chỗ tốt như vậy, cũng trở thành đệ tử thứ chín của lão nhân gia, hắn lại không biết danh hào của sư phụ.

Nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên đã xem lão nhân gia thần bí kia trở thành sư phụ của mình, chính mình ngay từ đầu tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết, đây là do lão nhân gia lưu lại.

Sau khi đạt được Hỗn Độn Âm Dương Quyết, hắn khïếp sợ tác dụng khủng bố mà Hỗn Độn Âm Dương Quyết mang lại cho mình, Lục Lâm Thiên mất thời gian rất lâu mới khôi phục bình tĩnh, hắn lại dùng linh hồn quan sát nhẫn trữ vật, nhẫn trữ vật này có diện tích ngàn vạn mét vuông, tâm thần Lục Lâm Thiên chấn động mạnh.

- Không gian quá lớn.

Lục Lâm Thiên giật mình, không giật mình cũng không được, nhẫn trữ vật Nam thúc lúc trước cho hắn chỉ có diện tích một trăm mét vuông, đây đã là rất lớn, cho dù là Linh Đế luyện chế nhẫn trữ vật, căn cứ Lục Lâm Thiên phán đoán, tối đa chỉ có thể đạt đến hai ba trăm mét vuông mà thôi, vượt qua số này làm không được, cho dù có thể gia tăng thêm một mét vuông cũng là bước đột phá khủng bố.

Đây là nhẫn trữ vật ngàn vạn mét vuông, chuyện này đủ làm Lục Lâm Thiên giật mình, không gian lớn như thế, không gì không chứa nổi, dựa theo đạo lý mà nói, nhẫn trữ vật lớn như vậy, lớn hơn vạn mét vuông đã đủ chứa quá nhiều thứ trên đời rồi.

Lục Lâm Thiên than nhẹ, khó trách nói nhẫn trữ vật này là trọng bảo trong ba ngàn đại thế giới, từ diện tích đã đủ dọa người rồi, có thể có được nhẫn trữ vật, Lục Lâm Thiên trừ phát hiện không gian quá lớn, những thứ khác không khác gì bình thường, Lục Lâm Thiên không phát hiện thêm công dụng nào khác.

Nhưng Lục Lâm Thiên phát hiện trong góc nhẫn trữ vật có các thạch thất, tổng cộng chín gian, toàn thân màu xanh, khí tức và phong cách cổ xưa, từ chỉnh thể không phát hiện có gì đặc biệt.

Nhưng lập tức Lục Lâm Thiên phát hiện chín gian thạch thất này có môt gian đã mở cấm chế, tám gian khác đều bố trí cấm chế, Lục Lâm Thiên dùng tâm thần nhìn trộm thạch thất đầu tiên.

- Đây là cái gì.

Trong thạch thất này, Lục Lâm Thiên lập tức phát hiện có vài chục linh quả màu vàng, những linh quả màu vàng này tràn ngập năng lượng kinh người, năng lượng chấn động lan ra các nơi, năng lượng này làm bản năng Lục Lâm Thiên run rẩy.

Đáng tiếc Lục Lâm Thiên không biết linh quả là vật gì, cho nên tự nhiên cũng không dám tùy tiện phục dụng, hắn quan sát có tổng cộng ba mươi sáu linh quả.

Trừ linh quả màu vàng ra, trong thạch thất còn có một khối ngọc bài nhỏ như lòng bàn tay, trên ngọc bài có dấu hiệu đồ án phức tạp, dường như có năng lượng chấn động nhàn nhạt, trừ những thứ này ra, Lục Lâm Thiên không phát hiện ra cái gì khác.

Trong thạch thất này, trừ linh quả màu vàng và ngọc bài ra, lúc này không có thứ gì khác, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy buồn bực, chính mình tuy còn chưa bái sư, nhưng mà lão nhân gia cũng thừa nhận mình là đệ tử thứ chín, cũng không nên hẹp hòi như thế, ngay cả thần khí linh hồn, thần khí công kích, thần khí phòng ngự cũng không lưu một kiện.

Mà vũ kỹ cùng linh kỹ, Lục Lâm Thiên vốn không muốn, đến Phá Giới Cảnh đã không cần vũ kỹ linh kỹ, tất cả đều dựa vào lĩnh ngộ, giơ tay nhấc chân đều có thể vận dụng nguyên lực và áo nghĩa.

Vũ kỹ và linh kỹ trên đại lục Linh Vũ đã không cần thiết, cũng là cách thể hiện nông cạn của áo nghĩa, nói thí dụ như vũ kỹ và linh kỷ Thiên cấp chỉ là áo nghĩa đơn giản hóa.

Lục Lâm Thiên thúc dục Tứ Thần Quyết, hắn cần dựa vào lĩnh ngộ thi triển ra, nguyên vẹn Tứ Thần Quyết mặc dù không xem như áo nghĩa, nhưng lại là công kích dung hợp với áo nghĩa.

Lúc trước Tứ Thần Quyết phân thành Chu Tước Quyết, Bạch Hổ Quyết, Huyền Vũ Quyết, Thanh Long Quyết, Lục Lâm Thiên hiện tại có thể lĩnh ngộ Tứ Thần Quyết mới biết được, nếu như là người bình thường đạt được Tứ Thần Quyết cũng vô dụng, căn bản không thể thi triển ra.

Lúc trước lão nhân gia cố ý tách Tứ Thần Quyết ra, chính là hy vọng có người hữu duyên tu luyện dần dần, thay đổi trong vô tri vô giác, có thể lĩnh ngộ ra vật chất, linh hồn, thời gian, không gian bốn loại áo nghĩa đặc thù nhất, nhưng phải dựa vào cơ duyên xảo hợp mới được.

Xác xuất này nhỏ gần như bằng không, lại có mấy người đồng thời có thể người mang vật chất, linh hồn, thời gian, không gian bốn loại áo nghĩa trên người, Lục Lâm Thiên có thể cuối cùng lĩnh ngộ dung hợp Tứ Thần Quyết quả thật là kỳ tích.

Lục Lâm Thiên cũng biết Tứ Thần Quyết cũng giống lao ngục thời không, cũng không phải là tới hạn, chỉ cần lĩnh ngộ sẽ càng ngày càng mạnh.

Thu hồi tâm thần trong nhẫn trữ vật, hắn không biết tác dụng của linh quả màu vàng và ngọc bài, Lục Lâm Thiên có ý định đi hỏi thăm Lão Ảnh một chút, lão nhân gia ít nhất sẽ không lưu thứ vô dụng cho mình, về phần cụ thể tác dụng, cứ hỏi Lão Ảnh xong sẽ rõ.

- Ồ.

Vào thời điểm này, dường như Lục Lâm Thiên phát hiện cái gì, ánh mắt nhíu lại, tâm thần khẽ động, Thiên Trụ giới xuất hiện trong tay, thân ảnh tiến vào trong Thiên Trụ giới.

Trong thiên địa mênh mông, khắp nơi đều là hư không màu trắng, trong hư không mông mông lung lung, ngẫu nhiên còn có sương mù trắng thổi qua, có nơi bình tĩnh, nhưng có nơi tràn ngập năng lượng khủng bố, thậm chí còn có vòng xoáy không gian tồn tại.

Vù vù!

Trong hư không này, bỗng nhiên xuất hiện một đạo điện quang màu trắng, càng chớp động càng lớn, cẩn thận quan sát, mới biết được đó là một con chim màu xám, diện tích sợ lớn hơn ngàn mét, kỳ lạ là con chim màu xám lại làm bằng kim loại, hai cánh máy móc chấn động, trực tiếp lưu lại dấu vết nhàn nhạt trên vết nứt không gian.

Con chim màu xám khổng lồ này giống như chim ưng, hai cánh chim làm bằng kim loại, hào quang tỏa ra bốn phía, toàn thân tràn ngập khí tức mênh mông, uy áp bao phủ các hướng.

Lúc này trên lưng con chim xám có năm đạo thân ảnh đang đứng, bốn nam một nữ, trong đó người lớn tuổi nhất chừng sáu mươi, bốn nam một nữ còn lại giống trung niên.

Bộ dáng sáu người vô cùng chật vật, toàn thân tỏa ra khí chất hung hãn, trên mặt sáu người vô cùng phiền muộn.

- Cũng không biết đây là nơi nào, bà ngoại nó, bị nhốt ở đây nửa năm, còn chưa ra được.

Trong sáu người, đại hán trung niên thân thể to lớn như cột điện phun nước bọt, ánh mắt oán hận không thôi.

- Chúng ta vận khí không tốt, đυ.ng phải khe hở thế giới hỗn loạn, muốn đi ra ngoài phải dựa vào vận khí, bằng không có khả năng bị vây khốn cả đời.

Phu nhân duy nhất trên con chim kim loại nói ra.

Phụ nhân này nhìn qua còn mang theo vài phần phong vị, nhưng toàn thân lại tỏa ra khí chất hung hãn, trên trán còn có vết sẹo dài tăng thêm vài phần dữ tợn.

- Mân Côi, nếu chúng ta ở đây cả đời thì làm sao bây giờ, ta cũng không muốn bị nhốt tới chết.

Thái độ của tên đại hán này với phu nhân rất tốt, giọng nói cũng nhỏ đi không ít.

- Chỉ có thể dựa vào vận khí, không nghĩ tới lại gặp phải kẻ địch, đám gia hỏa kia muốn đen ăn đen, ngay cả đồ vật của chúng ta cũng dám đoạt, nếu chờ chúng ta đi ra ngoài, lão nương không giết chúng không thể hả giận mà.

Phu nhân trung niên tức giận nói một câu.

Chương 3373: Ô Thử Trọng Chuy

- Cũng không biết chúng ta có thể ra ngoài hay không, lúc này chúng ta gặp xui xẻo rồi, chết hai mươi mấy người, chỉ có năm người chúng ta trốn ra.

Lúc này nói chuyện, chính là một thoạt nhìn tựa hồ là có chút tặc mi thử nhãn đàn ông, đang mặc một kiện nho nhã áo dài, trên đầu còn mang theo đỉnh đầu phương cái mũ.

- Ô Thử, ngươi nhìn kỹ xem, trong thế giới hỗn loạn này có lối ra hay không.

Phu nhân trung niên nói với nam nhân mắt chuột một câu.

- Tâm thần của ta không có tác dụng ở đây, đáng tiếc bốn người chúng ta đều tu luyện thổ thuộc tính, một tu luyện phong thuộc tính áo nghĩa, một tu luyện là hỏa thuộc tính áo nghĩa, mà ta tu luyện linh hồn áo nghĩa, nếu có ai tu luyện không gian áo nghĩa sẽ dễ dàng hơn không ít.

Nam tử mắt chuột gọi là Ô Thử lắc đầu, đôi mắt nhỏ bắn ra tinh quang bốn phía, ánh mắt sáng giống như nhìn thấu tất cả.

- Ô Thử, ngươi nói chuyện đều là nói nhảm, có bao nhiêu người tu luyện không gian áo nghĩa chứ, ngươi thậm chí còn chưa gặp qua, ít nói nhảm đi.

Nam tử thân thể to lớn như cây cột châm chọc Ô Thử, giữa hai người có phần không thoải mái với nhau.

- Trọng Chuy, ngươi muốn đánh nhau phải không, có muốn ta động thủ với ngươi không?

Ánh mắt Ô Thử nhảy lên, lập tức trừng mắt nhìn đối phương.

- Chẳng lẽ ta sợ ngươi, đang dọn dẹp ngươi một chút đấy.

Thân thể đại hán như cột sắt bước lên một bước, năng lượng mênh mông bộc phát, giống như thật sự muốn động thủ, Trọng Chuy chưa từng sợ Ô Thử bao giờ.

- Ô Thử, Trọng Chuy, đã là thời điểm nào rồi còn náo loạn như thế.

Ánh mắt phu nhân Mân Côi trừng hai người, hai người nhìn phu nhân một chút, muốn nói gì đó, lão giả lục tuần vẫn không nói gì quay đầu lại, nói:

- Trọng Chuy, Ô Thử, các ngươi náo cái gì, nếu các ngươi có bổn sự, lúc trước chúng ta cũng không cần phải chạy vào khe hở làm gì.

Nghe lão giả trách cứ, Trọng Chuy và Ô Thử không gây loạn nữa, đều ngoan ngoãn đứng bên, trung thực không ít.

- Bốn vị đại nhân mau nhìn, phía trước có động tĩnh.

Nhưng vào lúc này, tiếng nói kinh ngạc của hai đại hán trung niên nhìn qua, bọn người lão giả lục tuần cũng nhìn theo, lúc này phát hiện giữa không gian chấn động, cả không gian hư vô sinh ra biến hóa.

- Mau nhìn kia, nói không chừng có thể tìm được đường ra.

Ô Thử lập tức nhìn vào hư không trước mặt, bị vây khốn lâu như thế, đây lại là nơi chim không thèm ỉa, quả thực là buồn chết người.

Thời gian nửa năm, nếu như bế quan tu luyện ở bên ngoài chỉ là một nháy mắt mà thôi, nhưng trong thế giới khe hẹp này, một ngày dài bằng một năm.

Phần phật.

Lập tức sáu người khống chế con chim màu xám lướt đi, tốc độ của con chim màu xám nhanh không thể tưởng tượng nổi, giống như tia chớp.

Trong Thiên Trụ giới, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong tầng thứ sáu Thiên Trụ giới, một ngày trong đây bằng hai tháng ở bên ngoài.

Ngay vừa rồi, Lục Lâm Thiên đang ở trong tầng sáu Thiên Trụ giới, hắn quan sát linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm, quanh người của hắn có năng lượng bàng bạc vây quanh, nhìn qua động tĩnh năng lượng thiên địa vô cùng khổng lồ, trong đó Thiên Trụ giới muốn nứt ra.

Lục Lâm Thiên đặt linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm trong Thiên Trụ giới này, tính toán thời gian đã là mười lăm năm.

Cảm giác khí tức linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm, Lục Lâm Thiên không khó biết rõ, thái cổ U Minh Viêm đã tới mức đột phá, thái cổ U Minh Viêm sớm khôi phục đến đỉnh phong, vào phút này hắn sẽ đột phá.

- Động tĩnh hơi lớn.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, hiện tại năng lượng thiên địa hội tụ vô cùng bàng bạc, trong nháy mắt giống như mây đen áp đỉnh, cả Thiên Trụ giới dường như sắp sụp đổ.

Ầm ầm!

Trong tầng sáu Thiên Trụ giới đột nhiên sinh ra gió nổi mây phun, năng lượng thiên địa bàng bạc giống như có thể nghiền nát tất cả,ánh mắt Lục Lâm Thiên rung động, không biết linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm có thuận lợi đôt phá hay không.

Không gian chấn động dữ dội, trong lúc mơ hồ điện mang chớp động, năng lượng thiên địa bàng bạc làm cả bầu trời lờ mờ.

Xùy!

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trước mặt linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm, lúc này khí tức nóng bỏng truyền ra, đột nhiên khí tức mạnh mẽ phóng thẳng lên trời, hỏa diễm màu xanh da trời bao phủ, nhiệt độ khủng khiếp tỏa ra khắp không gian.

- Nhiệt độ thật khủng bố, đây mới thực sự là thái cổ U Minh Viêm.

Lục Lâm Thiên sợ hãi thán phục, thái cổ U Minh Viêm lúc này tỏa ra hỏa diễm màu xanh với khí tức cổ xưa.

Không gian không ngừng run lên, khí tức nóng bỏng khủng bố, nhưng lại âm hàn rung động lòng người, khí tức âm hàn và nóng bỏng cùng tồn tại, sau đó khí tức rung động lòng người lại sinh ra.

Nhiệt độ khủng bố của thái cổ U Minh Viêm có xu thế hủy diệt thiên địa vạn vật, có thể thôn phệ vạn vật, khí tức nóng bỏng bao phủ các nơi.

Trong nhiệt độ cực cao này, Lục Lâm Thiên cảm thấy linh hồn của mình đau đớn, khí tức âm hàn lại làm đầu óc của hắn mê muội, nhất thời cả không gian bị nhiệt độ cực cao hủy diệt bao phủ.

Nhiệt độ nóng bỏng và khí tức âm hàn giao thoa, Lục Lâm Thiên cảm giác so với thái cổ U Minh Viêm lúc trước còn mạnh hơn không biết bao nhiêu lần, quả thực là thay đổi về chất, không cách nào đánh đồng với nhau.

Đến bây giờ, bản thể cảm nhận rõ ràng, Lục Lâm Thiên xem như triệt để biết rõ thái cổ U Minh Viêm khủng bố bao nhiêu, hiện tại bản thể của hắn đã là Phá Giới Cảnh, nhưng đối mặt với thái cổ U Minh Viêm, hắn cảm giác kiêng kị tuyệt đối, nếu bản thể vẫn còn dừng ở Đế cấp, nếu đi vào trong không gian này, hắn cũng không có gan tới gần, thái cổ U Minh Viêm đỉnh phong quá khủng khiếp.

Linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm được ngưng tụ giữa năng lượng thiên địa nồng đậm, hỏa diễm bao phủ toàn thân, màn lửa màu xanh da trời hiển hóa thành hình dáng cự nhân, năng lượng thiên địa hình thành vòng xoáy bị cự nhân này hấp thu vào trong cơ thể.

Ầm ầm!

Năng lượng thiên địa cường hãn quán chú vào, đột nhiên không gian sinh ra thiểm điện lôi minh, năng lượng thiên địa chung quanh chập chờn, giống như dòng nước lũ đang trút xuống.

Ầm ầm!

Vù vù!

Hỏa diễm màu xanh da trời quay cuồng, khí tức nóng bỏng và âm hàn quét qua các nơi.

Không gian trong Thiên Trụ giới chấn động dữ dội, tùy thời có thể vỡ nát.

Trong sơn mạch dùng Phi Linh Môn làm trung tâm, nơi đây thiên hôn địa ám, năng lượng thiên địa mênh mông trên đại lục Linh Vũ đang bị hấp thu tới nơi này, không ngừng tụ tập về phía Phi Linh Môn, phong bạo tàn phá các nơi.

Ầm ầm

Cả thiên địa nổ vang, trong khoảnh khắc, có không ít cường giả trên đại lục đều cả kinh nhìn về hướng này.

Trên đại lục, vô số sinh linh ngẩng đầu, thiên địa biến sắc, trong lúc mơ hồ uy áp khủng bố quét qua các nơi, linh hồn nhiều người run rẩy.

Trong Phi Linh Môn bị uy áp cực mạnh bao phủ, ánh mắt nhiều cường giả nhìn về sau núi, trong uy thế cực mạnh này, người có thực lực yếu không dám đến gần nơi đây.

Chương 3374: Hàng lâm Linh Vũ

Ầm ầm!

Rầm rầm rầm!

Trên đại lục, không biết xảy ra chuyện gì, rất nhiều núi lửa hoạt động, núi lửa phun trào bộc phát âm thanh như sấm sét nổ vang, mặt đất chấn động dữ dội, dung nham khủng bố chảy xuống khu vực rộng lớn, những nơi dung nham đi qua, vạn vật bị tàn phá.

Ầm ầm!

Cổ Vực, Đông hải, đại lục Linh Vũ, Linh Hoàng Nhai, Tổ Yêu Lâm, từng ngọn núi lửa phun trào, âm thanh nổ vang đinh tai nhức óc, tiếng nổ quanh quẩn thiên địa, vừa tiếp xúc với núi lửa phun trào, dung nham khủng bố bắn lên cao, mây đen che khuất bầu trời.

Rầm rầm rầm!

Tất cả sinh linh trong phạm vi bao phủ của dung nham, chỉ trong nháy mắt đã bị dung nham thôn phệ, thậm chí không kịp phát ra tiếng kêu thảm thiết, bị dung nham đốt thành tro tàn.

Các cường giả đứng trong hư không, trên đại lục sinh ra động tĩnh khủng bố như thế, bọn họ căn bản không rõ đã xảy ra chuyện gì, ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm về phía Cổ Vực Phi Linh Môn, lúc này khí tức khủng bố bắt đầu lan tràn ra các nơi.

Khí tức khủng bố vượt qua tất cả, siêu việt chúng sinh, tất cả cường giả đang đứng trong hư không cảm thấy nội tâm của mình đang run rẩy.

- Chẳng lẽ trong Phi Linh Môn sinh ra động tĩnh kinh người?

Ánh mắt nhiều cường giả biến hóa.

Động tĩnh khủng khiếp này không diễn ra bao lâu, thiên địa khôi phục bình thường, đại lục không còn rung chuyển.

Nhưng chung quanh những ngọn núi lửa bị phá hủy thảm hại, núi rừng xơ xác, sinh linh tuyệt diệt, vạn vật hóa thành tro tàn, dung nham

Sau một lát, không gian thứ sáu trong Thiên Trụ giới, cự nhân khổng lồ đã khôi phục bình thường, toàn thân sinh ra khí tức nóng bỏng, khí tức này làm cho mọi người cảm thấy hãi hùng khiếp vía.

Trong thiên địa, cảnh vật lờ mờ đã khôi phục như trước, cường giả ở các nơi trên đại lục cũng rút đi.

Ầm ầm.

Nhưng vào lúc này, trên trời xanh truyền ra động tĩnh kinh người, động tĩnh này làm các cường giả khiếp sợ.

Bá bá!

Dưới động tĩnh như thế, ánh mắt các cường giả nhìn chằm chằm vào trong hư không.

Trên hư không lúc này vỡ ra một khe nứt, bên trong có vòng xoáy xuất hiện.

Vòng xoáy này giống như lỗ đen, nó sinh ra uy áp vô cùng khủng bố, lập tức bao phủ cả thế giới này, trong lúc mơ hồ, tất cả cường giả đều cảm giác được vòng xoáy như lỗ đen kia sắp sinh ra hung vật hàng lâm thế gian.

Vòng xoáy trên không trung không ngừng xoay tròn, nó tỏa ra khí tức đáng sợ làm cho lòng người cảm thấy vô cùng bất an.

Vòng xoáy trong không gian hiện tại sinh ra lôi điện chói mắt, xoay tròn càng lúc càng nhanh, giống như có thể che phủ cả bầu trời, bao phủ không gian, bao trùm biển cả.

Vòng xoáy hàng lâm, cả vùng biển đông hải sinh ra sóng lớn mãnh liệt, trong khoảnh khắc sóng to gió lớn nổi lên, một đảo nhỏ bị sóng lớn nhấn chìm.

- Đông hải phát sinh đại sự, mau đi xem đi.

Trong thế giới sinh ra biến hóa quỷ dị, tất cả Đế giả đều cảm giác được khí tức đáng sợ rung động lòng người xuất hiện, lập tức có một Đế giả trực tiếp phất tay xé rách vết nứt không gian, vượt qua không gian đi về phía đông hải.

Các Đế giả khác không ngừng đi theo, Chí Thánh Đại Đế cũng vượt qua không gian xuất hiện tại nơi này.

Cũng có không ít Đế giả và Tôn cấp hiếu kỳ đi quan sát tình hình, vòng xoáy không gian khủng bố kia giống như cây nấm lớn, trong vòng xoáy đen kịt lại có lôi điện quấn quanh, chung quanh vòng xoáy này, thiên địa biến thành lờ mờ không có ánh sáng.

Tia chớp bao phủ vòng xoáy trong không gian, chiếu sáng cả vùng biển này, có thể nhìn thấy điện quang lập lòe, sóng biển ầm ầm, sóng thần quét qua các nơi.

Rất nhiều Đế giả không rãnh quan sát sóng biển như thế nào, ánh mắt của bọn họ vẫn nhìn thẳng vào vòng xoáy.

Xoẹt!

Trong ánh mắt nhìn chằm chằm của nhiều Đế giá, vòng xoáy phủ kín không gian lập tức co rút lại, trong mắt mọi người, trên không trung xuất hiện một con chim màu xám dài ngàn mét bay ra.

Con chim màu xám làm bằng kim loại xuât hiện, nó cho người ta cảm giác cứng cáp, khí tức đáng sợ bao phủ các nơi, khí tức này rung động lòng người.

Khí tức chung quanh con chim màu xám chập chờn, uy áp khủng bố bao phủ không gian, dưới uy áp này, trừ Chí Thánh Đại Đế ra, các Đế giả không chịu nổi, không ngừng tránh ra thật xa.

Thời điểm mọi người kinh ngạc vì con chim màu xám xuất hiện quá đột ngột, trên lưng con chim có sáu đạo khí tức truyền ra. (là 6 chứ không phải 5, tác giả ghi nhầm)

Sáu khí tức này rất mờ mịt, dường như tâm thần nhìn trộm các nơi, một đạo khí tức trong đó bao phủ cả thế giới, quan sát toàn bộ thế giới này.

Sáu đạo khí tức này nhìn trộm làm mọi người bất an, cảm giác hoảng sợ từ tận linh hồn, tâm thần chấn động, chỉ mới cảm nhận khí tức này, toàn thân bọn họ run rẩy đến cực điểm.

Trên trán các Đế giả đổ mồ hôi lạnh, tự dưng cảm giác có nguy hiểm bao phủ bản thân, khí tức nguy hiểm này bao phủ tất cả mọi người.

Thân thể cao lớn của Chí Thánh Đại Đế lăng không đứng đó, nhìn về phía trước, ánh mắt ngưng trọng đến cực điểm.

- Ha ha ha ha, phát tài, phát tài ah, tân thế giới, không ngờ vô tình phát hiện tân thế giới, là tân thế giới có một Phá Giới Cảnh vừa đột phá không lâu.

Trong ánh mắt kinh ngạc của các Đế giả, trên con chim màu xám kia có tiếng cười bá đạo vang lên, tiếng cười bao phủ thiên địa.

- Phát tài, một tân thế giới đấy, người tu vị Hậu Thiên chỉ bao nhiêu đây thôi, rõ ràng là thế giới thổ dân, nếu mang bán có thể phát tài.

Tiếng cười to không kiêng nể gi, trên con chim màu xám có sáu người bay xuống.

Sáu người này đứng trong hư không, năm nam một nữ, trong đó một lão giả đứng giữa là đầu lĩnh của đám người này.

Ánh mắt sáu người này rất nóng bỏng, mang theo vẻ tham lam nhìn mọi người chung quanh, giống như nhìn chằm chằm vào con mồi, hoàn toàn không xem bọn họ là việc quan trọng.

Sáu người này vừa vặn từ khe hở thế giới tiến vào đại lục Linh Vũ, cũng chính là đám người Trọng Chuy, Ô Thử, Mân Côi.

Sáu người này phát hiện đây là tân thế giới, mà tất cả mọi thứ trong tân thế giới này sẽ là của bọn họ..

- Sinh linh trong tân thế giới này hơi ít, nhưng dù sao cũng là tân thế giới, đủ để bán giá tốt.

Phụ nhân trung niên Mân Côi nói ra, lúc này đôi mắt mang theo thần sắc mừng rỡ.

- Nếu đám gia hỏa kia biết chúng ta vô tình tiến vào tân thế giới, đoán chừng phi sẽ tức hộc máu đấy.

Ô Thử tặc mi thử nhãn, lúc này mắt nhỏ nheo lại, hào quang tham lam tỏa ra hào quang sáng ngời.

- Chỉ có một Phá Giới Cảnh, phán định là tân thế giới, tuy có hơi ít, sinh linh cũng không nhiều, nhưng năng lượng thiên địa vẫn đang tăng cường, giá tiền nhất định không thấp, thu hoạch lần này quá tốt, chúng ta cũng có thể chiếm lấy một tân thế giới rồi.

Ánh mắt lão giả lục tuần thu lại, ánh mắt của hắn đầy tham lam đánh giá con mồi trước mặt.

- Bọn chúng là ai?

Các Đế giả ngạc nhiên, không có ai biết đám người này từ đâu tới đây, chỉ tận mắt nhìn thấy đám người này đột nhiên hàng lâm đại lục, xuất hiện quá thần bí, khí tức trên người rất khủng khiếp, làm linh hồn của bọn họ rung động, không dám đến gần.

Chương 3375: Ngươi chết chắc

- Bọn chúng đến từ bên ngoài, không phải người trên đại lục Linh Vũ, chẳng lẽ bọn chúng là đạo phỉ thế giới sao, lúc trước Lục Lâm Thiên có đề cập tới đạo phỉ thế giới.

Lúc này sắc mặt đám người chung quanh kinh người, sắc mặt một đám Đế cấp biến hóa, bốn chữ đạo phỉ thế giới đủ làm tất cả Đế cấp khiếp sợ.

Đối với danh từ đạo phỉ thế giới,tất cả Đế giả ở đây đều nghe Lục Lâm Thiên đề cập tới, đối với hành vi của đạo phỉ thế giới cũng hiểu rõ ràng, một khi đạo phỉ thế giới tiến vào tân thế giới, tất cả sinh linh sẽ bị buôn bán như nô lệ.

Sưu sưu!

Trên biển Đông, còn có Đế giả lục tục chạy đến, Độc Cô gia tộc Độc Cô Việt Không, Độc Cô Hồn Long, Bắc Cung gia tộc Bắc Cung Ân Triều, Bắc Cung tinh mộc, Hiên Viên gia tộc Hiên Viên Cương Phong, Thanh Long hoàng tộc Long Hổ lão tổ, Long Minh lão tổ, Huyền Vũ hoàng tộc, Huyền Xá lão tổ, Huyền Ô lão tổ các Đế giả đều xuất hiện trên đông hải.

Sưu sưu!

Thân ảnh Dương Quá, Long Yên công chúa hai người cũng xuất hiện giữa hư không, hai người nhìn nhau, vô cùng ngạc nhiên nhìn thẳng vào không trung.

Lập tức Thiên Địa Các phó các chủ Lệnh Hồ Tiêu Dao, Tử Yên, Lam Thập Tam cùng xuất hiện trên biển đông.

- Kỳ quía như thế, vì sao đám thổ dân thế giới này biết chúng ta là đạo phỉ thế giới?

Giữa không trung, ánh mắt Trọng Chuy hơi có vẻ kinh ngạc.

- Bốn cường giả Phá Giới Cảnh, hai Võ Đế cửu trọng, trong đó một đến Võ Đế cửu trọng đỉnh phong.

Giữa không trung, Chí Thánh Đại Đế ngưng trọng quan sát, ngẩng đầu nhìn chằm chằm vào sáu thân ảnh trên không trung, ánh mắt rung rung, nói:

- Người đến là người phương nào?

- Ngươi có thể gọi ta là Trọng Chuy đại nhân.

Thân thể Trọng Chuy như cột điện bước tới, hắn nói với Chí Thánh Đại Đế xong, lập tức nhìn các Đế giả chung quanh, nói:

- Tất cả mọi người nghe kỹ, từ hôm nay trở đi, thế giới này thuộc về chúng ta, tất cả đều phải nghe chúng ta, kẻ nào dám phản kháng, chết!

Tiếng nói quanh quẩn không gian, tiếng gầm như sấm sét, trong âm thanh còn mang theo uy áp lớn lao.

- Hừ, sợ là chưa tới phiên ngươi nói tính toán.

Ánh mắt Chí Thánh Đại Đế nhảy lên, hít sâu một hơi, thân thể to lớn bước lên phía trước, thân ảnh cao ngất mang theo khí tức trầm ổn, tóc dài màu bạc không gió mà bay, hai mắt sáng ngời như sao, toàn thân bộc lộ khí thế lăng lệ.

- Vừa mới đột phá Phá Giới Cảnh không lâu, ngươi đang tìm cái chết sao?

Thân thể Trọng Chuy run lên, ánh mắt nhìn thẳng vào Chí Thánh Đại Đế, lúc này toàn thân bộc phát khí tức to lớn, khí cơ tập trung vào thân thể Chí Thánh Đại Đế, hắn muốn dùng khí tức trấn áp Chí Thánh Đại Đế.

- Ngươi cũng chỉ là Phá Giới Cảnh, dám diễu võ giương oai trước mặt ta, ngươi tìm nhầm người.

Chí Thánh Đại Đế hừ lạnh một tiếng, lúc này đối phương có đến bốn Phá Giới Cảnh, nội tâm ngạo khí trùng thiên, dường như trong lòng có dựa vào, dám trực tiếp chống lại người này, trên người tỏa ra khí tức mênh mông, chống lại uy áp của đối phương.

Hai đạo khí tức vô hình va chạm vào nhau, lập tức khí tức năng lượng ảnh hưởng nhau trong vô hình, hư không giữa hai người sinh ra vết nứt không gian, nơi khí tức hai người va chạm nổ lớn.

Bành!

Trong nháy mắt hai dòng năng lượng va chạm vào nhau, đột nhiên không gian run lên, gợn sóng không gian đυ.ng nát với nhau, giao phong vô hình như thế làm các Đế giả chung quanh run rẩy, linh hồn run lên thật mạnh.

- Làm càn, hôm nay đầu tiên thu thập ngươi, xem ngươi phản kháng như thế nào!

Đồng thời khí tức khủng bố quét qua tất cả, ánh mắt Trọng Chuy trầm xuống, thân hình to như cột điện tỏa ra khí thế hung hãn, hào quang màu vàng đất bao phủ các nơi, thân hình như thiểm điện lao thẳng về phía Chí Thánh Đại Đế.

Ánh mắt Chí Thánh Đại Đế trầm xuống, chung quanh người hắn có hào quang khuếch tán ra, khí tức quỷ dị đồng hóa không gian chung quanh, dùng bản thân làm trung tâm, giống như bao phủ thân thể vào bên trong.

Oanh.

Thân thể Trọng Chuy trong nháy mắt vượt qua chân trời, phất tay đánh ra một quyền, dấu quyền xẹt qua, không gian run rẩy, năng lượng trong không gian tại khu vực này bị rút đi rất lớn, cả hư không lõm xuống, dấu quyền này lập tức đánh thẳng tới không gian trước người Chí Thánh Đại Đế.

Xùy!

Chỉ trong nháy mắt vừa rồi, thân thể Chí Thánh Đại Đế lại biến mất trước khi dấu quyền đánh tới.

Bành!

Dấu quyền của Trọng Chuy đánh vào hư không, không gian bị đánh nát một lỗ thủng lớn, biển cả bên dưới sinh ra sóng lớn cao vạn trượng, khí kình khủng bố quét qua tất cả, không gian chung quanh bị dấu quyền xét nát dễ như trở bàn tay.

XÌU...UU!! Một tiếng, thân thể Chí Thánh Đại Đế trong nháy mắt xuất hiện sau lưng Trọng Chuy, thân ảnh xuất hiện, tóc bạc bay múa, trong tay ngưng tụ một dòng năng lượng rất mạnh, mặc dù xuyên thủng không gian nhưng mang theo chấn động công kích linh hồn, trong nháy mắt đã đánh tới trước người Trọng Chuy.

- Tại sao lại nhanh như vậy?

Một quyền của Trọng Chuy thất bại, hắn đã ý thức được không tốt, chỉ là tốc độ của đối phương quá nhanh mà thôi, hắn cũng không kịp thu thế công, tâm thần đang run sợ, thân thể to lớn như cột điện quay lại ngăn cản công kích từ sau lưng.

Trọng Chuy hoảng hốt ngưng tụ một quyền, lực lượng và thế công bị ảnh hưởng nhiều, mặc dù va chạm với năng lượng mênh mông của Chí Thánh Đại Đế, hai dòng năng lượng sinh ra lực áp bách áp lên người hắn, không gian chung quanh đông cứng lại, các Đế cấp chung quanh khiếp sợ nhìn hai người.

Bành bành!

Hai người công kích trong thời gian cực ngắn, công kích cực nhanh, không gian không ngừng nổ tung, hai dòng năng lượng bộc phát khí kình mạnh mẽ, lấy hai người làm trung tâm khuếch tán ra bên ngoài, hai người lập tức bay ngược ra khỏi không gian đang đứng.

Khí kình khủng bố đang bao phủ không gian, gợn sóng không gian nhấp nhô như mặt nước, hai người tách ra, thân ảnh Chí Thánh Đại Đế lui ra sau ba bước.

Đạp đạp!

Mà Trọng Chuy lại lui ra sau sáu bước, không gian dưới chân vỡ nát mới có thể đứng vững, ánh mắt của hắn nhìn Chí Thánh Đại Đế còn mang theo kinh ngạc, hắn không ngờ mình lại lâm vào hạ phong.

- Không gì hơn thế này, thực lực như thế mà dám dương oai, sợ rằng ngươi tìm sai địa phương rồi.

Chí Thánh Đại Đế đạp không đi lên, trường bào tung bay trong gió, hai mắt tỏa ra hào quang kinh người.

- Hừ, lại...

Trọng Chuy bị một chiêu vừa rồi áp chế, lập tức biệt khuất tức giận, muốn ra tay lần nữa

- Trọng Chuy, ngươi lui ra đi, người này lĩnh ngộ thời gian áo nghĩa, cho dù ngươi có thể chống lại nhưng không thể làm gì được hắn đâu, để ta tới.

Ánh mắt lão giả lục tuần nhấp nháy, ánh mắt của hắn lúc này nhìn thẳng vào Chí Thánh Đại Đế.

- Thời gian áo nghĩa, không ngờ người này lĩnh ngộ thời gian áo nghĩa.

Trọng Chuy vốn muốn tiếp tục ra tay, nghe lão giả nói thế lại sững sờ, nội tâm dù không cam lòng nhưng vẫn lui ra phía sau, thời gian áo nghĩa và không gian áo nghĩa đều là loại cực kỳ đặc biệt, người có thể lĩnh ngộ ít càng thêm ít, nhưng tu sĩ biết thời gian áo nghĩa lại cực kỳ khó chơi.

- Không nghĩ tới trong tân thế giới nho nhỏ này lại có người lĩnh ngộ thời gian áo nghĩa, thật sự làm ta cảm thấy ngoài ý muốn.

Chương 3376: Tiểu Long ra khỏi Thiên mộ 1

Ánh mắt lão giả nhìn vào Chí Thánh Đại Đế nói một câu.

- Chuyện làm người cảm thấy ngoài ý muốn còn nhiều lắm.

Trường bào Chí Thánh Đại Đế run lên, đạp không đứng đó, ánh mắt của hắn cũng không nhẹ nhõm gì.

- Hắc hắc, không nghĩ tới nữ nhân trong tân thế giới cũng không tệ lắm, có mấy người ta muốn rồi, năm nữ nhân này rất đặc biệt, cho dù giá tiền cao hơn nữa ta cũng không bán.

Ô Thử dùng tặc nhãn của mình đảo qua các Đế giả chung quanh, ánh mắt nhìn Vân Thủy Đế Tiên, Long Yên, Tử Yên, Bạch Linh, Lăng Thanh Tuyền, Du Thược thì sinh ra tà quang, cuối cùng ánh mắt tham lam nhìn chằm chằm vào Long Yên, Tử Yên, Bạch Linh, Lăng Thanh Tuyền, Du Thược, hắn không nghĩ tới trong tân thế giới này lại có mỹ nữ như vậy.

- Có chút tiền đồ được hay không, nhìn thấy nữ nhân là đôi mắt sáng lên, về sau ngươi sớm muộn gì cũng chết trên bụng nữ nhân.

Mân Côi phu nhân xem thường nhìn qua Ô Thử liếc.

- Lãnh Hỏa, gia hỏa có thời gian áo nghĩa người giao cho ngươi, ta nha, trước tiên bắt đám nữ nhân này đã, đây đều là cực phẩm ah.

Trong ánh mắt tham lam, Ô Thử hoàn toàn không quan tâm lời nói xem thường của Mân Côi, thân ảnh của hắn lướt qua không gian, mục tiêu đầu tiên chính là Bạch Linh, hắn cười tà dị lao tới.

- Ồ!

Cùng lúc đó, Chí Thánh Đại Đế vốn muốn ra tay ngăn cản, nhưng lão giả lục tuần kia nhíu mày, hắn nhìn thẳng vào không gian bên kia.

- Hừ, dám đυ.ng đến nữ nhân của ta, ngươi thật sự chán sống rồi.

Nhưng vào lúc này, một giọng nói lạnh như băng vang lên bên cạnh thân ảnh Ô Thử, giọng nói đạm mạc không mang theo bao nhiêu tình cảm, nhưng mà nhiệt độ trong thiên địa lại giảm xuống rất lớn.

Xùy!

Cùng một thời gian, ngay giữa không trung, không gian run lên, đột nhiên một đạo khí tức lăng lệ bộc phát, làm nội tâm của mọi người run rẩy, sau đó không gian đột nhiên chấn động nứt ra một khe nứt màu đen, vết nứt không gian đen kịt bắn ra cột sáng màu vàng chói mắt, xuyên thủng không gian, bắn thẳng vào đầu Ô Thử.

Khí tức lăng lệ này bắn tới, sắc mặt Ô Thử đại biến, hắn nhanh chóng phất tay kết xuất thủ ấn ngăn cản.

Trong nháy mắt tiếp theo, trong tay Ô Thử sinh ra năng lượng chấn động vô cùng to lớn, phô thiên cái quét qua tất cả, nhanh chóng ngăn cản tia sáng màu vàng đang đánh tới.

Phù phù!

Trong chấn động thật mạnh, cột sáng màu vàng xuyên thủng năng lượng của Ô Thử, hai dòng năng lượng lập tức tán loạn.

- Ngươi chết chắc!

Cùng một thời gian, một thân ảnh áo xanh xuyên phá không gian xuất hiện ở trung ương vụ va chạm của hai đạo năng lượng, áo bào xanh chấn động, tay phải giơ lên như bôn lôi, khí tức hủy diệt bao phủ bàn tay.

Thời điểm giọng nói lạnh như băng vang lên, trong tay thân ảnh áo bào xanh bắn ra lôi đình tử kim sắc lôi, khí tức hủy diệt bao phủ chung quanh, trong mơ hồ âm thanh lôi đình nổ vang chấn nhiếp thiên địa, sau đó lôi đình tử kim sắc trong tay hắn giống như có tính mạng, trong nháy mắt lôi vân bao phủ bầu trời, những nơi lôi đình đi qua đều làm không gian vặn vẹo.

- Lại là Phá Giới Cảnh, tại sao lúc nãy ta không phát hiện ra?

Ô Thử chấn động, vừa rồi thi triển tâm thần quan sát đại lục, cũng không có phát hiện ra cường giả Phá Giới Cảnh nào khác, hắn không dám trì hoãn, năng lượng trong tay hắn hóa thành mãng xà, nương theo đó là công kích linh hồn khủng bố.

Tử kim lôi đình lập tức va chạm với mãng xà, hai dòng năng lượng ma sát với nhau, hư không tại điểm va chạm vỡ nát ra, thân ảnh áo bào xanh lui ra sau một bước mới ổn định thân thể, thân ảnh Ô Thử phải lui ra sau hơn trăm mét mới có thể đứng vững.

- Ồ.

Ô Thử ổn định thân thể, nội tâm của hắn vô cùng nghi ngờ, vừa rồi hắn thi triển công kích linh hồn, dường như đối phương bỏ qua, không bị ảnh hưởng chút nào.

- Phụ thân!

- Nhị thiếu gia.

- Chủ nhân.

- Ca ca.

- Là Lục Lâm Thiên đến.

Từ khi thân ảnh áo xanh kia xuất hiện, lập tức đám người đứng xa bạo động, đặc biệt đối với các Đế giả mà nói, thân ảnh áo xanh này chính là định hải thần châm, không biết vì sao, nội tâm đang chấn động đã bình tĩnh hơn trước rất nhiều.

- Lại là một Phá Giới Cảnh, hai Phá Giới Cảnh.

Từ khi Lục Lâm Thiên xuất hiện, trong sáu người kia, năm người trừ Ô Thử đều nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, lôi đình tử kim sắc đánh thăng vào Ô Thử, ánh mắt khép hờ, một tia linh hồn lực mênh mông chui vào trong đầu hắn, Lục Lâm Thiên hoàn toàn không thèm ngăn cản.

Ông.

Đúng như Lục Lâm Thiên sở liệu, linh hồn lực mênh mông vừa tiến vào trong đầu, lập tức bị cây đao màu vàng đánh tan và thôn phệ.

Trong nháy mắt tiếp theo, đôi mắt Lục Lâm Thiên mở ra lần nữa, trong mắt bắn ra tinh quang, áo bào xanh run lên, đứng chắp tay, ánh nhìn sáu người lạ mặt.

- Hai Võ Đế cửu trọng, ba Phá Giới Cảnh sơ giai, còn có một Phá Giới Cảnh trung giai.

Nhìn sáu người, quan sát khí tức, Lục Lâm Thiên đã hiểu rõ đại khái về sáu người này, ba Phá Giới Cảnh sơ giai, lão giả lục tuần kia là cường giả Phá Giới Cảnh trung giai, hai người còn lại yếu hơn không ít, Võ Đế cửu trọng, nhưng so với Đế giả trong đại lục Linh Vũ lại mạnh hơn không ít.

Sau lưng sáu người là một con chim màu xám bằng kim loại, nó mới hấp dẫn sự chú ý của Lục Lâm Thiên.

- Đây là đạo phỉ thế giới sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, ánh mắt của hắn nhìn thẳng vào con chim màu xám to lớn kia, lập tức quan sát sáu người trước mặt, hắn đã hiểu đang xảy ra việc gì, Lục Lâm Thiên đã biết rõ, sáu người này chính là đạo phỉ thế giới trong ba ngàn đại thế giới, vận khí của mình thật tốt, vừa mới biết sự tồn tại của đạo phỉ thế giới không lâu, bây giờ còn gặp trực tiếp.

- Lâm Thiên, bốn người này hơi khó giải quyết.

Chí Thánh Đại Đế nhìn thấy Lục Lâm Thiên đến, cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, ngẩng đầu nhìn, ánh mắt hơi ngưng trọng, nói nhỏ:

- Dường như còn thiếu một người, có chút phiền phức.

- Không phải ít, vừa mới tốt.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, ánh mắt ngẩng đầu nhìn chăm chú về phía trước không.

- Đúng vậy, cũng không ít, có ta đây.

Giọng nói vừa dứt, không gian chấn động, lập tức một đạo thân ảnh lăng không hàng lâm đông hải.

Thân ảnh này có bộ dáng chừng hai mươi tuổi, khuôn mặt tuấn lãng mang theo một ít tà dị, mặc một bộ trường bào màu vàng, hoàn toàn không thể che dấu khí chất cao quý, trong mi tâm còn có ấn ký màu vàng, trong tôn quý còn mang theo yêu mị và thần bí.

Thanh niên chừng hai mươi tuổi này có mái tóc màu vàng hơi xoắn, đôi mắt thâm thúy sáng ngời, dường như ai nhìn thấy cũng sinh ra cảm giác thần phục.

- Tiểu Long.

Thời điểm đám người trước mặt ngẩng đầu nhìn lên, không ít người cảm thấy vui mừng và sợ hãi.

- Lão đại, ta đến không muộn đâu!

Tiểu Long xuất hiện, ánh mắt nhìn qua các Đế giả chung quanh, cũng quan sát sáu người xa lạ kia, cuối cùng thân ảnh lóe lên xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên.

- Không muộn không muộn, vừa đúng mới tốt.

Chương 3377: Tiểu Long ra khỏi Thiên mộ 2

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, cảm nhận khí tức trên người tiểu Long, nói:

- Đột phá rồi!

- Ừ, Lão Ảnh cho ta một viên Phá Giới Quả thật tốt.

Tiểu Long cười nói.

- Tiểu Long, rốt cuộc ngươi cũng đi ra!

Tiếng kêu thanh thúy vang lên, một thân ảnh lung linh lập loè, một nữ tử áo đỏ bộ dáng chừng hai mươi tuổi, dung mạo tuyệt mỹ, thân mặc trang phục đỏ giống như hỏa diễm hừng hực, tư thái diễm lệ có thể làm người ta chảy máu cam, nàng xuất hiện bên cạnh tiểu Long, trừ Chu Thần Hi không còn ai khác.

- Thật kỳ quái, ta lại không chết!

Tiểu Long nói với Chu Thần Hi một câu.

- Ta lo lắng cho ngươi, ngươi còn nói lời không khách khí như vậy.

Chu Thần Hi vểnh đôi môi lên, tư thái oán hận, lại lắc lư đùi ngọc thon dài, mông ngọc đung đưa qua lại, hình thành vòng cung yêu kiều mê người, đặc biệt bộ ngực đầy đặn nhô cao, quả thực tạo thành hấp dẫn trí mạng.

- Tốt, không nói nhảm nữa, ngươi lui xuống trước đi, đám người này thực lực rất mạnh, ngươi không nên tham dự vào, nên đứng ngoài quan sát.

Ánh mắt Tiểu Long đảo qua sáu người kia, lại nhắc nhở Chu Thần Hi.

- Ah, vậy ngươi cẩn thận một ít.

Chu Thần Hi gật đầu, tóc đỏ như thác nước phối hợp trang phục đỏ như hỏa diễm rất yêu dị, mang theo nhiệt tình nóng bỏng như lửa, tư thái lung linh hấp dẫn lui ra sau.

- Phá Giới Cảnh, tại sao lại có thêm một Phá Giới Cảnh.

Sáu người lúc này đưa mắt nhìn nhau, vốn chỉ phát hiện một Phá Giới Cảnh mà thôi, cũng không nhìn thấy có khí tức nào khác, không nghĩ bây giờ lại xuất hiện hai người.

Mặc dù Chí Thánh Đại Đế từ trong lời Lục Lâm Thiên biết tiểu Long đạt được đại cơ duyên, thậm chí sau khi xuất hiện có thể đột phá đến Phá Giới Cảnh, nhưng tận mắt nhìn thấy lại cực kỳ kinh ngạc, bởi vì tốc độ đột phá quá nhanh.

- Xem ra phải giải quyết ba tên này mới có thể chiếm lấy tân thế giới.

Trong sáu người, phụ nhân Mân Côi nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, tiểu Long và Chí Thánh Đại Đế ba người, ánh mắt mang theo sát ý.

- Chỉ ba tên, ta đôi phó một, Mân Côi và Ô Thử cùng đối phó một, Lãnh Hỏa đối phó một, tốc chiến tốc thắng, thu thập ba tên này xong, chúng ta lại nghỉ ngơi.

Trọng Chuy hét lớn một tiếng.

- Tốt, cứ làm thế, thu thập xong chúng ta nên nghỉ ngơi thật tốt.

Trong mắt Ô Thử chỉ có đám người Lục Tâm Đồng, Chu Thần Hi chúng nữ mà thôi, ánh mắt tỏa sáng.

- Lão đại, đại sư phụ, đám người này hơi ít, cứ giao một tên cho ta đi, sau đó ta lại giúp các ngươi.

Cùng lúc đó, ánh mắt tiểu Long đảo qua Lục Lâm Thiên cùng Chí

Thánh Đại Đế hai người.

- Sư phụ, một tên giao cho ta, ngài đối phó nữ nhân kia.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua lão giả và Ô Thử vừa mới giao thủ, trong mắt bắn ra sát ý mãnh liệt.

- Không thành vấn đề!

Vừa dứt lời, Chí Thánh Đại Đế vung ống tay áo lên, trong mắt mang theo sát khí đại thịnh, nhất thời cả không gian này, năng lượng thiên địa bị hắn ảnh hưởng thật lớn.

Chí Thánh Đại Đế động thủ rất nghiêm túc, thời gian chung quanh sinh ra gợn sóng, phất tay mang theo cột sáng cực mạnh, khí tức năng lượng phô thiên cái địa bắn ra, uy thế kinh người quét qua Ô Thử.

- Hừ, quả thật không sợ chết mà.

Trọng Chuy quát lớn, phất tay đánh ra một chùy quái dị, đại chùy này không nhỏ hơn thân thể hắn chút nào.

- Ngươi là của ta, thành thật lưu lại đi.

Tiểu Long đứng giữa không trung, thu nụ cười lại, thân ảnh của hắn lóe lên ngăn cản trước mặt Trọng Chuy.

Cùng lúc đó, Chí Thánh Đại Đế đánh về phía Ô Thử, phụ nhân trung niên muốn nhúng tay, nhưng lúc này Lục Lâm Thiên ngăn cản trước mặt, khóe miệng thu liễm nụ cười nhạt, trong mắt bắn ra sát khí lạnh lẽo.

- Bằng ngươi cũng muốn ngăn cản ta?

Mắt thấy Lục Lâm Thiên ngan cản trước mặt mình, phụ nhân trung niên lui ra phía sau thật nhanh, thân là người nắm giữ phong thuộc tính áo nghĩa, nàng có ưu thế tốc độ cực lớn, cũng có năng lực phá không cực nhan.

Nhưng cùng lúc đó, phụ nhân trung niên vừa mới lui lại, một đạo uy áp cực kỳ khủng bố bộc phát, trực tiếp bao phủ thân thể của nàng, tốc độ lùi lại của nàng đột nhiên chậm lại, thân thể bị ảnh hưởng.

- Ồ.

Bị uy áp khủng bố bao phủ, phụ nhân trung niên cảm thấy rất kỳ quái, lập tức biến sắc, toàn lực giãy dụa khỏi uy áp trói buộc.

- Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim...

Giọng nói Lục Lâm Thiên vang lên, trong nháy mắt tiếp theo kim thuộc tính năng lượng hội tụ vào nơi này, không gian kim mang tỏa ra sát khí bao phủ thiên địa.

Kim quang bao phủ không gian, kim thuộc tính đại thành có thể kéo thiên uy, bố trí thiên uy bao trùm chúng sinh, chỉ trong nháy mắt, Lục Lâm Thiên trực tiếp thúc dục kim thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’, kim quang bao phủ các nơi, thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa, còn có linh hồn áo nghĩa, thuộc tính áo nghĩa áp lên người phụ nhân trung niên, làm cho nàng không thể giãy dụa.

Không gian bị khí tức lăng lệ bao phủ, phụ nhân trung niên muốn tiến thêm nửa bước cũng phải thúc dục toàn lực mới được.

Phần phật.

Cùng lúc, kim thuộc tính thời không lao ngục không chậm chút nào, Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, chung quanh thân thể tỏa ra kim quang vạn trượng, đứng từ xa và phất tay, một đạo kim quang mang theo đại thủ ấn màu vàng giáng xuống.

- Coi chừng, thực lực của người này không kém.

Lão giả lục tuần không nhịn được nữa, dường như phát hiện Lục Lâm Thiên không bình thường, lúc này quanh người bộc phát khí tức cực nóng, lập tức trường bào run lên, hỏa thuộc tính nguyên lực bạo phát ra ngoài, một đạo hỏa diễm to như bàn tay bay ra mang theo kình phong nóng bức, trực tiếp đánh thẳng vào người

Lục Lâm Thiên.

Hỏa cầu đi qua nơi đâu, không gian vỡ nát đến đó, kéo ra một vết nứt không gian thật dài.

Chỉ trong nháy mắt, nhiệt độ cả không gian nơi đây tăng lên.

- Một đấu một mới công bằng, muốn cứu người khác, phải xem ngươi có bổn sự này hay không!

Thời điểm thân ảnh lão giả lục tuần khẽ động, lúc này một giọng nói lạnh như băng vang lên.

Không gian đột nhiên chấn động, khí tức nóng bức và âm hàn bao phủ không gian, màu xanh da trời lóe lên, trong không gian xuất hiện thêm một thân ảnh khác.

Thân ảnh này mang theo màu xanh da trời xuất hiện nơi đây, trong thời gian cực ngắn hỏa diễm màu xanh da trời va chạm với hỏa cầu nhỏ như nắm tay của lão giả.

Oanh!

Hai đạo năng lượng nóng bức va chạm vào nhau, tiếng nổ đinh tai nhức óc truyền ra thật xa, lập tức nổ vang như sấm sét, làm màng tai mọi người chấn động mạnh.

Xùy!

Giữa không trung, lão giả lục tuần và thân ảnh màu xanh da trời vừa xuất hiện đã lui ra sau mấy trăm mét mới đứng vững thân hình.

Ở bên cạnh, Lục Lâm Thiên phất tay một cái, đại thủ ấn màu vàng nhanh chóng đánh thẳng ra ngoài, công kích vào phụ nhân trung niên.

Trong thời gian đó, thuộc tính, thời gian, không gian, linh hồn các loại công kích như bài sơn đảo hải bao phủ phụ nhân trung niên, làm cho nàng thất kinh, bối rối khiếp sợ.

Sắc mặt phụ nhân trung niên ngạc nhiên, nàng chưa từng gặp qua công kích quỷ dị như thế này, thanh niên này dường như lĩnh ngộ các loại áo nghĩa khác nhau, còn có thể dung hợp chúng với nhau.

Chương 3378: Đánh chết Phá Giới Cảnh

Nàng rất khó tưởng tượng, trong thế giới thổ dân này tại sao có thanh niên khủng bố như thế, bởi vì thiên phú quá khủng khïếp.

Rống!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, phụ nhân trung niên hoàng sợ, lập tức ngưng tụ ra một hư ảnh cự thú cao ngàn mét, giống như hổ giống như sói, dữ tợn hung ác, nhanh chóng lao thẳng vào đại thủ ấn màu vàng đánh xuống.

Xùy!

Đại thủ ấn màu vàng này xét nát không gian, hư không xuất hiện một vết nứt đen kịch, không gian chung quanh nứt vỡ từng đoạn, lập tức một tay vỗ vào đầu lâu hư ảnh cự thú.

Tạch...

Đại thủ ấn màu vàng ẩn chứa thời gian, không gian, linh hồn, thuộc tính các áo nghĩa bên trong, giờ phút này lực công kích khủng bố bạo phát, hư ảnh cự thú cao ngàn mét tan nát.

Hư ảnh dị thú bị đại thủ ấn phá tan dễ dàng, không thể ngăn cản đường đại thủ ấn tiến lên.

Phụt!

Phu nhân trung niên lập tức phun ra một ngụm máu tươi, nàng hoàn toàn không ngờ một đạo công kích của Lục Lâm Thiên lại mang theo uy năng cường hãn như thế, thậm chí ngơ ngác sững sờ.

Cùng lúc đó, sau khi đại thủ ấn đánh tan hư ảnh cự thú cao ngàn mét kia lại không tiêu tán, đại thủ ấn màu vàng bao quát không gian, trực tiếp dùng xu thế như bôn lôi trấn áp xuống.

Ầm ầm!

Đại thủ ấn một đường hủy không gian, khí tức lăng sát khuếch tán các nơi, năng lượng khủng bố bao phủ các nơi, phạm vi bao phủ hơn một vạn mét, đại thủ ấn đập thẳng vào người phụ nhân.

Ầm ầm!

Đại thủ ấn màu vàng đánh thẳng vào mặt biển, các hải đảo chung quanh chìm nghiểm, sóng biển kinh đào sóng lớn, nước biển in hình đại thủ ấn đang trấn áp người bên dưới.

Phụt!

Đại thủ ấn trực tiếp đánh xuyên qua người phụ nhân, thời điểm không gian nhanh chóng khôi phục bình thường, gương mặt phụ nhân trung niên trắng bệch, lúc này há miệng phun ra vài ngụm máu tươi.

Ngao!

Âm thanh long ngâm như tiếng đao minh, thân ảnh Lục Lâm Thiên dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi xuất hiện trước mặt phụ nhân, sau lưng kim quang rạng rỡ, gió nổi mây phun, năng lượng mênh mông có thể làm không gian sụp đổ.

- Không tốt.

Sắc mặt phụ nhân trung niên đại biến, nàng lúc này biết rõ thanh niên trước mặt khó dây dưa nhất, rõ ràng vừa đột phá Phá Giới Cảnh sơ giai chưa lâu, nhưng thực lực của hắn lại không thể khinh thường.

Phụ nhân trung niên muốn chạy, muốn rời khỏi đây thật nhanh.

Nhưng đến thời điểm này mới biết, toàn thân của nàng bị áp chế trong vô hình, áo nghĩa và nguyên lực trong người không thể vận dụng, loại áp chế đến từ thiên địa này làm cho nàng không thể phản kháng, thậm chí hồn anh và linh hồn phân thân cũng bị trấn áp không thể nhúc nhích.

- Duệ Kim Hồn Đao!

Tất cả chỉ diễn ra trong thời gian ngắn, Lục Lâm Thiên tay cầm ‘ huyết lục ’ khống chế kim thuộc tính trong không gian, trực tiếp kéo lê một đường vòng cung huyền ảo, ngưng tụ đại đao màu vàng chém thẳng xuống, ẩn chứa linh hồn lực không đâu không có.

XÍU...UU!!

Đại đao màu vàng cắt ra một đoạn không gian đen kịt, trực tiếp chém thẳng vào đỉnh đầu phụ nhân, đao quang màu vàng chém xuống, đồng tử phụ nhân trung niên co rút lại, thần sắc giật mình bao phủ tâm thần, nhưng tất cả không kịp, căn bản không thể trốn.

Tạch...!

Một đao hai phá, thân thể phụ nhân trung niên bị nghiền nát như đậu hủ, ngay cả huyết vụ cũng không phun ra, thân thể bị kim mang xuyên thủng, lập tức hội tụ kaij, từ trên không trung rơi xuống biển.

Một cường giả Phá Giới Cảnh bị đánh chết dễ dàng, hồn phi phách tán, hồn anh và linh hồn phân thân cũng không chạy thoát.

- Cái này...

Cường giả trên đại lục Linh Vũ nhìn thấy cảnh tượng này, cả đám lập tức nghẹn họng nhìn trân trối.

Các Đế giả biết rõ, phụ nhân trung niên kia đã đạt đến Phá Giới Cảnh, nhưng đối diện với Lục Lâm Thiên lại không ăn nổi một kích, từ đó có thể nghĩ thực lực Lục Lâm Thiên khủng bố cỡ nào.

Cảnh tượng này trong mắt lão giả lục tuần Trọng Chuy, còn có Ô Thử, phụ nhân trung niên chết tuyệt đối có chút khó hiểu, hiện tại thua quá nhanh, nhưng bọn họ tuyệt đối không tin vào kết quả này.

Nhưng mà lúc này Trọng Chuy bsg Ô Thet nị tiểu Long cùng Chí Thánh Đại Đế ngăn cản, căn bản không thể thoát ra được.

Đặc biệt là Trọng Chuy, hắn càng phiền muộn phát hiện, hắn cùng kinh hãi, hắn phát giác công kích của hắn đối mặt với đối thủ, người ta hoàn toàn không quan tâm đến.

Trọng Chuy công kích, tiểu Long hoàn toàn không nhìn, nhưng lại có thể bỏ qua công kích, không tránh không né, sau đó sẽ đánh ra một đạo công kích thẳng lên người của hắn.

Tuy Trọng Chuy có áo giáp hộ thân bất phàm, nhưng vẫn không thể ngăn cản công kích của tiểu Long, trong nháy mắt đánh xuống hai quyền, Trọng Chuy trực tiếp phun máu tươi.

Gương mặt Trọng Chuy tái nhợt, ánh mắt hoảng sợ, đối phương mặc áo bào màu vàng quả thực là quái vật, nếu có thể hoàn toàn không nhìn công kích của hắn, mà hắn lại không thể bỏ qua công kích của đối phương, cho nên không cần đánh tiếp nữa.

Trong nháy mắt, Trọng Chuy chỉ có thể cắn răng lay động chùy của bản thân mình, hắn đánh thẳng vào tiểu Long vô số lần, hắn cũng không tin thanh niên này hoàn toàn biến thái đến mức bỏ qua công kích của hắn.

- Không muốn chơi với ngươi.

Tiểu Long nhìn đại chùy đánh xuống, áo bào vàng chấn động, hào quang quanh người lóe lên, lập tức hóa thành bản thể khổng lồ, bản thể lúc này hòa toàn biến thành một đầu kim long, trên lưng của hắn xuất hiện hỏa diễm kim sắc.

Bản thể tiểu Long có long lân toàn thân màu vàng, trong lúc mơ hồ còn có đồ án minh viêm, phác hoạ khởi hư ảnh Huyền Vũ một cách hư ảo, hư ảnh Huyền Vũ giống như cái bóng xoay tròn quanh bản thể khổng lồ của tiểu Long, từng khe hở thần bí xuất hiện, "Bành!"

Trong thời gian ngắn đó, Trọng Chuy kinh ngạc phát hiện bản thể khổng lồ của tiểu Long có biến hóa, đại chùy trong tay không ngừng giáng thẳng xuống người tiểu Long.

Mỗi chùy đều có uy lực phá hủy không gian, nhưng đánh lên long lân lại bị khe hở trong đồ án Huyền Vũ hơi lắc lư mà thôi, hoàn toàn lông tóc không tổn thương.

Ngao!

Tiếng long ngâm vang lên, đầu của tiểu Long nâng lên, cái đuôi lớn đã sớm chuẩn bị, thời điểm một chùy đánh vào người của hắn, cái đuôi lớn quét qua tất cả, xuyên thủng không gian, đánh thẳng vào thân thể Trọng Chuy.

Ầm ầm!

Đáng thương Trọng Chuy bị đuôi của tiểu Long quét bay, phá hủy một đường hư không, thân thể như cột điện của hắn hoàn toàn không đáng nhắc tới trước mặt tiểu Long, hắn chỉ là con kiến đối mặt với con voi mà thôi.

Thân thể Trọng Chuy bay thẳng vào tiểu đảo cách đó không xa, thân hình bắn ngược trở lại, hòn đảo nứt vỡ từng đoạn, mặt biển lõm xuống một lỗ thật lớn, nước biển không ngừng rót vào, hình thành một vòng nước xoáy thật lớn.

- Linh vật trời sinh, ngươi có thân thể linh vật trời sịnh.

Lão giả lục tuần với tu vị Phá Giới Cảnh trung giai, hắn là kẻ mạnh nhất trong sáu người, nhưng lúc này cảm giác một thân ảnh giống như đúc người mặc áo xanh xuất hiện trước mặt mình, ánh mắt của hắn vô cùng hoảng sợ.

Quan sát thật kỹ, lão giả lục tuần có thể khẳng định, đây không phải linh hồn thể, cho nên cũng cũng không phải là linh hồn phân thân, nhưng thân thể tỏa ra khí nóng cực mạnh, nhưng điểm này đã làm hắn kiêng kỵ thật sâu.

Chương 3379: Tiểu Long phát uy

- Trả lời đúng rồi, nhưng không có thưởng!

Lục Lâm Thiên vận dụng linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm nhìn lão giả lục tuần trước mặt, chỉ trong thời gian ngắn khí tức nóng bức bao phủ các nơi, trên không trung đông hải lập tức có sóng nhiệt thật mạnh bao phủ chung quanh, trên làn da của mọi người sinh ra cảm giác bị phỏng, linh hồn run rẩy không nhỏ.

- Linh vật trời sinh Phá Giới Cảnh sơ giai.

Sắc mặt lão giả chừng sáu mươi khó coi, linh vật trời sinh trong ba ngàn đại thế giới đều là tồn tại hiếm thấys, mỗi một con đều vô cùng cường hãn, tốc độ phát triển cũng rất khủng bố, từ thực lực, với người ngang cấp chúng, Nhân tộc căn bản không thể so sánh với linh vật trời sinh.

Sắc mặt lão giả lục tuần khó coi nhìn lên, linh vật trời sinh này là Phá Giới Cảnh sơ giai, tuy hắn có tu vị Phá Giới Cảnh trung giai, nhưng đã có chứng minh, Phá Giới Cảnh trung giai như hắn tuyệt đối không thể làm gì được linh vật trời sinh tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai, linh vật trời sinh trong ba ngàn đại thế giới là tồn tại vô cùng thưa thớt, hắn thật sự không ngờ, trong tân thế giới này lại xuất hiện linh vật trời sinh.

Ngao.

Ở giữa không trung, thân thể Trọng Chuy chìm xuống đáy biển lại bay lên giữa không trung, giữa không trung tiểu Long gào thét một tiếng, thân thể Kim Long khổng lồ nhìn thẳng lên, một đạo uy áp nồng đậm bao phủ các nơi, uy áp này bao phủ toàn bộ biển cả.

- Thanh Long hồn!

Kim sắc hỏa diễm lan bộc phát, mi tâm tiểu Long xuất hiện con mắt yêu dị, cột sáng chói mắt làm linh hồn run rẩy không ngừng chiếu sáng, nó giống như một tấm màn sáng bao phủ toàn thân

Trọng Chuy, một đạo linh hồn uy năng cũng khuếch tán ra khắp phía chân trời.

Thân thể như cột điện của Trọng Chuy vừa chật vật nhảy ra khỏi đáy biển, sắc mặt trắng bệch, tiểu Long đánh một kích vừa rồi đã làm hắn trọng thương, mà hắn không nghĩ tới vừa xuất hiện lại bị cột sáng linh hồn bao phủ, hắn tỏa ra uy áp kinh người, máu trong cơ thể sôi trào, linh hồn không ngừng chấn động.

Trọng Chuy hiện tại làm sao biết rõ, hắn gặp gỡ tiểu Long là biến thái miễn dịch linh hồn công kích cùng vật chất công kích, trong thời gian gần đây, linh hồn áo nghĩa và vật chất áo nghĩa còn biến dị, đồng thời hắn đạt được linh hồn áo nghĩa chi nguyên và vật chất áo nghĩa chi nguyên, điểm này giúp tiểu Long trở thành biến thái trong biến thái.

Phá Giới Cảnh rất mạnh, điểm này không thể phủ nhận, thậm chí Trọng Chuy thân là đạo phỉ thế giới, hắn ngày ngày sống trên đầu đao liễm máu, kỳ thật thực lực của hắn còn mạnh hơn đồng cấp không ít.

Chỉ tiếc Trọng Chuy không biết hắn hôm nay gặp lầm người, hắn gặp phỉa biến thái trong biến thái như tiểu Long, miễn dịch với linh hồn công kích và vật chất công kích, người mang linh hồn áo nghĩa chi nguyên và vật chất áo nghĩa chi nguyên, còn dung hợp biến dị, điểm này rất kinh khủng.

Thực lực của tiểu Long bỏ qua những thứ này cũng đủ làm người tu vị đồng cấp không cách nào chống lại, chà đạp người tu vị đồng cấp quá dễ dàng.

Càng biến thái hơn là, thực lực tiểu Long tăng cao có thể vượt cấp chống lại người mạnh hơn mình, người có tu vị đồng cấp không phải đối thủ của nó.

Lúc này, Trọng Chuy rốt cục phát hiện điểm khủng bố của tiểu Long, nhưng tất cả đã muộn, dưới màn sáng linh hồn này, hắn lập tức bị linh hồn uy năng thanh lọc tất cả, ngay cả hồn anh muốn bỏ chạy cũng không kịp.

Trọng Chuy toàn lực làm, hắn cho dù muốn tránh thoát linh hồn công kích cũng không làm được, bởi vì không cách nào thoát đi, ánh mắt hắn mang theo kinh hãi, hắn triệt để biết rõ mình đối mặt với đối thủ hung hãn bao nhiêu.

Ngao!

Trong màn sáng linh hồn, âm thanh long ngâm truyền ra, trong màn sáng linh hồn này, một hư ảnh Thanh Long gào thét bay ra, mang theo long uy khủng bố, trực tiếp xuyên thủng thân thể Trọng Chuy.

Hư ảnh Thanh Long bắn xuyên qua thân thể, ánh mắt Trọng Chuy biến thành ngây ngốc, linh hồn bị ảnh hưởng cực lớn, tuyệt đối không có có bao nhiêu người có thể ngăn cản linh hồn công kích đáng sợ từ tiểu Long và Lục Lâm Thiên.

Xùy.

Hỏa diễm kim sắc nóng bỏng truyền ra, xẹt qua một đường vòng cung giữa không trung, trong nháy mắt tiếp theo, tiểu Long há to miệng, trực tiếp nuốt Trọng Chuy vào trong miệng, răng nanh sắc bén cắt thân thể Trọng Chuy Phá Giới Cảnh thành huyết vụ, cuối cùng nuốt vào trong bụng, hoàn toàn không nhìn đối thủ.

Cô!

Nhìn thấy bộ dáng hung hãn của tiểu Long, tất cả Đế giả ở xa xa vô cùng khiếp sợ, cường giả Phá Giới Cảnh đấy, không ngờ bị tiểu Long nuốt vào trong bụng.

Lục Lâm Thiên dùng tâm thần quan sát động tĩnh các nơi, vào lúc này nhìn thấy thực lực khủng bố của tiểu Long, cũng có chút kinh ngạc, nhưng hắn lại thoải mái, thực lực tiểu Long không khủng bố mới là quái sự.

Tiểu Long cũng đã đến Phá Giới Cảnh, vừa vặn mới đột phá căn bản không cần dây dưa với đại hán lâu như vậy, người có tu vị đồng cấp căn bản không phải đối thủ của tiểu Long, cho tới bây giờ cũng không phải, người có tu vị đồng cấp không bị tiểu Long miểu sát hắn, từ đó có thể thấy hắn bất phàm.

- Bích Hàm sinh ra nhi tử tốt, là vinh hạnh của Thanh Long hoàng tộc chúng ta.

- Huyền Vũ nhất tộc lúc trước nên sớm mở mắt nhìn cho kỹ, bằng không hiện tại cũng không bị Thanh Long nhất tộc chiếm tiện nghi.

Đối với người Thanh Long hoàng tộc cùng Huyền Vũ hoàng tộc mà nói, sau khi rung động qua đi, lập tức Long Hổ lão tổ, Huyền Xá lão tổ vui mừng như điên, thực lực tiểu Long đã đạt đến mức mạnh hơn lão tổ các hoàng tộc, Thanh Long hoàng tộc, Huyền Vũ hoàng tộc nhất định rầm rộ hậu thế.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, hai người tu vị Phá Giới Cảnh ngay cả cặn bã cũng không còn thừa, đối với lão giả lục tuần và Ô Thử mà nói, đây là việc đáng kinh hãi, lập tức hít khí lạnh.

Đối với bọn họ mà nói, đây chỉ là thế giới thổ dân mà thôi, thật không ngờ tu vị người trong tân thế giới biến thái đến như vậy, đã thế còn biết việc ở thế giới bên ngoài.

Ô Thử tuyệt đối khổ sở, đối phương có thời gian áo nghĩa quỷ dị, làm cho hắn không thể căn nhắc, bị áp chế toàn diện, hắn hoàn toàn không có lực phản kháng.

- Lão đại, ta đi giúp sư phụ, còn một tên giao cho ngươi đấy.

Sau khi nuốt Trọng Chuy, ánh mắt tiểu Long nhìn vào không trung, cuối cùng nhìn thấy Chí Thánh Đại Đế áp chế tên Ô Thử.

- Tốt.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, hiện tại đã giải quyết hai tên, còn lại không thành vấn đề.

Lúc này cho dù tiểu Long hay Lục Lâm Thiên, đều trực tiếp xem nhẹ hai tên Võ Đế cửu trọng, hoàn toàn không đặt Võ Đế cửu trọng vào mắt.

Hai Võ Đế cửu trọng cũng chỉ là Hậu Thiên cửu cấp, toàn thân lúc này run rẩy dữ dội, ánh mắt đầy kinh hãi, hai Phá Giới Cảnh đều bị đánh chết, bọn họ làm sao dám động đậy cơ chứ.

Ngao.

Từ khi giọng nói Lục Lâm Thiên vang lên, thân thể Kim Long khổng lồ của tiểu Long bay thẳng về phía Ô Thử.

- Phá Giới Cảnh trung giai, tới phiên ngươi.

Bản thể Lục Lâm Thiên và linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm đứng giữa không trung, vẻ mặt chờ mong nhìn qua lão giả lục tuần, vừa mới đánh chết một tên cường giả Phá Giới Cảnh sơ giai, nội tâm Lục Lâm Thiên đã biết, Phá Giới Cảnh rất mạnh, hoàn toàn là hai khái niệm với Võ Đế cửu trọng.

Chương 3380: Hỏa áo nghĩa chi nguyên 1

Nhưng mà Lục Lâm Thiên cũng tự biết mình cũng là Phá Giới Cảnh, nếu tu vị đồng cấp với mình còn không bị mình đánh chết, như vậy hắn phải xin lỗi thế giới hỗn độn chi nguyên, hắn dung hợp chính là bổn nguyên của một thế giới, chính mình chính là chúa tể, tâm niệm khẽ động là có thể bố trí tất cả.

Cho nên vào lúc này đối mặt với cường giả Phá Giới Cảnh trung giai, Lục Lâm Thiên vẫn tươi cười, trong mắt mang theo chờ mong rất lớn.

- Ngươi là Nhân tộc hay là linh vật trời sinh, chẳng lẽ... Trời ạ, ngươi nhất định dùng linh hồn phân thân dung hợp linh vật trời sinh.

Nhìn thấy hai thân ảnh Lục Lâm Thiên, cảm giác hai Lục Lâm Thiên tỏa ra khí tức khác nhau, lão giả lục tuần tu vị Phá Giới Cảnh trung giai vô cùng kinh hãi, ánh mắt hoảng sợ.

Trong ba ngàn đại thế giới, tất cả mọi người biết rõ, có thể dùng linh hồn phân thân dung hợp linh vật trời sinh, tất cả đều là thế hệ có thực lực khủng bố, loại người này không chỉ có thực lực cường hãn, thiên phú biến thái, đồng thời không hề nghi ngờ, đây đều là thế hệ trẻ tuổi thực lực phi phàm trong đại gia tộc, chủng tộc và thế lực đỉnh cấp, chỉ có bọn họ mới có khả năng đó.

Linh hồn phân thân dung hợp linh vật trời sinh, điều này đại biểu thân phận và địa vị, cũng đại biểu thực lực biến thái của loại người này.

Trong ánh mắt kinh hãi của lão giả lục tuần Phá Giới Cảnh trung giai, đây chính là thế giới thổ dân, nếu là thổ dân tại sao lại có kẻ mang thực lực biến thái như thế, hắn đã sớm nhìn trộm toàn thế giới này, trong những người tu vị Hậu Thiên kia, còn có hai linh vật trời sinh, mà lúc hai người một thú đang động thủ, ba người này rõ ràng có mang áo nghĩa bổn nguyên trên người.

Người mang áo nghĩa chi nguyên và tu luyện hắn áo nghĩa, đây là hai khái niệm khác nhau, trong một thế giới, bất luận áo nghĩa gì cũng là một phần của áo nghĩa chi nguyên, giống như đại lục Linh Vũ, Bắc Cung gia tộc, tu luyện đều là mộc thuộc tính áo nghĩa, thậm chí trên người còn có áo nghĩa gia thân, nhưng mà áo nghĩa chi nguyên lại ở trên người Bắc Cung lão tổ.

Áo nghĩa chi nguyên và tu luyện áo nghĩa, đây là hai việc hoàn toàn khác nhau, người có thể có áo nghĩa chi nguyên, chỉ có hai biện pháp, một loại là bản thân mình lĩnh ngộ đạt được áo nghĩa chi nguyên, mặt khác chính là dung hợp, đạt được áo nghĩa chi nguyên của kẻ khác, nhưng bất kể là thế nào, chỉ cần là người mang áo nghĩa chi nguyên, vậy tuyệt đối là tồn tại biến thái, so với người tu vị đồng cấp còn mạnh hơn quá nhiều.

- Ngươi biết dường như không ít, nhưng các ngươi không nên đến đây.

Hoàng khí quanh người Lục Lâm Thiên lóe lên, lập tức bố trí Thanh Linh Khải Giáp, tay cầm Huyết Lục, không gian này run run, khí tức lăng lệ tỏa ra các nơi, vô cùng hung hãn.

- Các hạ, đã chiếm lợi nên tha người, thả chúng ta đi, chuyện hôm nay chưa từng xảy ra, mọi người còn có thể kết giao bằng hữu, thế nào/

Nội tâm lão giả lục tuần kinh hãi, ánh mắt chớp động, trấn an Lục Lâm Thiên một câu.

- Ta giết người của ngươi, còn kết giao bằng hữu, chuyện này hơi quá.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói với lão giả.

- Bọn họ chết thì chết, hoàn toàn không có bao nhiêu quan hệ tới ta, chúng ta cũng không phải bằng hữu với nhau.

Ánh mắt lão giả nhìn Lục Lâm Thiên, khóe mắt hơi run.

- Chỉ tiếc, ta cũng không có ý định buông tha ngươi, ngươi phải chết không nghi ngờ.

Lục Lâm Thiên cười rất tà dị, hắn cũng không có ý định tha cho người này, cũng không biết có mấy câu lừa dối, nếu thả người này, về sau hậu họa vô cùng.

- Hừ, thực nghĩ rằng ngươi có thể giết chúng ta hay sao, ngươi còn quá non.

Nghe Lục Lâm Thiên nói thế, lão giả lập tức phẫn nộ, gương mặt của hắn co rúm lại, thời điểm vừa nói câu này, trên người bộc phát khí nóng rất mạnh, không khí chung quanh biến hóa không ít.

Vù vù!

Quanh thân người này tràn ngập hỏa diễm nóng bỏng, nhiệt độ khủng bố bao phủ không trung, ngọn lửa này không khuếch tán ra, mà là ngưng tụ, nó càng ngưng tụ cùng một chỗ, nhiệt độ càng ngày càng mạnh.

Tu vị cấp độ Phá Giới Cảnh không phải chuyện đùa,, tu vị cấp độ càng cao, khả năng khống chế năng lượng thiên địa càng mạnh, năng lượng thi triển ra không phải nhỏ, ngưng tụ càng ngày càng khủng khiếp, giống như vật chất, mật độ càng dày đặc, tự nhiên sẽ càng ngày càng chắc chắn, lực hấp dẫn cũng mạnh hơn.

Lão giả hiện tại cũng giống như thế, quanh người hội tụ hỏa diễm khủng khiếp, nhưng lại không có có bao nhiêu tiết ra ngoài, nhưng khủng bố uy thế nhưng lại tự trong cơ thể tràn ngập các nơi, không gian chung quanh đỏ thẫm, năng lượng thuộc tính hỏa trong thiên địa hội tụ vào đây, thậm chí còn mang theo một tia uy năng của thiên địa.

Dưới uy áp thiên địa này, đám cường giả Đế cấp trên đại lục Linh Vũ này bị áp chế kịch liệt, uy áp này so với hỏa hoàng chi khí của Chuyên Tôn gia tộc áp chế với võ giả hỏa thuộc tính còn mạnh hơn, uy áp này cũn cường hãn hơn cường giả Đé cấp Chuyên Tôn gia tộc rất nhiều.

- Hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên, không ngờ hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên mang theo thần sắc kinh ngạc, người này không chỉ tu luyện hỏa thuộc tính áo nghĩa, hơn nữa còn là người mang thuộc tính áo nghĩa chi nguyên, trong thế giới, áo nghĩa vô số, nhưng mỗi chủng thuộc tính trong một thế giới đều có một loại áo nghĩa chi nguyên, ai lĩnh ngộ trước thì sẽ là của người đó.

Cho dù là thế giới hỗn độn, mỗi một chủng áo nghĩa cũng chỉ có một phần áo nghĩa chi nguyên, ai lĩnh hội trước sẽ là của người đó, ai đến trước sẽ dung hợp áo nghĩa chi nguyên trước.

Cho nên, trong ba ngàn đại thế giới, tuy thế giới có rất nhiều áo nghĩa chi nguyên, nhưng người mang áo nghĩa chi nguyên lại không bao nhiêu, điểm này đại biểu cho người đó đạt đến đỉnh phong trước người đồng cấp.

- Tiểu tử, thực cho rằng ta không thể làm gì được ngươi hay sao, ta chỉ không muốn làm việc vô dụng, ngươi có linh vật trời sinh, tuy ta muốn đánh chết ngươi không dễ dàng gì, nhưng muốn đánh ngươi trọng thương lại không khó, ngươi có linh vật trời sinh, ta cũng có hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên, ngươi không thể làm gì được ta đâu.

Lão giả tu vị Phá Giới Cảnh trung giai, ánh mắt của hắn co rúm lại, nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, trong mắt mang theo vài phần lãnh ý, hắn vừa mới có thoái ý, cũng không phải e ngại Lục Lâm Thiên, mà là hoài nghi sau lưng Lục Lâm Thiên có thế lực cực lớn hoặc là gia tộc khổng lồ làm chỗ dựa, mà tân thế giới này đã bị quái vật khổng lồ đó chiếm cứ.

Cho nên hắn mới lui lại, không phải là thực e ngại, dù sao hắn là Phá Giới Cảnh trung giai, người mang hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên, đối phương cũng chỉ là Phá Giới Cảnh sơ giai mà thôi, căn bản khó có thể làm gì được hắn, đến cấp độ Phá Giới Cảnh này, chênh lệch một giai chính là cái hào rộng, khó có thể vượt qua được.

Nhìn lão giả này, phát hiện trên người hắn có được hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên, Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc một hồi, xem ra người này cũng có vận khí tốt, bằng không rất khó có thể có được áo nghĩa chi nguyên, dựa theo Lão Ảnh đã nói, áo nghĩa chi nguyên tuyệt đối là bảo vật trong ba ngàn đại thế giới.

Chương 3381: Hỏa áo nghĩa chi nguyên 2

Trên đại lục Linh Vũ này, áo nghĩa chi nguyên chỉ dưới thế giới hỗn độn chi nguyên và thái cổ U Minh Viêm, trọng yếu nhất, còn lại là áo nghĩa chi nguyên, đây mới là bảo vật trọng yếu nhất của thế giới.

Đối với những tân thế giới bình thường, không có thế giới hỗn độn chi nguyên, không có linh vật trời sinh sống tựa vào thế giới hỗn độn, không hề nghi ngờ đây là áo nghĩa chi nguyên, cũng chính là bảo vật trọng yếu nhất, nghe nói thậm chí còn đáng giá hơn cả thổ dân thế giới đó.

- Xem ra ngươi rất tự tin, nhưng ngươi chết chắc, ngươi không nên đến đây.

Lời của Lục Lâm Thiên vừa dứt, Huyết Lục trong tay chỉ thẳng vào đối phương, khí phách lăng tuyệt, hàn ý mênh mông khuếch tán các nơi, lập tức tràn ngập một phiến không gian này, thân là chủ nhân thế giới đại lục Linh Vũ này, Lục Lâm Thiên không đặt người này trong lòng, mình mới là chủ nhân thế giới, có thể khống chế tất cả mọi thứ.

- Dõng dạc, tu vị của ngươi vừa mới đột phá Phá Giới Cảnh mà thôi, không biết trời cao đất rộng, ta và ngươi cách nhau một giai, cho dù thiên phú của ngươi mạnh hơn nữa cũng khó vượt qua cái hào rộng này.

Ánh mắt lão giả Phá Giới Cảnh trung giai trầm xuống, trong mắt hắn mang theo tức giận, vung trường bào lên, hỏa thuộc tính nguyên lực bao phủ khắp thiên địa, hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên nóng bỏng không ngừng ngưng tụ các nơi, cả không gian phủ lên hào quang đỏ thẫm đáng sợ.

Phần phật!

Nguyên lực và hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên của lão giả dẫn động năng lượng thiên địa, trước người ngưng tụ thú ảnh bốc cháy hừng hực, giống như rắn lại giống như rồng, khí tức nóng bỏng che khuất bầu trời, lập tức phóng thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Xùy!

Cùng một thời gian, ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo, Huyết Lục trong tay biến ảo một đường vòng cung, cả không gian đột nhiên run lên, khí tức băng hàn khủng bố cực đoan lan tràn ra chung quanh, thân hình không lùi mà tiến tới, ven đường đi không gian sinh ra gợn sóng nhưng lại đóng băng một cách quỷ dị.

- Ngũ hành tương khắc, Hàn Băng Hồn Đao.

Hư ảnh dị thú xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, nhiệt độ nóng bỏng của nó không ảnh hưởng đến Lục Lâm Thiên chút nào, Huyết Lục trong tay mang theo đao mang quỷ dị bắn thẳng tới chân trời, còn mang theo khí tức băng hàn thấu xương.

XÍU...UU!!

Lục Lâm Thiên phất tay chém ra một đao như thiểm điện, một đao này mang theo khí tức hàn băng thật mạnh, nương theo năng lượng thiên địa rót thẳng vào thân thể thú ảnh hư ảo kia.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, Lục Lâm Thiên giáng xuống một đao như thiểm điện, lão giả kia biến sắc.

Lão giả này cảm thấy hư ảnh trúng công kích quá quỷ dị, trong đao mang của đối phương có lực lượng kỳ dị có thể áp chế hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên của mình, lực công kích của mình bị áp chế trong vô hình, hơn nữa còn kèm theo công kích linh hồn quỷ dị.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, hư ảnh dị thú kỳ lạ kia bị hàn băng đông cứng, khí tức băng hàn khủng bố bao phủ tận chân trời, không đâu không có, hàn băng đông cứng hư ảnh quái vật trên không trung.

Sau đó thân thể thú ảnh hư ảo kia có vết nứt lan tràn với tốc độ cực nhanh, cuối cùng nứt vỡ thành từng khúc, nhiệt độ nóng bỏng không thể xóa đi.

- Tại sao có thể mạnh như vậy?

Lão giả kinh ngạc, thực lực của đối phương quá khủng khiếp, một đao kia căn bản không phải người vừa đột phá Phá Giới Cảnh có thể thi triển, lực công kích quá khủng bố, có thể trực tiếp áp chế áo nghĩa của hắn, trong đó thậm chí xen lẫn công kích linh hồn, điểm này quá quỷ dị.

Hắn đã gặp được không ít đối thủ, cho dù gặp phải đối thủ tu vị Phá Giới Cảnh trung giai cũng không sợ, cho dù là người có tiếng tăm lừng lẫy cũng thế, bằng không hắn cũng không gia nhập làm đạo phỉ thế giới, bản thân hắn xuất thân gia tộc nhỏ, hắn biết rõ loại người có lực công kích và thiên phú khủng bố như vậy không tầm thường, loại người này chỉ có những đại gia tộc hoặc thế lực bất phàm mới có thể bồi dưỡng ra.

- Thì ra cũng chỉ như thế mà thôi!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lảo đảo lui ra phía sau vài bước, nhưng bước chân của hắn đạp mạnh vào hư không, hắn ổn định thân thể, thực lực Phá Giới Cảnh trung giai đúng là không kém, nếu không phải hắn thi triển Hàn Băng Hồn Đao, dùng ngũ hành tương khắc tương sinh áp chế, đổi lại là Duệ Kim Hồn Đao hoặc là đao quyết khác, nói không chừng cũng sẽ ăn thiệt thòi mà thôi.

Cảm giác được tu vị thực lực của đối phương, trong lòng Lục Lâm Thiên có phán đoán đại khái, chính mình nương tựa vào nguyên lực đan điền khí hải khổng lồ, nếu cưỡng ép chống lại, hắn vẫn còn kém một chút, Phá Giới Cảnh sơ giai cùng Phá Giới Cảnh trung giai là cái hào rộng, so với Võ Đế nhất trọng và Võ Đế tứ trọng còn rộng hơn nhiều, cấp độ càng cao, chênh lệch càng ngày càng lớn.

Nhưng dựa vào ngũ hành tương sinh tương khắc, Lục Lâm Thiên cũng biết thực lực mình, tăng thêm thủ đoạn, muốn mạnh mẽ chống lại cũng không phải không được, nhưng cũng có chút mệt mỏi, tóm lại tu vị Phá Giới Cảnh trung giai vô cùng khủng bố, nếu so với Phá Giới Cảnh sơ giai còn mạnh hơn quá nhiều.

- Người này thật quỷ dị, tốc chiến tốc thắng, vạn nhất người sau lưng hắn đến thì phiền toái.

Lão giả không thể không hoài nghi sau lưng thanh niên trước mặt nhất định là một thế lực lớn, bằng không cũng không có thực lực và thiên phú mạnh như thế.

Xùy.

Trong nội tâm đã quyết định, mi tâm lão giả lóe lên, đột nhiên một đạo lưu quang hóa thành ánh sáng lướt đi.

Xùy.

Trong lòng đã quyết định, mi tâm lão giả lóe lên, một đạo lưu quang đột nhiên hóa thành cầu vồng rồi lướt đi.

Cầu vồng thu liễm, lưu quang hóa thành một thân ảnh, chính là linh hồn phân thân của lão giả này.

Cùng một thời gian, linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên cười lạnh, trên người tỏa ra ánh sáng màu xanh da trời, màu xanh da trời tỏa ra nhiệt độ đáng sợ, làm cho linh hồn không cách nào thừa nhận nhiệt độ đáng sợ này.

- Linh hồn phân thân sao, ngươi đang tự tìm đường chết đấy.

Từ khi giọng nói linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên vừa chấm dứt, trên người tỏa ra ánh sáng màu xanh da trời, thân hình lập tức hóa thành hỏa diễm cự nhân cao cả ngàn mét.

Thân hình hỏa diễm cự nhân đứng vững như ngọn núi lửa, chung là hỏa diễm màu xanh da trời nóng bỏng, không gian cũng bị đốt cháy, khí tức của nó tập trung vào linh hồn phân thân của lão giả.

- Đây là Hỏa Viêm Thể, tại sao có thể khắc chế linh hồn thể chứ?

Linh hồn phân thân của lão giả cảm nhận khí tức uy hiếp từ thái cổ U Minh Viêm, sắc mặt đại biến, khí tức nóng bỏng và âm hàn kia đang làm linh hồn của hắn run rẩy.

Nhiệt độ kia quá khủng khiếp, linh hồn phân thân Phá Giới Cảnh trung giaicủa hắn cảm thấy uể oải, căn bản không thể chống lại.

- Không xong.

Nội tâm lão giả cảm thấy không xong, hắn muốn thúc dục linh hồn phân thân để giải quyết sớm vấn đề trước mắt, không nghĩ tới linh vật trời sinh kia lại có thể uy hiếp linh hồn phân thân của hắn.

Chương 3382: Phụ thân thật lợi hại

Vèo.

Nhiệt độ khủng bố bao phủ, linh hồn phân thân của lão giả nhìn thấy Hỏa Viêm Thể của thái cổ U Minh Viêm tỏa ra nhiệt độ nóng bức và âm hàn, lập tức cảm giác như đang đối mặt với khắc tinh, lập tức chạy trốn, cấp tốc thu hồi linh hồn phân thân, nếu không linh hồn phân thân của hắn sẽ gặp tổn thương rất lớn.

- Muốn thoát thân, muộn rồi!

Hỏa diễm cự nhân màu xanh da trời quát to một câu, hắn phát tay một cái, hỏa cầu màu xanh da trời bắt đầu khởi động.

Chỉ trong nháy mắt sau đó, linh hồn phân thân của lão giả vừa mới trốn đi, không gian chung quanh hắn lập tức đón nhận hỏa diễm màu xanh da trời trút xuống.

Phần phật!

Hỏa diễm màu xanh da trời lập tức bao phủ tứ phương, khí tức đủ làm linh hồn của người ta mê muội, nếu nhiễm phải hỏa diễm màu xanh da trời này, linh hồn tuyệt đối sẽ bị đốt cháy sạch sẽ.

Chỉ trong sát na ngắn ngủi, không gian chung quanh bị hỏa diễm bao phủ không đường thoát thân, nhiệt độ hủy diệt có thể phá hủy linh hồn của người khác.

Trong nhiệt độ như vậy, linh hồn phân thân của lão giả bị bao phủ trong đó, sâu trong linh hồn có cảm giác mê muội, nhiệt độ cao và âm hàn quỷ dị này làm hắn lâm vào nguy hiểm tuyệt đối, lập tức khô héo không thể làm khác được.

- Đáng chết, rốt cuộc đây là hỏa diễm gì?

Bản thể lão giả đại biến, gương mặt của hắn ngưng trọng tới tận cùng, quanh thân bộc phát đường vân hộ thể thần bí, giống như một đạo phòng ngự của hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên.

Thân thể lão giả lập tức lao vào trong hỏa diễm màu xanh kia, hắn tuyệt đối không cho phép linh hồn phân thân của mình xuất hiện bất kỳ vấn đề nào, nếu như linh hồn phân thân xảy ra vấn đề, hắn tuyệt đối phải trả cái giá thảm trọng.

Xùy!

Nhưng cùng thời gian đó, bản thể Lục Lâm Thiên vẫn nhìn chằm chằm vào, thân ảnh quỷ mị trực tiếp xuất hiện trước mặt lão giả.

- Tiểu tử, ngươi thật cho rằng có thể ngăn cản ta hay sao?

Sắc mặt lão giả đại biến, cấp tốc phất tay một cái, hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên bộc phát hỏa năng lượng cực mạnh, nương theo đó là khí tức nóng bức ngập trời, trực tiếp trấn áp Lục Lâm Thiên.

Hỏa thuộc tính khủng bố bộc phát giống như sóng lớn, vết nứt không gian vỡ ra, sau đó chụp thẳng vào Lục Lâm Thiên.

- Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim, Kim sinh Thủy...

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hắn lập tức vận dụng ‘ thời không lao ngục ’ ngưng tụ thủy năng lượng trên vùng biển này, thủy năng lượng bàng bạc hội tụ trong nháy mắt.

Sử dụng ‘ thời không lao ngục ’ ngưng tụ thủy năng lượng trên biển đông có hiệu quả rất tốt, chỉ trong nháy mắt thủy năng lượng bao trùm toàn bộ không gian.

Ầm ầm!

Không gian đã rung chuyển dữ dội, cả không gian run rẩy, không gian sau đó đóng băng ngay lập tức.

Lục Lâm Thiên vận dụng ‘ thời không lao ngục ’ thủy thuộc tính cũng trực tiếp ẩn chứa ngũ hành tương khắc chi lực, khắc chế hỏa thuộc tính áo nghĩa của lão giả.

Xùy!

Mắt thường có thể nhìn thấy hỏa thuộc tính cuồn cuộn đang bị ‘ thời không lao ngục ’ thủy thuộc tính bao phủ, năng lượng khắc chế rất quỷ dị, bắt đầu dần dần tiêu nhạt, giống như gặp phải khắc tinh trời sinh.

- Phá Giới Cảnh trung giai, không gì hơn thế mà thôi!

Lục Lâm Thiên đạm mạc gầm lên một tiếng, khí tức băng hàn tán loạn, ‘ thời không lao ngục ’ thủy thuộc tính bao la đột nhiên lóe lên.

Xùy!

Năng lượng hàn băng trong thiên địa tụ tập tại nơi này, lập tức đóng băng không gian, trên hư không hình thành băng sơn cao ngàn mét, nó từ trên cao lao xuống trùng kích thẳng vào lão giả.

Xoẹt.

Băng sơn rơi xuống, không gian chung quanh không chịu nổi gánh nặng sinh ra âm thanh ‘ răng rắc ’, từng khe hở như mạng nhện từ băng sơn khuếch tán ra các nơi.

Băng sơn này tràn ngập khí tức hàn băng vô hình, trực tiếp đóng băng không gian chung quanh.

- Vì sao ngươi mạnh như thế, quá quỷ dị!

Sắc mặt lão giả kinh hãi, hắn thật không ngờ, hắn lúc này bị áp chế, thực lực đối phương cường hãn và khủng bố đến mức này, tất cả vượt quá sức tưởng tượng của hắn, trong lực công kích quỷ dị còn ẩn chứa áo nghĩa to lớn.

- Hội tụ.

Thời điểm băng sơn khổng lồ ngưng tụ, sắc mặ lão giả này đã khó nhìn tới cực điểm, thủ ấn biến hóa liên tục, không gian chung quanh hắn rung động rất mạnh.

Trong nháy mắt tiếp theo không gian chung quanh lại hội tụ hỏa năng lượng, chỉ trong nháy mắt nhiệt độ nóng bỏng bao phủ băng sơn cao ngàn mét kia.

Hỏa cầu hội tụ, lão giả phất tay vỗ mạnh một cái, nguyên lực nóng bỏng trong cơ thể hắn bộc phát ra ngoài, chỉ trong thời gian ngắn, uy năng của hỏa cầu bộc phát dữ dội.

Xùy!

Hỏa cầu thật lớn này trực tiếp va chạm với băng sơn.

Băng sơn và hỏa cầu giống như hai ngôi sao loại nhỏ va chạm nhau, tiếng nổ ầm ầm làm nhiều người hãi hùng khiếp vía, không gian chung quanh vụ va chạm nứt vỡ, bóng tối đen kịt bao phủ nơi đó.

Ầm ầm!

Hỏa cầu băng sơn đụng nhau, khí tức nóng bỏng và hàn băng quét qua các nơi, khí tức hàn băng và khí tức nóng bỏng bao phủ lẫn nhau, gợn sóng không gian biến thành khu vực tử vong.

Từng vết nứt không gian cắt tới tận chân trời, biển đông bao la bên dưới bộc phát sóng lớn ngập trời, trực tiếp phá hủy không ít hải đảo.

- Thực lực như thế, Đế giả không chịu nổi một kích.

Nhìn Lục Lâm Thiên và lão giả giao thủ trên không trung, tất cả Đế giả trên đại lục Linh Vũ vô cùng kinh hãi, tất cả mọi người cũng triệt để nhận định, Lục Lâm Thiên mới là người mạnh nhất thế giới.

- Phụ thân thật lợi hại!

Trong thời gian này, Lục Doanh, Lục Trực, Lục Xảo mấy tiểu gia hỏa không chịu cô đơn trong Phi Linh Môn, đã chạy đến nơi đây, cũng nhìn thấy động tĩnh trên biển đông nhìn động tĩnh trên không, vô cùng kinh ngạc.

- Tại sao các ngươi lại tới đây, không phải bảo các ngươi nên trung thực ở nhà sao?

Sắc mặt Bạch Linh, Lăng Thanh Tuyền đại biến, đám người Lục Kinh Vân, Du Thược, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Cực Nhạc tam quỷ nhanh chóng bảo hộ mấy tiểu gia hỏa vào giữa.

Đám người Lục Doanh, Lục Trực, Lục Xảo, Lục Tượng nhìn chằm chằm vào không trung, bảy tiểu gia hỏa lần đầu tiên nhìn thấy phụ thân ra tay, vô cùng hưng phấn, bỏ qua nguy cơ chung quanh.

Đạp đạp.

Lục Lâm Thiên va chạm một kích đã ép lão giả lui ra phía sau, dường như không kém nhau nhiều.

Ánh mắt Lục Lâm Thiênlóe lên, Phá Giới Cảnh trung giai thật sự cường hãn, có ngũ hành tương khắc tương sinh ‘ thời không lao ngục ’ chỉ có thể chống lại người này.

Trong tình huống bình thường, cấp độ Phá Giới Cảnh, muốn vượt cấp chiến đấu là chuyện cực kỳ khó khăn.

Vào lúc này, bản thể lão giả tu vị Phá Giới Cảnh trung giai bị Lục Lâm Thiên ngăn cản, mà linh hồn phân thân đang bị bao phủ trong thái cổ U Minh Viêm đang sinh ra chấn động dữ dội.

Chung quanh có hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố bao phủ, hắn không cách nào thoát thân được, cũng không có đường bỏ trốn.

Giờ phút này, linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên biến thành hỏa diễm cự nhân khổng lồ, bỗng nhiên thân ảnh kéo dài qua không gian, xuất hiện trước mặt lão giả.

Chương 3383: Mọi người chờ mong

Thoáng chốc, nhiệt độ hỏa diễm chung quanh tăng lên dữ dội, nhiệt độ khủng bố này đã đốt chảy hư không.

- Linh hồn phân thân, tiêu diệt cho ta!

Không có chút do dự, đột nhiên hỏa diễm cự nhân màu xanh da trời bạo phát, hỏa diễm cự nhân mở to miệng ra, hỏa viêm màu xanh quét qua tất cả, hóa thành vòng xoáy hỏa viêm cực lớn, vòng xoáy xoay tròn, lập tức bao phủ linh hồn phân thân của lão giả.

Những nơi nhiệt độ nóng bỏng đi qua, không gian bị đốt thành hư vô, tất cả đều hóa thành tro tàn.

Hỏa diễm cự nhân màu xanh da trời lập tức há mồm hấp một cái, linh hồn phân thân của lão giả nhanh chóng bị hút vào trong miệng, sau đó hỏa diễm chung quanh biến mất không thấy gì nữa.

PHỤT!

Cùng lúc, linh hồn phân thân của lão giả liền trực tiếp bị thái cổ U Minh Viêm thôn phệ, bản thể của hắn há miệng phun ra một ngụm máu tươi, gương mặt của hắn lập tức tái nhợt.

- Vô liêm sỉ, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Thời điểm lão giả phun máu ra, hai mắt của hắn bắn ra lửa giận ngập trời, sát ý trong mắt oán độc nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

Một đạo linh hồn phân thân bị diệt, đại biểu hắn sau này không thể tu luyện hỏa thuộc tính áo nghĩa, có thể nói tiền đồ hủy hết, về sau không còn bao nhiêu hy vọng trên con đường tu luyện.

- Không để yên thì thế nào, ngươi còn có bản lãnh gì, ta cũng muốn biết một chút.

Lục Lâm Thiên lại lơ đễnh, cười nhạt một tiếng, từ khi đánh chết phụ nhân Mân Côi và tên to lớn Trọng Chuy, hắn đã đánh giá thực lực của lão giả này.

- Vô liêm sỉ.

Lão giả tu vị Phá Giới Cảnh trung giai thu thần sắc giận dữ của mình lại, nhưng hai mắt của hắn lại lăng lệ hơn lúc trước, phất tay kết xuất thủ ấn, thủ pháp biến hóa quỷ dị, mang theo khí tức nóng bỏng bao phủ bàn tay.

Nương theo khí tức nóng bỏng này bao phủ các nơi, cả phiến thiên địa này cũng nóng theo thủ ấn.

Lúc này trong thiên địa bao la xuất hiện từng đốm lửa nhỏ cực kỳ nóng bức, chúng đột nhiên xuất hiện trên trơi xanh.

Vô số ngọn lửa hội tụ, rậm rạp chằng chịt, nhìn không thấy cuối cùng, khí tức nóng bỏng bao phủ bầu trời, vô số ngọn lửa nhỏ hội tụ vào nhau, bàng bạc mênh mông, hỏa thuộc tính áo nghĩa nồng đậm được phóng thích ra ngoài.

Ngọn lửa nhìn như bình tĩnh, nhưng người có tu vị thực lực đạt đến cảnh giới mới biết nó khủng bố cỡ nào, ngọn lửa này người có tu vị Đế cấp cũng khó ngăn cản, Tôn cấp sẽ bị ngọn lửa đốt thành tro tàn ngay lập tức.

Thời điểm rất nhiều ngọn lửa nhỏ hội tụ vào nhau, che khuất bầu trời, không gian bị bao phủ trong nhiệt độ cực nóng.

Tất cả mọi người ngẩng đầu, tầm mắt nhìn vào ngọn lửa đang tụ tập trên cao, cảnh tượng rất rung động, giống như thiên địa bị hỏa hoạn, đủ đốt sạch sẽ mọi thứ trong thiên địa.

- Thật sự rất mạnh!

Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, hắn quan sát những hỏa diễm nhỏ đang tụ tập trên bầu trời, ánh mắt quan sát thật kỹ tình huống đang diễn ra.

Vào thời điểm này, ánh mắt một ít người người cẩn thận không khó phát hiện, hỏa diễm không thể đến gần phạm vi trăm mét quanh người Lục Lâm Thiên, giống như phạm vi trăm mét này có một tầng bình chướng vô hình, các ngọn lửa không thể xâm phạm nơi này.

Lúc này Lục Lâm Thiên đã nhận thức rõ ràng thực lực của lão giả này, đối với một ít cấp độ thực lực trong ba ngàn đại thế giới đã có đánh giá sơ bộ, thực lực người này tuyệt đối không kém.

Khí tức nóng bỏng khủng bố làm cho người ta khó chống lại, vùng biển bao la này trong vô tri vô giá đã sôi trào dữ dội, cả vùng biển này biến thành một nồi nước sôi khổng lồ.

Tất cả cường giả trên đại lục Linh Vũ đều ngẩng đầu nhìn lên không trung, thời điểm này ai cũng nhận ra lão giả kia đã dùng toàn lực, muốn đánh ra một kích đỉnh phong của mình.

Sợ là một kích này chắc chắn sẽ rất kinh thiên động địa, đây cũng là lần giao thủ mạnh nhất từ khi đại lục Linh Vũ xuất hiện.

- Áo nghĩa chi nguyên, ngưng!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, sắc mặt lão giả ngưng trọng, chung quanh thân thể tỏa ra khí tức nóng bức, hắn quát một tiếng, cả bầu trời rung động, hỏa diễm phô thiên cái địa quét qua các nơi, lập tức hội tụ như mưa to gió lớn, trực tiếp ngưng tụ bên cạnh thân thể lão giả.

Hỏa diễm mang theo khí tức nóng bỏng và khủng bố quét qua các nơi, chỉ thoáng chốc hội tụ tới gần lão giả.

- Trời ơi!

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, ngọn lửa khổng lồ kia lập tức ngưng tụ thành hỏa diễm cự nhân cao năm ngàn mét.

Hỏa diễm cự nhân này sừng sững như ngọn núi to lớn, thân hình khổng lồ, giống như hỏa thần hàng lâm thế gian, hỏa diễm cự nhân quá hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Trong người hỏa diễm cự nhân bộc phát nhiệt độ khủng bố, làm người ta cảm thấy chấn động.

- Thực lực này không phải mạnh bình thường.

Mọi người quan sát, ngạc nhiên ngây người, sắc mặt trắng bệch, khí tức nóng bỏng và uy áp khủng khiếp giống như thiên uy hàng lâm, năng lượng bộc phát dữ dội, giống như muốn đốt đông hải thành tro tàn.

Dưới uy áp khủng khiếp này, tiểu Long và Chí Thánh Đại Đế hai người đang liên thủ với nhau cũng khiếp sợ.

Nhưng tiểu Long dường như không có có bao nhiêu lo lắng, thân thể Kim Long to lớn lao thẳn vào Ô Thử trước mặt, tên Ô Thử này tu luyện linh hồn áo nghĩa, linh hồn công kích, tiểu Long hoàn toàn miễn dịch với công kích như thế.

Chí Thánh Đại Đế thấy tiểu Long đã tính trước, hắn cũng lập tức gia nhập vây công Ô Thử, thúc dục thời gian chi lực, trực tiếp vây khốn Ô Thử vào bên trong.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng trên cao, ánh mắt nhìn chằm chằm vào hỏa diễm cự nhân, trên người đang mặc Thanh Linh Khải Giáp, lúc này hắn thu Huyết Lục vào cơ thể, hoàn toàn không đặt hỏa diễm cự nhân vào trong mắt.

- Thực lực Phá Giới Cảnh trung giai không phải ngươi có thể chống lại, hôm nay ta tuyệt đối không buông tha ngươi!

Lão giả quát một tiếng, vào lúc này hắn ngưng tụ thành hỏa diễm cự nhân khổng lồ, sắc mặt tái nhợt không còn chút máu, rõ ràng hắn đã dùng toàn lực của mình, lập tức giơ tay đánh xuống một kích.

Ầm ầm!

Khi lão giả vừa dứt lời, hỏa diễm cự nhân khổng lồ lao đi rất nhanh, nhiệt độ khủng khiếp của hỏa diễm cự nhân bao quát mọi nơi giống như thiên uy hàng thế, không gian tràn ngập hỏa diễm nóng bỏng.

- Lục Lâm Thiên có thể chống lại được không?

- Nhất định phải chống lại, nếu không thể chống lại, đại lục Linh Vũ của chúng ta sẽ lâm vào tai họa.

- Vì đại lục Linh Vũ, vì tất cả sinh linh, nhất định phải chống lại.

Vào thời khức này, cường giả các tộc trên đại lục Linh Vũ bên đều rung động, không ngừng cầu nguyện.

Mỗi người trong đại lục Linh Vũ có thể nhìn thấy cảnh tượng chiến đấu này đều lo lắng, đều cầu nguyện thân ảnh áo xanh kia có thể ngăn cản đám đạo phỉ thế giới này.

Trong lòng mọi người rất rõ ràng, tiền đồ hơn trăm ức sinh linh đại lục Linh Vũ đang nằm trên tay hắn, nếu hắn bại, hậu quả mọi người không cách nào thừa nhận nổi.

Lúc này trên đại lục Linh Vũ, tất cả mọi người hiểu rõ ràng, đều khắc ghi thân ảnh áo xanh kia, cầu mong hắn đừng thua.

Chương 3384: Thế giới của ta 1

Hỏa diễm cự nhân khổng lồ bước tới, vượt qua không gian xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, so sánh hai bên, thân thể Lục Lâm Thiên nhỏ bé đến cực điểm.

- Tiểu tử, ngươi chết, linh hồn phân thân của ngươi là của ta!

Hỏa diễm cự nhân khổng lồ trực tiếp xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, sát ý trong mắt lão giả bộc phát dữ dội, đến thời điểm này, hắn thậm chí còn nhớ thương linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, muốn chiếm lấy linh vật trời sinh.

- Nhất định phải ngăn cản!

Trên đại lục Linh Vũ, tất cả cường giả đều nhìn chằm chằm vào cảnh tượng trước mặt, lập tức ngừng thở, tâm thần chấn động dữ dội.

- Phụ thân!

Đám tiểu gia hỏa Lục gia đều ngưng trọng quan sát cảnh tượng trước mặt, nắm tay xiết chặc.

Thời điểm mọi người hãi hùng khïếp vía quan sát tình huống chiến đấu, hỏa diễm cự nhân đã vượt qua không gian đứng trước mặt Lục Lâm Thiên, ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng..

- Ngừng lại cho ta!

Chỉ bốn chữ đơn giản khi Lục Lâm Thiên thốt ra, bốn chữ này giống như tiếng sấm rền vang vọng đại lục, trong lúc mơ hồ còn mang theo khí tức làm lòng người run sợ bất an.

Lúc trước trước mặt bao người, chỉ thấy Lục Lâm Thiên trực tiếp phát tay một cái, một tay trực tiếp ngăn cản bàn tay của hỏa diễm cự nhân đang đánh tới..

Vào lúc này khí tức quỷ dị vô thanh vô tức sinh ra khắp thế giới.

Hô!

Một giây sau, không gian trước người Lục Lâm Thiên dường như đông cứng lại, hỏa diễm cự nhân khổng lồ khí thế hung hãn, lúc Lục Lâm Thiên quát dừng lại đã lập tức đông cứng đứng tại chỗ.

Trong lúc mơ hồ, không gian chung quanh hỏa diễm cự nhân cứng lại, khí tức nóng bỏng cũng bị áp chế trong nháy mắt, thân hình khổng lồ không cách nào nhúc nhích nửa phần.

Nhìn thấy hỏa diễm cự nhân khổng lồ bị Lục Lâm Thiên ngăn cản, thân hình khổng lồ của hỏa diễm cự nhân không thể tiến lên nửa bước.

- Trời ạ, đây là ngăn cản sao?

Lúc này ánh mắt mọi người run lên, cảnh tượng này làm mọi người nghẹn họng nhìn trân trối.

Lục Lâm Thiên đẩy một tay cự nhân ra, hắn đứng chắp tay sau lưng, áo bào xanh bồng bềnh, lời của hắn lúc này vang vọng khắp không gian:

- Thực lực ngươi rất mạnh, người mang hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên, chắc chắn trong đồng cấp thực lực ngươi đã xem như đỉnh cấp, nhưng mà...

Lời nói của Lục Lâm Thiên phong khinh vân đạm, trên miệng còn mang theo nụ cười trêu tức, lạnh nhạt nói:

- Nhưng đây là thế giới của ta, ta mới là chúa tể thế giới, ta là thế giới này, ở trong thế giới của ta, cho dù ngươi mạnh hơn nữa cũng không bằng ta, trong mắt của ta, ngươi mạnh hơn nữa, ta có thể lật tay tiêu diệt ngươi.

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên phất tay một cái, đẩy tay phải ra, hắn lại nhìn qua mọi người, thân hình trực tiếp đạp không tiến lên phía trước, đi đến trước thân ảnh khổng lồ của hỏa diêm cự

nhân.

Lục Lâm Thiên đi tới phía trước hơn trăm mét, trong nháy mắt hỏa diễm cự nhân khổng lồ dường như cảm ứng được gì đó, trực tiếp cúi đầu xuống, toàn thân không ngừng run rẩy, sau đó bắt đầu nứt vỡ từng đoạn, thậm chí không sinh ra bao nhiêu chấn động hay biến hóa.

- Trời ạ!

- Đây là thật sao?

Trong ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, Lục Lâm Thiên chỉ đi tới phía trước mà thôi, nhưng mỗi bước lại làm hỏa diễm cự nhân khổng lồ tiêu tán từng phần.

Khi Lục Lâm Thiên đứng trước mặt hỏa diễm cự nhân, hỏa diễm cư nhân khổng lồ đã tan rã, giống như ngọn núi băng sụp đổ ầm ầm, nhưng lại không có bao nhiêu động tĩnh.

Lục Lâm Thiên lúc này giống như thiên thần, những nơi đi qua mang theo thế không thể đỡ, khí thế phong khinh vân đạm, trong lúc mơ hồ còn mang theo khí thế bá tuyệt thiên hạ, là vương giả khống chế khí vận của vạn vật.

Tất cả mọi người rung động nhìn chằm chằm vào, không nói được gì nữa, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt lão giả, thân ảnh khổng lồ cao năm ngàn mét của hỏa diễm cự nhân đã tan biến, tan biến không một tiếng động.

Lão giả rung động, ánh mắt của hắn vô cùng kinh hãi, bởi vì trong nháy mắt hắn phát hiện tu vị của mình vô duyên vô cứ từ Phá Giới Cảnh trung giai bị áp chế xuống còn Phá Giới Cảnh sơ giai, thậm chí nguyên lực trong cơ thể cũng dừng lại.

Lúc này một đạo uy áp khó hiểu bao phủ toàn thân của hắn, trấn áp thân thể hắn.

Khí tức uy áp man hoang, thê lương, cổ xưa này tạo thành áp lực khủng khiếp lên thân thể hắn.

Sắc mặt lão giả đại biến, đồng tử hoảng sợ, toàn lực thi triển thủ đoạn tránh thoát, nhưng lại phát hiện tất cả đều không được, toàn thân giống như lún sâu vào trong đống bùn, càng giãy dụa lại càng khó thoát ra được.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước người lão giả, khóe miệng vẫn tươi cười vui vẻ, sau đó hắn thu hồi nụ cười của mình, sát ý trong mắt bắn ra, giọng nói băng hàn thấu xương, nói:

- Địa bàn của ta, thế giới của ta, kẻ nào dám nhúng chàm, ta chắc chắn hắn phải tan thành mây khói, hồn phi phách tán!

Lục Lâm Thiên vừa nói xong, thân ảnh của hắn xuất hiện trước mặt lão giả, phất tay một cái, áo bào bồng bềnh, tay phải hóa chưởng thành trảo đánh thẳng vào người lão giả.

Trong nháy mắt này uy áp thiên địa vô hình ngăn cản lão gia động đậy, lão giả cũng không có chút cơ hội phản kháng nào, rốt cuộc hắn hiểu mình sẽ chết, bởi vì hiện tại hắn không có chút sức phản kháng nào cả.

Đến thời điểm này, lão giả dường như nhớ tới cái gì đó, trong mắt hoảng sợ, kinh hãi đến mức tận cùng, sắc mặt càng trắng bệch, thần sắc trên mặt lại biến hóa dữ tợn, dường như nghĩ đến chuyện đáng sợ nhất trên đời này, nói:

- Đây không phải tân thế giới, không phải tân thế giới, đây là hỗn độn...

Tạch...

Nhưng lão giả còn chưa nói hết lời, bàn tay Lục Lâm Thiên đã khảm vào đỉnh đầu lão giả, lòng bàn tay sinh ra hấp lực thôn phệ ngập trời.

- Hỗn Độn Âm Dương Quyết.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, lần đầu tiên chính thức thúc dục Hỗn Độn Âm Dương Quyết.

Hô!

Lúc này rất nhiều cường giả đứng xa quan sát tình huống, bọn họ ngạc nhiên nhìn cảnh tượng đang diễn ra, lão giả kia giống như con sâu cái kiến, không chịu nổi một kích đã bị Lục Lâm Thiên phá hủy.

Năng lượng chấn động mênh mông trên người lão giả đang lao vào trong người Lục Lâm Thiên, ngay cả giữa không trung, trong lúc vô hình hắn hấp thu thêm năng lượng trong thiên địa.

Ah...

Trong khoảng thời gian ngắn, lão giả không ngừng kêu thê lương thảm thiết, dường như đang trải qua tra tấn cực kỳ khủng khïếp, thống khổ lớn tới mức cường giả Phá Giới Cảnh trung giai cũng không thể thừa nhận nổi.

Ánh mắt của mọi người lúc này rung rung, dường như còn chưa khôi phục tinh thần từ những gì mình đã thấy.

Ầm ầm!

Cùng đó, tiểu Long và Chí Thánh Đại Đế công kích tên Ô Thử kêu thảm thiết, tên này toàn thân vết thương chồng chất, chật vật đến mức tận cùng, hoàn toàn không thể tránh né, bị đuôi của tiểu Long quất một cái.

Phụt!

Ô Thử không ngừng phun máu tươi, trơ mắt nhìn kết cục đến với mình, nội tâm của hắn rung động rất lớn

- Thời gian tɧác ɭoạи.

Chỉ trong nháy mắt, Chí Thánh Đại Đế lại tới gần bản thể Ô Thử lần nữa, hai tay không ngừng kết xuất các loại thủ ấn.

Chương 3385: Thế giới của ta 2

Dùng thân thể Chí Thánh Đại Đế làm trung tâm, khí tức quỷ dị lập tức đồng hóa không gian, khuếch tán không gian, lan tỏa một cách vô thanh vô tức, vây khốn Ô Thử vào bên trong.

Ô Thử đã sớm sợ hãi Chí Thánh Đại Đế, lúc này cảm giác không ổn cho nên muốn chạy trốn.

Xuy xuy!

Trong không gian quỷ dị này sinh ra các loại biến hóa, hoặc nhanh hoặc chậm, cả không gian chấn động quỷ dị, chấn động này tạo thành thời gian thác loạn, căn bản khó phòng ngự, hoàn toàn không khỏe.

Xùy!

Chỉ trong nháy mắt, mi tâm Ô Thử bắn ra một đạo lưu quang thật nhanh, hóa thành một đạo thân ảnh chạy trốn, đây là linh hồn phân thân của Ô Thử.

Cảm giác không ổn, Ô Thử muốn linh hồn phân thân của mình chạy đi đầu tiên, cho dù thành công hay không, hắn phải thử một lần.

Trong khu vực thời gian thác loạn, Chí Thánh Đại Đế không bị ảnh hưởng gì, thậm chí tốc độ như hổ thêm cánh, thân ảnh nhanh chóng xuất hiện trước mặt Ô Thử.

- Đi chết đi!

Chí Thánh Đại Đế phất tay đánh ra một kích như bôn lôi, điều động năng lượng thiên đia và khí tức khủng bố giáng xuống, trực tiếp đánh Ô Thử trọng thương.

Bành bành!

Áo giáp hộ thân trên người Ô Thử đã bị tiểu Long hóa thành bản thể đánh tan nát, một chưởng của Chí Thánh Đại Đế đánh thẳng vào người hắn.

Phụt!

Thân thể Ô Thử bay xa, miệng phun máu tươi, thân hình hóa thành huyết vụ tan vỡ trong không gian.

- Còn muốn chạy trốn sao, thuần túy là tìm chết.

Tiểu Long quát lạnh một tiếng, thân thể Kim Long khổng lồ bộc phát kim quang sáng ngời, hắn lập tức ngăn cản linh hồn phân thân của Ô Thử bỏ chạy, lâp tức há to miệng phun ra một đạo hỏa diễm màu vàng.

- Ah!

Hỏa diễm kim sắc quét qua không gian, linh hồn phân thân của Ô Thử gào thét thảm thiết, trực tiếp bị hỏa diễm màu vàng thiêu đốt, không thể giãy giụa thoát ra, qua một lát đã bị tiểu Long đốt thành tro tàn.

Ở giữa không gian, hai tên Võ Đế cửu trọng đứng ngây ngốc, nhìn thấy tất cả mọi việc xảy ra trước mặt mình, toàn thân run rẩy, linh hồn chấn động dữ dội.

Sưu sưu!

Hai người ngây ngốc, sau đó phục hồi tinh thần lại, lập tức nhảy lên lưng con chim màu xám to lớn, muốn rời khỏi nơi đây...

- Còn muốn chạy trốn sao, thành thật một chút cho ta.

Tiếng quát của Chí Thánh Đại Đế vang vọng, hai tên Võ Đế cửu trọng đang bỏ chạy cảm giác không gian chung quanh biến hóa, thân thể đang lao đi bị ảnh hưởng, còn chưa phục hồi tinh thần đã cảm thấy thân thể bị cấm chế.

- Ha ha, đại lục Linh Vũ cũng không phải dễ xông vào như thế.

Hai tay cầm hai tên Võ Đế cửu trọng, Chí Thánh Đại Đế lập tức cười ha ha, tóc dài màu bạc chớp động, khí thế bá đạo không thôi.

- Bạch Linh tỷ, lão gia hỏa, Dương Quá lão đại!

Thân thể khổng lồ của tiểu Long biến mất, hắn khôi phục bản thể, áo bào màu vàng phất phơ, nhìn lão đại đang thôn phệ lão giả Phá Giới Cảnh trung giai, mỉm cười, ánh mắt nhìn Bạch Linh, Nam thúc, Dương Quá.

Đám người Bạch Linh, Nam thúc, Dương Quá quan sát tiểu Long, cũng rất rung động, tiểu Long vừa biểu hiện thực lực làm mọi người quá rung động.

- Long Yên a di, ngươi xuất quan sao?

Thời điểm tiểu Long nhìn thấy Long Yên, ánh mắt thâm thúy mang theo thần sắc vui mừng.

- Ngươi tiểu gia hỏa này, nương và phụ thân, bà ngoại của ngươi đang thương tâm muốn chết đấy.

Long Yên nhìn thấy con của tỷ tỷ đã trưởng thành, cười rất vui vẻ.

- Chẳng phải ta cũng không có việc gì hay sao, ta sẽ quay về tìm họ.

Tiểu Long vỗ ót, ánh mắt lại nhìn Lục Kinh Vân, cười nói:

- Lục Kinh Vân, ngươi không nhận ra ta sao?

- Bái kiến tiểu Long thúc.

Lục Kinh Vân bất đắc dĩ, nhìn thấy tiểu Long bộ dáng thanh niên giống như hắn, cũng chỉ có thể cung kính hành lễ, xưng hô tiểu Long thúc.

- Ngoan, lúc này mới nghe lời.

Tiểu Long cười cười thỏa mãn, vỗ ót Lục Kinh Vân, lập tức ánh mắt quan sát đám tiểu gia hỏa Lục Doanh, Lục Trực, Lục Tượng, Lục Âm, nghiêm trang, bộ dáng trưởng bối nói:

- Lũ tiểu gia hỏa, các ngươi còn nhớ ta là ai không?

Đám tiểu gia hỏa Lục Âm, Lục Xảo, Lục Doanh nhìn tiểu Long, nghe đại ca Lục Kinh Vân xưng hô thì nhớ đến điều gì đó, ánh mắt chớp động, cung kính hành lễ:

- Bái kiến tiểu Long thúc thúc!

- Lúc này mới nghe lời.

Tiểu Long thoả mãn gật đầu, trong nội tâm rất khoan khoái dễ chịu, bối phận của mình hiện tại càng ngày càng cao.

Nhưng thời điểm tiểu Long đắc ý, bảy tiểu gia hỏa lại vây quanh trước mặt tiểu Long, ánh mắt nhìn tiểu Long như chờ mong cái gì đó.

- Các ngươi có việc?

Tiểu Long lập tức nghi hoặc.

- Tiểu Long thúc thúc, ngươi còn chưa đưa lễ gặp mặt cho chúng ta đấy, các trưởng bối khác đều cho chúng ta lễ gặp mặt.

Lục Xảo dùng gương mặt tinh xảo như búp bê, đôi mắt to tròn nhìn tiểu Long.

- Ah...

Nhìn bảy tiểu gia hỏa trước mặt, sắc mặt tiểu Long đen lại, trên người hắn hiện tại làm gì có đồ vật gì, hắn không có mang theo món gì cả, huống chi đồ vật bình thường không lọt mắt đám tiểu gia hỏa này.

- Lũ tiểu gia hỏa, thúc thúc ta hôm nay không mang theo thứ gì trên người, thiếu nợ đi, thiếu nợ đi...

Tiểu Long vừa dứt lời, lập tức né đi, lần này hắn mất mặt lớn rồi, hắn không nghĩ tới đám tiểu gia hỏa này lại đòi quà gặp mặt.

- Tiểu Long thúc thúc, chúng ta tùy tiện thôi mà, cho thứ gì cũng được.

- Đúng, chúng ta không kém chọn, tùy tiện thứ gì cũng được mà.

- Tiểu Long thúc thúc, long lân trên người của ngươi rất đẹp, nhất định là tài liệu luyện chế áo giáp thần khí rất tốt, nếu không, trực tiếp cho ta một chút long lân đi...

- Tiểu Long thúc thúc, ngươi đừng chạy mà...

Lập tức, mọi người nghẹn họng nhìn trân trối, bảy tiểu gia hỏa trực tiếp đuổi theo tiểu Long, rất có xu thế không có quà gặp mặt sẽ không bỏ qua.

- Lũ tiểu gia hỏa, ta cho còn không được sao.

Tiểu Long bị ép bất đắc dĩ, bảy tiểu gia hỏa này còn khó đối phó hơn Lục Kinh Vân năm đó, đành phải nhịn đau lấy xuống mười khối long lân.

- Tiểu Long thúc thúc, ngươi thật nhổ long lân sao, như vậy sẽ rất đau đấy, đến lúc đó phụ thân ta biết, chắc chắn sẽ trách phạt chúng ta, hay là không muốn.

Lục Doanh ngẩng đầu, khí chất tinh xảo nho nhã giống như mẫu thân Bắc Cung Vô Song của mình, nhưng lại là đầu lĩnh của đám tiểu gia hỏa này.

- Vậy các ngươi muốn thế nào?

Tiểu Long không vui, mấy tiểu gia hỏa này thật khó dây vào, sớm biết như vậy không lên mặt làm trưởng bối của bọn chúng.

- Tiểu Long thúc thúc, chúng ta thấy ngươi giết tên gia hỏa kia, tên kia không phải người đại lục Linh Vũ, nhưng có lẽ hắn có nhẫn trữ vật đấy, giao nhẫn trữ vật của hắn cho chúng ta là được rồi.

Đôi mắt dễ thương của Lục Âm khinh động, mỉm cười nói với tiểu Long.

- Đúng, nhẫn trữ vật.

Tiểu Long lúc này mới nhớ tới, thôn phệ một tên Phá Giới Cảnh đúng là chiếm được nhẫn trữ vật, lập tức cầm nhẫn trữ vật trong tay, nhìn gương mặt bảy tiểu gia hỏa trước mặt như cười mà không cười, bảy tiểu gia hỏa nhất định đã sớm tính toán tốt, thật sự muốn nhẫn trữ vật trong tay của mình đây mà.

- Cho các ngươi.

Tiểu Long bất đắc dĩ, cầm nhẫn trữ vật giao cho Lục Doanh.

Chương 3386: Luyện hóa áo nghĩa

- Đa tạ tiểu Long thúc thúc.

Lục Doanh thanh nhã hành lễ, lập tức mang theo sáu tiểu gia hỏa khác lùi lại.

Lúc này đến phiên Thanh Long nhất tộc Long Hổ lão tổ, Long Minh lão tổ, Long Siêu lão tổ và Long Ngộ lão tộc trưởng đau lòng, nhẫn trữ vật của cường giả Phá Giới Cảnh thế giới bên ngoài, bên trong chắc chắn có bảo vật, nếu rơi vào trong tay tiểu Long, cũng chẳng khác gì rơi vào trong tay Thanh Long nhất tộc, nhưng bây giờ nhẫn trữ vật đã không còn.

Tuy các lão tổ Thanh Long nhất tộc đau lòng, nhưng cũng không có cách nào, lập tức không quá để ý, tiểu Long đột phá Phá Giới Cảnh, đặt chân cấp độ cao hơn, đây mới là đại sự quan trọng nhất.

Giữa không trung, không qua bao lâu, lão giả Phá Giới Cảnh trung giai bị hấp thành thây khô trong ánh mắt rung động của mọi người.

Hô!

Lục Lâm Thiên mở mắt ra, tinh quang lóe lên rồi biến mất, khí tức man hoang bao phủ toàn thân cũng tản đi.

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn thân ảnh áo xanh trên không trung, giờ phút này trong nội tâm bị thiên uy bao phủ, thân ảnh áo xanh này chẳng khác gì chúa tể thế giới.

Lúc này không có bất cứ người nào phản đối, thân ảnh áo xanh giữa không trung chính là chúa tể chân chính của thế giới này, đôi mắt Du Thược nhìn thân ảnh trên cao, nội tâm vô cùng rung động.

- Phụ thân!

Bảy tiểu gia hỏa nhìn thấy phụ thân mở mắt ra, lập tức đi tới, trong mắt bọn chúng, phụ thân chính là người mạnh nhất đại lục, từ nhỏ đến lớn, trong lòng bọn họ sinh ra cảm giác tự hào thật sâu, bởi vì phụ thân bọn họ là Ngũ Hành Đại Đế Lục Lâm Thiên.

- Trước luyện hóa nguyên lực và hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên đi, sau đó tới chỗ ta một chuyến.

Trong tai Lục Lâm Thiên lại có tiếng Lão Ảnh vang lên.

- Lâm Thiên, đây là đồ chơi gì, giống như là khôi lỗi, lại không biết sử dụng thế nào.

Chí Thánh Đại Đế cầm lấy hai tên Võ Đế cửu trọng đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, lại chỉ vào con chim màu xám khổng lồ giữa không trung, hắn nghiên cứu cả buổi nhưng không khởi động được.

- Ta thử xem!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, dò xét con chim màu xám khổng lồ này, lập tức ánh mắt nhìn một tên Võ Đế cửu trọng trong tay Chí Thánh Đại Đế, thò tay chụp một chưởng vào đỉnh đầu của hắn.

- Ah...

Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, trên gương mặt tên Võ Đế cửu trọng run rẩy, linh hồn đau đớn kịch liệt, chỉ trong nháy mắt hắn đau đớn chết đi sống lại, linh hồn trong đầu giống như bị rút ra ngoài.

Chỉ một lát sau, Lục Lâm Thiên thu hồi bàn tay khỏi đầu tên Võ Đế cửu trọng, ánh mắt mang theo nét vui vẻ, thân ảnh bay lên cao, lập tức nhảy lên người con chim khổng lồ, thân ảnh quỷ dị tiến vào trong con chim màu xám, biến mất không thấy.

Ầm ầm!

Sau một lát, con chim màu xám chấn động ầm ầm, hào quang sáng chói tỏa ra các nơi, hai cánh kim loại chấn động, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, khí lưu quét qua các nơi, sóng biển bên dưới chấn động ầm ầm, từng vòng nước xoáy chảy liên tục, giống như sóng thần bộc phát bao phủ bầu trời.

Động!

Trong ánh mắt sợ hãi thàn phục, con chim màu xám khổng lồ đã hoạt động.

- Phụ thân, chúng ta muốn đi vào.

Bảy tiểu gia hỏa lúc này không nhịn được, lập tức bay qua.

……………

Trong mật thất Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi tu luyện, kết xuất thủ ấn, toàn thân bao phủ trong khí tức nóng bỏng, thúc dục Hỗn Độn Âm Dương Quyết thôn phệ so với thúc dục Âm Dương Linh Vũ Quyết nhanh hơn rất nhiều, Âm Dương Linh Vũ Quyết không thể đánh đồng với Hỗn Độn Âm Dương Quyết.

Thì ra thời điểm Lục Lâm Thiên thi triển Âm Dương Linh Vũ Quyết, cho dù thôn phệ chân khí của Đế giả, ít nhất cũng mất hơn mười canh giờ, thôn phệ một người có tu vị cao hơn mình, vậy cho dù mười canh giờ cũng là nhanh lắm rồi.

Nhưng cách đó không lâu, Lục Lâm Thiên thôn phệ lão giả tu vị Phá Giới Cảnh trung giai chỉ dùng thời gian không bao lâu, lập tức thôn phệ lão giả thành thây khô, Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận tốc độ thôn phệ khủng khiếp hơn trước quá nhiều.

Càng làm Lục Lâm Thiên khiếp sợ là, thúc dục Hỗn Độn Âm Dương Quyết có thể trực tiếp thôn phệ hồn anh, còn có thể trực tiếp thôn phệ hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên của đối thủ cho mình sử dụng.

Thôn phệ hồn anh, hồn anh của Phá Giới Cảnh trung giai bị Hỗn Độn Âm Dương Quyết thôn phệ lập tức xóa đi trí nhớ và tạp chất, chỉ còn lại linh hồn lực tinh thuần.

Mà linh hồn trong hồn anh đã bị đại hồn anh thôn phệ nhanh chóng.

Đại hồn anh lúc này bành trướng muốn nứt ra, lúc này đang ngồi khoanh chân tu hành trong tâm thần hắn, bắt đầu luyện hóa linh hồn lực đáng sợ kia.

Lúc này chỉ còn lại hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên, nhưng sau khi xuất hiện trong đầu Lục Lâm Thiên, hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên nhìn như vô hình nhưng lại tồn tại như thực chất, hiển hiện trong đầu Lục Lâm Thiên, mang theo khí tức ấm áp.

Trong hào quang ấm áp này, hỏa thuộc tính nguyên lực trong người Lục Lâm Thiên bị tác động mạnh, bắt đầu hoạt động trong người một cách vô thức.

- Đây là hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên sao?

Tâm thần Lục Lâm Thiên quan sát hào quang ấm áp kia, lúc trước chính mình muốn dung hợp thuộc tính áo nghĩa chi nguyên từ thi cốt mấy lão tổ hoàng tộc, Lão Ảnh lại nói mình dung hợp cũng không dùng được bao nhiêu, chính mình luyện hóa thế giới hỗn độn bổn nguyên, không cần phải dung hợp mấy thuộc tính áo nghĩa chi nguyên, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên có phần khó hiểu, nhưng sau khi đạt được Hỗn Độn Âm Dương Quyết thì hắn đã hiểu rõ.

Lúc trước chính mình cần dung hợp áo nghĩa chi nguyên, có lẽ cũng không cần, thế giới hỗn độn chi nguyên có cấp độ cao hơn thuộc tính áo nghĩa chi nguyên, cho nên không cần thiết phải dung hợp thuộc tính áo nghĩa chi nguyên.

Bây giờ mình thôn phệ áo nghĩa chi nguyên, thôn phệ luyện hóa áo nghĩa chi nguyên, trực tiếp tăng cao lĩnh ngộ áo nghĩa của bản thân, so sánh với tự mình dung hợp áo nghĩa chi nguyên sẽ có tính chất hoàn toàn khác nhau.

Tâm thần Lục Lâm Thiên quan sát một hồi, phát hiện hào quang ấm áp kia kì thực ẩn chứa nhiệt độ khủng bố, cho dù là áo nghĩa chi nguyên nào cũng là một phần của thế giới, đều cực kỳ huyền ảo và kỳ diệu.

- Luyện hóa áo nghĩa chi nguyên.

Lục Lâm Thiên thở sâu, bình tâm tĩnh khí vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết, bình ổn hỏa thuộc tính nguyên lực trong người, cũng bắt đầu luyện hóa hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên.

Từ khi luyện hóa, hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên run lên, hào quang áo nghĩa nhanh chóng xoay tròn, khí tức nóng bỏng từ hào quang bộc phát ra chung quanh, giống như mặt trời ban trưa, trong đó ẩn chứa hỏa thuộc tính áo nghĩa giống như biển rộng bao la, hỏa thuộc tính áo nghĩa bao phủ, Lục Lâm Thiên cảm thấy tính tình của mình táo bạo hơn nhiều.

Người mang tu vị Phá Giới Cảnh trung giai lại có áo nghĩa chi nguyên, trình độ lĩnh ngộ áo nghĩa của lão giả rất cao, trong biển áo nghĩa này, Lục Lâm Thiên bắt đầu khiếp sợ.

Bị hào quang áo nghĩa bao phủ, tâm thần Lục Lâm Thiên bất tri bất giác đắm chìm vào trong đó, hào quang áo nghĩa này chiếu sáng linh hồn hắn.

Chương 3387: Tác dụng biến thái

Tâm thần Lục Lâm Thiên tiến vào trong biển áo nghĩa này, hỏa diễm nóng rực bao phủ linh hồn, Lục Lâm Thiên cũng phát hiện, đây chính là không gian do hỏa thuộc tính áo nghĩa ngưng tụ mà thành, trong không gian này ẩn chứa lĩnh ngộ của Phá Giới Cảnh trung giai về hỏa thuộc tính áo nghĩa.

Đây là không gian đối phương lĩnh ngộ áo nghĩa, tâm thần của Lục Lâm Thiên lại có thể nhìn trộm vào bên trong, Lục Lâm Thiên trực tiếp quan sát hết mọi thứ, hắn nhìn trộm lĩnh ngộ của kẻ khác sau đó hấp thu cho mình sử dụng.

Phát hiện tất cả mọi thứ, tâm thần Lục Lâm Thiên mừng rỡ không thôi, hắn cũng đắm chìm trong lĩnh ngộ.

Lục Lâm Thiên lúc này hoàn toàn hiểu rõ, Hỗn Độn Âm Dương Quyết thôn phệ áo nghĩa cho mình sử dụng, ngược lại không phải chân chánh hoàn toàn luyện hóa áo nghĩa, nghiêm khắc mà nói, sau khi thôn phệ áo nghĩa của đối phương, chính mình có thể nhìn trộm tất cả lĩnh ngộ đó, sau đó trong thời gian ngắn nhất mang lĩnh ngộ của đối phương biến thành lĩnh ngộ của mình.

Trực tiếp thôn phệ áo nghĩa chi nguyên của đối phương, đối phương có khả năng lĩnh ngộ ngàn năm vạn năm lại mở toàn bộ cho mình nhìn thấy tất cả, dùng thời gian ngắn nhất hấp thu lĩnh ngộ đó biến thành của mình.

Có thể là nói như vậy, áo nghĩa mênh mông giống như mê cung thật lớn, trong cái mê cung thật lớn này lại có thêm vô số mê cung nhỏ chằng chịt, người mang áo nghĩa chi nguyên sẽ có một con đường nhỏ chính xác để vượt qua mê cung, trong quá trình xông qua mê cung nhỏ này cũng mất thời gian ngàn năm vạn năm mới có thể tìm ra con đường chính xác.

Lục Lâm Thiên lúc này thôn phệ áo nghĩa chi nguyên của đối phương, trực tiếp nhìn trộm biển áo nghĩa của đối phương, nói đơn giản hắn có thể trực tiếp đạt được lộ tuyến lĩnh ngộ chính xác của đối phương trong mê cung nhỏ kia.

Có được địa đồ lộ tuyến chính xác, Lục Lâm Thiên giảm đi rất nhiều quanh co trên con đường lĩnh ngộ áo nghĩa, trực tiếp đạt tới tình trạng của đối phương, con đường vô số người bỏ ra rất nhiều năm tháng mới đi xong, Lục Lâm Thiên có thể dùng tốc độ nhanh nhất vượt lên trước.

Thời gian người khác bỏ ra cần ngàn năm vạn năm, nhưng Lục Lâm Thiên chỉ dùng một năm nửa năm là hoàn thành, thời gian cung cũng rút ngắn cả ngàn cả vạn lần.

Tóm lại hắn có được áo nghĩa thôn phệ của Hỗn Độn Âm Dương Quyết, hắn đã chiếm được con đường tắt đi thông trở thành cường giả, thôn phệ áo nghĩa của người khác, nhìn trộm lộ tuyến áo nghĩa chính xác.

Nếu như bị người khác biết rõ tác dụng biến thái của Hỗn Độn Âm Dương Quyết, nhất định sẽ điên cuồng, loại công pháp này không nên tồn tại trên thế gian.

Nhưng Lục Lâm Thiên trừ vui mừng ra, trong hỏa thuộc tính áo nghĩa mênh mông, Lục Lâm Thiên phát hiện ra nó có tác dụng cực lớn với mình, đó là hắn trực tiếp hiểu ra bình cảnh hỏa thuộc tính áo nghĩa của bản thân, Lục Lâm Thiên hiện tại chỉ cần lĩnh ngộ tới sẽ đột phá.

Sau một lát, trong mật thất, chung quanh thân thể Lục Lâm Thiên là các dòng khí lưu nóng bỏng, hỏa thuộc tính nguyên lực bao quát các nơi, mang theo đường vân huyền bí, cả mật thất vô cùng nóng bức.

Trong người, Lục Lâm Thiên thôn phệ tu vị Phá Giới Cảnh trung giai của lão giả, trong người hắn ẩn chứa hỏa thuộc tính nguyên lực khổng lồ, lúc này Lục Lâm Thiên vận dụng Hỗn Độn Âm Dương Quyết luyện hóa, lập tức hóa thành nguyên lực của bản thân, nguyên lực cuồn cuộn không dứt rót vào đan điền của hắn.

Nhưng nguyên lực rót vào đan điền Lục Lâm Thiên lại không nhét đầy đan điền của hắn.

Lục Lâm Thiên phán đoán, tuy lão giả này có thực lực Phá Giới Cảnh trung giai, nhưng nguyên lực khí hải của kẻ này chỉ tương xứng với mình hiện tại, trong lúc mơ hồ dường như còn kém hơn một ít.

Từ cấp độ tu vị, trên phương diện nguyên lực, Lục Lâm Thiên phát hiện lão giả kia còn không bằng mình, mạnh hơn chỉ là cấp độ tu vị mà thôi, nguyên lực cũng không mạnh hơn mình.

Nhưng dù sao cũng là nguyên lực của Phá Giới Cảnh trung giai lại không ít, khi Lục Lâm Thiên luyện hóa, nguyên lực cũng nhét gần đầy đan điền khí hải Lục Lâm Thiên.

Cảm nhận đan điền khí hải biến hóa, Lục Lâm Thiên sinh ra nghi hoặc trong lòng.

Vào lúc này, trong đan điền khí hải cực lớn của Lục Lâm Thiên, từ khi nguyên lực tiến vào bên trong, đan điền khí hải của hắn sinh ra biến hóa, đan điền biến hóa thành hào quang chữ vạn đã bắt đầu xoay tròn, giống như trải tim không bao giờ ngừng đập, trong hào quang sinh ra khí tức man hoang và khí tức tự nhiên.

Lục Lâm Thiên đã hỏi Lão Ảnh, ngay cả Lão Ảnh cũng không quá rõ ràng, dựa theo Lão Ảnh nói, sau khi đột phá đến Phá Giới Cảnh, đan điền của võ giả sẽ biến thành nguyên đan, nguyên đan có bản chất giống võ đan, chỉ là tầng thứ cao hơn võ đan mà thôi, nhưng tác dụng của cả hai lại không khác gì nhau.

Thậm chí Linh giả sau khi đột phá Phá Giới Cảnh, linh lực trong đầu cũng sẽ bị năng lượng thiên địa cải biến thành nguyên lực, mà nguyên lực này cuối cùng sẽ ngưng tụ trong đan điền khí hải, mở đan điền khí hải, ngưng tụ nguyên đan.

Võ giả đạt đến cấp độ Võ Vương có thể ngưng tụ hồn anh như Linh giả, nhưng Linh giả sau khi đến Phá Giới Cảnh mới có thể mang linh lực đột phá thành nguyên lực, cuối cùng mở đan điền khí hải ngưng tụ nguyên đan.

Sau khi đến cấp độ Phá Giới Cảnh, vạn vật sinh linh đều như thế, cũng không có phân chia linh giả và võ giả cụ thể, phân chia chỉ là vật chất áo nghĩa và linh hồn áo nghĩa, thân là một trong bốn loại áo nghĩa kỳ lạ nhất trên đời, tu luyện giả loại này rất ít.

Thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa, vật chất áo nghĩa, linh hồn áo nghĩa, bốn loại áo nghĩa này là bốn loại áo nghĩa kỳ lạ trong thiên địa, trong ba ngàn đại thế giới, sinh linh có được một trong bốn áo nghĩa này rất ít.

Đồng thời người mang một trong bốn áo nghĩa này cũng không dễ chọc, tu luyện giả tu luyện các áo nghĩa này đều có thực lực rất cường hãn, trong người đồng cấp tuyệt đối là tồn tại đỉnh cao.

Linh giả ngưng tụ nguyên đan, cùng võ giả ngưng tụ hồn anh, khác biệt không lớn, đến tình trạng nhất định, thiên địa áo nghĩa hỗ trợ lẫn nhau, trăm sông đổ về một biển, tu luyện giả có chung một ít trình tự là đương nhiên.

Lục Lâm Thiên đi theo con đường linh vũ song tu, linh lực nên biến thành nguyên đan, Lục Lâm Thiên lại không có, hỏi thăm Lão Ảnh, Lão Ảnh lại biết rõ một ít, trong ba ngàn đại thế giới này, người mang thuộc tính áo nghĩa cùng linh hồn áo nghĩa tuy cực kỳ thưa thớt, nhưng mà cũng không có nghĩa là không có, từ nguyên đan, võ giả ngưng tụ hồn anh giống như linh giả, nhưng chỉ có thể là một mà không có hai hồn anh.

Mà nguyên đan cũng giống như thế, không có hai viên nguyên đan, sau khi Lục Lâm Thiên biết được, hắn đã sớm quan sát qua, nguyên lực của mình cũng có cải biến, trừ các thuộc tính nguyên lực ra, cũng có hồn nguyên lực trong đan điền khí hải.

Nhưng Lục Lâm Thiên hiện tại vẫn cảm thấy bất đắc dĩ với nguyên đan của mình, nguyên đan của người khác giống như bảo châu, toàn thân mượt mà sáng long lanh, thời điểm thôn phệ tu vị lão giả Phá Giới Cảnh trung giai, Lục Lâm Thiên cũng cẩn thận kiểm tra một chút, nguyên đan của lão giả rất tròn, không khác bao nhiêu với võ đan, nhưng từ thể tích lại lớn hơn không ít.

Chương 3388: Tiến bộ cực lớn 1

Nhưng nguyên đan của hắn lại có hình chữ vạn, đây là điểm làm Lục Lâm Thiên kỳ quái, đoán chừng có quan hệ lớn tới việc dung hợp hỗn độn chi nguyên.

Nguyên lực bị luyện hóa không ít, sau khi trừ đi tạp chất lại rót vào trong đan điền, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác nguyên đan hình chữ vạn của bản thân được tẩm bổ tăng cường với tốc độ rất nhanh, càng ngày càng tỏa ra hào quang chói mắt.

Hào quang từ chữ vạn này bao phủ các nơi, trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên còn chưa thể lý giải thấu triệt, thậm chí không thể nhìn trộm ảo diệu trong đó, trong lúc mơ hồ nó như tương liên với thế giới, giống như phụng dưỡng thiên nhiên.

Trong thế giới này cũng có được năng lượng thiên địa, cũng có thể tương liên với Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên cảm nhận tâm cảnh, áo nghĩa, nguyên lực, thậm chí là linh hồn đều đạt được rất nhiều chỗ tốt.

Loại hình thức này, Lục Lâm Thiên cảm giác có quan hệ cực kỳ cùng loại với cây đao màu vàng và tiểu hồn anh của mình, cây đao màu vàng không ngừng cắn nuốt linh hồn lực từ tiểu hồn ảnh, nhưng lại phụng dưỡng trở về cho tiểu hồn anh, giúp linh hồn của tiểu hồn anh càng ngày càng tinh thuần.

Hắn không hiểu những việc này là thế nào, Lục Lâm Thiên cũng không đi quan tâm, dù sao ít nhất không phải chuyện xấu là được.

Luyện hóa nguyên lực vừa thôn phệ được, trừ đi tạp chất, lưu lại cho mình sử dụng, trong quá trình này, Lục Lâm Thiên cũng cảm giác xương cốt, kinh mạch, thậm chí cơ bắp, ngũ tạng lục phủ toàn thân cũng được rèn luyện một lần.

Trong quá trình luyện hóa này, cốt cách, kinh mạch, cơ bắp, ngũ tạng lục phủ, tế bào toàn thân hấp thu không ít nguyên lực, giúp cho thân thể được rèn luyện, bản thân cũng mạnh hơn không ít.

Trong quá trình luyện hóa này, tăng thêm Lục Lâm Thiên đắm chìm lĩnh ngộ hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên mà mình thôn phệ được, thân thể cũng tiến vào trạng thái vong ngã, tốc độ tăng cường của hắn mạnh hơn người bình thường rất nhiều, loại tốc độ này không phải tu luyện bình thường có thể so sánh được.

Đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên giống như cái động không đáy, nó không ngừng hấp thu những nguyên lực bị luyện hóa, sau khi đột phá đến Phá Giới Cảnh, năng lượng cần thiết nhiều đến mức dọa người, tăng thêm đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên vô cùng khổng lồ, còn lớn hơn người đồng cấp quá nhiều, nguyên lực thiết để đột phá cũng nhiều hơn kẻ khác nhiều lần.

Từ khi Lục Lâm Thiên đắm chìm trong trạng thái tu luyện, hỏa diễm quanh thân sinh ra khe hở, bắt đầu thiêu đốt hừng hực, nhiệt độ nóng bỏng tràn ngập không gian, thậm chí không gian sinh ra thời không thác loạn, từ đó có thể thấy nhiệt độ nóng như thế nào.

Từ khi Lục Lâm Thiên bế quan, Nam thúc, đám tiểu gia hỏa Lục gia, kể cả Lục Kinh Vân và lục Du Thược, bọn họ cùng nhau bế quan, cũng giống như Lục Lâm Thiên, bọn họ tiến vào Thiên Trụ giới sau núi.

Nhưng Lục Lâm Thiên đang ở tầng sáu Thiên Trụ giới, mà Nam thúc cùng Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Lục Doanh thì đang ở tầng thứ nhất.

Sau khi trở lại Phi Linh Môn, Chí Thánh Đại Đế bắt hai tên đạo phỉ thế giới Võ Đế cửu trọng, hắn chuẩn bị cho Lục Kinh Vân, Lục Du Thược và bảy tiểu gia hỏa, đối với công pháp tu luyện biến thái của người Lục gia, Chí Thánh Đại Đế tự nhiên quá hiểu, cho nên mới chuyên môn bắt hai tên Võ Đế cửu trọng này.

Cấp độ của hai tên đạo phỉ là Võ Đế cửu trọng, bất kể là Nam thúc hay Lục Kinh Vân cùng Lục Du Thược không thể thôn phệ một mình, đám người Lục Doanh càng không được.

Bởi vậy bọn họ chỉ có thể cùng thôn phệ mà thôi, nhưng chuyện này còn cần Lục Lâm Thiên hỗ trợ, bằng không với tu vị một Võ Đế cửu trọng, đám người Nam thúc khó có thể thôn phệ.

Tổng cộng mười người, cộng đồng thôn phệ một tên Võ Đế cửu trọng, cho dù mười người thôn phệ tới mức không thể thôn phệ nữa, tên đạo phỉ vẫn không bị thôn phệ xong.

Từ khi đám người Lục Lâm Thiên, Nam thúc bế quan, tin tức cường giả thiên ngoại hàng lâm cũng truyền ra khắp đại lục, tin tức này chẳng khác gì quả bom nổ tung trong đầu mọi người.

Không biết truyền ra như thế nào, đồn đãi nói một khi cường giả thiên ngoại hàng lâm sẽ chiếm đại lục Linh Vũ làm của riêng, cướp đoạt tất cả tài nguyên tu luyện, bắt tất cả sinh linh làm nô lệ, sau khi đạt được tin tức này, rất nhiều người bàng hoàng.

Trong thời gian đó, Phi Linh Môn Ngũ Hành Đại Đế Lục Lâm Thiên xuất hiện lần nữa, lại cùng Thanh Long hoàng tộc tiểu Long và đệ nhất cường giả đại lục sư phụ Ngũ Hành Đại Đế, Chí Thánh Đại Đế, ba người liên thủ đánh chết đám cường giả thiên ngoại hàng lâm đại lục Linh Vũ, tin tức này cũng truyền ra khắp đại lục, chuyện này cũng làm nhiều người đang khủng hoảng nhìn thấy hy vọng.

Vào lúc này, trên đại lục, nhân tâm hướng về Phi Linh Môn, nơi đây trở thành thánh địa duy nhất trong lòng mọi người, cho dù là nhân hoàng tộc và thú hoàng tộc cũng không thể đánh đồng với Phi Linh Môn.

Đương nhiên, Thanh Long hoàng tộc có tiểu Long, địa vị cũng nước lên thuyền lên, tuyệt đối áp chế các nhân hoàng tộc và thú hoàng tộc khác.

Tất cả cường giả thế lực lớn không có ai bất mãn với bài danh này, trong nội tâm tất cả cường giả trên đại lục đều rất rõ ràng, lúc này không có Lục Lâm Thiên ra mặt, vận mệnh cả đại lục Linh Vũ sẽ khốn khổ cỡ nào.

Sau khi nhìn thấy thực lực của cường giả Phá Giới Cảnh, Đế giả bị người ta lật tay tiêu diệt, các cường giả đại thế lực biết rõ mình đang đối mặt với cái gì.

Thậm chí ngay ngày hôm sau khi Lục Lâm Thiên bế quan, tựu lục có cường giả các đại gia tộc và tất cả thế lực lớn đến Phi Linh Môn, nói là muốn gặp Lục Lâm Thiên, nghe nói Lục Lâm Thiên bế quan mới rời đi.

Thời điểm Đế giả các môn phái thế lực rời đi, bọn họ lưu lại lời nói với Phi Linh Môn rằng, nội dung không khác nhau bao nhiêu, đều nói về sau sẽ cùng tiến thoái với Phi Linh Môn và Lục gia, tất cả sẽ lấy Phi Linh Môn và Lục gia làm đầu, trong đó Chuyên Tôn gia tộc và Thác Bạt gia tộc, thậm chí là Thiên Địa Các đều phái người tới.

Lúc này các đại gia tộc và thế lực lớn đều hiểu rõ, cũng ý thức được, về sau trên đại lục Linh Vũ, tất cả thế lực đều phải dựa vào Phi Linh Môn cùng Lục gia tồn tại.

Trên biển đông, Lục Lâm Thiên đánh chết cường giả Phá Giới Cảnh trung giai, bá tuyệt thiên địa, những nơi đi qua thiên uy cuồn cuộn giống như thần tích, nội tâm của mọi người khâm phục.

Kết cục của Thiên Địa Minh chính là tấm gương của mọi người, mà Vân Dương Tông và Linh Thiên Môn phụ thuộc vào Phi Linh Môn, hiện tại phong sinh khởi thủy, đây cũng là ví dụ, bởi vậy tất cả mọi người đều lựa chọn, thế giới này cũng không phải tồn tại duy nhất, trong thiên địa mênh mông, đại lục Linh Vũ không đáng giá nhắc tới, các thế lực lớn bọn họ cũng không đáng nhắc tới, lúc này có thể bảo hộ bọn họ, có thể dựa vào cũng chỉ có Phi Linh Môn và Lục gia.

Tất cả cường giả hoàng tộc đã không còn ngạo khí lúc trước, vốn cho rằng trong thiên địa cũng chỉ có đại lục Linh Vũ, các đại gia tộc là tồn tại mạnh nhất, bởi vậy tự cho rằng mình là siêu phàm, tự xưng hoàng tộc, kỳ thật cái gọi là hoàng khí chỉ là áo nghĩa gia thân mà thôi, trong thiên địa mênh mông, loại gia tộc này quá nhiều, nhiều như sao trời.

Chương 3389: Tiến bộ cực lớn 2

Thời gian từ từ qua đi, Lục Lâm Thiên đang đắm chìm trong lĩnh ngộ hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên, hắn tu hành giống như trải qua trăm năm ngàn năm.

Hô!

Đột nhiên biển hỏa thuộc tính áo nghĩa chung quanh người hắn chấn động dữ dội, lập tức không gian hỏa diễm thu liễm, biển lửa biến mất không thấy gì nữa.

Bành!

Trong không gian linh hồn Lục Lâm Thiên, hỏa thuộc tính áo nghĩa chi nguyên vẫn tỏa ra hào quang sáng ngời, nó bộc phát hào quang sáng ngời như pháo hoa, sau khi sinh ra tiếng nổ trầm đυ.c, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Trong không gian linh hồn, khí tức nóng bỏng biến mất, tất cả dường như chưa từng xảy ra cái gì cả.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trong mật thất, khe hở hỏa diễm và bí vân quanh người hắn đã biến mất không thấy gì nữa, hắn vẫn bình tĩnh ngồi đó, bảo trì thủ ấn tu luyện, nhưng lúc này trên thân thể sinh ra khí tức cường hãn rất mạnh, chậm rãi tràn ngập toàn thân hắn.

Khí tức này rất nóng bỏng, nóng đến mức làm nội tâm của người ta sinh ra cảm giác bị bỏng.

Hô!

Yên lặng một lát, thân ảnh áo xanh hơi nhúc nhích, trong đan điền khí hải sinh ra một đám trọc khí bay lên cổ họng, trọc khí này mang theo nhiệt độ nóng bỏng, nóng tới mức không gian bị thiêu đốt chập chờn, ngay cả tầng thứ sáu Thiên Trụ giới cũng phải lắc lư.

Xuy xuy!

Qua một lát, Lục Lâm Thiên mở mắt ra, một đạo khí tức chúa tể thiên hạ bạo phát ra ngoài, tinh quang trong mắt lóe lên, ánh mắt hắn nhìn nơi nào, nơi đó run rẩy, làm lòng người phải thuần phục, trong lúc mơ hồ còn mang theo thiên uy không thể kháng cự.

- Hỗn Độn Âm Dương Quyết thật biến thái!

Khi ánh mắt thu liễm tinh quang, trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra thần sắc mừng rỡ, hắn tươi cười vui vẻ, vui vẻ rất đậm, chỉ có Lục Lâm Thiên tự mình biết mình đạt được bao nhiêu chỗ tốt.

Từ nguyên lực, luyện hóa nguyên lực của lão giả Phá Giới Cảnh trung giai, trừ đi tạp chất, tu vị của hắn tiến bộ không ít, loại tiến bộ này nếu tu luyện bình thường, cho dù hiện tại dựa vào Hỗn Độn Âm Dương Quyết tu luyện, ít nhất mất mấy trăm năm cũng không chắc có tiến bộ lớn như thế.

Người đạt đến cấp độ Phá Giới Cảnh, trong ba ngàn đại thế giới mênh mông, có người nào không mất mấy trăm năm mấy ngàn năm mới đột phá một giai, không phải một cảnh giới, chỉ là một giai mà thôi.

Mà cấp độ ngoài Phá Giới Cảnh cần thời gian dài hơn, chỗ tốt của việc thôn phệ nguyên lực, Lục Lâm Thiên sẽ không cảm thấy ngoài ý muốn.

Tối đa chỉ ngạc nhiên và mừng rỡ vì tác dụng của Hỗn Độn Âm Dương Quyết, không chỉ có thể thôn phệ nguyên lực người khác nhanh hơn Âm Dương Linh Vũ Quyết nhiều, ngay cả tốc độ luyện hóa nguyên lực cũng nhanh hơn không ít.

Còn lần này, làm cho Lục Lâm Thiên mừng rỡ rung động chính là lĩnh ngộ hỏa thuộc tính áo nghĩa đạt được chỗ tốt rất lớn, lão giả kia lĩnh ngộ hỏa thuộc tính áo nghĩa cũng rất mạnh, sau khi bản thân hắn hoàn toàn nhìn trộm xong, lĩnh ngộ của hắn tăng lên mới là chỗ tốt lớn nhất.

Nếu như chỉ lĩnh ngộ bình thường, còn không biết cần bao nhiêu năm tinh tu hỏa thuộc tính áo nghĩa mới có tiến bộ như thế.

Luyện hóa nguyên lực của lão giả, sau khi luyện hóa tu vị Phá Giới Cảnh trung giai, lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác mình còn cách Phá Giới Cảnh trung giai không xa, sợ rằng hắn không phí bao nhiêu sức lực trừ tạp chất trong nguyên lực nữa là được, kỳ thật nếu hắn chiếm được một phần mười chỗ tốt như bây giờ, hắn sẽ đột phá đến Phá Giới Cảnh trung giai ngay lập tức.

Huống chi Lục Lâm Thiên tự biết đan điền khí hải của mình khổng lồ, muốn đột phá sẽ chậm hơn nữa, nhưng hiện tại có Hỗn Độn Âm Dương Quyết biến thái, Lục Lâm Thiên không có bao nhiêu lo lắng tăng tu vị lên, ngược lại còn rất chờ mong, đan điền khí hải khổng lồ mới là tiền vốn chèo chống mình khiêu chiến vượt cấp.

Tâm thần quan sát tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, Nam thúc và Lục Kinh Vân, Du Thược, bảy lũ tiểu gia hỏa đang bế quan, Lục Lâm Thiên cũng không quấy rầy, đứng dậy, thì thào nói nhỏ:

- Làm sao lại có đạo phỉ thế giới hàng lâm chứ, nên đi tìm Lão Ảnh hỏi một chút.

Trong gian đại điện phong cách cổ xưa, yên tĩnh, an tường, thời gian ở nơi này không giống như bình thường.

- Lão Ảnh, tại sao có thể có đạo phỉ thế giới hàng lâm, không phải nói sư phụ lão nhân gia bố trí thủ đoạn rồi sao, người khác rất khó phát hiện ra đại lục Linh Vũ mà?

Lục Lâm Thiên đi vào trong đại điện, lập tức hỏi Lão Ảnh, đại lục Linh Vũ chính là tài sản riêng của Lục Lâm Thiên, còn có đủ loại tác dụng với hắn, Lục Lâm Thiên không khẩn trương sao được..

- Rất đơn giản, ngươi dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, chẳng khác gì kích hoạt thế giới hỗn độn, thế giới hỗn độn mỗi ngày đều hội tụ thiên địa nguyên khí liên tục không dứt, lão nhân gia bố trí thủ đoạn cũng sinh ra chấn động, trong sự trùng hợp, cho nên mới dẫn đạo phỉ thế giới xuất hiện.

Thân ảnh tập tễnh của Lão Ảnh đi ra, cũng không nhìn Lục Lâm Thiên.

- Ý của ngươi là, về sau còn có thể có đạo phỉ thế giới và cường giả phát hiện đại lục Linh Vũ hay sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đầy kinh ngạc, dường như đạo phỉ thế giới cũng không mạnh, nhưng nếu là cường giả thế giới bên ngoài thì phiền toái.

- Lúc này có lẽ chỉ là ngoài ý muốn, mấy tên đạo phỉ thế giới vô tình tiến vào khe hở thế giới, ngoài ý muốn này rất khó phát sinh.

Lão Ảnh nói với Lục Lâm Thiên, thấy thần sắc Lục Lâm Thiên sốt ruột, hắn lại rất bình tĩnh.

- Khe hở thế giới?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, vốn không biết, bây giờ nghe nói có khe hở thế giới, cuối cùng lại từ chỗ sư phó Chí Thánh Đại Đế bắt hai tên Võ Đế cửu trọng, Lục Lâm Thiên thi triển Sưu Linh Thuật, biết được không ít tin tức, cũng tìm được tin tức về khe hở thế giới.

Ba ngàn đại thế giới đều cách không gian với nhau, khe hở thế giới chính là vết nứt của thế giới, nếu khe hở bị phát hiện thì thôi, nếu bị phá hiện sẽ vô cùng nguy hiểm.

Lúc trước mấy đạo phỉ thế giới vô tình bị nhốt trong khe hẹp thế giới, thời điểm chạy trốn mới vô tình tiến vào trong đại lục Linh Vũ, phát hiện đại lục Linh Vũ, cuối cùng vẫn lạc trên đại lục Linh Vũ.

- Sẽ không phát sinh, cũng đại biểu có thể phát sinh, đúng không?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, mắt nhìn Lão Ảnh hỏi.

- Có thể nói như vậy, thế sự không có tuyệt đối mà.

Lão Ảnh gật gật đầu, cũng không quá quan tâm, dường như chuyện này không liên quan gì tới hắn.

- Lão Ảnh, vậy làm sao bây giờ, nếu có cường giả thực lực mạnh hơn tiến vào đây, vậy phiền toái lớn.

Lục Lâm Thiên ngưng trọng.

- Đó là chuyện của ngươi, là ngươi dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, cũng không phải ta, lão nhân gia giao nhiệm vụ cho ta đã hoàn thành, cho nên hiện tại đại lục Linh Vũ hoàn toàn không liên quan đến ta, chính ngươi đau đầu đi thôi, ta đã ở đại lục Linh Vũ lâu như vậy, ta cũng không muốn tiếp tục sống chung với thổ dân nữa.

Lão Ảnh duỗi lưng mỏi, thân thể tập tễnh nhưng ánh mắt lại tỏa sáng.

Chương 3390: Lão Ảnh an bài

- Lão Ảnh, ngươi đừng như vậy, ta còn cần ngươi hỗ trợ mà, ngươi làm người tốt đến cùng, đưa phật đưa đến tây phương, cùng lắm ta nợ ngươi một nhân tình, về sau chỉ cần ta còn sống, ngươi muốn làm gì, chỉ cần ta làm được, nhất định lên núi đao xuống biển lửa cũng không từ chối.

Lục Lâm Thiên xoay chuyển ánh mắt, lập tức mềm mỏng với Lão Ảnh.

- Ngươi cần phải nhớ rõ lời này, ta cũng không ép ngươi.

Lão Ảnh mỉm cười, dường như đang chờ câu này của Lục Lâm Thiên.

- Đúng, là ta nói, ta nói sẽ giữ lời, tuyệt đối nói lời giữ lời.

Lục Lâm Thiên khẽ giật mình, lúc này mới hiểu mình bị Lão Ảnh ám toán, lão gia hỏa này đang chờ mình nói câu nói kia.

- Chẳng lẽ ngươi còn có thời điểm không giữ lời?

Ánh mắt Lão Ảnh sáng ngời nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi cũng không cần quá lo lắng, từ trước mắt mà nói, đại lục Linh Vũ một phương thế giới hỗn độn này rất khó bị phát hiện, mấy tên đạo phỉ thế giới tiến vào đại lục Linh Vũ là ta đưa vào đấy.

- Cái gì, là ngươi làm.

Lục Lâm Thiên lập tức giật mình.

- Ta cố ý cho đám thổ dân các ngươi mở mang kiến thức một chút, cũng cho ngươi biết thực lực và hiện trạng của mình, không tốt sao?

Lão Ảnh lườm Lục Lâm Thiên.

- Không có vấn đề, tuyệt đối không có vấn đề.

Lục Lâm Thiên khẽ giật mình, lập tức thở ra một hơi, là Lão Ảnh an bài khá tốt, nói như vậy, chứng minh đại lục Linh Vũ còn không dễ dàng bị phát hiện như thế.

- Ngươi cũng đừng nhẹ nhõm, ta vừa nói không phải lừa dối ngươi, ngươi dung hợp thế giới hỗn độn thế giới chi nguyên, thế giới hỗn độn không ngừng hội tụ năng lượng, cho nên sớm muộn sẽ có người phát hiện ra.

Lão Ảnh nghiêm mặt, nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt ngưng trọng.

- Vậy làm sao bây giờ?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nếu thế giới hỗn độn bị phát hiện, Lục Lâm Thiên biết rõ nó đại biểu cái gì, đại biểu người khác sẽ phát hiện tân thế giới, còn không bằng như thế, thế giới hỗn độn đủ làm cường giả trong ba ngàn đại thế giới điên cuồng.

- Có hai biện pháp.

Lão Ảnh không chút do dự trả lời Lục Lâm Thiên.

- Có hai biện pháp sao?

Nghe có biện pháp, ánh mắt Lục Lâm Thiên đầy mong đợi.

- Biện pháp đầu tiên, có được thực lực tuyệt đối, làm cho bất cứ cường giả nào trong ba ngàn đại thế giới phải kiêng kị ngươi, không dám đánh chủ ý lên ngươi.

Ánh mắt Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên, nhưng trong mắt lại mang theo ý cười mà không cười.

- Biện pháp này thôi đi, biện pháp thứ hai là gì?

Lục Lâm Thiên cười khổ một tiếng, làm cường giả ba ngàn đại thế giới kiêng kị chính mình, cho dù tương lai mình có thể đi đến bước đó, nhưng không biết là tới bao giờ.

- Biện pháp thứ hai, vậy cũng chỉ có mặc cho số phận, ta cũng không biết làm sao bây giờ.

Lão Ảnh nói nhỏ.

- Nói nói như chưa nói.

Lục Lâm Thiên trừng Lão Ảnh, thở dài ra khỏi đại điện.

Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Sau khi ngươi giao thủ với đám đạo phỉ thế giới, ngươi đã hiểu rõ thực lực của mình, ngươi cảm thấy thế nào?

- Rất tốt!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, tuy thực lực bọn đạo phỉ rất mạnh, nhưng mình cũng có thể tiêu diệt, nếu có một ngày đại lục Linh Vũ xuất hiện nhiều cường giả khủng khiếp, chỉ sợ mình không thể làm gì.

- Ngươi có thể đánh chết Phá Giới Cảnh trung giai, ngươi làm tốt hơn tưởng tượng của ta, xem như không tệ, nhưng mà ngươi có thể đánh chết Phá Giới Cảnh trung giai, đó là ngươi dựa vào dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, còn có linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm tương trợ, nếu không dung hợp thế giới chi nguyên và thái cổ U Minh Viêm, ngươi không làm gì được hắn đâu.

Lão Ảnh nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không phản đối, Lão Ảnh nói Lục Lâm Thiên đều đồng ý, nếu không có linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm và đại lục Linh Vũ tương trợ, chính mình căn bản không thể làm gì được lão giả đạo phỉ Phá Giới Cảnh trung giai.

- Nhưng tổng hợp mà nói, ngươi đã làm tốt hơn suy nghĩ của ta nhiều, chuẩn bị sớm rời khỏi đại lục Linh Vũ đi, bước vào đại thế giới.

Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt ngưng trọng, nói:

- Ngươi muốn chính thức bảo vệ thế giới hỗn độn của mình, vậy cũng chỉ có mau chóng trở thành cường giả, có thực lực tuyệt đối mới có thể bảo vệ đại lục Linh Vũ thế giới hỗn độn, nếu muốn trở thành cường giả, ngươi cũng chỉ có thể đi ba ngàn đại thế giới rèn luyện.

- Ân.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, bản thân hắn muốn tiến tới ba ngàn đại thế giới, thì ra Lão Ảnh đã sớm có an bài, an bài mấy đạo phỉ thế giới tiến đến, làm cho hắn cảm thấy nguy cơ, phải sớm đi ba ngàn đại thế giới lưu lạc.

- Thực lực của ngươi, tuy trong đồng cấp tu vị người không kém, nhưng ngươi phải nhớ kỹ, Phá Giới Cảnh chỉ là bình thường mà thôi, trong ba ngàn đại thế giới, mặc dù nói tỉ lệ ngươi gặp phải cường giả Tuyên Cổ Cảnh và Hóa Hồng Cảnh rất nhỏ, nhưng cường giả cấp độ này trong ba ngàn đại thế giới cũng không có bao nhiêu, nhưng mà gặp gỡ Ngộ Chân Cảnh và Thông Thiên Cảnh lại rất nhiều, thậm chí vận khí không tốt có khả năng đυ.ng phải cường giả Đại Đạo Cảnh.

- Với thực lực của ngươi bây giờ, nếu gặp phải cường giả cấp độ này, cũng chỉ có tan thành mây khói, cho nên chính ngươi cẩn thận, thực lực không đủ, ngàn vạn không nên trêu chọc người cấp độ như thế.

Lão Ảnh nói xong, ánh mắt nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, nói:

- Một khi bước vào ba ngàn đại thế giới, tự cầu nhiều phúc đi.

- Lão Ảnh, đại lục Linh Vũ làm sao bây giờ, sau khi ta rời đi, đại lục Linh Vũ có thể bị người ta phát hiện hay không?

Lục Lâm Thiên không quá lo lắng bản thân của mình, lo lắng cho đại lục Linh Vũ, tất cả thân nhân và bằng hữu của hắn đều ở trên đại lục Linh Vũ.

- Đại lục Linh Vũ tạm thời sẽ không bị người ta phát hiện, ngươi cần làm chính là mau chóng tăng thực lực, vạn nhất bị phát hiện, ngươi cũng có thực lực tuyệt đối ứng phó tất cả.

Lão Ảnh nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi trầm xuống, xem ra thời gian tu luyện của mình không nhiều, chỉ có trong thời gian ngắn nhất trở thành cường giả mới có thể bảo vệ đại lục Linh Vũ.

- Nhớ kỹ, một khi rời khỏi đại lục Linh Vũ, ngươi ngàn vạn không thể bạo lộ bí mật dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, không đến mức sống chết trước mắt, không thể thi triển thế giới chi lực.

Lão Ảnh nghiêm mặt nói.

- Ta hiểu rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, hiện tại tuyệt đối không thể tiết lộ bí mật này được.

- Đúng rồi Lão Ảnh, ngươi có biết đây là gì hay không?

Lục Lâm Thiên cầm ngọc bài và một linh quả màu vàng nhỏ như nắm tay ra, linh quả màu vàng tỏa ra năng lượng kinh người, linh hồn người ta phát run, nhưng với tu vị thực lực của Lục Lâm Thiên, loại ảnh hưởng này quá nhỏ.

- Xem ra lão nhân gia đã an bài giúp ngươi rồi.

Ánh mắt Lão Ảnh căn bản không nhìn linh quả màu vàng trong tay Lục Lâm Thiên, ánh mắt của hắn nhìn thẳng vào ngọc bài, ánh mắt mang theo nghi hoặc và ngoài ý muốn.

- Lão Ảnh, đây là cái gì?

Lục Lâm Thiên hỏi, nhìn thần sắc Lão Ảnh, đoán chừng hắn nhận ra thứ này.

Chương 3391: Ngươi là thổ dân

- Thứ này cũng không phải quá quý hiếm, nhưng nó lại là an bài chỉ dẫn của lão nhân gia dành cho ngươi.

Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Đây là Thù Tạ Lệnh của Thiên Chiến Liên Minh.

- Thiên Chiến Liên Minh, Thù Tạ Lệnh?

Lục Lâm Thiên sử dụng Sưu Linh Thuật biết một ít trí nhớ liên quan tới Thiên Chiến Liên Minh, Thiên Chiến Liên Minh dường như là thế lực lớn, về phần Thù Tạ Lệnh, hắn không biết lai lịch.

- Thiên Chiến Liên Minh, đây là một liên minh có thực lực cực mạnh, thế lực khổng lồ, trải dài qua các đại thế giới, thế lực thông thiên, rất là cường hãn.

Sau khi nghe Lão Ảnh tự thuật, Lục Lâm Thiên đã hiểu trong ba ngàn đại thế giới cũng tồn tại không ít thế lực lớn, đại gia tộc, đại môn phái.

Ba ngàn đại thế giới vô cùng mênh mông, tự nhiên cũng sinh ra vô số thế lực, mà Thiên Chiến Liên Minh này vô cùng cường hãn, bởi vì nó cũng không phải một thế lực lớn đơn thuần, mà là do rất nhiều thế lực lớn, đại gia tộc, đại môn phái tạo thành liên minh, cũng là tồn tại có tiếng tăm lừng lẫy trong ba ngàn đại thế giới.

Có thể nói Thiên Chiến Liên Minh trực tiếp ảnh hưởng tới ba ngàn đại thế giới cũng không quá đáng, kỳ thật phạm vi thế lực trải rộng qua nhiều tiểu thế giới, còn có đại thế giới, quái vật khổng lồ như vậy tuyệt đối rất khủng bố.

Mà Thù Tạ Lệnh là do Thiên Chiến Liên Minh phát ra, đó là cảm tạ những người đã trợ giúp Thiên Chiến Linh Minh, chỉ những người này mới có Thù Tạ Lệnh, chỉ cần là người trong Thiên Chiến Liên Minh, bất kể là trong góc nào của ba ngàn đại thế giới, nhìn thấy

Thù Tạ Lệnh sẽ hết sức trợ giúp người nắm giữ Thù Tạ Lệnh.

Mà người nắm giữ Thù Tạ Lệnh có thể yêu cầu Thiên Chiến Liên Minh làm việc, bọn họ nhất định sẽ toàn lực làm được, tuyệt đối sẽ không qua loa, Chiến Thiên Liên Minh có thể phát triển tới ngày hôm nay, chứng minh bản thân có phách lực tuyệt đối.

Đương nhiên Thù Tạ Lệnh cũng có phẩm cấp, đồng thời cũng không phải bất cứ kẻ nào cũng có thể nắm giữ Thù Tạ Lệnh, tùy tùy tiện tiện một người xuất thủ tương trợ Chiến Thiên Liên Minh, như vậy Thù Tạ Lệnh không trân quý rồi.

Đương nhiên, nếu có người có thể cứu minh chủ Chiến Thiên Liên Minh, hoặc là cứu nhân vật trọng yếu trong Chiến Thiên Liên Minh, tuyệt đối không cần nghĩ nhiều, ngươi sẽ có Thù Tạ Lệnh.

Có Thù Tạ Lệnh sẽ có địa vị không tầm thường trong Chiến Thiên Liên Minh, bất kể là đến địa phương nào, đều là khách quý, dùng thế lực của Chiến Thiên Liên Minh, nếu người có Thù Tạ Lệnh, quả thật là bùa hộ mệnh trong ba ngàn đại thế giới.

Từ khi Lão Ảnh tự thuật rõ ràng, Lục Lâm Thiên biết được, Chiến Thiên Liên Minh là do thế lực lớn nhỏ tạo thành liên minh, nhưng đẳng cấp trong đó rất nghiêm minh, thế lực khắp nơi, đảm nhiệm chức vị khác nhau, đại khái phân chia ra nhiều phần.

Cao nhất là minh chủ Chiến Thiên Liên Minh, dưới minh chủ chính là trưởng thượng, những trưởng thượng này là bá chủ của thế lực trong liên minh, theo thứ tựu còn có trưởng lão, hộ pháp, cùng với đường chủ cùng chấp sự.

Chấp sự nghe dường như không cao, nhưng thân là chấp sự trong Chiến Thiên Liên Minh rất mạnh, chỉ có một chút hộ pháp trong tông môn lớn trong Chiến Thiên Liên Minh mới đảm nhiệm, hoặc là chủ nhân một thế lực trong liên minh, nhưng thực lực còn không cách nào chen vào hàng ngũ trưởng thượng và ùng trưởng, cho nên mới ngồi ghế chấp sự.

Trong Chiến Thiên Liên Minh đẳng cấp sâm nghiêm, trừ phi có thực lực hoặc thế lực tuyệt đối, bằng không không cách nào chen chân vào, còn có một tình huống khác, chính là lập công lao hiển hách cho Chiến Thiên Liên Minh, căn cứ công lao lớn nhỏ, sau khi trải qua trưởng lão đoàn Chiến Thiên Liên Minh đồng ý, sẽ xem tình huống khen thưởng ghế.

Tất cả ghế trong Chiến Thiên Liên Minh, chấp sự còn chưa đủ tư cách ban Thù Tạ Lệnh, ít nhất cần đường chủ mới được, mà đường chủ cũng không thể tùy tiện cấp Thù Tạ Lệnh, cần hộ pháp đoàn đồng ý mới được, hơn nữa mỗi người cả đời chỉ được cấp một lần.

Mà hộ pháp cần cấp Thù Tạ Lệnh phải được trưởng lão đoàn đồng ý, cũng, nếu trưởng lão muốn cấp Thù Tạ Lệnh, vậy cần trưởng thượng đoàn đồng ý, mà trưởng lão đoàn cấp Thù Tạ Lệnh cần minh chủ cùng trưởng thượng đoàn đồng thời đồng ý, đây là ngăn chặn có người giả công mưu tư cấp Thù Tạ Lệnh, tất cả trưởng thượng, cả đời cũng chỉ có thể đủ cấp một lần Thù Tạ Lệnh.

Phẩm cấp Thù Tạ Lệnh đại khái phân thành ngũ phẩm, theo thứ tự là nhất phẩm đến ngũ phẩm, ngũ phẩm cao nhất, nhất phẩm thấp nhất.

- Xem ra, Thù Tạ Lệnh giá trị xa xỉ ah, địa vị lớn như vậy.

Lục Lâm Thiên nghe Lão Ảnh nói xong lập tức vui vẻ, dựa theo lời Lão Ảnh nói, sư phụ lão nhân gia lưu lại cho mình một khối Thù Tạ Lệnh là có giá trị xa xỉ.

- Ngươi cao hứng cái gì, Thù Tạ Lệnh chỉ là Thù Tạ Lệnh cấp thấp nhất trong Chiến Thiên Liên Minh mà thôi.

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, bộ dáng rèn sắt không thành thép.

- Nhất phẩm sao, đã không tệ, có công dụng là được.

Lục Lâm Thiên khẽ giật mình, làm người không thể quá tham lam, dù sao có còn tốt hơn không có, nói không chừng đến lúc mình gặp phiền toái sẽ cần nhờ tới Chiến Thiên Liên Minh đấy, đến lúc đó Thù Tạ Lệnh này sẽ phát huy tác dụng.

- Lão nhân gia cho ngươi Thù Tạ Lệnh, nếu ta không có suy đoán sai, hẳn là cho ngươi nghĩ biện pháp gia nhập Chiến Thiên Liên Minh.

Ánh mắt hơi nặng nề, Lão Ảnh nói với Lục Lâm Thiên.

- Muốn ta gia nhập Chiến Thiên Liên Minh, ta gia nhập thế nào?

Lục Lâm Thiên lập tức sững sờ.

- Chiến Thiên Liên Minh có rất nhiều thế lực và sơn môn, có Thù Tạ Lệnh, ngươi tùy tiện có thể gia nhập một nơi.

Ánh mắt Lão Ảnh nặng nề, lập tức than nhẹ, nói:

- Tóm lại ngươi gia nhập Chiến Thiên Liên Minh là tốt rồi, lão nhân gia hẳn là có an bài, chỉ là an bài này tương đối đặc biệt mà thôi, tương đối đặc biệt ah.

- Được rồi.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, lão nhân gia có an bài cũng tốt, Lục Lâm Thiên không cảm thấy khó xử, chính mình đi lại trong ba ngàn đại thế giới mênh mông, đến lúc đó lưu lạc thế nào, mục tiêu ra sao, có mục đích là tốt rồi.

- Ngươi gia nhập Chiến Thiên Liên Minh, nhớ kỹ không nên quá lộ liễu, nhưng mà đừng quá vô danh.

Lão Ảnh nhắc nhở Lục Lâm Thiên.

- Cây cao chịu gió lớn sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, tươi cười.

Lão Ảnh trừng Lục Lâm Thiên, nói:

- Trên người của ngươi có quá nhiều chỗ quỷ dị, quá mức đường hoàng cũng không phải chuyện tốt, sẽ chọc ra không ít phiền toái, nhưng nếu quá vô danh, ngươi sẽ bị dìm trong Chiến Thiên Liên Minh, vào trong Chiến Thiên Liên Minh, tài nguyên mênh mông sẽ không có phần của ngươi rồi.

- Hắc hắc, không phải giả bị sét đánh, giả heo ăn thịt hổ sao, chuyện đơn giản, ngươi nói phức tạp như vậy làm gì vậy, làm ta suýt nữa không hiểu nổi.

Lục Lâm Thiên nhìn Lão Ảnh cười hắc hắc, đây chính là sở trường của hắn, xem ra trong đại thế giới mênh mông, chỉ cần bụng đen mới sống thoải mái.

- Tóm lại chính ngươi chú ý một chút.

Lão Ảnh trừng Lục Lâm Thiên.

- Lão Ảnh, linh quả này là cái gì?

Lục Lâm Thiên cười cười, cầm linh quả trong tay hỏi Lão Ảnh.

Chương 3392: Tinh thạch thế giới

- Phá Giới Quả, đối với đám thổ dân trên đại lục Linh Vũ, đây là trọng bảo, phục dụng Phá Giới Quả sẽ có khả năng rất lớn đột phá Phá Giới Cảnh, ta lúc đầu cho tiểu Long phục dụng một quả.

Ánh mắt Lão Ảnh đảo qua linh quả màu vàng trong tay Lục Lâm Thiên, cũng không đặt vào trong mắt.

- Tiểu Long đã phục dụng qua Phá Giới Quả sao?

Lục Lâm Thiên lập tức mừng rỡ, bản thân mình không cần Phá Giới Quả, nhưng người bên cạnh lại cần dùng đấy.

- Đúng, Lão Ảnh ngươi biết tinh thạch thế giới là gì không?

Lục Lâm Thiên lại nhớ tới việc gì đó, lúc đạt được Hỗn Độn Âm Dương Quyết nguyên vẹn, Hỗn Độn Âm Dương Quyết trừ thôn phệ nguyên lực của tu luyện giả và tu hành bình thường ra, còn có thể trực tiếp thôn phệ tinh thạch thế giới hóa thành nguyên lực cho mình.

Thậm chí thôn phệ năng lượng trong tinh thạch thế giới còn tốt hơn thôn phệ nguyên lực tu luyện giả, nhưng Lục Lâm Thiên hiện tại cũng không biết là tinh thạch thế giới, thôn phệ tinh thạch thế giới cho mình sử dụng thế nào, chuyện này làm Lục Lâm Thiên hiếu kỳ với tinh thạch thế giới.

- Thổ dân, ngươi chính là thổ dân.

Lão Ảnh thậm chí xem thường nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt biến thành bất đắc dĩ, trừng Lục Lâm Thiên một lát, nói:

- Ngươi chuẩn bị khi nào rời khỏi đại lục Linh Vũ, ngươi sống lâu với thổ dân nơi đây, ảnh hưởng tâm tình của ta chỉ là chuyện nhỏ, ảnh hưởng trí thông minh của ta mới là đại sự.

- Lão Ảnh, ngươi đang đuổi ta đấy.

Mặt Lục Lâm Thiên đen lại, kỳ thật khi thi triển Sưu Linh Thuật, Lục Lâm Thiên đã biết được không ít trí nhớ, nhưng mà thi triển Sưu Linh Thuật cũng không có khả năng dễ dàng như ăn cơm uống nước, trong lúc thi triển Sưu Linh Thuật, Lục Lâm Thiên chỉ biết một ít tin tức thế giới bên ngoài mà thôi.

- Ngươi nên sớm rời khỏi đại lục Linh Vũ đi, đi ra bên ngoài, chuyện gì nên biết sẽ biết.

Lão Ảnh lườm Lục Lâm Thiên, lập tức giải thích lai lịch tinh thạch thế giới cho Lục Lâm Thiên biết, dựa theo Lão Ảnh nói, tinh thạch thế giới chính là một loại tinh thạch sinh ra trong linh mạch, ẩn chứa năng lượng mênh mông bàng bạc.

Tinh thạch thế giới có tác dụng lớn trong ba ngàn đại thế giới, nó giống như kim tệ trên đại lục Linh Vũ, có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, cho dù trong ba ngàn đại thế giới cũng là tiền tệ thông dụng.

Nhưng kim tệ đối với tu luyện giả mà nói, không có quá nhiều cách dùng thực chất, cho nên có chút bảo vật và đan dược sau khi đến mức độ nhất định, cũng đã không dùng giá trị cân nhắc, bởi vì giá trị kim tệ không lọt mắt tu luyện giả, cho nên không dùng cân nhắc.

Nhưng mà tinh thạch thế giới thì khác, bản thân tinh thạch thế giới mang lại chỗ tốt cực lớn cho tu luyện giả, có thể hội tụ năng lượng thiên địa, nó lại sinh ra thiên địa linh khí, cung cấp chỗ tốt khi tu luyện cho tu luyện giả, trong lúc vô hình tăng tốc quá trình tu hành của tu luyện giả.

Tinh thạch thế giới còn có công dụng khác, cũng có thể làm động lực khởi động khôi lỗi, chúng phải dựa vào tinh thạch thế giới mới hoạt động được.

Làm cho Lục Lâm Thiên ngoài ý muốn chính là, cái gọi là tinh thạch thế giới chính là địa tâm linh ngọc trên đại lục Linh Vũ, đây là điểm làm Lục Lâm Thiên rất giật mình, cả đại lục Linh Vũ, địa tâm linh ngọc đều không có mấy khối, mà trong ba ngàn đại thế giới, địa tâm linh ngọc chính là tinh thạch thế giới, cũng chỉ là vật lưu thông mà thôi.

- Trong này có một ít tinh thạch thế giới, ngươi cầm đi, miễn đi ra ngoài thật sự làm thổ dân, đến lúc đó người không có đồng nào, ngươi sẽ rất thê thảm.

Lão Ảnh nói xong, hắn giao nhẫn trữ vật bình thường cho Lục Lâm Thiên.

- Đa tạ Lão Ảnh.

Lục Lâm Thiên cũng sẽ không khách khí, lập tức thu lại, đương nhiên không thể xem xét trước mặt Lão Ảnh rồi..

Sau một lát Lục Lâm Thiên và Lão Ảnh hơi thương nghị một chút, quyết định bảy ngày sau sẽ rời khỏi đại lục Linh Vũ, lúc này hắn mới rời khỏi đại điện, cũng thu hồi thi cốt Bạch Hổ cùng Chu Tước lão tổ hai tộc vào trong nhẫn trữ vật.

Sau khi quay về Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên mới biết được tiểu Long trong khoảng thời gian này cũng trở về Thanh Long hoàng tộc gặp phụ mẫu, cũng mang theo Bạch Linh đi tới Thanh Long hoàng tộc, một phương diện giao thi cốt Chu Tước lão tổ và Bạch Hổ lão tổ cho tiểu Long, bảo tiểu Long an bài, mặt khác cũng nói cho tiểu Long bảy ngày sau sẽ rời khỏi đại lục Linh Vũ, hỏi thăm ý của tiểu Long.

Sau khi tiểu Long biết được tin tức, tự nhiên sinh ra hứng thú, không hề nghi ngờ hắn muốn theo lão đại lưu lạc ba ngàn đại thế giới, Hư Huyền Hạo, Long Bích Hàm, Long Ngộ lão tộc trưởng, Long gia đại trưởng lão nghe xong dặn dò không ít, biết rõ hai người lưu lạc ba ngàn đại thế giới cũng là vì đại lục Linh Vũ, cho nên bảo hai người cẩn thận một chút.

Phi Linh Môn, rất nhiều cường giả biết bảy ngày sau Lục Lâm Thiên cùng tiểu Long sẽ rời khỏi đại lục Linh Vũ đi ra ngoài lưu lạc, Lục Tâm Đồng, Vân Hồng Lăng, La Lan thị, Lục Trung, Thánh Thủ Linh Đế, Hàn Băng Đại Đế không tránh được dặn dò một phen, lúc này bọn họ tự nhiên không nói cái gì nữa, tự biết thực lực của chính mình cho dù có đi thoe cũng là vướng bận với Lục Lâm Thiên.

Trong mấy ngày này, Lục Lâm Thiên sống cùng Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh, còn có Bạch Linh cùng Lăng Thanh Tuyền năm người, vào đêm, tự nhiên trừ Lăng Thanh Tuyền ra, chúng nữ đều lưu luyến không rời, thỏa thích ân ái, trằn trọc hầu hạ, vào đêm trong Ngũ Hành Điện xuân sắc không ngớt.

Lục Lâm Thiên lại đi vào Thiên Vân Đảo, muốn đi gặp Mộ Dung Lan Lan, nhưng mà Mộ Dung Lan Lan vẫn đang bế quan, cường giả trong Thiên Vân Đảo vốn muốn thông tri Mộ Dung Lan Lan xuất quan, nhưng bị Lục Lâm Thiên ngăn cản.

- Như thế nào, chẳng lẻ không muốn gặp mẫu thân Kinh Vân sao, nếu không gặp gỡ, vì sao năm lần bảy lượt lại đến Thiên Vân Đảo?

Trên hải đảo, Vân Hồng Lăng hỏi Lục Lâm Thiên.

- Có chút chuyện, cưỡng cầu không nhất định sẽ tốt.

Lục Lâm Thiên vẫn không trả lời, Lăng Thanh Tuyền nhìn đông hải bảo la, đôi mắt dễ thương sinh ra rung động và cảm xúc khác lạ.

- Thuận theo tự nhiên đi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng.

Vào đêm, màn đêm bao phủ, trăng tàn, cô tinh đang ở trên cao.

Trong Ngũ Hành Điện, trong phòng Lục Lâm Thiên, một bóng dáng áo trắng xinh đẹp, quần trắng như tuyết, tư thái uyển chuyển vô song như tiên tử, ánh mắt yêu mị động lòng người, uyển phong lưu chuyển, hấp dẫn tự nhiên.

- Đến ba ngàn đại thế giới, ngươi không được giống như trên đại lục Linh Vũ lưu tình ở khắp nơi, Hồng Lăng và Tiểu Linh các nàng đã thương nghị qua, nếu ngươi còn giống như trước kia, chúng ta sẽ không tha cho ngươi đâu.

Đôi mắt Bạch Linh dễ thương như nước, ngũ quan tinh xảo lại mang theo nét yêu mị chúng sinh.

Lục Lâm Thiên nhìn dung nhan nữ nhân của mình xinh đẹp tới tận cùng, mỉm cười, nói:

- Ta cũng không dám, có các ngươi, đã đầy đủ.

- Ngươi không trêu chọc người khác, người khác trêu chọc ngươi, ngươi cũng phải cự tuyệt mới tốt.

Bạch Linh trừng mắt nói với Lục Lâm Thiên.

Chương 3393: Chỗ tốt của tinh thạch 1

- Chuyện này hơi khó.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, lập tức nhìn thấy ánh mắt nghiêm khắc của Bạch Linh, lập tức nói:

- Ta tận lực, ta nhất định tận lực.

- Còn không kém bao nhiêu.

Bạch Linh lúc này mới thoả mãn, đôi mắt dễ thương nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó hít sâu một hơi, lập tức cắn bờ môi đỏ mọng, nói:

- Ngươi đi ra ngoài, đêm nay ta sẽ hầu hạ ngươi.

Tiếng nói nhỏ tới mức nghe không được, nói xong lời này tay ngọc Bạch Linh kéo áo choàng xuống, quần áo không ngừng rơi lả tả.

Lúc này đường cong lung linh động lòng người xuất hiện, thân thể mềm mại uyển chuyển xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên, bộ ngực đầy đặn no đủ, bụng dưới bằng phẳng bóng loáng, giữa hai chân có cỏ xanh ẩn hiện, đôi chân thon dài mê người, mông ngọc mượt mà săn chắc...

- Đêm nay, ta hầu hạ ngươi, ngươi có thể bất động...

Bạch Linh nói nhỏ, gương mặt của nàng lúc này đỏ tới mức có thể nặn ra nước, đôi mắt trong veo nhìn tình lang, yêu mị phong tình vạn chủng.

Bạch Linh đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên, cánh tay ngọc nâng lên, cởi áơ bào xanh Lục Lâm Thiên, lúc này thân thể cường tráng của nam nhân xuất hiện trước mặt Bạch Linh.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên không nhịn được nữa, căn bản không có thời gian nói chuyện, hắn lập tức lao tới...

Sau một lát, thân thể hai người quấn lấy nhau, Lục Lâm Thiên trực đảo hoàng long...

Sáng sớm hôm sau, bóng tối tan biến, từng sơn mạch, từng ngọn núi bị sương mù bao phủ như tiên cảnh.

Lúc này trên đại lục Linh Vũ, mỗi một ngày năng lượng thiên địa không ngừng gia tăng, từng ngọn núi đều tỏa ra sinh cơ bừng bừng.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trên một ngọn núi, vừa mới duỗi lưng mỏi, một đạo thân ảnh xuất hiện trong không gian, lập tức có người xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên, không phải người khác, đúng là Mẫu Đan.

Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu nhìn thân ảnh lung linh, đường cong động lòng người như ẩn như hiện, mái tóc đỏ rực xõa tung rủ xuống tận mông, hai mắt mang theo yêu mị mà cao quý.

Nhìn Mẫu Đan, nội tâm Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, mỹ nữ tuyệt thế lúc nào cũng làm nội tâm người ta cảm thấy vui vẻ, đột nhiên Lục Lâm Thiên cảm thấy câu này rất có đạo lý.

- Nhìn cái gì vậy, cẩn thận nữ nhân của ngươi ghen đấy.

Đôi mắt huyết sắc của Mẫu Đan lườm Lục Lâm Thiên, giọng nói mị hoặc tận xương, mang theo ma lực hấp dẫn người khác phạm tội.

- Ngươi mỗi ngày ở trong Phi Linh Môn, các nàng muốn ghen đã sớm ăn đủ rồi, đúng, tại sao ngươi tới đây?

Lục Lâm Thiên cười nhạt nói ra, ánh mắt nhìn thẳng vào người Mẫu Đan, lại nhìn trời cao duỗi lưng mỏi, còn có ba ngày, ba ngày sau hắn sẽ rời khỏi đại lục Linh Vũ.

Mẫu Đan nghe Lục Lâm Thiên hỏi thăm, nhìn Lục Lâm Thiên, đột nhiên ánh mắt như cười mà không phải cười, dùng ánh mắt hàm nghĩa sâu xa nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, nói:

- Xin nhờ, các ngươi có thể nhỏ giọng vào ban đêm hay không, buổi tối mấy ngày hôm nay ta không cách nào tu luyện được, cho nên sáng sớm hôm nay ta mới đi ra, thật không biết chuyện đó có gì sung sướиɠ, ngay cả Bạch Linh cũng lớn tiếng như vậy.

- Khục...

Lục Lâm Thiên nghe xong, lập tức ho một tiếng, mắt nhìn Mẫu Đan, nữ nhân này chuyên môn ưa thích nghe lén, ánh mắt lập tức hơi động một chút, khóe miệng cười tà dị, nhìn Mẫu Đan nói:

- Nếu ngươi muốn biết, cứ thử một lần.

- Ta cũng muốn thử một lần, cũng không biết ngươi có dám hay không.

Trên dung nhan tuyệt mỹ của Mẫu Đan, đôi mắt huyết sắc lưu động, trên mặt còn mang theo vui vẻ, váy dài đỏ tươi bao quanh đường cong uyển chuyển.

Bóng dáng xinh xắn Mẫu Đan bước đi nhẹ nhàng, thân thể mềm mại chậm rãi tới gần Lục Lâm Thiên, hữu ý vô ý dán chặt lên người Lục Lâm Thiên, thân thể càng kiều diễm mị hoặc, tư thái uyển chuyển yêu mị chúng sinh, nói với Lục Lâm Thiên, kɧıêʋ кɧí©ɧ du͙© vọиɠ trong người hắn, nàng nói chuyện giống như ma âm câu dẫn người khác phạm tội:

- Thế nào, ngươi có dám hay không?

- Khục... Cái này... Ta...

Lục Lâm Thiên sững sờ, hắn vốn định đùa giỡn Mẫu Đan, không nghĩ tới bản thân mình bị đùa giỡn ngược lại, vô ý thức lui ra sau mấy bước, bởi vì nội tâm Lục Lâm Thiên rất rõ ràng, Mẫu Đan cũng không phải loại người này.

- Hừ, có tặc tâm không có tặc đảm, ngay cả ta cũng dám đùa giỡn, ta sẽ đi nói với Bạch Linh cùng Hồng Lăng các nàng.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lui ra phía sau mấy bước, thần sắc Mẫu Đan biến hóa, đôi mắt dễ thương trừng Lục Lâm Thiên.

- Ta không có tà tâm mà!

Lục Lâm Thiên nói nhỏ.

- Đúng rồi, các ngươi đi ba ngàn đại thế giới, mang theo ta đi, ta cũng muốn đi.

Mẫu Đan lập tức nghiêm túc nói với Lục Lâm Thiên.

- Ba ngàn đại thế giới cường giả như mây, ngươi nên cân nhắc cho kỹ.

Lục Lâm Thiên mắt thấy Mẫu Đan, thân là linh vật trời sinh, thực lực Mẫu Đan còn cường hãn hơn người cùng cấp không ít, nhưng mà cũng nguy hiểm hơn nhiều, nếu như bị cường giả nhìn thấy, linh vật trời sinh thực lực thấp chính là bảo vật với bọn họ, ra tay đối phó tuyệt đối sẽ không lưu tình.

- Ta đã nghĩ tới, mặc dù có nguy hiểm, nhưng đây cũng là cơ hội, ta cũng không muốn lưu lại đại lục Linh Vũ, thế giới lớn như vậy, ta cũng muốn lưu lạc một phen, không muốn giống như trong hư không bí cảnh.

Mẫu Đan đã cân nhắc rất kỹ càng, tâm ý đã quyết, ánh mắt kiên định.

- Thật sự đã muốn đi, vậy thì đi thôi.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Mẫu Đan một hồi, lập tức khẽ gật đầu.

Thời gian từ từ trôi qua, trong ba ngày thời gian này, Lục Lâm Thiên đã làm không ít chuyện, đầu tiên ở trong Thiên Trụ giới, hắn kiểm tra nhẫn trữ vật của Lão Ảnh giao cho mình.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên rất phiền muộn phát hiện trong nhẫn trữ vật chỉ có tinh thạch, những tinh thạch này lớn như bàn tay trẻ con, bên trong sinh ra năng lượng nồng đậm.

Lục Lâm Thiên không khó phát hiện, tinh thạch này có phần tương tự địa tâm linh ngọc, nhưng lại ẩn chứa năng lượng nhiều hơn địa tâm linh ngọc rất nhiều, toàn thân có màu xanh trắng, rất óng ánh.

- Tinh thạch thế giới.

Lục Lâm Thiên cẩn thận đếm một lượt, tổng cộng có mười hai khối tinh thạch, trong nội tâm thầm mắng một tiếng Lão Ảnh cũng quá keo kiệt, mới mười hai khối tinh thạch thế giới, thật sự không đủ làm gì,

Cho dù chỉ có mười hai khối tinh thạch thế giới, Lục Lâm Thiên vẫn không nhịn được thi triển Hỗn Độn Âm Dương Quyết thôn phệ một khối tinh thạch thế giới, bởi vì Lục Lâm Thiên rất muốn thử xem Hỗn Độn Âm Dương Quyết thôn phệ tinh thạch thế giới có hiệu quả như thế nào.

- Thôn phệ!

Khoanh chân ngồi xuống, thúc dục Hỗn Độn Âm Dương Quyết, hai tay Lục Lâm Thiên kết xuất một thủ ấn, cầm tinh thạch thế giới trong tay, bàn tay hắn sinh ra vòng xoáy nguyên lực, hấp thu năng lượng trong tinh thạch.

Hô!

Trong vòng xoáy nguyên lực sinh ra hấp lực cực lớn, lập tức tác dụng lên tinh thạch thế giới, lực lượng huyền ảo trực tiếp thôn phệ nguyên lực, bao phủ toàn bộ tinh thạch thế giới.

Lục Lâm Thiên thôn phệ, tinh thạch thế giới trong tay sinh ra lực cắn nuốt bàng bạc, sau đó hấp thu vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, lập tức bị Hỗn Độn Âm Dương Quyết luyện hóa thành nguyên lực tinh thần tiến vào trong thân thể.

Chương 3394: Chỗ tốt của tinh thạch 2

Khi thôn phệ, Lục Lâm Thiên vô cùng kinh hỉ, năng lượng trong thời gian tinh thạch này tuyệt đối là năng lượng thiên địa tinh khiết, năng lượng thiên địa này còn ẩn chứa rất nhiều năng lượng khác.

Luyện hóa loại năng lượng thiên địa tinh khiết này, làm cho Lục Lâm Thiên có cảm giác toàn thân thoải mái không nói nên lời, hắn vận chuyển Âm Dương Linh Vũ Quyết, thời gian tinh thạch ẩn chứa năng lượng rất lớn, năng lượng hóa thành nguyên lực tiến vào trong người hắn không dứt.

Khi vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết, thời điểm luyện hóa năng lượng trong tinh thạch thế giới, quanh người Lục Lâm Thiên bao phủ trong năng lượng tinh thuần, trong đan điền khí hải, nguyên đan chữ hạn xoay tròn, nguyên lực tinh thuần không ngừng quán chú vào trong, Huyết Lục cũng được tẩm bổ.

Lục Lâm Thiên trong lúc mơ hồ cảm giác được Huyết Lục sinh ra đột phá, thần khí đột phá, loại cảm giác này làm cho Lục Lâm Thiên nhớ tới thời điểm đột phá Phá Giới Cảnh, cảm giác rất tương tự, nhưng cảm giác này còn mạnh hơn lúc trước mà thôi.

Luyện hóa năng lượng trong tinh thạch thế giới, đáy lòng Lục Lâm Thiên xuất hiện cảm giác vô cùng thoải mái, rốt cuộc Lục Lâm Thiên biết vì cái gì nói Hỗn Độn Âm Dương Quyết luyện hóa tinh thạch thế giới còn tốt hơn thôn phệ nguyên lực của người khác, càng mấu chốt chính là năng lượng thiên địa này.

Tinh thạch thế giới đều đến từ địa tâm linh mạch, ẩn chứa năng lượng thiên địa tinh thuần, thậm chí không cần luyện hóa cũng có thể hóa thành nguyên lực tinh thuần bồi bổ bản thân.

Không qua bao lâu, khối tinh thạch thế giới màu xanh trắng trong tay Lục Lâm Thiên bị thôn phệ sạch sẽ.

Khối tinh thạch thế giới vốn có màu xanh trắng, sáng long lanh, giờ phút này bị thôn phệ toàn bộ năng lượng, nó đã không khác gì khối đá bình thường, tối đa chỉ bóng hơn tảng đá bình thường mà thôi.

Xùy!

Lục Lâm Thiên thôn phệ một khối tinh thạch thế giới, mặc dù còn chưa triệt để hấp thu toàn bộ nhưng cũng không cần bao lâu, chỉ một ngày ngắn ngủi hắn đã hấp thu toàn bộ năng lượng trong tinh thạch thế giới.

Đạt được chỗ tốt này, cũng trực tiếp làm Lục Lâm Thiên kinh hỉ, một khối tinh thạch thế giới tuy ẩn chứa năng lượng không bằng lão giả Phá Giới Cảnh trung giai, nhưng có thể đạt đến 1% của lão giả.

Nói đúng hơn, chỉ cần hắn luyện hóa một trăm khối tinh thạch thế giới là có thể sánh bằng thôn phệ tu vị của Phá Giới Cảnh trung giai.

Nội tâm Lục Lâm Thiên rung rung, như thế cũng có thể nói, chỉ cần có tinh thạch thế giới cung cấp không gian đoạn, chính mình có Hỗn Độn Âm Dương Quyết, sẽ tiến bộ thần tốc, chỉ cần có tinh thạch thế giới, việc đột phá và bổ sung nguyên lực không thành vấn đề.

- Tinh thạch thế giới, bảo vật ah.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hiện ra thần thái vui mừng, hắn cũng rất chờ mong, sau khi đến ba ngàn đại thế giới, hắn phải bỏ thời gian tìm tinh thạch thế giới mới được.

Tuy thôn phệ năng lượng trong tinh thạch thế giới đạt được rất nhiều chỗ tốt, nhưng chỉ có tổng cộng mười hai khối tinh thạch thế giới, Lục Lâm Thiên cũng không dám thôn phệ tiếp, nếu đi ra bên ngoài không có đồng nào trong người, vậy không dễ chịu, bên ngoài cũng không phải đại lục Linh Vũ.

Lục Lâm Thiên lại luyện hóa nhẫn trữ vật trên người của mấy tên đạo phỉ thế giới, tổng cộng năm nhẫn trữ vật, trong đó còn có một chiếc bảy tiểu quỷ Lục gia đoạt từ tiểu Long.

Bảy tiểu gia hỏa phát hiện không mở ra được, cũng chỉ có thể nhờ Lục Lâm Thiên hỗ trợ, một chiếc cuối cùng nằm trong tay Chí Thánh Đại Đế.

Những nhẫn trữ vật đều có bố trí lên cấm chế, Lục Lâm Thiên phí không ít thời gian mới mở ra được, sau khi mở ra kiểm tra, Lục Lâm Thiên phát hiện không ít vật phẩm, trong đó có đan dược không biết tên, linh dược không biết tên, còn có tài liệu luyện khí không rõ, đều là thứ đại lục Linh Vũ không có.

Trong năm nhẫn trữ vật, tài sản nhiều nhất chính là lão giả lục tuần, nhẫn trữ vật trong tay hắn không thể nghi ngờ giúp Lục Lâm Thiên thu hoạch nhiều nhất.

Mà Lục Lâm Thiên phát hiện một ít tinh thạch màu xanh trắng trong năm trong nhẫn trữ vật, không khác nhiều với tinh thạch thế giới Lão Ảnh giao cho mình, nhưng cũng có chút khác biệt, tối thiểu nhất vừa nhìn phát hiện năng lượng trong đó ít hơn.

Lục Lâm Thiên vốn còn tưởng rằng là tinh thạch thế giới, nhưng lại không giống với Lão Ảnh, năng lượng ẩn chứa trong đó kém nhau không phải một cấp độ, những tinh thạch này không khác gì địa tâm linh ngọc, cho nên Lục Lâm Thiên cũng không biết là vật gì, có lẽ cũng là tinh thạch thế giới.

Cuối cùng, Lục Lâm Thiên bỏ ra chút thời gian, hắn mang thi cốt lão giả Phá Giới Cảnh trung giai luyện thành khôi lỗi.

Thi cốt sau khi thôn phệ vốn không có giá trị luyện thành khôi lỗi, nhưng dù sao cũng là thi cốt của cường giả Phá Giới Cảnh trung giai, cho dù thôn phệ sạch sẽ cũng là bảo vật.

Với tu vị của Lục Lâm Thiên có thể luyện chế thi cốt thành khôi lỗi cấp Đế giả, tuy chỉ là khôi lỗi cấp độ vừa đột phá Đế giả, nhưng thời điểm thành công cũng sinh ra động tĩnh lớn trong Thiên Trụ giới.

Ba ngày bên ngoài, bảy tiểu gia hỏa Lục gia đều xuất quan, bảy tiểu gia hỏa lúc trước đều đạt tới cấp độ Võ Tôn lục trọng, lúc này đây đạt được chỗ tốt khổng lồ, lập tức đột phá hai trọng.

Lục Kinh Vân và Du Thược cũng đồng thời xuất quan, hai người đồng thời chiếm được chỗ tốt thật lớn.

Nam thúc là người xuất quan cuối cùng, hắn cũng đạt được chỗ tốt kinh người.

Nam thúc và Lục Kinh Vân vừa mới xuất quan, lập tức biết Lục Lâm Thiên sắp chuẩn bị rời khỏi đại lục Linh Vũ.

Lục Doanh, Lục Âm, Lục Xảo đám tiểu gia hỏa đương nhiên không bỏ, nhưng Lục Lâm Thiên tự biết mình phải bước ra thế giới bên ngoài, lúc ở trong đại lục Linh Vũ, tuy an ổn, đại lục Linh Vũ cũng chậm rãi xuất hiện cường giả lớp lớp, nhưng mà thời gian này rất dài, chính mình sợ rằng không thể chờ lâu như thế, chỉ có trở thành cường giả tuyệt đối mới có thể bảo vệ được người bên cạnh, đại lục Linh Vũ cũng có người mình quan tâm.

Thừa dịp Lục Lâm Thiên vẫn đang ở trong Phi Linh Môn, Đoan Mộc Hồng Chí vào ngày thứ hai đã xin chỉ thị Lục Lâm Thiên, muốn mang chức chưởng môn giao cho Hoàng Tĩnh Ngọc, Niếp Phong và Hoàng Tĩnh Ngọc cũng được định ngày đại hôn.

Thân là đại đệ tử Ngũ Hành Đại Đế, vài chục năm qua Niếp Phong đã có danh tiếng rất lớn trên đại lục Linh Vũ, đồng thời cũng chiếm được chỗ tốt thật lớn, đã sớm đặt chân lên Tôn cấp, thân là đại đệ tử Ngũ Hành Đại Đế, Niếp Phong và Hoàng Tĩnh Ngọc đại hôn là đại sự rất náo nhiệt.

Hoàng Đan và Hoàng gia vô cùng cao hứng khi biết Hoàng Tĩnh Ngọc kết hôn với Niếp Phong, Niếp Phong cũng biết sư phụ sắp rời đi, lúc này mới cố ý thương lượng đại hôn với Hoàng Tĩnh Ngọc, cũng mời sư phụ làm chủ hôn.

Đại hôn của đệ tử, còn là đại đệ tử, nghiêm chỉnh mà nói trừ Lục Kinh Vân ra, trước mắt mình cũng chỉ có một đệ tử như thế, trong lòng Lục Lâm Thiên xem hắn như con của mình, mắt thấy đệ tử đại hôn, Lục Lâm Thiên rất cao hứng, đại lễ cũng không nói chơi, sính lễ cho Hoàng gia chính là mấy khôi lỗi bát cấp, đây là thứ giá trị liên thành, không thể đánh giá nổi.

Chương 3395: Rời khỏi Linh Vũ

Mà cho Niếp Phong và Hoàng Tĩnh Ngọc đều là bảo vật tuyệt thế.

Đại hôn tự nhiên do Lục Lâm Thiên chủ hôn, đại hôn cũng tương đương Dương Quá và Long Yên, lúc này các cường giả thế lực lớn đến Phi Linh Môn không dứt, Phi Linh Môn cũng không phải ai cũng có thể đến, Niếp Phong và Hoàng Tĩnh Ngọc cũng không muốn quá náo nhiệt.

Chỉ tiếc với địa vị Phi Linh Môn bây giờ trên đại lục, chỉ cần có gió thổi cỏ lay cũng không thể bình tĩnh nổi.

Hôm sau lúc sắp rời khỏi đại lục Linh Vũ, Lục Lâm Thiên cũng triệu tập lão nhân đáng tin trong Phi Linh Môn, hắn cáo biệt Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, Lục Tiểu Bạch, Hoàng Đan, Diệp Phi, Diệp Mỹ, Hoa Mãn Ngọc, Lưu Nhất Thủ, Hoa Mãn Lâu, còn có Cực Nhạc tam quỷ, Khiên Bách Biến, có chút chuyện không thể nói đủ, Lục Lâm Thiên không thể nói thêm được nữa.

Về phần chuyện thế giới hỗn độn, hiện tại cũng chỉ có Lục Lâm Thiên và tiểu Long hai người biết rõ, ngay cả Chí Thánh Đại Đế cũng không phải rất rõ ràng, chỉ biết đại lục Linh Vũ chỉ là một trong số ba ngàn đại thế giới mà thôi.

Vô Song và Cảnh Văn đang dung hợp áo nghĩa chi nguyên trong Độc Cô gia tộc cùng Bắc Cung trong gia tộc, Lục Lâm Thiên cũng không có thời gian chờ lâu, dung hợp áo nghĩa chi nguyên, không phải thời gian ngắn có thể hoàn thành.

Cảnh đêm bao phủ trời xanh, trong Ngũ Hành Điện, thời điểm Lục Lâm Thiên trở lại gian phong, bên ngoài gian phòng có một bóng dáng xinh đẹp đang đứng chờ bên ngoài.

- Ngươi trở về không?

Bóng hình xinh đẹp quay đầu lại giống như minh châu sáng ngời, mái tóc đen dài bóng bẩy, dung mạo tuyệt mỹ, ngọc nhan không trang điển nhưng mang theo vũ mị, không mang theo khói lửa nhân gian, chính là Lăng Thanh Tuyền.

- Ân.

Lục Lâm Thiên nhìn Lăng Thanh Tuyền, ánh mắt hơi có chút ngoài ý muốn, trong khoảng thời gian này, tuy Lăng Thanh Tuyền vẫn ở chung với chúng nữ, nhìn như dung nhập vào Lục gia, nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, Lăng Thanh Tuyền có chút khác biệt với Bạch Linh, Vân Hồng Lăng các nàng, trong nội tâm nàng còn có chuyện không bỏ xuống được.

- Sao ngươi tới đây, Du Thược đâu?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu hỏi.

- Du Thược cũng giống như ngươi, ngày nào cũng tu luyện, mới xuất quan cũng không quên tu luyện, điểm này rất giống ngươi.

Lăng Thanh Tuyền nhìn Lục Lâm Thiên, bờ môi hơi cười, hơi thở dài, thần thái rất mê người.

- Cảm ơn ngươi, những năm qua chỉ khổ ngươi.

Lục Lâm Thiên tiến lên ôm nữ tử vào lòng, ôm lấy vòng eo nhỏ nhắn kia, lúc này Lăng Thanh Tuyền cũng không cự tuyệt.

- Chuyện đã qua rồi.

Ngẩng đầu lên nhìn qua gương mặt quen thuộc trước mặt, đôi mắt Lăng Thanh Tuyền mở to, nâng bàn tay ngọc lên vuốt má Lục Lâm Thiên, nói nhỏ:

- Còn nhớ nơi chúng ta quen nhau không?

- Sơn mạch Vụ Đô, chúng ta cùng đi, ngươi nữ giả nam trang, còn xem ta ị...

Lục Lâm Thiên ngẫm lại, chuyện năm đó hắn vẫn nhớ rất rõ ràng...

- PHỤT, ngươi có thể văn nhã một chút hay không.

Lăng Thanh Tuyền trực tiếp không cho Lục Lâm Thiên nói tiếp, đôi mắt dễ thương u buồn, nói:

- Vận mệnh trêu người, mỗi lần chúng ta gặp mặt đều là ngươi chết ta sống, cho đến bây giờ vẫn dây dưa với nhau.

- Duyên là thứ không thể ngăn cản được.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, nhớ tới những việc trước kia, cho tới bây giờ, tạo hóa trêu người.

- Duyên, tuyệt không thể tả!

Lăng Thanh Tuyền giơ tay lên, đôi mắt dễ thương chớp động nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, sau một lát, nói:

- Ta mệt mỏi.

- Đều là ta sai, về sau ngươi sẽ có ta!

Tiếng lòng Lục Lâm Thiên những năm qua chấn động, nữ tử trước mắt đã phiền lụy vì hắn quá nhiều.

- Vốn là ngươi sai, nếu không phải ngươi khi dễ ta, tại sao ta có thể như vậy, nếu không phải ngươi mỗi lần không nhường ta, ta cũng không đối đãi với ngươi như thế...

Nhìn nam tử trước mặt, rốt cuộc Lăng Thanh Tuyền không nhịn được, đôi tay phấn của nàng không ngừng đánh vào ngực Lục Lâm Thiên, trong mắt mang theo giọt lệ chua xót.

- Về sau ta sẽ nghe ngươi, sẽ cho ngươi khi dễ lại.

Lục Lâm Thiên ôm nữ tử trước mặt vào trong ngực.

- Ô ô...

Rốt cuộc Lăng Thanh Tuyền không thể kiềm nén được nữa, nàng khóc như lê hoa đái vũ, nước mắt mang theo những uất ức và ủy khuất của nàng bao nhiêu năm qua, hai tay ôm chặt lấy hắn, sợ hắn lập tức biến mất.

- Ngươi sắp rời khỏi đại lục Linh Vũ, tất cả phải cẩn thận, ta và Du Thược và mọi người đang chờ ngươi quay về.

Qua một lúc, Lăng Thanh Tuyền mới ngẩng đầu, hai mắt đẫm lệ mông lung dặn dò hắn một câu.

- Ta biết rõ, vì các ngươi, ta sẽ không có việc gì, sẽ quay về rất nhanh.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử trước mặt, trong nội tâm mang theo áy náy, hắn cúi đầu hôn lên bờ môi đỏ mọng mê người.

Lăng Thanh Tuyền sững sờ, nàng không biết làm sao, mở to mắt nhìn Lục Lâm Thiên, nàng cảm giác nội tâm của mình đang nhảy loạn, toàn thân cứng ngắc, không biết nên làm sao bây giờ.

Nhưng có thể cảm giác rõ ràng, giữa cánh môi truyền đến cảm giác ướt át, lưỡi của nàng đang được hắn dẫn đạo đi về cõi mê say.

Nàng nhắm mắt lại, bờ môi ma sát tự nhiên, đây là bản năng nguyên thủy nên không cần học, sau một lát, đầu lưỡi hai người quyện vào nhau, trong phòng chỉ có hai người ôm nhau.

- Ân...

Thật lâu sau đó, hai người hòa vào nhau, Lục Lâm Thiên đang công chiếm cấm địa đào nguyên, xâm phạm ngọc phong no đủ, ngắm nhìn đường cong mềm mại, xuân quang tỏa khắp phong

Sáng sớm hôm sau, thời điểm vạn vật đang say ngủ trong bóng tối, đột nhiên phía đông có tia nắng ban mai đầu tiên xé tan đêm tối, biên giới đường chân trời sinh ra hào quang vạn trượng.

Trong sơn mạch có mây mù lượn lờ, sương mù nhu hòa vờn quanh, dãy núi bao phủ tầng mây màu ngà sữa.

Tại hậu sơn, giữa không trung hiện tại có ba thân ảnh đang đứng, chính là Lục Lâm Thiên, tiểu Long, Mẫu Đan ba người, lúc này là thời điểm ba người phải đi, cũng là chỉ có Lục Lâm Thiên và tiểu Long, còn có Mẫu Đan không nên đi.

Ngược lại Chí Thánh Đại Đế vốn muốn đi, lại bị Lục Lâm Thiên khuyên bảo lưu lại, đại lục Linh Vũ hiện tại cần có một cường giả trấn thủ, nếu ngay cả một Phá Giới Cảnh đều không có, Lục Lâm Thiên sẽ lo lắng.

Huống chi thế giới bên ngoài đại lục Linh Vũ vô cùng hung hiểm, tuy Lục Lâm Thiên nghe Lão Ảnh nhắc tới không ít, nhưng nội tâm cũng có ấn tượng mơ hồ, chờ mình đi rồi, lần sau trở về lại mang theo sư phụ Chí Thánh Đại Đế rời đi cũng không muộn.

Lúc này dưới không trung, trừ cường giả Phi Linh Môn và Lục gia Lục Trung, La Lan thị, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Lục Đông, Lục Tây, còn có Lục Kinh Vân, Du Thược, Bạch Linh, Lục Doanh các tiểu gia hỏa ra, còn có cường giả Long Thanh Long hoàng tộc chạy tới tiễn tiểu Long, cùng với Long Bích Hàm, Huyền Hạo và Huyền Xá, Huyền Vũ, Huyền Doanh.

Ngay cả Bạch Hổ nhất tộc Hổ Y cùng Chu Tước nhất tộc Chu Thần Hi cũng đứng trong đám người.

- Phụ thân, ngươi cẩn thận một chút.

Nhìn thân ảnh áo bào xanh đứng giữa không trung, trong đám người, Du Thược ngẩng đầu, ánh mắt mang theo ngấn lệ mông lung.

- Du Thược, chiếu cố tốt đệ đệ muội muội.

Lục Lâm Thiên cười cười, cười rất thỏa mãn, lập tức nhìn tiểu Long, Mẫu Đan, thân ảnh ba người trực tiếp phá không biến mất trên không trung.

Chương 3396: Tai họa bất ngờ

- Sớm trở về.

Trong ánh mắt chờ mong của mỗi người, bọn họ rời đi.

- Bên ngoài đại lục Linh Vũ bố trí cấm chế, ta mở ra giúp các ngươi, sau khi rời khỏi đây sẽ tiến vào một khe hỡ an toàn, chuyện sau đó không ai có thể giúp các ngươi.

Ở giữa không trung, thời điểm Lục Lâm Thiên ba người xuất hiện, tiếng nói của Lão Ảnh truyền ra, ba người đứng trên mây xanh, khí lưu bắt đầu khởi động, mây mù cuồn cuộn, trên không trung xuất hiện vòng xoáy cực lớn, một lực hấp xã bao phủ ba người.

Ánh mắt ba người không chút do dự, thân ảnh lập tức bay lên trời, nhảy vào trong vòng xoáy trên không trung.

Vù vù!

Khi thân ảnh ba người tiến vào bên trong, vòng xoáy cực lớn trên không gian biến mất không thấy gì nữa, tất cả khôi phục bình tĩnh.

- Chiến Thiên Liên Minh, tại sao phải an bài đi Chiến Thiên Liên Minh chứ?

Lúc này thân ảnh Lão Ảnh tập tễnh lăng không đứng đó, chung quanh có mây mù quấn quanh.

- Tiểu tử, tự cầu nhiều phúc.

Lão Ảnh thì thào nói nhỏ, hắn vung tay lên không trung, một gợn sóng không gian nhộn nhạo mở ra, thân ảnh hắn biến mất không thấy gì nữa.

- Đây là khe hở thế giới sao?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên, tiểu Long, Mẫu Đan ba người bị ném ra khỏi vòng xoáy, lúc này bọn họ xuất hiện trên một không gian to lớn, khắp nơi đều là hư không màu trắng..

Trong ánh mắt của ba người, hư không này rất mông lung, ngẫu nhiên còn có sương mù màu trắng bay qua, chung quanh không không minh minh.

- Lão đại, chúng ta đã đến bên ngoài đại lục Linh Vũ sao?

Tiểu Long dò xét chung quanh, nơi này trống rỗng, hoàn toàn không nhìn thấy đại lục Linh Vũ.

- Đương nhiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh, nhìn chân trời mênh mông bao la, võ đạo đỉnh phong, linh đạo cực hạn đã có thể phá vỡ hư không, thì ra là như thế.

- Bây giờ chúng ta đi nơi nào?

Tiểu Long hỏi, không gian mênh mông thế này, hoàn toàn không có nơi nào đặt chân.

- Chúng ta cứ đi thôi, nơi nào không giống nhau!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trên nhẫn trữ vật của hắn có hào quang lóe sáng, lập tức trước mặt xuất hiện con chim màu xám, đây là khôi lỗi tọa giá hắn cướp đoạt từ đám đạo phỉ thế giới.

Theo Lục Lâm Thiên biết, thế giới bên ngoài đại lục Linh Vũ có diện tích khổng lồ, căn bản không phải đại lục Linh Vũ có khả năng so sánh.

Những trong thế giới này, có ít người muốn đi tới nơi nào đó phải dựa vào khôi lỗi thay đi bộ, nếu bằng bản thân mình xuyên thủng hư không sẽ tiêu hao năng lượng khổng lồ, vạn nhất gặp gỡ đối thủ, hậu quả rất nghiêm trọng.

Nhưng có tọa giá khôi lỗi này sẽ không thành vấn đề, nó chỉ tiêu hao tinh thạch thế giới, tinh thạch thế giới là động lực của tất cả khôi lỗi, dựa vào tinh thạch thế giới là có thể khu động khôi lỗi bay tới nơi cần đi.

Sử dụng Sưu Linh Thuật tìm được trí nhớ của đám đạo phỉ, Lục Lâm Thiên biết đại khái về chuyện tọa giá khôi lỗi, nghe nói bất cứ tọa giá khôi lỗi nào cũng có giá trị xa xỉ, cho dù là tọa giá khôi lỗi rẻ nhất cũng không phải người bình thường có thể so sánh, có được một khôi lỗi tọa giá, đây là thứ dùng để chứng minh địa vị phi phàm, bản thân thu hoạch tương đối khá.

Trong không gian mênh mông hiện tại, Lục Lâm Thiên lúc này cũng không biết nơi đây có xa khe hở thế giới hay không, nhưng tất cả phải dựa vào tọa giá khôi lỗi này.

Hiện tại Lục Lâm Thiên đã biết vì cái gì lão nhân gia lưu lại cho hắn nhẫn trữ vật rộng hơn vạn mét vuông, thì ra một khung tọa giá khôi lỗi đã lớn tới ngàn mét, mà luyện chế tọa giá khôi lỗi không giống thần khí, cho nên căn bản không có công năng biến lớn nhỏ như thần khí, cho nên dung nạp rất phiền toái, thậm chí nhẫn trữ vật bình thường không cách nào chứa nổi tọa giá khôi lỗi.

- Chúng ta vào đi thôi.

Lục Lâm Thiên dẫn tiểu long và Mẫu Đan vào trong tọa giá khôi lỗi, đẳng cấp của tọa giá khôi lỗi này không quá thấp, bên trong còn có không ít không gian, đủ chứa mấy trăm người, phía trước còn có không gian trong suốt, có thể nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài.

Khống chế tọa giá khôi lỗi này cũng như điều khiển khôi lỗi bình thường, hắn bố trí linh hồn lực của mình lên là có thể sử dụng, thay mình đi bộ.

Vù vù!

Một lát sau, Lục Lâm Thiên toàn lực thúc dục tọa giá khôi lỗi này, khôi lỗi vỗ cánh bay đi, hóa thành một đạo lưu quang màu xám vượt qua không gian.

- Thật nhanh!

Mẫu Đan rất kinh ngạc, tốc độ của tọa giá khôi lỗi này còn mạnh hơn nàng tưởng tượng rất nhiều.

Lục Lâm Thiên cũng phát hiện tốc độ toàn lực của tọa giá khôi lỗi này không kém gì cường giả Phá Giới Cảnh sơ giai.

Trong khe hở không gian mênh mông, ngay từ đầu ba người còn hiếu kỳ, nhưng theo thời gian trôi qua cũng không hiếu kỳ nữa, trong khe hở thế giới khắp nơi đều là mây mù, căn bản cũng không có gì đẹp.

Ở trong tọa giá khôi lỗi cũng không biết lúc nào mới có thể rời khỏi khe hở thế giới này, Lục Lâm Thiên ba người nhắm mắt dưỡng thần, chờ đợi ra khỏi khe hở.

Trong hư không bao la có quái vật khổng lồ phi hành giữa không trung, quái vật khổng lồ này không nhỏ, nó lớn không dưới hai ngàn mét, cao mấy chục mét, toàn thân đỏ bừng, giống như hung thú đỏ chót.

Cẩn thận quan sát quái vật khổng lồ này dĩ nhiên là một con thuyền lớn màu đỏ, thuyền lớn lơ lững giữa không trung, nó cho người ta cảm giác nguy nga còn mang theo khí tức lăng lệ.

Trên chiến thiền này có kiến trúc hình cung điện khổng lồ, nó cũng có màu đỏ tươi, trên đó có bí vân quanh quẩn giống như hỏa diễm đỏ rực.

Hô!

Thuyền lớn chạy tốc độ cao vượt qua hư không, nó giống như thiên thạch màu đỏ vượt qua không gian.

- Tam đương gia, bên cạnh phát hiện tọa giá khôi lỗi, có phải là bọn chúng đuổi theo hay không, xin Tam đương gia định đoạt.

Trên thuyền lớn, trong cung điện, một đại hán khôi ngô mặc áo giáp cụt tay cung kính hỏi người trong phòng.

- Chỉ là tọa giá khôi lỗi cấp một mà thôi, không phải là người bọn chúng, chút chuyện nhỏ này cũng quấy rầy ta, chính các ngươi không xử lý được sao, càng ngày càng vô dụng.

Trong phòng có giọng nữ truyền ra.

Giọng nói rất bá đạo, không biết như thế nào lại làm tên đại hán run rẩy, lập tức cung kính lui xuống.

- Hổ Sơn đại nhân, Tam đương gia có dặn dò gì?

Đại hán khôi ngô đi ra khỏi cung điện tiến tới bong thuyền, lập tức có mấy thân ảnh đi tới.

- Tọa giá khôi lỗi cấp một đáng chết, dám lắc lư trước mặt ta, hại ta bị Tam đương gia mắng, nổ nát nó cho ta.

Đại hán tên là Hổ Sơn quát lớn một tiếng, nhìn tọa giá khôi lỗi chim ưng lướt qua bên cạnh, trong mắt tràn ngập tức giận, bởi vì tọa giá khôi lỗi này mà hắn bị Tam đương gia khiển trách một trận, hắn cần nơi phát tiết tức giận này.

- Vâng, chúng ta đυ.ng nát nó.

Mấy đại hán chung quanh nghe vậy, lập tức nói với người bên dưới:

- Đều nghe cho ta, đυ.ng nát tọa giá khôi lỗi kia.

Chiếc thuyền khổng lồ run lên, lập tức nghiêng một hướng va chạm với tọa giá khôi lỗi.

- Mấy ngu xuẩn, Tam đương gia đang ở trong đại điện, đυ.ng nó chỉ là việc nhỏ, vạn nhất kinh động Tam đương gia làm sao bây giờ.

Chương 3397: Bị người vây công 1

Đại hán khôi ngô thân hình tráng kiện, nhưng tâm tư lại kín đạo, vội vàng quát đám người kia.

- Hổ Sơn đại nhân, chúng ta làm sao bây giờ?

Mấy đại hán trung niên hơi nghi ngờ hỏi lại.

- Ngu xuẩn, ta nói nổ nát nó, đó chỉ là tọa giá khôi lỗi cấp một mà thôi, còn muốn ta dạy cho các ngươi làm gì sao, sớm biết như vậy mang mấy ngu xuẩn các ngươi đi ra ngoài làm cái gì.

Hổ Sơn nhìn chằm chằm vào đám đại hán kia.

- Hổ Sơn đại nhân bớt giận, chúng ta sẽ nổ nát tọa giá khôi lỗi kia.

Mấy đại hán trung niên bị chửi không trả lời được, không dám tranh luận, dường như rất kiêng kị Hổ Sơn.

Sưu sưu.

Nguyên lực của sáu đại hán trung niên bộc phát, lập tức bay lên trời, khí tức phóng ra ngoài, sáu người này đều là Phá Giới Cảnh.

Sáu người lập tức đạp không tiến lên, nhanh chóng lao thẳng về phía tọa giá khôi lỗi, nguyên lực tuôn ra, thuộc tính bộc phát, trong tay bắn ra ánh sáng cuồng bạo, nhanh chóng ngưng tụ năng lượng thuộc tính áo nghĩa trong không gian, uy áp áo nghĩa bàng bạc như sấm sét.

- Coi chừng, dường như chúng ta gặp phiền toái.

Bên trong tọa giá khôi lỗi, Lục Lâm Thiên đang nhắm mắt dưỡng thần đột nhiên mở hai mắt ra, thần sắc trở nên ngưng trọng.

Xùy!

Bành bành bành!

Trong nháy mắt, sáu đạo công kích nhanh chóng đánh thẳng vào tọa giá khôi lỗi, lực công kích khủng bố bộc phát dữ dội, không gian chung quanh sinh ra gợn sóng rất lớn, dư âm ảnh hưởng còn lại trực tiếp xé nát không gian, lộ ra ánh sáng đen kịt.

Ken két!

Mắt thường có thể nhìn thấy tọa giá khôi lỗi bị đánh nát dễ dàng như trở bàn tay, tình huống nổ tung thiên băng địa liệt, năng lượng khủng khiếp khuếch tán các nơi, không gian bị xé nát nhanh chóng khôi phục lại.

- Sư muội, ngươi nhìn xem, hẳn là có người tới cứu chúng ta, chúng ta sẽ nhanh chóng an toàn thôi.

Cả chiếc thuyền lớn chấn động, trong gian phòng lờ mờ có một thanh niên mặc hoa phục bị cấm chế, bộ dáng chừng hai mươi tám hai mươi chín, hai mắt sáng ngời có thần, nói với người bên cạnh.

- Giao sư huynh, sợ không phải người của chúng ta, người của chúng ta không tới nhanh như vậy, hy vọng chúng ta không có việc gì, ta nghe nói chỉ là một đám đạo phỉ thế giới tầm thường mà thôi.

Bên cạnh thanh niên mặc hoa phục có một bóng hình xinh đẹp đang đứng, dường như cũng đang bị cấm chế, mặc váy dài, đường cong mềm mại như ẩn như hiện, cực kỳ động lòng người.

- Một đám đạo phỉ thế giới mà thôi, chẳng lẽ thật sự dám đối đầu với chúng ta hay sao, chờ sư thúc bọn họ đến, chúng sẽ gặp nạn.

Thanh niên mặc hoa phục oán hận nói một câu, lập tức nịnh nọt ton hót nữ tử mặc váy dài.

- Sư muội, ngươi không cần lo lắng, chúng ta nhất định không có việc gì, sau khi chúng ta thoát hiểm, lúc đó ta sẽ mang ngươi trở về, sẽ có nhiều tài nguyên và cường giả chỉ đạo, nhất định sẽ giúp ngươi đột phá nhanh chóng, tiền đồ bất khả hạn lượng.

Ầm ầm!

Không gian nghiền nát, tọa giá khôi lỗ vỡ ra từng khúc, thời điểm hư không khôi phục bình tĩnh, ba đạo thân ảnh xuất hiện giữa không trung, một người trong đó mặc áo giáp màu vàng, sắc mặt khó nhìn.

Người mặc áo giáp màu vàng tự nhiên chính là Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên đang che chở cho Mẫu Đan.

Tuy Mẫu Đan là linh vật trời sinh, nhưng với thực lực của Mâu Đan phải được Lục Lâm Thiên che chở, nếu không kết cục có thể nghĩ, thân là linh vật trời sinh nhưng chỉ đạt cấp độ Đế giả mà thôi, căn bản không thể làm gì.

Tiểu Long ở bên cạnh Lục Lâm Thiên, trên thân mặc áo bào màu vàng, ánh mắt giận dữ, nhưng sau khi nhìn vào hư không, ánh mắt tức giận biến thành ngưng trọng.

Không chỉ tiểu Long như thế, sắc mặt Lục Lâm Thiên cũng ngưng trọng tới cực điểm, nhìn thấy sáu người lơ lửng trên hư không, từ khí tức của sáu người này, Lục Lâm Thiên phán đoán được sáu người đều là Phá Giới Cảnh, trong đó chỉ có một Phá Giới Cảnh sơ giai, hai Phá Giới Cảnh trung giai, tu vị khí tức không kém lão giả hàng lâm đại lục Linh Vũ bao nhiêu, cho nên có lẽ đều là Phá Giới Cảnh trung giai.

Mà ba đại hán trung niên còn lại cao hơn hai người tu vị Phá Giới Cảnh trung giai, cho nên Lục Lâm Thiên lập tức biến sắc, hắn suy đoán bảo thủ ba người này đều có tu vị Phá Giới Cảnh cao giaii, một Phá Giới Cảnh trung giai cấp đã khó đối phó, lúc này còn có ba Phá Giới Cảnh cao giai.

Đương nhiên, Lục Lâm Thiên không cho rằng mình chỉ có chút phiền toái, bởi vì cách đó không xa có một chiếc thuyền lớn, nó đang vượt qua hư không, so với con chim màu xám của mình còn vượt hư không dễ dàng hơn nhiều.

Trên thuyền lớn khổng lồ, Lục Lâm Thiên mơ hồ cảm nhận được vài đạo khí tức mờ mịt còn mạnh hơn sáu người này không ít.

- Phiền toái lớn.

Lục Lâm Thiên không biết đám người này là ai, nhưng lại rất rõ ràng, lần này gặp phiền toái lớn rồi, thực lực của đám người này rất mạnh.

- Ồ, hai Phá Giới Cảnh sơ giai, một cấp độ Hậu Thiên, lại không chết?

Trong sáu người, một tên đại hán tu vị Phá Giới Cảnh cap giai nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên cùng tiểu Long, Mẫu Đan ba người.

- Mau chóng giải quyết đi.

Một đại hán tu vị Phá Giới Cảnh cao giai khác lãnh đạm nói một câu, vừa dứt lời, hỏa thuộc tính áo nghĩa nhanh chóng bộc phát, lập tức thân ảnh lập tức hóa thành một đạo hào quang đỏ thẫm, hắn như tia chớp lao thẳng tới phía trước.

Xùy.

Khi đại hán trung niên lướt đi, toàn thân của hắn bao phủ trong năng lượng bàng bạc đáng sợ, dường như muốn hỏa thiêu không gian, toàn bộ không gian rung động dữ dội, lúc này nhanh chóng lao tới trước mặt ba người Lục Lâm Thiên, phất tay đánh ra một quyền ấn.

Năng lượng khủng khiếp hội tụ vào một quyền, mang theo uy áp cực kỳ to lớn, trong lúc vô hình có thể áp chế ba người, nguyên lực trong cơ thể bị ảnh hưởng rất lớn.

Hừ!

Tiểu Long hừ nhẹ một tiếng, áo bào màu vàng run lên, nguyên lực to lớn hội tụ quanh người, hội tụ năng lượng thiên địa và ngưng tụ ra một quyền ấn, bao vây một tầng hỏa diễm màu vàng sau đó đánh ra ngoài.

Hai đạo quyền ấn giống như tàn ảnh mang theo năng lượng áo nghĩa va chạm với nhau, tiếng nổ ‘ rầm rầm ’ xét nát hư không, chỉ trong nháy mắt hai đạo quyền ấn đánh ra vết nứt không gian thật lớn.

Oanh!

Hai quyền đʋ.ng nhau, không gian chung quanh run động thật mạnh, dư âm ảnh hưởng còn lại xé ra một vết nứt không gian đen kịt, nhanh vết nứt nhanh chóng khép lại.

Đạp đạp!

Trong năng lượng cuồng bạo đáng sợ, thân thể tiểu Long bị đẩy lui ra phía sau, sắc mặt lập tức tái nhợt, mà tên đại hán Phá Giới Cảnh cao giai chỉ hơi ngừng lại ngắn ngủi, hắn phải lui ra sau một bước mới có thể ổn định thân thể.

Ồ.

Đại hán trung niên dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn tiểu Long, dường như không ngờ đối phương là Phá Giới Cảnh sơ giai lại có thể chống lại một kích của hắn, đây không phải người bình thường có thể làm được.

- Lão đại, chúng ta chạy mau, bọn chúng nhiều người.

Thân thể tiểu Long bị đẩy lùi ra sau, hắn lập tức truyền âm cho Lục Lâm Thiên, thân ảnh của hắn nhanh chóng trốn đi, va chạm một chiêu vừa rồi, nội tâm tiểu Long hiểu rõ, đối mặt với sáu Phá Giới Cảnh này, còn có ba Phá Giới Cảnh cao giai, bọn họ không có cơ hội.

Chương 3398: Bị người vây công 2

Sưu sưu!

Lục Lâm Thiên không chút do dự, che chở Mẫu Đan nhanh chóng trốn đi, rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng cảm giác nhận được lời Lão Ảnh nói, cường giả thế giới bên ngoài nhiều như mây, hắn vừa ra khỏi đại lục Linh Vũ không bao lâu đã gặp một đám Phá Giới Cảnh.

- Chỉ bằng ba người các ngươi còn muốn đào thoát, đi gặp quỷ đi.

Lục Lâm Thiên và tiểu Long muốn chạy trốn, nhưng ba tên đạ hán Phá Giới Cảnh cao giai và hai tên Phá Giới Cảnh trung giai cũng không phải ăn chay, chúng lập tức lao tới, đặc biệt là ba tên Phá Giới Cảnh cao giai, tốc độ còn nhanh hơn Lục Lâm Thiên và tiểu Long nhiều, đã dễ dành ngăn cản trước mặt Lục Lâm Thiên và tiểu Long ba người.

- Thời không lao ngục.

Trong thời gian ngắn, Lục Lâm Thiên không dám do dự, thổ thuộc tính tăng mười sáu lần uy năng bố trí ‘ thời không lao ngục ’, thời không lao ngục bao phủ không gian, lập tức mất trọng lượng, đồng thời tràn ngập thời gian, không gian, linh hồn, thuộc tính tương khắc và nhiều thứ khác công kích,

Ầm ầm.

Thổ thuộc tính tăng mười sáu lần uy năng ‘ thời không lao ngục ’ lan tỏa vạn mét hư không, cả không gian xuất hiện dấu hiệu hỗn loại, loại dấu hiệu hỗn loạn này làm sáu tên Phá Giới Cảnh không kịp trở tay.

Sáu tên Phá Giới Cảnh bị ‘ thời không lao ngục ’ của Lục Lâm Thiên ngăn trở, thời không lao ngục thổ thuộc tính làm mất trọng lực, linh hồn công kích, không gian chi lực, không gian chi lực, thuộc tính chi lực sinh ra ảnh hưởng trói buộc, sắc mặt sáu người đại biến, hoàn toàn chưa gặp qua thủ đoạn như vậy bao giờ.

Xuy xuy.

Cùng một thời gian, Lục Lâm Thiên dựa vào ưu thế thời không lao ngục, lại có thời gian chi lực phối hợp như hổ thêm cánh, hắn vượt qua hai tên Phá Giới Cảnh cao giai, đánh ra hai quyền vào bọn chúng.

Bành bành

Trong thời gian ngắn ngủi, hai đạo quyền ấn này đánh thẳng vào người hai tên Phá Giới Cảnh cao giai, trực tiếp nện hai bọn chúng ra xa, trong bọn chúng không ngừng kêu lên đau đớn, dường như ăn một ít thiệt thòi.

- Đại Địa Vô Ảnh Cước.

Trong cùng thời gian, thân ảnh của Lục Lâm Thiên nghiêng rất kỳ quái, hai chân lướt đi như sao băng, năng lượng thổ thuộc tính hội tụ trong không gian, chỉ trong nháy mắt đã đá ra vô số tàn ảnh.

Trong nháy mắt cước ảnh bao phủ không gian, trực tiếp bao phủ hai tên Phá Giới Cảnh trung giai và một tên Phá Giới Cảnh sơ giai.

Ken két!

Mỗi một cưới như thế mang theo xu thế như bôn lôi, ba người này bị ‘ thời không lao ngục ’ ảnh hưởng, lúc này cước ảnh đánh lên người bọn họ, phối hợp thời không lao ngục ảnh hưởng, hai tên Phá Giới Cảnh cao giai căn bản không thể né tránh, ba người này càng không thể tránh né, thân ảnh ba người lập tức bị đẩy lùi.

Đùng!

Cùng lúc đó, tiểu Long phối hợp lão đại của mình đã sớm ăn ý mười phần, thổ thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’ tuy sinh ra chút ảnh hưởng với hắn, nhưng hắn không ảnh hưởng nhiều.

Lục Lâm Thiên khống chế mọi thứ trong thổ thuộc tính thời, tự nhiên sẽ giảm ảnh hưởng lên tiểu Long nhỏ nhất, cũng bởi vậy tiểu Long đánh ra một quyền vào l*иg ngực tên Phá Giới Cảnh cao giai, một quyền đánh hắn bay ra ngoài.

Sáu người vây ba người, hiện tại vòng vây bị phá, bọn họ cũng không ngờ chỉ hai tên Phá Giới Cảnh sơ kỳ lại có thể đánh mình phun máu tươi, còn bị đánh trọng thương.

- Tiểu Long, chạy mau.

Đánh lui sáu người, Lục Lâm Thiên lại che chở Mẫu Đan trốn đi thật nhanh, hắn không dám chậm trễ chút nào, vừa rồi chỉ là xuất kỳ bất ý mà thôi, nếu thật sự bị ngăn cản sẽ rất thảm.

- Có chút bổn sự, đáng tiếc trốn không thoát.

Ba Phá Giới Cảnh cao giai giận dữ quát lên, vừa rồi bị Lục Lâm Thiên đẩy lui, huyết khí trong người cuồn cuộn, ăn không ít thiệt thòi, bị một Phá Giới Cảnh sơ giai chiếm tiện nghi lớn như thế, chính mình ăn thiệt thòi như vậy, bọn họ không nhịn được nữa, thủ ấn biến hóa liên tục, nguyên lực khởi động bao phủ toàn thân, uy áp khủng bố bao phủ không gian.

Cả không gian run lên, Lục Lâm Thiên và tiểu Long nhanh chóng trốn đi, cũng lập tức bị uy thế này bao phủ, lập tức bị ngăn cản bên trong, trong uy thế này xen lẫn uy năng thôn phệ sinh cơ, làm cho nguyên lực bị khống chế, chính là mộc thuộc tính áo nghĩa.

- Phá Giới Cảnh sơ giai mà thôi, xem ngươi mạnh bao nhiêu.

Tốc độ quá nhanh, người có tu vị Phá Giới Cảnh cao giai rất giận dữ, thân ảnh lập tức xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, trực tiếp đánh ra một kích.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng đến cực điểm, Phá Giới Cảnh cao giai mạnh hơn trung giai quá nhiều, nếu ở trên đại lục Linh Vũ lên, chính mình còn có thể chống lại, nhưng ở nơi này lại rất khó khăn.

- Thời gian tɧác ⌊oạи.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng thúc dục thời gian tɧác ⌊oạи, quanh người sinh ra gợn sóng lắc lư, trực tiếp đồng hóa gợn sóng không gian chung quanh, lúc này thời gian tɧác ⌊oạи thay đổi gấp sáu mươi lần, đối với Lục Lâm Thiên mà nói, tác dụng cực kỳ to lớn.

Một chưởng của Phá Giới Cảnh cao giai bao phủ thân thể Lục Lâm Thiên và Mẫu Đan, Lục Lâm Thiên và Mẫu Đan lại biến mất một cách không thể tưởng tượng nổi.

Đùng!

Âm thanh nổ tung trầm thấp, tiểu Long lại bị một tên Phá Giới Cảnh cao giai đánh bay, sắc mặt tái nhợt không còn chút máu, Phá Giới Cảnh sơ giai và trung giai kém nhau quá lớn, càng không thể so sánh với Phá Giới Cảnh cao giai.

- Có chút quỷ dị, nhưng trốn không thoát.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên và Mẫu Đan xuất hiện lần nữa, sau lưng xuất hiện một đạo tàn ảnh, uy áp áo nghĩa mênh mông bao phủ không gian, lập tức trói buộc toàn bộ không gian vào trong, Lục Lâm Thiên cảm giác trên lưng mình cũng trúng một chưởng..

Bành!

Tiếng nổ trầm thấp vang lên, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được sức lực lớn bao phủ bản thân mình, lực lượng khủng bố bao phủ nơi đây, xuyên thấu qua Thanh Linh Khải Giáp, lập tức tràn vào trong cơ thể, Thanh Linh Khải Giáp xuất hiện âm thanh rạn nứt.

PHỤT!

Có Bất Diệt Huyễn Thể và Bất Tử Thàn Thể, Lục Lâm Thiên vẫn phun máu tươi, đây cũng không phải thương thế quá nặng, chỉ đơn thuần là do khí huyết công tâm mà thôi.

Dựa vào Bất Tử Thần Thể, Lục Lâm Thiên đã tu luyện tới tình trạng Bất Tử Địa Linh Thể, phòng ngự tăng lên vài chục lần, nó giống như bọt biển hấp thu công kích, tăng thêm Bất Diệt Huyễn Thể tăng cường thể chất cường hãn, trên phương diện phòng ngự Lục Lâm Thiên chỉ kém tiểu Long.

Cho nên, tuy một chưởng này rất mạnh, nhưng đối với Lục Lâm Thiên mà nói, hắn chống lại cũng không phải là chuyện gì khó khăn, nhưng thân thể lại trầm xuống, hắn lảo đảo lui ra phía sau vài chục bước mới đứng vững.

- Lão đại.

Thân ảnh Tiểu long bị đẩy lui, cách bên người Lục Lâm Thiên không xa, hắn cũng bị đánh bay.

- Hai người này có chút kỳ lạ, không thể chủ quan.

Sáu người có tu vị Phá Giới Cảnh phát hiện đối phương có phần kỳ lạ, không dám khinh thường nữa, tuy tu vị sáu người cường hãn nhưng lại chật không nhỏ, còn ăn thiệt thòi lớn, tin tức này truyền ra chắc chắn sẽ bị người ta cười chết.

- Bọn chúng trốn không thoát.

Chương 3399: Chịu khổ bị bắt

Một tên Phá Giới Cảnh cao giai vừa ăn một quyền của Lục Lâm Thiên lăng không bay tới, quát một tiếng, thủ ấn không ngừng biến hóa, phong thuộc tính áo nghĩa nồng đậm tuôn ra, năng lượng không gian che đậy nửa bầu trời, trong nháy mắt trực tiếp vây quanh không gian nơi này.

Không gian bị bao phủ, lập tức bao phủ Lục Lâm Thiên, tiểu Long, Mẫu Đan ba người vào bên trong.

Không gian bị khóa chặt, một đạo uy áp cực lớn bao phủ lên ba người, không gian co rút lại, uy áp này cũng tăng lên.

- Lục Lâm Thiên, các ngươi trốn nhanh đi, không cần lo cho ta, xem ra ta không thể đi cùng các ngươi rồi.

Dưới sự bảo hộ của Lục Lâm Thiên, đôi mắt của Mẫu Đan vô cùng ngưng trọng.

- Nói cái gì thế, ta có thể đào thoát cũng không bỏ ngươi lại.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói.

- Lực lượng quỷ dị này có thể phong tỏa không gian, chúng ta gặp phiền toái lớn.

Tiểu Long nói nhỏ.

- Còn có biện pháp, đây là thế giới trong khe hẹp, liều mạng, chúng ta đều tự cầu nhiều phúc thôi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hắn cắn răng đưa ra quyết định, lập tức thủ ấn biến hóa, hắn trực tiếp xé ra một vết nứt không gian trong không gian bị vây kín này, vết nứt không gian này không sinh ra màu đen, mà là màu trắng.

- Mẫu Đan, tiểu Long, chúng ta nhanh đi vào thôi.

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, người mang không gian áo nghĩa, trong tình huống này có thể trực tiếp xé nứt không gian rời đi, đây cũng là điểm khủng bố của tu luyện giả nắm giữ không gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa là một trong bốn áo nghĩa kỳ lạ cũng không phải hư danh nói chơi.

Cho nên người bình thường rất ít khi đuổi giết tu luyện giả nắm giữ không gian áo nghĩa, bởi vì rất khó chính thức đuổi theo, thời điểm mấu chốt, tu luyện giả mang không gian áo nghĩa sẽ vận dụng không gian áo nghĩa của mình toàn lực xé rách không gian trốn đi, đối với tu luyện giả mang không gian áo nghĩa mà nói đây là việc không khó khăn gì.

Nhưng lúc này Lục Lâm Thiên đang xé rách không gian trong khe hẹp, nơi này không giống như trong ba ngàn đại thế giới, khoảng cách thế giới quá xa, đây lại là thế giới kẽ hở, thế giới trong khe hẹp có an toàn, nhưng hơn phân nửa đều rất hỗn loạn.

Một khi tiến vào trong khe hẹp với không gian hỗn loạn, nhẹ thì bị vây khốn không thể ra ngoài, nặng thì trực tiếp tan thành mây khói, hài cốt không còn.

Thi triển thủ đoạn không gian trong khe hẹp trốn đi, cường giả cũng không dám làm, lúc này Lục Lâm Thiên hiểu rõ vấn đề nghiêm trọng, nhưng xem ra không có biện pháp nào khác.

- Mụ nội nó, về sau quay lại báo thù.

Sắc mặt tiểu Long tái nhợt, mắng to một tiếng, dẫn theo Mẫu Đan hai người tiến vào trong vết nứt không gian.

- Không xong, tiểu tử này tu luyện là không gian áo nghĩa, nhanh ngăn cản hắn.

Sáu tên Phá Giới Cảnh nhìn thấy ba người Lục Lâm Thiên bổ trốn thì biến sắc, nhưng muốn ngăn cản người mang không gian áo nghĩa bỏ trốn lại không kịp.

Xùy!

Lục Lâm Thiên không dám dừng lại, khi tiểu Long và Mẫu Đan tiến vào vết nứt không gian, lập tức lướt đi, chạy trước rồi nói sau, đến lúc đó cho dù lâm vào trong khe hẹp thế giới cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp.

- Một đám phế vật, các ngươi có thể làm cái gì, mất mặt quá!

Nhưng vào lúc này, một tiếng hét lớn truyền đến, khi Lục Lâm Thiên sắp tiến vào trong vết nứt không gian, đột nhiên lực hấp xả cực lớn kéo hắn trở lại, không gian chung quanh đông cứng, uy áp mênh mông hàng lâm.

- Lão đại.

Trong vết nứt không gian, tiểu Long đang quan sát động tĩnh, sắc mặt lập tức đại biến.

- Chính các ngươi cẩn thận, đi mau.

Lục Lâm Thiên cắn răng, phất tay nhìn qua, vết nứt không gian trước người biến mất, lúc này mọi việc đang trì hoãn, mấy đạo cấm chế giáng xuống, toàn thân bị cấm chế, Thanh Linh Khải Giáp nhạt đi không ít.

Xùy.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, một đạo uy áp thổ thuộc tính rất mạnh hàng lâm, Lục Lâm Thiên nhìn thấy một đại hán khôi ngô xuất hiện bên cạnh, hắn giơ tay đặt lên vai của mình, so sánh với thân hình đối phương, chính mình cho dù có thân thể cao lớn cũng biến thành đơn bạc nhỏ yếu.

- Sáu người đối phó hai Phá Giới Cảnh sơ giai, một Hậu Thiên, lại còn trốn hai, còn có người bị tổn thương, càng ngày càng vô dụng.

Đại hán khôi ngô quát sáu tên chung quanh, lập tức dẫn theo Lục Lâm Thiên bay trở lại chiếc thuyền đỏ rực như lửa, ném hắn vào bong thuyền.

Bành!

Lục Lâm Thiên ngã ngồi trên bong, hắn nằm đó không thể đứng lên, toàn thân đều bị cấm chế, ánh mắt đánh giá tình huống chung quanh, lúc này mới phát hiện trên bong thuyền đang có hơn trăm người.

Hơn trăm người này có vẻ mặt không hảo ý nhìn hắn, ánh mắt cũng có chút tò mò, người này có thể chống lại mấy cường giả Phá Giới Cảnh đã làm cho bọn họ vô cùng ngạc nhiên.

Hô.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, tuy trên người bị cấm chế, nhưng Lục Lâm Thiên vẫn có thể cảm giác được tu vị đối phương, hơn trăm người trên bong thuyền này đều là có tu vị Hậu Thiên, nói đúng là, bọn họ đạt tới Đế cấp trên đại lục Linh Vũ, trên trăm Đế giả, thậm chí đại bộ phận còn là Võ Đế bát trọng cửu trọng.

Lục Lâm Thiên chấn động không nhỏ, đại lục Linh Vũ tổng cộng mới có bao nhiêu Đế giả chứ, chỉ trên chiếc thuyền này đã nhìn thấy hơn trăm người.

Rung động qua đi, Lục Lâm Thiên lập tức cười khổ, không nghĩ tới vừa ra khỏi đại lục Linh Vũ thì mình đã bị bắt, cảm giác biệt khuất này rất lâu rồi chưa xuất hiện, đại hán khôi ngô vừa ra tay có thực lực rất hung hãn, lại còn chuyên tu thổ thuộc tính áo nghĩa, hắn biết rõ mình không có bao nhiêu sức chống cự, thậm chí còn chưa chuẩn bị đã bị cấm chế bắt đi.

Lục Lâm Thiên suy đoán, tu vị của tên đại hán này ít nhất cũng là Ngộ Chân Cảnh.

Duy nhất làm cho Lục Lâm Thiên buông lỏng một hơi là, tiểu Long và Mẫu Đan đã đào thoát, nhưng sau đó phải xem vận khí, thế giới trong khe hẹp, vạn nhất rơi vào không gian hỗn loạn, hậu quả không tốt hơn chỗ nào.

- Hổ Sơn đại nhân, bắt tiểu tử này làm gì, dứt khoát đánh chết hắn là được rồi.

Sáu tên tu vị Phá Giới Cảnh lúc này cũng quay trở lại thuyền lớn, tên đại hán tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai ăn Lục Lâm Thiên một cước đá tổn thương không nhỏ, mắt thấy Lục Lâm Thiên bị bắt, nếu không phải đại hán khôi ngô đang đứng ở đó, chỉ sợ hắn sẽ tiến lên đá đối phương mấy cước báo thù.

- Tiểu tử này nếu không tu luyện không gian áo nghĩa, ta đã sớm giết rồi, một đám vô dụng, không biết Đại đương gia và Nhị đương gia đang tìm kiếm tu luyện giả biết không gian áo nghĩa hay sao?

Đại hán khôi ngô nhìn sáu tên Phá Giới Cảnh, ánh mắt động động, vung tay lên, vặn vẹo không gian, một lực hút bao phủ toàn thân Lục Lâm Thiên, kéo thân thể Lục Lâm Thiên vào trong tay, thân thể khôi ngô của hắn biến mất trên bong thuyền.

- Nhìn cái gì, còn không đi làm việc đi.

Một tên Phá Giới Cảnh cao giai vung tay lên, phiền muộn quá tháo đám người tu vị Hậu Thiên chung quanh.

Hơn trăm người không dám nói gì, cũng không dám trêu chọc mấy tên tu vị Phá Giới Cảnh, cung kính lui ra xa.

- Tam đương gia, chúng ta bắt một tên không gian áo nghĩa, đến đây xin chỉ thị Tam đương gia nên xử trí như thế nào.

Chương 3400: Nữ tử kính trang 1

Một lát sau, tên đại hán khôi ngô Hổ Sơn mang theo Lục Lâm Thiên đến bên ngoài một gian phòng, cung kính hỏi thăm.

- Một đám phế vật, nhiều người như thế, tu vị còn cao hơn không ít, đã vây công còn đào tẩu hai tên.

Trong phòng, một giọng nói nũng nịu truyền ra.

- Là phế vật, đều là một đám phế vật.

Đại hán khôi ngô cung kính gật đầu, trong mắt mang theo cung kính tuyệt đối, không có chút không phục.

- Ngươi cũng là phế vật, bình thường bảo ngươi hảo hảo tu luyện, ngươi hết lần này tới lần khác chỉ ăn uống chơi gái đánh bạc, bằng không nếu ngươi ra tay, bọn chúng có thể bỏ chạy sao?

Giọng nói nũng nịu trong phòng truyền tới.

- Tam đương gia, ta ăn uống đánh bạc, nhưng ta không có chơi gái a.

Đại hán khôi ngô lập tức hô to oan uổng.

- Còn dám mạnh miệng, ngươi có biết kẻ tu vị Hậu Thiên bỏ chạy là gì không, đây chính là linh vật trời sinh, linh vật trời sinh cấp độ Hậu Thiên, nếu các ngươi bắt trở về, sau khi về, đại ca cùng nhị ca nhất định sẽ khen thưởng các ngươi, chỉ tiếc các ngươi không công bỏ qua cơ hội này.

Trong phòng, giọng nói nũng nịu bình thản không ít, giọng nói thanh thúy dễ nghe.

- Tam đương gia, ngươi nói là thật sao, một linh vật trời sinh?

Nghe vậy, đại hán khôi ngô lập tức nghẹn họng nhìn trân trối, lập tức kinh ngạc như muốn rớt mắt ra ngoài, linh vật trời sinh cấp độ Hậu Thiên, đây chính là trọng bảo ah, bao nhiêu cường giả khắp nơi đi tìm, đúng là báo vật khó lường.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng kinh ngạc, nghe được nữ tử trong phòng nói chuyện, dường như niên kỷ còn sẽ không quá lớn, đương nhiên, trong ba ngàn đại thế giới, tuổi không lớn chỉ là tương đối, người chừng ba mươi tuổi có khi đã sống vài ngàn năm.

Nữ tử trong phòng, trong tình huống biết bản thể Mẫu Đan là linh vật trời sinh lại không ra tay, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy giật mình không nhỏ.

Mà đại hán thực lực cao gọi nữ tử là Tam dương gia, thực lực tuyệt đối của nàng tuyệt đối còn mạnh hơn không ít.

- Đây chính là bỏ qua cơ hội tốt đấy.

Đại hán khôi ngô oán hận không thôi, oán hận trực tiếp vỗ vỗ bắp đùi mình, trong bảo này mất đi, sớm biết như vậy hắn ra tay từ sớm, khi đó hai người bỏ chạy kia sẽ không thể chạy được nữa.

- Ai bảo ánh mắt của ngươi vụng về, linh vật trời sinh cũng không nhìn ra.

Nữ tử tiếp tục trách mắng.

- Tam đương gia, ngươi biết đó là linh vật trời sinh, ngươi vì sao...

Đại hán khôi ngô cẩn thận nói.

- Vì sao ta không ra tay đúng không?

Nữ tử lại chen ngang lời đại hán, nói:

- Ta tại sao phải ra tay, ta còn có việc trọng yếu hơn cần hoàn thành, các ngươi vừa rồi ảnh hưởng ta, nếu không phải xem ngươi đã bắt được gia hỏa kỳ dị này, ta hiện tại sẽ cho ngươi đẹp mặt, ngươi ra ngoài chờ đi.

Xoẹt zoẹt~!

Nữ tử vừa dứt lời, cửa phòng lập tức mở ra, một lực hút kéo Lục Lâm Thiên vào bên trong thân thể, Lục Lâm Thiên bị lực hút này bao phủ, hắn không có lực phản kháng bị kéo vào bên trong, cửa phòng lập tức đóng lại.

Bành!

Trong phòng, lực hút biến mất, thân thể Lục Lâm Thiên ngã xuống mặt đất, tuy thân thể cường hãn, nhưng mà bờ mông rất đau đớn.

Lục Lâm Thiên tự nhiên không có lòng dạ thanh thản quan tâm bờ mông của mình, ánh mắt chuyển động, phát hiện gian phòng này không nhỏ, bố trí xa hoa, nhưng Lục Lâm Thiên lại có thể cảm giác được, cảm giác này quá quen thuộc.

- Kịch độc, kịch độc nồng đậm.

Thần sắc Lục Lâm Thiên lập tức trầm xuống, trong gian phòng này tràn ngập kịch độc, khó trách quen như vậy, đó là bởi vì Lục Tâm Đồng và Đông lão đều luyện độc.

- Người cấp độ Phá Giới Cảnh sơ giai lại mang nhiều áo nghĩa, dường như có linh hồn áo nghĩa, thổ thủy hỏa mộc áo nghĩa, còn có thời gian áo nghĩa cùng không gian áo nghĩa, dường như còn có áo nghĩa khác mà ta không hiểu, ngươi có lai lịch gì?

Thời điểm Lục Lâm Thiên đang dò xét nơi đây, một giọng nữ vang lên bên tai Lục Lâm Thiên thời điểm giọng nói vang lên, một bóng hình xinh đẹp đã ngồi xổm bên người Lục Lâm Thiên, mang đến không phải là hương thơm của nữ tử, mà là khói độc ập vào mặt.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi biến hóa, chỉ thấy bên người có một cô gái đang ngồi, đầu tiên xuất hiện trong mắt hắn là gương mặt tráng nõn, lông mi thon dài như vẽ, hai mắt lóe sáng như sao, ánh đèn sáng ngời, sống mũi tinh xảo và miệng nhỏ nhắn, bờ môi không dày, khóe môi hơi cong mang theo ý giảo hoạt.

Không hề nghi ngờ, đây là dung mạo thanh lệ thóa tục, thoát tục giống như không mang theo khói lửa nhân gian, nhưng mà có độc khí thổi vào mặt lại làm nội tâm Lục Lâm Thiên rất rõ ràng, đây tuyệt đối không phải cửu thiên tiên tử, mà giống như độc ma Lục Tâm Đồng, hơn nữa có thể khẳng định nhìn nữ tử này cả người lẫn vật vô hại, thanh lệ thoát tục nhưng còn khủng bố hơn Lục Tâm Đồng nhiều lắm.

- Ta hỏi ngươi nói, ngươi tốt nhất nên thành thật khai báo, bằng không ngươi sẽ ăn rất nhiều đau khổ.

Nữ tử thoát tục ngồi xổm bên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt hiếu kỳ đánh giá hắn.

- Ta chỉ vô tình tiến vào khe hẹp thế giới mà thôi.

Lục Lâm Thiên tự nhiên sẽ không nói cho người khác biết chính mình đến từ thế giới hỗn độn đại lục Linh Vũ, ánh mắt tiếp tục đánh giá cô gái này, cô gái này mặc trang phục hở rốn, tuy ngồi xổm bên cạnh Lục Lâm Thiên nhưng không ảnh hưởng đến ánh mắt Lục Lâm Thiên, thậm chí ánh mắt nhìn thấy rất rõ ràng.

Trang phục hở rốn này lại ôm chặt thân thể thanh xuân, dáng người của nàng rất mê người, bộ ng.ực vểnh lên như muốn xé tung tà áo thoát ra ngoài, vòng eo hết sức nhỏ, da thịt trắng sáng.

Xùy!

Nhưng mà Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, trên vai của hắn bị con dao đâm vào, con dao găm này tuyệt đối không phải vật phàm, trong tình huống Lục Lâm Thiên bị cấm chế vẫn bị cắm vào trong da thịt, máu tươi lập tức bắn ra chung quanh, Lục Lâm Thiên cảm thấy đau đớn mãnh liệt, nhưng chút đau đớn này với Lục Lâm Thiên lại không là gì cả.

- Nói thật, muốn gạt ta cũng không dễ dàng như vậy, với thiên phú của ngươi chắc chắn có lai lịch lớn, cho dù ngươi không đến từ bát đại gia tộc, cũng là thành viên trọng yếu trong thế lực của hai đại liên minh, hoặc là đệ tử bảo bối của tán tu thành danh nào đó.

Nữ tử một tay giữ dao găm trên bờ vai Lục Lâm Thiên, đôi mắt đen nhánh dễ thương của nàng lúc này không có chút tình cảm ba động, nói nhỏ:

- Nếu ngươi không thành thật nói ra một chút, ta sẽ cho ngươi ăn nhiều đau khổ, không hợp tác với ta, cho dù ngươi là tộc nhân bát đại gia tộc, ta cũng không cho ngươi mặt mũi.

- Tiểu thư, ta thật sự không có lai lịch gì, ta chỉ là...

Lục Lâm Thiên còn chưa dứt lời, trên vai lại truyền ra cảm giác đau đớn, cô gái này lại văn vê dao găm, trực tiếp kéo lê thêm một đường dài vài cm, nói:

- Ngươi có thể không nói, ta không nóng nảy, dù sao ta không có gì cả, ta chỉ hiếu kỳ mà thôi, ngươi nói dối ta sẽ cho ngươi ăn đau khổ.

- Đại gia ngươi, ta nói chính là sự thật, ngươi thích tin hay không thì tùy, nếu như ta nhíu mày một chút sẽ không gọi là Lục Lâm Thiên."

Chương 3401: Nữ tử kính trang 2

Tính tình Lục Lâm Thiên nổi lên, đúng là xuất sư bất lợi, một rời khỏi đại lục Linh Vũ hắn đã gặp phải nữ nhân này, tuy mất đi cánh tay cũng không sao, có Bất Diệt Huyễn Thể, chính mình hoàn toàn không cần lo lắng, hiện tại chuyện trọng yếu là phải nghĩ cách thoát khỏi đây.

- Thì ra ngươi tên là Lục Lâm Thiên, khẳng định không phải tộc nhân bát đại gia tộc, ngươi cũng không giống, trong hai đại liên minh cũng không có người Lục gia.

Nữ tử lầm bầm suy tư một hồi, ánh mắt như cười mà không cười nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, nói:

- Không nghĩ tới ngươi còn có chút tính tình, cũng không phải bao cỏ, bên cạnh ngươi có một cường giả Thú tộc rất mạnh, còn có một linh vật trời sinh, cho nên nếu ngươi nói mình không có lai lịch, thật sự vũ nhục trí thông minh của ta.

- Nếu ta có chút lai lịch, cũng không bị ngươi bắt như hiện tại.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói, bản thân hắn thật sự không có lai lịch gì, nếu có chỗ dựa, hắn đi lại trong ba ngàn đại thế giới mênh mông cũng có vài phần bảo đảm.

- Thật không có lai lịch sao.

Nữ tử tuyệt đối không tin, lại tìm tòi trên người Lục Lâm Thiên vài lần, bàn tay trắng như ngọc lục tung người Lục Lâm Thiên, mà Lục Lâm Thiên bây giờ run như cầy sấy, nữ nhân này toàn thân là độc, tùy tiện thi triển chút thủ đoạn trên người của mình, đoán chừng sẽ không dễ chịu chút nào cả.

- Nhẫn trữ vật của ngươi sao?

Nữ tử kính trang trực tiếp tháo nhẫn trữ vật trên người Lục Lâm Thiên xuống, tâm thần lập tức dòm xét, chỉ một lát ngắn ngủi trên mặt mang theo thần sắc xem thường, nói nhỏ:

- Xem ra ngươi thật sự không có lai lịch gì, đều là một đống phế vật.

Vừa dứt lời, nữ tử kính trang ném nhẫn trữ vật lên người Lục Lâm Thiên, chẳng muốn nhìn nhiều.

Lục Lâm Thiên lúc này có phần hối hận, vì bảo hiểm, lúc trước Lão Ảnh giao cho mình chiếc nhân trữ vật của lão nhân gia, Lục Lâm Thiên ẩn nhân trữ vật này trong người, bên ngoài mang theo nhẫn trữ vật bình thường, bên trong trừ vài món quần áo thay đổi ra, cũng chỉ đặt một ít đan dược bình thường.

Sớm biết nữ tử kính trang muốn kiểm tra, trong lòng Lục Lâm Thiên sớm hối hận, Lão Ảnh nói lão nhân gia lưu lại nhẫn trữ vật này, nếu có kẻ muốn mở ra, không chết tắc trọng thương, sớm biết như vậy hắn đã mang theo nhẫn trữ vật, dùng làm bảo vật ám toán tuyệt hảo.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên cũng nghĩ tới, đây chính là địa bàn của người ta, mình lại bị cấm chế, bên ngoài còn có nhiều cường giả như thế, chỉ sợ kết cục còn thảm hơn.

- Chúng ta không thù không oán, ngươi bắt ta làm cái gì, trên người ta không có vật gì giá trị, không bằng ngươi thả ta đi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên thần sắc dấu diếm, nói với nữ tử mặc kính trang.

- Chúng ta không thù không oán, nhưng người bắt ngươi không phải ta, là Hổ Sơn bắt ngươi, không liên quan tới ta,

Nữ tử kính trang lườm Lục Lâm Thiên, ngón tay vẽ lên mặt Lục Lâm Thiên, lại vỗ ngực của hắn hai cái, dường như đang kiểm tra.

- Không phải ngươi bắt là được, ngươi có thể thả ta.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên sáng ngời, hắn như nhìn thấy hy vọng.

- Tại sao ta phải thả ngươi, ngươi có tiền chuộc không?

Nữ tử kính trang hỏi Lục Lâm Thiên.

- Tiền chuộc.

Lục Lâm Thiên sững sờ, nữ tử kính trang rõ ràng đã kiểm tra nhẫn trữ vật của mình, chính mình làm gì có tiền chuộc, đây rõ ràng cố ý làm khó.

- Đương nhiên là tiền chuộc, chúng ta thân là đạo phỉ thế giới, ngươi nằm trong tay của chúng ta, vậy cũng chỉ có ba kết cục, đầu tiên là giao ra tiền chuộc, thứ nhì là chết, đệ ba là vật tận kỳ dụng (*xài cho đúng tác dụng), xem ra ngươi không có tiền chuộc.

Nữ tử kính trang nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt không có quá nhiều chấn động, trên gương mặt tú lệ hơi cười, không biết đang suy nghĩ gì.

- Lại là đạo phỉ thế giới.

Trong lòng Lục Lâm Thiên xem như nhớ kỹ bốn chữ đạo phỉ thế giới, chính mình năm lần bảy lượt dây dưa với đạo phỉ thế giới.

- Người mang theo rất nhiều áo nghĩa, ngươi chết cũng đáng tiếc, thiên phú như ngươi rất hiếm thấy, nếu ngươi chịu gia nhập chúng ta, ta sẽ tha cho ngươi một mạng.

Nữ tử kính trang nhìn Lục Lâm Thiên, dường như rất chờ mong Lục Lâm Thiên trả lời.

- Gia nhập đạo phỉ thế giới, ta không có suy nghĩ này.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, đại lục Linh Vũ bị đạo phỉ thế giới ăn cướp, chính mình lại gặp gỡ đạo phỉ thế giới, tiểu Long và Mẫu Đan hai người tung tích không rõ, nội tâm Lục Lâm Thiên sẽ không bao giờ gia nhập đạo phỉ thế giới.

- Đại ca, nhị ca, chuyện này không liên quan tới ta, nhưng ta tự mình hỏi hắn, là hắn không chịu gia nhập, ta sẽ không khách khí.

Nghe được Lục Lâm Thiên trả lời như vậy, nữ tử kính trang không giận còn mừng, trong đôi mắt đen nhánh thanh tịnh hiện lên một tia vui mừng của thiếu nữ.

Lục Lâm Thiên lúc này mới nhìn thấy toàn bộ dung mạo của nữ tử kính trang, lúc này Lục Lâm Thiên mới biết cái gì gọi là vưu vật trời sinh, hơn nữa là vưu vật trong vưu vật.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên sáng ngời, nữ tử kính trang hoàn toàn thuộc về loại mỹ nữ làm nam nhân nhìn thấy lần đầu tiên hai mắt đỏ lên, hận không thể ôm lấy nàng âu yếm ngay lập tức.

Nói như vậy, nam nhân nhìn thấy nữ nhân, theo thói quen đại bộ phận đều nhìn gương mặt đâu tiên, nhưng lúc nữ tử kính trang đứng thẳng trước người, làm cho Lục Lâm Thiên hoàn toàn không tự giác xem nhẹ dung mạo của nàng, bởi vì tư thái của nữ tử kính trang quá mê người, đặc biệt còn ăn mặc trang phục hở rốn.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy không ít mỹ nữ tuyệt thế, Lam Linh, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh đều có tư thái nóng bỏng hoàn mỹ, nhưng thẳng thắn mà nói, so sánh với tư thái nữ tử trước mặt vẫn còn kém một chút.

Nữ tử kính trang mặc trang phục hở rốn, mà hạ thân lại mặt váy ngắn, váy ngắn này dài nhất chỉ có ba mươi cm, vừa vặn bao trùm bờ m.ông mà thôi, lộ ra đùi ngọc thon dài, da thịt tuyết trắng lóng lánh, không có một tia khuyêt điểm nhỏ nhặt, làm người ta cảm thấy miệng khô lưỡi đắng..

Trang phục hở rốn, bộ ngực đầy đặn cũng hiện ra rõ ràng, bụng nhỏ eo thon, váy ngắn vừa đủ bao trùm bờ m.ông tròn trịa, đôi chân hoàn mỹ thon dài, toàn thân sinh ra hấp dẫn trí mạng với nam nhân.

Dung mạo thanh thoát không mang theo khói lửa nhân gian, nhưng hết lần này tới lần khác lại có tư thái ma quỷ, thân thể quả thật là kết hợp giữa thiên thân và ác ma.

Lục Lâm Thiên cảm thấy miệng khô lưỡi đắng, ánh mắt tỏa sáng, đúng là vưu vật trong vưu vật.

- Nhìn cái gì vậy, tiếp tục nhìn ta sẽ cắt chỗ dư thừa trên người ngươi đấy.

Dường như cảm giác được ánh mắt Lục Lâm Thiên, nữ tử kính trang rút dao găm trên vai Lục Lâm Thiên ra, lại vung vẩy dao găm, nhẹ nhàng đảo quanh hai chân Lục Lâm Thiên một vòng.

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác rõ ràng, dao găm đã đảo quanh mệnh căn của hắn vài vòng, cảm giác nóng hổi vừa rồi lập tức bị giội chậu nước lạnh, đầu óc tỉnh táo hơn.

- Trung thực là tốt rồi, có nhiều thứ nhất đao lưỡng đoạn là không tốt, ngươi nói đúng không?

Chương 3402: Khúc chiết ly kỳ

Nữ tử kính trang cười nhạt với Lục Lâm Thiên, lời nói lọt vài tai Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên lại sinh ra hàn ý.

Trong ánh mắt nhìn chằm chằm của Lục Lâm Thiên, nữ tử kính trang thu dao găm lại, đôi tay trắng bóng vuốt nhẹ một cái, trong lòng bàn tay xuất hiện những con côn trùng màu đen, đám côn trùng màu đen này chỉ lớn hơn sợi tóc một chút, cẩn thận quan sát, toàn thân đầy lông xù, đầu nhỏ rất dữ tợn, lộ ra răng nanh sắc bén như con rết, lại giống như sâu róm.

Nhìn thấy những côn trùng màu đen trên tay nữ tử kính trang, ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức run lên, hàn ý bao phủ nội tâm của mình.

- Đây là Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, vừa vặn đến tình trạng cần tiến hóa, rât cần máu huyết và cốt tủy tốt để bồi bổ, người bình thường khẳng định không được, không quá một ngày sẽ chết, nếu ngươi có thể sống tới lúc nó tiến hóa xong, ta nhất định thả ngươi.

Nữ tử kính trang trong khi nói chuyện, căn bản không quan tâm tới Lục Lâm Thiên, trực tiếp đặt con côn trùng vào bả vai đẫm máu của Lục Lâm Thiên.

Tất tất.

Đám côn trùng nhỏ màu đen này chui vào bờ vai đầy máu của Lục Lâm Thiên, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

- Nữ nhân độc ác, ngươi muốn làm cái gì?

Lục Lâm Thiên căn bản không thể nhúc nhích, trơ mắt nhìn những vật khủng bố kia chui vào trong vai của mình, Lục Lâm Thiên cảm giác được đám côn trùng đang chui vào trong người của mình, đang gặm nhắm máu huyết và xương cốt bản thân, cảm giác giống như ngàn vạn con kiến ăn cốt tủy.

- Ồ, xem ra Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư của ta rất thích máu huyết và cốt tủy của ngươi, đều rất hưng phấn, nói không chừng sẽ sớm tiến hóa thành công, sau khi chúng tiến hóa lần này, sẽ vô thanh vô tức, vô thanh vô tức đó, cho dù người có tu vị cao hơn ta cũng bị đánh chết.

Dường như cảm giác được cảm tình của đám Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, nữ tử kính trang cao hứng không thôi, trong mắt đầy vui vẻ, thái độ với Lục Lâm Thiên tốt hơn không ít, nói:

- Ngươi bây giờ cần làm chính là nuôi Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư cho tốt, chúng đều là bảo bối của ta, nếu chúng có thể thuận lợi tiến hóa thì ta sẽ thả ngươi.

Hai mắt Lục Lâm Thiên đầy tức giận, nữ nhân này muốn mình dùng máu huyết và cốt tủy nuôi nấng Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, bản thân mình sớm muộn gì cũng bị ăn sạch sẽ, đến lúc đó kết cục cũng có thể nghĩ.

Nghĩ vậy, Lục Lâm Thiên không bao giờ dám nghĩ tiếp, dù sao nữ nhân này còn muốn lợi dụng chính mình, sợ rằng mình muốn chết cũng không được, nổi giận mắng:

- Ngươi là nữ nhân ác độc, ngươi quá ác tam, không nghĩ tới ngươi đẹp như vậy nhưng lòng dạ như rắn rết.

Lục Lâm Thiên mắng xong, nhưng trong lòng lại phiền muộn, chính mình mắng cũng quá ngây thơ.

- Này, ngươi nói là thật sao, ta rất đẹp?

Nghe Lục Lâm Thiên mắng to, nữ tử kính trang hoàn toàn không quan tâm tới, căn bản cũng không có đặt trong lòng, ngược lại hiếu kỳ nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt dễ thương sáng như sao, dung mạo thanh lệ thoát tục không ăn khói lửa nhân gian, nhìn thế nào cũng không giống người vừa bỏ Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư vào miệng vết thương đẫm máu trên người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên sững sờ, lập tức tiếp tục mắng to, nói:

- Ngươi xinh đẹp cái rắm, tâm như bò cạp, ngực to không não, ngươi khi còn bé bị heo chơi, ngươi lớn lên lang bạt kỳ hồ...

- Đúng, ngực to mà không não, có phải tốt hơn ngực nhỏ mà ngốc nghếch hay không?

Nhìn qua ngực của mình, nữ tử kính trang yếu ớt hỏi Lục Lâm Thiên, đôi mắt dễ thương, gương mặt thanh lệ thoát tục nhìn như vô hại.

Lục Lâm Thiên hoàn toàn bị đánh bại rồi, nhìn thấy ánh mắt vô tội kia, trong nội tâm càng tức giận, thình lình nói một câu, nói:

- Ngươi nên đi chỗ khác, ta không muốn con ruồi như ngươi nhìn chằm chằm vào ta.

- Ai nhìn chằm chằm vào ngươi, ngươi cho rằng ngươi là phân sao?

Nữ tử kính trang lườm Lục Lâm Thiên.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên hoàn toàn bị đánh bại không nói được gì, nữ nhân này tuyệt đối không tầm thường.

- Tiểu tử, muốn chơi với ta, ngươi còn kém lắm, hảo hảo nuôi nấng Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư của ta, trên Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư của ta có bố trí thủ đoạn, nhất cử nhất động của ngươi ta đều biết, nếu ngươi dám lộn xộn, ta sẽ làm người hối hận vì sống trên đời này, bà cô ta tuyệt đối không phải dễ trêu.

Nữ tử kính trang nói xong, cố ý bố trí một đạo cấm chế trên người Lục Lâm Thiên, lập tức đá một cước vào bụng dưới Lục Lâm Thiên.

Bành!

Đáng thương Lục Lâm Thiên bị đá văng ra khỏi phòng, hắn đu.ng vào cây cột giữa hành lang, cửa phòng đóng lại.

- Hổ Sơn, hảo hảo nhìn chằm chằm vào hắn, các ngươi không thể động đến hắn, mất cọng tóc nào ta sẽ hỏi ngươi.

Trong phòng, nữ tử kính trang lại nói vọng ra.

- Vâng, Tam đương gia.

Đại hán khôi ngô vẫn canh giữ trước cửa phòng nói ra, lập tức tựu dẫn theo Lục Lâm Thiên rời đi.

Lúc này Lục Lâm Thiên sắp sụp đổ, không chỉ gặp gỡ nữ tử kính trang, trên người còn bị bố trí cấm chế của nữ tử kính trang và của tên đại hán khôi ngô, hắn đang âm thầm vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết, thôn phệ cấm chế, nhưng tên đại hán rõ ràng không quá dụng tâm, cho nên cũng không có toàn lực bố trí cấm chế, cho nên khi luyện hóa cũng dễ dàng hơn một chút.

Trong thời gian âm thầm luyện hóa cấm chế, cấm chế trên người bắt đầu dao động.

Nhưng bây giờ, nữ tử kính trang bố trí cấm chế còn mạnh hơn đại hán bố trí rất nhiều, muốn luyện hóa, tuyệt đối cần quá trình rất lâu, điểm này đại biểu nữ tử kính trang cả người lẫn vật vô hại lại có thực lực khủng bố hơn tên đại hán cao lớn rất nhiều.

- Sư muội, tại sao bên ngoài không có động tĩnh.

Trong thuyền lớn, tại một gian phòng, thanh niên mặc hoa phục bị cấm chế đảo mắt nhìn quanh, thân thể không nhúc nhích được, ánh mắt mang theo vẻ nghi hoặc.

- Có lẽ không phải là người của chúng ta, nhất định bọn chúng gặp phải phiền toái gì đó.

Bên cạnh thanh niên mặc hoa phục, một bóng dáng xinh đẹp đứng đó, nàng cũng bị cấm chế.

- Một đám đạo phỉ thế giới, sau khi ta ra khỏi nơi đây, nhất định sẽ không bỏ qua cho bọn chúng.

Thanh niên mặc hoa phục oán hận nói, lập tức nhìn nữ tử bên cạnh:

- Sư muội, lúc này thật có lỗi, liên lụy ngươi bị giam cầm, chờ sau khi chúng ta thoát hiểm, ta sẽ mang ngươi trở về, nơi đó sẽ có cường giả chỉ đạo và nhiều tài nguyên tu luyện, nhất định sẽ giúp ngươi đột phá nhanh chóng, tiền đồ bất khả hạn lượng.

- Vậy đa tạ sư huynh, nhưng chúng ta phải thoát thân trước mới được.

Trong mắt nữ tử mặc váy dài mang theo một tia bất đắc dĩ.

- Chúng ta nhất định có thể thoát thân, sau đó ta sẽ bảo phụ thân đi cầu hôn, chúng ta sẽ ở cạnh nhau.

Thanh niên mặc hoa phục nghĩ tới chuyện này, ánh mắt sáng lên.

Ầm!

Thời điểm thanh niên mặc hoa phục vừa dứt lời, cửa phòng trực tiếp bị đá văng ra, đã có người đi tới, thanh niên mặc hoa phục và nữ tử mặc váy dài lập tức ngẩng đầu nhìn lên, nhìn thấy đại hán khôi ngô cầm một thanh niên đi vào.

Chương 3403: Phạm Kiếm Nhân

- Thành thật ở lại đây cho ta!

Đại hán khôi ngô Hổ Sơn nhìn qua thanh niên mặc hoa phục và nữ tử mặc váy dài, hắn thả Lục Lâm Thiên vào trong phòng, lập tức đóng cửa rời đi.

Khi đại hán khôi ngô đã bỏ đi, thanh niên mặc hoa phục và nữ tử mặc váy dài nhìn chằm chằm lên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng đánh giá hai người trong gian phòng.

Một thanh niên mặc hoa phục tuổi chừng hai mươi tám hai mươi chín, khí độ xem như bất phàm, vừa nhìn đã thấy không phải người thường, lớn lên xem như tuấn lãng, trong ánh mắt mang theo nét bướng bỉnh, dường như không đặt người bình thường vào trong mắt.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua thiếu nữ mặc váy dài, ánh mắt ngơ ngác, chỉ thấy nữ tử tuổi chừng hai lăm hai sáu, trên người mang theo hương thơm nhàn nhạt, tóc đen như mây, mang theo nét mềm mại và tinh tế, váy dài bó chặt eo nhỏ phụ trợ dáng người lung linh xinh đẹp động lòng người.

Cẩn thận nhìn nữ tử trước mặt mình, Lục Lâm Thiên cảm thấy ngoài ý muốn, đây là gương mặt động lòng người, da thịt nõn nà như bạch ngọc, mang nét óng ánh như ngọc, mắt ngọc mày ngài, vẻ ngoài đầy nhu ý, đôi môi đỏ rực như son, tươi ngon mọng nước, thân thể tỏa ra thần thái cơ trí, là nữ nhân rất có phong vị.

Nử tử này làm Lục Lâm Thiên nghĩ đến Mộ Dung Lan Lan và Đạm Thai Tuyết Vi, nữ tử không có vũ mị của Mộ Dung Lan Lan, không có thần thái không đẹp không yêu của Đạm Thai Tuyết Vi, nhưng tự thành hấp dẫn, lại có khí chất thành thục của Mộ Dung Lan Lan và thanh xuân của Đạm Thai Tuyết Vi, dung nhan cũng không thua kém bao nhiêu.

Bị ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào, nữ tử cúi đầu xuống, mang theo ba phần ngượng ngùng, nàng chưa từng thấy ánh mắt to gan như thế, ánh mắt không chút che dấu nhìn ngắm nàng, hoàn toàn khác với những ánh mắt lén lút quan sát nàng.

- Tiểu tử, ngươi nhìn cái gì đó, lại nhìn ta sẽ móc mắt ngươi ra.

Thanh niên mặc hoa phục nhìn thấy ánh mắt lớn mật của Lục Lâm Thiên, lập tức hét lớn một tiếng, trong mắt mang theo lãnh ý, nếu không phải hiện tại bị cấm chế, chỉ sợ hắn sẽ ra tay với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lườm tên thanh niên mặc hoa phục, cũng không để ý tới tên này, bản thân mình lúc nà không thể động đậy, cũng không thể làm gì, cho nên không cần quan tâm nhiều chuyện khác.

Lập tức Lục Lâm Thiên dứt khoát nhắm mắt dưỡng thần, đoán chừng đại hán khôi ngô ném mình vào trong này cũng không tùy tiện tới kiểm tra, hiện tại nên trừ bỏ cấm chế mới tốt, còn có Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy đau đầu.

Hai mắt khép hờ, Lục Lâm Thiên là được đứng đấy bắt đầu vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết, loại này cấm chế tại Lục Lâm Thiên trên người, từ trước đến nay là không dùng được, chỉ (cái) nhưng mà cấm chế quá nặng, cho nên cần phải thời gian là hơn.

Đại hán khôi ngô bố trí cấm chế, Lục Lâm Thiên đã âm thầm luyện hóa gần xong, ai ngờ nữ tử kính trang lại bố trí cấm chế mạnh hơn, làm cho Lục Lâm Thiên có cảm giác khóc không ra nước mắt.

Nhưng mà hiện tại cũng không có cách nào, Lục Lâm Thiên chỉ có thể tiếp tục luyện hóa.

- Ngươi không quan tâm tới ta, tiểu tử, ngươi là người phương nào, ngươi có biết ta là ai không?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không để ý tới mình, hắn có cảm giác bị bỏ qua, tên thanh niên mặc hoa phục tức giận quát:

- Tiểu tử, ta nói chuyện với ngươi đấy, ngươi có bị điếc không?

- Sư huynh, thôi đi!

Nữ tử mặc váy dài ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên đang nhắm mắt, ánh mắt mang theo vẻ ngạc nhiên, lập tức nói với thanh niên mặc hoa phục.

- Sư muội, ánh mắt của kẻ này vô lễ với ngươi, chờ chúng ta thoát khốn, ta sẽ thu thập hắn giúp ngươi.

Thanh niên mặc hoa phục hung hăng nói ra.

- Sư huynh, hắn cũng không có vô lễ, bỏ qua đi.

Nữ tử mặc váy dài nói nhỏ, đôi mắt mang theo bất đắc dĩ.

- Không được, ta nhất định phải giáo huấn tên này.

Thanh niên mặc hoa phục trầm giọng nói ra, lộ ra thần sắc ương bướng.

- Cũng đã là tù nhân, còn muốn dạy dỗ ta, đầu của ngươi bị hư sao, hay là nước vào?

Lục Lâm Thiên muốn lặng yên luyện hóa cấm chế trong cơ thể, không nghĩ tới thanh niên này vẫn nhao nhao, nội tâm rất bực bội, ánh mắt đầy lãnh ý nhìn tên thanh niên mặc hoa phục.

Thanh niên mặc hoa phục bị Lục Lâm Thiên cái này một quát lớn, rõ ràng cho thấy sững sờ một chút, lập tức ánh mắt dần dần âm trầm, nói:

- Tiểu tử, có bản lĩnh báo tên đi, Phạm Kiếm Nhân ta cam đoan, đến lúc đó tuyệt đối không buông tha ngươi.

- Phạm Kiếm Nhân.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên sững sờ, hắn suýt nữa cười phun ra, nói:

- Phạm Kiếm Nhân, ngươi gọi là "Phạm kiếm" bị xem thường hay là "Tiện nhân", hoặc Phạm Kiếm Nhân ngươi là "Người bị xem thường".

- Vô liêm sỉ, ta tuyệt đối sẽ không tha ngươi.

Thanh niên mặc hoa phục lúc này tức giận phát hỏa, đây là lần đầu tiên có kẻ dám vũ nhục hắn như vậy, nhưng cho dù hắn nổi giận thế nào, hắn vẫn không thể di động nửa bước.

- Chỉ là tù nhân mà thôi, không cần biết ngươi là ai, thành thật một chút cho ta.

Lục Lâm Thiên lại lườm tên thanh niên mặc hoa phục, bỏ mặc hắn, tiếp tục nhắm mắt tu luyện.

Thanh niên mặc hoa phục nổi giận, cũng không thể nói gì, ánh mắt đầy giận dữ.

Nữ tử mặc váy dài có phần ngoài ý muốn nhìn Lục Lâm Thiên, không nói gì, lập tức cũng nhắm mắt dưỡng thần.

Thời gian từ từ qua đi, không bị tên thanh niên kia ảnh hưởng, Lục Lâm Thiên tiếp tục vận chuyển hỗn độn âm dương, bắt đầu luyện hóa cấm chế trong cơ thể.

Hỗn Độn Âm Dương Quyết không hổ là công pháp đỉnh cấp trong ba ngàn đại thế giới, một lát sau đã có thể luyện hóa cấm chế trong ngừi.

Sau khi luyện hóa cấm chế, Hỗn Độn Âm Dương Quyết còn luyện hóa nguyên lực bản thân Lục Lâm Thiên, hắn đạt được không ít chỗ tốt.

Mà trong người, Lục Lâm Thiên cảm giác rõ ràng, Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư đã cắn nuốt không ít máu huyết của mình, thậm chí còn chui vào trong xương, thân hình của chúng rất nhỏ nhưng lực xuyên thủng rất mạnh, có thể cắn xé xương cốt.

Đối với Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư này, Lục Lâm Thiên hơi hiểu một ít, tuy chúng nhỏ nhưng tuyệt đối không phải vật phàm, nghe nữ tử kính trang nói chuyện, đây là trọng bảo, rất quan tâm tới.

Nhưng hiện tại Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư tuyệt đối cũng là vật gây phiền toái cho Lục Lâm Thiên nhất, bị cấm chế, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên không có biện pháp ngăn cản.

Thời gian từ từ trôi qua, ba người trong phòng không xảy ra chuyện gì.

Lục Lâm Thiên luyện hóa cấm chế trong người, bởi vì cấm chế này thật sự quá mạnh mẽ, cũng cần không ít thời gian, xem chừng đã qua ba ngày, Lục Lâm Thiên vẫn không thể luyện hóa xong, chỉ mới luyện hóa một chút mà thôi.

Mà mỗi ngày tên đại hán khôi ngô đích thân tới xem, rất rõ ràng chỉ có quan sát mình Lục Lâm Thiên mà thôi, nhìn thấy Lục Lâm Thiên không có việc gì thì ra ngoài.

Lúc đại hán khôi ngô tới, Lục Lâm Thiên đình chỉ luyện hóa cấm chế, miễn bị nhìn ra sơ hở.

Mà ba ngày này, Lục Lâm Thiên chưa từng gặp nữ tử kính trang, đại hán khôi ngô đi tới cũng không nói cái gì.

Chương 3404: Tử Linh Thánh Dịch 1

Chuyện này làm cho thanh niên mặc hoa phục và nữ tử mặc váy dài kỳ quái thân phận của Lục Lâm Thiên, vì cái gì đám đạo phỉ thế giới này coi trọng hắn như vậy, tu vị của người này không phải quá cao.

Qua chừng bảy ngày, Lục Lâm Thiên phát giác mình đã luyện hóa phần lớn câm chế trong cơ thể, cấm chế này cực lớn, thậm chí làm cho Lục Lâm Thiên đạt được không ít chỗ tốt, Lục Lâm Thiên mơ hồ có cảm giác, chỗ tốt này dường như không dưới khối tinh thạch thế giới lúc trước.

Ầm ầm.

Nhưng vào lúc này, thuyền lớn đột nhiên chấn động mạnh, nó đình chỉ tiến lên, đã dừng lại.

Vào lúc này tên thanh niên mặc hoa phục và nữ tử mặc váy dài mở mắt ra, thanh niên mặc hoa phục vô cùng mừng rỡ, nói:

- Sư muội, ta có thể cảm giác người của chúng ta tới rồi, người của chúng ta đã theo kịp.

- Sư huynh, đám đạo phỉ thế giới này cũng không đơn giản, chúng ta nên cẩn thận mới tốt.

Tuy nữ tử mặc váy dài cũng vui mừng, nhưng trong mắt mang theo lo lắng, dường như trong lòng cũng không quá cao hứng.

- Yên tâm đi, ta dám cam đoan người của chúng ta sẽ cứu được chúng ta ra, bởi vì còn có một người tới, cho dù đám đạo phỉ thế giới mạnh hơn nữa cũng vô dụng.

Ánh mắt thanh niên mặc hoa phục khẳng định, dường như cảm ứng được gì đó.

Thanh niên mặc hoa phục vừa dứt lời, ánh mắt bướng bỉnh nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, trầm giọng nói:

- Tiểu tử, ngày tốt lành của ngươi đã kết thúc, một lúc sau, ngươi sẽ chết rất thảm, ngươi chờ đó cho ta.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhíu mày, dường như bên ngoài xảy ra chuyện gì đó, chẳng lẽ thật sự có người cứu hai người này?

- Mang bọn chúng ra ngoài!

- Mang đám người này ra ngoài, tổng cộng có ba người, Hổ Sơn đại nhân cũng không có nói rõ ràng.

- Mang toàn bộ!

Cùng lúc, cửa phòng mở ra, có mấy tên tu vị Hậu Thiên vội vã mang bọn họ ra ngoài, ba người đều bị cấm chế, tự nhiên không có sức phản kháng, bị dẫn lên bong thuyền.

Đến bong thuyền, Lục Lâm Thiên nhìn thấy cảnh tượng vô cùng rung động, chỉ thấy hư không trước mặt có phi hành khôi lỗi phi hổ thật lớn, nó lớn hơn ngàn mét, bí vân quấn quanh người, khôi lỗi kia không chỉ lớn, uy thế của nó cũng không nhỏ, thậm chí không dưới chiếc thuyền lớn này.

Trước tọa giá phi hành khôi lỗi phi hổ, giữa không trung có mấy trăm người đang đứng, uy thế khủng khïếp tỏa ra chung quanh, khí tức mạnh mẽ khuếch tán ra tận chân trời, làm cho thiên địa chung quanh rung động không nhỏ.

- Nhiều cường giả như thế?

Lục Lâm Thiên nhìn lên trời, lập tức nghẹn họng nhìn trân trối, mấy trăm người đều có cấp độ Đế giả, mấy trăm Đế giả cùng đứng trên không trung, đây là cảnh tượng trên đại lục Linh Vũ không thể nhìn thấy.

Mà trong đó có mấy người tỏa ra khí tức quá mạnh, Lục Lâm Thiên phát hiện ít nhất là có mười mấy người đều là Phá Giới Cảnh, thậm chí còn có rất cao, mấy khí tức này hoàn toàn không kém gì đại hán Hổ Sơn bao nhiêu, những người này mới thật sự là cường giả.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lúc này nhìn thẳng vào lão giả hơn năm mươi tuổi đứng trước đám người, ánh mắt lão giả này âm trầm, mặc trường bào, khí tức kinh khủng nhất, khí tức của người này còn mạnh hơn Hổ Sơn rất nhiều.

Cảm nhận khí tức trên người kẻ này, nội tâm Lục Lâm Thiên sinh ra cảm giác bất an, khí tức của người này quá mức cường hãn.

- Đỗ sư thúc, ta ở chỗ này, ta ở chỗ này.

Vừa nhìn thấy lão giả kia, ánh mắt Phạm Kiếm Nhân vui mừng, lớn tiếng kêu cứu.

Ba!

Nhưng tên Phạm Kiếm Nhân vừa mới hô to, hắn đã bị tát một cái thật mạnh, người ra tay chính là Hổ Sơn, khóe miệng Phạm Kiếm Nhân chảy máu tươi, ánh mắt sững sờ nhìn Hổ Sơn, dường như không ngờ Hổ Sơn lại đánh hắn.

- Thành thật một chút.

Hổ Sơn quát lớn một tiếng, hắn trực tiếp giơ tay bóp cổ tên thanh niên mặc hoa phục giơ lên cao.

- Hổ Sơn, các ngươi đám mao tặc này, mau buông người trong tay ra, bằng không ta sẽ cho các ngươi đẹp mặt.

Trong đám người đối phương, lão giả đầu lĩnh quát tên đại hán khôi ngô.

- Đỗ Lộc lão nhân, ngươi ít uy hïếp ta, ta cũng không sợ ngươi đâu, nếu ngươi có bổn sự, đi xông xáo với Phong Vân Sơn chúng ta đi.

Hổ Sơn hoàn toàn không có ý e ngại đối phương, cầm tên thanh niên mặc hoa phục trong tay, nói:

- Muốn cứu người, rất đơn giản, giao tiền chuộc chúng ta muốn đây, bằng không ta sẽ giết tiểu tử này, ngươi dám nói một chữ không hoặc là không được thử xem!

Lục Lâm Thiên đứng trên bong thuyền, ánh mắt nhìn tên đại hán khôi ngô Hổ Sơn, lúc này có mấy phần tán thưởng, gia hỏa thô kệch này có vài phần tính tình, nghe khẩu khí đám đạo phỉ thế giới này chính là người Phong Vân Sơn.

- Giao tiền chuộc không có vấn đề, nhưng chúng ta muốn biết, rốt cuộc là ai nói cho các ngươi biết, trong tay chúng ta có Tử Linh Thánh Dịch.

Lão nhân Đỗ Lộc âm trầm nói một câu.

- Chuyện này liên quan gì tới ngươi, giao đồ ra là được.

Hổ Sơn không khách khí quát một câu.

- Một tay giao người, một tay giao Tử Linh Thánh Dịch.

Đỗ Lộc trầm giọng nói, tên thanh niên mặc hoa phục lúc này không dám nói lời nào, ánh mắt rất đau lòng, Tử Linh Thánh Dịch là bảo vật rất quý giá, lần này không còn nữa rồi, đây là bảo vật trân quý tới cực điểm.

- Ta cũng không sợ ngươi bịp bợm, muốn giết tiểu tử này cũng không có gì khó.

Hổ Sơn nói ra.

Đỗ Lộc tiếp tục đau lòng, vung tay lên, trong tay hắn xuất hiện bình ngọc, nhìn thanh niên mặc hoa phục và nữ tử mặc váy dài, nói:

- Là đổi lấy hai người bọn họ.

Vừa dứt lời, trường bào Đỗ Lộc vung lên, bấm tay một cái, bình ngọc trong tay lơ lửng, từ từ bay về phía Hổ Sơn.

- Cho ngươi.

Hổ Sơn cũng phất tay, một trái một phải ném thanh niên mặc hoa phục và nữ tử mặc váy dài đi, hai người bao phủ trong hào quang màu vàng, hai người bay tới phía trước.

Cùng lúc đó, Hổ Sơn vung tay lên, lòng bàn tay sinh ra hấp lực lớn, lập tức thu bình ngọc vào trong tay, sắc mặt vô cùng vui mừng.

Xuy xuy.

Đỗ Lộc xuất hiện trong hư không, thân ảnh khẽ động hấp thu thanh niên mặc hoa phục và nữ tử mặc váy dài vào trong tay, chấn nát cấm chế Hổ Sơn bố trí trên người bọn họ.

- Phụ thân, nhanh giết bọn chúng, giết đám đạo phỉ này cho ta.

Thanh niên mặc hoa phục không còn cấm chế, lập tức hô to, dường như biết rõ giữa không trung có người.

Mà nữ tử mặc váy dài được cứu, một lão giả lo lắng đi tới, thần sắc thở dài một hơi.

- Hừ, Phong Vân Sơn lớn mật, dám đánh chủ ý lên người của Phạm Sàm ta, hôm nay tuyệt đối sẽ không buông tha các ngươi, về sau cả Chiến Thiên Liên Minh sẽ không bỏ qua cho các ngươi đâu.

Cùng một thời gian, giữa không trung có tiếng quát vang lên, gợn sóng không gian lắc lư, có một thân ảnh mặc trường bào đi ra, từ khi người này xuất hiện, hư không băng giá, khí lạnh phóng lên trời, thế giới trong khe hẹp này sinh ra chấn động dữ dội.

- Chiến Thiên Liên Minh, dĩ nhiên là người Chiến Thiên Liên Minh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức biến hóa, những người này dĩ nhiên là người Chiến Thiên Liên Minh, chính mình không phải đang tìm người của Chiến Thiên Liên Minh sao, lão nhân gia sư phụ lưu lại Thù Tạ Lệnh chính là muốn mình tiến vào Chiến Thiên Liên Minh.

Chương 3405: Tử Linh Thánh Dịch 2

Xùy!

Lão giả xuất hiện giữa không trung, sắc mặt âm trầm, khóe miệng còn cười tàn nhẫn, khí tức băng hàn chung quanh bộc phát dữ dội, lập tức lao thẳng về phía Hổ Sơn.

- Phạm Sàm, Thiên Thủy Môn của ngươi chỉ là thế lực nhị lưu trong Chiến Thiên Liên Minh mà thôi, cho rằng có thể ảnh hưởng đến cả Chiến Thiên Liên Minh sao, sớm biết các ngươi có an bài như thế, xem ra Thiên Thủy Môn các ngươi không đáng tin cậy.

Tiếng nói vang lên, trong cung điện trên thuyền có một thân ảnh thướt tha bay tới, dáng người mang theo tư thái uyển chuyển mê người.

Bang bang.

Hai người giao thủ với nhau thật nhanh, từng đạo năng lượng chấn động kịch liệt, không gian nổ tung như sấm rền, tốc độ giao thủ nhanh như sấm sét, hai người giơ tay nhấc chân có thể chấn vỡ không gian, không gian chung quanh vỡ ra từng khúc, Lục Lâm Thiên trong lúc mơ hồ chỉ nhìn thấy thân ảnh uyển chuyển dao động qua lại mà thôi.

- Thực lực thật mạnh!

Advertisement

Lục Lâm Thiên không cách nào nhúc nhích, hắn chỉ tận lực nhìn lên mà thôi, giữa không trung bên sinh ra âm thanh đinh tai nhức óc, chân trời bị xé rách, năng lượng và uy áp rất khủng khïếp, Lục Lâm Thiên cảm thấy tâm thần chấn động, thực lực hai người đang giao thủ với nhau quá mạnh.

Trong đó còn có khí tức độc dược phiêu tán, nội tâm Lục Lâm Thiên cảm giác thân thiết khó nói nên lời, chỉ tiếc Lục Lâm Thiên hiểu rõ, người thi triển độc công là nữ tử kính trang, cũng không phải là Lục Tâm Đồng.

- Ma Linh Yêu Nữ, không ngờ ngươi lại tới đây, ngươi có ý muốn Tử Linh Thánh Dịch thì cứ đến đi.

Lão giả giữa không trung hét lớn, hai tay của hắn kết thủ ấn, nguyên lực chấn động quanh người, năng lượng chung quanh càng ngày càng cuồng bạo, nhưng mà hắn vẫn kiêng kỵ kịch độc của đối phương.

- Khanh khách, ta không phải cố ý đến đây, nhưng mà tên nhi tử vô liêm sỉ của ngươi trêu chọc ta, xem mặt mũi của ngươi ta mới tha mạng nhỏ của hắn.

Nữ tử kính trang cười nói, thân thể lồi lõm vờn quanh, thủ ấn không ngừng biến hóa, động thủ vô cùng tàn nhẫn, thậm chí là cực kỳ xảo trá, gương mặt thanh tú thoát tục khi giao thủ vẫn sinh ra cảm giác cao quý tự nhiên.

- Cùng động thủ, giết!

Trước tọa giá khôi lỗi phi hành, Đỗ Lộc hét lớn một tiếng, khi hắn dứt lời, sau lưng có mười mấy tên Phá Giới Cảnh và người mạnh hơn nữa lao tới, sát khí bộc phát dữ dội, năng lượng chấn động làm không gian trong khe hẹp chập chờn.

Sát!

Mấy trăm người tu vị Hậu Thiên cùng hét lên, nguyên lực bộc phát dữ dội, hội tụ thành thanh thế vô cùng to ớn, làm cho lòng người rung động, khí thế chấn động khủng bố, lập tức lao thẳng về phía thuyền lớn, thề giết đối thủ.

Thanh thế như vậy, Lục Lâm Thiên cũng rung động, nhiều cường giả khai chiến như thế, tràng diện thật dữ dội, quả thực đại lục Linh Vũ không thể so sánh, nhất thời trong hư không sinh ra tiếng nổ như sấm rền.

- Nhiều người dùng được gì chứ, có bản lĩnh đi Phong Vân Sơn.

Nhìn thấy uy thế khủng khiếp đang ập tới, Hổ Sơn không quá quan tâm, dường như có chuẩn bị.

- Thiên Độc Phá Không Trận.

Khi Hổ Sơn vừa dứt lời, lập tức mấy trăm người tu vị Hậu Thiên và sáu Phá Giới Cảnh trên thuyền lớn cùng bay lên theo Hổ Sơn, khí tức bắt đầu khởi động, trong tay mỗi người cầm một quang cầu, quang cầu này sinh ra năng lượng chấn động rất lớn.

- Không xong, là Phong Vân Sơn Diệt Không Lôi tăng thêm kịch độc, mau lui lại.

Nhìn thấy Hổ Sơn cầm chặt quang cầu, sắc mặt đám người Đỗ Lộc đại biến, hắn hét lớn bảo mọi người lui ra phía sau.

- Hừ, đây chính là phát minh mới của Nhị đương gia, lần trước Thiên Thanh Môn đã thử uy lực, lần này tới phiên các ngươi.

Hổ Sơn hét lớn một tiếng, lập tức ném quang cầu về phía trước.

Bên cạnh Hổ Sơn, mọi người cầm quang cầu trong tay ném tới phía trước, quang cầu lướt đi trong không gian, sau đó hơn trăm quang cầu đồng thời nổ tung.

Bành bành bành!

Cùng lúc đó trên trăm quang cầu đồng thời nổ mạnh, năng lượng khủng bố bộc phát ra các hướng, năng lượng khủng khiếp rung động lòng người, trực tiếp chấn vỡ không gian, lúc này cảnh tượng thiên băng địa liệt, cả phiến không gian run rẩy.

Quang cầu đồng thời nổ tung sinh ra rất nhiều vết nứt không gian đen kịt, năng lượng không gian không ngừng tàn phá các nơi nó đi qua, ngay sau đó kịch độc cũng lan tỏa khắp không gian.

Đạp đạp!

Quang cầu khủng bố nổ tung, không gian chi lực và kịch độc lan tràn, không ít thân ảnh bên phía Chiến Thiên Liên Minh bị đánh bay, vết nứt không gian tỏa ra, lập tức thân thể hóa thành mảnh vỡ, người bị ảnh hưởng sắc mặt biến thành tái nhợt, miệng không ngừng phun máu tươi, còn có người bị kịch độc xâm nhập thân thể, cơ thể lập tức biến thành màu đen.

Xoẹt!

Trong khe hở thế giới hiện tại, vết nứt không gian và kịch độc lan tỏa thật nhanh, khe hở không gian hỗn loạn không chịu nổi, lực lượng khủng khiếp bộc phát trong không gian.

Khe hở thế giới vốn là nơi cực kỳ không ổn định, nhất thời lung lay sắp đổ, khe hở thế giới vốn an toàn lại biến thành nơi hỗn loạn không chịu nổi, những nơi quang cầu nổ tung trực tiếp hỗn loạn, không gian nứt vỡ liên tục.

Đạp đạp!

Mấy trăm người bên phía Chiến Thiên Liên Minh có hơn mười người tu vị Phá Giới Cảnh bị đẩy lui ra xa, không dám xông lên phía trước, phía trước có kịch độc, còn có khe hở không gian, ngay cả Đỗ Lộc cũng không dám liều lĩnh.

Vèo!

Cùng lúc đó thuyền lớn dùng tốc độ cực nhanh lùi lại phía sau, tốc độ nhanh không thể tưởng tượng.

Vào thời điểm này căn bản không có người chú ý tới Lục Lâm Thiên, đối với người trên thuyền lớn mà nói, Lục Lâm Thiên bị cấm chế, hoàn toàn không có uy hiếp.

Cho nên cũng không người nào biết trong thời gian mấy ngày này, Lục Lâm Thiên nhân lúc những quang cầu kịch độc kia nổ tung, hắn rốt cục cởi bỏ cấm chế trên người.

Hổ Sơn ném quang cầu ra ngoài, hắn lại xuất hiện trên bong thuyền, đứng bên cạnh Lục Lâm Thiên, mắt thấy không gian phía trước hỗn loạn thì vui vẻ, khe hở thế giới hỗn loạn, tăng thêm kịch độc, không ai adms xông lên, chỉ cần cầm bình ngọc trong tay, chờ giao cho Tam đương gia là xong.

- Phạm Sàm, hôm nay tới đây thôi, không phục đại khái cứ tới Phong Vân Sơn làm khách.

Trên không trung, nữ tử kính trang cười nói rất tự nhiên, cổ tay trắng nâng lên, khói độc bao phủ các nơi, kịch độc lập tức thẩm thấu vào không gian, không gian sinh ra gợn sóng dữ dội.

Nữ tử kính trang lập tức biến mất giữa không gian, nhân lúc không gian hỗn loạn quay trở về, tăng thêm kịch độc nên nàng bình yên trở ra, lựa chọn thu tiền chuộc trong khe hở thế giới, nàng đã sớm tính toán đường lui.

Mắt thấy nữ tử kính trang lui ra phía sau, lão giả Phạm Sàm cũng không có biện pháp, tức giận quát:

- Ma Linh Yêu Nữ, Thiên Thủy Môn chúng ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, cả Chiến Thiên Liên Minh sẽ không để yên cho ngươi.

- Lúc này không trốn thì chờ tới khi nào, liều!

Nhưng vào lúc này, khí tức quỷ dị trước mặt Lục Lâm Thiên đồng hóa gợn sóng không gian, ngay lúc này hắn giơ tay quét qua tay Hổ Sơn, Hổ Sơn còn chưa phục hồi tinh thần, thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất không thấy gì nữa.

Chương 3406: Liều mạng chạy trốn

- Tử Linh Thánh Dịch, Tử Linh Thánh Dịch mất rồi.

Tử Linh Thánh Dịch trong tay biến mất, chuyện này làm cho Hổ Sơn sững sờ, lập tức phát hiện Lục Lâm Thiên bên cạnh đã biến mất, hắn tức giận gào thét:

- Mau đuổi theo, người nọ chạy rồi.

Trong khi quát lên, Hổ Sơn là người đầu tiên đuổi theo, sắc mặt vô cùng giận dữ.

Xùy.

Lúc này Lục Lâm Thiên đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, thân ảnh vừa rời khỏi thuyền lớn đã tăng thời gian lên gấp sáu mươi lần, tốc độ của Lục Lâm Thiên vốn cực nhanh, hắn dùng tốc độ này lao ra khỏi thuyền lớn, lập tức phất tay xé rách vết nứt không gian, thi triển không gian áo nghĩa, thân ảnh hắn tiến vào bên trong.

- Muốn chạy trốn trước mặt ta, cho dù ngươi có không gian áo nghĩa, dù sao thực lực quá thấp, nếu ngươi có thể trốn, sau này ta sẽ mang ngươi về làm áp trại tướng công.

Một tiếng nói vang lên bên tai, nữ tử kính trang trực tiếp xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác lực hút cực lớn bao phủ lấy mình, muốn kéo mình ra khỏi vết nứt không gian, hắn khó có thể phản kháng lực hút này.

- Thực lực nữ nhân này quá mạnh.

Trong lòng Lục Lâm Thiên âm thầm kêu không tốt, thực lực nữ nhân này quá mạnh, chính mình toàn lực phản kháng cũng không thể thoát khỏi tay của nàng, trong nháy mắt đã bị kéo ra.

- Thời không lao ngục.

Lục Lâm Thiên lập tức toàn lực bố trí thổ thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’, không gian run run, hào quang màu vàng chói mắt, hắn toàn lực thoát khỏi lực hút của nữ tử kính trang.

Thổ thuộc tính thời không lao ngục, linh hồn, không gian, thời gian, thuộc tính ảnh hưởng chung quanh, sắc mặt nữ tử kính trang kinh ngạc, không gian quỷ dị này có thể ảnh hưởng tới nàng.

Thời điểm Lục Lâm Thiên không thể làm gì, không gian trước mặt nổ tung tạo thành không gian hỗn loạn, cả khe hở không gian cũng bị ảnh hưởng, không gian hỗn loạn cuốn lấy tất cả mọi thứ.

Xoẹt!

Hỗn loạn qua đi, không gian nứt vỡ từng khúc, trực tiếp hóa thành hư vô, lực lượng hỗn loạn tàn phá các nơi.

- Lục Lâm Thiên, ngươi mau ra đây, đó là thế giới hỗn loạn, với thực lực của ngươi dù có không gian áo nghĩa cũng chết.

Nữ tử kính trang nhìn thấy không gian hỗn loạn quét qua, dung mạo xinh đẹp biến hóa.

- Dù sao cũng là chết, liều!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, lọt vào trong tay nữ tử kính trang này, kết cục của mình cũng không tốt hơn chỗ nào, sau khi phát hiện mình có thể cởi bỏ cấm chế, về sau hắn tuyệt đối không có cơ hội chạy trốn, còn không bằng hiện tại liều mạng, cắn răng quyết định, toàn lực bộc phát nguyên lực toàn thân, thổ thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’ tăng lên cực hạn, hắn toàn lực thoát khỏi lực hút.

Xoẹt.

Không gian hỗn loạn quét qua, lập tức ảnh hưởng tới phạm vi Lục Lâm Thiên đang đứng, không gian hỗn loạn lập tức bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong.

- Không xong.

Sắc mặt nữ tử kính trang đại biến, thân thể mềm mại không dám dừng lại, nàng trốn ra thật nhanh, thân ảnh lập tức rơi vào bong thuyền.

- Nhanh thúc dục Hỏa Ảnh Cuồng Phong Chu, dùng hết tốc lực tiến lên phía trước, nhanh!

Hổ Sơn trở lại thuyền lớn, vội vàng hét lên, hắn nhìn thấy vết nứt không gian quét qua, trong mắt đầy kinh hãi, đây là thế giới hỗn loạn, không ai dám dừng lại thêm một phút nào nữa.

Nhìn thấy không gian hỗn loạn quét qua các nơi, nữ tử tức giận đạp mạnh bong thuyền vài cái.

- Tam đương gia, Tử Linh Thánh Dịch bị tiểu tử kia cướp đi, làm sao bây giờ?

Hổ Sơn bất đắc dĩ ủy khuất đến cực điểm, hắn đi tới trước mặt nữ tử kính trang, mặt không dám ngẩng lên.

- Phế vật, thực lực của ngươi thế nào, Phá Giới Cảnh sơ giai mà thôi, ngươi thậm chí ngay cả Tử Linh Thánh Dịch cũng không bảo vệ được.

Nữ tử kính trang tức giận nghiến răng nghiến lợi, tức giận nói:

- Tử Linh Thánh Dịch là ta chuẩn bị cho Nhị ca, đáng tiếc Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư của ta còn trân quý hơn Tử Linh Thánh Dịch rất nhiều, nếu xuất ra đấu giá, nếu là người biết hàng, đổi lấy mười phần áo nghĩa chi nguyên cũng dễ dàng, nếu tiến hóa càng không cách nào đánh giá.

- Tam đương gia, chúng ta làm sao bây giờ, tiểu tử kia nhất định chết chắc.

Ánh mắt Hổ Sơn mang theo sợ hãi nhìn qua không gian hỗn loạn phía sau, tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai rơi vào trong đó không có hy vọng còn sống, không thể không chết, không có kỳ tích.

- Lúc này tổn thất quá lớn, độc lôi cũng mất, đây cũng là tâm huyết của Nhị ca, trọng yếu nhất là Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, ta tốn rất nhiều thời gian, chịu bao nhiêu nguy hiểm, cơ duyên xảo hợp mới đạt được, hiện tại mất rồi, tên Lục Lâm Thiên kia, nếu lần sau ta gặp hắn, hắn sẽ hối hận vì sống trên đời này.

- Tam đương gia, tiểu tử kia quá đáng giận, ta không ngờ hắn có thể cởi bỏ cấm chế, tốc độ còn nhanh như vậy, bằng không hắn làm sao thoát khỏi lòng bàn tay của ta chứ.

Sắc mặt Hổ Sơn trắng bệch, hắn biết rõ sau khi trở về, hắn không thoát khỏi trừng phạt, hắn lại bị một tên tiểu tử Phá Giới Cảnh sơ giai cướp đồ trong tay, sau khi trở về sẽ bị người ta cười chết.

Không gian hỗn loạn bao phủ, Lục Lâm Thiên bị lực lượng khủng bố mang đi, hắn có cảm giác da thịt đang bị cắt từng miếng.

- Thanh Linh Khải Giáp.

Lục Lâm Thiên đầu tiên bố trí Thanh Linh Khải Giáp, nhưng mà Lục Lâm Thiên dường như đánh giá thấp lực lượng khủng bố của không gian hỗn loạn, lực lượng vô cùng khủng bố quét qua người, hắn vận dụng thổ thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’ bao phủ toàn thân cũng bị cắt nát từng khúc, cuối cùng Thanh Linh Khải Giáp cũng tan nát, hắn phải dùng thân thể chịu đựng.

Lục Lâm Thiên không thể tưởng tượng nổi lực lượng không gian đáng sợ như vậy, tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai của hắn không cách nào chống lại được.

PHỤT!

Lục Lâm Thiên không ngừng phun máu tươi, Thanh Linh Khải Giáp trên người bị xé nát không tồn tại, thân thể lúc này còn không ngừng bị vặn xoắn vô cùng thống khổ.

Hắn đã vận dụng không gian chi lực, Lục Lâm Thiên cũng không cách nào thoát ly không gian hỗn loạn, không gian chi lực quá kinh khủng, phạm vi không gian hỗn loạn cũng quá lớn, bởi vì có Bất Diệt Huyễn Thể và Bất Tử Thần Thể, Lục Lâm Thiên mới có thể chèo chống tới bây giờ, nếu không người có tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai bình thường chỉ sợ đã bị xoắn thành tro tàn.

PHỤT.

Lục Lâm Thiên tiếp tục phun máu tươi, cấp tốc thi triển không gian chi lực, hắn có thể tùy ý thi triển không gian chi lực phá vỡ không gian trốn đi, nhưng không gian hỗn loạn này, vừa mới xé rách không gian đã bị hỗn loạn chi lực xóa mất, căn bản không thể làm gì.

Xùy!

Rốt cục Lục Lâm Thiên trùng hợp tìm được nơi không gian hỗn loạn yếu kém nhất, rốt cục xé ra một vết nứt không gian, thân ảnh của hắn nhanh chóng chui vào bên trong, hắn như tìm thấy cọng cỏ cứu mạng.

PHỤT!

Bên ngoài không gian hỗn loạn, đây vẫn là khe hở thế giới bình tĩnh, chính là không gian vị trí Chiến Thiên Liên Minh, nhưng lúc này có rất nhiều người phun máu tươi, những kẻ này bị quang cầu của đạo phỉ thế giới nổ trúng, không phải người có tu vị Hậu Thiên có thể chống lại.

Chương 3407: Xuất Thủ Tạ Lệnh

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi đã có hơn ba mươi người tu vị Hậu Thiên chết tại chỗ, hơn mười người bị thương, nhớ lại tình cảnh khủng khiếp kia, rất nhiều người khiếp sợ.

- Phong Vân Sơn, khoản nợ này sớm muộn có một ngày ta sẽ tính toán với các ngươi.

Một đạo thân ảnh lướt đi trong không gian, trên mặt tức giận, ánh mắt oán hận, người này chừng năm mươi tuổi, còn già hơn Đỗ Lộc một ít, nhưng khí tức trên người cường hãn hơn nhiều, áo lam không gió mà bay, toàn thân sinh ra khí tức băng hàn, rất rõ ràng thủy thuộc tính áo nghĩa tu luyện giả, đây là Phạm Sàm giao thủ với nữ tử kính trang lúc trước.

- Phụ thân, ngươi đã tự mình tới còn để nữ nhân kia đào tẩu, ta muốn đích thân báo thù, giết nữ nhân kia.

Phạm Kiếm Nhân đến bên cạnh phụ thân Phạm Sàm.

- Vô liêm sỉ, ngươi biết cái yêu nữ là ai sao, nàng chính là Phong Vân Sơn Ma Linh Yêu Nữ, Phong Vân Sơn không phải chuyện đùa, mặc dù chỉ là căn cứ của đám đạo phỉ thế giới, nhưng mà ba huynh muội Ma Linh Yêu Nữ đều không phải kẻ dễ trêu.

Phạm Sàm trừng con mình, bộ dáng rèn sắt không thành thép.

- Sư huynh, Tử Linh Thánh Dịch đã bị chúng lấy đi, chẳng lẽ cứ tính toán như vậy sao?

Đỗ Lộc đến bên cạnh Phạm Sàm hỏi, Tử Linh Thánh Dịch tuyệt đối là bảo vật giá trị xa xỉ, có tiền mà không mua được, lúc này rất khó khăn mới chiếm được, không nghĩ tới cứ như vậy bị người ta cướp đi.

- Đều là đồ hỗn trướng này.

Phạm Sàm nghĩ đến Tử Linh Thánh Dịch, lập tức oán hận nhìn con mình, quát:

- Tử Linh Thánh Dịch là bảo vật khó cầu, đều là ngươi vô liêm sỉ, lần này trở về ta sẽ thu thập ngươi.

- Phụ thân, ta cũng không biết nữ nhân kia chính là Phong Vân Sơn Ma Linh Yêu Nữ.

Phạm Kiếm Nhân ủy khuất, hắn cũng không nghĩ tới hắn trêu chọc người khủng bố như vậy, hắn chỉ nhìn thấy đùi ngọc của nàng đã quên đi tất cả.

- Sư huynh, mặc dù Kiếm Nhân có sai lầm, nhưng mà việc này cũng không thể trách Kiếm Nhân, ta thấy yêu nữ kia nhắm tới Tử Linh Thánh Dịch, bất kể như thế nào, nàng đều ra tay.

Đỗ Lộc nói.

- Phong Vân Sơn, sổ sách này ta ghi nhớ.

Phạm Sàm lạnh nhạt nói.

- Chưởng môn, ngươi mau nhìn, có người đi ra.

Có một người tu vị Phá Giới Cảnh kinh ngạc lên tiếng, chỉ thấy trong khe hở không gian hỗn loạn có một thân ảnh máu tươi đầm đìa, chật vật không chịu nổi chui ra khỏi vết nứt không gian.

- Cuối cùng cũng thoát được một mạng.

Lục Lâm Thiên xé rách không gian vài lần mới trốn ra được, nhân phẩm đại bộc phát tăng thêm người mang không gian áo nghĩa, cộng thêm thân thể cường hãn, rốt cục thoát ly khe hở không gian hỗn loạn, cảm giác sau khi thoát khỏi nguy hiểm, Lục Lâm Thiên có cảm giác như vừa mới trọng sinh, miệng phun máu tươi.

- Người Chiến Thiên Liên Minh?

Lục Lâm Thiên cũng phát hiện có mấy trăm người trước mặt, bọn họ đang nhìn mình, ban đầu nghe được dường như là người Chiến Thiên Liên Minh, mà bản thân mình cũng đang tìm Chiến Thiên Liên Minh, còn cần gia nhập Chiến Thiên Liên Minh mới được.

- Là tiểu tử kia, hừ, ngươi muốn chết.

Thanh niên mặc hoa phục vẻ mặt biệt khuất, nhìn thấy Lục Lâm Thiên lập tức lộ ra lãnh ý, hắn tìm được người trút giận.

- Người này cũng là Chiến Thiên Liên Minh, lần này phiền toái.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, Phạm Kiếm Nhân vừa nhìn đã biết là nhị thế tổ, chính mình đắc tội hắn, sợ rằng thời gian sau này không tốt.

- Tiểu tử, hiện tại rơi vào trong tay của ta, xem như ngươi không may.

Thanh niên mặc hoa phục quát một tiếng, nguyên lực run run, thời điểm quát lên, thân ảnh đã phá không tới trước mặt Lục Lâm Thiên, tu vị vượt qua Phá Giới Cảnh tỏa ra chung quanh, uy áp giai vị bộc phát, cho dù Lục Lâm Thiên thời kỳ toàn thịnh cũng không đỡ nổi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên kinh ngạc, không nghĩ tới thực lực của nhị thế tổ này lại mạnh như vậy, tuyệt đối đã đột phá trên Phá Giới Cảnh.

- Các ngươi là người Chiến Thiên Liên Minh, chắc hẳn nhận ra thứ này.

Trong thời gian ngắn, Lục Lâm Thiên phất tay một cái, trong tay xuất hiện một khối ngọc bài, chính là Chiến Thiên Liên Minh Thù Tạ Lệnh, tuy chỉ là Thù Tạ Lệnh cấp bậc thấp nhất, nhưng mà tuyệt đối là Thù Tạ Lệnh.

- Nhân nhi, dừng tay.

Tiếng hét lớn vang lên, một thân ảnh áo lam xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, trường bào run lên, trực tiếp ngăn cản Phạm Kiếm

Nhân.

- Các hạ, có thể giao vật kia cho ta nhìn kỹ?

Người tới là Phạm Sàm, ánh mắt của hắn nhìn Thù Tạ Lệnh trong tay Lục Lâm Thiên, ánh mắt cũng không thèm dò xét Lục Lâm Thiên.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên nặng nề, cầm Thù Tạ Lệnh trong tay vứt cho Phạm Sàm, còn Phạm Kiếm Nhân bị phụ thân ngăn cản, nhìn phụ thân với thần sắc nghi hoặc.

Phạm Sàm cầm Thù Tạ Lệnh trong tay, sắc mặt khẽ biến, Thù Tạ Lệnh này là thật, hắn rót nguyên lực vào trong Thù Tạ Lệnh, bí vân thần bí hiện ra, trong đó xuất hiện dấu vết cây búa, đây là Thù Tạ Lệnh không thể nghi ngờ.

Phạm Sàm lúc này mới nhìn Lục Lâm Thiên, cẩn thận dò xét thì nhận ra tu vị khí tức của Lục Lâm Thiên, ánh mắt hơi chấn động, không biết nội tâm đang suy nghĩ cái gì.

- Các hạ hiện tại đã là khách quý của Chiến Thiên Liên Minh chúng ta, cũng là khách quý của Thiên Thủy Môn, có chỗ đắc tội, kính xin thông cảm.

Ánh mắt hơi chấn động, Phạm Sàm mỉm cười, cũng ôm quyền với Lục Lâm Thiên, thi lễ ngang hàng.

- Phụ thân, ngươi như thế nào, tiểu tử này hắn...

Phạm Kiếm Nhân nhìn thấy thái độ của phụ thân tốt với tiểu tử kia, thần sắc vô cùng khó hiểu.

- Im miệng, vị tiểu huynh đệ này chính là khách quý của Thiên Thủy Môn, về sau ngươi dám bất kính, lão tử sẽ thu thập ngươi!

Phạm Kiếm Nhân muốn nói gì đó, lập tức bị Phạm Sàm quát ngưng lại, mắt tức giận, làm cho Phạm Kiếm Nhân sững sờ, hắn không dám nói nữa.

- Tiểu huynh đệ chớ trách móc, tiểu nhi bất tranh khí, chỉ biết sinh sự, ta hôm nào sẽ giáo huấn hắn, ta thấy tiểu huynh đệ nên chữa thương đi, mời vào khôi lỗi tọa giá, chúng ta cũng về trước, chờ thương thế tiểu huynh đệ đỡ một ít, chúng ta bàn lại sau?

Phạm Sàm nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt mang theo vài phần chân thành.

- Làm phiền tiền bối.

Lục Lâm Thiên gật đầu, mình bây giờ thật sự cần thời gian chữa thương, đối với Chiến Thiên Liên Minh, mình cho dù không tin, cũng phải tin tưởng sư phụ lão nhân gia, có Thù Tạ Lệnh, có lẽ không đến mức thế nào với mình.

- Tiểu huynh đệ không cần khách khí, ta là Phạm Sàm, bất tài chính là chưởng môn Thiên Thủy Môn, Thiên Thủy Môn chính là một thành viên trong Chiến Thiên Liên Minh, trong Chiến Thiên Liên Minh, Thiên Thủy Môn chúng ta có một ghế hộ pháp, tiểu huynh đệ nếu không chê cứ gọi ta một tiếng lão ca.

Phạm Sàm nói chuyện, nhắc tới mình còn một ghế hộ pháp trong Chiến Thiên Liên Minh, trên mặt mang theo kiêu ngạo, có thể có ghế hộ pháp trong Chiến Thiên Liên Minh, Thiên Thủy Môn có ghế này đại biểu cho thực lực của mình.

- Thì ra Thiên Thủy Môn bất phàm như vậy, Phạm đại ca, thất kính.

Lục Lâm Thiên ôm quyền thi lễ, dựa theo Lão Ảnh đã nói, trong Chiến Thiên Liên Minh, cao nhất là minh chủ Chiến Thiên Liên Minh, dưới minh chủ chính là trưởng thượng.

Chương 3408: Tâm tư Phạm Sàm

Những trưởng thượng này đều là chủ nhân thế lực bá chủ trong Chiến Thiên Liên Minh.

Mà dưới trưởng thượng theo thứ tự là trưởng lão, hộ pháp, đường chủ và chấp sự, tại sao là hộ pháp, đó là vì hộ pháp cao hơn chấp sự, nghe nói chấp sự trong Chiến Thiên Liên Minh rất mạnh, chỉ có một chút thế lực lớn hoặc đại môn phái trong Chiến Thiên Liên Minh mới có thể trở thành hộ pháp, hoặc thân là một thế lực trong Chiến Thiên Liên Minh, nhưng thực lực còn chưa thể đạt tới tư cách trưởng thượng hoặc trưởng lão, dù là chủ thế lực nhưng cũng chỉ là hộ pháp mà thôi.

Mà Thiên Thủy Môn có một ghế hộ pháp, bởi vậy cũng có thể nhận ra thực lực hoàn toàn không kém.

- Tiểu huynh đệ, ngươi đi nghỉ trước đi.

Phạm Sàm thoả mãn cười cười, lập tức tự mình dẫn Lục Lâm Thiên tiến vào tọa giá khôi lỗi, mọi người cung kính theo sau.

- Sư thúc, phụ thân ta...

Nhìn thấy phụ thân mình có thái độ tốt với Lục Lâm Thiên, Phạm Kiếm Nhân nghi hoặc hỏi Đỗ Lộc, thần sắc rất là khó hiểu.

- Phụ thân ngươi hiểu rõ, trong tay tiểu tử kia chính là vật gì?

Đỗ Lộc hỏi, hắn ở xa nên không nhìn rõ ràng.

- Ta cũng không nhìn quá rõ ràng, không thấy cẩn thận.

Phạm Kiếm Nhân nói, vừa rồi hắn ra tay nên không quan sát kỹ càng.

- Đi thôi, đến lúc đó hỏi phụ thân ngươi thì biết.

Đỗ Lộc nói, theo mọi người vào trong tọa giá khôi lỗi.

Lục Lâm Thiên theo Phạm Sàm vào trong tọa giá khôi lỗi, Phạm Sàm lập tức phân phó người sau lưng:

- Phương chấp sự, phiền toái ngươi chiếu cố vị tiểu huynh đệ này, ta đi làm việc một lát.

- Phạm đường chủ yên tâm, ta nhất định sẽ an bài thỏa đáng.

Một lão giả hơn năm mươi tuổi đi tới, cung kính đáp lời Phạm Sàm, lập tức chào hỏi Lục Lâm Thiên, mang theo Lục Lâm Thiên đi vào trong.

- Phụ thân, ta cũng đi.

Lúc này nữ tử mặc váy dài bị bắt chung với Phạm Kiếm Nhân chậm rãi đi ra, thì ra cô gái này là con gái của lão nhân.

Trong phi hổ tọa giá, trong đại sảnh có mấy phòng nhỏ, Lục Lâm Thiên theo lão giả đi vào một phòng nhỏ.

- Vị tiểu huynh đệ này, ngươi nghỉ ngơi ở đây, có chuyện gì cứ tùy thời gọi ta.

Lão giả dẫn Lục Lâm Thiên vào trong phòng nhỏ, lại nói với Lục Lâm Thiên, thần thái hơi miễn cưỡng, nhưng trên người vẫn có khí độ cường giả.

- Xin hỏi, đây là thế giới nào?

Lục Lâm Thiên ôm quyền thi lễ, đối với lão giả hỏi.

- Ngươi lại không biết đây là nơi nào?

Nữ tử mặc váy dài nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt mang theo vẻ ngạc nhiên.

Nhìn Lục Lâm Thiên và lão giả, thân ảnh nữ tử mặc váy dài biến mất, ánh mắt Phạm Sàm hơi động, lúc này nhìn Đỗ Lộc và Phạm

Kiếm Nhân nói:

- Các ngươi đi theo ta.

Một lát sau, trong gian phòng nhỏ bố trí đơn giản, Phạm Sàm cũng bài ra một cấm chế.

- Sư huynh, tiểu tử kia cầm trong tay, có phải là...

Nhìn thấy Phạm Sàm bố trí cấm chế, Đỗ Lộc hỏi Phạm Sàm.

- Không sai!

Phạm Sàm chen ngang lời Đỗ Lộc, ánh mắt nặng nề, nói:

- Đúng vậy, chính là Thù Tạ Lệnh, nhất phẩm Thù Tạ Lệnh.

- Ah, là nó!

Đỗ Lộc lập tức sững sờ một chút, tự nhiên biết Thù Tạ Lệnh đại biểu cho cái gì trong Chiến Thiên Liên Minh, cho dù là nhất phẩm Thù Tạ Lệnh cũng chỉ có đường chủ mới phát, còn phải trải qua hộ pháp đoàn phê chuẩn mới được, trên thực tế phải được tất cả hộ pháp đồng ý.

- Nhân nhi, tại sao ngươi biết người nọ, hảo hảo nói cho ta nghe.

Phạm Sàm hỏi Phạm Kiếm Nhân...

Trong phòng, nữ tử váy dài ngạc nhiên, Lục Lâm Thiên tùy tiện tìm một lý do lừa dối qua, lập tức từ trong lời nữ tử biết được, hiện tại mọi người đang ở trong khe hở thế giới, mà thế giới này là Vạn Cổ Thế Giới.

Vạn Cổ Thế giới chỉ là một tiểu thế giới, thuộc về Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới, Vô Sắc Trung Thiên Thế Giới, Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới, Vạn Cổ Thế Giới chỉ là một trong một ngàn tiểu thế giới của Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới mà thôi.

Mà Vô Sắc Trung Thiên Thế Giới có tới ba ngàn Vô Minh Tiểu

Thiên Thế Giới, Vạn Cổ Thế Giới quá nhỏ, ba ngàn đại thế giới quá bao la.

Nghe nói Vạn Cổ Thế Giới tồn tại đã lâu, lâu bao nhiêu thì không ai biết rõ.

Tử trong lời nữ tử, nữ tử mặc váy dài tên là Phương Thải Y, phụ thân là Phương Chí Thành, chính là cốc chủ Thải Hồng Cốc, đều thuộc về Chiến Thiên Liên Minh, nhưng mà thực lực Thải Hồng Cốc lại kém hơn Thiên Thủy Môn nhiều, cho nên Phương Chí Thành ở trong Chiến Thiên Liên Minh chỉ là chấp sự mà thôi, kém xa Thiên Thủy Môn.

Trong Chiến Thiên Liên Minh, cùng thế hệ với nhau đều dùng sư huynh tỷ đệ phân chia, cũng không chia theo bối phận, chỉ dựa vào cấp độ và thực lực, cho nên ai mạnh thì người đó có địa vị cao.

Cho nên Phương Thải Y gọi Phạm Kiếm Nhân là sư huynh, cũng không phải thật sự cùng một sư phụ, mà là xưng hô trong Chiến Thiên Liên Minh, tất cả sơn môn thế lực trong Chiến Thiên Liên Minh thậm chí là gia tộc cũng phải như thế.

Từ lời Phương Thải Y, Lục Lâm Thiên còn biết, Vạn Cổ Thế Giới diện tích cũng không nhỏ, mà trong đó cũng có không ít thế lực, cũng không phải Thải Hồng Cốc hoặc là Chiến Thiên Liên Minh một nhà độc đại, trong ba ngàn đại thế giới mênh mông, không có thế lực nào có thể độc đại.

Địa bàn của Thiên Thủy Môn cũng không nằm trong Vạn Cổ Thế Giới, Thiên Thủy Môn chỉ đi vào Vạn Cổ Thế Giới làm ít việc, chỉ thuận tiện đến Vạn Cổ Thế Giới quan sát, trong đó có quan hệ khá lớn tới Phạm Kiếm Nhân.

Trong lúc nhất thời, Lục Lâm Thiên cũng không có hỏi nhiều, lập tức lấy cớ muốn điều tức thương thế, Phương Thải Y và Phương Chí Thành hai người lui ra.

- Nói như vậy, ngươi biết rõ cũng chỉ có bao nhiêu đó?

Trong phòng bố trí cấm chế, ánh mắt Phạm Sàm chấn động, từ lời

Phạm Kiếm Nhân, hắn cũng chỉ biết rõ Lục Lâm Thiên bị Ma Linh Yêu Nữ bắt, hoàn toàn không biết lai lịch kẻ này.

- Mới Phá Giới Cảnh sơ giai, tiểu tử lấy Thù Tạ Lệnh từ đâu?

Đỗ Lộc nghi ngờ nói.

- Hoặc là nhặt được, hoặc là sư môn và trưởng bối, hoặc trải qua giết kẻ thù có được.

Ánh mắt Phạm Sàm hơi trầm xuống, nói:

- Có thể chúng ta không cần quản chuyện này, dựa theo quy củ, chỉ cần có Thù Tạ Lệnh chính là hảo hữu của Chiến Thiên Liên Minh, không được lãnh đạm.

- Vận may tiểu tử quá tốt, mới Phá Giới Cảnh sơ giai đã có được Thù Tạ Lệnh, nếu như hắn sử dụng công phu sư tử ngoạm, chúng ta cũng chỉ có thể đủ đáp ứng.

Đỗ Lộc thở dài, người mang Thù Tạ Lệnh, cho dù Thù Tạ Lệnh thấp nhất cũng có tác dụng lớn.

- Trong Chiến Thiên Liên Minh sắp có một cơ hội, một cơ hội này lại là cơ hội ngàn năm có một với thế hệ trẻ, thiên phú Kiếm Nhân cùng thế hệ xem như không tệ, nhưng không thể nào vượt qua thế hệ thiên tài, nếu có thể đạt được danh ngạch, tương lai sẽ có cam đoan.

Phạm Sàm trầm giọng nói.

- Danh ngạch trực tiếp quá ít, dùng địa vị chúng ta trong Chiến Thiên Liên Minh rất khó đạt được, đây là chuyện không có khả năng, trừ phi thiên phú Kiếm Nhân đạt tới mức đặc biệt nổi bật, bằng không...

Sắc mặt Đỗ Lộc không thể lạc quan, hắn hiểu rõ muốn danh ngạch quá khó.

Chương 3409: Thải Hồng Cốc 1

- Nếu chúng ta có Thù Tạ Lệnh, hơn nữa Thiên Thủy Môn cố gắng, có lẽ có thể bảo đảm.

Phạm Sàm trầm giọng nói.

- Sư huynh, ngươi ý là...

Gương mặt Đỗ Lộc bỗng nhiên cả kinh, ánh mắt vô cùng kinh ngạc.

- Chúng ta không có người ngoài, ta cũng không gạt các ngươi, nếu có khả năng, ta muốn Thù Tạ Lệnh này, dù sao Thù Tạ Lệnh cũng không phải tiểu tử kia có thể có được.

Phạm Sàm nói.

- Sư huynh, nhất phẩm Thù Tạ Lệnh tuy là giá trị bất phàm, nhưng còn chưa có tư cách có được danh ngạch trực tiếp, sư huynh làm như vậy có phải quá mạo hiểm hay không, nếu như bị liên minh biết rõ, Thiên Thủy Môn chúng ta sẽ gặp đại họa.

Ánh mắt Đỗ Lộc lộ ra vẻ lo lắng, âm thầm nuốt riêng Thù Tạ Lệnh, đây là chuyện liên minh không cho phép.

- Nếu Thù Tạ Lệnh trong tay tiểu tử kia, chúng ta không thể có được danh ngạch Chiến Thiên Liên Minh, nhưng trong tay ta, tăng thêm lực ảnh hưởng của Thiên Thủy Môn chúng ta, vậy thì khác rồi.

Phạm Sàm nói ra.

- Chưởng môn, vạn nhất tiểu tử kia lai lịch bất phàm thì sao?

Dỗ Lộc vẫn còn có chút lo lắng.

- Chỉ có ba người chúng ta biết rõ, tiểu tử kia xuất ra Thù Tạ Lệnh, đã bị ta lấy ngay, cũng không có những người khác biết rõ, tiểu tử này nếu có lai lịch cũng sẽ không bị Ma Linh Yêu Nữ bắt.

Ánh mắt Phạm Sàm nặng nề, lập tức nói:

- Lúc này không phải chuyện đùa, nhất định không thể nói ra ngoài.

- Phụ thân, diệt tiểu tử kia đi, nếu ta có thể có được danh ngạch trực tiếp, ta đi vào trong đó, tu vị chắc chắn sẽ tăng lên rất nhanh.

Phạm Kiếm Nhân nói, hắn chán ghét tiểu tử kia đạt được thứ gì hơn hắn, hắn đương nhiên không ngại giết tiểu tử kia, cho dù không có lợi hắn cũng không ngại.

- Ngươi câm miệng, đều là hỗn trướng ngươi, ngươi có biết Tử Linh Thánh Dịch trân quý thế nào không, chúng ta thật vất vả mới đạt được, lúc trước Thiên Thủy Môn chúng ta lập công lao hiển hách cho liên minh, tăng thêm có người hoạt động, lúc này mới có được Tử Linh Thánh Dịch, bằng không với địa vị Thiên Thủy Môn chúng ta cũng không thể chiếm được đâu.

Thấy con mình không thành khí Phạm Sàm đau đầu, nếu không phải hắn cân nhắc tiền đồ cho đứa con duy nhất này, hắn cũng không khó xử như hiện tại, đánh chủ ý Thù Tạ Lệnh, đây không phải chuyện tầm thường.

Lúc này nếu không phải hắn chỉ có một nhi tử, hắn tuyệt đối sẽ suy nghĩ thật kỹ xem mạng của con mình có trân quý bằng Tử Linh Thánh Dịch hay không, Tử Linh Thánh Dịch, nó có tác dụng lớn với hắn.

Nghe phụ thân nhắc tới chuyện này, Phạm Kiếm Nhân lại không dám nói lời nào, hắn cũng biết Tử Linh Thánh Dịch trân quý, đây là vật có tiền không mua được, người bên ngoài muốn đạt được còn khó hơn lên trời.

- Đúng rồi, ngươi có ý với nha đầu Thải Hồng Cốc kia, có phải thật sự thích hay không?

Bất đắc dĩ nhìn Phạm Kiếm Nhân liếc, thần sắc Phạm Sàm hòa hoãn một ít, Tử Linh Thánh Dịch đã mất, mình có đau lòng cũng không có cách nào, chỉ có thể suy nghĩ biện pháp.

- Phụ thân, ta cảm thấy Thải Y sư muội không tệ, hài nhi cũng có tâm kết hôn, nàng so với đám dong chi tục phấn tổng Thiên Thủy Môn còn tốt hơn nhiều.

Nhắc tới Thải Y, Phạm Kiếm Nhân lập tức sáng mắt, nhớ tới bộ dáng Thải Y sư muội, tuyệt đối không phải những cô gái trong Thiên Thủy Môn có thể so sánh.

- Ta đã quan sát Thải Y kia, thật không tệ, trọng yếu nhất là thiên phú, trong Thải Hồng Cốc có thể tăng tu vị lên Ngộ Chân Cảnh, thiên phú còn trên cả ngươi, cũng xứng với ngươi rồi, bộ dáng cũng không kém, duy nhất không được hoàn mỹ chính là Thải Hồng Cốc thế lực quá yếu.

Phạm Sàm nói nhỏ.

- Phụ thân, ta muốn Thải Y sư muội, thỉnh phụ thân thành toàn.

Phạm Kiếm Nhân vội vàng nói.

- Chưa nói không thể, nhưng nếu sau này ngươi có bổn sự, tái giá tìm người tốt hơn, người này phải trợ giúp Thiên Thủy Môn thì hoàn mỹ.

Ánh mắt Phạm Sàm chớp động, hiện ra một tia dị sắc.

- Phụ thân, ta nhất định cố gắng.

Hai mắt Phạm Kiếm Nhân lập tức sáng lên, nhưng nếu mang tâm tư của hắn đặt lên một nữ nhân là không thể, hắn trước kia rất thích chinh phục nữ nhân, sau khi gặp được Phương Thải Y thì tâm của hắn bị mang đi, hắn không còn hứng thú với nhiều nữ nhân khác.

- Không biết tiểu tử kia có lai lịch gì, nếu không có, vậy...

Ánh mắt Phạm Sàm lóng lánh, sát ý xuất hiện trong mắt.

………………

Trên thuyền, Ma Linh Yêu Nữ đứng trên đầu thuyền, gió thổi mái tóc và quần áo phất phơ, đôi mắt dễ thương ngận nước, bộ dáng siêu phàm thoát tục.

- Không đúng, Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư vẫn tồn tại, tiểu tử kia chẳng lẽ không chết, đây là chuyện không có khả năng, tiểu tử kia chết chắc, chẳng lẽ Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư vẫn còn trong người hắn, Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư vốn có ưu thế không gian, chẳng lẽ...

Trên đầu thuyền, Ma Linh Yêu Nữ thì thào nói nhỏ, thần sắc cực kỳ nghi hoặc.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên khoanh chân điều tức, hắn vốn định thôn phệ tinh thạch thế giới tu luyện, nhưng trên khôi lỗi phi hành này hắn không dám bạo lộ Hỗn Độn Âm Dương Quyết, chỉ có thể đủ dựa vào Hỗn Độn Âm Dương Quyết khôi phục.

Cũng may Hỗn Độn Âm Dương Quyết bảo trì trạng thái khôi phục thần tốc của Âm Dương Linh Vũ Quyết, thậm chí còn mạnh hơn rất nhiều, hắn khôi phục thật nhanh.

Nhưng thương thế của Lục Lâm Thiên không tầm thường, toàn thân vết thương chồng chất, trên cơ thể chỉ bị thương ngoài da mà thôi, những vết thương nhẹ này đã khôi phục rồi.

Làm Lục Lâm Thiên phiền toái và khổ sở nhất chính là Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, đám Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư ở trong người, nó phiền toái hơn suy nghĩ của hắn nhiều, không chỉ ở trong cánh tay, còn bao phủ khắp toàn thân.

Quỷ dị là những Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư này không có trắng trợn phá hư, mà chỉ hút máu huyết và cốt tủy, ngay cả xương cốt cứng hơn sắt thép cũng bị chúng thẩm thấu.

Lục Lâm Thiên vận chuyển Tử Kim Huyền Lôi, muốn trực tiếp huy diệt Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư thành tro tàn, nhưng làm cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc là, đám Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư này bỏ qua Tử Kim Huyền Lôi, ngay từ đầu chỉ hơi run rẩy một chút mà thôi.

Thế nhưng mà sau đó Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư trực tiếp đã quen với Tử Kim Huyền Lôi, hoàn toàn không sợ nữa, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy bất đắc dĩ, những Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư này phải mau chóng giải quyết, nhưng ở trên khôi lỗi phi hành này hắn không dám làm gì.

- Lục tiên sinh, chúng ta sắp tới đại lục Vạn Cổ, phía trước không xa chính là Thải Hồng Cốc, khách quý Thiên Thủy Môn cũng sẽ dừng chân tại đây.

Chưa qua một ngày, bên ngoài phòng nhỏ có tiếng Phương Thải Y vang lên, âm thanh nhu hòa thanh thúy, nghe rất thoải mái vui tai.

Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, tinh quang trong mắt biến mất, trong lúc mơ hồ khí tức man hoang thương cổ nội liễm, từ khi dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, khí tức trên người Lục Lâm Thiên dường như cải biến trong vô hình.

Chương 3410: Thải Hồng Cốc 2

Điều tức một ngày, thương thế không khỏi hẳn, nhưng với thể chất biếи ŧɦái của Lục Lâm Thiên lại có thể chèo chống, muốn hoàn toàn khôi phục cũng không phải chuyện dễ dàng, áo bào xanh trên người nghiền nát không chịu nổi, có chút chật vật, sau khi thay bộ quần áo mới, Lục Lâm Thiên lúc này mới rời phòng, cũng thấy Phương Thải Y đứng ngoài cửa, hắn ngửi được hương thơm nhàn nhạt trên người của nàng, tóc đen như mây, thân thể mềm mại uyển chuyển, váy dày ôm lấy thân thể rất động lòng người.

- Lục tiên sinh, chúng ta sắp tới nơi, Phạm đường chủ mời ngài đi qua.

Lúc này bị ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào, Phương Thải Y xấu hổ cúi đầu xuống, đôi má mang theo ba phần ngượng ngùng, bộ dáng xinh đẹp làm Lục Lâm Thiên phải nhìn vài lần.

Phương Thải Y cúi đầu thấp hơn nữa, nàng chưa từng thấy ánh mắt to gan như vậy, ánh mắt này không che dấu nhìn lên người nàng, hoàn toàn không giống với những kẻ lén lút quan sát nàng, nhưng trong ánh mắt không có ý dâм ɭσạи, không giống những kẻ lén lút nhìn nàng.

Bởi vậy nàng không cảm thấy không vui dưới ánh mắt như thế, ngược lại nội tâm sinh ra cảm giác ngượng ngùng.

Đang ở trên tọa giá phi hành, Lục Lâm Thiên nhìn ngắm chung quanh, cũng không biết khi nào tọa giá phi hành đã rời khỏi khe hở thế giới, trước mặt là dãy núi nguy nga sừng sững, cảnh tượng canh ngát ngút ngàn, hoàn toàn không khác gì đại lục Linh Vũ.

- Tiểu huynh đệ, thương thế tốt hơn rồi chứ?

Lục Lâm Thiên đi tới, Phạm Sàm chào đón thân thiết, ánh mắt mang ý cười, lập tức nhìn Lục Lâm Thiên, hắn rất ngạc nhiên, mới một ngày thương thế đã tốt lên rất nhanh.

- Đa tạ Phạm đại ca quan tâm, vấn đề thời gian, chỉ tốn chút thời gian là khỏi hẳn.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt nhìn qua Phương Chí Thành cùng Phạm Kiếm Nhân, còn có Đỗ Lộc, những người khác dường như đang làm việc ở nơi khác.

- Vậy là tốt rồi, vốn không muốn quấy rầy tiểu huynh đệ chữa thương, nhưng đã tới nơi rồi, cho nên gọi là tiểu huynh đệ đi ra, chúng ta sắp tới Thải Hồng Cốc của Phương chấp sự, phải quấy rầy Phương chấp sự.

Phạm Sàm nói nhỏ.

- Phạm đường chủ và tiểu huynh đệ có thể giá lâm Thải Hồng Cốc nho nhỏ là vẻ vang của kẻ hèn này, cầu còn không được.

Phương Chí Thành nói ra, tuy hắn cung kính với Phạm Sàm, nhưng thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh, mang theo vài phần khí độ.

Lục Lâm Thiên cũng âm thầm gật đầu, Phương Chí Thành xem như không tệ, khó trách có thể sinh ra con gái Phương Thải Y không tầm thường.

- Tiểu huynh đệ, không biết đến từ nơi nào, sư thừa nơi nào đâu?

Phạm Sàm nhìn Phương Chí Thành, ánh mắt âm thầm khẽ đảo quanh, lập tức mỉm cười hỏi Lục Lâm Thiên.

- Ta lưu lạc khắp nơi, nhưng lại nhiều lần hãm hiểm cảnh, chật vật không thôi, không dám nhắc sư môn, sợ làm nhục sư môn.

Lục Lâm Thiên dấu diếm, lời nói phong khinh vân đạm chắn tất cả những câu hỏi sau đó, Lục Lâm Thiên tự nhiên sẽ không trung thực nói cho người khác biết mình chỉ có một thân một mình, không hề có hậu trường đáng nói, nếu ra bên ngoài hắn sẽ chết sớm, chút đề phòng này hắn vẫn có, Lục Lâm Thiên cũng hiểu nên ứng phó thế nào.

- Tiểu huynh đệ nói đùa, như tiểu huynh đệ dám ra ngoài lưu lạc, nhất định không phải người thường, có thể thoát khỏi tay Ma Linh Yêu Nữ đã chứng minh ngươi phi phàm, sư phụ tiểu huynh đệ nhất định là người nổi tiếng a?

Ánh mắt Phạm Sàm dấu diếm một ít chấn động, hắn tươi cười hỏi tới.

- Chỉ là đệ tử không thành khí nhất của gia sư, không dám nhắc tên gia sư, thật sự làm nhục thanh danh lão nhân gia/

Lục Lâm Thiên lời này cũng âm âm dương dương, nói hư vô mờ mịt, lại đối đáp trôi chảy, hoàn toàn ngăn cản câu hỏi của Phạm Sàm, trong nội tâm vẫn nghi hoặc, dường như Phạm Sàm cố ý khó xử mình.

- Ha ha, xem ra tiểu huynh đệ không phải người thường rồi.

Phạm Sàm cười cười.

- Phạm đại ca, Ma Linh Yêu Nữ là người phương nào?

Lục Lâm Thiên hỏi Phạm Sàm, hắn vẫn rất lạ lẫm với Ma Linh Yêu Nữ, nữ nhân này hại mình như thế, về sau có cơ hội phải báo thù này.

Huống chi trên người mình còn có Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, hoàn toàn không thoát quan hệ với nàng.

- Tiểu huynh đệ không nhận ra yêu nữ kia?

Ánh mắt Phạm Sàm chấn động, dường như có chút ngoài ý muốn Lục Lâm Thiên bị yêu nữ bắt, nhưng không biết đối phương là ai, mà ở mấy giới chung quanh, yêu nữ này có thanh danh hiển hách.

Phạm Sàm cũng nói với Lục Lâm Thiên về lai lịch của Ma Linh Yêu Nữ.

Từ lời Phạm Sàm, Lục Lâm Thiên mới biết được, Ma Linh Yêu Nữ chính là nhân vật phong vân, nghe nói xuất đạo không bao lâu, nhưng thực lực cường hãn đến cực điểm, một thân độc công làm cho người ta kiêng kị, một đám đạo phỉ thế giới hội tụ tại Phong Vân Sơn, trở thành thế lực không thể khinh thường, chuyên môn cướp đoạt người lui tới, bắt cóc các đệ tử đại gia tộc cùng thế lực đổi lấy tiền chuộc, làm cho người ta nghe mà sợ hãi, không ít gia tộc và thế lực tự nhiên không bỏ qua, mấy lần vây quét Phong Vân Sơn.

Nhưng Phong Vân Sơn dễ thủ khó công, còn có rất nhiều bình chướng tự nhiên và hiểm cảnh, tăng thêm Ma Linh Yêu Nữ một người đã rất khủng bố, nhưng là tam đương gia trong Phong Vân Sơn, bên trên còn có Nhị đương gia cùng Đại đương gia, nghe nói Nhị đương gia chính là kỳ tài, am hiểu chế tác các loại khôi lỗi, còn có các loại trận pháp, các dị vật, rất khó dây vào.

Mà Đại đương gia ngược lại đồn đãi rất ít xuất hiện, nhưng mà nghe nói thực lực cường hãn đáng sợ, hai mươi năm trước có một thế lực không kém, cường giả Đại Đạo Cảnh đi Phong Vân Sơn, kết quả có đi không về, hồn anh và linh hồn phân thân không thể đào thoát.

Cho nên về sau không ai dám thế nào với Phong Vân Sơn, chỉ có thể tận lực tránh người Phong Vân Sơn.

Nghe khẩu khí của Phạm Sàm, Lục Lâm Thiên cũng không khó suy đoán Phạm Sàm rất kiêng kỵ Phong Vân Sơn.

- Phạm đại ca, thực lực yêu nữ đến mức nào?

Lục Lâm Thiên hỏi, tu vị thực lực mạnh hơn mình, cũng không biết thực lực đại khái, cho nên Lục Lâm Thiên cũng cũng không biết yêu nữ thực lực ra sao, lần này hỏi cũng muốn biết rõ thực lực của Phạm Sàm, Phạm Sàm giao thủ với yêu nữ này cũng không chiếm bao nhiêu thượng phong.

Ánh mắt Phạm Sàm rung động, cười khổ, nói:

- Thực không dám đấu diếm, yêu nữ tu luyện thời gian không dài, thế nhưng mà thiên phú rất mạnh, tu vị thực lực, đã là đến Đại

Đạo Cảnh, đừng nói trong Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới, nàng là cường giả tuyệt đối, cho dù trong Vô Sắc Trung Thiên Thế Giới cũng không phải tầm thường.

- Đại Đạo Cảnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, thực lực yêu nữ mạnh như thế, đã là Đại Đạo Cảnh, khó tự trách mình hoàn toàn không phải đối thủ, nội tâm Lục Lâm Thiên run lên, không hề nghi ngờ, Phạm Sàm trước mặt cũng là cường giả Đại Đạo Cảnh.

Đại Đạo Cảnh và Phá Giới Cảnh hoàn toàn chênh lệch mấy đại cảnh giới, Lục Lâm Thiên biết rõ mình bây giờ hoàn toàn không thể chống lại, thực lực mình bây giờ còn cách Đại Đạo Cảnh quá xa.

- Phạm đường chủ, tiểu huynh đệ, chúng ta đến rồi.

Chương 3411: Ma Linh Yêu Nữ

Nhưng vào lúc này, Phương Chí Thành lại nhắc nhở, Lục Lâm Thiên nhìn dãy núi trước mặt, xuất hiện không ít kiến trúc to lớn, những kiến trúc này vô cùng bao la, diện tích kiến trúc còn lớn hơn cả đại thành trên đại lục Linh Vũ.

Kiến trúc liên tục không dứt, núi non trùng điệp, dãy núi có chút kỳ lạ, nhìn từ xa còn nhìn thấy cầu vồng.

Khôi lỗi đáp xuống một hạp cốc.

Trong hạp cốc có động thiên khác, nơi này non xanh nước biếc, hoa tươi túm tụm, chim hót hoa nở giống như tiên cảnh nhân gian, năng lượng hội tụ nồng đậm mới là điểm làm Lục Lâm Thiên kinh hãi nhất, năng lượng nơi này còn mạnh hơn đại lục Linh Vũ không ít.

- Bái kiến cốc chủ, bái kiến đại tiểu thư.

Nhìn thấy Phương Chí Thành và Phương Thải Y, lập tức trong cốc có mấy cường giả bay vʋ"t ra.

- Thải Hồng Cốc thật mạnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trong Thải Hồng Cốc lúc này chỉ có người tu vị Phá Giới Cảnh, Lục Lâm Thiên gặp được vài người là Phá Giới Cảnh cao giai, cấp độ kém hơn cũng có vài chục người, thực lực cường hãn hơn đại lục Linh Vũ không ít.

Sau một lát, trong kiến trúc trùng điệp kia, Lục Lâm Thiên được an tĩnh trong tiểu viện an tĩnh, cũng may có Phương Thải Y dẫn đường, trên đường đi cũng hứng thú với thân phận của Lục Lâm Thiên, nhưng Lục Lâm Thiên không lộ ra chữ nào.

Phạm Sàm vẫn hỏi hắn cần gì, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy kỳ quái, Phạm Sàm quá nhiệt tình với mình, cũng làm cho Lục Lâm Thiên trong lúc mơ hồ cảm thấy bất an, nhưng không biết là việc gì.

Hắn không có thời gian nghĩ nhiều, mình bây giờ phải mau chóng khôi phục thương thế mới được, bằng không chẳng có gi bảo đảm cả, không nói trước Phạm Sàm thực lực khủng bố, ngay cả Thải Hồng Cốc cũng có cường giả như mây, Lục Lâm Thiên trên đường đi vẫn quan sát cường giả trong Thải Hồng Cốc, bắt đầu nhìn thấy Phá Giới Cảnh chỉ có vài người, nhưng đều là Phá Giới Cảnh cao giai.

Trong Thải Hồng Cốc này, Lục Lâm Thiên một đường nhìn trộm, phát hiện nhân khẩu đạt tới mấy chục vạn, tu vị Tôn cấp trên đại lục nhiều như chó.

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên bố trí một đạo cấm chế, lần nữa nhắm mắt điều tức, trước mắt trọng yếu nhất là khôi phục tu vị toàn thịnh, sau đó mới là chuyện Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư.

Trong đình viện tinh xảo có đệ tử Thải Hồng Cốc bày hoa quả tươi và quỳnh tương ngọc dịch sẵn..

Phạm Sàm bố trí một đạo cấm chế, ánh mắt chớp động sau đó đi vào gian phòng với Đỗ Lộc.

- Sư huynh, tiểu tử kia dường như rất ít nói.

Đỗ Lộc nói nhỏ.

- Tiểu tử kia rất khôn khéo, nói không ít lời khách sáo, khó nắm bắt được.

Phạm Sàm trầm giọng nói ra, đối phương càng khó nắm bắt càng không dễ xuống tay, lúc này quan hệ quá lớn, quan hệ đến Chiến Thiên Liên Minh, một khi tiết lộ tin tức, không chỉ có hắn, cả Thiên Thủy Môn đều gặp đại họa.

- Phụ thân, vậy làm sao bây giờ, danh ngạch trực tiếp không dễ dàng, nhưng chỉ có một ít người trong đại gia tộc mới có, nếu ta có thể có danh ngạch trực tiếp, vậy sau này Thiên Thủy Môn chúng ta sẽ đón thời cơ phát triển lớn hơn.

Phạm Kiếm Nhân nói với Phạm Sàm nói.

- Đương nhiên ta biết rõ, bằng không ta cho ngươi đạt danh ngạch trực tiếp làm gì.

Ánh mắt Phạm Sàm nặng nề, nói nhỏ:

- Lúc này quan hệ cực lớn, ta cần an bài thích đáng, một tia tin tức cũng không thể để lộ, đồng thời, chúng ta phải an bài một cơ hội tốt.

- Phụ thân, chuyện giữa ta và Thải Y...

Phạm Kiếm Nhân nhìn qua Phạm Sàm, chỉ cần phụ thân ra mặt, chuyện này chắc chắn sẽ không thành vấn đề, nhớ tới không lâu sau đó, thân thể uyển chuyển kia sẽ hầu hạ dưới háng của mình, giọng nói thanh thúy kia rêи ɾỉ nhè nhẹ, ánh mắt Phạm Kiếm Nhân vui vẻ và chờ mong vô hạn.

- Việc này ta tìm cơ hội nói với Phương Chí Thành, nhưng cũng không thể quá gấp, trong Vạn Cổ Thế Giới này, thực lực Thải Hồng Cốc xem như mạnh nhất, Chiến Thiên Liên Minh chúng ta cũng mới nắm bắt Vạn Cổ Thế Giới, về sau còn cần dựa vào Thải Hồng Cốc mới được, cường long không áp rắn rít địa phương, huống chi nếu lúc này chúng ta gây ra nhiễu loạn với Vạn Cổ Thế Giới, về sau sẽ bất lợi cho sự phát triển của Thiên Thủy Môn, cho nên ta phải tự mình đi một chuyến.

Phạm Sàm nói nhỏ.

- Sư huynh, Vạn Cổ Thế Giới không lật nổi sóng lớn gì, không có người nào dám đối đầu với Chiến Thiên Liên Minh chúng ta cơ chứ?

Đỗ Lộc trầm giọng nói.

- Lời nói không thể nói như vậy, Chiến Thiên Liên Minh chúng ta không có người kɧıêʋ ĸɧí©ɧ là không sai, nhưng trong ba ngàn đại thế giới cũng không phải Chiến Thiên Liên Minh một nhà độc đại, cũng có không ít thế lực nhỏ lăn lộn bên trong, huống chi còn có Vạn Thiên Thương Minh không thua kém gì Chiến Thiên Liên Minh chúng ta,

Phạm Sàm nói nhỏ.

- Một Vạn Cổ Thế Giới mà thôi, dù sao không lật được bao nhiêu sóng lớn, huống chi lúc này chúng ta còn tự mình tới đây.

Đỗ Lộc nói.

- Cẩn thận đi thuyền vạn năm, tuy Phương Chí Thành thực lực không tốt lắm, nhưng không phải nhân vật bình thường, người này cũng cần cẩn thận ứng phó, bằng không ta cũng không kiêng kỵ tiểu tử kia như vậy.

Phạm Sàm trầm giọng nói.

Thời gian từ từ qua đi, Lục Lâm Thiên ở trong đình viện không có ai quấy rầy, Lục Lâm Thiên cũng không đi quan tâm chuyện khác, mình bây giờ cần phải khôi phục thời kỳ toàn thịnh.

Đảo mắt ba ngày trôi qua, thương thế trên người Lục Lâm Thiên đã tốt hơn không ít, xem chừng cũng đã khôi phục ba bốn thành thương thế, chỉ tiếc ở địa bàn người khác cho nên không dám vận dụng Thiên Trụ giới và Hỗn Độn Âm Dương Quyết, bằng không hắn đã sớm khôi phục từ lâu rồi.

Ở trên địa bàn người khác, còn ở trong khu vực cường giả san sát như rừng, Lục Lâm Thiên cũng không dám lộ bảo, vạn nhất bị phát hiện thì phiền toái lớn.

Ba ngày sau đó, Lục Lâm Thiên dừng điều tức.

Hô!

Hắn phun ra một ngụm trọc khí, Lục Lâm Thiên thu hồi thủ ấn, đôi mắt nhắm chặt mở ra, tinh quang lóe sáng, sắc mặt tái nhợt dần dần có một tia huyết sắc.

- Lục tiên sinh.

Bên ngoài đình viện có tiếng nói thanh thúy truyền vào, người chưa vào nhưng hương thơm nhàn nhạt đã vào.

- Mời Thải Y cô nương vào!

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, hắn từ mùi hương đã biết là ai tới.

Cửa phòng mở ra, một nữ tử chừng hai mươi lăm hai mươi sáu đi vào, dung nhan kiều mị động lòng người, da thịt trắng nõn như bạch ngọc mang theo hương thơm thanh nhã, người đến là Phương Thải Y.

- Thương thế Lục tiên sinh tốt hơn không ít.

Nhìn sắc mặt Lục Lâm Thiên, cảm giác khí tức trên người Lục Lâm Thiên, Phương Thải Y cảm thấy ngoài ý muốn, đôi mắt dễ thương mang theo một ít chấn động.

- Đa tạ Thải Y cô nương quan tâm, đã không trở ngại.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, nhìn nữ tử trước mặt, trong lòng đầy nhu ý, dung nhan xinh đẹp mọng nước mang theo phong vị khác.

- Lục tiên sinh, ánh mắt ngươi nhìn nữ tử đều là như vậy sao?

Phương Thải Y mắt thấy Lục Lâm Thiên nhìn mình như vậy thì cười, tâm hồn thiếu nữ cũng không sinh ra phản cảm, ngược lại còn có cảm giác khác thường, làm cho nàng trong lúc bất tri bất giác nghĩ sang chuyện khác, chính nàng còn không biết đây là gì.

Chương 3412: Trong Thải Hồng điện

- Đương nhiên không phải, ta gặp mỹ nữ mới thế này.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Phương Thải Y thật sự là mỹ nữ ít thấy, không phải từ dung mạo mà là khí chất, nàng không có vũ mị của Mộ Dung Lan Lan, không có thanh xuân và tự thành hấp dẫn như Đạm Thai Tuyết Vi, càng không có khí chất thành thục của Mộ Dung Lan Lan, cũng không có nét thanh linh hoạt bát của Đạm Thai Tuyết Vi.

- Thì ra ngươi cũng biết cười, còn nói dễ nghe như vậy.

Thân thể Phương Thải Y hơi rung động, nàng tuyệt đối là nữ nhân có phong vị mười phần, nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Nhưng ngươi không giống với người khác, ngươi nói êm tai, người nghe thật cao hứng.

- Thật sao.

Lục Lâm Thiên mỉm cười.

- Đúng rồi Lục tiên sinh, ngươi có quan hệ thế nào với Phạm đường chủ, hắn khách khí với ngươi như vậy, cho dù là là phụ thân ta cũng không được hắn đối xử như thế, với thực lực của ngươi càng không cần phải làm vậy.

Phương Thải Y nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên, nàng nhận ra thực lực Lục Lâm Thiên, chỉ là Phá Giới Cảnh sơ giai mà thôi, loại thực lực này hoàn toàn không lọt vào trong mắt Thiên Thủy Môn, nhưng hành động của Thiên Thủy Môn cũng quá khác thường.

- Thải Y cô nương biết Thù Tạ Lệnh không?

Lục Lâm Thiên hơi do dự, chuyện này cũng không cần gạt Thải Y.

- Thù Tạ Lệnh, chẳng lẽ ngươi giao Thù Tạ Lệnh cho Phạm đường chủ?

Ánh mắt Phương Thải Y chấn động, Chiến Thiên Liên Minh Thù Tạ Lệnh, nàng tự nhiên biết rõ, đó không phải là thứ người bình thường có thể có được, nghe nói hiện tại Thù Tạ Lệnh không có bao nhiêu, dùng thực lực và địa vị của Chiến Thiên Liên Minh hiện không có bao nhiêu người có thể trợ giúp Chiến Thiên Liên Minh, Chiến Thiên Liên Minh cũng tuyệt đối không cần trợ giúp.

- Đúng vậy, trên người ta có Thù Tạ Lệnh, cho nên ta mới tới Thải Hồng Cốc.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên hơi nhếch lên, lập tức nói với Phương Thải Y:

- Có một chuyện cần phiền toái Thải Y cô nương, không biết Thải Y cô nương có thời gian hay không?

- Lục tiên sinh là khách quý của Phạm đường chủ, có Chiến Thiên Liên Minh Thù Tạ Lệnh, cũng tự nhiên là khách quý của Thải Hồng Cốc, mời nói?

Phương Thải Y lập tức nói.

- Ta chỉ muốn biết một ít chuyện về Vạn Cổ Thế Giới, nếu Thải Y cô nương có thời gian, có thể nói cho ta biết một hai.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ.

Thực lực như Phương Thải Y còn hơn cả mình, thái độ của Lục Lâm Thiên rất lễ độ, trong thế giới cường giả vi tôn, khó có người nào dám bỏ qua cường giả.

- Đương nhiên là có, nhưng không biết Lục tiên sinh muốn biết cái gì, đại lục Vạn Cổ tồn tại thời gian không ngắn, nếu nói những việc này quá mất thời gian.

Phương Thải Y cười một tiếng, nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Bằng không như vậy đi, trong Thải Hồng Cốc có Thải Hồng điện, bên trong trừ có một ít công pháp đệ tử Hậu Thiên tu luyện ra, còn có không ít tư liệu, ta sẽ chọn ra những thứ theo yêu cầu của Lục tiên sinh, Lục tiên sinh đi xem nhé?

- Vậy thì tốt, đa tạ Thải Y cô nương.

Lục Lâm Thiên cung kính gật gật đầu, Thải Hồng Cốc Thải Hồng điện có lẽ cũng giống Vân Dương Tông Vạn Võ Lâu trên đại lục Linh Vũ, bên trong có không ít tư liệu, trong Vân Dương Tông Vạn Võ Lâu, bên trong có không ít dã sử tạp chí trên đại lục Linh Vũ, trong Thải Hồng điện có lẽ có không ít tin tức hữu dụng.

Lục Lâm Thiên hiện tại bức thiết muốn biết tin tức trong ba ngàn đại thế giới, miễn bản thân mình đi ra ngoài cái gì cũng không biết.

Một lát sau, Phương Thải Y mang theo Lục Lâm Thiên đi trong ánh mắ nghi ngờ của đệ tử Thải Hồng Cốc, xuyên qua không ít ngọn núi và kiến trúc, cuối cùng cũng đi tới đại điện bên ngoài sơn cốc.

Đại điện khổng lồ, nhìn thấy Phương Thải Y, lập tức chung quanh có mấy đệ tử ©υиɠ kính hành lễ, Phương Thải Y vẫy tay cho các đệ tử lui ra, lập tức tự mình dẫn Lục Lâm Thiên đi vào trong đại điện.

Trong đại điện cực kỳ khổng lồ, nơi này đặt nhiều tư liệu ngọc giản, muốn tìm đọc chỉ cần cho tâm thần tiến vào trong là được, có thể biết được tin tức bên trong, bên ngoài ngọc giản có ghi rõ chủng loại.

Lục Lâm Thiên tiến vào Thải Hồng điện, lập tức bị hấp dẫn, mặc dù trực tiếp xem, tin tức về ba ngàn đại thế giới, Lục Lâm Thiên rất muốn biết.

Lập tức có không ít tin tức trong ngọc giản xuất hiện trong đầu Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên bắt đầu hiểu thêm về ba ngàn đại thế giới.

Nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắtPhương Thải Y khinh động, lập tức chờ đợi bên cạnh, ngẫu nhiên giảng giải cho Lục Lâm Thiên biết, đôi mắt dễ thương dấu diếm một ít gì đó, thỉnh thoảng quan sát Lục Lâm Thiên, dường như càng nhìn càng kỳ quái, nàng hoàn toàn không hiểu về nam nhân áo xanh này.

Đến chạng vạng tối, Lục Lâm Thiên không có dấu hiệu muốn rời khỏi Thải Hồng điện, Phương Thải Y trực tiếp kéo Lục Lâm Thiên rời đi, bảo hắn ngày mai lại đến, Lục Lâm Thiên lúc này mới rời khỏi, một ngày trôi qua hắn biết không ít chuyện về Vạn Cổ Thế Giới, cũng cần trở về tiêu hóa.

Trên đường quay về, Phương Thải Y hiếu kỳ về Lục Lâm Thiên, cũng nhìn ra Lục Lâm Thiên cũng không phải người Vạn Cổ Thế Giới, bởi vậy quấn quít hỏi Lục Lâm Thiên không ít chuyện bên ngoài.

Lục Lâm Thiên lúc này mới phát hiện, Phương Thải Y tu vị mạnh hơn mình, nhưng mà tâm tính ngược lại rất đơn thuần, giống như thiếu nữ mới lớn, tùy ý nói một ít chuyện trên đại lục Linh Vũ, đương nhiên nói rất mờ mịt, về phần đại lục Linh Vũ ở đâu thì không lộ ra, Lục Lâm Thiên còn không ngốc nói việc này.

Vào đêm, màn đêm mênh mông bao phủ thành Thải Hồng, mặc dù ban đêm, thành Thải Hồng vẫn đèn đuốc sáng trưng như ban ngày, náo nhiệt hơn cả đại lục Linh Vũ rất nhiều.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, trong đầu sửa sang lại tin tức đạt được trong Thải Hồng điện hôm nay, hiện tại hắn biết rõ không ít chuyện về Vạn Cổ Thế Giới, nơi đây là một tiểu thế giới thuộc về Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới, mà Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới lại thuộc về Vô Sắc Trung Thiên Thế Giới.

Mà cuối cùng Vô Sắc Trung Thiên Thế Giới lại thuộc về Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới, đơn giản mà nói đại lục Vạn Cổ chỉ là một trong chín mươi mốt phần triệu của Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới, là một phần ba trăm ngàn của Vô Sắc Trung Thiên Thế Giới, là một phần ngàn của Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới mà thôi.

So sánh với Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới, Vạn Cổ Thế Giới chỉ là một cọng lông trâu mà thôi, Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới chỉ là một phần ba ngàn trong ba ngàn đại thế giới, so sánh với ba ngàn đại thế giới mênh mông, Vạn Cổ Thế Giới chỉ là hạt cát trong sa mạc.

Lục Lâm Thiên cũng chính thức ý thức được đại lục Linh Vũ nhỏ bé cỡ nào, ngay cả Vạn Cổ Thế Giới mênh mông cũng chỉ là giọt nước trong biển cả, nhưng nơi đây còn lớn gấp một trăm lần đại lục Linh Vũ.

Thật sự biết rõ thiên địa này bao la cỡ nào, nội tâm Lục Lâm Thiên rung động có thể nghĩ.

Vạn Cổ Thế Giới chỉ là tiểu thế giới vô danh, cũng là tiểu thế giới trung bình trong các tiểu thế giới, trong Vạn Cổ Thế Giới có người đạt tới Ngộ Chân Cảnh, tiểu thế giới có Ngộ Chân Cảnh chỉ là tiểu thế giới trung bình.

Chương 3413: Bát gia nhị minh 1

Trong thiên địa to lớn, tất cả đại thế giới, trung thiên thế giới, tiểu thế giới, kỳ thật đều do rất nhiều tiểu thế giới tạo thành,

Một tiểu thế giới chính là Vạn Cổ Thế Giới, một ngàn tiểu thế giới như vậy gọi chung là tiểu thiên thế giới.

Đại thế giới, trong ngàn thế giới, tiểu thế giới, lại phân chia thế nào? Phân biệt chúng ra sao?

Những vấn đề này vẫn phức tạp Lục Lâm Thiên, mà cho tới hôm nay, Lục Lâm Thiên từ Thải Hồng điện biết được đáp án, hắn cũng giải được nghi hoặc.

Đồn đãi thiên địa hỗn độn, vũ trụ chưa mở ra, khi đó thiên địa hỗn độn vẫn còn là một khối, thời gian không có, không gian mờ mịt.

Trong thời gian thật lâu, cũng không biết là bao lâu, hỗn độn khai mở, vũ trụ sinh, lúc này mới có nhật nguyệt tinh thần, trên đời cũng có thổ thủy hỏa phong các năng lượng thuộc tính.

Mà hỗn độn sơ khai, vũ trụ tạo ra, thời gian trôi qua rất lâu, thiên địa xuất hiện rất nhiều thế giới, tục truyền vừa mới bắt đầu tổng cộng là ba ngàn thế giới, ba ngàn thế giới đều phụ thuộc vào vũ trụ, những thế giới này đều diễn sinh, cuối cùng ba ngàn thế giới thai nghén ra sinh mệnh, thai nghén ra các chủng tộc.

Theo thời gian dần qua, trong ba ngàn thế giới này xuất hiện một ít sinh linh bất phàm.

Trong ba ngàn đại thế giới này có sinh linh bất phàm nhận được đại cơ duyên, dung hợp thế giới chi nguyên, khống chế ba ngàn thế giới, ba ngàn thế giới này cũng trở thành thánh địa tối cao trong lòng mọi người, là thế giới hỗn độn cao không thể chạm tới.

Sau đó ba ngàn thế giới này lại mở rộng ra một ngàn thế giới, mỗi một thế giới hỗn độn đều mở rộng ra hơn một ngàn thế giới, hơn một ngàn thế giới này đều dùng thế giới hỗn độn làm trung tâm, nhưng chúng lại cực kỳ khổng lồ.

Mỗi một thế giới hỗn độn đều mở rộng ra một ngàn thế giới, ba ngàn thế giới hỗn độn tổng cộng mở rộng ra ba trăm vạn tiểu thế giới, ba trăm vạn tiểu thế giới lại vây quanh thế giới hộn độn sinh ra mình.

Một phương thế giới hỗn độn chẳng khác nhau trung ương đại thế giới, chẳng khác gì hạch tâm, bởi vì tất cả thế giới sinh ra đều vây quanh thế giới hỗn độn, đây là vĩnh hằng bất biến.

Mà thế giới hỗn độn sai khi sinh ra một ngàn thế giới của mình, một ngàn thế giới này lại diễn sinh một ngàn tiểu thế giới, đây là thế giới biến hóa thứ hai, từ một thế giới hỗn độn diễn sinh ra một ngàn thế giới, đây là biến hóa thứ nhất.

Mà một ngàn thế giới được diễn sinh ra một ngàn tiểu thiên thế giới của mình, đây là biến hóa thứ hai.

Tiểu thiên thế giới thứ hai lại diễn sinh ra lần nữa, lần này diễn sinh ra một ngàn tiểu thế giới.

Nghiêm chỉnh mà nói, ba ngàn thế giới hỗn độn là ba ngàn trung tâm, bởi vì tất cả thế giới diễn sinh sau đó đều vây quanh chúng, hoàn toàn là một thể với thế giới hỗn độn.

Mà mỗi một thế giới hỗn độn diễn sinh mà ra một thế giới, tổng cộng ba trăm vạn thế giới.

Mà thân là trung thiên thế giới, từ thế giới hỗn độn trực tiếp diễn sinh ra một ngàn tiểu thế giới của mình, tổng cộng ba trăm vạn tiểu thế giới, ở rất gần thế giới hỗn độn, cho nên năng lượng thiên địa cũng dày đặc hơn, cường giả sinh ra cấp độ cũng cao hơn, nhân số cũng nhiều hơn, tài liệu tu luyện cũng phong phú hơn.

Quy nạp, trong thiên địa mênh mông, trong ba ngàn đại thế giới, năng lượng thiên địa lấy thế giới hỗn độn nồng đậm nhất, thế giới hỗn độn chính là thành địa của tất cả, có thể tiến vào thế giới hỗn độn tu luyện, đây là cơ duyên và là mộng tưởng của tất cả mọi người.

Một phương đại thế giới dùng thế giới hỗn độn làm chủ, thế giới hỗn độn là thánh địa, năng lượng thiên địa tràn đầy nhất, tiếp theo là trung tâm trung thiên thế giới và tiểu thiên thế giới, cuối cùng mới là tiểu thế giới.

Vạn Cổ Thế Giới chính là tiểu thế giới cuối cùng, còn không phải trung tâm tiểu thế giới.

Từ trong ngọc giản Thải Hồng điện biết được nhiều tin tức, Lục Lâm Thiên còn ngoài ý muốn biết được, sơn môn Thiên Thủy Môn nằm trong Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới, kỳ thật nếu tính toán ra, trong tất cả đại thế giới cũng chỉ là sơn môn nhị lưu cấp thấp, trong ba ngàn đại thế giới chỉ được xem là thế lực tam lưu.

Nhưng sơn môn như Thiên Thủy Môn còn mạnh hơn đại lục Linh Vũ rất nhiều, chỉ sợ một trăm đại lục Linh Vũ cũng không đủ Thiên Thủy Môn càn quét.

Nghe nói sơn môn Thiên Thủy Môn nằm ở trung tâm Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới, năng lượng thiên địa nơi đó còn nồng đậm hơn tiểu thiên thế giới quá nhiều.

Làm nội tâm Lục Lâm Thiên chấn động nhất là, Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới có vài thế lực nhất lưu, mấy thế lực này Lục Lâm Thiên lúc trước nhớ rõ nghe Ma Linh Yêu Nữ từng đề cập tới, tổng cộng là tám đại gia tộc và hai đại liên minh, mười thế lực này có thực lực vô cùng cường hãn trong Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới.

Không hề nghi ngờ, đại bản doanh mười cổ thế lực này nghe nói nằm ở trung tâm Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới, ở trong thế giới hỗn độn, cũng là thánh địa trong lòng tất cả tu luyện giả, tất cả tu luyện giả đều hướng tới và lấy làm vẻ vang nếu được tới thế giới hỗn độn.

Có thể tiến vào thế giới hỗn độn, đó là biểu tượng thân phận và địa vị, thế giới hỗn độn đại biểu quyền uy và thực lực, mỗi khi có cường giả thế giới hỗn độn đi ra, sẽ làm các thế giới thấp hơn chấn động.

Tám đại gia tộc này theo thứ tự là Hoàng gia, Phong gia, Đường gia, Lôi gia, Lý gia, Băng gia, Hỏa gia, Mộc gia, mỗi một gia tộc đều nằm trong Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới, có thực lực bất phàm, bàng quan, ngạo thế thiên địa, chính là tồn tại trong truyền thuyết, thế giới bên ngoài căn bản không thể gặp bọn họ, nhưng mỗi người đều biết tám đại gia tộc này rất khủng khiếp.

Mười thế lực này, so với tám đại gia tộc thì nhiều người quen thuộc hơn, chính là hai đại liên minh, hai đại liên minh theo thứ tự là Chiến Thiên Liên Minh và Vạn Thiên Liên Minh.

Nhưng bất đồng là Chiến Thiên Liên Minh dùng mở mang bờ cõi, dũng mãnh hiếu chiến, khống chế thế giới các nơi, hung danh lan xa, cung có thực lực mạnh nhất Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới, mà Vạn Thiên Liên Minh tuy cũng là liên minh, nhưng mà khác với Chiến Thiên Liên Minh, Vạn Thiên Liên Minh chỉ kinh thương, thậm chí là không nhúng tay vào ân oán bên ngoài.

Chiến Thiên Liên Minh do rất nhiều thế lực lớn nhỏ ngưng tụ mà thành, không phục theo Chiến Thiên Liên Minh, không phải bị chinh phục thì bị tiêu diệt, mà Vạn Thiên Liên Minh do vô số thương hội tạo thành, chuyên môn buôn bán linh dược, khôi lỗi tọa giá... Các loại thương phẩm khác, chỉ cần nơi có người sẽ có người Vạn Thiên Liên Minh.

Có thể sánh vai với Chiến Thiên Liên Minh, cũng đủ thấy Vạn Thiên Liên Minh bất phàm, tuy Vạn Thiên Liên Minh chỉ kinh thương, nhưng không có người nào hoài nghi thực lực của nó, Vạn Thiên Liên Minh đứng vững không ngã, ngay cả Chiến Thiên Liên Minh cũng không dám đυ.ng, sau lưng nó không chỉ có tài phú kinh người chèo chống, không có thực lực tuyệt đối chèo chống sao đứng vững được?

Chỉ là đọc tin tức trong Thải Hồng điện đã tiêu hao một ngày, Lục Lâm Thiên tốn không ít thời gian, hắn hiểu quá ít về ba ngàn đại thế giới, nhưng cũng không phải không biết gì như lúc trước.

Chương 3414: Ta chỉ có yêu cầu này

Sau khi suy nghĩ kỹ càng, bất tri bất giác trời đã sáng.

Phương đông đã có ánh bình minh, mặt trời đỏ xuất hiện.

Phương Thải Y vào sáng sớm đã đi tới đình viện, mang cho Lục Lâm Thiên mấy hoa quả tươi, ngày hôm qua có hẹn, tiếp tục đi Thải Hồng điện, Lục Lâm Thiên còn phải tìm hiểu thêm về thế giới bên ngoài.

Nhìn nữ tử trước mặt mình, nội tâm Lục Lâm Thiên sinh ra một ít cảm kích, rời khỏi đại lục Linh Vũ, một đường bị đuổi đuổi giết, đối với người đầu tiên có thiện ý với mình, làm cho Lục Lâm Thiên sinh ra tâm tư cảm kích.

Một đường trò chuyện với nhau, hai người lại đến Thải Hồng điện, trên đường đi, Phương Thải Y dường như cảm thấy hứng thú khi trò chuyện với Lục Lâm Thiên, nàng nói không ngừng.

Lục Lâm Thiên cũng từ miệng Phương Thải Y biết được, mẫu thân nàng vẫn lạc trong một bí cảnh, khi đó nàng mới mấy tuổi mà thôi, sau đó được phụ thân nuôi lớn, cho nên từ nhỏ vẫn chỉ một mình.

Phương Thải Y nhìn tuổi chừng hai mươi lăm hai mươi sáu, nhưng thời gian tu luyện đã hơn hai trăm năm, hiện tại đã có tu vị Ngộ Chân Cảnh sơ giai, trong cả Vạn Cổ Thế Giới, cũng trừ phụ thân Phương Chí Thành ra, nàng là cường giả hiếm có.

Chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ, tính toán ra Phương Thải Y còn lớn tuổi hơn hắn, toàn bộ thời gian tu luyện của hắn cộng lại chỉ vài chục năm mà thôi.

Nhưng lập tức làm cho Lục Lâm Thiên nghĩ đến, Phương Thải Y tu luyện trên đại lục Vạn Cổ hai trăm năm đạt đến Ngộ Chân Cảnh sơ giai, mà mình mới Phá Giới Cảnh sơ giai, hắn thấp hơn một đại cảnh giới, nếu tính thời gian trong Thiên Trụ, bản thân mình tu luyện dài hơn không ít.

Lục Lâm Thiên lắc đầu than nhẹ, đúng là không thể so sánh, Vạn Cổ Thế Giới còn không phải trung tâm tiểu thế giới, càng không phải trung thiên thế giới, so sánh với thế giới hỗn độn còn kém hơn quá nhiều, nhưng người ta đã tu luyện nhanh hơn hắn nhiều.

Điểm này cũng làm nội tâm Lục Lâm Thiên chờ mong, không biết lúc nào đại lục Linh Vũ mới có thể giống như các thế giới hỗn độn khác, hóa thành đại thế giới, đến lúc đó đại lục Linh Vũ sẽ là thánh địa đại thế giới, người trong đại lục Linh Vũ sẽ được thiên địa chiếu cố, đạt được nhiều chỗ tốt.

Hai người trò chuyện cực kỳ hợp ý, ngẫu nhiên còn có tiếng cười truyền ra, có đôi khi Phương Thải Y bị Lục Lâm Thiên trêu chọc tuoi cười nhu hoa, vô cùng động lòng người.

Phương Thải Y có khí chất giống Mộ Dung Lan Lan và Đạm Thai Tuyết Vi, nụ cười càng như thế, ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng mang theo vẻ ngạc nhiên, cũng nhớ tới chúng nữ trên đại lục Linh Vũ.

Ra thế giới bên ngoài, gần đây thật vất vả mới có nơi dừng chân, hoàn toàn không an ổn giống đại lục Linh Vũ, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên sinh ra cảm thán.

Trên đại lục Linh Vũ, chính mình có mệt mỏi sẽ có người lo lắng, đều có Phi Linh Môn làm nơi nghỉ ngơi, mà đến đại lục Vạn Cổ, tất cả đều lạ lẫm và không ai chiếu cố.

- Ngươi nhìn ta như thế, không để ý tới ngươi.

Nhìn thấy ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn mình chằm chằm, Phương Thải Y còn tưởng rằng Lục Lâm Thiên đang nhìn nàng, lập tức cúi đầu thẹn thùng, sắc mặt đỏ ửng.

Đầu ngón tay Phương Thải Y vân ve mép váy, vô cùng thẹn thùng, nàng không dám ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên.

Một lát sau, hai người vẫn lâm vào hào khí xấu hổ, Lục Lâm Thiên lại đến Thải Hồng điện tra xét không ít tư liệu, Phương Thải Y cũng tiếp tục đứng bên cạnh hắn.

Một ngày lại trôi qua, Lục Lâm Thiên biết được rất nhiều tin tức trong Thải Hồng điện, thời gian cũng đã chạng vạng tối.

Hai người mà quay về, Phương Thải Y hay là tiễn đưa Lục Lâm Thiên tới cửa, hai ngày thời gian, Lục Lâm Thiên đã xem gần hết tin tức trong Thải Hồng điện.

- Đúng rồiLục tiên sinh, Phạm đường chủ mấy ngày nay vội vàng xử lý công việc trong Vạn Cổ Thế Giới, cố ý bảo ta nói với ngươi một tiếng, cũng muốn biết, Lục tiên sinh có Thù Tạ Lệnh, không biết có cần Chiến Thiên Liên Minh hỗ trợ không, nếu có thể làm được, Chiến Thiên Liên Minh sẽ không cự tuyệt.

Phương Thải Y hỏi Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi suy tư, rốt cuộc Phạm Sàm cũng nhắc tới chuyện này, dù sao việc này cũng đã có chủ ý, Lục Lâm Thiên không cần suy nghĩ nhiều, nói với Phương Thải Y:

- Thải Y cô nương, ta muốn gia nhập Chiến Thiên Liên Minh.

- Lục tiên sinh, ngươi chỉ có yêu cầu này?

Dường như Phương Thải Y cảm thấy nghi hoặc và ngoài ý muốn, có Thù Tạ Lệnh, tuyệt đối có thể yêu cầu bảo vật hoặc là vật phẩm xa xỉ, cho dù là nhất phẩm Thù Tạ Lệnh, không nói là giá trị một thế giới, nhưng ít ra có thể đạt được chỗ tốt thật lớn.

- Ta chỉ có yêu cầu này.

Lục Lâm Thiên gật đầu, đây là sư phụ lão nhân gia quyết định, mình cũng không có cách nào sửa đổi.

- Vậy được rồi, ta sẽ nói với Phạm đường chủ, yêu cầu này quá đơn giản, ngươi có cân nhắc gì nữa không?

Phương Thải Y nhìn Lục Lâm Thiên, tiếp tục nhắc nhở Lục Lâm

Thiên, nói nhỏ:

- Cho dù ngươi yêu cầu cái gì, chỉ cần không phải quá phận, trong phạm vi chức trách của đường chủ, hắn có thể làm được, thậm chí cho dù ngươi muốn...

Nói xong, Phương Thải Y cắn chặt bờ môi, không nói thêm nữa.

- Tâm ý ta đã quyết, ta chỉ muốn gia nhập Chiến Thiên Liên Minh mà thôi.

Lục Lâm Thiên không có quá chú ý tới lời của Phương Thải Y.

- Được rồi, ta cũng không khuyên ngươi, Lục tiên sinh, ta về trước, thương thế của ngươi còn chưa khỏi hẳn, chữa thương trước đi.

Phương Thải Y muốn nói với Lục Lâm Thiên, đôi mắt dễ thương chấn động, khẽ cười cười, nụ cười này dường như mang theo chút thương cảm, nụ cười này như định nói gì đó, muốn nói lại thôi, tâm sự không người biết, Lục Lâm Thiên cũng không hiểu.

Lúc Phương Thải Y mới quay người rời đi, Lục Lâm Thiên nhìn theo bóng lưng của nàng, dò xét một lúc mới quay người đi về phòng.

Trở lại trong phòng, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, hôm nay hắn đạt được không ít tin tức hữu dụng, trong đó còn biết trong ba ngàn đại thế giới cũng có linh khí tồn tại, nhưng có không ít khác biệt với đại lục Linh Vũ, đại lục Linh Vũ linh khí chia thành bốn cấp thiên địa huyền hoàng.

Sau khi đạt được tin tức trên Vạn Cổ Thế Giới, Lục Lâm Thiên mới biết được, đại lục Linh Vũ có địa cấp linh khí, huyền cấp linh khí, hoàng cấp linh khí, trong đại thế giới chỉ xưng là phàm khí mà thôi, còn không có được tên gọi riêng.

Thiên cấp linh khí trên đại lục Linh Vũ được xưng là thần khí, trong Vạn Cổ Thế Giới chỉ được gọi là Hậu Thiên linh khí, trên cấp độ Hậu Thiên còn có tiên thiên linh khí, áo nghĩa linh khí, hóa linh bảo khí, cao nhất chính là hỗn độn nguyên khí.

Nhưng đáng tiếc hỗn độn nguyên khí chỉ tồn tại trong truyền thuyết, tục truyền nói lúc trước ba ngàn sinh linh đạt được ba ngàn đại thế giới, trên người có được hỗn độn nguyên khí.

Mà trên thực tế, trong đại thế giới, hiện tại tính toán ra, linh khí quy nạp chia thành bốn loại, cấp thấp nhất là Hậu Thiên linh khí, tiên thiên linh khí, áo nghĩa linh khí và thông linh bảo khí.

Chương 3415: Buồn rầu vì tiền

Mỗi một chủng linh khí đều có phân chia khác nhau, giá trị chênh lệch cực lớn, cấp độ Hậu Thiên còn dễ nói, nhưng cấp độ tiên thiên giá trị rất cao, nghe nói còn đắt hơn cả tọa giá khôi lỗi.

Đương nhiên, tọa giá khôi lỗi cũng rất đắt đỏ, Lục Lâm Thiên biết được, lúc trước mình cướp lấy tọa giá khôi lỗi trong tay đám đạo phỉ thế giới thuộc về tọa giá khôi lỗi tầng thấp nhất, chính là tọa giá khôi lỗi nhất cấp.

Tọa giá khôi lỗi cũng phân đẳng cấp, hoàn toàn phải xem tình huống.

Tât cả tọa giá khôi lỗi từ cấp một tới cấp năm, giá cả đắt không hợp thói thường, tuyệt đối không phải người bình thường có thể chơi nổi, nhớ tới tọa giá khôi lỗi lần trước bị người của Ma Linh Yêu Nữ bắn nát, Lục Lâm Thiên biết được giá tiền thì đau lòng.

Dựa theo Lục Lâm Thiên biết, tọa giá khôi lỗi nhất cấp, giá thị trường cần năm vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm, đệ tử trong sơn môn bình thường, dù cấp độ Hậu Thiên tương đương với Đế cấp trong đại lục Linh Vũ, một năm chỉ có năm mươi khối tinh thạch thế giới sơ phẩm mà thôi.

Nói cho đúng, nếu Đế cấp trên đại lục Linh Vũ không ăn không uống, không dùng làm tài liệu tu luyện, thậm chí không mua quần áo cũng cần thời gian một ngàn năm mới đủ mua tọa giá khôi lỗi nhất cấp, nói không chừng một ngàn năm năm sau giá cả tăng lên, lạm phát, mười vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm cũng không mua được.

Cho dù là người có tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai, tinh thạch thế giới tu luyện hàng năm cũng chỉ có năm trăm khối, như vậy cũng cần một trăm năm mới đủ.

Lục Lâm Thiên lúc đó vừa mới ra khỏi đại lục Linh Vũ, cho nên hắn không có khái niệm giá trị tiền tệ của thế giới bên ngoài.

Mà đi ra bên ngoài, Lục Lâm Thiên xem như có cảm giác một phần tiền làm khó anh hùng, cho nên trong nội tâm Lục Lâm Thiênâm thầm thề, mình nhất định phải nghĩ biện pháp phát tài rồi nói sau, bằng không làm chuyện gì cũng trói tay trói chân.

Hành tẩu trong thế giới, có chút tiền tài phòng thân là việc nên làm, chủ yếu là an tâm, không hoảng hốt, hoàn toàn có nắm chắc.

Nhưng mà còn có một việc làm Lục Lâm Thiên khóc không ra nước mắt, rốt cuộc Lục Lâm Thiên phát hiện vì cái gì Lão Ảnh giao tinh thạch thế giới cho mình và mấy khối tinh thạch trong nhẫn trữ vật của mấy đạo phỉ thế giới lại khác nhau như vậy.

Mà bây giờ Lục Lâm Thiên biết rõ, hai chủng đều là tinh thạch thế giới, nhưng tinh thạch thế giới cũng chia thành năm phẩm giai, theo thứ tự là sơ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, cực phẩm, cuối cùng là tuyệt phẩm trong truyền thuyết.

Tinh thạch thế giới sơ phẩm hính là màu trắng, tinh thạch thế giới trung phẩm chính là màu xanh trắng, tinh thạch thế giới thượng phẩm chính là màu xanh trắng, tinh thạch thế giới cực phẩm là màu đỏ trắng, tuyệt phẩm tinh thạch thế giới là vàng trắng (bạch kim).

Hiện tại trong ba ngàn thế giới, lưu thông tinh thạch thế giới đều là sơ phẩm, trung phẩm, còn có thượng phẩm ba loại phẩm giai mà thôi, thượng phẩm cũng đã ít tới đáng thương, nghe nói cực phẩm bên ngoài không có, chỉ có thế giới hỗn độn mới có cực phẩm.

Về phần tinh thạch thế giới tuyệt phẩm giống như hỗn độn thánh khí, trong ba ngàn đại thế giới cũng chỉ là truyền thuyết, về phần có hay không không ai nói chuẩn, dù sao chưa từng có người nhìn thấy qua.

Trong tinh thạch thế giới, giá trị cũng không giống nhau, một ngàn khối tinh thạch thế giới sơ phẩm mới đổi được một khối tinh thạch thế giới trung phẩm, mà một ngàn khối tinh thạch thế giới trung phẩm mới tương đương một khối tinh thạch thế giới thượng phẩm.

Trên lý luận mà nói, một ngàn khối tinh thạch thế giới thượng phẩm tương đương một khối tinh thạch thế giới cực phẩm, nhưng tinh thạch thế giới cực phẩm căn bản rất khó xuất hiện, thậm chí rất lâu rồi chưa ai nhìn thấy qua, cho nên cũng không có bàn tới, nhưng nếu thật sự có, không có người nào mang nó ra trao đổi.

Từ phẩm giai tinh thạch thế giới, phẩm giai càng cao ẩn chứa năng lượng càng cường hãn, giá trị cũng càng lớn, cho nên, chính người thường mà nói bình thuongf không đổi tinh thạch thế giới phẩm giai cao thành phẩm giai thấp, số lượng nhiều dùng làm cái rắm gì, có giá trị mới trọng yếu.

Lão Ảnh cho mười hai khối tinh thạch thế giới đều là màu xanh trắng, từ năng lượng Lục Lâm Thiên cũng có thể phán đoán, nó chính là tinh thạch thế giới thượng phẩm, một khối tinh thạch thế giới thượng phẩm tương đương một ngàn tinh thạch thế giới trung phẩm, một vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm.

Một khối tinh thạch thế giới thượng phẩm tuyệt đối có giá trị xa xỉ, tương đương một vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm đấy.

Nhưng lúc này làm cho Lục Lâm Thiên khóc không ra nước mắt là, lúc trước chính mình dùng Hỗn Độn Âm Dương Quyết thôn phệ một khối tinh thạch thế giới, ai biết đây là tinh thạch thế giới thượng phẩm, chính mình vừa thôn phệ chính là một vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm.

Vấn đề là thôn phệ thì thôn phệ, lúc đó mình thôn phệ cũng không cảm thấy đau lòng, nhưng thôn phệ tinh thạch thế giới thượng phẩm đạt được không ít chỗ tốt, nhưng nếu so sánh giá trị một vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm thì chỗ tốt không đáng bao nhiêu, còn không bằng bắt một người tu vị Hậu Thiên thôn phệ còn sánh ngang như thế.

Cho nên Lục Lâm Thiên mới đau lòng, mới khóc không ra nước mắt, sớm biết đó là tinh thạch thế giới thượng phẩm, chính mình sẽ không thôn phệ, dù sao đạt được chỗ tốt cũng không nhiều.

Hỗn Độn Âm Dương Quyết có thể thôn phệ tinh thạch thế giới tấn cấp, đến thời điểm này, Lục Lâm Thiên mới bất đắc dĩ thở dài, nó quá đắt giá, dựa vào thôn phệ tinh thạch thế giới đột phá, con bà nó chơi lớn, chơi tới phá sản, chính mình tuyệt đối chơi không nổi, thôn phệ tinh thạch thế giới đột phá, mình không nên đi con đường này.

Nhớ tới Lão Ảnh hào phóng như vậy, mười hai khối tinh thạch thế giới thượng phẩm, Lục Lâm Thiên nhớ tới lúc đó mình còn chửi Lão Ảnh keo kiệt, bây giờ nghĩ lại chính mình trách sai Lão Ảnh, mười hai khối tinh thạch thế giới thượng phẩm, chẳng khác gì là mười hai vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm, nó đã không ít, có thể mua được hơn mười tọa giá khôi lỗi cấp một.

Sau khi đau lòng xong, Lục Lâm Thiên lập tức khoanh chân ngồi điều tức thương thế, hắn có được Thù Tạ Lệnh, chính mình muốn gia nhập Chiến Thiên Liên Minh hẳn không có vấn đề.

Sau một lát, quanh người Lục Lâm Thiên sinh ra khe hở màu vàng, năng lượng thiên địa chung quanh hội tụ quanh người hắn.

Vào đêm, màn đêm bao phủ trời xanh, ánh trăng và ánh sao mông lung lờ mờ trong đêm tối.

Trong một đình viện, Phạm Sàm bố trí hạ cấm chế, thần sắc hơi trầm xuống.

Trong phòng lúc này có năm người, Phạm Sàm, Phạm Kiếm Nhân, Đỗ Lộc, Phương Chí Thành, Phương Thải Y.

- Sư huynh, tiểu tử kia chỉ muốn gia nhập Chiến Thiên Liên Minh, đây là ý gì.

Đỗ Lộc nghi hoặc lấy.

- Ta cũng nghĩ không thông, tiểu tử này có chút quỷ dị.

Phạm Sàm quay đầu lại, nhìn qua Phương Thải Y, nói:

- Thải Y hiền chất, Lục Lâm Thiên hai ngày qua chỉ đi Thải Hồng điện sao, tìm đọc tin tức về Vạn Cổ Thế Giới?

- Không sai!

Đôi mắt Phương Thải Y hơi chấn động, nhẹ nhàng gật gật đầu.

Chương 3416: Ngoài dự đoán mọi người

- Nếu như thế, Lục Lâm Thiên sợ rằng không phải là là người của Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới, thậm chí có khả năng chỉ đến từ thế giới thổ dân mà thôi, có lẽ Thù Tạ Lệnh là hắn đoạt được một cách tình cờ, căn bản không biết tác dụng của Thù Tạ Lệnh.

Ánh mắt Phạm Sàm hơi trầm xuống.

- Phụ thân, động thủ đi, không phải đến từ Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới, vậy thì cần gì phải cố kỵ.

Ánh mắt Phạm Kiếm Nhân lộ ra hàn ý, nhớ tới mấy ngày qua Phương Thải Y đều ở cạnh tiểu tử kia, lửa giận bao phủ tâm thần hắn.

- Chẳng lẽ không thể có những biện pháp khác sao, gia nhập Chiến Thiên Liên Minh chúng ta rất đơn giản, không nhất định phải làm tuyệt như thế.

Bờ môi Phương Thải Y hơi cười nhạt, răng ngà cắn môi, sâu kín thở dài.

- Thải Y sư muội, phụ thân ta nói, chỉ cần ngươi và Phương thúc đáp ứng, chúng ta sẽ thành người một nhà, ngươi có thể giống như ta, đến lúc đó nghĩ biện pháp tiến vào bên trong, một khi đi vào, về sau thành tựu chúng ta có thể nghĩ.

Phạm Kiếm Nhân đến bên cạnh Phương Thải Y, ánh mắt lơ đễnh, nói:

- Một tiểu tử Phá Giới Cảnh sơ giai mà thôi, giết chết một con kiến hôi có gì khó.

- Phạm đường chủ, xin cho lão hủ suy nghĩ.

Trên mặt Phương Chí Thành chấn động.

- Đương nhiên, Phương chấp sự có thể suy nghĩ thật kỹ.

Phạm Sàm mặt không đổi sắc, dấu diếm nói một câu.

Phương Chí Thành và Phương Thải Y lập tức cáo từ rời đi, trong phòng còn lại Phạm Sàm, Phạm Kiếm Nhân, Đỗ Lộc ba người.

- Phụ thân, việc này cần gì phải giao cho Thải Y sư muội làm, ta tự mình đi giết tiểu tử kia là được rồi, giết hắn giống giết con kiến mà thôi.

Phạm Kiếm Nhân nhìn bóng lưng Phương Thải Y, quay đầu nói với Phạm Sàm.

- Nhân nhi, biết rõ vì sao ta đồng ý việc ngươi và Thải Y hay không?

Phạm Sàm hỏi con mình.

- Phụ thân, Thải Y không có gì không tốt.

Phạm Kiếm Nhân nghi hoặc.

- Ai.

Phạm Sàm nói nhỏ:

- Tuy thiên phú của ngươi không kém, chỉ tiếc tâm cơ chưa đủ, tính cách Thải Y nhìn như nhu nhược, nhưng mà tâm cơ lại hơn ngươi gấp trăm lần, nếu có thể ở cạnh ngươi, như vậy sẽ trợ giúp thật lớn với ngươi và cả Thiên Thủy Môn, lúc này ta toàn lực giúp nàng một lần, về sau Thiên Thủy Môn chúng ta chắc chắn sẽ đạt đến độ cao mới.

Phạm Kiếm Nhân hơi sững sờ, cái hiểu cái không, dường như còn chưa nghe rõ.

- Nhân nhi, ngươi nhớ kỹ, cho dù sao này ngươi ở cạnh Thải Y, cũng phải đề phòng, trừ phi nàng thật tình đối đãi với ngươi, hai người Phương gia này không phải kẻ dễ đối phó, thực lực Phương

Chí Thành không cao, thế lòng dạ lại rất đáng sợ, có phụ nữ hai người bọn họ giúp ngươi một tay, đường của ngươi sẽ dễ dàng gấp nhiều lần.

Ánh mắt Phạm Sàm nặng nề, trong mắt sinh ra lãnh ý nhàn nhạt, nói:

- Cho Phương gia ra tay, đó là bởi vì việc này bọn họ đã biết rõ, đây là địa bàn của bọn họ, nếu kéo bọn họ vào sẽ tốt cho chúng ta, dù sao Vạn Cổ Thế Giới cũng là một thế giới, nếu bọn họ đáp ứng, như vậy chứng minh là người cùng thuyền của chúng ta, Thiên Thủy Môn cũng có được trợ lực chính thức.

- Sư huynh, nếu Phương Chí Thành lão hồ ly kia lúc này không đáp ứng thì sao?

Ánh mắt Đỗ Lộc nhảy lên, ngẩng đầu hỏi sư huynh Phạm Sàm.

- Chính vì hắn là lão hồ ly, cho nên hắn nhất định sẽ đáp ứng, bằng không...

Ánh mắt Phạm Sàm biến thành âm trầm.

Một đêm qua đi, sắc trời hơi sáng, Lục Lâm Thiên tiếp tục điều tức khôi phục trong phòng, hôm nay cũng không cần lại đi Thải Hồng điện, đối với những tin tức trên Vạn Cổ Thế Giới này hắn đã hiểu đại khái, mà tin tức về ba ngàn đại thế giới tuy hiểu không nhiều, nhưng tuyệt đối là đã có hình dung đại khái, không hề giống thổ dân lúc trước.

Không có người tới quấy rầy, Lục Lâm Thiên tiếp tục khôi phục điều tức, trước mắt muốn khôi phục thực lực thời kỳ toàn thịnh, biện pháp trọng yếu nhất chính là khu trừ Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, đây là hai đại sự cần làm hiện giờ.

Trên người có Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy toàn thân không tự nhiên, cũng may Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư chỉ hút máu huyết và cốt tủy, trừ đau đớn ra, hoàn toàn không ngại với tu luyện.

Lục Lâm Thiên nhớ rõ Ma Linh Yêu Nữ đã từng nói qua, người có tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai dường như không chịu được một ngày bị Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư thôn phệ, nhưng mình trải qua nhiều ngày như vậy lại không có việc gì.

Tuy Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư làm cho Lục Lâm Thiên đau đầu, nhưng trước mắt không sao cả, chỉ có thể chờ khôi phục thời kỳ toàn thịnh lại nghĩ biện pháp, bằng không hắn vẫn bị Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư thôn phệ huyết nhục cốt tủy, Lục Lâm Thiên sẽ lo lắng càng nhiều.

Không có người quấy rầy, Lục Lâm Thiên tiếp tục điều tức, ít nhất vẫn phải làm vậy.

Có tác dụng của Hỗn Độn Âm Dương Quyết, Lục Lâm Thiên khôi phục với tốc độ rất nhanh, đối với người bình thường mà nói, tốc độ khôi phục này làm người ta cảm thấy khủng bố.

Vào đêm, trong màn đêm, trăng sáng lên cao, tôi nay trăng mờ sao thưa, gió đêm lất phất..

- Ồ.

Lúc Lục Lâm Thiên đang điều tức, đột nhiên hắn dừng lại, thu thủ ấn, cũng mở cấm chế ra.

- Lục tiên sinh.

Bên ngoài đình viện có giọng nói thanh thúy truyền tới, chính là giọng của Phương Thải Y.

- Thải Y cô nương, muộn như vậy ngươi tới làm gì?

Lục Lâm Thiên rời phòng, hắn ra ngoài đình viện, mở cửa sân ra, dung mạp thanh tú động lòng người xuất hiện trước mặt hắn, da thịt toàn thân giống như dương chi bạch ngọc, mang theo ánh sáng óng ánh, chính là Phương Thải Y.

Phương Thải Y không nói gì, nhìn Lục Lâm Thiên một hồi, đôi mắt dễ thương sinh ra một tia khác thường, lập tức đi vào đình viện.

Lục Lâm Thiên rất ngoài ý muốn, dẫn Phương Thải Y vào trong phòng nhỏ, hỏi:

- Thải Y cô nương, ngươi muộn như vậy đến đây, chẳng lẽ xảy ra chuyện gì?

- Ta có thể gọi ngươi Lâm Thiên không?

Phương Thải Y xoay người lại, nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt đen bóng như làn thu thủy hơi chấn động.

- Đương nhiên có thể.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, ánh mắt mang theo một ít nghi hoặc.

- Lâm Thiên.

Phương Thải Y gọi một tiếng, lập tức nhào vào trong Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên cảm thấy nghi hoặc, mùi hương thơm ngát bao phủ toàn thân, Lục Lâm Thiên thậm chí có thể cảm giác tim nàng đập rất nhanh.

- Thải Y cô nương, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Lục Lâm Thiên quả thực sững sờ, do dự một hồi sau đó ôm nữ tử trong lòng, ôn hương nhuyễn ngọc trong ngực, việc này quá đột ngột, Lục Lâm Thiên cũng có phần không quen.

- Không nên hỏi ta vì cái gì.

Phương Thải Y ngẩng đầu, đôi mắt đen bóng thanh tịnh, Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử gần trong rang tấc, hôm nay Phương Thải Y dường như có phần đau thương, hắn vẫn nhận ra điều này.

- Hôn ta.

Phương Thải Y nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn thẳng, ngược lại làm Lục Lâm Thiên sững sờ, cho rằng mình nghe lầm, nói:

- Thải Y cô nương, rốt cuộc ngươi bị làm sao thế?

- Lâm Thiên, ta không phải nữ tử tùy tiện, ngươi là nam nhân đầu tiên ôm ta, hôn ta, không nên hỏi vì cái gì, nếu ngươi chán ghét ta, ta sẽ đi.

Phương Thải Y nói với Lục Lâm Thiên.

Chương 3417: Lại bái sư 1

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, lập tức gương mặt cúi xuống hôn lên bờ môi đỏ mọng của nàng.

Thân thể mềm mại của Phương Thải Y rung rung, tim đập thật nhanh, có chút không biết làm sao, giữa bờ môi truyền tới cảm giác ướt át, nàng cảm thấy ánh mắt mê ly, đôi mi nhắm lại, đôi tay ôm chặt Lục Lâm Thiên, lại nghênh tiếp bờ môi Lục Lâm Thiên, cảm giác tê tê từ cánh môi truyền đến, loại cảm giác này nàng chưa bao giờ trải qua, lại có phần mê say trong đó.

Tuy Lục Lâm Thiên mang theo nghi vấn, nhưng lúc này ngọn lửa áp lực trong lòng đang thiêu đốt, hai tay bắt đầu dò xét thân thể trong ngực, đôi tay không ngừng du động trên người ngọc, từ lưng, eo tới bờ mông, hắn không ngừng xoa nắn, Phương Thải Y thở càng gấp.

- Lâm Thiên, muốn ta.

Sau một lát, Phương Thải Y tác khỏi bờ môi Lục Lâm Thiên, ngẩng đầu nhìn vào mắt Lục Lâm Thiên, nàng có thể cảm giác được, dị vật của nam nhân trước mặt đang nóng lên, nó vẫn đang va chạm giữa hai chân nàng, tuy chưa hiểu nhân sự, nhưng nàng biết vật ấy là gì, đôi má đỏ ửng, toàn thân gấp gáp và nôn nóng.

Một lát sau, trong phòng diễn ra rất tự nhiên.

Trên giường, váy dài Phương Thải Y nhẹ cởi, áo lót rơi xuống, thân thể tuyệt mỹ bày ra, da thịt óng ánh sáng long lanh, tươi mới ướt át...

Hai mắt Phương Thải Y ngượng ngùng khép hờ, gò má ửng đỏ, tư thái thẹn thùng vô cùng động lòng người.

- Ah...

Một lát, Lục Lâm Thiên nhét đầy thông đạo cấm địa, no đủ phong phú, tiếng kêu thanh thúy phá tan màn đêm.

Ngoài cửa sổ gió đên phần phật, trong phòng có nữ rêи ɾỉ, hô hấp ồ ồ, vân vũ dạ, phẩm hậu cần hình, xuân sắc dạt dào...

Một đêm mà qua, ánh sáng bình minh bắt đầu ló dạng, trong Thải Hồng Cốc ngân quang bắt đầu sáng rõ.

Gió sớm nhè nhẹ, ngọn cây ve vẩy, mặt đất bừng tỉnh trong sương sớm, có ánh mặt trời xuyên qua khe lá, vạn vật sinh cơ bừng bừng.

Sáng sớm là lúc người ta thoải mái nhất.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên nhìn vào chăn đệm, nhìn đóa hoa đỡ rực trên giường, ánh mắt hơi động, lập tức ngẩng đầu nhìn nữ tử xinh đẹp đang mặc váy dài, nói nhỏ:

- Thải Y, ta...

- Chuyện này không liên quan đến ngươi, tất cả đều là ta tự nguyện.

Phương Thải Y quay đầu lại, chen ngang lời Lục Lâm Thiên nói, sau khi buộc lại mái tóc đen, nhất cử nhất động mang theo dáng vẻ tinh tế, hiển lộ nét xinh đẹp của nàng, tối hôm qua rất thoải mái, nhìn dung nhan động lòng người, lúc này nàng mang theo vài phần vũ mị.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, không nói gì, tất cả dường như quá đột ngột.

- Lâm Thiên, ngày mai ta phải đi.

Phương Thải Y nhìn Lục Lâm Thiên, trên mặt mang theo nhu tình nói:

- Hôm nay, ta sẽ đính hôn với Phạm sư huynh, ngày mai sẽ đi tới Vô Minh Thế Giới.

- Ah!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức sững sờ, nói:

- Ngươi đính hôn với tên phế vật kia?

- Đúng vậy, hôm nay đính hôn, tất cả đã an bài, thời điểm này có lẽ không ít người trong Vạn Cổ Thế Giới đã đến Thải Hồng Cốc.

Phương Thải Y vô cùng thương cảm, nàng lặng lẽ nhìn Lục Lâm Thiên một hồi, đôi mắt hơi ướt át.

- Ngươi không muốn, tại sao phải như thế?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng nhìn Phương Thải Y, trong mắt tỏa ra hào quang sáng ngời.

- Không có người nào ép ta ta, tất cả đều là ta lựa chọn, có chút chuyện, ngươi vẫn không rõ, có chút trách nhiệm ta phải gánh chịu.

Phương Thải Y ngăn nước mắt chảy dài, mỉm cười với Lục Lâm Thiên.

- Ngươi đã là nữ nhân ta, chuyện của ngươi, ta sẽ quản.

Lục Lâm Thiên trầm thấp đầu, lập tức ngẩng đầu, ánh mắt tinh mang chợt lóe lên.

- Ngươi có thể nói như vậy, ta cảm thấy đáng giá, ta không có nhìn lầm ngươi.

Phương Thải Y tiến lên, cúi người nhìn Lục Lâm Thiên, ngón tay vuốt ve gò má Lục Lâm Thiên, nói nhỏ:

- Nhưng ngươi không nên ngốc như thế, lần đầu tiên ta đã cho ngươi, không nhất định đại biểu ta là nữ nhân của ngươi, ngươi cũng không cần quản chuyện của ta.

- Có lẽ ta sẽ quản.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu trầm giọng nói, giờ phút này, Lục Lâm Thiên cảm giác nữ tử trước mặt đặt quá nhiều chuyện trong lòng, lưng đeo quá nhiều thứ, dường như khác với trước kia, có lẽ nàng cũng có được hai mặt, mấy ngày qua, nàng dùng một mặt này đối diện với mình.

- Ngươi quản thế nào, ngươi mới là Phá Giới Cảnh sơ giai, ngươi có thể quản cái gì? Đáy lòng ta mong chờ ngươi quản biết chừng nào.

Phương Thải Y nghiêm túc nhìn Lục Lâm Thiên.

- Cho ta thời gian, ta cần thời gian là được, sớm muộn gì có một ngày, ta sẽ quản.

Lục Lâm Thiên nghiêm mặt nói.

- Thời gian, ngàn năm, hay là vạn năm, chờ ngươi có thể quản, vạn năm sáu... quá muộn, huống chi...

Phương Thải Y vuốt ve gương mặt Lục Lâm Thiên, thân thể mềm mại run nhè nhẹ, lập tức nói:

- Cho dù ngươi có thể quản ta, ngươi có thể quản khởi cả Vạn Cổ Thế Giới sao?

Lục Lâm Thiên sững sờ một hồi, nhìn nữ tử trước mặt, nói:

- Ngàn năm vạn năm quá lâu, cho ta trăm năm là được rồi.

- Đúng, ngàn năm vạn năm quá lâu, trăm năm quá dài, ta chỉ tranh giành sớm chiều.

Phương Thải Y nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt đen chấn động, nói nhỏ:

- Lâm Thiên, ta không có thời gian..., Thời gian trăm năm không cải biến cái gì, ở trên đời này, thực lực mới là tất cả.

Lục Lâm Thiên ngơ ngác nhìn nữ tử trước mặt, đột nhiên trong nội tâm nhớ lại gương mặt đơn thuần của nàng trong mấy ngày qua, tất cả trôi qua ngắn ngủi, tất cả trở nên lạ lẫm, tất cả biến thành lạnh nhạt.

- Lâm Thiên, nếu có thể lựa chọn, ta nhất định sẽ chờ ngươi trăm năm, ngàn năm thì như thế nào.

Nhìn gương mặt trước mắt, Phương Thải Y cúi đầu hôn lên bờ môi kia, lập tức đứng dậy, nói nhỏ:

- Hy vọng ngươi đừng trách ta...

Lời nói vừa dứt, Phương Thải Y quay người rời đi, trong lúc quay người giọt nước mắt lăn dài trên má.

- Đúng rồi, Phạm đường chủ đã đồng ý cho ngươi gia nhập Chiến Thiên Liên Minh, còn cố ý bảo phụ thân ta thu ngươi làm đồ đệ, cho ngươi trở thành đệ tử thân truyền Chiến Thiên Liên Minh, một lát sau sẽ có người mang ngươi đi.

Thời điểm nói xong lời cuối cùng, thân ảnh Phương Thải Y biến mất.

Nhìn bóng lưng bay bổng kia, Lục Lâm Thiên lúc này mới ý thức được, với mình hiện tại mà nói, đối phương đã là cường giả, thực lực của nàng còn mạnh hơn mình quá nhiều.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên cười khổ, đứng dậy mặc quần áo vào, nhìn đóa hoa đỏ rực trên giường, tất cả đều làm Lục Lâm Thiên cảm thấy ngoài ý muốn.

Một giờ sau, bên ngoài đình viện có mấy nữ đệ tử Thải Hồng Cốc đi đến, mang theo vui vẻ và chúc mừng, nói cốc chủ muốn thu hắn làm đồ đệ, sau này hắn chính là đệ tử thân truyền Thải Hồng Cốc, thân là đệ tử cốc chủ, địa vị trong Thải Hồng Cốc sẽ có khác biệt, Thải Hồng Cốc với tư cách thế lực mạnh nhất Vạn Cổ Thế Giới, đệ tử cốc chủ Thải Hồng Cốc ở trong Vạn Cổ Thế Giới có địa vị cao thượng, bao nhiêu người trông mong còn không được.

Mấy nữ đệ tử cố ý mang cẩm bào tinh phẩm tới, một lát nữa sẽ đi quảng trường bái sư, tự nhiên phải mặc tử tế mới được.

Chương 3418: Lại bái sư 2

Lục Lâm Thiên vốn không tình nguyện, chính mình gia nhập Chiến Thiên Liên Minh, cũng không có nói muốn bái sư, nhưng sau đó, ngược lại cũng không có phản đối, chính mình mới đến, cốc chủ Thải Hồng Cốc thu mình làm đồ đệ, về sau có thế lực Thải Hồng Cốc, đối với chính mình có lẽ có không ít trợ giúp.

Nghe mấy nữ đệ tử nói chuyện, Lục Lâm Thiên cũng được biết không ít chuyện, Phương Thải Y sẽ đính hôn với thiếu môn chủ Thiên Thủy Môn Phạm Kiếm Nhân, Thiên Thủy Môn có thực lực cường hãn trong Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới, trong Chiến Thiên Liên Minh cũng có được địa vị hộ pháp, đối với Thải Hồng Cốc mà nói, đây là trèo cao.

Trong lời của mấy nữ đệ tử này mang theo hâm mộ, thiếu môn chủ Thiên Thủy Môn không chỉ tuấn lãng, thực lực mạnh, còn có thế lực Thiên Thủy Môn cường hãn, đây là bạch mã vương tử trong lòng các nữ đệ tử.

Lục Lâm Thiên nghe xong, trong lòng không có tư vị, hắn đi theo mấy nữ đệ tử này tới quảng trường Thải Hồng Cốc.

Trên đường đi, Lục Lâm Thiên mới phát hiện, thì ra Thải Hồng Cốc đã giăng đèn kết hoa, mang theo cảm giác vui mừng, không ít thế lực mạnh đã tới Thải Hồng Cốc, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy người chúc mừng quan hệ thông gia giữa Thải Hồng Cốc và Thiên Thủy Môn.

Diện tích Thải Hồng Cốc rất lớn, mà quảng trường cũng có diện tích cực lớn, bốn phía có núi vây quanh, ngọn núi như mọc lên đột ngột từ mặt đất, non xanh nước biếc, giữa không trung có sương mù lượn lờ, cảm giác như tiên cảnh mờ ảo.

Mấy nữ đệ tử dẫn Lục Lâm Thiên đến quảng trường, lại cung kính lui ra.

Lục Lâm Thiên đến quảng trường, lúc này trên quảng trường vô cùng náo nhiệt, không khí vui tươi.

- Tiểu huynh đệ, mấy ngày qua ta bận rộn công việc trong Vạn Cổ Thế Giới, có chỗ lãnh đạm, xin hãy tha lỗi.

Lục Lâm Thiên đang đứng tại chỗ, Phạm Sàm đã đi tới, trên mặt tươi cười khách khí.

- Phạm đại ca khách khí.

Lục Lâm Thiên gật đầu.

- Tiểu huynh đệ, mời!

Phạm Sàm ý bảo Lục Lâm Thiên tiến vào trong đại điện, cũng nói chuyện an bài Lục Lâm Thiên tiến vào Chiến Thiên Liên Minh, cố ý cho Lục Lâm Thiên bái sư cốc chủ Thải Hồng Cốc Phương Chí Thành, về sau ở trong Chiến Thiên Liên Minh sẽ có tiền đồ rất lớn.

Lục Lâm Thiên tỏ vẻ biết ơn, bái thêm một sư phụ, ngược lại cũng không có việc gì, về sau mình cũng có chỗ đặt chân.

Ngồi ở vị trí thủ tọa bên trái, chung quanh có hơn trăm người, tu vị thực lực không dưới Phá Giới Cảnh, thậm chí có hai Phá Giới Cảnh cao giai.

Vào lúc này Phạm Kiếm Nhân đã ngồi ở vị trí thủ tọa bên phải, nhìn thấy Lục Lâm Thiên, ánh mắt lộ ra vẻ khinh thường, nhưng ở đây có Phạm Sàm nên hắn không dám biểu lộ quá nhiều.

Thấy thần sắc Lục Lâm Thiên lạnh nhạt, tu vị thực lực của hắn không cao, nhưng Phạm Sàm nhưng lại khách khí có thừa, ánh mắt không ít người sinh ra nghi ngờ.

Ánh mắt Phạm Sàm khẽ nhúc nhích, lập tức nghe Phạm Sàm giới thiệu, Lục Lâm Thiên mới biết những người này đều là cường giả đỉnh cấp thế lực lớn trong Vạn Cổ Thế Giới, Phá Giới Cảnh đã hơn mười người.

Có Phạm Sàm giới thiệu, mọi người đều khách khí với Lục Lâm Thiên, người ngay cả Phạm Sàm phải cực kỳ khách khí, các thế lực trong Vạn Cổ Thế Giới không dám xem thường và đắc tội.

Cuối cùng nghe nói Lục Lâm Thiên lát nữa sẽ bái sư Phương Chí Thành, mọi người vô cùng nghi hoặc, nếu người này có lai lich bất phàm, tại sao lại bái sư Phương Chí Thành.

Trong lòng mọi người ẩn giấu nghi hoặc, thời gian từ từ qua đi, ngày đã đến trưa, cả quảng trường đầu người lúc nhúc, tụ tập càng ngày càng nhiều.

Rốt cục khi mọi người chờ đợi, quảng trường có động tĩnh, đám người bạo động, cuối cùng tránh ra một lối đi.

- Bái kiến cốc chủ.

Từng tiếng nói cung kính vang lên, người trên quảng trường hành lễ.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào, trên quảng trường có không ít đệ tử trẻ túm tụm, cốc chủ Thải Hồng Cốc Phương Chí Thành dẫn theo Phương Thải Y, hai người cùng tiến lên.

Thần sắc Phương Chí Thành ổn trọng, thân thể hơi cong, nhưng mà ánh mắt tinh mang ám lộ, trong vô hình có khí chất uy nghiêm tỏa ra, thần thái phong khinh vân đạm, không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Phương Thải Y vẫn mặc váy dài xinh xắn, đôi mắt chớp động, dáng người thướt tha yêu kiều, nàng bước tới ngồi bên cạnh Phạm Kiếm Nhân, ánh mắt tỏa sáng.

- Bái kiến Phương cốc chủ.

Lúc này rất nhiều thủ lĩnh thế lực thở dài, thần sắc khác nhau, Lục Lâm Thiên không khó nhìn ra được, sợ rằng trong Vạn Cổ Thế Giới cũng không bình đạm yên ổn như mình vẫn nghĩ.

- Mọi người đa lễ.

Ánh mắt Phương Chí Thành lập loè, phất tay sau đó nói:

- Hôm nay thỉnh chư vị đến Thải Hồng Cốc, tổng cộng có hai chuyện, chuyện đầu tiên là con gái ta sẽ đính hôn với thiếu môn chủ Thiên Thủy Môn Phạm Kiếm Nhân, chuyện thứ hai là kẻ hèn này thu đồ đệ, thu đệ tử thứ bảy, cũng là đệ tử quan môn...

Lục Lâm Thiên nghe nói vậy, ánh mắt vẫn nhìn Phương Thải Y, ánh mắt Phương Thải Y nhìn xuống, nhẹ nhàng mím môi, giống như thẹn thùng cúi đầu, nhưng lại không phải... Thẹn thùng.

Cảm giác được ánh mắt Lục Lâm Thiên, Phương Thải Y ngẩng đầu, đôi mắt đen linh động, bốn mắt nhìn nhau, không có bất kỳ chấn động nào, lại chậm rãi qua đi.

Phương Chí Thành nói ngắn gọn vài câu, thân là chưởng môn Thiên Thủy Môn, đường chủ Chiến Thiên Liên Minh Phạm Sàm lên đài, lúc này khách khí nói vài câu cảm tạ, cũng khen Phương Chí Thành và Phương Thải Y, nhìn qua cực kỳ hòa ái...

Cuối cùng tuyên bố Phương Thải Y và Phạm Kiếm Nhân hai người đính hôn với nhau, trên quảng trường vang lên âm thanh chúc mừng nhiệt liệt, Phạm Kiếm Nhân càng cười không khép miệng được, thân ảnh đến trên quảng trường, nắm tay Phương Thải Y, hai người trai tài gái sắc, tiếng vỗ tay vang lên như thủy triều.

Trong lòng Lục Lâm Thiên thất lạc không nhỏ, muốn làm chút gì đó, hắn lại cười khổ, chỉ là quan hệ ngoài ý muốn mà thôi, mình còn có thể làm gì, nếu nàng chịu, chính mình cho dù không sợ hậu quả cũng phải liều mạng một phen, cũng muốn thử một lần, nhưng hiện tại tất cả là nàng lựa chọn, có lẽ trong thế giới của nàng, mình chỉ là người mới đến, hắn hiểu điều đó.

Nhưng giờ phút này, Lục Lâm Thiên cảm giác tâm của mình đang đau, loại cảm giác này rất vi diệu, dù sao, nữ trước mặt có quan hệ không tầm thường với mình.

Một lát sau, được đệ tử Thải Hồng Cốc an bài, Lục Lâm Thiên lên đài bắt đầu bái sư, ánh mắt toàn trường đều tập trung lên người

Lục Lâm Thiên, đang suy đoán lai lịch và thân phận Lục Lâm Thiên.

Bái sư phức tạp hơn suy nghĩ của Lục Lâm Thiên rất nhiều, đầu tiên là có đệ tử tuyên bố cốc quy Thải Hồng Cốc, sau đó còn phải gặp sáu sư huynh sư tỷ.

Tổng cộng là năm nam một nữ, trong sáu người này có hai người Lục Lâm Thiên đã gặp, bình thường ở ngay trong Thải Hồng Cốc, hai người tuổi chừng bốn mươi, thân thể gầy gò, phân biệt tên là Hồng Dương, Hồng Tinh, theo thứ tự là đại sư huynh và tam sư huynh.

Bốn người còn lại đều có bộ dáng trung niên, ba nam một nữ, nữ đang mặc cung trang, chính là nhị tỷ Hồng Nguyệt, tứ sư huynh Hồng Thần, ngũ sư huynh Hồng Kiền, lục sư huynh Hồng Khôn.

Chương 3419: Lại bái sư 3

Lục Lâm Thiên chào từng người, bọn họ đều có tu vị Phá Giới Cảnh, trong đó đại sư huynh Hồng Dương tu vị cao nhất, Lục Lâm Thiên suy đoán, có lẽ là Ngộ Chân Cảnh sơ giai, tưng xứng với Phương Thải Y, nhị sư tỷ Hồng Nguyệt, tam sư huynh Hồng Tinh hai người đều là Phá Giới Cảnh cao giai.

Cuối cùng Lục Lâm Thiên bái sư, hắn cung kính hành lễ, dựa theo quy củ Thải Hồng Cốc, sau khi hành lễ là kính trà, lúc này mới hoàn thành quá trình bái sư.

Lục Lâm Thiên cuối cùng cũng xem như đạt được đại lễ, trở thành đệ tử thứ bảy cốc chủ Thải Hồng Cốc, sau khi kính trà, Phương Chí Thành giao cho Lục Lâm Thiên một hộp gấm, hộp gấm mở ra, có viên đan dược tràn đầy năng lượng, tên là Giới Nguyên Đan, nó là vật có giá trị xa xỉ, nghe nói giá trị của nó còn cao hơn tọa giá khôi lỗi cấp một nhiều.

Sau khi bái sư có không ít người chúc mừng, tăng thêm hôm nay là ngày đính hôn giữa Phương Thải Y và Phạm Kiếm Nhân, cho nên cảnh tượng rất náo nhiệt.

Lục Lâm Thiên lập tức làm quen không ít trưởng lão và hộ pháp trong Thải Hồng Cốc, cuối cùng cũng bị dìm ngập trong đám người, sau đó lặng lẽ lui ra.

Trong Thải Hồng Cốc, núi non trùng điệp, cảnh rất đẹp, nhìn ra xa sẽ thấp thoáng thấy các kiến trúc mái cong cổ kính rêu phong, chung quanh sơn thủy hữu tình, mây mù lượn lờ, nội tâm cảm thấy thoải mái.

Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, mắt nhìn lên trời, chẳng biết tại sao hôm nay hắn cảm thấy áp lực.

- Ai?

Sau một lát, thần sắc Lục Lâm Thiên trầm xuống, lập tức cảnh giác nhìn ra sau lưng.

- Linh hồn lực thất sư đệ thật mạnh.

Một giọng nói thanh thúy truyền tới, một thân ảnh mặc cung trang đi tới, chỉ đi mấy bước đã tới trước mặt Lục Lâm Thiên, chính là nhị sư tỷ Hồng Nguyệt.

- Bái kiến nhị sư tỷ.

Lục Lâm Thiên hơi dấu ánh mắt lóe sáng, lập tức hành lễ.

- Thất sư đệ không cần đa lễ, ta cũng muốn hít thở không khí trong lành, không nghĩ tới thất sư đệ cũng ở chỗ này.

Hồng Nguyệt nói nhỏ, nhìn phương xa, ánh mắt không có chấn động.

- Ta cũng đang ngắm cảnh.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ.

- Thất sư đệ, hôm nay sư muội đính hôn, ngươi có cao hứng thay nàng không?

Đột nhiên Hồng Nguyệt quay đầu lại hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười cười, nói:

- Chính nàng mất hứng, người khác làm sao cao hứng thay nàng được.

- Ngươi cũng nhìn ra sao?

Hồng Nguyệt nhìn Lục Lâm Thiên, dường như có chút ngoài ý muốn, ánh mắt chấn động một hồi, nói:

- Đương nhiên nàng không cao hứng, nàng làm như vậy, đều là bất đắc dĩ, vì Vạn Cổ Thế Giới, nàng mới như thế.

- Nàng có thể lựa chọn.

Lục Lâm Thiên nói.

- Lựa chọn, không phải tất cả mọi người có quyền lợi lựa chọn.

Hồng Nguyệt cười cười, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Ngươi biết lai lịch của ta và năm sư huynh khác không?

Lục Lâm Thiên không nói gì, nhìn Hồng Nguyệt rồi lắc đầu.

- Sư huynh tỷ đệ chúng ta đều là cô nhi, đều do sư phụ thu dưỡng, cuối cùng thu làm đệ tử, không có sư phụ, sẽ không có chúng ta hôm nay, tất cả của chúng ta, cho dù là tên đều là sư phụ cho.

Hồng Nguyệt nói với Lục Lâm Thiên.

- Sư phụ là một người tốt.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ.

- Đương nhiên, ít nhất trong lòng chúng ta không ai có thể thay thế sư phụ, từ nhỏ đến lớn, chúng ta xem Thải Y như muội muội, nhưng hôm nay, nhìn thấy Thải Y mất hứng, chúng ta nhưng lại bất lực.

Hồng Nguyệt thở dài.

Vừa dứt lời, Hồng Nguyệt nhìn Lục Lâm Thiên, nói nhỏ:

- Thất sư đệ, linh hồn lực của ngươi rất mạnh, ta cảm giác, ngươi dường như có không ít bí mật, cũng nghe Thải Y sư muội nói về ngươi, cố gắng tu luyện đi, hy vọng có một ngày, ngươi có thể vượt qua chúng ta, thậm chí vượt qua sư phụ.

Thời điểm vừa dứt lời, thân ảnh Hồng Nguyệt biến mất trên ngọn núi.

Lục Lâm Thiên mãi cho đến ban đêm mới đặt chân vào đình viện, cả Thải Hồng Cốc vẫn phi thường náo nhiệt, đèn đuốc sáng trưng.

Khoanh chân ngồi xuống, Lục Lâm Thiên tiếp tục điều tức, khôi phục thương thế trong người, thương thế đã khôi phục bảy tám phần, chờ khôi phục đến thời kỳ toàn thịnh, lại bắt tay nghĩ biện pháp giải quyết Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư.

Một đêm qua đi, trong Thải Hồng Cốc dần dần bình thường trở lại.

Sáng sớm, trong Thải Hồng Cốc có một tọa giá khôi lỗi phi hổ bay đi, mấy đạo thân ảnh đạp không đứng đó.

Phương Thải Y nhìn xuống dưới, phất tay chào Phương Chí Thành và đám Hồng Dương.

- Sư muội, chúng ta đi thôi.

Phạm Kiếm Nhân đại Phương Thải Y sau lưng.

- Sư huynh, chúng ta đi thôi.

Ánh mắt Phương Thải Y nhìn qua môt hướng trong Thải Hồng Cốc, lúc này quay người rời đi.

Rống.

Mọi người tiến vào tọa giá phi hổ, một lát sau, tọa giá khôi lỗi bay lên cao, chỉ lách mình vài cái đã biến mất trên không trung.

- Bảo trọng.

Ánh mắt Phương Chí Thành chớp động, hào quang trong mắt lập lòe, thì thào nói nhỏ:

- Thải Y, chuyện không đơn giản như ngươi nghĩ, tất cả rất phức tạp, ai...

Lục Lâm Thiên đang điều tức, toàn thân bao bọc trong hào quang kim sắc, khí tức càng ngày càng dài, không có người tới quấy rầy, Lục Lâm Thiên cũng không đi ra ngoài, thời gian mấy ngày qua hắn vẫn điều tức.

Năm ngày sau đó, trong màn đêm, ánh trăng chiếu sáng sơn mạch, ánh trăng như tấm sa mỏng bao phủ các ngọn núi, lại giống như sương mù dày đặc che chắn mọi vật.

Xùy!

Trong dãy núi, một đạo thân ảnh lóe lên như sao băng, lóe lên rồi biến mất, nhanh như thiểm điện.

Xoẹt zoẹt~!

Hàng loạt âm thanh ‘ xoẹt zoẹt~ ’ vang lên, đình viện im lặng.

Hô!

Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm trọc khí, lập tức đình chỉ tu luyện, tâm thần quan sát chung quanh, thần sắc khẽ biến, thân ảnh lập tức đứng lên rời phòng.

- Là ai.

Đến bên ngoài gian phòng, vừa mở cửa phòng thì có một người bay vào, ánh mắt Lục Lâm Thiên quan sát, đây là một nữu tử không ăn mặc chỉnh tề, chính là một trong những nữ tử mang hắn đi quảng trường lúc trước.

- Chết.

Lục Lâm Thiên lập tức phát hiện nữ tử này là thi thể, quần áo mất trật tự, chỗ ngực, quần áo nghiền nát, khóe miệng máu tươi tràn ra, đã không còn sinh cơ.

- Thất sư đệ có thể ở đây không?

Cũng lúc đó có tiếng nói vang lên, không ít thân ảnh cũng xuất hiện bên ngoài đình viện.

Lời nói vừa dứt, cánh cửa đình viện bị mở ra, hơn mười đạo thân ảnh vội vàng xông vào, cuối cùng cũng nhìn thấy Lục Lâm Thiên, còn có thi thể nữ tử trên mặt đất.

Trong mấy chục người tới có hai người đi đầu, Lục Lâm Thiên đã gặp qua, chính là ngũ sư Hồng Kiền, lục sư huynh Hồng Khôn, hai người đều có tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai, bộ dáng hơn ba mươi tuổi, những người còn lại đi theo đều có cấp độ Hậu Thiên, thực lực thấp nhất còn có hơn mười người, tương đương với Tôn cấp trên đại lục Linh Vũ.

- Hoàng sư muội.

Những nam nữ đệ tử trẻ tuổi nhìn thấy thi thể nữ tử trên mặt đất, lập tức vây quanh, sau đó ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên mang theo địch ý.

- Thất sư đệ, vì sao ngươi làm như vậy?

Hồng Kiền nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt nặng nề, thân hình gầy gò run rẩy.

- Ngũ sư huynh, ta...

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ giật mình, loại tình huống này làm Lục Lâm Thiên sững sờ.

Chương 3420: Rời khỏi Thải Hồng

- Hừ, sư phụ mới thu ngươi làm đệ tử, ngươi đã làm ra chuyện bại hoại môn phái, quả thực là ném mặt mũi sư huynh đệ chúng ta.

Hồng Khôn chen ngang lời Lục Lâm Thiên, ánh mắt lãnh lẽo mang theo địch ý nhìn Lục Lâm Thiên.

- Lục sư huynh, ta không quan hệ tới việc này, ta cũng không biết rõ tình hình.

Ánh mắt Lục Lâm Thiênchấn động, thời điểm này Lục Lâm Thiên làm sao không rõ, chính mình nhất định là bị hãm hại, đây tuyệt đối không phải là chuyện trùng hợp.

- Chê cười, có nữ đệ tử chết trong phòng của ngươi, ngươi nói không có quan hệ tới ngươi, ngươi không biết rõ tình hình, ngươi cảm thấy ta sẽ tin sao?

Hồng Khôn cười lạnh, mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lãnh ý trong mắt bắn ra ngoài.

- Có tin hay không tùy ngươi, mấy ngày qua ta không đi ra ngoài.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên bắt đầu âm trầm.

- Mặc kệ chúng ta tin hay không, ngươi theo chúng ta đi một chuyến, đi gặp sư phụ, tất cả do sư phụ định đoạt.

Hồng Kiền nhìn Lục Lâm Thiên, khí tức tập trung Lục Lâm Thiên.

- Tốt, ta đi gặp sư phụ với ngươi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong nội tâm ngưng trọng, rốt cuộc là ai muốn hãm hại mình.

Đám người rời khỏi đình viện, lúc này trên đường đi tụ tập càng nhiều đệ tử, sau khi nghe nói chuyện này thì ánh mắt mang theo thù hận nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, nếu không phải bởi vì thân phận của Lục Lâm Thiên, chỉ sợ đã sớm có người ra tay với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên theo Hồng Kiền và Hồng Khôn đến đại điện, sớm có đệ tử thông tri trưởng lão Thải Hồng Cốc và Phương Chí Thành, hơn mười trưởng lão đang chờ ở trong đại điện.

- Sư phụ, thi thể Hoàng Anh được tìm thấy trong phòng thất sư đệ, quần áo trên người vỡ nát và rối loạn, chỉ sợ khi còn sống đã bị lăng nhục qua, nhất định trong lúc phản kháng đã bị diệt khẩu.

Trên đại điện, Hồng Khôn nói xong, ánh mắt lạnh lùng nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên.

- Thật sự quá mức, hành vi như vậy không bằng cầm thú.

- Vừa mới gia nhập Thải Hồng Cốc, dám cả gan làm loạn như thế, làm càn!

- Thải Hồng Cốc cũng không phải là tà môn ma đạo giết người cướp của, vẫn có điểm mấu chốt không thể vượt qua, lại còn là đồng môn...

Nghe Hồng Khôn nói xong, một đám trưởng lão và hộ pháp Thải Hồng Cốc đều thấp giọng nghị luận với ngươi.

- Lâm Thiên, ngươi còn gì để nói?

Phương Chí Thành hỏi Lục Lâm Thiên.

- Sư phụ, đệ tử cũng không biết rõ tình hình, có người hãm hại đệ tử.

Lục Lâm Thiên nghe chung quanh nghị luận, ngẩng đầu nhìn qua Phương Chí Thành, sắc mặt càng ngày càng âm trầm.

- Chê cười, người trong phòng của ngươi, ngươi nói không có quan hệ tới ngươi, vậy ngươi nói xem, là kẻ nào gây ra?

Hồng Khôn lạnh nhạt hỏi Lục Lâm Thiên.

- Lục sư huynh, ta vừa mới bái làm môn hạ sư phụ, chúng ta còn không có giao tình gì, nhưng ta có thể nói cho ngươi biết, Lục Lâm Thiên ta tuyệt đối không phải người như vậy, có kẻ giá họa cho ta.

Lục Lâm Thiên âm trầm nói với Hồng Khôn.

- Đồng môn với ngươi, nói nhảm, ngươi làm ra loại chuyện này, còn có gì tư cách gì làm đồng môn với ta, dựa theo quy củ Thải Hồng Cốc, ngươi sẽ bị trục xuất!

Hồng Khôn lạnh nhạt nói.

- Lâm Thiên, ngươi làm ta quá thất vọng.

Phương Chí Thành nhìn Lục Lâm Thiên, thở dài một hơi.

- Sư phụ, ngươi cũng không tin ta.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, nhìn thẳng vào Phương Chí Thành hỏi.

- Chứng cớ vô cùng xác thực, ta làm sao tin tưởng ngươi, ta muốn chứng minh ngươi vô tội cỡ nào, ngươi lại không có biện pháp chứng minh.

Phương Chí Thành nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt mang theo vẻ tiếc hận.

- Ta hiểu rồi, đuổi ra ra khỏi đây, Thải Hồng Cốc này ta không tiến vào cũng được, sư phụ này ta không cần cũng được.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lập lòe, chính mình nói rõ là bị người a oan uổng, chuyện này giống như đất dính vào đũng quần cũng bị nói là phân, có giải thích cũng vô dụng.

Ánh mắt Phương Chí Thành co rút một chút, ánh mắt lóe lên, không nói gì.

- Lớn mật, Thải Hồng Cốc còn chưa tới phiên ngươi hung hăng càn quấy, dựa theo quy củ Thải Hồng Cốc, ngươi phạm phải sai lầm, cũng không chỉ trục xuất đơn giản như vậy, ngươi phải chết để giữ nghiêm cốc quy,

Hồng Khôn lạnh nhạt nói.

- Ngươi nói cái gì.

Đột nhiên ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thẳng Hồng Khôn, trong mắt bắn ra lãnh ý.

Hồng Khôn mắt thấy ánh mắt Lục Lâm Thiên, đột nhiên trong nháy mắt này hắn cảm thấy run sợ, ánh mắt trầm xuống, âm thầm hít sâu một hơi, cố gắng áp chế run rẩy trong nội tâm của mình, lạnh nhạt nói:

- Như thế nào, ngươi không nghe rõ sao, ngươi phạm phải sai lầm, cũng không phải khu trục xuất cốc đơn giản như vậy, ngươi phải chết để giữ nghiêm môn quy.

- Hô!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn Hồng Khôn, lập tức ánh mắt lại nhìn thẳng Phương Chí Thành, đến thời điểm này, có chút chuyện Lục Lâm Thiên dù ngu thế nào cũng hiểu rõ, nói:

- Ngươi cảm thấy thế nào?

- Bất kể thế nào nói, ngươi cũng là đệ tử của ta, trục xuất cốc là nhất định, nhưng không cần đánh chết tại chỗ, chỉ cần ngươi tự phế tu vị, ta cam đoan sẽ tha ngươi một mạng.

Nhìn ánh mắt Lục Lâm Thiên, ánh mắt Phương Chí Thành khẽ nhúc nhích, nhàn nhạt nói.

- Ha ha...

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức cười ha ha, tiếng cười quanh quẩn đại điện, sau đó tỏa ra chung quanh, tiếng cười kia ai nghe cũng cảm thấy nội tâm phát lạnh khó hiểu.

- Từ giờ trở đi, ta không có bất cứ quan hệ nào với Thải Hồng Cốc, Phương Chí Thành cũng không còn sư phụ của ta, Lục Lâm Thiên ta muốn rời khỏi Thải Hồng Cốc, mà không phải Thải Hồng Cốc trục xuất Lục Lâm Thiên ta.

Tiếng cười thu liễm, lời nói lăng lệ truyền ra quanh quẩn trời đêm, ai nghe cũng cảm thấy rùng mình.

Phương Chí Thành đang ngồi ở vị trí trung tâm, quan sát Lục Lâm Thiên, ánh mắt chấn động, không biết tại sao trong lòng có cảm giác bất an.

Vừa dưt lời, hàn quang trong mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, đến bây giờ, Lục Lâm Thiên làm sao không rõ trong đó có đại âm mưu, có người đang nhắm vào mình, mà ngay cả Phương Chí Thành cũng có liên quan, có thể vô thanh vô tức đến đình viện của mình, còn đặt thi thể nữ đệ tử trước cửa, trong cả Thải Hồng Cốc này không có bao nhiêu người làm được.

- Lục Lâm Thiên, ngươi quá làm càn, ngươi xem Thải Hồng Cốc không người sao, thật sự không đặt Thải Hồng Cốc vào trong mắt.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, Hồng Khôn lập tức tiến lên, ánh mắt đầy hàn ý.

- Ta và Thải Hồng Cốc không còn quan hệ gì, chuyện hôm nay ta sẽ nhớ trong lòng.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt nhìn thẳng Phương Chí Thành, lập tức nhìn Hồng Khôn, nói:

- Hiện tại ta phải đi, kẻ nào ngăn cản ta phải chết!

- Lục Lâm Thiên, niệm tình nghĩa thầy trò một hồi, ngươi tự phế tu vị, ta bảo vệ tính mạng của ngươi.

Phương Chí Thành mắt thấy Lục Lâm Thiên nói.

- Ta nói rồi, từ nay về sau, ta và ngươi không còn quan hệ với nhau, ngươi cũng không phải sư phụ ta.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói, vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên xoay người rời đi.

- Lớn mật, hung hăng càn quấy, cho rằng Thải Hồng Cốc dễ đi như thế sao?

Thời điểm Lục Lâm Thiên quay người, Hồng Khôn quát một tiếng, ngân quang dưới chân lóe lên, thân ảnh lập tức lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, chỉ trong nháy mắt hắn xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên không xa.

Chương 3421: Chém giết Hồng Khôn

- Đứng lại cho ta!

Hồng Khôn vung tay áo,móng tay của hắn bấu vào vai Lục Lâm Thiên, không gian vặn vẹo dưới một trảo này, lực áp chế cực mạnh muốn trấn áp Lục Lâm Thiên.

Ngao!

Trong nháy mắt tiếng long ngâm vang vọng, quanh người Lục Lâm Thiên sinh ra kim quang lập lòe, lúc quay người lại trong tay có kim quang đánh thẳng xuống..

Trong nháy mắt ngắn ngủi sát khí bộc phát dữ dội, âm thanh vô cùng chói tai vang lên, không gian bị vạch phá, vết nứt không gian xuất hiện..

Chỉ trong nháy mắt, không ít trưởng lão và hộ pháp trong đại điện đều biến sắc, thần thái ngưng trọng.

Một trảo của Hồng Khôn lúc này cũng đến trước người Lục Lâm Thiên, trảo và kim sắc quang mang dùng xu thế khủng bố va chạm với nhau.

Xùy!

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, sát khí tỏa ra ngập trời. Kim sắc quang mang hiển lộ, một đạo đao quang kim sắc đánh ra vặn vẹo không gian, một trảo của Hồng Khôn bị chém thành hai khúc dễ dàng.

XÍU...UU!!

Thế đi của đao quang kim sắc không giảm, sát khí bộc phát ngập trời, nương theo đó là công kích linh hồn cực mạnh, tất cả được phóng thích ra trong tích tắc.

Chỉ trong thời gian thật ngắn, nội tâm Hồng Khôn hoảng hốt, đồng tử khuếch tán, nhưng đến cấp độ Phá Giới Cảnh chỉ thất thần trong nháy mắt cũng lâm vào nguy hiểm trí mạng, đao quang chém vào người hắn, vết nứt không gian lóe lên, đao quang lăng lệ lập tức chém thân thể hắn thành hai nửa.

- Coi chừng.

- Dừng tay."

Trong đại điện có nhiều tiếng kêu vang lên, thời điểm tiếng nói vừa dứt, Hồng Khôn đã bị đao chém thành hai nửa, cả thân hình lập tức hóa thành huyết vụ, hồn anh và linh hồn hoàn toàn bị tiêu diệt.

- Hồng Khôn bị giết, lực lượng Lục Lâm Thiên thật mạnh!

Một trưởng lão và hộ pháp quan sát Lục Lâm Thiên, sắc mặt kinh ngạc, Lục Lâm Thiên rõ ràng chỉ có tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai, Hồng Khôn cũng là Phá Giới Cảnh sơ giai, nhưng có thể một đao chém giết cùng cấp cũng không phải người bình thường có thể làm được.

Sắc mặt Phương Chí Thành run lên, ánh mắt của hắn âm lãnh đáng sợ, tất cả việc này hoàn toàn vượt qua dự kiến của hắn.

- Ta nói rồi, ai dám ngăn cản ta, giết không tha.

Lục Lâm Thiên đứng trong đại điện, âm hàn tỏa ra bốn phía, Huyết Lục trong tay tỏa ra huyết sắc quang mang vô cùng đáng sợ, trong mơ hồ có sát khí tràn ngập các nơi, vào lúc này năng lượng trong thiên địa không ngừng tụ tập vào nơi đây.

- Lục sư đệ.

Ánh mắt Hồng Kiền ngẩn ngơ, hắn không dám tin nhìn qua cảnh tượng trước mặt mình, lập tức hai mắt đỏ lến, mắt thấy Lục Lâm Thiên, lớn tiếng quát to, thân ảnh lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Hồng Kiền lui ra, ngươi không phải đối thủ của hắn.

Phương Chí Thành vừa dứt lời, thân ảnh ngan cản trước mặt Hồng Kiền, ống tay áo run lên, thân thể ngăn cản, đôi mắt nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên trên người.

- Đồng môn cũng giết, tàn nhẫn như vậy, thật uổng chưởng môn thu ngươi, hôm nay không thể tha kẻ như ngươi.

Trong đại điện, lúc này từng thân ảnh xuất hiện trước đại điện, khí tức cường hãn không ngừng bao phủ Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên, ta vốn muốn lưu cho ngươi một mạng, nhưng ngươi giết đệ tử ta, xem ra không thể lưu ngươi rồi.

Phương Chí Thành nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt dần dần âm trầm.

- Việc này do ngươi an bài, ta tốt xấu gì cũng gọi ngươi một tiếng sư phụ, tại sao ngươi lại bức bách ta?

Lục Lâm Thiên cầm Huyết Lục trong tay, ánh mắt nhìn thẳng Phương Chí Thành.

Nghe vậy, ánh mắt Phương Chí Thành nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi phạm phải sai lầm như thế, lại giết lục sư huynh của ngươi, ta làm sao có thể đủ tha cho ngươi?

- Trong lòng ngươi rõ ràng hơn ta, ngươi dám nói ngươi không biết sao, ta cho rằng Thải Hồng Cốc sẽ là lối ra của ta tại Vạn Cổ Thế Giới, ta có thể trở thành một phần tử của Thải Hồng Cốc, không nghĩ tới từ đầu tới đuôi không giống như suy nghĩ của ta.

Lục Lâm Thiên cảm thán, Huyết Lục trong tay run rẩy, dường như nó cảm nhận được Lục Lâm Thiên xúc động, nhìn qua Phương Chí Thành, Lục Lâm Thiên tiếp tục nói:

- Ta muốn biết, đây là chủ ý của ngươi hay là Phạm Sàm, tất cả là vì sao?

Đến bây giờ, Lục Lâm Thiên đã hiểu ít nhiều, Phương Chí Thành muốn đối phó chính mình, tuyệt đối sẽ không đơn giản như thế, Phạm Sàm vội vàng rời đi, an bài mình ở trong Thải Hồng Cốc, tất cả tuyệt đối có liên quan, nếu không phải Phạm Sàm, Phương Chí Thành sẽ không dám đối phó mình như vậy.

- Ngươi còn thông minh hơn tưởng tượng của ta nhiều, nhưng mà biết rõ càng nhiều càng phải chết, ngươi gọi ta một tiếng sư phụ, ta vốn không muốn giết ngươi, nhưng mà bây giờ, ngươi phải chết!

Phương Chí Thành vừa dứt lời, nguyên lực quanh người tỏa ra chung quanh.

- Trước khi giết ta, ta nhất định sẽ làm cho ngươi hối hận, hối hận vì đưa ra quyết định này.

Lục Lâm Thiên cầm đao đứng đó, Huyế Lục giơ lên cao.

- Mặc dù ngươi có chút bổn sự, nhưng ở trước mặt ta, ngươi chỉ là con sâu cái kiến, tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai có thể chống lại ta hay sao?

Phương Chí Thành vừa dứt lời, thân ảnh của hắn lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, cả không gian sinh ra khí tức nóng bỏng, một đạo uy áp kinh người bao phủ Lục Lâm Thiên.

- Hỏa thuộc tính áo nghĩa.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, dưới uy áp này không gian cứng lại, một đạo bình chướng vô hình thẩm thấu không gian, không gian trấn áp mình từ bốn phương tám hướng.

Bành.

Thân ảnh Phương Chí Thành lao tới với tốc độ không thể tưởng tượng nổi, trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, bàn tay đánh xuống, chưởng ấn xuyên thấu không gian, lập tức xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, một chưởng chụp xuống, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức chia năm xẻ bảy, trực tiếp biến mất tại chỗ.

- Tàn ảnh, hắn tu luyện thời gian áo nghĩa.

Sắc mặt Phương Chí Thành ngưng trọng, bốn đại áo nghĩa kỳ lạ, mỗi một tu luyện giả đều có điểm bất phàm, cũng rất khó ứng phó.

- Có thời gian áo nghĩa, ngươi cũng trốn không thoát.

Chỉ trong nháy mắt, thân thể Phương Chí Thành biến mất trong đại điện.

Vèo!

Phương Chí Thành thực lực quá mạnh mẽ, Lục Lâm Thiên hiện tại không dám chống lại, chính mình chỉ có thể trốn, trốn càng xa càng tốt, thi triển thời gian gấp sáu mươi lần, thân ảnh lập tức chạy thoát công kích của Phương Chí Thành, trực tiếp lướt ra khỏi đại điện.

Đệ tử Thải Hồng Cốc bên ngoài đại điện không cách nào ngăn cản, cũng không phát hiện Lục Lâm Thiên.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đã rời khỏi đại điện, hắn như sao băng vạch phá màn đêm.

- Có thời gian áo nghĩa tại thân, nhưng dù sao tu vị quá thấp.

Giữa không trung, thân ảnh Phương Chí Thành lại xuất hiện, hắn đứng trước mặt Lục Lâm Thiên.

- Tất cả mọi việc trong Thải Hồng Cốc đều do ta khống chế, ngươi làm sao có thể đào thoát, có thời gian áo nghĩa, trước mặt thực lực tuyệt đối cũng vô dụng.

Thân ảnh Phương Chí Thành xuất hiện, hai tay không ngừng biến hóa, một lực lượng bàng bạc hội tụ vào trong tay, lập tức không gian vô hình biến thành nóng rực, dường như có màn sáng phóng thích ra ngoài, lập tức bao vây Lục Lâm Thiên vào bên trong.

Chương 3422: Chạy ra khỏi đại điện 1

Trong nháy mắt khí tức nóng bỏng bao phủ không gian, sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức đại biến, không gian quanh người cứng lại, không gian này hoàn toàn bị phong tỏa, biến hóa cỡ này làm cho nội tâm Lục Lâm Thiên trầm xuống, không gian nóng bỏng phong tỏa các nơi, lực lượng trói buộc trầm xuống, toàn thân giống như bị giam cầm.

Hắn toàn lực muốn tránh thoát không gian này, Lục Lâm Thiên cảm thấy nửa bước khó đi, lực lượng từ bốn phương tám hướng đang nghiền áp nguyên lực của hắn dừng lại.

- Phá.

Không chút do dự, ánh mắt Lục Lâm Thiên chớp động, nguyên lực tràn ra dữ dội, Huyết Lục khống chế kim thuộc tính, quanh người hắn kim quang tỏa sáng, Huyết Lục chém ra một đường vòng cung rất huyền diệu.

Ngao!

Tiếng đao minh giống như long ngâm, đao quang kim sắc mang theo sát khí bao phủ các nơi, cả không gian trực tiếp run rẩy, dưới đao mang màu vàng này, không gian trực tiếp chém ra một vết nứt không gian thật dài, mang theo theo âm thanh chói tai, một đao này đã chém nát không gian.

XÌU...UU!!

Không gian nóng bỏng bị chém nát, kim mang hiện ra, hòa quang màu vàng nở rộ như pháo hoa rực rỡ, cảnh tượng tuyệt đẹp, không gian nóng bỏng lung lay sắp đổ, cuối cùng vẫn không bị nghiền nát.

Lục Lâm Thiên toàn lực một đao cũng không thể chém nát không gian nóng bỏng này.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên càng ngày càng ngưng trọng, tu vị thực lực của Phương Chí Thành quá mạnh mẽ, bản thân mình khó có thể làm gì, Phá Giới Cảnh và Ngộ Chân Cảnh hoàn toàn là hai cấp độ khác nhau.

Giữa không trung truyền ra tiếng kêu kinh ngạc của Phương Chí Thành, Lục Lâm Thiên đánh ra một đao này, hắn cảm thấy được sự bất đồng trong thực lực Lục Lâm Thiên, uy năng cường hãn không phải người có tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai có thể có, thậm chí ở trong đó, còn có linh hồn áo nghĩa, áp nghĩa lăng lệ chưa từng có.

Xùy.

Một đao của Lục Lâm Thiên không cách nào bổ ra không gian nóng bức này, sắc mặt trầm trọng, tiếp tục chém ra một đao khác, đao mang mang theo huyết sắc, lập tức năng lượng trong thiên địa trở nên cuồng bạo, khí tức của Lục Lâm Thiên bộc phát sát khí ngập trời.

Một đao này của hắn lại bổ ra vết nứt không gian đen kịt, một đao kia mang theo khí tức lăng lệ, không gian bị phong tỏa co rút lại, lập tức chính giữa xuất hiện vết nứt không gian, chung quanh bành trướng như khí cầu, không gian bị đè ép càng lúc càng lớn, nhưng trong lúc nhất thời không vỡ ra được.

- Quả nhiên có chút bất phàm, chỉ tiếc thực lực...

Tiếng nói của Phương Chí Thành vang lên lần nữa.

- Phá cho ta.

Phương Chí Thành còn chưa dứt lời, đột nhiên Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, đao mang vừa ra, nắm ngón tay nắm chặt kết xuất thủ ấn, không gian sinh ra chấn động năng lượng, mang theo uy thế kinh người trực tiếp áp lên không gian đang vặn vẹo kia, không gian bắt đầu rạn nứt...

Ầm ầm...

Vào lúc lực lượng này giáng xuống, phong tỏa không gian rồi đột nhiên nổ tung, âm thanh trầm thấp như sét đánh, mang theo kình phong cuồng bạo quét qua tất cả, không gian chung quanh bị xốc lên, khí kình ngập trời bao phủ không gian, chấn động quét qua không tr4ung Thải Hồng Cốc.

- Không gian áo nghĩa, ngươi còn có không gian áo nghĩa, khó trách lúc trước có thể chạy ra khỏi khe hở không gian hỗn loạn.

Giữa không trung, Phương Chí Thành lập tức sững sờ, người mang thời gian áo nghĩa và không gian áo nghĩa, linh hồn áo nghĩa ba áo nghĩa kỳ lạ, còn một loại áo nghĩa khác, tối thiểu nhất có bốn loại áo nghĩa, ba loại là áo nghĩa kỳ lạ, đây tuyệt đối là người có thiên phú mạnh nhất hắn từng gặp.

Vèo!

Chỉ trong nháy mắt, thân ảnh Lục Lâm Thiên lăng không lao qua, cũng không dừng lại chút nào, thù hôm nay không thể không báo, nhưng mà hôm nay lại khó báo thù, cho dù mình có dùng toàn lực cũng vô dụng, trong lòng Lục Lâm Thiên rất rõ ràng mình chênh lệch với người có tu vị Ngộ Chân Cảnh là bao nhiêu, huống chi đây là trong Thải Hồng Cốc, mình càng không có bất cứ điều kiện gì đáng nói.

Thời gian, không gian chi lực đồng thời thúc dục, không gian chung quanh hỗn loạn, thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh chóng xuyên qua vết nứt không gian biến mất thật nanh.

- Đang ở trong Thải Hồng Cốc, ngươi làm sao có thể rời đi, có thể trốn đi nơi nào chứ?

Lúc lời của Phương Chí Thành vang lên, thủ ấn biến hóa, không gian xa xa đột nhiên rung động thật mạnh

Ầm ầm!

Không gian chấn động như lung lay sắp đổ, không gian xuất hiện mười cột sáng bắn lên trời, xẹt qua màn đêm, cuối cùng chúng phóng thích uy năng to lớn, hơn mười đạo cột sáng bao phủ trên không toàn bộ Thải Hồng Cốc.

Màn sáng bao phủ, bí vân quanh quẩn, trong khu vực Thải Hồng Cốc bao la, trên không trung bị màn sáng vô hình che chắn.

Xùy!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện ở biên giới khe hở, thân thể hơi có chút chật vật, thân hình xé rách không gian trốn đi nhưng bị bình chướng ngăn cản, lực phản chấn làm huyết khí trong người của hắn cuồn cuộn.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, ánh mắt ngưng trọng, hắn biết mình bị vây khốn.

Sưu sưu!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, thân ảnh Phương Chí Thành xuất hiện trên hư không lần nữa, không trung sau lưng dường như xuất hiện ánh sáng như cầu vồng, rất nhiều trưởng lão và hộ pháp cấp độ Phá Giới Cảnh đều xuất hiện giữa không trung.

Sưu sưu!

Thậm chí cùng một thời gian, trong Thải Hồng Cốc xuất hiện từng thân ảnh bay vυ"t lên không trung, trong nháy mắt có mấy trăm người tu vị Hậu Thiên bay lên, tương đương với mấy trăm Đế giả trên đại lục Linh Vũ bao phủ rậm rạp, vô số người tu vị Hậu Thiên thực lực thấp bay lên trời.

Tất cả ánh mắt mọi người lúc này tập trung lên người Lục Lâm Thiên, động tĩnh vừa rồi đã kinh động đệ tử trong Thải Hồng Cốc, cũng không ít ánh mắt nghi ngờ, đại đa số người còn chưa biết đang xảy ra chuyện gì.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, giờ phút này cường giả trong Thải Hồng Cốc đã xuất hiện một nửa, đúng là có không ít người, Hồng Dương, Hồng Nguyệt và mấy trưởng lão thực lực mạnh mẽ đều ra ngoài làm việc, không ở trong Thải Hồng Cốc.

Nhưng hiện tại xuât hiện rất nhiều trưởng lão và hộ pháp Thải

Hồng Cốc đều có mặt tại đây, Phá Giới Cảnh cộng lại hơn mười người, trọng yếu nhất là Phương Chí Thành, hắn có tu vị Ngộ Chân Cảnh, đối với bản thân mình đây là cường giả không thể đánh bại.

Về phần tu vị Hậu Thiên lại càng nhiều, tăng thêm những người có tu vị khác nhau, đệ tử trong Thải Hồng Cốc có mấy chục vạn đệ tử, mà nơi này đều là tinh anh trong tinh anh.

- Lục Lâm Thiên, thúc thủ chịu trói đi, ở trong Thải Hồng Cốc này ngươi không thoát được đâu, thúc thủ chịu trói, xem tình nghĩa sư đồ một hồi, ta sẽ cho ngươi chút thể diện.

Ở giữa không trung, Phương Chí Thành lơ lửng giữa không trung, hắn phóng thích hào quang nhàn nhạt quanh người, trong ánh mắt già nua mang theo cảm xúc phức tạp, vì sao phức tạp thì không ai biết rõ.

Khi Phương Chí Thành vừa dứt lời, đám trưởng lão Phá Giới Cảnh sau lưng đột nhiên chấn động, nguyên lực thuộc tính của bọn họ chấn động, mười mấy đạo thân ảnh cùng lao tới, trực tiếp tề tụ giữa không trung, vây thành nửa hình tròn vây khốn Lục Lâm Thiên, ánh mắt đầy sát ý.

Xùy!

Không gian run rẩy, hơn mười người tu vị Phá Giới Cảnh phóng thích uy năng áo nghĩa, không gian chấn động, uy áp khủng bố giống như thủy triều vô hình bao phủ toàn thân Lục Lâm Thiên.

Chương 3423: Chạy ra khỏi đại điện 2

Ha ha ha ha...

Đứng trên không trung, đôi mắt nhìn qua chung quanh, Lục Lâm Thiên cầm Huyết Lục cười như điên, quanh người bộc phát sát khí vô hình.

Sát khí không ngừng quanh quẩn giữa không trung, những người nghe tiếng cười này, đột nhiên nội tâm sinh ra cảm giác sợ hãi, tâm thần chấn động, người có tu vị Phá Giới Cảnh cũng không ngoại lệ, linh hồn bất an, dường như bọn họ cảm giác có chuyện không tốt sắp xảy ra với mình.

Lục Lâm Thiên dừng cười, đạp không đứng trên không gian, áo bào không gió tự bay, đôi mắt đen thâm thúy lạnh nhạt nhìn hơn mười cường giả Phá Giới Cảnh chung quanh.

Giờ phút này, Lục Lâm Thiên phóng thích sát ý đầy trời...

Trong giây phút này, hơn mười cường giả Phá Giới Cảnh của Thải Hồng Cốc cảm nhận được sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên, toàn thân run lên, những cường giả Phá Giới Cảnh này có thể cảm nhận rõ ràng hàn ý lạnh thấu xương từ thân thể Lục Lâm Thiên tỏa ra.

Sát ý vô hình như thủy triều lan tỏa các nơi, bọn họ có cảm giác tóc gáy dựng ngược, thân thể rùng mình, tâm thần không yên.

- Phương Chí Thành, Lục Lâm Thiên ta bị mù nên mới bái ngươi làm thầy, ngươi muốn giết ta, cần gì phải quanh co nhiều thế.

Lục Lâm Thiên phóng thích sát ý ngập trời, đôi mắt đen kịt nhìn thẳng vào Phương Chí Thành, sát ý tuôn trào tỏa ra khắp nơi, nói:

- Muốn giết ta, ngươi cho rằng ngươi có thể làm được sao, nhớ kỹ, đây chỉ là bắt đầu, ta muốn Thải Hồng Cốc máu chảy thành sông.

Tiếng nói lạnh lùng quanh quẩn không trung, lọt vào trong tai mỗi người, cho dù là cường giả Phá Giới Cảnh cũng cảm thấy đáy lòng mát lạnh, những người có tu vị Hậu Thiên cảm giác thân thể đông cứng lại.

Không khí trong không gian lạnh thấu xương, năng lượng trong cơ thể bị đông cứng, hoàn toàn không có sát khí kinh thiên động địa tỏa ra, bọn họ thậm chí không mấy người biêt rõ đã xảy ra chuyện gì.

- Sát khí thật khủng khiếp.

Phương Chí Thành lơ lửng giữa không trung, sắc mặt run run, hàn quang lóe lên trong mắt, hắn cảm nhận sát ý ngập trời này, tâm thần cảnh báo sẽ xảy ra chuyện gì đó, dự cảm không tốt bao phủ tâm thần của hắn.

- Tiểu tử cuồng vọng, dám làm càn trong Thải Hồng Cốc.

- Ngươi cho rằng Thải Hồng Cốc không người sao, đối phó phản đồ như ngươi, liên thủ đánh giết là được.

Một người tu vị Phá Giới Cảnh bộc phát nguyên lực, thúc dục áo nghĩa uy năng, cố gắng trấn áp tâm thần sợ hãi trong lòng, muốn động thủ.

- Ha ha, chỉ bằng đám Phá Giới Cảnh các ngươi cũng muốn liên thủ đánh chết ta hay sao, không biết tự lượng sức mình, đều là các ngươi tự tìm, giết không tha,

Ánh mắt đen kịt của Lục Lâm Thiên, chẳng biết lúc nào biến thành đỏ rực, sát khí hung hãn, năng lượng thiên địa chung quanh sinh ra chấn động dữ dội, khi hắn vừa dứt lời, một đạo hào quang bay ra khỏi mi tâm.

- Dõng dạc, muốn chết.

Thải Hồng Cốc, một cường giả Phá Giới Cảnh quát một tiếng, ra tay như thiểm địa, cột sáng nguyên lực đáng sợ phóng thẳng lên trời, phô thiên cái địa hội tụ giữa không trung, thanh thế khủng bố có thể nghĩ.

Cường giả Phá Giới Cảnh bộc phát toàn lực sinh ra dị tượng đáng sợ, không trung mây đen áp đỉnh, sấm sét cuồn cuộn, khí tức làm thiên địa biến hóa.

Từng đạo công kích khủng bố lúc này đánh thẳng vào người Lục Lâm Thiên, phóng thích uy thế kinh người, không gian lung lay sắp đổ, từng đạo công kích như lưu tinh bay ra, trong giây lát đã bao phủ toàn thân Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm!

Hơn mười đạo công kích khủng bố bộc phát tới tận cùng, bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong, rất nhiều áo nghĩa thuộc tính sinh ra uy năng khủng khiếp.

Giờ phút này, thực lực khủng bố tu vị Phá Giới Cảnh bộc phát ra lực lượng phá hoại khủng khiếp tới mức không ngờ.

Đệ tử Thải Hồng Cốc ngẩng đầu nhìn, bọn họ có cảm giác run sợ, thời điểm này mọi thứ khôi phục bình tĩnh, từng ánh mắt nhìn lên không trung.

Trong ánh mắt nhìn chằm chằm của mọi người, thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất không thấy gì nữa, không ít ánh mắt lập tức chấn động dữ dội.

Phần phật...

Thời điểm rất nhiều ánh mắt đang quan sát, không gian trên cao chấn động dữ dội, sau đó không gian vỡ ra từng khe nứt lớn, không ít vết nứt không gian lan tỏa các nơi, hào quang màu lam sinh ra trong các khe nứt đó.

Ngay sau đó khí tức âm hàn đáng sợ quét qua các nơi, vô khổng bất nhập thẩm thấu chung quanh.

- Đó là...

Trong ánh mắt nhìn chằm chằm của mọi người, một thân ảnh màu xanh trong vô thanh vô tức bao phủ chung quanh, đây là hỏa diễm cự nhân cao một ngàn mét, hỏa diễm màu xanh da trời bao phủ các nơi, nhiệt độ chung quanh bị hỏa diễm bao phủ, không gian chung quanh bị thiêu đốt vặn vẹo.

- Nhiệt độ thật khủng khiếp.

Trong Thải Hồng Cốc, tất cả mọi người nhìn hỏa diễm cự nhân màu xanh trên không trung, ánh mắt mang theo vẻ sợ hãi, linh hồn run rẩy một cách khó hiểu.

- Đây là...

Phương Chí Thành nhìn lên cao, nhìn hỏa diễm cự nhân màu xanh kia, ánh mắt của hắn kinh nghi bất định.

- Muốn giết ta, các ngươi còn chưa đủ.

Linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên, hai mắt màu xanh da trời mang theo tức giận dữ dội, bỗng nhiên ngẩng đầu, sát ý bắn ra, cánh tay hỏa diễm cự nhân bao phủ các nơi.

- Hiện tại bắt đầu, các ngươi nên hối hận...

Phần phật!

Khi hỏa diễm cự nhân vung tay lên, thời điểm này không gian sinh ra từng vết nứt không gian, bỗng nhiên cơn mưa hỏa diễm màu xanh quét qua tất cả.

Lúc hỏa diễm màu xanh đổ xuống, chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi linh hồn phân thân Lục Lâm Thiên biến thành biển lửa màu xanh, hỏa diễm nhiệt độ cao lại ẩn chứa nhiệt độ âm hàn khủng khiếp, cả không gian run rẩy, khí tức đáng sợ bao phủ các nơi.

Xoẹt!

Hỏa diễm màu xanh da trời quét qua chung quanh, hỏa diễm màu xanh da trời bao phủ tất cả, dùng xu thế hủy diệt vạn vật tàn phá các nơi, Lục Lâm Thiên lúc cho linh hồn phân thân biến thành biển lửa ngập trời, biển lửa này nhanh chóng lan tràn ra chung quanh.

- Tất cả mọi người mau lui lại, nhanh, đây là linh vật trời sinh, hỏa viêm linh vật trời sinh.

Phương Chí Thành biến sắc, hia mắt của hắn kinh hãi, rốt cuộc hắn đã xác định hỏa diễm cự nhân này chính là linh vật trời sinh, linh vật trời sinh khủng bố.

Xùy!

Tiếng nói truyền ra thời điểm, Phương Chí Thành phát tay áo, hỏa thuộc tính áo nghĩa bộc phát năng lượng đáng sợ, trực tiếp ngăn cản hỏa diễm màu xanh đang trùng kích.

Xoẹt!

Phương Chí Thành đánh ra một cột sáng bay thẳng vào trong biển lửa, nhưng cũng không sinh ra quá nhiều chấn động, nó nhanh chóng bị hỏa diễm phô thiên cái địa bao phủ.

Dưới hỏa diễm màu xanh da trời bao phủ, ánh mắt Phương Chí Thành trở nên ngưng trọng, hỏa diễm này mang theo nhiệt đột cực nóng và khí tức âm hàn cực lạnh, cho dù hắn ngăn cản được cũng cảm thấy có phần quá sức.

- Đi.

Phương Chí Thành phất tay áo, đối mặt với hỏa diễm bài sơn đảo hải, chung quanh người hắn sinh ra áo giáp đầy bí vân bao phủ, phất tay sinh ra hỏa thuộc tính áo nghĩa mạnh mẽ, trực tiếp ngăn cản thế công mạnh mẽ này, cũng xé ra một khe nứt thật lớn, thân ảnh của hắn xuất hiện trước mặt hỏa diễm khủng bố này, từng đạo năng lượng hỏa diễm ngưng tụ thành đầu sói cực lớn, đầu sói này nhanh chóng thôn phệ hỏa diễm đang rơi xuống.

Chương 3424: Ngươi sẽ hối hận

- Ngộ Chân Cảnh rất mạnh, nhưng ngươi cũng biết ta là linh vật trời sinh thuộc tính hỏa diễm, hỏa thuộc tính áo nghĩa của ngươi không được.

Trong biển lửa màu xanh da trời, hỏa diễm cự nhân ngẩng đầu nhìn đầu sói kia, hắn phất tay ngưng tụ hỏa diễm thành quyền đánh xuống, nắm đấm đi qua nơi nào, nơi đó hóa thành hư vô.

Bành!

Âm thanh trầm thấp vang lên, hỏa quyền nện thẳng xuống, hai dòng năng lượng nóng bỏng va chạm vào nhau, đầu sói lập tức bị đánh nát.

Bành!

Cùng lúc đó Phương Chí Thành dựa vào ưu thế giai vị Ngộ Chân Cảnh, hắn xuất hiện sau lưng hỏa diễm cự nhân, một đạo hỏa viêm nện thẳng vào hỏa diễm cự nhân, hỏa diễm cự nhân sinh ra vết rạn nứt.

- Ngộ Chân Cảnh thì như thế nào, ngươi không thể gïết ta.

Trong hỏa diễm cuồn cuộn, tiếng nói của Lục Lâm Thiên truyền ra.

Rầm rầm rầm!

Trong biển lửa màu xanh da trời có âm thanh nổ tung trầm đυ.c, lập tức không gian sinh ra kinh biến, bốn cột hỏa diễm màu xanh da trời giống như dung nham nóng chảy khuếch tán ra chung quanh, tạo thành sóng dung nham vây khốn Phương Chí Thành vào bên trong, trong không gian này nhiệt độ khủng khïếp hơn ở bên ngoài rất nhiều.

Ngao ngao!

Thời điểm Phương Chí Thành bị vây trong nhiệt độ khủng khiếp, trong không gian hỏa diễm có tiếng long ngâm vang lên, sau đó trong không gian xuất hiện hỏa long màu xanh da trời.

Hỏa long màu xanh da trời này rất kỳ lạ, nó có hai đầu lâu dữ tợn, một đầu sinh ra khí tức nóng bỏng, mặt đầu khác lại sinh ra khí tức âm hàn, toàn thân của nó óng ánh như ngọc.

Phương Chí Thành có thể cảm giác được trong hỏa long hai đầu này có âm thanh trái tim đang đập, nóng bỏng và âm hàn, vô cùng yêu dị, rõ ràng cho thấy lực lượng khổng lồ ẩn chứa trong đó, làm cho linh hồn và thân hình của hắn bị ảnh hưởng, toàn lực chống lại mới cảm thấy hơi thoải mái hơn một chút.

- Phương Chí Thành, ta không làm gì được ngươi, ngươi cũng không làm gì được ta, nhưng mà ta có thể đối phó những kẻ khác.

Hỏa long hai đầu óng ánh, bốn mắt yêu dị nhìn qua Phương Chí Thành.

Lúc này bên ngoài không gian hỏa long, hỏa diễm màu xanh da trời bộc phát biển lửa bao phủ đệ tử Thải Hồng Cốc bên dưới.

- Trốn, chạy mau.

- Nhiệt độ thật đáng sợ, thân thể của ta đang bị hòa tan.

- Cứu mạng, linh hồn của ta đang bị ngọn lửa này thiêu đốt.

Một đệ tử Thải Hồng Cốc hét lớn, trực tiếp lùi lại, nhiệt độ khủng bố này bao phủ các nơi, không người nào dám chống lại, dưới Phá Giới Cảnh chỉ cảm nhận khí tức của nó tỏa ra đã không thể động đậy được.

Một đệ tử Thải Hồng Cốc lùi lại thật nhanh, nhưng tốc độ của hỏa diễm màu xanh còn nhanh hơn, trong nhiệt độ khủng bố và khí tức âm hàn, tất cả mọi người trực tiếp bị áp chế vô hình, càng áp chế linh hồn, đầu óc mê muội, tốc độ tự nhiên giảm nhiều, cũng có thể không nhúc nhích được.

Xoẹt...

Một đệ tử Thải Hồng Cốc trực tiếp bổ trón, hỏa diễm màu xanh giữa không trung đột nhiên phun trào như núi lửa, biển lửa bao phủ phiến không gian này vào trong nó.

- Cứu mạng...

Trong khoảnh khắc, có một ít đệ tử Thải Hồng Cốc đang chạy ra xa bị thôn phệ.

Hỏa diễm bao phủ các nơi, các nơi đều là tiếng các đệ tử tiếng kêu thảm thiết, sau đó thân xác và linh hồn đều hóa thành tro tàn, chỉ trong thời gian ngắn ngủi vô số đệ tử bỏ mạng đương trường.

Có hồn anh bỏ chạy nhưng bị nhiệt độ cao thiêu đốt thành hư vô.

- Ah!

Không ai có thể ngăn cản hỏa diễm này, một khi bị ảnh hướng sẽ tan thành mây khói, không ngừng có đệ tử Thải Hồng Cốc bị hỏa diễm thôn phệ, hỏa diễm màu xanh da trời giống như hung thú háu ăn, một khi thôn phệ là tan thành mây khói, kết cục hồn phi phách tán.

- Nhanh liên thủ bày trận ngăn cản, nhanh!

Hơn mười tên Phá Giới Cảnh hoảng sợ, thân ảnh không ngừng chấn động, bọn họ nhanh chóng ngăn cản trước hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố, hoàn toàn không do dự chút nào, từng đạo nguyên lực ngưng tụ giữa thiên địa, năng lượng khủng khiếp bộc phát làm không gian chấn động dữ dội.

Rống!

Cùng lúc đó là tiếng hổ gầm vang vọng hư không, trước mặt hơn mười cường giả Phá Giới Cảnh ngưng tụ một con mảnh hổ.

Đây là cự hổ có lân phiến màu xanh, quanh người còn có điện quang lập lòe, nó mang theo uy thế thôn phệ tất cả, ánh mắt nhìn chằm chằm vào làm nhiều người sợ hãi.

Thân thể cự hổ đứng thẳng, hổ trảo cầm đại đao màu vàng dài vài chục thước giơ lên cao, trong lúc mơ hồ sấm gió cuồn cuộn, sát khí lan tràn.

Ngao!

Cùng một thời gian, hổ chưởng của Lục Lâm Thiên nâng Huyết Lục lên kéo lê một đường dài, không gian trước mặt sinh ra gợn sóng dữ dội.

- Duệ kim hồn đao.

Nhìn chằm chằm vào, kim thuộc tính nguyên lực lan tỏa ra chung quanh, Huyết Lục khống chế kim thuộc tính nguyên lực, thân hổ khổng lồ kim quang đại phóng, hổ trảo huy đao chém xuống.

XÍU...UU!!

Đao quang màu vàng vừa ra, cả không gian trực tiếp run rẩy, sát khí bao phủ không trung, hiển lộ vết nứt không gian thật dài, trong đó ẩn chứa linh hồn lực không đâu không có, một đao này chém thẳng lên người trưởng lão Phá Giới Cảnh.

Răng rắc!

Một đao chém xuống như rút xương đoạn tủy, hào quang đen kịt tỏa ra kim sắc quang mang sáng ngời, lập tức một trưởng lão Phá Giới Cảnh Thải Hồng Cốc bị chém thành huyết vụ.

Đạp đạp!

Nhìn thấy một trưởng lão Phá Giới Cảnh bị diệt, thân ảnh mọi người lui ra phía sau, trận pháp bị phá, bọn họ cũng bị ảnh hưởng.

- Hôm nay đại khai sát giới, ta sẽ làm các ngươi hối hận.

Thân hổ khổng lồ gầm lên, Lục Lâm Thiên Hổ cầm Huyết Lục trong tay, năng lượng thiên địa trở nên cuồng bạo, khí tức Lục Lâm Thiên đột nhiên biến hóa ngập trời.

- Nhanh liên thủ giết kẻ này.

Hơn mười cường giả Phá Giới Cảnh hét lớn lên, ngay sau đó cùng động thủ, từng lực công kích vô cùng khủng bố bộc phát, nhắm thẳng vào thân hổ Lục Lâm Thiên.

- Giết.

Hổ gầm dữ dội, Lục Lâm Thiên không nhìn thẳng công kích của mọi người, thân hình khổng lồ không tiến còn lui, lân phiến trên người sinh ra điện quang, Hổ chưởng cầm Huyết Lục vẽ một cái, một đạo đao quang dài ngàn mét chém thẳng tới phía trước.

- Duệ kim hồn đao!

- Hàn băng hồn đao!

- Hậu thổ hồn đao!

- Nộ hỏa hồn đao!

Từng tiếng hét lớn vang lên, từng đạo đao mang phá không chém thẳng về phía trước, kéo lê từng đạo quang nhận mang theo áo nghĩa đặc biệt, không gian chung quanh bị chém ra từng khe nứt rất lớn.

XIU....XIU...

Từng đạo đao mang mang theo khí thế bàng bạc như vạn mã lao nhanh, chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, Lục Lâm Thiên trực tiếp bổ ra bốn đao, bốn loại thuộc tính áo nghĩa bao phủ thiên địa.

Bành bành bành!

Mấy đạo công kích khủng bố này đánh thẳng lên thân hổ của Lục

Lâm Thiên, thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên hoàn toàn không tránh không né.

XIU....XIU...

Bốn đạo đao mang vô cùng sắc bén, nhanh chóng sinh ra tiếng xé rách không gian điếc tai, những nơi không gian đi qua, từng vết nứt không ngừng vang lên liên tục.

Từng đạo công kích đánh vào thân hổ Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên chỉ hơi lảo đảo mà thôi, Thanh Linh Khải Giáp thứhình thái thứ hai ‘ hổ biến ’ có lực phòng ngự vô cùng cường hãn, lực phòng ngự làm cho người ta phải trợn mắt há hốc mồm.

Chương 3425: Đồ Sát Phá Giới

Lúc Lục Lâm Thiên chém bốn đao thẳng vào bốn trưởng lão Phá Giới Cảnh, bọn họ bị chém thành hai khúc, hoàn toàn không có lực chống lại.

Ầm ầm!

Thậm chí những nơi đao quang đi qua mặt đất chấn động, trực tiếp rạn nứt ra những khe hở thật sâu, núi lớn sụp đổ, cự thạch tan nát.

Bốn đao khủng bố như vậy, khí thế ngút trời.

Mỗi đao như thế đều có lực công kích cực kỳ khủng khiếp, nhìn thân hổ của Lục Lâm Thiên và đại dao trong tay hắn, thân đao bộc phát sát khí dữ dội, cho dù là cường giả Phá Giới Cảnh cũng hãi hùng khiếp vía, tự dưng phát lạnh.

- Thời không lao ngục!

Thân hổ Lục Lâm Thiên cầm chặt Huyết Lục, hoàn toàn không trì hoãn thêm chút nào, không gian chung quanh run lên, gió nổi mây phun, điện thiểm lôi minh, Lục Lâm Thiên dùng kim thuộc tính làm dẫn, cuối cùng thổ thuộc tính uy năng mười sáu lần ‘ thời không lao ngục ’ lấy bản thân làm trung tâm lan tỏa ra các hướng, trực tiếp bao phủ chung quanh.

Không gian thổ thuộc tính ngăn cản mọi người thoát thân..

- Coi chừng.

Phương Chí Thành kinh hãi, trong nháy mắt năm trưởng lão Phá Giới Cảnh bị giết, sắc mặt của hắn ngưng trọng tới tận cùng, hét lớn một tiếng, hỏa thuộc tính nguyên lực mênh mông hoạt động, hắn muốn phá vỡ không gian hỏa thuộc tính màu xanh này.

Ngao!

Trong không gian hỏa thuộc tính này, hỏa long gào thét dữ dội, hỏa diễm trong không gian nhanh chóng bao phủ toàn thân Phương Chí Thành.

Sắc mặt Phương Chí Thành khó lập tức tiếp chiêu của hỏa long, trong thời gian ngắn hắn không cách nào thoát thân được, đành trơ mắt nhìn cảnh tượng diễn ra bên ngoài.

- Đi chết đi.

Trong thổ thuộc tinh ‘ thời không lao ngục ’, Lục Lâm Thiên vung hổ chưởng lên, đột nhiên đao quang chém thẳng tới phía trước, lập tức bổ một tên Phá Giới Cảnh sơ giai thành huyết vụ.

Trưởng lão Thải Hồng Cốc tu vị Phá Giới Cảnh kinh hãi nhìn Lục Lâm Thiên, bọn họ bị áp chế trong không gian này, thân hình di động một bước cũng rất gian nàn.

Két...

Đao mang chém tới, mỗi khi vung một đao là một trưởng lão Phá Giới Cảnh hóa thành huyết vụ.

- Đều đi chết đi.

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, Huyết Lục trong tay liên tục chém xuống.

Mỗi đao Lục Lâm Thiên chém ra đều cắt vỡ không gian, khe hở đen kịt lóe lên, lúc đó đều có người bị chém thành hai nửa.

XIU....XIU......

Trong thời gian ngắn, sáu đạo đao mang của Lục Lâm Thiên chém chết bốn cường giả Phá Giới Cảnh, trong đó một linh hồn phân thân và một hồn anh bị đao quang chém chết.

Sát!

Thân ảnh Hồng Kiền lao đi, hắn muốn bỏ trốn, nhưng thân thể bị trói buộc làm hắn vô lực phản kháng, đao mang chém xuống, hắn hóa thành tro tàn.

Sát khí bao phủ không gian, hắn giống sát thần hàng lâm nhân gian, còn lại ba trưởng lão tu vị Phá Giới Cảnh, trong đó hai Phá Giới Cảnh trung giai, một Phá Giới Cảnh cao giai, lúc này bọn họ rất bàng hoàng.

- Vô liêm sỉ, diệt kẻ này.

Ba trưởng lão thực lực mạnh nhất lúc ban đầu còn chưa thích ứng không gian thổ thuộc tính, lúc này cũng ổn định một ít, nhưng bọn họ vừa thích ứng thì các trưởng lão Phá Giới Cảnh khác đã bị Lục Lâm Thiên chém gïết.

XÍU...UU!

Lão giả tu vị Phá Giới Cảnh cao giai thực lực cường hãn nhất, hắn ổn định thân thể, cũng tu luyện thổ thuộc tính áo nghĩa, tuổi chừng lục tuần, dáng người tráng kiện, thổ thuộc tính áo nghĩa mênh mông lan tỏa ra chung quanh.

Lão giả Phá Giới Cảnh cao giai ngăn cản phần lớn lực áp chế từ không gian của Lục Lâm Thiên, trong tay hắn cầm một thanh linh khí, một đạo đao mang chém thẳng vào ngực Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, không gian chung quanh người hắn tɧác ⌊oạи, không ngừng biến hóa.

Tạch...

Cường giả Phá Giới Cảnh cao giai đánh xuống một đao, đánh thẳng vào l*иg ngực Lục Lâm Thiên, đao mang chém thẳng vào cánh tay trái Lục Lâm Thiên.

Dưới một đao này, đao mang chém nát lân phiến trên vai hổ, máu tươi bắn ra tung tóe.

Sau đó thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên có điện quang tuôn ra, điện mang này làm thân thể lão giả Phá Giới Cảnh cao giai run lên, hắn chém một đao vào vai đối phương nhưng phát hiện đao đã kẹt vào vai Lục Lâm Thiên, hoàn toàn không thể rút đao ra được.

- Phá Giới Cảnh cao giai thì như thế nào, đi chết đi!

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm, gần trong gang tấc, Huyết Lục trong tay đảo qua, một đao này cho dù là cường giả Phá Giới Cảnh cao giai cũng không kịp phản ứng, bị một đao chém thành hai nửa.

- Ta liều với ngươi.

Lúc huyết vụ tung bay, đột nhiên có tiếng gầm vang vọng hư không, lập tức hai đạo lưu quang phóng lên trời, linh hồn phân thân và hồn anh Phá Giới Cảnh cao giai đã chạy ra, cũng tưc giận đến mức tận cùng, lướt thẳng vào mi tâm Lục Lâm Thiên.

Lão giả Phá Giới Cảnh cao giai có mục đích không cần nói cũng biết, muốn trực tiếp đoạt xá Lục Lâm Thiên, hắn không ngờ thân thể của mình lại bị tiêu diệt, Phá Giới Cảnh cao giai bị một đao cả Lục Lâm Thiên Phá Giới Cảnh sơ giai diệt bản thể, đối phương dùng một đao đổi một đao, mà đao của mình không thể lấy mạng đối phương, đây là điểm làm cho hắn nghi hoặc.

Đương nhiên hồn anh cùng linh hồn phân thân của lão giả Phá Giới Cảnh cao giai rất tức giận.

Thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên không tránh không né, tùy ý người này đoạt xá, cũng tùy ý cho hắn tiến vào linh hồn không gian của mình.

Ông!

Lục Lâm Thiên không tránh không né, tất cả vẫn như tưởng tượng, lão giả tu vị Phá Giới Cảnh cao giai này bị giam trong linh hồ không gian, sau đó bị cây đao màu vàng diệt hồn phi phách tán, trốn cũng trốn không thoát.

Hơn mười Phá Giới Cảnh, lúc này chỉ còn lại hai Phá Giới Cảnh trung giai cuối cùng, hai người nhìn lão giả Phá Giới Cảnh cao giai cường hãn bị tiêu diệt, lúc này đều hít khí lạnh, bọn họ rung động thật lớn.

Hai Phá Giới Cảnh trung giai, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, nhìn thấy linh hồn phân thân và hồn ảnh của lão giả Phá Giới Cảnh cao giai tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên, linh hồn đoạt xá, đây là việc không tầm thường.

Nhưng mà hai người không nghĩ tới, hai người khẩn trương nhìn Lục Lâm Thiên, chỉ thấy Lục Lâm Thiên không ngừng run lên, trực tiếp rút trọng đao trên vai ra ngoài, máu tươi bắn tung tóe.

Bị nhìn chằm chằm vào, Lục Lâm Thiên hoàn toàn không để ý đến thương thế trên người và máu tươi trên bả vai, sát khí ngập trời, trực tiếp vượt qua không gian lao tới trước mặt hai Phá Giới Cảnh trung giai.

- Lục Lâm Thiên, dừng tay cho ta, dừng tay.

Phương Chí Thành hét lớn, sắc mặt tái nhợt, hắn lúc này bị giam trong không gian hỏa diễm, hắn căn bản không thể phá vỡ, nhiệt độ cực cao và khí tức âm hàn đã áp chế hắn.

Vào lúc này Phương Chí Thành bị thái cổ U Minh Viêm bao phủ, nhưng không gian này chri có thể vây khốn Phương Chí Thành, Lục Lâm Thiên tự biết không có thái cổ U Minh Viêm thì hắn không thể làm gì được Phương Chí Thành, cho dù biết có nguy hiểm nhưng hắn vẫn thử một lần.

Rống!

Trong nháy mắt tiếp theo tiếng hổ gầm vang lên, thân ảnh Lục Lâm Thiên vượt qua không gian, hắn lao thẳng về phía hai Phá Giới Cảnh trung giai, sát khí toàn thân sôi trào.

- Quỷ mộc hồn đao!

Huyết Lục đánh ra một đạo đao quang, lập tức bổ ra thổ thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’, chém thẳng vào hai người tu vị Phá Giới

Cảnh trung giai đang cố gắng thoát thân.

Chương 3426: Hủy diệt giết chóc

XÍU...UU!!

Đao mang xuyên thủng thân thể hai người này, cũng không có máu tươi phun ra, giống như không phải chém vào hai người, mà là chém vào hư không.

Hai Phá Giới Cảnh trung giai nhanh chóng tiêu tán trong hư vô.

Thổ thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’ lập tức tan vỡ, từng vết nứt không gian lan tràn trên bầu trời, lộ hào quang thâm thúy đen kịt.

PHỤT!

Thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên trực tiếp bị trọng kích, miệng phun máu tươi, thân hình khổng lồ lui ra sau, lúc này lân phiến trên người của hắn vỡ nát, máu tươi tuôn trào.

- Đều chết, những trưởng lão kia đều chết rồi.

Trong khoảng thời gian ngắn, tất cả ánh mắt các đệ tử nhìn lên không trung, tất cả trưởng lão thực lực cường hãn đều bị Lục Lâm Thiên một đao chém giết.

Nhìn thân ảnh khổng lồ tỏa ra sát khí khổng lồ nhìn chằm chằm vào những người bọn họ, bọn họ run rẩy..

Phần phật

Hơn mười cường giả Phá Giới Cảnh đã chết không còn, không ai có thể ngăn cản thái cổ U Minh Viêm trút xuống, hỏa diễm màu xanh da trời bao phủ các nơi.

- Trốn, chạy mau ah!

Tất cả đệ tử Thải Hồng Cốc rung động, hỏa diễm màu xanh da trời này rất khủng bố, nhiệt độ và hàn khí lạnh giá đã làm linh hồn bọn họ run lên, rung động khó ức chế.

Ah...

Chỉ trong chốc lát, một đám đệ tử Thải Hồng Cốc bị hỏa diễm màu xanh da trời thôn phệ, trong nháy mắt bọn họ bị đốt thành tro bụi, căn bản không có bất cứ lực phản kháng nào.

Hồn anh nhanh chóng thoát đi, nhưng hỏa diễm màu xanh da trời căn bản không tha bọn họ, linh hồn bọn họ bị áp chế dữ dội.

Hỏa diễm màu xanh da trời quét qua tất cả, hồn anh bị thiêu đốt một cách không thương tiếc, không ai có thể đào thoát khỏi phạm vi hỏa diễm bao phủ.

- Ah...

Không ngừng có tiếng kêu thảm thiết vang lên, tiếng kêu gào nhanh chóng bị hỏa diễm thôn phệ, các đệ tử Thải Hồng Cốc bị hỏa diễm biến mất không thấy gì nữa, đây quả là tràng đồ sát siêu cấp, cảnh tượng rất đáng sợ.

- Trốn, chạy mau!

- Cứu mạng, hỏa diễm này không thể ngăn cản, linh hồn và nguyên lực phòng ngự không được.

Một đệ tử Thải Hồng Cốc bố trí thủ đoạn phòng ngự, hào quang bao phủ, nhưng vẫn bị hỏa diễm màu xanh da trời bao phủ toàn thân, hài cốt không còn, hồn phi phách tán.

Ầm ầm!

Ánh mắt Phương Chí Thành sung huyết, ra tay với hỏa long đối diện, nhưng lại không làm nên chuyện gì, khó có thể phá vỡ được thế giới thái cổ U Minh Viêm.

Giờ phút này không gian thái cổ U Minh Viêm không ngừng rung động, hỏa diễm bắn ra chung quanh, không ngừng bao phủ các nơi.

Phương Chí Thành tu vị Ngộ Chân Cảnh, lực công kích của hắn rất mạnh, nếu không phải đang ở trong nội thế giới, thái cổ U Minh Viêm cũng không thể ngăn cản hắn được.

Tất cả trưởng lão Thải Hồng Cốc đều bị đánh chết, nội tâm của hắn đau đớn nhỏ máu, hơn mười Phá Giới Cảnh bị đánh chết, đây tuyệ đối là vượt qua một nửa thực lực của Thải Hồng Cốc.

Vù vù!

Không gian không ngừng run rẩy, hỏa diễm màu xanh da trời giống như nham thạch nóng chảy bao phủ chung quanh hắn, khí tức hủy diệt tràn ngập không gian, không gian biến thành hư không.

Những nơi thái cổ U Minh Viêm đi qua đều bị hủy diệt, sơn mạch Thải Hồng Cốc và các kiến trúc bị hỏa diễm bao phủ không còn sót lại thứ gì.

Thái cổ U Minh Viêm khủng bố lan tràn chung quanh giống như sóng biển cao mấy trăm trượng, nó quét qua tất cả, hủy diệt những gì ngăn cản đường nó đi.

Đây cũng không phải là tàn sát, là hủy diệt, hủy diệt tất cả.

- Ah!

Trong tiếng kêu thảm thiết, thái cổ U Minh Viêm phá hủy tất cả, hủy diệt sinh cơ vạn vật, chó gà không tha, những nơi đi qua hư không bị đốt thành tro tàn, nhiệt độ cao tràn ngập các nơi.

Hỏa diễm càn quét những gì nó gặp được, trong thời gian ngắn ngàn vạn đệ tử Thải Hồng Cốc bị hỏa diễm bao phủ, thân hình trực tiếp hóa thành tro tàn, hỏa diễm vẫn chưa dập tắt.

- Ah!

Từng tiếng kêu gào thảm thiết vang lên, từng mảng lớn đệ tử Thải Hồng Cốc bị biển lửa cắn nuốt.

- Dừng tay cho ta, dừng tay.

Phương Chí Thành gào thét, hai mắt đỏ thẫm như máu, từng đạo thủ ấn biến hóa, hào quang lóe lên, linh hồn phân thân lao ra ngoài.

Linh hồn phân thân lao ra ngoài, lập tức bị ảnh hưởng càng lớn, thái cổ U Minh Viêm chuyên môn áp chế linh hồn, nhưng dựa vào tu vị Ngộ Chân Cảnh cao giai, Phương Chí Thành có thể chống lại, thái cổ U Minh Viêm mạnh hơn nữa nhưng giai vị vẫn còn quá thấp.

Bang bang.

Từ khi linh hồn phân thân lao ra, hai lực công kích phô thiên cái địa tuôn ra, hỏa long hai đầu gào thét.

Ngao!

Hỏa long gào thét to lớn nhưng không thể làm gì, dù sao cấp độ thực lực không đủ, lập tức bị Phương Chí Thành áp chế hạ phong.

PHỤT!

Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, thái cổ U Minh Viêm bị áp chế, tuy không trực tiếp công kích hắn, nhưng đó là linh hồn phân thân của mình, hắn bị ảnh hưởng rất lớn, lập tức phun máu tươi.

Ánh mắt ngưng trọng, Lục Lâm Thiên cũng biết đạo Phương Chí Thành hiện tại đã nổi giận thật sự, thế giới thái cổ U Minh Viêm vây khốn người này còn được, nếu thật sự cá chết rách lưới, đối với chính mình cũng không có chỗ tốt gì.

Tuy nội thế giới là nơi mạnh nhất, nhưng cũng là nơi nguy hiểm nhất.

Nhìn vào đại trận trên không trung, Lục Lâm Thiên thu hồi Huyết Lục.

Lúc này Lục Lâm Thiên biến thành hình dáng Chu Tước, Chu Tước kêu lớn vang vọng hư không, hai cánh chấn động, mang theo hỏa diễm nóng rực, thân hình khổng lồ bay thẳng lên chân trời, đâm thẳng vào tầng bình chướng trên hư không.

Đại trận này ngăn cản Lục Lâm Thiên đào tẩu, có không gian chi lực cũng không cách nào thoát thân, nhưng lúc này Lục Lâm Thiên biến hóa thành Chu Tước, hắn có khả năng xuyên thẳng qua khe hở sinh ra khi đại chiến.

Xoẹt!

Lục Lâm Thiên hóa thân Chu Tước lao ra khỏi đại trận, Lục Lâm Thiên nhanh chóng bay thẳng tới chân trời.

Chu Tước hoàng tộc có thiên phú không gian, có năng lực trực tiếp xuyên qua hư không, hoàn toàn không giống tu luyện áo nghĩa không gian bình thường, bởi vì tu luyện giả áo nghĩa không gian cũng khó tu luyện tới cấp bậc như thế.

Đây là một trong các át chủ bài của Lục Lâm Thiên, lúc rời khỏi đại lục Linh Vũ, thực lực căn bản không đủ, Lục Lâm Thiên tự nhiên phải có chuẩn bị, ít nhất nương theo quan hệ Chu Tước hoàng tộc và Huyền Vũ hoàng tộc, đều làm ra ba giọt máu huyết cùng linh hồn lực, chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào, tứ đại thú hoàng tộc đều có thiên phú của mình, cho nên có ưu thế chạy trốn rất lớn.

Còn lần này, Lục Lâm Thiên dùng đến thiên phú không gian của Chu Tước hoàng tộc, thi triển linh biến, thân hình hóa thành bản thể Chu Tước nhất tộc, cũng có thể trực tiếp thúc dục thiên phú của nó.

Mắt thấy thân thể Lục Lâm Thiên biến hóa quỷ dị, lập tức trực tiếp rời đi, ánh mắt Phương Chí Thành đỏ thẫm, hắn tức giận thổ huyết, bởi vì không cách nào ngăn cản được.

Cùng lúc đó, hỏa long chui vào trong hỏa diễm màu xanh da trời, sau đó không gian hỏa diễm biến mất không thấy gì nữa.

Thân ảnh Phương Chí Thành run run, sắc mặt không cao hứng nổi, ngược lại càng cảm thấy khó coi.

Chương 3427: Đào thoát hiểm cảnh

Cả không gian bị hỏa diễm màu xanh da trời bao phủ, chí ít có hơn mười vạn đệ tử hóa thành tro tàn, hồn phi phách tán, trọng yếu nhất là, Lục Lâm Thiên một người trực tiếp đánh chết hơn mười trưởng lão tu vị Phá Giới Cảnh, trong đó còn có Phá Giới Cảnh cao giai.

- Chạy đi đâu.

Phương Chí Thành giận dữ, bản thể Lục Lâm Thiên có thể trốn, linh vật trời sinh hỏa viêm có quan hệ với Lục Lâm Thiên, hắn lúc này biết rõ điểm đó, trong tình huống nội tâm đang nhỏ máu, làm sao thả linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên rời đi, phất tay điều động năng lượng thuộc tính mênh mông ngăn cản hỏa diễm bỏ chạy.

Ngao!

Hỏa diễm cuồn cuộn lập tức ngưng tụ thành hỏa long cực lớn, tiếng gầm gừ mang theo hỏa diễm nóng bỏng.

Hỏa long bay trên không, nhiệt độ tỏa ra bốn phía, đôi mắt hung ác và bạo ngược nhìn chằm chằm vào Phương Chí Thành, thân ảnh khổng lồ của hỏa long đâm thẳng vào đối thủ.

Nhiệt độ nóng bức của hỏa long có thể hòa tan rất nhiều thứ, quan trọng hơn là nó tỏa ra khí tức âm hàn đáng sợ.

PHÁ...

Phương Chí Thành quát một tiếng, hắn phất tay sinh ra sóng lửa to lớn ngăn cản hỏa long.

XIU....XIU...!

Sóng lửa tiếp xúc với thân thể khổng lồ của hỏa long, trong giây lát một phân thành hai, hai phân thành bốn, bốn phân thành tám, hóa thành vô số hỏa viêm trường thương xuyên thủng không gian, lập tức bắn thẳng vào thân thể hỏa long.

Phanh! Phanh! Phanh!

Âm thanh trầm đυ.c vang lên, thân thể khổng lồ hỏa long bị xuyên thủng, thân hình chia năm xẻ bảy tách ra như pháo hoa trên không gian, ẩn giấu dưới hào quang rực rỡ là năng lượng hủy diệt.

Xùy!

Một thân ảnh hỏa diễm cự nhân phóng thẳng lên trời, thân ảnh khổng lồ lóe lên, một đạo quyền ấn đánh thẳng vào khe hở trận pháp lúc trước.

Một quyền này đốt cháy không gian thành hư vô, sóng lửa khủng bố hoạt động, một quyền này che kín trận pháp.

Ầm ầm!

Khe hở trận pháp rung động mạnh, nhiệt độ khủng bố của hỏa diễm đã hòa tan khe hở một cách nhanh chóng.

- Chạy đi đâu.

Phương Chí Thành làm sao chịu thả Lục Lâm Thiên rời đi, ánh mắt giận dữ, thủ ấn biến hóa, hắn điều động nguyên lực trong không gian.

Trong thiên địa này cuồng phong gào thét, thiểm điện lôi minh, không gian bị ảnh hưởng rất mạnh, trực tiếp sinh ra sóng lớn, một chưởng thật lớn đánh thẳng lên người hỏa diễm cự nhân.

Xoẹt!

Dưới chưởng ấn này, hỏa diễm cự nhân bị đánh trúng, hỏa viêm nóng bức bị trùng kích rất mạnh.

Không gian chung quanh bị nghiền nát, trong không gian nghiền nát này có từng khe hở đen kịt, phiến hư không này bị phá hủy.

Trong nháy mắt khe hở trận pháp tan vỡ, hỏa diễm cự nhân khổng lồ lập tức thu nhỏ sau đó lướt ra bên ngoài.

- Lục Lâm Thiên, ta tuyệt đối không tha cho ngươi.

Phương Chí Thành nhìn lên không trung, thân ảnh của hắn biến mất, nhanh chóng đuổi theo.

Cách đó thật xa, từng ánh mắt nhìn soi mói, chỉ thấy hai thân ảnh lóe lên trong không trung rồi biến mất.

- Trong Thải Hồng Cốc sinh ra biến cố kinh thiên.

- Lục Lâm Thiên này mấy ngày trước chính là đệ tử Phương Chí Thành mới thu, đã xảy ra chuyện gì?

- Nhiệt độ khủng khiếp như vậy, hẳn là linh vật trời sinh, chẳng lẽ linh vật trời sinh có quan hệ với Lục Lâm Thiên sao?

- Hẳn là có quan hệ, chẳng lẽ Lục Lâm Thiên dung hợp hỏa viêm hình linh vật trời sinh đấy chứ?

- Không có khả năng, dung hợp linh vật trời sinh, cho dù nhân vật đỉnh cấp của các thế lực cũng không có bao nhiêu cơ hội, càng không có bao nhiêu người có thể thành công, Lục Lâm Thiên không giống người tới từ thế lực đỉnh cấp, bằng không cũng không bái Phương Chí Thành làm sư.

Rất nhiều ánh mắt nhìn chằm chằm vào Thải Hồng Cốc, bọn họ cảm nhận sự đáng sợ từ nhiệt độ kinh khủng kia, từng âm thanh nghị luận trầm thấp vang lên, tin tức này tuyệt đối là tin tức động trời trên đại lục Vạn Cổ.

Thải Hồng Cốc thân là thế lực mạnh nhất trên đại lục Vạn Cổ, lúc này phát sinh chuyện lớn như thế, chắc chắn sẽ khiếp sợ cả đại lục.

Trong Thải Hồng Cốc, biển lửa màu xanh da trời đã dần dần biến mất không thấy gì nữa, bắt đầu ảm đạm.

Trong Thải Hồng Cốc, chỉ qua thời gian ngắn ngủi, sơn mạch bị phá hủy, rất nhiều kiến trúc hóa thành hư vô, hơn mười vạn đệ tử hồn phi phách tán, trọng yếu nhất hơn là mười Phá Giới Cảnh đã chết, hơn một nửa cường giả Thải Hồng Cốc đều bị Lục Lâm Thiên đánh chết.

Sau khi thoát đi thật xa, nhặt về một mạng, các đệ tử Thải Hồng Cốc ngồi liệt trên mặt đất, tim đập chân rung, nhớ tới cảnh tượng khủng bố vừa rồi, tóc gáy dựng đứng, sởn gai ốc, hai chân nhũn ra.

Người bên ngoài Thải Hồng Cốc cũng không rời đi, ngược lại là tụ tập càng ngày càng nhiều, thấp giọng tiếng nghị luận với nhau, ba chữ Lục Lâm Thiên cũng truyền ra từ đó.

Thời gian từ từ qua đi, một đêm đã qua, sáng sớm, mặt đất còn phủ một tấm sa y mỏng, trên không có mây mù lượn lờ.

Sáng sớm vốn làm tâm thần người khác sảng khoái, nhưng lúc này trong Thải Hồng Cốc lại rất nóng, sát khí tràn ngập, khắp nơi cháy đen, mặt đất khô cằn như hạn hán.

Những nơi thái cổ U Minh Viêm đi qua, ngay cả mặt đất cũng bị phá hủy rất sâu, dù sao đất xốp biến thành khô cằn, đạp mạnh một cước cũng có thể lún xuống, vạn vật bị phá hủy thành tro tàn, hủy diệt tất cả sinh cơ.

Trong không gian xa xa, từng ánh mắt nhìn chằm chằm quan sát động tĩnh trong Thải Hồng Cốc, bọn họ rất rung động.

Xùy!

Giữa không trung, thân ảnh Phương Chí Thành lướt qua không trung, hào quang thu liễm, hắn nhìn tất cả mọi việc diễn ra, trên mặt âm trầm đáng sợ, hắn lúc này như già đi mười tuổi.

Phương Chí Thành chưa đuổi kịp Lục Lâm Thiên, truy đuổi mấy canh giờ, ngay từ đầu còn trực tiếp tập trung thân ảnh nóng bỏng, tập trung lên người linh vật trời sinh, nhưng mà linh hồn phân thân lập tức tiến vào trong hạp cốc, hắn bị ngăn cản một lát, sau khi đuổi theo một lúc hắn mất đi tung tích linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên.

Thái cổ U Minh Viêm linh hồn phân thân thể đang ở trong lòng đất, một khi tiến vào trong lòng đất, lại có bao nhiêu người đào hắn ra cả, tuy thực lực Phương Chí Thành rất mạnh, nhưng mà thái cổ U Minh Viêm muốn chạy trốn, hắn cũng không thể ngăn cản được.

Nếu Phương Chí Thành là tu luyện áo nghĩa khác, hắn có thể đối phó thái cổ U Minh Viêm tốt hơn một ít, nhưng hết lần này tới lần khác thái cổ U Minh Viêm lại là hỏa thuộc tính áo nghĩa, có không ít miễn dịch hỏa diễm, cho nên bản thân thái cổ U Minh Viêm không bị áp chế quá nhiều.

Chính vì Lục Lâm Thiên biết rõ thái cổ U Minh Viêm thể không có nguy hiểm gì, ít nhất trên việc trốn chạy không có vấn đề, cho nên hắn mới cho bản thể rời đi trước, chỉ cần bản thể thoát thân thì hắn sẽ an toàn.

Phương Chí Thành không đuổi kịp Lục Lâm Thiên, lúc này sắc mặt ngưng trọng, nội tâm đổ máu, hắn làm sao nghĩ tới tất cả lại biến thành tình cảnh hiện tại, vì đối phó một Lục Lâm Thiên tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai đã làm cho Thải Hồng Cốc lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục, đả kích cỡ này, tuyệt đối là thảm trọng nhất từ trước tới nay của Thải Hồng Cốc.

Chương 3428: Sơn mạch Cổ Lan

Thậm chí hôm nay Lục Lâm Thiên triển khai tất cả đã làm cho hắn giật mình, chỉ việc tu luyện áo nghĩa, Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ tại thời gian, không gian, thổ thủy hỏa phong, linh hồn nhiều áo nghĩa, thiên phú như thế trong cả ba ngàn đại thế giới tuyệt đối là thiên tài.

Trọng yếu nhất là dung hợp linh vật trời sinh, với nhãn lực của Phương Chí Thành, hắn làm sao không biết Lục Lâm Thiên nhất định là dung hợp linh vật trời sinh, theo như đồn đãi, linh hồn phân thân dung hợp linh vật trời sinh, cả hai hỗ trợ lẫn nhau, người mang linh vật trời sinh đều là nhân vật khủng bố.

Hôm nay Phương Chí Thành đã tự mình thử thực lực Lục Lâm Thiên, cũng mắt thấy sát khí khủng bố và sự dũng mãnh của Lục Lâm Thiên, ngay cả Phá Giới Cảnh cao giai cũng bị một đao bổ chết, dùng sức một mình, đánh chết hơn mười Phá Giới Cảnh, đây không phải việc người bình thường có thể làm được.

Người mang nhiều loại áo nghĩa, dung hợp linh vật trời sinh, thực lực khủng bố như vậy, điểm này làm Phương Chí Thành hãi hùng khiếp vía, lai lịch của Lục Lâm Thiên tuyệt đối sẽ không đơn giản, có thể có được những vật này, thiên phú cao như vậy, có thể đơn giản mới là lạ.

Đến thời điểm này, Phương Chí Thành thậm chí không hề hoài nghi, Phạm Sàm nhất định đã lừa gạt hắn, bằng không Phạm Sàm vì sao không động thủ, vốn Phương Chí Thành tự nhận Phạm Sàm là muốn kéo hắn xuống nước, hắn không có lựa chọn nào khác.

Nhưng bây giờ, Phương Chí Thành không thể không suy nghĩ như vậy, sợ là Phạm Sàm nhất định biết rõ thân phận của Lục Lâm Thiên, lúc này mới cố ý mượn tay hắn đối phó Lục Lâm Thiên, vạn nhất xảy ra chuyện, cũng có thể lấy mình ra làm cừu non thế mạng.

Không chỉ như thế, sát khí ngập trời của Lục Lâm Thiên làm

Phương Chí Thành biết rõ, sợ rằng Lục Lâm Thiên tuyệt đối sẽ không bỏ qua, một khi Lục Lâm Thiên lớn lên sẽ không buông tha Thải Hồng Cốc.

Ánh mắt Phương Chí Thành chớp động, hắn đã âm thầm an bài, thậm chí không có bất kỳ người biết rõ, cho nên mới cố ý phái không ít đệ tử và cường giả bất phàm trong cốc rời đi.

Những người đi ra ngoài trừ thực lực mạnh ra, chủ yếu là tâm trí rất cao, vì sợ bọn họ nhìn ra sơ hở, hắn mới không thể không làm như thế, lúc này người biết càng ít càng tốt, cho nên hắn không có ý định nói cho ai biết.

Phương Chí Thành đang suy nghĩ, chính mình sau khi nhanh chóng giải quyết Lục Lâm Thiên, tất cả sẽ qua đi, người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, vì Thải Hồng Cốc, thậm chí là vì đại lục Vạn Cổ, nhưng kết quả bây giờ đã hoàn toàn vượt qua dự đoán của hắn, tất cả hoàn toàn khác với suy tính ban đầu.

Hô!

Phương Chí Thành hít sâu một hơi, Thải Hồng Cốc lúc này đây gặp đả kích cực lớn, việc này không tầm thường, càng thêm trọng yếu là, Lục Lâm Thiên trốn thoát, vậy tuyệt đối sẽ không buông tha Thải Hồng Cốc, cũng sẽ không bỏ qua hắn, nếu Lục Lâm Thiên thông tri thế lực sau lưng của mình, thế lực có thể bồi dưỡng được đệ tử thiên phú như Lục Lâm Thiên, thực lực mạnh mẽ có thể nghĩ, đến lúc đó sẽ là ác mộng với hắn, thậm chí sẽ là ác mộng của cả Vạn Cổ Thế Giới.

Đi sai một bước sẽ hủy diệt tất cả, Phương Chí Thành thở dài, đau lòng nhỏ máu, trong nội tâm bắt đầu hối hận, Lục Lâm Thiên có thiên phú như vậy, nếu xảy ra chuyện này, Lục Lâm Thiên vẫn là đệ tử của hắn, có tầng quan hệ này, vậy sau này Thải Hồng Cốc ít nhất sẽ lấy được ích lợi rất nhiều, tuyệt đối không phải giống như bây giờ.

- Cốc chủ, các trưởng lão vẫn lạc rất nhiều, chúng ta làm sao bây giờ?

Một đạo thân ảnh xuất hiện bên cạnh Phương Chí Thành, sắc mặt hắn tái nhợt, thân thể run rẩy.

- Lập tức thông tri các trường lão khác và Hồng Dương, Hồng Nguyệt trở về.

Ánh mắt Phương Chí Thành trầm xuống, gương mặt của hắn trở nên già nua không ít, nói:

- Còn nữa, lập tức thông tri Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới Thiên Thủy Môn.

...

Năm ngày sau đó, Thiên Trụ giới đang ở trong thời không tɧác ɭoạи, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện ở tầng sáu.

Giờ phút này, sắc mặt Lục Lâm Thiên tái nhợt không còn chút máu, tái nhợt đáng sợ, Lục Lâm Thiên thu hồi thái cổ U Minh Viêm thể, liên tục trốn suốt năm ngày, hắn chạy thẳng tới sơn mạch Cổ Lan.

Lục Lâm Thiên muốn chạy trốn, tự nhiên rất đơn giản, người mang không gian chi lực có quá nhiều ưu thế, mà thái cổ U Minh Viêm muốn chạy trốn cũng đơn giản, đây là chỗ khủng bố của thái cổ U Minh Viêm.

Kỳ thật Lục Lâm Thiên cũng không có trốn rất xa, sẽ không trốn, có Tam Thần Thiên Biến Quyết, trực tiếp biến hóa ngay cả khí tức cũng có thể thu liễm, cho dù đi trước mặt Phương Chí Thành cũng không bị nhận ra.

Đang ở sơn mạch Cổ Lan, theo Lục Lâm Thiên biết, sơn mạch Cổ Lan là sơn mạch lớn nhất trong Vạn Cổ Thế Giới, tương đương với sơn mạch Vụ Đô trên đại lục Linh Vũ, bên trong nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, cho dù với người tu vị Phá Giới Cảnh cũng phải cẩn thận không ít.

Trong sơn mạch Cổ Lan cũng thừa thải linh dược, yêu thú, linh quả các loại, cấp bậc còn cao hơn trên đại lục Linh Vũ rất nhiều, diện tích của nó cũng cực lớn, không thuộc về bất cứ thế lực nào, cũng là thiên đường của không ít mạo hiểm giả.

Cho nên Lục Lâm Thiên lựa chọn chạy vào trong sơn mạch Cổ Lan, thứ nhất là cách Thải Hồng Cốc xa một ít, thứ hai trong sơn mạch Cổ Lan diện tích cực lớn, có chút hỗn loạn, cho nên rất hợp với tình huống của mình bây giờ.

Tốn không ít thời gian, Lục Lâm Thiên cũng lựa chọn được một sơn cốc, sau khi bố trí cấm chế, hắn thả hồn anh ra ngoài cảnh giới, Lục Lâm Thiên tiến vào Tử Lôi huyền đỉnh, sau đó tiến vào Thiên Trụ giới.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, khóe miệng còn mang theo vết máu nhàn nhạt, mấy ngày liên tục chạy trốn, hắn không có thời gian chữa thương.

Tất cả biến cố xảy ra làm Lục Lâm Thiên không khó suy đoán, tất cả đều có quan hệ tới Phạm Sàm, Phương Chí Thành hai người này, chỉ là Lục Lâm Thiên không biết, Phạm Sàm và Phương Chí Thành vì sao ra tay đối phó mình, điểm này làm Lục Lâm Thiên nghi hoặc không nhỏ.

Nhưng Lục Lâm Thiên có thể nghĩ đến là, mình có thể đào thoát cũng bởi vì có không ít vận khí, Phạm Sàm và Phương Chí Thành muốn đối phó chính mình, sau khi mình đào thoát, lúc này chỉ có Phương Chí Thành ra tay, tiếp theo, Phạm Sàm nhất định sẽ gia nhập trong đó, đến lúc đó hắn sẽ nguy hiểm.

- Phương Chí Thành, Phạm Sàm, các ngươi chờ đó cho ta, khoản nợ này ta sẽ tính toán với các ngươi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm, hắn khoanh chân ngồi xuống chữa thương.

Mở hộp gấm ra, một viên đan dược tràn ngập năng lượng kinh người bao phủ chung quanh, viên đan dược này tên là Giới Nguyên đan, là vật có giá trị xa xỉ, Lục Lâm Thiên cũng biết được trên tư liệu, nghe nói giá trị của Giới Nguyên Đan còn cao hơn tọa giá khôi lỗi cấp một nhiều, có tác dụng không nhỏ với Phá Giới Cảnh cao giai.

Giới Nguyên Đan này là Phương Chí Thành cho hắn, Lục Lâm Thiên lúc này không cảm thấy đáng tiếc, thương thế trên người cần được chữa trị, hắn cũng cần phải nhanh chóng tăng thực lực lên.

Chương 3429: Gặp lại người quen 1

Sau khi trải qua sự việc này, đối với đề cao thực lực trở nên bức thiết với Lục Lâm Thiên, không có thực lực, ở bên ngoài nửa bước khó đi, mình nhất định phải nhanh một thoát khỏi khốn cảnh này, mau chóng tăng thực lực lên.

Nhìn Giới Nguyên Đan trong hộp gấm, năng lượng chấn động kinh người tỏa ra chung quanh, làm cho Lục Lâm Thiên đại khái cũng có thể cảm giác được năng lượng mênh mông nó ẩn chứa trong đó, năng lượng khổng lồ làm người ta sợ hãi.

Không có bao nhiêu do dự, thủ ấn biến hóa, há mồm hấp thu đan dược, Giới Nguyên Đan rơi vào trong bụng Lục Lâm Thiên.

Đan dược vào bụng, cảm giác mát lạnh lan tỏa toàn thân, Lục Lâm Thiên cảm thấy trong người được năng lượng bàn bạc bao phủ.

- Hỗn Độn Âm Dương Quyết, luyện hóa.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, mặc dù tiến vào trạng thái luyện hóa, Hỗn Độn Âm Dương Quyết luyện hóa với tốc độ rất nhanh, năng lượng nhanh chóng hóa thành nguyên lực tiến vào trong đan điền khí hải.

Sau khi luyện hóa nguyên lực, năng lượng trong đan điền khí hải Lục Lâm Thiên bị luyện hóa, Lục Lâm Thiên cảm thấy thân thể run lên nhè nhẹ.

Đan điền khí hải hình chữ vạn phóng thích khí tức thương cổ, man hoang, nó được nguyên lực tẩm bổ, dường như tăng lên với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được.

Một tia nguyên lực bị hút vào trong hào quang chữ vạn đó, làm cho hào quang càng ngày càng sáng, Lục Lâm Thiên mình cũng khó biết rõ điểm này, nhưng hiện tại hắn lười quan tâm tới.

Huyết Lục không ngừng tiến bộ, nguyên lực đang tẩm bổ đan điền khí hải.

Trong quá trình luyện hóa Giới Nguyên Đan, Lục Lâm Thiên cũng tiến vào trạng thái vong ngã, khống chế luyện hóa năng lượng trong người, trong điền khí hải, giờ phút này giống như cái động không đáy, hắn hấp thu luyện hóa nguyên lực trong Giới Nguyên Đan, quanh người tỏa ra hào quang màu vàng nhạt.

Nhưng sau khi Lục Lâm Thiên đột phá đến cấp độ Phá Giới Cảnh, năng lượng cần thiết đột phá nhiều dọa người, năng lượng cần cũng vượt qua người cùng cấp quá nhiều, cho nên Lục Lâm Thiên muốn đột phá rất khó khăn.

Thời gian từ từ trôi qua, trong Vạn Cổ Thế Giới những ngày gần đây náo nhiệt tới cực điểm, biến cố tại Thải Hồng Cốc biến thành chủ đề trà dư tửu hậu của mọi người.

Trong quá trình này, ba chữ Lục Lâm Thiên xuất hiện tần suất cực cao, Lục Lâm Thiên một đêm thành danh, tiếng tăm vang dội cả Vạn Cổ Thế Giới.

Đồn đãi Lục Lâm Thiên cầm huyết đao trong tay, đồ sát Phá Giới Cảnh như giết gà, vô cùng dũng mãnh, đứt tay cũng không đau đớn, càng đánh càng mạnh, dùng sức một mình giết hơn mười Phá Giới Cảnh của Thải Hồng Cốc, lại thi triển kia linh vật trời sinh hỏa viêm san bằng Thải Hồng Cốc thành bình địa, hơn mười vạn đệ tử tan thành mây khói, cuối cùng hóa thành Chu Tước nghênh ngang rời đi.

Tin tức như vậy truyền ra, mọi người biết được thực lực khủng bố của Lục Lâm Thiên, bá đạo lăng tuyệt, cũng có người cho rằng Lục Lâm Thiên giết chóc quá nặng, có điểm giống tà đạo.

Nhưng rung động còn lớn hơn nữa, cho dù dùng sức một người tieu diệt hơn mười Phá Giới Cảnh trong Thải Hồng Cốc, đồ sát hơn mười vạn đệ tử, cuối cùng nghênh ngang rời đi, đối với người Vạn Cổ Thế Giới thì đây là tin tức quá rung động.

Bởi vậy thậm chí có người đang đi khắp nơi tìm kiếm Lục Lâm Thiên, hy vọng có thể bái làm môn hạ.

Đương nhiên, khi thời gian trôi qua, trong Vạn Cổ Thế Giới thần hồn nát thần tính, Thải Hồng Cốc xuất động tất cả thực lực tìm kiếm Lục Lâm Thiên, thậm chí bức họa của Lục Lâm Thiên trong vài ngày đã truyền ra khắp Vạn Cổ Thế Giới.

Thải Hồng Cốc lúc này đã cho ra giá tiền rất cao, cho dù là ai biết tin tứ Lục Lâm Thiên sẽ được mười vạn khối tinh thạch thế giới sơ phẩm, đây không phải con số nhỏ nhỏ, có thể mua sắm ba khung tọa giá khôi lỗi cấp một.

Nếu ai có thể bắt Lục Lâm Thiên, cái giá càng trên trời, nghe nói có thể có được một kiện tiên thiên linh khí, một tọa giá khôi lỗi cấp hai, còn có thể có được một ức tinh thạch thế giới sơ phẩm.

Giá tiền này đủ làm nhiều người điên cuồng, nhưng sau khi điên cuồng vì giá tiền, mọi người không phải người ngu, tìm tin tức của Lục Lâm Thiên cũng không khác bao nhiêu, đi giết Lục Lâm Thiên, sợ có tiền cũng phải có mạng mới dùng được, Lục Lâm Thiên có thể đào thoát khỏi tầng tầng vây quanh của Thải Hồng Cốc, Vạn Cổ Thế Giới có ai làm gì được hắn?

Có người sinh ra nghi ngờ, Thải Hồng Cốc không phải người ngu, ở trong Thải Hồng Cốc còn không làm gì được Lục Lâm Thiên, lần này có thể làm gì được người ta chứ.

Nhưng bất kể nói thế nào, vì giá tiền kinh người kia đã hấp dẫn vô số người đi tìm kiếm tung tích Lục Lâm Thiên.

Tìm tòi tung tích Lục Lâm Thiên nơi nào cũng có, trong đó có một người làm nhiều người chú ý, chính là nữ tử mặc trang phục hở rốn, đôi chân trắng nõn động lòng người, bụng nhỏ trắng bóng phẳng lỳ không chút mỡ dư thừa, vòng eo mềm mại không xương.

Cô gái này đi tới đâu đều hấp dẫn vô số ánh mắt của nhiều người, máu mũi chảy cuồn cuộn, dáng người nóng bỏng của nữ tử giống như ma quỷ, hết lần này tới lần khác trên dung mạo thanh thuần thoát tục, hai hàng lông mày như vẽ, hai mắt lóe sáng như sao, đen nhánh sáng ngời, đen nhánh sáng ngời không mang theo khói lửa nhân gian, nữ tử này bộ dáng như tiên tử và ác quỷ kết hợp với nhau, đứng tại nơi đó lại kɧıêʋ кɧí©ɧ du͙© vọиɠ của mọi người.

- Cô nương, tại sao ngươi lại đi một mình tới sơn mạch Cổ Lan thế?

Nữ nhân này quá hấp dẫn ong bướm, rốt cục có người nhịn không được đi tới gần, mười mấy thân ảnh vây quanh nàng vào trong, ánh mắt tham lam nhìn thân thể nóng bỏng của nàng, ánh mắt kia giống như có thể thôn phệ người khác.

- Không tốt, nữ nhân này chỉ sợ sẽ gặp nạn, mấy đạo phỉ này người đông thế mạnh, thực lực không kém.

- Ai, đáng tiếc, nếu thực lực của ta đầy đủ, ta có thể tiến lên làm anh hùng cứu mỹ nhân.

- Nữ nhân này thật hấp dẫn, tiện nghi bọn chúng, thật sự là hoa nhày cắm bãi phân trâu.

- Cầm thú, tránh xa nàng ra, ta tới...

Cách đó không xa, mắt thấy nữ tử bị mười mấy đại hán vây quanh, lập tức có không ít âm thanh than thở, nhưng không có người nào dám tới gần, dường như rất cố kỵ hơn mười người này thực lực cường hãn, và người đông thế mạnh.

- Các ngươi có việc gì không, không có việc gì thì cách xa ta ra một chút.

Nữ tử hơi dừng bước, dung mạo thanh lệ thoát tục và sống mũi cao cao hơi nhíu lại, khóe môi hơi cong lên, ánh mắt thanh tịnh giống như hồ nước, làm cho người ta động tâm.

- Ha ha.

Nghe được nữ tử nói thế, mười mấy đại hán cười ha hả, hơn mười đại hán này da ngâm đen, lộ ra khí chất tục tằng, toàn thân tỏa ra khí tức lăng lệ, xem xét là đạo phỉ thế giới kiếm ăn trên đầu đao lưỡi kiếm, trong đó có hai tên tu vị Phá Giới Cảnh, trong Vạn Cổ

Thế Giới này xem như thực lực không yếu.

- Tính tình tiểu cô nương thật không nhỏ, chẳng lẽ không biết chúng ta chính là đạo phỉ thế giới sao?

Một tên đại hán trên mặt có vết sẹo cười nói:

- Như vậy đi, ngươi uống hai chén với chúng ta, chúng ta để cho ngươi đi, thế nào?

- Thì ra các ngươi là đạo phỉ thế giới ah.

Chương 3430: Gặp lại người quen 2

Ánh mắt nữ tử nhảy lên, mang theo nụ cười giảo hoạt vui vẻ.

- Đó là đương nhiên, ngươi nên biết chúng ta là đạo phỉ thế giới đấy.

Đại hán mặt sẹo cười hắc hắc, đạo phỉ thế giới, đây tuyệt đối là chức nghiệp làm hắn kiêu ngạo.

- Đương nhiên ta biết rõ, còn rất quen thuộc đấy.

Nữ tử mỉm cười với tên đại hán mặt sẹo, nụ cười động lòng người hấp dẫn người khác mê say, nhưng tư thái tức giận lại làm người khác cảm thấy muốn phạm tội.

- Chẳng lẽ ngươi cũng là đạo phỉ thế giới?"

Nghe nữ tử nói thế, đại hán mặt sẹo cảm thấy vết sẹo trên mặt hơi đau đau, nếu cô gái này có quan hệ với đạo phỉ thế giới, vậy có chút phiền phức, cũng không biết cấp độ thực lực như thế nào.

- Ta sao, xem như đạo phỉ thế giới!

Nữ tử nói xong, cổ tay trắng run lên, trong lòng bàn tay trắng xuất hiện khối tiểu huy chương tinh xảo, huy chương rất tinh mỹ rất khác biệt, lập tức không nhìn đám đại hán này, cầm lấy huy chương đặt lên rốn nhỏ, lúc này nàng càng hấp dẫn mê người.

Ánh mắt đại hán mặt sẹo đánh giá huy chương của nữ tử, đột nhiên mặt thẹo co rút lại, ánh mắt hoảng hốt, giống như nhìn thấy quỷ.

- Ngươi là phi... Phi...

- Như thế nào, ngươi cũng nhận ra sao?

Nữ tử cười nhạt một tiếng, vuốt ve huy chương.

- Đại nhân tha mạng ah, ta mắt mù, ta có mắt không tròng.

Đại hán vội vàng quỳ trên mặt đất, lập tức dập đầu, dập đầu rất vang dội.

Hơn mười người chung quanh đại hán vô cùng nghi hoặc, tại sao đầu linh lại cung kính với nữ tử như thế, đám người vây quanh ở xa xa cũng không hiểu xảy ra chuyện gì.

- Tại sao ta phải tha cho ngươi? Chết đi!

Nữ tử nói nhỏ, trong khi nói chuyện lại cười nhạt.

- Đều đi chết đi!

Từ khi giọng nói nữ tử vừa dứt, trong giây lát ở giữa không trung không biết từ đâu xuất hiện mười mấy đạo thân ảnh, khi những thân ảnh này xuất hiện, không gian trong phiến thiên địa này đông cứng lại.

Mấy đạo thân ảnh xuất hiện đầu tiên, phất tay một cái, năng lượng chấn động, không gian run lên, lập tức lướt qua thân thể của mười mấy tên đại hán.

Bành bành!

Tiếng nổ trầm thấp vang lên, không gian bị xé nứt ra từng khe hở nhỏ, mười mấy đạo thân ảnh lập tức tan thành mây khói.

Bành.

Một thân thể khôi ngô phất tay một cái, không gian chung quanh đám đại hán vặn vẹo, chỉ phất tay là không gian đông cứng, sau đó lại bành trướng vặn vẹo và nổ tung.

Không gian nổ tung, từng khe hở xuất hiện, thân thể đại hán mặt sẹo tan vỡ trong không gian, sau đó tan thành mây khói, hồn phi phách tán, hoàn toàn không có lực chống cự.

- Tam đương gia.

Đánh chết mười mấy tên kia, đám người vừa xuất hiện phong khinh vân đạm, đôi mắt không nháy một cái, giống như không phải giết người, không khác gì giết mười mấy con kiến hôi mà thôi.

- Hổ Sơn, chúng ta đi thôi, ta có thể cảm giác được tiểu tử kia đang ở gần đây.

Nữ tử mang theo tư thái cao ngạo, vũ mị động lòng người, đôi mắt thanh tịnh mang theo thần sắc hưng phấn, nói:

- Không nghĩ tới tiểu tử kia vẫn chưa chết, vậy cũng tốt, hắn không chết, ta cảm giác được Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư của mình không có việc gì.

- Tam đương gia, Nhị đương gia và Đại đương gia đều hy vọng Tam đương gia sớm quay về.

Đại hán khôi ngô cẩn thận nói với nữ tử kính trang.

- Không phải truyền tin cho đại ca nhị ca sao, ta cảm giác Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư vẫn còn, vậy không thể để nó rơi vào trong tay người khác, ta nhất định phải thu về.

Nữ tử kính trang xiết chặt nắm đấm, ánh mắt xoay chuyển mang theo vẻ nghi ngờ, lẩm bẩm nói:

- Chuyện này cũng kỳ quái, máu huyết và cốt tủy trên người hắn sao có thể đủ chèo chống lâu như vậy, chuyện này quá không bình thường, chờ ta tìm được, nhất định phải hảo hảo nghiên cứu mới được.

Vừa dứt lời, mang theo nghi hoặc, nữ tử biến mất tại chỗ.

- Tam đương gia chờ ta một chút.

Đại hán khôi ngô cùng và đám người sau lưng đuổi theo.

- Thực lực đám người kia thật khủng khiếp, rốt cuộc nữ tử kia có địa vị gì?

Nhìn thấy mọi việc diễn ra trước mắt, những người chung quanh không thể bình tĩnh nổi, ánh mắt ngây ngốc, kinh hãi không nhẹ.

Trong Thiên Trụ giới, thời gian một ngày trong Thiên Trụ giới chính là hai tháng, thời gian chênh lệch gấp sáu mươi lần, Lục Lâm Thiên ở trong Thiên Trụ giới có đủ thời gian tu luyện và luyện hóa Giới Nguyên Đan, có Hỗn Độn Âm Dương Quyết, cũng có thể giúp Lục Lâm Thiên đạt được chỗ tốt lớn nhất từ Giới Nguyên Đan.

Giới Nguyên Đan có chỗ tốt thật lớn với cường giả Phá Giới Cảnh cao giai, xem như tương đối cao trong giới phẩm

Từ khi Lục Lâm Thiên biết rõ không ít tin tức, trong ba ngàn đại thế giới đan dược phân chia cấp độ là: giới phẩm, chính phẩm, thiên phẩm, đạo phẩm, bàn phẩm, cổ phẩm, hồng phẩm, hư phẩm, tử phẩm chính cấp độ.

Cấp độ đan dược đối ứng với Phá Giới Cảnh, Ngộ Chân Cảnh, Thông Thiên Cảnh, Đại Đạo Cảnh, Niết Bàn Cảnh, Tuyên Cổ Cảnh, Hóa Hồng Cảnh, Hư Vô Cảnh, Tử Mông Cảnh chín cấp độ, vô cùng trân quý.

Đương nhiên không cần nói hư phẩm tử phẩm gì đó, cho dù là hồng phẩm cũng là tồn tại trong truyền thuyết.

Bên ngoài đã qua hai ngày, bên trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên đã luyện hóa xong năng lượng Giới Nguyên Đan và khôi phục thương thế.

Năng lượng trong Giới Nguyên Đan, thương thế trong người Lục Lâm Thiên khôi phục đặc biệt nhanh, từ tu vị cấp độ thì đan điền khí hải của hắn vẫn chưa tràn đầy.

Liên tục đạt được chỗ tốt, thôn phệ tu vị một Phá Giới Cảnh trung giai, thôn phệ một khối tinh thạch thế giới thượng phẩm, ăn Giới Nguyên Đan, Lục Lâm Thiên vân chỉ dừng lại tại Phá Giới Cảnh sơ giai.

Hô!

Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm trọc khí, đôi mắt nhắm chặt mở ra, khí tức man hoang thu liễm lại.

Lông mày cau lại, Lục Lâm Thiên cảm giác thương thế trên người đã tốt hơn rất nhiều, mà đan điền khí hải của hắn nguyên lực no đủ, còn chưa tới mức độ tràn đầy, cũng không cách nào đột phá cảnh giới.

- Tử Linh Thánh Dịch, nhất định là bảo vật.

Ánh mắt khẽ nhúc nhích, hắn hơi do dự, lập tức Lục Lâm Thiên vung giơ tay lên, trong tay xuất hiện bình ngọc, chính là bình ngọc hắn đoạt trong tay Hổ Sơn của Phong Vân Sơn.

Lục Lâm Thiên nhớ rõ, trong này có Tử Linh Thánh Dịch, Phong Vân Sơn Ma Linh Yêu Nữ đã ra tay, bắt Phương Thải Y và Phạm Kiếm Nhân chính là vì đạt được Tử Linh Thánh Dịch.

Tử Linh Thánh Dịch là vật gì, Lục Lâm Thiên cũng không biết, hắn cũng không đạt được tin tức từ tư liệu Thải Hồng Cốc, Thải Hồng Cốc chỉ cho Lục Lâm Thiên biết rõ một ít tri thức thế giới bên ngoài, đặc biệt chỉ hiểu nhiều về Vạn Cổ Thế Giới, nhưng cũng không giảng giải quá rõ ràng, có nhiều thứ Lục Lâm Thiên không thể biết, Tử Linh Thánh Dịch chính là một trong những vật Lục Lâm Thiên không biết.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên cũng không khó suy đoán, có thể làm cho Phong Vân Sơn Ma Linh Yêu Nữ tự mình động thủ đoạt Tử Linh Thánh Dịch, đây không phải phàm vật, cho nên Tử Linh Thánh Dịch tuyệt đối là bảo vật.

Lúc trước thừa cơ đoạt Tử Linh Thánh Dịch trong tay Hổ Sơn, Lục Lâm Thiên cũng cố ý, hắn bị tra tấn vài ngày, trên người còn mang Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, cho nên mình phải kiếm chút tiền lãi mới được.

Chương 3431: Ăn Tử Linh

Nhìn Tử Linh Thánh Dịch trong tay, hắn phải nhanh chóng tăng cao thực lực trên người lên mới được, trong thế giới xảy ra rất nhiều việc, làm cho Lục Lâm Thiên biết mình bức thiết tang thực lực lên, nhất định phải mau chóng đề cao cấp độ tu vị.

Lục Lâm Thiên không chút do dự, đã quyết định ăn Tử Linh Thánh Dịch, hắn xem có thể đột phá hay không, vung tay lên, lòng bàn tay sinh ra hấp lực, lập tức mở nắp bình ngọc.

Trong bình ngọc có mùi hương thơm ngát truyền ra, làm cho người ta thoải mái, trong bình có chất lỏng màu tím óng ánh sáng long lanh, kỳ quái là Tử Linh Thánh Dịch nhìn qua không có bao nhiêu năng lượng chấn động.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, ngẩng đầu trực tiếp nuốt Tử Linh Thánh Dịch vào trong bụng, Tử Linh Thánh Dịch vốn bình tĩnh không có gì lạ, nhưng sau khi ăn vào lại xảy ra chuyện Lục Lâm Thiên ngoài ý muốn.

Tử Linh Thánh Dịch bình tĩnh nhưng khi tiến vào trong người Lục Lâm Thiên lại vô cùng cuồng bạo, năng lượng không ngừng khuếch tán ra chung quanh.

Năng lượng bộc phát giống như hồng thủy, vạn mã lao nhanh, thậm chí có cảm giác như thiên băng địa liệt, trong khoảnh khắc nó khuếch tán trong cơ thể Lục Lâm Thiên, nó dùng tốc độ thật nhanh chạy khắp kinh mạch trên người hắn.

Hoàn toàn vượt qua Lục Lâm Thiên dự liệu, Tử Linh Thánh Dịch biến thành năng lượng quá mức hung mãnh, hung mãnh giống như dã thú, trực tiếp xông loạn trong kinh mạch Lục Lâm Thiên.

Năng lượng mạnh mẽ này xông loạn, kinh mạch toàn thân Lục Lâm Thiên không ngừng bành trướng đau đớn, chuyện này làm Lục Lâm Thiên không chịu đựng nổi, năng lượng cuồng bạo không chỉ như thế, nó còn trực tiếp quét ngang kinh mạch, cuối cùng năng lượng bàng bạc còn xông thẳng vào óc của hắn.

Năng lượng đơn thuần cũng không phải lực công kích, cây đao màu vàng tự nhiên không xen vào chuyện của người khác, năng lượng hung hãn xông vào óc Lục Lâm Thiên, sau đó lại xông ra ngoài, Lục Lâm Thiên cảm giác đầu óc của mình mê muội.

Tử Linh Thánh Dịch biến thành năng lượng, hoàn toàn vượt qua dự kiến của Lục Lâm Thiên, năng lượng bàng bạc chạy trong kinh mạch, trong đầu, máu huyết trong người hắn bành trướng, sắc mặt Lục Lâm Thiên tái nhợt.

Trong cơ thể, trong đầu đồng thời đau đớn mãnh liệt, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên có xúc động hôn mê, nếu không phải Lục Lâm Thiên tu luyện tới bây giờ trải qua nhiều tôi luyện, lực ý chí của hắn đạt tới mức độ cực cao, sợ rằng hắn sẽ trực tiếp hôn mê.

Đau đớn kịch liệt này người bình thường không thể thừa nhận nổi, nó giống như kinh mạch đứt từng khúc, linh hồn nổ tung, thân hình nghiền nát, nhưng Lâm Thiên vào lúc này lại cắn răng kiên trì.

Đương nhiên, tất cả bởi vì cường độ thân thể Lục Lâm Thiên cường hãn biến thái mới thừa nhận nổi, nếu thân thể không đủ mạnh chắc chắn đã bạo thể mà vong, thứ này căn bản không phải tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai có thể ăn vào.

Bởi vì Lục Lâm Thiên căn bản cũng không biết Tử Linh Thánh Dịch la vật gì, hoàn toàn không có tin tức, cũng không biết rõ tình hình, hắn chỉ nhắm mắt ăn Tử Linh Thánh Dịch mà thôi.

Giá trị của Tử Linh Thánh Dịch tuyệt đối khó có thể đánh giá, có tiền mà không mua được, Lục Lâm Thiên nắm giữ Tử Linh Thánh Dịch, Thiên Thủy Môn Phạm Sàm chắc chắn không dễ dàng đạt được thứ này, không nghĩ tới cuối cùng bị Ma Linh Yêu Nữ cướp đi, kết quả lại bị Lục Lâm Thiên đạt được.

Cho nên Lục Lâm Thiên cũng không biết Tử Linh Thánh Dịch có bao nhiêu trân quý, đây chính là vật Phạm Sàm thật vất vả có được, bởi vì Thiên Thủy Môn lập công lao hiển hách cho liên minh, tăng thêm có người trong Chiến Thiên Liên Minh trợ giúp hoạt động, lúc này mới có thể từ Chiến Thiên Liên Minh chiếm được một phần Tử Linh Thánh Dịch.

Bằng không với địa vị của Thiên Thủy Môn trong liên minh, còn tiềm lực Phạm Sàm, quả quyết không thể đạt được Tử Linh Thánh Dịch từ Chiến Thiên Liên Minh.

Tử Linh Thánh Dịch bị cướp đi, Phạm Sàm đau lòng nhỏ máu, nếu không phải bởi vì Phạm Kiếm Nhân là con trai duy nhất của hắn, hắn sẽ không cầm Tử Linh Thánh Dịch trân quý đi đổi lấy, Tử Linh Thánh Dịch có tác dụng rất lớn với hắn, vì Tử Linh Thánh Dịch, hắn trả giá quá nhiều.

Người bên ngoài muốn đạt được Tử Linh Thánh Dịch, đây là việc khó hơn lên trời.

Lục Lâm Thiên lúc này ngẫu nhiên chiếm được Tử Linh Thánh Dịch, còn không biết nó là gì, liền trực tiếp ăn vào, Tử Linh Thánh Dịch là thứ có tác dụng lớn với Đại Đạo Cảnh, đặc biệt là Đại Đạo Cảnh cao giai và Đại Đạo Cảnh đỉnh phong.

Tác dụng của Tử Linh Thánh Dịch không chỉ là năng lượng nhiều, tác dụng lớn nhất của nó không phải là năng lượng.

Tác dụng lớn nhất của Tử Linh Thánh Dịch chính là lĩnh ngộ, đồn đãi ăn Tử Linh Thánh Dịch, có cơ hội rất lớn đột phá Niết Bàn Cảnh, Tử Linh Thánh Dịch có giúp tu luyện giả chải vuốt áo nghĩa của bản thân.

Bảo vật này trong ba ngàn đại thế giới cũng vô cùng trân quý, tác dụng khó có thể cân nhắc, đối với người tu vị Đại Đạo Cảnh mà nói, bọn họ nguyện ý táng gia bại sản cũng phải chiếm được.

Chính bởi vì tác dụng lớn nhất của Tử Linh Thánh Dịch không phải là năng lượng, mà là lĩnh ngộ áo nghĩa, cho nên bảo vật cấp bậc Đại Đạo Cảnh mới không làm Lục Lâm Thiên bạo thể mà chết.

Nhưng mặc dù như thế, tác dụng lớn nhất của Tử Linh Thánh Dịch chính là lĩnh ngộ, năng lượng của nó với Phá Giới Cảnh sơ giai mà nói vô cùng đáng sợ.

Năng lượng khủng bố kia quét ngang toàn thân, sắc mặt Lục Lâm Thiên tái nhợt như tro, mồ hôi lạnh to như hạt đậu chảy xuống, huyết khí trong người cuồn cuộn, hai mắt đỏ thẫm.

Hắn cố gắng nén nhịn đau đớn trong người, Lục Lâm Thiên đồng thời bắt đầu thử vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết, bắt đầu thôn phệ năng lượng khổng lồ trong Tử Linh Thánh Dịch.

- Ah!

Đau đớn này quá lớn, đặc biệt là năng lượng bành trướng trong đầu, rốt cuộc Lục Lâm Thiên không thể chèo chống tiếp, hắn kêu thảm thiết sau đó bất tỉnh.

Vào lúc Lục Lâm Thiên bất tỉnh, cây đao màu vàng trong đầu cảm ứng được gì đó, nó tỏa ra ánh sáng màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên, trực tiếp bao phủ tiểu hồn anh.

Năng lượng dũng mãnh tiến vào trong đầu cũng bị cây đao màu vàng hấp thu.

Năng lượng kỳ dị tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên, lúc này nó không bị cây đao thôn phệ, chỉ là hấp thu mà thôi, sau khi cây đao màu vàng hấp thu xong, cuối cùng sẽ tỏa ra năng lượng bao phủ hồn anh.

Cây đao màu vàng này giống như thiết bị lọc, nó có thể loại bỏ tạp chất trong năng lượng, cuối cùng trả lại năng lượng tinh khiết cho hồn anh, hào quang từ cây đao bao phủ tiểu hồn anh và linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm.

Thái cổ U Minh Viêm lúc ở trong Thải Hồng Cốc bị thương không nhẹ, nhưng nó thân là linh vật trời sinh, trọng thương cũng khác nhân loại.

Nhưng diệt sát hơn mười vạn đệ tử Thải Hồng Cốc và hơn mười cường giả Phá Giới Cảnh, thái cổ U Minh Viêm đánh chết bọn họ cũng đạt được không ít chỗ tốt.

Lúc này hào quang cây đao màu vàng bao phủ lấy nó, linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm đang chữa thương, toàn thân đang run lên.

Trong người Lục Lâm Thiên, khi Lục Lâm Thiên hôn mê, Hỗn Độn Âm Dương Quyết tự động vận chuyển, bắt đầu trực tiếp luyện hóa năng lượng, nguyên lực tinh thuần không ngừng tiến vào đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên.

Chương 3432: Trực tiếp đột phá

Lục Lâm Thiên bất tỉnh, mơ mơ màng màng, Lục Lâm Thiên cảm giác sau khi mình thanh tỉnh liền xuất hiện trong không gian hư vô, không gian thương cổ man hoang giống như hỗn độn.

Đánh giá chung quanh, hai mắt Lục Lâm Thiên mê ly, không gian thương cổ man hoang này vô cùng tinh khiết, Lục Lâm Thiên cảm giác dường như có gì đó đang cộng minh với mình.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên không gian này rung mạnh, thiên địa áo nghĩa thẩm thấu ra ngoài, các hào quang tỏa sáng, áo nghĩa trên người Lục Lâm Thiên như: thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Phong sáu thuộc tính áo nghĩa, linh hồn áo nghĩa, các áo nghĩa này hiện ra, bắt đầu quay chung quanh thân thể hắn.

Hai mắt Lục Lâm Thiên khép hờ, hắn có thể cảm nhận rõ thiên địa áo nghĩa ở nơi đây, hắn tiếp cận bọn chúng, càng tới gần càng làm bản thân hắn thoải mái, loại cảm giác này giống như hài nhi nằm trong lòng mẫu thân.

Trong sơn mạch Cổ Lan vốn rất náo nhiệt, các mạo hiểm giả không ngừng tiến vào sơn mạch Cổ Lan, đạo phỉ thế giới cũng tới đây không ít, mà gần đây người tiến vào sơn mạch Cổ Lan càng nhiều, khắp nơi đều có người tìm kiếm Lục Lâm Thiên, mấy ngày sau, lục soát các nơi đều không tìm thấy dấu vết Lục Lâm Thiên, bởi vậy sơn mạch Cổ Lan cũng không còn là mục tiêu của mọi người.

Huống chi trong sơn mạch Cổ Lan có rất nhiều nơi người ta ưa thích, lúc này đây cho dù không tìm được Lục Lâm Thiên, nói không chừng sẽ có thu hoạch, cho nên cũng không quá buồn bực.

Người dò xét cuồn cuộn không dứt tiến vào trong sơn mạch Cổ Lan.

Cả Vạn Cổ Thế Giới diện tích quá lớnngười trên đại lục Linh Vũ colnf đông hơn nhiều, luận diện tích, diện tích Vạn Cổ Thế Giới lớn hơn đại lục Linh Vũ không biết bao nhiêu lần.

- Phó môn chủ, có phải Lục Lâm Thiên rời khỏi Vạn Cổ Thế Giới hay không?

Trong rừng rậm, mười mấy đạo thân ảnh đáp xuống, trong lúc mơ hồ có khí tức không kém tỏa ra chung quanh, nếu Lục Lâm Thiên ở nơi này tự nhiên có thể nhận ra đây chính là một ít đệ tử Thiên Thủy Môn, bon họ đều có tu vị Phá Giới Cảnh, thậm chí tu vị rất cao.

Đầu lĩnh là người Lục Lâm Thiên rất quen thuộc, là Đỗ Lộc, người này đã rời khỏi Vạn Cổ Thế Giới, bây giờ hắn đã trở lại sơn mạch Cổ Lan nội.

- Rời khỏi Vạn Cổ Thế Giới cũng không dễ dàng, lối ra khe hở không gian có người của chúng ta, Lục Lâm Thiên căn bản không có chạy ra ngoài.

Đỗ Lộc quay đầu nhìn đại hán sau lưng, nói một câu.

- Phó môn chủ, Lục Lâm Thiên thật sự trốn trong sơn mạch Cổ Lan hay sao?

Đại hán hỏi.

- Nếu ta là hắn, bị khắp nơi truy nã, còn bị thương nặng, tại Vạn Cổ Thế Giới không có lối ra, ta cũng chọn đến sơn mạch Cổ Lan chữa thương, nơi này có khoảng cách phù hợp, nếu đi qua xa, Lục Lâm Thiên khi đó đã bị trọng thương nên hữu tâm vô lực, mà đến sơn mạch Cổ Lan lại là nơi rất thích hợp, muốn tìm cũng phí rất nhiều công sức.

Sau khi Đỗ Lộc nói xong, ánh mắt nặng nề, nói:

- Phân phó xuống dưới, nếu phát hiện Lục Lâm Thiên, tu vị dưới Phá Giới Cảnh ngàn vạn không được động thủ, phải phát tín hiệu.

- Vâng.

Một đại hán đáp, thân ảnh lóe lên, hắn lập tức biến mất.

Thời gian từ từ qua đi, không gian trong Thiên Trụ giới vô cùng yên tĩnh, trừ Lục Lâm Thiên đang hôn mê.

Tuy Lục Lâm Thiên hôn mê, đầu cúi thấp, nhưng lúc này toàn thân lại bao phủ trong hào quang màu vàng sáng ngời, từng đạo hào quang màu vàng phóng thích ra ngoài, khí tức lan tràn, dần dần nồng đậm hơn trước.

Trong không gian chung quanh có một dòng năng lượng, lúc này nó đang hóa thành thực chất tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, thời gian trôi qua, cả không gian trừ âm thanh năng lượng chấn động, còn lại rất tịch mịch.

Trong hoàn cảnh này, Lục Lâm Thiên vẫn đang hôn mê, thời gian yên lặng trôi qua như nước, trong nháy mắt không gian trong tháp thác loạn.

Thời gian nửa năm qua, Lục Lâm Thiên vẫn lâm vào hôn mê, hoặc là không hôn mê, ngược lại đang đắm chìm trong trạng thái kỳ diệu nào đó.

Lục Lâm Thiên vẫn đang ở trong không gian hỗn độn, hai mắt nhắm nghiền, hắn ngồi đó như điêu khắc, nửa năm qua hắn không nhúc nhích, năng lượng chung quanh hội tụ rất nồng đậm, chúng tiến vào người hắn giống như không có điểm dừng.

Lục Lâm Thiên vẫn hôn mê, hắn cũng không biết gì, trong nửa năm qua năng lượng cuồng bạo trong cơ thể đã ôn hòa hơn không ít, năng lượng cuồng bạo bị Hỗn Độn Âm Dương Quyết luyện hóa tới trình độ thân thể có thể thừa nhận, năng lượng bị luyện hóa biến thành nguyên lực tinh thuần, trực tiếp tiến vào đan điền khí hải.

Thời gian yên lặng, lại qua hai tháng, rốt cuộc quanh thân Lục Lâm Thiên sinh ra chấn động khác thường, trong người có một dòng năng lượng giống như núi lửa sắp phun trào dữ dội.

Có dấu hiệu này, năng lượng quanh người Lục Lâm Thiên càng ngày càng nồng nặc khủng bố, thân thể không có thay đổi gì, nhưng trong lúc vô hình lại cho người ta cảm giác như quả bom sắp phát nổ.

Bành!

Rốt cục, sau một lát, cũng không biết âm thanh trầm đυ.c sinh ra từ đâu, một dòng năng lượng vô hình tứ tán ra chung quanh.

Phần phật!

Chỉ một lát sau, khí tức trên người Lục Lâm Thiên dâng trào, khí tức mạnh mẽ phóng thẳng lên trời, giống như đập chứa nước bị vỡ, uy thế kinh người, hắn trực tiếp đột phá lên Phá Giới Cảnh trung giai, năng lượng trút xuống, không gian run rẩy.

Lúc này khí tức tăng lên rất mạnh, hoàn toàn không dừng lại, tiếp tục tăng lên với mức độ kinh người, tốc độ tăng lên như hỏa tiễn, không gian chung quanh vặn vẹo, năng lượng vô hình tạo thành vòng xoáy giống như vòi rồng phong bạo quét qua các nơi.

Rất rõ ràng, Lục Lâm Thiên đang đột phá, nhưng kỳ quái là thời điểm ở đại lục Linh Vũ, khi hắn đột phá cấp độ Đế giả, Thiên Trụ giới cũng sinh ra thiên địa dị tượng, đột phá Phá Giới Cảnh sinh ra động tĩnh càng kinh khủng hơn.

Hiện tại Lục Lâm Thiên đột phá lại bình tĩnh quá nhiều, tuy nguyên lực bành trướng mênh mông, nhưng cũng không sinh ra thiên địa dị tượng gì.

Bành!

Khí thế không ngừng tăng lên, thời gian ba ngày trôi qua, lúc này trong người Lục Lâm Thiên không ngừng có khí lưu chạy quanh thân thể, khí tức toàn thân Lục Lâm Thiên tăng tiến chậm lại, rốt cục bắt đầu dần dần yếu bớt, cuối cùng bình thường như xưa.

Khí tức chấn động trên người Lục Lâm Thiên thu liễm, không khó biết được, tu vị của Lục Lâm Thiên lúc này đã đột phá đến Phá

Giới Cảnh trung giai đỉnh phong, đột phá Phá Giới Cảnh trung giai, cuối cùng tu vị khí tức dừng lại ở cấp độ Phá Giới Cảnh trung giai đỉnh phong, nếu có người nào biết rõ, tuyệt đối sẽ nghẹn họng nhìn trân trối.

Việc này tương đương với đột phá Phá Giới Cảnh sơ giai, mãi cho đến Phá Giới Cảnh trung giai đỉnh phong mới dừng lại, nhìn như không kém nhiều, nhưng thực chất lại có khác biệt quá lớn.

Ầm ầm!

Không có ai biết, lúc này trong đại lục Linh Vũ lên xa xôi, đại địa trong run lên một cách dữ dội, trong thế giới đại lục Linh Vũ, năng lượng thiên địa tăng lên, năng lượng thiên địa khổng lồ hội tụ lại, không ít người đã tới biên giới đột phá, dĩ nhiên vô duyên vô cớ trực tiếp đột phá.

Chương 3433: Khu trừ độc thư 1

Trong Phi Linh Môn, ở hậu sơn, Thiên Mộc Thần Thụ đã lớn hơn trước rất nhiều, năng lượng bao phủ mỗi phiến lá.

Đại lục Linh Vũ lên, thiên địa vạn vật cảm giác như được thiên địa ban tặng chỗ tốt cực lớn.

Lục Lâm Thiên vẫn bảo trì tư thế hôn mê, khí tức chung quanh cũng bình thường trở lại, đôi mắt của hắn từ từ run run, sau đó mở ra.

Xùy!

Khi Lục Lâm Thiên mở mát ra, khí tức man hoang tỏa ra, kim quang trong mắt như hóa thành thực chất bắn ra ngoài, trực tiếp xuyên thủng không gian, lập tức kim quang từ từ tiêu tán, sau đó Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm trọc khí.

- Ta vừa đột phá sao?

Đột phá mà bản thân không rõ khi nào, Lục Lâm Thiên cảm thấy mê man, nhưng hắn cũng không cảm thấy kỳ quái, Lục Lâm Thiên chỉ nhớ bản thân mình tiến vào trong không gian hỗn độn, trong không gian kia có các loại áo nghĩa tồn tại, chúng vô cùng thân cận với mình, do đó đạt được chỗ tốt khó nói nên lời.

Trong không gian đó, hắn càng hiểu rõ hơn về các loại áo nghĩa của bản thân, chỗ tốt này cực lớn, giờ phút này Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được mình đã có lĩnh ngộ kinh người ở phương diện áo nghĩa.

- Phá Giới Cảnh trung giai, hẳn là Phá Giới Cảnh trung giai đỉnh phong.

Cảm giác khí tức và biến hóa trong người, hai mắt Lục Lâm Thiên kinh ngạc, hắn há hốc mồm, đan điền khí hải được mở rộng và nguyên lực cực kỳ dồi dào, trong cùng cảnh giới, mình đã đạt tới

Phá Giới Cảnh trung giai đỉnh phong, sợ rằng cách đột phá Phá Giới Cảnh cao giai cũng không còn xa.

Hô!

Nguyên lực bao quanh thân thể, quanh người Lục Lâm Thiên vết xuất hiện các vết nứt không gian, khí thế khủng bố tản ra, khí thế kia không thể nghi ngờ mạnh hơn hắn quá nhiều.

- Tốt. Phá Giới Cảnh trung giai đỉnh phong.

Cảm thụ khí thế của mình hiện tại, cộng thêm nguyên lực bành trướng trong đan điền khí hải, khóe miệng Lục Lâm Thiên mỉm cười thật tà dị, sau khi đột phá, toàn thân đều có cảm giác thoải mái nói không nên lời

Khí thế vừa thu lại, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, từ Phá Giới Cảnh sơ giai đến Phá Giới Cảnh trung giai đỉnh phong chỉ tăng một giai, nhưng tới Phá Giới Cảnh sơ giai trung kỳ và tiếp cận hậu kỳ, so sánh ra không khác gì Võ Đế nhị trọng có thể trực tiếp đột phá Võ Đế lục trọng đỉnh phong.

Mà ở Phá Giới Cảnh, Phá Giới Cảnh sơ giai đến Phá Giới Cảnh trung giai đỉnh phong trên thực chất càng lớn hơn Võ Đế nhị trọng trực tiếp đột phá đến Võ Đế lục trọng đỉnh phong nhiều.

Bởi vì khoảng cách quá lớn, Lục Lâm Thiên mơ hồ suy nghĩ không biết căn cơ có bị ảnh hưởng gì không, nhưng mà khí tức trước mắt của mình vững vàng, hoàn toàn không bị ảnh hưởng gì, chỉ có cảm giác thoải mái sau khi đột phá.

- Tử Linh Thánh Dịch, thật sự không tệ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên rất hài lòng, Tử Linh Thánh Dịch hiệu quả quá tốt, trên thực lực có thể làm cho chính mình kéo dài qua khoảng cách dài như thế, trên phương diện lĩnh ngộ lại giúp mình tiến bộ lớn, bảo vật có thể tăng cường lĩnh ngộ đúng là bất phàm.

Vào thời điểm này đột phá, Lục Lâm Thiên rất thoả mãn, đây là công lao của Tử Linh Thánh Dịch, nhưng lập tức Lục Lâm Thiên suy nghĩ không rõ lúc nào mới có thể đột phá đến Phá Giới Cảnh cao giai, thậm chí là Ngộ Chân Cảnh, tu vị cấp độ tăng lên quá khủng bố, năng lượng cần thiết quá lớn, còn yêu cầu lĩnh ngộ quá hà khắc, cho nên muốn tiếp tục đột phá, con đường này càng ngày càng gian nan.

- Con đường cường giả, lại xuất phát lần nữa.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên kiên nghị, tình huống hiện tại tuy không tốt, nhưng so với lúc ở trấn Thanh Vân vẫn tốt hơn rất nhiều, ít nhất, hiện tại chính mình có kinh nghiệm lúc đó không có, còn có một đống thủ đoạn và hỗn độn chi nguyên.

Hít sâu một hơi, Lục Lâm Thiên nhớ tới tiểu Long cùng Mẫu Đan, hai người đều tiến vào khe hở thế giới, bên trong lại hỗn loạn không chịu nổi.

Có huyết khê trên người tiểu Long, Lục Lâm Thiên còn có thể có liên hệ trong mơ hồ, tiểu Long hẳn là không có nguy hiểm tánh mạng, mà Mẫu Đan thế nào Lục Lâm Thiên lại không biết.

Mẫu Đan thân là linh vật trời sinh, thực lực chỉ là Hậu Thiên, trong ba ngàn đại thế giới này, Lục Lâm Thiên không thể không lo lắng cho an nguy của Mẫu Đan, linh vật trời sinh cấp độ Hậu Thiên chính là trọng bảo mà tu luyện giả ước mơ.

Thực lực, nếu có đầy đủ thực lực, lúc này dù có xảy ra chuyện gì cũng có thể ứng phó, lúc này Lục Lâm Thiên vừa vặn đột phá, nhưng hắn vẫn bức thiết với thực lực chỉ tăng không giảm, Phá Giới Cảnh trung giai đỉnh phong, Lục Lâm Thiên biết rõ cấp độ này còn xa mới đủ.

- Nên thanh lý Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến thành ngưng trọng, vừa mới đột phá, mình bây giờ cần làm là giải trừ Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, có thứ đồ vật khủng khiếp kia nằm trong người, Lục Lâm Thiên khó bình tĩnh được.

Muốn lấy Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư ra, Lục Lâm Thiên đã sớm thử qua, các biện pháp này căn bản vô dụng, ngay cả Tử Kim Huyền lôi cũng không thể làm gì Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, nguyên lực cũng không được, những Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư kia thậm chí có thể thôn phệ cả nguyên lực, căn bản không cách nào làm gì chúng.

Thời điểm tìm các tin tức trong Thải Hồng điện, Lục Lâm Thiên cũng cố ý tìm kiếm tin tức liên quan tới Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, chỉ tiếc không thể tìm được, ngay cả Phương Thải Y cũng không biết.

Mà Lục Lâm Thiên muốn thanh lý Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, ngược lại cũng không phải hoàn toàn không có cách nào, thứ nhất, có thể dùng thái cổ U Minh Viêm trực tiếp đốt cháy, nhưng trong quá trình này lại đốt thân thể bản thân.

Tuy thân thể Lục Lâm Thiên đã quen với nhiệt độ của thái cổ U Minh Viêm, chắc chắn cũng có phương pháp bảo hộ của mình, nhưng nếu thật sự dùng thái cổ U Minh Viêm thiêu cháy, đây tuyệt đối không phải chuyện nhẹ nhõm.

Lục Lâm Thiên cũng suy nghĩ ra phương pháp thứ hai, nhưng phương pháp thứ hai quá ác với mình, nếu những Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư này thật sự không thể bức ra bên ngoài, có bất diệt huyền thể, Lục Lâm Thiên có ý định tự bạo thân hình, phá rồi lại lập, bởi như vậy bất kể như thế nào, đám Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư kia cũng phải bay ra khỏi người.

Nhưng phương pháp phá rồi lại lập này vô cùng cực đoan, cho nên Lục Lâm Thiên vẫn ý định lựa chọn phương pháp đầu tiên, thái cổ U Minh Viêm có thể đốt cháy tất cả, cũng không tin không làm gì được đám Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, nói không chừng có thể trực tiếp đốt sạch.

Sau một lát, trong mi tâm Lục Lâm Thiên có hào quang lóe lên, một khí tức nóng bỏng âm hàn cổ xưa sinh ra, chính là linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm.

Cả hai bản vốn là nhất thể, càng không tồn tại bài xích, vốn chính là một người, linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm xuất hiện, mặc dù đang ở trong không gian kín, hắn vẫn hóa hóa thành một hỏa diễm cự nhân màu xanh cao ngàn mét, khí tức khủng bố tràn ra bao phủ không gian, nhiệt độ kinh người bạo phát ra ngoài.

Vèo.

Chương 3434: Khu trừ độc thư 2

Ánh mắt bản thể Lục Lâm Thiên trầm xuống, không gian chung quanh chấn động mạnh, trực tiếp tiến tiến vào trong miệng hỏa diễm cự nhân, nhiệt độ khủng khiếp làm linh hồn run run, thân ảnh bản thể Lục Lâm Thiên đã tiến vào trong thế giới thái cổ U Minh Viêm.

Lục Lâm Thiên ngừng trong nội thế giới biển lửa màu xanh, ánh mắt nặng nề, nếu người tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai tiến vào trong này, chỉ sợ tan thành mây khói trong nháy mắt.

Nhìn hỏa diễm khủng khiếp chung quanh, Lục Lâm Thiên bình tâm tĩnh khí, hắn khoanh chân trong hỏa diễm màu xanh da trời, toàn thân run lên, nguyên lực hoạt động, kết xuất thủ ấn, hỏa diễm nóng bỏng chung quanh bay vào trong miệng, lập tức tiến vào thân thể của hắn.

- Ah!

Hỏa diễm khủng bố tiến vào miệng Lục Lâm Thiên, hắn lập tức kêu thảm thiết, nhưng nơi này chính là không gian của thái cổ U Minh Viêm hỏa, Lục Lâm Thiên cũng không muốn kêu lớn như thế, hắn cắn răng thừa nhận nhiệt độ khủng bó, điều khiển hỏa diễm thái cổ U Minh Viêm chạy khắp toàn thân.

Nhiệt độ cao như vậy, toàn thân Lục Lâm Thiên trực tiếp run rẩy, nhiệt độ cao làm linh hồn của hắn căng cứng, hỏa diễm thái cổ U Minh Viêm có thể nướng chín thân thể, cường giả tu vị Phá Giới Cảnh không cách nào thừa nhận trực tiếp, thân thể sẽ hóa thành tro tàn ngay lập tức.

Điểm này không chỉ là đau đớn, còn cần ý chí vô cùng cường đại, cường hãn đến mức tự làm khổ mình, thiếu một thứ cũng không được, nếu không thân thể cũng hóa thanh tro tàn ngay.

Lúc này cũng chỉ có Lục Lâm Thiên mới dám thử loại chuyện tự ngược biến thái như vậy, đương nhiên, Lục Lâm Thiên cũng không phải muốn cố ý nếm thử, Lục Lâm Thiên cũng không muốn nếm thử, nhưng hắn đã hết cách rồi, trên người có Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, Lục Lâm Thiên cũng là bị ép bất đắc dĩ.

Thái cổ U Minh Viêm tiến vào cơ thể, đau đớn tàn phá thân thể và linh hồn này làm cho Lục Lâm Thiên nhớ tới Ma Linh Yêu Nữ, tất cả đều do Ma Linh Yêu Nữ hại người quá nặng, lần sau nếu có cơ hội, thù này không báo không quân tử.

Nghĩ đến báo thù, nội tâm Lục Lâm Thiên không nhịn được, nghe khẩu khí của Phạm Sàm, Thiên Thủy Môn còn cố kỵ Phong Vân Sơn, Ma Linh Yêu Nữ chính là tam đương gia của Phong Vân Sơn, chính mình muốn báo thù sợ là thời gian ngắn còn không được, về sau có cơ hội mới báo thù, quân tử báo tguf, mười năm trăm năm cũng không muộn.

Thái cổ U Minh Viêm tiến vào thân thể, tâm niệm Lục Lâm Thiên khẽ động, trực tiếp cho thái cổ U Minh Viêm khuếch tán ra, không ngừng tiến tới nơi có Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư.

Hắn vốn là nhất thể với thái cổ U Minh Viêm, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy nhẹ nhõm không ít, bằng không nhất định thảm hại hơn, nhưng mà mặc dù như thế, bản thể Lục Lâm Thiên vô cùng thống khổ, toàn thân như bị nướng chín.

Lục Lâm Thiên cảm giác mình lúc này biến thành con gà quay, bị đốt từ trong ra ngoài, sớm muộn gì cũng chín, hắn ứa mồ hôi lạnh, thảm nhất là đau đớn lại không thể kêu, loại thống khổ này tuyệt đối không phải người thường có thể thừa nhận.

- Tốt tốt.

Từ khi thái cổ U Minh Viêm bao phủ toàn thân, Lục Lâm Thiên vẫn sợ không có biện pháp với Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, cho nên nội tâm vẫn còn e sợ.

Khi hỏa diễm thái cổ U Minh Viêm bao phủ, Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư đang ở trong máu huyết và cốt tủy đang run rẩy, lập tức bản năng chui ra khỏi huyết mạch và gân cốt, bắt đầu bò tới nơi không có thái cổ U Minh Viêm.

- Hữu dụng.

Trong lòng Lục Lâm Thiên vui vẻ, thái cổ U Minh Viêm của hắn có thể làm Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư thúc thủ vô sách.

Thái cổ U Minh Viêm đi qua nơi nào, tất cả Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư ở ven đường đều run rẩy sau đó chạy đi.

Lục Lâm Thiên tin tưởng tăng nhiều, giống như trong nháy mắt trong cơ thể đau đớn muốn chết, cũng cảm giác được dễ chịu không ít, thái cổ U Minh Viêm có tác dụng, nhưng trong thái cổ U Minh Viêm bao phủ cơ bắp và gân cốt thật chậm.

Tuy Lục Lâm Thiên vận dụng thái cổ U Minh Viêm đốt cháy thân thể của mình, nhưng trong quá trình này cũng có được biện pháp bảo hộ có nguyên lực bảo hộ, bằng không thái cổ U Minh Viêm tiến vào cơ thể sẽ đốt bản thân thành tro tàn.

Ước chừng nửa giờ sau, toàn thân Lục Lâm Thiên bị bao phủ trong ánh sáng màu xanh, càng trọng yếu hơn là, toàn thân Lục Lâm Thiên đang bị thiêu đốt, hắn cực kỳ thống khổ.

Hắn mượn nhờ hỏa diễm thái cổ U Minh Viêm, rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng đuổi Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư tới hai lòng bàn tay, trên lòng bàn tay, hắn có thể nhìn thấy những đốm đen đang nhúc nhích trên lòng bàn tay, rậm rạp chằng chịt, chúng nhỏ như sợi tóc.

Xùy!

Thủ ấn Lục Lâm Thiên run lên, chỉ thấy kim quang sáng ngời, mười ngón tay bị phá vỡ một lỗ máu.

- Tốt tốt.

Cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên khống chế thái cổ U Minh Viêm bao phủ lòng bàn tay, nhiệt độ khủng bố mang theo khí tức âm hàn, Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư trong lòng bàn tay nhanh chóng rút lui.

XIU....XIU...!

Trong giây lát đó, Lục Lâm Thiên nhất cổ tác khí vận dụng nguyên lực bành trướng kinh mạch hai tay, cuối cùng bức máu tươi bắn thẳng ra bên ngoài.

Mười tia máu tươi bắn ra mang theo rất nhiều bóng đen, trong máu tươi mang theo Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, tất cả Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư đều bị Lục Lâm Thiên bức ra khỏi người.

Thở ra một hơi, Lục Lâm Thiên phun ra hỏa diễm âm hàn nóng bỏng, thân thể thoát lực, hắn vô cùng mệt mỏi khi làm những việc này.

- Xảy ra chuyện gì!

Trong một sơn mạch, thân ảnh uyển chuyển tới cực điểm dừng lại, trên dung mạo thanh tú mang theo một tia nghi hoặc.

- Tam đương gia, có phát hiện sao?

Thân ảnh khôi ngô đi tới bên cạnh, cung kính hỏi, nếu Lục Lâm Thiên ở chỗ này, nhất định sẽ quay đầu bỏ chạy, hai người này chính là Ma Linh Yêu Nữ đặt Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư vào người của hắn, người còn lại chính là đại hán khôi ngô Hổ Sơn, tu vị thực lực hai người rất mạnh.

Thì ra Lục Lâm Thiên cho rằng, thực lực tên đại hán ít nhất là Ngộ Chân Cảnh, nhưng mà khi giao thủ với Phương Chí Thành, Lục Lâm Thiên mới biết được, thực lực của tên đại hán còn mạnh hơn Phương Chí Thành rất nhiều, cho nên thực lực người này không phải là Ngộ Chân Cảnh, chỉ sợ ít nhất cũng đạt cấp độ Thông Thiên Cảnh.

- Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư của ta sinh ra vấn đề nhỏ, giống như gặp phải vật khắ chế.

Nữ tử ngẩng đầu, lập tức nói nhỏ:

- Lục Lâm Thiên nhất định đang ở trong sơn mạch Cổ Lan, cẩn thận tìm cho ta, tách ra tìm hắn, phải bắt sống.

- Tìm được tiểu tử kia, ta sẽ lột da hắn ra, ngay cả đồ vật trong tay Hổ Sơn ta cũng dám đoạt, ta tuyệt đối không tha cho hắn.

Hổ Sơn quát, Tử Linh Thánh Dịch bị tiểu tử tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai cướp trong tay mình, đây là sỉ nhục lớn nhất đời hắn, cũng thành trò cười của hắn, cho nên hắn hiện tại rất hận Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên, nếu ngươi làm tổn thương Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, ta sẽ không để yên cho ngươi.

Ánh mắt nữ tử trầm xuống, dậm chân một cái, thân ảnh uyển chuyển hóa thành hào quang rời đi.

Chương 3435: Bán giá tốt

Sưu sưu!

Đám người Hổ Sơn nhanh chóng theo sau.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên mới dần dần khôi phục bình thường, hào quang màu xanh từ từ rút đi, tình cảnh hơi quỷ dị.

- Móa, Ma Linh Yêu Nữ, ta nhớ kỹ ngươi.

Lục Lâm Thiên thầm mắng một câu, quá trình vừa rồi làm hắn thảm không chịu nổi, nếu không phải đủ loại nguyên nhân, hắn có thân thể cường hãn, tăng thêm thái cổ U Minh Viêm là nhất thể với mình, bằng không bản thân mình đã bị đốt thành tro tàn.

Nhớ tới Ma Linh Yêu Nữ, trong lòng Lục Lâm Thiên tự nhiên ghi nhớ hận này lên người Ma Linh Yêu Nữ, nhớ tới gương mặt cả người lẫn vật vô hại, tư thái vô cùng mê người, thực lực vô cùng khủng bố, một thân là độc, còn khủng bố hơn Lục Tâm Đồng rất nhiều, ít nhất bây giờ mình không có thực lực báo thù.

Hào quang màu xanh trên mặt giảm đi, sắc mặt Lục Lâm Thiên trở nên tái nhợt, trong nửa canh giờ vừa rồi tương đương với trận ác chiến sinh tử, thậm chí còn là ác chiến sống chết trong gang tấc.

Đứng dậy mặc một bộ quần áo khác, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn biển lửa chung quanh.

- Ồ.

Làm Lục Lâm Thiên nghi hoặc là, trong mười tia máu tươi bắn ra ngoài lúc này không bị biển lửa màu xanh đốt thành tro tàn.

Cẩn thận quan sát, Lục Lâm Thiên phát hiện mười tia máu tươi có màu đen bao phủ, những tia máu này không ngừng run rẩy trước biển lửa, cực kỳ kiêng kị và e ngại, nhưng chúng không bị thế giới hỏa diễm của thái cổ U Minh Viêm đốt thành tro tàn.

Nhiệt độ trong thế giới thái cổ U Minh Viêm, Lục Lâm Thiên biết rõ, đám Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư quỷ dị không hóa thành huyết vụ, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên cực kỳ nghi hoặc, nhưng nhìn tình huống trong nội thế giới thái cổ U Minh Viêm, chúng không kiên trì được bao lâu, sớm muộn gì cũng bị đốt cháy sạch sẽ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thẳng vào đám Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, chúng đang xoắn vào nhau, phát ra huỳnh quang màu đen, những Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư này nhỏ bằng sợi tóc, nếu tách đi ra, bình thường rất khó phát hiện sự tồn tại của chúng, muốn phát hiện thứ này cần dùng tâm thần dò xét.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên động động, thứ này chắc chắn không phải vật tầm thường, tuy e ngại thái cổ U Minh Viêm, nhưng trong thế giới thái cổ U Minh Viêm vẫn kiên trì lâu như thế, đây là vật ngay cả Ma Linh Yêu Nữ cũng xem trọng, nghe nói còn có thể tiến hóa.

- Ít nhất có giá trị xa xỉ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên sáng ngời, vật bất phàm chắc chắn sẽ có giá trị xa xỉ, mặc dù mình muốn đốt cháy đám này thành tro tàn, nhưng nhớ tới những vật quỷ dị sẽ bán được nhiều tiền, giá trị của chúng cao hơn nhiều so với tiêu diệt.

Nghĩ vậy, Lục Lâm Thiên không do dự, hắn đầu tiên tìm hộp ngọc trong nhẫn trữ vật, tâm niệm khẽ động, mười đạo hỏa diễm màu xanh bao vây đám Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư thu vào trong hộp ngọc.

Lục Lâm Thiên bố trí cấm chế trên hộp ngọc, sau đó an tâm thu vào nhẫn trữ vật, đồ chơi này có kèm kịch độc, cũng vô cùng quỷ dị, Lục Lâm Thiên không dám khinh thường.

Nhưng lúc này trong người không lưu lại độc tố của Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, chúng chỉ thôn phệ một ít máu huyết mà thôi, thật sự làm Lục Lâm Thiên thả lỏng toàn thân, độc là thứ làm người ta phải kiêng kị.

Sau khi thu hồi Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, Lục Lâm Thiên cũng không muốn ở lại trong nội thế giới thái cổ U Minh Viêm lâu, nhiệt độ khủng bố ở đây làm người ta cảm thấy không thoải mái.

Trở lại Thiên Trụ giới, linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm khôi phục bình thường, cũng tiến vào không gian trong đầu.

Khu trừ Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, nội tâm Lục Lâm Thiên thả lỏng rất nhiều, vừa rồi hắn tiêu hao không ít, lại suy nghĩ một lúc, Lục Lâm Thiên chuẩn bị điều tức khôi phục sau đó sẽ rời khỏi Thiên Trụ giới.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên khoanh chân điều tức, quanh thân có kim sắc quang mang bao phủ.

Sơn mạch Cổ Lan vô cùng rộng lớn, bên trong cũng giống như sơn mạch Vụ Đô, hơi biển sơn mạch Vân Vụ tại đại lục Linh Vũ, trong đó thừa thải linh dược, linh quả, còn có Thú tộc tồn tại, nhưng so với sơn mạch Vụ Đô và sơn mạch Vân Vụ trên đại lục Linh Vũ, thứ tốt ở đây cao cấp hơn nhiều, trong đó Thú tộc nghe nói có cả cường giả Phá Giới Cảnh, cũng có địa bàn của mình.

Đối với Thú tộc cấp độ Phá Giới Cảnh mà nói, người bình thường không dám đi trêu chọc, cho dù là Thú tộc tu vị Hậu Thiên cũng không phải người bình thường có thể kɧıêʋ кɧí©ɧ.

Sơn mạch Cổ Lan cực lớn, nghe nói cũng không có ai biết cụ thể là lớn bao nhiêu, tóm lại phải dùng bao la để hình dung, bên trong cũng có không ít nơi bí ẩn, thậm chí có người đi vào vài nơi trong sơn mạch Cổ Lan và đạt được một ít bảo vật, chuyện này cũng bao phủ lên sơn mạch Cổ Lan sắc thái thần bí.

Sáng sớm, trong sơn mạch Cổ Lan, đại thụ che khuất bầu trời, ánh sáng nhạt xuyên qua khe lá, từng đạo quang ảnh xuyên thấu hư không, sương mù chậm rãi bốc lên, chung quanh có tiếng chim hót hoa nở làm lòng người thoải mái.

Ầm ầm.

Trong sáng sớm bình tĩnh này, bỗng nhiên sơn mạch Cổ Lan run lên, dường như có động đất đang diễn ra.

Động tĩnh này làm vô số sinh linh trong sơn mạch Cổ Lan bị kinh động, bỗng nhiên cảnh giác nhìn bốn phía, tiếng chim hót biến mất không thấy gì nữa, vô số chim bay vỗ cánh lên cao, cấp tốc bay khỏi sơn mạch, trong sơn mạch bao phủ trong hào khí căng thẳng.

Đất rung núi chuyển vẫn tiếp tục hơn mười giây, sau đó bình thường trở lại, vào lúc này trong thiên địa tự dưng có khí tức nóng bỏng bao phủ, khí tức này từ sâu bên trong tràn ra bên ngoài, vạn vật cảm thấy rất nóng.

- Xảy ra chuyện gì, có gì đang diễn ra thế này?

- Động tĩnh như thế, nhất định bất phàm, chẳng lẽ có bảo vật xuất thế?

- Khí tức thật nóng bỏng, hình như đến từ bên trong.

Trong sơn mạch, từng tiếng nghị luận vang lên, sau đó là kinh ngạc, không ít ánh mắt nhìn vào sâu trong sơn mạch Cổ Lan, nhìn thẳng vào khu vực tỏa ra khí tức nóng bỏng kinh người.

Sưu sưu!

Lập tức cũng không ít thân ảnh dò xét sâu trong sơn mạch Cổ Lan, sau đó là nhiều thân ảnh tiến lên phía trước.

Trong hạp cốc, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong hạp cốc bí mật, hắn duỗi lưng mỏi, vung tay vung chân, Tử Kim Huyền Lôi quay về đan điền, cũng thu Thiên Trụ giới trở về.

Xùy!

Một đạo thân ảnh lóe lên, đại hồn anh xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, lại tiến thẳng vào mi tâm của hắn.

Trong khoảng thời gian tiến vào trong Thiên Trụ giới khôi phục, đại hồn anh vẫn chờ đợi bên ngoài cấm chế, có đại hồn anh ở bên ngoài, Lục Lâm Thiên cũng biết không ít tình huống chung quanh.

Hắn ở trong Thiên Trụ giới tận chín tháng, ở bên ngoài chỉ mới vài ngày mà thôi, nhưng trong vài ngày ngắn ngủi này lại diễn ra không ít sự kiện.

Trong mấy ngày qua có rất nhiều người tiến vào trong sơn mạch, đại hồn anh đánh chết hai người tu vị Hậu Thiên, thôn phệ hồn anh và linh hồn phân thân, Lục Lâm Thiên biết được hiện tại có rất nhiều người đang tìm kiếm mình, Thải Hồng Cốc đã treo số tiền thưởng kếch sù để lùng bắt hắn trong Vạn Cổ Thế Giới.

Chương 3436: Hoàng Kim Long Viên

- Thải Hồng Cốc.

Trong mắt Lục Lâm Thiên sinh ra hàn ý, ánh mắt chấn động, hắn nhíu mày sau đó kết thủ ấn.

Thủ ấn Lục Lâm Thiên không ngừng biến hóa, toàn thân biến hóa theo thủ ấn, cơ thịt trên mặt, xương cốt toàn thân biến đổi rất nhiều, trong khoảng thời gian ngắn hắn hóa thành một trung niên tứ tuần, dáng người khôi ngô, trên mặt còn có vết sẹo dài, vừa nhìn cực kỳ hung thần ác sát, Lục Lâm Thiên trực tiếp thay đổi một bộ quần áo khác lấy được trong nhẫn trữ vật của người tu vị Hậu Thiên.

- Không sai biệt lắm.

Tất cả đã hoàn thành, Lục Lâm Thiên nhìn bộ dáng của mình hiện tại và mỉm cười, bộ dáng này không ai có thể nhận ra hắn, vận chuyển Tam Thần Thiên Biến Quyết, ngay cả khí tức linh hồn của Lục Lâm Thiên cũng cải biến không ít, khí tức và tu vị cũng ẩn đi, tin tưởng người bình thường sẽ không nhìn trộm ra được.

Bộ dáng hiện tại rất hoàn hảo, không chê vào đâu được, đây cũng là điểm khủng bố của Tam Thần Thiên Biến Quyết, thi triển tầng thứ nhất tùy tiện biến hóa bộ dáng, đây quả thật là chuyện dễ như trở bàn tay, chỉ cố ý muốn biến hóa thành một người nào đó, cần đặt một chút linh hồn lực lên người đó là thành công.

- Dường như có không ít động tĩnh.

Trong sơn mạch Cổ Lan phát sinh động tĩnh, Lục Lâm Thiên có phát hiện, ánh mắt khẽ động, lập tức rời khỏi hạp cốc.

Sâu trong sơn mạch Cổ Lan, đây là cấm địa với người bình thường, bọn họ không tùy tiện tiến vào, nơi này trừ cường giả Thú tộc ra, nghe nói còn có không ít hiểm địa, người tu vị bình thường đi vào sẽ không thể đi ra, cho nên dần dà người dám tới đây ít lại càng

ít.

Nhưng đây là địa bàn của cường giả Thú tộc, cho nên có người cố kỵ, cũng có người không phải quá cố kỵ, dù sao cường giả Thú tộc cũng không phải tùy thời ở nhà, đột phá đến Phá Giới Cảnh thì cường giả Thú tộc và Nhân tộc giống nhau, đều đi lịch lãm khắp nơi, có thể rời khỏi Vạn Cổ Thế Giới.

Sâu trong sơn mạch Cổ Lan núi non trùng điệp, vô cùng to lớn và hùng vĩ.

Lúc này sâu trong sơn mạch có khí tức nóng bỏng lan tràn tới các nơi, khí tức nóng bỏng này rất khủng bố, khí tức hàng lâm nơi đây, cảnh sắc vốn non xanh nước biếc, bây giờ lại biến thành sa mạc hoang tàn.

Trong mấy canh giờ ngắn ngủi nơi này biến thành hoang vu, màu xanh biến mất không còn nữa, càng vào sâu bên trong cây cối càng khô héo, cuối cùng là biến thành biển lửa.

Vượt qua biển lửa là khu vực cháy đen, không gian nóng bỏng, mặt đất dần dần đỏ thẫm, trên đất đá xuất hiện sương mù sinh ra tiếng tí tách và nhiệt độ cực cao, một khi vạn vật bị thiêu đốt sẽ nhanh chóng biến thành tro tàn.

Sưu sưu!

Từng thân ảnh bị hấp dẫn tới gần, trong không gian nhiệt độ cao này mọi thứ đều bị ảnh hưởng, nguyên lực và linh hồn cũng bị ảnh hưởng, nhiệt độ cao thế tuyệt đối không phải thứ bình thường có thể phóng thích ra.

- Nhiệt độ nơi này không tầm thường, chẳng lẽ là Lục Lâm Thiên kia, nghe nói hắn có hỏa diễm linh vật trời sinh.

Trong không trung, hơn mười thân ảnh đứng trên không trung, ánh mắt Đỗ Lộc hơi trầm xuống, thân ảnh hắn nhanh chóng tiến lên phía trước, sau lưng rất nhiều đệ tử Thiên Thủy Môn đuổi theo.

- Tam đương gia, nhiệt độ rất cao, có phải linh vật trời sinh hay

không?

Trên vách đá một ngọn núi có không ít thân ảnh đang đứng đó, sắc mặt bọn họ biến hóa, dường như bị ảnh hưởng, Hổ Sơn đi đầu, hắn cung kính hỏi thăm nữ tử kinh diễm trước mặt, đó là Ma Linh Yêu Nữ.

- Lúc này mới tìm không bao lâu, không nghĩ tới còn có thu hoạch ngoài ý muốn, nhưng thu hoạch nhiều hơn nữa sợ rằng khó vượt qua giá trị của Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư. Lục Lâm Thiên này đang nấp ở đâu?

Đôi mắt dễ thương của Ma Linh Yêu Nữ chớp động, nhìn cảnh vật trước mặt, điểm chân xuống đất sau đó bay lên cao, nói:

- Các ngươi tiếp tục tách ra tìm, nhất định phải tìm ra Lục Lâm Thiên kia.

Trong sơn mạch nóng rực này, lá cây khô héo, không khí như lò lửa.

Một đại hán mặc trang phục khôi ngô, trên mặt có vết sẹo, bộ dáng hung thần ác sát, hắn lúc này đang đứng trên sườn núi, ánh mắt nghi ngờ đánh giá bốn phía.

Đại hán hung thần ác sát này mang trên lưng đoản côn màu trắng, đoản côn này dài ba xích, hoàn toàn không thích hợp với thân hình khôi ngô của hắn, cho nên hắn càng trở nên kỳ lạ.

Đại hán này chính là Lục Lâm Thiên, hắn cố ý dùng đoản côn màu trắng, đây là linh khí thủy thuộc tính cấp bậc Hậu Thiên, trên đại lục Linh Vũ, thần khí là vật bất phàm, nhưng ở bên ngoài lại bình thường một chút.

Đương nhiên, một kiện linh khí cấp độ Hậu Thiên cũng có giá trị không tệ, tại Vạn Cổ Thế Giới tiểu thế giới này, người có tu vị Phá Giới Cảnh đều sử dụng linh khí cấp độ Hậu Thiên, cũng không ai có thể sử dụng linh khí tiên thiên.

Cảm nhận khí tức nóng bỏng này, thái cổ U Minh Viêm trong đầu

Lục Lâm Thiên sinh ra cảm giác hưng phấn từ bản năng, càng tiếp cận nơi đây lại càng hưng phấn.

Ngao!

Phía sau có một tiếng gầm đinh tai nhức óc truyền tới, Lục Lâm Thiên nghi hoặc quan sát nơi phát ra tiếng gầm, tiếng gầm quanh quẩn các nơi, sinh ra uy áp kinh người.

Sưu sưu!

Vào lúc này hơn mười thân ảnh vượt qua bầu trời, trong nháy mắt đã xuất hiện trên không trung, tốc độ hơn mười người này không chậm, thực lực khác khác nhau, nhưng nhìn ra được bọn họ đang chạy thục mạng.

Ngao!

Lúc này ở xa xa dần dần xuất hiện một thú ảnh khổng lồ, thú ảnh này to như ngọn núi, đứng thẳng lên cao một ngàn mét, nhìn từ xa có cảm giác rung động rất lớn.

Cẩn thận quan sát cường giả Thú tộc kia, nó là viên tộc, kỳ lạ là toàn thân không có lông, ngược lại toàn thân đều là thịt giáp màu hoàng kim.

Nhìn kỹ mới phát hiện trên thịt giáp là lân phiến rậm rạp, hoàng mang lập loè, nhìn viên hầu này, Lục Lâm Thiên nhớ tới kim cương ở kiếp trước có hình thái hùng vĩ như thế, toàn thân mang theo lân phiến màu vàng, cái đầu kia cũng khác với viên hầu bình thường, còn dữ tợn hơn một ít, thậm chí còn mang theo bóng dáng long tộc.

- Hoàng Kim Long Viên, đây là Hoàng Kim Long Viên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngẩn ngơ, mặc dù nhận ra lai lịch Thú tộc, hắn từ tư liệu trong Thải Hồng điện biết được, Hoàng Kim Long Viên là chủng tộc tồn tại rất xa xưa, là hậu đại của long tộc và viên tộc, trời sinh sức lực lớn, lực phòng ngự cũng cực kì khủng bố.

Trong Vạn Cổ Thế Giới cũng có Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, nghe nói từ sớm đã đi vào Vạn Cổ Thế Giới, chúng cũng là bá chủ Thú tộc trong Vạn Cổ Thế Giới, nghe nói Thú tộc trong Vạn Cổ Thế Giới đều nghe lệnh Hoàng Kim Long Viên nhất tộc như thiên lôi, sai đâu đánh đó.

Trước kia thật lâu, vì Thú tộc ảnh hưởng đến Nhân tộc, rất nhiều thế lực trong Vạn Cổ Thế Giới tiến hành vây công Thú tộc trên quy mô lớn, làm cho song phương tổn thương không nhỏ.

Vào ngàn vạn năm trước, trong Thải Hồng Cốc có một cường giả liên thủ tất cả thế lực trên đại lục Vạn Cổ, rốt cục trọng thương Thú tộc, Thú tộc đại bộ phận lui giữ núi sâu, sơn mạch Cổ Lan là nơi được chọn, Hoàng Kim Long Viên nhất tộc cũng đến sơn mạch Cổ Lan.

Chương 3437: Tây Phương Cầu Bại

Về sau, Thú tộc trong Vạn Cổ Thế Giới sống an ổn với Nhân tộc, Nhân tộc và Thú tộc đều ăn ý, tranh đoạt bình thường, cường giả Thú tộc và Nhân tộc sẽ không xuất thủ, bảo trì ăn ý nào đó, bởi vì hai tộc biết rõ, một khi siêu cấp cường giả hai tộc nhúng tay, vậy không giống nữa, đây là ác chiến giữa hai tộc.

Ác chiến nhiều năm trước làm hai tộc tiêu hao không ít, cho nên hai tộc đều có được ăn ý, cần nghỉ ngơi lấy sức, sẽ không bộc phát đại chiến, đối với hai tộc đây là việc bất lợi.

Bành bành.

Giữa không trung sinh ra âm thanh trầm đυ.c, chỉ thấy Hoàng Kim Long Viên đang giao chiến với một thân ảnh, giơ tay nhấc chân phá hủy hư không, mấy đỉnh núi bị man lực phá hủy không còn bộ dáng.

- Mau lui lại, lui sang một bên đi, bảo nhị trưởng lão đối phó nghiệp súc này.

Hơn mười tiếng quát vang lên, trực tiếp xuất hiện trên không, đám người này bỏ chạy thật nhanh, hơn mười người tu vị Hậu Thiên còn cso hai người tu vị Phá Giới Cảnh.

- Đám vô sỉ, ta muốn xé các ngươi thành mảnh nhỏ.

Hoàng Kim Long Viên gầm thét, thân ảnh cực lớn quét qua không gian, giơ tay nhấc chân mang theo rung động rất mạnh, khí tức toàn thân cuồng bạo, hiển nhiên rất tức giận.

Nhưng mà người giao thủ với hắn chính là cường giả Ngộ Chân Cảnh sơ giai, thực lực cũng không yếu, cho dù Hoàng Kim Long Viên nổi giận cũng bị hắn ngăn cản, làm cho Hoàng Kim Long Viên khổng lồ không thể chiếm tiện nghi.

Ầm ầm.

Mặc kệ Hoàng Kim Long Viên nổi giận thế nào cũng bị cường giả tu vị Ngộ Chân Cảnh sơ giai ngăn cản, từng phong nhận trong tay hắn quét qua các nơi, đều cắt vỡ không gian, Hoàng Kim Long Viên cũng cực kỳ kiêng kị.

- Người Thải Hồng Cốc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, hơn mười người lao ra ngoài đều là người Thải Hồng Cốc, trong đó có hai trưởng lão, còn người đang giao thủ với Hoàng Kim Long Viên chính là nhị trưởng lão Thải Hồng Cốc, Lục Lâm Thiên rất quen thuộc những người này.

Nhìn thấy người Thải Hồng Cốc, ánh mắt Lục Lâm Thiên biến thành âm trầm, ánh mắt Lục Lâm Thiên bắn ra một tia lãnh ý, khóe miệng cười lạnh, địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu.

Hơn mười người Thải Hồng Cốc đang bỏ chạy, cách Hoàng Kim Long Viên càng xa càng tốt, bọn họ cũng không muốn bị liên lụy, vừa rồi có vào người không để ý đã bị Hoàng Kim Long Viên đánh chết, chỉ có nhị trưởng lão mới có thể ngăn cản nghiệt súc này.

Hoàng Kim Long Viên đã có tu vị Ngộ Chân Cảnh sơ giai, cũng không phải là đối thủ bọn họ có thể đối phó được.

- Vị huynh đệ Hoàng Kim Long Viên kia, ta tới giúp ngươi một tay.

Nhưng vào lúc này, hơn mười người Thải Hồng Cốc vừa mới xuất hiện trên đầu của mình, thân ảnh khôi ngô dưới mặt đất nhìn lên, thân ảnh lập tức phóng thẳng lên trờ.

Bành bành.

Trong thời gian ngắn, hai đạo bạch mang phá không bay đi, âm thanh trầm đυ.c vang lên, hai người cua Thải Hồng Cốc biến thành mảnh vỡ, chết cũng không biết chết như thế nào, thậm chí còn không nhìn rõ là ai ra tay.

- Là ai.

Hơn mười người Thải Hồng Cốc lúc này nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, trong mắt nhìn thấy thân ảnh khôi ngô, trong tay cầm đoản côn màu trắng cực kỳ không hợp với thân thể, trên người hắn có bí vân quấn quanh, toàn thân sinh ra khí tức âm hàn, cả không gian bỗng nhiên biến thành lạnh lẽo.

Không gian vốn nóng bỏng, lúc này nhiệt độ đột nhiên giảm xuống thật nhiều, không gian biến thành rét lạnh thấu xương.

- Người gặp chuyện bất bình rút côn tương trợ.

Lục Lâm Thiên đạp không bay lên, thần sắc hung ác, mặt sẹo run run, mang theo khí thế hung tàn.

- Chúng ta chính là người Thải Hồng Cốc, các hạ không nên chọc phiền toái vào người.

Một cường giả Phá Giới Cảnh quan sát thân ảnh khôi ngô và thần thái hung ác của Lục Lâm Thiên hiện tại, ánh mắt cảnh giác mang theo một tia cảnh cáo nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên.

- Ta nhìn người Thải Hồng Cốc không vừa mắt, ta muốn trêu chọc phiền toái đấy, ngươi cắn ta đi.

Ánh mắt đại hán khôi ngô trầm xuống, trên thân ảnh khôi ngô bộc phát khí tức âm hàn, lực lượng như bài sơn đảo hải tuôn ra chung quanh, không gian chung quanh băng hàn thấu xương, ai cũng không nhịn được.

- Dám trêu chọc Thải Hồng Cốc, ngươi chán sống sao?

Tên Phá Giới Cảnh Thải Hồng Cốc vừa nói quát lên, tu vị Phá Giới Cảnh trung giai, thân là trưởng lão Thải Hồng Cốc cho nên đều có ngạo khí, bình thường không ai dám trêu chọc, hôm nay không nghĩ tới lại gặp kẻ không có mắt thế này.

Xùy!

Tiếng nói vừa dứt, lão giả tu vị Phá Giới Cảnh trung giai sinh ra khí tức nóng rực, thủ ấn biến hóa, một đạo kình phong nóng bức bay thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Xùy.

Kình phong nóng bỏng này đánh tới trước người Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên biến mất, thân ảnh không nhanh không chậm tránh né kình phong này.

Cùng một thời gian, lão giả Phá Giới Cảnh trung giai không ngờ tốc độ của Lục Lâm Thiên nhanh như vậy, nhưng thân ảnh của hắn lại xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

- Đi chết đi.

Dưới chân trưởng lão tu vị Phá Giới Cảnh trung giai sinh ra hỏa diễm, thủ ấn biến thành tàn ảnh, mười ngón bắn ra mười hỏa cầu, hỏa cầu bắn vào người Lục Lâm Thiên.

XIU....XIU...

Nhưng mười hỏa cầu vừa mới tiếp cận Lục Lâm Thiên, chúng lập tức biến mất một cách kỳ lạ.

- Sinh sinh bất tức.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên quanh người Lục Lâm Thiên xuất hiện hào quang màu xám, dùng bản thân làm trung tâm, ánh sáng xanh đậm bao phủ không gian, lực lượng thôn phệ vạn vật bao phủ tất cả.

Biên giới ánh sáng xanh đậm xuất hiện vết nứt không gian, không gian gợn sóng nứt vỡ từng khúc, năng lượng thôn phệ quỷ dị chính là thứ thôn phệ hỏa cầu.

Hơn mười đệ tử Thải Hồng Cốc bị vây vào trong, kể cả hai cường giả Phá Giới Cảnh cũng bị nhốt lại, bọn họ cảm giác toàn thân mất đi sinh cơ, toàn thân run run như bị áp chế vô hình.

Không gian sinh sinh bất tức, tu vị thực lực tới cấp độ Lục Lâm

Thiên lúc này đã không cần dùng chân khí mộc thuộc tính thúc đẩy năng lượng thiên địa, mà là mộc thuộc tính áo nghĩa tự thành không gian, có thể giúp thân thể khôi phục nhanh chóng và cung cấp năng lượng không ngừng.

Cũng có hiệu quả làm sinh cơ đối thủ trôi qua, người có tu vị thực lực thấp sẽ bị ép thành phế nhân, lúc này tu vị bản thân Lục Lâm Thiên đã là Phá Giới Cảnh trung giai đỉnh phong, cao hơn mười người trước mặt, ngay cả lão giả tu vị Phá Giới Cảnh trung giai cũng là người vừa đột phá không lâu.

Đương nhiên, cho dù người này có tu vị Phá Giới Cảnh trung giai đỉnh phong cũng không làm nên chuyện gì, trong đồng cấp, muốn tìm người sánh ngang Lục Lâm Thiên quá khó khăn.

- Người này quỷ dị.

Trong không gian xanh đậm này, hai lão giả tu vị Phá Giới Cảnh biến sắc, trong không gian sinh sinh bất tức, nguyên lực trong người bọn họ tiêu hao nhanh chóng, căn bản không cách nào ngăn cản, toàn lực thi triển thủ đoạn cũng khó thoát thân, vào lúc giãy dụa, nguyên lực tiêu hao càng nhiều.

Hơn mười người tu vị Hậu Thiên đã sớm bị áp chế vô lực giãy dụa.

Ầm ầm.

Cùng một thời gian, Lục Lâm Thiên không chậm trễ chút nào, trong lòng bàn tay có lưu quang lóe lên, không gian mơ hồ hội tụ một tia tử kim lưu quang, tử kim lưu quang lóe lên, nó là lôi điện hủy diệt đáng sợ.

Chương 3438: Cấm địa 1

Tử kim lôi vân lóe lên trong không gia sinh sinh bất tức, hơn mười đệ tử Thải Hồng Cốc bị cắn nuốt vào trong.

Cuối cùng lão giả tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai và lão giả tu vị Phá Giới Cảnh trung giai cũng không có sức hoàn thủ, trực tiếp bị thôn phệ, ánh mắt vẫn còn mang theo hoảng sợ.

Xùy!

Tử kim lôi vân thu liễm, Tử Lôi Huyền Đỉnh xuất hiện trong bàn tay Lục Lâm Thiên, ánh mắt hắn lúc này vô cùng vui vẻ.

- Các hạ người phương nào, dám kɧıêʋ ʞɧí©ɧ Thải Hồng Cốc, Thải Hồng Cốc thề khong bỏ qua.

Cảm giác động tĩnh sau lưng, nhị trưởng lão bộ dáng thất tuần của Thải Hồng Cốc đang đại chiến với Hoàng Kim Long Viên, sắc mặt của hắn âm trầm tới cực điểm.

- Đại gia ngươi, ta chính là Tây Phương Cầu Bại. Không quen nhìn đám tiểu nhân Thải Hồng Cốc, ngươi làm khó dễ ta đi, ta thật sự muốn xem ngươi không bỏ qua ta thế nào.

Lục Lâm Thiên thuận miệng báo một cái tên, Tử Lôi Huyền Đỉnh xoay tròn, thân ảnh phóng lên trời, phất tay đánh ra tử kim lôi vân, hắn lao thẳng tới phía trước.

Ầm ầm!

Lôi đình đại tác, tiếng nổ ầm ầm vang vọng hư không mang theo khí tức hủy diệt, lập tức oanh kích nhị trưởng lão Thải Hồng Cốc.

- Ngươi chỉ có tu vị Phá Giới Cảnh mà dám ra tay với ta, tìm chết!

Nhị trưởng lão giận dữ, hai trưởng lão tu vị Phá Giới Cảnh bị người này bắt, hiện tại sống chết không rõ, người này chỉ có tu vị

Phá Giới Cảnh còn dám ra tay với hắn, hắn giận không kiềm được.

Bành!

Nhị trưởng lão lập tức ra tay, phong thuộc tính áo nghĩa năng lượng bắn tới, muốn mạnh mẽ giáo huấn Lục Lâm Thiên, nhưng nhị trưởng lão cũng quá xem thường Lục Lâm Thiên rồi.

Bành!

Tử Kim Huyền Lôi va chạm với phong thuộc tính áo nghĩa, không gian rạn nứt nghiền nát, không gian bị chấn vỡ thành vô số khối, khí kình rung động ngập trời bao phủ các nơi.

Chỉ trôi qua tức thì, thân ảnh khôi ngô của Lục Lâm Thiên bị đẩy lùi không xa, bước chân lảo đảo, Nhị trưởng lão đã là cường giả Ngộ Chân Cảnh sơ giai, thực lực đương nhiên không kém.

Đạp đạp!

Nhị trưởng lão Thải Hồng Cốc cũng lảo đảo suýt lui, sắc mặt đại biến, đối phương chỉ có tu vị Phá Giới Cảnh nhưng lại có thực lực cỡ này, đây là thực lực Phá Giới Cảnh không có được.

Oanh!

Cùng lúc đó, Hoàng Kim Long Viên khổng lồ cũng không bỏ qua cơ hội này, bàn tay cực lớn nện xuống một quyền.

Đùng, tiếng trầm đυ.c vang lên, một quyền này nghiền nát không gian, trực tiếp đánh thẳng vào người Nhị trưởng lão Thải Hồng Cốc, không gian sụp đổ xuất hiện một cái động sâu, bên trong còn có không gian loạn lưu rất đáng sợ.

Ầm!

Thân thể Nhị trưởng lão từ giữa không trung rơi xuống đất, hắn rơi xuống đất mới có thể đứng vững, bước chân lảo đảo không thăng bằng, khóe miệng có máu tươi chảy ra, thân thể bị đánh vào một khối đá nóng rực, lúc khối đá rạn nứt hắn mới đứng vững.

- Tây Phương Cầu Bại, Hoàng Kim Long Viên, Thải Hồng Cốc ta ghi nhớ.

Ánh mắt Nhị trưởng lão âm trầm, thần sắc chật vật, thân ảnh lóe lên, xé một khe nứt không gian, thân ảnh lập tức tiến vào trong đó.

Nhị trưởng lão đã biết rõ, nếu tiếp tục giao thủ mình sẽ rơi vào khốn cảnh, Hoàng Kim Long Viên không làm gì được mình, nhưng bây giờ có thêm Tây Phương Cầu Bại, tuy tên này chỉ có tu vị Phá Giới Cảnh nhưng chỉ sợ là cố ý che dấu thực lực, từ thực lực vừa ra tay chắc chắn đã là cường giả Ngộ Chân Cảnh.

Hai Ngộ Chân Cảnh, hắn chỉ có thể trốn, rời đi rồi nói sau.

Sau khi xem Lục Lâm Thiên thành cường giả Ngộ Chân Cảnh, Nhị trưởng lão không dám lưu lại, cho nên chỉ có thể sớm trốn đi, nếu đối phương liên thủ chân chính, hắn muốn chạy trốn cũng phải trả cái giá cực đắt.

- Có bản lĩnh đừng chạy.

Hoàng Kim Long Viên hét lớn một tiếng, vung tay vận chuyển nguyên lực của mình, cuồng phong gào thét dữ dội, lập tức đánh vào vết nứt không gian Nhị trưởng lão vừa tiến vào.

Bành bành!

Không gian bành trướng, rốt cuộc không gian không thể thừa nhận được lực lượng quá mạnh, đột nhiên nổ tung, năng lượng khủng khiếp của không gian loạn lưu quét qua chung quanh.

Hừ!

Trong mơ hồ nghe được tiếng hừ nhẹ trong khe nứt không gian, thân ảnh Nhị trưởng lão biến mất không thấy gì nữa.

- Gia hỏa nhát như chuột, chạy trốn còn nhanh hơn thỏ.

Hoàng Kim Long Viên khổng lồ mắng chửi, Nhân loại kia tu vị thực lực Ngộ Chân Cảnh sơ giai, hắn có thể đối phó, nhưng muốn đánh chết lại làm không được, huống chi hắn vừa mới đột phá Ngộ Chân Cảnh mà thôi.

- Sau này sẽ gặp lại thôi, dù sao hòa thượng chạy nhưng miếu không chạy.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, hắn nói với Hoàng Kim Long Long Viên.

- Tuy ta không muốn ngươi hỗ trợ, nhưng xem tình nghĩa ngươi giúp ta, ta sẽ không ra tay với ngươi, ngươi đi đi.

Hoàng Kim Long Viên khổng lồ nói với Lục Lâm Thiên.

- Ta không phải cố ý giúp ngươi, ta có thù oán với Thải Hồng Cốc, cho nên ngươi không cần cảm kích ta.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nói.

Đôi mắt Hoàng Kim Long Viên lóe sáng, nói:

- Ngươi thật thú vị, tu vị Phá Giới Cảnh dám ra tay với Ngộ Chân Cảnh, thực lực còn rất mạnh, chẳng lẽ ngươi che dấu tu vị, kỳ thật cũng là Ngộ Chân Cảnh sao?

Hoàng Kim Long Viên cúi đầu, hỏi Lục Lâm Thiên, thân ảnh khổng lồ nhìn xuống Lục Lâm Thiên giống như con voi nhìn con kiến.

- Không phải giả, ta là Phá Giới Cảnh, kém Ngộ Chân Cảnh của ngươi nhiều mà.

Lục Lâm Thiên mỉm cười.

- Thật thú vị, còn dám nói tu vị chân thật với ta, ngươi không sợ ta ra tay với ngươi sao?

Thân ảnh Hoàng Kim Long Viên khổng lồ lóe lên, lập tức thu hồi bản thể, thân thể khổng lồ lập tức biến thành thân thể khôi ngô tráng kiện cao một trượng, mặc trang phục màu vàng, đôi tay lõa lồ, trước ngực cơ bắp nổi lên, có cảm giác tràn ngập năng lượng

Lục Lâm Thiên nhìn bộ dáng hình người của Hoàng Kim Long Viên, cũng có chút kinh ngạc, thân ảnh cao lớn này chừng hai mươi bảy hai mươi tám, ánh mắt như sao, trong chất phác mang theo dáng vẻ nhanh nhẹn.

- Ta cũng không sợ ngươi ra tay, thứ nhất, tu vị cấp độ ta không cao, nhưng nếu động thủ, ta muốn đi ngươi cũng không ngăn được, huống chi ngươi nói sẽ không đối ra tay với ta, ta sẽ tin tưởng ngươi, ta có không ít bằng hữu Thú tộc, bọn họ nói chuyện đều nhất ngôn cửu đỉnh, cho nên với thân phận Hoàng Kim Long Viên nhất tộc của ngươi, ta càng không lo lắng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói với Hoàng Kim Long Viên, Hoàng Kim Long Viên có tu vị Ngộ Chân Cảnh sơ giai, nếu thật động thủ, Lục Lâm Thiên cho rằng mình rời đi cũng dễ dàng.

- Ha ha, ta thích ngươi như vậy, về sau bảo ta là Kim Viên.

Thanh niên Hoàng Kim Long Viên cười ha hả, duỗi tay phải tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

- Tây Phương Cầu Bại.

Lục Lâm Thiên thò tay nắm chặt, bàn tay của hắn so với bàn tay Kim Viên giống như bàn tay của hài tử.

- Cái tên rất cuồng, nhưng mà thực lực ngươi thật không kém, Kim Viên ta thích nhất làm bằng hữu với cường giả, phụ thân ta nói, kết giao với bằng hữu cường giả, thực lực của chính mình sẽ nhanh chóng trở nên mạnh hơn.

Kim Viên cười cười, nụ cười mang theo hào sản và khí phách, nói:

- Về sau ngươi là bằng hữu của Kim Viên ta, trong sơn mạch Cổ Lan này, chỉ cần nhắc tới tên của ta, không có Thú tộc nào dám làm khó dễ ngươi.G

Chương 3439: Cấm địa 2

- Đa tạ Kim Viên huynh đệ.

Lục Lâm Thiên cười nói tạ, thân phận của Hoàng Kim Long Viên trong Thú tộc tại Vạn Cổ Thế Giới rất cao, Lục Lâm Thiên đã biết rõ, từ lời Kim Viên nói, Lục Lâm Thiên không khó biết rõ, sau lưng Kim Viên còn có phụ thân, hơn nữa thực lực tuyệt đối mạnh hơn Kim Viên nhiều.

Căn cứ nguyên tắc địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu, Lục Lâm Thiên hiện tại có tâm kết giao bằng hữu với Kim Viên, người Thú tộc tuy không phải ai cũng là thế hệ trung thực, ví dụ như Tử Hiên sư bá... Đây chính là cáo già, nhưng Lục Lâm Thiên lại nhận ra Kim Viên là người đáng kết giao.

- Có lẽ ta lớn tuổi hơn ngươi một ít, không chê, ngươi gọi ta một tiếng Kim Viên đại ca, ta sẽ gọi ngươi là Bất Bại lão đệ, ngươi cảm thấy như thế nào?

Dường như tinh thần Kim Viên hôm nay không tệ, nhìn Lục Lâm Thiên cười nói.

- Kim Viên đại ca, ngươi nói vậy là được rồi, đây là địa bàn của ngươi, ngươi làm chủ đi.

Lục Lâm Thiên nhún nhún vai, Thú tộc giống với Nhân tộc, tu vị thực lực của Kim Viên là Ngộ Chân Cảnh, tuyệt đối là lớn hơn mình, kêu một tiếng đại ca, Lục Lâm Thiên cũng không cản thấy thiệt thòi.

- Ha ha, Bất Bại lão đệ cũng là người hào sảng, rất hợp khẩu vị của ta.

Kim Viên cười cười, lập tức nhớ tới cái gì, xoay chuyển ánh mắt, nói:

- Bất Bại lão đệ, ngươi muốn tìm biến cố xảy ra ở phía trước sao?

- Không sai!

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, nói:

- Không biết phía trước xảy ra cái gì?

- Thực không dám đấu diếm, phía trước chính là mật địa của Hoàng Kim Long Viên nhất tộc chúng ta, ta trước kia nghe phụ thân nói, mật địa kia rất quỷ dị, nhưng thật lâu trước đây đã trở thành cấm địa của Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, ngay cả phụ thân của ta cũng không được đi vào.

Kim Viên suy tư một hồi, lập tức nhìn Lục Lâm Thiên nói một câu.

- Còn có chuyện này?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, khí tức nóng bỏng kia làm thái cổ U Minh Viêm hưng phấn, chẳng lẽ có quan hệ với Hoàng Kim Long Viên hay sao?

- Bất Bại lão đệ đã đến vì chuyện này, như vậy tùy đi theo ta xem chứ?

Kim Viên nói với Lục Lâm Thiên.

- Đương nhiên, cầu còn không được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, đi chung với Kim Viên tự nhiên là chuyện tốt, phía trước là mật địa có quan hệ với Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, nói không chừng đến lúc đó còn có phát hiện, tiếp theo mình đi cạnh Kim Viên, thân phận sẽ an toàn một ít, động tĩnh này chắc chắn hấp dẫn không ít người Thải Hồng Cốc đến.

Sưu sưu.

Hai thân ảnh cùng hóa thành hào quang bay đi, càng tiếp cận trung ương, nhiệt độ lại càng khủng bố, đến phía trước, không gian bị đốt thành tro tàn, khắp nơi đều đen thui.

Ngọn núi biến thành đỏ thẫm như sắp chảy ra, nhiệt độ nóng bóng từ lòng đất sinh ra sương mù nóng bức, không trung cũng bị sương mù nhuộm đỏ, giống như một đám mây lửa đang sà xuống phía dưới.

Một đỉnh núi bị hòa tan, đã hóa thành dung nham, diện tích dung nham đang tăng lên nhanh chóng.

Ken két!

Mắt thường có thể nhìn thấy từng ngọn núi bị rạn nứt, hòa tan từ bên trong ra ngoài, những khe rạn nứt có dung nham trào ra giống như núi lửa bộc phát.

Loại hiện tượng này khuếch tán khắp không gian, càng lúc càng mở rộng ra bốn phía, diện tích rất lớn.

Trong không gian nóng bỏng này, chung quanh ngọn núi tụ tập không ít thân ảnh, rậm rạp chằng chịt, có hơn vạn người ở đây, hơn nữa nhân số càng ngày càng tăng, cả sơn mạch Cổ Lan đều bị nơi đây hấp dẫn.

Nhiệt độ này làm bỏng da người, linh hồn không khỏe, không biết hỏa diễm nóng bỏng này tới từ nơi nào, nó không ngừng lan tỏa ra chung quanh, cuồn cuộn không dứt, nhiệt độ cao hủy diệt bao trùm không gian.

- Nhiệt độ thật khủng khïếp!

Người có thể đứng ở nơi này đều có tu vị không thấp, nhưng đầu óc của bọn họ lại mê muội, làn da bắt đầu bị bỏng, có người toàn lực thi triển thủ đoạn lúc này mới đỡ một ít, nhưng đứng càng gần lại càng nóng, không ngừng có người lui ra phía sau.

- Phó môn chủ, đây không phải là Lục Lâm Thiên gây nên, hỏa diễm linh vật trời sinh của Lục Lâm Thiên là màu xanh da trời, không giống nơi đây.

Từng sương mù nóng bức từ ngọn núi bay lên cao, có hơn mười đạo thân ảnh xuất hiện, chính là đám người Phạm Sàm Thiên Thủy Môn.

- Linh vật trời sinh, đây là một loại linh vật trời sinh, là thiên hỏa, nếu hỏa thuộc tính áo nghĩa tu luyện giả và linh hồn áo nghĩa tu luyện giả đạt được, chắc chắn sẽ có chỗ tốt cực lớn.

Ánh mắt Đỗ Lộc rung rung, hỏa diễm linh vật trời sinh là trọng bảo khó lường.

Đỗ Lộc hắn không nghĩ tới tại trong sơn mạch Cổ Lan còn có chuyện tốt thế này, trong áo nghĩa hắn tu luyện cũng có hỏa thuộc tính áo nghĩa, nếu hắn có thể có được, sau khi dung hợp sẽ là đại cơ duyên, có linh vật trời sinh làm linh hồn hắn phân thân, chỗ tốt rất lớn.

- Phó môn chủ, chúng ta phải mau chóng thu phục nó, bằng không đợi đến lúc các thế lực khác biết rõ, một khi tiến vào Vạn Cổ Thế Giới, cơ hội của chúng ta nhỏ hơn nhiều.

Một đại hán nói với Đỗ Lộc.

- Muốn nghĩ chiếm thiên hỏa, cũng không phải là chuyện dễ dàng như vậy, thiên hỏa còn chưa đi ra hoàn toàn, phía dưới dường như có cấm chế gì đó, huống chi muốn đi vào cũng là chuyện rất phiền toái.

Đỗ Lộc trầm giọng nói, đối mặt nhiệt độ khủng khìếp này, hắn cảm giác cực kỳ kiêng kị.

Trên không trung xa xa, lúc này có nhiều thân ảnh xuất hiện.

- Hỏa loại linh vật trời sinh.

Đôi mắt Ma Linh Yêu Nữ sáng ngời nhìn thẳng vào hỏa diễm bên dưới, sóng lửa của hỏa diễm phía dưới cao trăm trượng, ánh lửa chiếu rọi không gian, đôi chân sáng bóng đỏ rực, váy ngắn ôm lấy bờ mông tròn nhô cao, rất nhiều ánh mắt bị nàng hấp dẫn.

- Tam đương gia, là linh vật trời sinh, chúng ta phát tài, giá trị của nó còn cao hơn Tử Linh Thánh Dịch một ít.

Hổ Sơn thân thể to lớn đứng bên cạnh Ma Linh Yêu Nữ, thần sắc có chút kích động, mất đi Tử Linh Thánh Dịch, hiện tại hắn còn chưa trở về Phong Vân Sơn, sau khi trở về, hắn không thiếu bị trừng phạt, nếu có thể đạt được hỏa loại linh vật trời sinh, vậy hắn có thể triệt tiêu lỗi lầm của mình.

- Giá trị thiên hỏa với ta cũng không có cao bằng Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư.

Ánh mắt Ma Linh Yêu Nữ chấn động, nói nhỏ:

- Chú ý tên Lục Lâm Thiên kia cho ta, ta cảm giác được Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư đang ở gần đây, nhưng dường như nó bị cấm chế, nếu ở gần một chút, ta sẽ phát hiện ra.

Sưu sưu!

Hai thân ảnh xẹt qua giữa không trung, lập tức đáp xuống ngọn núi cách hơi xa vị trí Ma Linh Yêu Nữ, chính là Kim Viên và Lục Lâm Thiên hai người.

- Linh vật trời sinh, là hỏa loại linh vật trời sinh.

Lục Lâm Thiên đáp xuống đất, ánh mắt của hắn nhìn thẳng vào hỏa diễm bên dưới ngọn núi, nhiệt độ cao nơi đây, người tu vị Hậu Thiên không thể tới gần, nhìn theo khí tức bên dưới sẽ phát hiện linh hồn chấn động, nói cho đúng đây chính là linh vật trời sinh, cấp độ cũng vượt qua Phá Giới Cảnh.

- Đây là cấm địa tộc ta, nó bị phong bế từ rất sớm.

Ánh mắt Kim Viên kinh ngạc, hắn nhìn chằm chằm vào sóng nhiệt bên dưới.

Chương 3440: Huynh không ra huynh, đệ không ra đệ

Ánh mắt hai người bị hỏa diễm bên dưới hấp dẫn, cũng không quan tâm tới những người đứng ở xa xa, cũng không có nhận ai, bởi vì người đứng chung quanh ngọn núi quá đông, nhưng đứng ở gần ngọn núi lại không nhiều.

- Cút đi cho ta, bằng không các ngươi sẽ chết rất khó coi!

Thời điểm Lục Lâm Thiên và Kim Viên hai người đang ngạc nhiên vì hỏa diễm phía dưới, sau lưng hắn có tiếng quát vang lên, từng ánh mắt bất thiện tập trung vào Lục Lâm Thiên và Kim Viên.

Lục Lâm Thiên và Kim Viên quay đầu lại, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn người sau lưng, lập tức mặt sẹo run lên, ánh mắt dấu diếm nhưng nội tâm hô to không tốt.

- Không xong, oan gia ngõ hẹp.

Trong lòng Lục Lâm Thiên ngưng trọng, nhìn thân ảnh sau lưng, sáu người tu vị Phá Giới Cảnh và một đại hán khôi ngô, đây đều là người quen, chính là đám đạo phỉ thế giới ở Phong Vân Sơn.

Làm cho Lục Lâm Thiên ngưng trọng nhất chính là bóng dáng xinh đẹp mỹ lệ phía sau, dung nhan thanh lệ thoát tục giống như tiên tử không ăn khói lửa nhân gian, tư thái kiều mị như ma quỷ, người nào nhìn thấy cũng có cảm giác dụ͙© vọиɠ đang bị kɧıêʋ ĸɧí©ɧ, nữ nhân này không phải cả người lẫn vật vô hại như vẻ ngoài, kì thực là Ma Linh Yêu Nữ tâm địa ác độc.

- Hừ, đây là địa bàn của ta, nên lăn là các ngươi.

Lục Lâm Thiên nhận ra Ma Linh Yêu Nữ, nhưng mà Kim Viên không biết, trong mật địa Hoàng Kim Long Viên, tương đương với phần mộ tổ tiên Kim Viên, trên phần mộ tổ tiên của mình lại bị người ta quát lớn, Kim Viên không nhịn được hét lớn.

- Thú tộc Ngộ Chân Cảnh sơ giai mà thôi, dám hung hăng càn quấy như thế, muốn chết.

Sau khi Hổ Sơn bị đoạt Tử Linh Thánh Dịch, nội tâm hắn vô cùng phiền muộn, lúc này thấy có kẻ không có mắt xông tới thì không thèm nhịn, phất tay một cái, thân ảnh to lớn của hắn còn cao lớn hơn cả Lục Lâm Thiên đang biến hóa, một quyền mang theo thổ thuộc tính áo nghĩa hùng hậu trực tiếp đập thẳng vào người Kim Viên.

- Ngươi là Thông Thiên Cảnh.

Sắc mặt Kim Viên đại biến, hắn không có thời gian thúc dục bản thể, thổ thuộc tính áo nghĩa uy áp to lớn áp thẳng lên người của hắn, hắn đành phải đánh ra một quyền ngăn cản.

Bành

Hai quyền va chạm với nhau, lập tức kình phong khủng bố bộc phát dữ dội, không gian trên ngọn núi bị lực lượng va chạm chấn nát không còn hình dáng, mặt ngoài ngọn núi nứt vỡ, khí nóng bốc lên giống như núi lửa phun trào.

PHỤT!

Kình phong khủng bố quét qua tất cả, thân ảnh khôi ngô của Kim Viên bị đánh bay, miệng phun máu tươi, Ngộ Chân Cảnh sơ giai chống lại Thông Thiên Cảnh, cho dù thể chất Hoàng Kim Long Viên mạnh hơn nữa cũng không thể chống lại, chênh lệch cả một đại cảnh giới là không thể san bằng.

- Không có sao chứ!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên xuất hiện sau lưng Kim Viên, phất tay sinh ra hào quang màu xanh nhu hòa đỡ lấy Kim Viên, giúp Kim Viên ổn định thân thể.

- Bất Bại lão đệ cẩn thận, những người này thực lực rất mạnh, ta không thể làm gì, cần phụ thân ta tới mới được, ta đã sớm truyền tin trở về trong tộc, tin tưởng phụ thân ta sẽ dẫn cường giả Thú tộc tới nhanh thôi.

Kim Viên truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên, thân thể hắn ổn định, khóe miệng chảy máu tươi, ánh mắt nhìn thẳng đám người Hổ Sơn, tu vị Thông Thiên Cảnh không phải hắn có thể chống lại được.

- Còn không chết, lực phòng ngự cũng không tệ lắm, xem ngươi có thể chống lại bao nhiêu lần?

Hổ Sơn thấy một quyền của mình không thể giết kẻ địch, hắn nhíu mày, lời nói không khác gì sấm sét, thân thể khôi ngô giậm chân đi tới, lập tức giơ tay nhấc chân hội tụ thổ nguyên lực, đánh ra một quyền vào người Kim Viên, cũng bao phủ thân thể Lục Lâm Thiên vào bên trong.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, Kim Viên đã không có khả năng ngăn cản một kích của Hổ Sơn, cho dù không chết cũng mất nửa cái mạng.

- Hừ, làm càn trong sơn mạch Cổ Lan, Hoàng Kim Long Viên nhất tộc tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi!

Nhìn thấy công kích sắp đến, trong mắt Kim Viên hiện ra thần sắc hung ác, hét lớn một tiếng sau đó nguyên lực bao phủ thiên địa.

- Kim Viên đại ca lui ra phía sau.

Nhưng vào lúc này, thân thể Lục Lâm Thiên thân hình xông tới trước mặt Kim Viên, trong chốc lát trên hai tay ngưng tụ ra hai đám hào quang.

Trong hào quang có hư ảnh Thanh Long và hư ảnh Huyền Vũ giao thoa với nhau, còn có hư ảnh Bạch Hổ và hư ảnh Chu Tước vờn quanh lẫn nhau.

Tay Lâm Thiên kéo ra một đường cung huyền ảo, hai đạo hào quang va chạm vào nhau, năng lượng thú thể Thanh Long Huyền Vũ, Chu Tước Bạch Hổ trực tiếp dung hợp, nhất thời không gian run lên, hào quang dung hợp bắn ra hào quang chói mắt, biên giới hư không sinh ra chấn động kinh người.

Bá bá!

Bốn đạo thú ảnh dung hợp vào nhau, không biết xảy ra chuyện gì, ánh mắt từng cường giả chung quanh nhìn qua bên này, đều ngạc nhiên nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm!

Một quyền của Hổ Sơn đã đến trước người, kình phong áp xuống, không gian chung quanh bị năng lượng khủng bố này áp chế thật mạnh.

- Tứ Thần Quyết, đi.

Trong thời gian thật ngắn, bỗng nhiên Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, năng lượng rời tay mang theo khí tức rung động linh hồn, hào quang năng lượng bành trướng, lập tức chấn động thật mạnh, ánh sáng như mặt trời lúc bình minh nghênh đón một quyền của Hổ Sơn.

Trong giây phút ngắn ngủi, va chạm thật mạnh làm không gian run lên hư ảnh bốn thú lao tới thật nhanh.

Rống!

Ngao!

Cô!

...

Bốn tiếng thú rống đinh tai nhức óc, va chạm với một quyền kia sinh ra không gian hỗn loạn, người chung quanh khó nhìn ra đang xảy ra chuyện gì.

Ầm ầm!

Tiếng nổ trầm thấp vang lên, lực lượng cuồng bạo quét qua tất cả, dễ dàng phá hủy phiến không gian này, hai bên va chạm vào nhau sinh ra không gian đen kịt, không gian chung quanh nứt vỡ sau đó hóa thành hư vô.

Bành!

Lực lượng to lớn phản chấn bản thân, thân thể Lục Lâm Thiên bị đánh bay, đâm vào người Kim Viên đang đứng sau lưng hắn.

PHỤT!

Hai người đồng thời phun máu tươi, thân thể lui ra phía sau vài chục mét, hai người huynh không ra huynh, đệ không ra đệ, sắc mặt vô cùng tái nhợt, Lục Lâm Thiên còn thảm hơn Kim Viên không ít.

Đạp!

Thân thể khôi ngô của Hổ Sơn bộc phát khí kình cuồng bạo, hắn lảo đảo lui ra phía sau một bước, ánh mắt mang theo vẻ nghi ngờ.

- Bất Bại lão đệ, ngươi không sao chớ.

Kim Viên và Lục Lâm Thiên đứng chung với nhau mới bị liên lụy, sau đó bị va chạm không nhẹ, nhưng chuyện đầu tiên Kim Viên làm là hỏi thăm thương thế của Lục Lâm Thiên, trong nội tâm của hắn rõ ràng, huynh đệ nhân loại trước mắt vừa cứu hắn một mạng.

- Ta không sao.

Lục Lâm Thiên vỗ vỗ tro bụi trên người, hắn bò ra khỏi đống đá vụn, cầm đoản côn màu trắng chống lên mặt đất, khóe miệng chảy máu tươi, tuy hắn bị thương, nhưng dựa vào lực phòng ngự biến thái nên không xảy ra đại sự gì.

Ánh mắt ngưng trọng, Lục Lâm Thiên tự biết nếu không có Bất Diệt Huyễn Thể và Bất Tử Thần Thể, chính mình vừa rời khỏi đại lục Linh Vũ không bao lâu đã chết rất nhiều lần rồi.

- Hảo huynh đệ, về sau ngươi chính là thân huynh đệ của Kim Viên ta.

Chương 3441: Yêu nữ và Đỗ Lộc

Kim Viên cũng đầy thương tích, bộ dáng rất thê thảm, sau khi đứng lên đã cảm kích nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt cảm động, hai người vừa quen nhau không lâu, gặp gỡ cường giả tu vị Thông Thiên Cảnh, nhân loại này còn dám đứng trước mặt mình ngăn cản công kích, hắn không cảm động không được.

- Tu vị Phá Giới Cảnh trung giai.

Hổ Sơn nhìn thấy Lục Lâm Thiên và Kim Viên hai người đứng lên, ánh mắt nghi hoặc, đối phương mới có tu vị Phá Giới Cảnh trung giai đã có thực lực cường hãn như vậy, tuyệt đối không phải Phá Giới Cảnh trung giai bình thường có thể so sánh.

Cho dù là Phá Giới Cảnh cao giai cũng không thể so sánh, Hổ Sơn tự biết một kích của mình đủ sức đánh cường giả Phá Giới Cảnh cao giai nổ nát hài cốt không còn, nhưng đối phương vẫn có thể chèo chống, cảnh tượng đúng là quỷ dị.

Sắc mặt Hổ Sơn âm trầm, hai lần liên tục ra tay nhưng lại bị một Ngộ Chân Cảnh sơ giai cùng Phá Giới Cảnh ngăn cản, hắn mất sạch thể diện của mình.

Thời điểm Hổ Sơn định ra tay lần thứ ba, thân ảnh uyển chuyển xuất hiện giữa hai bên, cánh tay ngọc vung lên, Hổ Sơn trung thực lui xuống.

- Ngươi tên gì?

Đôi mắt Ma Linh Yêu Nữ sáng ngời nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, trong lúc mơ hồ mang theo vẻ nghi hoặc.

- Tây Phương Cầu Bại.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ nhân trước mặt, trong nội tâm tràn đầy kiêng kị, cũng cẩn thận đề phòng.

- Trên người của ngươi có chút quỷ dị, ta cần kiểm tra một chút, ngươi tốt nhất nên phối hợp với ta ta, bằng không ta không ngại biến ngươi thành thi thể rồi kiểm tra.

Ma Linh Yêu Nữ nhìn Lục Lâm Thiên, dung mạo như tiên tử, thân thể uyển chuyển mê người, làm cho Kim Viên xem ánh mắt đều là có chút ngẩn người.

- Ta là người bướng bỉnh, ngươi muốn kiểm tra ta, ta lại không muốn ngươi kiểm tra, cho dù chết cũng ko được.

Vết sẹo trên mặt Lục Lâm Thiên hơi run, nội tâm ngưng trọng, không lẽ Ma Linh Yêu Nữ phát hiện thân phận của mình, hay vì Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư trên người của mình?

- Nhất định là Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư.

Lục Lâm Thiên lập tức tìm ra nguyên nhân, Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư chính là vật trong tay Ma Linh Yêu Nữ, hẳn là nàng đã bố trí thủ đoạn nào đó, có thể biết rõ Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư đang ở đâu, đây mới là điểm nàng hoài nghi.

- Ngươi muốn trở thành một thi thể, ta sẽ thanh toàn ngươi.

Ánh mắt Ma Linh Yêu Nữ trầm xuống, trong đôi mắt mang theo ý vui vẻ, nhưng ngữ khí lại cải biến.

- Ma Linh Yêu Nữ, trả Tử Linh Thánh Dịch cho Thiên Thủy Môn chúng ta, nếu không chúng ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Một tiếng quát vang lên, khi Ma Linh Yêu Nữ vừa dứt lời, đến, ở trên ngọn núi xa hơn có hai mươi thân ảnh lao tới, lúc này khí tức kinh người ập tới.

- Cốc chủ, chính là người này bắt Lỗ trưởng lão, còn có Hoàng hộ pháp, hiện tại sống chết không rõ.

Thời điểm hơn hai mươi thân ảnh này lao tới, trong đó còn có Nhị trưởng lão Thải Hồng Cốc, ánh mắt hứn nhìn vào Lục Lâm Thiên, sau đó nói với Phương Chí Thành.

- Thiên Thủy Môn, Thải Hồng Cốc, họa vô đơn chí.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến thành âm trầm, người Thải Hồng Cốc đến, mà ngay cả Thiên Thủy Môn Đỗ Lộc cũng ở đây, xem ra Thiên Thủy Môn và Thải Hồng Cốc đối phó mình là sự thật, nếu không có Thiên Thủy Môn đồng ý, Phương Chí Thành cũng tuyệt đối không dám.

- Thiên Thủy Môn.

Ma Linh Yêu Nữ quay đầu lại, ánh mắt của nàng hơi chấn động, đám người Hổ Sơn lập tức cảnh giác.

- Ma Linh Yêu Nữ, giao Tử Linh Thánh Dịch ra đây, nếu không, hôm nay ngươi đi không xong.

Đỗ Lộc đáp xuống ngọn núi, trường bào trên người khẽ nhúc nhích, khí tức đã tập trung lên người Ma Linh Yêu Nữ, thật vất vả gặp yêu nữ này, lúc này là thời điểm tính toán sổ sách với yêu nữ.

- Phạm Sàm không có bổn sự này, ngươi cảm thấy mình có khả năng này sao?

Thân thể Ma Linh Yêu Nữ chấn động, tư thái rất mê người.

- Vậy thử xem.

Ánh mắt Đỗ Lộc trầm xuống, Ma Linh Yêu Nữ hoàn toàn không đặt hắn vào mắt, thần sắc dần dần âm trầm, cầm trường kiếm trong tay, bí vân vờn quanh, khí tức kinh người bộc phát.

- Linh khí này không dưới Huyết Lục.

Lục Lâm Thiên nhìn linh khí trong tay Đỗ Lộc, linh khí này không dưới Huyết Lục của hắn, mà cấp độ Huyết Lục thế nào Lục Lâm Thiên không rõ, Huyết Lục còn mạnh hơn thần khí nhiều, nhưng có đạt tới tiên thiên linh khí hay không, Lục Lâm Thiên cũng khó nhận định.

Hiện tại cảm giác khí tức trường kiếm trong tay Đỗ Lộc, cảm thấy nó không kém Huyết Lục, bởi vậy Lục Lâm Thiên có được phán đoán của mình trường kiếm trong tay, Đỗ Lộc cấp độ không kém gì Huyết Lục.

- Ma Linh Yêu Nữ để ta đối phó, những người khác không cần khách khí, giết không tha.

Đỗ Lộc quát lớn, nguyên lực bộc phát dữ dội, trường kiếm trong tay kêu ông ông, lập tức đâm một kiếm thẳng vào người Ma Linh Yêu Nữ.

Kỳ thật Đỗ Lộc cũng không cho rằng mình có thể thắng Ma Linh Yêu Nữ, nhưng hôm nay người bên mình nhiều hơn, cũng là lúc tính toán sổ sách, lúc này có cơ hội phải đòi lại, hắn cho dù không làm gì được Ma Linh Yêu Nữ, nhưng mà hắn cũng tự tin Ma Linh Yêu Nữ tuy lợi hại, nhưng muốn làm gì hắn cũng không dễ dàng.

- Hổ Sơn, các ngươi bắt tiểu tử này sau đó lui lại.

Ánh mắt Ma Linh Yêu Nữ nhìn Lục Lâm Thiên, lại nhìn Đỗ Lộc công kích, bóng dáng xinh đẹp lùi lại, đơn đả độc đấu nàng không ngại Đỗ Lộc, nhưng vì người bên cạnh, nàng lại không thể không lo lắng, Thiên Thủy Môn và Thải Hồng Cốc người đông thế mạnh, đây là phiền toái.

Sưu sưu!

Thời điểm thân ảnh Đỗ Lộc lao tới, người bên cạnh hắn cũng lao đi, Phương Chí Thành nhìn Lục Lâm Thiên, bàn chân đạp mạnh vào mặt đất sau đó lao tới.

- Dám đυ.ng đến người Thải Hồng Cốc chúng ta, ngươi nhất định phải trả giá thật nhiều.

Phương Chí Thành quát một tiếng, ánh mắt trực tiếp nhắm trúng Lục Lâm Thiên, lúc này cột sáng nóng bỏng quét qua Lục Lâm Thiên, trực chỉ vào ngực đối thủ, ra tay không chút khách khí.

Ầm ầm.

Cùng lúc đó, đám người Hổ Sơn bên cạnh Ma Linh Yêu Nữ tận lực tản ra, một thân ảnh lao thẳng tới, thân là đạo phỉ thế giới, khi bị đối thủ vây công cũng không có gì phải sợ.

- Tiểu tử này là của ta, ngươi cút ngay cho ta!

Thời điểm Phương Chí Thành lao thẳng về phía Lục Thiếu D, thân ảnh Hổ Sơn lập tức ngăn cản trước mặt hắn, thân thể khôi ngô tốc độ cực nhanh, thân ảnh xuất hiện bắn ra một đạo hào quang màu vàng, trong khoảnh khắc đã đυ.ng tới biên giới cột sáng.

Ầm!

Âm thanh va chạm trầm thấp, thân thể Phương Chí Thành lảo đảo lui ra phía sau, bị Hổ Sơn đánh một quyền.

- Tới đây!

Hổ Sơn cũng không có nhiều để ý tới Phương Chí Thành, sau khi đẩy lùi Phương Chí Thành, thân ảnh của hắn lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, cho dù là Đỗ Lộc, Hổ Sơn, Phương Chí Thành hay là Ma Linh Yêu Nữ, hắn không thể chống lại ai cả.

- Cầu Bại huynh đệ, chống đỡ một chút là được rồi, cường giả trong tộc ta sẽ tới ngay.

Kim Viên truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên.

Ngao!

Kim Viên gào thét, thân thể hóa thành khổng lồ, thân thể to lớn lập tức nghiền nát ngọn núi bên dưới.

Chương 3442: Thiên khôi cao giai 1

Ầm ầm!

Khi Kim Viên biến thành bản thể, cả ngọn núi không cách nào thừa nhận lực lượng to lớn như vậy, nó không ngừng nứt vỡ, lại giúp Lục Lâm Thiên thoát ly công kích của Hổ Sơn.

Tất cả mọi người đang giao thủ trên ngọn núi không thể không bay lên trời.

- Hoàng Kim Long Viên, cút ngay cho ta!

Ánh mắt Hổ Sơn trầm xuống, nhìn thấy có Kim Viên ngăn cản mình, ánh mắt đầy tức giận, phất tay đánh ra một quyền vào Kim Viên, Hoàng Kim Long Viên tu vị Ngộ Chân Cảnh sơ giai không phải đối thủ của hắn.

- Dám động tới con của ta, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Một tiếng gầm phẫn nộ truyền đến, không gian xuất hiện một khe hở, một thân ảnh khôi ngô xuyên qua không gian xuất hiện tại đây, cánh tay chấn động, hắn đánh ra một quyền thật mạnh thẳng vào người Hổ Sơn.

Bành!

Va chạm thật mạnh, giữa không trung có tiếng nổ như sấm sét vang vọng các nơi, Minh, hai quyền va chạm với nhau, không gian quanh người Hổ Sơn trong nháy mắt nổ tung, va chạm mạnh như thế thân thể to lớn của Hổ Sơn lùi lại, không gian chung quanh ran nứt, không ngừng lan tỏa ra xa.

- Thật mạnh!

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào cuộc chiến, ánh mắt rung động, người tới thực lực rất mạnh, có thể một quyền trực tiếp đánh bay Hổ Sơn, tuyệt đối không phải người đơn giản.

Trong ánh mắt, Lục Lâm Thiên nhìn thân ảnh đang lao tới, bộ dáng chừng năm mươi tuổi, mặc trường bào màu vàng, thân hình khôi ngô còn cao hơn cả Kim Viên hình người, khí thế bất phàm, mang theo khí chất vương giả.

- Phụ thân!

Nhìn thấy người tới, thân thể khổng lồ của Kim Viên cảm thấy nhẹ nhõm hơn trước.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi nhúc nhích, hắn biết được thân phận người tới.

Sưu sưu!

Cùng một thời gian, giữa không trung có từng thân ảnh lao xuống, thu liễm hào quang và đứng giữa không trung, khí tức cường hãn làm không gian run lên.

Trong giây lát ngắn ngủi, trên không trung xuất hiện không dưới hai mươi thân ảnh, từ khí tức đều có tu vi ngoài Phá Giới Cảnh, người đi đầu có vóc dáng không khác bao nhiêu so với Hổ Sơn, sau lưng còn có bốn lão nhân, đều có khí tức Ngộ Chân Cảnh.

- Nhiều cường giả Thú tộc như vậy, thế lực trong Vạn Cổ Thế Giới không thể khinh thường.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, cả Vạn Cổ Thế này người có vài chục người tu vị Phá Giới Cảnh, còn có cấp độ Ngộ Chân Cảnh và Thông Thiên Cảnh, mạnh hơn đại lục Linh Vũ rất nhiều.

Nhiều cường giả Thú tộc xuất hiện, Đỗ Lộc cùng Ma Linh Yêu Nữ hai người đều nhìn qua, ánh mắt hơi biến hóa.

Lão giả áo bào màu vàng chính là phụ thân Kim Viên, mắt nhìn hỏa diễm nóng rực phía phía dưới, ánh mắt lại nhìn qua đám người đang giao thủ, cuối cùng ánh mắt nhìn lên người Ma Linh Yêu Nữ cùng Đỗ Lộc, thần sắc biến thành ngưng trọng.

Xùy!

Đỗ Lộc và Ma Linh Yêu Nữ giao thủ lại bình tĩnh nhất, nhưng trình độ hung hiểm lại lớn nhất, Ma Linh Yêu Nữ toàn thân kịch độc, thúc dục khói độc bao phủ không gian, làm cho Đỗ Lộc căn bản không cách nào tới gần, hắn không có nắm chắc ngăn cản khói đọc ăn mòn.

Mà Ma Linh Yêu Nữ nhìn như chiếm cứ thượng phong, nhưng Đỗ Lộc rút kiếm công kích làm nàng không thể không cẩn thận.

Bành bành!

Chỉ qua thời gian ngắn ngủi, bị Thải Hồng Cốc và Thiên Thủy Môn vây công, sáu đạo phỉ cấp độ Phá Giới Cảnh, trong đó hai Phá Giới Cảnh sơ giai đã bị đánh chết bản thể, linh hồn phân thân chạy ra, hồn anh mơ hồ, bọn họ đang chạy trốn khỏi chết.

Lập tức còn chưa chạy bao xa đã có người đuổi giết.

- Hừ, tất cả mọi người lui ra phía sau.

Giọng của Ma Linh Yêu Nữ dịu dàng nhưng lại rất lạnh lẽo, phất tay cho khói độc bao phủ Đỗ Lộc, thân ảnh xinh đẹp xuyên qua không gian, khói độc bao phủ cả không gian này.

- Là kịch độc, cẩn thận, khói độc vào người sẽ rất phiền toái.

Từng thân ảnh lui ra phía sau, kịch độc khủng bố như vậy không ai có thể chủ quan.

Còn lại bốn đạo phỉ thế giới thương tích chồng chất, lập tức thừa cơ rút lui đến bên người Ma Linh Yêu Nữ, đối phương người đông thế mạnh, thực lực cũng hơn xa bọn họ, căn bản khó có thể chống lại.

- Ma Linh Yêu Nữ, không giao Tử Linh Thánh Dịch ra, ngươi hôm nay không bảo hộ được chúng đâu.

Đỗ Lộc ý định đánh chết người bên cạnh Ma Linh Yêu Nữ, tự nhiên sẽ không cho Ma Linh Yêu Nữ bảo vệ đám đạo phỉ thế giới này.

- Thực cho rằng có thể ngăn cản ta sao?

Ma Linh Yêu Nữ cắn răng, hai người bên nàng đã chết, đôi mắt dễ thương tức giận, hào quang bay ra khỏi nhẫn trữ vật, có mười thân ảnh lao ra ngoài.

- Ô.

Âm thanh ô ô trầm thấp kỳ quái vang vọng không gian, lập tức cái này mười đạo lưu quang lướt đi, thời điểm lưu quang rút đi, không gian xuất hiện mười khôi lỗi cao hai mét hình người.

Toàn thân khôi lỗi hình người sáng bóng, khí thế ác liệt bao phủ các nơi, không gian run run kịch liệt, nhìn qua vô cùng nguy hiểm, không ai dám khinh thường những khôi lỗi này.

- Mười bộ khôi lỗi thiên khôi cao giai đỉnh phong.

Nhận ra khí tức của đám khôi lỗi này, sắc mặt Đỗ Lộc biến hóa không ít, mười bộ khôi lỗi này đều đạt cấp độ thiên khôi cao giai đỉnh phong, chẳng khác gì có mười cường giả tu vị Thông Thiên Cảnh đỉnh phong.

- Khôi lỗi thật mạnh, không biết đạt tới cấp độ gì?

Dưới không trung, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn lên bầu trời, Ma Linh Yêu Nữ thúc mười bộ khôi lỗi.

Trong ba ngàn thế giới có khôi lỗi tồn tại, nhưng càng lên cao, luyện chế khôi lỗi càng khó khăn, không phải thực lực người luyện chế càng mạnh thì có thể luyện ra được.

Lục Lâm Thiên đạt được tin tức trong Thải Hồng Cốc nên hiểu rõ, cấp độ khôi lỗi chia ra làm giới khôi, chân khôi, thiên khôi, đạo khôi, bàn khôi, cổ khôi, hồng khôi, phân biệt đối ứng Ngộ Chân Cảnh, Thông Thiên Cảnh, Đại Đạo Cảnh, Niết Bàn Cảnh, Tuyên Cổ Cảnh, Hóa Hồng Cảnh, mỗi cấp độ khôi lỗicũng chia là sơ giai, trung giai cùng cao giai, cấp độ cũng tương đương với cường giả cùng cảnh giới.

Vượt qua hồng khôi, khôi lỗi tầng thứ cao hơn chưa từng xuất hiện, thậm chí nghe nói trong ba ngàn đại thế giới, cấp độ hồng khôi cũng chỉ tồn tại trong truyền thuyết, cổ khôi chưa ai gặp qua.

Huống chi khôi lỗi loại vật này trong ba ngàn đại thế giới cũng không phải vật thông thường.

- Kết trận.

Mười bộ khôi lỗi xuất hiện, Ma Linh Yêu Nữ tâm niệm khẽ động, lập tức vận dụng mười bộ khôi lỗi xếp thành trận pháp quỷ dị, năng lượng thiên địa tương liên với chúng, bí vân trên người khôi lỗi sáng lên, nhanh chóng sáng chói mắt, uy thế trên người tiến vào cấp độ khác.

Ô ô.

Mười bộ khôi lỗi cùng hành động, thời điểm uy thế càng mạnh, thân ảnh quỷ dị chớp động, dùng góc độ hành động khác biệt đồng thời oanh kích Đỗ Lộc, thúc dục năng lượng kinh người, công kích như gió cuốn mây tan.

Sắc mặt Đỗ Lộc lập tức khó nhìn, hắn bị mười bộ khôi lỗi bao vây vào trong.

- Muốn giết ta, ngươi phải trả giá thật nhiều.

Ma Linh Yêu Nữ quát một tiếng, bóng hình xinh đẹp lập tức lao thẳng về phía đám người tu vị Phá Giới Cảnh, Ngộ Chân Cảnh của Thiên Thủy Môn, ngón tay thon dài phóng thích kịch độc.

Bành bành.

Cấp độ thực lực của Ma Linh Yêu Nữ không phải những người có tu vị Phá Giới Cảnhcó thể chống lại, khói độc quét qua, đám người tu vị Phá Giới Cảnh chưa kịp phản ứng đã trúng độc, toàn thân đen kịch sau đó hóa thành bãi máu.

Chương 3443: Thiên khôi cao giai 2

- Trốn, chạy mau!

Giữa không trung, Đỗ Lộc bị mười bộ khôi lỗi quấn quít căn bản không thể thoát thân, hắn liên tục hét lớn.

- Tiếp tục giết đi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên vui vẻ, không nghĩ tới việc này không cần mình phải làm gì, Ma Linh Yêu Nữ và Đỗ Lộc đánh nhau, bất kể là ai chiến thắng, Lục Lâm Thiên đều cao hứng.

Đương nhiên, lưỡng bại câu thương càng tốt, hai đội ngũ này đều là kẻ thù của hắn.

- Ah!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, tiếng kêu thảm thiết lại vang lên, Ma Linh Yêu Nữ ra tay, hai người trong Thiên Thủy Môn bị đánh chết, ra tay không chút lưu tình.

Advertisement

- Ma Linh Yêu Nữ, ta không để yên cho ngươi.

Đỗ Lộc hét lớn, mười bộ khôi lỗi vây công hắn, tăng thêm lòng có lo lắng, tay chân rối loạn, rốt cuộc không nhịn được nữa, mi tâm có hào quang bay ra ngoài.

Một đạo thân ảnh xuất hiện trước mặt Ma Linh Yêu Nữ, đây là linh hồn phân thân của Đỗ Lộc, thời điểm này Đỗ Lộc không thể không cho linh hồn phân thân đi ra ngăn cản, hắn không thể nhìn đệ tử Thiên Thủy Môn chết hết.

- Đỗ Lộc, đợi tí nữa lại thu thập ngươi, ta bây giờ còn có chuyện phải làm.

Ma Linh Yêu Nữ mắt nhìn linh hồn phân thân của Đỗ Lộc, hắn cũng không có ý ra tay với Đỗ Lộc lần nữa, thân ảnh lóe lên, lập tức xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Advertisement

Cũng không quan tâm phụ thân Kim Viên, Ma Linh Yêu Nữ nhìn thẳng Lục Lâm Thiên nói:

- Tây Phương Cầu Bại, ta cho ngươi một cơ hội, là ta động thủ hay là để ta kiểm tra?

Lục Lâm Thiên vốn cho rằng Ma Linh Yêu Nữ sẽ ác đấu với Đỗ Lộc một phen, tốt nhất là lưỡng bại câu thương, thật không nghĩ tới Ma Linh Yêu Nữ vẫn không quên bản thân mình.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng không biết Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư có tác dụng lớn với Ma Linh Yêu Nữ thế nào, cũng không biết giá trị của Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, chờ thời điểm Lục Lâm Thiên biết rõ giá trị của Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, hắn mới hiểu vì cái gì Ma Linh Yêu Nữ vẫn không quên hắn.

Nhìn thấy thân ảnh trước mặt, ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi dấu diếm, nói:

- Cô nương, ngươi có phải vừa ý ta hay không, muốn kiểm tra cũng nên tới nơi không người, nhưng ta có thể ngươi nói cho ngươi biết, thân thể của ta khỏe mạnh, ngươi cũng không cần kiểm tra cái gì, nếu ngươi cần cứ việc nói thẳng.

- Ngươi...

Ma Linh Yêu Nữ nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, trừng mắt, từ những lời này nàng nghe ra, tên đại hán mặt sẹo đang đùa giỡn nàng, nũng nịu nói:

- Dám đùa giỡn ta, chờ ngươi rơi vào trong tay ta, ta sẽ thiến ngươi.

- Phụ thân, đám người này tổn thương ta, Cầu Bại lão đệ xả

thân cứu hài nhi.

Bản thể Kim Viên khổng lồ xuất hiện bên cạnh phụ thân, hắn thu liễm, nhìn thấy Ma Linh Yêu Nữ muốn đối phó huynh đệ của mình thì lập tức cầu cứu phụ thân.

Lão giả áo bào vàng tỏa ra khí chất vương giả, nhìn Lục Lâm Thiên và Ma Linh Yêu Nữ.

- Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, việc này không liên quan tới Thúc tộc các ngươi, ta chỉ muốn bắt người nọ mà thôi, ngươi muốn vì một nhân loại mà gây phiền toái cho ta, cũng gây phiền toái cho mình đấy!

Ma Linh Yêu Nữ nhìn qua, thời điểm này nàng không muốn chọc thêm nhiều đối thủ, chính nàng không sợ, nhưng người bên cạnh nàng thực lực lại không đủ.

Nghe vậy, ánh mắt lão giả áo bào vàng ngưng trọng, lập tức nhanh chóng nói với Lục Lâm Thiên:

- Ngươi xả thân cứu Kim Viên, nhưng thực lực nữ nhân này đã là Đại Đạo Cảnh, ta không cách nào chống lại, nhiều nhất chỉ có thể ngăn cản một lát, cho nên ngươi bây giờ lập tức trốn đi, có thể chạy bao xa phải xem bản lĩnh của ngươi.

- Đa tạ.

Lục Lâm Thiên thi lễ, phụ thân Kim Viên, tộc trưởng Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, vương giả Thú tộc trong Vạn Cổ Thế Giới thừa nhận thực lực của mình không bằng Ma Linh Yêu Nữ, loại tình huống này vẫn ra tay giúp đỡ bản thân, phần nhân tình này Lục Lâm Thiên sẽ nhớ trong lòng.

Trong lòng Lục Lâm Thiên tự hiểu mình, chính mình muốn chạy trốn sợ rằng không có bao nhiêu cơ hội, thực lực Ma Linh Yêu Nữ quá mạnh mẽ, huống chi bản thân mình có thương tích.

- Các ngươi gây tổn thương Kim Viên con ta, ta nghĩ nên tìm chút phiền toái cho ngươi.

Ánh mắt phụ thân Kim Viên chấn động, trong mắt mang theo khí chất bá đạo, nguyên lực toàn thân cuồng bạo, không gian này rung động thật mạnh.

Ánh mắt Ma Linh Yêu Nữ trầm xuống, trong lòng nàng chỉ nhớ thương Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, trên người tên đại hán mặt sẹo này nàng cảm nhận được khí tức quen thuộc, người này dường như có quan hệ tới Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư của mình, cho nên nàng không thể lại bỏ qua cơ hội này, cũng vì Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, nàng vẫn tìm kiếm tới bây giờ.

- Ngươi không phải đối thủ của ta lại dám can thiệp vào việc này!

Ma Linh Yêu Nữ vừa dứt lời, khí thế bộc phát, không gian chung quanh vặn vẹo đáng sợ, năng lượng chấn động rất mạnh quét qua không gian, thân thể nàng lập tức lao đi.

- Nhân loại, chạy mau!

Phụ thân Kim Viên hét lớn nhắc nhở Lục Lâm Thiên một tiếng, toàn thân trong lúc mơ hồ sinh ra một tia long uy, bàn thân to lớn giẫm mạnh vào mặt đất, hư không dưới chân nổ nát, từng vết nứt không gian xuất hiện, trong vết nứt có khí tức nóng bỏng truyền ra, thân thể cũng lao thẳng tới trước.

- Độc linh không gian.

Ánh mắt Độc Linh Yêu Nữ ngưng trọng, thủ ấn biến ảo, sợi tóc sau lưng lay động, đều là khói độc quanh quẩn, lúc khói độc bay ra, không gian chung qanh sinh ra khói đen khủng bố, chúng vây khốn phụ thân Kim Viên vào bên trong.

Bị sương mù độc bao phủ, sắc mặt phụ thân Kim Viên ngưng trọng, thân là Hoàng Kim Long Viên, thân thể vốn không sợ kịch độc tầm thường, quanh người sinh ra hào quang màu vàng ngăn cản kịch độc ra ngoài thân thể, tâm thần quan sát độc tố, hắn cảm giác được độc này không tầm thường, nếu như hắn bị nhiễm phải, hậu quả không tưởng tượng nổi.

Ánh mắt Ma Linh Yêu Nữ khẽ nhúc nhích, sau khi vây khốn phụ thân Kim Viên, thân ảnh đã lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư dường như có quan hệ với người này, cho nên nàng không thể buông tha.

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên cực kỳ ngưng trọng, ánh mắt nhìn thẳng về phía Đỗ Lộc và Ma Linh Yêu Nữ, trong nội tâm cảm thấy vô lực, hắn căn bản không thể động thủ, mình cũng không phải đối thủ, bản thân thực lực quá yếu, ngay cả lực chống lại cũng không có.

Xùy!

Ma Linh Yêu Nữ chỉ mất một lúc đã đuổi tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên biến hóa bất định, trong loại tình huống này, chính mình muốn chạy trốn cơ hội quá nhỏ, có không gian áo nghĩa cũng khó đào thoát, trước mặt thực lực tuyệt đối, muốn chạy trốn quá gian nan.

Không có thời gian do dự, một ý niệm nhanh chóng lóe lên trong đầu Lục Lâm Thiên, hắn cắn răng một cái, cũng không chạy trốn.

- Cầu Bại lão đệ chạy mau.

Kim Viên lại lao tới trước mặt Lục Lâm Thiên, dáng người khôi ngô che chắn cho hắn, lại đánh ra một quyền vào người Ma Linh Yêu Nữ.

- Thiếu tộc trưởng cẩn thận.

Mấy đại hán chung quanh biến sắc, nhưng thời điểm này muốn ra tay cũng không kịp, bọn họ không thể nhúng tay, cũng biết thực lực của mình không đủ.

Chương 3444: Bị ép tiến vào

Phanh.

Ánh mắt Ma Linh Yêu Nữ khẽ nhúc nhích, phất tay đánh ra một đạo năng lượng, trong lúc mơ hồ mang theo năng lượng linh hồn quét qua chung quanh, chỉ trong thời gian ngắn va chạm với một quyền của Kim Viên.

PHỤT!

Âm thanh trầm đυ.c vang lên, Kim Viên phun máu tươi, thân thể khôi ngô bay đi, bay thẳng vào trong biển lửa cuồn cuộn phía dưới.

Ma Linh Yêu Nữ không để ý đến Kim Viên, lại đuổi theo Lục Lâm Thiên.

- Kim Viên đại ca.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm, lập tức ngẩng đầu nhìn thẳng vào Ma Linh Yêu Nữ:

- Ma Linh Yêu Nữ, muốn bắt ta, có bản lĩnh thì theo ta đi.

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, hào quang quỷ dị đồng hóa không gian, thời gian chi lực tăng nhanh gấp sáu mươi lần, thân ảnh cấp tốc biến mất trước mặt Ma Linh Yêu Nữ.

Xùy.

Thân thể Kim Viên nện vào biển lửa, thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng nhảy vào biển lửa theo, hai người lập tức bị sóng lửa bao phủ.

Ma Linh Yêu Nữ vẫn chậm một bước, chỉ có thể trơ mắt nhìn thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất trong biển lửa cuồn cuộn.

Trong biển lửa nhiệt độ cao đáng sợ, hỏa diễm cuồn cuộn bao phủ các nơi.

Trong nhiệt độ khủng bố này, tu vị Phá Giới Cảnh đi vào sẽ bị thiêu đốt cặn bã không thừa.

PHỤT.

Trong biển lửa cuồn cuộn, Kim Viên miệng phun máu tươi, sắc mặt tái nhợt, thân ảnh khôi ngô bị biển lửa bao phủ, càng ngày càng suy yếu.

- Kim Viên đại ca.

Quanh người Lục Lâm Thiên có hỏa diễm màu xanh dương quấn quanh ngăn cản hỏa diễm chung quanh, thân ảnh lập tức xuất hiện bên cạnh Kim Viên.

- Dường như nữ nhân kia không dùng bao nhiêu khí lực, ta còn chưa chết được, nhưng mà nhiệt độ nơi này quá cao.

Ánh mắt Kim Viên ngưng trọng, nhiệt độ nơi này quá mạnh, chỉ sợ hắn không kiên trì được bao lâu.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, Ma Linh Yêu Nữ không có sát ý với hắn, ra tay cũng không phải toàn lực, cho nên hắn vẫn chưa chết.

Xùy!

Hỏa diễm chung quanh người Lục Lâm Thiên khuếch tán ra, lập tức bao phủ Kim Viên vào bên trong, hỏa diễm màu xanh bao phủ nơi đâu, hỏa diễm bên ngoài tránh ra, trong hỏa diễm màu xanh còn mang theo khí tức âm hàn, so sánh với bên ngoài, bên trong quả thật là thiên đường.

Kim Viên cảm thấy áp lực biến mất, nhiệt độ bên trong và nhiệt độ bên ngoài quá chênh lệch với nhau.

- Cầu Bại lão đệ, không nghĩ tới ngươi còn có thủ đoạn thế này, có thể khắc chế hỏa diễm chung quanh.

Sắc mặt Kim Viên tái nhợt, ánh mắt vô cùng vui mừng.

- Chúng ta phải nhanh chóng nghĩ biện pháp mới được, chỉ sợ ta không kiên trì được bao lâu.

Lục Lâm Thiên cười khổ, lần này hắn thúc dục ngũ hành tương dung tương khắc, tăng thêm bản thân mình sớm quen với nhiệt độ cao, lúc này hắn mới có thể kiên trì trong nhiệt độ cao như vậy.

- Ồ.

Sắc mặt Kim Viên ngưng trọng, lập tức nói:

- Trong ngọn lửa này, dường như ta cảm nhận khí tức quen thuộc, hẳn là khí tức tổ tiên Hoàng Kim Long Viên lưu lại, Cầu Bại lão đệ, có thể dẫn ta đi xem hay không?

- Thật sao.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, hỏa diễm khủng bố này lan tràn ra chung quanh, Lục Lâm Thiên cũng cảm giác không bình thường, bản thân mình muốn vào xem, lúc này nghe được Kim Viên nói thế nên gật đầu đồng ý.

Hai người lập tức được hỏa diễm màu xanh dương bảo vệ, nhanh chóng tiến vào sâu bên trong.

Giữa không trung, Ma Linh Yêu Nữ nhìn thấy Lục Lâm Thiên tiến vào trong biển lửa, nàng tức giận đạp mạnh vào hư không, ánh mắt biến đổi, lập tức phất tay buông lỏng mười thiên khôi vây công Đỗ Lộc.

Sưu sưu!

Trong mười thiên khôi có một khôi lỗi nhảy ra, trong giây lát đã tiến vào trong biển lửa cuồn cuộn.

Đỗ Lộc thoát thân bay ra, linh hồn phân thân trở lại trong cơ thể, trong tình huống bình thường, không ai gọi linh hồn phân thân ra ngoài, một khi linh hồn phân thân bị thương, đó là thương thế nghiêm trọng, mà linh hồn phân thân bị diệt càng không thể cứu vãn.

Cho nên trong tình huống bình thường, cho dù liều mạng chính mình bản thể trọng thương, tu luyện giả cũng không gọi linh hồn phân thân ra.

Sau khi Đỗ Lộc thoát thân cũng không tùy tiện tìm Ma Linh Yêu Nữ phiền toái, hắn căn bản không chiếm được tiện nghi, ngược lại còn ăn không ít thiệt thòi.

Mà Đỗ Lộc nhìn Ma Linh Yêu Nữ gọi thiên khôi tiến vào trong hỏa diễm, còn tưởng rằng Ma Linh Yêu Nữ muốn thăm dò linh vật trời sinh, cuối cùng muốn dùng cho mình.

Hỏa loại linh vật trời sinh, nó có tác dụng kinh người với phân thân của mình, Đỗ Lộc cũng không muốn buông tha cơ hội này, lập tức cắn môi, hỏa diễm bao phủ toàn thân hắn, hắn lập tức bay thẳng vào trong biển lửa.

Ầm ầm.

Rốt cuộc phụ thân Kim Viên phá vỡ khói độc không gian của Ma Linh Yêu Nữ, thân thể khôi ngô bước ra, tức giận nói với Ma Linh Yêu Nữ:

- Nếu con ta có chuyện gì, ta không bỏ qua cho ngươi đâu.

Vừa dứt lời, phụ thân Kim Viên cũng không gây phiền toái cho Ma Linh Yêu Nữ, hoặc là hắn rõ ràng, thực lực của mình không cách nào so sánh với yêu nữ, lập tức lao thẳng vào trong biển lửa bên dưới.

Vù vù!

Trong biển lửa, càng tiến vào sâu bên trong, nhiệt độ lại càng cao, nhiệt độ này làm nội tâm Lục Lâm Thiên ngưng trọng không ít, càng xuống sâu, nhiệt độ này không phải người bình thường có thể thừa nhận được.

May mắn trên người có thái cổ U Minh Viêm, thường xuyên liên hệ với thái cổ U Minh Viêm cho nên Lục Lâm Thiên lúc này cảm thấy nhẹ nhõm đối diện với nhiệt độ khủng bố.

Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được, nhiệt độ này còn mạnh hơn thái cổ U Minh Viêm không ít, nhưng không có nghĩa nhiệt độ này lại mạnh hơn thái cổ U Minh Viêm rất nhiều.

Nhiệt độ này cao hơn thái cổ U Minh Viêm, đó là bởi vì khí tức hỏa diễm mạnh hơn thái cổ U Minh Viêm, nếu thái cổ U Minh Viêm có khí tức ngang nhau, xuống, chỉ sợ còn mạnh hơn thiên hỏa này.

Bởi vậy, nội tâm Lục Lâm Thiên hiểu rõ, thiên hỏa tới trình độ linh vật trời sinh đã có linh trí, hơn phân nửa tu vị còn cao hơn thái cổ U Minh Viêm rất nhiều.

Nhưng lúc này thái cổ U Minh Viêm lại cảm giác hưng phấn, giống như muốn lao ra khỏi đầu Lục Lâm Thiên, cũng may đây chỉ là bản năng mơ hồ, thân là chủ nhân của thái cổ U Minh Viêm, cũng là linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên có thể dễ dàng ngăn chặn.

Chung quanh bố chí không gian màu xanh dương, trong tình huống nhiệt độ chung quanh càng cao, khí tức âm hàn tan rã dần, càng ngày càng nóng, không gian màu xanh dương càng ngày càng mỏng, tùy thời sẽ hòa tan, vô cùng nguy hiểm.

- Cầu Bại lão đệ, nhiệt độ quá kinh khủng, không ngăn cản nổi thì chúng ta lui đi.

Kim Viên đang được bảo hộ trong không gian màu xanh dương, hắn cũng cảm nhận được nhiệt độ đáng sợ bên ngoài.

- Ta còn chịu đựng được.

Lục Lâm Thiên cắn răng, nếu hiện tại lui ra phía sau, bên ngoài có đám người Đỗ Lộc và Ma Linh Yêu Nữ, chính mình càng nguy hiểm, đến nơi đây mình chiếm không ít ưu thế, ngược lại có không ít cơ hội, cho nên càng không thể lui.

Vừa dứt lời, thủ ấn của Lục Lâm Thiên biến hóa, nguyên lực tỏa ra, toàn lực ngăn cản nhiệt độ bên ngoài.

Sau một lát, thân ảnh Lục Lâm Thiên và Kim Viên hai người xuất hiện trước ngọn núi khổng lồ, ngọn núi này vốn nên cao vút trong mây, nhưng đã bị nhiệt độ hòa tan không ít.

Chương 3445: Dung nham cấm chế

Càng làm người ta kinh ngạc là, ngọn núi khổng lồ này hoàn toàn đỏ thẫm, mặt ngoài có dung nham cuồn cuộn, là dung nham nóng nhất trong núi lửa, nhiệt độ khủng bố tỏa ra chung quanh, làm cho da người héo rút, linh hồn bị bỏng.

Thiên hỏa cuồn cuộn thẩm thấu ra từ ngọn núi này, cũng có thể nói đây chính là trung tâm của biển lửa, nhiệt độ trong đó cực cao.

Trên ngọn núi dung nham này, ở giữa núi có một cửa động, cửa động có một ít hào quang không trọn vẹn lóe sáng, nhưng sớm muộn gì cũng bị hòa tan toàn bộ.

- Chính là nơi này, nơi dây chính là mật địa của Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, về sau trở thành cấm địa, tổ tông yêu cầu chúng ta rời xa nơi này, ngàn vạn không thể tới gần nơi đây.

Kim Viên nhìn cửa động giữa ngọn núi dung nham khổng lồ kia, thần sắc cũng kích động, nói nhỏ:

- Cầu Bại lão đệ, ta có thể cảm giác được, có tiền bối đang kêu gọi ta vào, ngươi có thể đưa ta vào hay không?

- Có quan hệ với Hoàng Kim Long Viên nhất tộc sao?

Lục Lâm Thiên nhìn cửa động giữa ngọn núi dung nham kia, nhiệt độ nơi này cực cao, chính mình toàn lực thúc dục ngũ hành tương khắc và tăng thêm đủ loại uy thế cũng khó có thể ngăn cản.

- Ta thử một lần.

Lục Lâm Thiên cân nhắc một hồi, hắn cắn răng gật đầu, thủ ấn biến hóa, hắn lại phất tay, sau đó trong mi tâm xuất hiện một thân ảnh mang theo nhiệt độ cực cao, trực tiếp xuất hiện trước mặt Kim Viên.

- Cái này... Ngươi là Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy thân ảnh này, ánh mắt Kim Viên kinh ngạc, lập tức nhận ra thân phận Lục Lâm Thiên, ánh mắt cũng giật mình không nhỏ.

Bản thể Lục Lâm Thiên có thể thi triển Tam Thần Thiên Biến Quyết, nhưng linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm lại không thể, lúc này linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm vừa ra, hắn cũng bị nhận ra.

Bộ dáng của Lục Lâm Thiên đã được toàn bộ Vạn Cổ Thế Giới biết rõ, cho nên Kim Viên nhận ra cũng không kỳ quái.

- Kim Viên đại ca, thực không dám đấu diếm, ta không phải Tây Phương Cầu Bại, mà là Lục Lâm Thiên, cừu gia quá nhiều, phiền toái quá nhiều, cho nên phải thi triển thủ đoạn nhỏ này.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cười cười, thân thể khôi ngô nhúc nhích, sau đó trong ánh mắt ngạc nhiên của Kim Viên, hắn hóa thành hình dáng ban đầu, hình thể biến hóa, trang phục thay đổi không ít, một kiện áo bào xanh cũng xuất hiện.

- Ha ha, hảo huynh đệ, không nghĩ tới Tây Phương Cầu Bại chính là Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên chính là Tây Phương Cầu Bại.

Kim Viên kinh ngạc một hồi, lập tức cười ha hả, cao hứng nói:

- Nghe nói ngươi giết hơn mười trưởng lão Phá Giới Cảnh của Thải Hồng Cốc, diệt hơn mười vạn tinh nhuệ của Thải Hồng Cốc, cuối cùng nghênh ngang rời đi, chuyện này làm ta bội phục, ngày đó ta vẫn tìm ngươi, chính là hy vọng có thể kết giao với người như ngươi, không nghĩ tới ah, không nghĩ tới ah!

- Đều là bị ép mà thôi.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cười cười, không nghĩ tới mình ở Vạn Cổ Thế Giới thanh danh lan xa như vậy, nhìn qua cửa động dung nham, nói:

- Chúng ta nên đi vào thôi.

Vừa dứt lời, linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm phất tay, hỏa diễm màu xanh da trời trong người tuôn ra, cuối cùng vây kín thân thể của hắn.

- Thiên hỏa, đây cũng là linh vật trời sinh, Cầu Bại... Không, Lâm Thiên lão đệ, Lâm Thiên huynh đệ, ngươi giống như lời đồn, người mang hỏa loại linh vật trời sinh.

Kim Viên kinh ngạc, xưng hô biến hóa hai lần, nhiệt độ nóng bỏng và âm hàn này làm hắn cảm thấy hoảng sợ, nhiệt độ này yếu hơn bên ngoài, nhưng khí thế mơ hồ lại làm cho hắn chấn động.

- Kim Viên đại ca, chúng ta đi vào trước, cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm lập tức bay đi, bay thẳng tới phía trước, những nơi thái cổ U Minh Viêm đi qua, hỏa diễm chung quanh tránh ra, xuất hiện con đường hư không.

Trong thông đạo này nhiệt độ giảm đi rất nhiều, chỉ có thái cổ U Minh Viêm còn sót lại khí tức âm hàn mà thôi.

- Chúng ta đi.

Lục Lâm Thiên phất tay, hỏa diễm màu xanh da trời từ thái cổ U Minh Viêm mở thông đạo hư không, bọn họ nhanh chóng tiến lên, đi vào trong hang động.

Những nơi đi qua, hỏa diễm cũng khôi phục bình thường.

Thái cổ U Minh Viêm đi trước mở đường, Lục Lâm Thiên cảm thấy nhẹ nhõm hơn nhiều, khi đi theo thái cổ U Minh Viêm tiến vào trong cửa động, Lục Lâm Thiên và Kim Viên cũng chui vào trong đó.

Sau khi chui vào trong cửa động, Lục Lâm Thiên mới phát hiện, trong động này là một núi lửa, bên trong căn bản cũng không có hỏa diễm, toàn bộ đều là dung nham, dung nham có nhiệt độ cao khủng khiếp

Dung nham đậm đặc đỏ thẫm toát ra bọt khí cuồn cuộn như nước sôi, bọt khí nổ tung mang theo dung nham nhiệt độ cao bắn ra chung quanh, những dung nham này bắn đi còn mạnh hơn công kích của Phá Giới Cảnh.

Nhiệt độ cua dung nham cao tới mức tận cùng, mức độ cường hãn làm người ta rung sợ, tiến vào trong cửa động là biển dung nham cuồn cuộn.

Thời điểm những bọt khí này nổ tung có hồi âm trở về, không ngừng quanh quẩn trong không gian tĩnh mịch.

Nhưng không biết vì sao, dường như những dung nham này trời sinh rất kiêng kị thái cổ U Minh Viêm, thái cổ U Minh Viêm đi qua nơi nào, chúng tự động chia lìa.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên mơ hồ cảm giác được, loại cảm giác này, Lục Lâm Thiên rất rõ ràng, nếu nói là linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm, nghiêm khắc mà nói là tới từ bản năng của thái cổ U Minh Viêm.

Nhìn thấy dung nham cuồn cuộn đỏ thẫm dường như rất kiêng kị thái cổ U Minh Viêm, Lục Lâm Thiên cũng tực tiếp cho linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm đi theo bản năng của thái cổ U Minh Viêm.

- Lâm Thiên huynh đệ, ở phía trước có khí tức tiền bối trong tộc kêu gọi ta, loại cảm giác này càng ngày càng mạnh, đang ở phía trước.

Kim Viên càng kích động hơn, trong lúc mơ hồ cảm nhận được khí tức tiền bối trong tộc, loại cảm giác này càng ngày càng đậm.

Trên người Lục Lâm Thiên sinh ra không gian màu xanh dương bảo hộ Kim Viên vào trong, bằng không Kim Viên vừa đi ra ngoài đã tan thành mây khói, căn bản không cách nào tiến vào bên trong, trong nhiệt độ cao này, tuy thực lực Lục Lâm Thiên không đủ, nhưng hắn chiếm được ưu thế rất lớn.

Mặc dù có linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm mở đường ở phía trước, dung nham tách ra một thông đạo hư không, nhưng sau lưng dung nham cuồn cuộn sôi trào, nhiệt độ khủng bố và áp lực thật lớn làm người ta khó thở.

Lục Lâm Thiên toàn lực thúc dục nguyên lực toàn thân chèo chống, lúc này mới có thể đủ miễn cưỡng chèo chống vượt qua, nhưng áp lực này càng ngày càng mạnh, Lục Lâm Thiên càng ngày càng cố hết sức, bởi vậy tuy có thêm thái cổ U Minh Viêm, Lục Lâm Thiên cũng không dám buông lỏng.

Áp lực càng ngày càng khủng bố, nếu không có thái cổ U Minh Viêm hỗ trợ, Lục Lâm Thiên cũng biết mình không cách nào tới được nơi này, mình bây giờ chỉ có thực lực Phá Giới Cảnh trung giai, thật sự là quá thấp.

Trong không gian dung nham vô tận, Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được lo lắng khó hiểu, không biết trong đây đang cất dấu thứ gì, nếu không phải bên ngoài không có đường đi, Lục Lâm Thiên sẽ không mạo hiểm xông vào đây, trong đây rõ ràng có hỏa loại linh vật trời sinh.

Chương 3446: Hài cốt hình người 1

Nếu không phải Kim Viên nói có khí tức tiền bối trong tộc triệu hoán, tăng thêm lòng hiếu kỳ của mình, Lục Lâm Thiên cũng không tiến vào sâu trong đây, trong thế giới dung nham bao la này, hắn phải cẩn thận phòng bị mọi thứ..

Phụ thân Kim Viên ở bên ngoài xông vào trong biển lửa, sau khi xâm nhập một phút đã không cách nào chống lại nhiệt độ quá cao, chỉ có thể chật vật rời đi, nhiệt độ cao tới mức cho dù hắn biến thành bản thể vẫn không thể chèo chống quá lâu.

Sau khi phụ thân Kim Viên rời đi không lâu, Đỗ Lộc cũng chật vật bay ra ngoài.

Tuy thực lực Đỗ Lộc mạnh hơn phụ thân Kim Viên, nhưng luận thể chất và phòng ngự, dường như cũng không mạnh hơn bao nhiêu, nhiệt độ khủng bố cực cao, ngay cả hắn cũng không thể chống lại.

Nhìn hỏa diễm cuồn cuộn bên dưới, sắc mặt Đỗ Lộc khó coi, hắn căn bản không thể xâm nhập vào trong, đều đó chứng tỏ mình muốn mưu đồ hỏa loại linh vật trời sinh này rất xa vời, trừ phi có người chịu hỗ trợ, nhưng đối diện với linh vật trời sinh, ai đi giúp hắn, nếu có năng lực sẽ tự mình thu lấy.

- Ô!

Cũng không bao lâu, một khôi lỗi lao ra khỏi biển lửa, đây là khôi lỗi của Ma Linh Yêu Nữ, nó gần như sắp hòa tan, toàn thân đỏ thẫm, đã không cách nào sử dụng.

Bất kể Ma Linh Yêu Nữ, Đỗ Lộc hay phụ thân Kim Viên hoặc đám người Phương Chí Thành, sắc mặt mọi người ngưng trọng, bọn họ cảm giác kiêng kị với thiên hỏa bên dưới.

Đặc biệt đối với Đỗ Lộc cùng Ma Linh Yêu Nữ mà nói, bọn họ rất kiêng kị hỏa diễm khủng bố này, nhưng cũng không phải hoàn toàn không có cách nào, nhưng lại lo lắng nếu chính mình dùng toàn lực cũng không nhất định nắm chắc, nói không chừng còn tiện nghi người khác.

Trong không gian tịch mịch, cũng không biết đã đi được bao xa, Lục Lâm Thiên cảm thấy càng ngày càng cố hết sức, áp lực chung quanh càng lớn, hắn càng ngày càng thoát lực.

Xùy.

Rốt cục linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm dừng lại, đứng bên ngoài dung nham đỏ thẫm, trên dung nham đỏ thẫm này có hào quang nhàn nhạt tỏa ra.

Dung nham đỏ thẫm này nhiệt đọ cực cao, nó giống như vòng xoáy không ngừng nhúc nhích, trong vòng xoáy có bí vân chấn động, dường như là cấm chế.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, bên ngoài có dấu bí vân, trong đó cũng có cấm chế, điểm này nói rõ linh vật trời sinh bên trong không đơn giản, rất có thể còn có cường giả ở bên trong, mà thực lực cường giả này có thể nghĩ.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên cẩn thận cảnh giác, một khi phát hiện có gì không tốt sẽ lập tức rời khỏi nơi này, đây mới là lựa chọn sáng suốt nhất.

- Lâm Thiên huynh đệ, nơi này chính là cấm chế do Hoàng Kim Long Viên nhất tộc bố trí, cũng là tiền bối trong tộc ta bố trí, trừ Hoàng Kim Long Viên nhất tộc tộc ta ra, những người khác không cách nào tiến vào.

Kim Viên nhìn qua vòng xoáy dung nham trước mặt, nói với Lục Lâm Thiên:

- Cấm chế này cực kỳ lợi hại, không phải cường giả Hoàng Kim Long Viên nhất tộc tuyệt đối không bố trí ra được, bố trí loại cấm chế này chắc chắn là muốn phong ấn thứ khủng bố gì đó, hơn phân nửa có quan hệ với hỏa loại linh vật trời sinh.

Kim Viên nói xong, ánh mắt của hắn lại nhìn lên người Lục Lâm Thiên, thần sắc mặt ngưng trọng, bên trong chắc chắn là vật nguy hiểm.

Trong lòng Lục Lâm Thiên căng thẳng, nguy hiểm trong đây chỉ sợ hơn phân nửa là vật bị cường giả Hoàng Kim Long Viên nhất tộc phong ấn, cũng tuyệt đối có liên quan tới hỏa loại linh vật trời sinh, mình bây giờ đã khó chèo chống nhiệt độ khủng khìếp nơi này, nếu đi vào, một khi gặp nguy hiểm sẽ dữ nhiều lành ít.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua linh hồn phân thân, từ trong linh hồn trên phân thân hắn mơ hồ cảm giác được, bản năng của thái cổ U Minh Viêm càng ngày càng hưng phấn, có khát vọng mãnh liệt, nó hy vọng có thể đi vào cấm chế này.

- Kim Viên đại ca, ngươi có thể mở cấm chế này ra không?

Lục Lâm Thiên cuối cùng vẫn quyết định thử xem, nếu đã tới đây, tăng thêm thái cổ U Minh Viêm phản ứng, mạo hiểm thì mạo hiểm.

- Đương nhiên, ta có huyết mạch Hoàng Kim Long Viên thuần khiết, tự nhiên có thể mở cấm chế này ra, nhưng hiện tại chúng ta không cần mở ra, cấm chế đã bị linh vật trời sinh đốt cháy rất yếu, ta có thể mang ngươi trực tiếp đi vào, vạn nhất bên trong gặp nguy hiểm, chúng ta cũng còn có thể dựa vào cấm chế này ngăn cản một hồi.

Kim Viên ngẩng đầu nói.

- Tốt, chúng ta đi vào.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, Kim Viên thật không tầm thường, tâm trí cực cao.

Ánh mắt Kim Viên chấn động, khôi ngô thân hình run lên, hai tay không ngừng kết thủ ấn, hắn lại phun ra một ngụm máu tươi.

Hô!

Máu tươi của Kim Viên biến thành màu sắc kỳ lạ giữa không trung.

- Chúng ta có thể đi vào.

Kim Viên nói với Lục Lâm Thiên, ý bảo Lục Lâm Thiên tiến vào trong vòng xoáy dung nham đỏ thẫm.

Tâm niệm khẽ động, linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm tiến vào trong khe hở, khe hở run lên kỳ dị, Lục Lâm Thiên và Kim Viên lập tức tiến vào trong vòng xoáy dung nham nóng bỏng.

Xùy!

Vòng xoáy dung nham nóng bỏng giống như xoáy nước, lập tức sinh ra gợn sóng mãnh liệt.

Hào quang lóe lên, Lục Lâm Thiên, linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm, Kim Viên được không gian màu xanh bao phủ sau đó xuyên thấu qua vòng xoáy, thông đạo này rất dài, nó đi thông tới một sơn động.

Mà kỳ dị là, nhiệt độ càng ngày càng thấm, dung nham nóng bỏng càng ngày càng yếu.

Một lát sau, một hang động cực lớn xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, thông đạo dung nham biến mất không thấy gì nữa, khí tức nóng bỏng cũng yếu đi rất nhiều.

Trong khí tức nóng bỏng này, chỉ cần có tu vị Phá Giới Cảnh bình thường là có thể chống lại.

Không có nhiệt độ khủng bố, Lục Lâm Thiên cũng thu hồi không gian màu xanh, quan sát không gian rộng rãi, không gian cực lớn, nơi này có không ít hang động khá,c giống như một mê cung.

Vách đá chung quanh màu đỏ thẫm, tuy nhiệt độ trong đây rất thấp, người có tu vị Phá Giới Cảnh có thể chống lại, nhưng tu vị Hậu Thiên tiến vào đây sẽ tan thành mây khói ngay lập tức.

- Tổ tiên.

Kim Huyền quan sát hang động này, lập tức ánh mắt khẽ nhúc nhích, hắn nhanh chóng tiến vào một hang động.

- Kim Viên đại ca.

Lục Lâm Thiên vốn muốn muốn đi theo, nhưng lúc này bản năng thái cổ U Minh Viêm phát hiện cái gì đó, trong nội tâm sinh ra cảm giác khát vọng mãnh liệt, hy vọng tiến vào hang động khác, cảm giác này giống như phát hiện cái gì đó rất khó bỏ, rất bức thiết và chờ mong.

Lục Lâm Thiên khẽ cắn môi, tâm niệm khẽ động, bản thể và linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm đều tiến vào trong hang động này.

Trong đây có rất nhiều hang động, đi theo cảm giác của thái cổ U Minh Viêm, Lục Lâm Thiên không dừng lại chút nào, một lát sau Lục Lâm Thiên đã đi vào một không gian nóng bỏng.

Diện tích không gian này vô cùng lớn, nhiệt độ nóng bỏng thẩm thấu ra từ nơi đây.

Lúc ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào một khu vực, lập tức trợn mắt há hốc mồm, ánh mắt đầy vẻ khïếp sợ, khïếp sợ khó có thể tin, bởi vì đây là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Chương 3447: Hài cốt hình người 2

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua phiến không gian này không có vật gì, nhưng lại có hỏa diễm đỏ thẫm tồn tại.

Cẩn thận quan sát, Lục Lâm Thiên lúc này mới khiếp sợ phát hiện, chỉ thấy phía trước hỏa diễm đỏ thẫm này là một hài cốt hình người, hài cốt khoanh chân ngồi, bảo trì tu luyện tư thế.

Trên hài cốt này có hỏa diễm đỏ thẫm nhảy nhót, cả hài cốt bị hỏa diễm đỏ thẫm bao phủ, nhìn từ xa chỉ thấy nó giống như một đám hỏa diễm mà thôi.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, tới gần một ít,lúc này phát hiện hỏa diễm đỏ thẫm ở đây hoàn toàn khác với hỏa diễm bên ngoai, toàn thân đỏ thẫm trong suốt, thậm chí có cảm giác long lanh.

Tuy không gian này rất nóng, nhưng quan sát hỏa diễm đỏ thẫm này lại không thấy sóng nhiệt chấn động, cực kỳ bình tĩnh, óng ánh như tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ.

Xùy!

Thời điểm Lục Lâm Thiên dò xét, trên đầu lâu hài cốt có hỏa diễm đỏ thẫm bộc phát, trong lúc mơ hồ ngưng tụ thành một con mãng xà, con mãng xà có đầu lớn như đầu trẻ con, hai mắt đỏ thẫm, ai nhìn thấy liền cảm thấy linh hồn bị phỏng.

Hí!

Khi ngưng tụ ra đầu mãng xà này, nó lập tức há mồm phun ra một đạo hỏa diễm, hỏa diễm trên hài cốt run lên, trong ánh mắt ngạc nhiên của Lục Lâm Thiên, hỏa diễm này ngưng tụ thành một đầu mãng xà khác tương liên với đầu mãng xà kia.

Trên hài cốt này có khí tức bổn nguyên chấn động.

- Linh hồn bổn nguyên, đây là linh hồn bổn nguyên linh vật trời sinh.

Lục Lâm Thiên nhận ra lai lịch của linh vật trời sinh này, dung hợp thái cổ U Minh Viêm đã giúp Lục Lâm Thiên hiểu không ít về linh vật trời sinh, mãng xà đang chiếm giữ hài cốt chính là một loại linh hồn bổn nguyên, hỏa loại linh vật trời sinh linh hồn bổn nguyên.

Tê tê!

Trong cùng thời gian, ánh mắt hỏa xà đỏ thẫm tập trung lên người Lục Lâm Thiên, cái lưỡi phun ra nuốt vào, trong giây lát nó uốn éo thân thể trên hài cốt.

Thân thể mãng xà đỏ thẫm lơ lừng trên không trung, nó dài hai ba mươi mét, đầu lớn như trẻ con, toàn thân đỏ rực, nhưng không gian chung quanh thân thể không ngừng chấn động.

Hí!

Mãng xà không chậm thêm chút nào nữa, hai mắt nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt đỏ thẫm cuồng bạo, trong miệng sinh ra tiếng tê tê quái dị, khí tức nóng bỏng từ từ tỏa ra, bỗng nhiên thân thể lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Khí tức nóng bỏng này lan tràn qua, Lục Lâm Thiên lập tức bố trí Thanh Linh Khải Giáp, nhưng thân thể hắn vẫn cảm thấy bị phỏng không nói nên lời, mãng xà trong giây lát đã tới trước mặt hắn, trong lúc mơ hồ khí thế của nó làm tim và tâm thần Lục Lâm Thiên chấn động mãnh liệt, hô hấp dồn dập, tóc gáy toàn thân dựng đứng, làn da bị bỏng, nội tâm sợ hãi.

Có thể làm cho mình có cảm giác này, Lục Lâm Thiên rất khẳng định, thực lực mãng xà vô cùng đáng sợ.

Tốc độ quá nhanh, Lục Lâm Thiên không thể trốn thoát, mãng xà có thể xuyên thấu hư không, ánh mắt phát lạnh, Lục Lâm Thiên không có lựa chọn nào khác, đành phải nhanh chóng phất tay đánh ra một đạo nguyên lực, trực tiếp đánh thẳng vào mãng xà đang lơ lửng.

Phanh!

Đánh một đấm vào mãng xà, thân thể mãng xà uốn éo, cái đuôi óng ánh của nó lập tức đánh thẳng vào một đấm của Lục Lâm Thiên.

Lúc tiếp xúc với đuôi mãng xà, nhiệt độ khủng bố bao phủ các nơi, Lục Lâm Thiên dùng Thanh Linh Khải Giáp bảo vệ nắm đấm, nhiệt độ nóng rực nhanh chóng làm nắm đấm bị hòa tan, thân thể lập tức cứng ngắc, nguyên lực trong người ngừng lại.

PHỤT.

Một giây sau, thân thể Lục Lâm Thiên bay đi như diều đứt dây, miệng phun máu tươi, thân thể bị đánh bay xa vài trăm mét.

Miễn cưỡng ổn định thân thể, ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, nhiệt độ xuyên qua nắm đấm quá khủng khiếp, trực tiếp tiến vào trong cơ thể mình, không kiêng nể gì phóng thích nhiệt độ khủng khiếp phá hủy sinh cơ, giống như muốn trong nháy mắt phá hủy huyết nhục, gân cốt và lục phủ ngũ tạng của hắn.

Ánh mắt đầy kinh hãi, Lục Lâm Thiên hít khí lạnh, nếu không phải mình đã sớm dùng thái cổ U Minh Viêm rèn thể qua, một kích vừa rồi đã làm hắn tan thành mây khói, linh hồn bổn nguyên linh vật trời sinh quả thật quá cường hãn.

Hí!

Mãng xà dài hai ba mươi mét lập tức lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, khí thế vô hình trấn áp Lục Lâm Thiên.

Hừ!

Tiếng hừ lạnh truyền ra, cùng một thời gian, linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm lập tức ngăn cản trước mặt bản thể Lục Lâm Thiên, ánh mắt lóe lên, thủ ấn biến hóa, thân thể hắn biến mất không thấy gì nữa.

Hí!

Nhìn thấy linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên, toàn thân mãng xà run lên, hai mắt cuồng bạo mang theo một tia sợ hãi khó hiểu.

Vù vù!

Linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm cũng biến mất không thấy đâu, trong không gian này sinh ra hào quang màu xanh da trời, sau đó hỏa diễm màu xanh da trời trút xuống.

Tê tê!

Mãng xà đỏ thẫm càng lúc càng sợ hãi, nó nhanh chóng lui ra phía sau.

Tê tê!

Hỏa mãng vô cùng sợ hãi, nó nhanh chóng lui ra phía sau.

Lúc này hỏa mãng biến mất không thấy, trong không gian ngàn mét chung quanh chỉ có hỏa diễm màu xanh, hỏa diễm đỏ thẫm nhanh chóng co rút lại.

Tê tê!

Trong hỏa diễm màu xanh này, hỏa mãng đỏ thẫm bị nhốt lại, toàn thân của nó run rẩy, cái lưỡi hỏa diễm phun ra nuốt vào, ánh mắt bối rối, muốn tránh thoát hỏa diễm màu xanh này bao phủ, nhưng khí tức của nó bị ngăn chặn, không dám tới gần hỏa diễm màu xanh, rất kiêng kị hỏa diễm màu xanh này.

Ngao ngao!

Thời điểm hỏa xà không ngừng kinh hoàng, trong phiến không gian này có tiếng long ngâm truyền tới, sau đó trong không gian xuất hiện hỏa long hai đầu màu xanh da trời.

Hỏa long hai đầu này xanh thẫm như ngọc phỉ thúy, hai đầu lộ ra khí chất bá đạo bá tuyệt thiên hạ, đối mặt với khí tức nóng bỏng như thế, khí tức yêu dị nhanh chóng bao trùm nơi đây.

Hỏa long hai đầu vừa xuất hiện, hỏa mãng càng ngày càng run rẩy dữ dội, đối mặt với hỏa long này, hỏa mãng không ngừng lui ra phía sau, đôi mắt đỏ rực cuồng bạo của nó mang theo thần thái hoảng sợ.

Ngao ngao!

Lúc này hỏa long hai đầu gào thét, long mục nhìn chằm chằm vào, tiếng long ngâm vang dội không gian, hỏa mãng lúc này thừa nhận uy áp kinh người, thân hình run rẩy bất định.

Lúc này hỏa mãng nhanh chóng bỏ chạy, ánh sáng đỏ thẫm bao phủ thân thể, nó đυ.ng thẳng vào không gian hỏa diễm xanh dương đang bao phủ lấy mình.

Xùy!

Vách hỏa diễm màu xanh dương run lên, vết rạn nứt không ngừng lan tràn ra chung quanh, cả không gian vào lúc này sinh ra nhiệt độ kinh người, đây chính là thời điểm hai loại linh vật trời sinh bao phủ hư không.

Xuy xuy!

Cùng một thời gian, hỏa long hai đầu há miệng phun ra một đám hỏa diễm màu xanh da trời, hỏa diễm nhanh chóng bao trùm hỏa mãng vào bên trong.

Tê tê!

Hỏa long hai đầu không ngừng bị hỏa diễm thiêu đốt, hỏa mãng đỏ thẫm không ngừng gào thét thảm thiết, vô cùng sợ hãi.

Thân thể hỏa mãng run rẩy, muốn tránh thoát hỏa diễm bao phủ nhưng không thể làm nên chuyện gì, thân hình giãy dụa kịch liệt, phá hủy không gian chung quanh, vết nứt không gian không ngừng bao phủ các nơi.

Chương 3448: Vấn hậu đại gia

Ánh mắt hỏa mãng nhanh chóng kinh hãi, nội tâm không cam lòng, mơ hồ còn mang theo oán hận, có thể hết lần này tới lần khác là đã bị áp chế không cách nào phản kháng.

Trong không gian hỏa diễm đỏ thẫmlập tức bộc phát nhiệt độ khủng khiĕp, tu vị của hỏa long màu xanh dương không sánh bằng hỏa mãng, nhưng trời sinh có uy áp mạnh mẽ, làm cho hỏa mãng không thừa nhận nổi uy áp này và không dám chống lại.

Nhưng dù sao thực lực hỏa long màu xanh dương vẫn yếu hơn không ít, muốn triệt để ngăn chặn hỏa mãng đỏ thẫm này cũng không phải chuyện dễ dàng.

Vết thương trên người bản thể Lục Lâm Thiên chồng chất, linh hồn phân thân giao thủ với hỏa mãng đỏ thẫm, hắn giơ áo bào lên lau máu trên khóe miệng, ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm vào hài cốt

Hài cốt hình người cũng không lớn, thậm chí thân hình cực kỳ nhỏ gầy, không phải màu trắng như người bình thường, cũng không biết là vì nguyên nhân gì nó phủ lên màu đỏ thẫm, một khí tức nóng bỏng từ trong hài cốt tỏa ra.

- Xích Linh Liệt Hỏa, ngươi muốn triệt để luyện hóa gia gia của ngươi, còn không có có dễ dàng như vậy, khốn nạn, gia gia ân cần hỏi thăm tổ tông của ngươi.

Trong lúc Lục Lâm Thiên dò xét, trong không gian này có tiếng nói già nua vang lên, lập tức ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thấy thân ảnh hư ảo từ trong hài cốt đi ra ngoài.

Trong không gian này có một thân ảnh xuất hiện, đột nhiên không gian này run lên, một khí tức khó hiểu bao phủ không gian.

Lục Lâm Thiên lập tức ngẩng đầu nhìn lên, hắn quan sát thân ảnh mặc trường bào kia, đây là thân ảnh nhỏ gầy, nghiêm khắc mà nói hắn quá nhỏ.

Nhưng tính tình của thân ảnh nhỏ gầy này không nhỏ, hai mắt thanh tịnh lúc này lại tràn ngập tức giận, hắn không ngừng mắng to, lúc này ánh mắt lại nhìn chằm chằm vào hỏa long hai đầu xanh dương đang vây quanh hỏa mãng.

Thân ảnh hư ảo vốn tức giận, trong giây lát run lên, hắn giống như nhìn thấy quỷ, ánh mắt đại biến, trực tiếp rung động nhìn chằm chằm vào hỏa diễm màu xanh da trời.

Ngao ngao!

Trong không gian màu xanh da trời, hỏa long há miệng gào thét, hỏa diễm nóng bỏng và khí tức âm hàn bao quanh hỏa mãng, lúc này lực hút sinh ra, muốn hút hỏa mãng vào bụng.

Hỏa mãng giãy dụa, nhưng lúc này không biết xảy ra chuyện gì, trời sinh đã bị áp chế, thực lực mạnh mẽ lại bị hỏa long hai đầu áp chế, từ từ bị hỏa long hấp thu..

- Năm mươi vạn năm, thời gian năm mươi vạn năm, Tam Kỳ lão nhân bị ta tính toán tất cả, muốn dung hợp ta, nhưng lại thất bại, đáng tiếc trời giúp ngươi, để cho ta không cách nào triệt để diệt ngươi, nhưng ngươi cũng không chiếm được ta, ta chết, ngươi cũng không chiếm được chỗ tốt gì từ ta.

Hỏa mãng đỏ thẫm gào thét, đột nhiên ánh mắt oán độc nhìn qua thân ảnh hư ảo, trong mắt ánh mắt mang theo không cam lòng.

Xùy!

Cùng lúc đó lực hút từ trong miệng hỏa long xanh dương tăng lên rất nhiều, trực tiếp hấp thu hỏa mãng này vào trong bụng, trong thời gian ngắn thể tích của hỏa long xanh dương tương đương với hỏa mãng lại đột ngột lớn hơn trước.

Lục Lâm Thiên run lên, hắn cười vui vẻ, thái cổ U Minh Viêm trời sinh có thể thôn phệ năng lượng thiên địa, có thể thôn phệ hỏa diễm, đối với thái cổ U Minh Viêm mà nói, thôn phệ hỏa diễm khác còn tốt hơn thôn phệ năng lượng thiên địa.

Đương nhiên, lúc này Lục Lâm Thiên cũng có phần ngoài ý muốn, dù sao đây là thái cổ U Minh Viêm thôn phệ hỏa loại linh vật trời sinh giống mình, không phải hỏa diễm bình thường, cũng không phải thôn phệ âm hỏa lần trước có thể so sánh.

- Tại sao lại manh như thế, không thể, tại sao có thể thôn phệ Xích Linh Liệt Hỏa chứ?

Giữa không trung, hư ảnh nhỏ gầy đầy nghi hoặc, ánh mắt nhìn thẳng vào hỏa long hai dầu với ánh mắt rung động.

Xùy!

Thôn phệ hỏa mãng xong, hỏa long hai đầu lập tức bị dung nham bao phủ toàn thân, không gian run lên, thời điểm hỏa diễm màu xanh da trời biến mất, linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên trở lại bản thể, ánh mắt của hắn cảnh giác nhìn thân ảnh nhỏ gầy.

Ánh mắt thân ảnh nhỏ gầy lúc này nhìn Lục Lâm Thiên, bộ dáng tuổi chừng năm mươi, tóc dài xõa vai, thân ảnh chật vật, nhưng trong ánh mắt lại sáng như sao, làm cho người ta lâm vào trong đó.

- Linh hồn phân thân dung hợp linh vật trời sinh, trên người còn có thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa, linh hồn áo nghĩa.

Thân ảnh lão giả quan sát Lục Lâm Thiên, thần sắc không thể bình tĩnh được nữa, ánh mắt run lên vài lần, thần sắc kích động, nói:

- Hình như còn có một loại áo nghĩa chi nguyên.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng sững sờ, chính mình tu luyện Hỗn Độn Âm Dương Quyết và Tam Thần Thiên Biến Quyết, tất cả đều có công hiệu che dấu khí tức, ánh mắt lão giả này vừa nhìn qua lại có thể nhìn trộm tất cả, thậm chí là có thể biết rõ trong người mình có thời gian, không gian cùng linh hồn áo nghĩa, còn có kim thuộc tính áo nghĩa chi nguyên.

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng vào lão giả này, dường như hỏa mãng này mới nói năm mươi vạn năm, chẳng lẽ lão giả này đã sống năm mươi năm năm sao? Năm mươi vạn năm là một quá trình khá dài.

- Tiểu tử, thành thật khai báo, ngươi tới từ thế giới hỗn độn nào?

Thân ảnh nhỏ gầy nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt rung động, dường như ngoài sức tưởng tượng, hắn muốn lột sạch Lục Lâm Thiên tìm hiểu một phen.

- Ta đến từ thế giới thổ dân mà thôi.

Lục Lâm Thiên do dự vài lần, ngẩng đầu nói với lão giả, ánh mắt không thể không cảnh giác, khí tức trên người lão giả không mạnh, nhưng đột nhiên làm cho Lục Lâm Thiên cảm giác được,thân ảnh nhỏ gầy này có khí thế ngập trời, khí tức thu liễm giống như gió xuân thổi qua người, khí tức phóng thích ra sẽ hủy thiên diệt địa.

- Tiểu tử, ngươi chơi ta đúng không, trong thế giới thổ dân làm sao xuất hiện người có thiên phú như ngươi, ngươi cho rằng dễ lừa gạt lão nhân ta sao?

Thân ảnh lão giả tức giận, khí thế vô hình lập tức áp thẳng lên người Lục Lâm Thiên, chỉ một ý niệm là có thể hủy diệt thiên địa.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, không biết lão giả này tu vị thực lực thế nào, chỉ một ý niệm đã làm năng lượng thiên địa chung quanh biến hóa, từ bốn phương tám hướng lao tới, tự dưng áp mình quỳ xuống đất.

Uy thế từ khắp bốn phía ập tới muốn mình quỳ xuống, tính cách ngông nghênh của Lục Lâm Thiên không muốn, đôi chân trầm xuống, sống lưng thẳng tắp, mặc kệ khí thế mạnh bao nhiêu, thân thể vẫn đứng cao ngất, thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh, nói:

- Có tin hay không tùy ngươi, dù sao ta thật sự tới từ thế giới thổ dân.

- Ồ.

Ánh mắt lão giả nhảy lên, đôi mắt khẽ nhúc nhích, không gian trong hang động lại rung lên, uy thế cường hãn lại áp lên người Lục Lâm Thiên.

Dưới uy thế to lớn này, toàn thân Lục Lâm Thiên lại run lên, giống như có tảng đá ngàn vạn cân áp lên thân thể, muốn ép mình quỳ xuống.

Rống!

Lục Lâm Thiên gầm lên thật lớn, toàn thân run lên, thúc dục Thanh Linh Khải Giáp hổ biến, lập tức tạo thành thân hổ cực lớn, thân hổ khổng lồ ngâng đầu lên nhìn chằm chằm vào lão giả, hắn không cúi đầu, toàn thân ngông nghênh đứng đó.

Chương 3449: Táng gia bại sản

- Tiểu tử có chút bổn sự.

Trong ánh mắt ngạc nhiên của lão giả nhỏ gầy, ánh mắt vẫn mang theo ngạc nhiên.

- Hừ, nhận mà không trả là phi lễ.

Lục Lâm Thiên tức giận, thái cổ U Minh Viêm lập tức nhảy ra khỏi hư không, không gian hỏa diễm màu xanh da trời tỏa ra, nhiệt độ tăng lên không ít.

- Tiểu tử, ngươi lớn mật, dám động thủ với lão nhân gia ta!

Lão giả nhỏ gầy lập tức quát lên, không gian chấn động dữ dội.

- Thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, chỉ trong nháy mắt này, Lục Lâm Thiên liền phát hiện lão giả đồng thời mang thời gian áo nghĩa và không gian áo nghĩa, thời gian áo nghĩa và không gian áo nghĩa chính là một trong bốn áo nghĩa kỳ lạ, đồng thời người có cả hai loại rất không dễ dàng.

Biết tu vị lão giả cường hãn, mà Lục Lâm Thiên vừa rồi dám ra tay, Lục Lâm Thiên nhìn ra lão giả suy yếu cực độ, bằng không cũng không bị Xích Linh Liệt Hỏa vây khốn.

Lục Lâm Thiên lập tức phát động không gian hỏa diễm triệt tiêu tất cả chấn động đang sinh ra.

- Thật sự là hổ xuống đồng bằng bị chó khinh, Phá Giới Cảnh nho nhỏ cũng dám động thủ với ta, nếu lúc trước, đừng nói ngươi là Phá Giới Cảnh nho nhỏ, cho dù là Niết Bàn Cảnh, lão nhân gia ta một cái tát cũng có thể chụp chết một đám, Tuyên Cổ Cảnh cũng phải cung kính trước mặt của ta.

Thở dài thật sâu, lời nói bất đắc dĩ, thân ảnh lão giả nhỏ gầy lại xuất hiện, trên mặt mang theo bất đắc dĩ.

- Còn Niết Bàn Cảnh, Tuyên Cổ Cảnh nữa chứ, ngươi khoác lác thật hay!

Lục Lâm Thiên không tin tưởng, thực sự lợi hại như vậy, lão giả này sẽ không bị Xích Linh Liệt Hỏa làm bi thảm như thế, mà Xích Linh Liệt Hỏa vừa vặn lại bị thái cổ U Minh Viêm nuốt.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm run lên, hỏa diễm khủng bố cuồn cuộn, lúc này Lục Lâm Thiên cũng không muốn trì hoãn thời gian, bởi vì linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm không cách nào trì hoãn thời gian thêm nữa.

- Tiểu tử dừng tay, ngươi không muốn linh hồn phân thân nữa hay sao?

Lão giả nhìn thấy Lục Lâm Thiên còn muốn động thủ, lập tức tựu hét lớn một tiếng, nói:

- Ngươi không thể động thủ, tình huống của ngươi, ngươi hiểu rõ nhất, lại nói thân thể lão nhân gia ta suy yếu tới cực hạn, nếu ngươi tiếp tục hành hạ ta, ta thật sự gãy trong ra tay với tiểu tử ngươi, Xích Linh Liệt Hỏa suốt năm mươi vạn năm qua vẫn không làm gì được ta, ta cũng không muốn chết oan uổng trong tay tiểu tử ngươi đâu.

Lục Lâm Thiên nghe xong rất đề phòng, bởi vì lão giả này vừa nhìn đã biết rõ tình huống Xích Linh Liệt Hỏa trong người của hắn.

- Tiểu tử, ngươi đề phòng ta làm gì vậy, ta tân tân khổ khổ tốn hơn năm mươi vạn năm, tốn vô số tâm huyết, táng gia bại sản mới biến Xích Linh Liệt Hỏa thành như vậy, hỗn tiểu tử ngươi trực tiếp chiếm được chỗ tốt lớn như vậy, không cảm kích ta thì thôi, ngươi còn động thủ với ta, thật sự là vong ân phụ nghĩa mà.

Nhìn thấy thần sắc Lục Lâm Thiên trầm tư, lão giả nhỏ gầy mắng to, hình như Lục Lâm Thiên thật sự thiếu nợ hắn rất lớn.

- Nếu như không có ta, ngươi còn không thể đi ra, sớm muộn gì cũng sẽ bị Xích Linh Liệt Hỏa luyện hóa, tính toán ra vẫn là ta cứu ngươi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, từ trong miệng Xích Linh Liệt Hỏa hắn hiểu một ít tình huống, Lục Lâm Thiên có thể đưa ra phán đoán đại khái, lúc trước Xích Linh Liệt Hỏa nhất định luyện hóa linh hồn lão giả, mà lão giả vẫn bị vây trong xương cốt.

- Chuyện này...

Ánh mắt lão giả chấn động vài lần, phất phất tay, nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Nếu ngươi không đến, cuối cùng có thể chiến thắng nhất định là ta, ngươi cho rằng Xích Linh Liệt Hỏa thật sự có thể làm gì được lão nhân gia ta hay sao, hắn cũng đã nỏ mạnh hết đà, bằng không cho dù linh hồn phân thân của ngươi cấp độ rất cao, cũng không thể làm gì Xích Linh Liệt Hỏa.

Lục Lâm Thiên biến sắc, cũng không biết lão giả này nói là thật hay giả.

- Ngươi cho rằng ta lão nhân gia lừa ngươi sao, ta có chút tin tưởng ngươi thật sự tới từ thế giới thổ dân, ngươi là thổ dân, chẳng lẽ ngươi không nhìn ra Xích Linh Liệt Hỏa đang ở cấp độ Tuyên Cổ Cảnh hay sao, nếu không phải lão nhân gia ta táng gia bại sản mài nó suốt năm mươi vạn năm, tiêu hao sạch sẽ thực lực của nó, tăng thêm linh hồn phân thân của ngươi cấp độ cao hơn nữa, trực tiếp ngăn chặn nó, lúc này mới có thể hấp thu, bằng không chỉ dựa vào cấp độ linh hồn phân chân cũng phải tan thành mây khói trước mặt nó mà thôi.

Lão gia nhỏ gầy kích động, nhưng hắn thật sự táng gia bại sản đấy, không để ý tất cả mài Xích Linh Liệt Hỏa suốt năm mươi vạn năm, không nghĩ tới cuối cùng chỗ tốt lại bị thái điểu Phá Giới Cảnh đạt được, hiện tại thái điểu này còn muốn đối phó hắn, nhớ tới những chuyện này, lão giả khóc không ra nước mắt, tâm tính càng kích động hơn.

- Cái gì, Xích Linh Liệt Hỏa là Tuyên Cổ Cảnh?

Lục Lâm Thiên mới mặc kệ lão giả khóc không ra nước mắt hay kích động thế nào, chỉ là nghe được cấp độ Tuyên Cổ Cảnh thì run lên, linh vật trời sinh cấp độ Tuyên Cổ Cảnh, đây là khái niệm gì? Hắn chưa từng nghĩ tới...

Bây giờ thiên hỏa của hắn lại thôn phệ linh vật trời sinh Tuyên Cổ Cảnh?

- Ngươi cho rằng Xích Linh Liệt Hỏa không đạt tới cấp độ Tuyên Cổ Cảnh sẽ có khả năng biến ta thành bộ dáng nửa sống nửa chết này hay không, lần này lỗ lớn rồi, táng gia bại sản, tốn thời gian mấy chục vạn năm vẫn thất bại.

Tâm tình kích động của lão giả ổn định hơn trước, trong ánh mắt mang theo cảm khái thật sâu.

Nhìn bộ dáng kích động của lão giả, nội tâm Lục Lâm Thiên chấn động không nhỏ, đến bây giờ, trong nội tâm hắn vẫn khó phân biệt lão giả nói thật hay giả, trải qua nhiều việc, Lục Lâm Thiên không dễ tin người.

Xùy.

Đột nhiên linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm trong người hắn run lên, khí tức của nó bắt đầu ổn định lại.

- Tốt một chút rồi, nhớ kỹ, về sau ngàn vạn không thể cho linh hồn bổn nguyên của nó có chút cơ hội nào, cấp độ linh hồn phân thân của ngươi rất cao, ngay cả ta cũng nhìn không thấu, hoặc là kết quả của thế giới thổ dân các ngươi cấp độ rất cao, nhưng tu vị lại quá thấp, không thể ngăn chặn linh hồn bổn nguyên của Xích Linh Liệt Hỏa.

Lục Lâm Thiên tuy bán tín bán nghi, hắn cũng nghe hiểu lão giả nói gì, chứng minh cái này nhỏ gầy lão giả cũng không có lừa gạt hắn, đối với cái này nhỏ gầy lão giả, Lục Lâm Thiên cũng là có chút ít nhìn không thấu.

- Không cần hoài nghi ta, ta không có tâm hại ngươi, thứ nhất, bởi vì trạng thái của ta hiện tại không thể nào làm gì được ngươi, linh hồn phân thân của ngươi dường như trời sinh có thể áp chế linh hồn, hiện tại linh hồn thể của ta rất khó chống lại.

- Thứ hai, nếu ta đối phó ngươi, Xích Linh Liệt Hỏa sẽ có cơ hội, nếu hắn không có việc gì, ta sẽ thảm, ta đã biến nó thành bộ dáng như vậy, tên kia tuyệt đối sẽ không buông tha ta.

Ánh mắt lão giả nặng nề, trừng mắt nói với Lục Lâm Thiên:

- Lão nhân gia ta nói thật với ngươi, ngươi cũng có tiếp tục giày vò lão nhân gia ta nữa.

Chương 3450: Không bái sư

- Ta tin tưởng ngươi một lần.

Lục Lâm Thiên do dự vài lần, tâm niệm khẽ động, lập tức thu hồi thân thể hổ biến, dường như lão giả nhỏ gầy nói thật, đương nhiên, Lục Lâm Thiên vẫn còn cảnh giác.

- Ngươi thật tới từ thế giới thổ dân?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên thu hồi hổ biến, ánh mắt lão giả nhỏ gầy chấn động, hỏi Lục Lâm Thiên, ánh mắt kia như muốn xem thấu Lục Lâm Thiên.

- Thích tin hay không thì tùy,

Lục Lâm Thiên không thể không vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết và Tam Thần Thiên Biến Quyết, đồng thời cẩn thận ẩn nấp tất cả khí tức.

Lão giả nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi có lẽ cũng không có gạt ta, nếu ngươi tới từ đại thế giới, dùng thiên phú của ngươi chỉ sợ sẽ có thế lực lớn đứng sau, tuyệt đối sẽ không tùy tiện cho ngươi đi ra ngoài, cho dù đi ra ngoài cũng sẽ có an bài.

- Các hạ, chúng ta nước giếng không phạm nước sông, hiện tại ngươi đã thoát khốn, cáo từ.

Lục Lâm Thiên cũng không muốn có liên quan tới lão giả này, nên đi sớm mới tốt, đủ loại dấu hiệu cho thấy, lão giả này tuyệt đối không thể tùy tiện đối phó, cho nên Lục Lâm Thiên không thể không đề phòng.

- Chậm đã.

Lão giả nhỏ gầy vội vàng gọi Lục Lâm Thiên lại, nói:

- Tiểu tử, cho ngươi chỗ tốt, ngươi có muốn không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhấc lên, trong mắt mang theo hiếu kỳ, nói:

- Chỗ tốt gì?

- Bái ta làm thầy, trở thành đệ tử ta.

Thân ảnh lão giả không cong, tóc mất trật tự bay ra phía sau, lộ ra gương mặt chật vật nhưng ánh mắt cũng rất tự tin, nhớ ngày đó bao nhiêu người cầu bái sư không được, hắn khinh thường nhìn một cái, hiện tại muốn thu một thái điểu Phá Giới Cảnh làm đồ đệ, tuyệt đối là nhiều người cầu không được.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lão giả nhỏ gầy trước mặt, trong nội tâm than nhẹ, nếu không có chuyện Phương Chí Thành, hắn chắc chắn không cân nhắc nhiều.

Sau chuyện Phương Chí Thành, Lục Lâm Thiên không thể không nghĩ nhiều, thấy lão giả tự tin, ánh mắt nhìn soi mói, nói:

- Ta đã có rất nhiều sư phó.

- Sư phó nhiều cũng không có gì, trong rất nhiều thế giới, chỉ cần là cường giả đều không chỉ có một sư phó, thực lực mạnh hơn ngươi đều có thể trở thành sư phó của ngươi, được bọn họ trợ giúp, ngươi có thể trở thành cường giả dễ dàng.

Trong ba ngàn đại thế giới, tu luyện giả có nhiều sư phó cũng không phải chuyện gì kỳ quái.

Ngược lại sư phụ càng nhiều, có khả năng thực lực của người càng mạnh, ít nhất hơn phân nửa sau lưng ngươi sẽ có thế lực, không ít sư phó liên lụy, đây chính là thế lực khủng khiếp.

Đương nhiên, người bình thường sẽ không tùy tiện bái sư, người bình thường cũng không tùy ý thu đồ, nhiều ra mấy sư phó, trong ba ngàn đại thế giới chỉ là chuyện bình thường.

Nhìn qua lão giả nhỏ gầy, Lục Lâm Thiên không thể không đề phòng một ít chuyện, lắc đầu, nói:

- Ta sẽ không bái sư, ngươi tìm người khác đi.

- Tiểu tử, ngươi suy nghĩ thật kỹ đi, cơ hội mất đi sẽ không có lại đâu, ngươi phải biết rằng, ngươi người mang không gian, thời gian, linh hồn ba loại áo nghĩa kỳ lạ, nếu không bái ta làm sư, ngươi sẽ tổn thất rất lớn đấy.

Lão giả nhìn Lục Lâm Thiên, trên gương mặt chật vật mang theo vẻ ôn hòa, ánh mắt cho ngươi ta cảm giác như tắm trong gió xuân.

Nhưng biểu hiện lão giả tận lực làm ra, làm cho Lục Lâm Thiên nghĩ tới ba chữ ‘ bọn buôn người ’.

- Ta thật sự không có hứng thú.

Lục Lâm Thiên vẫn không đồng ý, nếu hắn bái sư, nói không chừng sẽ bị lão giả bán đi, một khi bị rắn cắn, mười năm sợ dây thừng, Lục Lâm Thiên không thể không phòng bị.

Nghe vậy, lão giả vô cùng tức giận, quát lớn:

- Vô liêm sỉ, tiểu tử không biết trời cao đất rộng, nhớ ngày đó bao nhiêu Niết Bàn Cảnh và Tuyên Cổ Cảnh quỳ ở trước mặt ta, ta còn ghét bỏ thiên phú bọn họ chưa đủ, nhìn cũng không nhìn, hôm nay lão nhân gia ta thấy căn cốt ngươi không tệ, thiên phú hơn người, cho nên có ý thu ngươi làm đồ đệ, ngươi vậy mà không cho ta mặt mũi, ngươi muốn thế nào?

- Ta sẽ không lại bái sư, đa tạ hảo ý của các hạ.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu lên nói.

- Ngươi...

Ánh mắt lão giả nhỏ gầy tức giận trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức bất đắc dĩ, cẩn thận dò xét Lục Lâm Thiên một hồi, lúc này mới tiếp tục nói:

- Tiểu tử, ngươi không hề bái sư, chẳng lẽ xảy ra chuyện gì sao, nếu xảy ra chuyện không tốt, cứ nói ra, lão nhân gia sẽ cao hứng nói với ngươi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, hắn cảm thấy lão giả này không có ác ý với mình.

Do dự một lát, Lục Lâm Thiên sửa sang lại trí nhớ, không nhanh không chậm, hắn nói chuyện bị Ma Linh Yêu Nữ dồn vào khe hẹp và cuối cùng là bái sư, bị Phương Chí Thành, Phạm Sàm tính toán nói một lần, trong mắt vẫn mang theo lãnh ý.

- Tiểu tử ngươi thật có ngạo khí, đánh chết hơn mười Phá Giới Cảnh, hơn mười vạn đệ tử, nếu là ta, ta sẽ diệt môn của hắn, chó gà không tha, đám người đầu sỏ sẽ sống không bằng chết.

Lão giả lạnh nhạt, nhìn thấy lãnh ý trong mắt Lục Lâm Thiên, ánh mắt rung rung, nói nhỏ:

- Nhưng mà Thải Hồng Cốc này ta chưa nghe qua, Thiên Thủy Môn hơi nhớ một ít, có lẽ chỉ là tiểu thế lực trong Chiến Thiên Liên Minh.

- Khoản nợ này ta sẽ đích thân đòi Thải Hồng Cốc, Thiên Thủy Môn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, lãnh ý bắn ra, nói:

- Chiến Thiên Liên Minh, ta sẽ ghi nhớ.

Lão giả nhìn Lục Lâm Thiên, từ trong lãnh ý của hắn thấy sát ý chấn động.

- Thiên Thủy Môn không tuân thủ Chiến Thiên Liên Minh Thù Tạ Lệnh, bây giờ ngươi còn sống, vì sao không thông báo chuyện này, để cho người Chiến Thiên Liên Minh xử lý?

Lão giả nhỏ gầy nhìn qua Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Theo ta được biết, Chiến Thiên Liên Minh rất xem trọng Thù Tạ Lệnh, đây cũng là căn bản giúp Chiến Thiên Liên Minh có thể sừng sững trong Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới.

- Nếu ta truyền tin tức ra, ta sẽ chết sớm hơn.

Lục Lâm Thiên cắn răng nói ra, hàn ý bao phủ ánh mắt, nói:

- Chuyện đã phát sinh, nếu ta mang tin tức Chiến Thiên Liên Minh không tuân thủ Thù Tạ Lệnh truyền đi, Chiến Thiên Liên Minh điều tra dù là thật cũng sẽ vì thể diện và hình tượng Chiến Thiên Liên Minh mà phủ nhận đi, còn có thể diệt khẩu ta, một số năm sau, sau đó lại tiêu diệt Thiên Thủy Môn, với thực lực của ta bây giờ, ai lại tin ta nói, thực lực mới là chứng minh tất cả.

- Cũng không phải đồ đần, rất rõ ràng Chiến Thiên Liên Minh sẽ làm ra chuyện này, mặc kệ ở nơi nào, thực lực vi tôn, thực lực mới là tất cả.

Lão giả nhỏ gầy nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt có chút ngoài ý muốn, hơi tán thưởng nói:

- Vì sao ngươi muốn gia nhập Chiến Thiên Liên Minh.

- Trước kia muốn, hiện tại không muốn, Chiến Thiên Liên Minh, không gì hơn thế này.

Lục Lâm Thiên cười lạnh nói.

- Nhưng đối với Chiến Thiên Liên Minh mà nói, thực lực ngươi bây giờ chỉ là con sâu cái kiến mà thôi, ngươi dựa vào cái gì chỉ trích Chiến Thiên Liên Minh, thực lực vi tôn, ngươi khoan hãy nói ngươi sớm muộn gì có ngày trở thành cường giả, thậm chí vượt qua Chiến Thiên Liên Minh, ít nhất hiện tại Chiến Thiên Liên Minh vẫn đứng không ngã, vẫn là tồn tại cao thượng.

Chương 3451: Tâm địa lương thiện 1

- Mà ngươi vẫn chỉ là con sâu cái kiến, chuyện sau này không ai nói chuẩn, nói không chừng ngươi ngày mai sẽ bị người ta diệt, căn bản cũng không có cơ hội trở thành cường giả, cho dù ngươi trở thành cường giả, vậy cần bao lâu, ngàn năm, vạn năm, mười vạn năm, hay là ngàn vạn năm, thậm chí càng dài...

Lão giả nhỏ gầy nói xong, nhìn qua Lục Lâm Thiên, khóe miệng mang theo một tia trêu tức, cũng rất trào phúng nói:

- Ta cho rằng tương lai ngươi sẽ trở thành cường giả, nhưng khi đó ngươi sẽ mạnh hơn Chiến Thiên Liên Minh hay sao?

Nghe lão giả nói chuyện, ánh mắt Lục Lâm Thiên yên tĩnh, lập tức trở nên mê mang, lão giả nói là sự thật, là sự thật hiển nhiên.

Mà lập tức, Lục Lâm Thiên vẫn đang suy nghĩ, lúc trước trên đại lục Linh Vũ, hóa Võ Tông, Lăng Lan sơn trang, Hắc Sát Giáo... Đứng trước mặt mình đều là quái vật khổng lồ, đều cao không thể chạm tới, hắn vẫn từng bước leo lên đỉnh phong, hắn phá hủy chúng, chính mình có Hỗn Độn Âm Dương Quyết, còn có thế giới hỗn độn chi nguyên, hiện tại không phải ban đầu có thể so sánh.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt nhìn thẳng lão giả nhỏ gầy, trong mắt tràn ngập ngạo khí, tinh mang lập loè, nói:

- Ta tin tưởng không bao lâu nữa ta có thể làm được, nếu khi đó ngươi vẫn còn, ta mời ngươi uống rượu, bởi vì ngươi nói ta cảm thấy... Ta vẫn là ta!

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên mỉm cười, đoạn thời gian chịu đả kích làm nội tâm của hắn lo lắng, trong thé giới này, cường giả như mây, chính mình chỉ có thể sống trong khe hở, trong Vạn Cổ Thế Giới hắn không ngừng trốn đông trốn tây, đây cũng không phải chyện mình nên trải qua nữa.

Mà lão giả nhỏ gầy nói chuyện làm cho Lục Lâm Thiên bỗng nhiên đốn ngộ, con đường lúc trước mình đã đi qua rồi, bây giờ đi lại lần nữa thì có làm sao?

Rống...

Nghĩ vậy Lục Lâm Thiên cảm thấy nội tâm khoan khoái dễ chịu, hắn hét lớn truyền ra, tiếng quát như hổ gầm, chấn động cả không gian, không gian sinh ra gợn sóng cuồn cuộn.

- Một thân ngông nghênh, một thân ngạo khí, kẻ này bất phàm, Chiến Thiên Liên Minh sợ rằng sẽ tổn thất lớn rồi.

Ánh mắt lão giả nhỏ gầy kích động, trong nội tâm thì thào, người có ngạo khí cũng có thể nói như rồng leo, làm như mèo mửa, tự cho mình siêu phàm, nhưng một thân ngông nghênh có thể làm người bát phàm, hơn nữa dựa vào thiên phú cảu của hắn, tiền đồ có thể nghĩ.

- Tiểu tử, có ngạo khí là chuyện tốt, nhưng muốn trở thành cường giả lại không dễ dàng, dùng thực lực của ngươi bây giờ, cho dù ngươi muốn đối phó Thải Hồng Cốc cũng khó rất, về phần Thiên Thủy Môn, càng khó hơn lên trời, nếu ngươi bái ta làm thầy, ta cam đoan có thể giúp ngươi giải quyết Thiên Thủy Môn cùng Thải Hồng Cốc, ngay cả Chiến Thiên Liên Minh cũng không dám thế nào với ngươi.

Lão giả nhỏ gầy nhìn Lục Lâm Thiên, hắn lại đưa ra dụ hoặc.

Lục Lâm Thiên nhìn sang lão giả nhỏ gầy, hơi thi lễ, cũng nhận ra lão giả này không có ác ý với mình, nói:

- Thiên Thủy Môn và Thải Hồng Cốc ta sẽ tự mình giải quyết, đa tạ các hạ.

- Đương nhiên phải dựa vào chính mình, ta vốn không có ý đích thân giúp ngươi, chỉ cho ngươi một ít trợ giúp mà thôi.

Lão giả nhỏ gầy bất đắc dĩ thở dài, nói:

- Ai, xem ra, ngươi ngu ngốc khi không bái ta làm thầy, như vậy đi, ngươi không bái ta làm thầy cũng có thể, chúng ta làm giao dịch chứ?

- Giao dịch gì?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, lập tức hỏi thăm, nội tâm sinh ra không ít hứng thú.

- Giao dịch sau này hãy bàn, nhưng linh hồn phân thân của ngươi đang có phiền toái, ngươi cần lập tức xử lý, bằng không sẽ hại mình, ngươi cũng chưa thể thôn phệ Xích Linh Liệt Hỏa cho mình sử dụng, Xích Linh Liệt Hỏa bị ngươi thôn phệ, như vậy linh hồn bổn nguyên của Xích Linh Liệt Hỏa rất khó bị áp chế, bởi vì thực lực của nó cao hơn ngươi quá nhiều.

Lão giả nhìn Lục Lâm Thiên, nghiêm mặt nói:

- Ngươi nghe theo là tốt rồi, yên tâm, ta sẽ không hại ngươi, nếu thật muốn hại ngươi, ta hiện giờ yếu như vậy nhưng cũng có hơn mười biện pháp đối phó ngươi.

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, chính mình cũng không phải người dễ đối phó, đặc biệt là đối với linh hồn thể, nhưng mà do dự một chút, hắn thu hồi linh hồn phân thân trở về.

Linh hồn phân thân trở lại trong không gian, lập tức khoanh chân tu luyện, linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm xảy ra chuyện gì, Lục Lâm Thiên tự nhiên cũng rất rõ ràng, lão giả nhỏ gầy nói là sự thật.

Lão giả nhỏ gầy thỏa mãn gật đầu, lập tức nói nhỏ:

- Lão nhân gia ta trước kia có không ít gia tài, nhưng vì đối phó Xích Linh Liệt Hỏa đã táng gia bại sản, tăng thêm bị Xích Linh Liệt Hỏa tính toán ngược lại, đừng nói là nhẫn trữ vật, nay cả túi da này cũng bị nó hủy.

Lão giả nhỏ gầy nhìn qua hài cốt bên cạnh, thở dài nói:

- Nhưng có thể cho ngươi không ít chỗ tốt, tiểu tử ngươi và lão nhân gia ta hợp ý, tuy lão nhân gia ta tức giận, nhưng lão nhân gia ta hôm nay cảm thấy nội tâm khoan khoái dễ chịu, xem như lễ gặp mặt với ngươi đi, hiện tại thả linh hồn lực của ngươi ra, ta thật không hại ngươi.

Khi lão giả nhỏ gầy dứt lời, thủ ấn biến hóa, linh hồn chấn động, lập tức đi tới trước người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hơi do dự, liền trực tiếp buông linh hồn lực ra, mình không sợ nhất là linh hồn lực, huống chi trong linh hồn còn có thổ phỉ kia.

Vèo!

Hào quang linh hồn chấn động truyền vào đầu, toàn thân Lục Lâm Thiên run lên, linh hồn lực chấn động lọt vào trong đầu đã hóa thành tin tức khổng lồ in vào trí nhớ Lục Lâm Thiên.

- Đây là lĩnh ngộ cả đời của lão phu, xem như truyền thừa chính thức của ta, ta có ý định vạn nhất bị Xích Linh Liệt Hỏa hoàn toàn luyện hóa còn có thể bảo lưu lại một phần truyền thừa, như vậy y bát của ta sẽ không mất, cho nên mới chuẩn bị, hiện tại gặp gỡ tiểu tử ngươi, ngươi lại không bái ta làm thầy.

- Cũng được, dù sao ngươi chiếm tiện nghi của lão tử quá nhiều, lại cho ngươi đạt được chút ít tiện nghi cũng không có gì, Đại Thiên Linh Lục này ngươi có thể lĩnh ngộ bao nhiêu phải xem tạo hóa của ngươi, cứ hảo hảo lĩnh ngộ, trong đó có một ít chỉ dẫn áo nghĩa y bát của ta, hy vọng sẽ có trợ giúp ngươi.

Lúc tin tức khổng lồ này khuếch tán trong đầu Lục Lâm Thiên, bên tai hắn có giọng nói lão giả vang lên.

Lục Lâm Thiên nghe xong liền ngồi xuống, kết xuất tu luyện thủ ấn, Hỗn Độn Âm Dương Quyết tự động vận chuyển.

Trong đầu có rất nhiều tin tức hiện ra, Lục Lâm Thiên nhìn trộm nhưng nội tâm rung động khó hiểu, tin tức này vô cùng mênh mông, kể cả đan dược, khôi lỗi, linh khí, khôi lỗi tọa giá, trận pháp, còn có rất nhiều thứ mà Lục Lâm Thiên quá khứ chưa từng nghe qua.

Trong tin tức khổng lồ này có không gian, thời gian, linh hồn ba loại áo nghĩa hoàn mỹ phối hợp với nhau, thậm chí là dung hợp, tin tức rất khổng lồ, tất cả tin tức trong đó, với tầng thứ của sư phụ Thánh Thủ Linh Đế Thiên Linh Lục rất là tương tự, nhưng tầng thứ không phải Thiên Linh Lục có thể so sánh..

Lục Lâm Thiên rất rõ ràng tầm quan trọng của những thứ này, tất cả tin tức trong đó chính là đại cơ duyên của bản thân.

Chương 3452: Tâm địa lương thiện 2

Một lát sau, quanh người Lục Lâm Thiên bao phủ trong hào quang trắng nõn, toàn thân có linh hồn chấn động tràn ra, thân thể đắm chìm trong lĩnh ngộ và tu luyện.

- Hỗn tiểu tử, vẫn cảnh giác ta, hiện tại đã buông lỏng cảnh giác, không biết nên có tâm phòng người sao, khá tốt lão nhân gia ta tâm địa lương thiện.

Lão nhân gia thì thào nói nhỏ, nhưng câu cuối cùng tâm địa lương thiện có người quen biết hắn biết rõ, chắc chắn sẽ chửi thẳng mặt hắn, hắn hoàn toàn không có chút quan hệ nào với tâm địa lương thiện cả, cao ngạo, quái dị và khủng bố mới là cách hình dung tính cách của hắn.

Lão giả nhỏ gầy nhìn Lục Lâm Thiên, dường như càng ngày càng thoả mãn:

- Thực lực không cao, nhưng một thân ngông nghênh, một thân ngạo khí, cực giống lão nhân gia ta, Chiến Thiên Liên Minh ah, càng lăn lộn càng thụt lùi, về sau nhất định sẽ hối hận, hiện tại lão nhân gia ta quyết định chặn ngang một cước.

Sau một lát, ánh mắt lão giả nhỏ gầy vô cùng vui ve, hư ảnh khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt dưỡng thần.

Trong không gian này vô cùng yên tĩnh, bên ngoài còn có hỏa diễm Xích Linh Liệt Hỏa cuồn cuộn.

Trong một không gian to lớn khác, thân thể khôi ngô của Kim Viên khoanh chân ngồi đó, trước mặt hắn là một đống thi cốt tán loạn, thi cốt mang theo hào quang đỏ thẫm, chồng chất như núi.

Trong núi thi cốt này năng lượng mênh mông, chúng nhanh chóng tràn vào trong người Kim Viên, năng lượng tiến vào người, khí tức Kim Viên tăng lên như vũ bão, năng lượng thiên địa dao động thật mạnh.

Trong không gian bình tĩnh này cũng không biết là nơi nào, trong không gian yên tĩnh, thời gian trôi qua cũng không biết bao lâu.

Trong không gian bình tĩnh này lập tức có một ít chấn động mơ hồ truyền ra, chấn động dần dần xuất hiện, mới thấy rõ ràng phía trước dĩ nhiên là quái vật khổng lồ, toàn thân vết thương chồng chất, lân phiến màu vàng nghiền nát, có vết máu đã cứng, đó là một con Kim Long đã hôn mê, tuy hôn mê nhưng khí tức uy áp vẫn bộc phát dữ dội.

Sưu sưu...

Trong không gian yên tĩnh có mấy đạo thân ảnh phá không bay tới, lập tức hàng lâm trong không gian này, khí tức hùng hồn bao phủ các nơi, từng tia ánh mắt nhìn lên Kim Long bị thương chồng chất.

- Công chúa, hắn bị thương nặng, dường như từ trong khe hẹp thế giới đi ra ngoài, còn có một tia khí tức, đã là kỳ tích.

- Dẫn hắn trở về, xem có thể cứu sống hay không.

Tiếng nói thanh thúy vang lên, tiếng nói thanh thúy ngọt ngào, nhưng lại mang theo uy áp bẩm sinh...

Sơn mạch Cổ Lan xuất hiện hỏa loại linh vật trời sinh đã truyền ra được nửa tháng, càng ngày càng nhiều người tu vị cao tụ tập đến, tin tức truyền ra, ngay cả thế giới chung quanh cũng có không ít cường giả đi vào trong Vạn Cổ Thế Giới.

Dưới hỏa diễm cuồn cuộn này có không ít người nếm thử tiến vào, cuối cùng chật vật đi ra, có không ít người mất mạng trong đó.

- Tam đương gia, chúng ta dông dài ở đây cũng không phải biện pháp, người càng ngày càng nhiều.

Trên một ngọn núi, ánh mắt Hỏ Sơn ngưng trọng, nói với Ma Linh Yêu Nữ bên cạnh.

- Thiên hỏa tuy là bảo vật, nhưng ta càng muốn tìm Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư về, ta có thể cảm giác được, Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư vẫn tồn tại, chúng có liên hệ với ta, nhưng vẫn bị cấm chế, người nọ vẫn còn sống.

Trên mặt thanh lệ thoát tục của Ma Linh Yêu Nữ, nàng chu miệng, dậm chân nói:

- Bất kể như thế nào, Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư là thứ ta phải cầm về.

Không gian chấn động, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi đó, trên người chấn động, không biết lúc nào,hắn đã bắt đầu đột phá.

- Tiểu tử này, chẳng lẽ sắp đột phá sao?

Lão giả nhỏ gầy nhắm mắt dưỡng thần, cảm giác được khí tức trên người Lục Lâm Thiên chấn động thì mở mắt ra, hắn vô cùng kinh ngạc.

Tất cả những việc này Lục Lâm Thiên cũng không biết, hắn chải vuốt tin tức trong đầu. cũng lĩnh ngộ thời gian, không gian, linh hồn ba loại áo nghĩa.

Dung hợp thời gian, không gian, linh hồn ba loại áo nghĩa này, Lục Lâm Thiên đã sớm có kinh nghiệm, chính mình lĩnh ngộ ‘ thời không lao ngục ’ cũng dung nhập thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa, linh hồn áo nghĩa vào trong đó, bởi vậy thời không trong lao ngục vây nhốt người cùng đẳng cấp, có thể nói là đồ sát cùng cấp.

Ban đầu ở Thải Hồng Cốc, Lục Lâm Thiên với tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai thi triển ‘ thời không lao ngục ’, tu vị Phá Giới Cảnh trung giai không thể nhúc nhích, ngay cả Phá Giới Cảnh cao giai cũng bị vây khốn rất chặc.

Từ Phá Giới Cảnh sơ giai đột phá tới Phá Giới Cảnh cao giai, khoảng cách trong đó lớn lắm, đủ để là chứng minh thời không lao ngục rất mạnh, thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa, linh hồn áo nghĩa, ngũ hành tương khắc, vật chất áo nghĩa các năng lượng dung hợp với nhau, tác dụng và uy năng của nó vây khốn người khác, khiến người đó thúc thủ vô sách.

Cho dù người thực lực cường hãn bị vây trong ‘ thời không lao ngục ’ cũng bị ảnh hưởng rất lớn.

Lục Lâm Thiên đánh ra từng đạo thủ ấn huyền diệu, mang theo không ít thời không tɧác ɭoạи lắc lư, phóng thích ra linh hồn lực chấn động mênh mông.

- Vì sao lĩnh ngộ nhanh như vậy, tiểu tử này thật sự đến từ thế giới thổ dân sao?

Nhìn thấy thủ ấn của Lục Lâm Thiên sinh ra chân động huyền ảo, lão giả nhỏ gầy nghẹn họng nhìn trân trối, nhìn thế là đủ.

Chuyện lĩnh ngộ này không phải nói lĩnh ngộ càng lâu càng tốt, tiến bộ càng lớn, tất cả thuần túy dựa vào vận khí.

Vận khí tốt lưu quang vừa hiện, một khi tiến vào trạng thái đốn ngộ, thời gian mấy ngày còn mạnh hơn người khác lĩnh ngộ mấy trăm năm, mấy ngàn năm.

Lục Lâm Thiên hiện tại đúng là như thế, đắm chìm trong trạng thái vong ngã, hắn lĩnh ngộ không gian áo nghĩa, thời gian áo nghĩa, linh hồn áo nghĩa đạt được chỗ tốt cực lớn, có thể nói tăng lên gấp đôi.

Cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên cũng biết hắn đang trải qua những chuyện gì.

Những thủ ấn hắn đang thi triển ra chỉ là một phần nhỏ trong Đại Thiên Linh Lục mình đang hấp thu, ví dụ như có thể bố trí một ít thời không đại trận, vận dụng thời gian áo nghĩa và không gian áo nghĩa dung nhập trong đó, người bị vây khốn trong đại trận, đời này cũng đừng nghĩ thoát thân...

Tất cả tin tức này đều đến từ Đại Thiên Linh Lục, đến từ y bát của lão giả kia, lưu truyền thừa cho người hữu duyên, bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng rung động với tài năng tuyệt thế của lão giả, không hề nghi ngờ, người này còn cường hãn hơn Thánh Thủ Linh Đế rất nhiều.

Đương nhiên không thể nói sư phụ Thánh Thủ Linh Đế cũng không bằng lão giả nhỏ gầy này, mà là đại lục Linh Vũ chỉ là thế giới thổ dân, sư phụ Thánh Thủ Linh Đế điều kiện và kiến thức có hạn, nhưng trong điều kiện như thế lại có thành tựu kinh người, nếu sư phụ Thánh Thủ Linh Đế sinh hoạt ở thế giới bên ngoài, tuyệt đối có thể còn khủng bố hơn cả lão giả nhỏ gầy trước mặt.

Đến bây giờ, Lục Lâm Thiên đã có chút tin tưởng lời lão giả nói, lúc trước hắn một tát chụp chết cường giả Niết Bàn Cảnh. Tuyên Cổ Cảnh cũng phải tất cung tất kính, thành thành thật thật, chỉ bằng tin tức trong Đại Thiên Linh Lục, Lục Lâm Thiên đã biết rõ lão giả này chắc chắn không nói khoác.

Chương 3453: Cảm giác mỹ diệu

Tâm tư của Lục Lâm Thiên dùng trên lĩnh ngộ thời gian, không gian, linh hồn ba loại áo nghĩa lĩnh ngộ, Đại Thiên Linh Lục vận chuyển dựa theo Hỗn Độn Âm Dương Quyết.

Theo thời gian trôi qua, khí tức quanh người Lục Lâm Thiên càng ngày càng mạnh, tất cả thậm chí xảy ra mà Lục Lâm Thiên không hề cảm giác được.

Khí tức quanh người Lục Lâm Thiên chấn động càng ngày càng mạnh, không gian chung quanh càng ngày càng tụ tập nhiều năng lượng giống như đại đạo hóa thành vụ khí quanh quẩn bên ngoài thân thể Lục Lâm Thiên, cuối cùng khi vụ khí tiến vào thân thể Lục Lâm Thiên.

Năng lượng trong không gian hội tụ càng ngày càng nhiều, năng lượng tụ tập cuồn cuộn không dứt sau đó hóa thành thực chất tiến vào thân thể Lục Lâm Thiên.

Trong lúc bất tri bất giác, làm cho Lục Lâm Thiên trong cơ thể gân cốt cơ bắp, ngũ tạng lục phủ các loại:đợi lần nữa đã bị một loại tấn cấp hạ rèn.

Khi năng lượng chung quanh hội tụ càng ngày càng nhiều, trong không gian này năng lượng hội tụ rất mạnh, dần dần hội tụ thành một vòng năng lượng thật mạnh.

Mà Lục Lâm Thiên khoanh chân mà ngồi ở trung ương, thân thể giống như cái động không đáy, bất tri bất giác hấp thu năng lượng thiên địa, cả không gian không ngừng chấn động.

- Đột phá Phá Giới Cảnh cao giai mà thôi, vì sao mạnh như thế, ngay cả đột phá Ngộ Chân Cảnh cũng không có động tĩnh bực này.

Không gian run lên không nhỏ, hư ảnh lão giả nhỏ gầy lui ra phía sau một ít, hắn kinh ngạc nhìn tất cả vào trong mắt.

Ở bên ngoài, trong sơn mạch bao la đã không biết xảy ra chuyện gì, hỏa diễm bạo tăng cuồn cuộn không dứt, sóng lửa quét qua mặt đất, những người đang tụ tập vô cùng hoảng sợ.

Trong không gian, theo Lục Lâm Thiên gây ra động tĩnh như thế kéo dài suốt ba ngày tất cả mới bình tĩnh trở lại, không gian khôi phục bình tĩnh như trước.

Năng lượng bị Lục Lâm Thiên thôn phệ, đột nhiên hai mắt Lục Lâm Thiên mở ra, tinh quang trong mắt bắn ra ngoài, quanh người bộc phát khí thế vô cùng mạnh mẽ, nương theo đó là khí tức man hoang tự nhiên, không gian chung quanh rung động không nhỏ.

- Phá Giới Cảnh cao giai, tại sao có thể có khí tức hùng hậu như vậy, khí thế kia cũng không phải bình thường.

Ánh mắt lão giả run run, hắn cảm giác mình càng ngày càng không hiểu tiểu tử này.

Hô!

Lục Lâm Thiên phun một ngụm trọc khí ra ngoài, quanh người sinh ra khí thế vô cùng mạnh mẽ, lập tức thu liễm vào trong cơ thể, không tiết lộ ra chút nào, làm cho người ta căn bản không thể nhìn trộm.

Lúc này Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, khí tức toàn thân ẩn nấp đi, nhưng khí tức cải biến một cách vô hình, trở nên càng ngày càng hùng hậu và kéo dài.

Tâm thần quan sát biến hóa trong cơ thể, cảm giác được đan điền khí hải hùng hậu hơn lúc trước mấy lần, còn có thời gian, không gian, linh hồn ba loại áo nghĩa đột phá một bước, khóe miệng Lục Lâm Thiên cười rất tươi.

- Lại có thể trực tiếp đột phá một giai, cũng không phải sai, cảm giác như thế nào?

Hư ảnh lão giả bay tới, lặng yên không một tiếng động xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

Lúc này đưa mắt nhìn lão giả nhỏ gầy, lòng cảnh giác đi không ít, đứng dậy mỉm cười, rất là thoả mãn nói:

- Cảm giác thật mỹ diệu.

- Mỹ diệu cái đầu của ngươi, ta hỏi Đại Thiên Linh Lục thế nào?

Lão giả hỏi Lục Lâm Thiên, ánh mắt trừng Lục Lâm Thiên.

- Đại Thiên Linh Lục cũng tạm được, còn không có trở ngại.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, nhìn lão giả nhỏ gầy đáp một câu.

- Cũng tạm được.

Nghe hư ảnh lão giả nhỏ gầy đầy hắc tuyến, Đại Thiên Linh Lục là cảm ngộ cả đời của hắn, cũng chỉ đổi lại ba chữ ‘ cũng tạm được ’ của thái điểu Phá Giới Cảnh, với hắn mà nói, quả thực chính là vũ nhục và đả kích thật lớn, lập tức tức giận nói:

- Tiểu tử, không hài lòng, vậy trả Đại Thiên Linh Lục lại cho ta.

- Tiền bối, Đại Thiên Linh Lục của ngươi thật sự bình thường thôi, hơi chút có thể để mắt, ngược lại có thể dung hợp thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa, và linh hồn áo nghĩa.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên xoay chuyển, mỉm cười nói nhỏ, Đại Thiên Linh Lục hắn đã đạt được, Lục Lâm Thiên có ý định đánh chết cũng không trả.

- Đó là đương nhiên, người có thể làm được bước này không nhiều.

Hư ảnh lão giả nghe xong lời này lại sinh ra ngạo khí nhớ ngày đó, nếu hắn dậm chân một cái, ba ngàn đại thế giới cũng phải chấn động.

- Không thể nào, dung hợp ba loại áo nghĩa mà thôi, rất dễ dàng, không khó đâu.

Lục Lâm Thiên ra vẻ cười cười, hắn vô thành vô tức ngưng tụ bốn đạo hào quang, hắn cho hư ảnh Thanh Long, Huyền Vũ, Bạch Hổ cùng Chu Tước cùng xuất hiện.

Trong ánh mắt ngạc nhiên của lão giả nhỏ gầy, tay Lục Lâm Thiên kéo lê đường vòng cung huyền ảo, hai luồng hào quang va chạm với nhau, Thanh Long, Huyền Vũ, Chu Tước, Bạch Hổ bốn hư ảnh trực tiếp dung hợp với nhau.

Hư ảnh bốn thần thú này đại biểu cho linh hồn, thời gian, không gian, vật chất bốn loại áo nghĩa trực tiếp dung hợp, dung hợp quang đoàn phía trên, bỗng nhiên bắn ra ra chướng mắt cường quang, biên giới hư không hiển lộ ra đen kịt khe hở, một cổ mới khủng bố khí tức, tự trong đó tràn ngập mà ra.

- Đây là bốn loại áo nghĩa kỳ lạ, tiểu tử ngươi người mang không phải ba loại kỳ lạ áo nghĩa, không ngờ là bốn loại, còn dung hợp chúng với nhau.

Hư ảnh lão giả nhỏ gầy nghẹn họng nhìn trân trối, hắn há hốc mồm, tu luyện một loại kỳ lạ áo nghĩa đã khó lường, người mang hai chủng áo nghĩa trong ba ngàn đại thế giới gần như phượng mao lân giác.

Mà người mang ba loại gần như khó thấy, thiên phú khủng bố tới mức làm người ta đố kỵ, hắn chính là một người trong số đó, người mang ba loại kỳ lạ áo nghĩa tung hoành đại thế giới.

Bây giờ người mang bốn loại áo nghĩa đang xuất hiện trước mặt hắn, sau đó hư ảnh lão giả nhỏ gầy sợ hãi thán phục, hắn bắt đầu sụp đổ, đối phương cấp độ Phá Giới Cảnh đã có thể dung hợp toàn bộ, đây là điểm hắn xấu hổ.

Xùy.

Nhìn bộ dáng ngạc nhiên của lão giả, Lục Lâm Thiên đạt tới mục, dấu diếm dấu vết cười cười, cầm trong tay Tứ Thần Quyết thu liễm về sau, nhìn qua hư ảnh nhỏ gầy lão giả, nói nhỏ:

- Tiền bối, kỳ thật trong Đại Thiên Linh Lục của ngươi có không ít thủ đoạn luyện chế khôi lỗi, khôi lỗi tọa giá rất không tệ, nếu tiền bối có rảnh có thể chỉ điểm tiểu tử một hai, tiểu tử vô cùng cảm kích.

- Ai, xem ra ta bị nhốt năm mươi vạn năm, ngoại giới biến hóa không nhỏ.

Lão giả nhỏ gầy nhìn qua Lục Lâm Thiên, cười khổ nói:

- Tiểu tử ngươi thiên phú thật sự rất khủng bố, Chiến Thiên Liên Minh hiện tại tổn thất quá lớn, nếu biết rõ ngươi người mang bốn loại kỳ lạ áo nghĩa trên người, sợ rằng hối hận xanh ruột, trực tiếp diệt Thiên Thủy Môn, Thải Hồng Cốc mười cũng có thể.

- Chiến Thiên Liên Minh, sớm muộn gì có một ngày ta sẽ cầm lại khối Thù Tạ Lệnh, tự mình giao cho Chiến Thiên Liên Minh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống.

- Thiên phú của ngươi không tồi, nhưng đây chỉ là điều kiện thôi, về phần ngươi sau này có thành cường giả hay không, dựa vào thiên phú cũng vô dụng.

Chương 3454: Tam Kỳ lão nhân

Lão giả nhỏ gầy nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi phải hiểu được, ngươi muốn trở thành cường giả, thiên phú là thứ nhất, nhưng trọng yếu nhất là tài nguyên tu luyện, cần danh sư chỉ điểm mới có thể dùng thời gian nhanh nhất, trạng thái tốt nhất trở thành cường giả.

- Cũng có thể dựa vào chính mình, chỉ có không ngừng trải qua tôi luyện mới có thể tạo nên cường giả chính thức.

Lục Lâm Thiên tiếp lời.

- Thật cao hứng ngươi có thể hiểu đạo lý kia, ngươi càng ngày càng làm cho ta thích.

Hư ảnh lão giả nhỏ gầy nhìn Lục Lâm Thiên, mỉm cười, ánh mắt hắn hơi biến hóa, nói:

- Ngươi hiểu và những thế lực lớn cũng rất hiểu điều này, bọn họ bồi dưỡng thế hệ trẻ cũng không phải chỉ dựa vào tài nguyên tu luyện và chỉ đạo, cũng cần phải tôi luyện, thậm chí là tôi luyện tàn khốc khó tưởng tượng nổi, ngươi có thể nghĩ đến, những cường giả đỉnh cấp sao không nghĩ đến, chẳng lẽ ngươi cho rằng những cường giả chân chính của đại gia tộc, đại thế lực chỉ là bao cỏ hay sao?

Lục Lâm Thiên nghe xong, nội tâm sững sờ, lão giả nói tuyệt đối không sai.

- Ngươi có thiên phú thật tốt, đây là điều kiện của ngươi, người thông minh lợi dụng điều kiện của mình, giúp mình nhanh chóng trưởng thành, bằng không sẽ bị loại bỏ, thiên địa mênh mông, trong ba ngàn đại thế giới có không biết bao nhiêu thế hệ thiên phú không tệ cũng bị đào thải trong dòng sông thời gian.

Lão giả nhỏ gầy nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Nói về giao dịch của chúng ta đi, ngươi có thể không bái ta làm thầy, không gọi ta là sư phó cũng không sao, ta cũng không quan tâm những chuyện này, ta cũng có thể giúp ngươi trở thành cường giả, ta sẽ cho ngươi chỉ đạo và trợ giúp của ta, ngươi cũng rất rõ ràng, ngươi cần ta trợ giúp, bằng không vừa rồi cũng không có chút tiểu tâm tư kia.

Nhìn thẳng vào ánh mắt lão giả nhỏ gầy, Lục Lâm Thiên vẫn có cảm giác mình bị nhìn thấu, đối mặt với lão giả trước mặt hắn không có bao nhiêu bí mật đáng nói, vừa rồi mình ngưng tụ Tứ Thần Quyết thật sự có động cơ trong đó, vẫn bị người ta đoán ra.

- Tiền bối, nếu giao dịch, chắc chắn sẽ có yêu cầu.

Lục Lâm Thiên nói với lão giả.

- Giáo huấn một người giúp ta, đả kích khí diễm hung hăng càn quấy của hắn, lão nhân gia ta không chịu nổi hắn.

Dường như nhớ tới chuyện gì, lão giả lúc này vô cùng kích động, lập tức nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt chấn động, nói:

- Nhưng ta trì hoãn năm mươi vạn năm, thời gian đã không đủ, hiện tại gặp được ngươi, chỉ có thể chữa ngựa chết thành ngựa sống, lão nhân gia ta áp tiền đặt cược lên người của ngươi một lần.

- Tiền bối, không biết ngươi muốn giáo huấn là ai? Thực lực của ta, ngươi rất rõ ràng, sợ rằng sẽ làm người thất vọng rồi.

Lục Lâm Thiên nhún nhún vai, lão giả nhỏ gầy muốn giáo huấn người khác, nghĩ lại cũng biết thực lực và cấp độ của người ta thế nào, mình chỉ có thực lực Phá Giới Cảnh, tuy vừa vặn lại đột phá đến Phá Giới Cảnh cao giai, nhưng rõ ràng là chưa đủ.

- Việc này ngươi cũng đừng quản, tóm lại ngươi trả lời ta, ngươi có đáp ứng giao dịch này hay không, nếu không đáp ứng, ngươi từ đâu đến thì cứ về đó đi, về sau chuyện của ngươi ta cũng không quản.

- Nếu ngươi đáp ứng, từ nay về sau ta sẽ xem ngươi như đồ đệ của mình, tận lực phụ đạo ngươi, trợ giúp ngươi tu luyện, nhưng mà chính ngươi chọc phải phiền toái gì, cũng đừng có trông cậy vào ta, bởi vì ta bây giờ bản thân khó bảo toàn, căn bản không cách nào giúp ngươi.

Lão giả nhỏ gầy rõ ràng đang nôn nóng, hắn nói chuyện nhanh như súng máy, vừa dứt lời, ánh mắt thâm thúy nhìn lên người Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử về sau xin tiền bối chỉ giáo nhiều hơn.

Lục Lâm Thiên nhìn lão giả trước mặt, cung kính xoay người thi lễ, hắn tuyệt đối cung kính, Lục Lâm Thiên biết mình đang cần gì.

- Ha ha...

Mắt thấy Lục Lâm Thiên thi lễ, lão giả cao hứng cười ha hả, vui vẻ nói:

- Về sau cũng không nên gọi tiền bối gì nữa, ngươi gọi danh hào của ta là Tam Kỳ lão nhân.

- Vậy sau này, tiểu tử sẽ gọi là Kỳ lão a.

Lục Lâm Thiên xem như biết rõ danh hào của lão nhân này, lúc trước từ miệng Xích Linh Liệt Hỏa hắn nghe qua xưng hô Tam Kỳ lão nhân, Lục Lâm Thiên đã đoán được một ít.

- Kỳ lão...

Lão giả nhỏ gầy sững sờ, lập tức khoát khoát tay, nói:

- Tùy ngươi gọi sao cũng được, đừng tiền bối là tốt rồi, nghe rất xa lạ.

- Ồ.

Tam Kỳ lão nhân vừa dứt lời, ánh mắt nhảy lên, lập tức phát hiện chuyện gì đó, ánh mắt hơi chấn động, nói với Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, ta không có nhẫn trữ vật, cho lão nhân gia ta một cái, lão nhân gia ta bây giờ đã táng gia bại sản, không còn ngoại vật.

Vừa dứt lời, trên mặt Tam Kỳ lão nhân mang theo vài phần cười khổ.

Trên người Lục Lâm Thiên có không ít nhẫn trữ vật, lập tức tìm ra một nhẫn trữ vật giao cho Tam Kỳ lão nhân.

- Nhẫn trữ vật không nhập lưu, sau khi ta khôi phục, lại luyện chế cho ngươi mấy cái.

Tam Kỳ lão nhân tiếp nhận nhẫn trữ vật sau đó thu hài cốt đỏ thẫm vào trong nhẫn, ánh sáng lại ảm đạm một ít.

Nhìn Tam Kỳ lão nhân thu hồi hài cốt của mình, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, muốn nói cái gì, cuối cùng không nói ra lời.

- Viên Lang...

Ánh mắt Tam Kỳ lão nhân lóe lên, lập tức thân ảnh biến mất tại chỗ, ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, lại đi theo.

Một lát sau, trong một không gian to lớn khác, Kim Viên đã là khôi phục bản thể cực lớn, trước mặt là đống thi cốt tán loạn, thi cốt mang theo ánh sáng đỏ thẫm chồng chất như núi, hoàn toàn không khác gì bản thể Kim Viên.

Trong thi cốt một năng lượng mênh mông tỏa ra, chúng nhanh chóng tiến vào trong cơ thể Kim Viên, lúc năng lượng mênh mông rót vào trong người, lúc này khí tức Kim Viên đang tăng lên như bão tố, năng lượng thiên địa hội tụ thành vòng xoáy, trực tiếp tiến vào trong cơ thể Kim Viên.

- Kim Viên đại ca đang đột phá.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên không trung, ánh mắt vô cùng

rung động.

- Tiểu gia hỏa này lại được Viên Lang truyền thừa, cơ duyên này không tệ, sau này tiền đồ bất khả hạn lượng, nếu như có thể trở về tổ địa, vậy càng tốt.

Tam Kỳ lão nhân nhìn thân thể khổng lồ của Kim Viên sau đó nói một câu.

- Kỳ lão, chủ nhân thi cốt này chính là tiền bối của Hoàng Kim Long Viên nhất tộc sao?

Nghe Tam Kỳ lão nhân lên tiếng, Lục Lâm Thiên cảm giác Tam Kỳ lão người dường như biết lai lịch chủ nhân thi cốt này.

- Đương nhiên, nghiêm khắc mà nói, đó là Kim Long Viên nhất tộc trên đại lục này đều là huyết mạch Viên Lang lưu lại.

Tam Kỳ lão nhân nhìn thi cốt màu đỏ trước mặt, ánh mắt run rẩy, mang theo đau buồn và rung động thật lớn.

- Kỳ lão, Hoàng Kim Long Viên nhất tộc và tiền bối Viên Lang chắc có quan hệ không tệ với ngươi nhỉ?

Lục Lâm Thiên nói.

- Viên Lang là bằng hữu của ta, bằng hữu của ta không nhiều lắm, có thể đếm được trên đầu ngón tay, Viên Lang là một trong số đó, cũng là người ta quen biết lâu nhất.

Tam Kỳ lão nhân ngẩng đầu lên, than nhẹ với Lục Lâm Thiên.

Chương 3455: Lai lịch Viên Lang

Lập tức từ lời Tam Kỳ lão nhân, Lục Lâm Thiên mới biết được, Tam Kỳ lão nhân và Hoàng Kim Long Viên nhất tộc tiền bối Viên Lang lúc trước liên thủ đối phó Xích Linh Liệt Hỏa.

Xích Linh Liệt Hỏa thân là linh vật trời sinh, nếu muốn dung hợp, đây chính là chuyện muôn vàn khó khăn, cũng không phải tu vị nhân loại đồng cấp, cho dù ngươi là cường giả tu vị cao hơn hắn cũng không thể làm được, đây là điểm khủng bố của linh vật trời sinh.

Lúc trước Tam Kỳ lão nhân vẫn muốn đối phó Xích Linh Liệt Hỏa, dung hợp nó, mà tu vị cấp độ của Xích Linh Liệt Hỏa đạt tới mức khủng bố, trong ba ngàn đại thế giới cũng là cường giả có thanh danh khủng bố trong linh vật trời sinh.

Tam Kỳ lão nhân và Viên Lang hai người liên thủ, rốt cuộc tìm được cơ hội, vây Xích Linh Liệt Hỏa trong Vạn Cổ Thế Giới, cuối cùng đặt bẫy đưa nó vào mật địa Hoàng Kim long Viên nhất mạch trong Vạn Cổ Thế Giới, bố trí tầng tầng phong ấn vây khốn Xích Linh Liệt Hỏa, cho đến khi hắn dung hợp thành công.

Trong quá trình này, Tam Kỳ lão nhân đối phó linh hồn bổn nguyên Xích Linh Liệt Hỏa, Viên Lang đối phó linh hồn phân thân của Xích Linh Liệt Hỏa, cuối cùng Viên Lang kích diệt linh hồn phân thân của Xích Linh Liệt Hỏa, nhưng mà Viên Lang cũng bị tiêu diệt.

Mà Tam Kỳ lão nhân có kết cục không quá tốt, thời gian giao phong suốt năm mươi vạn năm, linh hồn pháp thân bị diêt, bản thể bị phá hủy, chỉ còn lại linh hồn lực cực kỳ suy yếu.

Trong quá trình năm mươi vạn năm này, Xích Linh Liệt Hỏa cũng giao phong với hắn suốt thời gian đó, nó bị Tam Kỳ lão nhân mài tới mức nỏ mạnh hết đà, kết cục của Tam Kỳ lão nhân cũng không tốt hơn chút nào, tuyệt đối lưỡng bại câu thương.

Đến cuối cùng thì bị Lục Lâm Thiên sai sót ngẫu nhiên chọc vào một cước, trực tiếp đạt được chỗ tốt.

- Viên Lang chính là tổ tiên Vạn Cổ Thế Giới Hoàng Kim Long Viên nhất mạch, ta thiếu nợ Viên Lang quá nhiều, về sau nếu có cơ hội, xem như cho ta mặt mũi, ngươi nên giúp đỡ Hoàng Kim Long Viên nhất mạch một chút, không có Viên Lang, ngươi bây giờ không cách nào đạt được Xích Linh Liệt Hỏa.

Tam Kỳ lão nhân cuối cùng nói với Lục Lâm Thiên.

- Kim Viên là huynh đệ của ta, ta sẽ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, dù không có Viên Lang, Kim Viên là huynh đệ mình, hắn không thể bỏ mặc được, phụ thân Kim Viên cũng có ân tình với hắn, biết rõ không địch lại Ma Linh Yêu Nữ vẫn ra tay ngăn cản, phần ân tình này Lục Lâm Thiên cũng sẽ không quên.

Ngao...

Kim Viên gào thét một tiếng giống như long ngâm, uy thế tỏa ra, thân thể khổng lồ hấp thu năng lượng, khí thế của hắn tăng lên, đột phá Ngộ Chân Cảnh sơ giai trực tiếp tiến vào Ngộ Chân Cảnh trung giai.

Không gian run rẩy, động tĩnh kinh người phải mất thật lâu mới biến mất, bản thể khổng lồ của Kim Viên mở mắt ra, tinh quang trong mắt bắn ra ngoài, hắn vừa mới đột phá, kinh mạch toàn thân, cơ bắp, cốt cách tăng cường không ít, càng lúc càng cường hãn, trong người có lực lượng lưu chuyển, giống như núi lửa phun trào.

Hô.

Hắn phun ra một ngụm trọc khí, thân hình khổng lồ tỏa ra hào quang màu vàng, lập tức thu liễm bản thể, hóa thành trạng thái hình người.

- Kim Viên bái kiến Tam Kỳ lão tổ.

Ánh mắt Kim Viên lóe lên, nhìn thân ảnh hư ảo của Tam Kỳ lão nhân thì sững sờ, toàn thân run lên, thân ảnh đi tới bên người Tam Kỳ lão nhân sau đó cung kình hành lễ quỳ một chân.

- Đứng lên đi, tiểu gia hỏa này cơ duyên không tệ, đạt được Viên Lang truyền thừa a.

Tam Kỳ lão nhân phất tay, ý bảo Kim Viên đứng dậy, ánh mắt hiền lành khó có được, giống như nhìn thấy hậu nhân của mình.

- Bẩm Tam Kỳ lão tổ, ta được Viên Lang lão tổ truyền thừa, cũng biết thân phận Tam Kỳ lão tổ, lúc trước Viên Lang lão tổ và Tam Kỳ lão tổ cùng đối phó Xích Linh Liệt Hỏa.

Kim Viên đứng dậy trả lời.

- Viên Lang bất hạnh vẫn lạc, tính mạng của ta cũng sắp mất, ta cũng thiếu nợ hắn nhân tình quá lớn, về sau ta nếu vẫn còn, lúc sinh thời ta sẽ bảo vệ Hoàng Kim Long Viên nhất mạch trong Vạn Cổ Thế Giới.

Tam Kỳ lão nhân cảm thán nói, ánh mắt thương cảm vì bằng hữu vẫn lạc.

Kim Viên cung kính đứng ở một bên, cũng không có nói nhiều.

- Sau này ngươi cố gắng tu luyện đi, đạt được Viên Lang truyền thừa, đủ giúp ngươi sau này tung hoành đại thế giới, ta cũng tranh thủ chỉ đạo cho ngươi một ít, tranh thủ có thể sớm ngày giúp ngươi trở lại tổ địa Hoàng Kim Long Viên, ở đó ngươi mới được bồi dưỡng tốt, Viên Lang ban đầu ở trong tổ địa cũng là cường giả, tiểu gia hỏa ngươi không thể làm hắn mất mặt, bằng không, ta sẽ giáo huấn ngươi.

Tam Kỳ lão nhân nói với Kim Viên.

- Ta nhất định cố gắng tu luyện, không cô phụ kỳ vọng của Tam Kỳ lão tổ.

Kim Viên cung kính, trong lòng vẫn kích động.

- Tổ địa.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, xem ra Hoàng Kim Long Viên nhất tộc cũng không bình thường, lập tức cười cười với Kim Huyền, nói:

- Chúc mừng Kim Viên đại ca đột phá.

- Lâm Thiên huynh đệ, trên người của ngươi có khí tức khác trước, chẳng lẽ cũng đột phá?

Kim Viên cảm giác khí tức trên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt hồ nghi.

- Hơi có đột phá, không sánh bằng Kim Viên đại ca.

Lục Lâm Thiên cười cười.

- Tốt, đừng nói dư thừa, bên ngoài không quá bình tĩnh, có không ít người tu vị mạnh hơn các ngươi đang tới đây, chắc là vì Xích Linh Liệt Hỏa, đánh chủ ý lên Xích Linh Liệt Hỏa, đám người này lúc trước ta có thể tùy ý chụp chết, nhưng mà lúc này không giống ngày xưa, chúng ta nên tránh đi mới tốt, nếu bọn chúng biết ngươi đạt được Xích Linh Liệt Hỏa, sợ là sẽ có phiền toái không ít.

Tam Kỳ lão nhân nói với Lục Lâm Thiên, tuy chỉ còn lại có một tia linh hồn yếu ớt, nhưng tâm thần của hắn rất khủng khiếp.

- Phía trên có không ít kẻ thù của ta.

Lục Lâm Thiên cười khổ, Ma Linh Yêu Nữ, Đỗ Lộc, Phương Chí Thành đều là kẻ thù của hắn.

- Một ngày nào đó, ngươi sẽ đòi cả vốn lẫn lãi.

Tam Kỳ lão nhân lạnh nhạt nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trong mắt xuất hiện hàn ý...

Trong sơn mạch Cổ Lan, bên ngoài không gian hỏa diễm nóng bỏng, nơi này tụ tập không ít thân ảnh, thậm chí ở giữa không trung còn xuất hiện không ít tọa giá khôi lỗi.

Giữa không trung có một thân ảnh mặc trường bào đang đứng, ánh mắt nhìn qua hỏa diễm bên dưới, cảm giác nhiệt độ khủng khiếp của nó, thần sắc của hắn ngưng trọng.

Người này tuổi hơn năm mươi, quanh thân có khí tức khủng bố, tự dưng làm năng lượng chung quanh chấn động, sắc mặt của hắn âm trầm, người này chính là chưởng môn Thiên Thủy Mộ Phạm Sàm đã rời khỏi Vạn Cổ Thế Giới từ sớm.

Phạm Sàm vốn nhìn thấy Đỗ Lộc đến Vạn Cổ Thế Giới, vẫn không có tin tức đánh chết Lục Lâm Thiên truyền quay lại, nội tâm đã lo lắng, tại đạt được tin tức Đỗ Lộc truyền ra trong Vạn Cổ Thế Giới xuất hiện hỏa loại linh vật trời sinh, hắn lập tức chạy tới Vạn Cổ Thế Giới.

- Sư huynh, ngươi tới thật đúng lúc, linh vật trời sinh này chúng ta có thể đối phó không?

Trước tọa giá khôi lỗi phi hổ, Đỗ Lộc cung kính hỏi Phạm Sàm.

- Đây là trọng bảo, nhất định không thể tiện nghi người khác.

Chương 3456: Tu vị hạn chế 1

Phạm Sàm lúc này cười lạnh, ánh mắt nhìn chằm chằm vào không ít thân ảnh ở nơi khác, trong đó có không ít khí tức làm hắn phải kiêng kị.

- Sư huynh, Ma Linh Yêu Nữ đang ở đây, chúng ta có nên xuất thủ trước hay không, Tử Linh Thánh Dịch vẫn còn trên người nàng.

Đỗ Lộc hỏi ý kiến, ánh mắt của hắn quan sát bóng dáng xinh đẹp ở phương xa, trong mắt mang theo thần sắc nóng bỏng, một tia dâм ɖu͙© xuất hiện trong mắt.

- Trước giải quyết cái y hỏa loại linh vật trời sinh, không thể bị người khác chiếm tiện nghi.

Phạm Sàm trầm giọng nói:

- Đến lúc đó, lại đối phó Ma Linh Yêu Nữ, lúc này nhất định không cho nàng chạy trốn, Tử Linh Thánh Dịch nhất định phải đoạt lại!

Sau một lát, ở ngoài cửa động dung nham, Lục Lâm Thiên, Kim Viên, Tam Kỳ lão nhân đều được hào quang màu xanh dương của Lục Lâm Thiên che chở đi ra ngoài.

Hỏa diễm vẫn cuồn cuộn, giống nư mất đi khống chế, càng ngày càng khủng bố, sóng gió nổi lên, hỏa diễm cực nóng cao trăm mét, phóng thích nhiệt độ đáng sợ.

Trong mi tâm Lục Lâm Thiên, linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm xuất hiện lần nữa, trong ánh mắt ngạc nhiên của Kim Viên, hắn hóa thành hỏa diễm cự nhân to lớn.

Khí tức nóng bỏng và âm hàn tỏa ra chung quanh, hỏa diễm cự nhân khổng lồ há miệng to ra, trực tiếp hấp thu hỏa diễm đỏ thẫm vào trong miệng, hỏa diễm khủng bố bị hắn nuốt hết.

Vù vù!

Biển lửa đỏ thẫm ngập trời bị hỏa diễm cự nhân thôn phệ, nhiệt độ nhanh chóng giảm bớt, hỏa diễm nóng bỏng lúc này đều bị nuốt vào trong bụng giống như bị áp súc, điều này cũng làm cho Tam Kỳ lão nhân hiếu kỳ.

- Có động tĩnh, phía dưới có động tĩnh.

- Đã xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ linh vật trời sinh sắp đi ra sao? Mọi người cẩn thận!

Sâu trong sơn mạch Cổ Lan, trong nhiều ánh mắt ngỡ ngàng, hỏa diễm nóng rực đang rút lui, chúng biến mất với tốc độ cực nhanh.

Trong nhiều ánh mắt ngạc nhiên nhìn chằm chằm vào, hỏa diễm đỏ thẫm biến mất quá nhanh, nhiệt độ trong không gian này cũng giảm bớt.

Hô!

Không bao lâu linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên đã thôn phệ hỏa diễm cực nhanh, thân thể khổng lồ run run, màu sắc cũng hơi có chút màu đỏ thẫm.

Ba người nhìn thấy ngọn núi dung nham phía sau lúc này biến thành màu đỏ thẫm bị cháy đen, nhiệt độ nóng bỏng vẫn tỏa ra, tuy nóng bỏng nhưng nhiệt độ đã thấp hơn trước kia rất nhiều.

- Cấp độ của ngươi còn quá thấp, còn muốn thôn phệ tất cả năng lượng hỏa diễm của Xích Linh Liệt Hỏa, ngươi bây giờ miễn cưỡng chèo chống, chỉ thêm một thời gian ngắn nữa linh hồn phân thân của ngươi sẽ không nhúc nhích, một khi nhúc nhích sẽ bị Xích Linh Liệt Hỏa linh hồn bổn nguyên bắn ngược, đến lúc đó hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

Tam Kỳ lão nhân nhìn linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, thần sắc nghiêm túc nói:

- Trừ phi luyện hóa linh hồn bổn nguyên của Xích Linh Liệt Hỏa, bằng không linh hồn phân thân của ngươi có một chút chấn động, linh hồn bổn nguyên của Xích Linh Liệt Hỏa sẽ không bỏ qua cơ hội, ta đoán trong thời gian ngắn linh hồn phân thân của ngươi sẽ không thể ra tay.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, hắn thôn phệ tất cả năng lượng hỏa diễm của Xích Linh Liệt Hỏa, tuy Xích Linh Liệt Hỏa tiêu hao quá nhiều, nhưng vẫn không thể xem thường.

Mà linh hồn bổn nguyên của Xích Linh Liệt Hỏa tuy còn yếu, nhưng nó đã bị linh hồn bổn nguyên thái cổ U Minh Viêm thôn phệ, nhưng dù sao tu vị của nó vẫn rất cao, muốn triệt để luyện hóa tự nhiên không dễ dàng, nếu như không cẩn thận có khả năng lật bàn trong mương.

- Việc này rất hung hiểm với ngươi, nhưng chờ ngươi thật sự luyện hóa linh hồn bổn nguyên của Xích Linh Liệt Hỏa, ngươi sẽ có tất cả của nó, thực lực bành trướng, ngay cả cấp độ cũng tăng lên rất cao, đại hung hiểm, cũng là đại cơ duyên, tất cả phải xem ngươi có thể chèo chống tới cuối cùng hay không.

Tam Kỳ lão nhân nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó nhắc nhở, cũng rất chờ mong, trong lòng của hắn rất rõ ràng Lục Lâm Thiên đã đạt được chỗ tốt này, hắn lúc trước táng gia bại sản, hao tổn tất cả muốn dung hợp Xích Linh Liệt Hỏa mà không thành công.

Bây giờ Lục Lâm Thiên không chỉ thành công hơn phân nửa, trọng yếu nhất là cấp độ linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên còn cao hơn cả Xích Linh Liệt Hỏa nhiều, bởi vậy mới có thể áp chế linh hồn bổn nguyên của Xích Linh Liệt Hỏa.

- Ta sẽ mau chóng luyện hóa nó.

Lục Lâm Thiên cũng chờ mong, một khi thái cổ U Minh Viêm triệt để luyện hóa linh hồn bổn nguyên của Xích Linh Liệt Hỏa, đến lúc đó sẽ lấy được chỗ tốt rất lớn, nhưng trước mắt linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm đã triệt để không thể nhúc nhích được.

Xùy!

Tâm niệm khẽ động, linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm đã quay trở về không gian trong đầu Lục Lâm Thiên.

- Có không ít người đang chạy tới nơi đây, chúng ta đi trước đi, sớm tránh đi mới tốt.

Tam Kỳ lão nhân nhìn lên không trung, lại nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi có không gian áo nghĩa, không cần chúng ta lo lắng cho ngươi.

- Chúng ta đi.

Đương nhiên Lục Lâm Thiên không cần ai lo lắng, hắn đánh ra vài thủ ấn huyền ảo, trước mặt hắn xuất hiện vết nứt không gian, thân ảnh ba người lập tức tiến vào trong vết nứt không gian này, vết nứt không gian từ từ biến mất không thấy gì nữa, dần dần bình tĩnh trở lại.

Sưu sưu...

Sau khi thân ảnh ba người biến mất, trên không trung có vài đạo thân ảnh đáp xuống.

Hào quang thu liễm, đám người đi đầu là Phạm Sàm, Ma Linh Yêu Nữ, phụ thân Kim Viên, Đỗ Lộc, Phương Chí Thành, còn có không ít thân ảnh xa lạ.

- Cấm chế mật địa đã mở ra.

Ánh mắt Kim Viên đại biến, thân ảnh nhanh chóng lao vào trong hang động, sau lưng có mấy thân ảnh đuổi theo, sợ phụ thân Kim Viên nhanh chân tới trước.

- Ồ, khí tức biến mất không thấy gì nữa, dường như đã rời đi.

Những thân ảnh kia đi theo phụ thân Kim Viên vào trong hang động, chỉ có Ma Linh Yêu Nữ đứng giữa không trung, ánh mắt nhìn chằm chằm vào không gian trước mặt, dường như đang quan sát gì đó.

- Tam đương gia, chúng ta mau vào đi thôi, linh vật trời sinh cũng không thể cho đám người này đạt được.

Hổ Sơn sốt ruột nói với Ma Linh Yêu Nữ, hắn lúc này còn mong chờ đạt được hỏa loại linh vật trời sinh, như thế sẽ vượt qua sai phạm lần trước.

- Bên trong không có linh vật trời sinh, chúng ta đi mau, bằng không sẽ có phiền toái.

Ánh mắt Ma Linh Yêu Nữ hiện ra thần sắc xảo trá, nói:

- Tên Phạm Sàm kia chắc chắn đang định đối phó chúng ta, sau khi chúng phát hiện không có dấu vết linh vật trời sinh, khi đó chúng ta muốn đi cũng khó khăn.

Vừa dứt lời, Ma Linh Yêu Nữ phất tay, đám người bọn họ phá không rời đi, từng đạo thân ảnh biến mất không thấy gì nữa.

Rất nhiều thân ảnh sau khi tiến vào mật địa Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, tất cả mật địa này bị Xích Linh Liệt Hỏa phá hủy sạch sẽ, căn bản cũng không có vật gì khác,.

Bởi vậy mọi người đi vào cũng không thấy bóng dáng linh vật trời sinh.

Chuyện này làm những người tiến vào sơn mạch Cổ Lan, đặc biệt là những người vượt giới tới nơi đây đều khó nhìn, nhưng chỉ hận mình đến chậm.

Chương 3457: Tu vị hạn chế 2

- Vì sao không có gì? Đã xảy ra chuyện gì?

- Kỳ quái, tại sao không có gì cả?

Từng tiếng mắng chửi vang lên không dứt, tính tình không tốt cũng chỉ tùy tiện mắng vài câu.

- Sư huynh, Ma Linh Yêu Nữ đâu?

Trong hang động lúc này không phát hiện cái gì, thần sắc Đỗ Lộc khó nhìn, nhìn đám người chung quanh không có thân ảnh Ma Linh Yêu Nữ, lập tức sinh ra nghi ngờ, vừa rồi chỉ chú ý linh vật trời sinh, không quan tâm tới Ma Linh Yêu Nữ.

- Không tốt, không thể để yêu nữ kia bỏ trốn.

Thần săc Phạm Sàm bỗng nhiên biến đổi, thân ảnh hắn biến mất không thấy.

Vào đêm, trăng sáng đang chiếu sáng các nơi.

Trong sơn mạch Cổ Lan, ngọn núi trùng điệp, khắp nơi xanh biếc, ngẫu nhiên còn có hồ nước xen ngang sơn mạch đang phản chiếu ánh trăng.

Sưu sưu!

Ba thân ảnh xuất hiện trên sơn mạch, ba đạo thân ảnh đứng vững, vừa lúc ánh trăng chiếu thẳng vào ba người, thân ảnh bọn họ sáng rõ trên bầu trời.

- Tam Kỳ lão tổ, Lâm Thiên huynh đệ, phía trước chính là địa phương của Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, đi vào trong tộc sẽ an toàn.

Kim Viên chỉ vào sơn mạch xanh biếc, cung kính nói với Tam Kỳ lão nhân và Lục Lâm Thiên.

- An toàn cái gì, trong Vạn Cổ Thế Giới các ngươi, thực lực cao nhất tuyệt đối không vượt qua Thông Thiên Cảnh cao giai, hiện tại có vài tên Đại Đạo Cảnh đi vào Vạn Cổ Thế Giới, nếu biết rõ tiểu tử này đạt được Xích Linh Liệt Hỏa, sợ rằng Hoàng Kim Long Viên nhất tộc sẽ bị san bằng thành bình địa.

Tam Kỳ lão nhân không chút khách khí chỉ trích Kim Viên.

Kim Viên sững sờ, lập tức ngạo khí nói:

- Một ngày nào đó, ta có thể trở thành cường giả giống Viên Lang lão tổ, đến lúc đó ai dám phạm vào Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, ta sẽ diệt hắn.

- Có mục tiêu và dã tâm rất tốt, nhưng nếu ngươi vẫn ở trong Vạn Cổ Thế Giới, vậy vĩnh viễn không cách nào đột phá Đại Đạo Cảnh, cơ duyên tốt hơn nữa, nhiều nhất chỉ đạt tới Thông Thiên Cảnh cao giai mà thôi.

Tam Kỳ lão nhân lườm lườm Kim Viên.

- Kỳ lão,đây là vì sao?

Lục Lâm Thiên không hiểu những lời này, lập tức hỏi lại.

- Lâm Thiên huynh đệ, Tam Kỳ lão tổ nói đúng, nếu ta vẫn ở trong Vạn Cổ Thế Giới, ta nhiều nhất chỉ dừng lại ở Thông Thiên Cảnh cao giai.

Kim Viên nói với Lục Lâm Thiên:

- Bởi vì ta sanh ra ở Vạn Cổ Thế Giới, đã tu luyện trong Vạn Cổ Thế Giới, Vạn Cổ Thế Giới chỉ là tiểu thế giới trong tiểu thế giới mà thôi, căn bản không cách nào chèo chống ta đột phá cấp độ Đại Đạo Cảnh, cho dù là trung ương tiểu thế giới, nhiều nhất có kỳ tích và thiên phú rất mạnh mới có khả năng cực nhỏ đột phá tới Đại Đạo Cảnh, cảnh giới sau đó đừng nghĩ nữa.

- Còn có chuyện này?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc khó hiểu, hắn chưa từng nghe nói qua chuyện này, nhưng trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên lại liên tưởng tới đại lục Linh Vũ thế giới, lúc trước trong đại lục Linh Vũ, tu luyện giả đột phá đến Đế giả sẽ khó tiến lên một bước, từ viễn cổ đến nay, sư phụ Chí Thánh Đại Đế cũng mới vừa đột phá đến Phá Giới Cảnh mà thôi.

- Ta càng ngày càng tin tưởng ngươi tới từ thế giới thổ dân rồi.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, Tam Kỳ lão giả nhìn hắn như nhìn thổ dân, lập tức nói:

- Ngươi ở trong Vạn Cổ Thế Giới, có thể nhìn thấy cấp độ cao nhất là cấp độ gì?

- Hẳn là Đại Đạo Cảnh!

Lục Lâm Thiên ngẫm lại, trả lời Tam Kỳ lão nhân.

- Biết rõ vì cái gì không?

Tam Kỳ lão nhân hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, hỏi:

- Kỳ lão, ngươi có thể nói thẳng không?

- Ta đang giảng giải cho ngươi, ngươi còn chê ta dong dài, nếu không phải suốt năm mươi vạn năm không nói chuyện, ta cũng không muốn nói với ngươi.

Tam Kỳ lão nhân trừng Lục Lâm Thiên, lập tức nói với Kim Viên:

- Tiểu gia hỏa ngươi phụ đạo cho tên thổ dân này đi, nhân gia ta hiện tại phải đi ra ngoài một chút, các ngươi đi vào trong Hoàng Kim Long Viên tộc đi, nhớ kỹ, càng ít người biết rõ càng tốt, các ngươi vừa hiện thân sẽ dễ dàng đưa tới phiền toái, các ngươi có phiền toái ta không sợ, ta sợ mang tới họa diệt tộc cho Hoàng Kim

Long Viêm nhất tộc trong Vạn Cổ Thế Giới mà thôi, nếu thật sự như vậy, ta càng phải xin lỗi lão hữu Viên Lang rồi.

Vừa dứt lời, thân ảnh Tam Kỳ lão nhân nhanh chóng biến mất, tiếng nói vẫn truyền ra phía sau:

- Ta cần phải đi tìm một ít đồ, cũng thuận tiện tìm hiểu tình huống những năm gần đây, Hoàng Kim Long Viên nhất tộc này ta rất quen thuộc, đến lúc đó tự nhiên sẽ tìm được các ngươi.

- Kỳ lão, vậy ngươi cẩn thận.

Lục Lâm Thiên còn chưa dứt lời, thân ảnh Tam Kỳ lão nhân đã biến mất không thấy tung tích.

- Lâm Thiên huynh đệ, đi tới Hoàng Kim Long Viên nhất tộc ta đi.

Kim Viên nói ra.

- Ân, làm phiền Kim Viên đại ca.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong Vạn Cổ Thế Giới này, Kim Viên xem như bằng hữu của hắn, ánh mắt vẫn mang theo thần sắc lo lắng, không biết tiểu Long thế nào, nhất định không gặp chuyện không may mới tốt, cũng nhất định phải tìm tiểu Long mới được.

Còn có Mẫu Đan, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên lo lắng hơn, lúc trước trong Vạn Cổ Thế Giới xuất hiện hỏa loại linh vật trời sinh đã sinh ra oanh động rất lớn, đưa tới rất nhiều cường giả muốn chiếm hữu nó, nội tâm Lục Lâm Thiên vô cùng lo lắng cho Mẫu Đơn.

Sau một lát, đi theo Kim Viên, Lục Lâm Thiên lặng lẽ đi vào trong Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, có Kim Viên dẫn đường, cũng không kinh động cả người của Hoàng Kim Long Viên, lúc này Hoàng Kim Long Viên nhất tộc dường như không có cường giả tọa trấn.

Trong sơn mạch liên miên không dứt, non xanh nước biếc, sơn thủy hữu tình, trên núi còn có không ít kiến trúc hùng vĩ, kiến trúc giống với nhân loại nhưng lại lớn hơn rất nhiều.

Trên đường đi, Lục Lâm Thiên từ lời giải thích của Kim Viên mà biết được một ít việc.

Trong thiên địa mênh mông, trong ba ngàn đại thế giới, dùng ba ngàn thế giới hỗn độn làm trung tâm.

Cũng nói đúng hơn, ba ngàn thế giới hỗn độn chính là trung tâm của ba ngàn đại thế giới, bởi vì tất cả thế giới đều diễn sinh ra từ thế giới hỗn độn, là một thể thống nhất của thế giới hỗn độn.

Một thế giới hỗn độn chính là một đại thế giới, ba ngàn thế giới hỗn độn cũng không khác ba ngàn thế giới, cũng gọi là ba ngàn đại thế giới.

Tất cả thế giới phân tách lẫn nhau, nhưng tất cả cũng không phân tách nhau.

Mỗi một thế giới là một hỗn độn trong ba ngàn đại thế giới này còn diễn sinh ra một đại thế giới, một đại thế giới lại diễn sinh ra một ngàn trung thiên thế giới.

Một trung thiên thế giới diễn sinh ra một ngàn tiểu thế giới trung tâm, tiểu thế giới trung tâm lại diễn sinh ra một ngàn tiểu thế giới như Vạn Cổ Thế Giới, đây cũng là cấp độ nhỏ nhất.

Trong ba ngàn đại thế giới này, tiểu thế giới bởi vì đủ loại hạn chế, tu luyện giả có thiên phú và tu vị chênh lệch nhau, cũng chênh lệch với tiểu thế giới trung tâm, mà người trong tiểu thế giới trung tâm lại càng không sánh bằng người trong đại thế giới.

Chương 3458: Thôn phệ tu luyện

Loại thế giới cấp thấp như Vạn Cổ Thế Giới bởi vì cách xa thế giới hỗn độn, năng lượng thiên địa có hạn, cho nên đủ chèo chống cao nhất cho người có cấp độ Thông Thiên Cảnh.

Người đột phá cấp độ Thông Thiên Cảnh trong tiểu thế giới lại không dễ dàng, muốn tiến một bước cần phải đi tiểu thế giới trung tâm, muốn tiếp tục đột phá phải đi tới trung thiên thế giới, sau khi đến trung thiên thế giới mới có thể đột phá tiếp.

Trên lý luận, đi vào trong trung thiên thế giới có thể chèo chống tu luyện giả đột phá tu vị cao nhất là Tuyên Cổ Cảnh, đương nhiên, đây là trên lý luận, đại khái là như thế, Kim Viên không hiểu nhiều, chỉ nghe đại khái mà thôi.

Năng lượng nồng nặc nhất chính là đại thế giới, sau đó chính là thế giới hỗn độn trong truyền thuyết.

Đơn giản mà nói, thế giới càng gần thế giới hỗn độn, năng lượng thiên địa càng ngày càng đậm đặc, đản sinh cấp độ cường giả cũng càng cao, tỉ lệ cường giả cũng rất nhiều, tài liệu tu luyện càng phong phú.

Trong ba ngàn đại thế giới, năng lượng thiên địa của thế giới hỗn độn nồng đậm nhất, thế giới hỗn độn chính là thánh địa của tất cả tu luyện giả, có thể tiến vào thế giới hỗn độn tu luyện chính là ước mơ của vô số người.

Đồn đãi cũng chỉ có trong thế giới hỗn độn mới có thể đản sinh ra cường giả đỉnh cấp.

Một phương đại thế giới dùng thế giới hỗn độn làm chủ, một thế giới hỗn độn cũng là một đại thế giới, thế giới hỗn độn chính là thánh địa của đại thế giới, năng lượng thiên địa tràn đầy nhất, tiếp theo mới là trung thiên thế giới và tiểu thế giới trung tâm, cuối cùng mới là tiểu thế giới.

Vạn Cổ Thế Giới chính là tiểu thế giới, còn không phải tiểu thế giới trung tâm, bởi vậy thực lực đến Thông Thiên Cảnh đã là cao rồi, đến Thông Thiên Cảnh muốn đột phá rất khó, có thể nói đây là chuyện không có khả năng.

- Trong Vạn Cổ Thế Giới không thể đột phá, vậy đến tiểu thế giới trung tâm đi, thật sự không được cứ đến trung thiên thế giới, thậm chí là đại thế giới.

Sau khi Lục Lâm Thiên biết được, hắn nói với Kim Viên.

- Lâm Thiên huynh đệ, ngươi nghĩ quá đơn giản, ngươi cho rằng dễ tiến vào như vậy sao, nếu dễ tiến vào như thế thì ai thèm ở tiểu thế giới, đã sớmđi trung thiên thế giới rồi.

Kim Viên nói xong, nhìn qua phía dưới, cười nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên huynh đệ, chúng ta đến nơi rồi.

Lập tức Lục Lâm Thiên và Kim Viên đáp xuống đình viện màu vàng, trong đình viện, ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi chấn động, một bóng dáng xinh đẹp từ trong đình viện chạy ra ngoài.

- Ca ca, tại sao ngươi trở về, phụ thân đâu?

Người đến mặc váy dài màu nhạt, là thiếu nữ tuổi chừng đôi mươi, dung mạo cũng không phải thanh tú, nhưng lại nhìn rất tự nhiên, làn da trắng nõn, thân thể cực kỳ bay bổng, hoàn toàn trái ngược với Kim Viên.

Lục Lâm Thiên nhìn trộm khí tức của nàng, nữ tử này đã có tu vị Phá Giới Cảnh trung giai.

- Kim Dao, nói rất dài dòng, chúng ta đi vào trước rồi nói.

Kim Viên nói với nữ tử.

Ba người đi vào phòng nhỏ trong đình viện, sau khi Kim Viên giới thiệu xong, Lục Lâm Thiên mới biết được nữ tử này chính là muội

muội Kim Viên, tên là Kim Dao.

Kim Dao thấy ca ca Kim Viên mang về một nhân loại, cảm thấy ngoài ý muốn, bắt đầu dò xét Lục Lâm Thiên.

Kim Viên cũng không nói quá nhiều với Kim Dao, phân phó Kim Dao vài việc sau đó mang theo Lục Lâm Thiên ra một gian tiểu viện yên tĩnh ở phía sau nghỉ ngơi.

Gian phòng rộng lớn, bố trí nhưng lại rất tinh xảo, Lục Lâm Thiên đi vào phòng sau đó bố trí một đạo cấm chế, tử kim lưu quang hiện ra trong tay, Tử Lôi huyền đỉnh xuất hiện, Lục Lâm Thiên lưu đại hồn ảnh ở bên ngoài, bản thể lập tức tiến vào trong Tử Lôi huyền đỉnh.

Trong Tử Lôi huyền đỉnh, hơn mười đệ tử Thải Hồng Cốc tu vị Hậu Thiên và một trưởng lão Phá Giới Cảnh sơ giai và một Phá Giới Cảnh trung giai đang bị vây trong hư không Tử Lôi huyền đỉnh.

Hơn mười người Thải Hồng Cốc nhìn thấy Lục Lâm Thiên bỗng nhiên xuất hiện, sắc mặt đại biến, nội tâm rất kỳ quái, bắt bọn họ là đại hán mặt sẹo, tại sao bây giờ lại là Lục Lâm Thiên.

Đối mặt với Lục Lâm Thiên, nội tâm của bọn họ run sợ, hiện tại Lục Lâm Thiên có hung danh hiển hách, tuy lúc này bọn họ đang tìm kiếm Lục Lâm Thiên, nhưng trong nội tâm bọn họ, không ai thật sự muốn gặp Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không để ý đến ánh mắt ngạc nhiên của đám người này, Lục Lâm Thiên cười lạnh đi tới, cấm chế hắn bố trí trên đám người này là thời không thác loạn.

Không gian này nằm trong Thiên Trụ giới, lúc này không gian thác loạn sinh ra áp lực rất mạnh, mọi người cảm thấy đầu váng mắt hoa, sắc mặt đỏ lên, Lục Lâm Thiên tiến vào tầng sáu Thiên Trụ giới, không có nghĩa là bọn họ cũng đang ở trong tầng sáu Thiên Trụ giới.

- Ah...

Lập tức có vài tiếng kêu thảm thiết vang lên, có thể nhận định kết cục của đám người này

Thôn phệ xong hai tên Phá Giới Cảnh và mấy tên tu vị Hậu Thiên, dùng cấp độ thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại có thể thôn phệ bọn họ trong thời gian ngắn, thi cốt bị nguyên lực trong lòng bàn tay thiêu đốt sạch sẽ.

Thân là tu luyện giả linh hồn áo nghĩa và hỏa thuộc tính áo nghĩa, Lục Lâm Thiên có thể ngưng tụ ra hỏa diễm, nhưng mà hai chủng hỏa diễm này cũng có khác nhau, nguyên lực ngưng tụ hỏa diễm bảo trì ở cấp độ Hậu Thiên.

Thôn phệ năng lượng của đệ tử Thải Hồng Cốc và nguyên lực của hai trưởng lão, Lục Lâm Thiên bắt đầu khoanh chân ngồi luyện hóa.

Trong đó nguyên lực hai trưởng lão Phá Giới Cảnh của Thải Hồng Cốc xem như không kém, nhưng lúc này Lục Lâm Thiên lúc này có tu vị Phá Giới Cảnh hậu kỳ, cho nên lúc này xem qua rất yếu, muốn luyện hóa sạch sẽ cũng không cần thời gian quá dài.

Một đêm trôi qua, tia nắng ban mai xuất hiện, dãy núi trùng điệp được ánh nắng chiếu sáng lại ẩn hiện giống như thiếu nữ xấu hổ.

Trong Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, núi non nơi này rất hùng vĩ, mặt trời vừa ló dạng, tia sáng bao phủ cảnh sắc xanh biếc, trên không trung còn có sương mù bao phủ, đây là cảnh sơn thủy hữu tình, đẹp như tiên cảnh.

Hô.

Trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên thu hồi thủ ấn, có thời gian trong Thiên Trụ giới, hắn có thể luyện hóa nguyên lực cho mình sử dụng, nguyên lực trong đan điền khí hải gia tăng không ít.

Đương nhiên, luyện hóa tầm mười tu luyện giả Hậu Thiên và nguyên lực hai Phá Giới Cảnh, hắn chiếm được chỗ tốt rất lớn, đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói, nguyên lực này hắn muốn đột phá Ngộ Chân Cảnh chẳng khác gì muối bỏ biển.

Lục Lâm Thiên có đan điền khí hải khổng lồ, Lục Lâm Thiên cần nguyên lực mênh mông hơn mới có thể chèo chống hắn đột phá.

Đột phá Ngộ Chân Cảnh cũng không phải dựa vào nguyên lực là đủ, còn cần lĩnh ngộ tất cả áo nghĩa lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên cũng không dám buông lỏng.

Bởi vậy trong thời gian luyện hóa nguyên lực, Lục Lâm Thiên vẫn lĩnh ngộ các áo nghĩa.

Sau khi thu thập một phen, bản thể Lục Lâm Thiên cũng rời khỏi Tử Lôi huyền đỉnh, đại hồn anh trở lại mi tâm.

Thu hồi cấm chế trong phòng, Lục Lâm Thiên đi ra ngoài đình viện, hắn nhìn thấy sơn mạch trùng điệp, người qua lại các nơi, hắn dang tay ra sau đó hít vài hơi không khí sáng sớm, không khí tươi mát làm người ta cảm thấy thoải mái.

Chương 3459: Thị Hoang Thế Giới hỗn loạn

Trong thế giới trùng động, Lục Lâm Thiên và Kim Viên giao giao nạp mỗi người năm mươi vạn tinh thạch sơ phẩm, hai người là một trăm vạn, đây tuyệt đối là con số rất lớn.

Trong trùng động, không gian trùng động không khác bao nhiêu so với lúc ở đại lục Linh Vũ, nhưng tính ổn định của không gian kiên cố hơn, nửa canh giờ sau, Lục Lâm Thiên và Kim Viên hai người đã đến Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới, nhưng hai người không tiến vào Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới, trực tiếp đi vào trùng động khác, là trùng động đi từ Vạn Thiên Liên Minh tới Thị Hoang Thế Giới.

Nghe nói đến Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới phải thông qua trùng động, một khi đi ra ngoài còn phải giao ra không ít phí tổn mới có thể tiến vào Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới, từ thế giới cấp thấp đi tới thế giới cấp cao phải giao không ít phí tổn mới được dừng lại, mà thế giới cao hơn đi tới thế giới thấp hơn lại không cần.

Ví dụ như Vạn Cổ Thế Giới đến Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới là tiểu thế giới trung tâm đều cần giao nạp phí tổn, nhưng từ Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới đến Vạn Cổ Thế Giới hoặc tiểu thế giới tương đương Vạn Cổ Thế Giới lại không cần giao nạp cái gì.

Mà đại bản doanh Thiên Thủy Môn lại nằm trong Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới.

- Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới, ta sớm muộn gì sẽ đến đây!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi trầm xuống, lập tức cùng Kim Viên tiến về trùng động đi Thị Hoang Thế Giới.

Trong thế giới trùng động, Lục Lâm Thiên và Kim Viên giao nạp một trăm vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên càng thêm đau lòng, nghĩ thầm trong lòng, nếu có cơ hội phải tìm lợi nhuận từ Vạn Thiên Liên Minh mới được.

Người phụ trách trùng động Vạn Thiên Liên Minh nghe Lục Lâm Thiên cùng Kim Viên hai người muốn đi Thị Hoang Thế Giới, thần sắc lập tức biến hóa, dùng thần sắc kỳ lạ nhìn Lục Lâm Thiên và Kim Viên hai người, chuyện này làm nội tâm Lục Lâm Thiên cảm thấy khó hiểu về Thị Hoang Thế Giới, không rõ đây là thế giới như thế nào.

Sưu sưu!

Sau khi đau lòng giao nạp một trăm vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm, Lục Lâm Thiên và Kim Viên trực tiếp tiến vào trùng động đi Thị Hoang Thế Giới.

- Kim Viên đại ca, Thị Hoang Thế Giới là thế giới như thế nào?

Trong thế giới trùng động, Lục Lâm Thiên hỏi Kim Viên.

- Thị Hoang Thế Giới là cả thế giới hỗn loạn nhất trong các tiểu thế giới của Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới, người bình thường không đặt chân tới nơi này, bên trong tràn ngập huyết tinh, bạo lực, đồ sát, khi dễ, bá đạo, hắc ám.

Kim Viên nói xong, thần sắc cũng biến hóa.

- Huyết tinh, bạo lực, đồ sát, khi dễ, bá đạo, hắc ám, đây là thế giới như thế nào?

Thần sắc Lục Lâm Thiên hơi biến hóa.

- Thị Hoang Thế Giới, nghe nói trước đây thật lâu nó là một ngục giam, toàn bộ thế giới là ngục giam của toàn bộ Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới.

Kim Viên đối với Lục Lâm Thiên nói.

Từ lời giải thích của Kim Viên, Lục Lâm Thiên biết lai lịch của Thị Hoang Thế Giới, thế giới này trước đây là ngục giam, cả Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới đều dùng nó làm ngục giam, thậm chí là Vô Sắc Trung Thiên Thế Giới cũng có không ít kẻ tù tội giam giữ tại đây.

Lai lịch những kẻ tù tội này là những người đắc tội với thế lực lớn, cuối cùng bị phạt giam giữ trong ngục giam, loại giam giữ này với người có tu vị cao và tính mạng dài dằng dặc, tới một mức độ nào đó còn đáng sợ hơn cả tử vong.

Nhưng sau này không rõ vì nguyên nhân gì, thế giới này ngục giam đã bị vứt bỏ trong thời gian dài, về sau nó trở thành Thị Hoang Thế Giới hôm nay.

Thị Hoang Thế Giới là nơi hỗn loạn, trong Thị Hoang Thế Giới mỗi ngày đều có giết chóc, mỗi ngày đều có huyết tinh, mỗi ngày đều có người vẫn lạc, các nơi máu chảy thành sông, bên trong có không ít thế lực sơn môn, có khả năng vừa mới thành lập, một giây sau đã bị thế lực mạnh hơn huyết tẩy.

Trong Thị Hoang Thế Giới này, mọi thứ chỉ có cường giả mới có thể hưởng thụ, chỉ cần đi vào Thị Hoang Thế Giới, tất cả đều là cường giả, nữ nhân, tu luyện tài nguyên, thậm chí là nhân mạng đều là sở hữu tư nhân của cường giả, thực lực càng mạnh sẽ có càng nhiều, thực lực nhỏ yếu biến thành nô lệ của cường giả, bằng không sẽ tan thành mây khói.

Trong Thị Hoang Thế Giới không có hai chữ nhân từ, bởi vì hiện tại Thị Hoang Thế Giới không có người bình thường đi vào, chỉ có hai loại người mới có thể tiến vào Thị Hoang Thế Giới, loại thứ nhất là những người ưa thích thô bạo, ưa thích huyết tinh cực đoan, chỉ có bọn họ mới tiến vào trong Thị Hoang Thế Giới.

Loại thứ hai, cũng chiếm cứ 99% nhân số trong Thị Hoang Thế Giới, đều là người đại gian đại ác, những người này không hề nghi ngờ đều đắc tội thế lực lớn, đại gia tộc, bị ép rơi vào đường cùng mới chạy trốn tới Thị Hoang Thế Giới.

Đến Phá Giới Cảnh, thậm chí là cấp độ Hậu Thiên đều có tuổi thọ rất dài, không qua bao nhiêu năm, người chạy tới Thị Hoang Thế Giới đã nhiều vô số kể, nghe nói nhân khẩu chết quá lớn nhưng không giảm bướt bao nhiêu, điều này cũng tạo nên cảnh phồn vinh đặc biệt của Thị Hoang Thế Giới.

Về phần những người chạy trốn tới Thị Hoang Thế Giới, đến Thị Hoang Thế Giới rất nguy hiểm, nhưng thế lực và gia tộc bên ngoài không dám đuổi theo vào đây, bởi vì trong Thị Hoang Thế Giới này, tất cả thế lực lớn và gia tộc trong Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới đều không dám dễ dàng đi vào nơi này.

Tiến vào Thị Hoang Thế Giới hơn phân nửa đều bị người thế lực lớn, đại gia tộc bức bách, bởi vậy một khi người của các thế lực này đi vào sẽ bị tất cả mọi người vây công, người trong Thị Hoang Thế Giới đều là kẻ dã man và tâm ngoan thủ lạt.

Cho dù người trong Thị Hoang Thế Giới tu vị không cao, nhưng tuyệt đối đều là tồn tại đỉnh cấp trong đồng cấp. Đỉnh cấp này không phải thực lực mạnh nhất, mà là thủ đoạn giết người mạnh nhất, người đến Thị Hoang Thế Giới đều sống trong đầu đao lưỡi kiếm, không có chút thủ đoạn là không sống được.

Cho nên một khi người bị thế lực lớn, đại gia tộc truy nã không thể sống nổi ở bên ngoài, đều chạy trốn tới Thị Hoang Thế Giới, một khi tiến vào Thị Hoang Thế Giới, người tất cả thế lực này sẽ không theo vào.

Nghe nói thậm chí trong trung thiên thế giới, người bị ép rơi vào đường cùng cũng chạy trốn vào trong Thị Hoang Thế Giới.

Nhưng mà người chạy vào Thị Hoang Thế Giới cũng không dễ dàng, thậm chí cũng không dám đi ra, bởi vì Thị Hoang Thế Giới rất đặc thù, người bên trong đều bị các thế lực lớn trong trung thiên thế giới, đại thế giới truy nã.

Bởi vậy trùng động kết nối Thị Hoang Thế Giới với Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới đều có người các thế lực, gia tộc bố trí tai mắt trong Vạn Thiên Liên Minh, chỉ cần có người vừa ra khỏi Thị Hoang Thế Giới sẽ bị đuổi giết.

Có thể tưởng tượng, đám nhân vật hung ác đều tập trung vào Thị Hoang Thế Giới, trong đó xảy ra chuyện gì cũng có thể nghĩ.

- Thị Hoang Thế Giới, đây là thế giới ngục giam.

Lục Lâm Thiên nghe Kim Viên giới thiệu về Thị Hoang Thế Giới, ánh mắt của hắn mang theo thần sắc ngưng trọng, lúc này ánh mắt lập loè, Thị Hoang Thế Giới chính là nơi hỗn loạn, hết lần này tới lần khác lại rất thích hợp với mình.

Chương 3460: Thị Huyết Giáo 1

- Cũng có thể nói như vậy, Thị Hoang Thế Giới chính là ngục giam sống, hội tụ không phải người bình thường, cũng có không ít cường giả, mỗi người đi vào Thị Hoang Thế Giới đều sống trong áp lực lớn, cho nên tính cách cũng sinh ra biến hóa, đều rất khát máu và giết chóc, thậm chí có người tính cách vặn vẹo.

Kim Viên nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi,, khó trách Kỳ lão nói mình phải sống trong đó hai mươi năm, Thị Hoang Thế Giới này tràn ngập giết chóc và huyết tinh, thực lực không đủ sẽ không tồn tại được.

- Lâm Thiên huynh đệ, sau khi đến Thị Hoang Thế Giới ngươi phải cẩn thận.

Kim Viên nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không nói gì, trong nội tâm không sợ hãi mà còn có vẻ chờ mong, nơi như vậy rất thích hợp với mình, Thị Hoang Thế Giới còn hỗn loạn hơn Cổ Vực trên đại lục Linh Vũ rất nhiều, chính mình người mang Hỗn Độn Âm Dương Quyết, nơi càng hỗn loạn càng thích hợp với mình, cũng chỉ có nơi như vậy mới giúp mình trưởng thành rất nhanh.

Đến thời điểm này, Lục Lâm Thiên mới biết được dụng ý Kỳ lão bảo chính mình tiến vào Thị Hoang Thế Giới, tuy nói sống trong Thị Hoang Thế Giới là đủ, trên thực tế là muốn mình tôi luyện trong huyết tinh của Thị Hoang Thế Giới trong hai mươi năm.

Đi ra khỏi trùng động từ Vô Minh Tiểu Thiên Thế Giới đến Thị Hoang Thế Giới chỉ mất nửa canh giờ, hai người vừa ra khỏi trùng động là khí tức hoang vu, mờ mịt bao phủ tầm mắt, trong không khí còn có mùi huyết tinh nhàn nhạt.

Lúc này, vào đêm khuya, màn đêm bao phủ, trăng sáng trên cao.

Bên ngoài trùng động là những kiến trúc mơ hồ, có thể nhìn ra ban ngày phồn hoa, chỉ là ban đêm không như thế giới bên ngoài, trong đại thành vô cùng náo nhiệt, ở nơi này lại có vài phần tiêu điều, chỉ có vài thân ảnh lẻ tẻ đi trên đường phố.

Tất cả mọi người đều là tốp năm tốp ba đi với nhau, khó có thể nhìn thấy người đi một mình, thần sắc bọn họ căng cứng, không dám chủ quan.

- Lâm Thiên huynh đệ, đây là Thị Hoang Thế Giới, chúng ta đang đứng ở cửa vào, diện tích của Thị Hoang Thế Giới không hề thua kém Vạn Cổ Thế Giới.

Kim Viên nói.

- Năng lượng thiên địa dường như hơi yếu.

Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía, vừa vào Thị Hoang Thế Giới. Lục Lâm Thiên lập tức phát hiện năng lượng thiên địa trong Thị Hoang Thế Giới bạc nhược yếu kém, cho dù là tiểu thế giới như Vạn Cổ Thế Giới, nhưng năng lượng của nó kém xa Vạn Cổ Thế Giới.

Năng lượng thiên địa không nồng đậm, bất luận ngươi đột phá tu vị nào cũng rất khó khăn, có người cả đời cũng không cách nào đột phá, mà năng lượng thiên địa yếu kém thế này, độ khó đột phá có thể nghĩ.

- Trong Thị Hoang Thế Giới, nghe nói thật lâu trước đây, năng lượng thiên địa rất yếu, bên trong đại bộ phận các nơi đều cằn cỗi hoang vu, Thị Hoang Thế Giới không có bao nhiêu thế lực suy nghĩ, không nói tới người trong Thị Hoang Thế Giới cũng không phải dễ trêu chọc, cho dù tổn thất thảm trọng đạt được Thị Hoang Thế Giới cũng không có công dụng gì, bởi vậy cũng không có bao nhiêu người đánh chủ ý vào Thị Hoang Thế Giới, cũng chỉ mặc kệ Thị Hoang Thế Giới tồn tại mà thôi.

Kim Viên tìm hiểu không ít về Thị Hoang Thế Giới, cho nên hắn vẫn hiểu rõ lịch sử của nơi này.

- Thật sự là ngục giam sống.

Lục Lâm Thiên thở dài, Thị Hoang Thế Giới với người bình thường chính là ác mộng, nhưng người bình thường sẽ không chọn Thị Hoang Thế Giới, bởi vì tăng tiến tu vị quá khó khăn, sống trong nơi này thời gian dài, tính cách chắc chắn đại biến.

- Lâm Thiên huynh đệ, chúng ta cần tìm nơi đặt chân mới được.

Kim Viên nhìn qua chung quanh, nói với Lục Lâm Thiên.

- Cứu mạng, hai vị đại nhân phía trước cứu mạng.

Kim Viên vừa dứt lời, phía trước có thân ảnh lao tới như sao băng, chỉ qua mấy hô hấp đã tới gần Lục Lâm Thiên cùng Kim Viên, đây là thanh niên chừng hai sáu hai bảy tuổi, thân hình đơn bạc, cũng không cao, hắn mặc áo ngắn sát người, thân thể gầy gò nhưng ánh mắt sáng ngời.

- Còn muốn chạy trốn trước mặt chúng ta, tìm chết!

Cùng một thời gian, khi thanh niên vừa đáp xuống, hai đạo thân ảnh khác một trước một sau lao tới, vừa lúc phong tỏa thanh niên này vào giữa,Lục Lâm Thiên cùng Kim Viên hai người tự dưng cũng bị kẹp vào giữa.

Hai người tới tuổi chừng năm mươi, sắc mặt âm trầm, khí tức lăng lệ, khí tức chấn động rất mạnh, đều là cường giả Phá Giới Cảnh sơ giai, mà thanh niên chỉ có tu vị Hậu Thiên cửu cấp, tương đương Võ Đế cửu trọng mà thôi, so sánh với Phá Giới Cảnh chẳng đáng là gì, bởi vì không đáng so sánh.

- Nơi này không có chuyện của các ngươi, đừng có quản.

Một lão giả nhìn qua Lục Lâm Thiên và Kim Viên, khí tức Lục Lâm Thiên người ngoài nhìn không ra, mà khí tức Kim Viên cũng cực kỳ ẩn nấp, trong Thị Hoang Thế Giới, bạo lộ thực lực không phải chuyện tốt.

Nhưng cho dù Kim Viên ẩn nấp khí tức, nhưng mà trong lúc vô hình vẫn làm người ta cảm thấy áp lực, bởi vậy lão giả kia cũng khách khí một chút.

- Chúng ta đi.

Loại tình huống này Lục Lâm Thiên cũng không phải sợ phiền phức, mà là không cần phải tham gia vào, bởi vì không liên quan tới mình, không cần phải chộn rộn vào, bởi vậy ý bảo Kim Viên rời đi.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên và Kim Viên hai người rời đi, thanh niên kia không cảm thấy ngoài ý muốn, ánh mắt lóe lên, nhìn Lục Lâm Thiên và Kim Viên rồi nói:

- Hai vị đại nhân cứu ta, chỉ cần cứu ta, ta sẽ nói cho các ngươi biết một đại bí mật, có được bảo vật, chỉ có ta mới biết tung tích.

- Bảo vật.

Nghe hai chữ này, Lục Lâm Thiên vừa định rời đi đã dừng bước lại, lập tức quay người nhìn qua thanh niên kia, nói:

- Tới đây, ta mang ngươi đi.

Thanh niên vui vẻ, lập tức đi qua chỗ Lục Lâm Thiên.

- Muốn chết, Thị Huyết Giáo làm việc cũng dám nhúng tay, đi chết đi.

Ánh mắt lão giả phía sau sinh ra sát ý, trường bào run lên, nguyên lực bạo phát, không gian chung quanh sinh ra gợn sóng không gian, một cước đập mạnh xuống đất, lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Xùy!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, thân ảnh lão giả lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, không gian cũng cứng lại, một dấu móng tay như quỷ trảo tràn ngập hỏa diễm ti tí và không gian vặn vẹo như đánh thẳng vào đỉnh đầu Lục Lâm Thiên, ra tay lăng lệ đến cực điểm, không khách khí, hoàn toàn là sát chiêu.

Nhưng thời điểm một trảo này sắp đánh thẳng vào đỉnh đầu của mình, Lục Lâm Thiên không có hành động, cũng không làm ra động tĩnh gì, vào thời điểm một trảo sắp chạm vào đỉnh đầu thì Lục Lâm Thiên mới động, hắn ra tay với tốc độ không thể tưởng tượng nổi, trực tiếp xuyên thấu qua quỷ trảo của lão giả, một tay như bôn lôi đánh vào bả vai lão giả trước mặt.

Răng rắc.

Một trảo đánh xuống, âm thanh xương cốt vỡ vụn truyền ra liên tục, chỉ thấy cánh tay của lão giả này bị xé rách, máu tươi bắn ra tung tóe.

- Ah...

Lão giả đau đớn kịch liệt, hắn kêu thảm thiết, ngay cả thân thể cũng bị cấm chế.

- Tiểu tử, người Thị Huyết Giáo cũng dám động, ngươi chờ đó cho ta.

Lão giả khác nhìn thấy thế, ánh mắt hoảng hốt, ở trong Thị Hoang Thế Giới này, hắn tự nhiên biết rõ mình nên làm gì, lập tức bỏ trốn mất dạng.

Chương 3461: Thị Huyết Giáo 2

- Lưu lại đi!

Tiếng nói lạnh nhạt truyền ra, lập tức thân ảnh áo xanh dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi xuất hiện trước mặt hắn, đánh ra một quyền vào l*иg ngực lão giả.

PHỤT.

Trúng một quyền này, thân thể lão giả nện thẳng vào mặt đất.

Ầm!

Mặt đất rung động rất mạnh, từng khe hở lan tràn trên mặt đất, lão giả này không biết bị cấm chế lúc nào, thân thể hai người không thể nhúc nhích, tất cả chỉ diễn ra trong nháy mắt, hai cường giả Phá Giới Cảnh sơ giai bị cấm chế hành động, chuyện này so với gϊếŧ họ còn khó hơn nhiều, đủ để chứng minh thực lực người ra tay mạnh hơn hai Phá Giới Cảnh sơ giai quá nhiều.

Ánh mắt thanh niên ngạc nhiên, hắn cũng không có biện pháp mới tìm hai người này trợ giúp, trước đó cũng không biết tu vị thực lực của hai người, lúc này nhìn thấy chuyện diễn ra trước mặt, lập tức ngạc nhiên.

Xuy xuy.

Lục Lâm Thiên lập tức thu hai lão giả Phá Giới Cảnh sơ giai lại.

Kim Viên vẫn không ra tay, hắn đã sớm nhận ra tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai của hai lão giả không phải đối thủ của Lục Lâm Thiên, nhưng lúc này ánh mắt lại biến hóa, hắn có thể cảm giác được, vào trong Thị Hoang Thế Giới này, trên người Lục Lâm Thiên đột nhiên sinh ra khí tức khác biệt.

- Bảo vật gì, ngươi có thể nói được rồi đấy.

Lục Lâm Thiên cấm chế hai tên cường giả Phá Giới Cảnh sơ giai vào trong Tử Lôi huyền đỉnh, thân ảnh vượt qua không gian xuất hiện trước mặt thanh niên kia, lạnh nhạt hỏi.

- Chúng ta rời khỏi đây trước, ngươi giết người Thị Huyết Giáo, bọn họ có rất nhiều người ở gần đây, chúng ta nên rời đi trước tiên.

Thanh niên khôi phục tinh thần, sắc mặt lập tức biến hóa, nói với Lục Lâm Thiên nói...

Sưu sưu...

Một lát sau, trên đường phố có hơn mười đạo thân ảnh đáp xuống trước vũng máu chưa khô, ánh mắt vô cùng âm trầm.

Trong đó có đại hán ngồi xổm xuống, duỗi ngón tay điểm vào máu tươi, lập tức thè lưỡi ra liếm, nói:

- Là máu của U Trảo lão quỷ, còn chưa qua bao lâu cả.

- Tìm cho ta, nhất định phải tìm cho ra tiểu tử dám đụng vào người Thị Huyết Giáo chúng ta, bao nhiêu năm qua không người nào dám chọc vào Thị Huyết Giáo, lúc này nhất định phải chơi đùa thật tốt.

Một lão giả nói ra, trên người tỏa ra khí tức huyết sát nồng đậm.

Sáng sớm, trong sơn mạch có sương mù mờ mịt bốc lên, trong rừng cây vẫn còn nhiễm những giọt sương sớm, chúng từ từ chảy ra, chắp vá thành âm phù mỹ diệu.

Ba thân ảnh xuất hiện trong rừng cây, đám người Lục Lâm Thiên, Kim Viên và thanh niên kia đi suốt đêm tới đây.

- Hiện tại ngươi có thể nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn thanh niên, nói một câu.

- Cái này...

Thanh niên hơi do dự, ánh mắt lập loè.

- Không muốn nói chuyện không có sao, chặt cụt một tay trước, ta có thời gian.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm, trong mắt mang theo hàn ý, phất tay hóa trảo thành chưởng, một chưởng đánh vào vai thanh niên.

- Đại nhân tha mạng, ta nói, ta nói.

Ánh mắt thanh niên kinh hãi, nam tử áo bào xanh trước mặt làm hắn rung động rất lớn, hắn hiểu rõ nam tử này không dễ chọc, người này ra tay độc ác, động thủ gọn gàng, hắn dám có dị tâm chắc chắn sẽ có kết cục giống người Thị Huyết Giáo.

- Sau khi ta nói xong, ta sẽ tìm tòi linh hồn của ngươi, một khi ngươi nói dối câu nào, ta sẽ làm người sống không bằng chết, hoan nghênh ngươi khiêu chiến lời nói của ta.

Lục Lâm Thiên thu tay lại, nói với thanh niên một câu.

- Ta nói thật, tuyệt đối nói thật, nhưng vì tin tức này ta suýt nữa không còn mạng, cho nên ta hy vọng hai vị đại nhân đến lúc đó đạt được bảo vật, có thể tùy tiện phân cho ta một ít chỗ tốt, ta cũng là người dẫn đường, ta có thể trợ giúp hai vị.

Thanh niên cắn răng nói ra.

- Ngươi có thể nói, ta sẽ xem xét, ngươi không có tư cách mặc cả.

Lục Lâm Thiên đạm mạc nói.

Ánh mắt thanh niên lóe lên, khẽ cắn môi, nói:

- Ta là người vùng này, là lỗ tai đen nổi danh, ba tháng trước ta vô tình nhận được tin tức, có một người phát hiện trong hiểm cánh có nơi năng lượng trùng thiên, tuyệt đối có bảo vật tồn tại, chỉ tiếc người phát hiện gặp nguy hiểm, sau khi dốc sức liều mạng chạy về và truyền tin tức này xong đã chết, bên trong có cái gì cũng không nói được, mà người chạy ra lại là người Thị Huyết Giáo.

- Người biết tin tức này chỉ có mình ta, sau khi người Thị Huyết Giáo chạy ra thì gặp ta, nói là muốn ta mang tin tức nói cho người Thị Huyết Giáo, Thị Huyết Giáo sẽ trả thù lao thật lớn.

- Nhưng sau khi ta nói tin tức cho người Thị Huyết Giáo, Thị Huyết Giáo sợ ta nói ra, muốn giết ta diệt khẩu, ta hao hết không ít công phu mới thoát ra, sau đó gặp được các ngươi.

Thanh niên nói xong, mắt nhìn Lục Lâm Thiên và Kim Viên hai người, ánh mắt chấn động, cũng có đề phòng, dường như sợ hai người sẽ giống như Thị Huyết Giáo, muốn giết hắn diệt khẩu, dù sao tin tức về bảo vật, người biết rõ càng ít càng tốt.

- Đó là nơi nào?

Lục Lâm Thiên hỏi thanh niên.

- Trong sơn mạch Huyết Đô, ta rất quen thuộc nơi đó, chúng ta làm lỗ tai đen nhiều năm, rất quen thuộc địa hình các nơi, cũng quen rất nhiều người, biết rõ rất nhiều chuyện, ngươi dẫn ta đi, ta có thể giúp các ngươi, sau khi đạt được bảo vật, các ngươi tùy tiện phân cho ta chút chỗ tốt là được rồi, thực lực của ta rất thấp, đối với các ngươi không có bất kỳ uy hiếp nào.

Thanh niên nói với Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, hắn cũng biết một ít việc về lỗ tai đen, Kim Viên cũng đề cập tới, đó là một đám người chuyên tìm kiếm tin tức, buôn bán tin tức, chỉ cần có tiền thì cái gì cũng làm.

Trong thế giới như Thị Hoang Thế Giới này, bởi vì một ít chuyện kỳ lạ, người mỗi một thế lực đều tìm kiếm lỗ tai đen tương trợ, cho nên nói như vậy, tất cả mọi cũng không cố ý đi tìm lỗ tai đen, thậm chí là còn có thể cho chút ít chỗ tốt, hy vọng lần sau đạt được tin tức hữu dụng.

- Lâm Thiên huynh đệ, người này nói chuyện, ngươi cảm thấy là thật hay giả?

Kim Viên nói nhỏ.

- Thật, ta nói là thật, ta có thể mang các ngươi đi, sơn mạch Huyết Đô rất lớn, có ta dẫn đường, các ngươi đi nhanh hơn rất nhiều, huống chi nơi phát hiện bảo vật chỉ có mình ta biết rõ, ta đã sớm dự phòng chuyện Thị Huyết Giáo sẽ giết ta, cho nên ta giấu, nói cho bọn họ biết một nơi giả trong sơn mạch Huyết Đô, nơi đó chỉ có mình ta biết.

Thanh niên nuốt nước bọt một lát, hắn sợ bị giết người diệt khẩu, vội vàng nói:

- Nhưng mà dùng thủ đoạn của Thị Huyết Giáo sợ rằng đã sớm tìm ra rồi, nhưng nếu hiện tại chúng ta xuất phát, nhất định có thể đuổi tới trước bọn chúng, tin tưởng ta, chỉ có ta biết rõ nơi đó, ta thề không lừa các ngươi, chỉ cần các ngươi cuối cùng tùy tiện chia một ít chỗ tốt cho ta là tốt rồi, thực lực của ta không cao, cho nên ta cũng không tham lam, ta chỉ muốn mình sống lâu một chút mà thôi.

Vừa dứt lời, thanh neine nhìn qua Lục Lâm Thiên cùng Kim Viên, hắn là người thông minh, hắn biết rõ mình nên làm thế nào mới sống được, bằng không dùng thực lực của hắn tại Thị Hoang Thế Giới đã sớm chết không biết bao nhiêu lần rồi.

Chương 3462: Ta tên là Phạm Thống

- Tốt, ta đáp ứng ngươi, chỉ cần ngươi thuận lợi mang theo chúng ta tìm được bảo vật, ta cũng sẽ cho ngươi chỗ tốt, bất kể là chỗ tốt gì, đều cho ngươi một phần mười, nhưng nếu ngươi dám có bất kỳ lừa gạt, ta sẽ không để ngươi sống không được, muốn chết không xong.

Lục Lâm Thiên nhìn qua thanh niên nói một câu.

- Đa tạ hai vị đại nhân.

Thanh niên thi lễ, nói:

- Hai vị đại nhân ngày hôm qua giết người Thị Huyết Giáo, chúng ta nên rời đi mới tốt, nơi đây không nên ở lâu, đồng thời chúng ta cũng cần phải đi tới sơn mạch Huyết Đô trước mới được.

- Ngươi dẫn đường đi.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, lập tức phất tay mà lên, trực tiếp có tọa giá khôi lỗi hình ưng bay ra ngoài, diện tích vài trăm mét, tọa giá khôi lỗi này cũng là Lục Lâm Thiên đánh chết tên Phá Giới Cảnh sơ giai trong thành Vạn Linh lấy được, cuối cùng bị Lục Lâm Thiên khống chế, bố trí linh hồn lực của mình điều khiển.

- Tọa giá khôi lỗi.

Nhìn thấy tọa giá khôi lỗi, thanh niên có phần ngoài ý muốn, dù sao trong thế giới cằn cỗi như Thị Hoang Thế Giới này, người có tọa giá khôi lỗi đều không phải bình thường, lấy tọa giá khôi lỗi ra cũng thành mục tiêu bị cướp đoạt, chỉ có thực lực đầy đủ mới dám ngồi tọa giá khôi lỗi.

- Ngươi tên gì, Thị Huyết Giáo là lai lịch gì, thực lực như thế nào?

Trong tọa giá khôi lỗi, Lục Lâm Thiên hỏi thanh niên.

- Ta họ Phạm!

Thanh niên hơi do dự một chút, trả lời Lục Lâm Thiên.

- Là hỏi ngươi tên gì, không phải họ gì!

Kim Viên trừng thanh niên.

- Ta tên là Phạm Thống.

Sau khi thanh niên cắn môi, hắn trả lời Lục Lâm Thiên và Kim Viên.

PHỤT.

Kim Viên và Lục Lâm Thiên thiếu chút nữa cười phun ra, Phạm Thống, thùng cơm, hai người nhìn nhau, không ngờ có người tên này, rốt cuộc là phụ mẫu thế nào lại đặt tên con mình như vậy?

- Ta biết ngay các ngươi sẽ cười, ta đã quen.

Phạm Thống bất đắc dĩ nhìn Lục Lâm Thiên và Kim Viên, hai người phản ứng như thế hắn cũng không ngoài ý muốn, đối với hắn mà nói, đây là chuyện quá bình thường.

- Tên cũng không có cái gì, xưng hô mà thôi.

Lục Lâm Thiên thu hồi vui vẻ, nhưng mà trong nội tâm vẫn cảm thấy kỳ lạ.

Phạm Thống nhìn qua Lục Lâm Thiên à Kim Viên, nói:

- Thị Huyết Giáo chính là thế lực lớn nhất khu vực này, nhân số rât đông, địa bàn rất khổng lồ, người tu vị Phá Giới Cảnh có mấy chục, còn có cường giả tu vị Ngộ Chân Cảnh, nghe nói giáo chủ của bọn họ thực lực đã đến Ngộ Chân Cảnh cao giai, thực lực Thị Huyết Giáo trong Thị Hoang Thế Giới xem như danh khí không thấp, đệ tử trong giáo đều là kẻ tâm ngoan thủ lạt, không có bao nhiêu người dám chọc bọn họ.

- Thị Huyết Giáo, xem ra cũng không phải kẻ yếu.

Lục Lâm Thiên có phần ngạc nhiên, thực lực Thị Huyết Giáo thật sự không đơn giản, hơn mười Phá Giới Cảnh, so với Thải Hồng Cốc còn nhiều hơn một chút, cốc chủ Thải Hồng Cốc Phương Chí Thành cũng chỉ có tu vị Ngộ Chân Cảnh cao giai mà thôi.

Trong Thị Hoang Thế Giới, chỉ có thực lực Thị Huyết Giáo, Lục Lâm Thiên không khó biết rõ, cường giả trong Thị Hoang Thế Giới còn mạnh hơn Vạn Cổ Thế Giới quá nhiều, bao nhiêu năm qua có không ít người bị các đại gia tộc truy nã, còn có thể chạy đến Thị Hoang Thế Giới đều là cường giả trong cường giả, điều này cũng làm cường giả trong Thị Hoang Thế Giới mạnh hơn tiểu thế giới khác quá nhiều.

Trên đường đi, Lục Lâm Thiên cũng hỏi thăm Phạm Thống không ít việc trong Thị Hoang Thế Giới, dù sao Kim Viên biết rõ chỉ là bên ngoài nghe đồn, không có tự mình đến Thị Hoang Thế Giới.

Lục Lâm Thiên từ lời Phạm Thống biết được, trong Thị Hoang Thế Giới có không ít cường giả, rất nhiều cường giả tiến vào đây, đại bộ phận người cả đời sẽ ẩn thân trong Thị Hoang Thế Giới, làm cho cường giả trong Thị Hoang Thế Giới càng ngày càng nhiều, nghe nói Thông Thiên Cảnh vẫn có thể nhìn thấy.

Một lát sau, trong tọa giá khôi lỗi, Lục Lâm Thiên bảo Kim Viên hộ pháp, chính mình tiến vào trong Tử Lôi huyền đỉnh.

Tử Lôi huyền đỉnh, Lục Lâm Thiên gọi Thiên Trụ giới ra, hắn bắt hai lão giả Phá Giới Cảnh sơ giai tăng cao không gian trong tầng sáu.

- Ah...

Hai tiếng kêu thảm thiết vang lên, hai tay Lục Lâm Thiên bắt lấy đầu hai lão giả Phá Giới Cảnh, thi triển khí Hỗn Độn Âm Dương Quyết và Sưu Linh Thuật, hắn hấp thu nguyên lực của hai người vào người.

Thi triển Sưu Linh Thuật đọc trí nhớ về Thị Huyết Giáo, Lục Lâm Thiên biết được Phạm Thống nói là sự thật, Thị Huyết Giáo cũng đã là an bài người tiến vào sơn mạch Huyết Đô tìm kiếm bảo vật.

Thời điểm thân thể hai người hóa thành tro tàn, Lục Lâm Thiên lập tức luyện hóa nguyên lực hai Phá Giới Cảnh, Phạm Thống đoán chừng dựa vào tốc độ khôi lỗi, đến sơn mạch Huyết Đô cần ba ngày, Thiên Trụ giới có thời gian đối lập gấp sáu mươi lần, trong Thiên Trụ giới chẳng khác gì nửa năm, hắn phải tăng cường thực lực trong Thị Hoang Thế Giới, Lục Lâm Thiên không muốn trì hoãn chút thời gian nào nữa.

Khoanh chân ngồi xuống, Lục Lâm Thiên luyện hóa thôn phệ nguyên lực trong người, cũng bắt đầu suy nghĩ thời gian hai mươi năm sau, ở trong Thị Hoang Thế Giới nên làm cái gì.

Cân nhắc suy tư, Lục Lâm Thiên cũng có một ít ý định đại khái, độc thân trong ba ngàn đại thế giới, muốn đứng vững chân dựa vào thực lực một người là có hạn.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên tiếp tục tiến vào lĩnh ngộ, cực kỳ dễ dàng lĩnh ngộ các áo nghĩa, thời gian trong Thiên Trụ giới từ từ trôi qua.

Lục Lâm Thiên cũng đắm chìm trong lĩnh ngộ, Hỗn Độn Âm Dương Quyết trong cơ thể luyện hóa nguyên lực cho mình dùng, thẳng đến khi những nguyên lực tiêu hao hết, Hỗn Độn Âm Dương Quyết cũng tiến vào trạng thái tự động tu luyện, không gian chung quanh Lục Lâm Thiên hội tụ càng lúc càng nồng nặc.

Có tác dụng quỷ dị của Hỗn Độn Âm Dương Quyết, Lục Lâm Thiên tu luyện bình thường còn nhanh hơn người khác, cũng càng lúc càng nhanh.

Ba ngày sau, một sơn mạch liên tục không dứt xuất hiện phía dưới, trong sơn mạch có mùi huyết tinh tràn ngập, dãy núi chung quanh xanh biếc.

Ầm ầm.

Thời điểm tọa giá khôi lỗi tiến vào sơn mạch Huyết Đô, đột nhiên run lên, nó rung rung rất mạnh.

- Kim đại nhân, chúng ta bị người ta công kích.

Sắc mặt Phạm Thống đại biến, lập tức nói với Kim Viên.

- Không có gì hay sợ, chỉ là một ít gia hỏa Hậu Thiên và ba tên Phá Giới Cảnh mà thôi.

Trong thời gian này, thân ảnh Lục Lâm Thiên đi ra khỏi Tử Lôi huyền đỉnh xuất hiện trong khôi lỗi, Tử Lôi huyền đỉnh lập tức thu vào trong tay.

Thời gian ba ngày trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên lại tu luyện hơn nửa năm, thôn phệ nguyên lực hai Phá Giới Cảnh sơ giai, tăng thêm tu luyệ bình thường, hắn tiến bộ rất lớn.

Đặc biệt trên phương diện lĩnh ngộ áo nghĩa tiếp tục tiến bộ không ít, trên phương diện lĩnh ngộ áo nghĩa, Lục Lâm Thiên cho tới bây giờ chưa bao giờ buông lỏng.

- Tọa giá khôi lỗi nghe đây, Thị Huyết Giáo đã phong tỏa sơn mạch Huyết Đô, ai dám bước vào giết không tha, giết không tha.

Khi Lục Lâm Thiên đi ra khỏi Tử Lôi huyền đỉnh, bên ngoài có tiếng nói vọng vào.

Chương 3463: Giải quyết phiền toái

- Là Thị Huyết Giáo, không nghĩ tới bọn chúng thật nhẫn tâm, dĩ nhiên phong tỏa cả sơn mạch Huyết Đô, sợ rằng muốn đắc thủ bảo vật, không muốn có tin tức rò rỉ ra, chúng ta rất khó đi vào.

Phạm Thống nghe là người Thị Huyết Giáo, thần sắc ngưng trọng không ít.

- Thị Huyết Giáo đúng là quá càn quấy.

Kim Viên là cường giả Ngộ Chân Cảnh trung kỳ, mặc dù biết trong Thị Hoang Thế Giới cường giả như mây, nhưng thân là Ngộ Chân Cảnh hắn không cho phép Phá Giới Cảnh làm càn trước mặt hắn.

- Kim Viên đại ca, chúng ta đi xem một chút, nhìn xem Thị Huyết Giáo hung hăng càn quấy bao nhiêu.

Lục Lâm Thiên cười cười, tâm thần quan sát bên ngoài, lúc này đã sớm dò xét ra tu vị thực lực của các đệ tử Thị Huyết Giáo.

Sưu sưu!

Khi Lục Lâm Thiên, Kim Viên, Phạm Thống ba người nhảy ra khỏi tọa giá phi ưng, trước mặt bọn họ có hơn năm mươi người.

Đám người này đa số là Hậu Thiên, vài tên đạt tới Hậu Thiên đỉnh phong ba tên đi đầu có thực lực Phá Giới Cảnh.

Ánh mắt ba người nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên và Kim Viên, Phạm Thống, ánh mắt lăng lệ, không có bao nhiêu khách khí, khí tức mờ mịt muốn dò xét tu vị Lục Lâm Thiên, nhưng không thể dò xét tu vị Lục Lâm Thiên, ngược lại ánh mắt nhìn Kim Viên lại biến hóa.

- Hai Phá Giới Cảnh trung giai, một Phá Giới Cảnh cao giai, không tệ.

Kim Viên nhìn những thân ảnh trước mặt mình, thân thể khôi ngô chấn động, nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên huynh đệ, ngươi nên lưu lại vài tên cho ta.

- mấy tên kia sao đủ cho Kim Viên đại ca ra tay, hay là ta ra tay giải quyết là đủ rồi.

Lục Lâm Thiên cười nói, cũng không phải không cho Kim Viên ra tay, mà là sợ Kim Viên thoáng đánh chết bọn chúng, hiện tại nhìn thấy Phá Giới Cảnh, Lục Lâm Thiên sẽ không bỏ qua

Phạm Thống đứng bên cạnh Lục Lâm Thiên cùng Kim Viên, ánh mắt của hắn có nghi hoặc, trên đường đi cũng biết tên của Lục Lâm Thiên và Kim Viên, hai người này hoàn toàn không đặt người Thị Huyết Giáo vào trong mắt, với hắn mà nói đây là chuyện rung động rất lớn.

- Không quản các ngươi là ai, Thị Huyết Giáo phong tỏa sơn mạch Huyết Đô, nhanh quay trở về, nếu không sẽ là kẻ thù của Thị Huyết Giáo, hậu quả chính các ngươi biết rõ.

Trong ba tên Phá Giới Cảnh, tên Phá Giới Cảnh cao giai thực lực mạnh nhất tuổi chừng bốn mươi, đang mặc màu đen trang phục, nhìn Lục Lâm Thiên cùng Kim Viên, ánh mắt có khí tức lăng lệ bộc phát.

- Nơi này không phải địa bàn của Thị Huyết Giáo, chúng ta không thể đi qua?

Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, nhìn ba Phá Giới Cảnh, thần sắc lạnh nhạt, hắn bước lên phía trước.

- Hừ, đắc tội Thị Huyết Giáo ta, vậy đi chết đi.

Một lão giả tu vị Phá Giới Cảnh cao giai đã sớm không nhịn được, phất tay xông lên, hắn âm tàn nói một câu, khí tức nóng bỏng bạo phát, toàn thân sinh ra hỏa diễm cuồn cuộn, hắn hi vọng trùng kích thị giác mọi người.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, cũng không lưu ý tới, lông mày khẽ nhúc nhích, mình đã động thủ với Thị Huyết Giáo, Thị Huyết Giáo sớm muộn gì cũng không bỏ qua cho mình.

Nơi này là bên trong Thị Hoang Thế Giới, tất cả đều dựa vào thực lực vi tôn, cho dù nhường nhịn, người khác sẽ cho rằng hắn nhu nhược, sẽ chỉ làm người ta lấn tới mà thôi, chỉ có thủ đoạn máu tanh mới làm người ta rung sợ, tận lực tránh gây phiền toái cho mình.

- Thị Huyết Giáo thì như thế nào, ta cũng đi vào, chỉ bằng các ngươi khôn thể ngăn được.

Trong lòng Lục Lâm Thiên có ý định, nhìn tên Phá Giới Cảnh trung giai cười nhạt nói một câu, ánh mắt lộ ra một tia khinh thường.

- Tiểu tử hung hăng càn quấy, vậy đi chết đi.

Nhìn thấy ánh mắt khinh thường của đối phương, tên Phá Giới Cảnh trung giai không chịu được, trong Thị Hoang Thế Giới này chưa bao giờ có nhẫn nại, bởi vì như thế đều là kẻ nhu nhược.

Xùy!

Lão giả bước tới phía trước, thân ảnh bị hỏa diễm bao phủ vô cùng khủng bố xé rách không, hắn tiến tới trước mặt Lục Lâm Thiên, vươn tay ra, hỏa diễm quanh quẩn, hắn đánh ra một quyền vào đầu Lục Lâm Thiên.

Xoẹt!

Một quyền này mang theo uy thế bất phàm, dưới quyền này không gian bị xé nát, nóng bỏng khí tức trực tiếp hàng lâm.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, công kích của người này lăng lệ, tàn nhẫn, gọn gàng, thi triển áo nghĩa tinh diệu, tu vị Phá Giới Cảnh trung giai xem như bất phàm.

Khó trách đều nói người trong Thị Hoang Thế Giới đều mạnh hơn người tu vị đồng cấp.

Người trong Thị Hoang Thế Giới mỗi ngày đều chém giết, thực lực đều rèn luyện ra trong huyết tinh, động thủ tuyệt đối không phải đám người tu luyện đơn thuần có thể sánh bằng.

Công kích này bất phàm, nhưng mà Lục Lâm Thiên cũng không có quá để ý, thân ảnh không tránh không né, thời điểm một quyền sắp đánh tới, cách Lục Lâm Thiên gần trong gang tấc.

Hỏa diễm nóng bỏng quét qua tất cả, thậm chí còn ập thẳng vào mặt Lục Lâm Thiên.

Xùy.

Vào thời điểm này, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã biến mất tại chỗ, hỏa diễm quét qua, thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất không thể tưởng tượng nổi, hắn dùng góc độ khó tin vượt qua hư không, lập tức tránh né quyền pháp nóng rực kia, thân ảnh lập tức tiến tới bên cạnh tên Phá Giới Cảnh trung giai.

Răng rắc.

Thân ảnh xuất hiện, Lục Lâm Thiên đánh một quyền vào vai của hắn, âm thanh ‘ răng rắc ’ vang lên, người này mất một cánh tay, máu tươi văng tung tóe.

- Ah!

Tiếng hét thảm vang vọng không trung, người này bị Lục Lâm Thiên cấm chế.

- Thì ra cũng là Phá Giới Cảnh cao giai, dừng tay cho ta.

Tên Phá Giới Cảnh cao giai biến sắc, lập tức ra tay với Lục Lâm Thiên, hắn đã nhận ra tu vị Lục Lâm Thiên, lập tức phất tay xông lên, không dây dưa dài dòng, trong tay cầm linh khí đại khảm đao màu vàng, bí vân quanh quẩn, thân ảnh như điện, lập tức xuất hiện trước mặt Lục Thiếu Do, đao mang bổ ra, thổ thuộc tính nguyên lực bắt quét qua không gian.

XÍU...UU!!

Đao mang đánh xuống, không gian chung quanh lập tức bị nghiền nát, một vết nứt không gian đen kịt kéo lê trên không gian, lập tức lan tràn đến trước người Lục Lâm Thiên.

- Cũng không phải sai, so với Phá Giới Cảnh trung giai còn tốt hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói nhỏ, đao mang đến trước mắt, ánh mắt không nháy một cái, trên người sinh ra hào quang màu xanh đậm, đao mang xé rách không gian, ánh sáng màu xanh quét qua các nơi, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Xùy.

Ánh sáng màu xanh quét qua các nơi, tu vị Phá Giới Cảnh cao giai nhanh chóng biến thành kinh hãi, hắn phát hiện nguyên lực của mình trôi qua rất nhanh, sinh cơ trên người bị phá hủy, không gian chi lực đè xuống, toàn thân căn bản không cách nào nhúc nhích, toàn lực giãy dụa cũng không thể làm gì.

- Ngươi không phải Phá Giới Cảnh cao giai.

Tên Phá Giới Cảnh cao giai kinh hãi, đối phương tuyệt đối không phải Phá Giới Cảnh cao giai, nếu không không có khả năng làm cho hắn có cảm giác như hiện tại, đối phương vừa rồi cố ý che dấu thực lực mà thôi.

- Đối với ngươi mà nói, chuyện này không trọng yếu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt hắn, hắn ngưng tụ mấy đạo thủ ấn đánh xuống, một tên tu vị Phá Giới Cảnh cao giai có thể sánh ngang mười tên Phá Giới Cảnh trung giai, thậm chí còn mạnh hơn nữa.

Chương 3464: Thiên phú như thế 1

- Ngươi, ngươi là người nào, Thị Huyết Giáo...

Còn lại một tên Phá Giới Cảnh trung giai, sắc mặt tên này đầy sợ hãi, đến thời điểm này hắn biết mình đá vào tấm sắt rồi.

Người này còn chưa nói xong, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện trước mặt hắn, đánh ra mấy đạo cấm chế sau đó bắt hắn như bắt gà.

- Là cường giả, chạy mau.

Còn lại vài chục tên đệ tử Thị Huyết Giáo, nhìn thấy cảnh tượng này, ánh mắt rung động thật lớn, cũng không biết là ai hô to một câu, lập tức bỏ chạy thục mạng, không dám dừng lại chút nào.

Mắt thấy mấy chục tên tu vị Hậu Thiên trốn chạy để khỏi chết, Lục Lâm Thiên không có ý động thủ tiếp, những tu vị Hậu Thiên không ảnh hưởng với mình quá lớn.

- Thật mạnh!

Phạm Thống hít sâu một hơi, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên đầy kính nể.

Hắn thật sự không nghĩ tới thực lực Lục Lâm Thiên lại cường hãn tới mức này, giơ tay nhấc chân có thể bắt ba tên Thị Huyết Giáo Phá Giới Cảnh, trong đó còn có một tên tu vị Phá Giới Cảnh cao giai.

Lục Lâm Thiên thu ba tên Phá Giới Cảnh vào trong nhẫn trữ vật, khóe miệng cười vui vẻ, trong Thị Hoang Thế Giới, nơi này quả thật quá phù hợp với hắn, đối với người khác mà nói, có lẽ nơi này rất kém, nhưng đối với chính mình thì đây chính là thiên đường.

- Lâm Thiên huynh đệ, thì ra ngươi muốn bắt sống, tiếp theo nhất định phải cho ta ra tay mới được, ta nhất định lưu người sống cho

ngươi.

Thân thể khôi ngô của Kim Viên đến bên người Lục Lâm Thiên, cũng không khó nhìn ra, Lục Lâm Thiên dường như muốn bắt sống, giao thủ gần đây hắn liên tục bắt sống, chắc là có tác dụng.

- Đương nhiên, nếu lần sau gặp kẻ không có mắt, làm phiền Kim Viên đại ca ra tay.

Lục Lâm Thiên cười cười, hắn bay tới bên người Phạm Thống, nhìn qua chung quanh tiêu điều, trong không khí còn xen lẫn mùi huyết tinh, nói:

- Nơi này còn cách bảo địa có xa không?

- Không phải quá xa, đoán chừng đến lúc hoàng hôn là có thể tới nơi.

Phạm Thống ngẩng đầu nhìn sắc trời, nói với Lục Lâm Thiên.

- Dẫn đường đi, chúng ta đi tới nhanh thôi.

Lục Lâm Thiên thu hồi tọa giá khôi lỗi, người Thị Huyết Giáo đã sớm tới đây, mình bây giờ cần phải tăng thêm tốc độ mới được, bằng không Thị Huyết Giáo sẽ tìm tới trước.

Ba người bay đi, nhanh chóng biến mất giữa không trung.

Sưu sưu!

Thời điểm Lục Lâm Thiên, Kim Viên, Phạm Thống rời đi chừng nửa canh giờ, giữa không trung cs không ít thân ảnh đáp xuống, trong đó có mấy đạo thân ảnh là vài tên Hậu Thiên vừa đào tẩu.

- Huyết trưởng lão, chính là nơi này, Lô trưởng lão và hai vị hộ pháp bị bắt ở đây.

Một tên tu vị Hậu Thiên sắc mặt băng hàn nói với lão giả toàn mùi huyết tinh.

- Nhất định là tiểu tử Phạm Thống và hai tên kia, xem ra hai người kia đã biết trong sơn mạch Huyết Đô có bảo vật, cho nên mới đi tới sơn mạch Huyết Đô.

Ánh mắt lão giả âm hàn, mùi huyết tinh bay ra khỏi người, khí thế như có như không.

- Huyết trưởng lão, U Trảo lão quỷ hai người bị giết, Lô trưởng lão ba người bị bắt, sợ rằng lành ít dữ nhiều, ba người này nhất định không thể buông tha.

Một tên đại hán nói ra.

- Ba người này không có rời khỏi sơn mạch Huyết Đô, phân phó xuống, triệu tập đội ngũ phong tỏa cả sơn mạch Huyết Đô.

Huyết trưởng lão trầm giọng nói.

- Huyết trưởng lão, sơn mạch Huyết Đô không có động tĩnh lớn, nếu chúng ta đại quy mô phong tỏa sơn mạch Huyết Đô, sợ rằng sẽ có người chú ý tới sơn mạch Huyết Đô.

Một phu nhân trung niên nói với lão giả ngược phu nhân này hơi già, nhưng vẫn còn vài phần vũ mị.

- Hai người kia có thể trấn áp Lô Đao, thực lực chỉ sợ đã tới Ngộ Chân Cảnh, không phải quá dễ đối phó, chặn giết không dễ dàng, vì bảo hiểm, vậy thông tri trong giáo, phái người tới phụ trợ, tóm lại không thể cho ba người kia còn sống rời đi.

Huyết trưởng lão do dự một lúc, vẫy tay nói với tên tu vị Hậu Thiên.

- Vâng, Huyết trưởng lão.

Một tên tu vị Hậu Thiên kính sợ đáp, thân ảnh lóe lên rời đi.

Hoàng hôn, trong sơn mạch Huyết Đô phủ thêm một tầng màu bạc, sơn mạch tà dương chói chan bao phủ nơi nơi.

Sưu sưu.

Tiếng xé gió chấn động, ba đạo thân ảnh xuất hiện ở giữa không trung, chính là Lục Lâm Thiên, Kim Viên, Phạm Thống ba người.

- Lục đại nhân, Kim đại nhân, phía trước chính là huyết sát thâm uyên, cũng là vị trí chúng ta cần tìm, huyết sát thâm uyên chính là trung ương của sơn mạch Huyết Đô, bên trong có không ít hiểm cảnh, bình thường có một ít người lớn mật mạo hiểm, tìm kiếm một ít kỳ ngộ, nhưng mà chưa từng có người nào tìm ra chỗ tốt gì, nhưng vật bình thường thỉnh thoảng vẫn bị phát hiện.

Phạm Thống nói với Lục Lâm Thiên cùng Kim Viên.

- Khí huyết sát thật nồng đậm, huyết sát thâm uyên phía trước là nơi nào?

Lục Lâm Thiên nhìn bầu trời, trên không trung có khí tức huyết sát nhàn nhạt.

Có đại hồn anh trong thân thể, làm cho Lục Lâm Thiên quan sát khí tức huyết sát rất tỉ mỉ.

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, càng tới gần phía trước, khí huyết sát lại càng nồng đậm, loại khí huyết sát này làm người tu vị thấp phát lạnh.

- Lục đại nhân, huyết sát thâm uyên nghe nói cách đây thật lâu chính là một sơn môn lớn, về sau phát sinh đại chiến, hang ổ bị người ta san thành bình địa, sau đại chiến tử thương vô số, máu chảy thành sông, thây ngang khắp đồng, từ đó về sau sơn mạch Huyết Đô biến thành bộ dáng này, khí tức huyết sát tỏa ra các nơi, ngay cả cây cỏ cũng không mọc được.

Phạm Thống nói:

- Nhưng năm tháng quá lâu, cũng không có ai nhớ sơn môn này đại chiến với ai, loại chuyện này diễn ra hằng ngày trên Thị Hoang Thế Giới, bởi vậy cũng không có ai nhớ kỹ.

- Nhưng sơn mạch Huyết Đô này lại là hiểm địa nổi danh trong Thị Hoang Thế Giới, chúng ta đang đi trên đường an toàn, ta lại quen thuộc địa hình, có rất nhiều địa phương tràn đầy nguy hiểm.

Trong khi nói chuyện, Phạm Thống cũng cực kỳ tự hào, có thể tới nơi này cũng là nhờ hắn quen thuộc địa hình, cũng không phải là chuyện dễ dàng gì.

- ngươi biết được chuyện gì?

Lục Lâm Thiên nhìn qua Phạm Thống, thực lực tên này không được, nhưng đi tới bây giờ có tác dụng không nhỏ.

- Đó là đương nhiên, Phạm Thống ta là lỗ tai đen nổi danh vùng này, chuyện gì cũng biết một ít, không ít người chuyên môn tới tìm ta hỏi tin tức, rất nhiều tin tức người khác không biết, ra biết rõ ràng.

Phạm Thống mấy ngày qua ở chung với Lục Lâm Thiên, Kim Viên hai người, phát hiện hai người này cực kỳ hiền hoà, khác với các cường giả khác, ngược lại cũng thở ra một hơi, nói như vậy, cơ hội hắn sống sót sẽ lớn hơn rất nhiều.

- Ta nói Phạm Thống, ngươi có nên đổi tên hay không, ngươi không phải không biết cái tên này rất không tự nhiên sao?

Lục Lâm Thiên nhịn không được nói với Phạm Thống, cái tên này rất không tốt.

- Ta biết rõ tên này sẽ làm người ta cười, nghe rất không được tự nhiên, nhưng ta không có ý định đổi, bởi vì tên này làm ta nhớ một ít chuyện, những chuyện này là động lực giúp ta cố gắng, ta tình nguyện bị cười ta cười cũng không hy vọng động lực biến mất.

Phạm Thống nhớ tới cái gì, trong mắt xuất hiện hào quang.

Chương 3465: Thiên phú như thế 2

- Chỉ sợ ngươi cố gắng không có bao nhiêu công dụng, trong Thị Hoang Thế Giới này tu vị của ngươi có thể tiến bộ bao nhiêu chứ, vì sao không rời khỏi Thị Hoang Thế Giới.

Lục Lâm Thiên không biết vì sao, hắn rất hứng thú với Phạm Thống.

- Ta cũng muốn rời khỏi, nhưng ta vừa ra ngoài sợ rằng sẽ tan thành mây khói, ta quá yếu, cho nên ta muốn mạnh hơn.

Phạm Thống trầm giọng nói, trong ánh mắt mang theo khát vọng thực lực.

- Nếu ngươi có thể đi ra khỏi Thị Hoang Thế Giới, sợ là không ít thế lực sẽ mời ngươi gia nhập, người mang thủy thuộc tính áo nghĩa chi nguyên và không gian áo nghĩa chi nguyên, còn có hỏa thuộc tính áo nghĩa, mộc thuộc tính áo nghĩa, loại thiên phú này sợ rằng cả ba ngàn đại thế giới cũng không nhiều.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Phạm Thống, khẽ cười nói.

- Ngươi, ngươi làm sao biết?

Phạm Thống nghe xong nghẹn họng nhìn trân trối, hắn là người mang hai áo nghĩa chi nguyên, không có bất kỳ người nào biết rõ, bởi vì hắn cho tới bây giờ chưa từng thi triển qua, vẫn cẩn thận dấu diếm, nếu hắn bạo lộ người mang hai chủng áo nghĩa chi nguyên, trong Thị Hoang Thế Giới sẽ có không ít người đuổi giết hắn.

Áo nghĩa chi nguyên, mỗi một chủng áo nghĩa chi nguyên đều là trọng bảo, không cách nào dùng giá trị cân nhắc, làm người ta khó nén được hấp dẫn từ chúng.

Phạm Thống nghẹn họng nhìn trân trối, ánh mắt vô cùng cảnh giác, hắn không tự chủ cách xa Lục Lâm Thiên cùng Kim Viên vài bước.

- Cái gì, tên này mang theo hai áo nghĩa chi nguyên, tu luyện bốn loại áo nghĩa.

Kim Viên nghe xong đại biến, lập tức nhìn Phạm Thống với ánh mắt khác trước, thiên phú cỡ này, Kim Viên tự nhiên biết rõ nó đại biểu cho cái gì.

Đầu tiên, tu luyện không gian áo nghĩa đã không tệ, người mang không gian áo nghĩa chi nguyên có thiên phú còn mạnh hơn nữa.

Mà người mang hai chủng áo nghĩa chi nguyên còn mạnh hơn rất nhiều, bởi vì người mang hai chủng áo nghĩa chi nguyên đại biểu cho một chuyện, đại biểu cho người này ít nhất có thể lĩnh ngộ ra một chủng áo nghĩa chi nguyên.

Bởi vì dung hợp áo nghĩa chi nguyên của người khác cũng có không ít hạn chế, chính là bất kể là ai đều chỉ có thể dung hợp một loại áo nghĩa chi nguyên, tuyệt đối không cách nào có được hai áo nghĩa chi nguyên.

Kim Viên nhìn qua Phạm Thống, người có thiên phú như vậy, trong Vạn Cổ Thế Giới tuyệt đối không có, hắn cũng phải lau mắt nhìn Phạm Thống.

- Ta không có hứng thú với áo nghĩa chi nguyên, nhưng rất hứng thú, ta muốn biết rất đơn giản, ngươi che dấu cũng không dùng được, chỉ cần ngươi cố gắng làm tốt chuyện của mình, ngươi sẽ sống sót, hiểu chứ?

Lục Lâm Thiên nói với Phạm Thống, sau khi dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, Lục Lâm Thiên mới phát hiện còn có chỗ tốt này, có thể trực tiếp nhìn thấu một người tu luyện áo nghĩa gì, có áo nghĩa chi nguyên trên người hay không, Phạm Thống hơi thi triển chân khí, Lục Lâm Thiên đã sớm phát hiện tất cả.

Thiên phú của Phạm Thống làm Lục Lâm Thiên kinh ngạc, người mang không gian áo nghĩa chi nguyên và thủy thuộc tính áo nghĩa chi nguyên trên người, đây không phải việc người bình thường làm được, hiện tại xuất hiện trên người tu vị Hậu Thiên như Phạm Thống, làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy hứng thú với lai lịch của Phạm Thống nhiều hơn.

- Ta nhất định sẽ làm tốt chuyện của mình, các ngươi yên tâm đi.

Phạm Thống gật đầu, hắn biết rõ hắn không cần trốn, với thực lực của hắn, hắn không có khả năng chạy thoát, huống chi còn có Thị Huyết Giáo đang tìm hắn, đi chung với hai người này còn tốt hơn bị Thị Huyết Giáo bắt.

- Tốt, chúng ta có thể xuất phát.

Lục Lâm Thiên gật đầu với Phạm Thống.

- Lục đại nhân, Kim đại nhân, thỉnh đo theo ta.

Phạm Thống cung kính nói với hai người, hít sâu một hơi, lập tức đi trước dẫn đường cho Lục Lâm Thiên và Kim Viên.

Thời gian từ từ mà qua, ba người xâm nhập sâu hơn, khí tức huyết sát trong không gian nồng đậm hơn.

Hoàng hôn dần dần trôi qua, tà dương ở cuối chân trời bị trăng sao thay thê, cảnh đêm hàng lâm sơn mạch Huyết Đô, cảnh sắc nơi này càng trở nên thê lương, khí tức huyết sát làm người ta cảm thấy chấn động.

Bành bành!

Âm thanh trầm thấp vang lên, sâu trong sơn mạch Huyết Đô, thỉnh thoáng có năng lượng quét qua không gian.

- Hai vị đại nhân, nhưng người này bị phong tỏa trong sơn mạch Huyết Đô, đều là những người đang tìm kiếm bảo vật trong sơn mạch Huyết Đô, mỗi ngày có không ít người tiến vào sơn mạch Huyết Đô, nhưng sau khi đi vào nơi này thì không có người nào đi ra ngoài, trong đó không phát hiện ra bao nhiêu bảo vật đáng tiền, bởi vậy người tới đây càng ngày càng ít.

Phạm Thống nhìn đám người giao thủ trong màn đêm, giải thích với Lục Lâm Thiên và Kim Viên.

- Không nên quan tâm những người này, chúng ta tiến vào huyết sát thâm uyên là được rồi.

Lục Lâm Thiên nói với Phạm Thống, trong sơn mạch Huyết Đô này có giao thủ chém giết khắp nơi, cảnh tượng này không khó gặp.

- Vâng!

Phạm Thống không dám chậm trễ, mang theo Lục Lâm Thiên và Kim Viên xuất phát về phía trước.

Huyết sát thâm uyên, đây là nơi làm người ta sợ hãi, đến nơi này có lực lượng vô hình làm linh hồn người ta rung sợ.

Khí huyết sát nồng đậm, làm cho những người tu vị Phá Giới Cảnh không dám tới gần, vừa tiếp cận sẽ bị ảnh hưởng quá lớn, thậm chí tự dưng tẩu hỏa nhập ma.

Huyết sát thâm uyên là một hạp cốc to lớn, vô cùng bao la, nó giống như phần cuối thế giới, sâu không thấy đáy, ngay cả cường giả cũng không cách nào dòm ngó nơi này, khí huyết sát phóng thẳng lên trời.

Chung quanh là ngọn núi trùng điệp, gần sơn mạch này là dãy núi trùng trùng điệp điệp.

Đặc biệt là đêm tối, nhưng thời điểm này khí huyết sát càng ngày càng nồng đậm, trong lúc mơ hồ còn nghe được tiếng ma quỷ gào khóc, ai nghe cũng sởn tóc gáy, nổi da gà.

Nghe nói không ít cường giả đã từng tới đây thám hiểm, nhưng tiến vào trong huyết sát thâm uyên lại không có bất kỳ thu hoạch, vận khí không tốt còn có đi không về.

Tăng thêm sơn mạch Huyết Đô có truyền thuyết, cho tới bây giờ chưa từng có ai chứng thực qua, bởi vậy ngay từ đầu còn có thể hấp dẫn không ít người, nhưng mà thời gian dần qua, càng ngày càng nhiều người gặp nguy hiểm, nhưng nơi không có lợi cũng không ai hứng thú.

Huyết sát thâm uyên sâu không thấy đáy, bao la khôn cùng, tương truyền là đại chiến cách đây rất lâu lưu lại.

Sưu sưu!

Ba tiếng xé gió vang lên, ba thân ảnh đáp lên ngọn núi, chính là Lục Lâm Thiên, Kim Viên và Phạm Thống ba người.

- Khí huyết sát thật nồng đậm, đúng là nơi đại hung.

Ánh mắt Kim Viên quan sát huyết sát thâm uyên, nhìn khí tức huyết sát phóng lên trời và tiếng ma quỷ gào thét mang theo thê lương, người ta cảm thấy sởn tóc gáy và không được tự nhiên.

- Nơi đây bất phàm, cần phải cẩn thận một ít.

Nhìn qua thâm uyên bao la trước mặt, có khí huyết sát phóng thẳng lên trời, chiếm giữ dưới ánh trăng sáng ngời, ánh mắt Lục Lâm Thiên dần dần ngưng tụ.

Nưng lúc này đại hồn anh trong đầu Lục Lâm Thiên lại vô cùng hưng phấn, càng tới gần càng hưng phấn, trong lúc mơ hồ càng ngày càng kích động.

Trong khoảng khắc tới gần huyết sát thâm uyên, Phạm Thống càng thống khổ, sắc mặt tái nhợt.

Chương 3466: Huyết sát thâm uyên

- Hai vị đại nhân, huyết sát thâm uyên này rất nguy hiểm, rất nhiều cường giả có đi không về, khí huyết sát trong đó rất nồng đậm, có thể làm cho cường giả bị ảnh hưởng cực lớn.

Sắc mặt Phạm Thống tái nhợt, với thực lực của hắn, huyết sát thâm uyên này ảnh hưởng lớn lên người hắn.

- Còn có thể chống lại không?

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn qua Phạm Thống, trong nội tâm vẫn kinh ngạc, khí huyết sát nơi này ngay cả người có tu vị Phá Giới Cảnh cũng khó chống lại, nhưng Phạm Thống chỉ có tu vị Hậu Thiên đã có thể chèo chống, thời điểm này còn có thể nói chuyện, điểm này có thể thấy hắn bất phàm.

- Lục đại nhân, ta có thể kiên trì một lát, tâm tình ta không tệ, trong đầu còn có được bảo vật linh hồn, cho nên còn có thể chống lại.

Người mang hai chủng áo nghĩa chi nguyên cũng đã bị biết rõ, Phạm Thống không cần dấu diếm gì nữa.

- Có bảo vật linh hồn ngươi còn dám nói ra, không sợ ta đoạt ngươi sao?

Lục Lâm Thiên cười cười, hắn đã sớm có suy đoán, nếu không có bảo vật linh hồn thì Phạm Thống không thể chống lại lâu như thế.

- Lục đại nhân sẽ không, ta có trực giác, nếu Lục đại nhân ra tay, ta cũng nhận mệnh, dù sao bí mật trên người ta Lục đại nhân cũng biết, cho nên ta không có ý định giấu diếm.

Phạm Thống trả lời, trong mắt không có bao nhiêu cảnh giác, ngược lại hắn rất trầm tĩnh, nếu người trước mặt muốn ra tay với hắn, hắn biết rõ hắn cảnh giác cũng vô dụng, ngay cả chạy trốn cũng không có cơ hội.

- Chúng ta đi xuống đi, không chống nổi thì lên tiếng.

Lục Lâm Thiên nói với Phạm Thống, trong nội tâm cũng rất muốn biết, điểm mấu chốt cực hạn của Phạm Thống là ở đâu, có thể chống lại tới mức độ nào.

Phạm Thống gật gật đầu, thân ảnh ba người tiến vào trong huyết sát thâm uyên, vừa tiến vào trong huyết sát thâm uyên, khí huyết sát thổi vào mặt, khí huyết sát nồng đậm làm linh hồn người ta không ngăn cản nổi.

Dưới vực sâu bao la khôn cùng, ánh trăng bao phủ các nơi, ánh trăng bị ngăn cản bên ngoài, càng xuống càng u ám.

Ô oa....

Trong lúc mơ hồ, tiếng ma quỷ gào khóc từ sâu trong thâm uyên truyền ra, làm cho người ta cảm thấy sợ hãi.

Tâm thần Lục Lâm Thiên quan sát phía dưới, phát hiện khí huyết sát ngăn cản tất cả dò xét, căn bản không cách nào nhìn trộm bao sâu, Lục Lâm Thiên biết rõ linh hồn lực của mình không tệ, sợ rằng người bình thường không thể dò xét được bao xa.

Sưu sưu.

Ba người cẩn thận đi xuống dưới, tốc độ không dám quá nhanh, thâm uyên giống như vô cùng vô tận, sâu không thấy đáy.

Ba người chìm xuống năm ngàn mét, vẫn sâu không thấy đáy, mà khí huyết sát càng ngày càng nồng nặc, khí huyết sát trùng thiên, trong thâm uyên u ám còn có khí huyết sát ngưng tụ thành vòng xoáy.

Những vòng xoáy này có thể xé rách không gian, một khi bị ảnh hưởng sẽ bị khí huyết sát ăn mòn thân thể, người có tu vị Ngộ Chân Cảnh cũng gặp nguy hiểm.

Mà khí huyết sát càng lúc càng nồng nặc, ba người bị lực cản càng lớn, chỉ có đại hồn anh trong đầu Lục Lâm Thiên càng ngày càng hưng phấn.

- Lục đại nhân, ta không chống nổi.

Thời điểm xâm nhập bảy ngàn mé dưới thâm uyên, sắc mặt Phạm Thống tái nhợt, ánh mắt đỏ thẫm, mồ hôi lạnh ứa ra, không cách nào chống lại.

Xùy.

Trong tay Lục Lâm Thiên có hào quang bay ra bao phủ trên người Phạm Thống, trong nội tâm âm thầm khiếp sợ, khí huyết sát nơi này sợ rằng người có tu vị Phá Giới Cảnh cao giai cũng khó có thể chống lại, Phạm Thống có thể đi tới nơi đây, từ cấp độ Hậu Thiên tới Phá Giới Cảnh cao giai là một khoảng cách quá lớn.

- Đa tạ Lục đại nhân.

Phạm Thống cảm kích nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong hào quang bảo hộ, áp lực tiêu tán toàn bộ, sắc mặt dần dần bình phục một ít, đỏ thẫm trong mắt nhạt đi nhiều.

Ba người tiếp tục xâm nhập, lại xâm nhập hơn ngàn mét, tổng cộng đã vượt qua hơn vạn trượng, ba người rốt cục đáp xuống đất, nơi đây rất lớn.

Trên mặt đất, không gian u ám, tiếng kêu gào khắp nơi, hồi âm cũng vang vọng bên tai, còn có không ít xương trắng um tùm, đống xương trắng tích không ít, khắp nơi đều có, trong đó có không ít thi cốt Thú tộc, từ màu sắc mà nhìn có thi cốt gần đây mới rơi xuống, không ít đã hóa thành thi phấn.

- Lâm Thiên huynh đệ, nơi này thật sự quỷ dị, thi cốt nơi đây không ít.

Ánh mắt Kim Viên quan sát chung quanh, sắc mặt tái nhợt không ít, khí huyết sát không ngừng ăn mòn các nơi, kể cả linh hồn, không phải người bình thường có thể chống lại, hắn có tu vị Ngộ

Chân Cảnh trung giai cũng bị ảnh hưởng cực lớn.

Nhất trên phương diện linh hồn, khí huyết sát ăn mòn không nhẹ, hơi không chú ý, linh hồn sẽ xuất hiện phiền toái.

- Phạm Thống, ngươi xác định trong đây có bảo vật sao?

Tâm thần Lục Lâm Thiên nhìn trộm một hồi, hắn nhin Phạm Thống.

Vù vù!

Nhưng vào lúc này, lời của Lục Lâm Thiên còn chưa dứt, không gian chung quanh lập tức vặn vẹp, phát ra tiếng ‘ vù vù ’ rất nhỏ.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, không gian chấn động rất khủng bố, một luồn sát khí khủng khïếp và tàn hồn lan tỏa ra chung quanh.

Xèo...xèo!

Một giây sau, thời điểm sắc mặt ba người biến hóa, từng tiếng ‘ xèo...xèo ’ làm linh hồn đau đớn, từng vật màu đỏ khủng bố xuất hiện trên không trung.

Những vật màu đỏ này giương nanh múa vuốt giống như lệ quỷ, đầu lớn thân nhỏ, nó há miệng tấn công ba người.

- Đồ vật quỷ quái, chết đi cho ta.

Kim Viên trên đường đi không có cơ hội ra tay, lúc này dẫn đầu xông lên, nguyên lực chấn động, thân ảnh như thiểm điện, một dấu quyền ấn đánh nát không gian, đánh thẳng vào quỷ vật đáng sợ.

Bành!

Một tiếng, không gian bị đánh nát, không gian chung quanh run lên, quỷ vật dữ tợn bị chấn nát không còn.

Xèo...xèo!

Đồng thời lúc này, quỷ vật bị Kim Viên chấn vỡ đã ngưng tụ lại.

Bành bành.

Kim Viên lại ra tay như thiểm điện, đánh nát không gian, quỷ vật dữ tợn bị đánh nát, khí huyết sát bạo phát ra, khí kình quét qua các nơi, không gian chung quanh bị tan nát không ít.

Qua một giây sau, cả không gian đột nhiên vặn vẹo lần nữa, nổi lên một tia chấn động kỳ dị, trong chấn động kỳ dị này có một đạo huyết sát mới sinh ra.

Khí huyết sát bị Kim Viên đánh nát đã khôi phục lần nữa, khí huyết sát bàng bạc bao phủ hư không, tuy những khí huyết sát này không phải quá mạnh, nhưng tiếng nổ sinh ra lại không nhỏ, có thể ảnh hưởng trực tiếp tới linh hồn.

- Thật sự quá quỷ dị.

Sắc mặt Kim Viên kinh hãi, vừa muốn ra tay lần nữa....

- Kim Viên đại ca, những quái vật huyết sát này không phải thực thể, thực lực không được, nhưng chúng rất phiền toái, không thể dùng man lực phá hủy chúng.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đến bên người Kim Viên, ánh mắt ngưng trọng, cũng không phải vì những quỷ vật này, mà là Lục Lâm Thiên phát hiện khí huyết sát dưới vực sâu còn kém hơn cả khí huyết sát phía trên vực sâu.

Thời điểm vừa vào vực sâu, Lục Lâm Thiên nhớ rõ Phạm Thống không cách nào ngăn cản khí huyết sát, nhưng bây giờ đang ở dưới vực sâu, Phạm Thống không cần chính mình bảo hộ vẫn có thể chèo chống khí huyết sát.

Chương 3467: Đại hồn anh lại ra tay

Xèo...xèo.

Thời điểm Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, quỷ vật dữ tợn xông thẳng về phía trước, mang theo khí tức huyết sát và tàn hồn, không gian run lên quét qua tất cả.

Xuy xuy!

Lúc này trong mi tâm Lục Lâm Thiên có hào quang tử kim sắc bay ra ngoài, nó xuất hiện trước mặt hắn, chính là đại hồn anh.

Đại hồn anh xuất hiện, hai mắt của nó xuất hiện thần sắc hưng phấn, sát khí ngập trời lan tràn ra các nơi.

Bản thân đại hồn anh là do trăm vạn tàn hồn ngưng tụ mà thành, về sau ở trong thiên mộ dung hợp với sát khí, tu vị thực lực tăng lên cấp độ Đế cấp, nhưng cách Phá Giới Cảnh còn rất xa.

Lúc này sát khí trên người đại hồn anh bị khí huyết sát và sát khí chung quanh dẫn động, sát khí ngập trời bạo phát, hào quang bộc phát dữ dội.

Sát khí bắt đầu hoạt động, Kim Viên và Phạm Thống hai người ngạc nhiên không nhỏ.

Xèo...xèo!

Cùng lúc đó mấy quỷ vật dữ tợn lập tức xông tới trước mặt, chúng há to miệng tấn công.

Xùy.

Thân thể đại hồn anh run lên, lập tức há mồm hấp một cái, sát khí bàng bạc bộc phát, trực tiếp vặn vẹo không gian, dùng tốc độ cực nhanh tạo thành vòng khí xoáy.

Lúc này tất cả khí huyết sát và sát khí bị hút vào trong vòng xoáy, biến mất trong cơ thể đại hồn anh.

Tất cả chỉ diễn ra trong thời gian quá ngắn, quỷ vật dữ tợn Kim Viên không thể đối phó, sau khi bị đại hồn anh thôn phệ, tất cả khôi phục bình tĩnh.

- Không nghĩ tới Lâm Thiên huynh đệ còn có thủ đoạn như thế.

Kim Viên kinh ngạc không nhỏ, nhìn thân ảnh đại hồn anh của Lục Lâm Thiên sát khí tỏa ra ngập trời, nội tâm của hắn cũng bị ảnh hưởng một ít.

- Khí huyết sát trải qua thời gian quá lâu, không nhìn thấy ánh mặt trời cho nên ngưng tụ thành quỷ vật, chúng đều là sát khí biến thành, chỉ cần dùng thủ đoạn đặc thù là được.

Lục Lâm Thiên cười cười, đại hồn anh chính là năng lượng tàn hồn sát khí biến thành, dùng đại hồn anh để đối phó đám sát khí này quả thật là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng lúc này trừ những thi cốt này ra, không giống như bảo vật gì cả.

Tâm thần Kim Viên quan sát chung quanh, sau khi tiêu diệt quỷ vật, cảnh sắc chung quanh cũng dễ nhìn hơn.

Tâm thần nhìn trộm chung quanh, tu vị Ngộ Chân Cảnh trung giai có thể bao trùm phạm vi rất lớn, nhưng lại không phát hiện bảo vật gì.

- Hai vị đại nhân, ta thực không có nói sai, người Thị Huyết Giáo nói trong huyết sát thâm uyên, nếu ta nói láo, ta cũng không cần tự mình tới đây.

Phạm Thống nghe vậy, thần sắc bối rối.

- Ta biết rõ ngươi không có nói sai, không cần phải khẩn trương.

Lục Lâm Thiên nói với Phạm Thống, sau khi đại hồn anh thôn phệ quỷ vật xong, ánh mắt của nó vẫn nhìn chằm chằm vào sâu bên trong.

- Lâm Thiên huynh đệ, chẳng lẽ ngươi phát hiện cái gì?

Nhìn thấy động tĩnh của Lục Lâm Thiên, Kim Viên hỏi thăm.

- Trận pháp thật cao minh.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn không gian phía trên, đại hồn anh thả người bay lên cao ba ngàn mét, nơi đó có sát khí bàng bạc nhất.

Đại hồn anh đạp không đứng đó, sát khí bao phủ toàn thân, nó không cảm thấy không khỏe, ngược lại vô cùng phấn chân, hai khép hờ, năng lượng tàn hồn lan tỏa ra chung quanh.

Xùy.

Năng lượng tàn hồn lan tỏa ra chung quanh, từ từ thẩm thấu không gian chung quanh, nhìn thấy bộ dáng Lục Lâm Thiên, Kim Viên và Phạm Thống vô cùng nghi hoặc, không lên tiếng quấy rầy.

Sau một lát, đại hồn anh mở mắt ra, ánh mắt mang theo thần sắc vui mừng và ngưng trọng.

- Lâm Thiên huynh đệ, có phát hiện gì không?

Kim Viên chờ không được hỏi.

- Một tin tức tốt, một tin tức xấu.

Lục Lâm Thiên nói với Kim Viên:

- Tin tức tốt chính là nơi này có thiên địa khác, có lẽ thật sự có bảo vật gì cũng không nhất định.

Nghe vậy, Phạm Thống và Kim Viên vui vẻ, sắc mặt vô cùng vui mừng, Kim Viên nói:

- Tin tức xấu là gì?

- Tin tức xấu chính là trong đây có đại trận cực kỳ lợi hại, nó có thể che dậy không gian, đại trận hơi lợi hại, chúng ta muốn đi vào chỉ có thể phá vỡ đại trận mà thôi, sau đó mới có thể đi vào.

Lục Lâm Thiên khẽ cười khổ, đại hồn anh có cảm ứng đặc thù với sát khí, từ trong khí huyết sát bàng bạc nơi đây có thể tìm ra thứ đang ẩn nấp trong khí huyết sát.

Trong khí huyết sát bàng bạc có ẩn giấu đại trận, nếu không phải đại hồn anh có tác dụng đặc thù nhìn trộm khí huyết sát và sát khí, người bình thường thậm chí cũng khó phát hiện ra.

Bởi vì không ai chủ động nhìn trộm xem sát khí có gì, làm thế linh hồn sẽ bị ảnh hưởng rất lớn, cũng chỉ có tồn tại đặc thù như đại hồn anh mới có thể tùy tiện nhìn trộm sát khí.

- Có đại trận lợi hại.

Nghe được Lục Lâm Thiên nói thế, Kim Viên và Phạm Thống hai người vừa rồi mừng rỡ lập tức biến thành khó nhìn, trong ba ngàn đại thế giới này, linh hồn áo nghĩa tu luyện giả có thể luyện chế đan dược không nhiều lắm, mà người tu luyện linh hồn áo nghĩa thậm chí không phải ai cũng có thể luyện chế ra linh khí và khôi lỗi tốt, nghiên cứu trận pháp lại càng ít.

Có thể nói, chỉ cần là người tu luyện linh hồn áo nghĩa đều là bảo bối của thế lực lớn, có thể luyện chế khôi lỗi và linh khí, còn có tọa giá khôi lỗi càng vô cùng trân quý, nếu có thể tinh thông trận pháp, quả thực chính là bảo bối của thế lực lớn, mỗi ngày sẽ được cung phụng như bồ tát.

Nói như thế, trong các thế lực lớn, tu luyện giả linh hồn áo nghĩa tinh thông trận pháp, cho dù chỉ có tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai cũng có đãi ngộ sánh ngang cường giả Đại Đạo Cảnh sơ giai, thậm chí có khả năng còn lớn hơn.

Đãi ngộ như thế, chỉ có thể nói rõ một nguyên nhân, đó là tu luyện giả linh hồn áo nghĩa có thể bố trí đại trận uy lực cực lớn, bố trí một đại trận và phát huy tác dụng, nó có tác dụng rất kinh người, nhưng tu luyện giả am hiểu linh hồn áo nghĩa đã ít lại càng ít, lúc này mới có thể có địa vị cao thượng như vậy.

Lúc này vừa nghe ở đây có đại trận, nếu không cách nào phá vỡ, Kim Viên và Phạm Thống tự nhiên không dễ nhìn, tu luyện giả linh hồn áo nghĩa tinh thông trận pháp rất ít, trong thế giới đặc thù như Thị Hoang Thế Giới có thể nói ít tới mức có thể bỏ qua.

Bởi vậy có thể nói tu luyện giả linh hồn áo nghĩa tinh thông trận pháp trở thành kẻ thù của thế lực lớn khả năng không lớn, chỉ có thể trở thành bảo bối của các thế lực này mà thôi, cho dù có bị truy nã, muốn tìm một thế lực bảo vệ chính mình cũng không phải khó khăn.

Tinh thông trận pháp, đây là vốn liếng, trong ba ngàn đại thế giới này, nếu ngươi tinh thông trận pháp, ngươi còn trân quý hơn người biết luyện đan và luyện chế khôi lỗi, huống chi người tinh thông trận pháp chắc chắn tạo nghệ luyện chế đan dược cùng khôi lỗi không yếu.

- Muốn tìm người tinh thông trận pháp quá khó, cho dù tìm được cũng dễ dàng để lộ tin tức, đến lúc đó tuyệt đối sẽ rất phiền toái, thế nhưng không thể mở trận pháp này, chúng ta vào không được, huống chi cả Thị Hoang Thế Giới này người tinh thông trận pháp đã ít lại càng ít.

Chương 3468: Ta tên là Tĩnh Thần 1

Qua trong giây lát, trong đầu Phạm Thống tính toán một chút, nói khẽ với Lục Lâm Thiên và Kim Viên:

- Hai vị đại nhân, ta biết có người hiểu một ít trận pháp, nhưng người ta không quan tâm tới ta, nếu bạo lộ bí mật huyết sát thâm uyên, hậu quả rất nghiêm trọng, huống chi trước mắt người Thị Huyết Giáo đang tìm tới nơi này, thời gian của chúng ta không nhiều.

- Phá trận không nhất định phải tìm người.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, thời điểm này, cũng chỉ có thể đủ chính mình lần nữa ra tay.

- Lâm Thiên huynh đệ, ngươi còn hiểu trận pháp?

Kim Viên rất kinh ngạc.

- Chỉ hiểu mà thôi, ta thử một phen, cần thời gian đấy.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, bước chân điểm xuống mặt đất, thân ảnh lóe lên, hắn bay lên không trung, hắn bay cao hơn đại hồn anh một ngàn mét, bắt đầu nghiên cứu trận pháp.

- Lục đại nhân còn là tu luyện giả linh hồn áo nghĩa, tinh thông trận pháp sao?

Phạm Thống ngẩng đầu nhìn lên không trung, ánh mắt cơ linh sinh ra thần sắc khác thường.

- Ngươi không nên nhiều chuyện, tiểu tử ngươi rất không kém, thiên phú cũng không tệ.

Thái độ của Kim Viên với Phạm Thống cải biến không ít, thiên phú của Phạm Thống tuyệt đối hiếm có trong ba ngàn đại thế giới.

- Thiên phú mạnh thì có thể làm gì, trong Thị Hoang Thế Giới này, ta ngay cả chuyện đột phá Phá Giới Cảnh cũng không thể, khó giữ được tánh mạng, mỗi ngày đều sống trong lo lắng.

Phạm Thống thở dài, ánh mắt mơ hồ, cũng hiện ra hào quang khác thường xen lẫn không cam lòng và tuyệt vọng, còn có vài phần ngạo khí và đấu ý.

Kim Viên nhìn sang Phạm Thống, hắn than thở, lập tức nói:

- Dựa theo tính cách và nhân phẩm của Lâm Thiên huynh đệ, đợi khi tìm được bảo vật sẽ cho ngươi chỗ tốt, cuối cùng cũng không làm khó ngươi.

- Ta biết rõ Lục đại nhân và Kim đại nhân đều không phải người bình thường, có lẽ các ngươi vừa vào Thị Hoang Thế Giới, nhưng các ngươi không giống người bị đuổi giết vào trong Thị Hoang Thế Giới, ngược lại...

Phạm Thống do dự không nói tiếp.

- Ngược lại cái gì, có chuyện gì cứ nói, đừng ấp a ấp úng.

Kim Viên nói với Phạm Thống.

- Kim đại nhân và Lục đại nhân cố ý tới Thị Hoang Thế Giới, mục đích sợ rằng chỉ có một, các ngươi tiến vào Thị Hoang Thế Giới chỉ tôi luyện bản thân mình mà thôi, cũng không phải là bị người ta đuổi giết.

Phạm Thống nói với Kim Viên, trong hiểu biết của hắn, sau lưng hai người này nhất định là một thế lực to lớn, nhưng đơn thuần vào trong Thị Hoang Thế Giới tôi luyện mà thôi, đến Thị Hoang Thế Giới tôi luyện, đây là chuyện các đại thế lực an bài không ít.

- Ha ha...

Kim Viên không nói gì, hắn cười ha hả, lập tức ngẩng đầu, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên đang phá trận trên cao, trong mắt có chút kinh ngạc, hắn không nghĩ tới Lâm Thiên huynh đệ còn có năng khiếu này.

Lục Lâm Thiên lúc này cũng bất đắc dĩ, hắn bị ép ra tay phá trận, nhưng ngã một lần lại khôn hơn, tại đại lục Linh Vũ hắn được Thiên Linh Lục của sư phụ Thánh Thủ Linh Đế, hắn có nghiên cứu sơ về trận pháp, cuối cùng vẫn ăn không ít thiệt thòi.

Bởi vậy lúc này sau khi đạt được Đại Thiên Linh Lục của Kỳ lão, Lục Lâm Thiên cũng không dám buông lỏng, thậm chí còn nghiên cứu trận pháp nhiều hơn.

Trên trận pháp, cái gọi là đứng trên vai người khổng lồ sẽ nhìn được xa hơn, sư phụ Chí Thánh Đại Đế còn có Khiên Bách Biến hun đúc, Lục Lâm Thiên cũng có một ít nghiên cứu, so sánh với người bình thường thì hắn có thể xem như danh gia trận pháp.

Có trụ cột nhất định, Lục Lâm Thiên nghiên cứu trận pháp và tư liệu trong Đại Thiên Linh Lục của Kỳ lão cũng thuận lợi hơn rất nhiều.

Nhưng mà trận pháp trong Đại Thiên Linh Lục thật sự mênh mông đáng sợ, Lục Lâm Thiên trong thời gian gần đây, hắn ở trong Thiên Trụ giới gần một năm cũng không lĩnh ngộ được bao nhiêu.

Nhưng so với lúc trước đã có tiến bộ thật lớn.

Lục Lâm Thiên lúc này bị ép, không trâu bắt chó đi cày, đành phải vừa nghiên cứu, vừa phá trận, bởi vì có tâm tình nên học tập cũng nhanh hơn...

Lúc này trong Vạn Cổ Thế Giới, nơi đây náo nhiệt không nhỏ, thành Vạn Linh phân đà Thải Hồng Cốc bị diệt sạch sẽ, chuyện này sinh ra sóng to gió lớn trong Vạn Cổ Thế Giới.

- Lục Lâm Thiên đúng là bá đạo, đại náo trong hang ổ Thải Hồng Cốc, giết hơn mười Phá Giới Cảnh và hơn mười vạn đệ tử tinh anh, hiện tại diệt cả phân đà, người bình thường không dám làm thế.

- Thải Hồng Cốc lúc này đá vào tấm sắt rồi, cứ theo đà này, Thải

Hồng Cốc sớm muộn gì cũng bị Lục Lâm Thiên diệt.

- Lục Lâm Thiên đã nói, hai mươi năm sau sẽ diệt Thải Hồng Cốc, đến lúc đó có trò hay xem.

- Tại sao Lục Lâm Thiên lại trở mặt với Thải Hồng Cốc, không biết là nguyên nhân gì?

- Nghe nói bởi vì Lục Lâm Thiên chà đạp một nữ đệ tử Thải Hồng Cốc, sau đó còn diệt khẩu, sau đó bị người Thải Hồng Cốc phát hiện, muốn đánh chết hắn.

- Chê cười, với thực lực của Lục Lâm Thiên, muốn bao nhiêu nữ nhân không có, các nữ đệ tử hận không thể dâng bản thân mình lên, Lục Lâm Thiên không đi chà đạp nữ đệ tử đâu, sợ rằng trong đó có ẩn tình khác.

- Ta cũng đoán có ẩn tình khác, nhưng nghe nói Lục Lâm Thiên diệt phân đà Thải Hồng Cốc xong, hắn đã tiến vào trong Thị Hoang Thế Giới.

- Đoán chừng Lục Lâm Thiên nhất định có ý định tiến vào Thị Hoang Thế Giới tôi luyện một thời gian ngắn, chờ hắn đi ra, Thải Hồng Cốc sẽ thảm rồi...

Trong thành Vạn Linh, trong phân đà Thải Hồng Cốc, lúc này trên quảng trường ba chữ máu ‘ giết không tha ’ đã không còn, cửa ra vào lại có đệ tử canh gác, thần sắc vô cùng cảnh giác, không ngừng quan sát đám người đi đường.

- Sư phụ, rốt cuộc xảy ra chuyện gì, ngươi có thể nói cho ta biết hay không, ta mặc dù chưa nói bao nhiêu câu với thất sư đệ, nhưng có thể thấy được thất sư đệ không phải loại người như thế.

Trong đình viện phân đà Thải Hồng Cốc, mỹ phụ mặc cung trang hỏi Phương Chí Thành, chính là nhị đệ tử Hồng Nguyệt của Phương Chí Thành.

- Hắn đã không phải là thất sư đệ của ngươi, là phản đồ Thải

Hồng Cốc.

Ánh mắt Phương Chí Thành không vui.

- Sư phụ, đến thời điểm này, vì sao ngươi không nói thật với ta, hơn mười trưởng lão, Ngũ sư đệ, Lục sư đệ đều vẫn lạc, Thải Hồng Cốc bị tổn thương một nửa, còn có gì thảm trọng hơn sao?

Ánh mắt Hồng Nghiệm trầm xuống, nàng gần đây nghe được không ít lời đồn nhảm, nàng càng ngày càng không tin lời sư phụ nói.

- Ngươi đừng hỏi, tóm lại ta vì tốt cho Thải Hồng Cốc, vì tốt cho cả Vạn Cổ Thế Giới, cũng không có lựa chọn khác, Lục Lâm Thiên này cho rằng đi vào Thị Hoang Thế Giới sẽ không có việc gì, hắn nghĩ quá đơn giản, hắn tuyệt đối không cách nào còn sống rời khỏi Thị Hoang Thế Giới.

Phương Chí Thành nói.

- Sư phụ, hắn không phải người bình thường, vạn nhất hai mươi năm sau, hắn ra khỏi Thị Hoang Thế Giới thì sao?

Hồng Nguyệt ngẩng đầu nhìn sư phụ Phương Chí Thành, đôi mắt mang theo thần thái bất đắc dĩ.

- Hai mươi năm sau, hắn có thể làm cái gì, hai mươi năm sau diệt Thải Hồng Cốc ta, hắn quá đề cao mình rồi, hắn so sánh với Chiến Thiên Liên Minh, cũng chỉ là con sâu cái kiến mà thôi.

Chương 3469: Ta tên là Tĩnh Thần 2

Ánh mắt Phương Chí Thành nặng nề, nhìn qua Hồng Nguyệt nói:

- Ngươi tựu không cần lo lắng, việc này sẽ có người an bài, hắn tuyệt đối không cách nào còn sống rời khỏi Thị Hoang Thế Giới, tiến vào Thị Hoang Thế Giới, hắn chỉ chết sớm mà thôi.

...

Trong thiên địa cũng không biết có thế giới này, trong khu vực núi non trùng điệp, dãy núi lờ mờ như tiên tư đang buồn ngủ, trên đỉnh núi tuyết đọng quanh năm, nó giống như cánh ve mỏng đang che đôi mắt hàm tình của tiên tử.

Sâu trong sơn mạch này rừng rậm rậm rạp, từng mái hiến kiến trúc to lớn chập trùng, không ít bóng người bay giữa không trung, phóng thích khí tức vô cùng hùng hậu.

Rống...

Ô...

Sâu trong sơn mạch, ngẫu nhiên còn có không ít tiếng thú rống vang vọng, cẩn thận quan sát, có thể nhìn thấy không ít quái thú khổng lồ đang qua lại.

Trong một kiến trúc sơn son thiếp vàng, nơi này cực kỳ đồ sộ.

Nếu có cường giả ở đây, nhất định sẽ trực tiếp rung động, kiến trúc vàng son lộng lẫy này mang theo năng lượng thiên địa nồng đậm đáng sợ.

Bên ngoài kiến trúc này chỉ có cường giả mới có thể nhìn ra, nơi đây có cấm chế và đại trận cực lớn, tuyệt đối không phải người bình thường có thể xông loạn.

Trong cung điện, trong một gian phòng cổ xưa và trang nhã, một bóng hình xinh đẹp ngồi đó, hai tay nâng má, dường như đang suy tư.

Đây là nữ tử vừa mới đôi mươi, da thịt trắng nõn, hai mắt sáng như sao, dung nhan thanh lệ thoát tục, nàng ngồi bất động cũng lộ ra khí chất cao quý, điềm đạm nho nhã ưu nhã, tinh khiết non nớt, giống như hoa sen chóm nở.

- Đây là nơi nào?

Thời điểm nữ tử đang ngẩn người, một tiếng nói vang lên sau lưng nàng, tiếng nói này giống người bệnh chưa khỏe, hữu khí vô lực.

- Cảm ơn thần thú, ngươi rốt cục tỉnh rồi, ngươi được cứu sống.

Thiếu nữ lập tức xoay người lại, ánh mắt vui mừng, giọng nói thanh thúy ngọt ngào, nhưng lại mang theo uy áp bẩm sinh, tăng thêm khí chất cao quý làm cho người nghe tâm phục khẩu phục.

Thiếu nữ quay đầu lại, trước mặt là một cái giường, trên giường có thanh niên mặc áo bào vàng đang nằm, toàn thân suy yếu đáng sợ, sắc mặt tái nhợt như tro nhưng hai mắt vẫn sáng ngời có thần, trong mi tâm còn có ấn ký màu vàng, trong tôn quý còn có yêu mỵ.

- Là ngươi cứu ta sao, cám ơn ngươi.

Thanh niên áo bào vàng nói lời cảm tạ, hắn nói xong muốn ngồi dậy, phát hiện mình hiện tại ngồi dậy rất khó khăn.

- Ngươi đừng nhúc nhích, ngươi bây giờ rất suy yếu, ta từ khe hở hỗn loạn mang ngươi trở về, nhưng mà lại được mẫu hoàng cứu ngươi, mẫu hoàng nói ngươi thể chất quá cường hãn, nếu đổi thành người khác, chắc chắn có một trăm mạng cũng không đủ chết trong khe hở hỗn loạn, mẫu hoàng vì cứu ngươi đã dùng vài kiện trân bảo, làm cho trưởng lão trong tộc cực kỳ bất mãn.

Nữ tử đứng dậy, nâng thanh niên áo bào vàng ngồi dậy, hơi cúi đầu, mùi thơm truyền ra, đôi mắt híp lại giống như vầng trăng khuyết, linh vận thần thái tỏa sáng, mỗi cử chỉ, mỗi nụ cười đều rất tự nhiên.

- Cảm ơn các ngươi, chờ ta tìm được lão đại của mình, nhất định sẽ bồi thường bảo vật cho các ngươi.

Thanh niên áo bào vàng cảm kích.

- Ta không có ý này, ngươi có thể được cứu sống là tốt rồi, chờ ngươi không có trở ngại, mẫu hoàng nói muốn gặp ngươi, hiện tại ngươi an tâm dưỡng thương là được rồi, có cái gì cần cứ nói với ta.

Nữ tử nói nhỏ, trong khi nói chuyện, trong mắt lại mang theo hào quang thanh tú.

- Đây là nơi nào?

Thanh niên áo bào vàng hỏi.

- Đây là hoàng cung, ta tên là Tĩnh Thần, ngươi tên là gì?

Nữ tử ngòn ngọt cười, đối với áo bào màu vàng thanh niên hỏi.

Thanh niên áo bào vàng nhìn qua nữ tử, nói nhỏ:

- Ta tên tiểu Long!

Trong huyết sát thâm uyên, thời gian từ từ đi qua, ba ngày này Kim Viên và Phạm Thống đang chờ đợi, nhưng bọn họ có cảm giác như đã ba năm, nhưng đối với Lục Lâm Thiên đang nghiên cứu trận pháp mà nói, ba ngày này này đảo mắt là qua.

Trong thời gian ba ngày này, Lục Lâm Thiên hoàn toàn đắm chìm trong việc phá trận, những nơi không hiểu lại nghiên cứu Đại Thiên Linh Lục, ngược lại có tiến bộ cực lớn, trong quá trình nghiên cứu, Lục Lâm Thiên mới kinh hỉ phát hiện, đại trận này có ghi lại trong Đại Thiên Linh Lục của Kỳ lão.

Đại trận tên là Huyễn Sát Thiên Cương Trận, chính là trận pháp công thủ nhiều mặt, chỉ tiếc tuy Đại Thiên Linh Lục có ghi lại trận này, thậm chí còn có biện pháp phá trận, Lục Lâm Thiên lại không thể lĩnh ngộ cách phá trận trong thời gian ngắn.

Xuy xuy.

Trong thời khắc này, Lục Lâm Thiên phất tay, hắn mỉm cười vui vẻ, lập tức giơ tay đánh ra vài thủ ấn huyền ảo, từng đạo thủ ấn đánh vào trong không gian huyết sát bàng bạc.

Hào quang thủ ấn đánh thẳng vào trong không gian huyết sát, không gian chấn động vặn vẹo, lập tức biến mất không thấy gì nữa, trở nên vô cùng bình tĩnh.

Không gian chung quanh dần dần có một tia khí tức lan tràn ra, có cảm giác như nó đang dâng trào.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên chớp động, cuối cùng một đạo thủ ấn đánh xuống, cả không gian run lên.

Ầm ầm!

Đột nhiên cả thâm uyên run rẩy, thâm uyên lắc lư sinh ra tiếng nổ vang rất lớn.

Tiếng nổ vang vọng, cả thâm uyên bắt đầu lung lay sắp đổ, thâm uyên cao vạn mét lại sụp đổ.

Sưu sưu.

Lục Lâm Thiên và đại hồn anh hai đạo thân ảnh lập tức lui ra phía sau, Kim Viên và Phạm Thống hai người cũng cảnh giác, thần sắc căng cứng, chỉ trong nháy mắt khí tức huyết sát cuồng bạo.

Trong lúc này sát khí hai bên vách đá tuôn trào, trên vách đá cũng sinh ra rất nhiều khe nứt lơn.s

Những khe nứt này lan tràn ra, lập tức cả thâm uyên rung chuyển, khe hở tỏa ra khí tức huyết sát bức người giống như cuồng phong gào thét, khí huyết sát tràn ngập các nơi, chúng trào ra khỏi khe hở như hồng thủy...

Vô số sát khí trào ra ngoài, cả thâm uyên bị sát khí quét qua các nơi, hai mắt Kim Viên cùng Phạm Thống lúc này biến thành đỏ thẫm.

- Mở đại trận lộ ra thông đạo, khí tức huyết sát dâng trào rất nhanh, mau bảo vệ linh hồn, đừng cho khí huyết sát thẩm thấu vào linh hồn không gian, đại trận đã bị cởi bỏ, không gian trong kia không biết có thứ gì, không ngờ khí huyết sát đáng sợ như vậy.

Lời Lục Lâm Thiên vang lên, một đạo hào quang bao phủ toàn thân Phạm Thống.

- Đa tạ Lục đại nhân.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên trực tiếp ra tay bảo vệ mình, trong mắt Phạm Thống mang theo thần sắc cảm kích.

Phần phật!

Khí huyết sát bao phủ bầu trời, trong thâm uyên bao la có gió nổi mây phun, trong lúc vô hình Kim Viên cũng chấn động mạnh.

Trong vực sâu u ám, một tia hào quang nhàn nhạt quét qua chung quanh, không gian thâm uyên tối tăm, chỉ có khí huyết sát nồng đậm quét qua các nơi, không ngừng trào ra từ các khe hở...

- Huyết sát thâm uyên có động tĩnh...

Trong sơn mạch Huyết Đô bao la, đột nhiên đất rung núi chuyển, nơi đây chấn động mạnh, khí tức khủng khiếp bộc phát tận trời, khí huyết sát tỏa ra rất kinh người.

Trong sơn mạch Huyết Đô, không ít ánh mắt nhìn ra xa xa, sắc mặt biến hóa, thần thái hoảng sợ.

- Huyết trưởng lão, Lệ trưởng lão truyền tin tới, ở bên kia không phát hiện bảo vật!

Chương 3470: Cởi bỏ đại trận

Một người tu vị Hậu Thiên cung kính nói với lão giả toàn thân đầy khí tức huyết tinh.

- Bảo Lệ trưởng lão không cần tìm, nơi có bảo vật không ở nơi đó, chúng ta đều bị Phạm Thống trêu đùa, ba người bọn họ tiến vào sơn mạch Huyết Đô, lúc này huyết sát thâm uyên phát sinh biến cố, nếu ta suy đoán không sai, chính là ba người kia gây ra, trong huyết sát thâm uyên mới là nơi có bảo vật, bảo Lệ trưởng lão lập tức dẫn người đến huyết sát thâm uyên đi.

Huyết trưởng lão vừa dứt lời, ánh mắt âm trầm, hắn bay lên, nói:

- Theo ta đến huyết sát thâm uyên, gặp ba tên kia cứ giết bất luận tội, có bảo vật chỉ có thể là Thị Huyết Giáo chúng ta mà thôi...

Trong huyết sát thâm uyên, khí huyết sát bạo phát phôi thiên cái địa, làm cho cả thâm uyên gió nổi mây phun, không gian run rẩy, sát khí khủng bố tràn ngập các nơi, cả thâm uyên đang run rẩy, không gian lờ mờ, khí huyết sát tỏa ra làm người khác tim đập chân run.

- Tại sao có khí huyết sát mạnh thế này, quá khủng khiếp rồi.

Trong khí tức huyết sát bàng bạc, Kim Viên biến sắc, sát khí phóng lên tận trời, khủng bố đến mức tận cùng, hắn cảm thấy khó mà chống lại.

- Không biết trong không gian kia có gì, ngàn vạn năm không mở ra, sát khí quá khủng khiếp.

Lục Lâm Thiên vừa mới phá trận, hắn phát hiện Huyễn Sát Thiên Cương Trận đã quá lâu, uy lực cũng giảm không ít, bằng không dựa vào lĩnh ngộ trận pháp của mình, cho dù có biện pháp phá trận ghi trong Đại Thiên Linh Lục, hắn cũng không thể phá vỡ.

- Khí huyết sát càng ngày càng mạnh, chúng ta làm sao bây giờ?

Quanh người Kim Viên bố trí một tia hào quang màu vàng, nói:

- Trong không gian có bảo vật, hiện tại chúng ta vào cũng không được!

- Để cho ta liều mạng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng tụ, những khí huyết sát này là bổ vật cho đại hồn anh, nhưng thực lực đại hồn anh không cao, khí huyết sát khủng bố bao phủ, cuối cùng xảy ra chuyện gì thì Lục Lâm Thiên không biết.

Mà đại hồn anh vô cùng vui mừng hưng phấn vì khí huyết sát nồng đậm...

- Đi.

Lục Lâm Thiên hiện tại không có bao nhiêu lựa chọn, tâm niệm khẽ động, đại hồn anh kích động phóng vào trong khu vực khí huyết sát nồng đậm nhất, sát khí bạo phát toàn thân, không ngừng hô ứng với khí huyết sát chung quanh.

Lúc này khí huyết sát trong thâm uyên dường như cảm ứng được sát khí trên người đại hồn anh, lập tức run lên, chúng càng trở nên cuồng bạo.

- Liều mạng.

Đại hồn anh phóng lên trời, thân ảnh của nó đột nhiên mở rộng, trong nháy mắt lơ lửng trong vực sâu, biến thành cự nhân to mấy trăm trượng.

- Thôn phệ!

Thân thể đại hồn anh mở rộng, ánh mắt đỏ thẫm, lúc này chung quanh thân thể khổng lồ có hấp lực như vòi rồng phong bạo quét qua các nơi, lập tức khí huyết sát mênh mông đã bị đại hồn anh thôn phệ vào trong người..

- Đây là thủ đoạn gì...

Kim Viên và Phạm Thống khiếp sơn nhìn trân trối, khí huyết sát khủng bố làm người ta không dám tới gần, nhưng lúc này lại bị Lục Lâm Thiên trực tiếp thôn phệ, ánh mắt hai người hoảng sợ, cũng quan sát biến hóa trên người Lục Lâm Thiên.

- Một chút thủ đoạn nhỏ mà thôi, không đáng giá nhắc tới, vừa lúc dùng đối phó những khí huyết sát này mà thôi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn nhìn đại hồn anh thôn phệ khí huyết sát chung quanh, trong nội tâm rất chờ mong đại hồn anh thôn phệ khí huyết sát xong, thực lực sẽ tiến bộ cỡ nào.

Thân thể đại hồn anh là tàn hồn và sát khí, cũng không thể tu luyện, cho nên căn bản không thể đột phá giai vị, chỉ cần có sát khí và tàn hồn cuồn cuộn, đại hồn anh có thể trực tiếp thôn phệ tăng cường.

Nhưng hiện tại khí huyết sát trong thâm uyên vô cùng mênh mông, vượt qua cấp độ của đại hồn anh quá nhiều.

Đại hồn anh lúc này thôn phệ khí huyết sát bàng bạc, cuối cùng không có phiền toái gì, chuyện này cũng làm cho nội tâm Lục Lâm Thiên cảm thấy lo lắng.

Phần phật!

Khí huyết sát mênh mông cuồn cuộn đang bị đại hồn anh thôn phệ rất nhiều, cả không gian thâm uyên gió nổi mây phun, không gian run rẩy không ngớt, khí huyết sát quá mức khổng lồ, lúc này thậm chí còn chưa thôn phệ xong.

Lục Lâm Thiên và Kim Viên, Phạm Thống ba người chỉ có thể chờ đợi trong thâm uyên mà thôi, khí huyết sát khủng bố quét qua các nơi, ba người lúc này không cách nào đi vào bên trong.

Sưu sưu...

Huyết sát thâm uyên có động tĩnh như vậy, lập tức hấp dẫn người trong sơn mạch Huyết Đô, không qua bao lâu đã có không ít người tụ tập quanh huyết sát thâm uyên.

Tất cả mọi người tránh xa bên ngoài huyết sát thâm uyên, khí tức huyết sát phóng lên tận trời, còn nồng đậm hơn cả lúc bình thường, lúc này khí tức huyết sát mạnh tới mức cường giả Ngộ Chân Cảnh cũng không dám tới gần.

Một khi tới gần, linh hồn sẽ bị ảnh hưởng rất mạnh.

Bởi vậy tất cả người ở đây cũng chỉ có thể ngừng chân trông xem thế nào, những người tu vị Hậu Thiên không ngừng lui ra phía sau, không cách nào tới gần quá gần, thời gian từ từ qua đi, người chạy vào trong sơn mạch Huyết Đô càng ngày càng nhiều.

Người tu vị Hậu Thiên chạy tới rất nhiều, nhưng mà tu vị Phá Giới Cảnh cũng không ít, không qua bao lâu đã có hai ba mươi người có mặt ở đây.

Sưu sưu!

Hơn mười thân ảnh trước sau đáp xuống nơi đây, trong đó có một thân ảnh đầy mùi huyết tinh tới gần huyết sát thâm uyên, nhìn khí tức huyết sát quét qua huyết sát thâm uyên, tâm thần của hắn chấn động.

- Người Thị Huyết Giáo cũng tới, còn là đại trưởng lão Huyết Chưởng Đoạn Hồn Huyết Đoạn Hồn, nghe nói thực lực của ngươi này đã là Ngộ Chân Cảnh trung giai đỉnh phong, chính là cường giả số hai trong Thị Huyết Giáo, thủ đoạn độc ác, làm việc huyết tinh, sợ rằng trong đây xuất hiện bảo vật, chúng ta cũng không có hy vọng.

- Lại là Thị Huyết Giáo, Thị Huyết Giáo càng ngày càng ngang ngược càn rỡ.

- Nói nhỏ thôi, ai bảo bọn họ có thực lực cường hãn chứ, trong Thị Hoang Thế Giới này cường giả vi tôn, nếu ngươi mạnh hơn bọn họ, ngươi cũng có thể áp bọn họ đấy.

Sưu sưu!

Mọi người nhỏ giọng nghị luận với nhau, hơn mười thân ảnh giữa không trung đáp xuống, thực lực thấp một ít tránh ra xa xa, trong đó một lão giả áo đen lóe lên, hắn đáp xuống bên cạnh Huyết trưởng lão.

- Hình như là Lệ Quỷ, hắn cũng tới sơn mạch Huyết Đô.

- Nghe nói tu vị của Lệ Quỷ chỉ dưới Huyết Đoạn Hồn, đã sớm có tu vị Ngộ Chân Cảnh sơ giai.

- Huyết trưởng lão, ở nơi này xảy ra chuyện gì?

Lão giả áo đen xuất hiện bên cạnh Huyết trưởng lão, hắn nhìn thấy khí tức huyết sát phóng lên trời, sắc mặt tái nhợt, lập tức bố trí hỏa diễm hộ thân, từ hành động của hắn, tuy thực lực không thấp nhưng còn thấp hơn Huyết trưởng lão không ót.

- Chắc là Phạm Thống dẫn người vào gây ra động tĩnh, huyết sát thâm uyên mới thật sự là nơi có bảo vật.

Huyết trưởng lão nói với lão giả áo đen.

- Phạm Thống vô liêm sỉ, tu vị Hậu Thiên nho nhỏ cũng dám gạt ta, chờ ta bắt hắn, không lột da hắn không được mà.

Ánh mắt lão giả áo đen âm trầm.

- Cẩn thận một chút, Phạm Thống tìm hai người, ngay cả U Trảo lão quỷ hai người và Lô trưởng lão cùng hai hộ pháp đều gãy trong tay chúng, nhất định không được quá đại ý.

Huyết trưởng lão trầm giọng nói.

Chương 3471: Vật khủng bố xuất thế

- Sưu sưu...

Khi thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều người chạy ra khỏi sơn mạch Huyết Đô, từng thân ảnh từ xa bay xuống, nhìn thấy Thị Huyết Giáo đứng ở bên cạnh, ánh mắt mang theo kiêng kị.

Tất cả mọi người nhìn chằm chằm vào huyết sắc thâm uyên, mọi người cảm giác được trong huyết sát thâm uyên cát bay đá chạy, đất rung núi chuyển, khí huyết sát phóng lên trời, người nào nhìn thấy cũng cảm thấy tim đập chân run.

- Huyết sát thâm uyên xảy ra chuyện gì?

Cảm giác được động tĩnh trong huyết sát thâm uyên, tất cả mọi người ám tự suy đoán, nhưng cái này khủng bố khí huyết sát xuống, cũng không có ai dám vào đi huyết sát thâm uyên nội, mà ngay cả Thị Huyết Giáo huyết trưởng lão bọn người cũng là không dám, đành phải là đều tại lẳng lặng chờ lấy.

Huyết sát thâm uyên sinh ra dị biến kéo dài suốt ba ngày.

Trong vực sâu, thân ảnh khổng lồ của đại hồn anh bành trướng muốn nứt ra, thôn phệ khí huyết sát tới mức tận cùng, vượt xa tu vị bản thân không biết bao nhiêu lần.

Cũng bởi vì có tồn tại đặc thù như đại hồn anh, nếu đổi lại bản thể Lục Lâm Thiên chắc chắn không cách nào làm được, cho dù có Bất Diệt Huyễn Thể và Bất Tử Thần Thể cũng bạo thể mà chết.

Ba ngày sau đó, động tĩnh kinh người bạo phát trên thân thể đại hồn anh, cũng dần dần có dấu hiệu bão hòa.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên thâm thúy, thời gian ba ngày, đại hồn anh không ngừng thôn phệ, khí huyết sát rốt cục có dấu hiệu bình thường lại, đại hồn anh cũng thôn phệ tới cực hạn.

Đại hồn anh lúc này thôn phệ rất nhiều chỗ tốt, nếu sau khi luyện hóa xong, cuối cùng đạt tới tình trạng gì thì Lục Lâm Thiên không nói rõ, tóm lại, đại hồn anh đạ được chỗ tốt kinh người..

Ầm ầm!

Thời điểm Lục Lâm Thiên và Kim Viên, Phạm Thống cho rằng khí huyết sát đã ổn định, ngay lập tức đất đá run chuyển khủng khìếp...

Không gian chấn động mạnh, thiên hôn địa ám bộc phát.

Xùy!

Trên vực sâu, khí huyết sát không ngừng bạo phát ra chung quanh, tiếng vang kỳ dị truyền ra, khí tức huyết sát cũng bộc phát một cách vô thanh vô tức.

Trong khí tức này, Lục Lâm Thiên và Kim Viên dựng tóc gáy toàn thân, toàn thân run lên, ngẩng đầu nhìn chằm chằm vào khe hở.

Khe hở lúc này rạn nứt dữ dội, khí tức quỷ dị lan tràn ra các nơi.

Dưới khí tức này, Lục Lâm Thiên lập tức sinh ra cảm giác sợ hãi tự nhiên, khí tức này lan tràn, cả không gian bỗng nhiên đông cứng lại.

Dưới khí tức như thế, huyết dịch toàn thân Lục Lâm Thiên và Kim Viên, Phạm Thống ba người như đông cứng lại, cảm giác chân dập tim rung và yết hầu như nổ tung.

Ken két.

Khe hở rạn nứt, đột nhiên nghiền nát, một đám huyết sắc quang mang hiện ra, huyết sắc quang mang này không quá lớn, cũng chỉ lớn vài chục thước mà thôi.

Nhưng đối mặt với huyết sắc quang mang này, đám người Lục Lâm Thiên cảm thấy linh hồn run rẩy, tự dưng trong lòng kinh hãi, giống như trong đám huyết sắc quang mang này là tồn tại vô cùng đáng sợ.

Trong khí tức đáng sợ này, Lục Lâm Thiên lần đầu tiên có cảm giác hận không thể chạy trốn ngay lập tức, khí tức đáng sợ kia làm Lục Lâm Thiên cảm thấy nó vô cùng nguy hiểm.

Xùy!

Vào lúc này, trong huyết sắc quang mang có đôi mắt mở ra, hai mắt đỏ thẫm.

Hai mắt mở ra, hàn quang khiếp người bộc phát, khí tức và uy áp khủng khiếp bộc phát dữ dội.

Trong nháy mắt huyết sắc quang mang mở mắt ra, những nơi ánh mắt quan sát không gian đều cứng lại, Lục Lâm Thiên nhìn vào đôi mắt kia, toàn thân run lên, thân thể như lâm vào vũng bùn, uy áp cực lớn bao phủ tâm thần của hắn.

Lục Lâm Thiên toàn lực muốn tránh thoát cảm giác này, lại phát hiện nguyên lực toàn thân đình trệ, căn bản không thể chống cự, ngay cả linh hồn cũng đọng lại.

Ông!

Vào thời điểm này, cây đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên dường như cảm giác được thứ gì đó, lập tức nhảy ra, kim quang bắn ra bốn phía, uy áp làm nội tâm hắn run sợ biến mất không thấy gì nữa.

Trong huyết sắc quang mang kia, hai mắt chấn động nhẹ, dường như cảm giác được cái gì, ánh mắt kia lập tức nhìn thẳng vào đại hồn anh của Lục Lâm Thiên.

Trong nháy mắt tiếp theo, huyết sắc quang mang phóng lên trời, không gian chấn động không nhỏ.

Ầm ầm...

Khi huyết sắc quang mang phóng lên trời, khí huyết sát trong thâm uyên bao la cùng bay theo, huyết sắc quang mang phóng lên trời, khí huyết sát giống như hỏa tiễn bao phủ chung quanh bọn họ.

Khí tức huyết sát phóng lên trời, xuyên qua thâm uyên vạn mét, chui vào trong trời xanh, dần dần biến mất trong ánh mắt của mọi người.

- Đó là thứ gì, khí tức thật khủng khϊếp.

Trong huyết sát thâm uyên đã tụ tập ba bốn trăm người, đa số là Phá Giới Cảnh, còn lại đều có tu vị Hậu Thiên.

Tất cả mọi người nơi đây toàn thân sinh ra khí tức lăng lệ, người trong Thị Hoang Thế Giới không ai dễ trêu.

Nhưng thời điểm huyết sắc quang mang phóng thẳng lên trời, toàn thân bọn họ run lên, cảm thấy tóc gáy dựng đứng toàn thân.

Mọi người thậm chí còn chưa nhìn rõ huyết sắc quang mang là cái gì, huyết sắc quang mang đã biến mất khỏi trơi xanh.

Khí tức làm người ta sởn tóc gáy không còn nữa, thậm chí khí huyết sát đầy trời cũng biến mất theo huyết sắc quang mang.

- Không có động tĩnh, phía dưới có bảo vật.

- Nhanh đi xuống xem một chút.

Mọi người vừa nhìn thấy khí huyết sát biến mất, phòng thích nguyên lực ra ngoài, thân ảnh lao xuống vực sâu.

- Lâm Thiên huynh đệ, vừa rồi là thứ gì, khí tức thật khủng khϊếp.

Dưới vực sâu, sau khi phục hồi tinh thần, sắc mặt Kim Viên tái nhợt hỏi Lục Lâm Thiên, khí tức vừa rồi quá khủng khϊếp, tâm thần của hắn vẫn còn sợ hãi.

- Ta cũng không biết là cái gì, chắc chắn là tồn tại khủng bố.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, cảm giác vừa rồi gây ra ấn tượng quá sâu với Lục Lâm Thiên, bản thân mình chưa từng trải qua cảm giác này, may mắn thổ phỉ trong linh hồn ngăn cản, lúc này khí huyết sát đã biến mất, Lục Lâm Thiên cũng thu hồi hào quang.

- Khí tức thật khủng khiếp, thật đáng sợ.

Phạm Thống vừa rồi được bảo hộ cũng bị ảnh hưởng, hắn ngây người thật lâu mới khôi phục tinh thần lại, lúc nói chuyện hàm răng đang va chạm vào nhau, tiếng cập cập không ngừng sinh ra.

- Lâm Thiên huynh đệ, chúng ta vào xem thế nào.

Kim Viên nói với Lục Lâm Thiên, hắn vừa dứt lời đã nhìn lên không trung, nói:

- Không tốt, có không ít người đến.

- Có vài trăm người, thật náo nhiệt!

Dường như Lục Lâm Thiên đã sớm biết rõ những thân ảnh phía trên, hắn nhíu mày, thần sắc ngưng trọng.

Đầu tiên hắn cho đại hồn anh thu nhỏ lại sau đó chui vào không gian trong đầu, đại hồn anh hiện tại đang cố ngăn cản thân thể nổ tung.

- Có người đến, chúng ta mới ba người, thật sự không thể tranh đoạt lại đám người này.

Phạm Thống hoảng sợ nói ra.

- Không ít người thực lực rất mạnh.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên, ánh mắt hơi đổi, trong nội tâm dường như đang suy nghĩ gì đó.

Sưu sưu.

Từng đạo thân ảnh không ngừng hạ xuống vực sâu, lập tức xuất hiện trong mắt đám người Lục Lâm Thiên, khí tức cường hãn lăng lệ hàng lâm, cả thâm uyên rung động rất mạnh.

Hai thân nhr đi đầu, khí tức cường hãn nhất, thân ảnh vừa bước vào vực sâu đã nghiền nát đất đá, phạm vi mấy chục trượng chung quanh hai người lõm xuống

Chương 3472: Hòa thượng béo gầy và Cốt Hải

- Lục đại nhân, Kim đại nhân, không tốt, là người Thị Huyết Giáo.

Phạm Thống ngẩng đầu, nhìn thấy mấy trăm người hàng lâm nơi đây, đặc biệt nhìn thấy hai người đứng đầu thì giật mình.

- Thị Huyết Giáo thì như thế nào.

Lục Lâm Thiên hơi nói, tâm thần quan sát và biết rõ thực lực của hai người kia, có lẽ đều là cường giả Ngộ Chân Cảnh.

- Hai vị đại nhân, đó chính là Huyết Chưởng Đoạn Hồn Huyết Đoạn Hồn, đại trưởng lão Thị Huyết Giáo, là cường giả số một số hai trong Thị Huyết Giáo, còn có Lệ Quỷ Lệ trưởng lão, thực lực nghe nói không thua kém Huyết trưởng lão.

Ánh mắt Phạm Thống đầy sợ hãi, hắn lừa gạt người Thị Huyết Giáo, biết rõ người Thị Huyết Giáo tuyệt đối không bỏ qua hắn.

- Huyết trưởng lão, Lệ trưởng lão, chính là hai người kia đã bắt Lô trưởng lão và hai vị hộ pháp.

Lúc này trong Thị Huyết Giáo có đệ tử nhận ra Lục Lâm Thiên, lập tức nói với Huyết trưởng lão và Lệ trưởng lão.

Bá bá.

Từng ánh mắt tập trung lên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt Huyết trưởng lão và Lệ trưởng lão bắn ra hàn quang lạnh giá.

- Đây là cửa vào, bên trong có năng lượng chấn động, chắc chắn có bảo vật.

- Nhanh đi vào đoạt bảo.

Nhìn thấy cửa vào thâm uyên, cũng không có bao nhiêu người có thể nhẫn nại, từng thân ảnh hóa thành hào quang trực tiếp bay vào trong cửa vào.

- Đi vào trước nói sau.

Ánh mắt Huyết trưởng lão trầm xuống, ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên cùng Kim Viên, Phạm Thống ba trên một lát, lập tức cũng tiến vào trong cửa vào vực sâu, rất nhiều người khác dẫn đầu đi vào bên tronghắn không thể không đi vào trước, tìm kiếm bảo vật, so với chuyện đối phó ba người này còn trọng yếu hơn nhiều.

Khi Huyết trưởng lão tiến vào cửa vực sâu, Lệ Quỷ lườm qua Lục Lâm Thiên ba người, hắn cũng lạnh lùng theo sau Huyết trưởng lão, tiến vào trong cửa thâm uyên.

Sưu sưu...

Tất cả mọi người tiến vào trong đó, mấy trăm đạo thân ảnh lập tức biến mất trong vực sâu, đối mặt với bảo vật, đối với người Thị Hoang Thế Giới mà nói không có gì quý giá hơn.

- Lục đại nhân, Kim đại nhân, chúng ta chạy mau thôi, chờ người Thị Huyết Giáo đi ra chắc chắn sẽ không bỏ qua cho chúng ta, chúng ta đạt được bảo vật cũng trốn không thoát, cái mạng trọng yếu hơn.

Nhìn thấy người Thị Huyết Giáo tiến vào trong vực sâu, Phạm Thống lập tức nói với Lục Lâm Thiên và Kim Viên, so với bảo vật thì tính mạng quan trọng nhất, hắn biết rõ nên lựa chọn như thế nào, bằng không với thực lực của hắn, trong Thị Hoang Thế Giới hỗn loạn và giết chóc này, hắn hoàn toàn không thể sống tới bây giờ.

- Kim Viên đại ca, ngươi thấy thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi Kim Viên.

- Ngộ Chân Cảnh trung giai, ta không có vấn đề, nhưng còn có một Ngộ Chân Cảnh sơ giai, ngươi cảm thấy như thế nào?

Kim Viên nhìn qua cửa vào.

- Ta cũng liều mạng thôi, thật vất vả cởi bỏ đại trận, cũng không nên bị kẻ khác chiếm chỗ tốt.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, hắn nhìn qua Phạm Thống, nói:

- Ngươi muốn đi cứ đi, bằng không người Thị Huyết Giáo quay lại nơi này, ngươi sẽ không có cơ hội rời đi đâu.

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên gật đầu với Kim Viên, lập tức thả người xông vào cửa vào.

- Hai vị đại nhân chờ ta một chút, ta cũng đi.

Phạm Thống khẽ cắn môi, hắn lập tức đi theo.

Sưu sưu.

Ba người đi vào cửa vào, đây là cái động cao vài chục mét, không gian trong động có khí xoáy, nhưng khác với khí xoáy bên ngoài, trong khu vực này khí xoáy có màu trắng.

Trong khí xoáy trong mơ hồ có năng lượng chấn động.

- Phạm Thống, ngươi đi trước đi, người Thị Huyết Giáo sẽ không bỏ qua chúng ta đâu!

Lục Lâm Thiên quay đầu nói với Phạm Thống.

- Lục đại nhân, ta quyết định đi theo các ngươi, chết thì chết, các ngươi còn không sợ, ta cũng không sợ.

Phạm Thống nói.

- Vậy ngươi nên cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên không nói thêm gì nữa

Ba người nhanh chóng lướt vào trong hang động, sau khi ba người xuất hiện bên trong, đây là một không gian bao la, vô cùng mênh mông.

Trong nơi này có mấy trăm người và Thị Huyết Giáo vừa đi vào trước đó, bọn họ đang cúi đầu đánh giá thứ gì đó.

Ba người nhìn thấy cảnh tượng này đều nghẹn họng nhìn trân trối, trợn mắt há hốc mồm.

Rất nhiều hài cốt, trước mặt chồng chất rất nhiều hài cốt to lớn, xương trắng um tùm, chúng chồng chất như ngọn núi nhỏ.

Xương trắng tỏa ra hào quang chói mắt, bởi vì đây là Cốt hải, ai nhìn thấy cũng trợn mắt há hốc mồm, cả không gian chỉ có khí huyết sát, tàn hồn vờn quanh.

Trong đống xương trắng như núi có thi cốt hình thú khổng lồ, cũng có hài cốt nhân loại, nhiều xương trắng xuất hiện hào quang, hài cốt nhiều tới mấy trăm vạn, tăng thêm không ít thi cốt hình thú khổng lồ...

Mọi người có thể tưởng tượng trong nơi này cách đây thật lâu trước kia chắc chắn có đại chiến kinh thiên, đại chiến vô cùng thảm thiết, cả sơn mạch Huyết Đô sinh cơ ảm đạm, sợ rằng có quan hệ tới trận chiến này.

Trong không gian, xương trắng tạo thành sơn mạch liên tục không dứt, khí huyết sát bao phủ, sinh cơ ảm đạm, không khí trầm lắng.

- Nhẫn trữ vật, trên thi cốt có nhẫn trữ vật.

Trong nhiều ánh mắt rung động, rốt cục có người phát hiện trong thi cốt có không ít nhẫn trữ vật.

Phanh.

Hai thân ảnh nhanh nhất lao tới, đột nhiên không gian run lên, một quỷ trảo đánh tới, không gian vặn vẹo và nổ tung, thân ảnh hai người này hóa thành huyết vụ.

- Toàn bộ nơi này là của Thị Huyết Giáo, bất cứ kẻ nào dám đoạt, đi chết đi.

Tiếng hét trầm thấp vang lên, Huyết Đoạn Hồn đặt chân giữa không trung, trường bào phất phơ, mùi huyết tinh tràn ra khỏi cơ thể, hai người vừa rồi là hắn đánh chết.

- Thị Huyết Giáo quá bá đạo a, người gặp có phần, chẳng lẽ Thị Huyết Giáo muốn độc chiếm hay sao?

Trong đám người, một người tu vị Phá Giới Cảnh trung giai biến sắc, nhìn thẳng vào Huyết Đoạn Hồn.

- Dám nói với ta như vậy, ngươi muốn chết.

Ánh mắt Huyết Đoạn Hồn âm hàn, sát ý trong mắt bắn ra, thân ảnh lao tới, trong chốc lát đã tới trước mặt tên Phá Giới Cảnh trung giai, phất tay đánh xuống một trảo.

Đại hán tu vị Phá Giới Cảnh trung giai biến sắc, hắn muốn chạy trốn, không gian lúc này bị giam cầm, toàn lực giãy dụa cũng khó thoát khỏi.

Phanh!

Qua trong giây lát, không gian chấn vỡ, hư không nơi đây hỗn loạn, mọi người nhanh chóng lui ra phía sau, tên đại hán Phá Giới Cảnh trung giai đã bị một chưởng của Huyết Đoạn Hồn đập thành huyết vụ, Phá Giới Cảnh trung giai không phải đối thủ của Huyết Đoạn Hồn.

- Còn có ai không phục, cứ lên thử xem, toàn bộ nơi này là của Thị Huyết Giáo, không có quan hệ tới các ngươi.

Huyết Đoạn Hồn đạp không đứng đó, ánh mắt lăng lệ nhìn qua chung quanh.

- Thu thập nhẫn trữ vật...

Lệ Quỷ phất tay một cái, hơn trăm người Thị Huyết Giáo lập tức lướt đi, bắt đầu thu thập nhẫn trữ vật trong hài cốt.

Mỗi khi người Thị Huyết Giáo thu hồi nhẫn trữ vật, mấy trăm người chung quanh tức giận nhưng không dám nói gì, có rất nhiều người tu vị Phá Giới Cảnh cũng không dám nhúc nhích, Phá Giới Cảnh và Ngộ Chân Cảnh, cấp độ kém quá lớn.

Nhưng có hai người ngoại lệ, hai người này một béo một gầy, mặc trường bào vải thô, đều đầu trọc, tên béo gương mặt mượt mà, đầu trọc sáng loáng, giống như Phật Di Lặc, nhưng ánh mắt cực kỳ lăng lệ.

Chương 3473: Hài cốt và vật kỳ lạ

Lão giả gầy ánh mắt lăng lệ, trường bào lắc lư, đầu trọc, trên mặt không có ba lượng thịt.

Hai người một béo một gầy nhảy ra khỏi đám người, căn bản không thèm để ý tới Huyết Đoạn Hồn, thân ảnh hai người như điện, lập tức tiến vào thi cốt tìm kiếm nhẫn trữ vật, nhưng không đυ.ng chạm tới người Thị Huyết Giáo.

Hừ...

Lệ Quỷ thấy thế, sắc mặt âm hàn, có dấu hiệu muốn ra tay.

- Lệ Quỷ, ngươi động thủ xem, ngươi muốn ngăn cản người khác không liên quan tới chúng ta, ta cũng không đυ.ng tới Thị Huyết Giáo các ngươi, nhưng mà ngươi muốn đυ.ng tới ta, ta cũng không khách khí.

Sắc mặt Lệ Quỷ âm trầm, lão giả béo gầy cảm giác được sát khí, lão giả gầy ngẩng đầu, ánh mắt lạnh nhạt nhìn Lệ Quỷ, lập tức tiếp tục tìm kiếm nhẫn trữ vật trong thi cốt.

Lệ Quỷ có phần không phục, ánh mắt càng âm hàn, ánh mắt Huyết Đoạn Hồn hơi trầm xuống, phất tay ý bảo ngăn cản Lệ Quỷ, ánh mắt đảo qua mấy trăm người khác, cuối cùng nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, Kim Viên, còn có Phạm Thống ba người.

- Thực lực hai người này đều là Ngộ Chân Cảnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua hai lão già đầu trọc kia, từ khí tức của bọn họ mạnh hơn những người khác.

- Thực lực hai người này không tệ, có lẽ đều là Ngộ Chân Cảnh sơ giai hậu kỳ.

Kim Viên đánh giá hai lão giả béo gầy kia.

- Lục đại nhân, hai người này gọi là hòa thượng béo gầy, béo gọi là hòa thượng béo, gầy gọi là hòa thượng gầy, còn tên thật không ai biết, hai người này nổi danh độc hành giả trong khu vực, cũng có hung danh hiển hách, đừng nhìn tên hòa thượng béo cười tùm tỉm, lúc động thủ còn tâm ngoan thủ lạt hơn tên hòa thượng gầy, đồn đãi hai người này là huynh đệ, thực lực đều đến Ngộ Chân Cảnh sơ giai, nhưng hai người liên thủ có thể chống lại người tu vị Ngộ Chân Cảnh trung giai.

Phạm Thống nói rõ lai lịch của hai người này.

Lục Lâm Thiên nhìn sang Phạm Thống, thằng này không hổ danh là lỗ tai đen, hắn biết rõ ràng như vậy, hòa thượng béo gầy đều có tu vị Ngộ Chân Cảnh, khó trách Thị Huyết Giáo không dám động thủ, một khi kђıêʋ кђí©ђ hai người này động thủ, tăng thêm nơi này có mấy trăm người, Thị Huyết Giáo thật sự không áp chế nổi.

- Lâm Thiên huynh đệ, ta cũng đi thu thập nhẫn trữ vật đây.

Nhìn thấy người Thị Huyết Giáo không ngừng thu thập nhẫn trữ vật, tại từ cấp độ thực lực mình cũng là Ngộ Chân Cảnh trung giai, Kim Viên không nhịn được nữa, hắn động thủ.

- Kim Viên đại ca, chúng ta đi trước.

Lục Lâm Thiên khẽ cắn môi, nhìn qua xương trắng chồng chất như núi trước mặt, ánh mắt động tâm, hai người bay đi, Phạm Thống không dám lưu lại một mình, nhanh chóng bay theo.

- Ba người kia đi lên.

Ánh mắt Lệ Quỷ nhìn chằm chằm vào đám người Lục Lâm Thiên.

- Không sợ bọn chúng tiến lên, chỉ cần tiến lên sẽ trốn không thoát, một lát sau lại tìm chúng tính sổ.

Huyết Đoạn Hồn trầm giọng nói.

- Lâm Thiên huynh đệ, chúng ta cũng không sợ người Thị Huyết Giáo, vì cái gì không đoạt nhẫn trữ vật?

Giữa không trung, Kim Viên hỏi Lục Lâm Thiên.

- Hiện tại còn không vội, hiện tại đạt được không nhất định sẽ là của mình.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, lập tức ngẩng đầu lên, khóe miệng cười rất quái dị, vượt qua xương trắng um tùm, hắn xuất hiện tại khu vực kỳ lạ.

Trong khu vực này không phải sinh cơ ảm đạm, mà là sinh cơ bừng bừng, tuy năng lượng thiên địa còn chưa tới tiêu chuẩn tiểu thế giới, nhưng rất không tệ trong Thị Hoang Thế Giới.

Ngọn núi trùng điệp, núi non xanh biếc, phía trước không có xương trắng um tùm, so sánh với xương trắng như núi ở gần đó quả thật là hai thế giới khác nhau.

Trong ngọn núi có không ít kiến trúc, kiến trúc nguy nga hùng vĩ, còn mang theo phong cách cổ xưa, cũng bao trùm trong tro bụi dày đặc, trên mặt đất có hòn đá, ụ đá, vách tường nghiền nát.

Trong nơi này đã ngàn vạn năm chưa từng có ai tới đây.

- Đây là nơi nào.

Thân ảnh ba người lập tức xuất hiện trong kiến trúc trùng điệp nơi đây, kinh ngạc nhìn cảnh tượng trước mắt.

Lục Lâm Thiên nhìn khu kiến trúc trùng điệp, ngoài ý muốn nhưng không quá ngạc nhiên, ngược lại ngẩng đầu tìm kiếm gì đó, lập tức ánh mắt nhìn lên không trung.

Lục Lâm Thiên đang nhìn khu kiến trúc cao lớn nhất, cổ xưa nhất trong khu vực này.

Hắn tươi cười, Lục Lâm Thiên lập tức bay đi, Kim Viên và Phạm Thống nghi hoặc nhưng vẫn đi theo sau lưng hắn.

Chỉ bay vài phút, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện bên ngoài kiến trúc lớn nhất kia.

Trước kiến trúc to lớn này là một quảng trưởng to lớn rộng vạn trượng, quảng trường có màu xanh phong cách cổ xưa, trên quảng trường cũng có một ít hài cốt nguyên vẹn, từ cấp độ hài cốt cũng cao hơn bên ngoài không ít..

- Nơi này có nhẫn trữ vật.

Sắc mặt Phạm Thống đại hỉ, thân lập tức chạy vào quảng trường, lập tức thu hồi nhẫn trữ vật trong đám hài cốt, lập tức trở lại bên người Lục Lâm Thiên cùng Kim Viên, trong lòng vô cùng hưng phấn, hắn giao mấy chục nhẫn trữ vật này cho Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục đại nhân, những thi cốt nơi đây khác với bên ngoài, khi còn sống chắc cấp độ cao hơn bên ngoài không ít, trong nhẫn trữ vật chắc cất trữ không ít thứ tốt.

Lục Lâm Thiên không khách khí thu nhẫn trữ vật trong tay Phạm Thống, ánh mắt đánh giá chung quanh, sau một lát, thân ảnh lập tức bay vào kiến trúc lớn nhất.

Sưu sưu.

Vào lúc này, mấy trăm người bị Thị Huyết Giáo ngăn cản bên ngoài vô cùng tức giận, nhưng cũng không dám nói thêm cái gì, thực lực không đủ thì nên thành thật một chút, nhìn thấy Lục Lâm Thiên ba người đi vào, những người này cũng lục tục theo đuôi đi vào, từng tân ảnh đáp xuống quảng trường.

- Bên trong có năng lượng chấn động.

Từng đạo thân ảnh nhìn thấy Lục Lâm Thiên tiến vào đến trong kiến trúc, cũng là muốn đi theo mà vào.

- Hừ, cút trở về cho ta, người tới gần, chết!

Kim Viên tuyệt đối không phải người lương thiện, nhìn thấy Lục Lâm Thiên tiến vào trong đại điện, trong đại điện có năng lượng chấn động, hắn cũng cảm giác được, thấy có nhiều người đi tới nơi này, ánh mắt quét ngang, lập tức nhưng tụ một quyền đánh thẳng vào tên có tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai.

Bành.

Không gian chấn động rất mạnh, năng lượng cuồng bạo quét qua các nơi, không gian chung quanh nứt vỡ, người có tu vị Phá Giới Cảnh sơ giai này không ngờ Kim Viên lại ra tay, thân thể bị nghiền nát.

- Chạy trở về đi.

Kim Viên giơ đấm lên, nguyên lực chấn động mạnh mẽ quét qua các nơi, đánh thẳng vào hai người này.

Hai người này mới có tu vị Hậu Thiên, quyền phong hơi chạm vào đã hóa thành huyết vụ, tan thành mây khói, tên Phá Giới Cảnh sơ giai bị nghiền nát thân thể, nhưng mà hồn anh chạy trốn, bản thân dường như không có linh hồn phân thân.

Từ khi Kim Viên ra tay, có rất nhiều thân ảnh muốn tiến vào trong kiến trúc to lớn kia, bọn họ lập tức dừng lại, bảo vật hấp dẫn lớn đấy, nhưng phải có mạng mới dùng được.

Từng ánh mắt nhìn thẳng vào Kim Viên, ánh mắt oán giận, nhưng sau khi phát hiện khí tức tu vị trên người Kim Viên thì có giận cũng không dám nói gì.

- Ngộ Chân Cảnh, Kim đại nhân thật sự là Ngộ Chân Cảnh.

Phạm Thống đứng sau lưng Kim Viên, ánh mắt kinh ngạc lập loè, đã như vậy, hắn hiện tại mới xác định Kim đại nhân trước mắt thật sự là Ngộ Chân Cảnh.

Chương 3474: Kim Viên chiến Huyết Đoạn Hồn 1

- Đây là nơi chúng ta phát hiện trước, ai muốn nhúng chàm, như vậy phải hỏi qua nắm đấm của ta đã.

Kim Viên phất phất nắm đấm, nguyên lực toàn thân run run, những người này tuy rất nhiều, nhưng cao nhất chỉ là Phá Giới Cảnh, còn là tán tu đi một mình, tự nhiên Kim Viên không để ở trong lòng.

Trong kiến trúc to lớn cổ xưa có năng lượng chấn động nhàn nhạt, năng lượng thiên địa tỏa ra các nơi, Lục Lâm Thiên cẩn thận quan sát chung quanh.

Sưu sưu.

Bên ngoài kiến trúc to lớn lại lục tục có người đáp xuống, Thị Huyết Giáo Lệ Quỷ nhìn thấy có người đến đây, có Huyết Đoạn Hồn ở gần Cốt hải thu thập nhẫn trữ vật, hắn mang theo hơn mười đệ tử Thị Huyết Giáo đi qua nơi này..

- Tránh ra cho ta!

Nhìn thấy Kim Viên ngăn cản trước mặt, Lệ Quỷ vừa mới đáp xuống, ánh mắt nhìn qua kiến trúc to lớn, lập tức nhìn thẳng lên người Kim Viên.

- Ngộ Chân Cảnh sơ giai mà thôi, thực cho rằng Thị Huyết Giáo rất mạnh sao, đáng tiếc ta không đặt vào trong mắt.

Thân thể Kim Viên run lên, trong Vạn Cổ Thế Giới hắn là vương của Thú tộc, cũng rất có tính tình, huống chi từ tu vị cấp độ hắn còn mạnh hơn Lệ Quỷ.

- Hừ, ngược lại ta muốn xem ngươi có bổn sự gì.

Ánh mắt Lệ Quỷ âm hàn, hỏa thuộc tính nguyên lực bao phủ toàn thân, lập tức trên trảo có hỏa diễm bao phủ, lập tức đậm thẳng vào người Kim Viên.

- Cút ngay!

Kim Viên quát, không cam lòng rớt lại phía sau, hắn đạp mạnh xuống mặt đất, không lùi mà tiến tới, một quyền va chạm vào nhau, khí thế cuồng mãnh làm không gian chân quanh chấn động không nhỏ.

Bành!

Một quyền một trảo va chạm vào nhau, năng lượng cuồng bạo quét qua các nơi, cả không gian này bị chấn vỡ rất mạnh.

Đạp đạp!

Va chạm như thế, lực lượng to lớn bạo phát, thân ảnh Lệ Quỷ lập tức run lên, lập tức dừng bước, mỗi khi lui một bước là quảng trường rạn nứt, mà thân ảnh Kim Viên chỉ hơi run mà thôi.

Lệ Quỷ ổn định thân thể, sắc mặt tái nhợt, rất rõ ràng chiêu vừa rồi hắn ăn thiệt thòi trong tay Kim Viên.

- Ngộ Chân Cảnh trung giai, người Thú tộc.

Ánh mắt Lệ Quỷ không dễ nhìn, thực lực của người này dĩ nhiên mạnh hơn hắn không ít.

Trong kiến trúc to lớn, thân ảnh Lục Lâm Thiên cẩn thận đi tới bên ngoài thạch thất.

Ầm ầm!

Khi thân ảnh của hắn đứng trước thạch thất, thạch thất khẽ run lên, lập tức cửa đá rung ầm ầm, không ít tro bụi rơi xuống, có khí tức tuôn ra.

Cánh cửa đá mở ra, năng lượng mạnh hơn xuất hiện, tâm thần Lục Lâm Thiên do xét bên trong, hắn lúc này mới tiến vào trong thạch thất.

Trong thạch thất ánh sáng lờ mờ, một bộ hài cốt xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, hài cốt trắng bóng, trên người không có năng lượng chấn động, nhưng trong ngực lại ôm một vật kỳ lạ, nó lớn như cánh tay trẻ con, ngọc không phải ngọc, đá không phải đá, nó dài chừng hai mét, hai đoạn có đoạn ngấn, rõ ràng là vật bị đứt gãy.

Thứ này ngọc không phải ngọc, đá không phải đá, còn có năng lượng chấn động quỷ dị, năng lượng không được, nhưng lại rất quỷ dị, lực xuyên thấu rất mạnh, năng lượng nhàn nhạt khuếch tán ra khắp không gian.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào vật kỳ lạ này, một đường đi tới đây, thứ hấp dẫn hắn nhất chính là vật có năng lượng kỳ lạ này, điều này có thể thấy nó rất kỳ lạ.

Ầm ầm!

Thạch thất rung rung, trong lúc mơ hồ có năng lượng chấn động trầm đυ.c, ánh mắt Lục Lâm Thiên biến hóa...

- Người này là Thú tộc, thực lực cũng là Ngộ Chân Cảnh cao giai.

Vào lúc này trên quảng trường thật lớn, Lệ Quỷ nói với Huyết Đoạn Hồn, thần sắc khó coi, mắt thấy Kim Viên, thực lực của hắn biêt rõ không bằng đối phương, chỉ có thể nhịn xuống.

- Ta biết rõ.

Huyết Đoạn Hồn nhìn qua Kim Viên, tất cả nhẫn trữ vật trong hài cốt ngoài kia đã thu thập gần xong rồi, nhiều nhẫn trữ vật như vậy, bên trong có không ít đồ vật, gom lại cũng là tài phú kinh người.

Thu thập nhẫn trữ vật, cảm giác động tĩnh bên này, Huyết Đoạn Hồn dẫn người tới đây.

Lúc này hòa thượng béo gầy cũng đi tới quảng trường, một mình đứng chung một chỗ, nhìn thấy người Thị Huyết Giáo giằng co với người khác, cũng không có ý nhúng tay, đứng xem náo nhiệt.

- Các hạ có địa vị gì, dám đυ.ng vào người Thị Huyết Giáo chúng ta, hôm nay phải cho một câu giải thích thỏa đáng.

Huyết Đoạn Hồn nhìn thẳng vào Kim Viên, đối phương cũng là Ngộ Chân Cảnh trung giai, thực lực cấp độ này trong Thị Hoang Thế Giới cũng có chút địa vị, nhưng người này có ánh mắt vụng về, cho nên cho dù có động thủ, hắn cũng cần hỏi rõ ràng một ít, cả Thị Hoang Thế Giới này dù sao cũng có nhân vật và thế lực Thị Huyết Giáo cũng không thể trêu vào.

- Giải thích chó má, có bản lĩnh cứ hỏi nắm đấm của ta đây, Thị Huyết Giáo tính toán cái rắm gì, sớm muộn gì ta cũng cho các ngươi đẹp mắt.

Ánh mắt Kim Viên trầm xuống, thân là Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, lại có được Hoàng Kim Long Viên Viên Lang lão tổ truyền thừa, biết rõ Hoàng Kim Long Viên nhất tộc bất phàm, Kim Viên tự nhiên không đặt người tu vị cấp độ như thế vào trong mắt.

Thú tộc có Thú tộc cao ngạo, đặc biệt là Kim Viên còn không phải Thú tộc bình thường, trên đường đi nếu không phải bởi vì Lục Lâm Thiên ngăn cản, hắn đã sớm động thủ.

- Tu vị trong đồng cấp cũng là cái hào rộng.

Huyết Đoạn Hồn trường bào run lên, khí huyết sát xuất hiện...

- Nhưng ta thật không đặt ngươi trong lòng, không tin thử xem!

Thân thể khôi ngô của Kim Viên chấn động, chiến ý trong mắt bắn ra ngập trời, nguyên lực hùng hậu bộc phát ra ngoài.

- Lệ trưởng lão, ta đối phó Thú tộc này, ngươi đi vào đại điện đi.

Huyết Đoạn Hồn vừa dứt lời, hắn cảm thấy bên trong có năng lượng chấn động nhàn nhạt, biết rõ có bảo vật, lập tức phân phó Lệ Quỷ đi vào tìm kiếm.

Xùy!

Không gian sinh ra chấn động, trong nháy mắt Huyết Đoạn Hồn phá không xuất hiện trước mặt Kim Viên, bàn tay phá nát không gian, cả không gian co rụt lại, không gian chung quanh sinh ra gợn sóng không nhỏ.

Một quyền này lập tức đánh thẳng lên người Kim Viên.

Hừ.

Kim Viên quát một tiếng, phất tay đánh ra một quyền, trong nháy mắt hai người va chạm với nhau.

Một chưởng một quyền va chạm nhanh chóng sinh ra tiếng nổ lớn.

Ầm!

Năng lượng chấn động dữ dội, không gian bị phá nát, kình khí quét qua các nơi, va chạm như vậy làm không ít người chung quanh khiếp sợ.

- Không gì hơn cái này, xem ra vừa mới đột phá lên Ngộ Chân Cảnh trung giai mà thôi, ta đã là Ngộ Chân Cảnh trung giai đỉnh phong, cách thực cao giai chỉ một bước mà thôi, ngươi không thể chống lại ta,

Huyết Đoạn Hồn hét lớn một tiếng, thổ thuộc tính nguyên lực run run, mang theo mùi huyết tinh đặc thù của hắn, hào quang màu vàng bao phủ quanh người, hắn lao thẳng về phía Kim Viên.

- Thì tính sao, ngươi cũng không làm gì được ta.

Thân thể khôi ngô của Kim Viên trầm xuống, một đạo hoàng quang quét qua các nơi, lập tức thân thể hóa thành bản thể Hoàng Kim Long Viên khổng lồ, toàn thân không có lông, toàn thân chỉ có lân phiến hoàng kim bao phủ thân thể.

Bản thể Kim Viên to lớn và dữ tợn, hình thái vượn tộc mang theo bóng dáng long tộc, thân hình khổng lồ như núi, hắn đứng thẳng lại cao hơn ngàn mét, có cảm giác rung động không gì sánh nổi.

Chương 3475: Kim Viên chiến Huyết Đoạn Hồn 2

- Hoàng Kim Long Viên, đây là Hoàng Kim Long Viên.

Nhiều người nhận ra tộc của Kim Viên.

- Dĩ nhiên là Hoàng Kim Long Viên nhất tộc.

Ánh mắt Huyết Đoạn Hồn ngưng trọng, hắn đương nhiên biết rõ Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, đối phương tuyệt đối không dễ chọc, nhưng ra tay không chút lưu tình, hào quang màu vàng đánh nát hư không, mang theo mùi huyết tinh, lập tức xuất hiện trước mặt Kim Viên, chung quanh gió nổi mây phun, chưởng ấn nện xuống lần nữa.

Ngao.

Kim Viên gào thét một tiếng, hào quang màu vàng bao phủ toàn thân, toàn thân có năng lượng cường hoành quét qua tất cả, lập tức đông cứng không gian, nguyên lực cuồn bạo quét qua các nơi.

Thân ảnh một người một thú quần nhau, trong chốc lát khí kình cuồng bạo quét qua chung quanh.

Bành bành!

Hai người va chạm dữ dội, khí kình bắn phá, không gian hỗn loạn, chỉ nháy mắt ngắn ngủi đã giao thủ mười chiêu, làm cho người ta hoa mắt, không gian chung quanh bị tàn phá, thân ảnh nhiều người lui lại, không muốn bị liên lụy.

- Phạm Thống, con sâu cái kiến mà dám gạt ta, hôm nay ta sẽ làm ngươi tan thành mây khói.

Ánh mắt Lệ Quỷ nhìn thẳng vào Phạm Thống đang lui ra xa xa, trong mắt sát ý bắn ra không chút che dấu, hắn thả người bay tới trước mặt, trong nháy mắt đã tới trước mặt Phạm Thống.

Không gian chung quanh Phạm Thống bị cứng lại, muốn trốn nhưng hai chân như đóng đinh trên mặt đất, không thể thoát thân, trong lúc vô hình lực lượng không gian trói buộc rất mạnh, làm cho hắn có cảm giác như cự thạch áp đỉnh, năng lượng trong người đình trệ, sắc mặt tái nhợt.

Chỉ trong nháy mắt, Phạm Thống cảm giác tử thần đang ở gần mình, hắn như mình thấy kết cục của bản thân, kết cục tan thành mây khói.

- Con sâu cái kiến, đi chết đi.

Thân ảnh Lệ Quỷ xuất hiện trước mặt Phạm Thống, trong mắt mang theo khinh thường và xem thường, phất tay đánh ra một trảo phá không.

- Đại thù của ta vẫn chưa báo, ta không thể chết được!

Ánh mắt Phạm Thống mang theo tuyệt vọng, loại tuyệt vọng này không bởi vì tiếc mạng của mình, mà là trong nội tâm dường như có chuyện không bỏ xuống được.

Ầm ầm.

Trong thời gian ngắn, sau lưng Phạm Thống có tiếng lôi đình vang vọng, khí tức lôi đình hủy diệt quét qua các nơi, lập tức nhìn thấy giữa không trung có lôi đình màu tím bắn xuống giống như cự mãng.

Trong nháy mắt lôi vân quay cuồng, lôi điện tử kim sắc tàn phá các nơi, lập tức đánh thẳng lên quỷ trảo của Lệ Quỷ.

Lệ Quỷ ra tay đối phó Phạm Thống, hoàn toàn không thèm quan tâm tới, cho nên không dùng tới một phần mười khí lực, lôi đình bao phủ, sắc mặt lập tức đại biến, chỉ trong thời gian ngắn, tốc độ quá nhanh, hắn muốn tăng thêm lực đạo cũng không được.

Bành!

Lôi đình màu tím đánh trúng, quỷ trảo của Lệ Quỷ không ngừng nghiền nát, không gian chung quanh bị đánh nát thành mảnh nhỏ, khe nứt không gian hiện ra, màu đen kịt trong hư không làm người ta sợ hãi.

Đạp đạp.

Thân ảnh Lệ Quỷ bị đẩy lui, khí kình khủng bố làm Phạm Thống bị ảnh hưởng, hắn không còn khí lực, thân ảnh lập tức bị đẩy lui ra xa, thân thể như bị ném ra ngoài, khóe miệng chảy máu tươi.

PHỤT!

Cùng lúc đó, một lực lượng nhu hòa bao phủ thân thể Phạm Thống, giúp hắn tiêu trừ không ít khí kình, lập tức thân ảnh đình chỉ lui ra phía sau.

Một bàn tay đặt lên lưng Phạm Thống, năng lượng rót vào trong người hắn, lập tức giúp khí huyết hỗn loạn trong người hắn khôi phục bình thường, sinh cơ bừng bừng ôn nhuận thân thể hắn.

- Lục đại nhân.

Phạm Thống quay đầu lại, người sau lưng chính là Lục Lâm Thiên, tìm được đường sống trong chỗ chết, ánh mắt hắn vô cùng cảm kích.

- Ăn đan dược vào, lui qua một bên.

Trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện một viên đan dược, hắn đưa cho Phạm Thống, ánh mắt đảo qua toàn trường, cuối cùng nhìn Kim Viên đang đại chiến Huyết Đoạn Hồn.

- Đa tạ Lục đại nhân, đa tạ.

Phạm Thống tiếp nhận đan dược, hắn nhanh chóng lui ra xa xa, với nhãn lực của hắn tự nhiên nhận ra đan dược này bất phàm, trong mắt cũng đầy cảm kích.

Phạm Thống cảm kích, bởi vì đi tới nơi này có nghĩa hắn không còn giá trị lợi dụng, nhưng Lục đại nhân vẫn cứu hắn, người Thị Hoang Thế Giới tuyệt đối sẽ không làm vậy.

Thân thể Lệ Quỷ lảo đảo lui ra phía sau ba bước mới ổn định thân thể, móng ta bị chấn nát, bản thân vô cùng chật vật, cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng, nhưng ánh mắt mang theo lửa giận trùng thiên, vô cùng âm trầm nhìn thẳng vào người Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử, ngươi chết định!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, ánh mắt Lệ Quỷ âm hàn, lập tức nhìn qua đại điện hùng vĩ sau lưng Lục Lâm Thiên, hắn cảm thấy năng lượng chấn động vừa rồi biến mất không còn, lạnh nhạt nói:

- Xem ra bảo vật bên trong bị ngươi tìm được rồi, như vậy cũng tốt, giết ngươi, bảo vật cũng là của ta.

- Có không ít người muốn giết ta, nhưng đến bây giờ ta vẫn sống rất tốt, ngược lại bọn họ đều chết, kết cục của ngươi cũng không tốt hơn bọn họ đâu.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, khí tức quanh người bạo phát dữ dội, tu vị Phá Giới Cảnh cao giai không hề che dấu, đều phóng thích, thổ thuộc tính nguyên lực ngập trời.

- Ha ha, Phá Giới Cảnh cao giai mà thôi, muốn chết.

Lệ Quỷ cười lên ha hả, ngay từ đầu hắn không nhìn ra tu vị khí tức của đối phương, chuyện này làm cho hắn có chút cố kỵ và lo lắng.

Nhưng hắn nhìn thấy đối phương chỉ có cấp độ Phá Giới Cảnh cao giai, sợ rằng còn chưa tới Phá Giới Cảnh cao giai, nhưng hắn chính là Ngộ Chân Cảnh sơ giai hậu kỳ, hoàn toàn chênh lệch hai tiểu cảnh giới, đối phó với Phá Giới Cảnh cao giai không cần phế bao nhiêu khí lực.

- Mới Phá Giới Cảnh cao giai, tiểu tử này không chạy thoát, khẩu khí còn lớn như vậy, chẳng lẽ không biết sóng chết?

- Còn tưởng rất mạnh đấy.

- Ta còn tưởng rằng tiểu tử này giống như Hoàng Kim Long Viên, đều là Ngộ Chân Cảnh trung giai, lúc này Thị Huyết Giáo sẽ lật thuyền trong mương, không nghĩ tới chỉ là Phá Giới Cảnh cao giai, thật sự không biết sống chết.

Chúng quanh có không ít người khó chịu với Thị Huyết Giáo, cũng không thích Kim Viên chấn nhiếp, mừng rỡ nhìn thấy hai thế lực này lưỡng bại câu thương, lúc này nhìn thấy nam tử áo xanh chỉ có cấp độ Phá Giới Cảnh cao giai, lập tức thổn thức, hoàn toàn không giống kết quả bọn họ muốn nhìn thấy.

- Lục đại nhân mới Phá Giới Cảnh cao giai, phiền toái.

Phạm Thống đứng xa quan sát, ánh mắt cảm kích biến thành ngưng trọng, tu vị Phá Giới Cảnh cao giai đối mặt với Ngộ Chân Cảnh, trong tình huống bình thường sẽ không thể chống lại được.

Với các ánh mắt chung quanh, Lục Lâm Thiên không để ý đến, trong mắt vẫn mang theo ý vui nhàn nhạt.

Ầm ầm!

- Lâm Thiên huynh đệ, ngươi cẩn thận một chút.

Trong tiếng nổ ầm ầm, Kim Viên lớn tiếng nhắc nhở Lục Lâm Thiên, ngữ khí cũng có chút ngưng trọng, nhưng lúc này hắn đang đối phó Huyết Đoạn Hồn, hắn không cách nào bức ra được.

- Kim Viên đại ca, chờ ta giải quyết người này lại đi giúp ngươi.

Lục Lâm Thiên cười cười, hắn không đặt Lệ Quỷ vào trong mắt.

- Tiểu tử này thật ngông cuồng, không biết sống chết là gì.

- Tiểu tử này nhất định điên rồi, tu vị Phá Giới Cảnh cao giai gặp gỡ Ngộ Chân Cảnh còn cuồng như vậy, cho dù tu vị thực lực mạnh hơn người cùng cấp cũng không phải đối thủ của người ta.

Chương 3476: Bắt đầu đối kháng chính diện

Chung quanh có nhiều ánh mắt không hảo cảm nhìn Kim Viên, Lục Lâm Thiên, Huyết Đoạn Hồn, hận hai bên lưỡng bại câu thương với nhau, cuối cùng toàn bộ tan thành mây khói mới tốt, lúc này nghe Lục Lâm Thiên nói vậy liền khinh thường ra mặt.

- Tiểu tử cuồng vọng, sẽ cho ngươi chết rất khó coi.

Lệ Quỷ cười lạnh, hắn bị xem thường như thế, trong mắt hắn vốn đầy hàn ý, lúc này biến thành sát ý nồng đậm, hắn nhất định phải gïếŧ tiểu tử này, cũng dùng chấn nhïếp người ngoài, Thị Huyết Giáo ở nơi này là tồn tại độc nhất vô nhị, nếu không gïếŧ người này, về sau không chỉ hắn, sợ rằng quyền uy cả Thị Huyết Giáo sẽ bị kɧıêʋ кɧí©ɧ.

Khi Lệ Quỷ quát lớn, hắn đạp mạnh một cước, thân ảnh lập tức chớp động, hỏa thuộc tính nguyên lực nóng bức bộc phát mạnh mẽ, cả không gian bị khí tức nóng bức bao phủ, một ít người thực lực hơi thấp bị khí tức nóng bỏng này bao phủ nên phải lui lại.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên không cho là đúng, khóe miệng cười lạnh, không có người chú ý tới trong tay Lục Lâm Thiên đang từ từ kết thủ ấn.

Khi hỏa thuộc tính nguyên lực nóng bỏng phóng thích ra ngoài, thân ảnh Lệ Quỷ như điện, lập tức bay thẳng về phía Lục Lâm Thiên, khí tức khủng bố chấn động dữ dội, khí thế này làm người ta sợ hãi, hít thở không thông.

Vèo.

Thân ảnh phá không, Lệ Quỷ lao thẳng tới Lục Lâm Thiên, hỏa thuộc tính nguyên lực khủng bố đổ xuống như biển gầm, không gian sau lưng đỏ thẫm, phong vân kích động, mây trắng trên không trung đã biến thành mây lửa, khí thế làm cả không gian chấn động dữ dội.

Trong nháy mắt, thân ảnh Lệ Quỷ đã tới trước mặt Lục Lâm Thiên, sát ý trong mắt cực đậm.

- Kim sinh Thủy, Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ.

Trong nháy mắt này, ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, nhưng khóe miệng vẫn cười vui vẻ, nụ cười này rất quỷ dị, hắn kết thủ ấn quỷ dị sau đó đánh ra ngoài.

Ầm ầm!

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, không gian rung động mạnh, ‘ thời không lao ngục ’ bao phủ không gian, khí tức ngập trời trấn áp cả phiến không gian này.

Đột nhiên không gian gió nổi mây phun, thiên địa biến sắc, không gian lờ mờ, sau lưng hắn có lôi điện gào thét dữ dội.

Thân ảnh Lệ Quỷ bao phủ Lục Lâm Thiên, chỉ trong nháy mắt này không gian run lên, trong chốc lát cả không gian đông cứng, dưới tác dụng của thổ thuộc tính không gian mất đi trọng lượng, còn có một đạo linh hồn lực mênh mông, không gian chi lực, thời gian chi lực và một ít lực lượng quỷ dị trấn áp.

- Đây là thủ đoạn quái dị gì?

Ánh mắt Lệ Quỷ vốn mang theo sát ý trùng thiên biến thành kinh ngạc, thân thể của hắn lúc này không thể nhúc nhích, nhiều loại năng lượng quỷ dị áp chế, hắn khó giãy dụa hữu hiệu, thực lực mạnh cũng không dùng được, bởi vì không thể sử dụng.

Giống như cao thủ bơi lội, đột nhiên lọt vào vòng nước xoáy cực mạnh, nước xoáy chảy không theo quy tắc nào, người đó là cao thủ cũng không thể thoát thân, cuối cùng sẽ chết đuối.

Hiện tại Lục Lâm Thiên trực tiếp thúc dục thổ thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’, tăng thêm gần đây lĩnh ngộ tăng thêm một bước, uy lực của thời không lao ngục đã tăng lên rất mạnh.

Uy năng tăng thêm mười sáu lần là khái niệm gì, đây chính là thực lực mạnh nhất của Lục Lâm Thiên, trực tiếp tăng lên mười sáu lần cũng chẳng khác gì tăng uy năng thời không lao ngục thêm mười sáu lần.

Trong tình huống thực lực bình thường, nếu Lục Lâm Thiên thi triển thời không lao ngục có lực trói buộc và lực công kích là một vạn cân, tăng thêm mười sáu lần chính là mười sáu vạn cân.

Thổ thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’ lập tức bộc phát dữ dội, không gian to như vậy và uy năng bộc phát dữ dội, không gian vặn vẹo cứng lại, tu vị Lệ Quỷ là Ngộ Chân Cảnh sơ giai, tuyệt đối mạnh hơn thực lực lúc bình thường của Lục Lâm Thiên.

Nhưng lúc này Lệ Quỷ phải thừa nặng thổ thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’ tăng thêm mười sáu lần cho nên rất khó nhúc nhích, thân thể bị lực lượng to lớn trấn áp, bị các loại năng lượng quỷ dị làm luống cuống tay chân.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, thủ ấn không ngừng biến hóa.

- Ám Ma Phân Thân Bí Pháp!

Từng thủ ấn quỷ dị bộc phát, Lục Lâm Thiên quát lớn một tiếng, chung quanh thân thể bộc phát hào quang chói mắt, lập tức dùng bản thân làm trung tâm, trực tiếp xuất hiện linh hồn phân thân.

Xuy xuy...

Tổng cộng hai mươi sáu đạo linh hồn phân thân chia lìa và ngưng tụ, tăng thêm bản thể Lục Lâm Thiên, tổng cộng hai mươi bảy đạo thân ảnh, vào lúc nà mỗi đạo linh hồn phân thân đều mang theo linh hồn lực ngập trời.

Đến bây giờ mới thôi, bản thânLục Lâm Thiên thi triển Ám Ma Phân Thân Bí Pháp đã có thể ngưng tụ ra hai mươi sáu đạo linh hồn phân thân, uy lực tăng mạnh hơn trước kia rất nhiều.

Nhưng thời điểm thi triển Ám Ma Phân Thân Bí Pháp, bản thể Lục

Lâm Thiên cũng không thể so sánh với đại hồn anh, bản thân đại hồn anh chính là thân thể tàn hồn, Ám Ma Phân Thân Bí Pháp với đại hồn anh chỉ là yêu cầu bình thường mà thôi, tại đại lục Linh Vũ đối phó Bạch Hổ nhất tộc Hổ Khiếu, đại hồn anh là có thể thúc dục ba mươi hai đạo linh hồn phân thân.

Nhưng khi đó thực lực đại hồn anh chỉ là Đế giả mà thôi, thúc dục linh hồn phân thân nhiều hơn nữa cũng không mạnh bằng Lục Lâm Thiên lúc này.

Trong nháy mắt, hai mươi sáu đạo linh hồn phân thân và bản thể Lục Lâm Thiên lăng không bay lên, linh hồn lực làm không gian sinh ra phong bạo dữ dội, thiên hôn địa ám, không gian hỗn loạn, người thực lực thấp trực tiếp cảm thấy linh hồn đau đớn.

- Trời ạ, đây là thủ đoạn gì, chẳng lẽ có nhiều linh hồn phân thân như thế...

Nhìn thấy cảnh tượng này, người chung quanh nghẹn họng nhìn trân trối, có người thậm chí phải lau mắt của mình vài lần, bọn họ kinh hãi phát hiện, tất cả mọi người cảm nhận khí tức của Lục Lâm Thiên bây giờ, hai mươi bảy đạo thân ảnh đều có khí tức Phá Giới Cảnh, còn là tu luyện giả linh hồn áo nghĩa.

Tổng cộng hai mươi bảy đạo thân ảnh, linh hồn lực mênh mông quét ngang không gian, Lục Lâm Thiên không chậm trễ chút nào, hai mươi sáu đạo linh hồn phân thân trực tiếp thúc dục thổ thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’ toàn lực vây khốn Lệ Quỷ.

Hai mươi sáu đạo linh hồn trên phân thân bộc phát linh hồn lực khổng lồ, đột nhiên không hề giữ và bạp phát hoàn toàn, linh hồn chấn động khủng bố tới mức không gian nứt vỡ.

Xuy xuy.

Chỉ trong chốc lát, Lệ Quỷ kinh hãi, trong nội tâm tự dưng cảm thấy kháng cự không nổi, trong mi tâm có hào quang bay ra, trực tiếp thi triển linh hồn phân thân.

- Toái Hồn Sư Tử Hống!

- Thiên Linh Hồn Nhãn!

- Trảm Hồn Cửu Liên Quyết!

- Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ!

Cùng lúc đó, hai mươi sáu linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên bộc phát lực công kích linh hồn khủng bố.

Trong đó sáu linh hồn phân thân thúc dục ‘ Toái Hồn Sư Tử Hống ’, bảy linh hồn phân thân thúc dục ‘ Thiên Linh Hồn Nhãn ’, bảy thân ảnh thúc dục ‘ Trảm Hồn Cửu Liên Quyết ’, cuối cùng sáu linh hồn phân thân thúc dục ‘ Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ ’.

Hai mươi sáu linh hồn phân thân đồng thời thúc dục hai mươi sáu đạo công kích linh hồn, lập tức phóng thích cùng lúc.

Chương 3477: Miểu sát Lệ Quỷ

Rống!

Thổ thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’ chấn động dữ dội, sáu tiếng gống vang lên, sáu linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên hóa thành sáu hư ảnh hình người to lớn, toàn thân phóng thích linh hồn uy áp, miệng phát sóng âm giống như tiếng biển gầm thét, có thể sinh ra gợn sóng không gian.

Cùng lúc đó hai mắt bảy linh hồn phân thân bắn ra cột sáng linh hồn giống như sao băng lóe sáng, chúng không ngừng xuyên thấu không gian.

Trong nháy mắt năng lượng đáng sợ quét qua tất cả, hóa thành khe hở không gian như thiên nhãn, bảy khe hở có vết nứt không gian lan tỏa các nơi, lộ ra hố sâu không đáy.

Lực lượng thiểm điện bạo phát ngập trời, gợn sóng không gian chung quanh nghiền nát như tấm gương, lập tức bị lỗ đen cực lớn thôn phệ, bảy linh hồn bao phủ Lệ Quỷ và linh hồn phân thân vừa mới xuất hiện của hắn.

Trong cùng một thời gian, bảy đạo linh hồn phân thân không ngừng thúc dục chín đạo linh hồn quang nhận quét qua các nơi, tổng cộng sáu mươi ba đạo linh hồn quang nhận giống như sáu mươi ba cột lôi đình.

Uy áp linh hồn mênh mông hàng lâm các nơi, đều dựa vào xu thế khủng bố, nương theo uy áp linh hồn khủng bố hủy diệt tất cả, tiến hành bao quát Lệ Quỷ và linh hồn phân thân.

Sáu linh hồn phân thân cuối cùng của Lục Lâm Thiên không phân biệt trước sau, tất cả đánh ra sáu chỉ vào không gian, sáu chỉ này mang theo khí tức linh hồn cực đoan, những nơi đi qua không gian bị xé nát.

Hai mươi sáu đạo công kích linh hồn đều bạo phát trong thời gian rất ngắn, lưu loát như nước chảy bèo trôi, nhanh tới mức tận cùng, thời điểm Lục Lâm Thiên thi triển thổ thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’ có thể trợ giúp như hổ thêm cánh.

Lệ Quỷ bên này giãy dụa không hiệu quả, nguyên lực trong cơ thể bị ảnh hưởng cực lớn, hai mươi sáu đạo khủng bố công kích linh hồn bao phủ Lệ Quỷ và không gian chung quanh.

XIU....XIU...

Công kích linh hồn phô thiên cái địa quét qua chung quanh, linh hồn phân thân của Lệ Quỷ chỉ giằng co trong thời gian ngắn ngủi, còn không kịp phản ứng, liền trực tiếp bị mấy linh hồn quang nhận bổ ra làm đôi, sau đó linh hồn phân thân thân bị phá hủy trong không gian.

Công kích linh hồn khủng bố, không gian chấn động cửu thiên.

Trong giây lát này, mấy trăm người chung quanh ngừng thở, linh hồn run rẩy thật mạnh.

Công kích linh hồn như thế làm hòa thượng béo gầy lui ra sau theo bản năng, ánh mắt mang theo thần sắc kiêng kị thật sâu.

Bang bang!

Tất cả chỉ diễn ra trong nháy mắt, lỗ đen xuất hiện trong hư không, sóng âm linh hồn và linh hồn quang âm tập trung với nhau, còn có sáu chỉ công kích linh hồn ập thẳng tới.

Không gian sinh ra lôi điện rất lớn, cả không gian nổ tung, dùng Lệ Quỷ làm trung tâm, không gian chung quanh nứt vỡ tạo thành hố đen lớn.

Năng lượng khổng lồ quét qua tất cả, không gian thổ thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’ nghiền nát, năng lượng khủng bố quét qua tất cả.

Trong không gian hỗn loạn, linh hồn phân thân của Lệ Quỷ bị hủy, thân thể cũng bị ảnh hưởng.

Không gian bị hủy, Lệ Quỷ phun máu tươi như suối, thân thể rất chật vật.

Đồng thời, hai mươi sáu linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên trở lại bản thể.

Xùy!

Bản thể Lục Lâm Thiên chấn động, chân điểm vào hư không, trong nháy mắt tiếp theo, thân thể Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt Lệ Quỷ.

Chỉ trong nháy mắt không gian quanh người Lục Lâm Thiên sinh ra kim quang sáng ngời, trong không gian sau lưng tràn ngập kim sắc quang mang, kim quang rạng rỡ, khí tức lăng lệ quét qua hư không.

Trong không gian kim quang này, Lục Lâm Thiên vung tay lên, một đạo huyết sắc quang mang xuất hiện.

Ngao!

Huyết quang thu liễm, tiếng long ngâm vang vọng các nơi, trong tay Lục Lâm Thiên cầm ‘ Huyết Lục ’.

Huyết Lục có lưu quang như thiểm điện chạy quanh, kim huyết sắc quang mang quanh quẩn, kim quang sau lưng Lục Lâm Thiên tương liên với không gian, trong khoảnh khắc năng lượng bàng bạc lan tràn chung quanh, Huyết Lục bắn ra cột sáng huyết sắc.

- Ta nói rồi, người muốn giết ta rất nhiều, cuối cùng đều chết, Ngộ Chân Cảnh thì như thế nào, hiện tại lại thêm ngươi đấy.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, áo bào xanh chấn động, khí tức toàn thân vô cùng lăng lệ, vô cùng bá đạo, cuồng ngạo đường hoàng thiên hạ, trong nội tâm mang theo cảm giác thoải mái, rời khỏi đại lục Linh Vũ hắn mới tìm được cảm giác thoải mái này.

Mọi người ở xa ngẩng đầu lên, ngẩng đầu nhìn qua thân ảnh áo bào xanh này, bọn họ rung động đối diện với nam tử cuồng ngạo và bá đạo này.

- Duệ kim hồn đao!

Thời điểm mọi người rung động, kim huyết sắc đao quang trong tay Lục Lâm Thiên bổ ra ngoài, không gian sau lưng chấn động, Huyết Lục quét ngang các nơi.

XÌU...UU!!

Kim huyết sắc đao mang mang mang theo sát khí vạch phá không gian, những nơi đi qua, không gian gợn sóng trực tiếp hóa thành tro tàn, lưu lại vét đao.

Chỉ trong nháy mắt, Lệ Quỷ gian nan ngẩng đầu lên, ánh mắt ngây ngốc cảm nhận được gì đó, đồng tử co rút lại, hắn vô cùng ngạc nhiên, chỉ tiếc toàn thân đã thân bất do kỷ, rốt cuộc không thể nhúc nhích.

XÌU...UU!!

Một đao khủng bố đánh lên người Lệ Quỷ, kim huyết sắc đao mang chém qua đầu Lệ Quỷ, bắt đầu từ mi tâm, thân thể Lệ Quỷ thân hình trực tiếp bị một đao chém thành hai nửa.

Cả quảng trường lúc này chấn động mạnh mẽ, năng lượng khủng bố khuếch tán ra chung quanh, làm cho lòng người vì sợ hãi rung động không nói nên lời.

- Không...

Huyết Đoạn Hồn hét lớn, nhưng đã không kịp, hai nửa thân thể Lệ Quỷ hóa thành huyết vụ tiêu tán trong thiên địa, nhẫn trữ vật cũng rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên.

Tất cả chỉ diễn ra trong một chớp mắt mà thôi, Lệ Quỷ Ngộ Chân Cảnh sơ giai, bị Lục Lâm Thiên chém giết trong nháy mắt.

Xì xào.

Người chung quanh nuốt nước bọt, nghẹn họng nhìn trân trối, cái cằm như rớt xuống đất, trái tim đình chỉ đập.

Thậm chí có người dụi mắt, còn cho rằng mình đang nhìn lầm, Lệ Quỷ lại bị thanh niên kia chém chết, ngay cả linh hồn phân thân và hồn anh cũng không thể chạy thoát, lập tức chém giết ngay tại chỗ.

Tu vị Phá Giới Cảnh cao giai olaij trực tiếp miểu sát Ngộ Chân Cảnh sơ giai, tất cả mọi người khiếp sợ nhìn chằm chằm vào thân ảnh áo xanh đang đứng trong không gian, trong mắt mang theo sợ hãi thật sâu.

Vốn còn có người vô cùng xem thường, nhưng ánh mắt bây giờ sợ hãi và kiêng kị thật sâu, thanh niên áo xanh rất cuồng, đáng tiếc hắn tuyệt đối có tiền vốn liều lĩnh, lập tức vượt cấp một đao diệt Lệ Quỷ, điều này cần thực lực thế nào, những tu luyện giả này có không ít người tu vị Phá Giới Cảnh, tự nhiên hiểu rõ trong lòng.

Huống chi mọi người nhìn thấy thanh niên áo xanh thi triển thủ đoạn, công kích linh hồn, còn có rất nhiều áo nghĩa hỗn hợp, chuyện này quá kinh khủng, ít nhất có thể chứng minh, người này hội tụ nhiều áo nghĩa một thân, thiên phú đáng sợ tới cực điểm.

- Trên người Lục đại nhân tuyệt đối có linh hồn áo nghĩa, không gian áo nghĩa, còn có áo nghĩa bổn nguyên.

Phạm Thống lui ra xa, thân thể hắn chấn động, hai chân run rẩy.

Thực lực Phạm Thống hắn không cao, nhưng hắn có thể nhìn ra thủ đoạn của Lục Lâm Thiên, có linh hồn áo nghĩa và không gian áo nghĩa một thân, thiên phú này quá khủng bố, còn có rất nhiều áo nghĩa, hắn chỉ có thể hoài nghi nhưng không thể khẳng định.

Chương 3478: Oanh Thiên chiến hạm cường hãn 1

Nhưng hắn rung động nhất chính là thực lực của Lục Lâm Thiên, tu vị Phá Giới Cảnh cao giai, lập tức miểu sát Lệ Quỷ Ngộ Chân Cảnh, cái hào rộng cần vượt qua lớn thế nào, trong lòng Phạm Thống cũng hiểu rõ.

Lúc này Phạm Thống càng tin tưởng vào phán đoán của mình, Lục đại nhân và Kim đại nhân căn bản không có khả năng chạy trốn khỏi chết tiến vào Thị Hoang Thế Giới, bọn họ chỉ được an bài tiến vào đây rèn luyện mà thôi.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, áo bào xanh phất phơ, Huyết Lục trong tay tỏa ra sát khí kinh người, sắc mặt cũng tái nhợt không ít, đánh chết Lệ Quỷ, tiêu hao có thể nghĩ, tất cả công kích vừa rồi phải thúc dục toàn lực, thậm chí lúc này đã không còn bao nhiêu khí lực chèo chống.

- Vô liêm sỉ, Thị Huyết Giáo ta tuyệt đối không buông tha các ngươi.

Huyết Đoạn Hồn gào thét, hai mắt vừa mới khiếp sợ và nổi giận, lúc này biến thành sát ý cuồn cuộn, vừa rồi hắn nhìn ra tu vị khủng bố của Phá Giới Cảnh cao giai, nhiều loại áo nghĩa một thân, còn rõ ràng có được linh hồn áo nghĩa và một loại áo nghĩa chi nguyên, thậm chí còn có không gian và thời gian áo nghĩa tồn tại, người có thiên phú đáng sợ như thế sẽ có lực lượng mạnh cỡ nào.

Cho nên Huyết Đoạn Hồn rất rõ ràng, nếu để mặc tiểu tử này phát triển, tương lai đủ khả năng đạt tới trình độ khủng bố có thể nghĩ, đến lúc đó Thị Huyết Giáo sẽ gặp tai hoạ ngập đầu, không thể nghi ngờ là họa lớn trong lòng Thị Huyết Giáo.

Lúc này Huyết Đoạn Hồn cũng không khó nhận ra, sợ rằng tiểu tử kia đánh chết Lệ Quỷ cũng tiêu hao tới mức tận cùng, lúc này là cơ hội đánh chết hắn tuyệt hảo, bỏ qua cơ hội này, về sau cả Thị

Huyết Giáo sẽ khó có ngày bình an.

- Lâm Thiên lão đệ, tốt lắm, ha ha!

Kim Viên cười ha hả, tâm thần quan sát biến hóa bên kia, chuyện vừa xảy ra hắn rõ ràng, sau khi rung động thì cười ha hả, đến bây giờ hắn mới biết được, thì ra cho tới bây giờ Lâm Thiên huynh đệ vẫn ẩn dấu thực lực, thực lực chân chính của hắn đủ sức vượt cấp giết địch.

- Kim Viên đại ca, ta tới giúp ngươi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, hoàng sắc quang mang bao phủ thân thể, Thanh Linh Khải Giáp bố trí quanh người, liên phiến mọc ra, phất tay cầm Huyết Lục lao thẳng về phía Kim Viên giao chiến với Huyết Đoạn Hồn.

- Quỷ Mộc Hồn Đao!

- Nộ Hỏa Hồn Đao!

- Hậu Thổ Hồn Đao!

- Hàn Băng Hồn Đao!

Thân ảnh như điện, thời gian không gian áo nghĩa phóng thích dữ dội, thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh chóng xuất hiện trước mặt Huyết Đoạn Hồn, Huyết Lục công kích dựa vào huyết đao áo nghĩa, mộc thuộc tính áo nghĩa, thủy thuộc tính áo nghĩa, hỏa thuộc tính áo nghĩa, thổ thuộc tính áo nghĩa.

Lúc này không gian chặt đứt sinh cơ, khí tức hàn băng và hỏa diễm nóng bỏng, nương theo linh hồn lực đánh tới, từng đạo đao mang quét qua tất cả, thiên địa biến sắc.

- Ha ha, đến tốt, cùng thu thập tên này, cho hắn biết thế nào là lễ độ.

Bản thể Kim Viên khổng lồ đứng trên quảng trường, mỗi một bước trực tiếp làm quảng trường chấn động, từng quyền ấn đánh nát hư không, công kích không ngừng vào người Huyết Đoạn Hồn, thổ thuộc tính không gian không ngừng trói buộc Huyết Đoạn Hồn.

Kim Viên thân là Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, Kim Viên có bản thể phòng ngự cường hãn, tuy tuy vị Huyết Đoạn Hồn cao hơn không ít, nhưng đối mặt Kim Viên lại không thể chiếm bao nhiêu tiện nghi.

Sau khi tăng thêm Lục Lâm Thiên, Huyết Đoạn Hồn tiếp tục lui ra sau, bộ dáng chật vật không chịu nổi.

Sắc mặt Huyết Đoạn Hồn khó coi, hắn không ngừng ứng phó Lục Lâm Thiên và Kim Viên vây công, thổ thuộc tính nguyên lực bao phủ không gian, nương theo mùi huyết tinh bao phủ không gian, mùi huyết tinh này làm người ta cảm thấy không khỏe.

Phanh!

Có Lục Lâm Thiên tương trợ, Kim Viên tìm được cơ hội, một quyền đánh thẳng vào chưởng ấn của Huyết Đoạn Hồn, âm thanh trầm thấp va chạm mạnh mẽ, không gian nứt vỡ nhiều khe nứt rất lớn, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, thân ảnh hai người lao thẳng tới phía trước.

- Khốn nạn!

Huyết Đoạn Hồn bị đẩy lui, bàn tay tê dại, đối mặt người Thú tộc, còn là Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, hắn ăn thiệt thòi không nhỏ, thân thể lảo đảo chật vật lui ra phía sau, ánh mắt âm trầm khó coi, ổn định thể và quát:

- Hôm nay Huyết Đoạn Hồn ta thề, nhất định phải diệt hai người các ngươi!

Tiếng quát vừa dứt, ánh mắt Huyết Đoạn Hồn âm trầm, tâm thần chấn động, nhẫn trữ vật trong tay đột nhiên run lên, trong nháy mắt không gian sáng ngời, lập tức trước mặt xuất hiện quái vật khổng lồ, khí tức lăng lệ đột nhiên bạo phát.

Lục Lâm Thiên và Kim Viên ngẩng đầu nhìn, đây là chiếc thuyền lớn, thể tích rất to, dài hơn năm trăm mét, vô cùng khổng lồ, toàn thân đỏ sậm, bí vân quanh quẩn, chung quanh boong tàu dày như tường thành, phóng thích khí tức kinh người, cũng giống như hung thú há miệng thật to muốn xé bỏ tất cả, ai nhìn thấy cũng cảm giác mình quá nhỏ bé.

Bị khí tức của thuyền lớn trấn áp, tất cả mọi người đều có cảm giác đè nén.

Hai người hòa thượng béo gầy đứng xa, ánh mắt mang theo kinh hãi, ánh mắt còn kinh hãi hơn khi thấy Lục Lâm Thiên đánh chết Lệ Quỷ.

- Là Oanh Thiên chiến hạm.

- Là bảo vật Oanh Thiên của Thị Huyết Giáo, nếu bị oanh tạc, ngay cả Ngộ Chân Cảnh cao giai cũng không dám chống lại, dựa vào Oanh Thiên này, Thị Huyết Giáo mới có thể hoành hành bá đạo trong khu vực này.

- Không nghĩ tới Huyết Đoạn Hồn lại mang trọng bảo của Thị Huyết Giáo ra sử dụng.

Nhìn thấy thuyền lớn, rất nhiều ánh mắt sợ hãi thán phục.

Phạm Thống đứng ở xa xa, ánh mắt đầy lo lắng, hắn tự nhiên cũng biết Oanh Thiên chiến hạm, đây chính là một kiện trọng bảo.

- Chiến hạm, đây là chiến hạm.

Ánh mắt Kim Viên nhảy lên, hắn tự nhiên biết rõ lai lịch của chiến hạm, chiến hạm cũng không phải quá khó nhìn thấy, luyện chế chiến hạm không khác gì luyện chế tọa giá khôi lỗi, nhưng luyện chế chiến hạm có độ khó gấp trăm lần luyện chế tọa giá khôi lỗi, tiêu hao tài nguyên và tinh lực cũng lớn hơn không chỉ trăm lần.

Chiến hạm là thứ khủng bố, chỉ xuất hiện tại những nơi hỗn loạn tới tận cùng, trong thời gian bình thường sẽ không thấy, huống chi, chiến hạm không phải thứ ai cũng có thể chơi.

- Chiến hạm, thật sự là chiến hạm.

Lục Lâm Thiên cũng nhận ra chiến hạm, hắn cũng biết được thứ nằm trong tư liệu Thải Hồng Cốc.

Trong Đại Thiên Linh Lục cũng có không ít tri thức về phương diện chiến hạm, Lục Lâm Thiên đã tìm hiểu sơ bộ, Đại Thiên Linh Lục thái quá mức mênh mông, Lục Lâm Thiên chỉ mới xem phương diện hóa giải trận pháp trong thời gian gần đây mà thôi.

Theo Lục Lâm Thiên biết, chiến hạm và tọa giá khôi lỗi không khác gì nhau, nhưng tọa giá khôi lỗi không có tính công kích, nhưng mà chiến hạm không giống, chuyên môn dùng công kích, là lợi khí của những nơi hỗn loạn, những nơi chiến hạm đi qua, đánh đâu thắng đó, không gì ngăn nổi, có thể phá hủy tất cả.

Nhưng chiến hạm quá đắt đỏ, đắt đỏ đến mức người bình thường không thể chơi, nghe nói chiến hạm đẳng cấp thấp nhất cũng có giá kinh người, cũng khó có thể mua sắm, xem như thứ có tiền chưa chắc mua được.

Chương 3479: Oanh Thiên chiến hạm cường hãn 2

Sưu sưu.

Khi chiến hạm vừa xuất hiện, Huyết Đoạn Hồn lập tức đi vào chiến hạm, mấy trăm đệ tử Thị Huyết Giáo đang ngạc nhiên nhanh chóng bay theo vào chiến hạm.

- Khặc khặc, xem các ngươi chết như thế nào, có thể chết dưới Oanh Thiên chiến hạm của Thị Huyết Giáo chúng ta, các ngươi chết không oan.

Huyết Đoạn Hồn cười âm trầm, phất tay run lên, thể tích và tốc độ cực nhanh, tiếng nổ ‘ ầm ầm ’ vang lên, nó bay thẳng về phía Kim Viên cùng Lục Lâm Thiên.

Những nơi Oanh Thiên chiến hạm đi qua, không gian chung quanh rạn nứt, hư không dưới quảng trường cũng vỡ tan, gạch đá tan nát.

Ngao.

Kim Viên gào thét, thân thể khổng lồ bạo phát thổ thuộc tính nguyên lực, trước mặt xuất hiện khe hở không gian, khe hở bắt đầu lan tràn về phía trước.

- Hừ, ta muốn xem nó mạnh thế nào.

Sau tiếng hét lớn, thân thể khổng lồ của Kim Viên không lùi mà tiến tới, thân ảnh lao tới như mũi tên, đánh ra một quyền, khí thế vô cùng hung hãn, một quyền này đánh vào chiến hạm cực lớn.

Ầm ầm.

Trên chiến hạm thật lớn, một quyền của Kim Viên đánh vào bí vân hào quang màu đỏ, khe hở trên bí vân co rụt lại, trực tiếp ngăn cản một quyền cường hãn của Kim Viên.

- Muốn chết.

Huyết Đoạn Hồn cười lạnh, vung tay lên, lúc này Oanh Thiên chiến hạm trước mặt Kim Viên giống như đạn pháo lao tới trước.

Cả Oanh Thiên chiến hạm run lên, dường như đang hội tụ năng lượng ngập trời, sau đó năng lượng quang đoàn tối tăm giống như quả bom bắn thẳng vào Kim Viên.

Ầm ầm!

Tiếng nổ mạnh vang vọng các nơi, năng lượng quang đoàn nổ tung trên người Kim Viên, lực lượng to lớn nổ mạnh lên thân thể Kim Viên.

PHỤT!

Kim Viên há to miệng phun ra một ngụm máu tươi, cùng lúc đó thân thể khổng lồ đυ.ng vào kiến trúc thật lớn.

Ầm ầm!

Thân thể Kim Viên bay ra sau, không ngừng phá hủy kiến trúc, kiến trúc sụp đổ, đá vụn bắn tung tóe, mặt đất chấn động dữ dội.

- Khặc khặc, ngươi cũng đi chết đi.

Trên chiến hạm, Huyết Đoạn Hồn Âm Lệ quát lớn, Oanh Thiên chiến hạm khổng lồ trực tiếp trấn áp Lục Lâm Thiên.

- Thời gian tɧác ⌊oạи.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng tụ, gợn sóng quỷ dị bắn ra chung quanh, trực tiếp đồng hóa gợn sóng không gian, thi triển ‘ thời gian tɧác ⌊oạи ’, thân ảnh Lục Lâm Thiên lao tới gần Oanh Thiên chiến hạm, thân ảnh đã biến mất một cách không thể tưởng tượng nổi.

- Duệ Kim Hồn Đao!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện lần nữa, hắn ở bên trái Oanh Thiên chiến hạm, Huyết Lục chém xuống một đao.

Ngao!

Đao quang mang theo khí tức sát lục rất mạnh, kim huyết sắc đao mang sinh ra âm thanh vô cùng chói tai, tiếng long ngâm vang lên rất mạnh, những nơi đi qua gợn sóng không gian hóa thành tro tàn, vết nứt không gian thật dài đánh thẳng vào Oanh Thiên chiến hạm.

- Tốc độ cũng không phải sai, nhưng muốn chết!

Huyết Đoạn Hồn quát một tiếng, vung giơ tay lên, bên trái Oanh Thiên chiến hạm xuất hiện cửa động huyết sắc, lập tức một đạo năng lượng như quả bom trực tiếp bắn thẳng tới phía trước.

Oanh!

Năng lượng quang đoàn và kim huyết sắc đao mang va chạm vào nhau, chỉ trong nháy mắt không gian run lên, năng lượng quang đoàn và kim huyết sắc đao mang va chạm vào biên giới của nhau, năng lượng hào quang chói mắt lan tỏa ra chung quanh, năng lượng quang đoàn cũng trực tiếp nổ tung.

Ken két.

Trong giây lát ngắn ngủi, không gian nổ tung, kim huyết sắc đao mang bị phá hủy dễ như trở bàn tay, từng vết nứt không gian đen kịt xuất hiện, lực lượng to lớn quét qua tát cả, lực lượng rất lớn nhắm thẳng vào Lục Lâm Thiên, quét qua thân thể của hắn.

PHỤT.

Thân thể Lục Lâm Thiên bị đánh bay trực tiếp, lực lượng to lớn áp xuống, Thanh Linh Khải Giáp trên người như bị lột ra, phá hư từng mảng lớn, vết thương chồng chất, máu tươi đầm đìa, thân thể bay ra xa.

Bành!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên rơi xuống mặt đất, trên quảng trường sinh ra nhiều khe hở, lập tức thân hình nện vào một tòa kiến trúc phong cách cổ xưa, kiến trúc phong cách cổ xưa này chôn vùi Lục Lâm Thiên vào trong.

- Huyết Đoạn Hồn sử dụng trọng bảo Oanh Thiên chiến hạm của Thị Huyết Giáo, hai người này không phải đối thủ của hắn đâu.

- Nghe nói Oanh Thiên chiến hạm là thứ cường giả Ngộ Chân Cảnh cao giai cũng không dám chống lại chính diện, uy lực của nó quá khủng bố, người có tu vị Phá Giới Cảnh cao giai thực lực và thiên phú khủng bố, nhưng vẫn bị oanh kích đánh bay, có lẽ chết rồi.

Chung quanh có không ít ánh mắt sợ hãi thán phục, mọi người cho rằng Lục Lâm Thiên sẽ chết dưới công kích vừa rồi.

- Không tốt, Lục đại nhân sợ là dữ nhiều lành ít.

Phạm Thống vô cùng kinh hãi.

- Lâm Thiên huynh đệ.

Bản thể Kim Viên thoát ra khỏi đá vụn, toàn thân máu tươi đầm đìa, toàn thân vết thương chồng chất, ánh mắt ngưng trọng, không quan tâm thương thế trên người của mình, thân ảnh lập tức đi tìm Lục Lâm Thiên.

- Hoàng Kim Long Viên nhất tộc lực phòng ngự không tệ, xem ngươi còn có thể chống lại bao nhiêu lần.

Huyết Đoạn Hồn quát lớn một tiếng, Oanh Thiên chiến hạm tiếp tục nhắm thẳng vào Kim Viên.

Đùng!

Thể tích khổng lồ của Oanh Thiên chiến hạm chính là lực công kích mạnh nhất, trực tiếp đu.ng vào người Kim Viên, lập tức đánh bay thân thể Kim Viên lần nữa.

PHỤT.

Miệng Kim Viên phun ra máu tươi, thân thể khổng lồ rơi xuống mặt đất.

- Đi chết đi.

Huyết Đoạn Hồn cười lạnh một tiếng, thúc dục Oanh Thiên chiến hạm truy kích Kim Viên.

Rống.

Nhưng vào lúc này, tiếng hổ gầm vang vọng bên tai mọi người, thời điểm Lục Lâm Thiên vừa thoát ra khỏi kiến trúc nghiền nát, đột nhiên đá vụn bắn ra nhanh chóng, lập tức một con cự hổ khổng lồ đứng thẳng đó, cự hổ nhìn chằm chằm, lân phiến toàn thân như lưỡi đao, điện mang quanh quẩn, uy thế kinh người.

- Đây là... Người nọ không chết.

- Không giống thú thể, nó là cái gì?

- Một kích của Oanh Thiên chiến hạm, cường giả Ngộ Chân Cảnh bình thường không chết cũng trọng thương, Hoàng Kim Long Viên cũng trọng thương, người này tu vị Phá Giới Cảnh cao giai bị Oanh Thiên chiến hạm oanh kích một lần, chẳng lẽ không có việc gì hay sao?

- Lực phòng ngự của người này biến thái vậy sao?

Trong nhiều ánh mắt ngạc nhiên, Lục Lâm Thiên vận dụng trạng thái hổ biến của Thanh Linh Khải Giáp.

Ồ.

Huyết Đoạn Hồn nghi hoặc, nhìn thấy thân thể Lục Lâm Thiên không có việc gì xuất hiện lần nữa, Oanh Thiên chiến hạm oanh kích, Huyết Đoạn Hồn biết rõ uy lực của nó mạnh bao nhiêu.

Nhưng bây giờ một người tu vị Phá Giới Cảnh cao giai có thể chống lại một kích của Oanh Thiên chiến hạm, còn có thể không có việc gì, đây quả thật là chuyện không có khả năng, nhưng thật sự xuất hiện trước mắt của hắn.

- Không tin không thể giết ngươi, nỏ mạnh hết đà mà thôi.

Huyết Đoạn Hồn biết rõ Lục Lâm Thiên cũng đã tiêu hao tới mức tận cùng, lúc này sợ rằng đã nỏ mạnh hết đà, không có khả năng chống lại mình, biện pháp duy nhất là phất tay thúc dục Oanh Thiên chiến hạm khổng lồ đập nát đầu Lục Lâm Thiên là được.

Oanh Thiên chiến hạm to lớn đi qua nơi nào, trên quảng trường xuất hiện khe hở đen kịt, làm cho người ta cảm giác không thể kháng cự nổi.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào, điện quang quanh quẩn, trên tay phải xuất hiện năng lượng quang đoàn thể tích mấy mét.

Chương 3480: Sẽ không phản khống

Trong quang đoàn này có Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ bốn đạo năng lượng thú thể đang giao thoa lẫn nhau.

Trong năng lượng quang đoàn, trong lúc mơ hồ nội tâm của mọi người sinh ra khí tức khổng lồ, khí tức này làm linh hồn người ta run rẩy, giống như bên trong ẩn chứa nguy hiểm cực lớn.

Oanh Thiên chiến hạm khổng lồ xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, khí thế hung hãn lao tới, nó mang theo năng lượng phô thiên cái địa, đá vụn chung quanh bắn đầy trời, lập tức mang lại trùng kích thị giác không gì sánh nổi.

- Tứ Thần Quyết.

Lục Lâm Thiên hét lớn, hắn đẩy quang đoàn trong tay ra, gợn sóng không gian chấn động dữ dội, quang đoàn xuyên thấu không gian, trong chớp mắt có thể tích rất lớn, nó giống như mặt trời phá không bay đi.

Ngao!

Rống!

Cô!

...

Toàn bộ không gian run rẩy, trong không gian, Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ bốn thú có thân thể to lớn ngàn mét, trong lúc bay đi chúng gào thét liên tục.

Hư ảnh bốn thú vờn quanh, lập tức lao nhanh về phía trước, tốc độ nhanh như thiểm điện, hội tụ vòng xoáy không gian đen kịt, năng lượng kinh khủng bạo phát dữ dội.

Trong ánh mắt rung động của tất cả mọi người, hư ảnh bốn thú tạo thàn vòng xoáy, chỉ trong nháy mắt đánh thẳng vào Oanh Thiên chiến hạm.

Ầm ầm!

Không ít ánh mắt hoảng sợ quan sát tình huống, tiếng nổ khủng khiếp bạo phát ra toàn bộ thiên địa, trong đầu mọi người chấn động dữ dội.

Không gian run rẩy, Oanh Thiên chiến hạm khổng lồ run lên, bong thuyền chiến hạm, rất nhiều đệ tử Thị Huyết Giáo chấn động.

Không gian chung quanh Oanh Thiên chiến hạm nổ tung, sụp đổ tạo thành hư không đen kịt, khí kình kinh người bạo phát ra lực lượng to lớn, bỗng nhiên hóa thành hào quang quét qua tất cả, không gian nhanh chóng sinh ra lỗ đen có hấp lực rất mạnh.

PHỤT.

Lúc khí kình này quét qua người, Lục Lâm Thiên cũng không có may mắn thoát khỏi, hắn cũng bay đi, thân hình khổng lồ nga xuống đất, máu tươi vung vãi các nơi.

- Lực công kích khủng khiếp, dường như uy lực còn hung hãn hơn trước kia rất nhiều.

- Người này quá biến thái.

Phá Giới Cảnh cao giai có thể công kích khủng khiếp như vậy, mọi người lúc này mới kiến thức được cái gì mới là cường hãn, hòa thượng béo gầy lúc này phải than thở không thôi.

Oanh Thiên chiến hạm vẫn vững vàng, sắc mặt Huyết Đoạn Hồn hơi âm trầm một ít, hắn không ngờ đối phương còn có lực công kích khủng khiếp như vậy.

Tu vị Phá Giới Cảnh cao giai có lực công kích chống lại Ngộ Chân Cảnh sơ giai, đây không phải cường giả Ngộ Chân Cảnh sơ giai bình thường có thể so sánh.

Việc làm Huyết Đoạn Hồn khiếp sợ lần nữa xuất hiện, Lục Lâm Thiên vừa rơi xuống đất đã đứng lên lần nữa, va chạm với Oanh Thiên chiến hạm vừa rồi, hắn không thất bại.

- Biến thái, không có việc gì sao, người này có phải là Phá Giới Cảnh cao giai hay không?

- Lực phòng ngự của người này quá khủng khiếp, Oanh Thiên chiến hạm va chạm còn không chết.

- Lâm Thiên huynh đệ, ngươi thế nào, ta sẽ ngăn cản kẻ này, ngươi đi mau!

Kim Viên mang theo thân thể đẫm máu đứng lên, đá vụn và tro bụi bám vào da thịt toàn thân, hắn thu liễm bản thể khổng lồ, sắc mặt tái nhợt, chỉ va chạm một lần với Oanh Thiên chiến hạm, Kim Viên không chịu nổi.

- Muốn đi cùng đi, không ai có thể ngăn cản chúng ta cả.

Lục Lâm Thiên thu hồi hổ biến, hắn cũng không tốt hơn Kim Viên bao nhiêu, toàn thân vết máu loang lổ, khí tức uể oải đến mức tận cùng, thúc dục nhiều công kích cường hãn như vậy, hắn không thể duy trì trạng thái này.

- Ngươi là thổ dân, một chiến hạm rách nát còn có thể làm các ngươi chật vật như thế, rốt cuộc ngươi có nghiên cứu Đại Thiên Linh Lục hay không?

Nhưng vào lúc này, giọng nói đầy tức giận của Kỳ lão vang lên bên tai Lục Lâm Thiên.

- Kỳ lão, tại sao ngươi biết việc bên ngoài?

Tâm thần Lục Lâm Thiên chấn động, hắn đang ở trong Thiên Trụ giới tầng thứ năm, Kỳ lão ở trong Thiên Trụ giới tầng thứ năm lại có thể biết việc bên ngoài, chuyện này làm Lục Lâm Thiên kinh ngạc.

- Nếu ta không có chút bổn sự này, ta nên chết đi cho rồi, tuy ta không ra khỏi bảo vật của ngươi, nhưng mà tâm thần vẫn có thể quan sát bên ngoài, bên ngoài có động tĩnh lớn như thế, đương nhiên là ta biết rõ rồi.

Kỳ lão truyền âm, giọng nói chỉ tiếc rèn sắt không thành thép vang lên bên tai Lục Lâm Thiên, quát:

- Tuy chiến hạm rác rưởi này hơi kém, nhưng nó cũng đủ áp chế các ngươi rồi, nhưng tiểu tử ngươi không nhìn ra sao, chiến hạm này căn bản không phải do chủ nhân của nó thúc dục, hơn nữa chiến hạm không phải là thứ đám nghèo kiết xác chơi, sau khi oanh kích ngươi hai lần, sợ rằng đã không thể oanh kích lần thứ ba, chỉ có thể dựa vào bản thể va chạm, nhưng ngươi thân là tu luyện giả linh hồn áo nghĩa, còn có được Đại Thiên Linh Lục của ta, chẳng lẽ không biết nghĩ biện pháp phản khống chiến hạm rác rưởi này hay sao?

- Kỳ lão, làm sao phản khống chiến hạm đây?

Lục Lâm Thiên đều là ánh mắt sáng ngời, chỉ tiếc chính mình còn không có đối với chiến hạm làm kỹ càng cụ thể giải.

- Ngu xuẩn, chiến hạm cũng như tọa giá khôi lỗi, thậm chí còn không khác gì tọa giá khôi lỗi, chắc chắn phải dùng linh hồn khống chế, nếu như nó được chủ nhân của mình khống chế, với thực lực của ngươi không thể phản khống được, nhưng nó lại không phải chủ nhân của mình khống chế, ngươi muốn phản khống cũng dễ dàng hơn không ít.

Kỳ lão nói ra.

- Ta hiểu rồi!

Nội tâm Lục Lâm Thiên vui vẻ, bản thân mình có thể khống chế chiến hạm này.

- Kẻ khống chế chiến hạm này rác rưởi tới tận cùng, chính ngươi cẩn thận, nếu không được, mượn chiến nhẫn ta giao cho ngươi, đủ để phá hủy chiến hạm rác rưởi kia tan thành mây khói, nhưng nếu dùng đối phó đám rác rưởi sâu kiến này, cũng quá lãng phí một ít, tăng thêm chung quanh có không ít người, chính các ngươi nên chạy trốn đi, dù sao đừng hy vọng ta sẽ giúp các ngươi.

Kỳ lão nói.

- Ta không tin mình sẽ chết ở đây!

Lục Lâm Thiên và Kỳ lão nói chuyện với nhau, Huyết Đoạn Hồn nhìn thấy Lục Lâm Thiên và Kim Viên đứng lên lần nữa, sắc mặt run run, trong mắt đầy âm lãnh, phất tay thúc dục Oanh Thiên chiến hạm vượt qua không gian, lập tức va chạm với Lục Lâm Thiên và Kim Viên.

- Kim Viên đại ca ngươi tránh ra đi, ta đến ứng phó là được, không có vấn đề lớn.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, ắn bay thẳng tới chỗ Oanh Thiên chiến hạm.

- Vậy ngươi cẩn thận!

Nghe vậy, Kim Viên tự biết chính mình không thể giúp được gì, trừ phi đi dốc sức liều mạng, cho nên lui lại trước rồi nói sau.

- Không tin ngươi không chết!

Trên Oanh Thiên chiến hạm, Huyết Đoạn Hồn cươi lạnh, hắn thật không tin có người không chết, cho dù là lực phòng ngự mạnh hơn nữa cũng có hạn, thúc dục Oanh Thiên chiến hạm khổng lồ gia tốc va chạm với Lục Lâm Thiên.

- Thời gian tɧác ɭoạи.

Thời gian và không gian trước mặt Lục Lâm Thiên bị đồng hóa, thân ảnh của hắn biến mất trước mặt Oanh Thiên chiến hạm.

Xùy!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện lần nữa, thân ảnh của hắn đã xuất hiện trên Oanh Thiên chiến hạm.

- Tại sao lại nhanh như vậy? Hắn là tu luyện giả thời gian áo nghĩa sao?

Chương 3481: Phản khống thế nào?

Ánh mắt Huyết Đoạn Hồn hồ nghi, hắn cũng phóng thẳng lên trời, lao về phía Lục Lâm Thiên.

Dường như thật sự giống như Tam Kỳ lão nhân nói, Oanh Thiên chiến hạm thật sự không thể công kích lần thứ ba, nhưng Lục Lâm Thiên cận thân, Huyết Đoạn Hồn phải tự mình lao tới ngăn cản Lục Lâm Thiên.

Xùy.

Thời điểm Huyết Đoạn Hồn lao tới phía trước, thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất trên không trung lần nữa, Huyết Đoạn Hồn không còn, mà khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện lần nữa, hắn đã lao thẳng tới chiến hạm.

Bành bành.

Thân ảnh như điện, những nơi thân ảnh Lục Lâm Thiên đi qua, bong thuyền Oanh Thiên có mấy đệ tử Thị Huyết Giáo tu vị Hậu Thiên hóa thành huyết vụ, căn bản còn chưa kịp phản ứng đã chết một cách khó hiểu.

- Tự tìm đường chết, muốn chết.

Ánh mắt Huyết Đoạn Hồn trầm xuống, hắn nổi giận lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Vèo.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất, hắn không dừng lại chút nào.

- Xem ngươi có thể trốn đi nơi nào, lão phu hôm nay tuyệt không buông tha ngươi.

Huyết Đoạn Hồn gào thét, hắn năm lần bảy lượt không làm gì được một tên Phá Giới Cảnh cao giai, còn nhìn thấy kẻ này nhảy lên chiến hạm của mình, ở trước mặt hắn lần lượt giết vài đệ tử Thị Huyết Giáo.

Cho nên Huyết Đoạn Hồn bị chọc giận tới tận cùng, thân ảnh lao tới, nếu hắn không giết được Lục Lâm Thiên, thề không bỏ qua.

Xùy.

Vào lúc này ai cũng quan sát Oanh Thiên chiến hạm, Lục Lâm Thiên lại xuất hiện lần nữa, thân ảnh trực tiếp tiến vào trong Oanh Thiên chiến hạm.

Chỉ trong chốc lát thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong không gian phong bế, phía trước xuất hiện linh hồn cấm chế.

- Chính là chỗ này, Oanh Thiên chiến hạm, về sau cũng không thuộc về Thị Huyết Giáo.

Lục Lâm Thiên nhìn linh hồn cấm chế trước mặt, khóe miệng của hắn cười quái dị.

Vừa dứt lời, thủ ấn của Lục Lâm Thiên biến hóa, toàn thân bộc phát khí tức âm hàn và nóng bỏng, lúc này ngọn lửa màu xanh thái cổ U Minh Viêm bộc phát, trực tiếp hội tụ trước mặt Lục Lâm Thiên.

Khí tức âm hàn và nóng bỏng này vừa xuất hiện, không gian cấm chế trước mặt không ngừng bị thiêu đốt.

- Không tốt, Oanh Thiên chiến hạm xảy ra vấn đề.

Giờ phút này dường như cảm ứng được mật thất có biến hóa, Huyết Đoạn Hồn chấn động, ánh mắt bắn ra hàn quang.

Lục Lâm Thiên ngưng tụ hỏa diễm màu xanh của thái cổ U Minh Viêm thành quang cầu, linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm đang áp chế luyện hóa Xích Linh Liệt Hỏa, căn bản không cách nào nhúc nhích, Lục Lâm Thiên tự nhiên không dám cho linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm nhúc nhích.

Nhưng trong tình huống này, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể mượn một chút lực lượng của linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm, thái cổ U Minh Viêm là khắc tinh của linh hồn, cũng không ảnh hưởng lớn tới linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm áp chế Xích Linh Liệt Hỏa.

- Phá.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, quang cầu thái cổ U Minh Viêm trong tay thiêu đốt linh hồn cấm chế nổ tung, khí tức nóng bỏng quét qua các nơi.

Ầm ầm!

Lập tức, cả Oanh Thiên chiến hạm to như vậy bắt đầu chấn động.

- Xảy ra chuyện gì.

Trên chiến hạm, mấy trăm đệ tử Thị Huyết Giáo vô cùng nghi hoặc và ngạc nhiên, thân thể chấn động không ngớt.

Trong Oanh Thiên chiến hạm, linh hồn cấm chế bị phá hủy, không ít không gian bị nghiền nát.

Trong không gian nhỏ này có một ấn ký linh hồn, ấn ký linh hồn này bị thái cổ U Minh Viêm oanh tạc đã bắt đầu rạn nứt.

Tư liệu trong Đại Thiên Linh Lục xuất hiện trong đầu Lục Lâm Thiên, khu vực này là trung ương của chiến hạm, mỗi một chiến hạm đều có khu vực khống chế linh hồn, bên ngoài sẽ bố trí các loại cấm chế, muốn phản khống cũng không phải dễ dàng.

Trong khu vực này sẽ có ấn ký linh hồn của chủ nhân chiến hạm, mà nếu xóa bỏ ấn ký linh hồn kia, chủ nhân ấn ký linh hồn sẽ mất đi quyền khống chế chiến hạm, ai bố trí ấn ký linh hồn của mình lên, chiến hạm sẽ là của người đó.

Trong đầu xuất hiện tư liệu chiến hạm, Đại Thiên Linh Lục bao hàm rất rộng, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn ấn ký linh hồn rạn nứt, khóe miệng cười lạnh, nội tâm vô cùng vui vẻ.

Sau đó, Lục Lâm Thiên không chút khách khí xóa ấn ký linh hồn kia đi, thủ ấn biến hóa, hắn không ngừng bố trí ấn ký linh hồn của mình lên.

Thời điểm Lục Lâm Thiên bố trí ấn ký linh hồn của mình, thân ảnh của hắn lại xuất hiện trong không gian khác, trong không gian này có trận pháp không nhỏ, không gian này lớn chừng bốn trăm mét, chung quanh có vô số đồ án bí vân.

Không gian này chiến cứ gần như toàn bộ diện tích của Oanh Thiên chiến hạm, trong không gian này có không ít đá vụn hóa thanh tro, còn sót lại một ít năng lượng tỏa ra, không khó nhìn ra tro tàn ở đây chính là tinh thạch thế giới.

- Không có biện pháp, nếm thử một chút.

Lục Lâm Thiên không do dự, hắn cắn răng, từ trong nhẫn trữ vật lấy mười một khối tinh thạch thế giới thượng phẩm mà Lão Ảnh đưa cho ném vào trong không gian này, ngay cả tinh thạch sơ phẩm cũng có mấy chục vạn khối, tất cả đều ném vào trong đó.

Xuy xuy.

Khi có những tinh thạch thế giới này đầu nhập, tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, cả không gian và bí vân không ngừng sôi trào, từng đạo bí vân quanh quẩn, hào quang phóng đại, nó giống như hung thú thôn thiên, không ngừng hấp thu năng lượng, tinh thạch thế giới sơ phẩm không ngừng hóa thành tro tàn.

Mấy chục vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm bị hấp thu sạch sẽ trong nháy mắt, chúng háo thành trio tàn, mà mười một khối tinh thạch thế giới thượng phẩm vẫn cung cấp năng lượng cuồn cuộn, nhưng mà năng lượng không ngừng tiêu hao rất nhanh.

- Xem ngươi còn có thể trốn đi nơi nào.

Giữa không trung, Huyết Đoạn Hồn đuổi theo không bỏ, uy áp giai vị Ngộ Chân Cảnh trung giai của hắn bao phủ, thổ thuộc tính không gian ngưng tụ, thân ảnh Lục Lâm Thiên đào thoát mấy lần, hắn phải phong tỏa không gian, muốn trấn áp Lục Lâm Thiên.

Xùy!

Thời điểm Huyết Đoạn Hồn cười lạnh, còn chưa ra tay đối phó Lục Lâm Thiên, hắn nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên lại biến mất không thấy đâu nữa.

Thân ảnh này của Lục Lâm Thiên sử dụng linh hồn phân thân, hắn thúc dục Ám Ma Phân Thân Bí Pháp tạo thành.

Bản thể Lục Lâm Thiên mượn nhờ không gian chi lực kéo dài thời gian, thời điểmHuyết Đoạn Hồn truy đuổi linh hồn phân thân, hắn trực tiếp lẻn vào trong Oanh Thiên chiến hạm, tự nhiên có thể tránh bị Huyết Đoạn Hồn nhìn trộm.

Nếu Huyết Đoạn Hồn sớm phát hiện Lục Lâm Thiên tiến vào Oanh Thiên chiến hạm, thừa cơ ngăn chặn Oanh Thiên, đến lúc đó đừng nói Lục Lâm Thiên không có cơ hội phản khống Oanh Thiên chiến hạm, cho dù là tính mạng cũng không còn.

Chỉ tiếc Huyết Đoạn Hồn sai lầm, không nghĩ tới Lục Lâm Thiên có quá nhiều thủ đoạn quỷ dị, nổi giận muốn giết Lục Lâm Thiên, hắn căn bản không suy nghĩ quá nhiều, huống chi hắn cũng không tu luyện linh hồn áo nghĩa, cũng không biết còn có chuyện phản khống.

- Ồ.

Thời điểm Huyết Đoạn Hồn đuổi giết thất bại, nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên bỏ trốn mất dạng, Kim Viên và Phạm Thống đứng ở xa quan sát tình huống đều ngừng thở, nhìn thấy chuyện này thì ngoài ý muốn, còn có rất nhiều người ngoài ý muốn, giống như hòa thượng béo gầy.

Chương 3482: Dùng đạo của người trả cho người 1

- Không xong, dĩ nhiên là một đạo tàn hồn.

Huyết Đoạn Hồn cười lạnh, nhìn thấy Lục Lâm Thiên tiêu tán, sau khi sững sờ thì ánh mắt hoảng hốt, quay đầu nhìn qua phía sau, trong nháy mắt Oanh Thiên chiến hạm khôi phục bình thường, tâm thần nhìn trộm lại phát hiện mình đã mất đi liên lạc với Oanh Thiên chiến hạm.

Ngay sau đó Huyết Đoạn Hồn run sợ, Oanh Thiên chiến hạm là trọng bảo của Thị Huyết Giáo đấy, bởi vì giáo chủ gần đây đang bế quan nếm thử có thể đột phá hay không, cho nên mới giao Oanh Thiên chiến hạm ra trấn thủ Thị Huyết Giáo, giáo chủ cũng cố ý cho hắn khống chế Oanh Thiên chiến hạm.

Lúc này vì phòng ngừa vạn nhất, Đoạn Hồn mới tạm thời mang theo Oanh Thiên chiến hạm.

Oanh Thiên chiến hạm là căn cơ của Thị Huyết Giáo, cũng là mệnh căn của giáo chủ, nếu Oanh Thiên xuất hiện ngoài ý muốn...

Huyết Đoạn Hồn nghĩ tới hậu quả, mồ hôi lạnh ứa ra, thân ảnh của hắn như mất đi sức lực.

Xùy!

Thời điểm thân ảnh Huyết Đoạn Hồn quay trở về, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong Oanh Thiên chiến hạm, trực tiếp phóng lên trời trốn đi.

Huyết Đoạn Hồn dùng tâm thần dò xét, lập tức phát hiện thân ảnh này của Lục Lâm Thiên là bản thể, hắn không bỏ qua, lần lượt tốn công vô ích và bị trêu đùa, hắn càng ngày càng giận, thậm chí không cẩn thận kiểm tra Oanh Thiên chiến hạm, tiếp tục truy kích Lục Lâm Thiên lần nữa.

- Vô liêm sỉ, hôm nay ta sẽ đánh ngươi tan thành mây khói.

Huyết Đoạn Hồn nổi giận, gầm thét không giết Lục Lâm Thiên không thể, sát ý làm ánh mắt của hắn đỏ thẫm.

- Lão thất phu, nếu ta là ngươi, ta sẽ trốn đi khỏi chết, chỉ tiếc, ngươi bây giờ không trốn được.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng chạy trốn, trong giây lát thân ảnh ổn định, quay đầu cười quỷ dị nói với Huyết Đoạn Hồn, bộ mặt vui vẻ này làm Huyết Đoạn Hồn cảm thấy tâm thần bất an.

- Sao có thể chứ?

Huyết Đoạn Hồn lập tức quay đầu lại, thần sắc của hắn không dám tin nổi, hai mắt từ ngạc nhiên biến thành kinh hãi.

Ánh mắt Huyết Đoạn Hồn bỗng nhiên kinh hãi, hắn nhanh chóng lui ra phía sau, Oanh Thiên chiến hạm vốn không hoạt động lại tỏa ra hào quang sáng ngời.

Sau đó Oanh Thiên chiến hạm lúc này bộc phát hào quang màu đen bắn thẳng về phía hắn.

Thời điểm tới trước mặt hắn, hắn mới nhìn ra không phải một quang đoàn, mà là hai, hai đoàn năng lượng trước sau bắn thẳng vào thân thể của hắn.

Nội tâm Huyết Đoạn Hồn rung động rất mạnh, đồng thời cũng rất nghi hoặc, tại sao Oanh Thiên chiến hạm của mình lại oanh kích mình, mặt khác, tinh thạch thế giới trong Oanh Thiên chiến hạm đã tiêu hao sạch sẽ, không có khả năng công kích lần nữa, hiện tại Oanh Thiên chiến hạm oanh kích một lần, hắn lại đau lòng, bởi vì tiêu hao quá lớn.

Thị Hoang Thế Giới vốn nghèo, bởi vậy Thị Huyết Giáo tuy thế lực không tệ, nhưng tuyệt đối không giàu có, bởi vậy Oanh Thiên chiến hạm ở trong Thị Huyết Giáo chưa sử dụng qua mấy lần, căn bản là không hoạt động được mấy lần.

Phải biết rằng, một lần vận dụng Oanh Thiên chiến hạm, oanh kích một lần là tiêu hao năm trăm vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm.

Năm trăm vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm là khái niệm gì, chẳng khác gì một trăm tọa giá khôi lỗi cấp một, nếu đi Vạn Thiên Liên Minh nội có thể mua một trăm tọa giá khôi lỗi, Vạn Thiên Liên Minh tuyệt đối có thể tặng thêm một con.

Tiêu hao lớn như thế, Thị Huyết Giáo tuyệt đối chơi không dậy đồ chơi đắt tiền như Oanh Thiên chiến hạm.

Xuy xuy!

Huyết Đoạn Hồn phát hiện sau lưng có động tĩnh, căn bản không kịp né tránh, đầu tiên hắn dùng hộ giáp bao phủ toàn thân, nhưng thậm chí hộ giáp còn chưa bao phủ thân thể, hai năng lượng quang đoàn đã bắn thẳng tới, trong ánh mắt của nhiều người, bọn họ không rõ tại sao Oanh Thiên chiến hạm lại bắn Huyết Đoạn Hồn.

Phanh! Phanh!

Hai tiếng nổ vang vọng ra chung quan, đai đám năng lượng này đã nổ tung trên người Huyết Đoạn Hồn...

Lúc này lực lượng rất mạnh quét qua các nơi, năng lượng cuồng bạo trực tiếp phá hủy không gian này, năng lượng hủy diệt tràn ngập các nơi, lực lượng này ngay từ đầu còn mạnh hơn lúc Oanh Thiên chiến hạm oanh kích Kim Viên và Lục Lâm Thiên không ít.

Lục Lâm Thiên hiện tại không biết, nhưng nguyên nhân là do hắn vận dụng tinh thạch thế giới thượng phẩm.

Mặc dù nói một phẩm tinh thạch định thượng phẩm tương đương một trăm vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm, nhưng không ai ngu xuẩn đổi lấy một trăm vạn tinh thạc thế giới sơ phẩm, bởi vì trong tinh thạch thế giới thượng phẩm ẩn chứa năng lượng thiên địa tinh thuần hơn tinh thạch thế giới sơ phẩm nhiều lần.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên hiện tại ném tinh thạch thế giới thượng phẩm vào, trong lúc vô hình đã tăng cấp độ năng lượng công kích của Oanh Thiên chiến hạm lên một cấp độ khác.

PHỤT.

Bị hai đạo năng lượng oanh kích vào người, miệng Huyết Đoạn Hồn không còn chảy máu tươi, mà là hắn trực tiếp há miệng phun máu như suối, lực công kích khủng khiếp bắn thẳng vào người của hắn.

Bành.

Thân thể Huyết Đoạn Hồn đập thẳng vào đống đá mà Kim Viên rơi xuống lúc trước, thân thể bay đi như diều đứt dây, đá vụn bắn ra tung tóe.

Thân thể hắn lún vào mặt đất, phải xuyên qua lòng đất trăm trượng hắn mới dừng lại được.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Ánh mắt tất cả mọi người rung động, cảnh tượng trước mắt không khác gì trò đùa, lập tức làm nhiều người nghẹn họng trân trối nhìn qua, không biết nên nghĩ gì.

- Tại sao lại như thế?

Kim Viên và Phạm Thống cũng sững sờ, cho rằng mình đang nhìn lầm.

Hai người thấy Oanh Thiên chiến hạm cường hãn oanh kích Huyết Đoạn Hồn, chẳng lẽ xảy ra sai lầm hay sao, nhưng với một chiến hạm mà nói, sai lầm như vậy là chuyện không có khả năng.

- Huyết trưởng lão, thế là thế nào?

Trên Oanh Thiên chiến hạm, lúc này mấy trăm đệ tử Thị Huyết Giáo cũng ngạc nhiên, thậm chí hơn mười Phá Giới Cảnh cũng không ngoại lệ, căn bản còn không biết xảy ra chuyện gì.

PHỤT!

Thời điểm Huyết Đoạn Hồn giãy dụa đứng lên, hộ giáp toàn thân đã nghiền nát, toàn thân máu tươi đầm đìa, vết máu loang lổ, mặt đầy khïếp sợ, không hiểu xảy ra chuyện gì.

Trúng phải công kích của Oanh Thiên chiến hạm, với lực phòng ngjw của Kim Viên cũng phải trọng thương

Mà lúc này Lục Lâm Thiên thúc dục Oanh Thiên chiến hạm, uy lực còn mạnh hơn nữa, còn là hai pháo hợp một oanh kích, oanh kích vào lúc Huyết Đoạn Hồn không phòng bị, hắn lúc này dở sống dở chết.

Đến thời điểm này, Huyết Đoạn Hồn không ngốc, tự nhiên biết rõ phát sinh chuyện gì, Oanh Thiên chiến hạm là trọng bảo của Thị Huyết Giáo, lúc này bị tiểu tử này phản khống, về sau Oanh Thiên chiến hạm không còn liên quan tới Thị Huyết Giáo, đây là kết quả Huyết Đoạn Hồn có chết cũng không ngờ tới.

Huyết Đoạn Hồn càng không nghĩ tới là, Lục Lâm Thiên bởi vì đủ loại nguyên nhân đã trực tiếp khống chế trọng bảo Oanh Thiên chiến hạm của Thị Huyết Giáo.

Nếu sớm biết có kết quả này, dù Huyết Đoạn Hồn không làm gì được Kim Viên và Lục Lâm Thiên hai người, hắn tuyệt đối sẽ không mang Oanh Thiên chiến hạm ra, cuối cùng còn bị phản khống.

PHỤT!

Huyết Đoạn Hồn lúc này hối hận xanh ruột, khí tức không thuận, lại phun máu tươi lần nữa.

Nhưng lúc này có hối hận cũng vô dụng, trơ mắt nhìn trọng bảo Thị Huyết Giáo rơi vào trong tay của người khác.

Chương 3483: Dùng đạo của người trả cho người 2

- Lão thất phu, lại thêm một lần nữa.

Lục Lâm Thiên đạp không bay lên, tuy hắn vô cùng chật vật, nhưng không có ảnh hưởng tới ngạo khí bá đạo của mình, ngược lại còn lăng lệ và lãnh khốc hơn nhiều.

Ầm ầm!

Oanh Thiên chiến hạm khổng lồ run lên, lập tức trực tiếp oanh kích Huyết Đoạn Hồn, họng pháo đen kịch nhắm thẳng vào ngực Huyết Đoạn Hồn.

Nhìn Oanh Thiên chiến hạm nhắm thẳng vào mình, Huyết Đoạn Hồn không dám đứng thừa nhận công kích của Oanh Thiên chiến hạm.

Huyết Đoạn Hồn rất rõ ràng uy lực của Oanh Thiên chiến hạm, hắn thừa nhận một kích này chắc chắn sẽ đi dạo quỷ môn quan, hắn cũng không biết đối phương có bao nhiêu tinh thạch thế giới, vừa rồi đã oanh kích hai lần, cho dù nhiều hơn một lần hắn cũng không chịu nổi.

- Tiểu tử, việc này vẫn chưa xong, Thị Huyết Giáo ta nhất định sẽ bầm thây ngươi thành vạn đoạn.

Huyết Đoạn Hồn tuyệt đối không dám mạo hiểm, nghiến răng nghiến lợi quát lên thê lương, phất tay xé rách không gian trước mặt mọi người, lập tức trốn đi.

Xoẹt.

Lúc này Huyết Đoạn Hồn một lòng trốn chạy để khỏi chết, thậm chí hắn còn bỏ qua các đệ tử trên Oanh Thiên chiến hạm.

Đương nhiên, lúc này Huyết Đoạn Hồn bản thân khó bảo toàn, sống chết của hắn quan trọng hơn, hắn làm gì còn quan tâm tới kẻ khác.

Lúc Huyết Đoạn Hồn xé rách không gian trốn đi, ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, dùng xu thế bôn lôi, tử kim lôi điện lóe lên, khí tức hủy diệt lan tỏa ra không gian, không gian bị lôi vân màu tím bao phủ.

- Thu.

Ngay sau đó Lục Lâm Thiên phất tay sư dụng tử kim lôi đình bao phủ hướng Oanh Thiên chiến hạm.

- Không tốt, chạy mau.

- Huyết trưởng lão đã trốn rồi, chúng ta chạy mau!

Một đám đệ tử Thị Huyết Giáo thất kinh, hơn mười tên Phá Giới Cảnh cũng chạy trốn đầu tiên.

Mà lúc này, Oanh Thiên chiến hạm đã nằm trong sự khống chế của Lục Lâm Thiên, cũng không giống trong tay Huyết Đoạn Hồn chỉ có thể mượn lực, mà không phải khống chế chân chính.

Tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, Oanh Thiên chiến hạm ngưng tụ không gian chung quanh, một đám đệ tử Thị Huyết Giáo bị ảnh hưởng, hơn mười cường giả Phá Giới Cảnh cũng không thể chạy thoát.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, Tử Lôi huyền đỉnh trực tiếp thu Oanh Thiên chiến hạm vào bên trong, tính cả mấy trăm đệ tử Thị Huyết Giáo cũng thu vào Tử Lôi huyền đỉnh.

Xùy.

Tử Lôi huyền đỉnh bay trở vào trong tay Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên dùng tốc độ nhanh nhất tới bên cạnh Kim Viên và Phạm Thống hai người, hai người này vẫn còn ngạc nhiên không hiểu xảy ra chuyện gì.

- Chúng ta đi.

Lục Lâm Thiên phất tay, dùng không gian áo nghĩa xé rách vết nứt không gian, mang theo Kim Viên và Phạm Thống tiến vào trong vết nứt không gian, thân ảnh biến mất không thấy gì nữa.

- Ta hiểu rồi, Oanh Thiên của Huyết Đoạn Hồn bị phản khống.

- Thị Huyết Giáo lúc này bị lỗ lớn, tổn thất như thế, đoán chừng hai người kia của Thị Huyết Giáo sẽ nhảy dựng lên thôi.

- Tiểu tử kia có địa vị gì, không ngờ khủng bố như thế, thủ đoạn quỷ dị nhiều không kể xiết, lực công kích và phòng ngự biến thái đến cực điểm, mới tu vị Phá Giới Cảnh cao giai đã có nhiều áo nghĩa như vậy, cuối cùng còn đoạt Oanh Thiên chiến hạm trong tay Huyết Đoạn Hồn.

- Lần sau gặp gỡ tiểu tử này, không nên trêu chọc mới tốt, người này quá kinh khủng...

Trong đám người, hòa thượng béo gầy nhìn nhau, ánh mắt rung động khó nói thành lời.

- Chúng ta bỏ qua cơ hội, tiểu tử kia nhất định đã nỏ mạnh hết đà, sợ rằng không thể thúc dục Oanh Thiên chiến hạm, Huyết Đoạn Hồn sợ quá bỏ chạy thôi.

Hòa thượng gầy nhìn thấy ánh mắt hoảng sợ của người chung quanh, lúc này vô cùng hối hận.

- Nếu vừa rồi chúng ta ra tay là có thể ngư ông đắc lợi, tiểu tử kia là người thông minh, dọa chạy Huyết Đoạn Hồn, lúc chúng đó cũng làm chúng ta chấn động, bỏ qua cho hắn.

Hòa thượng béo dùng tay vỗ đầu của mình, ánh mắt hối hận không nhỏ, lần sau không có cơ hội tốt như vậy rồi.

- Trên người tiểu tử kia, bảo vật cũng không ít.

Ánh mắt hòa thượng gầy trầm xuống, đôi mắt nhỏ bắn ra hào quang tham lam.

Xùy!

Bên ngoài Cốt hải, không gian chấn động, thân ảnh Huyết Đoạn Hồn xuất hiện, đang muốn chạy đi, đột nhiên sắc mặt của hắn biến hóa, thần thái hoảng sợ.

- Xong, tại sao có thể như vậy!

Ánh mắt Huyết Đoạn Hồn nhìn chằm chằm vào, chỉ thấy lối ra trong không gian không còn, lúc này hắn còn không tìm ra lối ra, cảnh vật chung quanh sinh ra biến hóa rất lớn, cho nên hắn không cách nào ra ngoài.

Chỉ mấy canh giờ sau, trong một hạp cốc bí ẩn, cấm chế Tử Lôi huyền đỉnh mở ra, Kim Viên và Phạm Thống cũng phục hồi tinh thần lại

- Lâm Thiên huynh đệ, ngươi đã phản khống chiến hạm của Thị Huyết Giáo phải không?

Kim Viên nuốt một miệng nước bọt, sắc mặt trắng bệch nhìn qua Lục Lâm Thiên, rất hưng phấn chờ đáp án của Lục Lâm Thiên.

- Ân.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, nói với Kim Viên:

- Oanh Thiên chiến hạm của Thị Huyết Giáo đã bị ta khống chế, Huyết Đoạn Hồn cũng bị trọng thương, tạm thời không có lực uy hiếp tới chúng ta.

- Quá tốt, một chiến hạm đấy, phát tài rồi.

Kim Viên lập tức kích động, ánh mắt hưng phấn nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên huynh đệ, vì sao vừa rồi ngươi không bắn Huyết Đoạn Hồn thêm mấy lần, bắn hắn thành mảnh vỡ đi, không cho hắn chạy thoát.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch, cười khổ, hắn đã kiếm tra tình hình trong Oanh Thiên chiến hạm, mười một khối tinh thạch thế giới thượng phẩm chỉ có một khối có chút năng lượng, nhưng nó sẽ nhanh chóng hóa thành tro tàn thôi

Tiêu hao của Oanh Thiên chiến hạm lớn như thế, Lục Lâm Thiên cũng phải tắc lưỡi, khó trách Kỳ lão nói, Huyết Đoạn Hồn chơi không nổi đồ chơi đắt tiền này.

Lục Lâm Thiên cười khổ, đâu chỉ Huyết Đoạn Hồn chơi không nổi, chính mình càng không chơi nổi, chiến hạm này quá đốt tiền, nhún nhún vai, nói với Kim Viên:

- Thực không dám đấu diếm, Oanh Thiên chiến hạm oanh kích một lần tiêu hao tương đương năm trăm vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm, tinh thạch thế giới trên người của ta đã hết sạch rồi.

- Cái gì, năm trăm vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm, nhiều như vậy?

Kim Viên vừa rồi còn hào hứng bừng bừng, nghe vậy ánh mắt khiếp sợ, lắc đầu nói:

- Cũng được, chờ thương thế chúng ta khỏi hẳn sẽ đi thu thập lại, chỉ tiếc lúc này để hắn chạy đi, lần sau gặp được hắn, sợ rằng khó đối phó hơn bây giờ.

- Yên tâm đi, hắn trốn không thoát.

Lục Lâm Thiên cười vui vẻ, trong nụ cười vui vẻ này còn mang theo lãnh ý, Huyết Đoạn Hồn chạy thế nào, đừng nói là Huyết Đoạn Hồn, không có bất cứ người nào chạy đi cả.

- Lục đại nhân, đa tạ ngươi cứu giúp mấy lần, rất cảm tạ!

Lúc Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, Phạm Thống đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, đột nhiên quỳ một gối trước mặt Lục Lâm Thiên.

- Đứng lên đi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, nói nhỏ:

- Không cần hành đại lễ làm gì.

- Lục đại nhân, kỳ thật ta có chuyện muốn nhờ, kính xin Lục đại nhân thành toàn.

Phạm Thống ngẩng đầu, nhìn Lục Lâm Thiên, hắn không khó nhìn ra, Lục đại nhân và Kim đại nhân hai người vẫn dùng Lục đại nhân làm chủ.

- Chuyện gì, nói đi?

Lục Lâm Thiên cười nhạt.

Chương 3484: Bắt đầu kế hoạch

- Thỉnh Lục đại nhân và Kim đại nhân thu lưu, về sau Phạm Thống ta nguyện ý đi theo bên cạnh hai vị, làm tùy tùng, làm nô bộc cũng được, nhưng Phạm Thống ta tuyệt đối dùng toàn lực ra sức vì hai vị, vĩnh viễn không phản bội, nếu trái lời thề, trời tru đất diệt.

Phạm Thống vừa dứt lời, ánh mắt mang theo khát vọng ngẩng đầu nhìn qua nam tử áo xanh, hắn biết rõ hắn chỉ có cơ hội lần này, bỏ qua là không còn nữa, bởi vì nam tử trước mặt mới là người giúp hắn đạt thành nguyện vọng.

Sau này hắn muốn nổi bật, muốn rời khỏi Thị Hoang Thế Giới, nhất định không thể không nhờ người này trợ giúp, người trước mắt mới có năng lực làm thế.

- Ta hiện tại còn bị Thị Huyết Giáo đuổi giết đấy, đi theo ta không có chỗ tốt.

Lục Lâm Thiên nghe Phạm Thống nói xong, trong mắt có tinh quang lóe lên.

- Ta tin tưởng không bao lâu nữa, hai vị đại nhân có thể đuổi giết Thị Huyết Giáo, đi theo hai vị đại nhân, với ta mới có lợi, ta cũng toàn lực thuần phục đại nhân, cầu xin đại nhân thành toàn!

Ánh mắt Phạm Thống kiên định, trong lòng của hắn đã có quyết định, hắn tin tưởng ánh mắt và lựa chọn của mình, cũng tin tưởng mình đã tìm được minh chủ, bằng không với thiên phú của hắn, ra khỏi Thị Hoang Thế Giới không khó tìm được che chở, nhưng mà hắn không có, bởi vì hắn không muốn tùy tiện tìm một chỗ ẩn thân, hắn có ngạo khí của hắn, ngạo khí bẩm sinh.

- Được rồi, sau này các ngươi cứ gọi ta là chưởng môn.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, tinh mang trong mắt bắn ra ngoài, một đạo khí thế khó hiểu bạo phát, khí thế bá đạo lăng lệ, hắn nên hoàn thành bước đầu trong kế hoạch, trong ba ngàn đại thế giới này, lực lượng của một người chỉ có hạn.

- Chưởng môn.

Ánh mắt Phạm Thống khó hiểu, tự dưng bị khí thế này ảnh hưởng, toàn thân run lên.

- Chưởng môn Phi Linh Môn, từ giờ trở đi, ngươi chính là một trong bảy đường của Phi Linh Môn, Kim đường phó đường chủ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn cười vui vẻ.

- Lâm Thiên lão đệ, ngươi không có phúc hậu ah, cái gì Phi Linh Môn, Phạm Thống làm phó đường chủ, ta là cái gì, ta cũng muốn gia nhập.

Ánh mắt Kim Viên sáng ngời, lập tức bắt tay Lục Lâm Thiên, cũng muốn gia nhập Phi Linh Môn.

- Chuyện Phi Linh Môn sau này nói thêm, nếu Kim Viên đại ca muốn gia nhập, cầu còn không được, làm cung phụng của Phi Linh Môn nhé?

Lục Lâm Thiên cười nói, trong nội tâm tự nhiên cầu còn không được, Kim Viên chính là thiếu chủ của Vạn Cổ Thế Giới Thú tộc Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, theo Kỳ lão nói, Kim Viên sau này tiền đồ vô hạn, trong thế giới cao cấp còn có tổ địa của Hoàng Kim Long Viên nhất tộc.

Bởi vậy Kim Viên muốn gia nhập cũng nằm trong kế hoạch của mình, tuyệt đối là chuyện tốt, kỳ thật nó chỉ nằm trong kế hoạch của Lục Lâm Thiên, nhưng mà Lục Lâm Thiên không nghĩ tới Kim Viên lại trực tiếp nói ra.

- Cung phụng, cảm tình không tệ.

Kim Viên cười cười, dường như rất thoả mãn.

Lúc này Kim Viên cũng không biết, trong tương lai không lâu, hắn sẽ có chỗ tốt rất lớn vì chức vụ này.

Mà Phạm Thống cũng còn không biết, quyết định của hắn ngày hôm nay, vào một ngày trong tương lai thật lâu, hắn sẽ thành nhân vật phong vân trong ba ngàn đại thế giới, khi đó làm hắn cảm thán ngàn vạn.

- Hiện tại, chúng ta nên đi chữa thương, chờ thương thế tốt lên, chúng ta còn có có việc trọng yếu cần hoàn thành.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, tâm niệm khẽ động, hắn gọi Thiên Trụ giới ra.

Lục Lâm Thiên mang theo Phạm Thống và Kim Viên vào tầng thứ nhất trong Thiên Trụ giới, thời không tɧác ɭoạи trong Thiên Trụ giới nội chấn động không gian, ánh mắt Kim Viên cùng Phạm Thống hoảng hốt, bọn họ nhận ra đây là bảo vật thời gian.

Trong tay Lục Lâm Thiên lấy một ít đan dược chữa thương dành cho Phá Giới Cảnh chiếm đoạt từ Thải Hồng Cốc đă cho Kim Viên và Phạm Thống, nói đơn giản tác dụng của Thiên Trụ giới, trong ánh mắt hoảng hốt của hai người, hắn trực tiếp rời khỏi Thiên Trụ giới.

Còn lại Kim Viên và Phạm Thống đang mừng rỡ, lập tức kích động khoanh chân ăn đan dược trong Thiên Trụ giới.

Vèo!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên rời khỏi Thiên Trụ giới, thời điểm hắn xuất hiện trong Thiên Trụ giới tầng thứ sáu, trong tay nhiều ra ba người, chính là ba người bị bắt, một Phá Giới Cảnh cao giai và hai Phá Giới Cảnh trung giai bắt được trong sơn mạch Huyết Đô.

Ném ba người trước mặt mình, Lục Lâm Thiên nhìn tu vị Phá Giới Cảnh của bọn họ, hắn cười vui vẻ, trong Thị Hoang Thế Giới, nơi này rất thích hợp với hắn, đối với người khác mà nói, có lẽ chỗ tốt kém hơn rất nhiều, nhưng đối với chính mình mà nói, bất cứ thứ gì trong đây đều rất thích hợp với chính mình, cũng có chỗ tốt thật lớn.

Ba Phá Giới Cảnh bị ném vào Thiên Trụ giới tầng thứ sáu, trực tiếp cảm giác đầu óc choáng váng, lập tức không có lực pháp kháng, Lục Lâm Thiên nhanh chóng hấp thu nguyên lực của bọn họ.

- Ah...

Tiếng kêu thảm thiết truyền ra, kết cục của ba người này đã các định, cũng không bao lâu sau, Lục Lâm Thiên thôn phệ toàn bộ tu vị của ba Phá Giới Cảnh, hắn khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu luyện hóa nguyên lực vừa thôn phệ, thương thế trên người cũng phục hồi nhanh chóng.

Lần này bị trọng thương, Lục Lâm Thiên cũng không nhớ là lần trọng thương thứ mấy.

Lục Lâm Thiên biết rõ, chính mình có thể chống được, nếu là người bình thường sợ rằng đã chết từ lâu rồi.

Cho nên Lục Lâm Thiên nhắc nhở chính mình, nhất định phải mau chóng đề cao thực lực bản thân, trong Thị Hoang Thế Giới hỗn loạn này, không có bất kỳ quy củ gì đáng nói, lại là cơ hội tốt với mình.

Trong thời gian ngắn trước mắt, trong nội tâm suy nghĩ đến một ít kế hoạch, Lục Lâm Thiên cũng sớm an bài kế hoạch cho mình.

Đối với thực lực mình tiến bộ trong thời gian gần đây, tuy Lục Lâm Thiên cảm giác có phần thỏa mãn, nhưng cũng biết còn xa mới đủ, tu vị Phá Giới Cảnh có thể vượt cấp đánh chết Ngộ Chân Cảnh cũng chưa đủ.

Lần này có thể đánh chết Ngộ Chân Cảnh sơ giai Lệ Quỷ, nếu đối phương ban đầu cẩn thận đối đãi, cho dù hắn muốn đánh chết người ta cũng rất khó khăn.

Thực lực, Lục Lâm Thiên lúc này nghĩ phải mau chóng tăng thực lực lên, người khác ở trong Thị Hoang Thế Giới rất khó tăng lên quá nhiều, nhưng mình thì khác, hắn chỉ thiếu thời gian.

Qua một lát, Lục Lâm Thiên sinh ra kim quang nhàn nhạt, hắn tiến vào trạng thái tu luyện, năng lượng thật lớn bao phủ toàn thân, năng lượng giống như linh xà, chúng chui vào trong thân thể của hắn.

Khi Lục Lâm Thiên luyện hóa nguyên lực, hắn vẫn không quên lĩnh ngộ áo nghĩa.

Gần đây thi triển thời không lao ngục, làm cho Lục Lâm Thiên có lĩnh ngộ rất nhiều, nếu mình lại tăng cường thời không lao ngục thêm một bậc, gặp gỡ đối thủ cũng có thể xuất kỳ bất ý, có thể đạt được uy lực và hiệu quả lớn hơn.

Trong thời không lao ngục ẩn chứa nhiều loại áo nghĩa, bởi vậy Lục Lâm Thiên cần phải lĩnh ngộ các áo nghĩa, không thể bỏ qua.

Trong Thiên Trụ giới, thời gian trôi qua nhanh chóng.

Hô!

Thời gian trong Thiên Trụ giới trôi qua một tháng, Lục Lâm Thiên thu thủ ấn, miệng phun trọc khí, không gian xuất hiện chấn động nhàn nhạt.

Trong một tháng này, Lục Lâm Thiên đã thôn phệ nguyên lực của ba Phá Giới Cảnh cho mình sử dụng, trong đan điền khí hải gia tăng không ít nguyên lực, thương thế trên người cũng tốt bảy tám phần.

Chương 3485: Vật đặc biệt biến hóa 1

- Tiếp tục thôn phệ.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, cảm giác biến hóa trong người, khóe miệng cười tươi, thân ảnh lóe lên, hắn lại đi ra khỏi Tử Lôi huyền đỉnh.

Kỳ lão ở trong Thiên Trụ giới sau khi nói về chiến hạm, Lục Lâm Thiên nhìn trộm, Kỳ lão vẫn đắm chìm trong quá trình khôi phục, căn bản không quan tâm tới mình.

Trong chiến hạm lần này có hơn trăm người, có mười bảy Phá Giới Cảnh, có ba Phá Giới Cảnh cao giai,có sáu Phá Giới Cảnh trung giai và tám Phá Giới Cảnh sơ giai.

Mười bảy Phá Giới Cảnh này có thể chống lại cường giả Ngộ Chân Cảnh sơ giai một hai, nhưng ở trong Tử Lôi huyền đỉnh sẽ bị Lục Lâm Thiên khống chế.

Xuy xuy.

Trong Tử Lôi huyền đỉnh, tăng thêm Lục Lâm Thiên đã khôi phục thương thế, một lát sau, hơn trăm người đã bị Lục Lâm Thiên cấm chế.

Trong nhiều ánh mắt kinh hãi nhìn mình, từng đám người bị Lục Lâm Thiên mang vào Thiên Trụ giới, toàn bộ bị Lục Lâm Thiên thôn phệ.

Sau khi thôn phệ xong, Lục Lâm Thiên lại tiến vào Thiên Trụ giới tầng thứ sáu luyện hóa năng lượng trong người, vẫn tiếp tục lĩnh ngộ áo nghĩa.

Bên ngoài, trong sơn mạch Huyết Đô, trong không gian huyết sát thâm uyên.

Đã hai ngày trôi qua, thời gian hai ngày này cả không gian bị người ta lật tung lên một lần.

Sau một phen tìm kiếm, người ta tìm ra không ít thứ vụn vặt, nhưng cuối cùng bị hòa thượng béo gầy ra tay đoạt, không giao ra thì chết.

Hòa thượng béo mỉm cười, sau khi dùng thủ đoạn huyết tinh đánh chết hai người, không người dám phản kháng, trong Thị Hoang Thế Giới này thực lực vi tôn, không có bất cứ đạo lý gì cả.

Mọi người giận mà không dám nói gì, đáng tiếc thực lực không bằng, chỉ có thể nín nhịn, chỉ có thể nhìn hòa thượng béo gầy đoạt đồ mà thôi.

Thời điểm mọi người đi tới lối ra, lúc này mới kinh ngạc phát hiện đã không thể ra ngoài.

Cửa vào đã biến mất không thấy gì nữa, cảnh tượng chung quanh cũng biến hóa.

- Hình như là trận pháp, chúng ta bị nhốt trong đây rồi.

- Có ai biết phá trận không, xong đời, chẳng lẽ bị nhốt trong nơi đây cả đời?

Sau khi kiếm tra cẩn thận, rốt cục có người phát hiện là bị nhốt trong trận pháp, sau khi không tìm thấy lối ra, mấy trăm người ngưng trọng, không ai muốn chết ở nơi này.

Ngay cả hòa thượng béo gầy phát hiện bị nhốt, cũng không có tâm tình cướp đoạt của ai.

Sau khi kiếm tra một phen, ánh mắt hòa thượng béo gầy trầm xuống, nhìn chung quanh, hắn nói:

- Ai tu luyện linh hồn áo nghĩa đi ra đây cho ta.

- Là ta!

Hai người một tu vị Hậu Thiên và một Phá Giới Cảnh trung giai đi ra, ánh mắt nhìn hai tên hòa thượng đầy sợ hãi, sợ hai tên hòa thượng này mất hứng làm thịt bọn họ, bọn họ cũng không phải đối thủ, hai tên hòa thượng này không phải thế hệ nhân từ nương tay.

Tu luyện giả linh hồn áo nghĩa là ít nhất trong bốn đại áo nghĩa kỳ lạ, bằng không cũng không nằm trong bốn áo nghĩa kỳ lạ, tu luyện giả linh hồn áo nghĩa lại rất quan trọng trong bốn loại áo nghĩa này.

Trong Thị Hoang Thế Giới, tu luyện giả linh hồn áo nghĩa càng ít, lúc này trong một đống người chỉ có hai tên linh hồn áo nghĩa.

- Các ngươi có biết phá trận hay không?

Hòa thượng gầy nhìn hai tên này, nội tâm hai người run lên, tâm thần bất an.

- Ta không biết phá trận, luyện chế một ít đan dược thì không có vấn đề.

Một tu luyện giả linh hồn áo nghĩa Phá Giới Cảnh trung giai nói ra, đây là một trung niên, ánh mắt không dám nhìn thẳng hòa thượng gầy.

Tên còn lại trực tiếp lắc đầu, hắn không biết phá trận.

Trận pháp trong linh hồn áo nghĩa cũng là kỹ thuật đỉnh cấp, so với luyện chế chiến hạm còn khó khăn hơn nhiều, trận pháp liên quan tới giải thích các loại áo nghĩa liên quan, không có bao nhiêu người làm được.

- Phế vật, còn có có ai biết trận pháp hay không?

Hòa thượng béo mỉm cười nhưng không có chút vui vẻ nào, ánh mắt nhìn chằm chằm vào đám người chung quanh, ngẫu nhiên có ít người không phải linh hồn áo nghĩa lại biết về trận pháp.

Chỉ tiếc mọi người lắc đầu, không có người nào hiểu trận pháp.

Sắc mặt hai tên hòa thượng khó nhìn, bị vây ở chỗ này không ra được là chuyện chắc chắn.

Mấy trăm người đau khổ tìm kiếm biện pháp, trải qua ba ngày lại không có tiến triển gì.

Trong Thiên Trụ giới, đặc biệt trong tầng thứ sáu, bên ngoài đã năm ngày, trong Thiên Trụ giới tầng thứ sáu đã là mười tháng.

Trong Tử Lôi huyền đỉnh, mười bảy Phá Giới Cảnh và mấy trăm Hậu Thiên đã bị Lục Lâm Thiên thôn phệ ba lần, đều hóa thành tro tàn.

Lục Lâm Thiên đạt được chỗ tốt rất lớn, tu vị đã là Phá Giới Cảnh cao giai trung kỳ, nhưng còn cách Ngộ Chân Cảnh quá xa.

Hô.

Phun ra một ngụm trọc khí, Lục Lâm Thiên đình chỉ tu luyện, hắn thôn phệ nguyên lực và áp nghĩa đã luyện hóa hoàn tất, tuy còn không cách nào đột phá đến Ngộ Chân Cảnh, nhưng thương thế đã sớm khôi phục, có Bất Diêt Huyền Thể và Bất Tử Thần Thể, hắn đã hoàn hảo không đáng ngại.

Sau khi cảm giác biến hóa trong cơ thể, ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, lập tức phất tay, trong nhẫn trữ vật bay ra một bộ hài cốt.

Hài cốt không có năng lượng chấn động, chính là bộ hài cốt Lục Lâm Thiên lấy trong kiến trúc to lớn, bởi vì động tĩnh bên ngoài nên Lục Lâm Thiên khong kiếm tra, trực tiếp thu hài cốt vào nhẫn trữ vật.

Nhìn hài cốt hình người, trong ngực của hài cốt ôm một vật kỳ lạ ngọc không phải ngọc, đá không phải đá, vô cùng óng ánh, dài chừng hai mươi cm, rõ ràng cho thấy nó là vật đứt gãy làm hai đoạn.

- Đây là cái gì?

Lục Lâm Thiên do dự một lát, vung giơ tay lên, lòng bàn tay sinh ra hấp lực, trực tiếp hút vật ngọc không phải ngọc, đá không phải đá vào trong tay, nó chỉ có năng lượng chấn động nhàn nhạt mà thôi, rất quỷ dị.

Ken két!

Nhưng vào thời điểm này, Lục Lâm Thiên cầm vật kỳ lạ quan sát, đột nhiên run lên, có âm thanh rạn nứt truyền ra.

Thứ này ngọc không giống ngọc, đá không giống đá sinh ra biến hóa kỳ lạ, nó tỏa ra hào quang chói mắt, vết rạn nứt lan tràn.

Hào quang màu xanh xuyên thấu qua các khe hở, hào quang chiếu sáng như mặt trời, nương theo đó là áo nghĩa như có như không bạo phát.

- Không tốt.

Lục Lâm Thiên thầm kêu một tiếng không tốt, khí tức này quá khủng khiếp, hắn muốn ném vật này ra xa.

Nhưng Lục Lâm Thiên lại phát hiện vật quỷ dị này giống như dính vào tay của mình, hoàn toàn không ném ra được.

Lực lượng trói buộc không gian sinh ra, Lục Lâm Thiên không thể di chuyển nửa phần.

Ken két.

Cùng lúc đó vật kỳ lạ trong tay Lục Lâm Thiên lại sinh ra biến hóa, ngay thời điểm Lục Lâm Thiên bị trói buộc thì ánh sáng màu xanh tỏa ra, hóa thành một đạo hào quang bao phủ Lục Lâm Thiên vào trong.

Lục Lâm Thiên bị hào quang màu xan bao phủ trong đó, hào quang này giống như quang cầu, nó bao phủ Lục Lâm Thiên, vật kỳ lạ trong tay hắn cũng xuất hiện, tất cả ánh sáng màu xanh đều bộc phát từ nó.

Trên vật kỳ lạ có vô số vết rạn nứt, từng hào quang xanh trắng sinh ra, hào quang này kết hợp với hào quang màu xanh bao phủ Lục Lâm Thiên..

Lúc Lục Lâm Thiên định thần lại, hắn đã phát hiện mình đang ở trong không gian kỳ lạ.

Chương 3486: Vật đặc biệt biến hóa 2

Trong không gian này có gợn sóng không gian lắc lư, giữa không trung còn có vết nứt không gian đen kịt, trong lúc mơ hồ mang theo cuồng phong gào thét dữ dội.

- Đây là nơi nào?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc, Lục Lâm Thiên xác định không phải tâm thần của mình, mà là bản thể đang ở khu vực khác, trong không gian này có áo nghĩa mênh mông.

Ken két.

Thời điểm Lục Lâm Thiên nghi hoặc, không gian sinh ra chấn động, một vết nứt không gian đen kịt lan tràn chung quanh thân thể.

Tốc độ vết nứt không gian này lan tràn thật nhanh, ánh mắt Lục Lâm Thiên cả kinh, hắn phóng thích không gian áo nghĩa, phất tay xé rách không gian biến mất tại chỗ.

XÍU...UU!.

Mà khi Lục Lâm Thiên xuất hiện lần nữa, dường như lực lượng không gian quỷ dị biết Lục Lâm Thiên sẽ xuất hiện ở nơi nào, hai đạo hào quang xanh trắng kia đã hội tụ lại.

- Rốt cuộc là nơi quỷ quái gì.

Lục Lâm Thiên hoàn toàn không biết làm sao, hắn không ngừng xé rách không gian chạy đi..

Nhưng lúc Lục Lâm Thiên xuất hiện thì hào quang vẫn bao phủ hắn, vết nứt không gian lan tràn.

Lúc này vết nứt không gian đã trói buộc Lục Lâm Thiên không thể nhúc nhích nửa phần.

- Xảy ra chuyện gì.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng thúc dục thời gian chi lực, muốn sử dụng thời gian chi lực thoát thân,lúc này đã phát hiện mình không thể sử dụng áo nghĩa khác, trừ không gian áo nghĩa ra, các áo nghĩa khác đều vô dụng.

Lục Lâm Thiên đành phải dùng toàn lực thúc dục không gian áo nghĩa.

Lục Lâm Thiên không ngừng thoát thân, lực trói buộc không gian càng ngày càng mạnh.

XIU....XIU....

Vết nứt không gian lan tràn càng nhanh, chúng giống như mạng nhện, Lục Lâm Thiên thoát thân càng ngày càng khó, áo xanh trên người bị nghiền nát không chịu nổi, rốt cục một vết nứt không gian lan tràn qua, Lục Lâm Thiên thoát thân cũng chậm, một cánh tay bị đứt đoạn tới vai, vô cùng đau đớn.

- Ah.

Nỗi đau cụt tay, Lục Lâm Thiên kêu lên đầy đau đớn, vung giơ tay lên, hắn bắt lấy cánh tay cụt, lập tức tiếp vào vai, hoàn hảo như ban đầu.

Nếu Lục Lâm Thiên không có Bất Diệt Huyền THể biến thái, đổi thành kẻ khác đã bị trọng thương rồi.

Vết nứt không gian lan tràn, lực trói buộc khong gian càng ngày càng mạnh, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác nơi này càng nhiều không gian áo nghĩa.

- Chẳng lẽ đây là không gian của không gian áo nghĩa sao?

Lục Lâm Thiên không ngừng chật vật thi triển không gian áo nghĩa thoát thân, ánh mắt càng ngày ngưng trọng, tiếp tục như vậy sớm muộn gì cũng không thoát khỏi trói buộc, sẽ bị không gian nơi đây xé thành nát vụn.

Trước mặt của hắn tràn ngập không gian áo nghĩa, Lục Lâm Thiên cẩn thận quan sát, mỗi vết nứt không gian lan tràn, trên thực tế đều là các loại không gian áo nghĩa, ẩn chứa không gian áo nghĩa bên trong.

- Lĩnh ngộ không gian áo nghĩa mới có cơ hội thoát thân.

Lục Lâm Thiên cắn răng, thi triển không gian áo nghĩa thoát thân, đồng thời còn phải lĩnh ngộ không gian áo nghĩa, Lục Lâm Thiên bị ép lĩnh ngộ, phải lĩnh ngộ mới có thể thoát thân.

Trong không gian, vết nứt không gian tràn tới, lực trói buộc không gian không đâu không có.

Răng rắc.

Lục Lâm Thiên bố trí Thanh Linh Khải Giáp cũng không được, chỉ có thể dùng không gian áo nghĩa, không cẩn thận bị vết nứt không gian cắt nửa thân thể.

PHỤT.

Lục Lâm Thiên phun máu, sắc mặt tái nhợt, toàn thân máu tươi đầm đìa, trên lưng có hào quang màu vàng lóe sáng, đang khôi phục thân thể.

Theo thời gian trôi qua, Lục Lâm Thiên đối mặt với tình huống này, hắn cố gắng tĩnh tâm, dần dần đắm chìm trong lĩnh ngộ không gian áo nghĩa, lực trói buộc không gian cực lớn lan tràn ra chung quanh, còn làm cho Lục Lâm Thiên lấy được không ít lợi ích và lĩnh ngộ.

Thậm chí là không ít bình cảnh không gian ngăn cản hắn, thời điểm đối mặt với vết nứt không gian ở đây lại có lĩnh ngộ.

Thời gian chừng mười ngày sau, Lục Lâm Thiên đã có thể miễn cưỡng tránh được không gian tập kích, vết nứt không gian đen kịt khó làm được gì Lục Lâm Thiên.

Một tháng ề sau, Lục Lâm Thiên có thể trực tiếp đối kháng với không gian quỷ dị nơi này.

Nhưng trong không gian có quá nhiều vết nứt, còn có không gian trói buộc, Lục Lâm Thiên vẫn phải luống cuống tay chân, cũng hoảng sợ chật vật, nhưng ngược lại không tới mức bị thương như ban đầu.

Hai tháng sau, toàn thân Lục Lâm Thiên tự thành không gian, lực trói buộc không gian quanh người tránh ra, lúc tay hắn đảo qua vết nứt không gian, các vết nứt biến mất không còn nữa

Qua ba tháng sau, trường bào Lục Lâm Thiên chấn động, chung quanh không còn vết nứt không gian nào.

- Hừ, phá cho ta.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lúc này trầm xuống, phất tay phóng thích không gian áo nghĩa, không gian hoàn hảo sinh ra phong bạo đầy trời, hào quang lóe lên, trong tay sinh ra đại đao quang nhận, sau đó trực tiếp bổ nát không gian này.

Vù vù...

Lục Lâm Thiên cầm đại đao quang nhận trong tay, dường như bổ trúng tâm điểm của không gian này, không gian quang nhận chém xuống, không gian tan nát ngay lập tức.

Hô.

Thời điểm này, trong Thiên Trụ giới cũng sinh ra một ít ảnh hưởng, vật kỳ lạ kia lập tức tỏa ra hào quang màu xanh sáng ngời.

XIU....XIU....

Trong nháy mắt ngắn ngủi, từng vòng cung rất huyền ảo bao phủ lấy quang cầu cực lớn kia, vô số đường vòng cung tụ tập với nau, hồn nhiên thiên thành, hoàn mỹ vô khuyết, một khí tức mênh mông phóng thích ra, người nào cảm nhận được khí tức này đều cảm thấy mình nhỏ bé.

Không gian trong không gian áo nghĩa không ngừng chấn động.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên vẫn nghi hoặc, không gian chấn động đình chỉ, trong không gian có năng lượng mênh mông gào thét, năng lượng này quấn quanh người Lục Lâm Thiên, lập tức tiến thẳng vào người Lục Lâm Thiên.

Vù vù.

Năng lượng thiên địa cuồng bạo làm cho Lục Lâm Thiên không cách nào ngăn cản được, trong lúc vô hình Lục Lâm Thiên sinh ra liên hệ vô hình nào đó, có thể tự hành tiến vào cơ thể Lục Lâm Thiên.

Năng lượng nồng đậm cũng từ lỗ chân lông chui vào khắp toàn thân Lục Lâm Thiên, hội tụ vào thân thể hắn.

Năng lượng nồng đậm cũng càn quét thân thể Lục Lâm Thiên, so với lần Lục Lâm Thiên phục dụng Tử Linh Thánh Dịch còn mạnh hơn gấp ngàn lần.

Đương nhiên hai loại năng lượng có khác biệt, tác dụng của Tử Linh Thánh Dịch đa số là lĩnh ngộ, thậm chí Lục Lâm Thiên hiện tại vẫn còn mơ hồ chưa rõ tác dụng của nó.

Mà năng lượng này chính là năng lượng thiên địa tinh thuần, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được năng lượng tinh thuần này ẩn chứa không gian áo nghĩa trong đó, dường như có quan hệ tới không gian áo nghĩa.

Năng lượng mênh mông bàng bạc tiến vào trong thân thể, Lục Lâm Thiên cảm giác cơ bắp và lục phủ ngũ tạng trong thân thể tỏa ra, toàn thân đau đớn như bị xé nát làm cho Lục Lâm Thiên không ngừng kêu rên.

Xùy!

Năng lượng tràn ngập các nơi, căn bản không muốn Lục Lâm Thiên thúc dục, Hỗn Độn Âm Dương Quyết đã tự hành vận chuyển.

Cảm giác được biến hóa như vậy, Lục Lâm Thiên lập tức khoanh chân ngồi xuống, kết thủ ấn tu luyện, năng lượng thiên địa bàng bạc này chính là đại bổ với hắn.

Tất cả diễn ra trong không gian, Lục Lâm Thiên vẫn chưa rõ ràng lắm.

Nhưng năng lượng thiên địa này có tác dụng cực lớn với bản thân mình, điểm này Lục Lâm Thiên hiểu rõ, cũng không bỏ qua cơ hội như thế.

Chương 3487: Chúc mừng chủ nhân

Xoẹt á.

Năng lượng không ngừng gào thét, lập tức chấn động không gian vang vọng tâm thần, một đạo năng lượng màu trắng tiến vào trong thân thể Lục Lâm Thiên.

Năng lượng này vừa tiến vào trong thân thể, cây đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên không ngăn cản, tùy ý cho nó tiến vào.

Mà năng lượng này vừa tiến vào đầu Lục Lâm Thiên đã hóa thành tin tức.

Tin tức này làm tâm thần Lục Lâm Thiên rung động rất mạnh.

Thời gian từ từ qua đi, mấy trăm người tụ tập trong không gian trận pháp, tổng cộng tám ngày trôi qua, bọn họ không thể tìm được lối ra, mọi người cũng chỉ có thể đặt chân trong kiến trúc to lớn mà thôi.

Cùng bị nhốt trong nơi này, tính tình bọn họ rất táo bạo, rất có thể sẽ ra tay giết người, ban đầu còn có giao thủ ngắn ngủi, về sau đình chỉ toàn bộ, nghĩ cách rời khỏi không gian này mới là trọng yếu nhất.

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ sáu, Lục Lâm Thiên đang được không gian áo nghĩa quán chú vào người, Hỗn Độn Âm Dương Quyết luyện hóa năng lượng thành nguyên lực tinh thuần, không ngừng luyện hóa vào đan điền khí hải.

Không gian hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có thể cảm giác được năng lượng gào thét, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trong năng lượng đó, chung quanh có gợn sóng không gian không ngừng khuếch tán ra.

Quá trình này kéo dài, một ngày nào đó năng lượng trong không gian này sẽ bị hắn hấp thu sạch sẽ.

Năng lượng thiên địa trong không gian này có hạn, cũng không phải vô hạn, Lục Lâm Thiên dùng Hỗn Độn Âm Dương Quyết thôn phệ luyện hóa hoàn tất, mọi chuyện bình tĩnh trở lại.

Lúc trước luyện hóa đám giáo chúng Thị Huyết Giáo, Lục Lâm Thiên đã tăng tu vị lên Phá Giới Cảnh cao giai trung kỳ, bây giờ thôn phệ năng lượng đã đến Phá Giới Cảnh cao giai đỉnh phong.

Chỉ cần vượt qua cái hào rộng cuối cùng, hắn có thể đến Ngộ Chân Cảnh.

Nguyên lực trong đan điền khí hải Lục Lâm Thiên đang được Hỗn Độn Âm Dương Quyết luyện hóa, vào lúc này bành trướng tới cực hạn.

Thời điểm khí tức trên người đạt tới Phá Giới Cảnh cao giai đỉnh phong, chấn động không còn, dường như bị ngăn cản.

Nhưng quanh người Lục Lâm Thiên, không gian không ngừng lắc lư, có năng lượng vô hình đang lan tràn ra, cuối cùng phóng thích ra không gian chung quanh.

Không gian này lắc lư, khí tức toàn thân Lục Lâm Thiên bình tĩnh, nhìn như bình thường nhưng lại có gì đó đang chấn động rất mạnh.

Chờ đến khi khí tức này sắp bộc phát, áp lực như núi lửa phun trào, chúng dễ dàng phá hủy tất cả mọi thứ ngăn cản.

Lúc này nếu có cường giả tinh thông không gian áo nghĩa nhìn thấy chắc chắn sẽ giật mình, Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ không gian áo nghĩa đã đến tình trạng như thế, đây đã là cấp độ vượt qua cả Ngộ Chân Cảnh.

Mà tu luyện giả muốn từ Phá Giới Cảnh đột phá đến Ngộ Chân Cảnh, trọng yếu nhất là lĩnh ngộ, mỗi một cấp độ tu luyện đều có đẳng cấp, kỳ thật chúng đại biểu cho bình cảnh, cần lĩnh ngộ áo nghĩa tới cấp độ tương ứng, tăng thêm nguyên lực chèo chống, lúc này hắn mới có thể đột phá.

Mà Ngộ Chân Cảnh lĩnh ngộ áo nghĩa cũng là một giai đoạn, một loại áo nghĩa phải đạt tới cấp độ Ngộ Chân Cảnh, áo nghĩa là thứ huyền diệu khó giải thích, không cách nào nói bằng lời, cần tu luyện giả lĩn ngộ.

Oanh...

Khí tức bành trướng tới cực hạn, không gian vốn yên lặng đã sinh ra sóng to gió lớn.

Trong người Lục Lâm Thiên, năng lượng bị đè nén giống như núi lửa, trong lúc mơ hồ còn dâng trào dữ dội.

- Phá cho ta.

Vào thời khắc này, Lục Lâm Thiên đang nhắm mắt đã mở mắt ra, hắn hét lớn một tiếng.

Rầm rầm rầm.

Tiếng nổ trầm thấp vang lên, sau lưng Lục Lâm Thiên có âm thanh như lôi điện vần vũ, không gian sau lưng Lục Lâm Thiên nổ tung, từng vết nứt không gian bao phủ chung quanh Lục Lâm Thiên.

Vô số vết nứt không gian đen kịt hiện ra sau lưng Lục Lâm Thiên, không gian như cự long vần vũ, linh hồn chấn động.

Khí thế như bôn lôi, bình cảnh vỡ tan.

Dùng Lục Lâm Thiên làm trung tâm, vết nứt không gian đầy trời, khí tức trên người Lục Lâm Thiên tăng lên, bởi vì hắn vừa vượt qua một cái hào rộng, trực tiếp đặt chân đến cấp độ hoàn toàn mới.

Không gian chung quanh sinh ra gió nổi mây phun, vô số vết nứt không gian tàn phá các nơi.

Thời điểm Lục Lâm Thiên đạt tới cấp độ hoàn toàn mới, khí tức chung quanh dần dần bình tĩnh, vết nứt không gian biến mất không thấy.

- Rốt cục đến Ngộ Chân Cảnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đầy vui mừng, cảm thụ cảm giác đột phá thật sự là mỹ diệu, trong thiên hạ, không có cảm giác nào có thể so sánh với cảm giác vừa rồi.

Lực lượng trong cơ thể bành trướng, ngạo khí trong lòng Lục Lâm Thiên tỏa ra, nếu gặp lại Huyết Đoạn Hồn, mình tuyệt đối không cần phải trốn chạy để khỏi chết, chẳng biết hươu chết về tay ai.

Từ Phá Giới Cảnh cao giai đến Ngộ Chân Cảnh sơ giai, khoảng cách cũng không phải quá lớn.

Nhưng Lục Lâm Thiên tự mình trải qua lại cảm thấy khác biệt, giữa hai cảnh giới hoàn toàn không thể so sánh, không chỉ nguyên lực, trọng yếu là giai vị.

- Huyết Đoạn Hồn, cho ngươi sống lâu vài ngày, cũng nên tính sổ.

Lục Lâm Thiên cười vui vẻ, tâm niệm khẽ động, lập tức phất tay, trong tay hắn xuất hiện ngọc giản cổ xưa.

Hai đầu ngọc giản này có khe hở, bởi vậy ít nhất là một trong ba đoạn, biên giới có ba lỗ răng, giống như chìa khóa.

- Chúc mừng chủ nhân đột phá.

Nhưng vào lúc này trong không gian có một âm thanh non nớt truyền tới, âm thanh non nớt này nói chuyện còn chưa rõ ràng.

- Ngươi là ai?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, tâm thần quan sát chung quanh, nhưng thần sắc lại không ngoài ý muốn, dường như biết rõ đang xảy ra chuyện gì.

- Chủ nhân, ta chính là khí linh, ngươi dung hợp ta, cho nên ngươi sau này là chủ nhân của ta.

Âm thanh từ trong không gian truyền ra ngoài, nói:

- Chủ nhân, ta vốn đang ngủ say khôi phục, đột nhiên bị ngươi dung hợp, hiện tại linh hồn trống rỗng, ảnh hưởng không nhỏ đến ta, rất nhiều chuyện ta vốn đã quên, ta lúc này biết rõ, chủ nhân có tin tức về ta, ta hiện tại cần dựa vào chủ nhân khôi phục, thời điểm ta khôi phục sẽ liên hệ với chủ nhân.

Thời điểm âm thanh như trẻ con vang lên, cả không gian đột nhiên run lên, hào quang sáng ngời.

Lúc này có một đường vòng cung rất đẹp lan tỏa ra, âm thanh giống như tiếng lưỡi mác va vào nhau, âm thanh này trầm thấp, có thể vang tận mây xanh, vang động núi sông, nhưng âm thanh này rất khó hình dung được.

Nhưng nghe được âm thanh này lại làm linh hồn run rẩy.

.Lập tức có đôi cánh chim, toàn thân có đường cong vô cùng hoàn mỹ, là tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ nhất, vô số cánh chim mở rộng bày ra hình dáng chân thật trước mặt Lục Lâm Thiên.

Xoẹt.

Âm thanh vỗ cánh vang lên, cánh chim dán vào lưng Lục Lâm Thiên, ngưng tụ hai cánh thuần trắng.

Hai cánh này rất nhẹ nhàng, cao quý khí phách, hồn nhiên thiên thành, hoàn mỹ đến mức tận cùng, là tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ nhất.

Xoẹt.

Hai cánh mở ra, tiếng vang rung lên, tiếng gầm vang động núi sông, khí phách cao quý phát huy vô cùng tinh tế.

Khi hai cánh mở ra, hào quang màu xanh trắng bộc phát, khí tức khủng bố thẩm thấu không gian, không gian chung quanh xuất hiện khe nứt đen kịt, giống như hai cánh vừa chấn động là có thể phá hủy không gian.

Chương 3488: Thanh Trụ Hư Không Dực

- Đây là Thanh Trụ Hư Không Dực sao?

Lục Lâm Thiên nhìn hai cánh sau lưng mình, khí tức rất kinh người, không gian trong Thiên Trụ giới không ngừng chấn động.

Thanh Trụ Hư Không Dực, đây là tin tức Lục Lâm Thiên biết được, mình bây giờ có được là Thanh Trụ Hư Không Dực, là bảo vật tốc độ linh khí, nhưng tin tức trong đầu không nhiều, cực kỳ hỗn loạn và không trọn vẹn, cho nên Lục Lâm Thiên không hiểu quá nhiều.

Nhưng có một điểm Lục Lâm Thiên lại biết rõ rất rõ ràng, Thanh Trụ Hư Không Dực cấp độ rất cao, so với Huyết Lục cao hơn rất nhiều, hơn nữa còn có âm thanh như trẻ con kia, từ đó nói rõ nó bất phàm.

Xoẹt.

Lục Lâm Thiên khiếp sợ, Thanh Trụ Hư Không Dực vừa ngưng tụ sau lưng Lục Lâm Thiên đã tựu động thu liễm, trực tiếp tiến vào trong đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên.

Thanh Trụ Hư Không Dực thu nhỏ thể tích, xuất hiện trong đan điền Lục Lâm Thiên, đan điền hình chữ vạn lóe sáng..

Dường như Thanh Trụ Hư Không Dực rất kích động, lập tức sinh ra hấp lực, nó giống như cây đao màu vàng, trực tiếp hấp thu năng lượng, hào quang quanh quẩn toàn thân, giống như hài tử rất đói đang bú sữa, năng lượng từ đan điền chữ vạn bị nó hút đi.

- Chủ nhân, năng lượng của ngươi rất thích hợp với ta, ngươi không nên đánh thức ta, bằng không sẽ ảnh hưởng rất lớn với ta,

Giọng nữ như trẻ con vang lên lần nữa.

- Rốt cuộc là linh khí cấp độ gì?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên sững sờ, hắn khó phục hồi tinh thần lại, Lục Lâm Thiên tựu kích động, toàn thân kích động run rẩy.

Linh khí có nhiều cấp độ, có linh khí cấp độ Hậu Thiên, cũng là thần khí trong đại lục Linh Vũ.

Rồi sau đó là tiên thiên linh khí, tiên thiên linh khí đã có khác biệt về chất, hoàn toàn là khái niệm khác với Hậu Thiên linh khí.

Trên tiên thiên linh khí còn có áo nghĩa lĩnh khí, thông thiên bảo khí, cuối cùng là hỗn độn thánh khí trong truyền thuyết.

Linh khí có phân đẳng cấp, cái hào rộng đẳng cấp còn lớn hơn tu luyện giả, đồn đãi đến thông linh bảo khí trời sinh thông linh, sinh ra linh trí, nó giống như sinh linh.

Nhưng thông linh bảo khí chỉ tồn tại trong truyền thuyết, thậm chí hư vô mờ mịt giống hỗn độn thánh khí.

Hiện tại trong Thanh Trụ Hư Không Dực có lời nói truyền ra, nó đã sinh ra linh trí, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên kích động run rẩy, thông linh bảo khí đại biểu cho cái gì, đại biểu trọng bảo tuyệt thế.

Thông linh bảo khí còn trên cả áo nghĩa linh khí, giá trị có thể nghĩ, trong tình huống hỗn độn thánh khí không xuất hiện, thông linh bảo khí không nghi ngờ là đỉnh phong của linh khí trong ba ngàn đại thế giới.

Có thể nói như vậy, một Phá Giới Cảnh sơ giai nếu có một kiện thông linh bảo khí, hắn có thể diệt Ngộ Chân Cảnh sơ giai, đương nhiên, đây là so sánh tương đương, bởi vì loại tình huống này không xảy ra.

Linh khí cấp độ càng cao, muốn dung hợp càng khó khăn, nghe nói đến cấp độ áo nghĩa linh khí, muốn dung hợp sẽ phải vượt qua linh khí khảo nghiệm, một khi thất bại, vậy cửu tử nhất sinh.

Mà thông linh bảo khí không cần dung hợp chút nào, bởi vì nó biết chọn chủ nhân.

Theo như đồn đãi thông linh bảo khí đều có linh trí, nếu như vật vô chỉ sẽ nhận chủ, rất không có khả năng cưỡng ép luyện hóa nó.

Nhưng bất kể như thế nào, giá trị một kiện thông linh bảo khí không cần nói cũng biết, sợsợ rằng cường giả cấp độ Hóa Hồng Cảnh sẽ ra tay cướp đoạt, cường giả Tuyên Cổ Cảnh sẽ đánh nhau máu chảy đầu rơi.

Lúc này Thanh Trụ Hư Không Dực vô cùng có khả năng là một kiện thông linh bảo khí, Lục Lâm Thiên kích động có thể nghĩ, tâm tình dù tốt, định lực mạnh cũng khó tránh khỏi hưng phấn.

Một kiện áo nghĩa thần khí cũng đủ làm cái bia cho người ta ngắm, bị tất cả mọi người đuổi giết đoạt bảo, cho nên hắn không thể lộ trọng bảo ra ngoài.

Sau khi đè nén tâm tình kích động, Lục Lâm Thiên bình tĩnh lại, nhưng trong lòng vẫn mừng rỡ không thôi, khóe miệng cười vui vẻ.

Lúc này xem như phát tài, đạt được không ít chỗ tốt, cũng may mắn nghe lời Kỳ lão tiến vào Thị Hoang Thế Giới, bằng không cũng không có nhiều chỗ tốt như vậy.

- Đây rốt cuộc là vật gì.

Lục Lâm Thiên cầm ngọc giản giống chìa khóa trong tay, vật ấy không có quá nhiều quan hệ với Thanh Trụ Hư Không Dực, nhưng nó vẫn tồn tại cùng Thanh Trụ Hư Không Dực.

Lục Lâm Thiên cũng không biết tại sao vật này tồn tại trong Thanh Trụ Hư Không Dực, còn bị Thanh Trụ Hư Không Dực bảo hộ, chỉ có chờ Thanh Trụ Hư Không Dực khôi phục mới hỏi thăm được.

Thu vật này vào trong nhẫn trữ vật, Lục Lâm Thiên tính toán thời gian, hắn ở trong Thiên Trụ giới tầng thứ sáu gần một năm lẻ tám tháng, thời gian bên ngoài đã qua mười ngày.

Lục Lâm Thiên cười vui vẻ, thu thập tâm tình, thân ảnh lóe lên, lập tức đi tới Thiên Trụ giới tầng thứ nhất, Thiên Trụ giới tầng thứ nhất, Kim Viên và Phạm Thống đã chữa thương gần trăm ngày.

Thương thế của Kim Viên không nhẹ, cũng may bản thể lực phòng ngự rất khủng bố, gần trăm ngày đã khôi phục năm thành, ngược lại Phạm Thống thương thế đã lành.

- Lâm Thiên huynh đệ, ngươi...

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ nhất, Kim Viên mở mắt ra nhìn Lục Lâm Thiên, cảm giác khí tức Lục Lâm Thiên biến hóa, hắn không quá xác định.

Bởi vì hắn cùng đi với Lục Lâm Thiên, Kim Viên nhìn không ra cấp độ của Lục Lâm Thiên, nhưng mà tại Lục Lâm Thiên không tận lực che dấu khí tức, hắn có thể cảm ứng được khí tức biến hóa.

- Không ngờ đã đột phá Ngộ Chân Cảnh.

Lục Lâm Thiên sờ chớp mũi, trên mặt vui vẻ.

- Cái gì, ngươi thật đột phá!

Ánh mắt Kim Viên như gặp quỷ nhìn Lục Lâm Thiên, mở to mắt như sắp rơi ra ngoài.

Chính mình thân là Ngộ Chân Cảnh trung giai, Kim Viên rất rõ ràng từ Phá Giới Cảnh đột phá đến Ngộ Chân Cảnh là cái hào rộng cỡ nào, mà đây không phải việc gì, hắn cũng biết Lục Lâm Thiên bất phàm, người mà Tam Kỳ lão tổ vừa ý nếu không thể đột phá Ngộ Chân Cảnh, vậy đi gặp quỷ đi.

Làm cho Kim Viên chính thức kinh ngạc là thời gian, lúc này mới bao lâu chứ, chính mình chữa thương thì vết thương của Lâm Thiên huynh đệ chồng chất, nửa chết nửa sống, mà bây giờ hắn đã là Ngộ Chân Cảnh.

Bây giờ mới bao lâu, Lục Lâm Thiên dĩ nhiên đã đột phá, Kim Viên không kinh ngạc mới là lạ.

- Chưởng môn đã đột phá Ngộ Chân Cảnh?

Phạm Thống đứng bên cạnh còn ngạc nhiên hơn cả Kim Viên, bởi vì năng lượng thiên địa trong Thị Hoang Thế Giới, hắn vẫn không thể đột phá Phá Giới Cảnh, mà chưởng môn lại có thể đột phá đến Ngộ Chân Cảnh, còn đột phá trong thời gian ngắn như thế này, quan hệ trong đó thế nào Phạm Thống cũng rất rõ ràng.

Nhìn ánh mắt khïếp sợ của hai người, Lục Lâm Thiên nhún nhún vai, nói nhỏ:

- Vận khí mà thôi, hiện tại chúng ta nên đi xử lý chút chuyện, thuận tiện báo thù!

- Báo thù, báo thù gì?

Ánh mắt Kim Viên xoay chuyển, nói:

- Chẳng lẽ cũng muốn đi diệt Thị Huyết Giáo sao?

- Chưởng môn, Thị Huyết Giáo có cường giả, thực lực Huyết Đoạn Hồn chỉ bài danh thứ ba trong Thị Huyết Giáo mà thôi, tuy chưởng môn hiện tại đã đột phá, sợ rằng muốn tiêu diệt Thị Huyết Giáo, cũng cần phải suy nghĩ nhiều hơn, lực lượng ba người chúng ta có hạn,

Phạm Thống nói với Lục Lâm Thiên.

Chương 3489: Tìm kiếm giúp đỡ

- Muốn tiêu diệt Thị Huyết Giáo còn không vội, chúng ta đi tiêu diệt Huyết Đoạn Hồn rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên thôn phệ nhiều đệ tử Thị Huyết Giáo như thế, thi triển Sưu Linh Thuật cũng hiểu rõ thế lực Thị Huyết Giáo, trong nội tâm có tính tóa, mặc dù nói chính mình đột phá Ngộ Chân Cảnh, thực lực tự nhiên phóng đại, đan điền khí hải khổng lồ, nhưng muốn chiến thắng Thị Huyết Giáo là chưa đủ.

- Huyết Đoạn Hồn, hắn không phải trốn sao, sợ rằng lão gia hỏa này trốn tới nơi nào đó ẩn thân chữa thương rồi, chúng ta muốn tìm được hắn sợ rằng không dễ dàng.

Phạm Thống nghe chưởng môn nói không đi tiêu diệt Thị Huyết Giáo, ánh mắt ngưng trọng nhẹ nhàng hơn không ít.

- Ta nói rồi Huyết Đoạn Hồn trốn không thoát, tùy thời có thể tìm được.

Lục Lâm Thiên cười vui vẻ.

- Vậy thì quá tốt, nhưng mà Lâm Thiên huynh đệ, hai người chúng ta muốn đối phó Huyết Đoạn Hồn, chiến thắng hoàn toàn không có vấn đề, nhưng muốn giết lão gia hỏa kai thì phiền toái, lão gia hỏa kia mặc dù trọng thương, nhưng dù sao cũng có tu vị Ngộ Chân Cảnh trung giai đỉnh phong, muốn đánh chết còn khó lắm.

Kim Viên nghiêm mặt nói, muốn đánh chết một Ngộ Chân Cảnh trung giai đỉnh phong rất khó khăn, cho dù là cường giả Ngộ Chân Cảnh cao giai ra tay cũng chưa chắc thành công, đánh bại và đánh chết, đây là hai khái niệm khác nhau, có nắm chắc đánh bại nhưng không thể đánh chết, nếu đối phương lâm vào đường cùng cắn ngược một cái là rất lớn.

- Chúng ta đầu tiên tìm giúp đỡ, đến lúc đó dễ dàng hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Giúp đỡ, Lâm Thiên huynh đệ, chúng ta đi đâu tìm giúp đỡ?

Kim Viên nghi hoặc hỏi.

- Sẽ có, đến lúc đó sẽ biết rõ.

Lục Lâm Thiên cười thần bí.

Trong huyết sát thâm uyên, chung quanh xương trắng um tùm, khí tức tịch mịch làm người ta rung động, sâu trong không gian kiến trúc trùng điệp.

Trong kiến trúc to lớn có mấy trăm người đang đặt chân, linh lực nơi này tuy không nồng đậm bằng tiểu thế giới khác, nhưng so với cả Thị Hoang Thế Giới lại tốt hơn rất nhiều.

Mười ngày trôi qua, mấy trăm người bị nhốt mười ngày cũng buồn bực, nhưng không có chút biện pháp nào cả.

Đại điện béo gầy đang ở lại, người chung quanh không dám trêu vào hai sát tinh này, hai người này giết người không chớp mắt đấy.

Sưu sưu.

Trong không gian xuất hiện âm thanh xé gió, mọi người ngẩng đầu, nhìn thấy chân trời xa xa có ba thân ảnh chớp động, ba đạo thân ảnh lập tức đáp xuống quảng trường.

- Là ba người bọn họ.

- Thì ra đám người Phạm Thống chưa rời đi.

Nhìn thấy ba người này, nhiều người cảm thấy ngoài ý muốn, mấy trăm người lần lượt tìm nơi ra khỏi không gian này nhưng không nhìn thấy ba người này và Huyết Đoạn Hồn, cho nên mọi người còn tưởng rằng Huyết Đoạn Hồn và ba người này đã chạy đi, có lẽ không gian bị nhốt có quan hệ tới Huyết Đoạn Hồn và ba người

này.

Lần này nhìn thấy ba người xuất hiện, tự nhiên làm cho không ít người bất ngờ, lập tức cảm giác thương thế trên người Lục Lâm Thiên và Kim Viên đã khôi phục không tệ, những người này đặc biệt ngoài ý muốn.

- Hòa thượng béo gầy, xuất hiện đi!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trên quảng trường, không để ý tới ánh mắt của những người chung quanh, trực tiếp hô to vào trong kiến trúc lớn nhất.

Sưu sưu...

Lúc lời của Lục Lâm Thiên vừa dứt, trong đại điện có hai người xuất hiện trước mặt ba người Lục Lâm Thiên, hai người này cảm thấy ngoài ý muốn nhìn đám người Lục Lâm Thiên.

- Thì ra là các ngươi, không biết tìm hai huynh đệ ta có gì chỉ giáo?

Hòa thượng béo nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt cảm thấy ngoài ý muốn, ánh mắt của hắn lăng lệ nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên.

- Chỉ giáo không dám nhận, nhưng ta có việc muốn hỏi hai vị

Lục Lâm Thiên nhìn hòa thượng béo gầy, hai người đều là Ngộ Chân Cảnh sơ giai đỉnh phong, nghe nói hai người liên thủ có bản lĩnh chống lại Ngộ Chân Cảnh trung giai.

- Dễ nói dễ nói.

Hòa thượng béo mỉm cười, gật đầu hòa ái với Lục Lâm Thiên, trong mắt lại mang theo ngoài ý muốn và kiêng kị, hắn rất rõ ràng thực lực của người áo xanh trước mắt, cũng bất ngờ thanh niên này trong mười ngày ngắn ngủi đã khôi phục không tệ.

- Không biết hai người các ngươi muốn sống hay muốn chết?

Lục Lâm Thiên cũng vui vẻ, ánh mắt lạnh nhạt nhìn qua hòa thượng béo gầy.

- Ngươi có ý gì?

Nghe vậy, hòa thượng gầy đầy âm trầm, áo vải thô bay lên, trường bào lắc lư, trên mặt không đủ ba lượng thịt nhưng lại rất ung ác.

- Rất đơn giản, muốn chết thì ta sẽ hành toàn các ngươi, muốn sống thì sau này gia nhập Phi Linh Môn, tất cả nghe ta.

Đối mặt ánh mắt âm trầm của hòa thượng gầy, Lục Lâm Thiên vẫn tươi cười.

- Thì ra là gây sự với hòa thượng béo gầy.

- Có náo nhiệt, không biết thanh niên áo xanh có ăn được hai tên hòa thượng không, dù sao hai người bọn họ đã trọng thương, hòa thượng béo gầy không bị thương.

- Nhìn là biết rõ, hai tên hòa thượng và tên áo xanh cùng tên Thú tộc đều không phải dễ trêu.

Thấy có náo nhiệt, người chung quanh hứng thú vây quanh.

- Thì ra là tìm giúp đỡ ở đây.

Kim Viên và Phạm Thống xem như hiểu rồi, thì ra tìm giúp đỡ chính là hòa thượng béo gầy.

- Phi Linh Môn cái gì, không biết tự lượng sức mình, cho rằng trọng thương Huyết Đoạn Hồn là có thể lên mặt với huynh đệ chúng ta sao, nếu ngươi không bị thương, ta còn kiêng kị ngươi ba phần, nhưng mà hiện tại, ngươi còn chưa đủ tư cách, sợ rằng ngươi đoạt Oanh Thiên chiến hạm cũng không thể tiếp tục oanh kích đâu.

Hòa thượng béo mỉm cười nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt đầy vui vẻ, dần dần âm trầm, thì ra tiểu tử này gây sự với bọn họ, cũng không cần khách khí làm gì.

- Kim Viên huynh đệ, hòa thượng gầy cho ngươi, hòa thượng béo cho ta, không cần khách khí, bọn chúng muốn chết, cứ thành toàn cho bọn chúng là được.

Lục Lâm Thiên nhìn qua hòa thượng béo gầy, lại nói với Kim Viên.

- Không thành vấn đề.

Kim Viên giơ tay vài cái, hương thế còn chưa khỏi hẳn, nhưng mà muốn đối phó một Ngộ Chân Cảnh sơ giai cũng không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên đã đột phá đến Ngộ Chân Cảnh, thực lực tăng lên một tầng, Phá Giới Cảnh đã có thể thu thập Huyết Đoạn Hồn, lúc này Ngộ Chân Cảnh thu thập hòa thượng béo càng dễ dàng, Kim Viên đang tưởng tượng cảnh thê thảm của hòa thượng béo, bởi vậy, Kim Viên tự dưng mỉm cười, trong nội tâm càng mong chờ.

- Hừ, trọng thương còn dám đối phó chúng ta, không biết tự lượng sức mình.

Hòa thượng gầy ánh mắt âm trầm, toàn thân tỏa ra khí tức nóng rực thật mạnh, thân ảnh nhanh chóng lao tới.

- Ngươi là của ta, đợi tí nữa ngươi sẽ biết thế nào là không tự lượng sức mình.

Ánh mắt Kim Viên vui vẻ, thân thể khôi ngô bạo phát.

Bành bành.

Hai người va chạm với nhau trong thời gian ngắn, chấn vỡ không ít không gian, hào khí giương cung bạt kiếm.

Xùy!

Lúc hòa thượng gầy giao thủ với Kim Viên, hòa thượng béo vô cùng âm trầm, thân ảnh mập mạp lao về phía Lục Lâm Thiên cực nhanh.

- Tiểu tử, ngươi sẽ hối hận vì chọc huynh đệ chúng ta.

Hòa thượng béo cười lạnh một tiếng, thổ thuộc tính nguyên lực bộc phát, không gian chung quanh chấn động dữ dội, thân ảnh bay lên cao, hắn đánh ra một chưởng, chưởng này mang theo áp lực rất lớn.

Chương 3490: Hòa thượng béo bi thảm

Xùy.

Thời điểm tới cách Lục Lâm Thiên chưa đủ ba mét, thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất một cách không thể tưởng tượng nổi, chưởng này thất bại.

Hòa thượng béo nhìn thấy đối phương biến mất, tâm thần dò xét cũng không nhìn ra dấu vết.

Trong nháy mắt sắc mặt hòa thượng béo chấn động, tốc độ này quá nhanh, một lực lượng trói buộc áp lên người của hắn, làm cho hắn như lâm vào vũng bùn.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện sau lưng hòa thượng béo, thời gian gia tốc sáu mươi lần quá nhanh, phạm vi không gian của hòa thượng béo không có tác dụng ngăn cản.

Thân ảnh xuất hiện, ánh mắt Lục Lâm Thiên cười quỷ dị, trong thời gian ngắn kim thuộc tính mênh mông hiện ra, khí tức lăng lệ bá đạo, đánh thẳng về phía hòa thượng béo.

Bành!

Gần trong gang tấc, tốc độ quá nhanh, hòa thượng béo không cách nào giãy giụa, trên lưng trúng một chưởng, âm thanh trầm đυ.c đánh vào áo giáp cấp bậc Hậu Thiên của hắn, áo giáp vỡ nát.

PHỤT.

Hòa thượng béo miệng phun máu tươi, thân ảnh mập mạp rơi xuống quảng trường, quảng trường chấn động như động đất, vết nứt trên mặt đất lan rộng ra.

- Đây là lực lượng Ngộ Chân Cảnh lực, quá mỹ diệu!

Lục Lâm Thiên không vội ra tay, hắn đang thích ứng lực lượng của

mình.

Sau khi đột phá đến Ngộ Chân Cảnh, cảm giác lực lượng bộc phát tuyệt đối không phải Phá Giới Cảnh có thể so sánh, vừa rồi thậm chí còn chưa dùng toàn lực cũng đủ đánh bay hòa thượng béo.

- Hòa thượng béo không phải đối thủ.

- Tên thanh niên áo xanh không còn thương thé.

Mấy trăm người xem náo nhiệt chung quanh thấy hòa thượng béo bị đánh bại, nội tâm vô cùng chấn động.

- Đáng chết.

Hòa thượng gầy và Kim Viên giao thủ với nhau, nhìn thấy kết cục của hòa thượng béo, ánh mắt giận dữ, cũng mang theo kinh hãi, tên Thú tộc này chỉ mười ngày đã khôi phục một nửa thương thế, chính mình đơn đả độc đấu còn miễn cưỡng chống lại, nhưng tên áo xanh chữa thương quá nhanh, chỉ mười ngày đã khỏi hẳn.

- Ngươi nên thành thật một chút.

Kim Viên đánh ra hai đấm phá hủy không gian, năng lượng thiên địa thổ thuộc tính hội tụ, quảng trường gió nổi mây phun, công kích vào hòa thượng gầy.

Xùy.

Hòa thượng béo rơi xuống đất, hắn lập tức bay thẳng tới chỗ hòa thượng gầy, hai người cùng hợp kcihs, thực lực sẽ tăng lên thật lớn, một chieu vừa rồi, hắn đã biết rõ mình đơn đả độc đấu không đánh lại thanh niên áo xanh.

- Đối thủ của ngươi là ta.

Thời điểm hòa thượng béo bay đi, thân ảnh bị định trụ giữa không trung, toàn lực giãy dụa cũng chỉ hơi nhúc nhích, căn bản không cách nào thoát thân, lúc này thân ảnh áo xanh xuất hiện trước mặt hắn.

- Liệt Viêm Quyền!

- Tam Thiên Lưu Vân Thủ!

- Ám Tiêu Linh Chưởng!

- Hàn Băng Chưởng.

- Phong Quyển Tàn Vân.

- Thiên Thủ Liệt Cương Ấn!

- Tê Thiên Liệt Địa Trảo.

- Long Ảnh Thủ!

Trong ánh mắt sợ hãi của hòa thượng béo, thanh niên áo xanh công kích nhanh tới mức không thể nào nói nổi.

Phanh! Phanh! Phanh!

Không gian hỗn loạn, sụp đổ, trở thành hư không, đám người vây xem cảm thấy hoa mắt, từng đạo công kích như sấm sét, khí kình khủng bố quét qua tất cả sau đó đều đánh vào người hòa thượng béo.

Lúc này nguyên lực trong người bành trướng,Lục Lâm Thiên nhịn không được muốn phóng thích, mà hòa thượng béo trở thành đối phượng may mắn để Lục Lâm Thiên phát tiết.

Ầm ầm.

Không gian triệt để hỗn loạn, hư không đen kịt lộ ra, từng vết nứt không gian hiện ra giữa hư không, khí kình khủng bố quét qua tất cả.

PHỤT, PHỤT, PHỤT.

Hòa thượng béo miệng phun máu tươi, hoàn toàn phát mộng, căn bản không có bất luận sức phản kháng nào, ánh mắt nhìn chằm chằm, hắn chưa từng gặp qua công kích lăng lệ như thế, cho dù năm người liên thủ cũng không có hiệu quả công kích như thế.

- Đại Địa Vô Ảnh Cước.

Không gian rung rung, không gian hỗn loạn, Lục Lâm Thiên cuối cùng một cước đá vào bụng hòa thượng béo, lực lượng to lớn áp hắn rơi từ không trung xuống, không gian ven đường nứt vỡ từng khúc, giống như thiên thạch rơi xuống đất, mang theo cả phiến hư không này.

Ầm ầm.

Hòa thượng béo rơi xuống quảng trường, đất rung núi chuyển, quảng trường rạn nứt, phiến đá bay tứ tung.

- Đánh xong kết thúc công việc.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, hắn thu thủ ấn lại, kình phong quét qua các nơi, vừa phát tiết xong, hắn vô cùng vui vẻ, nhưng tự dưng trên người sinh ra khí thế bá đạo không ngờ.

PHỤT.

Hòa thượng béo phun máu tươi lần nữa, sắc mặt tái nhợt đáng sợ, toàn thân chảy máu tươi đầm đìa, quần áo nghiền nát, sợ rằng hòa thượng béo chưa bao giờ thê thảm như lúc này.

Ánh mắt hòa thượng béo ngây ngốc, hắn bị đánh choáng váng, cảm giác bị hành hạ này hắn chưa từng gặp qua.

- Hòa thượng béo quá thảm.

- Đây đâu phải giao thủ, đây là chà đạp!

Chung quanh có không ít ánh mắt khiếp sợ, hòa thượng béo gặp phải tai vạ.

- Chưởng môn quá cường hãn, còn có vài loại áo nghĩa.

Phạm Thống đã sớm lui qua một bên, hắn đứng xa quan sát tình ình.

- Ngươi đột phá Ngộ Chân Cảnh, ngươi đã đột phá Ngộ Chân Cảnh...

Hòa thượng béo uể oải nằm mặt đất, trên mặt máu tươi đầm đìa, ánh mắt kinh hãi nhìn Lục Lâm Thiên.

Trong quá trình bị hành hạ, hòa thượng béo cũng có thể cảm giác được, thanh niên áo xanh trong mười ngày ngắn ngủi đã từ Phá Giới Cảnh cao giai trực tiếp đột phá đến Ngộ Chân Cảnh, tốc độ đột phá làm hắn khiếp sợ.

- Ngươi trả lời đúng rồi!

Lục Lâm Thiên cười cười, quay đầu nhìn Kim Viên, nói:

- Kim Viên đại ca, có thể dừng tay.

- Ha ha.

Kim Viên cười to, hắn đánh một quyền sau đó thoát thân, lập tức đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn hòa thượng béo nằm trên mặt đất, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên huynh đệ, thực lực tiến bộ không nhỏ ah.

- Các ngươi muốn thế nào, mau thả đệ đệ của ta ra.

Ánh mắt hòa thượng gầy âm trầm, tên Thú tộc này hắn không có biện pháp gì, lúc này tăng thêm thanh niên áo xanh, hắn không có khả năng chống lại, hắn thật sự không biết, trong khoảng thời gian ngắn, hai người này vì sao khôi phục nhanh như vậy, thanh niên áo xanh còn đột phá từ Phá Giới Cảnh cao giai đến Ngộ Chân Cảnh.

- Thì ra ngươi là đại ca.

Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn nhìn qua hòa thượng gầy, cái hòa thượng béo nhìn còn già hơn hòa thượng gầy, không nghĩ tới hòa thượng gầy là lão đại.

Ánh mắt hơi nhúc nhích, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn qua hòa thượng gầy, cười nói:

- Ta cải biến chú ý, ta không muốn giết hai các ngươi, cảm thấy được thì có thể luyện thành khôi lỗi, có lẽ so còn tốt hơn giết các ngươi nhiều.

- Ngươi dám!

Hòa thượng gầy hét lớn, ánh mắt đỏ thẫm.

- Ngươi cảm thấy ta có dám hay không, nghe nói ngươi có danh khí trong vùng này, ngươi không biết lời này quá ngây thơ sao?

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, hắn đạp vào bụng hòa thượng béo

PHỤT.

Đáng thương hòa thượng béo, cái bụng mập mạp sắp bị nghiền nát, trong miệng phun máu tươi như suối.

- Ngươi...

Ánh mắt hòa thượng gầy nổi giận, lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên, hắn không thể không nhịn tức giận, âm trầm nói:

- Ngươi muốn như thế nào?

- Cho các ngươi cơ hội cuối cùng, gia nhập Phi Linh Môn, về sau nghe ta, bằng không luyện chế các ngươi thành khôi lỗi, về sau vẫn nghe ta.

Lục Lâm Thiên cười vui vẻ, nhưng trong nụ cười này mang theo hàn ý khiếp người.

Chương 3491: Thế lực mới hình thành

Hòa thượng đầy âm trầm, loại tình huống này, hắn biết rõ chính mình không có lựa chọn nào khác, trong Thị Hoang Thế Giới, thực lực vi tôn, lúc này hắn thực lực không đủ nên phải cúi đầu, đây là cách sinh tồn trong Thị Hoang Thế Giới.

- Tốt, ta đáp ứng ngươi.

Hòa thượng gầy nhìn Lục Lâm Thiên, cắn răng gật đầu đáp, hắn không có lựa chọn thứ hai, trừ phi là muốn chết, nhưng hắn không muốn chết, cũng không muốn hòa thượng béo bị luyện chế thành khôi lỗi.

Hòa thượng béo không nói gì, ánh mắt cũng cam chịu, thực lực không đủ, không có tư cách lựa chọn cái gì.

- Hợp tác vui sướng.

Lục Lâm Thiên cười cười, bàn chân rời khỏi bụng của hòa thượng béo.

Lực áp chế tiêu tán, hòa thượng béo lúc này mới đứng dậy, vừa rồi bị chà đạp như thế, nhưng hắn biết đối phương đã tránh chỗ hiểm, cho nên nhìn thì vô cùng thê thảm, nhưng thật ra không có trọng thương.

- Đồ đê tiện, sớm đáp ứng không được sao, bị chà đạp một lần mới đáp ứng.

Ánh mắt Kim Viên đảo qua hòa thượng béo.

Hòa thượng béo tuy có tức giận, nhưng hắn không dám phát tác với Kim Viên, chỉ có thể nén giận.

- Đệ đệ, ngươi có sao không?

Hòa thượng gầy lập tức tới bên cạnh hòa thượng béo, đôi mắt âm trầm hỏi thăm.

Lục Lâm Thiên nhìn vào trong mắt, hai huynh đệ cũng không phải thế hệ nhân từ nương tay, nhưng tình nghĩa huynh đệ rất tốt.

- Không có việc gì.

Hòa thượng béo nói với hòa thượng gầy, công kích vừa rồi tránh chỗ hiểm, cho nên vấn đề của hắn không lớn, chỉ bị chà đạp một phen mà thôi.

- Tất cả mọi người nghe cho ta, cho Lục Lâm Thiên ta mặt mũi, gia nhập Phi Linh Môn, không cho ta mặt mũi, ta tuyệt đối không bắt buộc, nhưng ta hy vọng các ngươi cẩn thận cân nhắc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua hơn ba trăm người chung quanh, khoảng chừng ba mươi mấy Phá Giới Cảnh, trong đó có năm Phá Giới Cảnh cao giai, những người còn lại có tu vị Hậu Thiên, thậm chí chỉ có tu vị Tôn cấp trên đại lục Linh Vũ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua người này, người đó run rẩy, nhìn béo hòa thượng gầy hai người cũng đã gia nhập Phi Linh Môn, trong tình huống này chỉ sợ không nên cự tuyệt.

- Ta nguyện ý gia nhập Phi Linh Môn.

- Ta cũng nguyện ý.

Lập tức đã có người nguyện ý gia nhập Phi Linh Môn, thả người bay tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, tình thế như thế, không thể không lựa chọn.

Đương nhiên cũng không phải ai cũng muốn gia nhập Phi Linh Môn, nếu muốn gia nhập một phương thế lực, đặc biệt là những Phá Giới Cảnh đã sớm gia nhập, cũng không cần chờ tới bây giờ.

- Thật xin lỗi, ta không muốn gia nhập sơn môn nào cả.

- Thật có lỗi, ta cũng không muốn gia nhập.

Người không muốn gia nhập Phi Linh Môn đều lui ra sau.

Qua một lát, hơn ba trăm người chỉ có một nửa nguyện ý gia nhập Phi Linh Môn, Phá Giới Cảnh cũng có một nửa nguyên ý gia nhập Phi Linh Môn, kỳ thật không phải bọn họ nguyện ý, mà là không có biện pháp nào khá.c

Năm Phá Giới Cảnh cao giai chỉ có hai người gia nhập Phi Linh Môn, ba người còn lại lui qua một bên.

Tổng cộng hơn ba trăm sáu mươi người, lúc này nguyện ý gia nhập Phi Linh Môn chỉ có một trăm chín mươi ba người, còn có hơn một trăm bảy mươi người, kể cả mười bốn Phá Giới Cảnh, ba Phá Giới Cảnh cao giai đều lui sang một bên.

- Các ngươi thực không có ý định suy nghĩ việc gia nhập Phi Linh Môn sao?

Lục Lâm Thiên nhìn đám người không gia nhập Phi Linh Môn người, ánh mắt mỉm cười.

- Thật có lỗi, ta không muốn gia nhập bất cứ thế lực nào.

- Lục chưởng môn, thật có lỗi.

Cả đám thần sắc cung kính, lúc này không người nào dám trêu chọc thanh niên áo xanh, không dám đắc tội, nhưng cũng không gia nhập Phi Linh Môn.

- Thật sao, ta cũng không cưỡng cầu.

Lục Lâm Thiên thở dài một hơi, lắc đầu, ngẩng đầu nhìn đám người kia, tươi cười dần dần biến mất, ánh mắt mang theo sát ý.

- Có biết không, ta không thích nhất là ai không cho ta mặt mũi, các ngươi không cho ta mặt mũi, ta cũng không cần cho các ngươi mặt mũi.

Bỗng nhiên Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói một câu, lãnh ý băng hàn lấy hắn làm trung tâm khuếch tán ra chung quanh, cả quảng trường lạnh giá, trong lúc vô hình nhiều người rùng mình.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng biến mất, hắn xuất hiện trong đám người không gia nhập kia.

Rầm rầm rầm...

Âm thanh trầm thấp nổ tung, người thực lực thấp thân thể nổ tung, huyết vụ bắn tungtoes..

Ngao!

Một giây sau tiếng đao minh xuyên thấu không gian, từng tiếng long ngâm vang vọng các nơi, cũng có uy áp cực lớn tỏa ra, Lục Lâm Thiên cầm Huyết Lục, Huyết Lục bắn ra sát khí ngập trời.

- Đều đi chết đi.

Tiếng quát vang lên, từng đạo đao mang xuyên thấu không gian, sát khí ngập trời.

XIU....XIU......

- Đi chết đi!

XIU....XIU......

Ah...

Từng tiếng kêu thảm thiết và nhiều người hóa thành huyết vụ, không ai có thể thoát khỏi trói buộc không gian.

XIU....XIU....

Ánh đao quét qua, rất nhiều người tan vỡ dưới ánh đao này.

- Ta nguyện ý gia nhập Phi Linh Môn.

- Lục chưởng môn tha mạng, ta nguyện ý gia nhập Phi Linh Môn.

Tiếng kêu thảm thiết, tiếng cầu xin tha thứ cùng vang lên với tiếng đao minh, tất cả mọi người hối hận, ai cũng không ngờ Lục Lâm Thiên lại ra tay không chút báo trước, sát ý ngập trời.

- Hiện tại hối hận đã muộn, không cho ta mặt mũi, vậy đi chết đi.

Sát ý ngập trời, sát khí làm nội tâm người ta giá lạnh.

Những người đã gia nhập Phi Linh Môn đều cảm thấy mồ hôi lạnh ứa ra, may mắn chính mình vừa rồi thức thời gia nhập Phi Linh Môn.

Hòa thượng béo gầy nhìn nhau, cũng run sợ, Lục Lâm Thiên nhìn thì vui vẻ hòa khí, nhưng khi động thủ lại có sát ý ngập trời, sát khí bức người, khủng bố như vậy, tuyệt đối hai người chưa thấy trong đời.

Loại sát ý này không phải cố ý đạt được, không có trải qua máu tươi tẩy lễ, căn bản không có khả năng đạt tới trình độ này.

Bành bành.

Không gian run rẩy, không gian cứng lại, khí tức vô hình bạo phát, cuồng phong vô cùng lăng lệ quét qua, vô số huyết tinh bắn tung tóe.

Những người chung quanh hãi hùng khiếp vía, linh hồn chấn động, khí thế kia làm thân thể bọn họ khó nhúc nhích, sát khí ập vào người.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, Huyết Lục trong tay, sát khí sôi trào, hắn nhìn qua những người nguyện ý Phi Linh Môn, trầm giọng nói:

- Còn có ai không muốn gia nhập Phi Linh Môn không?

Tất cả mọi người nhìn Lục Lâm Thiên, rùng mình, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên, mang theo sợ hãi.

- Bái kiến chưởng môn.

Tất cả mọi người run rẩy, lập tức quỳ xuống hành lễ.

- Bái kiến chưởng môn.

Ánh mắt hòa thượng béo gầy run run, cuối cùng cũng quỳ xuống, hai người đều hít sâu một hơi, trong nội tâm cảm xúc rất nhiều, không nên chọc sát thần này, hắn có tu vị vô cùng cường hãn, thủ đoạn quỷ dị nhiều không kể xiết, tâm ngoan thủ lạt, sát khí ngập trời, loại người này mới là kinh khủng nhất.

- Bái kiến chưởng môn.

Toàn thân Phạm Thống run rẩy, cũng quỳ xuống hành lễ, ánh mắt kích động, đến bây giờ hắn mới hiểu được, người trong Thị Hoang Thế Giới không có bao nhiêu người có thủ đoạn và khí thế như vậy.

Ánh mắt Kim Viên ngạc nhiên, hắn khôi phục tinh thần, hít sâu một hơi.

- Đứng lên đi.

Chương 3492: Vây công Huyết Đoạn Hồn

Thu Huyết Lục vào trong cơ thể, Lục Lâm Thiên nói ra, thân ảnh tới bên cạnh hòa thượng béo gầy, nói nhỏ:

- Hòa thượng béo, ngươi khôi phục thương thế trước, sáng sớm ngày mai theo ta đi xử lý công việc, những người khác nghe Phạm Thống an bài, thu thập nơi đây một chút, về sau nơi này chính là phân đà Phi Linh Môn tại Thị Hoang Thế Giới.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, hắn và Kim Viên biến mất không thấy gì nữa, trực tiếp tiến vào đại điện kia.

- Đều nghe ta an bài sao...

Chỉ có Phạm Thống đang kích động hưng phấn, chưởng môn vừa rồi có nói, những người này nghe hắn an bài, hắn hiểu ngày tốt lành của mình đã tới rồi.

Một đêm qua đi, sáng sớm, ánh sáng chiếu vào huyết sát thâm uyên hoàn toàn khác với bên ngoài, nơi đây có sinh cơ bừng bừng, cỏ cây xanh biếc, nước chảy róc rách.

Lúc này có hai trăm thân ảnh tập hợp, mấy người đi đầu chính là Lục Lâm Thiên, Kim Viên, hòa thượng béo gầy, còn có Phạm Thống, cùng với hai Phá Giới Cảnh cao giai, hòa thượng béo đã đổi áo vải thô khác, bộ dáng chật vật hôm qua giảm đi rất nhiều.

- Lâm Thiên huynh đệ, chẳng lẽ Huyết Đoạn Hồn ẩn nấp ở đây sao?

Kim Viên nhìn hạp cốc trước mặt và hỏi Lục Lâm Thiên, tâm thần hắn nhìn trộm nhưng không phát hiện cái gì.

- Đúng vậy, lão thất phu kia đang ẩn thân ở đây.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, hắn đi tới hạp cốc và hô:

- Huyết Đoạn Hồn, đi ra chịu chết đi!

Tiếng hô vừa vang lên, một giây sau trong ánh mắt của mọi người, trong lòng bàn tay có tử kim sắc quang mang hiện ra, khí tức hủy diệt mênh mông đánh vào hạp cốc.

Ầm ầm!

Tử lôi đánh xuống, hạp cốc run rẩy, dưới đất xuất hiện hố sâu không đáy, lập tức sụp đổ, năng lượng phong bạo quét qua các nơi.

Xùy!

Trong hạp cốc sụp đổ có một đạo thân ảnh phóng lên trời, khí tức huyết tinh tràn ra.

- Huyết Đoạn Hồn, ngươi trốn không thoát.

Ánh mắt Kim Viên trầm xuống, thân thể khôi ngô lao lên trên.

Thân ảnh Huyết Đoạn Hồn xuất hiện giữa không trung, ánh mắt âm trầm, có chút chật vật, sắc mặt tái nhợt.

Hắn nhìn chung quanh Lục Lâm Thiên, Kim Viên có hòa thượng béo gầy, ánh mắt Huyết Đoạn Hồn càng âm trầm, đặc biệt phát hiện thương thế của Kim Viên dường như khôi phục hơn phân nửa, mà Lục Lâm Thiên đã khôi phục bình thường, trong nội tâm cũng âm thầm kiêng kị.

- Hòa thượng béo gầy ngươi chẳng lẽ ngươi liên thủ với hai tên này sao, ngươi nên biết kết cục đặc tối với Thị Huyết Giáo chúng ta.

- Nói nhảm quá đi, Thị Huyết Giáo thì thế nào, chết đi!

Hòa thượng béo gầy mang theo một bụng tức giận, cũng không muốn nói nhảm quá nhiều, đến hiện tại bọn họ tự nhiên biết rõ chưởng môn mang bọn họ tới đây làm gì, chính là đánh chết Huyết Đoạn Hồn.

- Song Huyền Bí Pháp!

Hòa thượng béo gầy kết thủ ấn, dẫn động năng lượng thiên địa biến hóa, hỏa thuộc tính áo nghĩa và thổ thuộc tính áo nghĩa bạo phát.

Xuy xuy.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, trên người hai người có áo giáp đỏ và áo giáp vàng, khí tức tăng vọt không ít, trực tiếp tăng lên mức có thể chống lại Ngộ Chân Cảnh trung giai.

Ken két.

Hai người liên thủ thúc dục bí pháp, ăn ý mười phần, năng lượng thiên địa chung quanh bị hai người tác động, trong khoảnh khắc có hai quyền ấn đánh thẳng vào hư không.

Sắc mặt Huyết Đoạn Hồn vô cùng khó coi, mùi huyết tinh quét qua tất cả, hai dấu quyền ấn đánh thẳng vào hòa thượng béo gầy, bốn quyền ấn va chạm vào nhau.

Bành bành!

Bốn quyền ấn đυ.ng vào nhau, âm thanh trầm đυ.c vang lên, bốn quyền oanh kích, khe hở đen kịt bắn ra chung quanh, không gian chung quanh vỡ ra từng khúc.

Đạp đạp!

Thân ảnh ba người lui ra sau vài trượng mới đứng vững, không ai có thể chiệm tiện nghi.

Nhưng lúc này Huyết Đoạn Hồn trọng thương nên có khác, hòa thượng béo gầy đối kháng trực tiếp không ăn thiệt thòi, kỳ thật âm thầm còn chiếm chút ít tiện nghi.

Ngao.

Kim Viên trực tiếp thúc dục bản thể Hoàng Kim Long Viên khổng lồ, ngay vào lúc Huyết Đoạn Hồn lui lại, cánh tay khổng lồ đánh thẳng một quyền.

- Lão già kia, ăn một đấm của ta.

Kim Viên đánh ra một quyền xuyên thủng không gian, thổ thuộc tính nguyên lực đem làm không gian cứng lại.

Huyết Đoạn Hồn căn bản không tránh khỏi, ánh mắt hoảng hốt.

Bành!

Huyết Đoạn Hồn đấu với Kim Viên, thực lực hai người không chênh lệch nhiều, lúc này Kim Viên khôi phục hơn phân nửa, mà Huyết Đoạn Hồn vẫn trọng thương, thương thế càng nguy hiểm, trúng một quyền này sẽ nguy trong sớm tối.

PHỤT.

Huyết Đoạn Hồn phun máu tươi, sau đó thân thể bay ngược ra sau, trực tiếp nện vào một ngọn núi, lực trùng kích rất mạnh chấn vỡ hư không.

Xùy!

Đá vụn bắn ra chung quanh, trong lúc sơn băng địa liệt, Huyết Đoạn Hồn lao ra khỏi ngọn núi, hắn không dám dừng lại, bốn người vây công, hắn không trốn sẽ chết.

- Trốn không thoát.

Thời điểm Huyết Đoạn Hồn phóng lên trời, một tiếng nói lạnh như băng vang lên, không gian run lên, kim quang sáng ngời, cuồng phong gào thét, mơ hồ còn có tiếng thiểm điện vang vọng.

Toàn thân Huyết Đoạn Hồn bị lực trói buộc áp chế, thân thể như đọng lại, khí tức lăng lệ làm nội tâm của hắn run rẩy.

Huyết Đoạn Hồn không cách nào giãy dụa ra khỏi trói buộc cực lớn này, kim quang làm không gian run lên, đột nhiên một đại thủ ấn đánh xuống giống như phật thủ, không gian chung quanh khôi phục rất lâu.

Tạch...

Thủ ấn cực lớn giáng xuống, lập tức vỗ vào người Huyết Đoạn Hồn, thủ ấn kinh người đánh nát hư không.

Phanh!

Huyết Đoạn Hồn miệng phun máu tươi, thân thể lui ra phía sau, nện thẳng vào đống đá vụn.

Kình phong quét qua các nơi, những người vây xem không ngăn nổi lực lượng khủng bố này, sát khí lăng lệ làm bọn họ run như cầy sấy.

Ánh mắt hòa thượng béo gầy hoảng sợ, lúc này hai người mới hiểu được, ngày hôm qua là chưởng môn cố ý mời chào bọn họ, bằng không với lực lượng của chưởng môn thừa sức giết bọn họ.

- Tất cả mọi người không nên vọng động, chờ ta là tốt rồi.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, hắn vừa dứt lời đã kết thủ ấn, hắn dẫn động năng lượng trong thiên địa, cả không gian lập tức run rẩy.

Ầm ầm.

Không gian rung rung sinh ra gió nổi mây phun, sát khí ngập trời bao phủ không trung.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, toàn bộ không gian thiên hôn địa ám, cát bay đá chạy, đại địa nổ vang, giống như trong mặt đất có gì đó bay ra, khí tức làm người ta tim đập chân rung bao phủ thiên địa.

Thân thể đẫm máu của Huyết Đoạn Hồn bay ra khỏi đống đá vụn, nhìn thấy động tĩnh không gian chung quanh, ánh mắt biến hóa.

- Trận pháp, đây là trận pháp.

- Chưởng môn có thể bày trận, chưởng môn còn tinh thông trận pháp.

- Ta hiểu rồi, không gian bị phong tỏa, nhất định là chưởng môn đã sớm có bố trí tất cả.

Phạm Thống ngạc nhiên, hắn nhìn động tĩnh chung quanh, thậm chí nghẹn họng nhìn trân trối, lập tức biến sắc, lớn tiếng nói:

- Tất cả mọi người không nên lộn xộn, miễn xúc động trận pháp.

- Là trận pháp, tiểu tử này còn tinh thông đại trận, sớm biết như thế không dây dưa với hắn làm gì.

Trong không gian thiên hôn địa ám, sắc mặt Huyết Đoạn Hồn trắng bệch, ánh mắt càng kinh hãi, nếu hắn sớm biết thanh niên áo bào xanh khó dây vào như vậy, hắn cũng không chọc kẻ này, bây giờ hối hận cũng không kịp.

Chương 3493: Cảm giác một đêm phát tài

- Lão thất phu, ta muốn giết ngươi, hiện tại dễ như trở bàn tay.

Lúc này lời của Lục Lâm Thiên vang lên, thân ảnh hắn vô thanh vô tức xuất hiện trong thiên địa, gió mạnh khủng bố thổi qua, Lục Lâm Thiên như cá gặp nước, hắn không bị ảnh hưởng chút nào.

Khi thân ảnh hắn xuất hiện, thân thể Lục Lâm Thiên đã xuyên qua gió mạnh, ẩn ẩn mang theo tàn ảnh, trực tiếp xuất hiện trước người Huyết Đoạn Hồn, trong thời gian ngắn hắn phất tay đánh ra một chưởng.

Huyết Đoạn Hồn cảm giác tử vong tới gần, cắn răng phun máu tươi, ánh mắt trở nên tàn nhẫn thê lương, cười lạnh oán độc quát to:

- Ta liều với ngươi, cùng chết!

Tiếng kêu oán độc vang lên, thân thể Huyết Đoạn Hồn mơ hồ bắt đầu bành trướng, hắn tự bạo hồn anh, ngọc thạch câu phần.

- Ngươi còn chưa đủ tư cách.

Lục Lâm Thiên vận dụng thời gian chi lực, thời gian chi lực đồng hóa không gian, lập tức đến bên người Huyết Đoạn Hồn, phát tay sinh ra lực cắn nuốt, một chưởng vỗ vào đầu Huyết Đoạn Hồn...

Trong không gian tối tăm này, mọi người không dám lộn xộn, chỉ có thể yên tĩnh chờ đợi, trong đại trận mạnh như thế, không ai muốn đi tìm chết.

Ầm ầm!

Động tĩnh to lớn kéo dài suốt hai canh giờ, không gian run lên, lập tức dần dần dẹp loạn, mọi người nhìn rõ thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện trên không trung.

- Ta cần bế quan một thời gian ngắn, sẽ không quá dài, tất cả mọi người thu thập đi, trong lúc ta bế quan, bất luận kẻ nào cũng không được tới gần đại điện, bằng không giết không tha.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, ánh mắt đảo qua người chung quanh, hắn và Kim Viên biến mất.

- Huyết Đoạn Hồn đã chết sao?

- Hắn bị chưởng môn giết.

…………

Sau một lát, trong Thiên Trụ giới tầng thứ sáu, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống thôn phệ nguyên lực, vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết bỏ tạp chất biến thành nguyên lực của bản thân.

Tu vị Huyết Đoạn Hồn Ngộ Chân Cảnh trung giai đỉnh phong, đối với Lục Lâm Thiên mà nói, đây là đại bổ.

Quanh người hắn lúc này có kim quang lóe lên, Lục Lâm Thiên nhanh chóng tiến vào trạng thái vong ngã, thỏa thích lĩnh ngộ và luyện hóa lấy nguyên lực trong người, khí tức trên người tăng trưởng từ từ.

Nhưng tốc độ tăng trưởng chậm chạp, nếu như bị người ta nhìn thấy chắc chắn sẽ bị dọa ngây ngốc, cấp độ Ngộ Chân Cảnh này muốn tiến bộ nhanh quả thực không thể nào phát sinh, đây là nghịch thiên, so với người cùng cấp độ còn nhanh gấp ngàn lần.

Vào đêm, lúc mọi thứ tĩnh mịch, hoàng hôn đang từ từ biến mất, màn đêm dẫn bao phủ trời xanh, không khí bắt đầu lạnh giá, trăng sáng bao phủ vòm trời, dãy núi bị ánh trăng nhu hòa bao phủ.

- Tra cho ta, toàn lực truy tra sơn mạch Huyết Đô xảy ra chuyện gì, nhất định phải tìm ra Oanh Thiên chiến hạm và Huyết trưởng lão.

Trong màn đêm, trong kiến trúc to lớn, một tiếng hét giận dữ truyền ra.

Sơn mạch Huyết Đô xảy ra động tĩnh không nhỏ, khiến cho không ít người chú ý, mấy trăm người tiến vào sơn mạch Huyết Đô biến mất vô duyên vô cớ không thấy gì nữa, huyết sát thâm uyên cũng không còn sát khí, tất cả biến cố làm người ta hứng thú.

Sáng sớm, lúc tia nắng sớm đầu tiên chiếu vào sơn mạch Huyết Đô, đặc biệt là gần huyết sát thâm uyên có không ít thân ảnh xuất hiện, nhân số còn không ít, mọi người đã điều tra thời gian ngắn nhưng không phát hiện gì cả.

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ sáu không gian, thời gian ba tháng trôi qua từ từ.

Hô.

Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm trọc khí, thời điểm mở hai mắt ra, trong đôi mắt đen thâm thúy có tinh mang nương theo khí tức man hoang phóng thích ra ngoài.

- Chỗ tốt không ít.

Tinh mang thu liễm biến mất không thấy gì nữa, khí tức mênh mông nội liễm, làm cho không ai có thể nhìn trộm, lúc này Lục Lâm Thiên vui vẻ, khóe miệng cong lên.

Thôn phệ nguyên lực của Huyết Đoạn Hồn đã làm thực lực Lục Lâm Thiên tăng lên một bước, từ biên giới Ngộ Chân Cảnh sơ giai, lúc này đạt tới tình trạng Ngộ Chân Cảnh sơ giai trung kỳ.

- Thiên Thủy Môn, Thải Hồng Cốc, hai mươi năm không dài, chờ đó cho ta...

Cảm giác năng lượng trong người bành trướng, ánh mắt Lục Lâm Thiên chớp động, lãnh ý truyền ra.

Thải Hồng Cốc dễ đối phó, nhưng Lục Lâm Thiên lại biết Thiên Thủy Môn khó đối phó, huống chi sau lưng Thiên Thủy Môn còn có Chiến Thiên Liên Minh khổng lồ, đây mới thực sự là quái vật khổng lồ.

Lục Lâm Thiên biết rõ muốn đối phó tất cả cũng không phải quá rất dễ dàng, thực lực của mình có hạn, cho nên Lục Lâm Thiên quyết định đi con đường ở Cổ Vực, phát triển Phi Linh Môn, lúc trước Hóa Võ Tông, Lan Lăng sơn trang, tất cả đại hoàng tộc đều là quái vật khổng lồ, cuối cùng cũng nhìn sắc mặt Phi Linh Môn làm việc.

Xoẹt..

Hơi suy nghĩ một hồi, hắn nhíu mày, Lục Lâm Thiên phất tay, không gian run rẩy, rất nhiều nhẫn trữ vật hiện ra.

Nhẫn trữ vật đều đoạt được trên người chết, trên người Huyết Đoạn Hồn nhiều nhất, phần lớn nhẫn trữ vật trong đống xương trắng như núi đều nằm trong tay Huyết Đoạn Hồn.

Trong những nhẫn trữ vật này, lúc này bị Lục Lâm Thiên móc ra toàn bộ, quả thực đồ vật chồng chất như núi nhỏ, những nhẫn trữ vật này đều có linh hồn cấm chế.

Nhưng những nhẫn không gian này đã tồn tai không biết bao nhiêu năm, ấn ký linh hồn trên nhẫn trữ vật đã yếu đi rất nhiều, còn có nhẫn trữ vật không có linh hồn cấm chế.

Đi ra thế giới bên ngoài, Lục Lâm Thiên lại thành người nghèo, cho nên hắn rất hứng thú việc kiểm tra nhẫn trữ vật.

Kiếm tra và phân loại nhẫn trữ vật, Lục Lâm Thiên vui vẻ, khi thì kinh ngạc, khi thì nghi hoặc, còn phải bình tâm tĩnh khí tiêu trừ ấn ký linh hồn.

Thời gian nửa tháng trôi qua, Lục Lâm Thiên mới làm xông lượng lớn công việc, trên mặt mừng rỡ.

Hậu thiên linh khí tám mươi sáu vạn tám ngàn bốn trăm ba mươi mốt kiện, trong đó có sáu nhẫn trữ vật chứa một tiên thiên linh khí, tổng cộng sáu kiện, đan dược chồng chất không ít, nhưng cấp độ tổng thể không cao, linh dược không ít, cấp độ cũng không cao, nhưng cộng lại có giá trị kinh người..

Tài liệu luyện khí số ít, đẳng cấp cũng không cao, thượng vàng hạ cám không ít.

Cuối cùng là tinh thạch thế giới sơ phẩm, căn cứ Lục Lâm Thiên thống kê, tinh thạch thế giới sơ phẩm tổng cộng là ba mươi mốt ức tám ngàn chín trăm vạn.

Còn có mấy nhẫn trữ vật có một ít tinh thạch thế giới trung phẩm, số lượng không nhiều lắm, nhưng cộng lại hơn ba mươi vạn, tương đương hơn ba mươi ức tinh thạch thế giới sơ phẩm.

Tài phú trong nhẫn trữ vật đều tới từ Cốt hải.

Tuy mỗi nhẫn trữ vật không phong phú, nhưng số lượng nhiều tới đáng sợ, cộng lại tự nhiên có tài phú kinh người.

Tám mươi sáu vạn tám ngàn bốn trăm ba mươi mốt kiện hậu thiên linh khí, sáu kiện tiên thiên linh khí, vô số đan dược cùng linh dược cộng lại cũng có giá trị xa xỉ.

Cho dù có ba mươi mốt ức tám ngàn chín trăm vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm, cùng hơn ba mươi vạn tinh thạch thế giới trung phẩm, giá trị đủ dọa nhiều người.

Dựa theo tính toán của Lục Lâm Thiên, Oanh Thiên chiến hạm oanh kích một lần là năm trăm vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm, hiện tại hắn có vài tỷ tinh thạch thế giới, sợ rằng có thể cho Oanh Thiên phát uy.

- Đây là cảm giác một đêm phát tài.

Chương 3494: Mua sắm tài liệu

Lục Lâm Thiên cười, hắn không phải nghèo nữa rồi, lúc này có của cải và thu hoạch, cũng có thể chèo chống bước tiếp theo của kế hoạch.

- Tuy chiến hạm đốt tiền, nhưng mà uy lực cũng không tệ.

Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ, ánh mắt chớp động, lập tức thu những đống đồ vật linh tinh vào trong nhẫn trữ vật.

Trong đầu lại xuất hiện tin tức Đại Thiên Linh Lục, Lục Lâm Thiên trung thực nghiên cứu nhiều hơn càng nghiên cứu sâu, Lục Lâm Thiên càng cảm giác tin tức trong Đại Thiên Linh Lục mênh mông và không thể tưởng tượng nổi, cảm thấy bội phục tài năng của Kỳ lão.

Trong Đại Thiên Linh Lục, trận pháp, khôi lỗi, chiến hạm, tọa giá khôi lỗi, đan dược, linh khí đều có giới thiệu phương pháp luyện chế, các hạng mục công việc cần chú ý đều có.

Đại Thiên Linh Lục quả thật là trọng bảo trong trọng bảo.

Đối với trận pháp, khôi lỗi, tọa giá khôi lỗi, đan dược, linh khí các phương diện, Lục Lâm Thiên cũng có hiểu đại khái, ngược lại không quá hiểu chiến hạm, lúc này có thời gian, Lục Lâm Thiên từ từ nghiên cứu cụ thể.

Chiến hạm trong ba ngàn đại thế giới không phải là thứ quá hiếm thấy, mà phương pháp luyện chế chiến hạm không khác gì tọa giá khôi lỗi, cũng đại khái chia thành năm cấp như tọa giá khôi lỗi.

Nhưng độ khó khi luyện chế chiến hạm còn khó hơn tọa giá khôi lỗi rất trăm lần, tiêu hao tài liệu và tinh lực cũng gấp trăm lần.

Đương nhiên, giá cả chiến hạm không phải tọa giá khôi lỗi có thể so sánh, giá cả đắt đỏ gấp trăm lần, nghe nói chiến hạm cấp thấp nhất cũng có giá năm ngàn vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm.

Chiến hạm khủng bố vì chuyên môn được luyện chế để công kích, chính là lợi khí của không ít nơi hỗn loạn, những nơi chiến hạm đi qua, đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi, phá hủy tất cả, chiến hạm bình thường chỉ xuất hiện tại nơi hỗn loạn tới tận cùng.

Chiến hạm cũng là thứ đốt tiền, tuyệt đối không phải người bình thường có thể chơi nổi.

Giá cả chiến hạm đắt đỏ, đắt đỏ tới mức người giàu cũng chùn bước, cho dù mua sắm cũng chơi không nổi, chiến hạm cấp một oanh kích một lần cần năm trăm vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm, cách chơi này làm nhiều người tặc lưỡi.

Trong Đại Thiên Linh Lục có tư liệu về chiến hạm, Lục Lâm Thiên cũng mới biết được, Oanh Thiên chiến hạm kỳ thật chỉ là cấp một mà thôi, nhưng xem như đỉnh phong trong chiến hạm cấp một, cách cấp hai cũng không xa.

Chiến hạm tuy đốt tiền, nhưng Lục Lâm Thiên đã tận mắt thấy uy lực của chiến hạm, thời khắc phi thường, chiến hạm chính là lợi khí giết chóc rất hữu hiệu.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên đầu tiên nghiên cứu chính là chiến hạm, Đại Thiên Linh Lục có ghi tư liệu chiến hạm, còn có phương pháp luyện chế chiến hạm đều vượt qua Oanh Thiên chiến hạm.

Dùng trình độ mênh mông của Đại Thiên Linh Lục, tăng thêm Lục Lâm Thiên lúc này thật vất vả mưu cầu thực lực bản thân, hắn đắm chìm vào trong đó.

Bên ngoài không gian, Phạm Thống phong quang không ít, mang theo không ít người thu thập kiến trúc và quảng trường, có thể khoa tay múa chân với Phá Giới Cảnh.

Phạm Thống rất biết là người, biết rõ nên làm như thế nào, cho dù khoa tay múa chân với tu vị Hậu Thiên cũng làm bọn họ cam tâm tình nguyện, thậm chí còn theo sau hắn, không rõ Phạm Thống dùng biện pháp gì.

Thời gian mười ngày, trong Thiên Trụ giới tầng thứ sáu đã qua hai mươi ngày, Lục Lâm Thiên luyện hóa nguyên lực Huyết Đoạn Hồn dùng thời gian ba tháng, đắm chìm trong nghiên cứu Đại Thiên Linh Lục chỉ mất một năm rưỡi.

Thời gian một năm rưỡi, tâm thần Lục Lâm Thiên vẫn đắm chìm trong nghiên cứu Đại Thiên Linh Lục, không thể tự kềm chế, chiến hạm, tọa giá khôi lỗi, khôi lỗi, trận pháp, đan dược, linh khí... Tất cả đều có nghiên cứu.

Thời gian một năm rưỡi tuy không ngắn, làm cho Lục Lâm Thiên đạt được tiến bộ lớn trong luyện chế khôi lỗi và chiến hạm, nhưng còn cách nghiên cứu thấu triệt Đại Thiên Linh Lục vẫn còn quá sớm.

Đại Thiên Linh Lục mênh mông, căn bản không thể dùng một năm rưỡi lĩnh ngộ xong.

Lục Lâm Thiên đình chỉ nghiên cứu Đại Thiên Linh Lục, ánh mắt vẫn rung động vì sự bao la của Đại Thiên Linh Lục, càng nghiên cứu, Lục Lâm Thiên càng rung động với Đại Thiên Linh Lục, hít sâu một hơi, ánh mắt rung động mới bình thường trở lại.

Sau khi thu tập một phen, tâm thần nhìn quan sát, Kim Viên vẫn còn khôi phục thương thế, đoán chừng đã sắp lành, sau khi gọi Kim Viên, Lục Lâm Thiên và Kim Viên rời khỏi Thiên Trụ giới.

- Bái kiến chưởng môn, bái kiến Kim cung phụng.

Không bao lâu, Lục Lâm Thiên gọi Phạm Thống và hòa thượng béo gầy đến, còn có hơn mười Phá Giới Cảnh.

Mọi người cung kính hành lễ, ánh mắt vô cùng kiêng kị, ai cũng biết, chưởng môn nhìn rất hòa khí, chỉ khi nào động thủ tuyệt đối tâm ngoan thủ lạt, sát khí tận trời.

Bảo mọi người miễn lễ, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua hòa thượng béo gầy, ánh mắt nhìn thẳng hai người, nói:

- Hòa thượng béo gầy, sau này hai huynh đệ các ngươi đảm nhiệm chức phó đường chủ Hình Đường, ta sẽ đi ra ngoài vài ngày, nơi đây giao cho các ngươi.

- Vâng.

Hòa thượng béo gầy gật đầu đáp, hòa thượng gầy hơi do dự, nói:

- Chưởng môn, không ít người muốn đi ra ngoài một chuyến, không biết lúc nào mới có thể đi ra ngoài?

- Hiện tại còn không phải lúc, nếu có người vội vã đi ra ngoài, diệt là được.

Lục Lâm Thiên nói rất bình thản, Thị Huyết Giáo tổn binh hao tướng, huyết sát thâm uyên không có động tĩnh, tăng thêm mấy trăm người vô cớ mất tích, Lục Lâm Thiên không cần suy nghĩ nhiều cũng biết hiện trong sơn mạch Huyết Đô nhất định phi thường náo nhiệt, về sau dưới này chính là địa bàn của Phi Linh Môn, một khi bạo lộ, phiền toái sẽ không ít, không có thực lực tuyệt đối, Lục Lâm Thiên cũng không muốn bạo lộ nơi đây.

- Vâng.

Nghe Lục Lâm Thiên nói thế, ánh mắt hòa thượng gầy sững sờ, cũng không hỏi thêm.

- Phạm Thống, ngươi đi ra ngoài với ta một chuyến.

Lục Lâm Thiên lập tức nói với Phạm Thống, có chút chuyện không có Phạm Thống là không được.

Một giờ sau, mọi người đứng ở lối ra, Lục Lâm Thiên, Kim Viên, Phạm Thống ba người biến mất không thấy gì nữa, lối ra đóng lại không còn dấu vết.

- Chưởng môn có thể khống chế trận pháp này?

- Chuyện này thật sự khó hiểu.

Mọi người giờ phút này đã xác định trận pháp do chưởng môn khống chế, trong lúc kinh ngạc mang theo khó hiểu.

Trong phạm vi huyết sát thâm uyên, có không ít thân ảnh đang dò xét.

Trong sơn mạc, ba đạo thân ảnh xuất hiện,ba người vừa ra khỏi huyết sát thâm uyên, chính là Lục Lâm Thiên, Kim Viên, Phạm Thống.

- Có không ít người ở đây.

Kim Viên quan sát không gian chung quanh, phát hiện không ít khí tức tồn tại.

- Trong thời gian gần đây chắc chắn sẽ có không ít người tới.

Tâm thần Lục Lâm Thiên quan sát một vòng, cười nhạt, lập tức nói với Phạm Thống:

- Phạm Thống, ta muốn mua sắm một ít tài liệu luyện khí, ngươi có quen thuộc nơi nào không?

- Mua sắm tài liệu luyện khí.

Phạm Thống xoay chuyển ánh mắt, lập tức ngẩng đầu, ánh mắt cũng cơ linh, nói:

- Chưởng môn, Thị Hoang Thế Giới có không ít nơi mua sắm tài liệu luyện khí, không ít thế lực lớn khống chế thương hội, nhưng nếu bàn về đầy đủ và công đạo, vẫn là thương hội dưới trướng Vạn Thiên Liên Minh, trong đó có đủ mọi thứ, chỉ cần có tinh thạch thế giới, cho dù bọn họ không có cũng có thể dùng tốc độ nhanh nhất trực tiếp triệu tập từ thế giới khác đến.

Chương 3495: Chọc ai, gây ai?

- Vậy đi thương hội trong Vạn Thiên Liên Minh đi.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu.

- Thị Hoang Thế Giới diện tích cũng không nhỏ, cho nên thương hội của Vạn Thiên Liên Minh cũng có vài nhà, tuy đều là một phần của Vạn Thiên Liên Minh, nhưng lại là của một ít thế lực, chúng ta muốn đi nhà nào?

Phạm Thống nháy mắt mấy cái, hỏi Lục Lâm Thiên.

Vạn Thiên Liên Minh cũng giống Chiến Thiên Liên Minh, chỉ là một đại liên minh, Chiến Thiên Liên Minh do vô số thế lực lớn nhỏ tạo thành, Vạn Thiên Liên Minh cũng như thế, do vô số đại tiểu gia tộc thương hội tạo thành, tuy đều là một phần của Vạn Thiên Liên Minh, nhưng bọn họ không chung chí hướng, còn cạnh tranh lẫn nhau, nhưng khi đối mặt với kẻ thù bên ngoài lại rất nhất trí.

Đối mặt Vạn Thiên Liên Minh, Lục Lâm Thiên vẫn cưa tiếp xúc nhiều, nhưng ngược lại hiểu đại khái, còn lần này chính mình mua đồ, có không ít vật bất phàm, nơi bình thường sợ rằng ăn không hết.

Lục Lâm Thiên do dự một lát, nói với Phạm Thống:

- Đi nơi lớn nhất, càng lớn càng tốt.

- Thương hội lớn nhất ở thành Ngũ Tinh thuộc Vạn Thiên Liên Minh, tên là thương hội Thải Vân, chỗ đó ta có nghe nói nhưng chưa đi lần nào.

Phạm Thống trả lời.

Lập tức từ lời Phạm Thống, Lục Lâm Thiên mới biết được thành Ngũ Tinh cũng không phải một tòa tành, mà là năm tòa thành lớn nhất đại lục Hỗn Loạn.

Đại lục Hỗn Loạn chính là vùng đất trung ương của Thị Hoang Thế Giới, mà đại lục Hỗn Loạn là nơi phồn hoa nhất, mà thành Ngũ Tinh do năm thế lực nhất lưu trong Thị Hoang Thế Giới nắm giữ.

Từ sơn mạch Huyết Đô đến đại lục Hỗn Loạn thành Ngũ Tinh, tọa giá khôi lỗi cấp một cần bay tám chín ngày, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cưỡi tọa giá khôi lỗi mà thôi.

Tọa giá khôi lỗi cần tám chín ngày đi đường, ba người lập tức nhắm mắt điều tức.

Sơn mạch liên tục không dứt, không ít ngọn núi đứng vững, nhưng khó có thảm thực vật và sinh linh, trên đường đi qua có cảm giác áp lực thật lớn.

Sưu sưu.

Giữa không trung đột nhiên có tiến xé gió vang lên, lập tức không ít thân ảnh lướt đi, sau vài lần biến hóa đã đi tới một đỉnh núi, thân ảnh đi đầu sắc mặt âm trầm, hai mắt sáng ngời, đầu đội vải đen, loại vải đen này không tầm thường, có thể che dấu dung mạo.

Lão giả đi qua, không ít thân ảnh đứng lên, thần sắc cung kính, tất cả mọi người đều mang khăn đen, khí tức rất lăng lệ.

- Bọn chúng thế nào?

Một người đi đầu khẩu âm dường như là lão giả, mặc trường bào màu đen, cung kính với người hỏi.

- Trưởng lão, bọn họ bị nhốt trong Thụy Long Cốc, sẽ chờ trưởng lão đến đây.

Một người cung kính trả lời.

- Tốc chiến tốc thắng, miễn xảy ra chuyện, lúc này thật vất vả mới có cơ hội, nhất định không thể để hắn trốn đi.

Ánh mắt lão giả âm trầm, hắn lóe lên, lập tức dẫn đầu bay lên cao, nói:

- Theo ta xuất phát, toàn lực đánh chết, một cũng không được lưu lại.

Sưu sưu.

Nhìn thấy lão giả dẫn đầu, ở chung quanh ngọn núi này có không ít thân ảnh bay lên cao tới gần lão giả.

Trong sơn cốc thật lớn, lúc này có hơn mười người cảnh giác nhìn chung quanh, thanh niên đi đầu tươi chừng hai mươi bảy hai mươi tám, mặc áo giáp màu trắng bát phàm, hai mắt như sao, nhưng ánh mắt lại ngưng trọng.

- Thiếu tháp chủ, chúng ta nên làm gì bây giờ, không biết viện binh chúng ta có đến kịp hay không?

Đại hán trung niên nói với thanh niên, khí tức người này có chút bất ổn, sắc mặt tái nhợt, giống như vừa trải qua đại chiến.

Những người này hiện tại đình chỉ công kích, sợ rằng đang chờ cường giả đến, chúng ta nên sớm xông ra, bằng không muốn đi càng khó khăn.

Ánh mắt than niên mặc giáp trắng ngưng trọng.

- Những người này là người nào, ngay cả Linh Thứu Tháp chúng ta cũng dám động.

Một lão giả trầm giọng nói.

- Dám đυ.ng đến Linh Thứu Tháp chúng ta, trong Thị Hoang Thế Giới không có bao nhiêu người, mang theo khăn che mặt không muốn chúng ta nhận ra, có lẽ là người quen của chúng ta đấy.

Ánh mắt thanh niên lợi hại như chim ưng, lập tức phất tay trầm giọng nói:

- Tất cả mọi người nghe đây, theo ta phá vòng vây, nếu ai có thể chạy đi, đến lúc đó đào ba thước đất cũng phải tìm ra đám người này, diệt chúng không còn manh giáp.

- Giết, liều với bọn chúng, chạy ra một người, cứ nhờ tháp chủ báo thù cho chúng ta.

Hơn mười người nghiêm túc, trong lúc mơ hồ có khí tức khát máu tỏa ra, cũng không phải thế hệ bình thường, trong Thị Hoang Thế Giới này đều sống trong đầu đao lưỡi kiếm.

Sưu sưu.

Từng đạo thân ảnh hóa thành hào quang bay lên cao.

- Hừ, còn muốn chạy trốn sao, muộn rồi, giết cho ta, không lưu tên nào.

Nhưng bọn họ chưa đi bao lâu, đám người lão giả và bọn che mặt đã tới chỗ, hình thành xu thế vây công.

- Giết.

Từng tiếng hô giết vang lên, rất nhiều cường giả lóe lên, hóa thành từng đạo hào quang va chạm với nhau.

Rầm rầm rầm.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, người của hai bên va chạm với nhau, tiếng nổ mạnh kinh thiên va chạm vào nhau.

Trong tọa giá khôi lỗi, Lục Lâm Thiên hơi mở mắt ra, hắn đang nắm mắt dưỡng thần, ánh mắt thâm thúy, khí tức man hoang lóe lên rồi biến mất.

- Thị Hoang Thế Giới thật sự phù hợp với ta.

Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ, hắn duỗi lưng mỏi, đến Thị Hoang Thế Giới này không bao lâu, nhưng hắn đạt được không ít chỗ tốt, mà Lục Lâm Thiên quan tâm tu vị của mình hơn cả, lúc này có thể đến Ngộ Chân Cảnh sơ giai, tốc độ này đã làm hắn hài lòng.

Cấp độ Ngộ Chân Cảnh sơ giai, tới gần Ngộ Chân Cảnh sơ giai trung kỳ, Lục Lâm Thiên phán đoán thực lực bản thân, hẳn là miễn cưỡng chống lại cường giả Ngộ Chân Cảnh cao giai, còn có sức liều mạng.

- Thải Hồng Cốc, hai mươi năm sẽ rất nhanh!

Nghĩ đến Thải Hồng Cốc, ánh mắt Lục Lâm Thiên biến thành âm trầm.

Ầm ầm.

Thời điểm Lục Lâm Thiên vừa nói xong, tọa giá khôi lỗi chấn động, lập tức có tiếng rạn nứt sau đó vỡ nát trên không trung.

Xuy xuy.

Trong gợn sóng không gian, hai thân ảnh bay ra, Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, Kim Viên che chở Phạm Thống.

- Hẳn là giúp đỡ, giết.

Thời điểm Lục Lâm Thiên và Kim Viên đi ra, Phạm Thống còn chưa khôi phục tinh thần, chung quanh có không ít thân ảnh đầu đội khăn đen, ánh mắt lăng lệ công kích đến, ngay cả Lục Lâm Thiên và Kim Viên cũng không có cơ hội nói chuyện.

- Muốn chết.

Lục Lâm Thiên tức giận, tọa giá khôi lỗi lại bị người ta đánh nát, còn bị người ta cướp giết, Lục Lâm Thiên có tâm tính tốt cũng phải nổi giận.

- Dám công kích ta, đều đi chết đi.

Kim Viên cũng không khách khí, toàn thân bao phủ trong hào quang màu vàng, Phạm Thống được bảo hộ bên trong, vung quyền tấn công đám người kia.

Rầm rầm rầm.

Vừa dứt lời, từng thân ảnh hóa thành huyết vụ trước mặt Lục Lâm Thiên và Kim Viên.

- Đều là tu vị Ngộ Chân Cảnh nhất định là người giúp đỡ Linh Thứu Tháp, giết.

Từng tiếng hét lớn vang lên, lập tức chung quanh có mấy thân ảnh lao tới, đều có tu vị Ngộ Chân Cảnh sơ giai, đám người này đánh giết Lục Lâm Thiên và Kim Viên.

Chỉ tiếc ba người này đánh giá thấp thực lực Lục Lâm Thiên và Kim Viên, đặc biệt là thực lực của Lục Lâm Thiên..

Huyết Lục xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên.

Chương 3496: Uy phong ngập trời

- Thời không lao ngục.

- Quỷ Mộc Hồn Đao.

Dùng Lục Lâm Thiên làm trung tâm, thổ thuộc tính thời không lao ngục đột nhiên phóng thích bao phủ không gian, không gian mất đi trọng lượng, linh hồn áo nghĩa, thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa, ngũ hành tương khắc các áo nghĩa giao thoa, lập tức nhốt ba tên Ngộ Chân Cảnh sơ giai không thể giãy dụa được.

XIU....XIU... XÍU...UU!!

Cùng lúc đó, một đao quang màu xanh lá chém đứt tất cả sinh cơ bộc phát, đao mang cém thẳng vào tên Ngộ Chân Cảnh sơ giai đầu tiên, lập tức là thứ hai, tiếp theo là thứ ba.

Phanh! Phanh! Phanh!.

Thân ảnh ba người rạn nứt, ánh sáng màu xanh đậm bộc phát, ánh mắt ba người kinh hãi, đồng tử khuếch tán, lập tức thân hình nổ tung giữa không trung, ba Ngộ Chân Cảnh sơ giai bị chém gïếŧ trong một đao.

- Người tới thực lực quá mạnh mẽ, chúng ta không cản nổi, mau lui lại.

Đám người che mặt chung quanh nhìn thấy ba Ngộ Chân Cảnh bị chém gïếŧ, làm sao dám tái chiến, nhanh chóng bỏ chạy.

- Lâm Thiên huynh đệ, những người này là ai, chúng ta chọc ai, gây ai?

Kim Viên tức giận không nhẹ.

- Mặc kệ là người nào, dù sao cũng phải tìm người bồi thường tổn thất cho chúng ta, đi thử xem.

Lục Lâm Thiên cầm mấy nhẫn trữ vật vào tay, lập tức không khách khí thu vào trong ngực, thân ảnh lóe lên đuổi theo.

Lại nói nếu trước kia có phiền toái, Lục Lâm Thiên tự nhiên sẽ trốn tránh, nhưng bây giờ đến Ngộ Chân Cảnh, Lục Lâm Thiên không sợ phiền phức, tọa giá khôi lỗi nổ tung, vô duyên vô cớ ra tay với mình, chuyện này phải tính toán.

Bành bành!

Thời điểm Lục Lâm Thiên xuất hiện lần nữa, giữa không trung trước mặt có một đám người đánh nhau, không dưới năm trăm người đang vây công hơn mười người, trong đó có nhiều người tu vị Phá Giới Cảnh, thậm chí còn có Ngộ Chân Cảnh ở trong đó, từng đạo lực công kích đánh nát hư không.

- Chưởng môn, những người này chắc không cố ý tập kích chúng ta.

Thời điểm Phạm Thống và Kim Viên đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, Phạm Thống ngẩng đầu nhìn qua trước mặt, nói với Lục Lâm Thiên.

- Gïếŧ.

Nhưng thời điểm Phạm Thống vừa dứt lời, lần nữa mấy đạo thân ảnh trực tiếp ra tay công kích, thủy thuộc tính áo nghĩa, hỏa thuộc tính áo nghĩa, phong thuộc tính áo nghĩa đều bao phủ bọn họ.

- Ngộ Chân Cảnh trung giai.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm, mấy người ra tay đều có tu vị Ngộ Chân Cảnh trung giai, vừa ra tay chính là sát chiêu, mỗi người đều mang khăn che mặt, không muốn người ta nhìn thấy.

- Ta chọc ai chứ?

Vô duyên vô cớ bị cuốn vào trong đó, chưa nói gì đã bị công kích, còn là sát chiêu, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thấp giọng thầm mắng một tiếng, dùng bản thân làm trung tâm, lập tức ánh sáng màu xanh đậm tuôn ra, mộc thuộc tính thời không lao ngục tỏa ra bao phủ không gian chung quanh.

Oanh!

Ánh sáng xan đậm bao phủ các nơi, cả không gian run lên, sinh cơ trong không gian bị ảnh hưởng lớn, thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa, thuộc tính tương khắc, linh hồn áo nghĩa dung hợp vào trong đó, công kích của đám người Ngộ Chân Cảnh trung giai còn chưa tới gần đã biến mất.

- Linh Vũ Quyết!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, phất tay đánh ra mấy chưởng, công kích ẩn chứa linh hồn bao phủ trong đó, công kích vật chất và linh hồn kết hợp hoàn mỹ, mấy quyền ấn đánh thẳng vào bọn người kia.

Sắc mặt ba người Ngộ Chân Cảnh trung giai đại biến, không gian quỷ dị này ảnh hưởng lớn tới ba người, nhưng thực lực ba người không phải tầm thường, so với Ngộ Chân Cảnh sơ giai còn mạnh hơn nhiều, ảnh hưởng nhưng không có nghĩa không có lực chống lại.

Ba người nhanh chóng hợp kích, lập tức cùng phản công Lục Lâm Thiên.

Bành bành.

Mộc thuộc tính thời không lao ngục, Lục Lâm Thiên chiếm hết ưu thế, ba Ngộ Chân Cảnh thực lực cường hãn cũng bị áp chế, âm thanh trầm thấp nổ tung, bốn người tám lạng nửa cân, không ngừng lui ra phía sau.

Ba Ngộ Chân Cảnh trung giai lui lại, bị mộc thuộc tính thời không lao ngục ảnh hưởng lớn, không thể không toàn lực ngăn cản lực lượng trói buộc không gian.

Bành!

Kim Viên cũng ngăn cản một tên Ngộ Chân Cảnh trung giai oanh kích, đánh bất phân thắng bại, hai người lảo đảo lui ra sau.

- Các ngươi đánh chết đám người khác, người này giao cho ta, tốc chiến tốc thắng.

Trong đám người đang vây công thanh niên mặc giáp trắng, có một người quan sát bên ngoài, ánh mắt như độc xà nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên cùng Kim Viên, Phạm Thống ba người, lập tức xông ra ngoài.

Bốn Ngộ Chân Cảnh trung gật đầu kính sợ giãy dụa ra khỏi mộc thuộc tính thời không lao ngục, lập tức tiếp tục vây công đám người kia, lúc này âm thanh trầm thấp vang lên, trong thời gian ngắn ngủi có hồn anh tự bạo, tràng diện cực kỳ thảm liệt.

- Không xong, Ngộ Chân Cảnh cao giai.

Cảm giác được người mặc áo dài xuất hiện, Lục Lâm Thiên ánh mắt trầm xuống, lão giả này là cường giả Ngộ Chân Cảnh cao giai, khí tức tương tự Phương Chí Thành.

- Hai người các ngươi không giốn người Linh Thứu Tháp, nhưng dám đến đây cứu giúp Linh Thứu Tháp, chính là muốn chết.

Thân ảnh mặc áo dài ánh mắt như độc xà, lời nói lạnh nhạt nhưng khí tức âm lãnh thấu xương, âm thanh xé gió vang lên, thân ảnh quỷ dị xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, hỏa thuộc tính áo nghĩa phóng thích ra ngoài, ngưng tụ thành chưởng đập thẳng vào đầu Lục Lâm Thiên..

- Móa, thật sự cho rằng bổn công tử dễ khi dễ sao?

Lục Lâm Thiên phất tay, trong tay hắn ngưng tụ một đám hào quang, Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ bốn đạo năng lượng thú thể hội tụ thành hào quang.

- Tứ Thần Quyết, đi.

Lúc này hào quang trong tay Lục Lâm Thiên tạo thành gợn sóng không gian mạnh mẽ, trong chớp mắt đã từ thể tích nhỏ bành trướng thật lớn, nhanh chóng bắn thẳng về phía trước.

Ngao!

Rống!

Cô!

...

Không gian run rẩy, Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ bốn thú hư ảnh hóa thành ngàn mét trên không trung, chúng xé nát hư không, liên tục gào thét, chỉ trong giây lát đánh thẳng vào một kích của lão giả.

Ầm ầm!

Lực lượng vô cùng khủng bố, âm thanh nổ tung như sấm sét vang lên, hư không rạn nứt thật lớn, khí kình mạnh mẽ quét qua chung quanh, bỗng nhiên hóa thành hào quang quét qua tất cả, không gian sinh ra nhiều vết nứt đen kịt.

- Ồ.

Sắc mặt lão giả Ngộ Chân Cảnh cao giai nghi hoặc, đối với phương rõ ràng là Ngộ Chân Cảnh sơ giai nhưng có lực công kích khủng khiếp như vậy, hắn không thể không lui ra phía sau.

Trong không gian hỗn loạn, lão giả Ngộ Chân Cảnh cao giai ngẩng đầu lên, ánh mắt rung động thật lớn.

Rất nhiều thân ảnh cảm nhận được kí tức lăng lệ, thời điểm nhìn cẩn thận thì nhìn thấy một thân ảnh cực lớn, thể tích của nó hơn năm trăm mét, toàn thân đỏ sậm, bí vân quanh quẩn, chung quanh bong thuyền là tường thành.

Thuyền lớn póng thích khí tức ngập trời, nó giống như cự thú há miệng cắn nuốt hư không.

- Chiến hạm, đây là chiến hạm.

Mắt thấy quái vật khổng lồ, không ái thân ảnh sững sờ, chiến hạm tuy không phải quá khó nhìn thấy, nhưng cũng không dễ dàng vận dụng, đặc biệt trong Thị Hoang Thế Giới càng khó gặp, cả Thị Hoang Thế Giới, chiến hạm không nhiều.

- Con bà nó, khi dễ ta dễ ức hïếp sao, ta bắn nát các ngươi.

Trên Oanh Thiên chiến hạm, ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm, hắn phất tay, lập tức cái động sâu xuất hiện trên boong thuyền, một cột năng lượng màu đen bắn thẳng tới phía trước.

Chương 3497: Linh Thứu Tháp và Đông Tinh Xã 1

Xoẹt.

Trong thời gian thật ngắn, năng lượng thật lớn bắn thẳng vào lão giả Ngộ Chân Cảnh cao giai, trong chốc lát xuyên thủng không gian, năng lượng bàng bạc khuếch tán ra các nơi, không gian này như cứng lại, hắn không có khả năng né trán.

Sắc mặt thân ảnh mặc áo dài đại biến, phất tay ngưng tụ hỏa cầu nghênh tiếp, tiếng nổ ầm ầm vang vọng các nơi.

Bành!

Trong va chạm này giống như hai thiên thạch va chạm vào nhau, không gian nứt vỡ, hư không xuất hiện, thân ảnh mặc áo dài lùi lại, sắc mặt tái nhợt, khóe miệng còn chảy máu.

- Ngộ Chân Cảnh cao giai thì có gì lớn lối, xem ngươi chống được mấy lần.

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, thúc dục Oanh Thiên chiến hạm lướt đi, ven đường không gian nghiền nát, giống như hung thú đang giương nanh múa vuốt, làm cho lòng người sinh ra cảm giác bé nhỏ.

- Đáng chết.

Lão giả Ngộ Chân Cảnh cao giai nào dám chống lại, nhanh chóng lui ra phía sau.

- Dám trêu chọc ta, vậy phải trả giá thật nhiều.

Lục Lâm Thiên thay đổi chiến hạm, mấy trăm người giao thủ trước mặt, dù sao không có người nhà, Lục Lâm Thiên phất tay, chiến hạm bắn ra một cột năng lượng màu đen.

Bành.

Năng lượng bắn nát đám người, một đám mây hình nấm xuất hiện trên không trung, lực xé rách khủng khiĩếp bao phủ các nơi.

PHỤT.

Khí kình phong bạo quét qua tất cả, không ít người không có may mắn thoát khỏi, trực tiếp bị đánh trúng, từng đạo thân ảnh bay đi, trong phun máu tươi, mà có nhiều thân ảnh hóa thành huyết vụ.

Nơi năng lượng đi qua, hơn mười người trọng thương, ít nhất hơn trăm người bị đánh chết.

- Sảng khoái, đây mới là lực lượng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên sáng lên, thần sắc cực kỳ vui vẻ.

- Quá thoải mái, Lâm Thiên huynh đệ, mau bắn đám tiểu tử này thành cặn bã. Diệt chúng đi.

Kim Viên cũng sảng khoái không nỏ, một đạo công kích đã có hiệu quả như vậy, quả thật quá rung động.

- Oanh kích.

Lục Lâm Thiên đang cao hứng, tâm thần khẽ động, lập tức thúc dục chiến hạm oanh kích.

Bành!

Trong động tĩnh thiên băng địa liệt, rất nhiều thân ảnh trọng thương bay đi..

- Nhanh tản ra, đây là chiến hạm, tản ra mau.

Lão giả mặc trường bào quát lớn, trực tiếp buông tha vây công thanh niên mặc áo giáp trắng, hắn và một Ngộ Chân Cảnh cao giai khác một trái một phải lao thẳng về phía Oanh Thiên chiến hạm.

- Đến đây đi, xem ta có bắn chết các ngươi hay không?

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, chiến hạm mở hai họng pháo ở hai bên trái phải, hai Ngộ Chân Cảnh cao giai công kích như thiểm điện, hai đạo năng lượng quang cầu cũng bắn tới như bôn lôi.

Bành bành.

Âm thanh nổ tung thật lớn vang lên, quang cầu nổ tung, năng lượng quét qua tất cả, xé rách không gian, hai Ngộ Chân Cảnh cao giai bị bắn bay đi, sắc mặt tái nhợt, khóe miệng còn chảy máu tươi.

Thời điểm người Linh Thứu Tháp bị vây công nhìn thấy chiến hạm khổng lồ, tuy trong mắt tuyệt vọng, nhưng nội tâm lại vui mừng, nhất là thanh niên áo giáp trắng mừng rỡ như điên, máu giáp trắng trên người tuy rạn nứt, nhưng khí thế của hắn không giảm, vẫn lăng lệ bá đạo như cũ.

- Đều đi chết đi.

Lục Lâm Thiên không chút khách khí, tâm thần khẽ động, hắn lập tức oanh kích đám người chung quanh, hai đạo năng lượng oanh kích làm không gian nổ tung, khí kình khủng khiếp quét qua tất cả, đám người che mặt bị bắn trúng, chết thêm một đám.

- Tản ra, nhanh tản ra.

Ba tên Ngộ Chân Cảnh cao giai biến sắc, người tới đây hôm nay đều là tinh anh, cũng không thể chết hết, bọn họ thật sự không ngờ đột nhiên có chiến hạm xuất hiện, Linh Thứu Tháp có chiến hạm đấy, điểm này bọn họ biết rõ, nhưng trên người Ôn Tuấn Hùng không có chiến hạm, chiến hạm Linh Thứu Tháp đều nằm trong Linh Thứu Tháp, không kịp đến nơi đây.

Nhưng bây giờ nhìn thấy chiến hạm này, nói có mạnh không mạnh, nói yếu không yếu, hết lần này tới lần khác tạo thành ảnh hưởng lớn tới bọn họ, bọn họ ba Ngộ Chân Cảnh cao giai, không có khả năng chống lại chính diện.

- Bằng hữu phương nào tương trợ, Ôn Tuấn Hùng ta đa tạ.

Mắt thấy đám người che mặt chạy tứ tán, thanh niên áo giáp trắng hét to với Oanh Thiên chiến hạm, lập tức thân ảnh bay lên Oanh Thiên chiến hạm.

- Bằng hữu, đại ân cứu giúp, Linh Thứu Tháp đa tạ.

- Đa tạ bằng hữu cứu giúp.

Sau lưng thanh niên giáp trắng có hai mươi thân ảnh máu tươi đầm đìa, bọn họ đi theo thanh niên giáp trắng đi lên Oanh Thiên chiến hạm.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt khẽ nhúc nhích, hắn tùy ý cho những người này lên chiến hạm.

Sưu sưu!

Những người này đều mang theo khí tức sát phạt lăng lệ, mang theo huyết tinh, trên người vết máu loang lổ, vết thương chồng chất, phần lớn sắc mặt trắng bệch, nhưng ánh mắt giống như sói hoang, không có chút sợ hãi, đủ thấy những người này không phải kẻ tầm thường.

Đặc biệt là thanh niên mặc giáp trắng, trên người tuy thương thế chồng chất, áo giáp muốn nứtra, nhưng Lục Lâm Thiên tận mắt nhìn thấy thanh niên Ôn Tuấn Hùng này lấy một địch ba, đối phương ba người này là Ngộ Chân Cảnh, trong đó có một là Ngộ Chân Cảnh đỉnh phong, còn hai người khác đột phá Ngộ Chân Cảnh trung giai thời gian không ngắn.

Khí tức Ôn Tuấn Hùng lại là vừa vặn đột phá Ngộ Chân Cảnh cao giai không lâu, khí tức chưa ổn định, lấy một địch ba cũng chỉ hơi lâm vào hạ phong, ba người kia cũng không hoàn toàn trấn áp Ôn Tuấn Hùng.

- Lui ra phía sau, tất cả mọi người lui ra phía sau.

Ba Ngộ Chân Cảnh cao giai không ngừng quát lớn, thân ảnh như điện, ba người lại ngăn cản trước chiến hạm, hôm nay nhất định không thể để người Linh Thứu Tháp đào tẩu.

- Vị bằng hữu kia, nên nghĩ biện pháp đi trước đi, thực lực ba người này rất cao, chiến hạm của ngươi bất phàm, nhưng cũng không cách nào triệt để sánh bằng Ngộ Chân Cảnh cao giai.

Nhìn thấy ba người kia ngăn cản lần nữa, ánh mắt Ôn Tuấn Hùng ngưng trọng.

- Bắn chết chúng!

Lục Lâm Thiên cũng không phục, nhìn thấy ba Ngộ Chân Cảnh cao giai ngăn cản trước mặt, tâm thần khẽ động, chiến hạm run lên ầm ầm, lập tức bắn ra ba đạo hào quang.

XIU....XIU... XỈU...UU!!

Ba quang cầu bắn đi như sao bằng, lập tức quét qua ba tên Ngộ Chân Cảnh cao giai, năng lượng mạnh mẽ phóng thích ra ngoài làm cho không gian lay động dữ dội.

- Chiến hạm không muốn tinh thạch thế giới sao, đáng chết.

Ba Ngộ Chân Cảnh cao giai biến sắc, oanh kích liên hoàn như thế, bọn họ biết rõ một lần chiến hạm oanh kích cần rất nhiều tinh thạch thế giới, không ai chơi cách này, dù là kẻ có tiền cũng không dám chơi chiến hạm tùy tiện.

Bành bành bành.

Ba quang cầu nổ tung, không gian nổ nát lần nữa, ba tên Ngộ Chân Cảnh cao giai ra tay toàn lực cũng bị đẩy lui.

- Chưởng môn, chúng ta đi trước đi, cái đồ chơi này oanh kích một lần quá đắt.

Trên Oanh Thiên chiến hạm, Phạm Thống rung động, nhưng đau lòng nói với Lục Lâm Thiên, Oanh Thiên chiến hạm oanh kích một lần năm trăm vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm đấy, vừa rồi Phạm

Thống thấy chưởng môn phá sản, một lần duy nhất oanh kích mười lần, đây chính là năm ngàn vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm, con số khổng lồ này làm Phạm Thống đau lòng.

- Đi.

Lục Lâm Thiên lúc này mới nhớ tới, vừa rồi nội tâm sảng khoái, chơi chiến hạm quả thật đốt tiền, tuy rất sảng khoái nhưng một phát bắn là năm trăm vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm biến mất, nội tâm Lục Lâm Thiên vô cùng đau lòng, thúc dục Oanh Thiên chiến hạm bay đi.

Chương 3498: Linh Thứu Tháp và Đông Tinh Xã 2

- Chúng ta mau đuổi theo, chiến hạm này trốn không nhiều lắm xa, tốc độ sẽ không quá nhanh.

Ba Ngộ Chân Cảnh cao giai ổn định thân thể, không tiếp tục đuổi theo.

- Tính toán, không cần đuổi theo, chiến hạm này trốn không xa lắm đâu, nhưng chúng ta đuổi theo cũng vô dụng, viện quân của Linh Thứu Tháp và Đông Tinh Xã sắp tới, huống chi ba người chúng ta cũng không thể làm gì người ta.

Lão giả mặc áo dài nói ra.

- Trưởng lão, chúng ta làm sao bây giờ, kiếm củi ba năm thiêu một giờ sao, thật vất vả mới có cơ hội như vậy, lần sau nếu giết Ôn Tuấn Hùng càng khó khăn.

Tên Ngộ Chân Cảnh cao giai thứ ba trầm giọng nói một câu.

- Đều là ba người kia, ba người kia cũng không phải người Linh Thứu Tháp, tra cho ta, là kẻ nào phá hư chuyện tốt của ta, ta tuyệt đối không buông tha.

Ánh mắt lão giả âm trầm.

- Trưởng lão, chiến hạm vừa rồi có lẽ là chiến hạm của Thị Huyết Giáo, ba người này có lẽ là người Thị Huyết Giáo.

Tên Ngộ Chân Cảnh cao giai giao thủ với Lục Lâm Thiên đầu tiên hơi do dự nói với lão giả.

- Tốt một Thị Huyết Giáo, ăn tim gấu gan báo rồi, ta tuyệt không buông tha.

Ánh mắt lão giả âm hàn, sát khí bắn ra bốn phía.

Oanh.

Một giờ sau, trong sơn mạch trùng điệp, Oanh Thiên chiến hạm dừng lại, ba Ngộ Chân Cảnh cao giai không có đuổi theo, nội tâm bọn họ thở ra một hơi.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên cũng không quá lo lắng, Ngộ Chân Cảnh cao giai không có quá nhiều uy hiếp với mình, chính mình muốn chạy trốn tuyệt đối có thể rời đi, nhưng có chút phiền toái mà thôi.

Thanh niên áo giáp trắng tên là Ôn Tuấn Hùng lúc này đã sớm thu hồi áo giáp, hắn mặc áo bào trắng, trên áo thiêu hình rồng, thân thể cao gầy, gương mặt tuấn lãng, ánh mắt lợi hại như chim ưng, khí khái hào hùng.

- Bằng hữu, chúng ta có lẽ đã an toàn, không biết vị bằng hữu này có phải là người Đông Tinh Xã hay không?

Tâm thần quan sát chung quanh, Ôn Tuấn Hùng hỏi Lục Lâm Thiên.

- Đông Tinh Xã.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, Phạm Thống đã đề cập tới, đại lục Hỗn Loạn có thành Ngũ Tinh phồn hoa nhất, mà thành Ngũ Tinh lại do năm thế lực lớn khống chế, năm thế lực lớn này cũng là thế lực lớn nhất Thị Hoang Thế Giới, theo thứ tự là Đông Tinh Xã, Nam Thiên Môn, Tây Vương Phủ, Bắc Đấu Môn, còn có Linh Thứu Tháp.

Trogn năm thế lực này, Đông Tinh Xã khống chế thành Đông Tinh, mà Linh Thứu Tháp khống chế Tinh thành.

- Ta không phải người Đông Tinh Xã, nếu tasuy đoán đúng, ngươi là người Linh Thứu Tháp.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, từ trong miệng đám người che mặt hắn biết được, những người trước mắt đều là người Linh Thứu Tháp, là một trong năm thế lực mạnh nhất Thị Hoang Thế Giới.

- Thì ra bằng hữu không phải người Đông Tinh Xã.

Ôn Tuấn Hùng hơi nghi hoặc, ánh mắt cười cười, ôm quyền thi lễ với Lục Lâm Thiên và Kim Viên, nói:

- Bằng hữu suy đoán không sai, chúng ta là người Linh Thứu Tháp, ta họ Ôn, tên Tuấn Hùng, không biết đại danh hai vị, thuộc môn phái nào?

- Ôn Tuấn Hùng, Ôn...

Phạm Thống thì thào cái tên này, ánh mắt nghi hoặc, sắc mặt đại biến.

- Ta là Lục Lâm Thiên, đây là đại ca Kim Viên, Phi Linh Môn chúng ta hiện tại là tiểu môn tiểu phái, các hạ khẳng định không biết.

Ôn Tuấn Hùng hữu lễ, Lục Lâm Thiên cũng không thất lễ, Lục Lâm Thiên là người như thế, ngươi kính ta ba phần, hắn sẽ kính người tám phần, nhưng nếu người lấn ta, ta sẽ giết ngươi.

- Trước kia không biết Phi Linh Môn, nhưng hiện tại đã biết, Lục huynh cứu giúp, vô cùng cảm kích.

Ôn Tuấn Hùng gật đầu chào Kim Viên gật đầu, lại cười nói với Lục Lâm Thiên.

- Đa tạ cứu giúp, Linh Thứu Tháp ta ghi nhớ, hôm nào Phi Linh Môn có khó khăn, cứ tới tìm Linh Thứu Tháp, chúng ta tuyệt đối giúp ngươi dọn dẹp.

Sau lưng Ôn Tuấn Hùng, một đại hán cầm đao nói ra.

- Đa tạ cứu giúp.

Hơn hai mươi nam tử và lão giả tìm được đường sống trong chỗ chết, bọn họ ôm quyền thi lễ với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên xấu hổ, chắp tay hoàn lễ, sắc mặt co rúm, nói:

- Kỳ thật, ta cũng không biết làm sao lại gặp các ngươi, hoàn toàn là do đám gia hỏa kia trêu chọc ta.

- Bất kể như thế nào, vẫn phải đa tạ Lục huynh đệ cứu giúp, bằng không chúng ta lành ít dữ nhiều rồi.

Ôn Tuấn Hùng nói.

- Ta nói Ôn huynh đệ, nếu ngươi thật cảm tạ ta, Linh Thứu Tháp là đại môn đại phái, nên thanh lý tổn thất cho ta đi, ta lúc này táng gia bại sản, tài sản hao hết ròi.

Lục Lâm Thiên nghiêm mặt, lúc trước sảng khoái hoàn toàn quên Oanh Thiên chiến hạm oanh kích một lần cần năm trăm vạn tinh thạch thế giới, hiện tại nhớ tới, Lục Lâm Thiên vẫn đau lòng.

- Ha ha, Lục huynh đệ thật sự là người sảng khoái.

Ôn Tuấn Hùng sững sờ, sau đó cười ha hả, nói:

- Lục huynh đệ, chuyện nàyhoàn toàn không thành vấn đề, nhưng ta không mang theo quá nhiều, như vậy đi, không biết Phi Linh Môn của Lục huynh đệ ở địa phương nào, đến lúc đó ta nhất định phái người đưa đi, ngươi xem thế nào.

- Chỗ ta quá nhỏ, nói Ôn huynh đệ khẳng định tìm không thấy.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, Phi Linh Môn ở dưới mặt đất, hắn không nói được.

Sưu sưu.

Thời điểm Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, giữa không trung có tiếng xé gió vang lên, lập tức từng đạo hào quang phá không bay tới.

- Thiếu tháp chủ, là Hạ trưởng lão đến.

Sau lưng Ôn Tuấn Hùng, mọi người vô cùng vui vẻ, sắc mặt ngưng trọng cũng biến mất.

- Thiếu tháp chủ, ngươi không sao chớ.

Giữa không trung, mấy đạo thân ảnh bay xuống Oanh Thiên chiến hạm, đi đầu là lão nhân năm mươi tuổi, đang mặc trường bào màu đỏ, ánh mắt mang theo khí nóng, ánh mắt khẩn trương nhìn Ôn Tuấn Hùng, lập tức cảm thấy ngoài ý muốn khi nhìn thấy Oanh Thiên chiến hạm.

- Lâm Thiên huynh đệ, là cường giả Thông Thiên Cảnh.

Mắt thấy lão nhân năm mươi tuổi này, Kim Viên truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên.

- Cường giả Linh Thứu Tháp.

Lục Lâm Thiên cũng nhìn ra khí tức của lão nhân này, tuyệt đối đều là Thông Thiên Cảnh, còn làm Lục Lâm Thiên kinh ngạc là Ôn Tuấn Hùng, thiếu tháp chủ, Ôn Tuấn Hùng chẳng lẽ chính là thiếu tháp chủ Linh Thứu Tháp sao, địa vị cao không tầm thường.

- Ta không sao, nhờ có Lục huynh đệ kịp thời xuất hiện, bằng không ta hôm nay gặp phiền toái lớn.

Ôn Tuấn Hùng thở dài, nói nhỏ:

- Chỉ tiếc hơn mười huynh đệ bị giết, khoản nợ này phải tính toán.

- Thiếu tháp chủ chấn kinh, việc này là Đông Tinh Xã bụng làm dạ chịu, Kiếm Đoạn Hồn cũng không nói gì hơn.

Người bên cạnh lão nhân mặc trường bào màu đỏ, đây là đại hán mặc áo đen, tóc dài xõa vai, hình thể gầy, hai mắt nhìn như bình tĩnh, nhưng cẩn thận nhìn sẽ cảm thấy ánh mắt kia rất nguy hiểm, giống như độc xà, một khi công kích là một kích trí mạng.

Vừa dứt lời, thân ảnh đại hán trang phục đen lóe lên, đã biến mất tại chỗ, lưu lại một tiếng nói nhàn nhạt.

- Hạ trưởng lão, nơi này giao cho ngươi, ta đi phía trước xem có tìm được manh mối hay không, tất cả đệ tử Đông Tinh Xã nghe lệnh, an toàn hộ tống khách quý Linh Thứu Tháp trở về, không được sai sót.

Chương 3499: Hạ trưởng lão và Kiếm Đoạn Hồn

Trước không trung có rất nhiều hào quang bay tới, hào quang thu liễm, từng đạo thân ảnh hiện ra, khí tức lăng lệ, tu vị Ngộ Chân Cảnh không ít...

Sau một lát, tọa giá khôi lỗi cấp hai bay tới, Lục Lâm Thiên rất hiếu kỳ nghiên cứu, hắn lần đầu tiên nhìn thấy tọa giá khôi lỗi cấp hai, tọa giá khôi lỗi cấp hai nhanh hơn cấp một rất nhiều, giá trị cũng cao hơn cấp một không ít.

Nghe Lục Lâm Thiên ba người muốn đi thành Đông Tinh thương hội Thải Vân, Ôn Tuấn Hùng lập tức hẹn nhau, bảo Lục Lâm Thiên ba người cùng đi, bọn họ cũng đi thành Đông TInh, thành Đông Tinh cách đây không xa.

Vì an toàn, Lục Lâm Thiên cũng không cự tuyệt, bởi vậy đi vào tọa giá khôi lỗi cấp hai.

- Đa tạ các hạ tương trợ, Linh Thứu Tháp cảm kích không nhỏ.

Hạ trưởng lão hiếu kỳ đánh giá Lục Lâm Thiên, ánh mắt cảm thấy ngoài ý muốn.

- Hạ trưởng lão khách khí, ta chỉ vô tình gặp được mà thôi, không đáng giá nhắc tới.

Trước mặt Thông Thiên Cảnh, Lục Lâm Thiên khách khí không ít.

- Lục huynh đệ cứu nhiều người của chúng ta như vậy, đây không phải việc nhỏ, ta và Lục huynh đệ mới thân đã quen, nếu Lục huynh đệ cố ý, không bằng theo ta đi Linh Thứu Tháp chứ?

Ôn Tuấn Hùng mỉm cười nói.

- Đa tạ hảo ý của Ôn huynh đệ, chờ ta lăn lộn ở ngoài không nổi, nhất định đi Linh Thứu Tháp tìm chư vị.

Lục Lâm Thiên nhìn Ôn Tuấn Hùng cùng Hạ trưởng lão, còn có hai mươi đệ tử Linh Thứu Tháp bị thương.

- Ha ha, Lục huynh đệ cự tuyệt thật vui vẻ, xem ra Phi Linh Môn nhất định bất phàm.

Lục Lâm Thiên trả lời, dường như sớm nằm trong dự liệu của Ôn Tuấn Hùng.

Thành Đông TInh, một trong năm đại thành náo nhiệt nhất đại lục Hỗn Loạn, tọa lạc phương đông đại lục Hỗn Loạn, thành Đông Tinh là địa bàn của Đông Tinh Xã.

Diện tích thành Đông Tinh không dưới đại lục Linh Vũ, nhân khẩu rất đông.

Trên đường đi sớm có tiếng huyên náo thật lớn, âm thanh rao hàng, tiếng cãi nhau, dòng người tấp nập, tuy Thị Hoang Thế Giới rất nghèo, nhưng thành Ngũ Tinh lại khác, bởi vì thành Ngũ Tinh là khu vực náo nhiệt nhất Thị Hoang Thế Giới, cũng là nơi phồn vinh nhất Thị Hoang Thế Giới, cho nên cũng không kém bên ngoài nhiều lắm.

- Lục huynh đệ, vật ngươi cần thiết, chậm nhất ngày mai ta sẽ đưa tới thương hội Thải Vân, trên người của ta có chút thương thế, hiện tại cáo từ, về sau có chuyện, cứ tới Linh Thứu Tháp tìm ta.

Trong thành Đông Tinh, rất nhiều đệ tử Linh Thứu Tháp và Đông Tinh Xã bảo hộ, Ôn Tuấn Hùng ôm quyền cáo biệt.

- Chào Ôn huynh đệ.

Lục Lâm Thiên ôm quyền thi lễ, lại cùng Kim Viên, Phạm Thống ba người quay người rời đi.

Nhìn bóng lưng ba người, ánh mắt Hạ trưởng lão chấn động, lập tức cúi đầu nói với Ôn Tuấn Hùng:

- Thiếu tháp chủ, người này có địa vị gì, người bên cạn là Thú tộc.

- Vị Lục huynh đệ này không phải người bình thường.

Ôn Tuấn Hùng khẽ cười nói.

- Tại sao thiếu tháp chủ nói thế?

Hạ trưởng lão nói nhỏ.

- Trong Thị Hoang Thế Giới, người không biết Linh Thứu Tháp và Đông Tinh Xã tuyệt đối không có, vị Lục huynh đệ này trước mặt Linh Thứu Tháp và Đông Tinh Xã chúng ta lại tự nhiên như không, đối mặt uy áp giai vị của ngươi lại không có gì, đây là thứ không thể giả vờ, chỉ tiếc hắn không muốn vào Linh Thứu Tháp ah.

Ôn Tuấn Hùng nói với Hạ trưởng lão.

- Thì ra thiếu tháp chủ hi vọng người này gia nhập Linh Thứu Tháp chúng ta, ta còn tưởng rằng thiếu tháp chủ chỉ khách khí một phen đấy.

Hạ trưởng lão rất ngoài ý muốn, cả Thị Hoang Thế Giới này, có thể được thiếu tháp chủ đánh giá như vậy là không nhiều.

- Ta không nói đùa.

Ánh mắt Ôn Tuấn Hùng khẽ nhúc nhích, lập tức nói:

- Hạ trưởng lão, ngày mai chuẩn bị đại lễ tới thương hội Thải Vân giao cho vị Lục huynh đệ này, cũng thay ta ân cần thăm hỏi một tiếng, ta thương thế không nhẹ, có lẽ cần bế quan mười ngày nửa tháng, Đông Tinh Xã muốn tìm ta, ngươi ứng phó là được, nếu không ứng phó được, cứ tìm ta ứng phó.

- Thiếu tháp chủ, lúc này là người nào ra tay, Linh Thứu Tháp chúng ta không bỏ qua có phải là người Đông Tinh Xã cố ý...

ánh mắt Hạ trưởng lão âm trầm một ít, trong ánh mắt nóng bỏng tràn ngập hàn ý.

- Hẳn không phải là người Đông Tinh Xã, nhưng mà việc này cũng sẽ không quá đơn giản, cứ cho người âm thầm điều tra.

Ôn Tuấn Hùng nói.

- Chưởng môn, những người kia là người Linh Thứu Tháp và Đông Tinh Xã đấy, Ôn Tuấn Hùng còn là thiếu tháp chủ Linh Thứu Tháp.

Trong đám người hối hả, Phạm Thống hít sâu nói một câu.

- Linh Thứu Tháp và Đông Tinh Xã, thì tính sao, chúng ta cứ đi tìm thương hội Thải Vân đã.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, ánh mắt mang theo ngưng trọng.

Thương hội Thải Vân chiếm diện tích khổng lồ, cũng tọa lạ tại nơi phồn hoa nhất thành Đông Tinh, kiến trúc hùng vĩ, trong thành Đông Tinh cũng là lớn nhất, tiêu chí rất rõ ràng.

Thương hội Thải Vân thân là một thành viên trong Vạn Thiên Liên Minh, bởi vì tính hỗn loạn của Thị Hoang Thế Giới, bởi vậy mặc kệ lúc nào, sinh ý rất không tệ, phi thường náo nhiệt, cũng không có ai dám động tới thương hội Thải Vân, người dám đánh chủ ý thương hội Thải Vân đều không còn sống.

Lục Lâm Thiên, Kim Viên, Phạm Thống ba người đến bên ngoài thương hội Thải Vân, nhìn thấy thương hội Thải Vân to lớn, cũng không khỏi ngạc nhiên, to lớn vượt quá tưởng tượng của Lục Lâm Thiên.

Cửa ra vào của thương hội Thải Vân cũng không có bất cứ đệ tử thương hội Thải Vân nào canh gác, chỉ có số ít đệ tử thương hội Thải Vân đang bận rộn làm việc, thậm chí Lục Lâm Thiên đi vào cũng không nhìn một cái.

- Không ít thứ tốt đấy.

Trong thương hội Thải Vân, Lục Lâm Thiên, Kim Viên, Phạm

Thống ba người kinh ngạc, bên trong đại sảnh cực lớn, rậm rạp chằng chịt trong suốt, bày rất nhiều vật tu luyện và tài liệu.

Lục Lâm Thiên cũng hiếu kỳ đánh giá chung quan, linh dược, đan dược, tài liệu luyện khí đều vô số kể.

- Hắc tinh hàn thiết, địa tâm xích linh thạch...

Một đống tài liệu luyện khí xuất hiện, ánh mắt Lục Lâm Thiên đánh giá, không ít đều là tài liệu luyện chế chiến hạm, giá trị xa xỉ.

Trong đám người, đôi mắt tinh xảo nhìn lên người Lục Lâm Thiên, chủ nhân ánh mắt là nữ tử áo vàng, da quang thắng tuyết, hai mắt trong veo như nước hồ thu, đảo qua người Lục Lâm Thiên vài vòng như đánh giá.

- Chẳng lẽ vị công tử này có hứng thú với hắc tinh hàn thiết cùng địa tâm xích linh thạch sao?

Nữ tử tiến lên, lông mi thon dài rung động, tư thái tú lệ, khí chất thanh nhã.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại, nhìn thấy nữ tử dung nhan tú lệ, giữa lông mày có khí tức thanh linh mờ ảo, hai mắt trong như nước, ngược lại rất đẹp, hắn nhìn chung quanh sau đó nói:

- Cô nương đang nói chuyện với ta sao?

- Đương nhiên, tại Thị Hoang Thế Giới này người muốn mua tài liệu luyện chế chiến hạm không nhiều, chẳng lẽ tiên sinh cần muốn mua tài liệu luyện chế chiến hạm sao?

Nữ tử chừng hai mươi lăm tuổi, cười rất tươi, nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

- Cô nương là người của thương hội Thải Vân sao?

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử trước mặt, hắn hỏi nghi vấn trong lòng mình.

- Xem như thế đi, không biết tiên sinh muốn mua không?

Nữ tử cười dịu dàng, không phải vô cùng tuyệt mỹ, nhưng khí chất và ánh mắt rất trong sáng.

Chương 3500: Mua sắm lớn

- Ta hy vọng mua được những vật này, không biết thương hội Thải Vân có bán hay không?

Lục Lâm Thiên giao ngọc giản cho nữ tử, lúc này hắn cần mua tương đối nhiều, bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng ghi vào trong ngọc giản để giảm phiền toái.

Nữ tử tiếp nhận ngọc giản, tâm thần quan sát bên trong, lúc này dung nhan hơi biến hóa, lập tức ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt không giống lúc trước, nói nhỏ:

- Không biết tiên sinh họ gì?

- Ta họ Lục!

Lục Lâm Thiên nói nhỏ.

- Lục tiên sinh mời theo ta vào phòng khách quý nói chuyện được chứ?

Nữ tử áo vàng nói với Lục Lâm Thiên.

- Không có vấn đề.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu.

- Hoàng lão.

Hoàng y nữ tử lập tức quay đầu lại, lập tức nói với lão giả đang bận rộng trong thương hội.

- Nhị tiểu thư, có gì phân phó?

Lão giả đi tới, thần sắc cung kính, hỏi ý kiến của nữ tử áo vàng.

- Ngộ Chân Cảnh cao giai.

Lục Lâm Thiên nhìn qua lão giả này, dùng khí tức quan sát tu vi, lập tức phát hiện khí tức lão giả này là Ngộ Chân Cảnh cao giai.

- Lục tiên sinh, vị này chính là hoàng chủ sự chi nhánh thương hội Thải Vân tại Thị Hoang Thế Giới.

Nữ tử áo vàng giới thiệu lão giả:

- Hoàng lão, vị này chính là Lục tiên sinh, phiền toái Hoàng lão dẫn Lục tiên sinh đến phòng khách quý, ta đi tra một ít đồ.

- Vâng, Nhị tiểu thư.

Lão giả nghe ba chữ phòng khách quý ba thì ánh mắt hơi ngoài ý muốn.

Lục Lâm Thiên gọi Kim Viên và Phạm Thống lại gần, một lát sau lại đi vào một đình viện tinh xảo trong thương hội Thải Vân.

Hoàng lão sai người bưng lên không ít trái cây hoa quả lên, còn có không ít rượu ngon, người trong Thị Hoang Thế Giới đều có thể uống một ít, đại đa số đều thích rượu, trải qua thời gian đao kiếm đổ máu, có đôi khi dùng rượu để giảm áp lực.

Lục Lâm Thiên ba người cũng không khách khí, đặc biệt là Kim Viên rất thích rượu, Lục Lâm Thiên còn không biết Kim Viên thích những thứ này.

Cũng không qua bao lâu, nữ tử áo vàng đi tới, châlúc này trực tiếp hỏi Lục Lâm Thiên.

- Không biết Lục tiên sinh cần tài liệu lúc nào?

- Càng nhanh càng tốt.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên khẽ biến, nói:

- Chẳng lẽ thương hội Thải Vân cũng không có?

Nữ tử áo vàng nhíu mày, nói:

- Đương nhiên không phải, những vật này thương hội Thải Vân đều có, nhưng thật không dấu diếmLục tiên sinh muốn quá nhiều, có nhiều thứ chi nhánh Thị Hoang Thế Giới không đủ, còn có mấy thứ cần triệu tập từ các nguồn bên ngoài Thị Hoang Thế Giới, đương nhiên ta cũng dám cam đoan, trong Thị Hoang Thế Giới không có bất cứ thương hội nào không có chuẩn bị có thể cầm toàn bộ tài liệu mà Lục tiên sinh cần, Lục tiên sinh có thể hỏi thăm một chút, trong Thị Hoang Thế Giới này không có bao nhiêu thương hội đủ khả năng đâu.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi nhíu lại, nói:

- Nhanh nhất cần bao lâu?

- Mười ngày, chỉ cần mười ngày là đủ, đây đã là tốc độ nhanh nhất, Lục tiên sinh có thể chờ đợi, thời gian mười ngày này ta sẽ an bài Lục tiên sinh cư ngụ trong thương hội Thải Vân, đến lúc đó sẽ cho Lục tiên sinh một giá tốt nhất, Lục tiên sinh cảm thấy như thế nào?

Nữ tử áo vàng hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên do dự vài lần, gật gật đầu, nói:

- Được rồi, chúng ta chờ mười ngày.

- Đa tạ Lục tiên sinh thông cảm, đến lúc đó nhất định sẽ giúp Lục tiên sinh thoả mãn.

Nữ tử áo vàng gật đầu cười cười.

Trong một đình viện yên tĩnh, được nữ tử áo vàng dẫn dắt, Lục Lâm Thiên ba người đi vào đình viện này, Lục Lâm Thiên cũng biết nữ tử áo vàng lên là An Thi Dao, về phần thân phận cụ thế lại không rõ ràng.

- Lục chưởng môn, ở chỗ này ngươi cứ yên tâm ở lại đi, ta sẽ không quấy rầy đâu, ta có thể cam đoan với ngươi, nếu cần có thể tùy thời phân phó đệ tử trong thương hội, hoặc là tìm ta cũng có thể.

An Thi Dao nói xong liền rời đi.

- Chưởng môn, ngươi rốt cuộc mua bao nhiêu thứ, thương hội Thải Vân xem chúng ta như khách quý, thân phận An Thi Dao trong thương hội Thải Vân cũng không thấp.

Trong đình viện, lần đầu tiên đi vào thương hội Thải Vân, còn có đãi ngộ khách quý, Phạm Thống có chút không bình tĩnh, bao nhiêu năm, từ khi hắn đến Thị Hoang Thế Giới này đều sinh tồn trong khe hẹp, chưa từng có đãi ngộ như thế.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nói:

- Cũng không có bao nhiêu, chỉ mua hơn mười ức tinh thạch thế giới sơ phẩm mà thôi.

Phạm Thống nghe xong, hai chân run rẩy, nói:

- Hơn mười ức, chưởng môn, ta không nghe lầm chứ.

Lục Lâm Thiên sờ chớp mũi, nói nhỏ:

- Hẳn là hơn mười ức a, đại khái bao nhiêu cuối cùng mới biết.

- Lâm Thiên huynh đệ, ngươi giàu có như vậy khi nào thế?

Kim Viên cũng giật mình, hơn mười ức tinh thạch thế giới sơ phẩm, đây tuyệt đối là con số lớn.

- Gần đây hơi phát tài.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, lập tức nói:

- Yên tâm đi, về sau sẽ càng ngày càng tốt.

- Chưởng môn, hơn mười ức tinh thạch thế giới sơ phẩm, rốt cuộc ngươi cần mua tài liệu gì, cần nhiều tinh thạch thế giới mua sắm như thế?

Phạm Thống nghi hoặc hỏi.

Lục Lâm Thiên nói với Phạm Thống:

- Đến lúc đó ngươi đã biết rõ.

Lại nói với Kim Viên:

- Thời gian mười ngày, ta chuẩn bị bế quan, Kim Viên đại ca, phiền toái ngươi hộ pháp giúp ta.

Kim Viên gật đầu nói:

- Không thành vấn đề, ngươi yên tâm bế quan đi, nhưng mà ngươi cũng quá dốc sức liều mạng, khó trách thực lực khủng bố như vậy?

Lục Lâm Thiên cười cười, lập tức nói:

- Nếu như người Linh Thứu Tháp ngày mai thực đến đây tặng đồ, các ngươi cứ nhận là được, tặng bao nhiêu thu bao nhiêu, không cần khách khí, Linh Thứu Tháp là nhà giàu, không cần khách khí.

- Hiểu rồi!

Phạm Thống gật đầu, hắn càng ngày càng bội phục chưởng môn, tinh thạch của Linh Thứu Tháp mà chưởng môn cũng dám muốn, nếu là người bình thường, tuyệt đối không dám cầm đồ của Linh Thứu Tháp.

Một lát sau, sau khi bố trí xong cấm chế, Lục Lâm Thiên lại tiến vào Thiên Trụ giới tầng thứ sáu, trực tiếp khoanh chân ngồi xuống, vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết tu luyện bình thường, trong đầu lại đang lĩnh ngộ Đại Thiên Linh Lục.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên đã tiến vào trạng thái vong ngã, toàn thân bao phủ trong kim quang, vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết, tốc độ tu luyện ngay từ đầu rất binh thường, khi thời gian càng ngày càng lâu, tốc độ tu luyện càng ngày càng nhanh.

Trong đại sảnh, Hoàng chủ sự hỏi An Thi Dao:

- Nhị tiểu thư, Lục Lâm Thiên mua cái gì vậy, chúng ta còn cần ra bên ngoài Thị Hoang Thế Giới triệu tập?

An Thi Dao không nói gì, cầm ngọc giản giao cho Hoàng chủ sự.

Hoàng chủ sự nghi hoặc tiếp nhận ngọc giản, tâm thần quan sát xong, cũng kinh ngạc nói:

- Lại muốn nhiều đồ như thế, đại bộ phận là luyện chế tọa giá khôi lỗi, luyện chế khôi lỗi, còn có tài liệu luyện chế chiến hạm, cộng lại giá trị ít nhất là mười lăm ức tinh thạch thế giới sơ phẩm.

- Hoàng lão, giao dịch này ta giao cho ngươi, trong thời gian mười ngày phải an bài tốt.

An Thi Dao nói.

Hoàng chủ sự gật gật đầu, lập tức do dự, nói với An Thi Dao:

- Nhị tiểu thư, mười lăm ức tinh thạch thế giới sơ phẩm cũng không nhỏ, họ Lục này...

Chương 3501: Xin mời gia nhập 1

- Hoàng lão lo lắng rồi, chẳng lẽ ngươi cho rằng còn có người dám trêu đùa thương hội Thải Vân chúng ta sao.

An Thi Dao mỉm cười, nói với Hoàng chủ sự.

- Hoàng lão đã thật lâu chưa ra khỏi Thị Hoang Thế Giới rồi nhỉ?

- Là rất lâu, cũng sắp hai ngàn năm rồi.

Trên mặt Hoàng chủ sự cười khổ, lập tức cười nói với An Thi Dao:

- Nhưng mà Nhị tiểu thư, tuy ta không ra khỏi Thị Hoang Thế Giới, nhưng tin tức trọng yếu bên ngoài ta vẫn biết, ta rất lưu ý, chuyện như vậy ta đều biết.

An Thi Dao nhìn sang Hoàng chủ sự, cười nói:

- Hoàng lão, không lâu trước đây, ngươi có lưu ý tin tức trong Vạn Cổ Thế Giới hay không?

Hoàng chủ sự ngẩng đầu, ánh mắt tự đắc, nói:

- Đương nhiên là có, nghe nói trước đó không lâu, Vạn Cổ Thế Giới rất náo nhiệt, Thải Hồng Cốc gia nhập Chiến Thiên Liên Minh, ngược lại bị người tên Lục Lâm Thiên chém giết hơn mười trưởng lão Phá Giới Cảnh, diệt hơn mười vạn đệ tử, nghe nói sơn mạch Cổ Lan còn xuất hiện thiên hỏa, về sau phân đà Thải Hồng Cốc tại thành Vạn Linh cũng bị Lục Lâm Thiên diệt sát một đám, nghe nói Lục Lâm Thiên là đệ tử cốc chủ Thải Hồng Cốc Phương Chí Thành mới thu, Lục Lâm Thiên diệt phân đà Thải Hồng Cốc xong, hắn đến Thị Hoang Thế Giới...

Nói xong câu này, sắc mặt Hoàng chủ sự biến hóa, lập tức tìm kiếm cái gì đó.

Trong tay An Thi Dao xuất hiện một bức họa, nói với Hoàng chủ sự:

- Hoàng lão tìm cái này sao, ta đã xem qua, Lục tiên sinh này chính là Lục Lâm Thiên.

An Thi Dao cầm bức họa trong tay, là bức họa của Lục Lâm Thiên, là bức họa lúc trước Thải Hồng Cốc phát truy nã khắp thế giới.

- Tiểu thư, chính là người này, Lục Lâm Thiên này là Lục Lâm Thiên trong Vạn Cổ Thế Giới.

Hoàng chủ sự rất ngoài ý muốn.

- Mặc kệ hắn là ai, hắn hiện tại là khách quý của thương hội Thải Vân chúng ta, thương hội Thải Vân là thương gia, bất cứ ân oán gì cũng không liên quan tới chúng ta.

An Thi Dao nói nhỏ.

- Nhị tiểu thư, ta hiểu, trong vòng mười ngày, ta sẽ đích thân an bài tốt tất cả, đơn đặt hàng lớn thế này, đối với thương hội Thải Vân chúng ta mà nói cũng là khách hàng lớn.

Hoàng chủ sự gật đầu nói.

- Đi thôi, chúng ta an tâm làm mua bán là được.

An Thi Dao nói nhỏ.

Hoàng chủ sự do dự vài lần, trước khi cáo lui nói:

- Nhị tiểu thư, ngươi ở Thị Hoang Thế Giới sắp tới năm mươi năm rồi, chẳng lẽ thật sự không có tính toán gì sao, ta một thân lão già khọm có chút tính toán, nhưng mà ngươi còn trẻ...

****

Chú ý:

Bản dịch của truyện bị thiếu vài chương (3510-3519 chương), do tìm ko ra raw nữa, lên mạng tìm đỡ thì chỉ còn bản Cv này thôi cho nên các bạn chịu khó "luyện" đoạn thiếu này bằng bản convert. Yên tâm, chỉ đoạn này thôi.

****

An Thi Dao ánh mắt nhúc nhích, nói: "Hoàng lão, như là ta loại người này, còn có thể có tính toán gì không, bình thản là tốt rồi, tại đây Thị Hoang Thế Giới bên trong, hết thảy cũng rất tốt."

Theo Lục Lâm Thiên bế quan, hôm sau, Linh Thứu Tháp một gã Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả, mang theo không ít Linh Thứu Tháp đệ tử, tự mình đã đến Thải Vân Thương Hành tìm Lục Lâm Thiên, cái này lại để cho đang tại bận rộn Hoàng Chủ Sự có chút kinh ngạc.

Đương nhiên, cuối cùng cái này Linh Thứu Tháp người chỉ là thấy đã đến Kim Viên cùng Phạm Thống hai người, cái này Linh Thứu Tháp Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả khách khí lưu lại một cái trữ vật chiếc nhẫn sau nói là giao cho Lục Chưởng Môn về sau, lúc này mới rời đi.

"Lục Chưởng Môn."

An Thi Dao cùng hoàng chủ sự rất là nghi hoặc.

Mà lại để cho An Thi Dao cùng hoàng chủ sự càng kỳ quái là, lúc chạng vạng tối, Đông Tinh Xã Trưởng Lão Kiếm Đoạn Hồn đã đến Thải Vân Thương Hành bên trong, cũng là muốn gặp Lục Lâm Thiên.

Thải Vân Thương Hành tại Đông Tinh Thành bên trong vận tác, cùng Đông Tinh Xã đấy vi diệu quan hệ có thể nghĩ, Đông Tinh Xã cùng Linh Thứu Tháp đều là thân là năm thế lực lớn một trong, đều đến tìm kiếm Lục Lâm Thiên, cái này lại để cho hoàng chủ sự cùng An Thi Dao không thể không là nhiều liên suy nghĩ nhiều một chút.

Chỉ có điều Kiếm Đoạn Hồn tự nhiên cũng là không có nhìn thấy

Lục Lâm Thiên, chỉ là thấy đã đến Kim Viên cùng Phạm Thống, không nói thêm gì, trực tiếp rời đi, nói là qua mấy ngày lại đến.

Nhìn xem Kiếm Đoạn Hồn rời đi, hoàng chủ sự trên mặt, ánh mắt nghi hoặc, nói: "Nhị tiểu thư, cái này Lục Lâm Thiên không là đến Thị Hoang Thế Giới bên trong không lâu sao, như thế nào sẽ cùng Linh Thứu Tháp cùng Đông Tinh Xã đều nhấc lên quan hệ đây này."

"Đông Tinh Xã gần nhất gặp gỡ nguy cơ không nhỏ, Linh Thứu Tháp người đến, đúng là đã bị Đông Tinh Xã mời, ngày hôm qua nhận được tin tức, có người muốn đối phó Linh Thứu Tháp người, sợ là bởi vì sợ thái quá mức bạo lộ tùy thân phần, xuất động cường giả không nhiều lắm, cuối cùng ngược lại lại để cho Linh Thứu Tháp người thoát thân rồi."

Hoàng chủ sự nghi ngờ nói: "Dám ở Đông Tinh Xã đích trên địa bàn, động Linh Thứu Tháp người, đây rốt cuộc là người nào, lá gan lớn như vậy."

"Cần trốn trốn tránh tránh đối phó Linh Thứu Tháp cùng Đông Tinh Xã người, cũng sẽ không quá nhiều, tổng hội tra đi ra đấy, ngược lại là ta nghe nói, ngày hôm qua Lục tiên sinh cũng xen lẫn tại trong đó, trong tay còn có chiến hạm." An Thi Dao ánh mắt rất có ngoài ý muốn.

Thời gian như cát chảy (vùng sa mạc), mười ngày thời gian, đảo mắt tựu trôi qua.

Thiên Trụ giới bên trong tầng thứ sáu, ngoại giới mười ngày thời gian, Thiên Trụ giới bên trong, đã là một năm lẻ tám tháng thời gian trôi qua rồi, đắm chìm tại tu luyện cùng lĩnh ngộ bên trong Lục Lâm Thiên kéo tới nói, thời gian cũng không có bao nhiêu khái niệm.

Chương 3502: Xin mời gia nhập 2

Lục Lâm Thiên quanh thân Thiên Địa năng lượng tại Hỗn Độn Âm Dương Quyết ảnh hưởng xuống, chung quanh vốn cũng không là nồng đậm Thiên Địa năng lượng đã bị hấp xả, lại để cho khắp chung quanh không ở giữa Thiên Địa năng lượng, có thể trở nên càng lúc càng nồng nặc lên.

Thiên Trụ giới rất là huyền ảo, có thể cùng, thế giới tương liên, Lục Lâm Thiên Linh Vũ đại lục ở bên trên thời điểm, Thiên Địa năng lượng nồng đậm trình độ cùng Linh Vũ Đại Lục giống như đúc, mà ở Vạn Cổ Thế Giới bên trong, Thiên Địa có thể cùng Vạn Cổ Thế Giới giống như, đã đến cái này Thị Hoang Thế Giới bên trong, Thiên Địa năng lượng lại cùng Thị Hoang Thế Giới `.

Thị Hoang Thế Giới bên trong Thiên Địa năng lượng giống như, cái này Đông Tinh Thành bên trong xem như Thiên Địa năng lượng nồng nặc nhất địa phương một trong, tuy nhiên cũng không phải là cường, bất quá tại Hỗn Độn Âm Dương Quyết kỳ lạ dưới tác dụng, Lục Lâm Thiên thân hình lúc này giống như là một cái Tụ Linh Trận giống như, có thể dùng bản thân làm trung tâm, đem chung quanh Thiên Địa năng lượng hội tụ càng lúc càng nồng nặc.

Theo lúc ở giữa đi qua, Thiên Địa năng lượng hội tụ nồng đậm trình độ càng lúc càng nồng nặc, dùng Lục Lâm Thiên làm trung tâm, chung quanh Thiên Địa năng lượng hội tụ trực tiếp nồng đậm đã đến hình thành một cái năng lượng vòng xoáy, lại để cho Lục Lâm Thiên bình thường tu luyện, so về bình thường bình thường tu luyện giả hắn tốc độ tu luyện nhanh hơn rất nhiều.

Thiên Trụ giới bên trong tầng thứ sáu, Thiên Địa năng lượng nồng đậm đến tựa như một tia thực chất hóa khí vụ giống như, cuồn cuộn không dứt chui vào Lục Lâm Thiên trong cơ thể không gặp.

Một đoạn thời khắc, Lục Lâm Thiên đình chỉ tu luyện, chung quanh hội tụ mà đến bàng bạc Thiên Địa năng lượng chỗ ngưng tụ vòng xoáy, cũng theo đó dần dần tiêu tán không gặp.

"Hô."

Một ngụm trọc khí theo yết hầu dâng lên mà ra, Lục Lâm Thiên lúc này mới mở ra hai con ngươi, trong mắt tinh mang mang theo Man Hoang, thương cổ khí tức lóe lên rồi biến mất, lập tức thu liễm đích không gặp tung tích.

"Hiệu quả cũng không tệ lắm."

Cảm giác trong cơ thể biến hóa, Lục Lâm Thiên khóe miệng giơ lên một tia mỉm cười đường cong, Thiên Trụ giới bên trong một năm lẻ tám tháng lúc ở giữa tu luyện, Hỗn Độn Âm Dương Quyết dưới tác dụng, ngược lại là hiệu quả cũng không tệ, tu vi của mình, hiện tại đã là có thể vững chắc tại Ngộ Chân Cảnh sơ giai Trung Kỳ trình độ, loại này nhìn như nhỏ yếu tiến bộ, trên thực tế tức thì cực kỳ không dễ dàng đấy.

Để cho nhất Lục Lâm Thiên thỏa mãn, hay (vẫn) là cái này lần nữa thêm một năm lẻ tám tháng trong thời gian, chính mình đối với Đại Thiên Linh Lục bên trong nghiên cứu, gần nhất tại Đại Thiên Linh Lục bên trên tiêu tốn không ít thời gian, hắn chỗ tốt, Lục Lâm Thiên trong nội tâm rõ ràng nhất, Đại Thiên Linh Lục quả thực tựu là một bước bảo điển, phong phú bảo điển.

Một lát sau, yên tĩnh trong đình viện, Kim Viên giao cho Lục Lâm Thiên một cái trữ vật chiếc nhẫn, nói: "Lâm Thiên huynh đệ, đây là Linh Thứu Tháp đưa tới, ngươi nhìn xem."

"Thực đưa tới sao." Lục Lâm Thiên cũng không có bao nhiêu ngoài ý muốn, tâm thần nhìn trộm hướng về phía trong trữ vật giới chỉ, lập tức sắc mặt ngược lại là giật giật, ánh mắt hơi có kinh ngạc, khóe miệng lộ ra vui vẻ.

Phạm Thống nhìn xem nhìn xem chưởng môn thần sắc, nói: "Chưởng môn, Linh Thứu Tháp thật sự đền bù tổn thất chúng ta tổn thất sao?"

"Linh Thứu Tháp thủ bút ghê gớm thật, ta cũng tựu không khách khí." Lục Lâm Thiên cười cười, nói: "Bọn họ đưa tới mười vạn trung phẩm Thế Giới Tinh Thạch."

Phạm Thống lập tức ngoài ý muốn, mười vạn trung phẩm Thế Giới Tinh Thạch tương đương một trăm triệu sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch, mà trung phẩm Thế Giới Tinh Thạch giá trị còn muốn cao một chút, không có người sau này cố ý dùng mười vạn trung phẩm Thế Giới Tinh Thạch lại đổi một trăm triệu sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch được rồi, cái này lại để cho Phạm Thống lập tức kinh ngạc nói: "Chưởng môn, Linh Thứu Tháp người thật đúng là hào phóng."

Lục Lâm Thiên thu hồi trữ vật giới chỉ, nói: "Bọn họ cái này cũng không có gì, chỉ là nhân đôi đền bù tổn thất mà thôi, so về tánh mạng của bọn hắn ra, tự nhiên là đáng giá đấy."

Mười vạn trung phẩm Thế Giới Tinh Thạch, cái này lại để cho Lục Lâm Thiên trong nội tâm cũng có chút mừng rỡ, ‘ Oanh Thiên ’ chiến hạm mười lần oanh kích, hao phí chính mình 5000 vạn sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch, hiện tại Linh Thứu Tháp giao cho chính mình mười vạn trung phẩm Thế Giới Tinh Thạch, đã là đủ để giá trị một trăm triệu sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch rồi, này bằng với là nhân đôi đền bù tổn thất.

Kim Viên đến nói: "Lâm Thiên lão đệ, Thải Vân Thương Hành sáng sớm sẽ tới người rồi, cho ngươi sau khi xuất quan tựu là phòng khách quý, chúng ta chỗ cần tài liệu đã chuẩn bị mà đầy đủ hết."

Lục Lâm Thiên mừng rỡ trên mặt, lập tức lộ ra một nụ cười khổ, nói: "Thật đúng là chuẩn bị đầy đủ hết được sao, bất quá vừa muốn xuất huyết nhiều rồi, ồ..."

Lục Lâm Thiên lời còn chưa dứt, lập tức ánh mắt vi nghi, lần nữa nói nhỏ: "Xem ra chúng ta không cần đi tìm bọn họ rồi, hắn, nhóm: đám bọn họ chính mình ngược lại là tới trước."

Yên tĩnh bên ngoài đình viện, mấy đạo thân ảnh nhìn như chậm rãi mà đến, trên thực tế tức thì mấy cái lách mình đã đến bên ngoài đình viện, Lục Lâm Thiên đã đến bên ngoài đình viện, nhìn nhìn soi mói, dấu diếm dấu vết bôi qua một tia ý bên ngoài chớp động, đến người ngoại trừ An Thi Dao cùng hoàng chủ sự bên ngoài, còn có cái kia Đông Tinh Xã đích Kiếm Đoạn Hồn, cùng mặt khác mấy cái Đông Tinh Xã người, tu vị cấp độ cũng đều là Ngộ Chân Cảnh cấp độ.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, mọi người vẫn không nói gì, Kiếm Đoạn Hồn cũng đã là ánh mắt đã rơi vào Lục Lâm Thiên trên người, ánh mắt cực kỳ bình tĩnh, đối với An Thi Dao nói: "An tiểu thư, không ngại ta cùng vị này Lục Chưởng Môn một mình nói chuyện a."

An Thi Dao ánh mắt dấu diếm dấu vết, hạ thấp người gật đầu, nói: "Kiếm Trưởng Lão thỉnh."

Trong phòng, Lục Lâm Thiên mục mang nghi hoặc, không biết cái này Đông Tinh Xã tìm chính mình có chuyện gì, âm thầm đánh giá cái này Kiếm Đoạn Hồn, tóc dài xõa vai, đang mặc màu đen trang phục Đại Hán, hình thể gầy, toàn thân tựa như u linh giống như, không có cái gì khí tức tiết ra ngoài, giống như là không tồn tại giống như, mà ngay cả Lục Lâm Thiên, cũng khó khăn dùng nhìn trộm đưa ra khí tức.

Kiếm Đoạn Hồn trong phòng bố trí nổi lên một đạo cấm chế về sau, ánh mắt lúc này mới lần nữa nhìn chăm chú lên Lục Lâm Thiên, nói nhỏ: "Phi Linh Môn hẳn là gần nhất mới xuất hiện sơn môn a?"

"Tại Thị Hoang Thế Giới bên trong, đúng là gần nhất mới xuất hiện." Lục Lâm Thiên nói, nhìn qua cái này Kiếm Đoạn Hồn ánh mắt, u linh ` khí tức xuống, hai mắt ánh mắt nhìn giống như bình tĩnh, nhưng là cẩn thận nhìn qua, mới có thể phát hiện cái này bình tĩnh dưới ánh mắt, tức thì cất dấu cực kỳ nguy hiểm ánh mắt, giống như là độc xà `.

Cái này lại để cho Lục Lâm Thiên cảm giác, cái này Kiếm Đoạn Hồn nhất định là một cái cực độ nhân vật nguy hiểm, loại người này một khi công kích, tựu là một kích trí mạng, loại người này cũng là không tốt nhất triêu chọc.

Chương 3503: Xin mời gia nhập

Kiếm Đoạn Hồn nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt còn không có quá nhiều chấn động, bình tĩnh khí tức, càng là ở chung lâu rồi, lại càng là cảm giác như là cùng u linh cùng một chỗ ở chung `.

Kiếm Đoạn Hồn nói: "Theo ta được đến tin tức, không lâu Huyết Đô Sơn Mạch bên trong, một cái tam lưu thế lực Thị Huyết Giáo không ít người vô cớ mất tích không gặp, trước khi Thị Huyết Giáo người, đang tìm tìm ba người, trong đó một cái tên là Phạm Thống, chính là Huyết Đô Sơn Mạch phụ cận một mang tình báo, sau đó mà ngay cả Thị Huyết Giáo một tàu chiến hạm cũng biến mất không gặp rồi."

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, đối với Kiếm Đoạn Hồn nói: "Thị Huyết Giáo người là ta giết, ‘ Oanh Thiên ’ chiến hạm cũng rơi vào trong tay của ta, chẳng lẽ Đông Tinh Xã cũng có hứng thú?"

Kiếm Đoạn Hồn nghe vậy, không có cái gì ngoài ý muốn, nói: "Đông Tinh Xã không có quá nhiều hứng thú, trái lại đấy, nếu Lục Chưởng Môn nguyện ý, Đông Tinh Xã giúp ngươi xử lý Thị Huyết Giáo, vậy cũng chỉ là tiện tay mà thôi."

Lục Lâm Thiên nói: "Cám ơn kiếm Trưởng Lão hảo ý, bất quá cái này Thị Huyết Giáo lưu cho tự chính mình đối phó là tốt rồi, lại để cho người hỗ trợ, đây cũng không phải là phong cách của ta."

Huyết Đoạn Hồn bình tĩnh ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên, bình tĩnh tựa như ao tù nước đọng, hết lần này tới lần khác ánh mắt sáng ngời, nói: "Đó là đương nhiên, dùng Lục Chưởng Môn dưới sự giận dữ diệt sát Thải Hồng Cốc hơn mười vạn đệ tử, diệt hắn phân đà, lưu lại lời nói, hai mươi năm sau tất [nhiên] diệt Thải Hồng Cốc hào khí mà nói, cái này chúc ích Thị Huyết Giáo, tự nhiên là sẽ không mượn tay người khác đấy."

Lục Lâm Thiên ánh mắt chớp động thoáng một phát, cười nói: "Kiếm Trưởng Lão biết rõ ngược lại không ít."

"Nếu Đông Tinh Xã muốn tra những...này đều tra không được, vậy không là Đông Tinh Xã rồi." Huyết Đoạn Hồn nói: "Nghe nói Lục Lâm Thiên thân mang hỏa loại Thiên Sinh Linh Vật, tu luyện nhiều loại Áo Nghĩa, như thế thiên phú, tiến vào Thị Hoang Thế Giới bên trong, không biết là có chút đáng tiếc sao?"

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, nói: "Kiếm thực lực của trưởng lão bất phàm, lúc đó chẳng phải tại Thị Hoang Thế Giới bên trong sao, kiếm Trưởng Lão đều nguyện ý đành phải tại Thị Hoang Thế Giới bên trong, cho nên ta một chút cũng chưa phát giác ra đáng tiếc." Nói xong, Lục Lâm Thiên ánh mắt rơi vào Kiếm Đoạn Hồn trên người đánh giá.

Kiếm Đoạn Hồn ánh mắt lần thứ nhất chấn động thoáng một phát, nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói: "Nói ngắn gọn, hôm nay tới tìm Lục Chưởng Môn, chính là có một việc cần Lục Chưởng Môn giống như hỗ trợ."

Lục Lâm Thiên nghe vậy, cũng không kỳ quái, không có sự tình lời nói, Đông Tinh Xã như thế nào lại đối với chính mình khách khí như vậy, nói: "Kiếm Trưởng Lão mời nói, có thể làm đến, ta tuyệt đối không chối từ, làm không đến, kiếm Trưởng Lão không muốn trách cứ là tốt rồi."

"Ta thích gọn gàng người, thật cao hứng ngươi cũng đã làm lãi ròng rơi đích người." Kiếm Đoạn Hồn nói: "Mười ngày trước, Linh Thứu Tháp người bị người cướp giết, tại ta Đông Tinh Xã trên địa bàn, điều này không khỏi làm cho người sẽ nghĩ tới là ta Đông Tinh Xã người làm, mà kì thực, lúc này đây Linh Thứu Tháp người là được mời đến Đông Tinh Xã, làm như vậy là để tương trợ ta Đông Tinh Xã, một khi ra nhiễu loạn, thiếu đi Linh Thứu Tháp hỗ trợ, đối với ta Đông Tinh Xã cực kỳ bất lợi."

"Ta muốn, Linh Thứu Tháp người không là đồ đần, bọn họ sẽ rõ, ra tay không phải là Đông Tinh Xã người." Lục Lâm Thiên dừng lại một chút, lập tức nói: "Lại sau này hứa, các ngươi Đông Tinh Xã ra nội gian, ta muốn, Linh Thứu Tháp người tại Đông Tinh Xã trên địa bàn gặp chuyện không may, tính toán rành mạch, có nội gian khả năng tính cũng không nhỏ."

Kiếm Đoạn Hồn nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt lần thứ hai chấn động thoáng một phát, lập tức nói: "Việc này chúng ta điều tra, có một số việc là vi diệu, nhưng là có mặc khác sự tình muốn mời Lục Chưởng Môn hỗ trợ, nghe nói Lục Chưởng Môn cùng Linh Thứu Tháp Thiếu Tháp Chủ quan hệ không tệ, cho nên hy vọng Lục Chưởng Môn tìm Linh Thứu Tháp Thiếu Tháp Chủ làm làm thuyết khách, giúp chúng ta giải thích thoáng một phát, việc này thực không phải chúng ta Đông Tinh Xã gây nên."

Lục Lâm Thiên lông mày nhăn lại, nói nhỏ: "Kiếm Trưởng Lão, lúc này thứ nhất, ngươi tự mình đi nói, ta tin tưởng Linh Thứu Tháp người nhất định trong lòng mình tinh tường, thứ hai, ta một cái vô danh tiểu tốt, nhúng tay đường đường Đông Tinh Xã cùng Linh Thứu Tháp chi ở giữa sự tình, sợ là có chút không tốt sao, phần này lượng cũng không đủ."

"Lục Chưởng Môn có thể lo lắng nữa thoáng một phát, chính là bởi vì ngươi là người ngoài cuộc, cùng Linh Thứu Tháp Thiếu Tháp Chủ quan hệ lại không tệ, ngươi mới là tốt nhất người chọn lựa, có một số việc song phương đều lòng dạ biết rõ, Nhưng là chi quan hệ giữa tức thì là vi diệu, song phương đánh cờ tầm đó, cần điểm điều hòa, Lục Chưởng Môn là người thông minh, ta tin tưởng ngươi sẽ rõ."

Kiếm Đoạn Hồn nói xong, trong tay một cái trữ vật chiếc nhẫn giao cho Lục Lâm Thiên, nói: "Nghe nói Lục Chưởng Môn mười ngày trước tổn thất không ít, Đông Tinh Xã cái này có chút đền bù tổn thất, cám ơn Lục Chưởng Môn tương trợ."

Lục Lâm Thiên do dự một chút, cũng không có khách khí, nhận lấy trữ vật giới chỉ.

Kiếm Đoạn Hồn cười cười, nói: "Nếu là việc này Lục Chưởng Môn có thể hỗ trợ, ta Đông Tinh Xã thiếu nợ Lục Chưởng Môn một cái nhân tình."

"Ta sẽ đi thử thử, bất quá Đông Tinh Xã nhân tình, có thể hay không đổi thành kiếm Trưởng Lão nhân tình, ta cùng Đông Tinh Xã khả không quen, cùng kiếm Trưởng Lão thục (quen thuộc) một ít." Lục Lâm Thiên nắm trữ vật giới chỉ, mắt thấy Kiếm Đoạn Hồn

nói.

"Ha ha." Kiếm Đoạn Hồn không nói gì, ha ha cười cười về sau, thu hồi cấm chế, thân ảnh đã rời khỏi phòng.

Lục Lâm Thiên mắt thấy Kiếm Đoạn Hồn bóng lưng, ánh mắt chớp động một hồi, tâm thần nhìn trộm hướng trữ vật giới chỉ, khuôn mặt lần nữa đã tuôn ra một tia mỉm cười, lại là mười vạn trung phẩm Thế Giới Tinh Thạch, tương đương một trăm triệu sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch, số lượng này cũng không ít.

Suy nghĩ sau khi, Lục Lâm Thiên mới rời phòng, tiểu sảnh ở trong, là được vừa vặn nghe thấy được Kiếm Đoạn Hồn đang tại đối với An Thi Dao nói: "An tiểu thư, Lục Chưởng Môn là ta Đông Tinh Xã bằng hữu, cũng là ta Kiếm Đoạn Hồn bằng hữu, nghe nói lúc này đây Lục Chưởng Môn tại Thải Vân Thương Hành thế nhưng mà mua không ít thứ đồ vật, An tiểu thư cần phải cho Lục Chưởng Môn có một cái tốt giá tiền, đến lúc đó, Đông Tinh Xã sở hữu tất cả mua sắm, ta cũng sẽ (biết) an bài tận lực cùng Thải Vân Thương Hành toàn bộ hợp tác, ngươi thấy thế nào?"

An Thi Dao đôi mắt sáng nổi lên chấn động, nói: "Kiếm Trưởng Lão nói chuyện, Lục tiên sinh cũng là chúng ta Thải Vân Thương Hành khách quý, về sau Lục tiên sinh chỉ cần tại chúng ta Thải Vân Thương Hành bên trong chỗ mua sắm thứ đồ vật, cùng Đông Tinh Xã đồng dạng, hết thảy đều là giá thị trường đích 80% giảm giá, kiếm Trưởng Lão có lẽ hài lòng chưa."

"Ta tin tưởng An tiểu thư về sau sẽ không làm sai quyết định này." Kiếm Đoạn Hồn như là vĩnh viễn trên mặt cũng không có dư thừa chấn động, nhìn thấy Lục Lâm Thiên đi ra, cũng không có nhiều lại chào hỏi, trực tiếp phất tay theo đi theo mà đến Đông Tinh Xã đệ tử đã đi ra....

Một lát, trong phòng, An Thi Dao trong tay ba cái trữ vật giới chỉ giao cho Lục Lâm Thiên, nói: "Lục Chưởng Môn xem qua, ngươi cần thiết chi vật, đều đều ở đây ba cái trong trữ vật giới chỉ rồi."

Lục Lâm Thiên tiếp nhận ba cái trữ vật giới chỉ, trực tiếp thu vào ở trong tay, nói: "Không cần xem qua rồi, Vạn Thiên Liên Minh cùng

Thải Vân Thương Hành chiêu bài, ta còn là tin được qua, ta càng tin tưởng An cô nương."

"Hơn mười ức đồ vật, Lục Chưởng Môn nhìn cũng không nhìn liếc, quả nhiên không là người bình thường, tổng cộng là 156422 vạn sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch, cho Lục tiên sinh một cái 80% giảm giá giá cả, tổng cộng là 125137 vạn sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch, số lẻ tựu đều không có thể coi là rồi, 80% giảm giá giá cả, toàn bộ Đông Tinh Thành bên trong, cũng chỉ có Lục tiên sinh cùng Đông Tinh Xã mới có thể [cầm] bắt được, giá tiền này, Lục tiên sinh còn thoả mãn a?" An Thi Dao hé miệng cười cười, mắt thấy Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên trong nội tâm tự nhiên điều có, bởi vì Huyết Đoạn Hồn một câu nói, chính mình vừa mới chỗ tiết kiệm đến tựa là 310000 vạn sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch, hơn ba tỷ vạn, Oanh Thiên đủ để là oanh kích 60 lần.

"Cám ơn An tiểu thư." Lục Lâm Thiên ôm quyền thi lễ, lúc này đây tiết đề phòng thế nhưng mà một số lớn tài phú.

"Không tất yếu tạ, chỉ cần ngươi Lục tiên sinh về sau có chuyện, có thể nghĩ nhiều đến Thải Vân Thương Hành là đủ rồi." An Thi Dao dịu dàng cười nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói: "Đó là đương nhiên, về sau có cơ hội lời nói, hy vọng còn có thể cùng Thải Vân Thương Hành có càng sâu một bước hợp tác." Lục Lâm Thiên lúc này cũng không biết, coi như là không có Kiếm Đoạn Hồn, An Thi Dao cũng đã sớm là quyết định giá cả 80% giảm giá.

Về phần Kiếm Đoạn Hồn, chỉ là một cái thuận nước giong thuyền, cuối cùng còn nhận được ý bên ngoài nói chuyện, đây đối với Thải Vân Thương Hành mà nói, cũng là có cự lớn chỗ tốt.

An Thi Dao nói nhỏ: "Ta chờ mong lấy, hy vọng lần sau Lục tiên sinh đến Thải Vân Thương Hành sẽ không cần quá lâu."

Lục Lâm Thiên tựa hồ là nhớ ra cái gì đó, lập tức đối với An Thi Dao hỏi: "An cô nương, ngươi cũng đã biết Vô Ảnh Phệ Tủy Độc

Thư?"

Nghe vậy, An Thi Dao lập tức ánh mắt biến đổi, nói: "Lục tiên sinh, chẳng lẽ ngươi biết Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư lai lịch?"

Lục Lâm Thiên lắc đầu, nói: "Ta chính là không biết, cho nên lúc này mới vấn an cô nương đấy."

An Thi Dao nói: "Biết rõ Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư người cũng không nhiều, nghe nói đây là một loại kịch độc dị vật, về phần đến từ địa phương nào, từ đâu mà đến, sẽ không có quá nhiều người đã biết, ta cũng không biết, bất quá nghe nói vật ấy đối với Linh Hồn Áo Nghĩa tu luyện giả mà nói, Nhưng là tuyệt đúng bảo vật."

Lục Lâm Thiên nhìn An Thi Dao, nói: "Xin lắng tai nghe, kính xin An cô nương chỉ giáo."

An Thi Dao mấp máy miệng, kiều nộn cặp môi đỏ mọng ẩm ướt một ít, nói: "Vật ấy kịch độc, nghe nói còn có trời sinh Không Gian Áo Nghĩa, có thể vô thanh vô thức giết người ở vô hình, còn có thể trực tiếp tiến hóa, mỗi lần đơn giản hoá, thực lực tổng số lượng đều có thể biến ngày càng nhiều cùng càng ngày càng mạnh, cuối cùng có thể tiến hóa tới trình độ nào, sẽ không người đã biết, tóm lại vật ấy chính là một loại kỳ lạ chi vật, có linh trí, lại không cao, là một loại thứ tư linh vật."

Thứ tư linh vật, lại để cho Lục Lâm Thiên nghi hoặc, cái này vẫn chưa nghe nói qua, nghi hoặc hỏi: "Như thế nào thứ tư linh vật?"

Chương 3504: Xin mời gia nhập 4

"Có mà sinh linh vật, Thiên Sinh Linh Vật, mà cái này trong thiên địa, còn có thứ tư linh vật, giống như là Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư cái này một loại dị vật, không là quá rõ ràng vì sao tồn tại, số lượng rất thưa thớt, thậm chí là so về Thiên Sinh Linh Vật đến trả muốn rất thưa thớt một ít, nhưng là trên cơ bản mỗi một chủng xuất hiện qua thứ tư linh vật, đều trời sinh có kỳ lạ thiên phú, tựu như là cái này Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư đồng dạng, trời sinh kịch độc cùng Không Gian Áo Nghĩa, có thể giết người ở vô hình, giá trị không thể đo lường." An Thi Dao nói nhỏ.

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu, nói nhỏ: "Không biết An cô nương còn có... hay không thêm nữa... Về cái này Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư tư liệu?"

An Thi Dao lắc đầu, nói: "Không có ý tứ Lục tiên sinh, loại tài liệu này thật sự là rất thưa thớt, mà ngay cả Thải Vân Thương Hành tổng bộ có lẽ đều không có, hắn nó thương hội cũng rất không có khả năng có, bất quá ta sẽ giúp bề bộn lưu ý, cũng sẽ (biết) cùng Thị Hoang Thế Giới bên ngoài trung thiên thế giới liên hệ, nếu là có phương diện này tư liệu, sau này trước tiên thu thập mà đến."

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói: "Vậy cám ơn An cô nương rồi.

Nhưng vào lúc này, một cái Thải Vân Thương Hành đệ tử vội vàng mà đến, đã đến trong phòng nhỏ sau khi hành lễ, nói: "Nhị tiểu thư, hoàng chủ sự, Linh Thứu Tháp Thiếu Tháp Chủ đến đây, nói là muốn gặp một vị Lục tiên sinh."

"Mau mời." An Thi Dao lập tức phất tay ý bảo, lập tức đối với Lục Lâm Thiên nói: "Linh Thứu Tháp Thiếu Tháp Chủ đến đây tìm Lục tiên sinh, ta tựu không tham dự rồi."

Thoại âm rơi xuống, An Thi Dao cùng hoàng chủ sự bọn người, chủ động cáo từ rời đi.

"Lục huynh đệ."

Không có bao lâu, quen thuộc thanh âm truyền đến, tiếng nói hạ xuống xong, Ôn Tuấn Hùng đã là đã đến trong phòng nhỏ.

Trong phòng nhỏ, Lục Lâm Thiên cùng Ôn Tuấn Hùng hai người một phen hàn huyên về sau, Lục Lâm Thiên thẳng vào chủ đề, vốn cũng ý định là cần tìm Ôn Tuấn Hùng nói lên một hai đấy, dù sao đã nhận được Kiếm Đoạn Hồn lớn như vậy chỗ tốt, đưa một trăm triệu sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch, lại tăng thêm Thải Vân Thương Hành bên trong chính mình tiết đề phòng 310000 vạn sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch, đây cũng không phải là số ít mục.

"Ôn huynh đệ, có kiện sự tình, thụ người khác nhờ vả, không biết đem làm giảng hay không đem làm." Lục Lâm Thiên đối với Ôn Tuấn Hùng nói.

Ôn Tuấn Hùng ánh mắt nhúc nhích, nói nhỏ: "Lục huynh đệ đem làm ta là người một nhà lời mà nói..., xin mời nói thẳng."

Lục Lâm Thiên cười cười, nói thẳng: "Đông Tinh Xã kiếm Trưởng Lão đi tìm ta, trả lại cho không ít chỗ tốt, hy vọng ta cái này không đủ phân lượng người, có thể cùng Ôn huynh đệ nói nói, chuyện ngày đó, Đông Tinh Xã cũng không biết rõ tình hình."

"Lục huynh đệ thật là thẳng thắn đấy, ha ha." Ôn Tuấn Hùng cười cười, nói: "Chuyện tốt lành, không lấy là đồ đần, Lục huynh đệ cầm tựu là, về phần Đông Tinh Xã sự tình, trong lòng ta biết rõ, Đông Tinh Xã thế lực tuy nhiên khổng lồ, bất quá bên trong tức thì có chút vấn đề, ngược lại là cái này Nhất Kiếm Phong Hầu Kiếm Đoạn Hồn, tức thì một nhân tài, lúc này đây, lại có thể tìm tới Lục huynh đệ hỗ trợ, ta Linh Thứu Tháp tuy nhiên là nhân tài nhiều, bất quá nếu là có thể nhiều hơn nữa bên trên Lục huynh đệ cùng cái này Nhất Kiếm Phong Hầu Kiếm Đoạn Hồn tương trợ, vậy cũng tốt, Nhưng tiếc ah, Nhất Kiếm Phong Hầu Kiếm Đoạn Hồn tại Đông Tinh Xã, mà Lục huynh đệ lại đang Phi Linh Môn."

"Ôn huynh đệ quá khen." Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong nội tâm đối với cái kia Kiếm Đoạn Hồn phát ra tò mò, Ôn Tuấn Hùng như thế giơ lên nhìn nhân vật, tăng thêm Lục Lâm Thiên chính mình chứng kiến, cái này Kiếm Đoạn Hồn thật là không hề phàm chỗ.

Sau đó, Lục Lâm Thiên cái này Ôn Tuấn Hùng hai người, hoàn toàn nếu không có đàm luận Đông Tinh Xã cùng Linh Thứu Tháp sự tình, ngược lại là hai người mới quen đã thân, hai gặp ái mộ giống như, lập tức không có gì giấu nhau, nâng cốc ngôn hoan về sau, cuối cùng thảo luận hắn Áo Nghĩa tu luyện, cái kia càng thêm là cuồn cuộn không dứt.

Hai người cái này nói chuyện không sao, làm cho người ta không nói được lời nào chính là, hai người thảo luận hắn Áo Nghĩa tu luyện ra, hồn nhiên không biết dưới tình huống, một hồi thảo luận, một hồi tu luyện, trực tiếp ba ngày thời gian trôi qua rồi, Kim Viên cùng Phạm Thống, còn có Ôn Tuấn Hùng đi theo người, cũng sợ quấy rầy hai người, chỉ có thể đủ tại tiểu bên ngoài phòng chờ thêm sau.

Ba ngày sau, hai người mới ha ha cười cười mà ra, mặt lộ vẻ vui mừng, tựa hồ là có tất cả thu hoạch.

"Lục huynh đệ, cáo từ, về sau có chuyện, mời theo lúc đến Linh Thứu Tháp tìm ta là tốt rồi." Ôn Tuấn Hùng ôm quyền, lập tức mọi người rời đi.

"Lâm Thiên huynh đệ, cái này Ôn Tuấn Hùng bất phàm ah." Kim Viên nói.

Lục Lâm Thiên cười cười, ba ngày này áo nghĩa thảo luận, Lục Lâm Thiên càng thêm tinh tường Ôn Tuấn Hùng bất phàm, nói nhỏ: "Bốn loại Áo Nghĩa tu luyện giả, tự nhiên là bất phàm, nếu không phải Thị Hoang Thế Giới bên trong Thiên Địa năng lượng hạn chế, tu vi của hắn tuyệt đối không chỉ như thế, bất quá hậu tích bạc phát phía dưới, một khi ly khai Thị Hoang Thế Giới, cũng đủ để rất nhanh quật khởi."

Ngày đó hoàng hôn, Lục Lâm Thiên cố ý là tìm đã đến An Thi Dao, lần trước Khôi Lỗi Tọa Giá lần nữa bị hủy, Lục Lâm Thiên đành phải là muốn tại mua một khung Khôi Lỗi Tọa Giá, cái này Khôi Lỗi Tọa Giá bản cũng không có tại lúc trước đích mua sắm tài liệu chi vật bên trong.

An Thi Dao tự mình mang theo Lục Lâm Thiên, Kim Viên, Phạm Thống đi xem Khôi Lỗi Tọa Giá, một chỗ cực lớn quảng trường phía trên, đỗ lấy trên trăm Khôi Lỗi Tọa Giá, Nhưng là cực kỳ đồ sộ đấy.

Những...này Khôi Lỗi Tọa Giá kiểu dáng chỗ khác, nhưng trên cơ bản đều là phi hành hình thú, khổng lồ nhất hơn một ngàn mễ (m), nhỏ nhất cũng có vài trăm mét chiều dài.

Mà Lục Lâm Thiên ánh mắt, tức thì đã rơi vào những...này Khôi Lỗi Tọa Giá cách đó không xa, cái kia mấy chục khung Khôi Lỗi trên chiến hạm, những...này Khôi Lỗi chiến hạm, đều là có hắn cực lớn diện tích, cự lớn tựa như nguyên một đám đỉnh núi nhỏ `.

Những chiến hạm này, trên cơ bản cũng đều là thuyền hình, số ít hình thú, nhưng không hề ngoài ý muốn, thân thể đều là đặt biệt khổng lồ.

Chương 3505: Xin mời gia nhập 5

"Lục tiên sinh chẳng lẽ muốn mua một khung Khôi Lỗi Tọa Giá bên ngoài, còn muốn mua một khung chiến hạm sao?" An Thi Dao đã đến Lục Lâm Thiên bên người nói.

"Nếu gặp gỡ phù hợp đấy, An cô nương giá cả nếu như này đối với ta chiếu cố, nhiều mua lấy một khung chiến hạm, cũng không sao." Lục Lâm Thiên gật đầu nói nhỏ.

An Thi Dao dịu dàng cười cười, nói: "Ta đây cùng với Lục tiên sinh giới thiệu một hai."

Lập tức theo An Thi Dao trong miệng, Lục Lâm Thiên biết được, cái này không ít chiến hạm, đều là một cấp chiến hạm, hắn giá cả đều là tại 3000 vạn sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch tả hữu, so về một cấp Khôi Lỗi Tọa Giá năm vạn sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch nhưng là phải cao thành công gấp mấy trăm lần rồi.

Một cấp chiến hạm lực công kích, nói như vậy, có thể trọng thương hoặc là đánh chết Ngộ Chân Cảnh sơ giai tu vi giả, cùng Ngộ Chân Cảnh trung giai tu vi giả chống lại, gặp gỡ Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả tựu không cách nào chống lại rồi, hơn nữa mỗi oanh kích lần thứ nhất hao tổn đích 500 vạn sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch, cũng không phải người bình thường có thể thừa nhận.

An Thi Dao mang theo Lục Lâm Thiên đến cuối cùng một chiếc khổng lồ chiến hạm trước, chiến hạm này ngược lại là so về ‘ Oanh Thiên ’ chiến hạm ra, thân thể không sai biệt nhiều, bất quá khí tức không thể nghi ngờ là muốn cường hãn không ít, cũng là tựa như một tòa một tòa núi nhỏ, cùng ‘ Oanh Thiên ’ chiến hạm giống như, đều là thuyền hình, chung quanh bí vân quanh quẩn, bình tĩnh đỗ tại trên quảng trường, cũng là phóng thích ra lăng lệ ác liệt khí tức.

Hai người đứng ở nơi này chiến hạm khổng lồ trước khi, lộ ra có chút nhỏ bé, con voi cùng con kiến bình thường đối lập.

An Thi Dao đứng ở nơi này chiến hạm trước khi, đối với Lục Lâm Thiên nói: "Lục tiên sinh, cái này một chiếc ‘ Phá Không ’ chiến hạm, chính là hiện tại Thải Vân Thương Hành tại Thị Hoang Thế Giới bên trong duy nhất một chiếc cấp hai chiến hạm, đủ để là đem bình thường Thông Thiên cảnh sơ giai tu vi giả đánh chết, chống lại ngăn cản Thông Thiên cảnh trung giai tu vi giả không có vấn đề."

"Cấp hai chiến hạm ah." Lục Lâm Thiên ánh mắt nhúc nhích, ngẩng đầu cẩn thận đánh giá cái này khổng lồ chiến hạm, cái kia ác lệ khí tức, lại để cho Lục Lâm Thiên trong nội tâm cũng không hiểu cảm giác được uy áp, đủ để là đem bình thường Thông Thiên cảnh sơ giai tu vi giả đánh chết, chống lại ngăn cản Thông Thiên cảnh trung giai tu vi giả, uy lực này tuyệt đối khủng bố.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên thần sắc, An Thi Dao cười nói: "Lục tiên sinh thực sự hứng thú sao, cái này một chiếc ‘ Phá Không ’ chiến hạm, giá bán hai mươi tám ức sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch, một lần oanh kích năng lượng, đại khái tiêu hao năm trăm triệu (5 ức) sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch."

"PHỤT."

Lục Lâm Thiên nghe vậy, thiếu chút nữa một ngụm trực tiếp phun ra ra, giá bán hai mươi tám ức sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch, một lần oanh kích năng lượng, đại khái tiêu hao năm trăm triệu (5 ức) sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch, cái này ai có khả năng ah, Lục Lâm Thiên trước chút ít thời điểm cảm thấy kinh tế của mình tình huống hơi có chuyển biến tốt đẹp, quay mắt về phía cái này ‘ Phá Không ’ chiến hạm, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác mình thành công kẻ nghèo hàn.

Nhìn qua An Thi Dao, Lục Lâm Thiên lắc đầu, nói: "Uy lực khủng bố, bất quá giá cả càng tăng kinh khủng, ta cái này người nghèo, Nhưng mua không nổi ah, hay (vẫn) là được rồi."

"Lục tiên sinh tuyệt đối không phải là người nghèo, sợ là Lục tiên sinh xem thường cái này ‘ Phá Không ’ a." An Thi Dao cười nói.

Lục Lâm Thiên cười khổ, không có nói thêm nữa lời nói, bất quá cũng không có bỏ qua cái này cơ hội, đối với các loại Khôi Lỗi Tọa Giá cùng chiến hạm, đều là làm không ít hiểu rõ.

Cuối cùng Lục Lâm Thiên mới cắn răng đã chọn một khung cấp hai Khôi Lỗi Tọa Giá, màu đen Liệp Ưng hình, có 500m khổng lồ, toàn thân đen kịt." Tại An Thi Dao giới thiệu xuống, Lục Lâm Thiên biết được cái này Khôi Lỗi Tọa Giá tại cấp hai Khôi Lỗi Tọa Giá bên trong thuộc về đỉnh phong tồn tại, chính là Thị Hoang Thế Giới bên trong Thải Vân Thương Hành phân nhánh bên trong cấp hai Khôi Lỗi Tọa Giá bên trong trân phẩm, tốc độ có thể cùng Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả so sánh với, coi như là Thông Thiên cảnh sơ giai tu vi giả một kích, cũng nhiều nhất là có thể làm bị thương nó, không cách nào một kích tức hủy.

Phải biết rằng bình thường cấp hai Khôi Lỗi Tọa Giá, Thông Thiên cảnh tu vi giả một kích lời mà nói..., đã là hơn phân nửa cũng bị phá hủy rồi, bất quá Khôi Lỗi Tọa Giá giá bán cũng cao, bình thường cấp hai Khôi Lỗi Tọa Giá thì ra là 500 vạn đến 600 vạn sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch mà thôi, nhưng là cái này Khôi Lỗi Tọa Giá, tức thì muốn chín trăm vạn sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch.

Lục Lâm Thiên đối với cái này màu đen Liệp Ưng bình thường Khôi Lỗi Tọa Giá cũng còn cảm thấy không tệ, cuối cùng cũng liền xài 80% giảm giá giá cả bảy trăm hai mươi muôn đời giới sơ phẩm tinh thạch ra mua.

Hôm sau, Lục Lâm Thiên, Kim Viên, Phạm Thống ba người ly khai Đông Tinh Thành, lập tức cưỡi màu đen Liệp Ưng hình Khôi Lỗi Tọa Giá sau này Huyết Đô Sơn Mạch mà đi.

Trên đường đi ngược lại là cũng có chút bình an, dù sao xem Khôi Lỗi Tọa Giá cấp độ, người bình thường cũng không dám trêu chọc, quỷ biết Đạo Khôi lỗi tọa giá bên trong đích sẽ là cái gì khó dây vào nhân vật.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng chỉ là ba ngày không đến, ngay tại ngày thứ ba chạng vạng tối, xuyên qua Huyết Đô Sơn Mạch bên trong đã đến Huyết Sát Thâm Uyên.

Toàn bộ Huyết Đô Sơn Mạch bên trong, lúc này còn vẫn là cực kỳ náo nhiệt, không ít người nghe hỏi mà đến, nhao nhao dũng mãnh vào Huyết Đô Sơn Mạch bên trong, lại để cho Huyết Đô Sơn Mạch lần nữa khó được náo nhiệt lên.

Một chỗ trong sơn cốc, Lục Lâm Thiên bắt được một cái Phá Giới Cảnh cao giai tu vi giả, thúc dục sưu linh thuật về sau, lập tức trực tiếp đem hắn thi triển Hỗn Độn Âm Dương Quyết thôn phệ sạch sẽ, sắc mặt chịu nhúc nhích, thân ảnh lóe lên, lúc này mới đã đến không xa xa Kim Viên cùng Phạm Thống bên cạnh hai người.

Kim Viên nói: "Lâm Thiên huynh đệ, có hay không hỏi cái gì?"

Lục Lâm Thiên nói: "Hiện tại Huyết Đô Sơn Mạch bên trong có lấy không ít người, Thị Huyết Giáo người, đã ở Huyết Đô Sơn Mạch bên trong trắng trợn sưu tầm chúng ta, Huyết Sát Thâm Uyên bên trong, đã sớm được tìm tòi đã qua, nhưng là chúng ta Phi Linh Môn còn chưa có bị người phát hiện."

Phạm Thống nghe vậy, nói: "Chưởng môn, Thị Huyết Giáo Phó giáo chủ huyết trảo đặng kiên quyết, giáo chủ Thị Huyết Đao mang lãi, đều là Ngộ Chân Cảnh cao giai, bất quá chúng ta hiện tại có Oanh Thiên, cũng không sợ bọn họ, bằng không chúng ta có thể tìm Linh Thứu Tháp cùng cùng Đông Tinh Xã, trực tiếp diệt đi Thị Huyết Giáo là tốt rồi, ta tin tưởng dùng chưởng môn cùng bọn hắn giao tình, bọn họ nhất định sẽ không hỗ trợ."

Chương 3506: Xin mời gia nhập 6

"Làm gì để ý tới, chúng ta trở về đi, bề bộn chuyện của mình đi, làm gì cùng Thị Huyết Giáo dây dưa." Lục Lâm Thiên cười cười, khóe miệng buộc vòng quanh một đạo nhàn nhạt mỉm cười đường cong, Thị Huyết Giáo mà thôi, Lục Lâm Thiên trong nội tâm cho tới bây giờ sẽ không có lấy Thị Huyết Giáo coi như là chính mình đệ nhất đối thủ.

Huyết Sát Thâm Uyên bên trong, liên tuc duy chuyển bảy tám lần, tránh đi không ít tia ánh mắt, thậm chí là đánh chết mấy người về sau, Lục Lâm Thiên, Kim Viên, Phạm Thống ba người rốt cục về tới tại tạm thời sống yên phận địa phương.

"Bái kiến chưởng môn."

Trong đại điện, Bàn Sấu Hòa Thượng hai người cùng các đệ tử đều cung kính hành lễ, ánh mắt nguyên một đám nhìn chăm chú tại Lục Lâm Thiên trên người.

Lục Lâm Thiên nhìn qua mọi người liếc, tâm thần nhìn trộm phía dưới, phát hiện thiếu đi ba người, đang muốn hỏi thăm, Sấu Hòa Thượng đã sớm nói ra: "Chưởng môn, có ba cái cố gắn gia hỏa, trong khoảng thời gian này rỗi rãnh nói toái ngữ nói không ít, bởi vậy được ta giết."

"Đã giết thì đã giết a." Lục Lâm Thiên gật đầu, nhìn qua trong đại điện mọi người liếc, nói nhỏ: "Lần này ta đi ra ngoài mua một ít gì đó, sở hữu tất cả Phá Giới Cảnh phía dưới tu vi giả cấp độ đều cầm a."

Lục Lâm Thiên thoại âm rơi xuống, trong tay phất tay mà động, lập tức từng đạo lưu quang theo trong trữ vật giới chỉ bay ra, đều là trưởng con mắt giống như, thẳng tắp đã rơi vào sở hữu tất cả Hậu Thiên cấp độ tu vi giả trong tay, lưu quang thu liễm, chính là một đám lớn nhỏ cỡ nắm tay ` hộp gấm.

Mấy cái hiếu kỳ ý bên ngoài người nhịn không được mở ra hộp gấm, lập tức ánh mắt đều là kinh hỉ đại biến, khuôn mặt đã tuôn ra vẻ mừng rỡ, hoảng sợ nói: "Là Phá Giới Quả, là Phá Giới Quả ah."

"Thật sự là Phá Giới Quả, đã có Phá Giới Quả, thì có cơ hội đột phá Phá Giới Cảnh rồi."

"Ta cũng là Phá Giới Quả."

"Toàn bộ đều là Phá Giới Quả ah."

Nguyên một đám Hậu Thiên tu vi giả mừng rỡ không thôi, Phá Giới Quả đối với Hậu Thiên cấp độ tu vi giả lão nói, cái kia chính là trọng bảo, đã đến Thị Hoang Thế Giới bên trong cái này trong Thiên Địa năng lượng hội tụ địa phương, nói như vậy, dưới tình huống bình thường đều là khó có thể đột phá Phá Giới Cảnh đấy, nhưng là đã có Phá Giới Quả, đối với vậy không giống với lúc trước, cơ hội sau này sâu sắc gia tăng, đặc biệt là những cái...kia đã đến Hậu Thiên đỉnh phong cấp độ tu vi tu vi giả mà nói, cái kia nếu là có Phá Giới Quả, sẽ có lấy cực cao đích tỷ lệ đột phá.

Bởi vì Thị Hoang Thế Giới đặt thù quan hệ, gia nhập Phi Linh Môn đám người kia cũng đều là tán tu, Phá Giới Quả tại Thị Hoang Thế Giới bên trong, tuyệt đối là bảo vật, chỉ có thể đủ là từ Thị Hoang Thế Giới bên ngoài buôn bán mà đến, Thị Hoang Thế Giới bên trong, bản thân là khó có thể có cái gì Linh Dược đấy.

Bởi vậy, cái này Phá Giới Quả tại Thị Hoang Thế Giới bên trong giá tiền, so về thế giới bên ngoài tự nhiên là cao hơn nhiều rồi, huống chi Thị Hoang Thế Giới bên trong, vốn tựu nghèo, bởi vậy, Nhưng không có mấy người có thể mua nổi Phá Giới Quả.

Phá Giới Quả tại Thị Hoang Thế Giới bên trong, đều có thể bán được 5000 sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch mà nói, đây đối với bên ngoài Phá Giới Cảnh tu vi giả mà nói, cũng là không nhỏ đích số lượng rồi, huống chi là Thị Hoang Thế Giới bên trong cùng tán tu, 5000 sơ phẩm Thế Giới Tinh Thạch, đối với Hậu Thiên cấp độ Thị Hoang Thế Giới cùng tán tu mà nói, cái kia chính là một số cự lớn tài phú, nhìn xem một ngàn đích Phạm Thống đã biết rõ, cũng trên người đinh đương tiếng nổ, còn 5000 sơ phẩm Thế Giới Tinh

Thạch bên trong, mà ngay cả 500 đều khó có khả năng có.

"Là Phá Giới Quả." Phạm Thống nhìn qua mọi người trong tay Phá Giới Quả, ánh mắt đăm đăm, hắn cũng là Hậu Thiên tu vị đỉnh phong tầng thứ, Nhưng là cũng một mực không cách nào đột phá đến Phá Giới Cảnh, đã có Phá Giới Quả về sau, hắn muốn đột phá đến Phá Giới Cảnh cơ hội, tự nhiên là sẽ rất đại, chỉ bất quá hắn hiện tại trong tay tức thì không có được Phá Giới Quả.

"Đa tạ chưởng môn."

Mọi người kinh ngạc về sau, lập tức cung kính hành lễ.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, lập tức ánh mắt ở bên trong mười cái Phá Giới Cảnh tu vi giả trên người đảo qua, nói: "Sở hữu tất cả Hậu Thiên tu vi giả đều ăn vào Phá Giới Quả bế quan, nếm thử nhìn xem có thể hay không đột phá, Phá Giới Cảnh tu vi giả cấp độ người, Bàn Sấu Hòa Thượng hai người, còn có Phạm Thống, các ngươi tựu theo ta cùng một chỗ bế quan a."

Phạm Thống nghe vậy, lập tức trên mặt mừng rỡ không thôi, có thể theo chưởng môn cùng một chỗ bế quan, hắn tự nhiên là biết rõ đại biểu cho cái gì, thì thào nói nhỏ: "Ta biết ngay chưởng môn sẽ không quên ta."

Một lát sau, thời không thác loạn bình thường Thiên Trụ giới trong tầng thứ nhất, đem làm Bàn Sấu Hòa Thượng hai người, còn có tổng cộng mười tám cái Phá Giới Cảnh tu vi giả, đã được biết đến Thiên Trụ giới chỗ tốt về sau, đều là nghẹn họng nhìn trân trối, không khỏi là mắt lộ ra rung động chi sắc.

Lục Lâm Thiên nhìn qua mọi người ánh mắt kinh ngạc, không có cảm giác được ngoài ý muốn, trong tay từng người một cái trữ vật chiếc nhẫn giao cho hai người, nói: "Bàn Sấu Hòa Thượng, đây là các ngươi đấy."

"Còn các ngươi nữa, tất cả mọi người có."

Lục Lâm Thiên lập tức giao cho từng cái Phá Giới Cảnh tu vi giả một cái trữ vật chiếc nhẫn, cái này mười tám người bên trong,

trong đó hai cái Phá Giới Cảnh cao giai tu vi giả.

Lục Lâm Thiên giao cho Bàn Sấu Hòa Thượng đấy, chính là được đến sáu kiện Tiên Thiên Linh Khí bên trong, hỏa thuộc tính cùng thổ thuộc tính hai kiện, vừa lúc là thích hợp Bàn Sấu Hòa Thượng hai người dùng, mặt khác còn có được đến thiếu chính phẩm cấp độ Đan Dược, đối với tu vị có cự lớn chỗ tốt.

Mà hai cái Phá Giới Cảnh cao giai tu vi giả, Lục Lâm Thiên cũng giao cho là hai kiện Tiên Thiên Linh Khí, còn có không ít giới phẩm Đan Dược, hắn nó Phá Giới Cảnh tu vi giả trong trữ vật giới chỉ, đều là Lục Lâm Thiên tự mình chọn lựa ra đỉnh phong Hậu Thiên cấp độ Linh Khí, còn có phần đông giới phẩm Đan Dược.

Sở hữu tất cả mở ra trữ vật giới chỉ, đều là ánh mắt kinh ngạc, lập tức khuôn mặt kinh hỉ, đặc biệt là Bàn Sấu Hòa Thượng còn có cái kia hai cái Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả, đều là ánh mắt co rúm, có chút ngoài ý muốn.

Thiên Trụ giới tầng thứ nhất trong không gian, Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, nhìn qua Bàn Sấu Hòa Thượng cùng mười tám cái Phá Giới Cảnh cao giai tu vi giả, nói ". Biết rõ ta vì cái gì mang ngươi sao đến đây sao?"

Bàn Sấu Hòa Thượng hai người nhìn qua chung quanh thời không tɧác ɭoạи bình thường không gian cùng trong tay trữ vật giới chỉ, Bàn Hòa Thượng mỉm cười ánh mắt nhúc nhích, nói: "Chưởng môn là đem chúng ta coi là tâm phúc, coi là người một nhà."

Mọi người từng tia ánh mắt, lập tức cũng đã rơi vào Lục Lâm Thiên trên người.

"Ta sẽ bế quan một đoạn không ngắn thời gian, các ngươi cũng từng người tu luyện a, hy vọng ta lần nữa nhìn thấy các ngươi thời điểm, đều có thể có chỗ tiến bộ." Lục Lâm Thiên cười cười sau khi nói xong, trong tay cuối cùng một cái trữ vật chiếc nhẫn trực tiếp ném cho Phạm Thống về sau, thân ảnh lóe lên, hư không tiêu thất tại thời không tɧác ɭoạи ` không gian.

Phạm Thống kích động mở ra trữ vật giới chỉ, lập tức cũng lập tức kinh hỉ, thiếu chút nữa muốn âm thanh kêu đi ra, nguyên lai cái này trong trữ vật giới chỉ, đang có lấy hắn muốn Phá Giới Quả, dùng nhãn lực của hắn, cũng lập tức có thể nhận ra, còn có một kiện phòng ngự Tiên Thiên Linh Khí áo giáp, cùng không ít Đan Dược ở bên trong.

Chương 3507: Xin mời gia nhập 7

Thiên Trụ giới bên trong tầng thứ sáu, đem làm Lục Lâm Thiên thân ảnh xuất hiện ở đệ sáu tầng không gian ở trong thời điểm, là được móc ra ba cái trữ vật giới chỉ, đúng là theo Thải Vân Thương Hành bên trong mua sắm phần đông chi vật trữ vật giới chỉ, lưu quang bắt đầu khởi động, sau đó ba cái trong trữ vật giới chỉ, đều là chồng chất như núi tài liệu là được xuất hiện ở hôm nay trụ giới bên trong đệ sáu tầng trong không gian.

Những...này chồng chất như núi tu luyện tài liệu, chủ yếu đều là tài liệu luyện khí, Lục Lâm Thiên thò tay run lên, một cái đại đỉnh lập tức xuất hiện ở trước người, đúng là theo lúc trước cái kia phần đông trong trữ vật giới chỉ, sở được đến chi vật ở bên trong, trong đó một kiện Tiên Thiên cấp độ Tiên Thiên Linh Khí, cũng có thể chính là linh hồn tu luyện giả lưu lại, bình thường dùng để luyện khí luyện đan sở dụng, cũng là một kiện công kích lợi khí.

Lục Lâm Thiên đã sớm đem vật ấy luyện hóa dung hợp, chỉ là giống như trước đây, Nhưng không dám bỏ vào trong đầu, miễn cho bị Kim Sắc Tiểu Đao một đao cho trực tiếp phá hủy rồi.

Cái này đại đỉnh tên là ‘ luyện khung ’ hiện đầy chằng chịt bí vân, nóng bỏng khí tức vô hình tràn ngập, luyện khung vừa ra, toàn bộ không gian tự dưng đều là trở nên nóng bỏng lên.

"Bắt đầu đi, cũng không tin không thành công."

Lục Lâm Thiên mắt thấy bên cạnh thân cái kia chằng chịt luyện khởi tài liệu, lập tức phất tay mà lên, nguyên lực rót vào ‘ luyện khung ’ ở trong, lập tức thao Thiên Hỏa diễm gào thét mà lên, đốt cháy không gian gợn sóng trực tiếp thành công đỏ thẫm chi sắc.

"Phần phật á."

Nóng bỏng gào thét hỏa diễm vừa ra, Lục Lâm Thiên áo bào xanh huy động, một khối tốt nhất tài liệu luyện khí, là được dẫn đầu đầu nhập tiến vào ‘ luyện khung ’ ở trong, gào thét hỏa diễm (ba lô) bao khỏa trên xuống, lập tức bắt đầu luyện hóa lên.

Lúc này đây, Lục Lâm Thiên chính là muốn rút thời gian, hảo hảo luyện chế một chút chiến hạm, Khôi Lỗi Tọa Giá vân...vân, đợi một tý vật, luyện chế Khôi Lỗi Tọa Giá, chiến hạm các loại:đợi luyện chế chi pháp, Lục Lâm Thiên cũng đã là thục (quen thuộc) ghi tạc tâm.

Nhưng những...này luyện chế thế nhưng mà huyền ảo cực kỳ, một khi sai rồi một bước, vậy muốn luyện chế lại một lần rồi, lãng phí khí lực không nói, cái này luyện chế Khôi Lỗi tài liệu đều là giá trị trân quý, đến lúc đó cũng sẽ (biết) trực tiếp báo hỏng.

Thời gian chậm rãi đi qua, Thiên Trụ giới bên ngoài không gian bên trong, các đệ tử cũng đều chính mình tìm địa phương bế quan đi, dù sao hiện tại Phi Linh Môn bên trong, cũng không có ai có thể đến đây.

"Tìm, nhất định phải cho ta tìm được cái kia Phạm Thống bọn người."

Huyết Đô Sơn Mạch bên trong, một cái bốn mươi bộ dáng, toàn thân gầy còm tựa như thây khô bình thường trung niên đàn ông, chánh mục quang âm chìm đối với chung quanh không ít đệ tử Âm Lệ quát.

"Phó giáo chủ, ‘ Oanh Thiên ’ chiến hạm ba tháng trước vẫn còn hỗn loạn đại lục ở bên trên xuất hiện qua, bọn họ những người kia, chẳng lẽ còn sau này trở về không thành." Một cái Thị Huyết Giáo đệ tử đứng ở nơi này thây khô bình thường trung niên đàn ông trước mặt, có chút toàn thân phát run.

"Đã có tin tức, cái kia Phạm Thống, Lục Lâm Thiên, còn có cái gọi là Kim Viên, đã đã đi ra Đông Tinh Thành, đã sớm trở về rồi, cho ta tìm, nhất định phải tìm được ba người kia, ta muốn đem bọn họ bầm thây vạn đoạn." Thây khô bình thường trung niên đàn ông sắc mặt càng phát ra âm trầm, hai tay hơi run, theo rộng thùng thình đích áo choàng bên trong, mở rộng ra hai cái tựa như quỷ trảo bình thường, huyết hồng khô héo bàn tay, lại để cho người nhìn xem, cũng theo đó trong nội tâm xương ngựa vẻ sợ hãi.

Huyết Đô Sơn Mạch vùng, tất cả mọi người đã biết Thị Huyết Giáo đang tại liều mạng tìm kiếm Lục Lâm Thiên, Kim Viên, Phạm Thống ba người này, tựa hồ là vì tìm kiếm ba người này, cho đến không tiếc bất cứ giá nào `.

Chỉ tiếc Thị Huyết Giáo đau khổ tìm kiếm, cũng căn bản không có tìm được ba người này bóng dáng, cái rắm đều không có tìm được một cái, trở mình lần Huyết Đô Sơn Mạch bên trong, cũng không có tìm được bất luận cái gì có quan hệ ba người dấu vết.

"Ha ha, ta đột phá, đột phá Phá Giới Cảnh rồi."

Huyết Sát Thâm Uyên ở dưới trong không gian, ba tháng thời gian, có Phá Giới Quả tác dụng, tăng thêm vốn là Hậu Thiên tu vị cấp độ tu vi đỉnh cao người cũng không ít, bởi vậy cái này ba tháng trong thời gian, Phi Linh Môn bên trong trọn vẹn là có thêm mười cái Hậu Thiên đỉnh phong cấp độ tu vi giả trực tiếp đột phá đã đến Phá Giới Cảnh, theo Hậu Thiên đỉnh phong cấp độ đột phá đến Phá Giới Cảnh, đủ để là lại để cho hắn mừng rỡ như điên rồi.

Ba tháng thời gian, Thiên Trụ giới bên trong tầng thứ nhất, đã là đã qua hơn hai năm, Phạm Thống đã sớm là đột phá đã đến Phá Giới Cảnh, triệt để ổn định tại Phá Giới Cảnh sơ giai tu vị cấp độ, Kim Viên, Bàn Sấu Hòa Thượng các loại:đợi tất cả mọi người, đều là tại các loại chỗ tốt xuống, lấy nó không ít giúp ích.

Thiên Trụ giới bên trong tầng thứ sáu, ngoại giới ba tháng thời gian, Thiên Trụ giới đệ sáu tầng trong thời gian, tức thì trọn vẹn đã qua mười lăm năm, mười lăm năm thời gian, có lẽ đối với bế quan người mà nói, là một cái không hề dài quá trình, Nhưng là đối với luyện chế Khôi Lỗi Tọa Giá cùng chiến hạm người mà nói, đây tuyệt đối là một cái dài dằng dặc quá trình.

Bất quá đối với hoàn toàn đắm chìm tại luyện chế Khôi Lỗi Tọa Giá cùng chiến hạm Lục Lâm Thiên mà nói, cũng tựa như là hồn nhiên không biết.

Mười lăm năm thời gian, Lục Lâm Thiên luyện chế Khôi Lỗi Tọa Giá, chiến hạm, hắn độ khó vượt quá Lục Lâm Thiên tưởng tượng của mình, nhiều lần thất bại Lục Lâm Thiên lại là đau lòng, lại là bực bội, mấy lần muốn nổi lên, lại như cũ giữ vững được xuống, hơn mười ức luyện chế tài liệu, Lục Lâm Thiên vốn cũng đã là sớm làm hoà nhã bàng nước dội lá môn ý định.

Tiêu hao sạch sẽ rồi, Lục Lâm Thiên tựu khoanh chân mà ngồi, ăn vào Đan Dược phụ trợ khôi phục, sau đó đón lấy luyện chế, loại này luyện chế bên trong, đối với linh hồn lực có cực lớn yêu cầu, một chiếc khổng lồ chiến hạm cùng Khôi Lỗi Tọa Giá, không có mênh mông linh hồn lực khống chế hết thảy, căn bản là không cách nào luyện chế thành công, cái này lại ngạch lại để cho mười lăm năm gian: ở giữa, Lục Lâm Thiên trong lúc vô hình Linh Hồn Áo Nghĩa rất là tiến bộ.

Nhiều lần thất bại về sau. Rốt cục lại để cho Lục Lâm Thiên cũng nhìn thấy hy vọng, lập tức càng thêm điên cuồng vùi đầu vào luyện chế bên trong, chỗ nào không hiểu, liền trực tiếp tìm kiếm Đại Thiên Linh Lục.

Suốt mười lăm năm, Lục Lâm Thiên ngoại trừ khôi phục trong cơ thể tiêu hao nguyên lực tựu là tiếp tục luyện chế, trong đó khả cực khổ cùng một bắt đầu nhiều lần thất bại, cái này nếu là có người bình thường tuyệt đối không cách nào chống lại tới.

Chương 3508: Xin mời gia nhập 8

Mười lăm năm thời gian, đống kia tích đích chằng chịt tu luyện tài liệu, cũng đã là tiêu hao không còn một mảnh, cuối cùng ngược lại là cũng còn lại đi một tí vụn vặt lẻ tẻ tài liệu, mười lăm năm thời gian, luyện hóa mất hơn mười ức đích tài liệu luyện khí, đây chính là hạng nhất mênh mông công trình.

"Hô!"

Lục Lâm Thiên hít một hơi thật sâu khí, khóe miệng buộc vòng quanh một đạo nhàn nhạt vui vẻ, vuốt ve trong tay một cái trữ vật chiếc nhẫn, thì thào nói nhỏ: "Rốt cục có chút ở nhà trở thành, cũng không biết uy lực như thế nào, có cơ hội lời nói, ngược lại là có thể hảo hảo thử một lần."

Huyết Sát Thâm Uyên cự lớn hạp cốc trên vực sâu, diện tích bao la vô cùng, tựa như thế giới cuối cùng giống như, sâu không thấy đáy, mấy tháng trước khi, trong đây sát khí trùng thiên, mà ngay cả cường giả cũng không cách nào nhìn trộm đi vào.

Mà lúc này Huyết Sát Thâm Uyên đã là tên không kỳ thật, không biết cụ thể là từ lúc nào lên, trong đây sát khí đã không còn tồn tại.

Bất quá Huyết Sát Thâm Uyên bên trong, chung quanh núi non trùng điệp, vẫn là không khí trầm lặng, sơn mạch bên trong vạn vật không sinh.

Giờ phút này gian: ở giữa, lúc sáng sớm, Huyết Sát Thâm Uyên chung quanh, có sợ là không ít hơn 3000 người trận địa sẵn sàng đón quân địch, nguyên một đám khí tức lăng lệ ác liệt..

"Thị Huyết Giáo như là tại Huyết Sát Thâm Uyên bên trong phát hiện cái gì, [cầm] bắt được là phát hiện bảo vật sao?"

"Huyết Trảo Đặng Nghị tự mình đến rồi, có bảo vật cũng là Thị Huyết Giáo, chúng ta hay (vẫn) là thối lui một ít so sánh tốt."......

"Phó giáo chủ, chính là trong chỗ này mặt, nơi này có một cái trận pháp, chỉ có điều trận pháp này là cường, ta không cách nào phá trận." Huyết Sát Thâm Uyên bên trong, lúc này mấy trăm người chỉnh tề lơ lửng giữa không trung, một cái trường bào Lão Giả bộ dáng người, đối với một cái thây khô ` trung niên Đại Hán nói, từ nơi này trường bào Lão Giả trên người khí tức đến xem, cũng rõ ràng cho thấy một cái Linh Hồn Áo Nghĩa tu luyện giả.

"Cưỡng ép hïếp phá trận, ta cũng không tin không cách nào phá vỡ lần này trận." Thây khô bình thường trung niên nhân, ánh mắt âm trầm, người này đúng là Thị Huyết Giáo Phó giáo chủ, Huyết Trảo Đặng Nghị, Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả, tại đây phụ cận một đời, đây tuyệt đối là nổi tiếng nhân vật số má.

"Phó giáo chủ, cái này đại trận thoạt nhìn có chút phức tạp, cưỡng ép hïếp phá trận sợ là có chút phiền phức, bằng không, bọn chúng ta đợi giáo chủ đã đến động thủ lần nữa không ăn." Trường bào Lão Giả do dự một chút về sau, đối với Huyết Trảo Đặng Nghị nói.

"Không cần chờ giáo chủ rồi, chúng ta trước phá trận, các loại:đợi cái giáo chủ đến thời điểm, không kịp cái này phá trận, có lẽ là có thể đã phá vỡ." Đặng Nghị ánh mắt âm hàn, ánh mắt hàn ý đấu bắn, trầm giọng nói: "Tất cả mọi người nghe, cho ta cưỡng ép hïếp phá trận, ta cũng không tin trận pháp này không cách nào cưỡng ép hïếp phá vỡ."

"Sưu sưu."

Từng đạo thân ảnh lập tức đạp không mà ra, lập tức thiên địa nguyên lực run run, toàn bộ Huyết Sát Thâm Uyên bên trong chỉ một thoáng run rẩy lên, bao la trong vực sâu không gian năng lượng, đều là vào lúc này đã bị dẫn dắt, chịu kịch liệt sóng gió nổi lên.

Ngắn ngủn một cái chớp mắt, mấy trăm đạo thân ảnh, trong đó trọn vẹn không thua hơn hai mươi cái Phá Giới Cảnh tu vi giả, hai cái Ngộ Chân Cảnh sơ giai tu vi giả, đều là đáng sợ nguyên lực cột sáng, phô thiên cái địa đấu bắn mà ra, tựa như mũi tên ` lướt đi, mênh mông thanh thế, trực tiếp phá hủy một mảnh hư không, lập tức hung hăng va chạm tại Thâm Uyên nham bích phía trên.

"Ầm ầm."

Như thế va chạm phía dưới, toàn bộ Thâm Uyên đều tại lắc lư, ngày xưa địa chấn giống như, nham bích rạn nứt, vô số đá vụn rơi đập.

Huyết Sát Thâm Uyên bên trong trong không gian, cũng là đất rung núi chuyển, đã là Phá Giới Cảnh sơ giai tu vị mới đích Phạm Thống lập tức đối với bên người Lục Lâm Thiên hỏi: "Chưởng môn, đây là có chuyện gì?"

Lục Lâm Thiên tâm thần nhìn trộm mà ra, lập tức thu liễm, ánh mắt ngưng lại, nói nhỏ: "Là có người tại cưỡng ép hïếp phá trận, hẳn là chúng ta bại lộ."

"Lâm Thiên huynh đệ có tính toán gì không, bọn họ đã đến bao nhiêu người?" Kim Viên ngắm mục nói.

"Nhân số rất nhiều, có một cái tựa hồ là còn khó đối phó." Lục Lâm Thiên do dự một chút, ánh mắt lóe lên, khóe miệng nổi lên một tia quỷ dị dáng tươi cười, quay đầu hướng phía sau chúng nhân nói: "Các đệ tử nghe, Thị Huyết Giáo người ngay tại bên ngoài, chờ ta sau khi ra ngoài, mười cái thở dốc thời gian, các ngươi tựu xung phong liều chết đi ra ngoài."

"Vâng." Mọi người đều là gật đầu đáp.

"Như vậy tùy ta đi thôi." Nhưng vào lúc này, Lục Lâm Thiên nói chuyện ngữ khí, đã là trụ tiến biến hóa, mang theo một tia âm trầm mà bắt đầu..., hai người ngay tại mọi người ánh mắt kinh ngạc nhìn soi mói, Lục Lâm Thiên từng đạo huyền ảo thủ ấn biến hóa, trong tay cũng không biết từ chỗ nào nắm một đạo linh hồn lực, theo thủ ấn biến hóa, lập tức dung nhập chính mình mi tâm bên trong.

"Xùy~~."

Lục Lâm Thiên thân ảnh hào quang lóe lên, ngay tại mọi người ánh mắt kinh ngạc xuống, toàn thân cốt cách, cơ bắp, làn da đều tại phát sinh biến hóa, lập tức tựu thần dị biến hóa thành công mặc khác một màn bộ dáng, cùng cái kia lúc trước Thị Huyết Giáo Huyết Đoạn Hồn độc nhất vô nhị, mà ngay cả linh hồn khí tức đều là đồng dạng.

"Chưởng môn, ngươi đây là." Nhìn Lục Lâm Thiên bộ dáng, tất cả mọi người tiến kinh hãi, Phạm Thống cái kinh quái lạ, tuyệt đối không là nhất nghiêm trọng một cái.

"Một điểm nhỏ thủ đoạn mà thôi." Lục Lâm Thiên cười cười, một kiện trường bào cũng đang mặc tại trên người, giờ phút này gian: ở giữa Lục Lâm Thiên bộ dáng cùng đây là Tứ Tinh cấp Huyết Đoạn Hồn giống như đúc, coi như là lại người quen cũng tuyệt đối không cách nào phân biệt đi ra, bởi vì mà ngay cả linh hồn khí tức đều là một màn đồng dạng, đây không phải bất luận cái gì dịch dung phương thức có thể so sánh với đấy.

Lúc trước Lục Lâm Thiên tại thôn phệ cái kia Huyết Đoạn Hồn thời điểm, đã là phòng ngừa chu đáo, để lại một đạo Huyết Đoạn Hồn linh hồn lực, có Tam Thần Quyết tại thân, cái này tác dụng thế nhưng mà so loại nhỏ (tiểu nhân).

Lúc này thi triển Tam Thần Thiên Biến Quyết, Lục Lâm Thiên cũng có ý đem tu vị khí tức cũng đặt ở cùng Huyết Đoạn Hồn như đúc đồng dạng khí tức cấp độ ở bên trong, hoàn mỹ biến hóa, không chê vào đâu được, cái này là Tam Thần Thiên Biến Quyết biến thái chỗ.

Tại mọi người đều là rung động dưới ánh mắt, Lục Lâm Thiên thân ảnh một tung biến mất ngay tại chỗ.

"Phá trận, cưỡng ép hiếp toàn lực phá trận."

Huyết Sát Thâm Uyên bên trong, Huyết Trảo Đặng Nghị nhìn thấy rạn nứt đích nham bích, lớn tiếng tiếp tục quát.

"Ầm ầm."

Từng đạo thân ảnh, thiên địa năng lượng cột sáng tấm lụa, đều là mang tất cả mà ra, hung hăng va chạm tại Thâm Uyên nham bích lên, đem trọn cái nham bích va chạm rạn nứt ra khe hở, ầm ầm run rẩy như là địa chấn.

"Ken két."

Nhưng vào lúc này, nham bích bên trên một chỗ, bỗng nhiên ken két rung động, lập tức hiển lộ ra một cái không gian khí lưu cửa động, mang theo lãnh đạm sát khí lan tràn mà ra.

Từng đạo ánh mắt, lập tức biến cảnh giác đi một tí, ánh mắt bá bá cảnh giác nhìn chăm chú hướng về phía không gian khí lưu trong động khẩu.

‘ vèo ’ một tiếng, mọi người ánh mắt kinh ngạc ở bên trong, một đạo thân ảnh cấp tốc tiêu xạ mà ra.

Chương 3509: Xin mời gia nhập 9

"Phó giáo chủ cứu ta." Thân ảnh cấp tốc lướt đi, lộ ra cực kỳ bối rối, như là đang bị người đuổi gïết giống như, vết thương chồng chất, mang theo nhàn nhạt vết máu, chật vật đến cực điểm.

"Là huyết Trưởng Lão."

"Huyết Trưởng Lão còn chưa có chết."

Từng đạo kinh ngạc ánh mắt biến đổi, cái này đến đúng là mọi người vốn là đều cho rằng đã là dữ nhiều lành ít Huyết Trường Lão.

"Huyết Trưởng Lão." Huyết Trảo Đặng Nghị vốn âm hàn ngưng trọng ánh mắt run lên, nhìn thấy cái kia chật vật thân ảnh quen thuộc, lập tức nghênh đón tiếp lấy, vốn là hắn cũng cho rằng, biến mất lâu như vậy, huyết Trưởng Lão dữ nhiều lành ít rồi, lúc này xem ra, huyết trưởng lão là trốn thoát.

"Phó giáo chủ, Phạm Thống cùng cái kia Lục Lâm Thiên đang ở bên trong, còn chiếm ta ‘ Oanh Thiên ’ chiến hạm." Thi triển Tam Thần Thiên Biến Quyết Nhân Linh Biến, mà ngay cả linh hồn khí tức đều là giống như đúc, lúc này Lục Lâm Thiên thành công huyết Trưởng Lão, trong lúc nhất thời, Huyết Trảo Đặng Nghị làm sao có thể đủ xem đi ra.

"Mấy cái không biết sống chết đồ vật, ta không tha cho bọn họ." Huyết Trảo Đặng Nghị ánh mắt hàn ý lóe lên.

"Gïết."

Không gian khí lưu cửa động ở trong, mấy tiếng hét lớn thanh âm vang vọng mà lên, lập tức từng đạo thân ảnh lướt đi, gần hai trăm đạo thân ảnh, lập tức xuất hiện ở đi ra bên ngoài bao la Thâm Uyên không gian ở trong, đi đầu người quen, đúng là Kim Viên, Bàn Sấu Hòa Thượng ba người, sau đó còn có lúc này Phi Linh Môn bên trong, tổng cộng cộng lại mấy mươi cái Phá Giới Cảnh tu vi giả.

"Rốt cục đi ra, một cái cũng đừng buông tha." Nhìn thấy theo đi ra tuôn ra hai trăm đạo thân ảnh, Huyết Trảo Đặng Nghị cũng rõ ràng cho thấy sửng sốt một chút, lập tức cái kia khô héo vết máu hồng như là quỷ trảo ` cánh tay vung lên, trong mắt sát ý đấu bắn mà ra.

"Xùy~~."

Không gian âm thanh xé gió phía dưới, Lục Lâm Thiên lúc này Huyết Đoạn Hồn bộ dáng thân ảnh, gần trong gang tấc, đột nhiên phất tay bôn lôi giống như, mấy đạo cấm chế, ầm ầm đã rơi vào Huyết Trảo Đặng Nghị trên người, mấy đạo cấm chế xuống, Huyết Trảo Đặng Nghị Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vị cũng muốn bị cấm chế.

Còn chưa có phục hồi tinh thần lại, Huyết Trảo Đặng Nghị cái này Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả, đã là lập tức được Lục Lâm Thiên cấm chế trong tay, không cần tốn nhiều sức.

"NGAO."

Rồng ngâm ` đao minh thanh vang vọng không gian, cùng một thời gian Lục Lâm Thiên trong tay Huyết Lục nắm, yên tĩnh, Man Hoang, thương cổ khí tức trong lúc mơ hồ tránh lộ, toàn bộ không gian vi thứ nhất ngưng.

"Quỷ Mộc Hồn Đao."

Một đạo tràn ngập xanh đậm sắc đấy đao mang tiêu xạ mà ra, như là Viên Nguyệt loan đao giống như, đao mang tiêu xạ, gần trong gang tấc tựu trực tiếp từ nơi không xa cái thứ nhất Ngộ Chân Cảnh sơ giai tu vi giả trên người xuyên thủng mà qua, lập tức là thứ hai Ngộ Chân Cảnh sơ giai tu vi giả.

"Ken két."

Cỗ ánh sáng màu xanh đậm đại tác, không gian sinh cơ được trực tiếp chặt đứt giống như, hai cái Ngộ Chân Cảnh sơ giai tu vi giả còn chưa có phục hồi tinh thần lại, thân hình rạn nứt, trong mắt ánh mắt rồi đột nhiên kinh hãi mà bắt đầu..., chỉ một thoáng thân hình nổ tung, hóa thành một mảnh huyết vụ hạt bụi, còn chưa có kịp phản ứng, cũng đã được Lục Lâm Thiên đánh chết.

Chung quanh vốn đằng đằng sát khí Thị Huyết Giáo đệ tử, giờ phút này gian: ở giữa được trước mắt một màn ngốc trệ ở, mộng đích không biết làm sao, Phó giáo chủ cùng hai cái đi theo mạnh nhất Trưởng Lão lập tức bị cấm chế cùng đánh chết, đây chỉ là trong chốc lát mà thôi, ra tay hay (vẫn) là huyết Trưởng Lão.

Phi Linh Môn người cũng sửng sốt, ngẩn ngủn trong nháy mắt, là được gặp được ba cái mạnh nhất một cái bị cấm chế, liền ca ca Ngộ Chân Cảnh sơ giai tu vi giả trực tiếp được miểu sát, cũng không khỏi là nghẹn họng nhìn trân trối.

"Huyết Trưởng Lão, ngươi đây là... Ngươi không là huyết Trưởng Lão, ngươi không phải.."

Bị cấm chế vết máu trảo Đặng Nghị ánh mắt làm cho người ta sợ hãi, toàn lực muốn trọng xoá bỏ lệnh cấm chế, nhất đáng tiếc lúc này toàn thân cũng đề không nổi bất luận cái gì khí lực, đạo lý lúc này thời điểm, hắn mới biết được trước mắt huyết Trưởng Lão, tuyệt đối không là thực Huyết Trường Lão, nhất định không là, mà hắn chủ quan bị gạt.

Lục Lâm Thiên Huyết Đoạn Hồn bộ dáng trên khóe miệng, buộc vòng quanh âm trầm vui vẻ đường cong, nói: "Ngươi cũng biết đã quá muộn." Thoại âm rơi xuống, Lục Lâm Thiên lòng bàn tay tử kim lưu quang lóe lên, một cái tử kim đại đỉnh hiển lộ, lập tức sẽ đem Huyết Trảo Đặng Nghị thu vào Tử Lôi huyền trong đỉnh.

"Gïếŧ." Kim Viên trong mắt hàn ý quét qua, lớn tiếng vừa quát, khôi ngô thân hình lập tức trực tiếp đánh về phía chính mộng lấy Thị Huyết Giáo đệ tử mà đi.

"Gïếŧ ah, gïếŧ Thị Huyết Giáo người, lúc này đây, nên hãnh diện rồi."

Phi Linh Môn người hét lớn, trước kia những người này cũng không thiếu đã bị qua Thị Huyết Giáo khí, lúc này đã có cơ hội, tự nhiên sẽ không bỏ qua, nguyên một đám bay thẳng mà ra, lập tức chém giết mà đi.

"Chết đi." Bàn Sấu Hòa Thượng hai người cũng là không cam lòng lạc hậu, đã sớm theo Kim Viên khôi ngô thân hình lướt đi, ra trong tay không tiếp tục địch thủ, Thị Huyết Giáo đến Ngộ Chân Cảnh đều bị Lục Lâm Thiên giải quyết, còn lại Phá Giới Cảnh tại Kim Viên cùng lúc này Bàn Sấu Hòa Thượng hai người có thể, thì như thế nào có thể ngăn cản.

Thị Huyết Giáo vốn tựu mộng rồi, tăng thêm giờ phút này Phi Linh Môn mọi người đuổi giết, lập tức hỗn loạn lên, thực lực đều bị khắc chế, lộ ra căn bản cũng không có bao nhiêu sức chống cự.

"Trốn, chạy mau...."

"Phó giáo chủ đều bị giam giữ, chạy mau."

Trong chốc lát, cái này dưới vực sâu Thị Huyết Giáo đệ tử, cũng chỉ có phóng lên trời, cấp tốc mà trốn phần, làm gì có còn dám cùng Phi Linh Môn người chống lại.

"Rầm rầm rầm."

Thị Huyết Giáo đệ tử chạy trốn, ngay tại thân ảnh lướt hướng Thâm Uyên không trung thời điểm, thân hình nguyên một đám lập tức được Không Gian Chi Lực trói buộc vặn vẹo, không gian lập tức tạc toái, hắn thân hình cũng trực tiếp theo tạc toái không gian thành công huyết vụ hạt bụi.

Lục Lâm Thiên đặt chân không trung, quanh thân làm trung tâm, một cổ hoàng mang lan tràn ra, đem trọn cái không gian phong tỏa, từng đạo thân ảnh đυ.ng vào hoàng mang trong không gian, đều là đã bị cự lớn Không Gian Chi Lực cùng thổ thuộc tính Áo Nghĩa năng lượng vặn vẹo, nhao nhao tạc toái.

"Linh Hồn Áo Nghĩa tu luyện giả, hay (vẫn) là Ngộ Chân Cảnh sơ giai." Một cái sợ hãi rụt rè, trốn trốn tránh tránh trường bào Lão Giả được Lục Lâm Thiên mang theo con gà con bình thường xách trong tay, theo Lục Lâm Thiên sưu linh thuật tìm tòi Huyết Đoạn

Hồn linh hồn trong trí nhớ, người này tựa hồ cũng không phải Thị Huyết Giáo người.

"Tha mạng ah, ta cũng không phải Thị Huyết Giáo người, ta cũng chỉ là được Thị Huyết Đao mang lãi uy hïếp đến mà thôi, thả ta đi." Hắc Bào Lão Giả mắt thấy Lục Lâm Thiên khẩn cầu, đồng tử lộ ra vẻ kinh hãi.

"Xùy~~."

Lục Lâm Thiên ánh mắt nhúc nhích, đem hắn cấm chế về sau, lần nữa thu vào Tử Lôi huyền trong đỉnh.

"Sát!"

Phi Linh Môn đệ tử tại phần đông ưu thế phía dưới càng gïếŧ càng hăng, tiếng chém gïếŧ đinh tai nhức óc. Từng đạo năng lượng hào quang tự trong cơ thể tuôn ra, tại giữa không trung ngưng tụ, không gian run rẩy không ngớt, từng đạo công kích đều là mang theo lăng lệ ác liệt huyết tinh khí tức, hung hăng đối với Thị Huyết Giáo đệ tử mang tất cả mà đi, ven đường không gian trực tiếp đều bạo liệt mà ra.

Ngược lại là Thị Huyết Giáo đệ tử hoàn toàn trái lại, áp lực cực lớn xuống, tính áp đảo thực lực xuống, đã là trong nội tâm sinh ra ý sợ hãi, dần dần biến thành chỉ có thể đủ được tùy ý xâm lược phần, bất quá có người liều chết chống lại, nguyên lực hóa thành cuồn cuộn biển lửa tuôn ra, phảng phất là liền cái này một mảnh Thiên Địa đều muốn đốt cháy sạch sẽ, hoặc là hóa thành băng sơn, hóa thành cột sáng tấm lụa bàng bạc mà ra.

Phi Linh Môn lăng lệ ác liệt đuổi gïếŧ, Thị Huyết Giáo dốc sức liều mạng chống cự, từng đạo lực công kích đối oanh cùng một chỗ.

"Ầm ầm!"

Phần đông lực công kích đυ.ng nhau bộc phát, chung quanh không gian trực tiếp xốc lên, khủng bố như thế năng lượng mang tất cả xuống, mảnh lớn không gian trở thành hư không, từng khúc nứt vỡ.

Hung hãn khủng bố năng lượng mang tất cả ở bên trong, Kim Viên khôi ngô thân hình huy động cực lớn hai tay, những nơi đi qua, đều có lấy Thị Huyết Giáo Phá Giới Cảnh tu vi giả hóa thành huyết vụ hạt bụi.

Bàn Sấu Hòa Thượng hai người thủ ấn biến hóa, Sấu Hòa Thượng hỏa diễm trảo ấn tiêu xạ mà ra, tại không gian bên trên truyền ra ' xoẹt lạp ' không gian khe hở xé rách thanh âm, chưởng ấn những nơi đi qua, đại phiến Thị Huyết Giáo đệ tử truyền ra thê thảm kêu rên thanh âm.

Bàn Hòa Thượng cười tủm tỉm, ra trong tay tức thì không lưu tình chút nào, mỗi một chiêu đều là chuyên môn công kích chỗ hiểm, lòng dạ ác độc độc ác.

Có Kim Viên, Bàn Sấu Hòa Thượng hai người tọa trấn chuyên môn đánh chết Phá Giới Cảnh tu vi giả, Phi Linh Môn bản thân Phá Giới Cảnh tu vi giả lúc này tựu không ít, bởi vậy cái này Thị Huyết Giáo xuống Huyết Sát Thâm Uyên mấy trăm người, chỉ là ngắn ngủn một lát thời gian, cũng đã được đánh chết hoàn tất.

Có Lục Lâm Thiên khống chế, một cái Thị Huyết Giáo đệ tử cũng trốn không thoát đi, chỉ có điều Phi Linh Môn bên trong, tại kịch liệt chém giết, còn có Thị Huyết Giáo không ít hung hãn thế hệ trực tiếp tự bạo phía dưới, cũng có không ít người vẫn lạc trọng thương, chẳng qua là so về Thị Huyết Giáo thương vong ra, Nhưng là không đáng giá nhắc tới rồi.

Đem làm Huyết Sát Thâm Uyên thấp cuối cùng một cái Thị Huyết Giáo đệ tử Hồn Anh được Sấu Hòa Thượng truy sát về sau, Lục Lâm Thiên thu hồi quanh thân hoàng mang khe hở, y nguyên hay (vẫn) là cái kia huyết Trưởng Lão bộ dáng, phất tay ý bảo, đối với Phi Linh Môn đệ tử nói: "Bên trên còn có một chút người thực lực bình thường Thị Huyết Giáo đệ tử, cũng thuận tiện giải quyết a."

Phi Linh Môn đệ tử chính giết cao hứng, đối mặt Thị Huyết Giáo người, lần thứ nhất như thế sảng khoái, nguyên một đám trực tiếp phóng lên trời, Thị Huyết Giáo Phó giáo chủ được chưởng môn thi triển thủ đoạn một chiêu tựu chế trụ, bọn họ còn có cái gì phải sợ đấy.

"Phía dưới có động tĩnh, chúng ta muốn hay không đi xem."

"Phó giáo chủ đã từng nói qua để cho chúng ta lúc này chờ, hẳn là tìm được cái kia Phạm Thống cùng Lục Lâm Thiên đi à nha, có Phó giáo chủ tại, có lẽ sau này lập tức giải quyết đấy, dùng thực lực của chúng ta, cũng chỉ là đến phô trương thanh thế mà thôi, tinh anh đệ tử cũng đã đi xuống."

Huyết Sát Thâm Uyên lên, mấy ngàn Thị Huyết Giáo đệ tử chỉnh tề mà đứng, toàn thân tràn ngập lăng lệ ác liệt khí tức, mấy ngàn người tụ tập cùng một chỗ, cũng là rất có thanh thế.

"Sưu sưu."

Phần đông thấp giọng nghị luận xuống, Huyết Sát Thâm Uyên bên trong ngạch âm thanh xé gió mà ra.

"Hẳn là trong giáo cường giả giải quyết Phạm Thống bọn người, về sau rốt cuộc không cần khắp nơi tìm kiếm ba người kia rồi."...

Thị Huyết Giáo để tử thấp giọng nghị luận xuống, từng đạo ánh mắt nhìn soi mói, Huyết Sát Thâm Uyên hạ một đạo đạo thân ảnh đã lao ra Thâm Uyên.

"Gïết, một tên cũng không để lại."

Phi Linh Môn đệ tử lao ra, lúc này hơn một trăm người gïết đỏ cả mắt rồi, có sau lưng chèo chống, đối mặt mấy ngàn người, cũng tuyệt đối không có ý sợ hãi, khí tức cấp độ cũng cảm (giác) cảm giác đi ra, cái này mấy ngàn người nhân số mặc dù nhiều, bất quá Phá Giới Cảnh chỉ có mấy cái, còn lại điều là Hậu Thiên cấp độ thậm chí càng thấp tu vi giả đều có, cho nên căn bản không có lo lắng.

"Gïết sạch những...này Thị Huyết Giáo, lại để cho bọn họ biết rõ chúng ta Phi Linh Môn cũng không phải dễ tìm triêu chọc."

Phi Linh Môn đệ tử lướt đi, tiếng hét lớn xuống, khủng bố năng lượng cùng sát khí bình thường các nơi mang tất cả mà ra, đáng sợ năng lượng bữa bữa lúc tràn ngập mà ra, từng đạo công kích rời khỏi tay, Huyết Sát Thâm Uyên bên trên không gian, lập tức kịch liệt run rẩy lên.

"Bang bang."

Ngay tại Thị Huyết Giáo đệ tử còn chưa có phục hồi tinh thần lại thời điểm, Phi Linh Môn người đã là bắt đầu quy mô chém giết rồi, sau này không hề khách khí chém giết.

"Ah!"

Chỉ một thoáng thì có vô số thê thảm thanh âm truyền ra, trầm thấp âm bạo thanh âm, tiếng chém giết, nương theo lấy không gian run rẩy, chém giết vô cùng kịch liệt, lại để cho xa xa xa xa đang trông xem thế nào một ít người cũng sắc mặt biến hóa không ít.

Chương 3510: Xin mời gia nhập 10

"Ầm ầm."

Từng đạo công kích rơi xuống, không gian tại bực này khủng bố chi lực mang tất cả thấp không ngừng rung rẩy, giữa không trung thậm chí là lan tràn ra không ít đen kịt vết nứt không gian giắt vòm trời.

Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, cũng không có ra tay ý tứ, Phi Linh Môn nhân số tuy nhiên thiếu một ít, bất quá tại trên thực lực đã là chiếm cứ tuyệt đúng ưu thế, muốn đối phó cái này mấy ngàn người, không có quá nhiều vấn đề.

"NGAO."

Một tiếng cực lớn Lang tiếng kêu gào xuống, xa xa giữa không trung xuất hiện quái vật khổng lồ, một con sói bay bộ dáng khổng lồ Khôi Lỗi Tọa Giá kéo dài qua không gian mà đến, không ít thân ảnh cấp tốc lướt đi, đi đầu có hơn hai mươi đạo thân ảnh lập tức mà đến, đều là Phá Giới Cảnh tu vi giả.

Hắn đi đầu một người, năm mươi tuổi nhiều một chút ít bộ dáng, toàn thân khí tức âm hàn lăng lệ ác liệt, một đầu màu đỏ tím tóc dài xõa vai, khuôn mặt gầy, mặt tím tím xanh xanh gân lộ ra, hắn tu vị khí tức tức thì tại Ngộ Chân Cảnh cao giai, thậm chí là đã đến hắn Ngộ Chân Cảnh đỉnh phong tình trạng, nhìn qua lúc này Thị Huyết Giáo đệ tử đang tại được đánh chết, âm hàn Lão Giả trường bào run lên, ánh mắt sát ý đấu bắn, quát to: "Vô liêm sỉ, dám đυ.ng đến ta Thị Huyết Giáo, gïếŧ cho ta."

"Sưu sưu." Âm hàn Lão Giả thoại âm rơi xuống, phía sau hai mươi mấy người Phá Giới Cảnh tu vi giả, còn có mấy trăm cái Hậu Thiên cấp độ khá cao Thị Huyết Giáo chúng, đều là thả người mà ra, lao thẳng tới Phi Linh Môn mọi người mà đi.

"Giáo chủ, Phó giáo chủ bị bắt rồi, ‘ Oanh Thiên ’ chiến hạm được cái kia Lục Lâm Thiên cho chiếm, giáo chủ mau gïếŧ cái kia Lục

Lâm Thiên." Một đạo thân ảnh chật vật không chịu nổi, khí tức uể oải lao thẳng tới âm hàn Lão Giả mà đi.

Âm hàn Lão Giả ánh mắt vừa nhấc, nhìn thấy chật vật mà đến Lão Giả sắc mặt có chút kinh ngạc, người này đúng là Thị Huyết Giáo gọi là Thị Huyết Đao Đái Lễ, tại đây phụ cận một đời, tuyệt đối là thanh danh hiển hách nhân vật, ít nhất tại đây phụ cận vùng, dám trêu chọc người của hắn cũng không có.

"Vèo."

Lục Lâm Thiên lúc này Huyết Đoạn Hồn thân hình bộ dáng mấy cái lách mình về sau, lập tức là được đã rơi vào Đái Lễ trước người, khóe miệng còn mang theo tí ti vết máu dấu vết (tích), sắc mặt trắng bệch.

Đái Lễ âm hàn ánh mắt trầm xuống, lập tức hỏi: "Ngươi ra thế nào rồi, cái kia Lục Lâm Thiên ở nơi nào."

Lục Lâm Thiên chỗ biến hóa Huyết Đoạn Hồn, lập tức xa xa một ngón tay, chỉ hướng phía trước kịch chiến bên trong đám người, nói: "Giáo chủ, cái kia chính là Lục Lâm Thiên..."

Đái Lễ ánh mắt phát lạnh, theo Lục Lâm Thiên ánh mắt nhìn chăm chú mà đi.

"XÍU...UU!!"

Vào thời khắc này gian: ở giữa, âm thanh xé gió xuống, Lục Lâm Thiên trong tay, 60 lần thời gian chi lực mang tất cả mà ra đồng hóa không gian gợn sóng, mà hắn thân ảnh tức thì dùng một loại mắt thường không thấy được tốc độ, lập tức mà động, trong tay ‘ Huyết Lục ’ cấp tốc xuất hiện ở trong tay, một đao chém ra, tại 60 lần thời gian chi lực bao phủ xuống, gần trong gang tấc, Đái Lễ cũng hoàn toàn sẽ không có phòng bị.

"Duệ Kim Hồn Đao."

Đao mang phía dưới, không gian xé rách mà ra, kim huyết sắc đao mang chợt lóe lên, trực tiếp cắt ngang không gian, nhất đao lưỡng đoạn.

"XÍU...UU!!"

Đao mang những nơi đi qua, Đái Lễ thân hình trực tiếp được cắt ngang mà ra, trong điện quang hỏa thạch, nghiền nát thân hình bên trong, hắn hai đạo lưu quang lập tức mà ra, một đạo linh hồn phân thân, một đạo Hồn Anh thân thể, đều là thần sắc ngạc nhiên chạy ra, Phá Giới Cảnh cao giai tu vị thực lực, lại để cho hắn linh hồn phân thân cùng Hồn Anh ngược lại là trốn thoát.

Đái Lễ linh hồn phân thân cùng hắn Hồn Anh âm hàn nhìn Lục Lâm Thiên, nổi giận lạnh nhạt nói: "Ngươi không là Huyết Đoạn Hồn, ngươi rốt cuộc là người phương nào?"

Lục Lâm Thiên trong tay Huyết Lục nắm, lạnh nhạt lạnh nhạt nói: "Ngược lại là cũng không ngu ngốc."

Thoại âm rơi xuống, Lục Lâm Thiên thân hình gân cốt cơ bắp thắp nơi, lập tức là được khôi phục vốn bộ dáng, khóe miệng treo lên lãnh đạm mỉm cười đường cong, Phạm Lễ gặp trọng thương, còn lại linh hồn phân thân cùng Hồn Anh thân thể, đã không khó đối phó, có Tam Thần Thiên Biến Quyết, cái này nếu đánh lén, quả thực là dễ như trở bàn tay, ai có có thể phòng bị lấy nó.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên bộ dáng, Phạm Lễ rốt cục nhận ra được, ánh mắt lập tức càng phát ra âm hàn, xen lẫn vẻ oán độc, nói: "Lục Lâm Thiên, hủy ta thân thể, Bổn giáo chủ hôm nay nhất định phải đem ngươi nghiền xương thành tro, bầm thây vạn đoạn, mới có thể giải tâm trạng của ta chỉ hận."

Thoại âm rơi xuống, Phạm Lễ linh hồn phân thân lao thẳng tới mà ra, bạo lộ phía dưới, qua trong giây lát đã đến Lục Lâm Thiên trước người "Phanh."

Trong điện quang hỏa thạch, Phạm Lễ trong tay một quyền, nương theo lấy linh hồn trên phân thân o0o linh hồn chi lực, toàn thân mùi máu tanh tức không giảm, một quyền trực tiếp oanh kích tại Lục Lâm Thiên trên đầu, không gian tạc toái, Lục Lâm Thiên thân hình theo không gian chấn động mảnh vỡ từ từ tiêu tán.

"Là tàn ảnh."

Phạm Lễ lúc này mới phát hiện mình oanh kích trong chỉ là đối phương tàn ảnh mà thôi, chỉ một thoáng sắc mặt đại biến.

"Nếu bản thể vẫn còn, ta tự nhiên kị ngươi ba phần, nhưng hiện tại một đạo linh hồn phân thân mà thôi, không có tư cách ở trước mặt ta hung hăng càn quấy." Lục Lâm Thiên thanh âm hạ xuống xong, chung quanh không gian đột nhiên một mảnh nóng bỏng.

"Hô!"

Ngắn ngủn một sát na, không gian nóng bỏng, đem làm Lục Lâm Thiên thân ảnh qua trong giây lát xuất hiện ở Phạm Lễ linh hồn phân thân chi sau thời điểm, quanh thân hỏa thuộc tính ‘ Thời Không Lao Ngục ’ lập tức lan tràn mà ra, đem chung quanh đại phiến không gian cứng lại ở bên trong.

Hỏa thuộc tính ‘ Thời Không Lao Ngục ’ bên trong, nóng bỏng hừng hực lửa cháy bừng bừng đốt cháy không gian gợn sóng phủ lên thành công đỏ thẫm chi sắc, Không Gian Chi Lực bại áp, Thời Gian Chi Lực các loại:đợi nhiều loại mang tất cả, lập tức đem Phạm Lễ linh hồn phân thân vây ở trong đó.

"Không xong!"

Hỏa thuộc tính ‘ Thời Không Lao Ngục ’ phía dưới, Phạm Lễ trong lúc đó dự cảm đã đến không ổn, lập tức định muốn cấp tốc chạy trốn, chỉ là tại hỏa thuộc tính ‘ Thời Không Lao Ngục ’ bên trong, Thời Gian Áo Nghĩa, Linh Hồn Áo Nghĩa, Không Gian Áo Nghĩa, tăng thêm hỏa thuộc tính Áo Nghĩa chi lực, ngũ hành tương khắc tương sinh các loại:đợi lực lượng xuống, Phạm Lễ trực tiếp bị nhốt.

"Vô liêm sỉ."

Đang ở trên không Phạm Lễ Hồn Anh, lập tức mà động, ánh mắt kinh hãi ngưng trọng, thân ảnh lao thẳng tới Lục Lâm Thiên.

"Hồn Anh cũng làm theo trốn không thoát."

Cái này cùng lúc, Phạm Lễ Hồn Anh trước khi, một đạo tử kim sắc lưu quang lăng không mà ra, lập tức hóa thành một đạo thân ảnh lơ lửng tại hắn trước không, đúng là Lục Lâm Thiên trong đầu Đại Hồn Anh.

Đại Hồn Anh ban đầu ở Huyết Sát Thâm Uyên xuống, cắn nuốt kinh khủng sát khí về sau, giờ phút này gian: ở giữa Lục Lâm Thiên tại Thiên Trụ giới bên trong thời gian đều là tổng cộng nhanh hai mươi năm rồi, Đại Hồn Anh tại dài như vậy trong thời gian, cũng đã là triệt để đã luyện hóa được cái kia ngập trời sát khí.

Lúc này theo Đại Hồn Anh bên cạnh bên cạnh đường vòng cung, hai con ngươi mở ra, một cổ ngập trời khí tức lập tức tự trong cơ thể tràn ngập mà mặt trời mọc, thao Thiên Sát khí bạo tuôn ra lao nhanh, qua trong giây lát tràn ngập ở giữa không trung bên trong.

"Xoẹt á!"

Ngập trời sát khí bạo tuôn, lập tức toàn bộ không gian gió nổi mây phun, sát khí tựa như Long Quyển Phong Bạo ` phóng thích, toàn bộ không gian bị run rẩy không ngớt, lại để cho người lông tơ đứng thẳng..

"Không tốt "

Phạm Lễ Hồn Anh chi thân thể, tựa hồ là cảm thấy Đại Hồn Anh trên người khí tức, ánh mắt ngốc trệ thoáng một phát, lập tức ánh mắt kinh hãi, hắn có thể cảm giác được, cái này Lục Lâm Thiên thân ảnh lên, có lại để cho lòng hắn vì sợ mà tâm rung động bất an khí tức, như là chuyên môn khắc chế linh hồn `.

"Trốn." Phạm Lễ Hồn Anh cấp tốc chạy trốn, loại này tim đập nhanh bất an khí tức, lại để cho hắn cũng không dám nữa dừng lại.

"Hồn Anh thân thể, trốn không thoát."

Đại Hồn Anh cười lạnh, ngay tại Phạm Lễ cho đến cấp tốc mà trốn thời điểm, lập tức là được phất tay mà lên, hóa thành một đạo khổng lồ hư ảnh, thao Thiên Sát khí mang tất cả bạo tuôn ra thời điểm, mở ra miệng rộng, một cổ thiên địa sát khí cùng tàn hồn chi lực dâng lên mà ra, toàn bộ không gian chỉ một thoáng cát bay đá chạy, gió nổi mây phun.

thiên địa sát khí cùng tàn hồn năng lượng dâng lên, như là Long Quyển Phong Bạo giống như, trực tiếp là được thôn phệ bao phủ tại cấp tốc mà trốn Phạm Lễ Hồn Anh thân thể lên, đem hắn trói buộc vây ở trong đó.

"Hô!"

Đại Hồn Anh cực lớn hư ảnh há mồm một bộ, sát khí tàn hồn chỗ hội tụ khủng bố vòng xoáy, lập tức là được được hấp xả tiến nhập Đại Hồn Anh lúc này hư ảnh cự lớn trong miệng mà đi.

"Không muốn..."

Đang ở hỏa thuộc tính ‘ Thời Không Lao Ngục ’ bên trong Phạm Lễ linh hồn phân thân oán độc quát lạnh một tiếng, tức thì bất lực, đã bản thân khó bảo toàn, cái này nóng bỏng trong không gian, nhiều loại Áo Nghĩa năng lượng tràn ngập, khủng bố nhiệt độ lại để cho linh hồn hắn phân thân gần muốn được đốt cháy uể oải lên.

"Phục Trường Lão, cứu ta ah."

Hỏa thuộc tính ‘ Thời Không Lao Ngục ’ bên trong khủng bố nhiệt độ xuống, Phạm Lễ hét lớn cầu cứu.

"Còn có người sao." Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt lập tức trầm xuống, tâm thần nhìn trộm xuống, phía trước giờ phút này gian: ở giữa có chấn động truyền ra.

"Bất kể là ai, ngươi hôm nay đều chết chắc rồi." Hỏa thuộc tính ‘ Thời Không Lao Ngục ’ bên trong, Lục Lâm Thiên đặt chân mà đứng, lập tức nguyên lực run run, phất tay mà lên, thân ảnh lao thẳng tới hướng về phía Phạm Lễ Hồn Anh.

‘ Thời Không Lao Ngục ’ bên trong, hết thảy đều tại Lục Lâm Thiên khống chế ở trong, này bằng với là một cái thật sự lao ngục giống như, Lục Lâm Thiên tựu là duy nhất Chủ Tể, bị nhốt tại ‘ Thời Không Lao Ngục ’ ở trong hết thảy, vậy cũng chỉ có được chờ tàn sát phần.

Lục Lâm Thiên lao thẳng tới Phạm Lễ Hồn Anh, tức thì cũng không có vội vã thúc dục công kích, lập tức đã đến Phạm Lễ Hồn Anh trước người không gian.

"Tiểu tử, ngươi đây là muốn chết." Phạm Lễ Hồn Anh hoảng sợ ánh mắt lập tức oán độc cười lạnh, lập tức thân hình trực tiếp hóa thành một đạo linh hồn lưu quang, trong điện quang hỏa thạch chui vào Lục Lâm Thiên mi tâm bên trong.

Mà giờ khắc này, Lục Lâm Thiên nở nụ cười, đánh chết cái này Phạm Lễ Hồn Anh, chính mình không chiếm được cái gì chỗ tốt, nếu để cho hắn chủ động tiến vào chính mình linh hồn không gian, lại để cho Kim Sắc Tiểu Đao đem hắn thu thập, cái kia chính mình bao nhiêu là có thể có được tốt hơn chỗ đấy.

Kết quả cùng Lục Lâm Thiên trong tưởng tượng một dạng, Phạm Lễ Hồn Anh tiến vào Lục Lâm Thiên linh hồn không gian, ánh mắt đại hỉ, cho đến tiến hành đoạt xá, chỉ có điều còn chưa có phục hồi tinh thần lại, đại hỉ chi sắc chuẩn lập tức kinh hãi mà bắt đầu..., một đạo màu vàng đao mang rơi xuống, Hồn Anh chi thân thể tại linh hồn trong không gian, trực tiếp hóa thành mảnh vỡ.

"Sưu sưu."

Cùng một thời gian, ba đạo thân ảnh Phá Không mà đến, ba cái Lão Giả, trong đó một cái áo dài Lão Giả, ánh mắt âm hàn.

Theo ba người xuất hiện, chu không Thiên Địa năng lượng tại trong lúc mơ hồ biến hóa, mảnh lớn Thiên Địa năng lượng tại đã bị ba người ảnh hưởng.

"Ba cái Ngộ Chân Cảnh cao giai." Lục Lâm Thiên nhìn ba người này, tựa hồ cũng là có loại giống như đã từng quen biết cảm giác.

Chương 3511: Xin mời gia nhập 11

"Lúc này đây, ngươi trốn không thoát." Âm hàn Lão Giả nhìn Lục Lâm Thiên, thoại âm rơi xuống, ba người như là có một chủng nào đó ăn ý giống như, đồng thời lao thẳng tới Lục Lâm Thiên mà đi, ba người khủng bố khí thế bộc phát, tại ba loại thuộc tính Áo Nghĩa năng lượng bọc vào, tuy nhiên tại hỏa thuộc tính ‘ Thời Không Lao Ngục ’ bên trong bị ngăn trở, nhưng là có thể trực tiếp chấn nổ súng thuộc tính ‘ Thời Không Lao Ngục ’.

"NGAO."

Một tiếng rồng ngâm ` tiếng thú rống, một cự đại bản thể thân hình kéo dài qua không gian mà đến, lập tức là được đã đến Lục Lâm Thiên trước người, nói: "Lâm Thiên huynh đệ, ta đối phó một cái."

Đến đúng là Kim Viên bản thể, tâm thần nhìn trộm ở bên trong, ba cái Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả mà đến, Kim Viên trước tiên hóa thành bản thể mà đến, cánh tay chấn động, hoàng mang (ba lô) bao khỏa, một đạo dấu quyền trực tiếp là được hung hăng nện hướng về phía một cái Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả mà đi.

"Muốn tìm cái chết sao, thành toàn ngươi."

Cái kia Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả ánh mắt trầm xuống, bàn tay khẽ động, toàn thân ngọn lửa nóng bỏng lan tràn, phô thiên cái địa Hỏa thuộc tính nguyên lực bạo tuôn ra mà ra, cuối cùng thân hình tại xoẹt lạp hỏa diễm bên trong huy động, không gian run rẩy, một đầu cực lớn Hỏa Long lập tức hiển hiện mà ra.

"Đi."

Cái này Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả khẽ quát một tiếng, cánh tay run lên, cái này Hỏa Long lập tức hoa Phá Không gian: ở giữa, hóa thành một đạo đỏ thẫm lưu quang, tựa như Lưu Tinh giống như, trực tiếp đối với Kim Viên bạo lướt mà đi.

"Tiểu tử, hôm nay ngươi có chạy đằng trời."

Còn lại hai cái Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả, như cũ tốc độ không giảm, tại hỏa thuộc tính ‘ Thời Không Lao Ngục ’ bên trong lao thẳng tới Lục Lâm Thiên, lập tức đã đến hắn trước người, hai người từng người Áo Nghĩa phóng thích, năng lượng trong tay bốc lên, chung quanh chịu run rẩy.

"Hai người các ngươi, có lẽ còn chưa đủ tư cách."

Vào thời khắc này, Lục Lâm Thiên Đại Hồn Anh lập tức xuất hiện ở bản thể bên người, Đại Hồn Anh mà ra, hai con ngươi ánh mắt thâm thúy sáng, một cổ ngập trời khí tức tự trong cơ thể tràn ngập mà ra, ngập trời sát khí bạo tuôn ra mà ra, toàn bộ không gian chịu run lên.

"Hảo cường sát khí."

Hai cái đánh dục ra tay Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả khoảng cách sắc mặt đại biến, cái này ngập trời sát khí ở trong, lại để cho bọn họ trong nội tâm rung động, linh hồn đều có thể chịu ảnh hưởng.

"Rống..."

Ngay tại lúc đó, Lục Lâm Thiên quanh thân thuộc tính không gian vừa thu lại, hắn bản thể thân hình điện mang quanh quẩn, thân hình khom người xuống, lập tức toàn thân gân cốt cơ bắp tại biến hóa, ngay tại không ít kinh ngạc trong ánh mắt, thân hình hóa thành một chỉ (cái) khổng lồ hổ thân thể.

"Xùy~~ kéo kéo..."

Khổng lồ cự hổ hung mãnh dị thường, quanh thân quanh quẩn lấy điện mang, một cổ cực lớn uy thế, trong nội tâm rung động không hiểu, một cổ dị thường đáng sợ năng lượng chấn động mãnh liệt bành trướng tự quanh thân tràn ngập mà ra.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên biến hóa, hai cái Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả, trong nội tâm cũng đã tuôn ra không hiểu bất an cảm giác.

Nhìn chầm chầm mắt hổ trầm xuống, Lục Lâm Thiên trong mắt hàn ý đấu bắn, tâm thần khẽ động, Đại Hồn Anh quanh thân thao Thiên Sát khí bạo tuôn ra mà ra, lập tức tràn ngập ở giữa không trung bên trong, Đại Hồn Anh cắn nuốt lúc trước không gian kia ở trong đại cô sát khí về sau, gần hai mươi năm luyện hóa dung hợp, không cần kinh nghiệm cái gì giai vị cách trở, lúc này trên người thực lực cấp độ khí tức, Lục Lâm Thiên trong lúc mơ hồ cảm giác, ít nhất là đủ để chống lại Ngộ Chân Cảnh cao giai đỉnh phong tu vi giả ngập trời sát khí tự Đại Hồn Anh trong cơ thể tràn ngập, lập tức toàn bộ không gian gió nổi mây phun, sát khí tựa như Long Quyển Phong Bạo ` phóng thích, tiếp theo trong nháy mắt, Đại Hồn Anh trực tiếp đánh về phía hai cái Ngộ Chân Cảnh tu vi giả bên trong, ánh mắt kia âm hàn áo dài Lão Giả mà đi, người này tu vi khí tức, tại Lục Lâm Thiên nhìn trộm ở bên trong, cũng là đã đến Ngộ Chân Cảnh cao giai đỉnh phong trình độ.

"Vù vù."

Đại Hồn Anh vừa ra tay, lập tức phất tay tựu là thiên địa sát khí tấm lụa, trực tiếp đối với cái kia âm hàn Lão Giả mang tất cả mà đi.

Trường sam này âm hàn Lão Giả ánh mắt bỗng nhiên ngưng tụ, vốn là bọn họ muốn đối phó cái này Lục Lâm Thiên, Nhưng là chiếu hiện tại xem ra, cái này tựa hồ là Lục Lâm Thiên muốn đối phó bọn họ giống như, không lùi mà tiến tới, chủ động công kích, cái này khủng bố linh hồn trên phân thân o0o sát khí ngập trời, lại để cho linh hồn hắn bao giờ cũng không đề phòng tử thủ lấy, bằng không linh hồn sẽ đã bị cự lớn ảnh hưởng.

Âm hàn Lão Giả huy động cánh tay, hóa chưởng vi trảo, mang theo mênh mông nguyên lực bắt đầu khởi động, trong khoảnh khắc cùng Đại Hồn Anh giao thủ lại với nhau.

Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, khổng lồ hổ thân thể chi lực, nhìn chầm chầm, thân hình làm bộ dục phốc, lại để cho cái kia còn lại một cái Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vị Lão Giả tự dưng trong nội tâm bất an, đối phương rõ ràng là Ngộ Chân Cảnh sơ giai tu vi giả thực lực, nhưng là một cổ vô hình bên trong uy áp, lại làm cho hắn cũng không cách nào chống cự.

Lục Lâm Thiên cái này mười lăm năm thời gian, tuy nhiên đều là tại nghiên cứu cùng luyện chế Khôi Lỗi, chiến hạm, Khôi Lỗi Tọa Giá bên trong, bất quá đúng là bởi vì như vậy, ngược lại là mười lăm năm thời gian bên trong, tại linh hồn, không gian, thời gian các loại:đợi các loại Áo Nghĩa lên, đều là có kinh người tiến bộ, đặc biệt là trên linh hồn, tiến bộ cũng không phải `.

Luyện chế khổng lồ kia hiểu được chiến hạm, cùng Khôi Lỗi Tọa Giá, không có mênh mông linh hồn lực, căn bản là không có khả năng nếm thử luyện chế, bất luận cái gì vi diệu biến hóa, cũng phải cần linh hồn lực tinh thuần đem khống, linh hồn lực không chút nào có thể chênh lệch, đây cũng là vì sao rất nhiều Linh Hồn Áo Nghĩa tu luyện giả, vì sao không có năng lực luyện chế chiến hạm, Khôi Lỗi Tọa Giá các loại:đợi nguyên nhân chỗ ở.

Linh Hồn Áo Nghĩa tu luyện giả ở bên trong, cũng có mạnh có yếu, không phai ai linh hồn, đều có thể cùng Lục Lâm Thiên loại này biến thái so sánh với đấy, so về bình thường đồng cấp tu vi giả, mạnh hơn mấy chục lần đã ngoài, đây là không thể tưởng tượng nổi sự tình.

"Ngộ Chân Cảnh cao giai mà thôi." Nhìn chằm chằm xuống, Lục Lâm Thiên làm bộ dục phốc, thân hình lập tức chính thức mãnh hổ chụp mồi giống như, toàn thân bao vây lấy Thời Gian Áo Nghĩa, Không Gian Áo Nghĩa, Phong Thuộc Tính Áo Nghĩa, bằng tốc độ nhanh, lập tức khổng lồ thân hình tựu lao thẳng tới muốn cái kia Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả mà đi.

Ngộ Chân Cảnh cao giai Lão Giả ánh mắt băng hàn trầm xuống, ngăn chặn trong nội tâm bất an, một cái Ngộ Chân Cảnh sơ giai tu vi giả, còn chưa có lại để cho hắn lùi bước tiền vốn, trong tay thủy thuộc tính Áo Nghĩa động đến thủy thuộc tính nguyên lực, toàn bộ không gian run lên, lập tức trở nên ướt át mà bắt đầu..., tựa như thấp nổi lên mưa như trút nước mưa to.

"Híz-khà zz Hí-zzz!"

Trong điện quang hỏa thạch, mưa như trút nước mưa to che đậy không gian, còn có một đầu cực lớn Lam Sắc thủy mãng Phá Không mà ra, mở ra dữ tợn miệng rộng, đối với Lục Lâm Thiên lao thẳng tới mà đi, ven đường không gian gợn sóng trực tiếp gào thét xoay tròn bắt đầu khởi động.

"Rống."

Thủy mãng tiêu xạ mà đến, Lục Lâm Thiên bỗng nhiên đưa tay hổ trảo một xé, năm đạo trảo ấn xé rách không gian, cũng lập tức liền đem cái này Lam Sắc thủy mãng xé nát, hóa thành mưa như trút nước mưa to nghiêng rơi vãi giữa không trung, Thời Gian Áo Nghĩa, Không Gian Áo Nghĩa, Phong Thuộc Tính Áo Nghĩa dưới tác dụng, Lục Lâm Thiên khổng lồ thân hình, lập tức là được trực tiếp xuất hiện ở thứ hai trước người.

Chương 3512: Xin mời gia nhập 12

Trong điện quang hỏa thạch, Lục Lâm Thiên khổng lồ thân hình không có thúc dục cái gì võ kỹ, trực tiếp dùng khổng lồ thân hình vi lực công kích, tựa như thiên thạch rơi đập giống như, hung hăng va chạm tại cái kia Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả trên người.

Thời Gian Áo Nghĩa, Không Gian Áo Nghĩa, Phong Thuộc Tính Áo Nghĩa cái này ba loại cũng là có thể tăng lên tốc độ áo nghĩa chi lực xuống, thứ hai căn bản không cách nào cũng tránh đi.

"Bành."

Trầm thấp trầm đυ.c âm thanh xuống, cái này Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả Lão Giả thân hình hung hăng được đυ.ng vào phía giới ngọn núi bên trong, ngọn núi được trực tiếp phá hủy, khổng lồ thân phận trong khoảnh khắc trút xuống rạn nứt, đá vụn kích xạ không trung.

"Muốn chết."

Nghiền nát ngọn núi bên trong, cái kia Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vị Lão Giả thân ảnh lập tức phóng lên trời, thân ảnh chật vật, toàn thân đã là bao phủ tại một kiện màu trắng Hàn Băng áo giáp phía dưới, thân ảnh bạo lướt trên xuống, ven đường không gian trực tiếp đóng băng giống như, phất tay một cổ Hàn Băng chi lực mang tất cả mà ra, lập tức cũng đem Lục Lâm Thiên thân hình trực tiếp đóng băng, bao trùm lên một mảnh dày đặt Hàn Băng, trực tiếp thành công một chỉ (cái) Hàn Băng cự hổ `.

"Bành."

Trong chốc lát, Lão Giả đang mặc vầng sáng Như Ngọc Hàn Băng áo giáp, khuôn mặt mang theo âm hàn vui vẻ, lập tức một quyền là được hung hăng oanh kích tại Lục Lâm Thiên Hàn Băng trên thân thể, trực tiếp đem Hàn Băng oanh kích rạn nứt, ngập trời Hàn Băng sức lực lớn trút xuống mà xuống.

Hàn Băng bao trùm ở bên trong, Lục Lâm Thiên mắt hổ tức thì lộ ra vẻ cười lạnh, ở này Lão Giả một quyền hạ xuống xong, một đạo hỏa diễm bao khỏa cực lớn nắm đấm cũng lập tức phá băng mà ra, một quyền đổi một quyền, nhiều lần tựu rơi đập tại Lão Giả trên người.

"Bành bành."

Trầm thấp âm bạo âm thanh xuống, hai người thân hình trực tiếp được đánh bay mở đi ra, Lục Lâm Thiên khổng lồ thân hình bên trong ngọn lửa nóng bỏng tràn ngập mà ra, Hàn Băng từng khúc nứt vỡ.

"Rống."

Thân hình vừa mới ổn định, Lục Lâm Thiên đang ở giữa không trung, tiếp theo trong nháy mắt, bàn chân run lên hư không, thân hình tựa như mủi tên giống như, lại lần nữa bay thẳng thứ hai mà đi.

Thời Gian Áo Nghĩa, Không Gian Áo Nghĩa, Phong Thuộc Tính Áo Nghĩa ba đạo Áo Nghĩa phối hợp phía dưới, cái này hoàn toàn cam đoan Lục Lâm Thiên tốc độ.

"Bành."

Cái kia Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vị Lão Giả, thân hình còn chưa có ổn định, lại lần nữa được Lục Lâm Thiên trực tiếp hai quyền oanh kích mà xuống, thân hình trực tiếp lần nữa rơi xuống đát.

"PHỤT."

Trong miệng một ngụm máu tươi phun ra, Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả Lão Giả thân hình tại mà phần trên sát ra một đầu cực lớn mương máng.

"Vèo!"

Đem làm cái này Lão Giả thân hình lần nữa lập tức đạp không mà đứng thời điểm, toàn thân chật vật, khóe miệng vết máu loang lổ, ánh mắt kinh hãi trong mang theo tức giận, thần sắc một mảnh âm hàn.

Người này như thế nào cũng không có nghĩ đến, chính mình Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vị thực lực, vậy mà sẽ ở một cái Ngộ Chân Cảnh sơ giai tu vi giả trong tay chật vật như thế có hại chịu thiệt, đối phương hôm nay cũng không có vận dụng cái kia ‘ Oanh Thiên ’ chiến hạm.

"Rống."

Lục Lâm Thiên bàng Đại Hổ thân thể làm bộ dục phốc, mắt hổ âm hàn, Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả cũng không nên đối phó, muốn đánh chết rất khó khăn, nhiều loại Áo Nghĩa áp chế xuống, cũng chỉ có thể đủ đánh bại áp chế, không cách nào làm được đánh chết.

"Thực cho rằng Ngộ Chân Cảnh sơ giai là có thể không làm được gì Ngộ Chân Cảnh cao giai không thành."

Cái này Ngộ Chân Cảnh cao cấp tu vi giả nổi giận, hừ lạnh một tiếng, trong tay thủ ấn biến hóa, thủy thuộc tính nguyên lực phô thiên cái địa tuôn ra, một cổ vô hình Hàn Băng chi khí rồi đột nhiên đổ xuống mà ra.

Hàn Băng chi khí những nơi đi qua, cho đến đem không gian đông lạnh thành Hàn Băng, lập tức bao phủ hướng về phía Lục Lâm Thiên mà đi.

Cái này một phương trong không gian, kinh người Hàn Băng chi khí vô khổng bất nhập (*chỗ nào cũng nhúng tay vào), mang theo một cổ cực kì khủng bố lực lượng, lập tức tựu bao trùm Lục Lâm Thiên.

Hàn Băng thấu xương, ngập trời Hàn Băng chi lực giống như kéo cái này phiến không ở giữa năng lượng giống như, khắp Thiên Thủy thuộc tính Thiên Địa năng lượng đột khởi, trong lúc vô hình tựu hình thành một cổ Hàn Băng uy áp lại để cho người cảm thấy áp lực, cuồn cuộn không dứt phô thiên cái địa bao phủ hướng về phía Lục Lâm Thiên.

Đầy trời Hàn Băng chi khí trong bao, chu không lúc này được đầy trời Hàn Băng khí tức bao phủ mà đến, đem không gian cho đến đều đóng băng.

"Ám ma phân thân bí pháp!"

Cái này cùng lúc, Lục Lâm Thiên hổ thân thể quanh thân lập tức một cổ chướng mắt hào quang lan tràn mà ra, lập tức tách ra liên tiếp linh hồn phân thân, tổng cộng hai mươi tám đạo linh hồn phân thân chia lìa ngưng tụ mà ra.

Mỗi một đạo linh hồn phân thân đều là mang theo thao Thiên Hạo hãn linh hồn lực lan tràn, chỉ một thoáng, bàng bạc linh hồn lực lại để cho không gian phong vân kích động, thiên hôn địa ám, quấy không gian một mảnh hỗn loạn.

Lúc này tăng thêm Lục Lâm Thiên bản thân bản thể, tổng cộng 29 đạo thân hình đạp không mà đứng, Lục Lâm Thiên hai mươi tám đạo linh hồn phân thân, lập tức vây quanh cái này Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả.

"Trảm Hồn Cửu Liên Quyết!"...

"Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ!"...

"Toái hồn sư tử hống!"...

"Thiên Linh Hồn Nhãn!"...

Lục Lâm Thiên hai mươi tám đạo linh hồn phân thân, một cổ mênh mông linh hồn lực, tự hắn trong cơ thể thiên địa bạo tuôn ra mà ra, cũng cái này trong điện quang hỏa thạch không có cái gì trì hoãn, đồng thời thúc dục khủng bố linh hồn công kích chỉ một thoáng phóng thích mà ra.

Hai mươi tám đạo linh hồn công kích đến, mênh mông ác lệ linh hồn uy áp hàng lâm cái này một phương Thiên Địa, đây hết thảy qua trong giây lát như nước chảy mây trôi giống như, hồn nhiên tự nhiên phát sinh, hai mươi tám đạo khủng bố linh hồn công kích, lập tức là được cùng lúc bại đặt ở thứ hai quanh thân.

"XIU....XIU...!"

Hỗn loạn trong không gian, cái này Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vị Lão Giả, lập tức tại đây thiên địa linh hồn công kích bại đè xuống, Hàn Băng khí tức được trực tiếp phá hủy.

Khủng bố linh hồn công kích đến, cái này Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả còn chưa có kịp phản ứng, liền trực tiếp được linh hồn quang nhận, linh hồn lỗ đen, linh hồn sóng âm, linh hồn dấu tay các loại:đợi khủng bố chi lực mang tất cả trong đó.

"Ầm ầm!"

Không gian ở trong sấm sét vang dội, đại phiến không gian đồng thời nổ tung, chung quanh không gian từng khúc nứt vỡ bôi diệt, đại phiến không gian được ảnh hướng đến, khủng bố linh hồn công kích đến, không gian như là Cửu Thiên rung chuyển.

Khủng bố linh hồn trong công kích, cái này Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả trong mắt tràn ngập thần sắc, đồng tử co rút lại, lại để cho hắn sâu trong linh hồn bị run rẩy.

Không gian nghiền nát, khủng bố linh hồn năng lượng phong bạo như là vòi rồng mang tất cả mà ra, không gian lập tức khôi phục ở bên trong, cái này Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vị Lão Giả thất khiếu chảy máu, ánh mắt ngốc trệ, linh hồn công kích, tuyệt đối là lại để cho người nhất không muốn triêu chọc lực công kích một trong.

"Xùy~~!"

Âm thanh xé gió xuống, Lục Lâm Thiên khổng lồ hổ thân thể động, hắn khổng lồ hổ thân thể tựa như như thiểm điện trực tiếp xuất hiện ở ngốc trệ Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vị Lão Giả trước người, Thời Gian Chi Lực đồng hóa không gian gợn sóng.

Lục Lâm Thiên thân ảnh đập ra đồng thời, phất tay một đạo đen kịt vết nứt không gian, trực tiếp mũi tên ` lan tràn đã đến hắn trước người, Không Gian Áo Nghĩa phóng thích.

Lục Lâm Thiên tại Thanh Trụ Hư Không Dực bên trong, Không Gian Áo Nghĩa tiến bộ phóng đại không ít, một mực không có cơ hội vận dụng, lúc này Không Gian Áo Nghĩa đều phóng thích, đen kịt vết nứt không gian, trong nháy mắt lan tràn đã đến cái này Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả trước người.

"Xùy~~!"

Trong điện quang hỏa thạch, cái này Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả lại là còn có năng lực khôi phục một ít, ngốc trệ trong ánh mắt, uể oải ánh mắt lóe lên, cắn răng kinh hãi tránh đi, lại cũng chỉ là tránh được chỗ hiểm.

"Răng rắc!"

Chương 3513: Xin mời gia nhập 13

Nhưng cái này đen kịt vết nứt không gian lan tràn mà qua, đem hắn cả đầu cánh tay tức thì điều lập tức cắt đứt, hắn trên người màu trắng Hàn Băng áo giáp dễ như trở bàn tay bị phá hủy, đen kịt vết nứt không gian, so về bất luận cái gì lợi khí còn muốn sắc bén.

"PHỤT."

Cái này Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả kêu thảm một tiếng, trong miệng đại phiến huyết vụ phun ra, liên tiếp trọng thương phía dưới, đã là tại đã không có bao nhiêu lực lượng chống lại.

"Xoẹt xoẹt!"

Mà lần này khắc thời gian, Lục Lâm Thiên hổ thân thể thu liễm, Thanh Linh Khải Giáp khôi phục đệ nhất hình thái, thân ảnh loại quỷ mị xuất hiện hắn trước người, mấy đạo dấu tay hình thành cấm chế rơi xuống, đem hắn thân hình trực tiếp cầm trong tay, một cái Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả, lần nữa bị bắt trong tay.

"Vô liêm sỉ."

Đang tại cùng Đại Hồn Anh giao thủ âm hàn Lão Giả quát lạnh một tiếng, đã đến lúc này thời điểm hắn mới biết được cái này Lục Lâm Thiên thực lực trình độ, trước đó lần thứ nhất cho rằng cái này Lục Lâm Thiên chỉ là dựa vào cái kia ‘ Oanh Thiên ’ chiến hạm mà thôi, căn bản cũng không có nghĩ đến, cái này Lục Lâm Thiên bản thể thực lực cũng cường hãn như vậy, hắn tính ra rất là sai lầm.

"Tới phiên ngươi."

Đại Hồn Anh thao Thiên Sát khí phóng thích xuống, nương theo lấy thủ ấn biến hóa, cũng lập tức tách ra liên tiếp linh hồn phân thân.

"Ầm ầm!"

Tổng cộng bốn mươi tám đạo linh hồn phân thân, tăng thêm Đại Hồn Anh bản thể, tổng cộng bốn mươi chín đạo thân ảnh, mỗi một đạo linh hồn phân thân đều là mang theo thao Thiên Sát khí, thao Thiên Sát khí lan tràn mà ra, bàng bạc linh hồn lực chấn động, lại để cho không gian lung lay sắp đổ, gió nổi mây phun.

Bốn mươi chín đạo Lục Lâm Thiên thân ảnh xuất hiện, âm hàn Lão Giả ánh mắt lập tức kinh hãi, ánh mắt không thể tưởng tượng nổi rung động kinh hãi, bốn mươi chín đạo thân ảnh, đều là sát khí ngập trời, khủng bố như vậy!

Đại Hồn Anh bản thể cùng bốn mươi tám đạo thân hình điều mà đứng, khóe miệng đều là lộ ra như đúc đồng dạng vui vẻ đường cong, làm cho không người nào hình trong chịu trái tim băng giá, đang thi triển ám ma phân thân bí pháp lên, Lục Lâm Thiên bản thể một mực cũng không cách nào cùng Đại Hồn Anh so sánh với, Đại Hồn Anh bản thân tựu là tàn hồn thân thể, ám ma phân thân bí pháp đối với Đại Hồn Anh mà nói, tựu là lượng thân định làm `.

Tại Linh Vũ đại lục ở bên trên đối phó Bạch Hổ nhất tộc Hổ Khiếu thời điểm, Đại Hồn Anh là có thể thúc dục ba mươi hai đạo linh hồn phân thân, lúc này Đại Hồn Anh dùng thực lực bây giờ cấp độ, thúc dục bắt đầu không thể nghi ngờ thêm nữa..., bàng bạc linh hồn lực lại để cho không gian phong vân kích động.

Giờ này khắc này, cái này âm hàn Lão Giả rốt cục cảm giác được Lục Lâm Thiên khủng bố, cái này bốn mươi chín đạo Lục Lâm Thiên thân ảnh cũng không phải hư ảo đấy, toàn bộ đều là có Ngộ Chân Cảnh cao giai đỉnh phong thực lực khí tức, cùng hắn tương xứng, vừa mới trong lúc giao thủ, hắn thậm chí tại sát khí ảnh hưởng xuống, chiếm cứ lấy hạ phong.

Quay mắt về phía bốn mươi chín đạo đối phương thân ảnh, đối phương quỷ dị cường hãn đã đến loại tình trạng này, giờ phút này gian: ở giữa tận mắt nhìn thấy, âm hàn Lão Giả cũng tuyệt đối là không thể tưởng tượng.

"Không xong, chạy mau."

Lúc này gian: ở giữa, cái này âm hàn Lão Giả, Ngộ Chân Cảnh cao giai đỉnh phong tu vị cấp độ, cũng không khỏi không là sinh lòng trốn chạy để khỏi chết chi ý, thân ảnh chớp động, định muốn Phá Không chạy trốn.

"Còn muốn chạy trốn sao, đã chậm."

Đại Hồn Anh không trì hoãn nữa, bốn mươi chín đạo thân ảnh đồng thời bước ra, một cổ vô cùng mênh mông linh hồn khí tức, đột nhiên không hề giữ lại đích tự hắn trong cơ thể thiên địa bạo tuôn ra mà ra, khủng bố linh hồn chấn động xuống, trong miệng quát lớn: "Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ!"...

"Toái hồn sư tử hống!"...

"Trảm Hồn Cửu Liên Quyết."...

"Thiên Linh Hồn Nhãn."...

Bốn mươi tám khủng bố linh hồn lực công kích trong khoảnh khắc quấy toái không gian: ở giữa mà ra, linh hồn phong bạo mang tất cả, sát khí ngập trời, chu không phong vân biến sắc, hội tụ thành một cổ tựa là hủy diệt linh hồn năng lượng lan tràn, đem cái kia âm hàn Lão Giả bao phủ trong đó.

Khủng bố linh hồn lực lập tức như là phong bạo ` tự phía chân trời mang tất cả mà ra, đầy trời lan tràn, toàn bộ không gian hỗn loạn không cách nào nhìn.

thiên địa linh hồn lực công kích xuống, đại phiến không gian bị phá hủy, không gian từng khúc nứt vỡ bôi diệt, lập tức lại bắt đầu bình tĩnh.

Âm hàn Lão Giả thân ảnh xuất hiện lần nữa tại không trung thời điểm, thứ bảy khiếu đổ máu, ánh mắt ngốc trệ, sắc mặt trắng bệch, toàn thân vết máu loang lổ, Đại Hồn Anh thực lực, đã không tại hắn phía dưới, lúc này được Đại Hồn Anh thúc dục linh hồn phân thân, bốn mươi tám đạo công kích đến, kết quả có thể nghĩ.

"Vèo!"

Đại Hồn Anh bốn mươi tám đạo linh hồn công kích đủ để đánh chết cái này âm hàn Lão Giả, bất quá lại không có đánh chết người này, nhô lên cao gian: ở giữa vừa mới bình tĩnh thời điểm, Đại Hồn Anh thân hình trực tiếp đã đến cái này âm hàn Lão Giả bên người, tại hắn được sát khí linh hồn công kích ảnh hưởng xuống, dễ dàng đem hắn cấm chế trong tay.

"Chạy đi đâu."

Bên cạnh không trung, truyền ra Kim Viên tiếng hét lớn, vốn Kim Viên còn được đối thủ áp chế tại hạ phong, chỉ có thể toàn lực chống lại, bất quá gặp được bên cạnh không trung động tĩnh, cái này đang tại đối phó Kim Viên Ngộ Chân Cảnh hậu kỳ tu vi giả, lập tức chạy trốn, đầu cũng không dám ngẩng lên, dốc sức liều mạng chạy trốn, hận không thể lại trốn nhanh một chút.

Chỉ có điều Kim Viên hét lớn liên tục, tức thì cũng căn bản đuổi không kịp, thực lực của hắn, còn không cách nào ngăn lại đối phương.

"Ngươi trốn không thoát."

Chỉ có điều vào lúc đó, cái kia Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả cũng không có chạy thoát rất xa, Lục Lâm Thiên thân ảnh lập tức xuất hiện.

Mà đang ở Lục Lâm Thiên thân ảnh xuất hiện thời điểm, chung quanh không gian từng đạo đen kịt vết nứt không gian như thiểm điện lan tràn tới, nương theo lấy còn có một cổ không gian thật lớn trói buộc chi lực, đem cái kia Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả trói buộc tại không gian ở trong, khó có thể nhúc nhích.

"Không xong."

Cái kia Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả toàn lực thúc dục thực lực, lại khó có thể giãy giụa.

"XIU....XIU...."

Không gian trói buộc chi lực xuống, từng đạo đen kịt vết nứt không gian đầy trời giống như lan tràn, mênh mông không gian trói buộc lực không chỗ nào không có.

Từng đạo đen kịt vết nứt không gian, tựa như mạng nhện giống như, theo bốn phương tám hướng bao phủ trút xuống cái này tới lúc gấp rút nhanh chóng mà trốn Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả, đen kịt vết nứt không gian, rậm rạp chằng chịt, ven đường đem hết thảy phá hủy thành mảnh vỡ.

Cấp tốc mà trốn Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả, toàn thân Áo Nghĩa phóng thích, thiên địa nguyên lực hội tụ thành khe hở đem quanh thân bao phủ, đem cái này mạng nhện bình thường đen kịt vết nứt không gian ngăn cản tại bên ngoài, bất quá cũng không cách nào ngăn cản bao lâu, lập tức hắn bắt đầu rạn nứt nghiền nát.

Từng đạo đen kịt vết nứt không gian, xé nát không gian, đủ để phá hủy trong không gian một cắt, cái này là Không Gian Áo Nghĩa tu luyện giả khủng bố chỗ, Tứ đại kỳ lạ Áo Nghĩa, lĩnh ngộ đã đến nhất định tình trạng, đều là khủng bố vô cùng.

Không gian thật lớn trói buộc lực xuống, cái này Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả cũng căn bản không cách nào có thể trốn.

Lục Lâm Thiên thân ảnh xuất hiện ở trong không gian, Không Gian Áo Nghĩa đều phóng thích, phất tay mà lên, trong tay một đạo hào quang lóe lên, một đạo không gian quang nhận tựa như một thanh không gian quang nhận đại đao.

"Đi chết đi."

Chương 3514: Xin mời gia nhập 14

Điện quang bên trong, ở này Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả kinh hãi dưới ánh mắt, không gian quang nhận đại đao rơi xuống, đen kịt vết nứt không gian chợt lóe lên, lập tức cái này Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả, thân hình là được được dễ như trở bàn tay giống như xé nát, thân hình hóa thành mảnh vỡ, Hồn Anh cùng linh hồn phân thân, đều không thể chạy ra.

Theo cái này Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả được đánh chết, toàn bộ không gian không biết vì sao, vậy mà hoàn toàn yên tĩnh.

Thị Huyết Giáo giáo chủ Phạm Lễ cùng ba cái Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả, một lát thời gian hai chết hai bị bắt, nhìn qua một màn này, chung quanh không gian đang tại đánh chiến đấu mấy ngàn người, cũng không khỏi là khiếp sợ nghẹn họng nhìn trân trối, đều là có ăn ý bình thường dừng tay nhìn chăm chú lên không trung.

"Hảo cường!"

Thị Huyết Giáo tất cả đệ tử hít vào khí lạnh, giáo chủ đều bị giết, cái kia ba cái giáo chủ đều sẽ đối hắn cung kính cường giả, cũng đều là từng cái bị bắt cùng đánh chết, còn lại đệ tử trong nội tâm cảm tưởng có thể nghĩ, không có ai sẽ muốn chết đấy.

Kim Viên cùng trong đám người đích Phạm Thống, Bàn Sấu Hòa Thượng bọn người, nguyên một đám lúc này cũng ánh mắt đều đang run động lên, toàn bộ Phi Linh Môn người, cũng ánh mắt phức tạp, tâm tình phấn khởi, kích động, khiếp sợ.

"Về sau không có Thị Huyết Giáo rồi."

Xa xa cũng không có thiếu người vây xem, hai mặt nhìn nhau, ánh mắt nghẹn họng nhìn trân trối.

"Sở hữu tất cả Thị Huyết Giáo người cho ta nghe lấy, đầu hàng gia nhập Phi Linh Môn người không giết, nếu không, giết không tha."

Lục Lâm Thiên đặt chân giữa không trung, nhìn chu không Thị Huyết Giáo đệ tử, trong mắt hàn mang đấu bắn, bên người Đại Hồn Anh đạp không mà đứng, toàn thân thiên địa sát khí bạo tuôn ra mà ra.

"Ta đầu hàng, ta gia nhập Phi Linh Môn."

"Ta cũng đầu hàng gia nhập Phi Linh Môn."

....

Nguyên một đám Thị Huyết Giáo đệ tử không còn lựa chọn nào khác, ai cũng không muốn chết, Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả đều không có đào thoát, bọn họ không cho rằng chính mình là có thể đào thoát.

Nhìn qua chu không Thị Huyết Giáo để tử lựa chọn, Lục Lâm Thiên khóe miệng lộ ra mỉm cười, nhưng trong mắt ánh mắt rất có ngưng trọng.

Sau một lát, Huyết Sát Thâm Uyên trong không gian, mấy ngàn Thị Huyết Giáo đệ tử được mang đi trong không gian, quay mắt về phía một mảnh kia xương trắng um tùm đích hài cốt hải dương, những...này Thị Huyết Giáo đệ tử cũng theo đó linh hồn run rẩy.

"Kim Viên đại ca, Phạm Thống, Bàn Sấu Hòa Thượng, tại đây giao cho các ngươi xử lý, thuận tiện tiếp nhận Thị Huyết Giáo địa bàn."

Lục Lâm Thiên thoại âm rơi xuống, trong tay một cái ngọc giản từng người giao cho Kim Viên, Phạm Thống, Bàn Sấu Hòa Thượng bốn người về sau, thân ảnh đã là biến mất ngay tại chỗ không gặp, có Phạm Thống cùng Bàn Sấu Hòa Thượng hai người tại, đối với tiếp chưởng Thị Huyết Giáo, Lục Lâm Thiên cũng không có cái gì thật lo lắng cho đấy.

"Tiếp chưởng Thị Huyết Giáo, cái này phát tài, phát tài ah."

Bàn Hòa Thượng bao giờ cũng không cười lấy khuôn mặt lên, lúc này ánh mắt lộ ra chính thức vui vẻ.

"Tiền đồ, Thị Huyết Giáo tính toán cái gì, nếu không phải chưởng môn không muốn sớm diệt, Thị Huyết Giáo đã sớm không có."

Ngược lại là Phạm Thống, từ khi cùng chưởng môn đi ra ngoài đã đến Thải Vân Thương Hành về sau, đối với chưởng môn khả hiểu rõ nhiều hơn, chưởng môn cùng Đông Tinh Xã, Linh Thứu Tháp đều có được quan hệ, vẫn cùng Thải Vân Thương Hành An tiểu thư quan hệ đều là không tệ, mua sắm tài liệu, duy nhất một lần tựu là hơn mười ức, cái này một cái Thị Huyết Giáo, so sánh dưới, vậy cũng là chó má rồi.

"Phạm Thống, làm việc a."

Sấu Hòa Thượng nhìn Phạm Thống liếc, tiếp chưởng Thị Huyết Giáo, Nhưng không là một kiện thanh nhàn sự tình, Thị Huyết Giáo nói lớn không lớn, bất quá diện tích cũng không nhỏ, cái này kề bên này vùng đó cũng là không người dám trêu chọc, hôm nay tới chỉ có bàn nhỏ ngàn người tinh anh đệ tử, trên thực tế Thị Huyết Giáo nhân số, cộng lại cũng ít nhất là có mười vạn đã ngoài.

Thị Hoang Thế Giới tuy nhiên hoang vu cằn cỗi, Thiên Địa năng lượng có hạn, bất quá đây đối với sinh dục năng lực cũng không có ảnh hưởng, bởi vậy Thị Hoang Thế Giới bên trong nhân số cũng không ít, tăng thêm trong mấy năm qua bởi vì các loại nguyên nhân, thế cho nên lại để cho Thị Hoang Thế Giới bên trong cường giả số lượng, cũng là muốn viễn siêu bình thường tiểu thế giới.

Kế tiếp thời gian bên trong, Phạm Thống, Bàn Sấu Hòa Thượng, còn có Kim Viên bốn người là được vùi đầu vào tiếp nhận Thị Huyết Giáo bận rộn trong đi, đầu tiên là được tiếp thu cái này mấy ngàn cái vốn là Thị Huyết Giáo đầu hàng tới người.

Về phần Lục Lâm Thiên lựu lại ngọc giản, thì là trong đây Huyễn Sát Thiên Cương Trận mở ra chi pháp, hai ngày sau, Bàn Sấu Hòa Thượng cùng Kim Viên, Phạm Thống bốn người là được mang theo Thị Huyết Giáo một ít đầu hàng đệ tử, bắt đầu ly khai Huyết Sát Thâm Uyên, tiến đến tiếp chưởng tiếp nhận Thị Huyết Giáo địa bàn.

Nguyên một đám vốn là Phi Linh Môn hơn 100 người đệ tử, lúc này trong nội tâm khả tuyệt không hối hận gia nhập Phi Linh Môn, nguyên một đám đều là đối với tiếp chưởng Thị Huyết Giáo, có bành trướng kí©ɧ ŧìиɧ.

Ngoại giới hai ngày thời gian, Lục Lâm Thiên lúc này, tức thì đã đến Thiên Trụ giới tầng thứ sáu bên trong, thời gian cũng đi qua bốn tháng.

Bắt được hai cái Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả, trong đó một cái hay (vẫn) là Ngộ Chân Cảnh cao giai đỉnh phong tu vi giả, đây đối với Lục Lâm Thiên mà nói, tự nhiên là có được đại bổ tác dụng, đưa tới cửa đến phân bón.

Lục Lâm Thiên cũng là cố ý lưu lại hai người mệnh, tốt đem hắn hai người thôn phệ, vi mình sở dụng, lại để cho tu vi của mình mới càng tiến một tầng. m

Về phần đệ tam cái Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả, Lục Lâm Thiên thi triển Không Gian Áo Nghĩa đánh chết cái này Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả cũng là cực kỳ gian nan, thiếu chút nữa không cách nào đem hắn đánh chết, cũng khó có thể lại thi triển ám ma phân thân bí pháp.

Mỗi một lần thi triển ám ma phân thân bí pháp, đều đủ để đã muốn Lục Lâm Thiên nửa cái mạng, thậm chí là không cách nào đều thúc dục mạnh nhất lực công kích, thúc dục mạnh nhất công kích, tiêu hao cũng lớn nhất, tuy nhiên linh hồn phân thân nhiều, bất quá nhất sau tiêu hao, cũng đều là tại Lục Lâm Thiên bản thể phía trên, nếu đều thúc dục mạnh nhất công kích, rất có thể tựu là lại để cho sở hữu tất cả công kích đều sụp đổ tê liệt.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên mỗi một lần thi triển ám ma phân thân bí pháp thời điểm, đều là phối hợp với thúc dục các loại công kích, thi triển ám ma phân thân bí pháp vốn là tiêu hao rất nhiều, hơn nữa từng đạo lực công kích, thúc dục một lần về sau, Lục Lâm Thiên cũng tuyệt đối là khó có thể tiếp tục động thủ.

Đây là bởi vì Lục Lâm Thiên thể chất nguyên nhân ở bên trong, nếu đổi thành người khác, mỗi một lần thúc dục ám ma phân thân bí pháp về sau, chính mình sợ là đầu tiên muốn nằm hơn nửa năm rồi.

Bởi vậy, Lục Lâm Thiên cũng trước tiên tiến nhập Thiên Trụ giới tầng thứ sáu trong không gian, trực tiếp cắn nuốt Huyết Trảo Đặng Nghị, một tháng thời gian, liền đem hắn luyện hóa hoàn tất, chính mình tu vi thực lực cấp độ, cũng đã đến đến gần Ngộ Chân Cảnh sơ giai hậu kỳ tình trạng, lập tức lại cắn nuốt cái thứ nhất Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả, lần nữa một tháng về sau, Lục Lâm Thiên cắn nuốt cái kia Ngộ Chân Cảnh hậu kỳ đỉnh phong tu vi âm hàn Lão Giả.

Lục Lâm Thiên toàn thân bao phủ tại lãnh đạm màu vàng khe hở phía dưới, khoanh chân mà ngồi, đan điền Khí Hải bên trong, chữ vạn 卍 nguyên đan từ từ xoay tròn, phóng thích ra một cổ Man Hoang, thương cổ khí tức.

Huyết Lục, Thanh Trụ Hư Không Dực, Tử Lôi huyền đỉnh các loại:đợi Linh Khí, đều là tại thôn phệ chữ vạn 卍 nguyên đan bên trên hào quang năng lượng.

Thời gian yên tĩnh mà qua, từ từ trôi qua, Lục Lâm Thiên quanh thân lãnh đạm kim sắc quang mang tràn ngập phát ra mà ra, lại tựa như một mảnh dài hẹp màu vàng con rắn nhỏ giống như, theo trong cơ thể không ngừng tiến vào chui ra.

Lục Lâm Thiên trên người khí tức bắt đầu kéo lên, loại tốc độ này, đủ để sử (khiến cho) đồng cấp tu vi giả theo không kịp, trong cơ thể cắn nuốt ba cái Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả nguyên lực, cũng đã triệt để luyện hóa, đi tạp lưu tinh về sau, làm mình sử dụng.

Lúc này đây đưa tới cửa đến Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả, thật đúng là lại để cho Lục Lâm Thiên có niềm vui ngoài ý muốn, đây đối với Lục Lâm Thiên mà nói, Nhưng là có thêm đại tác dụng.

"Bành!"

Yên tĩnh thời gian trôi qua ở bên trong, một đạo trầm thấp trầm đυ.c âm thanh đột nhiên nhớ tới, Thiên Trụ giới cái này đệ sáu tầng không gian ở trong, hội tụ mà đến một cổ Thiên Địa năng lượng, đột nhiên trở nên bạo động lên, như là nhận lấy một chủng nào đó dẫn dắt, điên cuồng đối với Lục Lâm Thiên bạo tuôn ra mà đi.

Lục Lâm Thiên quanh thân, giờ phút này gian: ở giữa cũng tựa như một cái động không đáy giống như, nồng đậm cuồng bạo Thiên Địa năng lượng hội tụ mà đến, cũng đều mấy là không chút khách khí được Lục Lâm Thiên hít vào trong cơ thể, không gian ở trong, cuồn cuộn không ngừng Thiên Địa năng lượng hội tụ dũng mãnh vào, tại Lục Lâm Thiên quanh thân tạo thành một vòng năng lượng vòng xoáy, sau đó rót vào hắn thân thể ở trong.

Như thế động tĩnh, trọn vẹn là giằng co rất dài một đoạn thời gian, chung quanh hội tụ mà đến Thiên Địa năng lượng, lúc này mới dần dần yếu bớt, mà quay chung quanh tại Lục Lâm Thiên quanh thân năng lượng vòng xoáy, cũng mới dần dần trở nên mờ đi, gần nhất từ từ biến mất không gặp.

Đem làm cuối cùng một tia Thiên Địa năng lượng chui vào Lục Lâm Thiên trong cơ thể về sau, Lục Lâm Thiên hơn bốn tháng hai mắt nhắm chặc khẽ run lên, lập tức đột nhiên mở ra.

"Xuy xuy."

Lục Lâm Thiên trong mắt, hai cái thực chất hóa hào quang, mang theo Man Hoang thương cổ khí tức, cũng là đấu bắn mà ra, trực tiếp đem không gian xuyên thủng về sau, lúc này mới từ từ tiêu tán, cuối cùng thu liễm thở bình thường lại.

"Ngộ Chân Cảnh trung giai rồi."

Lục Lâm Thiên khóe miệng lộ ra vui vẻ, cảm giác lúc này trong cơ thể tràn đầy nguyên lực cùng trong đầu lần nữa tăng cường linh hồn lực, Lục Lâm Thiên mình cũng thật là thoả mãn, có thể tại ngắn như vậy thời gian bên trong đột phá, đây cũng là muốn nhiều chút ít cái kia đưa lên nhóm: đám bọn họ đến Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả, cắn nuốt một cái Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả sau một cái Ngộ Chân Cảnh cao giai đỉnh phong tu vi giả hai người về sau, chính mình theo cái ô trấn so sánh sơ giai tầng giữa, lúc này mới có thể đủ đột phá đến Ngộ Chân Cảnh cao giai.

Cảm giác trong cơ thể hết thảy, lúc này đột phá, Lục Lâm Thiên phán đoán lấy, mình bây giờ gặp gỡ Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả, muốn đánh chết lời nói đã sẽ không khó, Ngộ Chân Cảnh trung giai cùng Ngộ Chân Cảnh sơ giai, cái này chi ở giữa chênh lệch cũng không phải `.

Chương 3515: Xin mời gia nhập 15

"Hô."

Đem trên người khí tức thu liễm, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt hơi ngưng, cắn nuốt cái kia Huyết Trảo Đặng Nghị ở bên trong ba cái Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả về sau, Lục Lâm Thiên thi triển sưu linh thuật cũng biết không ít sự tình, Huyết Trảo Đặng Nghị bên ngoài, hắn hai người tăng thêm được chính mình đánh chết cái kia một cái Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả, đều là đến từ một cái tên là Liệt Hỏa Môn sơn môn.

Ba người này Lục Lâm Thiên lúc này cũng xác định thân phận, khó trách nhìn thấy thì có chủng (trồng) quen thuộc cảm (giác), nguyên lai ba người này đúng là lần trước cướp giết Ôn Tuấn Hùng cái kia cùng người bịt mặt đầu lĩnh là cái kia.

Liệt Hỏa Môn tại Thị Hoang Thế Giới bên trong, coi như là một cái không kém đích nhị lưu thực lực, so về Thị Huyết Giáo thực lực như vậy cao hơn quá nhiều, trong môn Ngộ Chân Cảnh tu vi giả không ít, thậm chí là Thông Thiên cảnh tu vi người cũng có được nhiều cái.

Theo Lục Lâm Thiên thi triển sưu linh thuật biết, bởi vì trước đó lần thứ nhất chính mình thúc dục Oanh Thiên Chiến Hạm mà ngay cả Ôn Tuấn Hùng bọn người, cái này Liệt Hỏa Môn liền đem nộ khí rơi tại Thị Huyết Giáo trên người, lúc này đây Liệt Hỏa Môn người vốn là muốn tới diệt sát Thị Huyết Giáo, Nhưng là đã đến Thị Huyết Giáo về sau, mới biết được Oanh Thiên Chiến Hạm đã sớm không hề Thị Huyết Giáo trong tay, Thị Huyết Giáo cũng đang tại đuổi giết chính mình ba người.

Vì vậy Liệt Hỏa Môn cùng với Thị Huyết Giáo liên hợp lại với nhau, đau khổ tìm kiếm không có kết quả về sau, hoài nghi Huyết Sát Thâm Uyên bên trong có bí mật, vì vậy Thị Huyết Giáo đã tìm được một cái phụ cận đối với trận pháp hơi có nghiên cứu người, đến đây tìm kiếm, không nghĩ tới thật đúng là đã tìm được Huyết Sát Thâm Uyên bên trong Huyễn Sát Thiên Cương Trận, chỉ có điều tên kia có thể nhìn ra có trận pháp, nhưng lại không có năng lượng phá vỡ.

Lục Lâm Thiên cùng lúc còn theo hai người linh hồn trong trí nhớ tìm tòi ra, lần trước những cái...kia người bịt mặt cướp gïếŧ Ôn Tuấn Hùng bọn người, đều là Liệt Hỏa Môn chưởng môn mệnh lệnh, mà Liệt Hỏa Môn sở dĩ có thể hỗn [lăn lộn] đích phong sinh thủy khởi (*), trở thành Thị Hoang Thế Giới bên trong nhị lưu thế lực, đó là bởi vì Liệt Hỏa Môn chưởng môn phu nhân, chính là Đông Tinh Xã phó xã trưởng đích thân muội muội.

"Đông Tinh Xã, Liệt Hỏa Môn, Linh Thứu Tháp." Lục Lâm Thiên ánh mắt chớp động, xem ra sự tình lần trước sẽ không quá đơn giản, ở trong đó nói không chừng còn có chút cái gì nội tình, bất quá Lục Lâm Thiên cũng không muốn nhiều quản, nhưng có thể khẳng định là, mình đã đắc tội Liệt Hỏa Môn, sợ là kế tiếp, chính mình vừa mới thiếu đi Thị Huyết Giáo cái này đối đầu, lại thêm một cái càng lớn Liệt Hỏa Môn.

Lục Lâm Thiên khẽ cười khổ thoáng một phát, mặc kệ cái gì Liệt Hỏa Môn, chính mình hay (vẫn) là cần mau chóng tăng lên thực lực của mình mới được, Ngộ Chân Cảnh trung giai tu vi giả tầng thứ, Nhưng là cái này cũng hay (vẫn) là xa xa không đủ.

Sau một lát, trong phòng nhỏ, Lục Lâm Thiên trước người, một cái Lão Giả chính sợ hãi rụt rè mắt thấy Lục Lâm Thiên, ánh mắt liếc qua vụиɠ ŧяộм đánh giá bốn phía, đúng là lúc trước bắt Huyết Trảo Đặng Nghị hiểu được thời điểm, cũng thuận tay bắt trường bào Lão Giả, Linh Hồn Áo Nghĩa tu luyện giả.

"Răng rắc." Lục Lâm Thiên thò tay cầm lên một cái Phi Linh Môn đệ tử bưng lên đích hoa quả tươi, răng rắc cắn một miệng lớn, hai chân đại gia tựa như khoác lên dựa vào trên mặt ghế, cái này trói buộc tự tại đích tư thế ngồi, Lục Lâm Thiên cũng vẫn là cùng Kỳ Lão học.

Nghênh ngang ngồi, Lục Lâm Thiên cũng nhìn chính sợ hãi rụt rè trường bào Lão Giả, nói nhỏ: "Ta giải khai ngươi cấm chế, ngươi cũng không cần muốn chạy trốn, trong đây có trận pháp, ngươi căn bản trốn không thoát, ngươi dám trốn, ta tựu đánh gãy chân của ngươi."

Thoại âm rơi xuống, Lục Lâm Thiên há mồm ‘ răng rắc ’ một tiếng, lần nữa đại đĩnh đạc cắn một miệng hoa quả tươi.

Cái này trường bào Lão Giả gầy, ánh mắt tiểu mà sáng ngời, lộ ra vài phần cơ linh, mắt thấy Lục Lâm Thiên, trường bào Lão Giả vẻ mặt sợ chết, lộ ra là có chút lại để cho người nhìn xem, cũng sẽ (biết) buồn cười, nói: "Đại Nhân, ta không dám chạy trốn, ngài đừng giết ta, ta cũng là bị ép đến, là Thị Huyết Giáo cùng Liệt Hỏa Môn người, Thị Huyết Giáo người coi như xong, ta trả lại ngươi đủ đắc tội cao, Nhưng là Liệt Hỏa Môn người, ta nên tội không dậy nổi, cho nên ta mới đến đấy, mới phát hiện bên ngoài trận pháp, bất quá ta cũng không phá trận ah, ta cũng không có cái kia năng lực phá trận."

Lục Lâm Thiên quan sát trường bào Lão Giả, nói: "Ngươi hiểu trận pháp?"

Lão Giả vội vàng trả lời: "Lão hủ hiểu sơ một hai, đối với Khôi Lỗi cùng Đan Dược ngược lại là lành nghề một ít, bất quá cái này Thị Hoang Thế Giới bên trong, lão hủ bởi vì đắc tội một cái đại nhân vật, cái kia đại nhân vật tại Thị Hoang Thế Giới bên trong tuyên bố rồi, nếu ai dám thu lưu ta, dám bán thuốc tài cho ta, tựu là cùng nàng đối đầu, cho nên, ta đường đường Linh Hồn Áo Nghĩa tu luyện giả, tinh thông Đan Dược cùng Khôi Lỗi luyện chế, lại hỗn [lăn lộn] đã đến hiện tại tình trạng."

Nói xong, trường bào Lão Giả đôi mắt nhỏ ánh mắt chớp động, khẽ ngẩng đầu, lão hoài cảm thán, thật ra khiến người nhìn xem, cũng rất có cảm xúc.

"Ngươi tên là gì?" Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn qua cái này trường bào Lão Giả hỏi.

Lão Giả ngẩng đầu, lập tức nhiệt tình nói: "Vấn Thân Mạc."

Lục Lâm Thiên sắc mặt run lên, nói: "Ta hỏi ngươi tên gọi là gì?"

"Vấn Thân Mạc." Trường bào Lão Giả lớn tiếng nói một lần, sợ Lục

Lâm Thiên nghe không rõ ràng lắm.

"Ngươi lỗ tai điếc rồi, ta hỏi ngươi tên gì?" Lục Lâm Thiên ánh mắt trầm xuống, lão gia hỏa này tựa hồ là tại đùa nghịch chính mình.

Trường bào Lão Giả luống cuống, vội vàng giải thích, sợ trước mắt áo bào xanh nam tử một cái mất hứng, đem hắn giết đi, nói: "Đại Nhân, ta họ hỏi, vấn đáp hỏi, gọi là thân mạc, Vấn Thân Mạc."

"Vấn Thân Mạc." Lục Lâm Thiên lập tức vẻ mặt hắc tuyến, danh tự cùng Phạm Thống đồng dạng hiếm thấy, thật không biết là ai lấy được người này.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ không thôi, phất tay một khối ngọc giản cùng một cái trữ vật chiếc nhẫn xuất hiện ở trong tay, lập tức ném cho Vấn Thân Mạc, nói: "Trong đây có một loại Khôi Lỗi luyện chế biện pháp, trong trữ vật giới chỉ có ba phần tài liệu, ngươi nếu một cỗ đều luyện chế không ra lời mà nói..., vậy chết đi, nếu là có thể luyện chế ra ra, ta sẽ cân nhắc tha cho ngươi một mạng."

Vấn Thân Mạc tiếp nhận trữ vật giới chỉ cùng ngọc giản đang tại nghi hoặc ở bên trong, lập tức Lục Lâm Thiên tựu gọi ra Thiên Trụ giới, cuối cùng trực tiếp đem Vấn Thân Mạc dẫn tới Thiên Trụ giới ở trong tầng thứ nhất, không để ý đến Vấn Thân Mạc ánh mắt kinh ngạc, thân ảnh đã biến mất không gặp.

Lúc này trong không gian, chính là một cái Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả trấn thủ, Lục Lâm Thiên hoán người này, hỏi thăm cùng khai báo một sự tình về sau, liền trực tiếp đã đi ra cái này không gian.

Huyết Sát Thâm Uyên bên ngoài, Lục Lâm Thiên phất tay, trước người lập tức xuất hiện một khung kỳ quái Khôi Lỗi Tọa Giá, cái này Khôi Lỗi Tọa Giá cùng ` Khôi Lỗi Tọa Giá hoàn toàn không giống với, bình thường Khôi Lỗi Tọa Giá ít thì năm sáu trăm mễ (m), nhiều thì hơn 1000m khổng lồ, mà cái này Khôi Lỗi Tọa Giá, chỉ có hơn trăm mét.

Bình thường Khôi Lỗi Tọa Giá, cũng đều là phi thú bộ dáng, Nhưng là Lục Lâm Thiên lúc này cái này Khôi Lỗi Tọa Giá, bộ dáng tức thì hình thù kỳ quái, bất quá toàn thân tức thì tràn đầy hồn nhiên tự nhiên đích hoàn mỹ đường vòng cung, cái kia hoàn mỹ đường cong, khiến người tâm động, có hai cánh, nhưng là song song song cánh, cùng bình thường hình thú cánh chim hoàn toàn không giống với.

Nếu là có lấy cùng Lục Lâm Thiên cùng một cái thế giới siêu việt người chứng kiến vật ấy, nhất định sẽ trực tiếp cười khổ, Lục Lâm Thiên trước người cái này Khôi Lỗi Tọa Giá bộ dáng, hoàn toàn tựu là lúc trước trong thế giới kiểu mới nhất một chủng (trồng) máy bay chiến đấu bộ dáng.

Nhìn qua trước người cái này Khôi Lỗi Tọa Giá, Lục Lâm Thiên cũng lộ ra vui vẻ, luyện chế cái này Khôi Lỗi Tọa Giá thời điểm, Lục Lâm Thiên cũng kết hợp được không ít thứ đồ vật ở bên trong, đối với Đại Thiên Linh Lục bên trong, Lục Lâm Thiên cũng có được kỹ càng nghiên cứu, những năm này, Lục Lâm Thiên chăm chú cũng không phải không công lãng phí lúc ở giữa.

Tựu đối với bình thường Khôi Lỗi Tọa Giá mà thôi, thân thể khổng lồ, hắn nguyên nhân Lục Lâm Thiên cũng biết, Khôi Lỗi Tọa Giá giá trị xa xỉ, dựa vào Thế Giới Tinh Thạch thúc dục, tuy nhiên là tiêu hao xa không bằng chiến hạm, nhưng là cái này tiêu hao cũng không nhỏ, cho nên, Khôi Lỗi Tọa Giá tác dụng, ` cũng là cho tất cả đại sơn môn cưỡi đại quy mô đệ tử sở dụng, hoặc là thế giới đạo phỉ vân...vân, đợi một tý người, đường dài chạy đi sở dụng, không cần tiêu hao chính mình nguyên lực.

Chương 3516: Xin mời gia nhập 16

Nhưng là Khôi Lỗi Tọa Giá đối với cường giả chân chính mà nói, tức thì có chút không thích hợp rồi, đối với cường giả chân chính mà nói, Khôi Lỗi Tọa Giá tốc độ mau nữa, cũng không cách nào nhanh qua cường giả bản thân tốc độ của mình.

Ví dụ như một cấp Khôi Lỗi Tọa Giá tốc độ, Ngộ Chân Cảnh sơ giai tu vi giả, là có thể dễ dàng đuổi theo, cho dù là Phá Giới Cảnh cao giai tu vi giả, thân là không gian, Phong thuộc tính, hoặc là có đặc thù tốc độ thủ đoạn người, cũng không phải nói đuổi không kịp.

Mà bình thường Phá Giới Cảnh tu vi giả, ` cũng là không có năng lực mua sắm, cấp hai Khôi Lỗi Tọa Giá lời nói cũng là như thế, cấp hai Khôi Lỗi Tọa Giá, Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả, có đặc thù tốc độ thủ đoạn lời mà nói..., cũng không khó đuổi tới, bởi vậy, Khôi Lỗi Tọa Giá tuy nhiên giá trị xa xỉ, bất quá cường giả chân chính, lại sẽ không biết thái quá mức thiên vị, tình nguyện thiên vị chiến hạm, nhưng là chiến hạm lại tiêu hao quá lớn.

Mà Khôi Lỗi Tọa Giá sở dĩ khổng lồ, đó là bởi vì cần cưỡi người nhiều, thể tích nhỏ đích Khôi Lỗi Tọa Giá có người cũng luyện chế qua, bất quá tốc độ tuy nhiên là hơi nhanh một ít, bất quá cũng không mau được bao nhiêu, còn không cách nào cưỡi bao nhiêu người, thực dụng tính còn không bằng thân thể đại đấy, bởi vậy ở bên ngoài, cũng sẽ không được hoan nghênh.

Đối diện với mấy cái này vấn đề, Lục Lâm Thiên suốt mười lăm năm thời gian luyện chế, tăng thêm đối với Đại Thiên Linh Lục bên trên lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên liền quyết định sáng tạo cái mới, dung hợp kiếp trước trí nhớ, kiếp trước Lục Lâm Thiên, dầu gì cũng là tam lưu gà rừng tốt nghiệp đại học đấy, từ nhỏ đối với cơ giới loại đích món đồ chơi rất là mưu cầu danh lợi, đặc biệt là tại cái đó niên đại, đối với một ít máy bay chiến đấu, ngang trời máy bay rất là yêu thích không buông tay.

Bởi vậy từ nhỏ đối với phương diện nào tri thức, còn có máy bay chiến đấu nguyên lý, Lục Lâm Thiên đều tương đối quen thuộc, một ít máy bay chiến đấu, hoặc là ngang trời máy bay tốc độ nhanh, cùng hắn xếp đặt thiết kế cũng có quan hệ, ví dụ như đối với khí lưu đích xếp đặt thiết kế cùng rời xa, thậm chí là nó tạo hình đường cong, bất luận cái gì một chỗ độ dày trình độ, cũng là có thể lại để cho tốc độ có thể đạt tới nhanh nhất.

Kết quả là, Lục Lâm Thiên luyện chế thời điểm, là được sáp nhập vào những...này nguyên lý, cái này Khôi Lỗi Tọa Giá tạo hình, cũng luyện chế thành công kiếp trước máy bay chiến đấu bộ dáng, tạo hình quái dị, tức thì có động lòng người độ cong, lộ ra một loại dã tính đích bướng bỉnh cùng cuồng dã, đều có một cổ khí thế lan tràn, lại để cho con người làm ra chi tâm động Lục Lâm Thiên tiến nhập chính mình luyện chế Khôi Lỗi Tọa Giá ở trong, thúc dục cái này máy bay chiến đấu bình thường Khôi Lỗi Tọa Giá, hóa thành một đạo lưu quang, như thiểm điện gào thét biến mất ngay tại chỗ.

"Thật nhanh, đây là một cấp Khôi Lỗi Tọa Giá, nhưng là tốc độ kia so về cấp hai Khôi Lỗi Tọa Giá đều phải nhanh, thời gian vội vàng, có lẽ còn có thể nhanh hơn một chút ít, mà bởi vì thể tích nhỏ nguyên nhân, tăng thêm kiếp trước xếp đặt thiết kế, cái này Khôi Lỗi Tọa Giá sức nặng, cũng đã đến nhất nhẹ tình trạng, tiêu hao Thế Giới Tinh Thạch, thậm chí còn không có một cấp Khôi Lỗi Tọa Giá tiêu hao nhiều, xem như thành công rồi."

Khôi Lỗi Tọa Giá bên trong, Lục Lâm Thiên khuôn mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, lập tức lẩm bẩm nói: "Còn có cấp hai Khôi Lỗi Tọa Giá, cũng trước thử một lần.".........

Theo thời gian trôi qua, đột nhiên toát ra Phi Linh Môn diệt đi Thị Huyết Giáo sự tình, đã ở Huyết Đô Sơn Mạch phụ cận truyền ra, cái này kỳ thật cũng không để cho người có cái gì kinh ngạc, tại đây Huyết Đô Sơn Mạch bên trong, rất nhiều sơn môn, thậm chí là hôm nay vừa mới thành lập, mấy cái thời cơ về sau, thì có thể sẽ bị người diệt đi đấy, cái này quá bình thường bất quá. Truyện được đăng tại

Phạm Thống, Kim Viên, Bàn Sấu Hòa Thượng hai người, mấy ngày thời gian bên trong, tất cả đều bận rộn tiếp thu Thị Huyết Giáo địa bàn, Thị Huyết Giáo cường giả đều đã được đánh chết, không ít

Phá Giới Cảnh cũng đã đầu hàng, tại bên ngoài mấy cái Phá Giới Cảnh cũng không cách nào thành châu báu, đầu hàng bị bắt biên, không đầu hàng trực tiếp được đánh chết.

Phi Linh Môn bởi vậy tại đây Huyết Đô Sơn Mạch vùng, cũng triệt để dương danh lập vạn lên.

Hai ngày sau, Lục Lâm Thiên đã đến Đông Tinh Thành, Đông Tinh Thành cũng hay (vẫn) là trước sau như một đích náo nhiệt tiếng động lớn xôn xao, phồn hoa trình độ không là `.

Lục Lâm Thiên cũng lần nữa đã đến Thải Vân Thương Hành ở trong, vừa thấy được Lục Lâm Thiên, hoàng chủ sự lập tức xin mời Lục Lâm Thiên đã đến một chỗ tinh xảo đình viện trong phòng nhỏ, không có bao lâu, An Thi Dao bóng hình xinh đẹp bước liên tục nhẹ nhàng, chậm rãi mà đến.

"Không nghĩ tới Lục tiên sinh nhanh như vậy lại tới nữa, chẳng lẽ là lại có đại sinh ý để cho ta Thải Vân Thương Hành làm?"

An Thi Dao hay (vẫn) là một bộ hoàng y, da quang thắng tuyết, hai mắt vẫn còn giống như một hoằng nước trong, đang tại Lục Lâm Thiên trên người nhìn qua, ánh mắt không có bao nhiêu khách khí, đã là tựa như quen thuộc bằng hữu `.

Lục Lâm Thiên nhìn qua An Thi Dao, cũng không có bao nhiêu khách khí, cười nói: "Thải Vân Thương Hành cũng thu mua các loại tu luyện chi vật, ta lần này ra, muốn mua thứ đồ vật, cũng muốn buôn bán một ít gì đó, không biết An tiểu thư có hứng thú hay không?"

An Thi Dao một trương trên mặt trái xoan, khí chất Thanh Nhã, nghe vậy, lập tức đôi mắt dễ thương khinh động, nói: "Lục tiên sinh, lời ong tiếng ve ít nhất, nhanh lấy ra cho ta xem mắt nhìn giới a."

Lục Lâm Thiên cười cười, nói: "Nơi này quá nhỏ rồi, hay (vẫn) là đổi một chỗ a."...

Một lát sau, Lục Lâm Thiên, An Thi Dao, hoàng chủ sự ba người đã đến Thải Vân Thương Hành đỗ Khôi Lỗi Tọa Giá cùng chiến hạm quảng trường lên, Lục Lâm Thiên phất tay giương lên, lập tức trước người bao la trên quảng trường, là được xuất hiện hai khung Khôi Lỗi Tọa Giá, chính là hai khung tạo hình như đúc đồng dạng Khôi Lỗi Tọa Giá, chỉ có điều một trên kệ trăm mét diện tích, mặt khác một khung thậm chí nhỏ hơn, chỉ có chừng tám mươi thước.

Cái này hai khung Khôi Lỗi Tọa Giá, bộ dáng hình thù kỳ quái, toàn thân tức thì tràn đầy hồn nhiên tự nhiên đích hoàn mỹ đường vòng cung, cái kia hoàn mỹ đường cong, khiến người tâm động, cùng bình thường Khôi Lỗi Tọa Giá hoàn toàn không giống với.

Chương 3517: Xin mời gia nhập 17

Đây chính là Lục Lâm Thiên luyện chế Khôi Lỗi Tọa Giá, hắn tạo hình đường cong, bất luận cái gì một chỗ độ dày trình độ, cũng là có thể lại để cho tốc độ có thể đạt tới nhanh nhất.

Hoàng chủ sự cùng An Thi Dao hai người mắt thấy cái này Khôi Lỗi Tọa Giá, đều là ánh mắt rung động nghi hoặc, cái này Khôi Lỗi Tọa Giá tạo hình quái dị, tức thì có động lòng người độ cong, lộ ra một loại dã tính đích bướng bỉnh cùng cuồng dã, đều có một cổ khí thế lan tràn, lại để cho con người làm ra chi tâm động.

An Thi Dao tiến lên, cận thận đánh giá cái này Khôi Lỗi Tọa Giá, lập tức quay người ngẩng đầu, nhìn qua Lục Lâm Thiên, đôi mắt dễ thương ánh mắt chớp động, nói nhỏ: "Lục tiên sinh, đây là vật gì?"

"Có hay không tích cực kỳ yên tĩnh địa phương, không có bất kỳ người quấy rầy đấy, ta muốn An tiểu thư cùng hoàng chủ sự tự mình thử qua về sau, mới có thể biết rõ đây là vật gì." Lục Lâm Thiên dò hỏi.

"Có, ta Thải Vân Thương Hành có một chỗ phong bế một mình không gian, trong lúc này diện tích không nhỏ, bình thường tựu là dùng để kiểm nghiệm chiến hạm cùng Khôi Lỗi Tọa Giá, Khôi Lỗi các loại:đợi vật uy lực, ta Thải Vân Thương Hành chứa đựng, cũng đặt ở bên trong." An Thi Dao do dự một chút về sau, đoán đối với Lục Lâm Thiên nói ra, không gian kia bên trong, Nhưng không là người bình thường có thể biết đến.

Không có bao lâu, một mảnh lộ ra có chút hoang vu trong không gian, Lục Lâm Thiên, An Thi Dao, hoàng chủ sự ba người thân ảnh rơi xuống.

Lục Lâm Thiên nhìn qua cái này không gian, thật đúng là diện tích không nhỏ, dãy núi không ngớt, bất quá lộ ra rất là hoang vu, không có bao nhiêu sinh cơ, không khí trầm lặng.

Lục Lâm Thiên lần nữa móc ra hai khung Khôi Lỗi Tọa Giá, ý bảo An Thi Dao cùng hoàng chủ sự tự mình thử một lần, hai người ánh mắt chớp động lên nghi hoặc cùng ánh mắt mong chờ, lập tức là được theo Lục Lâm Thiên tiến nhập cái kia hơn trăm mét đại đích Khôi Lỗi Tọa Giá bên trong.

"Vèo."

Cái này máy bay chiến đấu bình thường Khôi Lỗi Tọa Giá lập tức đạp không mà lên, lập tức hóa thành lưu quang xẹt qua trời cao, một cấp Khôi Lỗi Tọa Giá tốc độ, đủ để là cùng cấp hai Khôi Lỗi Tọa Giá so sánh với, hắn tiêu hao Thế Giới Tinh Thạch còn muốn nhỏ, mà ở lực phòng ngự lên, có Đại Thiên Linh Lục với tư cách chèo chống, cái này một cấp Khôi Lỗi Tọa Giá lực phòng ngự, cũng đủ để là cùng người khác cấp hai Khôi Lỗi Tọa Giá so sánh với.

Mà lập tức Lục Lâm Thiên lại để cho hai người lần nữa cưỡi này thân thể nhỏ hơn đích Khôi Lỗi Tọa Giá, đó là Lục Lâm Thiên cái này mười lăm năm trong thời gian, mất ăn mất ngủ luyện chế đi ra cấp hai Khôi Lỗi Tọa Giá.

Cái này cấp hai Khôi Lỗi Tọa Giá tốc độ, tức thì đủ để cùng bên ngoài Tam cấp Khôi Lỗi Tọa Giá tốc độ so sánh với, hắn tiêu hao Thế Giới Tinh Thạch cũng là còn muốn nhỏ rất nhiều, lực phòng ngự cũng càng cường.

Đem làm An Thi Dao cùng hoàng chủ sự hai người thí nghiệm hoàn tất, nhìn qua trước người hai khung tạo hình quái dị, tức thì có hồn nhiên tự nhiên động lòng người đường cong, lộ ra dã tính bướng bỉnh cùng cuồng dã đích Khôi Lỗi Tọa Giá, đều là nghẹn họng nhìn trân trối, kinh ngạc không hiểu.

Nhìn qua An Thi Dao cùng hoàng chủ sự hai người, Lục Lâm Thiên nói nhỏ: "Hai vị, không biết cái này hai khung Khôi Lỗi Tọa Giá, Thải Vân Thương Hành khả thu mua?"

Hoàng chủ sự không có cái gì do dự, thân là Thị Hoang Thế Giới đây này mà Thải Vân Thương Hành chủ sự, hắn tự nhiên có hơn người khôn khéo ý nghĩ, dẫn đầu nói: "Đương nhiên thu mua, có bao nhiêu ta muốn bao nhiêu."

An Thi Dao đôi mắt dễ thương nhúc nhích, nói nhỏ: "Đây đều là Lục tiên sinh luyện chế sao?"

Lục Lâm Thiên không có trực tiếp trả lời, mỉm cười nói: "Ai vậy luyện chế cũng không trọng yếu, tóm lại chỉ cần Thải Vân Thương Hành cảm thấy hứng thú là được, nếu An tiểu thư không có hứng thú, ta tựu đi khác thương hội hỏi một chút đi."

An Thi Dao nói: "Như thế Khôi Lỗi Tọa Giá, cùng bình thường Khôi Lỗi Tọa Giá hoàn toàn không giống với, tại tốc độ bên trên có ưu thế thật lớn, cũng là mới lạ, tin tưởng vừa xuất hiện, sẽ khiến cho cực lớn oanh động, nếu ngươi đủ đến Thị Hoang Thế Giới bên ngoài trong thế giới bán ra, hiệu quả nhất định rất tốt."

Lục Lâm Thiên nói: "Chỉ cần Thải Vân Thương Hành cảm thấy hứng thú, hết thảy cũng có thể giao cho Thải Vân Thương Hành an bài."

An Thi Dao giương mắt lên nhìn, nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói: "Không biết Lục tiên sinh cái này hai khung Khôi Lỗi Tọa Giá, ý định muốn một cái gì giá cả?"

Lục Lâm Thiên nói: "Cái này Khôi Lỗi Tọa Giá ta không bán Thải Vân Thương Hành."

"Lục tiên sinh, ngươi vừa mới không phải.." Nghe vậy, hoàng chủ sự cùng An Thi Dao lập tức sắc mặt biến hóa.

Lục Lâm Thiên cười cười, lập tức nghiêm mặt nói: "Hai vị hãy nghe ta nói, cái này Khôi Lỗi Tọa Giá ta không bán Thải Vân Thương Hành, bất quá tức thì có thể cùng Thải Vân Thương Hành hợp tác, hết thảy do Thải Vân Thương Hành an bài, đến lúc đó chỗ bán đi giá cả, ta tám phần, Thải Vân Thương Hành hai thành."

An Thi Dao do dự một chút, nói: "Lục tiên sinh, cái này đối với chúng ta Thải Vân Thương Hành tựa hồ là có chút không công bình, nếu là ta Thải Vân Thương Hành lúc này đây cho đem ngươi cái này Khôi Lỗi Tọa Giá bán đi giá tốt, ở trong đó nhất định phải vận dụng không ít quan hệ cùng tâm huyết, còn có ta Thải Vân

Thương Hành trong mấy năm qua tích lũy danh dự cùng năng lượng, hai thành giá cả, cũng không cao, chúng ta Thải Vân Thương Hành nếu thu mua từ bên ngoài đến chi vật, lợi nhuận ít hơn so với bốn thành, là tuyệt đối không làm, ngươi cái này có thể nhưng hãy để cho ta khó xử ah."

Lục Lâm Thiên cười cười, đối với thương hội giá thị trường, Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ gì, chủ yếu là đối với mình luyện chế Khôi Lỗi Tọa Giá, Lục Lâm Thiên có tin tưởng, nói: "Nếu An tiểu thư khó xử, chúng ta vẫn là bằng hữu, cái này Khôi Lỗi Tọa Giá ta có thể sẽ tìm người mua."

An Thi Dao giữa lông mày mờ mờ ảo ảo có một cổ thanh khí, hai mắt vẫn còn giống như một hoẳng nước trong, dịu dàng cười cười, vội vàng nói: "Lục tiên sinh thế nhưng mà khó xử ta rồi, bất kể như thế nào, ngươi cho ta là bằng hữu, lại vì khó ta cũng phải giúp ngươi làm tốt, bất quá ta cái này cũng có cái tiểu điều kiện, kính xin Lục tiên sinh bất kể là xem tại Thải Vân Thương Hành trên mặt mũi, hay (vẫn) là xem tại cá nhân ta mặt mũi lên, đều phải đáp ứng mới tốt."

Lục Lâm Thiên ánh mắt dấu diếm dấu vết, nói nhỏ: "An tiểu thư mời nói?"

An Thi Dao nói: "Lục tiên sinh đích Khôi Lỗi Tọa Giá cùng Thải Vân Thương Hành hợp tác, hết thảy do Thải Vân Thương Hành an bài, đến lúc đó chỗ bán đi giá cả, Lục tiên sinh tám phần, ta Thải Vân Thương Hành hai thành, bất quá Lục tiên sinh về sau trong tay Khôi Lỗi Tọa Giá, hoặc là khác chi vật, hy vọng Lục tiên sinh đều có thể lựa chọn Thải Vân Thương Hành hợp tác."

"Về sau trong tay của ta chi vật, đầu tiên sẽ cùng An tiểu thư hợp tác, về phần là ai, ta sẽ không nhiều quản, ta lựa chọn là cùng ngươi hợp tác, việc buôn bán, vẫn là cùng bằng hữu hợp tác tốt, nói chuyện dễ nói một ít." Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

"Cám ơn Lục tiên sinh." An Thi Dao gật đầu, Lục Lâm Thiên lời nói nàng tự nhiên là nghe minh bạch, về sau đối phương chỉ biết nhận thức nàng người này, cái này cũng không thể nghi ngờ là khẳng định cùng nàng hợp tác, cùng Thải Vân Thương Hành hợp tác, cùng hắn cùng nàng hợp tác, tuy nhiên thoạt nhìn đồng dạng, bất quá trong đó quan hệ tức thì lớn hơn.

Lục Lâm Thiên trong nội tâm cũng có an bài, mình bây giờ muốn buôn bán Khôi Lỗi Tọa Giá các loại:đợi vật, Nhưng không có tinh lực để làm, cũng không có tuyệt đúng thực lực để làm, cho nên lúc này thời điểm cùng Thải Vân Thương Hành hợp tác, cái này hoàn toàn tựu là lựa chọn tốt nhất.

Thải Vân Thương Hành không chỉ có là tại Thị Hoang Thế Giới bên trong, ở bên ngoài thế giới bên trong còn có phần đông phân nhánh, còn treo móc Vạn Thiên Liên Minh nhãn hiệu, tăng thêm kinh nghiệm cùng quan hệ, Lục Lâm Thiên tự biết, so về chính mình để làm, Thải Vân Thương Hành thế nhưng mà cao hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên trong tay, lập tức lần nữa móc ra một cái trữ vật chiếc nhẫn giao cho An Thi Dao, nói: "An tiểu thư, trong đây còn có chín khung một cấp Khôi Lỗi Tọa Giá, bốn khung cấp hai Khôi Lỗi Tọa Giá, cùng một chỗ giao cho ngươi rồi."

An Thi Dao tiếp nhận trữ vật giới chỉ về sau, tâm thần nhìn trộm phía dưới, lập tức kinh ngạc, lập tức vui vẻ nói: "Nhiều như vậy."

Tổng cộng mười khung một cấp Khôi Lỗi Tọa Giá, cùng năm khung cấp hai Khôi Lỗi Tọa Giá, đây đều là Thiên Trụ giới bên trong mười lăm năm thời gian bên trong Lục Lâm Thiên thành tích, bởi vì thể tích nhỏ quan hệ, còn có thể tiết kiệm không ít trân quý tài liệu.

Đương nhiên, mười lăm năm thời gian, Lục Lâm Thiên thành tích cũng còn không chỉ là như thế, mỉm cười nói: "Đã cùng An tiểu thư hợp tác rồi, mặt khác còn có một vật, cũng giao cho Thải Vân Thương Hành vận tác a."

Thoại âm rơi xuống, Lục Lâm Thiên phất tay trước người, xuất hiện lần nữa một khung quái vật khổng lồ, đây là một chiếc chiến hạm khổng lồ, thân thể hơn 1000m, khổng lồ thuyền hình, hắn chiến hạm lúc trước, tức thì dữ tợn mãnh hổ đầu lâu, toàn thân bí vân quanh quẩn, một cổ hung mãnh khí tức tự dưng phóng thích, lại để cho người nhìn xem, đều là cảm giác được một cổ nhỏ bé cảm giác tự nhiên sinh ra.

"Đây là chiến hạm." An Thi Dao cùng hoàng chủ sự lập tức ánh mắt nhìn chăm chú mà đi, cái này khổng lồ chiến hạm trước mặt, đều có được một loại trong lúc mơ hồ được áp chế cảm giác.

"Thử xem chiến hạm này a." Lục Lâm Thiên ý bảo xuống, ba người nhảy lên chiến hạm.

"Rống!"

Lục Lâm Thiên phất tay mà động, chiến hạm hai bên, một đôi khổng lồ hai cánh vỗ cánh mà lên, chiến hạm trước khi dữ tợn cự đầu hổ sọ đột nhiên như là sống giống như, dữ tợn gào thét, tựa như vật còn sống, lại để cho người rung động không hiểu.

"XÍU...UU!." Cự hổ dữ tợn trong miệng, lập tức một đạo năng lượng quang đoàn như là thiên thạch ` trùng thiên mà ra, tựa như sóng xung kích giống như, hung hăng tại phía trước trên không trung nổ tung đến.

"Ầm ầm."

To như vậy không gian ầm ầm nghiền nát, không gian hiển lộ lỗ đen, một cổ cuồng bạo kình khí năng lượng hiện lên vòng tròn hình tán loạn tại chu không trong trời đất, toàn bộ giữa không trung cũng là tạo thành kinh thiên âm bạo thanh âm, phía giới bên trong đại phiến ngọn núi mang tất cả trong đó, long trời lở đất, đại phiến ngọn núi trực tiếp được san thành bình địa, đá vụn đánh tán, kéo dài chung quanh mấy trăm dặm, hủy diệt ` khí tức tràn ngập cái này một phương Thiên Địa.

Trên chiến hạm, An Thi Dao cùng hoàng chủ sự ánh mắt không khỏi là kinh hãi, cái này khủng bố oanh kích quả thực là đã đến đáng sợ tình trạng, đủ để là đem Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả oanh kích thành mảnh vỡ đi à nha.

Lục Lâm Thiên khóe miệng lộ ra thỏa mãn vui vẻ, chiến hạm này uy lực, so về Lục Lâm Thiên trong tưởng tượng đến trả mạnh hơn một ít, đương nhiên, đây cũng là một cấp chiến hạm mà thôi, nhưng là uy lực của nó tức thì so về ‘ Oanh Thiên ’ chiến hạm còn cường hãn hơn nhiều lắm, phải biết rằng một cấp chiến hạm ở bên trong, ‘ Oanh Thiên ’ chiến hạm cũng đã xem như đỉnh phong tồn tại.

Chiến hạm này, cũng là không là Lục Lâm Thiên nghiên cứu chế tạo đấy, mà là dựa theo Đại Thiên Linh Lục bên trên chỗ luyện chế, gọi là ‘ Phi Hổ Chiến Hạm ’, chính là Đại Thiên Linh Lục bên trên ghi lại một cấp chiến hạm một trong.

Được chứng kiến cái này Phi Hổ Chiến Hạm uy lực, Lục Lâm Thiên mới hiểu rõ, vì sao Kỳ Lão lúc trước nói Oanh Thiên Chiến Hạm là phế vật rồi, Oanh Thiên Chiến Hạm đồng dạng là một cấp chiến hạm bên trong đỉnh phong tồn tại, Nhưng là lúc này cùng Phi Hổ Chiến Hạm so sánh với lời mà nói..., cái kia khác biệt tựu lớn hơn, Phi Hổ Chiến Hạm cái này uy lực, Nhưng là ngay cả Ngộ Chân Cảnh cao giai tu vi giả cũng có thể trực tiếp đánh chết.

Cái này Phi Hổ Chiến Hạm, cũng là Thiên Trụ giới bên trong mười lăm năm thời gian Lục Lâm Thiên thành tích, mà ở Thiên Trụ giới tầng thứ sáu mười lăm năm thời gian bên trong, Lục Lâm Thiên tự nhiên cũng không phải quá thuận lợi, cũng thất bại đếm rõ số lượng lần, lãng phí tran quý tài liệu cũng không ít, thất bại đích số lần, đều đủ để cho Lục Lâm Thiên thiếu chút nữa hỏng mất.

Theo luyện chế càng ngày càng quen thuộc, lúc này mới có thể đủ dần dần thành công, đổi lại là bình thường Linh Hồn Áo Nghĩa tu luyện giả, cũng căn bản không cách nào thất bại bao nhiêu lần, trân quý tài liệu luyện khí, Nhưng là không chịu nổi bao nhiêu hao tổn đấy.

Chương 3518: Xin mời gia nhập 18

Lục Lâm Thiên nhìn qua vẫn còn kinh ngạc An Thi Dao cùng hoàng chủ sự hai người, nói nhỏ: "Đây là một cấp chiến hạm, nhưng là uy lực tức thì so về đồng cấp chiến hạm cao hơn nhiều, thậm chí tốc độ đều nhanh không ít, đủ để có thể so với cấp hai chiến hạm."

Lục Lâm Thiên thoại âm rơi xuống, nhưng trong lòng thì có chút đau lòng, tựu vừa mới thí nghiệm cái kia một lần oanh kích, tựu lãng phí 500 vạn Thế Giới Tinh Thạch ah, Lục Lâm Thiên không đau lòng mới là lạ.

"Chiến hạm này nhất định có thị trường, không biết Lục tiên sinh trên người có bao nhiêu?" An Thi Dao ngẩng đầu, hưng phấn nhìn qua Lục Lâm Thiên hỏi.

Lục Lâm Thiên lần nữa móc ra một cái trữ vật chiếc nhẫn, nói: "Toàn bộ cho ngươi rồi, cái này Phi Hổ Chiến Hạm còn có hai khung, tổng cộng ba khung, cũng đều giao cho An tiểu thư rồi."

Lần trước hơn mười ức tài liệu, Lục Lâm Thiên lãng phí tài liệu, tựu ít nhất một nửa, lúc này luyện chế đi ra, thật đúng là cũng chỉ có nhiều như vậy, mười khung một cấp Khôi Lỗi Tọa Giá, năm khung cấp hai Khôi Lỗi Tọa Giá, ba chiếc một cấp chiến hạm chiến hạm, cái này là Thiên Trụ giới bên trong mười lăm năm, Lục Lâm Thiên tất cả thành tích.

Hơn mười ức tài liệu, Lục Lâm Thiên còn lại cũng không nhiều lắm rồi, mà luyện chế chi vật, Lục Lâm Thiên không có bao nhiêu bí ẩn, cũng đều đem ra, thì ra là Lục Lâm Thiên mà thôi, người bình thường mười lăm năm thời gian, làm sao có thể đủ luyện chế nhiều như vậy. Huống chi Lục Lâm Thiên đối với luyện chế những...này Khôi Lỗi Tọa Giá, chiến hạm, còn thuần túy tựu là người học nghề.

An Thi Dao thu hồi trữ vật giới chỉ về sau, nói: "Lục tiên sinh, bởi vì hợp tác quan hệ, cái này Khôi Lỗi Tọa Giá cùng Phi Hổ Chiến Hạm nhất sau giá trị ta cũng còn không biết, cho nên tựu không cách nào trước cho ngươi Thế Giới Tinh Thạch rồi."

"Không có một quan hệ." Lục Lâm Thiên không có không yên tâm, Thải Vân Thương Hành có Vạn Thiên Liên Minh nhãn hiệu, cái này là bảo đảm, trong tay lấy ra một cái ngọc giản, nói: "Ta còn cần mua sắm một ít tài liệu."

"Nhiều như vậy." An Thi Dao tiếp nhận trữ vật giới chỉ, lập tức sắc mặt phải biến đổi, cái này trong trữ vật giới chỉ đồ vật cũng không ít, hay (vẫn) là không ít tài liệu luyện khí, so về lần trước mua sắm tài liệu luyện khí còn nhiều hơn bên trên không ít, nói: "Lục tiên sinh, nhiều như vậy tài liệu luyện khí, ta cần đi ra bên ngoài cho ngươi đưa tới, xem ra ngươi lại cần chờ lâu mười ngày."

Lục Lâm Thiên nói: "Cái kia đến lúc đó cho ta đưa qua a, ta hãy đi về trước rồi." Thời gian dài như vậy, Phi Linh Môn sự tình, Lục Lâm Thiên hiện tại còn không bỏ xuống được.

An Thi Dao nói: "Cái kia đến lúc đó không biết đưa đến làm gì có, ta cũng không biết Lục tiên sinh địa chỉ."

Lục Lâm Thiên cười cười, nói: "Huyết Đô Sơn Mạch, Huyết Sát Thâm Uyên xuống, Phi Linh Môn, sau khi tới, dĩ nhiên là đã biết."...

Hai ngày sau, Lục Lâm Thiên về tới Huyết Sát Thâm Uyên xuống, chính mình luyện chế Khôi Lỗi Tọa Giá, tốc độ thế nhưng mà mau hơn không ít, Lục Lâm Thiên tự nhiên là muốn lưu lại một khung đấy.

"Chưởng môn, ngươi trở về thì tốt rồi, xảy ra chuyện rồi."

Lục Lâm Thiên vừa mới trở lại Phi Linh Môn, Phạm Thống là được sắc mặt suốt ruột đã đến Lục Lâm Thiên trước mặt, nói: "Kim cung phụng được tổn thương."

"Cái gì."

Lục Lâm Thiên ánh mắt ngưng tụ, sắc mặt trầm xuống, tỏa ra hỏi: "Phát sinh cái gì?" Lập tức Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng đã đến {Nội Đường}, gặp được trọng thương đang tại chữa thương

Kim Viên.

"Chưởng môn, là có chuyện như vậy..." Tại Phạm Thống trong miệng, Lục Lâm Thiên lúc này mới biết được, nguyên lai hai ngày này Phi Linh Môn tại khống chế Thị Huyết Giáo địa bàn thời điểm, ngay từ đầu còn có chút thuận lợi, Nhưng là đến cuối cùng tức thì gặp được một điểm phiền toái, một khối không nhỏ đích trên địa bàn, bên cạnh có một cái Thiên Dương Môn sơn môn đâm một cước, trực tiếp đem hắn chiếm thành của mình.

Thiên Dương Môn thực lực cùng Thị Huyết Giáo ngược lại là không sai biệt lắm, thậm chí là còn yếu lược cường một ít, vốn là vẫn muốn chiếm đoạt Thị Huyết Giáo, chỉ tiếc Huyết Trảo Đặng Nghị cùng Phạm Lễ cũng không phải tốt triêu chọc, lúc này đây thừa dịp Thị Huyết Giáo được diệt, tên điều chưa biết Phi Linh Môn tuy nhiên là quật khởi rồi, bất quá cùng Thị Huyết Giáo một trận chiến, bao nhiêu là cũng lưỡng bại câu thương, Phi Linh Môn bên trong cũng không có quá mạnh mẽ cường giả.

Bởi vậy, Thiên Dương Môn chưởng môn bạch kinh (trải qua) đường, rốt cuộc tìm được cơ hội, bắt đầu cắm lên một cước, lúc này đây Kim Viên cũng bị Thiên Dương Môn mấy cái cường giả vây công thành trọng thương.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên ánh mắt trầm xuống, nói: "Thiên Dương Môn tổng cộng có bao nhiêu người, cái gì thực lực?"

Phạm Thống đã sớm điều tra tinh tường, nói: "Thiên Dương Môn chưởng môn bạch kinh (trải qua) đường, nghe nói thực lực đã một chân bước vào Thông Thiên cảnh cấp độ, so về Phạm Lễ còn mạnh hơn một tia, trong môn đích Ngộ Chân Cảnh tu vi giả cũng không ít, so về Thị Huyết Giáo còn nhiều, chỉnh thể thực lực so về Thị Huyết Giáo còn mạnh hơn một ít."

Lục Lâm Thiên đã ở cùng lúc kiểm tra Kim Viên trên người tổn thương thế, thương thế rất nặng, sợ không phải trong thời gian ngắn có thể tổn thương càng đấy, ánh mắt dần dần âm trầm, trong mắt hàn ý ánh mắt hiện lên.

Phạm Thống do dự một chút, nói: "Chưởng môn, chúng ta nên làm cái gì bây giờ, bởi vì Thiên Dương Môn đối với chúng ta ra tay, phụ cận mấy cái thực lực không sai biệt nhiều sơn môn, đều là có chút rục rịch ngóc đầu dậy, nghe nói đều có ý liên minh, muốn trước diệt ta Phi Linh Môn."

"Muốn diệt Phi Linh Môn, bọn họ đủ tư cách sao." Nghe vậy, Lục Lâm Thiên ánh mắt sát ý đấu bắn mà ra, nói: "Thiên Dương Môn phải vì thế sự tình trả giá thật nhiều, về phần hắn nó sơn môn, lại để cho bọn họ rục rịch, vừa vặn có thể có cơ hội cho ta đối phó."

"Lâm Thiên huynh đệ, ngươi cũng phải cẩn thận một điểm, thực lực của bọn hắn cũng rất mạnh đấy." Kim Viên nhìn qua Lục Lâm Thiên, khôi ngô thân hình khuôn mặt tái nhợt, cười khổ nói: "Ta thương thế không nhẹ, Nhưng tựu không cách nào đến giúp ngươi rồi."

Lục Lâm Thiên vỗ Kim Viên bả vai, nói nhỏ: "Yên tâm đi, ta đều có đúng mực, ngươi hảo hảo dưỡng thương là được, cái kia Thiên Dương Môn ta để đối phó."

Lập tức Lục Lâm Thiên lại để cho Phạm Thống đi ra ngoài chuẩn bị một sự tình về sau, đem Kim Viên cũng bỏ vào Thiên Trụ giới bên trong trong tầng thứ nhất chữa thương, mà lúc này cái kia Vấn Thân Mạc, vẫn còn khẩn trương luyện chế Khôi Lỗi ở bên trong, Lục Lâm Thiên cũng không có quấy rầy, nhanh chóng đã đi ra Thiên Trụ giới.

Sắc trời hoàng hôn, Lục Lâm Thiên thân ảnh xuất hiện ở một cái ngọn núi lên, đứng chắp tay, nhìn trước không, trong đầu không thể không là suy tư về không ít sự tình, đã đến cái này bên ngoài về sau, Tiểu Long cùng Mẫu Đan cũng còn không có hạ lạc, cũng không biết ra thế nào rồi.

Còn Linh Vũ Đại Lục bên trên nhà người, cũng không biết tình hình gần đây như thế nào, được đến càng nhiều, trách nhiệm cũng càng lớn, hiện tại toàn bộ Linh Vũ Đại Lục đều tại trong tay của mình, mà mình cũng phải nhận hắn Linh Vũ đại lục trách nhiệm, không có đủ thực lực, một khi có một Thiên Linh võ Đại Lục bị người phát hiện, kết quả có thể nghĩ.

Cho nên Lục Lâm Thiên biết rõ chính mình cần mau chóng tăng cường thực lực của mình, đồng thời chính mình bên người thế lực cũng muốn mau chóng tăng cường, một người năng lực có hạn, lúc này đây cái kia Thiên Dương Môn đến chọc vào một cước, không xử lý tốt lời mà nói..., tại Thị Hoang Thế Giới như vậy thì địa phương, đến lúc đó hậu quả cũng có thể nghĩ đến đến, huống chi còn có một Liệt Hỏa Môn, đoán chừng không bao lâu nữa cũng sẽ có điều động tác.

Lục Lâm Thiên cũng không thích giết chóc, nếu là có người đến trêu chọc, Lục Lâm Thiên trong nội tâm không để ý chút nào, giết chóc trong mình mới có thể rất nhanh tăng cường, bất đồng giết chóc ở bên trong, mới có thể mau chóng tôi luyện chính mình.

Thời gian chậm rãi mà qua, đêm đó hà biến mất về sau, khắp trong không gian, trong thiên địa tựu biến thành màu xám bạc, trên bầu trời, trắng sữa đích khói bếp cùng màu xám đích sương chiều, nương theo lấy lãnh đạm sát khí giao hòa cùng một chỗ, cho sở hữu tất cả không ngớt kiến trúc cùng ngọn núi, đều bao phủ lên một tầng sương mù, như ẩn như hiện, bồng bềnh đung đưa, trong lúc mơ hồ nương theo lấy gió đêm quét lá cây là ‘ bá bá ’ tiếng vang, là có vài phần kỳ diệu hào khí.

"Vèo!"

Màn đêm bao phủ xuống, Lục Lâm Thiên lúc này mới đã đi ra ngọn núi.

Sáng sớm hôm sau, Phạm Thống trong đại sảnh đã tìm được Lục Lâm Thiên, nói: "Chưởng môn, hết thảy đều đã chuẩn bị xong, một vạn đệ tử đêm qua cũng đã xuất phát, do Bàn Sấu Hòa Thượng dẫn đầu, đoán chừng cũng sắp muốn tới Thiên Dương Môn địa bàn."

Lục Lâm Thiên ánh mắt hơi trầm xuống, nói: "Chúng ta cũng có thể xuất phát."......

Thiên Dương Môn, cùng Thị Huyết Giáo đồng dạng, đều là một cái tam lưu thế lực, bất quá Thiên Dương Môn thực lực, không dậy nổi Thị Huyết Giáo đến trả muốn trong lúc mơ hồ cường một ít, Thiên Dương Môn Ngộ Chân Cảnh tu vi giả tựu không ít, chưởng môn bạch kinh (trải qua) đường đã là Ngộ Chân Cảnh cao giai đỉnh phong, một chân bước vào Thông Thiên cảnh tu vi người, nghe nói là đυ.ng phải Thông Thiên cảnh tu vi giả, cũng có thể chống lại hai chiêu đấy.

Thiên Dương Môn cùng Thị Huyết Giáo giáp với, hắn chỗ giao giới, chính là một cái tên là Tần Lĩnh thành tiểu thành, cái này Tần Lĩnh thành tuy nhiên là tiểu thành, bất quá so về Linh Vũ Đại Lục lớn nhất đại thành ra, tức thì còn muốn khổng lồ hơn nhiều.

Tần Lĩnh thành bên ngoài, buổi trưa thời gian, lúc này giữa hè tiết, lửa nóng mặt trời, sấy [nướng] đại địa nóng quá, màu trắng sương mù đằng đằng lên không, nóng hôi hổi, trên đường hối hả đám người, tại đây nhiệt độ xuống, tuy nhiên tu luyện giả không bị ảnh hưởng, bất quá cũng không có bao nhiêu người nguyện ý mạo hiểm mặt trời nướng.

"Hô."

Một đoạn thời khắc, yên tĩnh nóng bỏng Tần Lĩnh thành bên ngoài, trong giây lát phong vân đột khởi, tựa như bão tố đến từ lúc trước tấu, ngay tại mọi người ngẩng đầu chú mục chính là thời điểm, Tần Lĩnh thành bên ngoài, chằng chịt, đi đầu mấy khung Khôi Lỗi Tọa Giá ngang trời mà đứng, phía sau vạn người lăng không mà đứng.

Hơn vạn thân ảnh, hạo hạo đãng đãng (*đại quy mô), thanh thế bức nhân, một cổ nguyên lực run run, hội tụ thành một cổ áp không kinh người khí thế, nương theo lấy một cổ sát khí, toàn bộ giữa không trung phong vân biến sắc.

Đi đầu Khôi Lỗi Tọa Giá trước khi, lúc này trọn vẹn là có thêm hơn mười đạo thân ảnh, đều là ánh mắt sắc bén, toàn thân khí tức đều là đã đến Phá Giới Cảnh tu vị cấp độ.

Trước nhất ba người, một đạo áo bào xanh thân ảnh nam tử đứng chắp tay, phía sau một béo một gầy hai cái đầu trọc Hòa Thượng cung kính mà đứng.

Chương 3519: Xin mời gia nhập 19

"Những...này là người nào, hình như là đến Tần Lĩnh thành đấy."

"Có sát khí, chẳng lẽ là tìm phiền toái không thành."

"Hình như là Phi Linh Môn người, có mấy người ta đã thấy, hai ngày trước còn qua, cuối cùng được Thiên Dương Môn người đánh cho bỏ chạy."

"Phi Linh Môn người đây là tới báo thù nữa à."

Trên không bên trong rồi đột nhiên phong vân biến sắc, mây đen mang tất cả, cái kia từng đạo ác lệ khí tức mang tất cả lại để cho tất cả mọi người kinh hãi.

"Người nào dám đến ta Thiên Dương Môn làm càn."

Tần Lĩnh nội thành, theo đi đầu một đạo thân ảnh nhảy ra về sau, phía sau phần đông thân ảnh như thiểm điện phóng lên trời.

"Sưu sưu."

Từng đạo thân ảnh theo Tần Lĩnh nội thành nhảy ra, bay lên không mà đứng, trọn vẹn mấy ngàn người, trước mắt một người, bốn mươi bộ dáng, mặt mũi tràn đầy dữ tợn, ánh mắt âm hàn, hình thể mạnh lên rắn chắc.

"Ngộ Chân Cảnh trung giai."

Lục Lâm Thiên ánh mắt dấu diếm dấu vết, một cái Tần Lĩnh nội thành, Thiên Dương Môn lại là tựu phái ra một cái Ngộ Chân Cảnh trung giai tu vi giả trấn thủ, sợ là cũng sợ Phi Linh Môn cái này đoạn lúc ở giữa trả thù a.

Tần Lĩnh nội thành, sở hữu tất cả ánh mắt ngẩng đầu tranh nhau đang trông xem thế nào, ai cũng biết rõ, sợ là trận này huyết tinh đại chiến là tránh không khỏi rồi.

Đi đầu cái này bốn mươi Đại Hán, ánh mắt theo Phi Linh Môn mọi người trên người đảo qua, sắc mặt run rẩy, trầm giọng nói: "Các ngươi là Phi Linh Môn người, còn dám tới trêu chọc ta Thiên Dương Môn không thành!"

Cái này Thiên Dương Môn Đại Hán một đạo tiếng nói hạ xuống xong, hắn trước người, đột nhiên không gian gợn sóng lóe lên, còn chưa có phục hồi tinh thần lại, một đạo áo bào xanh thân ảnh dĩ nhiên là vô thanh vô tức xuất hiện ở trước người của hắn.

"Là ngươi Thiên Dương Môn trêu chọc ta Phi Linh Môn trước đây, huống chi coi như là ta ta trêu chọc ngươi Thiên Dương Môn thì như thế nào!"

Lạnh lùng âm thanh theo Lục Lâm Thiên trong miệng truyền ra, cùng lúc, tại toàn bộ không gian cứng lại cùng không gian gợn sóng được một cổ quỷ dị khí tức đồng hóa bên trong, Lục Lâm Thiên một cái tát hung hăng vỗ vào tại đây Đại Hán trên mặt.

"BA~!"

Tại đây Đại Hán căn bản là không cách nào ngăn cản phía dưới, một tát này xem sắc bay bổng rơi vào hắn trên mặt, tức thì thanh thúy thanh âm rơi xuống thời điểm, trong miệng huyết vụ mang theo đoạn răng bay ra, thân hình trực tiếp theo giữa không trung bắn ngược mặt đất.

"Bành!"

Đất rung núi chuyển, Đại Hán hắn thân hình trực tiếp rơi xuống đát, đá vụn kích xạ, tại mà phần trên sát ra một đầu dài trưởng cái hào rộng, trong miệng miệng lớn máu tươi ‘ PHỤT ’ phun ra.

"Xùy~~." Tại đây Đại Hán vừa mới sau khi rơi xuống dất, Lục Lâm Thiên thân ảnh lại lần nữa quỷ mị xuất hiện, hắn mấy đạo cấm chế đã rơi xuống, lập tức đem hắn cầm trong tay.

Một cái Ngộ Chân Cảnh trung giai tu vi giả, lập tức bị bắt, hoàn toàn méiyǒu lực lượng chống lại, cái này lại để cho con người làm ra chi nghẹn họng nhìn trân trối, Thiên Dương Môn người, càng thêm là hai mặt nhìn nhau.

"Sát!"

Lục Lâm Thiên cầm bắt tay vào làm bên trong Ngộ Chân Cảnh trung giai tu vi giả, thân hình lại lần nữa nhảy lên giữa không trung, trong mắt sát ý đấu bắn mà ra.

"Phi Linh Môn đệ tử nghe lệnh, gϊếŧ không tha

." Bàn Sấu Hòa Thượng hai người khẽ quát một tiếng, thân ảnh dẫn đầu phóng lên trời.

"Sát!"

Lập tức từng đạo sát khí ngập trời thanh âm phóng lên trời, hóa thành kinh người âm sóng quanh quẩn tại giữa không trung, theo Thiên Thủy Môn đầu lĩnh cường giả một chiêu bị bắt, Phi Linh Môn đệ tử tình cảm quần chúng phấn khởi, lập tức từng đạo thân ảnh áp không đập ra, đối với Thiên Dương Môn đệ tử trực tiếp công kích chém gϊếŧ mà đi, chưởng ấn dấu quyền mang tất cả mà ra, giơ tay chém xuống, trực tiếp bắt đầu đồ sát.

"Ầm ầm."

Trong nháy mắt, giữa không trung long trời lở đất giống như, trầm thấp trầm đυ.c tiếng vang triệt, kinh người khí thế, làm cho cả Tần Lĩnh trên thành không lúc này yǐ tinh tất nhiên động núi dao động.

Thiên Dương Môn bởi vì đầu lĩnh Trưởng Lão một chiêu bị bắt, làm gì có còn có chiến ý, trực tiếp dọa quay người chạy trốn, thực lực trốn không thoát đâu, cũng chỉ có bị tàn sát phần rồi, vốn nhân số tựu méiyǒu Phi Linh Môn đến nhiều người, tăng thêm khí thế yǐ tinh thất bại thảm hại, căn bản là méiyǒu lực lượng chống lại.

"Ah!"

Cho nên, đây quả thực là tàn sát, lập tức thê thảm tiếng kêu rên, công kích âm bạo thanh âm, hội tụ thành từng đạo hung hãn lôi ` nổ mạnh quanh quẩn ở giữa không trung bên trong.

"Gïếŧ ah."

Giữa không trung, mấy chục mấy cái Phá Giới Cảnh tu vi giả cùng Bàn Sấu Hòa Thượng hai người điều mà động, đây mới là kinh khủng nhất thực lực, trực tiếp trước đánh chết Thiên Dương Môn tại Tần Lĩnh thành thực lực mạnh nhất đệ tử.

Một thoáng shí gian, sát khí ngập trời, quấy hư không, trực tiếp lại để cho cái này một phương Thiên Địa không gian run rẩy.

Mà hết thảy này cũng méiyǒu tiếp tục bao lâu, đối với Tần Lĩnh thành mà nói, cũng méiyǒu thái quá mức kinh hoảng, tất cả mọi người đã sớm là nhìn quen chém gïếŧ, cái này cũng méiyǒushíme thật là khủng khïếp đấy.

"Trở về thông tri Bạch Kinh Đường, ba ngày sau đến Tần Lĩnh thành dập đầu nhận lầm, nếu không, ba ngày sau đó, ta san bằng Thiên Dương Môn, chó gà không tha." Tần Lĩnh thành giữa không trung lên, đem làm gïếŧ chóc tiếp tục đã đến khâu cuối cùng về sau, Lục Lâm Thiên bắt được một cái vết thương chồng chất Phá Giới Cảnh tu vi giả, tiếng quát rơi xuống, đem thứ nhất cái lỗ tai trực tiếp từ đầu sọ bên trên xé rách.

"Ah..."

Cái này Phá Giới Cảnh tu vi giả kêu thảm thiết liên tục, máu tươi lăng lệ ác liệt.

"Lăn." Lục Lâm Thiên đem hắn thân hình một cước đạp xa xa, lần này bây giờ thu binh, quét dọn chiến trường, lại để cho Phạm Thống tiếp thu Tần Lĩnh thành, mặt khác có thương tích thế Phi Linh Môn đệ tử trước tìm dìfāng chữa thương.

"Cái này Phi Linh Môn áo bào xanh nam tử, cũng là tâm ngoan thủ lạt người ah."

"Tại đây thị hoang thịjiè bên trong người, có ai là nhân từ nương tay đấy, nhân từ nương tay, sẽ chỉ làm zìjǐ chết sớm hơn."

"Nghe nói người này gọi là Lục Lâm Thiên, chính là cái này mới toát ra Phi Linh Môn chưởng môn."

Toàn bộ Tần Lĩnh thành nghị luận âm thanh xuống, Lục Lâm Thiên đã đến Tần Lĩnh thành một chỗ to lớn trong đại điện, bố trí thấp cấm chế về sau, tiến nhập Thiên Trụ giới tầng thứ sáu, đem bắt Phá Giới Cảnh trung giai tu vị Đại Hán, trực tiếp thôn phệ luyện hóa.

Thiên Trụ giới bên trong đệ sáu tầng hơn nửa tháng shí gian về sau, Thiên Trụ giới bên trong tầng thứ nhất, Lục Lâm Thiên hai mắt mở ra, ánh mắt tinh mang đấu bắn, trên người khí tức lần nữa có chỗ tăng cường.

****

Hết convert.

****

Vù vù.

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ nhất, Vấn Thân Mạc đã vào trong không gian này sáu mươi ngày.

Trong đại đỉnh còn có hỏa diễm hừng hực, thủ ấn của Vấn Thân Mạc không ngừng biến hóa, từng đạo hào quang giáng thẳng tới trước người, trước mặt hắn còn có khôi lỗi cao hai mét, hào quang thần dị giáng xuống, đôi mắt trống rỗng và thần thái tái nhợt.

Loại khôi lỗi này rất quỷ dị, cao hai mét, thân thể rất gầy, đại bộ phận hình thể là hình người, có bàn chân và cánh tay khô héo, nhưng bàn chân và cánh tay lại có móng vuốt chim ưng sắc bén.

Đầu khôi lỗi là đầu dơi, sắc mặt dữ tợn, thân thể sinh ra âm thanh, màu kim loại sáng bóng, sau lưng còn có hai cánh như đôi cánh dơi màu đen.

Thủ ấn không ngừng biến hóa, sắc mặt Vấn Thân Mạc càng ngày càng tái nhợt, dường như tiêu hao rất nhiều, hắn lúc này đã không chịu nổi.

Nhưng thủ ấn trong tay Vấn Thân Mạc biến ảo liên tục, khí tức quanh người khôi lỗi càng ngày càng tăng lên, khí tức kinh khủng bộc phát vù vù.

Oanh.

Năng lượng rất mạnh hội tụ vào đây, không gian trong Thiên Trụ Giới tầng thứ nhất chấn động, khôi lỗi quỷ dị càng ngày càng sáng bóng, trong lúc mơ hồ lực lượng cường hãn bộc phát, bí vân trên người sáng tối bất định.

C-K-Í-T..T...T!

Trong tay Vấn Thân Mạc kết xuất thủ ấn quỷ dị, đột nhiên khôi lỗi quỷ dị kêu xiii một tiếng thật dài, hai cánh dơi không ngừng vỗ mạnh, toàn thân tỏa ra năng lượng quỷ dị, không gian chung quanh sinh ra khe hở quỷ dị, cả không gian như bị vòi rồng quét qua.

- Chân khôi trung giai.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên vô thanh vô tức xuất hiện trong tầng thứ nhất, mắt nhìn khôi lỗi quỷ dị trước mặt Vấn Thân Mạc, từ khí tức đây là chân khôi trung giai, thân là khôi lỗi, có thân thể cường hãn, thực lực chân khôi đạt tới Ngộ Chân Cảnh trung giai, hoặc có thể so sánh với người cấp độ đỉnh phong, thực lực không kém Kim Viên bao nhiêu.

- Khôi lỗi tốt, khôi lỗi thật là khéo, tuyệt không thể tả.

Vấn Thân Mạc phất tay, khôi lỗi quỷ dị lập tức xuất hiện trước mặt, bên cạnh hắn còn có một khôi lỗi giống như đúc, nhìn hai khôi lỗi xuất hiện, thần thái Vấn Thân Mạc kích động không thôi, phương pháp luyện chế khôi lỗi này làm cho hắn mở rộng tầm mắt, vượt quá hắn tưởng tượng.

- Chúc mừng, ngươi thành công.

Lục Lâm Thiên thân ảnh cũng xuất hiện tại hai cỗ khôi lỗi trước khi, nói nhỏ:

- Trong thời gian hai tháng, luyện chế lần đầu tiên, với tu vị của ngươi, một lần có thể luyện ra hai chân khôi trung giai ‘ U Minh Bức Khôi ’, đây là việc người bình thường không thể làm được.

Ánh mắt Vấn Thân Mạc kích động, hắn vô cùng vui vẻ, lại có vài phần tự ngạo, nói:

- Đúng thế, Vấn Thân Mạc ta tuy thực lực bình thường, nhưng phương diện luyện chế đan dược và khôi lỗi, trong Thị Hoang Thế Giới này, trong người đồng cấp, cho dù trong cấp độ Ngộ Chân Cảnh, nếu ta nói thứ hai, không ai dám nhận thứu nhất.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, phất áo bào xanh lên, không chút khách khí kết xuất thủ ấn, linh hồn lực trong mi tâm bạo phát, lập tức dễ dàng lau linh hồn lực mà Vấn Thân Mạc lưu lại trên U Minh Bức Khôi, cuối cùng bố trí linh hồn lực của mình lên, động tác đơn giản và nhẹ nhàng.

Thấy Vấn Thân sắc mặt co rúm, chính hắn bố trí linh hồn lực, hắn tự nhiên biết rõ ràng, Lục Lâm Thiên có thể dễ dàng lau linh hồn lực của mình trên khôi lỗi, đủ để chứng minh linh hồn lực của Lục Lâm Thiên còn mạnh hơn hắn nhiều, cũng hiểu khôi lỗi hơn hắn, những lời hắn khoa trương lúc trước cũng không thể thu lại.

Lục Lâm Thiên âm thầm nhìn sắc mặt Vấn Thân Mạc, áo bào xanh quét qua, không chút khách khí thu hai khôi lỗi vào trong nhẫn trữ vật của mình, U Minh Bức Khôi cũng là một loại khôi lỗi có ghi lại trong Đại Thiên Linh Lục.

U Minh Bức Khôi không tầm thường, trong khôi lỗi đồng cấp, tốc độ, lực công kích đều bất phàm, tùy tài liệu và phương thức luyện chế khác nhau, còn có dựa vào đẳng cấp tinh thạch thế giới, đẳng cấp của U Minh Bức Khôi cũng khác nhau, chỉ cần có tài liệu và thực lực, luyện chế ra hồng khôi U Minh Bức Khôi cũng được.

Nhưng luyện chế hồng cấp U Minh Bức Khôi chỉ là lý luận mà thôi, cho dù hắn có tài liệu luyện chế, tài liệu phụ trợ, nhưng hắn có táng gia bại sản cũng không tìm đủ, trong đó một trong các tài liệu cần thiết chính là tinh thạch thế giới cực phẩm, tinh thạch thế giới thượng phẩm đã khó thấy rồi, hắn đi đâu tìm tinh thạch thế giới cực phẩm đây?

Khôi lỗi có không ít loại, trong đó dùng người sống luyện chế khôi lỗi đơn giản nhất, nhưng khi luyện chế thì rất khó khăn, thậm chí thất bại cực cao.

Chương 3520: Xin mời gia nhập 20

Ánh mắt Vấn Thân Mạc âm thầm đánh giá, nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Đại nhân, ta đã luyện chế ra hai con U Minh Bức Khôi, ngươi xem...

Lục Lâm Thiên tươi cười nhàn nhạt, nói với Vấn Thân Mạc:

- Ta lúc đầu cho ngươi ba phần tài liệu luyện chế U Minh Bức khôi, nói nếu ngươi không luyện ra cái nào, vậy chết đi, nếu như có thể luyện ra, ta sẽ xem xét tha ngươi một mạng.

Vấn Thân Mạc nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt run lên, chờ mong hỏi:

- Đại nhân, vậy ngươi bây giờ...

Lục Lâm Thiên cười cười, nói:

- Ta sẽ xem xét tha ngươi một mạng, nhưng không phải thả ngươi đi.

Vấn Thân Mạc nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt run run, nhìn thẳng Lục Lâm Thiên:

- Ngươi nói không giữ lời, ngươi căn bản không có khả năng thả ta đi.

Lục Lâm Thiên cười cười, nói:

- Nếu ngươi nói như vậy, ta cũng có thể làm như vậy, xem như thành toàn cho ngươi...

Vấn Thân Mạc thở dài bất đắc dĩ, nói nhỏ:

- Ai, thật sự là hổ lạc đồng bằng bị tôm cua đùa giỡn, nhớ ngày đó...

- Đừng nhớ ngày đó, tiến vào trong Thị Hoang Thế Giới này, ai mà không có quá khứ!

Nhìn Vấn Thân Mạc, Lục Lâm Thiên nói:

- Cho dù ta thả ngươi, sợ rằng Liệt Hỏa Môn cũng không bỏ qua cho ngươi.

Trường bào của Vấn Thân Mạc run lẩy bẩy, nhìn Lục Lâm Thiên, dùng thần sắc đầy ngạo khí nói:

- Ngươi đoán sai, Liệt Hỏa Môn không dám thế nào với ta, bọn họ cũng không dám gïếŧ ta.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên hơi nghi hoặc, hắn khó hiểu.

Vấn Thân Mạc nhìn thần sắc Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi hẳn là đến Thị Hoang Thế Giới chưa bao lâu nhỉ?

Lục Lâm Thiên gật đầu, không có giấu diếm, nói:

- Không sai!

Vấn Thân Mạc không có ngoài ý muốn, ánh mắt nhìn thời không tɧác ɭoạи chung quanh, nói:

- Đây là bảo vật thời gian?

- Không sai!

Lục Lâm Thiên gật đầu, nhãn lực của Vấn Thân Mạc đúng là không tệ.

Vấn Thân Mạc cúi đầu thở dài, nói:

- Xem ra. Ngươi căn bản không có ý định thả ta đi, trên người của ngươi bí mật không ít, chỉ bảo vật thời gian này, trong Thị Hoang

Thế Giới đủ làm tất cả cường giả chú ý, ngươi càng không thả ta đi, ngươi cũng sợ tìm phiền toái cho bản thân mình.

Lục Lâm Thiên nhìn Vấn Thân Mạc, nói:

- Ngươi biết rõ ràng, ta cũng không quanh co với ngươi, ta cũng không muốn giết ngươi, cho ngươi hai lựa chọn, chết, hoặc là gia nhập Phi Linh Môn.

Dường như Vấn Thân Mạc cũng khong suy nghĩ điều kiện của Lục Lâm Thiên, đôi mắt hơi trầm xuống, nói:

- Ta gia nhập Phi Linh Môn, đối với ngươi mà nói không nhất định là chuyện tốt, nói không chừng còn chọc không ít phiền toái cho Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên không quá để ý, phiền toái của hắn đủ nhiều rồi, đây gọi là nợ nhiều không lo, nói:

- Ta là người sợ rất nhiều chuyện, nhưng tuyệt đối không sợ phiền toái.

Vấn Thân Mạc nhìn qua Lục Lâm Thiên, lại nói:

- Muốn ta gia nhập Phi Linh Môn, cần phải xuất ra điều kiện ta động tâm mới được, Vấn Thân Mạc ta tuy sợ chết, nhưng ta vẫn có ba phần cốt khí, muốn ta xem Phi Linh Môn như nhà mình, vậy phải làm ta chân tâm thật ý ở lại.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn ném ngọc giản cho Vấn Thân Mạc, nói:

- Chính mình chậm rãi lĩnh ngộ đi, bên ngoài ta còn có chút chuyện, cũng không phải lúc ngươi đi ra ngoài, đến lúc đó, ngươi muốn gia nhập Phi Linh Môn hay không, ngươi nên cho ta đáp án.

Vừa dứt lời, không để ý đến ánh mắt kinh ngạc của Vấn Thân Mạc, Lục Lâm Thiên biến mất không thấy đâu nữa.

Tính toán thời gian còn sớm, thân ảnh Lục Lâm Thiên trở lại trong

Thiên Trụ giới tầng thứ sáu, khoanh chân ngồi xuống, sau một lát, khí tức quanh người hắn trở nên vững vàng, thân thể bắt đầu tiến vào trạng thái lĩnh ngộ.

- Ngũ hành tương sinh tương khắc, tương sinh cũng tương khắc, có thể tuần hoàn...

Trong đầu, Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ thời không lao ngục, cho đến khi thời không lao ngục còn có một tầng trên, loại lĩnh ngộ này đủ làm áo nghĩa của hắn tăng thêm một bước.

Thiên Dương Môn tuy không yếu, nhưng chỉ là thế lực tam lưu, coi trong môn có không ít Ngộ Chân Cảnh, ở khu vực gần đây cũng có danh tiếng không nhỏ.

Chưởng môn Thiên Dương Môn Bạch Kinh Đường đã một chân bước vào Thông Thiên Cảnh, tu vị không thấp, thực lực cho dù gặp cường giả Thông Thiên Cảnh chân chính cũng có thể địch lại một hai, trong Ngộ Chân Cảnh đã sớm vô địch, bởi vậy cũng bảo đảm địa vị đỉnh cấp của Thiên Dương Môn trong thế lực tam lưu.

Trong sơn mạch, trời tờ mờ sáng, trên bầu trời vẫn còn vài ánh tàn tinh.

- Phi Linh Môn Lục Lâm Thiên, thật sự hung hăng càn quấy, lại dám không đặt Thiên Dương Môn vào mắt, khẩu khí thật lớn.

- Chưởng môn, chúng ta nên làm sao bây giờ, Phi Linh Môn giết nhiều đệ tử Thiên Dương Môn như vậy, sợ rằng không diệt Phi Linh Môn, về sau Thiên Dương Môn chúng ta không còn mặt mũi gì nữa.

Trong đại điện, một lão giả hơn năm mươi tuổi, tu vị Ngộ Chân Cảnh ánh mắt đầy lăng lệ, đứng dậy nói với Bạch Kinh Đường.

- Lục Lâm Thiên không phải ở thành Tần Lĩnh chờ chúng ta sao, vậy phân phó xuống dưới, tất cả đệ tử tinh anh và cường gia của Thiên Dương Môn lập tức lên đường tới thành Tần Lĩnh.

....

Thành Tần Lĩnh, mấy ngày nay náo nhiệt không giảm, ngược lại còn náo nhiệt hơn vài phần.

Phi Linh Môn và Thiên Dương Môn ba ngày trước đã giao thủ ở thành Tần Lĩnh, Phi Linh Môn giết đệ tử Thiên Dương Môn, Thiên Dương Môn dù thế nào cũng không bỏ qua cho Phi Linh Môn, náo nhiệt này mọi người sẽ không bỏ qua.

Thậm chí trong thành Tần Lĩnh có không ít nơi tổ chức đặt cược, đánh bạc Phi Linh Môn và Thiên Dương Môn ba ngày sau ai thắng ai thua, dường như phần thắng của Thiên Dương Môn sẽ cao hơn.

Đặt cược người Thiên Dương Môn lại nhiều hơn không ít, nhưng mà không có bổn sự, không ai cho rằng Phi Linh Môn dám đi chọc Thiên Dương Môn, bởi vậy đặt cược Phi Linh Môn cũng không quá ít.

Ba ngày trôi qua cực nhanh, ba ngày sau đó trong tầng thứ sáu Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên đã sống ở đây nửa năm, cũng lĩnh ngộ được nửa năm.

Hô!

Lục Lâm Thiên thu thủ ấn, đình chỉ tu luyện, hắn phun ra mấy ngụm trọc khí, cũng chấn vỡ không gian, hai mắt nhắm chặt, tinh quang trong mắt bắn ra ngoài, khí tức man hoang thương cổ làm lòng người chấn động.

- Thu hoạch không phải nông cạn, Thiên Dương Môn, thời gian cũng đến...

Bên ngoài thành Tần Lĩnh, có một hạp cốc Tần Lĩnh, sơn mạch vờn quanh, hạp cốc Tần Lĩnh diện tích cực lớn, nó là giáp giới giữa Thiên Dương Môn và Thị Huyết Giáo lúc trước.

Chung quanh hạp cốc Tần Lĩnh này nghe nói có không ít Thú tộc tồn tại, nhưng đẳng cấp đều rất thấp, bình thường rất ít lui tới.

Nhưng ba ngày này, chung quanh hạp cốc Tần Lĩnh phi thường náo nhiệt, hơn vạn đệ tử Phi Linh Môn đã đi tới hạp cốc Tần Lĩnh, trong thành Tần Lĩnh cũng có không ít người tụ tập.

Nhìn điệu bộ này, mọi người suy đoán, người Phi Linh Môn cố ý muốn chờ Thiên Dương Môn tại hạp cốc Tần Lĩnh, sợ là Phi Linh Môn không muốn đại chiến trong thành Tần Lĩnh, khi đó sẽ san bằng thành Tần Lĩnh thành bình địa.

Trên một đỉnh núi trong hạp cốc, hơn mười đạo thân ảnh đang đứng, chính là mấy chục Phá Giới Cảnh của Phi Linh Môn đang tụ tập ở đây, mấy người đi đầu là béo hòa thượng gầy và Phạm Thống ba người.

Chương 3521: Song hạm hiển uy

Phạm Thống nhìn chằm chằm vào phía trước, hắn nói với hòa thượng béo gầy:

- Hai vị phó đường chủ, Thiên Dương Môn có đến không?

Hòa thượng gầy nhíu mày, nhìn qua không gian trước mặt, nói nhỏ:

- Còn chưa có động tĩnh gì, nói không chừng Thiên Dương Môn sẽ không tới, nhưng cũng chưa biết chắc được.

- Tất cả cẩn thận, bọn chúng sắp tới rồi.

Thời điểm hòa thượng gầy vừa dứt lời, một thân ảnh áo xanh xuất hiện một cách vô thanh vô tức, lúc xuất hiện trước mặt mọi người, áo bào xanh phất phơ, gương mặt cương nghị, chắp tay lạnh nhạt đứng trên đỉnh núi, khí thế bá đạo bộc phát, chính là Lục Lâm Thiên.

Hòa thượng béo gầy kinh hãi, chưởng môn có thể vô thanh vô tức xuất hiện bên cạnh bọn họ, không thể nghi ngờ đã đại biểu hắn có thể đánh chết bọn họ một cách vô thanh vô tức, thực lực chưởng môn càng ngày càng mạnh, lập tức hành lễ, nói:

- Bái kiến chưởng môn.

- Bái kiến chưởng môn.

Trong hạp cốc Tần Lĩnh, hơn vạn đệ tử Phi Linh Môn cung kính hành lễ.

Ầm ầm.

Cũng vào lúc này, không gian trước mặt chấn động rất mạnh, lập tức đất rung núi chuyển, một đám thân ảnh xuất hiện.

Trong lỗ hổng không gian có mấy tọa giá khôi lỗi, phía sau bóng người như con kiến, những nơi đi qua không gian run rẩy, đất rung núi chuyển, giống như đàn châu chấu tàn phá mọi nơi.

- Thiên Dương Môn đến.

Trong nhiều người vây xem, ánh mắt khẽ động, tất cả đều quan sát trò hay.

Các đệ tử Phi Linh Môn ngưng trọng, cả không gian, không khí đều căng cứng.

Ầm ầm...

Mặt đất chung quanh đất rung núi chuyển, mặt đất lắc lư, phía trước có rất nhiều người đi tới, không ít hơn năm vạn người, đội hình chỉnh tề, không có chút hỗn loạn nào cả, có không ít khí tức lăng lệ, đều là tinh anh của Thiên Dương Môn.

Trước năm tọa giá khôi lỗi có hơn mười thân ảnh đạp không mà đứng, không gian sinh ra gợn sóng, từng khí tức lăng lệ trong người tràn ra ngoài.

- Ba Ngộ Chân Cảnh cao giai, bốn Ngộ Chân Cảnh trung giai, bảy Ngộ Chân Cảnh sơ giai, bốn mươi ba Phá Giới Cảnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn quét qua, tâm thần quan sát chung quanh, nhìn thấy đám người xuất hiện, kỳ thật hắn đã phán đoán thực lực của bọn chúng cả rồi.

Thiên Dương Môn có nhiều Ngộ Chân Cảnh và Phá Giới Cảnh như thế, làm cho Lục Lâm Thiên rất kinh ngạc, ánh mắt của hắn nhìn đại hán trung niên mặc áo bào trắng, người này phong độ nhẹ nhàng, nhưng mà ánh mắt cực kỳ lăng lệ, trong mơ hồ mang theo mùi huyết tinh.

Làm cho ánh mắt Lục Lâm Thiên bị người này hấp dẫn chính là khí tức của người này, tu vị Ngộ Chân Cảnh cao giai đỉnh phong, khí tức của người này còn mạnh hơn Đái Lễ không ít.

Hơi chút suy đoán, Lục Lâm Thiên biết rõ thân phận của người này, cưởng môn Thiên Dương Môn Bạch Kinh Đường, một bước đã tiến vào Thông Thiên Cảnh, thực lực không thể khinh thường.

Thiên Dương Môn cho năm vạn người tới, sáng sớm gió nổi mây phun, khí thế của nó trực tiếp vượt qua người Phi Linh Môn, khí tức mênh mông này làm cho ánh mắt người Phi Linh Môn ngưng trọng, cho dù từ nhân số hay thực lực, Phi Linh Môn hiện tại cũng kém hơn không ít.

Bởi vậy, hòa thượng béo gầy, Phạm Thống, mấy chục Phá Giới Cảnh đều nhìn lên người Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên quan sát tất cả, tâm thần khẽ động, phất tay, một giây sau không gian chấn động, không gian trước mặt xuất hiện hai quái vật khổng lồ.

Ầm ầm!

Không gian run rẩy, khí tức bắt đầu bạo phát, hai quái vật khổng lồ trước mặt Lục Lâm Thiên là hai chiếc thuyền lớn dài năm ngàn mét, bong thuyền có tường thành vây quanh, phóng thích khí tức kinh người.

Toàn thân đỏ sậm, bí vân quanh quẩn, nó giống như quái vật khổng lồ đang há miệng, chính là Oanh Thiên chiến hạm.

Bên phải là quái vật khổng lồ khác, cũng là một chiếc chiến hạm cực lớn, thể tích hơn một ngàn mét, không có khổng lồ nhưOanh Thiên chiến hạm, nhưng mà khí thế của nó, bí vân quấn quanh, trước chiến hạm có đầu hổ thật lớn, khí tức hung mãnh bạo phát ra ngoài, người nào cảm giác được đều thấy mình quá nhỏ bé.

- Hai chiến hạm!

Nhìn thấy hai quái vật khổng lồ này, rất nhiều ánh mắt kinh hãi, ngay cả Phi Linh Môn cũng kinh ngạc, bọn họ biết rõ chưởng môn có Oanh Thiên chiến hạm, nhưng không biết còn có chiến hạm thứ hai.

Lúc này có hai tàu chiến hạm ở đây, đệ tử Phi Linh Môn bắt đầu hưng phấn.

Tuy nhân số và cấp độ thực lực không bằng Thiên Dương Môn, nhưng mà uy lực hai chiến hạm rất khủng khiëp, các đệ tử Phi Linh Môn đều biết, hai chiến hạm kéo gần thưc lực của Phi Linh Môn và Thiên Dương Môn không ít.

Hai chiếc khổng lồ chiến hạm xuất hiện, khí tức bị đè nén đã giải tỏa, Phi Linh Môn rạng rỡ không ít, cũng làm không ít người trong Thiên Dương Môn biến sắc, đồng thời trong mắt đầy tham lam, hai chiến hạm, cho dù là chiến hạm cấp một cũng có giá trên trời.

- Phi Linh Môn có hai chiến hạm!

- Trong đó một chiếc là Oanh Thiên chiến hạm của Thị Huyết Giáo.

- Oanh Thiên chiến hạm là bảo vật của Thị Huyết Giáo, nếu oanh tạc chính diện, cho dù là cường giả Ngộ Chân Cảnh cao giai cũng không dám dễ dàng chống lại, không biết Phi Linh Môn có chiến hạm kia uy lực thế nào, khó trách Phi Linh Môn dám động Thiên Dương Môn, thì ra yên tâm vì có chỗ dựa.

- Chiến hạm tiêu hao quá lớn, ai chơi cũng đau lòng, chỉ sợ Phi Linh Môn cũng giả vờ giả vịt mà thôi.

Nhìn thấy hai chiến hạm, không ít ánh mắt kinh ngạc đang dò xét, cũng thấp giọng nghị luận với nhau.

Trong đội hình Thiên Dương Môn có một lão giả tiến lên, đạp không đứng trong gió, ánh mắt đầu hàn ý, ánh mắt nhìn thẳng vào đám đệ tử Phi Linh Môn trước mặt, cười nói:

- Ai là chưởng môn Phi Linh Môn Lục Lâm Thiên?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, mắt thấy lão giả này tu vị Ngộ Chân Cảnh cao giai, có lẽ tương đương với Huyết Trảo Đặng Nghị.

Nhìn người Phi Linh Môn không có ai trả lời, săc mặt lão giả này âm trầm, quát lớn:

- Ai là chưởng môn Phi Linh Môn Lục Lâm Thiên, điếc hay sao?

Lục Lâm Thiên vẫn lạnh nhạt đứng đó, hòa thượng béo gầy và Phạm Thống thấy chưởng môn không nói gì, ánh mắt co rúm, tự nhiên cũng không dám nói gì nữa.

Vẫn không có ai quan tâm tới, mặt mo của lão giả này lúng túng, ánh mắt đầy hàn ý, nói:

- Đám chuột nhắt các ngươi không nói lời nào đúng không, ta trước giết mấy tên, xem các ngươi còn im lặng nữa hay không.

Vừa dứt lời, sắc mặt lão giả này lạnh giá, hai tay áo run lên, hắn giống như hùng ưng, hai tay như trảo, hỏa diễm nóng bỏng bao phủ bàn tay, trực tiếp lao thẳng tới phía trước.

XIU....XIU...

Ưng trảo xuyên qua không gian, chụp thẳng vào Lục Lâm Thiên và hòa thượng béo bên cạnh.

Khí tức nóng bỏng phun trào, cả không gian run lên, nhiệt độ tăng lên nhanh chóng, giống như núi lửa bộc phát, lão giả có tu vị Ngộ Chân Cảnh cao giai, hiển nhiên thực lực không kém.

Nhìn qua lão giả đột nhiên ra tay, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thời điểm này hắn đứng phất tay, hai cánh Phi Hổ chiến hạm vỗ mạnh.

Rống!

Đầu hổ Phi Hổ chiến hạm há miệng ra, gào thét dữ tợn như vật còn sống, làm cho người ta rung động khó hiểu, chỉ trong giây lát một đạo năng lượng bắn ra như thiên thạch, năng lượng trùng thiên, sóng xung kích bắn tới, không gian cứng lại, trực tiếp bắn thẳng vào lão giả này.

Chương 3522: Đối chiến Bạch Kinh Đường

- Cẩn thận!

Ở trên không trung xa xa, Bạch Kinh Đường cảm giác được cái gì đó, quát lớn.

Nhưng bây giờ không gian cứng lại, lão giả này muốn lui đã không kịp, ngay từ đầu còn chưa tính toán lui, hắn không quan tâm uy lực của chiến hạm cấp một.

Ầm ầm.

Trong thời gian ngắn, Phi Hổ chiến hạm bắn thẳng vào lão giả này, không gian bị nghiền nát, lỗ đen tối tăm, âm thanh nổ tung vang lên, hạp cốc lớn sinh ra tiếng nổ thiên băng địa liệt, trực tiếp bị san thành bình địa.

Bành!

Lúc này lão giả Ngộ Chân Cảnh cao giai đang khiïếp sợ, thân thể bị bắn thành huyết vụ, thời điểm sắp chết hắn mới biết được uy lực của chiến hạm này vượt qua tính toán của hắn quá nhiều, hắn hối hận thì đã muộn.

Nhìn thấy cảnh tượng này, tất cả đệ tử Phi Linh Môn và người Thiên Dương Môn đều vây xem, bọn họ há hốc mồm, chiến hạm này quá khủng bố rồi.

Hô!

Mọi người quan sát hít khí lạnh, một kích oanh kích cường giả Ngộ Chân Cảnh cao giai thành huyết vụ, chẳng lẽ là chiến hạm cấp hai sao, chỉ có chiến hạm cấp hai mới có uy lực này.

Đạp không đứng đó, thân ảnh Lục Lâm Thiên vẫn không nhúc nhích, tiếp tục đứng chắp tay, hắn rất vui vẻ, uy lực của Phi Hổ chiến hạm làm hắn thỏa mãn.

Phi Hổ chiến hạm cũng là chiến hạm cấp một, nhưng mà uy lực của nó lại mạnh hơn Oanh Thiên chiến hạm nhiều lắm, đủ tiêu diệt Ngộ Chân Cảnh cao giai.

Rất nhiều ánh mắt Thiên Dương Môn bộc phát khí tức lăng lệ bất phàm, vào lúc này cường giả Ngộ Chân Cảnh cao giai bị bắn chết, sĩ khí bị đả kích không nhỏ.

Lục Lâm Thiên nhìn nhìn đám cường giả Ngộ Chân Cảnh trước mặt, nói:

- Không có tư cách nói chuyện với ta, cũng đừng có hô to gọi nhỏ, trừ phi muốn chết.

Ánh mắt Bạch Kinh Đường co rúm, trầm giọng nói:

- Ngươi chính là Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi chính là Bạch Kinh Đường, hai lựa chọn, dập đầu bồi tội, mặc ta xử trí, hoặc là Thiên Dương Môn bị ta san bằng thành bình địa, gà chó không tha.

Vừa dứt lời, tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, Oanh Thiên chiến hạm và Phi Hổ chiến hạm run lên, lệ khí khủng bố tỏa ra, giống như hai hung thú có thể xé nát tất cả.

- Chẳng lẽ ngươi chỉ dựa vào hai chiến hạm này ra oai sao, nội tình Phi Linh Môn của ngươi có thể chèo chống nổi sao?

Ánh mắt lăng lệ của Bạch Kinh Đường ngưng trọng, vừa mới kiến thức uy lực của chiến hạm quỷ dị, tu vị Ngộ Chân Cảnh cao giai bị bắn chết tại chỗ, bản thân hắn là Ngộ Chân Cảnh cao giai đỉnh phong, cũng khó có thể chống lại, tuy chiến hạm tiêu hao lớn, nhưng hắn cũng koong biết nội tình của Phi Linh Môn thế nào, bởi vậy hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt cười lạnh, nói:

- Nếu ngươi không tin, vậy thử một chút.

Vừa dứt lời, thân ảnh Lục Lâm Thiên trực tiếp xuất hiện trên Phi Hổ chiến hạm, tâm thần khẽ động, Oanh Thiên chiến hạm và Phi Hổ chiến hạm đồng thời phát động, lập tức bắn quang cầu hủy diệt.

- Trốn, chạy mau.

Bạch Kinh Đường quát lớn, bản thân hắn cũng không dám dừng lại, nhanh chóng chạy đi.

Ầm ầm.

Trong thời gian ngắn, Oanh Thiên chiến hạm và Phi Hổ chiến hạm đều oanh tạc dữ dội, năng lượng cuồng bạo khuếch tán ra, không gian nứt vỡ, rất nhiều đệ tử Thiên Dương Môn chưa kịp kêu thảm thiết, liền trực tiếp biến thành mảnh vỡ.

Xoẹt.

Lục Lâm Thiên thúc dục Oanh Thiên chiến hạm và Phi Hổ chiến hạm lướt qua không gian, không gian nghiền nát, giống như hung thú xé nát tất cả, lai không ngừng oanh kích.

Ầm ầm.

Tiếng nổ kinh người vang lên, trong Thiên Dương Môn, năm tọa giá khôi lỗi có bốn biến thành mản vỡ, rất nhiều đệ tử không kịp thoát đi đều vẫn lạc.

- Ah...

- Chạy mau.

Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, tiếng hô chạy trốn vang lên không dứt, tiếng kêu cứu quanh quẩn không gian, đội hình Thiên Dương Môn lập tức hỗn loạn, chết tổn thương thảm trọng, đại khái người Thiên Dương Môn cũng không nghĩ tới, Lục Lâm Thiên nói đánh là đánh.

- Ah...

Tiếng kêu cứu thảm thiết vô cùng thê lương, khí kình rung động quá mạnh, lần nữa hơn ngàn người không may mắn thoát khỏi, còn có rất nhiều người bị quét bay, miệng phun máu tươi như suối, không rõ sống chết.

- Thật mạnh!

Các đệ tử Phi Linh Môn rung động, nhìn thấy hai chiến hạm oanh kích rất nhiều đệ tử Thiên Dương Môn thành căn bã, vô cùng hưng phấn.

- Hừ, ta xem chiến hạm của ngươi làm gì được ta, hôm nay ta không xé xác ngươi thề không bỏ qua.

Tiếng gào tức giận vang lên, thân ảnh Bạch Kinh Đường lao thẳng về phia Oanh Thiên chiến hạm, hắn lao thẳng xuống, người này khống chế chiến hạm, chỉ có đánh chết người này, chiến hạm sẽ vô dụng, bản thân mình sẽ chiếm được hai chiến hạm này, nếu kịch chiến, chiến hạm sẽ không thể làm gì hắn được.

- Tu luyện giả phong thuộc tính áo nghĩa!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, hắn tùy ý cho Bạch Kinh Đường lao xuống, nếu hắn muốn ngăn cản Bạch Kinh Đường, Bạch Kinh Đường không dễ dàng leo lên Oanh Thiên chiến hạm.

- Thiên Phong Trảo.

Bạch Kinh Đường hừ nhẹ, sắc mặt băng hàn, phong thuộc tính áo nghĩa phóng thích ra ngoài, phong nhận ngưng tụ trong tay, một trảo vặn vẹo không gian, trực tiếp chụp thẳng vào đầu Lục Lâm Thiên.

Tạch...

Cả không gian không ngừng run rẩy, một trảo xé rách không gian, xuất hiện vết nứt không gian đen kịt.

- Tê Thiên Liệt Địa trảo.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, hàn quang bắn ra khỏi mắt, phất tay hình thành đường cong quái dị, trong chốc lát cả không gian phong vân biến sắc, hỏa thuộc tính năng lượng ngưng tụ đầy trời, dùng xu thế như bôn lôi đáp trả một trảo của Bạch Kinh Đường.

Ken két.

Hai trảo đánh ra, không gian nổ tung, lực lượng không gian xé rách tất cả.

Mảnh vỡ không gian bị nghiền nát, thân ảnh Lục Lâm Thiên bị đẩy lui, ánh mắt chau lên, thân thể bay thẳng lên trời.

- Thì ra chỉ là Ngộ Chân Cảnh trung giai mà thôi, trốn chỗ nào.

Sắc mặt Bạch Kinh Đường ngưng trọng, đối phương Ngộ Chân Cảnh trung giai nhưng thực lực cực kỳ cường hãn, nhìn Lục Lâm Thiên trở ra, cho rằng Lục Lâm Thiên muốn chạy trốn, hắn lao tới thật nhanh, muốn ngăn cản Lục Lâm Thiên.

Vèo.

Bạch Kinh Đường thân là tu luyện giả phong thuộc tính áo nghĩa cho nên tốc độ cực nhanh, âm thanh xé gió bén nhọn, tốc độ của hắn mắt thường không thấy được, lập tức lướt thẳng về phía Lục Lâm Thiên, chỉ trong thời gian ngắn đã đuổi kịp Lục Lâm Thiên.

Bành.

Đuổi theo Lục Lâm Thiên, đối mặt bóng lưng Lục Lâm Thiên, trảo trong tay Bạch Kinh Đường sinh ra hào quang, nguyên lực cực lớn chụp thẳng vào đầu Lục Lâm Thiên.

Âm thanh trầm thấp vang lên, kình phong khủng bố quét qua, lập tức như phong bạo quét ngang bầu trời, không gian gần đó bị phong thuộc tính áo nghĩa đánh nát.

Một trảo này đánh nát thân thể Lục Lâm Thiên thành nhiều mảnh nhỏ, nhưng cũng không có huyết vụ sinh ra.

- Là tàn ảnh.

Sắc mặt Bạch Kinh Đường đại biến, tốc độ của đối phương nhanh tới mức đáng sợ như vậy, lập tức cảnh giác nhìn ra sau lưng.

Bành!

Nhưng vào thời điểm này, thân ảnh Lục Lâm Thiên lại xuất hiện, thời không chung quanh tɧác ⌊oạи, lúc vừa xuất hiện hắn đánh ra một quyền phá không thẳng tới phía trước, khí tức lăng lệ bộc phát, lập tức như bôn lôi đánh thẳng vào lưng Bạch Kinh Đường, lực lượng khủng bố đánh Bạch Kinh Đường bay đi mấy chục thước.

Chương 3523: Nước ấm nấu ếch

Đạp! Đạp!

Sắc mặt Bạch Kinh Đường đại biến, thân ảnh nhanh chóng ổn định lại, thời điểm hắn vừa ổn định, còn chưa kịp ngẩng đầu, sau lưng lại có sát khí bạo phát, lại có một quyền đánh thẳng vào người.

- Thiên Phượng Ấn!

Bạch Kinh Đường không dám do dự, phất tay đánh ra một ấn, hư ảnh phượng hoàng bảy màu xuất hiện.

Thú uy của phượng hoàng bảy màu bao phủ hư không, thú ảnh lớn vài trăm mét, ánh mắt vô cùng lăng lệ, thú uy khủng bố phá hủy không gian, vỗ cánh bay tới như thiên thạch.

Ngao.

Trong thời gian cực ngắn, một quyền của Lục Lâm Thiên biến đổi, hư ảnh Kim Long lướt tới, trực tiếp đυ.ng vào hư ảnh phượng hoàng bảy màu, va chạm như thế, đột nhiên lỗ đen xuất hiện tại nơi va chạm.

Ken két...

Hai thú ảnh va chạm nhau, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, hắc quang tỏa ra làm người ta khϊếp sợ, linh hồn bị chấn nhϊếp run rẩy.

Đạp đạp!

Cả không gian run lên, thân ảnh hai người lảo đảo lui ra sau mấy bước, sau đó một lúc mới đứng vững.

Một giây sau, Bạch Kinh Đường bao phủ tron áo giáp màu trắng, hắn nhanh chóng lao tới trước, đánh ra một trảo vào mặt Lục Lâm Thiên.

- Thanh Linh Khải Giáp.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, vận chuyển Thanh Linh Khải Giáp, thời điểm hắn ra tay làm người ta cảm thấy không khỏe, thân ảnh thân ảnh lóe lên bộc phát khí thế không ai có thể ngăn cản nổi.

- Trốn không thoát.

Bạch Kinh Đường quát một tiếng, phong thuộc tính áo nghĩa làm không gian cứng lại, cuồng phong nôi lên.

Lục Lâm Thiên vừa mới thoát thân, mặc dù bị ngăn cản trong không gian, hắn đã bị áp chế, không gian này có phần giống phong thuộc tính thời không lao ngục của hắn.

- Chơi áo nghĩa không gian, đùa chơi chết ngươi.

Lục Lâm Thiên cười lạnh một tiếng, hào quang màu xanh dùng bản thân hắn làm trung tâm, hóa thành màn sáng màu xanh bao phủ không gian, chỉ trong thời gian ngắn ngủi, trên người Lục Lâm Thiên bộc phát khí tức sinh cơ nồng đậm, khí tức thôn phệ vạn vật bộc phát ra, mà trong không gian, sinh cơ bị thôn phệ không còn.

Oanh.

Một trảo của Bạch Kinh Đường đánh thẳng vào màn sáng màu xanh, lập tức bị hấp thu lực lượng, phong thuộc tính áo nghĩa không gian cũng bị triệt tiêu.

Phanh.

Hào quang màu xanh của Lục Lâm Thiên bị đánh trúng thật mạnh, khí xoáy va chạm với trảo của Bạch Kinh Đường.

Ầm ầm!

Hai bên va chạm vào nhau, nhưng Bạch Kinh Đường cảm giác được lực lượng và sinh cơ của bản thân đang trôi qua nhanh chóng.

Đạp đạp.

Thân thể Bạch Kinh Đường lảo đảo lui ra phía sau, ánh mắt của hắn rất ngưng trọng, thực lực của hắn trên đối phương, nhưng không biết vì sao, hắn bị áp chế khắp nơi, không thể thi triển.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng không dễ dàng, muốn đánh bai Bạch Kinh Đường cũng có chút khó khăn, không thi triển chút ít thực lực, sợ rằng không dễ dàng đắc thủ, tâm thần khẽ động, hắn dùng bản thân làm trung tâm, hào quang màu xanh bộc phát.

- Tiếp tục.

Lục Lâm Thiên lại đánh ra một quyền, trong nháy mắt quyền kình đánh thẳng vào Bạch Kinh Đường như thiểm điện.

Bạch Kinh Đường không có lựa chọn nào khác, ánh mắt ngưng tụ, hắn cũng đánh ra một quyền vào người Lục Lâm Thiên, một quyền này đập thẳng vào Thanh Linh Khải Giáp, Thanh Linh Khải Giáp ở phần bụng của Lục Lâm Thiên xuất hiện dấu hiệu rạn nứt.

Ken két.

Lục Lâm Thiên cũng không chút khách khí, hắn xuất quyền như bôn lôi vào ngực Bạch Kinh Đường, công kích cuồng mãnh đánh thẳng vào áo giáp của hắn.

- Tiếp tục.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên thối lui, hắn đạp mạnh vào hư không, không có trì hoãn chút nào, khí xoáy dưới chân bắt đầu khởi động, lại xuất kích lần nữa, thủ ấn xuất ra, hóa quyền thành chưởng.

Xùy!

Chưởng của Lục Lâm Thiên sinh ra hào quang chói mắt, thân ảnh hóa thành hào quang mơ hồ rồi lướt đi.

Bạch Kinh Đường đâm lao phải theo lao, căn bản không thể tránh né, hai người đυ.ng nhau, không gian run run không ngớt.

Ầm ầm!

Khí kình bắn ra các nơi, trên không trung hạp cốc Tần Lĩnh thiên băng địa liệt, từng ngọn núi bị bao phủ vào bên trong, trực tiếp bị san thành bình địa, mặt đất rạn nứt, đá vụn bắn ra, năng lượng quét qua tất cả các nơi, tất cả cường giả Ngộ Chân Cảnh của Thiên Dương Môn vô cùng ngưng trọng.

Chưởng môn đang tại kịch chiến đối thủ, Phi Linh Môn có chiến hạm, bởi vậy Thiên Dương Môn không dám ra tay với Phi Linh Môn, sợ bị chiến hạm đối phương oanh kích, còn không bằng chờ chưởng môn đánh bại đối thủ.

Hòa thượng béo gầy, Phạm Thống của Phi Linh Môn cũng không nhẹ nhõm chút nào, nếu chưởng môn bị thua, hậu quả kia quá phiền toái.

Không có ai biết, lúc này Bạch Kinh Đường càng ngày càng kinh hãi, mộc thuộc tính áo nghĩa của đối phương làm hắn ăn không tiêu, đồng thời hắn đánh ra từng đạo lực lượng, đối phương hoàn toàn có tư thế dốc sức liều mạng.

Một quyền đổi một quyền, một chưởng đổi một chưởng.

Lục Lâm Thiên dùng đấu pháp liều chết làm cho Bạch Kinh Đường không dám dùng linh hồn phân thân, vạn nhất đối phương ôm tâm tư chết cùng linh hồn phân thân của mình, vậy được không bù mất, đối phương hoàn toàn không muốn sống.

Bạch Kinh Đường cũng không biết, lực phòng ngự của Lục Lâm Thiên biếи ŧhái, thực lực của hắn đối với Lục Lâm Thiên không có tác dụng trí mạng, một quyền đổi một quyền, ngươi ăn thiệt thòi chắc chắn là hắn.

Bành!

Bạch Kinh Đường lại cắn răng đánh ra một quyền vào ngực Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên cười lạnh, hơn mười đạo công kích vừa rồi đã làm đối phương ăn thiệt thòi lớn, gần trong gang tấc, hắn lại đánh ra một quyền nữa, quyền như thiểm điện đánh thẳng vào Bạch Ngọc Đường.

- Linh Vũ Quyết!

Lục Lâm Thiên xuất ra một quyền làm năng lượng chấn động nhộn nhạo, không gian to lớn trở nên vặn vẹo.

Bành.

Lục Lâm Thiên đánh ra một quyền, khí kình cuồng mãnh áp qua không gian, Bạch Ngọc Đường phát hiện Lục Lâm Thiên đã dùng toàn lực, muốn phòng bị cũng đã muộn, "Phụt", hắn phun máu tươi, uy áp chấn nhiếp linh hồn tràn ra, linh hồn công kích đã đến, hắn cũng bị ảnh hưởng, ánh mắt ngây ngốc.

Giao thủ cấp độ này, bất luận sai lầm gì cũng là trí mạng, Bạch Kinh Đường bị linh hồn công kích ảnh hưởng, Lục Lâm Thiên sớm rút lui ra sau, cười lạnh nhìn hắn, đây là chiến pháp nước ấm nấu ếch, từ từ mài chết đối thủ.

- Linh Vũ Quyết!

Lục Lâm Thiên quát lớn, thời gian chi lực gấp sáu mươi lần, tăng thêm không gian chi lực ảnh hưởng làm thời không thác loạn, cùng lúc, thổ thuộc tính năng lượng hội tụ thành chưởng ấn khổng lồ.

Chưởng ấn này mang theo lực lượng linh hồn, không gian run lên, biên giới chưởng ấn xé rách không gian, một chưởng này đánh thẳng vào Bạch Ngọc Đường.

PHỤT.

Một kích này, linh hồn công kích quét qua, Bạch Kinh Đường phun máu tươi, thân thể bay đi như cánh chim gãy cánh, rơi thẳng xuống đất.

- Đại địa Vô Ảnh Cước.

Thời điểm Bạch Kinh Đường rơi xuống, Lục Lâm Thiên cũng không có buông tha cơ hội này, thân ảnh xuất hiện quỷ mị, hắn liên tục đánh ra mấy cước, từng cước đá vào thân thể Bạch Kinh Đường, mỗi một cước trực tiếp phá hủy không gian, vũ kỹ trên đại lục Linh Vũ dùng trong tay Lục Lâm Thiên lại vô cùng cường hãn.

PHỤT!

Bạch Kinh Đường lại phun máu tươi, áo giáp trắng trên người nhanh chóng rạn nứt.

Thân thể Bạch Kinh Đường bắn ngược vào ngọn núi, ngọn núi sụp đổ nghiền nát, sơn băng địa liệt, thanh thế kinh người.

Chương 3524: Giết người không thấy máu

- Bạch Kinh Đường bị chà đạp.

- Đây quả thực là bị hành hạ.

Người vây xem há hốc mồm, đệ tử Phi Linh Môn hưng phấn hò reo.

Trong ngọn núi nghiền nát, thân thể Bạch Kinh Đường giãy dụa bay lên trời, hắn bắt đầu sinh thoái ý, người trong Thị Hoang Thế Giới đều tâm ngoan thủ lạt, cũng không có kẻ nào nhân từ nương tay, nhưng không có ai là người ngu, đánh không lại thì bỏ chạy, bằng không hẳn phải chết không thể nghi ngờ, đây là điểm ai cũng rõ ràng.

Tâm ngoan thủ lạt, tuyệt đối không nhân từ nương tay, đây là dưới tình huống chiếm thượng phong, một khi phát hiện không địch lại, trong Thị Hoang Thế Giới không ai muốn chết, muốn chết đã không trốn tới Thị Hoang Thế Giới đến.

- Đường đường chưởng môn Thiên Dương Môn Bạch Kinh Đường, chẳng lẽ muốn chạy trốn sao?

Bạch Kinh Đường nhanh chóng bỏ trốn, Lục Lâm Thiên làm sao không phòng bị, lúc Bạch Kinh Đường phóng lên trời thì trên trời sinh ra kim quang, không gian đông cứng lại.

Ầm ầm!

- Lăn xuống đi!

Phong vân kích động, một đạo kim quang đánh thẳng vào người Bạch Ngọc Đường.

Ken két!

Bạch Ngọc Đường bị đánh trúng, thân thể hắn lại rơi thẳng xuống hạp cốc phía dưới.

Bang bang!

Trong hạp cốc Tần Lĩnh đang diễn ra cảnh tượng sơn băng địa liệt, không gian bị hào quang màu vàng bao phủ, không gian vặn vẹo nứt vỡ, năng lượng cuồng bạo quét qua chung quanh.

"Phốc phốc!"

Sơn mạch bị san bằng, sắc mặt Bạch Kinh Đường tái nhợt, huyết vụ tung tóe, khí tức uể oải, máu tươi đầm đìa.

Phong vân biến sắc, không gian khôi phục như cũ, nhưng lúc này hào khí rất ngưng trọng, cách đó không xa, Phi Hổ chiến hạm và Oanh Thiên chiến hạm đang nhắm họng pháo vào Bạch Kinh Đường, khí tức lăng lệ tập trung vào người Bạch Kinh Đường.

- Chưởng môn đánh bại Bạch Kinh Đường, Ngộ Chân Cảnh trung giai có thể đánh bại Bạch Ngọc Đường một chân bước vào Thông Thiên Cảnh.

Trong Phi Linh Môn, hòa thượng béo gầy kích động, hai đấm nắm chặt, bọn họ nhìn thấy cảnh này, biết rõ Bạch Ngọc Đường thua rồi.

- Chưởng môn bại, làm sao có thể...

Đối với người Thiên Dương Môn mà nói, dường như rất khó tin, chưởng môn thua bởi một Ngộ Chân Cảnh trung giai...

Bạch Kinh Đường cảm nhận rõ khí tức của hai chiến hạm đang nhắm thẳng vào mình, sợ là mình khẽ động, chiến hạm sẽ lập tức bắn nát mình ra.

Bạch Ngọc Đường giãy dụa nhìn lên không trung, nhìn đối thủ đáng sợ của mình,

Lục Lâm Thiên đứng trên không trung, Thanh Linh Khải Giáp dần dần rút đi, áo bào xanh phất phơ, khí tức bá tuyệt bao quát thiên hạ, nhìn Bạch Kinh Đường, nói:

- Bạch Kinh Đường, cho ngươi hai lựa chọn, muốn chết, ta thành toàn ngươi, sau đó san bằng Thiên Dương Môn, chó gà không tha, muốn sống, gia nhập Phi Linh Môn, trở thành phó đường chủ Ngoại Đường, ba hô hấp sau trả lời ta, nếu không, ta không ngại muốn mạng của ngươi! Ngươi cũng có thể nếm thử mình chạy thoát hay không.

Ánh mắt Bạch Kinh Đường run rẩy, suy nghĩ chết và mạng sống, hoặc là trốn chạy để khỏi chết, ba lựa chọn hắn phải chọn một, lúc này hắn không có lựa chọn nào khác, Thị Hoang Thế Giới chính là nư thế, cường giả vi tôn.

Chưa đến ba hô hấp, ánh mắt Bạch Kinh Đường co rúm, đột nhiên quỳ một chân trên đất, nói:

- Bạch Kinh Đường bái kiến chưởng môn, ta nguyện ý gia nhập Phi Linh Môn.

- Bạch Kinh Đường gia nhập Phi Linh Môn chúng ta.

Phạm Thống, hòa thượng béo gầy giật mình ngoài ý muốn, bọn họ có lẽ không nghĩ tới, thì ra chiếm đoạt Thiên Dương Môn mới là dụng tâm thật sự của chưởng môn.

Lục Lâm Thiên cười thỏa mãn, nhìn đám đệ tử Thiên Dương Môn đang thất lạc, hắn nói thật to:

- Đệ tử Thiên Dương Môn nghe đây, người quy thuận Phi Linh Môn sẽ có lợi, không gia nhập phải chết.

Hai mặt nhìn nhau, mấy vạn đệ tử Thiên Dương Môn quan sát lẫn nhau, chưởng môn đều gia nhập Phi Linh Môn, bọn họ muốn thế nào chứ?

- Bái kiến chưởng môn.

Dẫn đầu có Ngộ Chân Cảnh tỏ vẻ trung tâm, nhất triều thiên tử nhất triều thần, càng sớm quy thuận càng tốt, đạo lý kia không có gì khó hiểu.

- Bái kiến chưởng môn.

- Bái kiến chưởng môn...

Khi có người quy thuận gia nhập, lập tức đệ tử Thiên Dương Môn đều quy thuận.

- Thiên Dương Môn gia nhập Phi Linh Môn, bị hắn chiếm đoạt, Phi Linh Môn càng ngày càng mạnh.

- Chưởng môn Phi Linh Môn quá mạnh, Bạch Kinh Đường cũng thất bại.

- Không biết Lục Lâm Thiên có địa vị gì.

...

Sáu ngày sau đó, một năm trong Thiên Trụ đã qua, Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm trọc khí.

- Thời gian áo nghĩa và không gian áo nghĩa đã dung hợp với nhau, hai chủng áo nghĩa dung hợp hoàn mỹ, so với thời không lao ngục cũng không yếu hơn chút nào.

Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ, trong thời gian một năm này, Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ thời không lao ngục gặp bình cảnh ngăn cản, nhưng mà lĩnh ngộ thời gian áo nghĩa và không gian áo nghĩa dung hợp lại tiến bộ không nhỏ, thậm chí tiến bộ vượt qua Lục Lâm Thiên dự đoán.

Lục Lâm Thiên phất tay vỗ vào đầu rối, Lục Lâm Thiên mượn phản lực lơ lửng trên cao.

Vù vù!

Khí tức bắt đầu chấn động, không gian bắt đầu sinh ra gợn sóng thác loạn rất lớn, cả không gian run rẩy, dùng bản thân làm trung tâm, không gian thác loạn, không gian áo nghĩa và thời gian áo nghĩa tràn ngập các nơi.

XIU....XIU...

Biên giới không gian bị thời gian chi lực ảnh hưởng, biên giới xuất hiện vết đen hư không, tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, thời gian thác loạn, không gian sinh ra khe nứt không gian rất mạnh.

- Về sau gọi là thời không hư lao a.

Thu không gian quỷ dị này, nhìn qua không gian thời không thác loạn, Lục Lâm Thiên cười thỏa mãn, có thể xem như bản thăng cấp của thời không lao ngục.

Tuy thời không lao ngục cũng dung hợp thời gian và không gian áo nghĩa, nhưng không kết hợp hoàn mỹ, lúc này ‘ thời không hư lao ’ mới thật sự dung hợp hai áo nghĩa kỳ lạ này với nhau.

Xùy!

Sau một lát, Lục Lâm Thiên lại tiến vào Thiên Trụ giới tầng thứ nhất.

Thiên Trụ giới tầng thứ nhất, Vấn Thân Mạc đang ngồi hai tháng ở đây, thần sắc rung động, thủ ấn không ngừng biến hóa, có đôi khi mừng rỡ rung động, kích động muốn thổ huyết.

- Tuyệt diệu ah, quá tuyệt diệu.

Lục Lâm Thiên tới gần Vấn Thân Mạc, Vấn Thân Mạc hồn nhiên không biết, hắn vẫn suy nghĩ và khen không dứt miệng.

Nhìn Vấn Thân Mạc, Lục Lâm Thiên mỉm cười, hỏi:

- Vấn Thân Mạc, ngươi cân nhắc thế nào.

- Ngươi tới.

Vấn Thân Mạc lúc này mới hồi phục tinh thần lại, lập tức ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt si ngốc quan sát Lục Lâm Thiên, ánh mắt run run mấy cái, bỗng nhiên mặt mo ủy khuất, đứng dậy, ánh mắt ủy khuất suýt khóc, nói:

- Ngươi rốt cục đã đến, tại sao ngươi lâu như vậy mới tới, ta sắp bị hành hạ chết rồi, ngươi thật biết tra tấn người khác mà.

Lục Lâm Thiên khó hiểu hỏi:

- Ta tra tấn ngươi thế nào?

- Trời đất chứng giám, ngươi dám nói ngươi không phải cố ý tra tấn ta sao?

Vấn Thân Mạc ủy khuất suýt rơi lệ, nhìn Lục Lâm Thiên, quả thật đang lên án.

- Ngươi cho ta ngọc giản, toàn bộ đều là tri thức khôi lỗi, đan dược, tọa giá khôi lỗi, luyện chế chiến hạm và bố trí đại trận đều vo cùng cao thâm huyền ảo, nhưng chỉ cho có một nửa, ta xem phía trước không có đằng sau, nghiên cứu nửa phía trước không có lĩnh ngộ phia sau, ngươi không phải tra tấn thì là cái gì, đây là giết người không thấy máu.

Chương 3525: Tiểu Long và Tĩnh Thần công chúa

Vấn Thân Mạc nói xong, hắn rơi lệ đầy mặt, gần đây hắn sống rất giày vò, nội tâm giằng xé, khôi lỗi, đan dược, tọa giá khôi lỗi, chiến hạm, đại trận có phương pháp luyện chế và bố trí, đều là cao thâm huyền ảo, nhưng mỗi phương pháp luyện chế, Lục Lâm Thiên đều cấp hắn một nửa, xem phía trước không có đằng sau, nghiên cứu phía trước không thể lĩnh ngộ phía sau, đối với tu luyện giả linh hồn áo nghĩa, đối với hắn là tra tấn không gì sánh nổi.

Lục Lâm Thiên nghe vậy cười nhạt, Lục Lâm Thiên muốn chính là hiệu quả này, Lục Lâm Thiên cho Vấn Thân Mạc chính là tri thức của Đại Thiên Linh Lục, với tu luyện giả linh hồn áo nghĩa là hấp dẫn không gì sánh nổi.

Nhìn Vấn Thân Mạc, Lục Lâm Thiên cười nhạt, hỏi:

- Vậy ngươi cân nhắc như thế nào?

Vấn Thân Mạc nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt xoay chuyển, nói:

- Ta gia nhập Phi Linh Môn, ta cầu ngươi cho ta gia nhập Phi Linh Môn, ngươi không cho ta gia nhập Phi Linh Môn, dù sao ta cũng không đi, đúng rồi, những phương pháp luyện chế khôi lỗi, đan dược, tọa giá khôi lỗi, chiến hạm, trận pháp này, phía sau ngươi đều có, cho ta xem một chút được hay không, chỉ cần ngươi cho ta xem, về sau ta sẽ làm trâu ngựa cho Phi Linh Môn, uy, ngươi đừng đi, rốt cuộc có được hay không, ta cầu ngươi, ngươi cho ta nhập Phi Linh Môn không được sao... Uy, ta muốn gia nhập Phi Linh Môn...

......

- Bái kiến chưởng môn.

Trong đại điện, lúc này có gần trăm người cung kính hành lễ, hòa thượng béo gầy, Bạch Kinh Đường đang ở đây, lúc này Phi Linh Môn Ngộ Chân Cảnh tổng cộng mười sáu người, tăng thêm Kim Viên là mười bảy, nhưng mà Kim Viên vẫn đang chữa thương, nhưng thương thế đã sớm không đáng ngại, dương như có lĩnh ngộ, cho nên Lục Lâm Thiên không quấy rầy.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, hơn mười Ngộ Chân Cảnh, bảy tám chục Phá Giới Cảnh, thực lực như vậy đủ quét ngang Vạn Cổ Thế Giới, nhưng đối phí Thiên Thủy Môn lại không đủ.

Lúc này Lục Lâm Thiên lại tuyên bố Bạch Ngọc Đường là phó đường chủ Ngoại Đường, mà Vấn Thân Mạc đang đưng bên cạnh Lục Lâm Thiên, hắn cũng thành phó đường chủ Linh Đường, Thiên Dương Môn còn một trưởng lão Ngộ Chân Cảnh cao giai, tạm thời phụ trách chuyện Võ Đường.

Bốn Ngộ Chân Cảnh trung giai cũng trở thành trưởng lão, bảy Ngộ Chân Cảnh biến thành hộ pháp, đồ vật trên người bọn họ, Lục Lâm Thiên không động, nhưng lại giao cho bọn họ không ít đan dược chân phẩm, Phá Giới Cảnh cũng có không ít đan dược giới phẩm, chuyện này làm người Thiên Dương Môn bất ngờ, chưởng môn quả nhiên hành động vượt qua suy đoán của bọn họ.

Sau khi an bài tất cả, Lục Lâm Thiên mới rời khỏi đại sảnh, Vấn Thân Mạc chủ động đi vào Thiên Trụ giới, muốn nghiên cứu tri thức vừa đạt được...

Sau khi đưa Vấn Thân Mạc vào trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên tính toán thời gian, thương hội Thải Vân cũng sắp đưa tài liệu tới rồi, sau khi có tài liệu, hắn sẽ luyện cế chiến hạm và khôi lỗi, đây là biện pháp tăng thực lực của Phi Linh Môn rất nhanh, về phần tinh thạch thế giới mua sắm tài liệu, hắn chỉ có thể dựa vào bán chiến hạm và tọa giá khôi lỗi.

Vạn sự khởi đầu nan, lúc này Phi Linh Môn tại Thị Hoang Thế Giới chỉ mới có hình thức ban đầu, trong lòng Lục Lâm Thiên thở dài, vì nhân nhân trên đại lục Linh Vũ, tất cả còn xa lắm.

Nội tâm Lục Lâm Thiên không có chút oán hận nào, đạt được càng nhiều, trả giá càng nhiều, càng trả giá nhiều sẽ giúp mình càng mạnh.

- Tiểu Long, ngươi bây giờ đang ở nơi nào?

Bên ngoài đình viện, Lục Lâm Thiên nhìn đỉnh núi, hắn nhớ tiểu Long.

...

Trong thiên địa, núi non trùng điệp, trong sơn mạch có tiếng thú rống không dứt.

Rống...

Ô...

Trong thế giới này tiếng thú rống vang vọng các nơi, tùy ý có thể nhìn thấy cường giả thú tộc.

Trong kiến truc vàng son lộng lẫy, to lớn đồ sộ, chung quanh có năng lượng thiên địa rất đậm, cũng có được cấm chế và đại trận cực lớn, không phải người bình thường có thể tới được.

- Tiểu tử, ngươi có tư cách gì đi theo bên cạnh Tĩnh Thần công chúa, đừng tưởng rằng Vân Hoàng nói lưu ngươi lại, ngươi có tư cách đi theo tại Tĩnh Thần công chúa hay sao? Ngươi có tư cách đi vào mật địa tu luyện sao?

Bên ngoài đại điện to lớn, trên một quảng trường lớn khủng khiếp, hơn mười thân ảnh to lớn nhanh nhẹn vây quanh một thanh niên áo bào vàng.

Tóc của thanh niên áo bào vàng hơi xoắn lại, trong mi tâm còn có ấn ký nhàn nhạt, trong tôn quý còn có yêu mị.

- Thiết Hùng, ngươi muốn như thế nào, xem ta không tồn tại sao?

Bên cạnh thanh niên áo bào vàng có một thiếu nữ thanh lệ thoát tục nhìn thẳng vào đám người đang vây quanh, nàng rất tức giận, nhưng lại sinh ra khí chất cao quý, giống như hoa sen mới nở.

- Công chúa, hắn chỉ là người ngoài, vì sao lại giúp đỡ hắn, ở đây đều là các vị tướng quân chinh chiến bên ngoài, tên này không có tư cách đi bên cạnh ngươi.

Nam tử nói chuyện to lớn như gấu chó, khí tức toàn thân hùng hậu, mắt nhìn thẳng thanh niên áo bào vàng, nhưng hắn vẫn cung kính với nữ tử.

Sắc mặt nữ tử âm trầm mang theo uy áp trời sinh, khí chất làm cho không người nào dám bất kín, đang muốn muốn nói cái gì, thanh niên áo bào vàng lại nói:

- Tĩnh Thần công chúa, bọn họ tới tìm ta, cứ giao ta giải quyết.

Nữ tử gọi là Tĩnh Thần công chúa cắn môi, lập tức gật đầu, đôi mắt dễ thương mang theo một tia lo lắng, nói với thanh niên áo bào vàng:

- Tiểu Long, vậy ngươi cẩn thận một chút.

Tiểu Long gật đầu, đôi mắt nhìn qua nam tử trước mặt, nói:

- Thiết Hùng, ngươi muốn làm cái gì?

Nam tử tên là Thiết Hung phất tay của mình, lạnh lẽo nhìn tiểu Long, nói:

- Về sau trung thực cách xa Tĩnh Thần công chúa một ít, ngươi cũng buông tha tư cách tu luyện trong mật địa, danh ngạch không phải của ngươi, bằng không ta sẽ không khách khí với ngươi.

Tiểu Long lườm Thiết Hùng, nói:

- Loại người như ngươi, nhớ ngày đó trên đại lục Linh Vũ, ta giáo huấn không biết bao nhiêu tên, ngươi còn chưa có tư cách khoa tay múa chân trước mặt ta, tốt nhất nhanh cút qua một bên, bằng không ngươi sẽ hối hận.

Thiết Hùng nghe vậy, lập tức giận dữ, hắn tức giận quát:

- Tiểu tử không biết phân biệt, xem mặt mũi Tĩnh Thần công chúa, ta vốn là còn ý định nói chuyện với ngươi, không nghĩ tới ngươi không biết điều, cũng đừng trách ta không khách khí, đây là ngươi tự tìm.

Vừa quát xong cánh tay rung lên, một đạo nguyên lực hùng hồn bộc phát, nắm dấm thật lớn phá không bay đi, chấn vỡ không gian đánh vào người tiểu Long.

Phanh!

Một quyền đánh xuống, thân ảnh nhỏ gầy của tiểu Long vững như bàn thạch, không chút di động, ánh mắt mang theo chiến ý, cánh tay có hỏa diễm tử kim sắc giao thoa, hắn sớm ngưng tụ một quyền, lúc quyền của Thiết Hùng đánh xuống, hắn cũng ra tay.

PHỤT!

Không có chút trốn tránh, ánh mắt Thiết Hùng chưa kịp quan sát, một quyền của tiểu Long đã đánh hắn phun máu, thân thể tráng kiện bay ra xa, nương theo đó là mấy thân ảnh đứng gần bị ảnh hưởng bay theo.

Rầm rầm rầm!

Từng thân ảnh nện xuống đất, sắc mặt Thiết Hùng trắng bệch, một quyền này mạnh thế nào, chỉ có hắn tự mình biết, trong quyền của tiểu Long Thủ mang theo hỏa diễm nóng bỏng đang thiêu đốt lục phủ ngũ tạng của hắn.

Chương 3526: Có người đánh tới tận cửa

- Tiểu Long, ngươi không sao chớ.

Ngược lại Tĩnh Thần công chúa vô cùng lo lắng, bóng hình xinh đẹp tới trước mặt, thấy tiểu Long không có việc gì, nhưng vẫn quan tâm lo lắng.

- Ta không sao.

Tiểu Long lắc đầu nói với Tĩnh Thần công chúa, lập tức vỗ vào ngực bị Thiết Hùng đánh trúng, hắn rời đi, người chung quanh không dám ngăn cản, nhao nhao lui ra phía sau.

Tiểu Long đến bên cạnh Thiết Hùng, ánh mắt hơi trầm xuống, hắn lạnh nhạt nói:

- Về sau nhìn thấy ta nên trốn xa một chút, Ngộ Chân Cảnh sơ giai mà thôi, không có tư cách hung hăng càn quấy trước mặt ta.

...

Thân ảnh tiểu Long xuất hiện trên đỉnh núi đầy tuyết trắng, áo bào màu vàng phất phơ, gió thổi qua tóc vàng, ánh mắt vẫn nhìn phía trước.

Bóng dáng xinh đẹp của Tĩnh Thần công chúa xuất hiện bên cạnh hắn, nhìn thanh niên áo bào vàng, đôi mắt dễ thương biến ảo, hơi do dự, hỏi:

- Tiểu Long, ngươi có tâm sự?

- Cũng không có gì, ta nhớ lão đại, Thần Hi, tiểu Y...

Tiểu Long quay đầu lại, hắn nhớ lại những người thân của mình...

...

- Lục Lâm Thiên bị ta tìm được, ngươi chết chắc rồi, ngươi dám đùa giỡn ta, còn dám sờ mông ta, gạt ta nhìn trộm nhẫn trữ vật, bên trong có linh hồn công kích.

Nữ tử xinh đẹp vuốt bờ mông của nàng, nàng còn nhớ rõ Lục Lâm Thiên đáng chết thừa lúc mình bị trúng linh hồn công kích, ma chưởng của hắn vuốt mông của mình, dùng sức xoa nắn vài cái, gương mặt chán ghét kia còn hôn lên má và môi nàng, lưu lại nước bọt trên mặt, ngay cả người nàng thầm mến cũng không dám làm thế với nàng, sau này nàng phải làm sao...

Nghĩ tới những thứ này, trên mặt nữ tử xinh đẹp tức giận, hai tay nắm chặc, nhưng dù nàng tức giận thế nào vẫn vô cùng xinh đẹp.

- Hừ, Lục Lâm Thiên, ngươi chờ đó cho ta!

Nhìn qua phía trước, nữ tử biến mất không thấy gì nữa.

Sáng sớm, vạn vật thức tỉnh trong ánh bình minh, thân ảnh Phạm Thống tiến vào hậu viện, nói:

- Chưởng môn, thương hội Thải Vân đến.

- Thì thế nào, vội vàng hấp tấp làm gì vậy, bằng không về sau Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ sẽ xem thường ngươi, ta cũng mặc kệ.

Cửa phòng mở ra, thân ảnh Lục Lâm Thiên đi ra khỏi phòng, duỗi lưng, hít không khí trong lành.

Ánh mắt Phạm Thống ánh mắt nhảy lên, lập tức hỏi:

- Chưởng môn, Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ là ai?

- Là lãnh đạo trực tiếp của ngươi.

Lục Lâm Thiên nhìn Phạm Thống, thân ảnh lập tức biến mất.

- Chưởng môn chờ ta một chút.

Phạm Thống sờ sờ đầu, sau đó đi theo mau.

Trong đại sảnh Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên đi vào đại sảnh đã thấy Bạch Kinh Đường và hòa thượng béo gầy, trong đại sảnh có mấy người đang đứng, ở đây có nữ tử xinh đẹp, gương mặt trái xoan, mái tóc xõa dài ngang lưng đang đứng chờ sẵn, trừ An Thi Dao ra, không phải người khác.

- An tiểu thư, sao ngươi lại tự mình đến đây?

Nhìn thấy An Thi Dao, Lục Lâm Thiên hơi ngạc nhiên, thương hội Thải Vân đưa hàng đến, cần An Thi Dao tự mình áp giải, đây không phải việc tầm thường.

An Thi Dao nhìn Lục Lâm Thiên, cười nói:

- Ta muốn xem Phi Linh Môn mới quật khởi gần đây, trong môn có phong cảnh xinh đẹp gì, cho nên mới tới xem thế nào.

- Ha ha.

Lục Lâm Thiên cười cười, nói:

- Khó được An tiểu thư có nhã hứng này, trong không gian này, phía sau có vài nơi không tệ, ta tận tận tình địa chủ, dẫn ngươi đi dạo.

An Thi Dao cười cười, ánh mắt hơi động, nói:

- Đó là đương nhiên tốt, nhưng mà tài liệu của Lục tiên sinh...

- Phạm Thống, ngươi và Bạch phó đường chủ, hòa thượng béo gầy đi tiếp thu tài liệu của các vị khách thương hội Thải Vân đi.

An Thi Daochưa nói xong, Lục Lâm Thiên cười cười, chen ngang lời An Thi Dao.

- Vâng.

Phạm Thống, Bạch Kinh Đường, hòa thượng béo gầy bốn người cung kính đáp, ngược lại Bạch Kinh Đường có chút ngoài ý muốn, dường như không ngờ Lục Lâm Thiên cười cười, chen ngang lời An Thi Dao.

- Vâng.ảo hắn tiếp thụ, mà thương hội Thải Vân nổi danh khắp Thị Hoang Thế Giới, hắn vốn có mua đồ tại thương hội Thải Vân, thương hội Thải Vân còn không nhìn hắn nhiều, nhưng bây giờ thương hội Thải Vân An tiểu thư tự mình đến Phi Linh Môn đưa hàng, hắn không thể không nghĩ nhiều.

An Thi Dao vui vẻ, nhìn Lục Lâm Thiên đã an bài tốt, nói nhỏ:

- Lục tiên sinh thỉnh dẫn đường a, trong này có đại trận, ta không dám đi loạn.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên cảm thấy hơi quái lạ, An Thi Dao có ánh mắt bất phàm, lập tức gật đầu, mang theo An Thi Dao rời khỏi đại sảnh.

Phía sau núi, núi non trùng điệp, cảnh sắc xanh biếc, trong không gian này có vài nơi năng lượng nồng đậm một ít, cảnh sắc cũng đặc biệt đẹp, tăng thêm lúc này là sáng sớm, làm người ta rất thoải mái.

An Thi Dao nhìn bốn phía, nói:

- Ta đi tới nơi này, trên đường nghe nhiều việc náo nhiệt, chính là Lục tiên sinh một lần hành động tiếp thu Thiên Dương Môn, chúc mừng.

Lục Lâm Thiên sờ sờ chóp mũi, cười nói:

- Chút thực lực ấy, trong mắt thương hội Thải Vân không đáng nhắc tới.

An Thi Dao vội vàng nói:

- Có lẽ trước mặt cả thương hội Thải Vân, Lục tiên sinh chỉ là nhân vật bình thường, nhưng mà trong lòng ta, Phi Linh Môn sau này chắc chắn sẽ được thương hội Thải Vân coi trọng, ít nhất hiện tại ta đã xem trọng Phi Linh Môn và Lục tiên sinh, cho nên mới đến đây.

- Ha ha.

Lục Lâm Thiên không nói gì, sau khi cười ha hả liền rời đi.

An Thi Dao bước đi nhẹ nhàng, váy dài phiêu dật, nói:

- Lục tiên sinh, nói chánh sự đi, lúc này đây ngươi muốn tài liệu luyện khí và linh dược, tổng cộng hơn ba mươi tám ức tám ngàn sáu trăm vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm, vẫn giảm giá 80%, cuối cùng chiết khấu bỏ con số lẻ, là ba mươi mốt ức tám trăm tám mươi vạn, bởi vì chiến hạm và tọa giá khôi lỗi của Lục tiên sinh đang đấu giá ở bên ngoài, cho nên cũng không biết giá bao nhiêu cách, cho nên sổ sách sau này kết toán cũng không muộn

Lục Lâm Thiên cười cười, khom người ôm quyền, nói:

- Vậy nhiều đa tạ An tiểu thư.

Giảm giá 80%, Lục Lâm Thiên tự biết giá tiền này không cao, mấy lần tiết kiệm, mình đã tiết kiệm gần một tỷ tinh thạch thế giới sơ phẩm.

An Thi Dao ngẩng đầu, đôi mắt sáng nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, nói:

- Lúc này ta còn có chuyện khác, chính là hy vọng Lục tiên sinh lần sau có chiến hạm và đồ tốt khác, cần phải trực tiếp hợp tác với thương hội Thải Vân.

Lục Lâm Thiên gật đầu, hợp tác với thương hội Thải Vân, trước mắt mà nói cũng không tệ, có An Thi Dao thì mình thuận tiện không ít, gật đầu nói:

- Tự nhiên không thành vấn đề.

- Mặt khác còn có một yêu cầu quá đáng, có chút khó nói.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, An Thi Dao cười yếu ớt, lộ ra cười khổ ý tứ hàm xúc, nói nhỏ: "Bất quá ta là người làm ăn, không tốt lối ra cũng muốn nói lên một câu mới tốt."

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt chớp động, nói:

- An tiểu thư cứ nói!

An Thi Dao hơi nhếch môi, nhìn Lục Lâm Thiên, khẽ khom người, nói:

- Ta biết rõ Lục tiên sinh có quan hệ rất tốt với thiếu tháp chủ Linh Thứu Tháp, gần đây ta muốn thử làm sinh ý với Linh Thứu Tháp, cho nên, hy vọng Lục tiên sinh nếu có cơ hội, có thể thay ta nói vài câu, đương nhiên, việc này tuyệt không được thì thôi, ta chỉ tùy tiện nói thôi.

Chương 3527: Diệu Thủ Mạc Không 1

- Nếu có cơ hội, chỉ nói mà thôi, nhưng ta người nhỏ, lời nhẹ, đến lúc đó An tiểu thư không thất vọng mới tốt.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, trong lòng hiểu rõ, sinh ý trong thành Đông Tinh có thương hội Thải Vân làm chủ, trong phạm vi của Linh Thứu Tháp cũng có thương hội khác, sợ là thương hội Thải Vân muốn khuếch trương, việc buôn bán chính là thế, chỉnh hợp tài nguyên, chính mình đang hợp tác với thương hội Thải Vân, quan hệ cũng không tệ, đến lúc đó có thể nói giúp vài câu, Lục Lâm Thiên sẽ không cự tuyệt.

Nghe Lục Lâm Thiên nói thế, ánh mắt An Thi Dao vui vẻ, đôi mắt sáng động lòng người, vội vàng cảm tạ, nói:

- Vậy đa tạ Lục tiên sinh.

- Chưởng môn, không tốt, không tốt.

An Thi Dao vừa dứt lời, Phạm Thống từ xa hô to dồn dập, thân ảnh lao vυ"t đi, xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên và An Thi Dao, hành lễ với An Thi Dao sau đó nhìn Lục Lâm Thiên, hấp tấp nói:

- Chưởng môn không tốt.

- Vội vàng hấp tấp, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ biến, trong nội tâm phản ứng đầu tiên, chẳng lẽ tài liệu luyện khí của thương hội Thải Vân xảy ra vấn đề.

An Thi Dao cũng ngưng trọng, sợ là tài liệu luyện khí xảy ra vấn đề.

Phạm Thống vội vàng nói:

- Chưởng môn, có nữ nhân xinh đẹp bắt hòa thượng béo, nói bảo chưởng môn ngươi... Bảo ngươi...

- Ấp a ấp úng, nhanh nói rõ ràng.

Lục Lâm Thiên dần âm trầm.

Phạm Thống cắn răng nói:

- Nữ nhân xinh đẹp kia nói, Lục Lâm Thiên là đồ vô sỉ, là lừa đảo, bảo Lục Lâm Thiên đi ra ngoài nhận lấy cái chết, bằng không nàng sẽ san bằng Phi Linh Môn thành bình địa, chó gà không tha, hòa thượng béo xông lên, bị một chiêu bắt đi.

- Hừ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, nguyên lực chấn động, không gian lập lòe, thân ảnh lập tức biến mất tại chỗ.

- Lục tiên sinh, ta cùng đi với ngươi.

Đôi mắt dễ thương của An Thi Dao khẽ nhúc nhích, nàng theo sau lưng Lục Lâm Thiên, trong nháy mắt đã tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

- Thực lực thật mạnh!

Lục Lâm Thiên trước kia lưu ý thực lực An Thi Dao, nhưng hắn vẫn không nhìn thấu, lúc này vẫn khó nhìn thấu, nhưng từ tốc độ của nàng, Lục Lâm Thiên có thể xác định, thực lực An Thi Dao rất mạnh.

Lúc này ở cửa ra vào Phi Linh Môn, bên ngoài Huyễn Sát Thiên Cương trận có gần ngàn người tụ tập, thậm chí ở lối vào huyết sát thâm uyên có không ít người đứng xa trông xem thế nào.

Đệ tử Phi Linh Môn ngưng trọng, cảnh giác nhìn chằm chằm vào một nữ tử xinh đẹp, đi đầu chính là hòa thượng gầy, Bạch Kinh Đường, còn có mấy người tu vị không tầm thường đưa hàng của thương hội Thải Vân.

Cô gái này dung nhan thoát tục, hai hàng lông mày thon dài như vẽ, hai mắt như sao, trang phục nóng bỏng, thân thể kiều mị mê người, làm không ít người Phi Linh Môn phải mê đắm, nhưng không kẻ nào dám bất kính với nàng.

Bởi vì trên người nữ tử có khói đọc bao phủ, bao vây mấy thân ảnh, trong đó có hòa thượng béo, còn có mấy Phá Giới Cảnh, sắc mặt mỗi người đen kịt, thân hình sưng vù, rõ ràng đã trúng độc.

- Lục Lâm Thiên, ngươi vô sỉ lừa đảo, mau ra đây nhận lấy cái chết, bằng không ta san bằng Phi Linh Môn thành bình địa.

Nữ tử chống eo, không quan tâm hơn ngàn đệ tử Phi Linh Môn đang vây quanh, quát to.

Sưu sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện bên ngoài Phi Linh Môn, sau khi tới thâm uyên, nghe tiếng mắng to này hắn quay đầu còn không kịp, bởi vì Lục Lâm Thiên biết rõ là vị sát tinh nào tới.

Nghe giọng nói quen thuộc này, nội tâm Lục Lâm Thiên lạnh đi một nửa, trước kia còn có thể trốn, nhưng bây giờ không thể trốn, trước kia một người không sợ, hiện tại chính mình có Phi Linh Môn, hòa thượng chạy miếu không chạy, lúc này tâm thần Lục Lâm Thiên giá lạnh, trừ Ma Linh Yêu Nữ ra còn có ai khác.

Lục Lâm Thiên thật sự không biết, vì sao Ma Linh Yêu Nữ đuổi tới Thị Hoang Thế Giới, thật sự có hương vị âm hồn bất tán.

Hai tay Ma Linh Yêu Nữ chống nạnh, tâm thần quan sát, phát hiện Lục Lâm Thiên đã đến, tự nhiên không trốn được tai mắt của nàng, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi hỗn đản này, chui ra đây cho ta.

Khục!

Trước mặt hơn ngàn đệ tử Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên không thể không ho một tiếng, ánh mắt ngưng trọng, trong khoảng thời gian này thực lực của mình tiến bộ không ít, nhưng so sánh với Ma Linh Yêu Nữ còn chưa đủ nhìn.

An Thi Dao vẫn đi theo bên cạnh Lục Lâm Thiên, mấy cường giả thương hội Thải Vân nhìn thấy An Thi Dao, lập tức bất động thanh sắc đến bên cạnh An Thi Dao, mà An Thi Dao đầu tiên nhìn Ma Linh Yêu Nữ, ánh mắt khẽ biến, đây là nữ tử thoát tục không ăn khói lửa nhân gian nhưng nói chuyện tùy tiện, làm cho nàng cảm thấy ngoài ý muốn.

Lục Lâm Thiên không thể không đi tới phía trước, đệ tử Phi Linh Môn chung quanh lui ra, ngẩng đầu nhìn Ma Linh Yêu Nữ, Lục Lâm Thiên sờ mũi, cố nặn ra nụ cười, nói:

- Đã lâu không gặp.

- Ngươi tự nhiên hy vọng không gặp ta, tóm lại, hôm nay ngươi chết chắc rồi.

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong nội tâm Ma Linh Yêu Nữ tức giận không biết phát tiết thế nào, nếu lần trước không phải mình có thủ đoạn linh hồn, sợ rằng linh hồn công kích trong nhẫn trữ vật kia, người có tu vị Niết Bàn Cảnh không nhất định có thể chống lại, mà tiểu tử lớn mật này còn đùa giỡn nàng, còn dám sờ nàng, nàng sao buông tha hắn được.

Nhìn qua Ma Linh Yêu Nữ bao bọc trong khói độc, đôi mắt An Thi Dao mang theo vẻ ngạc nhiên, bước lên nói:

- Nếu ta không có đoán sai, vị này nhất định là Phong Vân Sơn Ma Linh Yêu Nữ danh tiếng lừng lẫy a?

Ma Linh Yêu Nữ đang nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, căn bản không quan tâm kẻ khác, đôi mắt dễ thương lại nhìn An Thi Dao, không biết bởi vì An Thi Dao biết rõ thân phận của nàng, hay là vì cái gì khác, ánh mắt lập tức biến hóa, nói:

- Ngươi là ai?

An Thi Dao khẽ khom người, nói:

- Ta là An Thi Dao, người thương hội Thải Vân, là bằng hữu của Lục tiên sinh.

- Người thương hội Thải Vân.

Ma Linh Yêu Nữ cau mày, dường như cũng biết thương hội Thải Vân, nhìn qua An Thi Dao nói:

- Chuyện giữa ta và Lục Lâm Thiên, chẳng lẽ thương hội Thải Vân muốn nhúng tay sao, ta sợ cấp trên thương hội Thải Vân của ngươi cũng không dám nhúng tay vào việc Phong Vân Sơn đâu.

- Các hạ hiểu lầm, thương hội Thải Vân tự nhiên sẽ không nhúng tay vào chuyện gì, nhưng ta là bằng hữu của Lục tiên sinh, chỉ là hy vọng dùng thân phận bằng hữu, có thể hy vọng giúp đỡ một chút việc nhỏ, ta có chút giao tình với Diệu Thủ Mạc Không.

- Ngươi quen nhị ca ta?

Đôi mắt Ma Linh Yêu Nữ hơi chấn động một ít, ánh mắt cẩn thận dò xét An Thi Dao.

An Thi Dao gật đầu, lúm đồng tiền nổi lên, cười yếu ớt, nói:

- Đúng thế, ta có giao tình với Diệu Thủ Mạc Không Mạc tiên sinh, cũng nghe qua đại danh Ma Linh Yêu Nữ của các hạ, đã sớm như sấm bên tai, không biết các hạ có ân oán gì với Lục tiên sinh, có thể ngồi xuống bàn bạc không?

Ma Linh Yêu Nữ nhìn An Thi Dao, đôi mắt dễ thương lập lòe, vẫn đánh giá gì đó, cũng không biết có cẩn thận nghe An Thi Dao nói hay không, hỏi lại:

- Ngươi thật quen nhị ca ta?

Chương 3528: Diệu Thủ Mạc Không 2

An Thi Dao mỉm cười gật đầu, nói:

- Đó là đương nhiên, nếu các hạ không tin, đi về hỏi Diệu Thủ Mạc Không Mạc tiên sinh thì biết rõ.

Lục Lâm Thiên ở bên cạnh nhìn tất cả, đang suy nghĩ giải quyết Ma Linh Yêu Nữ như thế nào, nghe được An Thi Dao nói thế, nội tâm vui vẻ, không nghĩ tới An Thi Dao có quan hệ với nhị ca Ma Linh Yêu Nữ, hy vọng yêu nữ không xằng bậy mới tốt, bằng không tân tân khổ khổ dựng lên Phi Linh Môn, bị yêu nữ san bằng thì quá thảm.

Ma Linh Yêu Nữ hỏi:

- Vậy ngươi có quan hệ thế nào với Lục Lâm Thiên hỗn đản này?

An Thi Dao nói:

- Ta và Lục tiên sinh cũng là bằng hữu, cho nên xin các hạ xem mặt mũi Diệu Thủ Mạc Không Mạc tiên sinh, mọi người ngồi xuống nói chuyện chứ?

- Không được.

Thần sắc Ma Linh Yêu Nữ vốn hòa hoãn không ít, nhìn An Thi Dao và Lục Lâm Thiên, sắc mặt tức giận, nói:

- Nếu nhị ca của ta ở đây, càng không bỏ qua Lục Lâm Thiên hỗn đản này, hỗn đản này gạt ta, còn đoạt Tử Linh Thánh Dịch của nhị ca, nhị ca ta nói, không luyện hỗn đản này thành khôi lỗi là không bỏ qua.

- Tử Linh Thánh Dịch.

An Thi Dao nghe xong ánh mắt chấn động, trước tiên nhìn Lục Lâm Thiên, nàng không ngờ tới nam tử áo xanh này dám đoạt đồ của Phong Vân Sơn, còn đoạt đồ của Diệu Thủ Mạc Không, Tử Linh Thánh Dịch là trọng bảo, quả thật là động thủ trên đầu thái tuế, nếu Diệu Thủ Mạc Không có mặt ở đây, chắc chắn sẽ không bỏ qua.

Lục Lâm Thiên nhìn An Thi Dao, nhún nhún vai, Tử Linh Thánh Dịch mình đã uống, không phun ra được.

- Việc này không có chút quan hệ với thương hội Thải Vân, thương hội Thải Vân không nên nhúng tay mới tốt, làm ta tức giận, đừng nói Phong Vân Sơn không dám động thương hội Thải Vân.

Ma Linh Yêu Nữ nhìn An Thi Dao.

An Thi Dao nhìn qua Ma Linh Yêu Nữ, khẽ cắn môi nói:

- Các hạ, Lục tiên sinh là bằng hữu của ta, nếu bởi vì Tử Linh Thánh Dịch, về sau Lục tiên sinh trả cho ngươi một phần Tử Linh Thánh Dịch được chứ, tuy Tử Linh Thánh Dịch khó có thể đạt được, nhưng thương hội Thải Vân ta sẽ nghĩ biện pháp, chắc chắn có thể tìm được.

Nhìn thấy An Thi Dao che chở Lục Lâm Thiên, trong lòng Ma Linh Yêu Nữ không biết tại sao rất khó chịu, nói:

- Tử Linh Thánh Dịch tuy quý trọng, nhưng ta còn ném được, hừ, không cần ngươi quan tâm, ta thấy ngươi đi cùng Lục Lâm Thiên hỗn đản này, sợ là quan hệ không đơn giản, bằng không dựa vào cái gì giúp hỗn đản này.

An Thi Dao sững sờ, nói với Ma Linh Yêu Nữ:

- Ta và Lục tiên sinh chỉ là bằng hữu.

Ma Linh Yêu Nữ không tin, ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên và An Thi Dao hai người, bờ môi vểnh lên, nói:

- Ta thấy các ngươi có quan hệ không muốn người khác nhận ra.

Nghe vậy, An Thi Dao và Lục Lâm Thiên hai mặt nhìn nhau, Lục

Lâm Thiên hơi xấu hổ, nhún nhún vai, tỏ vẻ bất đắc dĩ, An Thi Dao cảm thấy mặt nóng lên, vội vàng lắc đầu nói với Ma Linh Yêu Nữ:

- Các hạ hiểu lầm, ta và Lục tiên sinh thật chỉ là bằng hữu.

Ma Linh Yêu Nữ nhìn thẳng An Thi Dao một hồi, đôi mắt lóe sáng như sao, lẳng lặng nhìn qua, ánh mắt giảo hoạt, một tia giảo hoạt lại dấu diếm đi, lập tức nói thẳng với An Thi Dao:

- Ta mới mặc kệ ngươi và Lục Lâm Thiên hỗn đản này có quan hệ thế nào, nhưng mà ta muốn nói cho ngươi biết, ngươi không được có suy nghĩ với hắn, hắn là của ta.

Vừa dứt lời, thân thể của Ma Linh Yêu Nữ lồi lõm lung linh, lập tức hấp dẫn không ít ánh mắt, nhiều người chảy máu cam.

- Ah.

Nghe vậy, ánh mắt nhiều người chấn động, tưởng rằng chính mình nghe lầm cái gì, ngay cả An Thi Dao cũng không ngoại lệ, đôi mắt kinh ngạc.

Ma Linh Yêu Nữ đạp không đi tới, rất thỏa mãn với biểu lộ của mọi người, nhìn Lục Lâm Thiên, bá đạo nói:

- Lục Lâm Thiên ngươi hỗn đản này, ngươi lừa gạt cảm tình của ta, còn chạy đến Thị Hoang Thế Giới, hiện tại có theo ta quay về kết hôn hay không?

- Xảy ra chuyện gì, chưởng môn...

Mọi người đang bày trận địa đón địch, trong nội tâm ngưng trọng lại biến thành ngạc nhiên, nghe khẩu khí của nữ tử này, dường như không phải báo thù, mà là... Từng ánh mắt đồng loạt nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, ngay cả An Thi Dao cũng không ngoại lệ.

- Ah, kết hôn...

Lục Lâm Thiên sững sờ.

- Lục Lâm Thiên, chẳng lẽ ngươi không muốn chịu trách nhiệm?

Ma Linh Yêu Nữ nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên kinh ngạc, nhưng trong lòng không thể không cảnh giác, không biết yêu nữ đánh chủ ý gì, yêu nữ này không thể dùng lẽ thường đối đãi, nói:

- Cô nương, ta phụ trách thế nào, ta và ngươi không có quan hệ gì cả!

Ma Linh Yêu Nữ chẳng suy nghĩ tới biểu lộ của Lục Lâm Thiên, dường như rất hài lòng, nói:

- Không phải ngươi nói yêu thích ta sao?

- Ta thích ngươi...

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, ánh mắt nhảy lên lên, đúng là có chuyện này, lúc trước vì chạy trốn khỏi chết, mình quả thật biên lời nói dối, vội vàng lắc đầu, nói:

- Nhưng ngươi có người trong lòng, hắn phong độ nhẹ nhàng, anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng, thực lực đỉnh cấp, hắn mới là bạch mã vương tử của ngươi, ta không xứng.

Lục Lâm Thiên nói xong lại lui hai bước, trực giác nói cho Lục Lâm Thiên biết, động cơ của yêu nữ không tinh khiết, hắn tránh xa mới tốt.

Ma Linh Yêu Nữ nghe vậy, sắc mặt biến hóa, mắt đầy lửa giận nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức nói:

- Ngươi không xứng với ta, nhưng ta đã là người của ngươi, ta phải làm sao, ngươi không phụ trách với ta?

- Ah...

Nghe Ma Linh Yêu Nữ nói thế, đệ tử Phi Linh Môn vẫn kinh ngạc, lúc này nghẹn họng nhìn trân trối nhìn Lục Lâm Thiên.

- Cô nương, chúng ta quan hệ khi nào, tại sao ta không biết?

Lục Lâm Thiên vẻ mặt oan uổng.

Ma Linh Yêu Nữ không tha Lục Lâm Thiên, nói:

- Không phải ngươi đã hôn ta?

Lục Lâm Thiên vội vàng giải thích, cuối cùng trong nội tâm nghĩ lud đó chỉ cố ý chọc tức Ma Linh Yêu Nữ, nhưng cũng không phải là cố ý.

- Có, nhưng mà...

- Có phải ngươi đã sờ ta, còn...

Lục Lâm Thiên vừa nói ra khỏi miệng, lập tức lại bị Ma Linh Yêu Nữ chen ngang, bộ dáng muốn nói lại thôi, dung nhan đỏ rực, làm cho người ta mơ màng liên tục.

An Thi Dao nghe xong, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên từ trên xuống dưới, trong ánh mắt mang theo thần sắc không tin.

- Ta sờ, không phải... Đó là ta...

Lục Lâm Thiên không giải thích rõ ràng.

Ma Linh Yêu Nữ thấy Lục Lâm Thiên giải thích, trong nội tâm dường như rất hưởng thụ, đôi mắt sáng nhìn thẳng vào hắn, nói:

- Lục Lâm Thiên, dù sao ta hiện tại là người của ngươi, cho nên ta phải lấy ngươi, về sau ngươi chính là người của ta.

- Không phải lúc nãy ngươi nói ngươi thành người của ta, tại sao bây giờ thành ta là người của ngươi?

Trong lòng Lục Lâm Thiên không dám buông lỏng, không biết yêu nữ đánh chủ ý gì.

Ma Linh Yêu Nữ đảo mắt, phất tay với Lục Lâm Thiên, nói:

- Ta quên quy củ của Phong Vân Sơn, dựa theo quy củ Phong Vân Sơn, ngươi bây giờ là người của ta, ta muốn kết hôn, ngươi trở thành áp trại tướng công của ta, ngươi sẽ phụ trách với ta, ta cũng có trách nhiệm với ngươi.

Chương 3529: Ta muốn kết hôn với ngươi

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, ánh mắt thở dài, nhìn Ma Linh Yêu Nữ, nói nhỏ:

- Ngươi muốn thế nào, thứ kia trả lại cho ngươi, ân oán của chúng ta xóa bỏ.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, trong tay cầm một hộp ngọc có khí tức nóng bỏng truyền ra, trực tiếp vứt cho Ma Linh Yêu Nữ.

Hộp ngọc này vừa ra, ánh mắt Ma Linh Yêu Nữ biến hóa, phất tay một cái, ngón tay ngọc thon dài sinh ra hấp lực hút hộp ngọc vào trong tay.

Xùy.

Hộp ngọc bị Ma Linh Yêu Nữ mở ra, khí tức nóng bỏng tràn ra, Ma Linh Yêu Nữ đóng hộp ngọc lại, trên dung nhan kiều mị tươi cười, vội vàng cẩn thận thu hộp ngọc vào trong nhẫn trữ vật.

Lục Lâm Thiên nhìn Ma Linh Yêu Nữ, vừa rồi giao cho Ma Linh Yêu Nữ chính là Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, vật này là bảo vật, vốn à Lục Lâm Thiên còn không muốn trả, nhưng lúc này đã khác.

Mặc kệ Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư là trọng bảo thế nào, Lục Lâm Thiên cũng không muốn đến lúc đó Ma Linh Yêu Nữ hủy Phi Linh Môn, trước kia một thân một mình, đánh không lại thì chạy, nhưng bây giờ có Phi Linh Môn, trốn cũng trốn không thoát.

Ma Linh Yêu Nữ thu hồi Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, thoả mãn nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt giảo hoạt cười cười, nói:

- Đây là đồ vật của ta, ngươi trả lại cho ta là đương nhiên, những điều là người Phi Linh Môn của ngươi nha, xem mặt mũi của ngươi, ta tha bọn họ một mạng.

Vừa dứt lời, Ma Linh Yêu Nữ phất tay đánh ra mấy đạo hào quang màu đen, phân biệt bay vào người hòa thượng béo và mấy Phá Giới Cảnh, làn da sưng vù của đám người hòa thượng béo khôi phục, cuối cùng khói độc tiêu tán, cấm chế tự động mở ra.

- Chưởng môn.

Hòa thượng béo và mấy người kia khôi phục tự do, giống như gặp quỷ lao tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, hòa thượng gầy cũng thở ra một hơi.

- Ta đi tới nơi này, mệt muốn chết, cần nghỉ ngơi một hồi, hai ngày nữa sẽ mang ngươi về Phong Vân Sơn kết hôn.

Ma Linh Yêu Nữ lúc này đi tới bên người Lục Lâm Thiên, đôi mắt dễ thương nhìn An Thi Dao, mang theo một tia ngạo khí, nói:

- Ngươi quen nhị ca ta, đến lúc đó ta và Lục Lâm Thiên hỗn đản này kết hôn, hoan nghênh ngươi đi Phong Vân Sơn xem lễ, tin tưởng nhị ca ta rất tình nguyện gặp ngươi.

- Ta đã lâu chưa gặp Diệu Thủ Mạc Không Mạc tiên sinh, nếu hai vị kết hôn, ta đến lúc đó nhất định đưa lên một phần đại lễ.

Đôi mắt An Thi Dao sáng ngời nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục tiên sinh xác định muốn kết hôn sao?

- Không có, ta và nàng không có...

Lục Lâm Thiên vội vàng nói, căn bản không biết Ma Linh Yêu Nữ diễn cái gì.

Ma Linh Yêu Nữ nghe Lục Lâm Thiên nói thế, lập tức giẫm Lục Lâm Thiên một cước, tức giận nói:

- Ta lấy ngươi chắc rồi, ngươi dám không theo, ta sẽ hủy Phi Linh Môn thành bình địa.

Vừa dứt lời, Ma Linh Yêu Nữ lập tức nhìn Phạm Thống đang sững sờ bên cạnh Lục Lâm Thiên, quát:

- Còn thất thần làm gì vậy, còn không mang ta đi nghỉ ngơi.

- Vâng.

Phạm Thống không biết có phải bị ngốc hay không, nghe vậy, ánh mắt nhìn Ma Linh Yêu Nữ biến sắc, toàn thân run lên, vội vàng cung kính dẫn Ma Linh Yêu Nữ đi lưng Phi Linh Môn.

Ma Linh Yêu Nữ lập tức lườm Lục Lâm Thiên và An Thi Dao, thân thể uyển chuyển đi theo Phạm Thống tiến vào Phi Linh Môn.

- Ngươi...

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ, muốn không cho Ma Linh Yêu Nữ đi vào, sợ là phiền toái càng lớn, nàng muốn mạnh mẽ đi vào cũng không ai có khả năng ngăn cản.

- Lục tiên sinh, chúng ta nên kiểm tra tài liệu một lần thôi.

An Thi Dao nhìn bóng lưng Ma Linh Yêu Nữ, nàng cười nói, lời này còn lớn hơn bình thường.

- Hừ!

Không gian phía sau, Ma Linh Yêu Nữ hừ lạnh.

Trong huyết sát thâm uyên, đệ tử Phi Linh Môn thở ra một hơi, xem như sợ bóng sợ gió một hồi, cuối cùng không nghĩ tới, thì ra là sự kiện hồng phấn của chưởng môn, từng ánh mắt cười mà không cười, hâm mộ ghen ghét đều nhìn lên người Lục Lâm Thiên.

Hòa thượng gầy nhìn Ma Linh Yêu Nữ tiến vào trong Phi Linh Môn, lúc này giống như cười mà không cười hỏi Lục Lâm Thiên:

- Chưởng môn, không có sao chứ, chúng ta là có nên quay về hay không?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nói:

- Giải tán đi!

Ba canh giờ sau, trong đại sảnh Phi Linh Môn, mọi người đã giải tán, chỉ còn lại An Thi Dao và Lục Lâm Thiên hai người.

An Thi Dao cười cười, nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục tiên sinh diễm phúc không phải nông cạn, đường đường tam đương gia Phong Vân Sơn Tam Ma Linh Yêu Nữ ái mộ ngươi như vậy, nếu việc này truyền đi, chỉ sợ rất nhiều người sẽ căm hận ngươi đấy.

Lục Lâm Thiên cười khổ, còn không biết trong lòng yêu nữ nghĩ gì, bất đắc dĩ thở dài:

- An cô nương không nên giễu cợt ta.

An Thi Dao nhìn thần sắc Lục Lâm Thiên, nói nhỏ:

- Có lẽ Lục tiên sinh có quan hệ phức tạp với Ma Linh Yêu Nữ đại danh đỉnh đỉnh này, theo ta hiểu về Phong Vân Sơn, nếu Lục tiên sinh thật sự có quan hệ với Phong Vân Sơn, có lẽ không nhất định sẽ là chuyện xấu, nói không chừng về sau Lục tiên sinh rời khỏi Thị Hoang Thế Giới sẽ có bảo đảm không ít đấy.

Lục Lâm Thiên dấu diếm gì đó, trong nội tâm suy đoán có phải An Thi Dao biết rõ một ít chyện trên Vạn Cổ Thế Giới hay không, nhưng mà đây không phải đại sự gì, dùng năng lực và quan hệ của thương hội Thải Vân với Vạn Thiên Liên Minh, không biết là không thể nào.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không nói gì, An Thi Dao nói:

- Tài liệu đã giao xong, bất quá ta đang còn muốn Phi Linh Môn ở lâu vài ngày, không biết Lục tiên sinh có thể thu lưu đâu này?"

- An cô nương chịu ở lại Phi Linh Môn vài ngày, ta cầu còn không được, đây là vẻ vang cho Phi Linh Môn chúng ta.

Lục Lâm Thiên cười cười, âm thầm xoay chuyển ánh mắt, hắn không biết nên ứng phó Ma Linh Yêu Nữ thế nào, nếu An Thi Dao lưu lại, ngược lại còn có thể ứng phó một chút, thực lực An Thi Dao, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, tuyệt đối còn trên mình.

An Thi Dao nghe Lục Lâm Thiên nói thế thì phì cười:

- Không nghĩ tới Lục tiên sinh cũng biết nói lời khách sáo, chúng ta cũng là bằng hữu, ngươi ít nói lời khách sáo đi, ngươi là bằng hữu của thương hội Thải Vân, ta đến Phi Linh Môn xem như tới nhà bằng hữu, ngươi cứ gọi ta là An cô nương mãi là không tốt, gọi ta là Thi Dao là được rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nói:

- Thi Dao cô nương nói thế nào, ta cũng tòng mệnh,

- Hừ, Thi Dao Thi Dao, gọi thân thiết như vậy làm cái gì.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, đột nhiên có giọng nói mang theo vị chua vang lên, lập tức Ma Linh Yêu Nữ xuất hiện trong đại sảnh, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên và An Thi Dao hai người.

An Thi Dao dường như biết rõ Ma Linh Yêu Nữ đã đến, bởi vậy Ma Linh Yêu Nữ đến đại sảnh cũng không cảm thấy kỳ quái, nói:

- Ta còn biết phương danh của tiểu thư, tiểu thư cũng có thể trực tiếp gọi ta là Thi Dao.

- Tên của ta cũng không phải ai cũng biết rõ.

Ma Linh Yêu Nữ nói với An Thi Dao, bóng hình xinh đẹp ngạo nghễ trực tiếp đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên sững sờ, hai tay thân mật ôm cánh tay Lục Lâm Thiên, nói nhỏ:

- Ta có chuyện tìm ngươi, ngươi đi theo ta một chuyến.

Chương 3530: Liệt Hỏa Môn có động tác

- Thi Dao tiểu thư, ngươi cứ tùy tiện, ở chỗ này không nên khách khí, ta không chiêu đãi ngươi.

Ma Linh Yêu Nữ bộ dáng chủ nhân, vừa dứt lời, cũng mặc kệ Lục Lâm Thiên, kéo Lục Lâm Thiên đi vào nội đường.

An Thi Dao nhìn Ma Linh Yêu Nữ và Lục Lâm Thiên hai người rời đi, nhíu mày sau đó mỉm cười.

- Lục Lâm Thiên, ta cảnh cáo ngươi, ngươi cách này An Thi Dao xa một chút, bằng không ta không bỏ qua cho ngươi.

Trong phòng, Ma Linh Yêu Nữ vừa rồi còn thân mật, lập tức trở mặt với Lục Lâm Thiên, đẩy Lục Lâm Thiên ra, ánh mắt lạnh lẽo nhìn hắn.

Lục Lâm Thiên trở mặt còn nhanh hơn lật sách, đã sớm không kỳ quái, tâm thần hơi dò xét chung quanh, nói với Ma Linh Yêu Nữ:

- Hiện tại không có người khác, Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư ta cũng trả lại cho ngươi, ngươi còn muốn thế nào, nói đi?

Ma Linh Yêu Nữ nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt đắc ý, nói:

- Ta không có muốn thế nào, là tự ngươi nói yêu thích ta, ngươi còn dám đùa giỡn ta, cho nên ta muốn lấy ngươi.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên khó coi, không biết yêu nữ đánh chủ ý gì, đặc biệt nàng còn có thực lực cường hãn, nói:

- Ngươi cứ việc nói thẳng mình muốn thế nào là được, ta không muốn đoán mò.

Ma Linh Yêu Nữ cười đắc ý, đứng trước mặt Lục Lâm Thiên, hương thơm tươi mát ập tới, tư thái ngạo nghễ, trên mặt thoát tục như trích tiên, ánh mắt cố ý sinh ra một tia hấp dẫn vũ mị, ngón trỏ vuốt cằm Lục Lâm Thiên, khẽ ngẩng đầu, nói nhỏ:

- Ngươi là của ta, trốn không thoát, thành thật một chút đi.

Vừa dứt lời, thân ảnh Ma Linh Yêu Nữ biến mất tại chỗ, nói:

- Chờ sau khi lấy ngươi, ta lại sủng hạnh ngươi, giống như hiện tại, căn phòng này là của ngươi, căn phòng bên cạnh là của ta, nếu ngươi dám tới, ta không ngại sớm sủng hạnh ngươi, khanh khách...

Thời điểm tiếng cười như chuông bạc vang lên, lưu lại Lục Lâm Thiên đang ngẩn người, ánh mắt ngưng trọng nhưng lại cười khổ.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên đến sau núi, bố trí cấm chế sau đó đi vào Thiên Trụ giới, hắn ném một đống tài liệu luyện khí cho Vấn Thân Mạc.

Nhìn thấy tài liệu luyện khí mấy chục ức, Vấn Thân Mạc trực tiếp nghẹn họng nhìn trân trối, lập tức kích động run rẩy, căn bản mặc kệ Lục Lâm Thiên, lấy một đại đỉnh ra bắt đầu luyện cế, cũng không biết luyện chế vật gì.

Lục Lâm Thiên xem xong liền mỉm cười, rời khỏi Thiên Trụ giới.

Hoàng hôn chiếu rọi mặt đất, giống như đang phác họa nơi nơi.

Vù vù.

Giữa không trung, mấy chiếc tọa giá khôi lỗi khổng lồ đang vượt qua hư không, giống như mấy hỏa cầu nóng bức, mỗi một chiếc tọa giá khôi lỗi khổng lồ đều có đồ án ngọn lửa tung bay, nhìn thấy đồ án này, người trong Thị Hoang Thế Giới không ai không biết, đây là tiêu chí của Liệt Hỏa Môn.

Liệt Hỏa Môn trong toàn bộ Thị Hoang Thế Giới cũng là quái vật khổng lồ, tuy còn kém Linh Thứu Tháp và Đông Tinh Xã, nhưng thực lực cực kỳ khủng bố, thực lực tông môn đủ sức liệt vào hàng nhị lưu trong Thị Hoang Thế Giới.

Tăng thêm Liệt Hỏa Môn có không ít quan hệ với phó xã trưởng Đông Tinh Xã, quan hệ này bảo đảm địa vị của Liệt Hỏa Môn trong thế lực nhị lưu.

Lúc này tọa giá khôi lỗi của Liệt Hỏa Môn khí thế hung hãn vượt qua trời cao, ven đường đi qua nơi nào, tự nhiên không ai dám cản trở.

Giờ phút này trưởng lão mặc trường bào đỏ đi ra, hai mắt khép hờ, nói nhỏ:

- Chuyện Phi Linh Môn đã điều tra rõ ràng chưa, địa bàn nằm ở đâu?

Đại hán trung niên cung kính trả lời:

- Viêm Hỏa trưởng lão, tam trưởng lão có không ít đệ tử, đều bị Phi Linh Môn đánh chết, mà Phi Linh Môn chỉ là sơn môn mới quật khởi, thời gian trước còn tiêu diệt Thị Huyết Giáo, lúc trước câu chuyện bên ngoài thành Đông Tinh cũng có Phi Linh Môn nhúng tay, thiếu tháp chủ Linh Thứu Tháp dường như có chút quan hệ với hắn.

Lão giả áo bào đỏ nói xong, hai mắt run lên, mở mắt ra, tinh quang trong mắt bắn ra như hỏa diễm, không gian phủ lên màu đỏ rực, khí tức nóng bỏng xuất hiện, ánh mắt thu liễm, âm trầm nói:

- Phi Linh Môn giữ lại không được, lúc này phải san bằng thành bình địa, để người ta biết Liệt Hỏa Môn, không phải ai cũng có thể trêu vào.

...

Trong hai ngày kế tiếp, Lục Lâm Thiên vốn muốn dẫn An Thi Dao đi dạo, nhưng mà có Ma Linh Yêu Nữ đến Phi Linh Môn, chuyện đã khác biệt, chỉ cần có An Thi Dao và Lục Lâm Thiên cùng đi, nhất định sẽ có thân ảnh Ma Linh Yêu Nữ.

Ở trong Phi Linh Môn, Ma Linh Yêu Nữ trực tiếp tự cho mình thân phận nữ chủ nhân, thực lực khủng bố tăng thêm ra tay hào phóng, lập tức thu mua không ít nhân tâm trong Phi Linh Môn, làm cho người ta vừa kính vừa sợ, cũng không biết cho Bạch Kinh Đường, hòa thượng béo gầy và Phạm Thống chỗ tốt gì, bốn người này thật sự gọi Ma Linh Yêu Nữ là phu nhân.

Lục Lâm Thiên phản đối, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt cảnh cáo của Ma Linh Yêu Nữ, bản thân chỉ có thể nhẫn, mà trong Phi Linh Môn, hai ngày này các đệ tử bàn luận về phu nhân tuyệt mỹ này, An Thi Dao cũng bị nghị luận, trong mắt mọi người, đây là hồng phấn tranh chấp.

Hai ngày sau đó, An Thi Dao cáo từ Lục Lâm Thiên rời khỏi Phi Linh Môn, chỉ cần là nơi có nàng thì có Ma Linh Yêu Nữ quấy rối, mà Ma Linh Yêu Nữ tuy quấy rối, nhưng cũng rất lễ phép và khách khí, không có chút đắc tội An Thi Dao, thậm chí còn rất quan tâm, duy nhất một điểm là bao giờ cũng nhắc nhơ, Lục Lâm Thiên là áp trại tướng công của nàng, không cho phép nhúng chàm.

Cho nên, An Thi Dao cũng chỉ cáo từ rời đi, Ma Linh Yêu Nữ và Lục Lâm Thiên cũng ở trong huyết sát thâm uyên, Ma Linh Yêu Nữ càng khách khí với Lục Lâm Thiên hơn.

Vèo...

An Thi Dao cưỡi tọa giá khôi lỗi cấp hai đỉnh phong, so với tọa giá khôi lỗi của Lục Lâm Thiên còn mạnh hơn không ít.

- Tiểu thư, vì sao chúng ta ngây ngốc trong Phi Linh Môn hai ngày, mấy ngày nay trong Phi Linh Môn truyền ra không ít lời không tốt giữa tiểu thư và Lục Lâm Thiên, với thân phận của tiểu thư, Lục Lâm Thiên dường như còn chưa đủ tư cách!

Trong tọa giá khôi lỗi thương hội Thải Vân, một nam tử trung niên nhịn không được cung kính nói với An Thi Dao.

An Thi Dao cười cười, nói nhỏ:

- Những lời kia không cần quan tâm, các ngươi chẳng lẽ không thấy Phi Linh Môn không đơn giản, còn có chưởng mon Phi Linh

Môn có đơn giản hay sao?

- Có chút bổn sự, nhưng mà trong Thị Hoang Thế Giới này sẽ không có ngày nổi danh, cho dù đi ra ngoài, cũng chưa chắc làm được gì.

Một áo lam đàn ông nói.

An Thi Dao than nhẹ, nhìn mấy người kia, nói:

- Ma Linh Yêu Nữ có thể đến Phi Linh Môn, các ngươi sẽ cảm thấy Phi Linh Môn đơn giản sao, dùng thế lực Phong Vân Sơn, nếu cả hai có quan hệ không cạn, Phi Linh Môn tuyệt đối sẽ không quá kém, trọng yếu nhất là hắn, mấy ngày qua ta cố ý tới gần, căn bản không thể nhìn thấu, Ma Linh Yêu Nữ xuất hiện, ta thậm chí hoài nghi, nàng có phải cố ý lung lạc lôi kéo hắn hay không.

Đại hán vừa nói chuyện biến sắc, nói:

- Không thể nào, cấp độ thực lực Lục Lâm Thiên chỉ là Ngộ Chân Cảnh mà thôi, có bao nhiêu lợi hại, có thể che dấu bao sâu?

Chương 3531: Liệt Hỏa Môn xâm phạm 1

An Thi Dao than nhẹ, nói:

- Ma Linh Yêu Nữ thực lực rất khủng bố, nhị ca Diệu Thủ Mạc Không của nàng rất biến thái, đều là nhân vật không thể trêu chọc, cũng là nhân vật truyền kỳ, ta lo lắng bọn họ liền phát hiện hắn bất phàm, mới bảo Ma Linh Yêu Nữ đến Phi Linh Môn.

Đại hán nói:

- Tiểu thư, nhắc tới Lục Lâm Thiên dựa vào Phong Vân Sơn, nói không chừng về sau còn có tư cách, nhưng nếu không có Phong Vân Sơn, tại Thị Hoang Thế Giới này, hắn không có ngày nổi danh, tiểu thư cũng không cần quá khẩn trương, tiểu thư hiện tại đang ở trong Thị Hoang Thế Giới, nhưng mà ta tin tưởng một ngày kia, tiểu thư sẽ có thể rời khỏi Thị Hoang Thế Giới.

An Thi Dao nhíu mày, lập tức gật đầu nói:

- Thị Hoang Thế Giới không có gì không tốt, không nhất định phải đi ra ngoài, trong này thanh tĩnh, ngược lại làm ta ưa thích, nhưng mà hắn không phải vật trong ao, tuy ta ở trong Thị Hoang Thế Giới, ta có thể kéo cho thương hội Thải Vân một bằng hữu, đây cũng là chuyện ta nên làm.

Tên đại hán áo lam khinh thường, nói:

- Ta thật sự nhìn không ra Lục Lâm Thiên có cái gì bất phàm, cho dù bất phàm, trong Thị Hoang Thế Giới này cũng tự chui đầu vào rọ, tự hủy tương lai.

Đôi mắt An Thi Dao lộ ra nét tự tin, cười nói:

- Trong Vạn Cổ Thế Giới chỉ là Phá Giới Cảnh, còn bị Thải Hồng Cốc đuổi giết chạy khắp nơi, trong Thị Hoang Thế Giới đã là Ngộ Chân Cảnh trung giai, Ngộ Chân Cảnh cao giai bị đánh chết dễ dàng, ngay cả Bạch Kinh Đường bước một chân vào Thông Thiên

Cảnh cũng bị đánh bại dễ dàng, đây là điểm không đơn giản.

Sau khi An Thi Dao rời đi, Lục Lâm Thiên và Ma Linh Yêu Nữ trở lại Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên càng trốn không thoát khỏi tay Ma Linh Yêu Nữ, đang nghĩ biện pháp trốn ra sau núi, đã bị Ma Linh Yêu Nữ chắn trong đại sảnh.

Ma Linh Yêu Nữ ngạo nghễ mỉm cười đứng trước mặt Lục Lâm Thiên, duỗi bàn tay như ngọc ra vuốt ve cái cằm Lục Lâm Thiên, nói nhỏ:

- An Thi Dao cũng đi, ngươi bây giờ nên theo ta về Phong Vân Sơn thôi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, hắn thúc thủ vô sách với yêu nữ này, đánh thì đánh không lại, trốn lại trốn không thoát, hai ngày qua bị làm biệt khuất, nói:

- Chỉ sợ không được, ngươi cũng biết, cả Vạn Cổ Thế Giới đang truy sát ta, Thiên Thủy Môn cũng không bỏ qua cho ta, ta làm sao đi ra ngoài?

Ma Linh Yêu Nữ không đặt Thiên Thủy Môn và Vạn Cổ Thế Giới vào trong mắt, nói:

- Ngươi đi theo ta đi là được, Thiên Thủy Môn không làm gì được ngươi, chỉ cần đến Phong Vân Sơn, đến lúc đó Thiên Thủy Môn cũng không thể thế nào với ngươi, ngươi rất an toàn.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, nói:

- Ta sẽ không trốn trốn tránh tránh.

Ma Linh Yêu Nữ nói:

- Trong Thị Hoang Thế Giới, ngươi cũng trốn trốn tránh tránh mà thôi, cũng không nhất định an toàn, đừng tưởng rằng đến Thị Hoang Thế Giới, Thiên Thủy Môn sẽ không làm gì được ngươi, nên theo ta quay về Phong Vân Sơn mới tốt, nếu ngươi không đáp ứng, ta sẽ dùng sức mạnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến hóa, nếu Ma Linh Yêu Nữ dùng sức mạnh, mình bây giờ không phải đối thủ của nàng, vội vàng nói:

- Ta sẽ cân nhắc một chút.

- Vậy còn được!

Trong mắt Ma Linh Yêu Nữ có vui vẻ khó bỏ qua, lập tức thoả mãn rời đi.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên biệt khuất, nhưng hắn không có biện pháp, ai bảo Ma Linh Yêu Nữ thực lực mạnh hơn mình, rời khỏi Thị Hoang Thế Giới, Lục Lâm Thiên không nguyện ý, tuy bên ngoài tốt hơn Thị Hoang Thế Giới, nhưng với hắn mà nói, có Hỗn Độn Âm Dương Quyết, ít nhất sẽ không lo ngại chuyện tu luyện.

Mặt khác Phi Linh Môn trong Thị Hoang Thế Giới cũng vừa khởi sắc, bước ra bước đầu tiên, Lục Lâm Thiên cũng không buông tha, cho nên muốn rời khỏi Thị Hoang Thế Giới, Lục Lâm Thiên tuyệt đối không muốn, đến lúc đó cũng chỉ có thể đi một bước nhìn một bước.

Ngược lại Phi Linh Môn hiện tại gặp gỡ một chút phiền toái không thể giải quyết, làm cho Lục Lâm Thiên không thể không sớm cân nhắc, Bạch Kinh Đường gia nhập Phi Linh Môn, nhưng lần trước tiêu diệt Thị Huyết Giáo, cũng giết ba cường giả và một ít đệ tử của Liệt Hỏa Môn, tính toán thời gian, Liệt Hỏa Môn cũng có động tác rồi.

Thực lực Liệt Hỏa Môn không phải bình thường, cường giả như mây, chỉ Ngộ Chân Cảnh cũng có mấy chục người.

Suy tư một hồi, trong nội tâm Lục Lâm Thiên có ý định, cũng chỉ có thể binh đến tướng cản, nước đến đất ngăn, đồng thời mau chóng phát triển Phi Linh Môn, lôi kéo một ít người thực lực không tầm thường, cũng phải luyện chế nhiều chiến hạm mới, cũng phải kéo thêm cường giả gia nhập Phi Linh Môn, không cách nào yên tâm trăm phần trăm, cũng không giống đại lục Linh Vũ, Phi Linh Môn thế hệ trước trung thành và tận tâm.

Nhưng có khôi lỗi và chiến hạm trung thành và tận tâm, tuyệt đối sẽ không có dị tâm, cuối cùng Lục Lâm Thiên đã chuẩn bị kế hoạch của mình, mau chóng phát triển Phi Linh Môn, luyện chế nhiều khôi lỗi và chiến hạm.

Mà chuyện trọng yếu nhất, Lục Lâm Thiên cũng tự nhiên không quên, thực lực của chính mình mới là thứ cam đoan tất cả.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên âm thầm phân phó Phạm Thống và Bạch Kinh Đường, còn có hòa thượng béo gầy, hắn cũng cho gọi một ít Phá Giới Cảnh tu luyện linh hồn áo nghĩa trong Phi Linh Môn và Thị Huyết Giáo, Thiên Dương Môn tới.

Vốn tất cả Phá Giới Cảnh của Thị Huyết Giáo và Thiên Dương Môn cộng lại cũng hơn một trăm, nhưng mà tu luyện giả linh hồn áo nghĩa cấp độ ngoài Phá Giới Cảnh, tăng thêm hai Ngộ Chân Cảnh chỉ có bảy người.

Bảy linh hồn áo nghĩa, mặc dù được Lục Lâm Thiên an bài tiến vào Thiên Trụ giới, vào trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên cũng giao bảy người cho Vấn Thân Mạc, bảo Vấn Thân Mạc đi an bài.

Trong ánh mắt ngạc nhiên của bảy linh hồn áo nghĩa, Lục Lâm Thiên lại rời khỏi Thiên Trụ giới, muốn phát triển khôi lỗi và chiến hạm của Phi Linh Môn, cần tu luyện giả linh hồn áo nghĩa mới được.

Thời gian một ngày trôi qua trong nháy mắt, hôm sau, sơn mạch Huyết Đô có mấy chiếc tọa giá khôi lỗi bay tới, những nơi đi qua, lưu lại trên không trung mấy vết cắt thật dài.

- Là người Liệt Hỏa Môn đến.

- Lục Lâm Thiên trong thời gian ngắn tước đó dường như giết mấy trưởng lão của Liệt Hỏa Môn.

- Xem ra Liệt Hỏa Môn hung hăng thế này, chắc là đi báo thù rồi, Liệt Hỏa Môn cũng không phải sơn môn như Thiên Dương Môn và Thị Huyết Giáo, Phi Linh Môn lần này gặp phiền toái lớn rồi.

Nhìn mấy chiếc tọa giá khôi lỗi và tiêu chí của nó, tất cả mọi người đều nhận ra lai lịch của nó, tại Thị Hoang Thế Giới, Liệt Hỏa Môn là tồn tại không phải ai cũng dám chọc.

Sáng sớm, Ma Linh Yêu Nữ hít không khí sáng sớm, duỗi lưng mỏi, thân thể đẫy đà nổi bật, thiếu chút nữa làm cho Lục Lâm Thiên chảy máu mũi, quá kɧıêʋ кɧí©ɧ rồi.

Ma Linh Yêu Nữ lườm Lục Lâm Thiên, nói:

- Ý của ngươi là, ngươi muốn mang ta ra làm vũ khí, bảo ta giúp ngươi dọn dẹp đám Liệt Hỏa Môn?

Lục Lâm Thiên lúc này tuyệt đối vui vẻ, nhưng trong lòng thì ngưng trọng, sáng sớm hắn nhận được tin tức người của Liệt Hỏa Môn đến, lần trước Liệt Hỏa Môn phái tới ba Ngộ Chân Cảnh cao giai, lúc này là người nào, Lục Lâm Thiên không cần suy đoán, dùng ngón chân cũng biết sẽ có người tu vị Thông Thiên Cảnh ra tay.

Chương 3532: Liệt Hỏa Môn xâm phạm 2

Người có tu vị Thông Thiên Cảnh, Lục Lâm Thiên tự biết mình không thể đối phó, cho dù là Thông Thiên Cảnh sơ giai, nếu dốc sức liều mạng cũng khó làm được gì, cho nên Lục Lâm Thiên tự nhiên phải nhờ Yêu Linh Ma Nữ ra tay, nếu nàng ra tay có thể đối phó cả Liệt Hỏa Môn.

Nhìn Ma Linh Yêu Nữ, Lục Lâm Thiên vui vẻ dạt dào, nói nhỏ:

- Lời này của ngươi nghiêm trọng rồi, ngươi ở trong Phi Linh Môn cũng được vài ngày, Liệt Hỏa Môn muốn đối phó Phi Linh Môn, đây chính là không cho ngươi mặt mũi.

Ma Linh Yêu Nữ cân nhắc thoáng một phát về sau, theo mặc dù là khẽ gật đầu, nói:

- Nói cũng có đạo lý.

Nghe vậy nội tâm Lục Lâm Thiên mừng rỡ, yêu nữ này rất đơn thuần, chỉ cần từ tính tình thì dễ đối phó, thực lực yêu nữ này rất mạnh, ngược lại có thể giúp mình.

Ma Linh Yêu Nữ nhìn nét mặt tươi cười như hoa của Lục Lâm Thiên, lập tức thấy ánh mắt cao hứng của Lục Lâm Thiên, ánh mắt giảo hoạt, nói:

- Nhưng ta chưa bao giờ quan tâm mặt mũi, Liệt Hỏa Môn không biết ta, tự nhiên không cần cho ta mặt mũi, diệt Phi Linh Môn của ngươi, tin tưởng cũng không dám đυ.ng đến ta, ngươi đi đối phó là tốt rồi, ta xem náo nhiệt, ta là người thích xem náo nhiệt nhất.

- Ngươi...

Lục Lâm Thiên nghe xong, sắc mặt tươi cười như hoa cứng đờ, vẻ mặt biệt khuất.

Ma Linh Yêu Nữ rất thỏa mãn với biểu lộ của Lục Lâm Thiên, cười nhạt một tiếng, chân dài lướt đi, nhẹ nhàng đến trước mặt Lục Lâm Thiên, ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, ngươi sợ là không cần làm cái gì, đây chính là cách kɧıêʋ ĸɧí©ɧ trong im lặng.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Ma Linh Yêu Nữ nói:

- Ta cũng không muốn bị ngươi lấy ra làm vũ khí, trong lòng ngươi có chút tâm tư không thể dấu được ta,

Thoại âm rơi xuống, Ma Linh Yêu Nữ xoay chuyển ánh mắt, lập tức nói nhỏ:

- Muốn ta ra tay giúp ngươi một lần cũng có thể, nhưng ngươi phải đáp ứng ta một điều kiện.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên sáng ngời, vội vàng nói:

- Điều kiện gì?

Ma Linh Yêu Nữ nói:

- Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư của ta bị ngươi làm chậm trễ lâu như thế, ngươi phải bồi thường ta, ta phát hiện máu huyết của ngươi rất đặc biệt, đối với ta Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư có không ít tác dụng, như vậy đi, chỉ cần ngươi cho xuất ra chút ít ngươi máu huyết, ta đã giúp ngươi một lần."

Lục Lâm Thiên căn bản không cần cân nhắc, nghe vậy trực tiếp lắc đầu, nói:

- Điều đó không có khả năng, ta cũng không muốn chết dưới Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư kia.

Ma Linh Yêu Nữ vội vàng nói:

- Ngươi đừng sợ ah, thể chất của người khác biệt, Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư tiến vào trong cơ thể, người khác một ngày đủ mất mạng rồi, ngươi lại không có chuyện gì, huống chi lúc này ngươi là áp trại tướng công của ta, ta không bỏ được ngươi chết, ta chỉ muốn một chút máu huyết của ngươi mà thôi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, như vậy còn có thể tiếp nhận, chỉ cần không cho Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư tiến vào trong cơ thể mình là được, do dự một lát, ánh mắt biến ảo, nói:

- Ta đáp ứng ngươi là được, nhưng ngươi phải đáp ứng ta một điều kiện, thời điểm ra tay đối phó Liệt Hỏa Môn, tận lực giúp ta bắt mấy tên thực lực mạnh nhất, có hữu dụng.

Ma Linh Yêu Nữ gật đầu, mỉm cười, nói:

- Không có vấn đề, chỉ cần ngươi cho ta máu huyết là được.

Trên huyết sát thâm uyên, dãy núi không ngớt, sinh cơ ảm đạm, trong không gian luôn có sát khí bạo phát.

Ầm ầm!

Giữa không trung, mấy chiếc khôi lỗi khổng lồ xoay quanh, hai chiếc tọa giá khôi lỗi cấp hai đi đầu, đằng sạu còn bốn tọa giá khôi lỗi cấp một.

Sáu chiếc tọa giá khôi lỗi lúc này có không ít hơn ngàn người đang đứng, khí thế lan tràn ra, làm cho không trung gió nổi mây phun, giống như khúc nhạc dạo của bão tố.

Mấy lão giả đi và và đại hán trung niên đang đứng, khí tức toàn thân lăng lệ, trong đó không ít người có khí tức Ngộ Chân Cảnh, phía sau có vài chục Phá Giới Cảnh.

Lão giả lông mày đỏ đứng đầu tiên, bộ dáng lục tuần, hai hàng lông mày dài thẳng đứng giống như hỏa diễm, làn da trên mặt có màu đỏ thẫm, đang mặc một kiện trường bào màu đỏ, hắn là trưởng lão Liệt Hỏa Môn.

Trên huyết sát thâm uyên, hơn ngàn người Phi Linh Môn lúc này vô cùng ngưng trọng, Bạch Kinh Đường, hòa thượng béo gầy đứng trước đám người Liệt Hỏa Môn, sắc mặt biến thành ngưng trọng.

- Chưởng môn, là đám trưởng lão và hộ pháp Liệt Hỏa Môn, đứng đầu tiên chắc chắn là Viêm Hỏa trưởng lão, tu vị Thông Thiên Cảnh sơ giai, thực động thủ, cho dù năm ta cũng không bằng hắn.

Bạch Kinh Đường truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên, người Liệt Hỏa Môn, Bạch Kinh Đường tự nhiên nhận thức không ít.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi trầm xuống, một người tu vị Thông Thiên Cảnh, tám Ngộ Chân Cảnh, còn có bốn người Ngộ Chân Cảnh cao giai, còn có hai Ngộ Chân Cảnh trung giai cùng hai Ngộ Chân Cảnh sơ giai, hơn mười Phá Giới Cảnh, đội hình cỡ này đủ tiêu diệt Phi Linh Môn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi trầm xuống, nhưng hắn không phải lo lắng những việc này, mà là cả Liệt Hỏa Môn, người Liệt Hỏa Môn đến, Lục Lâm Thiên cười quỷ dị, có Ma Linh Yêu Nữ bên cạnh, đám người Liệt Hỏa Môn đến đây chẳng khác gì tìm cái chết.

- Ai là môn chủ Phi Linh Môn Lục Lâm Thiên, đi ra nhận lấy cái chết.

Trong đội hình Liệt Hỏa Môn, Viêm Hỏa trưởng lão đến, một tên đại hán trung niên Ngộ Chân Cảnh cao giai đi ra, ánh mắt đầy lãnh ý nhìn qua người Phi Linh Môn, cuối cùng ánh mắt không quên nhìn lên người Ma Linh Yêu Nữ, trong lúc vô hình còn mang theo thần sắc dâʍ ɖụ͙©.

Ánh mắt Ma Linh Yêu Nữ lườm đại hán, cười nhạt một tiếng, nàng vô cùng tức giận, trực tiếp đến trước mặt tên đại hán, dung mạo thoát tục như tiên, nói:

- Ngươi tìm Lục Lâm Thiên làm cái gì?

Ma Linh Yêu Nữ tươi cười, đại hán run lên, hắn không phải là không có nhìn thấy nữ nhân, nhưng trước mặt nữ nhân này thì không cách nào bình tĩnh được, lập tức ánh mắt hiền hòa không ít, trên mặt cũng vui vẻ, nói nhỏ:

- Tiểu thư, chẳng lẽ ngươi chính là Lục Lâm Thiên sao?

- Ta không phải Lục Lâm Thiên, nhưng mà Lục Lâm Thiên lại là áp trại tướng công của ta!

Ma Linh Yêu Nữ cười nói dịu dàng, vui vẻ khuynh thành, rung động lòng người, đủ làm thần hồn của người ta điên đảo, hồn phách đại hán trung niên lập tức mềm đi, ngược lại ánh mắt Hỏa Viêm trưởng lão nghi ngờ nhìn Ma Linh Yêu Nữ, trong lúc mơ hồ có cảm giác bất an, nhưng lại không thể nhìn trộm khí tức của nàng.

Có Ma Linh Yêu Nữ xuất đầu, Lục Lâm Thiên cũng không có động tác gì, giống như việc này đã không có quan hệ tới mình, căn bản không liên quan tới mình, chính mình chỉ xem náo nhiệt, trước mặt Ma Linh Yêu Nữ, thực lực người Liệt Hỏa Môn không tệ, nhưng chỉ là con sâu cái kiến mà thôi.

Đối mặt với nụ cười mê người của Ma Linh Yêu Nữ, đại hán kia vui vẻ, nói:

- Tiểu thư, Lục Lâm Thiên lập tức sẽ chết, không bằng ngươi đi theo ta đi, cam đoan về sau không có ai dám khi dễ ngươi.

- Làm càn!

Chương 3533: Yêu nữ hiển uy

Bạch Kinh Đường, đám người hòa thượng béo gầy gọi Ma Linh Yêu Nữ một câu phu nhân, trong nội tâm sớm xem Ma Linh Yêu Nữ như chưởng môn phu nhân, huống chi bọn họ đều đạt được chỗ từ Ma Linh Yêu Nữ, lúc này nghe tên đại hán nói, biết rõ không địch lại cũng rục rịch, dù sao bọn họ biết rõ, thực lực của phu nhân rất cường hãn.

Lục Lâm Thiên phất tay bảo mọi người không được manh động, cái kia yêu nữ thoạt nhìn vui vẻ dạt dào, tựa như trích tiên, cả người lẫn vật vô hại, thế nhưng mà tuyệt đối là ăn không lỗ.

Ma Linh Yêu Nữ mỉm cười, nháy đôi mắt dễ thương, nhìn qua đại hán trước mặt, hỏi:

- Ngươi nói là thật sao, không có chuyện gạt ta chứ?

Tên đại hán này bị mê đảo tâm hồn, hắn không nghĩ tới Phi Linh Môn lại có mỹ nhân như vậy, lại sợ Viêm Hỏa trưởng lão lại đoạt với mình, cho nên hắn di lên phía trước, nói:

- Đương nhiên ta nói thật, về sau sẽ hảo hảo yêu thương ngươi...

Vừa mới dứt lời, đại hán không chịu nổi hấp dẫn đã đi về phía Ma Linh Yêu Nữ.

- Tần Sơn cẩn thận....

Viêm Hỏa trưởng lão cảm giác không ổn, hắn quát to, đáng tiếc hắn lên tiếng đã quá muộn, thân ảnh uyển chuyển của Ma Linh Yêu Nữ bộc phát độc khí, cả không gian chấn động, lấy nàng làm trung tâm, không ngừng run rẩy.

Sương mù đầy trời bao phủ, đại hán cảm thấy không tốt, hắn vô cùng hoảng hốt, linh hồn lực mênh mông, lực trói buộc không gian rất mạnh, kịch độc bao phủ lấy hắn, hắn không thể giãy dụa được.

Ngộ Chân Cảnh cao giai trước mặt Ma Linh Yêu Nữ chỉ là con sâu cái kiến mà thôi.

Đại hán bị bắt, trong mắt của hắn vô cùng sợ hãi, đến thời điểm này, hắn mới biết được nữ tử tuyệt mỹ có thực lực khủng bố như thế, vừa rồi chỉ trêu đùa hắn thôi.

- Ngươi còn không phải đối thủ của ta, làm sao bảo hộ ta, ta ghét nhất người gạt ta.

Ma Linh Yêu Nữ cầm đại hán vào trong tay, đôi mắt dễ thương mỉm cười, không chút phật lòng.

Nhưng nhìn thấy Ma Linh Yêu Nữ ra tay, người Liệt Hỏa Môn cũng chỉ có nghẹn họng nhìn trân trối, ánh mắt các cường giả ngưng trọng, ánh mắt nhìn lên người Ma Linh Yêu Nữ.

Sắc mặt Viêm Hỏa trưởng lão càng ngưng trọng, dễ dàng bắt một Ngộ Chân Cảnh cao giai như thế, hắn cũng không làm được, hắn rất rõ ràng thực lực của Tần Sơn rất mạnh trong Ngộ Chân Cảnh cao giai.

Viêm Hỏa trưởng lão nhìn qua Ma Linh Yêu Nữ hỏi:

- Ngươi là gì của Phi Linh Môn?

Viêm Hỏa trưởng lão cảm giác tình thế nghiêm trọng, hắn cũng không có được tin tức, Phi Linh Môn còn có cường giả hung hãn như thế, hắn không thể điều tra khí tức của nữ tử trước mặt.

Ma Linh Yêu Nữ cười đạm mạc, ánh mắt nhìn qua đám người Liệt Hỏa Môn một lần, nói:

- Đã nói rồi, Lục Lâm Thiên là tướng công của ta, ta ở chỗ này, các ngươi còn dám tới Phi Linh Môn hung hăng càn quấy, đó là không cho ta mặt mũi, tất cả mọi người tự phế tu vị sau đó xéo đi, bằng không ta sẽ không khách khí.

- Ngươi đừng khinh người quá đáng, hiện tại ngươi có thể đi, lúc này nên rời đi đi, nếu không Liệt Hỏa Môn nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Viêm Hỏa trầm giọng nói với Ma Linh Yêu Nữ, Liệt Hỏa Môn không phải ai cũng có thể trêu chọc, nhất là trong Thị Hoang Thế Giới.

Nhưng Viêm Hỏa cũng không biết nữ tử trước mặt là ai, đừng nói là Liệt Hỏa Môn, sợ là Đông Tinh Xã, Linh Thứu Tháp cũng không thể uy hïếp được nàng, càng cũng đừng nói Liệt Hỏa Môn.

Nhìn qua Viêm Hỏa, Ma Linh Yêu Nữ nói:

- Ta ghét nhất người khác uy hïếp ta, Liệt Hỏa Môn tính toán chó má gì, ta tùy thời có thể san bằng Liệt Hỏa Môn thành bình địa.

Xùy!

Ma Linh Yêu Nữ vừa dứt lời, cầm tên đại hán vừa bắt được ném vào trong đám người Phi Linh Môn, sau đó nàng lập tức tiến thẳng về phía Viêm Hỏa trưởng lão.

- Tới đây cho ta.

Hòa thượng béo không khách khí đánh ra một trảo, trong tay thổ nguyên lực nặng nề hội tụ lại, hội tụ thành hấp lực thật lớn sau đó bắt tên đại hán.

Viêm Hỏa trưởng lão nhìn Ma Linh Yêu Nữ, ánh mắt âm hàn, tinh quang nóng bỏng bắn ra ngoài, thân là cường giả Thông Thiên Cảnh, hắn cũng không sợ ai, coi như đánh không lại, bỏ chạy cũng không thành vấn đề, nhìn bóng hình xinh đẹp Ma Linh Yêu Nữ lao tới, Liệt Hỏa Môn Viêm Hỏa trưởng lão cũng dẫn đầu công kích, hỏa thuộc tính chân khí lóe lên, kình phong vô cùng nóng bỏng, hỏa diễm bao phủ không gian, thân ảnh lao thẳng về phía Ma Linh Yêu Nữ.

- Ta xem ngươi rốt cuộc là người nào!

Viêm Hỏa trưởng lão quát lớn, hắn đánh ra một quyền thật mạnh, trực tiếp ngưng tụ khí lưu ngập trời, hỏa diễm cuồn cuộn giống như phong bạo, hỏa long khổng lồ phóng lên trời, chấn vỡ không gian, nhiệt độ nóng bỏng phủ lên cả không gian đỏ thẫm, lập tức bay thẳng về phía Ma Linh Yêu Nữ.

Đối mặt với công kích khủng bố như thế, ánh mắt Ma Linh Yêu Nữ chấn động, mỉm cười, nàng không lùi mà tiến tới, trực tiếp vượt qua không gian, đối mặt với quyền kình nóng bỏng kia, đối mặt với hỏa diễm nóng rực bay tới trước mặt, thân thể uyển chuyển của Ma Linh Yêu Nữ không chút tốn sức đã né qua công kích này, trực tiếp đến trước mặt Viêm Hỏa trưởng lão.

Viêm Hỏa trưởng lão cũng kinh hãi, nhìn thấy Ma Linh Yêu Nữ xuất hiện trước mặt mình, hắn hoảng sợ nói:

- Ngươi là Đại Đạo Cảnh, ngươi...

Đến thời điểm này, Viêm Hỏa trưởng lão mới hoàn toàn đoán được thực lực của nữ tử trước mặt là gì, nhất định là đến cấp độ Đại Đạo Cảnh, bằng không sao có thể bỏ qua công kích của hắn chứ.

- Ngươi đoán đúng rồi!

Ma Linh Yêu Nữ xuất hiện trước mặt Viêm Hỏa, phất tay làm không gian vặn vẹo, linh hồn lực mênh mông và năng lượng thiên đia chấn động mạnh, cả không gian trực tiếp run rẩy không ngớt, kịch độc tràn ra các nơi, cả không gian chỉ như gió nổi mây phun, giống như mây đen áp đỉnh, uy thế khủng bố làm cho người Liệt Hỏa Môn cảm thấy nguyên lực và linh hồn không ngừng run rẩy.

Xùy.

Lúc Viêm Hỏa bị áp chế còn chưa kịp phản ứng, Ma Linh Yêu Nữ trực tiếp đem cấm chế hắn, uyển chuyển bóng hình xinh đẹp cùng lúc hóa thành mấy đạo, như là linh hồn ngưng tụ phân thân, lại không phải linh hồn phân thân thuần khiết, giơ tay nhấc chân gian bắt bảy Ngộ Chân Cảnh không chút tốn sức.

Xuy xuy.

Không gian thu liễm, thời điểm chấn động linh hồn và kịch độc bộc phát, mấy đạo thân ảnh bị Ma Linh Yêu Nữ bắt sau đó ném về trong Phi Linh Môn.

Ma Linh Yêu Nữ mắt thấy Lục Lâm Thiên, ánh mắt mang theo giống như cười mà không phải cười nụ cười giả tạo ánh mắt, nói:

- Tướng công, đã giải quyết mấy con sâu cái kiến, ta về cho bảo bối ăn, không có việc gì đừng quấy rầy ta.

Vừa dứt lời, bóng dáng uyển chuyển của Ma Linh Yêu Nữ lóe lên, trực tiếp quay về Phi Linh Môn.

XIU....XIU....

Bạch Kinh Đường, hòa thượng béo gầy giơ tay lên, bọn họ vừa tỉnh mộng nhìn tám thân ảnh bị Ma Linh Yêu Nữ ném cho mình.

- Phu nhân quá mạnh mẽ.

- So sánh với phu nhân, Liệt Hỏa Môn là cái rắm gì, không đáng sợ.

- Phi Linh Môn có phu nhân tọa trấn, về sau Phi Linh Môn rầm rộ...

Một cường giả Thông Thiên Cảnh, bảy Ngộ Chân Cảnh bị bắt, cảnh tượng này làm cho người Phi Linh Môn rung động, nhiệt huyết sôi trào, kích động phấn khởi.

Chương 3534: Thông Thiên Đan và Huyền Nguyên Đan

Trái lại, Liệt Hỏa Môn lúc này đến hơn ngàn người, tất cả nhìn trân trối, kinh hãi thẫn thờ, thậm chí còn chưa phục hồi tinh thần lại, lúc này kéo bè kéo lũ tới thu thập Phi Linh Môn, ai biết lại có kết quả này, trưởng lão mạnh nhất bị bắt trong một chiêu, thật sự quá khó tin.

Lúc Ma Linh Yêu Nữ vừa mới ra tay, toàn bộ chiến trường im lặng.

Lục Lâm Thiên nhìn tên Thông Thiên Cảnh sơ giai, lại nhìn qua hơn ngàn người Liệt Hỏa Môn, sát ý bắn ra, áo bào xanh phất phới, sát ý trùng thiên, quát:

- Giết, một cũng không lưu!

- Giết, một cũng không lưu.

- Động thủ, đánh đến chết mới thôi, hảo hảo giáo huấn Liệt Hỏa Môn.

Đệ tử Phi Linh Môn vừa nghe lời này, nhiệt huyết bành trướng, lập tức hòa thượng béo gầy và Bạch Kinh Đường, còn có cường giả đầu hàng của Thiên Dương Môn xông lên, lập tức chém giết Liệt Hỏa Môn.

Ầm ầm.

Năng lượng hủy diệt quét qua tất cả, không gian ven đường nứt vỡ, sơn mạch phía dưới nổ tung không dứt.

- Viêm Hỏa trưởng lão bị bắt, chúng ta chạy mau.

- Nhanh chạy trở về thông tri chưởng môn, chạy mau!

Tất cả cường giả Ngộ Chân Cảnh bị bắt, đả kích này không ai có thể chốn glại, liền dốc sức liều mạng là không có, bởi vì quân tâm đã loạn, binh bại như núi đổ, lúc trước Ma Linh Yêu Nữ ra tay quá mức rung động, tất cả cường giả Liệt Hỏa Môn bị bắt, lúc này còn lại đệ tử Liệt Hỏa Môn, tự nhiên không ngốc đi tìm chết, bởi vì xông lên không khác gì cái chết.

Người Liệt Hỏa Môn mất đi người tâm phúc, lúc này chỉ đợi tàn sát, thực lực kém nhau quá xa, Lục Lâm Thiên biến mất, hắn xuất hiện trong hỗn chiến, hắn ra ta chém giết Phá Giới Cảnh, còn Phá Giới Cảnh cao giai bị Lục Lâm Thiên bắt lại.

Có Lục Lâm Thiên nhúng tay, Liệt Hỏa Môn càng không chống nổi, bị đệ tử Phi Linh Môn đuổi giết, bọn chúng trốn khắp sơn mạch Huyết Đô.

Đám người vây xem ở xa hít khí lạnh, hơn phân nửa người cho rằng Phi Linh Môn chọc Liệt Hỏa Môn sợ là phiền toái lớn, nhưng kết quả quá trái ngược, Liệt Hỏa Môn đến diệt Phi Linh Môn, vẫn không có động thủ, mấy người tu vị mạnh nhất bị bắt, hơn một ngàn đệ tử tinh anh bị giết gà bay chó chạy, không ngừng bỏ chạy.

- Phi Linh Môn không đơn giản, chọc không được ah.

Đại chiến tiếp tục không dài, chỉ qua một phút là đệ tử Liệt Hỏa Môn bị giết hoặc bỏ chạy ra, cường giả Phi Linh Môn đang đuổi giết, ven đường giết không ít, chính thức đào tẩu cũng không nhiều, trong đó kể cả đào tẩu một ít linh hồn phân thân và hồn anh.

Đệ tử Liệt Hỏa Môn ở trong Thị Hoang Thế Giới không phải trứng dái mềm, cuối cùng bị ép bất đắc dĩ, cũng có người tự bạo hồn anh, cũng làm đệ tử Phi Linh Môn bị liên lụy.

Lục Lâm Thiên giao chiến trường cho Bạch Kinh Đường, hắn quay về đại điện, đã bị Ma Linh Yêu Nữ ngăn cản, không khách khí nói:

- Cho ta một ít máu huyết của ngươi.

- Được rồi.

Lục Lâm Thiên không có cự tuyệt, Ma Linh Yêu Nữ lúc này cũng xuất lực, đây cũng là đáp ứng Ma Linh Yêu Nữ.

Hai canh giờ sau, trong phòng, sắc mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch, hắn cắt ngón trỏ tích đầy một chén máu huyết, trong máu huyết ẩn chứa năng lượng chấn động mênh mông, loại năng lượng chấn động này còn vượt qua thiên tài địa bảo quá nhiều.

- Tại sao máu huyết lại mạnh như vậy!

Nhìn qua máu huyết của Lục Lâm Thiên, Ma Linh Yêu Nữ cảm thấy kỳ quái, nói với Lục Lâm Thiên:

- Không sai biệt lắm, có thể.

Lục Lâm Thiên thu thủ ấn, sắc mặt trắng bệch, trừng mắt Ma Linh Yêu Nữ, nói:

- Nếu không đủ, mạng của ta cũng không còn.

Ma Linh Yêu Nữ dịu dàng cười cười, cảm thấy áy náy, trong tay cầm hai viên đan dược giao cho Lục Lâm Thiên, nói:

- Đúng là hơi nhiều, người bình thường đã sớm không chống nổi, như vậy đi, vì đền bù, Thông Thiên Đan và Huyền Nguyên Đan đền bù cho ngươi, đối với ngươi đột phá Thông Thiên Cảnh sẽ có trợ giúp rất lớn.

Lục Lâm Thiên nhìn đan dược trong tay Ma Linh Yêu Nữ, đều là óng sáng long lanh, một viên màu da cam, một viên màu bạch ngọc, đều tỏa ra năng lượng mênh mông, cả phòng chấn động, nhìn hai viên đan dược này, trái tim của hắn chấn động mạnh.

Lục Lâm Thiên tìm hiểu Đại Thiên Linh Lục lâu, vì vậy hắn không xa lạ gì Thông Thiên Đan và Huyền Nguyên Đan, hai viên đan dược đều là đan dược thiên phẩm, trong đó Huyền Nguyên Đan,là đan dược thiên phẩm trung giai, Thông Thiên Cảnh sơ giai phục dụng ít nhất tăng ngàn năm nguyên lực, nếu tu vị bản thân là Thông

Thiên Cảnh sơ giai hậu kỳ, tăng thêm thiên phú không tồi, trực tiếp đột phá đến Thông Thiên Cảnh trung giai cũng không phải không được.

Thông Thiên Đan cũng không phải bình thường, thiên phẩm sơ giai, nhưng nó có chỗ tốt cực lớn với tâm tình, chỉ có tu luyện giả linh hồn áo nghĩa mới có thể luyện chế Thông Thiên Cảnh, ẩn chứa nhận thức đột phá Thông Thiên Cảnh của bản thân, cường giả Ngộ Chân Cảnh cao giai đỉnh phong phục dụng sẽ có năm thành cơ hội đột phá Thông Thiên Cảnh.

Tu vị Ngộ Chân Cảnh cho dù lĩnh ngộ mạnh hơn nữa, thực lực chống lại tu luyện giả linh hồn áo nghĩa Thông Thiên Cảnh, thậm chí đánh chết, nhưng không có khả năng luyện ra Thông Thiên Đan.

Mà Thông Thiên Đan có giá trị hai mươi ức tinh thạch sơ phẩm, là vật có tiền mua không được, giá trị Huyền Nguyên Đan rất cao, tiếp năm mươi ức tinh thạch thế giới sơ phẩm, một chiến hạm cấp hai chỉ có giá hai mươi tám ức, bởi vậy hai viên đan dược này trân quý cỡ nào.

Bỏ qua tất cả, Lục Lâm Thiên không có chút do dự, sợ Ma Linh Yêu Nữ đổi ý, hắn nhanh chóng thu Thông Thiên Đan và Huyền Nguyên đan trong tay Ma Linh Yêu Nữ, đây là thứ trân quý, đối với Lục Lâm Thiên mà nói, đây là trọng bảo tuyệt đối.

Nhìn Huyền Nguyên Đan và Thông Thiên Đan, Lục Lâm Thiên cũng hưng phấn, lập tức thu vào nhẫn trữ vật, vật xa xỉ nư thế, Lục Lâm Thiên phải lau mắt nhìn Ma Linh Yêu Nữ, nhìn Ma Linh Yêu Nữ, Lục Lâm Thiên nói:

- Chúng ta làm một số giao dịch chứ?

Ma Linh Yêu Nữ dường như cảm thấy hứng thú với máu huyết của Lục Lâm Thiên, thu chén ngọc lại, lúc này hỏi Lục Lâm Thiên:

- Giao dịch gì?

Lục Lâm Thiên nói:

- Máu huyết của ta đổi Thông Thiên Đan và Huyền Nguyên Đan, như thế nào?

- Ngươi không muốn sống?

Ma Linh Yêu Nữ nghe vậy, lập tức trừng Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi có biết ngươi làm vậy sẽ ảnh hưởng tới tu vị ngày sau không, huống chi ngươi trong thời gian ngắn cũng không thể tiếp tục cung cấp máu huyết cho ta, trừ phi ngươi không muốn mạng mình.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, tự nhiên biết rõ mình đang làm gì, máu huyết thương thân, tuy sắc mặt của hắn tái nhợt, nhưng mà Lục Lâm Thiên rất rõ ràng, bản thân mình chỉ giả ra, vừa mới bài trừ máu huyết, thường nhân sẽ mất mạng, mà chính mình không có đại sự gì, từ đó sẽ thấy hắn không bị ảnh hưởng quá lớn.

Mà Thông Thiên Đan cùng Huyền Nguyên Đan, thật sự quá mức quý trọng, Lục Lâm Thiên vốn muốn hỏi thương hội Thải Vân, nhưng bởi vì quá quý giá cho nên không hỏi.

Hơi cắn răng, Lục Lâm Thiên nhìn qua Ma Linh Yêu Nữ, nói:

- Ngươi đừng có quản, Thông Thiên Đan và Huyền Nguyên Đan có tác dụng lớn với ta, một viên không đủ, ta cần nhiều hơn.

Chương 3535: Mua chuộc lòng người 1

Ma Linh Yêu Nữ trừng Lục Lâm Thiên, nói:

- Khẩu vị của ngươi quá lớn, máu huyết của ngươi mặc dù không tệ, nhưng máu huyết đổi Thông Thiên Đan và Huyền Nguyên Đan, sợ rằng giá trị không đủ, ngươi cũng quá được một tấc lại muốn tiến một thước.

- Cái này, hắc hắc...

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, tự nhiên biết rõ máu huyết của mình đáng giá, nhưng còn không sánh được Thông Thiên Đan cùng Huyền Nguyên Đan, lần này hắn thật chiếm tiện nghi.

Ma Linh Yêu Nữ nhìn về phía Lục Lâm Thiên, đôi mắt đẹp khẽ nhúc nhích, nắm hai bình ngọc trong tay, sau đó phất tay ném qua cho Lục Lâm Thiên, nói:

- Trong đây còn có năm viên Thông Thiên đan cùng bảy viên Huyền Nguyên đan, ta biết ngươi muốn những thứ này làm cái gì, ở trong Thị Hoang Thế Giới, nếu ngươi không có những viên đan dược này, căn bản là không có cơ hội đột phá, chắc chắn ngươi muốn cho những người Bạch Kinh Đường kia?

Lục Lâm Thiên đón lấy hai bình ngọc, lại là năm viên Thông Thiên Đan và Huyền Nguyên Đan, khiến cho trái tim của Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được mà run lên, tổng giá trị của những viên đan dược này lên đến năm mươi ức tinh thạch sơ cấp, đây đều là những vật dù có tiền vẫn không mua được.

- Cảm ơn.

Lục Lâm Thiên nhận lấy bình ngọc, sau đó thi lễ cảm tạ Ma Linh Yêu Nữ.

Ma Linh Yêu Nữ không khách khí mà liếc qua Lục Lâm Thiên, nàng nói:

- Không cần biết ơn ta, những viên đan dược này đều là do Nhị ca ta tiện tay luyện chế được, lúc trước ta cho bọn Hổ Sơn còn dư lại một ít, dù sao nó cũng không có ích gì với ta, thật ra ta nhìn ngươi cũng không tệ lắm, đúng là tiện nghi cho ngươi rồi, nhưng mà ngươi cũng phải nhớ kĩ rằng đã thiếu một ân tình của ta, sau này khi ta muốn lấy máu của ngươi, thì ngươi không thể không cho, nếu không đừng trách ta sẽ không khách khí.

Lục Lâm Thiên vội vàng gật đầu, nói:

- Tất nhiên rồi, Lục Lâm Thiên ta nợ ngươi một ân tình lớn.

Tổng cộng có sáu viên Thông Thiên đan và tám viên Huyền Nguyên đan, giá trị mấy chục tỷ, đây đều là những vật có tiền cũng không mua nổi, ở Thị Hoang Thế Giới này, sợ là giá trị của nó sẽ tăng lên gấp đôi, Lục Lâm Thiên biết rằng hắn thiếu nợ Ma Linh Yêu Nữ một ân tình lớn.

- Biết rõ là được rồi, ngươi mau điều tức đi, ta phải đi chăm sóc Vô Ảnh Phệ Độc Thư của ta, sợ là nó sẽ tiến hóa trong mấy ngày này, đến khi đó sẽ có một ít tác dụng, sau mấy lần tiến hóa thì nhất định sẽ làm ngươi phải khiϊếp sợ đấy.

Vô Ảnh Phệ Độc Thư lần nữa nằm trong tay, làm cho lòng Ma Linh Yêu Nữ mừng rỡ, cô nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Thật ra ngươi cũng không phải là người quá đáng ghét, ít nhất ngươi không đem Vô Ảnh Phệ Độc Thư của ta đi bán, đúng là mấy viên Thông Thiên đan và Huyền Nguyên đan không thể so sánh được.

Lục Lâm Thiên cười khổ, bản thân hắn biết đây là bảo vật nên không nỡ bán, hắn muốn giữ làm của riêng, không nghĩ rằng Ma Linh Yêu Nữ sẽ tìm tới tận cửa, còn có tình trạng Phi Linh Môn lúc này khiến hắn đã rơi vào đường cùng mới trả lại.

- Đúng rồi, ta còn chưa biết tên của ngươi nữa, không lẽ cứ kêu mãi ngươi là yêu nữ hay sao?

Lục Lâm Thiên cười khổ, sau đó hắn hỏi Ma Linh Yêu Nữ, ở chung trong thời gian này, Lục Lâm Thiên liền cảm thấy Ma Linh Yêu Nữ và Lục Tâm Đồng có nhiều chỗ giống nhau, mới nhìn cảm thấy nàng lòng dạ độc ác, nhưng thật ra trong lòng rất đơn thuần đáng yêu, có lúc khôn khéo hơn người khác, không chịu lỗ bao giờ, nhưng cũng có khi lại ngơ ngác ngẩn người ra, điều này làm cho sự kiêng dè trong lòng hắn ít đi hẳn, ngược lại còn thêm yêu mến.

Ma Linh Yêu Nữ liếc nhìn qua hắn, nói:

- Ngươi vẫn nên điều tức trước đi, ta đây rất thích ngươi gọi ta là yêu nữ, còn tên của ta thì không phải ai cũng được biết, ngươi mau điều trị tốt vết thương, sau đó theo ta quay về Phong Vân Sơn, ta không muốn ở mãi trong cái Thị Hoang Thế Giới này.

- Được rồi, yêu nữ thì yêu nữ vậy, ngươi thích là được rồi.

Lục Lâm Thiên cũng không để ý, ánh mắt hắn lóe lên, lập tức khóe miệng nhếch lên một đường cong mờ, hắn nói nhỏ:

- Vừa rồi ta đã tiêu hao không ít, thân thể bây giờ rất hư nhược, coi như ta cùng với ngươi rời khỏi Thị Hoang Thế Giới đến Phong Vân Sơn cái gì đó, cũng cần phải điều tức đã mới được, dài nhất cũng cần đến một năm, ít nhất cũng là một tháng, trong khoảng thời gian này phiền ngươi giúp ta trông coi Phi Linh Môn được không?

Ma Linh Yêu Nữ mặc một bộ trang phục hở rốn, trên người có một tư thái thoát tục, khuynh quốc khuynh thành, thân hình thướt tha mềm mại, nhìn qua Lục Lâm Thiên, đôi mắt cô ánh lên sự dễ thương giảo hoạt, có thêm chút khôn khéo, giống như cười mà không cười, nói:

- Ngươi đúng là nghĩ rất tốt, cho ta giúp ngươi trông coi Phi Linh Môn miễn phí, lần này Liệt Hỏa Môn tổn thất rất lớn, nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi, ngươi còn định bế quan một năm hả, ta thấy tối đa là một tháng mới đúng, cái Liệt Hỏa Môn gì gì đó sẽ đến đây.

Ánh mắt của Lục Lâm Thiên hiện lên sự kinh ngạc, yêu nữ này đúng là không đơn giản, tính toán thật khôn khéo.

Dường như ma nữ yêu linh rất thích nhìn dáng vẻ kinh ngạc của Lục Lâm Thiên, nàng cười một tiếng thỏa mãn, nói:

- Thật ra cái Liệt Hỏa môn ta cũng không để vào mắt, tâm tình ta hiện giờ rất tốt, ra tay giúp ngươi một lần cũng không sao cả, thời gian tối đa là hai tháng, trong hai tháng này ta đảm bảo Phi Linh môn của ngươi sẽ không xảy ra việc gì, nhưng qua hai tháng mà ngươi còn chưa ra ngoài, Phi Linh môn sống hay chết thì cũng không liên quan tới ta.

- Thật sự cảm tạ ngươi, hai tháng thì hai tháng.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, có yêu nữ này trông nom Phi Linh Môn, hắn đúng là không phải lo lắng gì nữa, có thể yên tâm đi bế quan rồi, thời gian hai tháng à, hắn ở tầng thứ sáu Thiên Trụ sẽ được mười năm, trong mười năm này, đủ để hắn làm rất nhiều chuyện.

Một lúc sau, Lục Lâm Thiên hài lòng đi ra sau núi, đi theo có Bạch Kinh Đường cùng là đệ tử nội môn của Thiên Dương môn, còn có một đồng môn có tu vi hơn người gọi là Thạch Ngọc Đồ, tu vi của hắn cũng đến hậu kì đỉnh phong.

Tuy Thạch Ngọc Đồ không được như Bạch Kinh Đường một chân đã bước vào Thông Thiên cảnh, nhưng cũng được coi là một cường giả trong Phi Linh Môn, thậm chí thực lực của hắn so với Kim Viên đang bế quan còn mạnh hơn.

Bạch Kim Đường và Thạch Ngọc Đồ theo sau lưng Lục Lâm Thiên, trong lòng hai người đều có nghi ngờ, nhưng nhìn thấy Lục Lâm Thiên bố trí cấm giới cũng không hỏi gì nhiều.

Sau khi bố trí kết giới, Lục Lâm Thiên mới gọi Thiên Trụ giới ra, hắn đưa hai người đang kinh ngạc là Bạch Kim Đường và Thạch Ngọc Đồ đưa vào Thiên trụ giới.

Tiến vào bên trong Thiên Trụ giới, ánh mắt của hai người kia đều chấn động thật sâu, nhìn thời gian tɧác ɭoạи xung quanh cũng như không gian gợn sóng cùng khí tức mênh mông, hai người thì thào nói nhỏ:

- Thời gian bảo vật, chẳng lẽ đây chính là bảo vật thời gia.

- Đúng, đây chính là bảo vật thời gian.

Chương 3536: Mua chuộc lòng người 2

Lục Lâm Thiên mang theo hai người đến chỗ mấy người Vấn Thân Mạc luyện chế đồ vật, trong tầng một Thiên Trụ giới có không gian cực lớn, chỉ cần tâm niệm của Lục Lâm Thiên khẽ động là có thể che đậy được không gian riêng của mình.

- Nhiều tài liệu luyện khí như vậy, Thiên Phong tinh thạch, Hỏa Viêm linh tinh...

- Đây đều là bảo vật hết, nhiều tài liệu như vậy, giá trị phải lên đến mấy chục ức.

Bạch Kinh Đường và Thạch Ngọc Đồ phải chịu nhiều chấn động, hai người họ từng suy đoán bọn người Vấn Thân Mạc và các tu luyện giả linh hồn áo nghĩa Phá Giới Cảnh đang ở nơi nào, bây giờ họ mới biết được, hóa ra bọn Vấn Thân Mạc đều ở bên trong bảo vật thời gian

- Bí mật của ta các ngươi cũng biết rồi, ta xem các ngươi như đệ tử hạch tâm của Phi Linh môn vậy, đây là của hai người, cầm lấy đi.

Tâm niệm hắn khẽ động, ba người họ tuy đơn độc vào không gian, hắn đem cho hai người Bạch Kinh Đường và Thạch Ngọc Đồ đang rung động mỗi người một viên Thông Thiên đan và Huyền Nguyên đan, một luồng năng lượng chấn động lan tràn ra ngoài, chấn động lớn như vậy khiến hai người kia run rẩy toàn thân.

- Môn chủ, đây là...

Hai người tiếp nhận đan dược đều cảm nhận được năng lượng dao động, khiến cho trái tim và linh hồn họ cũng nhảy lên theo từng đợt, Bạch Kinh Đường liên tục run run thân mình, ngay tức khắc hắn giống như đã nhận ra, sắc mặt trong nháy mắt đại biến, ngạc nhiên đến mức há miệng có thể nhét vào quả trứng vịt, hắn nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Môn chủ, chẳng lẽ đây chính là Thông Thiên đan và Huyền Nguyên đan sao?

- Thông Thiên đan và Huyền Nguyên đan...!

Nghe vậy, ánh mắt Thạch Ngọc Đồ ngơ ngác kinh ngạc, so với Bạch Kinh Đường chỉ có hơn chứ không kém, hai người kia có thể không rõ giá trị của hai viên đan dược đó, nhưng ở Thị Hoang Thế Giới đan dược là bảo vật duy nhất bon họ lựa chọn, cũng là vật họ tha thiết mơ ước, nhưng nó lại có giá trị rất cao, coi như tập hợp hết tài sản của Thiên Dương môn cũng chỉ là chín trâu mất một sợi lông, huống chi hai viên đan dược kia là loại có tiền cũng chẳng mua được.

Lục Lâm Thiên nói:

- Đây chính là Thông Thiên đan và Huyền Nguyên đan.

Sau khi xác định đây chính là Thông Thiên đan và Huyền Nguyên đan hai người kia nhịn không được run rẩy, Bạch Kinh Đường đưa ánh mắt rung động nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Môn chủ, Thông Thiên đan và Huyền Nguyên đan này là cho chúng tôi sao?

Lục Lâm Thiên gật đầu:

- Hai viên đan dược này tất nhiên là của các ngươi, sau khi hai người ăn vào, Bạch Phó đường chủ muốn đột phá đến Thông Thiên Cảnh chắc là không có vấn đề gì, ít nhất có chín thành cơ hội trở lên, về phần Thạch trưởng lão, năng lượng của Huyền Nguyên đan sợ là lớn quá mức, ngươi nên tự mình cân nhắc kĩ muốn ăn hay không, nếu ăn vào chắc cũng được năm thành cơ hội, sự lĩnh ngộ thuộc tính Phong áo nghĩa ta cũng đã thấy, độ khó khi đột phá mặc dù lớn, nhưng không phải là không được.

"Phốc phốc!"

Theo lời nói ra của hắn Bạch Kinh Đường và Thạch Ngọc Đồ run rẩy kích động quỳ xuống trước người Lục Lâm Thiên, ánh mắt hai người họ đều rất sâu sắc cung kính, nhìn vào hắn nói:

- Ta Bạch Kinh Đường tại đây xin thề, từ nay về sau sẽ toàn tâm toàn ý đi theo làm thuộc hạ của môn chủ, xông pha khói lửa, dù chết vẫn không từ.

- Thạch Ngọc Đồ cũng xin thề, nếu sau này phản bội môn chủ, trời tru đất diệt, chết không toàn thây.

Trong lòng Bạch Kinh Đường cùng Thạch Ngọc Đồ rất rõ rành bây giờ bọn hắn nhận được cái gì, Thông Thiên đan và Huyền Nguyên đan, vật quý như vậy, giá trị của nó phải mấy chục ức sơ phẩm tinh thạch, tính ra nó vượt qua vài khung chiến hạm cấp hai, bảo vật như vậy mà môn chủ còn cho hai người, làm sao bạn hắn không cảm kích được.

Trong thời gian gia nhập Phi Linh Môn, bọn họ cũng hiểu rõ được, ở nội môn bọn hắn được nhiều chỗ tốt, mà nhất là môn chủ trước mắt này, cũng chưa bao giờ có ý làm khó bọn hắn, giờ phút này, lại còn cho bạn họ bảo vật như vậy, hai người họ sao không cảm động đến rơi nước mắt được chứ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lộ ra sự vui vẻ, đây là thời điểm Phi Linh môn đang phát triển, việc thiếu khuyết trước mắt chĩnh là người có tu vi Thông Thiên Cảnh, nếu hai người này có thể dột phá thuận lợi, thực lực của Phi Linh Môn sẽ bước lên một bậc thang mới, mặc dù Thông Thiên đan và Huyền Nguyên đan đều có giá trị xa xỉ, nhưng nếu dùng trên người thân của hắn, thì nó tuyệt đối có giá trị.

Sau khi ăn đan dược Bạch Kinh Đường và Thạch Ngọc Đồ liền bế quan, thân hình Lục Lâm Thiên cũng tiếp xúc đến bên trong tầng thứ sáu của Thiên Trụ giới, sau đó hắn gọi ra Tử Lôi Huyền Đỉnh trong cơ thể rồi đi vào trong đó, Ngộ Chân Ngôn của Hỏa Diễm môn bị bắt, rồi bị đánh tan tu vi, còn có Viêm Hỏa trưởng lão có tu vi Thông Thiên cảnh nữa, đều được hắn thu vào bên trong Tử Lô Huyền đỉnh.

Phi Linh Môn toàn diệt Liệt Hỏa Môn, cho nên khu vực ở gần Phi Linh Môn đột nhiên thanh tỉnh, các thế lực gần Phi Linh Môn kiêng kị không dứt.

Mà trong Phi Linh Môn, địa vị Ma Linh Yêu Nữ càng ngày càng cao, thực lực cường hãn, dung nhan tuyệt mỹ, ra tay hào phóng với đệ tử Phi Linh Môn, chỉ cần cao hứng có thể cho đệ tử Phi Linh Môn một thứ tốt, đan dược, hậu thiên linh khí cái gì cũng không ít, còn có thân phận chưởng môn phu nhân, cứ thế ở trong Phi Linh Môn, hiện tại các đệ tử hoàn toàn nghe lệnh nàng, sợ rằng Lục Lâm Thiên cũng không có mị lực cỡ này.

Bên ngoài đã qua sáu ngày, trong Thiên Trụ giới tầng thứ sáu, Lục Lâm Thiên đã bế quan một năm, Lục Lâm Thiên lúc trước tiến vào Thiên Trụ giới tầng thứ sáu, trực tiếp thôn phệ một Ngộ Chân Cảnh hậu kỳ, không đến hai tháng đã luyện hóa hoàn toàn, tu vị thực lực tiến bộ lần nữa.

Sau đó Lục Lâm Thiên lại thôn phệ Ngộ Chân Cảnh cao giai thứ hai và thứ ba, thực lực Lục Lâm Thiên vốn đạt tới Ngộ Chân Cảnh trung giai trung kỳ, lại tăng lên Ngộ Chân Cảnh cao giai, sau khi bị Âm Dương Linh Vũ Quyết luyện hóa, cấp độ tu vị đạt tới Ngộ Chân Cảnh trung giai đỉnh phong.

Nhưng sau khi đến cấp độ đỉnh phong, Lục Lâm Thiên trong lúc mơ hồ cảm giác được có trở ngại, Lục Lâm Thiên cũng không có nhiều để ý tới, trong đầu đang lĩnh ngộ thời không lao ngục, đặc biệt là ở phương diện ngũ hành tương khắc cũng có tiến bộ thật lớn.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên toàn thân phủ lên hào quang màu vàng, thương cổ, man hoang.

Trong đan điền khí hải hình chữ vạn của Lục Lâm Thiên, nguyên đan đang xoay tròn, phóng thích ra khí tức man hoang thương cổ, trong đan điền, Huyết Lục, Thanh Trụ Hư Không Dực đang hấp thu hào quang nguyên đan chữ vạn, thậm chí ngay cả hào quang của chính nó cũng bị hấp thu vào.

Phanh!

Âm thanh trầm đục vang lên, trong Thiên Trụ giới tầng thứ sáu yên tĩnh, đột nhiên trong không gian có năng lượng nồng đậm bao phủ, giống như có gì đó dẫn dắt, Lục Lâm Thiên đang điên cuồng hấp thu năng lượng.

Chương 3537: Đột phá dễ dàng

Thân thể Lục Lâm Thiên giống như cái động không đáy, hắn hấp thu toàn bộ năng lượng vào người, lực hấp xả khổng lồ, năng lượng thiên địa xoay tròn và hội tụ với nhau, hình thành một vòng xoáy năng lượng, phong vân không ngừng bộc phát.

Trong hấp lực này, khí tức trên người Lục Lâm Thiên cũng tăng lên, động tĩnh như thế tiếp tục trong thời gian không ngắn, nhưng không phải quá dài, khí tức tren người Lục Lâm Thiên dễ dàng đột phá Ngộ Chân Cảnh cao giai, năng lượng thiên địa hội tụ trong không gian càng ngày càng yếu bớt.

Phần phật...

Những vòng xoáy năng lượng chung quanh Lục Lâm Thiên biến mất không thấy gì nữa, thời điểm năng lượng cuối cùng bị hút vào người, Lục Lâm Thiên vẫn ngồi đó.

Hai mắt Lục Lâm Thiên vẫn nhắm chặt, sau đó hai mắt rung rung lên, sau đó đột nhiên mở ra, ánh mắt bắn ra khí tức mang hoang, thương cổ.

Hai mắt Lục Lâm Thiên bắn ra tinh quang xuyên thủng không gian, khí tức man hoang bộc phát, khí tức mênh mông khuếch tán ra ngoài, những nơi đi qua, cả không gian không ngừng rung động.

Khí tức mênh mông tiêu tán, cuối cùng thu liễm trở lại, Lục Lâm Thiên cười đầy tà khí.

- Ngộ Chân Cảnh cao giai, so với Ngộ Chân Cảnh trung giai, hắn đã mạnh hơn không ít.

Cảm giác nguyên lực trong cơ thể tràn đầy, Lục Lâm Thiên không nhịn được nói nhỏ một câu.

Lúc này Ngộ Chân Cảnh cao giai và Ngộ Chân Cảnh trung giai, cả hai chênh lệch cực lớn, hắn đột phá trong thời gian ngắn, Lục Lâm

Thiên cũng thôn phệ ba Ngộ Chân Cảnh cao giai, tăng thêm hai Ngộ Chân Cảnh trung giai và hai Ngộ Chân Cảnh sơ giai, tổng cộng bảy Ngộ Chân Cảnh, đây đều là Liệt Hỏa Môn đưa tới cửa.

Cho nên Lục Lâm Thiên thật sự phải đa tạ Liệt Hỏa Môn, nếu không mình không cách nào đột phá nhanh như vậy, Thị Hoang Thế Giới bởi thế càng thích hợp với mình hơn.

Lục Lâm Thiên cảm giác mình có thể đột phá liên tiếp, lúc còn ở Ngộ Chân Cảnh trung giai, chính mình có thể đánh bại Bạch Kinh Đường, lúc này Lục Lâm Thiên phán đoán, nếu mình gặp Thông Thiên Cảnh sơ giai, sợ rằng có thể chống lại, nhưng cuối cùng thế nào cũng phải thử một lần.

Hô.

Khí tức bản thân thu liễm lại, ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, thôn phệ không ít người Liệt Hỏa Môn, thi triển Sưu Linh Thuật và biết việc Liệt Hỏa Môn, hắn cũng hiểu rõ thực lực Liệt Hỏa Môn cường hãn.

Lục Lâm Thiên biết, Liệt Hỏa Môn lúc này bị trọng thương, nhưng không ảnh hưởng tới chỉnh thể, càng không thể dao động căn cơ Liệt Hỏa Môn, Thông Thiên Cảnh trong Liệt Hỏa Môn không chỉ có một mình Viêm Hỏa trưởngmột, lúc này Liệt Hỏa Môn cũng không quá xem thường Phi Linh Môn, phái ra Viêm Hỏa, thực lực đến Thông Thiên Cảnh sơ giai đỉnh phong, chỉ tiếc lúc này Viêm Hỏa thời vận bất lực, đυ.ng phải Ma Linh Yêu Nữ.

Nhưng Viêm Hỏa trong Liệt Hỏa Môn, thậm chí nói, thực lực của hắn cũng chỉ bình thường, cường giả tổng Liệt Hỏa Môn không ít.

Ánh mắt ngưng trọng, thân ảnh Lục Lâm Thiên lại tiến vào Tử Lôi huyền đỉnh.

Lúc này trong Tử Lôi huyền đỉnh còn chỉ lại một Ngộ Chân Cảnh cao giai và Viêm Hỏa tu vị Thông Thiên Cảnh sơ giai, tăng thêm mấy Phá Giới Cảnh cao giai khác, mặt khác bảy Ngộ Chân Cảnh đều bị Lục Lâm Thiên thôn phệ.

Không gian sinh ra chấn động, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt đám người Viêm Hỏa đang bị cấm chế, ánh mắt lạnh nhạt nhìn qua đám người.

Đám người Viêm Hỏa lúc này nhì chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt sợ hãi, bên người có một Ngộ Chân Cảnh cao giai bị Lục Lâm Thiên mang đi, hậu quả bọn họ cũng có thể suy đoán ra, sợ là chết chắc, không có người nào muốn chết, đặc biệt là tu luyện giả, kỳ thật sâu trong lòng rất sợ chết.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, Viêm Hỏa nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn thế nào, chỉ cần ngươi thả ta, ta nhất định sẽ cầu tình với chưởng môn, sổ sách giữa Phi Linh Môn và Liệt Hỏa Môn xóa bỏ, ngươi cảm thấy như thế nào?

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, trong mắt lãnh ý bôi qua, nói:

- Ngươi cảm thấy ta sẽ sợ Liệt Hỏa Môn, nếu sợ thì ta cũng không giết người Liệt Hỏa Môn, lại nói ngươi trở về, ngươi cho rằng chưởng môn Liệt Hỏa Môn sẽ xóa bỏ ân oán với Phi Linh Môn sao, ngươi cho rằng ngươi là ai, tuy ngươi là trưởng lão Liệt Hỏa Môn, lúc này diệt Phi Linh Môn tổn thất thảm trọng, ngươi về chắc chắn sẽ bị trọng phạt, còn phải cầu tình thay Phi Linh Môn, ngươi quá đề cao mình hay xem thấp ta?

Viêm Hỏa nghe vậy, ánh mắt co rúm, đối phương nói chuyện là thực tế, mặt mũi của hắn trong Liệt Hỏa Môn không tới bước kia, huống chi hắn trở về cũng bị trách pạt, mà Phi Linh Môn hiện tại làm thế, Liệt Hỏa Môn tuyệt đối không nói bằng lời, chắc chắn sẽ ra tay.

- Ngươi muốn thế nào?

Viêm Hỏa hỏi Lục Lâm Thiên, từng ánh mắt nhìn lên người Lục Lâm Thiên, tất cả mọi người muốn biết, trước mắt bọn họ phải làm thế nào.

- Các ngươi một lát sau sẽ biết rõ.

Lục Lâm Thiên nhìn qua đám người Viêm Hỏa rồi cười cười, phất tay một cái, trước người một đại đỉnh xuất hiện, đây là tiên thiên linh khí Luyện Khung.

Luyện Khung Đỉnh xuất hiện trước người, Lục Lâm Thiên rót nguyên lực vào trong đó, hỏa diễm nóng bỏng gào thét, lúc này Lục Lâm Thiên ném không ít tài liệu vào trong đỉnh.

Hỏa diễm bao phủ, những tài liệu này với Lục Lâm Thiên mà nói không có quá nhiều hàm lượng kỹ thuật, Lục Lâm Thiên hiện tại muốn làm chính là luyện chế một ít khôi lỗi sống, dùng người sống luyện chế khôi lỗi, sau khi luyện ra, thực lực sẽ tăng lên, thủ đoạn sẽ tàn nhẫn hơn, độ khó cũng cao hơn luyện chế khôi lỗi khác không ít.

Không tới một ngày, Lục Lâm Thiên đã luyện hóa không ít tài liệu, bên trong đỉnh có từng đám dung nham nóng chảy bạo phát.

Hô!

Lục Lâm Thiên phất tay, đám người Viêm Hỏa bị ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua, nội tâm đám người Viêm Hỏa sinh ra hàn ý, kiêng kị thật sâu, Lục Lâm Thiên làm động tác luyện hóa tài liệu, làm cho đám người Viêm Hỏa hiểu đại khái, biết rõ Lục Lâm Thiên muốn làm cái gì.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cuối cùng nhìn lên một tên tu vị Phá Giới Cảnh cao giai đỉnh phong, áo bào xanh quét qua, hấp lực tuôn ra, nói:

- Chính là ngươi!

- Ngươi muốn làm gì, không muốn, cầu ngươi, không muốn...

Tên Phá Giới Cảnh cao giai này cảm giác được gì đó, nhìn thấy ánh mắt Lục Lâm Thiên, toàn thân run rẩy, thần sắc sợ hãi đến mức tận cùng, nếu không phải bị cấm chế, thân thể của hắn chỉ sợ đã tê liệt ngã xuống đất rồi.

- Đi thôi.

Lục Lâm Thiên không có chút nhân từ, phất tay ném thân thể hắn vào trong đỉnh.

Vù vù!

Thân thể người này bị Lục Lâm Thiên ném vào trong Luyện Khung đỉnh, hỏa diễm ngập trời quét qua tất cả, hỏa diễm giống như hung thú dữ tợn đánh tới, quần áo trên người dần hóa thành tro tàn, lập tức làn da trên người bắt đầu bốc cháy dữ dội, âm thanh xì xì không ngừng vang lên.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, từng đạo huyết tương không từ trong làn da Phá Giới Cảnh cao giai đỉnh phong này thẩm thấu ra ngoài, cuối cùng bị nhiệt độ cao thiêu đốt bay hơi sạch sẽ.

- Ah...

Tiếng kêu thảm thiết vang lên rất lớn, tiếng kêu thảm thiết như quỷ khóc thần gào, làm cho người nghe sởn tóc gáy.

Chương 3538: Tu luyện vô tình

Sắc mặt đám người Viêm Hỏa kinh hãi, tất cả mọi người rốt cục biết rõ Lục Lâm Thiên muốn gì, đối phương muốn luyện chế bọn họ thành khôi lỗi sống.

Tất cả mọi người hối hận, hối hận tại sao mình lại tới Phi Linh Môn, hiện tại rơi vào kết cục này.

Chỉ tiếc hiện tại hối hận đã muộn, trên người bị cấm chế, ngay cả tự bạo cũng không làm được, nếu so với bị luyện thành khôi lỗi, tất cả mọi người sẽ không do dự tự bạo, như vậy sẽ thoải mái hơn nhiều.

- Ah...

Tiếng kêu gào thảm thiết, đám người Viêm Hỏa khiếp sợ, đau đớn tuyệt đối rất thê thảm, linh hồn run rẩy, trong nội tâm rung động vì trêu chọc Lục Lâm Thiên.

Cảnh tượng tàn nhẫn huyết tinh này lại không làm Lục Lâm Thiên cảm thấy tàn nhẫn huyết tinh gì cả, từ lúc rời Lục gia đến bây giờ, Lục Lâm Thiên đã sớm hiểu thực lực của mình không đủ, kẻ địch sẽ tàn nhẫn với mình như thế, đi lên con đường tu luyện này không có nhân từ gì đáng nói, tu luyện vô tình!

Đây không phải người bình thường, thân là tu luyện giả, một khi đạp vào con đường tu luyện, sẽ thân bất do kỷ, thân là tu luyện giả, tất cả đều dựa vào thực lực nói chuyện, mạnh được yếu thua chính là như thế, không có gì tàn nhẫn hay không tàn nhẫn, cường giả vi tôn, đạo lý này Lục Lâm Thiên quá hiểu.

Cho nên giờ phút này, Lục Lâm Thiên cũng không có cảm thấy tàn nhẫn, tàn nhẫn với kẻ địch, tốt hơn kẻ địch tàn nhẫn với mình, cũng tốt hơn tàn nhẫn với thân nhân của mình.

Thời gian từ từ trôi qua, thời gian trôi qua mấy ngày, đối với Phá Giới Cảnh, Ngộ Chân Cảnh, đặc biệt là Thông Thiên Cảnh không tính là cái gì.

Nhưng đối với đám người Viêm Hỏa, thời gian một ngày như một năm.

Đại khái hai ngày sau, lúc này một thân thể đi ra khỏi Luyện Khung Đỉnh, thân hình màu xanh tối, hào quang kim loại u ám, ánh mắt hiện ra vẻ tái nhợt và ánh mắt lạnh như băng.

Xùy!

Cuối cùng Lục Lâm Thiên đánh ra một thủ ấn biến hóa, một đạo năng lượng quỷ dị xuyên thấu qua Luyện Khung Đỉnh, đánh vào trong thân thể Phá Giới Cảnh của Liệt Hỏa Môn.

Vù vù...

Thân thể lập tức nhảy ra khỏi Luyện Khung Đỉnh, khí tức quanh người tăng lên, khí tức khủng khiếp đang hội tụ lại, năng lượng bộc phát, chấn động không gian không ngừng sinh ra, động tĩnh tuyệt đối không nhỏ, qua thật lâu mới khôi phục lại.

- Chân khôi sơ giai, tuyệt đối có thể so với Ngộ Chân Cảnh sơ giai.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên cười thỏa mãn, thân ảnh đáp xuống trước mặt Lục Lâm Thiên.

Lúc này thân thể đã hình thành một tầng u ám sáng bóng, năng lượng cường hãn từ trong người bạo phất ra ngoài, từ khí tưc của nó, Lục Lâm Thiên không khó biết rõ cấp độ của khôi lỗi này, chân khôi sơ giai, tuyệt đối có thể so với Ngộ Chân Cảnh sơ giai.

- Chủ nhân.

Khôi lỗi cung kính đứng trước mặt Lục Lâm Thiên, âm thanh lạnh như băng không có bất kỳ cảm tình gì, nhưng trong mắt lại cung kính tuyệt đối, chỉ cần trong đầu hắn có ấn ký linh hồn, hắn tuyệt đối không phản bội.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, luyện chế một chân khôi sơ giai, tiêu hao đối với Lục Lâm Thiên mà nói là không đáng kể.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn đám người Viêm Hỏa sau lưng, ánh mắt bọn họ sợ hãi, linh hồn đang run rẩy, nếu lúc này có thể nhúc nhích, bọn họ sẽ lựa cọn tự bạo, cũng không muốn bị luyện thành khôi lỗi.

Mấy ngày qua, bọn họ cảm thấy sống một ngày dài bằng một năm, cảnh tượng kia cực kỳ thê thảm, với tâm tính của bọn họ cũng phải sợ hãi.

- Không cần khẩn trương, cho các người lựa chọn, một là bị ta luyện chế thành khôi lỗi, các ngươi cũng nhìn thấy, luyện chế người sống, thực lực các ngươi tăng cường không ít đấy.

Lục Lâm Thiên nhìn qua mọi người, lạnh nhạt cười nói:

- Thứ hai, gia nhập Phi Linh Môn, nhưng mà phải nhắc nhở các ngươi, nếu ai dám phản bội, kết cục nhất định sẽ thê thảm hơn bị luyện thành khôi lỗi gấp mười lần.

Mấy người nghe vậy, mấy Phá Giới Cảnh sững sờ, trong mắt lập tức mừng rỡ, sau đó nói:

- Ta nguyện ý gia nhập Phi Linh Môn, ta nguyện ý gia nhập.

- Ta rời khỏi Liệt Hỏa Môn, ta nguyện ý gia nhập Phi Linh Môn, tha ta một mạng.

Mọi người không ngừng đáp ứng, Lục Lâm Thiên chậm rãi đến Viêm Hỏa trước người, mắt thấy Viêm Hỏa, thò tay vuốt lông mày đỏ rực của Viêm Hỏa, nói:

- Viêm Hỏa, ngươi lựa chọn thế nào, nếu mang ngươi luyện chế thành khôi lỗi, thực lực chắc chắn không tồi đâu.

- Ta không muốn chết, lưu ta một mạng, về sau mạng của ta sẽ là của ngươi.

Viêm Hỏa nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt còn mang theo hoảng sợ.

Lục Lâm Thiên cười cười, nói:

- Ngươi rất thức thời, thế nhưng ta phải làm sao tin tưởng ngươi?

Ánh mắt Viêm Hỏa hoảng sợ, nói:

- Không có người nào muốn chết, ta cũng giống như vậy, ta cũng không muốn chết, cho nên ta gia nhập Phi Linh Môn, về sau mạng của ta sẽ là của ngươi, ta có thể thề, nhưng mà ngươi không tin ta, ta cũng không có cách nào.

Lục Lâm Thiên cười cười, không ai muốn chết, đã luyện chế khôi lỗi chấn nhïếp, mọi người ở đây phản ứng như thế là bình thường, cúi đầu nói với Viêm Hỏa:

- Ta có một biện pháp, trong tay của ta có một viên độc đan, phục dụng xong, chỉ cần phản bội ta, không có giải dược, đến lúc đó muốn sống không được, muốn chết không xong, ngươi nguyện ý ăn vào, ta sẽ tin tưởng ngươi.

Ánh mắt Viêm Hỏa chớp động, không có bao nhiêu do dự, nói:

- Ta nguyện ý ăn độc đan!

- Tốt, sảng khoái.

Lục Lâm Thiên cười cười, trong tay xuất hiện một viên đan dược, hắn nhét vào miệng Viêm Hỏa, lúc này mới cởi bỏ cấm chế cho Viêm Hỏa.

Xùy!

Trong nháy mắt Viêm Hỏa vừa mới khôi phục, áo bào xanh vung lên, thân ảnh Viêm Hỏa biến mất.

- Ngươi thì sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua một tên Ngộ Chân Cảnh cao giai.

Lục Lâm Thiên thôn phệ ba Ngộ Chân Cảnh cao giai, cuối cùng vẫn còn một Ngô Chân Cảnh cao giai, tu vị cấp độ của người này không kém gì Bạch Kinh Đường, thậm chí còn trên cả Thạch Ngọc Đồ.

Người này có râu quai nón, cao to thô kệch, tóc ngắn mắt to, hắn lập tức trả lời Lục Lâm Thiên:

- Ta cũng nguyện ý gia nhập Phi Linh Môn, ta cũng nguyện ý ăn độc đan, ta cũng không muốn chết, ta còn chưa sống đủ, thù lớn chưa trả, bỏ qua cho ta đi.

Lục Lâm Thiên cười cười, nói:

- Ngươi rất tự giác, ngươi tên gì?

Ánh mắt đại hán run rẩy, nói:

- Ta tên Đồng Thất, ta trước kia chưa từng giết qua người Phi Linh Môn, ta là tu luyện giả thổ thuộc tính và hỏa thuộc tính áo nghĩa, ta phòng ngự và công kích đều rất mạnh, ngươi lưu ta lại, ta sẽ xuất lực cho Phi Linh Môn.

- Thật sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức cầm đan dược nhét vào miệng Đồng Thất, sau đó giải cấm chế, phất tay cho hắn biến mất.

- Các ngươi nguyện ý gia nhập Phi Linh Môn, cũng có thể lưu lại một mạng, nhưng các ngươi ghi nớ, ngày khác phản bội, nhất định sẽ sống không được, muốn chết không xong.

Vừa dứt lời, trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra hào quang, không gian chung quanh lạnh lẽo giống như rơi vào hầm băng, mọi người khiếp sợ.

Xùy....

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, lập tức cởi bỏ cấm chế của bốn Phá Giới Cảnh.

Lục Lâm Thiên bắt mấy Phá Giới Cảnh này đều trỉa qua lựa chọn, đều đạt đến Phá Giới Cảnh cao giai, thực lực thấp thì giết chết, cũng không được Lục Lâm Thiên chú ý.

Chương 3539: Mỹ phu nhân và cương hỏa

- Bái kiến chưởng môn.

Bốn Phá Giới Cảnh cao giai được tự do, trong nháy mắt quỳ xuống đất hành lễ, tìm được đường sống trong chỗ chết, trong nội tâm còn sợ hãi, toàn thân phát run.

- Đi tu luyện đi.

Lục Lâm Thiên phất tay quét qua, thân ảnh bốn người này biến mất, kể cả Viêm Hỏa và Đồng Thất, đều là bị Lục Lâm Thiên an bài vào trong Thiên Trụ giới tầng thứ nhất tu luyện.

Viêm Hỏa, Đồng Thất cũng không phải do Lục Lâm Thiên động tâm thu nạp, hắn vốn muốn thôn phệ.

Nhưng sau khi đột phá, Lục Lâm Thiên lo lắng liên tiếp thôn phệ sẽ ảnh hưởng tới căn cơ của mình, cho dù Lục Lâm Thiên không có cảm giác phương diện này, nhưng Lục Lâm Thiên không thể không cẩn thận, từ điểm này Lục Lâm Thiên rất quan tâm.

Cho nên sau khi đột phá đến Ngộ Chân Cảnh cao giai, Lục Lâm Thiên mới có ý thu nhận đám người này vào Phi Linh Môn.

Phi Linh Môn là lúc đang cần người, có chút yêu cầu, Lục Lâm Thiên cũng phải thả nó thấp xuống, nếu có thể có thêm Viêm Hỏa và Đồng Thất thật tâm gia nhập Phi Linh Môn, so với việc luyện chế thành khôi lỗi, hai người này đều có thể đào tạo, sẽ thành lương tài.

Đứng trong Tử Lôi huyền đỉnh, Lục Lâm Thiên ngẩn người một hồi, Tử Lôi huyền đỉnh là thần khí, cũng là hậu thiên linh khí, nhưng mà từ khi Lục Lâm Thiên đến Phá Giới Cảnh và hiện tại là Ngộ Chân Cảnh, phát hiện Tử Lôi huyền đỉnh luôn luôn có chút không tầm thường, rốt cuộc cũng không quá bình thường, Lục Lâm Thiên bản thân mình cũng không biết.

Lục Lâm Thiên có thể biết rõ chính là, Tử Lôi huyền đỉnh tuyệt đối không phải hậu thiên linh khí bình thường, nhưng mình có được lực phòng ngự của Bất Diệt Huyền Thể cũng không phải hậu thiên linh khí bình thường có được.

Còn có không gian Tử Lôi huyền đỉnh, nó rõ ràng không giống hậu thiên linh khí.

Không gian linh khí bình thường đều có năng lượng, nhưng không gian của Tử Lôi huyền đỉnh lại khác.

Ngẩn người một hồi, Lục Lâm Thiên cũng không tìm ra nguyên nhân từ Tử Lôi huyền đỉnh, cuối cùng cũng chỉ có rời khỏi Tử Lôi huyền đỉnh.

Sau khi thu Tử Lôi huyền đỉnh vào đan điền khí hải, Lục Lâm Thiên tiến vào tầng thứ sáu Thiên Trụ giới, hắn nhìn Luyện Khinh đỉnh trước mặt, mỉm cười, lẩm bẩm nói:

- Lại phải cố gắng nữa rồi.

Vung áo bào xanh lên, một đống tài liệu luyện khí xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, hắn phải trả khoản nợ cho thương hội Thải Vân, Lục Lâm Thiên không thể không tiếp tục luyện chế khôi lỗi và chiến hạm.

Rót nguyên lực vào trong huyền đỉnh, hỏa diễm gào thét, áo bào xanh của Lục Lâm Thiên vung lên, hắn ném tài liệu luyện khí vào trong đỉnh, luyện chế thiết bị, đối với Lục Lâm Thiên mà nói, đây là quá trình rèn luyện linh hồn.

Lục Lâm Thiên luyện khí trong Thiên Trụ giới, thời gian từ từ trôi qua.

Phi Linh Môn do Phạm Thống và hòa thượng béo gầy quản lý, cũng triệt để đứng vững gót chân tại đây, đã thiết lập phân đà trên hang ổ của Thị Huyết Giáo cùng Thiên Dương Môn.

Phi Linh Môn đặt cứ điểm tại huyết sát thâm uyên.

Trong huyết sát thâm uyên còn có Huyễn Sát Thiên Cương Trận, còn có địa lợi, thích hợp làm hang ổ nhất.

Địa bàn Phi Linh Môn khống chế cũng nhiều không ít, bắt đầu có một ít thu thuế bên ngoài, nhưng mà chỉ miễn cưỡng duy trì Phi Linh Môn hoạt động.

Về phần thế lực chỉnh thể của Phi Linh Môn cần phải thu nhiều thuế hơn mới có thể duy trì, Phi Linh Môn phát triển cần quá nhiều tinh thạch, những chuyện này cần Lục Lâm Thiên nghĩ biện pháp...

Thành Liể Hỏa, đây là đại thành không nhỏ trong Thị Hoang Thế Giới, hội tụ rất nhiều nhân khẩu, ít nhất cũng hơn mười tỷ nhân khẩu, sở dĩ tên là thành Liệt Hỏa, bởi vì chung quanh tòa thành là một ngọn núi lửa.

Không ít núi lửa ở đây đã tắt, nhưng vẫn có núi lửa hoạt động, thậm chí còn có núi lửa không ngừng phun trào dung nham.

Trong một đại điện, lúc này một mỹ phụ đang ngồi trên cao, mặc váy hoa cẩm bào, bộ dáng xem như không tệ, dung nhan hơi già nhưng lại có phong vị.

Mỹ phụ nhân kia ngồi ngay ngắn, có không ít người bên dưới đều vụɴɠ ŧяộʍ nhìn lên, lông mày dài thẳng, mặc như hoa đào, cực kỳ vũ mị, nhưng ánh mắt lại rất âm trầm.

Trong đại điện, một đại hán tu vị Ngộ Chân Cảnh cao giai ngẩng đầu, nhìn qua mỹ phu nhân nói:

- Phu nhân, Phi Linh Môn nho nhỏ dám đυ.ng tới Liệt Hỏa Môn chúng ta, đánh chết rất nhiều trưởng lão Liệt Hỏa Môn, Viêm Hỏa trưởng lão sống chết không rõ, Liệt Hỏa Môn chúng ta tuyệt đối không bỏ qua.

Mỹ phu nhân nhìn qua mọi người, nói:

- Phi Linh Môn nho nhỏ tự nhiên không thể buông tha, lần này phải san bằng thành bình địa, nếu không người khác còn tưởng rằng Liệt Hỏa Môn không người.

Mỹ phu nhân nói mang theo vũ mị, làm cho người nghe cảm thấy toàn thân khoan khoái dễ chịu, đối với một ít người mà nói, sợ rằng xương cốt cũng mềm đi.

- Đúng, Phi Linh Môn chưa trừ diệt không được, nhất định phải san bằng thành bình địa, gà chó không tha.

- Dám đυ.ng đến Liệt Hỏa Môn chúng ta, phải cho chúng biết chữ chết viết thế nào.

Mỹ phu nhân vừa nói xong, lập tức không ít người phụ họa, trong mắt bắt đầu bắn ra sát khí.

Nghe mỹ phụ nhân dứt lời, một lão giả mặc trường bào đỏ nhạt, ánh mắt ngưng trọng, ngẩng đầu lên nói:

- Phu nhân, Phi Linh Môn không đơn giản, theo đệ tử trốn ra được, trong Phi Linh Môn có một nữ tử tu luyện độc công, tu luyện linh hồn áo nghĩa, Viêm Hỏa bị bắt trong một chiêu, thực lực như thế, có lẽ đã đến Thông Thiên Cảnh cao giai, chưởng môn và Thiên Hỏa trưởng lão đang bế quan, chúng ta tuyệt đối không thể hành động thiếu suy nghĩ, chờ chưởng môn và Thiên Hỏa trưởng lão xuất quan rồi nói sau.

- Địa Hỏa trưởng lão nói đúng, hay là chờ chưởng môn và Thiên Hỏa trưởng lão xuất quan rồi bàn lại.

- Phi Linh Môn có cường giả, vậy không dễ làm, cứ chờ chưởng môn và Thiên Hỏa trưởng lão quyết định đi.

Địa Hỏa trưởng lão nói xong, không ít người phụ họa, xem ra cũng cũng không ai cũng nghe mỹ phu nhân nói.

Trong mắt mỹ phu nhân hiện ra thần sắc không vui, nhìn qua Địa Hỏa trưởng lão, lập tức nói nhỏ:

- Địa Hỏa trưởng lão nói cũng có lý, chưởng môn sắp xuất quan, vậy trước tiên như vậy đi, sau đó bàn lại.

Trong đình viện yên tĩnh, cảnh sắc tú lệ, trong đó một đình viện có bố trí cấm chế, chuyện xảy ra bên trong người ngoài không biết, trừ phi là có người vô thanh vô tức tiến vào cấm chế này.

Trong phòng đình viện, cửa khép hờ, cánh cửa khép hờ, bên trong có tiếng cười phóng đãng truyền ra.

Lúc này có giọng nam thở gấp gáp truyền ra, nói nhỏ:

- Hảo phu nhân, ngươi rất quái lạ, lần trước là rêи ɾỉ, lần này là cười, đã xảy ra chuyện gì?

Bên trong có tiếng kiều mị tận xương, làm nũng nói:

- Người ta được ngươi làm thoải mái muốn chết, mới có thể như vậy, ngươi càng ngày càng lợi hại đấy.

Giọng nam gấp gáp, tiếng hít thở càng ngày càng dồn dập, dường như nghe nữ tử nói thế thì càng ra sức, trong lúc mơ hồ còn nghe được âm thanh "Phịch phịch", nói ra:

- Ta càng thêm chút sức, để cho phu nhân thoải mái tận trời!

Âm thanh kiều mị lại nói:

- Cương Hỏa, vậy ngươi cũng sắp ra rồi, ta muốn ngươi nhanh hơn.

Lúc này trong phòng âm thanh "Phịch phịch" vang lên không dứt, trong phòng có hai thân ảnh tя̲ầи ţя̲ʊồиɠ nằm lên nhau, một đại hán đang úp đầu vào khe rãnh của mỹ phu nhân, hạ thân đang va chạm với nhau thật nhanh.

Chương 3540: Nữ tử áo đen khủng bố 1

Mỹ phu nhân dưới người hắn chính là phu nhân Liệt Hỏa Môn, giờ phút này đôi măt đang khép hờ, khi va chạm càng mạnh càng thở gấp.

Mỹ phụ nhân kia không ngừng kêu:

- Cương Hỏa tốt, ta càng ngày càng ẩm ướt, ngươi nhanh lên đi.

- Tốt, ta nhanh hơn nữa, nhanh tới mức ngươi lên trời.

Đại hán nói xong lại đầu cúi xuống, động tác càng nhanh hơn.

- Cương Hỏa, ngứa chết ta, ngươi ngứa chết ta rồi!

Mỹ phu nhân không ngừng kêu to.

Đại hán không nói gì, thần sắc càng dâм ɖu͙©, hắn lại ra vào tám chín lần liền rung mạnh, cảm giác sướиɠ khoái lan tỏa toàn thân.

- Thoải mái quá, thật sự lên trời!

Mỹ phu nhân vui sướиɠ hét to lên, toàn thân cũng run rẩy, không nói gì, khép hai chân lại, toàn thân hai người mềm nhũn, lúc này ôm nhau và không ngừng thở dốc.

Sau một lát, mỹ phu nhân đẩy Cương Hỏa ra, nói:

- Cương Hỏa, hôm nya Địa Hỏa không đồng ý Liệt Hỏa Môn diệt Phi Linh Môn, tại sao ngươi không nói chuyện?

Đại hán vẫn tựa vào thân thể mềm mại của mỹ phu nhân, một tay thuận thế đùa giỡn thân thể mông lung của mỹ phu nhân, nói:

- Phu nhân, Nhị ca ta nói có lý, nếu Phi Linh Môn có cường giả Thông Thiên Cảnh cao giai, vậy khó đối phó, huống chi Nhị ca ta nói chuyện, ta không nên xen vào nhiều.

Trong lòng mỹ phu nhân không vui, ánh mắt khẽ nhúc nhích, lập tức đẩy đại hán qua một bên, nói:

- Địa Hỏa lão gia hỏa kia sau khi chưởng môn bế quan thì không phục ta, mà ngươi không nói câu nào, cả đời cam tâm bị Địa Hỏa áp chế, ngươi không thể có tiền đồ một chút, sau này đừng chạm vào người ta.

Cương Hỏa lập tức sợ, cúi đầu nói:

- Phu nhân, ta không phải ý tứ này, gần đây ta nghe người ta nói, chuyện lần trước đi đối phó Linh Thứu Tháp, không ít đệ tử đều chết, vì chuyện này Nhị ca không ít lần quở trách ta.

- Ngươi còn không biết xấu hổ nói ra, nếu lần trước ngươi tự mình ra tay, Ôn Tuấn Hùng đã sớm chết rồi.

Mỹ phu nhân trầm giọng nói.

Cương Hỏa oan uổng, vẻ mặt cầu xin, nói:

- Phu nhân, không phải ngươi nói người thực lực cao ra tay sẽ khiến Linh Thứu Tháp và Đông Tinh Xã hoài nghi chúng ta sao, ta vốn có ý muốn đi mà.

Mỹ phu nhân nghe vậy, phất tay nói:

- Việc này thôi đi, nói không chừng Phi Linh Môn có quan hệ cực lớn với Linh Thứu Tháp, nhất định phải diệt Phi Linh Môn.

Dừng một lát, ánh mắt mỹ phu nhân chớp lên, nói nhỏ:

- Lão hổ kia sắp xuất quan, đến lúc đó những cục diện rối rắm này còn chưa thu thập xong, hắn tuyệt đối sẽ giận dữ, ta lần này gây ra tổn thất lớn như thế, đến lúc đó ta khẳng định sẽ bị hắn oán hận, cho nên, nhất định phải trước khi hắn xuất quan giải quyết xong chuyện này.

Cương Hỏa nghe xong, ánh mắt kiêng kị, lập tức nhìn qua thân thể lung linh, sắc đảm ngập trời, nói:

- Phu nhân, sau khi chưởng môn xuất qua, chúng ta còn có thể như bây giờ không, ta thật không muốn ly khai phu nhân.

Mỹ phu nhân nũng nịu nói:

- Ngươi phế vật này, sắc đảm không nhỏ, nếu không giải quyết Phi Linh Môn, đừng có gặp mặt ta.

Ánh mắt Cương Hỏa tỏa sáng, nói:

- Phu nhân, ngươi yên tâm, ta nhất định nghĩ biện pháp, sớm đi đối phó Phi Linh Môn, nhưng mà Phi Linh Môn này có thể có Thông Thiên Cảnh cao giai, ta cần một ít thời gian nghĩ biện pháp, nhị ca nhất định sẽ không đồng ý, cho dù ta tìm giúp đỡ cũng cần thời gian.

Mỹ phu nhân lúc này mới thỏa mãn, nói nhỏ:

- Vậy còn không sai biệt lắm, nhưng ngươi nên an bài xong mới tốt, nhất định phải giải quyết chuyện này trước khi gia hỏa kia xuất quan, bằng không rất có thể sẽ chọc ra chuyện Liệt Hỏa Môn đối phó Linh Thứu Tháp lần trước, chỉ cần giải quyết Phi Linh Môn, đến lúc đó cho dù lão hổ đi ra, chúng ta vẫn có thể ở cùng nhau, lão hổ một lòng tu luyện, không có thời gian đυ.ng tới ta.

Cương Hỏa gật đầu, ánh mắt dâʍ ɖụ͙©, nói:

- Ta nhất định an bài nhanh, không phải chỉ là Phi Linh Môn mới ngóc đầu hay sao, muốn diệt cũng không khó, chỉ cần có thể ở cùng với phu nhân, Cương Hỏa ta không gì không làm.

Vừa dứt lời, thân thể tя͢ầи ͙ȶя͢υồиɠ của Cương Hỏa lại áp lên người mỹ phu nhân.

Hai người lại tiếp tục, sau một lát, trong phòng lại có tiếng va chạm sinh ra.

Hoàng hôn, sơn mạch Huyết Đô, gió nhẹ mang mang theo sát khí xua đuổi mây trắng trên cao, bóng mờ càng ngày càng đậm, dần dần hòa làm một thể với bóng đêm, nhưng sau một lát, ánh trăng màu bạc lại chiếu sáng các nơi.

Trong không gian Phi Linh Môn, màn đêm đang bao trùm.

Thiên Trụ tầng thứ nhất, trong không gian bình tĩnh có dao động truyền ra, theo thời gian qua đi, Vấn Thân Mạc cầm đầu các tu luyện giả linh hồn áo nghĩa luyện khí.

Đồng thời trong Thiên Trụ giới cũng có không ít người bế quan, những không gian này Lục Lâm Thiên âm thầm làm một ít thủ đoạn, cho nên hắn không sợ bị quấy nhiễu.

Bành!

Trong một không gian có tiếng rống trầm thấp vang lên, trong không gian có chấn động không nhỏ, năng lượng kinh người quét qua các nơi, thật lâu sau đó mới từ từ bình tĩnh trở lại.

- Tại Thị Hoang Thế Giới, ta đột phá đến Thông Thiên Cảnh sơ giai, đột phá ah!

Bạch Kinh Đường khoanh chân ngồi đó, kích động run rẩy, nhiều năm qua hắn mới có đột phá, đây chính là đột phá trong Thị Hoang Thế Giới, Thông Thiên Cảnh và Ngộ Chân Cảnh kém nhau quá lớn, sau khi đột phá càng cách biệt một trời một bực, tâm tình kích động có thể nghĩ.

Không bao lâu sau, trong Thiên Trụ giới lại có chấn động truyền ra, trong không gian này, Kim Viên bế quan thật lâu cũng sinh ra động tĩnh.

Vù vù!

Quanh người Kim Viên hội tụ năng lượng thiên địa mênh mông khí tức toàn thân tăng lên, trong Thị Hoang Thế Giới này, đột phá là chuyện quá khó khăn.

Cơ bắp toàn thân đang hấp thu năng lượng thiên địa, khí tức trên người Kim Viên tăng mạnh, cuối cùng đặt chân Ngộ Chân Cảnh cao giai, động tĩnh kinh người từ từ bình tĩnh trở lại...

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ sáu, thời gian đã qua năm năm, năm năm này Lục Lâm Thiên mỗi một ngày không nhàn rỗi, hắn vẫn đầu nhập vào luyện khí, loại trạng thái này làm Lục Lâm Thiên quên thời gian.

Trong trạng thái này, linh hồn lực của Lục Lâm Thiên tiến bộ một cách rất nhanh chóng, luyện khí cũng tiến bộ không ít.

Đêm khuya, màn đêm bao phủ, màn đêm như vô biên vô hạn giống như tấm màn thần bí.

Trăng sáng quét qua bầu trời, bao phủ đại địa, mặt đất mang theo một tấm sa mỏng màu bạc.

Dãy núi loáng thoáng, phía chân trời còn mấy tàn tinh ẩn hiện...

Trong rừng sâu núi thẩm, trong một đình viện ẩn khuất bằng đá, một thân ảnh cao lớn đáp xuống, người tới tuổi chừng bốn mươi, quàn áo ngắn, hình thể to lớn, hai mắt tỏa ra ánh sáng đỏ trong màn đêm, giống như ngọn lửa đang thiêu đốt.

- Cương Hỏa, ta đã sớm nói, ngươi dám đến ta sẽ giết ngươi, ta lúc đầu thiếu nợ nhân tình của ngươi, đã sớm trả lại gấp mười rồi.

Khi đại hán xuất hiện, trong đình viện có một giọng nữ như u hồn truyền tới, trong màn đêm lờ mờ này, tăng thêm âm thanh như vậy đủ làm người ta sởn tóc gáy.

- Dạ xoa đại nhân, ta có chuyện tốt mới đến đây!

Gió mạnh thổi qua, toàn thân lạnh giá.

- Nói, có chuyện tốt gì?

Giọng nữ u hồn này vang lên bên tai Cương Hỏa, Cương Hỏa biến sắc, hắn nhanh chóng quay đầu ra sau, lập tức hoảng sợ.

Chương 3541: Nữ tử áo đen khủng bố 2

Đây là gương mặt tái nhợt, trắng như tro tàn, nhưng trên mặt lại phủ kín nếp nhăn, trong đôi mắt đen kịt còn có con ngươi màu máu, giống như máu tươi đang chảy ra, con mắt lõm vào thật sâu, cái ánh sáng đỏ rất đáng sợ.

Chủ nhân gương mặt khủng bố này là một nữ tử gầy như que củi, nhìn không ra tuổi tác, bộ dáng trung niên, tay da bọc xương, xương gò má cao, làn da phủ đầy nếp nhăn như cà chua ngâm muối, mặt mũi có không ít sẹo, bộ dáng này ai nhìn thấy trong bóng tối vẫn hoảng sợ.

Đột nhiên nhìn thấy nữ nhân này, cho dù là người quen, Cương Hỏa cũng phải hoảng sợ nhảy lui ra sau hai bước, nói:

- Dạ Xoa đại nhân.

- Hừ, mau nói chuyện tốt, nếu không ta không ngại giết ngươi.

Chủ nhân gương mặt khủng bố này, âm thanh như u hồn, lúc nói chuyện hàm răng cao thấp không đều và đen ẩn chứa lệ quang hung ác như lệ quỷ.

Cương Hỏa nghe vậy, nội tâm kiêng kị, nói:

- Dạ Xoa đại nhân, ta thăm dò được tin tức, có người có Tục Hồn Đan, có thể kéo dài tính mạng cho lệnh lang.

Nghe xong, chủ nhân gương mặt khủng bố này, tiếng nói bén nhọn, bàn tay khô héo như quỷ trảo lập tức thò tay bắt lấy tay áo Cương Hỏa, nói:

- Trong tay ai có, có bao nhiêu, mau nói cho ta biết?

- Không nhiều lắm, nhưng mà cũng không ít, đủ kéo dài tính mạng lệnh lang mười năm, nhưng mà ngươi cần phải đáp ứng xử lý một chuyện mới được?

Cương Hỏa sợ hãi, cố lấy dũng khí ngẩng đầu nhìn nữ nhân như lệ quỷ này.

Nữ tử khủng bố phất tay, ánh mắt huyết sắc lập lòe, nói:

- Chuyện gì, nói mau?

Cương Hỏa bình tĩnh nói:

- Gần đây trong sơn mạch Huyết Đô có một Phi Linh Môn, ngươi giúp ta diệt Phi Linh Môn, đến lúc đó ta sẽ nghĩ biện pháp lấy Tục Hồn Đan cho ngươi.

Nữ tử sắc mặt khủng bố, sát ý trong mắt bắn ra, lạnh nhạt nói:

- Tốt, thành giao!

....

Hai tháng qua đi, mỗi ngày Phi Linh Môn đều có biến hóa, Phạm Thống và hòa thượng béo gầy trong hai tháng qua không nhàn rỗi, bởi vì công việc đều do bọn họ an bài.

- Không tốt ba vị đường chủ trưởng lão, người Liệt Hỏa Môn lại tới.

Thời điểm Phạm Thống, hòa thượng béo gầy và mấy trưởng lão hạch tâm của Phi Linh Môn đang thương nghị chuyện trong Phi Linh Một, một đệ tử Hậu Thiên đỉnh phong vội vàng chạy vào.

- Người Liệt Hỏa Môn lại tới!

Mọi người nghe xong ngạc nhiên đứng lên, lần trước Liệt Hỏa Môn toàn quân bị diệt thiệt thòi lớn, mọi người nghĩ tới sẽ phải rất lâu mới tới xâm phạm, không ngờ lại quá nhanh.

- Chưởng môn và Bạch phó đường chủ đang bế quan, phu nhân mấy ngày hôm trước nói là có chuyện quan trọng cần bế quan vài ngày, không thể quấy rầy, phải làm sao bây giờ?

Hòa thượng gầy biến sắc, hỏi đệ tử:

- Liệt Hỏa Môn đến bao nhiêu người, có cường giả cấp độ gì?

Đệ tử Hậu Thiên vội vàng nói:

- Đại khái trên hai ngàn người, nhưng có không ít cường giả, đã giết không ít đệ tử của chúng ta, Đỗ hộ pháp bọn họ xem thời cơ sớm, vội vàng trốn về trong trận, hiện tại đang náo ở lối ra, ta lập tức thông tri cho các trưởng lão.

- Chúng ta mau đi xem một chút.

Đệ tử Hậu Thiên vẫn chưa nói xong, hòa thượng gầy đã biến mất, sắc mặt mọi người biến hóa sau đó đi theo.

Bên ngoài hai tháng, trong Thiên Trụ giới tầng thứ sáu, Lục Lâm Thiên đã trải qua mười năm.

Trong Thiên Trụ giới, thời điểm Lục Lâm Thiên thu hồi Luyện Khung đỉnh, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, hắn cười thỏa mãn, dường như mười năm này hắn thu hoạch rất không tệ.

Vèo!

Thân ảnh lóe lên, tâm thần khẽ động, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện ở tầng thứ nhất.

Trước mặt Lục Lâm Thiên là thân ảnh khôi ngô, đang mặc trang phục màu vàng, cánh tay và cơ bắp nổi rõ, cơ bắp tràn đầy lực lượng, người này chính là Kim Viên.

Xùy!

Cảm giác khí tức người trước mặt, Kim Viên mở mắt ra, nhìn rõ người trước mặt mình, ánh mắt Kim Viên vui vẻ, hắn đứng lên, nói:

- Lâm Thiên huynh đệ.

- Chúc mừng Kim Viên đại ca đột phá Ngộ Chân Cảnh cao giai.

Lục Lâm Thiên nhìn trộm khí tức trên người Kim Viên, tươi cười, trong Thiên Trụ giới tầng thứ nhất sinh ra động tĩnh, trong lòng Lục Lâm Thiên đều biết, Kim Viên đột phá, làm cho Lục Lâm Thiên nghi hoặc, trong Thị Hoang Thế Giới này, tu luyện bình thường rấ khó đột phá.

- Ta được Viên Lang lão tổ truyền thừa, dựa vào lực lượng truyền thừa đột phá, trọng yếu nhất là lúc này, còn lĩnh ngộ được tuyệt chiêu của Viên Lang lão tổ, thổ thuộc tính áo nghĩa tiến bộ không ít, cũng xem như phát triển không nhỏ.

Kim Viên cao hứng không thôi, trong nội tâm cực kỳ hưng phấn.

Lục Lâm Thiên giờ mới hiểu được Kim Viên đột phá là có quan hệ với Viên Lang lão tổ truyền thừa, xem ra Kim Viên đạt được truyền thừa không phải bình thường.

Sau khi Kim Viên nói xong, nhìn qua Lục Lâm Thiên, cảm giác khí tức trên người Lục Lâm Thiên, lập tức nghi ngờ, nói:

- Lâm Thiên huynh đệ, tu vị của ngươi...

Lục Lâm Thiên cười cười, nói:

- Ta cũng đã trùng hợp đột phá đến Ngộ Chân Cảnh cao giai.

Kim Viên nghe Lục Lâm Thiên nói thế thì nghẹn họng nhìn trân trối, há to miệng không nói nổi, chuyện này làm người ta sợ hãi không nhẹ.

Kim Viên lúc này nhớ rõ, ban đầu ở Vạn Cổ Thế Giới hắn là Ngộ Chân Cảnh sơ giai, Lâm Thiên huynh đệ mới là Phá Giới Cảnh trung giai mà thôi, bản thân mình có truyền thừa nên trong thời gian ngắn từ Ngộ Chân Cảnh sơ giai đột phá đến Ngộ Chân Cảnh cao giai, mà Lâm Thiên huynh đệ đã là Ngộ Chân Cảnh cao giai.

Đâu là bay chứ không phải chạy, loại tốc độ tu luyện này quá khủng, người bình thường thiên phú mạnh hơn nữa, đạt được siêu kỳ ngộ cũng phải mất mấy ngàn năm.

Hô!

Sau khi khiếp sợ, Kim Viên hít sâu một hơi, nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi quá biến thái!

Lục Lâm Thiên cười cười, nói với Kim Viên:

- Có người còn đột phá Thông Thiên Cảnh.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, tâm thần khẽ động, hai người tới không gian khác, chính là khu vực Bạch Kinh Đường tu luyện.

Cảm giác được có khí tức trước mặt, Bạch Kinh Đường mở mắt ra, mắt thấy người trước mặt liền cung kính hành lễ, nói:

- Bạch Kinh Đường bái kiến chưởng môn, đa tạ chưởng môn thành toàn, về sau Phi Linh Môn chính là nhà của Bạch Kinh Đường ta, thề chết theo chưởng môn.

Lục Lâm Thiên vội vàng nâng Bạch Kinh Đường lên, nói:

- Đột phá là tốt rồi, ta tin tưởng sau này Bạch phó đường chủ sẽ còn đột phá nữa

- Tu vị Thông Thiên Cảnh.

Ánh mắt Kim Viên nhìn lên người Bạch Kinh Đường, cũng kinh ngạc, hắn bế quan thời gian dài, Phi Linh Môn hiện đang phát triển tới mức nào thì hắn không rõ.

Lục Lâm Thiên lại giới thiệu Bạch Kinh Đường và Kim Viên với nhau, tâm thần quan sát, Thạch Ngọc Đồ, Viêm Hỏa và Đồng Thất đang bế quan, không thể quấy rầy, lúc trước Lục Lâm Thiên giao cho Viêm Hỏa và Đồng Thất không phải độc đan, cho Viêm Hỏa trên thực tế ăn một viên Huyền Nguyên Đan, cho Đồng Thất một viên Thông Thiên Đan.

Vấn Thân Mạc vẫn đang luyện khí, Lục Lâm Thiên cũng không muốn đi quấy rầy, có chuyện gì Vấn Thân Mạc sẽ tự nói, bởi vậy mang theo Bạch Kinh Đường, Kim Viên hai người ra ngoài.

Chương 3542: Huyễn Sát Thiên Cương Trận hiển uy 1

Tính toán thời gian, hai tháng đã đến, Ma Linh Yêu Nữ chỉ đáp ứng chiếu kháng Phi Linh Môn hai tháng, bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng có phần không yên lòng, dù sao hiện tại Phi Linh Môn có phiền toái trực tiếp là Liệt Hỏa Môn, đoán chừng phiền toái ẩn tính cũng không ít.

Trong huyết sát thâm uyên có tiếng vang trầm thấp, từng thân ảnh tỏa ra khí tức nóng bức đánh tới, không gian run rẩy, từng đạo công kích khác nhau đánh vào cửa vào Phi Linh Môn, cả huyết sát thâm uyên chấn động không nhỏ.

- Cương Hỏa trưởng lão, Phi Linh Môn có đại trận phòng ngự, không dễ phá.

Trong đám người có một Thông Thiên Cảnh sơ giai nói với đại hán to lớn./

Đại hán to lớn này là Cương Hỏa trưởng lão của Liệt Hỏa Môn, lúc này hắn đã làm tốt chuẩn bị tiêu diệt Phi Linh Môn, ai biết dĩ nhiên lại gặp đại trận, trong nhất thời khó có thể phá vỡ, người hiểu trận pháp không nhiều, cả Liệt Hỏa Môn không có mấy người hiểu trận pháp, huống chi người ở đây không ai hiểu trận pháp

Lúc này ánh mắt Cương Hỏa âm trầm, nói:

- Bảo người tiếp tục công kích, đánh chúng đi ra mới thôi.

Lối ra Phi Linh Môn đã hội tụ tất cả đầu lĩnh của Phi Linh Môn, thần sắc ngưng trọng.

Sắc mặt hòa thượng gầy hơi trầm xuống, nói:

- Liệt Hỏa Môn lần này phái tới không ít cường giả, chưởng môn cùng phu nhân đều đang bế quan, chúng ta chỉ có thể dựa vào Huyễn Sát Thiên Cương Trận ngăn cản.

Một trưởng lão Ngộ Chân Cảnh trung giai nói:

- Nếu phu nhân ở đây là tốt rồi, nhất định sẽ làm đám người Liệt Hỏa Môn có đi không về.

- Liệt Hỏa Môn đám hỗn đản này, sớm muộn gì cũng phải thu thập chúng.

Hòa thượng béo cười ha hả, ánh mắt lại mang theo sát ý nồng đậm.

Sưu sưu!

Thời điểm hòa thượng béo dứt lời, không gian trước mặt chấn động, ba đạo thân ảnh lập tức xuất hiện trước mặt mọi người, chính là Lục Lâm Thiên cùng Kim Viên, Bạch Kinh Đường ba người.

- Bái kiến chưởng môn, Lim cung phụng, Bạch phó đường chủ.

Mọi người nhìn thấy ba người, lập tức hành lễ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, tâm thần quan sát bên ngoài, Kim Viên phất tay ý bảo mọi người miễn lễ, ánh mắt quái lạ nhìn nhiều gương mặt xa lạ trong Phi Linh Môn, có chút thực lực không kém hắn, thực lực cả Phi Linh Môn còn mạnh hơn trước lúc hắn bế quan nhiều.

Lục Lâm Thiên thu hồi tâm thần, ánh mắt càng càng ngày ngưng trọng, trong huyết sát thâm uyên, lúc này Liệt Hỏa Môn có ít nhất hai ngàn người đến đây, người có tu vị Ngộ Chân Cảnh ít hơn lần trước, tổng cộng mới sáu người, nhưng Thông Thiên Cảnh lại tăng hai người, một Thông Thiên Cảnh sơ giai, một tên thân thể to lớn tu vị Thông Thiên Cảnh trung giai.

Ánh mắt ngưng trọng, Lục Lâm Thiên quay đầy nhìn mọi người.

Phạm Thống thấy thế, lập tức cực kỳ hiểu ý, nói:

- Chưởng môn, phu nhân có việc gấp, nói cần bế quan vài ngày không thể quấy rầy, mấy ngày hôm trước vừa bế quan.

Lục Lâm Thiên nghe xong, thần sắc ngưng trọng không ít, Ma Linh Yêu Nữ bế quan vào lúc này, bên ngoài có tới hai Thông Thiên Cảnh, tuy Bạch Kinh Đường đột phá Thông Thiên Cảnh sơ giai, nhưng còn có một Thông Thiên Cảnh trung giai tu vị mạnh hơn.

- Phu nhân?

Kim Viên nghe vậy, hắn kinh ngạc không ít, lúc này cũng không có thời gian hỏi thăm, tức giận nói:

- Người nào dám diễu võ giương oai trước mặt Phi Linh Môn, ta đi dọn dẹp chúng.

Lục Lâm Thiên lập tức ngăn cản Kim Viên, nói:

- Kim Viên đại ca, bọn chúng có một Thông Thiên Cảnh trung giai và Thông Thiên Cảnh sơ giai, khó đối phó.

Kim Viên nghe vậy, ánh mắt sững sờ, cũng trung thực không ít, tuy thực lực vừa đột phá, sợ là Ngộ Chân Cảnh cao giai đỉnh phong cũng không làm hắn sợ, thế nhưng so sánh với Thông Thiên Cảnh lại có chênh lệch không nhỏ.

Ánh mắt Bạch Kinh Đường chấn động, nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Chưởng môn, vậy bây giờ chúng ta làm sao bây giờ?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, trong mắt có sát ý bắn ra, nói:

- Bảo các đệ tử lui ra phía sau, lui ra phía sau càng xa càng tốt, không nên lộn xộn, nơi này giao cho ta.

- Vâng.

Bạch Kinh Đường, hòa thượng béo gầy, Phạm Thống mang theo các đệ tử Phi Linh Môn rời xa.

- Toàn lực ra tay, đánh cho ta, san bằng huyết sát thâm uyên san thành bình địa, ta xem người Phi Linh Môn có đi ra hay không!

Trong huyết sát thâm uyên, Cương Hỏa đứng trên không trung, dưới chân có đám mây lửa bao phủ, hắn quát đám đệ tử Liệt Hỏa Môn.

Ầm ầm!

Rất nhiều đệ tử Liệt Hỏa Môn công kích vào vách đá, công kích cường hãn, chấn động nham thạch nứt toác ra, giống như gợn sóng đang bạo phát, cả huyết sát thâm uyên chấn động không nhỏ.

Cửa ra vào Phi Linh Môn run rẩy, lãnh ý trong mắt Lục Lâm Thiên càng lớn, thì thào nói:

- Muốn phá trận, vậy cứ chơi với các ngươi đi.

Vừa dứt lời, áo bào xanh Lục Lâm Thiên khẽ chấn động, mấy đạo năng lượng bắn ra bốn phía, lúc này không gian run lên, lối ra rung mạnh không nhỏ.

Bang bang!

Cửa ra vào Phi Linh Môn trực tiếp nổ tung, vô số đá vụn bắn ra ngoài, nương theo sát khí bạo phát chung quanh, lập tức cửa hang Phi Linh Môn xuất hiện trước mặt người Liệt Hỏa Môn.

- Trận pháp bị phá, xông vào cho ta, huyết tẩy Phi Linh Môn!

- San bằng Phi Linh Môn thành bình địa, giết không tha.

- Giết Phi Linh Môn chó gà không tha.

Giữa không trung, Cương Hỏa phất tay, ánh mắt âm trầm, lúc này đã chuẩn bị rất tốt, tuyệt đối có thể diệt Phi Linh Môn chó gà không tha, nhớ lúc đó ở cạnh phu nhân, nhớ tới thân thể bóng loáng kia, ánh mắt của hắn mê đắm.

Sưu sưu!

Một đám đệ tử Liệt Hỏa Môn đứng ở cửa vào Phi Linh Môn, khí tức hùng hồn tỏa ra làm không gian chấn động rất mạnh.

- Mẹ kiếp, có vấn đề.

Sau lưng Cương Hỏa, sau lưng đệ tử Liệt Hỏa Môn có thiếu niên mười mấy tuổi đang đứng.

Bô dáng thiếu niên rất kỳ lạ, ánh mắt vô thần nhưng thanh tịnh sáng ngời, giống như màn đêm u tối, hắn ngẩng đầu nói với nữ nhân áo đen.

Nữ nhân áo đen lại làm cho người ta sợ hãi, gương mặt làm người ta sởn gai ốc, tái nhợt như tro, còn phủ kín nếp nhăn, con mắt lõm vào thật sâu, hai mắt đen kịt bắn ra ánh sáng đỏ kỳ dị, giống như máu tươi đang chảy ra.

Nữ nhân áo đen gầy như que củi, xương gò má nhô cao, làn da như quả cà ngâm muối, vô cùng nhăn nheo, trên mặt có không ít sẹo, nhưng lúc này ôn nhu ôm thiếu niên vào trong ngực, đôi mắt như lệ quỷ ôn nhu nói:

- Ngươi xem xảy ra vấn đề gì?

Thiếu niên kia thân thể gầy gò, làn da có cảm giác khô cằn, giống như lão giả bảy mươi, thân thể rất quái dị.

Thanh niên nhìn nữ nhân như lệ quỷ, trong mắt không có sợ hãi, lại cực kỳ thân mật, nói:

- Mẫu thân, nếu ta không có nhìn lầm, trận pháp này là Huyễn Sát Thiên Cương Trận, trận pháp này cũng không bị phá, có người làm ra biểu hiện giả dối, xem bộ dáng là người bên trong cố ý hấp dẫn người Liệt Hỏa Môn đi vào, cuối cùng lại đánh chết trong Huyễn Sát Thiên Cương Trận, người kia không đơn giản, có lẽ cũng tinh thông trận pháp, chúng ta có nên ngăn cản người Liệt Hỏa Môn hay không?

Ánh mắt nữ nhân khủng bố đầy hung ác, nói:

- Liệt Hỏa Môn chết bao nhiêu không liên quan tới chúng ta, muốn cầm Tục Mệnh Đan uy hïếp hai mẫu tử chúng ta, nên chết nhiều một chút, chỉ cần cuối cùng có thể diệt Phi Linh Môn là được, chúng ta cứ xem náo nhiệt đi.

Chương 3543: Huyễn Sát Thiên Cương Trận hiển uy 2

- Người khi dễ mẫu thân đều đáng chết, nếu ta có thể tu luyện, ta sẽ tự tay giết kẻ khi dễ mẫu thân.

Thanh niên nhìn nữ nhân khủng bố này, ánh mắt sáng ngời lại đau lòng, thần sắc thống khổ, hữu khí vô lực, ngẩng đầu nhìn qua nữ nhân áo đen, nói:

- Chỉ tiếc ta liên lụy mẫu thân, là hài tử vô dụng.

Sắc mặt nữ nhân dữ tợn, trong mắt lại đầy ôn nhu, ôm thiếu niên vào trong ngực, nói nhỏ:

- Đồ ngốc, sao ngươi nghĩ thế, nếu không có ngươi, mẫu thân đã sớm chết rồi, có ngươi mới có lý do để mẫu thân còn sống, ngươi bây giờ là tất cả của mẫu thân, bất kể như thế nào, mẫu thân sẽ che chở ngươi không có việc gì.

- Cái gì ah, huyết tẩy Phi Linh Môn!

- Giết không tha!

- Chó gà không tha!

Rất nhiều đệ tử Liệt Hỏa Môn tràn vào Phi Linh Môn, lại phát hiện Phi Linh Môn cũng không có người, trên hai ngàn đệ tử Liệt Hỏa Môn đứng giữa không trung, nhìn cảnh tượng trước mặt thì hít khí lạnh..

- Thật nhiều thi cốt.

Trước mặt bọn họ là thi cốt chất cao như núi, nhìn rất khủng khiếp, cho người ta cảm giác lạnh sống lưng.

Cả không gian chỉ còn lại khí huyết sát, chung quanh khí huyết sát sinh cơ ảm đạm, không gian vô cùng trầm lắng, trong khí huyết sát này, người thực lực thấp, linh hồn không đủ sẽ luống cuống.

- Đây là nơi nào?

Cương Hỏa đứng trên không trung, hắn và Thông Thiên Cảnh sơ giai bên cạnh đều nghi hoặc.

- Hoan nghênh đi vào Phi Linh Môn!

Thời điểm đệ tử Liệt Hỏa Môn kinh hãi, một giọng nói vang lên, nó thẩm thấu từ hư không ra ngoài, hoặc từ trong Cốt hải sinh ra, cảm giác ớn lạnh.

- Người nào giả thần giả quỷ, có giỏi cút ra đây!

Cương Hỏa quát lớn.

- Các ngươi sắp biến thành quỷ rồi!

Thời điểm giọng nói vừa dứt, cả không gian run rẩy.

Ầm ầm.

Không gian và thời gian chấn động, khí huyết sát chấn động dữ dội.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, không gian trở nên thiên hôn địa ám, cát bay đá chạy, mặt đất nổ vang giống như muốn xé tan mặt đất.

Vù vù!

Khí tức lạnh giá bao phủ các nơi, vô số hài cốt bên dưới chấn động, khí huyết sát sôi trào, khí lạnh tuyệt luân.

- Đã xảy ra chuyện gì!

- Khí tức thật khủng bố, ta nhịn không được!

- Là trận pháp, trận pháp này còn chưa bị phá, chúng ta bị mắc lừa

rồi.

Trong không gian tối tăm này, không ít người có tu vị cao trong Liệt Hỏa Môn biến sắc, hoảng sợ nói..

Phần phật.

Chỉ qua trong giây lát, trong ánh mắt ngạc nhiên của nhiều đệ tử Liệt Hỏa Môn, vô số cương phong quét qua không gian, không gian vỡ ra đen kịt.

XIU....XIU..

Từng tiếng xé gió vang lên, từ bốn phương tám hướng bao phủ hơn hai ngàn đệ tử Liệt Hỏa Môn vào bên trong, cương phong quét qua, người thực lực thấp không thể ngăn cản nổi.

Xoẹt!

Thời diểm cương phong đảo qua, thân thể nghiền nát, hóa thành vô số huyết vụ rơi vãi chung quanh.

- Nhanh phòng ngự, chạy mau!

- Trốn không thoát đâu, không có đường trốn, chúng ta bị bao vây.

- Ah... Trưởng lão cứu mạng ah, cứu ta...

Âm thanh chạy trốn khỏi chết, tiếng kêu thê thảm và tiếng cứu mạng vang lên không dứt, cương phong vẫn tàn sát các nơi.

- Đáng chết!

Cương Hỏa vừa rồi còn cười lạnh, mắt thấy đệ tử Liệt Hỏa Môn biến thành huyết vụ, ánh mắt biến thành kinh hãi, đại trận khủng bố như thế, làm cho hắn chỉ có thể chống lại mà không thể làm gì.

Rầm rầm rầm!

Chém giết thế này quá nhanh, trong thời gian ngắn ngủi, hai ngàn đệ tử Liệt Hỏa Môn đã hao tổn tám phần, Phá Giới Cảnh bắt đầu chết đi, cương phong quét qua không gain đều mang theo huyết nhục, huyết vụ bao phủ không gian.

Ầm ầm!

Cương phong quét qua giống như cự long gào thét, những nơi đi qua, không gian phá hủy thành hư không, Liệt Hỏa Môn có mấy Ngộ Chân Cảnh đi theo, có ba Ngộ Chân Cảnh tu vị thấp không thể ngăn cản cương phong nên hóa thành huyết vụ.

PHỤT!

Còn mấy Ngộ Chân Cảnh có thể chống lại đều phun máu tươi.

Cương phong trong Huyễn Sát Thiên Cương Trận rất khủng bố, trọng yếu phải trải qua mới biết, sát khí ảnh hưởng linh hồn, thậm chí còn biến thành ảo cảnh, làm cho người trong ta bị đánh chết trong mê mang.

Chỉ trong mấy hô hấp ngắn ngủi, hơn hai ngàn đệ tử Liệt Hỏa Môn chỉ còn lại bốn Ngộ Chân Cảnh và một Thông Thiên Cảnh sơ giai, còn có Cương Hỏa.

Trên hai ngàn người toàn quân bị diệt, hóa thành huyết vụ, hồn anh và linh hồn phân thân cũng không thoát được, chết rất triệt để.

Cương Hỏa hãi hùng khiếp vía, chỉ qua mấy hô hấp ngắn ngủi lại xảy ra biến hóa khủng bố như vậy, sớm biết như thế hắn làm sao dám tới đây, vội vàng lớn tiếng la lên

- Dạ Xoa đại nhân cứu mạng ah!

- Huyễn Sát Thiên Cương Trận, đại trận không tệ, nhưng mà trận pháp này bố trí đã lâu, uy lực kém đi không ít, sát khí cũng không đủ, bằng không còn mạnh hơn bây giờ nhiều.

Thời điểm Cương Hỏa dứt lời, một giọng nói như u hồn phiêu đãng trong Huyễn Sát Thiên Cương Trận, lập tức cượng phong quét qua, hai đạo thân ảnh quán không trở lại xuất hiện trước mặt đám người Cương Hỏa.

Lúc nữ tử áo đen xuất hiện, phất tay có mấy đạo năng lượng rơi xuống, lập tức bao phủ quanh cương phong.

Bành bành!

Từng tiếng nổ trầm đυ.c vang vọng, không gian run lên, cương phong khủng bố quét qua không gian, phạm vi mấy trăm mét là không gian hư vô đen kịt.

- Huyễn Sát Thiên Cương Trận của ngươi vô dụng với ta, ta muốn phá trận cũng không phải rất khó khăn, ngươi cũng không cần trì hoãn thời gian, xuất hiện đi!

Nữ tử áo đen đứng đó, bên người còn mang theo thiếu niên mười mấy tuổi.

- Huyễn Sát Thiên Cương trận đối với ta vô dụng, ta muốn phá trận cũng không kos khăn. Ngươi cũng không cần kéo dài thời gian, xuất hiện đi.

Nữ nhân mặc y phục màu đen đạp không mà đứng, theo sau bên người nữ nhân này là một thanh niên chừng hai chục tuổi, chỉ là thân thể lại giống như chỉ mười mấy tuổi mà thôi.

Sưu Sưu.

Khi nữ nhân này vừa mới dứt lời, không gian run rẩy dần dần dẹp loạn, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện trên không trung, đạp không mà đứng, trường bào màu xanh trên người tung bay, toàn thân có sát khí nhàn nhạt quanh quẩn. Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về phía nữ nhân mặc y phục màu đen trước mặt, trong mắt tràn ngập vẻ kinh ngạc, sau đó là vẻ ngưng trọng.

- Tu vi thật mạnh.

Trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được tu vi của người này sợ rằng không dưới Ma Linh Yêu Nữ bao nhiêu, khí tức không sai biệt lắm với Đỗ Lộc của Thiên Thủy môn. So với Phạm Sài sợ rằng cũng không kém bao nhiêu, có lẽ còn không có chênh lệch.

Tu vi, khí tức nhưu vậy Lục Lâm Thiên tự nhiên biết rõ đại biểu cho điều gì, nữ nhân có khuôn mặt khủng bố này tu vi hơn phân nữa đã tới đại đạo, loại người có tu vi như vậy thực lực quá mức khủng bố. Đồng thời nữ nhân này còn có thể phá Huyễn Sát Thiên Cương trận.

Không gian khôi phục lại vẻ yên tĩnh, trên không trung, đệ tử phi Linh môn nhìn biển xương trên khoong trung, vừa rồi bên trên truyền đến tiêng kêu rên, tiếng cầu cứu thê lương, còn có huyết vụ nhuộm đỏ không gian lờ mờ, tất cả chuyện này mọi người đều nhìn thấy rõ, cũng đã biết đang xảy ra chuyện gì.

Chương 3544: Thông Thiên cảnh thì sao?

Sưu Sưu.

Người của Phi Linh môn lập tức rơi vào sau lưng Lục Lâm Thiên, đám người Kim Viên, Bạch Kim Đường, Bàn Sấu hòa thượng cũng đứng ở sau lưng Lục Lâm Thiên, mắt nhìn về phía nữ nhân mặc y phục màu đen phía trước, trong mắt tràn ngập vẻ ngưng trọng.

Bạch Kinh Đường là người từng trải, nhìn mấy người còn lại của Liệt Hỏa môn, trong lòng chấn động, nhìn Lục Lâm Thiên hỏi:

- Chưởng môn, thực lực bọn họ không kém, chúng ta làm thế nào bây giờ?

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, Ma Linh Yêu nữ lần này đang bế quan, nếu như có yêu nữ kia ở đây hắn cũng không cần lo lắng quá mức, thực lực của nữ nhân mặc y phục màu đen khủng bố này tuy rằng mạnh, thế nhưng cũng không phải hắn không có át chủ bài, không đến mức khoanh tay chịu chết.

Lục Lâm Thiên nheo mắt, nhìn Bạch Kinh Đường nói:

- Hành sự theo hoàn cảnh.

- Hỗn trướng, giết người Liệt Hỏa môn ta, ta tuyệt đối sẽ không buông tha cho các ngươi.

Cương Hỏa cúi đầu nhìn sáu người còn lại bên cạnh, những người khác đều bị đánh chết cho nên ánh mắt nhìn về phía đám người Lục Lâm Thiên tràn ngập vẻ giận dữ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên âm trầm, ngẩng đầu nhìn Cương Hỏa lạnh nhạt nói:

- Sợ rằng bằng vào các ngươi còn chưa đủ tư cách.

Cương Hỏa đã sớm quét qua đám người Phi Linh môn, dưới tâm thần dò xset, dường như cũng không có nữ tử có độc công khủng bố như trong lời đồn cho nên lá gan lập tức lớn hơn không ít, giận dữ trong lòng càng lớn, lạnh lùng quát:

- Một Ngộ Chân cảnh nho nhỏ, muốn chết.

Dứt lời, Cương Hỏa lập tức có hành động, dưới giận dữ ngập trời, bàn chân đạp mạnh không trung, gợn sóng trong không gian vỡ nát, khí tức nóng bỏng đại thịnh, thân thể giống như mũi tên rời cung xẹt qua không gian mang theo một mảnh tàn ảnh đỏ rực phóng về trước người Lục Lâm Thiên. Trong sát na, bàn tay khẽ phất một cái, một đạo trảo ấn trực tiếp đánh xuống đỉnh đầu Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Đạo trảo ấn này mang theo năm vết nứt không gian đen kịt, trong sát na đánh xuống đỉnh đầu Lục Lâm Thiên. Cả không gina trong chốc lát giống như một bếp lò, trảo ấn dánh xuống, thân thể Lục Lâm Thiên lập tức bí xé nát.

Thân thể Lục Lâm Thiên hóa thành mảnh vỡ, thế nhưng lại không có bất kỳ một chút máu tươi nào bay ra, thân thể lập tức tiêu tán, biến mất không thấy.

- Ồ?

Trong ánh mắt của nữ nhân mặc y phục màu đen khủng bố kia hiện lên vẻ nghi hoặc, thì thào nói:

- Là áo nghĩa thời gian sao?

- Là tàn ảnh.

Cương Hỏa xé nát thân thể Lục Lâm Thiên, sắc mặt lập tức ngưng trọng.

Cùng lúc, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện sau lưng Cương Hỏa, thủ ấn quỷ dị trong tay được kết, ánh mắt lạnh lẽo. cùng lúc quang mang màu lam qunah thân lóe lên, Lao ngục thời không thuộc tính Thủy lập tức tràn ra.

Ầ mầm.

Lao ngục thời không thuộc tính Thủy mười sáu lần uy năng giống như thiên địa rung chuyển, không gian đột nhiên run lên. Một cỗ khí tức lạnh lẽo giống như kéo theo phiến thiên địa này trong nháy mắt bao phủ lấy Cương Hỏa vào bên trong.

Đối với thân phận của Cương Hỏa này, Lục Lâm Thiên khi thiên triể Sưu linh thuật dò xét trí nhớ trong linh hồn của môn nhân Liệt Hỏa môn đã biết được. Cho nên hắn vừa mới nhìn đã lập tức nhận ra, hắn ngưng tụ ra lao ngục thời không thuộc tính Thủy mười sáu lần uy năng là bởi vì Cương Hỏa chính là thuộc tính Hỏa, ngũ hành tương khắc có tác dụng áp chế cực lớn.

Chỉ trong nháy mắt, quang mang màu lam trong Lao ngục thời không thuộc tính Thủy mười sáu lần uy năng đại thịnh, lạnh lẽo thấu xương, trong không giân tức thì có băng sương lan tràn, nhiệt độ trong không trung bỗng nhiên giảm xuống, khiến cho người ta có cảm giác rơi vào trong hầm băng vậy.

Một cỗ khí tức lạnh lẽo tới tận cùng lan tràn, dường như ngay cả năng lượng thiên địa trong phiến không gian này cũng bị đóng băng, không gian chung quanh lập tức nứt vỡ, cả không trung gió nổi mây phun.

Cương Hỏa bị nhốt ở trong đó nghi hoặc không thôi, quanh thân thúc dục ra một không gian bằng hỏa diễm cuồn cuộn, ngăn cản khí tức lạnh lẽo ở bên ngoài. Chỉ là dưới hàn khí này, không gian hỏa diễm của hắn dường như trong lúc vô hình đã bị áp chế, giống như là gặp khắc tinh trời sinh, liên tiếp lui lại.

- Ồ?

Cương Hỏa ngày càng nghi hoặc, hàn khí quỷ dị trong này có một cỗ lực lượng khiến cho nguyên lực trong cơ thể hắn giống như đọng lại, thực lực của hắn rõ ràng mạnh hơn đối phương rất nhiều, thế nhưng khí tức lạnh lẽo này hắn khó có thể ngăn cản. Cùng lúc còn có nhiều loại công kích quỷ dị lan tràn tới, khiến cho tâm thần của hắn không thể tập trung, luống cuống tay chân.

- Thông Thiên cảnh trung giai chỉ có vậy thôi sao?

Trong giây lát, Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, tiếng quát cuồn cuộn truyền ra, toàn thân chẳng biết từ khi nào đã được Thanh Linh Khải Giáp bao phủ, khí tức lạnh lẽo quanh thân lan tràn, thủ ấn đánh về phía Cương Hỏa đang bị Lao ngục thời không làm cho tâm thần không tập chung, luống cuống tay chân.

Ầm ầm.

Thủ ấn của Lục Lâm Thiên vỗ xuống, không gian Lao ngục thời không thuộc tính Thủy đang run rẩy bỗng nhiên co rút lại, cả phiến không gian lớn trực tiếp bị đóng băng, nhanh chóng hóa thành một ngọn núi băng khổng lồ ước chừng hơn ngàn thước.

Ầm ầm.

Ngọn núi băng cực lớn này đập về phía Cương Hỏa, những nơi nó đi qua gợn sóng trong không gian không ngừng vang lên tiếng răng rắc như không chịu nổi áp lực, từng khe nứt giống như mạng nhện lấy ngọn núi băng này làm trung tâm rồi lan tràn ra chung quanh.

Không gian quanh ngọn núi băng cực lớn này trực tiếp đóng băng rồi hóa thành mảnh vỡ, hư không đen kịt cực lớn hiện ra, khiến cho tất cả mọi ngời đều cảm giác được một cỗ khí tức hủy diệt có thể đóng băng tất cả không gian.

Giờ phút này Cương Hỏa căn bản không kịp thoát thân, trong không gian này có nhiều loại công kích quỷ dị, trực tiếp khiến cho hắn không thể nào thoát khỏi trói buộc.

Ngọn núi bằng băng khổng lồ trực tiếp bao phủ hắn, ánh mắt Cương Hỏa trầm xuống, thủ ấn trong chốc lát biến hóa, vô số hỏa diễm tràn ngập ở không gian chung quanh tức thì hội tụ, dưới áo nghĩa thuộc tính Hỏa ngập tức hội tụ thành một đầu dị thú cực kỳ dữ tợn bằng hỏa diễm.

Thân thể đầu dị thú dữ tợn bằng hỏa diễm này giống như kết nối giữa trời và đất, trong lúc mơ hồ mang theo thú uy chấn động nhân tâm, tăng thêm uy áp giai vị của Thông Thiên cảnh trung giai khiến cho tất cả mọi người không khỏi cảm thấy nhỏ bé.

Ngao.

Đầu dị thú dự tợn khổng lồ rít gào, không gian chung quanh thân thể hiện ra vết nứt không gian đen kịt, trong không trung có vô số năng lượng nóng bỏng lan tràn khiến cho không gian gần như sắp nứt vỡ từng khúc. Trong không gian nóng bỏng chung quanh toát ra sương trắng. Trong nháy mắt va chạm với ngọn núi băng cực lớn kia.

Phanh Phanh.

Cả hai giống như thiên thạch va chạm vào nhau, năng lượng giống như vòng cung lan tràn, không gian trực tiếp bị san bằng thành hư không. Đầu dị thú dữ tợn bằng hỏa diễm bắt đầu bị vỡ nứt từ trên đầu xuống, ngọn núi bằng băng cũng bị vỡ nát, khí tức lạnh lẽo thấu xương cùng với hỏa diễm nóng bỏng giống như pháo hoa nổ tung trên bầu trời.

Chương 3545: Đại địa Thiên Viên giận dữ 1

Dưới kình khí lạnh lẽo đáng sợ này, ngay cả gợn sóng trong không gian cũng biến thành băng sương, từng vết nứt không gian đen kịt hiển hiện, đồng thời lập tức phá hủy khí tức nóng bỏng.

Công kích như vậy khiến cho mọi người rung động, mà nay cả ánh mắt của nữ tử khủng bố áo đen kia cũng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt tràn ngập vẻ nghi hoặc. Thực lực Cương Hỏa như vậy nàng cũng không cảm thấy có gì là kỳ quái, thứ nàng rung động chính là thực lực của Lục Lâm Thiên. Tu vi Ngộ Chân cảnh cao giai không ngờ lại có thể thúc dục ra công kích mạnh mẽ như vậy.

Phanh.

Ngọn núi bằng băng cực lớn triệt để bị đánh nát, hư ảnh đầu dị thú dữ tợn bằn hỏa diễm còn thừa một chút nhanh chóng phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Soạt Soạt.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ như vậy, thân thể Lục Lâm Thiên trực tiếp bị bắn ngược lại phía sau, sau vài trăm thước, bàn chân đạp mạnh hư không, mượn lực mới có thể đứng vững lại được. Thanh Linh Khải Giáp trên người cũng ảm đạm không ít, khí huyết trong cơ thể cuồn cuộn, khó miệng không nhịn được mà có máu tươi lặng lẽ tràn ra.

Thân thể to lớn của Cương Hóa chỉ lùi lại mấy bước rồi lập tức ổn định thân thể, nhìn thân thể Lục Lâm Thiên vừa mới ổn định, ánh mắt hắn kinh ngạc không thôi. Khí tức trên người đối phương rõ ràng chỉ là Ngộ Chân cảnh cao giai, thậm chí có thể còn đột phá chưa lâu, thế nhưng thực lực này lại đủ để chống lại Thông Thiên cảnh sơ giai, có thể vượt cấp chống lại, thiên phú cực kỳ khủng bố. Mà lực phòng ngự của đối phương dường như cũng rất biến thái.

- Thực lực của chưởng môn thật cường hãn a.

Đệ tử Phi Linh môn đã sớm lùi ra xa, nhìn thấy chưởng môn và người có tu vi Thông Thiên cảnh kia giao thủ, Bạch Kinh Đường có thể biết rõ sự khủng bố bên trong, ánh mắt rung động thật sâu.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức tái nhợt, trong miệng lại có máu tươi tràn ra, thân thể lăng không mà đứng, ánh mắt biến ảo không ngừng, một kích vừa rồi Lục Lâm Thiên đã dùng toàn lực, dưới tình huống bình thường tuyệt đối có hteer chống lại tu luyện giả tcc sơ giai.

Thế nhưng đối mặt với Cương Hỏa này, đúng như trong dự liệu của Lục Lâm Thiên, thực lực của hắn không có cách nào chống lại Thông Thiên cảnh trung giai, khoảng cách quá xa, khó có thể vượt qua.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên cũng không quá sợ, ít nhất người có tu vi Thông Thiên cảnh trung giai còn không có cách nào giết được hắn, người khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên kiêng kỵ nhất chính là nữ nhân áo đen kia, đó mới là người có thực lực mạnh nhất. Từ trí nhớ trong linh hồn của môn nhân Liệt Hỏa môn Lục Lâm Thiên cũng không tìm ra được một chút tin tức nào về người này.

- Thông Thiên cảnh trung giai cũng chỉ như vậy mà thôi.

Lục Lâm Thiên vặn tay, nhìn Cương Hỏa và nữ nhân áo đen kia nói. Nếu như nữ nhân áo đen kia ra tay, nhất định hắn sẽ vận dụng con át chủ bài cuối cùng.

Một chiêu đánh xuống ngay cả người có tu vi Ngộ Chân cảnh cũng không làm gì được, ngược lại còn bị ép có chút chật vật, Cương Hỏa ngẩng đầu, trong mắt tràn ngập hàn ý, lạnh lẽo nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tử hung hăng càn quấy, đợi một lát nữa ta sẽ nghiền nát ngươi thành tro bụi.

Tiếng quát vừa dứt, Cương Hỏa nhìn người của Phi Linh môn rồi cười lạnh phất tay:

- Trong Phi Linh môn không còn cường giả, giết cho ta, một kẻ cũng không tha.

Người có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai lập tức nhảy ra, sau đó là bốn người có tu vi Ngộ Chân cảnh cũng mang theo vẻ mặt lạnh lẽo nhảy ra. Trong tâm thần dò xét mấy người này phát hiện ra trong Phi Linh môn không còn cường giả, bởi vậy cũng yên lòng động thủ.

- Hừ, động thủ thì sao?

Bạch Kinh Đường quát nhẹ một tiếng, cũng không chịu cam lòng rớt lại phía sau, nguyên lực thuộc tính phong bàng bạc tuôn ra, bàn chân đạp mạnh hư không đánh văng gợn sóng trong không gian, thân thể hóa thành một đạo thiểm điện bắn ra. Thủ ấn kết xuất, nguyên lực trên bàn tay hội tụ, một đạo chưởng ấn khổng lồ lập tức chụp về phía người có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai của Liệt Hỏa môn.

Lúc này Bạch Kinh Đường cũng đã đột phá Thông Thiên cảnh cho nên cũng muốn thử xem thực lực của mình ra sao. Đương nhiên hắn cũng không sợ người có tu vi đồng cấp trong đám người đối phương.

Ánh mắt của người có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai Liệt Hỏa môn kia nhảy lên, khí tức lạnh lẽo khởi động, lập tức đánh ra một đạo chưởng ấn bằng băng.

Phanh.

Hai đạo chưởng ấn va chạm giống như thiên thạch khiến cho trong không gian chung quanh xuất hiện từng vết nứt không gina. Khí tức cuồng bạo lập tức rít gào, cả không trung đung đưa không ngừng.

- Hôm nay phải huyết tẩy Phi Linh môn.

Cùng lúc, bốn người có tu vi Ngộ Chân cảnh còn lại cũng đánh ra, người dẫn đầu sắc mặt có chút tái nhợt, thân thể phóng thẳng về phía đám người Phi Linh môn. Nắm tay nắm chặt, nguyên lực phô thiên cái địa tuôn ra, cả không gian gió nổi mây phun, một đạo quyền ấn trực tiếp được đánh ra khiến cho cả không trung run lên. Lực lượng mạnh mẽ trút xuống không trung, trong giây lát đánh về phía đám người Phi Linh môn.

Phanh.

Quyền ấn này lướt ra dẫn động năng lượng thiên địab àng bạc, uy thế khủng bố kinh người lan tràn. Không gian ven đường trực tiếp rạn nứt, từng vết nứt trong gợn sóng không ngừng lan tràn ra chung quanh. Một quyền như vậy nếu như đánh xuống, sợ rằng sẽ có không ít đệ tử Phi Linh môn sẽ trực tiếp bị đánh thành mảnh vỡ.

- Hung hăng càn quấy cái rắm. Đại Thiên Thiên Viên Nộ.

Cùng một lúc, Kim Viên đã sớm tức giận, một tiếng hét lớn từ trong miệng truyền ra, nguyên lực trên người tuôn trào, không gian chung quanh trực tiếp vặn vẹo, thân thể trực tiếp phóng về phía trước. Một cỗ năng lượng áo nghĩa thuộc tính thổ bàng bạc khuếch tán ra không gina chung quanh, trực tiếp bao phủ mảnh không gian này, uy thế kinh người trong sát na lan tràn, khiến cho cả không gian trong thoáng chốc mất đi trọng lượng.

Oanh.

Thân thể Kim Viên được quang mang màu vàng bao phủ, cũng không biết là thúc dục loại công kích nào, dường như trong đang trong bế quan khổ tu, vô số xương cốt màu trắng phía dưới trong giây lát bay lên, mặt đất nổ vang.

Sau đó một hình dáng hiện lên trong đống xương trắng, giống như là từ tổng lòng đất chui ra, khí tức nặng nề khiến cho lòng người sợ hãi, không gian cứng lại. Lập tức một đầu cự viên xuất hiện trên mặt đất.

Đầu thạch viên này khổng lồ như núi, có vài phần tương tự với bản thể của Kim Viên, cao chừng mấy trăm trượng, thân thể cực lớn kéo dài qua không gian, trực tiếp ngăn cản đám người Ngộ Chân cảnh đang hừng hực khí thế phóng tới.

Ngao.

Khi Kim Viên vừa mới dứt lời, thạch viên được ngưng tụ trong đống xương trắng lập tức rít lên một tiếng giống như long ngâm. Thân thể khổng lồ xuất hiện, không gian chung quanh như cứng lại, mất đi trọng lượng. Một đạo quyền ấn cực lớn quét ngang phía trước.

Đạo quyền ấn này đánh ra, không gian ven đường nứt vỡ, đạo quyền ấn này trực tiếp xé rách không gian, mang theo thanh âm trầm thấp bạo liệt bắn thẳng đến đám người có tu vi Ngộ Chân cảnh của Liệt Hỏa môn.

Chương 3546: Đại địa Thiên Viên giận dữ 2

Hai đạo quyền ấn va chạm, quyền ấn của người có tu vi Ngộ Chân cảnh so với quyền ấn của thạch viên kia chẳng khác nào là con kiến với con voi va chạm với nhau, chỉ là lực lượng bên trong lại không kém bao nhêu, chỉ là vẫn không có thể chống lại, quyền ấn trực tiếp nổ tung, trong lúc mơ hồ còn có thể nghe thấy được tiếng xương cốt nứt vỡ.

Phụt.

Máu tươi trong miệng người này phun ra, một quyền phá nát không gian của thạch viên nhanh chóng hung hăng đập nát thân của môn nhân Liệt Hỏa môn có tu vi Ngộ Chân cảnh thành mảnh vỡ, trong lúc nguy câp chỉ có một đạo hồn anh được chạy ra, bản thân người này dường như đã sớm không còn có linh hồn phân thân.

Phụt.

Một quyền của đầu thạch viên này không ngờ lại cường hãn như vậy, cường hãn khiến cho người ta rung động.

Ken két.

Thế nhưng cùng lúc này, ba người có tu vi Ngộ Chân cảnh đã đánh tới, nguyên lực mênh mông khuếch tán, trực tiếp muốn huyết tẩy người Phi Linh môn.

Trong Phi Linh môn hiện tại cũng không phải là không có người có tu vi Ngộ Chân cảnh, thậm chí còn có nhiều, thế nhưng cấp độ cũng không cao. Thạch Ngọc Đồ còn đang bế quan, Kim Viên cũng vừa mới đánh chết đối thủ.

Đám người Bàn Sấu hòa thượng tuy rằng tu vi hơi thấp, thế nhưng cũng không sợ, cả đám đang muốn phóng ra, thế nhưng trong nháy mắt này cả không gian bỗng nhiên run lên, trong không gian lập tức xuất hiện một đầu quái vật khổng lồ.

Ầm ầm.

Không gian run rẩy, khí tức lan tràn, đầu quái vật khổng lồ này xuất hiện, đây là một đầu chiếm hạm toàn thân có bí văn quanh quẩn, phía trước là cái đầu hổ dữ tợn, một cỗ khí tức hung hãn nhanh chóng lan tràn khiến cho người ta nhìn qua đều cảm giác được bản thân nhỏ bé ra sao.

Rống.

Đây chính là Phi Hổ chiến hạm của Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên không có một chút nhúc nhích nào, dưới sự khống chế của tâm thần, hai cánh khổng lồ ở hai bên chiến hạn vỗ cánh bay lên. Trong sát na, cái đầu hổ dữ tợn phía trước giống như vật còn sống, miệng rít gào dữ tợn. Trong cái miệng hổ dữ tợn đột nhiên có ba đạo quang mang bằng năng lượng giống như thiên thạch bắn ra.

Sưu Sưu Sưu...

Ba đạo quang mang bằng năng lượng giống như sóng xung kích, cả phiến không gian lớn đột nhiên cứng lại, sau đó trong nháy mắt ba đạo quang mang bằng năng lượng trực tiếp xuất hiện trước mặt ba người có tu vi Ngộ Chân cảnh của Liệt Hỏa môn.

- Không xong.

Ba người có tu vi Ngộ Chân cảnh không may này dường như cũng cảm nhận được cái gì đó, chỉ là lúc này đã không còn kịp.

Phanh. Phanh. Phanh.

Trong sát na, ba đạo quang mang bằng năng lượng ở trước mặt ba người nổ tung, không gian bị nghiền nát, lỗ đen trực tiếp xuất hiện, ba thanh âm kinh thiên vang vọng, một mảng lớn xương cốt màu trắng ở dưới không trung hóa thành bột phấn, hiện ra một mảng lớn khe nứt dưới mặt đất, thiên băng địa liệt, đất rung núi chuyển.

Phanh.

Trong mắt ba người có tu vi Ngộ Chân cảnh của Liệt Hỏa môn hiện lên vẻ kinh hãi, cùng lúc đó thân thể ba người cũng trực tiếp vỡ nát trong không gian, ầm ầm hóa thành mảnh vỡ, máu tươi rơi vãi xuống dưới.

Khí tức tựa như hủy diệt tràn ngập không trung, động tĩnh khủng bố khiến cho lòng người rung động, ba người có tu vi Ngộ Chân cảnh trực tiếp bị diệt sát, thần hồn cũng ị diệt.

Chuyện này khiến cho nữ nhân áo đen kia nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt lần nữa hiện lên vẻ kinh ngạc.

Mà Cương Hỏa lại nổi giận không thôi, trong mắt tràn ngập sát ý, bốn người có tu vi Ngộ Chân cảnh trong nháy mắt dễ dàng bị diệt sát, lúc này hắn tới Phi Linh môn vốn mang theo tư thế mạnh mẽ đi tới, hiện tại lại toàn quân bị diệt a. Tổn thất thảm trọng như vậy, coi như hắn diệt được Phi Linh môn trở về, tới lúc đó cũng không có cách nào báo cáo kết quả được.

Nhìn cảnh tượng trước mặt, cơ hồ tất cả đệ tử Phi Linh môn hưng phấn, kích động không thôi. Dễ dàng đánh những người có tu vi Ngộ Chân cảnh thành mảnh vỡ, lần này toàn quân Liệt Hỏa môn tới đây đều bị diệt sát.

Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, thân thể đứng yên không nhúc nhishc, khóe miệng thì lại nở nụ cười lạnh lẽo.

- Hỗn trướng, ta phải nghiền nát ngươi thành tro bụi.

Cương Hỏa giận dữ, trong mắt như muốn phun ra lửa, thân thể cũng giống như nổi điên, thân thể to lớn xẹt qua không gian lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Nguyên lực thuộc tính Hỏa phô thiên cái địa tuôn ra, thân thể tựa như một hỏa cầu nóng bỏng, mang theo hỏa diễm nóng bỏng lao thẳng tới Lục Lâm Thiên.

- Hư lao thời không.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, phất tay một cái, quanh thân có một cỗ khí tức quỷ dị tràn ra, khí tức bắt đầu lan tràn, thời không giống như tɧác ⌊oạи, gợn sóng lấy bản thân Lục Lâm Thiên làm trung tâm bắt đầu cuồn cuộn, khiến cho cả không gina run rẩy không ngừng.

Tiếp đó, lấy thân thể Lục Lâm Thiên làm trung tâm, không gian chung quanh lập tức tɧác ⌊oạи, áo nghĩa không gian cùng với lực lượng áo nghĩa thời gian tràn ngập bên trong. Chung quanh không gian dưới sự ảnh hưởng của lực lượng không gian và thời gian, cung quanh xuất hiện hư không đen kịt.

- Ồ, áo nghĩa không gian cùng áo nghĩa thời gian, trên thân kẻ này tại sao lại có nhiều áo nghĩa như vậy?

Nữ nhân mặc áo đen nhìn chung quanh lập tức nhận ra, dường như chỉ cần Cương Hỏa không chết nàng cũng không quan tâm, dù sao Liệt Hỏa môn cũng không có quan hệ quá lớn với nàng, ngược lại nàng cực kỳ tò mò với Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Trong không gian tɧác ⌊oạи, thân thể Cương Hỏa lập tức bị ngăn cản, áo nghĩa thời gian cùng với áo nghĩa không gian bao phủ thân thể hắn vào bên trong, giống như hắn bị vây trong một vũng bùn. Đây không phải là công kích nguyên lực mà hoàn toàn là công kích áo nghĩa.

Áo nghĩa thời gian, áo nghĩa không gian đều là một trong bốn đại áo nghĩa, lúc này áo nghĩa thời gian và áo nghĩa không gian dung hợp tạo thành công kích trong không gian khiến cho Cương Hỏa càng không có cách nào thoát thân.

Sưu Sưu.

Tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, trong không gian tɧác ⌊oạи, thời gian tɧác ⌊oạи có từng vết nứt không gian đen kịt giống như là quang nhân lan tràn, vết nứt không gian lan tràn ra chung quanh, phá hủy tất cả những nơi nó đi qua.

- Áo nghĩa thời gian, áo nghĩa không gian.

Cương Hỏa cũng khiếp sợ, thậm chí bắt buộc phải bố trí một kiện khải giáp bằng hỏa diễm, ánh mắt ngưng trọng. Trong không gian này hắn bị trói buộc khắp nơi, cho nên hắn bắt buộc phải dùng toàn bộ nguyên lực chống đỡ. Không gian chấn động, nứt vỡ từng khúc, vết nứt không gian đen kịt không có cách nào lan tràn tới gần thân thể hắn, thế nhưng hắn vẫn không có cách nào thoát khỏi sự trói buộc, giam cầm của không gian này.

- Thanh Linh Khải Giáp, Hổ biến.

Rống.

Một tiếng hổ gầm vang vọng, mọi người nhìn xuống, thân thể Lục Lâm Thiên xảy ra biến hóa, khí tức đại thịnh, thân thể bành trướng, mở rộng, lập tức hóa thành một đầu cự hổ khổng lồ đang đứng thẳng. Ánh mắt nhìn chằm chằm về phía trước, toàn thân có lân phiến giống như lưỡi đao, điện mang trên lân phiến quanh quẩn, uy thế kinh người.

- Cái này... Cái này là thủ đoạn gì?

Vô số ánh mắt kinh ngạc, khiến cho tất cả mọi người nghi hoặc.

Chương 3547: Áo nghĩa chi nguyên 1

Thân thể cự hồ khổng lồ của Lục Lâm Thiên đứng thẳng, điện mang quanh quẩn. Nếu nhìn vào có thể nhận ra trên hổ chưởng bên phải xuất hiện đoàn quang mang màu vàng lớn chừng mười mấy thước, quang mang thu liễm, Huyết Lục xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên.

ngao.

Tiếng đao minh giống như long ngâm vang vọng, thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên dễ dàng xẹt qua không gian, dùng tốc độ không thể tưởng tượng được xuất hiện bên người Cương Hỏa, trong Hư Lao thời không, Cương Hỏa bị nhốt trong không gian, thế nhưng Lục Lâm Thiên lại như hổ thêm cánh, như cá gặp nước.

Sau khi Huyết Lục xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên, sau lưng thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên tràn ngập kim quang rực rỡ, gió nổi mây phun, năng lượng mênh mông tràn ngập không gian khiến cho cả không gina run rẩy, lung lay giống như sắp đổ, khí tức sát phạt lạnh lẽo lan tràn trên thiên địa.

- Nhiều áo nghĩa như vậy, người này rốt cuộc là người nào?

Nữ tử áo đen nhìn lên trên không trung, còn chưa định ra tay.

Cương Hỏa bị vây hãm trong Hư lao thời không, tuy rằng có tu vi Thông Thiên cảnh trung giai, thế nhưng dưới cỗ khí tức sắc bén lạnh lẽo này hắn cũng cảm thấy có chút run sợ. Toàn thân trong lúc vô hình giống như bị thứ gì đó áp chế, áo nghĩa và nguyên lực trong cơ thể đều bị ảnh hưởng.

- Duệ Kim Hồn Đao.

Sau khi Lục Lâm Thiên Hổ biến rồi xuất ra Huyết Lục, Huyết Lục khống chế năng lượng thuộc tính Kim trong thiên địa tạo thành một đao đánh về phía trước. Đao mang màu vàng mang theo khí tức sắc bén, lạnh lẽo xẹt qua không trung, ẩn chứa lực lượng linh hồn vô hình phô thiên cái địa trút xuống.

- Nộ Hỏa Hồn Đao.

- Hậu Thổ Hồn Đao.

- Hàn Băng Hồn Đao.

- Quỷ Mộc Hồn Đao.

Từng tiếng quát nhẹ từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên, từng đạo đo mang từ trong Huyết Lục bắn ra.

Sưu Sưu Sưu Sưu.

Từng đạo đao mang cắt nát không gian tạo thành vết nứt không gian đen kịt, đao mang giống như lũ quét đột nhiên bộc phát mang theo quang mang màu vàng chói mắt cùng với thanh âm sắc bén, chói tai phóng về phía trước. Những nơi đao mang màu vàng đi qua, cả không gian cực lớn đột nhiên run rẩy không ngớt, công kích sắc bén lạnh lẽo như vậy khiến cho người ta nhìn qua cũng hãi hùng khiếp vía, linh hồn run rẩy.

Cả không gian cơ hồ bị đao mang màu vàng phô thiên cái địa bao phủ, nhiều loại áo nghĩa tràn ngập, không gian mất đi trọng lượng, tràn ngập sự lạnh lẽo, chặt đứt sinh cơ, sắc bén không thôi.

Người càng có thực lực mạnh thì càng có thể cảm nhận được bên trong đao mang màu vàng ngập trời kia ẩn chứa bao nhiêu công kích sắc bén, lạnh lẽo.

Giơ phút này thậm chí ánh mắt của Cương Hỏa còn ngưng trọng tới mức tận cùng, trong chốc lát xuất ra một thanh trường đao bằng linh khí.

- Hỗn trướng, tưởng ta không làm gì được ngươi sao? Ngươi sẽ đẹp mặt.

Cương Hỏa rít gào liên tục, hai mắt oán hận, giận dữ, từng đạo đao mang va chạm với hư lao thời không.

Sưu Sưu.

Trong không gian hỗn loạn, cả không gian ầm ầm run rẩy, đao mang phô thiên cái địa bắn ra, cắt ra từng vết nứt không gian đen kịt. Vết nứt không gian cấp tốc lan tràn, lập tức va chạm vào một chỗ, cả không gian tức thì hóa thành mảnh vỡ.

Ken két.

Tất cả chỉ trong nháy mắt, không gian chung quanh đều bị phá hủy, quang mang màu vàng chói mắt cùng với đao mang bằng hỏa diễm va chạm với nhau, kình khí khủng bố tới tận cùng giống như cơn lốc t ừ trong không gian bị nghiền nát lan tràn ra.

Khi không gian khôi phục lại, lân phiến trên thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên rạn nứt ra một mảng lớn, vết máu từ trong lân phiến tràn ra, khóe miệng hắn lần nữa có máu tươi ứa ra.

Phụt.

Khi thân thể Cương Hỏa hiện lên, đột nhiên mở miệng phun ra một ngụm máu tươi, thanh trường đao bằng linh khí lập tức kêu răng rắc một tiếng rồi rạn nứt, hóa thành vô số mảnh vỡ.

Khải giáp bằng hỏa diễm trên người Cương Hỏa có vô số đao mang rậm rạp, chằng chịt, máu tươi tràn ra, cũng không khá hơn Lục Lâm Thiên là bao.

- Thực lực của chưởng môn thật là khủng khïếp.

Bạch Kinh Đường, bàn Sấu hòa thượng cùng với những người khác nhìn thân thể cự khổng lồ trước mắt, tất cả đều hít sâu một ngụm khí lạnh. Chưởng môn dùng tu vi Ngộ Chân cảnh cao giai lại có thể trực tiếp chống lại người có tu vi Thông Thiên cảnh trung giai, còn không chịu thiệt. Thông Thiên cảnh trung giai mạnh bao nhiêu bọn họ không khó biết rõ, cho nên trong lòng tự nhiên vô cùng kinh hãi.

- Chưởng môn quá biếи ŧɦái.

Đệ tử Phi Linh môn đều nuốt một ngụm nước bọt, nhiệt huyết sôi trào.

Cương Hỏa phiền muộn, oán hận, kinh hãi. Hắn thật sự không nghĩ ra, vì sao hắn có tu vi Thông Thiên cảnh trung giai, thế nhưng ở trước mặt tiểu tử chỉ có tu vi Ngộ Chân cảnh cao giai này lại bị áp chế khắp nơi, thậm chí vừa rồi còn không chiếm được một chút tiện nghi nào.

- Thông Thiên cảnh trung giai, chỉ được như vậy thôi sao?

Thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên khom người xuống, giống như muốn vồ môi, ánh mắt lạnh lẽo không thôi.

Thế nhưng trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này lại rất rõ ràng, người có tu vi Thông Thiên cảnh trung giai hắn cũng khó có thể làm gì được người ta. Vừa rồi tuy rằng hắn đã nhân cơ hội làm bị thương Cương Hỏa, lợi dụng sự cường hãn của Huyết Lục, thậm chí còn chém nát linh khí của đối phương. Chỉ là bản thân hắn cũng bị thương, nếu không phải phòng ngự của bản thân biến thái thì vừa rồi đã lành ít dữ nhiều. Vừa rồi là hoàn toàn dựa vào Bất Diệt Huyền Thể và Bất Tử Thần Thể mà thôi.

- Tiểu tử, ngươi hung hăng càn quấy như vậy nhất định sẽ chết.

Cương Hỏa giận dữ, mắt nhìn Lục Lâm Thiên tràn ngập sát ý, lập tức quay đầu lại nhìn nữ nhân mặc y phục màu den, trong mắt hiện lên vẻ oán hận. Nếu như vừa rồi Dạ Xoa này ra tay mà nói, Liệt Hỏa môn tuyệt đối không tổn thất thảm trọng như vậy, đáng tiếc Dạ Xoa này lại không có ý tứ ra tay.

Chỉ là Cương Hỏa cũng không đám vô lễ với Dạ Xoa, có oán hận hắn cũng chỉ có thể để trong lòng, miệng nói:

- Dạ Xoa đại nhân, tới lúc này đại nhân còn chưa ra tay sao?

- Ngươi cũng không nói cho ta ra tay nha. Các ngươi thích chịu chết chẳng lẽ ta còn phải ngăn cản sao?

Thanh âm của nữ nhân mặc y phục màu đen giống như u hồn, ánh mắt lạnh nhạt nhìn Cương Hỏa, lại nói với thanh niên bên người:

- Thái A, tự chiếu cố mình đi, mẫu thân đi một lát sẽ trở lại.

Dứt lời, nữ nhân mặc y phục màu đen dường như cũng hiểu được thứ gì đó, thân ảnh lóe lên, lập tức giống như quỷ dị xuất hiện trước người Cương Hỏa, ánh mắt trên khuôn mặt khủng bố khiến cho người ta run rẩy nhìn về phía Lục Lâm Thiên, thanh âm như u hồn phiêu đãng, nói:

- Tiểu tử nhà ngươi thiên phú rất tốt, trên người mang ba đại áo nghĩa không gian, thời gian, linh hồn kỳ lạ. Còn biết áo nghĩa thuộc tính. Thiên phú như vậy nếu như ở bên ngoài, nếu như có thể sống tốt thật sự không biết ngươi sẽ phát triển tới tình trạng nào.

Chương 3548: Áo nghĩa chi nguyên 2

Lục Lâm Thiên cũng không có kỳ quái bao nhiêu, hắn đã thi triển không ít áo nghĩa, lại không che dấu, bí mật trên người bại lộ không ít, cho nên hắn mới nhìn nữ nhân khủng bố này nói:

- Tiền bối không phải là người của Liệt Hỏa môn đúng không? Cần gì phải nhúng tay vào vũng nước đυ.c này, nếu như tiền bối không nhúng tay vào vũng nước đυ.c này ta vô cùng cảm kích.

Nữ nhân mặc y phục màu đen khủng bố cười cười, không cười thì thôi, thế nhưng một khi cười lên càng khiến cho người ta rợn tóc gáy, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tử nhà ngươi cũng có chút lễ phép, gần đây ta không thích nhúng tay vào vũng nước đυ.c, thế nhưng lần này ta cũng không có biện pháp. Phải diệt Phi Linh môn, các ngươi cũng có thể lựa chọn tự bạo, ta đã phí nhiều khí lực.

Thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên thu liễm, khôi phục tới hình thái thứ nhất của Thanh Linh Khải Giáp, trên người có không ít miệng vết thương, khóe miệng có máu tươi tràn ra, ánh mắt lạnh lẽo, trầm giọng nhìn nữ nhân mặc y phục màu đen nói:

- Tiền bối, nếu như người không nghe ta khuyên bảo vậy thì đừng trách ta không khách khí.

Lục Lâm Thiên biết rõ thực lực của nữ nhân áo đen này tuyệt đối đã tới tình trạng cực kỳ khủng bố, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng biết hắn có át chủ bài cuối cùng. Một khi xuất ra át chủ bài, có lẽ muốn đối phó với nữ nhân mặc y phục màu đen này cũng đủ.

Nữ nhân mặc y phục màu đen cười cười, hàm răng cao thấp không đều lộ ra, nụ cười vô cùng khủng bố, ánh mắt giống như lệ quỷ nhìn Lục Lâm Thiên cười nói:

- Xem ra ngươi còn nắm chắc, ta cũng rất muốn biết rốt cuộc ngươi có con át chủ bài gì.

Lục Lâm Thiên nheo mắt, tâm thần dò xét trong nhẫn trữ vật, định tùy thời vận dụng át chủ bài.

Ánh mắt nữ nhân mặc y phục màu đen cũng dần dần trầm xuống, khí tức tập trung lên trên người Lục Lâm Thiên, toàn thân có một cỗ khí tức giống như u hồn lan tràn ra, khí tức sát phạt, máu tươi tập trung vào người Lục Lâm Thiên.

Bốn mắt nhìn nhau, cả không gian bỗng nhiên căng cứng lại, tự nhiên tràn ngập áp lực. Thanh âm bạo liệt do Bạch Kinh Đường cùng với một người có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai của Liệt Hỏa môn giao thủ cũng không thể xuyên thấu qua không gian. Không gian chung quanh Lục Lâm Thiên cùng với nữ nhân mặc y phục màu đen đã bắt đầu lặng lẽ vặn vẹo.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt sâu của nữ nhân mặc y phục màu đen hiện lên vẻ chấn động, lập tức có một cỗ khí tức âm hàn khổng lồ thành hình. Chỉ một thoáng cả không gian run rẩy, bỗng nhiên thiên hôn địa ám, không gian lạnh lẽo giống như cửu u địa ngục. Trong lúc mơ hồ còn có thanh âm giống như quỷ khóc thần sâu truyền ra.

- Áo nghĩa chi nguyên, trên người nữ nhân này còn có một loại áo nghĩa chi nguyên kỳ lạ.

Cảm nhận khí tức trên người nữ nhân mặc y phục màu đen, ánh mắt Lục Lâm Thiên bỗng nhiên kinh ngạc. Trên người nữ nhân này có áo nghĩa chi nguyên, trong thế giới này có vô số áo nghĩa, thế nhưng mỗi một loại áo nghĩa ở nơi nào cũng có, thế nhưng ở trong một thế giới chỉ có một phần áo nghĩa chi nguyên mà thôi. Ai lĩnh ngộ trước chính là của kẻ đó, hoặc là đánh chết kẻ sở hữu trước đó rồi dung hợp.

Áo nghĩa chi nguyên cùng lĩnh ngộ áo nghĩa hoàn toàn là hai việc khác nhau, trong ba ngàn đại thiên thế giới này áo nghĩa chi nguyên cũng không nhiều, ai có áo nghĩa chi nguyên ở thân thì đại biểu cho việc sẽ trở thành tồn tại đỉnh phong trong đám người có tu vi đồng cấp.

Chẳng khác gì nói người mang áo nghĩa chi nguyên chính là tồn tại đỉnh tiêm, thực lực mạnh mẽ nhất trong đám người đồng cấp.

Điều khiến cho Lục Lâm Thiên càng thêm kinh ngạc chính là, áo nghĩa chi nguyên này là một loại áo nghĩa mà Lục Lâm Thiên chưa thấy qua. Áo nghĩa âm hàn này vô cùng khrung bố khiến cho linh hồn người ta cũng không thấy thoải mái, nguyên lực trên người nữ nhân này bởi vậy cho nên mới trở thành nguyên lực âm hàn.

Trong ba ngàn đại thiên thế giới, Lục Lâm Thiên đã sớm biết được một ít tình huống, cơ hồ tất cả áo nghĩa trong ba ngàn đại thiên thế giới chính là linh hồn, không gian, vật chất, thời gian, còn có những áo nghĩa như Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ. Chỉ là bên trong tất cả áo nghĩa này phần đông tu luyện giả thường lĩnh ngộ bốn áo nghĩa là chủ yếu. Bốn đại áo nghĩa này theo thứ tự chính là Thổ, Thủy, Hỏa, Phong.

Mà áo nghĩa thuộc tính Mộc, thuộc tính Kim đều liệt vào áo nghĩa khó gặp, thế nhưng không có nghĩa là không có. Cho nên Lục Lâm Thiên vận dụng thuộc tính Kim, có người kinh ngạc nhưng cũng không quá giật mình. Trong ba ngàn đại thiên thế giới này có một ít tu luyện giả lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ cũng không phải là việc hiếm thấy, vô cùng bình thường.

Người lĩnh ngộ áo nghĩa lạ rất ít, cũng không nhiều lắm, thậm chí còn ít hơn tu luyện gia lĩnh ngộ bốn đại áo nghĩa, thế nhưng đồng thời thực lực của những tu luyện giả lĩnh ngộ những áo nghĩa kỳ lạ lại vô cùng mạnh mẽ.

Có thể nói nếu như hai người có tu vi đồng cấp giao thủ, cấp độ và tu vi, thậm chí là trang bị, bảo vật đều không kém bao nhiêu. Dưới tình huống bình thường nếu như một tu luyện giả lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ mà nói, cuối cùng người này nhất định sẽ chiến thắng, không có bất ngờ gì xảy ra thì người chiến thắng tuyệt đối là tu luyện giả lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ.

Cho nên cảm nhận được khí tức trên người nữ nhân mặc y phục màu đen này, nhất định là tu luyện áo nghĩa kỳ lạ, trên người còn mang áo nghĩa chi nguyên mới khiến cho Lục Lâm Thiên lúc này kinh ngạc không nhỏ.

- Để cho ta nhìn xem rốt cuộc ngươi có con át chủ bài cuối cùng nào.

Một lát sau, nữ nhân mặc y phục màu đen phất tay, một cỗ khí tức âm hàn ngưng tụ thành một đạo quang trụ bằng năng lượng bắn ra, những nơi nó đi qua, gợn sóng trong không gian trực tiếp dạt ra tạo thành một thông đạo. Đạo quang trụ này lập tức phóng về phía Lục Lâm Thiên.

- Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, tâm thần khẽ động, muốn gọi ra con át chủ bài cuối cùng của mình.

- Tướng công, thiếp tới cứu chàng.

Nhưng vào lúc này có một đạo thanh âm thanh thúy vang vọng, gợn sóng trước người Lục Lâm Thiên lập tức lóe lên, một đạo thân ảnh mềm mại đột nhiên lăng không xuất hiện trước vô số ánh mắt của mọi người chung qunah.

Thân ảnh mềm mại xinh đẹp vừa mới tới, cổ tay lập tức run lên, trên bầu trời lập tức có khói độc cuồn cuộn tuôn ra, năng lượng linh hồn mênh mông tuôn ra, nương theo khói độc ngập trời, một đạo quang trụ bằng khói độc xen lẫn linh hồn ầm ầm đánh xuống. Hung hăng đánh vào trên đạo quang trụ của nữ tử mặc y phục màu đen kia.

Phanh.

Hai đạo quang trụ bằng năng lượng va chạm rồi lập tức bị nghiền nát, chôn vùi. Một cỗ năng lượng âm hàn và linh hồn giống như hủy diệt tán loạn ở phía chân trời, sau đó tự động tiêu tán trên không trung.

- Khanh khách, dám thừa dịp ta không ở đây động tới tướng công của ta, cút trở về cho ta.

Chương 3549: Tướng công, thiếp tới cứu chàng

Thanh âm thanh thúy, ung dung vang vọng trên không trung. Tiếng nói vừa dứt, thân ảnh xinh đẹp này lần nữa phất tay một cái, khói độc ngập trời tuôn ra, một cỗ nguyên lực bắt đầu lan tràn, khói độc cuồn cuộn. Lập tức trong phạm vi không gian chung quanh có khói độc phô thiên cái địa bắt đầu khởi động. Khói độc tựa như một cơn lốc trực tiếp phóng về phía nữ tử mặc y phục màu đen.

- Độc công?

Giờ phút này sắc mặt nữ tử áo đen biến hóa không ít, sắc mặt lạnh lẽo, hai tay khô quắt huy động, vô số khí tức âm hàn giống như mãnh thú tuôn ra. Khí thế to lớn khiến cho người ta run rẩy, tiếp đó lập tức phóng về phía cơn lốc bằng khói độc kia.

Khói độc và năng lượng âm hàn giao phong, trong chớp mắt, năng lượng âm hàn lập tức hóa thành vô số đầu mãng xà âm hàn nhỏ bằng cánh tay rồi bắn tứ tung.

Ngao.

Khói độc ngập trời bắt đầu khởi động, trực tiếp hóa thành một đầu độc long cực lớn. Độc long ngẩng đầu rống lên một tiếng long ngâm, cái miệng cực lớn mở ra, một cỗ hấp lực lan tràn, hóa thành một vòng xoáy khủng bố, nhanh chóng thôn phệ vô số mãng xà âm hàn vào bên trong. Cuối cùng hóa thành một cỗ hồn hỏa mênh mông, thiêu đốt tất cả mãng xà bên trong.

Xoạt Xoạt.

Nữ tử mặc y phục màu đen này dường như trong lúc vô hình đã bị ảnh hưởng một chút, thân thể gầy gò lảo đảo đẩy lui, trước thân thể Lục Lâm Thiên, thân thể xinh đẹp kia run lên, xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Thân thể xinh đẹp có khuôn mặt như thiên sứ, thân thể như ma quỷ, hai mắt nhìn như vô hại, lại đang như cười như không nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Tướng công, chàng không sao chứ? Có tổn thương nặng hay không?

Người vừa mới tới không phải là Ma Linh yêu nữ thì còn có thể là ai, cũng chỉ có Ma Linh yêu nữ mới có thực lực đối phó với nữ nhân mặc y phục màu đen này.

- Là phu nhân, phu nhân tới.

- Không cần phải sợ nữa rồi.

Đệ tử Phi Linh môn nhìn thấy Ma Linh yêu nữ, ánh mắt ngưng trọng tức thì thả lỏng.

Mà ánh mắt của hai người nữ nhân mặc y phục màu đen và Cương Hỏa lại lập tức ngưng trọng nhìn về phía Ma Linh yêu nữ, nhìn Ma Linh yêu nữ, trong ánh mắt kiêng kỵ của Cương Hỏa có chút daˆм tà.

Lục Lâm Thiên nhìn Ma Linh yêu nữ rồi cười khổ, hắn quả thực không biết rốt cuộc yêu nữ này muốn làm gì, hắn nói:

- Nếu như nàng đi ra sớm có lẽ ta cũng không bị thương.

Ma Linh yêu nữ đứng trước người Lục Lâm Thiên, cũng không biết nghĩ gì mà móc ra một chiếc khăn tay, vô cùng thân mật lau sạch vết máu ở khóe miệng Lục Lâm Thiên, vẻ mặt giống như đau lòng, nói:

- Thiếp cũng không muốn, Vô Ảnh Phệ Tủy độc đã tiến hóa, thiếp nhìn qua mới biết được. Không ngờ thực lực của chàng càng ngày càng mạnh, quả thực không tệ.

- Là nàng, Ma Linh yêu nữ.

Khi Kim viên nhìn thấy Ma Linh yêu nữ, ánh mắt theo bản năng hoảng hốt. Hắn vẫn luôn bế quan trong Thiên Trụ giới cho nên cũng không biết chuyện Ma Linh yêu nữ tới Phi Linh môn. Lúc này nhìn thấy Ma Linh yêu nữ, hắn lập tức giống như chuột thấy mèo vậy.

Thế nhưng Kim Viên lại ngay lập tức nhìn thấy Ma Linh yêu nữ thân mật với Lục Lâm Thiên, trực tiếp há hốc mồm, hắn thật sự không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

- Chẳng lẽ là..

Kim Viên lập tức nghĩ tới việc ban đầu ở trong thế giới kia ma chưởng của Lâm Thiên huynh đệ đã làm loạn trên người Ma Linh yêu nữ, chẳng lẽ vì vậy mới có cảnh tượng hiện tại?

Nữ nhân mặc y phục màu đen nhìn Ma Linh yêu nữ, ánh mắt như lệ quỷ chính thức ngưng trọng, buồn bã nói:

- Không ngờ trong Phi Linh môn còn có người mạnh nhưu vậy, không biết các hạ là người phương nào?

Ma Linh yêu nữ lau sạch máu ở khóe miệng Lục Lâm Thiên, lúc này mới xoay người lại, để lại Lục Lâm Thiên còn đang ngạc nheien tới ngẩn người, dường như còn đang cảm nhận mùi thơm nhàn nhạt trong gang tấc. Thế nhưng cũng có khói độc quanh quẩn chung quanh, yêu nữ này càng biểu hiện thân mật thì trong lòng Lục Lâm Thiên lại càng bất an, phán đoán không ra.

Nhìn nữ nhân mặc y phục màu đen, ánh mắt Ma Linh yêu nữ nhảy lên, có chút giận dữ nói:

- Ngươi không biết ta thế nhưng ta lại biết ngươi. Ta còn tưởng là ai, thì ra là Âm Minh Dạ XOa, cho dù trốn tới Thị Hoang thế giới còn chưa đủ, không ngờ còn dám động thủ với tướng công ta. Vậy thì đừng trách ta không khách khí với ngươi.

Ánh mắt nữ nhân mặc y phục màu đen hơi trầm xuống, từ lời nói của đối phương dường như đối phương biết rõ lai lịch của nàng, nàng chính là Âm Minh Dạ Xoa, nàng trầm giọng nói:

- Ngươi rốt cuộc là ai? Cho dù độc công của ngươi rất mạnh, tu vi lại ở trên ta, thế nhưng đừng quên, trong Thị Hoang thế giới này ngươi không giết nổi ta.

Trong đôi mắt của Ma Linh yêu nữ tràn ngập hàn ý, giống như hoàn toàn là một người khác so với lúc thân mật cùng với Lục Lâm Thiên, nàng trầm giọng nói:

- Ta biết rõ đây là Thị Hoang thế giới, ngươi tới Đại Đạo cảnh, thực lực có mạnh hơn nữa cũng khó có thể đánh chết ngươi. Thế nhưng đây là người khác, không có nghĩa là ta không giết được ngươi.

Sắc mặt Âm Minh Dạ Xoa hơi trầm xuống, nói:

- Tiểu oa nhi hung hăng càn quấy, đừng tưởng rằng dựa vào áo nghĩa linh hồn cùng với tu luyện độc công là có thể đối phó được ta. Áo nghĩa của Âm Minh ta không sợ áo nghĩa linh hồn của ngươi.

Dứt lời, làn da trên khuôn mặt khô héo của Âm Minh Dạ Xoa run lên, nói với Cương Hỏa sau lưng:

- Cương Hỏa, ngươi tự mình thu thập những người khác, ta ngăn lại nữ oai nhi này, mặc kệ cuối cùng ngươi có thể diệt Phi Linh môn hay không, điều kiện đã đáp ứng nhất định phải làm, nếu không ta lập tức đi ngay.

Ánh mắt Cương Hỏa rất khó coi, đây tuyệt đối là kết quả mà hắn không muốn, thế nhưng bây giờ hắn đã không còn lựa chọn nào khác. Nếu như Âm Minh Dạ Xoa rời đi mà nói, có nữn hân thi triển độc công kia, hắn nhất định sẽ chết. Cho nên ánh mắt âm độc đảo qua người Lục Lâm Thiên, chỉ cần Âm Minh Dạ Xoa ngăn nữ nhân dùng độc công kia, hắn muốn tiêu diệt Phi Linh môn cũng có cơ hội.

Nghĩ vậy, Cương Hỏa cũng chỉ có thể gật đầu với Âm Minh Dạ Xoa, miệng nói:

- Tốt, chỉ cần ngươi ngăn chặn nữ nhân kia, điều kiện vẫn có tác dụng như cũ.

Âm Minh Dạ Xoa gật đầu, ánh mắt càng âm hàn, trong lòng nàng cũng hiểu rõ nữ tử sử dụng độc công này khó dây vào bao nhiêu, cho nên nàng không thể chủ quan một chút nào.

Ma Linh yêu nữ quay đầu lại nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Thực lực của Âm Minh Dạ Xoa này rất mạnh, áo nghĩa âm minh đối với áo nghĩa linh hồn của ta cũng có một chút tác dujgn áp chế. Tăng thêm thực lực của nàng ta vượt quá Thông Thiên cảnh, ở trong Thị Hoang thế giới này ta muốn ứng phó với nàng vô cùng dễ, thế nhưng cũng không thể làm gì được nàng ta. Dù sao ta cũng phải dùng toàn lực. Còn một Thông Thiên cảnh trung giai, ngươi có thể kiên trì được một lát hay không?

Lục Lâm Thiên suy tư một chút, Ma Linh yêu nữ toàn lực đối phó với Âm Minh Dạ Xoa kia, hắn phải ngăn cản Cương Hỏa kia một lát mới được, xem ra Âm Minh Dạ Xoa kia không phải mạnh mẽ bình thường, Lục Lâm Thiên lập tức gật đầu nói:

- Ta tự bảo mình cũng không thành vấn đề.

Chương 3550: Thôn phệ linh hồn phân thân 1

Ma Linh yêu nữ nghe vậy, trong mắt hiện lên vẻ ngoài ý muốn, dường như cũng có ý muốn biết điểm mấu chốt thực lực của Lục Lâm Thiên tới đâu, cho nên nàng gật đầu, nhìn Âm Minh Dạ Xoa nói:

- Ta cũng rất muốn biết Âm Minh Dạ Xoa thanh danh hiển hách, lĩnh ngộ áo nghĩa âm minh có thể mạnh tới đâu. Có phải thực sự không sợ áo nghĩa linh hồn hay không.

Trong mắt Âm Minh Dạ Xoa hiện lên vẻ ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Tiểu oa nhi nhà ngươi cứ thử là biết.

- Thật sao? Hy vọng ngươi đừng để cho ta thất vọng.

Sau khi Ma Linh yêu nữ dứt lời, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên nụ cười giảo hoạt, lưu quang trong nhẫn trữ vật bắn ra, bỗng nhiên có mười đạo lưu quang phóng ra.

- Ô...

Một đám tiếng ô ô quái dị lập tức vang vọng trong không gian, mười đạo lưu quang trong nhẫn trữ vật của Ma Linh yêu nữ lướt đi, sua đó hóa thành mười bộ khôi lỗi hình người cao chừng hai thước, khí tức sắc bén lạnh lẽo tuôn ra, không gian kịch liệt run rẩy, toàn thân tràn ngập khí tức nguy hiểm, bí văn quanh quẩn.

- Mười bộ Thiên khôi cao giai đỉnh phong.

Đối với mười bộ khôi lỗi này Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ gì, ban đầu ở sơn mạch Cổ Lan, Ma Linh yêu nữ đã từng xuất ra mười bộ khôi lỗi này đối phó với Đỗ Lộc của Thiên Thủy môn. Mười bộ khôi lỗi này đều đạt tới cấp độ Thiên Khôi cao giai, chẳng khác gì là mười người có tu vi Thông Thiên cảnh đỉnh phong. Mười bộ khôi lỗi này còn có thể tạo thành trận pháp hợp kích đề cao thực lực, đủ để chống lại người có tu vi Đại Đạo cảnh.

- Kết trận.

Ma LInh yêu nữ không có chút chậm trễ nào, tâm thần khẽ động, mười bộ khôi lỗi nhanh như thiểm điện kết thành một trận pháp quỷ dị, chỉ một thoáng, năng lượng thiên địa trong cơ thể tương liên, bí văn trên người phát ra quang mang rực rỡ, càng ngày càng chói mắt, uy thế trên người cũng nhảy lên một cấp độ hoàn toàn mới.

- Khôi lỗi.

Ánh mắt Âm Minh Dạ Xoa nhảy lên, nàng cũng cảm nhận được khí tức của mười bộ khôi lỗi này, ánh mắt lần nữa âm thầm ngưng trọng.

- Ô ô.

Liên tiếp có tiếng ô ô quái dị vang vọng, uy năng trên người bộ khôi lỗi tăng vọng, thân thể chớp động quỷ dị, dưới sự khống chế của Ma Linh yêu nữ, từng đạo công kích lập tức đánh về phía Âm Minh Dạ Xoa.

Ầm ầm.

Trong thoáng chốc, một cỗ năng lượng mạnh mẽ được thúc dục khiến cho cả không gian gió nổi mây phun. Ma Linh yêu nữ cũng không dám rớt lại phía sau, thân thể xinh đẹp phá không bắn về phái trước. Theo mười bộ khôi lỗi, khói độc ngập trời quanh thân bắt đầu khởi động, cánh tay ngọc thon dài không chút khách khí đánh ra một đạo khói độc bằng năng lượng, bao phủ toàn bộ không gian chung quanh Âm Minh Dạ Xoa.

- Nữ oa nhi nhà ngươi có chút thủ đoạn, thế nhưng đừng tưởng rằng dựa vào mấy đầu khôi lỗi là có thể đối phó được ta.

Thanh âm giống như u hồn của Âm Minh Dạ Xoa vang lên, khi nói chuyện hàm răng cao thấp không đều lộ ra, nụ cười hung ác như ẩn như hiện, tựa như lệ quỷ. Khẽ phất tay một cái, nguyên lực âm minh trong người bắt đầu tràn ra, thân thể giống như quỷ mỵ thoát khỏi vòng vây của mười đầu khôi lỗi, sau đó hung hăng đánh ra một đạo trảo ấn về phía Ma Linh yêu nữ.

Mắt trảo ấn mang theo khí tức âm hàn cuồn cuộn đánh tới, Ma Linh yêu nữ cũng không dám khinh thường mà lập tức quay người, phất tay một cái, khói độc lan tràn, một đạo chưởng ấn lập tức va chạm với trảo ấn vào một chỗ.

Phanh.

Chưởng ấn đánh ra, âm hàn kinh người và khói độc nhanh chóng khuếch tán ra chung quanh.

Dưới kình khí kinh người này thân thể Ma Linh yêu nữ và Âm Minh Dạ Xoa đều bị đẩy lùi về phía sau, thế nhưng rõ ràng Âm Minh Dạ Xoa bị đẩy lùi không ít, mà công kích của hơn mười đầu khôi lỗi trong nháy mắt đã lần nữa vây công tới.

Thân ảnh Âm Minh Dạ Xoa chỉ có thể nhanh chóng tránh đi, thế nhưng công kích của hơn mười đầu khôi lỗi thiên thủ đã đánh tới, tăng thêm Ma Linh yêu nữ cho nên nàng lập tức bị nhốt lại, chỉ có thể thúc dục khí tức âm hàn khủng bố trong cơ thể, toàn lực chiến một trận với Ma Linh yêu nữ và hơn mười bộ khôi lỗi.

Mắt thấy nữ tử thi triển độc công bị Âm Minh Dạ Xoa ngăn cản, Cương Hỏa triệt để yên tâm, người vốn hắn lo lắng nhất chính là nữ tử thi triển độc công này. Về phần Lục Lâm Thiên, tuy rằng hắn kinh ngạc thực lực chân chính của Lục Lâm Thiên, thế nhưng cũng không phải quá mức lo lắng.

Bàn chân Cương Hỏa đạp hư không, nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt tràn ngập sát ý không thèm che dấu, cười lạnh nói:

- Tiểu tử, để xem ngươi có thể chống lại ta thế nào, ngươi nhất định sẽ chết.

Nhìn Cương Hỏa, trong đôi mắt đen kịt của Lục Lâm Thiên, hàn ý dần dần đại thịnh, sát ý bắn ra. Nếu như thi triển át chủ bài mà nói, đánh chết Cương Hỏa này quả thực có chút lãng phí, thế nhưng dựa vào thực lực của bản thân hắn thì độ khó cũng quá lớn.

- Khặc Khặc,

Cương Hỏa nhìn Lục Lâm Thiên, cười lạnh không ngớt, ánh mắt tràn ngập sát ý. Thân thể mang theo khí tức nóng bỏng ngập trời nhanh như thiểm điện lướt đi. Hỏa diễm rít gào quanh quẩn, trong chớp mắt xẹt qua không gian đi tới trước người Lục Lâm Thiên, một cỗ hỏa diễm ngập trời ngưng tụ thành chưởng ấn đập về phía Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Lực lượng thời gian, không gian của Lục Lâm Thiên lan tràn, thân thể dưới sự chấn động của gợn sóng trong không gian lập tức biến mất tại chỗ.

- Muốn trốn sao? Ta để cho ngươi trốn.

Cương Hỏa lớn tiếng cười lạnh, nhìn thấy Lục Lâm Thiên lần nữa chạy trốn, hắn nở nụ cười lạnh lẽo, thân thể to lớn lập tức lao thẳng về phía đám người Phi Linh môn. Phất tay đánh ra một đạo chưởng ấn xẹt qua không gian mang theo nhiệt độ đáng sợ phóng về phía chúng đệ tử Phi Linh môn.

Chưởng ấn mang theo nhiệt độ kinh khủng phá hủy gợn sóng trong không gian khiến cho gợn sóng trong không gian đều trực tiếp biến thành sương trắng.

- Liên thủ chống lại.

Sắc mặt đám người Kim Viêm, Bàn Sấu hòa thượng, tăng thêm ba người có tu vi Ngộ Chân cảnh ngưng trọng, lập tức ngăn cản, sáu đạo công kích nhanh chóng được đánh ra.

Ầm ầm ầm.

Thanh âm trầm đυ.c vang vọng, thân thể sáu người giống như con thuyền trong giông bão, lập tức lảo đảo bắn ngược xuống biển xương trắng phía dưới không trung.

Phụt.

Trong miệng sáu người có máu tươi đồng thời phun ra, Kim Viên thì tốt hơn một chút, năm người khác kể cả Bàn Sấu hòa thượng sắc mặt đều trắng bệch như tro tàn, máu tươi đầm đìa. Sáu người đồng thời chống lại một chưởng, thế nhưng lại giống như chạy qua một vòng ở quỷ môn quan, bọn họ vốn cũng không phải là đối thủ của Cương Hỏa, kể cả Kim Viêm cũng không có lực tái chiến.

- Tất cả mọi người lui ra phía sau.

Lục Lâm Thiên quát to, Cương Hỏa này thật vô sỉ, đuổi không kịp hắn lập tức ra tay với đệ tử Phi Linh môn, người Phi Linh môn hiện tạ không có ai là đối thủ của Cương Hỏa.

Khi tiếng quát vừa dứt, thân thể Lục Lâm Thiên đồng thời xuất hiện trước người Cương Hỏa, sợ hắn ta lại ra tay với đệ tử Phi Linh môn. Trong mi tâm có một đạo quang mang bắn ra, Đại hồn anh bắn ra, sát khí trên người lan tràn ra trên không trung, thực lực của Đại hồn anh hiện tại đã không dưới bản thể.

Chương 3551: Thôn phệ linh hồn phân thân 2

Sát khí ngập trời từ trong cơ thể Đại hồn anh tràn ra, cả không gian chung quanh lập tức gió nổi mây phun, sát khí giống như một cơn lốc phóng thích.

- Linh hồn phân thân sao?

Ánh mắt Cương Hỏa lạnh nhạt nhìn về phía trước, hắn cho rằng đây là linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, quang mang trên mi tâm lóe lên, linh hồn phân thân lập tức lướt đi.

- Tiểu tử, không giữ lại linh hồn phân thân sao?

Cương Hỏa nở nụ cười âm hiểm, hắn đang có chút buồn bực vì lực phòng ngự của Lục Lâm Thiên quá mạnh, khó đối phó. Thế nhưng linh hồn phân thân không thể nào lại có lực phòng ngự mạnh giống như bản thể, đây chính là cơ hội tốt đưa tới cửa.

Thậm chí trong thâm tâm Cương Hỏa còn mừng thầm, đối phương còn rất trẻ tuổi, kinh nghiệm chiến đấu chưa đủ, thực lực tu vi không đủ tuyệt đối sẽ không chủ động xuất ra linh hồn phân thân, bởi vì làm vậy sẽ chỉ tự hại chính mình mà thôi.

Sưu....

Cho nên Cương Hỏa không có bất kỳ chậm trễ nào, linh hồn phân thân xuất hiện, trực tiếp đánh về phía Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên. Thực lực giống như bản thể, đều mang theo động tĩnh kinh người, trong chốc lát bổ về phía Đại hồn anh.

- Tiểu tử, đây là ngươi tự mình muốn chết a.

Trong suy nghĩ của Cương Hỏa, đối phương chủ động thúc dục ra linh hồn phân thân so với tự mình muốn chết cũng không khác gì nhau. Dứt lời, linh hồn phân thân hắn trực tiếp ngưng tụ ra trảo ấn, chụp vào Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên.

Nhìn linh hồn phân thân của Cương Hỏa, khóe miệng Đại hồn anh nở nụ cười lạnh lẽo, sát khí ngập trời phóng ra, thủ ấn biến hóa, toàn thân có quang mang quỷ dị lan tràn.

Tốc độ của linh hồn phân thân Cương Hỏa rất nhanh, trong giây lát mà nói, đã đủ để cho linh hồn phân thân của Cương Hỏa đánh tới trước người Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên. Một đạo trảo ấn mang theo không gian vặn vẹo đập thẳng vào đầu Đại hồn anh.

Ken két.

Đạo trảo ấn này đánh xuống, tính cả không gian chung quanh Đại hồn anh đều bị trảo ấn xé rách thành mảnh vỡ, thân thể Đại hồn anh cũng trực tiếp bị xé rách thành mảnh vỡ, hóa thành một cỗ tàn hồn và sát khí bị nghiền nát.

- Khặc khặc.

Cương Hỏa lớn tiếng cười lạnh, bản thể và linh hồn phân thân đều đắc ý không thôi, bản thể cao hứng cho nên chưa ra tay với bản thể Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Chỉ là khi Cương Hỏa còn đang cười lạnh, nụ cười lập tức cứng lại trên khuôn mặt hắn, chỉ thấy linh hồn phân thân của đối phương vừa mới bị hắn nghiền nát lại lập tức ngưng tụ thành linh hồn phân thân mới.

Ầm ầm.

Trong chốc lát, tổng cộng bốn mươi tám đạo linh hồn phân thân của Đại hồn anh xuất hiện ở trên không trung, mỗi một đạo linh hồn phân thân đều tràn ngập sát khí, trên bốn mươi tám đạo linh hồn phân thân có linh hồn lực mênh mông chấn động, lan tràn khiến cho cả không gian lung lay sắp đổ, gió nổi mây phun.

Nhìn thấy bốn mươi tám đạo linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên xuất hiện, ánh mắt của Cương Hỏa lập tức kinh hãi, nụ cười lạnh cứng ngắc. Ánh mắt không thể tưởng tượng nổi, hắn hoàn toàn không có cách nào hiểu rõ, vì sao đối phương lại có nhiều linh hồn phân thân như vậy.

Đại hồn anh thúc dục bí pháp Ám Ma phân thân, bốn mươi tám đạo linh hồn phân thân đứng đó, khóe miệng nở nụ cười lạnh, quanh thân là sát khí ngập trời, khủng bố vô cùng.

Một cỗ khí tức linh hồn mênh mông mang theo khí tức âm hàn và sát khí chuyên khắc chế linh hồn đột nhiên từ trong bốn mươi chín đạo linh hồn phân thân của Đại hồn anh phô thiên cái địa tuôn ra. Linh hồn phân thân của Cương Hỏa trực tiếp bị vây quanh.

- Toái Hồn Sư Tử Hống.

- Trảm Hồn Cửu Liên Quyết.

- Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ.

- Thiên Linh Hồn Nhãn.

Dưới ánh mắt kinh hãi của tất cả mọi người phía xa, bốn mươi tám đại công kích linh hồn khủng bố của đại hồn anh và linh hồn phân thân tổng nháy mắt hội tụ tạo thành cơn lốc linh hồn phóng ra, sát khí ngập trời, cả không gian gió nổi mây phun, năng lượng linh hồn giống như hủy diệt lan tràn, giống như một cơn lốc quét qua chân trời.

Tốc độ quá nhanh, trong chớp mắt ngắn ngủi cơn lốc bằng linh hồn này trực tiếp bao phủ linh hồn phân thân của Cương Hỏa vào bên trong, dưới công kishc linh hồn, tăng thêm sát khí lạnh lẽo khủng bố kia, linh hồn phân thân của Cương Hỏa hoàn toàn không có cách nào thoát thân.

Cả phiến không gian bị phá hủy, không gian nứt vỡ từng khúc, khi động tĩnh khủng bố này khôi phục lại thì linh hồn phân thân của Cương Hỏa một lần nữa xuất hiện trên không trung, chỉ là lúc này đã bị thương, ánh mắt ngốc trệ, khí tức suy yếu, thân thể linh hồn hư ảo hơn rất nhiều.

Chỉ là có tu vi Thông Thiên cảnh trung giai, bốn mươi tám đạo linh hồn phân thân của Đại hồn anh lại không thể triệt để đánh chết nó.

Sưu.

Cùng một thời gian, bản thể Đại hồn anh vừa mới bị trảo ấn của linh hồn phân thân Cương Hỏa xé nát hóa thành sát khí ngập trời và tàn hồn lại lần nữa ngưng tụ thành một thân thể hơn trăm thước, bốn mươi tám đạo linh hồn phân thân lập tức tiến vào trong thân thể cực lớn này.

Trên thân thể cực lớn của Đại hồn anh có linh hồn chấn động mênh mông cùng với sát khí lan tràn, thân thể xẹt qua không gian tới trước mắt linh hồn phân thân Cương Hỏa đang ngây ngốc. Dùng thân thể do tàn hồn và sát khí của Đại hồn anh ngưng tụ, muốn phá hủy thân thể cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Sưu...

Linh hồn phân thân Cương Hỏa ngây ngốc, ánh mắt lúc này mới khẽ đổi, giống như khôi phục được một ít thần trí, dường như cũng cảm nhận được dự cảm không tốt cho nên muốn chạy trốn. Tất cả mọi chuyện mà linh hồn phân thân gặp phải đã ngoài dự kiến của hắn

- Trốn không thoát đâu.

Giờ phút này Đại hồn anh hơn trăm thước đạp không mà đứng, hắn đã sớm chuẩn bị từ trước, cái miệng há ra, một cỗ lực cắn nuốt mạnh mẽ tuôn ra, sát khí âm trầm mênh mông và linh hồn lực bắt đầu khởi động, trong chốc lát thôn phệ linh hồn phân thân còn đang ngốc trệ của Cương Hỏa.

Sát khí âm trầm mênh mông bắt đầu khởi động, tăng thêm bản năng của Đại hồn anh, giờ phút này thôn phệ linh hồn phân thân đang bị thương của Cương Hỏa giống như cá voi hút nước, trước người lập tức hình thành một vòng xoáy khổng lồ, trực tiếp bao phủ linh hồn phân thân của Cương Hỏa vào bên trong.

- Dừng tay, ngươi dám.

Bản thể Cương Hỏa kinh hãi, linh hồn phân thân không thể xảy ra chuyện gì, đây chính là nửa cái mạng của hắn a. Thân thể bản thể lập tức phóng về phía trước, nếu như linh hồn phân thân gặp chuyện không may, nửa cái mạng của hắn cũng sẽ không còn.

- Hư lao thời không.

Bản thể Cương Hỏa có động tĩnh, bản thể Lục Lâm Thiên cũng lập tức phóng lên phía trước, bố trí Hư lao thời không. Có áo nghĩa thời gian và không gian tập trung vào người Cương Hỏa, từng vết nứt không gian đen kịt lan tràn, so với bất kỳ lợi khí nào còn sắc bén hơn nhiều. Cương Hỏa lập tức bị vây khốn bên trong, chật vật tránh né vết nứt không gian đen kịt, vô cùng nguy hiểm đang bao phủ thân thể.

Đồng thời thân thể Lục Lâm Thiên cũng xuất hiện trong Hư lao thời không, thủ ấn quỷ dị trong tay đánh xuống, quanh thân có một cỗ quang mang chói mắt lan tràn ra.

Chương 3552: Hỗn Độn Âm Dương Quyết 1

- Bí pháp Ám Ma phân thân.

Cùng lúc bản thể Lục Lâm Thiên lập tức tách ra ba mươi đạo linh hồn phân thân, uy áp linh hồn mênh mông sắc bén, lạnh lẽo hàng lâm phiến thiên địa này.

Linh hồn lực bàng bạc khiến cho phong vân kích động, thiên hôn địa ám, ba mươi đạo linh hồn phân thân trong Hư lao thời không lập tức vây quanh Cương Hỏa.

Giờ phút này thân thể khổng lồ hơn trăm thước của Đại hồn anh khẽ mở mồm, triệt để thôn phệ linh hồn phân thân của Cương Hỏa vào trong miệng.

Phụt.

Tổn thất linh hồn phân thân, Cương Hỏa lập tức há mồm phun ra một ngụm máu tươi, nửa cái mạng cũng mất, trọng thương bực này không tầm thường một chút nào, khiến cho toàn thân hắn run rẩy.

Cương Hỏa thừ người đứng trong Hư lao thời không, từng đạo vết nứt đen kịt trong không gian giống như mũi tên lan tràn tới trước ngời hắn, áo nghĩa không gian bao phủ, hung hăng áp chế người Cương Hỏa khiến cho hắn lần nữa phun ra máu tươi.

Sưu.

Đại hồn anh nhanh chóng trở lại trong mi tâm của bản thể Lục Lâm Thiên, thôn phệ linh hồn phân thân của Cương Hỏa, Đại hồn anh cần phải nhanh chóng thôn phệ mới được. Tuy rằng linh hồn phân thân của Cương Hỏa bị trọng thương, thế nhưng năng lượng vẫn vô cùng khổng lồ.

- Thiên Linh Hồn Nhãn.

- Trảm Hồn Cửu Liên Quyết.

- Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ.

- Toái Hồn Sư Tử Hống.

Lúc này ba mươi đạo linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên cũng không có bất kỳ trì hoãn nào, linh hồn lực mênh mông từ trong cơ thể phô thiên cái địa tuôn ra. Đồng thời thúc dục công kích linh hồn khủng bố, chỉ một thoáng, ba mươi đạo công kích linh hồn hình thành.

Ầm ầm.

Dưới công kích linh hồn tràn ngập giống như cơn lốc, không gian hỗn loạn, không gina hỏa diễm quanh thân Cương Hỏa dưới công kích linh hồn phô thiên cái địa trực tiếp bị phá hủy.

Quang nhận bằng linh hồn, lỗ đen bằng linh hồn, sóng âm bằng linh hồn, chưởng ấn bằng linh hồn, lực lượng linh hồn khủng bố trực tiếp bao phủ Cương Hỏa vào bên trong. Dưới công kích linh hồn khủng bố, cả không gian rung chuyển.

Trên khuôn mặt đám đệ tử Phi Linh môn xa xa cùng với thanh niên do nữ nhân mặc y phục màu đen mang tới tràn ngập vẻ rung động.

Cơn lốc bằng linh hồn khủng bố giống như vòi rồng khuếch tán, tuy rằng Cương Hỏa có tu vi Thông Thiên cảnh trung giai thế nhưng ánh mắt cũng nhanh chóng ngốc trệ.

Công kích linh hồn không phải là công kích bình thường, huống chí dưới tình huống Cương Hỏa liên tiếp bị thương, dùng đủ loại thủ đoạn của Lục Lâm Thiên, cho nên hắn càng phải liên tiếp đối mặt với công kích liên miên không ngừng.

Sưu Sưu.

Bản thể Lục Lâm Thiên như thiểm điện lần nữa xuất hiện trước người Cương Hỏa đang ngây ngốc, lực lượng thời gian đồng hóa gợn sóng trong không gian, một đạo chưởng ấn lập tức chụp về phía Cương Hỏa đang ngây ngốc.

Khi chưởng ấn này đánh xuống, thân thể Cương Hỏa đang ngây ngốc vì công kích linh hồn của Lục Lâm Thiên đột nhiên run lên, ánh mắt ngây ngốc lập tức sáng ngời, âm trầm cười lạnh nói:

- Tiểu tử, ta tuyệt đối sẽ không buông tha cho ngươi. Ngươi cho rằng ta dễ đối phó như vậy sao? Ngày hôm nay ta sẽ nghiền nát ngươi thành tro bụi.

Thanh âm mang theo sự giận dữ, oán hận vang vọng, ánh mắt Cương Hỏa trầm xuống, ngay khi một chưởng của Lục Lâm Thiên đang đánh tới, trong sát na thân ảnh dùng bộ pháp quỷ dị, không lùi mà tiến tới, nhanh chóng xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Hung hăng đánh ra một đạo chưởng ấn, không gian lập tức vỡ nát, chưởng ấn nhanh như thiểm điện đập về phía Lục Lâm Thiên.

Đạo chưởng ấn này rất là quái dị, có vô số hỏa diễm ngập trời lan tràn ra chung quanh, trong lúc mơ hồ có tiếng sấm nổ mạnh.

Phanh.

Chưởng ấn va chạm, thân thể Lục Lâm Thiên lập tức từ trên không trung rơi xuống, trong miệng có một ngụm máu tươi phun ra.

Phụt.

Sau khi Lục Lâm Thiên thi triển bí pháp Ám Ma phân thân đã không còn bao nhiêu lực lượng, mỗi một lần sau khi thi triển bí pháp Ám Ma phân thân, tiêu hao của hắn thực sự quá mức khổng lồ, đã rút sạch tất cả nguyên lực trong cơ thể Lục Lâm Thiên, bằng không căn bản không có cách nào chống đỡ khi thi triển công kích khủng bố như vậy.

Phanh.

Thân thể Lục Lâm Thiên hung hăng đập xuống phía dưới mang theo máu tươi. Thân thể từ trên không trung hung hăng đập xuống biển xương màu trắng phía dưới. Vô số xương cốt trắng bắn tứ tung.

Cương Hỏa dường như cũng không chịu nổi, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, tình huống so với Lục Lâm Thiên cũng không khá hơn là bao.

Nhìn thân thể Lục Lâm Thiên bị nện xuống dưới biển xương cốt, ánh mắt Cương Hỏa oán hận không thôi, thân thể máu tươi đầm đìa phóng từ trên xuống dưới giống như chim ưng vồ mồi, hung hăng đập về phía Lục Lâm Thiên ở dưới biển xương.

Sưu.

Thân thể Cương Hỏa nhanh chóng xuyên thủng không gian đánh xuống, giống như thiên thạch lao xuống, mang theo một chưởng khủng bố cùng với nhiệt độ nóng bỏng và không gian vỡ nát trong chốc lát đánh tới trước người Lục Lâm Thiên.

Cương Hỏa này rõ ràng đã liều mạng, Lục Lâm Thiên bị trọng thương và tiêu hao hầu như không còn cho nên cũng không thể tránh được. Một đạo chưởng ấn đánh tới, hắn cũng chỉ có thể nhanh chóng đánh ra một chưởng, cắn răng, trong lòng hét lớn:

- Hỗn Độn Âm Dương Quyết.

Sưu.

Hai đạo chưởng ấn va chạm thẳng vào nhau, trong chốc lát, trong chưởng ấn của Lục Lâm Thiên có một cỗ hấp lực cực lớn trực tiếp hấp thu chưởng ấn của Cương Hỏa. Công kích mênh mông của Cương Hỏa lập tức bị cắn nuốt, nguyên lực trong cơ thể không ngừng bị hút ra bên ngoài, nhanh chóng tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

- Xảy ra chuyện gì?

Ánh mắt Cương Hỏa hoảng hốt, cảm nhận nguyên lực trong cơ thể đang không ngừng bị cắn nuốt, hắn muốn giãy dụa, thế nhưng căn bản không có cách nào đào thoát.

Lúc này Cương Hỏa đã liên tiếp bị trọng thương, linh hồn phân thân bị diệt, sau khi công kích linh hồn thậm chí còn không cách nào hồi phục tinh thần được, căn bản không có cách nào giãy dụa khỏi sự thôn phệ của Hỗn Độn Âm Dương Quyết.

KHông có cách nào ngăn cản, Cương Hỏa chỉ có thể toàn lực giãy dụa, chỉ là vẫn hoàn toàn không có cách nào thoát khỏi, nguyên lực cuồn cuộn không dứt đang bị Lục Lâm Thiên thôn phệ.

Lục Lâm Thiên cũng không chịu nổi, tuy rằng Cương Hỏa đã bị trọng thương, thế nhưng dù sao vẫn là người có tu vi Thông Thiên cảnh trung giai, nguyên lực mênh mông cắn nuốt vào trong cơ thể, dù sao Lục Lâm Thiên cũng chỉ là Ngộ Chân cảnh cao giai, thậm chí chỉ mới đột phá Ngộ Chân cảnh cao giai mà thôi.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Linh Vũ Quyết, Cương Hỏa toàn lực giãy dụa, không gian chung quanh hai người có một cỗ lực lượng cắn nuốt cực lớn tuôn ra, lập tức rít gào, hình thành một vòng xoáy cực lớn xoay tròn, không gian vặn vẹo, trong không gian chung quanh, vô số xương cốt màu trắng bị xốc lên, trực tiếp vây quanh hai người rồi xoay tròn.

Trong giây lát ngắn ngủi, dưới lực cắn nuốt cực lớn kia, biển xương cốt màu trắng phía dưới, cả mấy trăm vạn bộ thi thể đều xoay chung quanh hai người, tạo thành một vòng xoáy cực lớn giống như kết nối giữa trời và đất.

Hai người Lục Lâm Thiên và Cương Hỏa đã sớm bị vòng xoáy bằng xương cốt bao phủ, không nhìn thấy bóng dáng.

Chương 3553: Hỗn Độn Âm Dương Quyết 2

Vòng xoáy bằng xương trắng vô cùng khổng lồ, giống như kết nối giữa trời và đất, vòng xoáy bằng xương trắng khổng lồ giống như một con quay, không ngừng xoay tròn, tốc độ xoay tròn càng lúc càng nhanh, lực cắn nuốt cũng càng lúc càng lớn.

Lực cắn nuốt cực lớn từ trong vòng xoáy tuôn ra, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, hiện ra vô số vết nứt đen kịt. Khí lưu cuồng bạo tạo thành một cơn lốc rít gào, khiến cho cả thiên địa chung quanh lờ mờ.

Vô số đệ tử Phi Linh môn lúc này cũng chỉ có thể nhanh chóng lui lại, dưới lực cắn nuốt này, một khi tới gần, nguyên lực và linh hồn lực trong cơ thể đều bị cắn nuốt ra bên ngoài, khiến cho bọn họ không dám tới gần một chút nào.

Phanh Phanh.

Dưới sự vây công của mười bộ khôi lỗi, Âm Minh Dạ Xoa cực kỳ nguy hiểm, Ma Linh yêu nữ cũng thừa cơ đánh ra một đạo quang trụ bằng khói độc hung hăng nện vào lưng của Âm Minh Dạ Xoa.

Xoạt Xoạt.

Thân thể Âm Minh Dạ Xoa lảo đảo bổ nhào về phía trước, khuôn mặt khủng bố kia tái nhợt, quay đầu nhìn về phía ngọn núi bằng xương trắng đang xoay tròn cách đó không xa, lần nữa nhìn Ma Linh yêu nữ và mười bộ khôi lỗi, thân thể giống nhưu u hồn lóe lên, lập tức đáp xuống bên người thanh niên kỳ lạ kia.

Ánh mắt người thanh niên kia nhìn vào ngọn núi bằng xương trắng đang xoay tròn, sau đó được Âm Minh Dạ Xoa dắt tay dời đi. Trước khi đi, Âm Minh Dạ Xoa còn dùng ánh mắt oán hận nhìn Ma Linh yêu nữ và chúng nhân Phi Linh môn rồi bỏ chạy.

Ma Linh yêu nữ không có ý tứ truy đuổi, muốn đánh chết Âm Minh

Dạ Xoa cũng không phải là một chuyện dễ dàng, ít nhất trong Thị Hoang thế giới này khó có thể làm được.

Thu hồi mười bộ khôi lỗi, thân ảnh xinh đẹp lập tức đi tới trước ngọn núi bằng xương trắng đang xoay tròn, chung quanh có lực cắn nuốt cực lớn lan tràn, thân thể Ma Linh yêu nữ không khỏi lùi về phía xa một chút, trong đôi mắt đen kịt hiện lên vẻ nghi hoặc.

Cả biển xương trắng bao la lúc này đều hội tụ lại một chỗ, trình độ khổng lồ không cần phải nói, khổng lồ vô cùng, cao như xuyên thẳng mây xanh, nhìn qua khiến cho người ta rung động. Lúc này xương trắng còn đang không ngừng xoay tròn, bên trên lan tràn ra một cỗ lực cắn nuốt kinh người.

Sưu..

Người có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai của Liệt Hỏa môn đang giao thủ với Bạch Kinh Đường khó phân thắng bại nhìn thấy cảnh này đâu còn dám chống lại, cho nên mặc kệ Bạch Kinh Đường mà nhanh chóng chạy trốn.

Bạch Kinh Đường luôn bị áp chế ở hạ phong, người này tuy rằng cũng là Thông Thiên cảnh sơ giai, thế nhưng thời gian đột phá Thông Thiên cảnh sơ giai so với Bạch Kinh Đường còn dài hơn nhiều, lúc này người này muốn chạy trốn, Bạch Kinh Đường cũng khó có thể ngăn cản.

Sưu.

Mà ngay khi thân thể của người có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai của Liệt Hỏa môn vừa mới bước ra thì một đạo thân ảnh đã đột nhiên xuất hiện, một đạo chưởng ấn trực tiếp đánh xuống, trực tiếp đập người này từ trên không trung rơi xuống mặt đất.

Phụt.

Trong miệng người có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai kia lập tức có máu tươi phun ra, thân thể còn chưa kịp nhúc nhích thì đã bị mấy đạo cấm chế đánh xuống, thân thể Ma Linh yêu nữ lập tức đáp xuống, miệng nói:

- Giữ lại ngươi cho Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư ăn a.

....

Môn nhân Liệt Hỏa môn cao hứng bừng bừng, thanh thế to lớn xông tới Phi Linh môn, thế nhưng một lát sau lại mất đi động tĩnh khiến cho tất cả mọi người ở trong Huyết Sát thâm uyên nghi hoặc không thôi.

Mấy ngày sau, kết cục của Liệt Hỏa môn lần nữa từ trong sơn mạch Huyết Đô truyền ra. Nhất thời tạo thành sóng to gió lớn, thực lực của Phi Linh môn lần nữa khiến cho người ta rung động, không có ai nghĩ tới thực lực của Phi Linh môn lại cường hãn tới tình trạng này.

Trong Phi Linh môn, ngọn núi bằng xương trắng khổng lồ xoay tròn, lực cắn nuốt cực lớn khiến cho không ai có thể tới gần. Động tĩnh phong vân biến sắc tiếp tục kéo dài hơn nửa tháng còn chưa có dấu hiệu chấm dứt. Ngọn núi bằng xương trắng giống như kết nối giữa trời và đất, giống như một con quay xoay tròn, phải tận mắt nhìn thấy mới có thể cảm giác được sự rung động này, bởi vì sự rung động này khó có thể diễn tả bằng lời.

Xa xa, không ít người trong Phi Linh môn chỉ dám đứng từ xa nhìn lên không trung mà không dám tới gần. Một khi tới gần, nguyên lực và linh hồn lực trong cơ thể giống như cũng bị hút ra, khiến cho không có ai dám tới gần.

Bạch Kinh Đường nhìn chăm chú về phía ngọn núi bằng xương trắng đang xoay tròn, có chút lo lắng nói:

- Phu nhân, chưởng môn sẽ không có việc gì chứ?

Ma Linh yêu nữ nhìn phía trước, động tĩnh kỳ lạ này ngay cả nàng cũng không có cách nào lý giải, ngọn núi bằng xương trắng xoay tròn, linh hồn lực của nàng cũng khó có thể tiến vào bên trong. Một khi linh hồn lực tiến vào bên trong sẽ lập tức bị thôn phệ, cho nên nàng trả lời Bạch Kinh Đường:

- Ta chỉ có thể cảm giác được khí tức của chàng vẫn còn, không những thế khí tức còn càng ngày càng mạnh, khí tức của môn nhân Liệt Hỏa môn kia càng ngày càng yếu, cho nên chắc có lẽ sẽ không xảy ra việc gì.

Kim Viên nhìn phía trước, lại nhìn qua Ma Linh yêu nữ, trong lòng vẫn còn có chút kiêng kỵ, nói:

- Ma... Phu nhân, Lâm Thiên huynh đệ thực sự không có việc gì chứ? Chúng ta có cần giúp Lâm Thiên huynh đệ thứ gì không?

Ma Linh yêu nữ do dự một lát, khẽ than thở, trên khuôn mặt khuynh quốc khuynh thành có chút lo lắng, nói:

- Tốt nhất chúng ta không nên quấy rầy chàng, thủ đoạn của chàng không ít, bí mật cũng không ít, chàng sẽ không xảy ra chuyện gì lớn, bằng không bằng vào tính cách của chàng cũng sẽ không liều mạng như vậy.

Ầm ầm.

Sau khi Ma Linh yêu nữ dứt lời, ngọn núi bằng xương trắng khổng lồ đang xoay tròn lần nữa run lên, khiến cho mặt đất run rẩy giống như sơn băng địa liệt.

Ngọn núi khổng lồ bằng xương trắng lập tức lẳng lặng đứng trên mặt đất, khổng lồ vô cùng, xông thẳng lên trời cao, sau khi ngọn núi bằng xương trắng cực lớn này ngừng xoay tròn thì lực cắn nuốt cực lớn cũng tiêu tán.

Núi non trùng điệp lờ mờ.

Rống.

Ô.

Tiếng thú minh vang vọng, vô số cường giả thú tộc xuất hiện trong mảnh núi non xanh biếc, liên miên này.

Trong dãy núi có một cửa động không gian cực lớn, chung quanh cửa động, năng lượng thiên địa nồng đậm tới mức đáng sợ, một cỗ hung uy mênh mong lan tràn ra, phảng phất như trong động khẩu này có một đầu cự thú ngập trời tồn tại.

Giờ phút này hơn mười đạo thân ảnh cùng với mấy ngàn người phía sau xuất hiện trên không trung cửa động khẩu này.

Trong đám người, đi đầu là một thanh niên mặc áo bào màu vàng có mái tóc xoăn màu vàng, trong mi tâm có ấn ký màu vàng, nhìn qua tôn quý mà lại thần bí, yêu dị, hai mắt khiến cho người ta nhìn vào giống như muốn thần phục vậy.

Bên người thanh niên mặc áo bào màu vàng này có một nữ tử xinh đẹp, khuôn mặt thanh tú, khí chất cao quý, giống như một đóa hoa sen mới nở, không nhiễm trần thế, ánh mắt nữ tử này nhìn qua thanh niên mặc áo bào màu vàng nói:

Chương 3554: Không minh tiểu thiên thế giới

- Tiểu Long, đây chính là Thần Thú bí cảnh, chỉ có đệ tử trọng yếu snhaast mới có thể tiến vào trong Thần Thú bí cảnh tu luyện, dùng thiên phú đã được mẫu hoàng ta đánh giá của ngươi, ta tin rằng ngươi có thể nhận được chỗ tốt cực lớn. Đến lúc đó rất nhanh chóng có thể vượt qua ta.

Tiểu Long mỉm cười, nhìn nữ tử không nhiễm bụi trần này nói:

- Tĩnh thần, dùng tu vi của ngươi, hiện tại ta còn kém quá xa, thực sự khó có thể đuổi kịp ngươi.

Tĩnh Thần công chúa nói:

- Ta tin ngươi, mẫu hoàng cũng tin tưởng ngươi. Ngươi thực sự quá đặc biệt, trong khoảng thời gian ngắn tu vi của ngươi tiến bộ giống như bay, ta tin rằng không bao lâu nữa ngươi có thể vượt qua ta. Đến lúc đó thậm chí có thể trở thành một trong những Thần Thú đại trướng, thần thú bí cảnh chính là địa phương do kỳ tích tạo ra. Ngươi là người ta thấy có thiên phú tốt nhất và tốc độ tăng trưởng tu vi nhanh nhất, mà ngay cả mẫu hoàng cũng tán thưởng ngươi có thừa. Cho nên mới khuyên bảo các trưởng lão cho ngươi tiến vào trong thần thú bí cảnh.

- Cảm ơn ngươi, cũng cảm ơn Tử Hoàng.

Tiểu Long cảm kích nói với Tĩnh Thần công chúa, nói xong, dường như nhớ ra cái gì cho nên hắn nói:

- Thiên phú và tốc độ tu luyện của ta cũng không phải là nhanh nhất và tốt nhất.

- Ý ngươi muốn nói lão đại ngươi sao? Ngươi luôn nhắc tới hắn, ta thậm chí còn mong được gặp hắn, không biết rốt cuộc hắn là dạng nhân loại gì, thực sự lợi hại như lời ngươi nói sao?

Tiểu Long cười cười nói:

- Có cơ hội ta nhất định sẽ giới thiệu lão đại cho ngươi biết, có lẽ tu vi của lão đại hiện tại cũng tiến bộ cực lớn. Nếu ta chậm trễ một chút có lẽ không theo kịp lão đại.

Tĩnh Thần công chúa dịu dàng cười nói:

- Dùng thiên phú của ngươi, nếu như có thể nhận được truyền thừa của một trong mấy vị thần thú trong truyền thuyết, sau này cũng có thể tuy tiện ngao du trong ba ngàn đại thiên thế giới này.

- Truyền thừa của thần thú?

Tiểu Long mỉm cười, nhìn lên không trung lẩm bẩm nói:

- Lão đại, hiện giờ huynh tốt chứ? Nhất định đệ sẽ tìm được huynh.

Trong tiểu thiên thế giới Vô Minh, mỗi một ngày đều có không ít chuyện xảy ra, trong Vô Minh tiểu thiên thế giới có diện tích khổng lồ, mênh mông vô cùng, mỗi ngày đương nhiên đều xuất hiện không ít chuyện.

Nhưng mà gần đây có một chuyện khiến cho tất cả mọi người cảm thấy hứng thú, chuyện này liên quan tới Thải Vân thương hội, bởi vì trong phân đà của bọn họ bắt đầu đấu giá ra vài bộ khôi lỗi cùng với chiến hạm.

Phân đà của Thải Vân thương hội đấu giá khôi lỗi tọa giá và chiếm hạm, đây vốn là chuyện bình thường. Thế nhưng có chút kỳ lạ là trước khi Thải Vân thương hội đấu giá khôi lỗi tọa giá và chiếm hạm lại cố ý tìm không ít bá chủ một phương có địa vị bất phàm cùng với những người cầm lái các thế lực trong Vô Minh tiểu thiên thế giới thử nghiêm một chút, kết quả khiến cho tất cả mọi người kinh ngạc.

Hóa ra những khôi lỗi tọa giá này không giống như khôi lỗi tọa giá bình thường. Tiêu hao ít hơn, thế nhưng tốc độ lại rấ tnhanh, so với khôi lỗi tọa giá bình thường có tốc độ nhanh hơn nhiều, tạo hình cũng cực kỳ kỳ lạ, khiến cho trong lòng mọi người rung động.

Mà chiến hạm kia cũng kinh người, uy lực so với chiến hạm đồng cấp còn lớn hơn không chỉ mấy lần, sau khi trải qua thí nghiệm, những khôi lỗi tọa giá và chiến hạm này lập tức trở thành vật tất cả các thế lực lớn cùng với bá chủ khắp nơi tranh đoạt.

Cuối cùng giá cả khi đấu giá cũng tới trình độ kinh người, đây là tình huống chưa bao giờ có trên đấu giá hội, chỉ tiếc số lượng những khôi lỗi tọa giá và chiến hạm này không nhiều. Không ít người đành phải hậm hực mà về, cuối cùng cũng có không ít người đặt hàng với Thải Vân thương hội.

Trong Vô Minh tiểu thiên thế giới, phân đà Thải Vân thương hội không thể không truyền tin tức này lên bên trên, đồng thời lập tức phái người vào trong Thị Hoang thế giới, những khôi lỗi tọa giá cùng với chiến hạm này đều tới từ Thị Hoang thế giới.

Trong Thị Hoang thế giới, trong Thải Vân thương hội, trong một đình viện tinh xảo có một lão giả thân thể gầy gò, thế nhưng nhìn qua lại vô cùng khôn khéo, người này đang cung kính hành lễ với An Thi Dao, nói:

- Bái kiến Nhị tiểu thư.

An Thi Dao có chsut ngoài ý muốn hỏi:

- Lý chấp sự, sao ngươi lại tự mình tới đây?

Lý chấp sự vội vàng nói:

- Nhị tiểu thư, lần này ta tới đây là vì khôi lỗi tọa giá cùng với Phi Hổ chiến hạm mà người mang tới.

An Thi Ngọc nghe vậy lập tức nói:

- Có phải xảy ra chuyện gì hay không?

Lý chấp sự trả lời:

- Là như thế này, khôi lỗi tọa giá và Phi Hổ chiến hạm mà Nhị tiểu thư lấy ra đều có giá trên trời, cũng khiến cho thanh danh phân đà Thải Vân thương hội chúng ta lan truyền khắp Vô Minh tiểu thiên thế giới, hiện tại không ít người đặt hàng, quan trọng nhất chính là...

An Thi Ngọc nghe vậy, sắc mặt khẽ đổi, nói:

- Quan trọng nhất là gì?

- Tiểu thư, quan trọng nhất chính là khôi lỗi tọa giá kia, chúng ta thử luyện chế ra thứ giống như đúc, thế nhưng tốc độ lại giảm lớn, căn bản không có cách nào phục chế. Phi Hổ chiến hạm cũng vậy, chúng ta cũng dựa theo bản ban đàu mà luyện chế giống như đúc, thậm chí còn không có cách nào luyện chế thành công.

Lý chấp sự nói.

Trong đôi mắt thanh tịnh của An Thi Dao có chút ngưng trọng, ngẩng đầu nói:

- Vậy lần này Lý chấp sự tới đây là...

- Lần này ta tới đây là nhận được mệnh lệnh, không ít trưởng lão rất tán thưởng Nhị tiểu thư, cũng hy vọng Nhị tiểu thư có thể lấy thêm một ít khôi lỗi tọa giá cùng với chiến hạm ra, nếu như có thể lấy ra cấp bậc càng cao thì càng tốt.

Lý chấp sự nói.

An Thi Dao khẽ than thở, trong mắt có chút bất đắc dĩ và rung động, bờ môi son khẽ mở, nói:

- Ta sẽ nghĩ biện pháp, thế nhưng hai tháng trước đã xảy ra một ít chuyện, trước mắt ta cũng không có cách nào liên hệ với người luyện chế khôi lỗi tọa giá cùng với chiến hạm.

Lý chấp sự nghe vậy, sau khi do dự một chút rồi nói:

- Nhị tiểu thư, bên trên cũng hy vọng Nhị tiểu thư có thể tận lực lôi kéo người này. Thải Vân thương hội có thể ủng hộ, nếu như người này có thể gia nhập Thải Vân thương hội mà nói, các trưởng lão nhất định khẽ khiến cho Nhị tiểu thư rời khỏi Thị Hoang thế giới.

An Thi Dao phất phất tay nói:

- Ta rất ưa thích Thị Hoang thế giới này, không cần phải trở về. Ngươi trở về trước đi, nói với các trưởng lão bên trên, bất kể như thế nào, ta vẫn là người của An gia, là một phần tử của Thải Vân thương hội.

Theo thời gian trôi qua, trong cả Thị Hoang thế giới lúc này Phi Linh môn cũng có chút danh tiếng, hai lần làm trọng thương Liệt Hỏa môn, đây không phải là chuyện mà sơn môn bình thường có thể làm được.

Thời gian hai năm giống như cát chảy qua đầu ngón tay, danh khí của Phi Linh môn trong Thị Hoang thế giới càng lớn. Trong hai năm này, Phi Linh môn bắt đầu phát triển quy mô, Bạch Kinh Đường, Bàn Sấu hòa thượng cùng với Kim Viên là ba nhân vật đại biểu Phi Linh môn, lấy sơn mạch Huyết Đô làm trung tâm, chinh chiến bốn phía không ngớt, cơ hồ chiếm đoạt tất cả sơn môn chung quanh, nếu như kháng cự thì trực tiếp diệt trừ.

Chương 3555: Đại lục Linh Vũ biến hóa 1

Bạch Kinh Đường vốn có dã tâm bừng bừng, bất quá lúc trước do thực lực của hắn không đủ mà thôi. Mà lúc này đột phá tới Thông Thiên cảnh, đương nhiên là muốn thi triển quyền cước một phen. Đầu tiên là thu thập mấy sơn môn tam lưu có thực lực không kém như Thiên Dương môn. Sau đó khuếch trương ra bốn phía, đám sơn môn tam lưu chung quanh căn bản không có cách nào ngăn cản.

Đương nhiên tất cả chuyện này âm thầm được Ma Linh yêu nữ ủng hộ, bằng không đám người Bạch Kinh Đường, Kim Viên, Bàn Sấu hòa thượng cũng không dám khuếch trương lớn như thế.

Nhưng có Ma Linh yêu nữ âm thầm ủng hộ thì hoàn toàn không giống. Một khi Phi Linh môn gặp trở ngại, có cường giả mà Bạch Kinh Đường cùng với Kim Viên không giải quyết được thì người này sẽ vô duyên vô cớ biến mất, hoặc là chết bất đắc kỳ tử.

Trong thời gian hai năm, Phi Linh môn thôn phệ không ít sơn môn tam lưu lớn nhỏ, cũng có nhiều Ngộ Chân cảnh xuất hiện. Thậm chí Phá Giới cảnh càng nhiều hơn. Đội ngũ so với hai năm trước đã khổng lồ hơn gấp mấy lần, trong lúc mơ hồ đã có hình dáng sơ khai của thế lực nhị lưu.

Phi Linh môn chính thức quật khởi, đương nhiên cũng khiến cho không ít thế lực nhị lưu chú ý. Chỉ là sau có kết cục hai lần thất bại của Liệt Hỏa môn, những thế lực nhị lưu này cũng không dám đơn giản trêu vào Phi Linh môn. Ai cũng không biết sau Phi Linh môn còn có thứ gì. Huống chi cũng không biết là ai truyền đi tin tức rất có thể Phi Linh môn có quan hệ với Linh Thứu Tháp, chuyện này càng khiến cho mọi người kiêng kỵ.

Trong thời gian hai năm, môn nhân Phi Linh môn không ngừng đề phòng Liệt Hỏa môn xâm phạm quy mô lớn lần thứ ba. Thế nhưng trong hai năm này cũng không nhìn thấy người Liệt Hỏa môn đến, chuyện này bắt đầu khiến cho người Phi Linh môn cảm thấy ngoài ý muốn.

Trong Phi Linh môn, trong lúc bất tri bất giác lại hai năm nữa trôi qua, ngọn núi bằng xương trắng khổng lồ đứng trong Phi Linh môn, giống như được một cỗ lực lượng vô hình níu giữ, không thể chia cách.

Trong ngọn núi bằng xương trắng khổng lồ, Lục Lâm Thiên không xuất hiện, cứ như vậy hai năm tổi qua.

Lục Lâm Thiên không có mặt, đám người Kim Viên, Bạch Kinh Đường, Bàn Sấu hòa thượng chỉ có thể nghĩ biện pháp tăng cường thực lực Phi Linh môn và đối phó với Liệt Hỏa môn.

Bạch Kinh Đường và mấy người Phạm Thống sau khi âm thầm hỏi ý kiến Ma Linh yêu nữ, được Ma Linh yêu nữ cho phép mới bắt đầu mở rộng Phi Linh môn trên quy mô lớn.

Trong thời gian hai năm, Lục Lâm Thiên không có bất kỳ động tĩnh gì, thậm chí còn không biết sống hay chết. Đám người Bạch Kinh Đường, Kim Viên mấy lần cũng muốn hủy ngọn núi bằng xương trắng đi, thế nhưng đều bị Ma Linh yêu nữ ngăn cản.

Trong hai năm này, chung quanh ngọn núi khổng lồ bằng xương trắng cũng được liệt là cấm địa trong Phi Linh môn, ai cũng không thể tới gần. Thậm chí Ma Linh yêu nữ còn bố trí cấm chế bằng khói độc chung quanh, khiến cho người ta muốn tới gần cũng không dám.

Trên đại lục Linh Vũ, những năm này mỗi ngày cơ hồ đều có biến hóa xảy ra, chung quy mà nói, sau khi Lục Lâm Thiên rời đi, lại xảy ra biến hóa kinh thiên động địa.

Từ khi Lục Lâm Thiên và Tiểu Long rời khỏi đại lục Linh Vũm năng lượng thiên địa trên đại lục Linh Vũ mỗi ngày đều tăng lên, càng xảy ra mấy lần biến đổi lớn.

Sau khi mỗi một lần cả thiên địa đại lục Linh Vũ ầm ầm run rẩy, tất cả linh vật, tu luyện giả trên thế giới này đều nhận được chỗ tốt cực lớn, tu vi cảnh giới tăng vọt, lĩnh ngộ qua nút cổ chai, tự động độtp há.

Mà trình độ nồng đậm của năng lượng thiên địa lúc này khiến cho tốc độ tu luyện của mọi người trực tiếp tăng lên mấy lần, tốc độ này giống như là đang bay vậy. Tất cả mọi người đều có thể cảm giác được tu luyện giống như được thần trợ giúp.

Chuyện khiến cho người ta càng thêm kinh ngạc chính là thế giới trên đại lục Linh Vũ mấy năm nay đã không còn người bình thường.

Vốn những người bình thường không thể tu luyện kia đều có thể tu luyện. Mấy năm này người bình thường trên đại lục Linh Vũ đều có thể trở thành tu luyện giả.

Những năm gần đây trên thế giới trong đại lục Linh Vũ xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Thế nhưng có một điều không thay đổi, đó là trên đại lục Linh vũ này, Phi Linh môn và Lục gia vẫn là bá chủ. Đặc biệt là người Lục gia, tốc độ tu luyện rất nhanh, trong thời gian ngắn ngủi mấy năm, cường giả như mây, bên trong đám hậu bối xuất hiện không ít đệ tử bất phàm.

Không ai có thể rung chuyển địa vị bá chủ của Phi Linh môn và Lục gia trên đại lục Linh vũ. Ai cũng biết, không nói cường giả thế hệ trước trong Phi Linh môn, chỉ bằng vào chín đứa trẻ đời thứ hai của Lục gia, còn có Đoan Mộc Hồng Chí và mấy người Niếp Phong của Phi Linh môn cũng đã phát triển tới tình trạng khủng bố.

Đặc biệt là hai người Du Thược và Lục Kinh Vân, hai người trong vòng vài năm ngắn ngủi giống như được thần trợ giúp, trực tiếp tu luyện tới Vũ Đế cửu trọng. Bảy đứa trẻ đời thứ hai của Lục gia cũng đều đặt chân tới Đế cấp.

Trong hậu sơn Phi Linh môn, trên hành lang tĩnh mịch, đẹp đẽ có mấy đạo thân ảnh xinh đẹp đang đứng, dáng vẻ thướt tha, mềm mại, khuôn mặt rung động lòng người. Mấy người này chính là đám người Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Lăng Thanh Tuyền, Lữ Tiểu Linh, Vân Hồng Lăng, Lam Linh, Lục Tâm Đồng.

- Đã nhiều năm như vậy cũng không biết Lâm Thiên và Tiểu Long thế nào rồi.

Bắc Cung Vô Song vẫn mặc bộ váy dài, toàn thân khí chất hồn nhiên thiên thành, cao quý mà thanh nhã, hoàn toàn trái ngược với sự yêu mị, uy nghiêm, lạnh lẽo của Tiểu Long. Nhị nữ đều giống nhau ở vẻ rung động lòng người, có dung nhan khiến cho hô hấp người ta đình trệ.

Mái tóc dài màu đen của Lăng Thanh Tuyền xõa xuống, tựa như một thác nước, khuôn mặt tuyệt mỹ không chút trang điểm, nhìn qua có vẻ vũ mị, lại có vài phần giống như không nhiễm bụi trần, Lăng Thanh Tuyền nói:

- Chàng không có việc gì, lúc trước muội đuổi chàng ấy mấy lần cũng không giết được chàng. Người bên ngoài cũng không làm gì được chàng. Tốt nhất nên lo lắng liệu chàng có trêu hoa ghẹt nguyệt ở bên ngoài hay không a. Chàng vừa đi ra ngoài đã không còn ai quản bản tính trăng hoa của chàng nữa.

Phì.

Lục Tâm Đồng phì cười nói:

- Mấy vị tẩu tử, các tỷ đã quá lo lắng cho ca ca muội rồi.

- Thanh Tuyền nói đúng, trên phương diện này chàng không để cho người ta yên tâm một chút nào a.

Vân Hồng Lăng rất ủng hộ lời nói của Lăng Thanh Tuyền.

Lữ Tiểu Linh gật đầu, người mặc bộ áo dài màu xanh, tuy rằng mặc y phục thế nhưng y phục dường như vẫn khó có thể che dấu đường cong động lòng người khiến cho tim người ta đập thình thịch kia. Lữ Tiểu Linh khẽ nói:

- Nếu không chúng ta cũng đi ra thế giới bên ngoài nhìn một lát.

Độc Cô Cảnh Văn vội vàng khoát tay nói:

- Tiểu Linh, chuyện này không thể được, thế giới bên ngoài hiểm ác. Chúng ta không nên xông loạn thì tốt hơn, tốt nhất nên đợi Lâm Thiên trở về rồi nói sau.

Chương 3556: Đại lục Linh Vũ biến hóa 2

Đôi mắt xinh đẹp của Lục Tâm Đồng biến ảo, vuốt ve chéo áo, có chút không vui nói:

- Sớm biết như vậy lúc trước muội đã đi cùng với ca ca. Đại ca mỗi ngày đều ở cùng với Long Yên đại tẩu, các tỷ lại thường xuyên bế quan tu luyện, lại còn bận rộn chuyện Phi Linh môn. Muội buồn muốn chết, nếu như đi cùng ca ca, ít nhất có thể ở cùng một chỗ với ca ca và Tiểu Long, nhất định sẽ có không ít chuyện thú vị.

Ngọn núi bằng xương trắng cực lớn lẳng lặng đứng đó, trong vòng hai năm không có bất kỳ động tĩnh gì, cũng không có bất kỳ biến hóa nào.

Phía xa xa có một đạo thân ảnh xinh đẹp đứng đó trang phụ hở rốn cùng với váy ngắn, bao phủ lấy thân thể mê người, khuôn mặt thanh tú, thoát tục, giống như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian, khiến cho người ta không dám sinh lòng khinh nhờn.

Nhìn ngọn núi bằng xương trắng khổng lồ, trong đôi mắt của Ma Linh yêu nữ hiện lên vẻ lo lắng, hàm răng khẽ cắn bờ môi đỏ mọng, thì thào nói:

- Rốt cuộc ngươi đang làm gì? Không phải đang gặp chuyện không may đó chứ? Nếu như ngươi không ra ta sẽ không trông coi Phi Linh môn cho ngươi nữa.

Lời nói của Ma Linh yêu nữ cũng không được ngọn núi bằng xương trắng đáp lại, ánh mắt than thở, đôi chân trắng nõn di chuyển, dường như định rời đi.

Ầm ầm.

Trong nháy mắt khi Ma Linh yêu nữ xoay người, ngọn núi khổng lồ bằng xương trắng lập tức run lên, mặt đất nhoáng lên một cái, đột nheine xuấ thiện động tĩnh khiến cho Ma Linh yêu nữ quay người nhìn về phía ngọn núi bằng xương trắng khổng lồ sau lưng.

Sau khi ngọn núi bằng xương trắng khổng lồ run lên, thể tích lớn bắt đầu lay động nhè nhẹ, một cỗ khí tức trong lúc mơ hồ chấn động lan tràn ra. Khí tức này chấn động khiến cho tim người ta không nhịn được mà đập nhanh hơn, khiến cho mặt đất liên tiếp run rẩy.

Sưu Sưu.

Trong kiến trúc của Phi Linh môn, từng đạo thân ảnh phóng ra, lập tức đi tới trước ngọn núi bằng xương trắng khổng lồ, vô số ánh mắt kinh ngạc tập trung vào trong ngọn núi bằng xương trắng. Khí tức bên trong chấn động khiến cho trái tim của tất cả mọi người nhảy lên, trong ngọn núi bằng xương trắng lúc này có một cỗ khí tức quen thuộc đang thức tỉnh.

Oanh.

Trong sát nan gắn ngủi, không gian chung quanh bỗng nhiên gió nổi mây phun, lập tức lờ mờ, năng lượng thiên địa đột nhiên từ bốn phương tám hướng hội tụ lại trong phiến không gian này.

- Tên này rốt cuộc cũng đi ra rồi sao?

Đôi mắt xinh đẹp nhìn lên ngọn núi bằng xương trắng khổng lồ trước mắt, Ma Linh yêu nữ khẽ mỉm cười.

Xoẹt.

Dưới động tĩnh gió nổi mây phun này, trong không trung bắt đầu có năng lượng thiên địa mênh mông hội tụ, lập tức rót vào trong ngọn núi bằng xương trắng khổng lồ. Từ trên đỉnh núi rót xuống, trong chốc lát, cả ngọn núi bằng xương trắng khổng lồ này run lên, ầm ầm xoay tròn một lần nữa giống như con quay, một cỗ khí tức cực lớn đột nhiên phóng ra.

Ầm ầm.

Trên không trung vang vọng tiếng sấm, năng lượng thiên địa đều trút xuống ngọn núi bằng xương trắng, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc.

Động tĩnh kinh người này tiếp tục kéo dài nửa canh giờ, khi một đạo năng lượng thiên địa cuối cùng giống như tia chớp hung hăng rót xuống ngọn núi bằng xương trăng, lúc này ngọn núi bằng xương trắng hoàn toàn ngừng xoay troinf.

Tạch.

Cả ngọn núi khổng lồ bằng xương trắng bắt đầu run rẩy, bành trướng, bắt đầu rạn nứt giống như muốn nổ tung vậy.

Phanh Phanh.

Ngay trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, ngọn núi bằng xương trắng này rốt cuộc nổ tung, ngọn núi bằng xương trắng giống như kết nối thiên địa nổ tung, giống như núi lửa phun trào. Cơ hồ tất cả xương cốt bị phá hủy thành bột phấn màu trắng, từ trên không trung rơi xuống, tựa như một luồng sóng xung kích khuếch tán ra toàn bộ không gian chung quanh.

Bột phấn màu trắng che đậy không gian, khi tầm mắt mọi người khôi phục lại, một tiếng rít gào khiến cho linh hồn tất cả mọi người rung động vang vọng trong thiên địa.

Rống.

Thanh âm này giống như hổ gầm, sau khi ngọn núi bằng xương trắng nổ tung, một đạo quang mang màu vàng xuất hiện giữa không trung. Trong đạo quang mang màu vàng này có một đạo thân ảnh màu xanh đang mở rộng hai tay, cái đầu ngẩng lên trên không trung, miệng rít gào một tiếng. Thanh âm đinh tai nhức óc, một cỗ uy áp mênh mông từ trên thân thể người này truyền ra.

Uy áp mênh mông khuếch tán khiến cho nguyên lực trên người tất cả đệ tử Phi Linh môn p hía xa đình trệ, linh hồn run rẩy.

Quang mang màu vàng đại thịnh, khí tức sắc bén, lạnh lẽo khuếch tán ra chung quanh. Năng lượng thuộc tính Kim ở trong thiên địa này kéo tới, quang mang rực rỡ, tựa như thần tích.

Khí tức mênh mông này giống như thủy triều đang không ngừng lan tràn ra, khí tức này tuyệt đối đã đặt chân tới Thông Thiên cảnh, chỉ có người có tu vi Thông Thiên cảnh cảnh mới có khí thế kinh người như vừa rồi.

Nhìn quang mang màu vàng trên không trung, Ma Linh yêu nữ nghi hoặc không thôi, miệng thì thào nói:

- Tên này không ngờ lại đột phá, rõ ràng đã đột phá Thông Thiên cảnh sơ giai, chỉ là khí tức này còn mạnh hơn người có tu vi Thông Thiên cảnh cao giai, còn có áo nghĩa chi nguyên kỳ lạ khác. Rốt cuộc tên này từ nơi nào tới, quả thực là tới từ thế giới thổ dân sao?

- Là chưởng môn, chưởng môn đột phá Thông Thiên cảnh.

- Chưởng môn không có việc gì.

Xa xa, đám người Phạm Thống, Bàn Sấu hòa thượng lên tiếng, dưới uy áp mênh mông này bọn họ bị áp chế tới khuôn mặt đỏ bừng, chỉ là trên mặt lại tràn ngập vẻ vui mừng.

Trên không trung, quang mang màu vàng từ từ thu liễm lại, thân thể Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, trong hai mắt có quang mang màu vàng giống như thực chất nương theo khí tức man hoang bắn ra, sau khi quang mang màu vàng quanh thân thu liễm lại, kim quang trong mắt cũng dần dần biến mất.

Phù.

Thở một ngụm trọc khí từ trong miệng ra, đánh văng gợn sóng trong không gian, tạo thành chấn động mạnh mẽ.

Một lát sau, trong đại điện, Ma Linh yêu nữ nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp trừng lên nói:

- Chàng cũng thoải mái nha, một lần trốn tránh trọn hai năm, để ta phải trông coi Phi Linh môn hai năm.

- Ta cũng không có trốn tránh a, ta cũng không có biện pháp nào khác.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói.

Hai năm trước rơi vào đường cùng, cuối cùng Lục Lâm Thiên thi triển Hỗn Độn Âm Dương Quyết, trực tiếp thôn phệ nguyên lực của Cương Hỏa kia.

Cương Hỏa bị trọng thương, linh hồn phân thân cũng bị diệt, tuy rằng có tu vi Thông Thiên cảnh trung giai, tăng thêm Lục Lâm Thiên cũng là Ngộ Chân cảnh cao giai, bởi vậy sau khi tranh đoạt thôn phệ một phen, trải qua quá trình cực kỳ nguy hiểm hắn cũng đã triệt để thôn phệ Cương Hỏa, cuối cùng bắt đầu quá trình luyện hóa.

Mà quá trình này cuối cùng kéo dài hai năm, trong thời gian hai năm, Lục Lâm Thiên thôn phệ, luyện hóa, lĩnh ngộ, cuối cùng cũng thuận lời đột phá tới Thông Thiên cảnh.

Ma Linh yêu nữ nhìn Lục Lâm Thiên khẽ cười khổ, ánh mắt không ngừng nghi hoặc, nói:

- Trên người của ngươi rốt cuộc có bí mật gì, Thị Hoang thế giới mà còn liên tiếp đột phá được, thậm chí trên phương diện lĩnh ngộ còn không có bình chướng, ngươi quả thực chính là quái vật.

Chương 3557: Thứ lão nhân gia lưu lại

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc nói:

- Ta cũng không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chỉ tu luyện là nó tự đột phá.

Lục Lâm Thiên cũng không nói thật, cho nên hắn vội vàng thay đổi chủ để nói:

- Hai năm qua thực sự đã làm khổ nàng, đa tạ.

Vừa rồi trong đại điện Lục Lâm Thiên đã tiếp xúc qua với đám người Kim Viên, Bạch Kinh Đường, Phạm Thống, Bàn Sấu hòa thượng, đối với chuyện hai năm nay hắn đã hiểu được một chút.

Liệt Hỏa môn cũng chưa xuất thủ lần thứ ba, ngược lại Phi Linh môn lại phát triển không tệ, nuốt không ít thế lực tam lưu. Thế lực bản thân tăng cường không ít, mà tất cả đều có Ma Linh yêu nữ âm thầm hỗ trợ.

Ma Linh yêu nữ lườm Lục Lâm Thiên, nói:

- Nếu không phải ta còn chờ Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư thì ta cũng không quản Phi Linh môn của ngươi. Ta đã dùng qua rất nhiều máu, đều không mạnh bằng máu của ngươi, máu huyết của ngươi có thể làm cho tốc độ tiến hóa của Vô Ảnh Phệ Thủy Độc Thư tăng lên rất nhiều, cũng có không ít chỗ tốt khác. Thậm chí còn làm cho lực phòng ngự của nó còn mạnh hơn không ít. Sợ rằng Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư của ta cũng sắp tiến hóa lần thứ hai.

Ngừng một lát, Ma Linh yêu nữ lườm Lục Lâm Thiên nói:

- Thế nhưng đám người Bạch Kim Đường, Phạm Thống, Bàn Sấu hòa thượng trong Phi Linh môn người tuy rằng thực lực đều bình thường, chỉ là đều là nhân tài hiếm có.

Lục Lâm Thiên cười cười, thực lực của đám người Bạch Kinh

Đường, Bàn Sấu hòa thượng bình thường, thế nhưng đều là người chém giết từ trong THị Hoang thế giới đi ra ngoài, tự nhiên sẽ không kém. Thực lực của Phạm Thống trong mấy người này là kém nhất, chỉ là tính riêng phần khôn khéo lại cao hơn mấy người kia một bậc.

Ma Linh yêu nữ muốn máu tươi, Lục Lâm Thiên đương nhiên không bận tâm. Lần trước hắn đã thiếu nợ nàng không ít, khóe miệng nở nụ cười, Lục Lâm Thiên nói với Ma Linh yêu nữ:

- Máu thì không thành vấn đề, mấy ngày nữa ta sẽ đưa cho nàng.

Tâm tình của Ma Linh yêu nữ dường như cũng không tệ, nói:

- Xem ra ta lại chiếm tiện nghi, tu vi của ngươi càng cao, máu tươi càng hữu dụng, hiệu quả đối với Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư của ta càng tốt, tốc độ tiến hóa của Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư còn nhanh hơn.

- Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư của ngươi cuối cùng còn có thể tiến hóa tới mức nào?

Lục Lâm Thiên càng ngày càng hiếu kỳ với Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư.

- Ngươi nghe ngóng nhiều như vậy làm gì, dù sao sau khi tiến hóa một lần nữa, đối phó với Thông Thiên cảnh cũng không có vấn đề. Nếu như tiến hóa lần thứ tư, muốn đối phó với Đại Đạo cảnh cũng là chuyện dễ dàng.

Ánh mắt Ma Linh yêu nữ nhảy lên, tư thái ngạo nghễ hiện lên, khiến cho người khác không nhịn được mà chú ý nhiều hơn, ánh mắt của Lục Lâm Thiên cũng không ngoại lệ.

Vốn hắn rất kiêng kỵ yêu nữ này, thế nhưng sau khi có thể chung sống hòa bình với yêu nữ này, Lục Lâm Thiên càng ngày càng nhận ra yêu nữ này quả thực có thiên phú mỗi ngày đều khiến cho người ta thổ huyết.

Nhìn ánh mắt Lục Lâm Thiên đang đảo qua trên người mình, Ma

Linh yêu nữ trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Nhìn gì vậy? Ta nói cho ngươi biết, ta có thể cho ngươi thi thoảng liếc nhìn ta nhiều một chút, thế nhưng ngươi không được có chủ ý với An Thi Dao kia, có nghĩ cũng không được, bằng không ta sẽ cho ngươi đẹp mắt.

Lục Lâm Thiên lắc đầu nói:

- An Thi Dao, ta cũng không có ý gì với nàng ta. Nàng ta chỉ là đồng bọn hợp tác sinh ý của ta mà thôi.

Từ trong miệng đám người Phạm Thống mà Lục Lâm Thiên biết được, trong hai năm qua An Thi Ngọc đã mấy lần phái người tới liên hệ với hắn, đều không có hồi đáp, có lẽ hắn cũng nên tự mình tới đó một lần.

Ma Linh yêu nữ đắc thế không buông tha người, nói:

- Tốt nhất là như vậy bằng không ta sẽ không tha cho ngươi.

Lục Lâm Thiên cười khổ, khẽ nói:

- Đây chính là việc tư của ta, ngươi cũng quản quá rộng nha.

Đôi chân trắng ngõn như ngọc của Ma Linh yêu nữ bước ra, trực tiếp đi tới trước người Lục Lâm Thiên, đôi mắt mang theo sự vũ mị nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi đừng quên, ngươi chính là tướng công áp trại của ta, ngươi dám trêu hoa ghẹo nguyệt thì ta sẽ phế ngươi.

Dứt lời, ánh mắt của Ma Linh yêu nữ như vô tình, cố ý nhìn vào vật hai chân Lục Lâm Thiên. Rõ ràng có ý tứ cảnh cáo. Sau đó nàng không thèm để ý tới Lục Lâm Thiên, mà thân thể mềm mại rời khỏi đại sảnh.

Lục Lâm Thiên cười khổ nhìn bóng lưng Ma Linh yêu nữ rồi ngẩn người một hồi, một lát sau cũng lập tức rời khỏi đại sảnh.

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ sáu, khóe miệng Lục Lâm Thiên vẫn nở nụ cười vui vẻ. Lần nữa đột phá tới Thông Thiên cảnh, Thông Thiên cảnh so với Ngộ Chân cảnh mà nói, là chênh lệch cực lớn, chênh lệch lớn tới bao nhiêu chỉ trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ.

Cảm nhận tất cả trong cơ thể, Lục Lâm Thiên cũng tuyệt đối thỏa mãn, thì thào nói:

- Thời gian hai năm cũng hơi dài a.

Trong thời gian hai năm này Lục Lâm Thiên có cảm giác mình đột phá quá dài, nếu như ở trong Thiên Trụ giới cũng tương đương với một trăm hai mươi năm.

Lúc này nếu như có người khác nghe được lời nói của Lục Lâm Thiên, nhất định sẽ bị Lục Lâm Thiên đả kích tới chết.

Trong vòng hai năm từ Ngộ Chân cảnh cao giai đột phá tới Thông Thiên cảnh sơ giai, loại tốc độ như hỏa tiễn này Lục Lâm Thiên vẫn còn nói chậm, quả thực không muốn để cho người khác sống.

Kỳ thật Lục Lâm Thiên cũng không phải ngại chậm, hắn cũng biết hai năm rất nhanh, Lục Lâm Thiên chỉ cảm thán, nếu như ở trong Thiên Trụ giới thì hắn tiết kiệm không ít thời gian mà thôi, dù sao thứ hiện tại hắn cần nhất chính là thời gian.

Thế nhưng cho dù một trăm hai mươi năm, từ Ngộ Chân cảnh cao giai đột phá tới Thông Thiên cảnh sơ giai, tốc độ cũng đã giống như bay rồi.

- Hình như vẫn còn quên một chuyện a, ài...

Lục Lâm Thiên thở dài một chuyện, hắn nhớ ra một chuyện quan trọng, hắn thò tay một cái, trong tay xuất hiện một chiếc nhẫn trữ vật, đây chính là chiếc nhẫn trữ vật mà Lão Ảnh giao cho hắn, cũng chính là nhẫn trữ vật của sư phụ, người được Lão Ảnh gọi là lão nhân gia kia.

Trong chiếc nhẫn trữ vật này người sư phụ gọi là lão nhân gia lưu lại không ít thứ, thế nhưng Lục Lâm Thiên lại không có cách nào đoạt được toàn bộ, lão nhân gia đã bố trí cấm chế, mỗi khi đạt tới một cảnh giới thì Lục Lâm Thiên mới có thể mở cấm chế tương ứng, nhận được vật bên trong.

Lúc trước khi đột phá tới Phá Giới cảnh, Lục Lâm Thiên cũng mở ra đạo cấm chế thứ nhất, hắn đạt được không ít Phá Giới cảnh quả cùng với lệnh bài Chiến Thiên liên minh.

Mà khi còn là Ngộ Chân cảnh, Lục Lâm Thiên đã quên mở cấm chế tương ứng trong chiếc nhẫn trữ vật sư phụ lưu lại.

Sau khi đối phó với Ma Linh yêu nữ kia, Lục Lâm Thiên đã thu lại chiếc nhẫn trữ vật này. Sau khi tới Thị Hoang thế giới hắn lại luôn bề bộn, cho nên cũng quên việc này.

Bởi vì chỉ dừng chân tại đẳng cấp Ngộ Chân cảnh quá ngắn, cho nên bây giờ Lục Lâm Thiên mới nhớ tới.

Chương 3558: Lưu lại bảo vật 1

Tâm thần khẽ động, quang mang trong mi tâm Lục Lâm Thiên lóe lên, một đạo linh hòn lực lập tức tiến vào trong chiếc nhẫn trữ vật trên tay Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Đạo linh hồn lực này đánh xuống, trên nhẫn trữ vật này bắt đầu có quang mang màu xanh hiện lên, quang mang chói mắt, có chút cổ xưa, dần dần có từng đồ án bí văn xuất hiện.

Sưu.

Cùng lúc, trên mặt chiếc nhẫn trữ vật lộ ra quang mang màu xanh giống như có thứ gì đó tỉnh lại, quang mang màu xanh đại thịnh, tâm thần Lục Lâm Thiên lập tức dò xét trong nhẫn trữ vật.

Không gian gần vạn thước trong nhẫn trữ vật xuất hiện trong tâm thần dò xét của Lục Lâm Thiên, tâm thần của Lục Lâm Thiên cũng đi tới một thạch thất.

Thạch thất này tổng cộng có chín gian, toàn thân màu xanh, mang theo khí tức, phong cách cổ xưa. Ngay khi tâm thần Lục Lâm Thiên dò xét tới, vốn tám gian còn lại đều bố trí cấm chế, thế nhưng lúc này cấm chế trên gian thạch thất thứ hai và thứ ba bắt đầu rạn nứt.

Ken két.

Trong nháy mắt, cấm chế trên gian thạch thất thứ hai và thứ ba trực tiếp rạn nứt, cửa đá mở ra, tâm thần Lục Lâm Thiên cũng lập tức dò xét vào trong gian thạch thất thứ hai.

- Nhiều như vậy sao.

Trong thạch thất, tâm thần Lục Lâm Thiên run lên, trong thạch thất này có không ít hộp ngọc chồng chất, còn có một đống linh khí, từ khí tức mênh mông sắc bén bên trên linh khí có thể nhận ra, tuyệt đối là linh khí Tiên Thiên.

- Không ngờ toàn bộ đều là linh khí Thiên Thiên a.

Lục Lâm Thiên cẩn thận tính toán, tổng cộng có mười tám kiện, các loại thuộc tính đều có, còn có linh khí Tiên Thiên về linh hồn.

Chỉ cần một kiện linh khí Tiên Thiên cũng đủ để khiến cho người có tu vi Thông Thiên cảnh trực tiếp liều mạng cướp đoạt, trong tay Lục Lâm Thiên hiện tại cũng có không ít linh khí, thế nhưng không có một chút ngoài ý muốn nào, tất cả đều là linh khí hậu thiên mà thôi.

Mà ngay cả đám người Bạch Kinh Đường, Bàn Sấu hòa thượng, còn có Cương Hỏa khi trước cùng với Viêm Hỏa đang ở tầng thứ nhất Thiên Trụ giới cũng không có lấy một kiện linh khí Tiên Thiên trên người.

Thanh đại đao bằng linh khí trong tay Cương Hỏa khi trước cũng bị Huyết Lục chém thành mảnh vỡ.

Có thể nói, linh khí Tiên thiên, coi như là trong tay người có tu vi Thông Thiên cảnh cũng tuyệt đối là bảo vật. Người có tu vi Đại Đạo cảnh cũng chỉ có một ít người mới có linh khí Tiên Thiên trong tay. Đặc biệt là trong Thị Hoang thế giới có vô số người, thế nhưng lại cằn cỗi vô cùng, linh khí Tiên Thiên càng ít.

Mười tám kiện linh khí Tiên Thiên khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên mừng rỡ, cho dù bán đi cũng là một khoản tài phú không nhỏ.

Đương nhiên Lục Lâm Thiên tuyệt đối sẽ không làm kẻ phá sản mà bán đi như vậy. Trong thế giới này có rất nhiều phương pháp có thể kiếm tiền, thế nhưng có nhiều tinh thạch cũng không nhất định có thể mua được linh khí Tiên Thiên.

Tâm thần Lục Lâm Thiên lập tức dò xét những hộp ngọc kia, lần nữa tâm thần mừng rỡ không ít, trong này không ngờ đều là đan được.

Những đan dược bên trong có vô số đan dược Chân phẩm, trong đó còn có không ít đan dược Thiên phẩm.

Lục Lâm Thiên nhìn đại khái một chút, thế nhưng tác dụng của số đan dược trong này phân thành ba loại, một là tăng cường lĩnh ngộ, một là chữa thương, nhiều nhất chính là thứ trực tiếp tăng cường nguyên lực và linh hồn lực.

Trong những hộp ngọc này sợ rằng tổng cộng cũng có trên trăm đan dược, giá trị tuyệt đối có thể so sánh với mười tám kiện linh khí Tiên Thiên.

Mang theo sự mừng rỡ, tâm thần Lục Lâm Thiên đi tới gian thạch thất hứ ba.

Gian thạch thất thứ ba này lại nhanh chóng khiến cho Lục Lâm Thiên nghi hoặc.

Bởi vì trong gian thạch thất thứ ba này tổng cộng cũng chỉ có hai hộp gấm, một lớn một nhỏ, dài ba xích, rộng vài thước, nhỏ bằng lòng bàn tay.

Trong cả gian thạch thất thứ ba này cũng chỉ có hai hộp gấm này, không có vật nào khác.

Sưu Sưu.

Tâm thần thu lại, trong không gian của tầng thứ sáu Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên xuất hai chiếc hộp gấm từ trong nhẫn trữ vật ra bên ngoài.

Hai hộp gấm này xuất hiện trong tay, Lục Lâm Thiên nhanh chóng mở ra hộp gấm nhỏ bằng lòng bàn tay đầu tiên.

- Thứ này là vật gì?

Sau khi Lục Lâm Thiên mở ra hộp gấm, phát hiện ra bên trong hộp gấm không phải là đan dược, cũng không phải là linh khí.

Chỉ có một vật không biết là chất liệu gì, sáng long lanh giống như mỹ ngọc, mỏng như hòn đá, có năng lượng nhàn nhạt chấn động.

Thế nhưng cái vật giống như mỹ ngọc này bên trên có điêu khắc một đồ án, đồ án này Lục Lâm Thiên lại nhận ra, chính là tiêu chí của Vạn Thiên Liên Minh.

Lục Lâm Thiên không có cách nào dò xét ra được đây là thứ gì, thế nhưng bên trên có tiêu chí của Vạn Thiên Liên Minh, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể đi tìm Thải Vân thương hội hỏi thăm. Hắn cũng phải đi Thải Vân thương hội một chuyến, Thải Vân thương hội còn đang cầm tiền của hắn, cho nên hắn phải tới lấy.

Thu hồi khối ngọc này, Lục Lâm Thiên lập tức mở ra hộp gấm dài ba xích thứ hai.

Sưu Sưu.

Trong sát na khi hộp gấm được mở ra, một cỗ khí tức cổ xưa lập tức đập vào mặt Lục Lâm Thiên. Một cỗ linh hồn lực bàng bạc bắt đầu lan tràn, giống như một hung thú đã bị áp chế rất lâu trong hộp gấm, đột nhiên giãy dụa thoát khỏi áp chế vậy.

Ầm ầm.

Trong khí tức cổ xưa mang theo linh hồn lực mạnh mẽ, linh hồn lực này khuếch tán, không gian sau lưng Lục Lâm Thiên trực tiếp rạn nứt, bị nghiền nát thành từng khúc. Gợn sóng trong không gian giống như thời không tɧác ⌊oạи lan tràn ra chung quanh.

Khục khục.

Dưới cỗ linh hồn lực mạnh mẽ, hùng hỗn này ánh mắt Lục Lâm Thiên thoáng ngây ngốc, thân thể lảo đảo lui lại mấy bước.

Ông.

Trong sát na này, kim đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên ầm ầm run lên, quang mang màu vàng tràn ngập, trong đầu Lục Lâm Thiên khôi phục thanh tỉnh.

Lực lượng linh hồn hùng hồn trong hộp gấm cũng không có ý đồ công kích, chỉ là bị đè nén, tích lũy không biết bao nhiêu ngàn vạn năm, hộp gấm vừa mới mở ra cho nên nó mới dâng trào mà thôi.

- Linh hồn lực thật mạnh.

Thế nhưng linh hồn lực vừa mới dâng trào lên khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên rung động. Cỗ linh hồn lực bên trong hộp gấp không phải mạnh mẽ bình thường. Bằng không dùng lực lượng linh hồn của hắn, cũng không phải thiếu chút nữa chịu thiệt như vừa rồi.

Khi lực lượng linh hồn bàng bạc tiêu tán trong không gian, ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức chăm chú nhìn vào trong hộp gấm này.

Trong hộp gấm có một thứ giống như khải giáp, toàn thân có màu xanh trắng mang theo phong cách cổ xưa, tràn ngập một cỗ lực lượng linh hồn hùng hồn. Tương liên với khải giáp còn có bảy thanh trường kiếm màu trắng xanh.

Trên bảy thanh trường kiếm màu trắng xanh này, chuôi kiếm đều có dấu vết giống như cự long hút nước, thân kiếm có long vân.

Bảy thanh trường kiếm và khải giáp đều có bí văn huyền ảo tương liên, khí tức linh hồn trên khải giáp vô cùng sắc bén, hùng hồn, giống như một đầu hung thú lặng lẽ ngủ mấy ngàn vạn năm, thậm chí copfn dài hơn. Bảy thanh trường kiếm chính là móng vuốt sắc bén nhất của đầu hung thú này vậy.

Chương 3559: Lưu lại bảo vật 2

Rõ ràng là một kiện khải giáp, lặng lẽ ở trong hộp gấm, thế nhưng Lục Lâm Thiên nhìn qua lại cảm thấy áp lực, mồ hôi lạnh trên trán chảy xuống.

Lúc này hắn có cảm giác giống như đang nhìn một đầu hung thú, khiến cho trong lòng đột nhiên cảm thấy nhỏ bé, trái tim nhảy lên, trong lúc mơ hồ linh hồn bỡ ngỡ.

- Thứ này là vật gì? Linh khí hay là khải giáp hộ thân.

Lục Lâm Thiên dò xét khí tức trên khải giáp, trong lòng run sợ không thôi. Khí tức này giống như bảo vật linh hồn, về phần cấp độ tuyệt đối không phải là linh khí Tiên thiên, thế nhưng dường như còn kém Thanh Trụ Hư Không Dực trong đan điền hắn một chút.

Trong lòng Lục Lâm Thiên rung động, đồng thời không ngừng suy đoán. Đây chẳng lẽ là linh khí áo nghĩa, cũng chỉ có bảo vật cấp độ áo nghĩa mới có thể xuất ra uy năng khủng bố như vậy.

Ánh mắt có chút do dự, Lục Lâm Thiên khẽ cắn môi, sau đó nhỏ một giọt máu từ đầu ngón tay rơi xuống khải giáp hộ thân.

Sưu Sưu.

Giọt máu của Lục Lâm Thiên rơi xuống, kiện khải giáp này lập tức run lên, giọt máu tươi nhanh chóng thẩm thấu vào bên trong khải giáp.

Xuy Xuy.

Khải giáp cùng với bảy thanh trường kiếm trong thoáng chốc giống như sống lại, không ngừng rung rung, phát ra tiếng vang không ngừng, quang mang màu xanh trắng đại thịnh. Một cỗ khí thế kinh người giống như hung thú thức tỉnh dần dần bạo phát.

Ông.

Hộp gấm trong tay Lục Lâm Thiên run rẩy, thanh âm giống như tiếng sấm minh.

Khí tức trên khải giáp bắt đầu lan tràn ra, hộp gấm thoát khỏi bàn tay của Lục Lâm Thiên, lơ lửng trước người Lục Lâm Thiên, quang mang màu xanh trắng nương theo khí tức linh hồn đột nhiên khuếch tán.

- Nhân chủ.

Lục Lâm Thiên không trì hoãn nữa mà một đạo linh hồn trong mi tâm lập tức rót vào trong khải giáp trong hộp gấm.

Phanh.

Trong chốc lát, hộp gấm trực tiếp vỡ nát, một cỗ quang mang màu xanh trắng trực tiếp nhảy ra, quang mang đại thịnh giống như mặt trời lên cao, chói mắt khiến cho Lục Lâm Thiên không có cách nào nhìn thẳng.

Ngao Ngao Ngao.

Thanh âm liên tiếp giống như long ngâm bỗng nhiên vang vọng, trong lúc mơ hồ trong quang mang màu xanh trắng giống như mặt tời ban trưa kia có hư ảnh cự long giống như vật còn sống không ngừng xoay tròn, uy áp hàng lâm khiến cho linh hồn Lục Lâm Thiên run sợ.

Dưới từng tiếng long ngâm này, thân thể trực tiếp bị quang mang màu trắng xanh giống như mặt trời ban trưa này bao phủ vào bên trong.

Trong lòng Lục Lâm Thiên biết rõ, khi linh hồn lực của hắn rơi vào trên khải giarp này, trong kiện khải giáp này lập tức có một đạo quang trụ chói mắt đánh tới, trực tiếp bao phủ hắn vào bên trong.

Sưu.

Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng cảm giác được, bản thân mình đã tới một không gian lạ lẫm. Trong không gian này có một cỗ linh hồn lực mênh mông. Trong không gian khổng lồ này có tám đầu cự long bằng hư ảnh đang xoay tròn.

Ngao Ngao Ngoa.

Hư ảnh tám đầu cự long rít gào, trong tám đầu có một đầu cự long đặc biệt khổng lồ, hư ảnh bảy đầu cự long sau lưng hơi nhỏ hơn một chút. Chỉ là tám đầu cự long bằng hư ảnh đều giống như vật còn sống, trông rất sống động, mang theo long uy kinh người, bộ dáng uy vũ dự tợn, uy áp ngút trời lan tràn.

Dưới hư ảnh tám đầu cự long này, cả không gian rung động không ngừng, không gian giống như sắp sụp đổ vậy.

Hư ảnh tám đầu cự long mang theo uy áp linh hồn mênh mông lan tràn khiến cho linh hồn của Lục Lâm Thiên cũng run lên. Thân thể liên tiếp lảo đảo lui lại phía sau, Tiểu hồn anh và Đại hồn anh trong đầu cũng bị ảnh hưởng cực lớn.

Sau khi Đại hồn anh thôn phệ linh hồn phân thân của Cương Hỏa, trong vòng hai năm cũng đã luyện hóa xong. Thực lực lại tăng một bước, đạt tới tình trạng có thể so sánh với Thông Thiên cảnh sơ giai.

Ánh mắt của tám đầu cự long bằng hư ảnh tập trung vào người Lục Lâm Thiên, uy áp linh hồn mênh mông lan tràn, bên trong gợn sóng còn ẩn chứa áo nghĩa linh hồn, trực tiếp mở cái miệng rộng phóng tới Lục Lâm Thiên, giống như là một cơn lốc bằng linh hồn cuồn cuộn kéo về phía trước.

Uy áp linh hồn ngút tời bap phủ, sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng. Đây thuần túy là công kích linh hồn, đối với những người khác mà nói, đây chính là công kích nguy hiểm nhất, thế nhưng đối với Lục Lâm Thiên mà nói, trong lòng hắn không khỏi thở dài một hơi.

Kim đao màu vàng trong đầu đã tỏa ra kim quang mênh mông, trực tiếp ngăn cản uy áp linh hồn mênh mông này ở bên ngoài.

Có kim đao màu vàng ra tay, Lục Lâm Thiên càng cảm nhận được sự đáng sợ của uy áp linh hồn này bao nhiêu. Chỉ là hắn lại không chịu bao nhiêu ảnh hưởng.

Nếu như là người có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai khác, nếu như phải đối mặt với uy áp linh hòn do tám đầu cự long này mang tới, sợ rằng linh hồn đã trực tiếp ngây ngốc, hai chân như nhũn ra, không có cách nào nhúc nhích, căn bản không có cách nào chóng lại.

Hư ảnh tám đầu cự long hoàn toàn là do linh hồn ngưng tụ mà thành, toàn thân có linh hồn mênh mông chấn động khiến cho linh hồn người ta chấn động theo. Hư ảnh tám đầu cự long lập tức đi tới trước người Lục Lâm Thiên.

Tám cơn lốc bằng linh hồn vây khốn Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên giống nhưu một con thuyền cô độc trong ngày biển động, lảo đảo, lắc lư không ngớt.

Dưới cơn lốc bằng linh hồn khủng bố này, Lục Lâm Thiên cũng lập tức phát hiện ra mình căn bản không có cách nào điều động áo nghĩa các loại năng lượng khác đối kháng. Trong không gian này, thứ duy nhất hắn có thể điều động chính là áo nghĩa linh hồn.

Sưu.

Chỉ là ngay khi Lục Lâm Thiên định thúc dục linh hồn lực chống lại tám đầu cự long bằng hư ảnh này, trong mi tâm của Lục Lâm Thiên đột nhiên có một đạo kim quang bắn ra, quang mang màu vàng lan tràn, trực tiếp bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong.

Dưới sự bao phủ của quang mang màu vàng này, một cỗ khí tức sắc bén mênh mông phóng ra, hư ảnh tám đầu cự long dường như cảm nhận được thứ gì đó, thân thể khổng lồ trực tiếp đình trệ, trong đôi mắt dự tợn hiện lên vẻ sợ hãi.

Ngao Ngao.

Tám đầu cự long rít gào cuồn cuộn, vây quanh quang mang màu vàng, thế nhưng cũng không dám tới quá gần quang mang màu vàng.

Tám đầu cự long mang theo tám cơn lốc bằng linh hồn rít gào, hoàn toàn vây khốn qunag mang màu vàng.

Linh hồn lực mênh mông ở chung quanh nhộn nhạo, rít gào, giống nhưu có tám cơn lốc bằng linh hồn đang không ngừng rít gào, xoay tròn quanh quang mang màu vàng.

Lục Lâm Thiên ở trong quang mang màu vàng, ánh mắt kinh hãi, quang mang màu vàng này chính là do kim đao màu vàng trong đầu hắn tạo ra.

- Áo nghĩa linh hồn, đây là thứ do áo nghĩa ngưng tụ.

Lục Lâm Thiên trong quang mang màu vàng, ánh mắt luôn nhìn vào hư ảnh tám đầu cự long, nhất cử nhất động của tám đầu cự long, bất luận một hành động nào đều ẩn chứa áo nghĩa linh hồn.

- Linh khí áo nghĩa, đây là linh khí áo nghĩa.

Nhìn hư ảnh tám đầu cự long, rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng có thể khẳng định kiện khải giáp này tuyệt đối là một kiện linh khí áo nghĩa.

Chương 3560: Dung hợp linh khí áo nghĩa 1

Linh khí cấp độ càng cao, muốn dung hợp lại càng khó khăn. Muốn dung hợp mà nói, cần phải trải qua khảo nghiệm ẩn chứa bên trong linh khí áo nghĩa, một khi thất bại chính là chuyện cửu tử nhất sinh.

Lần trước khi dung hợp Thanh Trụ Hư Không Dực, Lục Lâm Thiên cũng đã trải qua khảo nghiệm trong không gian áo nghĩa. Cuối cùng hắn ở trong không gian áo nghĩa cũng tiến bộ cực lớn, khiến cho lĩnh ngộ của hắn về áo nghĩa không gian lại một lần nữa tiến bộ, không dưới các áo nghĩa còn lại.

Mà lúc này đối mặt với tám đầu cự long bằng hư ảnh, Lục Lâm Thiên cũng nhanh chóng suy đoán ra đại khái. Hư ảnh tám đầu cự long này đang khảo nghiệm hắn, nếu như không có cách nào thông qua, sợ rằng hắn sẽ phải hồn phi phách tán. Thế nhưng có kim đao màu vàng can thiệp, hư ảnh tám đầu cự long này căn bản không có cách nào khảo nghiệm được hắn.

Linh khí áo nghĩa a, trong lòng Lục Lâm Thiên kích động. Cho dù bằng vào tâm cảnh hiện giờ của Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được mà kích động, một kiện linh khí áo nghĩa đủ để khiến cho cường giả Niết Bàn cảnh, thậm chí là Tuyên Cổ cảnh cũng phải liều mạng cướp đoạt.

Theo Lục Lâm Thiên biết, thần khí áo nghĩa, cho dù là đối với người có tu vi Hóa Hồng cảnh trong truyền thuyết cũng là bảo vật.

Trước mặt bảo vật, sau khi kích động một lát, Lục Lâm Thiên lập tức nở nụ cười khổ. Sư phụ lão nhân gia quả thực để ý tới hắn, vừa mới đột phá Thông Thiên cảnh sơ giai đã cho một hắn một kiện linh khí áo nghĩa để dung hợp.

Đây còn là linh khí áo nghĩa linh hồn, nếu như là người có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai bình thường, sợ rằng sẽ chết trong khảo nghiệm của linh khí áo nghĩa, trực tiếp chết.

Lúc này tám đầu hư ảnh cự long trong linh khí áo nghĩa cũng không cách nào khảo nghiệm với Lục Lâm Thiên, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào làm gì được hư ảnh tám đầu cự long.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lập tức mỉm cười, lúc này hắn có lẽ đang ở trong không gian của linh khí áo nghĩa, chỉ cần có thể lĩnh ngộ áo nghĩa linh hồn, đến lúc đó có thể đối phó với tám đầu cự long bằng hư ảnh này. Dù sao tám đầu cự long này cũng khảo nghiệm hắn mà không phải là đánh chết hắn.

Lục Lâm lập tức khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu lĩnh ngộ áo nghĩa linh hồn. Hư ảnh tám đầu cự long này đều là áo nghĩa linh hồn ngưng tụ, tất cả đều có liên quan tới áo nghĩa linh hồn, tương liên với áo nghĩa linh hồn.

Dùng tốc độ lĩnh ngộ biến thái của Lục Lâm Thiên, chỉ trong nháy mắt đã trìm đắm trong lĩnh ngộ.

Trong một sơn mạch xanh biếc, có không ít kiên trúc liên miên, cũng có chút to lớn.

Trong đó có một tòa kiến trúc giống như cung điện, vô cùng tráng lệ, cửa ra vào và trên quảng trường gần đó tùy thời đều có đệ tử mang theo khí tức sắc bén tuần tra không ngừng.

Trong đại điện lúc này có hơn mười đạo thân ảnh đang ngồi, ánh mắt chớp động mang theo vẻ giận dữ.

- Đại ca.

Một lão giả ngồi bên dưới, người mặc y phục màu đỏ, thân thể rắn chắc, tính tình nóng nảy đột nhiên đứng dậy nói với lão giả trên chủ vị:

- Phi Linh môn này càng ngày càng làm càn, sau khi chiếm đoạt hơn mười sơn môn nhị lưu, hiện tại ngay cả người của Thất Sát môn cũng không để trong mắt.

Trên chủ vị, một người trung niên ngồi ngay ngắn, người mặc trường bào màu tím, mái tóc dài xõa tới vai, dưới hàng lông mày kiếm có đôi mắt to, tràn ngập gian trá, khôn khéo, khiến cho người ta trong lúc bất tri bất giác sẽ bị tính toán. Khuôn mặt lúc nào cũng mỉm cười.

Người trung niên này nhìn lão giả mặc y phục màu đỏ đang giận dữ ở phía dưới nói:

- Thất đệ, Phi Linh môn này hiện tại thế nào rồi?

Bên người lão giả đang giận dữ kia có một trung niên áo lam ngẩng đầu lên nói:

- Còn có thể thế nào, Bạch Kinh Đường của Phi Linh môn kia ỷ vào thực lực sau khi đột phá Thông Thiên cảnh lập tức chiếm đoạt các thế lực tam lưu chung quanh, giống như không để các sơn môn khác vào trong mắt vậy. Trắng trợn chiếm đoạt.

Người trung niên trên chủ vị nghe vậy, ánh mắt khẽ đổi nói:

- Bạch Kinh Đường kia hóa ra chỉ có thực lực vậy thôi sao, chỉ là con sâu cái kiến mà thôi. Không ngờ trong Thị Hoang thế giới này lại còn có thể đột phá Thông Thiên cảnh cảnh, có lẽ vừa vặn đột phá tới Thông Thiên cảnh. Ở bên ngoài tiểu thế giới có lẽ còn coi như không tệ, thế nhưng trong Thị Hoang thế giới này còn chưa tới phiên hắn làm càn.

Lão giả giận dữ kia ngắt lời trung niên nói:

- Bạch Kinh Đường này vốn thực lực không được tốt lắm, thế nhưng không biết vì sao, trong hai năm này, hơn mười sơn lưu tam môn không phải bị diệt thì bị thâu tóm. Vài ngày trước đệ tử Thất Sát môn chúng ta muốn nhân cơ hội đi kiếm chỗ tốt lại bị đệ tử Phi Linh môn giáo huấn.

Ánh mắt người trung niên kia trầm xuống, nói:

- Liệt Hỏa môn hai lần ăn thiệt thòi, Phi Linh môn nhất định có át chủ bài, có thăm dò được tin tức nội bộ trong Phi Linh môn hay không?

Một hán tử mặc áo bào màu trắng nói:

- Đại ca, theo ta được biết, sau trận chiến hai năm trước của Phi Linh môn và Liệt Hỏa môn, chưởng môn Phi Linh môn gọi là Lục Lâm Thiên kia từ lúc chiến một trận với Cương Hỏa vẫn không có xuất hiện. Đồn rằng Lục Lâm Thiên và Cương Hỏa đã đồng quy vu tận. Hiện tại đứng sau lưng Phi Linh môn dường như là một nữ nhân, mặt khác hẳn là không còn cường giả nào khác. Liệt Hỏa môn không tiếp tục ra tay là bởi vì hai người Hỏa Hồ và Thiên Hỏa đều bế quna không ra. Chỉ có một mình Địa Hỏa, Cương Hỏa lại gặp chuyện không may cho nên Địa Hỏa cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Thật sao?

Trung niên luôn mỉm cười kia nghe vậy, ánh mắt hiện lên chút chấn động, do dự một chút rồi nói:

- Phi Linh môn nhất định có át chủ bài, nếu như là lúc trước chúng ta sẽ mặc kệ bọn chúng sống chết với Liệt Hỏa môn. Thế nhưng hiện tại lại không giống như vậy, THất Sát môn ta không còn là Thất sát môn trước kia, về sau coi như là Đông Tinh Xà, Lưu Thứu Tháp, Nam Thiên môn, Tây Vương phủ, Bắc Đẩu môn cũng phải cho chúng ta một ít mặt mũi.

- Đại ca, ý tứ của huynh là...

bên dưới, ánh mắt mấy người kia lập tức run lên, nhìn vào người trung niên trên chủ vị.

Người trung niên kia khẽ mỉm cười, khẽ gật đầu nói:

- Đúng vậy, nàng đã đồng ý gia nhập Thất Sát môn chúng ta, cho nên nếu như Phi Linh môn này không biết nặng nhẹ mà nói, chúng ta có thể cho bọn chúng một chút giáo huấn, thế nhưng cũng không thể quá mức. Trong Phi Linh môn sợ rằng có chút không đơn giản, nếu nhưu chúng ta động thủ với Phi Linh môn, người cao hứng nhất sợ rằng chính là lão giả Địa Hỏa kia.

Lão giả mặc y phục màu đỏ lập tức nói:

- Đệ sẽ tự mình đi, đệ muốn tự mình dạy dỗ đám người Phi Linh môn một chút, trong lòng đệ sẽ có chừng mực.

Sưu Sưu.

Tám cơn lốc bằng linh hồn cực lớn bao phủ, Lục Lâm Thiên đang được quang mang màu vàng không biết từ khi nào đã đứng dậy, quang mang màu vàng cũng đã biến mất từ lúc nào.

Chương 3561: Dung hợp linh khí áo nghĩa 2

Ngao Ngao.

Từng tiếng long ngâm, ấn chứa công kích linh hồn trong sóng âm vang lên, có một chút giống như Toái Hồn Sư Tử Hống.

Lúc này Lục Lâm Thiên ở trong biển công kích linh hồn lại không bị ảnh hưởng một chút nào, so với tám cơn lốc bằng linh hồn cuồng bạo kia, thân thể nhỏ nhỏ trong tám cơn lốc do tám đầu cự long bằng hư ảnh tạo ra gióng như một chiếc lá rụng trong gió bão, theo gió bay đi, giống như tùy thời sẽ bị xé rách thành mảnh nhỏ.

Chỉ là nếu cẩn thận nhìn kỹ mới có thể phát hiện ra, Lục Lâm Thiên nhìn như lung lay sắp đổ trong tám cơn lốc bằng linh hồn, thế nhưng kỳ thực mỗi một cử động của thân ảnh đều ẩn chứa đường cong huyền ảo, dần dần tương liên với tám cơn lốc bằng linh hồn cuồng bạo. Nhìn như ở trong tám cơn lốc bằng linh hồn cuồng bạo có vẻ nguy hiểm, thế nhưng trên thực tế lại dần dần nhàn nhã.

Trong tám cơn lốc bằng linh hồn, từng tiếng gầm gừ từ trong miệng hư ảnh cự long vang vọng, Lục Lâm Thiên càng ngày càng nhẹ nhõm, toàn thân có khí tức linh hồn mênh mông tràn ra. Trong lúc mơ hồ giống như có thể chống lại tám cơn lốc bằng linh hồn mênh mông vậy.

Bỗng nhiên, Lục Lâm Thiên ở trong tám cơn lốc bằng linh hồn đạp không mà đứng, tám cơn lốc bằng linh hồn đình trệ, tám đầu cự long bằng hư ảnh hiện lên, xoay quanh giữa không trung khiến cho cả không gian lung lay sắp đổ.

- Không sai biệt lắm, phá cho ta.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, năng lượng linh hồn mênh mông trong nháy mắt này phô thiên cái địa lan tràn ra. Trong tay chốc lát đánh ra bảy đạo chưởng ấn, bảy đạo chưởng ấn tức thì phóng về phía bảy đầu cự long bằng hư ảnh nhỏ hơn kia.

Cùng lúc, chưởng ấn đánh ra, thân ảnh Lục Lâm Thiên lao thẳng về phía đầu cự long bằng hư ảnh có thể tích lớn nhất. Một đạo chưởng ấn mang theo lực lượng linh hồn mênh mông giống như sấm sét đánh về phía đầu cự long bằng hư ảnh thứ tám.

Ầm ầm.

Chưởng ấn đánh xuống, hư ảnh cự long run lên, bảy đầu cự long gần đó bắt đầu nứt vỡ từng khúc, hóa thành linh hồn lực mênh mông tán loạn trong không gian.

Sưu.

Đầu cự long bằng hư ảnh thứ tám run lên, lập tức rạn nứt, cuối cùng trong mi tâm có một đạo quang trụ trực tiếp dung nhập vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên.

Sau đó trong nháy mắt đầu cự long bằng hư ảnh này cũng hóa thành năng lượng linh hồn mênh mông trực tiếp tán loạn trước người Lục Lâm Thiên. Hai mắt Lục Lâm Thiên nhắm chặt, một cỗ lực lượng linh hồn mênh mông trực tiếp vọt vào trong không gian linh hồn của Lục Lâm Thiên.

Năng lượng linh hồn mênh mông dũng mãnh tiến vào trong cơ thể, kim đao màu vàng lần nữa có động tĩnh, có chút vui sướng, một cỗ hấp lực cực lớn lao tràn, nhanh chóng thôn phệ năng lượng linh hồn mênh mông này vào trong thân đao.

Năng lượng linh hồn này so với bất luận một đạo năng lượng linh hồn nào trên đại lục còn khổng lồ hơn. Lúc này kim đao màu vàng càng vô cùng hưng phấn thôn phệ. Dưới năng lượng linh hồn tinh thuần này, trình độ vui sướng của kim đao màu vàng tăng tới đỉnh điểm, đây là tình trạng mà trước nay Lục Lâm Thiên chưa từng gặp.

Trong quá trình này, Đại hồn anh và Tiểu hồn anh, khi kim đao màu vàng ăn thịt thì bọn chúng cũng có thể ăn được chút cảnh. Chỉ nhận được một phần năng lượng linh hồn cực nhỏ, thế nhưng cũng khiến cho Đại hồn ah và Tiểu hồn anh nhận được lợi ích không nhỏ.

Thời gian lần nữa qua đi, năng lượng linh hồn mênh mông chung quanh Lục Lâm Thiên dũng mãnh tiến vào trong cơ thể hắn. Không gina chung quanh bắt đầu sôi trào. Theo thời gian trôi qua, khí tức trên người Lục Lâm Thiên trong lúc mơ hồ đã bắt đầu biến hóa.

Không biết từ khi nào, quanh thân Lục Lâm Thiên thậm chí còn có một vòng quang mang màu trắng, một cỗ khí tức linh hồn tinh thuần mà bàng bạc khuếch tán ra. Tràn ngập linh hồn tinh thuần chấn động, dần dần trở nên mạnh mẽ.

Mà lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên càng thêm rung động, trong năng lượng linh hồn mênh mông này có một cỗ tin tức khổng lồ cũng xuất hiện trong đầu Lục Lâm Thiên. Bên trong tin tức có nói tới phương pháp sự dụng kiện khải giáp này và lai lịch của nó.

Từ trong tin tức Lục Lâm Thiên biết được, kiện khải giáp này gọi là Long Hồn Kiếm giáp, đây tuyệt đối là một kiện thần khí áo nghĩa linh hồn. Tài liệu luyện chế chủ yếu không ngờ là bảy cường giả long tộc Niết Bàn cảnh cao giai cùng với một thân thể và linh hồn của cường giả Tuyên Cổ cảnh long tộc.

Tài liệu của Long Hồn Kiếm giáp là do xương cốt của cường giả Tuyên Cổ cảnh luyện chế mà thành. Bảy thanh trường kiếm chính là do xương cốt của bảy cường giả Niết Bàn cảnh cao của Long tộc luyện chế ra. Trung tâm chính là linh hồn của bảy cường giả Niết Bàn cảnh cao giai của Long tộc và một cường giả Tuyên Cổ cảnh Long tộc.

Tài liệu chủ yếu luyện thành linh khí áo nghĩa như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên rung động, người có thể luyện chế thành linh khí áo nghĩa như vậy sợ rằng không phải người bình thường có thể làm ra được.

Tài liệu tuyệt đối là tọng bảo, vượt qua cấp độ các bảo vật mà Lục Lâm Thiên thường tiếp xúc.

Lục Lâm Thiên lập tức nghiên cứu phương pháp sử dụng và thi triển của Long Hồn Kiếm giáp.

Khi linh hồn lực chung quanh đều tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên hết, lúc này kim đao màu vàng vẫn còn chưa thỏa mãn mà trở lại trên Tiểu hồn anh.

Trong đầu Lục Lâm Thiên, Tiểu hồn anh và Đại hồn anh dưới năng lượng linh hồn mênh mông cũng đạt được chỗ tốt kinh người.

Linh hồn lực chính là một trong những loại lực lượng khó có thể tăng cường nhấ,t trên phương diện linh hồn lực, Lục Lâm Thiên nhận được không ít kỳ ngộ, khiến cho linh hồn lực so với người có tu vi đồng cấp mạnh hơn rất nhiều.

Lúc này năng lượng linh hồn rót vào, tuy rằng bị kim đao màu vàng cướp đi một đám lớn chỗ tốt, thế nhưng Đại hồn anh và Tiểu hồn anh vẫn nhận được chỗ tốt không ít.

Năng lượng linh hồn bình thường trở lại, hai con mắt nhắm chặt của Lục Lâm Thiên cũng lập tức mở ra, tinh quang bắn ra, cùng lúc, cả không igna đột nhiên run lên, một cỗ quang mang màu xanh trắng phóng tới.

Ngao.

Trong lúc mơ hồ còn có tiếng long ngâm vang vọng, trong không trung lập tức có tiếng xoẹt xoẹt vang lên, thanh âm giống như vang vọng lên tận mây xanh, đồng thời còn có một cỗ khí tức khiến cho linh hồn người ta run rẩy lan tràn, từng đạo lưu quang màu trắng xanh lập tức bao phủ lên người Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Lưu quang xẹt qua không gian trực tiếp bao phủ Lục Lâm Thiên, tiếp đó, bảy đạo lưu quang theo tứ tự rơi vào hai tay và sau lưng Lục Lâm Thiên, lập tức tạo thành một kiện khải giáp màu trắng xanh.

Kiện khải giáp này do vô số long lân màu trắng xanh tạo thành, tầng tầng lớp lớp, tương liên chặt chẽ với nhau, thậm chí còn bao phủ từ đầu tới chân Lục Lâm Thiên. Long lân trên vai và đầu gối đặc biệt dày, long lân trước ngực thì tạo thành một đồ án giống như đầu rồng, long uy từ trên không ngừng lan tràn ra, tựa như vật còn sống, miệng rít gào dữ tợn, khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác hung hãn, uy vũ không thôi.

Chương 3562: Uy năng của hồn linh khải giáp

Thứ quái dị nhất chính là trên hai tay Lục Lâm Thiên, từ mu bàn tay tới khuỷu tay đều có bí văn giống như kiếm gãy.

Mà ở sau lưng Lục Lâm Thiên thì đeo năm thanh trường kiếm, bảy thanh trường kiếm đều tương liên với khải giáp, tạo thành một thể nguyên vẹn.

Lúc này Lục Lâm Thiên được khải giáp bao phủ nhìn qua có chút hung hãn, lại nhẹ nhàng phiêu dật, khải giáp nhìn giống như tự nhiên thiên thành, khí tức làm cho lòng người rung động, hoàn mỹ vô cùng.

Năm thanh trường kiếm sau lưng run run không ngớt, khí tức linh hồn khủng bố đột nhiên phóng ra, uy áp kinh người lan tràn khiến cho không gian vô thanh vô tức vặn vẹo, giống như chỉ cần rút trưởng kiếm ra khỏi vỏ là có thể triệt để phá hủy tất cả vậy.

- Đây là Long Hồn Kiếm Giáp sao?

Lục Lâm Thiên cúi đầu nhìn Long Hồn Kiếm Giáp trên người, ánh mắt rung động không thôi, linh khí áo nghĩa a, đây không phải là linh khí bình thường, còn là linh khí áo nghĩa linh hồn.

Từ trong tin tức mà Lục Lâm Thiên biết được, Long Hồn Kiếm Giáp chính là một kiện linh khía áo nghĩa công thủ vẹn toàn. Bảy thanh Long Hồn kiếm chính là thứ để công kích. Long Hồn Kiếm Giáp trong đám linh khí cùng cấp coi như là thứ có uy lực mạnh nhất, linh khí áo nghĩa có thể so sánh với nó cũng không có nhiều.

Trên mặt Lục Lâm Thiên tràn ngập vẻ mừng rỡ, có linh khí áo nghĩa linh hồn trên người, không thể nghi ngờ thực lực của hắn lại một lần nữa mạnh hơn không ít.

Xoẹt.

Lúc này Long Hồn Kiếm Giáp lập tức hóa thành lưu quang, phai nhạt trên người Lục Lâm Thiên, sau đó lại tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên giống như khong bị Lục Lâm Thiên khống chế vậy.

Trong chốt lát này Lục Lâm Thiên ứa mồ hôi lạnh ra, bởi vì kim đao màu vàng không để cho bất luận một linh khí nào tiên vào trong đầu hắn.

- Không xong.

Trong nháy mắt này Lục Lâm Thiên lo lắng, tim như muốn rụng xuống, muốn nhanh chóng thu hồi Long Hồn Kiếm Giáp trở về cũng không còn kịp. Đây chính là linh khí áo nghĩa a, nếu như bị hủy thì hắn khóc không ra nước mắt, thậm chí còn khóc tới chết.

Sưu.

Long Hồn Kiếm Giáp tiến vào trong đầu, ngay khi tim Lục Lâm Thiên như rụng xuống, kim đao màu vàng lập tức có động tĩnh, đi tới trước người Long Hồn Kiếm Giáp.

- Xong, chết ta rồi.

Lục Lâm Thiên khóc không ra nước mắt, trong sát na này trong lòng đổ máu.

Thế nhưng lúc này dường như Long Hồn Khải Giáp cảm nhận được sự uy hïếp của kim đao màu vàng mà lập tức run lên, vô số tiếng long ngâm vang lên liên tục.

Ngao Ngao.

Tiếng long ngâm vang vọng, hư ảnh tám đầu cự long lập tức từ trong Long Hồn Kiếm Giáp bắn ra.

Ông.

Cùng lúc, kim đao màu vàng run lên, kim quang trong đó bắn ra, kim quang vạn trượng, chiếu rọi không gian trong đầu.

Kim quang lan tràn, hư ảnh tám đầu cự long lập tức run rẩy không ngớt, lập tức cảm thấy kiêng kỵ và sợ hãi thật sâu. Trong mắt tràn ngập vẻ hoảng sợ, tổng chớp mắt ngắn ngủi, tám đầu cự long bằng hư ảnh giống như côn trùng phủ phục trước người kim đao màu vàng, ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên.

Ông.

Kim đao màu vàng xoay tròn chung quanh tám đầu cự long bằng hư ảnh một vòng, giống như đang đánh giá gì đó, cuối cùng lại kêu lên một tiếng giống như sấm sét, tám đầu cự long bằng hư ảnh sợ hãi lui lại, tiếp đó trung thực trở lại trong Long Hồn Kiếm Giáp.

Sưu.

Lúc này kim đao màu vàng mới lười biếng trở lại trên đỉnh đầu Tiểu hồn anh, không ngờ lại không bổ một đao chém đôi Long Hồn Khải Giáp này, mà giống như đồng ý để cho Long Hồn Kiếm Giáp lưu lại trong đầu vậy.

Long Hồn Kiếm Giáp lúc này mới sợ hãi, rụt rè tiến lên, đi tới bên người Tiểu hồn anh, một cỗ hấp lực tuôn ra, trực tiếp hấp thu một cỗ năng lượng linh hồn trên người Tiểu hồn anh rồi xoay quanh bên người Tiểu hồn anh.

Phù.

Cảm nhận tất cả biến hóa này, Lục Lâm Thiên thở dài một hơi, sau đó lại hít sâu một hơi, mãi một lúc lâu mới phục hồi lại tinh thần. Vừa rồi hắn bị dọa tới mức tim như ngừng đập.

Trong tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, đám người Viêm Hỏa, Thạch Ngọc Đồ cùng với Đồng Thất đang ngẩng ngơ. Trong thời gian hai năm, cũng chính là hai mươi năm trong này Lục Lâm Thiên lại đột phá a. Trong tầng thứ nhất Thiên Trụ giới là hai mươi năm a.

Mà đám người Vấn Thân Mạc lại ngây ngốc trong Thiên Trụ giới vô cùng lâu.

Khi Lục Lâm Thiên xuất hiện trong tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, thân ảnh xuấ thiện trước mặt lão giả mặc áo bào màu đỏ, mắt nhìn lão giả áo đỏ này vô cùng hài lòng.

Lão giả áo đỏ dường như cảm nhận được cái gì đó, hai mắt khẽ động rồi lập tức mở ra, tinh quang trong mắt giống như hỏa diễm bắn ra, một cỗ khí tức nóng bỏng bắt đầu lan tràn, khi hắn nhìn thấy thân ảnh trước mặt lập tức đứng dậy hành lễ:

- Bái kiến chưởng môn.

- Chúng mừng ngươi đột phá tới Thông Thiên cảnh trung giai, đứng lên đi.

Lục Lâm Thiên nâng Viêm Hỏa, sau hai mươi năm năm, Viêm Hỏa phục dụng Huyền Nguyên đan, cũng từ Thông Thiên cảnh sơ giai đột phá tới Thông Thiên cảnh trung giai. Mặc dù chỉ đột phá một giai, thế nhưng thực lực lại tiến bộ cực lớn.

Viêm Hỏa đứng dậy thi lễ thật sâu, tới thời điểm này hắn cũng đã biết rõ, thứ Lục Lâm Thiên cho hắn vốn cũng không phải là độc đan gì, mà trọng bảo Huyền Nguyên đan. Trong Thị Hoang thế giới này, giá trị của phần đan dược này cơ hồ trên trăm ức, thế nhưng có tiền cũng không mua được. Nếu như ở Liệt Hỏa môn thì hắn làm sao có thể nhận được chỗ tốt cực lớn nhưu vậy, cho nên thanh âm cung kính hơn nhiều, nói:

- Đa tạ chưởng môn thành toàn, Viêm Hỏa ta tuy rằng là người Liệt Hỏa môn quy hàng, thế nhưng nếu như chưởng môn không chê, từ nay về sau ta nguyện đi theo bên cạnh chưởng môn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Có những lời này là đủ rồi, Phi Linh môn hiện tại quả thực rất cần những người như Viêm Hỏa phó đường chủ.

Viêm Hỏa nghe vậy nghi ngờ nói:

- Chưởng môn, Phó đường chủ gì vậy?

- Về sau ngươi chính là Phó đường chủ Vũ đường của Phi Linh

môn.

Lục Lâm Thiên nói rồi lập tức mang theo Viêm Hỏa đi tới một không gian khác, nhìn thấy Đồng Thất và Thạch Ngọc Đồ, hai người Đồng Thất và Thạch Ngọc Đồ trong thời gian hơn hai mươi năm cũng đã từ Ngộ Chân cảnh cao giai đột phá tới Thông Thiên cảnh.

Chỉ cách một giai, thế nhưng lại là cái hào rộng cực lớn. Lúc này hai người đột phá lập tức cảm kích với Lục Lâm Thiên không thôi. Thạch Ngọc Đồ đã quy thuận, sau khi Đồng Thất đột phá càng thêm cảm kích.

Nhìn thấy hai người có thể đột phá, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ cao hứng. Tăng thêm ba người này và hắn, còn có Bạch Kinh Đường, hiện tại trong Phi Linh môn thoáng cái có năm người có tu vi Thông Thiên cảnh.

Đội hình này so với hai năm trước đây lại lần nữa mạnh hơn.

Lục Lâm Thiên trực tiếp đem Đồng Thất giao cho Viêm Hỏa, Thạch Ngoc Đồ thì tiếp tục ở với Bạch Kinh Đường. Cũng nói tác dụng của các đường trong Phi Linh môn cho đám người Viêm Hỏa, Đồng Thất.

Chương 3563: Đấu giá trên trời 1

Cuối cùng Lục Lâm Thiên đem theo người đi tới chỗ Vấn Thân Mạc. Trong thời gian hơn hai mươi năm đám người Vẫn Thân Mạc đã luyện hóa đồng tài liệu luyện khí như núi kia. Mà Vẫn Thân Mạc lại nhanh chóng giao cho Lục Lâm Thiên không ít nhẫn trữ vật. Bên trong chính là thứ mà linh đường cùng với hắn bận rốt suốt hơn hai mươi năm nay.

Sau khi Lục Lâm Thiên kiểm tra từng chiếc nhẫn trữ vật cũng kinh ngạc không thôi. Trong thời gian hơn hai mươi năm, người Linh đường vốn cũng không nhiều lắm, thế nhưng lại luyện chế ra không ít đồ vật.

Vẫn Thân Mạc không hổ là người có thiên phú hơn người trên phương diện luyện khí, không ngờ cũng có thể luyện chế ra được một chiếc Chiến Hổ phi hạm. Đương nhiên nếu như Lục Lâm Thiên biết được Vẫn Thân Mạc tốn bao nhiêu tài liệu luyện khí mới luyện chế ra được Phi Hổ chiến hạm mà nói, nhất định trong lòng sẽ nhỏ máu.

Người Linh đường tới Thiên Trụ giới cũng đã được hai mươi năm, Lục Lâm Thiên lập tức mang mọi người rời khỏi Thiên Trụ giới. Cũng nghiêm cấm mọi người không được tiết lộ Thiên Trụ giới, chỉ có đệ tử hạch tâm nhất trong Phi Linh môn mới biết được chuyện này.

Sau khi tất cả mọi người biết rõ chỗ tốt này, đồng thời cũng tương đương với việc là hạch tâm của Phi Linh môn, đương nhiên bọn họ sẽ không nói chuyện này ra bên ngoài.

Sau khi rời khỏi Thiên Trụ giới, lúc này đã là hoàng hôn, Lục Lâm Thiên liền đi tìm Phạm Thống, bảo hắn thông báo cho đường chủ cùng với các trưởng lão và người có tu vi Ngộ Chân cảnh trong Phi Linh môn đi tới đại điện.

Sua đó Lục Lâm Thiên lại đi tìm Ma Linh yeeun ữ, đem một bình ngọc giao cho Ma linh yêu nữ, đây chính là máu mà khi còn ở trong Thiên Trụ giới hắn trích ra.

Ma Linh yêu nữ nhìn bình ngọc, nở nụ cười thỏa mãn rồi không khách khí thu vào trong tya, nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt trên khuôn mặt tinh xảo khẽ chớp chớp, nói:

- Mấy ngày nay ngươi lại đi đâu?

Lục Lâm Thiên tiến vào trong Thiên Trụ giới dung hợp với Long Hồn Kiếm Giáp đã được nửa năm, bên ngoài chỉ có ba ngày, chuyện Thiên Trụ giới Lục Lâm Thiên còn chưa muốn để cho Ma Linh yêu nữ biết được cho nên nói:

- Vừa mới đột phá cho nên ta đi tìm nơi củng cố tu vi.

Ma Linh yêu nữ rõ ràng không tin lời này của Lục Lâm Thiên, nàng khẽ lườm hắn rồi nói:

- Ta không tin, rõ ràng ngươi có chuyện gạt ta, đúng rồi, bây giờ ngươi không sao rồi chứ? Có phải nên theo ta trở lại Phong Vân sơn hay không?

Lục Lâm Thiên sững sờ, nói:

- Trở lại Phong Vân sơn làm gì?

Ma Linh yêu nữ như cười như không nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Chẳng lẽ ngươi đã quên, đương nhiên là trở về Phong Vân sơn kết hôn a.

- Kết hôn?

Lục Lâm Thiên đổ mồ hôi lạnh, ánh mắt âm thần biến đổi nói:

- Chuyện này đương nhiên không thành vấn đề, bất quá ta có chút chuyện phải đi, phải sắp xếp mọi chuyện trong Phi Linh môn mới được.

Hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không dám trêu vào yêu nữ này, đừng nhìn hiện tại nàng dễ nói chuyện, thế nhưng nữ nhân đều giống như, nói trở mặt là trở mặt. Lục Lâm Thiên sợ một khi Ma Linh yêu nữ này khó chịu, trực tiếp bắt hắn ra khỏi Thị Hoang thế giới, vậy thì phiền phức lớn.

Ma Linh yêu nữ rất hài lòng với biểu hiện của Lục Lâm Thiên, nói:

- Vậy ngươi muốn thời gian bao lâu, ta cũng không có thời gian chờ quá lâu.

- Không lâu đâu, rất nhanh, nhanh thôi.

Còn chưa nói xong, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã rời khỏi phòng của Ma Linh yêu nữ.

Ma Linh yêu nữ mở miệng cười cười, nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên rồi thì thào nói:

- Tên này cũng có chút ý tứ.

Mặt trời chiều ngả về phía tây, trong không gian hoàn toàn yên tĩnh, dãy núi xa xa còn được ánh nắng chiều phủ lên, đám mây vốn trắng nõn lúc này như được nhuộm màu vàng hồng.

Dần dần vào đêm, không gian ngày càng yên tĩnh, sơn mạch phía trước đã đen kịt, ánh trăng nhàn nhạt chiếu xuống, nhìn qua có vẻ mỹ lệ.

Trong đó có một ngọn núi khổng lồ đứng sừng sững ở phía chân trời.

Trên ngọn núi, từng vì sao xuất hiện, lập lòe trên bầu trời bao la mờ mịt, ngọn núi hơi nghiêng, trên núi có từng tảng đá máu xám trơn bóng.

Lúc này có một đạo thân ảnh đang ngồi trên tảng đá, ánh mắt nhìn về phía xa, người mặc một bộ áo xanh, trên khuôn mặt cương nghị, khóe miệng vĩnh viễn mang theo tà khí.

Nhìn phương xa, Lục Lâm Thiên thì thào nói:

- Mẫu thân, Vô Song, Cảnh Văn, Bạch Linh, Kinh Vân, Du Thược, sư phụ, mọi người vẫn khỏe chứ?

Sáng sớm, trong đại điện Phi Linh môn, lúc này đã có hơn mười người đang ngồi, tuyệt đại bộ phận đều là người có tu vi Ngộ Chân cảnh, còn có một ít là trưởng lão Phá Giới cảnh cùng với hộ pháp đã gia nhập Phi Linh môn từ trước đó.

Người có tu vi Ngộ Chân cảnh có mặt trong đại điện lúc này cũng có hai mươi mấy người.

Đám người có tu vi Thông Thiên cảnh là Viêm Hỏa, Bạch Kinh Đường, Thạch Ngọc Đồ, Đồng Thất.

Khi Lục Lâm Thiên tới đại điện, mọi người hành lễ, có một ít người lần đầu tiên nhìn thấy chưởng môn trong lời đồn đãi, cho nên ánh mắt không khỏi nhìn chưởng môn thêm vài lần.

- Miễn lễ.

Lục Lâm Thiên ý bảo mọi người miễn lễ, trước mặt mọi người Lục Lâm Thiên lập tức tuyên bố Viêm Hỏa và Đồng Thất gia nhập Phi Linh mon. Đồng thời cũng móc ra tám kiện linh khí Tiên Thiên giao cho Bạch Kinh Đường, Viêm Hỏa, Đồng THất, đồng thời còn chọn ra năm người có tu vi Ngộ Chân cảnh khác.

Trong lúc mọi người đang hưng phấn, Lục Lâm Thiên rèn sắt khi còn nóng, Lục Lâm Thiên đem hai khỏa Thông Thiên đan trong ba khỏa Thông Thiên đan trên người giao cho hai người có tu vi Ngộ Chân cảnh cao giai đỉnh phong.

Hai người này kích động, hưng phấn tới run rẩy, vội vàng quỳ xuống cung kính hành lễ. Mấy người có tu vi Ngộ Chân cảnh khác cũng chỉ có không ngừng hâm mộ.

- Không cần đa lễ.

Lục Lâm Thiên bảo hai người có tu vi Ngộ Chân cảnh cao giai đỉnh phong đứng dậy, lại nhìn mọi người nói:

- Gia nhập Phi linh môn thì chúng ta là người một nhà. Có phúc cùng hưởng, chỉ cần ta có sẽ không bạc đãi các ngươi, thế nhưng ai dám phản bội ta thì ta tuyệt đối sẽ không khách khí.

- Chúng ta nguyện trung tâm đi theo phụng sự chưởng môn.

Ân uy cùng thi triển của Lục Lâm Thiên tự nhiên tạo thành không ít tác dụng, khiến cho không ít người mới gia nhập Phi Linh môn lập tức ủng hộ.

Sau khi bàn bạc kỹ càng một ít tình huống trong Phi Linh môn, đồng thời nhắn nhủ một chút chuyện, Lục Lâm Thiên mới để cho mọi người rời đi. Chỉ là hắn lại bảo Kim Viên ở lại.

Sau kh mọi người rời đi, Lục Lâm Thiên đem một khỏa Thông Thiên đan và Huyền NGuyên đan giao cho Kim viên nói:

- Kim Viên đại ca, Huyền Nguyên đan và Thôn Thiên đan này có lẽ có không ít trợ giúp với đại ca.

Kim Viên mừng rỡ, hắn đương nhiên biết rõ Thông Thiên đan và Huyền Nguyên đan là bảo vật bực nào, cho nên lập tức nói:

- Lâm Thiên huynh đệ, ta cũng không khách khí với đệ đâu.

Lục Lâm Thiên cười cười nói:

- Giữa chúng ta có gì phải khách khí cơ chứ.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên lần nữa đem Kim Viên cùng với hai người có tu vi Ngộ Chân cảnh cao giai đỉnh phong đưa tới tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, cuối cùng lại mang theo Vấn Thân Mạc, hai người rời khỏi Phi Linh môn.

Chương 3564: Đấu giá trên trời 2

Lục Lâm Thiên rời khỏi Phi Linh môn cũng không bảo Ma Linh yêu nữ biết. Lúc này Lục Lâm Thiên muốn đi tới Thải Vân thương hội, nếu như để cho Ma Linh yêu nữ biết được, mặc kệ trong lòng yêu nữ này có chủ ý gì, Lục Lâm Thiên đều không dám để cho Ma Linh yêu nữ biết rõ, tránh xảy ra biến cố.

Trên đường đi, Vấn Thân Mạch nhìn Lục Lâm Thiên cưỡi khôi lỗi tọa giá nhị cấp tự luyện chế kinh ngạc không thôi. Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy khôi lỗi tọa giá như vậy.

Mà tốc độ của khôi lỗi tọa giá này khiến cho Vấn Thân Mạc há hốc mồm, tốc độ của khôi lỗi tọa giá cấp hai bình thường tuyệt đối không nhanh được như vậy. Cho dù là tốc độ của khôi lỗi tọa giá cấp hai, cũng không hơn gì khôi lỗi tọa giá này.

Vấn Thân Mạc vốn là một cuồng nhân luyện khí, sau đó lập tức cuốn quít lấy Lục Lâm Thiên hỏi thăm, rốt cuộc khôi lỗi tọa giá này luyện chế như thế nào.

Lục Lâm Thiên cũng không dấu giếm, lập tức đem nguyên lực của khôi lỗi tọa giá này nói kỹ với Vấn Thân Mạc một lần. Bất kể là tác dụng, hay là hình dáng rồi sự ảnh hưởng của lực cản trong không gian, không khí, mỗi một biến hóa nho nhỏ đều có thể khiến cho tốc độ giảm lớn.

- Hay, quá hay.

Sau khi Vấn Thân Mạc nghe xong tấm tắc kêu hay, nếu như là người không hiểu, cho dù có giải thích kỹ càng cũng tuyệt không luyện chế ra được. Vấn Thân Mạc cao hứng không thôi, còn cẩn thận nghiên cứu khôi lỗi tọa giá.

Hơn hai ngày sau, Lục Lâm Thiên lần nữa tới thành Đông Tinh, lập tức đi tới Thải Vân thương hội.

Khi Hoàng chủ sự của Thải Vân thương hội nhìn thấy Lục Lâm

Thiên lập tức chào hỏi không ít khách hàng cũ của Thải Vân thương hội, trực tiếp nghênh đón Lục Lâm Thiên, có chút kinh ngạc rồi nhiệt tình nói:

- Lục chưởng môn, rốt cuộc người cũng đến, mỗi ngày nhị tiểu thư đều đang trông mông người a

Sau đó trong ánh mắt của không ít khách hàng cũ của Thải Vân thương hội, Hoàng chủ sự lập tức mang Lục Lâm Thiên đi về phía đình viện yên tĩnh phía sau.

Mà Lục Lâm Thiên thì trực tiếp để Vấn Thân Mạc chọn một ít tài liệu bên ngoài Thải Vân thương hội, dù sao có một ít tài liệu cũng phải mua sắm.

Trong đình viện xem như quen thuộc, tất cả đều như cũ.

Lục Lâm Thiên và Hoàng chủ sự không đến được bao lâu thì An Thi Dao mang theo một mùi thơm ngát xuất hiện, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc, rung động rồi lập tức mừng rỡ không thôi.

An Thi Ngọc lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục tiên sinh, bên ngoài đồn rằng tiên sinh và CƯơng Hỏa đồng quy vu tận, ta lại tin tiên sinh nhất định không có chuyện gì, quả nhiên là vậy.

Lục Lâm Thiên cười khổ, khó trách vừa rồi Hoàng chủ sự nhìn thấy hắn cũng kinh ngạc, Lục Lâm Thiên lập tức nói với An Thi Ngọc, nói:

- Ta còn thiếu nợ Thi Ngọc cô nương, cho nên cũng không dám chết a.

Phụt.

An Thi Ngọc bị trêu chọ tới nỗi buột miệng cười, nói:

- Không ngờ Lục tiên sinh còn biết nói đùa như vậy, không có việc gì là tốt rồi. Một chút tiền ấy đối với Thải Vân thương hội ta cũng không tính là gì. Ngược lại ta còn phải tìm Lục tiên sinh có chuyện gấp a. Lần này tiên sinh không giúp ta thì ta cũng đành phải trốn tới Phi Linh môn tìm chút yên tĩnh a.

- Ồ?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi:

- KHông biết ta có thể giúp cho Thi Ngọc cô nương cái gì?

An Thi Ngọc khẽ cười, lúm đồng tiền hiện lên, nói:

- Việc này cũng chỉ có Lục tiên sinh mới có thể giúp được, việc này cũng là do Lục tiên sinh mà ra a.

Dưới sự nghi hoặc của Lục Lâm Thiên, An Thi Ngọc lập tức nói rõ mọi chuyện với Lục Lâm Thiên.

Thì ra lần trước, khôi lỗi tọa giá và Oanh Thiên chiến hạm của Lục Lâm Thiên đã tạo ra không ít tiếng vang trong Vô Minh thế giới, có không ít người đặt hàng, thế nhưng Thải Vân thương hội lại không lấy ra được. Chuyện này càng khiến cho người ta chờ mong, đồng thời còn đầu cơ kiếm lợi.

Tăng thêm đám người sau khi mua được khôi lỗi tọa giá và Phi Hổ chiến hạm đều nói tốt, cả Vô Minh thế giới cơ hồ đều đặt hàng với Thải Vân thương hội.

Hơn nữa những thế lực đặt hàng này còn tuyên bố, chỉ cần Thải Vân thương hội có thể bá ra khôi lỗi tọa giá và Phi Hổ chiến hạm cho bọn họ. Về sau trong môn có mua sắm thứ gì đều cố gắng mua ở trong Thải Vân thương hội. Kim ngạch cộng lại tuyệt đối khổng lồ khiến cho Thải Vân thương hội không thể cự tuyệt được hấp dẫn bực này.

Thế nhưng Thải Vân thương hội lại không lấy ra hàng, chỉ có thể thúc dục An Thi Dao trong Thị Hoang thế giới.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên không có mặt, trong hai năm không xuất hiện cho nên trong hai năm này An Thi Dao cũng không có cách nào báo cáo, người bên trên của Thải Vân thương hội còn tưởng rằng An Thi Dao cố ý không giao cho nên đoạn thời gian này An Thi Dao đau đầu không thôi.

Lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên tới, An Thi Dao lập tức thở dài một hơi.

Lục Lâm Thiên từ trong miệng An Thi Dao cũng biết được, khôi lỗi tọa giá nhị cấp bình thường cho dù cấp độ cao hơn giá tiền cũng chỉ năm trăm vạn tới sáu trăm vạn tinh thạch sơ phẩm trong thế giới này mà thôi.

Thế nhưng khôi lỗi nhị cấp Lục Lâm Thiên giao cho An Thi Dao không ngờ lại đấu giá được ba trăm triệu tinh thạch sơ phẩm, quả thực là cái giá trên trời. Ngay cả giá của khôi lỗi tọa giá cấp ba cũng chỉ có ba trăm triệu đến bốn trăm triệu tinh thạch sơ phẩm mà thôi.

Đương nhiên, giá cao như vậy cũng có lý do của nó, khôi lỗi tọa giá của Lục Lâm Thiên có tạo hình vô cùng đặc biệt, đường cong ưu mỹ khiến cho tim người ta đập thình thịch, mà tốc độ cũng là mấu chốt, khôi lỗi tọa giá nhị cấp thế nhưng lại có tốc độ không dưới khôi lỗi tọa giá tam cấp bình thường.

Lúc trước Lục Lâm Thiên ném ra mười bộ khôi lỗi tọa giá nhất cấp, cũng đấu giá được bốn trăm vạn tinh thạch, đã gần tiếp cận với giá cả của khôi lỗi nhị cấp.

Về phần giá trị của Phi Hổ chiến hạm thì càng dọa người. Chiến hạm nhị cấp bình thường, tốt nhất cũng chỉ có hai mươi mấy ức. Trong phân đà của Thải VÂn thương hội, một chiếc chiến hạm có cấp độ cực cao thì giá cũng chỉ có hai mươi tám ức tinh thạch thế giới sơ giai mà thôi.

Mà Phi Hổ chiến hạm của Lục Lâm Thiên, tuy rằng là chiến hạm nhị cấp, thế nhưng lại đánh chết Ngộ Chân cảnh cao giai như không có gì. Mà ngay cả người có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai gặp phải cũng phải kiêng kỵ.

Cho nên giá cả của Phi Hổ chiến hạm cũng rất khủng bố, tuy rằng còn không bằng chiếm hạm tam cấp thế nhưng giá cả đã cao hơn mấy chục lần. Giá cả đấu giá lần này đến mười tỷ tinh thạch thế giới sơ giai.

Lần trước Lục Lâm Thiên để trong Thải Vân thương hội mười khôi lỗi tọa giá nhất cấp, năm khôi lỗi tọa giá cấp hai. Ba chiếc Phi Hổ chiếm hạm nhị cấp, cho nên nếu tính toán, tổng cộng đã đấu giá được ba trăm mười lăm ức, bốn ngàn vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm.

Biết được số tiền này, Lục Lâm Thiên cũng phải giật mình, đây không phải là món tiền nhỏ a.

Chương 3565: Không đề

An Thi Ngọc nói xong với Lục Lâm Thiên, đôi mắt sáng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, chớp động một lát rồi giao Lục Lâm Thiên một chiếc nhẫn trữ vật rồi nói:

- Lục tiên sinh, khôi lỗi tọa giá và Phi Hổ chiến hạm của tiên sinh tổng cộng đấu giá được ba trăm mười lăm ức bốn ngàn vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm. Sau khi Thải Vân thương hội khấu trừ hai thành Lục tiên sinh còn nhận được Hai trăm năm mươi hai ức ba ngàn vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm. Lại khấu trừ ba mươi mốt ức tám trăm vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm tài liệu luyện khí của Lục tiên sinh lần trước. Lục tiên sinh còn lại hai trăm bốn mươi chín ức, hai ngàn một trăm mười hai vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm.

Lục Lâm Thiên thật không ngờ, vốn hắn cho rằng mình chỉ còn thiếu Thải Vân thương hội một chút tiền, thế nhưng ai ngờ cuối cùng lại có kết quả như vậy. Không ngờ hắn lại còn thu lại được hai trăm bốn mươi chín ức hai ngàn một trăm mười hai vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm. Không ngờ đồ vật hắn tự luyện chế lại có giá cao như vậy.

Cố nén sự kích động trong lòng, Lục Lâm Thiên nhận chiếc nhẫn trữ vật trong tay An Thi Dao, hắn có cảm giác giống như sau một đêm trở thành phú hào. Hai trăm bốn mươi chín ức hơn hai ngàn vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm a, đây chính là một khoản tiền lớn.

An Thi Dao giao nhẫn trữ vật cho Lục Lâm Thiên, cười nói:

- Cho nên một chút tiền Lục tiên sinh thiếu Thải Vân thương hội chúng ta ta cũng không sợ. Ta sợ Thải Vân thương hội còn thiếu nợ tiên sinh a.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, kết quả này hắn cũng thật không ngờ, tâm thần rót vào trong chiếc nhẫn trữ vật mà An Thi Dao đưa cho hắn, sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức nghi hoặc. Trong nhẫn trữ vật cũng không quá lớn, trong nhẫn trữ vật chỉ có bốn mươi chín ức hai ngàn một trăm mười hai vạn tinh thạch thế giới sơ phẩm mà thôi.

Mà còn hai trăm ức tinh thạch thế giới sơ phẩm lại đổi thành một loại tinh thạch thế giới màu xanh, năng lượng ẩn chứa bên trong càng thêm nồng đậm.

Lục Lâm Thiên lập tức nhận ra số tinh thạch này chính là tinh thạch thế giới trung phẩm, một khối tinh thạch thế giới trung phẩm có giá trị bằng một ngàn tinh thạch thế giới sơ phẩm.

Nhưng mà nói như vậy, cho dù là kẻ ngốc cũng không cầm tinh thạch thế giới trung phẩm đi đổi lấy tinh thạch thế giới sơ phẩm. Tuy rằng số lượng của tinh thạch thế giới trung phẩm nhiều, thế nhưng năng lượng ẩn chứa bên trong lại chênh lệch không ít.

Trong tâm thần dò xét của Lục Lâm Thiên, lúc này trong nhẫn trữ vật không có hai trăm ức tinh thạch thế giới sơ phẩm, thế nhưng lại có hai ngàn vạn tinh thạch thế giới trung phẩm.

Trên lý luận là giá trị bằng hai trăm ức tinh thạch thế giới sơ phẩm, thế nhưng ai cũng biết, trên thực tế tinh thạch thế giới trung phẩm này tốt hơn nhiều, cho nên Lục Lâm Thiên đã chiếm tiện nghi.

An Thi Dao nhìn Lục Lâm Thiên đang nghi hoặc nói:

- Tinh thạch thế giới sơ phẩm của Lục tiên sinh quả thực quá nheieuf, cho nên Thải Vân thương hội ta tự mình quyết định đổi tinh thạch thế giới sơ phẩm của Lục tiên sinh thành tinh thạch thế giới trung phẩm, không biết Lục tiên sinh có thỏa mãn không?

Lục Lâm Thiên gật đầu rồi nói với An Thi Dao:

- Đa tạ Thi Dao cô nương.

Hoàng chủ sự ở bên cạnh đã không nhịn được mà xen miệng vào nói:

- Lục chưởng môn, lần này chưởng môn tới đây không biết có mang tới khôi lỗi tọa kỵ và Phi Hổ chiến hạm hay không? Chúng ta sắp không chịu nổi áp lực rồi a.

Lục Lâm Thiên nghe vậy cười cười, tay ném ra hơn mười chiếc nhẫn trữ vật cho Hoàng chủ sự. Trong này đều là Phi Hổ chiến hạm và khôi lỗi tọa giá, còn có khôi lỗi tọa giá nhị cấp cùng với khôi lỗi do đám người Vấn Thân Mạc dựa theo Thiên Linh lục luyện chế ra.

Phi Hổ chiến hạm và khôi lỗi tọa giá đều chiếm không gian cực kỳ lớn, nhẫn trữ vật bình thường cũng không lớn, thậm chí nhẫn trữ vật bình thường còn không chứa nổi Phi Hổ chiến hạm, cần phải có nhẫn trữ vật lớn hơn cho nên Lục Lâm Thiên mới móc ra nhiều nhẫn trữ vật như vậy.

Hoàng chủ sự tiếp nhận nhẫn trữ vật trong tay Lục Lâm Thiên, tâm thần rót vào bên trong, khuôn mặt thoáng cái trở nên kinh ngạc, sau đó chuyển thành kinh hỉ, nhịn không được sợ hãi than:

- Tám chiếc Phi Hổ chiến hạm, hai mươi khôi lỗi tọa giá nhị cấp, ba mươi khôi lỗi tọa giá nhất cấp.

An Thi Ngọc nghe vậy cũng kinh ngạc không thôi, lần trước Lục Lâm Thiên mới cầm ba mươi mấy ức tài liệu luyện khí mà thôi.

Lục Lâm Thiên cười cười, nói:

- Chỉ có nhiêu đó thôi.

Tám chiếc Phi Hổ chiến hạm, hai mươi khôi lỗi tọa giá nhị cấp, ba mươi khôi lỗi tọa giá nhất cấp, đây chính là thành tích mà Lục Lâm Thiên luyện chế ra lần thứ hai.

Số lượng ở lần luyện chế thứ nhất tương đối ít, Lục Lâm Thiên thất bại rất nhiều lần mới thành công. Lần thứ hai thì lại không giống vậy, tu vi thực lực so với lần đầu tiên mạnh hơn rất nhiều, độ quen tay cũng tăng lên, tốc độ luyện chế đương nhiên tăng lên một mảng lớn.

Mà tỉ lệ thất bại trong tay Lục Lâm Thiên cũng giảm đi, cho nên số lượng luyện chế ra cũng rất nhiều.

Tăng thêm trong mấy trăm vạn nhẫn trữ vật của Lục Lâm Thiên cũng có rất nhiều tài liệu luyện khí, kỳ thật tám chiếc Phi Hổ chiến hạm, hai mươi bộ khôi lỗi tọa giá nhị cấp, ba mươi bộ khôi lỗi tọa giá nhất cấp này còn không phải là toàn bộ số mà Lục Lâm Thiên luyện chế ra.

Trong lòng Lục Lâm Thiên không quên giữ lại làm nội tình cho Phi Linh môn. Thứ tốt ít nhất hắn cũng nên giữ lại một chút.

Lục Lâm Thiên hiểu rõ, tiền rất quan tọng, thế nhưng so với việc phát triển Phi Linh môn mà nói, thực lực còn quan trọng hơn. Bán Phi Hổ chiến hạm và khôi lỗi tọa giá chỉ là bởi vì hắn còn muốn tiếp tục phát triển Phi Linh môn mà thôi.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Hoàng chủ sự, Lục Lâm Thiên lần nữa giao cho Hoàng chủ sự một danh sách mua sắm dài nói:

- Hoàng chủ sự, ta còn muốn mua một ít vật luyện khí, dựa theo danh sách này mà thu mua. Đồng thời còn mua gấp mười lần số lượng, vẫn quy củ cũ. Tới lúc đó sẽ tính toán.

Lần này Lục Lâm Thiên tới đây đã tính toán giá cả trước, cho nên chỉ mua sắm tài liệu luyện khí trong vòng năm mươi ức đổ lại, còn có một ít linh dược, thế nhưng sau khi nhìn thấy Phi Hổ chiến hạm và khôi lỗi tọa giá hắn luyện chế được hoan nghênh như vậy cho nên Lục Lâm Thiên mới tạm thời tăng số lượng lên gấp mười lần.

Hoàng chủ sự xem một lát rồi gật đầu nói:

- Không thành vấn đề, ta đi sắp xếp. Trong Thải Vân thương hội hiện tại cũng có, lần này Lục chưởng môn không cần phải đợi.

Lục Lâm Thiên nghe vậy nghi hoặc không thôi, số lượng lớn như vậy không ngờ Thải Vân thương hội cũng có thể lấy ra.

An Thi Dao ở bên cạnh giải thích nói:

- Ta biết rõ lần sau sợ rằng số lượng tài liệu luyện khí và tu luyện Lục chưởng môn cần không ít, cho nên ta đã sớm chuẩn bị, tránh làm chậm trễ thời gian của Lục tiên sinh.

Chương 3566: Bảo vật đột nhiên tới 1

Tài liệu luyện khí trong kho của Thải Vân thương hội một phần là do An Thi Dao sắp xếp, thế nhưng còn có một nửa là do bên trên của Thải Vân thương hội, vì muốn Thị Hoang thế giới xuất ra nhiều khôi lỗi tọa giá và Phi Hổ chiến hạm, cho nên chủ động vận chuyển đại lượng tài liệu luyện khí tới Thị Hoang thế giới. Chỉ cần Thị Hoang thế giới có thể xuất ra nhiều khôi lỗi tọa giá và Phi Hổ chiến hạm là được rồi.

Đối với Thải Vân thương hội mà nói, những tài liệu này cũng không phải quá quý trọng, không lấy ra được.

Mà chỉ cần có khôi lỗi tọa giá và Phi Hổ chiến hạm, đến lúc đó có thể nhanh chóng khuếch trương sinh ý của Thải Vân thương hội gấp mấy chục lần. Bên nào nặng bên nào nhẹ đám người bên trên của Thải Vân thương hội hiểu rõ. Chính bọn họ không có phương pháp luyện chế ra, nghiên cứu Phi Hổ chiến hạm và khôi lỗi tọa giá không thành công, cho nên mới liên tiếp thúc dục tới Thị Hoang thế giới.

Không cần chờ tài liệu, Lục Lâm Thiên cũng có chút thư thái, nói:

- Thi Dao cô nương, ta còn cần mua một ít đan dược thành phẩm khác.

Lục Lâm Thiên lần nữa đưa cho An Thi Dao danh sách mua sắm đan dược. Bên trên có một ít đan dược thành phẩm, trong đó có Huyền Nguyên Đan và Thông Thiên đan. Mặc khác còn có Phá Giới quả có tác dụng đột phá Phá Giới cảnh. Giới Nguyên đan, mấy thứ này đều có tác dụng cực lớn đối với người có tu vi Phá Giới cảnh, đồng thời còn có Chân Nguyên đan, loại cđan dược này có chỗ tốt cực lớn với Ngộ Chân cảnh.

Trong Thị Hoang thế giới, bởi vì năng lượng thiên địa thiếu thốn, tu luyện giả trên cơ bản không có cách nào tự mình đột phá. Cho nên chỉ có thể dựa vào đan dược. Đan dược cấp độ Thiên phẩm, hiện tại Phi Linh môn cũng khó có thể luyện chế ra, cũng không có quá nhiều thời gian luyện chế.

Vì sự phát triển của Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể dùng tiền, dù sao gần đây trên người hắn cũng tương đối nhiều, đầu năm nay nhà địa chủ rốt cuộc cũng có thừa lương thực.

- Đan dược?

An Thi Dao nhíu mày, lập tức tiếp nhận danh sách đan dược trên tay Lục Lâm Thiên, xem xét một chút rồi trong mắt hiện lên vẻ khó xử cùng với chút nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn vẻ mặt của nàng nghi hoặc hỏi:

- Thi Dao cô nương, những đan dược này chẳng lẽ Thải Vân thương hội không có sao?

- Những đan dược này Thải Vân thương hội đương nhiên đều có, Phá Giới quả và Giới Nguyên đan đều không thành vấn đề, thế nhưng đan dược Chân phẩm và Thiên phẩm mà Lục tiên sinh muốn thì lại không có cách nào cung cấp.

- Tại sao vậy?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi, trong lòng thầm nghĩ nhất định là có nguyên nhân. Bằng không Thải Vân thương hội không có khả năng không bán ra được.

An Thi Dao càng kỳ quái nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lục tiên sinh, chẳng lẽ tiên sinh không biết nguyên nhân sao?

Lục Lâm Thiên lắc đầu quả thực hắn không biết, không có ai từng nói qua với hắn chuyện này.

- Lục chưởng môn mới tới Thị Hoang thế giới này không lâu, có lẽ không biết tình huống trong này.

Hoàng chủ sự nhìn thấy Lục Lâm Thiên nghi hoặc cho nên lập tức cẩn thận giải thích với Lục Lâm Thiên một chút.

Hóa ra trong Thị Hoang thế giới, muốn mua đan dược cấp độ Chân phẩm rất khó, về phần muốn mua đan dược cấp độ Thiên phẩm càng thêm khó, cơ hồ không có cách nào mua được.

Mà linh dược, linh dược luyện chế đan dược cấp độ Chân phẩm, người có thực lực và địa vị tốn chút khí lực và giá tiền rất lớn cũng có thể âm thầm mua được một ít.

Nhưng mà linh dược luyện chế đan dược cấp độ Thiên phẩm lại không có khả năng mua được.

Về phần đan dược ngoài Chân phẩm cùng với linh dược luyện chế đan dược ngoài Thiên phẩm và linh khí trên linh khí Tiên Thiên càng khó như lên trời. Có nhiều tinh thạch thế giới như thế nào đi chăng nữa cũng khó có thể mua được.

Nguyên nhân trong đó cũng bởi vì sự đặc thù của Thị Hoang thế giới.

Thị Hoang thế giới này cũng chỉ là một tiểu thế giới, thế nhưng Thị Hoang thế giới này quả thực quá mức đặc thù, hội tụ chúng cường giả, tiểu thế giới bình thường khó có thể so sánh.

Thậm chí nếu như người của Thị Hoang thế giới leien thủ giết ra ngoài, nói không chừng còn có thể chiếm trọn Vô Minh tiểu thiên thế giới.

Ngẫm lại, từng tiểu thế giới giống như vạn cổ thế giới, người có thực lực chính là phụ thân của Kim Viên - tộc trưởng Kim Long, cũng chính là tu vi Thông Thiên cảnh. Phương Chí Thành cũng chỉ mới có tu vi Ngộ Chân cảnh cao giai mà thôi.

Mà trong Thị Hoang thế giới, chỉ tính riêng Phi Linh môn cũng đủ để đem trọn Vạn Cổ thế giới san bằng thành bình địa.

Mặt khác người trong Thị Hoang thế giới, cơ hồ tất cả đều là cường giả, đều là đào phạm của tất cả thế lực lớn, cơ hồ bị tất cả các thế lực xa lánh, ghét bỏ.

Tăng thêm trong Thị Hoang thế giới tụ tập vô số người cường hãn, trong thế giới vốn đã có số số người cường hãn, cho nên ai cũng không muốn Thị Hoang thế giới mạnh mẽ.

Bởi vì năng lượng thiên địa trong Thị Hoang thế giới, căn bản không có cách nào tự mình độtp há, cho nên tất cả các thế lực lớn bình thường cũng mắt nhắm mắt mở, dù sao bọn họ cũng không quản được.

Nhưng mà vì đề phòng Thị Hoang thế giới càng thêm cường hãn, cho nên phàm là tài nguyên tu luyện có thể khiến cho Thị Hang thế giới mạnh mẽ các thế lực lớn đều kiểm tra vô cùng nghiêm ngặt.

Thế giới bên ngoài, có một ít chuyện bình thường các thế lực lướn rất khó đoàn kết nhất trí với nhau.

Thế nhưng động tới việc liên quan tới Thị Hoang thế giới, cơ hồ tất cả thế lực lớn nhỏ lại đoàn kết nhất trí, mà ngay cả Chiến Thiên liên minh cũng không ngoại lệ, đều mạnh mẽ yêu cầu kiểm soát tài nguyên tu luyện tiến vào trong Thị Hoang thế giới. Áp chế bất luận cơ hội phát triển nào của Thị Hoang thế giới.

Vạn Thiên liên minh cùng với tất cả thương hội vì vậy mà cũng bị áp chế cực lớn.

Dưới tình huống tất cả các thế lực đoàn kết, tăng thêm Chiến Thiên liên minh trong đó cho nên không có ai dám bán ra linh dược và đan dược vượt quá cấp độ Chân phẩm.

Linh dược luyện chế đan dược Chân phẩm cũng âm thầm nâng giá cao lên.

Nếu có một thương hội nào dám phá hủy quy củ này, hậu quả chính là bị tất cả các thế lực thảo phạt. Tất cả các thế lực đều có cừu nhân chạy tới Thị Hoang thế giới này, bản thân các thế lực đang không có người trút giận a.

Nếu như có thương hội nào phá hủy quy củ, đến lúc đó cơ hồ tất cả thế lực lớn đoàn kết lại, nói là thảo phạt, trên thực tế chính là có thể danh chính ngôn thuận cướp đoạt chỗ tốt. Hậu quả lúc đó không cần phải nói.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lúc này mới bỗng nhiên hiểu ra.

Vì đủ loại quan hệ bên trong, Lục Lâm Thiên tự nhiên hiểu rõ, sợ rằng ai cũng không muốn Thị Hoang thế giới càng trở nên cường hãn, đến lúc đó sẽ uy hïếp tất cả thế giới bên ngoài cùng với các thế lực lớn khác.

An Thi Dao nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

Chương 3567: Bảo vật đột nhiên tới 2

- Lục tiên sinh, đna dược Chân phẩm cùng với linh dược luyện chế đan dược cấp độ Thiên phẩm, Thải Vân thương hội chúng ta có thể âm thầm sắp xếp cho Lục tiên sinh, thế nhưng số lượng lại không có cách nào cam doan quá nhiều. Giá cả cũng sẽ tăng lên, đây là giới hạn cuối cùng mà ta có thể làm được, mong Lục tiên sinh thứ lỗi.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ thở dài một hơi, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ chấp nhận. Thải Vân thương hội không thể bước lên con đường nguy hiểm này, nếu như một khi bị phát hiện thì cơ hồ là đối đầu với tất cả các thế lực lớn. Ai cũng không cứu được Thải Vân thương hội, An Thi Dao có thể giúp hắn tới bước này đã là không dễ rồi.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể gật đầu nói:

- Ta hiểu rồi, vậy thì đa tạ Thi Dao cô nương.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên lập tức móc ra ngọc tạp đưa cho An Thi Dao, đây chính là thứ trong nhẫn trữ vật của sư phụ lão nhân gia. Chính là một trong hai thứ ở gian thạch thất thứ ba. Lục Lâm Thiên nói:

- Thi Dao cô nương, cô nương giúp ta xem vật này là thứ gì.

- Cái này...

Lục Lâm Thiên vừa mới móc ra ngọc tạp, Hoàng chủ sự và An Thi Dao lập tức biến sắc.

An Thi Dao lập tức tiếp nhận ngọc tạp trong tay Lục Lâm Thiên, sau khi dò xét cẩn thận một phen, khuôn mặt biến đổi, lúc này khuôn mặt Hoàng chủ sự nhìn qua ngọc tạp cũng rung động không thôi.

- Hoàng chủ sự, nhanh đi giúp Lục tiên sinh kiểm tra một chút.

An Thi Dao lập tức giao ngọc tạp cho Hoàng chủ sự.

- Vâng.

Hoàng chủ sự tiếp nhận ngọc tạp, dùng vẻ mặt ngưng trọng mà trước nay chưa từng có, nhanh chóng rời khỏi đình viện.

Lúc này An Thi Dao mới bình tĩnh lại, hít thở sâu một hơi, đôi mắt xinh đẹp mới bình tĩnh lại, nhẹ nhàng cười nói với Lục Lâm Thiên:

- Ngại quá, Lục tiên sinh, vừa rồi ta có chú thất thô. Xin hỏi Lục tiên sinh, vật này là người nào đưa cho tiên sinh vậy?

Lục Lâm Thiên nhìn vẻ mặt vừa rồi của Hoàng chủ sự và An Thi Dao, trong lòng âm thầm cảm thấy kỳ quái, vật này chẳng lẽ có lai lịch cực lớn hay sao. Hắn âm thầm do dự một lát rồi nói:

- Đây là thứ do sư phụ ta lưu lại, ta cũng không biết là vật gì.

Ánh mắt An Thi Dao âm thầm kinh ngạc một lát, lập tức hỏi:

- Không biết sư phụ của Lục tiên sinh là vị cường giả nào?

Lục Lâm Thiên cười cười, ngay cả sư phụ lão nhân gia hắn cũng không biết là ai cho nên mới nói:

- Sư phụ ta chính là người trong thế giới thổ dân a, Thi Dao cô nương nhất định không biết tới người.

- Thật sao?

Đối với lời nói của Lục Lâm Thiên, An Thi Dao rõ ràng không tin. Thế nhưng nàng biết Lục Lâm Thiên dường như không muốn lộ ra, nàng cũng hiểu được điều này cho nên cũng không có hỏi nhiều.

Hai người lập tức nói chuyện phiếm một hồi, An Thi Dao còn cố ý hỏi thăm một chút tình huống của Ma Linh yêu nữ, Lục Lâm Thiên cũng chri có thể cười khổ. Đối với Ma Linh yêu nữ này, Lục Lâm

Thiên không hiểu một chút nào, thậm chí còn không biết rõ lai lịch của nàng ta bằng An Thi Dao.

An Thi Dao hỏi quna hệ của Ma Linh yêu nữ và Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên lại càng cười khổ. Thậm chí còn không có cách nào giải thích rõ ràng. Trong mắt An Thi Dao, chẳng khác nào là Lục Lâm Thiên cam chịu vậy.

Theo lời An Thi Dao, Lục Lâm Thiên cũng biết được lai lịch đại khái của Ma Linh yêu nữ.

Ma Linh yêu nữ tới từ Phong Vân sơn, thế lực rất là khổng lồ, bản thân Ma Linh yêu nữ cũng là người rất khó dây vào. Bên trên còn có hai ca ca, nghe nói đều là người khiến cho người ta nghe tên đã sợ mất mật.

Hai người tiếp tục nói chuyện, một lát sau Hoàng chủ sự vội vàng chạy tới, vừa tới đình viện đã cung kính hành lễ với Lục Lâm Thiên.

Trong ánh mắt cung kính của Hoàng chủ sự với Lục Lâm Thiên hiện tại còn tràn ngập vẻ rung động, miệng nói:

- Lục chưởng môn, trước kia có chút lãnh đạm mong Lục tiên sinh thứ lỗi.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, Thải Vân thương hội đối với hắn không tệ, hợp tác cũng rất vui vẻ cho nên hắn nói:

- Hoàng chủ sự, sao ngươi lại nói vậy?

Đôi mắt An Thi Dao chớp động, nói với Hoàng chủ sự:

- Hoàng chủ sự, có kết quả hay không?

Vẻ mặt Hoàng chủ sự cung kính nói:

- Nhị tiểu thư, vạn thiên tạp của Lục chưởng môn là Hồng cấp.

- Cái gì?

An Thi Dao nghe vậy, trực tiếp kinh ngạc đứng bật dậy, mắt nhìn Lục Lâm Thiên, khuôn mặt biến sắc, rung động nói với Hoàng chủ sự:

- Hoàng chủ sự, ngươi có kiểm tra cẩn thận hay không?

Thân thể Hoàng chủ sự lúc này còn đang run rẩy kích động, khẳng định nói:

- Nhị tiểu thư, ta đã kiểm tra năm lượt, tuyệt đối không sai.

Rốt cuộc An Thi Dao không có cách nào bình tĩnh được nữa, ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên cung kính thi lễ:

- An Thi Dao có chỗ nào đắc tội mong Lục đại nhân thứ lỗi, mong Lục đại nhân không chấp nhặt kẻ tiểu nhân này.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy Hoàng chủ sự và An Thi Dao làm vậy, ánh mắt vô cùng nghi hoặc nói:

- Thi Dao cô nương, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Các ngươi đừng làm vậy, mau nói cho ta biết đi.

An Thi Dao nhìn Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên vẻ rung động. Nàng cũng biết có lẽ Lục Lâm Thiên không biết Vạn Thiên tạp là gì, cho nên cũng không dấu diếm mà giải thích cặn kẽ cho Lục Lâm Thiên.

Hóa ra Vạn Thiên tạp là một loại tinh thạch tạp do Vạn Thiên liên minh cung cấp cho vô số thương hội. Tài liệu do tinh thạch thế giới thượng phẩm tạo thành, tăng thêm những tài liệu quý trọng khác mới luyện chế ra được.

Vạn Thiên tạp chẳng khác gì là một tài khoản, trải qua vô số cường giả Vạn Thiên liên minh luyện chế và bố trí, có thể chứa đựng cơ hồ tất cả các loại tinh thạch, người có được Vạn Thiên tạp này, thực lực ít nhất cũng phải đạt tới Đại Đạo cảnh.

Bởi vì Vạn Thiên tạp của Vạn Thiên liên minh thấp nhất cũng chính là Đạo cấp.

Đẳng cấp của Vạn Thiên tạp so với đan dược, khôi lỗi cũng không khác là mấy.

Cấp độ của đan dược là Giới phẩm, Chân phẩm, Thiên phẩm, Đạo phẩm, Bàn phẩm rồi lên cao hơn.

Mà Vạn Thiên tạp này bắt đầu từ Đạo cấp, sau đó là Bàn cấp, Tuyên cấp... Cũng đại biểu cho ít nhất người có được Vạn Thiên tạp này cũng phải có tu vi Đạo Đạo cảnh.

Còn có một loại phương pháp khác đó chính là tài phú đạt tới mức độ nào đó cũng có thể đạt được Vạn Thiên tạp này.

Muốn đạt được Vạn Thiên tạp có hai điều kiện, đầu tiên là thực lực chính thứ. Người có tu vi Đại Đạo cảnh mới có thể nhận được Vạn Thiên tạp cấp độ Đạo cấp, người có tu vi Niết Bàn cảnh có thể nhận được Vạn Thiên tạp Bàn cấp, cứ như vậy lên trên.

Phương pháp thứ hai chính là tài phú trên người có thể đạt tới một tình trạng nhất định.

Dựa theo tiêu chuẩn của Vạn Thiên liên minh, muốn đạt được Vạn Thiên tạp đạo cấp mà nói, trong tinh tạp ít nhất phải có trăm ức tinh thạch thế giới trung phẩm, nếu như đổi thành tinh thạch thế giới sơ phẩm mà nói, chính là con số khủng bố, mười vạn ức.

Chương 3568: Sư phụ 1

Trăm ức tinh thạch thế giới trung phẩm, coi như là trong đám người có tu vi Đại Đạo cảnh, trừ phi là thế lực lớn, người trong các đại gia tộc mới có cơ hội có được Vạn Thiên tạp.

Về phần người của các thế lực lớn và đại gia tộc có tu vi Thông Thiên cảnh cũng không có khả năng có được. Cho nên không cần phải nói tới tiểu thế lực bên ngoài cùng với tán tu có tu vi Thông Thiên cảnh.

Tộc trưởng Kim Long thân là tộc trưởng của Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, trong Vạn Cổ thế giới cũng xem như người mạnh nhất thế nhưng tuyệt đối không thể xuất ra ngần ấy tinh thạch được. Cho dù thân thể người có tu vi Thông Thiên cảnh có giá trị một trăm ức tinh thạch thế giới trung phẩm, thế nhưng điều kiện là không tính tới bảo vật. Muốn có Vạn Thiên tạp, ít nhất phải dự trữ trong Vạn Thiên tạp một trăm ức tinh thạch thế giới trung phẩm.

Mười vạn ức tinh thạch thế giới sơ phẩm, Vạn Thiên Liên minh cũng không nhận, bởi vì nghiêm khắc mà nói, mười vạn ức tinh thạch thế giới sơ phẩm không sánh bằng mười tỷ tinh thạch thế giới trung phẩm.

Cho nên cơ hội để người có tu vi Thông Thiên cảnh cao giai có Vạn Thiên tạp Đạo cấp quả thực vô cùng xa vời.

Nếu như người có tu vi Thông Thiên cảnh có thể nhận được Vạn Thiên Tạp, vậy thì thực lực tuyệt đối có thể chống lại người có tu vi Đại Đạo cảnh.

Có tài phú kếch xù, trang bị, bảo vật trên người sẽ không thiếu, cho nên có thể đề cao không ít thực lực của bản thân.

Đương nhiên, coi như thực lực đến cấp độ nhất định cũng không có cách nào có thể trực tiếp nhận được Vạn Thiên tạp. Không những phải đạt đủ điều kiện dự trữ tài phú trong Vạn Thiên tạp mà còn cần phải tiêu phí một khoản tài phú nhất định thì mới có thể nhận được.

Trừ phi thực lực tới Tuyên Cổ cảnh, không cần biết người có tu vi Tuyên Cổ cảnh kia là ai, đều là siêu cấp cường giả mà tất cả các thế lực lớn lôi kéo.

Siêu cấp cường giả Hóa Hồng cảnh Vạn Thiên liên minh cũng không dám lãnh đạm, tuyệt đối muốn kéo quan hệ. Cho nên chỉ cần đạt tới Tuyên Cổ cảnh, Vạn Thiên liên minh sẽ chủ động đưa cho ngươi Vạn Thiên tạp Cổ cấp, tạo mối quan hệ tốt với ngươi.

Chung quy mà nói, Vạn Thiên tạp ở trong Thượng Thanh đại thiên thế giới chính là biểu tượng của địa vị. Nghe nói cũng có tác dụng trong ba ngàn đại thiên thế giới. Vạn Thiên tạp càng cao, Vạn Thiên tạp chính là lợi khí địa vị.

Người thân mang Vạn Thiên tạp, đủ để khiến cho người ta lau mắt mà nhìn.

Đồng thời Vạn Thiên tạp còn được ưu đãi giá, cấp bậc càng cao, ưu đãi và đãi ngộ lại càng lớn.

Mà trong Vạn Thiên liên minh, nghe nói cấp độ cao nhất của Vạn Thiên tạp cũng chỉ là Hồng cấp mà thôi. Nghe nói tổng cộng cũng chỉ có mấy cái.

Sau khi Hoàng chủ sự kiểm tra nhiều lần, Vạn Thiên tạp trong tay Lục Lâm Thiên chính là Vạn Thiên tạp cấp độ Hồng cấp.

Nói cách khác, Vạn Thiên tạp cấp độ Hồng cấp đã là Vạn Thiên tạp cấp bậc cao nhất của Vạn Thiên liên minh hiện tại.

Chỉ có cường giả thực lực đạt tới cấp độ Hồng cấp mứi có thể nhận được Vạn Thiên tạp Hồng cấp. Vạn Thiên tạp tới cấp độ Hòng cấp không phải chỉ dựa vào tài phú là có thể có được, nhất định phải có thực lực đạt tới cấp độ khủng bố như Hóa Hồng cảnh, khi đó mới có thể nhận được Vạn Thiên tạp cấp độ Hồng cảnh.

Thực lực Hóa Hồng cảnh khủng bố ra sao a, còn trên Tuyên Cổ cảnh, đồn rằng người có thực lực như vậy trong một đại thiên thế giới cũng không có bao nhiêu, mỗi một người đều là siêu cấp cường giả.

Lúc này trên người Lục Lâm Thiên có Vạn Thiên tạp cấp độ Hồng cấp, đối với An Thi Dao và Hoàng chủ sự mà nói, trong lòng bọn họ vô cùng rung động.

Người mang Vạn Thiên tạp Hồng cấp, đồng nghĩa với việc người đứng trước mặt hai người An Thi Dao hiện tại chính là khách quý siêu cấp của Vạn Thiên liên minh a. Coi như minh chủ Vạn Thiên liên minh cùng với những siêu cấp tông lão quay mắt nhìn về phía người này cũng cực kỳ cung kính.

Mà Thải Vân thương hội tuy rằng là thế lực bất phàm, thế nhưng trong Vạn Thiên liên minh cũng chỉ có một ghế trưởng lão mà thôi. Nếu như cầm Vạn Thiên tạp Hồng cấp tới Thải Vân thương hội, ngay cả lão tổ tông của Thải Vân thương hội cũng phải cung kính, không dám lãnh đạm.

Cho nên hiện tại Hoàng chủ sự và An Thi Dao đâu dám lãnh đạm, coi như là lão tổ tông Thải Vân thương hội tới đây khi nói chuyện cũng phải tỏ vẻ cung kính.

- Thì ra là vậy.

Sau khi Lục Lâm Thiên từ trong miệng An Thi Dao và Hoàng chủ sự biết được chuyện này, trong lòng lập tức khiếp sợ.

Lục Lâm Thiên không ngờ sư phụ lão nhân gia của hắn lại hào phóng lưu lại cho hắn một cái Vạn Thiên tạp cấp độ Hồng cấp, đây chính là biểu tượng của cường giả Hóa Hồng cảnh a.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên cũng không có một chút nghi ngờ nào, sư phụ lão nhân gia trước đó nhất định là siêu cấp cường giả đã ngoài Hóa Hồng cảnh. Ánh mắt biến ảo, Lục Lâm Thiên nói với Hoàng chủ sự:

- Hoàng chủ sự, trong Vạn Thiên tạp có thứ gì không?

Vẻ mặt Hoàng chủ sự rất là cung kính trả lời Lục Lâm Thiên:

- Vạn Thiên tạp này là cấp độ Hồng cấp, thế nhưng tinh thạch thế giới lưu lại bên trong cũng không quá nhiều, chỉ có một trăm vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm mà thôi.

Ực ực.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên trực tiếp nuốt nước bọt, trong lòng hung hăng hít sâu một hơi nói:

- Hoàng chủ sự, ngươi nói lại lần nữa xem, là bao nhiêu?

Hoàng chủ sự rất khách khí nói một lần nữa:

- Một trăm vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm, hẳn là tương đương với toàn bộ gia tài của một cường giả Niết Bàn cảnh cao giai, có lẽ một ít cường giả Niết Bàn cảnh cao giai cũng không có khoản tài phú như vậy.

Hít.

Lục Lâm Thiên đã bình tĩnh, thế nhưng lúc này không nhịn được tiếp tục hít sâu một hơi, khuôn mặt tràn ngập vẻ rung động. Một trăm vạn ức mà không phải là một trăm vạn, lại là tinh thạch thế giới trung phẩm a. Tương đương với toàn bộ tài sản của một cường giả Niết Bàn cảnh cao giai.

Dưới khoản tài phú này, lúc này Lục Lâm Thiên mới chính thức cảm nhận được cái gì gọi là một đêm phát tài. So với mấy trăm ức tinh thạch thế giới sơ phẩm mà nói, đây mới thực sự là một đêm phát tài, hơn nữa còn trở thành đại phú.

- Sư phụ, người không hổ là sư phụ của ta a. Lại đưa than sưởi ấm đúng ngày tuyết rơi.

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, sư phụ lão nhân gia quả thực mạnh tay, ra tay hào phóng như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên cảm nhận sâu sắc cái gì mới gọi là quan tâm và hạnh phúc.

Trong nháy mắt này, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác sống lưng mình thẳng lên một chút, tục ngữ nói đúng, trên người có tiền, khi nói chuyện cũng mạnh miệng hơn một chút, quả thực không sai một chút nào.

- Lục đại nhân, người có Vạn Thiên tạp Hồng cấp, đan dược cấp độ THiên phẩm mà người cần Thải Vân thương hội ta sẽ âm thầm gom góp, chỉ cần việc này không được tiết lộ ra ngoài là được rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn An Thi Ngọc nói:

- Thi Dao cô nương, nếu như cô nương coi ta là bằng hữu thì không nên gọi ta là Lục đại nhân, ta nghe không quen.

Chương 3569: Sư phụ 2

- Chuyện này...

Đôi mắt xinh dẹp của An Thi Dao lóe lên, chớp chớp vài cái rồi lập tức gật đầu cười nói:

- Đa tạ Lục tiên sinh xem trọng Thi Dao như vậy, sau này ta sẽ tiếp tục làm càn một chút.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Thi Dao cô nương, chuyện đan dược đành phải nhờ cô nương. Thế nhưng có lẽ sẽ không làm khó Thi Dao cô nương đó chứ?

An Thi Dao nói:

- Lục tiên sinh có Vạn Thiên tạp hồng cấp thì không giống trước nữa, coi như muốn đan dược và linh dược phẩm chất cao hơn thì Thải Vân thương hội ta cũng có thể gom góp được. Chỉ cần việc này không truyền ra ngoài, coi như Thải Vân thương hội ta bị người ta phát hiện ra, có Vạn Thiên tạp Hồng cấp của Lục tiên sinh, đến lúc đó cả Vạn Thiên liên minh cũng sẽ ủng hộ Thải Vân thương hội ta, thậm chí còn để cho Thải Vân thương hội ta nhận được không ít chỗ tốt. Huống chi nếu như người bên ngoài biết rõ Lục tiên sinh có Vạn Thiên tạp Hồng cấp mà nói... Sợ rằng ngay cả đánh rắm, nói nhảm cũng không dám làm.

Dường như An Thi Dao cảm thấy có chút thô tục cho nên khuôn mặt đỏ lên, có chút ngượng ngùng, nhìn qua càng động lòng nugoiwf.

Lục Lâm Thiên cân nhắc một hồi, nghiêm túc nhìn qua Hoàng chủ sự và An Thi Dao nói:

- Thi Dao cô nương, Hoàng chủ sự, chuyện trên người ta có Vạn Thiên tạp Hồng cấp mong hai vị không nên để lộ ra ngoài. Cho dù là người của Thải Vân thương hội của hai vị ta cũng không hy vọng có người thứ tư biết rõ.

An Thi Dao nhíu mày, sau đó ngẩng đầu nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục tiên sinh, nếu như dấu chuyện Lục tiên sinh có Vạn Thiên tạp HỒng cấp, nếu như muốn gom đan dược thì ta có thể liều mạng. Thế nhưng lại không có cách nào chiếu khấu thấp nhất cho tiên sinh. Tiên sinh có Vạn Thiên tạp Hồng cấp, chỉ cần mua sắm tài liệu có thể được chiết khấu bảy thành. Thải Vân thương hội ta giúp tiên sinh đấu giá chiến hạm và khôi lỗi tọa giá, dựa theo đạo lý mà nói, chỉ có thể thu một phần hai mươi tiền thuế mà thôi.

Lục Lâm Thiên trầm tư, tính ra nếu như lộ Vạn Thiên tạp Hồng cấp hắn sẽ bớt được một số tiền khá lớn.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng biết, nếu như để cho những người khác trong Thải Vân thương hội biết rõ mình có Vạn Thiên tạp Hồng cấp sẽ rất dễ dàng tiết lộ cho những người khác, tuyệt đối cũng có phiền phức cực lớn. Bằng vào thực lực của hắn hiện tại còn không có cách nào ứng phó được với vô số phiền toái kéo đến.

Trầm tư một lát, ánh mắt Lục Lâm Thiên chớp động, nói với An Thi Dao và Hoàng chủ sự:

- Chiết khấu và tiền thuế có thể không thay đổi, Vạn Thiên tạp Hồng cấp cũng không thể bị người khác biết rõ, về phần đan dược ta cần đành nhờ Thi Dao cô nương vậy.

An Thi Dao gật đầu nhìn Lục Lâm Thiên, giống như có thể hiểu rõ sự lo lắng trong lòng Lục Lâm Thiên, bờ môi son khẽ mở, nói:

- Về phần Thải Vân thương hội ta cam đoan không có người thứ tư biết rõ trên người Lục tiên sinh có Vạn Thiên tạp Hồng cấp.

Hai thời thần sau, Lục Lâm Thiên mới cùng với Vấn Thân Mạc mang theo một đống lớn tài liệu luyện khí cùng với đan dược, linh dược rời đi.

Lục Lâm Thiên mua tài liệu luyện khí ước chừng năm trăm ức tinh thạch thế giới sơ phẩm, Vấn Thân mạc lại các loại tài liệu có giá trị năm ức tinh thạch thế giới sơ phẩm, trong đó còn tài liệu luyện chế đan dược.

Vấn Thân Mạc còn lo Lục Lâm Thiên không đủ tiền, bởi vì trên người hắn không có đồng nào.

Lục Lâm Thiên cũng không hề cảm thấy Vấn Thân Mạc chọn nhiều, dường như còn ngại ít, chuyện này khiến cho Vấn Thân Mạc rất là nghi hoặc.

Cuối cùng Lục Lâm Thiên trực tiếp nói Vấn Thân Mạc có thích thứ gì hay không, coi như là lễ vật lần này cho hắn đi cùng Lục Lâm Thiên.

Vấn Thân Mạc nghe vậy do dự một lát, ánh mắt nhìn chăm chú vào cây Huyết Linh Chi cửu chuyển.

Huyết Linh chi cửu chuyển, cái đồ chơi này đối với tu luyện giả Ngộ Chân cảnh cao giai tu luyện áo nghĩa linh hồn có tác dụng cực lớn, giá trị tuyệt đối không dưới Thông Thiên đan bao nhiêu. Giá trị ở thế giới bên ngoài là hai mươi ức tinh thạch thế giới sơ phẩm, ở trong Thị Hoang thế giới này lại là bốn mươi ức tinh thạch thế giới sơ phẩm.

Vấn Thân Mạc muốn, thế nhưng lại không dám mở miệng, bởi vì thứ này quá quý trọng.

Lục Lâm Thiên nhìn ra cho nên trực tiếp cầm rồi nhét vào trong tay Vấn Thân Mạc, sau đó nói một câu với Hoàng chủ sự và An Thi Dao rồi rời đi.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không trả tiền, Vấn Thân Mạc còn tưởng rằng Lục Lâm Thiên không mua nổi, vì hắn mà tình nguyện nợ Thải Vân thương hội khiến cho Vấn Thân Mạc cảm động không thôi, thiếu chút nữa ngay cả nước mũi cũng trào ra, cảm động trực tiếp khóc ròng. Trong lòng âm thầm thề, về sau sống chết cũng đi theo vị chưởng môn này.

Nhìn Lục Lâm Thiên và Vấn Thân Mạc rời đi, An Thi Dao và Hoàng chủ sự lần nữa trở lại đình viện bên trong Thải Vân thương hội.

- Nhị tiểu thư, người nói xem vị Lục đại nhân này rốt cuộc có địa vị gì, không ngờ trên người có Vạn Thiên tạp Hồng cấp mà cũng không biết.

Hoàng chủ sự lúc này vẫn còn đang rung động, đời này của hắn đừng nói là Vạn Thiên tạp cấp độ Cổ cấp mà ngay cả Vạn Thiên Tạp Bàn cấp hắn cũng chưa từng gặp qua. Thế nhưng lần này lại nhìn thấy Vạn Thiên tạp Hồng cấp, cho nên hắn vô cùng rung động, không nói thành lời.

An Thi Dao vẫn còn có chút kinh ngạc, đôi mắt xinh đẹp khẽ đảo, suy nghĩ một hồi rồi nói:

- Có lẽ Lục tiên sinh nói thật, Vạn Thiên tạp này chính là do sư phụ tiên sinh lưu lại. Dùng thiên phú và tình huống cái gì cũng không hiểu của Lục tiên sinh xem ra, đây hơn phân nửa là quan môn đệ tử mới thu gần đây của một vị siêu cấp cường giả, để cho hắn vào Thị Hoang thế giới này lịch lãm rèn luyện. Vị siêu cấp cường giả này còn không phải là người của các thế lực lớn hoặc là người của các đại gia tộc, có lẽ là tán tu. Mà loại cường giả tán tu này càng thêm khó dây vào.

Hoàng chủ sự nghe vậy, do dự một lát rồi nói với An Thi Dao:

- Dùng quan hệ của vị Lục đại nhân này với Nhị tiểu thư, chỉ cần Lục đại nhân nói một câu có thể để cho Nhị tiểu thư trở lại trong tộc. Thậm chí sau này chấp chưởng gia tộc cũng là chuyện có khả năng, không bằng...

- Hoàng chủ sự, việc này đừng nên nhắc lại nữa.

An Thi Dao ngắt lời Hoàng chủ sự nói:

- Ta cũng không muốn trở về, trong Thị Hoang thế giới này rất tốt, ở nơi ngươi lừa ta gạt cũng không thích hợp với ta. Ta cũng không muốn tranh giành cái gì. Hiện tại ngươi đem mấy thứ mà trong tộc muốn trở về đi, mặt khác còn cầm đan dược Lục tiên sinh cần tới. Đồng thời giá cả giảm tới bảy thành, tiền thuế đấu giá cũng giảm xuống còn một thành.

- Nhị tiểu thư, Lục tiên sinh không xuất ra Vạn Thiên tạp, bên trên sẽ không đồng ý.

Hoàng chủ sự vội vàng nói.

An Thi Dao nói:

- Nếu như bên trên bị ép tới tình trạng nhất định thì cũng sẽ không thúc dục vội vã như vậy, ngươi cứ nói đây là điều kiện của người bán. Chúng ta cũng không nên bạo lộ thân phận của Lục tiên sinh, tăng thêm dùng danh nghĩa của ta bảo vệ, ta muốn bọn họ phải cân nhắc cẩn thận, nhất định bọn họ sẽ đồng ý.

Chương 3570: Diêu Quang Thất Sát môn

- Được rồi, ta sẽ đi làm, tuyệt đối sẽ không lộ ra thân phận của Lục đại nhân, nhất định ta sẽ không làm ảnh hưởng tới quan hệ của Lục đại nhân và Nhị tiểu thư.

Hoàng chủ sự nói.

- Cảm ơn ngươi, Hoàng chủ sự.

An Thi Dao nói với Hoàng chủ sự.

Hoàng chủ sự ngẩng đầu cung kính nói:

- Nhị tiểu thư, năm đó hai phụ tử ta đều phạm phải sai lầm lớn, vốn đã bị trong tộc đánh chết toàn bọ, thế nhưng Nhị tiểu thư lại toàn lực bảo vệ phụ tử và cả nhà ta, cũng bởi vì chuyện này mà Nhị tiểu thư cuối cùng lại bị người khác đả kích, lão hũ cũng cảm thấy bất an.

An Thi Dao dịu dàng cười nói:

- Hoàng chủ sự, nếu như muốn kiếm cớ sẽ có rất nhiều, ngươi không cần phải nghĩ ngợi làm gì, ta thực sự không muốn tranh giành cái gì, ta ở trong Thị Hoang thế giới này thực sự rất tốt.

Thành Song Phong ở giữa hai ngọn núi trong sơn mạch, bởi vì đây là hai ngọn núi cao nhất trong sơn mạch cho nên mới có cái tên này. Ngoài hai ngọn núi khổng lồ có không ít người trong thành Song Phong.

Cạnh hai ngọn núi khổng lồ kia có sào huyệt của một thế lực tam lưu, thế nhưng gần đây bị Bạch Kinh Đường chiếm đoạt cho nên đã trở thành phân đà của Phi Linh môn.

Sau khi Bạch Kinh Đường nhận được linh khí Tiên Thiên của chưởng môn cho rồi lập tức đi tới thành Song Phong, định sau khi luyện hóa linh khí Tiên Thiên sẽ tiếp tục chiếm đoạt một ít tiểu thế lực chung quanh, có phu nhân và chưởng môn tọa trấn, khẩu vị của Bạch Kinh Đường hiện tại cũng không nhỏ.

Trong đại sảnh phân đà nhìn qua có chút tinh xảo, nhìn qua dường như không có một chút liên hệ nào với Thị Hoang thế giới khô cằn này.

Trong đại sảnh, Bạch Kinh Đường hỏi thăm tình huống bên ngoài mấy ngày nay một chút, đang định bế quan một thời gian ngắn rồi luyện hóa linh khí Tiên Thiên, thế nhưng lúc này đột nhiên lại có một đệ tử cấp độ Hậu Thiên đỉnh phong vội vàng chạy tới, trên mặt tràn ngập vẻ lo lắng, vội vàng nói:

- Bạch Phó đường chủ, không tốt rồi. Người Thất Sát môn đã đánh tới tận cửa.

- Người Thất Sát môn lại tới náo sự hay sao?

Bạch Kinh Đường ngưng trọng, thân thể lập tức biến mất trong đại sảnh.

Trong nội thành Song Phong, lúc này ngoài hai ngọn núi khổng lồ ra bốn phía cũng có một sơn mạch không nhỏ, còn có một con sông lớn chảy ngang qua sơn mạch.

Lúc này trên không trung có mấy trăm người đang lăng không đứng, khí tức hùng hồn lan tràn, bên trong có không ít người có tu vi Ngộ Chân cảnh và Phá Giới cảnh.

Người dẫn đầu là một lão giả tuổi chừng sáu mươi, người mặc bộ y phục màu đỏ, thân thể rắn chắc, thoạt nhìn có chút trẻ tuổi.

Đương nhiên thân là tu luyện giả, từ khí tức tu vi Thông Thiên cảnh trên người lão giả này cũng có thể nhận thấy, người này ít nhất cũng đã là người sống trên vạn năm, thậm chí còn hơn.

- Ha ha, Phi Linh môn chỉ vậy mà thôi. Một bao cỏ tam lưu a, không ngờ lại muốn khiêu chiến Thất Sát môn ta, muốn chết.

Lão giả mặc y phục màu đỏ phía trước nhìn đám đệ tử Phi Linh môn trước mặt cười ha hả, tiếng cười cuồn cuộn vang vọng trên không trung.

Trước mấy ngàn đệ tử Phi Linh môn có một người có tu vi Ngộ Chân cảnh, lúc này thân thể tràn ngập máu tươi, vô cùng thê thảm, dường như vừa rồi đã bị giáo huấn rất thảm.

Trên mặt đất còn có hơn mười thi thể của đệ tử Phi Linh môn. Cả đám đệ tử Phi Linh môn vô cùng ngưng trọng, trong mắt hiện lên sự sợ hãi, đám người vừa mới tới này thực lực quá mạnh mẽ.

Sưu Sưu.

Bạch Kinh Đường cùng với mấy người có tu vi Ngộ Chân cảnh nhanh chóng phóng tới rồi đáp xuống, nhìn chung quanh, sắc mặt đều ngưng trọng không thôi.

Đám người Bạch Kinh Đường đảo qua lão giả mặc y phục màu đỏ, mấy trăm người đối phương tới đây rõ ràng là không để Phi Linh môn vào trong mắt.

Lão giả mặc y phục màu đỏ nhìn Bạch Kinh Đường, trong mắt tràn ngập vẻ khinh thường nói với Bạch Kinh Đường:

- Nếu như ta đoná không sai, ngươi chính là Bạch Kinh Đường đúng không? Không ngờ cá sắp chết cũng có lúc xoay người, không ngờ lại đột phá tới Thông Thiên cảnh, chỉ tiếc chính là Thông Thiên cảnh sơ giai mà thôi.

Bạch Kinh Đường nhìn lão giả mặc y phục màu đỏ, dường như đã biết rõ thân phận của lão giả này cho nên mở miệng nói:

- Diêu Quang, ngươi có ý gì?

Người này chính là lão thất Diêu Quang của Thất Sát môn. Thất Sát môn trong toàn bộ Thị Hoang thế giới tuyệt đối cũng có thanh danh hiển hách. Là sơn môn do bảy huynh đệ kết nghĩa sáng chế ra, thực lực đều tới cấp độ Thông Thiên cảnh trung giai, vô cùng khủng bố. Thậm chí còn có lời đồn, thực lực của lão đại và lão nhị đều tới Thông Thiên cảnh cao giai.

Loại thực lực, cấp độ này ở trong toàn bộ Thị Hoang thế giới cũng là bá chủ một phương.

Diêu Quang nhìn Bạch Kinh Đường nói:

- Rất đơn giản, giao thành Song Phong cùng với năm thành chung quanh. Thất Sát môn chúng ta sẽ tạm tha cho Phi Linh môn các ngươi một mạng, nếu không ta sẽ bắt ngươi khai đao trước.

Bạch Kinh Đường cũng không phải là người dễ nói chuyện, Phi Linh môn hiện tại cũng không phải là dễ bắt nạt, tục ngữ có nói người có chỗ dựa thực lực lập tức đủ, cho nên ánh mắt Bạch Kinh Đường lạnh lẽo quét ngang đám người trước mặt rồi nói:

- Thất Sát môn các ngươi còn chưa đủ tư cách, sớm muộn gì pHi Linh môn ta cũng diệt Thất Sát môn các ngươi.

- Rượu mời không muốn lại muốn uống rượu phạt.

Nghe thấy Bạch Kinh Đường nói vậy, ánh mắt Diêu Quang lập tức trầm xuống, khi tiếng quát vừa dứt, một cỗ khí tức nóng bỏng bắt đầu khởi động. Bàn chân đạp mạnh hư không, cả không gian run lên, một cỗ uy áp bắt đầu lan tràn ra. Một đạo quyền ấn nóng bỏng mang theo kình khí khủng bố giống như đánh vỡ không gian hung hăng bắn về phía Bạch Kinh Đường.

- Hừ, Diêu Quang, một ngày nào đó nếu như ngươi rơi vào trong tay ta, ta nhất định sẽ khiến cho ngươi đẹp mặt.

Bạch Kinh Đường lớn tiếng nói, thế nhưng cũng không dám trực tiếp chống lại Diêu Quang. Diêu Quang này có tu vi Thông Thiên cảnh trung giai, hắn mới chỉ là Thông Thiên cảnh sơ giai, khác biệt quá lớn.

Bạch Kinh Đường tuy rằng tự phụ, thế nhưng Diêu Quang này cũng không phải là người bình thường, có thể hỗn ở trong Thị Hoang thế giới này tạo thafh danh tiếng, năng lực và thủ đoạn không cần phải nói.

SƯu.

Trong sát na, Bạch Kinh Đường thân là tu luyện ảo áo nghĩa thuộc tính Phong, thân ảnh lóe lên, cả hư không run lên, thân thể lập tức biến mất tại chỗ.

- Tốt, rất nhanh.

Nhìn thấy Bạch Kinh Đườn biến mất, người Phi Linh môn và người Thất Sát môn âm thầm kinh hãi, trên phương diện tốc độ Bạch Kinh Đường cũng có chút danh khí.

- Hừ.

Nhìn thấy thân thể Bạch Kinh Đường đột nhiên tiêu thất, thân thể Diêu Quang chợt lóe, miệng nở nụ cười dữ tợn rồi hừ lạnh một tiếng, lập tức phất tay đánh ra một quyền, hung hăng đập về phía không gian xa xa.

Phanh.

Quyền ấn phóng ra, hỏa diễm bắn tứ tung, chỗ không gian kia lập tức nứt vỡ từng khúc, không gian bị nhuộm thành màu đỏ thẫm. Dưới không gian bị nghiền nát, thân thể Bạch Kinh Đường có chút chật vật xuất hiện. Một đạo trảo ấn trong tay nhanh chóng lướt về phía trước, lập tức nghênh tiếp một quyền của Diêu Quang. Cả không trung run lên, trong chớp mắt giằng co, trảo ấn của Bạch Kinh Đường không ngờ lại nứt vỡ từng khúc.

Chương 3571: Lục Lâm Thiên, Diêu Quang 1

- Ha ha, chỉ là Thông Thiên cảnh sơ giai mà thôi, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Diêu Quang cười to không ngớt, thân thể lần nữa lao thẳng xuống, nguyên lực nóng bỏng trong nháy mắt phô thiên cái địa tràn ra, rõ ràng hắn không muốn kéo dài thời gian, muốn dùng tốc độ nhanh nhất giải quyết Bạch Kinh Đường.

- Thiên Phong trảo.

Bạch Kinh Đường cũng không phải là người dễ trêu, lập tức bố trí một kiện khải giáp màu trắng, lần nữa ngưng tụ một đạo trảo ấn.

Sưu Sưu.

Trảo ấn mang theo một cơn lốc cực lớn xoay tròn, giống như vòi rồng vậy. Trảo ấn lập tức xé rách không gian chung quanh thành mảnh vỡ, trảo ấn không ngờ trong lúc mơ hồ lại muốn xé nát quyền ấn của Diêu Quang kia.

- Hỏa Lang trảo.

Cảm nhận biến hóa, sắc mặt Diêu Quang khẽ biến, nguyên lực toàn thân bắt đầu khởi động, quanh thân có chấn động kỳ dị, nóng bỏng lan tràn ra. Cùng lúc chấn động quanh thân lan tràn, hóa chưởng thành trảo, đột nhiên có một cỗ hỏa diễm cực lớn được ngưng tụ ra.

Ngao.

Một tiếng sói tru rung trời giống như sấm sét vang vọng. Cùng lúc trong hỏa diễm ngập trời đột nhiên có một đầu hỏa lang cực lớn được ngưng tụ ra.

Đầu hỏa lang này tựa như vật còn sống, một đạo lang trảo mang theo hỏa diễm khủng bố giống như lưu tinh đánh về phía trước. Trảo ấn xé rách không gian tạo thành tiếng xoẹt xoẹt vô cùng rung động, trực tiếp xé rách trảo ấn của Bạch Kinh Đường. Trảo ấn còn lại trực tiếp đánh vào trên người Bạch Kinh Đường.

Ken két.

Thân thể Bạch Kinh Đường rung động, khải giáp màu trắng trên người trực tiếp bị rạn nứt, kình khí nóng bỏng khủng bố cuốn tới khiến cho Bạch Kinh Đường không nhịn được mà phun ra một ngụm máu tươi.

- Ha Ha, không biết tự lượng sức mình, Thông Thiên cảnh sơ giai sao có thể là đối thủ của ta. Người Phi Linh môn đều là bao cỏ.

Diêu Quang lạnh lùng quát một tiếng, thân thể xẹt qua không gian, áo nghĩa thuộc tính Hỏa lần nữa được thi triển, nhanh chóng đánh ra một quyền về phía Bạch Kinh Đường.

Ken két.

Trước quyền ấn không gian nứt vỡ từng khúc, trong nháy mắt phóng tới trước mặt Bạch Kinh Đường. Bạch Kinh Đường vừa rồi bị thương cho nên lúc này cũng không kịp tránh đi. Ánh mắt biến đổi, nếu như một quyền này mà nện xuống, sợ rằng hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng.

Mà đệ tử Phi Linh môn phía xa thì hít sâu một ngụm khí lạnh, trong mắt đệ tử Thất Sát môn hiện lên sự vui vẻ.

Đệ tử Phi Linh môn xa xa đều hít sâu một ngụm khí lạnh, mà trong mắt đệ tử Thất Sát môn thì hiện lên sự vui vẻ.

Người cười đắc ý nhất chính là Diêu Quang, Bạch Kinh Đường chỉ có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai làm sao có thể là đối thủ của hắn.

- Người Phi Linh môn không dễ động như vậy.

Nhưng vào lúc này đột nhiên có một thanh âm ung dung vang vọng. Trong sát na một đạo thân ảnh màu xanh lập tức xuất hiện bên người Bạch Kinh Đường, không gian lúc đó giống như đình trệ, người này cùng với Bạch Kinh Đường lập tức biến mất tại chỗ.

Phanh.

Bạch KInh Đường đột nhiên biến mất, một quyền của Diêu Quang trực tiếp nện vào khoảng không, không gian bị đánh thành một cái động sâu, kình khí nóng bỏng nhuộm đỏ không gian.

- Ai, cút ngay ra đây cho ta.

Nhìn thấy Bạch Kinh Đường đang bị mình thu thập đột nhiên được người ta cứu đi, đây quả thực giống như đang động phòng lại bị kẻ khác cướp đi tân nương vậy, Diêu Quang lập tức cả giận nói.

- Nói năng lỗ mãng, xem ra người Thất Sát môn cũng chỉ có vậy mà thôi.

Cách đó hơn mười trượng, thân ảnh Bạch Kinh Đường xuất hiện, bên cạnh hắn còn có một thân ảnh mặc áo bào xanh, hiển nhiên người mặc áo bào xanh chính là người vừa mới cứu Bạch Kinh Đường.

Chúng đệ tử Phi Linh môn lập tức nhìn về phía trước, có người nhanh chóng nhận ra thân phận người mặc áo bào xanh, trong lòng kinh hỉ, đạp không hành lễ, miệng kêu:

- Bái kiến chưởng môn.

Không ít những đệ tử Phi Linh môn còn lại chưa từng gặp qua chưởng môn, nhìn thấy không ít đệ tử ©υиɠ kính hành lễ cho nên cũng không dám vô lễ, vội vàng đồng loạt hành lễ:

- Bái kiến chưởng môn.

- Chưởng môn, sao người tới đây?

Trong lòng Bạch Kinh Đường lúc này còn đang sợ hãi, quay đầu lại nhìn thanh niên mặc áo bào xanh vừa mới xuất hiện cứu hắn, trong mắt kinh ngạc không thôi, hắn hoàn toàn không ngờ, chưởng môn lại đột nhiên xuất hiện ở nơi này.

- Nếu như chúng ta không đến có lẽ ngươi đã gặp nạn rồi.

Giữa không trung lần nữa xuất hiện một đạo thân ảnh, đúng là Vấn Thân Mạc.

Lục Lâm Thiên cùng với Vấn Thân Mạc một đường định đi về sơn mạch Huyết Đô, thế nhưng Lục Lâm Thiên lại đổi ý, muốn tới xem địa bàn Phi Linh môn, không ngờ lại vừa vặn nhìn thấy một màn này.

Dứt lời, thân ảnh Vấn Thân Mạc cũng đáp xuống bên cạnh Lục Lâm Thiên và Bạch Kinh Đường.

Bạch Kinh Đường lập tức hành lễ, Lục Lâm Thiên phất tay, đưa một khỏa đan dược cho Bạch Kinh Đường rồi nói:

- Trước tiên cứ dùng đan dược, chuyện còn lại giao cho ta.

Ánh mắt lão giả áo đỏ nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt biến ảo, dường như có chút kỳ quái vì nhìn không thấu được đối phương, chỉ là nhìn thấy chúng đệ tử Phi Linh môn hành lễ, ánh mắt hắn lúc này mới lóe lên, nói:

- Tiểu tử, ngươi chính là chưởng môn Phi Linh môn sao? Tới vừa vặn.

Bạch Kinh Đường thấp giọng nói với Lục Lâm Thiên.

- Chưởng môn, đây chính là Diêu Quang của Thất Sát môn, tu vi Thông Thiên cảnh trung giai, hắn đã giết mười mấy đệ tử của chúng ta, Thất Sát môn này không dễ chọc.

Lục Lâm Thiên hiểu ý nhẹ nhàng phất tay, để cho Bạch Kinh Đường lui xuosng trước. Tình huống đại khái về Thất Sát môn Lục Lâm Thiên cũng biết một ít.

Sau khi thi triển Sưu Linh Thuật tra xét trí nhớ của không ít người Liệt Hỏa môn Lục Lâm Thiên cũng biết được rất nhiều chuyện, thực lực của Thất Sát môn này cũng không yếu, bảy huynh đệ kết nghĩa sáng tạo ra, là thế lực nhị lưu. Thậm chí còn không dưới Liệt Hỏa môn.

Lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên căn bản không để ý tới mình, Diêu Quang giận dữ quát lên một tiếng:

- Này, tiểu tử, ngươi có nghe thấy gì không? Ta đang hỏi ngươi đó.

- Ta đang nói chuyện, ngươi có nghe thấy không? Hay là ngươi điếc? Về phần trả lời ngươi còn chưa đủ tư cách.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, thân thể đạp không mà đứng, áo bào mà xanh tung bay, chắp tay đứng rồi nói:

- Hiện tại có gì ngươi cứ nói.

- Tiểu tử hung hăng càn quấy, ta...

Diêu Quang giận dữ, ánh mắt biến ảo, nhớ tới trước lúc xuất hành lão đại đã phân phó cho nên cố nén sự tức giận trong lòng, trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tử, giao ra năm, không, mười thành thì hôm nay ta sẽ tạm tha cho ngươi. Nếu như không giao ra thì ngươi đừng mong trở về.

Lục Lâm Thiên nghe vậy ánh mắt thoáng biển đổi, xem ra Thất Sát môn tới dây là thăm dò nông cạn, vài trăm người đi tới phân đà Phi Linh môn, hắn mỉm cười nói:

- Như vậy đi, nếu như ngươi có thể thắng ta, ta sẽ đem cả Phi Linh môn cho ngươi. Thế nhưng nếu ngươi thua thì Thất Sát môn phải đem cho Phi Linh môn ta mười thành. Bằng không thì ngươi cút cho ta, đổi nhân vật khác có thể quyết định tới nói chuyện với ta.

Chương 3572: Lục Lâm Thiên, Diêu Quang 2

Nghe vậy từng đạo ánh mắt lập tức nhìn chăm chú vào người Lục Lâm Thiên, mà ngay cả một ít đệ tử Phi Linh môn cũng rất là kinh ngạc. Người kia chính là Diêu Quang của Thất Sát môn a, vừa rồi ngay cả Bạch Kinh Đường cũng không phải là đối thủ, chưởng môn cũng quá mạnh miệng a.

Mấy trăm người của Thất Sát môn đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó lại nhìn Diêu Quang, không biết vị Diêu Quang trưởng lão này sẽ quyết định như thế nào.

Oanh.

Tiếng quát vừa dứt, quanh thân Lục Lâm Thiên ầm ầm run lên, nguyên lực phô thiên cái địa tuôn ra, khí tức Thông Thiên cảnh sơ giai trong chốc lát bộc phát, không chút giữ lại nào.

Dưới cỗ khí thế kinh người này, mọi người chung quanh đều bị uy áp, nguyên lực trong cơ thể đình trệ, linh hồn run rẩy, không thể không lùi về phía sau.

- Thì ra là Thông Thiên cảnh sơ giai.

Lúc này Diêu Quang còn có thể có lựa chọn nào khác nữa, hắn vô cùng giận dữ, đã lâu rồi hắn chưa từng bị người khác không đặt vào trong mắt như vậy, lại còn dám nhục mạ hắn. Hắn cũng nghe nói chưởng môn của Phi Linh môn cũng không có gì đặc biệt, bằng không lần trước cũng không có lời đồn đồng quy vu tận với Cương Hỏa của Liệt Hỏa môn.

Mà lúc này khi Diêu Quang biết rõ tu vi của đối phương, chỉ có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai, hắn cần gì phải sợ, khuôn mặt vì giận dữ mà đỏ lên, quát với Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử hung hăng càn quấy, cứ quyết định như vậy đi. Nếu như ngươi thắng ta, lão tử cho ngươi mười thành. Hiện tại lão tử sẽ giáo huấn ngươi, cho ngươi biết thế nào là trời cao đất rộng.

Tiếng quát vừa dứt, nguyên lực quanh thân Diêu Quang run run, bên trên y phục màu đỏ có hỏa diễm giống như thực chất lan tràn ra. Khuôn mặt lạnh lẽo, bàn chân đạp mạnh hư không, hỏa diễm bao phủ thân thể lao thẳng về phía trước. Nguyên lực thuộc tính Hỏa phô thiên cái địa lập tức tạo thành một biển lửa trên không trung.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhanh chóng nhảy lên, thân thể không có một chút nhúc nhích nào, thế nhưng ánh mắt lại lặng lẽ biến thành màu vàng.

Diêu Quang không hổ là người có tu vi Thông Thiên cảnh trung giai, vừa mới động đã xuất hiện ở trước người Lục Lâm Thiên. Cánh tay mạnh mẽ vung lên, nguyên lực thuộc tính Hỏa dẫn động năng lượng thuộc tính Hỏa bàng bạc trong thiên địa, không ngừng cuồn cuộn kéo tới, trong thoáng chốc hội tụ tạo thành một thủ ấn bằng hỏa diễm trên không trung. Một cỗ uy áp khiến cho linh hồn nóng bỏng lan tràn ra chung quanh.

- Liệt Diễm Sát Ấn.

Diêu Quang lạnh lùng quát một tiếng, thủ ấn bằng hỏa diễm nhanh như chớp xé rách không gian mang theo thanh âm bạo liệt, không gian bị thiêu đốt, vết nứt không gian ven đường lan tràn. Cả không trung hung hăng run rẩy.

Vừa mới ra tay đã dùng toàn lực, rõ ràng DIêu Quang này muốn một chiêu giải quyết Lục Lâm Thiên, thủ ấn bằng hỏa diễm giống như mặt trời mọc lên từ phía Đông, nhiệt độ kéo lên khiến cho không trung sôi trào, cuồn cuộn, một cỗ kình khí nóng bỏng lập tức hóa thành một cơn lốc cuồng bạo đột nhiên khuếch tán ra chung quanh. Dưới cỗ uy thế kinh người này, tất cả mọi người căn bản không dám nhìn thẳng, trực tiếp nhanh lùi lại, nhiệt độ khurngb ố này khiến cho linh hồn mọi người phỏng rát, toàn thân run rẩy.

Giờ phút này kể cả là Bạch Kinh Đường cùng với Vấn Thân Mạc, cơ hò tất cả đều hoảng sợ vì thanh thế khủng bố của Diêu Quang, đồng thời không khỏi đổ mồ hôi lạnh thay cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên vẫn chắp tay mà đứng, kình phong lan tràn khiến cho áo bào xanh trên người tung bay, Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, nhìn qua có chút lẫm liệt.

Nhìn đạo thủ ấn bằng hỏa diễm trong chốc lát đánh tới trước người mình, trong đôi mắt đã chuyển thành màu vàng của Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo. Trong nháy mắt, lấy thân thể hắn làm trung tâm, quang mang màu vàng phô thiên cái địa tuôn ra.

Ầm ầm.

Ngay khi Diêu Quang thúc dục thủ ấn bằng hỏa diễm đánh tới trước người Lục Lâm Thiên, cả không gian trong chớp mắt ầm ầm run lên. Cuồng phong rít gào, kim quang rực rỡ che khuất bầu trời. Quang mang rực rỡ, một cỗ khí tức sắc bén lập tức lan tràn ra.

Cảnh tượng như vậy khiến cho tất cả mọi người khiếp sợ, ngạc nhiên. Lúc này vô số người vây xem chung quanh ở trong thành Song Phong phía dưới đều ngẩng đầu nhìn lên động tĩnh cực lớn trên không trung.

Khí tức sắc bén này khiến cho toàn thân mọi người run rẩy, linh hồn cũng bị run rẩy, khiến cho tất cả mọi người cảm thấy tim đập nhanh.

Trên không trung, quang mang màu vàng bao phủ thiên địa, Lục Lâm Thiên lập tức thúc dục Lao ngục thời không thuộc tính Kim, quang mang màu vàng rực rỡ lan tràn ra chung quanh.

Lao ngục thời không thuộc tính Kim lập tức bao phủ Diêu Quang, dưới uy năng của các loại áo nghĩa thời gian, không gian, thân thể Diêu Quang trong Lao ngục thời không thuộc tính Kim trong nháy mắt bị ngăn cản, không gian chung quanh thân thể cứng lại. Một cỗ khí tức sắc bén lạnh lẽo lan trà, thủ ấn bằng hỏa diễm trực tiếp phai nhạt.

Sưu.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên có động tĩnh, thân thể dùng tốc độ không thể tưởng tượng được biến hóa nhanh chóng, trực tiếp vỗ về phía Lao ngục thời không thuộc tính Kim trước mặt.

Không gian trong Lao ngục thời không thuộc tính Kim có một đạo thủ ấn bằng kim quang rực rỡ đột nhiên phá không xuất hiện.

Thủ ấn màu vàng cực lớn giống như mặt trời rạng rỡ, thế nhưng khí tức lại vô cùng sắc bén, lạnh lẽo.

Oanh.

Thủ ấn màu vàng chụp xuống, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, khó có thể khôi phục, không gian ven đường trực tiếp hiện lên hư không đen kịt. Khí tức sắc bén lạnh lẽo kinh người khuếch tán, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ thiên địa.

Đạo thủ ấn màu vàng này lập tức đánh vào người Diêu Quang đang kinh hãi, hai mắt không thể tin nổi.

Không gian cứng lại, giờ phút này Diêu Quang căn bản vô lực thoát khỏi trói buộc, hắn chưa từng nghĩ tới, hắn có tu vi Thông Thiên cảnh trung giai thế nhưng lúc này ở trước mặt tiểu tử có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai lại bị áp chế, giống như không có sức hoàn thủ vậy.

Lúc này Diêu Quang làm sao có thể biết được, khi Lục Lâm Thiên còn là Ngộ Chân cảnh cao giai đã có thể đánh tới bất phân thắng bại với Cương Hỏa của Liệt Hỏa môn, cuối cùng còn có thể thôn phệ Cương Hỏa. Mà thực lực của Cương Hỏa kia so với hắn không kém là bao.

Mà hiện tại Lục Lâm Thiên là Thông Thiên cảnh, tiến bộ trọn vẹn một đại cảnh giới, tăng thêm lĩnh ngộ cũng có tăng lên, cho nên thực lực không biết đã tăng lên gấp bao nhiêu lần.

Diêu Quang muốn lập uy cho nên vừa ra tay đã dùng toàn lực, mà Lục Lâm Thiên hiện tại cũng muốn lập uy cho Phi Linh môn. Cho nên vừa ra tay cũng dùng toàn lực, ngay cả Lao ngục thời không hắn cũng toàn lực ra tay, không có một chút lưu tình nào.

Phụt.

Đạo thủ ấn màu vàng giống như mặt trời của Lục Lâm Thiên đánh xuống, Diêu Quang căn bản không kiên trì được bao lâu mà há mồn phun ra một ngụm máu tươi, thủ ấn màu vàng dễ dàng phá hủy không gian đánh xuống. Hung hăng nện thân thể hắn xuống con sông uống lượn phía dưới không trung.

Chương 3573: Một cái tát đập bay

Phanh Phanh.

Dưới mặt nước giống như đột nhiên có mấy trăm quả bom nổ tung, sơn băng địa liệt, nước bắn tứ tung, mặt đất rung chuyển tạo thành sóng lớn giống như biển gầm khuếch tán ra chung quanh.

Trong vòng phạm vi mấy trăm dặm giống như đột nhiên có một cơn mưa to, xen lẫn năng lượng cuồng bạo cùng với một cỗ chấn động giống như thực chất.

Con sông lớn dưới thủ ấn màu vàng này trực tiếp nứt gãy, nước chảy ra hai bên chung quanh, mãi một lúc lâu chưa nối liền lại được.

Không gian chung quanh to lớn lúc này dưới năng lượng va chạm đáng sợ trở nên vặn vẹo, hiện ra năm vết nứt không gian đen kịt thật sâu, vết nứt không ngừng lan tràn ra chung quanh.

- Thực lực thật mạnh.

Dưới uy năng khủng bố cùng với lực lượng hủy diệt này, đám người vây xem chung quanh lần nữa lùi lại không ít, dưới cỗ uy năng khủng bố này tất cả mọi người run rẩy. Đám người Bạch Kinh Đường, Vấn Thân Mạc cùng với đệ tử Phi Linh môn và Thất Sát môn nhìn nhau, sau đó hít sâu một ngụm khí lạnh.

Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi, thân thể nhanh chóng nhảy vào trong năm cái khe phía dưới không trung, bắt một đạo thân ảnh đang suy yếu vào trong tay.

Trên không trung, Lục Lâm Thiên lần nữa lăng không mà đứng, tay nắm Diêu Quang, cả không trung gió nổi mây phun, khí tức sắc bén lạnh lẽo bắt đầu khởi động, khiến cho người ta nhìn vào cũng cảm thấy linh hồn run động. Giống như toàn thân Lục Lâm Thiên tràn ngập uy áp vô tận vậy.

Mà lúc này trong miệng Diêu Quang phun ra máu tươi, thân thể tràn ngập máu tươi, khóe miệng có vết máu loang lổ, sắc mặt trắng bệch, toàn thân bị cấm chế, trong mắt hiện lên sự rung động và hoảng sợ.

- Diêu Quang bị một cái tát đánh bay a.

- Diêu Quang của Thất sát môn không ngờ lại không chịu nổi một kích.

- Một cái tát đánh bay Thông Thiên cảnh trung giai, chưởng môn uy vũ.

Trong lúc đám người vây xem chung quanh thất thần, sau khi đệ tử Phi Linh môn rung động, trong lòng lập tức mừng rỡ, máu tươi trong cơ thể sôi trào.

Lục Lâm Thiên nắm Diêu Quang trong tay, ánh mắt lạnh lẽo quét qua mấy trăm người của Thất Sát môn chung quanh, nói:

- Tất cả các ngươi để lại nhẫn trữ vật trên người, còn có cả linh khí nữa. Nếu không giết không tha.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên quay đầu nói với Vấn Thân Mạc và Bạch Kinh Đường:

- Hai vị Phó đường chủ, dẫn người đi doạt lại, có người phản kháng giết không tha.

- Vâng.

Bạch Kinh Đường và Vấn Thân Mạc lúc này triệt để hồi phục tinh thần, tiếp đó phất tay dẫn theo đệ tử Phi Linh môn như lang như sói phóng về phía mấy trăm người Thất Sát môn.

Đệ tử Thất Sát môn quả thực không dám chạy trốn, Diêu Quang trưởng lão rơi vào trong tay đối phương, nếu như bọn họ trốn trở về cũng chỉ có chết mà thôi. Huống chi có Lục Lâm Thiên uy hiếp, cho nên lúc này bọn họ đâu dám trốn chạy.

- Giao bổn mạng Linh khí ra đây.

- Không giao ra đúng không? Có phải ngươi muốn chết hay không?

Bạch Kinh Đường, Vấn Thân Mạc và những người khác mang theo đệ tử Phi Linh môn đoạt đồ vật trên người của đám đệ tử Thất Sát môn.

Lúc này đệ tử Thất Sát môn cũng không dám phản kháng, tuy rằng trong lòng giận dữ không thôi, thế nhưng cũng không thể làm gì khác ngoài việc trở mắt đem nhẫn trữ vật trên tay giao cho đệ tử Phi Linh môn. Mà ngay cả linh khí trong cơ thể cũng bị thu lấy.

Những đệ tử có linh khí bổng mạng trong đám đệ tử Thất Sát môn thì càng nhỏ máu

Diêu Quang bị Lục Lâm Thiên bắt, nhìn thấy mấy trăm người mình mang tới ở trước mặt chúng đệ tử Phi Linh môn giống như con gà chờ làm thịt, ánh mắt hắn biến đổi, trong lòng vẫn còn hoảng sợ, lớn tiếng nói:

- Rốt cuộc ngươi muốn thế nào?

Nhìn đệ tử Phi Linh môn đã thu thập chiến lợi phẩm gần hết, Lục Lâm Thiên phất tay ném Diêu Quang cho đám đệ tử Thất Sát môn, đương nhiên nhẫn trữ vật trên người hắn ta Lục Lâm Thiên cũng đã sớm đoạt.

Trong hàng đệ tử Thất Sát môn, mấy đệ tử Ngộ Chân cảnh lập tức tiếp lấy thân thể tràn ngập máu tươi của Diêu Quang, chỉ là cấm chế Lục Lâm Thiên bố trí trên người Diêu Quang bọn họ không có cách nào phá giải.

Lục Lâm Thiên nhìn phía trước, ánh mắt lạnh lẽo trầm xuống, nói:

- Diêu Quang, ngày hôm nay ta không giết ngươi, chuẩn bị mười thành cho tốt. Một tháng sau, ta sẽ tới Thất Sát môn lấy, còn bây giờ thì cút đi.

Diêu Quang được đệ tử dìu lấy, nhìn Lục Lâm Thiên một cái, mặt mũi xám xịt không dám nói lời nào, làn này xem như hắn nhặt về được một cái mạng.

Sưu Sưu.

Chúng đệ tử Thất Sát môn khi tới hung hăng càn quấy vô cùng, thế nhưng lúc này lại chật vật không thôi.

Bạch Kinh Đường đi tới sau lưng Lục Lâm Thiên, nói:

- Chưởng môn, sao người lại thả hổ về rừng? Sao không giết Diêu Quang kia?

- Diêu Quang không đủ tạo thành uy hiếp, cần gì phải gấp gáp trước mắt như vậy. Không nghe thấy chưởng môn nói hay sao? Một tháng sau đi tới Thất Sát môn, khi đó mới là lúc tính sổ.

Vấn Thân Mạc lên tiếng, thân ảnh cũng đi tới bên người Lục Lâm Thiên nói:

- Chưởng môn, vừa rồi người thả Diêu Quang này rất đúng, thực lực của Thất Sát môn rất mạnh, không dưới Liệt Hỏa môn, đặc biệt là Thất Sát kia, có thể tạo thành Thất Tinh Thiên Sát trận, uy lực rất khủng bố, đây cũng là nguyên nhân chủ yếu mà không có mấy người trong Thị Hoang thế giới này dám trêu vào Thất Sát môn.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, nghe vậy ánh mắt khẽ đảo, lập tức mỉm cười nói với Bạch Kinh Đường:

- Đem đệ tử vẫn lạc an táng cho tốt, một tháng sau theo ta tới Thất Sát môn.

Sắc trời dần tối, Lục Lâm Thiên cũng không còn thời trở về Huyết Sát thâm uyên mà trực tiếp ở lại trong thành Song Phong một đêm, cũng thuận tiện thăm dò một ít tình huống chung qunah.

Vào đêm, cả thành Song Phong đèn đuốc sáng trưng. Trận chiến ban ngày đã trở thành chủ đề trong các tửu quán, trà lâu trong thành. Cảnh tượng chưởng môn Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn dùng một cái tát đánh bay Diêu Quang của Thất Sát môn được miêu tả vô cùng sinh động, truyền khắp các hang cùng ngõ hẻm trong thành.

Đệ tử Phi Linh môn trong thành Song Phong vẫn còn chìm đắm trong sự hưng phấn và kích động, chưởng môn dùng một cái tát đánh bay Diêu Quang của Thất Sát môn khiến cho lòng người phấn chấn không thôi.

Hôm sau Lục Lâm Thiên cùng với Vấn Thân Mạc trở lại Huyết Sát thâm uyên, Bạch Kinh Đường bị thương ở lại thành Song Phong cũng vô dụng cho nên tối hôm qua Lục Lâm Thiên đã để ch ohawns vào trong Thiên Trụ giới chữa thương.

Trở lại Phi Linh môn, Lục Lâm Thiên tự nhiên không muốn đi gặp Ma Linh yêu nữ kia, thế nhưng không ngờ Ma Linh yêu nữ lại bế quan, nói là muốn bế quan một thời gian ngắn.

Lục Lâm Thiên suy đoán có lẽ Ma Linh yêu nữ muốn bế quan là có liên quan tới Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư này chính là mệnh căn của Ma Linh yêu nữ, bằng không nàng ta cũng sẽ không vì Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư mà đuổi tới Thị Hoang thế giới.

Lục Lâm Thiên lập tức gọi Phạm Thống cùng với Bàn Sấu hòa thượng, Viêm Hỏa, Đồng Thất, Thạch Ngọc Đồ tới. Để cho Thạch Ngọc Đồ đi tới thành Song Phong, Viêm Hỏa và Đồng Thất gần đây lại bận rộn thành lập Vũ đường.

Chương 3574: Nhị đương gia tới 1

Phi Linh môn không ngừng khuếch trương, Phó đường chủ Kim đường như Phạm Thống mỗi một ngày đều vô cùng vất vả, làm vô số việc lặt vặt.

Hai người Bàn Sấu hòa thượng phụ trách hình đường, Hình đường phụ trách hình pháp bên trong và bên ngoài Phi Linh môn. Phi Linh môn mỗi ngày đều có tân đệ tử, cho nên Hình đường cũng có không ít chuyện.

Sau khi dặn dò một ít chuyện, Ma Linh yêu nữ bế quna, Lục Lâm Thiên tiếp tục mang theo Vấn Thân Mạc và đệ tử Linh đường tiến vào trong Thiên Trụ giới. Đám tài liệu luyện khí chồng chất như núi cũng được trút xuống tầng thứ nhất Thiên Trụ giới.

Vấn Thân Mạc cũng không có sốt ruột, trước tiên phục dụng Huyết Linh Cửu chuyển bạch diệp cũng vô cùng quan trọng, thực lực càng cao, linh hồn lực càng mạnh mới có thể luyện chế ra vật càng cường hãn.

Kim Viên và những người còn lại ở trong Thiên Trụ giới phục dụng đan dược cùng với luyện hóa linh khí.

Đặc biệt là Kim Viên, tu vi bản thân hắn tiến bộ cực nhanh, lúc này dường như còn cắn răng phục dụng Huyền Nguyên Đan, giống như chịu đau khổ cực lớn, thế nhưng cuối cùng lại có thể chống lại được cho nên khí tức tu vi tiến bộ như bay.

Lục Lâm Thiên lại tới tầng thứ sáu trong Thiên Trụ giới, một đống lớn tài nguyên tu luyện từ trong vô số nhẫn trữ vật trút xuống, Lục Lâm Thiên lại xuất ra Luyện Khung đỉnh, thì thào nói:

- Tiếp tục phấn đấu a.

Nguyên lực rót vào trong Luyện Khung đỉnh, hỏa diếm nóng bỏng rít gào, trường bào màu xanh run lên, tài liệu luyện khí lập tức bị Lục Lâm Thiên ném vào trong Luyện Khủng đỉnh, đồng thời hắn cũng chú tâm vào luyện khí.

Tuy rằng lần này đạt được một khoản tiền lớn do sư phụ lão nhân gia lưu lại, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không có buông tha cho việc tiếp tục luyện chế vô số vật quỷ dị cường hãn trên Thiên Linh lục.

Luyện chế linh khí, khôi lỗi tọa giá, chiến hạm, đồng thời cũng có thể khiến cho linh hồn ngày càng tinh tiến, đối với việc lĩnh ngộ áo nghĩa linh hồn có tác dụng cực lớn, bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng không muốn ngừng lại việc này.

Sau khi đột phá tới Thông Thiên cảnh, đạt được linh khí áo nghĩa như Long Hồng Kiếm Giáp, linh hồn lực của Lục Lâm Thiên lần nữa kéo lên một khoảng lớn. Cho nên lúc này Lục Lâm Thiên cũng muốn thử luyện chế một ít vật cao cấp hơn.

Huống chi Phi Linh môn còn cần nội tình, hắn thân mang khoản tài phú cực lớn, chỉ là khoản tài phú này vẫn còn ở trong Chiên Thiên liên minh, Lục Lâm Thiên cho rằng, có tiền là một việc tốt, thế nhưng nội tình lại quan trọng hơn.

Trong sơn mạch xanh biếc có không ít kiến trúc to lớn, trong đó có một kiến trúc hình cung điện cực kỳ tráng lệ, bên trong có hơn mười đạo thân ảnh đang ngồi ngay ngắn, khuôn mặt khó coi, vô cùng giận dữ.

Diêu Quang khẳng định nói:

- Ta khẳng định hắn không chỉ là Thông Thiên cảnh sơ giai, tiểu tử kia quả thực quá mức quỷ dị, ta hoàn toàn không phải là đối thủ của hắn, trên người còn có không ít áo nghĩa, mà chỉ dùng một áo nghĩa kỳ lạ đánh bại ta.

Ánh mắt trung niên nho nhã có chút chớp động, bộ dáng nho nhã, thế nhưng trong mắt lại tràn ngập vẻ gian trá không thể che giấu, giống như chỉ cần lơ là sẽ bị người này tính kế. Tuy rằng trên mặt tùy thời nở nụ cười, thế nhưng nếu là người quen thuộc với trung niên nho nhã này đều biết, ẩn sau nụ cười này tùy thời sẽ có sát ý. Nhớ ngày đó bao nhiêu sơn môn bị người này giết máu chảy thành sông, thây ngay khắp đồng.

Nhìn Diêu Quang, trung niên nho nhã thì thào nói:

- Thông Thiên cảnh sơ giai, không giống như trong tin tức nhận được a. HIện tại mới cách lúc nhận được tin tức bao lâu a, không ngờ đã tới Thông Thiên cảnh sơ giai.

- Lão thất chịu nhục, bất kể như thế nào chúng ta cũng không thể tha cho Phi Linh môn a.

Bên người Diêu Quang, một hán tử áo lam đang kiểm tra thương thế trên người Diêu Quang, ngẩng đầu nói với người trung niên nho nhã:

- Đại ca, huynh chỉ cần nói một lời chúng ta sẽ đi diệt Phi Linh môn kia.

Trung niên nho nhã nhìn qua đại hán áo lam, trầm giọng nói:

- Diệt Phi Linh môn, nếu như Lục Lâm Thiên kia thực sự mạnh mẽ như lời lão Thất nói, muốn diệt Phi Linh môn tuyệt đối không dễ.

Diêu Quang vội vàng nói:

- Đại ta, lời ta nói chính là sự thực, bằng không sao ta lại thất bại thảm hại như vậy.

- Ngươi còn không biết xấu hổ, mười thành ah? Thất Sát môn ta tổng cộng có bao nhêu thành? Ngươi thực sự hào phóng, đến lúc đó nếu như Lục Lâm Thiên tới thu thành, ta nhìn xem ngươi định làm thế nào. Lần này mặt mũi Thất Sát môn ta đã bị ngươi làm cho mất hết.

Người trung niên nho nhã nhìn Diêu Quang, bộ dáng chỉ tiếc giống như rèn sắt không thành thép.

Một đại hán trung niên mặc y phục màu trắng trầm giọng nói:

- Đại ca, chẳng lẽ Lục Lâm Thiên kia thực sự dám tới thu thành sao? Coi như là tới, hắn có gan thu hay không? Huống chi chúng ta cũng giao thành cho hắn hay sao?

Diêu Quang vội vàng nói:

- Đại ca, lão Tứ nói đúng, hắn đến chúng ta sẽ giao thành sao? Thất sát môn này là do bảy huynh đệ chúng ta bỏ mồ hôi xương máu ra gây dựng cho tới bây giờ.

- Nói láo, bảy huynh đệ chúng ta tuy rằng không phải là người tốt lành gì, thế nhưng tuyệt đối không phải là người thất tin, thua là thua. Ngươi gây chuyện với Phi Linh môn trước, Lục Lâm Thiên này có thể thả ngươi về, biết rõ chúng ta có Thất Tinh Thiên Sát trận mà vẫn làm vậy cũng chứng minh người này không phải bình thường. Độ lượng bất phàm, nếu như sau đó hắn ta dám tới Thất Sát môn chúng ta thu thành cũng chứng minh người này có gan hơn người, loại người này ta thật sự không muốn đắc tội.

Đại hán trung niên nho nhã quét mắt qua Diêu Quang, ánh mắt hơi trầm xuống rồi lập tức nói:

- Như mà Lục Lâm Thiên này muốn đạt được mười thành vậy thì phải nhìn xem hắn có bản lĩnh hay không. Ta vốn không muốn đắc tội với loại người này, chỉ tiếc tiền đồ của bảy huynh đệ chúng ta, cho nên ta cũng chỉ có thể làm tiểu nhân một lần.

- Đại ca, ý của huynh là?

Người trung niên áo xanh từ ban đầu chưa từng mở miệng lúc này đột nhiên nhìn trung niên nho nhã kia nói, nhìn qua hai mắt người này giống như bừng bừng sinh cơ.

Trung niên nho nhã này nâng chén trà trên bàn, nhấp một ngụm, ánh mắt run lên, ngẩng đầu nói:

- Tới rồi không về được.

...

Lục Lâm Thiên ở trong Thiên Trụ giới luyện khí, thời gian bên ngoài giống như cát chảy trôi qua, trong nháy mắt đã trôi qua một tháng, trong Thị Hoang thế giới, không trung vô cùng yên tĩnh, bầu trời xanh vạn dặm.

Sưu.

Trên không trung yên tĩnh đột nhiên vang lên tiếng xé gió, lập tức có một chiếc Hỏa thuyền khổng lồ nhanh chóng chạy trên không trung giống như một khỏa thiên thạch tràn ngập hỏa diễm ầm ầm xẹt qua không trung vậy.

Chiếc thuyền lớn này phi hành trên không trung, dài mấy trăm trượng, cao hơn chục trượng, toàn thân giống như một đầu hung thú đỏ chót khiến cho người ta nhìn vào có cảm giác nguy nga hùng vĩ, lộ ra khí tức sắc bén mà mênh mông.

Bên trên chiếc thuyền khổng lồ có một cung điện khổng lồ, toàn thân đỏ chót, bí văn quanh quẩn giống như hỏa diễm đang nhảy múa.

Chương 3575: Nhị đương gia tới 2

- Nhị đương gia, chúng ta còn một ngày nữa là có thể tới Huyết Sát thâm uyên.

Trong đại sảnh, một đại hán khôi ngô, thân mặc giáp bằng da, chỉ để lộ ra nửa cánh tay đang nhìn thanh niên cầm bình ngọc màu trắng rồi nói.

Mà người thanh niên này thoạt nhìn có chút lớn tuổi, bộ dáng chừng ba mươi tuổi, thế nhưng nhìn qua thoạt nhìn vô cùng trẻ tuổi, thân thể gầy gò, người mặc bộ trường bào màu xám, mái tóc đen nhánh, nhìn qua vô cùng phóng khoáng, khí chất bất phàm, trong mắt có tinh quang như ẩn như hiện, khiến cho người ta nhìn vào có cảm giác mờ ảo.

Thanh niên này dường như không nghe thấy đại hán kia nói, tay cần bình ngọc màu trắng cẩn thận dò xét, miệng thì thào nói:

- Không tệ, càng xem càng thích.

Đại hán khôi lôi toàn thân mặc bộ giáp bằng da, chỉ để lộ ra nửa cánh tay lần nữa lên tiếng:

- Nhị đương gia, có lẽ chúng ta chỉ còn một ngày nữa là tới Huyết Sát thâm uyên.

Nếu như Lục Lâm Thiên có mặt ở đây sợ rằng hắn sẽ phải kinh ngạc một phen, con thuyền khổng lồ này chính là Hỏa Ảnh Tật Phong thuyền. Mà người đại hán này không phải là ai khác mà chính là Tử Linh Thánh Dịch Hổ Sơn.

Lúc này thanh niên kia mới phục hồi tinh thần lại, thở dài một hơi rồi nói:

- Rốt cuộc tới rồi sao? Ài, nha đầu tam muoji này, hơn hai năm rồi cũng không quay về, ngay cả đại ca cũng bị kinh động.

Hổ Sơn nói:

- Đều tại Lục Lâm Thiên, nếu không phải vì tiểu tử kia thì Tam đương gia cũng không chạy tới Thị Hoang thế giới, lần này nhất định phải giáo huấn tiểu tử kia thật tốt mới được.

Nói tới Lục Lâm Thiên, trong lòng Hổ Sơn lập tức phiền muộn, mặt mũi của hắn đã sớm mất hết trong tay Lục Lâm Thiên, cho nên trong lòng hắn âm thầm thề, lần này nếu gặp lại Lục Lâm Thiên hắn nhất định sẽ không bỏ qua cho tiểu tử kia, tuyệt đối phải hung hăng chà đạp tiểu tử này.

- Lục Lâm Thiên kia chỉ có tu vi Phá Giới cảnh, không ngờ các ngươi lại không vây bắt được, quả thực khiến cho ta nghĩ không ra.

Thanh niên áo xám nhìn Hổ Sơn, ánh mắt có chút nghi hoặc nói:

Hổ Sơn nghiến răng nghiến lợi nói:

- Nhị đương gia có chỗ không biết rồi, thủ đoạn của Lục Lâm Thiên này vô số, cũng không biết tiểu tử này tới từ nơi nào, trên người có vô số áo nghĩa, lại còn vô sỉ tới cực điểm.

- Thật sao? Thế nhưng bằng vào thủ đoạn và thực lực của tam muội, có thể dễ dàng đánh cho Lục Lâm Thiên thành tro tàn a, vì sao hơn hai năm còn chưa trở về? Chẳng lẽ...

Ánh mắt chớp lên, thanh niên này do dự một chút rồi lạnh nhạt nói:

- Cũng không biết có chuyện gì a, Thị Hoang thế giới này là tiểu thế giới, tu vi Tam muội đã sớm đạt tới Đại Đạo cảnh, làm sao có thể xảy ra chuyện gì trong tiểu thế giới này được cơ chứ.

Phi Linh môn gần đây trắng trợn đẩy nhanh tốc độ khuếch trương, chỉ là không biết tại sao lại dừng lại, chuyện này khiến cho đám thế lực tam lưu chung quanh đang kiêng kỵ âm thầm thở dài một hơi. Trong lòng âm thầm suy đoán, Phi Linh môn tranh phong với Thất Sát môn, sợ rằng cũng không có khí lực khuếch trương thế lực nữa.

Nhưng mà đoạn thời gian ngắn gần đây, tin tức chưởng môn Lục Lâm Thiên của PHi Linh môn dùng một cái tát đánh bay diêu Quang của Thất Sát môn cũng dần dần truyền đi càng ngày càng xa, miêu tả sinh động như thật, còn thêm không ít mắm muối, cuối cùng còn đồn rằng thực lực của Lục Lâm Thiên đã tới Đại Đạo cảnh.

Nghe nói Lục Lâm Thiên muốn một tháng sau đi Thất Sát môn thu mười thành, chuyện này lập tức trở thành tiêu điểm của không ít người, tất cả các thế lực lớn, thậm chí là thế lực nhất lưu cũng nhìn chằm chằm vào

Đệ tử trong Phi Linh môn cũng vô cùng chú ý chuyện này, chưởng môn mấy lần ra tay, còn có phu nhân, chuyện này khiến cho trong lòng chúng đệ tử Phi Linh môn vô cùng chờ mong. Tới lúc đó có thể đi cùng chưởng môn tới giáo huấn Thất Sát môn một chút, nếu như có thể diệt Thất Sát môn, về sau thanh danh của Phi Linh môn sẽ càng lớn.

Về phần địa bàn của Phi Linh môn gần đây cũng không có bao nhiêu người tới gần. Mà ngay cả trong không gian này bình thường cũng không có quá nhiều người, đệ tử có thể tiến vào trong đó cũng tuyệt đối là đệ tử trung tâm.

...

Ầm Ầm.

Trong Huyết Sát thâm uyên đột nhiên vang lên một tiếng động cực lớn, một chiếc thuyền cực lớn màu đỏ xuất hiện trên không trung, trên bong thuyền có gần năm trăm đạo thân ảnh đang đứng thẳng tắp, đứng đầu là một thanh niên mặc áo xám, mái tóc dài xõa tới vai, hai mắt sáng, khí độ bất phàm, bên người còn có một đại hán mặc khải giáp bằng da, cũng chính là Hổ Sơn.

Đội ngũ gần năm trăm người trên bong thuyền tuyệt đối đều không phải là người bình thường. Tuy rằng đội hình không quá chỉnh tề, y phục không thống nhất, cũng rất quái dị, thế nhưng khí tức trên người lại tuyệt đối không phải bình thường, so với tu luyện giả bình thường trên người còn có một cỗ khí tức sát phạt.

Đội hình gần năm trăm người, trong đó có mấy chục Phá Giới cảnh, hơn mười Ngộ Chân cảnh, trừ Hổ Sơn, bên người Hổ Sơn còn có ba người mập mạp, bộ dáng không kém Bàn Sấu hòa thượng là bao, thế nhưng thân thể lại nhỏ hơn một chút, khí tức trên người kẻ này cũng tới Thông Thiên cảnh.

- Nhị đương gia, có lẽ chính là nơi này.

Hổ Sơn nhìn Phi Linh môn phía dưới lập tức nghiêng người nói với thanh niên tóc đen bất phàm trước mắt.

- Người phương nào dám tự tiện xông vào Phi Linh môn ta?

Trước cửa Phi Linh môn, động tĩnh này lập tức có hơn mười đệ tử cấp độ Hậu Thiên cùng với Phá Giới cảnh lao tới, nhìn thấy chiếc thuyền lớn lập tức đứng ở phía xa lên tiếng mà không dám tới gần.

- Gọi Lục Lâm Thiên ra nhận lấy cái chết.

Hổ Sơn nhìn thấy kẻ nào có quan hệ với Lục Lâm Thiên là lập tức cảm thấy tức giận, người Phi Linh môn đương nhiên không phải ngoại lệ, hắn không đợi thanh niên trước mặt nói chuyện mà đã trực tiếp quát với đệ tử Phi Linh môn.

- Là tới tìm phiền phức, chẳng lẽ đây là người Liệt Hỏa môn?

- Nhanh mở trận pháp, thông báo cho Đường chủ.

Hơn mười đệ tử này cũng không phải là kẻ ngốc, nghe khẩu khí của Hổ Sơn tuyệt đối không phải là bằng hữu của chưởng môn, sau khi Phi Linh môn bị người khác kéo tới xâm phạm mấy lần, bọn họ đã sớm có kinh nghiệm cho nên bắt đầu mở trận pháp, đồng thời nhanh chóng thông báo Đường chủ và các hộ pháp trong Phi Linh môn.

Ầm ầm.

Cả Huyết Sát thâm uyên ầm ầm run rẩy, sát khí tràn ngập, một màn quang mang lập tức xuất hiện rồi bao phủ toàn bộ Phi Linh môn vào bên trong.

- Ồ? Không ngờ lại là trận pháp, còn là trận pháp không tệ.

Đệ tử Phi Linh môn mở Huyễn Sát Thiên Cương trận, ánh mắt thanh niên áo xám lập tức nhảy lên, trong mắt hiện lên tinh quang. Bàn chân đạp mạnh bong tàu, thân thể nhanh như thiểm điện nhảy ra, miệng nói:

- Hổ Sơn, Phong Vân Tam Bàn, các ngươi ở đây, ta đi trước phá trận.

Dứt lời, thân ảnh người này lập tức biến mất tại chỗ, hóa thành một đạo cầu vồng trực tiếp tiến vào trong màn quang mang bao phủ Phi Linh môn rồi biến mất, cả đại trận run lên, thế nhưng không biết tại sao lại không thể ngăn cản người này tiến vào.

Chương 3576: Cười lớn 1

Trong không gian tầng thứ sáu Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên đang điều tức, luyện chế chiến hạm, khôi lỗi tọa giá và các thứ khác tiêu hao cực lớn, mỗi một lần sau khi tiêu hao hết Lục Lâm Thiên đều phục dụng không ít đan dược, sau đó bắt đầu điều tức, khôi phục.

Nhưng vào lúc này dường như cảm nhận được thứ gì đó, hai con mắt nhắm chặt của Lục Lâm Thiên mở ra, tinh quang trong mắt bắn ra, sắc mặt lập tức ngưng trọng, thân ảnh nhanh chóng biến mất tại chỗ.

Sưu Sưu.

Trong không gian thiên hôn địa ám, sát khí tràn ngập không gian, sát khí thẩm thấu trực tiếp làm ảnh hưởng tới linh hồn, đột nhiên có vô số cơn gió mạnh xé rách không gian xuất hiện giống như là một cơn lốc, khiến cho không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc. Năng lượng mạnh mẽ bắn tứ tung, từ bốn phương tám hướng vây quanh thân niên áo xam, chung quanh là vô số vết nứt không gian đen kịt.

Sưu Sưu.

Gió mạnh thoi qua, giống như là một đầu cự long phóng lên trời, những nơi nó đi qua, không gian trực tiếp bị phá hủy thành hư không.

- Huyễn Sát Thiên Cương trận, vốn là đại trận không tệ, chỉ tiếc trận pháp này bố trí chưa lâu, lại không gia cố, uy lực ngay cả một phần mười cũng không có. Sát khí rõ ràng còn chưa đủ, chỉ càn tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai là có thể chống lại. Ài...

Nhìn cơn gió mạnh này, thân thể thanh niên áo xám lơ lửng trong gió, cơn gió khủng bố này thoạt nhìn muốn cuốn hắn vào trong vòng xoáy, thế nhưng trong lúc vô thanh vô tức thân ảnh thanh niên này lại biến mất.

- Xem ra các hạ cũng là một đại hành gia về trận pháp, không biết xưng hô thế nào? Tới Phi Linh môn ta có gì chỉ giáo?

Thanh âm vang lên, thiên địa lờ mờ lập tức biến mất không thấy, lập tức có một đạo thân ảnh mặc áo bào xanh xuất hiện, đạp không mà đứng.

Người vừa mới xuất hiện đương nhiên chính là Lục Lâm Thiên, sau khi ở trong Thiên Trụ giới cảm nhận được có người xông vào trong Huyễn Sát Thiên Cương trận của mình, Lục Lâm Thiên lập tức rời khỏi Thiên Trụ giới, đồng thời còn mang Bạch Kinh Đường đã khôi phục và luyện hóa xong linh khí Tiên Thiên.

Đánh giá thanh niên tóc đen mặc y phục màu xám trong đại trận lúc này, ánh mắt Lục Lâm Thiên rất là ngưng trọng, bởi vì trên thân thể người này Lục Lâm Thiên cảm nhận được một cỗ khí tức cực kỳ nguy hiểm.

Nhìn thấy Ma Linh yêu nữ cũng không có xuất quan, vẻ mặt Lục Lâm Thiên lại càng âm thầm ngưng trọng hơn.

Bạch Kinh Đường lúc này cũng không khó nhận ra được khí tức nguy hiểm trên người thanh niên áo xám, khí tức này nhìn như bình tĩnh, cũng khó có thể nhìn ra tu vi chân thật, thế nhưng rõ ràng tu vi của người thanh niên này đã tới tình trạng cường hãn.

- Ta nói nhà ngươi không biết lịch sự một chút nào, ta còn chưa phá trận a, sao ngươi lại ngừng Huyễn Sát Thiên Cương trận, chẳng lẽ ngươi xem thường ta sao?

Thanh niên áo xám nhìn Lục Lâm Thiên trước mặt rồi nói.

- Chưởng môn.

Sau lưng Lục Lâm Thiên, đám người Viêm Hỏa, Đồng Thất, Phạm Thống, Bàn Sấu Hòa thượng đều có mặt, đồng thời còn có một ngàn đệ tử Phi Linh môn vội vàng nhảy lên trên không trung.

- Hóa ra ngươi chính là Lục Lâm Thiên.

Thanh niên áo xám tóc đen nhìn chăm chú vào người Lục Lâm Thiên, ánh mắt biến hóa không nhỏ, mở miệng nói:

- Ta nói tại sao ngươi có thể là Phá Giới cảnh cảnh a. Xem ra tu vi chân thật của ngươi chính là Thông Thiên cảnh, khó trách bọn họ lại không có cách nào làm gì được ngươi.

Nghe lời nói của đối phương, ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức cảnh giác, người này dường như tới đây vì hắn, Lục Lâm Thiên trầm giọng nói:

- Rốt cuộc các hạ là ai?

Thanh niên áo xám tóc đen nhìn Lục Lâm Thiên, không có lập tức trả lời mà nhìn đám người sau lưng Lục Lâm Thiên rồi cười nhạt một tiếng nói:

- Nhiều người như vậy, các ngươi muốn tự bạo hay là để ta động thủ?

- Gia hỏa không biết sống chết, quá kiêu ngạo a.

Phạm Thống hét lớn một tiếng, có chưởng môn và phu nhân đều ở trong Phi Linh môn, cho nên Phạm Thống cũng không quá e ngại người vừa mới xông tới.

- Xem ra các ngươi muốn cùng tiến lên, cũng tốt.

Thanh niên áo xám không coi đám người Phạm Thống vào trong mắt, nói:

- Cách đây vài ngày ta vừa vặn nhận được hai thứ đồ chơi nhỏ không tệ, có một thứ vừa vặn có thể giải quyết một ít cá nhỏ, ta cũng nên thử uy lực một chút.

Thanh niên áo xám dứt lời, phất tay một cái, một đạo lưu quang trong tay hắn lướt đi, trong nháy mắt cả không gian bỗng nhiên run lên. Không gian tước mặt thanh niên áo xám đột nhiên xuất hiện một đầu quái vật khổng lồ.

Ầm ầm.

Khí tức bắt đầu lan tràn, không gian run lên, đầu quái vật khổng lồ này chính là một chiếc hiến hạm quanh thân tràn ngập bí văn, một cỗ khí tức hung hãn đột nhiên phóng ra, phía trước chiến hạm chính là một cái đầu hổ dữ tợn.

- Ồ?

Thế nhưng vừa nhìn thấy vật này, cơ hồ tất cả đệ tử Phi Linh môn cùng với Lục Lâm Thiên, Bạch Kinh Đường, Phạm Thống và những người khác đều ồ lên một tiếng, sắc mặt nghi hoặc, đây không phải là vật gì lạ lẫm với mọi người mà chính là Phi Hổ chiến hạm.

Mà đối với Lục Lâm Thiên mà nói, hắn càng thêm kinh ngạc, trên người thanh niên áo xanh này không ngờ lại có Phi Hổ chiến hạm do hắn luyện chế ra.

- Tiểu tử nhà ngươi định đối phó với chúng ta bằng thứ này sao?

Sau khi nghi hoặc một lát, Phạm Thống lập tức hỏi thanh niên tóc đen kia.

Nhìn thấy khuôn mặt kinh ngạc của đệ tử Phi Linh môn, thanh niên tóc đen vẫn gật đầu, mở miệng nói một câu:

- Đúng vậy, đây chính là Phi Hổ chiếm hạm, mặc dù chỉ là chiến hạm cấp hai, uy lực có thể tương đương với chiến hạm cấp ba. Bất quá đối phó với đám tôm cá nhãi nhép như các ngươi cũng đã đủ rồi.

- Phi Hổ chiến hạm, ha ha...

- Dùng Phi Hổ chiến hạm đối phó với chúng ta, ha ha...

- Ha ha....

Từ Phạm Thống, Bạch Kinh Đường cho tới không ít đệ tử cũ trong

Phi Linh môn lập tức cười ha hả, đặc biệt là đám người Phạm Thống và Bạch Kinh Đường, cười tới đau bụng. Bọn họ là người biết rõ ràng nhất, Phi Hổ chiến hạm này chính là thứ mà chưởng môn nhà bọn hắn tự mình luyện chế.

Số người biết rõ lúc này cũng không nhiều, cho dù hiện tại số người biết rõ không nhiều, đại đa số chỉ biết rõ Phi Hổ chiến hạm này chính là bảo bối độc nhất vô nhị của chưởng môn, chỉ có Phạm Thống mới chính thức biết rõ, Phi Hổ chiến hạm này là do chưởng môn tự tay luyện chế ra.

Phạm Thống không có lệnh chưởng môn cho nên không thể nói, bởi vậy cũng chỉ có thể nói cùng với mấy người Bạch Kinh Đường mà thôi.

Sau khi biết được thứ này là do tự tay chưởng môn luyện chế, bọn họ lập tức cười lớn, dẫn theo đám người sau lưng cũng lớn tiếng cười theo.

Nhìn thấy đệ tử Phi Linh môn cười như vậy, cho dù định lực của thanh niên áo xám này có mạnh mẽ tới đâu cũng không hiểu ra sao, vẻ mặt nghi hoặc không thôi.

- Đây là thứ đồ chơi nho nhỏ không tệ mà ngươi đạt được sao?

Chương 3577: Cười lớn 2

Lục Lâm Thiên thật sự không nhịn được mà lên tiếng, hắn không cười, chỉ là trong lòng có chút nghi ngờ mà thôi. Lục Lâm Thiên càng có thể khẳng định người này đạt được Phi Hổ chiến hạm do hắn luyện chế. Thứ tự tay hắn luyện chế ra, bản thân Lục Lâm Thiên tự nhiên biết rõ nhất. Huống chi vì phân biệt Phi Hổ chiến hạm, sau khi Lục Lâm Thiên luyện chế còn cố ý lưu lại một dấu hiệu trên Phi Hổ chiến hạm.

Mà dấu hiệu này, nếu như có ngườ Hoa Hạ cũng xuyên không tới đây nhìn thấy nhất định sẽ nhận ra được. Dấu hiệu này chính là biểu tượng của Lamborrghini, trước khi Lục Lâm Thiên tới đại lục Linh Vũ, một trong những thứ Lục Lâm Thiên thích nhất chính là Lamborghini.

Kỳ thật cái này cũng không có ý nghĩa đặc thù gì, Lục Lâm Thiên cũng chỉ tiện tay luyện chế ra mà thôi. Thế nhưng cũng tiện cho Lục Lâm Thiên chỉ cần liếc mắt là có thể nhận ra, thậm chí căn bản không cần cẩn thận kiểm tra.

- Không sai.

Thanh niên áo xám này càng ngày càng nghi hoặc, ánh mắt trầm xuống, nói:

- Xem ra các ngươi đều xem thường uy lực của đồ chơi nho nhỏ này, vật này tuyệt đối là do một vị đại hành gia luyện khí chế tạo ra. Các ngươi bất kính với vật này chính là bất kính với vị đại hành gia kia. Bình sinh ta ghét nhất là loại người này, cho nên ta sẽ cho các ngươi nếm thử uy lực của nó.

Thanh niên áo xám nói, tâm thần tràn ra, khẽ phất tay một cái.

Rống.

Thanh niên áo xám vừa mới dứt lời, Phi Hổ chiến hjam khổng lồ trước mặt hắn lập tức vỗ cánh bay lên, trong sát na cái đầu hổ khổng lồ giống như sống lại, miệng dữ tợn rít gào, giống như vật còn sống.

- Chậm, chậm đã.

Một tiếng hét lớn từ trong miệng Lục Lâm Thiên lập tức truyền ra.

Thanh niên áo xám nghe vậy, khẽ nhướng mày, thế nhưng cũng dừng tay rồi nhìn qua Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn thanh niên áo xám, một kích của người thanh niên này hắn không sợ, thế nhưng đối với đệ tử Phi Linh môn mà nói lại vô cùng đáng sợ. Đối với Phi Hổ chiến hạm này, tuy rằng là Lục Lâm Thiên luyện chế thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không bố trí thủ đoạn đặc thù. Đây là thứ bán đi, cũng không có cách nào làm như vậy, bằng không chỉ cần là người có thực lực mạnh mẽ thì sẽ nhìn ra được.

- Ta hỏi một chút, Phi Hổ chiến hạm nhị cấp này ngươi mua mất bao nhiêu tinh thạch thế giới?

Lục Lâm Thiên hỏi thanh niên áo xám, đối với vấn đề này Lục Lâm Thiên quả thực vô cùng muốn biết.

Vừa nhắc tới giá của Phi Hổ chiến hạm, thanh niên áo xám này lập tức có hứng thú, lại có vài phần khí độ như cũ, nói:

- Mười lăm tỷ tinh thạch thế giới sơ phẩm, ban đầu khi đấu giá là mười tỷ tinh thạch thế giới sơ phẩm a. Chỉ là có tiền cũng không mua được. Chỉ có ba chiếc a, vô số người đều muốn, ta phải dùng quna hệ của mình và một chút thủ đoạn đặc thù mới có thể dùng mười lăm tỷ tinh thạch thế giới sơ phẩm mua được nó. Nếu là người khác, ít hơn ba mươi tỷ cũng đừng có nghĩ.

Nói tới giá cả, người thanh niên áo xám này giống như trở thành một người khác, mặt mũi vô cùng tự hào, giống như hắn đã tiết kiệm được mười lăm tỷ tinh thạch thế giới sơ phẩm vậy.

- Một trăm năm mươi ức?

Lục Lâm Thiên há hốc mồm, khẽ cười khổ, lại nhìn thanh niên áo xám này rồi nói:

- Phi Hổ chiến hạm này rất khó mua được hay sao?

- Đương nhiên, không phải chỉ có tinh thạch thế giới là có thể mua được.

Thanh niên áo xám gật đầu nói.

- Như vậy đi, ngươi giúp ta nhìn xem, những đồ chơi này của ta ngươi có thể ra giá được bao nhiêu, nếu như phù hợp thì ngươi có thể cầm đi toàn bộ.

Lục Lâm Thiên dứt lời, lập tức có từng đạo lưu quang từ trong nhẫn trữ vật bắn ra.

Oanh Oanh Oanh.

Lập tức cả không gian run rẩy không ngớt, giống như lung lay sắp đổ, không ít quái vật khổng lồ lập tức xuất hiện trên không trung.

Mà ánh mắt thanh niên áo xám lập tức kinh hãi, há hốc mồm, miệng có thể nhét vừa quả trứng vịt, không ngừng thì thào nói:

- Tại sao có thể? Tại sao lại nhiều như vậy?

Chỉ thấy lúc này trên không trung xuất hiện vô số quái vật khổng lồ, khí tức lan tràn, không gian không ngừng run rẩy, một cỗ khí tức hung hãn phóng thích ra, phía trước lập tức xuất hiện cái đầu hổ dữ tợn.

Đây đương nhiên cũng là Phi Hổ chiến hạm, thứ Lục Lâm Thiên móc ra chính là từng dãy Phi Hổ chiến hạm, tổng cộng có hai mươi chiếc, cũng không phải chỉ có một chiếc, cho nên khi thanh niên áo xám này nhìn thấy lập tức há hốc mồm kinh ngạc.

- Tại sao ngươi lại có nhiều Phi Hổ chiến hạm như vậy?

Nhìn Lục Lâm Thiên, thanh niên áo xám thật sự không có cách nào nghĩ ra được, Phi Hổ chiếm hạm bên ngoài khó cầu thế nhưng trên người Lục Lâm Thiên lại có nhiều như vậy.

Phi Hổ chiến hạm này tuy rằng không phải là vật đặc biệt gì, thế nhưng dù sao so với chiến hạm đồng cấp lại tốt hơn nhiều, uy lực so với chiến hạm đồng cấp cũng mạnh hơn rất nhiều.

Tiêu hao ít nhất, uy lực mạnh nhất, cũng bởi vậy cho nên Phi Hổ chiến hạm mới trở thành thứ khiến cho tất cả mọi người động tâm.

Thanh niên áo xám còn cố ý cẩn thận kiếm tra qua cấu tạo của Phi Hổ chiến hạm có rất nhiều nan đề khi luyện chế, coi như là hắn hiện tại cũng khó có thể luyện chế ra được.

Thứ này khó có thể luyện chế ra, cũng không phải là do thực lực của thanh niên áo xám không đủ, mà là có quá nhiều nan đề, không được giảng giải, chiến hạm luyện chế ra được so với Phi Hổ chiến hạm chính thức mà nói, uy lực còn kém xa.

Chỉ cần giải quyết những nan đề khi luyện chế, thanh niên áo xám này tự tin có thể luyện chế ra được. Những nan đề này hắn cũng không có nghĩ ra, bởi vậy thanh niên áo xám này cũng tin tưởng, thứ này tuyệt đối là do một vị hành gia luyện khí luyện chế ra.

Kỳ thật thanh niên áo xám này suy đoán cũng gần đúng, tuy rằng thứ này do Lục Lâm Thiên luyện chế ra, nhưng mà PHi Hổ chiến hạm lại là thứ ghi lại trên Thiên Linh lục, không có Thiên Linh lục chú giải, coi như Lục Lâm Thiên có bản lĩnh cũng không luyện chế ra được.

- Những phi hổ chiến hạm này ngươi ra giá bao nhiêu? Nếu như giá cả phù hợp ngươi cứ lấy đi toàn bộ.

Lục Lâm Thiên nhìn thanh niên áo xám rồi lạnh nhạt nói:

- Đúng rồi, còn có thứ này, ngươi định giá xem được bao nhiêu.

Lục Lâm Thiên dứt lời, lập tức móc ra một vật trong nhẫn trữ vật.

Ầm ầm.

Không gian run run, trên không trung lần nữa xuất hiện một đầu quái vật khổng lồ, đây chính là một chiếc Phi Hổ chiến hạm, chỉ là chiếc PHi Hổ chiến chạm này so với mấy chiếc Phi Hổ chiến hạm còn lại còn nhỏ hơn một phần tư, một cỗ khí tức hung hãn phóng ra khiến cho người ta nhìn qua đều cảm thấy nhỏ bé, đều có cảm giác bị áp chế.

Thanh niên áo xám nhìn chiếc Phi Hổ chiến hạm nhỏ hơn, vẻ mặt lần nữa kinh ngạc, rung động nói:

- Đây chẳng lẽ là Phi Hổ chiến hạm tam cấp hay sao? Thế nhưng tại sao...?

Chương 3578: Phi Hổ chiến hạm tam cấp

- Đúng vậy, đây chính là Phi Hổ chiến hạm tam cấp, uy lực lớn hơn, người có tu vi Thông Thiên cảnh cao giai dưới một kích của nó cũng phải tan thành mây khói. Người có tu vi Đại Đạo cảnh sơ giai có lẽ cũng không dám ngạnh kháng. Chiến hạm tam cấp bình thường, sau khi đánh ra một kích sẽ tiêu hao năm ngàn ức tinh thạch thế giới sơ phẩm, thế nhưng chiếc Phi Hổ chiến hạm tam cấp này của ta, không phải tiêu hao tinh thạch thế giới sơ phẩm, mà chính là tinh thạch thế giới trung phẩm. Nhưng mà chỉ cần ba ngàn vạn tinh thạch thế giới trung phẩm, nếu như là đổi hành tinh thạch thế giới sơ phẩm chỉ có ba ngàn ức mà thôi, coi như là tinh thạch thế giới trung phẩm quý trọng hơn tinh thạch thế giới sơ phẩm, thế nhưng ở trên hắc thị muốn đổi hơn ba ngàn vạn cũng có thể đổi được.

Lục Lâm Thiên nói với thanh niên áo xám, tóc đen kia.

Mà chiếc Phi Hổ chiến hạm tam cấp này chính là thứ mà Lục Lâm Thiên vừa mới luyện chế ra. Phi Hổ chiến hạm tam cấp, khi Lục Lâm Thiên luyện chế ra cũng gần như mất nửa cái mạng.

May mà thứ không thiếu nhất trong tầng thứ sáu Thiên Trụ giới chính là thời gian, đủ để cho Lục Lâm Thiên nghiên cứu, bên ngoài một tháng thì Lục Lâm Thiên cũng đã ở trong Thiên Trụ giới bốn năm.

Dùng linh hồn lực cường hãn của Lục Lâm Thiên, còn có trình độ luyện khí không tầm thường của hắn hiện tại, thế nhưng hắn cũng gặp không ít khó khăn. Mất khá lâu Lục Lâm Thiên mới có thể luyện chế ra được Phi Hổ chiến hạm tam cấp.

Phi Hổ chiến hạm tam cấp dùng tinh thạch thế giới trung phẩm cho nên thể tích sẽ nhỏ hơn, thế nhưng uy lực lại lớn hơn.

Đương nhiên chiến hạm dùng tinh thạch thế giới trung phẩm, chuyện này cũng chỉ có Lục Lâm Thiên mới nghĩ ra được, cũng dám chơi như vậy.

Trên Thiên Linh lục, Phi Hổ chiếm hạm tam cấp cũng chỉ có dùng tinh thạch thế giới sơ phẩm mà thôi.

Chỉ là Lục Lâm Thiên lại áp dụng cách mà hắn nghiên cứu ra khôi lỗi tọa giá áp dụng vào trong Phi Hổ chiếm hạm, sau đó mới luyện chế thành Phi Hổ chiến hạm như hiện tại.

Một những thứ khó khăn nhất khi luyện chế chiến hạm chính là chiến hạm có câp bậc càng cao, thì thể tích bình thường sẽ càng lớn hơn, cũng càng khó luyện chế hơn. So với luyện chế linh khí còn khó khăn hơn nhiều.

Mà hành động của Lục Lâm Thiên lần này dùng tinh thạch thế giới trung phẩm thay cho tinh thạch thế giới sơ phẩm, tăng thêm pháp môn luyện khí cho nên cuối cùng Lục Lâm Thiên cũng thành công.

Trước kia các luyện khí sư cũng từng nghĩ như vậy, muốn thu nhỏ thết tích của chiến hạm thế nhưng chiến hạm lại phải chịu tải số lượng tinh thạch thế giới sơ phẩm quá lớn, mấy ngàn ức tới mấy vạn ức, bởi vậy thể tích cũng càng ngày càng phải lớn. Còn có những nan đề khác cho nên không thể thu nhỏ thể tích được.

Thanh niên tóc đen nhìn Phi Hổ chiến hạm tam cấp trước người Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, chiến hạm tam cấp bình thường khi đánh ra một kích tiêu hao mất năm ngàn ức tinh thạch thế giới sơ phẩm, đây là một con số khủng bố. Thế nhưng chỉ có thể đánh chết Thông Thiên cảnh từ sơ giai tới Thông Thiên cảnh trung giai.

Thế nhưng mà Phi Hổ chiến hạm tam cấp này tiêu hao chỉ có ba ngàn vạn tinh thạch thế giới trung phẩm, đổi thành tinh thạch thế giới sơ phẩm mà nói chỉ có ba ngàn ức mà thôi, cơ hồ ít hơn gần một nửa.

Coi như là tinh thạch thế giới trung phẩm quý trọng hơn tinh thạch thế giới sơ phẩm, chỉ là đúng như lời Lục Lâm Thiên nói, trong hắc thị muốn đổi hơn ba ngàn vạn tinh thạch thế giới trung phẩm cũng có thể đổi được. Tính ra tiết kiệm được một ngàn ba trăm ức tinh thạch thế giới trung phẩm.

Quan trọng nhất là uy lực của Phi Hổ chiến hạm có thể trực tiếp đánh chết người có tu vi Thông Thiên cảnh cao giai, người có tu vi Đại Đạo cảnh sơ giai cũng không dám chống lại, đại bộ phận chiến hạm tứ cấp cũng chỉ được như vậy mà thôi.

Mà đại bộ phận chiến hạm tứ cấp giá cả lại trên ngàn vạn ức, một lần đánh ra một kích trên trăm vạn ức.

Nghĩ tới những thứ này, thanh niên áo xám tóc bạc lại càng há hốc mồm, đồng thời ngày càng kinh ngạc.

Thanh niên áo xám tóc đen đã tự mình thử qua uy lực của Phi Hổ chiến hạm nhị cấp cho nên cũng không hoài nghi lời nói của Lục Lâm Thiên, hắn nói:

- Lục Lâm Thiên, Phi Hổ chiếm hạm của ngươi lấy từ nơi nào? Ta đã hỏi qua Thải Vân thương hội, căn bản không có bán ra Phi Hổ chiến hạm tam cấp, lại nói ngươi ở trong Thị Hoang thế giới này, đây lại là chiến hạm tam cấp, căn bản ngươi không thể nào mua nổi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, nói:

- Không phải là ta mua, Thải Vân thương hội cũng không có khả năng có được thứ này, bởi vì đây là thứ mà ta mới luyện chế ra cách đây không lâu.

Nghe vậy thanh niên tóc xám lập tức há hốc mồm nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tử ngươi đừng có lừa gạt ta, bằng vào tu vi của ngươi làm sao có thể luyện chế ra thứ này.

- Ngươi chờ một chút.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, lập tức tìm kiếm thứ gì đó trong nhẫn trữ vật. Cuối cùng rốt cuộc cũng móc ra một khối ngọc giản giao cho thanh niên áo xám tóc đen.

Thanh niên này tiếp nhận ngọc giản, đây chỉ là ngọc giản ghi lại tin tức bình thường mà thôi. Thanh niên này rót tâm thần vào ngọc giản, khuôn mặt lập tức biến sắc.

Giờ phút này sắc mặt Lục Lâm Thiên khẽ biến đổi, trong lòng có chút mâu thuẫn, không biết có nên thừa cơ dùng Phi Hổ chiến hạm tam cấp ra tay với thanh niên này hay không. Thanh niên này rõ ràng tới đây có ý đồ không tốt.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ một chút, cuối cùng lại cố nhịn xuống suy nghĩ này. Huống chi tuy rằng uy lực của Phi Hổ chiến hạm tam cấp vô cùng lớn, thế nhưng muốn đối phó với thanh niên này sợ rằng còn không có bao nhiêu tác dụng, thực lực của thanh niên này rõ ràng đã tới Đại Đạo cảnh.

Hít.

Khi dò xét hết ngọc giản, thanh niên áo xám hít sâu một hơi, ánh mắt lần nữa nhìn về phía Lục Lâm Thiên, lúc này ánh mắt đã chuyển thành vẻ kinh ngạc. Trong ngọc giản này ghi lại phương pháp luyện chế Phi Hổ chiến hạm, còn có vô số khôi lỗi và tọa giá khác, chiến hạm, trận pháp....

Ngọc giản này cũng là thứ Lục Lâm Thiên đưa cho Vấn Thân Mạc cho nên tiện tay phục chế nhiều một chút. Hắn không ngờ hôm nay lại có chút công dụng. Chỉ là bên trên ngọc giản này tuy rằng có phương pháp luyện chế, thế nhưng địa phương quan trọng Lục Lâm Thiên cũng không có phục chế vào bên trong.

- Thật sự là do ngươi luyện chế.

Thanh niên áo xám ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, vẻ mặt rung động không thôi. Bên trong ngọc giản này còn có vô số đồ vật cao cấp khác. Chỉ là chỉ có một nửa đoạn trước, không có bộ phậm quan trọng nhất.

Ánh mắt khẽ đổi, nhìn Lục Lâm Thiên, thanh niên áo xám tiếp tục nói:

- Lục Lâm Thiên, vừa rồi sao ngươi lại không ra tay với ta? Vừa rồi nếu như ngươi dùng Phi Hổ chiến hạm tam cấp của ngươi ra tay với ta, nói không chừng ngươi sẽ có cơ hội.

- Lục Lâm Thiên ta là người quang minh lỗi lạc, đường đường chính chính, há có thể là loại người này. Đánh lén ám toán là chuyện ta chưa bao giờ làm.

Chương 3579: Kỳ hồn bí pháp 1

Lục Lâm Thiên nghiến răng nghiến lợi nói, con mắt không thèm nháy lấy một cái.

- Cũng coi như có chút khí phách, bình sinh ta cũng rất ghét những người như vậy.

Thanh niên áo xám tóc đen nói:

- Như vậy đi, tính cách chúng ta cũng không khác nhau là mấy, ta cũng đường đường chính chính, quang minh lỗi lạc, không bằng chúng ta làm một bút giao dịch, được không?

- Đường đường chính chính và quang minh lỗi lạc có quan hệ gì với việc giao dịch? Giao dịch gì?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi thanh niên áo xám tóc đen.

- Bảo điển luyện khí của ngươi có lẽ còn có thứ quan trọng hơn a, giao ra đây, ta có thể tha cho ngươi một mạng. Ngươi xem giao dịch như vậy được không?

Thanh niên áo xám tóc đen cười nói với Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên thoáng run rẩy, thanh niên trước mắt tnayf rõ ràng muốn cướp đoạt a. Trước mặt thực lực tuyệt đối, Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào, trừ phi hắn vận dụng con át chủ bài cuối cùng.

- Bút giao dịch này ta rất không thích.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu lên rồi nói.

- Nhưng mà ta thích là được. Không cần tới lượt ngươi đồng ý.

Khi thanh niên áo xám dứt lời, thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên.

- Áo nghĩa không gian, áo nghĩa thời gian.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lúc này cũng đại biến.

Trước mắt Lục Lâm Thiên, không gian chung quanh thanh niên áo xám tóc đen kia có cảm giác giống như thời gian tɦác ɭoạи, thân ảnh khẽ lóe lên rồi lập tức biến mất tại chỗ.

Bản thân Lục Lâm Thiên là người luyện hóa thế giới chi nguyên cho nên chỉ cần liếc mắt là có thể nhận ra thanh niên này không chỉ tu luyện áo nghĩa không gian và thời gian, mà còn có áo nghĩa chi nguyên của thời gian và không gian trên người.

Sưu.

Trong chốc lát này, áo nghĩa thời gian, áo nghĩa không gian của Lục Lâm Thiên cũng lập tức được thi triển, thân ảnh cũng nhanh chóng biến mất tại chỗ.

Sưu.

Thanh niên áo xám tóc đen đánh xuống một trảo, thân ảnh Lục Lâm Thiên dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi biến mất tại chỗ.

- Ngươi cũng là tu luyện giả áo nghĩa thời gian và không gian?

Thanh niên áo xám tóc đen kinh ngạc, lĩnh ngộ của Lục Lâm Thiên về áo nghĩa thời gian và không gian thậm chí còn không dưới hắn, chuyện này đủ để khiến cho hắn khïếp sợ.

- Có áo nghĩa thời gian và không gian, chỉ là thực lực của ngươi vẫn không đủ, cho nên khó có thể chạy thoát.

Thanh niên áo xám tóc đen kinh ngạc, thế nhưng cũng không có dừng lại mà khẽ phất tay đánh ra một đạo quang nhận trong không gian bổ về không gian bên trái.

Xoẹt.

Không gian giống như bị xé rách, những nơi qunag nhận không gian đi qua, không gian bị cắt nát thành từng khúc.

Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức chật vật xuất hiện, nguy hiểm chạy thoát ra, thân ảnh lần nữa biến mất.

Thân ảnh thanh niên áo xám tóc đen lập tức biến mất tại chỗ, khi thân ảnh lần nữa xuất hiện đã đi tới trước người Lục Lâm Thiên.

- Tới đây.

Dưới tác dụng của áo nghĩa thời gian và không gian, không gian trực tiếp cứng lại, một cỗ nguyên lực mênh mông cùng với công kích linh hồn chấn động của thanh niên áo xám tóc đen ngưng tụ thành trảo ấn, trực tiếp chụp về phía Lục Lâm Thiên.

- Thực lực của người này lẽ nào còn có ẩn giấu?

Trong chớp mắt này Lục Lâm Thiên lại có chút hoài nghi, thanh niên này rõ ràng có tu vi Đại Đạo cảnh, tuy rằng uy năng của áo nghĩa và giai vị rất mạnh, thế nhưng thực lực lại có chút kỳ lạ, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên nghĩ mãi mà không ra.

Cảm nhận được biến hóa bực này, Lục Lâm Thiên vốn định dùng át chủ bài, thế nhưng lúc này cũng cố nhịn xuống, thân thể lập tức run lên, toàn thân có lưu quang lưu chuyển, hình thái Hổ biến của Thanh Linh Khải Giáp lập tức được thi triển.

Xoẹt.

Dưới trạng thái Hổ biến, Lục Lâm Thiên lập tức biến thành một đầu cự hổ, điện mang quanh quẩn.

Rống.

Một tiếng hổ gầm vang vọng, Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm về phía trước, toàn thân có lân phiến giống như lưỡi đao.

Thân thể cự hổ của Lục Lâm Thiên đứng thẳng, trong nháy mắt đánh ra một trảo.

Oanh.

Ngay trong chốc lát, cả không trung run lên, một cỗ khí tức quỷ dị chấn động lan tràn, khí tức bắt đầu khởi động. Gợn sóng giống như thời không tɧác ɭoạи lấy thân thể Lục Lâm Thiên làm trung tâm bắt đầu lan tràn ra hai bên, khiến cho cả phiến không gian này run rẩy.

- Hư lao thời không.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát một tiếng, ngay khi trảo ấn của thanh niên áo xám tóc đen này đánh xuống, cả không gian đột nhiên tɧác ɭoạи.

Trong không gian này tràn ngập lực lượng của áo nghĩa không gian và áo nghĩa thời gian, dưới sự ảnh hưởng của lực lượng không gian và thời gian, đạo trảo ấn của thanh niên áo xám tóc đen kia trực tiếp bị lắc lư rồi nghiền nát không còn tung tích, trảo ấn nhanh chóng bị hóa giải.

- Áo nghĩa không gian và thời gian dung hợp lại với nhau, tiểu tử, rốt cuộc ngươi đã làm như thế nào?

Thanh niên tóc xám áo đen khiïếp sợ, trong không gian tɧác ɭoạи này thân thể hắn bị ngăn cản giống như rơi vào trong vũng bùn, từng vết nứt không gian đen kịt giống như quang nhận đang phóng tới.

Sưu Sưu.

Vết nứt không gian lan tràn tới, phá hủy tất cả ven đường. Lúc này thanh niên áo xám cũng không dám để cho bị lan tới gần, ánh mắt ngưng trọng, nguyên lực lan tràn, áo nghĩa thời gian cùng với áo nghĩa không gian được phóng thích ra. Không gian nứt vỡ từng khúc, vết nứt không gian den kịt rốt cuộc cũng không có cách nào tới gần thân thể hắn, dần dần sắp thoát khỏi sự bao phủ của Hư lao thời không.

Sưu.

Lúc này Hư lao thời không không ngờ lại không vây khốn được thanh niên này bao lâu, trong mấy cái chớp mắt, thân thể đã từ bên trong thoát thân ra.

Chỉ là khi thanh niên áo xám tóc đen này thoát thân ra, Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, quanh thân đột nhiên có quang mang màu vàng phô thiên cái địa tuôn ra.

Oanh.

Cả không gian ầm ầm run lên, quang mang màu vàng rực rỡ che khuất bầu trời, một cỗ khí tức sắc bén lạnh lẽo nhanh chóng lan tràn.

- Thử cái này đi.

Khi thanh niên áo xám vừa mới thoát khỏi Hư lao thời không, Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, phất tay trực tiếp đánh ra một chưởng về phía thanh niên áo xám này.

Lập tức trên không trung có một đạo thủ ấn màu vàng cực lớn đột nhiên phá không đánh ra, giống như phật quang phổ chiếu, trong nháy mắt bao phủ cả thiên địa.

- Tại sao lại mạnh như vậy? Trên người tiểu tử ngươi dường như có áo nghĩa chi nguyên, không đúng, đây là áo nghĩa chi nguyên của thuộc tính kim. Trên người tiểu tử ngươi có áo nghĩa chi nguyên của thuộc tính kim.

Thanh niên áo xám tóc đen biến sắc, dường như nhận ra được đây là áo nghĩa chi nguyên của thuộc tính kim, lực lượng không gian trên người nhanh chóng lan tràn ra, nguyên lực tuôn ra, vô số đạo chưởng ấn lập tức giống như pháo hóa bắn lên trên trời. Trong giây lát từ đạo chưởng ấn lập tức ngưng tụ thành một đạo chưởng ấn khổng lồ, không gian bị chấn vỡ, hung hăng va chạm với thủ ấn màu vàng.

Phanh.

Thủ ấn màu vàng cùng với chưởng ấn va chạm, không gian chung quanh mang theo khe nứt đen kịt ầm ầm nổ tung, năng lượng khủng bố giống như một cơn lốc khuếch tán, lan tràn.

Chương 3580: Kỳ hồn bí pháp 2

Phụt.

Trong miệng lập tức có máu tươi phun ra, thân thể khổng lồ cũng lảo đảo lui lại.

Xoạt Xoạt.

Thân thể thanh niên áo xám cũng liên tiếp lùi lại mấy bước, ánh mắt lần nữa kinh hãi.

Sưu Sưu.

Không gian bị nghiền nát, khi cơn lốc bằng năng lượng khuếch tán tới một phạm vi nhất định lại đột nhiên ngừng lại, lặng lẽ không một tiếng động biến mất.

- Tại sao lại mạnh như vậy?

Thanh niên áo xám tóc đen nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt cực kỳ nghi hoặc.

Thanh niên áo xám này vừa rồi đã tự mình thử qua, rõ ràng tu vi của Lục Lâm Thiên chỉ là Thông Thiên cảnh sơ giai mà thôi, thế nhưng thực lại hơn xa những người đồng cấp, người có tu vi đồng cấp không thể nào so sánh được.

Trong lòng của thanh niên áo xám hiện tại, thực lực khủng bố của Lục Lâm Thiên này cộng thêm các loại thủ đoạn áo nghĩa, sợ rằng trong đám Thông Thiên cảnh cao giai cũng không có người nào làm được tới mức này.

Lục Lâm Thiên lau sạch vết máu ở khóe miệng, tuy rằng nhổ ra một ngụm máu, thế nhưng Lục Lâm Thiên lại có chút kỳ quái, công kích của thanh niên áo xám này đối với hắn dường như còn không có dùng quá nhiều lực, có cảm giác lòng có dư mà lực chưa đủ.

Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng, tu vi và cảnh giới của thanh niên áo xám tóc đen, đồng thời còn có lĩnh ngộ đều ở trên hắn, thế nhưng hết lần này tới lần khác dường như không có thực lực duy trì, cho nên vừa rồi cũng không làm cho hắn trọng thương được. Nếu không bây giờ hắn đã gặp phiền phức lớn.

- Tiểu tử, tiêu tử giao thủ với ngươi có phải trên người có áo nghĩa không gian, áo nghĩa linh hồn, còn có áo nghĩa thời gian hay không?

Lúc này trong Thiên Trụ giới, thanh âm của Kỳ lão vốn đang chữa thương từ trong Thiên Trụ giới truyền ra, thanh âm quanh quẩn trong tâm thần của Lục Lâm Thiên.

Tam Kỳ lão nhân ở trong tầng thứ năm Thiên Trụ giới, bên ngoài cũng đã hơn ba năm, thời gian trong THiên Trụ giới cũng đã được hơn một trăm năm mươi năm.

Khi nghe thấy thanh âm của Tam Kỳ lão nhân truyền ra, tâm thần Lục Lâm Thiên lập tức tiến vào trong tầng thứ năm Thiên Trụ giới, lúc này Tam Kỳ lão nhân đang khoanh chân ngồi đó, dường như cũng có thể cảm nhận được một ít tình huống bên ngoài.

Lúc này Kỳ lão có động tĩnh, Lục Lâm Thiên vô cùng mừng rỡ, vội vàng hỏi:

- Kỳ lão, người khôi phục rồi hay sao?

- Khôi phục cái rắm, còn rất sớm, bên ngoài vừa rồi có tu luyện giả áo nghĩa linh hồn, áo nghĩa không gian, còn có áo nghĩa linh hồn đúng không?

Tam Kỳ lão nhân hỏi.

Lục Lâm Thiên lập tức dùng tâm thần truyền âm vào trong tầng thứ năm Thiên Trụ giới, nói:

- Đúng vậy, một cường giả ít nhất là Đại Đạo cảnh, một đối thủ trên người có áo nghĩa không gian, thời gian, linh hồn.

Tam Kỳ lão nhân nói:

- Đại Đạo cảnh tính là cái rắm gì, ngươi thử hỏi hắn có phải tu luyện Kỳ Hồn bí pháp hay không.

- Tiểu tử, thực lực của ngươi không tệ nha.

GIờ phút này nhìn thấy Lục Lâm Thiên dường như đang ngẩn người, thanh niên áo xám tóc đen nhíu mày nói.

Thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên đứng thẳng, đạp không mà đứng rồi nhìn thanh niên áo xám tóc đen nói:

- Có phải ngươi tu luyện Kỳ Hồn bí pháp hay không?

Nghe vậy thanh niên áo xám tóc đen này lập tức biến sắc, tuyệt đối là biến sắc.

- Kỳ lão, tiểu tử kia tu luyện Kỳ Hồn bí pháp.

Tâm thần Lục Lâm Thiên lập tức truyền âm vào trong tầng thứ năm Thiên Trụ giới.

- Nhất định là Kỳ Hồn bí pháp, Kỳ Hồn bí pháp do ta tự nghĩ ra chẳng lẽ ta còn không biết sao.

Ánh mắt Kỳ lão trắng lên, trong mắt lại hiện lên vẻ nghi ngờ, so với lúc thanh niên áo xám tóc đen nhìn Lục Lâm Thiên còn nghi hoặc hơn nhiều.

- Kỳ lão, Kỳ Hồn bí pháp là do người tự nghĩ ra, chẳng lẽ tiểu tử này là truyền nhân của người sao?

Lục Lâm Thiên càng nghi hoặc, đồng thời cũng đang thầm tính toán, nếu như người này là truyền nhân của Kỳ lão thì mọi chuyện cũng dễ giải quyết.

- Nói nhảm, cả đời này của ta căn bản không thu đệ tử, đệ tử ký danh thì có vài tên, thế nhưng cũng không có ai có thể tu luyện được Kỳ Hồn bí pháp của ta. Bởi vì muốn tu luyện Kỳ Hồn bí pháp của ta trên người phải có ba loại áo nghĩa đó là thời gina, không gian, linh hồn thì mới có thể tu luyện được.

Kỳ lão trả lời Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử, ngươi nhanh nói. Chẳng lẽ ngươi cũng tu luyện Kỳ Hồn bí pháp sao?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lại không nói lời nào, thanh niên áo xám tóc đen hỏi dồn dập, trong lòng vô cùng sốt ruột.

Ngay lúc đó Tam Kỳ lão nhân truyền âm vào trong tai Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, ta nói một câu ngươi nói lại một câu, để xem phản ứng của tiểu tử động thủ với ngươi. Hỗn độn vô ngã, vô hình vô tượng, yểu minh hoảng hố, tiên thiên nhất khí... (DG: đoạn này tối nghĩa khó hiểu quá, các bác đọc bỏ quá)

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức nói theo Tam Kỳ lão nhân:

- "Yểu hề minh hề, kỳ trung hữu tinh, kỳ tinh thậm chân, kỳ trung hữu hồn, bất thức bất tri, hỗn hỗn độn độn, không không động động..." (DG: đoạn này tối nghĩa khó hiểu quá, các bác đọc bỏ quá)- Tại sao ngươi lại biết Kỳ Hồn bí pháp? Ngươi cũng biết...

Thanh niên áo xám tóc đen kinh ngạc không thôi, dùng ánh mắt giống như gặp quỷ nhìn Lục Lâm Thiên, há hốc mồm không thể ngậm lại được.

- Kỳ lão, tiểu tử kia vô cùng chấn động, bước tiếp theo tiểu tử nên làm thế nào bây giờ?

Lục Lâm Thiên nhìn thanh niên áo xám tóc đen đường như mất bình tĩnh, trong lòng mừng rỡ không thôi. Thanh niên này tu luyện Kỳ Hồn bí pháp, thực lực khủng bố kinh người. Thế nhưng hắn lại có Tam Kỳ lão nhân trong Thiên Trụ giới a, đây chính là người sáng tạo ra Kỳ Hồn bí pháp, là sư tổ của Kỳ Hồn bí pháp a.

- Tiểu tử kia có thể tu luyện thành một ít Kỳ Hồn bí pháp của ta, tuyệt đối không phải là người bình thường, sao ngươi lại trêu chọc vào tiểu tử này?

Tam Kỳ lão nhân nói với Lục Lâm Thiên.

- Ta cũng không biết, người này ta căn bản không biết, thế nhưng thiên phú của người này không tệ, tu luyện áo nghĩa linh hồn, áo nghĩa không gina, áo nghĩa thời gian. Còn có áo nghĩa chi nguyên của áo nghĩa thời gian và không gian trên người hắn ta.

Lục Lâm Thiên nói.

- Cái gì? Còn có hai loại áo nghĩa chi nguyên sao? Thiên phú quả thực không tệ.

Nghe vậy trong mắt Kỳ Hồn lão nhân hiện lên vẻ chấn động, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử ngươi đừng động thủ với hắn, gọi tiểu tử kia tới đây, ta hỏi hắn một chút chuyện.

- Lục Lâm Thiên, sao ngươi lại biết Kỳ Hồn bí pháp? Ngươi cũng tu luyện Kỳ Hồn bí pháp sao?

- Nếu như muốn biết thì đi theo ta.

Lục Lâm Thiên nhìn thanh niên áo xám tóc đen, thân ảnh lóe lên, lập tức lướt về phía sau.

Thanh niên áo xám tóc đen không có một chút do dự nào, lập tức lách mình nhanh chóng theo đuôi Lục Lâm Thiên.

- Chưởng môn không có việc gì chứ?

- Nói thừa, dường như chưởng môn có chút nắm chắc, nhất định không có việc gì.

Đệ tử Phi Linh môn thấp giọng nghị luận. Đối với thực lực của thanh niên áo xám tóc đen mọi người đều vô cùng kiêng kỵ, thế nhưng thời điểm này bọn họ cũng không giúp đỡ được cái gì.

Chương 3581: Bái kiến sư tổ

Trong không gian tầng thứ năm Thiên Trụ giới, thanh niên áo xám tóc đen mang áo nghĩa thời gian, lực lượng thời gian quanh thân chất động. Trong không giang tầng thứ năm này dường như hắn không chịu một chút ảnh hưởng nào, đủ để thấy được lĩnh ngộ áo nghĩa thời gian của thanh niên áo xám tóc đen này bất phàm ra sao.

- Bảo vật thời gian, trên người tiểu tử Lục Lâm Thiên ngươi có bảo vật thời gian như vậy sao?

Nhìn tất cả trong Thiên Trụ giới, thanh niên áo xám tóc đen há hốc mồm, rất chi là rung động.

- Tiểu tử, ngươi mau nói về Kỳ Hồn bí pháp của ngươi.

Ngay khi thanh niên áo xám tóc đen còn đang khïếp sợ về Thiên Trụ giới, còn chưa có chú ý đến một đạo thân ảnh hư ảo đang khoanh chân ngồi sau lưng hắn.

Thanh niên áo xám tóc đen nghe vậy lập tức bị dọa không nhẹ, có người thứ ba thế nhưng không ngờ ngay cả khí tức của đối phương hắn cũng không cảm giác được. Chuyện này quá kinh khủng.

Thanh niên áo xám lập tức quay đầu lại, trong ánh mắt thâm thúy xuất hiện một đạo thân ảnh, người này ặc tường bào, thân thể hư ảo nhìn qua có chút gầy gò, thế nhưng hai mắt lại cực kỳ thanh tịnh, không có một chút gợn sóng nào.

- Các hạ là?

Thanh niên áo xám tóc đen dùng ánh mắt cảnh giác nhìn về phía Tam Kỳ lão nhân, chỉ là một thân ảnh hư ảo, gầy gò, thế nhưng tự nhiên lại khiến cho hắn cam thấy trong lòng run lên, giống như trước ngực có tảng đá ngàn cân đè lên vậy.

- Tu vi Đại Đạo cảnh đỉnh phong, cách Niết Bàn cảnh cũng chỉ có một bước ngắn. Lại tu luyện ba áo nghĩa không gian, thời gina, linh hồn. Đồng thời còn có áo nghĩa chi nguyên thời gian, không gian, tăng thêm tu luyện thuộc tính áo nghĩa thuộc tính Thủy và thuộc tính Phong, thiên phú tuyệt đối không tệ.

Tam Kỳ lão nhân này không có trả lời thanh niên áo xám tóc đen mà lên tiếng nói.

Mà thanh niên áo xám tóc đen nghe vậy ánh mắt lập tức sững sờ, công pháp hắn tu luyện cùng với không ít thủ đoạn cho nên bình thường đều có tác dụng che dấu khí tức. Người bình thường căn bản không có cách nào nhìn ra thực lực, cấp độ của hắn. Thế nhưng dưới ánh mắt của lão giả này giống như có thể nhìn thấu rõ ràng, thậm chí còn biết rõ trên người hắn có áo nghĩa chi nguyên thời gian và áo nghĩa chi nguyên không gian. Chuyện này sao không khiến cho hắn khiếp sợ được cơ chứ.

Bình thường thanh niên áo xám này là một người bình tĩnh, thế nhưng lúc này rốt cuộc lại không có cách nào bình tĩnh nổi. Hắn biết rõ thực lực của lão giả trước mắt hắn tuyệt đối đã đạt tới cấp độ khủng bố.

- Tiểu tử này mạnh như vậy sao? Trên người lại tu luyện nhiều áo nghĩa như vậy.

Nghe Tam Kỳ lão nhân nói, Lục Lâm Thiên cũng giật mình không thôi, hắn thật không ngờ thực lực của thanh niên áo xám tóc đen này lại mạnh như vậy. Vừa rồi khi giao thủ thuộc tính Phong và thuộc tính Thủy cũng không được tiểu tử kia thi triển ra.

- Rót cuộc các hạ là ai?

Thanh niên áo xám tóc đen nhìn về phía Tam Kỳ lão nhân, ánh mắt lần nữa cảnh giác không ít. Lúc này khí tức trên người lão nhân gầy gò trước mặt hắn cũng không quá mạnh mẽ, thậm chí hắn còn có thể cảm giác được khí tức rất yếu. Thế nhưng tự nhiên lại khiến cho thanh niên áo xám tóc đen này có một cảm giác khác, trên người lão giả hư ảo, gầy gò kia có một cỗ khí thế ngập trời, tuyệt đối là cường giả khó có thể trêu vào.

- Lão phu đi không đổi tên, ngồi không đổi họ, người ta thường gọi ta là Tam Kỳ lão nhân.

Tam Kỳ lão nhân nhìn thanh niên áo xám tóc đen, ánh mắt nhảy lên rồi nói.

- Ngươi là Tam Kỳ lão nhân?

Nghe vậy thanh niên áo xám tóc đen trực tiếp lùi về phía sau một bước, ánh mắt nhìn về phía Tam Kỳ lão nhân giống như sắp rớt ra.

Lục Lâm Thiên vẫn đứng sau lưng Tam Kỳ lão nhân, mắt nhìn vẻ mặt khiếp sợ của Tam Kỳ lão nhân, nói:

- Đương nhiên chính là Kỳ lão, Kỳ Hồn bí pháp mà ngươi tu luyện chính là do Kỳ lão sáng chế ra.

Thanh niên áo xám tóc đen nhìn Lục Lâm Thiên, vừa rồi Lục Lâm Thiên nói ra nội dung của Kỳ Hồn bí pháp cho nên hắn tin tưởng, không chút nghi ngờ, hiện tại lại nhìn thấy Tam Kỳ lão nhân, vẻ mặt run rẩy, kích động, cung kính vô cùng nhìn Tam Kỳ lão nhân rồi trực tiếp quỳ gối xuống trước mặt Tam Kỳ lão nhân nói:

- Mạc Kình Thiên bái kiến sư tổ, đệ tử có mắt không nhìn thấy sư tổ, mong sư tổ trách phạt.

- Sư tổ cái gì? Ta chưa từng thu một đệ tử nào, Kỳ Hồn bí pháp cũng không có truyền ra bên ngoài. Ngươi mau nói rõ cho ta, Kỳ Hồn bí pháp ngươi học được ơ đâu? Còn nữa, Kỳ Hồn bí pháp mà ngươi đang tu luyện dường như cũng không được đầy đủ.

Mạc Kình Thiên vội vàng nói:

- Sư tổ, sư phụ con gọi là Không Linh Thánh Thủ, người đã vẫn lạc. Đệ tử trong lúc vô tình nhận được truyền thừa của sư phụ, từ trong miệng sư phụ mà biết được danh hào của sư tổ, sư phụ có lưu lại một đạo tàn hồn, cố ý nói cho đệ tử. Bảo đệ tư một ngày nào đó nhất định phải trở lại bên người sư tổ hiếu kình người, chuộc tội cho sư phụ.

- Không Linh Thánh Thủ? Cái tên rất quen thuộc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, trong đầu dường như có chút tư liệu về Không Linh Thánh Thủ, cẩn thận tìm kiếm tin tức, lập tức há hốc mồm.

Trong đầu Lục Lâm Thiên cũng không có quá nhiều tư liệu, Không Linh Thánh Thủ chính là cường giả mà người ta nghe tên đã sợ mất mật. Ai cũng không dám đắc tội với Không Linh Thánh Thủ này, một khi đắc tội với người này chính là ác mộng.

Không ai biết lai lịch của Không Linh Thánh Thủ này, thế nhưng người này lại thân mang bốn loại áo nghĩa, áo nghĩa không gian, áo nghĩa thời gian và áo nghĩa linh hồn, còn có áo nghĩa thuộc tính Phong. Đặc biệt là lĩnh ngộ trên phương diện áo nghĩa linh hồn và áo nghĩa không gian cực kỳ cường hãn.

Mà sở thích lớn nhất của Không Linh Thánh Thủ này chính là trộm đồ vật, không có thứ nào là hắn ta không trộm được, ngay cả cấm chế cũng với trận pháp hắn cũng không cần phá bỏ cũng có thể trộm được. Coi như là nhẫn trữ vật mang trên tay người này cũng lập tức có thể trộm đi.

Thứ khiến cho người ta nói chuyện say sưa nhất chính là không biết lúc nào Không Linh Thánh Thủ này lại trộm đi trái tim của lão bà của một cường giả Cổ Tộc, kết quả Không Linh Thánh Thủ bị đuổi giết liên miên, thế nhưng lại không bắt được người này, cũng không biết hắn trốn đi tới nơi nào.

Thứ khiến cho người ta kiêng kỵ Không Linh Thánh Thủ nhất chính là, dưới tình huống bình thường, Không Linh Thánh Thủ chưa từng lấy mạng người, coi như là người có cừu oán với hắn hắn cũng không trực tiếp lấy mạng, hắn chỉ giống như u hồn đi theo người ta, trộm toàn bộ tất cả mọi thứ của người này, mà ngay cả y phục trên người cũng không ngoại lệ.

Đồn rằng, khi trước có một nhị thế tổ Niết Bàn cảnh của một đại gia tộc đặc tối với Không Linh Thánh Thủ, kết quả bị Không Linh

Thánh Thủ giống như u hồn không tiêu tan theo suốt năm năm, năm năm giống như u hồn không tiêu, trốn không thoát được.

Chương 3582: Thành sư thúc 1

Dọc đường đi, không ngờ y phục trên người cũng bị lột sạch, trực tiếp tя͢ầи ƫ͙я͢ʋồиɠ xuất hiện trên đám người, hoặc là người này làm bất kỳ chuyện gì Không Linh Thánh Thủ sẽ xuất hiện bên cạnh, cho dù đi đâu thì hắn ta cũng có thể đứng trước mặt cười nhạo, cuối cùng tên nhị thế tổ này đã bị Không Linh Thánh Thủ đơn giản làm cho bị điên.

Một người có tu vi Niết Bàn cảnh, dùng tâm cảnh và linh hồn của người này không ngờ lại bị dọa điên, không biết trình độ muốn sụp đổ tới mức nào, cũng đủ để thấy được Không Linh Thánh Thủ này khó dây và khủng bố tới mức nào.

- Tiểu tử này, ài...

Nghe Mạc Kình Thiên nói, ánh mắt Tam Kỳ lão nhân chấn động, nhìn Mạc Kình Thiên rồi nói:

- Ngươi cũng đứng lên kia, tên tiểu tử kia hẳn không thu ngươi làm đồ đệ chứ, đúng không?

- Không sai.

Sở Kình Thiên đứng dậy, ngại ngùng cười cười nói:

- Tàn hồn của Không Linh Thánh Thủ có nói, cũng không biết vì sao lại không thu ta làm đệ tử. Thế nhưng trong lòng đệ tử Không Linh Thánh Thủ vẫn là sư phụ của đệ tử, đệ tử đạt được tuyệt học bình sinh của sư phụ, cho nên coi như là đệ tử của người. Đồng thời còn phải thay sư phụ ở lại bên người sư tổ.

- Lúc đầu ta đã cảnh cáo hắn, đương nhiên hắn sẽ không dám thu đệ tử.

Tam Kỳ lão nhân nói, dường như nhớ lại một ít chuyện cũ, vẻ mặt nặng nề nhìn Mạc Kình Thiên nói:

- Ngươi đạt được tuyệt học của Không Linh Thánh Thủ, cũng chỉ là một ít bổn sự trộm đạo mà thôi. Lúc đầu ta không thu hắn là bơi vì tuy rằng thiên phú của hắn rất mạnh, cũng có thể kế thừa y bát của ta, chỉ là hắn lại ưa thích trộm đạo mà thôi, cho nên ta mới tịch thu lại. Tiểu tử này cũng học được mấy thành Kỳ Hồn bí pháp của ta, khó trách ngươi lại biết Kỳ Hồn bí pháp.

- Sư tổ, không thể gọi là trộm đạo a. Người thực sự hiểu lầm chúng con rồi, sư phụ có để lại cho con năm điều giới luật, một không được bắt nạt kẻ yếu, mà không được lấy đồ của người già và trẻ nhỏ. Ba là trong lòng phải mang theo chính khí, bốn không được làm xằng bậy, năm không được làm những chuyện vẽ đường cho hươu chạy. Những năm nay cũng bởi vì năm điều giới luật này, tuy rằng thân là người trong phỉ đạo, thế nhưng đệ tử cố gắng ít ra mặt, tuyệt đối không dám đυ.ng vào năm điều giới luật này.

Mạc Kình Thiên vội vàng giải thích nói.

Tam Kỳ lão nhân lần nữa nhìn qua Mạc Kình Thiên, nói:

- Giới luật này là do ta định ra, tự nhiên ta biết rõ. Ta cũng biết hắn luôn tuân thủ, vốn ta còn định sau khi đối phó với Xích Linh Liệt Hỏa xong, ta sẽ chính thức thu hắn làm đệ tử, không ngờ hắn đã vẫn lạc, không ngờ a.

- Sư tổ, nếu như lúc này sư phụ biết rõ người đã chấp nhận sư phụ, nhất định sư phụ sẽ vô cùng cao hứng.

Mạc Kình Thiên nói.

Tam Kỳ lão nhân liếc nhìn Mạc Kình THiên, nói:

- Ngươi đừng có gọi bậy, ta không có thu tên tiểu tử kia làm đồ đệ, tên tiểu tử đó cũng không thu ngươi làm đồ đệ. Cho nên hiện tại ngươi không có quan hệ với ta, ta hỏi ngươi, tên kia chết như thế nào?

Mạc Kình Thiên bất đắc dĩ nói:

- Sư phụ xông vào một bí cảnh, cuối cùng tìm được đường sống trong chỗ chết, chỉ là vì thương thế quá nặng, cho nên không tránh khỏi vẫn lạc.

- Ài...

Nghe vậy Tam Kỳ lão nhân một lúc sau mới khẽ than một tiếng.

Lục Lâm Thiên cũng có chút xúc động không hiểu, người mạnh mẽ như vậy không ngờ cũng vẫn lạc.

- Đúng rồi, tại sao ngươi lại động thủ với hắn?

Sau khi Tam Kỳ lão nhân khẽ than, lập tức nói với Mạc Kình Thiên.

- Đúng vậy, ta và ngươi vốn không quen biết, ngươi vừa mới thấy ta đã giết ta, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Lục Lâm Thiên cũng rất là kỳ quái, Mạc Kình Thiên này hắn tuyệt đối chưa từng đắc tội, không biết vì sao người này vừa mới thấy mặt hắn đã động thủ.

Mạc Kình Thiên lúc này dường như mới nhớ tới mục đích khi tới đây cho nên vội vàng nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục Lâm Thiên, ngươi còn không biết xấu hổ nói như vậy? Nhanh giao ra Tam muội ta, nể mặt tổ sư gia, ân oán giữa chúng ta sẽ xóa bỏ.

- Tam muôi? Ngay cả ngươi ta cũng không biết làm sao ta có thể biết được Tam muội ngươi, ngươi nói đùa sao?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc nói.

- Ngươi còn không thừa nhận, danh hào của Tam muội ta là Ma Linh yêu nữ, ngươi còn dám nói không biết?

Mạc Kình Thiên khẽ quát, hắn còn đang tưởng rằng Lục Lâm Thiên cố ý nói dối.

- Cái gì?

Lục Lâm Thiên khiếp sợ không thôi, lúc trước từ trong miệng An Thi Dao hắn cũng đã biết được một ít chuyện về Ma Linh yêu nữ, hắn kinh ngạc nói:

- Chẳng lẽ ngươi chính là nhị ca của Ma Linh yêu nữ, Diệu Thủ Mạc Không?

- Đúng vậy, ta chính là Diệu Thủ Mạc Không Mạc Kình Thiên.

Mạc Kình Thiên nói.

Lục Lâm Thiên cười khổ, khẽ thở dài một câu rồi nói với Mạc Kình Thiên:

- Sao không nói sớm mà đã động thủ rồi? Nàng không có việc gì, nàng đang bế quan, ta nào dám gây khó dễ cho nàng a, nàng không làm khó dễ ta đã tốt lắm rồi.

Mạc Kình Thiên nghe vậy cũng cảm thấy có vài phần đạo lý, thực lực của Tam muội mình hắn hiểu rõ nhất, ngay cả hắn cũng không làm gì được Tam muội, thủ đoạn trên người Tam muội có vô số, người bình thường khó có thể đối phó được với muội ấy, huống chi đây chỉ là tiểu thế giới mà thôi.

Lúc này Tam Kỳ lão nhân nhìn Lục Lâm Thiên cùng với Mạc Kình Thiên, ánh mắt lóe lên rồi lên tiếng:

- Mạc Kình Thiên, ngươi coi Không Linh Thánh Thủ là sư phụ của ngươi sao?

Mạc Kình Thiên nghe vậy lúc này mới không để ý tới Lục Lâm Thiên, nói với Tam Kỳ lão nhân:

- Sư tổ, đó là chuyện đương nhiên, nếu như không có sư phụ con cũng không có như ngày hôm nay, bổn sự của con đại bộ phận đều đạt được từ truyền thừa của sư phụ.

Tam Kỳ lão nhân gật gật đầu, nhìn Mạc Kình Thiên nói:

- Đã như vậy cũng bỏ đi, cũng chỉ trách bản thân tiểu tử đoản mệnh kia, tu luyện vô tình, có vẫn lạc cũng là ý trời. Ngươi cũng tu luyện Kỳ Hồn bí pháp, vậy sau này coi như là đệ tử của hắn, ta thay hắn đồng ý, lúc trước cũng là ta bảo hắn không được thu đệ tử.

- Đa tạ tổ sư gia.

Mạc Kình Thiên vội vàng hưng phấn hành lễ, hắn kích động, hưng phấn vì được ở lại bên người vị sư tổ này. Một phần thực sự là theo lời tàn hồn của sư phụ Không Linh Thánh Thủ có ưu lại, mà nguyên do khác là bởi vì, thứ nhất Kỳ Hồn bí pháp mà hắn tu luyện không được đầy đủ, thứ hai hắn đã sớm điều tra qua một ít tư liệu, Tam Kỳ lão nhân là một cường giả khủng bố a, là một cường giả tung hoành ba ngàn đại thiên thế giới, tinh thông trận pháp, khôi lỗi, các loại thủ đoạn, đây cũng là điều mà hắn cảm thấy hứng thú nhất.

- Cuộc đời của ta đệ tử ký danh của ta cũng có mấy người, tiểu gia hỏa Không Linh Thánh Thủ đoản mệnh kia khi trước cũng là một trong những đệ tử ký danh của ta. Bất quá đệ tử thân truyền của ta, từ trước tới nay cũng chỉ có một mình Lục Lâm Thiên coi như là một nửa đệ tử thân truyền.

Chương 3583: Thành sư thúc 2

Tam Kỳ lão nhân nói, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt như cười như không.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào phủ nhận, Thiên Linh lục mà hắn đạt được, còn nghiên cứu Nhiệt Hỏa Triêu Thiên, Tam Kỳ lão nhân nói hắn là một nửa đệ tử thân truyền cũng không giả một chút nào.

- Ah, Lục Lâm Thiên là một nửa đệ tử thân truyền của sư tổ sao?

Tam Kỳ lão nhân vừa mới dứt lời, ánh mắt Mạc Kình Thiên lại có chút lúng túng, nếu như tính ra mà nói, Lục Lâm Thiên này không phải là sư thúc của hắn hay sao. Mà hắn lại là đệ tử ngoại môn, Lục Lâm Thiên coi như là đệ tử nội môn.

- Lục Lâm Thiên đương nhiên là nửa đệ tử thân truyền của ta, sở học cả đời của ta đều nằm trên người hắn.

Tam Kỳ lão nhân nói với Mạc Kình THiên:

- Theo đạo lý mà nói, ta thừa nhận ngươi, cũng nên tặng ngươi một chút lễ vật. Kỳ Hồn bí pháp mà ngươi tu luyện cũng không phải là nguyên vẹn, nếu như tu luyện Kỳ Hồn bí pháp nguyên vẹn, sợ rằng ngươi sẽ từ Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong đột phá tới Niết Bàn cảnh. Không cần bất luận ngoại lực nào cũng có thể đơn giản đột phá được.

Ánh mắt Mạc Kình Thiên biến ảo, Kỳ Hồn bí pháp nguyên vẹn, chỉ có bản thân hắn mới biết rõ thứ này quan trọng với hắn ra sao, cho nên hắn lập tức hành lễ nói:

- Đa tạ sư tổ ban cho Kỳ Hồn bí pháp nguyên vẹn.

Ánh mắt Tam Kỳ lão nhân biến ảo, nói:

- Ngươi đừng cảm ơn ta, hiện tại ta đang rất suy yếu, hai người các ngươi đừng quấy rầy ta. Mạc Kình THiên, ngươi muốn Kỳ Hồn bí pháp hoặc là thứ khác cứ tìm Lục Lâm Thiên là được. Về phần hắn có cho ngươi hay không thì là chuyện của hắn. Hiện t ại các ngươi có thể đi ra cho ta.

- Vâng.

Lục Lâm Thiên cùng với Mạc Kình Thiên gật đầu rồi hành lễ. Mạc Kình Thiên còn chưa kịp chuẩn bị sẵn sàng thì thân ảnh hai người đã tới tầng thứ tư trong Thiên Trụ giới.

Đồng thời, Kỳ lão khẽ ngẩng đầu, ở trong tầng thứ năm Thiên Trụ giới nói:

- Tiểu tử, Mạc Kình Thiên này và ngươi dường như có chút phiền toái, ngươi không làm gì muội muội của người ta đó chứ? Dù sao ta cũng chỉ giúp ngươi được tới mức này. Kỳ Hồn bí pháp chỉ là một trong Tam Kỳ bí pháp mà thôi, nó được ghi lại đằng sau Thiên Linh lục, chậm rãi tìm là có thể tìm ra.

Trong tầng thứ tư Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên cười khổ, trong lòng thầm kỳ Kỳ lão này quả thực đủ nhiệt tình a.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đang cười, ánh mắt Mạc Kình Thiên khẽ đổi, đang muốn mở miệng mắng chửi lập tức nhớ tới thân phận hiện tại cho nên mở miệng nói:

- Sư thúc, muội muội ta thực sự không có chuyện gì chứ? Muội ấy bế quan ở nơi nào?

- Sư thúc...

Lục Lâm Thiên nhìn Mạc Kình Thiên, thiếu chút nữa không kịp phản ứng. Lục Lâm Thiên nhìn Mạc Kình Thiên nói:

- Ta còn chưa phải là đệ tử thân tuyền của Kỳ lão, ngươi đừng gọi ta là sư thúc, tam muội của ngươi thực sự đang bế quan ở ngay trong Phi Linh môn ta. Dường như là vì chuyện của Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, ta sẽ dẫn ngươi tới tìm nàng.

Nói xong khí tức trên người Lục Lâm Thiên chấn động, muốn rời khỏi Thiên Trụ giới mang Mạc Kình Thiên đi ra ngoài tìm Ma Linh yêu nữ.

- Được rồi, ta không tin ngươi thì cũng phải tin sư tổ, huống chi ta cũng tin ngươi không có cách nào làm gì được Tam muội ta, nó thu thập ngươi thì đúng hơn.

Mạc Kình Thiên vội vàng kéo tay Lục Lâm Thiên, nói:

- Ta không vội, Tam muội đang bế quan, chúng ta đừng quấy rầy nói. Tránh quấy rầy đúng lúc quan trọng, khi đó lại kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Vốn Lục Lâm Thiên cũng có ý này, hắn không muốn quấy rầy Ma Linh yêu nữ, vạn nhất nàng đang ở lúc quan trọng, một khi quấy rầy chính là kiếm củi ba năm thiêu một giờ. Vốn Ma Linh yêu nữ nói muốn bế quan vài ngày, hiện tại đã hơn một tháng, nếu như không phải có chuyện quan trọng, cũng sẽ không lâu như vậy.

Lục Lâm Thiên nghĩ lại, vì vậy mới mở miệng nói với Mạc Kình Thiên:

- Vậy ngươi có thể ở lại Phi Linh môn ta chờ.

- Ta cũng định ở bên ngoài chờ một đoạn thời gian.

Mạc Kình Thiên không chút do dự gật đầu, ánh mắt đảo liên hồi, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi không cho ta gọi là sư thúc cũng không thành vấn đề, kỳ thật ta gọi cũng không quen. Không bằng như vậy đi, có lẽ ta lớn tuổi hơn ngươi một chút. Về sau ta sẽ gọi ngươi là Lâm Thiên huynh đệ, ngươi cũng có thể trực tiếp gọi tên ta. Ngươi thấy thế nào?

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Như thế rất tốt.

Mạc Kình Thiên nở nụ cười thỏa mãn, giống như đã quen bieestl Lâm Thiên từ trước, cánh tay đặt lên vai Lục Lâm Thiên, khoác vai Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Lâm Thiên huynh đệ, chúng ta coi như là người một nhà, ngươi có quan hệ như thế nào với Tam muội? Tam muội ta có làm khó ngươi không? Nha đầu này thoạt nhìn có chút hung dữ, tính tình táo bạo, xảo trá, tinh quái, thế nhưng kỳ thật lại rất dễ nói chuyện. Chỉ cần biết dụ dỗ nó là được, nếu như nó làm khó dễ huynh đệ ngươi, ngươi chỉ cần nói cho ta, đến lúc đó ta sẽ giúp ngươi giáo huấn nàng.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức nói:

- Nói như vậy có chút nghiêm trọng rồi, nàng không làm khó ta, ngược lại còn thường xuyên giúp ta một ít chuyện.

- Ồ?

Mạc Kình Thiên dùng ánh mắt kỳ quái nhìn Lục Lâm Thiên một lát, nói:

- Xem ra ngươi ở với Tam muội ta koong tệ, vậy là tốt rồi, ta cũng không cần quá lo lắng.

- Đợi nàng xuất quan là ngươi có thể gặp được nàng.

Lục Lâm Thiên nói.

- Không vội, không vội.

Mạc Kình Thiên mỉm cười, ánh mắt khẽ đảo, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên huynh đệ, vừa rồi sư tổ đã nói tới Kỳ Hồn bí pháp, ngươi xem...

Kỳ thật Lục Lâm Thiên cũng không biết Kỳ Hồn bí pháp ở trong Thiên Linh Lục, lại là một trong Tam Kỳ bí pháp, nếu như không phải vừa rồi Kỳ lão nói bản thân Lục Lâm Thiên cũng còn không biết.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên cũng không có ý định tu luyện, tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết, Lục Lâm Thiên cũng không muốn tu luyện thêm một công pháp nào khác.

- Kỳ Hồn bí pháp a.

Lục Lâm Thiên đang muốn đưa Kỳ Hồn bí pháp cho Mạc Kình Thiên, ánh mắt khẽ đảo, mở miệng nói:

- Không khéo rồi, vật trọng yếu của Kỳ lão như vậy ta cũng không mang trên người. Có lẽ ngươi cũng biết, ta đến Thị Hoang thế giới này là bị ép tới đây, cho nên cũng không dám mang bảo vật theo người.

- Cái gì? Ý ngươi là Kỳ Hồn bí pháp không ở trên người ngươi?

Mạc Kình Thiên lập tức sững sờ, có chút gấp gáp hỏi, rõ ràng hắn không tin lời nói của Lục Lâm Thiên.

- Đương nhiên, ta không tu luyện Kỳ Hồn bí pháp, ta mang theo nó làm gì? Đến Thị Hoang thế giới này cũng không biết sống hay chết, cho nên ta mang theo nó làm gì.

Lục Lâm Thiên nhìn bộ dáng thất vọng của Mạc Kình Thiên rồi nói:

- Tuy rằng ta không tu luyện Kỳ Hồn bí pháp, thế nhưng lại nhớ rõ một chút. Kỳ Hồn bí pháp chỉ là một trong Tam Kỳ bí pháp mà thôi, nếu như ta cẩn thận ngẫm lại có lẽ có thể nhớ ra.

Chương 3584: Đứng thứ 28 thế giới

Mạc Kình Thiên vội vàng lôi kéo Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên huynh đệ, vậy huynh đệ có thể nói cho ta nghe được không?

- Ta cũng muốn a, bất quá ta còn có chuyện quan trọng phải làm, thật sự cũng không có thời gian nghĩ a, cũng không có tâm tư nghĩ tới chuyện này.

Lục Lâm Thiên nói với Mạc Kình THiên.

Tuy rằng Mạc Kình Thiên nóng vội, thế nhưng dù sao cũng là người có định lực, sau khi hít sâu một hơi rồi nói với Lục Lâm Thiên:

- Không có việc gì, ta chờ ngươi vài ngày cũng không sao.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên không có chút thay đổi nào, ánh mắt lóe lên, ngẩng đầu nói với Mạc Kình Thiên:

- Chỉ là chuyện quan trọng của ta rất nguy hiểm. Nếu như ta không thể trở lại mà nói, vậy thì có chút phiền phức. Cũng không có cách nào nhớ lại Kỳ Hồn bí pháp cho ngươi.

Mạc Kình Thiên nghe vậy lập tức cảm thấy sốt ruột, tinh quang trong mắt lóe lên, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên huynh đệ, ngươi quá không th ành thật rồi. Rõ ràng ngươi gặp phiền toái gì đó, ngươi cứ nói ra thử xem ta có thể giúp được ngươi hay không.

- Chuyện này...

Lục Lâm Thiên ra vẻ ngại ngùng, do dự một lát rồi nói với Mạc Kình Thiên:

- Kỳ thật đây cũng không phải là chuyện lớn gì, trước mắt ta cũng không biết chuyện này có phải là phiền phức hay không. Nếu như có phiền phức, lúc đó mời Kình Thiên huynh đệ hỗ trợ cũng không muộn.

- Chuyện nhỏ.

Mạc Kình Thiên trực tiếp ngẩng đầu, trong mắt hiện lên vẻ vui vẻ, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Nhưng mà muốn ta ra tay cũng có một điều kiện, đến lúc đó Lâm Thiên huynh đệ cần phải đem Kỳ Hồn bí pháp nguyên vẹn giao cho ta mới được.

- Giải quyết phiền phức cho ta, ta nhất định sẽ giao ra Kỳ hồn bí pháp nguyên ven cho Kình Thiên huynh đệ. HIện tại ta sẽ đưa cho Kình Thiên huynh đệ một ít thứ tốt.

Lục Lâm Thiên cười cười, tay giao ra một ít ngọc giản cho Mạc Kình Thiên. Bên trong mấy ngọc giản này ghi lại phương pháp luyện chế chiến hạm, khôi lỗi tọa giá... nguyên vẹn. Đều là những vật bất phàm trên Thiên Linh Lục.

Mạc Kình Thiên lúc này cũng không đề phòng Lục Lâm Thiên, tay tiếp nhận ngọc giản, tâm thần rót vào bên trong, khuôn mặt tức thì kinh ngạc một lúc lâu, không thèm để ý tới Lục Lâm Thiên.

- Lâm Thiên huynh đệ, huynh đệ đi ra ngoài tước đi. Thứ này là đồ tốt a, ta cần nghiên cứu một chút, ngươi có phiền phức cứ bảo ta. Đúng rồi, bên ngoài ta còn một ít người, ngươi đi sắp xếp dùm ta một chút. Để cho bọn họ ở lại trong Phi Linh môn là được. Có lệnh bài này bọn ọ sẽ biết được thật giả. Bằng không bọn họ đều là đạo phỉ, sẽ gây phiền phức cho ngươi.

Mạc Kình Thiên nói xong, vứt một khối lệnh bài nhỏ bằng lòng bàn tay về phía Lục Lâm Thiên rồi không thèm để ý tới Lục Lâm Thiên nữa.

Lục Lâm Thiên cũng không nói gì, khóe miệng mỉm cười, đây chính là kết quả mà Lục Lâm Thiên muốn nhất. Tâm thần khẽ động, tiếp đó lập tức biến mất trong tầng thứ tư Thiên Trụ giới.

Tuy rằng Huyễn Sát Thiên Cương trận của Phi Linh môn đã ngừng vận chuyển, thế nhưng không có nghĩa đã hoàn toàn biến mất. Ít nhất đệ tử bên ngoài Phong Vân sơn vẫn không có cách nào đi vào trong Phi Linh môn.

Trong Huyết Sát thâm uyên, Hỏa Ảnh Tật Phong thuyền lơ lửng trên không trung. Bên trên có không dưới năm trăm đạo thân ảnh đang đứng đó, toàn thân lộ ra khí tức bất phàm. Hổ Sơn cùng với ba tên mập mạp đang đứng phía trước.

Trong đội hình gần năm trăm người này có mấy chục Phá Giới cảnh, hơn mười Ngộ Chân cảnh, đây tuyệt đối là một cỗ thế lực bất phàm.

- Hổ Sơn, ngươi nói xem, liệu Nhị đương gia có xảy ra chuyện gì hay không?

Tên ở giữa ba tên mập mạp nhìn Hổ Sơn rồi hỏi.

- Bằng vào thực lực của Nhị đương gia làm sao có thể xảy ra chuyện? Ta thấy một mình Nhị đương gia cũng có thể giải quyết được Phi Linh môn a. Chúng ta chỉ cần đề phòng người Phi Linh môn trốn là được rồi, trốn một người giết một người.

Thân thể hùng vĩ của Hổ Sơn run lên, trong lòng hắn đã đợi ngày này rất lâu, lần này nhất định phải rửa sạch sỉ nhục khi trước mới được.

Ầm ầm.

Lúc này trong Huyết Sát thâm uyên đột nhiên vang lên một tiếng nổ lớn, trước cửa Phi Linh môn lập tức có một đạo thân ảnh màu xanh xuất hiện bên ngoài cửa.

Người này chính là Lục Lâm Thiên, nhìn con thuyền to lớn giống như hỏa diễm đang lơ lửng trên không trung, mấy trăm đạo khí tức sát phạt, có mấy chục Phá Giới cảnh, hơn mười Ngộ Chân cảnh, còn có bốn người có tu vi Thông Thiên cảnh, Lục Lâm Thiên cũng có chút động dung.

Huống chi là đối với con thuyền lớn quen thuộc này, chỉ cần nhìn Lục Lâm Thiên lập tức nhớ lại, ban đầu khi hắn vừa mới tiến vào trong đại thiên thế giới đã phải chạy trối chết khỏi con thuyền này đuổi giết.

Mà thời điểm này, Hổ Sơn trên Hỏa Ảnh Tật Phong thuyền cũng nhìn thấy Lục Lâm Thiên, nhìn thấy đạo thân ảnh quen thuộc này, trong lòng tức thì tràn ngập giận dữ.

Hổ Sơn vừa nhìn thấy Lục Lâm Thiên xuất hiện, đây chính là người bị Nhị đương gia đuổi giết, cừu nhân gặp mặt vô cùng đỏ mắt, Hổ Sơn hét lớn một tiếng, thanh âm tựa như sấm sét vang vọng, trong thanh âm mang theo một cỗ uy áp cực lớn:

- Lục Lâm Thiên, ngươi còn chạy đi đâu? Ngày hôm nay cho dù có chắp cánh ngươi cũng khó thoát khỏi bàn tay của ta.

Tiếng quát vừa dứt, thân thể hùng vĩ của Hổ Sơn dùng tốc độ như thiểm điện biến mất, khi thân ảnh xuất hiện cánh tay đã vung lên, một đạo quyền ấn bằng quang mang từ trong lòng bàn tay bắn ra. Thân thể hùng vĩ giống như diều hâu vồ mồi, nhanh như chớp đánh về phía Lục Lâm Thiên. Không gian ven đường trực tiếp bị đánh vỡ, lộ ra vết nứt không gian đen kịt, dài, hẹp.

Oanh.

Một quyền kinh người của Hổ Sơn lập tức đập tới trước người Lục Lâm Thiên, thế nhưng ngay khi quyền ấn sắp đánh xuống, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã biến mất không thấy gì nữa.

- Đại Địa Vô Ảnh Cước.

Ngay khi thân ảnh Hổ Sơn đang phóng tới, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện, thanh âm vang vọng sau lưng Hổ Sơn. Cả không gian vào lúc này trực tiếp cứng lại, vô cùng hỗn loạn.

Sưu...

Trong sát na, quang mang màu trắng dưới chân Lục Lâm Thiên lóe lên, hung hăng đá ra một cước. Một đạo tàn ảnh cước ấn trực tiếp bắn ra, dùng xu thế mạnh mẽ đánh vỡ gợn sóng trong không gian, sau đó hung hăng đá vào trên người Hổ Sơn.

Phanh.

Một đạo thanh âm cực lớn vang lên, thân thể hùng vĩ của Hổ Sơn giống như diều đứt dây hung hăng bắn về phía sau.

Hổ Sơn thậm chí còn không kịp phản ứng, thân thể trực tiếp bắn vào vách núi đá trên Huyết Sát thâm uyên, tạo thành một cái động sâu rộng mấy thước, cũng không biêu sâu bao nhiêu.

Ầm ầm.

Huyết Sát thâm uyên ầm ầm run lên, nơi thân thể Hổ Sơn bắn vào, gợn sóng trong không gian vỡ nát từng khúc. Vách núi đá rung động, rạn nứt, kình phong đáng sợ từ bên trong phô thiên cái địa tràn ra.

Nhìn Hổ Sơn nhanh như thiểm điện bắn vào trong vách núi đá, đám người Phong Vân sơn trên Hỏa Ảnh Tật Phong thuyền không biết là rung động hay là khïếp sợ mà chưa lấy lại tinh thần, cả đám ngây dại đứng tại chỗ.

Chương 3593 Hổ Sơn không may 1

Chương 3585: Hổ Sơn không may 2

Hổ Sơn có tu vi Thông Thiên cảnh, vậy mà không ngờ lại bị đối phương đánh bay giống như đá banh, loại thực lực này khiến cho bọn họ rung động.

Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, Hổ Sơn này động thủ với hắn trước, cho nên Lục Lâm Thiên cũng cố ý ra tay hung ác một chút. Lúc trước chính là tên Hổ Sơn này bắt hắn lên Hỏa Ảnh Tật Phong thuyền, hại hắn hổ xuống đồng bằng bị chó khinh, Mẫu Đơn và Tiểu Long cũng mất tích.

Nhưng mà lúc này có Ma Linh yêu nữ và Diệu Thủ Mạc Không Mạc Kình Thiên, Lục Lâm Thiên cũng phải cho hắn ta một chút mặt mũi, chỉ thừa cơ giáo huấn tên này một chút. Dù sao khắp nơi trong ba ngàn đại thiên thế giới đều tràn ngập nguy hiểm. Hắn cũng không thể trách Hổ Sơn, nếu như không phải vì người này thực lực của hắn cũng không tiến bộ nhanh như vậy.

Phụt.

Một lát sau, tiếng máu tươi phun từ trong thạch bích vang lên. Ngay sau đó thân thể hùng vĩ của Hổ Sơn tràn ngập máu tươi, chật vật, vô cùng thê thảm từ trong động sâu leo ra.

- Là ai? Là ai ẩn nấp ra tay với ta?

Hổ Sơn đi ra, khí tức trên người suy yếu, lơ lửng đứng trên không trung, ánh mắt đánh giá khắp nơi, trong mắt hiện lên vẻ kinh hãi.

Nghe vậy chân phải Lục Lâm Thiên khẽ đạp, nói:

- Hổ Sơn, nếu như ngươi không phục, ta cũng không ngại lại đá nugoiw một cước. Thế nhưng cước tiếp theo ta nhất định sẽ dùng toàn lực, sẽ không lưu tình với ngươi như cước vừa rồi.

dứt lời, khí tức Thông Thiên cảnh quanh thân Lục Lâm Thiên không chút do dự nào lan tràn ra.

Hổ Sơn ở phía đối diện sững sờ, há hốc mồm, dùng ánh mắt giống như nhìn thấy quỷ nhìn về phía Lục Lâm Thiên, kinh hãi vô cùng nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi... Ngươi làm sao lại đột phá Thông Thiên cảnh?

Hổ Sơn nhớ rõ, mấy năm trước trong Vạn Cổ thế giới, Lục Lâm Thiên mới chỉ là Phá Giới cảnh sơ giai, sơ giai mà thôi. Ban đầu trong trong thế giới kia hắn muốn bắt Lục Lâm Thiên vô cùng dễ dàng, giống như diều hâu bắt một con gà chết vậy.

Thế nhưng vừa rồi hắn lại bị Lục Lâm Thiên này dùng một cước đạp bay, Hổ Sơn lúc này đã tin rằng người vừa mới đá bay mình chính là Lục Lâm Thiên mà không phải là người khác đánh lén. Hắn cũng tự mình biết được sự khủng bố có thể vượt cấp chiến đấu của Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

- Ai dám giương oai trong Phi Linh môn ta?

Từng tiếng xé gió vang lên, trong Phi Linh môn lập tức có vô số thân ảnh lướt ra, tổng cộng có hơn ngàn đạo thân ảnh xuất hiện. Dẫn đầu là Bạch Kinh Đường, Viêm Hỏa, Bàn Sấu hòa thượng, Đồng Thất...

Mà Kim Viên vốn là Ngộ Chân cảnh cao giai đỉnh phong lúc này đã đột phá tới Thông Thiên cảnh. Hai người này vốn đã tới Ngộ Chân cảnh cao giai đỉnh phong, sau khi phục dụng Thông Thiên đan, muốn đột phá cũng không quá khó, vận khí của hai người dường như cũng không tệ, đều đột phá được, đặt chân vào hàng ngũ Thông Thiên cảnh. (DG: đoạn này text khá lủng củng, có thể dịch không sát nghĩa)Sau khi Kim Viên chịu đau khổ, ở trên Thông Thiên cảnh, dưới sự trợ giúp của Huyền Nguyên đan, tăng thêm kỳ ngộ củ bản thân cũng một lần đột phá tới Thông Thiên cảnh.

Bởi vậy lúc này trong đám người Phi Linh môn vừa mới xuất hiện, nếu như tăng thêm Lục Lâm Thiên mà nói cũng đã có bảy người có tu vi Thông Thiên cảnh, Ngộ Chân cảnh và Phá Giới cảnh cũng tuyệt không ít, chuyện này khiến cho Hổ Sơn trực tiếp há hốc mồm.

Đám đạo phỉ của Phong Vân sơn trên Hỏa Ảnh Tật Phong thuyền cũng lập tức ngưng trọng hẳn lên.

- Thì ra là ngươi?

Kim Viên dẫn đầu đạp không mà đứng, mắt nhìn về phía Hổ Sơn rồi mở miệng hỏi. Người này tự nhiên Kim Viên biết rõ, ban đầu ở trong sơn mạch Cổ Lan hắn đã từng nhìn thấy qua, cho nên Kim Viên cũng biết người này à người bên cạnh phu nhân.

- Các ngươi muốn thế nào? Nhị đương gia của chúng ta đâu?

Sắc mặt Hổ Sơn lập tức khó coi, hắn thật không ngờ trong Huyết Sát thâm uyên lại có đội hình như vậy. Lục Lâm Thiên lại là chưởng môn, bên người có nhiều Thông Thiên cảnh như vậy, quan trọng nhất là bản thân Lục Lâm Thiên cũng là Thông Thiên cảnh, lúc này mới có bao lâu a.

- Theo ta vào đi thôi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua toàn bộ đám người của Phong Vân sơn, tay móc ra khối lệnh bài do Mạc Kình Thiên đưa cho hắn.

...

Gần một một tháng trôi qua, tin tức chưởng môn Phi Linh môn muốn đi tới Thất Sát môn thu mười thành cũng nhanh chóng trở thành tiêu điểm nghị luận của tất cả mọi người. Thậm chí còn có người đi đặt cược, đặt cược xem rốt cuộc Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn có thể thu được mười thành trong tay Thất Sát môn hay không.

Trong Phi Linh môn, sau khi Lục Lâm Thiên móc ra lệnh bài của Mạc Kình Thiên, mấy trăm người của Phong Vân sơn lập tức trung thực hẳn lên. Lục Lâm Thiên tức thì nói với Hổ Sơn và Phong Vân tam bàn một chút tình huống của Mạc Kình THiên, sau đó đưa mọi người vào trong Phi Linh môn.

Ma Linh yêu nữ bế quan, nói là bế quan vài ngày, thế nhưng đã vài tháng còn chưa có đi ra, một lát sau, trong lòng Lục Lâm Thiên không yên cho nên mới đi tới nơi Ma Linh yêu nữ bế quan. Có cấm chế của Ma Linh yêu nữ tồn tại, khí tức chấn động không có một chút dị thường nào, Lục Lâm Thiên do dự một chút, cuối cùng quyết định không quấy rầy nàng mà lặng lẽ rời đi.

Ba ngày sau, sáng sớm, mọi âm thanh dường như bắt đầu thức tỉnh. Đêm tối dần dần biến mất, từng tia nắng sớm chậm rãi đánh thức tất cả các sinh linh.

Sáng sớm, từng cơn gió nhẹ nhàng khoan khoái thổi qua đại địa.

Trong Thất Sát thành của Thất Sát môn hiện tại đã tụ tập không ít bóng người.

Trên một sơn mạch xanh biếc có không ít kiến trúc to lớn, khi ánh nắng mặt trời bắt đầu xuất hiện, chung quanh sơn mạch bắt đầu có một mảnh sương mù màu trắng tản ra.

Ầm ầm.

GIữa không trung đột nhiên run rẩy, ngay sau đó cả không trung đột nhiên run lên, từ phía chân trời đột nhiên có một đạo lưu quang nóng bỏng giống như một khỏa thiên thạch bằng hỏa diễm từ trên cao phóng xuống, lưu lại một đạo hỏa diễm nóng bỏng màu đỏ giống như tinh vân, tản ra khí tức nóng bỏng khuếch tán trong phiến thiên địa này.

Khỏa thiên thạch bằng hỏa diễm này phóng tới, sau mấy lần chớp động đã lơ lửng trên không trung. Đây chính là một đầu phi thuyền khổng lồ, toàn thân bí văn quanh quẩn giống như hỏa diễm.

Đây cũng chính là Hỏa Ảnh Tật Phong thuyền của Phong Vân sơn, trên bong tàu lúc này có gần năm trăm đạo phỉ, còn có năm trăm đệ tử tinh anh của Phi Linh môn. Khí tức sắc bén trên người lan tràn khiến cho cả không trung trên sơn mạch gió nổi mây phun, trong lúc mơ hồ cảm thấy cực kỳ áp lực.

Đệ tử Phi Linh môn so với đạo phỉ mà nói tuyệt đối cũng không kém một chút nào. Mỗi một người trong đám đạo phỉ đều là người trả qua giết chóc, khí tức sắc bén, không phải là người có tu vi đồng cấp có thể so sánh. Mà đệ tử Phi Linh môn đều tới từ Thị Hoang thế giới, người tới từ Thị Hoang thế giới tuyệt đối không phải là người bình thường, cũng không phải là người lương thiện.

Bởi vậy đệ tử Phi Linh môn cùng với người Phong Vân sơn đứng song song, khí thế tuyệt đối không kém một chút mảy may nào.

Chương 3586: Một mình xông vào Thất Sát môn

Lục Lâm Thiên tính toán thời gian, cũng nên đi một chuyến tới Thất Sát môn, mười này tuyệt đối không thể không thu.

Thực lực của Thất Sát môn Lục Lâm Thiên đã hiểu rõ đại khái trong lòng, khi đối phó với Diêu Quang, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng đã có ý định. Có Ma Linh yêu nữ nữ trong Phi Linh môn, muốn đối phó với Thất Sát môn có lẽ không thành vấn đề, chỉ là hiện tại Ma Linh yêu nữ lại không có mặt, thế nhưng lại có Nhị ca Diệu Thủ Mạc Không Mạc Kình Thiên của Ma Linh yêu nữ, đương nhiên Lục Lâm Thiên sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Trên Hỏa Ảnh Tật Phong thuyền, Lục Lâm Thiên đứng đầu, bên trái là bốn người Hổ Sơn, Viêm Hỏa, Bạch Kinh Đường, Đồng Thất, bên phải là đám người Phong Vân ta bàn, tám người có tu vi Thông Thiên cảnh bên người, ở trong toàn bộ Thị Hoang thế giới như vậy tuyệt đối được coi là thực lực cường hãn.

- Thất sát môn hoan nghênh chư vị quang lâm.

Hỏa Ảnh Tật Phong thuyền vừa mới xuất hiện, trong Thất Sát thành đã có một tiếng cười hào sảng truyền ra, thanh âm xé gió vang vọng trên không trung.

Sưu Sưu.

Một mảng lớn tiếng xé gió mang theo khí thế kinh người vang vọng trong sơn mạch xanh biếc. Sau mấy lần chớp động đã có mấy ngàn người lơ lửng trên không trung, mang theo khí thế sắc bén. Dẫn đầu có không ít Ngộ Chân cảnh và tc.

Đám người vừa mới xuất hiện lập tức nhìn về phía Hỏa Ảnh Tật Phong thuyền, ánh mắt lập tức biến đổi.

Dẫn đầu là một đại hán mặc áo bào màu vàng, bộ dáng chừng bốn mươi tuổi, khí tức Thông Thiên cảnh trung giai lan tràn ra, cả không trung tựa như cứng lại, ánh mắt đảo qua Hỏa Ảnh Tật Phong thuyền, cuối cùng nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Là Khai Dương trong Thất Sát.

- Tại sao lại không thấy Thiên Xu và Thiên Tuyền a.

- Phi Linh môn kia cũng không có ý tốt tới đây, người có tu vi Thông Thiên cảnh cũng không ít. Viêm Hỏa và Đồng Thất kia vốn đều là môn nhân của Liệt Hoa môn, không biết tại sao lại gia nhập Phi Linh môn.

Từng tiếng thấp giọng nghị luận vang vọng, chung quanh đã sớm có vô số người tụ tập, chỉ là đám người này cũng không dám tới Thất Sát thành quá gần.

- Ai là chưởng môn Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn?

Trong đám người Thất Sát môn, đại hán mặc áo bào màu vàng khẽ nhíu mày rồi lên tiếng.

- Là ta.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, ánh mắt quét qua không trung, một cỗ khí tức mịt mờ đảo qua không trung, thế nhưng không tránh khỏi được sự dò xét của Lục Lâm Thiên, hắn ngẩng đầu lên rồi nói:

- Thất Sát môn sao chỉ có ít người như vậy, đây cũng không giống như đãi khách a.

- Đại ca của chúng ta đang ở đại điện chờ ngươi, cũng không biết các hạ có dám đi không.

Đại hán mặc áo bào màu vàng nhìn Lục Lâm Thiên, vươn tay rồi nói:

- Bất quá Thất Sát môn ta nhỏ, những người khác trong Phi Linh môn tạm thời ở lại đây a.

- Chưởng môn, không được. Thất Sát môn không phải là đám người lương thiện gì, một mình người đi vào đó sẽ gặp nguy hiểm.

Đám người Viêm Hỏa, Bạch Kinh Đường lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

- Lâm Thiên huynh đệ, chúng ta đánh vào bên trong cũng được, không thể một mình mạo hiểm.

Kim Viên nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng nói:

- Chúng ta chỉ tới thu mười thành, cũng không phải tới gây chiến, Thất Sát môn đã có lời mời như vậy, nếu như chúng ta không đi cũng không có một chút phong độ nào. Tất cả lui về phía sau đi, không có ta phân phó, ai cũng không được lộn xộn.

Lục Lâm Thiên nói xong, khẽ gật đầu với đám người Kim Viên, Bạch Kinh Đường, Viêm Hỏa, quang mang màu trắng dưới chân lóe lên, thân thể lập tức nhảy lên trên không trung, nói với nam tử trung niên mặc áo bào màu vàng:

- nếu ta đoán không sai ngươi chính là Khai Dương trong Thất Sát đúng không? Mời dẫn đường.

Khai Dương nhìn Lục Lâm Thiên, dường như có chút ngoài ý muốn vì Lục Lâm Thiên này lại can đảm như vậy. Thật sự dám một mình tiến vào trong Thất Sát môn, trong lòng hắn có chút rung động, vươn tay làm tư thế mời, nói:

- Lục chưởng môn, xin mời

Trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên run lên, đạp không mà đi.

- Lục Lâm Thiên này quả thực quá can đảm, một người dám xông vào trong Thất Sát môn, bên trong dường như có không ít khí tức cường hãn a.

Hổ Sơn và Phong Vân tam bàn âm thầm kinh ngạc.

Trong sơn mạch xanh biếc có không ít kiến trúc to lớn tráng lệ. Trước một kiến trúc to lớn, trên quảng trường có không ít thân ảnh đang đứng, khí tức sắc bén trên người lan tràn ra chung quanh.

Dẫn đầu là năm đạo thân ảnh, trong đó có Diêu Quang lần trước bị Lục Lâm Thiên làm trọng thương. Trong vòng một tháng này dường như thương thế trên người hắn ta cũng chưa hoàn toàn khôi phục.

- Lục chưởng môn thật can đảm, cũng dám một mình tới đây, đủ thấy được Lục chưởng môn gan dạ, sáng suốt hơn người. Phi Linh môn không hổ danh là sơn môn như mặt trời ban trưa. Ta thấy không bao lâu nữa Phi Linh môn có thể chống lại Đông Tinh Xà, Linh Thứu Tháp, Tây Vương Phủ.

Ngay khi thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa mới đáp xuống quảng trường, một trung niên nho nhã đã mỉm cười nói.

Lục Lâm Thiên nhìn người này, trên người trung niên này mặc trường bào màu trắng, mái tóc đen nhánh xõa xuống tận vai, dưới hai hàng lông mày kiếm có đôi mắt to, tràn ngập vẻ khôi khéo. Ánh mắt hắn lại khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác giảo hoạt, giống như chỉ cần sơ ý sẽ bị người này tính kế vậy.

- Áo nghĩa linh hồn, tu vi Thông Thiên cảnh cao giai.

Nhìn người này, trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi âm thầm chú ý vài phần, thân ảnh đáp xuống trước mặt người này rồi nói:

- Nếu như ta suy đoán không sai, các hạ chính là chưởng môn Thất Sát môn, Thiên Xu của Thất Sát đúng không?

- Đúng là kẻ hèn, không ngờ Lục chưởng môn lại còn trẻ tuổi, tuấn tú lịch sự như vậy, chúng ta quả thực đã già rồi.

Thiên Xu mỉm cười, khuôn mặt giống như lúc nào cũng mang theo nụ cười.

Lục Lâm Thiên cũng nhìn người này một phen, chưởng môn Thất Sát môn, Thiên Xu của Thất Sát, đồn rằng thực lực của người này vô cùng cường hãn, đối với việc luyện chế đan dược cùng vói khôi lỗi có tạo nghệ rất sâu, điều khiến cho người ta kiêng kỵ nhất chính là người này xảo trá vô cùng, miệng nam mô bụng một bồ dao găm cho nên có danh xưng Tiếu Lý Tàng Đao.

Dò xét một lát, Lục Lâm Thiên lại nhìn bốn người bên cạnh người này, trừ Diêu Quang ra còn có ba đại hán trung niên khác. Một người mặc áo xanh, hai mắt giống như bừng bừng sinh cơ. Một người mặc trường bào rộng màu xanh da trời, trên lưng thêu đồ án dị thú dữ tợn. Còn có một đại hán mặc trường bào màu trắng, không gian chung quanh có gió nhẹ nhộn nhạo, rõ ràng là tu luyện áo nghĩa thuộc tính Phong.

Tăng thêm Khai Dương dẫn đường, lúc này Lục Lâm Thiên đã nhìn thấy sáu người trong Thất Sát, sáu người này có một là Thông Thiên cảnh cao giai, hai Thông Thiên cảnh trung giai đỉnh phong, ba người còn lại là Thông Thiên cảnh trung giai. Chỉ là chưa đạt tới Thông Thiên cảnh trung giai đỉnh phong mà thôi.

Cảm nhận khí tức trên thân sáu người, trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ Thất Sát môn này quả thực không phải bình thường. Đây là sáu Thông Thiên cảnh a, bên ngoài vừa rồi còn có vài Thông Thiên cảnh sơ giai, thực lực như vậy đủ để quét ngang một mảng lớn tiểu thế giới.

Chương 3587: Dùng một địch năm 1

- Thiên Xu chưởng môn quá khen, mục đích ngày hôm nay ta tới đây có lẽ chư vị cũng đã biết, cho nên đừng chậm trễ nữa, ta còn có chút việc a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên dường như cố ý, vô tình nhìn về phía Diêu Quang đang dùng ánh mắt oán hận nhìn hắn, sau đó lập tức nhìn Thiên Xu rồi nói.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Thiên Xu mỉm cười, ánh mắt lén lút biến đổi, nói:

- Lục chưởng môn, người sảng khoái nói chuyện sảng khoái. Mười thành Thất Sát môn ta đã chuẩn bị từ trước, đồng thời cũng cảm tạ Lục chưởng môn lần trước không làm khó Thất đệ không có mắt của ta. Nghe lão Thất nói thực lực của Lục chưởng môn cao tuyệt cho nên khiến cho trong lòng mấy huynh đệ chúng ta ngứa ngáy, rất muốn luận bàn một phen với Lục chưởng môn, mong Lục chưởng môn cho huynh đệ chúng ta một ít mặt mũi.

Lục Lâm Thiên nhìn Thiên Xu, trong lòng hắn chưa bao giờ hết đề phòng với người này.

Cho nên giờ phút này nghe vậy trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ ThấT Sát này tuyệt đối sẽ không đơn giản giao ra mười thành như vậy. Lần này trước khi hắn tới đây đã chuẩn bị sẵn sàng, Thất Sát môn thực sự giao ra mười thành mới là việc lạ, sợ rằng nếu như hắn không đồng ý, bọn họ cũng có cớ không giao ra mười thành. Đây mới là thứ bọn họ muốn, chỉ là nếu như đồng ý cũng không đơn giản.

Vẻ mặt khẽ biến đổi, khóe miệng Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Thiên Xu chưởng môn quá khen rồi, vận khí ta tốt hơn một chút cho nên mới thắng được Diêu Quang trưởng lão một chút mà thôi, thực lực cũng không hơn Diêu Quang trưởng lão là bao.

- Lục chưởng môn không cần phải khiêm tốn, hôm nay vô luận thế nào cũng nên cho mấy vị huynh đệ chúng ta mặt mũi, không phải Lục chưởng môn không nể mặt chúng ta đó chứ?

Thiên Xu nói một tiếng, ánh mắt khẽ đảo, năm người chung quanh lập tức có hành động, tạo thành một hình ngũ giác vây khốn Lục Lâm Thiên vào bên trong.

Lục Lâm Thiên cúi đầu nhìn năm người chung quanh, tính cả Diêu Quang trong năm người ra còn có hai Thông Thiên cảnh trung giai đỉnh phong, ba Thông Thiên cảnh trung giai, trong năm người này thực lực của Diêu Quang xem như kém cỏi nhất, lúc này năm người vây qunah Lục Lâm Thiên, giống như một trận pháp hợp kích, Thất Sát môn này thực sự đã có sắp xếp từ trước, định lấy nhiều bắt nạt ít, thế nhưng nói năng lại cực kỳ khách khí.

Lần nữa ngẩng đầu nhìn Thiên Xu, Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

- Thiên Xu chưởng môn, ngươi định dùng sức mạnh sao?

Thiên Xu nhìn vẻ mặt lạnh nhạt của Lục Lâm Thiên, trong mắt lén lút hiện lên vẻ chấn động, thế nhưng vẻ mặt lại thản nhiên, mỉm cười nói:

- Lục chưởng môn nghiêm trọng hóa vấn đề rồi, chỉ là luận bàn thuần túy mà thôi. Thế nhưng lúc đó cho dù ai thắng ai thua Lục chưởng môn cũng có thể lấy đi mười thành của Thất Sát môn ta, mong Lục chưởng môn vui lòng chỉ giáo.

Lục Lâm Thiên nhìn THine Xu, người này miệng nam mô bụng một bồ dao găm, âm hiểm vô cùng, rõ ràng muốn mượn cơ hội đánh hắn chết, thế nhưng trong lời nói lại có tiến có lui, khách khí vô cùng, không hổ là Thiên Xu đứng đầu trong Thất Sát, người khiến cho chúng cường giả trong Thị Hoang thế giới kiêng kỵ, tâm trí, gian xảo không phải bình thường. Nếu như đứng ở một phương diện khác mà nói, người này tuyệt đối là nhân tài.

- Mong Lục chưởng môn thỉnh giáo.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đang âm thầm suy tư, một lão giả mặc trường bào màu xanh, hai mắt có tinh mang màu xanh bắn ra, một cỗ khí chất bừng bừng sinh cơ lấy thân thể hắn làm trung tâm lan tràn ra bốn phía.

- Kết trận.

Cùng một thời gian năm người đồng thời hành động, từng cỗ khí thế kinh người từ trên thân thể năm người đồng thời tuôn ra, năm loại nguyên lực thổ, thủy, hỏa, phong, mộc bắt đầu tràn ra, nhanh chóng tạo thành khí thế khủng bố trên không trung, tựa như mây đen tràn ngập bầu trời, cả không gian trong thoáng chốc thiên hôn địa ám.

Sưu Sưu.

Năm người đồng thời lướt lên trên không trung, trong lơ mơ hồ tương liên, lộ ra cảm giác huyền ảo.

Chỉ trong thoáng chốc sinh cơ bừng bừng, chặt đứt sinh cơ, trầm trọng, nặng nề, lạnh lẽo thấu xương, nóng bỏng vô cùng, nhanh chóng mà sắc bén, năm loại áo nghĩa thuộc tính thổ, thủy, hỏa, phong, mộc giống như mạng nhện lập tức bao phủ Lục Lâm Thiên.

Năm loại áo nghĩa trên không trung tương liên với nhau, nguyên lực mênh mông tuôn ra, cuối cùng tương liên, trong nháy mắt tạo thành một trận pháp khổng lồ trên không trung.

Ầm ầm.

Cả không gian lập tức run lên, một cỗ uy áp cực lớn từ trong đại trận lan tràn ra, khiến cho Lục Lâm Thiên cũng phải biến sắc.

- Ngũ Tài Diệt Không trận.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, nhìn trận pháp do năm người tạo thành, đây chính là một trận pháp hợp kích có ghi lại trên Thiên Linh lục.

Nhìn ngũ sát trong Thất sát tạo thành trận pháp hợp kích, lại là

Ngũ Tài Diệt Không Trận, hai Thông Thiên cảnh trung giai đỉnh phong cùng với ba Thông Thiên cảnh trung giai tạo thành trận pháp hợp kích, uy năng đủ để chính diện chống lại Thông Thiên cảnh cao giai đỉnh.

Đại trận hợp kích được bố trí, Thiên Xu âm thầm mỉm cười trong lòng, ánh mắt cũng âm thầm quan sát lên người Lục Lâm Thiên, lúc này Lục Lâm Thiên trong đại trận vẫn vô cùng nhẹ nhàng, không quan tâm tới mọi chuyện. Không hiểu sao trong lòng Thiên Xu lúc này lại mơ hồ có chút lo lắng, ngưng trọng.

- Lục chưởng môn, cẩn thận.

Lão giả mặc áo bào màu xanh nhẹ giọng quát, nhìn như cực kỳ khách khí, thế nhưng khi ra tay lại hoàn toàn không khách khí, sắc bén mà lạnh lẽo, thân thể năm người khẽ động, một đạo quang trụ bằng năng lượng từ trong cơ thể trong nháy mắt bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm.

Năm đạo quang trụ bằng năng lượng trong cơ thể năm người bắn ra, những nơi quang trụ bằng năng lượng đi qua, không gian bỗng nhiên vỡ nát, năm đạo quang trụ bằng năng lượng giống như năm đạo sấm sét phóng về phía Lục Lâm Thiên.

- Hư lao thời không.

- Bí pháp Ám Ma phân thân.

Cùng lúc, trong đôi mắt đen kịt của Lục Lâm Thiên bỗng nhiên lạnh lẽo, từng đạo thủ ấn trong tay nhanh như thiểm điện kết xuất, cả không gian đột nhiên có khí tức quỷ dị chấn động. Từng khe nứt không gian đen kịt lập tức lan tràn ra bốn phía, dưới không gian có cảm giác tɧác ⌊oạи này, công kích của ngũ sát và thân thể lập tức bị ngăn cản, giống như lâm vào trong vũng bùn.

Sưu Sưu.

Trong không gian tɧác ⌊oạи, từng vết nứt không gian đen kịt giống như quan nhận lan tràn, khiến cho ngũ sát trở tay không kịp. Dưới áo nghĩa thời gian, năm người lập tức chật vật.

Cùng lúc, quanh thân Lục Lâm Thiên có năm đạo linh hồn phân thân lướt đi, linh hồn lực mênh mông khuếch tán. Lập tức năm đạo linh hồn phân thân dùng phương vị huyền ảo, trực tiếp phân tán ra năm phía.

Năm phương vị không biết cố ý hay vô tình mà chặt đứt trận pháp hợp kích của ngũ sát, năm đạo linh hồn phân thân vừa vặn xuất hiện ở năm phương vị quan trọng của trận pháp, khiến cho ngũ sát không thể tương liên với nhau, không thể dẫn dắt uy lực.

- Toái Hồn sư tử hống.

Đồng thời, năm đạo linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên trong nháy mắt ngưng tụ ra một đạo hư ảnh hình người cực lớn lăng không trên bầu trời. Hư ảnh khổng lồ này ước chừng vài trăm thước, từng đạo uy áp linh hồn mênh mông lan tràn, khiến cho không gian chung quanh hư ảnh khổng lồ này nhanh chóng xuất hiện từng vết nứt không gian đen kịt.

Chương 3588: Dùng một địch năm 2

Rống.

Năm đạo hư ảnh không lồ vài trăm thước lập tức mở cái miệng rộng ra, thanh âm tựa như tiếng sư tử gầm. Năm tiếng gầm hội tụ tạo thành một cơn lốc bằng linh hồn, trực tiếp đánh văng gợn sóng trong không gian ra chung quanh. Sóng âm mạnh mẽ đánh nát không gian.

Sóng âm bằng linh hồn nhìn như vô hình, thế nhưng bên trong lại có một cỗ lực lượng cuồng bạo, cường hãn khuếch tán. Năng lượng linh hồn rít gào, thanh âm giống như tiếng sư tử vang vọng trong không gian khiến cho không gian nứt vỡ từng khúc.

Dưới cơn lốc bằng linh hồn cuồng bạo như vậy, linh hồn trong đầu mọi người cảm thấy đau đớn, giống như hồn anh cũng muốn vỡ nát, mấy ngàn đệ tử Thất Sát môn chung quanh lập tức kêu lên thê thảm. Dùng tu vi của Lục Lâm Thiên hiện tại, một khi thi triển Toái Hồn Sư Tư hống, dưới công kích bằng linh hồn như vậy, đám người có tu vi Hậu thiên, Phá Giới cảnh, Ngộ Chân cảnh làm sao có thể chống lại.

- Ah, cứu mạng.

- Ta không chịu được nữa.

Phụt.

Trong sát na ngắn ngủi, dưới quảng trường, một mảng lớn đệ tử Thất Sát môn, kể cả người có tu vi Phá Giới cảnh kêu lên thảm thiết, thất khiếu chảy máu, máu tươi phun ra. Tiếng kêu thêm thảm vang vọng, máu tươi không ngừng phun ra rồi vẫn lạc. Tiếng kêu thê thảm vang lên không ngừng, ngay cả người có tu vi Ngộ Chân cảnh cũng phun ra máu tươi, toàn lực chống lại, cả khuôn mặt đỏ bừng, khó có thể chống lại công kích linh hồn bằng sóng âm này.

Trong sát na này, gần ngàn đệ tử Thất Sát môn ở gần đó lập tức bị công kích linh hồn bằng sóng âm của Lục Lâm Thiên trực tiếp đánh thành huyết nhân, tuyệt đối không sống được, linh hồn nứt vỡ mà bỏ mạng.

Trong Thất Sát môn còn có không ít đệ tử bị trọng thương và bị thương nhẹ.

Dưới năm cỗ sóng âm bằng linh hồn, Ngũ Tài Diệt Không trận trực tiếp bị phá, ánh mắt ngũ sát cũng ngây dại, công kích linh hồn không có bất kỳ ai có bỏ qua được, không giống như người có thể miễn dịch với công kích linh hồn như Tiểu Long, loại người này tuyệt đối không thể tìm ra được.

- Đại Địa Vô Ảnh cước.

Bản thể Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng hành động, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo, thân ảnh xuất hiện giữa ngũ sát, từng đạo cước ấn nhanh chóng được đá ra, từng đạo cước ấn giống như bài sơn hải đảo phóng ra chung quanh.

Ầm ầm.

Từng đạo cước ấn mang theo tàn ảnh rơi vào trên người ngũ sát, mỗi một đạo cước ấn giống như thiên thạch đánh xuống, không gian hỗn loạn, mỗi một lần va chạm đều vang lên thanh âm bạo liệt, kình phong đáng sợ phô thiên cái địa lan tràn ra chung quanh.

Ầm ầm.

Thân thể ngũ sát giống như diều đứt dây từ trên không trung trực tiếp rơi xuống quảng trường, kình phong khủng bố khuếch tán, cả không gian chấn động, sóng gió nổi lên. Mặt đất trên quảng trường rung chuyển, ngũ sát đập vào quảng trường tạo thành vô số khe nứt.

Ngoài Thất Sát thành, trên Hỏa Ảnh Tật Phong thuyền, nghe thấy thanh âm giống như tiếng sư tử mơ hồ từ bên trong truyền ra, ánh mắt đám người Kim Viên, Viêm Hỏa lập tức nhìn về phía xa, khuôn mặt run run.

- Có phải chưởng môn bị mai phục hay không? Chúng ta phải đi vào trong đó mới được. Đám Thất Sát này cũng không phải là chính nhân quân tử gì.

Bạch Kinh Đường vội vàng nói, không ít đệ tử Phi Linh môn cũng bắt đầu kích động.

Kim Viên cũng rất muốn xông vào, thế nhưng trong lúc hai người đang định động thủ thì Phạm Thống vội vàng nói:

- Chưởng môn đã phân phó, chúng ta không thể hành động thiếu suy nghĩ. Dùng thực lực của chưởng môn bây giờ, Thất Sát môn cũng khó có thể làm gì được chưởng môn. Lại nói chưởng môn có áo nghĩa không gian, người muốn thoát thân cũng không thành vấn đề.

- Chúng ta cứ chờ một chút.

Nghe Phạm Thống nói, Kim Viên mới nhịn xuống không có nhúc nhích.

Phụt.

Trên quảng trường, ngũ sát rơi xuống, há mồm phun ra một ngụm máu tươi.

Diêu quang và bốn người còn lại trong ngũ sát gian nan đứng dậy, khi ánh mắt nhìn lên Lục Lâm Thiên đang thu hồi năm đạo linh hồn phân thân trên không trung, năm người há hốc mồm, trong mắt hiện lên vẻ kinh hãi. Đặc biệt là Diêu Quang, vết thương cũ chưa lành, lúc này lại bị tổn thương, hắn là người thê thảm nhất trong năm người.

Sắc mặt Thiên Xu vô cùng khó coi, trên quảng trường không ngừng vang lên tiếng kêu rên, không ít đệ tử Thất Sát môn toàn thân là vết máu, thất khiếu chảy máu. Vừa rồi có hơn ngàn đệ tử bỏ mạng vì linh hồn vỡ nát. Linh hồn bị trọng thương không ít, năm người ngũ sát trong một chiêu đã bị thua, thua ngay khi vừa mới bố trí

Ngũ Tài Diệt Không Trận.

- Ngũ Tài Diệt Không trận cũng không tồi a.

Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, miệng nở nụ cười lạnh lẽo.

Trên Thiên Linh lục này có ghi lại Ngũ Tài Diệt Không trận, bởi vậy Lục Lâm Thiên mới có thể phá vỡ được nó. Phá vỡ Ngũ Tài Diệt Không trận do ngũ sát mới tạo thành, ngũ sát không có cách nào được uy năng của Ngũ Tài Diệt Không trận tương trợ mà còn bị trói chân tói tay, bởi vậy mới bị Lục Lâm Thiên dùng một chiêu đánh bại.

Thiên Xu nhìn lên trên không trung, lần nữa nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt mơ hồ hiện lên hận ý, thế nhưng lại vẫn tươi cười nói:

- Thực lực của lục chưởng môn quả thực không phải bình thường, không ngờ lại biết Ngũ Tài Diệt Không trận, chỉ là vừa rồi Lục chưởng môn ra tay có chút hơi quá a. Hơn ngàn đệ tử Thất sát môn ta vẫn lạc, mấy ngàn người linh hồn bị thương, Lục chưởng môn có lẽ nên cho ta một chút công đạo a.

- Tai bay vạ gió, há có thể trách trời oán đất? Ta cũng không ra tay với bọn họ, chẳng lẽ Thiên Xu chưởng môn không hiểu rõ đạo lý đó hya sao? Ta nghĩ Thất Sát môn nên giao ra mười thành được rồi.

Lục Lâm Thiên nói.

- Đại ca.

Ngũ sát mang theo thân thể uể oải, khóe miệng tràn ra máu tươi đứng ở sau lưng Thiên Xu, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên tràn ngập sự cảnh giác và kiêng kỵ thật sâu.

Thiên Xu ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, cố nén sự tức giận trong lòng, miệng vẫn mỉm cười nói:

- Thực lực của Lục chưởng môn quả thực cường hãn, thật sự khiến cho ta bội phục tới cực điểm. Mười thành vốn nên giao cho Lục chưởng môn. Chỉ là tuy rằng ta là chưởng môn của Thất Sát môn, thế nhưng việc hổ thẹn này ta cũng không thể làm chủ. Mười thành không phải là bình thường, cần được nhị đệ ta đồng ý mới được. Nhị đệ gần đây có chút việc bạn, không thể phân tâm, bởi vậy mới đặc biệt dặn dò, nếu như Lục chưởng môn có thể phá NGũ Tài Diệt Không trận, nhất định đệ ấy sẽ gặp chưởng môn.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Thiên Xu ngừng một lát rồi nói:

- Cho nên mời Lục chưởng môn đi theo ta, sau khi gặp nhị đệ ta, đến lúc đó mười thành Thất Sát môn ta tuyệt đối sẽ giao cho Lục chưởng môn. Thiên xu ta tuyệt đối không nuốt lời.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nói:

- Dẫn đường đi.

Lục Lâm Thiên đồng ý dứt khoát như vậy khiến cho Thiên Xu lần nữa cảm thấy ngoài ý muốn. Lục Lâm Thiên này đúng là gan dạ hơn người, hắn nhìn ngũ sát, trong ánh mắt của năm người kia hiện tại cũng tràn ngập vẻ rung động.

Chương 3589: Thất Tinh Thiên Sát trận

Một lát sau, dưới ánh mắt kiêng kỵ của mấy ngàn đệ tử Thất Sát môn còn lại trên quảng trường, Lục Lâm Thiên theo Thiên Xu và ngũ sát rời đi. Lão nhị trong Thất sát không có mặt, Thiên Xu và DIêu Quang Lục Lâm Thiên đã biết rõ, từ tình huống vừa rồi có thể thấy được Lục Lâm Thiên cũng có thể phán đoán ra tên tuổi của bốn người còn lại.

Đại hán mặc áo xanh, tu vi Thông Thiên cảnh trung giai đỉnh phong, tu luyện áo nghĩa thuộc tính Mộc có lẽ là lão tam Thiên Cơ trong Thất Sát. Kẻ mặc áo trắng cũng là Thông Thiên cảnh trung giai đỉnh phong, tu luyện áo nghĩa thuộc tính Phong là lão tử Thiên Quyền. Người mặc trường bào màu lam, tu luyện áo nghĩa thuộc tính thủy là lão ngũ Ngọc Hành.

Lão lục là tu luyện giả thuộc tính Thổ, bộ dáng giống như bốn đến năm mươi tuổi, về phần lão thất Diêu Quang cũng xem như là người Lục Lâm Thiên quen thuộc nhất.

Quần sơn liên miên, trong một hạp cốc trên dốc đứng, rêu xam um tùm, Thiên Xu đánh ra thủ ấn, một thạch bích bóng loáng hiện lên, đột nhiên một cửa vào giống như vòng xoáy xuất hiện trước mắt Lục Lâm Thiên:

Thiên Xu thu thủ ấn lại, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lục chưởng môn, đây chính là mật địa của Thất Sát môn ta, năng lượng thiên địa bên trong so với bên ngoài nồng đậm hơn không ít, tuy rằng kém thế giới bên ngoài, thế nhưng trong Thị Hoang thế giới này cũng coi như không tệ. Nơi này chưa từng có người ngoài biết được. Nhị đệ của ta hiện tại đang bế quan trong này, mời Lục chưởng môn.

Dứt lời, Thiên Xu lập tức vươn tay ra vẻ mời, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên, cũng không đoán được Lục Lâm Thiên có đi vào hay không. Dù sao dưới tình huống bình thường mà nói, không có ai sẽ một mình tiến vào mật địa như vậy. Vạn nhất có mai phục thì chính là cá trong chậu, mặc cho người chém giết, cho nên lúc này trong lòng Thiên Xu vô cùng hồi hộp.

Lục Lâm Thiên nhìn cửa động không gian, trong mắt lén lút hiện lên chút chấn động, sau đó tiếp tục mỉm cười nói:

- Mật địa Thất Sát môn còn chưa có ai biết qua, ta cũng muốn mở mang tầm mắt một phen.

Nói xong Lục Lâm Thiên chắp tay mà đứng, thân ảnh xẹt qua không gian, không quay đầu lại mà tiến vào cửa vào trong không gian.

Ánh mắt Thiên Xu và ngũ sát bên người biến đổi, âm thầm cảm thán không thôi. Cam đảm như vậy, không phải là người lỗ mang thì tất là người sáng suốt hơn người, mà Lục Lâm Thiên này tuyệt đối không phải là người lỗ mang.

Ánh mắt có chút chấn động, sáu người Thiên Xu nhìn nhau, giống như có chung nhận định, sáu người lập tức tiến vào bên trong, ngũ sát đều bị thương, mà Diêu Quang là người thê thảm nhất trong ngũ sát.

Trong không gian mật địa của Thất Sát môn, chim hót hoa nở, năng lượng thiên địa cực kỳ nồng đậm, từng dãy núi liên miên, khắp nơi một mảnh xanh biếc, còn có một dòng sông nhỏ dài chảy qua chân núi.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên vừa mới đặt chân xuống mật địa, đám người Thiên Xu cũng lập tức xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên âm thầm dùng tâm thần dò xét không gian, trong mắt hiện lên vẻ ngưng trọng. Trong không gian này không ngờ lại có đại trận tồn tại.

Lục Lâm Thiên cũng không có đoán sai, đồn rằng trong Thất Sát, lão đại Thiên Xu và lão nhị Thiên Tuyền đều là tu luyện giả áo nghĩa linh hồn, lão đại tinh thông luyện đan và khôi lỗi, lão Nhị tinh thông trận pháp cùng với không ít thủ đoạn kỳ lạ, huyền ảo. Khi ở trên quảng trường Thất Sát môn Lục Lâm Thiên cũng đã cảm nhận được dấu vết của đại trận.

- Trong này có một ít thủ đoạn nhỏ do lão Nhị bố trí, nghe nói Lục chưởng môn dường như cũng tinh thông trận pháp, một chút thủ đoạn nhỏ ấy có lẽ không lọt vào trong mắt Lục chưởng môn a.

Dường như biết rõ Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được sự tồn tại của trận pháp trong mật địa, Thiên Xu lập tức đánh tan sự lo lắng trong lòng của Lục Lâm Thiên.

- Ta chỉ hiểu sơ sơ về trận pháp mà thôi, trận pháp nơi này sợ rằng không đơn giản a.

Lục Lâm Thiên nói, đối với trận pháp tự nhiên Lục Lâm Thiên có chút đề phòng, cũng không dám khinh thường. Cho dù lúc này trong Thiên Trụ giới còn có Diệu Thủ Mạc Không Mạc Kình Thiên tinh thông trận pháp, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không dám chủ quan.

- Lục chưởng môn khiêm tốn rồi.

Thiên Xu nói xong, nhìn về phía trước nói:

- Nhị đệ, Lục chưởng môn đã tới, Nhị đệ còn không mau ra đón khách.

- Đã sớm nghe thấy đại danh của Lục chưởng môn, hôm nay rốt cuộc ta cũng được tận mắt gặp mặt.

Vào lúc này, ở trong một sơn mạch xanh biếc xa xa đột nhiên có một đạo thanh âm vang vọng. Thanh âm vừa dứt, một đạo thân ảnh giống như thiểm điện xuất hiện ở phía trước.

Thân ảnh người này xuất hiện, một cỗ linh hồn chấn động nhàn nhạt khuếch tán, cả không gian tự nhiên run lên. Người này cũng là một đại hán, thân thể cực kỳ mập mạp, trình độ mập mạng khiến cho Lục Lâm Thiên nhìn phải há hốc mồm. Quả thực béo đến mức giống như một viên thịt, so với Bàn Sấu hòa thượng còn béo hơn nhiều. Khuôn mặt rất tròn, con mắt ở trong thịt, nếu như không nhìn kỹ mà nói, khó có thể nhìn thấy mắt người này.

- Tu luyện giả áo nghĩa linh hồn, Thông Thiên cảnh cao giai đỉnh phong.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, trong tâm thần của hắn, hắn phát hiện ra tu vi khí tức của người này tuyệt đối đã đạt tới Thông Thiên cảnh cao giai đỉnh phong.

Đại hán mập mạp này có bộ tóc rất dài, lại còn có chút mất trật tự, rối tung, y phục cũng vậy. Người này nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó lại nhìn đám người Khai Dương, Ngọc Hành, Thiên Quyền kinh ngạc nói:

- Lão Tam, lão Tứ, Ngũ Tài Diệt Không trận của các ngươi mà cũng không chiếm được chút tiện nghi nào hay sao?

- Không, một chiêu đã thua, hai chiêu đã bị trọng thương.

Lão Tam Thiên Cơ nói.

Nghe vậy đại hán mập mạp lập tức nhìn Lục Lâm Thiên, tinh quang trong mắt bắn ra, nói:

- Không ngờ tu vi của Lục chưởng môn lại tới tình trạng như vậy, ta cũng muốn biết một chút thực lực của Lục chưởng môn, không bằng Lục chưởng môn lại thử Thất Tinh Thiên Sát trận của bảy huynh đệ chúng ta một chút a.

Dứt lời, đại hán mập mạp nhìn Thiên Xu nói:

- Đại ca, ý tứ cua huynh ra sao?

Thiên Xu vẫn luôn mỉm cười, nói:

- Ta cũng có ý này, vừa rồi nhìn thấy Lục chưởng môn phá Ngũ Tài Diệt Không trận, trong lòng cũng có chút ngứa ngáy, cũng mong Lục chưởng môn thỉnh giáo một hai.

- Ha ha, Thất Sát môn định xa luân chiến sao?

Lục Lâm Thiên nghe vậy khẽ nhíu mày, tiến vào trong mật địa này Lục Lâm Thiên đã biết ThấT Sát môn sẽ không đơn giản giao cho hắn mười thành như vậy. Xem ra đám người Thất Sát môn này đã có dự định từ trước, mà trước khi tới đây đám người Bạch Kinh Đường, Viêm Hỏa đã từng cố ý nói cho hắn. Thất Sát này dựa vào trận pháp mà nổi danh, ở trong Thị Hoang thế giới này coi như là mấy cường giả trong thế lực nhất lưu cũng khó có thể làm gì được Thất Sát.

- Lục chưởng môn hiểu lầm rồi, bảy huynh đệ chúng ta chi thuần túy xin Lục chưởng môn thỉnh giáo mà thôi. Mặc kệ thắng thua, cuối cùng mười thành sẽ giao cho Lục chưởng môn.

Thiên Xu vẫn mỉm cười nói.

- Vậy thì mời Lục chưởng môn thỉnh giáo a.

Thiên Xu còn chưa nói xong, Thiên Tuyền mập mạp đã nhịn không được mà lên tiếng:

- Bố trí Thất Tinh Thiên Sát trận.

Chương 3590: "vượt sóng gió"

Sưu Sưu.

Thất Sát đồng thời nhảy ra, bảy người bắn ra bảy phía, dùng tốc độ nhanh như thiểm điện tạo thành một trận pháp giống như Thất tinh bắc đẩu. Dùng Thiên Xu làm đầu, DIêu Quang làm đuôi, nguyên lực trong cơ thể tuôn ra, các loại áo nghĩa tàn ngập, bảy người tương liên, cả không trung ầm ầm vang vọng, hội tụ tạo thành một cỗ khí tức sát phạt, phô thiên cái địa lan tràn ra chung quanh.

Ầm ầm.

Cả không trung run lên, thất sát đều tự mình đánh ra thủ ấn huyền ảo, áo nghĩa và quang mang thuộc tính tương liên, quanh thân bảy người lập tức có quang mang chói mắt ngưng tụ. Quang mang ngưng tụ, bành trướng thành bảy đạo đao mang lớn trên vài trăm thước.

Bảy đạo đao mang bằng năng lượng mang theo quang mang sáu loại áo nghĩ phóng ra. Có hai thanh đại đao bằng linh hồn, năng lượng linh hồn tàn sát bừa bãi chung quanh, trong lúc mơ hồ khong gian run chuyển, chung quanh đại đao bằng hỏa diễm nóng bong vô cùng, hỏa diễm bốc lên, không gian chung quanh đại đao bằng băng đóng băng lại, không gian chung quanh đại đao bằng thuộc tính thổ nặng nề không ngớt. Chung quanh đại đao bằng thuộc tính Phong gió thổi mạnh không ngừng, cuồng phong rít gào, quang mang chung quanh đại đao thuộc tính Mộc đại thịnh, sinh cơ ảm đạm, thôn phệ tất cả sinh cơ chung quanh..

Sau khi ngưng tụ ra bảy thanh đại đao bằng năng lượng, ánh mắt Thất sát lạnh lẽo, uy năng trên người kéo lên mấy lần, cả không gian tràn ngập khí tức sắc bén, uy áp mênh mông bao phủ cả không gina, quang mang bao phủ chung quanh bảy thanh đại đao, vết nứt không gian đen kịt xuất hiện.

- Uy năng thật mạnh, Thất Tinh Thiên Sát trận này đủ để đối kháng của Đại Đạo cảnh sơ giai a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chính thức ngưng trọng, cảm nhận khí tức sát phạt trên không trung, Thất Tinh Thiên Sát trận này quả thực có chỗ bất phàm, thất sát này liên thủ khiến cho uy năng lúc này có thể chống lại người có tu vi Đại Đạo cảnh sơ giai.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, Lục Lâm Thiên ở giữa không có bao nhiêu thời gian trì hoãn, bảy thanh đại đao bằng năng lượng cùng với thân thể Thất sát nhanh như thiểm điện phóng về phía trước giống như sấm sét phóng thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Bảy thanh đại đao mang theo khí tức sắc bén, tạo thành một tấm lưới lớn bằng đao mang cùng với các loại năng lượng áo nghĩa lập tức bao phủ lấy Lục Lâm Thiên.

- Thời gian tɧác ɭoạи.

Lực lượng thời gian của Lục Lâm Thiên lan tràn ra, Thanh Linh Khải Giáp hình thái thứ nhất xuất hiện, khi bảy đạo đao mang mang theo khí tức sát phạt chém nát hư không chung quanh thì thân thể hắn đã quỷ dị biến mất tại chỗ.

Sưu Sưu.

Bảy đạo đao mang sắc bén lạnh lẽo mất đi mục tiêu, thế như dường như lại phát hiện ra mục tiêu cho nên lần nữa lao thẳng tới. Không gian bị xé rách tạo thành từng vết nứt đen kịt, đao mang tràn ngập không gian, trong một vết nứt không gian đen kịt, thân ảnh Lục Lâm Thiên như quỷ mị phá không mà ra.

- Thất Tinh Thiên Sát trận dùng Bắc Đẩu thất tinh làm thế trận, sát phạt lạnh lẽo, uy năng tăng vọt, quả thực cường hãn.

Lần nữa phát không mà ra, Lục Lâm Thiên đạp chân mà đứng trên không trung, ánh mắt rất là ngưng trọng. Nếu không phải hắn có áo nghĩa thời gian và không gian, muốn đối phó với Thất Tinh Thiên Sát trận này cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Ngao.

Dứt lời, long lân bao phủ cánh tay, một đoàn quang mang huyết sắc mang theo tiếng long ngâm xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên. Huyết Lục hiển hiện, quang mang lan tràn, dưới quang mang huyết sắc, bí văn quanh quẩn, thân đao hơi vểnh, hoàn mỹ động lòng người, sát khí tràn ngập không trung khiến cho mọi người nhìn vào tim không khỏi đập nhanh.

Sưu Sưu.

Bảy người lần nữa lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Bảy đạo đao mang bằng năng lượng thuộc tính phá không mà ra, lần nữa chém thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Dưới sáu loại năng lượng áo nghĩa, không gian vặn vẹo, uy năng tràn ngập thiên địa.

- Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ.

Lục Lâm Thiên vung tay lên, trong sát na, nguyên lực thuộc tính thủy bàng bạc phô thiên cái địa tuôn ra, Lao ngục thời không bằng năng lượng thuộc tính thổ xuất hiện, không gian run rẩy giống như cả chín tầng trời run rẩy, uy năng đã kéo lên tình trạng ngút trời.

Chỉ chốc lát cả không gian giống như cứng lại, bảy đạo đao mang bằng năng lượng áo nghĩa do Thất sát chém ra lao vào trong không gian này tực tiếp bị ngăn cản, không gian run rẩy không ngừng, đao mang sau đó từ từ phai nhạt.

Cả không gian mất trọng lượng, bên trong xen lẫn một cỗ linh hồn lực mênh mông, lực lượng không gian, lực lượng thời gian cùng với các loại áo nghĩa khác áp chế xuống. Lao ngục thời không nhanh chóng lan tràn ra chung quanh, cả không gian dưới năng lượng đáng sợ như vậy bắt đầu vặn vẹo, bảy đạo đao mang do Thất sát ngưng tụ giống như bị lực vạn quân hung hăng áp chế, bị ảnh hưởng không ít.

Lao ngục thời không thuộc tính Thổ của Lục Lâm Thiên làm ảnh hưởng tới bảy người, thế nhưng Thất Tinh Thiên Sát trận có thể làm ảnh hưởng tới Lục Lâm Thiên.

- Thất Tinh Thiên Sát, sát phạt tất cả.

Thất sát hét lớn, thủ ấn lần nữa đánh xuống, uy năng trong đao mang bằng năng lượng áo nghĩa giống như đột nhiên lần nữa tăng mạnh, thoát khỏi sự khống chế của Lục Lâm Thiên. Chung quanh Thất Tinh Thiên Sát trận của bảy người cũng tự thành không gina, giống như không có chút nào dưới Lao ngục thời không thuộc tính thổ của Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Quang mang tên bảy đạo đao mang đại thịnh, mang theo khí tức sát phạt đột nhiên bộc phát giống như lũ quét. Đao mang mang theo khí tức sát phạt phô thiên cái địa cùng với tiếng rít chói tai lần nữa phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Ngao.

Huyết Lục nắm trong tay, tiếng đao minh giống như long ngâm vang vọng, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thân thể kéo dài q ua không gian, cả không gian tràn ngập kim quang rực rỡ, gió nổi mây phun, khí tức sắc bén, lạnh lẽo cũng lan tràn ra toàn bộ thiên địa.

- Duệ Kim hồn đao.

Mắt nhìn bảy đạo đao mang bằng năng lượng áo nghĩa đánh tới, Huyết Lục trong tay Lục Lâm Thiên khống chế năng lượng thuộc tính Kim trong thiên địa, trong sát na bổ ra một đao. Đao mang mang theo đường vòng cung huyền ảo, khí tức sắc bén lạnh lẽo xẹt qua không trung. Bên trong ẩn chứa linh hồn lực không chỗ nào không có, năng lượng mênh mông đè nén không gian khiến cho cả không gian run rẩy giống như sắp sụp đổ. Khí tức sắc bén lạnh lẽo, phô thiên cái địa trút xuống không trung.

- Hậu Thổ Hồn đao.

- Nộ Hỏa Hồn đao.

- Hàn Băng Hồn đao.

- Quỷ Mộc Hồn đao.

Từng tiếng quát nhẹ từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra, Huyết Lục bổ ra từng đạo đao mang về phía trước.

Sưu Sưu Sưu Sưu.

Từng đạo đao mang cắt vỡ vết nứt đen kịt trong không gina, cơ hồ tất cả đao mang va chạm vào một chỗ, không gian cực lớn đột nhiên điên cuồng vặn vẹo, cả không gian tràn ngập đao mang màu vàng phô thiên cái địa.

Thất Tinh Thiên Sát trận của Thất sát cũng tuyệt đối cường hãn vô cùng, Lục Lâm Thiên xuất ra Huyết Lục, tăng thêm áo nghĩa thời gian và không gian, cùng với đan điền khổng lồ và các loại áo nghĩa khác, thế nhưng cũng chi miễn cưỡng bảo vệ mình, đồng thời còn rơi vào thế hạ phong. Càng ngày càng chật vật, dù sao đối phương cũng có bảy ngươi mà Lục Lâm Thiên chỉ có một mình mà thôi.

Chương 3599 Thất Tinh Thiên Sát 1

Chương 3591: Khiến nỗi đau kéo dài lâu hơn

Công kích của Thất sát ngày càng lạnh lẽo, Lục Lâm Thiên càng ngày càng chạt vật. Dù sao tu vi của hắn chỉ là Thông Thiên cảnh sơ giia, nếu như lúc này tu vi của hắn là Thông Thiên cảnh trung giai mà nói, Lục Lâm Thiên có thể nắm chắc tu thập Thất Tinh Thiên Sát trận mà Thất sát liên thủ tạo ra.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên đã thực sự cảm nhận được sự lợi hại của Thất Tinh Thiên Sát trận, khó trách không ít cường giả trong Thị Hoang thế giới đều cực kỳ kiêng kỵ Thất sát này. Dựa vào Thất Tinh Thiên Sát trận này, quả thực người có tu vi Đại Đạo cảnh sơ giai bình thường cũng không có cách nào làm gì được Thất sát.

Lúc này Lục Lâm Thiên rung động, Thất sát còn rung động hơn hắn nhiều. Rõ ràng Lục Lâm Thiên chỉ có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai, thế nhưng thực lực hơn hẳn Thông Thiên cảnh sơ giai bình thường, căn ban không thể so sánh.

Nếu như Thông Thiên cảnh sơ giai bình thường so với Lục Lâm Thiên mà nói, quả thực là gặp dân chơi, Thất sát hiểu rất rõ uy lực của Thất Tinh Thiên Sát trận, coi như là đối mặt với Đại Đạo cảnh sơ giai, dựa vào Thất Tinh Thiên Sát trận này, bảy huynh đệ bọn hắn tuyệt đối sẽ không bị thua. Thế nhưng lúc này bảy huynh đệ bọn họ chỉ hơi chiếm chút thượng phong mà thôi, muốn làm gì được Lục Lâm Thiên căn bản là chuyện không có khả năng.

Dùng tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai lại có thể chống lại trận pháp Thất Tinh Thiên Sát trận hợp kích của bảy huynh đệ bọn họ, chuyện này khiến cho Thất sát vô cùng kinh ngạc. Nhìn thấy Lục Lâm Thiên thi triển ra vô số áo nghĩa cnafg khiến cho Thất sát khïếp sợ không thôi.

- Thất Tinh Thiên Sát trận quả nhiên lợi hại, tại hạ cam bái hạ phong.

Tay Lục Lâm Thiên lần nữa đánh ra một đạo Quỷ Mộc Hồn đao, thân thể trực tiếp lui về phía sau. Cũng không muốn tiếp tục ra tay, từ trong công kích của đối phương, Lục Lâm Thiên cũng không nhận ra được đám người Thất sát này chỉ luận bàn với hắn.

Lao ngục thời không thuộc tính Thổ bao phủ chung quanh thân thể, tăng thêm áo nghĩa thời gian và không gian, Lục Lâm Thiên muốn thoát thân cũng không phải là việc khó, cho nên thân thể hắn nhanh chóng lui lại.

Chỉ tiếc Thất sát lại không muốn dừng tay, bảy người tạo thành trận pháp hợp kích, lần nữa lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Một cỗ khí thế sát phạt lan tràn, rõ ràng muốn đem Lục Lâm Thiên đánh chết.

- Thất sát, xem ra mục tiêu chính thức của các ngươi là giết chết ta a. Xem ra ta đã mắc lừa.

Lục Lâm Thiên mở miệng, Huyết Lục trong tay lại không có nhàn rỗi mà đánh ra từng đạo đao mang. Hung hăng giao phong với bảy đạo quang mang bằng năng lượng áo nghĩa do Thất sát ngưng tụ ra.

Sưu Sưu.

Đao mang phô thiên cái địa bắn ra, cắt nát không gian tạo thành từng vết nứt đen kịt. Vết nứt không gian nhanh chóng lan tràn rồi va chạm vào nhau. Tất cả không gian hóa thành mảnh vỡ, hỗn loạn vô cùng.

Đứng đầu Thất Tinh Thiên Sát trận, trong áo nghĩa linh hồn, khuôn mặt luôn tươi cười của Thiên Xu rốt cuộc cũng thu liễm, sát ý trong mắt bắn ra, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi quả thực rất gan dạ, nếu như là bình thường bảy huynh đệ chúng ta tuyệt đối sẽ không muốn đối phó với ngươi. Chỉ tiếc lần này ngươi không thể không chết, bảy huynh đệ ta chưa bao giờ làm chuyện thất hứa, thế nhưng lần này quả thực bất đắc dĩ. Thế nhưng ngươi yên tâm, nể mặt ngươi Thất Sát môn ta tuyệt đối không động tới Phi Linh môn của ngươi.

Sưu Sưu.

Thiên Xu nói xong, bảy đạo đao mang lần nữa dùng xu thế huyền ảo đánh ra khắp nơi, trực tiếp bao phủ về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đành phải huy vũ Huyết Lục đánh ra từng đạo đao mang nghênh tiếng, đao mang giao phong, cả không gian bị phá hủy. Quang mang huyết sắc chói mắt cùng với quang mang các loại năng lượng áo nghĩa từ trên không trung bắn tứ tung. Kình phong khủng bố tới mức tận cùng hóa thành cơn lốc từ trong không gian bị nghiền nát lan tràn ra chung quanh.

- Chẳng lẽ Thất sát các ngươi cho rằng có thể đánh chết được ta hay sao?

Lục Lâm Thiên hoàn toàn không cảm thấy ngoài ý muốn, Thất sát từng bước đưa hắn tới đây, ngũ sát trên quảng trường chỉ là thăm dò mà thôi. Mà vào không gian trong mật địa này mới chính thức muốn đánh chết hắn. Trong lòng Lục Lâm Thiên biết hết, chỉ là hắn muốn nhìn xem cuối cùng Thất sát này có thực lực gì đánh chết mình hay không mà thôi.

Không vào hang cọp sao bắt được cọp con, Thất sát muốn đánh chết hắn, Lục Lâm Thiên làm sao không có ý định của mình cơ chứ. Không nói tới át chủ bài trên người, trong Thiên Trụ giới còn có Diệu Thủ Mạc Không Mạc Kình Thiên a. Huống chi bản thân hắn còn có lực lượng khác, bằng không tại sao Lục Lâm Thiên lại một mình xông vào. Lục Lâm Thiên cũng không ngốc, đồng thời hắn tuyệt đối không tự đại.

- Ta biết ngươi có áo nghĩa thời gian và không gian. Nếu như ở bên ngoài nguôi muốn chạy trốn, dùng thực lực của ngươi bây giờ bảy huynh đệ chúng ta quả thực không có cách nào làm gì được ngươi. Chỉ tiếc lá gan của ngươi quá lớn, khó tránh khỏi tự đại, một khi tới mật địa này ngươi căn bản không trốn thoát được, cho nên khó tránh khỏi cái chết.

Thiên Xu mở miệng nói, Thất sát cũng không dừng công kích, từng đạo công kích sắc bén đều bổ về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên dựa vào Lao ngục thời không cùng với áo nghĩa không gian, thời gian, tung hoành trong Thất Tinh Thiên Sát trận của bảy người, trong đôi mắt đen kịt có hàn mang bắn ra, trầm giọng nói:

- Chỉ bằng vào bảy người các ngươi muốn đánh chết ta dường như là chuyện không có khả năng. Ngũ sát bị thương, sợ rằng Thất Tinh Thiên Sát trận này các ngươi cũng không duy trì được lâu. Trong mật cảnh này có lẽ bố trí Lục Hợp Thất Tinh trận. Thế nhưng nếu như ta suy đoán không sai, muốn làm được thì tất cả các ngươi phải cùng mở trận pháp, uy lực có lẽ không kém Thất Tinh Thiên Sát trận của các ngươi bao nhiêu, xem ra các ngươi căn bản không giết được ta. Ta không chết, bảy người các ngươi sẽ rất thê thảm.

Lục Lâm Thiên dứt lời, trong mắt rốt cuộc cũng hiện lên sát ý, hàn ý lạnh lẽo từ quanh thân lan tràn ra. Lục Lâm Thiên đã sớm biết Thất sát này sẽ không đơn giản giao cho hắn mười thành như vậy. Giờ phút này rốt cuộc Lục Lâm Thiên đã động sát ý, không vào hang cọp sao bắt được cọp con, nương theo át chủ bài trên người, Lục Lâm Thiên mới dám một mình đi vào trong THất Sát môn.

Cảm nhận sát ý trên người Lục Lâm Thiên, thân thể Thất sát thoáng đình trệ, cỗ sát khí này khiến cho trong lòng bọn họ tự dưng run sợ.

- Lục Lâm Thiên, không thể không nói ngươi quả thực là nhân tài, bảy huynh đệ ta vốn không muốn làm khó dễ ngươi. Nếu như để cho ta lựa chọn, hơn phân nửa ta sẽ làm thân với ngươi một chút, sớm muộn gì ngươi cũng không phải là vật trong ao. Chỉ tiếc có người muốn ngươi chết, cho nên ngày hôm nay ngươi không thể không chết. Đừng trách bảy huynh đệ chúng ta, sau khi ngươi chết, Thiên Xu ta kính trọng ngươi, nhất định sẽ không làm khó Phi Linh môn ngươi.

Chương 3592: Gặp lại hai người quen

Thiên Xu nheo mắt nói, thanh âm vừa dứt, thân thể Thất sát vòng qua vòng lại, bảy người tiếp tục đứng theo phương vị của Thất Tinh Thiên Sát trận, giống như bảy thanh đại đao bằng năng lượng áo nghĩa lăng không đứng đó, khí tức sát phạt lạnh lẽo, uy năng khiến cho cả thiên địa run run.

- Ai muốn ta chết? Chẳng lẽ các ngươi bị người khác sau lưng sai khiến?

Toàn thân Lục Lâm Thiên được lân phiến màu vàng bao phủ, tay cầm Huyết Lục, sau lưng gió nổi mây phun, kim quang rực rỡ, khí tức sắc bén mà lạnh lẽo. Nghe thấy lời nói của Thiên Xu, trong lòng Lục Lâm Thiên càng thêm ngưng trọng.

Nhìn khí thế toàn htana Lục Lâm Thiên, ánh mắt Thất Sát đều ngưng trọng không thôi, bảy người thật không ngờ thực lực của Lục Lâm Thiên lại cường hãn tới tình trạng như vậy. Đặc biệt là Thiên Xu, so với trong tin tức mà hắn nhận được hoàn toàn không giống.

Mắt nhìn Lục Lâm Thiên, trong chủ vị của ThấT Tinh Thiên Sát trận, Thiên Xu ngẩng đầu nhìn lên trên không trung rồi hét lớn:

- Dạ Xoa cung phụng, mời người ra tay giúp chúng ta đánh chết Lục Lâm Thiên này.

- Rốt cuộc cũng đi ra rồi sao?

Lục Lâm Thiên nhìn lên không trung, hắn đã sớm cảm giác được trong mật địa này còn có khí tức tồn tại, còn không chỉ có một người, bằng không hắn cũng không có hạ sát thủ.

- Ài, chúng ta lại gặp mặt.

Phía xa xa trên không trung, một đạo thanh âm giống như u hồn vang vọng. Lập tức có hai đạo thân ảnh chớp động, đột nhiên xuất hiện trên không trung, một nam một nữ, nữ khuôn mặt tái nhợt, xám như tro tàn, có một vết sẹo dài kéo dài trên mặt khiến cho người ta nhìn vào không khỏi cảm thấy sợ hãi. Hai mắt đen kịt nhìn qua giống như là máu tươi, vô cùng quỷ dị.

Bên người nữ nhân khủng bố này còn có một người thanh niên bộ dáng chừng hai chục tuổi, thế nhưng thân thể lại giống như tiểu đồng, thân thể cũng giống như trẻ con. Ánh mắt vô thần lại thanh tịnh, sáng ngời, đôi mắt đen kịt giống như ngôi sao sáng nhất trong màn đêm, khí tức suy yếu, giống như bị bệnh lâu ngày.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người này, ánh mắt nhảy lên, không ngờ hai người này tới Thất Sát môn, khó trách Thất sát của Thất Sát môn lại cho rằng có thể đánh chết được hắn, nếu như dưới tình huống bình thường, bản thân hắn chắc chắc phải chết không thể nghi ngờ.

Nhìn qua hai người, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, sau khi đảo qua trên người tiểu đồng dị dạng kia, ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi chấn động, lập tức nhìn nữ nhân kinh khủng kia rồi nói:

- Thì ra là ngươi, Âm Minh Dạ Xoa.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên nhận ra Âm Minh Dạ Xoa, Âm Minh Dạ Xoa cũng nhận ra Lục Lâm Thiên, bảy người Thất sát đều cảm thấy ngoài ý muốn.

- Mẫu thân, người này khó đối phó.

Thanh niên dị dạng kia nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi lập tức nói với Âm Minh Dạ Xoa:

＝ Trận pháp kia không trói buộc được người này, thực lực của người này dường như so với lần trước còn mạnh hơn.

Âm Minh Dạ Xoa khẽ vỗ bả vai thanh niên dị dạng này rồi nói:

- Thái A, ngươi lui ra xa một chút, chuyện chúng ta đã đáp ứng đương nhiên phải làm.

Thanh niên dị dạng nghe vậy khẽ gật đầu, lại liếc về phía Lục Lâm Thiên, dường như muốn nói gì đó, thế nhưng lại không mở miệng nói tiếp mà trực tiếp lui sang một bên. Bản thân thanh niên dị dạng này dường như cũng có thực lực cấp độ Hậu Thiên, tương đương với Đế giả nhất trọng trên đại lục Linh Vũ.

- Tiểu oa nhi thi triển độc công bên cạnh ngươi đâu rồi? Nếu như có nàng ta có mặt, có lẽ hôm nay Thất Sát môn không có cách nào làm gì được ngươi. Thế nhưng hôm nay tiểu oa nhi kia không có mặt, sợ rằng ngươi sẽ chết.

Âm Minh Dạ Xoa nhìn Lục Lâm Thiên, tâm thần dò xét ra bốn phía, không có khí tức của Ma Linh yêu nữ lúc này nàng mới yên tâm.

- Nàng đang bế quan, cho nên ta chỉ có thể tự mình tới. Âm Minh Dạ Xoa, sao ngươi lại ở Thất Sát môn?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, hắn thật không ngờ con át chủ bài mà Thất Sát môn sắp xếp đối phó với hắn lại là nữ nhân khủng bố như Âm Minh Dạ Xoa này. Từ trong miệng Ma Linh yêu nữ Lục Lâm Thiên biết rõ Âm Minh Dạ Xoa này là nhân vật cực kỳ khó dây vào, lúc trước mặt cũng đã tận mắt nhìn thấy thực lực của nữ nhân này.

Âm Minh Dạ Xoa nhìn Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt hõm sâu dường như có máu tươi tùy thời chảy ra, miệng nói:

- Tiểu tử nhà ngươi cũng có chút bổn sự, dù sao ngươi cũng sắp chết. Nói cho ngươi cũng không sao cả. Thất Sát môn có thể duy trì tính mạng cho Thái A con ta, cho nên ta ở lại Thất Sát môn.

Lục Lâm Thiên nghe vậy ánh mắt lần nữa đảo qua thanh niên dị dạng, nói:

- Nhi tử của ngươi bị làm sao vậy?

- Lục Lâm Thiên, Dạ Xoa đại nhân hiện tại là cung phụng của Thất Sát môn ta, có Dạ Xoa đại nhân và chúng ta liên thủ, ngày hôm nay ngươi nhất định sẽ chết.

Thiên Xu nhìn thấy Âm Minh Dạ Xoa và Lục Lâm Thiên nói chuyện với nhau, dường như hắn không muốn Lục Lâm Thiên và Âm Minh Dạ Xoa nói chuyện quá nhiều cho nên mới lên tiếng, dứt lời, khí thế trên người lan tràn, định lần nữa động thủ.

- Lục Lâm Thiên, hôm nay không có nữ oa nhi kia, không ai có thể cứu được ngươi nữa.

Âm Minh Dạ Xoa hành động đầu tiên, thân thể gầy gò giống như que củi lóe lên, lập tức xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Bàn tay khô héo da bọc xương duỗi ra, một đạo trảo ấn được ngưng tụ mang theo khí tức âm hàn ngập trời, trực tiếp phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Đối mặt với đạo trảo ấn của Âm Minh Dạ Xoa này Lục Lâm Thiên lại không có ý tứ tránh né, ngược lại khóe miệng còn nở nụ cười lạnh lẽo. Bàn tay run lên, một vật giống như nhẫn trữ vật lơ lửng, một cỗ khí tức khiến cho thời không tɧác ⌊oạи lan tràn, gợn sóng nhộn nhạo, một đạo thân ảnh nhanh như thiểm điện xuất hiện trước trảo ấn của Âm MInh Dạ Xoa.

- Không ngờ đường đường là Âm Minh Dạ Xoa lại tới Thị Hoang thế giới, nghe nói Âm Minh Dạ Xoa ngươi lĩnh ngộ áo nghĩa âm minh, áo nghĩa này vô cùng quỷ dị, ta cũng muốn thử một chút.

Đạo thân ảnh này có mái tóc dài xõa tới vai, hai mắt sáng, thân thể đáp xuống, trường bào màu xám run lên, một vết nứt không gian đen kịt lập tức lan tràn ra chung quanh.

Sưu Sưu.

Vết nứt không gian đen kịt lan tràn ra trên không trung, chấn nát đạo trảo ấn của Âm Minh Dạ Xoa.

Ánh mắt khủng bố của Âm Minh Dạ Xoa lập tức biến sắc, thanh âm giống như u hồn vang vọng:

- Ngươi là người phương nào?

- Kẻ bất tài này thường được người ta gọi mà DIệu Thủ Mạc

Không Mạc Kình Thiên.

Người vừa mới xuất hện đạp không mà đứng, khí độ bất phàm, miệng mỉm cười nhìn qua Âm Minh Dạ Xoa, không có bị khuôn mặt khủng bố của nàng ta dọa sợ. Đây chính là Diệu Thủ Mạc Không Mạc Kình Thiên luôn ở trong Thiên Trụ giới.

Mà vừa rồi tâm thần Lục Lâm Thiên đã thông tri cho Mạc Kình Thiên biết chuyện xảy ra bên ngoài, cho nên đối với chuyện bên ngoài, trong lòng Mạc Kình Thiên đã biết.

- Diệu Thủ Mạc Không Mạc Kình Thiên?

Âm Minh Dạ Xoa dường như đang suy nghĩ gì đó, người này dường như nàng đã nghe qua, thế nhưng lại không quá quen thuộc. Bình thường nàng cũng không ra ngoài nhiều, nếu không phải lúc trước đại chiến một hồi, người biết rõ Âm Minh Dạ Xoa nàng sợ rằng cũng không có mấy.

Chương 3593: Vận dụng Long Hồn Kiếm giáp 1

Thanh niên dị dạng kia giờ phút này đi tới bên người Âm Minh Dạ Xoa, nhíu mày nói:

- Mẫu thân, người này là người của Phong Vân sơn, nữ nhân dùng độc công khi trước, nếu như hài nhi suy đoán không sai có lẽ nhất định là Ma Linh yêu nữ.

- Người Phong Vân sơn? Các ngươi là người Phong Vân sơn?

Nghe thấy ba chữ Phong Vân sơn, rốt cuộc Âm Minh Dạ Xoa cũng đã nhớ ra, ánh mắt lạnh lẽo lần nữa biến hóa không ít.

- Diệu Thủ Mạc Không Mạc Kình Thiên. Không xong.

Thất sát nghe thấy mấy chữ Diệu Thủ Mạc Không Mạc Kình Thiên, sắc mặt lập tức khó coi. Danh tự của DIệu Thủ Mạc Không Mạc Kình Thiên đương nhiên bọn họ biết rõ, cũng rất rõ thủ đoạn khủng bố của người này. Có thể ép người sống tới bị điên, quả thực sống không bằng chết. Ai cũng không muốn trêu vào người biếи tħái nhưu vậy.

Thất sát cũng thật không ngờ bên người Lục Lâm Thiên lại có nhân vật khủng bố như Diệu Thủ Mạc Không Mạc Kình THiên, khó trách dám đơn thương độc mã xông vào mật địa Thất Sát môn, hóa ra người ta đã sớm có sắp xếp.

- Kình Thiên huynh đệ, Âm Minh Dạ Xoa này giao cho ngươi, ta đối phó với Thất sát kia.

Lục Lâm Thiên tự biết Mạc Kình Thiên muốn đối phó với Âm Minh Dạ Xoa này tuyệt đối không thành vấn đề, thực lực của Mạc Kình Thiên dường như so với Ma Linh yêu nữ còn mạnh hơn. Âm Minh Dạ Xoa này không thể làm gì được Ma Linh yêu nữ, đương nhiên càng không phải là đối thủ của Mạc Kình Thiên.

- Không thành vấn đề.

Mạc Kình Thiên nhẹ nhõm đáp ứng Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ đảo, không quên nhắc nhở Lục Lâm Thiên:

- Đến lúc đó đừng quên chuyện đã đồng ý với ta. Có cần ta tiện tay diệt gia hỏa chủ trận Thất Tinh hay không? Thất Tinh Thiên Sát trận cũng không kém, người hiểu nó cũng không nhiều lắm.

- Không cần, bảy người này giao cho ta đối phó là được rồi.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, nhìn Thất sát, sát ý trong mắt bắn ra, sau lưng Thất sát này dường như còn có người khác, chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên bất an, nhất định phải tìm ra nhân vật phía sau. Thậm chí Lục Lâm Thiên còn có chút hoài nghi là người Liệt Hỏa môn, dù sao cừu nhân của hắn trong Thị Hoang thế giới này cũng không nhiều.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không muốn mình hỗ trợ, ánh mắt Mạc Kình Thiên khẽ đảo, vội vàng nói:

- Thất sát này dường như cũng khó đối phó, nếu như cần giúp đỡ ngươi cứ lên tiếng. Thế nhưng lúc đó cần đưa cho ta một ít thứ tốt do sư tổ lưu lại là được.

Lục Lâm Thiên nói:

- Âm Minh Dạ Xoa này cũng không phải dễ trêu, ngươi nên chú ý tới bản thân mình thì hơn.

- Trong một tiểu thế giới như Thị Hoang thế giới kỳ thật ta cũng không có cách nào làm gì được Âm Minh Dạ Xoa, thế nhưng Âm Minh Dạ Xoa này tuyệt đối cũng không làm gì được ta.

Mạc Kình Thiên nói xong, nhìn Âm Minh Dạ Xoa nói:

- Âm Minh Dạ Xoa, không bằng chúng ta cũng không cần động thủ, nhìn bọn chúng động thủ là được rồi, ngươi cảm thấy như thế nào?

- Chuyện ta đã đồng ý thì nhất định phải làm được, Thất sát này không thể chết, ta tuyệt đối sẽ không để cho Thất sát bị người khác giết chết.

Gò mà của Âm Minh Dạ Xoa run run, khuôn mặt co rúm, vết sẹo rung động khiến cho người ta nhìn vào không khỏi sởn da gà.

- Vậy thì bỏ đi, ta cũng đang muốn biết áo nghĩa của Âm Minh Dạ Xoa ngươi rốt cuộc mạnh tới bao nhiêu.

Mạc Kình Thiên nói xong, thân ảnh lóe lên, áo nghĩa không gian phóng ra, thân thể nhanh như thiểm điện đi tới trước người Âm Minh Dạ Xoa.

- Thái A, lui về phía sua.

Thân ảnh Âm Minh Dạ Xoa không lùi mà tiến tới, giống như sợ làm thanh niên bên người bị thương, thanh âm giống như u hồn khiến cho người ta sợ hãi vang vọng. Hàm răng đen, cao thấp không đều lộ ra giống như lệ quỷ, nguyên lực âm minh bắt đầu khởi động, thân thể giống như quỷ dị hung hăng đánh ra một đạo trảo ấn xé rách không gian về phía Mạc Kình Thiên.

Phanh Phanh.

Trong nháy mắt, hai người trong sát na giao thủ vào một chỗ, thanh âm trầm thấp, bạo liệt vang vọng, khí tức lạnh lẽo kinh người cùng với áo nghĩa linh hồn, áo nghĩa không gian, áo nghĩa thời gian khuếch tán, kình khí khủng bố tạo thành một vòng tròn quét qua không trung.

Lục Lâm Thiên nhìn Mạc Kình Thiên và Âm Minh Dạ Xoa giao thủ, Lục Lâm Thiên không có chút lo lắng cho Mạc Kình Thiên, ánh mắt nhìn về phía Thất sát, hàn ý tuôn ra, sát ý lan tràn, nói:

- Thất sát, hiện tại tới phiên các ngươi.

- Lục Lâm Thiên, đừng tưởng rằng ngươi có giúp đỡ là có thể làm gì được bảy huynh đệ chúng ta. Muốn giết người bằng vào bảy huynh đệ ta vẫn có thể làm được.

Thiên Xu cắn răng, bảy người thúc dục Thất Tinh Thiên Sát trận, không gian rung chuyển, lần nữa phóng về phía Lục Lâm Thiên.

- Thất Tinh Thiên Sát trận? Các ngươi cho rằng có thể làm gì được ta hay sao? Hôm nay vừa vặn ta sẽ lấy các ngươi khai đao.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên dần dần âm trầm, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo, thanh âm vừa dứt, Lục Lâm Thiên khẽ phất tay một cái. Cả không gian đột nheine run lên, một cỗ quang mang màu trắng xanh từ trong mi tâm Lục Lâm Thiên trực tiếp nhảy ra, giống như mặt trời ban trưa, quang mang đại thịnh, chói mắt khiến cho người ta không dám nhìn thẳng.

Sưu Sưu Sưu Sưu...

Bảy đao của Thất sát giống như sấm sét trực tiếp đánh xuống, bảy đạo đao mang mang theo uy thế kinh người bổ ra bảy vết nứt không gian đen kịt, khí tức sắc bén lạnh lẽo lan tràn, phá hủy tất cả phóng tới trước mặt Lục Lâm Thiên, không gian gió nổi mây phun, hư không xuất hiện.

Ngao.

Bảy đạo đao mang đánh tới Lục Lâm Thiên. Quanh thân Lục Lâm Thiên có quang mang màu trắng xanh dại thịnh, tiếng long ngâm vang vọng, bảy đạo đao mang phá hủy hư không không có cách nào bổ nát quang mang màu trắng xanh quanh thân Lục Lâm Thiên.

Bảy đạo đao mang đánh vào bên ngoài quang mang trắng xanh, chỉ là không có cách nào tiến thêm nửa phần, chuyện này khiến cho Thất sát lập tức biến sắc.

Trong quang mang màu trắng xanh lập tức có từng thanh âm sắc bén vang vọng, vang tận mây xanh, bên trong có một cỗ khí tức khiến cho linh hồn người ta run rẩy, từng đạo lưu quang trắng xanh lập tức bao phủ lên trên người Lục Lâm Thiên.

- Thất Tinh Thiên Sát trận cũng chỉ có như vậy mà thôi.

Trong quang mang màu trắng xanh truyền ra thanh âm của Lục Lâm Thiên, lập tức có một cỗ khí tức mênh mông tràn ra.

Phanh Phanh Phanh.

Không gian vang vọng tiếng nổ trầm thấp, bảy đạo đao mang của Thất sát trực tiếp bị đánh nát thành từng khúc.

Thất sát trực tiếp bị đẩy lùi lại, Thất Tinh Thiên Sát trận thiếu chút nữa bị phá vỡ, ngay lúc đó thân ảnh Lục Lâm Thiên lần nữa xuất hiện, toàn thân được một kiện khải giáp màu trắng xanh ba ophur.

Trên kiện khải giáp này có vô số long lân màu trắng xanh tạo thành, tầng tầng lớp lớp, chặt chẽ tương liên với nhau. Long lân trên vai và đầu gối vô cùng dày, long lân trước ngực tạo thành đồ án hình rồng, long uy lan tràn, tựa như vật còn sống.

Mắt nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt Thất sát đại biến, trong lòng tự nhiên cảm thấy sợ hãi. Giờ phút này nhìn thấy Lục Lâm Thiên mặc kiện khải giáp kia, khiến cho mấy người bọn hắn cảm nhận được một cỗ khí thế hung hãn, uy vũ.

Chương 3594: Vận dụng Long Hồn Kiếm giáp 2

Kiện khải giáp này rất là quái dị, long lân bao phủ khải giáp, từ mu bàn tay tới khuỷu tay, trên hai tay đều có bí văn giống như đoản kiếm, sau lưng có năm thanh trường kiếm giống như khổng tước xòe đuôi. Trong lúc mơ hồ rung động, tiếng long ngâm vnag vọng, giống như chỉ cần rút trường kiếm ra khỏi vỏ là có thể phá hủy tất cả.

Cảm nhận khí thế của khải giáp trên người Lục Lâm Thiên lúc này, hai người Mạc Kình Thiên và Âm Minh Dạ Xoa đang giao thủ cũng đột nhiên ngừng lại, ánh mắt hai người nhìn vào khải giáp trên người Lục Lâm Thiên.

Kiện khải giáp này có khí thế hung hãn, hùng hồng, đường cong giống như trời sinh, khí tức rung động lòng người, dưới cỗ uy áp kinh người này không gian chung quanh trong lúc vô thanh vô tức vặn vẹo.

- Linh khí áo nghĩa, đây là áo nghĩa linh khí.

Hai người Âm Minh Dạ Xoa và Mạc Kình Thiên cơ hồ cùng lúc biến sắc, ánh mắt rung động, đây là áo nghĩa linh khí a.

- Linh khí áo nghĩa.

- Lục Lâm Thiên có linh khí áo nghĩa, còn là linh khí áo nghĩa linh hồn.

Thất sát dùng Thất Tinh Thiên Sát trận đạp không mà đứng, giờ phút này hai mắt nhìn nhau, tràn ngập bối rối không thôi. Linh khí áo nghĩa a, một kiện linh khí áo nghĩa có thể làm cho Niết Bàn cảnh, thậm chí là Tuyên Cổ cảnh cũng phải liều mạng cướp đoạt.

Loại bảo vật như linh khí áo nghĩa này trong Thị Hoang thế giới mà nói, tuyệt đối là bảo vật mạnh nhất. Thần khí áo nghĩa, cho dù đối với người có tu vi Hóa Hồng cảnh trong truyền thuyết cũng là bảo vật.

Lúc này nhìn thấy trên người Lục Lâm Thiên không ngờ lại có một kiện thần khí áo nghĩa, trong lòng Thất sát rung động không thể nói nên lời, hâm mộ, ghen ghét, có tham lam, có rung động.

Trojgn bảo như vậy, Mạc Kình Thiên và Âm Minh Dạ Xoa phía xa cũng phải dừng giao thủ, coi như là Mạc Kình Thiên, hiện tại hắn cũng không có linh khí áo nghĩa trong tay. Dùng tu vi của hắn hiện tại, cũng chưa có cách nào luyện chế ra được.

- Tất Tinh Thiên Sát trận, bây giờ nhìn xem các ngươi có thể giết được ta hay không?

Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, khi thanh âm vừa dứt, thân thể tựa như thiểm điệm lao thẳng về phía Thất sát.

- Toàn lực ra tay.

Sắc mặt Thiên Xu trầm xuống, cắn răng quát. Thất Tinh Thiên Sát trận run rẩy, quang mang áo nghĩa của bảy người tương liên, uy thế tới tận cùng. Bảy đạo đao mang lần nữa giống như mạng nhện giăng khắp nơi, vô cùng huyền ảo, đồng thời bổ về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, thủ ấn biến ảo, hai tay đột nhiên vung về phía trước.

Ông Ông.

Trong chốc lát, cả không trung vang vong tiếng sấm minh, hai thanh trường kiếm trên tay Lục Lâm Thiên cùng với năm thanh trường kiếm sau lưng lập tức được rút ra khỏi vỏ, bí văn trên trường kiếm quanh quẩn, quang mang dại thịnh, trực tiếp phóng về phía Thất sát.

Ngao Ngao Ngao.

Cùng lúc, tiếng long ngâm bỗng nhiên vang vọng bảy thanh trường kiếm quang mang đại thịnh, lập tức hóa thành bảy đầu cự long bằng hư ảnh giống như vật còn sống cuồn cuộn lao về phía trước. Trông rất sống động, mang theo long uy kinh người, bộ dáng dữ tợn, uy áp ngút trời.

Long uy hàng lâm trong không gian, dưới tám đầu cự long bằng hư ảnh, cả không gian chấn động không ngừng, không gian giống như sắp sụp đổ. Linh hồn lực mênh mông lan tràn khiến cho linh hồn người ta run sợ.

Dưới uy áp linh hồn mênh mông như vậy, Mạc Kình Thiên và Âm Minh Dạ Xoa phía xa biến sắc, Thất sát gần đó thì không cần phải nói.

Ngao Ngao.

Dưới tiếng long ngâm, uy áp linh hồn mênh mông trên người bảy đầu cự long bằng hư ảnh lan tràn, bên trong gợn sóng cũng ẩn chứa năng lượng áo nghĩa linh hồn, trong nháy mắt phóng về phía Thất sát.

Bảy đầu cự long bằng hư ảnh trực tiếp mở cái miệng rộng phóng về phía trước mang theo cơn lốc linh hồn mênh mông, trực tiếp thôn phệ bảy đạo đao mang bằng áo nghĩa của Thất sát. Uy áp linh hồn ngút trời tràn ngập, bảy đầu cự long bằng hư ảnh lập tức hung hăng đánh vào đao mang bằng năng lượng của Thất sát.

Công kích của bảy đầu cự long bằng hư ảnh chính là công kích linh hồn thuần túy, đối với những người khác mà nói khó có thể chống lại.

Ầm ầm ầm.

Bảy đầu cự long bằng hư ảnh đánh xuống, quang mang hình đao quanh thân Thất sát trực tiếp bị phá hủy. Thất Tinh Thiên Sát trận do Thất Sát bố trí cũng lập tức nứt vỡ.

Phụt.

Trong miệng Thất Sát phun ra máu tươi, sắc mặt lập tức trắng bệch như tro tàn.

Ầm Ầm Ầm.

Thân thể bảy người trực tiếp từ trên không trung rơi xuống, máu tươi rơi vãi, thê thảm vô cùng, trực tiếp bị bảy đầu cự long bằng hư ảnh đánh cho trọng thương.

Ông ông.

Bảy đầu cự long bằng hư ảnh lần nữa hóa thành bảy thanh bảo kiếm toàn thân tràn ngập bí văn mang theo long uy sắc bén, hung mãnh trực tiếp tập trung vào bảy người, khí tức sắc bén tới cực điểm khiến cho không gian chung quanh xuất hiện khe nứt đen kịt.

Sưu Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức lướt đi, thúc dục Long Hồn Kiếm Giáp, tốc độ lần nữa nhanh hơn gấp mấy lần.

- Dừng tay.

Mắt thấy Lục Lâm Thiên lao thẳng tới Thất sát, Âm Minh Dạ Xoa biến sắc, đột nhiên lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Âm Minh Dạ Xoa, có ta ở đây ngươi còn đi đâu?

Mạc Kình Thiên mở miệng nói, cánh tay khẽ phất, áo nghĩa không gian lập tức tràn ra, không trung chấn động, một cỗ năng lượng áo nghĩa trực tiếp trói buộc Âm Minh Dạ Xoa trong không gian.

Âm Minh Dạ Xoa cũng không phải là kẻ yếu, nàng có được áo nghĩa chi nguyên của âm minh, áo nghĩa âm minh toàn thân phóng ra, giống như dốc sức liều mạng vì Thất sát vậy, không ngờ lại thoát khỏi sự trói buộc trong không gian của Mạc Kình Thiên.

Chỉ là trói chân nàng trong chốc lát đủ để khiến cho Lục Lâm Thiên làm được rất nhiều việc.

Lục Lâm Thiên mặc Long Hồn Kiếm Giáp, thân thể lần nữa xuất hiện ở tầng trời thấp, tay trực tiếp cấm chế Thiên Xu đang bị trọng thương và Diêu Quang bị thương tới tình trạng cực kỳ nghiêm trọng.

Sưu Sưu.

Bảy thanh kiếm vòng qua vòng lại rồi trở vào bao, lần nữa trở lại trong Long Hồn Kiếm Giáp của Lục Lâm Thiên.

Thân ảnh của Âm Minh Dạ Xoa nhanh chóng xuất hiện bên người Thiên Tuyền, dường như trong Thất Sát, nàng quan tâm tới lão nhị Thiên Tuyền nhất.

- Đại ca.

- Lão thất.

Thiên Tuyền, Thiên Quyền, Thiên Ki, ngũ sát còn lại thân thể tràn ngập máu tươi, vẻ mặt uể oải, chật vật bò lên từ mặt đất. Lusc này sắc mặt của năm người đã vô cùng khó coi.

- Bảy huynh đệ chúng ta thua. Lục Lâm Thiên, chúng ta cho ngươi mười thành, mau thả đại ca và thất đệ chúng ta ra.

Thân thể mập mạp của Thiên Tuyền lúc này nhìn như bị rơi xuống đau nhất, khóe miệng vẫn còn đang có máu tươi rỉ ra.

- Nực cười, vừa rồi còn muốn giết ta, hiện tại định cho ta mười thành là xong sao? Chẳng lẽ các ngươi cho rằng ta dễ nói chuyện như vậy sao?

Trong mắt Lục Lâm Thiên có hàn mang bắn ra, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo cúi đầu nhìn Thiên Xu nói:

- Vì sao phải giết ta? Rốt cuộc là ai sai khiến các ngươi.

Thiên Xu nhìn Lục Lâm Thiên, khí tức suy yếu, ánh mắt ảm đạm không ít, nói:

- Lục chưởng môn, ngươi thắng. Ngươi cũng đừng hỏi ta là ai muốn ngươi chết, người nọ bảy huynh đệ chúng ta không thể trêu vào, cả Thất Sát môn giao cho ngươi, thả bảy huynh đệ chúng ta. Được không?

Chương 3595: Người đứng sau màn

- Tốt, rất tốt.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, nụ cười lạnh lẽo này khiến cho tim Thiên Xu đập nhanh, trong lòng cảm thấy bất an.

Lạnh lẽo nhìn Thiên Xu, Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi cho rằng ta nhìn trúng mười thành hay sao? Không nói cũng không sao, ta có thể trực tiếp thi triển linh hồn sưu tác với ngươi, sau đó luyện chế bảy người các ngươi thành hoạt nhân khôi lỗi. Đoán chừng thực lực nhất định sẽ không tệ, còn có Thất Sát môn các ngươi, các ngươi thành khôi lỗi, các ngươi cảm thấy Thất Sát môn cuối cùng sẽ là của ai?

- Dạ Xoa đại nhân, ngươi mau giúp chúng ta giết Lục Lâm Thiên này, ta nguyện ý kéo dài tính mạng cho Thái A.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, Thiên Tuyền dưới không trung biến sắc, vội vàng cầu cứu Âm Minh Dạ Xoa, người có thể tới Thị Hoang thế giới đều không phải là người đơn giản, không ai không phải là người tâm ngoan thủ lạt, cho nên hắn không chút nghi ngờ lời nói của Lục Lâm Thiên.

- Ngại quá, cứu một mình ngươi ta đã phải liều mạng mới làm được, thế nhưng những người khác ta lại bất lực.

Đôi mắt trên khuôn mặt giống như lệ quỷ của âm Minh Dạ Xoa nhìn về phía Mạc Kình Thiên và Lục Lâm Thiên đang mặc Long Hồn Kiếm Giáp, nàng biết rõ mình không có biện pháp làm gì được hai người này. Đừng nói là Mạc Kình THiên kia, coi như là Lục Lâm Thiên lúc này, có linh khí áo nghĩa trên người, ở trong Thị Hoang thế giới này nàng cũng không có khả năng làm gì được hắn ta.

- Ha ha, luyện chế hoạt nhân khôi lỗi, thật thú vị, đến lúc đó nên cho ta nhìn thử một chút a.

Ánh mắt Mạc Kình Thiên khẽ đổi, thân ảnh đi tới bên người Lục Lâm Thiên, mắt nhìn Long Hồn Kiếm Giáp trên người Lục Lâm Thiên, vẫn còn đang dò xét không thôi.

- Lục chưởng môn, ngày hôm nay chừa ra một con đường, ngày khác dễ nhìn mặt nhau hơn.

Thiên Xu nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt lại không có một chút lực lượng nào.

- Nếu như các ngươi thành khôi lỗi, mỗi ngày chúng ta đều có thể gặp, các ngươi đã muốn giết ta trước, chẳng lẽ các ngươi lại từng nghĩ để cho ta một con đường sống hay sao?

Lục Lâm Thiên cười lạnh nói.

Ánh mắt Thiên Xu uể oải, tuy rằng bình thường giảo hoạt, thế nhưng lúc này hắn cũng không phản bác được. Hắn hiểu rõ trước mặt hắn hiện tại là ai, nếu nhưu là người bình thường, ban đầu ở trong Vạn Cổ thế giới cũng không có đánh chết hơn chục vạn người của Thải Hồng cốc.

Loại người này muốn giết bảy huynh đệ bọn họ tuyệt đối sẽ không nháy mắt, huống chi là bọn họ còn muốn giết đối phương trước, vậy thì đừng mong sống sót.

- Ta cũng muốn nhìn xem rốt cuộc là ai muốn giết ta.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, khẽ phất tay một cái, một đạo trảo ấn lập tức đặt vào trên đỉnh đầu Thiên Xu.

- Lục chưởng môn lưu tình.

Thiên Xu hét lớn một tiếng, mồ hôi lạnh ứa ra, nếu như Lục Lâm Thiên thi triển Linh hồn sưu tác, tự nhiên hắn hiểu rõ hậu quả, cho dù đến lúc đó hắn không chết, thì đừng mong về sau tu vi có chút tiến bộ nào nữa.

- Chẳng lẽ ngươi muốn nói?

Trảo ấn của Lục Lâm Thiên đánh xuống, nghe vậy cũng không có thúc dục Linh Hồn sưu tác, dùng thực lực của hắn hiện tại, một khi thúc dục Sưu linh thuật, cũng không có cách nào biết rõ toàn bộ trí nhớ của Thiên Xu, nếu như Thiên Xu có thể tự mình nói ra, quả thực tiện lợi hơn không ít.

- Muốn ta nói rõ cũng được, thế nhưng hy vọng Lục chưởng môn có thể đồng ý với ta một điều kiện.

Thiên Xu nhìn Lục Lâm Thiên, giờ phút này trong ánh mắt uể oải có thêm vài phần ngạo nghễ, miệng nói:

- Bảy huynh đệ ta tung hoành nhiều năm trong Thị Hoang thế giới như vậy cũng không thua kém ai. Cũng không phải may mắn, tuyệt đối không phải là hạng người tham sống sợ chết. Đều trải qua thời gian tắm gió tanh mưa máu. Nếu như Lục chưởng môn không đồng ý, vậy thì cứ trực tiếp giết bảy huynh đệ chúng ta là được rồi. Nếu như Thiên Xu ta nhíu mày một chút không được gọi là Thiên Xu nữa.

- Trước tiên cứ nói điều kiện của ngươi đi.

Lục Lâm Thiên nhìn Thiên Xu, người này xảo trá vô cùng, thế nhưng quả thực là nhân tài, còn có vài phần ngạo nghễ, thật sự khiến cho Lục Lâm Thiên phải lau mắt mà nhìn.

Thiên Xu nhìn qua sáu người cách đó không xa, lập tức nói:

- Yêu cầu của ta rất đơn giản, ta nguyện ý nói tất cả cho Lục chưởng môn. Thế nhưng Lục chưởng môn cũng phải đồng ý để cho bảy huynh đệ chúng ta gia nhập Phi Linh môn, về sau bảy huynh đệ chúng ta nguyện ý thần phục Lục chưởng môn, thần phục Phi Linh môn.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên và hai người Âm Minh Dạ Xoa, Mạc Kình Thiên đều có chút nghi hoặc, Lục Lâm Thiên vốn còn tưởng rằng điều kiện Thiên Xu đưa ra là thả bảy người bọn họ. Yêu cầu này tự nhiên hắn phải lo lắng nhiều một chút. Thế nhưng thật không ngờ yêu cầu của Thất sát này lại là như vậy, khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng ngoài ý muốn.

- Đại ca.

Ngũ sát phía xa nghe vậy kinh ngạc lên tiếng, ngơ ngác nhìn lên trên không trung, điều kiện của Thiên Xu cũng khiến cho bọn họ kinh ngạc.

- Chư vị huynh đệ không cần nhiều lời, ý ta đã quyết.

Thiên Xu nói với ngũ sát xong, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục chưởng môn, ngươi cảm thấy thế nào?

- Vì cái gì không yêu cầu ta tha cho các ngươi?

Lục Lâm Thiên nói.

Thiên Xu nói:

- Chỉ có như vậy ta mới có thể yên tâm nói cho ngươi. Cho dù ta nói cho ngươi, ngươi cũng không dễ dàng buông tha cho bảy huynh đệ chúng ta. Chuyện đồng ý cũng có thể đổi ý, thực lực của chúng ta không bằng ngươi, ngươi đổi ý ta cũng không có cách nào làm được. Chỉ có một lựa chọn duy nhất, đó là chúng ta gia nhập Phi Linh môn, triệt để thần phục Phi Linh môn ngươi mới chính thức yên tâm về chúng ta. Lần này không giết được ngươi, bởi vậy ta cũng đắc tội thế lực lớn nhất, cho dù chúng ta trốn trong Thị Hoang thế giới cũng không nhất định sẽ an toàn. Ngươi và hắn ta có cừu oán, ở cùng với ngươi một chỗ, đối với chúng ta cũng là lựa chọn tốt nhất.

Thiên Xu dứt lời, Lục Lâm Thiên khẽ nhíu mày, trong lòng lại có một cách nhìn khác về Thiên Xu. Tâm trí của Thiên Xu không tầm thường, biết rõ bản thân hắn đến lúc đó hơn phân nửa sẽ không thả bọn họ rời đi. Để bọn họ rời đi, tổn thất một Thất Sát môn cũng không sao. Tổn thất một Thất Sát môn mà đổi lại bảy cái mạng của bảy huynh đệ, đối với bảy huynh đệ bọn họ mà nói không tính là gì.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, do dự một lát, thân ảnh lập tức đáp xuống mặt đất, trực tiếp giải cấm chế trên người Thiên Xu và Diêu Quang, nói:

- Điều kiện này ta không có lý do gì cự tuyệt, ta đồng ý.

Một lát sau, trong không gian mật địa của Thất Sát môn, trên một ngọn núi xa xa có vài tòa đình viện tinh xảo.

Lục Lâm Thiên, Mạc Kình Thiên, Âm Minh Dạ Xoa cùng với thanh niên dị dạng gọi là Thái A, Thất sát, mười một người cùng ngồi một chỗ.

Từ trong miệng Thiên Xu Lục Lâm Thiên rốt cuộc biết được người âm thầm chỉ thị cho Thất Sát môn đối phó với hắn. Lục Lâm Thiên vốn nghĩ tới Liệt Hỏa môn, về sau cũng nghĩ tới Đông Tinh Xà vốn có quan hệ với Liệt Hỏa môn, thế nhưng kết quả lại khiến cho Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn.

Chương 3596: Đoạn Linh Tuyệt Thể 1

Lục Lâm Thiên từ trong miệng Thiên Xu biết được người đối phó với hắn không ngờ lại là chưởng môn Thiên Thủy Môn Phạm Sàm trong Vô Minh tiểu thế giới.

Hóa ra Phạm Sàm và Thất Sát trước đây không lâu biết nhau, khi đó thực lực của Thất sát và Phạm Sàm không kém nhau là bao, bởi vì tới Thị Hoang thế giới cho nên khoảng cách giữa Phạm Sàm và Thất sát mới kéo giãn, sau khi tới Thị Hoang thế giới tu vi của Thất Sát không có cách nào đột phá được nữa.

Trước đây không lâu Phạm Sàm phái người tới Thị Hoang thế giới tìm được Thất Sát môn, mang tới không ít lễ vật, nói là chỉ cần giết chết được Lục Lâm Thiên, hắn còn có thể âm thầm giao cho Thất sát ba khỏa Xúc Đạo đan.

Xúc Đạo đan a, đây chính là dan dược đạt tới Đạo phẩm, giá trị liên thành, đủ để khiến cho người có tu vi Thông Thiên cảnh đỉnh phong có không ít cơ hội đột phá tới Đại Đạo cảnh.

Phục dụng Xúc Đạo đan, người có tu vi Thông Thiên cảnh đỉnh phong kẹt lại đã lâu như Thiên Xu và Thiên Tuyền, tuy rằng hy vọng đột phá Đại Đạo cảnh trong Thị Hoang thế giới không lớn, thế nhưng sau khi dùng Xúc Đạo đan, hoàn toàn có thể rời khỏi Thị Hoang thế giới rồi trở về.

Ba khỏa Xúc Đạo đan, Thất sát hoàn toàn không có lý do phản đối, bởi vậy cũng đồng ý điều kiện của Phạm Sàm, lúc này trong Thất sát, thậm chí chỉ có bốn người Thiên Xu, Thiên Ki, Thiên Quyền biết rõ, ba người Ngọc Hành, Khai Dương, Diêu Quang cũng không biết quá rõ.

Vì đối phó với Lục Lâm Thiên, Thất sát thậm chí còn lôi kéo Âm Minh Dạ Xoa với mục đích là bảo hiểm, chỉ là Thất sát thật không ngờ cuối cùng lại thành như vậy. Thực lực của Lục Lâm Thiên lại cường hãn tới tình trạng như vậy, còn có Diệu Thủ Mạc Không Mạc Kình Thiên kinh khủng kia, Âm Minh Dạ Xoa hoàn toàn không có cách nào nhúng tay hỗ trợ.

Về phần Âm Minh Dạ Xoa gia nhập Thất Sát môn, trở thành cung phụng Thất Sát môn Lục Lâm Thiên cũng đã biết được nguyên nhân.

Thì ra Âm Minh Dạ Xoa vì nhi tử Thái A, nhi tử của nàng vừa mới sinh ra đã bị dị tật, trên phương diện linh hồn xảy ra biến hóa, dẫn tới thân thể cũng trực tiếp biến đổi, không có cách nào tu luyện, chỉ có thể dùng một loại Tục Mệnh Đan kéo dài tính mạng.

Trùng hợp là Thiên Tuyền có thể luyện chế ra loại Tục Mệnh Đan này, trong khoảng thời gian này Thiên Tuyền luôn ở trong mật địa cũng là vì luyện chế Tục Mệnh Đan.

- Phạm Sàm.

Sau khi biết được người ở sau lưng sai khiến Thất sát giết mình không ngờ lại là Phạm Sàm, hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra, nghiến răng nghiến lợi nói:

- Đợi ta rời khỏi Thị Hoang thế giới chính là ngày giỗ của lão cẩu ngươi.

- Chưởng môn, ta không biết vì sao người lại đắc tội với Thiên Thủy môn. Phạm Sàm có thể dùng ba khỏa Xúc Đạo Đan muốn ngươi chết, sợ rằng sẽ không từ bỏ ý đồ. Cho nên ta không biết người có thể rời khỏi Thị Hoang thế giới hay không. Thế nhưng ta biết, sau khi Phạm Sàm biết rõ người không chết, nhất định hắn ta sẽ nghĩ biện pháp khác lấy tính mạng của người.

Lục Lâm Thiên nhìn sang Thiên Xu, tâm cơ của Thiên Xu này quả thực không tầm thường, tâm trí giảo hoạt, gian trí tuyệt đối là nhất lưu, nếu như thật tâm quy hàng hắn, quả thực có tác dụng lớn.

Nhưng mà vạn nhất Thiên Xu không thật tâm, để loại người này bên cạnh mình cũng là một đại họa.

Lựa chọn cuối cùng như thế nào Lục Lâm Thiên cũng không biết, thế nhưng hắn lại quyết định, nghi ngờ thì không dùng người, dùng người thì không nghi ngờ, hắn cũng chỉ có thể đánh bạc một lần.

- Ta cũng không có đắc tội Thiên Thủy môn, bọn chúng chỉ muốn giết người diệt khẩu mà thôi.

Lục Lâm Thiên lập tức đem thù của Chiến Thiên liên minh ra nói với đám người Thất Sát, Âm Minh Dạ Xoa, Mạc Kình Thiên.

- Thì ra là như vậy, xem ra chưởng môn không thể không chết. Phạm Sàm tuyệt đối sẽ không cho người sống sót rời khỏi Thị Hoang thế giới, khó trách lại cam lòng dùng ba khỏa Xúc Đạo đan đối phó với người. Nếu như Phạm Sàm biết rõ bảy huynh đệ chúng ta không đánh chết được người, sợ rằng sẽ còn có hậu chiêu khác. Tuy rằng bằng vào thực lực của chưởng môn ở trong Thị Hoang thế giới này cũng không cần chú ý quá nhiều, thế nhưng cái gọi là minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, không biết kế tiếp Phạm Sàm sẽ đối phó với chưởng môn như thế nào.

Thiên Xu nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Chuyện này hoàn toàn có thể nói cho Chiến Thiên liên minh, ta tin rằng đến lúc đó Chiến Thiên liên minh sẽ thu thập Thiên Thủy môn.

Diêu Quang bị trọng thương ở bên cạnh không nhịn được mà lên tiếng, thế nhưng lúc này hắn càng thêm kiêng kị Lục Lâm Thiên, đến bây giờ hắn mới biết được thực lực chân chính của chưởng môn Phi Linh môn này như thế nào. Bảy huynh đệ bọn hắn a, bố trí Thất Tinh Thiên Sát trận đủ để chống lại một hai với Đại Đạo cảnh sơ giai, không ngờ lúc này lại thua thảm như vậy.

Âm Minh Dạ Xoa nhìn Diêu Quang, thanh âm giống như u hồn vang lên:

- Coi như là Chiến Thiên liên minh biết rõ việc này, sợ rằng vì mặt mũi Chiến Thiên liên minh sẽ cưỡng ép áp chế xuống. Đến lúc đó cho dù biết Thiên Thủy môn làm việc này, nói không chừng tới lúc đó còn thiên vị Thiên Thủy môn.

- Nói đúng, trong Thiên Thủy môn còn có một cường giả. Đến lúc đó nếu như hắn ta toàn lực ra tay đánh chết chưởng môn, khi đó cũng là chết không đối chứng.

Thiên Xu nhíu mày, tiếp tục nó:

- Bảy huynh đệ chúng ta gia nhập Phi Linh môn, sợ rằng Thiên Thủy môn cũng sẽ không dễ dàng buông tha cho chúng ta. Nếu như là lúc trước chúng ta cũng không sợ Phạm Sàm, chỉ là sau khi tới Thị Hoang thế giới, thực lực của huynh đệ chúng ta không có tiến bộ, càng ngày càng kém xa Phạm Sàm.

Diệu Thủ Mạc Không Mạc Kình THiên cười nhạt một tiếng, cũng không có để Thiên Thủy môn vào trong mắt mà nói:

- Các ngươi cần gì phải lo lắng, Thiên Thủy môn thì sao? Phong Vân sơn chúng ta không phải là thứ mà Thiên Thủy môn có thể xông tới. Sợ rằng Thiên Thủy môn có chết mười lần cũng không lên được Phong Vân sơn.

- Chuyện này...

Thất sát nghe vậy ánh mắt khẽ đổi, đều cảm thấy chủ ý này vô cùng tốt, ánh mắt lặng lẽ nhìn qua người Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý, nói:

- ta không thể rời khỏi Thị Hoang thế giới, ít nhất tạm thời không thể rời khỏi. Ta phải ở lại Thị Hoang thế giới.

Diệu Thủ Mạc Không Mạc Kình Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Kỳ thật còn có một biện pháp khác. Dùng thiên phú của Lâm Thiên huynh đệ ngươi, ta tin rằng Chiến Thiên liên minh nhất định sẽ có một lựa chọn giữa ngươi và Thiên Thủy môn.

- Đây cũng là một biện pháp tốt. Chưởng môn tinh thông vô số áo nghĩa, lại là thời gian, linh hồn, không gian, các loại áo nghĩa, còn có áo nghĩa chi nguyên... Chiến Thiên liên minh nhất định sẽ không bỏ qua người như vậy.

Thiên Tuyền có tu vi Thông Thiên cảnh cao giai đỉnh phong mở miệng nói, đối với thực lực của Lục Lâm Thiên trước mặt, trong lòng Thiên Tuyền lúc này vẫn còn đang rung động. Nếu như nói ra sợ rằng sẽ không có ai tin tưởng. Bằng vào tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai có thể chống lại Thất Tinh Thiên Sát trận do bảy huynh đệ bọn họ tạo thành.

Chương 3597: Đoạn Linh Tuyệt Thể 2

Thiên Tuyền vừa dứt lời, Thiên Xu vội vàng lắc đầu nói:

- Lời Nhị đệ mặc dù có đạo lý, thế nhưng nghe nói Thiên Thủy môn cũng có quan hệ trong Chiến Thiên liên minh,, đến lúc đó không nhất định có thể làm gì được Thiên Thủy môn. Nhiều nhất chỉ có thể bảo vệ mình mà thôi. Muốn đối phó với Thiên Thủy môn vô cùng khó. Đừng quên Thiên Thủy môn cũng sẽ không ngồi chờ chết.

Lục Lâm Thiên không nói nhiều, nhìn mọi người, ánh mắt khẽ đảo, hàn ý bắn ra, nói:

- Việc này không cần nói nhiều, ta sẽ không rời khỏi Thị Hoang thế giới, cũng không cần dựa vào Chiến Thiên liên minh, sớm muộn gì ta cũng sẽ đối phó với Thiên Thủy môn, dựa vào lực lượng của một mình ta đối phó với Thiên Thủy môn.

Dứt lời, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào thanh niên dị dạng gọi là Thái A bên người Âm Minh Dạ Xoa, nói:

- Đến đây, để ta kiểm tra một chút, nói không chừng ta có thể giúp ngươi một chút.

- Vô dụng, mẫu thân ta đã tìm không ít tu luyện gia áo nghĩa linh hồn trong Thị Hoang thế giới này, thế nhưng không có ai có biện pháp. Tiên thiên của ta bị hao tổn, không ai có thể cứu.

Thái A gật đầu tỏ vẻ cảm tạ với Lục Lâm Thiên, thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, Thái A này tiên thiên bị tổn hại, thế nhưng khí độ lại bất phàm.

Do dự một lát, Lục Lâm Thiên nói:

- Nếu như ngươi không cho ta xem, ta đoán cho dù có Tục Mệnh đan ngươi cũng sống không dược lâu. Nếu ta suy đoán không sai, thường thường cứ cách một đoạn thời gian đầu ngươi sẽ đau như muốn nứt ra, sống không bằng chết đúng không?

- Làm sao ngươi biết?

Thái A lập tức kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Hai mắt giống như u hồn của Âm Minh Dạ Xoa đột nhiên nhìn về phía Lục Lâm Thiên:

- Ngươi có biện pháp chữa cho Thái A sao? Nếu như có thể chữa cho Thái A, cho dù Âm Minh Dạ Xoa ta có làm trâu làm ngựa, xông pha khói lửa cũng không từ. Mạng của ta chính là của ngươi.

Lục Lâm Thiên nói:

- Dạ Xoa tiền bối, ta chỉ có thể nhìn một chút, sau đó mới có thể kết luận.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên mới thu tay từ trên mi tâm Thái A lại, từ từ thở ra một ngụm trọc khí. Đám người Thất sát, Mạc Kình Thiên, Âm Minh Dạ Xoa đều vây chung quanh hắn.

Âm Minh Dạ Xoa nhìn thấy Lục Lâm Thiên thu hồi thủ ấn, tức thì sốt ruột hỏi Lục Lâm Thiên:

- Thế nào, có thể cứu Thái A hay không?

Lục Lâm Thiên nhìn Thái A, lại nhìn qua Âm Minh Dạ xoa nói:

- Trên đời này có ba đại tiên thiên tuyệt thể, theo thứ tự là Đoạn Linh tuyệt thể, Đoạn Mạch tuyệt thể, Đoạn Cốt tuyệt thể. Trước đây rất lâu rồi ta đã chữa tốt cho một cô nương Đoạn Mạch tuyệt thể, kinh mạch toàn thân nàng đứt gãy, khí huyết căn bản không có cách nào lưu thông, còn mạng sống đã là kỳ tích chứ đừng nói muốn tu luyện.

Lục Lâm Thiên ngừng một lát, tay phải vỗ vỗ Thái A nói:

- Thái A lại là Đoạn Linh tuyệt thể đứng thứ nhất trong ba dại tuyệt thể, so với cô nương kia còn nghiêm trọng hơn nhiều. Sinh ra chỉ có một tia sinh khí yếu ớt, mà không có linh hồn. Dựa theo đạo lý mà nói, tuyệt đối không thể sống tới bây giờ, còn sống tới bây giờ đã là kỳ tích...

Thiên Tuyền và đám người Mạc Kình Thiên kinh ngạc không thôi, bọn họ cũng nhìn ra được một ít vấn đề, thế nhưng lại bó tay. Nghe lời Lục Lâm Thiên nói, dường như Lục Lâm Thiên có thể trị được.

Phanh.

Lục Lâm Thiên còn chưa nói xong, Âm Minh Dạ Xoa lập tức quỳ gối trước mặt Lục Lâm Thiên, thân thể gầy gò run rẩy, Lục Lâm Thiên chỉ cần kiểm tra cũng biết được những thứ này khiến cho Âm MInh Dạ Xoa nhìn thấy hy vọng, nàng cầu khẩn:

- Mong ngươi xuất thủ cứu giúp.

- Mẫu thân.

Thái A thấy thế cũng quỳ gối xuống bên người Âm Minh Dạ Xoa.

- Tiền bối, tiền bối nghiêm tọng rồi.

Lục Lâm Thiên vội vàng nâng Âm Minh Dạ Xoa và Thái A lên. Mặc cho Âm Minh Dạ Xoa này là cường giả khiến cho người ta nghe tên đã sợ mất mật như thế nào, thế nhưng vì nhi tử nàng lại can tâm tình nguyện làm tất cả mọi thứ. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi nghĩ tới mẫu thân mình và đám tiểu gia hỏa, đúng là tấm lòng của phụ mẫu a.

- Lục chưởng môn, cứu Thái A đi, về sau cho dù Âm Minh ta làm nô tỳ cũng được.

Âm Minh Dạ Xoa khẩn cầu Lục Lâm Thiên.

- Tiền bối cứ đứng lên trước đi, ta sẽ thử, thế nhưng kết quả cuối cùng như thế nào ta cũng không biết.

Lục Lâm Thiên nâng Âm Minh Dạ Xoa và Thái A.

Thái A đứng dậy, vẻ mặt vốn lãnh đạm, thân thể dị dạng lúc này vì kích động mà run rẩy không ngừng.

Lục Lâm Thiên vỗ nhẹ bả vai Thái A, nhìn Thái A rồi nói với mọi người:

- Trước đó ta phải sắp xếp chuyện Phi Linh môn và Thất Sát môn một chút. Thiên Thủy môn này ngay cả Thị Hoang thế giới cũng vươn tay tới được, cho nên ta phải sớm đề phòng.

- Chưởng môn, người định làm thế nào?

Thiên Xu có chút tò mò, ánh mắt tràn ngập vẻ nghi hoặc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn Thiên Xu nói:

- Phạm Sàm để cho bảy huynh đệ ngươi giết ta, ba khỏa Xúc Đạo đan kia hắn có giao cho các ngươi không?

Thiên Xu ngại ngùng cười khổ một tiếng nói:

- Còn chưa có, Phạm Sàm sẽ không giao Xúc Đạo đan ra trước. Hắn phái người ở lại Thất Sát môn, nói là sau khi nhìn thấy chưởng môn chết sẽ phái người đưa tới Xúc Đạo đan.

- Thật sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Xúc Đạo đan, đan dược tứ phẩm sơ giai, giá trị của ba khỏa Xúc Đạo đan ít nhất trên ba ngàn ức tinh thạch thế giới sơ phẩm a. Người bình thường không có cách nào mua được trong Thị Hoang thế giới, chúng ta không có lý nào không muốn.

Thiên Xu nghe vậy nghi hoặc không thôi. Trong lúc nhất thời tất cả mọi người cũng không có cách nào hiểu rõ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người lập tức kết thủ ấn, toàn thân bắt đầu biến hóa, cơ bắp, xương cốt, da dẻ bắt đầu xảy ra biến hóa.

Ken két.

Trong khoảng thời gian ngắn, Lục Lâm Thiên trực tiếp biến thành bộ dáng của một đại hán khôi ngô tuổi chừng bốn mươi, trên mặt còn một vết sẹo cực lớn, thoạt nhìn hung thần sát ác, mà ngay cả khí tức linh hồn cũng cải biến không ít, khí tức tu vi trực tiếp ẩn giấu, người bình thường căn bản không có cách nào nhìn ra.

- Thủ đoạn dịch dung quả thực thần dị.

Mạc Kình Thiên cùng với Thất sát, Âm Minh Dạ Xoa kinh ngạc, rung động không thôi. Nhìn biến hóa của Lục Lâm Thiên lúc này quả thực không chê vào đâu được, mà ngay cả khí tức trên người cũng hoàn toàn không giống khi trước.

Lục Lâm Thiên nhìn biểu hiện kinh ngạc của mọi người, khẽ mỉm cười nhìn Thiên Xu nói:

- Lục Lâm Thiên ở trong mật địa Thất Sát môn đã bị Thất sát liên thủ đánh chết, về sau không còn nữa.

Ánh mắt Thiên Xu kinh ngạc một hồi, khuôn mặt hiện lên sự vui vẻ, dường như đã hiểu ý tứ trong lòng Lục Lâm Thiên cho nên hắn nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Chiêu này của chưởng môn quá tuyệt a. Ta đã biết rõ nên làm thế nào, chỉ là không ít cường giả Phi Linh môn đều ở bên ngoài, nếu như biết rõ chưởng môn bị bảy huynh đệ chúng ta giết, sợ rằng sẽ khó tránh khỏi một hồi ác chiến.

Chương 3598: Tẩy trừ Phi Linh môn

- Trận chiến này đương nhiên không thể tránh được. Nếu như không chiến thì quá giả tạo. Thế nhưng nhất định phải đem thương vong giảm tới mức thấp nhất.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói, ánh mắt tràn ngập hàn ý, thì thào nói:

- Phạm Sàm, ngươi thích chơi đùa thì ta sẽ chơi cùng ngươi, mãi đến khi chơi đùa chết ngươi thì thôi.

Ba ngày sau, trong Thất Sát môn và sơn mạch Huyết Đô đều có tinh tức kinh người truyền tới. Phi Linh môn và Thất Sát môn đại chiến một hồi, giết tới kinh thiên động địa, đây tuyệt đối là đại chiến sống mái của hai thế lực nhị lưu với nhau.

Từ trong tin tức truyền lại, Thất Sát môn hèn hạ vô sỉ, lừa gạt chưởng môn Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn tiến vào mật địa, cuối cùng bị Thất Sát liên thủ đánh chết, cuối cùng chỉ lưu lại một kiện bảo đao bằng linh khí màu vàng.

Chưởng môn Lục Lâm Thiên của pHi Linh môn bị Thất sát giết chết, đệ tử Phi Linh môn giận dữ, trực tiếp chém giết, còn móc ra Oanh Thiên chiến hạm, phá hủy không ít nơi trong Phi Linh môn.

Trải qua một trận đại chiến kịch liệt, cuối cùng dù sao Phi Linh môn cũng có ít người hơn, thực lực không như Thất Sát môn. Dưới sự can thiệp của Thất Sát, một ít cường giả trực tiếp bị bắt giữ, cũng có người chạy thoát, cuối cùng Phi Linh môn thảm bại.

Phi Linh môn gần đây danh tiếng như mặt trời ban trưa, thực lực tiếp cận thế lực nhị lưu rốt cuộc cũng bị Thất Sát môn tiêu diệt, chuyện này khiến cho người ta cảm thán không thôi.

Chuyện này không khiến cho người ở bên ngoài chú ý, tối đa chỉ trở thành đề tài đàm luận trong tửu lâu, trà điếm mà thôi.

Loại chuyện này ở trong Thị Hoang thế giới cũng không có gì là kỳ quái.

Sau đó địa bàn Phi Linh môn cũng dần dần bị Thất Sát môn chiếm đoạn, địa bàn Thất Sát môn gia tăng nhiều không ít khiến cho không ít thế lực chung quanh hâm mộ, ghen ghét, thậm chí còn muốn chiếm đoạt một ít chỗ tốt.

Trong Thất Sát môn, đám người Kim Viêm, Viêm Hỏa, Đồng Thất và những đầu lĩnh trong Phi Linh môn trực tiếp bị bắt giữ. Có Thiên Xu, Thiên Tuyền và Âm Minh Dạ Xoa âm thầm ra tay, muốn bắt đám người này cũng không phải là chuyện khó khăn.

Trong mật thất, Kim Viên và không dưới năm mươi đầu lĩnh của Phi Linh môn bị cấm chế, đám người Kim Viên đang mắng to không ngớt.

Đám người Hổ Sơn, Phong Vân Tam bàn cùng với những người của Phong Vân sơn vốn không có bao nhiêu quan hệ với Phi Linh môn, thấy tình thế không ổn trực tiếp chạy trốn.

Cuối cùng chuyện này khiến cho Mạc Kình Thiên có chút ngại ngùng, hắn không ngờ người hắn mang tới lại nhanh chân như vậy.

Cuối cùng dưới sự uy bức lợi dụ của Thất Sát, năm mươi mấy đầu lĩnh lớn nhỏ trong Phi Linh môn, có mấy người trước sau đầu hàng dưới sự uy bức lợi dụ của Thất sát.

Dù sao ai cũng không muốn chết, thậm chí còn có một ít đầu mục nhỏ trực tiếp quy phục Thất Sát môn ngay từ đầu.

Sau ba ngày, dưới sự uy bức lợi dụ của Thất Sát môn, lần nữa có mấy người có tu vi Ngộ Chân cảnh nguyện ý đầu hàng.

Lục Lâm Thiên cũng đành chịu, Phi Linh môn trong Thị Hoang thế giới phát triển quá nhanh, loại chuyện này cũng không khỏi tránh được.

Tới cuối cùng, Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn chính là đám người Ngộ Chân cảnh đạt được chỗ tốt cực lớn từ hắn, hiện tại chính là đám người có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai đều cắn răng chịu đựng.

nguyên nhân chủ yếu cũng là do Viêm Hỏa cắn răng chịu đựng cho nên bọn họ cũng theo sau.

Biểu hiện của mấy người khiến cho Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn, trong lòng cũng có chút an ủi, về phần Kim Viên thì càng không cần phải nói. Suốt ngày mắng chửi, thà chết chứ không chịu khuất phục, không nói tới đầu hàng.

- Chưởng môn, còn tiếp tục không?

Ngoài mật thất, Thiên Xu hỏi Lục Lâm Thiên.

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong lòng Thiên Xu hiện tại càng ngày càng rung động với vị chưởng môn trước mắt này. Đây là hành động có toan tính cả a. Phi Linh môn gần đây như mặt trời ban trưa, một khi Phi Linh môn bị diệt sẽ không có ai chú ý tới Phi Linh môn. Phạm Sàm cũng tuyệt không ngờ tới sẽ có người ở sau lưng động tay động chân. Đồng thời còn có thể thừa cơ nhận ra những người không đáng tin trong Phi Linh môn, vừa vặn tẩy trừ Phi Linh môn một hồi.

Thiên Xu càng nghĩ, càng cảm thấy một chiêu này của chưởng môn quá tuyệt diệu.

- Dừng ở đây thôi, nhóm đầu tiên đầu hàng trực tiếp đánh chết. Đám người còn lại, cho dù không có ai là không muốn chết, thế nhưng về sau nhất định không được trọng dụng.

Lục Lâm Thiên do dự một lát rồi nhìn Thiên Xu nói.

Thiên Xu gật đầu, nói:

- Ta hiểu, ta sẽ đi sắp xếp người xử lý chuyện này.

Lục Lâm Thiên nói:

- Còn nữa, số dược liệu mà ta bảo ngươi chuẩn bị, ngươi đã chuẩn bị hết chưa?

- Mấy ngày nay đều đang chuẩn bị, chưởng môn lúc nào cũng có thể chữa thương cho Thái A.

- Ta biết rồi.

Lục Lâm Thiên nói xong, lập tức đi tới mật thất.

Lúc này trong mật thất còn có mấy đầu mục lớn nhỏ Phi Linh môn bị cấm chế, nhìn thấy bộ dáng của Lục Lâm Thiên lúc này cũng không ai nhận ra, bọn họ còn tưởng rằng là người Thất Sát môn.

- Đừng...

Nhưng Kim Viên đang hùng hùng hổ hổ lại lập tức nghẹn họng, há hốc mồm nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Đại hán khôi ngô, trên mặt có vết sẹo, tuổi chừng bốn mươi nhìn qua hung thần sát ác này hắn nhận ra, đây chính là một trong những hóa thân của Lâm Thiên huynh đệ a.

- Chư vị, cực khổ rồi.

Lục Lâm Thiên cười cười, lập tức hóa thành bộ dáng vốn có trước mặt mọi người. Nhìn thấy chuyện này, đám người Viêm Hỏa, Đồng Thất đều há hốc mồm, dường như lập tức hiểu ra, trong lòng kinh hỉ không thôi.

Cuối cùng đám người Viêm Hỏa cũng biết được chuyện đại khái, cũng biết kỳ thật không phải là Thất Sát môn diệt Phi Linh môn mà là Thất Sát môn đã sớm quy hàng Phi Linh môn. Lúc này trong lòng mọi người càng thêm rung động, thầm nghĩ. May mà mình không đầu hàng, bằng không hậu quả không cần phải nói. Lần này những người còn lại ở đây sợ rằng sau này mới chính thức được coi là hạch tâm của Phi Linh môn.

Trong một căn phòng nhỏ, sau khi biết được tất cả Viêm Hỏa kinh ngạc không thôi, hắn bỗng nhiên hiểu ra, nói:

- Khó trách a. Người Thất Sát môn động thủ luôn né né tránh tránh, đánh kịch liệt thế nhưng chính thức tổn thương cũng không có bao nhiêu.

- Đệ tử vẫn lạc chính thức kỳ thực cũng không có mấy. Đánh kịch liệt thế nhưng chỉ là sấm to mưa nhỏ, đệ tử vẫn lạc ta cũng đã hậu táng, xem như xin lỗi bọn họ.

Thiên Xu khẽ than, tuy rằng hắn là người tâm ngoan thủ lạt, bất quá đối vói người một nhà lại vô cùng để ý, điều này cũng khiến cho hắn được đệ tử Thất Sát môn vô cùng ủng hộ, trung tâm.

Lục Lâm Thiên cũng khẽ than, hắn đã cố gắng giảm thương vong của Phi Linh môn tới mức thấp nhất.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên nhắn nhủ một ít chuyện với đám người Kim Viên, Viêm Hỏa rồi trực tiếp đi tới mật địa Thất Sát môn bế quan.

Có Âm Minh và Mạc Kình Thiên, Lục Lâm Thiên cũng không sợ Thất sát có hành động gì. Cũng không phải nghi ngờ thì không dùng người, dùng người thì không nghi ngờ.

Chương 3599: Dương Hồn Tu La 1

Sau khi sắp xếp thỏa đáng tất cả, Lục Lâm Thiên cùng với Thất sát, Mạc Kình Thiên tới mật địa, Âm Minh Dạ Xoa và Thái A đều ở trong mật địa chờ.

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên cẩn thận kiểm tra Thái A rồi nói với Âm Minh Dạ Xoa:

- Tiền bối, tuy rằng ta có thể thử toàn lực ra tay. Bất quá ta cũng phải nói rõ, Thái A là tiên thiên Đoạn Linh tuyệt thể, có thể sống tới bây giờ đã là kỳ tích, cũng là do tiền bối dùng nhiều biện pháp.

Ngừng một lát, vẻ mặt Lục Lâm Thiên vô cùng ngưng trọng nói:

- Nhưng mà đây cũng là chuyện vô cùng nguy hiểm. Những năm này vốn Thái A không thể tự minh tu luyện, thế nhưng dường như bị người ta cưỡng ép rót vào một lượng lớn nguyên lực và linh hồn vào thân thể. Còn phục dụng không ít đan dược và linh dược, thế cho nên trong cơ thể có một cỗ nguyên lực và linh hồn lực mênh mông rời rạc ở ngoài kinh mạch và không gian linh hồn. Chỉ cần đυ.ng vào một chút sợ rằng sẽ ngọc đá cùng tan.

Âm Minh Dạ Xoa nghe vậy, mắt nhìn Lục Lâm Thiên khẽ thở dài một cái rồi nói:

- Những thứ này đều do phụ thân Thái A lưu lại.

- Ta tới kiểm tra một chút.

Nghe thấy Âm Minh Dạ Xoa và Lục Lâm Thiên nói, Mạc Kình Thiên không nhịn được mà bán tín bán nghi kiểm tra cho Thái A, sau khi kiểm tra, hắn há hốc mồm, ngạc nhiên nói:

- Dương Hồn Tu La thật cường hãn, không ngờ lại có gan lớn như vậy. Đem nguyên lực toàn thân và linh hồn lực rót vào trên người nhi tử không thể tu luyện, quá kinh khủng.

- Ài, lúc trước phụ thân Thái A cũng không có cách nào. Nếu không phải như vậy Thái A vừa mới ra đời đã chết non, thừa nhận thống khổ chung quy so với chết còn tốt hơn. Những năm này Thái A cũng cố gắng chịu đựng.

Âm Minh Dạ Xoa thở dài nói.

Sau đó từ trong miệng Âm Minh Dạ Xoa, mọi người biết được mọi chuyện. Hóa ra Âm MInh Dạ Xoa và Dương Hồn Tu La vốn là một đôi phu thê, cũng là hai người độc lai độc vãng trong đạo phỉ thế giới. Ba mươi năm trước, trong lúc vô tình hai người đạt được bảo tàng trong một động phủ, cuối cùng lại để lộ tin tức, khiến cho chúng cường giả đuổi giết không ngừng.

Hai người khó địch lại mọi người, khi đó Âm Minh Dạ Xoa đã mang thai, cuối cùng hai người lại bị trọng thương, sau khi cửu tử nhất sinh mới trốn tới Thị Hoang thế giới, những cường giả kia tiến vào trong Thị Hoang thế giới tìm kiếm thật lâu mới rời đi.

Mà khi đó Âm Minh Dạ Xoa trên đường đã bị thương, bụng trúng mấy đạo công kích, bởi vậy mới khiến cho Thái A vừa mới sinh ra đã vô cùng yếu, gần như muốn chết non.

Khi đó trên người Dương Hồn Tu La cũng có vô số vết thương, Dương Hồn Tu La còn nghiêm trọng hơn, dữ nhiều lành ít, sau khi hai người an toàn, Âm Minh Dạ Xoa lập tức sinh nở.

Sau khi Âm Minh Dạ Xoa sinh Thái A ra lập tức ngất đi.

Ma khi Âm Minh Dạ Xoa tỉnh lại mới phát hiện ra Dương Hồn Tu La đã đem nguyên lực toàn thân và linh hồn lực rót vào trên người Thái A vừa mới sinh ra, khiến cho Thái A vừa mới sinh ra đã chịu đau đớn giống như ở trong địa ngục. Thế nhưng mạng Thái A lớn, không ngờ lại có thể chống lại, cuối cùng cũng giữ lại được cái mạng, sống từ đó cho tới bây giờ.

Nhưng mà từ đó về sau, trong thân thể Thái A có một cỗ nguyên lực và linh hồn lực cường hãn không thuộc về bản thân mình. Tăng thêm những năm này Âm Minh Dạ Xoa vì muốn kéo dài tính mạng cho hắn cho nên tìm người luyện chế Tục Mệnh Đan, đồng thời còn dùng không ít đan dược và linh dược, tăng thêm năng lượng kinh người trong thân thể từ trước, cùng với ảnh hưởng của tiên thiên Đoạn Linh Tuyệt thế, cho nên trở thành dị dạng, còn thường xuyên chịu đau đớn giống như tra tấn, vô cùng thê thảm.

Nghe xong những chuyện này Thất sát và Mạc Kình Thiên đều dùng ánh mắt giống như kỳ tích nhìn về phía Thái A. Bọn họ thật không biết những năm qua Thái A sống như thế nào, nguy hiểm trong đó, thân là Tu luyện giả bọn họ rõ ràng nhất. Thái A có thể sống sót đã là kỳ tích trong kỳ tích rồi.

Thái A nhìn Âm MInh Dạ Xoa rồi lập tức nhìn mọi người nói:

- Phụ thân ta mất, ta không thể chết, ta muốn sống cùng mẫu thân. Bằng không mẫu thân ta sẽ thương tâm, cho nên ta mới sống được tới bây giờ.

Nhưng mà ba mươi năm này, bởi vì Thái A vừa mới sinh ra đã yếu đuối, trên phương diện khác có chỗ hơn người, giống như người mù mắt thì tai trên cơ bản đều thính hơn người khác. Mà người tai điếc thì mắt sẽ sáng hơn người bình thường.

Thái A bị tiên thiên Đoạn Linh tuyệt thể, trên cơ bản không có cách nào tu luyện, thế nhưng dưới nguyên lực và linh hồn lực mênh mông do phụ thân lưu lại trong người, mới sinh ra đã có tu vi Hậu thiên. Mà hứng thú của hắn lại đặt trên phương diện trận pháp, khôi lỗi, chiến hạm, đan dược...

Trên phương diện trận pháp, Thái A có năng lực đã nhìn qua là không quên, còn có ánh mắt nhạy cảm vô cùng, còn có lực lĩnh ngộ kinh người.

Bốn người Lục Lâm Thiên, Mạc Kình Thiên, Thiên Tuyền, Thiên Xu đều là tu luyện giả áo nghĩa linh hồn, ai cũng có sở tường riêng, sau khi biết được những chuyện này, mấy người lập tức hoài nghi về lời nói của Thái A.

Vì vậy Mạc Kình Thiên lập tức hỏi không ít kiến thức về trận pháp với Thái A, Thái A đối đáp trôi chảy, hai người trực tiếp khẩu chiến mấy trăm hiệp, Thái Hải liên tiếp phá ba trận pháp của Mạc Kình THiên, cuối cùng tới trận thứ tư mới dừng lại. Chỉ là lại khiến cho Mạc Kình Thiên vô cùng kinh ngạc, ánh mắt rung động nhìn Thái A với con mắt khác, miệng nói:

- Tiểu tử này chính là thiên tài a, mới bao nhiêu tuổi a, không ngờ lại có tạo nghệ như vậy trên phương diện trận pháp.

Mà hai người Thiên Xu và Thiên Tuyền lại hỏi không ít chuyện về khôi lỗi và đan dược với Thái A, không có một chút ngoài ý muốn nào, Thái A đối đáp trôi chảy, giống như mình biết luyện chế vậy.

Cuối cùng Lục Lâm Thiên nhịn không được hỏi không ít vấn đề về phương diện chiến hạm với Thái A, không ngờ ngay cả phương diện chiến hạm Thái A cũng có nghiên cứu, thậm chí còn biết không ít phương pháp luyện chế chiến hạm.

Nói tới những vấn đề này dường như Thái A biến thành một người khác, nước miếng văng tung tóe, vẻ mặt hưng phấn, người không biết hắn lại tưởng hắn là một danh sư luyện khí.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nhìn Thái A một lát, lập tức nói với Âm Minh Dạ Xoa:

- Tiền bối, chuyện của Thái A ta chỉ nắm chắc năm thành, người xem...

Âm Minh Dạ Xoa ngắt lời Lục Lâm Thiên, nhìn Lục Lâm Thiên nghiêm túc nói:

- Không cần nhiều lời, nếu cứ tiếp tục như vậy thì Thái A cũng không còn bao nhiêu thời gian. Đừng nói là năm thành cơ hội, coi như có mọt thành ta cũng muốn đánh bạc. Mặc kệ kết quả như thế nào ta đều cảm kích ngươi.

- Thái A, lần này rất có thể ngươi sẽ chết, còn phải chịu thống khổ cực lớn, bất quá ta sẽ dùng toàn lực, ngươi có sợ không?

Lục Lâm Thiên quay người hỏi Thái A.

- Không sợ, những năm nay có gì mà Thái A ta chưa từng trải qua cơ chứ?

Thái A nói.

Chương 3600: Dương Hồn Tu La 2

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, quay người nói với Mạc Kình Thiên:

- Kình Thiên huynh đệ, ta cần ngươi hỗ trợ. Nguyên lực và linh hồn lực trong cơ thể Thái A, ta đoán có lẽ không dưới ta, thậm chí còn mạnh hơn, chỉ có ngươi ra tay giúp đỡ thì ta mới có thể áp chế được.

- Hỗ trợ không thành vấn đề, thiên tài như Thái A, nếu như xảy ra chuyện quả thực vô cùng đáng tiếc.

Ánh mắt Mạc Kình Thiên trầm xuống, vẻ mặt ngưng trọng nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Chỉ là nguyên lực và linh hồn lực trong cơ thể Thái A dường như vô cùng phiền phức, còn có tiên thiên Đoạn Linh Tuyệt thể cũng không phải là dễ chữa. Ta còn chưa từng nghe nói qua chuyện này, thân thể Thái A bị ảnh hưởng, thậm chí kinh mạch toàn thân còn héo rút, huyết mạch không lưu thông. Quan trọng nhất là phương diện linh hồn, những vấn đề này đều rất nghiêm trọng.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, chuyện hoàn toàn không có nắm chắc Lục Lâm Thiên tự nhiên cũng sẽ không làm, hắn nói với Mạc Kình Thiên:

- Nguyên lực và linh hồn lực trong cơ thể Thái A ta có biện pháp giải quyết, kinh mạch héo rút, huyết mạch không thông ta cũng có biện pháp. Phương diện linh hồn khó khăn không nhỏ, tất cả chỉ có năm thành mà thôi.

- Vậy thì bắt đầu đi.

Mạc Kình THiên nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt vô cùng kinh ngạc, dường như hắn không ngờ Lục Lâm Thiên lại nắm chắc năm thành. Chỉ là ngay lập tức hắn nhún nhún vai rồi vỗ bả vai Thái A, dường như cũng bắt đầu ưa thích Thái A, đồng thời nhìn Thái A với con mắt khác.

- Tất cả xin nhờ hai vị.

Âm Minh Dạ Xoa thi lễ thật sau với Lục Lâm Thiên và Mạc Kình Thiên.

Một lát sau, trong cả mật địa của Thất Sát môn cũng chỉ có ba người Lục Lâm Thiên, Thái A, Mạc Kình Thiên. Ngoài mật địa, Âm MInh Dạ Xoa vô cùng lo lắng, lại có chút chờ mong hộ pháp ở bên ngoài.

Kết quả cuối cùng như thế nào bản thân Âm Minh Dạ Xoa cũng không biết, hiện tại nàng chỉ có thể chờ đợi.

Thời gian từ từ trôi qua, trong nháy mắt tính từ thời điểm Phi Linh môn và Thất Sát môn sống mái với nhau đã được một tháng. Có tin tức truyền ra, sau khi Thất Sát môn bắt được một đám thủ lĩnh Phi Linh môn, không bao lâu đám người kia liền quy hàng, đại bộ phận địa bàn của Phi Linh môn cũng rơi vào trong tay Thất Sát môn.

Sau khi có không ít cường giả Phi Linh môn quy hàng, thực lực của Thất Sát môn cũng tăng lên nhiều.

Bởi vậy không ít thế lực nhị lưu đang rục rịch muốn kiếm chén cơm chung quanh lập tức im lặng, không dám có hành động gì khác.

Chỉ là dưới mê hoặc như vậy, cũng có một ít thế lực nhị lưu chiếm cứ một ít địa bàn nhỏ, nhìn thấy Thất Sát môn không nói gì thêm, bởi vậy càng ngày càng có không ít thế lực nhị lưu nhúng tay.

Chẳng biết tại sao, dựa theo đạo lý mà nói, thực lực của Thất Sát môn tăng lên nhiều, thế nhưng lại không có bất kỳ động tác nào, giống như đồng ý với hành động của mấy thế lực nhị lưu chung quanh vậy.

Thế nhưng mấy thế lực nhị lưu này cũng không dám làm quá mức, dù sao thực lực của Thất Sát môn bọn họ hiểu rất rõ, tăng thêm Phi Linh môn quy hàng, thực lực của Thất Sát môn trong các thế lực nhị lưu cơ hồ thuộc về tồn tại đỉnh tiêm.

Tất cả các đầu lĩnh lớn nhỏ trong Phi Linh môn cơ hồ đều quy hàng, đệ tử Phi Linh môn đương nhiên cũng không có biện pháp nào khác.

Các đầu mục trong Phi Linh môn quy hàng, cả đám vẫn trò chuyện vô cùng vui vẻ, giống như là một việc vui vậy, chuyện này khiến hco không ít đệ tử Phi Linh môn nghi hoặc không thôi.

Thậm chí là Bạch Kinh Đường chạy thoát lúc trước không biết vì sao sau khi đám người Kim Viên quy hàng cũng trực tiếp rùm beng quy hàng, giống như là gặp việc vui lớn vậy. Khiến cho đệ tử Thất Sát môn cực kỳ khách khí.

Lại nói, hai sơn môn xác nhập, trong đó có một sơn mông quy hàng, một ít mâu thuẫn nhỏ đương nhiên không tránh khỏi, thế nhưng Thất Sát môn và Phi Linh môn lại không giống vậy, hai sơn môn này giống như vốn là một thể, rất nhanh chóng dung hợp với nhau.

Trong Thất Sát môn ngoại trừ Thất Sát ra không có ai biết chân tướng. Thất Sát cũng ra nghiêm lệnh nhất định phải khách khí với người Phi Linh môn, mà đám người đầu lĩnh trogn Phi Linh môn đều biết chân tướng, đều là người một nhà, Thất Sát môn chính là Phi Linh môn cho nên đám người này cực kỳ khách khí với nhau.

Về phần Hổ Sơn và Phong Vân Tam bàn ở trong Phi Linh môn, ngay từ đầu người Thất Sát môn đột nheien đánh tới, đám người Hổ Sơn còn tưởng rằng sẽ có một hồi đại chiến, ai ngờ người Thất Sát môn lại hoàn toàn không để ý tới bọn họ, chuyện này khiến cho đám người Hổ Sơn nghĩ mãi mà không ra.

Biến cố của Phi Linh môn và Thất Sát môn xảy ra trong Thị Hoang thế giới, mà bên ngoài Vô Minh Tiểu Thiên thế giới trong khoảng thời gian này cũng xảy ra không ít chuyện.

Bởi vì sau hai năm Thải Vân thương hội không bán ra khôi lỗi tọa giá và Phi Hổ chiến hạm, giá cả của từng kiện khôi lỗi tọa giá, chiến hạm khi trước đã đội lên mấy lần.

Lúc này Thải Vân thương hội lại đấu giá một lần nữa tạo thành tình cảnh tấp nập, giá cao chót vót, chỉ là vẫn cung không đủ cầu, đơn đặt hàng không ngừng.

Những khôi lỗi tọa giá và Phi Hổ chiến hạm này bởi vì Thải Vân thương hội đã đạt được thỏa thuận với không ít các thế lực cho nên mang tới cho Thải Vân thương hội một lượng lớn đơn đặt hàng các loại khác.

Trong lúc nhất thời, Thải Vân thương hội ở trong Vô Minh tiểu thế giới đã mơ hồ có xu thế trở thành thương hội đứng đầu. Không ít khôi lỗi tọa giá và Phi Hổ chiến hạm mà Thải Vân thương hội mang từ Thị Hoang thế giới ra đã bị tất cả các thế lực lớn tranh mua không còn, còn xa không đủ cầu. Giá tiền càng lúc càng lớn, nước lên thì thuyefn lên. Nghe nói ngay cả các thế lực lớn trong Trung Thiên Tiểu thế giới cũng vì chuyện này mà bị kinh động.

Ngoài mật địa Thất Sát môn, Âm Minh Dạ Xoa nhìn chăm chú vào cửa vào, một tháng rưỡi trôi qua, Âm Minh Dạ Xoa vô cùng khẩn trương và mong chờ, thời gian càng dài nàng càng khẩn trương hơn.

Trong khoảng thời gian này, bên người Âm Minh Dạ Xoa còn có một người khác mặc trang phụ hở rốn, trang phục nóng bỏng khiến cho người ta phun máu mũi. Khuôn mặt thanh tú, thoát tục tựa như tiên tử khiến cho người ta không dám sinh lòng khinh nhờn, người này chính là Ma Linh yêu nữ.

Một tháng trước Ma Linh yêu nữ xuất quan, lập tức nhìn thấy đám người Hổ Sơn, biết được biến cố của Phi Linh môn, Ma Linh yêu nữ thiếu chút nữa muốn động thủ với đám người Viêm Hỏa.

Kim Viên và Viêm Hỏa vội vàng nói cho Ma Linh yêu nữ biết chân tướng. Sau khi Ma Linh yêu nữ biết được chuyện này lập tức đi tới Thất Sát môn, sau khi tới Thất Sát môn, lúc này Ma Linh yêu nữ mới tin tưởng hơn nửa. Chỉ là Lục Lâm Thiên và Mạc Kình Thiên hiện tại lại đang bế quan chữa thương cho Thái A.

Ma Linh yêu nữ lo lắng muốn xông vào, thiếu chút nữa động thủ lần nữa với Âm Minh Dạ Xoa, cuối cùng dưới sự giải thích của

Thất Sát và Âm Minh Dạ Xoa nàng mới không có xông vào mà chỉ ở bên ngoài chờ đợi.

Chương 3601: Có người tới báo thù 1

Sưu.

Ngay khi Âm Minh Dạ Xoa lo lắng nhìn về phía trước, trong mật địa rốt cuộc truyền ra chấn động.

Cửa mật địa mở ra, một đạo thân ảnh khôi ngôi quen thuộc xuất hiện, chỉ là lúc này sắc mặt trắng bệch, giống như tiêu hao tới tận cùng sau đại chiến. Sắc mặt trắng bệch, xám như tro tàn, vết sẹo trên mặt đã tái nhợt.

- Ngươi không sao chứ? Chuyện lớn như vậy tại sao ngươi lại không báo cho ta biết, để ta xuất quan?

Đạo thân ảnh khôi ngô này xuất hiện, nhìn thấy bộ dáng lúc này của Lục Lâm Thiên, Ma Linh yêu nữ tức thì sững sờ, nàng nhanh chóng hiểu ra, thân thể xinh đẹp mềm mại lập tức lách mình đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

Nhìn Ma Linh yêu nữ trước mặt, Lục Lâm Thiên cười khổ, lau sạch vết máu nhàn nhạt ở khóe miệng, nói:

- Ta không sao, nàng đang bế quan, ta cũng không muốn quấy rầy nàng.

- Ngươi không sao là tốt rồi.

Ma Linh yêu nữ cũng nhìn ra Lục Lâm Thiên chỉ tiêu hao quá nhiều, một khỏa đan dược giá trị xa xỉ lập tức xuất hiện trong tay, Ma Linh yêu nữ nhét vào trong miệng Lục Lâm Thiên, vội vàng hỏi:

- Đúng rồi, nhị ca của ta đâu? Không phải huynh ấy ở cùng một chỗ với ngươi sao?

- Nhị ca nàng cũng không có việc gì, chỉ là tiêu hao quá nhiều mà thôi, hiện tại hắn đang điều tức.

Lục Lâm Thiên nuốt đan dược xuống, vội vàng trả lời Ma Linh yêu nữ, lúc này Mạc Kình Thiên cũng tiêu hao kinh người. Lần này cũng may có một cường giả Đại Đạo cảnh đỉnh phong như Mạc Kình Thiên có mặt.

Thân thể gầy gò của Âm MInh Dạ Xoa đi tới trước người Lục Lâm Thiên, miệng không nói gì, hai mắt giống như máu tươi lưu chuyển run rẩy nhìn về phía Lục Lâm Thiên, tim như ngừng đập, mũi ngừng thở.

Lục Lâm Thiên nhìn Âm Minh Dạ Xoa, hắn hiểu rõ lúc này Âm Minh Dạ Xoa muốn hỏi mình cái gì, hắn nói với Âm Minh Dạ Xoa:

- Đi theo ta, tự mình nhìn thấy sẽ biết.

Ngoài Thất Sát thành, trên phía chân trời yên tĩnh bỗng nhiên có mười đạo lưu qunag nhanh chóng từ phía chân trời lướt tới. Sau mấy lần chớp động, mười đạo lưu quang mang theo khí tức sắc bén xuất hiện trên không trung.

Dẫn đầu là mười chiến chiến hạn cực lớn, bí văn quanh quẩn, khí tức sắc bén mênh mông lan tràn ra không trung. Khí tức trên chiếc chiến hạm dẫn đầu trong mười chiếc chiến hạm sắc bén tới tận cùng, giống như một ngọn núi nhỏ tỏa ra khí tức sắc bén vậy.

Lúc này nếu như Lục Lâm Thiên có mặt ở đây nhất định có thể nhìn ra, chiếc chiến hạm khổng lồ này chính là Phá Không chiến hạm của Thải Vân thương hội. Là chiến hạm mạnh nhất trong Thị Hoang thế giới của Thải Vân thương hội hiện tại. Đủ để đánh chết Thông Thiên cảnh sơ giai bình thường, chống lại Thông Thiên cảnh trung giai tuyệt đối không có vấn đề.

Chín chiếc chiến hạm sau lưng Phá Không chiến hạm đều là chiến hạm cấp hai, đủ để đánh cho người có tu vi Ngộ Chân cảnh thần hình câu diệt. Chỉ là không có mạnh bằng Phá Không chiến hạm mà htooi.

Đột hình mười chiến hạm cuồn cuộn mạnh mẽ như vậy, quả thực trong cả Thị Hoang thế giới này cũng không có mấy thế lực có thể lấy ra.

Sau mười chiếc chiến hạm còn có không ít khôi lỗi tọa giá nhất cấp và nhị cấp, ước chừng hai ba chục, tất cả đều lơ lửng trước Thất Sát thành.

Sưu Sưu.

Phía trên mười chiếc chiến hạn và khôi lỗi tọa kỵ lập tức có vô số thân ảnh nhảy ra. Từng đạo thân ảnh mang theo khí tức sát phạt, nhân số không thua hai mươi vạn. Từ khí tức có thể nhận ra tuyệt đối đều là đệ tử tinh anh trong thế lực lớn. Đủ để chống lại mấy đệ tử bình thường.

Trong hai mươi vạn người mang theo khí tức sát phạt có một thanh niên đạp không đi ra, sát ý trong mắt bắn ra, nhìn về phía Thất Sát môn rồi quát lớn:

- Hôm nay ta nhất định phải san bằng Thất Sát môn thành bình địa, để cho Thất Sát môn chết không có chỗ chôn.

Tiếng quát cuồn cuộn mang theo sát khí ngập trời vang vọng trên không trung.

Thanh nhiên này vừa mới dứt lời lập tức có một thân ảnh mềm mại, xinh đẹp bước ra. Trong đôi mắt lúc này tràn ngập sự giận dữ, khí tức toàn thân bắt đầu lạnh lẽo.

Trong tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, bên ngoài trôi qua nửa tháng, lúc này bên trong đã trôi qua một năm lẻ ba tháng.

Suốt một năm lẻ ba tháng, Lục Lâm Thiên dùng Tử Kim Huyền Lôi trong Tử Lôi Huyền Đỉnh rèn thể cho Thái A, khơi thông kinh mạch và khí huyết toàn thân cho Thái A, khiến cho Thái A nếm đau đớn vô tận, đồng thời cũng nhận được chỗ tốt vô cùng lớn.

Đau đớn như vậy trước kia Niếp Phong cũng chỉ rèn một cánh tay mà thôi, Thái A lại rèn toàn thân, cố gắng chống lại, mồ hôi to như hạt đậu không ngừng chảy xuống, ngay cả tiếng rên cũng không có phát ra. Lực nhẫn nại, chịu đựng như vậy khiến cho trong lòng Lục

Lâm Thiên và Mạc Kình Thiên tán thưởng không thôi.

Tiên thiên Đoạn Linh tuyệt thể vừa mới ra đời không có linh hồn, nói đơn giản một chút chính là ba hồn không đồng đều, bảy phách không đủ, đối với bất luận kẻ nào mà nói, chuyện này tuyệt đối không có cách nào cứu chữa.

Mạc Kình Thiên cũng không tin được Lục Lâm Thiên có thể cứu được, ít nhất dùng thực lực của Mạc Kình Thiên, hắn cũng không có cách nào cứu được Thái A.

Mà cuối cùng Lục Lâm Thiên khoanh chân mà ngồi, trong mắt bỗng nhiên phóng ra một cỗ khí tức thượng cổ, man hoang, dưới cỗ khí tức này Mạc Kình Thiên cũng phải thần phục, nguyên lực trong cơ thể đình trệ.

Dưới cỗ khí tức man hoan này, Mạc Kình Thiên biến sắc. Khí tức này dường như có thể làm cho thiên địa biến sắc, giống như thiên uy khiến cho hắn căn bản không có cách nào phản kháng.

Sau đó trong mi tâm Lục Lâm Thiên, một quang mang hình chữ Thiện đi ra, không ngừng rót vào trong mi tâm Thái A, trọn vẹn chín chín tám mươi mốt ngày. Không ngờ lại trực tiếp mở ra một không gian linh hồn hoàn toàn mới trong đầu Thái A.

Không gian linh hồn này so với không gian linh hồn của người bình thường tuyệt đối khổng lồ và rắn chắc hơn nhiều, bên trong còn mang theo khí tức cổ xưa, man hoang.

Khi không gian linh hồn kia xuất hiện, toàn thân Thái A xảy ra một loại biến hóa, làn da khô héo trên người dần dần hồng nhuận, bóng loáng. Cả không gian run rẩy không ngớt, khí tức thượng cổ, man hoang trên người Thái A tràn ra, trong lúc mơ hồ cũng khiến cho sắc mặt Mạc Kình Thiên biến đổi.

Trong quá trình này thứ Mạc Kình Thiên có thể làm là áp chế nguyên lực và linh hồn lực mênh mông do phụ thân Dương Hồn Tu La lưu lại trên cơ thể Thái A mà thôi. Không để cho Lục Lâm Thiên đu.ng chạm vào, một khi đu.ng vào, tới khi đó Thái A nhất định sẽ vô cùng thảm, cho nên tiêu hao cũng kinh khủng tới dọa

người.

Chỉ là dưới loại tiêu hao kinh người này, khi quang mang chữ Thiện từ trong mi tâm Lục Lâm Thiên đánh vào trong mi tâm Thái A, dưới cỗ khí tức man hoang, cổ xưa này Mạc Kình Thiên dường như có điều lĩnh ngộ ra. Khi Lục Lâm Thiên không còn cần hắn, hắn lập tức yêu cầu đi bế quan.

Kế tiếp Lục Lâm Thiên chọn cho Thái A một bộ công pháp tốt, trực tiếp thôn phệ nguyên lực và linh hồn lực mênh mông trong cơ thể Thái A.

Chương 3602: Có người tới báo thù 2

Công pháp này Lục Lâm Thiên nhận được từ nhạc phục Độc Cô Ngạo Vũ khi trước, lúc trước Linh Vũ giới chia Âm Dương Linh Vũ Quyết thành Dương Linh Quyết và Âm Linh Quyết. Phân biệt cho vũ giả và linh giả tu luyện, lại là dựa trên cơ sở không hoàn chỉnh mà tách ra.

Cho nên Lục Lâm Thiên dựa vào Hỗn Độn Âm Dương Quyết nguyên vẹn, ở trong Hỗn Độn Âm Dương Quyết lấy Dương Linh Quyết làm cơ sở, lĩnh ngộ phát triển ra Dương Linh Quyết mới cho Thái A tu luyện.

Khi Thái A có thể triệt để luyện hóa nguyên lực và linh hồn lực mênh mông của phụ thân hắn lưu lại trong cơ thể, khi đó chính là lúc hắn triệt để khôi phục. Đồng thời thực lực bản thân của hắn còn nhận được chỗ tốt kinh người.

Trong một chỗ ở tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, Âm Minh Dạ Xoa nhìn thấy Thái A đang khoanh chân ngồi tu luyện, bằng vào nhãn lực của nàng, tự nhiên nàng biết rõ được tính huống của Thái A, như vậy đã thành công.

Không bao lâu nữa Thái A có thể triệt để khôi phục, về sau không cần phải nhận đau đớn không thuộc về mình nữa, cũng không cần lo lắng sẽ chết. Những giọt nước mắt nóng hổi từ trong đôi mắt kinh khủng kia chảy ra, đường đường là Âm Minh Dạ Xoa, lúc này cũng rơi nước mắt.

Phụp.

Âm Minh Dạ Xoa quay đầu nhìn lại Lục Lâm Thiên, thân thể run rẩy, bỗng nhiên cung kính quỳ xuống dập đầu với Lục Lâm Thiên.

- Tiền bối, người làm gì vậy.

Lục Lâm Thiên vội vàng nâng Âm Minh Dạ Xoa lên.

- Không, ngươi hãy nghe ta nói, Âm Minh Dạ Xoa ta không thể không báo ơn, hiện tại thân của ta cũng không nên hồn, chỉ có thể bái ba bái tỏ vẻ cảm tạ ngươi mà thôi.

Thân thể Âm Minh Dạ Xoa nhanh chóng lui lại, trực tiếp né khỏi tay Lục Lâm Thiên, lần nữa dập đầu cảm tạ.

Đây là Thiên Trụ giới, tuy rằng thực lực của Âm Minh Dạ Xoa mạnh mẽ, thế nhưng lại không tránh thoát được Lục Lâm Thiên.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, lần nữa đi tới trước người Âm Minh Dạ Xoa, nâng nàng lên rồi nói:

- Người làm như vậy là khiến cho ta khó xử, như vậy đi, về sau ta cũng không gọi người là tiền bối nữa. Ta sẽ vô lễ gọi người một tiếng Dạ tỷ a, người thấy thế nào?

- Ngươi quá xem trọng ta rồi.

Âm Minh Dạ Xoa nói.

Lục Lâm Thiên nói:

- Dạ tỷ, nếu như tỷ thực sự cảm kích ta, Thái A ở nơi này của ta ước chừng cần thời gian tu luyện koong ngắn. Trong thời gian này Dạ tỷ cứ ở lại Phi Linh môn ta, có một chút chuyện chỉ cần chú ý cho ta một chút là được.

Âm Minh Dạ Xoa đứng dậy, nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt giống như máu tươi lưu chuyển run run, gật đầu nói:

- Ta đồng ý gia nhập Phi Linh môn, từ nay về sau thần phục chưởng môn. Mạng của Âm Minh Dạ Xoa ta về sau cũng là của chưởng môn.

- Dạ tỷ nghiêm trọng hóa rồi, ta có ý đó, thế nhưng lại không tiện mở miệng. Dạ tỷ gia nhập Phi Linh môn ta, Lục Lâm Thiên không biết nên cảm ơn Dạ tỷ như thế nào.

Lục Lâm Thiên cũng không có khách khí, cũng không chối từ mà trực tiếp hành lễ, trong mắt hiện lên sự vui vẻ.

Lục Lâm Thiên hắn cực khổ lâu như vậy, đây chính là kết quả mà Lục Lâm Thiên muốn. Hắn muốn Âm Minh Dạ Xoa gia nhập Phi Linh môn. Phi Linh môn rốt cuộc cũng có cường giả Đại Đạo cảnh, còn là Âm Minh Dạ Xoa không tầm thường, Lục Lâm Thiên há có thể không thích.

Sau khi thu Thất Sát môn, lại thêm Âm Minh Dạ Xoa, thực lực của Phi Linh môn lúc này không cần phải nói.

- Bảo vật thời gian a.

Ma Linh yêu nữ ở bên cạnh luôn im lặng, nhìn thấy tất cả mọi thứ trong Thiên Trụ giới lúc này nàng mới rung động lên tiếng.

- Có người tới, chúng ta đi ra xem một chút.

Trong Thiên Trụ giới, vẻ mặt Lục Lâm Thiên biến đổi, tâm thần khẽ động, ba người lập tức rời khỏi Thiên Trụ giới.

- Là Linh Thứu Tháp cùng với người của Thải Vân thương hội tới diệt Thất Sát môn.

- Không phải Thải Vân thương hội không nhúng tay vào bất luận chuyện gì sao? Tại sao lại tới diệt Thất Sát môn?

- Dường như Thất Sát môn cũng chưa đắc tội với Linh Thứu tháp a. Tại sao Tháp chủ Linh Thiếu Tháp cũng tự mình tới diệt Thất Sát môn?

- Ngươi không biết chuyện rồi, nghe nói Thiếu Tháp chủ Ôn Tuấn Hùng có quan hệ sâu với chưởng môn Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn a. Còn có lời đồn Phi Linh môn có quan hệ với Linh Thứu Tháp đó.

- Ta nghe nói Thải Vân thương hội cũng có quan hệ sâu với Phi Linh môn, trước kia Nhị tiểu thư của Thải Vân thương hội còn tự mình đi tới Phi Linh môn.

- Thất Sát môn diệt Phi Linh môn, không ngờ lại khiến cho Linh Thứu tháp và Thải Vân thương hội tức giận, lần này sợ rằng Thất Sát môn cũng xong đời rồi.

- Không ngờ Phi Linh môn đen đủi như vậy, Thất Sát môn sợ rằng xong đời rồi.

Trong Thất Sát thành có vô số thân ảnh rậm rạp nhìn lên trên không trung rồi thấp giọng nghị luận.

Giữa không trung lúc này trong Thất Sát môn cũng có vô số đệ tử từ các nơi kéo tới.

Dẫn đầu là sáu người Thiên Xu, Thiên Cơ, Thiên Quyền, Ngọc Hành, Khai Dương, Diêu Quang, dở khóc dở cười, khuôn mặt có chút rung động.

Thiên Xu mặc nho phục, khuôn mặt mỉm cười cứng lại, nhìn qua đội hình Linh Thứu tháp và Thải Vân thương hội không khỏi âm thầm tặc lưỡi.

Trong lòng Thiên Xu cũng âm thầm cảm thấy may mắn, lúc trước may mà không có thực lực đối phó với chưởng môn, bằng không nếu như thực sự đánh chết chưởng môn mà nói, lúc này đối mặt với Linh Thứu tháp và Thải Vân thương hội, Thất Sát thành tuyệt đối sẽ bị san bằng thành bình địa.

- Thiếu tháp chủ, An tiểu thư, các người hiểu lầm rồi.

Quay mặt nhìn về phía đám người Linh Thứu Tháp và Thải Vân thương hội tràn ngập khí thế, Thiên Xu cố nặn ra nụ cười, thế nhưng trong lòng thì thầm than, khó trách Phi Linh môn lúc trước lại phát triển nhanh như vậy. Theo suy nghĩ của hắn, có Thải Vân thương hội cùng Linh Thứu tháp ủng hộ, Phi Linh môn không phát triển nhanh mới là lạ.

- Huynh đệ Lâm Thiên của ta bị Thất Sát môn vô sỉ các ngươi giết chết, vậy mà các ngươi dám nói là hiểu lầm. Ngày hôm nay ta nhất định phải san bằng Thất Sát thành thành bình địa, cho Thất Sát các ngươi chết không có chỗ chôn.

Trong đội hình của Thải Vân thương hội và Linh Thứu Tháp, thanh niên dẫn đầu tuổi chừng hai mươi bảy, hai mươi tám tuổi, người mặc một kiện khải giáp màu trắng, hai mắt như sao, ánh mắt sắc bén giống như chim ưng, đây chính là Thiếu tháp chủ Ôn Tuấn Hùng của Linh Thứu Tháp.

Nhìn đám người Thất Sát môn trước mặt, Ôn Tuấn Hùng phất tay với đám người phía sau rồi trầm giọng nói:

- Tất cả đệ tử Linh Thứu tháp nghe lệnh, đem Thất Sát thành san thành bình địa cho ta. Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão, Tứ trưởng lão, mời ba vị đánh chết Thất Sát, khiến cho bọn chúng thần hồn câu diệt, ta muốn báo thù cho Lâm Thiên huynh đệ.

- Không có vấn đề. Thất Sát này cứ giao cho chúng ta là được rồi.

Nghe vậy, ba lão giả mặc trường bào sau lưng Ôn Tuấn Hùng nhảy ra, khí tức mênh mông hùng hồn đột nhiên lan tràn. Ba cỗ khí tức hàng lâm, cả Thất Sát thành đột nhiên lờ mờ, thiên hôn địa ám, phong vân biến sắc.

Chương 3603: Linh Sơn tam thứu

Ba lão giả mặc trường bào này đều vô cùng cao, trường bào màu đen rộng thùng thình bay phất phới, đôi mắt đen nhanh giống như mắt chim ưng, có thể nhận ra mùi máu tươi nồng đậm trên người ba người này, thực lực của ba người đều đạt tới tình trạng khủng bố.

- Linh Sơn Tam Thứu.

Thiên Xu cùng với sáu người còn lại nhìn thấy ba lão giả này, sắc mặt lập tức khó coi. Không ngờ lần này ngay cả ba lão quỷ như Linh Sơn tam thứu mà Linh Thứu Tháp cũng vận dụng, đủ thấy được Linh Thứu tháp đã thực sự giận dữ.

Trong Thị Hoang thế giới, người bảy huynh đệ Thất Sát này kiêng kỵ không nhiều lắm, nhưng Linh Sơn Tam Thứu này tuyệt đối là một trong số đó.

Trong ba người Linh Sơn Tam Thứu, lão đại đã sớm tới cấp độ Đại Đạo cảnh, lão nhị và lão tam đã tới Thông Thiên cảnh cao giai đỉnh phong, ba người này cũng có thể tạo thành trận pháp hợp kích.

- Chiến hạm của Thải Vân thương hội chuẩn bị, san bằng Thất Sát thành thành bình địa.

Bên người Ôn Tuấn Hùng, một đạo thân ảnh mềm mại xinh đẹp đạp không mà đứng, sợi tóc tung bay, khí tức vốn thanh nhã lúc này tràn ngập sắc bén, lạnh lẽo. Hai mắt tràn ngập hàn ý, người này trừ An Thi Dao của Thải Vân thương hội ra cũng không còn có ai khác.

Ầm ầm.

Mười chiến hạm của Thải Vân thương hội lập tức có động tác, động khẩu ngăm đen lập tức nhằm về phía người Thất Sát môn, sợ rằng một khi công kích cũng đủ để đánh nát một mảng lớn đệ tử Thất Sát môn, khiến cho cả đám xương cốt không còn, tiếng kêu thảm thiết vang lên liên tục.

Dưới trận thế như vậy, cơ hồ tất cả đệ tử Thất Sát môn nhìn nhau, trong mắt có ý sợ hãi, loại đội hình nay Thất Sát môn căn bản không thể ngăn cản được.

- Lục Lâm Thiên này rốt cuộc là người nào a, không ngờ lại có giao tình với Thải Vân thương hội, Linh Thứu tháp như vậy.

Trong Thất Sát môn, Hổ Sơn, Phong Vân Tam bàn vốn cùng với Ma Linh yêu nữ tới Thất Sát môn, lúc này nhìn thấy đội hình khủng bố trước mắt, trong đôi mắt to của Hổ Sơn hiện lên vẻ kinh hãi.

Vuốt vuốt đầu, Hổ Sơn quay đầu nói với mọi người sau lưng:

- Tất cả cẩn thận một chút cho ta, đến lúc đó chạy nhanh một chút. Chuyện của Thất Sát môn không liên quan tới chúng ta, nếu như là chuyện có lợi thì chúng ta có thể chiếm tiện nghi một chút.

- Thiếu tháp chủ, An tiểu thư, hiểu lầm a, hiểu lầm.

Sắc mặt Thiên Xu và sáu người khác khó coi vô cùng, thời điểm này có khổ không nói nên lời. Đây là lũ lụt dâng tới miếu Long Vương a. Người một nhà đánh người một nhà, thế nhưng hắn lại không biết nên giải thích thế nào. Đám người Kim Viên cũng không ở Thất Sát môn, sợ rằng Thất Sát môn không còn giữ được rồi.

- Lầm cái rắm, giết cho ta.

Ôn Tuấn Hùng căn bản không tin lời Thiên Xu nói, lập tức phất tay nói với hai mươi vạn đệ tử Linh Thứu Tháp sau lưng.

- Giết.

Hai mươi vạn đệ tử Linh Thứu Tháp lập tức nhảy ra, tiếng gầm kinh thiên động địa vang vọng, khí tức sắc bén lạnh lẽo tràn ra khiến cho cả không trung gió nổi mây phun.

- Ha ha ha ha.

Đúng lúc này trong nội thành Linh Thứu tháp, trên chân trời xa xa đột nhiên có một tiếng cười to truyền ra, thanh âm giống như sấm rền vang vọng:

- Thiếu tháp chủ, Thi Dao cô nương dừng tay.

Nghe vậy, đôi mắt tràn ngập hàn ý của An Thi Dao chớp động, không có ai khác gọi nàng là Thi Dao cô nương, chỉ có hắn...

- Dừng tay, trước tiên dừng tay.

An Thi Dao lập tức phất tay quát lên một tiếng, đôi mắt xinh đẹp nhìn chăm chú về phía trước.

- Ài, khá tốt, khá tốt.

Nghe thấy đạo thanh âm này, Thiên Xu lập tức thở dài một hơi, nếu như thực sự động thủ, hậu quả khó mà tưởng tượng nổi.

Sưu Sưu.

Trên không trung có bốn đạo lưu quang giống như thiểm điện xẹt qua phía chân trời mà tới, lập tức có bốn đạo thân ảnh hiển hiện.

Dẫn đầu bốn người là một đại hán mặt sẹp, bên người là một nữ tử mặc y phục mê người, bên người còn có một phụ nhân thân thể gầy gò, nhìn như lệ quỷ.

Cuối cùng là một mập mạp đang thở gấp, nhìn thấy còn chưa khai chiến, ánh mắt ngưng trọng lúc này mới dần dần biến mất.

Đôi mắt xinh đẹp của An Thi Dao nhìn về phía Ma Linh yêu nữ và Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên vẻ nghi hoặc.

Đám người Thiên Xu nhìn thấy Lục Lâm Thiên và Âm Minh Dạ Xoa tiến đến, lập tức đi tới sau lưng Lục Lâm Thiên.

Hành động của Thất Sát rơi vào trong mắt Linh Sơn tam thứu, Ôn Tuấn Hùng, còn có một ít trưởng lão, hộ pháp trong Thất Sát môn, khiến cho trong lòng tất cả mọi người nghi hoặc không thôi.

Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, mắt nhìn đội hình phía trước, ánh mắt cuối cùng nhìn vào hai người Ôn Tuấn Hùng và An Thi Dao, trong lòng đột nhiên cảm thấy ấm áp.

Lục Lâm Thiên tự biết, giao tình của mình và Ôn Tuấn Hùng, An Thi Dao tuyệt đối không quá sâu. Thế nhưng thật không ngờ hai người lúc này lại vận dụng lực lượng như vậy để tới báo thù cho hắn.

Phần tình nghĩa này Lục Lâm Thiên âm thầm nhớ trong lòng.

- Thi Dao cô nương, Thiếu tháp chủ, mời vào bên trong nói chuyện, hai vị đồng ý chứ?

Lục Lâm Thiên nhìn hai người An Thi Dao và Ôn Tuấn Hùng rồi nói.

An Thi Dao do dự một chút, khẽ ngẩng đầu liếc nhìn Ôn Tuấn HÙng bên cạnh rồi nói:

- Thiếu tháp chủ, chúng ta đi vào trong nói chuyện một chút cũng tốt.

Ánh mắt Ôn Tuấn Hùng khẽ đảo, lập tức gật đầu không nói gì.

- Thiếu tháp chủ, chúng ta đi cùng người.

Linh Sơn Tam thứu vội vàng nói với Ôn Tuấn Hùng.

Ôn Tuấn Hùng nói:

- Ba vị trưởng lão cứ trấn thủ ở đây là được, ta không có việc gì đâu.

Dứt lời, Ôn Tuấn Hùng và An Thi Dao lập tức theo đám người Thất Sát tiến vào trong nội thành Thất Sát.

- Xảy ra chuyện gì? Đại hán mặt sẹo kia là ai? Đám người Thiên Xu chưởng môn dường như cực kỳ tôn kính với hắn.

Trong đại điện Thất Sát môn, Âm Minh Dạ Xoa bố trí cấm chế rồi lập tức lui sang một bên, không nói chuyện với mọi nugoiwf.

Ngay trong ánh mắt nghi hoặc của hai người An Thi Dao và Ôn Tuấn Hùng, thân thể Lục Lâm Thiên trực tiếp nhúc nhích, khôi phục bộ dáng vốn có. Miệng mỉm cười nhìn An Thi Dao và Ôn Tuấn Hùng, thi lễ thật sâu, thanh âm cũng khôi phục bình thường, nói:

- Lục Lâm Thiên ta đa tạ hai vị, phần nhân tình này Lục mỗ ghi nhớ trong lòng, đa tạ.

- Lâm Thiên huynh đệ.

Ôn Tuấn Hùng sững sờ nhìn Lục Lâm Thiên, giống như không tin nổi vào mắt mình, sau đó lập tức vọt tới trước người Lục Lâm Thiên, kinh hỉ ôm Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Ta biết ngay ngơi sẽ không dễ dàng chết vậy mà. Hóa ra ngươi thực sự không chết. Tốt lắm.

- Ta cũng biết ngươi sẽ không chết, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

An Thi Dao hít sâu một hơi, trong đôi mắt sáng hiện lên sự rung động.

Trong lòng An Thi Dao vốn còn có chút không tin, một người thân mang Vạn Thiên tạp Hồng cấp, sợ rằng Thất Sát này không phải là đối thủ, coi như bằng vào sự hiểu biết của nàng với Lục Lâm Thiên, Thất Sát muốn lừa gạt Lục Lâm Thiên đi vào mật địa cũng không có khả năng. Hắn cũng không phải là kẻ ngốc, càng không phải là người lỗ mãng.

Chương 3604: Bắt đầu liên minh 1

Lục Lâm Thiên buông Ôn Tuấn Hùng ra, nói với An Thi Dao:

- Việc này nói rất dài dòng, hai người ngồi xuống rồi nói.

Lập tức mọi người ngồi xuống, nhìn thấy có An Thi Dao, Ma Linh yêu nữ trực tiếp thân mật ngồi bên người Lục Lâm Thiên, khiến cho Thất Sát lập tức nhìn nhau.

Thực lực của nữ tử tuyệt mỹ này Thất Sát cũng biết rõ một ít, mà ngay cả Âm Minh Dạ Xoa cũng phải kiêng kỵ vài phần.

- Vị này chính là...

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên thân mật với Ma Linh yêu nữ, Ôn Tuấn Hùng như cười như không, hiếu kỳ hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên còn chưa nói gì, Ma Linh yêu nữ đã cướp lời nói:

- Hắn là tướng công áp trại của ta. Ngươi là ai? Tiểu tử ngươi tuy rằng thực lực không cao thế nhưng lại rất hiểu nghĩa khí a.

Lục Lâm Thiên nghe vậy cũng chỉ có thể cười khổ, chuyện này căn bản không biết nên giải thích thế nào.

- Hóa ra bên người Lâm Thiên huynh đệ còn có giai nhân như vậy, chúc mừng.

Nhìn thấy bộ dáng của Lục Lâm Thiên, trong mắt Ôn Tuấn Hùng, hắn cho rằng Lục Lâm Thiên cũng đã đồng ý.

Lục Lâm Thiên lập tức đem tất cả mọi chuyện nói cho An Thi Dao và Ôn Tuấn HÙng, lúc này hắn cũng không dấu diếm gì với hai người. kể cả chuyện Chiến Thiên liên minh và Thiên Thủy môn, tất cả đều đại khái nói ra cho hai người An Thi Dao và Ôn Tuấn Hùng.

Ôn Tuấn Hùng và An Thi Dao nghe sự thật không giống như lời đồn bên ngoài, chưởng môn Phi Linh môn bị Thất Sát đánh chết, Phi Linh môn còn bị Thất Sát môn tiêu diệt, mà là Thất Sát môn đã sớm quy hàng Phi Linh môn, tất cả tin đồn bên ngoài đều là hỏa mù mà Lục Lâm Thiên tung ra.

Sau khi biết được sự thật Ôn Tuấn Hùng và An Thi Dao cũng chỉ có thể cười khổ.

Ôn Tuấn HÙng và An Thi Dao cũng không phải là người bình thường, quan hệ bên trong giữa Thiên Thủy môn và Chiến Thiên liên minh bọn họ cũng biết rõ, cho nên cũng đoán ra được sự phức tạp bên trong.

Sau khi cân nhắc một lát, Ôn Tuấn Hùng nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên huynh đệ, vậy bây giờ huynh đệ định làm thế nào? Nếu như có gì cần giúp đỡ cứ nói với ta.

- Lục chưởng môn, có lẽ Thải Vân thương hội ta có thể giúp được một ít chuyện nhỏ, Lục chưởng môn có phân phó là được.

An Thi Dao do dự một chút rồi mở miệng nói.

Trong đám người lúc này cũng chỉ có An Thi Dao biết rõ trên người Lục Lâm Thiên có một tấm Vạn Thiên tạp Hồng cấp, muốn đối phó với Thiên Thủy môn này cho dù Thiên Thủy môn có một ghế Hộ pháp trong Chiến Thiên liên minh cũng không có tư cách.

Người có được Vạn Thiên tạp Hồng cấp, muốn đồ sát, chơi đùa Thiên Thủy môn quả thực quá đơn giản. Nếu như có một ngày đồ sát hủy diệt toàn bộ Thiên Thủy môn Chiến Thiên liên minh tuyệt đối không dám nói thêm gì.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người An Thi Dao và Ôn Tuấn HÙng, nói:

- Hai vị đều có ân với Lục Lâm Thiên ta, nếu như cần giúp đỡ ta tuyệt đối sẽ không khách khí với hai vị. Thế nhưng hiện tại ta còn ứng phó được. Thế nhưng mong hai vị tạm thời giữ bí mật về thân phận của ta. Lục Lâm Thiên đã tạm thời biến mất, chỉ có Tây

Phương Cầu Bại mà thôi.

Ôn Tuấn Hùng và An Thi Dao gật đầu, hai mắt An Thi Dao biến ảo, dường như còn định nói thêm gì đó.

Nhìn thấy vẻ mặt của An Thi Dao, Lục Lâm Thiên nói:

- Thi Dao cô nương, có chuyện gì cứ nói thẳng.

An Thi Dao nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ta muốn biết có phải Lục chưởng môn định dựa vào lực lượng của mình đối phó với Thiên Thủy môn hay không?

- Đương nhiên.

Lục Lâm Thiên trầm tư một lát rồi gật đầu với An Thi Dao.

An Thi Dao nghe vậy nói:

- Vậy thì Lục chưởng môn có nghĩ tới, nếu như vậy Lục chưởng môn không chỉ phải đối mặt với một Thiên Thủy môn mà là cả Chiến Thiên liên minh không?

- Thì tính sao? Một khi có thù oán là phải báo.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, trong mắt có hàn mang lóe lên. Trầm giọng nói:

- Coi như là đối mặt với cả Chiến Thiên liên minh, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua Thiên Thủy môn.

Trong mắt An Thi Dao hiện lên vẻ rung động, khe khẽ thở dài nói:

- Lục chưởng môn không sợ, thế nhưng Chiến Thiên liên minh tuyệt đối không dễ trêu. Trừ Tám đại gia tộc ra, sợ rằng không có ai dám trêu vào Chiến Thiên liên minh. Thậm chí người Tám đại gia tộc cũng không trêu vào Chiến Thiên liên minh.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên khẽ biến, lời của An Thi Dao tuyệt đối có đạo lý, dùng thực lực bây giờ của hắn mà chống lại cả Chiến Thiên liên minh tuyệt đối là chuyện không có khả năng, cho dù là sau này cũng không biết tới khi nào.

Ngừng một cái, An Thi Dao nhìn qua Lục Lâm Thiên tiếp tục nói:

- Ta có một chủ ý, Lục chưởng môn có thể cân nhắc một chút, đồng thời ta cảm thấy chủ ý này sau này cũng có không ít tác dụng với Lục chưởng môn.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên lập tức nói:

- Thi Dao cô nương cứ nói.

An Thi Dao cười cười, nhìn đám người Thiên Xu rồi nói:

- Theo ta được biết trong Thất Sát môn có một thương hội gọi là Thất Sát thương hội đúng không?

- Khục...

Nghe vậy Thiên Xu lập tức có chút xấu hổ ho khan một cái rồi lên tiếng:

- An tiểu thư nói đúng, chỉ là Thất Sát thương hội của Thất Sát môn chúng ta bình thường chỉ luyện chế ra đan dược và linh khí hậu thiên mà thôi. Vốn cũng chỉ muốn nhân cơ hội chiếm chút thứ tốt, ai ngờ cuối cùng còn phải bù lỗ. Sinh ý không thể so sánh với Thải Vân thương hội a. Trong Thị Hoang thế giới cằn cỗi này thậm chí không có linh dược luyện chế đan dược. Không có tài liệu luyện chế linh khí. Hiện tại Thất Sát thương hội của chúng ta vẫn đang trong trạng thái nửa đóng cửa, nói tới vô cùng hổ thẹn a.

- Hổ thẹn, hổ thẹn.

Thiên Tuyền cũng vội cúi đầu, trong Thị Hoang thế giới này cũng có tu luyện giả áo nghĩa linh hồn, thế nhưng cũng khó có thể luyện chế ra linh khí và đan dược, bởi vì căn bản cũng không có bao nhiêu tài liệu khai quật.

An Thi Dao nghe Thiên Xu và Thiên Tuyền nói mà không nhịn được mở miệng cười cười nói:

- TA biết rõ Thất Sát thương hội của các ngươi kinh doanh không ổn, bất quá ta thấy, nếu như Lục chưởng môn có thể nhúng tay vào mà nói, đến lúc đó đừng nói là phân đà Thải Vân thương hội của ta hiện tại, sinh ý của cả Thị Hoang thế giới tuyệt đối cũng bị thương hội của các ngươi chiếm lấy.

- Không thể nào.

Nghe vậy Thất Sát và Âm Minh Dạ Xoa đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên, dường như không tin được lời của An Thi Dao, bọn họ không tin chưởng môn có năng lực lớn như vậy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, nhìn qua An Thi Dao rồi nói:

- Chủ ý của Thi Dao cô nương có lẽ không chỉ có như vậy a.

- Đương nhiên.

An Thi Dao nói:

- Đợi sau khi Thất Sát thương hội bành trướng, đến lúc đó ta nguyện ý tiến cử Thất Sát thương hội gia nhập Vạn Thiên liên minh, ở trong ba ngàn đại thiên thế giới này, liên minh có thể ngang hàng với Chiến Thiên liên minh cũng chỉ có Vạn Thiên liên minh mà thôi.

Chương 3605: Bắt đầu liên minh 2

- Hóa ra ngươi muốn hắn gia nhập Vạn Thiên liên minh, sau đó đối phó với Thiên Thủy môn, có chỗ dựa như Vạn Thiên liên minh, chiến Thiên liên minh cũng không dám quá phận. Chủ ý này cũng không tồi, thế nhưng cũng không phải là lựa chọn duy nhất.

Ma Linh yêu nữ chu miệng, dường như muốn tìm ra khuyết điểm trong lời nói của An Thi Dao vậy, đôi mắt dễ thương khẽ đảo, nhiệt tình nói:

- Thế nhưng lựa chọn của An tiểu thư quả thực không tệ.

Lục Lâm Thiên nhìn Ma Linh yêu nữ bên người, chủ ý của An Thi Dao quả thực không tệ. Nếu như hắn phát triển thương hội, tất nhiên sẽ tạo thành đả kích cực lớn với Thải Vân thương hội, hắn nói:

- Thi Dao cô nương, chủ ý này của ngươi dường như sẽ tạo thành ảnh hưởng cực lớn với Thải Vân thương hội của ngươi a.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn mình, Ma Linh yêu nữ cũng không cam lòng, trực tiếp véo cánh tay Lục Lâm Thiên, tỏ vẻ bất mãn.

- Bền ngoài thoạt nhìn ảnh hưởng rất lớn, thế nhưng đến lúc đó Thải Vân thương hội chúng ta còn chiếm được tiện nghi cực lớn. Nếu như Lục chưởng môn cảm thấy hứng thú với đề nghị của ta, chúng ta lại nói tiếp.

An Thi Dao nhẹ nhàng cười.

- Nếu như Lâm Thiên huynh đệ mở rộng thương hội, đến lúc đó coi như sẽ tiện nghi cho ta một ít. Những thứ Linh Thứu tháp cần ta sẽ cố gắng tranh thủ giao cho Lâm Thiên huynh đệ.

Ôn Tuấn HÙng nói với Lục Lâm Thiên.

- Ài.

An Thi Dao khẽ than, mỉm cười nói:

- Linh Thứu tháp gần đây mấy lần mua hàng ở Thải Vân thương hội ta, xem ra, khách quý này của ta có lẽ đã mất rồi.

- Ha ha.

Lục Lâm Thiên cười ha hả, Ôn Tuấn Hùng cũng mỉm cười.

- Chủ ý của Thi Dao cô nương không tệ, nếu như dựa theo chủ ý của Thi Dao cô nương mà làm, vậy thì phương diện tài liệu sẽ làm như thế nào?

Tài liệu trong Thị Hoang thế giới rất thưa thớt, bên ngoài còn có đủ lệnh cấm, nếu như hắn làm thương hội, cũng chỉ có thể dựa vào Thải Vân thương hội. Nếu như hắn mở thương hội người ảnh hưởng đầu tiên chính là Thải Vân thương hội, hco nên Lục Lâm Thiên không biết liệu Thải Vân thương hội có giao tài liệu cho hắn hay không.

- Tất cả tài liệu Thải Vân thương hội ta đều cung cấp, giá cả không thay đổi. Bất quá ta cần nói chuyện với người bên trên, cho nên cũng cần Lục chưởng môn giúp ta một chút.

An Thi Dao nói.

- Mời nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu.

An Thi Dao nhìn qua Thất Sát và Ôn Tuấn Hùng một lát rồi nói:

- Đầu tiên Thải Vân thương hội ta muốn kết minh với Thất Sát thương hội của Lục chưởng môn. Về sau tất cả thị trường của Thất Sát thương hội đều do Thải Vân thương hội ta và Thất Sát thương hội cùng quản lý, kinh doanh. Tất cả thị trường của Thải Vân thương hội ta hiện tại cũng nguyện ý cùng kinh doanh, quản lý với Thất Sát thương hội.

Mọi người nghe thấy An Thi Dao nói vậy, sắc mặt lập tức biến hóa, đây quả thực giống như Thải Vân thương hội trực tiếp đưa một nửa cho Thất Sát thương hội vậy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống nói:

- Thi Dao cô nương, bên cô nương chịu thiệt quá lớn, có giúp ta cũng không giúp được như vậy chứ?

An Thi Dao nghiêm túc nói:

- Lục chưởng môn, cũng không phải là ta đang giúp ngươi, tuy rằng có giao tình, thế nhưng làm ăn là làm ăn. Trong sinh ý có giao tình, thế nhưng vẫn là sinh ý. Ta tin vào năng lực của Lục chưởng môn, không bao lâu nửa sinh ý của cả Thị Hoang thế giới đều có thể khống chế trong tay. Thải Vân thương hội ta hiện tại chỉ nắm không tới một phần năm. Ta đưa một nửa cho Lục chưởng môn, tương lại Lục chưởng môn lại đưa một nửa của cả Thị Hoang thế giới cho ta. Cho nên tính ra ta vẫn lời.

- Thi Dao cô nương quá để mắt tới ta rồi. Nếu ta không làm được thì sao?

Lục Lâm Thiên trực tiếp nhìn An Thi Dao nói.

Bốn mắt nhìn nhau, ánh mắt An Thi Dao giống như con nai chạy loạn, miệng nói:

- Ngươi nhất định có thể làm được, ta tin ngươi.

- Tốt, ta đồng ý, nếu như có ngày đó, thì một nửa thị trường của Thị Hoang thế giới chính là của Thi Dao cô nương.

Lục Lâm Thiên nghiêm túc nói.

An Thi Dao cười cười nói:

- Không chỉ có như vậy a, trước khi Lục chưởng môn rời khỏi Thị Hoang thế giới, tất cả những thứ Lục chưởng môn làm ra đều giao cho Thải Vân thương hội ta làm đại lý. Về sau nếu như Lục chưởng môn rời khỏi Thị Hoang thế giới, Lục chưởng môn phải cung cấp cho chúng ta một ít, nếu như có kẻ thứ ba muốn làm đại lý cần phải được sự đồng ý của Thải Vân thương hội ta mới được.

Lục Lâm Thiên mìm cười, lập tức lắc đầu nói:

- điền kiện này ta không thể đồng ý với Thải Vân thương hội.

An Thi Dao nghe vậy khuôn mặt khẽ biến đổi, Lục Lâm Thiên cười cười, trong lòng kỳ thật lại không biết. An Thi Dao thân là Nhị tiểu thư của Thải Vân thương hội thế nhưng lại phải đi tới Thị Hoang thế giới cằn cỗi này, sợ rằng trong Thải Vân thương hội cũng không quá yên bình, bằng khong đường đường là Nhị tiểu thư Thải Vân thương hội làm sao có thể đi tới Thị Hoang thế giới này.

Lục Lâm Thiên nhìn An Thi Dao nói:

- Vẫn quy củ cũ, ta có thể đồng ý với Thi Dao cô nương. Ta chỉ hứa hẹn với cô nương thế nhưng lại không hứa hẹn gì với Thải Vân thương hội. Ta chỉ biết một mình cô nương mà thôi.

An Thi Dao nghe vậy lúc này mới mỉm cười, hạ thấp người thi lễ, ý tứ trong lời nói của Lục Lâm Thiên nàng sao có thể không hiểu, cho nên trong mắt nàng hiện lên vẻ cảm kích, nói:

- Đa tạ Lục chưởng môn.

- Về sau cô nương cũng không cần gọi ta là Lục chưởng môn, một câu Lục chưởng môn, hai câu Lục chưởng môn. Nếu như coi ta là bằng hữu, cứ trực tiếp gọi tên ta là được rồi.

Lục Lâm Thiên nói với An Thi Dao.

- Ta nói An tiểu thư, Lâm Thiên huynh đệ, các ngươi nói lâu như vậy coi ta là không khí sao? Chẳng lẽ ta không có một chút chỗ tốt nào hay sao? Tốt xấu gì ta cũng là thiếu chủ Linh Thứu tháp, nếu ta hỗ trợ, các ngươi cũng đỡ phiền phức hơn nhiều.

- Ha ha.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên cười ha hả, mọi người đều cười vui vẻ, Lục Lâm Thiên và An Thi Dao nói với nhau, sợ rằng cũng chỉ có người trong cuộc mới hiểu rõ ý tứ cụ thể trong lời nói mà thôi.

Bên ngoài Thất Sát thành, tất cả mọi người còn đang đợi, đặc biệt là đám người vây xem, vốn cho rằng người Linh Thứu tháp và Thải Vân thương hội sẽ đại chiến với Thất Sát môn một hồi, Thất Sát môn hơn phân nửa sẽ bị diệt.

Thế nhưng tới cuối cùng, Thiếu tháp chủ Linh Thứu tháp cùng với nữ tử xinh đẹp của Thải Vân thương hội cùng với một ít cường giả trực tiếp tiến vào trong Thất Sát môn, chiến hạm và khôi lỗi tọa giá đều được thu vào trong nhẫn trữ vật.

Khí tức trên người những người khác thì được thu lại, đáp xuống nội thành Thất Sát thành, đồng thời còn có đệ tử Thất Sát môn khoản đãi. Hoàn toàn không có ý tứ đại chiến khiến cho mọi người há hốc mồn.

Mà quá trình bên trong, đừng nói là cư dân trong Thất Sát thành và người vây xem cảm thấy kỳ quái tới mức há hốc mồm, coi như người Thất Sát môn và Linh Thứu tháp cùng Thải Vân thương hội cũng cảm thấy cực kỳ kỳ quái.

Chương 3606: Thất Sát môn đổi chủ

Nhưng mà không phải động thủ bọn họ đều có chút cao hứng, không phải động thủ và không sợ động thủ là hai việc hoàn toàn khác nhau.

Trong Thất Sát môn, cường giả Linh Thứu tháp và Thải Vân thương hội đều được mời tới Thất Sát môn chiêu đãi, trong đó Ôn Tuấn Hùng còn cố ý giới thiệu cho Lục Lâm Thiên Linh Sơn tam thứu của Linh Thứu tháp.

Ba người này theo thứ tự là Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão, Tứ trưởng lão của Linh Thứu tháp, thực lực rất mạnh khiến cho Thất Sát trực tiếp kiêng kỵ.

Đương nhiên, Ôn Tuấn Hùng cũng giới thiệu Lục Lâm Thiên cho Linh Sơn tam thứu, chỉ là lúc giới thiệu cũng chỉ nói là Tây Phương Cầu Bại mà thôi.

Linh Sơn tam thứu nhìn thấy thiếu tháp chủ và thanh niên gọi là Tây Phương Cầu Bại này dường như có quan hệ cực sâu, lại xưng huynh gọi đệ cho nên cảm thấy vô cùng kỳ quái.

Đồng thời Linh Sơn tam thứu cũng cực kỳ nghi hoặc về lai lịch của Tây Phương Cầu Bại này, thế nhưng cũng không dám vô lễ với Tây Phương Cầu Bại, thứ nhất bởi vì Tây Phương Cầu Bại này xưng huynh gọi đệ với Thiếu tháp chủ, phần mặt mũi này ba người phải cho.

Huống chi con mắt Linh Sơn tam thứu cũng không phải là người bình thường, tự nhiên nhìn ra được Thất Sát vô cùng cung kính với Tây Phương Cầu Bại này. Mà nữ tử khủng bố và nữ tử nóng bỏng bên người thanh niên này thực lực đều cao tới mức ngay cả ba người bọn họ cũng nhìn không thấu, cho nên khiến cho trong lòng ba người kinh hãi.

Mãi đến ba ngày sau, Ôn Tuấn Hùng mới rời khỏi Thất Sát môn. Trong thời gian ba ngày này, Lục Lâm Thiên cũng quyết định mở thương hội, thậm chí đã nói tới chuyện hợp tác với Linh Thứu tháp của Ôn Tuấn Hùng.

Lục Lâm Thiên cũng biết trong Linh Thứu tháp, Ôn Tuấn Hùng chỉ là Thiếu tháp chủ, người chính thức có thể làm chủ chính là phụ thân của Ôn Tuấn Hùng, tháp chủ Linh Thứu Tháp.

Lần này Ôn Tuấn Hùng có thể mang tới đội ngũ quy mô lớn như vậy tới Thất Sát môn, Linh Thứu Tháp có thể đồng ý sợ rằng cũng có lý do nào đó.

Lục Lâm Thiên thầm suy đoán, Tháp chủ Linh Thứu Tháp đồng ý để cho Ôn TUấn Hùng dẫn người tới báo thù cho hắn, nếu như lúc đó Linh Thứu tháp thực sự diệt Thất Sát môn, khi đó Linh Thứu tháp dựa vào cái mũ báo thù cho hắn mà danh chính ngôn thuận chiếm đoạn Thất Sát môn. Bằng không Linh Thứu tháp tuyệt đối sẽ không huy động nhân lực lớn tới đây như vậy.

Tăng thêm có phần nhân tình với Thải Vân thương hội và Linh Thứu tháp lần này, khi Ôn Tuấn Hùng trở về Lục Lâm Thiên cố ý đưa cho Ôn Tuấn Hùng một chiếc chiến hạm, đây chính là một chiếc Phi Hổ chiến hạm tam cấp mà gần đây hắn mới luyện chế ra được.

Phi Hổ chiến hạm tam cấp giao cho phụ thân Ôn Tuấn HÙng, xem như là lễ vật Lục Lâm Thiên đưa cho Linh Thứu tháp.

Phi Hổ chiến hạm cấp hai từ trong miệng An Thi Dao Lục Lâm Thiên cũng biết được hiện đã có cái giá trên trời là hơn hai trăm ức tinh thạch thế giới sơ phẩm, giá cả của Phi Hổ chiến hạm tam cấp, Lục Lâm Thiên suy đoán sợ rằng cũng trên mười vạn ức.

Lễ vật đắc đỏ, trọng hậu như vậy Lục Lâm Thiên cũng có chút đau đớn, thế nhưng vì sau này hắn cũng chỉ có thể nhịn đau đớn mà xuất ra.

Sau khi nấn ná ba ngày Ôn Tuấn Hùng mới dẫn mọi người Linh Thứu tháp rời đi. An Thi Dao còn chưa có vội vã rời đi, bởi vì còn không ít sổ sách phải tính toán, tăng thêm hai thương hội kết minh, chuyện bên trong không ít cho nên còn có vô số chuyện rườm rà phải xử lý.

Vì thế Lục Lâm Thiên cố ý gọi Phạm Thống đi tới, bởi vì trong đám người coi như mấy người Phạm Thống hiểu rõ mấy vấn đề này nhất.

Chuyện hai thương hội kết minh Lục Lâm Thiên để cho Thiên Xu và Thiên Tuyền tham gia.

Âm Minh Dạ Xoa cũng ở một bên, tuy rằng nàng không nói chuyện thế nhưng cũng có thể nhìn rõ.

Lục Lâm Thiên và An Thi Dao tính toán, sau khi trừ mấy trăm ức tiền tài liệu từ số tiền đấu giá Phi Hổ chiến hạm và khôi lỗi tọa giá, Lục Lâm Thiên thu được hơn ngàn ức, cuối cùng trừ đi chỉ còn lại mấy trăm ức.

Sau khi đạt được một khoản tinh thạch thế giới với số lượng khổng lồ của sư phụ lão nhân da, Lục Lâm Thiên đối với tinh thạch thế giới cũng không quá để ý. Quan trọng hơn là hắn đã có thủ đoạn kiếm tiền, tất cả đã đi vào quỹ đạo không giống như lúc đầu gian nan cất bước bên ngoài, trên người chẳng có lấy một phân tiền.

Lục Lâm Thiên không quá để ý tới tinh thạch thế giới, thế nhưng Phạm Thống lại rất để ý. Điểm này so với Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ cũng không khác là bao.

Chưởng môn và Thải Vân thương hội tính toán sổ sách, hai người Thiên Xu và Thiên Tuyền mới biết được, hóa ra chưởng môn và Thải Vân thương hội lại âm thầm có sinh ý lớn như vậy. Không ngờ động một cái lại hơn ngàn ức a, trong Thị Hoang thế giới này mà nói, tuyệt đối là một khoản tiền lớn, đương nhiên nếu như là ở bên ngoài cũng là một khoản tiền lớn.

Còn lần này An Thi Dao mang tới vô số Thôn Thiên đan, Huyền Nguyên đan, các loại đan dược do Lục Lâm Thiên yêu cầu từ trước, còn có không ít tài liệu luyện chế linh khí cùng với linh dược luyện chế đan dược ngoài Thiên phẩm.

Vì những vật này mà mấy trăm vạn ức tinh thạch thế giới do đấu giá lời của Lục Lâm Thiên không còn một mảnh mà còn thiếu nợ Thải Vân thương hội không ít. Còn tới mấy trăm vạn. Phải biết rằng giá cả của một khỏa Huyền Nguyên đan cũng vô cùng kinh người.

Nhìn qua đám đan được Thiên phẩm và linh dược cấp cao, Thất Sát há hốc mồm, những vật này đều bị thế giới bên ngoài phong tỏa không cho xâm nhập vào trong Thị Hoang thế giới. Không ngờ Thải Vân thương hội lại mạo hiểm mang vào, đủ để thấy được quan hệ giữa chưởng môn và Thải Vân thương hội.

Sau đó Lục Lâm Thiên lần nữa ghi một đống tài liệu cho Thải Vân thương hội, lần này Lục Lâm Thiên muốn các tài liệu tu luyện, kể cả là luyện khí, đan dược, chiến hạm, cấp độ gì cũng muốn, số lượng ngày càng nhiều. Giá cả dự tính phải tới một vạn ức tinh thạch thế giới sơ phẩm.

Nghe thấy con số như vậy, Thiên Xu và Thiên Tuyền trực tiếp há hốc mồm, một vạn ức a, mấy chữ này quá kinh khủng.

Đương nhiên An Thi Dao hoàn toàn không sợ Lục Lâm Thiên quịt nợ, nàng rất rõ giá trị của bản thân Lục Lâm Thiên hiện tại. Một vạn ức tinh thạch thế giới sơ phẩm mà thôi, đối với Lục Lâm Thiên có Vạn Thiên tạp Hồng cấp mà nói, ngay cả chín trâu mất một sợi lông cũng không được tính.

HUống chi Lục Lâm Thiên còn lập tức giao cho An Thi Dao không ít nhẫn trữ vật, bên trong có vô số khôi lỗi tọa giá, Phi Hổ chiến hạm cấp hai, càng khiến cho An Thi Dao rung động chính là bên trong còn có một chiếc Phi Hổ chiến hạm cấp ba, cùng với năm đầu khôi lỗi tọa giá cấp ba.

Giá cả của Phi Hổ chiến hạm cấp hai đã nhảy tới hai trăm ức, An Thi Dao đoán chừng một chiếc Phi Hổ chiến hạm tam cấp giá cả ít nhất cũng ngoài mười vạn ức. Cho nên một vạn ức đối với An Thi Dao mà nói nàng không lo lắng một chút nào. không cảm thấy đống tài liệu Lục Lâm Thiên yêu cầu là nhiều, bởi vì càng nhiều tài liệu, chỗ tốt sau này nàng nhận được còn nhiều hơn nữa.

Sau khi sắp xếp tất cả, Lục Lâm Thiên thương nghị một chút với An Thi Dao về chuyện hai thương hội liên minh, chủ yếu là Lục Lâm Thiên và An Thi Dao thương lượng, sau đó giao cho Phạm Thống và một chủ sự trong Thải Vân thương hội thương lượng cụ thể.

Đương nhiên, tên Thất Sát thương hội Lục Lâm Thiên đổi tên một chút, đem Thất Sát thương hội đổi thành Phi Linh thương hội, điểm này Thiên Xu và Thiên Tuyền cũng không có ý kiến.

Sau khi thương lượng ổn thỏa, An Thi Dao cùng với Thải Vân thương hội mới rời đi, lúc này không biết vì sao Ma Linh yêu nữ lại nhiệt tình giữ An Thi Dao lại lâu vài ngày, chỉ là gần đây An Thi Dao có không ít chuyện cho nên muốn nhanh chóng trở về.

Người Linh Thứu tháp và Thải Vân thương hội hùng hổ tới đây, cuối cùng lại yên tĩnh rời đi, chuyện này khiến cho người không biết chuyện nghi hoặc không thôi.

Ngay khi đám người Thải Vân thương hội rời đi không lâu, Phạm Sàm của Thiên Thủy môn phái người đưa tới ba khỏa Xúc Đạo đan, đồng thời còn tỏ vẻ cảm tạ Thất Sát.

Người của Thiên Thủy môn tới đưa Xúc Đạo đan còn cố ý hroi Thất Sát một chút, có phát hiện ra trên người Lục Lâm Thiên có cái gì hay không, Lục Lâm Thiên có chết thật hay không.

Cuối cùng những người này nghe thấy mọi người trong Thị Hoang thế giới nghị luận, lúc này mới lặng lẽ rời đi.

Ba khỏa Xúc Đạo đan có ngu mới không lấy, Thất Sát đương nhiên sẽ không khách khí.

Sau khi thu được Xúc Đạo đan, Thiên Xu và Thiên Tuyền định mạo hiểm ra khỏi Thị Hoang thế giới tới trung thế giới thử đột phá tới Đại Đạo cảnh.

Tu vi của hai người Thiên Xu và Thiên Tuyền đã sớm dừng lại ở Thông Thiên cảnh cao giai đỉnh phong, nếu như có thể ở trong trung thế giới, tăng thêm có Xúc Đạo đan, quả thực có cơ hội đột phá rất lớn.

Mà Thị Hoang thế giới căn bản chính là tiểu thế giới, tăng thêm năng lượng thiên địa thiếu thốn, không có khả năng đột phá tới cấp độ như Đại Đạo cảnh, mà rời khỏi Thị Hoang thế giới tới trung thiên thế giới đột phá lại có nguy hiểm cực lớn.

Lúc trước Thất Sát cũng đắc tội thế lực lớn mới chạy tới Thị Hoang thế giới, nếu như đi ra ngoài, lại tới trung thiên thế giới nhất định không thoát khỏi con mắt của người bên ngoài.

Không ít thế lực bên ngoài Thị Hoang thế giới đã sớm âm thầm kết minh, một khi đi ra ngoài nhất định sẽ bị tìm kiếm, thế cho nên người bình thường một khi lẩn vào trong Thị Hoang thế giới khó có thể đi ra bên ngoài.

Chương 3607: Một năm sau

Nhưng mà chủ ý của hai người cuối cùng lại bị Lục Lâm Thiên ngăn cản. Hai người này định tới trung thiên thế giới thử đột phá, chỉ là bên ngoài có không ít người có cừu hận với hai người, như vậy có chút không ổn.

Lục Lâm Thiên nói với hai người một chút, tối đa vài chục năm hắn sẽ rời khỏi Thị Hoang thế giới, đến lúc đó ra bên ngoài đột phá cũng không muộn. Nếu như lần này thử đột phá, cũng không có cách nào cam đoan có thể thành công.

Mặt khác coi như hai người có thể thành công đột phá, thế nhưng thời gian đột phá cũng không biết bao lâu, thế nhưng có một thứ chắc chắn đó là thời gian đột phá không ngắn, chuyện an toàn khi đó lại là vấn đề lớn.

Cuối cùng hai người Thiên Xu và Thiên Tuyền trầm tư một hồi mới quyết định sau khi ra ngoài rồi đột phá sau.

Bên trong Thất Sát thành bình tĩnh ngắn ngủi, chưa bao lâu trong Thất Sát môn lại tuyên bố một đại sự, trong Thất Sát môn toát ra một Tây Phương Cầu Bại, Thất Sát lại chủ động thoái vị, đem chức chưởng môn giao cho Tây Phương Cầu Bại.

Việc này vừa truyền ra, nhất thời tin tức khuếch tán cực nhanh, làm cho người ta cảm thấy có chút khó tin.

Nhưng lúc này Lục Lâm Thiên đang ở trong đại sảnh Thất Sát môn, triệu tập toàn bộ đệ tử trình tự trên Phá Giới cảnh đều tới nơi này, mỗi người đều có đan dược, không bỏ qua một ai.

Mà Ngộ Chân cảnh cao giai đỉnh đều có được Thông Thiên đan.

Về phần Thông Thiên cảnh tỷ như Thiên Quyền, Ngọc Hành bọn họ, còn có vài người tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai đều có được Huyền Nguyên đan.

Huyền Nguyên đan giá trị gần trăm triệu, là đan dược thiên phẩm trung giai, căn bản không thể mua được trong Thị Hoang thế giới.

Đương nhiên, nguyên bản một ít người trong Phi Linh môn không có được Huyền Nguyên đan cùng Thông Thiên đan, lần này tuyệt đối cũng không thiếu phần của họ.

Những người lấy được ưu đãi đều rung động, bút tích thật quá lớn, người bình thường không khả năng làm được, trong lòng càng gia tăng tin tưởng với tiền đồ của Thất Sát môn.

Không bao lâu, ngoại trừ Thiên Khu cùng Thiên Tuyền, ngũ sát cùng một ít người tu vi Ngộ Chân cảnh cùng Thông Thiên cảnh tuyệt đối trung tâm đều được Lục Lâm Thiên mang vào tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, cho họ dùng Huyền Nguyên đan cùng Thông Thiên đan bế quan tu luyện, dù sao bên trong Thất Sát môn hiện tại cũng không xảy ra vấn đề gì lớn.

Về phần hai vị Thiên Tuyền cùng Thiên Khu đã đạt tới Thông Thiên cảnh đỉnh, hiện tại đã không cần dùng đan dược, Lục Lâm Thiên giao ngọc giản cho họ vào tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, trong ngọc giản có không ít đồ vật mà Lục Lâm Thiên phục chế từ Đại Thiên Linh Lục, đủ cho hai người nghẹn họng nhìn trân trối.

Nửa tháng sau, bên trong Thiên Trụ giới tầng thứ sáu đã qua hai năm rưỡi thời gian, khi Mạc Kình Thiên đi ra khỏi Thiên Trụ giới, tinh thần phấn khởi, trong mắt lóe sáng tinh mang, tựa hồ chiếm được không ít ưu đãi, thậm chí trong mắt còn mang theo khí tức man hoang thương cổ.

- Kình Thiên huynh đệ tựa hồ lấy được không ít ưu đãi đi?

Cảm giác chân khí của Mạc Kình Thiên, Lục Lâm Thiên mơ hồ nhận thấy được tu vi người này đã có tiến bộ, khí tức cũng đã có biến hóa.

Mạc Kình Thiên mỉm cười, lần này hắn có điều lĩnh ngộ, chỉ có bản thân hắn biết mình có được bao nhiêu chỗ tốt, hài lòng nói:

- Ta thật không ngờ lần này nhận được tiến bộ như vậy, xem như không tệ rồi!

- Nhị ca, sao ngươi ở đây?

Ma Linh yêu nữ đi tới cao hứng ôm Mạc Kình Thiên.

Mạc Kình Thiên nhìn nàng, muốn tức giận cũng không giận được, sầm mặt nói:

- Nha đầu, vài năm cũng không quay về, đại ca thật lo lắng, để cho ta tới tìm ngươi trở về.

- Thì muội đâu có sao, tùy thời đều có thể trở về thôi.

Ma Linh yêu nữ quay người nói.

- Việc này…

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên sửng sốt, trên mặt lộ ý cười bất đắc dĩ, lần này cũng không thể để cho Ma Linh yêu nữ mang mình rời khỏi Thị Hoang thế giới.

- Cái gì chứ, chính ngươi đã đáp ứng ta, hiện tại theo ta rời đi đi.

Ma Linh yêu nữ cười giảo hoạt, nói:

- Trở về làm tướng công áp trại của ta, còn mạnh hơn ở lại Thị Hoang thế giới.

- Tướng công áp trại, tam muội, Lâm Thiên huynh đệ, đây là có chuyện gì?

Mạc Kình Thiên ngạc nhiên hỏi.

Lục Lâm Thiên cùng Ma Linh yêu nữ giành nhau kể lại chuyện đã trải qua, đương nhiên cách nói của mỗi người đều khác nhau, nhưng Mạc Kình Thiên cũng hiểu được đại khái sự tình.

- Lục Lâm Thiên, ngươi nói lung tung, ta hỏi ngươi, có phải ngươi đã sờ ta, hôn ta hay không!

Ma Linh yêu nữ chống nạnh, trừng mắt thở phì phì hỏi.

- Việc này là…nhưng là…

Lục Lâm Thiên không cách nào giải thích rõ ràng, có chút nghẹn lời.

- Lâm Thiên huynh đệ, đây là ngươi không đúng.

Mạc Kình Thiên kinh ngạc, lập tức cười cười nói:

- Ngươi đã đối với tam muội như vậy, tự nhiên phải chịu trách nhiệm mới được.

- Nhị ca, chuyện của muội sau này hãy nói.

Ma Linh yêu nữ tựa hồ còn có chuyện trọng yếu hơn, nói:

- Ngươi nhận thức An Thi Dao của Thải Vân thương hành?

Ánh mắt Mạc Kình Thiên chuyển động, nói:

- Hình như là nhận thức, là chuyện thật lâu trước kia, làm sao vậy?

- Nghe nói quan hệ giữa các ngươi không tệ?

Ma Linh yêu nữ tiếp tục hỏi, tựa hồ vô cùng hứng thú với sự tình này.

- Bình thường mà thôi, gặp qua vài lần.

Mạc Kình Thiên nói.

- Hiện tại An Thi Dao đang ở trong Thị Hoang thế giới, ngươi có muốn gặp mặt hay không?

Ma Linh yêu nữ hỏi.

- An Thi Dao…có thời gian rồi nói sau, hiện tại ta đang vội vàng đâu.

Mạc Kình Thiên do dự, lập tức lắc đầu nói:

- Lâm Thiên huynh đệ, có thể nghĩ ra Kỳ Hồn bí pháp rồi đi?

- Đương nhiên, chúng ta tìm một chỗ yên tĩnh hãy nói.

Lục Lâm Thiên chỉ hận không thể lập tức rời khỏi Ma Linh yêu nữ, miễn cho nàng nhắc mãi chuyện muốn hắn rời khỏi Thị Hoang thế giới.

- Được rồi, chúng ta đi vào Thiên Trụ giới.

Mạc Kình Thiên gật đầu, tựa hồ cũng đã quên nhiệm vụ của mình.

Nhìn hai người cùng rời khỏi, Ma Linh yêu nữ buồn bực, bình thường nhị ca cũng không phải người hiền hòa, không biết sao lại xưng huynh gọi đệ với Lục Lâm Thiên, nhìn bộ dáng nhiệt tình, hai người nhìn qua như thân huynh đệ.

Hai người đi vào Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên lấy ra Tam Kỳ bí pháp giao cho Mạc Kình Thiên.

Mạc Kình Thiên hưng phấn kích động, lập tức tiến vào trong trạng thái tu luyện.

Sau khi sắp xếp xong chuyện của Phi Linh môn cùng Thất Sát môn, Lục Lâm Thiên cũng không còn chuyện đại sự gì, chuyện của Phi Linh thương hành hắn đã giao cho Phạm Thống cùng Bạch Kinh Đường đi an bài.

Không qua bao lâu, Ma Linh yêu nữ lại đòi không ít máu huyết của Lục Lâm Thiên.

Qua vài ngày, Thải Vân thương hành phái người đem tài liệu đưa tới Thất Sát môn, Lục Lâm Thiên lấy được tài liệu, giao cho Linh đường Vấn Thân Mạc trong Thiên Trụ giới.

Linh đường luôn chuyên tâm luyện chế đan dược, linh khí cùng khôi lỗi.

Về phần Vấn Thân Mạc, dạo gần đây say mê chiến hạm, chẳng qua cần phải liên thủ mới có thể luyện chế, một mình hắn đi làm thật cố hết sức.

Lục Lâm Thiên lập tức đi lên tầng sáu Thiên Trụ giới, lấy ra Luyện Khung đỉnh, phất tay, hỏa diễm trong đỉnh gào thét dựng lên, tài liệu lập tức rơi vào trong đỉnh bắt đầu luyện hóa.

Chương 3608: Thời gian cực nhanh

Có Âm Minh dạ xoa cùng Ma Linh yêu nữ, Lục Lâm Thiên cũng không cần lo lắng chuyện bên ngoài.

Chỉ chớp mắt một năm thời gian đã trôi qua, mối quan hệ giữa Thất Sát môn, Linh Thứu tháp còn có Thải Vân thương hành đều có không ít thế lực đang suy đoán, tự nhiên cũng không có bao nhiêu thế lực dám đi trêu chọc bọn họ.

Bên trong Thiên Trụ giới, tầng thứ nhất cũng đã qua mười năm thời gian, tầng thứ sáu đã sáu mươi năm.

Vào thời gian này, Thiên Cơ, Thiên Quyền, Ngọc Hành, Khai Dương, Diêu Quang rốt cục đột phá tới thông thiên cảnh cao giai.

Những người khác cũng có không ít người đột phá, hoặc là tiến bộ thật lớn, trước sau đều được hắn đưa ra khỏi Thiên Trụ giới.

Ở trong tầng thứ nhất, vào lúc này Lục Lâm Thiên, Mạc Kình Thiên, Thiên Khu, Thiên Tuyền, Vấn Thân Mạc, còn có một tu luyện giả linh hồn áo nghĩa thông thiên cảnh sơ giai cùng hai ngộ chân cảnh, còn có không ít người của Linh đường đang tụ tập cùng nhau.

Ở giữa là một khối khôi lỗi nhị cấp do Lục Lâm Thiên luyện chế, đường cong cùng tạo hình hết sức cá tính, còn có tốc độ khủng khiếp làm mọi người vô cùng hứng thú.

- Bên trong mỗi đường cong, mỗi một khâu nhỏ đều được tính toán chi tiết, mới có thể làm cho tốc độ đạt tới nhanh nhất, gặp phải lực cản không gian càng ít…

Lục Lâm Thiên giải thích nguyên lý tòa giá khôi lỗi, sau đó mọi người mới hiểu ra.

- Thật sự là khéo, Lâm Thiên huynh đệ đúng là thiên tài a.

Mạc Kình Thiên vuốt ve đường cong hoàn mỹ của tòa giá khôi lỗi, khó trách người khác không làm được mà Lục Lâm Thiên lại có thể hoàn thành.

- Gần đây ta luôn tính toán tăng thêm tốc độ của tòa giá khôi lỗi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, có trí nhớ của kiếp trước, dung nhập vào việc luyện chế có thể nói như hổ thêm cánh, càng tăng thêm sức mạnh.

- Thật sao, nói nghe thử xem.

Nghe vậy mọi người liền hứng thú hỏi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, cùng mọi người thảo luận, trực tiếp thi triển nguyên lực vẽ ra không ít tạo hình đường cong trong không gian, vẽ phác thảo từng đồ án có đường cong hoàn mỹ động lòng người.

- Lâm Thiên huynh đệ, ngươi xác định có thể làm tòa giá khôi lỗi được sao?

Nhìn đồ án trong không gian, tuy rằng hoàn mỹ động lòng người, nhưng mọi người chưa từng gặp qua, khi Lục Lâm Thiên nói đây là mô hình tòa giá khôi lỗi, mọi người đều kinh ngạc.

Nếu ở kiếp trước, mọi người sẽ biết Lục Lâm Thiên vẽ ra mô hình xe đua đỉnh cấp, Lục Lâm Thiên đã có tính toán đem mô hình kết hợp luyện khí làm thành tòa giá khôi lỗi trong thế giới này.

…

Nửa năm sau, Phi Linh thương hành rốt cục khai trương thương hành thứ nhất trong Thất Sát thành.

Nơi này vốn là địa bàn của Thất Sát môn, cho nên thương hành to lớn tráng lệ vô cùng, so sánh với Thải Vân thương hành của Đông Tinh xã còn tráng lệ hơn một ít.

Đây là nhờ Phạm Thống cùng Bạch Kinh Đường tỉ mỉ an bài suốt một năm rưỡi thời gian, làm cho Lục Lâm Thiên cũng rất hài lòng.

Phi Linh thương hành khai trương, Thải Vân thương hành cùng Linh Thứu tháp đều có mặt chúc mừng, tự nhiên khiến cho không ít thế lực chú ý.

Khi Phi Linh thương hành khai trương, Thải Vân thương hành tuyên bố kết minh hợp tác, đồng thời Linh Thứu tháp trực tiếp đặt món hàng đan dược cùng linh khí đầu tiên giá trị vạn triệu, nhất thời khiến mọi người sôi trào lên.

Bên trong Phi Linh thương hành, đan dược, tài liệu linh khí cùng linh dược được bày đầy đủ rậm rạp, mọi người mới chân chính ý thức được trong bất tri bất giác Thất Sát môn đã tài đại khí thô.

Phi Linh thương hành mở ngày đầu tiên, toàn bộ hàng hóa đều được giảm giá, điều này làm sinh ý nhất thời nóng nảy.

Mặt khác trong cùng một ngày, Phi Linh thương hành tổ chức một buổi đấu giá, mà vật đấu giá là tòa giá khôi lỗi nhất cấp, cũng không ít khôi lỗi khó gặp trong Thị Hoang thế giới, còn có linh khí, mà áp trục cuối cùng là một thanh tiên thiên linh khí.

Đấu giá tiên thiên linh khí làm cả hội đấu giá trực tiếp sôi trào, người mua được là Hạ trưởng lão đi cùng Linh Thứu tháp Ôn Tuấn Hùng, một thanh tiên thiên linh khí thích hợp với hắn, cuối cùng lấy giá cả không cao không thấp mua vào trong tay, thật sự làm cho hắn cao hứng vô cùng.

Phi Linh thương hành khai trương, An Thi Dao cũng đi tới Phi Linh môn báo cho Lục Lâm Thiên một tin tốt lành, lần trước một tòa chiến hạm phi hổ tam cấp đã được Thải Vân thương hành đấu giá được hai mươi vạn triệu giá cả.

Chỉ tiếc chiến hạm phi hổ tam cấp chỉ có một, người khác muốn mua thêm nhưng Thải Vân thương hành đã không còn.

Lục Lâm Thiên cũng rất hài lòng, lấy ra đủ loại tòa giá khôi lỗi kiểu mới đưa cho An Thi Dao, tốc độ còn nhanh hơn những khôi lỗi trước kia rất nhiều.

Lục Lâm Thiên cũng yêu cầu hạn cấu, cung không đủ cầu, nếu không giá cả sớm muộn sẽ hạ thấp, số lượng càng ít thì người muốn mua càng nhiều.

- Chủ ý này thật tốt!

Thân là nhị tiểu thư Thải Vân thương hành, lời của Lục Lâm Thiên làm cho An Thi Dao lập tức hiểu rõ.

Lần này Lục Lâm Thiên cũng đem tòa giá khôi lỗi chia thành nhiều dẫy, mà tòa giá giống như máy bay chiến đấu được đặt tên là dẫy Dực Long.

Thay đổi một ít đặt tên là Tường Long, mà tòa giá khôi lỗi hình dáng như xe đua tên là Thiểm Điện, tốc độ đương nhiên là nhanh nhất.

Bởi vì An Thi Dao tới Thất Sát thành, theo yêu cầu của Ma Linh yêu nữ, Lục Lâm Thiên phải gọi Mạc Kình Thiên rời khỏi Thiên Trụ giới.

Hai người gặp mặt, An Thi Dao cũng không nghĩ tới Mạc Kình Thiên lại ở trong Thị Hoang thế giới, còn đi theo bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Nhưng hai người cũng không tán gẫu bao lâu, đây hoàn toàn là ý tứ của Ma Linh yêu nữ, vì vậy khiến không khí có chút xấu hổ.

- Quan hệ giữa họ cũng không tệ lắm đâu, ngươi cảm thấy An Thi Dao thế nào?

Ma Linh yêu nữ hứng trí bừng bừng nói, trộm hỏi Lục Lâm Thiên.

- Thi Dao cô nương thật không tệ.

Lục Lâm Thiên thuận miệng nói một câu.

- Cái gì gọi là không tệ, ta cho ngươi biết, sau này ngươi cách xa nàng một chút, đừng quên ngươi là của ta, hừ!

Ma Linh yêu nữ trừng mắt nói, lại tiếp tục trộm nghe.

Lục Lâm Thiên thở dài, nói:

- Ngươi đừng tiếp tục nghe lén, với thực lực của họ sẽ dễ dàng phát hiện, như vậy cũng không hay.

- Không sai, nghe lén cũng không hay.

Một thanh âm truyền tới, An Thi Dao đi qua, Mạc Kình Thiên dở khóc dở cười nói:

- Nha đầu kia!

- Ta không phải cố ý nghe lén, chỉ là tò mò, tò mò mà thôi.

Bị bắt quả tang, Ma Linh yêu nữ có chút ngượng ngùng, lập tức xoay người nghênh ngang rời đi.

Trước khi rời khỏi còn hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

- An tiểu thư, tính cách tam muội của ta có chút điêu ngoa, nhưng không có ác ý, tâm tính thiện lương, An tiểu thư đừng trách.

Mạc Kình Thiên nói.

An Thi Dao cười nhìn Lục Lâm Thiên:

- Đây là phúc khí của người nào đó đi, chờ ngày đại hôn đừng quên báo cho ta biết.

- Việc này…

Lục Lâm Thiên nghe vậy chỉ biết cười khổ.

Hôm sau An Thi Dao cùng Ôn Tuấn Hùng đều cáo từ, Lục Lâm Thiên lại đặt số tài liệu mười vạn triệu với Thải Vân thương hành.

Chương 3609: Chuẩn bị phản kích

Lần này Lục Lâm Thiên đặt biệt tặng một tòa giá khôi lỗi tam cấp cho Ôn Tuấn Hùng, là dẫy Thiểm Điện vừa mới nghiên chế, tốc độ không chậm hơn tứ cấp, bề ngoài hoàn mỹ làm Ôn Tuấn Hùng vô cùng ưa thích.

Sau đó Lục Lâm Thiên lại đi tìm đám người Bạch Kinh Đường bọn họ.

Phạm Thống phụ trách Kim đường, nhưng thực lực chỉ tới phá giới cảnh, hơn nữa từ sau khi Kim đường có Phi Linh thương hành, sự tình càng nhiều, căn bản không có thời gian tu luyện, bởi vậy Lục Lâm Thiên chỉ có thể luyện chế ba bộ thiên khôi giao cho Phạm Thống.

Đồng thời cũng đem hoạt nhân khôi lỗi đủ đối kháng thông thiên cảnh sơ giai giao luôn cho hắn.

Bạch Kinh Đường phụ trách Ngoại đường, mặc dù tu vi thông thiên cảnh sơ giai gần đỉnh, nhưng thực lực cũng không cao, phiền toái lại không ít, còn phải phụ trợ cho Kim đường.

Bởi vậy phòng ngừa vạn nhất, Lục Lâm Thiên giao cho hắn một chiến hạm phi hổ tam cấp cùng ba chiến hạm phi hổ nhị cấp, cả chiến hạm Oanh Thiên đều giao cho hắn.

Lục Lâm Thiên lại lấy mười viên Diệt Không độc lôi cấp cao của Mạc Kình Thiên đưa cho hai người Bàn Sấu hòa thượng, nghe nói dùng một viên, tu vi thông thiên cảnh cũng không dám tới gần.

Đồng thời Lục Lâm Thiên cũng dặn hai người giao một ít cho Viêm Hỏa cùng Đồng Thất với Thạch Ngọc Đồ, xem như thủ đoạn bảo mệnh khi cần thiết.

Sau khi an bài tốt hết thảy, hắn cùng Mạc Kình Thiên tiếp tục vào trong Thiên Trụ giới tiếp tục nghiên cứu Đại Thiên Linh Lục như trước.

Bên trong Thị Hoang thế giới, bởi vì giá cả hàng hóa trong Phi Linh thương hành khá thấp, còn thường xuyên tổ chức đấu giá, bán đi một ít đồ vật không có trong thế giới, còn có một ít tòa giá khôi lỗi Dực Long nhị cấp nhất cấp, lại được Thải Vân thương hành phụ trợ, làm danh khí Phi Linh thương hành nhất thời lan truyền khắp bốn phía.

Thất Sát thành cũng vì thế nhanh chóng phát triển, tất cả đều nhờ có Phi Linh thương hành.

Nhưng bởi vì phát triển quá nhanh, làm cho những thế lực khác ghen tỵ, không ít thế lực trành thẳng Thất Sát môn, chẳng qua vì thế lực Thất Sát môn không yếu, còn có quan hệ thâm sâu với Linh Thứu tháp cùng Thải Vân thương hành, bởi vậy chưa có ai động thủ, nhưng càng là như vậy càng bị người đố kỵ, thời gian trôi qua thật nhanh, chỉ thoáng chốc đã qua bảy năm.

Bên trong núi lửa liên miên vây quanh Liệt Hỏa thành, có dung nham không ngừng cuồn cuộn toát ra, vì vậy nhiệt độ Liệt Hỏa thành đều cực kỳ nóng cháy, một năm bốn mùa chẳng khác gì ngâm mình trong bếp lò.

Bên trong một dãy kiến trúc to lớn, một mỹ phụ hơn ba mươi thân mặc cẩm bào hoa, rất có ý nhị, mắt hàm hoa đào, trong dễ thương mang theo vẻ âm trầm, nhìn lão giả năm mươi tuổi thân hình khôi ngô rắn chắc nói:

- Phu quân, ngươi rốt cục xuất quan, trong khoảng thời gian ngươi bế quan, Liệt Hỏa môn đã xảy ra không ít đại sự.

- Đại sự gì?

Toàn thân lão giả tràn ngập khí tức nóng cháy, hai mắt bắn ra tinh mang, mang theo chân khí hung hãn, tựa như một đầu dã thú.

- Cương Hỏa đã chết, Viêm Hỏa cùng Đồng Thất phản bội Liệt Hỏa môn!

Phụ nhân nói.

- Sao dám to gan như vậy, khi dễ Hỏa Hồ này đã chết hay sao!

Lão giả nghe vậy, trong mắt tràn ngập sát ý.

Trong tầng thứ sáu Thiên Trụ giới, một thân hình khôi ngô khoanh chân ngồi, quanh thân quanh quẩn kim mang, tựa như một mảnh linh xà dài hẹp không ngừng lao vào chui ra thân thể, cực kỳ huyền ảo.

Mấy năm nay Lục Lâm Thiên thi triển Thiên Biến Tam Thần quyết, vẫn duy trì bộ dáng khôi ngô hiện tại, thậm chí còn dần dần thích ứng bộ dáng này.

Mấy năm nay Lục Lâm Thiên vẫn cùng Mạc Kình Thiên bọn họ luôn ở trong Thiên Trụ giới.

Vì muốn tranh thủ thêm chút thời gian, nhóm người Thiên Khu cũng không tu luyện thời gian áo nghĩa, nương vào thực lực bản thân cuối cùng Lục Lâm Thiên chỉ có thể mạnh mẽ đưa mọi người lên tầng thứ ba, còn muốn tiếp tục lên trên họ đều không thể đối kháng.

Mà còn có một chút đệ tử Linh đường ở tầng thứ ba không có vấn đề, nhưng do thời gian tầng thứ ba ảnh hưởng, không thể tĩnh tâm luyện khí, cho nên chỉ có thể ở tầng thứ hai, thực lực thấp nhất chỉ lưu ở tầng thứ nhất mới có thể luyện khí.

Mặc dù là vậy nhưng với tác dụng thần dị của Thiên Trụ giới, nhóm người Thiên Khu cũng đã vượt qua hai trăm năm, ở tầng thứ hai hơn trăm năm, dù là tầng thứ nhất cũng trải qua tám mươi năm.

Thời gian lâu dài nhất là Lục Lâm Thiên cùng Mạc Kình Thiên, hai người đều ở tầng thứ sáu, ngẫu nhiên tụ tập ở tầng thứ nhất cùng thảo luận nghiên cứu luyện khí, như vậy tính toán hai người đã ở trong Thiên Trụ giới suốt bốn trăm năm.

Trong thời gian thật dài này Lục Lâm Thiên luôn không có dịp cắn nuốt tu luyện, hoàn toàn đắm chìm trong luyện khí, tu vi không tăng mà thối lui, nhưng đây là một loại thối lui ngưng thật, có đại ích mà vô hại, nhưng trong linh hồn lực suốt mấy trăm năm không ngừng luyện khí cùng lĩnh ngộ cũng làm Lục Lâm Thiên tiến bộ kinh người.

Mà trong thời gian này Ma Linh yêu nữ cũng tìm Lục Lâm Thiên yêu cầu hắn rời khỏi Thị Hoang thế giới, mỗi lần hắn đều trốn vào Thiên Trụ giới, ngay cả Mạc Kình Thiên cũng quên chính sự, vì vậy cứ kéo dài suốt mấy năm như thế.

Hô!

Kim quang thu liễm vào thân thể, Lục Lâm Thiên thở mạnh một hơi trọc khí, một cỗ chân khí hoang dã thương cổ lập tức bắn ra.

Bên trong đại sảnh Thất Sát môn, Bạch Kinh Đường, Đồng Thất, Thạch Ngọc Đồ, Viêm Hỏa, Bàn Sấu hòa thượng, còn có Thất Sát, ngay cả Vấn Thân Mạc cùng Âm Minh dạ xoa cũng có mặt, chỉ vắng mặt Ma Linh yêu nữ cùng Mạc Kình Thiên mà thôi.

Sắc mặt mọi người ngưng trọng, mang theo vẻ giận dữ, ánh mắt đều nhìn lên Lục Lâm Thiên.

- Chưởng môn, những sơn môn kia ngày càng làm càn, ba ngày trước Âm Quỷ giáo, Hắc Hạc môn, Long môn, Thất Kiếm môn không ngờ đồng thời tập kích mấy địa bàn của chúng ta, khiến chúng ta tổn thất mấy ngàn đệ tử!

Bạch Kinh Đường oán hận nói, mặc dù có chiến hạm trong tay nhưng đối mặt các sơn môn hắn lại không dám tùy ý khai chiến.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong mắt hiện tia hàn ý.

Thiên Khu nói:

- Âm Quỷ giáo, Hắc Hạc môn, Long môn, Thất Kiếm môn mấy năm trước đã nhìn chằm chằm Thất Sát môn chúng ta, nhưng không dám làm xằng bậy, chỉ chiếm vài tiểu địa phương, chưởng môn nói lui một bước trời cao biển rộng, lúc ấy không để ý tới bọn hắn, không nghĩ tới lần này bọn hắn dám manh động, ta nghĩ trong chuyện này nhất định có người đi đầu, bằng không lấy khả năng của bọn hắn cũng biết quan hệ giữa chúng ta với Linh Thứu tháp cùng Thải Vân thương hành, còn tài đại khí thô, dù là hâm mộ đố kỵ cũng sẽ không dám động chúng ta.

- Không sai, lần này bọn hắn dám động, là có người đi đầu, nghe đồn đãi Hỏa Hổ cùng Thiên Hỏa đều đã xuất quan.

Viêm Hỏa nhíu mày.

Thiên Tuyền thoáng biến sắc, nói:

- Khó trách, nguyên lai là Liệt Hỏa môn đi đầu, ta còn nghĩ sao đám người Âm Quỷ giáo dám động chúng ta, tuy thực lực bọn hắn rất mạnh nhưng không phải người hành động thiếu suy nghĩ, nguyên lai là Hỏa Hổ cùng Thiên Hỏa xuất quan, vậy thật sự có chút phiền toái.

Chương 3610: Thiên uy sở trí, thiên địa áp chế

Thiên Khu nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Chưởng môn, bọn hắn liên thủ, cho dù là Đông Tinh xã, Linh Thứu tháp, Tây Vương phủ cũng kiêng kỵ, so sánh với họ chúng ta có chút thế đơn lực bạc, kế tiếp làm sao bây giờ, thỉnh chưởng môn báo cho chúng tôi biết!

Lục Lâm Thiên đảo qua đại sảnh, nói:

- Theo ngươi nghĩ chúng ta nên làm thế nào, nếu là ngươi sẽ xử lý thế nào?

Thiên Khu thoáng do dự, lập tức đứng dậy ôm quyền hành lễ, khóe môi nhếch lên nói:

- Hồi chưởng môn, mấy năm nay ngoại giới căn bản không biết thực lực chúng ta đã tới tình trạng gì, thậm chí năm người lão tam đã đột phá thông thiên cảnh cao giai bên ngoài cũng không biết, lại thêm tích tụ mấy năm nay của chúng ta, còn có những cường giả như Âm Minh dạ xoa, phu nhân, Diệu Thủ Mạc Không ở đây, trước kia thì không dám nói, nhưng bây giờ thì không nhất định.

Dừng một chút, khóe môi hắn trầm xuống, nói:

- Ta cảm thấy lần này nếu bọn hắn muốn tìm chết, vậy thì thành toàn bọn hắn thì có sao, tuy rằng bọn hắn liên thủ rất cường hãn, chúng ta cũng khó chiếm tiện nghi, nhưng vì bọn hắn không rõ thực lực của chúng ta, chúng ta lôi đình phóng ra, tiêu diệt từng bộ phận, phỏng chừng bọn hắn còn chưa kịp lấy lại tinh thần thì đã bị chúng ta tiêu diệt.

Lục Lâm Thiên nhìn Thiên Khu, lại nhìn mọi người hỏi:

- Vậy trước tiên tiêu diệt ai thì tốt nhất?

Phạm Thống tiến lên nói:

- Chưởng môn, chư vị trưởng lão đường chủ, ta đặc biệt điều tra một ít tư liệu, cũng không biết thật giả, bọn hắn là thế lực nhị lưu trong Thị Hoang thế giới, nghe nói Liệt Hỏa môn đầu tiên, kế tiếp là Thất Kiếm môn, Long môn, Âm Quỷ giáo, lại thêm nguyên lai Thất Sát môn, mà Hắc Hạc môn thì cuối cùng.

- Ngươi còn điều tra được gì?

Thiên Tuyền mỉm cười hỏi.

Phạm Thống mỉm cười tiếp tục nói:

- Tổng quát mà nói, Âm Quỷ giáo cùng Hắc Hạc môn cách chúng ta gần nhất, bài danh cuối cùng, nghe nói môn chủ Hắc Hạc thực lực đại đạo cảnh sơ giai, hai đại cường giả môn hạ Bạch Báo cùng Hắc Ưng, Bạch Báo là thông thiên cảnh cao giai gần hậu kỳ, Hắc Ưng cũng tới thông thiên cảnh cao giai.

Ngừng một chút hắn tiếp tục nói:

- Giáo chủ Âm Quỷ thực lực đã là đại đạo cảnh sơ giai, trong giáo còn có Phong Đô tam hồn, ba người tu luyện linh hồn áo nghĩa, nghe nói thực lực đã tới thông thiên cảnh cao giai, mặc dù chưa đạt đỉnh nhưng vì tu luyện linh hồn áo nghĩa cũng không dễ trêu chọc, tổng hợp lại ta cảm thấy muốn động bọn hắn, trước diệt Hắc Hạc môn là thích hợp nhất.

- Ngươi tìm hiểu tư liệu cũng đầy đủ đâu!

Thiên Khu ngoài ý muốn nói, lại nhìn Lục Lâm Thiên:

- Chưởng môn, Hắc Hạc môn hẳn là dễ đối phó hơn một ít, mà khoảng cách Long môn với Thất Kiếm môn xa nhất, thực lực cũng mạnh mẽ, Hỏa Hổ cùng Thiên Hổ của Liệt Hỏa môn cũng khó dây vào, nếu chúng ta muốn cấp bọn hắn chút giáo huấn, lựa chọn đầu tiên là Hắc Hạc môn.

- Hô!

Lục Lâm Thiên thở sâu một hơi, nói:

- Hắc Hạc môn, chính là bọn hắn!

Nhìn Âm Minh dọa xoa, Lục Lâm Thiên nói:

- Dạ tỷ, lần này chỉ sợ cần làm phiền tỷ!

- Việc này không thành vấn đề!

Âm Minh dạ xoa gật đầu, thanh âm giống như u hồn, tu luyện Âm Minh áo nghĩa ngồi im cũng làm cho người ta cảm giác như âm hồn.

Đôi mắt như tràn ra máu tươi của nàng nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Nhưng Âm Quỷ cũng đã đạt tới đại đạo cảnh, dựa theo đạo lý mà nói trong Thị Hoang thế giới căn bản không giết chết hắn, nếu hắn không chết chỉ sợ sẽ có không ít phiền toái.

- Giết không chết…

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, hỏi:

- Dạ tỷ, tại sao không thể giết chết hắn?

Nghe vậy Âm Minh dạ xoa nghi hoặc, dùng ánh mắt có chút kỳ quái nhìn Lục Lâm Thiên hỏi ngược lại:

- Chẳng lẽ ngươi thật không biết người có tu vi đại đạo cảnh ở trong Thị Hoang thế giới khó thể đánh chết sao, chỉ cần hắn muốn bỏ chạy rất khó ngăn chặn được, thậm chí ở trong Thị Hoang thế giới, ngay cả tu vi thông thiên cảnh đỉnh cũng không thể đánh chết!

Ánh mắt Âm Minh dạ xoa đảo qua, dừng lại trên người Thiên Tuyền:

- Tỷ như Thiên Tuyền, tu vi tới thông thiên cảnh cao giai đỉnh, nếu ở trong Trung Thiên thế giới, ta có thể dễ dàng đánh chết hắn, hắn căn bản trốn không thoát!

- Phải, Dạ Xoa đại nhân nói không sai!

Thiên Tuyền có chút xấu hổ gật đầu nói:

- Nhưng ở trong Thị Hoang thế giới, chỉ cần ta bỏ chạy Dạ Xoa đại nhân cũng không cách nào đánh chết ta, lần trước khi chưởng môn đối chiến với bảy huynh đệ chúng ta, nếu không phải cuối cùng lão đại cùng lão thất rơi vào trong tay chưởng môn, nếu chúng ta muốn chạy trốn, dù tốc độ chưởng môn có nhanh hơn nữa chỉ sợ cũng không có tác dụng gì quá lớn, ít nhất chúng ta có thể thoát thân.

Lục Lâm Thiên vẫn chưa hiểu vì sao, nghi hoặc hỏi:

- Tại sao vậy?

- Chẳng lẽ chưởng môn thật không biết?

Vấn Thân Mạc kỳ quái hỏi, mà vẻ mặt mọi người đều kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt huyết sắc của Âm Minh dạ xoa khẽ động, nói:

- Ra vẻ ngươi thật sự không biết, ở trong Thị Hoang thế giới, tu vi trình tự đại đạo cảnh cơ hồ là thân bất tử, rất khó bị đánh chết, hết thảy là vì thiên uy sở trí, thiên địa áp chế.

- Thiên uy sở trí, thiên địa áp chế?

Lục Lâm Thiên vẫn có chút không rõ.

Âm Minh dạ xoa nói:

- Kỳ thật không chỉ trong Thị Hoang thế giới, ở trong toàn bộ tiểu thế giới đều là như thế, trong tiểu thế giới, tu vi đại đạo cảnh cơ hồ đều là thân bất tử, thậm chí thông thiên cảnh cao giai đỉnh cũng đã có thân bất tử.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới biết được nguyên lai thiên uy sở trí, thiên địa áp chế vốn là vì trong toàn bộ tiểu thế giới, dưới tình huống bình thường tu luyện giả chỉ có thể đột phá tới thông thiên cảnh, mà ngược lại nếu có cường giả buông xuống trong tiểu thế giới, tu vi cao tới đâu cũng sẽ bị trực tiếp áp chế tới thông thiên cảnh cao giai đỉnh.

Cho dù là hóa hồng cảnh, một khi đi vào trong tiểu thế giới cũng chỉ có thể thi triển thực lực thông thiên cảnh cao giai, nhiều nhất là có thêm ưu thế trong việc lĩnh ngộ cùng thi triển áo nghĩa mà thôi.

Bất kể thế nào, thiên uy sở trí, thiên địa áp chế, người vượt qua tu vi thông thiên cảnh đi vào tiểu thế giới cũng chỉ có thể thi triển thực lực thông thiên cảnh cao giai đỉnh là nhiều nhất.

Ở trong trung thiên thế giới cũng là như thế, trong trung thiên thế giới, nhiều nhất chỉ có thể đột phá tới tuyên cổ cảnh, hóa hồng cảnh đi vào trung thiên thế giới cũng chỉ có thực lực tuyên cổ cảnh cao giai đỉnh mà thôi.

Nghe được lời của Âm Minh dạ xoa, Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc, không nghĩ tới là nguyên nhân như thế.

Lục Lâm Thiên ngẫm lại, khó trách mình luôn cảm thấy Ma Linh yêu nữ cùng Âm Minh dạ xoa cùng Mạc Kình Thiên mỗi lần động thủ đều có vẻ quái dị.

Tu vi Mạc Kình Thiên đã tới đại đạo cảnh cao giai đỉnh, nhưng khi đối chiến với mình luôn giống như không thể làm gì mình, giống như đang bị áp chế thực lực.

Hiện tại Lục Lâm Thiên hoàn toàn hiểu được nguyên lai ở trong tiểu thế giới, thực lực Mạc Kình Thiên bị áp chế.

Chương 3611: Có người tới báo thù 2

Công pháp này Lục Lâm Thiên nhận được từ nhạc phục Độc Cô Ngạo Vũ khi trước, lúc trước Linh Vũ giới chia Âm Dương Linh Vũ Quyết thành Dương Linh Quyết và Âm Linh Quyết. Phân biệt cho vũ giả và linh giả tu luyện, lại là dựa trên cơ sở không hoàn chỉnh mà tách ra.

Cho nên Lục Lâm Thiên dựa vào Hỗn Độn Âm Dương Quyết nguyên vẹn, ở trong Hỗn Độn Âm Dương Quyết lấy Dương Linh Quyết làm cơ sở, lĩnh ngộ phát triển ra Dương Linh Quyết mới cho Thái A tu luyện.

Khi Thái A có thể triệt để luyện hóa nguyên lực và linh hồn lực mênh mông của phụ thân hắn lưu lại trong cơ thể, khi đó chính là lúc hắn triệt để khôi phục. Đồng thời thực lực bản thân của hắn còn nhận được chỗ tốt kinh người.

Trong một chỗ ở tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, Âm Minh Dạ Xoa nhìn thấy Thái A đang khoanh chân ngồi tu luyện, bằng vào nhãn lực của nàng, tự nhiên nàng biết rõ được tính huống của Thái A, như vậy đã thành công.

Không bao lâu nữa Thái A có thể triệt để khôi phục, về sau không cần phải nhận đau đớn không thuộc về mình nữa, cũng không cần lo lắng sẽ chết. Những giọt nước mắt nóng hổi từ trong đôi mắt kinh khủng kia chảy ra, đường đường là Âm Minh Dạ Xoa, lúc này cũng rơi nước mắt.

Phụp.

Âm Minh Dạ Xoa quay đầu nhìn lại Lục Lâm Thiên, thân thể run rẩy, bỗng nhiên cung kính quỳ xuống dập đầu với Lục Lâm Thiên.

- Tiền bối, người làm gì vậy.

Lục Lâm Thiên vội vàng nâng Âm Minh Dạ Xoa lên.

- Không, ngươi hãy nghe ta nói, Âm Minh Dạ Xoa ta không thể không báo ơn, hiện tại thân của ta cũng không nên hồn, chỉ có thể bái ba bái tỏ vẻ cảm tạ ngươi mà thôi.

Thân thể Âm Minh Dạ Xoa nhanh chóng lui lại, trực tiếp né khỏi tay Lục Lâm Thiên, lần nữa dập đầu cảm tạ.

Đây là Thiên Trụ giới, tuy rằng thực lực của Âm Minh Dạ Xoa mạnh mẽ, thế nhưng lại không tránh thoát được Lục Lâm Thiên.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, lần nữa đi tới trước người Âm Minh Dạ Xoa, nâng nàng lên rồi nói:

- Người làm như vậy là khiến cho ta khó xử, như vậy đi, về sau ta cũng không gọi người là tiền bối nữa. Ta sẽ vô lễ gọi người một tiếng Dạ tỷ a, người thấy thế nào?

- Ngươi quá xem trọng ta rồi.

Âm Minh Dạ Xoa nói.

Lục Lâm Thiên nói:

- Dạ tỷ, nếu như tỷ thực sự cảm kích ta, Thái A ở nơi này của ta ước chừng cần thời gian tu luyện koong ngắn. Trong thời gian này Dạ tỷ cứ ở lại Phi Linh môn ta, có một chút chuyện chỉ cần chú ý cho ta một chút là được.

Âm Minh Dạ Xoa đứng dậy, nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt giống như máu tươi lưu chuyển run run, gật đầu nói:

- Ta đồng ý gia nhập Phi Linh môn, từ nay về sau thần phục chưởng môn. Mạng của Âm Minh Dạ Xoa ta về sau cũng là của chưởng môn.

- Dạ tỷ nghiêm trọng hóa rồi, ta có ý đó, thế nhưng lại không tiện mở miệng. Dạ tỷ gia nhập Phi Linh môn ta, Lục Lâm Thiên không biết nên cảm ơn Dạ tỷ như thế nào.

Lục Lâm Thiên cũng không có khách khí, cũng không chối từ mà trực tiếp hành lễ, trong mắt hiện lên sự vui vẻ.

Lục Lâm Thiên hắn cực khổ lâu như vậy, đây chính là kết quả mà Lục Lâm Thiên muốn. Hắn muốn Âm Minh Dạ Xoa gia nhập Phi Linh môn. Phi Linh môn rốt cuộc cũng có cường giả Đại Đạo cảnh, còn là Âm Minh Dạ Xoa không tầm thường, Lục Lâm Thiên há có thể không thích.

Sau khi thu Thất Sát môn, lại thêm Âm Minh Dạ Xoa, thực lực của Phi Linh môn lúc này không cần phải nói.

- Bảo vật thời gian a.

Ma Linh yêu nữ ở bên cạnh luôn im lặng, nhìn thấy tất cả mọi thứ trong Thiên Trụ giới lúc này nàng mới rung động lên tiếng.

- Có người tới, chúng ta đi ra xem một chút.

Trong Thiên Trụ giới, vẻ mặt Lục Lâm Thiên biến đổi, tâm thần khẽ động, ba người lập tức rời khỏi Thiên Trụ giới.

- Là Linh Thứu Tháp cùng với người của Thải Vân thương hội tới diệt Thất Sát môn.

- Không phải Thải Vân thương hội không nhúng tay vào bất luận chuyện gì sao? Tại sao lại tới diệt Thất Sát môn?

- Dường như Thất Sát môn cũng chưa đắc tội với Linh Thứu tháp a. Tại sao Tháp chủ Linh Thiếu Tháp cũng tự mình tới diệt Thất Sát môn?

- Ngươi không biết chuyện rồi, nghe nói Thiếu Tháp chủ Ôn Tuấn Hùng có quan hệ sâu với chưởng môn Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn a. Còn có lời đồn Phi Linh môn có quan hệ với Linh Thứu Tháp đó.

- Ta nghe nói Thải Vân thương hội cũng có quan hệ sâu với Phi Linh môn, trước kia Nhị tiểu thư của Thải Vân thương hội còn tự mình đi tới Phi Linh môn.

- Thất Sát môn diệt Phi Linh môn, không ngờ lại khiến cho Linh Thứu tháp và Thải Vân thương hội tức giận, lần này sợ rằng Thất Sát môn cũng xong đời rồi.

- Không ngờ Phi Linh môn đen đủi như vậy, Thất Sát môn sợ rằng xong đời rồi.

Trong Thất Sát thành có vô số thân ảnh rậm rạp nhìn lên trên không trung rồi thấp giọng nghị luận.

Giữa không trung lúc này trong Thất Sát môn cũng có vô số đệ tử từ các nơi kéo tới.

Dẫn đầu là sáu người Thiên Xu, Thiên Cơ, Thiên Quyền, Ngọc Hành, Khai Dương, Diêu Quang, dở khóc dở cười, khuôn mặt có chút rung động.

Thiên Xu mặc nho phục, khuôn mặt mỉm cười cứng lại, nhìn qua đội hình Linh Thứu tháp và Thải Vân thương hội không khỏi âm thầm tặc lưỡi.

Trong lòng Thiên Xu cũng âm thầm cảm thấy may mắn, lúc trước may mà không có thực lực đối phó với chưởng môn, bằng không nếu như thực sự đánh chết chưởng môn mà nói, lúc này đối mặt với Linh Thứu tháp và Thải Vân thương hội, Thất Sát thành tuyệt đối sẽ bị san bằng thành bình địa.

- Thiếu tháp chủ, An tiểu thư, các người hiểu lầm rồi.

Quay mặt nhìn về phía đám người Linh Thứu Tháp và Thải Vân thương hội tràn ngập khí thế, Thiên Xu cố nặn ra nụ cười, thế nhưng trong lòng thì thầm than, khó trách Phi Linh môn lúc trước lại phát triển nhanh như vậy. Theo suy nghĩ của hắn, có Thải Vân thương hội cùng Linh Thứu tháp ủng hộ, Phi Linh môn không phát triển nhanh mới là lạ.

- Huynh đệ Lâm Thiên của ta bị Thất Sát môn vô sỉ các ngươi giết chết, vậy mà các ngươi dám nói là hiểu lầm. Ngày hôm nay ta nhất định phải san bằng Thất Sát thành thành bình địa, cho Thất Sát các ngươi chết không có chỗ chôn.

Trong đội hình của Thải Vân thương hội và Linh Thứu Tháp, thanh niên dẫn đầu tuổi chừng hai mươi bảy, hai mươi tám tuổi, người mặc một kiện khải giáp màu trắng, hai mắt như sao, ánh mắt sắc bén giống như chim ưng, đây chính là Thiếu tháp chủ Ôn Tuấn Hùng của Linh Thứu Tháp.

Nhìn đám người Thất Sát môn trước mặt, Ôn Tuấn Hùng phất tay với đám người phía sau rồi trầm giọng nói:

- Tất cả đệ tử Linh Thứu tháp nghe lệnh, đem Thất Sát thành san thành bình địa cho ta. Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão, Tứ trưởng lão, mời ba vị đánh chết Thất Sát, khiến cho bọn chúng thần hồn câu diệt, ta muốn báo thù cho Lâm Thiên huynh đệ.

- Không có vấn đề. Thất Sát này cứ giao cho chúng ta là được rồi.

Nghe vậy, ba lão giả mặc trường bào sau lưng Ôn Tuấn Hùng nhảy ra, khí tức mênh mông hùng hồn đột nhiên lan tràn. Ba cỗ khí tức hàng lâm, cả Thất Sát thành đột nhiên lờ mờ, thiên hôn địa ám, phong vân biến sắc.

Chương 3612: Linh Sơn tam thứ

Ba lão giả mặc trường bào này đều vô cùng cao, trường bào màu đen rộng thùng thình bay phất phới, đôi mắt đen nhanh giống như mắt chim ưng, có thể nhận ra mùi máu tươi nồng đậm trên người ba người này, thực lực của ba người đều đạt tới tình trạng khủng bố.

- Linh Sơn Tam Thứu.

Thiên Xu cùng với sáu người còn lại nhìn thấy ba lão giả này, sắc mặt lập tức khó coi. Không ngờ lần này ngay cả ba lão quỷ như Linh Sơn tam thứu mà Linh Thứu Tháp cũng vận dụng, đủ thấy được Linh Thứu tháp đã thực sự giận dữ.

Trong Thị Hoang thế giới, người bảy huynh đệ Thất Sát này kiêng kỵ không nhiều lắm, nhưng Linh Sơn Tam Thứu này tuyệt đối là một trong số đó.

Trong ba người Linh Sơn Tam Thứu, lão đại đã sớm tới cấp độ Đại Đạo cảnh, lão nhị và lão tam đã tới Thông Thiên cảnh cao giai đỉnh phong, ba người này cũng có thể tạo thành trận pháp hợp kích.

- Chiến hạm của Thải Vân thương hội chuẩn bị, san bằng Thất Sát thành thành bình địa.

Bên người Ôn Tuấn Hùng, một đạo thân ảnh mềm mại xinh đẹp đạp không mà đứng, sợi tóc tung bay, khí tức vốn thanh nhã lúc này tràn ngập sắc bén, lạnh lẽo. Hai mắt tràn ngập hàn ý, người này trừ An Thi Dao của Thải Vân thương hội ra cũng không còn có ai khác.

Ầm ầm.

Mười chiến hạm của Thải Vân thương hội lập tức có động tác, động khẩu ngăm đen lập tức nhằm về phía người Thất Sát môn, sợ rằng một khi công kích cũng đủ để đánh nát một mảng lớn đệ tử Thất Sát môn, khiến cho cả đám xương cốt không còn, tiếng kêu thảm thiết vang lên liên tục.

Dưới trận thế như vậy, cơ hồ tất cả đệ tử Thất Sát môn nhìn nhau, trong mắt có ý sợ hãi, loại đội hình nay Thất Sát môn căn bản không thể ngăn cản được.

- Lục Lâm Thiên này rốt cuộc là người nào a, không ngờ lại có giao tình với Thải Vân thương hội, Linh Thứu tháp như vậy.

Trong Thất Sát môn, Hổ Sơn, Phong Vân Tam bàn vốn cùng với Ma Linh yêu nữ tới Thất Sát môn, lúc này nhìn thấy đội hình khủng bố trước mắt, trong đôi mắt to của Hổ Sơn hiện lên vẻ kinh hãi.

Vuốt vuốt đầu, Hổ Sơn quay đầu nói với mọi người sau lưng:

- Tất cả cẩn thận một chút cho ta, đến lúc đó chạy nhanh một chút. Chuyện của Thất Sát môn không liên quan tới chúng ta, nếu như là chuyện có lợi thì chúng ta có thể chiếm tiện nghi một chút.

- Thiếu tháp chủ, An tiểu thư, hiểu lầm a, hiểu lầm.

Sắc mặt Thiên Xu và sáu người khác khó coi vô cùng, thời điểm này có khổ không nói nên lời. Đây là lũ lụt dâng tới miếu Long Vương a. Người một nhà đánh người một nhà, thế nhưng hắn lại không biết nên giải thích thế nào. Đám người Kim Viên cũng không ở Thất Sát môn, sợ rằng Thất Sát môn không còn giữ được rồi.

- Lầm cái rắm, giết cho ta.

Ôn Tuấn Hùng căn bản không tin lời Thiên Xu nói, lập tức phất tay nói với hai mươi vạn đệ tử Linh Thứu Tháp sau lưng.

- Giết.

Hai mươi vạn đệ tử Linh Thứu Tháp lập tức nhảy ra, tiếng gầm kinh thiên động địa vang vọng, khí tức sắc bén lạnh lẽo tràn ra khiến cho cả không trung gió nổi mây phun.

- Ha ha ha ha.

Đúng lúc này trong nội thành Linh Thứu tháp, trên chân trời xa xa đột nhiên có một tiếng cười to truyền ra, thanh âm giống như sấm rền vang vọng:

- Thiếu tháp chủ, Thi Dao cô nương dừng tay.

Nghe vậy, đôi mắt tràn ngập hàn ý của An Thi Dao chớp động, không có ai khác gọi nàng là Thi Dao cô nương, chỉ có hắn...

- Dừng tay, trước tiên dừng tay.

An Thi Dao lập tức phất tay quát lên một tiếng, đôi mắt xinh đẹp nhìn chăm chú về phía trước.

- Ài, khá tốt, khá tốt.

Nghe thấy đạo thanh âm này, Thiên Xu lập tức thở dài một hơi, nếu như thực sự động thủ, hậu quả khó mà tưởng tượng nổi.

Sưu Sưu.

Trên không trung có bốn đạo lưu quang giống như thiểm điện xẹt qua phía chân trời mà tới, lập tức có bốn đạo thân ảnh hiển hiện.

Dẫn đầu bốn người là một đại hán mặt sẹp, bên người là một nữ tử mặc y phục mê người, bên người còn có một phụ nhân thân thể gầy gò, nhìn như lệ quỷ.

Cuối cùng là một mập mạp đang thở gấp, nhìn thấy còn chưa khai chiến, ánh mắt ngưng trọng lúc này mới dần dần biến mất.

Đôi mắt xinh đẹp của An Thi Dao nhìn về phía Ma Linh yêu nữ và Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên vẻ nghi hoặc.

Đám người Thiên Xu nhìn thấy Lục Lâm Thiên và Âm Minh Dạ Xoa tiến đến, lập tức đi tới sau lưng Lục Lâm Thiên.

Hành động của Thất Sát rơi vào trong mắt Linh Sơn tam thứu, Ôn Tuấn Hùng, còn có một ít trưởng lão, hộ pháp trong Thất Sát môn, khiến cho trong lòng tất cả mọi người nghi hoặc không thôi.

Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, mắt nhìn đội hình phía trước, ánh mắt cuối cùng nhìn vào hai người Ôn Tuấn Hùng và An Thi Dao, trong lòng đột nhiên cảm thấy ấm áp.

Lục Lâm Thiên tự biết, giao tình của mình và Ôn Tuấn Hùng, An Thi Dao tuyệt đối không quá sâu. Thế nhưng thật không ngờ hai người lúc này lại vận dụng lực lượng như vậy để tới báo thù cho hắn.

Phần tình nghĩa này Lục Lâm Thiên âm thầm nhớ trong lòng.

- Thi Dao cô nương, Thiếu tháp chủ, mời vào bên trong nói chuyện, hai vị đồng ý chứ?

Lục Lâm Thiên nhìn hai người An Thi Dao và Ôn Tuấn Hùng rồi nói.

An Thi Dao do dự một chút, khẽ ngẩng đầu liếc nhìn Ôn Tuấn HÙng bên cạnh rồi nói:

- Thiếu tháp chủ, chúng ta đi vào trong nói chuyện một chút cũng tốt.

Ánh mắt Ôn Tuấn Hùng khẽ đảo, lập tức gật đầu không nói gì.

- Thiếu tháp chủ, chúng ta đi cùng người.

Linh Sơn Tam thứu vội vàng nói với Ôn Tuấn Hùng.

Ôn Tuấn Hùng nói:

- Ba vị trưởng lão cứ trấn thủ ở đây là được, ta không có việc gì đâu.

Dứt lời, Ôn Tuấn Hùng và An Thi Dao lập tức theo đám người Thất Sát tiến vào trong nội thành Thất Sát.

- Xảy ra chuyện gì? Đại hán mặt sẹo kia là ai? Đám người Thiên Xu chưởng môn dường như cực kỳ tôn kính với hắn.

Trong đại điện Thất Sát môn, Âm Minh Dạ Xoa bố trí cấm chế rồi lập tức lui sang một bên, không nói chuyện với mọi nugoiwf.

Ngay trong ánh mắt nghi hoặc của hai người An Thi Dao và Ôn Tuấn Hùng, thân thể Lục Lâm Thiên trực tiếp nhúc nhích, khôi phục bộ dáng vốn có. Miệng mỉm cười nhìn An Thi Dao và Ôn Tuấn Hùng, thi lễ thật sâu, thanh âm cũng khôi phục bình thường, nói:

- Lục Lâm Thiên ta đa tạ hai vị, phần nhân tình này Lục mỗ ghi nhớ trong lòng, đa tạ.

- Lâm Thiên huynh đệ.

Ôn Tuấn Hùng sững sờ nhìn Lục Lâm Thiên, giống như không tin nổi vào mắt mình, sau đó lập tức vọt tới trước người Lục Lâm Thiên, kinh hỉ ôm Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Ta biết ngay ngơi sẽ không dễ dàng chết vậy mà. Hóa ra ngươi thực sự không chết. Tốt lắm.

- Ta cũng biết ngươi sẽ không chết, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

An Thi Dao hít sâu một hơi, trong đôi mắt sáng hiện lên sự rung động.

Trong lòng An Thi Dao vốn còn có chút không tin, một người thân mang Vạn Thiên tạp Hồng cấp, sợ rằng Thất Sát này không phải là đối thủ, coi như bằng vào sự hiểu biết của nàng với Lục Lâm Thiên, Thất Sát muốn lừa gạt Lục Lâm Thiên đi vào mật địa cũng không có khả năng. Hắn cũng không phải là kẻ ngốc, càng không phải là người lỗ mãng.

Chương 3613: Bắt đầu liên minh 1

Lục Lâm Thiên buông Ôn Tuấn Hùng ra, nói với An Thi Dao:

- Việc này nói rất dài dòng, hai người ngồi xuống rồi nói.

Lập tức mọi người ngồi xuống, nhìn thấy có An Thi Dao, Ma Linh yêu nữ trực tiếp thân mật ngồi bên người Lục Lâm Thiên, khiến cho Thất Sát lập tức nhìn nhau.

Thực lực của nữ tử tuyệt mỹ này Thất Sát cũng biết rõ một ít, mà ngay cả Âm Minh Dạ Xoa cũng phải kiêng kỵ vài phần.

- Vị này chính là...

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên thân mật với Ma Linh yêu nữ, Ôn Tuấn Hùng như cười như không, hiếu kỳ hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên còn chưa nói gì, Ma Linh yêu nữ đã cướp lời nói:

- Hắn là tướng công áp trại của ta. Ngươi là ai? Tiểu tử ngươi tuy rằng thực lực không cao thế nhưng lại rất hiểu nghĩa khí a.

Lục Lâm Thiên nghe vậy cũng chỉ có thể cười khổ, chuyện này căn bản không biết nên giải thích thế nào.

- Hóa ra bên người Lâm Thiên huynh đệ còn có giai nhân như vậy, chúc mừng.

Nhìn thấy bộ dáng của Lục Lâm Thiên, trong mắt Ôn Tuấn Hùng, hắn cho rằng Lục Lâm Thiên cũng đã đồng ý.

Lục Lâm Thiên lập tức đem tất cả mọi chuyện nói cho An Thi Dao và Ôn Tuấn HÙng, lúc này hắn cũng không dấu diếm gì với hai người. kể cả chuyện Chiến Thiên liên minh và Thiên Thủy môn, tất cả đều đại khái nói ra cho hai người An Thi Dao và Ôn Tuấn Hùng.

Ôn Tuấn Hùng và An Thi Dao nghe sự thật không giống như lời đồn bên ngoài, chưởng môn Phi Linh môn bị Thất Sát đánh chết, Phi Linh môn còn bị Thất Sát môn tiêu diệt, mà là Thất Sát môn đã sớm quy hàng Phi Linh môn, tất cả tin đồn bên ngoài đều là hỏa mù mà Lục Lâm Thiên tung ra.

Sau khi biết được sự thật Ôn Tuấn Hùng và An Thi Dao cũng chỉ có thể cười khổ.

Ôn Tuấn HÙng và An Thi Dao cũng không phải là người bình thường, quan hệ bên trong giữa Thiên Thủy môn và Chiến Thiên liên minh bọn họ cũng biết rõ, cho nên cũng đoán ra được sự phức tạp bên trong.

Sau khi cân nhắc một lát, Ôn Tuấn Hùng nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên huynh đệ, vậy bây giờ huynh đệ định làm thế nào? Nếu như có gì cần giúp đỡ cứ nói với ta.

- Lục chưởng môn, có lẽ Thải Vân thương hội ta có thể giúp được một ít chuyện nhỏ, Lục chưởng môn có phân phó là được.

An Thi Dao do dự một chút rồi mở miệng nói.

Trong đám người lúc này cũng chỉ có An Thi Dao biết rõ trên người Lục Lâm Thiên có một tấm Vạn Thiên tạp Hồng cấp, muốn đối phó với Thiên Thủy môn này cho dù Thiên Thủy môn có một ghế Hộ pháp trong Chiến Thiên liên minh cũng không có tư cách.

Người có được Vạn Thiên tạp Hồng cấp, muốn đồ sát, chơi đùa Thiên Thủy môn quả thực quá đơn giản. Nếu như có một ngày đồ sát hủy diệt toàn bộ Thiên Thủy môn Chiến Thiên liên minh tuyệt đối không dám nói thêm gì.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người An Thi Dao và Ôn Tuấn HÙng, nói:

- Hai vị đều có ân với Lục Lâm Thiên ta, nếu như cần giúp đỡ ta tuyệt đối sẽ không khách khí với hai vị. Thế nhưng hiện tại ta còn ứng phó được. Thế nhưng mong hai vị tạm thời giữ bí mật về thân phận của ta. Lục Lâm Thiên đã tạm thời biến mất, chỉ có Tây

Phương Cầu Bại mà thôi.

Ôn Tuấn Hùng và An Thi Dao gật đầu, hai mắt An Thi Dao biến ảo, dường như còn định nói thêm gì đó.

Nhìn thấy vẻ mặt của An Thi Dao, Lục Lâm Thiên nói:

- Thi Dao cô nương, có chuyện gì cứ nói thẳng.

An Thi Dao nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ta muốn biết có phải Lục chưởng môn định dựa vào lực lượng của mình đối phó với Thiên Thủy môn hay không?

- Đương nhiên.

Lục Lâm Thiên trầm tư một lát rồi gật đầu với An Thi Dao.

An Thi Dao nghe vậy nói:

- Vậy thì Lục chưởng môn có nghĩ tới, nếu như vậy Lục chưởng môn không chỉ phải đối mặt với một Thiên Thủy môn mà là cả Chiến Thiên liên minh không?

- Thì tính sao? Một khi có thù oán là phải báo.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, trong mắt có hàn mang lóe lên. Trầm giọng nói:

- Coi như là đối mặt với cả Chiến Thiên liên minh, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua Thiên Thủy môn.

Trong mắt An Thi Dao hiện lên vẻ rung động, khe khẽ thở dài nói:

- Lục chưởng môn không sợ, thế nhưng Chiến Thiên liên minh tuyệt đối không dễ trêu. Trừ Tám đại gia tộc ra, sợ rằng không có ai dám trêu vào Chiến Thiên liên minh. Thậm chí người Tám đại gia tộc cũng không trêu vào Chiến Thiên liên minh.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên khẽ biến, lời của An Thi Dao tuyệt đối có đạo lý, dùng thực lực bây giờ của hắn mà chống lại cả Chiến Thiên liên minh tuyệt đối là chuyện không có khả năng, cho dù là sau này cũng không biết tới khi nào.

Ngừng một cái, An Thi Dao nhìn qua Lục Lâm Thiên tiếp tục nói:

- Ta có một chủ ý, Lục chưởng môn có thể cân nhắc một chút, đồng thời ta cảm thấy chủ ý này sau này cũng có không ít tác dụng với Lục chưởng môn.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên lập tức nói:

- Thi Dao cô nương cứ nói.

An Thi Dao cười cười, nhìn đám người Thiên Xu rồi nói:

- Theo ta được biết trong Thất Sát môn có một thương hội gọi là Thất Sát thương hội đúng không?

- Khục...

Nghe vậy Thiên Xu lập tức có chút xấu hổ ho khan một cái rồi lên tiếng:

- An tiểu thư nói đúng, chỉ là Thất Sát thương hội của Thất Sát môn chúng ta bình thường chỉ luyện chế ra đan dược và linh khí hậu thiên mà thôi. Vốn cũng chỉ muốn nhân cơ hội chiếm chút thứ tốt, ai ngờ cuối cùng còn phải bù lỗ. Sinh ý không thể so sánh với Thải Vân thương hội a. Trong Thị Hoang thế giới cằn cỗi này thậm chí không có linh dược luyện chế đan dược. Không có tài liệu luyện chế linh khí. Hiện tại Thất Sát thương hội của chúng ta vẫn đang trong trạng thái nửa đóng cửa, nói tới vô cùng hổ thẹn a.

- Hổ thẹn, hổ thẹn.

Thiên Tuyền cũng vội cúi đầu, trong Thị Hoang thế giới này cũng có tu luyện giả áo nghĩa linh hồn, thế nhưng cũng khó có thể luyện chế ra linh khí và đan dược, bởi vì căn bản cũng không có bao nhiêu tài liệu khai quật.

An Thi Dao nghe Thiên Xu và Thiên Tuyền nói mà không nhịn được mở miệng cười cười nói:

- TA biết rõ Thất Sát thương hội của các ngươi kinh doanh không ổn, bất quá ta thấy, nếu như Lục chưởng môn có thể nhúng tay vào mà nói, đến lúc đó đừng nói là phân đà Thải Vân thương hội của ta hiện tại, sinh ý của cả Thị Hoang thế giới tuyệt đối cũng bị thương hội của các ngươi chiếm lấy.

- Không thể nào.

Nghe vậy Thất Sát và Âm Minh Dạ Xoa đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên, dường như không tin được lời của An Thi Dao, bọn họ không tin chưởng môn có năng lực lớn như vậy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, nhìn qua An Thi Dao rồi nói:

- Chủ ý của Thi Dao cô nương có lẽ không chỉ có như vậy a.

- Đương nhiên.

An Thi Dao nói:

- Đợi sau khi Thất Sát thương hội bành trướng, đến lúc đó ta nguyện ý tiến cử Thất Sát thương hội gia nhập Vạn Thiên liên minh, ở trong ba ngàn đại thiên thế giới này, liên minh có thể ngang hàng với Chiến Thiên liên minh cũng chỉ có Vạn Thiên liên minh mà thôi.

Chương 3614: Bắt đầu liên minh 2

- Hóa ra ngươi muốn hắn gia nhập Vạn Thiên liên minh, sau đó đối phó với Thiên Thủy môn, có chỗ dựa như Vạn Thiên liên minh, chiến Thiên liên minh cũng không dám quá phận. Chủ ý này cũng không tồi, thế nhưng cũng không phải là lựa chọn duy nhất.

Ma Linh yêu nữ chu miệng, dường như muốn tìm ra khuyết điểm trong lời nói của An Thi Dao vậy, đôi mắt dễ thương khẽ đảo, nhiệt tình nói:

- Thế nhưng lựa chọn của An tiểu thư quả thực không tệ.

Lục Lâm Thiên nhìn Ma Linh yêu nữ bên người, chủ ý của An Thi Dao quả thực không tệ. Nếu như hắn phát triển thương hội, tất nhiên sẽ tạo thành đả kích cực lớn với Thải Vân thương hội, hắn nói:

- Thi Dao cô nương, chủ ý này của ngươi dường như sẽ tạo thành ảnh hưởng cực lớn với Thải Vân thương hội của ngươi a.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn mình, Ma Linh yêu nữ cũng không cam lòng, trực tiếp véo cánh tay Lục Lâm Thiên, tỏ vẻ bất mãn.

- Bền ngoài thoạt nhìn ảnh hưởng rất lớn, thế nhưng đến lúc đó Thải Vân thương hội chúng ta còn chiếm được tiện nghi cực lớn. Nếu như Lục chưởng môn cảm thấy hứng thú với đề nghị của ta, chúng ta lại nói tiếp.

An Thi Dao nhẹ nhàng cười.

- Nếu như Lâm Thiên huynh đệ mở rộng thương hội, đến lúc đó coi như sẽ tiện nghi cho ta một ít. Những thứ Linh Thứu tháp cần ta sẽ cố gắng tranh thủ giao cho Lâm Thiên huynh đệ.

Ôn Tuấn HÙng nói với Lục Lâm Thiên.

- Ài.

An Thi Dao khẽ than, mỉm cười nói:

- Linh Thứu tháp gần đây mấy lần mua hàng ở Thải Vân thương hội ta, xem ra, khách quý này của ta có lẽ đã mất rồi.

- Ha ha.

Lục Lâm Thiên cười ha hả, Ôn Tuấn Hùng cũng mỉm cười.

- Chủ ý của Thi Dao cô nương không tệ, nếu như dựa theo chủ ý của Thi Dao cô nương mà làm, vậy thì phương diện tài liệu sẽ làm như thế nào?

Tài liệu trong Thị Hoang thế giới rất thưa thớt, bên ngoài còn có đủ lệnh cấm, nếu như hắn làm thương hội, cũng chỉ có thể dựa vào Thải Vân thương hội. Nếu như hắn mở thương hội người ảnh hưởng đầu tiên chính là Thải Vân thương hội, hco nên Lục Lâm Thiên không biết liệu Thải Vân thương hội có giao tài liệu cho hắn hay không.

- Tất cả tài liệu Thải Vân thương hội ta đều cung cấp, giá cả không thay đổi. Bất quá ta cần nói chuyện với người bên trên, cho nên cũng cần Lục chưởng môn giúp ta một chút.

An Thi Dao nói.

- Mời nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu.

An Thi Dao nhìn qua Thất Sát và Ôn Tuấn Hùng một lát rồi nói:

- Đầu tiên Thải Vân thương hội ta muốn kết minh với Thất Sát thương hội của Lục chưởng môn. Về sau tất cả thị trường của Thất Sát thương hội đều do Thải Vân thương hội ta và Thất Sát thương hội cùng quản lý, kinh doanh. Tất cả thị trường của Thải Vân thương hội ta hiện tại cũng nguyện ý cùng kinh doanh, quản lý với Thất Sát thương hội.

Mọi người nghe thấy An Thi Dao nói vậy, sắc mặt lập tức biến hóa, đây quả thực giống như Thải Vân thương hội trực tiếp đưa một nửa cho Thất Sát thương hội vậy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống nói:

- Thi Dao cô nương, bên cô nương chịu thiệt quá lớn, có giúp ta cũng không giúp được như vậy chứ?

An Thi Dao nghiêm túc nói:

- Lục chưởng môn, cũng không phải là ta đang giúp ngươi, tuy rằng có giao tình, thế nhưng làm ăn là làm ăn. Trong sinh ý có giao tình, thế nhưng vẫn là sinh ý. Ta tin vào năng lực của Lục chưởng môn, không bao lâu nửa sinh ý của cả Thị Hoang thế giới đều có thể khống chế trong tay. Thải Vân thương hội ta hiện tại chỉ nắm không tới một phần năm. Ta đưa một nửa cho Lục chưởng môn, tương lại Lục chưởng môn lại đưa một nửa của cả Thị Hoang thế giới cho ta. Cho nên tính ra ta vẫn lời.

- Thi Dao cô nương quá để mắt tới ta rồi. Nếu ta không làm được thì sao?

Lục Lâm Thiên trực tiếp nhìn An Thi Dao nói.

Bốn mắt nhìn nhau, ánh mắt An Thi Dao giống như con nai chạy loạn, miệng nói:

- Ngươi nhất định có thể làm được, ta tin ngươi.

- Tốt, ta đồng ý, nếu như có ngày đó, thì một nửa thị trường của Thị Hoang thế giới chính là của Thi Dao cô nương.

Lục Lâm Thiên nghiêm túc nói.

An Thi Dao cười cười nói:

- Không chỉ có như vậy a, trước khi Lục chưởng môn rời khỏi Thị Hoang thế giới, tất cả những thứ Lục chưởng môn làm ra đều giao cho Thải Vân thương hội ta làm đại lý. Về sau nếu như Lục chưởng môn rời khỏi Thị Hoang thế giới, Lục chưởng môn phải cung cấp cho chúng ta một ít, nếu như có kẻ thứ ba muốn làm đại lý cần phải được sự đồng ý của Thải Vân thương hội ta mới được.

Lục Lâm Thiên mìm cười, lập tức lắc đầu nói:

- điền kiện này ta không thể đồng ý với Thải Vân thương hội.

An Thi Dao nghe vậy khuôn mặt khẽ biến đổi, Lục Lâm Thiên cười cười, trong lòng kỳ thật lại không biết. An Thi Dao thân là Nhị tiểu thư của Thải Vân thương hội thế nhưng lại phải đi tới Thị Hoang thế giới cằn cỗi này, sợ rằng trong Thải Vân thương hội cũng không quá yên bình, bằng khong đường đường là Nhị tiểu thư Thải Vân thương hội làm sao có thể đi tới Thị Hoang thế giới này.

Lục Lâm Thiên nhìn An Thi Dao nói:

- Vẫn quy củ cũ, ta có thể đồng ý với Thi Dao cô nương. Ta chỉ hứa hẹn với cô nương thế nhưng lại không hứa hẹn gì với Thải Vân thương hội. Ta chỉ biết một mình cô nương mà thôi.

An Thi Dao nghe vậy lúc này mới mỉm cười, hạ thấp người thi lễ, ý tứ trong lời nói của Lục Lâm Thiên nàng sao có thể không hiểu, cho nên trong mắt nàng hiện lên vẻ cảm kích, nói:

- Đa tạ Lục chưởng môn.

- Về sau cô nương cũng không cần gọi ta là Lục chưởng môn, một câu Lục chưởng môn, hai câu Lục chưởng môn. Nếu như coi ta là bằng hữu, cứ trực tiếp gọi tên ta là được rồi.

Lục Lâm Thiên nói với An Thi Dao.

- Ta nói An tiểu thư, Lâm Thiên huynh đệ, các ngươi nói lâu như vậy coi ta là không khí sao? Chẳng lẽ ta không có một chút chỗ tốt nào hay sao? Tốt xấu gì ta cũng là thiếu chủ Linh Thứu tháp, nếu ta hỗ trợ, các ngươi cũng đỡ phiền phức hơn nhiều.

- Ha ha.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên cười ha hả, mọi người đều cười vui vẻ, Lục Lâm Thiên và An Thi Dao nói với nhau, sợ rằng cũng chỉ có người trong cuộc mới hiểu rõ ý tứ cụ thể trong lời nói mà thôi.

Bên ngoài Thất Sát thành, tất cả mọi người còn đang đợi, đặc biệt là đám người vây xem, vốn cho rằng người Linh Thứu tháp và Thải Vân thương hội sẽ đại chiến với Thất Sát môn một hồi, Thất Sát môn hơn phân nửa sẽ bị diệt.

Thế nhưng tới cuối cùng, Thiếu tháp chủ Linh Thứu tháp cùng với nữ tử xinh đẹp của Thải Vân thương hội cùng với một ít cường giả trực tiếp tiến vào trong Thất Sát môn, chiến hạm và khôi lỗi tọa giá đều được thu vào trong nhẫn trữ vật.

Khí tức trên người những người khác thì được thu lại, đáp xuống nội thành Thất Sát thành, đồng thời còn có đệ tử Thất Sát môn khoản đãi. Hoàn toàn không có ý tứ đại chiến khiến cho mọi người há hốc mồn.

Mà quá trình bên trong, đừng nói là cư dân trong Thất Sát thành và người vây xem cảm thấy kỳ quái tới mức há hốc mồm, coi như người Thất Sát môn và Linh Thứu tháp cùng Thải Vân thương hội cũng cảm thấy cực kỳ kỳ quái.

Chương 3615: Thất Sát môn đổi chủ

Nhưng mà không phải động thủ bọn họ đều có chút cao hứng, không phải động thủ và không sợ động thủ là hai việc hoàn toàn khác nhau.

Trong Thất Sát môn, cường giả Linh Thứu tháp và Thải Vân thương hội đều được mời tới Thất Sát môn chiêu đãi, trong đó Ôn Tuấn Hùng còn cố ý giới thiệu cho Lục Lâm Thiên Linh Sơn tam thứu của Linh Thứu tháp.

Ba người này theo thứ tự là Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão, Tứ trưởng lão của Linh Thứu tháp, thực lực rất mạnh khiến cho Thất Sát trực tiếp kiêng kỵ.

Đương nhiên, Ôn Tuấn Hùng cũng giới thiệu Lục Lâm Thiên cho Linh Sơn tam thứu, chỉ là lúc giới thiệu cũng chỉ nói là Tây Phương Cầu Bại mà thôi.

Linh Sơn tam thứu nhìn thấy thiếu tháp chủ và thanh niên gọi là Tây Phương Cầu Bại này dường như có quan hệ cực sâu, lại xưng huynh gọi đệ cho nên cảm thấy vô cùng kỳ quái.

Đồng thời Linh Sơn tam thứu cũng cực kỳ nghi hoặc về lai lịch của Tây Phương Cầu Bại này, thế nhưng cũng không dám vô lễ với Tây Phương Cầu Bại, thứ nhất bởi vì Tây Phương Cầu Bại này xưng huynh gọi đệ với Thiếu tháp chủ, phần mặt mũi này ba người phải cho.

Huống chi con mắt Linh Sơn tam thứu cũng không phải là người bình thường, tự nhiên nhìn ra được Thất Sát vô cùng cung kính với Tây Phương Cầu Bại này. Mà nữ tử khủng bố và nữ tử nóng bỏng bên người thanh niên này thực lực đều cao tới mức ngay cả ba người bọn họ cũng nhìn không thấu, cho nên khiến cho trong lòng ba người kinh hãi.

Mãi đến ba ngày sau, Ôn Tuấn Hùng mới rời khỏi Thất Sát môn. Trong thời gian ba ngày này, Lục Lâm Thiên cũng quyết định mở thương hội, thậm chí đã nói tới chuyện hợp tác với Linh Thứu tháp của Ôn Tuấn Hùng.

Lục Lâm Thiên cũng biết trong Linh Thứu tháp, Ôn Tuấn Hùng chỉ là Thiếu tháp chủ, người chính thức có thể làm chủ chính là phụ thân của Ôn Tuấn Hùng, tháp chủ Linh Thứu Tháp.

Lần này Ôn Tuấn Hùng có thể mang tới đội ngũ quy mô lớn như vậy tới Thất Sát môn, Linh Thứu Tháp có thể đồng ý sợ rằng cũng có lý do nào đó.

Lục Lâm Thiên thầm suy đoán, Tháp chủ Linh Thứu Tháp đồng ý để cho Ôn TUấn Hùng dẫn người tới báo thù cho hắn, nếu như lúc đó Linh Thứu tháp thực sự diệt Thất Sát môn, khi đó Linh Thứu tháp dựa vào cái mũ báo thù cho hắn mà danh chính ngôn thuận chiếm đoạn Thất Sát

Tăng thêm có phần nhân tình với Thải Vân thương hội và Linh Thứu tháp lần này, khi Ôn Tuấn Hùng trở về Lục Lâm Thiên cố ý đưa cho Ôn Tuấn Hùng một chiếc chiến hạm, đây chính là một chiếc Phi Hổ chiến hạm tam cấp mà gần đây hắn mới luyện chế ra được.

Phi Hổ chiến hạm tam cấp giao cho phụ thân Ôn Tuấn HÙng, xem như là lễ vật Lục Lâm Thiên đưa cho Linh Thứu tháp.

Phi Hổ chiến hạm cấp hai từ trong miệng An Thi Dao Lục Lâm Thiên cũng biết được hiện đã có cái giá trên trời là hơn hai trăm ức tinh thạch thế giới sơ phẩm, giá cả của Phi Hổ chiến hạm tam cấp, Lục Lâm Thiên suy đoán sợ rằng cũng trên mười vạn ức.

Lễ vật đắc đỏ, trọng hậu như vậy Lục Lâm Thiên cũng có chút đau đớn, thế nhưng vì sau này hắn cũng chỉ có thể nhịn đau đớn mà xuất ra.

Sau khi nấn ná ba ngày Ôn Tuấn Hùng mới dẫn mọi người Linh Thứu tháp rời đi. An Thi Dao còn chưa có vội vã rời đi, bởi vì còn không ít sổ sách phải tính toán, tăng thêm hai thương hội kết minh, chuyện bên trong không ít cho nên còn có vô số chuyện rườm rà phải xử lý.

Vì thế Lục Lâm Thiên cố ý gọi Phạm Thống đi tới, bởi vì trong đám người coi như mấy người Phạm Thống hiểu rõ mấy vấn đề này nhất.

Chuyện hai thương hội kết minh Lục Lâm Thiên để cho Thiên Xu và Thiên Tuyền tham gia.

Âm Minh Dạ Xoa cũng ở một bên, tuy rằng nàng không nói chuyện thế nhưng cũng có thể nhìn rõ.

Lục Lâm Thiên và An Thi Dao tính toán, sau khi trừ mấy trăm ức tiền tài liệu từ số tiền đấu giá Phi Hổ chiến hạm và khôi lỗi tọa giá, Lục Lâm Thiên thu được hơn ngàn ức, cuối cùng trừ đi chỉ còn lại mấy trăm ức.

Sau khi đạt được một khoản tinh thạch thế giới với số lượng khổng lồ của sư phụ lão nhân da, Lục Lâm Thiên đối với tinh thạch thế giới cũng không quá để ý. Quan trọng hơn là hắn đã có thủ đoạn kiếm tiền, tất cả đã đi vào quỹ đạo không giống như lúc đầu gian nan cất bước bên ngoài, trên người chẳng có lấy một phân tiền.

Lục Lâm Thiên không quá để ý tới tinh thạch thế giới, thế nhưng Phạm Thống lại rất để ý. Điểm này so với Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ cũng không khác là bao.

Chưởng môn và Thải Vân thương hội tính toán sổ sách, hai người Thiên Xu và Thiên Tuyền mới biết được, hóa ra chưởng môn và Thải Vân thương hội lại âm thầm có sinh ý lớn như vậy. Không ngờ động một cái lại hơn ngàn ức a, trong Thị Hoang thế giới này mà nói, tuyệt đối là một khoản tiền lớn, đương nhiên nếu như là ở bên ngoài cũng là một khoản tiền lớn.

Còn lần này An Thi Dao mang tới vô số Thôn Thiên đan, Huyền Nguyên đan, các loại đan dược do Lục Lâm Thiên yêu cầu từ trước, còn có không ít tài liệu luyện chế linh khí cùng với linh dược luyện chế đan dược ngoài Thiên phẩm.

Vì những vật này mà mấy trăm vạn ức tinh thạch thế giới do đấu giá lời của Lục Lâm Thiên không còn một mảnh mà còn thiếu nợ Thải Vân thương hội không ít. Còn tới mấy trăm vạn. Phải biết rằng giá cả của một khỏa Huyền Nguyên đan cũng vô cùng kinh người.

Nhìn qua đám đan được Thiên phẩm và linh dược cấp cao, Thất Sát há hốc mồm, những vật này đều bị thế giới bên ngoài phong tỏa không cho xâm nhập vào trong Thị Hoang thế giới. Không ngờ Thải Vân thương hội lại mạo hiểm mang vào, đủ để thấy được quan hệ giữa chưởng môn và Thải Vân thương hội.

Sau đó Lục Lâm Thiên lần nữa ghi một đống tài liệu cho Thải Vân thương hội, lần này Lục Lâm Thiên muốn các tài liệu tu luyện, kể cả là luyện khí, đan dược, chiến hạm, cấp độ gì cũng muốn, số lượng ngày càng nhiều. Giá cả dự tính phải tới một vạn ức tinh thạch thế giới sơ phẩm.

Nghe thấy con số như vậy, Thiên Xu và Thiên Tuyền trực tiếp há hốc mồm, một vạn ức a, mấy chữ này quá kinh khủng.

Đương nhiên An Thi Dao hoàn toàn không sợ Lục Lâm Thiên quịt nợ, nàng rất rõ giá trị của bản thân Lục Lâm Thiên hiện tại. Một vạn ức tinh thạch thế giới sơ phẩm mà thôi, đối với Lục Lâm Thiên có Vạn Thiên tạp Hồng cấp mà nói, ngay cả chín trâu mất một sợi lông cũng không được tính.

HUống chi Lục Lâm Thiên còn lập tức giao cho An Thi Dao không ít nhẫn trữ vật, bên trong có vô số khôi lỗi tọa giá, Phi Hổ chiến hạm cấp hai, càng khiến cho An Thi Dao rung động chính là bên trong còn có một chiếc Phi Hổ chiến hạm cấp ba, cùng với năm đầu khôi lỗi tọa giá cấp ba.

Giá cả của Phi Hổ chiến hạm cấp hai đã nhảy tới hai trăm ức, An Thi Dao đoán chừng một chiếc Phi Hổ chiến hạm tam cấp giá cả ít nhất cũng ngoài mười vạn ức. Cho nên một vạn ức đối với An Thi Dao mà nói nàng không lo lắng một chút nào. không cảm thấy đống tài liệu Lục Lâm Thiên yêu cầu là nhiều, bởi vì càng nhiều tài liệu, chỗ tốt sau này nàng nhận được còn nhiều hơn nữa.

Sau khi sắp xếp tất cả, Lục Lâm Thiên thương nghị một chút với

An Thi Dao về chuyện hai thương hội liên minh, chủ yếu là Lục Lâm Thiên và An Thi Dao thương lượng, sau đó giao cho Phạm Thống và một chủ sự trong Thải Vân thương hội thương lượng cụ thể.

Đương nhiên, tên Thất Sát thương hội Lục Lâm Thiên đổi tên một chút, đem Thất Sát thương hội đổi thành Phi Linh thương hội, điểm này Thiên Xu và Thiên Tuyền cũng không có ý kiến.

Sau khi thương lượng ổn thỏa, An Thi Dao cùng với Thải Vân thương hội mới rời đi, lúc này không biết vì sao Ma Linh yêu nữ lại nhiệt tình giữ An Thi Dao lại lâu vài ngày, chỉ là gần đây An Thi Dao có không ít chuyện cho nên muốn nhanh chóng trở về.

Người Linh Thứu tháp và Thải Vân thương hội hùng hổ tới đây, cuối cùng lại yên tĩnh rời đi, chuyện này khiến cho người không biết chuyện nghi hoặc không thôi.

Ngay khi đám người Thải Vân thương hội rời đi không lâu, Phạm Sàm của Thiên Thủy môn phái người đưa tới ba khỏa Xúc Đạo đan, đồng thời còn tỏ vẻ cảm tạ Thất Sát.

Người của Thiên Thủy môn tới đưa Xúc Đạo đan còn cố ý hroi Thất Sát một chút, có phát hiện ra trên người Lục Lâm Thiên có cái gì hay không, Lục Lâm Thiên có chết thật hay không.

Cuối cùng những người này nghe thấy mọi người trong Thị Hoang thế giới nghị luận, lúc này mới lặng lẽ rời đi.

Ba khỏa Xúc Đạo đan có ngu mới không lấy, Thất Sát đương nhiên sẽ không khách khí.

Sau khi thu được Xúc Đạo đan, Thiên Xu và Thiên Tuyền định mạo hiểm ra khỏi Thị Hoang thế giới tới trung thế giới thử đột phá tới Đại Đạo cảnh.

Tu vi của hai người Thiên Xu và Thiên Tuyền đã sớm dừng lại ở Thông Thiên cảnh cao giai đỉnh phong, nếu như có thể ở trong trung thế giới, tăng thêm có Xúc Đạo đan, quả thực có cơ hội đột phá rất lớn.

Mà Thị Hoang thế giới căn bản chính là tiểu thế giới, tăng thêm năng lượng thiên địa thiếu thốn, không có khả năng đột phá tới cấp độ như Đại Đạo cảnh, mà rời khỏi Thị Hoang thế giới tới trung thiên thế giới đột phá lại có nguy hiểm cực lớn.

Lúc trước Thất Sát cũng đắc tội thế lực lớn mới chạy tới Thị Hoang thế giới, nếu như đi ra ngoài, lại tới trung thiên thế giới nhất định không thoát khỏi con mắt của người bên ngoài.

Không ít thế lực bên ngoài Thị Hoang thế giới đã sớm âm thầm kết minh, một khi đi ra ngoài nhất định sẽ bị tìm kiếm, thế cho nên người bình thường một khi lẩn vào trong Thị Hoang thế giới khó có thể đi ra bên ngoài.

Chương 3616: Một năm sau

Nhưng mà chủ ý của hai người cuối cùng lại bị Lục Lâm Thiên ngăn cản. Hai người này định tới trung thiên thế giới thử đột phá, chỉ là bên ngoài có không ít người có cừu hận với hai người, như vậy có chút không ổn.

Lục Lâm Thiên nói với hai người một chút, tối đa vài chục năm hắn sẽ rời khỏi Thị Hoang thế giới, đến lúc đó ra bên ngoài đột phá cũng không muộn. Nếu như lần này thử đột phá, cũng không có cách nào cam đoan có thể thành công.

Mặt khác coi như hai người có thể thành công đột phá, thế nhưng thời gian đột phá cũng không biết bao lâu, thế nhưng có một thứ chắc chắn đó là thời gian đột phá không ngắn, chuyện an toàn khi đó lại là vấn đề lớn.

Cuối cùng hai người Thiên Xu và Thiên Tuyền trầm tư một hồi mới quyết định sau khi ra ngoài rồi đột phá sau.

Bên trong Thất Sát thành bình tĩnh ngắn ngủi, chưa bao lâu trong Thất Sát môn lại tuyên bố một đại sự, trong Thất Sát môn toát ra một Tây Phương Cầu Bại, Thất Sát lại chủ động thoái vị, đem chức chưởng môn giao cho Tây Phương Cầu Bại.

Việc này vừa truyền ra, nhất thời tin tức khuếch tán cực nhanh, làm cho người ta cảm thấy có chút khó tin.

Nhưng lúc này Lục Lâm Thiên đang ở trong đại sảnh Thất Sát môn, triệu tập toàn bộ đệ tử trình tự trên Phá Giới cảnh đều tới nơi này, mỗi người đều có đan dược, không bỏ qua một ai.

Mà Ngộ Chân cảnh cao giai đỉnh đều có được Thông Thiên đan.

Về phần Thông Thiên cảnh tỷ như Thiên Quyền, Ngọc Hành bọn họ, còn có vài người tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai đều có được Huyền Nguyên đan.

Huyền Nguyên đan giá trị gần trăm triệu, là đan dược thiên phẩm trung giai, căn bản không thể mua được trong Thị Hoang thế giới.

Đương nhiên, nguyên bản một ít người trong Phi Linh môn không có được Huyền Nguyên đan cùng Thông Thiên đan, lần này tuyệt đối cũng không thiếu phần của họ.

Những người lấy được ưu đãi đều rung động, bút tích thật quá lớn, người bình thường không khả năng làm được, trong lòng càng gia tăng tin tưởng với tiền đồ của Thất Sát môn.

Không bao lâu, ngoại trừ Thiên Khu cùng Thiên Tuyền, ngũ sát cùng một ít người tu vi Ngộ Chân cảnh cùng Thông Thiên cảnh tuyệt đối trung tâm đều được Lục Lâm Thiên mang vào tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, cho họ dùng Huyền Nguyên đan cùng Thông Thiên đan bế quan tu luyện, dù sao bên trong Thất Sát môn hiện tại cũng không xảy ra vấn đề gì lớn.

Về phần hai vị Thiên Tuyền cùng Thiên Khu đã đạt tới Thông Thiên cảnh đỉnh, hiện tại đã không cần dùng đan dược, Lục Lâm Thiên giao ngọc giản cho họ vào tầng thứ nhất Thiên Trụ giới, trong ngọc giản có không ít đồ vật mà Lục Lâm Thiên phục chế từ Đại Thiên Linh Lục, đủ cho hai người nghẹn họng nhìn trân trối.

Nửa tháng sau, bên trong Thiên Trụ giới tầng thứ sáu đã qua hai năm rưỡi thời gian, khi Mạc Kình Thiên đi ra khỏi Thiên Trụ giới, tinh thần phấn khởi, trong mắt lóe sáng tinh mang, tựa hồ chiếm được không ít ưu đãi, thậm chí trong mắt còn mang theo khí tức man hoang thương cổ.

- Kình Thiên huynh đệ tựa hồ lấy được không ít ưu đãi đi?

Cảm giác chân khí của Mạc Kình Thiên, Lục Lâm Thiên mơ hồ nhận thấy được tu vi người này đã có tiến bộ, khí tức cũng đã có biến hóa.

Mạc Kình Thiên mỉm cười, lần này hắn có điều lĩnh ngộ, chỉ có bản thân hắn biết mình có được bao nhiêu chỗ tốt, hài lòng nói:

- Ta thật không ngờ lần này nhận được tiến bộ như vậy, xem như không tệ rồi!

- Nhị ca, sao ngươi ở đây?

Ma Linh yêu nữ đi tới cao hứng ôm Mạc Kình Thiên.

Mạc Kình Thiên nhìn nàng, muốn tức giận cũng không giận được, sầm mặt nói:

- Nha đầu, vài năm cũng không quay về, đại ca thật lo lắng, để cho ta tới tìm ngươi trở về.

- Thì muội đâu có sao, tùy thời đều có thể trở về thôi.

Ma Linh yêu nữ quay người nói.

- Việc này…

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên sửng sốt, trên mặt lộ ý cười bất đắc dĩ, lần này cũng không thể để cho Ma Linh yêu nữ mang mình rời khỏi Thị Hoang thế giới.

- Cái gì chứ, chính ngươi đã đáp ứng ta, hiện tại theo ta rời đi đi.

Ma Linh yêu nữ cười giảo hoạt, nói:

- Trở về làm tướng công áp trại của ta, còn mạnh hơn ở lại Thị Hoang thế giới.

- Tướng công áp trại, tam muội, Lâm Thiên huynh đệ, đây là có chuyện gì?

Mạc Kình Thiên ngạc nhiên hỏi.

Lục Lâm Thiên cùng Ma Linh yêu nữ giành nhau kể lại chuyện đã trải qua, đương nhiên cách nói của mỗi người đều khác nhau, nhưng Mạc Kình Thiên cũng hiểu được đại khái sự tình.

- Lục Lâm Thiên, ngươi nói lung tung, ta hỏi ngươi, có phải ngươi đã sờ ta, hôn ta hay không!

Ma Linh yêu nữ chống nạnh, trừng mắt thở phì phì hỏi.

- Việc này là…nhưng là…

Lục Lâm Thiên không cách nào giải thích rõ ràng, có chút nghẹn lời.

- Lâm Thiên huynh đệ, đây là ngươi không đúng.

Mạc Kình Thiên kinh ngạc, lập tức cười cười nói:

- Ngươi đã đối với tam muội như vậy, tự nhiên phải chịu trách nhiệm mới được.

- Nhị ca, chuyện của muội sau này hãy nói.

Ma Linh yêu nữ tựa hồ còn có chuyện trọng yếu hơn, nói:

- Ngươi nhận thức An Thi Dao của Thải Vân thương hành?

Ánh mắt Mạc Kình Thiên chuyển động, nói:

- Hình như là nhận thức, là chuyện thật lâu trước kia, làm sao vậy?

- Nghe nói quan hệ giữa các ngươi không tệ?

Ma Linh yêu nữ tiếp tục hỏi, tựa hồ vô cùng hứng thú với sự tình này.

- Bình thường mà thôi, gặp qua vài lần.

Mạc Kình Thiên nói.

- Hiện tại An Thi Dao đang ở trong Thị Hoang thế giới, ngươi có muốn gặp mặt hay không?

Ma Linh yêu nữ hỏi.

- An Thi Dao…có thời gian rồi nói sau, hiện tại ta đang vội vàng đâu.

Mạc Kình Thiên do dự, lập tức lắc đầu nói:

- Lâm Thiên huynh đệ, có thể nghĩ ra Kỳ Hồn bí pháp rồi đi?

- Đương nhiên, chúng ta tìm một chỗ yên tĩnh hãy nói.

Lục Lâm Thiên chỉ hận không thể lập tức rời khỏi Ma Linh yêu nữ, miễn cho nàng nhắc mãi chuyện muốn hắn rời khỏi Thị Hoang thế giới.

- Được rồi, chúng ta đi vào Thiên Trụ giới.

Mạc Kình Thiên gật đầu, tựa hồ cũng đã quên nhiệm vụ của mình.

Nhìn hai người cùng rời khỏi, Ma Linh yêu nữ buồn bực, bình thường nhị ca cũng không phải người hiền hòa, không biết sao lại xưng huynh gọi đệ với Lục Lâm Thiên, nhìn bộ dáng nhiệt tình, hai người nhìn qua như thân huynh đệ.

Hai người đi vào Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên lấy ra Tam Kỳ bí pháp giao cho Mạc Kình Thiên.

Mạc Kình Thiên hưng phấn kích động, lập tức tiến vào trong trạng thái tu luyện.

Sau khi sắp xếp xong chuyện của Phi Linh môn cùng Thất Sát môn, Lục Lâm Thiên cũng không còn chuyện đại sự gì, chuyện của Phi Linh thương hành hắn đã giao cho Phạm Thống cùng Bạch Kinh Đường đi an bài.

Không qua bao lâu, Ma Linh yêu nữ lại đòi không ít máu huyết của Lục Lâm Thiên.

Qua vài ngày, Thải Vân thương hành phái người đem tài liệu đưa tới Thất Sát môn, Lục Lâm Thiên lấy được tài liệu, giao cho Linh đường Vấn Thân Mạc trong Thiên Trụ giới.

Linh đường luôn chuyên tâm luyện chế đan dược, linh khí cùng khôi lỗi.

Về phần Vấn Thân Mạc, dạo gần đây say mê chiến hạm, chẳng qua cần phải liên thủ mới có thể luyện chế, một mình hắn đi làm thật cố hết sức.

Lục Lâm Thiên lập tức đi lên tầng sáu Thiên Trụ giới, lấy ra Luyện Khung đỉnh, phất tay, hỏa diễm trong đỉnh gào thét dựng lên, tài liệu lập tức rơi vào trong đỉnh bắt đầu luyện hóa.

Chương 3617: Thời gian cực nhanh

Có Âm Minh dạ xoa cùng Ma Linh yêu nữ, Lục Lâm Thiên cũng không cần lo lắng chuyện bên ngoài.

Chỉ chớp mắt một năm thời gian đã trôi qua, mối quan hệ giữa Thất Sát môn, Linh Thứu tháp còn có Thải Vân thương hành đều có không ít thế lực đang suy đoán, tự nhiên cũng không có bao nhiêu thế lực dám đi trêu chọc bọn họ.

Bên trong Thiên Trụ giới, tầng thứ nhất cũng đã qua mười năm thời gian, tầng thứ sáu đã sáu mươi năm.

Vào thời gian này, Thiên Cơ, Thiên Quyền, Ngọc Hành, Khai Dương, Diêu Quang rốt cục đột phá tới thông thiên cảnh cao giai.

Những người khác cũng có không ít người đột phá, hoặc là tiến bộ thật lớn, trước sau đều được hắn đưa ra khỏi Thiên Trụ giới.

Ở trong tầng thứ nhất, vào lúc này Lục Lâm Thiên, Mạc Kình Thiên, Thiên Khu, Thiên Tuyền, Vấn Thân Mạc, còn có một tu luyện giả linh hồn áo nghĩa thông thiên cảnh sơ giai cùng hai ngộ chân cảnh, còn có không ít người của Linh đường đang tụ tập cùng nhau.

Ở giữa là một khối khôi lỗi nhị cấp do Lục Lâm Thiên luyện chế, đường cong cùng tạo hình hết sức cá tính, còn có tốc độ khủng khiếp làm mọi người vô cùng hứng thú.

- Bên trong mỗi đường cong, mỗi một khâu nhỏ đều được tính toán chi tiết, mới có thể làm cho tốc độ đạt tới nhanh nhất, gặp phải lực cản không gian càng ít…

Lục Lâm Thiên giải thích nguyên lý tòa giá khôi lỗi, sau đó mọi người mới hiểu ra.

- Thật sự là khéo, Lâm Thiên huynh đệ đúng là thiên tài a.

Mạc Kình Thiên vuốt ve đường cong hoàn mỹ của tòa giá khôi lỗi, khó trách người khác không làm được mà Lục Lâm Thiên lại có thể hoàn thành.

- Gần đây ta luôn tính toán tăng thêm tốc độ của tòa giá khôi lỗi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, có trí nhớ của kiếp trước, dung nhập vào việc luyện chế có thể nói như hổ thêm cánh, càng tăng thêm sức mạnh.

- Thật sao, nói nghe thử xem.

Nghe vậy mọi người liền hứng thú hỏi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, cùng mọi người thảo luận, trực tiếp thi triển nguyên lực vẽ ra không ít tạo hình đường cong trong không gian, vẽ phác thảo từng đồ án có đường cong hoàn mỹ động lòng người.

- Lâm Thiên huynh đệ, ngươi xác định có thể làm tòa giá khôi lỗi được sao?

Nhìn đồ án trong không gian, tuy rằng hoàn mỹ động lòng người, nhưng mọi người chưa từng gặp qua, khi Lục Lâm Thiên nói đây là mô hình tòa giá khôi lỗi, mọi người đều kinh ngạc.

Nếu ở kiếp trước, mọi người sẽ biết Lục Lâm Thiên vẽ ra mô hình xe đua đỉnh cấp, Lục Lâm Thiên đã có tính toán đem mô hình kết hợp luyện khí làm thành tòa giá khôi lỗi trong thế giới này.

…

Nửa năm sau, Phi Linh thương hành rốt cục khai trương thương hành thứ nhất trong Thất Sát thành.

Nơi này vốn là địa bàn của Thất Sát môn, cho nên thương hành to lớn tráng lệ vô cùng, so sánh với Thải Vân thương hành của Đông Tinh xã còn tráng lệ hơn một ít.

Đây là nhờ Phạm Thống cùng Bạch Kinh Đường tỉ mỉ an bài suốt một năm rưỡi thời gian, làm cho Lục Lâm Thiên cũng rất hài lòng.

Phi Linh thương hành khai trương, Thải Vân thương hành cùng Linh Thứu tháp đều có mặt chúc mừng, tự nhiên khiến cho không ít thế lực chú ý.

Khi Phi Linh thương hành khai trương, Thải Vân thương hành tuyên bố kết minh hợp tác, đồng thời Linh Thứu tháp trực tiếp đặt món hàng đan dược cùng linh khí đầu tiên giá trị vạn triệu, nhất thời khiến mọi người sôi trào lên.

Bên trong Phi Linh thương hành, đan dược, tài liệu linh khí cùng linh dược được bày đầy đủ rậm rạp, mọi người mới chân chính ý thức được trong bất tri bất giác Thất Sát môn đã tài đại khí thô.

Phi Linh thương hành mở ngày đầu tiên, toàn bộ hàng hóa đều được giảm giá, điều này làm sinh ý nhất thời nóng nảy.

Mặt khác trong cùng một ngày, Phi Linh thương hành tổ chức một buổi đấu giá, mà vật đấu giá là tòa giá khôi lỗi nhất cấp, cũng không ít khôi lỗi khó gặp trong Thị Hoang thế giới, còn có linh khí, mà áp trục cuối cùng là một thanh tiên thiên linh khí.

Đấu giá tiên thiên linh khí làm cả hội đấu giá trực tiếp sôi trào, người mua được là Hạ trưởng lão đi cùng Linh Thứu tháp Ôn Tuấn Hùng, một thanh tiên thiên linh khí thích hợp với hắn, cuối cùng lấy giá cả không cao không thấp mua vào trong tay, thật sự làm cho hắn cao hứng vô cùng.

Phi Linh thương hành khai trương, An Thi Dao cũng đi tới Phi Linh môn báo cho Lục Lâm Thiên một tin tốt lành, lần trước một tòa chiến hạm phi hổ tam cấp đã được Thải Vân thương hành đấu giá được hai mươi vạn triệu giá cả.

Chỉ tiếc chiến hạm phi hổ tam cấp chỉ có một, người khác muốn mua thêm nhưng Thải Vân thương hành đã không còn.

Lục Lâm Thiên cũng rất hài lòng, lấy ra đủ loại tòa giá khôi lỗi kiểu mới đưa cho An Thi Dao, tốc độ còn nhanh hơn những khôi lỗi trước kia rất nhiều.

Lục Lâm Thiên cũng yêu cầu hạn cấu, cung không đủ cầu, nếu không giá cả sớm muộn sẽ hạ thấp, số lượng càng ít thì người muốn mua càng nhiều.

- Chủ ý này thật tốt!

Thân là nhị tiểu thư Thải Vân thương hành, lời của Lục Lâm Thiên làm cho An Thi Dao lập tức hiểu rõ.

Lần này Lục Lâm Thiên cũng đem tòa giá khôi lỗi chia thành nhiều dẫy, mà tòa giá giống như máy bay chiến đấu được đặt tên là dẫy Dực Long.

Thay đổi một ít đặt tên là Tường Long, mà tòa giá khôi lỗi hình dáng như xe đua tên là Thiểm Điện, tốc độ đương nhiên là nhanh nhất.

Bởi vì An Thi Dao tới Thất Sát thành, theo yêu cầu của Ma Linh yêu nữ, Lục Lâm Thiên phải gọi Mạc Kình Thiên rời khỏi Thiên Trụ giới.

Hai người gặp mặt, An Thi Dao cũng không nghĩ tới Mạc Kình Thiên lại ở trong Thị Hoang thế giới, còn đi theo bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Nhưng hai người cũng không tán gẫu bao lâu, đây hoàn toàn là ý tứ của Ma Linh yêu nữ, vì vậy khiến không khí có chút xấu hổ.

- Quan hệ giữa họ cũng không tệ lắm đâu, ngươi cảm thấy An Thi Dao thế nào?

Ma Linh yêu nữ hứng trí bừng bừng nói, trộm hỏi Lục Lâm Thiên.

- Thi Dao cô nương thật không tệ.

Lục Lâm Thiên thuận miệng nói một câu.

- Cái gì gọi là không tệ, ta cho ngươi biết, sau này ngươi cách xa nàng một chút, đừng quên ngươi là của ta, hừ!

Ma Linh yêu nữ trừng mắt nói, lại tiếp tục trộm nghe.

Lục Lâm Thiên thở dài, nói:

- Ngươi đừng tiếp tục nghe lén, với thực lực của họ sẽ dễ dàng phát hiện, như vậy cũng không hay.

- Không sai, nghe lén cũng không hay.

Một thanh âm truyền tới, An Thi Dao đi qua, Mạc Kình Thiên dở khóc dở cười nói:

- Nha đầu kia!

- Ta không phải cố ý nghe lén, chỉ là tò mò, tò mò mà thôi.

Bị bắt quả tang, Ma Linh yêu nữ có chút ngượng ngùng, lập tức xoay người nghênh ngang rời đi.

Trước khi rời khỏi còn hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

- An tiểu thư, tính cách tam muội của ta có chút điêu ngoa, nhưng không có ác ý, tâm tính thiện lương, An tiểu thư đừng trách.

Mạc Kình Thiên nói.

An Thi Dao cười nhìn Lục Lâm Thiên:

- Đây là phúc khí của người nào đó đi, chờ ngày đại hôn đừng quên báo cho ta biết.

- Việc này…

Lục Lâm Thiên nghe vậy chỉ biết cười khổ.

Hôm sau An Thi Dao cùng Ôn Tuấn Hùng đều cáo từ, Lục Lâm Thiên lại đặt số tài liệu mười vạn triệu với Thải Vân thương hành.

Chương 3618: Chuẩn bị phản kích

Lần này Lục Lâm Thiên đặt biệt tặng một tòa giá khôi lỗi tam cấp cho Ôn Tuấn Hùng, là dẫy Thiểm Điện vừa mới nghiên chế, tốc độ không chậm hơn tứ cấp, bề ngoài hoàn mỹ làm Ôn Tuấn Hùng vô cùng ưa thích.

Sau đó Lục Lâm Thiên lại đi tìm đám người Bạch Kinh Đường bọn họ.

Phạm Thống phụ trách Kim đường, nhưng thực lực chỉ tới phá giới cảnh, hơn nữa từ sau khi Kim đường có Phi Linh thương hành, sự tình càng nhiều, căn bản không có thời gian tu luyện, bởi vậy Lục Lâm Thiên chỉ có thể luyện chế ba bộ thiên khôi giao cho Phạm Thống.

Đồng thời cũng đem hoạt nhân khôi lỗi đủ đối kháng thông thiên cảnh sơ giai giao luôn cho hắn.

Bạch Kinh Đường phụ trách Ngoại đường, mặc dù tu vi thông thiên cảnh sơ giai gần đỉnh, nhưng thực lực cũng không cao, phiền toái lại không ít, còn phải phụ trợ cho Kim đường.

Bởi vậy phòng ngừa vạn nhất, Lục Lâm Thiên giao cho hắn một chiến hạm phi hổ tam cấp cùng ba chiến hạm phi hổ nhị cấp, cả chiến hạm Oanh Thiên đều giao cho hắn.

Lục Lâm Thiên lại lấy mười viên Diệt Không độc lôi cấp cao của Mạc Kình Thiên đưa cho hai người Bàn Sấu hòa thượng, nghe nói dùng một viên, tu vi thông thiên cảnh cũng không dám tới gần.

Đồng thời Lục Lâm Thiên cũng dặn hai người giao một ít cho Viêm Hỏa cùng Đồng Thất với Thạch Ngọc Đồ, xem như thủ đoạn bảo mệnh khi cần thiết.

Sau khi an bài tốt hết thảy, hắn cùng Mạc Kình Thiên tiếp tục vào trong Thiên Trụ giới tiếp tục nghiên cứu Đại Thiên Linh Lục như trước.

Bên trong Thị Hoang thế giới, bởi vì giá cả hàng hóa trong Phi Linh thương hành khá thấp, còn thường xuyên tổ chức đấu giá, bán đi một ít đồ vật không có trong thế giới, còn có một ít tòa giá khôi lỗi Dực Long nhị cấp nhất cấp, lại được Thải Vân thương hành phụ trợ, làm danh khí Phi Linh thương hành nhất thời lan truyền khắp bốn phía.

Thất Sát thành cũng vì thế nhanh chóng phát triển, tất cả đều nhờ có Phi Linh thương hành.

Nhưng bởi vì phát triển quá nhanh, làm cho những thế lực khác ghen ty, không ít thế lực trành thẳng Thất Sát môn, chẳng qua vì thế lực Thất Sát môn không yếu, còn có quan hệ thâm sâu với Linh Thứu tháp cùng Thải Vân thương hành, bởi vậy chưa có ai động thủ, nhưng càng là như vậy càng bị người đố ky, thời gian trôi qua thật nhanh, chỉ thoáng chốc đã qua bảy năm.

Bên trong núi lửa liên miên vây quanh Liệt Hỏa thành, có dung nham không ngừng cuồn cuộn toát ra, vì vậy nhiệt độ Liệt Hỏa thành đều cực kỳ nóng cháy, một năm bốn mùa chẳng khác gì ngâm mình trong bếp lò.

Bên trong một dãy kiến trúc to lớn, một mỹ phụ hơn ba mươi thân mặc cẩm bào hoa, rất có ý nhị, mắt hàm hoa đào, trong dễ thương mang theo vẻ âm trầm, nhìn lão giả năm mươi tuổi thân hình khôi ngô rắn chắc nói:

- Phu quân, ngươi rốt cục xuất quan, trong khoảng thời gian ngươi bế quan, Liệt Hỏa môn đã xảy ra không ít đại sự.

- Đại sự gì?

Toàn thân lão giả tràn ngập khí tức nóng cháy, hai mắt bắn ra tinh mang, mang theo chân khí hung hãn, tựa như một đầu dã thú.

- Cương Hỏa đã chết, Viêm Hỏa cùng Đồng Thất phản bội Liệt Hỏa môn!

Phụ nhân nói.

- Sao dám to gan như vậy, khi dễ Hỏa Hồ này đã chết hay sao!

Lão giả nghe vậy, trong mắt tràn ngập sát ý.

Trong tầng thứ sáu Thiên Trụ giới, một thân hình khôi ngô khoanh chân ngồi, quanh thân quanh quẩn kim mang, tựa như một mảnh linh xà dài hẹp không ngừng lao vào chui ra thân thể, cực kỳ huyền ảo.

Mấy năm nay Lục Lâm Thiên thi triển Thiên Biến Tam Thần quyết, vẫn duy trì bộ dáng khôi ngô hiện tại, thậm chí còn dần dần thích ứng bộ dáng này.

Mấy năm nay Lục Lâm Thiên vẫn cùng Mạc Kình Thiên bọn họ luôn ở trong Thiên Trụ giới.

Vì muốn tranh thủ thêm chút thời gian, nhóm người Thiên Khu cũng không tu luyện thời gian áo nghĩa, nương vào thực lực bản thân cuối cùng Lục Lâm Thiên chỉ có thể mạnh mẽ đưa mọi người lên tầng thứ ba, còn muốn tiếp tục lên trên họ đều không thể đối kháng.

Mà còn có một chút đệ tử Linh đường ở tầng thứ ba không có vấn đề, nhưng do thời gian tầng thứ ba ảnh hưởng, không thể tĩnh tâm luyện khí, cho nên chỉ có thể ở tầng thứ hai, thực lực thấp nhất chỉ lưu ở tầng thứ nhất mới có thể luyện khí.

Mặc dù là vậy nhưng với tác dụng thần dị của Thiên Trụ giới, nhóm người Thiên Khu cũng đã vượt qua hai trăm năm, ở tầng thứ hai hơn trăm năm, dù là tầng thứ nhất cũng trải qua tám mươi năm.

Thời gian lâu dài nhất là Lục Lâm Thiên cùng Mạc Kình Thiên, hai người đều ở tầng thứ sáu, ngẫu nhiên tụ tập ở tầng thứ nhất cùng thảo luận nghiên cứu luyện khí, như vậy tính toán hai người đã ở trong Thiên Trụ giới suốt bốn trăm năm.

Trong thời gian thật dài này Lục Lâm Thiên luôn không có dịp cắn nuốt tu luyện, hoàn toàn đắm chìm trong luyện khí, tu vi không tăng mà thối lui, nhưng đây là một loại thối lui ngưng thật, có đại ích mà vô hại, nhưng trong linh hồn lực suốt mấy trăm năm không ngừng luyện khí cùng lĩnh ngộ cũng làm Lục Lâm Thiên tiến bộ kinh người.

Mà trong thời gian này Ma Linh yêu nữ cũng tìm Lục Lâm Thiên yêu cầu hắn rời khỏi Thị Hoang thế giới, mỗi lần hắn đều trốn vào Thiên Trụ giới, ngay cả Mạc Kình Thiên cũng quên chính sự, vì vậy cứ kéo dài suốt mấy năm như thế.

Hô!

Kim quang thu liễm vào thân thể, Lục Lâm Thiên thở mạnh một hơi trọc khí, một cỗ chân khí hoang dã thương cổ lập tức bắn ra.

Bên trong đại sảnh Thất Sát môn, Bạch Kinh Đường, Đồng Thất, Thạch Ngọc Đồ, Viêm Hỏa, Bàn Sấu hòa thượng, còn có Thất Sát, ngay cả Vấn Thân Mạc cùng Âm Minh dạ xoa cũng có mặt, chỉ vắng mặt Ma Linh yêu nữ cùng Mạc Kình Thiên mà thôi.

Sắc mặt mọi người ngưng trọng, mang theo vẻ giận dữ, ánh mắt đều nhìn lên Lục Lâm Thiên.

- Chưởng môn, những sơn môn kia ngày càng làm càn, ba ngày trước Âm Quỷ giáo, Hắc Hạc môn, Long môn, Thất Kiếm môn không ngờ đồng thời tập kích mấy địa bàn của chúng ta, khiến chúng ta tổn thất mấy ngàn đệ tử!

Bạch Kinh Đường oán hận nói, mặc dù có chiến hạm trong tay nhưng đối mặt các sơn môn hắn lại không dám tùy ý khai chiến.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong mắt hiện tia hàn ý.

Thiên Khu nói:

- Âm Quỷ giáo, Hắc Hạc môn, Long môn, Thất Kiếm môn mấy năm trước đã nhìn chằm chằm Thất Sát môn chúng ta, nhưng không dám làm xằng bậy, chỉ chiếm vài tiểu địa phương, chưởng môn nói lui một bước trời cao biển rộng, lúc ấy không để ý tới bọn hắn, không nghĩ tới lần này bọn hắn dám manh động, ta nghĩ trong chuyện này nhất định có người đi đầu, bằng không lấy khả năng của bọn hắn cũng biết quan hệ giữa chúng ta với Linh Thứu tháp cùng Thải Vân thương hành, còn tài đại khí thô, dù là hâm mộ đố kỵ cũng sẽ không dám động chúng ta.

- Không sai, lần này bọn hắn dám động, là có người đi đầu, nghe đồn đãi Hỏa Hổ cùng Thiên Hỏa đều đã xuất quan.

Viêm Hỏa nhíu mày.

Thiên Tuyền thoáng biến sắc, nói:

- Khó trách, nguyên lai là Liệt Hỏa môn đi đầu, ta còn nghĩ sao đám người Âm Quỷ giáo dám động chúng ta, tuy thực lực bọn hắn rất mạnh nhưng không phải người hành động thiếu suy nghĩ, nguyên lai là Hỏa Hổ cùng Thiên Hỏa xuất quan, vậy thật sự có chút phiền toái.

Chương 3619: Thiên uy sở trí, thiên địa áp chế

Thiên Khu nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Chưởng môn, bọn hắn liên thủ, cho dù là Đông Tinh xã, Linh Thứu tháp, Tây Vương phủ cũng kiêng kỵ, so sánh với họ chúng ta có chút thế đơn lực bạc, kế tiếp làm sao bây giờ, thỉnh chưởng môn báo cho chúng tôi biết!

Lục Lâm Thiên đảo qua đại sảnh, nói:

- Theo ngươi nghĩ chúng ta nên làm thế nào, nếu là ngươi sẽ xử lý thế nào?

Thiên Khu thoáng do dự, lập tức đứng dậy ôm quyền hành lễ, khóe môi nhếch lên nói:

- Hồi chưởng môn, mấy năm nay ngoại giới căn bản không biết thực lực chúng ta đã tới tình trạng gì, thậm chí năm người lão tam đã đột phá thông thiên cảnh cao giai bên ngoài cũng không biết, lại thêm tích tụ mấy năm nay của chúng ta, còn có những cường giả như Âm Minh dạ xoa, phu nhân, Diệu Thủ Mạc Không ở đây, trước kia thì không dám nói, nhưng bây giờ thì không nhất định.

Dừng một chút, khóe môi hắn trầm xuống, nói:

- Ta cảm thấy lần này nếu bọn hắn muốn tìm chết, vậy thì thành toàn bọn hắn thì có sao, tuy rằng bọn hắn liên thủ rất cường hãn, chúng ta cũng khó chiếm tiện nghi, nhưng vì bọn hắn không rõ thực lực của chúng ta, chúng ta lôi đình phóng ra, tiêu diệt từng bộ phận, phỏng chừng bọn hắn còn chưa kịp lấy lại tinh thần thì đã bị chúng ta tiêu diệt.

Advertisement

Lục Lâm Thiên nhìn Thiên Khu, lại nhìn mọi người hỏi:

- Vậy trước tiên tiêu diệt ai thì tốt nhất?

Phạm Thống tiến lên nói:

- Chưởng môn, chư vị trưởng lão đường chủ, ta đặc biệt điều tra một ít tư liệu, cũng không biết thật giả, bọn hắn là thế lực nhị lưu trong Thị Hoang thế giới, nghe nói Liệt Hỏa môn đầu tiên, kế tiếp là Thất Kiếm môn, Long môn, Âm Quỷ giáo, lại thêm nguyên lai Thất Sát môn, mà Hắc Hạc môn thì cuối cùng.

- Ngươi còn điều tra được gì?

Thiên Tuyền mỉm cười hỏi.

Phạm Thống mỉm cười tiếp tục nói:

- Tổng quát mà nói, Âm Quỷ giáo cùng Hắc Hạc môn cách chúng ta gần nhất, bài danh cuối cùng, nghe nói môn chủ Hắc Hạc thực lực đại đạo cảnh sơ giai, hai đại cường giả môn hạ Bạch Báo cùng Hắc Ưng, Bạch Báo là thông thiên cảnh cao giai gần hậu kỳ, Hắc Ưng cũng tới thông thiên cảnh cao giai.

Ngừng một chút hắn tiếp tục nói:

- Giáo chủ Âm Quỷ thực lực đã là đại đạo cảnh sơ giai, trong giáo còn có Phong Đô tam hồn, ba người tu luyện linh hồn áo nghĩa, nghe nói thực lực đã tới thông thiên cảnh cao giai, mặc dù chưa đạt đỉnh nhưng vì tu luyện linh hồn áo nghĩa cũng không dễ trêu chọc, tổng hợp lại ta cảm thấy muốn động bọn hắn, trước diệt Hắc Hạc môn là thích hợp nhất.

- Ngươi tìm hiểu tư liệu cũng đầy đủ đâu!

Thiên Khu ngoài ý muốn nói, lại nhìn Lục Lâm Thiên:

- Chưởng môn, Hắc Hạc môn hẳn là dễ đối phó hơn một ít, mà khoảng cách Long môn với Thất Kiếm môn xa nhất, thực lực cũng mạnh mẽ, Hỏa Hổ cùng Thiên Hổ của Liệt Hỏa môn cũng khó dây vào, nếu chúng ta muốn cấp bọn hắn chút giáo huấn, lựa chọn đầu tiên là Hắc Hạc môn.

- Hô!

Lục Lâm Thiên thở sâu một hơi, nói:

- Hắc Hạc môn, chính là bọn hắn!

Nhìn Âm Minh dọa xoa, Lục Lâm Thiên nói:

- Dạ tỷ, lần này chỉ sợ cần làm phiền tỷ!

- Việc này không thành vấn đề!

Âm Minh dạ xoa gật đầu, thanh âm giống như u hồn, tu luyện Âm Minh áo nghĩa ngồi im cũng làm cho người ta cảm giác như âm hồn.

Đôi mắt như tràn ra máu tươi của nàng nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Nhưng Âm Quỷ cũng đã đạt tới đại đạo cảnh, dựa theo đạo lý mà nói trong Thị Hoang thế giới căn bản không giết chết hắn, nếu hắn không chết chỉ sợ sẽ có không ít phiền toái.

- Giết không chết…

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, hỏi:

- Dạ tỷ, tại sao không thể giết chết hắn?

Nghe vậy Âm Minh dạ xoa nghi hoặc, dùng ánh mắt có chút kỳ quái nhìn Lục Lâm Thiên hỏi ngược lại:

- Chẳng lẽ ngươi thật không biết người có tu vi đại đạo cảnh ở trong Thị Hoang thế giới khó thể đánh chết sao, chỉ cần hắn muốn bỏ chạy rất khó ngăn chặn được, thậm chí ở trong Thị Hoang thế giới, ngay cả tu vi thông thiên cảnh đỉnh cũng không thể đánh chết!

Ánh mắt Âm Minh dạ xoa đảo qua, dừng lại trên người Thiên Tuyền:

- Tỷ như Thiên Tuyền, tu vi tới thông thiên cảnh cao giai đỉnh, nếu ở trong Trung Thiên thế giới, ta có thể dễ dàng đánh chết hắn, hắn căn bản trốn không thoát!

- Phải, Dạ Xoa đại nhân nói không sai!

Thiên Tuyền có chút xấu hổ gật đầu nói:

- Nhưng ở trong Thị Hoang thế giới, chỉ cần ta bỏ chạy Dạ Xoa đại nhân cũng không cách nào đánh chết ta, lần trước khi chưởng môn đối chiến với bảy huynh đệ chúng ta, nếu không phải cuối cùng lão đại cùng lão thất rơi vào trong tay chưởng môn, nếu chúng ta muốn chạy trốn, dù tốc độ chưởng môn có nhanh hơn nữa chỉ sợ cũng không có tác dụng gì quá lớn, ít nhất chúng ta có thể thoát thân.

Lục Lâm Thiên vẫn chưa hiểu vì sao, nghi hoặc hỏi:

- Tại sao vậy?

- Chẳng lẽ chưởng môn thật không biết?

Vấn Thân Mạc kỳ quái hỏi, mà vẻ mặt mọi người đều kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt huyết sắc của Âm Minh dạ xoa khẽ động, nói:

- Ra vẻ ngươi thật sự không biết, ở trong Thị Hoang thế giới, tu vi trình tự đại đạo cảnh cơ hồ là thân bất tử, rất khó bị đánh chết, hết thảy là vì thiên uy sở trí, thiên địa áp chế.

- Thiên uy sở trí, thiên địa áp chế?

Lục Lâm Thiên vẫn có chút không rõ.

Âm Minh dạ xoa nói:

- Kỳ thật không chỉ trong Thị Hoang thế giới, ở trong toàn bộ tiểu thế giới đều là như thế, trong tiểu thế giới, tu vi đại đạo cảnh cơ hồ đều là thân bất tử, thậm chí thông thiên cảnh cao giai đỉnh cũng đã có thân bất tử.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới biết được nguyên lai thiên uy sở trí, thiên địa áp chế vốn là vì trong toàn bộ tiểu thế giới, dưới tình huống bình thường tu luyện giả chỉ có thể đột phá tới thông thiên cảnh, mà ngược lại nếu có cường giả buông xuống trong tiểu thế giới, tu vi cao tới đâu cũng sẽ bị trực tiếp áp chế tới thông thiên cảnh cao giai đỉnh.

Cho dù là hóa hồng cảnh, một khi đi vào trong tiểu thế giới cũng chỉ có thể thi triển thực lực thông thiên cảnh cao giai, nhiều nhất là có thêm ưu thế trong việc lĩnh ngộ cùng thi triển áo nghĩa mà thôi.

Bất kể thế nào, thiên uy sở trí, thiên địa áp chế, người vượt qua tu vi thông thiên cảnh đi vào tiểu thế giới cũng chỉ có thể thi triển thực lực thông thiên cảnh cao giai đỉnh là nhiều nhất.

Ở trong trung thiên thế giới cũng là như thế, trong trung thiên thế giới, nhiều nhất chỉ có thể đột phá tới tuyên cổ cảnh, hóa hồng cảnh đi vào trung thiên thế giới cũng chỉ có thực lực tuyên cổ cảnh cao giai đỉnh mà thôi.

Nghe được lời của Âm Minh dạ xoa, Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc, không nghĩ tới là nguyên nhân như thế.

Lục Lâm Thiên ngẫm lại, khó trách mình luôn cảm thấy Ma Linh yêu nữ cùng Âm Minh dạ xoa cùng Mạc Kình Thiên mỗi lần động thủ đều có vẻ quái dị.

Tu vi Mạc Kình Thiên đã tới đại đạo cảnh cao giai đỉnh, nhưng khi đối chiến với mình luôn giống như không thể làm gì mình, giống như đang bị áp chế thực lực.

Hiện tại Lục Lâm Thiên hoàn toàn hiểu được nguyên lai ở trong tiểu thế giới, thực lực Mạc Kình Thiên bị áp chế.

Chương 3620: Bạch Kinh Đường phát uy 1

Lục Lâm Thiên còn nhớ rõ ban đầu trong Cổ Lan sơn mạch tại Vạn Cổ thế giới, phụ thân của Kim Viên là Kim Long tu vi thông thiên cảnh cao giai, nhưng lại dám động thủ với Ma Linh yêu nữ, Phạm Sàm cùng Đỗ Lộc mà không e ngại, nguyên lai bởi vì như thế.

Cũng khó trách trong Thị Hoang thế giới, dù có cừu gia vô số nhưng cừu gia cũng chỉ có thể canh chừng bên ngoài, không cách nào tiến vào đuổi giết.

Bởi vì một người tiến vào thế giới này, bị người vây công, tuy trên lý luận có thể đào thoát, nhưng vạn nhất lật thuyền trong mương, trực tiếp bị vây công tới chết cũng có khả năng.

Bởi vậy với sự đặc thù của thế giới này, một khi có người tiến vào truy sát người khác, dù không quen biết nhưng nếu gặp được đều sẽ hỗ trợ, đạo lý môi hở răng lạnh ai cũng hiểu được rõ ràng.

Cho nên lúc trước Âm Minh dạ xoa bị nhiều cường giả đuổi giết, cuối cùng chạy vào Thị Hoang thế giới liền được an toàn.

- Thì ra là thế!

Lục Lâm Thiên sực tỉnh.

Lập tức trên mặt hắn liền lộ ra ý cười.

Mọi người đều kinh ngạc, tại sao thường thức như vậy mà Lục Lâm Thiên hoàn toàn không biết chút nào.

Ban đầu hắn tìm đọc tư liệu trong Thải Hồng cốc, bởi vì thường thức này trẻ con cũng biết, cho nên không ai ghi chép vào tư liệu, hơn nữa cũng không ai tự nhiên nhắc tới việc này, cho nên mãi tới bây giờ Lục Lâm Thiên mới biết.

Thiên Khu lại nói:

- Chưởng môn, không chỉ là như thế, cho dù là khôi lỗi, chiến hạm, trận pháp, đi vào tiểu thế giới cũng chỉ phát huy ra thực lực thông thiên cảnh cao giai, lực lượng sẽ bị thiên địa trực tiếp áp chế.

- Chiến hạm cùng khôi lỗi cũng bị áp chế sao?

Lục Lâm Thiên ngoài ý muốn.

- Đó là đương nhiên, trong ba ngàn đại thế giới, đồn đãi ba ngàn hỗn độn đại thế giới là vững chắc nhất, sau đó là trung thiên thế giới cùng tiểu thiên thế giới, nếu không có thiên địa áp chế, tu vi hóa hồng cảnh chỉ một cái tát là có thể làm hỏng cả tiểu thế giới!

Âm Minh dạ xoa nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tin tức này đối với hắn mà nói là tin tốt lành không nhỏ, liền vội vàng hỏi:

- Dạ tỷ, trình tự đại đạo cảnh tuy nói là thân bất tử, nhưng không thật sự là thân bất tử đi?

- Đương nhiên.

Âm Minh dạ xoa gật đầu:

- Nếu bị tu vi đồng cấp vây công, không chết mới là lạ, nhưng nếu đại đạo cảnh cùng thông thiên cảnh giao thủ, dưới tình huống bình thường đại đạo cảnh sẽ nắm chắc, mặc dù đang ở trong tiểu thế giới, tu vi bị áp chế, nhưng dù sao có ưu thế uy áp giai vị, lĩnh ngộ cùng thi triển áo nghĩa, thông thiên cảnh cao giai cũng khó thể đối kháng, chỉ có thể bỏ chạy trối chết.

Lục Lâm Thiên nghe vậy nhất thời nở nụ cười.

- Nhưng cũng có ngoài ý muốn.

Âm Minh dạ xoa tựa hồ nhớ ra gì đó, nói:

- Thiên uy sở trí, thiên địa áp chế, nhưng có một loại sinh linh luôn được chiếu cố, làm người ta hâm mộ ghen tỵ.

- Sinh linh gì vậy?

Lục Lâm Thiên tò mò hỏi.

- Hết thảy sinh linh trong Hỗn Độn thế giới, chỉ cần là sinh linh sinh ra hoặc tạo ra trong Hỗn Độn thế giới, trời sinh được thiên địa chiếu cố, giống như vừa ra đời trên người đã được đánh lạc ấn, thiên uy sở trí cùng thiên địa uy áp đều mở cánh cửa đặc xá cho bọn họ.

Âm Minh dạ xoa nói tiếp:

- Ở trong tiểu thế giới, hàng tỷ sinh linh cường giả vượt qua thực lực thông thiên cảnh cao giai sẽ bị áp chế xuống thông thiên cảnh cấp cao đỉnh, nhưng người trong Hỗn Độn thế giới thì khác, họ có thể đạt tới đại đạo cảnh, cao hơn những sinh linh khác một cảnh giới.

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, đây chẳng khác gì người có tu vi niết bàn cảnh trong Hỗn Độn thế giới cùng người có tu vi niết bàn cảnh của thế giới khác cùng đi vào tiểu thiên thế giới, người trong Hỗn Độn thế giới bị áp chế còn lại trong đại đạo cảnh đỉnh cao, nhưng đối phương lại bị áp chế chỉ còn thông thiên cảnh cao giai đỉnh mà thôi.

Vậy không cần phải nói, kết quả tuyệt đối là chết chắc rồi.

- Có chuyện này ta luôn rất kỳ quái.

Thiên Khu ngẩng đầu nghi hoặc nói:

- Lần trước bảy huynh đệ chúng ta giao thủ với chưởng môn, dưới tình huống bình thường cho dù là tu vi đại đạo cảnh giao thủ với chúng ta nhiều nhất chỉ chiếm thượng phong, nhưng ngày đó chưởng môn có thể đánh trọng thương bảy huynh đệ chúng ta, nhưng ngươi chỉ có tu vi thông thiên cảnh sơ giai, thực lực có chút kỳ quái a.

Sau đó Thiên Khu lại lắc đầu, nói:

- Có lẽ bởi vì chưởng môn có linh khí áo nghĩa đi.

Lục Lâm Thiên không nói gì, lúc này nghe vậy trong lòng cảm thấy vô cùng ngoài ý muốn, tựa hồ thực lực của hắn cũng không bị áp chế, trình tự tu vi vẫn là thông thiên cảnh sơ giai mà thôi.

Nguyên bản Lục Lâm Thiên còn tưởng rằng là do tu vi của mình chỉ tới đó, thực lực của mình mạnh mẽ là nhờ đan điền khí hải còn có lực lĩnh ngộ cường đại, hiện tại xem ra có quan hệ với Hỗn Độn thế giới.

Nhưng bất kể như thế nào điều này đối với Lục Lâm Thiên mà nói lại là tin tốt lành tuyệt đối, có lẽ mình không bị áp chế, mà người khác lại bị áp chế, suy nghĩ một chút trong lòng Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy buồn cười.

- Thất Sát, Bạch phó đường chủ, Viêm Hỏa phó đường chủ, các ngươi thu thập một chút, theo ta đi Hắc Hạc môn, đã lâu cũng không được hoạt động gân cốt rồi.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, vươn vai nói.

- Chưởng môn muốn đích thân đi?

Bạch Kinh Đường hỏi.

- Đương nhiên, ta cũng nên đi dạo một chút.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Mang theo đệ tử tinh anh là tốt rồi.

- Đệ tử Võ đường đều là đệ tử tinh anh!

Viêm Hỏa đứng dậy nói, hắn nắm giữ Võ đường, đã qua nhiều năm phát triển, hôm nay rốt cục có công dụng, cũng có thể triển lộ cho chưởng môn xem thành tựu của Võ đường bao năm nay.

- Chưởng môn, chừng nào thì chúng ta xuất phát?

Vẻ mặt Bạch Kinh Đường chờ mong, chưởng môn tự mình xuất thủ, chỉ sợ kết cục của Hắc Hạc môn đã định.

- Hiện tại xuất phát, phát binh Hắc Hạc môn!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hàn ý hiện lên, hắn phải chuẩn bị tiếp tục đột phá mới được.

Giữa trưa, bên trong Thất Sát thành đột nhiên vang lên tiếng xé gió.

Hưu hưu…

Từng tiếng xé gió vang xa, hơn mười đạo lưu quang cấp tốc biến mất giữa không trung, trong mơ hồ phóng xuất ra một cỗ khí thế sát phạt sắc bén.

- Chẳng lẽ Thất Sát môn muốn đối phó người nào, trận thế này cũng không nhỏ!

- Nghe nói gần đây Liệt Hỏa môn liên hợp với Hắc Hạc môn, Thất Kiếm môn bọn họ đối phó Thất Sát môn, chỉ sợ là vì việc này đi.

Bên trong Thất Sát thành từng ánh mắt ngẩng nhìn lên trời cao, người hiểu chuyện thấp giọng nghị luận.

Hắc Hạc môn ở trong Thị Hoang thế giới được cường giả Hắc Hạc thanh danh hiển hách xây dựng, địa bàn không nhỏ, thực lực chỉnh thể đạt tới hàng ngũ nhị lưu, môn chủ Hắc Hạc thực lực đại đạo cảnh, trong môn phái còn có Bạch Báo, Hắc Ưng là hai cường giả tu vi thông thiên cảnh cao giai, thực lực không thể khinh thường.

Bởi vì quan hệ tới tiểu thế giới, tu vi đại đạo cảnh chẳng khác gì bất tử, bởi vậy mặc dù Hắc Hạc môn là thế lực nhị lưu, nhưng thế lực nhất lưu không có việc gì cũng sẽ không đi trêu chọc hắn, nhiều ít sẽ cấp hắn mặt mũi.

Chương 3621: Bạch Kinh Đường phát uy 2

Ai cũng biết trong Thị Hoang thế giới không cách nào một nhà độc đại, cho nên có ít cừu nhân cũng là chuyện tốt.

Đương nhiên Hắc Hạc môn cũng không dám đi trêu chọc thế lực nhất lưu như Đông Tinh xã, Linh Thứu tháp, Tây Vương phủ, Bắc Đẩu môn, nếu chọc giận thế lực nhất lưu, vạn nhất bị người vây công hậu quả không cách nào thừa nhận.

Hắc Hạc môn nằm trong dãy núi thật lớn, dựa vào bên sông, thiên địa năng lượng tràn đầy, chung quanh có mấy đại tiểu thành thị bao quanh, ở vùng này Hắc Hạc môn là bá chủ tuyệt đối, nắm giữ hết thảy trong tay, không ai dám đối nghịch với bọn họ.

- Tốc độ tòa giá dẫy Tường Long thật đúng là nhanh a!

Bên trong tòa giá, Mạc Kình Thiên, Ma Linh yêu nữ, Âm Minh dạ xoa bọn họ đều có vẻ kinh ngạc.

Mạc Kình Thiên nói:

- Lâm Thiên huynh đệ, bằng không chúng ta thử xem Thiểm Điện?

- Nếu chúng ta vận dụng Thiểm Điện, người phía sau sẽ theo không kịp.

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Lục Lâm Thiên, ngươi rốt cục tính toán khi nào theo ta về Phong Vân sơn?

Bên trong tòa giá, Ma Linh yêu nữ nhìn Mạc Kình Thiên cùng Lục Lâm Thiên, nàng không hiểu tại sao quan hệ giữa hai người này ngày càng thân thiết, quả thật gần như muốn mặc chung cái quần, lần này đối phó Hắc Hạc môn gì đó, Lục Lâm Thiên vừa hỏi thì nhị ca của nàng lập tức chạy theo.

- Việc này…

Mỗi lần vừa nhắc tới Phong Vân sơn, Lục Lâm Thiên không nói gì, chỉ có thể trốn tránh, chỉ sợ chọc giận yêu nữ nàng sẽ bắt mình mang đi.

Nhưng lần này cũng không như ngày trước, kể từ khi nghe nói trong tiểu thế giới có thiên địa áp chế, Lục Lâm Thiên cũng không còn quá nhiều kiêng kỵ, huống chi còn có Mạc Kình Thiên ở đây, nói:

- Kỳ thật muốn thành thân ở trong Thị Hoang thế giới cũng như vậy, cần gì phải chờ tới Phong Vân sơn, chờ sau khi động phòng chúng ta đi Phong Vân sơn cũng thế thôi.

- Hạ lưu, vô sỉ, ai muốn động phòng với ngươi, ta chỉ nói thành thân, cũng không nói động phòng.

Dung nhan như trích tiên của Ma Linh yêu nữ nhất thời ửng đỏ, hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

- Ha ha!

Mạc Kình Thiên cười to.

Sáng sớm, cả không gian một mảnh trắng xóa, tia nắng ban mai xuyên thấu qua sương mù nhẹ nhàng buông xuống đại địa.

Hưu hưu!

Phía chân trời bình tĩnh vang lên thanh âm xé gió, hơn mười đạo lưu quang chỉnh tề kéo dài qua không trung, xuyên qua thành trấn, lập tức xuất hiện trên núi non.

Oanh long!

Không gian run rẩy, hơn mười đạo lưu quang thu liễm, từng tòa giá khôi lỗi tạo hình quái dị, thể tích không lớn nhưng lại làm người ta rùng mình hiện ra, từng thân ảnh bay nhanh ra ngoài, chỉnh tề trôi nổi giữa không trung, nhân số lên tới năm ngàn, toàn thân phóng thích ra chân khí sắc bén.

- Bạch phó đường chủ, giao cho ngươi!

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, nhìn phía trước nói.

- Dạ, chưởng môn!

Bạch Kinh Đường hành lễ đáp, thân ảnh bay tới trước, tâm thần vừa động, vài giới chỉ xuất hiện, từng đạo lưu quang hóa thành kềnh càng hiện thân.

Những vật kềnh càng này chính là chiến hạm, là chiến hạm Oanh Thiên mà Lục Lâm Thiên giao cho Bạch Kinh Đường, ba chiếc chiến hạm Phi Hổ nhị cấp, cùng một chiến hạm Phi Hổ tam cấp.

Oanh long long!

Không gian run rẩy, chân khí khởi động, năm chiến hạm bí văn quanh quẩn, chân khí hung mãnh làm người rùng mình, cả không gian đều rung động, gió giục mây vần.

- Đệ tử Ngoại đường nghe lệnh, chuẩn bị san bằng Hắc Hạc môn!

Sưu sưu!

Từng thân ảnh bay lên năm chiến hạm, chỉ còn đệ tử Võ đường đứng yên sau lưng Đồng Thất cùng Viêm Hỏa không nhúc nhích, nhưng nhìn thấy đệ tử Ngoại đường phong cảnh bá đạo như thế, trong lòng đều thấy hâm mộ.

- Người nào dám càn rỡ trong Hắc Hạc môn!

Động tĩnh làm Hắc Hạc môn chú ý, từng thân ảnh bay ra, thật nhiều đệ tử Hắc Hạc môn cấp tốc lướt tới.

- Con bà nó, dám động địa bàn của chúng ta, cho các ngươi biết tay!

Bạch Kinh Đường hét lớn, sát ý tràn ra, tâm thần vừa động, phất tay bay lên.

- Hống!

Ba chiếc chiến hạm Phi Hổ nhị cấp vỗ cánh bay lên, đầu hổ dữ tợn như sống lại, dữ tợn rít gào như vật còn sống.

Oanh Thiên ầm ầm run lên, uy thế lan tràn, bốn chiến hạm xuyên thấu qua không gian bay tới.

Hưu hưu hưu!

Một đạo năng lượng quang đoàn từ trong Oanh Thiên như sóng xung kích bay ra, ngay lập tức từ trong ba chiến hạm Phi Hổ cũng bắn ra ba đạo năng lượng quang đoàn vυ"t tới.

Đệ tử Hắc Hạc môn tựa hồ cảm nhận được điều gì, nhưng hết thảy không còn kịp nữa.

Phanh phanh phanh!

Trong tích tắc, năng lượng quang đoàn nổ tung, tiếng nổ kinh thiên động địa, khe không gian tối đen lộ ra, cả vùng núi non bên dưới bị oanh thành khe rãnh.

Oanh long!

Ngọn núi sụp đổ, đất rung núi chuyển, đệ tử Hắc Hạc môn vừa lao ra bị tạc đến tan thành mây khói.

- A…

Bên dưới núi non hoang tàn truyền ra tiếng kêu gào thê thảm, tựa hồ bị tai bay vạ gió.

Hưu hưu hưu!

Bốn chiến hạm cũng không ngừng lại, từng đạo năng lượng quang đoàn lại như sóng xung kích oanh ra.

Oanh long long!

Từng mảng lớn núi non sụp đổ, đất rung núi chuyển, nếu không tận mắt nhìn thấy thì không cách nào tưởng tượng cảnh tượng kia rung động kinh người như thế nào.

Bên trong kiến trúc dưới núi non liên miên, từng nhóm lớn đệ tử Hắc Hạc môn lao ra, cũng trên vạn người, căn bản còn chưa biết chuyện gì phát sinh đã bị tạc vỡ ngay giữa không gian.

Một đám đệ tử Hắc Hạc môn còn chưa kịp phản ứng, thân hình ầm ầm hóa thành mảnh nhỏ, hồn phi phách tán, thần hồn câu diệt.

Oanh long long!

Năm chiến hạm xuyên qua không gian, năng lượng quang cầu trực tiếp oanh kích xuống, lại có thật nhiều đệ tử Hắc Hạc môn biến thành huyết vụ.

Bên trong dãy núi xanh biếc mở mang, chỉ trong chớp mắt ngắn ngủi đã bị san thành bình địa, vô số kiến trúc trở thành đống hoang tàn.

- Hắc Hạc môn làm sao vậy, đã xảy ra chuyện gì?

- Hình như có người tới diệt Hắc Hạc môn!

Trong những tòa thành xung quanh dãy núi non, động tĩnh kinh người lập tức khiến cho vô số ánh mắt nhìn chăm chú.

- Chiến hạm cường hãn a!

Đệ tử Thất Sát môn nhìn thấy một màn thảm thiết trước mắt, những nơi chiến hạm đi qua đều biến thành đống hoang tàn, gió thổi cỏ rạp, vô cùng rung động.

- Bạch phó đường chủ, ngươi tiết kiệm một chút đi, đắt lắm a!

Phạm Thống ở hậu phương, vẻ mặt đau lòng, uy lực chiến hạm thật lớn, nhưng tiêu hao khổng lồ làm hắn đau lòng không thôi.

- Các đệ tử mau lui lại, mau lui lại!

- Người nào dám tới Hắc Hạc môn càn rỡ, có đảm lượng hãy xưng tên ra!

Vài tiếng hét lớn như sấm sét vang vọng giữa không trung, ba thân ảnh phá không bay tới, sắc mặt khó xem.

Người đi đầu là một hắc y lão giả, thân hình gầy gò, hai tay dài hơn người thường không ít, ánh mắt sắc bén tràn ngập hàn mang.

Sau lưng lão giả là một hắc bào đại hán, mắt lộ tinh quang, người đi cuối cùng là bạch y đại hán, thân hình khôi ngô, vùng trán cao rộng, lộ ra chân khí hung hãn.

Ba người này xuất hiện, hàn ý tràn ngập, không gian gió gục mây vần, ánh sáng như ảm đạm xuống.

- Chưởng môn, ở giữa chính là Hắc Hạc, bên cạnh là Hắc Ưng cùng Bạch Báo, thực lực Hắc Hạc cực mạnh, tốc độ rất nhanh.

Thiên Khu nói.

Chương 3622: Phạm Thống đau lòng

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đã sớm quan sát ba người, đại khái đã đoán ra thân phận của họ.

Ba người xuất hiện, đệ tử Hắc Hạc môn chạy loạn xung quanh mới chật vật hội tụ, không ít người tu vi ngộ chân cảnh cùng vài thông thiên cảnh cũng chật vật rơi xuống sau lưng ba người kia.

- Chưởng môn, người này là Bạch Kinh Đường, vốn thuộc Phi Linh môn, bây giờ là người Thất Sát môn, hắn vừa tạc hủy Hắc Hạc môn chúng ta, đệ tử chúng ta chết thật nhiều, nhất định phải báo thù cho họ mới được.

Một người tu vi thông thiên cảnh sơ giai, tựa hồ là trưởng lão Hắc Hạc môn nhìn xung quanh, chứng kiến núi non cùng tảng lớn kiến trúc bị san thành bình địa, đôi mắt đỏ đậm nói.

- Hừ, có chiến hạm giỏi lắm sao, nhìn xem là ngươi nhanh hay ta nhanh, dám động tới Hắc Hạc môn, vậy cần trả giá thật nhiều!

Hắc bào hán tử tràn ngập sát ý, lời còn chưa dứt thân ảnh giẫm hư không, mấy lần chớp động đã xuất hiện trước mặt Bạch Kinh Đường không xa.

- Chết đi!

Tiếng quát vang lên, thủ ấn biến hóa, không gian hình thành quang quyển tối đen, một đạo trảo ấn năng lượng như liệp ưng vỗ thẳng xuống người Bạch Kinh Đường.

- Ngươi đúng là rất nhanh, nhưng chiến hạm của ta cũng không phải chiến hạm bình thường!

Bạch Kinh Đường cười lạnh, kình phong vỡ áp, phất tay dựng lên, trên boong chiến hạm đột nhiên xuất hiện một cửa động tối đen, một đạo năng lượng quang đoàn giống như sóng xung kích phóng lên cao.

Advertisement

Oanh!

Không gian run rẩy, quang đoàn năng lượng nháy mắt va chạm vào trảo ấn, đao mang cùng năng lượng nổ tung, khe không gian cấp tốc lan tràn, không gian hóa thành mảnh nhỏ, thủ ấn cũng lập tức phá nát.

Ngay sau đó quang đoàn năng lượng dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi đem không gian xung quanh đọng lại, cuối cùng xuất hiện ngay trước người hắc bào hán tử.

- Hắc Ưng mau lui lại!

Hắc y lão giả sắc mặt đại biến, lập tức hét lớn.

Chỉ tiếc đã chậm, khi Hắc Ưng cảm thấy không ổn, ánh mắt hoảng sợ nhưng không còn kịp nữa.

Oanh!

Quang đoàn năng lượng nổ tung, Hắc Ưng bị phá hủy thành mảnh nhỏ huyết vụ tung tóe, cả không gian xung quanh đều bị phá hủy, cường quang tán phát chói mắt, kình khí phong bạo khủng bố cực hạn thổi quét khắp bốn phía.

- Đó là Hắc Ưng a, tu vi thông thiên cảnh cao giai, trực tiếp nổ nát!

Đệ tử Thất Sát môn rung động, cả đám trợn mắt há hốc mồm.

- Chiến hạm Phi Hổ lợi hại, quả nhiên không sai!

Mạc Kình Thiên cười hắc hắc, tựa hồ rất hài lòng.

- Ai, phá sản a, chiến hạm Phi Hổ tam cấp a, lại tiêu vài trăm triệu, ta phải kiếm bao lâu mới kiếm trở về đây!

Mọi người đều hưng phấn lẫn rung động, mà Phạm Thống lại buồn rười rượi, vẻ mặt đau lòng không thôi, nếu Bạch Kinh Đường còn tiếp tục oanh kích, có lẽ hắn sẽ tìm Bạch Kinh Đường liều mạng.

Đệ tử Hắc Hạc môn nghẹn họng nhìn trân trối, trong lòng run sợ.

- Hắc Ưng…

Hắc Hạc Bạch Báo lộ ra lãnh ý ngập trời, trong mơ hồ lại sợ hãi.

- Thất Sát môn, tại sao ra tay đối phó Hắc Hạc môn?

Hắc Hạc cố nén hàn ý trong mắt, hắn đã ý thức được không phải mãnh long không quá giang, Thất Sát môn dám tấn công Hắc Hạc môn, mà thực lực hiển lộ cũng biết họ sẽ không dễ dàng rời đi, cũng không dễ dàng buông tha Hắc Hạc môn.

- Hắc Hạc, ngươi còn giả bộ hồ đồ, không phải ngươi muốn cùng Liệt Hỏa môn, Thất Kiếm môn bọn hắn liên thủ đối phó chúng ta sao, trước kia không động ngươi là vì lười động tới ngươi, nhưng ngươi lại cứ tưởng chúng ta không dám động ngươi, càng ngày càng lòng tham không đáy, vậy hôm nay chúng ta trực tiếp làm cho Hắc Hạc môn biến mất trong Thị Hoang thế giới!

Thiên Khu nhìn thấy Lục Lâm Thiên ý bảo, mang theo nụ cười gian xảo đạp không bước ra nói.

- Thiên Khu, Thất Sát môn các ngươi đã đổi chủ, ngươi còn vui vẻ cái gì, nói thật cho ngươi biết, chúng ta tính toán liên thủ đối phó ngươi, hôm nay ngươi dám động Hắc Hạc môn, mấy đại sơn môn đều sẽ không bỏ qua ngươi!

Ánh mắt Hắc Hạc co rụt lại, lạnh lùng nói.

- Thất Sát môn đổi chủ, nhưng vẫn là Hắc Sát môn, huynh đệ chúng ta vẫn sống rất tốt, sau này sẽ ngày càng tốt, mà đáng tiếc Hắc Hạc ngươi không còn cơ hội nhìn thấy ánh sáng ngày mai!

Dứt lời, trong mắt Thiên Khu hiện lên hàn ý, nói:

- Về phần các ngươi liên thủ sao, theo Thất Sát môn xem ra, chỉ là đạo quân ô hợp, không chịu nổi một kích!

- Trâng tráo, ta muốn xem ai đối phó được ta, chỉ bằng Thất Sát ngươi hay sao, kiệt kiệt, cho dù có Thất Tinh Thiên Sát trận thì thế nào!

Hắc Hạc cười lạnh nói.

- Thất Sát cũng không còn là trước kia, hôm nay cho ngươi biết lợi hại!

Thiên Tuyền nghe vậy, thân ảnh nhảy ra, ngũ sát cùng động, bảy người đứng theo phương vị, ngưng tụ Thất Tinh Thiên Sát trận.

- Người này các ngươi có thể đối phó, nhưng không thể làm gì hắn, giao cho Dạ tỷ đi!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe, xuất hiện trước bảy người, thanh âm du dương nhưng đều truyền rõ trong tai mọi người:

- Toàn bộ đệ tử Hắc Hạc môn nghe đây, bất kể là ai, đầu hàng sẽ không chết, đối kháng giết không tha!

- Đừng nghe hắn nói hưu nói vượn, liều mạng với Thất Sát môn!

Bạch Báo trầm xuống hét lớn, nhìn Lục Lâm Thiên tràn ngập sát ý:

- Ngươi là người phương nào?

Vết sẹo trên mặt Lục Lâm Thiên khẽ động, trong tay cầm một thanh đoản côn cực kỳ không nhịp nhàng, nói:

- Nhớ kỹ, ta chính là chưởng môn Thất Sát môn, Tây Phương Cầu Bại!

- Người này giao cho ta!

Âm Minh dạ xoa vừa nói, thân ảnh đã tới không trung, âm minh khí phóng thích, lập tức bao phủ không gian, thủ ấn hung hăng chộp tới.

- Tu vi đại đạo cảnh trung giai!

Vừa nhìn thấy công kích của Âm Minh dạ xoa, sắc mặt Hắc Hạc kinh biến, vội vàng quát lớn:

- Bỏ qua Hắc Hạc môn, toàn bộ đệ tử Hắc Hạc môn trốn mau!

Tiếng quát vang lên, thân ảnh Hắc Hạc liền động, hóa thành hắc quang bay thẳng tới chỗ Âm Minh dạ xoa.

- Trốn, chạy mau!

Đệ tử Hắc Hạc môn nghe vậy, lập tức bỏ chạy, ngay cả Bạch Báo nhìn thấy tình thế không ổn, ánh mắt lộ vẻ sợ hãi, xoay người cắn răng chuẩn bị bỏ chạy.

- Những người khác các ngươi đối phó là tốt rồi, nếu có thể làm được, bắt sống thông thiên cảnh!

Lục Lâm Thiên nói xong, thân hình khôi ngô nháy mắt lao thẳng tới Bạch Báo, chỉ chớp mắt đã xuất hiện trước người hắn, phóng thích tu vi thông thiên cảnh sơ giai.

- Nguyên lai chỉ có tu vi thông thiên cảnh sơ giai!

Bạch Báo vốn cảm thấy kinh hãi với tốc độ của Lục Lâm Thiên, nhưng vừa nhìn thấy tu vi của kẻ tự xưng Tây Phương Cầu Bại, nhất thời sát ý nổi lên.

- Muốn chết!

Bạch Báo quát lớn một tiếng, phất tay dựng lên, thủ ấn biến hóa, hàn mang bắn ra, vừa định đánh chết đối thủ, trong tay ngưng tụ một đầu năng lượng bạch báo lớn vài trăm thước kéo dài xuyên suốt qua không gian.

- Hống!

Bạch báo năng lượng như vật còn sống, dữ tợn rít gào.

- Chết đi!

Bạch báo cười lạnh, lớn tiếng quát, thúc giục năng lượng bạch báo hóa thành một đạo cầu vồng bay thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, nhất thời cả không gian đều nổ tung.

Cánh tay Lục Lâm Thiên run lên, hoàng sắc quang quyển đột nhiên phóng thích.

- Ngao!

Một tiếng long ngâm rít gào vang ra, ngưng tụ thành một đầu hư ảnh cự long xuyên thấu qua không gian trực tiếp va chạm vào năng lượng bạch báo.

Chương 3623: Âm Minh Linh Quỷ thủ

Oanh!

Không gian nứt vụn từng khúc, khí lãng khủng bố khuếch tán, động tĩnh kinh người làm mọi người xung quanh chú ý.

Hưu hưu!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên liên tục lóe ra, trực tiếp xuất hiện trên đỉnh đầu Bạch Báo.

- Thông thiên cảnh cao giai, chỉ tiếc tốc độ quá chậm!

Lời vừa dứt, Lục Lâm Thiên phất tay, bàn chân giẫm vào hư không, không gian xung quanh bạo vỡ, linh khí đoản côn bộc phát ra năng lượng khủng bố, năng lượng thổ hệ hội tụ, một côn đánh thẳng xuống Bạch Báo.

- Tu vi thông thiên cảnh sơ giai sao lại mạnh như vậy!

Bạch Báo hoàn toàn không dám tin, thân hình vừa lảo đảo lùi lại mấy bước. Ánh mắt hoảng sợ vung tay phải tiếp chiêu, một đạo quyền ấn lướt ra, không gian xung quanh liền kíp nổ.

Oanh!

Một quyền một côn va chạm, nổ tung như tiếng sấm, thân ảnh Lục Lâm Thiên bật lui ra sau một ít, mà thân hình của Bạch Báo cũng bị đẩy lui.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng tụ, người này tu vi thông thiên cảnh cao giai, muốn đối phó thật không dễ dàng, nếu không dùng Huyết Lục cùng Hồn Long kiếm giáp, lại thêm thân phận Tây Phương Cầu Bại của mình lúc này, cũng không thể tùy ý vận dụng Thời Không Lao Ngục, vì vậy muốn đối phó Bạch Báo thật sự có chút khó giải quyết.

- Giết!

Chỉ nháy mắt thân ảnh Thất Sát lướt ra, lao thẳng về hướng mấy người tu vi thông thiên cảnh sơ giai, mà nhóm người Viêm Hỏa cũng lập tức lao ra.

- Giết!

Viêm Hỏa ra lệnh, mấy ngàn đệ tử Võ đường xông lên, hướng đệ tử Hắc Hạc môn đuổi giết.

- Trốn a, chạy mau!

Đệ tử Hắc Hạc môn cơ hồ không có sức phản kháng, chỉ có thể cấp tốc đào mạng.

Đặng đặng!

Bạch Báo bật lui ra sau, chân giẫm mạnh hư không mới ổn định lại thân hình, ánh mắt càng thêm kinh ngạc.

- Không chơi với ngươi!

Ngay lúc Bạch Báo vừa ổn định thân hình, một thanh âm đã xuất hiện sau lưng hắn, cả không gian đều đọng lại.

Cảm giác được động tĩnh sau lưng, ánh mắt Bạch Báo kinh hãi vội vàng bỏ chạy, nhưng chợt phát hiện cả không gian biến thành vũng bùn, làm cho hắn không cách nào thoát thân.

- Đây hình như là không gian áo nghĩa!

Bạch Báo càng thêm kinh ngạc, nguyên lực tràn ra, nhưng không phát ra được chút tác dụng nào.

Xuy!

Bạch Báo hoảng sợ xoay người, hắn lập tức chứng kiến một đạo chưởng ấn khổng lồ đang ập tới trước mặt, không gian run rẩy, chưởng ấn lộ ra khe không gian tối đen, thanh thế khủng bố làm hắn biến sắc.

- Ta liều mạng với ngươi!

Bạch Báo quát lớn, khởi động khải giáp, một quyền hung hăng oanh ra, trực tiếp oanh thẳng lên chưởng ấn.

Oanh!

Quyền chưởng va chạm, không gian phá nát, kình khí dao động nháy mắt hóa thành phong bạo đột nhiên khuếch tán.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lướt qua hư không, trên mặt cười lạnh đánh tới.

Xuy!

Một đạo chưởng ấn xuyên qua.

Chưởng ấn gần trong gang tấc rơi lên đầu Bạch Báo, lập tức xuyên vào ấn đường của hắn.

Phanh phanh phanh!

Hai đấm của Lục Lâm Thiên vung nhanh như chớp, vô số quyền ấn rơi lên người Bạch Báo, trong tiếng nổ tung trầm thấp, khải giáp bị nứt vụn thành từng khúc hóa thành mảnh nhỏ.

Phốc!

Bạch Báo phun máu tươi, thân hình liên tục bật lui ra sau.

- Bạch Báo cẩn thận!

Hắc Hạc nhận thấy được động tĩnh, sắc mặt đại biến, muốn lao qua cứu giúp nhưng Âm Minh dạ xoa theo sát, làm cho hắn không cách nào tránh thoát.

Oanh!

Một quyền cuối cùng oanh ra như chớp, hư không nổ vang, hung hăng đánh thẳng lên bụng Bạch Báo.

Oanh long!

Không gian phá nát, lộ ra động sâu thật lớn, kình khí khuếch tán, năng lượng kinh người thổi quét bốn phía.

Bạch Báo phun máu tươi, thân hình bắn ngược xuống đất, hung hăng đập lên một ngọn núi bên dưới.

Oanh long long!

Ngọn núi sụp đổ, mặt đất chấn động, cả núi non đều run rẩy.

Sưu!

Một đạo thân ảnh nhất thời hóa thành lưu quang cấp tốc bỏ chạy.

- Trốn không thoát đâu!

Thanh âm Lục Lâm Thiên rơi xuống, hiện thân phía trước lưu quang, một đạo tử kim lưu quang bay ra.

Oanh!

Lôi vân tử sắc dày đặc, hình thành không gian động sâu tràn ngập lôi vân bao phủ đoàn lưu quang kia bên trong.

Lôi vân nháy mắt thu liễm, một đạo tử kim lưu quang bay ngược vào trong tay Lục Lâm Thiên, sau đó biến mất.

- Bạch Báo…Thất Sát môn, Tây Phương Cầu Bại, Thiên Khu, các ngươi nhớ kỹ, ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi!

Hắc Hạc hét lớn một tiếng, đôi mắt đỏ đậm, Bạch Báo bị bắt, Hắc Ưng bị đánh chết, Hắc Hạc môn bị san thành bình địa, hắn biết môn phái hắn khổ cực xây dựng đã hóa thành tro tàn, nhưng hắn cũng không làm gì được đối phương.

- Hạc Linh Quang Dực!

Hắc Hạc hét lớn, một đôi hắc dực duỗi ra, uy thế bất phàm, đôi cánh vũ động không gian, trực tiếp giãy thoát muốn phá không mà đi.

- Nếu bị ngươi chạy thoát, chẳng phải ta tới uổng công vô ích!

Thanh âm Mạc Kình Thiên chợt vang lên, trống rỗng xuất hiện, tuy thực lực bị áp chế nhưng tốc độ vô cùng khủng bố.

- Oanh!

Cả phiến không gian lập tức đọng lại.

- Âm Minh Linh Quỷ thủ!

Nháy mắt một đạo trảo ấn mang theo âm minh khí như quỷ trảo hung hăng rơi lên l*ưg ngực Hắc Hạc, trực tiếp đánh xuống.

Răng rắc!

Khải giáp trên người Hắc Hạc bị xé rách tới bụng, lộ ra năm khe rãnh, máu tươi tràn ra.

Xuy!

Ma Linh yêu nữ cũng đã đi tới bên người Hắc Hạc, ngọc thủ vung lên, trong năm ngón tay phảng phất như có khói độc trào ra, lập tức bao phủ khắp không gian, bao vây cả Hắc Hạc bên trong.

- Là độc công!

Hắc Hạc bị phá vỡ khải giáp, khóe môi trào máu, nhìn thấy độc công sắc mặt vô cùng khó xem.

- Đúng là độc công!

Trong mắt Ma Linh yêu nữ mang theo ý cười, không gian vặn vẹo, năng lượng dao động tràn ngập bầu trời.

Một đạo chưởng ấn trực tiếp đánh xuống.

- Chết tiệt, lại là đại đạo cảnh!

Trong mắt Hắc Hạc hoảng sợ, hắn thật sự không biết từ khi nào trong Thất Sát môn lại tụ tập nhiều đại đạo cảnh như vậy, chân giẫm mạnh, nguyên lực cuồng mãnh trào ra, một đạo chưởng ấn hung hăng đánh tới, hư không nổ vang, ầm ầm va chạm cùng chưởng ấn độc công.

- Oanh!

Không gian tạc vỡ, chân khí độc công cùng kim linh hồn lực thổi quét, độc khí thẩm thấu vào vết thương, thân hình Hắc Hạc lập tức bị ảnh hưởng thật lớn.

- Linh Võ quyết!

Trong tích tắc, một tiếng quát rơi xuống, một thân hình khôi ngô xuất hiện ngay sau lưng Hắc Hạc, quyền ấn hung hăng đánh lên đôi vũ dực của hắn.

- Oanh!

Quyền ấn rơi xuống, thân hình Hắc Hạc lảo đảo bật về phía trước, miệng phun máu tươi, ánh mắt biến thành ngây dại.

- Lại đây đi!

Thân ảnh Mạc Kình Thiên quỷ dị xuất hiện, vài đạo trảo ấn rơi xuống, trực tiếp đem Hắc Hạc cấm chế.

- Ta không bỏ qua cho các ngươi!

Thanh âm oán độc vang lên, đôi Hạc Linh Quang Dực đột nhiên thoát ly khỏi Hắc Hạc, cuối cùng phá không biến mất.

- Linh hồn phân thân của hắn mang theo linh khí phi hành bỏ chạy!

Ánh mắt Mạc Kình Thiên run lên, đã không còn kịp ngăn cản, Hắc Hạc cũng có chỗ bất phàm, hắn là tu luyện giả phong hệ, tốc độ cực nhanh.

- Trốn không thoát đâu!

Thân hình Lục Lâm Thiên siêu việt không gian, vết sạo trên mặt run lên, chân khí Thời Không Thác Loạn lan tràn, không gian nổi lên ba động quỷ dị, liên tục khuếch tán.

Ngay lập tức trong hư không hiện ra vô số khe không gian, bao trùm rậm rạp như mạng nhện.

Chương 3624: Tấm bia đá lớn

Hưu hưu!

Khe không gian lan tràn cùng ba động quỷ dị bao trùm, ngoài ngàn thước, đôi quang dực lập tức bị bức bách lộ ra.

- Linh hồn phân thân của người này tránh trong linh khí, thật phiền toái, vây khốn trước nói sau!

Thân hình Lục Lâm Thiên xuất hiện bên cạnh quang dực, lôi vân tử sắc hiện lên, hào quang đảo qua, quang dực liền bị thu liễm trong tay không thấy.

Giờ phút này Hắc Hạc rơi vào trong tay Mạc Kình Thiên, trong mắt lộ vẻ kinh hãi tuyệt vọng.

Có lẽ Hắc Hạc nghĩ mãi vẫn không rõ vì sao hắn lại bị bắt sống, nếu dưới tình huống bình thường căn bản là không thể nào, ở trong Thị Hoang thế giới ai cũng bị áp chế trong tu vi thông thiên cảnh cao giai đỉnh, cho nên chỉ nhờ vào Hạc Linh Quang Dực dù có ba bốn cường giả cũng khó thể lưu được hắn, hắn muốn thoát thân thật không có vấn đề.

Nhưng Hắc Hạc thật không ngờ lần này chỉ có ba người vây công hơn nữa có thêm Lục Lâm Thiên, chỉ có hai người tinh thông không gian cùng thời gian áo nghĩa, một người biết độc công cùng âm minh áo nghĩa, lại thêm linh hồn áo nghĩa, người nào cũng có tu vi vượt hơn bản thân hắn.

Cuối cùng khi Lục Lâm Thiên gia nhập, người này tựa hồ không bị thiên địa áp chế, bởi vậy Hắc Hạc triệt để bi kịch, thậm chí linh hồn phân thân mang theo linh khí phi hành cũng không thể đào thoát, không thể không nói Hắc Hạc thật xui xẻo.

- Hắc Ưng trưởng lão đã chết, Bạch Báo trưởng lão bị bắt!

- Chưởng môn cũng bị giam giữ!

- Chạy mau, chạy mau a!

- Ta đầu hàng, đừng giết ta…

Cả Hắc Hạc môn binh bại như núi đổ, đã không thể ngăn cản, trận chiến kéo dài không được bao lâu thì Thất Sát môn toàn thắng mà kết thúc.

Lần này đệ tử Thất Sát môn nở mày nở mặt không ít, Thất Sát cùng nhóm người Viêm Hỏa còn bắt được nhiều cường giả Hắc Hạc môn, thậm chí còn có một thông thiên cảnh sơ giai cùng một thông thiên cảnh trung giai.

Sau khi Lục Lâm Thiên quay về Thất Sát môn, lập tức tuyên bố bế quan, giao Thất Sát môn cho Thiên Khu cùng Thiên Tuyền chăm sóc, dù sao cho tới nay hắn cũng không quản lý gì nhiều.

Trong tầng thứ sáu Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên nhìn Bạch Bào cùng hai người tu vi thông thiên cảnh trung giai cùng sơ giai, khóe môi mỉm cười…

Bên trong hư không cuồn cuộn mở mang, mênh mông vô bờ, giống như cuối thiên địa, lại như thế giới hỗn độn.

Không gian sâu không thấy đáy, cao không thấy đỉnh, bất kỳ sinh linh nào đi tới nơi này đều cảm giác mình vô cùng nhỏ bé.

Mà bên trong không gian nơi đây, có một khối bia đá phong cách cổ xưa thật lớn hoành ngang giữa không gian, giống như một tòa thiên môn sừng sững nơi đó, cũng không biết đã tồn tại bao nhiêu năm tháng, lộ ra một cỗ khí tức thái cổ, giống như đang nhìn xuống không gian hỗn độn này, bất kỳ chân khí khí tức nào cũng không thể so sánh với tấm bia đá phong cách cổ xưa kia.

Tấm bia đá khổng lồ tới mức không thể tưởng tượng, cao không thấy đỉnh, rộng xuyên qua thương khung, bí văn quanh quẩn, trong mơ hồ còn có đồ án vạn thú lóe ra.

Nếu giờ phút này nhìn kỹ bia đá, sẽ nhìn thấy có một đầu hoàng kim cự long khổng lồ đang xoay quanh bên dưới bia đá, uốn lượn xoay quanh bí văn bên dưới đáy tấm bia, kim sắc long lân tương liên cùng bí văn trên bia, tựa hồ cũng đã qua một quá trình thật lâu dài…

Trong Thị Hoang thế giới, tin tức Hắc Hạc môn bị tiêu diệt truyền ra, trong lúc nhất thời làm cho người ta mở rộng tầm mắt, đặc biệt bên ngoài đồn đãi Thất Sát môn có chiến hạm khổng lồ, những nơi đi qua gió thổi cỏ rạp, hết thảy đều bị san thành bình địa.

Tin tức này làm người ta khiếp sợ đồng thời làm cho chút người ý thức được thực lực khủng bố hiện tại của Thất Sát môn.

Đối với một ít sơn môn khác mà nói, gần đây chính là thần hồn nát thần tính.

Thất Sát môn xuất kỳ bất ý, lấy thủ đoạn lôi đình diệt sát Hắc Hạc môn, thủ đoạn nhanh chóng như thế cũng đủ chứng minh nội tình Thất Sát môn bây giờ đã tới tình trạng nào, đối với người có ý chí mà nói, thực lực Hắc Hạc môn đã rõ ràng, thậm chí Hắc Hạc cũng bị bắt sống, loại chuyện này thật sự không tầm thường.

Hắc Hạc môn bị diệt, đối với Âm Quỷ giáo, Long môn, Thất Kiếm môn còn có Liệt Hỏa môn mà nói, vấn đề càng thêm nghiêm trọng, nghe lời đồn, sau khi tin tức Hắc Hạc môn bị diệt được truyền ra, người của những sơn môn kia đều tụ tập thương nghị sự tình gì đó.

Sau khi Hắc Hạc môn bị diệt chừng mười ngày, địa bàn cũng bị Thất Sát môn hoàn toàn tiếp quản, hiện tại Thất Sát môn đã trở thành sơn môn lớn nhất trong thế lực nhị lưu.

Nhưng sự việc an bài càng thêm phức tạp, cho nên trong khoảng thời gian này nhóm người Phạm Thống cũng bận rộn tới choáng váng đầu óc.

Bên trong tầng thứ sáu Thiên Trụ giới, cả không gian bắt đầu lay động, lúc này Lục Lâm Thiên cũng đã tu luyện suốt một năm rưỡi thời gian.

Hưu hưu!

Kim mang quanh quẩn, nhìn qua cực kỳ huyền ảo.

Hô hô!

Lục Lâm Thiên điên cuồng cắn nuốt thiên địa năng lượng, chân khí cường hãn liên tục kéo lên, thế như chẻ tre chấn động xung quanh gió giục mây vần.

Đột nhiên thân hình Lục Lâm Thiên run lên, sau đó hết thảy đều yên tĩnh trở lại.

Loại yên tĩnh này làm người ta ngừng thở, kỳ thực giống như có cỗ năng lượng bị đè ép như bên dưới ngọn núi lửa, đang vận sức chờ phát động, cho tới lúc sẽ dâng lên phun trào.

Phanh!

Một thanh âm trầm đυ.c vang lên, như phá vỡ một tầng bình chướng, đột nhiên một đạo chân khí cường hãn phóng lên cao, chân khí xuyên qua thông thiên cảnh sơ giai, đặt lên trung giai.

Oanh!

Trong nháy mắt một cỗ chân khí man hoang thương cổ đột nhiên tràn ra, làm thân hình Lục Lâm Thiên chấn động, kim quang chói mắt bạo phát, một cỗ dao động man hoang thương cổ như gió lốc thổi quét khắp bốn phương tám hướng.

Giờ khắc này năng lượng thổi quét, không gian chấn vỡ không ngừng.

Trên đại lục của Linh Võ thế giới xa xôi, toàn bộ thế giới mỗi ngày đều biến hóa, loại biến hóa này làm cho toàn bộ sinh linh, bất kể là nhân tộc hay thú tộc hoặc linh vật trời sinh, trước kia gặp phải cổ bình đều sẽ vô thanh vô tức biến mất không còn nhìn thấy, giống như được thần linh chiếu cố, có thể trở nên thông suốt, lập tức lĩnh ngộ.

Sớm có người phát hiện, mỗi lần đại lục run rẩy nương theo sau một cỗ chân khí khiến toàn bộ sinh linh run rẩy sợ hãi chợt lóe lên, sau đó thiên địa biến hóa càng lớn, toàn bộ sinh linh đạt được chỗ tốt càng nhiều.

Thế cho nên hiện tại trên đại lục Linh Võ thế giới, thậm chí không chỉ có một hai phá giới cảnh, mọi người tu luyện như được thần trợ, tiến triển cực nhanh, loại cảm giác này như cùng thiên địa tương liên, tiến bộ khủng bố.

Đặc biệt là người Lục gia, tốc độ tu luyện của họ đều vượt trên mọi người, ở trong các đại hoàng tộc đã sớm vượt qua họ, chiếm cứ vị trí thứ nhất.

Oanh long!

Ngày này, trong Linh Võ thế giới, thiên địa lại xuất hiện một cỗ chân khí làm cho vạn vật sinh linh lâm vào run rẩy, khoảng cách lần run rẩy trước cũng đã qua mười năm thời gian.

Sau trận run rẩy, cường giả Linh Võ đại lục không có gì ngoài ý muốn phát hiện, thiên địa năng lượng càng thêm nồng đậm tới mức khủng bố so với ngày trước.

Chương 3625: Trợ giúp

Một ít người bị rơi vào cổ bình, nhất thời cổ bình bị phá, phảng phất như trong tối tăm có thần linh dẫn đường, lập tức có dấu hiệu sắp đột phá…

- Hô…

Trong tầng thứ sáu Thiên Trụ giới, hết thảy không gian dần dần bình tĩnh trở lại.

Xuy!

Lục Lâm Thiên mở mắt, tinh quang lóe ra, một cỗ khí tức man hoang thương cổ thổi quét bốn phía.

- Thông thiên cảnh trung giai!

Khóe môi Lục Lâm Thiên hiện nụ cười, cắn nuốt một thông thiên cảnh sơ giai đỉnh cùng một thông thiên cảnh trung giai trung kỳ, lại có thêm Bạch Báo là thông thiên cảnh cao giai hậu kỳ, đã giúp hắn đột phá tới thông thiên cảnh trung giai.

Cảm giác được biến hóa trong cơ thể, Lục Lâm Thiên cực kỳ hài lòng.

Lục Lâm Thiên cảm giác bản thân mình tựa hồ không hề bị áp chế, huống chi tu vi của hắn chỉ tới thông thiên cảnh trung giai mà thôi, chẳng khác gì bên trong Thị Hoang thế giới đã không còn ai làm gì được hắn.

- Thiên uy sở trí, thiên địa uy áp, tuyệt không thể tả!

Lục Lâm Thiên thì thào nói.

- Cũng đột phá sao…

Tâm thần trải rộng, đi tới tầng thứ hai, trong không gian bình tĩnh vẫn còn lưu lại dấu vết gió giục mây vần, một thân hình khôi ngô khoanh chân mà ngồi, chân khí tu vi đã đạt tới thông thiên cảnh trung giai.

Xuy…

Thanh niên khôi ngô mở mắt, tinh quang bắn ra, thân hình chợt lóe phóng lên cao, giống như lưu tinh lướt qua bầu trời rơi xuống bên người Lục Lâm Thiên.

- Kim Viên đại ca, tốc độ đột phá của ngươi cũng không chậm a!

Trong lúc tiêu diệt Hắc Hạc môn, Kim Viên vẫn bế quan trong tầng thứ hai, từ sau khi đạt tới thông thiên cảnh, nương bằng giai vị hắn cũng có thể lưu lại tầng thứ hai.

Mà nhóm người Vấn Thiên Mạc có thể luyện khí trong tầng thứ hai, chẳng qua không lĩnh ngộ thời gian áo nghĩa thì không thể như Mạc Kình Thiên, có thể tùy tiện đi lên tầng thứ sáu.

Kim Viên cười nói:

- Ta ở lại trong này cũng đã một trăm năm mươi năm, tốc độ cũng không nhanh lắm, nếu không phải có được truyền thừa của Viên Lang lão tổ, ta cũng không thể đột phá nhanh như vậy.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc nói:

- Viên Lang lão tổ lưu lại truyền thừa luôn hữu dụng như vậy sao?

- Đây là truyền thừa đặc hữu của Hoàng Kim Long Viên nhất tộc chúng ta, nghe nói từ thời xa xưa khi đó huyết mạch thiên phú của tộc ta chính là khi cường giả trong tộc rơi xuống, có thể đem thực lực bản thân hoàn toàn truyền thừa cho hậu nhân trong tộc, mà sinh linh có được thiên phú như thế tuy rằng cực kỳ thưa thớt, nhưng trong ba ngàn đại thế giới thiên địa này, cũng không chỉ riêng Hoàng Kim Long Viên nhất tộc có được.

Kim Viên nói.

- Khi cường giả vẫn lạc là có thể đem thực lực bản thân hoàn toàn truyền thừa cho hậu nhân trong tộc?

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, đây tựa hồ tương tự như truyền thừa quán đỉnh, nhưng còn mạnh hơn một ít.

- Nói như vậy Kim Viên đại ca rất nhanh là có thể có được tu vi thực lực của Viên Lang lão tổ ngày trước?

Kim Viên lắc đầu, cười khổ nói:

- Ta cũng muốn đâu, nhưng không có khả năng, tuy ta chiếm được truyền thừa của Viên Lang lão tổ, nhưng cuối cùng có thể đem luyện hóa thành thực lực của chính mình, lại không cách nào đạt tới đỉnh phong của Viên Lang lão tổ ngày trước, nhưng có thể cho ta được chỗ tốt thật lớn, bằng không nếu ta muốn đạt tới trình tự thông thiên cảnh trung giai chỉ sợ phải dùng mấy vạn năm trở lên, đây là vận khí tốt, thậm chí muôn đời cũng khó mà đạt tới.

- Nhưng hiện tại không giống như lúc trước, ta tin tưởng không lâu sau ngươi có thể trở thành cường giả tuyệt đối.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

- Bái kiến chưởng môn!

Vài giờ sau, trong đại điện Thất Sát môn.

Thiên Khu, Thiên Tuyền, Phạm Thống, Thạch Ngọc Đồ, Bàn Sấu hòa thượng, Âm Minh dạ xoa đều có mặt, nhưng nhóm người Bạch Kinh Đường vẫn còn ở bên ngoài bận rộn.

Lục Lâm Thiên lắng nghe mọi người báo cáo chuyện xảy ra bên ngoài suốt mười ngày nay, cũng không có đại sự gì, căn bản không xảy ra chuyện gì hỗn loạn.

- Chưởng môn, theo chúng ta lấy được tin tức, Liệt Hỏa môn, Long môn, Âm Quỷ giáo, Thất Kiếm môn gần đây như có động tác, chúng ta tiêu diệt Hắc Hạc môn đã làm bọn hắn cảm thấy bất an, nghe nói Đông Tinh xã, Nam Thiên môn, Tây Vương phủ, Bắc Đẩu môn cũng đã chú ý tới chúng ta!

Thiên Khu nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt ngưng tụ nói:

- Chúng ta tiêu diệt Hắc Hạc môn, triển lộ thực lực đã làm mọi người bất an!

- Ngươi đang lo lắng cái gì?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Thương đả chim đầu đàn, chúng ta không sợ đám người Liệt Hỏa môn, nhưng những thế lực nhất lưu như Đông Tinh xã cũng không dễ trêu chọc.

Thiên Khu trả lời.

- Nên làm thế nào thì làm thế đó, binh tới tướng ngăn!

Lục Lâm Thiên cũng không quá mức để ý.

- Chưởng môn, còn có một việc khá phiền toái!

Phạm Thống nói:

- Gần đây ta mới nhận được tin tức, sau khi tin tức chúng ta tiêu diệt Hắc Hạc môn truyền ra không bao lâu, mấy tiểu cửa hàng chúng ta mở ra trong địa bàn Long môn, Thất Kiếm môn, Âm Quỷ giáo, Liệt Hỏa môn ngoài ra còn có vài cửa hàng nhỏ của Thải Vân thương hành đều bị phong tỏa, mà Thải Vân thương hành nguyên bản đã bàn xong với Nam Thiên môn, Bắc Đẩu môn sẽ mở Phi Linh thương hành cùng Thải Vân thương hành trong Nam Tinh thành cùng Bắc Tinh thành, hiện tại cũng đã bị thông tri lùi về sau, không thể đúng hạn chuẩn bị.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt khẽ động, hàn ý hiện lên, khẽ thở dài:

- Nhìn dáng vẻ bọn họ đều có chút bất an!

- Chưởng môn, vậy chúng ta làm sao bây giờ?

Thiên Khu ngẩng đầu hỏi.

- Không vội, chúng ta nên làm gì thì làm đó, nhìn xem ai nhịn được, không phải là cửa hàng sao, ở trong địa bàn của mình cũng có thể bán.

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Phân phó xuống, trong mười ngày, toàn bộ đan dược, linh khí đều giảm giá, tòa giá khôi lỗi nhị cấp cùng tam cấp cũng bán nhiều hơn một ít, đều giảm giá là tốt rồi.

- Giảm giá như vậy chúng ta kiếm thiếu không ít đâu.

Phạm Thống đau lòng nói.

- Chúng ta không lỗ vốn là tốt rồi, nói không chừng không chỉ bao nhiêu đó người làm ầm ĩ, nếu ta đoán không sai không thiếu người trợ giúp, ta thật sự muốn biết, tới lúc đó ai sẽ là người thứ nhất nhảy ra.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện tia cười.

Sau khi thương nghị xong, Lục Lâm Thiên cũng không có hứng thú tiếp tục quản lý, trực tiếp giao phó cho mọi người, vội vàng rời khỏi đại điện.

Điều này làm mọi người đều có cảm xúc, cũng biết Lục Lâm Thiên xem trọng lại tin tưởng bọn họ, không xem họ là người ngoài.

- Ngươi lại đột phá sao?

Khi Lục Lâm Thiên đi vào phòng nhỏ ở đình viện phía sau, Ma Linh yêu nữ nhìn hắn, mơ hồ cảm giác được khí tức của hắn, đôi mắt nghi hoặc hỏi.

- Ta cũng không biết làm sao vậy, hình như lại đột phá.

Lục Lâm Thiên mỉm cười ngồi xuống ghế, nói:

- Nhị ca của ngươi đâu, tại sao ta không nhìn thấy hắn?

Ma Linh yêu nữ vừa nghe, ánh mắt cực kỳ quỷ dị nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt còn mang theo vẻ quái dị, nói:

- Cảm tình của các ngươi từ khi nào lại tốt như vậy!

- Làm sao vậy, ngươi muốn nói cái gì?

Lục Lâm Thiên vắt chéo hai chân, ánh mắt đảo qua thân hình ngạo nghễ của Ma Linh yêu nữ, hiện lên tia thỏa nguyện.

Chương 3626: Sở thích đồng tính

Ma Linh yêu nữ liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lại nhìn xung quanh, lập tức đi tới bên cạnh hắn, cúi đầu nói:

- Mỗi lần ta yêu cầu ngươi đi Phong Vân sơn thành thân với ta, ngươi đều trốn tránh không đi, người khác nhìn ta đều dùng ánh mắt cực kỳ chán ghét, nhưng ngươi không phải, nhị ca của ta phong độ nhẹ nhàng, anh tuấn tiêu sái, nhưng bên cạnh không có nữ nhân, cảm tình của hai ngươi gần đây lại tốt như vậy…

Ma Linh yêu nữ nghi hoặc dừng một thoáng, lập tức sắc mặt đại biến, ngạc nhiên thất thanh:

- Lục Lâm Thiên, ngươi cùng nhị ca của ta không phải có thông daˆʍ đi, hai người các ngươi…chẳng lẽ hai ngươi có sở thích đồng tính…

- Phi!

Ma Linh yêu nữ còn chưa nói xong, Lục Lâm Thiên chợt mắng to một tiếng, nước miếng phun đầy mặt nàng.

- Ngươi có thể văn nhã một chút hay không…

Ma Linh yêu nữ vội vàng né tránh, đưa tay lau mặt, đôi mắt trừng Lục Lâm Thiên, nhìn bộ dáng buồn bực của hắn, vẻ mặt lập tức biến đổi, lộ ra vẻ phong tình vạn chủng, thanh âm cũng dễ thương hơn một ít.

Ma Linh yêu nữ đi tới trước người Lục Lâm Thiên, nói:

- Bị ta nói trúng rồi, chẳng lẽ các ngươi có sở thích đồng tính, bằng không tại sao ngươi không thành thân với ta, chẳng lẽ ta không đủ xinh đẹp sao?

- Là ngươi nói thành thân không động phòng, vậy thành thân làm cái gì, cũng không có niềm vui gì a!

Lục Lâm Thiên nhìn khuôn mặt gần trong gang tấc, nửa người trên nhích lại gần một ít, cảm giác cổ họng khô khốc, không khỏi nuốt nước bọt.

Ma Linh yêu nữ cúi người xuống, lộ ra khe rãnh sâu hoắm hấp dẫn, đôi chân cơ hồ ngồi lên đùi Lục Lâm Thiên, lộ nụ cười quỷ dị nói:

- Vì muốn biết ngươi có sở thích đồng tính hay không, tat hay đổi chủ ý, động phòng thế nào?

Ba ba!

Lục Lâm Thiên làm sao chịu được kiểu kɧıêʋ ĸɧí©ɧ như thế, hai tay hung hăng vỗ lên bờ mông tròn đầy, tiếng vang thanh thúy truyền ra, lập tức vươn tay sờ loạn, hung hăng dùng sức, lại kéo nàng vào lòng, rãnh sâu liền nằm ngay ngoài miệng của hắn.

Ma Linh yêu nữ tựa hồ không nghĩ tới hành động của Lục Lâm Thiên, nhất thời không biết là kinh ngạc hay thất thố, ngây ngẩn cả người, Lục Lâm Thiên tựa hồ cũng sửng sốt, hai người vẫn duy trì tư thế như vậy, nhịp tim đập đều nghe rõ ràng.

- Chưởng môn, An tiểu thư đã tới!

Nhưng đúng ngay lúc này thanh âm Phạm Thống từ ngoài truyền vào, sau đó thân ảnh hai người xuất hiện ở cửa, đều nhìn thấy một màn kiều diễm trước mắt.

Cả hai người nghẹn họng nhìn trân trối, ánh mắt Phạm Hống sáng ngời, mà gò má An Thi Dao ửng đỏ.

- A, Lục Lâm Thiên, ngươi dám trêu chọc ta, ngươi nhất định phải chết!

Ma Linh yêu nữ rốt cục phục hồi lại tinh thần, khuôn mặt đỏ bừng, kiều quát một tiếng, lập tức cấp tốc rời đi, thậm chí còn chưa kịp chào hỏi An Thi Dao.

- Chưởng môn, ta không nhìn thấy gì hết, ta đi trước!

Phạm Thống cũng vội vàng rời khỏi.

Vì vậy trong phòng chỉ còn lại Lục Lâm Thiên đỏ mặt cùng An Thi Dao có chút xấu hổ.

Lục Lâm Thiên vội vàng nói:

- Thi Dao cô nương, đây đều là hiểu lầm, không phải như cô nhìn thấy đâu, chúng tôi…

An Thi Dao hít sâu một hơi, lúc này mới cười nói:

- Nếu là hiểu lầm, vậy ngươi còn giải thích cái gì!

Dứt lời An Thi Dao tự ngồi xuống ghế, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên có chút quái dị.

- Tóm lại vừa rồi chỉ là hiểu lầm thôi a!

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nhún vai, hai tay khẽ giật, tựa hồ vẫn còn nhớ tới xúc cảm vừa rồi.

An Thi Dao cười nói:

- Gần đây Lục chưởng môn tiêu diệt Hắc Hạc môn, thật sự làm việc quyết đoán a!

- Lần này Thi Dao cô nương tới đây không phải vì chúc mừng ta đi?

Lục Lâm Thiên nói.

An Thi Dao nói:

- Vốn là có chuyện, mấy cửa hàng của chúng ta đều bị hạn chế, muốn tìm ngươi thương lượng một chút, nhưng vừa rồi đã nghe Phạm phó đường chủ nói ngươi đã sắp xếp xong xuôi, cho nên cũng không còn chuyện gì khác, thuận tiện đưa cho ngươi vạn thiên tạp!

An Thi Dao đưa ra một tấm thẻ cùng một giới chỉ, nói:

- Trong đây còn lại sáu trăm vạn triệu tinh thạch sơ phẩm thế giới, còn có sáu trăm vạn triệu tài liệu luyện khí cùng linh dược đã khấu trừ xong, đan dược cũng bỏ vào trong đó.

- Đa tạ!

Lục Lâm Thiên cũng không kiểm tra, trực tiếp thu vào.

Bao nhiêu năm nay số tiền tài kiếm được cũng đã đủ chống đỡ cho sự phát triển của Phi Linh môn hiện tại.

An Thi Dao nói:

- Ngươi đừng cảm tạ ta, Thải Vân thương hành lẽ ra phải cảm tạ ngươi, bởi vì ngươi mà chúng ta cũng lấy được ích lợi thật nhiều.

- Đây gọi là song doanh.

Lục Lâm Thiên cười nói.

An Thi Dao nghiêm túc nói:

- Lâm Thiên, gần đây Phi Linh thương hành cùng Thải Vân thương hành kết minh, ảnh hưởng tới lợi nhuận của không ít thương hành, ta nhận được tin tức sau lưng những thương hành khác tựa hồ đã âm thầm kết hợp cùng một chỗ, muốn đối phó chúng ta.

- Nghe nói Long môn, Thất Kiếm môn đều cũng có động tĩnh, phỏng chừng liên quan tới bọn họ.

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Nhưng nơi này là Thị Hoang thế giới, để cho bọn họ tới đi!

- Bối cảnh của những thương hành kia không đơn giản, đều dựa vào Vạn Thiên liên minh, cho nên có chút phiền phức, bên trong liên lụy rất nhiều.

An Thi Dao nói.

- Ta hiểu được, ta sẽ không gây ra phiền toái cho mình, cũng sẽ không khiến người lợi dụng.

Lục Lâm Thiên nói.

Lần này An Thi Dao tới vội vàng, chỉ lưu lại vài canh giờ đã rời khỏi Thất Sát thành, gần đây bên Thải Vân thương hành có rất nhiều việc, nàng cũng không thời gian lưu bên ngoài.

Tiễn chân An Thi Dao, Lục Lâm Thiên đi ra sau núi, nhìn thấy Ma Linh yêu nữ đang tức giận.

Ma Linh yêu nữ hung hăng trừng mắt nhìn hắn, nói:

- Nhị ca bảo ta nói cho ngươi biết, sau khi bắt được Hắc Hạc, hắn thi triển thủ đoạn linh hồn sưu tác, tựa hồ đã phát hiện một ít sự tình trọng yếu, nhìn thấy ngươi đang bế quan, cho nên hắn mang theo đám người Hổ Sơn đi trước, nói ngươi không cần lo lắng, qua một đoạn thời gian hắn sẽ trở lại.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, gật gật đầu.

- Ta đi trước.

Suy tư một lúc, Lục Lâm Thiên cũng không để ý Ma Linh yêu nữ, thả người rời đi, thân ảnh chợt lóe đã đi tới phía trước.

- Uy, Lục Lâm Thiên, ngươi còn chưa cho ta lời công đạo đâu.

Nhìn theo bóng lưng của hắn, Ma Linh yêu nữ quát to:

- Lục Lâm Thiên, ngươi là sắc phôi, hạ lưu vô sỉ…

Bên trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, một đôi cánh hạc dài rộng hơn hai thước đang trôi nổi bên trong.

Lục Lâm Thiên nhìn đôi quang dực tối đen, nói:

- Hắc Hạc, chẳng lẽ ngươi nghĩ tránh bên trong quang dực thì có thể vô sự hay sao, nếu ngươi đi ra, ta có thể buông tha cho linh hồn phân thân của ngươi.

- Kiệt kiệt, Tây Phương Cầu Bại, ngươi nghĩ rằng ta tin ngươi hay sao, ta đi ra ngoài chỉ sợ càng chết sớm hơn.

Quang dực run rẩy, thanh âm Hắc Hạc âm lệ truyền ra.

- Vậy ngươi có tiếp tục ở trong đó đi, ta xem ngươi ở được bao lâu!

Lục Lâm Thiên cười lạnh, phất tay đảo qua, tử sắc lôi vân ngưng tụ, giữa không trung bão táp từng trận, từng đạo tử sắc lôi điện tuôn tràn như thác nước.

Chương 3627: Hắc Thủy ngục giam

Xuy…

Từng đạo tử sắc lôi điện không ngừng oanh kích lên quang dực tối đen, mỗi đạo lôi điện đánh xuống, quang dực tràn ngập điện quang, lưu xuyến không tiêu tan.

Lục Lâm Thiên nhắm mắt dưỡng thần, khoanh chân ngồi sang một bên, cũng không nhìn thêm lần nào. Nếu không vì Hạc Linh Quang Dực đã đạt tới linh khí tiên thiên phi hành đỉnh, đã có chút tiếp cận linh khí áo nghĩa, hắn luyến tiếc phá hủy, nếu không hắn đã sớm hủy diệt, cũng không cần phiền toái như vậy.

Hạc Linh Quang Dực bị Tử Kim Huyền Lôi oanh kích, điện mang tàn sát bừa bãi, không ngừng run rẩy chao đảo muốn vỡ ra, bên trong hư không bị giam cầm, không cách nào tránh né.

- Ta liều mạng với ngươi!

Một thanh âm hét lớn truyền ra, một đạo lưu quang bắn tới nhanh như chớp, linh hồn năng lượng cuồn cuộn tràn ngập, không gian xung quanh rung động không ngớt.

- Rốt cục đã ra rồi sao!

Một đạo tử kim lưu quang nháy mắt hiện ra trước người Lục Lâm Thiên, mang theo cỗ chân khí âm hàn cùng sát khí ngập trời, nháy mắt lan tràn khắp phiến không gian, chính là đại hồn anh của Lục Lâm Thiên.

- Lại đây đi!

Đại hồn anh phất tay, một đạo lốc xoáy linh hồn sát khí hiển hiện, giống như hắc động, một cỗ lực cắn nuốt tràn ngập, cả không gian xung quanh đều bị hấp xả vào bên trong.

Cỗ âm hàn khí cuồng bạo khởi động, lập tức đem linh hồn lưu quang trực tiếp cắn nuốt.

Lưu quang thu liễm, linh hồn phân thân hiện ra, chỉ tiếc vẫn bị lốc xoáy hấp xả, không cách nào giãy thoát, thân hình vặn vẹo cuối cùng hoàn toàn bị xé nứt.

- A…

Tiếng hét thảm vang lên, linh hồn phân thân đã bị cắn nuốt sạch sẽ.

Lục Lâm Thiên tiến nhập vào trong lĩnh ngộ, đại hồn anh vẫn luôn luyện hóa linh hồn phân thân của Hắc Hạc.

Bên ngoài một ngày, trong tầng thứ sáu Thiên Trụ giới đã là hai tháng, ba ngày ngoại giới, trong Thiên Trụ giới đã là nửa năm.

Mặc dù đại hồn anh còn chưa hoàn toàn luyện hóa linh hồn phân thân, nhưng từ trong trí nhớ cũng đã chiếm được tin tức thật lớn.

- Hắc Thủy ngục giam!

Lục Lâm Thiên mở mắt, ánh mắt khẽ động, tin tức về Hắc Thủy ngục giam thật đặc biệt.

Lục Lâm Thiên đã sớm biết từ thật lâu trước kia, Thị Hoang thế giới là một ngục giam, là ngục giam của cả Vô Minh tiểu thiên thế giới, thậm chí là Vô Sắc trung thiên thế giới, bên trong nhốt lại không ít kẻ tù tội, chủ yếu là tù nhân của Vạn Thiên liên minh cùng Chiến Thiên liên minh, ngoài ra còn có tù nhân của thế lực khác.

Có thể nói như vậy, những tù nhân kia bị bắt là vì thế lực hai đại liên minh hoặc là muốn lấy vật gì đó trên người họ, hoặc là muốn mượn sức họ, cho nên mới giam giữ họ.

Ngoài ra còn một loại tù nhân khác, là người bị hai đại liên minh cùng các thế lực lớn hận thấu xương, bởi vì bị giam cầm, hơn nữa sinh mạng lại lâu dài, ở một góc độ nào đó khiến cho người cảm giác còn tuyệt vọng hơn tử vong, cho nên mới bị giam giữ, bằng không đánh chết cũng giảm bớt không ít phiền toái.

Chẳng qua không biết là từ lúc nào, ngục giam thế giới này bị vứt bỏ, trong thời gian dài đăng đẵng, đã trở thành bộ dáng hiện tại của Thị Hoang thế giới hôm nay.

Theo trong trí nhớ của Hắc Hạc, sở dĩ Hắc Thủy ngục giam biến mất đó là bởi vì ở thật lâu trước kia trong ngục giam từng có một lần bạo động, toàn bộ tù nhân bắt đầu lập ra kế hoạch phản kháng, cuộc chiến ấy kinh thiên động địa, đem cả ngục giam đều phá hủy.

Sau trận bạo động tử thương vô số, thây ngang khắp đồng, cuối cùng bị hai đại liên minh cùng các thế lực lớn trấn áp sạch sẽ, cũng làm Thị Hoang thế giới biến thành bộ dáng này, mà chuyện trải qua cụ thể thì không có ai biết, bởi vì sự tình cũng đã trải qua mấy vạn năm.

Trong thời gian dài đăng đẵng như vậy, người của Thị Hoang thế giới cũng không còn là dân bản địa, là những người từ thế giới bên ngoài chạy trốn vào đây mà thôi.

Hắc Hạc trong lúc vô ý biết được, trong Hắc Thủy ngục giam có trọng bảo, là trọng bảo tuyệt đối.

Vô số năm qua có không ít người ngoài tới đây tìm kiếm khắp cả từng ngõ ngách trong Thị Hoang thế giới, nhưng không ai phát hiện được gì.

Nhưng trong trí nhớ của Hắc Hạc, địa chỉ trước kia của Hắc Thủy ngục giam nằm trong sa mạc hoang vu, mà cụ thể ở đâu thì Hắc Hạc không biết, thậm chí hắn tự mình đi tìm kiếm mấy lần nhưng cũng không tìm được.

- Có lẽ bọn hắn đã đi sa mạc hoang vu đi!

Lục Lâm Thiên thì thào nói, nhóm người Mạc Kình Thiên hẳn đã đi sa mạc hoang vu tìm kiếm Hắc Thủy ngục giam.

Trong đầu suy tư, Lục Lâm Thiên lắc mình rời khỏi Thiên Trụ giới, vẫn lưu đại hồn anh tiếp tục luyện hóa linh hồn phân thân, phỏng chừng sau khi hoàn thành thực lực lại tăng cường không ít.

- Chưởng môn, người của Liệt Hỏa môn đã chờ một ngày, nói nhất định phải gặp chưởng môn.

Lục Lâm Thiên vừa rời khỏi Thiên Trụ giới, liền gặp được Thiên Khu hồi báo.

- Người Liệt Hỏa môn?

Lục Lâm Thiên nhíu mày:

- Ngươi xem rồi làm là được.

- Ta cũng muốn tự giải quyết, nhưng người tới là Địa Hỏa trưởng lão, là nhị trưởng lão Liệt Hỏa môn, tu vi thông thiên cảnh cao giai, lão gia hỏa này là lão hồ ly, lần này tới đây chỉ mặt gọi tên muốn gặp ngươi, không gặp không về, hoàn toàn không nói thêm lời nào với ta, ta cũng không biện pháp, hắn dùng danh nghĩa Liệt Hỏa môn tới đây, vì lễ nghi ta chỉ có thể lưu hắn tại ngoại viện.

Thiên Khu cười khổ nói.

- Vậy sao?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, vết sẹo trên mặt khẽ giật, nói:

- Một trưởng lão Liệt Hỏa môn mà thôi, ngươi đi thì tốt rồi, để cho hắn có lời gì cứ nói, có rắm thì phóng, bằng không thì lăn!

Thiên Khu sửng sốt, lập tức cười hắc hắc nói:

- Chưởng môn, ta hiểu được.

Dứt lời Thiên Khu xoay người hành lễ, tươi cười lui xuống.

- Rốt cục đã tới!

Thần sắc Lục Lâm Thiên thoáng ngẩn ra, thì thào nói, sau đó đi vào đình viện bên trái.

Bên trong một tiểu khách sảnh, một lão giả mặc trường y màu đỏ nhạt, đôi mắt đỏ tươi đang ngồi, nhiệt độ xung quanh đều bị kéo lên, chân khí nóng cháy như ẩn như hiện làm không gian như muốn đốt cháy, sau lưng hắn còn có vài đại hán trung niên cùng thanh niên.

Khi Thiên Khu đi vào tiểu sảnh, lão giả nhíu mày nói:

- Thiên Khu, chưởng môn của Thất Sát môn đã xuất quan chưa?

- Không sai, chưởng môn vừa xuất quan.

Thiên Khu mỉm cười nói.

- Vậy thì tốt rồi, không cần ta chờ lâu lắm!

Lão giả đứng dậy duỗi lưng:

- Dẫn đường đi, hiện tại ta muốn gặp hắn, ngươi không còn là chưởng môn, có một số việc ngươi cũng không tư cách quyết định.

- Địa Hỏa, đừng cho mặt không biết xấu hổ, Liệt Hỏa môn ở trước mặt Thất Sát môn, còn giả bộ trang bức làm gì, chưởng môn nói, ngươi cũng không có tư cách gặp hắn, ngươi có lời cứ nói, có rắm thì phóng, không có việc gì thì lăn!

Thiên Khu đã sớm nhẫn nhịn từ lâu, lúc này nói chuyện không chút khách khí.

- Thiên Khu, ngươi…

Lão giả sửng sốt, nhất thời phẫn nộ, nét mặt run rẩy như muốn toát ra lửa, cả giận nói:

- Thiên Khu, ta đại biểu Liệt Hỏa môn, đại biểu tứ đại sơn môn, ngươi có biết ngươi đang nói chuyện với ai không?

Chương 3628: Độc Giác địa long

- Chỉ là Liệt Hỏa môn cùng vài sơn môn cũng dám xưng tứ đại sơn môn, vậy Linh Thứu tháp, Tây Vương phủ phải gọi là gì, nơi này là Thất Sát môn, nếu không phục thì chúng ta khoa tay múa chân vài cái, có rắm thì phóng, không việc gì thì lăn!

Thiên Khu khinh thường quát lạnh, mặc dù thực lực Địa Hỏa không kém, nhưng hắn cũng không sợ.

- Thất Sát môn giỏi lắm!

Địa Hỏa vỗ mạnh lên tay ghế, tựa hồ cũng hiểu thực lực hiện tại của Thất Sát môn, lập tức nhẫn nhịn xuống, nói:

- Thiên Khu, Thất Sát môn các ngươi nghe kỹ cho ta, hạn các ngươi trong vòng bảy ngày giao ra Hắc Hạc, đồng thời giao ra phản đồ Liệt Hỏa môn Viêm Hỏa cùng Đồng Thất, mặt khác trả lại địa bàn Hắc Hạc môn, bằng không Liệt Hỏa môn, Âm Quỷ giáo, Long môn, Thất Kiếm môn sẽ liên thủ san bằng Thất Sát môn, các ngươi tự thu xếp ổn thỏa đi!

- Chúng ta đi!

Địa Hỏa nói với tùy tùng, phất tay áo rời đi.

- Phiền táo, sớm phóng xong một chút còn không được sao!

Nhìn theo bóng lưng đám người Địa Hỏa rời đi, ánh mắt Thiên Khu khinh miệt, nhưng sau khi đám người kia rời khỏi, ánh mắt hắn chợt ngưng lại.

Trong đình viện, ánh mắt Thiên Khu ngưng lại nói:

- Chưởng môn, lần này lão hồ ly Địa Hỏa cố ý tới dò xét phản ứng của chúng ta, ta vừa lấy được tin tức, bên ngoài địa bàn của chúng ta, bốn sơn môn đã tề tụ không dưới trăm vạn người tiếp cận, bảy ngày sau chúng ta nên làm gì bây giờ?

- Trăm vạn người sao, thế tới hung hung, bốn sơn môn liên thủ, thực lực cũng rất mạnh!

Lục Lâm Thiên khoanh tay đứng thẳng, nhìn ngọn núi phía trước, cùng ánh trời chiều đỏ như máu.

- Một sơn môn chúng ta không sợ, nhưng bốn sơn môn không dễ trêu chọc, thực lực Âm Quỷ còn mạnh hơn Hắc Hạc một ít, thực lực Phong Đô tam hồn cũng mạnh hơn Hắc Ưng cùng Bạch Báo, nghe nói Địa Long đã tới đại đạo cảnh sơ giai đỉnh, bản thể là một Độc Giác địa long, cao hơn Âm Quỷ, tam thú tướng đều có thực lực thông thiên cảnh hậu kỳ, trong môn phần lớn là thú tộc, khó trêu chọc hơn cả Âm Quỷ giáo.

Thiên Khu nói.

- Long môn cũng không kém.

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Thất Kiếm môn còn mạnh hơn một ít, bảy tên trong môn cũng không phải bị đuổi giết chạy vào Thị Hoang thế giới, mà là bọn hắn ưa thích giết chóc, thích huyết tinh cho nên mới đặc biệt chạy vào thế giới này, ở bên ngoài bọn hắn cũng không có kẻ thù, tùy thời đều có thể đi ra, là khó trêu chọc nhất, thậm chí mỗi lần đi ra còn mang theo nhiều tài nguyên tu luyện trở vào, cho nên quan hệ với các đại sơn môn cũng không tệ.

Thiên Khu nói.

- Bảy người này cũng có đặc biệt, có điểm thú vị!

Lục Lâm Thiên xoay người nói.

Thiên Khu nói tiếp:

- Du Long Đường Ngũ, tu vi đại đạo cảnh trung giai, cũng như Dạ Xoa đại nhân, Thanh Kiền cùng Mạc Vấn cũng tới đại đạo cảnh sơ giai, Nhật Nguyệt, Cạnh Tinh cùng Thiên Thác, Xá Thần đều là thông thiên cảnh cao giai, Thất Tinh Diệt Không kiếm trận uy lực thật lớn.

- Chẳng lẽ ngươi đã quên sao, Thị Hoang thế giới là tiểu thế giới, thực lực có mạnh hơn nữa cũng chỉ vô dụng.

Lục Lâm Thiên nói.

- Chưởng môn, chính là vì như thế, nhưng bọn hắn nhiều người, nếu vây công chúng ta sẽ có hại.

Thiên Khu nghiêm mặt nói.

- Vây công sao?

Lục Lâm Thiên lại nói:

- Giữa Âm Quỷ giáo cùng Long môn, Long môn khó trêu chọc nhất sao?

Thiên Khu không biết ý tứ của Lục Lâm Thiên, suy nghĩ một chút, nói:

- Âm Quỷ vô cùng gian xảo, lúc trước ta cũng đối chiến qua với hắn, hắn cũng không gặp thiệt thòi gì.

Dừng một chút Thiên Khu nói tiếp:

- Độc Giác địa long mặc dù là thú tộc, nhưng hắn là tạp giao giữa Cự Xà tộc cùng Tạp Long tộc, di truyền giảo hoạt âm hiểm của Cự Xà tộc, lại cực kỳ tàn bào, nhưng nếu xem ai vừa ý sẽ cực kỳ hào sảng, nhưng người như thế không ai dám quen thân, thân là thú tộc, nhân tộc cũng khó tin tưởng, cho nên hắn càng khó dây vào.

- Bởi vì người tu vi đại đạo cảnh đều bị thiên địa áp chế, bản thể phòng ngự của hắn rất mạnh, vì vậy chiếm cứ không ít tiện nghi, trong cửa còn nhiều thú tộc âm hiểm tàn bạo, bởi vậy trong Thị Hoang thế giới dù là Linh Thứu tháp, Tây Vương phủ đều không muốn trêu chọc Độc Giác địa long, cho nên đương nhiên càng khó trêu chọc vào.

- Long môn tựa hồ không sai a!

Lục Lâm Thiên hờ hững cười, nghe xong lời của Thiên Khu, nói:

- Ta muốn đi ra ngoài một lát, giao Thất Sát môn cho ngươi.

- Chưởng môn, lúc này mà ngươi muốn đi ra ngoài, vậy bảy ngày sau đám người Liệt Hỏa môn thật sự động thủ, chúng ta làm sao bây giờ?

Thiên Khu còn tưởng mình nghe lầm liền hỏi lại.

- Chẳng lẽ ngươi sợ bọn họ?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Thiên Khu lắc đầu, cười khổ nói:

- Không phải sợ, nhưng bọn hắn nhiều người, chúng ta sẽ thiệt thòi. Mà gần đây Mạc đại nhân lại vắng mặt, Thất Sát môn thật vất vả có được quy mô hiện tại, nếu lần này có hại, hậu quả khó lường.

- Yên tâm đi, không thiệt thòi!

Lục Lâm Thiên vỗ vai Thiên Khu, nói:

- Giao Thất Sát môn cho ngươi, chúng ta còn có Dạ tỷ, không phải dễ chọc!

Thiên Khu ngẩng đầu, nghiêm mặt hỏi:

- Chưởng môn, vạn nhất tới cuối cùng có thể vận dụng lá bài tẩy hay không?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thoáng do dự, nói:

- Thời khắc cuối cùng, có thể vận dụng lá bài tẩy!

Thiên Khu nghe vậy, tin tưởng tăng nhiều, liền nói:

- Chưởng môn yên tâm đi, có những lời này của ngươi, Thất Sát môn tuyệt đối không xảy ra vấn đề, không cần biết là ai, đây là Thị Hoang thế giới, ta sẽ cho bọn hắn tới được đi không được!

Một lát sau, Lục Lâm Thiên xuất hiện trong một đình viện tinh xảo, đình viện nằm trong một sơn cốc, xung quanh hoang tàn, không có sinh vật tới gần, trong không gian còn phiêu tán khí tức độc vụ.

- Ngươi chạy tới chỗ ta làm gì!

Ma Linh yêu nữ chợt lóe, thân hình ngạo nghễ đã đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Tặng máu huyết cho ngươi, nuôi dưỡng Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư của ngươi!

Lục Lâm Thiên giao một bình ngọc cho nàng, ánh mắt không tự chủ được rơi lên dáng người bốc lửa.

- Vậy thì còn được!

Ma Linh yêu nữ tiếp nhận bình ngọc, nhìn thấy ánh mắt của hắn, trừng mắt nhìn hắn, nhưng không có vẻ tức giận, nói:

- Ngươi cố ý nhìn ta như vậy để làm chi, chẳng lẽ muốn che giấu sở thích đồng tính của ngươi!

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ thở dài, nói:

- Nói nghiêm chỉnh với ngươi, mấy ngày nay có lẽ sẽ có người động tới Thất Sát môn, ta có một số việc cần ra ngoài một chuyến, cần phiền toái ngươi giúp ta nhìn một chút mới được!

- Ngươi muốn đi tìm nhị ca của ta sao?

Ma Linh yêu nữ thu hồi bình ngọc, quỷ dị nhìn Lục Lâm Thiên.

- Ta đi đây!

Lục Lâm Thiên lắc mình rời đi.

- Hừ!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên vội vàng bỏ chạy, tâm tình Ma Linh yêu nữ tựa hồ không kém, chống nạnh cười đắc ý.

Long môn cách Thất Sát thành thật xa, nhưng gần đây người Long môn vẫn ở bên ngoài địa bàn Thất Sát thành, ở trong một khe núi tên Thạch Môn hạp cốc, không chỉ có người Long môn, còn có Thất Kiếm môn, Âm Quỷ giáo cùng Liệt Hỏa môn.

Chương 3629: Bắt sống Độc Giác địa long

Bốn sơn môn, trên trăm vạn người chờ xuất phát, khí thế sắc bén khởi động làm người vây xem căn bản không dám tới gần.

Bốn sơn môn chia ra bốn phía, không đứng gần nhau, đều tự đề phòng lẫn nhau.

Đội ngũ Long môn chiếm lĩnh địa phương không nhỏ, năm thân ảnh bay ra khỏi doanh địa, ở chung quanh cẩn thận tuần tra.

- Đội trưởng, lần này chúng ta liên thủ với ba sơn môn kia, muốn tiêu diệt Thất Sát môn không khó đi, tại sao còn phải chờ nhiều ngày như vậy?

Một người chợt nói.

- Ngươi biết cái gì, ta nghe các trưởng lão nói, Thất Sát môn tiêu diệt Hắc Hạc môn, thực lực Hắc Hạc, Hắc Ưng cùng Bạch Báo không yếu, vì vậy hiện tại thật khó đối phó!

Một hán tử gầy gò đầu lĩnh nhìn xung quanh, nói:

- Nơi này cách nơi đóng quân đủ xa, chúng ta nghỉ ngơi một lát rồi về.

- Cũng tốt, công việc tuần tra đúng là cực khổ, chúng ta là nhân tộc, đi tới sơn môn do thú tộc đương gia, đương nhiên phải có hại một ít, nhưng đãi ngộ cũng tốt hơn không ít.

Một thanh niên nói.

- Ta nghĩ lúc này người Thất Sát môn hẳn đang thất kinh đi, làm sao còn dám tới làm phiền, tuần tra cũng vô dụng, người của Thất Sát môn căn bản không dám tới!

Một tráng hán nói.

- Các ngươi sai lầm rồi, người Thất Sát môn thật sự tới đây!

Một thanh âm sâu kín truyền tới, ngay nháy mắt một thân ảnh khôi ngô xuyên qua hư không, vài đạo chỉ phong bắn ra xuyên thủng ấn đường bốn người, họ còn chưa kịp phản ứng đã bị đánh chết.

Hán tử gầy gò đầu lĩnh bị bắt sống, một đạo trảo ấn rơi lên thiên linh cái của hắn, còn chưa kịp phản ứng, thân hình run rẩy chỉ thoáng chốc đã hóa thành thây khô.

Hô!

Người này chính là Lục Lâm Thiên, sau khi cắn nuốt tu vi phá giới cảnh kia, hắn phất tay thu thập linh hồn cùng máu huyết, lập tức dọn dẹp xung quanh.

- Người Long môn ở đây, nhìn qua bọn hắn thật sự có chuẩn bị, phải hảo hảo chơi đùa!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thủ ấn biến hóa, thân hình mấp máy, hóa thành thân ảnh gầy gò, cầm quần áo của hán tử đầu lĩnh mặc vào, nhìn qua không cách nào phân biệt.

Bên trong một hang động lâm thời khai phá, hơn mười thân ảnh chân khí cường hãn đang đứng, một người hình thể tương tự Kim Viên, trên trán có một khối u, nhìn qua như cục sừng thịt, tuy thân hình khôi ngô mà khuôn mặt thanh tú, thậm chí có chút tuấn lãng, làm cho người ta thật khó thể tưởng tượng.

- Ngươi muốn nói đã phát hiện được cấm chế?

Đại hán khôi ngô tuấn lãng nhìn hán tử gầy gò rụt rè trước mặt hỏi.

Đại hán gầy gò run rẩy, có vẻ vô cùng khẩn trương, nói:

- Chưởng môn, ba vị tướng quân, chư vị trưởng lão, ta nói thật sự, năm chúng ta đi tuần tra, vốn định nhàn hạ một chút, nên trốn vào trong khe núi kia, ai ngờ không biết bốn người bọn hắn va chạm phải cấm chế gì lợi hại, trực tiếp biến mất không thấy, ta hoảng sợ vội vàng chạy về, chưởng môn, lần sau ta không còn dám nhàn hạ nữa, tha cho ta lần này đi!

- Lão đại, chuyện này thấy thế nào, chẳng lẽ trong Thạch Môn hạp cốc còn ẩn chứa bí mật gì hay sao?

Người nói chuyện là một đại hán mặc y phục rực rỡ, nhìn qua như hát hí khúc, bên cạnh còn có một đại hán mặc hồng y, cùng một hán tử toàn thân sắc bén băng sương.

Ba người này là Long môn tam thú tướng, thực lực cao nhất là Thất Thải Yêu Ưng, thậm chí không kém hơn Thiên Tuyền, nếu nương nhờ sự cường hãn của bản thể thú tộc, có thể lợi dụng trong Thị Hoang thế giới, nhưng nếu rời khỏi thế giới này, tự nhiên thắng thua thế nào thật khó nói.

Hai người còn lại là Song Giác Viêm Ngưu cùng Hàn Băng Yêu Giáp, thực lực thông thiên cảnh trung giai, đều là thú tộc, khó thể trêu chọc bọn hắn.

Đại hán tuấn lãng xoay chuyển ánh mắt, nhìn hán tử gầy gò nói:

- Lần này xem như tha cho ngươi, nói không chừng còn phải khen thưởng ngươi, mau đưa ta đi nhìn xem cấm chế!

- Lão đại, một mình ngươi không được a, vạn nhất gặp nguy hiểm phải làm sao?

Song Giác Viêm Ngưu nói.

- Gặp nguy hiểm ta sẽ tùy cơ mà làm, vạn nhất trong đó thật sự có bảo vật gì, chúng ta không thể đả thảo kinh xà, đám người Âm Quỷ giáo, Thất Kiếm môn cùng Liệt Hỏa môn đều ở đây, nếu lộ tiếng gió nhất định sẽ phân chén canh, cho nên ta đi một mình là được, nhiều người sẽ khiến bọn hắn chú ý, các ngươi ở lại trấn thủ ta mới yên tâm.

Đại hán tuấn lãng nghĩ nghĩ nói.

Người này chính là Độc Giác Địa Long, âm hiểm gian trá, lại cực kỳ tàn bạo, hung danh lan xa, không ai chủ động đi trêu chọc hắn.

Nói xong hắn mang theo hán tử gầy gò lặng lẽ rời khỏi nơi đóng quân, hai canh giờ sau, hán tử gầy gò run rẩy chỉ vào phía trước, mà Độc Giác Địa Long đứng thẳng, thân ảnh xuất hiện trên bầu trời khe sâu.

- Rốt cục ở nơi nào, ngươi nhìn cho kỹ!

Độc Giác Địa Long nhìn đại hán gầy gò, đã tìm vài nơi còn chưa tìm được, hắn đã có chút nóng nảy.

Trên trán đại hán tuôn mồ hôi lạnh, khẩn trương nhìn nhìn xung quanh, cuối cùng chỉ bên trái phía dưới, nói:

- Chưởng môn, ta đã nhìn kỹ, nhất định là chỗ đó, chúng ta đi xuống là thấy rồi!

- Còn không cẩn thận nhìn cho kỹ, ta nhất định thu thập ngươi!

Độc Giác Địa Long khẽ hừ một tiếng, thân ảnh nhảy xuống nhanh như chớp, mà hán tử gầy gò trôi nổi giữa không trung, trong mắt chợt hiện lên ý cười, lập tức đuổi theo.

Một lát sau, bên trong một khe sâu, vách núi thẳng đứng, nơi đó có một sơn động nhỏ thật bí mật.

Nhìn sơn động không có gì đặc biệt, nhưng Độc Giác Địa Long vừa nhìn thấy trong mắt lộ vẻ vui mừng, nhìn đại hán hỏi:

- Chính là sơn động này sao?

Đại hán nhìn sơn động, tựa hồ còn sợ hãi, nói:

- Chính là trong này, chúng tôi vốn định đi vào nghỉ ngơi một lát, không nghĩ tới bốn người bọn hắn vừa đυ.ng vào lập tức hóa thành tro tàn!

- Đúng vậy, chính là trong này, cấm chế thật cao minh, chỉ bằng thực lực của các ngươi tự nhiên là tan thành mây khói!

Nghe vậy Độc Giác Địa Long lộ nụ cười, phất tay đảo qua, một cỗ hoàng mang lập tức rơi ngay cửa sơn động.

- Oanh long!

Sơn động run lên, giây lát bên ngoài tuôn ra một đạo hào quang vô hình, một chân khí hùng hồn lập tức lan tràn.

- Nhìn dáng vẻ cấm chế này đã được bố trí thật nhiều năm, đã có chút dấu vết thả lỏng, ha ha, lần này phỏng chừng có nỗi vui mừng ngoài ý muốn a!

Độc Giác Địa Long cười ha hả, thân ảnh chợt lóe, phất tay ngưng tụ một quyền, xung quanh bao phủ chân khí cuồng bạo, một đạo chưởng ấn hung hăng đánh thẳng lên cấm chế.

- Phanh!

Tiếng nổ vang thật lớn, cấm chế thoáng lay động một lát, một cỗ năng lượng cực kỳ cuồng bạo phóng thích, lập tức nứt nẻ, cuối cùng trực tiếp phá nát.

- Chúng ta đi vào!

Thân ảnh Độc Giác Địa Long chợt lóe, lập tức tiến vào sơn động.

Trong sơn động lộ ra một cỗ khí tức man hoang thương cổ, không gian lớn hơn bên ngoài không ít.

- Phát tài, lần này phát tài!

Vốn trong lòng Độc Giác Địa Long còn có đề phòng, nhưng khi nhìn thấy cảnh tượng trước mắt liền nghẹn họng nhìn trân trối, ánh mắt vui mừng, bên trong động vô số tinh thạch chồng chất như núi, thậm chí còn có tinh thạch của trung phẩm thế giới, linh khí, đan dược, linh dược nhiều vô số, chồng chất như ngọn núi nhỏ.

Chương 3630: Cuồng ngược Độc Giác Địa Long

- Phát tài, phát tài!

Độc Giác Địa Long mừng như điên, kích động run rẩy lên.

- Chúc mừng chưởng môn, chúc mừng chưởng môn!

Đại hán cũng kích động hô.

- Lần này ngươi lập công lớn, sau khi trở về ta cho ngươi làm hộ pháp!

Độc Giác Địa Long mừng rỡ nói.

- Đa tạ chưởng môn đề bạt, đa tạ chưởng môn!

Đại hán kích động run rẩy lên.

- Đây là bảo vật gì, là linh khí sao?

Thân ảnh Độc Giác Địa Long đi tới trước một tử sắc đại đỉnh, đại đỉnh lớn vài chục thước, mang theo khí tức lôi điện.

- Chưởng môn, đây cũng là bảo vật a!

Đại hán hét lớn một tiếng, trong tay cầm một thanh đoản côn tràn đầy bí văn chạy tới.

Nghe vậy Độc Giác Địa Long quay người, liếc mắt nhìn đoản côn, nói:

- Không tiền đồ, chỉ là một thanh hậu thiên linh khí mà thôi, cao hứng cái gì!

- Vậy sao, thế nhưng uy lực không sai a!

Hán tử nghi hoặc nhìn đoản côn, lập tức phất tay đánh ra một côn, mang theo cỗ chân khí hùng hồn cuồn cuộn, đánh thẳng về hướng Độc Giác Địa Long.

- Ngu ngốc, ngươi làm cái gì, ngươi dám…

Lời của hắn còn chưa dứt ánh mắt biến thành ngưng trọng, đột nhiên phát hiện hán tử đã có tu vi thông thiên cảnh trung giai, muốn ngăn cản đã không còn kịp rồi, thậm chí còn sợ hủy đi hết thảy đồ vật trong sơn động, vì vậy thân ảnh trực tiếp thối lui.

Oanh long!

Nhưng đúng ngay lúc này, không gian đột nhiên dao động, tử sắc đại đỉnh đột ngột lật úp xuống.

Ngay lúc Độc Giác Địa Long còn chưa kịp phản ứng, đã bị đại đỉnh nhốt vào bên trong.

- Ai, muốn làm Địa Long mắc mưu thật sự là phiền toái a!

Đúng lúc này hán tử chợt thì thào nói, khóe môi hiện nụ cười quỷ quyệt, phất tay thu lại toàn bộ đồ vật trong sơn động.

Người này chính là Lục Lâm Thiên đã sử dụng Tam Thần Thiên Biến quyết biến hóa, hắn vì muốn Độc Giác Địa Long thả lỏng cảnh giác nên mới bày ra cạm bẫy này.

Thu thập xong sơn động, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức tiến vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, tới chỗ giam giữ Độc Giác Địa Long.

Bên trong hư không, Độc Giác Địa Long không ngừng oanh kích lên hư không tìm kiếm lối ra, nhưng không có biện pháp thoát thân, sắc mặt ngày càng ngưng trọng.

- Địa Long, chúng ta tâm sự đi!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, nhìn Độc Giác Địa Long mỉm cười.

- Đồ khốn, ngươi dám ám toán ta, ngươi rốt cục là ai?

Nhìn Lục Lâm Thiên, vào thời điểm này Độc Giác Địa Long đã biết người này không phải người trong bổn môn.

- Tự giới thiệu một chút, ta chính là chưởng môn Thất Sát môn, Tây Phương Cầu Bại là ta!

Lục Lâm Thiên dứt lời, thân hình mấp máy đã hóa thành bộ dáng đại hán mặt sẹo, thân hình khôi ngô hùng vĩ.

- Ngươi là Tây Phương Cầu Bại!

Độc Giác Địa Long không ngờ, trong lòng lập tức ý thức không xong, liền cảnh giác nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên.

- Không cần tìm kiếm, chỉ có một mình ta!

Lục Lâm Thiên nói.

Độc Giác Địa Long nghe vậy, trầm giọng nói:

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi sử dụng thủ đoạn gian trá vây ta ở chỗ này, rốt cục muốn thế nào?

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Đã nói là muốn thương lượng một việc với ngươi thôi.

Độc Giác Địa Long nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, lại nhìn sau lưng hắn, tựa hồ muốn biết hắn thật sự có phải chỉ đi một mình hay không.

Lục Lâm Thiên nói:

- Rất đơn giản, ngươi đầu hàng, ngươi mang theo người của Long môn gia nhập Thất Sát môn là tốt rồi, thế nào?

- Việc này không thành vấn đề, nguyên lai là như vậy, chuyện này nào có đáng gì, ngươi trước tiên thả ta, chúng ta đi ra ngoài từ từ nói chuyện.

Độc Giác Địa Long xoay chuyển ánh mắt, nói.

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Nói miệng không bằng chứng, ngươi lưu lại một đạo truyền âm, ta đem giao cho tam thú tướng, cho họ cùng đối phó Liệt Hỏa môn, Thất Kiếm môn cùng Âm Quỷ giáo xong, tới lúc đó ta tiếp tục thả ngươi cũng không muộn.

Nghe vậy, khuôn mặt Độc Giác Địa Long run rẩy, sừng thịt trên trán cũng nhúc nhích, ánh mắt sắc bén nhìn Lục Lâm Thiên, mang theo thần sắc uy hiếp trầm giọng nói:

- Ngươi không tin ta!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

- Ta không tin ngươi, nghe nói ngươi gian xảo, giảo hoạt, những lời ngươi hứa hẹn không thể tin tưởng, cho nên ta không hề tin tưởng ngươi.

- Đủ hung hăng càn quấy, chỉ là thông thiên cảnh trung giai, ngươi dựa vào cái gì ra lệnh cho ta, bắt được ngươi, nhìn xem ngươi có ngoan ngoãn thả ta đi ra ngoài hay không!

Độc Giác Địa Long nổi giận, quát lớn một tiếng, chân giậm hư không, không gian run lên, thân hình khôi ngô lao về hướng Lục Lâm Thiên.

Chỉ nháy mắt một quyền mang theo tiếng gió rít nện thẳng xuống mặt Lục Lâm Thiên.

- Muốn động thủ sao, vừa lúc bắt đầu tạp xà như ngươi luyện tập!

Lục Lâm Thiên phất tay đánh ra một đạo quyền ấn, trực tiếp va chạm cùng một quyền của Địa Long.

Oanh!

Hai quyền va chạm phát ra tiếng nổ tung trầm thấp, năng lượng hào quang bắn ra, thân hình cả hai lảo đảo thối lui ra sau.

- Người này sao lại mạnh như vậy!

Sắc mặt Địa Long trầm xuống, ánh mắt ngưng lại.

Xuy!

Nhưng chỉ tích tắc trong mắt hắn lộ ra vẻ cuồng bạo, hai chân giẫm hư không, thân hình hóa thành mơ hồ lao về hướng Lục Lâm Thiên, tựa hồ muốn dùng tốc độ nhanh nhất đem hắn giải quyết.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, một cỗ vô hình dao động cuộn sóng lan tràn, biến thành vòng cung khuếch tán, kim quang rạng rỡ, không gian run rẩy, nhất thời hóa thành hỗn loạn, thật nhiều áo nghĩa tràn ngập bên trong.

- Di!

Thân ảnh Địa Long nháy mắt xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, sắc mặt đại biến, cắn răng đánh ra một đạo chưởng ấn.

Xuy!

Trong tích tắc một đạo trảo ấn đánh ra, gió giục mây vần, một đạo kim sắc trảo ấn ầm ầm phá không bay tới, chụp thẳng về hướng Địa Long.

Oanh long long!

Trảo ấn đi qua, không gian phá nát, trực tiếp phá hủy chưởng ấn, lộ ra động sâu tối đen.

- Ngao!

Một tiếng long ngâm rít gào, một đầu cự long dài gần hai ngàn thước xuất hiện trong hư không, bộ dáng dữ tợn, bên dưới lại không có long trảo, trên đỉnh đầu có một cây long giác, hào quang bí văn tràn ngập.

Trên long lân có vết máu, tựa hồ cũng có hại không ít, thân hình cấp tốc uốn éo, đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, rít gào phẫn nộ quát:

- Đồ khốn, bổn long sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Trong mắt Lục Lâm Thiên lộ tia cười lạnh, nói:

- Chỉ một đầu tạp xà như ngươi, thậm chí còn không phải tạp long, lại dám xưng long, đáng tiếc long chân chính đi vắng, bằng không nhất định lột da ngươi!

- Đồ khốn, ngươi hoàn toàn chọc giận ta!

Cuộc đời Địa Long quan tâm nhất là thân phận của mình, vô cùng phản cảm người khác hô hắn là tạp long hay tạp xà, lần này nghe vậy triệt để nổi giận.

Thân thể cao lớn uy thế tăng vọt, chân khí cuồn cuộn không ngừng tràn ngập, không gian nứt vụn từng khúc, nhất thời hung hăng va chạm Lục Lâm Thiên, thân hình khổng lồ chính là công kích cường hãn nhất.

Lục Lâm Thiên khom người xuống, tựa như mãnh hổ vồ mồi, thân hình tiến tới, bay thẳng như chớp.

Xuy!

Thân thể Lục Lâm Thiên trực tiếp mở rộng, biến thành năm trăm thước lớn, toàn thân bao trùm vảy xanh, hóa thành một đầu cự hổ bao phủ điện mang.

Oanh long!

Trong mắt Địa Long sửng sốt, thân thể cao lớn hung hăng va chạm vào cự hổ, trực tiếp đυ.ng nát thân hình cự hổ.

Chương 3631: Địa Long đầu hàng

Điện mang vẩy ra, thân thể cự hổ lắc lư phá nát nhưng không có máu tươi phun ra.

- Tàn ảnh!

Ánh mắt Địa Long chợt ngưng tụ.

- Tạp xà, tốc độ ngươi quá chậm!

Một tiếng quát vang lên sau người hắn, một đạo chưởng ấn xen lẫn điện mang vỗ lên lưng hắn.

Oanh!

Tiếng nổ tung trầm thấp vang lên, hổ chưởng hung hăng đánh xuống.

Xích!

Nhận lấy một chưởng oanh kích, nhưng Địa Long chỉ phun chút máu tươi.

Mặc dù thực lực của hắn bị thiên địa áp chế, nhưng lực phòng ngự thật sự cường hãn.

- Chết tiệt, ngươi dám đánh ta bị thương, ta không để yên cho ngươi!

Địa Long rít gào công kích tới.

Xuy!

Thân thể cao lớn xuyên qua hư không, mở ra miệng rộng dữ tợn, hấp lực mang theo cỗ hương vị gay mũi khó ngửi ập ra, muốn đem Lục Lâm Thiên cắn nuốt trong miệng mình.

- Muốn nuốt ta, nằm mơ!

Lục Lâm Thiên cười lạnh một tiếng, thân hình khổng lồ đứng thẳng lên, hổ chưởng nắm lại, hoàng mang quanh quẩn, một đạo hư ảnh hoàng kim cự long tràn ra.

- Ngao!

Hư ảnh cự long rít gào, như vẫn thạch hung hăng lao vào trong miệng Địa Long.

Oanh!

Hư ảnh đập tới, cự long không thể không lập tức ngậm chặt miệng, trong miệng truyền ra thanh âm trầm đυ.c, tựa hồ có vật gì nổ tung.

Phốc!

Một giây sau Địa Long phun ra máu tươi, xen lẫn vài cái răng, bộ dáng cực kỳ thê thảm không chịu nổi.

- Nhân loại khốn kiếp, hôm nay bổn long cùng ngươi không chết không ngừng!

Răng nanh bị đánh gãy, Địa Long bạo nộ như sấm, cuồng bạo tới cực hạn.

- Tới đi, nhìn ngươi thịt dày, hay quả đấm của ta cứng rắn!

Lục Lâm Thiên như hổ rình mồi, thân hình xuyên qua không gian, nháy mắt biến mất tại chỗ.

Oanh!

Thân thể Lục Lâm Thiên đã đi ra phía sau Địa Long, hổ trảo xé rách không gian rơi xuống, xé qua long lân thật dày, trực tiếp xé rách da thịt của hắn.

- Đồ chơi này luyện khí không sai, giá trị xa xỉ a!

Lớp vảy đầm đìa máu tươi, bị Lục Lâm Thiên thu vào trong tay.

- A!

Lớp vảy bị xé rách, vết máu loang lổ, trên lưng truyền tới đau nhức làm Địa Long ngẩng đầu kêu lên thảm thiết, cự vĩ đảo qua muốn quất bay Lục Lâm Thiên khỏi lưng mình.

Chỉ tiếc cự vĩ vừa quét tới, Lục Lâm Thiên lại biến mất.

Xuy!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lại xuất hiện, hổ trảo rơi xuống, lại mấy khối long lân bị xé rách, máu tươi phụt ra làm Địa Long kêu gào thảm thiết không ngừng.

- Nhân loại đáng chết, có bản lĩnh đừng chạy, chúng ta đường đường chính chính đánh một trận, bị ta bắt được nhất định phải xé xác ngươi!

Địa Long rít gào như sấm, dù ra hết thủ đoạn cũng không làm gì được Lục Lâm Thiên, ngược lại bị chà đạp thê thảm, như muốn qua đời.

- Như ngươi mong muốn, đường đường chính chính đánh một hồi, ngươi cho rằng tạp xà như ngươi là đối thủ của ta hay sao!

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, hai mắt nhìn chăm chú, khóe môi cười lạnh.

- Hừ!

Thân hình đầm đìa máu tươi hung hăng quét về hướng Lục Lâm Thiên.

- Đại gia ngươi, nghĩ tới thân thể tạp xà của ngươi, lực phòng ngự thiên hạ vô địch hay sao!

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, thân hình tiến tới, hung hăng đánh thẳng về hướng Địa Long.

Oanh long long!

Hai thân thể cao lớn hung hăng va chạm lẫn nhau, Lục Lâm Thiên vung thẳng tay đánh lên chỗ độc giác của Địa Long.

Không gian nứt vụn từng khúc, cự lực đập xuống, Lục Lâm Thiên khí huyết cuồn cuộn, thiếu chút nữa đã phun máu tươi.

- Hừ, tới lượt ta!

Lục Lâm Thiên nắm chặt chiếc sừng của Địa Long không buông, một tay hung hăng nện lên đầu hắn, cự lực trút xuống, Địa Long da tróc thịt bong, huyết vụ phun trào.

- A...

Địa Long kêu thảm một tiếng, lắc mạnh đầu, tựa hồ muốn hất bay Lục Lâm Thiên.

- Nhìn xem da ngươi dày hay quyền đầu của ta cứng!

Lục Lâm Thiên nắm chặt chiếc sừng không buông, nắm tay như mưa trút xuống, một quyền lại một quyền, liên tiếp hơn mười quyền rơi lên đầu Địa Long chẳng khác gì sấm đánh.

Oanh oanh!

Mỗi quyền hạ xuống đều vang lên tiếng nổ trầm thấp, máu tươi phun đầy, dưới đòn nghiêm trọng cho dù lực phòng ngự của Địa Long cường thịnh bao nhiêu cũng kêu lên thảm thiết không ngừng, vô cùng thê thảm.

Thân thể cao lớn của Địa Long cấp tốc vặn vẹo giãy dụa, phá hủy cả phiến hư không.

- Ta liều mạng với ngươi!

Địa Long rít gào, từ trong mi tâm bay ra một đạo lưu quang.

Xuy!

Đạo lưu quang bay ra, Lục Lâm Thiên đành buông tay, thân ảnh nháy mắt biến mất.

- Ngao!

Một tiếng long ngâm kéo dài qua hư không, là một đầu Độc Giác Địa Long giống như đúc, nhưng thân ảnh hơi nhỏ hơn, chính là linh hồn phân thân của hắn.

Khi Lục Lâm Thiên lại xuất hiện, nhìn thấy linh hồn phân thân kia, chân mày thoáng nhướng lên.

- Đồ khốn, ta phải xé xác ngươi!

Địa Long hét lớn một tiếng, thân thể bị trọng thương lại bị chà đạp, đây là lần đầu tiên hắn gặp được trong Thị Hoang thế giới, bình thường đều chỉ có hắn chà đạp người khác, chưa từng thê thảm chật vật qua như vậy.

Ngay lập tức bản thể cùng linh hồn phân thân của Địa Long đều lao về hướng Lục Lâm Thiên.

- Dùng cả linh hồn phân thân rồi sao?

Lục Lâm Thiên cười lạnh nói.

Tâm thần vừa động, cả không gian gió giục mây vần, tử sắc lôi vân cuồn cuộn trào ra, cả không gian đều vặn vẹo.

Oanh long long!

Chỉ nháy mắt ngắn ngủi cả không gian giống như dung hợp cùng tử sắc lôi vân, từng đạo lôi đình dựng lên vang vọng, một cỗ khí thế hủy diệt vỡ áp xuống.

Động tĩnh làm Địa Long ngừng lại kinh ngạc, đặc biệt linh hồn phân thân chợt rùng mình sợ hãi.

Xuy lạp!

Tử sắc lôi vân bao phủ, lôi điện như thác nước treo trên hư không, trực tiếp bao phủ linh hồn phân thân của Địa Long, hình thành không gian lôi đình lao ngục.

- Linh hồn phân thân thì ngoan ngoãn ở yên cho ta đi!

Lục Lâm Thiên cười lạnh nói:

- Địa Long, ngươi đã không thể làm gì ta, cho ngươi một cơ hội cuối cùng, là quy thuận hay muốn chết?

- Nhân loại, đừng nằm mộng, ngươi căn bản không thể làm gì ta, ta dựa vào cái gì quy thuận nhân loại nhỏ bé như ngươi, quả thực là buồn cười!

Địa Long giận dữ hét, thanh âm tràn ngập cuồng bạo sát ý.

Vừa dứt lời, thân thể Địa Long tràn ra nguyên lực, uy lực càng gia tăng, chiếc sừng trên đầu tựa hồ đang ngưng tụ năng lượng cuồng bạo, hào quang bộc phát, bí văn lóe ra không ngừng, chân khí khởi động, trực tiếp gây ra lốc xoáy.

Oanh long!

Địa Long dữ tợn vung mạnh đầu, một đạo hoàng sắc quang trụ từ trong chiếc sừng khoảnh khắc lướt qua thiên không, giống như sấm đánh đi tới trước người Lục Lâm Thiên.

- Đây chính là địa bàn của ta!

Lục Lâm Thiên nhướng mày, một cỗ chân khí quỷ dị lan tràn, trước người hiện ra một động sâu không gian tối đen, mà thân ảnh hắn cũng biến mất tại chỗ.

Quang thúc xuyên thủng không gian, cuối cùng bị động sâu cắn nuốt biến mất, đồng thời thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trên đỉnh đầu Địa Long, hai chân kẹp lại ngồi thẳng lên lưng hắn.

- Nhìn ngươi còn chưa đủ đau, vậy cứ tiếp tục nếm thử mùi vị nắm tay đi!

Lục Lâm Thiên quát lạnh một tiếng, hai chân siết chặt thân thể Địa Long, hai tay liên tục giáng xuống, mỗi quyền như đạn pháo hung hăng nện lên đầu Địa Long, mỗi quyền đều mang theo lực lượng khủng bố, Địa Long kêu lên thảm thiết không ngừng, toàn thân thể da tróc thịt bong, máu tươi phun trào.

Chương 3632: Tiếp tục bày thủ đoạn

- A...

Địa Long không ngừng kêu thảm, mà linh hồn phân thân rít gào muốn tương trợ nhưng không cách nào thoát khỏi lôi đình ngục giam, không dám tiếp xúc với tử sắc lôi đình, thiểm điện không ngừng xuyên qua, bởi vì lôi điện có lực lượng khắc chế linh hồn.

Phanh phanh phanh!

Lục Lâm Thiên vung quyền như mưa, cự lực làm Địa Long càng kêu thảm thiết, thân thể giãy dụa vùng vẫy nhưng không cách nào vung lắc Lục Lâm Thiên, từng tiếng hét điên cuồng giận dữ vang lên nhưng chẳng thấm vào đâu.

Phanh phanh phanh!

- Đừng tưởng rằng dựa vào thân thể tạp xà là có thể đối kháng ta, rốt cục xem ngươi da dày hay quả đấm của ta cứng rắn!

Oanh oanh!

Lúc này trên đầu Địa Long huyết nhục mơ hồ, vô cùng thê thảm, máu tươi phun ra như mưa, cuối cùng biến thành uể oải, căn bản không có sức phản kháng.

Mãi tới lúc này hắn mới ý thức được hôm nay mình gặp phải vấn đề gì.

- Ta nhận thua, nhận thua, đừng đánh nữa!

Địa Long rốt cục sợ hãi, trong lòng tràn ngập cảm giác vô lực, hắn biết người này có thể đem hắn đánh chết.

- Nhận thua, vậy quy thuận ta, ngươi không có ý kiến đi?

Lục Lâm Thiên nanh cười.

- Ta nguyện ý quy thuận, ngươi đừng đánh nữa!

Địa Long thừa nhận quy thuận, cảm giác vô lực càng thêm dâng tràn, hắn biết nếu để đối phương tiếp tục đánh, hôm nay chỉ sợ chạy trời không khỏi nắng, mặc dù thực lực đối phương chỉ tới thông thiên cảnh trung giai, nhưng lại quá mức khủng bố.

- Sớm quy thuận chẳng phải tốt hơn, cần gì phải đợi bị chà đạp mới đồng ý đâu!

Lục Lâm Thiên đi tới trước mặt Địa Long, liếc nhìn linh hồn phân thân, nói:

- Nếu ngươi quy thuận, ta sẽ lưu lại ấn ký trong linh hồn của ngươi, nếu ngươi phản kháng, ta trước tiên tiêu diệt linh hồn phân thân của ngươi, sau đó nghiền xương ngươi thành tro!

Mặc dù không cam tâm, nhưng Địa Long cũng phải gật đầu:

- Được rồi, ta đồng ý!

Địa Long vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên đánh ra một đạo huyết sắc quang ấn, trực tiếp bay ra.

- Ngao…

Trong huyết sắc thủ ấn, một tiếng thú minh mơ hồ truyền tới, một đầu hư ảnh lướt ra mang theo uy áp ngập trời khuếch tán, làm linh hồn Địa Long nháy mắt run rẩy.

Sau một lát ánh mắt sợ hãi của Địa Long đã biến thành quy thuận, thậm chí linh hồn phân thân cũng bị ảnh hưởng, biến thành dịu ngoan hơn không ít.

Lục Lâm Thiên bố trí Huyết Hồn Ấn đã lâu không sử dụng, nguyên bản hắn còn bận tâm Huyết Hồn Ấn không có tác dụng với thú tộc trong ba ngàn đại thế giới, nhưng sau khi thi triển mới biết được chỉ cần thực lực đầy đủ vẫn sẽ hữu hiệu.

Bố trí xong Huyết Hồn Ấn, khóe môi Lục Lâm Thiên lộ ra ý cười, sắc mặt có chút tái nhợt, cũng may đang ở trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, nếu là bên ngoài hắn cũng khó khống chế được Độc Giác Địa Long.

Thả linh hồn phân thân của Địa Long rời khỏi không gian lôi đình, linh hồn phân thân nhanh chóng quay về thân thể, bản thể khổng lồ hóa thành hình người đẫm đầy máu tươi, mặc dù trong lòng vẫn còn nhớ rõ cảnh tượng vừa rồi, nhưng tận sâu trong linh hồn bị bố trí Huyết Hồn Ấn, vì vậy đã hoàn toàn thần phục Lục Lâm Thiên.

- Chủ nhân!

Địa Long cung kính hành lễ, ánh mắt tức giận đã biến thành dịu ngoan.

Lục Lâm Thiên hóa thành hình người, vẫn là bộ dáng đại hán mặt sẹo, nhìn dáng vẻ cung kính của Địa Long, hài lòng nói:

- Lần này các ngươi có kế hoạch gì đối phó Thất Sát môn?

Địa Long không hề có ý giấu diếm, cung kính trả lời:

- Hồi chủ nhân, bốn sơn môn đã thương nghị, tới lúc đó cho dù chủ nhân giao ra Hắc Hạc cùng phản đồ Hắc Hạc môn lẫn địa bàn, vẫn nhân cơ hội chủ nhân chưa kịp chuẩn bị mà đem Thất Sát môn san thành bình địa, tới lúc đó địa bàn của Thất Sát môn sẽ được chia đều cho bốn sơn môn.

- Thật đủ độc ác!

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện ra vẻ lạnh lẽo, nói:

- Người của những sơn môn khác còn có ai?

Địa Long trả lời:

- Lần này vì muốn hoàn toàn tiêu diệt Thất Sát môn, cường giả bốn sơn môn đều tụ tập, Âm Quỷ, Thất Kiếm, Phong Đô tam hồn, Hỏa Hổ cùng Thiên Hổ, Địa Hổ cũng tới.

- Tất cả đều tới a!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên càng thêm âm trầm, nói:

- Lần này bốn sơn môn đối phó Thất Sát môn còn có ai đứng sau lưng trợ giúp?

Địa Long nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên:

- Chủ nhân làm sao mà biết được?

- Không ai ủng hộ các ngươi, chỉ có bốn sơn môn cũng sẽ do dự đi, chỉ sợ các ngươi đều luyến tiếc thực lực của mình tổn hao quá nhiều.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói.

Trong mắt Địa Long hiện tia kinh ngạc, nói:

- Chủ nhân nhìn thật thấu đáo, như vậy chủ nhân hẳn đã sớm có chuẩn bị, lần này sau lưng chúng tôi có Trung Tinh thành Phong Linh thương hành, Bắc Tinh thành Kỳ Phong thương hành, Tây Tinh thành Tụ Phẩm lâu, còn có Nam Tinh thành Linh Thiên thương hành âm thầm ủng hộ, mỗi thương hành đều ủng hộ mười chiến thuyền chiến hạm tốt nhất, chiến hạm nhị cấp tốt nhất, chờ tới đại chiến bốn mươi chiến hạm nhị cấp đồng thời công kích Thất Sát môn, trước đem sơn môn quét ngang, cuối cùng cường giả bốn sơn môn vây công tiêu diệt, chó gà không tha!

- Kế hoạch này thật đủ âm hiểm, bốn đại thương hành, các ngươi cũng thích tham dự vào sao!

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện tia lãnh ý.

- Chủ nhân, lần này Long môn cũng không tham dự vào, lần này ta cũng không tính toán liên thủ với bọn hắn, nhưng vì nghe nói trong Thất Sát môn bảo vật vô số, cho nên…

Địa Long e ngại cười, hắn chỉ cảm thấy hứng thú đối với Phi Linh thương hành mà thôi.

Lục Lâm Thiên nhếch môi, nói:

- Không, ngươi cần tiếp tục ở lại cùng bọn hắn, tới lúc đó…

Lục Lâm Thiên căn dặn hắn không ít sự tình, nghe xong khuôn mặt hắn không ngừng co rúm lại kinh ngạc, cuối cùng trợn mắt há hốc mồm nói:

- Chủ nhân thật quá độc, tới lúc đó bọn hắn nhất định sẽ chết vô cùng thảm!

- Tới lúc đó hành sự tùy theo hoàn cảnh, ta tự nhiên sẽ truyền âm cho ngươi, ngươi về trước đi.

Lục Lâm Thiên nói.

- Dạ!

Địa Long cung kính thối lui, rời khỏi sơn động, một mình Lục Lâm Thiên lưu lại ngây người một lát, ánh mắt thoáng dao động, như đang suy tư chuyện gì.

- Ba sơn môn, bốn đại thương hành!

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, ánh mắt ngưng lại, nói:

- Đây là tiểu thế giới, các ngươi làm khó dễ được ta sao, các ngươi muốn chơi, lần này chơi lớn với các ngươi!

Trong mắt hiện tia cười lạnh, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức biến mất.

Vài giờ sau, hắn lại xuất hiện trên một sườn núi, nhìn chằm chằm đội ngũ hai mươi vạn bên dưới, ánh mắt hiện lên ý cười.

Sưu sưu!

Vài thân ảnh từ xa lướt tới, cẩn thận quan sát xung quanh, vẫn đang tuần tra, hán tử đầu lĩnh khoảng bốn mươi tuổi, xấu xí, có chòm râu dê, bộ dáng cực kỳ đáng khinh.

Nhìn mấy thân ảnh kia, khóe môi Lục Lâm Thiên hiện lên tia cười quỷ quyệt, thân ảnh vô thanh vô tức biến mất tại chỗ.

Sưu sưu!

Vài giờ sau, bên trong một khe sâu, vài thân ảnh lướt qua, sau đó hạ xuống, đi đầu là một thân ảnh thanh y, thân hình hơi mập, khuôn mặt tái nhợt, nhìn qua như không chút huyết sắc, hai mắt lóe ra hào quang âm tàn.

Chương 3633: Du Long Đường Ngũ cùng Hỏa Hổ

Người này chính là Âm Quỷ giáo chủ Âm Quỷ, chẳng những thực lực khủng bố, hành vi cực kỳ tàn nhẫn, thích thu thập linh hồn tăng cường thực lực cho chính mình.

Sau lưng Âm Quỷ có vài lão giả cùng đại hán, đều tu vi thông thiên cảnh cùng ngộ chân cảnh, mà trong Thị Hoang thế giới, cường giả lại nhiều hơn những tiểu thế giới khác, nhưng đạt tới ngộ chân cảnh xem như đã không sai.

Lúc này bên cạnh đoàn người còn có một hán tử sợ hãi rụt rè, bộ dạng xấu xí, vẻ mặt cực độ đáng khinh.

Hán tử kia nhìn xuống nước sông, trong mắt hiện tia nụ cười giả tạo không ai phát hiện.

- Lư Tam, ngươi mang theo người lại biến mất ngay dưới này không còn bóng dáng sao?

Âm Quỷ đánh giá con sông thật cẩn thận, lập tức xoay người nhìn hán tử hỏi.

- Giáo chủ, chính là trong này, khi chúng tôi tuần tra tới nơi đây, vốn định nghỉ ngơi một chút, ai biết không hiểu bọn hắn va chạm vào cái gì, trong nước nhất thời xuất hiện lốc xoáy, nháy mắt cắn nuốt bọn hắn, làm ta hoảng sợ vội vàng bỏ chạy!

Hán tử đáng khinh tựa hồ còn chút sợ hãi nói.

- Giáo chủ, trong này hình như không có cái gì đi?

Một lão nhân dùng tâm thần quan sát, cũng không phát hiện được gì.

- Quân trưởng lão không tu luyện linh hồn áo nghĩa cho nên không phát hiện được gì là thật bình thường, các ngươi ở trên đây canh chừng, ta cùng Lư Tam xuống xem là tốt rồi.

Âm Quỷ nói.

- Giáo chủ, vạn nhất gặp nguy hiểm thì làm sao, hay là cho ba vị phó giáo chủ cùng đi, như vậy bảo hiểm hơn không ít.

Lão giả vừa lên tiếng lại nói.

- Nếu ba vị phó giáo chủ cùng đi, chỉ sợ sẽ làm ba sơn môn kia chú ý, nói không chừng bên dưới này thật sự có bảo vật, cũng không thể bị người phân canh, các ngươi cũng lui xa một chút, đừng khiến người chú ý!

Dứt lời, Âm Quỷ một tay mang theo hán tử đáng khinh, quanh thân bao phủ quang quyển trực tiếp nhảy vào trong sông, sóng nước văng tung tóe, thân ảnh hai người biến mất không còn bóng dáng.

Không ai nhìn thấy trong mắt hán tử đáng khinh lại hiện nụ cười giả tạo.

Sưu sưu!

Mấy lão giả cùng đại hán nhìn thoáng qua nhau, thân ảnh lập tức chợt lóe rời đi…

Trong hư không có khí tức lôi điện bao quanh, ánh mắt Âm Quỷ ngưng trọng, hắn tiến vào trong sông, thật sự tìm được cấm chế bí mật, mất một ít công phu phá vỡ cấm chế, lại tìm được bảo khố, còn đang cao hứng thì bị Lư Tam công kích, thân hình vừa thối lui liền bị vật gì bao phủ, sau đó đi tới nơi này.

Khuôn mặt Âm Quỷ tái nhợt, nhìn chằm chằm Lư Tam, cảnh giác nói:

- Ngươi không phải Lư Tam, chẳng lẽ ngươi đoạt xá hắn, ngươi rốt cục là ai?

- Ta không đoạt xá Lư Tam, chẳng qua hắn đã chết mà thôi!

Hán tử đáng khinh chính là Lục Lâm Thiên, thân hình lập tức khôi phục lại bề ngoài đại hán mặt sẹo, thêm một lần bày ra cạm bẫy cũng đã tiếp tục thành công.

- Ngươi rốt cục là ai, vắt óc tìm kế đem ta dẫn tới nơi này có mục đích gì?

Nhìn thấy đại hán mặt sẹo, Âm Quỷ ngưng trọng đánh giá.

Nhìn Âm Quỷ, Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Nếu ngươi không có lòng tham, cho dù ta muốn dẫn dụ ngươi tới cũng không dễ dàng, về phần ta là ai, tự giới thiệu, chưởng môn Thất Sát môn Tây Phương Cầu Bại, mà mục đích thì ngươi đã biết!

Nghe vậy sắc mặt Âm Quỷ đại biến, thân hình lảo đảo bật lui ra sau vài bước, nói:

- Ngươi chính là chưởng môn Thất Sát môn Tây Phương Cầu Bại?

- Thỉnh nhiều chỉ giáo!

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Âm Quỷ giáo các ngươi muốn cùng Liệt Hỏa môn, Thất Kiếm môn, Long môn liên thủ, được Phong Linh thương hành, Kỳ Phong thương hành, Tụ Phẩm lâu, Linh Thiên thương hành âm thầm ủng hộ, muốn đối phó Thất Sát môn, kế hoạch này thật không sai a!

Sắc mặt Âm Quỷ càng kinh hãi, nói:

- Chuyện này chỉ có rất ít người biết, ngươi làm sao mà biết được?

- Ngươi cho rằng kế hoạch không chê vào đâu được hay sao, các ngươi muốn chơi, ta sẽ cùng các ngươi chơi một lần là được, ta nghĩ tới lúc đó nhất định rất vui vẻ.

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi rốt cục muốn thế nào, thả ta, Âm Quỷ giáo đáp ứng ngươi, không hề tham dự việc này thế nào?

Nhìn Lục Lâm Thiên, khuôn mặt Âm Quỷ co rúm, lần này kế hoạch vốn chỉ có rất ít người trong các đại sơn môn hay biết, mà Tây Phương Cầu Bại đã biết, tự nhiên đã làm xong chuẩn bị, mình bị vây trong nơi quỷ dị này, tới thời điểm như vậy Âm Quỷ phải tính đường ra cho mình.

Lục Lâm Thiên nói:

- Muốn ta thả ngươi cũng rất đơn giản, giao ra linh hồn phân thân của ngươi cho ta, ta sẽ tin ngươi một lần!

Giao ra linh hồn phân thân chẳng khác gì giao nửa mạng cho người khác, Âm Quỷ đương nhiên không nguyện ý, ánh mắt âm trầm:

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi đừng khinh người quá đáng!

- Nếu không giao, vậy ta sẽ không khách khí!

Lục Lâm Thiên nói.

Âm Quỷ cũng không phải nhân vật bình thường, ở trong Thị Hoang thế giới có thể khai tông lập phái, còn có thể trở thành thế lực nhị lưu, làm sao là nhân vật đơn giản, nếu đặt thế giới bên ngoài cũng là hung danh hiển hách, tâm trí không kém, Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không tin tưởng.

- Hừ, vậy muốn nhìn xem ngươi có bản lĩnh hay không, rơi vào trong tay ta, nhìn ngươi còn dám uy hiếp ta hay không!

Một cỗ âm khí nặng trĩu cuồn cuộn trào ra, mang theo linh hồn lực lượng cuồng bạo nhanh như chớp xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

Oanh!

Chân khí cùng linh hồn năng lượng thổi quét cô đọng cả không gian, nháy mắt bao phủ Lục Lâm Thiên, không gian xung quanh nứt vụn từng khúc.

- Đây là địa bàn của ta!

Lục Lâm Thiên cười nhạt, thân ảnh quỷ dị biến mất tại chỗ.

Oanh long long!

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên lại xuất hiện, khóe môi cười lạnh, hàn ý lan tràn, quát:

- Ám Ma Phân Thân bí pháp!

- Thời Không Hư Lao!

- Tử Kim Huyền Lôi!

- Thiên Linh Hồn Nhãn!

Hơn mười đạo linh hồn phân thân thổi quét, đối mặt Âm Quỷ Lục Lâm Thiên cũng không dám khinh thường, cũng không phải e ngại hắn mà chỉ lo lắng hắn sẽ cá chết lưới rách, khi đó sẽ phiền toái.

Thoáng chốc phong vân biến sắc, lôi vân hội tụ, trời sụp đất nứt, cả hư không truyền ra trận trận dao động.

Từng luồng năng lượng cuồn cuộn hóa thành không gian ba văn tán phát, chấn vỡ cả không gian đồng thời trực tiếp bao phủ Âm Quỷ.

Âm Quỷ giống như bị sợ hãi choáng váng, một cảm giác lạnh lẽo phát tán từ sâu trong linh hồn…

Thạch Môn hạp cốc gần đây lôi kéo toàn bộ chú ý của Thị Hoang thế giới, bốn sơn môn tụ tập trên trăm vạn người chờ đối phó Thất Sát môn, đây tuyệt đối là một trận phân tranh lớn nhất Thị Hoang thế giới suốt mấy trăm năm qua.

Bảy ngày thời gian, chỉ trong chớp mắt.

Xuy xuy!

Sáng sớm, bên trong Thạch Môn hạp cốc, từng luồng khí tức nhất thời thức tỉnh, bên trong khe sâu từng luồng chân khí run lên, không gian không ngừng dao động.

- Bảy ngày thời gian đã tới, Thất Sát môn giao ra phản đồ Liệt Hỏa môn cùng Hắc Hạc chưởng môn, nếu không giết không tha!

Một tiếng hét lớn như tiếng sấm sét truyền ra ngoài, sau đó từng đạo thân ảnh phóng lên cao.

Chương 3634: Lâm trận phản chiến

Oanh long…

Khí tức khởi động, không gian run rẩy, bên trong Thạch Môn hạp cốc có trên trăm vạn người tề tụ, chia thành bốn đội hình, vô số thân ảnh thoáng hiện, đất rung núi chuyển, tựa như châu chấu quá cảnh, khí thế vỡ áp thiên địa.

- Thất Sát môn ở đây, Hỏa Hổ, Đường Ngũ, Địa Long, Âm Quỷ, hiện tại các ngươi cút đi còn kịp, nếu không đừng mong rời đi!

Bên ngoài Thạch Môn hạp cốc, từng thân ảnh bay lên bầu trời.

Không gian ba văn khởi động, chân khí lan tràn, hơn năm mươi vạn người lập tức xuất hiện giữa không trung.

Mười mấy thân ảnh đi đầu, chính là Âm Minh dạ xoa, Kim Viên, Thiên Khu, Thiên Tuyền, Thất Sát, Bạch Kinh Đường, Đồng Thất, Phạm Thống, Viêm Hỏa, Thạch Ngọc Đồ, Bàn Sấu hòa thượng đều có mặt.

Đứng trước nhất là một nữ tử mặc y phục hở rốn vô cùng nóng bỏng, tuyệt mỹ như thiên tiên, nóng bỏng như ma quỷ, nhìn hơn trăm vạn khí tức trước mắt mà vẫn nhẹ nhàng, không chút sợ hãi, chính là Ma Linh yêu nữ.

Người vừa quát lớn chính là Thiên Khu, nhìn thấy trăm vạn thân ảnh trước mắt, ánh mắt hắn cũng ngưng lại.

- Phu nhân, dạ xoa đại nhân, những người đứng phía trước chính là Liệt Hỏa môn Hỏa Hổ, Thiên Hỏa, Địa Hỏa, Thất Kiếm môn Thất Kiems, Long môn Địa Long, tam thú tướng, cùng Âm Quỷ giáo Âm Quỷ lẫn Phong Đô tam hồn!

Ánh mắt Ma Linh yêu nữ dừng trên người một lão giả khôi ngô rắn chắc cùng một trung niên đại hán đeo trường kiếm, nói:

- Hai người kia là Hỏa Hổ cùng Du Long Đường Ngũ gì sao, thực lực không tệ, nhưng ở trong Thị Hoang thế giới cũng chỉ vô dụng.

- Phu nhân, hai người Du Long cùng Hỏa Hổ thực lực đại đạo cảnh trung giai, cũng khó đối phó!

Thiên Tuyền nói.

- Hừ, Thiên Khu, gọi chưởng môn Thất Sát môn Tây Phương Cầu Bại ra nói chuyện, ngươi đã không còn tư cách lên tiếng!

- Hỏa Hổ, bây giờ không giống ngày xưa, ở trong Thị Hoang thế giới ai lại sợ ai a, đừng hung hăng càn quấy trước mặt ta, chưởng môn chúng ta không cần đếm xỉa tới các ngươi, chỉ cần ta đủ đối phó các ngươi rồi!

Thiên Khu tiến lên, nếu là Thất Sát môn bình thường đối mặt bốn sơn môn liên thủ xâm phạm, đương nhiên là không dám đối kháng.

Nhưng hôm nay thì khác, ở trong Thị Hoang thế giới, cho dù thực lực Hỏa Hổ có mạnh hơn nữa, Thiên Khu cũng biết Hỏa Hổ cũng không làm gì được bảy huynh đệ của mình, mặt khác còn có phu nhân cùng dạ xoa đại nhân, trong môn còn có lá bài tẩy, vì vậy trong lòng Thiên Khu cũng không quá mức lo lắng.

- Tại sao còn chưa thấy chưởng môn, tới bây giờ còn không thấy bóng dáng của hắn!

Ánh mắt Kim Viên ngưng lại nói.

- Hai ngày trước chưởng môn cho người mang thư về, dặn chúng ta không cần chờ hắn, hết thảy hắn tự có an bài, chúng ta nên làm thế nào thì làm thế đó!

Thiên Tuyền nói.

Hỏa Hổ vừa nghe được lời nói của Thiên Khu, tức giận nói:

- Thiên Khu, thật dám nghĩ ta không làm gì được Thất Sát các ngươi hay sao!

Đường Ngũ trầm giọng nói:

- Thất Sát môn rượu mời không uống lại uống rượu phạt, còn khách khí làm gì, chuẩn bị động thủ đi!

- Thất Sát môn muốn tìm chết, vậy thành toàn các ngươi!

Hỏa Hổ cũng không muốn nói nhiều, dù sao hôm nay cũng đã muốn tiêu diệt Thất Sát môn.

Hỏa Hổ đưa mắt ra dấu cho Đường Ngũ, Địa Long còn có Âm Quỷ, phất tay dựng lên, vài giới chỉ hiện ra lòng bàn tay, từng đạo lưu quang nhanh chóng lướt ra.

Cùng lúc đó ba người Đường Ngũ cũng lấy ra giới chỉ, lưu quang bay ra.

Chẳng qua không ai chú ý trong mắt Âm Quỷ cùng Địa Long đều hiện lên thần sắc quỷ dị.

- Oanh long!

Nháy mắt không gian run rẩy, trên bầu trời xuất hiện từng chiếc chiến hạm kềnh càng, từng luồng chân khí sắc bén đột nhiên trào ra.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, tổng cộng bốn mươi chiến hạm khổng lồ trôi nổi giữa không trung, bộ dáng khác nhau, nhưng thể tích khổng lồ, bí văn quanh quẩn, chân khí kinh người phóng thích như đầu mãnh thú ngập trời đang muốn xé nát hết thảy.

Bốn mươi chiến hạm khổng lồ xuất hiện, làm cho mọi người nhìn vào liền cảm giác bản thân nhỏ bé, khí thế sắc bén lan tràn, thực lực thấp đều có cảm giác bị áp chế.

- Nhiều chiến hạm như vậy, đều là chiến hạm nhị cấp a!

Trong Thất Sát môn không ít đệ tử ánh mắt chấn động, bốn mươi chiến hạm nhị cấp, đủ quét ngang không trung, đồng thời oanh kích ngay cả tu vi thông thiên cảnh cũng phải né tránh.

- Hừ, hôm nay thề phải đem Thất Sát môn tiêu diệt!

Hỏa Hổ lăng không mà đứng, phất tay ý bảo, không ít đệ tử Liệt Hỏa môn bay lên chiến hạm khổng lồ.

Oanh long!

Trước mặt Hỏa Hổ lại xuất hiện một chiếc chiến hạm khổng lồ, toàn thân đỏ đậm như ngọn lửa lan tràn, tràn ngập khí tức nóng bỏng, chân khí còn cường hãn hơn bốn mươi chiếc chiến hạm nhị cấp vừa rồi không ít, đã đạt tới trình tự tam cấp.

- Hôm nay, mượn các ngươi thử xem uy lực chiến hạm tam cấp của ta!

Hỏa Hổ cười lạnh nói, trong Thị Hoang thế giới loại chiến hạm tam cấp chỉ đếm được trên đầu ngón tay, theo hắn biết trong năm thế lực lớn nhiều nhất chỉ có một chiếc mà thôi.

Chiến hạm tam cấp cơ hồ có thể đi ngang trong Thị Hoang thế giới.

Ánh mắt mọi người càng thêm ngưng trọng, chỉ riêng Thiên Khu, Thiên Tuyền bọn họ vẫn không hề xem vào trong mắt.

- Chơi chiến hạm sao!

Thiên Khu khinh thường hừ một tiếng, lập tức trao đổi ánh mắt với nhóm người Bạch Kinh Đường, trong mắt mọi người lộ ra ý cười, mà giới chỉ cũng bắn ra từng đạo lưu quang.

Oanh long!

Từng đạo lưu quang lướt ra, không gian trống rỗng rung chuyển kịch liệt, lập tức xuất hiện ba mươi vật kềnh càng, từng luồng chân khí sắc bén phóng thích.

Ba mươi chiếc chiến hạm thể tích hơn ngàn thước, thậm chí còn không bằng thể tích chiến hạm của Liệt Hỏa môn, nhưng khí thế chỉ hơn chứ không kém, trước chiến hạm đầu là đầu mãnh hổ dữ tợn, chân khí hung mãnh không ngừng phát tán.

Tổng cộng ba mươi ba chiến hạm, trong đó có hai mươi hai chiến hạm giống nhau như đúc, mười chiếc còn lại trong đó có một chiếc là Oanh Thiên, mười chiếc khác đều xuất thân từ Thải Vân thương hành.

Trong ba mươi ba chiến hạm có hai chiếc ngoại hình giống nhau như đúc, nhưng chân khí càng thêm hung hãn sắc bén, chính là loại chiến hạm Phi Hổ tam cấp giá trị hơn mười vạn triệu tinh thạch sơ phẩm thế giới.

Nhìn Thất Sát môn lấy ra chiến hạm, trong đó có hơn hai mươi chiến hạm khí thế càng khủng bố, đặc biệt là hai chiếc đứng phía trước đã đạt tới tam cấp.

Nhất thời khiến cho Hỏa Hổ, Đường Ngũ, thậm chí là Du Long đều ngạc nhiên, bọn hắn biết Thải Vân thương hành âm thầm tương trợ Thất Sát môn, nhưng lại không nghĩ tới nội tình của Thất Sát môn lại dày tới như vậy.

- Không nghĩ tới bổn môn cũng có nhiều chiến hạm như vậy, tựa hồ khí tức càng mạnh hơn a!

Đệ tử Thất Sát môn lập tức càng gia tăng tin tưởng.

- Ở trước mặt lão tử chơi chiến hạm, lão tử chơi tàn các ngươi!

Vấn Thân Mạc quát lớn, luôn bị giam trong Thị Hoang thế giới vô cùng uất ức, thật vất vả gặp được cơ hội cậy thế khinh người, đương nhiên sẽ không bỏ qua.

- Hống!

Chiến hạm Phi Hổ hoành qua thiên không lao tới, đầu hổ dữ tợn như đang sống, rít gào dựng lên, trong miệng phun ra một đạo quang đoàn năng lượng giống như vẫn thạch từ trên trời giáng

xuống.

Chương 3635: Đại chiến kết thúc

- Đồ khốn, mọi người mau lui lại!

- Chuẩn bị bắt đầu phản kích!

- Mau lui lại, bắt đầu phản kích!

Đám người Liệt Hỏa môn không ngờ Thất Sát môn nói đánh liền đánh, sau thoáng lặng người mới kịp phản ứng, một đám hét lớn thối lui, đồng thời chiến hạm bắt đầu chuẩn bị phản kích.

Oanh long long!

Không gian ầm ầm phá nát, hắc động hiển lộ, tiếng nổ kinh thiên động địa, ngọn núi bên dưới bị thổi quét thành bình địa.

- A…

Mặc dù đệ tử Liệt Hỏa môn cấp tốc tháo chạy không ít, nhưng vì người tụ tập quá nhiều, vẫn có tảng lớn đệ tử kêu lên thảm thiết liền tử vong, thậm chí ngộ chân cảnh bị liên lụy cũng không chạy thoát.

- Chết tiệt, bắt đầu phản công!

Hỏa Hổ cùng Đường Ngũ giận dữ, tâm thần khống chế chiến hạm hướng ngay người Thất Sát môn.

Oanh long long!

Đúng ngay lúc này bỗng nhiên hai mươi chiến hạm của Âm Quỷ giáo cùng Long môn đột nhiên thay đổi phương hướng, từng đạo năng lượng quang đoàn không chút dấu hiệu bắn thẳng về hướng đội ngũ Thất Kiếm môn cùng Liệt Hỏa môn.

Phanh phanh phanh!

Người của Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn không kịp đề phòng lập tức bị tạc vỡ thành mảnh nhỏ.

Oanh long long!

Hai mươi chiến hạm đồng thời oanh kích, trời sụp đất nứt, tảng lớn khe sâu nứt vụn, kéo dài suốt mấy trăm dặm, chân khí hủy diệt tràn ngập cả Thạch Môn hạp cốc.

Oanh oanh!

Hai mươi chiến hạm của Thất Kiếm môn cùng Liệt Hỏa môn bị oanh kích gần trong gang tấc, không chịu nổi cự lực bắt đầu nứt nẻ.

Chỉ thoáng chốc Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn bị tổn thất hơn mấy vạn đệ tử, trong đó phá giới cảnh thật không ít, cũng không thiếu ngộ chân cảnh không kịp chạy thoát.

Một màn này làm người của Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn không thể ngờ!

Hỏa Hổ cùng Đường Ngũ giống như bị choáng váng, không hiểu là chuyện gì xảy ra.

Mà giờ khắc này toàn bộ đệ tử Thất Sát môn đều nghẹn họng nhìn trân trối, trợn mắt há hốc mồm, một màn này vô cùng ngoài ý muốn.

Thậm chí ngay cả đệ tử Long môn cùng Âm Quỷ giáo cũng ngây dại, bọn họ không hiểu tại sao chưởng môn cùng giáo chủ lại trở mũi giáo công kích đồng minh của mình.

- Âm Quỷ, Địa Long, chúng ta đã nói liên thủ, các ngươi làm gì vậy?

Hỏa Hổ cùng Đường Ngũ giận dữ hét lớn.

- Nhìn các ngươi không vừa mắt, cho nên muốn tiêu diệt, không được sao!

Địa Long hét lớn một tiếng, thúc giục chiến hạm ầm ầm oanh tới, dù sao tiêu hao cũng không cần hắn gánh vác.

- Toàn bộ đệ tử Âm Quỷ giáo nghe lệnh, đánh chết người của Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn!

Âm Quỷ hét lớn một tiếng, trong mắt hiện tia cười quỷ dị, mười chiến hạm lại oanh kích tới.

Oanh long long…

Đông đảo đệ tử Thất Kiếm môn cùng Liệt Hỏa môn còn chưa kịp kêu lên thảm thiết, đã trực tiếp hóa thành mảnh nhỏ.

Âm Quỷ giáo cùng Long môn lâm trận phản chiến, làm đệ tử Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn đều ngây dại.

- Đệ tử Long môn nghe lệnh, chúng ta đã kết minh với Thất Sát môn, toàn lực đánh chết người Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn, giết không tha!

Địa Long lập tức quát to.

- Giết a!

Thất Thải Yêu Ưng, Song Giác Viêm Ngưu, Hàn Băng Yêu Giáp thoáng lặng người, nhưng lão đại nói chuyện, mặc dù trong lòng bọn họ cảm giác được kinh ngạc, nhưng cuối cùng vẫn mang theo đệ tử lao tới.

- Ngao ngao!

- Hống hống!

Chỉ một thoáng, không ít đệ tử Long môn đã hóa thành bản thể, uy thế kinh người lập tức thổi quét.

Đám người Phong Đô tam hồn cũng ngoài ý muốn, nhưng đây là mệnh lệnh của giáo chủ, huống chi giáo chủ đã động thủ, họ cũng không do dự, mang theo đệ tử cùng lao tới trước.

- Gïếŧ a!

Đám người Thiên Khu mặc dù không biết là chuyện gì xảy ra, nhưng cũng kịp thời phản ứng, Âm Quỷ giáo cùng Long môn lâm trận phản chiến, điều này đối với Thất Sát môn mà nói hoàn toàn là cơ hội tuyệt hảo, tự nhiên sẽ không bỏ qua, lập tức thúc giục chiến hạm đồng thời hành động.

Chiến hạm xuyên qua không gian, lại có năng lượng quang cầu oanh kích ra ngoài.

Oanh long long!

Chiến hạm oanh tới, không gian nứt vụn, thật nhiều đệ tử Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn biến thành mảnh nhỏ huyết vụ.

Xuy lạp lạp…

Đặc biệt chiến hạm Phi Hổ, hung uy phóng thích, xuyên thấu qua không gian bạo lướt tới, ven đường hư không phá nát, giống như mãnh thú giương nanh múa vuốt xé bỏ hết thảy, từng đạo năng lượng quang đoàn không ngừng oanh thẳng bay ra.

Oanh long!

Thanh âm nổ vang kinh người, lại có đệ tử Thất Kiếm môn cùng Liệt Hỏa môn biến thành mảnh nhỏ.

- A…

- Chạy mau…

Tiếng kêu thảm thiết, thanh âm trốn chạy, tiếng kêu cứu vang vọng, bên trong Thất Kiếm môn cùng Liệt Hỏa môn nháy mắt hỗn loạn, tử vong thảm trọng, kết quả này không ai nghĩ tới.

- Mau phản kích, liều mạng!

Hỏa Hổ, Địa Hỏa, Đường Ngũ cùng sáu đại hán đeo trường kiếm sắc mặt đại biến hô to.

Ngay lập tức Đường Ngũ cùng Hỏa Hổ cấp tốc thúc giục hai mươi chiến hạm phản kích, từng đạo năng lượng quang cầu oanh ra, uy thế không tầm thường, đệ tử Âm Quỷ giáo cùng Long môn cũng bị lan tới.

- Gïếŧ!

Nhóm người Đường Ngũ lập tức lao ra, trường kiếm xuất vỏ, thân ảnh lao nhanh tới chiến hạm của Âm Quỷ giáo cùng Long môn, muốn dẫn đầu phá hủy chiến hạm.

Sưu sưu!

Những người tu vi thông thiên cảnh trong Liệt Hỏa môn đồng thời đánh tới.

- Đều lui về cho ta!

Kim Viên hét lớn một tiếng, nhóm người Âm Minh dạ xoa lập tức ngăn cản.

Oanh long long!

Trận giao phong giữa tu vi đại đạo cảnh cùng thông thiên cảnh còn rung động hơn cuộc chiến giữa các chiến hạm không ít.

Phanh phanh!

- Đều chết đi, đồ khốn!

Nhìn thấy thật nhiều đệ tử bị oanh sát, Hỏa Hổ nổi trận lôi đình, thúc giục chiến hạm tam cấp oanh kích tới, thật nhiều đệ tử Âm Quỷ giáo, Long môn cùng Thất Sát môn cũng bị đánh chết.

- Hừ, loại chiến hạm này cũng dám đi ra mất mặt xấu hổ, phá cho ta!

Thiên Khu khí thế kinh người, thúc giục hai chiếc chiến hạm Phi Hổ tam cấp hoành không xuất hiện.

Xuy lạp lạp…

Hai chiến hạm đồng thời oanh ra, năng lượng quang cầu trực tiếp rơi vào trong nhóm chiến hạm của Hỏa Hổ cùng Đường Ngũ, chớp mắt nổ tung.

Oanh long long!

Kình phong khủng bố xé rách không gian, năm sáu chiến hạm trong tay Hỏa Hổ cùng Đường Ngũ liên tục nổ tung, nhìn qua như liên hoàn pháo, hoàn toàn không thể đối kháng.

- A…

Không ít đệ tử Thất Kiếm môn cùng Liệt Hỏa môn xung quanh đều bị lan tới, tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên, kình khí thổi quét cả ngàn người, cách xa một ít vẫn bị đánh bay, miệng phun đầy máu tươi.

- Gïếŧ a, làm cho người Thất Kiếm môn cùng Liệt Hỏa môn có đến mà không có về!

- Đừng cho bọn hắn chạy thoát!

Đệ tử Thất Sát môn rung động phấn khởi, vô cùng hưng phấn.

Oanh long!

- Oanh oanh!

Lúc này chiến hạm trong tay Đường Ngũ cùng Hỏa Hổ hầu như bị hủy diệt không còn.

- Thiên Khu, lão tử sẽ không bỏ qua ngươi!

Hỏa Hổ nổi trận lôi đình, nguyên lực hỏa hệ bạo tuôn, đánh thẳng về hướng Thiên Khu, thân ảnh xuyên qua hư không làm chiến hạm rất khó tập trung.

Hưu hưu!

Cùng một thời gian ánh mắt Đường Ngũ cũng đỏ rực, trường kiếm bay ra, xung quanh gió giục mây vần, bổ thẳng tới Hàn Băng Yêu Giáp.

Đường Ngũ cũng hiểu rõ ràng bên trong Thị Hoang thế giới hắn cũng không làm gì được Địa Long cùng Âm Quỷ, chỉ đành tìm một ít thực lực kém hơn một chút đánh chết báo thù rửa hận.

Chương 3636: Thực lực lại tiến 1

- Đường Ngũ, ngươi thật quá vô sỉ!

Độc Giác Địa Long hét lớn, thân hình khởi động lưu quang, bản thể hung hăng vỗ tới.

- Hống hống…

- Cô cô…

Thất Thải Yêu Ưng, Song Giác Viêm Ngưu, Hàn Băng Yêu Giáp hóa thành bản thể khổng lồ, bốn đầu thú tộc lập tức vây công Đường Ngũ.

Nếu ở thế giới khác, bốn người cũng không phải đối thủ của Đường Ngũ.

Chẳng qua nơi này là Thị Hoang thế giới, vậy thì khác hẳn, Đường Ngũ bị vây công, họ nhờ vào lực phòng ngự của thú tộc khiến cho Đường Ngũ cũng không chiếm được tiện nghi.

Xuy!

Cùng một thời gian, thân hình Hỏa Hổ đã đi tới trước chiến hạm Phi Hổ.

- Thực lực xem như không tệ rồi, nhưng nên thành thật một chút mới tốt!

Thanh âm thanh thúy vang lên, một thân ảnh xinh đẹp đã ngăn cản trước mặt hắn, một cỗ độc vụ ngập trời bao phủ cả phiến không gian.

Thân ảnh Âm Quỷ trôi nổi giữa không trung, khóe môi hiện ý cười, lại như quỷ mị lao đi, mục tiêu chính là thông thiên cảnh của Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn.

…

Cuộc đại chiến tại Thạch Môn hạp cốc kéo dài vài giờ sau mới hành quân lặng lẽ, trong hạp cốc thây ngang khắp đồng, máu tươi nhuộm đỏ khe sâu, mơ hồ có sát khí tràn ngập.

Sáu mươi vạn người, cơ hồ đều là tinh anh của Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn, cuối cùng bị đánh chết chỉ còn lại chưa đầy ba mươi vạn, chạy trốn chưa tới hai mươi vạn, đầu hàng bắt sống mấy vạn.

Mà Âm Quỷ giáo, Long môn cùng Thất Sát môn bởi có chiến hạm oanh kích, ngoài ra còn đột ngột lâm trận phản chiến, vì thế đệ tử tam môn cộng lại cũng chỉ tử vong bốn năm ngàn mà thôi.

Hỏa Hổ cùng Đường Ngũ biết cho dù kéo dài cũng không chiếm được tiện nghi, vì vậy phải ra lệnh rút lui, cuối cùng một đám chật vật bỏ chạy.

Người Thất Sát môn, Long môn cùng Âm Quỷ giáo đều không dám truy theo quá chặt chẽ, ai cũng sợ hồn anh tự bạo, mục đích cũng đã đạt tới, hung hăng đả thương nặng hai môn, cũng không cần tiếp tục dây dưa đi xuống.

Một trận đại chiến kéo dài tới trưa mới chấm dứt, kết quả làm người vây xem vô cùng bất ngờ.

Bên trong một ngọn núi sâu, trong Tử Lôi Huyền Đỉnh tử sắc lôi vân oanh kích không ngừng, mà Âm Quỷ chật vật không thôi, quần áo phá nát, đầu tóc rối bời, làn da nám đen, sắc mặt tái nhợt trắng bệch vô cùng.

- Tây Phương Cầu Bại, rốt cục ngươi muốn thế nào?

Âm Quỷ đã chống cự lôi điện suốt mấy ngày thời gian, càng ngày càng không chịu nổi, vô cùng thê thảm, nếm trải không ít đau khổ.

Làm cho hắn bất đắc dĩ chính là Tây Phương Cầu Bại thi triển linh hồn phân thân, mà linh hồn phân thân lại có bộ dáng khác hẳn, nhưng uy lực lại khủng bố tới cực điểm.

Bị hơn mười linh hồn phân thân công kích, kết cục cuối cùng của Âm Quỷ chính là bị bắt sống, sau đó bị rút đi một đạo linh hồn lực cùng một ít máu tươi, sau đó Tây Phương Cầu Bại cũng không tiếp tục để ý tới hắn.

Nhưng Tử Kim Huyền Lôi khủng bố vẫn không ngừng oanh kích hắn suốt mấy ngày, ban đầu hắn còn có thể đối kháng, thời gian lâu lại biến thành vô cùng thê thảm.

Xuy!

Một thân ảnh mặt sẹo xuất hiện trong hư không, nói:

- Chẳng ra gì, chúc mừng ngươi, từ giờ trở đi ngươi được tự do!

Nói xong hắn vung tay lên, lôi vân nhất thời tiêu tán.

Âm Quỷ thở dốc, áp lực biến mất, thân hình cũng sắp hư thoát, nhưng vẫn không dám thả lỏng cảnh giác, nghe vậy nghi hoặc hỏi:

- Tây Phương Cầu Bại, chẳng lẽ ngươi muốn thả ta đi?

Lục Lâm Thiên gật đầu, mỉm cười nói:

- Không sai, ngươi tự do, nếu sau này có khó khăn thì đi Thất Sát môn tìm ta, mặt khác, nếu gặp được Hỏa Hổ cùng Đường Ngũ, với trạng thái hiện tại của ngươi nên bỏ trốn càng sớm càng tốt.

- Vì sao…

Âm Quỷ còn chưa nói xong, đã thấy Lục Lâm Thiên vung tay lên, thân hình đã bị dời ra khỏi Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Xuy!

Thân ảnh Âm Quỷ hiện ra trên dãy núi, mà Lục Lâm Thiên cũng theo sau xuất hiện, thu Tử Lôi Huyền Đỉnh vào trong tay.

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi vốn có thể giết ta, hôm nay xem như Âm Quỷ thiếu ngươi một phần nhân tình, ta sẽ không đối phó Thất Sát môn, nhưng sơn không chuyển thủy chuyển, sau này có cơ hội thù này ta sẽ báo!

Ánh mắt Âm Quỷ run rẩy, nháy mắt bỏ chạy, kiến thức qua thực lực đối phương, Âm Quỷ đương nhiên không dám hung hăng càn quấy.

- Ha ha, đi thong thả, nhớ kỹ, có việc thì đi Thất Sát môn tìm ta!

Lục Lâm Thiên cười ha ha, nhìn theo bóng lưng Âm Quỷ biến mất, lập tức cũng biến mất không còn bóng dáng.

Hoàng hôn, sắc trời dần dần tối đen, chân trời có tinh tú lóe ra, một lát sau màn đêm bao phủ thiên không.

Bên trong mật địa Thất Sát môn, tầng thứ sáu Thiên Trụ giới, trước mặt Lục Lâm Thiên là sáu thông thiên cảnh, bốn thông thiên cảnh sơ giai, hai trung giai, đều là trưởng lão Thất Kiếm môn cùng Liệt Hỏa môn.

Cả sáu người đều bị cấm chế, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên tràn đầy run sợ.

- A…

Một lát sau bên trong tầng thứ sáu truyền ra tiếng kêu thảm thiết.

Bảy ngày sau cuộc đại chiến.

Trong bảy ngày này, thanh danh Thất Sát môn triệt để vang vọng khắp Thị Hoang thế giới, nhất thời danh chấn cả thế giới.

Nghe nói Hỏa Hổ cùng Đường Ngũ tức giận tới mức thiếu chút nữa tẩu hỏa nhập ma.

Hỏa Hổ cùng Đường Ngũ chưa từng nghĩ tới, cuối cùng bị Âm Quỷ giáo cùng Long môn lâm trận phản chiến, thương vong thảm trọng, tinh anh tổn thất hai phần ba, không ít cường giả vẫn lạc, đã làm dao động căn cơ mấy trăm năm thậm chí là ngàn năm của bọn họ.

Trong sự việc này, Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn biến thành trò cười trong Thị Hoang thế giới, bị Thất Sát môn hung hăng chơi xỏ một lần, không ai cảm thấy Thất Sát môn, Long môn cùng Âm Quỷ giáo âm hiểm, chỉ cảm thấy hai sơn môn kia vô dụng.

Không biết do ai truyền ra tin tức, nói kỳ thật Long môn cùng Âm Quỷ giáo đã sớm kết minh, lần này là cố ý đối phó Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn, ai ngờ hai sơn môn kia còn ngu ngốc rơi vào cạm bẫy.

Lời này truyền vào trong tai Hỏa Hổ cùng Đường Ngũ, khiến hai người tức giận muốn phun máu, oán hận trong lòng thế nào có thể tưởng tượng được.

Mà thực lực hiện tại của Thất Sát môn quá mạnh mẽ, hai sơn môn cũng không dám dễ dàng trêu chọc.

Long môn đại bộ phận đều là thú tộc, đều là người cường hãn, bọn họ cũng không muốn trêu chọc, thực lực của họ đại tổn, huống chi còn có một Âm Quỷ giáo.

Vì thế cả hai sơn môn đồng thời đem lửa giật phát tiết lên Âm Quỷ giáo.

Hai sơn môn đồng thời đả kích Âm Quỷ giáo kịch liệt, nhất thời khiến Âm Quỷ giáo liên tục tháo chạy, nghe nói Hỏa Hổ cùng Đường Ngũ tự thân xuất mã, muốn đem oán hận hoàn toàn phát tiết lên Âm Quỷ giáo.

Mà lần này không thấy Thất Sát môn cùng Long môn hỗ trợ, kết cục của Âm Quỷ giáo là có thể biết.

Không biết vì sao giáo chủ Âm Quỷ lại bị trọng thương, càng không phải đối thủ của Hỏa Hổ cùng Đường Ngũ, liên tục giải thích mình không kết minh với ai, cuộc chiến hôm đó hắn vốn không có mặt.

Thế nhưng còn chưa nói xong đã bị Đường Ngũ cùng Hỏa Hổ giận dữ, trăm vạn ánh mắt đều nhìn thấy Âm Quỷ giáo lâm trận phản chiến, mà bây giờ Âm Quỷ vẫn còn phủ nhận, vì thế càng chọc giận hai người, ra tay không chút khách khí

Chương 3637: Thực lực lại tiến 2

Hô!

Tầng thứ sáu Thiên Trụ giới, đã qua hơn một năm, Lục Lâm Thiên chợt mở mắt, khí tức man hoang thương cổ thu liễm, chân khí còn tiến bộ hơn trước, luyện hóa hai thông thiên trung giai cùng bốn sơ giai, đạt được chỗ tốt không ít.

Một lát sau trên đại điện, Lục Lâm Thiên ngồi trên chủ vị, nhóm người Phạm Thống đem sự tình kích động thuật lại một lần, lần này đại hoạch toàn thắng, các đệ tử đều vô cùng kích động.

Tới thời điểm này mọi người mới hiểu được lời chưởng môn đã nhắn nhủ nói sự việc an bài thỏa đáng là nghĩa gì, mãi tới khi Long môn cùng Âm Quỷ giáo lâm trận phản chiến, bọn họ mới hiểu được nguyên lai đây là an bài của chưởng môn.

- Lần này đúng là thống khoái, rốt cục thu thập Liệt Hỏa môn một trận, xem sau này bọn hắn còn dám tới trêu chọc chúng ta nữa hay không!

Kim Viên cười hắc hắc nói.

- Chưởng môn, thiếu tháp chủ Linh Thứu tháp cùng An tiểu thư Thải Vân thương hành đã tới.

Một đệ tử vội vàng đi vào bẩm báo.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lần này Thải Vân thương hành không ra mặt, nhưng An Thi Dao vẫn phái người đưa tới mười chiến hạm, việc này sau đại chiến Lục Lâm Thiên mới nghe Phạm Thống báo cáo, An Thi Dao còn truyền tin tức sau lưng các sơn môn kia còn có người ủng hộ.

Mà Linh Thứu tháp thì không có bất cứ động tĩnh gì, Lục Lâm Thiên cũng không để trong lòng, dù sao họ cũng không thiếu mình ân tình, huống chi vì quan hệ với Ôn Tuấn Hùng, Linh Thứu tháp vẫn luôn có chút ý tứ chăm sóc cho Thất Sát môn.

Ngay lúc Lục Lâm Thiên muốn đi ra ngoài nghênh đón, Ôn Tuấn Hùng cùng An Thi Dao đã vào tới đại điện, mọi người cũng không xa lạ, quan hệ vốn không tầm thường.

Sau vài lời thăm hỏi, Ôn Tuấn Hùng nhìn mọi người, dẫn đầu nói:

- Huynh đệ, lần này thật sự là có lỗi, cuộc chiến giữa Thất Sát môn cùng những sơn môn kia, ta vốn định trợ giúp một tay, nhưng thật không dám giấu diếm, bởi vì Đông Tinh xã, Nam Thiên môn, Tây Vương phủ, Bắc Đẩu môn, Linh Thứu tháp đã có ăn ý, không ai được nhúng tay vào, hiện tại quan hệ giữa Linh Thứu tháp cùng Đông Tinh xã cũng vi diệu, một khi nhúng tay Đông Tinh xã hơn phân nửa sẽ giúp đỡ Liệt Hỏa môn, vạn nhất Linh Thứu tháp cùng Đông Tinh xã xuất hiện vấn đề gì, chỉ sợ Bắc Đẩu môn, Nam Thiên môn cũng sẽ có động tác, tới lúc đó chỉ sợ Thị Hoang thế giới đại loạn, cho nên…

- Nếu ngươi còn tiếp tục giải thích thì lại biến thành khách khí!

Lục Lâm Thiên ngắt lời Ôn Tuấn Hùng.

Lục Lâm Thiên cũng hiểu được, lần này Linh Thứu tháp không có biểu thị, Lục Lâm Thiên cũng suy đoán bên trong khẳng định có vấn đề.

Hiện tại xem ra bề ngoài Linh Thứu tháp không hỗ trợ, nhưng trên thực tế đã hỗ trợ không ít, bởi vì họ âm thầm chế ngự Đông Tinh xã, giữa Đông Tinh xã cùng Linh Thứu tháp đã xảy ra việc gì, chuyện Liệt Hỏa môn phái người đi ám sát Ôn Tuấn Hùng, chuyện này chỉ sợ có quan hệ với năm thế lực lớn.

- Ha ha, vậy ta cũng không muốn nói nhiều, lần này ta tới, cha ta đặc biệt cho ta thay mặt hắn chúc mừng huynh đệ đả kích nặng Thất Kiếm môn cùng Liệt Hỏa môn, có cơ hội mời ngươi đi Linh Thứu tháp ngồi một chút!

Ôn Tuấn Hùng nói.

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Đó là đương nhiên, thay ta đa tạ bá phụ, có cơ hội nhất định đi Linh Thứu tháp quấy rầy một phen!

- Ta còn nhận được không ít tin tức!

An Thi Dao cười nói:

- Lần này Phong Linh thương hành cùng Kỳ Phong thương hành, Tụ Phẩm lâu, Linh Thiên thương hành âm thầm ủng hộ Liệt Hỏa môn bọn họ, cuối cùng tiền mất tật mang, tổn thất thật nhiều tinh thạch không nói, nghe nói bốn mươi chiến hạm có đi không về, đang vô cùng buồn bực đâu.

- Thi Dao cô nương, Phong Linh thương hành bọn hắn đều nằm trong Vạn Thiên liên minh đi?

Lục Lâm Thiên hỏi.

An Thi Dao gật đầu nói:

- Bốn thương hành này đều nằm trong Vạn Thiên liên minh, ở trong Thị Hoang thế giới cũng chỉ là chi nhánh mà thôi, mấy năm nay chúng ta cướp không ít sinh ý của bọn hắn, dần dần uy hiếp bọn họ, lần này mới âm thầm liên thủ ủng hộ nhóm người Liệt Hỏa môn, nhưng Vạn Thiên liên minh không thể nhúng tay vào phân tranh, cho nên họ chỉ có thể âm thầm ủng hộ, lần này đành phải ngậm bồ hòn!

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt dần dần âm trầm.

- Thế lực của mấy thương hành này không kém hơn Thải Vân thương hành, còn là thành viên Vạn Thiên liên minh, cho nên khó đối phó, lần này sự tình quan hệ trọng đại, ta cũng không thể ra mặt, cho nên…

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

- Ta hiểu được.

Đối với việc này hắn luôn hiểu rõ, cái gọi là Vạn Thiên liên minh không nhúng tay phân tranh, đây chẳng qua là lời nói dễ nghe mà thôi, hoặc là nói bề ngoài, hết thảy cuối cùng đều dựa vào thực lực nói chuyện.

Lần này còn có những thương hành khác, vốn cố ý nhắm vào Thải Vân thương hành cùng Phi Linh thương hành, Thải Vân thương hành lại không tiện ra mặt.

Mọi người nói chuyện thêm một lát, cuối cùng Ôn Tuấn Hùng tò mò hỏi Long môn cùng Âm Quỷ giáo tại sao lâm trận phản chiến, một mực hỏi thăm, mọi người nghe vậy cũng nghi hoặc vô cùng.

Chỉ tiếc Lục Lâm Thiên cũng không trả lời, chỉ hàm hồ cười, khiến mọi người cũng khó mở miệng hỏi thêm.

Ôn Tuấn Hùng cùng An Thi Dao lưu lại không bao lâu, ngay hôm sau đã đi.

Trước khi rời đi Ôn Tuấn Hùng còn nhắc nhở mời Lục Lâm Thiên tới làm khách, tựa hồ lần này hắn tới đây cũng có không ít nguyên nhân.

Khi An Thi Dao rời đi, lại nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Nghe nói lần này Thất Sát môn ra tay là hơn mười chiến hạm, trong đó có hai chiếc chiến hạm tam cấp, nhìn ngươi cũng tàng tư không ít đâu.

- Sơn môn nhỏ, luôn phải có chút nội tình mới được.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc nói.

- Sớm biết ngươi khẳng định tàng tư, cho nên ta không hề lo lắng chuyện họ liên thủ đột kích, huống chi còn có Mạc Kình Thiên cùng Ma Linh yêu nữ, Âm Minh dạ xoa cũng ở đây, dựa vào nhóm người Liệt Hỏa môn, còn chưa có bổn sự động tới ngươi!

An Thi Dao lại nói:

- Lần này ngươi vận dụng Phi Hổ chiến hạm, mấy thương hành kia đều nhận thức được là Phi Hổ chiến hạm được ta đấu giá, bọn hắn chụp mũ Thải Vân thương hành, nói ta bán chiến hạm tam cấp tới Thị Hoang thế giới cho Phi Linh môn, làm cho Vạn Thiên liên minh đuổi Thải Vân thương hành ra khỏi Thị Hoang thế giới xem như trừng phạt.

Lục Lâm Thiên cũng biết bên ngoài có quy củ bất thành văn, đan dược thiên phẩm, chiến hạm tam cấp, tiên thiên linh khí không được bán vào Thị Hoang thế giới, nghe vậy nhất thời nhíu mày:

- Vậy không có sao đi?

An Thi Dao cười nói:

- Yên tâm đi, chút chuyện nhỏ không làm khó được Thải Vân thương hành, bọn hắn chỉ thử mà thôi, mục đích thực sự là trừ bỏ muốn đuổi Thải Vân thương hành ra khỏi Thị Hoang thế giới, chỉ sợ càng muốn biết chiến hạm Phi Hổ cùng Thiểm Điện, còn có tòa giá khôi lỗi Tường Long là do ai sản xuất.

- Không có việc gì là tốt rồi!

Lục Lâm Thiên nói:

- Nhưng ta sợ chuyện ta luyện chế tòa giá khôi lỗi cùng chiến hạm Phi Hổ cũng không còn giấu diếm được bao lâu, Phi Linh thương hành bán ra không ít tòa giá khôi lỗi trong Thị Hoang thế giới, tuy rằng bọn hắn cho rằng ta nhập hàng từ trong tay Thải Vân thương hành, nhưng giấy không thể gói được lửa, sớm hay muộn sẽ bị người biết đến.

Chương 3638: Âm Quỷ ủy khuất

An Thi Dao gật đầu, nói:

- Lần này ta tới đây cũng là vì muốn cùng ngươi thương lượng việc này, chiến hạm Phi Hổ cùng Thiểm Địa, tòa giá khôi lỗi Tường Long xuất thân từ Thất Sát môn, bí mật này chỉ sợ không còn giấu được bao lâu thời gian.

- Công khai thì công khai đi, cũng không có gì lớn.

Lục Lâm Thiên thoáng do dự, nghĩ nghĩ dù công khai cũng không bị ảnh hưởng gì lớn.

- Việc này vốn không có vấn đề lớn, nhưng Phi Linh thương hành phải gia nhập Vạn Thiên liên minh, tới lúc đó tuy ngươi sẽ được bảo đảm, nhưng công khai dùng thân phận Vạn Thiên liên minh đi đối phó Thiên Thủy môn, Vạn Thiên liên minh cũng không thể nói nổi!

An Thi Dao cau mày nói.

- Chủ ý này chính do ngươi đưa ra, nếu là như vậy…

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng tụ nói.

An Thi Dao ngắt lời hắn:

- Ngươi không cần lo ngại, chuyện này cũng đơn giản, ta còn có thêm một lời đề nghị.

An Thi Dao mấp máy môi, nói:

- Gần đây Thất Sát môn cùng Phi Linh thương hành phát triển quá nhanh, bằng không cũng sẽ không bị nhóm người Liệt Hỏa môn cùng các thương hành khác liên thủ đối phó, tuy lần này giải trừ được nguy cơ, nhưng thế lực của mấy thương hành kia không thể khinh thường, không biết sau này còn giở trò gì.

Dừng một chút, trong mắt nàng hiện lên ánh sáng, dịu dàng nói:

- Huống chi còn có năm thế lực lớn khác, nhóm người Liệt Hỏa môn cũng không thể so sánh, bọn hắn tuyệt đối không muốn nhìn thấy có sơn môn quật khởi, nhiều ít sẽ có đề phòng, thậm chí chèn ép, đặc biệt bọn hắn không hi vọng nhìn thấy thực lực Thất Sát môn tăng vọt, đồng thời còn nắm giữ thương hành trong tay, nếu phát triển tới cuối cùng, rõ ràng cho thấy sẽ uy hïếp được bọn hắn.

Lục Lâm Thiên nhìn An Thi Dao, nói:

- Ý tứ của ngươi chẳng lẽ muốn đem Phi Linh thương hành tách ra khỏi Thất Sát môn?

An Thi Dao có chút ngoài ý muốn, nói:

- Như vậy ngươi cũng đã nghĩ tới, ta chỉ là đề nghị, việc này chỉ là công phu mặt ngoài mà thôi, cũng có thể làm cho một ít người giảm đề phòng, lần này Bắc Đẩu môn cùng Nam Thiên môn không cho Phi Linh thương hành đi vào, đơn giản là vì quan hệ tới phương diện này.

Lục Lâm Thiên thoáng do dự, ngẩng đầu nói:

- Ta sẽ suy nghĩ lại!

An Thi Dao nghiêm túc nói:

- Năm thế lực lớn mới là bá chủ chân chính trong Thị Hoang thế giới, tiếp theo ngươi cần phải cẩn thận, ngàn vạn lần không được khinh thường, trong năm đại thế lực có lẽ còn có chút lai lịch.

Lục Lâm Thiên gật đầu, cũng không hỏi nhiều, có thể trở thành năm thế lực lớn tự nhiên không phải nhân vật đơn giản.

Tiễn chân An Thi Dao, Lục Lâm Thiên cũng không nhìn thấy Ma Linh yêu nữ tới quấy rối, nghe nói cần bế quan vài ngày.

Oanh long!

Hoàng hôn, ở sau núi có hai thân ảnh đang không ngừng va đập lẫn nhau, tựa như vẫn thạch ầm ầm va chạm, quanh thân bao phủ quang quyển, năng lượng khủng bố đem không ít ngọn núi san thành bình địa.

Ngay sau đó quang quyển thu liễm, lăng không cùng đứng, chính là Lục Lâm Thiên cùng Kim Viên.

Kim Viên thở dồn dạp, lắc đầu khoát tay nói:

- Tốt lắm, đừng đánh, đã không còn đánh lại ngươi, ngươi rõ ràng là nhường cho ta!

Thổn thức một lát, Kim Viên trừng mắt bất đắc dĩ thở dài:

- Tốc độ tu luyện của ngươi đúng là bay a, vừa tiến vào Thị Hoang thế giới mới đạt tới phá giới cảnh, bây giờ đã là thông thiên cảnh trung giai, thực lực càng thêm khủng bố.

Lục Lâm Thiên cười, thu liễm chân khí, nói:

- Ngươi cũng chưa đem hết toàn lực, trạng thái bản thể mới là thực lực cực mạnh của ngươi!

- Trạng thái bản thể cũng không phải đối thủ của ngươi, ngươi đừng an ủi ta!

Trong lòng Kim Viên biết rõ, cũng không có gì hờn giận, cao hứng nói:

- Lâm Thiên huynh đệ, với thực lực Phi Linh môn chúng ta bây giờ, lần sau quay về Vạn Cổ thế giới đủ đem Thải Hồng cốc san thành bình địa!

- Đối phó Thiên Thủy môn còn chưa đủ!

Lục Lâm Thiên nhìn trời chiều như máu, trong mắt hiện sát khí.

- Chưởng môn!

Một thân ảnh mập mạp lướt tới, vài lần chớp động đã rơi xuống, chính là Bàn hòa thượng, đi tới bên cạnh hai người thoáng hành lễ, nói:

- Chưởng môn, Âm Quỷ giáo chủ Âm Quỷ đã tới, bảo muốn tìm chưởng môn!

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên nhíu mày, mỉm cười nói:

- Kim Viên đại ca, chúng ta đi xem một chút, hẳn có người tới van cầu chúng ta.

Bên trong đại điện Thất Sát môn, lúc này có ba người đang đứng ngồi không yên, một người là Âm Quỷ sắc mặt trắng bệch, bộ dáng phong trần mệt mỏi, còn mang theo vài phần chật vật không thể che giấu, sau lưng còn có hai người tràn ngập khí tức âm trầm, ánh mắt lại vô cùng trong suốt.

Bên trong đại điện, Thiên Khu, Thiên Tuyền, Thiên Cơ, Viêm Hỏa đang cực kỳ nhiệt tình chiêu đãi ba người Âm Quỷ, bởi vì lần trước Âm Quỷ giáo lâm trận phản chiến, điều này làm cho bọn họ rất có hảo cảm với Âm Quỷ, huống chi mọi người đã sớm quen thuộc, chẳng qua lúc này Âm Quỷ cực kỳ buồn bực, rất mất tự nhiên.

- Âm giáo chủ, đã lâu không gặp!

Thanh âm Lục Lâm Thiên truyền tới, vừa dứt lời đã cùng Kim Viên đi vào, thân ảnh chợt lóe đã ngồi lên trên chủ vị.

- Bái kiến chưởng môn!

Lục Lâm Thiên phất tay ý bảo mọi người miễn lễ, nhìn qua Âm Quỷ lại nhìn hai người đứng sau lưng hắn, đó là lão nhị cùng lão tam trong Phong Đô tam hồn, thực lực thông thiên cảnh trung giai đỉnh, lại không nhìn thấy lão đại.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Âm Quỷ thật lâu nói không ra lời, cuối cùng thở dài nói:

- Tây Phương chưởng môn, ngươi hại thảm ta a!

Âm Quỷ nhớ tới chuyện xảy ra mấy ngày nay, liền vô cùng buồn bực, thậm chí cảm thấy vô cùng ủy khuất, vừa về Âm Quỷ giáo hắn mới biết được là chuyện gì xảy ra, ngay ban đầu nghe nói Âm Quỷ giáo đại hoạch toàn thắng, cùng Long môn với Thất Sát môn đả kích nặng Thất Kiếm môn cùng Liệt Hỏa môn, hắn còn có chút kinh ngạc không biết phải làm sao.

Sau đó Âm Quỷ nghe Phong Đô tam hồn nói mới hiểu được chuyện đã xảy ra. Là chính hắn phát lệnh lâm trận phản chiến, tới thời điểm đó Âm Quỷ cũng không phải kẻ ngu ngốc, mới biết được có người dịch dung hình dạng của mình, sau đó mang theo Âm Quỷ giáo lâm trận phản chiến, bàn tay đen sau màn chính là Tây Phương Cầu Bại.

Ngay khi Âm Quỷ còn chưa kịp phản ứng, liền bị Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn vây công, tuy rằng hai sơn môn kia đã bị thương nặng, nhưng vì liên thủ nên Âm Quỷ giáo cũng không chịu nổi, kế tiếp tháo chạy.

Cuối cùng khi Hỏa Hổ cùng Đường Ngũ đích thân chạy tới, Âm Quỷ vốn định giải thích rõ ràng, chỉ tiếc không có cơ hội, còn bị hai người kia liên thủ vây đánh.

Căn bản không có ai tin tưởng lời giải thích của hắn, bởi vì nếu có người gài bẫy hắn, tại sao còn thả hắn trở về.

Vì thế xảy ra một trận đại chiến, Âm Quỷ giáo bị hủy hầu hết, tử thương vô số, Âm Quỷ cùng Phong Đô tam hồn bị trọng thương, quan trọng nhất là lão đại trong Phong Đô tam hồn vì cứu lão tam mà bị Hỏa Hổ bắt sống.

Rơi vào đường cùng, Âm Quỷ dù muốn cứu lão đại cũng không biết tìm ai giúp đỡ.

Chương 3639: Đi trước Liệt Hỏa môn

Liệt Hỏa môn có chút quan hệ với Đông Tinh xã, quan hệ giữa Linh Thứu tháp cùng Đông Tinh xã có chút gần, mà Nam Thiên môn với Bắc Đẩu môn là đối đầu của Đông Tinh xã, Tây Vương phủ luôn không nhúng tay vào sự tình gì, cho nên dù tìm năm thế lực lớn kia cũng vô dụng.

Cuối cùng Âm Quỷ đành tìm Thất Sát môn, hiện tại duy nhất có thể cứu người cũng chỉ có Thất Sát môn mới có thực lực này.

Đương nhiên, quan trọng nhất là Hỏa Hổ bắt giữ lão đại, còn nói với Âm Quỷ nếu muốn cứu người, thì gọi chưởng môn Thất Sát môn Tây Phương Cầu Bại tự mình tới Liệt Hỏa môn mà cứu.

Nghe lời nói của Âm Quỷ, Lục Lâm Thiên cười nói:

- Âm giáo chủ, lời này nói như thế nào?

Trên sắc mặt tái nhợt của Âm Quỷ lộ ra vài phần chật vật, lập tức mang theo vài phần ủy khuất cùng oán ý bất đắc dĩ, liền đem chuyện lão đại Phong Đô tam hồn bị Hỏa Hổ bắt giữ nói ra, còn đem lời yêu cầu của Hỏa Hổ nói lại một lần.

- Đi Liệt Hỏa môn cứu người, chỉ sợ lúc này bọn hắn đã chuẩn bị sẵn sàng, chưởng môn nghĩ lại.

Thiên Khu nghe vậy vội vàng nói.

Thiên Tuyền híp mắt, suy tư một lúc cũng nói:

- Kỳ thật Âm Quỷ giáo cũng không có quá nhiều quan hệ với chúng ta, họ chết sống cũng không quan hệ chúng ta, chưởng môn không cần đi mạo hiểm.

Âm Quỷ nghe Thiên Khu cùng Thiên Tuyền nói vậy, sắc mặt tái nhợt nói:

- Thiên Khu, Thiên Tuyền, các ngươi còn nói như vậy, nếu không vì Thất Sát môn, Âm Quỷ giáo sẽ biến thành bây giờ sao?

- Vấn đề là việc này cũng không liên quan gì Thất Sát môn.

Thiên Khu không chút hoang mang, tươi cười nói.

- Âm Quỷ, nếu không phải do ngươi muốn đối phó Thất Sát môn, Âm Quỷ giáo vẫn còn an lành đấy thôi.

Lục Lâm Thiên suy tư, nhìn Âm Quỷ thản nhiên nói:

- Thật sự ta không có nghĩa vụ phải giúp ngươi cứu người, ngươi đi đi!

- Tây Phương Cầu Bại, tất cả chuyện này là do ngươi làm hại, nếu không ngươi Âm Quỷ giáo vẫn còn tốt lành, ta cũng sẽ không rơi vào kết quả như vậy.

Âm Quỷ oán hận nhìn Lục Lâm Thiên, nhưng dù oán hận cũng không dám động thủ, hắn đã chịu qua một lần giáo huấn.

Trong lòng Âm Quỷ luôn có chút kỳ quái, dựa theo đạo lý mà nói ở trong Thị Hoang thế giới với thực lực của hắn không ai làm gì được hắn, nhưng Tây Phương Cầu Bại lại có thể áp chế đánh bại hắn, thậm chí tu vi của người này chỉ tới thông thiên cảnh trung giai mà thôi, đây là điều làm cho hắn không cách nào nghĩ ra, chỉ có thể nói người này quá mức quỷ dị, khó trách cả Thất Sát cũng phải chắp tay nhường chức chưởng môn cho hắn.

Lục Lâm Thiên nói:

- Ta không có hại ngươi, ngược lại tha cho ngươi một mạng, chính ngươi tự mình muốn đối phó Thất Sát môn đó thôi!

Âm Quỷ nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt run lên, nghĩ Tây Phương Cầu Bại tha hắn một mạng, trong lòng hắn càng có nỗi khổ nói không nên lời, nguyên lai hắn còn có vài phần cảm kích, nhưng cho tới bây giờ hắn mới biết được, đây tuyệt đối là do người này an bài, cố ý tha cho hắn một mạng, sau đó để Liệt Hỏa môn cùng

Thất Kiếm môn tìm hắn tính sổ, nhưng hết thảy hắn vẫn phải ngậm bồ hòn làm ngọt, không biết giải thích với ai.

- Người sáng mắt không cần nói quanh co, ta biết tất cả chuyện này là do ngươi kế hoạch, rốt cục ngươi muốn thế nào mới có thể giúp ta đi cứu người!

Âm Quỷ nói.

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm than, đều nghe nói Âm Quỷ gian trá giảo hoạt, nhưng thật nói nghĩa khí với người một nhà, hắn lăn lộn vài ngày trong Âm Quỷ giáo cũng hiểu biết không ít, mặc dù Âm Quỷ âm hiểm gian trá, nhưng đích xác là nghĩa khí, đặc biệt đối với Phong Đô tam hồn, mà bốn người này cảm tình luôn sâu đậm.

Lục Lâm Thiên nói:

- Vấn đề là, vì sao ta phải giúp ngươi đi cứu người, tựa hồ ta không có nghĩa vụ này đi?

Âm Quỷ nhìn Lục Lâm Thiên, cắn răng nói:

- Chỉ cần ngươi có thể cứu người trở về, Âm Quỷ này nguyện ý gia nhập Thất Sát môn!

- Phong Đô tam hồn cũng nguyện ý gia nhập Thất Sát môn!

Lão nhị lão tam Phong Đô tam hồn cũng gật đầu nói.

- Việc này…

Nghe vậy ánh mắt nhóm người Thiên Khu đều sáng ngời, tự nhiên hiểu được có bốn người kia gia nhập, thực lực Thất Sát môn sẽ tăng cường không ít.

- Ta dựa vào cái gì tin tưởng các ngươi?

Lục Lâm Thiên vẫn thản nhiên, nói:

- Các ngươi gia nhập Thất Sát môn, chỉ sợ không còn đường lựa chọn nào khác đi, Đường Ngũ cùng Hỏa Hổ tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho các ngươi.

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi đừng bỏ đá xuống giếng, nếu ta gia nhập Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn, cùng nhau đối phó Thất Sát môn, ta nghĩ Hỏa Hổ cùng Đường Ngũ vẫn thật nguyện ý.

Âm Quỷ giận dữ nói, hắn đường đường đại đạo cảnh, lại phải cúi đầu với thông thiên cảnh trung giai, không nghĩ tới đã cúi đầu còn bị người bỏ đá xuống giếng.

- Ha ha!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, xoay chuyển ánh mắt, lập tức đứng dậy chậm rãi đi tới trước mặt Âm Quỷ, nói:

- Không hổ là đường đường Âm Quỷ, tính tình cũng không ít, như vậy đi, từ nay giao Phi Linh thương hành cho bốn người các ngươi.

- Giao Phi Linh thương hành cho chúng ta, có ý tứ gì?

Âm Quỷ cùng lão nhị lão tam Phong Đô tam hồn nghe vậy, trên mặt lộ vẻ nghi hoặc.

Đám người Thiên Khu Thiên Tuyền đều lộ vẻ khó hiểu.

- Rất đơn giản, sau này Phi Linh thương hành là của các ngươi, trên đường đi sẽ nói rõ, nơi này tới Liệt Hỏa môn cũng cần chút thời gian, nếu còn chậm trễ chỉ sợ muốn cứu người cũng không cứu được!

Lục Lâm Thiên nói xong, lại nhìn Bạch Kinh Đường cùng Viêm Hỏa nói:

- Bạch phó đường chủ, Viêm phó đường chủ, các ngươi mang theo người theo ta đi Liệt Hỏa môn!

- Dạ!

Hai người gật đầu, sau đó lui xuống.

- Phạm phó đường chủ, ngươi phái người đi Long môn một chuyến, gọi Địa Long đi Liệt Hỏa môn hội họp với ta.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, tuy thực lực Phạm Thống còn yếu, nhưng mấy năm nay lao tâm lao lực, thiên phú cũng không tệ, Lục Lâm Thiên đang cân nhắc, sau khi rời khỏi Thị Hoang thế giới tới lúc đó cho Phạm Thống tiếp tục tu luyện, trước mắt có không ít sự tình còn cần Phạm Thống đi làm.

Phạm Thống nghe vậy, có chút bận tâm nói:

- Chưởng môn, Địa Long nổi danh kiệt ngạo bất tuần, phái người đi gọi hắn, hắn có thể không để ý tới hay không?

- Yên tâm đi, nói là ta nói, hắn nhất định sẽ đi!

Lục Lâm Thiên cười nói.

Sưu sưu…

Sau một lát, từng tòa giá khôi lỗi từ trong Thất Sát môn lướt ra, cấp tốc biến mất giữa không trung.

- Chẳng lẽ Thất Sát môn lại muốn xuống tay với sơn môn nào nữa hay sao?

Bên trong Thất Sát thành, từng thân ảnh nhìn thấy tòa giá khôi lỗi lướt qua bầu trời, đều tự suy đoán, hiện tại từng cử động của Thất Sát môn đều hấp dẫn ánh mắt không ít người.

Liệt Hỏa môn, là một trong những thế lực nhị lưu nổi danh Thị Hoang thế giới, cùng Thất Kiếm môn được công nhận là tiếp cận với năm thế lực lớn nhất.

Địa bàn Liệt Hỏa môn không nhỏ, mà nơi ở của Liệt Hỏa môn nằm trong Liệt Hỏa thành, là một thành phố lớn có hơn mười triệu dân cư đông đúc.

Chương 3640: Một trận chiến định càn khôn

Một trận chiến định càn khônSở dĩ được đặt tên là Liệt Hỏa thành, là bởi vì xung quanh là dãy núi lửa, tuy không ít núi lửa đã chết, nhưng còn hoạt động cũng không ít, có núi lửa dung nham phun ra không ngừng, giống như pháo hoa liên tục nở rộ.

Đệ tử Liệt Hỏa môn luôn hung hăng càn quấy, cực kỳ cuồng ngạo, nhưng những ngày gần đây đệ tử của họ đã thu liễm hơn không ít.

Hoàng hôn, trời chiều về tây, tà dương chiếu xuống dãy núi lửa tản ra kim mang, đám mây đỏ bừng, cảnh tượng như vậy cũng chỉ nhìn thấy trong Liệt Hỏa thành.

Hưu hưu!

Đột nhiên từng tiếng xé gió gào thét lướt qua, khoảng năm mươi tòa giá khôi lỗi bay tới giữa không trung bên ngoài Liệt Hỏa thành, không gian nhất thời gió giục mây vần.

Sưu sưu!

Từng thân ảnh từ trong tòa giá nhảy ra, chỉ hơn vạn người, nhưng chân khí sắc bén hùng hồn, giống như bão táp tiến đến, mây đen áp đỉnh, phong vân biến sắc.

- Thất Sát môn Tây Phương Cầu Bại bái phỏng, Hỏa Hổ, ngươi hãy ra đây!

Một tiếng quát cuồn cuộn truyền ra, như sấm sét vang vọng cả Liệt Hỏa thành.

`

Giữa không trung, mười mấy thân ảnh lăng không mà đứng, tiếng quát của Lục Lâm Thiên vừa truyền ra, bên trái còn có Kim Viên, Thiên Khu, Thiên Tuyền, Thất Sát, ngoài ra còn có Âm Quỷ, lão nhị lão tam trong Phong Đô tam hồn, cùng Viêm Hỏa, Đồng Thất, Bạch Kinh Đường, Vấn Thân Mạc.

Ở bên phải là Âm Minh dạ xoa, Độc Giác Địa Long, tam thú tướng, cùng mấy thông thiên cảnh Long môn, Địa Long nhận được tin tức lập tức lên đường hội tụ, bởi vì Long môn cách Liệt Hỏa môn gần hơn không ít.

Mạc Kình Thiên đi tìm Hắc Thủy ngục giam, Ma Linh yêu nữ đang bế quan, lần này Lục Lâm Thiên đi Liệt Hỏa môn chỉ có thể mang theo Độc Giác Địa Long, quan hệ với Địa Long thế nào Lục Lâm Thiên cũng không muốn làm người trong Thị Hoang thế giới hay biết.

Oanh long!

Đám người Bạch Kinh Đường phất tay bay lên, từng đạo lưu quang lướt ra khỏi giới chỉ, từng chiếc chiến hạm tràn ngập khí tức sắc bén lập tức hiện ra giữa không trung.

Tổng cộng hơn ba mươi chiến hạm, nhắm thẳng vào Liệt Hỏa thành, giống như hơn ba mươi đầu mãnh thú dữ tợn rít gào, như hổ rình mồi muốn đem Liệt Hỏa thành san thành bình địa.

- Thất Sát môn!

- Thất Sát môn diệt Liệt Hỏa môn!

Bên trong Liệt Hỏa thành một mảnh ồn ào bối rối.

- Đến rồi!

Nhìn phía trước, ánh mắt mọi người chợt híp lại, trở nên ngưng trọng.

Hưu hưu!

Không gian phía trước, từng đạo thân ảnh vυ"t lên giữa không trung, trên bầu trời đột nhiên gió giục mây vần, không gian ba văn lắc lư, thật nhiều chân khí hùng hồn tràn ra.

Như mây đen áp đỉnh, đám người rậm rạp phía trước che phủ cả ánh sáng trên không trung, nhất thời không gian tràn ngập áp lực, một cỗ khí tức nóng bỏng tràn ngập tới.

- Liệt Hỏa thành đã lâu không náo nhiệt như vậy, Tây Phương Cầu Bại, lá gan cũng không nhỏ, thật dám tới Liệt Hỏa môn!

Khí tức nóng cháy lao tới, không gian ba văn lắc lư, một đoàn thân ảnh áp không bay qua, mười mấy thân ảnh đi đầu tiên, người dẫn đầu là một hồng y lão giả, chính là Hỏa Hổ, bên cạnh có một phụ nhân, tiếp theo còn có Thiên Hỏa cùng Địa Hỏa.

Khi Lục Lâm Thiên nhìn thấy một nhóm người khác, ánh mắt thoáng híp lại nhưng cũng không ngoài ý muốn, đó chính là bảy người đứng đầu Thất Kiếm môn Du Long Đường Ngũ, ngoài ra còn có mấy thông thiên cảnh, phía sau có không ít đệ tử Thất Kiếm môn.

- Hỏa Hổ, người đã tới rồi, ngươi thả người đi!

Âm Quỷ nhìn đám người Hỏa Hổ, lại không thấy lão đại trong Phong Đô tam hồn, thần sắc ngưng trọng.

- Âm Quỷ, ngươi là kẻ vô sỉ, lại dám thống dao sau lưng, chờ ta thu thập xong Thất Sát môn, sẽ tới lượt ngươi!

Hỏa Hổ căm tức quát, Âm Quỷ giáo lâm trận phản chiến làm cho hắn không cách nào bình ổn lửa giận.

- Là Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn các ngươi ngu ngốc, quan hệ gì tới chúng ta!

Độc Giác Địa Long xen lời nói.

- Địa Long, ngươi đừng hung hăng càn quấy, đừng cho rằng ta không làm gì được ngươi!

Đường Ngũ quát.

- Có bản lĩnh thì tới, không phải dựa vào kiếm trận nhiều người sao, ta không sợ!

Địa Long đảo mắt nhìn qua, trên mặt hiện nụ cười lạnh.

- Hỏa Hổ, mau thả người, nếu không hôm nay chúng ta đem Liệt Hỏa môn san thành bình địa!

Sắc mặt Âm Quỷ trầm xuống, tức giận nói.

- Đem Liệt Hỏa môn san thành bình địa, Âm Quỷ, ngươi quá tự đề cao mình, các ngươi còn chưa có thực lực này.

Hỏa Hổ cực kỳ khinh thường, nhìn qua Lục Lâm Thiên hỏi:

- Ngươi chính là Tây Phương Cầu Bại?

- Không sai!

Lục Lâm Thiên thản nhiên gật đầu.

Ánh mắt Hỏa Hổ cùng Đường Ngũ rơi lên người Lục Lâm Thiên, lần trước hắn hóa thành bộ dáng của Âm Quỷ cho nên bọn họ chưa nhìn thấy mặt hắn, bởi vậy cũng không nhận ra hắn.

Ánh mắt Hỏa Hổ co rúm, sắc mặt giận dữ oán hận, trầm giọng nói:

- Tốt lắm, vì một trong Phong Đô tam hồn, ngươi cũng dám tới, ra vẻ có quan hệ không tệ với Âm Quỷ giáo!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua:

- Ta tới, ngươi có thể thả người, mục đích của ngươi chỉ là muốn ta tới mà thôi!

- Kiệt kiệt, không sai, mục đích của ta chỉ là muốn ngươi tới mà thôi, nhưng nhìn ngươi có chuẩn bị thật sung túc!

Hỏa Hổ trầm giọng nói:

- Quyết định của ngươi, là mạnh mẽ cướp người, hay bàn điều kiện?

- Ý tứ gì?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Nếu ngươi muốn cướp người, ta trước tiên giết lão đại Phong Đô tam hồn, lại cùng ngươi tính sổ, nếu ngươi muốn bàn điều kiện, thứ nhất, giao ra phản đồ Liệt Hỏa môn Viêm Hỏa, Đồng Thất, dùng bọn hắn đổi lão đại Phong Đô tam hồn, không tính là khi dễ ngươi đi.

Hỏa Hổ nói xong, ánh mắt rơi lên người Viêm Hỏa cùng Đồng Thất.

Bị ánh mắt của hắn trành qua, Viêm Hỏa cùng Đồng Thất không khỏi run lên, ánh mắt nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, mà ánh mắt đệ tử Thất Sát môn cũng lén lút nhìn hắn.

Thần sắc Lục Lâm Thiên không chút biến hóa, khẽ lắc đầu nói:

- Viêm Hỏa cùng Đồng Thất hiện tại đã là người của Thất Sát môn, trừ phi bọn họ muốn đi Liệt Hỏa môn, bằng không ngươi dám động một sợi tóc của họ, ta sẽ cho người đền bù gấp mười lần!

Nghe vậy ánh mắt Viêm Hỏa cùng Đồng Thất đều chớp động, sống lưng cao ngất không ít.

- Tốt, tốt, tốt…

Hỏa Hổ liên tục nói, ánh mắt càng âm trầm:

- Vậy chỉ còn lại một điều kiện cuối cùng, muốn cứu người, vậy ta cùng ngươi đánh một trận chiến, nếu ngươi có thể thắng ta, ta sẽ thả người, đồng thời Liệt Hỏa môn cũng là của ngươi!

- A…

Mọi người nghe vậy đều ngoài ý muốn, tựa hồ không ai nghĩ tới Hỏa Hổ chơi lớn như vậy.

Hỏa Hổ nhìn thấy thần sắc của mọi người, tiếp tục nói:

- Đương nhiên, nếu ngươi thất bại, sau này Thất Sát môn cũng là của ta, người ngươi muốn cứu cũng chết chắc rồi, tất cả chuyện này, chúng ta dùng một trận chiến giải quyết!

- Chưởng môn, thực lực Hỏa Hổ rất mạnh, tu vi đại đạo cảnh trung giai, mặc dù trong Thị Hoang thế giới bị áp chế, nhưng lĩnh ngộ cùng phòng ngự đã có kinh nghiệm, thông thiên cảnh cao giai đỉnh bình thường khó thể đối phó!

Thiên Khu lập tức nói.

- Chưởng môn, ở trong Thị Hoang thế giới ta cũng chỉ có thể đánh ngang tay với hắn!

Âm Minh dạ xoa nói.

- Lâm Thiên huynh đệ, làm vậy có phải có chút mạo hiểm hay không!

Kim Viên cũng lo lắng nói.

Chương 3641: Cường hãn đối kháng 1

Âm Quỷ cùng Địa Long không nói gì, ánh mắt Âm Quỷ cũng ngưng trọng, dù sao Hỏa Hổ muốn dùng Thất Sát môn đổ bạc, muốn Tây Phương Cầu Bại dùng Thất Sát môn đi cứu người, hắn không biết đối phương chịu đáp ứng hay không, đổi lại là hắn tuyệt đối sẽ không nguyện ý, làm vậy thật quá mạo hiểm.

- Chơi lớn như vậy a!

- Không biết thực lực Tây Phương Cầu Bại tới trình tự nào, đây là đổ bạc cả Thất Sát môn cùng Liệt Hỏa môn!

- Hỏa Hổ tựa hồ đã có định liệu trước!

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, mí mắt khẽ giật, đảo qua Đường Ngũ, lại nhìn Hỏa Hổ, nói:

- Thất Kiếm môn đã ở đây, vậy chi bằng thế này, ta cùng ngươi đối chiến, thua, Thất Sát môn, Long môn, Âm Quỷ giáo đều là của ngươi, nhưng nếu ngươi thua, thả người, Thất Kiếm môn cùng Liệt Hỏa môn đều là của ta!

- Cái gì, còn muốn đùa lớn hơn!

Nghe vậy mọi người kinh ngạc, không ít người ồ lên, nhóm người Âm Minh dạ xoa, Âm Quỷ cùng Kim Viên kể cả Hỏa Hổ, Đường Ngũ đều vô cùng nghi hoặc, mà bảy người Đường Ngũ lại thấp giọng thương nghị chuyện gì.

Một lát sau đám người Hỏa Hổ tựa hồ đạt chung nhận thức, ánh mắt Đường Ngũ có chút thâm trầm, trên mặt hiện vẻ sắc bén, nói:

- Địa Long, Âm Quỷ, các ngươi cũng đồng ý sao?

- Ta không có vấn đề!

Trong ánh mắt mê hoặc của cường giả Long môn, Địa Long gật đầu nói.

- Ta cũng không thành vấn đề!

Âm Quỷ cũng không có ý kiến, dù sao Âm Quỷ giáo chỉ còn là danh nghĩa, không ít địa bàn bị Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn chiếm lĩnh, huống chi việc này do hắn mà ra, đương nhiên không có vấn đề gì.

- Được, Tây Phương Cầu Bại, ta cùng ngươi đối chiến, hôm nay có thể giải quyết không ít vấn đề, cũng xem như là biện pháp hữu hiệu đơn giản nhất!

Hỏa Hổ trầm giọng nói.

- Trước khi động thủ, ta muốn nhìn xem người còn sống hay không!

Thần sắc Lục Lâm Thiên thản nhiên nói.

Nghe vậy Hỏa Hổ phất tay, một thân ảnh đi tới, là trưởng lão thông thiên cảnh đang dẫn theo lão đại Phong Đô tam hồn bị cấm chế đi ra, tuy chân khí uể oải nhưng người vẫn còn sống.

- Đại ca!

Ánh mắt lão nhị lão tam sốt ruột nhìn qua, đôi mắt Âm Quỷ cũng đỏ đậm, hai tay siết chặt, oán hận không thôi.

Hỏa Hổ phất tay cho người lui xuống, nói:

- Một trận định thắng bại, Tây Phương Cầu Bại, chúng ta có thể bắt đầu rồi, hôm nay ta sẽ cho ngươi biết đối chiến với ta, đây là chuyện hối hận nhất trong đời ngươi!

Vừa dứt lời, thân ảnh Hỏa Hổ liền bước ra, đông đảo ánh mắt đồng loạt nhìn chăm chú, chưởng môn Liệt Hỏa môn Hỏa Hổ, bên trong Thị Hoang thế giới hung danh hiển hách, thậm chí năm thế lực lớn cũng phải nhượng ba phần, người khác nghe tên cũng sợ mất mật.

Tuy gần đây Hỏa Hổ luôn bế quan, rất ít ra ngoài, nhưng hung danh hiển hách sẽ không ai quên.

- Tây Phương Cầu Bại, Hỏa Hổ này ở trong Thị Hoang thế giới còn chưa gặp được vài đối thủ, nghé con không sợ hổ, ta rất bội phục dũng khí của ngươi, sau hôm nay ngươi sẽ biết ngươi cùng ta chênh lệch thế nào!

Hỏa Hổ đi tới cách Lục Lâm Thiên vài trăm thước mới dừng lại, khẽ ngẩng đầu, giờ phút này đã bình tĩnh trở lại, khí độ thong dong, định lực như vậy cho thấy cũng có chỗ bất phàm.

- Sau khi động thủ mới biết được, nói thật, ta thật không đem ngươi xem vào trong mắt bao nhiêu!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, dứt lời cũng bước ra đối diện Hỏa Hổ, đối chọi gay gắt.

Nhóm người Âm Minh dạ xoa muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng cũng không mở miệng.

- Tây Phương Cầu Bại, động thủ đi, hôm nay ngươi cần trả giá thật nhiều vì những đệ tử Liệt Hỏa môn đã chết!

Hỏa Hổ nói.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, ánh mắt đảo qua mỹ phụ phía sau Hỏa Hổ, mỉm cười nói:

- Hỏa Hổ, ta quên nói cho ngươi biết một chuyện, ta nhận được tin tức, lão bà ngươi cùng Cương Hỏa đã chết vốn có một chân, cũng bởi vì lão bà ngươi xúi giục cho ngươi Cương Hỏa mới đi diệt Phi Linh môn, cuối cùng chết ở đó, ngươi không cần cảm tạ ta đã báo với ngươi, ta chỉ sợ ngươi đội nón xanh mà bản thân ngươi không biết mà thôi!

Lời của Lục Lâm Thiên không biết là cố ý hay vô tình, giọng nói thật lớn, đủ cho mọi người đều nghe thấy.

Nghe vậy ánh mắt mọi người không khỏi ngạc nhiên, không ít người âm thầm bật cười, đặc biệt là người của Liệt Hỏa thành cùng Liệt Hỏa môn. Không ít người đang cười thầm, tựa hồ trong lòng đều hiểu rõ việc này, nhưng bình thường không dám tùy tiện nói ra mà thôi.

- Ha ha, nguyên lai Hỏa Hổ bị đội nón xanh a!

Âm Quỷ cùng Địa Long cũng không e ngại, nhất thời ha ha phá lên cười, kể cả nhóm người Đường Ngũ cũng cười thầm.

- Đồ khốn, Tây Phương Cầu Bại, ngươi nói bậy cái gì!

Mỹ phụ lớn tiếng quát, ánh mắt không ngừng lóe ra.

Hỏa Hổ quay đầu nhìn nàng, hung hăng trừng mắt, có một số việc trong lòng hắn sao có thể không biết, lập tức quay đầu nhìn Lục Lâm Thiên, cơn giận mới áp chế lại bạo phát đi ra, căm tức nói:

- Nói bậy nói bạ, hôm nay ta nhất định phải giáo huấn ngươi!

Sưu!

Tiếng quát hạ xuống, Hỏa Hổ giậm vào hư không, nguyên lực cuồng bạo tràn ra, toàn thân như ngọn lửa bừng cháy, thân ảnh nhanh như thiểm điện nháy mắt lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, một đạo quyền ấn mạnh mẽ đánh tới.

Xuy!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất ngay tại chỗ.

- Hỏa Hổ, tốc độ chậm rồi, khó trách lão bà ngươi cho ngươi đội nón xanh!

Thanh âm Lục Lâm Thiên truyền ra, không gian sau lưng Hỏa Hổ dao động, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, một đạo hoàng mang quyền ấn thổi quét ra, không gian lung lay như sắp đổ.

- Ngao!

Hoàng mang quyền ấn hiện, một đầu hư ảnh hoàng kim cự long bắn ra, chỉ một thoáng liền đánh tới.

Tốc độ của đối phương cực nhanh khiến Hỏa Hổ kinh ngạc, nhưng lời nói càng làm cho hắn nổi trận lôi đình, thân hình cấp tốc xoay lại, nguyên lực khởi động, một cỗ năng lượng thiên địa nóng cháy hội tụ, ngưng tụ thành một đầu hư ảnh hỏa lang khổng lồ.

- Ngao!

Hỏa lang rít gào dữ tợn, lao thẳng về hướng hư ảnh cự long, hai hư ảnh va chạm vào nhau, không gian bị phá hủy thành hư không, hai hư ảnh đồng thời biến mất giữa không trung.

Xuy xuy!

Trong tích tắc Hỏa Hổ vung tay, hai đạo trảo ấn như hai đầu hỏa mãng xuyên không thổi quét về hướng Lục Lâm Thiên.

Xuy lạp!

Lục Lâm Thiên híp mắt, thân ảnh tiến tới, hai tay bốc lên, trong lòng bàn tay bắn ra tử sắc điện mang, như sấm đánh bay ra, mang theo chân khí hủy diệt hung hăng va chạm vào hai đạo trảo ấn.

Oanh oanh!

- Hừ, đi chết đi!

Thân ảnh Hỏa Hổ bao trùm một tầng hỏa hồng sắc khải giáp, trên khải giáp có ngọn lửa nhảy lên, một đạo quyền ấn đánh thẳng vào mặt Lục Lâm Thiên, tốc độ nhanh không thể tưởng tượng.

Xuy!

Quanh thân Lục Lâm Thiên tràn ra cỗ chân khí quỷ dị đồng hóa không gian ba văn.

Oanh!

Quyền ấn ném ra, thân hình Lục Lâm Thiên trực tiếp phá nát nhưng không thấy máu tươi phun ra.

- Tốc độ thật nhanh!

Mọi người than thở, chỉ chớp mắt hai người đã giao thủ mấy chiêu, chiêu chiêu mạo hiểm cấp tốc.

- Không gian áo nghĩa còn là thời gian áo nghĩa…

Hỏa Hổ ngưng tụ, ánh mắt đảo quanh.

Chương 3642: Cường hãn đối kháng 2

- Tốc độ của ngươi vẫn không đủ a!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lại xuất hiện, phất tay đánh ra quyền ấn, trực tiếp oanh tới.

- Hừ!

Hỏa Hổ quát lớn một tiếng, tựa hồ đã sớm chuẩn bị, còn chưa xoay người quanh thân bộc phát ra nóng cháy, đột nhiên quay lại, trong mắt cười lạnh, một đạo hỏa diễm quyền ấn hung hăng va chạm vào quyền ấn của Lục Lâm Thiên.

Oanh!

Không gian run rẩy tạc vỡ, hai quyền ấn chấn vỡ phá nát, thân ảnh Lục Lâm Thiên lảo đảo thối lui.

Trong mắt Hỏa Hổ lộ ra cười lạnh, còn cho rằng mình chiếm tiện nghi, nhưng một đạo quyền ấn tàn ảnh mang theo linh hồn chân khí cuồn cuộn hung hăng bay ra, trực tiếp va chạm lên người Hỏa Hổ.

Sắc mặt Hỏa Hổ đại biến, ánh mắt chợt dại ra.

Oanh!

Đồng thời Lục Lâm Thiên lại nhân cơ hội định ra tay, một thân ảnh quỷ mị xuất hiện.

Thân ảnh kia nhanh như chớp đánh ra, hung hăng đem Lục Lâm Thiên thổi quét bên trong, linh hồn gió lốc nóng cháy cũng bao trùm Lục Lâm Thiên.

Răng rắc!

Từng đạo linh hồn quyền ấn nóng cháy rơi lên người Lục Lâm

Thiên.

- Không tốt, Hỏa Hổ đã sớm che giấu linh hồn phân thân mà không ai phát hiện!

Nhìn giữa không trung, một thân ảnh giống Hỏa Hổ như đúc đang không ngừng oanh kích Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên tựa hồ bị ảnh hưởng, thân hình liên tục bị đẩy lui.

Sắc mặt đoàn người Âm Minh dạ xoa đại biến, ánh mắt ngưng trọng.

- Đừng tưởng rằng có vài phần thực lực thì hung hăng càn quấy, ngươi còn chưa đủ!

Bản thể Hỏa Hổ nháy mắt khôi phục, nguyên lực hỏa hệ trào ra, mang theo uy áp nóng cháy khủng bố, thân hình lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Oanh long!

Không gian run rẩy, phong vân khuấy động, một quyền như muốn nổ nát thiên địa, hư không lan tràn nứt vụn, không gian biến thành hỗn loạn tối đen.

Cho dù là đoàn người Âm Minh dạ xoa cũng chỉ nhìn thấy thân ảnh hai người giao thủ nhanh như thiểm điện, thực lực không đủ nhìn hoa cả mắt.

Không gian trước mắt bạo vỡ, Hỏa Hổ cùng linh hồn phân thân đứng thẳng, cười lạnh nhìn phía trước, lập tức biến thành nghi hoặc, tâm thần quan sát không ngờ đã mất đi dấu vết khí tức của đối phương.

Đúng lúc này sau lưng Hỏa Hổ, không gian đột nhiên mấp máy, một thân ảnh lập tức bắn ra.

- Cút xuống cho ta!

Thân ảnh kia nhanh như chớp lao tới Hỏa Hổ, chân khí đồng hóa không gian ba văn, một đạo quyền ấn phá không hung hăng oanh kích lên lưng Hỏa Hổ.

Không gian liên tục phá vỡ, Hỏa Hổ không kịp né tránh, thân hình như viên vẫn thạch hung hăng nện thẳng xuống dưới, nện vào trong một ngọn núi lửa đang hoạt động.

Oanh oanh!

Núi lửa khổng lồ nổ tung, kí©ɧ ŧɧí©ɧ vô số dung nham nóng cháy văng ra tung tóe.

- Đồ khốn, muốn chết!

Cùng lúc này linh hồn phân thân hung hăng đánh ra một quyền lên người Lục Lâm Thiên.

Răng rắc…

Quyền ấn nóng cháy mang theo tàn ảnh rơi thẳng lên người hắn.

- Linh hồn phân thân sao?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên thối lui, khóe môi cười lạnh, một đạo tử kim lưu quang bay ra khỏi ấn đường, một thân ảnh xuất hiện, lập tức hóa thành hư ảnh khổng lồ, tuy ánh mắt hư ảo nhưng vô cùng thâm thúy, sát khí thao thiên cùng khí tức âm hàn nhất thời tràn ra, không gian gió giục mây vần, sát khí phóng thích như long quyển phong bạo.

Đó chính là đại hồn anh, bởi vì không thể thay đổi bộ dáng của đại hồn anh, vì sợ bại lộ thân phận của mình, Lục Lâm Thiên thoáng cải biến kích thước đại hồn anh, hơn nữa dù sao cũng không phải thật thể, thay đổi kích thước cũng không khó khăn.

Hô lạp lạp…

Đại hồn anh vừa ra, lao thẳng về hướng linh hồn phân thân Hỏa Hổ.

- Thiên Linh Hồn Nhãn!

Oanh long long!

Một thân hình bên dưới núi lửa phóng lên cao, ngọn núi lửa trực tiếp tạc vỡ, nham tương khủng bố nóng cháy phun trào như suối, thân hình kia xoay quanh giữa không trung.

- Tây Phương Cầu Bại, có thể làm cho ta vận dụng toàn lực, ngươi không tệ, chỉ tiếc ngươi không còn là đối thủ của ta!

Hỏa Hổ hét lớn, nham tương trôi nổi giữa không trung, thủ ấn biến hóa, nham tương lập tức hóa thành cự hổ nham tương khổng lồ, sinh động như sinh vật còn sống.

Hống!

Cự hổ rít gào, hung hăng lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Cự hổ dung nham giống như vẫn thạch hỏa diễm cuốn tới, cả không gian nhuộm thành đỏ bừng, uy thế làm nhóm người Âm Minh dạ xoa cũng kinh ngạc.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, không hề tránh né, không lùi mà tiến tới, thân hình hóa thành hoàng mang lao thẳng về hướng cự hổ dung nham.

- Hắn muốn làm gì?

- Chẳng lẽ không e ngại cự hổ kia hay sao?

- Thực lực Hỏa Hổ còn có dung nham tương trợ, cho dù ở trong Thị Hoang thế giới, tu vi thông thiên cảnh cao giai đỉnh cũng dễ dàng bị đánh chết a!

Nhìn thấy Tây Phương Cầu Bại vẫn lao tới, ánh mắt mọi người kinh ngạc.

- Hống!

Cự hổ rít gào dữ tợn, dung nham nhỏ xuống, lúc này trực tiếp đem thân ảnh Lục Lâm Thiên nuốt vào trong miệng.

Hô!

Giờ phút này nhiều người không nhịn được hít sâu một hơi, thậm chí Hỏa Hổ cũng lộ tia cười lạnh.

Lúc này Kim Viên đột nhiên thả lỏng, chỉ có hắn biết trên người Lục Lâm Thiên có thiên hỏa khủng bố tồn tại, thậm chí cả Tam Kỳ lão tổ cũng không cách nào thu phục luyện hóa Xích Linh liệt hỏa, nhưng cũng phải thua cho Lục Lâm Thiên, thiên hỏa còn mạnh hơn dung nham núi lửa nơi này rất nhiều.

Hống!

Cự hổ rít gào dựng lên, hóa thành hỏa diễm quang cầu như mặt trời, tràn ngậ chân khí cực nóng khủng bố tới ngạt thở, thực lực thấp không ngừng thối lui, hỏa cầu giống như muốn thiêu cháy toàn bộ hư không thành tro tàn.

- Chỉ là chút tài mọn mà thôi, phá cho ta!

Nhưng đúng ngay lúc này, bên trong hỏa cầu truyền ra tiếng hét lớn, thoáng chốc hỏa cầu hiện ra khe nứt thật lớn, dung nham cuồn cuộn tràn ra, sắc mặt Hỏa Hổ biến thành kinh ngạc.

Oanh!

Chỉ nháy mắt hỏa cầu trực tiếp nổ tung, dung nham kích tán như suối phun.

Tiếng nổ trầm thấp, thiên địa run rẩy, vô số dung nham như mưa to trút xuống không trung, phảng phất như pháo hoa nở rộ, đem cả không gian đều che phủ, vô số người đứng bên dưới đều bị ảnh hưởng.

- Đường đường Hỏa Hổ, không gì hơn cái này!

Một thân ảnh bay ra ngoài, toàn thân bao phủ lam sắc hỏa diễm chợt lóe rồi biến mất, đồng thời thân hình trực tiếp xuất hiện trước người Hỏa Hổ.

Oanh!

Một đạo cước ảnh phóng lên cao, toàn thân bao phủ hoàng mang quang quyển giống như sóng xung kích rơi lên l*иg ngực hỏa hổ.

Phốc!

Hoàng mang quang quyển va chạm cùng không gian vô hình bao quanh Hỏa Hổ, không gian vặn vẹo phá nát, Hỏa Hổ phun máu tươi, thân hình bật lui giữa không trung, không gian bị đυ.ng vỡ liên tiếp nứt vụn.

Phanh phanh phanh!

Cùng một lúc đại hồn anh đang chiến đấu kịch liệt với linh hồn phân thân, với bản năng thiên phú của đại hồn anh, linh hồn phân thân chỉ có thể ngăn chặn, bởi vì trong lòng luôn e ngại lẫn kiêng kỵ.

Đặng đặng!

Hỏa Hổ lảo đảo bật lui, rốt cục ổn định lại thân hình, lau máu trên miệng, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên biến thành ngưng trọng, hắn làm sao không biết Tây Phương Cầu Bại muốn chọc giận hắn để chiếm tiện nghi trong khi giao thủ, mà hắn càng nổi giận thì đối thủ càng cao hứng.

Chương 3643: Hoàn toàn phát điên

Lục Lâm Thiên khoanh tay đứng thẳng, trong mắt cười lạnh, trong lòng hiểu rõ thực lực của Hỏa Hổ, nếu ở trong trung thiên thế giới, hắn tuyệt đối không phải đối thủ của Hỏa Hổ, chẳng qua ở trong Thị Hoang thế giới, tình thế lại khác hẳn.

Lục Lâm Thiên nhìn Hỏa Hổ, thản nhiên nói:

- Hỏa Hổ, ngươi chỉ có chút thực lực như vậy thôi sao, tựa hồ chẳng ra gì, khó trách lão bà ngươi cho ngươi đội nón xanh, hơn nữa lão bà ngươi là thân muội của phó xã trưởng Đông Tinh xã, cho ngươi đội nón xanh ngươi cũng không dám làm gì, bởi vì có nàng cho nên ngươi mới ngồi lên vị trí chưởng môn Liệt Hỏa môn, cho ngươi đội nón xanh ngươi cũng chỉ có thể nhẫn nhịn!

- Đây là chọc tới chỗ đau của Hỏa Hổ a!

- Ta dám cam đoan Hỏa Hổ sẽ phát điên!

- Đây không phải lựa chọn sáng suốt, Hỏa Hổ phát điên, cũng không dễ chơi đâu!

Lời của Lục Lâm Thiên vừa dứt, mọi người đều kinh ngạc, kỳ thật có một số việc ai không nghe nói qua.

Bên ngoài thật sự có lời đồn đãi, nói bởi vì lão bà Hỏa Hổ là thân muội phó xã trưởng Đông Tinh xã, cho nên cho hắn đội nón xanh hắn cũng không dám nói gì, bởi vì nhờ lão bà hắn mới có thể thuận buồm xuôi gió, cuối cùng lên ngôi chưởng môn Liệt Hỏa môn, nhưng lúc này có người vạch trần trước mặt mọi người, không khác gì đánh trúng chỗ đau của Hỏa Hổ, còn nghiêm trọng hơn tát thẳng vào mặt hắn trước mặt công chúng.

Quả nhiên, khi Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, sắc mặt Hỏa Hổ đỏ lên, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên như muốn đốt cháy hắn, nếu ánh mắt có thể giết người, chỉ sợ Lục Lâm Thiên cũng đã chết mấy chục lần.

Advertisement

- Tây Phương Cầu Bại, hôm nay lão phu nhất định xé xác ngươi!

Trong miệng Hỏa Hổ phun máu tươi, thủ ấn ngưng kết một đạo quang quyển quanh người.

Xuy lạp lạp…

Nhất thời khải giáp hỏa diễm trên người Hỏa Hổ phát sinh biến hóa quỷ dị, trực tiếp bành trướng mở rộng, thân hình hóa thành khổng lồ hơn năm trăm thước, kéo dài qua giữa không trung, so sánh Lục Lâm Thiên với hắn chẳng khác gì con kiến cùng con voi.

Oanh long long!

Thân thể Hỏa Hổ giẫm hư không, hỏa diễm trên người nhảy lên, nguyên lực hỏa hệ đột nhiên phóng thích, hai chân giẫm mạnh, vài ngọn núi lửa liên tục tạc vỡ, nham tương cuồn cuộn như hỏa long phóng lên cao.

Hỏa Hổ đánh ra thủ ấn, tựa như hội tụ thành một mảnh nham tương nóng cháy mênh mông, chân khí nóng cháy khủng bố như hủy thiên diệt địa, thiên địa đã sớm rung chuyển không ngớt.

Advertisement

Hiện tại khí tức trên người Hỏa Hổ tuyệt đối vượt qua thông thiên cảnh cao giai đỉnh.

- Hỏa Hổ thật sự đã phát điên, đây tuyệt đối là muốn liều mạng a!

- Dùng máu huyết làm dẫn, mạnh mẽ phá tan lực uy áp của thiên địa, đem thực lực đề cao không ít, Hỏa Hổ cần trả giá thật lớn, chỉ sợ mấy ngàn năm cũng khó thể khôi phục!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng lại, uy thế trên người Hỏa Hổ trướng động không ít, như có thể giãy thoát thiên uy áp chế.

- Oanh long!

Nham tương hỏa long đều hội tụ trên không, mà vài ngọn núi lửa bên dưới như bị tháo nước, liên tiếp sụp đổ, sơn băng địa liệt, trời long đất lở.

- Tây Phương Cầu Bại, hôm nay lão phu phải đem ngươi nghiền xương thành tro!

Hỏa Hổ giận quát một tiếng, thủ ấn hạ xuống, nham tương run rẩy, hóa thành năm đầu hư ảnh cự hổ lớn hơn ngàn thước.

Toàn thân hư ảnh cự hổ tràn đầy nham tương, mang theo chân khí cực nóng khủng bố đồng thời lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Hống hống…

Hổ gầm rung trời, năm đầu cự hổ nham tương khổng lồ như năm vẫn thạch xẹt qua trời cao, hung hăng đánh về hướng Lục Lâm Thiên, không gian đều phá hủy, hiển lộ ra dấu vết tối đen thâm thúy.

Khóe môi Lục Lâm Thiên hiện tia cười lạnh, đồng thời một cỗ chân khí cuồn cuộn khởi động, không gian đột nhiên run lên, một cỗ thanh bạch quang mang trực tiếp bay ra khỏi ấn đường.

Hô!

Thanh bạch quang mang vừa xuất hiện, năm đầu cự hổ nham tương liền bị ngăn cản xa hơn ngàn thước phía trước.

- Di…

Mọi người chứng kiến một màn này đều kinh hô.

- Keng keng…

Trong thanh bạch quang mang vang ra thanh âm như tiếng kim chúc cọ xát vang tận mây xanh, một cỗ chân khí cuồn cuộn đột nhiên tràn ra.

- Ngao ngao ngao ngao ngao…

Thanh âm long ngâm vang vọng, năm đầu hư ảnh cự long sinh động như vật sống mang theo long uy rít gào, bộ dáng dữ tợn, chân khí xuyên thẳng tận trời.

Long uy buông xuống, hư ảnh cự long lướt ra, mang theo linh hồn uy áp cuồn cuộn lan tràn, ẩn chứa linh hồn áo nghĩa, trong tích tắc va chạm vào năm đầu cự hổ nham tương.

Linh hồn phong bạo cuồn cuộn thổi quét, năm đầu hư ảnh cự long hung hăng va chạm lên người năm cự hổ nham tương, đem khí thế của chúng đẩy lui.

Hưu hưu!

Năm hư ảnh cự long khoảnh khắc hóa thành năm thanh trường kiếm, lập tức xuyên thủng qua năm đầu cự hổ nham tương.

Oanh oanh!

Thân thể năm cự hổ như khói hoa nở rộ, nham tương nóng cháy trút xuống như mưa đầy trời.

Phốc!

Hỏa Hổ phun ra máu tươi, sắc mặt tái nhợt, thân hình lảo đảo thối lui, máu tươi phun đầy bầu trời.

Sưu!

Thanh bạch quang quyển thu liễm, trên thân Lục Lâm Thiên bao phủ tầng tầng khải giáp thanh bạch sắc, chặt chẽ tương liên cùng nhau.

Nơi ngực khải giáp đồ án long đầu, long uy lan tràn như vật còn sống, như muốn rít gào bay ra, thân ảnh Lục Lâm Thiên chỉ tích tắc xuất hiện trước người Hỏa Hổ, hai tay run lên, đoản kiếm tràn ngập bí văn lướt ra.

- Ngao!

Đoản kiếm hóa thành hai hư ảnh cự long, dùng xu thế lôi đình hung hăng bắn về hướng Hỏa Hổ, uy thế linh hồn cùng linh hồn áo nghĩa thổi quét cuồn cuộn, tuyệt đối không kém hơn Hỏa Hổ.

Sắc mặt Hỏa Hổ hoảng sợ khó xem, thân thể không tránh kịp, song chưởng run lên, hai đạo chưởng ấn trực tiếp chụp về hướng hai hư ảnh cự long.

Oanh oanh!

Tiếng nổ vang lên, hai hư ảnh cự long bị chấn vỡ, nhưng hai thanh đoản kiếm chợt hiện, mang theo hào quang khe không gian tối đen nháy mắt xuyên thủng qua lòng bàn tay Hỏa Hổ.

- A...

Hỏa Hổ đau đớn kêu lên thảm thiết, máu chảy như mưa, hai cỗ linh hồn lực cuồn cuộn xuyên thẳng vào linh hồn không gian trong đầu hắn.

Hưu hưu!

Hai thanh đoản kiếm hội tụ, nháy mắt bảy thanh kiếm hai ngắn năm dài tràn ngập linh hồn chân khí ngút trời, nổ bắn ra như thiểm điện, lại lao về hướng Hỏa Hổ.

Chỉ một thoáng cả không gian vang vọng tiếng linh hồn tê minh, thất kiếm cùng xuất, thiên địa rung động.

Không ít người thực lực không đủ đứng xa xa nhất thời sắc mặt tái nhợt, phun ra máu tươi, ánh mắt hoảng sợ, chỉ sợ linh hồn dư âm cũng làm cho họ không chịu nổi một kích.

Vào thời khắc này cả không gian chợt ngưng tụ lại, trong thiên địa đột nhiên phóng xuất một cỗ hàn băng khí tức.

Hàn băng khí tức làm thiên địa như lâm vào vực sâu, băng sương bao trùm cả bầu trời.

Trong khoảnh khắc sắc mặt nhóm người Âm Quỷ, Địa Long cùng nhóm người Âm Minh dạ xoa đều đại biến.

- Tây Phương Cầu Bại, không nghĩ tới ngươi tu vi thông thiên cảnh trung giai, thực lực lại lợi hại như vậy!

Một thân ảnh như quỷ mị xuất hiện trước người Hỏa Hổ, phất tay đánh tới, cả không gian trước mặt như bị đóng băng, một tòa núi băng khổng lồ hiện lên phía trước bảy thanh kiếm.

Chương 3644: Người Đông Tinh xã tới

Người Đông Tinh xã tớiRăng rắc!

Bảy thanh kiếm bay ra, núi băng phá nát, chân khí băng hàn thấu xương bao phủ trên không, khi núi băng khổng lồ bị thất kiếm xuyên thủng, ầm ầm nổ tung.

Oanh!

Thanh âm nổ tung mang theo vô số cự thạch như thạch anh nứt vỡ rơi xuống đất, hàn khí ngập trời, thân hình Hỏa Hổ cũng bị người kia kéo về phía sau.

Sau đó Hỏa Hổ cũng hiện lên nguyên hình, đôi tay đầm đìa máu tươi, sắc mặt trắng bệch như bụi.

Bên cạnh hắn xuất hiện một trung niên đại hán mặc lam bào, tóc búi cao, ánh mắt âm trầm, toàn thân lộ ra cỗ hàn băng khí.

- Là hắn, Điêu Thiện Hàn đã tới!

- Nhìn sáng vẻ Liệt Hỏa môn đã có an bài, huynh trưởng của Điêu Thiện Anh là Điêu Thiện Hàn, phó xã trưởng Đông Tinh xã cũng đã tới!

- Trong Thị Hoang thế giới, Điêu Thiện Hàn là một trong những cường giả đứng đầu chân chính a!

Advertisement

Nhìn thấy lam bào trung niên đột nhiên nhúng tay, sắc mặt nhóm người Âm Quỷ vô cùng khó xem, trở nên thêm ngưng trọng.

- Đại ca, mau giết Tây Phương Cầu Bại!

Phụ nhân nhìn thấy lam bào trung niên, nhất thời lớn tiếng hô, tựa hồ cũng hận đối thủ thấu xương.

Nhóm người Đường Ngũ sau thoáng kinh ngạc cũng lộ ý cười, tựa hồ bọn hắn cũng không biết Điêu Thiện Hàn đã sớm tới Liệt Hỏa môn.

Hưu hưu!

Bảy thanh kiếm bay vòng, sau đó quay về sau lưng cùng song chưởng của Lục Lâm Thiên, hợp thành Hồn Long kiếm giáp thật đầy đủ.

Hồn Long kiếm giáp hung hãn hùng hồn, lại nhẹ nhàng phiêu dật, đường cong hồn nhiên thiên thành, chân khí rung động lòng người, năm thanh trường kiếm tựa như khổng tước xòe đuôi, trong mơ hồ còn có long ngâm vang vọng, tựa hồ có thể phá hủy tất cả.

Advertisement

Điêu Thiện Hàn ngẩng đầu, ánh mắt không che giấu được vẻ nóng cháy, không để ý tới Hỏa Hổ bị trọng thương, nhìn chăm chú vào Hồn Long kiếm giáp, mang theo vẻ rung động nói:

- Áo nghĩa linh khí a, không nghĩ tới chỉ một thông thiên cảnh trung giai nho nhỏ, trên người còn có áo nghĩa linh khí!

- Áo nghĩa linh khí, đó là áo nghĩa linh khí!

Toàn bộ ánh mắt nhìn chằm chằm Hồn Long kiếm giáp, nhóm người Thất Sát cũng không kinh ngạc, họ đã sớm biết được, mà những người ngoài sắc mặt đại biến, ánh mắt rung động.

- Áo nghĩa linh khí, không ngờ là áo nghĩa linh khí!

Một kiện áo nghĩa linh khí đã đủ làm cho niết bàn cảnh thậm chí là tuyên cổ cảnh đi liều mạng tranh giành, đây tuyệt đối là cực mạnh bảo bối.

Mọi người nhìn vào Hồn Long kiếm giáp, ánh mắt vừa hâm mộ lại ghen tỵ, xen lẫn tham lam, rung động vô cùng.

Cảm nhận được ánh mắt của bọn họ, trong lòng Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ, hắn không muốn công khai bại lộ bí mật Hồn Long kiếm giáp, nhưng vì không thể vận dụng Huyết Lục cùng những thủ đoạn khác, hắn chỉ có thể lựa chọn phương thức này.

Sau khi bí mật bại lộ, chỉ sợ ngày sau không thiếu phiền phức, nhưng hiện tại điều làm Lục Lâm Thiên thấy ngưng trọng là Điêu Thiện Hàn, người này rõ ràng đã siêu việt thông thiên cảnh cao giai đỉnh, mà nơi này là Thị Hoang thế giới.

- Điêu Thiện Hàn, phó xã trưởng Đông Tinh xã, chẳng lẽ hắn tới từ Hỗn Độn thế giới!

Trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi hoài nghi.

- Tây Phương Cầu Bại, thực lực không sai, ta tự giới thiệu, ta chính là phó xã trưởng Đông Tinh xã!

Ánh mắt Điêu Thiện Hàn cuồng nhiệt đánh giá Hồn Long kiếm giáp, lúc này mới lên tiếng.

Lục Lâm Thiên nhìn Điêu Thiện Hàn, nói:

- Ta cùng Hỏa Hổ giao thủ, các hạ nhúng tay, tựa hồ có chút quá đáng đi!

Dứt lời, tâm thần chợt động, đại hồn anh biến thành thân ảnh linh hồn khổng lồ, như mưa rền gió dữ ngăn cản linh hồn phân thân của Hỏa Hổ.

Hỏa Hổ trọng thương, linh hồn phân thân bị ảnh hưởng không ít, còn bị đại hồn anh vốn trời sinh khắc chế ảnh hưởng, linh hồn phân thân đã ngày càng khó chống đỡ.

Nghe vậy, ánh mắt Điêu Thiện Hàn khẽ động, càng thêm thâm trầm, sau đó lại thản nhiên nói:

- Nếu ta không ra tay, Hỏa Hổ hơn phân nửa dữ nhiều lành ít, như vậy đi, Hỏa Hổ đã bại, linh hồn phân thân của ngươi cũng có thể dừng tay.

- Việc này…

Điêu Thiện Hàn chủ động nói Hỏa Hổ đã bại, nhất thời làm Hỏa Hổ cùng nhóm người Đường Ngũ, Điêu Thiện Anh sắc mặt đại biến lẫn kinh ngạc, mà sắc mặt Hỏa Hổ càng khó xem.

Lục Lâm Thiên cũng không để đại hồn anh dừng tay, linh hồn phân thân Hỏa Hổ cũng đã sớm muốn rút lui, nhưng chỉ vì không thể giãy thoát ra ngoài mà thôi.

Liếc mắt nhìn Điêu Thiện Hàn, Lục Lâm Thiên lại nhìn qua Hỏa Hổ cùng Đường Ngũ nói:

- Hỏa Hổ, Đường Ngũ, nếu đã như vậy ngày sau Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn thuộc về Thất Sát môn, các ngươi không có ý kiến gì đi?

- Việc này…

Sắc mặt Đường Ngũ thật khó xem, lập tức nhìn Hỏa Hổ, vừa rồi là do Hỏa Hổ cam đoan với hắn không có vấn đề, nếu Thất Kiếm môn bị thua như vậy, hắn làm sao có thể nguyện ý, đừng nói là hắn, bất cứ người nào cũng không muốn.

Hỏa Hổ tự nhiên sẽ không nguyện ý, theo kế hoạch của hắn, căn bản không có ý nghĩ này, ánh mắt hắn nhìn qua Điêu Thiện Hàn.

Điêu Thiện Hàn cũng không nhìn Hỏa Hổ, mà nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Hỏa Hổ thua, Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn sau này thuộc về ngươi, nguyện đổ chịu thua, hiện tại ngươi có thể cho linh hồn phân thân của ngươi dừng tay.

Điêu Thiện Hàn trả lời thật dứt khoát, làm Lục Lâm Thiên có chút sửng sốt, nguyên bản còn muốn nhân cơ hội lưu lại linh hồn phân thân của Hỏa Hổ, lúc này lại có vẻ không ổn.

Nếu buông tha cho linh hồn phân thân của Hỏa Hổ, Lục Lâm Thiên cũng không ngu ngốc, Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn sẽ ngoan ngoãn giao ra sơn môn mới là việc lạ.

Lục Lâm Thiên thoáng do dự, nói:

- Một khi đã như vậy, nói miệng không bằng chứng, để tỏ thành ý của hai sơn môn, trước thả người của ta đi.

- Không thành vấn đề!

Điêu Thiện Hàn phất tay, nói:

- Thả người!

Mấy trưởng lão Liệt Hỏa môn thoáng do dự, nhưng cuối cùng vẫn thả người, vung tay ném lão đại Phong Đô tam hồn về phía đội ngũ Thất Sát môn.

- Đại ca!

Lão nhị cùng lão tam lập tức lướt ra kéo thân ảnh lão đại trở về, Âm Quỷ cũng cởi bỏ cấm chế, ngẩng đầu ra dấu cho Lục Lâm Thiên, ý nói không có vấn đề gì.

Điêu Thiện Hàn nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Hiện tại ngươi có thể thu lại linh hồn phân thân rồi chứ?

Lục Lâm Thiên cắn răng, sau thoáng do dự, đại hồn anh lập tức thu liễm sát khí cùng khí tức âm hàn, hóa thành lưu quang bay trở về ấn đường, mà linh hồn phân thân của Hỏa Hổ cũng uể oải quay trở về bản thể.

- Chúc mừng Thất Sát môn đạt được Thất Kiếm môn cùng Liệt Hỏa môn, chúc mừng!

Đưa mắt nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt âm trầm của Điêu Thiện Hàn như đang cười, nhưng ý nghĩ trong lòng hắn làm cho người ta đoán không ra.

- Đại ca, không phải chúng ta đã thương lượng…

Hỏa Hổ nghe vậy sắc mặt đại biến, đây vốn không phải kế hoạch đã thương lượng trước đó, hắn căn bản không hề nghĩ tới mình sẽ thất bại, mà Liệt Hỏa môn tuyệt đối không thể đưa cho Thất Sát môn.

- Hỏa Hổ, thua thì thua, chính ngươi đáp ứng, chẳng lẽ muốn đổi ý hay sao?

Ánh mắt Điêu Thiện Hàn lạnh lẽo trầm xuống, nhìn qua Hỏa Hổ.

Chương 3645: Muốn Long Hồn kiếm giáp

Tiếp xúc ánh mắt âm trầm của Điêu Thiện Hàn, Hỏa Hổ cũng không dám nói thêm lời nào.

Đường Ngũ, Thanh Kiền, Mạc Vấn, các cường giả Thất Kiếm môn giống như cũng cực kỳ kiêng kỵ Điêu Thiện Hàn, mặc dù thần sắc tức giận cùng không cam tâm, nhưng lúc này cũng không nói thêm lời gì.

Lục Lâm Thiên càng lúc càng cảm thấy kỳ quái, không biết ý tứ của Điêu Thiện Hàn rốt cục muốn làm gì.

Ánh mắt Điêu Thiện Hàn âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên, cười hỏi:

- Tốt lắm, sau này Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn đều thuộc về Thất Sát môn, việc làm người trung gian của ta cũng đã xong, ta không cần lấy chỗ tốt gì của các ngươi, nhưng kiện áo nghĩa linh khí của Tây Phương chưởng môn không sai, không biết có thể cho ta mượn nhìn xem hay không?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, rốt cục đã hiểu ý tứ của Điêu Thiện Hàn, nguyên lai hắn đánh chủ ý với Long Hồn kiếm giáp của mình.

Khuôn mặt Hỏa Hổ sửng sốt, rốt cục hiểu được tại sao thái độ của anh vợ khác hẳn trước đó, nguyên lai là xem trọng áo nghĩa linh khí của Tây Phương Cầu Bại.

Đích xác, một kiện áo nghĩa linh khí, đừng nói là một Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn, cho dù là mười, trăm Liệt Hỏa môn, căn bản cũng không có tư cách so sánh, vì một kiện áo nghĩa linh khí, Điêu Thiện Hàn cần gì đi quản Liệt Hỏa môn.

Đám người Đường Ngũ cũng đã sực tỉnh, thì ra là vì nguyên nhân này.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói:

- Thứ cho không thể cho mượn!

- Tây Phương Cầu Bại, ta giúp ngươi làm người trung gian, chỉ muốn mượn áo nghĩa linh khí nhìn xem cũng không được, có phải ngươi không cho ta mặt mũi, ngươi cần phải hiểu rõ, không cho ta mặt mũi, ta cũng sẽ không cho ngươi mặt mũi!

Ánh mắt Điêu Thiện Hàn triệt để âm trầm xuống.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, đây mới là mục đích thực sự của người này, vì thế không tiếp tục khách khí, trầm giọng nói:

- Điêu Thiện Hàn, có mượn không trả vẫn là tính toán của ngươi, mượn không được thì định cướp sao?

- Hừ, thế nhưng ngươi không nể tình, thì đừng trách ta giáo huấn ngươi!

Điêu Thiện Hàn âm trầm cười lạnh, chân giẫm hư không, thân ảnh như mũi tên rời cung đánh thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, căn bản không muốn nhiều lời vô nghĩa.

Hưu hưu!

Trong tích tắc thân ảnh Điêu Thiện Hàn đã đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên, đồng thời thủ ấn biến hóa quỷ dị, khí tức hàn băng khuếch tán.

Khí tức hàn băng khuếch tán càng lúc càng nhanh, một cỗ hàn băng khí băng sương cực hạn lan tràn, khiến thiên địa năng lượng cũng bị đóng băng, ngay lập tức những đạo băng mang tầng tầng lớp lớp bao phủ Lục Lâm Thiên.

- Đây tuyệt đối không phải thực lực thông thiên cảnh cao giai đỉnh, vì sao thực lực Điêu Thiện Hàn lại mạnh như vậy, tuyệt đối là đã tới đại đạo cảnh sơ giai chân chính!

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, thực lực tương tự đại đạo cảnh sơ giai cùng đại đạo cảnh sơ giai chân chính, đây hoàn toàn là hai việc khác nhau, thông thiên cảnh cùng đại đạo cảnh, trình tự cách xa nhau thật sự không phải chỉ một chút ít.

Lúc này Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được thực lực Điêu Thiện Hàn đúng là khủng bố.

Hắn có rất nhiều thủ đoạn không thể tùy ý thi triển, bởi vì cực kỳ dễ dàng bị bại lộ thân phận, trong loại trạng thái này càng khó khăn đối kháng.

- Tây Phương Cầu Bại, cấp mặt không biết xấu hổ, ở trước mặt ta ngươi há có tư cách hung hăng càn quấy, ngươi chỉ là con kiến mà thôi, có áo nghĩa linh khí trên thân ngươi cũng chỉ làm nát bét nó!

Điêu Thiện Hàn quát một tiếng, ánh mắt âm trầm hiện lên sát ý, vừa phất tay, cả không gian trực tiếp đóng băng.

Răng rắc!

Một cỗ hàn băng khí vô hình đột nhiên lan tràn cuối chân trời, uy thế như kéo theo năng lượng khu vực này, hàn băng khí lan tràn khắp nơi, nhất thời đông cứng Lục Lâm Thiên giữa không trung, hàn khí cuồn cuộn bao vây thân hình của hắn.

- Chưởng môn cẩn thận a!

Nhóm người Âm Minh dạ xoa lo lắng hô.

- Hừ, muốn đoạt áo nghĩa linh khí, ngươi còn chưa đủ tư cách!

Lục Lâm Thiên quát lớn một tiếng, thanh bạch hào quang chói mắt, bảy thanh bảo kiếm lướt ra.

- Ngao…

Bảy thanh bảo kiếm mang theo tiếng long ngâm nhất thời xé rách không gian, trực tiếp trộn vỡ hàn băng bao bọc, thế như chẻ tre, vô số vụn băng văng xuống tung tóe như mưa.

- Áo nghĩa linh khí quả nhiên là bảo vật, rơi trên người ngươi thật sự là lãng phí!

Điêu Thiện Hàn quát lớn, thân ảnh quỷ dị đi tới trước người Lục Lâm Thiên, hàn băng chưởng ấn vỗ ra, không gian ba văn truyền ra thanh âm răng rắc, từng khe nứt như mạng nhện rậm rạp lan tràn khắp cả không gian.

- Ngao!

Đồ án long đầu trước ngực Lục Lâm Thiên chỉ chớp mắt đã sống lại, một đầu hư ảnh cự long phóng lên cao.

Hư ảnh cự long đón gió liền trướng, qua tích tắc hóa thành khổng lồ mấy trăm trượng, hung hăng va chạm vào hàn băng chưởng ấn.

Oanh!

Hư ảnh cự long tiếp xúc hàn băng chưởng ấn, không gian trực tiếp phá hủy, vô số mảnh nhỏ bắn ra tung tóe.

Kình khí khủng bố khuếch tán, mấy ngọn núi khổng lồ bên dưới trực tiếp biến mất, chỉ lưu lại vài hố sâu khổng lồ dưới đất.

Răng rắc!

Chưởng ấn phá nát, hư ảnh cự long cũng bị đóng băng phá hủy, chỉ lưu lại một đạo linh hồn lưu quang quay trở về trong Long Hồn kiếm giáp.

Đặng đặng!

Sắc mặt Điêu Thiện Hàn kinh ngạc, lảo đảo lui ra phía sau.

Phốc!

Lục Lâm Thiên cũng phun ra máu tươi, chân khí uể oải không ít, bảy thanh bảo kiếm nháy mắt quay trở về thân thể.

- Không hổ là áo nghĩa linh khí, chỉ là thông thiên cảnh trung giai nho nhỏ lại có thể nhờ nó đối kháng ta!

Ánh mắt Điêu Thiện Hàn càng thêm nóng bỏng, tuy hắn không tu luyện linh hồn áo nghĩa, nhưng hắn có thể âm thầm dùng vật này trao đổi áo nghĩa linh khí hợp với mình.

- Ta xem ngươi còn có thể đối kháng vài lần!

Điêu Thiện Hàn cười lạnh, lại đánh tới, hắn cảm giác hôm nay vận khí của hắn không kém, không nghĩ tới gặp được một kiện trọng bảo tuyệt đối.

- Chưởng môn cẩn thận!

Âm Minh dạ xoa bay ra, âm minh khí cuồn cuộn khởi động, âm minh trảo ấn cấp tốc vỗ tới Điêu Thiện Hàn.

- Ngao!

Kim Viên, Địa Long đồng thời rít gào một tiếng, hai người đồng loạt hóa thành bản thể khổng lồ lao ra.

- Thất Tinh Thiên Sát trận!

Thiên Khu, Thiên Tuyền, Thiên Quyền, Diêu Quang, Khai Dương, Ngọc Hành, Thiên Cơ đồng thời bố trí sát trận, cắn răng công kích thẳng về hướng Diêu Thiện Hàn.

- Âm Quỷ Diệt Hồn chưởng!

Âm Quỷ hét lớn một tiếng, âm hàn chân khí khởi động, ngưng tụ thành đạo chưởng ấn quỷ khóc thần hào, hung hăng oanh tới.

- Lui cho ta!

Điêu Thiện Anh cùng Thiên Hỏa đều lao thẳng về hướng Âm Quỷ cùng Kim Viên.

- Đường Ngũ, các ngươi không ra tay, Thất Kiếm môn không còn!

Hỏa Hổ hét lớn một tiếng, lao thẳng về hướng Thất Sát.

- Ra tay!

Đường Ngũ thoáng do dự, cuối cùng cắn răng lao ra.

Ông ông!

Sáu người còn lại đều xuất kiếm, trường kiếm quái dị ra khỏi vỏ, mang theo tiếng vang quỷ dị chấn động lòng người, bảy người cấp tốc vây quanh Âm Minh dạ xoa.

- Phá!

Đường Ngũ xoay người bổ kiếm, chém nát trảo ấn của Âm Minh dạ xoa.

- Ngao!

Trong khoảnh khắc biến hóa, cuối cùng chỉ có Địa Long thuận lợi lao tới trước người Điêu Thiện Hàn, tựa hồ cũng không ai muốn đối địch với thú tộc khó chơi như hắn.

Chương 3646: Ném ra lá bài tẩy

Xuy!

Thân hình Địa Long run lên, cự vĩ quét ngang, hung hăng quất thẳng về hướng Điêu Thiện Hàn.

- Độc Giác Địa Long, nếu ở thế giới bên ngoài ta còn nhường ngươi vài phần, nhưng nơi này là tiểu thế giới, ngươi đã bị áp chế, mà ta thì không có!

Thần sắc Điêu Thiện Hàn run lên, cười lạnh nói:

- Cho nên, ngươi muốn chết!

Thanh âm rơi xuống, thân ảnh Điêu Thiện Hàn không tránh né, ngay lúc cự vĩ quét tới, một đạo quyền ấn đột nhiên đánh ra, quyền ấn mang theo hàn băng chân khí đầy trời, rơi thẳng lên cự vĩ của Địa Long.

Phanh!

Thanh âm nổ tung trầm thấp, cự vĩ bị hàn băng khí bao trùm, bị cự lực vẩy ra, lập tức bị bật lui ra sau.

Phốc!

Chỉ một chiêu, Địa Long đã phun ra máu tươi.

Phốc!

Cách đó không xa Kim Viên cũng bị Thiên Hỏa đánh một quyền oanh lui, khóe môi ứa máu, thực lực của Kim Viên chưa thể đối kháng Thiên Hỏa, bản thể cũng khó mà đối kháng.

Thất Tinh Thiên Sát trận cũng khó thể làm gì được Hỏa Hổ, nhưng Hỏa Hổ cũng đang trọng thương cho nên đôi bên biến thành cục diện giằng co.

Âm Minh dạ xoa bị bảy người Đường Ngũ vây công, cũng đã rơi xuống hạ phong.

- Không ai có thể cứu ngươi!

Một quyền đánh lui Địa Long, Điêu Thiện Hàn cũng không tiếp tục công kích hắn, mà lại lao về hướng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lau vết máu trên miệng, trong tay hiện ra giới chỉ, ánh mắt mơ hồ lộ tia cười lạnh.

- Áo nghĩa linh khí là của ta, ngươi đi chết đi!

Điêu Thiện Hàn quát một tiếng, một đạo hàn băng nguyên lực trào ra, không gian bị đóng băng tạc vỡ, trong Thị Hoang thế giới thực lực vi tôn, cho dù trắng trợn giết người đoạt bảo cũng là chuyện vô cùng bình thường.

Ngay nháy mắt, Lục Lâm Thiên đột nhiên truyền vào một đạo linh hồn lực rơi vào trong giới chỉ.

Đây là vật mà Tam Kỳ lão tổ giao cho hắn trước khi tiến vào Thị Hoang thế giới, dặn hắn một khi gặp nguy hiểm, chỉ cần truyền vào đạo linh hồn lực rồi ném ra, hẳn là có thể cứu mạng.

- Đại gia ngươi, muốn cướp áo nghĩa linh khí của lão tử, không cho ngươi chút giáo huấn, nghĩ lão tử dễ khi dễ sao!

Tiếng quát vang lên, Lục Lâm Thiên cười gằn một tiếng, giới chỉ lập tức bay ra.

Xuy!

Giới chỉ lập tức bộc phát ra cỗ chân khí nóng cháy khủng bố, khí tức như có thể hủy diệt hết thảy, làm mọi người sinh hàn ý.

Giới chỉ nhất thời hóa thành tàn ảnh mơ hồ, lao thẳng về hướng Điêu Thiện Hàn, năng lượng nóng cháy khủng bố tựa hồ ngày càng cuồng bạo, như núi lửa áp lực sắp phun trào.

Oanh long!

Cả không gian run lên, lặng yên héo rút, giống như bị hút sạch hơi nước.

- Đây là…

Điêu Thiện Hàn chợt cảm thấy trái tim băng giá, nhìn thấy tàn ảnh nhỏ xíu bay qua, trong mắt tuôn ra vẻ sợ hãi khủng hoảng.

- Không tốt!

Điêu Thiện Hàn cảm giác không ổn, hàn băng quyền ấn dần dần tan rã không thấy, hắn vừa cấp tốc muốn lui, khí tức kia làm tim hắn đập nhanh, hô hấp dồn dập, thậm chí linh hồn như bị phỏng cháy.

Chỉ tiếc hắn muốn lui thì đã muộn, giới chỉ đã biến thành một mảnh đỏ đậm, không gian vặn vẹo, một cỗ nóng bỏng kinh khủng khiến không gian như muốn thiêu thành tro tàn.

Oanh!

Giới chỉ trực tiếp nổ tung, xích hồng quang mang bành trướng như quả bom nguyên tử, như sấm rền vang vọng chân trời, sau đó là liệt hỏa cuồn cuộn như nham tương dựng lên thành sóng thần khủng khiếp, đem cả thiên địa xung quanh đều bao trùm trong đó.

Xuy lạp lạp…

Một cỗ phong bạo liệt hỏa cực kỳ khủng bố thổi quét tràn ngập, năng lượng cuồng bạo phóng thích, hóa thành lửa cháy ngập trời đổ xuống thiên không, chủ yếu là ập thẳng vào người Điêu Thiện Hàn.

Một màn này làm mọi người kinh hoảng nhìn lại.

- Chạy mau!

Cỗ năng lượng khủng bố càn quét khiến mọi người hoảng hốt, vội vàng thối lui.

Bị cỗ năng lượng ảnh hưởng, trời sụp đất nứt, núi non bị cuốn vào, từng ngọn núi lửa đổ sụp, những núi lửa đã chết lại sống lại, nham tương phóng lên cao, tuôn đầy trong không gian.

Trường hợp hùng vĩ làm những người đứng thật xa đều kinh hãi.

- Tây Phương Cầu Bại vừa ném vật gì, giống như là thiên hỏa!

- Thực lực quá kinh khủng, hắn ném vật gì…

Một màn khủng bố làm mọi người đều trợn mắt há hốc mồm.

Răng rắc!

Trong không gian khôi phục trở lại, thân hình Điêu Thiện Hàn bao phủ một tầng lam bạch khải giáp, khải giáp nứt vỡ vô số khe hở, cuối cùng trực tiếp phá nát, mà Điêu Thiện Hàn cũng phun ra máu tươi, trong mắt đầy vẻ hoảng sợ.

Không ai chú ý tới, hai chiếc chiến hạm Phi Hổ tam cấp ở viễn không đang bị Bạch Kinh Đường âm thầm thúc giục áp không bay tới.

Hưu hưu!

Ngay lúc này, hai chiếc chiến hạm Phi Hổ tam cấp đồng thời oanh ra, năng lượng quang cầu sáng rực trực tiếp rơi xuống bên người Điêu Thiện Hàn đã bị trọng thương, lập tức nổ tung.

Oanh oanh!

Năng lượng quang cầu nổ tung, kình phong khủng bố xé rách thổi quét khắp cả không gian.

Phốc!

Điêu Thiện Hàn bị oanh kích đột ngột không kịp đề phòng, bị cuốn vào bên trong, miệng không ngừng phun máu tươi, vốn đã bị trọng thương không chịu nổi, lúc này càng chật vật thê thảm tới cực điểm.

Bị hai chiếc chiến hạm Phi Hổ tam cấp đồng thời oanh kích, cho dù là thông thiên cảnh cao giai đỉnh cũng tan thành mây khói, đại đạo cảnh sơ giai tuyệt đối không dám đối kháng, đây là chỗ khủng bố của chiến hạm Phi Hổ tam cấp.

Điêu Thiện Hàn bị công kích liên tục, trong mắt lộ vẻ hoảng sợ, kết quả này hắn tuyệt đối không ngờ.

Đột nhiên, ánh mắt hắn lạnh lẽo nhìn ra viễn không, tựa hồ phát hiện điều gì, ánh mắt ngưng lại, cấp tốc nói:

- Thiện Anh, Hỏa Hổ, mau lui lại!

Vừa quát xong, Điêu Thiện Hàn dẫn đầu phá không bỏ chạy.

Hỏa Hổ cùng phụ nhân đang giao thủ với Thất Sát, nghe vậy thoáng lặng người, cũng không dám tiếp tục lưu lại, đặc biệt là Hỏa Hổ đã bị trọng thương trong người.

Hai người cấp tốc bỏ chạy, Thất Sát muốn ngăn cản cũng không làm được, đối phương đã muốn chạy trốn, họ cũng không cách nào.

- Hỏa Hổ, ngươi là vương bát đản!

Bảy người Đường Ngũ đang giao thủ cùng Âm Minh dạ xoa nhìn thấy Điêu Thiện Hàn, Hỏa Hổ cùng Điêu Thiện Anh bỏ chạy, vô cùng giận dữ, không nghĩ tới Hỏa Hổ không hề quản sự sống chết của đệ tử Liệt Hỏa môn, làm cho Thất Kiếm môn không còn cách nào chống đỡ.

Sưu sưu!

Từ cuối chân trời có hai đạo lưu quang lắc mình bay tới, hào quang thu liễm, là một thanh niên cùng một nữ tử trang phục nóng bỏng xuất hiện, chính là Mạc Kình Thiên cùng Ma Linh yêu nữ, vừa rồi Điêu Thiện Hàn nhìn thấy hai người này đang chạy tới cho nên lập tức muốn thoát thân, áo nghĩa linh khí tuy mê người, nhưng còn chưa trọng yếu bằng tính mạng.

Lúc này Lục Lâm Thiên vẫn còn đang kinh ngạc, hơn nữa Điêu Thiện Hàn nếu muốn trốn, Lục Lâm Thiên vẫn không đủ khả năng ngăn cản.

Sở dĩ hắn kinh ngạc là vì Tam Kỳ lão nhân giao giới chỉ cho hắn, bên trong không ngờ là Xích Linh Liệt Hỏa.

Vừa rồi khi giới chỉ nổ tung, Lục Lâm Thiên mới biết bên trong chứa đựng không ít Xích Linh Liệt Hỏa, cũng không biết Tam Kỳ lão nhân sao có thể làm được, không ngờ có thể đánh trọng thương Điêu Thiện Hàn không dám lưu lại, cũng có thể biết hắn bị thương nặng tới trình độ nào.

- Ngươi không sao chứ?

Ma Linh yêu nữ đảo qua toàn trường, đi tới bên người Lục Lâm Thiên, nhìn thấy vết máu nơi khóe môi hắn, ánh mắt khẽ dao động.

Chương 3647: Bắt sống Thiên Hỏa, Địa Hỏa

- Không sao, đã thu phục!

Lục Lâm Thiên lau vết máu, ánh mắt đảo qua toàn trường, nhìn thấy đệ tử Thất Sát môn cùng Long môn đã giao thủ cùng đệ tử Liệt Hỏa môn với Thất Kiếm môn.

Hỏa Hổ bỏ chạy, đệ tử Liệt Hỏa môn bị ảnh hưởng lớn, có Phong Đô tam hồn cùng Long môn tam thú tướng gia nhập, tu vi thông thiên cảnh của Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn cũng khó mà đối kháng.

- Nhìn qua hẳn là giao thủ thật kịch liệt!

Mạc Kình Thiên nhìn xung quanh, trong mơ hồ cảm nhận được cuộc chiến vừa rồi.

- Kình Thiên huynh đệ, bên chỗ ngươi thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Trở về rồi hãy hỏi, ta đi hỗ trợ trước!

Mạc Kình Thiên nói xong, thân ảnh chớp động lao thẳng về hướng bảy người Đường Ngũ.

- Thất Tinh Diệt Không kiếm trận!

Ánh mắt Đường Ngũ ngưng trọng, quát lớn một tiếng, trường kiếm bảy người run lên, lập tức bước vào phương vị huyền ảo, hội tụ thành một kiếm trận cực lớn, trường kiếm run lên, hàng vạn hàng ngàn kiếm quang lướt ra, trực tiếp bao phủ Mạc Kình Thiên cùng Âm Minh dạ xoa.

- Kiếm trận này không sai, có thể chơi đùa!

Mạc Kình Thiên cũng không đem kiếm trận xem vào trong mắt.

Phốc!

Ở một bên, dù Kim Viên đã toàn lực ra tay, nhưng vẫn bị Thiên Hỏa đánh bay, thân hình khổng lồ văng ra ngoài, lại phun máu tươi.

- Các đệ tử mau lui lại, mau lui lại!

Liệt Hỏa môn càng khó thể duy trì, Thiên Hỏa hung hăng đánh lui Kim Viên, cũng không dám hiếu chiến, không thể cứu vãn, cũng không dám tiếp tục chậm trễ.

- Hống!

Địa Long rít gào, trành Thiên Hỏa:

- Ngươi đừng hòng rời đi!

- Địa Long, ta nghĩ muốn đi, ngươi cũng ngăn không được!

Thiên Hỏa trầm xuống nói.

- Vậy thử xem sẽ biết!

Thân hình khổng lồ của Địa Long nhảy tới, không chút khách khí bắt đầu công kích, hắn không đối phó được Điêu Thiện Hàn, nhưng muốn đối phó Thiên Hỏa cũng không vấn đề gì.

- Giết!

Oanh long long…

Lúc này hơn mười chiến hạm của Thất Sát môn đã tham gia vào cuộc chiến, những nơi đi qua đều bị san thành bình địa, phá hủy hết thảy, đây tuyệt đối là ác mộng của Thất Kiếm môn cùng Liệt Hỏa môn.

Chỉ có sắc mặt Phạm Thống khó xem, chiến hạm tham dự, chẳng khác gì là đang đốt tiền!

- Trốn, chạy mau!

Hai mắt Địa Hỏa đỏ đậm, thật nhiều đệ tử Liệt Hỏa môn bị đánh chết, chưởng môn bỏ trốn, hắn biết Liệt Hỏa môn đã hoàn toàn không thể cứu vãn.

Oanh!

Một quyền hung hăng oanh thẳng vào lưng Địa Hỏa, tiếng nổ tung trầm thấp, Địa Hỏa phun ra máu tươi, thân hình rơi xuống đất, mặt đất bị nện ra hố sâu.

Xuy xuy…

Hắn còn chưa kịp bò lên, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã hiện ra trước mặt, tử kim lưu quang chợt lóe, mang theo lôi uy hủy diệt lập tức kéo hắn vào bên trong.

Phanh!

Địa Long cùng Thiên Hỏa hung hăng va chạm, thân ảnh Thiên Hỏa lảo đảo thối lui, thân hình Địa Long cũng bị ảnh hưởng không ít, muốn đánh bại Thiên Hỏa tựa hồ không phải chuyện dễ dàng.

- Không nghĩ tới thực lực của ngươi đã có một chân bước vào đại đạo cảnh, nếu ở trung thiên thế giới, nói không chừng có thể đột phá, chỉ tiếc trong Thị Hoang thế giới, ngươi không có cơ hội!

Địa Long vừa quát, trong mắt lộ ra ý cười gian trá, nhìn Thiên Hỏa nói:

- Hơn nữa phiền toái của ngươi lớn, nhìn sau lưng ngươi đi!

- Muốn gạt ta, không dễ dàng như vậy!

Thiên Hỏa không tin lời Địa Long, hơn nữa tâm thần của hắn cũng không cảm giác được sau lưng có người.

- Hắn không có lừa ngươi!

Một thanh âm lạnh lẽo vang lên phía sau.

Ngay khi sắc mặt Thiên Hỏa kinh hãi xoay người lại, thân hình cấp tốc thối lui, phát hiện cả không gian đều bị đông cứng lại, đủ loại năng lượng áo nghĩa tràn ngập bên trong, vừa lúc hắn nhìn thấy thân ảnh của Tây Phương Cầu Bại, còn có một đạo tử kim lưu quang mang theo chân khí hủy diệt hung hăng vỗ tới.

Oanh!

Thiên Hỏa bị oanh trúng, thân hình tràn ngập điện mang, máu tươi lập tức phun trào.

Hống!

Từ chiếc sừng của Địa Long bắn ra một đạo hoàng mang quang trụ, mang theo chân khí năng lượng cuồn cuộn hung hăng đánh lên người Thiên Hỏa, trực tiếp đem hắn oanh bay.

Phốc!

Thiên Hỏa lại phun máu tươi, thân hình bật lui ra sau, lập tức có vài đạo cấm chế rơi xuống, một thân ảnh xinh đẹp đã nhẹ nhàng nắm lấy hắn, chính là Ma Linh yêu nữ.

- Giao cho ngươi, kiếm trận tựa hồ không sai, ta cũng muốn vào giúp vui!

Ma Linh yêu nữ ném Thiên Hỏa cho Lục Lâm Thiên, thân hình ngạo nghễ lướt qua không gian lao về hướng kiếm trận.

- Kiếm trận của bảy người Đường Ngũ không kém, ta cũng đi hỗ trợ!

Địa Long gặp được cơ hội liên thủ vây công, cũng không muốn bỏ qua, thân thể cao lớn lập tức lao tới.

- Tính ta một phần!

Âm Quỷ cũng lớn tiếng quát, chân khí âm hàn bạo tuôn, gia nhập vào đội ngũ vây công bảy người Đường Ngũ.

Nhất thời bảy người Đường Ngũ lại bị năm cường giả đồng thời vây đánh.

Dù bảy người thúc giục Thất Tinh Diệt Không kiếm trận giống như là một người, nhưng cũng bó tay bó chân, khó thể ngăn cản.

Đặc biệt là Mạc Kình Thiên, sau một thoáng thăm dò, tựa hồ ngày càng quen thuộc kiếm trận, làm bảy người càng lúc càng khó chống đỡ.

Oanh long long!

Thanh âm nổ tung trầm thấp, đệ tử Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn đã hoàn toàn không còn lực đối kháng, dần dần bị đệ tử Long môn cùng Thất Sát môn thanh trừ.

- Kim Viên đại ca, không sao chứ?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Kim Viên hiện lại hình người, bị thương không nhẹ, máu tươi đầm đìa, thân hình khôi ngô run lên, nói:

- Hoàn hảo, phỏng chừng cần chút thời gian chữa thương, Thiên Hỏa đã một chân bước vào đại đạo cảnh, ta không làm gì được hắn.

- Không có việc gì thì tốt rồi, ta cũng muốn vào giúp vui!

Lục Lâm Thiên nhìn vào vòng chiến lớn nhất hiện tại, giờ phút này cũng chỉ còn lại bảy người Đường Ngũ, nếu lưu lại bọn họ sẽ hậu hoạn vô cùng.

Bảy người Đường Ngũ thúc giục kiếm trận, phạm vi vạn thước có vô số kiếm quang sắc bén phá không, đủ phá hủy hư không.

Nhưng năm người Mạc Kình Thiên cũng không phải kẻ yếu.

Đặc biệt là Mạc Kình Thiên cùng Ma Linh yêu nữ, càng lúc càng làm bảy người Đường Ngũ kinh hãi.

Độc vụ bao phủ đầy trời, độc vụ bao trùm thiên không, làm kiếm trận cũng bị ảnh hưởng.

Mà thời gian áo nghĩa của Mạc Kình Thiên chính là uy hïếp lớn nhất với kiếm trận.

Oanh!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lao tới, phất tay đánh ra một đạo chưởng ấn chấn vỡ tảng lớn kiếm quang, thân ảnh xuất hiện bên cạnh Mạc Kình Thiên.

Lục Lâm Thiên đã cẩn thận quan sát kiếm trận, thực lực bảy người Đường Ngũ có khác nhau, Đường Ngũ, Thanh Kiền, Mạc Vấn khó đối phó nhất, mà Nhật Nguyệt, Cạnh Tinh, Thiên Bộc, Xá Thần tuy khó dây vào nhưng chỉ có tu vi thông thiên cảnh cao giai, cho nên muốn đối phó cũng dễ dàng hơn.

Tuy ba người Đường Ngũ là đại đạo cảnh, nhưng lại bị Thị Hoang thế giới áp chế, cũng không phải là không thể đối phó, tỷ như Hắc Hạc ngày trước.

Lục Lâm Thiên nói:

- Kình Thiên huynh đệ, có biện pháp nào phá trận hay không?

- Ngươi tới vừa lúc, kiếm trận này không tệ, nhưng muốn phá cũng không khó khăn, có ngươi ở đây chúng ta muốn phá trận thật đơn giản!

Mạc Kình Thiên mỉm cười nói, lập tức truyền âm cho Lục Lâm Thiên, sau đó quát to:

- Tam muội, các ngươi lui ra sau một ít, ta phá trận trước!

Chương 3648: Ngày sau dễ gặp lại

Dứt lời, Mạc Kình Thiên phất tay xé rách không gian, thân ảnh cấp tốc biến mất ngay tại chỗ.

Ma Linh yêu nữ nghe vậy, độc vụ xoay tròn quanh thân không ngớt, thân ảnh xinh đẹp nhất thời thoát thân ra ngoài.

Âm Minh dạ xoa, Địa Long cùng Âm Quỷ cũng tự lui ra, chỉ có thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe, thi triển không gian áo nghĩa, thân ảnh lập tức biến mất ngay tại chỗ.

- Cẩn thận!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên cùng Mạc Kình Thiên đột nhiên biến mất, ánh mắt Đường Ngũ ngưng trọng hét lớn, trường kiếm run lên, chân đạp phương vị huyền ảo, kiếm mang bao trùm thiên không.

Xuy xuy!

Cùng một thời gian, thân ảnh Mạc Kình Thiên cùng Lục Lâm Thiên lại xuất hiện, Mạc Kình Thiên hiện ra ngay trước mặt Đường Ngũ, mà Lục Lâm Thiên lại ngay trước mặt Xá Thần.

- Thất sư đệ cẩn thận!

Đường Ngũ quát to, sắc mặt hoàn toàn đại biến.

- Thất Tinh Diệt Không kiếm trận ở trước mặt ta hoàn toàn không còn dùng được, phá trận!

Ánh mắt Mạc Kình Thiên bắn ra tinh mang, phất tay, từng khe không gian lan tràn bao phủ về hướng Đường Ngũ, thiên không đọng lại, dưới không gian áo nghĩa cuồn cuộn, kiếm trận lập tức bị đình trệ.

Hưu hưu!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa hiện ra, lập tức nhận lấy vô số kiếm quang nổ bắn tới, trộn vỡ không gian, có thể đem hết thảy đều phá hủy.

- Phá!

Lục Lâm Thiên phất tay, thoáng khom người xuống, năm thanh trường kiếm cùng hai đoản kiếm lập tức bay ra.

- Ngao…

Thanh âm long ngâm mơ hồ vang lên, bảy thanh bảo kiếm bắn ra, lập tức hóa thành vô số kiếm ảnh phá không, kiếm quang va chạm, phá hủy cả phiến hư không.

Oanh!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên nhảy tới, một đạo chưởng ấn tích tắc vỗ lên ngực Xá Thần.

Cùng lúc đó thân ảnh Mạc Kình Thiên cũng xuất hiện sau lưng Đường Ngũ, một đạo quyền ấn đánh thẳng vào lưng của hắn.

Phốc!

Cả Đường Ngũ lẫn Xá Thần phun ra máu tươi, thân hình lảo đảo văng ra ngoài.

Hai người vừa bị đánh bay, kiếm trận lập tức vỡ tan, thân ảnh năm người còn lại cũng lảo đảo thối lui, miệng đều phun máu tươi.

- Giết!

Kiếm trận vừa tan, Địa Long, Âm Quỷ cùng Âm Minh dạ xoa không bỏ qua cơ hội, thân ảnh hóa thành lưu quang, nguyên lực tuôn trào, lập tức lao thẳng tới trước.

- Tây Phương Cầu Bại, Thất Kiếm môn là của ngươi, đừng bức người quá đáng!

Đường Ngũ ổn định thân hình, cũng không quản máu tươi tuôn ra khóe môi, nhìn thấy ba người Âm Quỷ định ra tay, lập tức hét lớn.

- Ai bức bách ai, vừa rồi là các ngươi ra tay trước, nếu không phải Điêu Thiện Hàn bỏ chạy, ngươi cũng không dễ dàng giao ra Thất Kiếm môn đi!

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói.

Ánh mắt Đường Ngũ run lên, nhìn thấy nhóm người Ma Linh yêu nữ đang ngăn cản bốn sư đệ của mình, cũng biết không thể cứu vãn.

Trong Thị Hoang thế giới, thực lực vi tôn, thanh âm Đường Ngũ mang theo tia thê lương:

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi thật muốn làm tuyệt sao, hôm nay lưu một đường, ngày sau dễ gặp lại, nếu ngươi nhất định diệt sạch sư huynh đệ chúng ta, hôm nay ta sẽ trốn, nếu ta muốn trốn, các ngươi khó thể ngăn cản ta, chỉ cần ta chạy thoát, sẽ làm cho các ngươi hàng ngày khó yên, Thất Sát môn gà chó không yên!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Đường Ngũ nói chính là sự thật, với thực lực của hắn chỉ cần chạy ra ngoài, một khi hận thù Thất Sát môn, với tính cách Đường Ngũ tới lúc đó Thất Sát môn sẽ vô cùng phiền phức.

- Đại sư huynh, nhị sư huynh, tam sư huynh, các ngươi chạy đi, bốn chúng ta tự bạo hồn anh, cũng phải kéo bọn hắn đệm lưng, tới lúc đó các ngươi báo thù cho chúng ta, muốn đối phó thất kiếm, vậy phải trả giá bằng máu!

- Các ngươi chạy mau, chúng ta tự bạo hồn anh!

- Ôm nhau cùng chết, ai sợ ai, thất kiếm cũng không phải bọn hèn nhát!

Bốn người hét lớn, thanh âm thê lương, không hề có chút e ngại, đã muốn liều mạng.

Lục Lâm Thiên do dự, nghe nói bảy người này cũng không có kẻ thù bên ngoài, họ chỉ ưa thích giết chóc huyết tinh cho nên mới đi vào Thị Hoang thế giới, tùy thời đều có thể ra ngoài, chỉ cần tu luyện đột phá là có thể quay trở về.

Nghe nói quan hệ giữa họ cùng các đại sơn môn đều không kém, lần này dù nhận lấy Thất Kiếm môn, chỉ sợ có thả họ cũng bị họ hận thù, sau này khó tránh bị trả thù.

Nhưng nếu không thả, cũng sẽ bị hận thù, tới lúc đó Đường Ngũ làm Thất Sát môn gà chó không yên, tùy thời đều phải lo lắng bị họ điên cuồng báo thù cũng sẽ mệt mỏi!

Giờ phút này Lục Lâm Thiên lâm vào thế khó xử.

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi thật muốn cá chết lưới rách sao, nếu là vậy, ta nhất định làm cho ngươi phải hối hận!

Đường Ngũ thê lương hét lớn, hắn cũng không muốn làm cho các sư đệ tự bạo hồn anh.

Mạc Kình Thiên nghe vậy ánh mắt cũng dao động, không lập tức ra tay mà nhìn qua Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt trầm xuống:

- Đường Ngũ, ta xem bảy huynh đệ các ngươi cũng là hán tử, nhưng cho dù hôm nay ta thả các ngươi, chỉ sợ sau này sẽ rước lấy phiền phức vô cùng, các ngươi muốn tự bạo thì tự bạo, ngươi trợn mắt nhìn xem, nơi này đều là đại đạo cảnh, các ngươi tự bạo cũng không thể ôm nhau cùng chết, nhiều nhất có vận khí tốt thì làm người khác bị thương mà thôi, về phần muốn trốn, trong chúng ta có hai người mang không gian áo nghĩa, cơ hội của ngươi có bao nhiêu thành?

Đường Ngũ nghe vậy, ánh mắt co rúm lại.

- Tây Phương Cầu Bại, cá chết lưới rách, thử qua mới biết được!

Đường Ngũ lớn tiếng quát.

- Cũng không nhất định phải cá chết lưới rách, muốn ta thả ngươi cũng được, nhưng ngươi cần phải đáp ứng một điều kiện của ta!

Lục Lâm Thiên nói.

Ánh mắt Đường Ngũ co rụt lại, trầm giọng nói:

- Điều kiện gì?

- Gia nhập Thất Sát môn, ta tha các ngươi một mạng!

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói:

- Ngươi gia nhập Thất Sát môn, trở thành phó chưởng môn, ta nghĩ làm vậy cũng không ủy khuất các ngươi đi!

- Cái gì, phó chưởng môn!

Nghe vậy nhóm người Thiên Khu đứng xa xa đều biến hóa, thế lực Thất Kiếm môn xem như không sai, nhưng chức phó chưởng môn chẳng khác gì dưới một người trên vạn người, thật quá xem trọng Đường Ngũ.

- Ha ha!

Nghe vậy Đường Ngũ nhất thời cười ha ha, cũng không để vào trong mắt, nói:

- Tính toán thật hay, muốn bảy huynh đệ chúng ta gia nhập Thất Sát môn, chẳng qua ngươi có tư cách gì muốn sư huynh đệ chúng ta nghe theo hiệu lệnh của ngươi, thần phục ngươi, buồn cười, nằm mơ!

- Đường Ngũ này thật sự hỗn đản, rượu mời không uống lại uống rượu phạt!

- Tự cho mình siêu phàm, tiêu diệt bảy người này!

Nghe được lời của Đường Ngũ, nhóm người Viêm Hỏa căm giận bất bình, nhưng họ chỉ nói mà thôi, thực lực của họ cũng không thể đối kháng Đường Ngũ, nếu không phải Liệt Hỏa môn có quan hệ với Đông Tinh xã, lúc trước đứng đầu thế lực nhị lưu chính là Thất Kiếm môn.

- Đường Ngũ này thật sự có chút ngạo khí a!

Mạc Kình Thiên khoanh tay đứng bên cạnh, thần sắc có chút kinh ngạc.

Lục Lâm Thiên cũng không có phản ứng gì quá lớn, chỉ cười lạnh nói:

- Đường Ngũ, ngươi cảm thấy được ta không có tư cách này sao?

Chương 3649: Đổ bạc sinh tử

Trong đôi mắt tối đen của Đường Ngũ hiện ra khí huyết tinh, mơ hồ biến đỏ, nói:

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi đánh bại Hỏa Hổ, trong mắt ta chỉ bình thường mà thôi, là vì Hỏa Hổ bị ngươi chọc giận mất đi lý trí, không thể không nói ngươi cũng đủ gian trá, hơn nữa nhờ vào áo nghĩa linh khí mới làm được, mà ngươi đánh bại Điêu Thiện Hàn chỉ mượn dùng ngoại lực mà làm, loại thực lực khủng bố như vậy ta dám khẳng định ngươi cũng chỉ có một lần, bằng không Điêu Thiện Hàn cũng trốn không thoát!

Dừng một chút, Đường Ngũ cười âm lệ:

- Không thể không nói thực lực cùng thiên phú của ngươi không kém, thủ đoạn không ít, tựa hồ tu luyện không ít thuộc tính áo nghĩa, không ngờ có thể vượt cấp đối kháng đối thủ, nhưng nơi này là Thị Hoang thế giới, nếu đi trung thiên thế giới, ngươi sao là đối thủ của ta, ta diệt ngươi chẳng khác gì gïếŧ chết con kiến, còn vọng tưởng bảy sư huynh đệ chúng ta thần phục ngươi, ngươi nói có buồn cười hay không!

- Trung thiên thế giới, nếu ở trung thiên thế giới, ta diệt ngươi cũng chẳng khác gì gïếŧ chết một con kiến!

Mạc Kình Thiên nhíu mày, làm như không thích kiểu nói chuyện của Đường Ngũ.

Lục Lâm Thiên cũng không có quá nhiều dao động, nghe lời Đường Ngũ, trong mắt không giận ngược lại cười, nhìn thẳng hắn:

- Đường Ngũ, nếu là như vậy, với tình huống hôm nay, chúng ta đánh cuộc thế nào?

- Đánh cuộc gì?

Đường Ngũ nghi hoặc hỏi.

- Mọi người đều lui ra đi!

Lục Lâm Thiên phất tay, mọi người tuy nghi hoặc những vẫn lui ra sau lưng hắn.

Bốn người Thanh Kiền mặc dù sắc mặt tái nhợt, khóe môi mang theo vết máu, trường kiếm trở vào bao, lập tức chật vật thối lui ra sau Đường Ngũ.

- Ta giúp ngươi ra tay, ngươi còn đòi đánh cuộc gì, mấy người này muốn tự bạo cũng tốt, cũng không lật nổi bao nhiêu sóng gió!

Ma Linh yêu nữ có chút hờn giận nói, thân hình nóng bỏng đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Lời nói của nàng làm nhóm người Đường Ngũ khẽ biến sắc.

Lục Lâm Thiên chỉ mỉm cười, nói:

- Đường Ngũ, ba tháng sau trong Liệt Hỏa thành, ta không dùng ngoại lực, thậm chí cũng không sử dụng áo nghĩa linh khí, ta cùng bảy người các ngươi đối chiến, ta thắng, mạng của các ngươi là của ta, các ngươi thắng, mạng của Tây Phương Cầu Bại là của các ngươi, ngươi có dám?

- Đây là muốn chơi sinh tử chiến a!

- Không đùa tuyệt như vậy đi?

Lời của Lục Lâm Thiên vừa dứt, người vây xem kinh ngạc thổn thức, Mạc Kình Thiên cùng Ma Linh yêu nữ cũng kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên, không dựa vào ngoại lực, không dùng áo nghĩa linh khí muốn đánh bại Đường Ngũ là không thể nào, huống chi là bảy người, hơn nữa muốn diệt Thất Tinh Diệt Không kiếm trận mà chỉ dùng ba tháng thời gian, ba tháng cũng không dài.

- Ngươi muốn sinh tử chiến?

Thất kiếm cũng nghi hoặc, Đường Ngũ nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt chớp động không biết nghĩ gì trong lòng.

- Không phải sinh tử chiến, là đổ mạng, ta thua, mạng của Tây Phương Cầu Bại là của các ngươi, các ngươi thua, mạng của các ngươi thuộc về ta.

Lục Lâm Thiên nói.

- Được, ta đáp ứng, ba tháng sau, trong Liệt Hỏa thành, ngươi không sử dụng ngoại lực cùng áo nghĩa linh khí, ngươi thua, mạng là của ta, hết thảy đều của ta, kể cả áo nghĩa linh khí trên người ngươi, sư huynh đệ chúng ta thua, mạng là của ngươi!

Đường Ngũ cắn răng gật đầu, chuyện tới bây giờ hắn cũng không có quá nhiều lựa chọn, Tây Phương Cầu Bại tuyệt đối là người dứt khoát, rất không khả năng thả bọn họ rời đi, huống chi sự hấp dẫn của áo nghĩa linh khí không phải đại đạo cảnh nào cũng có thể bỏ qua được.

- Đương nhiên, nếu ngươi thắng ta, áo nghĩa linh khí cũng là của ngươi!

Lục Lâm Thiên cười nhẹ nói.

- Thật sự đáp ứng rồi, ba tháng sau có vở kịch hay để nhìn!

…

Ba ngày sau, trong đại điện Thất Sát môn, các cường giả thân tín đều có mặt.

- Âm Quỷ này nguyện ý gia nhập Thất Sát môn, bái kiến chưởng môn!

- Phong Đô tam hồn cũng nguyện ý gia nhập Thất Sát môn, bái kiến chưởng môn!

Bốn người cung kính hành lễ, ba ngày trước Tây Phương Cầu Bại cứu lão đại Phong Đô tam hồn, hơn nữa biểu hiện thực lực cường hãn đã làm Âm Quỷ triệt để chấn động.

- Ta tin tưởng các ngươi sẽ không hối hận với quyết định này, sau này Phi Linh thương hành là của các ngươi, đối ngoại, Âm Quỷ chính là phó hành chủ Phi Linh thương hành, về phần nguyên nhân, tới lúc đó Phạm Thống sẽ giải thích tường tận, sau này Phi Linh thương hành hoàn toàn giao cho các ngươi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói, có bốn người Âm Quỷ gia nhập cũng không phải một cỗ tiểu thế lực, tuy Âm Quỷ giáo có chút sụp đổ, nhưng căn cơ cũng không tới nỗi tuyệt diệt, chỉ cần chỉnh đốn tàn quân, cũng không thể khinh thường.

- Chưởng môn, còn hành trưởng đâu?

Âm Quỷ nghi hoặc hỏi.

- Hành trưởng, tên kia phỏng chừng thêm một thời gian mới có thể tới.

Trong đầu Lục Lâm Thiên nhớ tới một thân ảnh quen thuộc, khóe môi không tự chủ lộ ý cười.

Một lát sau Lục Lâm Thiên rời khỏi đại điện, mọi việc đã có người xử lý, hắn cũng không cần nhiều quan tâm.

Lục Lâm Thiên đi tới đình viện sau núi, khôi phục lại bộ dáng vốn có của mình, ở trước mặt người thân quen, hắn vẫn thích làm chính bản thân mình thoải mái hơn.

Mạc Kình Thiên vội hỏi:

- Ba tháng sau đối phó thất kiếm, ngươi nắm chắc mấy thành?

- Không biết, hoàn toàn không nắm chắc, bảy người họ bố trí kiếm trận thật khó dây vào, chỉ sợ dưới tình huống bình thường ở trong Thị Hoang thế giới không cách nào đánh thắng bảy người.

Lục Lâm Thiên nói.

Ma Linh yêu nữ trừng mắt, nàng thật bất mãn với quyết định của

Lục Lâm Thiên:

- Nếu ngươi biết vậy sao còn dám đổ mạng, ngươi có biết bảy tên kia thật khó trêu chọc không!

- Tam muội, ngươi hình như càng ngày càng quan tâm Lâm Thiên huynh đệ a, có phải đã muốn thành thân nhân rồi không!

Liếc mắt nhìn Ma Linh yêu nữ, Mạc Kình Thiên trêu ghẹo nói.

- Muội nào có, sống chết của hắn muội lười quản, chỉ cần máu tươi của hắn nuôi Vô Ảnh Phệ Thủy Độc Thư của muội mà thôi.

Ma Linh yêu nữ giậm chân nói, khuôn mặt đỏ ửng, lập tức trừng mắt:

- Đều là huynh, nếu không phải muội thấy An Thi Dao cũng không tệ lắm, muốn cho các người…bằng không muội mới không thèm nhấc lên quan hệ với người này, còn nói cùng với hắn…

- Tam muội, chuyện này có quan hệ gì với ta, Thi Dao tiểu thư thật không sai, nhưng chúng ta chỉ có chút quen biết mà thôi, huống chi người ta hình như có ý với Lâm Thiên huynh đệ, không có lòng dạ nào đối với ta a.

Mạc Kình Thiên khẽ cười nói.

- Rõ ràng do huynh vô tâm, bằng không huynh có điểm nào kém với người này!

Ma Linh yêu nữ hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười khổ không nói được gì.

- Tốt lắm, việc của ta muội cũng đừng quan tâm, hai người chuẩn bị thành thân trước đi, nếu muội thành thân với Lâm Thiên huynh đệ, ta nghĩ để ta nói với đại ca, hẳn không có vấn đề gì.

Mạc Kình Thiên nói.

- Huynh…mặc kệ các người!

Ma Linh yêu nữ hờn giận trừng mắt nhìn hai người, phồng má thở phì phì ngồi sang một bên.

Lục Lâm Thiên cũng không muốn mình bị tai bay vạ gió, lập tức nói:

- Tốt lắm, chúng ta nói chính sự đi, ba tháng thời gian muốn đối phó thất kiếm cũng không phải hoàn toàn không có hi vọng, kế tiếp ta cần bế quan ba tháng.

Chương 3650: Thập Phương Vũ Trụ Ấn

- Ngươi có kế hoạch sao, tuy trong Thiên Trụ giới thời gian không ít, nhưng thất kiếm thật sự khó đối phó.

Mạc Kình Thiên nghiêm túc nói.

- Đối với người khác mà nói, bảy người Đường Ngũ thật sự khó dây vào, nhưng với ta mà nói, kiếm trận kia cũng không có quá lớn tác dụng.

Lục Lâm Thiên nói.

Mạc Kình Thiên nói:

- Mặc dù có thể phá kiếm trận, nhưng bảy người bọn hắn thật khó ngăn cản, huống chi ngươi một mình phá trận, khó khăn thật không nhỏ.

- Còn ba tháng thời gian, hẳn cũng đủ rồi!

Lục Lâm Thiên nói, ba tháng bên ngoài, Thiên Trụ giới tầng thứ sáu là mười lăm năm, có thời gian như vậy muốn đối phó thất kiếm không phải là không thể được.

- Ba tháng thời gian, đừng quên nếu ngươi thua thì mạng là của người khác.

Ma Linh yêu nữ khinh bỉ liếc nhìn Lục Lâm Thiên, chu môi nói.

- Ta chỉ nói là mạng của Tây Phương Cầu Bại, chẳng qua sau này không còn Tây Phương Cầu Bại mà thôi.

Khóe môi Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

- Lâm Thiên huynh đệ, ý của ngươi là...ngươi thật quá gian trá!

Mạc Kình Thiên sửng sốt, ngạc nhiên cười ha ha, đây hoàn toàn là vô lại, Tây Phương Cầu Bại chỉ là tên giả, vốn không có người này.

- Hắc hắc.

Lục Lâm Thiên cười hăng hắc, kỳ thật hắn cũng không muốn giở trò vô lại, tới lúc đó nếu không thể đánh bại thất kiếm, vậy chỉ có thể bại lộ chính mình, đây cũng là tính toán cuối cùng.

- Kình Thiên huynh đệ, ngươi đã đi tìm Hắc Thủy ngục giam đi, thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Việc này nói ra dài dòng, tìm được chút đồ vật, cũng có chút phát hiện, nhưng cần thời gian nghiên cứu, Hắc Hạc biết cũng không nhiều, ngươi cần bế quan, ta cũng muốn đi vào Thiên Trụ giới nghiên cứu vài thứ, tới lúc đó sẽ nói cho ngươi biết.

Mạc Kình Thiên đáp.

- Được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, một lát sau Mạc Kình Thiên đi vào tầng thứ tư, Lục Lâm Thiên vào tầng thứ sáu, bên cạnh còn có bốn người, chính là nhóm người Thiên Hỏa Địa Hỏa.

Hai người khác là thông thiên cảnh sơ giai cùng trung giai, là người Thất Kiếm môn, do Phong Đô tam hồn bắt sống.

Trong mắt Lục Lâm Thiên lộ ý cười, mười lăm năm đủ cho hắn đột phá tới thông thiên cảnh cao giai, tới lúc đó thực lực tăng vọt, muốn đối phó thất kiếm cũng không phải việc khó khăn.

…

Thời gian chầm chậm trôi qua, cuộc chiến ngoài Liệt Hỏa thành, phó xã trưởng Đông Tinh xã chiến bại bỏ chạy, Hỏa Hổ thua bại đào mạng trối chết, Liệt Hỏa môn thuộc về Thất Sát môn, việc này nhấc lên sóng to gió lớn trong Thị Hoang thế giới.

Theo sau Thất Sát môn tuyên bố, phó hành trưởng Phi Linh thương hành là Âm Quỷ, cũng không biết từ đâu truyền lại tin tức, Phi Linh thương hành vốn thuộc về Âm Quỷ giáo Âm Quỷ.

Điều này làm người ta hoài nghi, Âm Quỷ giáo cùng Thất Sát môn đã sớm âm thầm liên hợp, lúc trước lâm trận phản chiến là cạm bẫy sắp xếp khiến cho Liệt Hỏa môn cùng Thất Kiếm môn không thể xoay chuyển càn khôn.

Tàn quân Liệt Hỏa môn đã bị Thất Sát môn cùng Long môn bao vây tiễu trừ, bị tiêu diệt cùng quy hàng, dùng tốc độ cực nhanh bị Thất Sát môn nắm trong tay.

Tin tức trên người chưởng môn Thất Sát môn Tây Phương Cầu Bại có áo nghĩa linh khí nhanh chóng truyền ra, điều này làm ánh mắt vô số người đỏ bừng, áo nghĩa linh khí, thậm chí là tuyên cổ cảnh cũng phải động tâm, đặc biệt còn là áo nghĩa linh khí thuộc khu vực linh hồn.

Mọi người động tâm, nhưng trước mặt thực lực tuyệt đối, cũng phải khắc chế tham niệm trong lòng, không phải ai cũng dám đánh chủ ý.

Ba tháng dần dần trôi qua, bên trong Thị Hoang thế giới, cuộc chiến giữa Tây Phương Cầu Bại cùng thất kiếm tại Liệt Hỏa thành luôn được chú ý, thời gian tới gần, sự chú ý càng thêm tăng lên, người của các thế lực lớn cơ hồ đều xuất hiện bên trong Liệt Hỏa thành.

Xuy xuy!

Tầng thứ sáu Thiên Trụ giới, không gian ba văn cuộn trào như thời không rối loạn, khe không gian lan tràn giữa không trung, không ngừng vặn vẹo, dù là thông thiên cảnh sơ giai đi tới nơi này cũng sẽ bị không gian rối loạn áp bạo mà chết.

Bên trong không gian hỗn loạn, một thân ảnh như cá gặp nước, thủ ấn biến hóa, đột nhiên phất tay đánh ra một đạo chưởng ấn.

- Thập Phương Vũ Trụ Ấn!

Một tiếng hét lớn, chưởng ấn bay ra, không mang theo chút uy lực nào, nhưng cả không gian đột nhiên xuất hiện cỗ chân khí giống như hủy diệt, khí tức có thể làm cho vạn vật biến mất, thiên địa hủy diệt, làm linh hồn người không nhịn được đều run rẩy.

Oanh long!

Xuy!

Chưởng ấn còn chưa rơi xuống, đã dần dần biến mất giữa không trung, không gian khôi phục lại bình tĩnh, thân ảnh Lục Lâm Thiên hiện ra, khóe môi mỉm cười hài lòng.

- Cuối cùng thành công, Thập Phương Vũ Trụ Ấn uy lực thật đúng là không sai, không uổng phí bỏ ra mười ba năm thời gian!

Lục Lâm Thiên thì thào nói, sau hai năm cắn nuốt bốn người Thiên Hỏa, hắn đã đột phá thông thiên cảnh trung giai đỉnh, cũng không biết do nguyên nhân gì bị cổ bình, không cách nào tiếp tục đột phá.

Bởi vậy trong mười ba năm, Lục Lâm Thiên một mực lĩnh ngộ thời gian cùng không gian áo nghĩa, trong quá trình này hắn cũng lĩnh ngộ ra Thập Phương Vũ Trụ Ấn, dùng thời gian cùng không gian áo nghĩa dung hợp mà thành.

Thập Phương Vũ Trụ Ấn, ẩn chứa thời gian cùng không gian áo nghĩa, cả hai dung hợp hủy thiên diệt địa, đủ hủy diệt hết thảy, phá hủy không gian thời gian.

- Tiểu tử, đã xảy ra chuyện gì?

Tầng thứ năm Thiên Trụ giới truyền ra thanh âm Tam Kỳ lão nhân, động tĩnh vừa rồi cũng đã kinh động hắn.

- Kỳ lão, không có chuyện gì, ta lĩnh ngộ có chút tiến bộ mà thôi, ngươi đã tỉnh sao?

Lục Lâm Thiên dứt lời, thân ảnh chợt lóe đã xuất hiện bên cạnh Tam Kỳ lão nhân.

- Di, ngươi tới thông thiên cảnh trung giai…trung giai đỉnh sao?

Tam Kỳ lão nhân nhìn Lục Lâm Thiên, đột nhiên ánh mắt run lên, không thể tưởng tượng nổi nhìn hắn chằm chằm, trước khi tiến vào Thị Hoang thế giới tiểu tử này mới tới phá giới cảnh, không bao lâu đã tới thông thiên cảnh!

Lời của Tam Kỳ lão nhân vừa dứt, ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt dao động, trên người tràn ra một cỗ khí tức như phong bạo thổi quét, chỉ một thoáng không gian gió giục mây vần.

- Rốt cục cần đột phá!

Một giây sau, trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra tinh mang, một cỗ khí tức man hoang thương cổ xuất hiện, lúc này vừa lĩnh ngộ ra Thập Phương Vũ Trụ Ấn tựa hồ đã mang tới cơ hội đột phá, Lục Lâm Thiên cảm nhận được rõ ràng mình lại thăng cấp.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, năng lượng không ngừng xoay chuyển, thiên địa năng lượng cuồn cuộn tưới vào trong người, cả không gian không ngừng run rẩy.

- Người này, lại muốn đột phá!

Tam Kỳ lão nhân nghẹn họng nhìn trân trối.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Tam Kỳ lão nhân, trên đỉnh đầu Lục Lâm Thiên ngưng tụ thành một đầu cự hổ thật lớn.

Cự hổ đứng thẳng, oai vũ tràn ngập, nương theo sau khí tức man hoang thương cổ, tựa như thần thú viễn cổ, làm cả không gian đều chấn động không ngớt.

Hống!

Cự hổ đột nhiên gầm lên một tiếng, sóng âm lan ra, không gian nứt vụn từng khúc, chân khí cuồn cuộn như thủy triều không ngừng khuếch tán.

Phanh!

Đồng thời trong thân thể Lục Lâm Thiên truyền ra thanh âm trầm đục nổ tung, chân khí đột phá cổ bình tiến lên thông thiên cảnh cao giai.

Chương 3651: Phát hiện Hắc Thủy ngục giam

- Thông thiên cảnh cao giai, thanh thế như vậy cũng làm người hoảng sợ đi, đại đạo cảnh chỉ sợ cũng không có thanh thế như vậy, ở trong Thị Hoang thế giới mà cũng có thể đột phá, còn biến thái như thế, tiểu tử này thật là quái thai a!

Tam Kỳ lão nhân run rẩy lên.

Rung động nhìn giữa không trung, Tam Kỳ lão nhân lập tức thì thào nói:

- Hẳn không bao lâu nữa, tới lúc đó chỉ sợ dù là Thượng Thanh đại thiên thế giới cũng phải khiếp sợ, những lão gia hỏa kia cứ chờ mà xem đi.

Hống!

Hư ảnh cự hổ khổng lồ trên không trung lập tức tiêu tán, năng lượng bàng bạc quay về trong cơ thể Lục Lâm Thiên, hết thảy đều bình tĩnh trở lại, Lục Lâm Thiên mở mắt, trong mắt lóe tinh mang càng thêm thâm thúy.

Hô!

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi trọc khí, cảm giác lực lượng mang tới, không khỏi thì thào:

- Đây là lực lượng thông thiên cảnh cao giai sao!

Hai tay run lên, cảm giác nguyên lực cùng linh hồn lực lượng trong thân thể, Lục Lâm Thiên có một loại cảm giác, cho dù gặp Hỏa Hổ, mình cũng có thể dễ dàng đánh chết, mà không chỉ đánh bại, lực lượng như vậy thật sự làm người ta mê muội.

- Thông thiên cảnh cao giai cùng trung giai hoàn toàn là hai cấp độ a!

Lục Lâm Thiên hiện lên ý cười.

- Tiểu tử, ngươi đột phá cũng quá nhanh đi!

Tam Kỳ lão nhân phục hồi lại tinh thần, trừng mắt nói, ánh mắt như muốn xem thấu hết bí mật trên người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hăng hắc cười nói:

- Ta cũng không biết vì sao, đột nhiên lại đột phá, hoàn toàn là ngoài ý muốn, ngoài ý muốn mà thôi.

Tam Kỳ lão nhân hung hăng trợn mắt nhìn hắn, nói:

- Đột phá thì đột phá, còn giả bộ điệu thấp làm gì, ngoài ý muốn thì có thể đột phá, còn cho người khác sống hay không!

- Việc này…

Lục Lâm Thiên ngượng ngùng cười, lập tức nhớ ra gì đó, nói:

- Kỳ lão, ta đã sử dụng trữ vật giới chỉ mà ngươi đưa cho ta.

- Ta đưa cho ngươi, là dùng Xích Linh liệt hỏa ngưng tụ thành chút thủ đoạn nhỏ, ở trong Thị Hoang thế giới đủ đánh chết bất luận kẻ nào.

Tam Kỳ lão nhân nói.

- Nhưng đối phương chỉ bị thương nặng mà thôi, vẫn chưa chết!

Lục Lâm Thiên nói.

Tam Kỳ lão nhân kinh ngạc, lập tức lắc đầu nói:

- Điều đó không có khả năng, Xích Linh liệt hỏa là linh vật trời sinh, cho nên ở trong Thị Hoang thế giới không bị uy áp quá lớn, mà những người khác đều bị áp chế, cho dù niết bàn cảnh đi vào nơi này cũng bị đánh chết, trừ phi…

Tam Kỳ lão nhân như nhớ ra điều gì đó, liền hỏi:

- Người kia có phải trình tự đại đạo cảnh?

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, Điêu Thiện Hàn đúng là trình tự đại đạo cảnh.

- Vậy thì chỉ có một khả năng, đối phương là người Hỗn Độn thế giới, chỉ có người của Hỗn Độn thế giới tu vi đại đạo cảnh mới không bị áp chế!

Tam Kỳ lão nhân nói xong, lập tức lắc đầu:

- Nhưng cũng không khả năng này, người Hỗn Độn thế giới tuyệt đối sẽ không đi vào Thị Hoang thế giới, không ai ngu ngốc như vậy, trừ phi nơi này có thứ gì đáng giá cho họ liều mạng đi vào.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên thoáng do dự, hỏi:

- Kỳ lão, ngươi có biết Hắc Thủy ngục giam không?

- Hắc Thủy ngục giam, trước kia là ngục giam trong Thị Hoang thế giới đi, sớm vứt bỏ nhiều năm, từ sau khi Thị Hoang thế giới bị hủy, Hắc Thủy ngục giam đã biến mất, ngươi hỏi việc này làm gì?

Tam Kỳ lão nhân hỏi.

- Kỳ lão, vậy ngươi có biết tại sao Thị Hoang thế giới lại bị hủy, mà biến thành như bây giờ là vì nguyên nhân nào không?

Lục Lâm Thiên tò mò hỏi.

- Việc này ta cũng không rõ, Thị Hoang thế giới bị hủy thời gian quá dài, so với ta còn lâu hơn nhiều.

Tam Kỳ lão nhân lắc đầu nói.

Hàn huyên một lát, Lục Lâm Thiên rời khỏi Thiên Trụ giới, tính thời gian cũng đã tới ngày ước hẹn quyết đấu.

- Kình Thiên huynh đệ, ngươi nghiên cứu thế nào?

Lục Lâm Thiên đi ra, mang theo Mạc Kình Thiên.

- Cũng đã xong, ngươi xem đi!

Ánh mắt Mạc Kình Thiên nghiêm túc, một cỗ năng lượng hiện lên trong tay, năng lượng hình thành quang quyển, bên trong là một đoàn năng lượng thể thu nhỏ bị bao vây ở giữa.

- Đây là cái gì?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

- Đây là lần trước ta tìm được trong một mật địa, có một tia linh trí yếu ớt, cực kỳ cuồng bạo, loại năng lượng thể này trải qua thời gian đăng đẵng mới có thể hình thành, mà ta tìm thật lâu mới tìm được mật địa kia, còn phá không ít tàn trận, cuối cùng mới phát hiện được thứ này.

Dứt lời, Mạc Kình Thiên lấy ra thêm một vật, đó là một bản đồ phong cách cổ xưa, bên trên có không ít dấu vết:

- Trên bản đồ này có cấm chế, trong khoảng thời gian này ta đang bài trừ cấm chế, sau khi cởi bỏ ta cẩn thận nghiên cứu qua, đây là bản đồ bên trong Hắc Thủy ngục giam!

- Bản đồ Hắc Thủy ngục giam, ngươi tìm được Hắc Thủy ngục giam sao?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt sáng ngời.

- Bây giờ còn không dám khẳng định, nhưng có năng lượng thể cùng bản đồ này, theo ta phán đoán, ta phát hiện bên dưới mật địa hơn phân nửa là Hắc Thủy ngục giam.

Mạc Kình Thiên nói.

- Vậy bây giờ chúng ta làm như thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Hắc Thủy ngục giam biến mất, Thị Hoang thế giới bị hủy, tất cả chuyện này không ai biết vì sao, nghe lời đồn trong Hắc Thủy ngục giam có chôn giấu bảo vật, ngươi thấy thế nào?

Mạc Kình Thiên cười hỏi.

- Thế nào cũng phải đi tìm xem!

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Ta cũng có ý tứ như vậy, ngươi cũng sắp phải đi ước chiến, chúng ta muốn đi mật địa cũng phải đi qua Liệt Hỏa thành!

- Trước tiên đi giải quyết thất kiếm, sau đó đi tìm mật địa!

Lục Lâm Thiên gật đầu.

- Ngươi có nắm chắc đối phó thất kiếm hay không?

Mạc Kình Thiên hỏi.

Lục Lâm Thiên khẽ cười:

- Tới lúc đó ngươi sẽ biết!

Liệt Hỏa thành, thời gian ước định giữa Tây Phương Cầu Bại cùng thất kiếm đã tới, trong lời nghị luận sôi nổi của mọi người, rốt cục ngày ước hẹn đã tới.

Ngày này, cả Liệt Hỏa thành người người tấp nập, chiến trường đặt ở ngoài thành, nếu đối chiến trong thành, chỉ sợ không qua vài chiêu là có thể đem trọn tòa thành hủy diệt hơn phân nửa.

Bên ngoài Liệt Hỏa thành, nơi nơi đều tràn đầy người, trên một ngọn núi có hơn mười thân ảnh xuất hiện, không ai dám tiến lên quấy rầy, có thể nhìn ra đây đều là nhân vật khó trêu chọc.

Đứng đầu là một đại hán trung niên, toàn thân lộ ra khí thế bá đạo, hai mắt thâm thúy, đứng bên cạnh hắn chính là Ôn Tuấn Hùng.

- Tây Phương Cầu Bại thật sự có bản lĩnh như thế hay sao, thậm chí cả Điêu Thiện Hàn cũng trọng thương bỏ chạy?

Linh Thứu tháp Hạ trưởng lão nói.

- Nghe nói Điêu Thiện Hàn bỏ chạy là vì Tây Phương Cầu Bại mượn dùng ngoại lực, có vài thương hành thầm đồn đãi, tựa hồ là một vật toát ra thiên hỏa, vật này ở trong Thị Hoang thế giới cũng không bị áp chế, nếu trong người Tây Phương Cầu Bại có vật ấy, xem như Điêu Thiện Hàn xui xẻo.

Đại hán khí phách mỉm cười, nói:

- Tuy Điêu Thiện Hàn chỉ có đại đạo cảnh sơ giai gần đỉnh, nhưng không phải người Hỗn Độn thế giới, chẳng qua với họ có chút quan hệ, chiếm chút ưu thế của Hỗn Độn thế giới, bởi vậy ở trong tiểu thế giới không bị áp chế, lần này bị thua bại hẳn là điều chính hắn cũng không nghĩ tới.

Chương 3652: Khắp nơi tề tụ Liệt Hỏa thành

- Tháp chủ, nhưng lần này Tây Phương Cầu Bại đối chiến với thất kiếm đã tuyên bố sẽ không dùng ngoại lực!

Hạ trưởng lão nói.

- Ta cũng kỳ quái, thực lực thất kiếm liên thủ, có thêm Thất Tinh Diệt Không kiếm trận, ở trong Thị Hoang thế giới tuyệt đối chỉ đếm trên đầu ngón tay, theo ta biết chỉ có một số ít người làm được, chẳng lẽ Tây Phương Cầu Bại nắm chắc thắng được thất kiếm hay sao?

Đại hán hiện lên vẻ nghi hoặc nói.

- Tháp chủ, người của bọn họ tựa hồ cũng đã tới trong Liệt Hỏa thành, ta hoài nghi toàn bộ bọn họ đều đã tới.

Linh Sơn tam thứu cung kính đứng một bên nói.

- Chẳng lẽ bọn hắn cảm thấy có hứng thú đối với việc này, dù cảm thấy hứng thú chỉ sợ không cần đều tới đi?

Ôn Tuấn Hùng nghi hoặc nói.

Đại hán run trường bào, khoanh tay đứng thẳng, nói:

- Tuy rằng vị huynh đệ Tây Phương Cầu Bại kia thật làm mọi người kinh ngạc, nhưng còn chưa đủ hấp dẫn khiến bọn hắn đều tới đây, nếu ta suy đoán không sai, chỉ sợ bọn hắn cũng như chúng ta, chỉ đi qua mà thôi, mục đích cuối cùng cũng như chúng ta.

Sắc mặt Ôn Tuấn Hùng thay đổi, nói:

- Cha, chẳng lẽ bọn hắn cũng vì chuyện đó mà tới?

Đại hán nói:

- Việc này đối với tuyệt đại bộ phận mọi người chỉ là bí mật, nhưng đối với một số người mà nói không phải tin đồn vô căn cứ, thậm chí có không ít người tiến vào nơi đây suốt mấy ngàn năm vạn năm, cũng bởi vì việc này, thật vất vả có chút phát hiện, bọn hắn sao có thể bỏ qua cơ hội này.

Ôn Tuấn Hùng thở sâu một hơi, nói:

- Cha, như vậy chúng ta không phải tăng thêm đối thủ cạnh tranh sao, với thực lực của bọn họ, phần thắng của chúng ta sẽ giảm.

Ánh mắt đại hán bình tĩnh nói:

- Chúng ta xem trước sao đã, hôm nay ta muốn nhìn một chút, Tây Phương Cầu Bại mà con luôn tiến cử rốt cục có bao nhiêu bổn sự, tuy lời đồn đãi không kém, nhưng nhìn thấy mới là thật, cha phải nhìn kỹ xem thế nào!

Ôn Tuấn Hùng chỉ cười nhìn phía trước, nơi đó có không ít đệ tử Thất Sát môn phong tỏa sân bãi ra vào ngọn núi, nói:

- Cha, cha yên tâm đi, Tây Phương huynh đệ tuyệt đối sẽ không làm cho cha thất vọng.

- Vậy sao, muốn bằng vào thực lực bản thân chiến thắng thất kiếm, là có thể đại biểu hết thảy, nếu chiến bại chỉ có chút bản lĩnh, nhưng bản thân cuồng vọng cũng không thể xem là nhân tài kinh tuyệt diễm.

Đại hán nói.

…

Trên ngọn núi xanh biếc, trước cự thạch hỗn độn, hơn mười thân ảnh đang đứng, một nhóm người thu liễm chân khí, nhưng vô hình cũng làm người ta có cảm giác như sắp phun trào.

Một đại hán mập mạp, thân mặc kim bào, thêu đồ án cửu long, kim quang rạng rỡ, sinh động như vật sống, mặc dù hắn mập mạp nhưng lại lộ ra cỗ khí phách không giận mà uy.

Bên cạnh đại hán là một nữ tử, quần áo hoa lệ phú quý, bộ dáng thanh tú động lòng người, thoạt nhìn chừng hơn ba mươi, vẫn còn lộ vài phần chân khí thanh xuân, nhưng nữ tử cũng như đại hán, rất mập mạp, thậm chí còn hơn cả đại hán, khoảng chừng trên dưới ba trăm cân, nhưng dung nhan lại thanh tú, khiến người ta nhìn vào có cảm giác không hề cân xứng chút nào.

- Mộc Vương, hình như bọn hắn đã tới.

Một lão giả năm mươi ánh mắt bắn ra tinh quang đảo mắt nhìn qua toàn trường, thần sắc chợt ngưng lại, thấp giọng nói.

- Chuyện này thật bình thường, chúng ta nhận được tin tức, bọn hắn tự nhiên cũng sẽ biết, ở trong Thị Hoang thế giới lâu như vậy, rốt cục cũng đã xuất hiện.

Ánh mắt đại hán mập mạp nhấc lên, khí tức không giận mà uy.

- Mộc Vương, ta đã tìm hiểu, tên Vấn Thân Mạc bây giờ đang ở Thất Sát môn, tựa hồ còn hỗn phong sinh thủy khởi.

Lão giả do dự nhìn nữ tử mập mạp, sau đó nói.

- Thất Sát môn lá gan không nhỏ, cũng dám thu lưu tên hỗn đản Vấn Thân Mạc chết tiệt kia!

Một phụ nhân năm mươi nghe vậy liền giận dữ nói.

- Tây Phương Cầu Bại nếu nhát gan cũng không dám tiêu diệt Liệt Hỏa môn, đánh trọng thương Điêu Thiện Hàn!

Đại hán mập mạp cười nhạt nói.

Thời gian chậm rãi trôi qua, bên ngoài Liệt Hỏa thành đông nghẹt người, thanh âm ồn ào xôn xao tận trời.

- Mau nhìn xem, thất kiếm đã tới!

- Du Long, Thanh Kiền, Mạc Vấn, Nhật Nguyệt, Cạnh Tinh, Thiên Bộc, Xá Thần, thực lực cường hãn a!

- Cuộc chiến sắp bắt đầu rồi!

Nhất thời toàn trường chợt yên tĩnh, từng ánh mắt tập trung về một phương hướng.

Sưu sưu…

Bảy thanh âm xé gió vang vọng không gian, bảy thân ảnh lăng không bay tới, chính là thất kiếm, bảy người tự nguyện đi vào Thị Hoang thế giới, tuyệt đối không dễ dây vào.

Bảy người rơi xuống trên một đỉnh núi, đi đầu là Đường Ngũ.

Trên đỉnh núi, bảy người hạ xuống, trường kiếm sau lưng, từng luồng khí tức hùng hậu sắc bén dao động, cả không gian xung quanh như đọng lại, làm người ta áp lực phi thường, sau đó chân khí đều thu liễm, hai mắt khép hờ, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

- Tây Phương Cầu Bại đặt cược lớn như vậy, chẳng lẽ là không dám tới!

- Muốn đánh bại thất kiếm liên thủ, nào có dễ dàng như vậy!

- Đã trễ thế này còn chưa tới, chắc là không tới!

Thời gian chậm rãi trôi qua, mọi người ngẩng đầu nhìn phía trước, đủ tiếng nghị luận vang lên.

- Tới rồi!

Bỗng nhiên thất kiếm chợt mở mắt, ánh mắt sắc bén nhìn về một hướng, nơi đó có khí tức cuồn cuộn tràn tới.

- Ô ô…

Tiếng xé gió vang lên, một tòa giá khôi lỗi cực kỳ khéo léo tinh xảo bay tới, tốc độ nhanh như thiểm điện, chỉ chớp mắt đã xuất hiện trên không trung.

- Các ngươi đã tới sớm!

Một tiếng cười nhạt truyền ra, một thân hình khôi ngô bay ra khỏi tòa giá, lắc mình rơi xuống đỉnh núi, vết sẹo khẽ động, hai mắt thâm thúy tối đen.

Sưu sưu!

Lục Lâm Thiên rơi xuống núi, từ trong tòa giá có vài thân ảnh lăng không bay ra, đi đầu là một thân ảnh xinh đẹp, dáng người nóng bỏng như ma quỷ, khuôn mặt lại như trích tiên, người này chính là Ma Linh yêu nữ, đi phía sau còn có Mạc Kình Thiên, Âm Minh dạ xoa, Thiên Khu, Vấn Thân Mạc, Bạch Kinh Đường, Kim Viên bọn họ.

- Ngươi rốt cục đã tới, còn tưởng rằng ngươi không dám tới, thật làm cho ta ngoài ý muốn!

Ánh mắt bảy người Đường Ngũ đều dao động, lập tức dằn nén xuống.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua toàn trường, khẽ nhíu mày, cuối cùng dừng trên người thất kiếm, nói:

- Vậy sao, chỉ là các ngươi tới hơi sớm, nhìn các ngươi hẳn là muốn sớm nhận thua sao?

Sắc mặt Đường Ngũ thoáng trầm xuống, trong mơ hồ lộ ra ngạo khí, nói:

- Có tiền vốn cuồng vọng hay không đợi một lát sẽ biết, nếu ngươi thua, ta tuyệt đối sẽ không khách khí, nhất định phải cho ngươi trả giá thật nhiều vì sự cuồng vọng của ngươi!

- Thua, nhất định là các ngươi, động thủ đi, giải quyết xong các ngươi ta còn bận việc khác!

Lục Lâm Thiên cười nhạt nói.

- Tây Phương Cầu Bại thật hung hăng càn quấy a!

- Đúng là có chút cuồng vọng, cũng không biết có bổn sự cuồng vọng hay không!

- Thất Tinh Diệt Không kiếm trận!

Đường Ngũ quát một tiếng, phất tay áo, bảy người cùng động.

Hưu hưu!

Trường kiếm ra khỏi vỏ, không gian vặn vẹo, dưới chân bảy người giẫm lên phương vị thất tinh huyền ảo, chân khí tương liên, xuyên suốt trận đồ, nguyên lực trào ra, cả không gian thoáng chốc phong vân biến sắc, như mây đen áp không, chân khí cuồn cuộn vỡ áp bao phủ thổi quét khắp cả phiến không gian.

Chương 3653: Thất Tinh hợp bích

Răng rắc!

Kiếm quang bộc phát, nương theo sau chân khí sắc bén khủng bố như nước thủy triều làm không gian ba văn nổi lên sóng to gió lớn.

Mặt ngoài Lục Lâm Thiên có vẻ thoải mái, nhưng thần sắc đã ngưng lại.

- Thất Tinh Diệt Không kiếm trận thật không kém!

Lục Lâm Thiên thầm cảm thán, nếu ở trung thiên thế giới, dựa vào thực lực thất kiếm là có thể đối kháng với Mạc Kình Thiên, hơn nữa bảy người này tôi luyện trong Thị Hoang thế giới, nếu một đối một cũng mạnh hơn tu vi đồng cấp rất nhiều.

- Thất Tinh Diệt Không kiếm trận – Thất Kiếm Khốn Thiên!

Bảy người cùng quát, trường kiếm tương liên, lập tức bắn ra kiếm quang chói mắt, nhất thời cùng bay ra khỏi tay.

- Ông ông…

Thất kiếm thoáng chốc phân thành nhiều kiếm ảnh, hóa thành hàng ngàn hàng vạn, bao trùm khắp thiên địa, vô số kiếm quang phá không, trong mơ hồ mang theo hào quang chói mắt lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

- Thất kiếm hẳn không chỉ có kiểu công kích xinh đẹp này đi!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, một cỗ chân khí quỷ dị ảnh hưởng không gian nháy mắt tràn ra.

Hưu hưu!

Hàng vạn hàng ngàn kiếm quang xuyên qua thân thể, thân ảnh Tây

Phương Cầu Bại bị xé rách thành mảnh nhỏ, ngọn núi bên dưới bị lan tới, vô số kiếm quang bay qua lưu lại thật nhiều khe rãnh sâu hoắm, đá vụn kích tán.

Nhưng lại không có máu tươi vẩy ra.

- Tàn ảnh…

- Tốc độ thật nhanh!

- Là không gian áo nghĩa hay thời gian áo nghĩa, người này thật sự tu luyện nhiều áo nghĩa kỳ lạ!

Sắc mặt thất kiếm càng thêm ngưng trọng, nhìn theo phương hướng thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất, ánh mắt Đường Ngũ trầm xuống, tâm thần tản ra, trường kiếm lập tức bay vòng, trực chỉ một bên, hét lớn:

- Thất Tinh Diệt Không kiếm trận – Thất Tinh Sát!

Hưu hưu!

Kiếm quang chói mắt, hóa thành cầu vồng tựa như vẫn thạch phá không, xuyên thủng không gian bay tới.

Phanh phanh!

Cả phiến không gian bị phá hủy thành hư không, bảy khe rãnh tối đen chợt lóe lên.

Sưu!

Đột nhiên một thân ảnh nhảy ra nhanh như quỷ mị, thân ảnh phá không, khoanh tay đứng thẳng, thần sắc nhẹ nhàng thoải mái.

- Lại không có việc gì!

Thần sắc bảy người Đường Ngũ trầm xuống.

Bảy người đưa mắt nhìn nhau, thủ ấn thay đổi, chân khí sắc bén khởi động tương liên, thiên địa đều run lên.

- Thất Tinh Diệt Không kiếm trận – Thất Kiếm Hợp Bích!

Bảy người đồng thời quát, bảy thanh trường kiếm bắn ra hào quang chói mắt, bảy đạo quang mang trực tiếp tương dung, chỉ thoáng chốc dung hợp cùng nhau, ngưng tụ thành một đoàn năng lượng hào quang hình kiếm khổng lồ.

Thiên địa biến sắc, không gian hôn ám, thanh kiếm năng lượng như một đầu viễn thú viễn cổ, phóng xuất ra khí tức hủy thiên diệt địa.

- Thất Kiếm Hợp Bích – Vạn Kiếm Diệt Không – Tru Sát!

Sắc mặt bảy người tái nhợt, quát lớn một tiếng, thanh kiếm năng lượng đột nhiên run rẩy, như mãnh thú viễn cổ thức tỉnh, không gian run lên, từng đạo hư ảnh kiếm quang bắn nhanh ra ngoài.

Vô số hư ảnh kiếm quang bắn ra, không gian bị hủy diệt thành hư không tối đen, thậm chí hào quang chói mắt cũng bị hư không tối đen làm lu mờ không ít, làm người ta cảm giác nhịp tim đập nhanh, xung quanh thiên hôn địa ám.

- Chưởng môn có thể đối kháng được sao?

Đệ tử Thất Sát môn đều khẩn trương, hai tay siết chặt lại, ánh mắt ngưng trọng.

Lục Lâm Thiên đột nhiên ngẩng đầu, vết sẹo run lên, trong đôi mắt thâm thúy bắn ra tinh quang, nói:

- Đây là chiêu thứ ba, sớm giải quyết các ngươi đi!

Dứt lời, thủ ấn biến đổi, một cỗ chân khí thời không rối loạn đột nhiên tràn ra, lan tràn khắp cả bầu trời.

Oanh!

Một tiếng nổ vang vọng, đột nhiên phong vân biến sắc, mây đen áp không, phảng phất như thiên địa đột nhiên lâm vào trong bóng tối, một cỗ chân khí năng lượng vô hình đột nhiên buông xuống, hư không đều chớp lên.

- Uy lực thật mạnh!

- Đó là áo nghĩa gì vậy, lại giống như không gian áo nghĩa!

Không gian vặn vẹo, những người đứng gần liên tục thối lui, nếu không sẽ bị không gian rối loạn áp chế nổ bạo.

- Thập Phương Vũ Trụ Ấn, phá!

Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, thời gian áo nghĩa cùng không gian áo nghĩa hoàn mỹ dung hợp, thủ ấn biến hóa, một đạo chưởng ấn phá không bay ra, cả không gian xuất hiện cỗ chân khí hủy diệt, khí tức khiến vạn vật không còn, thiên địa tiêu hủy.

Chưởng ấn ngưng tụ, không gian tối đen nổi lên sóng to gió lớn, bắt đầu vặn vẹo, hết thảy năng lượng ngưng tụ, chấn vỡ mây đen cuồn cuộn, sau đó đều vặn vẹo bên trên chưởng ấn.

Oanh long!

Những nơi chưởng ấn đi qua đều vặn vẹo sụp đổ, thiên địa chao đảo, chưởng ấn như từ thiên ngoại giáng xuống, ven đường phá hủy hết thảy, một cỗ uy áp xa lạ buông xuống mặt đất, sơn hà dao động, sông ngòi chảy ngược, núi non nứt nẻ thành khe rãnh.

Ngay tiếp theo, chưởng ấn trực tiếp vỗ lên hư ảnh kiếm quang khổng lồ, hai loại chân khí hủy diệt sắc bén va chạm, khí thế sát phạt thổi quét khắp cả thiên địa.

Bảy người Đường Ngũ như cảm ứng được điều gì, chân khí sắc bén khởi động, đột nhiên trong mắt hiện lên tia kinh hãi.

Ngay lập tức mọi người nhìn thấy kiếm quang trực tiếp nứt vụn thành từng khúc, khe không gian tối đen hiển lộ, chưởng ấn ầm ầm đánh lên thanh kiếm năng lượng thật lớn kia.

Răng rắc!

Thanh âm nổ tung trầm đυ.c, dưới chưởng ấn, thanh kiếm năng lượng trực tiếp bị vỗ tan, hóa thành vô số hư ảnh kiếm hình vỡ nát.

Phanh phanh!

Không gian đều bị tạc vỡ, trời sụp đất nứt, cả một mảnh hư không bị vỗ thành tro tàn, năng lượng cuồng bạo điên cuồng nhộn nhạo, khuếch tán ngập trời, bao phủ cả một khu vực rộng lớn.

Hô hô!

Lực lượng hủy diệt cuồng bạo thổi quét, khiến người vây xem đều vội vã thối lui, uy lực làm người run rẩy.

Phốc!

Bảy người Đường Ngũ đồng thời phun máu tươi, chân khí nháy mắt uể oải.

Hưu hưu!

Bảy thanh trường kiếm ảm đạm, không ngừng chấn động trên không trung, bảy người Đường Ngũ không còn cách nào giữ được kiếm trận, lập tức phun máu, từ trên cao thẳng tắp rơi thẳng xuống đất, hung hăng nện lên ngọn núi đã biến thành đống đá vụn hoang tàn khổng lồ.

Mọi người ngây dại, chứng kiến cảnh tượng trước mắt toàn trường đều dại ra, không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

- Ba chiêu đánh bại thất kiếm liên thủ, hai chiêu đầu tiên kỳ thật vẫn chưa ra tay, chỉ tránh né mà thôi, nghiêm khắc mà nói chỉ dùng một chiêu đánh bại thất kiếm!

- Đây tuyệt đối đã siêu việt thực lực thông thiên cảnh cao giai!

- Tu vi Tây Phương Cầu Bại chỉ đạt tới thông thiên cảnh cao giai, nhưng thực lực tuyệt đối siêu việt thông thiên cảnh cao giai đỉnh!

- Rốt cục là chuyện gì xảy ra, sao có người khủng bố như thế!

Những người có ánh mắt phi phàm tự nhiên có thể cảm giác được thực lực cùng tu vi của Lục Lâm Thiên hoàn toàn khác nhau, đặc biệt họ càng thêm rung động với khí tức quỷ dị vừa rồi.

Trên một ngọn núi, ánh mắt nhóm người đứng ở đó đều rung động kinh ngạc, có vài người đứng phía trước vô cùng quen thuộc với Lục Lâm Thiên, chính là Đông Tinh xã Kiếm Đoạn Hồn trưởng lão.

Bên cạnh Kiếm Đoạn Hồn là một người mặc trường bào, ánh mắt thâm thúy, nhìn vào cũng biết không phải người dễ chọc.

Giờ phút này ánh mắt của hắn cũng run lên, trong mắt hiện vẻ kinh ngạc, nói:

- Tây Phương Cầu Bại thật đúng là quỷ dị, trình tự thông thiên cảnh cao giai nhưng thực lực cao như vậy, thật sự là khó phán đoán…

Chương 3654: Sự tình của Vấn Thân Mạc

Trên ngọn núi cách đó không xa, phía trước rừng cự thạch hỗn độn, hơn mười thân ảnh cũng hiện ra thần sắc chấn kinh, đại hán mập mạp mặc cửu long kim bào cũng thì thào nói:

- Chẳng lẽ cũng là người của đại thiên thế giới tới đây?

Xa hơn một chút, đại hán khí phách khoanh tay đứng thẳng, lẩm bẩm:

- Thật khó phán đoán a, chẳng lẽ còn có thế lực của đại thiên thế giới muốn tham dự vào?

Giờ phút này xung quanh thật yên tĩnh, Lục Lâm Thiên nhìn bảy người Đường Ngũ loang lổ vết máu, nói:

- Đường Ngũ, các ngươi thua!

Bảy thân ảnh uể oải ngẩng đầu, thật sự không dám tin mình lại bị thua chỉ trong một chiêu!

Đường Ngũ cắn răng, môi tràn máu tươi, nói:

- Nguyện đổ chịu thua, tài nghệ chúng ta không bằng người, hôm nay nhận mạng, muốn chém muốn giết tùy ý ngươi!

- Chưởng môn thắng!

Ánh mắt đệ tử Thất Sát môn chợt phục hồi lại, nhất thời bộc phát ra tiếng hoan hô đinh tai nhức óc.

- Thắng rồi…

Cả Âm Quỷ, Địa Long, Phong Đô tam hồn, tam thú tướng bọn họ đều không thể bảo trì trấn định, đánh bại thất kiếm, nghiêm khắc mà nói chỉ một chiêu đã đánh bại thất kiếm, bọn họ tự nhiên cũng biết điều này đại biểu cho việc gì.

Mạc Kình Thiên, Âm Minh dạ xoa cùng Ma Linh yêu nữ nhìn nhau, ánh mắt đều hiện tia kinh ngạc, trong mắt Ma Linh yêu nữ còn mang theo vẻ nghi hoặc.

Một lát sau, bên trong đại điện Liệt Hỏa thành, thân ảnh thất kiếm chật vật uể oải đứng trong đại điện, nhưng vẫn lộ ra cỗ ngạo khí, mà cường giả Thất Sát môn cũng đang ngồi trong đó.

Lục Lâm Thiên ngồi trên chủ vị, nhìn thất kiếm, mơ hồ lộ ra cỗ khí thế bá đạo lăng tuyệt, nói:

- Đường Ngũ, hiện tại ta có tư cách cho các ngươi thần phục?

Ánh mắt bảy người dao động dừng lại trên thân hình khôi ngô trước mắt.

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng bảy người, quanh thân tràn ngập cỗ chân khí mơ hồ, một cỗ khí tức man hoang cổ xưa khuếch tán làm toàn bộ mọi người trong đại điện đều cảm giác trong lòng run lên.

- Các ngươi thua, ta cấp cho các ngươi hai lựa chọn, gia nhập Thất Sát môn, hoặc là chết!

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng bảy người, ánh mắt dần dần trở nên sắc bén, một cỗ uy áp vô hình ầm ầm áp thẳng lên thân bảy người Đường Ngũ.

Thân hình bảy người lập tức run lên, lảo đảo thối lui một bước, ngạo khí trong mắt dần tiêu tan, rốt cục lựa chọn quỳ một gối hành lễ:

- Thất kiếm bái kiến chưởng môn!

- Chưởng môn, bên ngoài có người tới bái phỏng!

Bên ngoài đại điện, một đệ tử tiến vào bẩm báo, trong thanh âm mang theo vẻ run rẩy:

- Bọn hắn nói là Mộc Vương của Đông Tinh thành Tây Vương phủ!

- Tây Vương phủ!

Ánh mắt mọi người khẽ biến, tựa hồ có chút kinh ngạc.

- Tây Vương phủ…

Sắc mặt Vấn Thân Mạc dao động lớn nhất.

- Xem ra hẳn là có Tây Vương phủ bên trong, khó trách!

Lục Lâm Thiên tựa hồ cũng không kỳ quái, lập tức nói:

- Các ngươi đi xuống chữa thương trước đi.

- Chưởng môn, ta đi trốn một chút!

Sau khi thất kiếm đi theo đệ tử dẫn đường lui ra, Vấn Thân Mạc cắn răng nói.

- Vấn Thân Mạc, ngươi thật sự phải đi trốn mới được!

Mọi người nhìn Vấn Thân Mạc cười nói, nụ cười đều quỷ dị, nhưng ai cũng nghẹn lại không cười thành tiếng, không khí nhất thời thật kỳ quặc, tựa hồ ai cũng biết là chuyện gì xảy ra.

Lục Lâm Thiên cảm giác được không khí quỷ dị, nhìn qua mọi người lại nhìn biểu tình của Vấn Thân Mạc, nhất thời nghi hoặc hỏi:

- Chuyện gì vậy?

Thần sắc Vấn Thân Mạc có chút xấu hổ, nói:

- Chưởng môn, việc này nói ra thật dài dòng, cũng là chuyện thật lâu trước kia, không cần nhắc lại, ta trốn tránh người của Tây Vương phủ tốt hơn!

Viêm Hỏa cười nói:

- Chưởng môn, là chuyện như vầy, hình như trước kia nữ nhi của Mộc Vương Tây Vương phủ Bảo Châu công chúa bởi vì nguyên nhân tu luyện mà biến thành người mập mạp, không ít người trong Thị Hoang thế giới đã xem qua, kể cả Thiên Khu lẫn Thiên Tuyền, ta nhớ được cả Âm Quỷ cùng Phong Đô tam hồn cũng được mời tới xem qua, tựa hồ ai cũng bó tay hết cách.

Mọi người đều gật đầu, Thiên Tuyền cười khổ nói:

- Bảo Châu công chúa luyện công xảy ra vấn đề, ta cẩn thận xem qua, thật không có cách nào, thiếu chút nữa làm Mộc Vương động thủ đòi giết ta.

Viêm Hỏa tiếp tục nói:

- Vấn Thân Mạc đi vào Thị Hoang thế giới, không biết muốn làm gì lại tuyên bố có thể trị lành cho Bảo Châu công chúa, cuối cùng vẫn không hữu hiệu, càng nghiêm trọng chính là lão tiểu tử kia lại đi câu dẫn Bảo Châu công chúa, mặc dù nàng mập mạp một chút, nhưng đối với tu luyện giả mà nói nàng vẫn còn thanh xuân a, lão tiểu tử đó lại dám…cũng không ngại khẩu vị quá nặng, ha ha…

Nói xong Viêm Hỏa không nhịn được cười to.

Phốc!

Trong đại điện, mọi người cũng không nhịn được đều phun cười, nhìn biểu tình của Vấn Thân Mạc đều cười rộ lên.

- Cười cái gì, sau này các ngươi còn muốn Linh đường đưa ra đồ vật nữa hay không!

Vấn Thân Mạc hung hăng trợn mắt liếc mọi người, lời này thật sự có hiệu quả, hiện tại cả Linh đường nắm giữ trong tay Vấn Thân Mạc, dù là Thiên Khu cùng Thiên Tuyền cũng chỉ phụ trợ mà thôi, nghe được lời hăm dọa của hắn, mọi người đều cố gắng nín cười, khiến họ đỏ bừng cả mặt.

Vấn Thân Mạc trừng mắt nhìn mọi người, lại xấu hổ nói với Lục Lâm Thiên:

- Chưởng môn, ngươi đừng nghe Viêm Hỏa nói bậy, ta không có thông đồng Bảo Châu công chúa a, chúng tôi thật sự có cảm tình, chẳng qua đều giấu trong lòng, ai biết tạo hóa trêu ngươi, người có tình không thể thành thân thuộc…

- Vấn Thân Mạc, ngươi có buồn nôn không, rõ ràng là ngươi trị không được cho Bảo Châu công chúa, ngược lại thông đồng nàng, bị người báo cho Mộc Vương, Mộc Vương giận dữ đòi giết ngươi, là Bảo Châu công chúa tận lực cầu tình, cho Mộc Vương tha cho ngươi một mạng, sau đó Mộc Vương mới thả ngươi. Nhưng hắn đã thông báo cho cả Thị Hoang thế giới, nếu có ai dám thu lưu ngươi, ai dám bán dược tài cho ngươi, dám gần gũi ngươi thì là đối lập với Tây Vương phủ, đồng thời nếu ai dám giết ngươi cũng là kẻ thù của họ, cho nên mấy năm trước ai cũng trốn tránh ngươi không kịp a.

Viêm Hỏa ngắt lời Vấn Thân Mạc, cười nói.

- Nguyên lai là có chuyện như vậy.

Lục Lâm Thiên bật cười, khó trách lúc trước Vấn Thân Mạc hỗn thảm như vậy, nhưng lại không ai dám động tới hắn, nguyên lai vì có quan hệ với Tây Vương phủ.

Lập tức ánh mắt Lục Lâm Thiên lộ vẻ quái dị, nói:

- Vấn Thân Mạc, người Tây Vương phủ đã tới, tự nhiên cũng đã biết ngươi đang ở Thất Sát môn, ngươi cũng trốn không xong, cần gì phải trốn!

- Chưởng môn, ngươi không biết, Mộc Vương không dễ trêu chọc, ta cũng không muốn gây thêm phiền toái cho Thất Sát môn.

Vấn Thân Mạc nói, tựa hồ cũng chấp nhận lời nói của Viêm Hỏa.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, nói:

- Là phúc thì không phải họa, là họa thì tránh không khỏi, có phiền toái, trốn cũng không trốn được.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên tự mình nghênh đón, nhóm người Tây Vương phủ đi vào phân đà Liệt Hỏa thành của Thất Sát môn, mười mấy thân ảnh đi vào đại điện, lúc này trên chủ vị cũng được an bài chỗ ngồi, Mộc Vương ngồi xuống ghế, thân hình mập mạp vừa vặn nhồi vào trong ghế, khí thế bất phàm, tuy mỉm cười nhưng không giận mà uy.

Chương 3655: Vạn Tù chí tôn 1

Vừa rồi khi đi nghênh đón Mộc Vương, ba người Mạc Kình Thiên cũng không đi ra, thậm chí khi Mộc Vương vào đại điện, Âm Minh dạ xoa chỉ ngẩng đầu nhìn thoáng qua, không chút dao động.

Mạc Kình Thiên cùng Ma Linh yêu nữ cũng vậy, chẳng qua khi ánh mắt Mộc Vương dừng trên thân hai người, ánh mắt vừa động, ba đạo ánh mắt tiếp xúc, vẻ mặt nghi hoặc kinh ngạc.

Bên cạnh Mộc Vương còn có một nữ tử đang ngồi, nữ tử thật hấp dẫn ánh mắt Lục Lâm Thiên, quần áo hoa lệ phú quý, bộ dáng thanh tú động lòng người, thoạt nhìn hơn ba mươi tuổi, cũng lộ ra chân khí thanh xuân, chẳng qua nữ tử rất mập, thậm chí còn mập hơn Mộc Vương, ngồi trên ghế như muốn đè sập cả chiếc ghế.

- Thật đúng là…

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử, biết nàng chính là Bảo Châu công chúa mà mọi người đã nhắc tới.

- Bảo Châu…công chúa, đã lâu không gặp, nàng gầy hơn rồi!

Không biết từ khi nào Vấn Thân Mạc đã đi tới bên cạnh Bảo Châu, trong mắt dao động không ngừng, tựa hồ trong lòng cũng kích động.

- Gầy hơn…

Advertisement

Nghe vậy Lục Lâm Thiên thiếu chút nữa muốn phun ra, bộ dáng như vậy còn nói là gầy hơn, rốt cục trước kia còn béo tới mức nào a!

- Gần đây huynh có khỏe không?

Nhìn Vấn Thân Mạc, khuôn mặt Bảo Châu đỏ ửng, trong mắt tràn ngập tình ý, mặc cho ai cũng có thể nhìn ra nếu hai người này không phải chim uyên ương mới là lạ.

- Vấn Thân Mạc, nghe nói gần đây ngươi sống không kém thôi?

Mộc Vương liếc mắt nhìn Vấn Thân Mạc, nghe thanh âm của Mộc Vương, Bảo Châu công chúa cúi đầu, trong mắt giống như ra dấu cho Vấn Thân Mạc.

- Bái kiến Mộc Vương!

Advertisement

Trong mắt Vấn Thân Mạc có chút sợ hãi, lập tức cắn răng hành lễ, nói:

- Lần này Mộc Vương tới đây, có chuyện gì tìm ta là tốt rồi, không quan hệ với Thất Sát môn, muốn đánh muốn giết, Mộc Vương xử trí tốt lắm.

- Mộc Vương, Vấn Thân Mạc là người của Thất Sát môn, nếu trước kia từng có ân oán gì với Mộc Vương, nếu Thất Sát môn có thể hóa giải, ta tuyệt không chút ý kiến.

Lục Lâm Thiên nói.

- Tây Phương chưởng môn nghiêm trọng, một chút chuyện nhỏ mà thôi, nếu Vấn Thân Mạc đã gia nhập Thất Sát môn, đó cũng là vận mệnh của hắn.

Mộc Vương mỉm cười nói, lại hỏi:

- Vấn Thân Mạc, ngươi còn chưa có mặt mũi lớn như vậy để cho ta ngàn dặm xa xôi đi tìm ngươi, sau này nếu có biện pháp thì hãy trị liệu cho Bảo Châu.

Nghe lời của Mộc Vương, chẳng những mọi người trong đại điện đều kỳ quái, thậm chí Vấn Thân Mạc cùng Bảo Châu cũng kinh ngạc.

Vấn Thân Mạc lập tức nói:

- Đa tạ Mộc Vương!

Lục Lâm Thiên cũng thật nghi hoặc, Mộc Vương tựa hồ có ý cho mình mặt mũi, nhưng mình không quen biết hắn, trong chuyện này chỉ sợ là không đơn thuần như thế.

- Thực lực Tây Phương chưởng môn cao tuyệt, Thất Sát môn lại hiển hách uy danh, thật sự là đáng mừng a, sau này Thất Sát môn cũng đã không kém gì năm đại sơn môn trong Thị Hoang thế giới!

Mộc Vương mỉm cười nói, lời nói nhẹ nhàng, nhưng lại cho người ta cảm giác uy nghiêm.

- Chỉ là một Thất Sát môn, tự nhiên không thể so sánh với Tây Vương phủ, Đông Tinh xã, Linh Thứu tháp, Bắc Đẩu môn cùng Nam Thiên môn, Mộc Vương đã quá khen!

Lục Lâm Thiên nói.

Mộc Vương khẽ cười, ánh mắt lướt qua Kim Viên, Thất Sát, Viêm Hỏa bọn họ, cuối cùng lướt qua Âm Minh dạ xoa, Mạc Kình Thiên cùng Ma Linh yêu nữ, nói:

- Tây Phương chưởng môn cũng không cần khách khí, trong lòng mọi người đều rõ ràng, với thực lực bây giờ của Thất Sát môn, tuyệt đối không kém hơn những sơn môn khác.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe, người Tây Vương phủ tới đây, đối với bên ngoài, Âm Quỷ cùng Phong Đô tam hồn là độc lập, cũng không phải người của Thất Sát môn, Độc Giác Địa Long cũng vẫn là chưởng môn Long môn, cho nên hắn đã cho họ lui ra ngoài.

Lần này ý đồ tới đây của Mộc Vương làm trong lòng Lục Lâm Thiên nghi hoặc, Tây Vương phủ không hề tham dự phân tranh, mục đích của họ thật kỳ quái.

- Hôm nay Mộc Vương tới đây, hẳn không phải là đến khen ngợi khuyến khích mà thôi, có câu tục ngữ nói rất tốt, nâng lên càng cao, rơi xuống càng nặng đó thôi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói.

- Ha ha.

Nghe vậy, Mộc Vương mỉm cười, ánh mắt có chút kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Tây Phương chưởng môn, người sáng mắt không nói lời quanh co, lần này tới đây thật sự là có chuyện, có thể nói riêng một mình hay không?

Lục Lâm Thiên không chút do dự, đứng dậy nói:

- Mời Mộc Vương…

Sau đại điện, bên trong nội đường, Mộc Vương tự mình bố trí cấm chế.

- Tu luyện mộc hệ áo nghĩa, khí tức dao động trên thân tựa hồ không bình thường, có một cỗ chân khí thiên địa uy áp, chẳng lẽ Mộc Vương là người của Hỗn Độn thế giới…

Lục Lâm Thiên nhìn Mộc Vương bố trí cấm chế, ánh mắt kinh ngạc.

- Tránh tai vách mạch rừng, cẩn thận một chút tốt hơn, việc này thật sự quan hệ quá nhiều.

Sau khi bố trí xong cấm chế, Mộc Vương phất tay áo, ngồi đối diện Lục Lâm Thiên, bưng chén trà uống một hớp, nói:

- Ta cũng không nhiều lời, nơi này cũng không có ai khác, Tây Phương chưởng môn cũng biết về Hắc Thủy ngục giam?

Nghe vậy, trong lòng Lục Lâm Thiên lộp bộp một tiếng, lần này hắn vốn định cùng Mạc Kình Thiên đi Hắc Thủy ngục giam đâu.

Thoáng suy tư, Lục Lâm Thiên liền nói:

- Biết một ít, nghe đồn đãi Hắc Thủy ngục giam là ngục giam của cả Vô Minh tiểu thiên thế giới, thậm chí là cả Vô Sắc trung thiên thế giới đều nhốt không ít tù nhân bên trong, nhưng không biết bắt đầu từ lúc nào, đã không còn tồn tại, không ai biết nguyên nhân.

Mộc Vương nói:

- Lúc trước tù nhân trong Thị Hoang thế giới chủ yếu đều là tù nhân của Vạn Thiên liên minh cùng Chiến Thiên liên minh, ở thật lâu trước kia, trong Hắc Thủy ngục giam có một lần bạo động, lần bạo động kia chính là một lần phản kháng có dự mưu của toàn bộ tù nhân trong ngục lúc đó.

Dừng một chút, Mộc Vương tiếp tục nói:

- Trận chiến ấy kinh thiên động địa, đem toàn bộ ngục giam phá hủy, toàn bộ cường giả Chiến Thiên liên minh chưởng quản ngục giam đều bị tru diệt, tù nhân cũng liên tục tử thương, cuối cùng tù nhân chưởng khống toàn bộ Thị Hoang thế giới, nhưng về sau Chiến Thiên liên minh cùng Vạn Thiên liên minh phái ra cường giả tiến vào Thị Hoang thế giới, tiến hành diệt sát toàn bộ tù nhân, lần đó tử thương vô số, thây ngang khắp đồng, máu chảy thành sông, cuối cùng tù nhân đều bị hai đại liên minh thanh trừ sạch sẽ, cũng làm Thị Hoang thế giới biến thành bộ dáng như bây giờ.

- Mộc Vương hiểu biết tựa hồ có chút rõ ràng.

Lục Lâm Thiên nói.

Mộc Vương tiếp tục nói:

- Kỳ thật chuyện trải qua cụ thể ta cũng không rõ lắm, nhưng có biết nhiều hơn người bình thường một ít, nếu ta đoán không sai, bốn đại sơn môn khác cũng biết không ít, họ cũng biết trong trận chiến ấy Vạn Thiên liên minh cùng Chiến Thiên liên minh cũng trả giá thảm trọng, cường giả niết bàn cảnh đều vẫn lạc trong thế giới này.

- Mà những người tu vi niết bàn cảnh đều tới từ Thượng Thanh đại thế giới, là cường giả niết bàn cảnh tới từ Hỗn Độn thế giới, thậm chí còn có hai tuyên cổ cảnh cũng không chạy thoát.

- Cái gì? Cường giả niết bàn cảnh đến từ Hỗn Độn thế giới cũng bị rơi xuống, còn có hai tuyên cổ cảnh!

Chương 3656: Vạn Tù chí tôn 2

Lục Lâm Thiên rung động, mặc dù trong Thị Hoang thế giới có thiên địa uy áp, nhưng đối với người Hỗn Độn thế giới mà nói không quá nhiều, niết bàn cảnh trong Hỗn Độn thế giới nếu đi vào Thị Hoang thế giới, ít nhất vẫn còn thực lực đại đạo cảnh cao giai đỉnh, mà tuyên cổ cảnh cũng có tu vi niết bàn cảnh cao giai đỉnh, thực lực như vậy vẫn bị tử vong ở trong tiểu thiên thế giới, đây tuyệt đối là việc lạ, trong chuyện này nếu nói không có vấn đề không ai tin.

Nhìn thấy biểu tình kinh ngạc của Lục Lâm Thiên, Mộc Vương cũng không kỳ quái, trầm giọng nói:

- Nghe nói làm cho niết bàn cảnh cùng tuyên cổ cảnh của Vạn Thiên liên minh cùng Chiến Thiên liên minh đều rơi xuống, ngục giam phát sinh bạo loạn lớn nhất, hết thảy vì trong những tù nhân kia xuất hiện một Vạn Tù chi tôn!

- Vạn Tù chi tôn?

Lục Lâm Thiên thì thào, trong lòng thật dao động.

- Vạn Tù chi tôn Huyết Thiên Đế, mọi chuyện xảy ra có quan hệ với Vạn Tù chi tôn Huyết Thiên Đế, nghe đồn Huyết Thiên Đế đối chiến với hai tuyên cổ cảnh, cuối cùng ba người ôm nhau cùng chết, trời sụp đất nứt, thế giới hủy diệt, vô số năm qua Thị Hoang thế giới cũng biến thành bộ dáng như bây giờ.

Mộc Vương cảm thán nói.

Lục Lâm Thiên nghe tới đây, hoàn toàn chấn động, thực lực của Vạn Tù chi tôn Huyết Thiên Đế đã khủng bố tới bậc nào, liền hỏi:

- Mộc Vương, thực lực Huyết Thiên Đế tới tình trạng nào?

- Nghe nói là niết bàn cảnh, là niết bàn cảnh sơ giai, chẳng biết tại sao Vạn Tù chi tôn ở trong Hắc Thủy ngục giam còn đột phá cấm chế, siêu việt đại đạo, lập tức niết bàn sống lại, cuối cùng âm thầm cởi bỏ toàn bộ cấm chế cho tù nhân trong ngục giam, mang theo toàn bộ tù nhân bắt đầu phản kháng, nương bằng thực lực niết bàn cảnh sơ giai cuối cùng lại tru diệt đông đảo cường giả niết bàn cảnh của Hỗn Độn thế giới cùng hai tuyên cổ cảnh, còn kéo theo họ ôm nhau cùng chết!

Mộc Vương cảm thán, trong mắt tràn ngập bội phục với vị Vạn Tù chi tôn Huyết Thiên Đế trong truyền thuyết kia.

- Vạn Tù chi tôn Huyết Thiên Đế, người này tuyệt đối phi thường!

Lục Lâm Thiên cũng than thở, lấy tu vi niết bàn cảnh sơ giai tru diệt thật nhiều cường giả của Hỗn Độn thế giới, cho dù đã bị thiên địa áp chế nhưng hai tuyên cổ cảnh cũng có thực lực niết bàn cảnh cao giai đỉnh, nhưng Huyết Thiên Đế vẫn có thể cùng chết, thực lực đúng là khủng bố tới cực điểm.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ nghi hoặc, hỏi:

- Chẳng lẽ Vạn Tù chi tôn không bị thiên địa uy áp hay sao, nếu hắn cũng bị áp chế, chỉ có thực lực đại đạo cảnh cao giai mà thôi, làm sao đối kháng tuyên cổ cảnh, làm vậy chẳng phải là quá kinh khủng sao?

Mộc Vương liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Cụ thể thế nào ta cũng không rõ, có lẽ Huyết Thiên Đế cũng là người của Hỗn Độn thế giới, nghe đồn sở dĩ hắn làm được một bước này, là bởi vì trên người hắn có một kiện trọng bảo.

- Trọng bảo?

Lục Lâm Thiên nhíu mày.

- Đúng vậy, là một kiện trọng bảo!

Mộc Vương thoáng dừng lại, trong mắt lửa nóng:

- Kỳ thật có chút người ở lại trong Thị Hoang thế giới là vì kiện trọng bảo trong lời đồn kia, bằng không thực lực đã tới trình tự nhất định, cần gì phải ở lại nơi đây, hoàn toàn có thể đi sang thế giới khác, vẫn tốt hơn lưu lại ở đây, hết thảy đều vì kiện trọng bảo kia, theo đồn đãi, đó là một kiện áo nghĩa linh khí!

- Thông linh bảo khí!

Lục Lâm Thiên híp mắt.

- Có biết tại sao ta phải nói những việc này với ngươi không?

Mộc Vương thở sâu một hơi, tựa hồ cố nén kích động trong lòng mình.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, hắn thật không biết tại sao Mộc Vương nói ra tin tức này, đây là cơ mật tuyệt đối, quan hệ tới thông linh bảo khí, giá trị vô số, chỉ là tin tức như vậy cũng đã là vô giá.

Mộc Vương nghiêm túc nói:

- Bởi vì gần đây Hoang Vu sa mạc xuất hiện động tĩnh!

- Nghe đồn Hắc Thủy ngục giam nằm trong Hoang Vu sa mạc!

Mí mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, đột nhiên nói.

Mộc Vương ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Không sai, nghe đồn di chỉ Hắc Thủy ngục giam nằm trong Hoang Vu sa mạc, lúc trước Huyết Thiên Đế cùng cường giả Chiến Thiên liên minh, Vạn Thiên liên minh huyết chiến trong Thị Hoang thế giới, toàn bộ cường giả đều rơi xuống, mà kiện thông linh bảo khí cuối cùng rơi trong di tích Hắc Thủy ngục giam.

Tạm dừng một thoáng, Mộc Vương nói tiếp:

- Ta nhận được tin tức, Linh Thứu tháp, Nam Thiên môn, Bắc Đẩu môn, Đông Tinh xã, người các đại thương hội đều đã tới Liệt Hỏa môn, chỉ sợ là tiện đường ghé xem náo nhiệt, mục đích thực sự của bọn hắn là di tích Hắc Thủy ngục giam bên dưới Hoang Vu sa mạc.

- Thông linh bảo khí, các thế lực lớn, chỉ sợ lại là một trận đánh nhau ác liệt.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thông linh bảo khí hấp dẫn đủ làm người điên cuồng, không ai có thể chống cự sự hấp dẫn này, cho dù cường giả hóa hồng cảnh có biết cũng tuyệt đối điên cuồng chạy tới.

- Ta cho ngươi biết tất cả chuyện này, là bởi vì Tây Vương phủ muốn hợp tác với Thất Sát môn, mà Bắc Đẩu môn cùng Nam Thiên môn thường xuyên liên hệ, lúc trước Bắc Đẩu môn cùng Nam Thiên môn muốn đối phó Đông Tinh xã, Đông Tinh xã mới liên hợp Linh Thứu tháp, mấy năm nay Linh Thứu tháp cùng Đông Tinh xã đã có dấu hiệu liên thủ, các đại thương hội trong Vạn Thiên liên minh đều có dấu hiệu liên thủ, dù sao họ đều là người của Vạn Thiên liên minh.

Mộc Vương nói:

- Mà Tây Vương phủ xưa tay không nhúng tay phân tranh, nhưng lần này không tầm thường, cho nên ta hi vọng liên hợp với Thất Sát môn, các thế lực lớn liên hợp thành nhiều đội ngũ, hiện tại trong Thị Hoang thế giới, cũng chỉ có Thất Sát môn mới có thực lực tham dự vào bên trong, chúng ta liên thủ cùng nhau đối kháng thế lực khác, mà bảo vật cùng thông linh bảo khí cũng đều tự có linh vật, cuối cùng rơi vào trong tay ai phải xem vận khí của ai, liên thủ hay không chỉ chờ một câu trả lời của Tây Phương chưởng môn!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, khó trách Mộc Vương không truy cứu sự tình của Vấn Thân Mạc, một phần vì Bảo Châu công chúa, đồng thời cũng vì tặng nhân tình cho Thất Sát môn, hơn nữa sự hấp dẫn của thông linh bảo khí, Lục Lâm Thiên cũng không có lý do gì cự tuyệt, huống chi hắn đắc tội không ít người, nếu không liên thủ với Tây Vương phủ, một cây làm chẳng nên non, nơi nơi bị quản chế.

Cho nên Lục Lâm Thiên cũng không do dự, nói:

- Nhận được Mộc Vương xem trọng, vậy sau này xin mời Mộc Vương chiếu cố nhiều hơn.

- Ha ha.

Nhìn Lục Lâm Thiên gật đầu, Mộc Vương cười ha ha nói:

- Đừng nói là chiếu cố, có bao nhiêu thực lực thì tham dự loại chuyện thế nào, hôm nay nếu Thất Sát môn không có thực lực như vậy, ta cũng sẽ không tìm tới, càng không liên thủ, hết thảy bởi vì các vị có thực lực này.

Lục Lâm Thiên gật đầu, Mộc Vương cũng là người sảng khoái, có chuyện nói thẳng, nhưng lại hợp với tính tình của Lục Lâm Thiên.

Chương 3657: Trong sa mạc Hoang Vu

- Tây Phương chưởng môn, lần này Địa Long, Âm Quỷ cùng đi thôi, người khác không biết, nhưng kẻ sáng suốt đều biết hai người Địa Long cùng Âm Quỷ đối với ngươi như thiên lôi sai đâu đánh đó, hai người họ cũng có chút bổn sự, mang theo có lẽ có tác dụng.

Mộc Vương thấp giọng cười nói.

Lục Lâm Thiên chỉ cười, Mộc Vương muốn mang theo toàn bộ cường giả Thất Sát môn, điều này xem như gia tăng thêm hi vọng tầm bảo lần này.

Hai người cùng nhau thương lượng kế hoạch, từ Liệt Hỏa môn đi Hoang Vu sa mạc cũng có chút khoảng cách, lộ trình cũng phải vài ngày, Lục Lâm Thiên quyết định để Mộc Vương đi trước, mình sẽ đuổi theo sau.

Mộc Vương cũng không phản đối, lập tức cùng người Tây Vương phủ lên đường, Thiên Khu cùng Kim Viên đi tìm Lục Lâm Thiên, báo tin người của Thải Vân thương hành cùng Linh Thứu tháp đã tới, chỉ lưu lại một ngọc giản tin tức, nói là muốn giao cho chưởng môn.

Lục Lâm Thiên cầm hai ngọc giản quan sát, hai tin tức là do Ôn Tuấn Hùng cùng An Thi Dao lưu lại, Ôn Tuấn Hùng chỉ nói nhanh chóng đuổi tới Hoang Vu sa mạc, sẽ có trọng bảo xuất thế.

Tin tức của An Thi Dao cũng tương tự, nói là trong Hoang Vu sa mạc có di tích Hắc Thủy ngục giam xuất thế, nếu đi phải cẩn thận, bởi vì đối thủ không ít, nàng cũng nói sẽ âm thầm chiếu cố.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cảm kích, hai người này thật sự xem hắn là bằng hữu, mà trong lòng hắn cũng thừa nhận địa vị của hai người bọn họ.

Sau đó Lục Lâm Thiên triệu tập Mạc Kình Thiên, Ma Linh yêu nữ, Thất Sát, Âm Quỷ, Địa Long, Kim Viên, cùng nhóm người Viêm Hỏa, báo lại tin tức mà Mộc Vương đã nói về Hắc Thủy ngục giam, đồng thời Tây Vương phủ muốn liên thủ với Thất Sát môn.

- Hắc Thủy ngục giam!

Ánh mắt Âm Quỷ, Thiên Khu cùng Địa Long đều sáng ngời, họ cũng biết chút ít tin tức, nhưng không được nhiều như Hắc Hạc mà thôi.

- Nhìn dáng vẻ cấm địa Hoang Vu sa mạc thật sự là di tích của Hắc Thủy ngục giam, ta đã phát giác dấu vết có chút rộng, không nghĩ tới thật sự là đã rộng, nếu lấy được thông linh bảo khí thật sự là quá tốt!

Trong mắt Mạc Kình Thiên hiện lên vẻ nóng cháy.

- Việc này không nên chậm trễ, chúng ta lên đường đi, người các đại sơn môn đang cấp tốc chạy tới, chúng ta không nên lạc hậu mới tốt.

Lục Lâm Thiên nói:

- Nhưng chúng ta còn phải an bài mọi việc mới được!

- Ngươi lại muốn đánh chủ ý gì, nếu ngươi lấy được thông linh bảo khí trong Thị Hoang thế giới, xem như ngươi đúng là có vận khí!

Ma Linh yêu nữ trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

Thiên Khu thoáng do dự, nói:

- Chưởng môn, mặc dù nói là chúng ta liên thủ, nhưng năm đại thế lực cùng các đại thương hội đều có mặt, nói không chừng còn sẽ có cường giả lánh đời chạy nạn xuất hiện cũng không nhất định, nhiều người như vậy, mặc dù thực lực chúng ta không kém, nhưng so sánh cũng không quá mạnh mẽ, huống chi kẻ đối đầu của chúng ta cũng không ít, tới lúc đó có lẽ sẽ gặp không ít phiền toái, muốn tranh giành với các thế lực lớn, thật quá khó khăn!

Lục Lâm Thiên nhìn Ma Linh yêu nữ cùng Thiên Khu, nói:

- Chính vì như vậy chúng ta phải có an bài mới được, ta tin tưởng chỉ cần đối đầu của chúng ta đều có mặt, bọn hắn cũng không rảnh bận tâm chúng ta.

Mạc Kình Thiên nghe vậy, nhất thời nổi lên hứng thú, hỏi:

- Ngươi định làm như thế nào?

- Thông linh bảo khí, ta tin tưởng bất luận kẻ nào trong Thị Hoang thế giới cũng hứng thú, dù sao đã có không ít người tới đó, vậy thêm nhiều nữa lại có sao đâu, bọn hắn sợ nhiều người, nhưng chúng ta không sợ, nhiều người mới dễ dàng hành sự tùy theo hoàn cảnh!

Lục Lâm Thiên cười quỷ dị nói.

Sưu…

Hoàng hồn, bên trong Liệt Hỏa thành, một tòa giá khôi lỗi quái dị tinh xảo lướt qua giữa không trung, lập tức biến mất cuối chân trời xa xa.

Bên trong Liệt Hỏa thành, không biết là ai truyền ra tin tức, nói trong Hoang Vu sa mạc xuất hiện di tích Hắc Thủy ngục giam, bên trong có trọng bảo, rất có thể còn là thông linh bảo khí.

Tin tức này một khi truyền ra, nhất thời giống như trận gió lốc thổi quét khuếch tán, còn bạo phát hơn tin tức Tây Phương Cầu Bại đánh bại thất kiếm, người nghe tin liền lập tức khởi hành chạy tới Hoang Vu sa mạc, từng tòa giá khôi lỗi cấp tốc rời khỏi Liệt Hỏa thành, không có tòa giá cũng phải liều mạng chạy đi.

…

Hoang Vu sa mạc, tận sâu trong Thị Hoang thế giới, nơi này diện tích vô hạn vô biên, một mảnh hoang tàn, bình thường không hề có loài chim bay qua, bách thú không hiện, nơi nơi một mảnh tĩnh mịch.

Ngẫu nhiên còn có cuồng phong thổi quét, bão cát tung hoành, có đôi khi nhìn thấy thật nhiều xương trắng, sát khí viễn cổ tràn ngập khắp nơi.

Nhưng bên trong sa mạc tử tịch kia, gần đây không biết vì sao lại có không ít dấu chân, có không ít chân khí từng tồn tại đi qua.

Bên trong Thiểm Điện chính là đoàn người của Lục Lâm Thiên đang cấp tốc chạy đi.

Lần này Lục Lâm Thiên cũng không mang theo nhiều người, thực lực thấp đi theo chỉ vô dụng, bởi vậy cũng chỉ có Kim Viên, Âm Minh dạ xoa, Âm Quỷ, Địa Long, tam thú tướng, Phong Đô tam hồn, Vấn Thân Mạc, Thất Sát, còn có Thất Kiếm, về phần nhóm người Viêm Hỏa cùng Bạch Kinh Đường, toàn bộ đều lưu lại trong Liệt Hỏa thành, bởi vì Thất Sát môn còn có không ít sự tình cần người đi làm, không thể toàn bộ cùng đi.

Ngoài ra còn có Mạc Kình Thiên, Ma Linh yêu nữ, Phong Vân tam bàn cùng Hổ Sơn bốn người, đội hình cũng hơn hai mươi người, đều có tu vi thông thiên cảnh trở lên.

Sưu sưu…

Hơn hai mươi thân ảnh nhảy ra khỏi tòa giá, rơi xuống Hoang Vu sa mạc.

- Đây là Hoang Vu sa mạc sao!

Lục Lâm Thiên quan sát sa mạc mênh mông vô bờ lại tĩnh mịch, nơi nơi không một ngọn cỏ, trong không gian còn có sát khí mơ hồ, nếu không có đại hồn anh thật khó nhìn ra.

- Địa phương phía trước ta đã biết, đã không còn cần dùng người này, tính toán xử trí thế nào?

Mạc Kình Thiên xách Hắc Hạc hỏi.

- Giao cho ta đi!

Lục Lâm Thiên đương nhiên không bỏ qua một đại đạo cảnh sơ giai, tử kim hào quang chợt lóe, đã thu Hắc Hạc vào Tử Lôi Huyền Đỉnh, hiện tại hắn không thời gian cắn nuốt người này.

- Chúng ta hẳn đã sắp tới trung ương, phía trước là địa phương kia.

Mạc Kình Thiên nói.

- Đó là cái gì?

Ma Linh yêu nữ nhìn chăm chú về phía trước, chân trời bắt đầu tối xuống, mây đen áp đỉnh, không gian một mảnh tăm tối lan tràn.

Oanh long!

Lời của nàng vừa dứt, mặt đất đột nhiên run lên, cát vàng tung bay, không ngừng chao đảo.

Âm Quỷ nhìn chăm chú về phía trước, đột nhiên sắc mặt đại biến, nói:

- Vận khí của chúng ta thật tốt quá, không ngờ gặp được cuồng sa phong bạo trăm năm khó gặp, thứ này cũng không biết là loại gió gì, tu vi ngộ chân cảnh cũng khó thể đối kháng, hơn nữa khó khăn nhất là bao trùm trời đất, dễ dàng mê hoặc tầm mắt, cách trở linh hồn lực, cũng không biết sẽ thổi bao lâu, chúng ta nhiều người, nếu bị thổi tan thật sự phiền toái.

- Không còn kịp né tránh, cũng tránh không thoát, nếu bị thổi tan thì đi tới phía trước tụ lại, đều cẩn thận một chút, tận lực đừng bị thổi tan.

Mạc Kình Thiên cũng biến sắc.

Chương 3658: Xem ai muốn chết

Ngay khi lời của Mạc Kình Thiên vừa dứt, cuồng phong gào thét, xen lẫn năng lượng phong bạo, mơ hồ còn mang theo sát khí ảnh hưởng linh hồn, cát vàng bao trùm trời đất bị cuồng phong thổi quét thành phong bạo, như sóng to gió lớn ập tới.

- Đều cẩn thận một chút!

Lục Lâm Thiên cũng hét lớn một tiếng, năng lượng thổ hệ hùng hậu thổi quét lan ra, không gian ngưng tụ, nhất thời đem thân hình cố định giữa không trung.

- Ngươi cũng phải cẩn thận!

Ma Linh yêu nữ kiều quát một tiếng, ngón tay ngọc vung lên, một đạo quang quyển vô hình đem thân hình uyển chuyển bao phủ bên trong.

Mọi người lập tức thi triển thủ đoạn đem thân thể củng cố giữa không trung, chứng kiến phong bạo như sóng thần thổi tới, ai cũng hít sâu một hơi lạnh.

Hô hô!

Cát vàng bao trùm đầy trời cuốn tới, mỗi hạt cát cuốn theo gió lốc cường bạo đủ xuyên thủng tu vi phá giới cảnh, mà tu vi ngộ chân cảnh cũng khó thể đối kháng.

Cát vàng bao phủ đánh tới, không gian biến thành một mảnh tối đen, tâm thần cũng không thể nhìn xa, cát vàng đầy trời gào thét lướt đi qua, dù ngăn cản thế nào thân hình cũng bị thổi lui về phía sau.

- Tất cả mọi người cẩn thận, ổn định!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, thanh âm xen lẫn trong cuồng sa phong bạo cũng không cách nào lan xa.

Cuồng sa thổi quét không biết bao lâu, Lục Lâm Thiên còn có thể đối kháng được phong bạo, chẳng qua thân hình nửa bước khó đi, nếu không phải toàn lực chống đỡ, thân hình còn tiếp tục thổi lui.

- Đây rốt cục là loại gió lốc gì, không ngờ kinh khủng như vậy!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, không biết cuồng sa phong bạo cần thổi bao lâu, sát khí hỗn loạn ảnh hưởng linh hồn, lực lượng cuồng bạo vặn vẹo không gian, mà cát vàng còn có lực lượng xuyên thủng cả không gian.

Bên trong cuồng sa phong bạo một mảnh tối đen, Lục Lâm Thiên cũng không biết những người bên cạnh như thế nào, hai canh giờ sau, nguyên bản hắn còn cảm giác được dấu vết của mọi người, nhưng dần dần đã bị đánh xơ xác không còn tung tích.

Lục Lâm Thiên cũng không quá lo lắng, với thực lực của bọn họ cũng sẽ không gặp nguy hiểm, với tu vi thông thiên cảnh đều có thể tự bảo vệ mình.

- Hình như có người!

Bên trong không gian tối đen, có hai luồng năng lượng màu đỏ cùng màu lam lóe ra, khi hai thân ảnh sắp tới trước mắt Lục Lâm Thiên mới phát hiện, mà Lục Lâm Thiên thi triển thổ hệ áo nghĩa khiến không gian cô đọng rất nặng, cát vàng đều bị ảnh hưởng, bởi vậy người kia cũng phát hiện Lục Lâm Thiên tồn tại, thân ảnh thừa cơ lui ra sau một ít, hai người đều có thể mơ hồ chứng kiến đối phương.

- Tây Phương Cầu Bại, đúng là thiên đường có cửa ngươi không đi, địa ngục không môn ngươi lại vào, ta muốn xem hôm nay ngươi còn có ngoại lực để mượn nữa hay không!

Một người vừa nhìn thấy Lục Lâm Thiên, ánh mắt thoáng kinh ngạc lẫn băn khoăn, nháy mắt liền trầm xuống, năng lượng xích hồng sắc bộc phát, khí thế đột nhiên trào ra.

- Hỏa Hổ!

Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn, một người lại là Hỏa Hổ, người còn lại có chút xa lạ, khoảng sáu mươi tuổi, thân mặc trường y, toàn thân lan tràn thủy hệ áo nghĩa, ngăn cản cuồng sa phong bạo quanh người.

Người tới đúng là Hỏa Hổ, lần trước hắn nhìn thấy Lục Lâm Thiên đối chiến thất kiếm thắng lợi, hơn nữa Điêu Thiện Hàn cũng trọng thương, vì vậy có chút e ngại Lục Lâm Thiên, nhưng khi nhìn thấy bên cạnh mình còn có một người đi cùng, ánh mắt biến thành âm trầm, lớn tiếng nói:

- Thiên Hàn trưởng lão, trên người Tây Phương Cầu Bại có áo nghĩa thần khí, hai chúng ta liên thủ đủ đánh chết hắn, trong cuồng sa phong bạo này, hắn căn bản trốn không thoát!

Một kiện áo nghĩa linh khí cũng làm lão giả kia ánh mắt sáng ngời, lập tức cắn răng nói:

- Được, vậy liên thủ tru diệt người này!

- Tây Phương Cầu Bại, đây chính là ngươi đưa tới cửa, hôm nay ngươi có chạy đằng trời!

Đôi mắt Hỏa Hổ đỏ đậm, hận Tây Phương Cầu Bại thấu xương, bởi vì người này hủy diệt hết thảy của hắn, hắn làm sao có thể buông tha, thanh âm vừa rơi xuống hỏa hệ nguyên lực cuồng bạo lan tràn, cả không gian run lên, cuồng sa phong bạo cũng bị đình trệ, chân khí nóng cháy thổi quét, nhất thời không gian nóng rực, thậm chí cát vàng cũng bị nhiễm thành đỏ đậm.

- Đi chết đi!

Hỏa Hổ giẫm hư không, thân ảnh bay tới, hỏa hệ nguyên lực ngưng tụ thành chưởng ấn nóng cháy, vỗ thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

- Nhìn xem rốt cục là ai đưa tới cửa!

Lục Lâm Thiên cười lạnh một tiếng, thổ hệ áo nghĩa lan tràn, một đạo hoàng mang quyền ấn trống rỗng xuất hiện, như vẫn thạch nện xuống, hung hăng va chạm cùng chưởng ấn.

Oanh!

Chưởng quyền chạm nhau, phát ra năng lượng phong bạo khủng bố, cuồng sa phong bạo xung quanh bị kình khí năng lượng chấn vỡ nát.

- Hừ!

Hỏa Hổ bị đẩy lui, bước chân lảo đảo, cổ họng truyền ra thanh âm trầm đυ.c, một chiêu đã có hại, chỉ ba tháng thương thế của hắn cũng tốt hơn không ít, nhưng chỉ một chiêu liền bị áp chế làm ánh mắt hắn hiện vẻ khiϊếp sợ.

- Tại sao thực lực mạnh nhiều như vậy!

Hỏa Hổ thật sự không thể tưởng tượng, cho dù Tây Phương Cầu Bại đã đột phá thông thiên cảnh cao giai, nhưng thực lực sao lại khủng bố như thế, chỉ sợ có thể đối kháng với đại đạo cảnh sơ giai.

- Thủy Khốn Thiên Địa!

Cùng một thời gian, lão giả công kích tới, thủy hệ thổi quét thẩm thấu vào cuồng sa phong bạo, dùng phương thức thật tinh tế dung hợp cùng cuồng sa phong bạo, lập tức như nham tương đất cát cuốn tới chỗ Lục Lâm Thiên từ khắp bốn phương tám hướng.

- Tu vi đại đạo cảnh!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, tu vi người này cao hơn Hỏa Hổ, chẳng qua thực lực bị áp chế, nhưng thi triển áo nghĩa vẫn tinh diệu hơn Hỏa Hổ không ít.

- Ngươi cũng cút ngay cho ta đi!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, nếu ở trung thiên thế giới hắn không làm gì được hai người, nhưng nơi này là tiểu thiên thế giới, vậy thì khác hẳn, Hỏa Hổ nhất định phải chết, lần trước hắn may mắn đào thoát, lần này Lục Lâm Thiên không có ý định buông tha, sát ý tràn ra, không gian xung quanh càng thêm vặn vẹo.

- Linh Võ quyết!

Một đạo quyền ấn hung hăng đánh ra, va chạm vào cát đá nham tương ập tới, quyền ấn cùng cát đá cùng tan, nhưng một đạo tàn ảnh quyền ấn trực tiếp lướt ra oanh kích lên người lão giả, linh hồn công kích cuồn cuộn nháy mắt phóng thích.

- Muốn chết!

Lục Lâm Thiên quát lớn một tiếng, thừa dịp lão giả còn bị linh hồn công kích ảnh hưởng, lại một đạo quyền ấn áp bạo không gian, hung hăng nện lên l*иg ngực lão giả.

Oanh!

Một thanh âm trầm đυ.c truyền tới, cự lực truyền xuống, l*иg ngực lão giả bị nện trúng, phun ra máu tươi, chỉ sợ xương sườn trước ngực đã bị nện nát.

Cùng một thời gian, một đạo quyền ấn nóng cháy oanh thẳng về hướng bên hông Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lùng, không hề có ý tứ ngăn cản, đột nhiên thân hình uốn éo, trên mặt lộ vẻ tàn nhẫn, làm cho một quyền kia đánh vào bụng.

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi chết đi!

Ánh mắt Hỏa Hổ cười lạnh, nhưng kết quả làm hắn kinh ngạc, bởi vì một quyền kia theo hắn nghĩ có thể làm đối thủ không chết cũng trọng thương, nhưng Tây Phương Cầu Bại lại không có việc gì.

Chương 3659: Người Hỗn Độn thế giới tới

- Nhìn xem ai chết!

Trong tích tắc, một đạo tử kim lôi đình như nộ long tràn ra.

Chỉ thoáng chốc tử kim lôi đình đã rơi xuống trên đầu Hỏa Hổ, lúc này hắn còn chưa kịp thu liễm nụ cười lạnh trên mặt mình.

- Không xong!

Đồng tử Hỏa Hổ co rụt lại, chân khí lôi đình hủy diệt kia khiến linh hồn hắn run rẩy, một cỗ khí tức tử vong đang tới gần.

Phanh!

Lôi đình hủy diệt hạ xuống, đầu của Hỏa Hổ trực tiếp tạc vỡ, tử kim điện mang trào ra, thân hình hắn nứt vụn từng khúc, huyết vụ tuôn đầy trời cao.

Hưu!

Cùng một thời gian, một đạo lưu quang đột nhiên lướt ra, chính là linh hồn phân thân Hỏa Hổ nháy mắt bỏ chạy.

Hô!

Giờ phút này không biết là đúng dịp hay bị điều gì ảnh hưởng, cuồng sa phong bạo rốt cục gào thét dừng lại.

Cát vàng đầy trời trút xuống giữa không trung, không gian tối đen phát sáng, hết thảy yên tĩnh trở lại.

- Tây Phương Cầu Bại, dám hủy bản thể của ta, ta sẽ không bỏ qua ngươi, Hỏa Hổ này thề tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi!

Giữa không trung truyền ra thanh âm tiếng hét thê lương của Hỏa Hổ, thanh âm rít gào thê thảm lẫn âm lệ, lập tức linh hồn phân thân cũng không dám dừng lại, thừa dịp cuồng sa phong bạo dừng lại cấp tốc phá không mà chạy.

Chỉ còn lại linh hồn phân thân, Hỏa Hổ rốt cục không còn gì để mất, bản thể bị giết, hết thảy của hắn đã chân chính hủy diệt không còn sót lại chút gì.

Hỏa Hổ tuyệt đối không ngờ chỉ mới hai chiêu, còn là hai người vây công nhưng lại bị tổn thất bản thể, hậu quả nghiêm trọng hơn cả tổn thất linh hồn phân thân.

Sớm biết sẽ là kết quả này, sớm biết thực lực Tây Phương Cầu Bại tới trình độ đó, hắn làm sao dám trêu chọc người kia, trực tiếp đào vong trối chết còn không kịp.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy linh hồn phân thân của Hỏa Hổ bỏ chạy, ánh mắt trầm xuống, liếc nhìn lão giả bị oanh rơi trong cát vàng, người này vết thương chồng chất, đang giậm chân, không gian xung quanh uốn éo, cấp tốc bỏ chạy ngược hướng với Hỏa Hổ.

- Hừ, ngươi đừng mong chạy trốn!

Lục Lâm Thiên đã khởi lên sát ý, hai người này muốn động thủ với hắn, tuyệt đối không thể lưu, Hỏa Hổ chỉ còn lại linh hồn phân thân, uy hiếp nhỏ hơn lão giả kia không ít.

Bởi vậy mục tiêu đầu tiên của Lục Lâm Thiên là lão giả kia, lập tức thi triển không gian áo nghĩa, thân ảnh cấp tốc đuổi theo.

Hưu!

Thân hình Lục Lâm Thiên trực tiếp xuyên qua không gian, vài lần chớp động đã đuổi tới phía sau.

- Không gian áo nghĩa!

Cảm giác được chân khí của Lục Lâm Thiên, lão giả đột nhiên xoay người:

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi rốt cục muốn thế nào?

- Ngươi muốn giết ta, ngươi đoán ta muốn thế nào?

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, chỉ còn cách lão giả chưa đầy trăm thước.

- Ngươi dám, Tây Phương Cầu Bại, ta là người Tụ Phẩm lâu, ngươi dám giết ta, Tụ Phẩm lâu tuyệt đối không bỏ qua ngươi, chỉ là một Thất Sát môn nho nhỏ, căn bản không có tư cách đối kháng Tụ Phẩm lâu!

Lúc này trong lòng lão giả thậm chí không còn dám đối kháng, hắn thật sự nghĩ không ra với thực lực của mình, vì sao không thể đánh lại người tu vi thông thiên cao giai mà thôi.

- Tụ Phẩm lâu sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên càng thêm âm trầm, lạnh băng nói:

- Không cần biết ngươi là ai, hôm nay ngươi phải chết!

- Thật to gan, người Tụ Phẩm lâu ngươi cũng dám động, hôm nay ngươi dám động, ta sẽ cho ngươi vạn kiếp bất phục!

Trên bầu trời tràn ngập cát vàng, đột nhiên truyền tới tiếng quát cuồn cuộn, thanh âm xuyên thấu không gian, nhưng là dùng linh hồn lực truyền âm tới, người còn chưa đi qua, nhưng tuyệt đối ở cách đây không xa.

- Có viện thủ!

Trong lòng Lục Lâm Thiên trầm xuống, ánh mắt hiện hàn ý, Tụ Phẩm lâu đã sớm trợ giúp Liệt Hỏa môn đối phó mình, lần này còn có người muốn động thủ với mình, cho dù mình không giết người này, người Tụ Phẩm lâu có cơ hội tuyệt đối cũng không khách khí với mình.

Cho nên, người này tuyệt đối không thể lưu, không giết chờ mình có thêm đối thủ, giết chết, xem như chặt bớt móng vuốt của đối phương.

- Bất kể như thế nào, lão gia hỏa này chết chắc rồi, dám động thủ với ta, vậy phải trả giá thật nhiều!

Chỉ thoáng chốc Lục Lâm Thiên đã làm ra quyết định, người này tuyệt đối không thể lưu, vừa dứt lời, toàn thân mang theo linh hồn lực cuồn cuộn thổi quét, một bộ thanh bạch khải giáp lập tức bao trùm thân thể.

- Đi chết đi!

Tay phải Lục Lâm Thiên run lên, một thanh đoản kiếm bí văn bắn ra.

- Ngao!

Song kiếm bắn ra, tiếng long ngâm vang vọng không gian, hai thanh đoản kiếm phá không bay tới sau lưng lão giả, sắc mặt lão giả hoảng hốt, cấp tốc ngăn cản, dùng toàn lực cũng chỉ vừa vặn tránh được hai thanh đoản kiếm.

Nhưng ngay lúc này một thanh trường kiếm đã phá không xuất hiện trước mặt của hắn, long uy lập tức hàng lâm không trung.

Oanh long!

Uy thế linh hồn cuồn cuộn, cả không gian đọng lại, gió giục mây vần, mũi kiếm tựa như hư ảnh long đầu dữ tợn rít gào, mở to miệng rộng muốn cắn tới.

Hưu!

Trường kiếm trực tiếp xuyên thủng ấn đường lão giả, uy thế linh hồn cuồn cuộn thậm chí làm cho linh hồn phân thân cùng hồn anh của lão giả cũng không kịp thoát ra, thân hình đã phá nát thành từng khúc.

- Thiên Hàn…

Một thanh âm tiếng quát chói tai từ xa vang vọng, một thân ảnh phá không xuất hiện giữa không trung, tận mắt chứng kiến một đoàn huyết vụ tuôn tràn giữa không trung.

Hưu hưu!

Tam kiếm quay trở về, Lục Lâm Thiên nhìn qua cẩm bào hán tử vẻ mặt âm trầm, khoảng hơn ba mươi tuổi, khí tức dị thường cường hãn, người này vừa xuất hiện thiên địa năng lượng lập tức biến hóa.

- Đại đạo cảnh trung giai, tu luyện linh hồn áo nghĩa!

Nhìn người kia, Lục Lâm Thiên không khỏi cau mày, người này mang khí tức đại đạo cảnh trung giai, nhưng lại có chút không giống lắm.

- Ngươi chính là Tây Phương Cầu Bại, dám giết người Tụ Phẩm lâu, ngươi nhất định phải bị nghiền xương thành tro!

Cẩm bào hán tử khẽ động, ánh mắt lập tức dừng lại trên Long Hồn kiếm giáp, sắc mặt đại biến, trong mắt tràn ngập thần sắc nóng cháy.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên biến hóa, nói:

- Đại đạo cảnh trung giai, ngươi tới từ Hỗn Độn thế giới?

Cẩm bào hán tử lạnh lùng nói:

- Đáp đúng, ta tới từ Thượng Thanh đại thế giới, cũng là một trong ba ngàn Hỗn Độn thế giới, ở trong tiểu thiên thế giới ta sẽ không bị áp chế, cho nên hôm nay nhất định phải đem ngươi nghiền xương thành tro, nhớ kỹ, ta gọi là Linh Đốn!

Dứt lời, nguyên lực tràn ra, trong mắt Linh Đốn tràn ngập sát ý, không gian vặn vẹo, năng lượng cuồn cuộn đáng sợ đột nhiên tràn ngập, một cỗ linh hồn năng lượng thổi quét về hướng Lục Lâm Thiên.

Hưu hưu!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng lại, năm thanh trường kiếm bắn ra.

- Ngao!

Tiếng long ngâm vang lên, mang theo khí thế linh hồn sắc bén, chỉ một thoáng năm thanh trường kiếm hóa thành năm đầu hư ảnh cự long khổng lồ, dữ tợn rít gào trực tiếp bức xé thế công linh hồn, đột nhiên đánh về hướng cẩm bào hán tử.

- Không hổ là áo nghĩa linh khí!

Linh Đốn càng thêm nóng cháy, trong tay hắn hiện ra một kiện linh khí dược đỉnh, bí văn quanh quẩn, chân khí nóng cháy tràn ngập, rõ ràng là một kiện tiên thiên linh khí bất phàm, nhưng trên linh khí lại tràn ngập cỗ chân khí tà ác khởi động, thổi quét khuếch tán.

Chương 3660: Bốn người đuổi giết

- Đi!

Thủ ấn biến hóa, Linh Đốn thúc giục dược đỉnh, một ngọn lửa tà ác trào ra, giống như u minh quỷ hoạt, nhiệt độ nóng cháy mang theo chân khí âm hàn bao vây năm đầu cự long, trực tiếp bao phủ năm đầu hư ảnh.

Bên trong ngọn lửa lập tức xuất hiện năm đạo hư ảnh hình người thật lớn, năng lượng linh hồn phóng thích, hư ảnh giống như linh hồn phân thân hoặc là hồn anh ngưng tụ, mang theo chân khí thật tà ác.

Phanh phanh phanh phanh phanh!

Năm hư ảnh hình người đánh xuống một chưởng, hung hăng đánh lên năm đầu hư ảnh cự long, chụp vỡ hư ảnh, năm thanh trường kiếm hiển lộ tê minh thật lớn.

Phốc!

Hư ảnh cự long bị đánh vỡ, Lục Lâm Thiên lập tức phun máu tươi, linh hồn cũng bị ảnh hưởng.

Nhưng năm hư ảnh hình người cũng bị dư kình chấn vỡ, phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết, làm sắc mặt Linh Đốn hiện vẻ đau lòng, tựa hồ hư ảnh hình người cũng vô cùng trọng yếu đối với hắn.

- Người Hỗn Độn thế giới không bị thiên địa áp chế!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trở nên ngưng trọng, thực lực Linh Đốn khủng bố, nếu là đại đạo cảnh sơ giai hắn còn có thể đối kháng, nhưng với trung giai hắn vẫn còn kém hơn một ít.

- Áo nghĩa linh khí nằm trong tay của ngươi, quả thật là phung phí của trời!

Linh Đốn bay tới, trong mắt tràn ngập sát ý.

- Thập Phương Vũ Trụ Ấn!

Không gian đột nhiên hôn ám, từng khe không gian tối đen lan tràn giữa không trung.

Ngay lập tức một đạo chưởng ấn ngưng tụ trực tiếp đánh thẳng về hướng Linh Đốn.

Oanh!

Chưởng ấn đi qua, không gian vặn vẹo sụp đổ, cát vàng vũ động đầy trời, sa mạc mở mang nứt vỡ thành khe rãnh thật lớn, lan tràn ra chân khí hủy diệt.

- Tà Hồn Ấn!

Sắc mặt Linh Đốn co rúm lại, ánh mắt biến thành ngưng trọng, không dám có chút khinh thường, đột nhiên ngưng tụ một đạo thủ ấn, hai đạo thủ ấn chồng lên nhau, năng lượng cuồn cuộn thổi quét thiên địa, khe không gian hiển lộ, bao phủ khắp cả phiến không gian.

Đặng đặng!

Thân hình Linh Đốn lập tức lảo đảo chấn lui mấy bước, mà thân thể Lục Lâm Thiên cũng bị đánh bay ra sau.

- Tụ Phẩm lâu, ta nhớ kỹ!

Thân hình Lục Lâm Thiên bay ngược ra sau, dựa thế xé mở không gian, năm thanh trường kiếm thu liễm, thân ảnh nháy mắt phá không mà đi.

- Trốn chỗ nào, ngươi không chạy thoát được đâu!

Linh Đốn xé mở không gian đang muốn đuổi theo.

Răng rắc!

Chẳng qua ngay lúc Linh Đốn định đuổi theo Lục Lâm Thiên, không gian trước mặt đột nhiên nứt nẻ lộ ra vô số khe không gian, giống như không gian đao nhận bay vυ"t tới.

- Không gian áo nghĩa chết tiệt, đồ khốn!

Linh Đốn mắng to một tiếng, thân ảnh cấp tốc thối lui, từng khe không gian lập tức nứt vụn.

Phanh phanh!

Thanh âm trầm đυ.c vang lên, không gian tạc vỡ, mà bên trong sa mạc đã không còn dấu vết chân khí của Lục Lâm Thiên.

Linh Đốn khẽ động, linh khí dược đỉnh quay về trong ấn đường, sắc mặt tức giận đỏ lên, hắn cũng không tu luyện không gian áo nghĩa, mà tu luyện không gian áo nghĩa muốn chạy trốn cho dù thực lực của hắn mạnh hơn cũng khó mà truy đuổi kịp.

Sưu sưu!

Không ít thanh âm xé gió chợt vang lên, thật nhiều thân ảnh rơi xuống, một trung niên hỏi:

- Linh Đốn đại nhân, Thiên Hàn trưởng lão đâu, đã tru sát được Tây Phương Cầu Bại hay chưa?

- Thiên Hàn bị Tây Phương Cầu Bại giết chết, hắn thi triển không gian áo nghĩa bỏ chạy!

Linh Đốn nghiến răng nghiến lợi nói.

- Dám giết người Tụ Phẩm lâu, tuyệt đối không thể buông tha cho hắn!

Không ít người nghe vậy run lên, trong mắt lộ lãnh ý.

- Linh Đốn, vừa rồi có phải ngươi đã giao thủ với Tây Phương Cầu

Bại hay không, người đâu?

Giữa không trung lại có vài đạo thân ảnh lướt tới, là ba người, ba cỗ chân khí cuồn cuộn áp xuống, khiến nguyên lực những người khác đình trệ, sắc mặt tái nhợt.

- Lưu Duẫn, Thổ Phong, Tô Phong, vì áo nghĩa linh khí, tốc độ các ngươi thật nhanh!

Linh Đốn nhìn nhóm người kia, trong mắt thoáng động.

- Linh Đốn, Tây Phương Cầu Bại làm tứ đại thương hành chúng ta tổn thất không ít, nhất định phải trừ diệt, mà linh khí áo nghĩa chỉ người hữu duyên mới có được, nếu ngươi không cách nào làm gì, chúng ta chỉ có thể liên thủ!

Một trung niên âm trầm đứng bên trái nói.

- Tây Phương Cầu Bại luyện không gian áo nghĩa, linh hồn áo nghĩa, còn có thời gian áo nghĩa, vừa mới chạy thoát!

Linh Đốn chỉ theo phương hướng Lục Lâm Thiên bỏ chạy nói:

- Nhưng hắn hẳn đã bị thương.

- Không gian áo nghĩa, linh hồn áo nghĩa, còn có thời gian áo nghĩa.

Nghe vậy sắc mặt ba người trầm xuống, một trung niên nói:

- Hắn không chạy thoát được đâu, đi theo ta!

Dứt lời, không gian áo nghĩa phóng thích, hắn xé mở khe không gian, lao vào bên trong, mà hai người còn lại cũng đi theo vào.

- Ta đuổi theo giết Tây Phương Cầu Bại, những người khác đi tìm di tích Hắc Thủy ngục giam, nếu tìm được thì dùng ngọc giản tin tức cho ta biết.

Linh Đốn nói xong, vội vàng lao vào khe không gian, thân ảnh bốn người nháy mắt biến mất giữa không trung.

- Tây Phương Cầu Bại chết chắc rồi, hắn có chạy đằng trời, đợi cuồng sa phong bạo thổi qua, chúng ta đi tìm di tích Hắc Thủy ngục giam.

Một trung niên hừ lạnh một tiếng, lập tức mang theo đoàn người rời đi.

…

Sưu!

Nơi nơi đều là đồi núi sa mạc liên miên, cuồng sa phong bạo vừa đi qua, khắp nơi là một mảnh hỗn độn, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuyên qua giữa không trung, khóe môi còn ứa máu.

- Thực lực còn chưa đủ a, không thể đối kháng đại đạo cảnh trung giai chân chính!

Lục Lâm Thiên lau vết máu trên miệng, Long Hồn kiếm giáp run lên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng lại, vừa rồi đối chiến cũng giúp hắn biết được trình tự thực lực của mình, dù nhờ vào Long Hồn kiếm giáp cũng khó thể đối chiến với đại đạo cảnh trung giai chân chính, huống chi người kia còn tới từ Hỗn Độn thế giới.

- Di!

Ngay lúc này, không trung phía sau chợt dao động, từng luồng chân khí cuồn cuộn tràn ngập trời cao, còn có một đạo chân khí quen thuộc.

- Bốn, còn có người biết không gian áo nghĩa!

Thần sắc Lục Lâm Thiên trầm xuống, lại xé rách không gian rời đi.

- Vừa rồi còn ở nơi này, hẳn đã phát hiện chúng ta nên lại chạy thoát, mau đuổi theo!

Ngay lúc Lục Lâm Thiên vừa biến mất, bốn người Linh Đốn phá không bay ra, tên trung niên lại xé rách không gian đuổi theo.

…

Bên trong sa mạc mở mang hoang vu, nơi đó có một dãy núi nham thạch khổng lồ, trên núi không có ngọn cỏ, vách núi thẳng đứng, cát vàng bao trùm, chung quanh một mảnh hoang tàn.

Sưu!

Một thân ảnh cấp tốc rơi xuống một ngọn núi, sắc mặt tái nhợt, chính là Lục Lâm Thiên.

Vừa rồi giao thủ hắn đã bị thương, hơn nữa còn bị Linh Đốn đánh thương, liên tục chạy trốn làm cho hắn có chút không chịu nổi.

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi chạy thoát một ngày đêm, hiện tại trốn không thoát!

Bốn thân ảnh đồng thời phá không bay ra, vây quanh bốn phía Lục Lâm Thiên, bốn đạo ánh mắt âm hàn bắn ra, vô cùng tức giận, bọn hắn truy theo suốt một ngày đêm, lúc này mới đuổi kịp.

Lục Lâm Thiên đưa mắt nhìn quanh, ngoại trừ Linh Đốn ba người còn lại đều là đại đạo cảnh trung giai.

Sau một ngày đêm truy đuổi, Lục Lâm Thiên từ những tiếng rít gào biết được ba người khác là Kỳ Phong thương hành Thổ Phong, Linh Thiên thương hành Lưu Duẫn cùng Tô Phong cũng thuộc tứ đại thương hành.

Chương 3661: Di tích xuất hiện

Thực lực ba người này ở trong Thị Hoang thế giới cũng không bị áp chế, nhưng Lục Lâm Thiên có thể rõ ràng cảm giác được tuy ba người có thực lực đại đạo cảnh trung giai, nhưng khí tức có chút khác với Linh Đốn.

Khí tức của Linh Đốn rõ ràng là người của Hỗn Độn thế giới, mà ba người kia tuy cũng có một chút nhưng yếu nhược không ít, lại có chỗ tương tự như Điêu Thiện Hàn.

Linh Đốn trầm giọng nói:

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi có chắp cánh cũng khó thoát khỏi, giao ra áo nghĩa linh khí, ta lưu ngươi được toàn thây!

- Linh Đốn, ngươi muốn chiếm lấy áo nghĩa linh khí hay sao, trước tiên giết người này rồi nói sau, đừng cho hắn tiếp tục chạy thoát, mà người hữu duyên mới lấy được áo nghĩa linh khí!

Ba người còn lại ánh mắt tham lam nhìn Long Hồn kiếm giáp, càng lúc càng có vẻ điên cuồng.

- Vậy trước tiên giết hắn!

Linh Đốn trầm xuống, trong mắt hiện tia khinh thường, đột nhiên giậm mạnh một cước, cả ngọn núi khổng lồ run lên, vô số cát vàng bạo vỡ ngã nhào, thân ảnh lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, cách không vỗ xuống một chưởng.

- Không bại lộ thân phận, giao thủ bị trói chân trói tay, thực lực đại tổn, nếu bại lộ thân phận, sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ, an bài trước kia hóa thành hư ảo!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, thân ảnh cấp tốc biến mất.

Oanh!

Một chưởng giáng xuống đánh vỡ cả một ngọn núi.

- Trốn không thoát!

Ánh mắt Lưu Duẫn lộ vẻ cười lạnh, một đạo chưởng ấn đột nhiên oanh ra, quyền ấn lại hình thành, tiếng phanh phanh vang vọng khắp bầu trời.

Oanh!

Một quyền oanh kích, không gian tạc vỡ, thân ảnh Lục Lâm Thiên hóa thành lưu quang lao ra.

- Chờ ngươi thật lâu, chỉ một thông thiên cảnh nho nhỏ, thiên phú bất phàm, còn có áo nghĩa linh khí, có thể chết trong tay bốn chúng ta xem như là phần số của ngươi!

Thổ Phong hóa thành cầu vồng phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Oanh!

Nháy mắt hắn đã xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, một đạo quyền ấn trực tiếp đánh vỡ không gian trước mặt, hung hăng giáng vào ngực Lục Lâm Thiên.

Không gian lung lay sụp đổ, tu vi đại đạo cảnh trung giai ra tay, đủ làm không gian tiểu thế giới hỗn loạn, đây cũng là nguyên nhân thiên địa áp chế các sinh linh thế giới khác đi vào.

- Nhất định phải nghĩ biện pháp bứt ra, không thể tiếp tục như vậy, chỉ có thể liều mạng!

Lục Lâm Thiên không lùi mà tiến tới, mạnh mẽ đối kháng.

Oanh!

Đất rung núi chuyển, một quyền hung hăng đánh lên Long Hồn kiếm giáp, không gian xung quanh nổ tung, vài ngọn núi bên dưới bị thổi quét phá hủy.

Cả thiên địa rung động, đại đạo cảnh giao thủ, khiến động tĩnh không nhỏ, giơ tay nhấc chân là có thể phá vỡ cả không gian.

Phốc!

Lục Lâm Thiên phun máu tươi, dù hắn có Bất Diệt Huyền Thể cùng Bất Tử Thần Thể, còn có Long Hồn kiếm giáp trong người, nhưng cũng khó thể đối kháng lực công kích cường hãn như thế.

- Tới mà không trả thật phi lễ!

Lục Lâm Thiên phun máu, ánh mắt tàn nhẫn bắn ra, đồ án long đầu trước ngực run lên, một đạo linh hồn lưu quang cuồn cuộn cấp tốc lao ra xuyên thủng thân thể Thổ Phong.

- Ngao!

Long ngâm vang triệt trời cao, một đạo linh hồn lưu quang nháy mắt xuyên thủng thân thể cứng đờ của Thổ Phong, hóa thành một đầu hư ảnh cự long khổng lồ cuồn cuộn giữa không trung.

Hưu!

Thân hình Lục Lâm Thiên nháy mắt bị đánh bay, nhưng lại dựa thế run lên song chưởng, hai thanh đoản kiếm phá không nhanh như thiểm điện xuyên thủng l*иg ngực Thổ Phong.

Răng rắc!

Đoản kiếm xuyên thủng l*иg ngực, thân hình Thổ Phong lập tức trào ra huyết vụ, lập tức nứt nẻ vỡ vụn, trong tích tắc chỉ có một đạo linh hồn phân thân kịp thời chạy ra.

Oanh!

Thân thể Lục Lâm Thiên nện xuống mặt đất, oanh ra một hố sâu cực lớn, vô số cát vàng bay tung, miệng phun đầy máu tươi.

Hô lạp lạp…

Ngay lúc này vô số khe nứt lan tràn khắp mặt đất, vô số lốc xoáy xuất hiện, thật nhiều cát vàng bị cắn nuốt đi vào, hiện tượng cát băng kiểu này trong sa mạc vẫn thường nhìn thấy.

- Có sát khí!

Đột nhiên đại hồn anh cảm nhận được sát khí tràn ra từ trong một lốc xoáy, sát khí kia có cảm giác như đã từng quen biết.

Giữa không trung, ba người Linh Đốn nhìn thấy Lục Lâm Thiên tiêu diệt thân thể của Thổ Phong, ánh mắt ngây dại, trong mắt hiện tia sợ hãi, bọn hắn hiểu rõ thực lực của Thổ Phong, mà Tây Phương Cầu Bại tiêu diệt thân thể hắn dễ dàng như vậy, lực rung động là có thể nghĩ.

Hưu!

Hai thanh đoản kiếm cùng một đạo linh hồn hào quang quay về trong thân thể bị trọng thương của Lục Lâm Thiên.

- A…

Giữa không trung, linh hồn phân thân của Thổ Phong phát ra tiếng kêu gào thê lương, lại còn kêu rên thảm thiết, tựa hồ vẫn không tin mình bị Tây Phương Cầu Bại hủy diệt thân thể, tu vi của hắn đã tới đại đạo cảnh trung giai, cho dù ở trong Kỳ Phong thương hành địa vị cũng cao thượng, hắn làm sao lại nghĩ tới ở trong tiểu thiên thế giới mà hắn luôn khinh thường này, không ngờ đã bị một thông thiên cảnh cao giai hủy diệt bản thể.

Ánh mắt Thổ Phong oán độc nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, khuôn mặt hư ảo vặn vẹo, âm lệ nói:

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi dám diệt bản thể của ta, ta phải cho ngươi sống không bằng chết mới giải được mối hận trong lòng ta!

- Tây Phương Cầu Bại đã bị thương nặng, nhân cơ hội đánh chết!

Ba người Linh Đốn sau thoáng rung động ngắn ngủi, cũng không quản bản thể Thổ Phong bị tiêu diệt, trong lòng thậm chí có chút khoái trá, bản thể Thổ Phong bị hủy, như vậy áo nghĩa linh khí hay là di tích Hắc Thủy ngục giam chẳng khác gì giảm bớt được một đối thủ.

- Khó thể đối kháng, vậy tiếp tục đánh cuộc một lần!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh như chớp nhảy vào bên trong lốc xoáy cát chảy đang tràn ngập sát khí.

- Đã phát hiện di tích Hắc Thủy ngục giam!

Ngay lúc ba người Linh Đốn lao về hướng Lục Lâm Thiên, nguyên lực tràn ra, đột nhiên trong tay ba người đều xuất hiện một ngọc giản, ngọc giản nứt nẻ, lập tức làm sắc mặt ba người đại biến, thân ảnh khựng lại giữa không trung.

- Phía dưới là cát chảy, nếu vào thật khó tìm được người, đi trước Hắc Thủy ngục giam, sau đó đối phó Tây Phương Cầu Bại, hòa thượng chạy trốn nhưng miếu không thể chạy!

Trong lòng Linh Đốn thoáng cân nhắc, lập tức buông tha việc đuổi giết Lục Lâm Thiên, nhanh chóng rời đi.

Hai người Lưu Duẫn cùng Tô Phong tựa hồ cũng có ý nghĩ như Linh Đốn, nhìn thấy hắn rời khỏi, ánh mắt nóng cháy nhìn thoáng qua lốc xoáy, sau đó lập tức xoay người rời đi.

- Hủy bản thể của ta, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi!

Chỉ còn Thổ Phong nghiến răng nghiến lợi không chết không ngừng, linh hồn phân thân truy theo vào trong lốc xoáy cát chảy.

…

Oanh long long!

Bên trong sa mạc mở mang đất rung núi chuyển, vô số đồi núi sa mạc run rẩy, cát vàng gào thét.

Bên trong một khu vực, giờ phút này đông đảo thân ảnh xuất hiện, ít nhất là mấy ngàn người tề tụ, từng ánh mắt đều nhìn chăm chú vào không gian đất rung núi chuyển trước mắt.

- Chính là chỗ này, sao lại có động tĩnh lớn như vậy, nhìn dáng vẻ hẳn là di tích của Hắc Thủy ngục giam!

Hơn hai mươi thân ảnh nhìn thấy động tĩnh kinh người phía trước, chính là nhóm người Mạc Kình Thiên, Ma Linh yêu nữ, Âm Minh dạ xoa bọn họ.

Chương 3662: Dạ Xoa hiển uy 1

- Sao chưởng môn còn chưa tới!

Thiên Khu đảo mắt nhìn quanh, sau cuồng sa phong bạo, mọi người cũng đã tụ tập với nhau, với tu vi của họ cũng không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

- Với thực lực của chưởng môn, ngay cả chúng ta cũng không có chuyện gì thì hắn cũng không sao, trừ phi có chuyện ngoài ý muốn.

Âm Minh dạ xoa trầm giọng nói.

- Di tích Hắc Thủy ngục giam đã mở ra, có lẽ hắn sẽ đuổi tới, bây giờ chúng ta cũng không có biện pháp tìm hắn, nếu hắn nghe tin di tích đã mở, chỉ cần hắn không việc gì, nhất định sẽ chạy tới.

Ma Linh yêu nữ nói xong, ánh mắt khẽ động.

- Tây Phương chưởng môn không có việc gì, tin tưởng ta.

Địa Long nói, trong đầu hắn có Huyết Hồn Ấn, có thể cảm giác được chân khí, ánh mắt hơi đổi, nói:

- Hình như Tây Phương chưởng môn cách chúng ta cũng không xa.

Nghe vậy mọi người nửa tin nửa ngờ nhìn Địa Long.

- Cẩn thận, động tĩnh tựa hồ càng lúc càng lớn!

Ánh mắt Mạc Kình Thiên ngưng tụ, tựa hồ cảm thấy được điều gì, thân hình lập tức thối lui.

Sưu sưu!

Mọi người không dám chần chờ, liên tiếp lui ra sau.

Oanh long long!

Ngay lúc này mặt đất lay động kịch liệt, không ngừng rung lên, cát vàng chìm xuống, cả Hoang Vu sa mạc như muốn chìm xuống dưới lòng đất biến mất, sắc mặt mấy ngàn thân ảnh khắp bốn phía đều đại biến, lập tức thối lui thật nhanh.

Phanh phanh!

Một đạo quang quyển trong suốt lập tức hiển lộ ra, bao trùm trời đất, vô cùng mở mang, trong mơ hồ lộ ra cỗ khí tức tử tịch, đem chân không ngăn cách thành một màn hào quang hình cung thật lớn.

Quang quyển hiển lộ, lập tức nứt nẻ tạc vỡ, đem cát vàng chấn nát thành tro bụi.

Oanh oanh!

Quang quyển tạc vỡ, thế như chẻ tre, đem cát vàng xung quanh đều phá hủy, cát vàng tro bụi tung bay đầy trời, sau đó chậm rãi tiêu tán, mọi người liền nhìn thấy trước mặt là một mảnh đổ nát thê lương màu đen xuất hiện.

Toàn bộ khu vực kia đều là màu đen sẫm, bên ngoài cùng còn có tường thành thật lớn cao hơn mười trượng, như đã trải qua vô số năm tháng, phá nát không chịu nổi, nhưng còn sót lại vẫn sừng sững không ngã.

Trong đống hoang tàn, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy vết máu viễn cổ khô héo cùng xương trắng dày đặc.

Khắp nơi đổ nát thê lương, giống như một tòa đại thành bị vứt bỏ, chỉ còn chứng kiến vết tích, thậm chí mặt đất có không ít khe rãnh thật sâu, chứng minh nơi này từng xảy ra cuộc chiến đấu kịch liệt, cả không gian thẩm thấu ra sát khí tràn ngập.

- Đây là di tích Hắc Thủy ngục giam!

- Di tích Hắc Thủy ngục giam trong truyền thuyết xuất hiện!

Ánh mắt mọi người run rẩy, từng luồng sát khí ngày càng nồng nặc, một loại dấu hiệu mơ hồ nảy sinh trong lòng các cường giả.

Ô ô!

Trong giây lát một thanh âm xèo xèo thê lương truyền ra, không gian dao động, giống như có vật gì từ hư không nhảy ra, làm ánh mắt mọi người cứng đờ, linh hồn run lên.

Từng luồng huyết tinh không ngừng lan tràn, nương theo tiếng xèo xèo thê lương làm tim đập nhanh, lại tiếng quỷ khóc thần hào, sát khí ngập trời, cả không gian lập tức xuất hiện vô số năng lượng thể màu đỏ.

Năng lượng thể cuồn cuộn tràn ra không dứt, bộ dáng vô cùng dữ tợn, trong khoảnh khắc tràn ngập khắp không trung, cảm giác được chân khí của mọi người lập tức lao tới.

- Đều cẩn thận một chút, năng lượng thể hình thành đã lâu, thực lực không yếu, mặc dù không có linh trí, nhưng lại có bản năng cắn nuốt linh hồn cùng đoạt xá, thực lực mạnh hơn nữa nếu bị vây khốn cũng rất phiền toái.

Mạc Kình Thiên trầm giọng nói, loại năng lượng thể này hắn đã bắt qua một đầu, cũng không nghĩ tới nơi này còn rậm rạp vô số.

Nghe vậy ánh mắt mọi người ngưng lại, bắt đầu đề phòng.

Phanh phanh phanh!

Ngay sau đó đã có người công kích những năng lượng thể kia, nhưng chúng vừa tạc vỡ lại cấp tốc khôi phục, vốn là không thể phá hủy.

Ngược lại có một ít người trở tay không kịp, không nghĩ tới năng lượng thể không thể hủy diệt, bị năng lượng thể khôi phục trực tiếp bao phủ, ngay lập tức vô số năng lượng thể rậm rạp đánh tới, một ít người tu vi không cao nhất thời phát ra tiếng kêu rên thê thảm, thân hình bị xé thành huyết vụ.

- Ô ô…

Những năng lượng thể kia không biết có bao nhiêu, rậm rạp bao phủ khắp không gian.

- Tàn hồn cùng âm sát khí biến thành năng lượng thể, đối với ta có ưu đãi thật lớn, chỉ với ưu đãi này cũng không uổng cho ta tới đây một chuyến!

Mọi người đều kiêng kỵ năng lượng thể, mà trên khuôn mặt khủng bố của Âm Minh dạ xoa hiện nụ cười, nụ cười làm người ta dựng đứng tóc gáy.

Một giây sau, Âm Minh dạ xoa tiến tới, âm minh khí trào ra, trong miệng hét lớn một tiếng:

- Đều im lặng một chút cho ta!

Nhất thời, lấy Âm Minh dạ xoa làm trung tâm, toàn bộ năng lượng thể tựa hồ cảm giác được điều gì, toàn thân run rẩy, vô hình trung giống như đã bị áp chế, thật sự yên tĩnh trở lại.

- Lại đây đi!

Âm Minh dạ xoa lệ quát một tiếng, há mồm khẽ hấp, nương theo sau khí tức âm hàn khủng bố, nhất thời rậm rạp năng lượng thể lại bị nàng trực tiếp nuốt vào trong miệng.

Hô hô…

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Âm Minh dạ xoa giống như hấp thủy, đem năng lượng thể khủng bố dữ tợn trực tiếp hút vào trong miệng, vô cùng dễ dàng chóng vánh.

- Âm Minh dạ xoa mang theo âm minh áo nghĩa chi nguyên, lĩnh ngộ âm minh áo nghĩa, chính là từ những tà vật âm hàn mà lĩnh ngộ đi ra, cho nên trời sinh chính là khắc chế những tà vật âm hàn này, có ưu đãi thật lớn, ưu đãi như vậy đối với nàng mà nói giá trị không thể cân nhắc.

Mạc Kình Thiên thấp giọng nói, vẻ mặt cười khổ, ánh mắt có chút rung động.

- Âm Minh áo nghĩa, thật là kỳ lạ!

Ma Linh yêu nữ chớp mắt, ánh mắt kinh ngạc, những người bên cạnh bởi vì có Âm Minh dạ xoa cho nên cũng không bị ảnh hưởng bao nhiêu, không giống như những người khác, bị năng lượng thể vây công chật vật không thôi, thực lực thấp còn rơi xuống không ít.

- Những năng lượng thể này quỷ dị, đều cẩn thận một ít!

Trong đám người truyền ra không ít tiếng hét lớn, tiếng nổ trầm thấp thỉnh thoảng vang lên, sát khí càng lúc càng nồng nặc, giống như mây đen áp đỉnh, hơn nữa thanh âm quỷ khóc thần hào làm linh hồn người run rẩy, càng khó thể ngăn cản là vì năng lượng thể kia không cách nào giết sạch.

- Hắc Thủy ngục giam tựa hồ là ở trong này!

Trong tay Mạc Kình Thiên hiện ra tấm bản đồ, nhìn đống đổ nát thê lương trước mắt như có phát hiện gì.

…

- Đây là địa phương nào vậy?

Lục Lâm Thiên chật vật xuất hiện trong một hang động, xung quanh có không ít cát vàng lả tả tuôn xuống, hắn cảm giác được năng lượng sát khí trong không gian, mà sát khí khi nãy xuất phát từ khu vực này.

Hang động thật lớn, vách đá đen sẫm, như thoa lên một tầng màu đen, tản ra lưu quang nhàn nhạt.

- Tây Phương Cầu Bại, ta tuyệt đối không bỏ qua ngươi!

Tiếng hét phẫn nộ truyền ra, linh hồn phân thân Thổ Phong cũng xuất hiện trong nham động, ánh mắt oán độc âm trầm rơi lên người Lục Lâm Thiên.

- Chỉ một người đuổi theo sao?

Lục Lâm Thiên sửng sốt, lập tức trong mắt hiện lên ý cười, chỉ một linh hồn phân thân, cho dù thực lực mạnh hơn nữa thì thế nào, nếu đi tới là bản thể thì hắn mới cảm thấy thật sự phiền toái.

Chương 3663: Dạ Xoa hiển uy 2

- Ngươi cho rằng ngươi còn lực tái chiến hay sao, hủy bản thể của ta, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi, đoạt xá ngươi xem như là tiện nghi ngươi!

Thổ Phong dứt lời, thân hình uốn éo, nháy mắt lao về hướng Lục Lâm Thiên, linh hồn phân thân hóa thành linh hồn lưu quang lao tới.

Tới bây giờ Thổ Phong chỉ có thể làm như vậy, bản thể bị diệt, ở trong Thị Hoang thế giới nếu có thể đoạt xá Tây Phương Cầu Bại cũng an toàn hơn không ít, nói không chừng hắn còn có thể dùng áo nghĩa linh khí, sau khi đoạt xá nếu vận khí tốt cũng trở thành tu luyện giả linh hồn áo nghĩa, loại chuyện này trước kia cũng từng xuất hiện qua, sau khi đoạt xá vẫn có thể bảo trì được áo nghĩa tu luyện của người bị đoạt xá.

- Muốn dùng linh hồn phân thân đoạt xá sao?

Khóe môi Lục Lâm Thiên nhếch lên, vết sẹo thoáng động, vẻ mặt làm như hoảng sợ nhưng trên thực tế không hề có ý tứ tránh né, hắn có lòng tin tuyệt đối với thổ phỉ trong não hải, bất kể là hồn anh đoạt xá hay là linh hồn phân thân đoạt xá, kim sắc tiểu đao đều có thể đối kháng, trong khi Thổ Phong cũng chỉ có trình tự đại đạo cảnh trung giai mà thôi.

Xuy!

Linh hồn phân thân cười âm trầm lướt vào ấn đường của Lục Lâm Thiên, chui thẳng vào trong linh hồn không gian.

Vừa chui vào, linh hồn phân thân lại ngưng tụ, oán độc cười lạnh nói:

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi nhất định phải chết, ta cho ngươi…

- Đó là cái gì…a…

Lời còn chưa dứt, ánh mắt Thổ Phong đột nhiên đại biến, một đoàn kim quang ngập trời ập tới, kim quang sát phạt sắc bén làm linh hồn hắn run rẩy lên.

Ngay khi Thổ Phong còn chưa kịp phản ứng, một đạo kim quang đánh xuống, hắn có thể cảm giác được linh hồn phân thân của mình hóa thành mảnh nhỏ, cuối cùng không còn tri giác, ý niệm thoáng qua, thần hồn câu diệt.

Lục Lâm Thiên không hề ngoài ý muốn, ngẩng đầu đánh giá hang động thật lớn, linh hồn phân thân của Thổ Phong đã bị kim sắc tiểu đao hấp thu, tiểu hồn anh cùng đại hồn anh đều có được không ít ưu đãi.

- Sát khí này có chút quen thuộc, tựa hồ tương tự đoàn năng lượng thể mà Mạc Kình Thiên bắt được, chẳng lẽ có quan hệ với di tích Hắc Thủy ngục giam sao?

Lục Lâm Thiên nuốt đan dược chữa thương, cảm giác phương hướng sát khí truyền tới, tìm được một thông đạo đen sẫm.

Cũng không biết thông đạo đi thông tới đâu, thông đạo uốn lượn, tâm thần khó thể rình tới cuối, ở trong không gian nơi này tâm thần cũng bị ảnh hưởng.

- Linh Thiên thương hành, Tụ Phẩm lâu, món nợ hôm nay chậm rãi tính toán!

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện tia hàn ý, cẩn thận đi vào trong thông đạo.

…

Bên ngoài di tích Hắc Thủy ngục giam, năng lượng thể khủng bố mang theo sát khí quỷ khóc thần hào trào ra, cả không gian đều run rẩy.

Tuy năng lượng thể không ngừng tràn tới, nhưng với cường giả chân chính vẫn có cơ hội xông vào bên trong di tích.

Hô!

Âm Minh dạ xoa thu liễm âm minh khí, khuôn mặt khủng bố đỏ lên, rốt cục dừng hấp thu, trong mắt còn lộ vẻ lưu luyến, hẳn là đã hấp thu tràn đầy nên không thể tiếp tục nhận thêm chút nào.

- Hấp thu đủ rồi sao, chúng ta đi thôi, nói không chừng sau khi đi vào còn có chút thu hoạch!

Mạc Kình Thiên nói.

- Đi thôi, tuy hấp thu đủ rồi, nhưng lưu trữ lại sau này hấp thu tiếp cũng tốt lắm!

Âm Minh dạ xoa tươi cười, ống tay áo đảo qua, tảng lớn năng lượng thể đều bị thu vào trong tay áo, cũng không biết trong đó có càn khôn gì lại có thể thu thập được nhiều năng lượng thể như vậy.

Được Âm Minh dạ xoa dẫn đường, người của Thất Sát môn không chút tổn thất đi vào, mà năng lượng thể chỉ có thể run rẩy bị ống tay áo của nàng thu thập không dứt.

- Đây là Hắc Thủy ngục giam sao?

Khi mọi người đi qua tường thành đen sẫm, nhìn thấy cảnh tượng bên trong chợt run lên, nơi này giống như tòa đại thành, chẳng qua nơi nơi đổ nát thê lương, trên con đường tàn phá tràn ngập xương trắng.

Phanh phanh phanh!

Giữa không trung phía trước đột nhiên truyền ra tiếng nổ trầm đυ.c kinh người, mấy người có tu vi cao cường đi vào đầu tiên cũng không biết thuộc thế lực phương nào, chẳng biết tại sao đột nhiên có vài đạo lôi đình quang trụ bắn tới, chỉ một thoáng đã biến thành huyết vụ, tan thành mây khói, chỉ có linh hồn phân thân kịp bỏ trốn.

- Có đại trận tồn tại, đều cẩn thận một chút!

Mạc Kình Thiên phất tay cho mọi người dừng lại, nhìn vào bản đồ, lộ nụ cười nói:

- Đi theo ta, hi vọng có thể phát hiện được chút gì!

…

Ô ô…

Bên trong thông đạo đen sẫm, Lục Lâm Thiên thật cẩn thận đi tới, càng đi vào sâu trong hắn càng cảm giác năng lượng sát khí càng nồng nặc, ước chừng đi tới sâu vài trăm thước, đột nhiên có một đoàn năng lượng thể huyết sắc dữ tợn trống rỗng toát ra, sau đó thẳng lướt về phía hắn.

- Sát khí, tàn hồn, năng lượng hợp nhất, đại bổ vật a!

Đại hồn anh lộ ra vẻ vui mừng, đã sớm muốn lao ra ngoài.

Một đạo tử kim lưu quang lướt ra khỏi ấn đường, chính là đại hồn anh đang rung động phấn khởi.

Chân khí ngập trời lan tràn khắp cả thông đạo, không gian run lên, sát khí phóng thích như long quyển phong bạo.

Trình tự đoàn năng lượng thể kia chỉ đạt tới phá giới cảnh, mà đại hồn anh đã sớm đạt tới tiếp cận đại đạo cảnh.

Đoàn năng lượng thể đang lao tới, cảm giác được sát khí trên người đại hồn anh liền bị áp chế, đang định lùi bước.

- Hấp thu!

Đại hồn anh phất tay bay ra, sát khí hình thành lốc xoáy, trực tiếp hấp thu đoàn năng lượng thể vào lòng bàn tay.

Ô ô!

Tận sâu trong thông đạo, thanh âm quỷ khóc thần hào bén nhọn khủng bố lại truyền ra, lập tức có vô số năng lượng thể chen chúc lao tới.

- Tới tốt lắm!

Nhìn thấy vô số năng lượng thể, đại hồn anh sôi trào, thân hình lao thẳng qua, triển khai hấp thu cắn nuốt điên cuồng…

- Nhị ca, có không ít người đang đi theo chúng ta.

Hơn hai mươi thân ảnh xuyên qua kiến trúc bị tàn phá, Ma Linh yêu nữ khẽ nói.

Mạc Kình Thiên đang xem địa đồ, nghe vậy đảo mắt nhìn qua, nói:

- Trước mặt chúng ta cũng có người, thực lực đều rất mạnh, là người của Linh Thứu tháp cùng Tây Vương phủ, mặt sau tựa hồ là người Đông Tinh xã, ra vẻ địa phương chúng ta muốn đi bọn hắn cũng biết được tin tức gì.

- Chẳng lẽ không chỉ có một bản đồ sao?

Ma Linh yêu nữ nói.

- Ta cũng không rõ ràng lắm, có lẽ các thế lực lớn đều biết chút tin tức đi, chúng ta phải cẩn thận một chút!

Oanh long!

Mạc Kình Thiên vừa nói xong, ngay đại điện vốn còn bảo tồn không tệ ở phía trước ầm ầm truyền ra tiếng chấn động như đất rung núi chuyển.

- Hình như người Linh Thứu tháp cùng Tây Vương phủ có phát hiện!

Mạc Kình Thiên ngẩng đầu, thân ảnh lướt tới nhanh như chớp.

Đại điện đen sẫm, tạo hình kỳ lạ, diện tích to lớn khổng lồ, không gian tràn ngập khí tức tử tịch.

Cũng không biết đã qua bao nhiêu năm không ai đi qua, cả đại điện thoạt nhìn giống như một đầu mãnh thú hắc ám đang phủ phục trên mặt đất.

Trên quảng trường có không ít hài cốt nằm ngổn ngang, xương trắng dày đặc, sát khí tràn ngập.

Chương 3664: Kỳ lão, ngươi khôi phục thế nào?

Sưu sưu!

Từng thân ảnh không ngừng hạ xuống quảng trường, khí tức nhất thời tràn khắp xung quanh.

- Mau nhìn, có chút hài cốt hình như có năng lượng dao động!

Mọi người chăm chú nhìn qua, có chút hài cốt phát ra quang mang quỷ dị, khiến hốc mắt giống như ngôi sao lóe sáng trên bầu trời, lòe lòe tỏa sáng, nương theo sau một cỗ năng lượng bàng bạc phóng thích, tà khí quỷ dị.

- Đó là đại đạo hồn tinh, có chút hài cốt có đại đạo hồn tinh!

Ánh mắt Mạc Kình Thiên híp lại, vô cùng kinh ngạc.

- Đại đạo hồn tinh, là đại đạo hồn tinh!

Ngay sau đó có không ít người cũng nhận ra, không ngừng kêu lên.

Ánh mắt nhóm người Thất Sát, Phong Đô tam hồn, tam thú tướng đều đỏ đậm, đại đạo hồn tinh chính là tàn hồn cùng huyết nhục của đại đạo cảnh đã rơi xuống còn bảo tồn, hơn nữa vị trí đặc thù cho nên mới hình thành đại đạo hồn tinh.

Đại đạo hồn tinh là tàn hồn huyết nhục nương theo áo nghĩa tu luyện khi còn sống mà thành, trình tự đại đạo cảnh càng cao, hiệu quả đại đạo hồn tinh càng tốt, nếu thông thiên cảnh có được đại đạo hồn tinh thích hợp, có cơ hội đột phá đại đạo cảnh tới năm thành, nếu được đại đạo hồn tinh của đại đạo cảnh cao giai, cơ hội đột phá ít nhất tám phần.

Đối với tu vi thông thiên cảnh mà nói, đại đạo hồn tinh chính là bảo vật thực tế cùng hấp dẫn nhất.

- Là đại đạo hồn tinh, mau cướp lấy!

Từng thân ảnh cấp tốc lướt ra, nhóm người Thất Sát, Thất Kiếm tam thú tướng cùng Phong Đô tam hồn cũng muốn lao qua.

- Trước hành sự tùy theo hoàn cảnh, đừng hành động thiếu suy nghĩ!

Mạc Kình Thiên phất tay ngăn cản mọi người, nhìn chăm chú về phía trước.

Ô!

Đúng ngay lúc này, những hài cốt kia giống như nhận được ảnh hưởng, hào quang trong hốc mắt sáng ngời, hài cốt nhảy ra nhanh như chớp, trảo ấn khô héo vung ra, trực tiếp xuyên thẳng bụng, ngực, hoặc đầu của những thông thiên cảnh kia, thậm chí không gian cũng bị nắm bạo.

Oanh oanh!

Chỉ chớp mắt ngắn ngủi, đã có nhiều thông thiên cảnh hóa thành mảnh nhỏ huyết vụ, làm những người khác bị hù dọa vội vàng thối lui.

Nhóm người Thất Sát hoảng sợ hít sâu một hơi, ánh mắt cảm kích nhìn Mạc Kình Thiên.

Mạc Kình Thiên trầm giọng nói:

- Đại đạo hồn tinh không dễ lấy, bởi vì còn nằm trong xương cốt của họ, chẳng khác gì họ chưa chết, thậm chí còn khủng bố hơn lúc còn sống, muốn lấy được hồn tinh cũng phải phá hủy xương cốt hoàn toàn mới được.

- Những hài cốt kia không còn tính là người, tựa hồ thiên địa uy áp tác động nhỏ hơn không ít, thậm chí có chân khí của đại đạo cảnh, thông thiên cảnh khó thể đối phó!

Thần sắc Thiên Khu ngưng trọng, đại đạo hồn tinh có chỗ tốt thật lớn với hắn, nhưng trơ mắt nhìn cũng không dám lấy, điều này làm hắn vô cùng khó chịu.

- Chúng ta đều bị áp chế, muốn đối phó những hài cốt kia thật cố hết sức!

Âm Minh dạ xoa nói, đối phó năng lượng thể thật dễ dàng, nhưng đối phó hài cốt nàng nhiều nhất chỉ áp chế được một ít, ngoài ra nhiều hơn cũng không có cách nào.

- Kiệt kiệt, thuật hữu chuyên công, đại đạo hồn tinh, ta muốn!

Ngay khi mọi người cảm thấy bất đắc dĩ, Âm Quỷ cười đắc ý, thân ảnh nhảy ra, khí tức âm trầm khuếch tán, thân ảnh lao thẳng tới bộ hài cốt đầu tiên.

Ô…

Hài cốt rít gào, một đạo trảo ấn chộp thẳng về hướng Âm Quỷ, trảo ấn xuyên thủng không gian, khí thế sát phạt, mạnh mẽ như sấm đánh!

- Cẩn thận!

Mọi người không khỏi hít sâu một hơi.

- Một bộ hài cốt mà thôi, vật đã chết còn dám hung hăng càn quấy, bản tôn phế ngươi!

Trong mắt Âm Quỷ hiện lên vẻ tàn nhẫn, một đạo âm hàn hào quang chợt lóe, một quyển cổ thư hiện ra trong tay, chân khí âm hàn trào ra.

Xuy!

Cổ thư xuất hiện, như mặt trời tản ra hào quang chói mắt, hiện lên vô số bí văn ký tự, hào quang bao phủ xuống, trảo ấn vừa va chạm quang quyển nhất thời hóa thành tro bụi.

Ngay lập tức một viên hồn tinh lớn cỡ nắm tay hài nhi rơi vào trong tay Âm Quỷ, chính là đại đạo hồn tinh.

Mọi người đều lộ vẻ kinh ngạc.

- Đây là Sinh Tử Bộ mà phó hành trưởng từng lấy được thật lâu trước kia, nhưng không được trọn vẹn, chỉ có thể thu thập linh hồn tu bổ, cho nên phó hành trưởng cũng không biết trình tự linh khí, nhưng Sinh Tử Bộ trời sinh khắc chế vật âm hàn tà đạo, thậm chí có thể đề phòng linh hồn công kích, lần trước khi chưởng môn đối phó phó hành trưởng, hắn cũng chỉ bị ảnh hưởng, nhưng hoàn toàn không bị thương.

Lão tam Phong Đô tam hồn giải thích.

- Sinh Tử Bộ hẳn cũng không phải linh khí bình thường đi!

Mạc Kình Thiên gật đầu nói.

- Thu cho ta!

Trong khoảng thời gian đó, Âm Quỷ lại thu thêm vài viên đại đạo hồn tinh vào trong tay.

Cùng lúc đó những thế lực khác chứng kiến Âm Quỷ thu đại đạo hồn tinh, cũng không còn nhịn được, cường giả bắt đầu gia nhập tranh đoạt, động tĩnh thật lớn bên này cũng hấp dẫn không ít người đi qua.

Bên trong thông đạo đen sẫm, Lục Lâm Thiên cùng đại hồn anh đi tới trước một cấm chế, bên trong cấm chế sát khí tràn ngập nồng đậm, vừa rồi năng lượng thể rậm rạp trào ra từ trong cấm chế này.

Lúc này vẻ mặt đại hồn anh cười hài lòng, chỗ tốt lớn như vậy theo hắn phỏng chừng chỉ cần tìm chút thời gian luyện hóa, đủ đặt chân lên đại đạo cảnh.

- Cấm chế bất phàm, chẳng qua thời gian quá lâu dài hình như có chút rộng, bên trong rốt cục có cái gì!

Lục Lâm Thiên quan sát cấm chế, bên trong có cỗ khí tức làm trong lòng hắn mơ hồ bất an.

Răng rắc!

Cấm chế bắt đầu nứt nẻ, nháy mắt vặn vẹo kịch liệt, phát ra tiếng vang thật nhỏ, ngay khi tiếng vang khuếch tán, cấm chế dao động tới mức kịch liệt, chỉ nháy mắt bỗng nhiên nổ tung.

Oanh!

Sau khi cấm chế nổ tung, một cỗ năng lượng cuồng bạo thổi quét, sát khí tận trời, đồng thời một cỗ lực lượng kinh khủng ập tới trên người Lục Lâm Thiên cùng đại hồn anh, mà Lục Lâm Thiên vốn đã bị trọng thương, bước chân lảo đảo thiếu chút nữa lại phun máu tươi, căn bản không cách nào ngăn cản.

- Sát khí thật mạnh, tiểu tử, ngươi lại gây ra phiền toái gì sao?

Trong tầng thứ năm Thiên Trụ giới, thanh âm Tam Kỳ lão nhân truyền ra.

- Ta đang ở trong Hoang Vu sa mạc, nơi này hình như có quan hệ với Hắc Thủy ngục giam.

Lục Lâm Thiên đáp.

- Có quan hệ với Hắc Thủy ngục giam, tiểu tử, mau cho ta ra xem!

Nghe vậy Tam Kỳ lão nhân chợt hứng thú.

Thiên Trụ giới xuất hiện trên tay Lục Lâm Thiên, một thân hình hư ảo nhỏ gầy xuất hiện trước người hắn, ngay khi thân ảnh xuất hiện, không gian thông đạo chợt run lên, vô hình trung có thể làm cho thiên địa năng lượng biến hóa, một cỗ uy thế lặng yên lan tràn làm người ta muốn quỳ rạp xuống đất.

- Kỳ lão, ngươi khôi phục thế nào?

Lục Lâm Thiên nhìn thấy Kỳ lão chủ động đi ra, trên mặt hiện vẻ sợ hãi lẫn vui mừng.

- Đã có mấy trăm năm khôi phục tự nhiên là tốt hơn trước kia nhiều, nhưng muốn hoàn toàn khôi phục thì còn lâu lắm.

Tam Kỳ lão nhân liếc mắt nhìn đại hồn anh, lại nhìn thấy sắc mặt trắng bệch chật vật của Lục Lâm Thiên hiện tại, nhíu mày nói:

- Sao hình dáng của ngươi biến thành như vậy, chật vật tới như thế, thiếu linh hồn phân thân còn vô dụng tới vậy sao?

Chương 3665: Tiểu tử, ngươi muốn chết hay sao…

- Vậy ngươi cứ thử mà xem, ta bị bốn đại đạo cảnh trung giai từ Hỗn Độn thế giới tới vây công, còn bị một đại đạo cảnh trung giai cùng đại đạo cảnh cao giai vây đánh đó.

Lục Lâm Thiên trừng mắt nói, trong mắt hiện hàn ý:

- Nhưng ta cũng không có hại, ta đem một đại đạo cảnh cao giai bình thường, một đại đạo cảnh trung giai của Hỗn Độn thế giới đánh thần hồn câu diệt, mà một đại đạo cảnh trung giai cũng chỉ chạy thoát một linh hồn phân thân.

- Tiểu tử, quả nhiên đủ mãnh liệt, chiến tích không tầm thường a.

Tam Kỳ lão nhân nghe vậy cũng rung động kinh ngạc, ánh mắt xoay chuyển, lập tức nói:

- Người Hỗn Độn thế giới tới đây, sao ngươi lại trêu chọc phải bọn hắn, sao bọn hắn lại tùy tiện chạy tới Thị Hoang thế giới xó xỉnh này?

Lục Lâm Thiên lập tức đem chuyện của Hắc Thủy ngục giam thuật qua cho hắn nghe một lần.

- Thì ra là thế, thông linh bảo khí, khó trách có người của Hỗn Độn thế giới trong Vạn Thiên liên minh chạy tới đây, chẳng lẽ nơi này thật sự có thông linh bảo khí hay sao?

Ánh mắt Kỳ lão phát ra ánh sáng nóng cháy.

- Ta cũng không biết, ta đi tới đây, cảm giác nơi này hẳn có quan hệ với di tích Hắc Thủy ngục giam.

Lục Lâm Thiên nói.

- Tiểu tử ngươi lo chữa thương trước đi, bằng không có bảo vật cũng không tới lượt ngươi đi lấy!

Tam Kỳ lão nhân nói.

- Đã tốt hơn nhiều, ta không sao, phía trước tựa hồ không quá bình thường.

Lục Lâm Thiên nhìn thạch thất trước mắt nói.

- Sát khí thật nồng đậm, trong này có chút quái dị a!

Tam Kỳ lão nhân khẽ động, thân ảnh chợt lóe, đi tới bên ngoài thạch thất, ánh mắt thoáng ngẩn ra, xoay người nói:

- Tiểu tử, vận khí của ngươi không sai, trong này có nhiều thứ có thể có tác dụng lớn với ngươi.

- Đó là…

Khi Lục Lâm Thiên đi qua, nhìn thấy một thạch thất đại điện thật lớn.

Bên trong đại điện có không ít hài cốt, xương trắng dày đặc, chẳng qua hốc mắt hài cốt lại sáng ngời, nương theo sau năng lượng bàng bạc phóng thích, tà khí quỷ dị nói không nên lời.

Tam Kỳ lão nhân nói:

- Trong những hài cốt kia đều có đại đạo hồn tinh.

- Đại đạo hồn tinh!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên.

Những năm nay rời khỏi Linh Võ đại lục, Lục Lâm Thiên đã không còn là người nhà quê chuyện gì cũng không hiểu biết, lai lịch cùng tác dụng của đại đạo hồn tinh hắn cũng biết rõ ràng.

- Nhiều đại đạo hồn tinh như vậy, giá trị vô số!

Lục Lâm Thiên nhìn thạch thất đại điện, tính toán cũng phải hơn ba trăm đại đạo hồn tinh.

- Đại đạo hồn tinh có chỗ tốt thật lớn đối với lĩnh ngộ, nhưng ngươi trước tiên đi thu thập hồn tinh thì tốt hơn!

Tam Kỳ lão nhân nói.

- Thu!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên như tia chớp nhảy tới trước một hài cốt, muốn vung tay thu hồn tinh.

Ô!

Hài cốt chợt run lên, hào quang chói mắt bắn ra, trảo ấn chộp tới, thậm chí trảo bạo cả không gian, thực lực tuyệt đối so sánh được với đại đạo cảnh sơ giai.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đại biến, không nghĩ tới hài cốt có biến hóa như vậy, phất tay oanh ra một đạo quyền ấn.

Oanh!

Một quyền oanh kích lên trảo ấn, kình khí khủng bố nổ tung, thân hình Lục Lâm Thiên liên tục đẩy lui, sắc mặt càng thêm trắng bệch, hài cốt kia cũng bị đẩy lui không ít, nhưng vẫn chưa bị phá hủy.

- Cẩn thận một chút, muốn thu thập hồn tinh cũng không thể dùng cách như vậy, đầu tiên phải hoàn toàn phá hủy chúng!

Thanh âm Tam Kỳ lão nhân vang lên, thân ảnh đã xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

Răng rắc!

Toàn bộ hài cốt đều nhảy dựng, từng luồng chân khí cuồn cuộn lan tràn, hai mắt tràn ngập hào quang yêu tà, chân khí lập tức tập trung trên người Lục Lâm Thiên.

- Phiền toái!

Lục Lâm Thiên hiện tia cười khổ, nhiều hài cốt như vậy hắn tuyệt đối không thể đối kháng, nhất thời nhìn qua Tam Kỳ lão nhân.

- Sợ cái gì, mặc dù thực lực của chúng không kém, nhưng linh trí đã thoái hóa, chẳng khác gì bia sống mà thôi, muốn lấy hồn tinh ngoại trừ phá hủy chúng, còn có một biện pháp chính là dùng trí!

Tam Kỳ lão nhân lộ ý cười nói.

- Dùng trí thế nào?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên hỏi.

- Ngươi ngốc sao, ngươi có thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa, ngươi không nhanh hơn chúng hay sao, tuy những vật chết này không kém, bất quá phản ứng chậm chạp, số lượng nhiều có rắm dùng, nếu ngay cả vật chết như vậy ngươi cũng không làm được gì, vậy thì trốn cho xong đi!

Tam Kỳ lão nhân hung hăng trừng mắt mắng, ánh mắt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói.

- Đa tạ Kỳ lão!

Lục Lâm Thiên hiểu ý khẽ cười, thực lực những hài cốt này không sai, nhưng không khó đối phó.

Dứt lời, thân ảnh hắn lại nhảy ra, thổ hệ nguyên lực lan tràn.

- Thời Không Lao Ngục!

Cả đại điện run lên, không gian vặn vẹo trầm xuống, đứng bên trong giống như bị ngàn cân áp đỉnh, thật nhiều áo nghĩa tràn ngập bên trong, toàn bộ hài cốt đều khựng lại.

- Thu!

Bên trong Thời Không Lao Ngục, Lục Lâm Thiên thi triển thời gian áo nghĩa cùng không gian áo nghĩa, thân ảnh như điện, hóa chưởng thành trảo trực tiếp chụp vào một bộ hài cốt, lập tức thu lấy hồn tinh.

Răng rắc…

Tiếng nứt vỡ vang lên, hồn tinh vừa bị lấy ra hốc mắt hài cốt biến mất hào quang, chân khí tĩnh mịch lan tràn, xương cốt lập tức phá nát.

- Thật sự đến từ thế giới xó xỉnh hay sao?

Tam Kỳ lão nhân nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mát liên tục biến hóa, thì thào:

- Thật nhiều áo nghĩa dung hợp, tiểu tử này sao có thể làm được.

Răng rắc…

Lại có tiếng nứt vỡ liên tục vang lên, khi thân ảnh Lục Lâm Thiên ngừng lại, Thời Không Lao Ngục thu liễm, trên khuôn mặt hắn hiện lên vẻ sợ hãi lẫn vui mừng.

Thu thập thật nhiều hồn tinh, giá trị có thể nghĩ, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút kinh ngạc, hồn tinh nhỏ hơn nắm tay hài nhi một ít, lại có các loại thuộc tính áo nghĩa bên trong.

Trong tay Lục Lâm Thiên đang cầm sáu loại áo nghĩa, có linh hồn, thổ, thủy, hỏa, phong còn có không gian.

Nhưng trong ba trăm viên hồn tinh, lại không có áo nghĩa mộc hệ, kim hệ, thậm chí thời gian cũng không có.

Tam Kỳ lão nhân nói:

- Ngươi tu luyện nhiều loại áo nghĩa, bởi vậy hẳn có thể cắn nuốt không ít đại đạo hồn tinh, tác dụng có lẽ còn lớn hơn nữa, chủ yếu là có tác dụng cực lớn đối với việc lĩnh ngộ áo nghĩa, những thứ khác thì chỉ bình thường, theo năng lượng dao động mà xem, trong tay ngươi hẳn là hồn tinh của đại đạo cảnh cao giai.

- Chủ yếu có tác dụng cực lớn đối với lĩnh ngộ áo nghĩa, mà những thứ khác tác dụng không lớn sao!

Lục Lâm Thiên thì thào, tiện tay đem sáu viên hồn tinh bỏ vào trong miệng.

- Tiểu tử, ngươi muốn chết hay sao…

Sắc mặt Tam Kỳ lão nhân đại biến, hắn thật không ngờ Lục Lâm Thiên lại trực tiếp đem sáu viên hồn tinh bỏ vào miệng, cho dù muốn ngăn cản cũng không còn kịp nữa.

Ừng ực…

Lục Lâm Thiên nuốt sáu viên hồn tinh vào bụng, sáu viên đại đạo hồn tinh lập tức hóa thành sáu cỗ năng lượng kinh khủng chạy chồm trong người hắn.

- A…

Sáu cỗ năng lượng vượt qua khỏi sự tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, làm cho hắn không nhịn được kinh hô:

- Kỳ lão, ngươi hố ta sao, không phải ngươi nói đại đạo hồn tinh chỉ có tác dụng trong việc lĩnh ngộ thôi sao!

Chương 3666: Linh hồn áo nghĩa, không gian áo nghĩa!

- Tiểu tử, đại đạo hồn tinh chủ yếu tác dụng trong việc đột phá đại đạo cảnh, tác dụng tăng cường nguyên lực cũng không lớn, nhưng sáu viên hồn tinh này trình tự không tầm thường, năng lượng không nhỏ, ngươi còn một lúc nuốt vào sáu viên, thông thiên cảnh cao giai đỉnh cũng tuyệt đối không dám dùng, phải nhờ trưởng bối hộ pháp tương trợ, nếu không sẽ bạo thể mà chết, ngươi còn ăn cả sáu viên, ngươi muốn bạo thể mà chết a!

Thân ảnh Tam Kỳ lão nhân đi tới cạnh Lục Lâm Thiên, vẻ mặt ngưng trọng, nhưng không có biện pháp gì, nếu hắn còn bản thể còn có thể giúp áp chế, nhưng hiện tại là trạng thái linh hồn, căn bản không có biện pháp gì.

- Kỳ lão, có thể giúp ta hộ pháp hay không!

Lục Lâm Thiên nén đau đớn, sắc mặt vặn vẹo đỏ bừng, toàn thân run rẩy kịch liệt.

- Vậy thì không vấn đề, mấy trăm năm thực lực của ta cũng khôi phục một ít.

Tam Kỳ lão nhân gật đầu, ánh mắt ngưng trọng:

- Chính ngươi có biện pháp giải quyết sao?

- Hẳn là không thành vấn đề!

Khuôn mặt Lục Lâm Thiên vặn vẹo kịch liệt, mạnh mẽ chịu đựng năng lượng khủng bố bạo động trong cơ thể, lập tức triệu ra Tử Lôi Huyền Đỉnh, thân ảnh lao vào trong đỉnh, tiến nhập vào Thiên Trụ giới.

Muốn giải quyết năng lượng cuồng bạo của sáu viên hồn tinh, Lục Lâm Thiên cũng có biện pháp, nhiều nhất chịu chút đau khổ mà thôi, chẳng qua cần dùng đoạn thời gian khá dài.

Ở thời điểm này hắn cũng không dám trì hoãn quá lâu, cho nên phải đi vào Thiên Trụ giới, hắn cũng đã lưu đại hồn anh bên ngoài, phòng ngừa ngoài ý muốn phát sinh mà Tam Kỳ lão nhân không thể ứng phó.

- Tiểu tử này, thật có biện pháp giải quyết hay sao?

Ánh mắt Tam Kỳ lão nhân ngưng lại, nhìn đại hồn anh, hỏi:

- Tiểu tử, ngươi có thể giải quyết phiền toái này không?

- Có thể, nhưng cần một chút thời gian.

Đại hồn anh đáp.

Trong tầng thứ sáu Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi, sắc mặt đỏ bừng, kinh mạch trướng lớn, thậm chí không thể duy trì bộ dáng mặt sẹo, khôi phục lại hình dáng của mình, gân xanh hiển lộ vô cùng dữ tợn.

- Hỗn Độn Âm Dương quyết, cắn nuốt!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương quyết vội vàng cắn nuốt năng lượng cuồn cuộn trong cơ thể.

Nhất thời sáu viên hồn tinh hóa thành sáu cỗ áo nghĩa nguyên lực tràn vào trong đan điền khí hải của hắn, Vạn Tự Nguyên Đan bắn ra hào quang, bất kỳ nguyên lực gì cũng có thể trực tiếp hấp thu tương liên.

Mà Huyết Lục, Vạn Tự Nguyên Đan cùng Thanh Trụ Hư Không Dực đã dần dần mang theo man hoang thương cổ khí tức, trong vô hình đã cải biến không ít…

Răng rắc!

Trên quảng trường, Âm Quỷ thu lấy từng viên hồn tinh, thúc giục Sinh Tử Bộ đối phó hài cốt xung quanh vô cùng dễ dàng, không chút cản trở.

Nhưng cường giả các thế lực cũng đã ra tay, phá hủy không ít hài cốt thu lấy hồn tinh, thậm chí còn có không ít hài cốt bò ra quảng trường, đều mang theo đại đạo hồn tinh, nhưng lại bị phá hủy nhanh chóng.

- Trong Hắc Thủy ngục giam nhốt không ít tù nhân đại đạo cảnh!

Mạc Kình Thiên nói.

- Nghe nói trong Hắc Thủy ngục giam có thông linh bảo khí, không biết có thật hay không!

Ma Linh yêu nữ có chút hoài nghi nói.

- Không có lửa sao có khói, nói không chừng là thật sự.

Mạc Kình Thiên ngẩng đầu nhìn lên không trung, nhíu mày nói:

- Tên kia sao còn chưa tới, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì?

- Với thực lực của hắn sẽ không xảy ra chuyện gì lớn, chỉ sợ là ngoài ý muốn.

Ma Linh yêu nữ cắn môi, trong mắt hiện tia lo lắng.

- Thu phục!

Âm Quỷ thu viên hồn tinh cuối cùng vào trong tay, thu Sinh Tử Bộ vào người, trên mặt lộ ý cười, tổng cộng có trên trăm đại đạo hồn tinh, một mình hắn thu ít nhất bốn mươi viên, xem như thu hoạch lớn.

- Âm Quỷ, một người lấy nhiều như vậy cũng không hay, giao ra một nửa ta không làm khó dễ ngươi, như thế nào?

Một thân ảnh nhảy tới ngăn cản Âm Quỷ, chân khí trào ra, cô đọng không gian xung quanh.

Âm Quỷ ngẩng đầu, người kia hơi mập, là một trung niên, trên khuôn mặt tròn lại có làn da trắng nõn, mắt một mí gian trá âm trầm.

Ánh mắt Âm Quỷ hiện tia ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Tham Lang, thu hồn tinh chỉ bằng bổn sự, dựa vào cái gì cho ngươi!

- Bằng thực lực Bắc Đẩu môn, bằng thực lực của ta mạnh hơn ngươi, vậy đủ rồi đi!

Người kia liếʍ môi, không hề đem Âm Quỷ xem vào trong mắt, ánh mắt hiện tia tham lam.

- Tham Lang, Thất Sát môn cũng không dễ chọc!

Hơn mười thân ảnh nháy mắt xuất hiện bên người Âm Quỷ, là Mạc Kình Thiên bọn họ, mà người nói chuyện là Thiên Khu.

- Không nghĩ tới chỉ một Thất Sát môn nho nhỏ lại đem các ngươi buộc tới cùng nhau, chẳng qua ở trước mặt ta không có tác dụng gì quá lớn!

Ánh mắt Tham Lang lướt qua, dừng lại trên ba người Mạc Kình Thiên, Ma Linh yêu nữ cùng Âm Minh dạ xoa.

Sưu sưu!

Hơn ba mươi thân ảnh cũng hạ xuống bên người Tham Lang, có nhiều đại đạo cảnh, không ít thông thiên cảnh, thấp nhất cũng là ngộ chân cảnh cao giai, lập tức cung kính hành lễ:

- Chưởng môn!

Song phương đối chọi gay gắt, những người khác cũng chú ý tới, loại chuyện này cũng không ai quản, chỉ muốn xem cuộc vui, nói không chừng còn có thể chiếm tiện nghi.

- Đây đều là Bắc Đẩu môn, Tham Lang là chưởng môn, thực lực rất mạnh, nghe đồn hắn có thể chống cự thiên địa uy áp, rất ít đối thủ!

Thiên Tuyền khẽ nói với ba người Mạc Kình Thiên.

- Thật sự là hổ lạc bình dương bị khuyển khi, nếu ở Phong Vân sơn, loại mặt hàng này làm sao dám hung hăng càn quấy!

Hổ Sơn đứng sau lưng Ma Linh yêu nữ tức giận bất bình, cũng không có biện pháp nào khác.

- Ngươi nói cái gì, người Thất Sát môn quả nhiên hung hăng càn quấy, vậy giết gà dọa khỉ tốt lắm!

Lời nói của Hổ Sơn tất cả mọi người đều có thể nghe được, một hán tử gầy gò đứng sau lưng Tham Lang ánh mắt âm trầm, giậm mạnh xuống đất, thân hình hung hăng lao thẳng về hướng Hổ Sơn, vung tay đánh ra, một đạo trảo ấn vặn vẹo áp bạo không gian, trực tiếp chộp tới.

- Người của Phong Vân sơn chúng ta, chỉ là một đại đạo cảnh trung giai thì có thể động sao, cút!

Sắc mặt Mạc Kình Thiên trầm xuống, thân hình lao tới như tia chớp, trường bào vũ động, nguyên lực chen chúc hội tụ, một đạo năng lượng quyền ấn trực tiếp đánh ra, xuyên thủng qua không gian hung hăng va chạm vào trảo ấn.

Oanh!

Hai cỗ năng lượng đυ.ng chạm, kình phong khủng bố lan tràn, không gian đều bị chấn vỡ.

- Hừ!

Hán tử gầy gò rên lên một tiếng đau đớn, lảo đảo bật lui ra sau, sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên đã nếm thiệt thòi.

- Linh hồn áo nghĩa, không gian áo nghĩa!

Ánh mắt Tham Lang đột nhiên run lên, âm trầm nhìn Mạc Kình

Thiên.

- Ha ha, Tham Lang, ngươi cũng đừng quá tham lam!

Một tiếng cười to vang lên, tiếng cười xen lẫn nguyên lực, thanh âm mang theo uy áp thật lớn, người thực lực không đủ nhất thời bị ảnh hưởng, sắc mặt đều tái nhợt.

Hơn mười thân ảnh rơi xuống bên cạnh người Thất Sát môn, đi đầu là một hán tử mập mạp mặc kim bào, mang theo cỗ khí tức liếc nhìn thiên hạ, không giận mà uy.

Đi bên cạnh còn có một nữ tử cực béo, nhưng dung nhan thanh tú động lòng người, chính là Tây Vương phủ Mộc Vương cùng Bảo Châu công chúa.

Chương 3667: Bán đạo cảnh

- Mộc Vương, Tây Vương phủ của ngươi cũng muốn chen chân hay sao!

Ánh mắt Tham Lang âm trầm đảo qua Mộc Vương, thần sắc ngưng lại.

- Quan hệ giữa Tây Vương phủ cùng Thất Sát môn vốn không kém, nếu ngươi muốn động thủ, ta cũng muốn chơi vài chiêu với ngươi, ta muốn nhìn xem mấy năm nay thực lực của ngươi tiến bộ bao nhiêu!

Khuôn mặt Mộc Vương tuy tươi cười, nhưng lời nói rõ ràng là cảnh cáo.

- Mộc Vương, từ khi nào Tây Vương phủ có quan hệ với Thất Sát môn, ngươi không phải muốn độc chiếm đại đạo hồn tinh đi!

Lại hơn mười đạo thân ảnh hạ xuống, đi đầu là một người có khí tức nóng bỏng, khiến không gian như biến thành một bếp lò.

Đó là một trung niên, thân mặc áo ngắn, thân hình rắn chắc, sau lưng khoác áo dài màu đỏ, lộ ra một cỗ bá đạo.

- Nam Thiên môn Chúc Hỏa!

Trong mắt người Thất Sát môn đều có chút băn khoăn nhủ thầm.

- Chúc Hỏa, quan hệ giữa ngươi cùng Tham Lang cũng mật thiết lắm!

Mộc Vương nói, trong giọng nói mang theo ý tổn hại.

- Thế nào, có muốn ta cùng Tham Lang thử vài chiêu với ngươi không, thử xem là biết!

Chúc Hỏa trầm giọng nói.

- Chư vị, các ngươi không sao chứ!

Một thanh âm thanh thúy vang lên, mười mấy thân ảnh đã rơi xuống bên cạnh người Thất Sát môn.

- An tiểu thư.

Nhóm người Thiên Khu lên tiếng chào hỏi, người vừa tới chính là Thải Vân thương hành An Thi Dao.

Bên cạnh An Thi Dao có một lão giả năm mươi tuổi, chân khí dao động lặng yên ảnh hưởng không gian xung quanh, ánh mắt đảo qua Mạc Kình Thiên, lập tức nhìn qua Chúc Hỏa cùng Tham Lang.

- Thi Dao, sao ngươi lại tới đây!

Ma Linh yêu nữ thân thiết đi qua kéo tay An Thi Dao, nói:

- Gần đây nhị ca luôn nhắc ngươi đâu!

- Tam muội, ta nói qua hồi nào chứ!

Mạc Kình Thiên bước tới, xấu hổ cười khổ nói:

- An tiểu thư, lời của tam muội ta nói, ngươi cũng đừng xem là thật!

- Hừ, đồ ngốc!

Ma Linh yêu nữ oán trách nói.

An Thi Dao khẽ cười, nàng cũng đã thói quen, lướt mắt nhìn qua, nói:

- Tây Phương chưởng môn đâu, sao hắn không tới?

- Chúng tôi gặp cuồng sa phong bạo nên bị thất lạc.

Ma Linh yêu nữ nói.

- Chẳng lẽ Thải Vân thương hành cũng muốn nhúng tay vào việc của Thất Sát môn cùng Bắc Đẩu môn hay sao? Đừng quên quy củ của Vạn Thiên liên minh!

Sắc mặt Tham Lang khẽ động, ánh mắt nhìn qua lão giả đứng cạnh An Thi Dao với vẻ băn khoăn.

- Việc này ta cũng đã nhìn thấy, nếu đã có quan hệ với Phi Linh thương hành, mà Phi Linh thương hành vốn là liên minh của Thải Vân thương hành, Bắc Đẩu môn muốn động tới họ, Thải Vân thương hành đương nhiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

An Thi Dao quay đầu trầm giọng nói.

- Hừ!

Nghe vậy Tham Lang hừ lạnh một tiếng, có Thải Vân thương hành cùng Tây Vương phủ, dù Bắc Đẩu môn cùng Nam Thiên môn liên thủ cũng không chiếm được tiện nghi.

- Sơn không chuyển thủy chuyển, sau này còn gặp lại!

Tham Lang quát một tiếng, lập tức nhìn Chúc Hỏa, đành phải thả người rời đi.

- Ai, không có vở kịch hay nhìn xem!

Hơn mười thân ảnh xa xa nhìn theo bọn họ rời khỏi, khuôn mặt không khỏi hiện lên vẻ thất vọng, chính là Tô Phong, Lưu Duẫn cùng Linh Đốn.

- Ôn huynh, chúng ta vào đi thôi!

Cách đó không xa, một thân ảnh đứng cạnh Ôn Tuấn Hùng nói.

- Mời Chu huynh!

Ôn Tuấn Hùng nhìn lướt qua người Thất Sát môn, đi vào trong đại điện.

…

Không biết qua bao lâu, dựa vào thân hình cường hãn, rốt cục Lục Lâm Thiên đem sáu cỗ năng lượng khủng bố mạnh mẽ trấn áp xuống, ngay khi hắn thở ra một hơi nhẹ nhõm, tâm thần tiến vào một không gian hư vô, bên trong cuồng phong gào thét, một đạo tàn ảnh hư ảo đang lĩnh ngộ phong hệ áo nghĩa.

- Đây là đại đạo hồn tinh lĩnh ngộ đối với việc đột phá đại đạo cảnh!

Tâm thần Lục Lâm Thiên vui vẻ, lập tức đắm chìm ở bên trong.

Về phần thời gian bên ngoài trải qua bao lâu, Lục Lâm Thiên đã tạm thời quên mất.

Oanh long!

Trong thạch thất đại điện, tiếng chấn rung truyền tới, lung lay như sắp đổ.

- Tiểu tử, còn bao lâu nữa mới đi ra?

Tam Kỳ lão nhân khoanh chân ngồi, ngẩng đầu nhìn đại hồn anh hỏi.

- Hẳn là nhanh thôi!

Đại hồn anh mở mắt nói, hắn đang luyện hóa năng lượng thể đã cắn nuốt.

- Đã mười ngày thời gian, nếu tiểu tử ngươi còn không đi ra, nói không chừng thông linh bảo khí xuất thế cũng bị người khác nhanh chân tới trước.

Tam Kỳ lão nhân nói:

- Ngươi thật sự đã giải quyết xong sáu viên đại đạo hồn tinh kia sao?

- Đương nhiên giải quyết!

Trong Tử Lôi Huyền Đỉnh truyền ra thanh âm của Lục Lâm Thiên, một đạo tủ kim hào quang chợt lóe, Lục Lâm Thiên nhảy ra thạch thất, toàn thân tràn ngập năng lượng dao động thật hùng hồn, trong mắt hiện lên tinh quang man hoang thương cổ lưu chuyển.

Đại hồn anh lập tức hóa thành lưu quang bay vào trong ấn đường, chân khí trên người Lục Lâm Thiên cũng đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Cảm giác được khí tức trên người hắn, ánh mắt Tam Kỳ lão nhân run lên, kinh ngạc nói:

- Thông thiên cảnh cao giai đỉnh!

- Hiệu quả sáu viên hồn tinh không sai, nhưng còn chưa đột phá được đại đạo cảnh!

Tam Kỳ lão nhân đứng dậy, nhìn chăm chú lên người hắn, khẽ lắc đầu nói:

- Hình như không giống, lại không phải đại đạo cảnh, chẳng lẽ ngươi…

Dừng một thoáng, Tam Kỳ lão nhân run lên, cả kinh nói:

- Tiểu tử, chẳng lẽ ngươi đã tiến nhập bán đạo cảnh?

Lục Lâm Thiên cũng có chút kinh ngạc, nhưng cũng không ngoài ý muốn, nghe vậy cười nói:

- Ánh mắt Kỳ lão cay độc a, ta cũng không biết đã tới trình tự gì, đã vượt qua thông thiên cảnh, nhưng lại bị kẹt lại ở chỗ nào đó, cho nên còn chưa thể chân chính đi lên đại đạo cảnh, có lẽ là bán đạo cảnh đi.

- Có hai loại khả năng, một là lĩnh ngộ áo nghĩa kém một chút, nhưng nguyên lực đã sớm tràn đầy, dưới loại tình huống này mới đạt tới bán đạo cảnh, tuy thực lực còn kém đại đạo cảnh chân chính, nhưng thông thiên cảnh không còn khả năng đối kháng.

- Chúng huyền chi điểm, vạn diệu chi môn, vị chi đại đạo!

Lục Lâm Thiên thì thào, giờ khắc này như có điều lĩnh ngộ, linh quang lóe lên, nhưng chợt lóe rồi biến mất, không thể bắt lấy.

Tam Kỳ lão nhân tiếp tục nói:

- Tình huống thứ hai bước lên bán đạo cảnh, loại này càng thêm đặc thù, chỉ phát sinh trên thân người tu luyện hơn hai loại áo nghĩa, dưới tình huống bình thường, toàn bộ thuộc tính đều phải đạt tới đỉnh phong thì mới có thể đặt chân đại đạo cảnh.

- Đồng thời trong người mang nhiều loại áo nghĩa, lĩnh ngộ tu luyện khó khăn hơn rất nhiều, cơ hồ là gấp nhiều lần, ngươi rõ ràng chính là loại người này.

- Nhưng người như vậy một khi đặt chân lên đại đạo cảnh, tu vi thực lực tu luyện giả đơn hệ không cách nào so sánh, vượt cấp đánh bại đối thủ cũng không phải chuyện đùa, giai vị cách xa nhau như lạch trời, nhưng nếu đồng thời lĩnh ngộ vài loại đại đạo, vậy đủ vượt qua lạch trời kia!

- Toàn bộ áo nghĩa nhất định phải cùng nhau đạt tới trình tự đại đạo cảnh!

Lục Lâm Thiên lộ vẻ cười khổ, áo nghĩa của hắn có kim mộc thủy hỏa thổ, linh hồn, không gian, thời gian, cộng lại tới chín loại áo nghĩa.

Muốn đồng thời cùng tiến lên đỉnh phong, đừng nói là khó khăn, chỉ sợ thời gian cũng dài đăng đẵng.

Chương 3668: Cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ mắt

- Hô!

Lục Lâm Thiên thở sâu một hơi, chỉ sợ trong thời gian ngắn hắn không cách nào đột phá tới đại đạo cảnh, nhưng lần này chiếm được ưu đãi thật lớn, bước lên trình tự bán đạo cảnh, cường hãn hơn trước rất nhiều.

Cho dù đối mặt với mấy người đại đạo cảnh trung giai tới từ Hỗn Độn thế giới, hắn cảm giác mình sẽ không còn chật vật như vậy, nói không chừng còn đòi được lợi tức.

- Mấy ngày thời gian từ thông thiên cảnh cao giai tới bán đạo cảnh, tiểu tử ngươi có thể biến thái hơn được nữa hay không!

Tam Kỳ lão nhân khiếp sợ lại thở dài nói:

- Trong người ngươi tu luyện nhiều loại áo nghĩa, tuy muốn đột phá đại đạo cảnh khó khăn thật lớn, nhưng ngươi ở thông thiên cảnh cao giai đã có thể đối kháng đại đạo cảnh trung giai của Hỗn Độn thế giới, dù hiện tại chỉ tới bán đạo cảnh, ta phỏng chừng thực lực của ngươi cũng không tầm thường, nếu ngươi tới từ Hỗn Độn thế giới thì tốt rồi, cũng không bị thiên địa uy áp quá nhiều, ở trong tiểu thế giới sẽ không bị trói chân tay, chỉ tiếc…

- Hỗn Độn thế giới sao?

Lục Lâm Thiên thì thào nói, Hỗn Độn thế giới là bản thân, hắn chính là Hỗn Độn thế giới, cho nên ở trong tiểu thiên thế giới hắn cũng không bị áp chế, đương nhiên việc này vẫn không thể truyền ra.

Oanh long!

Thạch thất đại điện run rẩy lên, giống như sắp sụp đổ, không gian không ngừng chao đảo.

Tam Kỳ lão nhân ngẩng đầu nói:

- Nơi nơi đều bố trí cấm chế, còn có không ít trận pháp phong ấn, giống như có người từ bên ngoài đang bài trừ trận pháp cùng cấm chế, mấy ngày nay ta đã nhìn xem khắp nơi, hiện tại chúng ta đang ở chỗ có quan hệ với di tích Hắc Thủy ngục giam, có lẽ đây là con đường tắt…

Trong không gian hư vô thật lớn, không gian hôn ám, từng đạo năng lượng trống rỗng như vẫn thạch giáng xuống, thật nhiều thân ảnh bị nhốt bên trong.

- Không nghĩ tới trong đây có thật nhiều cấm chế cùng trận pháp như vậy, đã phá chừng mười ngày còn chưa xong, mà đại trận càng thêm lợi hại.

Thiên Khu phất tay chấn vỡ một đạo năng lượng, thân hình bị đẩy lui, sắc mặt tái nhợt hơn không ít.

- Thực lực đại trận không bị thiên địa uy áp áp chế, người bày trận tuyệt đối là người Hỗn Độn thế giới, thời gian lâu dài uy lực đại trận đã giảm bớt không ít, bằng không sẽ càng thêm khủng bố.

Mạc Kình Thiên nói, chân giẫm lên phương vị huyền ảo, mang theo người Thất Sát môn xuyên qua bên trong, không ngờ có thể tránh né tuyệt đại bộ phận lực công kích, chỉ có số ít công kích giáng xuống cũng bị mọi người cùng nhau chống đỡ.

Mười ngày thời gian mọi người bị kẹt ở nơi này, một đường hiểm cảnh trùng điệp, mà Diêu Quang, Xá Thần, Thiên Bộc, Hàn Băng Yêu Giáp đã bị thương không nhẹ, thiếu chút nữa đã táng thân, cũng may Mạc Kình Thiên tinh thông trận pháp, có thể giúp mọi người biến nguy thành an.

Người Thải Vân thương hành cùng Tây Vương phủ theo sát phía sau, cũng hóa giải không ít nguy hiểm.

- Nhị ca, trong tay bọn họ hình như cũng có bản đồ.

Ma Linh yêu nữ nói, nhìn vào không ít đội hình xa xa, tựa hồ cũng có bản đồ giống như đúc trong tay.

- Việc này không kỳ quái, những thế lực kia ở lại Thị Hoang thế giới lâu như vậy, tự nhiên phải có thu hoạch.

Mạc Kình Thiên nhíu mày, lập tức nói:

- Nhưng Hư Không Liên Hoàn cổ trận này thật khó khăn phá hủy!

Oanh long long!

Trong không gian hư vô hôn ám, từng đạo năng lượng trống rỗng đánh xuống, Lục Lâm Thiên bị nhốt bên trong, đang không ngừng phá vỡ công kích.

Sau khi Lục Lâm Thiên rời khỏi thạch thất đại điện, phá khai hai đạo cấm chế, còn đạt được vài kiện tiên thiên linh khí, không biết thế nào lại đặt chân vào đại trận này.

- Kỳ lão, đây là đại trận gì, uy lực tựa hồ không nhỏ.

Lục Lâm Thiên vội vàng hỏi.

Thân hình hư ảo của Tam Kỳ lão nhân đang thành thạo lướt đi, từng đạo năng lượng giáng xuống như không cách nào đυ.ng chạm được lên người của hắn.

Tam Kỳ lão nhân nhìn phía trước, lại tức giận trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Tiểu tử, ngươi có lĩnh ngộ qua Đại Thiên Linh Lục hay không, thậm chí ngay cả Hư Không Liên Hoàn cổ trận mà cũng không biết, xứng đáng cho ngươi bị nhốt!

Dứt lời, hắn lại nói tiếp:

- Hiện tại hẳn có không ít người bị nhốt trong đây, ta vào Thiên Trụ giới tốt hơn, miễn bị người phát hiện, ngươi đừng phong tỏa Thiên Trụ giới, để ta có thể quan sát bên ngoài, có thể giúp ngươi phá trận!

- Mạc tiên sinh, có biện pháp phá trận hay không?

An Thi Dao đi tới bên cạnh Mạc Kình Thiên hỏi, trong mọi người chỉ sợ không có ai có kiến thức về trận pháp bằng Mạc Kình Thiên, mặc dù đi theo người của Thất Sát môn nhưng Thải Vân thương hành vẫn có một đệ tử rơi xuống, vài đệ tử bị thương nặng.

- Cần cho ta thêm chút thời gian mới có thể phá trận, Hư Không Liên Hoàn cổ trận thật khó khăn phá…

Mạc Kình Thiên nói.

Oanh long!

Lời của hắn chưa dứt, cả không gian đột nhiên run lên, không trung nổ tung, năng lượng nở rộ như pháo hoa, từng đạo năng lượng đang giáng xuống đột nhiên vỡ thành từng khúc biến mất.

Không trung đột nhiên sáng ngời, không gian bắt đầu biến hóa, đại trận đã phá.

Chỉ thoáng chốc mọi người đã xuất hiện ở một không gian khác, một con sông uốn lượn xoay quanh một hòn đảo thật lớn màu xám trắng.

Trên đảo có một kiến trúc cung điện thật lớn, tối đen như mực.

Hòn đảo yên lặng sừng sững bên trong con sông, tuyên cổ vĩnh tồn, mang theo khí tức man hoang lan tràn khắp cả trời đất.

Trong cỗ khí tức man hoang xen lẫn sát khí, hòn đảo giống như mãnh thú ngủ say, làm lòng người run rẩy.

- Cổ trận đã bị phá!

An Thi Dao nói.

- Phá…phá…

Mạc Kình Thiên lướt mắt nhìn quanh, hắn muốn biết rốt cục là ai làm cho hắn không thể xuống đài, không ngờ là phá trận trước cả hắn, làm hắn mất hết mặt mũi.

Xuy!

Không gian dao động, mọi người nín thở chờ đợi, nhất thời nhìn thấy một thân hình khôi ngô xuất hiện.

Trên mặt người kia có vết sẹo run lên, vừa nhìn thấy hắn, không ít ánh mắt chợt ngưng tụ, chân khí dao động không ít.

- Chưởng môn!

Người Thất Sát môn sửng sốt, liền lộ ra ý cười.

- Hừ, chưa chết sao!

Ma Linh yêu nữ vốn đang lo lắng, lúc này nhìn thấy người kia, liền giãn mày, lườm hắn mắng khẽ.

- Hắn còn chưa chết, Thổ Phong không giết được hắn, chẳng lẽ đã hoàn toàn rơi xuống…

Đám người Linh Đốn giật mình sững sờ.

Lục Lâm Thiên nghe theo lời chỉ dẫn của Tam Kỳ lão nhân phá trận, vừa xuất hiện chứng kiến mấy trăm người trước mắt, chân khí không kém, tựa hồ đều là nhân vật hiển hách.

Hắn lướt mắt nhìn thấy người Thất Sát môn đều đầy đủ không thiếu một ai, liền thở ra một hơi nhẹ nhõm, lập tức chứng kiến mấy cừu nhân trước đó.

Cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ mắt, ánh mắt hắn liền âm trầm, quát:

- Linh Đốn, Lưu Duẫn, Tô Phong, các ngươi lăn ra đây cho ta!

Thanh âm tiêu sát cuồn cuộn, nghe vậy mọi người nhíu mày, mà nhóm người Mạc Kình Thiên cùng Tây Vương phủ cũng kinh ngạc.

An Thi Dao cùng lão giả đi cùng liếc nhau, có chút kỳ quái.

Sưu sưu!

Ba thân ảnh xuyên qua không gian, chính là Tô Phong, Linh Đốn cùng Lưu Duẫn sắc mặt âm trầm.

Chương 3669: Có thù báo thù

- Nguyên lai chỉ là một bán Hỗn Độn, cùng hai ngụy Hỗn Độn, ta đã nói a, người Hỗn Độn thế giới sao lại chạy tới Thị Hoang thế giới, cho dù họ biết nơi đây có thông linh bảo khí cũng không thể tới nhanh như vậy.

Tam Kỳ lão nhân truyền âm cho Lục Lâm Thiên.

- Kỳ lão, cái gì là ngụy Hỗn Độn?

Lục Lâm Thiên liền hỏi, ba người này không bị uy áp, không phải dễ đối phó.

- Ở trong Hỗn Độn thế giới, bất quá thiên phú bình thường mà thôi, thậm chí căn bản không phải sinh trưởng ngay trong Hỗn Độn thế giới, chỉ là lúc còn ở trong bụng mẹ thì ở trong Hỗn Độn thế giới, sinh ra trong đó, nhưng cha mẹ vốn không phải người bản xứ, tuy có được chỗ tốt của Hỗn Độn thế giới, nhưng so sánh với dân bản địa huyết mạch kém hơn, nhiều nhất chỉ là bán Hỗn Độn, hắn làm sao có thể so sánh với người Hỗn Độn thế giới chân chính!

- Mặt khác hai người còn lại thậm chí còn không bằng bán Hỗn Độn, chỉ là ngụy Hỗn Độn mà thôi, sau khi sinh ra có người tu vi đại đạo cảnh trong Hỗn Độn thế giới trở lên nhốt đánh một đạo Hỗn Độn nguyên lực vào người hắn, hơn nữa lưu lại trong Hỗn Độn thế giới một đoạn thời gian, cho nên trở thành ngụy Hỗn Độn!

Tam Kỳ lão nhân truyền âm giải thích.

- Thì ra là thế, cũng chỉ là hàng giả mà thôi!

Lục Lâm Thiên tỉnh ngộ, khó trách lúc trước phát giác ba người này đều là trình tự đại đạo cảnh trung giai, mà thực lực Linh Đốn còn mạnh hơn không ít.

- Tuy rằng là hàng giả, nhưng tu vi vẫn mạnh hơn người bình thường không ít, có thể dính vào hai chữ Hỗn Độn đã chứng minh thực lực bất phàm, bất kể là thế nào, ở trong tiểu thiên thế giới sẽ giảm bớt thiên địa uy áp, nhưng vẫn có phân biệt với người Hỗn Độn thế giới chân chính.

Tam Kỳ lão nhân tiếp tục truyền âm nói:

- Nếu là người Hỗn Độn chân chính, tu vi đại đạo cảnh đi vào trung thiên thế giới cùng tiểu thiên thế giới sẽ không bị áp chế, niết bàn cảnh bị áp chế thấp hơn một cảnh giới, cứ thế loại suy.

- Mà bán Hỗn Độn cùng ngụy Hỗn Độn, tuy rằng cũng được giảm áp chế, nhưng bất kể là tu vi nào cũng sẽ bị áp xuống đại đạo cảnh, không thể vượt qua đại đạo cảnh.

- Nói thế nào cũng không thể so sánh với dân bản xứ chân chính.

Lục Lâm Thiên thở dài.

Lúc này sắc mặt ba người Linh Đốn bị gọi đích danh nên phải đi ra, sắc mặt thật khó xem, lập tức vây Lục Lâm Thiên vào giữa.

- Hừ!

Linh Đốn hừ lạnh một tiếng, trầm giọng nói:

- Không nghĩ tới ngươi còn chưa chết, không trốn thì cũng thôi, còn dám tới đây kêu la rầm rĩ, vậy sớm giải quyết ngươi tốt lắm!

- Tạp mao từ đâu tới, dám đυ.ng tới huynh đệ của Kim Viên này!

- Hình như người của Linh Thiên thương hành, Tụ Phẩm lâu cùng Phi Liên thương hành, chưởng môn bị vây công, động thủ!

Kim Viên giẫm mạnh hư không, nhóm người Âm Quỷ, Thiên Khu cũng muốn lao ra.

- Tất cả lui ra, ta tới là được!

Lục Lâm Thiên phất tay ngăn cản họ, ở trước mặt thực lực tuyệt đối, không phải nhiều người là hữu dụng.

- Đều lui ra đi!

Ánh mắt Thiên Khu ngưng tụ, đành dừng lại giữa không trung, Kim Viên cũng chỉ đành phẫn nộ lui ra sau một bước.

Trong đám người, ánh mắt Ôn Tuấn Hùng ngưng lại, nhìn qua đại hán, lại thấy hắn mỉm cười lặng yên ra dấu, yên tĩnh xem kỳ biến.

- Một đám ếch ngồi đáy giếng, không biết tự lượng sức mình!

Linh Đốn liếc mắt nhìn nhóm người Kim Viên, ánh mắt khinh thường, căn bản không xem người Thất Sát môn vào trong mắt.

Dứt lời, chân khí trên thân ba người lập tức lan tràn.

- Ba đại đạo cảnh, tựa hồ còn không bị thiên địa áp chế!

Kim Viên đang phẫn nộ, cảm giác được chân khí của ba người, trong mắt rung động hít sâu một hơi.

- Ba người này…

Ánh mắt người bên ngoài cũng âm thầm biến hóa.

- Đại đạo cảnh trung giai, không bị áp chế, từ Hỗn Độn thế giới tới sao?

Sắc mặt mọi người đại biến, ánh mắt Mạc Kình Thiên liền nhìn qua Ma Linh yêu nữ.

Ma Linh yêu nữ ngưng trọng, hung hăng nói:

- Lại đi trêu chọc ba đại đạo cảnh trung giai, muốn tìm cái chết ta cũng không muốn quản, xem ngươi làm sao thu thập!

- Ba người này là Tô Phong, Lưu Duẫn, Linh Đốn, đều là đại đạo cảnh trung giai, có chút quan hệ với Hỗn Độn thế giới, trong thương hành địa vị cũng cực cao.

An Thi Dao khẽ nói.

- Bán Hỗn Độn cùng ngụy Hỗn Độn, chỉ là hàng giả mà thôi, so sánh với người Hỗn Độn chân chính các ngươi còn kém quá xa, có cái gì mà khoe khoang, mấy đồ vô sỉ, lại vây công ta, muốn áo nghĩa linh khí sao, chỉ là các ngươi còn chưa đủ tư cách đi, hôm nay các ngươi phải trả giá thật nhiều!

- Hừ…

Nghe vậy ba người Linh Đốn nhất thời hừ lạnh, cũng kinh ngạc người này nhìn ra được thân phận của mình, sắc mặt biến thành âm trầm.

- Nguyên lai ba người này vây công Tây Phương Cầu Bại, chỉ sợ mục đích chính là áo nghĩa linh khí trên người hắn đi.

Nghe vậy mọi người đã hiểu biết ân oán giữa bốn người.

- Cho dù là bán Hỗn Độn cũng đủ thu thập ngươi, hôm nay ngươi chắp cánh cũng khó bay!

Linh Đốn quát một tiếng, âm lãnh cười, ống tay áo vung lên, một cỗ nguyên lực cuồn cuộn trào ra, ngưng tụ thành trảo ấn phá không bay thẳng tới ấn đường Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên trầm xuống, thân ảnh lập tức biến thành hư ảo.

Hưu!

Trảo ấn phá không, xuyên thủng qua không gian, làm thân hình Lục Lâm Thiên phá nát, liếc mắt nhìn lại liền biết chỉ là tàn ảnh mà thôi.

- Trốn không thoát đâu, không gian áo nghĩa của ta đã tới đại đạo cảnh, ngươi căn bản không phải đối thủ!

Lưu Duẫn quát một tiếng.

- Đi ra cho ta!

Trong tiếng cười lạnh, quyền ấn bao vây không gian lực đánh ra.

Răng rắc!

Không gian áp bạo, linh hồn lực thổi quét trời cao, cả không gian run lên, lập tức bị oanh vỡ.

Xuy!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên hiển lộ, không cách nào ẩn thân.

Oanh!

Quyền ấn thoáng chốc đã ập tới trước ngực Lục Lâm Thiên, linh hồn lực cuồn cuộn trực tiếp đem không gian xung quanh hắn áp vỡ, uyển như gió bão.

- Linh hồn công kích sao, ngươi không nên thi triển linh hồn công kích đối với ta!

Lục Lâm Thiên tiến tới, tùy ý cho đạo quyền ấn kia hung hăng đánh lên ngực mình.

- Tiểu tử ngươi muốn chết!

Lưu Duẫn thoáng chần chờ, nhưng tốc độ cũng không chậm trễ, linh hồn quyền ấn hung hăng giáng xuống, hắn cũng không tin người này đối kháng được công kích chính diện như thế.

Oanh!

Linh hồn lực cuồn cuộn trút xuống người Lục Lâm Thiên, trong mắt hắn lộ tia cười lạnh, sát ý tràn ngập, trong tay hiện lên tử kim lôi đình quanh quẩn, chân khí hủy diệt thổi quét trời cao, rơi thẳng lên đầu Lưu Duẫn.

- Không tốt!

Lưu Duẫn cảm giác được nhịp tim đập nhanh, linh hồn đều run rẩy.

Oanh!

Tử sắc lôi vân quay cuồng chợt lóe rồi biến mất, lập tức rơi xuống đầu Lưu Duẫn.

Khóe mắt Lưu Duẫn chỉ thấy tử kim lôi đình co rút lại, trong mắt hắn xuất hiện vẻ tuyệt vọng, khí tức tử vong đã bao phủ linh hồn.

Chương 3670: Quyết đấu đỉnh cao

Phanh!

Lôi đình màu tím rơi xống, đầu của Lưu Duẫn nổ tung, không gian bị đánh ra một cái động rất sâu, hào quang đen kịt bao phủ các nơi, âm thanh lôi đình hung hãn bạo phát qua chung quanh, khí kình cuồng bạo mang theo lực lượng ngập trời.

Mọi người nhìn xuống, lôi đình đã đánh nát thân thể Lưu Duẫn, ngay cả hồn anh và linh hồn phân thân cũng không thể chạy thoát.

Hô!

Đám người đứng xem hít khí lạnh, không ai ngờ một Đại Đạo Cảnh trung giai, còn là cường giả Đại Đạo Cảnh đến từ thế giới hỗn độn lại bị tiêu diệt một cách dễ dàng như vậy.

Tuy mọi người cũng biết Lưu Duẫn đã chủ quan, nhưng chuyện này cũng chứng minh thực lực của ‘ Tây Phương Cầu Bại ’.

- Lưu đại nhân!

Trong thương hội Linh Thiên, sắc mặt tất cả mọi người đại biến, nhưng hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn thần hồn câu diệt, lúc này người thương hội Linh Thiên đã tới, thực lực cũng là mạnh nhất.

- Tây Phương Cầu Bại lợi hại như thế?

Không ít ánh mắt nhìn qua, đây là chuyện cực kỳ khiếp sợ.

Xoẹt.

Không gian xé rách, giờ phút này thân ảnh Tô Phong đột nhiên xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, trong tay cầm trường kiếm quái dị, bí vân không ngừng quanh quẩn.

Trường kiếm này tuyệt đối có cấp độ tiên thiên linh khí đỉnh phong, trường kiếm của hắn bắn ra lệ quang đang tu luyện, dưới phong thuộc tính áo nghĩa, trường kiếm khu động năng lượng thiên địa, cuồng phong gào thét, không gian tan vỡ.

Tạch...

Trường kiếm trong tay Tô Phong đâm thẳng, kiếm quang lăng lệ đâm thủng hư không, vết nứt không gian giống như dây lụa đảo qua bầu trời.

Chỉ trong chốc lát, Lục Lâm Thiên căn bản không tránh đi, bởi vì hắn không có thời gian do dự.

- Đến đây đi, xem ngươi chết hay là ta chết!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm đáng sợ, hắn cười tàn nhẫn, thời gian không gian áo nghĩa thi triển toàn lực, một kiếm vốn đâm vào ngực lại đâm vào vai trái của Lục Lâm Thiên.

Lúc này khí tức toàn thân Lục Lâm Thiên bộc phát một cách không cách nào che dấu, siêu việt Thông Thiên Cảnh cao giai, khí tức bán đạo chi cảnh bạo phát ra ngoài.

- Khí thế kia, đây là cấp độ Đại Đạo Cảnh sao?

- Siêu việt Thông Thiên Cảnh, nhưng thật ra vẫn chưa tới Đại Đạo Cảnh.

Khí tức Lục Lâm Thiên bộc phát không cách nào giữ lại, khí thế bộc phát dữ dội, lập tức làm rất nhiều ánh mắt chấn động.

Oanh!

Tay phải Lục Lâm Thiên vung lên, không gian trong thiên địa sinh ra âm thanh trầm đυ.c, ở chân trời bình tĩnh, đột nhiên phong vân biến sắc, khí tức vô hình bao phủ nơi đây, thiên địa run rẩy, hắc thủy giang hà cũng sinh ra sóng to gió lớn.

Tạch...

Một kiếm đánh xuống như thiểm điện, vai trái Lục Lâm Thiên bị chém đứt, cánh tay tuôn máu như suối, cảm giác đau đớn làm gương mặt Lục Lâm Thiên vặn vẹo, gương mặt sẹo hung thần càng biến thành hung thần hơn.

- Ah...

Ở phương xa, Ma Linh Yêu Nữ, An Thi Dao cùng kêu to, thần sắc sợ hãi, Kim Viên, Mạc Kình Thiên, Âm Quỷ, Ôn Tuấn Hùng cũng biến sắc.

- Chết đi đi.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên chảy máu tươi, nụ cười của hắn vô cùng tàn nhẫn, Tô Phong vốn đang vô cùng vui vẻ, đột nhiên hắn có cảm giác hãi hùng khiếp vía.

Cảm giác không gian chung quanh biến hóa, Tô Phong cảm thấy không tốt bao phủ tâm thần, hắn còn chưa kịp phản ứng, đột nhiên đôi mắt nhìn thấy không gian gió nổi mây phun, thời không thác loạn bao vây lấy hắn, không gian cứng lại.

- Thập Phương Vũ Trụ Ấn!

Một tay phá không, bỗng nhiên cả không gian xuất hiện khí tức hủy diệt, thời điểm cánh tay trái Lục Lâm Thiên đánh xuống, một chưởng ấn thật lớn chụp xuống.

Tất cả đều hoàn thành trong thời gian thật ngắn, Thập Phương Vũ Trụ Ấn của Lục Lâm Thiên trực tiếp đánh lên người Tô Phong, Tô Phong đang ẩn trong không gian, năng lượng khủng bố chấn vỡ không gian, thiên địa lung lay sắp đổ, khí tức sát phạt lăng lệ bao phủ thiên địa.

- Đây là bán đạo chi cảnh!

Mạc Kình Thiên nhìn không gian trước mặt, ánh mắt ngây ngốc, nguyên lực toàn thân run run, hắn tùy thời sẽ ra tay.

Bang bang!

Chưởng ấn làm không gian chung quanh sinh ra cảm giác giống như thiên băng địa liệt, không gian to như thế bị một chưởng đánh tan vỡ, năng lượng cuồng phong như hóa thành thực chất.

Vèo!

Không gian hỗn loạn, hai đạo lưu quang bộc phát mang theo chấn động linh hồn, hào quang tỏa sáng, chính là hồn anh và linh hồn phân thân của Tô Phong đang bỏ chạy.

Vận khí của Tô Phong đúng là tốt hơn Lưu Duẫn nhiều, cũng không có chủ qua như Lưu Duẫn.

Thực lực Lưu Duẫn không dưới Tô Phong, bị Lục Lâm Thiên đánh chết là do hắn chủ quan, nếu thật sự giao thủ, cho dù Lục Lâm Thiên có dựa vào thực lực bán đạo chi cảnh cũng không thể làm được bước này.

Tô Phong nhìn thấy Lưu Duẫn bị giết, trong nội tâm rung động, nhưng tên đã lên dây, không thể không bắn, nhưng cũng phải lưu lại đường lui cho mình.

Tô Phong cũng không ngờ, Lục Lâm Thiên lại hung ác với mình như vậy, ngay cả cánh tay cũng không cần, dùng bản thân trọng thương đối phó bản thân.

Cũng vì Tô Phong đã có tia phòng bị, hắn hiện tại có thể bảo lưu linh hồn phân thân và hồn anh.

Xùy!

Linh hồn phân thân và hồn anh của Tô Phong chạy đi, trong mi tâm Lục Lâm Thiên có hào quang tử kim bắn ra ngoài, sát khí ngập trời tuôn ra ngoài, cả không gian chấn động gió nổi mây phun, sát khí phóng thích ra ngoài giống như phong bạo, làm cho người ta cảm thấy linh hồn run rẩy.

Xoẹt.

Hư ảnh sát khí thật lớn bạo phất ra ngoài, sát khí cuồng bạo chấn động hư không, trực tiếp bao phủ linh hồn phân thân và hồn anh của Tô Phong đang bỏ chạy.

Đại hồn anh trời sinh có tác dụng áp chế linh hồn, thực lực Tô Phong tuy mạnh, nhưng bản thể đã hủy, linh hồn phân thân và hồn anh thực lực đại tổn, cho nên bị sát khí ngập trời bao phủ vào trong..

Linh hồn lực chấn động khủng bố, không gian sinh ra gợn sóng liên tục, không ngừng giãy dụa nhưng lại không thể thoát được.

Tất cả nói thì dài dòng, mọi chuyện chỉ xảy ra trong khoảng khắc ngắn ngủi, Lục Lâm Thiên cũng hoàn thành tất cả như lưu thủy hành vân.

Phanh!

Sau lưng Lục Lâm Thiên, Linh Đốn bị Lục Lâm Thiên bỏ qua đã xuất hiện trở lại, linh khí linh xích màu trắng đánh thẳng vào lưng Lục Lâm Thiên.

- Thời gian tɧác ⌊oạи, long hồn kiếm giáp!

Trong thời gian thật ngắn, toàn thân Lục Lâm Thiên sinh ra khí tức quỷ dị, hào quang màu xanh trắng phóng đại, tiếng nổ âm vang bao phủ hư không, long hồn kiếm giáp bố trí quanh thân thể.

Tạch...

Linh đốn thúc dục linh xích linh khí đánh thẳng vào lưng Lục Lâm Thiên, thân thể Lục Lâm Thiên bị đánh bay về phía trước, miệng phun máu tươi.

Tay phải của Lục Lâm Thiên chấn động, long hồn kiếm giáp bắn thẳng vào thân kiếm, thân ảnh dựa thế tiến lên phía trước, bàn tay cũng nắm lấy cánh tay trái bị đứt nối trở lại.

Ngao!

Bí vân trên đoản kiếm, năng lượng linh hồn và long uy bao phủ, hoàn toàn va chạm với linh xích của Linh Đốn.

Ken két!

Bí vân đoản kiếm và linh xích linh khí chạm vào liền tách ra, Linh Đốn cũng biến sắc, sắc mặt khó coi, trong thời gian ngắn, hắn phát hiện Tây Phương Cầu Bại không chỉ khôi phục thương thế, thực lực càng đạt tới mức khủng bố.

- Đi chết đi!

Nhìn ‘ Tây Phương Cầu Bại ’ bị thương, Linh Đốn không bỏ qua cơ hội này, thủ ấn biến hóa lần nữa, linh xích linh khí kêu vang, hào quang chói mắt phóng đại, đột nhiên hóa thành hư ảnh linh mãng bay thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Chương 3671: Ánh sáng đom đóm 1

Lục Lâm Thiên đã nối cánh tay lại, ngẩng đầu nhìn hư ảnh cự mãng như sao băng lao về phía mình, đang muốn ra tay, đột nhiên một thân ảnh phá không bay lên.

Mạc Kình Thiên đã sớm chuẩn bị ra tay, trường bào chấn động, khí thế toàn thân tăng lên thật nhanh, trầm giọng nói:

- Thương thế của ngươi không nhẹ, để cho ta, nửa hỗn độn mà thôi, ta muốn thử xem.

- Vạn Thiên Liên Minh thật sự cho rằng Thị Hoang Thế Giới không người sao, mấy Đại Đạo Cảnh trung giai nửa hỗn độn và ngụy hỗn độn cũng dám đến Thị Hoang Thế Giới hung hăng càn quấy, chẳng lẻ không nhớ rõ Vạn Thiên Liên Minh không nhúng tay vào bất cứ xung đột nào hay sao?

Thời điểm thân ảnh Mạc Kình Thiên xuất hiện, muốn ra tay, đột nhiên một tiếng hét vang vọng hư không vang lên, lập tức một thân ảnh nhanh như tia chớp xuất hiện trước hư ảnh cự mãng.

Khi người này xuất hiện, khí tức trong thiên địa trở nên khác biêt, trong lúc mơ hồ, không gian không có sinh cơ lưu động, linh lực trong người dừng lại, huyết dịch đông cứng, ngay cả linh hồn cũng run rẩy.

Biến hóa như thé, tự nhiên cũng làm cho đám người Lục Lâm Thiên chú ý, từng ánh mắt nhìn thẳng vào thân ảnh vừa ra tay, thần thái ngạc nhiên, trong mắt mang theo vẻ khác thường.

Thân ảnh kia lập tức ngăn cản hư ảnh cự mãng, khi thân ảnh này xuất hiện, thân thể của cự mãng cứng lại, tốc độ giảm mạnh, nó còn hoảng sợ giống như sinh vật sống chân thật.

- Phá.

Người tới hét lớn một tiếng, trường bào màu vàng phất phơ, hắn rống lớn làm sinh cơ trong không gian chung quanh khô héo, ống tay áo của hắn run lên, vòng xoáy màu xanh trước người biến hóa, trong vòng xoáy màu xanh này không gian bị cắn nuốt, lập tức bao phủ trên hư ảnh cự mãng kia.

Xoẹt.

Hư ảnh cự mãng bị vòng xoáy màu xanh này bao phủ, nó bị nghiền nát dễ dàng, cuối cùng hóa thành linh xích linh khí chấn động trong vòng xoáy bao phủ nó.

Không gian chung quanh linh xích linh khí nữ vỡ xuất hiện khe hở màu đen, ánh sáng chói mắt trên linh khí ảm đạm, nó bị vòng xoáy màu xanh bao phủ, linh xích linh khí cũng bị phá hủy sinh cơ.

Ngay trong thời gian ngắn ngủi, linh xích linh khí của Linh Đốn bị hấp thu toàn bộ ánh sáng, mặt ngoài lập tức rạn nứt, sau đó vỡ ra hóa thành mảnh vỡ tiêu tán trong không trung, một kiện tiên thiên linh khí bất phàm bị hủy như thế.

PHỤT!

Khi linh khí bị phá hủy, sắc mặt Linh Đốn ngạc nhiên, há miệng phun ra một ngụm máu tươi, trong mắt mang theo vẻ sợ hãi, lập tức nói:

- Ngươi dám động tới ta, Tụ Phẩm Lâu tuyệt đối không buông tha cho ngươi đâu.

- Tụ Phẩm Lâu thì thế nào, nhớ kỹ, đây là Thị Hoang Thế Giới, Thị Hoang Thế Giới còn chưa tới phiên một tiểu Đại Đạo Cảnh trung giai nửa hỗn độn đến diễu võ dương oai.

Người tới quát một tiếng, áo bào màu vàng chấn động, khí tức bễ nghễ thiên hạ, vòng xoáy màu xanh không ngừng lan tỏa ra các nơi.

- Tụ Phẩm Lâuta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Sắc mặt Linh Đốn hoảng hốt, hắn đánh ra vô số hư ảnh thủ ấn đầy trời, hắn bỏ trốn, sau khi cảm giác thực lực đối thủ, trong nội tâm của hắn không có bao nhiêu khả năng chống lại, thực lực quá chênh lệch, hắn chống lại chỉ ăn thiệt thòi mà thôi, càng sớm đào tẩu càng tốt.

- Chút tài mọn, ánh sáng đom đóm sao có thể tranh sáng với ánh trăng?

Thân ảnh người tới run lên, hào quang màu xanh trong người hắn bắn ra ngoài, không gian run rẩy không ngớt, hào quang màu xanh có thể đông cứng không gian.

Hào quang màu xanh bao phủ không gian, vô số thủ ấn và thân ảnh của Linh Đốn biến mất, hắn không thể lao ra khỏi không gian màu anh này, chỉ còn lại một thân ảnh bản thể mà thôi, đang muốn bỏ trốn khỏi chết.

- Mượn ngươi gïếŧ gà dọa khỉ, đây là Thị Hoang Thế Giới, còn chưa tới phiên kẻ bên ngoài nào tới kɧıêʋ кɧí©ɧ, chết đi!

Áo bào màu vàng chấn động, tay áo người tới run lên, vòng xoáy trong không gian trước mặt bắn ra hào quang màu xanh, dùng xu thế mạnh mẽ trấn áp Linh Đốn đang bỏ chạy.

- Tụ Phẩm Lâu tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi, ngươi cứ chờ Phẩm Lâu trả thù điên cuồng đi, thề phải san bằng Thị Hoang Thế Giới.

Thời khắc cuối cùng, tiếng quát tuyệt vọng của Linh Đốn truyền ra, chưởng ấn đánh xuống, làn da của hắn từ từ khô héo, tóc đen biến thành màu trắng, thần thái tái nhợt.

Bành!

Chưởng ấn như bôn lôi, chỉ trong giây lát, trong ánh mắt khïếp sợ của vô số người đã nện thẳng vào người Linh Đốn, chỉ trong chốc lát bạo phát ra năng lượng dữ dội, trực tiếp phá hủy không gian, đánh nát không gian thành tro bụi, không gian nổ tung, năng lượng khuếch tán ra ngoài, năng lượng hủy diệt bao phủ thiên địa, hủy diệt tất cả sinh cơ.

Vù vù!

Năng lượng cuồng bạo quét qua tất cả, người vây xem chung quanh lùi lại, uy năng khủng bố làm mọi người run lên như cầy sấy.

Phanh!

Dưới chưởng ấn này, mọi người không khó nhận ra, Linh Đốn đường đường Đại Đạo Cảnh trung giai, lại là nửa bước hỗn độn bị một chưởng đánh thành tro tàn, một chưởng hủy diệt tất cả, thần hồn câu diệt.

Mọi người ngây ra như phỗng, nhìn qua chung quanh, vô số ánh mắt ngây ngốc trong thời gian ngắn, lập tức làm bọn họ kinh ngạc, ánh mắt nhìn chằm chằm vào người trong hào quang kia.

Thân ảnh mập mạp kia, khí thế bễ nghễ thiên hạ, uy áp thiên địa, chính là Tây Vương Phủ Mộc Vương.

- Thực lực thật mạnh, Tây Vương Phủ chưa bao giờ nhúng tay vào bất cứ chuyện gì, giống như chưa từng thấy Mộc Vương ra tay, không nghĩ tới thực lực của Mộc Vương lại mạnh tới mức như vậy.

- Một chiêu diệt sát Đại Đạo Cảnh trung giai, thực lực Mộc Vương ít nhất cũng đạt đến Đại Đạo Cảnh cao giai, còn không bị thiên địa áp chế.

- Chẳng lẽ Mộc Vương cũng là người thế giới hỗn độn!

Rất nhiều người cảm thán, cũng cảm thấy rung động vì thực lực Mộc Vương vừa mới bày ra, không ít ánh mắt chấn động cực kỳ phức tạp.

- Danh bất hư truyền, đồn đãi chủ nhân thế lực nhất lưu đều cất dấu thực lực khủng bố như thế, không nghĩ tới thực lực của Mộc Vương cường hãn tới mức này.

Thiên Xu thì thào nói nhỏ.

Giờ phút này, ngay cả Âm Minh Dạ Xoa, Âm Quỷ, Địa Long, Kim Viên, Thất Kiếm cũng sinh ra rung động thật lớn.

Trên người Ma Linh Yêu Nữ không còn khí tức quỷ dị như vừa rồi, vừa vặn có người ra tay co nên không cần nàng phải ra mặt, nhưng không biết có phải khí tức biến hóa hay không, đôi mắt dễ thương trong lúc vô hình nhìn ra cái gì đó, ngoại nhân khó có thể nhìn trộm.

Lúc này người thương hội Phong Linh, Tụ Phẩm Lâu, thương hội Linh Thiên đứng ở xa xa, sắc mặt khó coi tới cực điểm.

- Người này cũng không phải yếu, khí tức trên người không tầm thường, che dấu sâu đậm, dường như không phải người thế giới hỗn độn, chẳng lẽ...

Tam Kỳ lão nhân truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên.

- Tây Phương chưởng môn, ngươi không sao chớ.

Mộc Vương đạp không đứng đó, lập tức quay người nhìn qua Lục Lâm Thiên, thu liễm khí tức ngập trời, nhưng toàn thân lại sinh ra uy thế không giận tự uy, không phải hạng người tầm thường có thể nhìn thẳng.

- Đa tạ Mộc Vương tương trợ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lúc này nội tâm sợ hãi thán phục, không nghĩ tới Mộc Vương lại ra tay, càng rung động trước thực lực của Mộc Vương, giơ tay nhấc chân lại không phí bao nhiêu sức lực liền đánh Linh Đốn thần hồn câu diệt.

Chương 3672

Mạc Kình Thiên ngoài ý muốn nhìn Mộc Vương, khẽ gật đầu, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Tay ngươi không có sao chứ, chúng ta về trước đi, ta nghĩ biện pháp xem có thể bảo trị được hay không, tuy nhiên rất khó, nhưng ta có thể toàn lực khôi phục.

- Ta không sao.

Gương mặt tái nhợt của Lục Lâm Thiên cười cười với Mạc Kình Thiên, trong ánh mắt của nhiều người, hắn cầm cánh tay trái tiếp vào vai cụt, không bao lâu cánh tay bị đứt liền lại, thậm chí lập tức bao trùm long hồn kiếm giáp, bao phủ cánh tay trái lại.

- Xong rồi, mấy ngụy hỗn độn muốn giết ta, cũng không dễ dàng như vậy.

Trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, Lục Lâm Thiên vung vẩy cánh tay trái vài lần, thân ảnh biến mất trong nháy mắt.

- Lại không có việc gì!

- Đây là thủ đoạn gì, bản thân bất tử sao, quá khủng khiếp rồi.

Trong ánh mắt hoài nghi của nhiều người, không có ai biết đây là thủ đonạ gì, nhưng không hề nghi ngờ, tất cả mọi người rung động rất lớn, kể cả đám người Mạc Kình Thiên, Mộc Vương, Ma Linh Yêu Nữ, Âm Minh Dạ Xoa, Địa Long, Âm Quỷ, Thiên Xu.

Vèo!

Sau khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện lần nữa, linh hồn phân thân và hồn anh của Tô Phong bị đại hồn anh bao phủ, long hồn kiếm giáp sinh ra uy năng linh hồn rung động rất lớn, Thất Kiếm tề minh, trong mơ hồ có tiếng long ngâm vang vọng các nơi.

Thanh thế vô cùng kinh người, linh hồn phân thân và hồn anh của Tô Phong bị ảnh hưởng cực lớn.

Vào lúc này, hai tay Lục Lâm Thiên run lên, hai thanh đoản kiếm bắn ra ngoài, khí tức mênh mông không chút che dấu lan tỏa ra chung quanh.

Vào lúc này Lục Lâm Thiên biết rõ, mục đích của mình là giết gà dọa khỉ, bản thân mình bạo lộ áo nghĩa linh khí, sợ rằng có người nhớ thương áo nghĩa linh khí này không phải số ít, muốn người khác bỏ đi suy nghĩ này trong đầu, giảm bớt phiền toái của bản thân, vậy phải chứng minh thực lực tuyệt đối của mình.

Hai thanh bí vân đoản kiếm hóa thành hai hư ảnh cự long, nương theo linh hồn áo nghĩa kinh người, làm cho không gian chịu sôi trào, linh hồn uy áp mênh mông, trong toàn trường người thực lực không đủ ở gần sẽ phun máu tươi.

Ngao ngao!

Hai hư ảnh cự long mang theo linh hồn áo nghĩa, trực tiếp hét giận dữ với linh hồn phân thân và hồn anh của Tô Phong, trực tiếp xuyên thủng qua người hắn, linh hồn phân thân cùng hồn anh của Tô Phong không cách nào tránh né.

Lúc hư ảnh cự long xuyên qua linh hồn phân thân cùng hồn anh, hư ảnh cự long hóa thành hai thanh đoản kiếm, trong nháy mắt lại rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên, động tác gọn ràng, xu thế như bôn lôi.

Bí vân đoản kiếm xuyên qua, linh hồn phân thân và hồn anh của Tô Anh ngây ngốc.

Hô.

Đại hồn anh thừa cơ hấp thu, linh hồn phân thân của Tô Phong bị hút vào miệng, cùng lúc đó hồn anh bị một trảo bắt lấy, hồn anh này vặn vẹo trong trảo này.

- Tây Phương Cầu Bại, thương hội Phong Linh là thành viên của

Vạn Thiên Liên Minh, ta cũng là người Vạn Thiên Liên Minh, ngươi giết ta, thương hội Phong Linh không sẽ bỏ qua, Vạn Thiên Liên Minh cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi, lưu lại hồn anh của ta, ân oán của chúng ta xóa bỏ, ta cam đoan thương hội Phong Linh không gây phiền toái cho ngươi.

Tô Phong bị bắt hồn anh, lập tức lớn tiếng cầu khẩn, ánh mắt vô cùng sợ hãi.

- Dám đánh chủ ý lên ta, vậy phải thừa nhận hậu quả, quên nói cho ngươi biết, Thổ Phong đã thần hồn câu diệt, thương hội Phong Linh tính là cái gì, chết đi cho ta!

Lục Lâm Thiên trực tiếp cho đại hồn anh hấp thu hồn anh.

XÌU...UU!!

Đại hồn anh hấp mạnh một cái, hồn anh Tô Phong bị thôn phệ, hóa thành hào quang tử kim, nương theo khí thế mênh mông chui vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên.

- Tây Phương Cầu Bại, thương hội Phong Linh tuyệt đối không buông tha ngươi.

Trơ mắt nhìn hồn anh và linh hồn phân thân của Tô Phong bị tru sát, hài cốt không còn, tan thành mây khói, người thương hội Phong Linh tức giận, ánh mắt phóng ra lửa.

- Tây Phương Cầu Bại, Thổ Phong trưởng lão cũng bị ngươi giết, thương hội Kỳ Phong sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Người thương hội Kỳ Phong vốn cho rằng mình không liên quan tới chuyện này, chỉ xem náo nhiệt mà thôi, nghe Thổ Phong bị giết, một thần sắc trên mặt biến hóa đặc sắc.

- Tây Phương Cầu Bại, Tụ Phẩm Lâu chúng ta không chết không thôi với ngươi.

- Thương hội Linh Thiên sẽ san bằng Thất Sát Môn!

Tụ Phẩm Lâu, thương hội Linh Thiên, thương hội Kỳ Phong, thương hội Phong Linh, bốn đại thương hội cấn động, tình cảm quần chúng xúc động phẫn nộ.

Lúc này bốn đại thương hội chính thức đoàn kết với nhau, cường giả bốn đại thương hội vẫn chưa bị diệt, thân là phần tử trong Vạn Thiên Liên Minh, người bốn đại thương hội chưa từng trải qua chuyện này.

Đứng giữa không gian, Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn sát khí của người bốn đại thương hội bạo phát, bỗng nhiên ánh mắt của hắn lạnh giá, không gian chung quanh bị sát khí làm đông cứng lại.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

- Các ngươi tính toán là cái gì, nếu ta là các ngươi đã sớm bỏ chạy càng xa càng tốt, có lẽ ta còn chẳng muốn đuổi giết các ngươi, các ngươi đã không biết sống chết, vậy cứ tính sổ sách một lần đi, Vạn Thiên Liên Minh không được nhúng tay vào bất cứ chuyện gì, nhưng các ngươi lúc trước âm thầm trợ giúp Địa Long Môn gây xích mích, Thất Sát Môn, Âm Quỷ giáo, Thất Kiếm đều nhắm vào ta, cũng không cần ta tìm chứng cớ, ta cho dù diệt các ngươi, ta xem Vạn Thiên Liên Minh có thể nói cái gì!

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi muốn làm cái gì, chẳng lẽ ngươi muốn diệt sát bốn thương hội chúng ta sao?

Cảm giác sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra, đám người thương hội run rẩy, mấy người đứng đầu trầm giọng nói ra, bọn họ thật không tin có người dám làm chuyện này, thế lực sau lưng bốn thương hội không phải người bình thường có thể chọc vào.

Chỉ tiếc người bốn thương hội không hiểu Lục Lâm Thiên, thời điểm hắn vừa dứt lời, sát ý Lục Lâm Thiên bắn ra, hắn phát tay, nói:

- Đệ tử Thất Sát Môn nghe lệnh, giết không tha!

- Tuân mệnh!

Người Thất Sát Môn đứng xa nghe vậy, đã sớm đoán ra chưởng môn muốn làm cái gì, đây là một trận chém giết đổ máu, lúc nghe lệnh đã xông thẳng về phía trước..

Khi người Thất Sát Môn cùng hành động, khí tức hùng hậu bộc phát bao phủ không gian.

Cường giả cao cấp của Thất Sát Môn đều ở nơi này, Thất Sát, Thất Kiếm, Âm Quỷ, Địa Long... Đều là chủ nhân các thế lực.

Tuy hiện tại Âm Quỷ và Địa Long không chính thức là người Thất Sát Môn, nhưng lúc này không thể rớt lại phía sau, Phong Đô Tam Hồn, Tam Thú... Các thế hệ hiển hách cũng xông lên.

Ngay cả Hổ Sơn, Phong Vân Tam Bàn bốn người chỉ hơi do dự, cũng bắt đầu động thủ, những năm qua ở trong Thất Sát Môn, bọn họ đã sớm dung nhập vào trong người Thất Sát Môn rồi.

Ầm ầm!

Khi mọi người hành động, cả thiên địa này gió nổi mây phun, cường giả Thất Sát Môn phá không bay tới, các cường giả Thất Sát Môn công kích áo nghĩa cường hãn, lực áp người thương hội, thanh thế như vậy làm tâm thần người chung quanh run rẩy, người không có quan hệ lập tức lui ra xa xa.

Chương 3673: Sát phạt quyết đoán

- Liều.

Trong thương hội có từng âm thanh chói tai vang lên, có một ít người thực lực không kém bày đội hình đánh trả, công kích đáng sợ bạo phát đầy trời, tiếng nổ ầm ầm làm thiên địa không ngừng run rẩy.

Ầm ầm!

Va chạm như thế làm không gian hủy diệt, vô số không gian nổ tung, không gian bị hủy diệt hóa thành hư không.

- Toàn lực đối kháng, thúc dục chiến hạm, liều với Thất Sát Môn.

Người bốn thương hội đồng thời hét lớn, từng chiếc chiến hạm lướt qua không gian, không gian chấn động dữ dội.

- Chơi chiến hạm, ta đùa chết các ngươi!

Thủ ấn Vấn Thân Mạc run lên, trong nhẫn trữ vật của hắn có hào quang lóe lên, lập tức mười quái vật khổng lồ xuất hiện trong không gian.

Những chiến hạm này không ngừng vỗ cánh, uy thế ngập trời, đầu hổ dữ tợn như vật còn sống, từng cột sáng năng lượng bắn thẳng tới phía trước, đây đều là Phi Hổ chiến hạm cấp ba, căn bản không phải chiến hạm của bốn thương hội có thể so sánh.

Ầm ầm!

Năng lượng khủng bố nổ tung, không gian bị bắn nát liên tục, Phi Hổ chiến hạm oanh kích làm các chiến hạm của người thương hội tan nát.

- Có thù báo thù, có oán báo oán, trêu chọc Thất Sát Môn chúng ta, lão tử sẽ oanh kích các ngươi thành cặn bã.

Vấn Thân Mạc đứng trên một chiếc Phi Hổ chiến hạm cấp ba, trường bào run run, mười chiếc Phi Hổ chiến hạm cấp ba oanh kích lần nữa, năng lượng bắn thẳng vào đám người thương hội rồi nổ tung.

Ầm ầm!

Không gian bị nổ tung thành hư không, mây đen cuồn cuộn, người bốn thương hội chết và tổn thương thảm trọng, không có lực hoàn thủ.

- Gïếŧ!

Vấn Thân Mạc thật vất vả mới có uy phong như vậy, huống chi còn có Bảo Châu công chúa đứng sau lưng quan sát, càng phải biểu hiện một chút, ngay sau đó thúc dục Phi Hổ chiến hạm cấp ba oanh kích lần nữa.

Ầm ầm!

Năng lượng khủng bố không ngừng oanh kích, cả phiến hư không này hóa thành tro tàn, người bốn thương hội bị Phi Hổ chiến hạm oanh kích đã vẫn lạc hơn phân nửa nhân số.

Khá tốt Phạm Thống không ở đây, bằng không nhìn thấy Vấn Thân Mạc tiêu hao như thế, sợ rằng hắn nhất định liều mạng với Vấn Thân Mạc.

- Vấn Thân Mạc, ngươi oanh kích nhìn trước nhìn sau được không, ta cũng không có chọc ngươi đấy.

Trong lúc kích chiến, Thất Sát đã sớm kích hoạt Thất Tinh Thiên sát trận, bảy người liên thủ đối phó đám người thương hội mất đi cường giả mạnh nhất, quả thực đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi.

Kim Viên không biến thành bản thể, nhưng mà lực công kích cường hãn cũng làm người ta không thể khinh thường.

Thất Kiếm ra tay lăng lệ sát phạt và huyết tinh, U Minh Dạ Xoa, Độc Long, Âm Quỷ không cần nhiều lời.

- Giết!

Mộc Vương phất tay, lập tức hơn mười thân ảnh trong Tây Vương Phủ xông lên chém giết người bốn thương hội.

- Ah...

Từng tiếng tiếng kêu thảm thiết vang lên, Thất Sát Môn và Tây Vương Phủ vây công chung quanh, người bốn thương hội bị tàn sát nhanh chóng, có hồn anh cùng linh hồn phân thân chạy ra, cuối cùng vẫn bị Âm Quỷ thúc dục Sinh Tử Thư thu vào trong đó, vài người thấy tình thế không ổn đã chạy ra xa.

- Trốn không thoát.

Vấn Thân Mạc quát lạnh, thúc dục Phi Hổ chiến hạm cấp ba oanh kích đám người đào tẩu, còn chưa chạy xa đã bị Phi Hổ chiến hạm cấp ba oanh kích thành tro tàn.

Đám người vây xem cảm thấy khủng hoảng, trong lúc bất tri bất giác, Thất Sát Môn đã có thực lực khủng bố như vậy, không ít người cũng may mắn bản thân mình không chọc vào Thất Sát Môn, Tây Phương Cầu Bại này đúng là người sát phạt quyết đoán.

Mà lúc này Thất Sát Môn và Tây Vương Phủ liên thủ, hoàn toàn là ác mộng với người bốn thương hội.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, ánh mắt mang theo sát khí, thừa cơ nuốt vài viên đan dược vào bụng, vừa mới đánh chết đám người Tô Phong cũng là bị thương không ít, nhưng đó là nhờ vào đối thủ chủ quan và thủ đoạn của mình, xem như có thể báo thù.

- Tiểu tử, lá gan rất lớn đấy, người của Vạn Thiên Liên Minh cũng dám động, lại còn động nhiều như thế.

Trong Thiên Trụ giới, lời của Kỳ lão như cười mà không phải cười.

- Là bọn chúng chọc ta trước, trước kia thực lực của ta không đủ, chỉ có thể nhịn, hiện tại sao...

Lục Lâm Thiên cười lạnh.

Tam Kỳ lão nhân nói:

- Ngươi bây giờ cũng không đủ, mấy thương hội có thể phái ngụy hỗn độn tới, sợ rằng thế lực sau lưng không tệ, ngươi giết sạch bọn chúng, đến lúc đó nói không chừng sẽ phái người tiến vào Thị Hoang Thế Giới báo thù.

- Ta không giết sạch bọn chúng, đến lúc đó bọn chúng sẽ bỏ qua cho ta sao?

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói:

- Ta buông tha bọn chúng, bọn chúng cũng sẽ không bỏ qua cho ta, ta giết nhiều thêm mấy tên, chúng cũng không bỏ qua cho ta, mà nếu ta không giết sạch bọn chúng, bọn chúng cho rằng ta dễ chọc, ngược lại ta giết sạch, bọn chúng cho rằng ta không dễ trêu chọc.

Lục Lâm Thiên dừng một chút, ánh mắt trầm xuống, tiếp tục truyền âm nói:

- Cho nên, ta lựa chọn giết thật nhiều, ta không phải người dễ giết, nhưng nhân từ với kẻ thù, chính là tàn nhẫn với bản thân mình, huống chi, đây là Thị Hoang Thế Giới!

Nếu là lúc trước, Lục Lâm Thiên tự nhiên vẫn còn có chút cố kỵ, nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cũng không phải quá lo lắng, nếu thực lực của mình không đủ, mình ở Thị Hoang Thế Giới làm gì cũng bị áp chế.

Nhưng hắn còn mang theo hồng cấp Vạn Thiên Tạp, Lục Lâm Thiên có thể không sợ cả Vạn Thiên Liên Minh, tối đa chỉ đắc tội mấy thương hội trong liên minh mà thôi, cho nên không giết bốn thương hội này sẽ lưu lại hậu họa.

- Đúng vậy, ngươi đã hiểu đạo lý này là tốt rồi, mấy thương hội này cũng không cần lo lắng, giết cứ giết.

Tam Kỳ lão nhân nói.

Bành bành...

Không gian nổ tung liên tục, tất cả chỉ diễn ra trong thời gian ngắn ngủi, hồn anh của một tên Đại Đạo Cảnh cuối cùng bị Thất Kiếm liên thủ Thất Tinh diệt sát phải tự bạo, làm Thất Kiếm thổ huyết, bản thân bị chấn đọng làm tổn thương.

Vào lúc này tất cả người bốn thương hội tới đây đều bị đánh chết không còn, trong di tích Hắc Thủy ngục giam này không có kẻ nào có thể bỏ chạy.

Vù vù...

Nhìn qua người Thất Sát Môn đầy khí tức sát phạt, làm cho không ít người hít khí lạnh, vừa rồi người Tây Vương Phủ giết cũng không nhiều bằng Thất Sát Môn.

Tất cả mọi người rõ ràng, lúc này Thất Sát Môn đã chính thức quật khởi, từ nay về sau, Thất Sát Môn có thể tấn chức thành thế lực đỉnh cấp trong Thị Hoang Thế Giới, về sau Thị Hoang Thế Giới sẽ thay đổi cách cục, sẽ là sáu thế lực lớn.

Nhìn tất cả sự việc diễn ra trước mặt, ánh mắt Mộc Vương chấn động, dám đồ sát người Vạn Thiên Liên Minh, đây là chuyện hắn không nghĩ tới, đến cuối cùng hắn cũng không gia nhập vào trong đó.

Trong đám người, An Thi Dao cảm thấy khác thường, dường như tới ngày hôm nay nàng mới hiểu người trước mặt.

Tất cả ánh mắt đều tập trung nhìn vào đại hán mặt sẹo trước mặt, cũng bị người này hấp dẫn.

Đối diện nhiều ánh mắt quan sát, ánh mắt Lục Lâm Thiên cuối cùng nhìn qua đội hình Đông Tinh Xã, nhìn đội hình Linh Thứu

Tháp bên cạnh Đông Tinh Xã, không ít người quen chào hỏi hắn.

Chương 3674: Đại điện trên đảo hoang mở ra

Lục Lâm Thiên nhìn lên một đại hán gầy gò trong Đông Tinh Xã, nhìn người quen cũ Điêu Thiện Hàn, trầm giọng nói:

- Hỏa Hổ, ngươi cho rằng trốn tránh thì ta không tìm ra ngươi sao, lăn ra đây!

- Chẳng lẽ Tây Phương Cầu Bại còn muốn đối phó Đông Tinh Xã hay sao?

- Không đúng, chẳng lẽ Hỏa Hổ đến Đông Tinh Xã hay sao.

Mọi người thấp giọng nghị luận, trong đội hình Đông Tinh Xã, ánh mắt mọi người chấn động.

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi muốn thế nào?

Không gian yên tĩnh một hồi, một giọng nói trầm đυ.c vang lên từ phía sau đội hình Đông Tinh Xã truyền ra, ngay sau đó một thân ảnh xuất hiện bên cạnh Điêu Thiện Hàn và Điêu Thiện Anh, trên người mang theo khí tức nóng bỏng.

- Đây là linh hồn phân thân của Hỏa Hổ, chẳng lẽ Hỏa Hổ chỉ còn thừa lại linh hồn phân thân hay sao?

- Chẳng lẽ lại là Tây Phương Cầu Bại làm?

....

- Chịu đi ra rồi sao?

Lục Lâm Thiên nhìn linh hồn phân thân của Hỏa Hổ, ánh mắt chấn động, nói:

- Rất đơn giản, ngươi trả giá còn chưa đủ nhiều, vẫn còn phải tiếp tục trả giá!

- Ngươi dám.

Hỏa Hổ quát một tiếng, đôi mắt hư ảo nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, trong đó còn xen lẫn sợ hãi, những gì diễn ra vừa rồi hắn thấy rõ, hắn biết rõ Tây Phương Cầu Bại trước mặt thật sự có thực lực và vốn liếng giết hắn, Tây Phương Cầu Bại trước mặt đã không giống lúc trước.

- Ngươi xem ta có dám hay không, chẳng lẽ ngươi cảm thấy ta sẽ không dám sao?

Lục Lâm Thiên cười lạnh, chân đạp hư không, chậm rãi đi lên.

- Tây Phương Cầu Bại, lá gan của ngươi càng ngày càng lớn, chẳng lẽ cho rằng có thể diệt mấy thương hội là có thể đối nghịch với Đông Tinh Xã chúng ta hay sao?

Điêu Thiện Hàn đi ra, ánh mắt âm trầm đến cực điểm, toàn thân sinh ra khí tức băng hàn.

- Ta muốn đối phó là Hỏa Hổ, không quan hệ tới Đông Tinh Xã, Hỏa Hổ nửa đường liên thủ với Tụ Phẩm Lâu Linh Đốn cướp giết ta, chẳng lẽ là ý của Đông Tinh Xã sao?

Lục Lâm Thiên dừng bước, ánh mắt nhìn thẳng vào Điêu Thiện Hàn, Điêu Thiện Hàn có thể chống lại thiên địa áp chế, hiện tại xem ra, cũng hẳn là ngụy hỗn độn.

Sưu sưu!

Nhìn chưởng môn đối chọi gay gắt với Đông Tinh Xã, Âm Minh Dạ Xoa, Kim Viên, Thất Sát, Thất Kiếm, Địa Long, Âm Quỷ, Phong Đô Tam Hồn, Tam Thú lập tức xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên, sát khí lăng lệ bạo phát, hư không chấn động kịch liệt.

Ầm ầm!

Vấn Thân Mạc chân đạp Phi Hổ chiến hạm, mười chiếc Phi Hổ chiến hạm cấp ba đang vận sức chờ phát động, trước tiên nhắm vào Đông Tinh Xã.

Đông Tinh Xã lúc này tới hơn ba mươi người, nhìn khí thế của Thất Sát Môn, lập tức dàn trận khí tức bắt đầu khởi động, song phương đối chọi gay gắt, đại chiến có khả năng xảy ra.

Ánh mắt tất cả thế lực lớn nhìn chằm chằm vào hai bên.

- Chuyện của Hỏa Hổ, Đông Tinh Xã cũng không biết rõ tình hình, tự nhiên không quan hệ tới Đông Tinh Xã.

Trong Đông Tinh Xã có một đại hán mặc trường bào màu đỏ đi ra, nói với Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, người này cũng là người quen, ấn tượng lúc trước không tệ lắm, chính là Kiếm Đoạn Hồn trưởng lão của Đông Tinh Xã hắn gặp vài lần, nhưng sau này hắn dùng thân phận Tây Phương Cầu Bại cho nên không gặp lại.

Nhìn thấy Kiếm Đoạn Hồn, Lục Lâm Thiên nói:

- Đã như vầy, hiện tại ta tiêu diệt Hỏa Hổ, tự nhiên không có quan hệ tới Đông Tinh Xã, có chỗ đắc tội, thỉnh thông cảm.

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên định giết Hỏa Hổ.

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi dám.

Điêu Thiện Hàn quát Lục Lâm Thiên, lập tức quay đầu nhìn đại hán gầy sau lưng.

- Xã trưởng, Tây Phương Cầu Bại không đặt Đông Tinh Xã chúng ta vào trong mắt, chẳng lẽ Đông Tinh Xã thật sợ Thất Sát Môn hay sao?

Đại hán gầy này chính là xã trưởng Đông Tinh Xã Chu Thiệu Khôn, ánh mắt đảo qua ngươi Lục Lâm Thiên, cuối cùng lại nhìn Điêu Thiện Hàn, nói:

- Thiện Hàn, ta biết rõ Hỏa Hổ là em rể ngươi, nhưng đây chỉ là ân oán cá nhân, ta nghĩ Đông Tinh Xã không thích hợp nhúng tay vào.

Ánh mắt Điêu Thiện Hàn đại biến, trong mơ hồ có hàn quang lóe lên, nói:

- Xã trưởng...

- Không cần nhiều lời, ân oán cá nhân, Đông Tinh Xã ta không thích hợp nhúng tay, nếu lúc trước Liệt Hỏa Môn gia nhập Đông Tinh Xã, có lẽ không xảy ra chuyện này, hiện tại cứ cho bọn họ tự giải quyết đi.

Điêu Thiện Hàn lời còn chưa dứt, lập tức bị Chu Thiệu Khôn nói trước.

- Hỏa Hổ, không ai có thể cứu ngươi, vì hành vi của mình, ngươi nên bổ sung cái giá lớn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua người Chu Thiệu Khôn cùng Điêu Thiện Hàn, ánh mắt lại nhìn chằm chằm vào Hỏa Hổ.

- Cửu ca, ngươi không thể mặc kệ ta.

Hỏa Hổ đã sợ hãi rồi, hắn lập tức khẩn cầu Điêu Thiện Hàn cách đó không xa.

- Chạy mau.

Ánh mắt Điêu Thiện Hàn âm trầm, hắn lập tức truyền âm cho Hỏa Hổ, ánh mắt ý bảo linh hồn phân thân Hỏa Hổ trốn đi.

Hỏa Hổ nghe vậy, sắc mặt dữ tợn, linh hồn của hắn lướt đi như thiểm điện, nhưng chưa trốn đi bao xa, bỗng nhiêu ngoài ý muốn trực tiếp tiến vào trong mi tâm Điêu Thiện Anh khi nàng chưa kịp phản ứng.

- Điêu Thiện Hàn, ngươi lại mặc kệ ta vào lúc này, đừng quên ta vẫn bán mạng cho ngươi, ta căn bản trốn không thoát, ngươi bảo ta chết, ta cũng không cho ngươi sống khá giả, cùng lắm cá chết rách lưới.

Tiếng nói oán hận của Hỏa Hổ vang lên.

- Hỏa Hổ, ngươi muốn làm gì, ngươi muốn đoạt xá ta.

Điêu Thiện Anh lúc này khôi phục bình tĩnh, ánh mắt đại biến, thân thể mềm mại run rẩy, ánh mắt kinh hoàng và sợ hãi.

- Tiện tỳ câm miệng lại, đều là vì tiện tỳ ngươi nên ta mới có thể đi đến một bước này, đừng cho rằng tiện tỳ ngươi làm gì mà ta không biết, tiện tỳ khốn nạn, Hỏa Hổ ta hủy trong tay ngươi, ta cũng không cho ngươi sống khá giả.

Hỏa Hổ gào thét, giống như đang giao phong dữ dội trong không gian linh hồn của Điêu Thiện Anh.

- Hỏa Hổ, ngươi dừng tay, nếu không ta tuyệt đối không buông tha ngươi.

Điêu Thiện Hàn hét lớn, nhưng thời điểm này hắn không thể giúp được gì.

Khi Điêu Thiện Hàn quát lớn, thân thể Điêu Thiện Anh đã dần dần bình tĩnh, khí tức lập tức uể oải, ánh mắt nhắm chặt, trong nháy mắt ngắn ngủi, hai mắt mở ra, ánh mắt mang theo oán hận, toàn thân sinh ra khí tức nóng bỏng, rất rõ ràng, đã bị Hỏa Hổ đoạt xá thành công.

- Hỏa Hổ lại đoạt xá một nữ nhân.

Nhìn thấy cảnh tượng này, nội tâm rất nhiều người cảm thán, ai cũng không ngờ rằng Hỏa Hổ vào thời khắc cuối cùng lại đoạt xá Điêu Thiện Anh.

- Điêu Thiện Hàn, ngươi đã không buông tha cho ta, ta bán mạng cho ngươi, đến thời điểm này lại bảo ta trốn, xem ta là đồ ngốc sao? Dù sao ta đã mất tất cả, cùng lắm cá chết rách lưới với ngươi là được.

Lúc này nhìn Điêu Thiện Hàn, Hỏa Hổ đoạt xá Điêu Thiện Anh oán độc nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, lời nói bất nam bất nữ, chói tai đến cực điểm:

- Tây Phương Cầu Bại, là ngươi hủy tất cả mọi thứ của ta, ta liều với ngươi, cho dù thành quỷ ta cũng phải kéo ngươi làm đệm lưng.

Tiếng quát vang lên, Hỏa Hổ và Điêu Thiện Anh kết xuất thủ ấn, khí thế tăng lên, thân thể của hắn bành trướng, chung quanh người hắn xuất hiện vết nứt không gian.

Chương 3675: Tù Tôn cấm địa 1

- Hồn anh tự bạo, cá chết lưới rách!

Tiếng quát bất nam bất nữ của Hỏa Hổ rất thê lương, thân thể bành trướng lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt này, giữa không trung có một cột năng lượng nổ tung, thân thể Hỏa Hổ đoạt xá nổ mạnh.

Bành!

Không gian nổ vang tạo thành cái lỗ cực sâu, hào quang bắn ra chói mắt, vết nứt không gian lan tràn trên bầu trời, trong hào quang thâm thúy âm trầm đáng sợ.

Năng lượng khủng khïếp quét qua các nơi, kí©ɧ ŧɧí©ɧ sóng gió ngập trời.

Thân thể Hỏa Hổ đoạt xá hóa thành mảnh vỡ tiêu tán trong hư không.

- Cá chết lưới rách, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Cách đó không xa, Vấn Thân Mạc phát tay áo, trước đầu hổ Phi Hổ chiến hạm cấp ba tỏa ra năng lượng nhàn nhạt.

- Muội muội.

Mắt thấy thân thể Điêu Thiện Anh hóa thành mảnh vỡ, ánh mắt Điêu Thiện Hàn đỏ thẫm, đôi mắt oán hận nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm!

Không gian run lên, đảo hoang dưới hắc thủy giang hà chấn động, vừa rồi năng lượng oanh kích gây ra động tĩnh trên hòn đảo.

Hòn đảo hoang run lên, trên đảo hoang có kiến trúc cung điện đen như mực, chung quanh có khe hở màu đen bao phủ.

- Đây là Hắc Thủy Tù Thiên Điện trên bản đồ, đại điện mở ra, thông linh bảo khí rất có thể đang ở bên trong.

Đại điện trên đảo hoang có động tĩnh, không gian tɧác ⌊oạи, có mấy đội hình và một ít độc hành xuất bản đồ ra xem xét, lúc này đã xác định mục tiêu, chính là nơi này.

Động tĩnh trên đảo hoang đã làm rất nhiều người cảm thấy vui mừng, lập tức từng đạo thân ảnh xẹt qua không trung, lướt qua hắc thủy giang hồ, lao thẳng vào trong đảo hoang.

Sưu sưu...

Từng thân ảnh không cam lòng rớt lại phía sau, đến thời điểm này, sợ rằng người tới trước sẽ chiếm được bảo vật, không còn người nào khïếp sợ Thất Sát Môn ‘ Tây Phương Cầu Bại ’ nữa

Tất cả mọi người lao nhanh vào đại điện, thông linh bảo khí mới là mục tiêu cuối cùng của mọi người.

- Tây Phương chưởng môn, chúng ta đi thôi, không nên để kẻ khác nhanh chân tới trước.

Mộc Vương nói với Lục Lâm Thiên, thân thể mập mạp tiến lên phía trước.

- Cẩn thận một ít, chú ý an toàn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, có lẽ có thông linh bảo khí, ánh mắt đầy nóng bỏng, một kiện thông linh bảo khí đủ làm tất cả mọi người ra sức tranh đoạt.

Từng thân ảnh không ngừng lao lên hòn đảo, đảo hoang này có cung điện màu đen, có một quảng trường cực lớn cũng màu đen.

Các thân ảnh này đáp xuống quảng trường, quảng trường màu đen có diện tích bao la, chiếm cứ gần như toàn bộ hòn đảo, đại điện cũng cực kỳ to lớn.

- Đó là cái gì.

Mọi người nhìn chung quanh, đột nhiên nhìn thấy trước cửa đại điện có bảy thân ảnh.

Nghiêm khắc mà nói là bảy bộ xương khô, thân thể xương khô không giống nhau, có cao có thấp, có lớn có nhỏ,, nhưng quần áo không tổn hại, còn lại khuôn mặt khô héo, hai mắt nhắm nghiền, trên đầu có vài sợi tóc mất trật tự.

Bản thân bảy bộ xương khô này đang ngồi khoanh chân, bảo trì tư thế tọa hóa, bảy bộ xương khô hình thành nửa hình tròn, bao vây một thân hình khô lâu to lớn.

Thân thể khô lâu to lớn có dấu vết huyết sắc, toàn thân không có khí tức chấn động nào, đã vẫn lạc không biết bao nhiêu năm rồi.

Vây quanh khô lâu to lớn, bàn tay của khô lâu cầm một vật, trong đó mơ hồ có năng lượng truyền ra, giống như có thể nhiễu loạn không gian, làm cho người ta khó nhìn ra đây là vật gì.

- Dường như có phần không đúng, tiểu tử, cẩn thận một ít, nơi này rất không đúng.

Tam Kỳ lão nhân truyền âm từ Thiên Trụ giới vào tai Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn quảng trường, hắn đang đánh giá khắp nơi, nghe xong lập tức hỏi Tam Kỳ lão nhân:

- Kỳ lão, không đúng ở chỗ nào, trong đây có thông linh bảo khí hay không?

- Thực lực của ta còn chưa khôi phục tới thời kỳ toàn thịnh, khó nhìn trộm được, nếu quan sát quá hiển nhiên, sẽ có người phát hiện ra sự tồn tại của ta, chính ngươi chú ý một chút, trong đây có không ít người có lai lịch, đều là kẻ che dấu rất sâu, ta cũng cẩn thận quan sát.

Tam Kỳ lão nhân nói.

- Những khô lâu này rất kỳ quái.

Mọi người đều đáp xuống quảng trường, nhìn thấy khô lâu trước đại điện, đưa mắt nhìn nhau, tuy đều muốn bảo vật, nhưng không ai muốn gặp nạn cả.

Mọi người muốn đạt được bảo vật, nhưng trên đường đi trải qua quá nhiều nguy hiểm, lúc này không có gặp nguy hiểm, mọi người không tin, những người có thể đi tới nơi này không ai là kẻ đơn thuần chưa hiểu việc đời.

Lục Lâm Thiên nhìn bảy bộ xương khô trước mặt, nhìn như không có khí tức chấn động nhưng trong mơ hồ có lệ khí trùng thiên, thân ảnh khoanh chân ngồi đó không biết bao nhiêu vạn năm, còn lại thân thể khô lâu cũng có khí tức mênh mông làm người khác không dám tới gần..

- Ngươi thật không có chuyện gì chứ?

Ma Linh Yêu Nữ lặng yên đến bên người Lục Lâm Thiên, cẩn thạn đánh giá Lục Lâm Thiên, dường như có phần không yên lòng.

- Ta không sao, không cần lo lắng.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nhìn Ma Linh Yêu Nữ, không biết vì sao, trong lúc mơ hồ cảm giác có cảm giác khác với lúc trước, lập tức cẩn thận quan sát cũng phát hiện không quá bình thường, trên dung nhan tuyệt mỹ như tiên nữ, đôi mắt thanh tịnh, tư thái làm người ta phun máu.

Ý niệm này lóe lên trong đầu Lục Lâm Thiên rồi biến mất, có lẽ là chính mình cảm giác sai, cũng không nghĩ nhiều nữa.

- Không có việc gì là tốt rồi, xem ra trên người của ngươi có bí mật không muốn cho người ta biết.

Ma Linh Yêu Nữ vểnh môi lên, ục ục không nói gì thêm, đôi mắt dễ thương quan sát bảy bộ xương khô trước mặt.

- Tây Phương chưởng môn, không có trở ngại chứ.

An Thi Dao cũng đến bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, ý bảo không có trở ngại.

Sau đó ánh mắt Lục Lâm Thiên đánh giá lão giả bên cạnh An Thi Dao, ánh mắt ngưng trọng, từ khí tức của người này mà nhìn, Lục Lâm Thiên cảm giác người này sợ rằng cũng là ngụy hỗn độn, có lẽ là nửa hỗn độn.

- Xem ra sau lưng có một thương hội, đều là kẻ lai lịch bất phàm.

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng.

An Thi Dao quay người nói với Mạc Kình Thiên:

- Mạc tiên sinh có nguy hiểm hay không?

- Ta cũng không biết, không có bất kỳ khí tức chấn động nào, khó có thể nhìn trộm.

Mạc Kình Thiên trầm giọng nói.

Lục Lâm Thiên thấy đám người đang vây xem, không có người nào muốn mạo hiểm đầu tiên, lập tức cười quái dị, vui vẻ hiện lên rồi biến mất, lập tức nói:

- Không có người động thủ sao, ta động thủ đây.

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên giẫm mạnh xuống đất, nguyên lực vận chuyển thật nhanh, không gian chấn động, thân thể hắn lao tới như thiểm điện, lau thẳng về phía khô lâu thứ bảy to lớn.

- Cùng động thủ, người có duyên sẽ được bảo vật.

Đám người đang vây xem bỗng nhiên nhìn thấy Lục Lâm Thiên động thủ, rốt cuộc một người đơn độc không nhịn dược, so với các thế lực, bọn họ chỉ có nhanh chân đến trước mới có cơ hội đào bảo, mục tiêu là bảo vật trong tay khô lâu thứ bảy, vật có năng lượng tỏa ra chắc là thông linh bảo khí.

- Tây Phương Cầu Bại động thủ, nhanh động thủ đi, đừng để bảo vật rơi vào trong tay Tây Phương Cầu Bại.

Chương 3676: Tù Tôn cấm địa 2

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên bắt đầu hành động, cường giả Bắc Đấu Môn, Nam Thiên Môn, Đông Tinh Xã cùng lao tới.

Sưu sưu!

Tranh đoạt hết sức căng thẳng, không cam lòng rớt lại phía sau, khi Lục Lâm Thiên hành động, có rất nhiều người cùng xông lên.

Linh Thứu Tháp, Tây Vương Phủ, thương hội Thải Vân cũng lao tới, vốn tất cả mọi người có cố kỵ, không muốn chính mình là kẻ mạo hiểm đầu tiên để kẻ khác chiếm tiện nghi, nhưng lúc này thấy có người động thủ thì không nhịn được nữa.

Vèo.

Nhưng vào thời điểm này, Lục Lâm Thiên vừa mới lao tới, đột nhiên thân ảnh dừng lại không tiến, tùy ý để những thân ảnh sau lưng vượt qua, hắn còn lui lại thật nhanh, vừa vặn lập tức ngăn cản đám người Mạc Kình Thiên, Âm Quỷ, Âm Minh Dạ Xoa đang xông tới, chuyện này làm cho đám người Âm Quỷ nghi hoặc không thôi.

Sưu sưu!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, không ít thân ảnh đã tiếp cận bảy bộ xương khô.

Giờ phút này, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm về phía trước, đột nhiên bảy khô lâu kia run lên, quần áo trên người khô lâu chấn động, xương trắng toàn thân tỏa ra hào quang sáng ngời.

Ầm ầm!

Cả quảng trường lập tức sôi trào, từng khí tức sát phạt mênh mông bạo phát, tràn ngập cả không gian.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, thân thể bảy bộ xương khô run lên, chúng đứng dậy và hành động, khí tức sát phạt quét qua toàn bộ quảng trường, bảy khô lâu dẫn đầu xông lên, bàn tay xương khô xuyên thủng không gian.

Ken két!

Sát phạt ngập trời, trảo xuyên qua không gian, không gian đông cứng sau đó bị xé nát hoàn toàn.

Rầm rầm rầm!

Bảy âm thanh trầm thấp vang lên, bảy người xông lên đầu tiên bị khô lâu xé nát, hồn anh và linh hồn phân thân cũng không chạy ra được.

- Coi chừng, mau lui lại!

- Những khô lâu này lợi hại, đều có thực lực Đại Đạo Cảnh cao giai, còn không bị thiên địa áp chế, quá quỷ dị.

Từng tiếng hét lớn truyền ra, tất cả thế lực lớn nhanh chóng lui lại, không dám tiến lên.

- Mọi người đều bị Tây Phương Cầu Bại âm, hắn cố ý cho mọi người xông lên mạo hiểm, chính hắn nhân cơ hội lùi lại để kẻ khác chịu chết.

Trong đám người, ánh mắt Điêu Thiện Hàn âm trầm lạnh lẽo nhìn Lục Lâm Thiên, muốn thừa cơ kéo thù hận lên người Tây Phương Cầu Bại, cũng chọc giận mọi người.

Nghe Điêu Thiện Hàn nói thế, không ít người nhìn vào Lục Lâm Thiên, có hận ý, có lãnh ý, còn có bất đắc dĩ, tất cả mọi việc vừa rồi là do Lục Lâm Thiên hành động đầu tiên, nửa đường thình lình nhanh lùi lại, tất cả mọi người không phải người ngu, tự nhiên là biết rõ ‘ Tây Phương Cầu Bại ’ muốn lợi dụng bọn họ thăm dò nguy hiểm.

- Điêu Thiện Hàn, ít thả lời chó má, ta bảo ngươi đi chịu chết sao, ta cũng không bảo người ta xông lên, người chết là do bọn họ muốn đoạt đồ, chuyện này liên quan gì tới ta, nếu ngươi châm ngòi thổi gió, đừng trách ta không khách khí với ngươi.

Lục Lâm Thiên lạnh lẽo nhìn Điêu Thiện Hàn, thực lực Đại Đạo Cảnh sơ giai, cho dù là ngụy hỗn độn hay là nửa hỗn độn, mình bây giờ cũng không cần bận tâm.

Nghe Lục Lâm Thiên nói thế, không ít người than nhẹ, vừa rồi Tây Phương Cầu Bại không bảo người ta xông lên, lại nói tiếp, cũng chỉ có thể nói Tây Phương Cầu Bại gian trá giảo hoạt mà thôi, người chết nên tự trách mình tham lam.

- Chưởng môn còn âm hiểm hơn cả ta, hắc hắc...

Nhìn thấy mọi người bị chưởng môn trêu đùa, Âm Quỷ, Thiên Xu, Đường Ngũ, Địa Long cười âm hiểm, tại Thị Hoang Thế Giới chỉ cần người lăn lộn tốt, không kẻ nào không phải gian trá, không gian trá thì khó sống ở đây.

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi nói cái gì, đừng tưởng rằng ngươi gïếŧ mấy người thương hội thì có thể hung hăng càn quấy, bởi vì ngươi, sợ rằng đến lúc đó cả Thị Hoang Thế Giới cũng sẽ bị liên lụy, sợ ngươi cũng không sống được bao lâu nữa.

Điêu Thiện Hàn âm trầm, nhưng tỉnh táo lại, hắn không dám kɧıêʋ ĸɧí©ɧ, hắn rất rõ ràng, Tây Phương Cầu Bại trước mắt không phải là người hắn có thể đối phó.

- Ít nhất ta sẽ sống lâu hơn ngươi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, ánh mắt đầy hàn ý nhìn qua Điêu Thiện Hàn, có thể nói không chút kháhc khí, không thể nghi ngờ đang cảnh cáo đám ngươi trước mặt, chỉ cần có cơ hội thì hắn sẽ ra tay.

- Tự tiện xông vào Tù Tôn cấm địa, gïếŧ không tha!

Bảy bộ xương khô đánh chết chín người, thân thể của chúng lui ra sau, hai mắt khô héo mở ra, khí tức sát phạt bạo phát.

- Khí tức thật mạnh, dường như không có áo nghĩa tồn tại, chỉ có khí tức sát phạt, khí tức này đã đến Đại Đạo Cảnh cao giai, thường nhân căn bản khó đối phó

- Tù Tôn cấm địa, Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế, trong đó nhất định có thông linh bảo khí.

Khi bảy bộ xương khô nói hai chữ Tù Tôn, ánh mắt tất cả mọi người khó mà bình tĩnh, nhận định trong đó có thông linh bảo khí, ánh mắt không ít người đỏ lên, hô hấp dồn dập.

- Giải quyết bộ xương khô ở đây là có thể chiếm được thông linh bảo khí.

- Tực lực những khô lâu này quá mạnh mẽ, mặc dù chỉ là khô lâu, nhưng tuyệt đối khó đối phó.

- Tất cả mọi người không nên giữ thực lực, chỉ có liên thủ đối phó, bằng không đừng mong có thông linh bảo khí!

- Tại Thị Hoang Thế Giới này nhiều năm như vậy, rốt cục đến ngày hôm nay, chỉ ẩn giấu thực lực, những khô lâu này rất bất phàm, chỉ có toàn lực mới có thể đối phó, cuối cùng người có duyên sẽ đạt được thông linh bảo khí.

Từng tiếng quát nhẹ truyền tới, ánh mắt không ít cường giả đã đỏ thẫm, thông linh bảo khí hấp dẫn quá lớn, định lực của bọn họ mạnh hơn nữa cũng không thể nhịn được, cho dù là Lục Lâm Thiên hiện tại cũng rất chờ mong, theo như đồn đãi lúc trước Vạn Tù Chi Tôn Vạn Tù Chi Tôn có thông linh bảo khí.

- Mộc Vương, Ôn Thiên Cương, Chu Thiệu Khôn, các ngươi cảm thấy thế nào, liên thủ đối phó đám khô lâu này, thông linh bảo khí người có duyên sẽ đạt được.

Một thân ảnh bước ra, mang theo khí tức nóng bỏng, làm cho phạm vi quảng trường này nóng rực lên.

- Chưởng môn Nam Thiên Môn Chúc Hỏa.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, người này đang mặc trang phục áo ngắn, sau lưng mặc trường bào màu đỏ, còn mang theo khí cahats bá đạo, chính là Nam Thiên Môn Chúc Hỏa.

- Chu Thiệu Khôn, Ôn Thiên Cương, hai người các ngươi cũng đừng che dấu, thực lực của mọi người trong lòng đều hiểu rõ, chúng ta chỉ có liên thủ mới có thể chống lại đám khô lâu này.

Lúc Chúc Hỏa vừa dứt lời, một đại hán trung niên tiến lên, nhưng hình thể không thể so sánh với Mộc Vương, gương mặt tròn, làn da trắng nõn như nữ nhân, đôi mắt nhỏ mang theo lừa dối âm trầm, làm cho người ta không thể không đề phòng, chính là Bắc Đấu Môn Tham Lang.

Từ khi Tham Lang tiến lên, toàn thân bộc phát khí tức linh hồn âm hàn, khí thế trong nháy mắt bạo phát phô thiên cái địa, không gian chung quanh chấn động kịch liệt, khí thế kia rồi đột nhiên tăng lên Đại Đạo Cảnh cao giai, đồng thời cũng không bị thiên địa áp chế.

- Vậy liên thủ đi, mọi người đã chờ đợi trong Thị Hoang Thế Giới lâu như thế, cũng không dễ dàng gì, không cần phải che dấu!

Bên cạnh Đông Tinh Xã, trước mặt Ôn Tuấn Hùng có một thân ảnh khí phách xuất hiện, lập tức đi lên trước mọi người, chính là phụ thân Ôn Tuấn Hùng, tháp chủ Linh Thứu Tháp Ôn Thiên Cương.

Chương 3677: Bảy người liên thủ

Khi thân ảnh Ôn Thiên Cương tiến lên, thổ thuộc tính nguyên lực mênh mông bạo phát ra ngoài, khí thế không dưới Tham Lang.

- Liên thủ cũng tốt, thông linh bảo khí người có duyên sẽ đạt được.

Chu Thiệu Khôn vừa dứt lời, phong thuộc tính nguyên lực chấn động, không gian không ngừng gào thét.

- Ha ha, không cần che dấu sao, vậy liên thủ đi, ở trong Thị Hoang Thế Giới ội chờ đợi tới ngày hôm nay, không nghĩ tới thật sự chờ được ngày này, cuối cùng thông linh bảo khí sẽ vào tay ai đây?

Thân thể mập mạp của Mộc Vương vượt qua không gian, lập tức đứng chung vị trí với người chung quanh.

Năm đạo thân ảnh mang theo khí thế bất bại, khí tức của năm người này đều đến cấp độ Đại Đạo Cảnh cao giai, khí thế cũng không kém gì bảy bộ xương khô.

- Ánh mắt Kỳ lão thật độc, những kẻ này quả nhiên có che dấu, chẳng lẽ đều đến từ thế giới hỗn độn sao, nửa hỗn độn hay là ngụy hỗn độn?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm thầm chớp động, Tam Kỳ lão nhân đã sớm nhắc nhở qua, ở đây có không ít người bất phàm, lúc này xem ra, chủ nhân năm thế lực lớn còn mạnh hơn Linh Đốn, Tô Phong rất nhiều.

- Dường như năm người chúng ta không đủ, có tới bảy khô lâu đấy.

Giữa không trung, Mộc Vương quay đầu lại, nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Tây Phương chưởng môn, tính cả ngươi vào, trước đối phó những khô lâu này, thông linh bảo khí phải xem thực lực rồi.

Lục Lâm Thiên hơi do dự, loại tình huống này, nếu chính mình không ra tay sẽ không tốt.

- Coi chừng, những khô lâu này rất khó đối phó.

Ma Linh Yêu Nữ và Mạc Kình Thiên đồng thời nói với Lục Lâm Thiên.

- Ân.

Lục Lâm Thiên gật đầu với Ma Linh Yêu Nữ và Mạc Kình Thiên.

Lục Lâm Thiên bước ra một bước, thân ảnh vượt qua không gian, đứng song song với chủ nhân năm thế lực lớn, khí tức phóng ra ngoài, toàn thân sinh ra âm thanh vang vọng, long hồn kiếm giáp ẩn đi lại xuất hiện lần nữa.

Ông!

Long hồn kiếm giáp Thất Kiếm reo vang, ra khỏi vỏ có thể phá hủy tất cả, linh hồn uy năng nương theo Long uy tỏa ra các nơi, làm cho Lục Lâm Thiên sinh ra khí chất uy vũ.

Khí tức thực lực của Lục Lâm Thiên nhìn như không bằng Mộc Vương, Tham Lang, Chúc Hỏa, Chu Thiệu Khôn, Ôn Thiên Cương, nhưng hắn có long hồn kiếm giáp cường hãn, hồn nhiên thiên thành, khí tức linh hồn khủng bố phóng thích ra ngoài, không gian chung quanh vặn vẹo một cách vô thanh vô tức, khí thế kia hoàn toàn không kém chủ nhân năm thế lực lớn, cũng không rơi vào hạ phong bao nhiêu.

Nhìn qua long hồn kiếm giáp trên người Lục Lâm Thiên, chủ nhân năm thế lực lớn đỏ mắt, trong lòng bọn họ càng kiên định đoạt thông linh bảo khí cho mình.

Áo nghĩa linh khí đã có uy năng kinh khủng như thế, một bán đạo chi cảnh dựa vào áo nghĩa linh khí đã có thể đánh chết ngụy hỗn độn Đại Đạo Cảnh trung giai, đủ để chứng minh áo nghĩa linh khí khủng bố, nếu là thông linh bảo khí, uy năng của nó càng kinh khủng hơn.

Ôn Thiên Cương quan sát, hắn gật đầu với Lục Lâm Thiên, hai người lần đầu tiên chính thức gặp mặt nhau, bởi vì Ôn Tuấn Hùng là con của Ôn Thiên Cương, Lục Lâm Thiên không thể thất lễ, cho nên hắn cũng chào hỏi.

Hành động vô tình của hai người bị mọi người nhìn rõ, ánh mắt sinh ra chấn động.

Ôn Thiên Cương nhìn mọi người, nói:

- Chúng ta một người đối phó một bộ xương khô, cũng chỉ có sáu người, còn thiếu một người.

- Ta thấy có thương hội Thải Vân ở đây, không bằng giao một bộ xương cho thương hội Thải Vân đi, có cường giả ở đây, ta thấy thương hội Thải Vân cũng nên thử vận khí một chút, tự nhiên phải phí chút sức lực.

Ánh mắt Tham Lang nhìn qua lão giả năm mươi tuổi bên cạnh An Thi Dao của thương hội Thải Vân.

- Ha ha, đã như thế, thương hội Thải Vân cũng nên ra chút sức lực, bộ xương cuối cùng nên giao cho ta đi.

Lão giả bên cạnh An Thi Dao gật đầu với nàng, sau đó không gian chung quanh vặn vẹo.

Một giây sau, lão giả năm mươi tuổi này đến bên cạnh Lục Lâm Thiên sáu người, ống tay áo khẽ rung lên, thủy thuộc tính nguyên lực mênh mông tỏa ra chung quanh, trực tiếp hình thành một tầng năng lượng thiên địa quay quanh người, khí thế phóng thích dữ dội, hiển lộ tu vị Đại Đạo Cảnh cao giai.

Cảm giác được tu vị thực lực của lão giả này, ánh mắt Mộc Vương, Tham Lang cũng chấn động.

- Thương hội Thải Vân có Đại Đạo Cảnh cao giai.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng hơi rung động, người của thương hội Thải Vân tới còn mạnh hơn người của thương hội Kỳ Phong không ít.

- Tốt, bảy người, một đấu một, ta nghĩ người khác không thể nhúng chàm thông linh bảo khí, động thủ đi!

Chúc Hỏa quay đầu nhìn chung quanh, khí tức nóng bỏng bạo phát, khí tức chấn động, áo bào đỏ run lên, đột nhiên thực chất biến hóa.

Tâm thần Lục Lâm Thiên quan sát, chỉ có năm thế lực lớ, Thất Sát Môn, thương hội Thải Vân là thế lực chủ yếu ở đây.

Những người độc hành chỉ sợ không có năng lực nhúng chàm, nếu có người tranh đoạt, chắc chắn sẽ bị bọn họ vây công, bảy người liên thủ đối phó bảy khô lâu, cũng không thể nghi ngờ là tuyên bố, chỉ có bảy thế lực này mới có thể đoạt thông linh bảo khí.

Trừ bảy người ra, những người khác đã không có tư cách nhúng chàm.

- Động thủ.

Thân ảnh Tham Lang lướt đi đầu tiên, nguyên lực toàn thân chấn động mạnh, thân ảnh lao tới bộ xương khô trước mặt, đánh ra một trảo vặn vẹo không gian.

- Động thủ!

Ôn Thiên Cương tiến lên, trường bào phất phơ, thổ thuộc tính nguyên lực hóa thành hào quang màu vàng bao phủ nắm đấm, nắm đấm xuyên qua không gian, trực tiếp đánh nát không gian ngay lập tức.

Ầm ầm.

Cùng lúc đó, năm người còn lại lập tức thi triển công kích, khí tức tập trung vào bộ xương khô, khí tức mênh mông bạo phát ra ngoài, năng lượng kình phong bạo phát phô thiên cái địa.

Đưa mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên, Mộc Vương bảy người công kích, bảy bộ xương khô cũng lóe lên, chúng tránh thoát công kích của bảy người.

- Tự tiện xông vào Tù Tôn cấm địa, giết không tha!

Bảy bộ xương khô lại quát lớn, trong ánh mắt hiện ra hào quang màu đỏ dữ tợn.

Ken két!

Trong thời gian ngắn, bảy bộ xương khô lập tức lao về phía bảy người, quỷ trảo khô héo vặn vẹo không gian, không gian chung quanh bị dư âm năng lượng của chúng chấn nát.

- Những khô lâu này không kém đâu, toàn lực giải quyết.

Ánh mắt mọi người ngưng trọng, chỉ vừa tiếp xúc đã biết đám khô lâu này rất khó đối phó, cần phải toàn lực ứng phó mới được.

Bành bành!

Không trung xuất hiện tiếng nổ, cả không gian chấn động sắp sụp đổ giống như thiên băng địa liệt, không gian tùy thời sẽ nổ tung.

Cường giả vượt qua Đại Đạo Cảnh đỉnh phong rất ít giao thủ trong tiểu thế giới, rất dễ dàng tạo ra không gian hủy diệt, nghiêm trọng, thậm chí có thể sẽ phá hủy tiểu thế giới.

Bành!

Giao thủ kịch liệt như vậy, Lục Lâm Thiên phất tay đánh ra một quyền vào quỷ trảo, lập tức quyền trảo va chạm nhau, năng lượng khủng bố tạo thành hào quang chói mắt.

Hừ!

Lực lượng sát phạt từ trong va chạm này sinh ra, thân thể Lục Lâm

Thiên bị đẩy lùi ra phía sau, yết hầu rêи ɾỉ, sắc mặt cũng tái nhợt, hiển nhiên ăn không ít thiệt thòi trước công kích này, thực lực những khô lâu này còn cường hãn hơn tưởng tượng của Lục Lâm Thiên không ít.

Chương 3678: Bắc Đẩu Thất Tinh Khốn Ma trận

Thậm chí Lục Lâm Thiên kinh hãi, va chạm cường hãn thế này, mình lúc này bố trí long hồn kiếm giáp, còn có Bất Diệt Huyền Thể và Bất Tử Thần Thể.

Bằng không một trảo này không chỉ ăn thiệt thòi như thế, nếu là người có tu vị bán đạo chi cảnh đã bị nó đánh nát thân thể ngay lập tức rồi.

- Thực lực thật mạnh, chưởng môn còn khó đấu với khô lâu này, đám người Mộc Vương, Tham Lang cũng không chiếm quá nhiều tiện nghi từ chúng.

- Lại nói thực lực chưởng môn mạnh như vậy, vì cái gì thực lực của chưởng môn không bị áp chế, là không phải là Đại Đạo Cảnh sao, nhưng cho dù là bán đạo chi cảnh cũng bị áp chế chứ.

- Chẳng lẽ chưởng môn chúng ta đến từ...

Đám người Thiên Xu, Đường Ngũ, Âm Quỷ chấn động, nếu không bị thế giới chi lực áp chế, có lẽ bọn họ còn có thể cưỡng ép hiếp liều một chút, nhưng đây là trong tiểu thế giới, sẽ bị tiểu thế giới áp chế, trong trường hợp này bọn họ không có tư cách nhúng tay.

Mà thực lực chưởng môn mạnh như thế, trong nội tâm của bọn họ cũng có suy đoán.

- Tại sao thực lực Tây Phương Cầu Bại mạnh như vậy, trong khoảng thời gian ngắn quật khởi trong Thị Hoang Thế Giới, vì sao không bị thế giới chi lực áp chế?

- Chẳng lẽ Tây Phương Cầu Bại cũng đến từ thế giới hỗn độn, hay là nửa hỗn độn?

- Tây Phương Cầu Bại vẫn chưa tới Đại Đạo Cảnh, hắn chỉ là bán đạo chi cảnh mà thôi.

Trong đám người, thực lực của Lục Lâm Thiên có không ít người phỏng đoán, bọn họ nghi hoặc nhưng không có ai tìm được đáp án, chủ yếu là ‘ Tây Phương Cầu Bại ’ chỉ có cấp độ bán đạo chi cảnh, làm cho người ta khó suy đoán, chỉ có thể nhận định Tây Phương Cầu Bại có nhiều điểm kỳ dị.

Bành!

Trong tia chớp, thân thể Lục Lâm Thiên lui ra phía sau, khô lâu công kích như bôn lôi, tốc độ những khô lâu này không thể tưởng tượng nổi, Lục Lâm Thiên ra tay toàn lực, giao thủ một kích thật mạnh, thân thể lui ra phía sau, cánh tay run lên, khí huyết trong người quay cuồng không dứt.

- Những khô lâu này không tầm thường, rõ ràng là đã chết đi, nhưng trên người vẫn lưu lại tín niệm bất diệt, không thể ngạnh kháng với chúng.

Tam Kỳ lão nhân truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên.

- Tín niệm bất diệt?

Lục Lâm Thiên lần đầu tiên nghe thấy chuyện này.

- Có lẽ bảy bộ xương khô này khi còn sống là thế hệ thực lực cao cường, dường như đang chờ đợi gì đó, thẳng đến khi vẫn lạc hóa thành khô lâu, phần chấp niệm này vẫn còn tồn tại, làm cho bọn họ tiếp tục thủ hộ ở chỗ này, loại tín niệm này phải xuất phát từ tận đáy lòng mới được, xem ra, bảy bộ xương khô khi còn sống nhất định là trung thành với một vật hoặc một người nào đó, bảy người này nhất định đang chờ cái gì đó.

Tam Kỳ lão nhân nói.

- Kỳ lão, ngươi nói cho ta biết, làm thế nào đối phó với đám khô lây này, những khô lâu này quá khó đối phó.

Lục Lâm Thiên vội vàng truyền âm, hắn nhanh chóng lui lại, công kích của khô lâu vẫn cuồn cuộn không dứt, hắn không dám chống lại trực tiếp, không gian thời gian áo nghĩa vận chuyển tới cực hạn mới có thể tránh được.

- Trong lòng đám khô lây này có tín niệm bất diệt, lại là tử vật, tác dụng đối phó cũng không quá hiệu quả, linh hồn công kích càng khó có hiệu quả.

Tam Kỳ lão nhân nói.

Lục Lâm Thiên đang chuẩn bị thúc dục long hồn kiếm giáp, nghe lời này liền nhịn xuống.

Tam Kỳ lão nhân tiếp tục nói:

- Muốn muốn đối phó đám khô lây này, chỉ có xóa đi tín niệm bất diệt của chúng, bằng không phải dùng thực lực cường hãn hơn tiêu diệt chúng, nếu không những khô lâu này sẽ bất tử bất diệt.

- Khó chống đỡ như vậy, thật sự phiền toái.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói, nếu có thể dùng thực lực cường hãn phá hủy khô lâu, vậy phải mạnh hơn khô lâu này mới được, đám khô lâu này đều có thực lực Đại Đạo Cảnh cao giai, muốn dùng thực lực cường hãn phá hủy nó, suy đoán bảo thủ nhất cũng phải đạt tới Đại Đạo Cảnh cao giai đỉnh phong mới được, bằng không sẽ không làm được gì chúng.

- Nhưng còn có một biện pháp, xóa tín niệm trong lòng đám khô lâu đi, tín niệm có chủ tâm, xâm nhập vào trong tâm hồn ý thức là đủ, nếu có thể phá hoại ý thức này, ngược lại dễ dàng đối phó chúng nhất.

Tam Kỳ lão nhân trầm tư nói đáp án với Lục Lâm Thiên.

- Chư vị, đám khô lâu này quái dị tới cực điểm, mang theo tà khí, rất khó đối phó, ta sử dụng Bắc Đấu Thất Tinh Khốn Ma trận, có lẽ có thể đối phó đám khô lâu này, các ngươi nên giúp đỡ ta bày trận, một mình ta không thể đối phó chúng.

Tham Lang cực kỳ cố hết sức đối phó một bộ khô lâu, những khô lâu này căn bản không sợ chết, chỉ có sát phạt, công kích cường hãn và thủ đoạn quỷ dị, làm cho Tham Lang không biết nên làm sao.

- Bắc Đấu Thất Tinh Khốn Ma trận, không ngờ người này có trận pháp như vậy, ngược lại có thể thử một lần.

Tam Kỳ lão nhân lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

Bành!

Chúc Hỏa đánh ra một quyền vào trảo của khô lâu, hắn bị đánh bay ra sau, nói với Tham Lang:

- Tham Lang, mau bày trận, trước giải quyết đám khô lâu quái dị này mới được.

- Nhanh bày trận, phải giải quyết đám khô lây này mới tốt.

Chu Thiệu Khôn hét lớn.

- Được, mọi người nghe ta truyền âm, ta sẽ an bài mọi người nên làm thế nào.

Tham Lang vừa ứng phó thủ đoạn sát phạt của khô lâu, vừa truyền âm vào tai mọi người, nhưng truyền âm cho mỗi người có khác nhau, càng sợ người thi triển Bắc Đấu Thất Tinh Khốn Ma trận biết được.

Nhưng cũng không bao lâu, Tham Lang phân biệt truyền âm vào tai của mọi người, lập tức quát lớn:

- Đều nghe rõ ràng, nếu nghe rõ ràng, chúng ta bắt đầu bày trận, giải quyết bảy khô lâu này rồi nói sau.

- Không có vấn đề, bắt đầu đi!

Mọi người trầm giọng nói, Lục Lâm Thiên cũng gật gật đầu, Tam Kỳ lão nhân nói Bắc Đấu Thất Tinh Khốn Ma trận có thể sử dụng. Lục Lâm Thiên tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Ầm ầm!

Mọi người lập tức hiểu ý, thúc dục công kích cường hãn, đồng thời đẩy lui bảy bộ khô lâu này ra xa, bọn họ cũng dựa thế xông tới, bảy người đồng thời di chuyển rất huyền ảo.

- Kết trận!

Tham Lang quát một tiếng, thủ ấn của bảy người biến hóa, trong lúc mơ hồ thân ảnh sinh ra hào quang tương liên với nhau, hào quang tỏa sáng và rất huyền ảo, trong nháy mắt tiếp theo lại kết nối thành một, cuối cùng giữa lẫn nhau huyền ảo tương liên, lúc này tạo thành đại trận cực lớn.

Ầm ầm!

Đại trận xuất hiện làm thiên địa biến sắc, uy áp cường hãn khủng bố làm cho người ở xa lùi lại.

Sưu sưu!

Ánh mắt bảy xương khô đỏ hồng, không hề sợ hãi, nhanh chóng tấn công bảy người.

- Bắc Đấu Thất Tinh Khốn Ma trận!

Tham Lang hét lớn một tiếng, thủ ấn không ngừng biến hóa, một đạo hào quang huyền ảo xuất hiện, cuối cùng tạo thành đại trận bao phủ chung quanh.

Ầm ầm!

Năng lượng và hào quang trong đại trân vô cùng ngưng tụ, trong lúc mơ hồ đã hình thành tinh trận huyền ảo, đồ án Bắc Đấu Thất Tinh đồ án huyền ảo phá không bay ra, khí tức cổ xưa bộc phát, hung uy hiển hách xuất hiện.

Sưu sưu...

Bảy bộ xương khô lúc này lao thẳng tới trước mặt bọn họ, từng khí tức sát phạt bao phủ thiên địa.

Chương 3679: Cường giả Tuyên Cổ Cảnh 1

- Khốn!

Tham Lang cuối cùng quát lớn một tiếng, quán chú nguyên lực toàn thân vào trong đại trận, đại trận run lên, hào quang đồ án Bắc Đấu Thất Tinh sáng ngời, lập tức hóa thành bảy đạo hào quang lướt qua không gian.

Ầm ầm!

Trong khoảnh khắc, bảy khô lâu đang định công kích run lên, thân thể bị áp chế xuống đất.

Chung quanh bảy bộ xương khô hào quang khôn cùng, chúng bị hào quang của ngôi sao bao phủ, khí tức sát phạt toàn thân bị phá, hào quang nương theo khí tức cổ xưa quét qua các nơi.

XIU....XIU....

Bảy bộ xương khô tương liên với nhau rất quỷ dị, từng đạo hào quang giăng khắp nơi, năng lượng tương liên với nhau như mạng nhện, trói buộc bảy bộ xương khô này với nhau.

Trong nháy mắt bảy bộ xương khô nhắm mắt lại, khí tức toàn thân yên lặng, nhưng năng lượng trói buộc trên người vẫn tồn tại.

- Chấm dứt sao?

Bảy người nhìn bảy khô lâu bị trói buộc, nội tâm thả lỏng một hơi, bảy khô lâu này quá khó đối phó.

Vèo...

Chỉ trong nháy mắt, ánh mắt Tham Lang thầm trầm xuống, ánh mắt đầy nóng bỏng, hắn lập tức xông thẳng về phía khô lâu sinh ra năng lượng chấn động, mục tiêu chính là vật trong tay của khô lâu.

- Tham Lang muốn đoạt thông linh bảo khí, đó chắc chắn là thông linh bảo khí.

Thấy thế, khí tức Tham Lang vừa mới chấn động, Chu Thiệu Khôn, Chúc Hỏa và lão giả thương hội Thải Vân nhanh chóng cảm giác được, thân ảnh ba người không rớt lại phía sau, lập tức lao tới.

Ánh mắt Mộc Vương âm trầm người ngoài khó nhìn thấy được, áo bào màu vàng quanh người phất phơ, thân ảnh phá không lao đi.

Lục Lâm Thiên vào lúc này kích động, thông linh bảo khí tuyệt đối là trọng bảo, nó đang ở ngay trước mắt, mình phải tranh đoạt mới được, lúc Lục Lâm Thiên muốn tiến lên tham gia tranh đoạt, Tam Kỳ lão nhân truyền âm lần nữa.

- Tiểu tử, nơi này ngoài quỷ dị ra, ta cảm giác còn có khí tức mờ mịt đang ẩn nấp, khí này tức cực mạnh, phải cẩn thận đấy.

- Còn có cường giả ẩn nấp sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngây ngốc, ánh mắt không tự chủ nhìn qua chung quanh, tâm thần nhìn trộm, đột nhiên ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, trong tâm thần hắn quan sát, Lục Lâm Thiên thật sự phát hiện trong không gian, chẳng biết lúc nào còn có một tia sát khí thẩm thấu vào, sát khí này Lục Lâm Thiên rất quen thuộc.

Sưu sưu!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, Tham Lang bảy người đã lao vào khô lâu chính giữa, lúc này sắp tới bên người nó.

Ầm ầm!

Đúng vào thời điểm này, giờ phút này, cả không gian trực tiếp run rẩy.

Đột nhiên không gian lờ mờ, khí tức quỷ dị xuất hiện một cách vô hình, khí tức này làm người ta sởn tóc gáy, trong nội tâm run lên, đám người Tham Lang sắp xông tới gần khô lâu có năng lượng chấn động thì dị biến sinh ra.

- Khặc khặc, mấy con sâu cái kiến, nơi này không phải là nơi các ngươi có thể nhúng chàm.

Trong thời gian ngắn, cũng không biết từ chỗ nào có một đạo huyết quang hiện ra, trong nháy mắt huyết quang này hóa thành hào quang huyết sắc xuất hiện trước mặt Tham Lang.

Vào lúc huyết quang này xuất hiện, tất cả mọi người lập tức ngẩng đầu nhìn chằm chằm vào huyết quang kia, trong huyết quang này có khí tức vô cùng quỷ dị truyền ra.

Dưới khí tức quỷ dị này bao phủ, tâm thần mọi người chấn động khó hiểu, khí tức này làm người ta cảm giác không khỏe.

Cảm giác tim đập chân rung bao phủ tâm thần, người thực lực thấp sắc mặt tái nhợt, khóe miệng chảy máu.

- Cút ngay cho ta.

Trong huyết quang này có tiếng quát giống như truyền từ cửu u địa ngục tới trần gian, tiếng quát hung tàn và âm độc làm người ta cảm thấy không khỏe, giống như bên tai có tiếng thét thê lương chói tai.

Ầm ầm!

Lúc quát chói tai, trong huyết quang có năng lượng sát khí khủng bố lan tràn ra, năng lượng sát khí này làm linh hồn người ta sinh ra chấn động dữ dội, đột nhiên tâm thần kinh hãi.

Sát khí lan tràn ra chung quanh, không gian rung động rất mạnh, khí huyết sát bức người, cuồng phong không ngừng gào thét, huyết quang tỏa sáng chói mắt.

Trong khí tức ngập trời này, sát khí bao phủ đám người Mộc Vương, Tham Lang, Chu Thiệu Khôn, Ôn Thiên Cương vào bên trong.

Đạp đạp...

Sát khí ngập trời quét qua tất cả, sáu người Mộc Vương lảo đảo không ngừng lui ra phía sau, thân ảnh sáu người đáp xuống đất, một cước đạp mạnh vào mặt đất mới có thể đứng vững.

Ánh mắt sáu người mang theo vẻ kinh ngạc nhìn qua huyết quang trước mặt, dường như trong huyết quang này ẩn chứa tồn tại cực kỳ đáng sợ.

- Thật mạnh!

Trong huyết quang khủng khiếp này, đám người Mộc Vương run sợ tuyệt đối, tóc gáy dựng đứng, trong huyết quang mơ hồ có có hai mắt đỏ thẫm nhìn chằm chằm vào bọn họ.

- Là đám huyết quang này, huyết quang bay ra khỏi huyết sát thâm uyên lúc trước.

Lúc này Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào, hắn quan sát huyết quang, Lục Lâm Thiên đã nhớ ra, ban đầu lúc mở huyết sát thâm uyên lầm đầu tiên, huyết quang này bay ra khỏi Huyễn Sát Thiên Cương Trận, khí tức lúc trước làm hắn cảm giác mình nhỏ bé như con sâu cái kiến.

Khí tức này không phải Lục Lâm Thiên có thể chống lại, trong sát khí khủng bố, cả không gian ảnh hưởng, thẩm thấu vào tận linh hồn.

Ông!

Vào thời điểm này, cây đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên cảm giác được sát khí xâm lấn, lập tức nhảy ra, kim mang hóa giải sát khí, làm cho linh hồn của Lục Lâm Thiên bình tĩnh trở lại.

PHỤT!

Nhưng có người thực lực thấp đứng ở xa xa, bọn họ bị sát khí ảnh hưởng làm sắc mặt tái nhợt, không gian chung quanh cứng lại, lúc này toàn lực muốn tránh thoát nó, lại phát hiện nguyên lực toàn thân đình chỉ vận chuyển, căn bản là không cách nào chống cự.

Ngay cả linh hồn cũng bắt đầu đọng lại, thực lực thấp một ít phải phun máu tươi.

- Khặc khặc, qua nhiều năm như vậy, Huyết Thiên Đế đã chết, nhưng mà ta còn sống, ta vẫn tồn tại, ngươi đấu không lại ta, đám sâu kiến dám nhảy nhót trước mặt ta, ngươi không bao giờ giống lúc trước, cuối cùng cũng rơi vào trong tay ta.

Trong huyết quang, âm thanh chói tai truyền ra, dường như không đặt đám người Mộc Vương, Chu Thiệu Khôn, Ôn Thiên Cương vào trong mắt, cho nên hoàn toàn không quan tâm tới.

Thời điểm âm thanh chói tai vang lên, đột nhiên huyết sắc quang đoàn chấn động, huyết quang thật lớn thu liễm, sát khí cuồn cuộn hoạt động, giống như có ánh mắt hư ảo nhìn qua mọi người.

Thân thể huyết quang này cực kỳ hư ảo, linh hồn lực mênh mông nương theo khí huyết sát ngưng tụ lại, hai mắt mở ra, ánh mắt thâm thúy và âm trầm, nhìn không gian chung quanh, những nơi ánh mắt nhìn qua, không gian run rẩy.

- Linh hồn thể Tuyên Cổ Cảnh, tên này lúc toàn thịnh là Tuyên Cổ Cảnh trung giai, khó trách ta khó có thể nhìn thấy hắn ngay.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên đang rung động, Tam Kỳ lão nhân đã truyền âm vào tai của hắn..

- Tuyên Cổ Cảnh.

Nghe ba chữ này, nội tâm Lục Lâm Thiên chấn động mạnh, ba chữ Tuyên Cổ Cảnh này không nghi ngờ giống như sấm sét vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên, hắn nuốt nước bọt một chút, khó trách đối mặt người này, bản thân hắn có cảm giác mình biến thành sâu kiến, tu vị bán đạo chi cảnh của hắn không thể so sánh với Tuyên Cổ Cảnh.

Chương 3680: Cường giả Tuyên Cổ Cảnh 2

- Khí tức thật mạnh!

Đám người xem đứng ngoài bị áp chế, tất cả không cách nào nói chuyện, có người thậm chí không cách nào nhúc nhích, toàn thân không ngừng run rẩy, Mạc Kình Thiên, Ma Linh Yêu Nữ hai người, ánh mắt nhìn qua hư ảnh với thần sắc ngưng trọng.

- Các hạ rốt cuộc là người phương nào, chúng ta nên phân trước sau chứ?

Tham Lang rất đỏ mắt với thông linh chi bảo, cho nên hắn cũng bất chấp cứ nói ra.

- Ngươi nói cái gì?

Thân ảnh huyết sắc nhìn qua Tham Lang, ánh mắt âm trầm thâm thúy như xuyên thủng lòng người.

Thân ảnh hư ảo khinh thường, nhìn Tham Lang nói:

- Thứ tự đến trước và sau, so với tới trước, các ngươi tới được bao nhiêu năm, ta chờ ở đây còn trước khi các ngươi ra đời, nếu không phải bởi vì ta cố ý chờ cấm chế của ngục giam buông lỏng, các ngươi cũng căn bản không tìm thấy nơi này, cho dù là trăm vạn năm nữa cũng thế.

- Tất cả do ngươi mà ra?

Ánh mắt Mộc Vương chấn động, mộc thuộc tính áo nghĩa bao phủ toàn thân, lúc này mới không bị khí huyết sát áp bách sụp đổ..

Thân ảnh hư vô nói:

- Đương nhiên, chỉ có ta biết rõ nơi này, thậm chí vô số năm trước ta đã cố ý an bài tin tức, trong này có được thông linh bảo khí, thậm chí làm không ít tàn đồ, chỉ tiếc không ai có thể tìm được nơi ở của Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế, cường giả hai đại liên minh tìm không bao nhiêu năm, chỉ tiếc Huyết Thiên Đế tên này vô cùng giảo hoạt, thủ đoạn ẩn nấp không ai có thể so sánh, cho nên căn bản cũng không có người nào tìm được Huyết Thiên Đế, chỉ có ta hiểu hắn.

Mọi người nghe vậy đều kinh ngạc, cũng không biết thật giả.

Trong đầu có cây đao màu vàng ảnh hưởng, Lục Lâm Thiên vào lúc này không bị áp chế, sợ trong toàn trường thoải mái nhất cũng chỉ có Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt khẽ nhúc nhích, mang theo vẻ cảnh giác, Lục Lâm Thiên âm thầm suy đoán, nếu tên này nói đúng, linh hồn thể này đã tồn tại không biết bao nhiêu năm tháng rồi.

Trong năm tháng dài như thế, linh hồn thể vẫn tồn tại, đủ thấy thực lực hắn khủng bố, Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế sốn trước khi Thị Hoang Thế Giới hoang vu, cho nên không ai nhớ rõ.

- Chúng ta cũng là ngươi cố ý đưa tới?

Nguyên lực bao phủ toàn thân Ôn Thiên Cương, hắn toàn lực ngăn cản khí huyết sát ăn mòn.

Hư ảnh huyết sắc nói

- Đúng vậy, tất cả đều là ta an bài, các ngươi chỉ là đá thử mà thôi, Huyết Thiên Đế quá âm hiểm xảo trá, ta không cách nào xác định hắn có lưu lại thủ đoạn đối phó nảo không, mạo hiểm với hắn, không bằng để các ngươi mạo hiểm.

Nói đến đây, hư ảnh huyết sắc cảm thấy cực kỳ có thành tựu, gào thét chói tai:

- Hiện tại xem ra Huyết Thiên Đế đã thật sự chết, hắn không đấu lại ta, cuối cùng vẫn bại trong tay ta, ta mới được là người thắng cuối cùng, ta thắng tất cả, tất cả thuộc về ta.

- Các hạ rốt cuộc là ai?

Chu Thiệu Khôn ngẩng đầu, năng lượng bao phủ toàn thân, khí huyết sát đang vặn vẹo không gian.

- Ta là ai, ta đã quên rồi.

Thân ảnh hư ảo nói:

- Lúc trước, dường như mọi người gọi ta là Huyết Phách!

- Huyết Phách, ngươi chính là Huyết Phách!

Nghe vậy, Mộc Vương run lên, nghe hai chữ kia lập tức hoảng sợ lui ra sau.

Ánh mắt mọi người lập tức nhìn qua Mộc Vương.

Ánh mắt Mộc Vương kinh hãi, nhìn ánh mắt của mọi người, nói:

- Đồn đãi lúc trước Thị Hoang Thế Giới có đại chiến, Chiến Thiên Liên Minh và Vạn Thiên Liên Minh dùng Huyết Phách và Hồn lạc cầm đầu, trong đó Hồn lạc là người Vạn Thiên Liên Minh, Huyết Phách là người Chiến Thiên Liên Minh, thực lực hai người đều là Tuyên Cổ Cảnh.

- Tuyên Cổ Cảnh.

Mọi người nghe vậy, ánh mắt run lên, lập tức sinh ra thần sắc rung động, đối với bọn họ mà nói, Tuyên Cổ Cảnh là cấp độ quá xa.

Tuyên Cổ Cảnh, bọn họ khó có khả năng chạm tới.

Ba chữ Tuyên Cổ Cảnh đại biểu thực lực tuyệt đối, đồn đãi Tuyên Cổ Cảnh đủ sức phá hủy tiểu thế giới.

Cho nên, nói chung, thế giới hỗn độn đã có quy củ, bình thường thế giới hỗn độn cấm cường giả Tuyên Cổ Cảnh tùy ý động thủ trong tiểu thế giới.

Lúc này Lục Lâm Thiên nghe vậy, hắn rung động không ít, hắn đã sớm từ lời Tam Kỳ lão nhân nói về cấp độ Tuyên Cổ Cảnh.

Toàn thân Mộc Vương hơi rung rung, tiếp tục nói:

- Huyết Phách, Hồn Lạc đều tới từ thế giới hỗn độn, là người thế giới hỗn độn chân chính, không phải nửa hỗn độn cùng ngụy hỗn độn, hai người liên thủ đối phó Huyết Thiên Đế, cuối cùng ba người lại đồng quy vu tận, trận chiến ấy thiên băng địa liệt, thế giới hủy diệt, Thị Hoang Thế Giới cũng biến thành bộ dáng như thế này.

- Tu vị Tuyên Cổ Cảnh rất khủng khiếp, có thể làm thiên băng địa liệt.

Mọi người cảm thán, Huyết Phách và Hồn Lạc là người thế giới hỗn độn, đối với thế giới hỗn độn mà nói, Tuyên Cổ Cảnh bị áp chế còn Niết Bàn Cảnh cao giai đỉnh phong ở Thị Hoang Thế Giới.

- Khặc khặc...

Nghe Mộc Vương nói, Huyết Phách cười to không ngớt, khí huyết sát chấn động, không có phản bác Mộc Vương nói, khí huyết sát tỏa ra ngập trời, lập tức tiếng cười bỗng nhiên thu lại, ánh mắt âm trầm đầy sát khí, nói:

- Hậu bối biết rõ cũng không phải ít, ta cũng mặc kệ các ngươi, các ngươi chỉ là cion sâu cái kiến không có ý nghĩa, cút đi cho ta.

Nghe vậy, đám người tu vị quá thấp biết được rời đi, thần sắc vô cùng vui mừng.

Nhưng đối với Tham Lang, Chu Thiệu Khôn lại đưa mắt nhìn nhau, trong khí huyết sát trước mặt, ánh mắt chớp động, thực lực đối phương nhìn như vô cùng cường hãn, nhưng mà trơ mắt nhìn thông linh bảo khí không có phần của mình, bị người ta đoạt đi, điều này làm bọn họ không bỏ được.

- Như thế nào, các ngươi còn chưa cút?

Nhìn thấy thần sắc mọi người, hư ảnh huyết sắc nói.

- Người có tu vị Tuyên Cổ Cảnh bị tiểu thế giới áp chế, thực lực cũng chỉ còn lại là Niết Bàn Cảnh, tuy ngươi chỉ là linh hồn phân thân, đã trôi qua lâu như vậy, chỉ có thanh thế mà thôi, nếu có thực lực thật sự sao cho chúng ta rời đi, tuyệt đối sẽ giết sạch chúng ta phong tỏa tin tức hắn có được thông linh bảo khí.

Tham Lang ngẩng đầu nhìn vào Huyết Phách, ánh mắt đầy âm trầm, thông linh bảo khí trước mặt, hắn không dễ dàng buông tha, cần phải thử.

- Nói có đạo lý, nếu thật có thực lực, tại sao cho chúng ta rời đi, tuyệt đối sẽ giết sạch chúng ta phong tỏa tin tức hắn có được thông linh bảo khí.

Mọi người nghe vậy, đều gật đầu không thôi, Tham Lang nói thật sự có đạo lý, đám người Chu Thiệu Khôn, Chúc Hỏa đều không muốn rời đi, sức hấp dẫn của thông linh bảo khí quá lớn.

- Những người này, tham niệm quá nặng, đủ để che phủ tâm trí.

Tam Kỳ lão nhân ở trong Thiên Trụ giới nội trầm giọng nói.

- Kỳ lão, chẳng lẽ thực lực Huyết Phách đã khôi phục?

Lục Lâm Thiên hỏi, nếu thực lực Huyết Phách chỉ hư trương thanh thế, bị tiểu thế giới áp bách, có lẽ đám người Tham Lang liên thủ sẽ có cơ hội.

- Khí tức Huyết Phách tuyệt đối không có vấn đề, cho dù bị tiểu thế giới áp chế, nhưng tất cả mọi người cộng lại cũng không phải đối thủ của hắn, thuần túy là muốn chết, duy nhất có cơ hội chống lại hắn, sợ rằng chỉ có nửa người, nhưng đây chỉ là suy đoán của ta mà thôi.

Tam Kỳ lão nhân nói.

Chương 3681: Ngươi không biết không sợ

Ánh mắt Lục Lâm Thiên sáng ngời, lập tức hỏi:

- Người này là ai?

Tam Kỳ lão nhân nói:

- Nửa người đó tự nhiên chính là ta, trong khoảng thời gian này ta khôi phục một ít, nhưng không thể khôi phục toàn thịnh, nếu là lúc toàn thịnh, diệt hắn dễ như trở bàn tay, nhưng hiện tại ta chỉ nắm chắc toàn thân đi ra, cho nên chỉ có thể đủ xem như nửa.

- Chúng ta đi trước?

Không có chút hy vọng nào, cho dù là có thông linh bảo khí, Lục Lâm Thiên cũng lập tức bỏ qua, so về thông linh bảo khí, tánh mạng mình không thể nghi ngờ trọng yếu hơn nhiều, huống chi trên người mình, Thanh Trụ Hư Không Dực có thể là thông linh bảo khí, cho nên căn bản không cần thiết góp tính mạng vì thông linh bảo khí.

- Đi, ngươi cho rằng dễ dàng đi sao, nơi đây quỷ dị, sợ rằng Huyết Phách còn không có cảm giác được, nếu hắn cảm giác được, chắc chắn không dễ dàng đến, ta dám cam đoan, chúng ta bây giờ cho dù đi cũng khó mà rời khỏi, cứ hành sự theo hoàn cảnh, như thế ít phiền phức hơn.

Tam Kỳ lão nhân âm thanh đều là ngưng trọng không ít.

- Xem ra các ngươi là không có ý định đi.

Thời điểm Lục Lâm Thiên và Tam Kỳ lão nhân đang trao đổi với nhau, ánh mắt Huyết Phách âm trầm, khí huyết sát bạo tăng.

- Chư vị, chúng ta khổ sở mới tới đây, thông linh bảo khí cũng sắp tới tay, cũng không thể để người này nhanh chân tới trước, chúng ta liên thủ toàn lực ứng phó, nói không chừng còn có cơ hội.

Tham Lang bạo phát nguyên lực toàn thân, ngăn cản khí huyết sát..

- Liên thủ toàn lực ứng phó, thông linh bảo khí, không phải ai muốn đoạt thì đoạt.

Chúc Hỏa, Chu Thiệu Khôn, Ôn Thiên Cương, Mộc Vương, lão giả thương hội Thải Vân Đại Đạo Cảnh đều đi ra, đều muốn thử.

- Hỏa chi đại đạo.

Chúc Hỏa hét lớn một tiếng.

- Thủy chi đại đạo.

- Linh hồn đại đạo.

- Mộc chi đại đạo.

- Phong chi đại đạo.

...

Trong chốc lát sáu người hét lớn một tiếng, sáu người thúc dục áo nghĩa khác nhau, đều đạp không mà đứng, áo nghĩa làm thiên địa biến sắc, từng áo nghĩa chấn động khủng bố từ trong người sáu người bạo phát ra, nhất thời, đảo hoang tràn ngập áo nghĩa, nhất thời không trung mây đen ngưng tụ, tiếng sấm trận trận.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, có Tam Kỳ lão nhân cảnh cáo, bởi vậy hắn không tham gia, thừa cơ lui ra sau.

- Đi.

Trong thời gian ngắn, Tham Lang sáu người nhìn thấy Lục Lâm Thiên dĩ nhiên không có ra tay, cũng không có cách nào, tên đã lên dây không phát không được, đều công kích vào hư ảnh huyết sát.

Khủng bố áo nghĩa công kích tại sáu người * khống xuống, làm cho thiên địa run rẩy nứt vỡ, lan tràn ra hủy diệt chi uy, hung hăng đối với Huyết Phách bao phủ mà đi, ven đường không gian trực tiếp đều bạo liệt mà mở.

- Người không biết không sợ, người nhỏ bé không sợ, con sâu cái kiến không biết tự lượng sức mình, bản tôn lười đối phó các ngươi, muốn chết!

Mắt thấy sáu người công kích, hư ảnh Huyết Phách vui vẻ, hắn nói xong, khí huyết sát bao phủ bầu trời.

Phần phật.

Huyết sắc quang mang phóng lên trời, khí huyết sát bộc phát cuồn cuộn, bầu trời chấn động dữ dội.

Ầm ầm!

Đột nhiên cả đảo hoang thiên địa run rẩy, trời xanh có tiếng nổ cực lớn vang lên, cả phiến thiên địa này lung lay sắp đổ.

- Sáu con sâu cái kiến, so đại đạo với ta, ta Niết Bàn tuyên cổ trường tồn, các ngươi đang múa rìu qua mắt thợ, hôm nay cho các ngươi thấy cái gì là lực lượng.

Huyết sắc quang mang hiện ra, Huyết Phách hét chói tai.

- Lục hợp huyết đao trảm!

Tiếng quát vang lên, huyết sắc quang mang hóa thành huyết đao lao đi, huyết đao giống như chặt dứt hư không, vô số sát khí từ trong huyết đao bắn ra ngoài.

Sáu chuôi huyết đao áp xuống, khí huyết sát làm đám người Mộc Vương, Tham Lang, Ôn Thiên Cương lúc này biến thành màu đỏ thẫm.

PHỤT!

Trong không gian xa xa, một ít người thực lực thấp, không biết khi nào, hai mắt đã bị ảnh hưởng, biến thành đỏ rực, máu tươi chảy ra từ mắt, khóe miệng phun máu tươi như suối.

XIU....XIU... XIU....XIU......

Sáu chuôi huyết đao ngưng tu và chém xuống chỉ trong nháy mắt, chúng bổ vào đại đạo áo nghĩa của sáu người, đao mang rơi xuống, dễ dàng bổ tan lĩnh ngộ đại đạo của sáu người.

Ầm ầm!

Cả phiến hư không nghiền nát, khí huyết sát cuồng bạo đánh tan áo nghĩa.

PHỤT!

Mộc Vương, Tham Lang, Ôn Thiên Cương, Chu Thiệu Khôn, lão giả thương hội Thải Vân sáu người phun máu tươi, ánh mắt đỏ thẫm, từ trên cao rơi xuống đất như sao băng.

Rầm rầm rầm!

Cả đảo hoang đất rung núi chuyển, nhưng quỷ dị là đòn nghiêm trọng như thế, nếu ở bên ngoài đủ để san bằng sơn mạch thành bình địa, thế nhưng ở chỗ này ngay cả mặt đất quảng trường màu đen cũng không nghiền nát.

PHỤT!

Sáu người rơi xuống đát, trong miệng có máu đen chảy ra.

Ánh mắt sáu người đỏ thẫm, sau một lát máu tươi lại biến thành màu đỏ, nhưng đôi mắt đỏ rực vẫn không rút đi.

Trong mắt sáu người đầy sợ hãi, sáu người công kích toàn lực còn bị Huyết Phách đánh thành trọng thương.

Lúc này sáu người biết rõ nhất, hiện tại thương thế của bọn họ rất nặng, trước mặt đối phương bọn họ chỉ là con sâu cái kiến, hoàn toàn không có lực chống lại.

Nhưng thời điểm này, không có người nhìn thấy, vừa rồi đám người Mộc Vương phun máu tươi rơi xuống quảng trường màu đen, lập tức bị quảng trường này hấp thu không còn, trong đó lại hấp thu máu của Mộc Vương nhanh nhất...

- Ở trước mặt ta, các ngươi chỉ là con sâu cái kiến, mấy ngụy hỗn độn và nửa hỗn độn, dám hung hăng càn quấy trước mặt ta, một ý niệm của ta cũng đủ làm các ngươi vạn kiếp bất phục.

Không gian dần dần dẹp loạn, Huyết Phách nhìn sáu người, đột nhiên ánh mắt run lên, khí huyết sát chấn động, ánh mắt ngưng trọng nhìn Mộc Vương, dường như phát hiện cái gì, ánh mắt sinh ra chấn động không nhỏ.

Ánh mắt tập trung Mộc Vương, Huyết Phách trầm giọng nói:

- Không nghĩ tới, không nghĩ tới, không nghĩ tới Thị Hoang Thế Giới vẫn còn tồn tại, lúc trước xuất hiện một Huyết Thiên Đế, dùng tất cả cơ hội đánh chết, nhưng nhiều năm như vậy còn có một, nói đi, ngươi có lai lịch gì?

Mộc Vương ngẩng đầu, nhìn Huyết Phách, vẻ sợ hãi thu liễm, khóe miệng máu tươi đầm đìa, cắn răng cười lạnh, nói:

- Ta lai lịch gì cũng không trọng yếu, ngươi còn chưa có chết, Huyết Thiên Đế chắc chắn sẽ không chết, hắn nhất định sẽ không chết, thời điểm Huyết Thiên Đế xuất hiện. Huyết Phách ngươi khó thoát khỏi cái chết, ha ha!

- Vô tri,, ta đã sớm là Tuyên Cổ CẢnh, ta mới có thể trường tồn, Huyết Thiên Đế chỉ là Niết Bàn sơ giai mà thôi, hắn sớm chết rồi, chết từ lâu rồi.

Huyết Phách cười lạnh, sát khí bạo phát, nói:

- Lai lịch của ngươi là gì với ta cũng không trọng yếu, các ngươi chỉ là con sâu cái kiến phiền phức, cho nên ta đã quyết định, hôm nay tất cả các ngươi đều phải chết.

Vừa dứt lời, trong mắt Huyết Phách bắn ra sát ý.

- Tên này đã động sát ý thật sự, sợ rằng có ý định giết sạch mọi người, cũng quá kiêu ngạo.

Tam Kỳ lão nhân nói:

- Đáng tiếc lão tử không có khôi phục, bằng không dám hung hăng càn quấy trước mặt ta, ta chụp chết hắn, tiểu tử ngươi linh hồn phân thân còn chưa luyện hóa Xích Linh Liệt Hỏa, bằng không cũng có thể làm tiểu tử này hình thần câu diệt.

Chương 3682

- Kỳ lão, phải làm sao bây giờ?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi trầm xuống, thần sắc ngưng trọng, ngay cả chạy trốn cũng không thoát, thực lực của Tam Kỳ lão nhân bây giờ cũng không thể chống lại Huyết Phách.

Linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm, nó vẫn đang luyện hóa Xích Linh Liệt Hỏa, tối đa ngẫu nhiên mượn một ít hỏa diễm, căn bản không thể ra tay toàn lực, không có triệt để luyện hóa Xích Linh Liệt Hỏa, linh hồn phân thân thái cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên không thể đối phó Huyết Phách.

Tam Kỳ lão nhân trầm giọng nói:

- Chuyện cho tới bây giờ, ta không có biện pháp bận tâm quá nhiều, nếu để cho tên này đại khai sát giới, người bên cạnh ngươi khó tránh khỏi tai nạn, chỉ có thể nghĩ biện pháp cuối cùng là ta ra tay mà thôi.

Lục Lâm Thiên lập tức nói:

- Kỳ lão, ngươi không phải nói ngươi bây giờ không thể đối phó Huyết Phách sao, chỉ có thể đủ thoát thân trở ra.

Tam Kỳ lão nhân nói:

- Ta là không có biện pháp, nhưng chúng ta liên thủ lại khác, Huyết Phách ở trong tiểu thế giới cũng chỉ là linh hồn Niết Bàn Cảnh cao giai, dựa vào thiên phú linh hồn của ngươi, ta cho ngươi mượn lực lượng, tăng thêm ngươi thúc dục linh hồn loại áo nghĩa linh khí, ta suy đoán có thể ngăn cản gia hỏa hung hăng càn quấy này, làm cho tên kia biết ngươi lợi hại.

- Kỳ lão, được không?

Lục Lâm Thiên vẫn còn có chút lo lắng, cái này Huyết Phách thực lực thật sự là quá mạnh mẽ, Tuyên Cổ Cảnh ah, hắn bây giờ còn xa mới chạm tới cấp độ này.

- Làm sao bây giờ, thực lực Huyết Phách quá mạnh mẽ, muốn đại khai sát giới, Mộc Vương, Tham Lang, Chúc Hỏa liên thủ cũng bị đánh bại.

- Không xong, rốt cuộc Huyết Phách đến từ nơi nào, Tuyên Cổ Cảnh, quá cường hãn.

Cảm giác sát ý của Huyết Phách, đám người đứng ngoài hoảng sợ, trước mặt thực lực tuyệt đối, bọn họ khó mà sinh ra tâm chống cự.

- Giết ngươi đầu tiên.

Thân ảnh hư ảo của Huyết Phách nhìn lên người Mộc Vương, huyết sát khí bạo phát ngập trời, khí huyết sát lướt đi tạo thành cự mãng.

Xùy!

Cái đuôi của huyết mãng run lên, lập tức há miệng lao về phía Mộc Vương, khí huyết sát làm linh hồn rung động, lập tức lao thẳng về phía trước, những nơi đi qua, cả không gian biến dạng.

Đại thế áp chế như vậy, chỉ sợ Mộc Vương không thể chống lại, sáu người vừa rồi đã bị trọng thương, lúc này đều rất hoảng sợ.

- Phụ thân...

Bảo Châu công chúa hét lớn, thần thái đại biến, nhưng bị Vấn Thân Mạc kéo lại, Vấn Thân Mạc rất rõ ràng, Huyết Phách ra tay, bọn họ không có khả năng chống lại.

Ngao!

Nhưng vào lúc này, một tiếng long ngâm vang lên, hào quang phá không bay tới, một đạo linh hồn áo nghĩa mênh mông bộc phát ra ngoài.

Hào quang hóa thành cự long, long uy mênh mông bao phủ linh hồn mọi người, như lôi đình lướt đi, chung quanh thân thể của nó đầy khe hở không gian.

Trong ánh mắt ngạc nhiên của nhiều người, hư ảnh linh hồn cự long hư ảnh va chạm với huyết mãng của Huyết Phách ngưng tụ.

Bành!

Va chạm này làm hư không chung quanh bị hủy, khí khình khủng bố làm hư ảnh huyết mãng và cự long đồng thời biến mất quỷ dị, cuối cùng hóa thành linh hồn lưu quang quay về Huyết Phách.

Đạp đạp!

Linh hồn lưu quang quay về, trực tiếp tiến vào trong đồ án long hồn kiếm giáp của Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên cũng lảo đảo lui ra phía sau.

Khí huyết sát lao thẳng vào đầu, khí huyết sát mới là công kích mạnh nhất.

Đương nhiên, đây tuyệt đối không phải thực lực mạnh nhất của Huyết Phách, chỉ là một kích hời hợt mà thôi, nhưng khí huyết sát đủ phá hủy linh hồn của Đại Đạo Cảnh cao giai thành vô số mảnh.

Nhưng trong đầu Lục Lâm Thiên có cây đao màu vàng, kim sắc quang mang bao phủ không cho khí huyết sát tiếp cận linh hồn, liền trực tiếp bi kim sắc quang mang phá hủy, công kích mạnh nhất của đối phương ở trước mặt Lục Lâm Thiên lại không có tác dụng, hắn chiếm không ít tiện nghi.

- Là Tây Phương Cầu Bại!

Vào lúc này mọi người kinh ngạc nhìn lên người Lục Lâm Thiên, chống lại một kích của Huyết Sát, không ai ngờ đó lại là Tây Phương Cầu Bại.

Mộc Vương ngẩng đầu, hắn cho rằng mình phải chết không thể nghi ngờ, nguy cơ trước mắt đã biến nguy thành an, ánh mắt mang theo vẻ cảm kích.

- Ồ...

Huyết Phách quay người, nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt mang theo vẻ ngạc nhiên, khí huyết sát bao phủ trên người Lục Lâm Thiên, nói:

- Ta vốn không nhận ra ngươi, nhìn thấy linh hồn phân thân của ngươi, ta mới biết là ngươi tới.

- Nhận ra ta sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, bản thân mình ở trong huyết sát thâm uyên nhìn thấy Huyết Phách, nhưng bộ dáng này vẫn bị Huyết Phách nhận ra mình, sợ rằng nhìn thấy đại hồn anh của bản thân, xem ra Huyết Phách vẫn ở trong di tích hắc thủy ngục giam.

- Không nghĩ tới là ngươi.

Dù sao bị nhận ra, Lục Lâm Thiên cũng thản nhiên đối mặt, trước mặt cường giả như Huyết Phách hắn không cần giấu diếm, thân ảnh từ từ tiến lên, nói:

- Chúng ta lại gặp mặt.

- Như thế nào? Chưởng môn và Huyết Phách có quen nhau sao, Huyết Phách là nhân vật tồn tại bao nhiêu năm rồi đấy?

- Tây Phương Cầu Bại biết Huyết Phách?

Đệ tử Thất Sát Môn nghe vậy, lập tức kinh ngạc nhìn lên người Lục Lâm Thiên, ngay cả Ma Linh Yêu Nữ và Mạc Kình Thiên cũng ngạc nhiên.

Ánh mắt Huyết Phách như muốn nhìn thấu linh hồn của Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên bị Huyết Phách nhìn vào, cây đao màu vàng ngăn cản tất cả huyết sát, nhưng tự dưng bị khí tức bao phủ, nội tâm vẫn hoảng hốt, uy áp giai vị căn bản khó mà bỏ qua.

Đối mặt khí tức này, hắn có cảm giác như mình quá nhỏ bé.

Nhưng uy áp giai vị làm tim Lục Lâm Thiên đập mạnh, âm thầm vận chuyển nguyên lực thừa nhận.

Hừ!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên chống lại uy áp của mình, Huyết Phách cũng cảm thấy ngoài ý muốn, hừ lạnh một tiếng, huyết sát ngập trời bao phủ Lục Lâm Thiên, uy áp giai vị áp chế Lục Lâm Thiên.

Chỉ trong nháy mắt, khí huyết sát quanh người Lục Lâm Thiên nồng đậm tới mức hóa thành vòng xoáy huyết sát, uy áp giai vị nặng ngàn cân áp lên vai hắn.

Hô!

Uy thế như vậy, chỉ cần người tu hành có chút thành tựu đều có thể cảm giác được uy thế khủng bố này, cũng hít khí lạnh nhìn Tây Phương Cầu Bại.

Mà đối với không ít người, uy thế này không nhắm vào phía họ, nhưng lại làm không ít người chung quanh không thể động đậy, vừa tiếp xúc đã co quắp ngã xuống đất.

Hừ!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hắn rất ngông nghênh và đầy ngạo khí, đạp mạnh xuống đất, long hồn kiếm giáp kiếm giáp lan tỏa khắp người, thân thể đứng ngạo nghễ trong vòng xoáy.

Uy áp giai vị áp chế vô hình, hai vai vẫn thẳng.

Khí huyết sát cuồn cuộn, cho dù có cây đao màu vàng và đại hồn anh ngăn cản thay Lục Lâm Thiên một ít, cho nên có thể bỏ qua, nhưng mà uy áp giai vị vô hình không ai chia sẻ với Lục Lâm

Thiên.

Cường giả Tuyên Cổ Cảnh với Đại Đạo Cảnh mà nói, quả thực chính là cái rãnh trời và đất, uy áp giai vị còn có, Lục Lâm Thiên ngông nghênh đứng thẳng, nhưng sắc mặt đã dần dần tái nhợt, long hồn kiếm giáp trên người rung động, toàn thân như nứt ra, khóe miệng, lỗ mũi có máu chảy ra ngoài.

Chương 3683: Quyết đấu khủng bố

- Bán đạo chi cảnh mà thôi, xem ra áo nghĩa linh khí rất không tệ.

Huyết Phách khinh thường nói một tiếng, vừa dứt lời, uy năng vô hình giống như thái sơn áp đỉnh đè ép Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm!

Thân thể Lục Lâm Thiên đột nhiên run lên, thân hình như đứt từng khúc, lập tức khó thừa nhận được, máu tươi chảy ra khỏi miệng, khuôn mặt vặn vẹo dữ tợn.

- Khặc khặc, có chút bổn sự, nhưng vẫn còn kém một ít, áo nghĩa linh khí trong tay ngươi cũng quá đáng tiếc, không chịu nổi một kích của ta, ở trước mặt ta, chỉ là con sâu cái kiến mà thôi!

Huyết Phách cười lạnh, hắn chưa tin uy thế của mình không thể áp chế một tên bán đạo chi cảnh, nhưng trong lòng lại kinh ngạc, lúc này hắn thúc dục uy áp giai vị trong trung thiên thế giới, sợ rằng Niết Bàn Cảnh cũng khó thừa nhận, nhưng bán đạo chi cảnh này vẫn có thể thừa nhận.

Không có ai biết, ngay vừa rồi Lục Lâm Thiên không cách nào thừa nhận nổi, trong đan điền khí hải của hắn, nguyên đan chữ vạn bạo phát hào quang.

Hào quang từ chữ vạn sinh ra, nó giống như rót thuốc trợ tim vào thân thể Lục Lâm Thiên, vững như bàn thạch, uy áp lớn hơn cũng không thể làm gì.

- Chút tài mọn, muốn đè sập ta, cũng không có dễ dàng như vậy.

Lục Lâm Thiên quát lớn, gương mặt vặn vẹo sinh ra chút máu, tăng thêm mặt thẹo làm hắn càng hung ác hơn.

- Vậy mà vẫn thừa nhận được, quá mạnh!

Người chung quanh sợ hãi thán phục không nhỏ, cho dù là Đông Tinh Xã, Tây Vương Phủ, Linh Thứu Tháp, thậm chí Bắc Đấu Môn cùng Nam Thiên Môn cũng kích động xiết chặc nắm đấm.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, Huyết Phách lạnh nhạt nói:

- Ngươi rất kỳ quái, trên người của ngươi có đại bí mật, nhưng bởi vì ngươi, nếu không phải vì ngươi ảnh hưởng, ta đã khôi phục từ lâu, cũng có thể sớm ngày ở đây, tất cả là do ngươi quấy rối, phá hư chuyện tốt của ta, lãng phí không biết bao nhiêu thời gian, nếu ngươi đã tới đây, vậy chết đi, thuận tiện giao linh hồn phân thân cho ta, ta sẽ kiếm được không ít chỗ tốt.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, đối chọi gay gắt, trầm giọng nói:

- Đây là tiểu thế giới, ngươi không có bổn sự này.

- Không biết trời cao đất rộng, ngươi chỉ là bán đạo chi cảnh, trước mặt bản tôn, ngươi là con sâu cái kiến mà thôi.

Huyết Phách quát lên, ngưng tụ chưởng ấn huyết sắc nện thẳng vào Lục Lâm Thiên.

- Sắc lang cẩn thận.

Sắc mặt Ma Linh Yêu Nữ biến hóa, vận chuyển nguyên lực toàn thân, muốn ra tay ngăn cản.

- Tam muội, hắn không phải người lỗ mãng, dám đứng ra chắc chắn có nắm chắc, nhìn kỹ hãy nói.

Mạc Kình Thiên lập tức giữ chặt Ma Linh Yêu Nữ.

Chưởng ấn đánh xuống, dưới chưởng ấn này khí tức của nó làm cho máu huyết trong người đông cứng, cảm giác nội tâm như nổ tung, mọi người ở đây đổ mồ hôi lạnh thay Lục Lâm Thiên.

- Tuyên Cổ Cảnh mà thôi, hung hăng càn quấy cái rắm, tiểu tử, động thủ đi, ta giúp ngươi một tay.

Thiên Trụ giới, Tam Kỳ lão nhân vừa dứt lời, đột nhiên Lục Lâm Thiên cảm giác có năng lượng rất mạnh từ trong Thiên Trụ giới tuôn ra, khuếch tán khắp toàn thân.

Chỉ trong chốc lát, Lục Lâm Thiên cảm giác toàn thân thoải mái không nói nên lời, các tế bào trong thân thể thừa nhận lực lượng mới thoải mái..

Chỉ trong chốc lát ngắn ngủi, toàn thân Lục Lâm Thiên bạo phát khí tức mênh mông như biển cả.

Oanh!

Khí thế hùng hậu không ngừng tăng lên, tuy mắt thường khó có thể nhìn thấy, nhưng lúc này tất cả mọi người đều có thể cảm giác được, lúc này trên người Lục Lâm Thiên trên bộc phát uy áp đạt tới mức khủng bố.

Khí thế này không ngừng tăng lên, thậm chí đạt tới mức chống lại Huyết Phách.

- Tại sao đột nhiên mạnh như thế?

Đám người đứng ngoài rung động, đều kinh ngạc, chỉ có Mạc Kình Thiên ngưng trọng, ánh mắt mang theo vẻ vui mừng, thì thào nói nhỏ:

- Lão nhân gia ông ta chuẩn bị ra tay sao?

- Chỉ là Tuyên Cổ Cảnh thôi, thì tính sao, có bản lĩnh cứ tới đây!

Lục Lâm Thiên hét lớn, tiếng quát to như sấm rền, mang theo uy áp vô hình bạo phát ra ngoài.

Lục Lâm Thiên bước tới, đối mặt với chưởng ấn huyết sắc, thân thể run lên, long hồn kiếm giáp rung động, giơ tay nhấc chân hội tụ năng lượng đầy trời, thời không chấn động.

- Thập Phương Vũ Trụ Ấn!

Đại thủ ấn giáng xuống, mang theo uy áp vô cùng mênh mông, lập tức Lục Lâm Thiên đánh thẳng vào một chưởng huyết sắc của Huyết Phách.

Bành!

Hai đạo năng lượng va chạm với nhau, kình phong khủng bố bao phủ thiên địa, không gian trực tiếp bị dư âm năng lượng còn lại áp sập, khí huyết sát bao phủ chân trời.

Đạp đạp!

Kình phong khủng bố bao phủ tất cả, thân ảnh Lục Lâm Thiên lui ra phía sau, nhanh chóng ổn định thân thể.

- Đây mới thực sự là lực lượng của cường giả, giơ tay nhấc chân là hủy thiên diệt địa.

Tuy bị đẩy lui một ít, nhưng Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc, trong nội tâm kêu to thống khoái, Tuyên Cổ Cảnh thì như thế nào, bản thân mình đã có thể giao thủ với Tuyên Cổ Cảnh.

Giờ phút này thân ảnh hư ảo của Huyết Phách bị đẩy lùi, sắc mặt đại biến, nói với Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, đây không phải lực lượng của ngươi, là ai đang giúp ngươi?

- Liên quan gì tới ngươi, có bản lĩnh cứ tới đây, tu vị Tuyên Cổ Cảnh không gì hơn thế này.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đứng cao ngất, có Tam Kỳ lão nhân, nội tâm hắn không sợ hãi.

- Hừ, ta mặc kệ sau lưng ngươi có ai, nhưng nhất định là linh hồn thể, có thể tránh được ta nhìn trộm, thực lực khẳng định rất mạnh, như vậy cũng tốt, nếu ta đạt được, sợ rằng thực lực sẽ tăng lên không ít.

Ánh mắt Huyết Phách khẽ nhúc nhích, ánh mắt mang theo hào quang tham lam, linh hồn thể tuyệt đối không kém, có chỗ tốt cực lớn với trạng thái của hắn.

- Ta có thể khẳng định nói cho ngươi biết, ngươi còn không có tư cách và bổn sự này!

Lục Lâm Thiên cười lạnh, Tam Kỳ lão nhân nếu khôi phục, Huyết Phách căn bản không có tư cách hung hăng càn quấy, muốn chạy cũng không kịp.

- Khặc khặc, tiểu tử ngươi rất cuồng vọng, chỉ tiếc ngươi hôm nay hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Huyết Phách cười quái dị.

Vừa dứt lời, thủ ấn của Huyết Phách biến hóa, tay run lên, dùng bản thân làm trung tâm, lập tức khí huyết sát kinh khủng tuôn ra.

Khí huyết sát ngập trời hội tụ lại, nó giống như đám mây huyết sắc bao phủ bầu trời, che đậy ánh sáng mặt trời, nhất thời cả không gian bị khí huyết sắc làm ảm đạm.

- Lực lượng thật mạnh, đến từ thế giới hỗn độn, thực lực còn bị áp chế tại Niết Bàn Cảnh, lại thêm bản thân chỉ là linh hồn thể.

- Tuyên Cổ Cảnh, tu vị người này thật đáng sợ!

Huyết sắc quanh quẩn, thân ảnh Huyết Phách hư ảo biến mất quỷ dị trong tầng mây, cả không gian lâm vào yên tĩnh ngắn ngủi, yên lặng cỡ này làm người ta sợ hãi bất an.

- Tiểu tử, tên này động sát ý thật sự, cứ đấu với hắn đi, cho dù ta không có khôi phục thực lực đỉnh phong, nhưng cũng không phải gia hỏa này có thể chống lại.

Lời của Tam Kỳ lão nhân trong mơ hồ còn mang theo ngạo khí.

Ầm ầm.

Khí huyết sát trên bầu trời chấn động, năng lượng huyết sát hội tụ tạo thành vòng xoáy, làm cho cả không gian rung chuyển, sát khí ngập trời mang theo kình phong đánh thẳng vào Lục Lâm Thiên.

Chương 3684

- Tiểu tử, ngươi lấy cái gì cống lại ta.

Trong tầng mây huyết sắc truyền ra tiếng hét lớn của Huyết Phách, vài vòng xoáy năng lượng lập tức bao phủ hư không.

- Long hồn kiếm giáp.

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, tâm thần khẽ động, hai tay chém ra, chỉ trong chốc lát, hai tay cầm hai thanh bí vân đoản kiếm và năm chuôi bí vân trường kiếm bay ra khỏi vỏ.

Ầm ầm!

Bảy chuôi bí vân bảo kiếm sinh ra hào quang chói mắt, trong nháy mắt không gian gió nổi mây phun, bảy chuôi bí vân kiếm hóa thành cự long linh hồn.

Ngao ngao ngao...

Âm thanh long ngâm vang vọng hư không, hư ảnh cự long giống như vật còn sống, mang theo long uy kinh ngừi bao phủ hư không, linh hồn lực mênh mông quét qua tất cả, không gian sụp đổ, lập tức dây dưa với khí huyết sát đáng sợ.

Phong vân kích động, tầng mây huyết sát bao phủ bầu trời, bảy đầu cự long mang theo uy áp linh hồn khổng lồ, ẩn chứa linh hồn áo nghĩa quét qua tất cả như phong bạo.

Xoẹt!

Va chạm như thế, cả thiên địa bị xé nát, làm cho người ta sợ hãi.

- Tiểu tử, chỉ dựa vào áo nghĩa linh khí mà thôi, ta xem ngươi có thể kiên trì bao lâu.

Cuồn cuộn trong tầng mây huyết sát, giọng của Huyết Phách xuyên thủng tầng mây, vòng xoáy huyết sắc dây dưa với cự long, lăng không đánh ra một chưởng ấn phá không lao xuống, lập tức quét qua Lục Lâm Thiên.

- Đến đây đi, ngươi có thể kiên trì được bao lâu?

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, hai tay không ngừng chém ra, lăng không đánh ra vài đạo chưởng ấn, mang theo tàn ảnh, va chạm với chưởng huyết sắc.

Ầm ầm!

Va chạm sinh ra âm thanh như sấm, khí kình khủng bố quét qua chung quanh, sát khí ngập trời làm thiên địa chấn động.

- Thực lực thật mạnh, đây mới thật sự là cường giả.

Tất cả mọi người sợ hãi thán phục, giao phong này bọn họ khó nhìn thấy.

Trong nhiều ánh mắt nhìn chằm chằm vào, thân ảnh Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, giao phong với tầng mây huyết sát khổng lồ, tốc độ nhanh dần dần nhanh tới mức không ai nhìn rõ ràng.

Rầm rầm rầm!

Lục Lâm Thiên lại lách người qua, năng lượng va chạm cực kỳ khủng bố, âm thanh truyền ra như tiếng sấm.

Khí kình khủng bố phá hủy hư không, mỗi lần va chạm đều rất kinh người, trong không gian có tiếng sấm cuồn cuộn, năng lượng tán loạn khắp nơi.

Phần phật!

Trong công kích khủng bố như vậy, tầng mây huyết sắc không ngừng bị chấn vỡ, hư ảnh cự long và vòng xoáy huyết sắc không ngừng chạm nhau, từng vết nứt không gian đen kịt làm cho người ta hãi hùng khiếp vía, tâm thần rung động rất mạnh.

Lục Lâm Thiên vào lúc này dựa vào Tam Kỳ lão nhân tương trợ, thực lực tăng vọt, toàn thân được cung cấp năng lượng cuồn cuộn không dứt, giờ phút này cảnh giác cũng tăng cao.

Đương nhiên đây là nhờ sự trợ giúp của Tam Kỳ lão nhân, cũng chỉ có Tam Kỳ lão nhân hiện tại mới có thể chống lại Huyết Phách, dùng lúc này được sự trợ giúp của Tam Kỳ lão nhân, thực lực của Lục Lâm Thiên thúc dục long hồn kiếm giáp, long hồn kiếm giáp cũng tỏa ra uy năng vô cùng khủng bố.

Lục Lâm Thiên cũng tự biết lúc này giao thủ với cường giả như Huyết Phách, nếu dựa vào chính mình là không có khả năng, cho dù thực lực mạnh nhất cũng không làm gì được, tuyệt đối không phải đối thủ của Huyết Phách, chứ đừng nói là chống lại.

Trong khoảng thời gian ngắn, Lục Lâm Thiên thúc dục long hồn kiếm giáp, tăng thêm thế công của Linh Vũ Quyết, hắn đã giao thủ hai trăm hiệp với Huyết Phách trong tầng mây.

Giao phong này làm sấm sét nổi lên cuồn cuộn, gió nổi mây phun, sát khí ngập trời, khí kình khủng bố xé tan tất cả.

Rống!

Trong tầng mây huyết sắc, đột nhiên có tiếng thú rống vang lên, lập tức trong tầng mây huyết sát có một hư ảnh dị thú dữ tợn xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, quét ngang Lục Lâm Thiên.

Ngao!

Trước mặt Lục Lâm Thiên, long hồn kiếm giáp sinh ra đồ án dữ tợn, một đạo hỏa quang từ trong đồ án bay ra ngoài, đó là hư ảnh cự long.

Cự long gào thét, nó lao thẳng xuống nhanh như đạn pháo, gợn sóng không gian quét qua, cuối cùng va chạm với cự thú huyết sắc.

Đùng!

Hai hư ảnh cự thú va chạm với nhau, nhưng không sinh ra âm thanh phong bạo quá lớn, chỉ nghe tiếng sóng âm khủng bố vang lên, làm cho lỗ tai người nghe đau đớn, hai dị thú này quá mạnh.

PHÁ...

Huyết Phách hét lớn, trong tầng mây huyết sắc, mấy huyết sắc sát khí phong bạo nổ tung, âm thanh nổ vang ầm ầm vang lên, bảy hư ảnh cự long chôn vùi trong đó, hóa thành bảy chuôi bí vân bảo kiếm, lập tức quét qua các nơi.

PHỤT.

Yết hầu của Lục Lâm Thiên sinh ra tiếng rên rỉ trầm thấp, thân thể lui lại, toàn thân chảy máu tươi.

XIU....XIU...

Thất Kiếm quét ngang, nó xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, bước chân của Lục Lâm Thiên đạp mạnh vào hư không, thân hình lúc này mới ổn định lại.

- Linh hồn tên này quá mạnh, tà khí thật quỷ dị, không phải bình thường, lực lượng của ta không cách nào tuôn ra, thân thể của ngươi này mạnh tới biến thái, nhưng hoàn toàn thừa nhận lực lượng của ta, sợ rằng ngươi khó làm được, hơi vô ý sẽ ảnh hưởng tới tu vị của ngươi.

Tam Kỳ lão nhân nói, tình huống của Lục Lâm Thiên, hắn hiện tại cảm giác rất rõ ràng.

- Tên này thật sự quá cường hãn.

Lục Lâm Thiên phất tay lau vết máu trên khóe miệng, ánh mắt đầy ngưng trọng.

- Tiểu tử, mượn lực lượng, ngươi căn bản không cách nào thừa nhận, căn bản không thể chống lại ta.

Trong tầng mây huyết sắc cuồn cuộn, thân ảnh hư ảo của Huyết Phách giống như lỗ đen tối tăm, ánh mắt nhìn tới đâu, không gian cứng tới đó, linh hồn cũng run rẩy không nhỏ.

- Hừ, cứ thử lần nữa!

Lục Lâm Thiên quát lớn, tâm thần lại nói với Tam Kỳ lão nhân:

- Kỳ lão, cứ thả toàn lực đi, ta có thể chống lại!

- Tiểu tử, không thể cậy mạnh ah.

Tam Kỳ lão nhân trầm giọng nói.

- Kỳ lão, chúng ta còn có lựa chọn nào khác sao?

Lục Lâm Thiên âm thầm cười khổ, hiện tại chính mình thật muốn đi cũng không được, Huyết Phách đã nhìn chằm chằm vào mình, chỉ có thể liều mạng.

- Vậy được rồi, chính ngươi cẩn thận, thật sự không cách nào thừa nhận cứ nói một tiếng, ngàn vạn lần không được ngạnh kháng, chúng ta phải đi, tên kia không ngăn cản được đâu.

Kỳ lão dứt lời, đột nhiên toàn thân Lục Lâm Thiên run lên, năng lượng mênh mông hơn từ trong Thiên Trụ giới tuôn ra toàn thân.

Ken két!

Năng lượng này lớn tới mức tận cùng, thân thể Lục Lâm Thiên run lên, năng lượng mênh mông không phải nguyên lực, lại có dấu vết nguyên lực, cũng không phải linh hồn lực đơn thuần, có thể nói tương liên với thiên địa, hấp dẫn năng lượng thiên địa.

- Phải giải quyết ngươi sớm hơn!

Nhìn thấy khí tức chấn động trên người Lục Lâm Thiên, sắc mặt Huyết Phách ngưng trọng, tầng mây huyết sắc chấn động dữ dội.

Ầm ầm!

Tầng mây vặn vẹo, cả không gian áp súc, lập tức hóa thành một cửa động không gian thật lớn, bên trong có hắc ám tối tăm, sát khí tuôn trào, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, tiến tới thôn phệ bao phủ Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy cảnh tượng này, thân thể Ma Linh Yêu Nữ đứng xa run rẩy, mười ngón tay ngọc xiết chặt, ngón nắm chặt, hàm răng cắn bờ môi đỏ mọng, mắt phượng nhìn toàn cảnh trận chiến, tâm thần không yên lòng nhìn Lục Lâm Thiên.

Tất cả mọi người lúc này ngừng thở, chỉ sợ Huyết Phách cũng đã vận dụng toàn lực, không biết ‘ Tây Phương Cầu Bại ’ có thể chống lại hay không.

Chương 3685: Thời khắc cuối cùng 2

- Đi!

Đối mặt với không gian huyết sắc bao phủ bản thân, ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng đến mức tận cùng, đột nhiên phất tay, Thất Kiếm bắn ra lần nữa, đồ án đầu rồng dữ tợn lại hiện ra trong hư không.

Trong chốc lát Thất Kiếm run rẩy, kiếm quang sáng ngời, linh hồn lực mênh mông tạo ra hư ảnh cự long.

Ngao...

Thân ảnh cự long gào thét, uy áp ngút trời, Thất Kiếm cùng bay, đột nhiên phá không đâm thẳng vào tầng mây huyết sắc.

Rầm rầm!

Cả không gian chấn động ‘ rầm rầm ’, không gian sụp đổ như bị ai đó rút đao chém phá, không ai nhìn thấy cảnh tượng gì cả, chỉ có nhìn thấy không gian không ngừng bị phá hủy.

Bành!

Thời điểm này không gian bị phá tan như pháo hoa nổ tung, hư ảnh cự long và động sâu huyết sắc bị nghiền nát, bảy chuôi bí vân bảo kiếm đánh vào không gian, năng lượng đáng sợ quét qua tất cả.

PHỤT!

Năng lượng đáng sợ quét qua, thân ảnh chật vật của Lục Lâm Thiên bay ngược, bảy chuôi kiếm nện vào mặt đất, miệng không ngừng thổ huyết.

Xoẹt!

Cùng lúc đó, thân thể hư ảo của Huyết Phách trực tiếp rút lui, trên thân thể có mấy dấu vết lõm vào, từ từ khôi phục, sau đó khí tức thân thể yếu đi không ít.

Xem ra Huyết Phách thân là linh hồn thể, lúc này cũng không chiếm được tiện nghi gì.

Lục Lâm Thiên không khá hơn chút nào, lúc này không ngừng phun máu tươi.

- Tiểu tử, ngươi thế nào, đừng cố sức được hay không, linh hồn của tên này quỷ dị, rất khó đối phó, ngươi thật sự không sợ khí huyết sát, bằng không càng phiền toái.

Tam Kỳ lão nhân quát Lục Lâm Thiên.

- Ta không sao, gánh vác được, nhưng kế tiếp sợ rằng có phiền toái.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói, lại nhìn về phía Huyết Phách, Lục Lâm Thiên thật sự cảm thấy cái gì mới là chênh lệch, nếu không có Tam Kỳ lão nhân tương trợ, bản thân mình không có tư cách giao thủ với người ta.

- Mượn lực lượng, cuối cùng không phải của mình, ta muốn nhìn, rốt cuộc là ai giúp đỡ ngươi.

Sắc mặt Huyết Phách khó coi, khí huyết sát khủng bố bao phủ toàn thân, lại tiếp tục ra tay với Lục Lâm Thiên lần nữa.

- Phiền toái lớn.

Lục Lâm Thiên cười khổ, mặt sẹo run run, trạng thái của hắn lúc này không thể đối phó Huyết Phách.

Vèo!

Trong nháy mắt có thân ảnh mặc áo bào vàng xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, chính là Mộc Vương thương thế chồng chất, cắn răng lập tức nói:

- Đa tạ tây Phương chưởng môn tương trợ, bổn vương vô cùng cảm kích, Huyết Phách này ta sẽ ngăn cản một hồi, ngươi nhanh trốn đi.

Vừa dứt lời, mộc thuộc tính nguyên lực trong người Mộc Vương tuôn ra, thân ảnh lao thẳng tới Huyết Phách, hắn đã hạ quyết tâm, ít nhất phải kéo dài thời gian của Huyết Phách một hồi!

- Không biết tự lượng sức mình, muốn chết sao, ta sẽ thanh toàn ngươi!

Huyết Phách quát một tiếng, khinh thường nhìn Mộc Vương nhìn lao tới, chưởng ấn vặn vẹo không gian, đánh thẳng vào Mộc Vương.

Rầm rầm rầm!

Bỗng nhiên trong không gian có âm thanh nổ tung liên tục, chỉ thấy bảy kho lâu vẫn bị vây khốn trong Bắc Đấu Thất Tinh Khốn đột nhiên mở mắt ra, khí tức sát phạt bị trói buộc bạo phát, trực tiếp phá tan hào quang vây khốn bản thân.

Bảy khô lâu giãy dụa ra khỏi Bắc Đấu Thất Tinh Khốn Ma trận, khí tức ngập trời bắn ra khắp noi, nhưng lại không có tiếp tục công kích đám người Lục Lâm Thiên.

Bỗng nhiên bảy khô lâu cảm nhận được khí tức gì đó, đám khô lâu nhanh chóng quay người lại, ánh mắt đỏ thẫm nhìn chằm chằm vào Huyết Phách.

- Đi chết đi!

Bảy khô lâu gào lên đầy sát khí, lập tức không chậm trễ chút nào, lập tức lao tới, lướt qua đám người Mộc Vương, công kích nhắm vòa Huyết Phách.

Xoẹt!

Bảy quỷ trảo xé tan không gian, khí tức sát phạt mênh mông làm thiên địa run rẩy.

- Bảy con sâu cái kiến, thật sự là âm hồn bất tán, chết còn không thành thật một chút, khi còn sống các ngươi cũng không phải đối thủ của ta, hiện tại càng không phải.

Đưa mắt nhìn qua đám khô lâu kia, dường như Huyết Phách cảm thấy rất không bình thường, ánh mắt càng âm trầm, một chưởng vốn định đánh về phía Mộc Vương lại biến lớn mấy trăm mét, trong thời gian ngắn áp thẳng về phía khô lâu.

Bành bành!

Dưới chưởng ấn này, không gian tan vỡ, đánh thẳng vào bảy bộ khô lâu.

- Hừ, không biết tự lượng sức mình, tử vật cũng dám hung hăng càn quấy.

Huyết Phách cũng không thèm nhìn bảy bộ khô lâu, lại đánh ra một chưởng vào Mộc Vương.

- Huyết Phách, huynh đệ và hậu nhân của ta, ngươi không thể động vào.

Thời điểm một chưởng của Huyết Phách vừa ngưng tụ, một giọng nói vang vọng không gian.

Vừa nghe được lời này, sắc mặt Huyết Phách biến hóa dữ dội, giống như gặp quỷ, thân thể hơi dừng lại, chưởng ấn đang ngưng tụ cũng tiêu tán trong vô hình.

Sưu sưu...

Bảy khô lâu vừa bị đánh trúng không hư hao chút nào, chúng lại nhảy ra lần nữa, sát khí không giảm, nhưng sau khi nghe được lời nói vừa vang lên, đôi mắt đỏ thẩm run rẩy, thân thể dừng lại.

Mộc Vương lúc này đứng lên, thân ảnh hơi dừng lại, đột nhiên nhìn thấy trước mặt có một khô lâu thứ tám xuất hiện.

Khô lâu này không có chút sinh khí nào, nhưng giờ phút này nó đột nhiên chấn động.

Chấn động này làm không gian run lên một cách khó hiểu, làm cho người ta tim đập chân run, giống như có thứ gì đó đột nhiên thức tỉnh..

Xoẹt!

Trong ánh mắt dò xét của mọi người, khô lâu không hề có sinh cơ, thân thể khô héo đột nhiên sinh ra khí tức chấn động, bỗng nhiên sinh cơ phun trào, mắt thường có thể thấy được trên thân thể khô lâu này có huyết nhục sinh trưởng, khí tức toàn thân tăng lên.

Ầm ầm!

Trong không gian, bầu trời rung chuyển, gió nổi mây phun, đảo hoang run rẩy không ngớt.

Hắc thủy giang hồ ở bên ngoài đảo hoang bắt đầu sôi trào như nước sôi, vô số bọt máu lăn tăn.

Trong thời gian ngắn ngủi, thần sắc mọi người kinh hãi, hắc thủy giang hà khổng lồ đã là biến thành một biển máu chảy cuồn cuộn, mùi huyết tinh tỏa ra ngập trời, trái tim mọi người co rút dữ dội, có cảm giác đau tim.

Ầm ầm.

Thiên địa run rẩy, trong biển máu có chín cột máu bắn thẳng lên trời, chúng hội tụ trên không trung sau đó vặn vẹo một lát, lại rơi xuống người khô lâu thứ tám.

Trong khoảng khắc chín cột máu đã bao phủ khô lâu.

Xoẹt!

Vào lúc này điệm thiểm lôi minh, phong vân biến sắc, cả đảo hoang và địa điện màu đen chấn động không dứt, tất cả năng lượng ở thế giới bên ngoài không ngừng hội tụ vào đây, không ngừng quán chú vào trong khô lâu.

Khí thế ngút trời bộc phát, khí thế khủng khïếp này làm mọi người phủ phục xuống đất.

- Ta không chịu nổi!

- Uy áp thật mạnh, ta không thể chống cự, đến từ huyết mạch và linh hồn!

Trong khí thế mênh mông này, mọi người đang đứng trong không gian này đột nhiên run lên, bắt đầu từ người thực lực thấp nhất, bọn họ quỳ xuống, thân bất do kỷ chịu cúi đầu phủ phục, uy áp mênh mông này không khác gì thiên uy.

- Ta không thể chống cự, tại sao uy áp này mạnh như thế!

- Đây là uy áp từ thiên địa, thiên uy cuồn cuộn không ai có thể tránh.

Ngay sau đó, ngay cả Thất Sát, Thất Kiếm, Vấn Thân Mạc, Âm Quỷ, Địa Long, Phong Đô Tam Hồn cũng khó có thể chống lại, lúc này không ngừng quỳ xuống, dưới thiên uy này, không ai có thể chống lại.

Chương 3686: Dung Thế Niết Bàn

Lúc này ngay cả Âm Minh Dạ Xoa, An Thi Dao cũng quỳ theo, ngay cả Chúc Hỏa, Tham Lang, Điêu Thiện Hàn, Ôn Thiên Cương, Chu Thiệu Khôn đang run động, bọn họ là ngụy hỗn độn và nửa hỗn độn cũng không thể chống lại uy áp thiên địa này.

Giờ phút này đám người đứng xem có thể đứng thẳng cũng chỉ có Mạc Kình Thiên, Ma Linh Yêu Nữ, Huyết Phách, Lục Lâm Thiên, cuối cùng là Mộc Vương.

Mạc Kình Thiên sắc mặt đỏ lên, quanh người lúc này có ánh sáng màu vàng bao phủ mình vào trong, hào quang có tác dụng phong tỏa không gian, miễn cưỡng chống cự thiên uy,

Trong đôi mắt thanh tịnh của Ma Linh Yêu Nữ lại sinh ra khí tức vô cùng quỷ dị, trong khí tức quỷ dị này, đối mặt với thiên uy cuồn cuộn vẫn có thể đứng thẳng.

Thân thể Lục Lâm Thiên đối mặt với thiên uy cuồn cuộn, nguyên đan chữ vạn xoay tròn, khí tức man hoang thương cổ bạo phát, giống như có thể tương dung với thiên địa, tăng thêm hào quang từ cây đao màu vàng phóng ra, hoàn toàn có thể gạt thiên uy này ra ngoài.

- Ta hiểu rồi, hiểu rồi, thủ đoạn ngập trời, thủ đoạn thật lớn, không thể không bội phục, bội phục!

Trong Thiên Trụ giới, Tam Kỳ lão nhân lúc này khiếp sợ kêu lên.

- Kỳ lão, đã xảy ra chuyện gì?

Lục Lâm Thiên lập tức hỏi, có thể làm cho Kỳ lão cảm thán như vậy, chỉ sợ là đại sự.

- Dung Thế Niết Bàn, đây là Dung Thế Niết Bàn, không nghĩ tới người này lại có thể làm được Dung Thế Niết Bàn trong truyền thuyết.

Tam Kỳ lão nhân khiếp sợ kêu to.

- Dung Thế Niết Bàn.

Lục Lâm Thiên rung động, cái tên bá đạo tới cực điểm, nhưng cụ thể là gì thì Lục Lâm Thiên không hiểu, hoàn toàn không biết là gì.

- Huyết Thiên Đế, ngươi không chết, làm sao có thể, tại sao ngươ lại không chết, điều đó không có khả năng, không có khả năng!

Linh hồn hư ảo của Huyết Phách nhìn thấy đám máu huyết đang tụ tập kia, ánh mắt rung động, căn bản không dám tin, nội tâm vô cùng khiếp sợ.

Trong những cột máu kia, Huyết Phách có thể cảm giác được năng lượng thiên địa đang bạo phát nồng đậm, đôi mắt tràn đầy lãnh ý, khí huyết sát tuôn ra, trầm giọng nói:

- Huyết Thiên Đế, ta mặc kệ ngươi đang giở trò quỷ gì, nhưng mà ngươi chết chính là chết, chết nên thành thật một chút.

Tiếng quát vang lên, Huyết Phách hét lớn một tiếng, phất tay sau đó có một đạo năng lượng bắn thẳng tới phía trước.

Xoẹt á!

Trong cột sáng năng lượng kia bắn thẳng vào cột máu, chỉ thấy cột máu sinh ra một ít chấn động sau đó khôi phục lại.

- Huyết Phách, chúng ta tu luyện đều là Huyết Thiên Chân Kinh, khí huyết sát của ngươi bá đạo, đối với ta lại không tính là cái gì, tại sao ngươi cứ bức bách mãi thế.

Trong đám hào quang huyết sắc, tiếng nói âm trầm vang vọng không gian.

- Huyết Thiên Đế, chúng ta chắc chắn không chết không thôi, là ngươi cướp đi tất cả của ta, nếu không có ngươi, ta cũng không biến thành bộ dạng này, tất cả là do ngươi hại.

Huyết Phách kích động quát to, thân thể hư ảo từ từ khổng lồ, năng lượng huyết sát bắt đầu hội tụ quanh người, vòng xoáy không ngừng bao phủ toàn thân hắn.

- Tất cả đều là chính ngươi, vì tư dục của mình, ngươi muốn hủy diệt ‘ Ngọc Sơn Thế Giới ’, tất cả không thuộc về ngươi, ta đánh ngươi vào Hắc Thủy ngục giam, ngươi âm hiểm xảo trá, chỉ tiếc ngươi thông minh quá lại bị thông minh hại, ngươi cũng không biết, tuy ta đến từ tiểu thế giới, lại là thế giới này, thân thể của ta chính là thế giới này, tuy ta không phải thế giới này nhưng ta lại là phần tử của thế giới, ở trong thế giới này, ta được thế giới chi lực trợ giúp.

Trong huyết quang tỏa sáng, tiếng nói kia lại truyền ra, lời nói bình tĩnh không mang theo chút tình cảm nào, nhưng chính loại bìn tĩnh này lọt vào tai của mọi người, làm cho không người nào không cảm giác uy nghiêm lớn lao, không thể nào khinh nhờn.

- Là ta chủ quan, nghìn tính vạn tính, không có tính toán ra ngươi là dư nghiệt của thế giới này, còn có thể có được thông linh bảo khí, ta hận không thể gïết ngươi sớm, làm ngươi thần hồn câu diệt.

Huyết Phách quát một tiếng, lúc này thân thể hư ảo cao trăm mét, khí huyết sát cuồn cuộn, lúc này trong tay ngưng tụ một chưởng ấn thật lớn, không gian chung quanh chưởng ấn vỡ nát, trực tiếp oanh kích đám huyết quang kia, không gian ven đường nó đi bị đánh nát không còn lại gì.

- Đánh ta thần hồn câu diệt, Huyết Phách, ngươi cho rằng mình có đủ tư cách sao?

Trong hào quang huyết sắc lại có tiêng quát lớn vang lên, trong hào quang huyết sắc này, đột nhiên cột sáng bắn ra, trong ánh mắt hãi hùng khïếp vía của mọi người, hai cột năng lượng này va chạm với nhau.

Bành!

Hai đạo năng lượng va chạm với nhau, âm thanh đυ.ng chạm sinh ra tiếng nổ như sấm sét rền vang, trong nháy mắt không gian nổ tung, khí huyết sát ngập trời rơi vãi trên không trung.

Xoẹt!

Chưởng ấn của Huyết Phách bị phá hủy dễ dàng, thân thể hư ảo khổng lồ của hắn lảo đảo, khí huyết sát mênh mông không ngừng nổ tung.

Chung quanh đảo hoang, chín cột năng lượng huyết sắc rạn nứt, lập tức sụp đổ, tiêu tán trong hư không.

Thân ảnh hùng vĩ phóng thẳng lên trời, đột nhiên đạp không đứng đó, thiên uy mênh mông khủng bố mạnh tới tận cùng, trong nháy mắt không gian sinh ra tiếng nổ dữ dội.

Năng lượng trong thiên địa chấn động vô hình, chung quanh hòn đảo, biển máu sôi trào, thiên địa run rẩy, lúc này có một thân ảnh phóng lên cao.

Thân ảnh này mặc y phục màu đen, áo khoác ngắn tay và áo choàng mỏng, trên người hắn có bí vân bao phủ, tóc dài xõa vai, toàn thân được huyết sắc quang mang bao phủ, hắn đạp không đứng giữa thiên địa, hô ứng tương liên với thế giới này.

Năng lượng huyết sắc tỏa ra hào quang bá tuyệt thiên hạ, không ngừng lan tràn trong không gia, người này giống như chúa tể thiên địa, khí thế bá tuyệt sơn hà.

Trong khí tức này, thậm chí xen lẫn khí tức cổ xưa, trong khi tức cổ xưa còn mang theo thiên uy cuồn cuộn.

Tất cả mọi người ngẩng đầu, đột nhiên xuất hiện thân ảnh áo đen, áo choàng đen phất phơ bao phủ thân ảnh huyết sắc, chính là khô lâu thứ tám.

Nhưng lúc này thân thể không có sinh cơ, mà là khí thế ngút trời, hắn giống như chúa tể duy nhất trong thiên địa.

Giữa không trung, thân ảnh kia mở mắt ra, trong mắt bắn ra tinh quang sáng ngời, hai con ngươi đỏ như máu mang theo khí tức cổ xưa, mọi người cảm thấy trong đó còn mang theo kiên định.

Hai mắt hắn giống như thiên nhãn quan sát chúng sinh, tất cả mọi thứ trên đời này, thiên nhãn mở ra là có thể quan sát rõ ràng, bất cứ cái gì cũng không thể tránh được đôi mắt của hắn.

- Đây là Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế trong truyền thuyết sao?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt rung động, Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế, đây là nhân vật kinh thiên động địa trong Thị Hoang Thế Giới nhiều năm trước, dùng tu vị Niết Bàn Cảnh sơ giai lực kháng hai Tuyên Cổ Cảnh trong Thị Hoang Thế Giới, cuối cùng ba người đồng quy vu tận.

Lục Lâm Thiên không nghĩ tới hôm nay Huyết Phách dùng linh hồn chi thân xuất hiện lần nữa, mà Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế vẫn còn tồn tại trên đời.

Nhìn qua thân ảnh trên cao đang cúi đầu quan sát chúng sinh, nội tâm Lục Lâm Thiên đột nhiên sinh ra cảm giác run rẩy, máu huyết trong người hắn sôi trào.

Chương 3687: Buồn, thiên địa ảm đạm

Đối mặt với Huyết Phách, Lục Lâm Thiên cảm giác uy áp giai vị không thể chống lại, uy áp bá đạo không cách nào ngăn cản.

Lúc này đưa mắt nhìn về phía Huyết Thiên Đế, hắn không sinh ra chút áp lực nào, nhưng sâu trong nội tâm Lục Lâm Thiên lúc này sinh ra cảm giác kính sợ.

Khí tức bá tuyệt thiên địa lan tràn các nơi, đến từ trong nội tâm, đối mặt với Huyết Thiên Đế giống như đối mặt với thiên địa.

Dưới khí thế này, đột nhiên Lục Lâm Thiên cảm giác nguyên đan chữ vạn trong cơ thể của mình chấn động, dường như thân ảnh to lớn kia trong mơ hồ có liên quan gì đó với mình.

Trên quảng trường, Mộc Vương đứng thẳng, thân thể mập mạp không ngừng run rẩy, nhìn thân ảnh nương theo thiên uy ngút trời này, chẳng biết lúc nào trên mặt hắn lệ nóng doanh tròng, tim đập nhanh hơn, hắn không nhịn được quỳ xuống, lúc này giọng nói run rẩy:

- Hậu nhân bái kiến tổ tiên.

- Xem ra ta đoán đúng, người này cũng không phải nửa hỗn độn và hỗn độn, bản thân hắn là người Thị Hoang Thế Giới, chỉ có người sinh ra trong Thị Hoang Thế Giới mới có thể không sợ uy áp thiên địa, đạt được thế giới này chiếu cố.

Tam Kỳ lão nhân nói.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên cảm thấy ngạc nhiên, không nghĩ tới Tây Vương Phủ Mộc Vương lại là cường giả xuất thân từ chính Thị Hoang Thế Giới.

Với việc này Lục Lâm Thiên cũng biết rõ một ít, trong tiểu thế giới, người thế giới hỗn độn, tu vị thực lực sẽ thấp một tầng, nửa hỗn độn và ngụy hỗn độn hoặc tu vị bình thường, trong tiểu thế giới vượt qua Thông Thiên Cảnh cao giai sẽ bị áp chế còn Thông Thiên Cảnh cao giai.

Ở bên ngoài còn có một ít tình hình đặc thù, trừ linh vật trời sinh ra, chỉ có người tu vị thuộc về bản thân thế giới đó, linh vật trời sinh và người thế giới hỗn độn đều được thiên địa chiếu cố, đạt được đặc xá, ở trong tiểu thế giới không giống người thường.

Bản thân người thuộc về tiểu thế giới sẽ không bị áp chế, ở trong tiểu thế giới của mình, thậm chí còn cường hãn hơn người thế giới hỗn độn.

Người thế giới hỗn độn được thiên địa chiếu cố, trong tiểu thế giới tu vị thực lực chỉ bị áp chế một cảnh giới mà thôi, nhưng mà người của thế giới đó lại không có những hạn chế này.

Người sinh ra trong tiểu thế giới chính là phần tử của thế giới, ở trong tiểu thế giới của mình sẽ không bị áp chế thực lực, cho dù là vượt qua Đại Đạo Cảnh, Niết Bàn Cảnh, cho dù là Tuyên Cổ Cảnh và Hóa Hồng Cảnh cũng không bị chút áp chế nào.

Trong tiểu thế giới, tu vị người đột phá đến Thông Thiên Cảnh cao cấp đỉnh phong, trên lý luận sẽ không thể đột phá cao hơn nữa, cho nên phải rời khỏi tiểu thế giới đi đột phá, vạn nhất có cơ hội đột phá đến Đại Đạo Cảnh, hoặc là Niết Bàn Cảnh, đi vào trong tiểu thế giới sẽ bị thiên địa áp chế, nhưng quay về tiểu thế giới của mình sẽ không bị áp chế.

Người của thế giới này sẽ không bị thế giới áp chế.

Đương nhiên, loại người trong cả ba ngàn đại thế giới cũng rất ít, muốn đột phá cũng không phải chuyện dễ dàng.

Huống chi cường giả sau khi đột phá, cũng không có mấy người sẽ quay trở về, sau khi trở về sẽ bị năng lượng thiên địa ảnh hưởng, vẫn không cách nào tiếp tục đột phá, cho nên người bình thường đều ở lại trung thiên thế giới hoặc là đại thế giới.

- Hậu nhân bái kiến tổ tiên.

Khi Mộc Vương quỳ lạy, Bảo Châu ở phía sau cũng hành lễ, lúc này nàng cũng khóc nhìn thân ảnh đang đứng trên không trung.

- Đứng lên đi, nhiều năm như vậy, trong năm tháng dài dằng dặc như thế, Huyết Thiên Đế ta vẫn còn huyết mạch lưu lại, cho tới nay thật khó cho các ngươi, tất cả đứng lên đi.

Ánh mắt Huyết Thiên Đế nhìn Mộc Vương và Bảo Châu, đôi mắt kiên định hơi chấn động.

Đột nhiên Huyết Thiên Đế đứng trên không trung lại hạ xuống đất, bước chân chậm rãi đi về phía bảy khô lâu kia.

Bảy khô lâu nhìn thấy Huyết Thiên Đế đi tới, khí tức sát phạt từ từ thu liễm, đôi mắt đỏ thẫm nhạt dần, lộ ra đôi mắt trống rỗng.

Ánh mắt kia mang theo rung động và vui mừng, lập tức bảy bộ khô lâu kia quỳ một gối trước mặt Huyết Thiên Đế.

Huyết Thiên Đế đứng trước bảy bộ khô lâu, ánh mắt rung động, ánh mắt không biết lúc nào đã ướt át, nói:

- Tình nghĩ thủ hộ tới chết, bảy vị huynh đệ nhận cúi đầu của Huyết Thiên Đế ta!

Vừa dứt lời, thân thể to lớn của Huyết Thiên Đế run lên, áo choàng chấn động, lập tức quỳ một gối với bảy khô lâu.

Ầm ầm!

Khi Huyết Thiên Đế quỳ xuống, cả không gian đột nhiên run lên, thiểm điện lôi minh vang vọng, cả thiên địa lúc này cũng phải rung động khi Huyết Thiên Đế quỳ xuống.

Ầm ầm!

Người trong di tích Hắc Thủy ngục giam lúc này tự nhiên cũng không biết, người ở bên ngoài, ở trong Thị Hoang Thế Giới, bầu trời bình tĩnh không biết khi nào đã sớm gió nổi mây phun, cả Thị Hoang Thế Giới chấn động và nổ vang, cuồng phong gào thét, giang hà nổi sóng lớn cuồn cuộn.

Tất cả sinh linh trong Thị Hoang Thế Giới lúc này linh hồn run rẩy, không có ai biết tất cả đang diễn ra việc gì, thiên địa biến sắc, dị tượng ngang trời.

Khi Huyết Thiên Đế quỳ xuống, cả Thị Hoang Thế Giới cũng run rẩy, thiểm điện lôi minh vang vọng

- Tốt cho Huyết Thiên Đế, nhân vật bậc này quả nhiên có thể gọi là bá tuyệt thiên hạ, buồn, thiên địa ảm đạm, giận, thế giới rung chuyển.

Tam Kỳ lão nhân cảm giác được rung động từ Thị Hoang Thế Giới truyền ra.

Lục Lâm Thiên không nói gì, ánh mắt vẫn nhìn lên người Huyết Thiên Đế, từ đại lục Linh Vũ đến Thị Hoang Thế Giới, cho tới nay hắn nhìn thấy không ít cường giả hùng mạnh, nhưng mà Huyết Thiên Đế tuyệt đối là người làm hắn động dung nhất.

Trong đám người đứng ngoài xem, không ít người động dung khi nhìn thân ảnh hùng vĩ kia.

Ầm ầm!

Thân thể Huyết Thiên Đế đứng lên, ống tay áo quét ngang, hắn thu bảy hồn tinh trong tay bảy khô, nói:

- Bảy vị huynh đệ truyền thừa, ta sẽ an bài thích đáng, chuyện kế tiếp giao cho ta đi, ta sẽ không phụ trăm vạn huynh đệ Hắc Thủy ngục giam, các ngươi nghỉ ngơi a, đi được rồi!

Vừa dứt lời, Huyết Thiên Đế thu hồi bảy hồn tinh vào trong người, lập tức quay người, lúc này nhìn thẳng vào thân ảnh Huyết Phách đang ở trên cao, nói:

- Huyết Phách, tất cả nên chấm dứt!

Hư ảnh khổng lồ của Huyết Phách không ngừng sinh ra huyết quang chấn động, ánh mắt mang theo sợ hãi một cách mơ hồ, ánh mắt liên tiếp run rẩy, hoàn toàn không dám tin, lắc đầu nói:

- Không có khả năng, Huyết Thiên Đế, ngươi không có khả năng còn sống, chỉ có Tuyên Cổ Cảnh mới có thể làm được, ngươi mới Niết Bàn Cảnh sơ giai, tại sao ngươi có thể sống chứ?

Huyết Thiên Đế nhìn hư ảnh Huyết Phách khổng lồ, trầm giọng nói:

- Huyết Phách, ta lúc trước đúng là Niết Bàn Cảnh sơ giai mà thôi, nhưng lúc này, chẳng lẽ ngươi không nhìn ra sao?

- Ngươi...

Đôi mắt đỏ rực của Huyết Phách nhìn chằm chằm vào người Huyết Thiên Đế, đột nhiên ánh mắt run lên, kinh hãi nói:

- Huyết Thiên Đế, ngươi là Tuyên Cổ Cảnh, ngươi đạt tới Tuyên Cổ Cảnh, điều này sao có thể, tại sao ngươi đạt tới Tuyên Cổ Cảnh, đây là trong tiểu thế giới, tại sao ngươi có thể làm được, điều đó không có khả năng, không có khả năng.

Chương 3688: Một kích mạnh nhất

Huyết Thiên Đế nhìn thân ảnh Huyết Phách trên cao, trầm giọng nói:

- Không có gì không có khả năng, ngươi cho rằng chỉ có ngươi đạt đến Tuyên Cổ Cảnh mới có thể đào tẩu hồn anh và trường tồn hay sao, ta lúc đầu mặc dù chỉ là Niết Bàn Cảnh sơ giai, đừng quên trong Huyết Thiên Chân Kinh có một loại bí pháp, ngươi tu luyện qua Huyết Thiên Chân Kinh, ngươi suy nghĩ thật kỹ sẽ biết mà thôi.

- Chẳng lẽ...

Huyết Phách cúi đầu suy tư, lập tức càng ngày càng khiếp sợ, thân hình khổng lồ và huyết sát khí chấn động, hoảng sợ nói:

- Không... Ngươi làm không được, đây chỉ là truyền thuyết, không ai có thể làm được, Dung Thế Niết Bàn, huống chi ngươi lúc đó chỉ là Niết Bàn Cảnh sơ giai mà thôi, điều đó không có khả năng, ngươi gạt ta, ngươi đang hù dọa ta!

Huyết Phách cúi đầu suy tư, lập tức càng ngày càng khiếp sợ, thân hình khổng lồ và huyết sát khí chấn động, hoảng sợ nói:

- Không... Ngươi làm không được, đây chỉ là truyền thuyết, không ai có thể làm được, Dung Thế Niết Bàn, huống chi ngươi lúc đó chỉ là Niết Bàn Cảnh sơ giai mà thôi, điều đó không có khả năng, ngươi gạt ta, ngươi đang hù dọa ta!

Ánh mắ Huyết Thiên Đế chấn động, nói:

- Huyết Phách, ngươi có thể chết được rồi.

Ánh mắt Huyết Phách chấn động, hắn quát lên:

- Huyết Thiên Đế, ngươi căn bản không thể giết ta, ngươi làm không được, cho dù ngươi có đi tới bước này, ngươi cũng làm không được, ta đã sớm đạt tới Tuyên Cổ Cảnh, những năm gần đây ta cũng không có rơi xuống, ta dùng thân thể hồn anh đạt tới Tuyên Cổ Cảnh trung giai, muốn diệt ta, lúc trước ngươi làm không được, hiện tại ngươi càng làm không được.

Tất cả mọi người ngẩng đầu, ánh mắt của mọi người lúc này nhìn lên Huyết Thiên Đế và Huyết Phách hai người, hai cường giả không xuất hiện từ cách đây rất lâu, bây giờ lại gặp nhau làm mọi người khó dự đoán.

Huyết Thiên Đế ngẩng đầu, ánh mắt không mang theo chút chấn động nào, nhưng lại ẩn chứa thiên uy, nói:

- Bao nhiêu năm qua, ta mặc dù vẫn dừng lại ở Niết Bàn, nhưng ta lại là cả thế giới.

- Trong thế giới này biến hóa thế nào đều không thoát được ánh mắt ta quan sát, lúc trước ngươi và Hồn lạc sử dụng ‘ Thanh Trụ Hư Không Dực ’ bỏ trốn, mà ta không có thực lực đuổi theo, nhưng các ngươi vẫn không rời khỏi thế giới này, nghĩ đến chắc chắn không từ bỏ tất cả.

- Hồn Lạc trọng thương, nhưng hắn chưa từng nghĩ đến ngươi vận dụng Huyết Thiên Chân Kinh thôn phệ linh hồn của hắn, bao nhiêu năm qua, dựa vào Huyết Thiên Chân Kinh, ngươi dùng hồn anh đột phá Tuyên Cổ Cảnh trung giai, tất cả những an bài này là muốm tìm kiếm ta, ta nói không sai chứ?

Ánh mắt Huyết Phách run rẩy không ngớt, hắn càng sợ hãi, rung động nói:

- Ngươi cũng biết, tất cả ngươi cũng biết, ngươi thật sự làm được bước kia, ngươi lại dùng cả thế giới đặt cược, vì cái gì ngươi có thể làm được...

Huyết Thiên Đế nói:

- Huyết Phách, ta đãđã sớm tính toán rất khó tiêu diệt Tuyên Cổ Cảnh, lúc này mới an bài tất cả, biết tính cách của ngươi đa nghi, cũng biết ngươi chắc chắn sẽ đến dò xét, cho nên hôm nay cho dù ta không cách nào thành công thức tỉnh, ngươi cũng không sống được, nhưng đó là một bước cuối cùng, hiện tại ta không cần đi, cho dù như thế nào, ngươi hôm nay cũng chết chắc, không diệt ngươi ta thật xin lỗi thần hồn mấy trăm vạn huynh đệ, không diệt ngươi ta thật xin lỗi hàng tỉ sinh linh Ngọc Sơn Thế Giới.

Huyết Thiên Đế vừa dứt lời, ánh mắt chấn động, đột nhiên hàn quang trong mắt tập trung Huyết Phách, ngay sau đó khí tức âm trầm khủng bố bạo phát, những nơi ánh mắt đi qua không gian run rẩy, cả không gian như lâm vào vũng bùn, dường như chỉ cần một ý niệm là có thể khống chế không gian.

- Huyết Thiên Đế, xem như ngươi lợi hại, chỉ cần ta sống một ngày, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, muốn diệt ta, không dễ dàng như vậy đâu.

Trong huyết sắc, Huyết Phách quát lớn, khí thế toàn thân bộc phát mãnh liệt, thân hình bao phủ trong huyết sát khí, hắn bỏ chạy thục mạng, muốn thoát khỏi thế giới này.

- Huyết Phách, ngươi biết rõ đây là nơi nào, ngươi còn dám đi vào, tham niệm quá nặng đã làm hai ngươi, nếu hôm nay cũng giống lúc trước, ngươi chỉ là con sâu cái kiến dưới thế giới này mà thôi.

Huyết Thiên Đế vừa dứt lời, Huyết Phách đang bỏ chạy thục mạng, trên người tuôn ra khí tức khổng lồ, không gian rung rung, đột nhiên trên trời xanh có cột sáng huyết sắc phá không bay ra, nó giống như tới từ chín tầng trời, xuyên thủng không gian, đánh thẳng vào Huyết Phách đang bỏ chạy.

Trời xanh rung rung, cột sáng huyết sắc quét qua, năng lượng hủy diệt tràn ngập các nơi, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, những nơi đi qua, không gian sinh ra vết nứt thật lớn, hố đen nhanh chóng thôn phệ tất cả những gì nằm trong phạm vi của nó.

Dưới khí thế hủy diệt này, nó có thể phá hủy tất cả, làm cho người ta sợ hãi hồn phi phách tán, lực lượng như thế có thể phá hủy cả Thị Hoang Thế Giới.

- Huyết Thiên Đế, ta liều với ngươi, muốn giết ta, ta và ngươi đồng quy vu tận đi, để tất cả mọi người chôn cùng.

Trong nháy mắt này, Huyết Phách cũng cảm thấy sợ hãi, trong huyết sắc quang đoàn, Huyết Phách quát lớn, trong huyết sắc quang đoàn tăng uy thế tới cực hạn, có cảm giác muốn bành trướng..

- Không tốt, Huyết Phách muốn dùng linh hồn làm đại giá, phá hủy tất cả, người có tu vị Tuyên Cổ Cảnh cho dù bị áp chế còn Niết Bàn Cảnh cao giai, nhưng lấy bản thân làm đại giá lại có thể hủy diệt tiểu thế giới.

- Ta xong đời, không ai có thể sống được, xong đời.

Trong từng ánh mắt hoảng hốt, mọi người sợ hãi vì mình sắp chết.

Thời điểm mọi người sợ hãi hoảng hốt, huyết sắc quang đoàn che khuất bầu trời, mặt ngoài rạn nứt, lập tức cột sáng và lỗ đen va chạm với nhau, rốt cuôc đám huyết sắc quang mang trên bầu trời cũng nổ tung.

Bành bành!

Lúc này trên không trung có tiếng nổ nghiền nát thiên địa, không gian nổ tung, năng lượng quét qua chung quanh, hào quang chói mắt không ai có thể nhìn thẳng.

Trong khí thế hủy diệt này, linh hồn tất cả mọi người đau đớn, máu trong cơ thể đảo lưu, thân hình uể oải, tràn ngập khí tức hủy diệt, tất cả mọi người cảm giác được tử vong tới gần.

Xoẹt!

Hào quang chói mắt như phù dung sớm nở tối tàn, tất cả đều bị lỗ đen kia nghiền nát và thôn phệ tất cả.

Loại cảm giác tử vong này lập tức biến mất, tất cả mọi người có cảm giác như vừa chết một lần.

Bành bành!

Tất cả mọi người rơi xuống đất.

Mấy trăm thân ảnh từ bốn phương tám hướng lập tức đứng lên, dùng ánh mắt sợ hãi nhìn các nơi, xác định chính mình không có chết, thật lâu mới khôi phục tinh thần lại.

- Tránh được một kiếp sao?

- Chúng ta còn chưa chết.

Mạc Kình Thiên, Ma Linh Yêu Nữ, Âm Minh Dạ Xoa đều rơi xuống đất, sau khi đứng lên nội tâm vẫn còn sợ hãi.

- Vừa rồi là thế nào?

- Mau nhìn, sa mạc hoang vu đã không còn, toàn bộ biến mất.

- Đã hủy diệt sao, chẳng lẽ Huyết Thiên Đế và Huyết Phách lại đồng quy vu tận lần nữa.

Sau khi mọi người hoàn hồn, lập tức quan sát chung quanh.

Mọi ngươi không nhìn thấy sa mạc hoang vu lúc trước nữa, giống như nó chưa từng tồn tại.

Chương 3689: Hiệu quả như nhau 1

Sa mạc hoang vu bị phá hủy, lộ ra khe rãnh thật sâu, vô số nham thạch bắn tung tóe trên mặt đất, còn có vực sâu không đáy.

Sa mạc trầm xuống, trong lòng đất không biết lúc nào có sóng nước sôi trào, sóng nước nà không bao lâu đã bao phủ các nơi.

- Chưởng môn đâu rồi, chúng ta đều đi ra, tại sao không gặp chưởng môn?

- Sắc lang không có đi ra...

....

Lực lượng quét qua các nơi, hào quang chói mắt sinh ra, mọi thứ biến hóa nhanh chóng, Lục Lâm Thiên mơ hồ nhìn lên bầu trời, thân ảnh Huyết Thiên Đế xuất hiện ngang trời, lập tức nói:

- Muốn ngọc thạch câu phần, Huyết Phách, ngươi còn chưa có tư cách, Đại Hoang Tù Thiên Điện, Tù Khốn Thiên Địa!

Khi Huyết Thiên Đế quát lớn, Lục Lâm Thiên trong lúc mơ hồ nhìn thấy đại điện màu đen chín tầng chấn động, nó nhanh chóng biến lớn che khuất bầu trời, trấn áp tất cả, bao phủ cả hắn vào trong.

- Thông linh bảo khí, khó trách quỷ dị, thì ra cả hòn đảo và Hắc Thủy Giang Hà chính là thông linh bảo khí, chúng ta đứng trên thông linh bảo khí tìm kiếm thông linh bảo khí.

Trong nháy mắt này, tiếng nói rung động của Tam Kỳ lão nhân truyền vào trong tai Lục Lâm Thiên...

Thời điểm tất cả trở nên bình thường, Lục Lâm Thiên đứng trong khí huyết sát ngập trời, khí huyết sát ngập trời không có linh hồn lực, chỉ còn lại khí huyết sát đơn thuần mà thôi.

Khí huyết sát cuồn cuộn che khuất bầu trời, cây đao màu vàng lại tỏa ra hào quang ngăn cản, bằng không hắn khó ngăn cản khí huyết sát nghiền nát.

- Linh hồn Huyết Phách bị diệt, về sau trên đời này không còn người nào là Huyết Phách, những khí huyết sát này không bị phá hủy, chúng nằm trong Đại Hoang Tù Thiên Điện của ta, sẽ không tiêu tán trong thiên địa, cho nên lưu lại ở đây.

Lúc này trong khí huyết sát có một thân ảnh đi ra, khí huyết sát từ từ rút lui.

- Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế.

Lục Lâm Thiên nhìn thân ảnh trước mặt, ánh mắt lập tức run lên, ánh mắt thân ảnh hùng vĩ này như sao trời, hắn đứng đó nhưng lại sinh ra uy áp rất lớn..

Huyết Thiên Đế nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt vui vẻ, nói:

- Vạn Tù Chi Tôn, đó là tên gọi khác của ta cách đây thật lâu rồi, ta phải cảm tạ ngươi, nếu không phải ngươi ngăn chặn Huyết Phách lâu như vậy, cho ta có thời gian thức tỉnh, sợ rằng ta phải dùng biện pháp cuối cùng.

- Biện pháp cuối cùng?

Lục Lâm Thiên nhìn Huyết Thiên Đế, không nghĩ tới cường giả uy danh hiển hách lúc trước, hôm nay còn sống sờ sờ đứng trước mặt mình.

Huyết Thiên Đế mỉm cười nói:

- Biện pháp cuối cùng của ta, bởi vì ta sợ ta Dung Thế Niết Bàn thất bại, tất cả không thể rơi vào tay Huyết Phách, cho nên mới không thể không lưu lại một bước cuối cùng, vạn nhất đến cuối cùng ta còn không thành công, cũng chỉ có thể cho Đại Hoang tự bạo, cho dù hủy thế giới này, cũng không thể để Huyết Phách đạt được tất cả.

- Chủ nhân nhất định sẽ thành công, chủ nhân chưa từng thất bại bao giờ.

Thời điểm Huyết Thiên Đế nói xong, trong không gian không biết lúc nào có âm thanh già nua truyền ra.

Lục Lâm Thiên nghe xong, ánh mắt dò xét khí huyết sát, tâm thần quan sát nhưng không phát hiện cái gì.

Huyết Thiên Đế thấy thế, lập tức nói:

- Tiểu huynh đệ không kinh ngạc, Đại Hoang Tù Thiên Điện chính là khí linh của Đại Hoang, chính nó đã trấn áp một kích cuối cùng của Huyết Phách đấy.

- Khí linh, thông linh bảo khí ah.

Lục Lâm Thiên dò xét, đồn đãi thật sự không có lửa làm sao có khói, trong Thị Hoang Thế Giới thật sự có thông linh bảo khí tồn tại.

- Trên người tiểu huynh đệ có một kiện thông linh bảo khí đấy, có lẽ là Thanh Trụ Hư Không Dực a, Hồn lạc bị Huyết Phách thôn phệ linh hồn, cho nên Thanh Trụ Hư Không Dực bị ngươi trùng hợp đạt được, Thanh Trụ Hư Không Dực vốn chỉ có cấp độ áo nghĩa linh khí, lúc trước Hồn Lạc, Huyết Phách đánh với ta một trận, trong nháy mắt cuối cùng Thanh Trụ Hư Không Dực của Hồn Lạc lại sinh ra khí linh, cuối cùng cũng trở thành thông linh bảo khí, dưới sự trợ giúp của Thanh Trụ Hư Không Dực, linh hồn phân thân của Hồn Lạc và Huyết Phách mới có thể đào thoát, nhưng mà Thanh Trụ Hư Không Dực cũng bị Đại Hoang gây thương tích, cuối cùng Hồn Lạc bị Huyết Phách tiêu diệt, Thanh Trụ Hư Không Dực cần không gian áo nghĩa dung hợp, tăng thêm Huyết Phách chỉ là linh hồn thể, cho nên nó vẫn vô chủ, ngươi trong lúc vô tình tiến vào trì hoãn quá trình Huyết Phách khôi phục, cơ duyên xảo hợp đạt được Thanh Trụ Hư Không Dực.

Huyết Thiên Đế nói xong, ánh mắt tươi cười nhìn Lục Lâm Thiên, tất cả giống như hắn tận mắt nhìn thấy.

Lục Lâm Thiên nghe xong liền kinh ngạc, không nghĩ tới Thanh

Trụ Hư Không Dực còn có lai lịch như thế, càng thêm rung động vì sao Huyết Thiên Đế biết rõ như thế, kinh ngạc nói:

- Tại sao ngươi biết rõ như vậy?

- Ta nghĩ nguyên nhân trong đó, vị bằng hữu trên người tiểu huynh đệ biết rõ đấy.

Huyết Thiên Đế mỉm cười nói ra, rõ ràng cho thấy hắn biết Tam Kỳ lão nhân đang ở trên người Lục Lâm Thiên.

- Ta thật biết một ít, ngươi đã Dung Thế Niết Bàn, thế giới này không thoát khỏi ngươi dò xét, ta tự nhiên cũng không cách nào che dấu.

Trong tay Lục Lâm Thiên, Thiên Trụ giới sáng ngời, thân thể hư ảo của Tam Kỳ lão nhân đi ra, tóc dài sóng vai, hai mắt mênh mông, thân thể nhỏ gầy nhưng mang theo khí thế cao ngạo, khí tức tuyệt đối không dưới Huyết Thiên Đế, chỉ là lúc này ở Huyết Thiên Đế trước mặt, trong lúc vô hình bị một cổ không hiểu Thiên Uy áp chế.

- Không nghĩ tới Thị Hoang Thế Giới nho nhỏ còn có cường giả bực này giá lâm, lúc trước đa tạ ra tay giúp đỡ.

Nhìn thấy Tam Kỳ lão nhân, ánh mắt Huyết Thiên Đế ánh mắt nhảy lên, khẽ ôm quyền thi lễ.

- Không cần phải khách khí, hiện tại ngươi là chủ, ta là khách, nếu luận tuổi thì ngươi lớn hơn ta không ít.

Tam Kỳ lão nhân cũng ôm quyền thi lễ, hắn ngang hàng tương giao với Huyết Thiên Đế.

- Ngươi khách khí, con đường tu luyện, người đi trước là thầy, lúc thời kỳ toàn thịnh, ta khó làm gì được ngươi.

Huyết Thiên Đế nói, nhìn Tam Kỳ lão nhân, trong mắt ánh mắt mang theo chấn động.

- Nhưng nếu trong thế giới của ngươi, cho dù là thời kỳ toàn thịnh cũng không làm gì được ngươi.

Tam Kỳ lão nhân nói.

- Ha ha.

Huyết Thiên Đế cười nói:

- Chúng ta cũng đừng có khách sáo.

Vừa dứt lời, Huyết Thiên Đế duỗi tay, mọi người khỏi không gian huyết sát ngập trời này.

- Tiểu tử, có phải ngươi kỳ quái vì nhiều chuyện đúng không, đó là vì sao Huyết Thiên Đế cái gì cũng biết.

Tam Kỳ lão nhân hỏi Lục Lâm Thiên.

- Ân.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, chuyện này quá kỳ quái..

Tam Kỳ lão nhân nói:

- Bởi vì Huyết Thiên Đế tiến hành Dung Thế Niết Bàn, hắn tương dung bản thân với thế giới, về sau thế giới này tuy không phải hắn, nhưng mà hắn lại là thế giới này, thế giới này xảy ra chuyện gì, hắn đã Dung Thế Niết Bàn, tuy tương đương với tử vong, nhưng có một đám thần thức tương liên với thế giới, cho nên tất cả mọi thứ diễn ra trong thế giới này đều nằm trong nhận thức của hắn.

Chương 3690: Hiệu quả như nhau 2

- Tương dung với thế giới?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, nội tâm của hắn vô cùng kinh ngạc, bản thân mình dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, dường như có hiệu quả như nhau, cho nên Lục Lâm Thiên đã hiểu, nhưng vẫn hỏi lại:

- Tiểu thế giới cũng có thể dung hợp sao?

Nghe vậy, Huyết Thiên Đế ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên liếc, lập tức nói:

- Dung hợp thế giới, đây chỉ là lý thuyết, trong lúc vô tình ta đạt được Huyết Thiên Chân Kinh, bên trong có bí pháp tu luyện Dung Thế Niết Bàn, chỉ có tu luyện Huyết Thiên Chân Kinh mới có cơ hội làm được, đồng thời đây đây là chuyện tử vong, không phải đại nghị lực, đại trí tuệ, không biết sợ, đại cơ duyên thì không thể đυ.ng vào, nếu không chết không có chỗ chôn, thần hồn câu diệt, ta vận khí tốt nên thành công.

- Không phải đại nghị lực, đại trí tuệ, không biết sợ, đại cơ duyên người chỗ không thể đυ.ng vào.

Lục Lâm Thiên âm thầm than nhẹ, Huyết Thiên Đế nói nhẹ nhõm, quá trình tuyệt đối không dễ dàng như vậy, Huyết Thiên Đế có thể làm được, tât cả những việc hắn trải qua không phải người bình thường có thể thừa nhận.

- Dung Thế Niết Bàn, ta ngẫu nhiên có nghe nhắc qua, tương liên với thế giới, niết bàn trọng sinh, xem ra, Thị Hoang Thế Giới biến thành như vậy, cũng không phải như đồn đãi, là đại chiến đã hủy diệt Thị Hoang Thế Giới, mà là Thị Hoang Thế Giới đang trong quá trình niết bàn.

Tam Kỳ lão nhân nhìn qua Huyết Thiên Đế, hơi có chút rung động, nói:

- Hôm nay ngươi niết bàn thành công, tương đương Thị Hoang Thế Giới sẽ trọng sinh, nếu ta không có nhớ lầm, Thị Hoang Thế Giới trọng sinh sẽ có rất nhiều chỗ tốt, ngươi trợ giúp Thị Hoang Thế Giới, với thực lực của ngươi bây giờ, Thị Hoang Thế Giới rất nhanh sẽ trở thành trung thiên thế giới?

- Ngươi nói đại khái không sai.

Huyết Thiên Đế cười nói với Tam Kỳ lão nhân:

- Thị Hoang Thế Giới trước kia tên là Ngọc Sơn Thế Giới, ta Dung Thế Niết Bàn, dùng cả thế giới làm đại giá, nếu ta thất bại, ta tan thành mây khói, thế giới này sẽ sụp đổ, mà ta thành công, thế giới này bởi vì vì thế mà trọng sinh, về sau năng lượng thiên địa sẽ dần tăng cường, triệt để khôi phục đến trước kia, còn có thể vượt qua quy tắc tiểu thế giới, hẳn sẽ tiếp cận tình trạng trung thiên thế giới, chỉ cần tu vị của ta tăng lên, sẽ có một ngày bước vào Hóa Hồng Cảnh, rất có thể Thị Hoang Thế Giới sẽ hội tụ năng lượng thiên địa vượt qua trung thiên thế giới, về sau người tu luyện trong đó sẽ có chỗ tốt thật lớn, không hề bị năng lượng thiên địa áp chế đột phá.

- Chẳng lẽ Thị Hoang Thế Giới về sau còn có thể diễn sinh ra thế giới khác sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Huyết Thiên Đế lắc đầu, nói:

- Đồn đãi chỉ có thế giới hỗn độn mới có thể diễn sinh ra thế giới khác, với tu vị của ta lúc đầu, vốn đã là không cách nào niết bàn, nhưng ta lựa chọn Dung Thế Niết Bàn, dùng thế giới làm cơ sở, tương dung với thế giới, hỗ trợ lẫn nhau, lúc này ta thành công, thế giới này cũng trọng sinh, năng lượng thiên địa sau này sẽ sánh bằng trung thiên thế giới, về sau tất cả tu luyện giả bên trong có thể đột phá như trung thiên thế giới, nhưng không hơn, diễn sinh tiểu thế giới, đồn đãi chỉ có thế giới hỗn độn mới làm được, thế giới hỗn độn, đây là tồn tại kỳ diệu và cổ xưa nhất thế gian.

Lục Lâm Thiên gật đầu, từ giải thích này hắn hiểu được, Dung Thế Niết Bàn có tác dụng giống như hỗn độn thế giới chi nguyên của mình, nhưng tác dụng kém hơn quá nhiều, không có thế giới nào có thể so sánh với thế giới hỗn độn.

Nhưng mà Thị Hoang Thế Giới sau này sẽ có năng lượng thiên địa như trung thiên thế giới, thậm chí là đại thế giới, khủng bố như vậy, không thể nghi ngờ đại biểu cho Thị Hoang Thế Giới có giá trị cực lớn, tất cả tu luyện giả đều có thể đột phá Thông Thiên Cảnh, đây là chuyện không thể dùng giá trị cân nhắc, dùng tương lai không lâu, Thị Hoang Thế Giới tuyệt đối không phải như bây giờ.

- Dung Thế Niết Bàn, thế giới này không thể trốn khỏi Huyết Thiên Đế nhìn trộm, cho nên ngươi đến Thị Hoang Thế Giới, tất cả đều có thể bị Huyết Thiên Đế nhìn trộm rõ ràng.

Tam Kỳ lão nhân nói với Lục Lâm Thiên.

Huyết Thiên Đế nói:

- Theo đạo lý mà nói là như thế này, nhưng cũng có ngoài ý muốn.

Huyết Thiên Đế nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Ta có thể đủ nhìn trộm tất cả mọi người, kể cả ngươi, ta thậm chí phát hiện ngươi không ít bí mật, công pháp tu luyện của ngươi có thể thôn phệ người khác cho mình sư dụng, rất là bá đạo, thậm chí còn mạnh hơn Huyết Thiên Chân Kinh của ta.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên cảnh giác không iots, không nghĩ tới Huyết Thiên Đế lại có thể nhìn trộm việc này.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lập tức cảnh giác, Huyết Thiên Đế cười nói:

- Yên tâm đi, ta tu luyện Huyết Thiên Chân Kinh không phải tầm thường, cũng không cách nào tu luyện công pháp bá đạo của ngươi, tuy ta có thể nhìn trộm chuyện của ngươi, nhưng trên người của ngươi, ta chỉ có thể nhìn trộm bên ngoài cơ thể, trên người của ngươi, ta căn bản không cách nào nhìn trộm, thậm chí không cách nào tới gần, xem ra ngươi có không ít bí mật.

- Mỗi người đều có chút bí mật.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, ánh mắt cảnh giác không ít, nhưng mà Huyết Thiên Đế cũng không có địch ý, làm cho Lục Lâm Thiên buông lỏng không ít.

- Đương nhiên, mỗi người đều có chút bí mật.

Huyết Thiên Đế cười cười, trong tay hắn có một đạo hào quang quấn quanh, hiện ra một ít dấu vết không gian gợn sóng, lúc trước chính là vật Huyết Thiên Đế cầm trong tay, không thể nhìn trộm, đám người Tham Lang cho rằng nó là thông linh bảo khí..

Vật ấy trong tay Huyết Thiên Đế, hào quang năng lượng lóe lên, lập tức lộ ra bộ dáng vốn có, chính là một khối ngọc giản hình chữ nhật, trên đó có năng lượng chấn động.

- Đây là...

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức run lên, khí tức này làm cho Lục Lâm Thiên cảm giác quen thuộc, lúc trước dưới huyết sát thâm uyên hắn đạt được một khối ngọc không phải ngọc, đá không phải đá cạnh Thanh Trụ Hư Không Dực, sau đó đạt được Thanh Trụ Hư Không Dực, cuối cùng lưu lại một ngọc giản có khí tức giống nó.

- Trên người của ngươi có lẽ cũng có khối ngọc giản này.

Huyết Thiên Đế nói với Lục Lâm Thiên:

- Đây là nửa cái chìa khóa mở động phủ, chính là sư phụ ta lưu lại, cần hội tụ nửa khác mới có thể mở ra động phủ lão nhân gia lưu lại.

- Các hạ sư phụ?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc một chút, đường đường sư phụ của Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế, đây là nhân vật bực nào, lúc này Lục

Lâm Thiên móc ngọc giản khác ra, do dự một chút sau đó giao cho Huyết Thiên Đế, Huyết Thiên Đế đã nói là sư phụ của mình lưu lại, Lục Lâm Thiên cũng không nên giữ lại.

Huyết Thiên Đế tiếp nhận khối ngọc giản chìa khía trong tay Lục Lâm Thiên, nói:

- Sư phụ ta, kỳ thật cũng là sư phụ của Huyết Phách, lúc trước ta chỉ là tu luyện giả đi ra khỏi Ngọc Sơn Thế Giới tìm kiếm đột phá, chúng ta cơ duyên xảo hợp đi tới các nơi khác nhau, đều là đạt được sư phụ lưu lại truyền thừa, cũng mới biết được, sư phụ lão nhân gia ông ta đã vẫn lạc, nhưng có lưu lại một động phủ, chìa khóa động phủ này do ta và Huyết Phách giữ một nửa.

Chương 3691: Biển máu

Dừng một chút, Huyết Thiên Đế tiếp tục nói:

- Trải qua một thời gian ngắn, ta và Huyết Phách rốt cục gặp mặt, vì đạt được chìa khóa trong tay của ta, hắn không tiếc động thủ, hắn là người thế giới hỗn độn, có địa vị tại Vạn Thiên Liên Minh, càng biến toàn bộ Ngọc Sơn Thế Giới thành ngục giam, giam ta và ngục gian, đồn đãi động phủ của sư phụ ở trong Ngọc Sơn Thế Giới, Huyết Phách vì đạt được đồ vật sư phụ lưu lại, mặt ngoài biến Ngọc Sơn Thế Giới thành ngục giam, kì thực là ý định cho dù hủy tiểu thế giới cũng không tiếc, bởi vì hắn vẫn không lấy được chìa khóa trong tay ta, đã cho rằng ta đã hủy chìa khóa.

- Thì ra là thế, không nghĩ tới đây mới là lai lịch Thị Hoang Thế Giới đời trước biến thành ngục giam, còn có liên quan tới bí mật này.

Bỗng nhiên Lục Lâm Thiên hiểu ra.

Huyết Thiên Đế thở dài:

- Ta lúc đầu bị nhốt, cũng không cách nào ngăn cản động tác của hắn, vì đạt được động phủ của sư phụ, Ngọc Sơn Thế Giới máu chảy thành sông, thây ngang khắp đồng, mà Huyết Phách vẫn không biết rằng, ta vốn là người tới từ Ngọc Sơn Thế Giới, dưới cơ duyên xảo hợp lại tìm được Đại Hoang, Đại Hoang chính là thông linh bảo khí của sư phụ.

Trong khi nói chuyện, Huyết Thiên Đế ghép hai chìa khóa vào nhau, lập tức hắn hào quang bộc phát, hai chìa khóa dung hợp một cách hoàn mỹ với nhau, nó làm bằng tài liệu gì cũng không rõ.

- Ai.

Huyết Thiên Đế thở dài một hơi, nói:

- Tất cả đều vì động phủ sư phụ lưu lại, kỳ thật Huyết Phách làm sao biết rõ, ta đã sớm mở động phủ của sư phụ ra, chìa khóa của sư phụ cũng không phải mấu chốt, cái gọi là chìa khóa chỉ là ẩn chứa một đạo ấn ký linh hồn nguyên vẹn của sư phụ, một đạo nguyên vẹn ấn ký linh hồn này chính là một bộ phận cuối cùng của Huyết Thiên Chân Kinh.

Xùy!

Huyết Thiên Đế vừa dứt lời, trong tay hắn cầm chìa khóa, lập tức hóa thành một đạo hào quang, hào quang chớp động, đột nhiên một đạo hư ảnh xuất hiện trước mặt ba người, hư ảnh vừa xuất hiện, đột nhiên khí tức man hoang truyền ra, uy thế đột nhiên hàng lâm, một đạo linh hồn ấn ký làm cho không gian này như thái sơn áp đỉnh, vạn vật phủ phục.

- Hảo cường uy áp.

Lục Lâm Thiên run lên, nguyên đan hình chữ vạn bộc phát uy áp ngăn cản..

Dưới uy áp này, Lục Lâm Thiên không cách nào nhìn thẳng, đồng thời cảm giác được hư ảnh này dường như đang nhin chằm chằm vào mình, khí tức khủng bố quét qua thân thể.

- Khí tức thật mạnh!

Trong thân ảnh hư ảo này, ngay cả Tam Kỳ lão nhân cũng phải rung động, đối phương chỉ là ấn ký linh hồn hư ảo cũng đã làm cho hắn run sợ.

- Đệ tử Huyết Thiên Đế, cung nghênh sư phụ.

Huyết Thiên Đế nhìn thấy hư ảnh trước mặt, lập tức quỳ xuống.

- Nhìn không thấu, nhìn không thấu ah.

Hư ảo than nhẹ, lập tức hóa thành một đạo hào quang, trực tiếp tiến vào trong mi tâm Huyết Thiên Đế, Huyết Thiên Đế nhắm mắt lại, thần thái trang nghiêm, dường như đang cảm ngộ cái gì, toàn thân có màn sáng huyết tinh bao phủ giống như con nhộng.

- Khí tức thật mạnh, một đạo ấn ký linh hồn đã mạnh như thế, sư phụ Huyết Thiên Đế sư phụ lúc trước là thế hệ uy danh hiển hách, khí tức này, đã đạt tới bước kia sao?

Tam Kỳ lão nhân cả kinh nói.

- Thực lực lão chủ nhân lúc trước cũng có danh tiếng hiển hách.

Trong không gian có tiếng nói của Đại Hoang vang lên..

Lục Lâm Thiên cảm thấy uy áp tiêu trừ, nhìn bốn phía, nghe được lời của Đại Hoang thì hiếu kỳ, không biết Thanh Trụ Hư Không Dực của mình so sánh với Đại Hoang thì thế nào, Thanh Trụ Hư Không Dực có thể tiến hóa, sợ rằng không phải thứ tầm thường, không biết có phải là bổn mạng linh khí của Hồn Lạc hay không...

Huyết Thiên Đế được màn sáng bao phủ suốt ba ngày mới thức tỉnh, thời điểm hắn tỉnh lại, khí tức cổ xưa trong mắt lóe lên rồi biến mát, tinh mang nội liễm, khí tức toàn thân biến hóa không ít.

- Tiểu huynh đệ, tuy lần này ta đột phá Tuyên Cổ Cảnh, nhưng khí tức chưa củng cố, bằng không lúc trước không có Đại Hoang ra tay, ta cũng có thể triệt để trấn áp Huyết Phách, lúc này ta cần vững chắc tu vị một thời gian ngắn, có lẽ vài năm, có lẽ vài chục năm, thậm chí mấy trăm năm cũng không nhất định.

Huyết Thiên Đế nói với Lục Lâm Thiên.

- Các hạ xin cứ tự nhiên.

Lục Lâm Thiên gật đầu, hơi sốt ruột nói:

- Xin hỏi, không biết những người khác như thế nào?

Lục Lâm Thiên mấy ngày nay cũng đang chữa thương, nhưng trong lòng có lo lắng, chính mình ở trong Đại Hoang, không biết Ma Linh Yêu Nữ, Mạc Kình Thiên và đám người Âm Minh Dạ Xoa hiện tại như thế nào, cuối cùng Huyết Phách dốc sức liều mạng một kích, bọn họ có bị liên lụy hay không, vạn nhất bị ảnh hưởng, hậu quả có thể nghĩ, bởi vậy Lục Lâm Thiên không thể không hỏi.

- Yên tâm đi, bọn họ có lẽ đều không có việc gì, thời khắc cuối cùng, ta đã sớm dời bọn họ vào không gian Đại Hoang.

Huyết Thiên Đế mỉm cười nói ra, nghe vậy Lục Lâm Thiên mới buông lỏng một hơi.

Huyết Thiên Đế nói:

- Chúng ta bây giờ cũng không còn ở trong sa mạc hoang vu, động tĩnh như thế, chắc chắn hai đại liên minh sẽ phái người điều tra, ta hiện tại cũng không có thời gian ứng phó, bọn họ chủ yếu là cảm thấy hứng thú với ta, tìm không thấy ta, có lẽ cũng cũng không trắng trợn làm gì trong Thị Hoang Thế Giới, cho nên ta đã thi triển thủ đoạn nhỏ, đã sớm rời khỏi Thị Hoang Thế Giới, bọn họ có tìm cũng không gặp.

- Chúng ta bây giờ đã rời khỏi Thị Hoang Thế Giới?

Lục Lâm Thiên sững sờ kinh ngạc.

- Huyết Phách và Huyết Thiên Đế xuất hiện, đủ làm hai đại liên minh dò xét Thị Hoang Thế Giới, tin tức thông linh bảo khí đủ làm rất nhiều cường giả động tâm, đám lão già này và hai đại liên minh rất chú ý, sẽ phái người điều tra.

Tam Kỳ lão nhân nói nhỏ, rất đồng ý cách nói của Huyết Thiên Đế.

Lục Lâm Thiên cân nhắc một chút, cũng gật gật đầu, nhưng mà nội tâm cũng có phần lo lắng cho Thất Sát Môn.

- Tiểu huynh đệ, bất kể nói thế nào, ta vẫn cảm ơn ngươi, trên người của ta có chút linh khí, trong động phủ gia sư lưu lại không ít, nhưng mà trên người của ngươi hiện tại đã có áo nghĩa linh khí, thậm chí còn tấn chức thành thành thông linh bảo khí Thanh Trụ Hư Không Dực, tu luyện công pháp bá đạo, thậm chí về sau khả năng còn trên Huyết Thiên Chân Kinh, cho nên ta không tìm ra cái gì cảm tạ ngươi.

Huyết Thiên Đế nhìn qua Lục Lâm Thiên, lập tức nói:

- Cho nên như vậy đi, ta vững chắc tu vị cần về biển máu của gia sư, không gian biển máu có rất nhiều ảo diệu, thậm chí có thể không bị thiên địa áp chế, chính là trọng bảo mà gia sư vô tình đạt được, có biển máu này mới thành tựu uy danh hiển hách của gia sư, thực không dám đấu diếm, lúc trước ta có thể ở trong Thị Hoang Thế Giới siêu việt đại đạo Niết Bàn thành công, tất cả là vì biển máu.

- Còn có huyền ảo bực này?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên sáng ngời.

- Biển máu vô cùng ảo diệu, chỉ có người đi vào mới biết.

Huyết Thiên Đế nói với Lục Lâm Thiên:

- Ngươi đã đến bán đạo chi cảnh, ta nghĩ nếu ngươi có thể lĩnh ngộ trong biển máu thời gian ngắn, không nói chứng có thể chính thức đột phá, nhưng có thể đạt được chỗ tốt cực lớn là nhất định, ta thiếu nợ ngươi một phần ân tình, cho nên mang ngươi vào biển máu một lần.

Chương 3692: Thị Hoang Thế Giới cải biến

- Nghiêm trọng, đa tạ.

Lục Lâm Thiên lập tức nói lời cảm tạ, ngoài miệng khách khí nhưng ánh mắt nóng bỏng, ngay cả Huyết Thiên Đế cũng phải khen ngợi, nơi đó có thể nghĩ.

- Ha ha, ngươi không cần khách khí như thế, ta xem như hiểu ngươi, tiểu huynh đệ rất có tính tình, không chê về sau cứ gọi ta là lão ca.

Huyết Thiên Đế cười nói.

- Cung kính không bằng tuân mệnh, Huyết lão ca.

Lục Lâm Thiên có chút thụ sủng nhược kinh, lập tức ôm quyền nói, có thể kết bạn với cường nhân như Huyết Thiên Đế, cũng không phải ai cũng có tư cách này.

Huyết Thiên Đế vỗ vỗ vai Lục Lâm Thiên, nói:

- Chúng ta đi thôi, mang ngươi đi biển máu nhìn xem.

Huyết Thiên Đế nói với Tam Kỳ lão nhân:

- Trong biển máu, ảo diệu vô cùng, có chỗ tốt rất lớn với linh hồn thể, các hạ nên cùng đi vào, có lẽ sẽ có tác dụng rất lớn trong việc khôi phục của các hạ đấy.

- Vậy không khách khí.

Ánh mắt Tam Kỳ lão nhân sáng ngời, khôi phục linh hồn là hấp dẫn lớn nhất với hắn hiện tại.

- Huyết lão ca, có một chuyện, không biết nên nói hay không.

Lục Lâm Thiên vui vẻ không phải bình thường, cũng có chút xấu hổ, nói:

- Linh hồn Huyết Phách bị diệt, nhưng mà khí huyết sát vẫn còn, nếu khí huyết sát vô dụng với lão ca...

- Ta hiểu!

Lục Lâm Thiên chưa nói xong, Huyết Thiên Đế lập tức cười cười, nói:

- Ta và Huyết Phách tuy đều tu luyện Huyết Thiên Chân Kinh, nhưng hắn tu luyện khí huyết sát, mà ta tu luyện chính là huyết đạo cao nhất, khí huyết sát của hắn với thực lực của ta bây giờ, có cũng được mà không có cũng không sao, nếu ta không nhớ nhầm, trên người ngươi có tồn tại cực kỳ kỳ lạ, có thể hấp thu sát khí và linh hồn tăng cường thực lực, Huyết Phách tuy là linh hồn thể, nhưng dù sao cũng là Tuyên Cổ Cảnh, linh hồn bị diệt, nhưng khí huyết sát cũng không phải cường giả Niết Bàn Cảnh sơ giai đỉnh phong có thể chống lại, cũng may không còn linh hồn nào, nếu ngươi muốn hấp thu, cứ việc.

Trong biển máu mênh mông, năng lượng thiên địa bên trong nồng đậm tới mức khủng bố, biển máu cuồn cuộn giống như cửu u, biển máu cuồn cuộn, huyết tinh khủng bố nương theo khí huyết sát làm cho linh hồn người ta run sợ, bây giờ cũng bị ảnh hưởng.

Lục Lâm Thiên và Tam Kỳ lão nhân đến nơi đây, thần sắc vô cùng rung động.

- Trong biển máu nhất định phải cố thủ bản tâm, bảo trì thanh minh, nếu không sẽ bị biển máu ảnh hưởng, tẩu hỏa nhập ma xem như nhẹ, lần đầu tiên ta đi vào suýt tẩu hỏa nhập ma.

Huyết Thiên Đế nhắc nhở Lục Lâm Thiên và Tam Kỳ lão nhân.

Lục Lâm Thiên không dám khinh thường, hắn đã sớm chú ý, Tam Kỳ lão nhân cũng không dám chủ quan, vẻ mặt ngưng trọng bộ dáng, nhìn qua biển máu này, nói nhỏ:

- Trên đời này không nghĩ tới còn có nơi này, giống như thiên địa tự hành, năng lượng thiên địa lại nồng đậm như thế.

Huyết Thiên Đế mang theo Lục Lâm Thiên và Tam Kỳ lão nhân ba người đi vào trong biển máu cuồn cuộn, nói:

- Biển máu này rất thần bí, chính gia sư ngẫu nhiên đoạt được, ảo diệu vô cùng, giá trị không thể đo lường, nếu không tu luyện Huyết Thiên Chân Kinh mà đi tới nơi này cũng không chiếm được chỗ tốt gì.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên và Tam Kỳ lão nhân lập tức nhìn qua Huyết Thiên Đế, vừa rồi Huyết Thiên Đế nói, tiến vào đây đạt được chỗ tốt rất lớn.

Nhìn thấy nghi hoặc của Lục Lâm Thiên và Tam Kỳ lão nhân, Huyết Thiên Đế lập tức cười giải thích nói:

- Hai vị không nên kinh ngạc, biển máu này không có chỗ tốt với các vị, nhưng mà trong biển máu này có một nơi ảo diệu, nơi ảo diệu này mới là điểm ảo diệu nhất của biển máu.

Thời gian từ từ trôi qua, cách di tích Hắc Thủy ngục giam mở ra về sau thiên địa dị tượng biến mất không thấy gì nữa, trong nháy mắt đã trôi qua hai tháng, trong hai tháng này tất cả mọi người cho rằng Huyết Phách và Huyết Thiên Đế hai người đã đồng quy vu tận, cả sa mạc hoang vu cũng bị phá hủy.

Thậm chí có không ít người chưa từ bỏ ý định, muốn từ di tích tìm kiếm bảo vật Huyết Phách và Huyết Thiên Đế hai người lưu lại, dùng thực lực của Huyết Thiên Đế và Huyết Phách hai người, bất cứ thứ gì bọn họ lưu lại cũng là trọng bảo.

Nhưng mà lần này tìm kiếm cuối cùng không có ai thu hoạch gì, chuyện này cũng làm nhiều người chờ mong biến thành vô vọng.

Lúc này lại truyền ra tin tức kinh người, Tây Phương Cầu Bại xuất danh tiếng lớn cũng không có đi ra.

Cuối cùng theo thời gian trôi qua, Tây Phương Cầu Bại không rõ tung tích, căn bản không có kỳ tích xuất hiện, cuối cùng mọi người cũng đưa ra kết luận, Tây Phương Cầu Bại đã chết trong khi Huyết Phách và Huyết Thiên Đế giao thủ, Tây Phương Cầu Bại vận khí không tốt vẫn lạc theo hai người kia.

Kết quả này làm mọi người cảm thán, Tây Phương Cầu Bại biểu hiện kinh người trong di tích, không thể nghi ngờ đã làm mọi người sợ hãi thán phục, chỉ tiếc vận khí không tốt.

Kết quả này không có bao nhiêu người hoài nghi, dù sao khi di tích Hắc Thủy ngục giam mở ra, mấy ngàn người đi vào, kết quả cuối cùng chỉ còn mấy trăm người còn sống.

Cũng không qua bao lâu, bên ngoài Thị Hoang Thế Giới có không ít người tiến vào trong Thị Hoang Thế Giới, Thị Hoang Thế Giới phát sinh tất cả, đã truyền ra ngoài, có kẻ tự cho rằng mình hơn người, lạp tức tới đây thử thời vận.

Trong đám người tới đây, làm cho người Thị Hoang Thế Giới kinh ngạc, nhất là chủ nhân Linh Thứu Tháp, Đông Tinh Xã, Bắc Đấu Môn, Nam Thiên Môn đều là các thé lực lớn trong trung thiên thế giới.

Tham Lang, Ôn Thiên Cương, Chu Thiệu Khôn, Chúc Hỏa vốn có địa vị và thế lực không nhỏ, nhưng bọn họ ở trong gia tôc của mình phạm sai lầm cho nên mới bị đưa tới Thị Hoang Thế Giới, cũng âm thầm dò xét thông linh bảo khí Huyết Thiên Đế lưu lại.

Những kẻ tù tội trong đại chiến lúc trước tại Thị Hoang Thế Giới có không ít người là người hai liên minh cài vào, tuy trong đại chiến đó vẫn lạc không ít người, thậm chí cuối cùng bố chí thủ đoạn đồng quy vu tận lên trăm vạn kẻ tù tội kia, nhưng vẫn co cá lọt lưới, làm cho tin tức lan ra ngoài.

Trong thời gian dài, có chút thế lực lớn vẫn đồn đãi, thông linh bảo khí trong Thị Hoang Thế Giới vẫn nằm trong tay Huyết Thiên Đế, tuy lúc ấy rất nhiều siêu cấp cường giả không tra xét ra được, không thu hoạch được gì, nhưng bọn họ tin tưởng bản thân mình chưa tìm ra mà thôi.

Bởi vậy cũng bố trí thế lực trong Thị Hoang Thế Giới, đều là những cường giả phạm sai lầm trong thế lực của mình, đưa đi sung quân trong Thị Hoang Thế Giới, một phương diện xem như trừng phạt, một phương diện khác xem như thử thời vận trong Thị Hoang Thế Giới.

Người sau lưng Đông Tinh Xã, Linh Thứu Tháp, Bắc Đấu Môn, Nam Thiên Môn âm thầm đưa vài đội hình tới Thị Hoang Thế Giới, trong đó có cường giả của thương hội Kỳ Phong, thương hội Phong Linh, Tụ Phẩm Lâu, thương hội Linh Thiên

Cả Thị Hoang Thế Giới vô cùng náo nhiệt, còn có vô số tiểu thế lực gia nhập vào, Thị Hoang Thế Giới náo nhiệt lại hỗn loạn, nhưng qua mấy tháng không ai có thu hoạch được gì, thậm chí không có chút phát hiện nào.

Chương 3693: Ngũ hành tương dung 1

Nhưng mà đột nhiên có một ngày, có người phát hiện trong mấy tháng ngắn ngủi, trong Thị Hoang Thế Giới, khí tức hoang vu từ từ nhạt đi, cằn cỗi bắt đầ cải biến, nơi không có ngọn cỏ, sinh cơ ảm đạm đã sinh ra sinh cơ, sinh cơ càng lúc càng nồng nặc.

Tất cả tu luyện giả từ từ cảm thấy được, năng lượng thiên địa thiếu thốn cũng từ từ thay đổi, hội tụ càng ngày càng nhiều, càng lúc càng đậm hơn.

Loại cải biến này đã có nhiều người phát hiện, thiên địa đang thay đổi, hoang vu rút đi, cải biến cằn cỗi, cả thế giới giống như phượng hoàng niết bàn trọng sinh.

Thời gian từ từ trôi qua, trong hắc thủy giang hà, bốn phía là biển máu cuồn cuộn, trên đảo hoang xanh biếc tươi tốt, sinh cơ tràn ngập, trên đảo sinh ra linh tuyền, mây trắng cuồn cuộn, năng lượng thiên địa chấn động còn sinh ra khí tức man hoang cổ xưa.

Trong linh thuyền này, Lục Lâm Thiên khôi phục bộ dáng vốn có, khoanh chân ngồi trong mây mù, nếu không phải trên người tỏa ra hào quang nhàn nhat, còn tưởng rằng đã vẫn lạc, toàn thân không có chút khí tức nào, chỉ có hào quang như ẩn như hiện mà thôi.

Kỳ thật nếu cẩn thận lắng nghe, cũng có thể nghe được trong miệng Lục Lâm Thiên đang lẩm bẩm âm thanh như muỗi kêu:

- Ngũ hành tương sinh tương khắc, Kim sinh Thủy, Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim, Kim khắc Mộc, Mộc khắc Thổ, Thổ khắc Thủy, Thủy khắc Hỏa, Hỏa khắc Kim, vì sao không cách nào tiến thêm một bước, nhất định có thể, nhất định là phạm sai lầm ở đâu...

Thời gian trôi qua, năm tháng vô thường, thời gian tám năm ngắn cũng không ngắn, nhưng đối với tu luyện giả lại không quá dài.

Thời gian tám năm này, Thị Hoang Thế Giới nội cải biến quá nhiều, không biết từ đâu, người tu vị Hậu Thiên đỉnh phong đã có thể ở trong Thị Hoang Thế Giới đột phá đến Phá Giới Cảnh, người kẹt ở Phá Giới Cảnh hậu kỳ đỉnh phong có thểđột phá đến Ngộ Chân Cảnh.

Cuối cùng, mọi người khĩếp sợ phát hiện, Ngộ Chân Cảnh đỉnh phong trung giai đã có thể rảo bước lên Thông Thiên Cảnh.

Cả Thị Hoang Thế Giới trong tám năm này mỗi ngày đều đang thay đổi, hiện tại sinh cơ bừng bừng, không còn bộ dáng lúc trước, tất cả như trọng sinh, thời gian tám năm nhưng tất cả đã khác biệt rất lớn.

Việc này làm người Thị Hoang Thế Giới kinh ngạc, không ngừng nghị luận, cải biến này cũng có người suy đoán, có lẽ có quan hệ tới lần thiên địa dị tượng vào tám năm trước, chính là thiên địa dị tượng đó đã cải biến cả Thị Hoang Thế Giới.

- Tam muội, Lâm Thiên huynh đệ có lẽ đã ngoài ý muốn, nhiều năm như vậy, còn không có xuất hiện.

Thân ảnh Mạc Kình Thiên lẳng lặng xuất hiện bên cạnh Ma Linh Yêu Nữ, áo dài khẽ nhúc nhích, hai mắt như sao.

- Địa Long một sừng vẫn còn liên hệ với hắn, hắn không có việc gì.

Ma Linh Yêu Nữ quay đầu lại, dung nhan thoát tục như tranh vẽ, giống như tiên tử không ăn khói lửa nhân gian.

- Ta cũng không tin Lâm Thiên huynh đệ có việc, nhưng đã qua nhiều năm như vậy...

Mạc Kình Thiên than nhỏ, lúc này nhìn nàng, nói:

- Tam muội, xem ra, ngươi thật sự có ý với Lâm Thiên huynh đệ...

- Mới không phải, ta làm sao có thể ưa thích hắn, tổng lòng của ta đã có người, không phải hắn.

Còn chưa chờ Mạc Kình Thiên nói xong, Ma Linh Yêu Nữ lập tức ngắt lời Mạc Kình Thiên.

Mạc Kình Thiên cười khổ nói:

- Kẻ trong cuộc thì mê, kẻ bàng quan thì tỉnh, dù sao ta biết Lâm Thiên huynh đệ không sao, nhưng thời gian lâu như thế, hắn không thể không có việc gì.

Vừa dứt lời, Mạc Kình Thiên hít sâu một hơi, nói:

- Nhiều năm như vậy, hắn không trở lại, ta đoán chừng Phi Linh Môn cũng không ngăn cản được bao lâu, cho dù có chúng ta, cũng khó mà địch lại bọn chúng, dù sao Thị Hoang Thế Giới không phải Phong Vân Sơn.

- Bọn họ có lẽ không lâu nữa sẽ phát động công kích lần nữa.

Ma Linh Yêu Nữ khẽ thở dài.

- Đến lúc đó ta sẽ dùng toàn lực, không hề che dấu cũng khó chống lại.

Mạc Kình Thiên nói.

- Nhị ca, ngươi thành công không?

Trên mặt Ma Linh Yêu Nữ vui vẻ khó có được.

- Ân, đã thành công.

Mạc Kình Thiên vui vẻ.

....

Trong linh tuyền, mây mù lượn lờLục Lâm Thiên khoanh chân ngồi đó, quanh người có hào quang kim, lam, thanh, xích, hoàng bao quanh, hào quang phóng lớn, năm hào quang tỏa sáng khiếp người, tách mây mù ra.

- Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, đến từ vũ trụ hỗn độn, ngũ hành Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ cũng không phải thực chất, chúng chỉ đại biểu thuộc tính, đạo sinh nhất, nhất sanh nhị, nhị sanh tam, tam sanh vạn vật, âm dương hóa ngũ hành, ngũ hành sinh vạn vật, vạn vật trong trời đất, ngũ hành tương sinh tương khắc, cân đối, vạn vật luân hồi, trong thiên địa, thiên địa ngũ hành, âm dương tương giao, ngũ hành tương dung, ta hiểu rồi, ta hiểu rồi...

Bỗng nhiên trong linh tuyền, hào quang năm thuộc tính lóe sáng, đột nhiên Lục Lâm Thiên mở mắt ra, trong mắt tỏa ra hào quang sáng tới cực điểm.

- Thủy hỏa bất dung, kim mộc không tụ, bốn mùa luân chuyển, ngày đêm tương liên, thì ra là thế, ta hiểu rồi.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, ánh mắt run rẩy, hắn kết xuất thủ ấn.

Quanh người Lục Lâm Thiên, hào quang năm thuộc tính kim, lam, thanh, xích, hoàng va chạm với nhau, trong chốc lát cả thiên địa rung động.

- Cổ nhân nói, mặt trời, mặt trăng, thiếu dương, thiểu âm, âm dương hòa hợp, hỏa là mặt trời, thủy là mặt trăng, thiếu dương là mộc, thiểu âm là kim, thổ là cân đối, âm dương tương giao, ngũ hành tương dung.

Lục Lâm Thiên thì thào, các hào quang bao phủ quanh người hắn.

Ầm ầm!

Vào lúc này năm hào quang tương dung với nhau, chúng tỏa ra ánh sáng chói mắt xinh đẹp chưa từng có, dùng Lục Lâm Thiên làm trung tâm, hào quang phóng thẳng lên trời, năng lượng thiên địa mênh mông giáng xuống.

Ầm ầm!

Trên không trung, bôn lôi cuồn cuộn, huyết hải sôi trào, đột nhiên phong vân biến sắc, không gain lung lay sắp đổ.

Sưu sưu.

Lúc này có hai thân ảnh phóng lên cao, chính là Tam Kỳ lão nhân và Huyết Thiên Đế, hai người xuất hiện, ánh mắt ngạc nhiên nhìn qua linh thuyền, sau đó bắt đầu nhìn nhau..

- Chủ nhân, tiểu tử này dẫn động thiên uy hàng lâm, ta cũng không cách nào thừa nhận, cũng không thể ngăn cản, chỉ có thể đưa hắn ra ngoài.

Trên không trung biển máu có tiếng nói vang lên.

- Thiên uy hàng lâm, mau dời hắn vào khe hẹp thế giới.

Huyết Thiên Đế khiếp sợ, vội vàng nói.

Lục Lâm Thiên lập tức biến mất không thấy gì nữa.

- Chúng ta cũng nên đi quan sát tình huống.

Huyết Thiên Đế nói với Tam Kỳ lão nhân, Tam Kỳ lão nhân gật đầu, hai người biến mất tại chỗ.

Không gian bao la như hỗn độn, ngẫu nhiên có vết nứt không gian lóe lên, đột nhiên một đạo quang mang xuất hiện, không gian an tĩnh sôi trào.

Ầm ầm!

Trong không gian này, chấn động tỏa ra cực nhanh, đột nhiên không gian nơi này trở nên ảm đạm, không gian sinh ra sóng to gió lớn.

Ầm ầm!

Trong không gian này có tiếng nổ ầm ầm, hào quang bao phủ đầy trời, tương liên với thiên địa, tương liên với thiên uy.

Trong không gian này, quanh người Tam Kỳ lão nhân và Huyết Thiên Đế có màn sáng, ánh mắt rung động nhìn qua trước mặt, trong lúc mơ hồ nhìn thấy có thân ảnh đang ngồi.

- Đây là thiên uy hàng lâm, thiên địa dị tượng.

Chương 3694: Ngũ hành tương dung 2

Huyết Thiên Đế nhìn cảnh tượng rung động trước mặt, thiên uy cuồn cuộn này không phải bình thường.

- Ngươi đã Dung Thế Niết Bàn, cũng từng xuất hiện thiên uy hàng lâm, thiên địa dị tượng, nhưng khi đó thông linh bảo khí của ngươi có thể thừa nhận, nhưng mà hiện tại tiểu tử này dẫn động thiên uy, thông linh bảo khí của ngươi không cách nào thừa nhận, tiểu tử này rốt cuộc đã phát sinh chuyện gì, tại sao có động tĩnh kinh khủng như thế.

Thân ảnh hư ảo của Tam Kỳ lão nhân rung động nói ra.

- Xem ra, tiểu huynh đệ này trong linh tuyền ở biển máu đạt được lĩnh ngộ khó lường, chỗ tốt bực này ngay cả ta cũng không có được, thật làm cho ta hâm mộ!

Huyết Thiên Đế nói.

- Rốt cuộc linh tuyền trong biển máu có lai lịch gì?

Tam Kỳ lão nhân nhìn qua động tĩnh trước mặt, hỏi Huyết Thiên Đế.

- Trong biển máu, trung ương chính là một linh tuyền, linh tuyền sinh ra trong biển máu, tương liên với biển máu, lại không bị biển máu ảnh hưởng, ngược lại biển máu bị nó ảnh hưởng, theo gia sư nói, đạt được biển máu trong một cổ địa, suy đoán đến từ hỗn độn, trong linh tuyền có hỗn độn chi khí tồn tại, ẩn chứa các thuộc tính năng lượng, có thể rèn luyện linh hồn, tăng cường lĩnh ngộ, ta cũng đạt được chỗ tốt rất nhiều, nhưng chỉ tiếc gia sư cũng không hiểu lai lịch cụ thể của nó, cũng không có lĩnh ngộ toàn bộ, xem ra trong linh tuyền này, thời gian tám năm qua, tiểu huynh đệ đạt được cơ duyên rất lớn.

Huyết Thiên Đế nói.

- Vật đến từ hỗn độn, khó trách ah, có thể giúp ta chỉ trong tám năm khôi phục tới tình trạng này.

Tam Kỳ lão nhân nói nhỏ, thân thể hư ảo ngưng thực không ít.

- Dùng thực lực của tiểu huynh đệ, bán đạo chi cảnh, tại sao dẫn động thiên uy mênh mông như thế?

Huyết Thiên Đế rung động, hắn lại nhớ tới cái gì đó, lập tức ánh mắt cả kinh, quay người khiếp sợ nhìn qua Tam Kỳ lão nhân, nói:

- Tam Kỳ huynh đệ, tiểu huynh đệ hình như chỉ có bán đạo chi cảnh nhưng trong người mang nhiều áo nghĩa.

- Đúng vậy, là cấp độ bán đạo.

Hư ảnh nhỏ gầy của Tam Kỳ lão nhân có khí thế không dưới Huyết Thiên Đế, trường bào hư ảo chấn động, dưới thiên uy mênh mông kia cũng có thể chỉ lo thân mình, ít nhất trước mắt không sinh ra ảnh hưởng lớn tới hắn, lắc đầu, nói:

- Cho dù tiểu tủ mang tất cả áo nghĩa đột phá đến cấp độ đại đạo, hắn có thể một lần đạt chân tới Đại Đạo Cảnh, trở thành biến thái khó lường, nhưng vẫn không có khả năng dẫn động thiên uy khủng khiếp như thế.

Huyết Thiên Đế nhìn qua Tam Kỳ lão nhân, nói:

- Ta nói không phải ý tứ này, hiện tại tiểu huynh đệ cũng không có dấu hiệu đột phá, nhưng nhìn uy thế lại thấy có nhiều áo nghĩa dung hợp với nhau, thổ thuộc tính áo nghĩa, thủy thuộc tính áo nghĩa, hỏa thuộc tính áo nghĩa, nếu ta suy đoán không sai, còn có mộc thuộc tính áo nghĩa và một thuộc tính khác, hẳn là kim thuộc tính áo nghĩa.

- Cấp độ bán đạo, áo nghĩa tương dung, ngươi nói đây là...

Tam Kỳ lão nhân nghe vậy, ánh mắt hư ảnh chấn động, toàn thân run rẩy, hắn lại nhìn chằm chằm vào thiên uy cuồn cuộn trước mặt, thần sắc khiếp sợ.

Trong mắt Huyết Thiên Đế mang theo thần sắc rung động, nói:

- Khủng bố như vậy, tiểu huynh đệ hiện tại tạo ra động tĩnh không khác gì đồn đãi, trong đồn đãi, nếu có người có thể làm được sẽ dẫn động thiên uy hàng lâm, thiên địa dị tượng, mà bây giờ tiểu huynh đệ dẫn động thiên uy còn lớn hơn cả ta Dung Thế Niết Bàn, đủ thấy hắn khủng khiếp thế nào, thiên phú như vậy, tiểu huynh đệ là người thiên phú mạnh nhất ta từng gặp qua.

- Tân sinh đại đạo ah, thiên phú như thế, cho dù là thiên tài của các gia tộc cổ xưa trong thế giới hỗn độn cũng khó có thể làm được, thời gian cũng không còn bao lâu, lúc này cả đại thế giới sẽ rung động.

Ánh mắt Tam Kỳ lão nhân run rẩy, xiết chặc nắm đấm.

Ầm ầm!

Thời điểm hai người nói chuyện với nhau, không gian trong thiên địa rung động càng mạnh, năng lượng thiên địa mang theo sức mạnh khủng bố quét qua các nơi, không ngừng thẩm thấu qua hư không, lúc này tương liên với nhau, không gian chung quanh hình thành vòng xoáy, giống như vòng xoáy vũ trụ, nó tỏa ra bốn phía, không gian nứt vỡ từng khúc.

Thời gian trong khe hẹp biến hóa, thậm chí chúng càng biến hóa mạnh hơn, giống như muốn hủy cả khe hẹp này.

Nhìn cảnh tượng diễn ra trước mặt, Tam Kỳ lão nhân và Huyết Thiên Đế nhìn nhau, nghẹn họng nhìn trân trối.

Ầm ầm!

Trong vòng xoáy hư không, hào quang rực rỡ quét qua tất cả, cả hư không đột nhiên run lên, hào quang lộng lẫy biến thành hai màu xanh trắng, vòng xoáy trong hư không biến thành hào quang chói mắt, một nửa là màu đen, chúng tương liên với thân ảnh kia, thiên địa nổ ầm ầm điếc tai.

Vào lúc này cửu thiên rung động, thiên địa sụp đổ, thiên uy vô cùng vô tận thẩm thấu ra, thậm chí đã có thể nhìn thấy trong vòng xoáy có thể giới khác, hư không ngăn cách hai thế giới đang tương dung làm một.

- Tân sinh đại đạo thành công, thiên phú như vậy, cổ kim hiếm thấy!

Ánh mắt Huyết Thiên Đế nhìn không chớp mắt, uy áp thiên địa mênh mông như thế, hắn rất rõ ràng đại biểu cho cái gì.

- Xảy ra chuyện gì, có chuyện gì sao?

- Thế giới sắp hủy diệt sao?

Trong hư không, trong mơ hồ khe hở hai thế giới tương liên lẫn nhau, thiên địa chấn động, sơn băng địa liệt, sông nước đảo lưu, thiên địa kinh biến, vô số sinh linh trong hai thế giới khiếp sợ, các cường giả lăng không đứng hoảng hốt khó hiểu.

Trong khe hẹp thế giới, hào quang quanh người Lục Lâm Thiên dần dần thu liễm, tất cả trở nên bình tĩnh, thế giới trong khe hẹp bình thường trở lại, lúc này vô số vết nứt không gian bạo phát.

- Khí thế như vậy, không thể nào là bán đạo chi cảnh có thể gây nên.

Ánh mắt Huyết Thiên Đế rung động, lập tức nói với Tam Kỳ lão nhân, nói nhỏ:

- Chẳng lẽ hiện tại là thiên hạ của hậu bối sao, những lão gia hỏa chúng ta đã không còn dùng được?

- Tiểu tử này chính là biến thái, biến thái chân chính.

Tam Kỳ lão nhân lúc này cũng chỉ có thể cười khổ.

Huyết Thiên Đế nói:

- Rốt cuộc ta đã hiểu rồi, ấn ký tàn hồn cuối cùng của gia sư lưu lại, vì sao bảo ta an bài tiểu huynh đệ tiến vào biển máu, xem ra gia sư nhận ra tiểu huynh đệ này bất phàm.

- Ý của ngươi nói, cho tiểu tử kia tiến vào trong linh tuyền là ý của sư phụ ngươi sao?

Tam Kỳ lão nhân rất kinh ngạc.

- Thực không dám đấu diếm, biển máu chính là bí bảo nhất mạch chúng ta, cho dù ta thiếu nợ ân tình các ngươi lớn hơn nữa, cũng không dám cho các ngươi đi vào biển máu, lại còn là linh tuyền trong biển máu, đây chính là ấn ký linh hồn cuối cùng của gia sư phân phó, cho tiểu huynh đệ và ngươi tiến vào biển máu, về sau thân cận nhiều hơn với tiểu huynh đệ, như vậy sẽ có chỗ tốt rất lớn với truyền thừa nhất mạch chúng ta, cho nên ta mới dám cho hai vị đi vào.

Huyết Thiên Đế cũng không giấu diếm, trực tiếp nói với Tam Kỳ lão nhân.

- Tiểu tử này nhìn không thấu ah, có lẽ sư phụ ngươi nhìn ra cái gì đó.

Chương 3695: Quan sát Linh Vũ Thế Giới

Ánh mắt Tam Kỳ lão nhân chấn động, lập tức hai mắt nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, nói:

- Khí thế trên người của tiểu tử này, trong Đại Đạo Cảnh cũng không có bao nhiêu người có thể so sánh, có thể lĩnh ngộ tân sinh đại đạo, vì sao còn chưa đột phá Đại Đạo Cảnh, vẫn là bán đạo chi cảnh

- Xem ra, hắn có quá niều áo nghĩa, còn có chút thuộc tính bị áp chế.

Huyết Thiên Đế cũng nghi hoặc, nói nhỏ:

- Nhưng cho dù là bán đạo chi cảnh, thực lực của hắn hiện tại còn mạnh hơn tám năm trước rất nhiều.

- Tiểu tử này đang làm gì thế?

Ánh mắt Tam Kỳ lão nhân quan sát Lục Lâm Thiên, nhìn thấy hắn vẫn ngồi đó, hai mắt nhắm chặt, lẳng lặng lơ lửng trong khe hở hỗn độn, vô số đen kịt vết nứt không gian không thể tới gần người, vô cùng huyền diệu.

- Dường hư hắn đang tiến vào cảnh giới huyền diệu, có lẽ chờ một chút sẽ tốt hơn.

Huyết Thiên Đế nhíu mày nói nhỏ.

Lúc này trong đan điền khí hải Lục Lâm Thiên, trên nguyên đan chữ vạn, khí tức man hoang thương cổ đại phóng, hào quang chói mắt tỏa ra, tâm thần Lục Lâm Thiên cũng huyền diệu tới cực điểm, bỗng nhiên xuyên qua vô số không gian trùng động, cuối cùng xuất hiện trong thến giới có thiên địa dị tượng.

Trong thế giới này phong vân biến sắc, thiên hôn địa ám, trên trời nhật nguyệt tinh thần đang bao phủ, đêm tối ban ngày thay đổi bất định, sông nước đảo lưu, đại địa nổ vang, sau một lát vô số sinh linh chấn động.

Tâm thần Lục Lâm Thiên lúc này quan sát một ngọn núi hắn nhìn thấy thân ảnh quen thuộc, một nữ tử đang đứng trên đó, xinh đẹp như tiên.

- Mẫu thân, Vô Song, Bạch Linh, Cảnh Văn, Hồng Lăng, Tiểu Linh, Lam Linh, Kinh Vân, Âm Âm, Nam thúc...

Tâm thần Lục Lâm Thiên run lên, nơi quen thuộc này chính là thế giới đại lục Linh Vũ, mà những thân ảnh quen thuộc kia lại là người quen của hắn.

- Vô Song, mẫu thân...

Trong lòng Lục Lâm Thiên vui mừng la lên, nhưng lại phát hiện mình không cách nào lên tiếng, thời điểm này Lục Lâm Thiên nhìn thấy một nơi quen thuộc khác, đó là đại điện trong sương mù, mây mù che đậy, một thân ảnh tập tễnh đang nhìn trời xanh..

Lục Lâm Thiên còn đang muốn nhìn nhiều một ít, nhưng lại phát hiện tâm thần đau xót, sau đó tâm thần nhanh chóng quay về, hắn dần dần mất đi liên hệ với Linh Vũ Thế Giới.

Giữa không trung, lúc này Lục Lâm Thiên mở mắt ra, hào quang đen trắng giao thoa, nương theo khí thế bắn ra ngoài, hắn đứng lên, vô số vết nứt không gian không thể tới gần, khí thế bàng bạc bao phủ thiên địa.

- Mẫu thân, Vô Song, Kinh Vân...

Lục Lâm Thiên thấp giọng la lên, tâm thần còn đắm chìm trong Linh Vũ Thế Giới, vừa rồi không biết vì sao, tâm thần của hắn tương liên với Linh Vũ Thế Giới, cảm giác huyền diệu này Lục Lâm Thiên muốn tiến vào lần nữa nhưng hắn không có biện pháp.

- Có phải Lâm Thiên trở về hay không, các ngươi vừa rồi có nghe được âm thanh của Lâm Thiên không?

Trong Linh Vũ Thế Giới Phi Linh Môn, La Lan thị hỏi mọi người chung quanh.

- Mẫu thân, không có đâu, ca ca chưa có trở về.

Lục Tâm Đồng nói nhỏ, những năm gần đây những đứa nhỏ đã trưởng thành, càng ngày càng xinh đẹp, cả Linh Vũ Thế Giới có vô số người theo đuổi, nhưng các nàng không lọt mắt thanh niên tuần tài nào.

- Dường như ta cũng nghe thấy, chính là giọng của Lâm Thiên, chẳng lẽ là ảo giác của ta sao?

Bắc Cung Vô Song nhìn lên trời xanh, khí chất không bị thời gian phai mờ, ngược lại càng ngày càng thanh thuần thuần thục, khi tu vị tăng cao, khí chất càng thanh nhã cao quý, làm cho mọi người không dám khinh nhờn.

- Kỳ lão, Huyết lão ca.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên, đến bên cạnh Huyết Thiên Đế cùng Tam Kỳ lão nhân.

- Chúc mừng tiểu huynh đệ lĩnh ngộ tâm sinh đại đạo!

Huyết Thiên Đế cười cười, ánh mắt mang theo vẻ kinh ngạc, không chút né tránh quan sát Lục Lâm Thiên.

- Tân sinh đại đạo?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khó hiểu.

- Chúng ta nói một hồi, ngươi gây ra động tĩnh quá lớn, thiếu chút nữa hai tiểu thế giới đã bị ngươi hủy, hiện tại hai tiểu thế giới này có không ít người tới đây, hiện tại trong Thị Hoang Thế Giới xuất hiện không ít phiền toái, ta nghĩ tới chúng ta cũng nên quay về thu thập cục diện đi, bằng không, có ít người thật sự cho rằng Thị Hoang Thế Giới không người.

Huyết Thiên Đế nói với Lục Lâm Thiên, ánh mắt từ từ âm trầm.

Trong Thị Hoang Thế Giới, thời gian tám năm cải biến rất nhiều, cả Thị Hoang Thế Giới lúc này sinh cơ bừng bừng, biến hóa cỡ này làm tất cả mọi người nghẹn họng nhìn trân trối, bởi vậy cả Thị Hoang Thế Giới cũng biến thành đối tượng bị người ta tranh đoạt.

Trong đó có hai đội hình làm người ta chú ý, cũng là đội hình tranh đoạt kịch liệt nhất Thị Hoang Thế Giới, một phương đội hình dùng Tây Vương Phủ và Thất Sát Môn, Địa Long cân đối với nhau, mà bên ngoài chính là Đông Tinh Xã, Bắc Đấu Môn, Nam Thiên Môn, thậm chí thương hội Kỳ Phong, thương hội Linh Thiên, thương hội Phong Linh, Tụ Phẩm Lâu cũng gia nhập vào thế lực này.

Trong đội hình khổng lồ đó, Thất Sát Môn đã sớm liên tiếp bại lui, tất cả địa bàn của Thất Sát Môn, Thất Kiếm môn, Âm Quỷ giáo đều mất đi, các đệ tử trong môn tử thương vô số, mấy trận đại chiến thây ngang khắp đồng, máu chảy thành sông.

Trong bốn đại thương minh có không ít cường giả tiến vào Thị Hoang Thế Giới, tăng thêm Bắc Đấu Môn các thế lực tiến vào, Thất Sát Môn và Tây Vương Phủ dựa theo đạo lý không ngăn cản nổi.

Nhưng mà Phi Linh Môn có Phi Hổ chiến hạm cấp ba, bố trí một đại trận phụ trợ đã chèo chống suốt tám năm.

Trong thời gian tám năm này, Phi Linh Môn và Tây Vương Phủ đều lui về giữa sơn mạch Huyết Đô, lui giữ trong huyết sát thâm uyên, liên tục bại lui.

Đương nhiên, thương hội Kỳ Phong, Bắc Đấu Môn cũng phải trả cái giá cực lớn, một đại trận và Phi Hổ chiến hạm khủng bố oanh kích đã làm bọn họ phải trả cái giá lớn thật đau lòng, bằng không cũng không kéo dài tới tám năm, cũng không có diệt Thất Sát Môn cùng Tây Vương Phủ.

Trong thời gian tám năm này, Phi Hổ chiến hạm của Thất Sát Môn và đám người Mạc Kình Thiên bố trí một đại trận công kích cũng thành ác mộng của đối thủ, khiến người ta nghe tin đã sợ mất mật.

- Sợ rằng Thất Sát Môn và Tây Vương Phủ khó chống lại rồi, Bắc Đấu Môn, Nam Thiên Môn, Đông Tinh Xã và các thương minh đã triệu tập mấy trăm vạn đệ tử tinh anh, trên trăm chiến hạm, hiện tại đã đi tới sơn mạch Huyết Đô."

- So chiến hạm, Phi Hổ chiến hạm của Thất Sát Môn thật sự khủng bố, chơi chiến hạm không bằng Thất Sát Môn, tăng thêm đại trận của Thất Sát Môn, tất cả đều không dễ trêu chọc.

- Nghe nói lần này đã khác, các thế lực lớn không ngừng triệu tập cường giả tới đây, trong đó có không ít cường giả tinh thông trận pháp, ý định lúc này triệt để tiêu diệt Thất Sát Môn và Tây Vương Phủ.

- Chưởng môn Thất Sát Môn Tây Phương Cầu Bại vẫn mất tích, huống chi dùng thực lực của Thất Sát Môn cùng Tây Vương Phủ bây giờ cũng đã nỏ mạnh hết đà, khó mà chống lại...

...

Dưới huyết sát thâm uyên, mười mấy đạo thân ảnh đang đứng trên đỉnh núi, nhìn qua đám người đang tụ hợp xa xa, ánh mắt vô cùng ngưng trọng.

Chương 3696: Đại chiến bắt đầu (1)

- Nhị đương gia, Tam đương gia, chúng ta trở về đi, Thất Sát Môn có lẽ không xong rồi... Những năm này, nói chúng ta không có cảm tình với Thất Sát Môn là giả, nhưng lúc này đã chẳng khác gì lấy trứng chọi đá, chúng ta cần gì phải liều mạng, chúng ta cùng lắm mang theo mọi người rời khỏi Thị Hoang Thế Giới, cứ tới Phong Vân Sơn, bọn chúng có thể làm gì được chúng ta chứ.

Hổ Sơn nói với Mạc Kình Thiên và Ma Linh Yêu Nữ.

- Hổ Sơn, đa tạ.

Viêm Hỏa vỗ vai Hổ Sơn, nói:

- Nhưng mà chưởng môn không có mặt, chúng ta không thể lui, cứ chờ chưởng môn về rồi tính sau.

Địa Long trầm giọng nói:

- Chủ nhân không có chết, trong linh hồn của ta vẫn còn liên hệ, chủ nhân hiện tại tuyệt đối không có chết, hắn nhất định sẽ trở về.

Những năm gần nó với mọi người rằng chưởng môn không có chết, Địa Long cũng nói cho mọi người tình hình thực tế, huyết hồn ấn trong đầu của nó vẫn còn.

- Ta cũng tin tưởng Địa Long, đến thì đến đi, cũng chưa tới mức cuối cùng phải đi.

Đường Ngũ lưng mang trường kiếm, trong mắt bắn ra sát ý dữ dội.

- Phạm Thống, Âm Quỷ bên kia truyền tin tức gì?

Ma Linh Yêu Nữ nhíu mày, hỏi Phạm Thống ở sau lưng.

- Phu nhân, đã truyền tin tức tới, Âm Quỷ và thương hội Phong Linh đã an bài tốt rồi, vạn nhất lúc này chúng ta thật sự tới thời khắc cuối cùng, chỉ cần có thể đi tới đó là có thể lập tức rời khỏi Thị Hoang Thế Giới.

Phạm Thống nói.

- Chúng ta còn có bao nhiêu tinh thạch thế giới?

Ma Linh Yêu Nữ tiếp tục hỏi.

Phạm Thống ảm đạm, nói nhỏ:

- Những năm gần đây này, chúng ta tiêu hao quá nhiều, mỗi một lần vận dụng Phi Hổ chiến hạm và trận pháp, tiêu hao tinh thạch thế giới với con số khủng bố, chiến lợi phẩm không bù đắp nổi, Thiên Xu, Vấn Thân Mạc, Âm Quỷ, Phong Đô Tam Hồn, Thiên Xu ngày đêm luyện chế chiến hạm và tọa giá khôi lỗi, cũng không cách nào vượt qua tiêu hao khổng lồ, huống chi tự chúng ta cũng cần Phi Hổ chiến hạm.

Ma Linh Yêu Nữ nghe vậy, nàng nhíu mày, nói:

- Ngươi cứ việc nói thẳng ra, rốt cuộc còn duy trì bao lâu?

Phạm Thống nói:

- Đừng nói là duy trì, nếu không phải thương hội Phong Linh âm thầm giúp đỡ, chúng ta đã sớm không ứng phó nổi, nghe nói trong thương hội Phong Linh, đối với An tiểu thư đã nhận rất nhiều oán hận, không cách nào giúp chúng ta nữa, cho nên, nếu bọn họ phát động thế công, chỉ sợ chiến hạm của chúng ta không duy trì được bao lâu.

- Ai!

Mọi người nghe vậy, trong nội tâm trầm trọng đến cực điểm, những năm qua, nếu không có hạm đội Phi Hổ chiến hạm tồn tại, Thất Sát Môn đã sớm bị san bằng thành bình địa, cuối cùng cũng không thể lưu lại trong huyết sát thâm uyên.

- Nếu đến thời khắc cuối cùng, ta ngày mai liều với bọn chúng, các ngươi đi trước đi.

Ánh mắt Mộc Vương bắn ra sát ý.

- Mộc Vương, đến thời điểm cuối cùng, lưu được núi xanh lo gì không có củi đốt.

Mạc Kình Thiên nói với Mộc Vương.

- Ta sinh ra là người Thị Hoang Thế Giới, dù chết cũng phải chết trong Thị Hoang Thế Giới nội, mấy năm qua có thể kết bạn với các ngươi, cũng không uổng đời này của ta.

Mộc Vương lập tức cười cười, lúc này cười với đám người Mạc Kình Thiên, giờ này khắc này, mặc dù tức giận vẫn thong dong như cũ..

Mạc Kình Thiên hít sâu một hơi, nói:

- Bọn chúng lúc này tới quá nhiều người, không ít nửa hỗn độn và ngụy hỗn độn, không phải chúng ta có thể chống lại, khí thế hung, quang minh chính đại tập kết đại quân, cũng không lập tức bắt đầu công kích, xem ra lúc này bọn chúng đã nắm chắc thắng lợi trong tay.

- Cùng lắm liều với chúng.

- Đúng, liều với chúng.

....

Mặt trời chiều ngã về tây, tà dương như tuyết, trên sườn núi có mười thân ảnh đằng đằng sát khí đứng đó.

- Thất Sát Môn và Tây Vương Phủ nho nhỏ, lạidám động người Vạn Thiên Liên Minh, lúc này phải cho tất cả người trong Thị Hoang Thế Giới và thế giới biết hậu quả khi đắc tội Vạn Thiên Liên Minh, sáng sớm ngày mai, huyết tẩy dư nghiệt cuối cùng của

Thất Sát Môn và Tây Vương Phủ, đến lúc đó thương hội Phong Linh cũng không thể buông tha.

Một lão giả sắc mặt âm trầm, sát ý bắn ra khỏi mắt, quanh người hắn có khí tức chấn động dữ dội.

- Âm Hỏa đại nhân, nhưng thương hội Phi Linh đã gia nhập Vạn Thiên Liên Minh chúng ta, còn có thương hội Phong Linh âm thầm che chở, nếu chúng ta đối phó, sợ rằng có người mượn cớ.

Một nam tử trung niên tiến lên nói nhỏ, hắn cung kính với lão giả trước mặt, nam tử trung niên này chính là chấp sự Tụ Phẩm Lâu trong Thị Hoang Thế Giới!

Ba!

Nam tử trung niên vừa dứt lời, trên mặt đã ăn cái tát, sắc mặt lão giả cực kỳ âm trầm, sắc mặt mọi người chung quanh run rung, ánh mắt mang theo vẻ sợ hãi.

- Một đám phế vật, chỉ là Thất Sát Môn cùng Tây Vương Phủ tiểu thế lực, đối phó một đám thế lực không lên nổi mặt bàn như thế cũng phí tới tám năm, ngược lại chết tổn thương không ít, tổn thất thảm trọng, còn có thương hội Phi Linh, tuy cũng không lên mặt bàn, nhưng mà nghe nói thương hội Thải Vân buôn bán Phi Hổ chiến hạm, tọa giá khôi lỗi đều xuất phát từ thương hội Phi Linh kia, giá trị của nó tuy không lớn, nhưng cũng không ít, trọng yếu nhất là trực tiếp ảnh hưởng tới địa vị và sinh ý của tất cả thế lực thương hội chúng ta ở thế giới bên ngoài, hiện tại đã làm cho thương hội Thải Vân có dấu hiệu một nhà độc đại, cho nên lúc này phải tiêu diệt Thất Sát Môn cùng Tây Vương Phủ, thương hội Phi Linh cũng không thể lưu, không thể tiêu diệt hiển nhiên, vậy phải dùng cách khác.

- Âm Hỏa, cần gì phải tức giận, chúng ta đã tới đây, vậy phải thanh trừ tất cả, có người của Tụ Phẩm Lâu và Âm Hỏa ngươi, thương hội Phong Linh có Thôn Linh, thương hội Kỳ Phong có Liệt Địa, thương hội Linh Thiên có Dương Mộc ta, tăng thêm Nam Thiên Môn, Đông Tinh Xã, còn có Bắc Đấu Môn nữa, muốn tiêu diệt Thất Sát Môn cùng Tây Vương Phủ nho nhỏ này không phải dễ dàng như bóp chết con kiến hay sao.

Một nam tử mặt đỏ nói ra.

Âm Hỏa nghe vậy, ánh mắt hơi co rút, hàn quang trong mắt bắn ra ngoài, sát ý không thêm che dấu, nói:

- Sáng sớm ngày mai, huyết tẩy dư nghiệt Thất Sát Môn và Tây Vương Phủ, ta muốn cho kẻ khác biết, đυ.ng đến Tụ Phẩm Lâu ta, đυ.ng đến Vạn Thiên Liên Minh sẽ có hậu quả gì.

Thành Đông Tinh, trong đình viện thương hội Thải Vân, An Thi Dao lẳng lặng đứng đó, ánh mắt của nàng vô cùng ngưng trọng, Hoàng chủ sự từ bên ngoài đi vào trong, ánh mắt hơi chấn động, lập tức đứng trước mặt An Thi Dao, nói nhỏ:

- Nhị tiểu thư, vừa mới nhận được tin tức, có lẽ ngày mai bọn chúng sẽ ra tay với Thất Sát Môn, lúc này sợ rằng Thất Sát Môn trốn không thoát, Âm Hỏa, Liệt Thổ, Thôn Linh, Dương Mộc những người kia không phải kẻ yếu, đám cường giả Tụ Phẩm Lâu các thế lực kia cũng muốn tiêu diệt Thất Sát Môn.

- Trước đó bọn họ đã gïếŧ Linh Đốn, Tụ Phẩm Lâu sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy, nếu Lâm Thiên còn ở đây thì tốt rồi, chỉ tiếc thời điểm này hắn lại không có mặt.

Chương 3697: Đại chiến bắt đầu 2

An Thi Dao nhíu mày, khẽ cắn môi, nói:

- Tụ Phẩm Lâu đã sớm tính toán chúng ta sẽ nhúng tay vào, trước đó đã an bài tốt, nếu chúng ta trực tiếp ra tay, bọn chúng sẽ mượn cớ.

Hoàng chủ sự nói:

- Cấp trên sẽ không cho chúng ta nhúng tay vào, ý của cấp trên là chúng ta bảo vệ thương hội Phi Linh là tốt rồi, bọn họ quan tâm chính là thương hội Phi Linh, cũng may tiểu thư có dự kiến trước, an bài thương hội Phi Linh trước gia nhập Vạn Thiên Liên Minh, thời điểm này Tụ Phẩm Lâu cũng không dám động tới thương hội Phi Linh, âm thầm còn có thể phụ trợ Thất Sát Môn, bằng không Thất Sát Môn và Tây Vương Phủ cũng khó có thể chèo chống tới thời điểm hiện tại.

An Thi Dao cười khổ, nói với Hoàng chủ sự:

- Ngươi cho rằng Thất Sát Môn nếu thật bị diệt, bọn họ sẽ bỏ qua cho thương hội Phi Linh hay sao, ta đoán chừng bọn chúng cũng đối phó thương hội Phi Linh.

- Quả thật không thể địch lại, chúng ta đã tận nhân sự, hiện tại cũng chỉ có thể xem thiên mệnh, chẳng lẽ người Thất Sát Môn thật sự cho rằng Lục chưởng môn còn không có vẫn lạc sao, nhiều năm như vậy, ta sợ rằng không xảy ra kỳ tích đâu, trong Thị Hoang Thế Giới này, đã có người sớm đào ba thước đất, cũng không có phát hiện cái gì.

Hoàng chủ sự nói.

- Chuẩn bị thế giới trùng động, nếu Thất Sát Môn thực đến bước cuối cùng không chống đỡ nổi, phải an bài bọn họ đều rời khỏi Thị Hoang Thế Giới.

An Thi Dao nói nhỏ.

- Nhị tiểu thư, chúng ta trả giá đã rất nhiều, nếu...

Hoàng chủ sự gật gật đầu, sau đó ánh mắt khẽ chấn động một hồi, nói với An Thi Dao:

- Nếu Lục chưởng môn thực ngoài ý muốn xảy ra, chúng ta có thể không làm.

An Thi Dao nghe vậy, nhìn thẳng vào ánh mắt Hoàng chủ sự, hỏi:

- Hoàng chủ sự, dứt bỏ thương hội, ngươi cảm thấy Lâm Thiên sẽ thế nào?

Hoàng chủ sự suy tư một hồi, nói:

- Dứt bỏ thương hội, Lục chưởng môn tuy còn trẻ tuổi, nhưng là người có thể kết giao, có thể làm cho Thất Kiếm, Thất Sát, Âm Quỷ trung tâm quy hàng, chỉ dựa vào thực lực là không được, còn cần nhân cách mị lực, cho dù là lão hủ ta cũng không thể bắt bẻ.

- Dứt bỏ thương hội, Lâm Thiên là bằng hữu của ta, ta giúp đỡ Thất Sát Môn là đương nhiên, vì thương hội, ta giúp Thất Sát Môn, là đầu tư, đến lúc đó Thất Sát Môn vĩnh viễn sẽ nhớ rõ vào thời điểm khó khăn nhất là ai đứng sau lưng giúp bọn họ, vì gia tộc ta không thể mất minh hữu thương hội Phi Linh này.

An Thi Dao nói.

Hôm sau, lúc bình minh đã có từng đoàn người tới sơn mạch Huyết Đô, sương mù bao phủ các nơi, trong sơn mạch gió mát thổi qua bầu trời, mang theo cảm giác ẩm ướt mát lạnh, xuân ý dạt dào.

Những năm gần đây, sơn mạch Huyết Đô hoang vu đã không còn nữa, đổi lại là khu vực sinh cơ bừng bừng.

Ầm ầm!

Trong sơn mạch Huyết Đô bao la, giữa sơn mạch có rất nhiều sương sớm bao phủ, đột nhiên có âm thanh run động mạnh truyền ra, từng đạo khí tức đánh thức cả sơn mạch thức dậy.

- Thất Sát Môn, Tây Vương Phủ, hôm nay nhận lấy cái chết.

Trong sơn mạch, hôm nay âm thanh kinh thiên động địa nương theo sát khí vang vọng trời cao, lập tức vô số người tụ tập trong sơn mạch Huyết Đô, dừng lại trước cứ điểm cuối cùng của Thất Sát Môn.

Hạp cốc, đây vốn không phải cứ điểm, nhưng sau khi bố trí trận pháp lợi hại, cho dù là chim cũng không thể bay qua, đây cũng là cánh cửa cuối cùng giữ gìn Thất Sát Môn và Tây Vương Phủ hiện tại, nếu như bị xé rách, khi đại quân tiếp cận, huyết sát thâm uyên sẽ khó giữ.

Bên ngoài hạp cốc có Mạc Kình Thiên bố trí đại trận, cho dù là cường giả Thông Thiên Cảnh đỉnh phong cũng có thể chống lại, khó có thể công phá đại trận, cố sức phá trận sẽ trả cái giá bằng máu quá lớn, phía sau đại trận có thể nhìn thấy mấy trăm chiến hạm lơ lững trước hạp cốc, chiến hạm Thất Sát Môn đã sớm biến thành ác mộng của đối thủ.

Đặc biệt là hai mươi chiếc chiến hạm cấp ba, uy lực của nó còn mạnh hơn cả trăm cường giả Thông Thiên Cảnh cao giai đỉnh phong, liên hoàn oanh tạc, ngay cả cường giả Thông Thiên Cảnh cao giai đỉnh phong cũng không thể chống lại, cho dù là nửa hỗn độn, ngụy hỗn độn Đại Đạo Cảnh sơ giai nghe hơi là phải chạy, loại tình huống này, cố sức phá trận, muốn phá hủy Thất Sát Môn sẽ trả cái giá quá lớn, loại trả giá này làm nhiều người phải đau lòng nhỏ máu.

Ầm ầm.

Khi tiếng hét vang lên, bên ngoài cứ điểm có mấy trăm vạn người lao tới, trên trăm chiến hạm bày trận đối địch, giữa không trung, mây đen áp đỉnh, che khuất bầu trời.

Trên cứ điểm có hơn mười đạo thân ảnh nhìn chằm chằm vào, Mạc Kình Thiên áo dài xám run lên, sắc mặt âm trầm, nói:

- Quả nhiên có ý định ra tay vào hôm nay, nửa hỗn độn và ngụy hỗn độn không ít, xem ra vì tiêu diệt Thất Sát Môn, những thương hội và thế lực này cam lòng hạ vốn gốc.

Khí tức Âm Minh Dạ Xoa âm hàn, ánh mắt như máu lưu động, giọng nói như đến từ cửu u địa ngục, nói:

- Từ tin tức của thương hội Thải Vân truyền tới, lúc này thương hội Kỳ Phong, Tụ Phẩm Lâu dùng Âm Hỏa, Thôn Linh, Dương Mộc bốn người cầm đầu, đều là Đại Đạo Cảnh cao giai hậu kỳ đỉnh phong nửa hỗn độn và ngụy hỗn độn, mà Đông Tinh Xã, Bắc Đấu Môn, Nam Thiên Môn triệu tập các đệ tử không dưới hai trăm vạn người, mà Thất Sát Môn và Tây Vương Phủ cộng lại không tới ba mươi vạn.

Ánh mắt Mạc Kình Thiên nhìn qua phương xa, sau khi nhìn ra xa, thu hồi ánh mắt nói:

- Bốn Đại Đạo Cảnh đỉnh phong nửa hỗn độn cùng ngụy hỗn độn, trong Thị Hoang Thế Giới này không ai có thể ngăn cản nổi, còn có Tham Lang, Chúc Hỏa và Chu Thiệu Khôn, chúng ta chỉ có Mộc Vương có thể đối phó một người, toàn lực đối phó... Ai...

Mọi người nghe vậy, thần sắc vô cùng ngưng trọng, thực lực cách xa quá lớn, lúc này đối thủ đã dùng toàn lực, dùng thực lực còn sót lại của Tây Vương Phủ và Thất Sát Môn khó mà chèo chống nổi.

- Thật sự không được, chúng ta lui về Phong Vân Sơn, sau đó lại báo thù!

Hổ Sơn nói.

- Cho dù muốn lui cũng phải giết nhiều một chút mới được...

Thiên Xu nghiến răng nghiến lợi, sau đó nói với Vấn Thân Mạc và Bạch Kinh Đường bên cạnh.

- Cho bọn chúng nếm thử lợi hại của Phi Hổ chiến hạm đi.

- Không có vấn đề, nhất định sẽ làm cho chúng trả cái giá bằng máu.

Vấn Thân Mạc Bạch Kinh Đường trầm giọng nói.

- Sợ rằng Phi Hổ chiến hạm cũng không thể vận dụng thời gian quá dài, trong tay chúng ta không còn bao nhiêu tinh thạch thế giới.

Phạm Thống nói với mọi người.

Mọi người nghe vậy, lập tức chịu không ít đả kích, không thể vận dụng Phi Hổ chiến hạm đại biểu cho cái gì thì bọn họ hiểu rõ, không có Phi Hổ chiến hạm, Thất Sát Môn và Tây Vương Phủ không thể chống lại đối thủ.

- Chưởng môn sẽ trở về sao, nếu chưởng môn có thể trở về, dùng thực lực của chưởng môn đối kháng Huyết Phách lúc trước, muốn đối phó những người này chẳng khác gì giết con sâu cái kiến.

Thất Thải Yêu Ưng ngẩng đầu, nói với mọi người.

Chương 3698: Nguy trong sớm tối

- Chưởng môn sẽ trở về sao, nếu chưởng môn có thể trở về, dùng thực lực của chưởng môn đối kháng Huyết Phách lúc trước, muốn đối phó những người này chẳng khác gì giết con sâu cái kiến.

Thất Thải Yêu Ưng ngẩng đầu, nói với mọi người.

- Chưởng môn...

Trong mắt mọi người đều mang theo vẻ chờ mong, nếu chưởng môn có thể trở về, nguy cơ tự giải.

- Hắn trở về, tám năm, cho dù không có chuyện gì, hôm nay sẽ vằ vặn trở về.

Mạc Kình Thiên đứng chắp tay, khẽ thở dài, bỗng nhiên sắc mặt biến hóa, nói:

- Bọn chúng bắt đầu động thủ, muốn cường công phá trận.

- Đến đây đi, đến một giết một, dù chết cũng phải làm cho chúng trả cái giá bằng máu.

Sắc mặt Đường Ngũ rét lạnh, sát ý trong mắt bắn ra ngoài.

Ầm ầm.

Bên ngoài cứ điểm, Bắc Đấu Môn, Đông Tinh Xã, Nam Thiên Môn các thế lực nhỏ liên minh, lúc này sát khí bốc lên cuồn cuộn, bóng người che khuất bầu trời, sát khí trùng thiên bao phủ tất cả.

Sưu sưu...

Giữa không trung, hơn mười đạo thân ảnh nhảy ra, sắc mặt âm trầm, ánh mắt đầy sát ý, gương mặt cười lạnh, sát khí cuồn cuộn che khuất không gian, cho cả sơn mạch Huyết Đô cũng sinh ra gió nổi mây phun.

Trong đó có không ít người quen, Tham Lang, Chu Thiệu Khôn, Chúc Hỏa... Đều ở trong đó.

- Bày trận!

Mạc Kình Thiên phất ống tay áo lên, cả hạp cốc lập tức run lên, màn sáng cực lớn bao phủ không gian, che khuất bầu trời, bao quanh hạp cốc vào trong đó, cẩn thận che đậy đại trận phái dưới.

- Chu Thiên Hộ Tinh Trận, không nghĩ tới Thất Sát Môn nho nhỏ còn có nhân tài như thế, chỉ tiếc có người đã nói cho chúng ta biết cách phá trận rồi.

Bên ngoài màn sáng có mười mấy đạo thân ảnh bộc phát khí tức kinh người, sát ý bộc phát theo tiếng quát thật to, từng cột sang chói mắt bộc phát hàn quang ngập trời.

Giữa không trung khí ngút trời tỏa ra, hơn mười người đã sớm ăn ý, bọn họ đứng ở các phương vị, từng cột sáng phóng lên trời, hơn trăm vạn người hoan hô, tiếng rống đinh tai nhức óc vang len, mười mấy đạo thân ảnh đều bắt đầu phá trận.

Ầm ầm.

Cột sáng đáp xuống, mỗi một cột sáng đều có thể phá vỡ không gian, phá hủy tất cả thành tro tàn, màn sáng rơi xuống đã làm đại trận rạn nứt.

- Hơn mười Đại Đạo Cảnh nửa hỗn độn và ngụy hỗn độn công kích, bốn Đại Đạo Cảnh cao giai đỉnh phong nửa hỗn độn ngụy hỗn độn, đại trận ta bố trí cũng sẽ bị thiên địa uy áp trấn áp, không cách nào chống lại.

Sắc mặt Mạc Kình Thiên tái nhợt, hắn lảo đảo lui ra phía sau.

Lúc này hào quang giữa không trung rạn nứt, một tiếng nổ mạnh kinh thiên vang vọng trong không gian, hào quang từ các cột sáng này bắn ra chung quanh.

Khí kình khủng bố quét ngang qua hạp cốc, không gian đã bị nghiền nát, lập tức vỡ ra các hướng, màn sáng tan vỡ lộ ra hư không đen kịt, khí tức ngập trời bộc phát ra các hướng, ngay sau đó ánh mắt mọi người nhìn thẳng vào hạp cốc.

Trên hạp cốc, chiến hạm Thất Sát Môn và ba mươi vạn người đối mặt hai trăm vạn kẻ địch, chênh lệch quá to lớn, trên hạp cốc có mấy chục vạn đệ tử Thất Sát Môn và Tây Vương Phủ cầm linh khí, khí tức hội tụ lại sinh ra khí thế kinh người, đều là những người dũng cảm, đến thời điểm này, tất cả mọi người chỉ có liều chết chiến một trận, đã không còn đường lui nữa.

- Phụ thân, chúng ta thật không giúp đỡ sao, nhìn Thất Sát Môn bị vây công thật sao?

Trên không trung, Ôn Tuấn Hùng hỏi Ôn Thiên Cương.

- Tuấn Hùng, chúng ta bây giờ hỗ trợ có làm được cái gì, Thất Sát Môn cũng chết, chúng ta không tham dự đã là bo bo giữ mình, trước kia có Tây Phương Cầu Bại là nhân tài, ngươi kết giao với hắn, ta cũng âm thầm hỗ trợ Thất Sát Môn một chút, nhưng bây giờ Tây Phương Cầu Bại chết chắc, không có khả năng còn sống, Huyết Phách và Huyết Thiên Đế lúc đó thật sự đồng quy vu tận với nhau, Thất Sát Môn đã đến cuối cùng.

Ôn Thiên Cương nói với Ôn Tuấn Hùng.

- Phụ thân, thế nhưng mà...

Ôn Tuấn Hùng còn muốn nói điều gì, cũng là bị Ôn Thiên Cương đánh gãy lời nói, nói:

- Tuấn Hùng, người làm đại sự không nên cứng nhắc, không phóng khoáng vừa vặn rất tốt, ta nhận được tin tức, ta cũng có thể trở về trong tộc, đến lúc đó ngươi sẽ theo ta trở về, ở trong tộc có tài nguyên và điều khiện cho ngươi, với thiên phú của ngươi, ở trong Thị Hoang Thế Giới đều có thể liên tiếp đột phá, trở về trong tộc, so với những thanh niên tuấn tài khác cũng không chênh lệch quá nhiều.

Giữa không trung, Thất Sát Môn và Tây Vương Phủ đứng trên không trung, đám người Ma Linh Yêu Nữ, Âm Minh Dạ Xoa đứng trước nhất, hai mắt đầy hận ý ngút trời, cũng không thấy Âm Quỷ và Phong Đô Tam Hồn, bọn họ thực lực không kém, nhưng mà những năm này vẫn âm thầm thủ hộ, tác dụng thậm chí còn trên đám người Địa Long trên chiến trường rất nhiều.

- Mộc Vương, đầu hàng đi, hôm nay chúng ta chỉ tiêu diệt Thất Sát Môn, nếu ngươi đầu hàng, còn có cơ hội.

Trước hạp cốc, ánh mắt Tham Lang nhìn chằm chằm vào Mộc Vương, khóe miệng cươi trào phúng.

- Tham Lang, Mộc Vương ta là loại người nào, nếu hôm nay không đuổi tận giết tuyệt các ngươi, ta cam đoan cũng phải lột da các ngươi ra, hừ!

Mộc Vương hừ lạnh một tiếng, mộc thuộc tính áo nghĩa khí lập tức khởi động, thân là hậu nhân của Huyết Thiên Đế, huyết mạch trong Thị Hoang Thế Giới, ở trong Thị Hoang Thế Giới hắn không phải thừa nhận uy áp gì.

- Mộc Vương, gian ngoan mất linh không phải chuyện tốt, ngươi căn bản không phải đối thủ.

Chúc Hỏa lạnh nhạt nói.

- Dư nghiệt Thị Hoang Thế Giới mà thôi, hậu nhân Huyết Thiên Đế nên chết từ sớm.

Ánh mắt Âm Hỏa nhìn thẳng vào Mộc Vương, sát ý không chút che dấu.

- Hừ, ít nhất bằng ngươi còn không thể giết ta, ngươi còn chưa đủ tư cách, muốn giết bổn vương, có bản lĩnh các ngươi phái cường giả Tuyên Cổ Cảnh đến Thị Hoang Thế Giới này đi, dựa vào thế lực sau lưng của các ngươi, còn không có cường giả Tuyên Cổ Cảnh đâu, Niết Bàn cảnh ở trong Thị Hoang Thế Giới cũng bị áp chế xuống Đại Đạo Cảnh, các ngươi có tư cách gì giết ta, buồn cười!

Mộc Vương trào phúng.

- Hừ, lúc này ngươi chắp cánh cũng khó thoát, chết chắc.

Âm Hỏa âm trầm, sát ý lộ ra, hắn nhìn người bên cạnh:

- Dương Mộc, ngươi và ta cùng đối phó Mộc Vương, Thôn Linh, ngươi đối phó nữ độc công kia, còn lại giao cho Liệt Thổ cùng Tham Lang, giết không tha!

- Sát!

Một đám cường giả quát lên, khí thế mênh mông bắn ra ngoài, sát ý quét qua tất cả, sát khí của cường giả cấp bậc này, người thực lực thấp đứng không vững.

- Đều cẩn thận một ít, thật sự không ngăn cản nổi, dựa theo kế hoạch.

Mạc Kình Thiên nhìn lên không trung, thần sắc ngưng trọng khó che dấu, đối phương có quá nhiều cường giả, Thất Sát Môn và Tây Vương Phủ có cường giả nhưng đều bị áp chế, nếu trong trung thiên thế giới, hắn cũng không thúc thủ vô sách như vậy, đáng tiếc Thị Hoang Thế Giới mấy năm gần đây cải biến cực lớn, tuy nhiên vẫn chỉ là tiểu thế giới mà thôi.

- Sau lưng đám vương bát đản này là những thế lực có dah khí không nhỏ, vậy mà lấy nhiều khi ít.

Phạm Thống oán hận không thôi, nhưng cũng không có cách nào.

- Nhớ kỹ, bất kỳ địa phương nào cũng so nắm tay ai lớn hơn.

Chương 3699: Thực lực Mạc Kình Thiên

Đường Ngũ vỗ vai Phạm Thống nói:

- Chỉ khi bọn chúng sợ mới có thể giảng đạo lý với ngươi, giảng công bằng với ngươi, chỉ có kẻ yếu mới yêu cầu công bằng, nhưng bọn chúng không biết, công bằng chân chính không nằm trên người kẻ yếu.

- Sát!

Bên ngoài hạp cốc, trên hai trăm vạn người hét lớn, đại quân tiếp cận, trước hạp cốc bóng người nhiều như châu chấu, rậm rạp chằng chịt che khuất bầu trời, trong đó có tiếng yêu thú rống to, hiển nhiên có người Thú tộc.

- Phi Hổ chiến hạm.

Trong Thất Sát Môn, Phi Hổ chiến hạm lập tức hoạt động, quang cầu khủng bố bao phủ thiên địa.

- Chiến hạm công kích.

Bên ngoài hạp cốc, tất cả chiến hạm của thương hội hoạt động.

- Trước phá những chiến hạm này.

Đám người Chúc Hỏa, Tham Lang, Chu Thiệu Khôn hét lớn, từng cột nguyên lực bạo phát ra, hơn mười cường giả lao tới hạp cốc, đầu tiên muốn phá hủy chiến hạm của Thất Sát Môn.

- Động thủ.

Không cần Mạc Kình Thiên phân phó, Thất Kiếm, Thất Sát, Viêm Hỏa, Mộc Vương, Tam Thú lướt đi.

- Thất Tinh Diệt Không Kiếm Trận.

- Thất Tinh Thiên Sát Trận!

- Cay, ta ưa thích loại này!

Thôn Linh cười to, hắn đánh ra một quyền cách không vào Ma Linh Yêu Nữ, lời nói rất lỗ mảng, ánh mắt dâм dụ© nhưng động thủ không chút nương tay.

- Ta không phải ngươi có thể đυ.ng vào, ngươi tính toán là thứ gì.

Ma Linh Yêu Nữ khinh thường nói ra một câu, thủ ấn biến hóa, một chưởng ấn kịch độc xuất hiện, nhanh như tia chớp lao thẳng tới phía trước.

- Hừ, chờ ta bắt ngươi, ngươi sẽ biết rõ ta đυ.ng vào ngươi thế nào, ngươi cũng sẽ biết đồ vật của ta ra sao.

Vẻ mặt Thôn Linh vô cùng dâм dụ©, nhưng hắn cũng không dám chạm vào kịch độc của Ma Linh Yêu Nữ, nhanh chóng lui ra phía sau.

Ầm ầm.

Cùng lúc đó, Phi Hổ chiến hạm cùng oanh tạc với chiến hạm của đối phương, không gian không ngừng chấn động.

- Ah...

Không ít người vì thế bị liên lụy, hạm đội của đối phương bị Phi Hổ chiến hạm công kích phá hủy không ít, uy năng của Phi Hổ chiến hạm chính là ác mộng của đối thủ.

Ầm ầm!

Phi Hổ chiến hạm liên tục oanh kích, không ngừng phá hủy không gian, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, dùng năng lực khống chế của Bạch Kinh Đường, Vấn Thân Mạc, tám năm qua có không biết bao nhiêu kinh nghiệm chém gϊếŧ, bởi vậy cũng có kinh nghiệm thuần thục, biết rõ sơ hở và điểm chưa đủ của đối thủ.

Bành bành.

Phi Hổ chiến hạm có thể dễ dàng đánh nát và đánh chìm chiến hạm của đối thủ, hoàn toàn không thể ngăn cản.

- Sát!

Trên không trung, cao thủ Thất Sát Môn, Tây Vương Phủ cùng Bắc Đấu Môn, Nam Thiên Môn, Đông Tinh Xã va chạm với nhau, không gian lắc lư không ngớt, khí thế đập vụn hư không, giống như muốn xé nát thiên địa thành mảnh nhỏ.

Thúc dục các loại áo nghĩa, các loại thuộc tính nguyên lực bắn ra chung quanh, công kích vô cùng khủng bố, năng lượng khủng bố quét qua các nơi, bao phủ toàn bộ hạp cốc vào bên trong, vô số vách núi vách đá và ngọn núi bị hủy thành các mảnh nhỏ, sơn băng địa liệt, thiên địa biến sắc!

- Sát! Một cũng không lưu.

Tham Lang hét lớn, linh hồn áo nghĩa mênh mông quét qua các nơi, không ít đệ tử Thất Sát Môn bị hắn đánh chết, thân ảnh của hắn lao thẳng về phía Vấn Thân Mạc, muốn phá hủy Phi Hổ chiến hạm của hắn.

Hừ!

Một bóng đen gầy gò như u hồn xuất hiện rất quỷ dị, lập tức âm khí mênh mông bao phủ các nơi.

- Âm Minh Dạ Xoa, đây là tiểu thế giới, ngươi không thể chống lại ngụy hỗn độn như ta đâu.

Tham Lang hét lớn một tiếng, hắn giao thủ với Âm Minh Dạ Xoa.

Ầm ầm.

Trong va chạm khủng bố, Địa Long hóa thành bản thể khổng lồ va chạm với Chúc Hỏa, va chạm khủng bố làm thiên địa run rẩy, không gian hỗn loạn và hạp cốc rạn nứt, phá vỡ ra một cái khe trong thâm uyên.

Chỉ trong chốc lát, sơn mạch Huyết Đô đã máu chảy thành sông, thây phơi khắp trốn.

- Lần trước ngươi có không gian áo nghĩa trốn đi, lúc này xem ngươi trốn thế nào.

Thân ảnh Chu Thiệu Khôn và Điêu Thiện Hàn xuất hiện trước mặt Mạc Kình Thiên.

Lần trước Chu Thiệu Khôn đã giao thủ với Mạc Kình Thiên, chỉ nhưng mà Mạc Kình Thiên phải đi, hắn căn bản ngăn không được.

- Hai người sao.

Áo xám của Mạc Kình Thiên run lên, hào quang màu đen tỏa ra các nơi.

- Tới đây đi, nhưng ta phải nói cho ngươi biết, cho dù là hai người các ngươi, hôm nay cũng không thể làm gì được ta.

- Dõng dạc, không phải ỷ vào không gian áo nghĩa sao, muốn chết.

Điêu Thiện Hàn quát một tiếng, khí tức băng hàn quét qua các nơi, lập tức bàn chân đạp vào hư không, khí tức hàn băng khủng bố quét ngang qua Mạc Kình Thiên, thân ảnh như điện, nương theo đó là một chưởng đóng băng không gian, lập tức xuất hiện trước mặt Mạc Kình Thiên.

- So hàn băng chi lực sao, vậy cứ thử xem.

Ánh mắt Mạc Kình Thiên nhảy lên, trong mi tâm có hào quang màu xám bắn ra các nơi, linh hồn phân thân của hắn xuất hiện, giống như đúc bản thể của hắn, nhưng mà khí tức lại cách biệt một trời một vực.

Phần phật!

Từ khi linh hồn phân thân xuất hiện, hàn ý lạnh giá tới cực điểm bạo phát ra, cả không gian xuất hiện khí tức băng sương rét lạnh.

- So hàn băng chi lực với ta, ngươi muốn chết.

Linh hồn phân thân của Mạc Kình Thiên lúc này không thèm nhìn một chưởng hàn băng của Điêu Thiện Hàn, đánh ra một chưởng nghênh tiếp đối thủ.

Bành.

Hai chưởng ấn va chạm vào nhau, thiên địa run lên, khí tức hàn băng mạnh hơn cả Điêu Thiện Hàn đánh thẳng tới phía trước, khí tức hàn băng của Điêu Thiện Hàn nứt vỡ từng khúc, thân thể lui ra phía sau.

PHỤT.

Khóe miệng Điêu Thiện Hàn phun máu tươi, ánh mắt kinh hãi không nhẹ.

Xùy.

Thân ảnh Chu Thiệu Khôn lao về phía Mạc Kình Thiên, phong thuộc tính nguyên lực rót vào trong cơ thể, không gian gào thét khắp nơi, chỉ trong nháy mắt tất cả trở nên ảm đạm, vòng xoáy âm phong quét qua thân thể Mạc Kình Thiên.

Mạc Kình Thiên cười nhạt, thân ảnh của hắn biến mất tại chỗ không thấy gì nữa, hắn có thời gian cùng không gian áo nghĩa, từ tốc độ Mạc Kình Thiên như cá gặp nước.

- Ta nói rồi, hôm nay các ngươi không cách nào làm gì được ta đâu.

Cùng một thời gian, linh hồn phân thân của Mạc Kình Thiên đã xuất hiện bên cạnh Chu Thiệu Khôn, không có trì hoãn bất cứ lúc nào, bàn tay đánh ra, khí tức hàn băng bạo phát ra các hướng, băng sương đầy trời, một quyền ngưng tụ băng sương đầy trời như thái sơn áp đỉnh, từ trên cao giáng xuống.

- Tại sao lại mạnh như vậy?

Chu Thiệu Khôn cảm giác khí tức hàn băng khủng bố thỉ biến sắc, không có thời gian do dự, trước mặt Mạc Kình Thiên, cho dù là linh hồn phân thân, đối mặt với tốc độ này, hắn không có chút ưu thế nào cả, ánh mắt trầm xuống, trong tay đánh ra một đạo cuồng phong, một quyền đánh thẳng vào người đối thủ.

Bành!

Hai quyền đu.ng nhau, kình phong khủng bố phá hủy hư không, hàn băng chi khí cuồn cuộn phá hủy không gian.

- Không ổn.

Sắc mặt Chu Thiệu Khôn đại biến, cánh tay của hắn run rẩy liên tục, bắt đầu từ nắm đấm hàn băng lan từ từ đến khuỷu tay, nguyên lực của hắn nhanh chóng khởi động đánh nát hàn băng đang bao phủ bản thân.

Đạp đạp!

Quá trình này vô cùng nhanh chóng, thân ảnh Chu Thiệu Khôn không ngừng lui ra phía sau, ánh mắt kinh hãi, hắn phát hiện linh hồn phân thân của Mạc Kình Thiên từ thực lực đã mạnh hơn Thị Hoang Thế Giới áp chế rất nhiều.

Chương 3700: Cùng lúc đó thân ảnh hư ảo hời hợt đây cự long

- Không phải chỉ có nửa hỗn độn và ngụy hỗn độn có thể không bị tiểu thế giới chèn ép sao?

Linh hồn phân thân của Mạc Kình Thiên lao tới lần nữa, lúc Chu Thiệu Khôn ổn định thân thể, phất tay biến hóa thủ ấn, năng lượng hàn băng mênh mông biến thành đại điêu.

Cô.

Hàn băng đại điêu tuyết trắng, nó giống như vật sống, móng vuốt sắc bén bóp nát hư không, năm đạo hàn băng lan tràn ra các hướng, lập tức tới trước mặt Chu Thiện Khôn.

- Thiệu Hàn lão đệ, ngươi giúp vi huynh ngăn cản tên này một ít thời gian.

Chu Thiệu Khôn lập tức ổn định thân thể, hắn nhìn đại điêu băng tuyết kia, bỗng nhiên nhìn qua Điêu Thiện Hàn bị đánh bay không xa, một tay bắt lấy đầu vai Điêu Thiện Hàn, dùng xu thế như bôn lôi ném hắn về phía đại điêu.

Bành!

Điêu Thiện Hàn thậm chí chưa phục hồi tinh thần lại, thân thể va chạm với đại điêu hàn băng, móng vuốt xé rách thân thể của hắn, thân thể nát vụn thành từng khúc.

- Chu Thiệu Khôn, ngươi lại để ta đi chịu chết.

Một đạo linh hồn lưu quang chật vật chạy ra ngoài, thân ảnh hư ảo của Điêu Thiện Hàn lao tới, ánh mắt như phun lửa nhìn thẳng vào Chu Thiệu Khôn.

Sắc mặt Chu Thiệu Khôn trầm xuống, nói:

- Thiện Hàn lão đệ, ngươi làm chuyện gì ta không biết sao, ngươi lúc trước để muội muội của ngươi ở cạnh Hỏa Hổ, chính là muốn tạo dựng thế lực cho mình, ở trong Đông Tinh Xã cũng kéo bè kết phái, đơn giản là muốn vị trí xã trưởng của ta, thậm chí còn âm thầm liên thủ với Bắc Đấu Môn, Nam Thiên Môn, muốn chiếm đoạt Đông Tinh Xã, ngăn cản Đông Tinh Xã và Linh Thứu Tháp kết minh, ta không nói, không có nghĩa là ta không biết, ta hiện tại không tự tay giết ngươi đó là xem tình cảm trước kia rồi.

- Cinh hồn phân thân, cũng đi chết đi.

Khi Chu Thiệu Khôn nói xong, bản thể Mạc Kình Thiên xuất hiện quỷ mị sau lưng linh hồn phân thân của Điêu Thiện Hàn, nguyên lực trong lòng bàn tay tuôn ra, vết nứt không gian lan ra các hướng, trực tiếp cắt linh hồn phân thân của hắn thành mảnh vỡ.

Phần phật.

Cùng lúc đó, Chu Thiệu Khôn nhanh chóng ngưng tụ thủ ấn, không gian phong bạo đầy trời, mây đen áp đỉnh, giữa không trung lăng không gió nổi mây phun, vô số đạo chưởng ấn xuất hiện mang theo khí thế hủy diệt.

- Nếm thử Thiên Cuồng Liệt Phong Ấn của ta!

Chu Thiệu Khôn hét lớn một tiếng, vô số chưởng ấn đánh vào bản thể và linh hồn phân thân của Mạc Kình Thiên.

Ken két.

Khi Chu Thiệu Khôn quát to, vô số chưởng ảnh đánh xuống như mưa, rậm rạp chằng chịt, tầng tầng lớp lớp bao phủ linh hồn phân thân và bản thể Mạc Kình Thiên.

- Ngươi là người đầu tiên nhìn thấy ta dung hợp Hồn Thiên Hàn Băng Bích Long Liên, xem như đây là vận khí của ngươi.

Linh hồn phân thân của Mạc Kình Thiên nói chuyện, đột nhiên linh hồn phân thân run lên, khí tức hàn băng khủng khiếp bạo phát ra ngoài, năng lượng thiên địa biến hóa vô cùng nhanh chóng, trong chốc lát ngắn ngủn, linh hồn phân thân của Mạc Kình Thiên đã hóa thành đóa thanh liên khổng lồ rộng trăm mét.

Thanh liên nở rộ, toàn thân xanh biếc, vô cùng động lòng người, giống như mỹ ngọc hoàn mỹ nhất thiên địa, khí tức hàn băng ngập trời bạo phát ra ngoài, băng sương tán loạn các nơi, biên giới thanh liên trăm mét xuất hiện vết nứt không gian.

Thanh liên tỏa ra khí tức băng hàn làm cho người ta nhìn thấy cũng sinh ra cảm giác hãi hùng khiếp vía, bất tri bất giác linh hồn cũng bị đóng băng, nhưng mà nó có hình dáng và màu sắc hấp dẫn ánh nhìn, ánh mắt người nhìn không nở dời đi.

- Niết Bàn Cảnh sơ giai, linh vật trời sinh Niết Bàn Cảnh, linh hồn phân thân của gươi dung hợp linh vật trời sinh Niết Bàn Cảnh.

Chỉ trong chốc lát, sắc mặt Chu Thiệu Khôn biến hóa như nhìn thấy quỷ, cảm giác mát lạnh lan tỏa khắp toàn thân.

Oanh.

Thanh liên không ngừng xoay tròn, khí tức hàn băng nhanh chóng quét qua các nơi, chưởng ấn va chạm dữ dội, vô số chưởng ấn mang theo khí tức hủy diệt đều đóng băng trong không gian hàn băng, lập tức đóng băng tầng tầng lớp lớp, chưởng ấn bị băng sương bao phủ, sau đó cứng lại, cả không gian cũng đông cứng nhanh chóng.

- Chu Thiệu Khôn, thực lực ngươi chỉ là ngụy hỗn độn Đại Đạo Cảnh cao giai sơ kỳ mà thôi, linh hồn phân thân của ta là Niết Bàn Cảnh, cho dù trong tiểu thế giới và thế giới hỗn độn đều có áp chế, chỉ có thể áp chế xuống còn Đại Đạo Cảnh đỉnh phong, nhưng tăng thêm giai vị Niết Bàn lại không phải là thứ ngươi có thể chống lại.

Giữa không trung, Mạc Kình Thiên nói rất lạnh nhạt, linh hồn phân thân của hắn dung hợp Hồn Thiên Hàn Băng Bích Long Liên, gần đây mới vừa vặn dung hợp thành công, thân là linh vật trời sinh, nhưng nó còn mạnh hơn nửa hỗn độn cùng ngụy hỗn độn rất nhiều.

Rầm rầm rầm!

Mạc Kình Thiên vừa dứt lời, sau đó vô số tiếng nổ trầm đυ.c vang lên, không gian hàn băng trước mặt đông cứng lại, bị nổ tung, khí tứ hàn băng quét qua các hướng, hàn băng nghiền nát, cũng có thể nhìn thấy không gian sinh ra âm thanh răng rắc vì không chịu nổi công kích, từng he hở như mạng nhện lan tràn ra vô cùng nhanh chóng, không gian hàn băng to như thế trực tiếp bị phá hủy thành hư không đen kịt.

PHỤT.

Chu Thiệu Khôn phun máu tươi.

Ngao!

Lúc này trong thanh liên có tiếng long ngâm vang lên, lúc này long ảnh không ngừng gào thét, nó bành trướng lớn tới một ngàn mét, nương theo khí tức hàn băng vô hình, đột nhiên xuất hiện bao phủ trước mặt Chu Thiệu Khôn.

Long ảnh há mồm ra, miệng phun hàn băng chi khí, miệng lại thôn phệ Chu Thiệu Khôn.

Sắc mặt Chu Thiệu Khôn hoảng hốt, cấp tốc lui ra phía sau, rồi đột nhiên hàn băng bạo phát, năng lượng trong thiên địa báo động, trong lúc vô hình đã hình thành uy áp hàn băng làm người ta cảm thấy áp lực, linh hồn cũng bị đóng băng, căn bản khó có thể thoát thân.

Ken két!

Hư ảnh xích long há mồm, hắn nhanh chóng thôn phệ tất cả, thân thể Chu Thiệu Khôn bị hàn băng đóng băng, thân hình bắt đầu rạn nứt, trong miệng hư ảnh bích long, lúc này sắp hoàn toàn bị đánh chết, ánh mắt lộ ra kinh hãi vẻ sợ hãi, quát to:

- Thái thượng trưởng lão cứu ta.

- Thái thượng trưởng lão.

Bản thể Mạc Kình Thiên nghe thế lập tức biến hóa, ánh mắt đánh giá chung quanh chung quanh, ở đây cũng không có che dấu cái gì, tuy thực lực bản thể của hắn bị thiên địa áp chế, nhưng muốn tránh bản thể hắn quan sát rất khó, trừ phi thực lực của đối phương đạt tới mức khủng bố.

Người bên ngoài cũng không phải đứa ngốc, biết rõ phái người tu vị Niết Bàn Cảnh ra đấu với Đại Đạo Cảnh cao giai nửa hỗn độn cùng ngụy hỗn độn chỉ như nhau, nếu là người bên ngoài, vậy...

Nghĩ vậy, sắc mặt Mạc Kình Thiên biến sắc.

- Vậy mà dung hợp như thế linh vật trời sinh, vận khí tiểu tử ngươi rất tốt, không ngờ chuyến đi Thị Hoang Thế Giới lại có thu hoạch như vậy.

Nhưng vào lúc này, giữa không trung đột nhiên có vết rách xuất hiện, một thân ảnh hư ảo xuất hiện trước mặt Chu Thiệu Khôn, hư ảnh này sắp bị cự long thôn phệ hoàn toàn, hắn lập tức thu Chu Thiệu Khôn vào trong tay.

- Đẩy đi.

Cùng lúc đó thân ảnh hư ảo hời hợt đây cự long.

Bành!

Chưởng ấn đánh xuống, hư ảnh cự long bị đẩy lùi, căn bản khó có thể chống lại thân ảnh vừa xuất hiện.

Cự long bị đẩy lùi, hóa thành thanh liên như cũ.

Chương 3701: Ngươi cởi bỏ sao?

Cùng lúc đó thân ảnh hư ảo lại xuất hiện chỗ khác, dẫn theo Chu Thiệu Khôn lui ra phía sau một ít, một người sắc mặt già nua mặc trường bào, lênh hồn lực mênh mông tỏa ra ngoài, đây là linh hồn phân thân.

- Mỹ nhân nóng bỏng, ngươi trốn không thoát lòng bàn tay của ta đâu.

Cách đó không xa, Thôn Linh công kích đến, Ma Linh Yêu Nữ mang độc công, dựa vào các loại thủ đoạn rất khó chống lại nàng, nhưng trong Thị Hoang Thế Giới lại bị áp chế còn Thông Thiên Cảnh cao giai đỉnh phong, đối mặt vớiĐại Đạo Cảnh cao giai, không thể không bị uy áp thiên địa Thị Hoang Thế Giới áp chế, bởi vì chênh lệch quá lớn nên độc công không hiệu quả.

Nhưng mà không biết tại sao Ma Linh Yêu Nữ, khí thế của nàng càng ngày càng mạnh, khí tức quỷ dị mang theo vẻ thánh khiết, thực lực của nàng trong lúc mơ hồ tăng lên Thông Thiên Cảnh đỉnh phong.

Bành.

Nhưng cuối cùng sau khi kịch chiến trăm chiêu, thân ảnh Thôn Linh kéo ra vô số tàn ảnh, lập tức bao phủ Ma Linh Yêu Nữ, thừa cơ đánh một chưởng vào lưng Ma Linh Yêu Nữ.

PHỤT.

Ma Linh Yêu Nữ phun máu tươi, thân thể lảo đảo lui ra phía sau vài bước.

- Nói ngươi trốn không thoát, chính là trốn không thoát.

Tàn ảnh ngưng tụ, tàn ảnh lại xuất hiện trước mặt Ma Linh Yêu Nữ, Thôn Linh cười dâм ɖụ͙©, ánh mắt đỏ rực nhìn qua thân thể Ma Linh Yêu Nữ, nguyên lực mênh mông chấn động, nương theo linh hồn công kích làm thiên địa chấn động dữ dội.

Đối mặt thế công của Thôn Linh, sắc mặt Ma Linh Yêu Nữ biến sắc, uyển đột nhiên bàn tay của nàng run lên, khói độc bao phủ một hư ảnh dị thú xuất hiện, công kích thẳng vào Thôn Linh.

Bành!

Thôn Linh cười lạnh, phất tay đánh ra một đạo hào quang, nó như đao quang đáng sợ, năng lượng khuếch tán ra ngoài, hư ảnh vạn thú đánh dị thú thành hư vô.

- Mỹ nhân nóng bỏng, ngoan ngoãn tới đây cho ta, nữ nhân gì ta cũng chạm qua rồi, nhưng chưa chạm qua ai toàn thân là độc, nhưng nếu là nữ tử hấp dẫn, ta không ngại đâu.

Trong nháy mắt tiếp theo, thân ảnh Thôn Linh xuất hiện trước mặt Ma Linh Yêu Nữ, hắn cười dâᴍ ɖu͙©, trong thời gian ngắn thế công không giảm, chưởng ấn vặn vẹo không gian, mang theo linh hồn lực mênh mông đánh thẳng vào Ma Linh Yêu Nữ.

Ma Linh Yêu Nữ biến sắc, nàng lập tức lui ra phía sau nhưng lại chậm một chút, một trảo cua Thôn Linh đánh vào vai của nàng, tuy nàng cấp tốc lui ra phía sau, nhưng mà Thôn Linh đã có chuẩn bị, đánh ra vài đạo cấm chế, cấm chế rơi vào người Ma Linh Yêu Nữ.

Xùy!

Thân thể bị cấm chế, thân ảnh Ma Linh Yêu Nữ rơi xuống.

- Khặc khặc, trốn không thoát đâu!

Sắc mặt Thôn Linh vui mừng, hắn cười to như điên đại, lập tức lao tới một trảo muốn bắt lấy Ma Linh Yêu Nữ.

- Xảy ra chuyện gì?

Nhưng trong nháy mắt này sắc mặt Thôn Linh đại biến, thân ảnh lập tức ngây ngốc giữa không trung, ánh mắt vui vẻ của hắn biến thành kinh hãi, bắt đậu từ đồng tử, gương mặt hoảng sợ, làn da toàn thân đen kịt.

- Ah.

Lúc này Thôn Linh không ngừng kêu thảm thiết, trong thân thể của hắn có độc dược đang bạo phát, toàn thân đen kịt.

Xoẹt.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, trong làn da toàn thân Thôn Linh có vô số máu đen chảy ra ngoài, xoay quanh giữa không trung, đó là những vật nhỏ mắt thường không thể nhìn thấy, những vật nhỏ này rất dữ tợn, toàn thân gây ra chấn động không gian.

- Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, đây là Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, độc nữ này có thứ đó!

Nhìn không gian chung quanh những vật nhỏ này, ánh mắt Thôn Linh càng thêm kinh hãi, hắn giống như gặp phải quỷ, Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư lai lịch và lợi hại thế nào, hắn thân là linh hồn áo nghĩa cho nên biết nhiều hơn người khác, bởi vì càng biết rõ nên càng sợ.

- Ta nói rồi ngươi không có tư cách, ngươi bây giờ còn không tin tưởng.

Vào lúc này Ma Linh Yêu Nữ bị Thôn Linh cấm chế đã xuất hiện trước mặt Thôn Linh, cấm chế trên người biến mất không thấy gì nữa, thân thể uyển chuyển sinh ra khí tức lạ lẫm, khí tức này tỏa ra hào quang thánh khiết.

Trong hào quang thánh khiết này, Ma Linh Yêu Nữ giống như thần nữ trên chín tầng trời, không dính khói lửa, trần thế bất nhiễm, cao quý vô song, làm cho nhiều người nhìn lên, nếu phạm phải sẽ cảm thấy linh hồn rung động rất mạnh.

Thôn Linh vào lúc này ngây dại khi nhận ra khí thế của nàng..

Ma Linh Yêu Nữ giơ đầu ngón tay ra, thu Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư vào trong tay trái, trong tay phải cầm một thanh kiếm, trường kiếm phát ra tiếng kiếm minh, một đạo kiếm quang tiêu bắn ra, xuyên thủng mi tâm Thôn Linh.

- Tu vị Tuyên Cổ Cảnh, Tuyên Cổ Cảnh!

Mạc Kình Thiên nhìn qua hư ảnh già nua vừa xuất hiện, hắn cảm giác có chấn động khủng bố phát ra, đột nhiên sắc mặt hoảng hốt.

Tâm thần Mạc Kình Thiên quan sát hư ảnh già nua, khí tức kẻ này rất giống với khí tức của Huyết Phách, khí thế chấn động kinh khủng kia, thân ảnh lão giả già nua không phải linh hồn thể Tuyên Cổ Cảnh mới là lạ.

Chỉ trong nháy mắt này, Mạc Kình Thiên có bình tĩnh cũng hít khí lạnh, chưa từng nghĩ tới trong lần tấn công này, Đông Tinh Xã lại còn phái cường giả Tuyên Cổ Cảnh đến.

Tu vị Tuyên Cổ Cảnh, không tới từ thế giới hỗn độn mới là lạ, đã bị thiên địa áp chế cũng có thể phát huy ra thực lực Niết Bàn Cảnh cao giai đỉnh phong, cho dù là linh hồn thể cũng rất khủng bố.

Niết Bàn Cảnh cao giai đỉnh phong, đủ san bằng Thị Hoang Thế Giới thành bình địa, nhớ ngày đó thực lực của Huyết Phách thúc dục công kích kinh khủng cỡ nào.

- Người mang Hồn Thiên Hàn Băng Bích Long Liên, thời gian, không gian, phong thuộc tính, thủy thuộc tính áo nghĩa, thiên phú tiểu tử ngươi không tệ, nhưng mà không phải thế giới hỗn độn đến, sợ rằng không có hậu trường quá lớn, giết liền giết, vốn linh hồn phân thân cố ý đến Thị Hoang Thế Giới một chuyến, cũng không có bất kỳ thu hoạch gì, Huyết Phách và Huyết Thiên Đế đều chết thật rồi, tất cả nên chấm dứt.

Hơi dừng một chút, lão giả này thả Chu Thiệu Khôn ra, sắc mặt vô cùng vui vẻ.

- Nhưng mà hiện tại,linh hồn phân thân của ta nếu dung hợp Hồn Thiên Hàn Băng Bích Long Liên, cũng không uống ta ngàn dặm tới Thị Hoang Thế Giới một chuyến.

Hư ảnh già nua đảo qua người Mạc Kình Thiên, hứng thú quan sát con mồi của mình, hắn đánh giá Hồn Thiên Hàn Băng Bích Long Liên.

- Nhị ca.

Lúc này một bóng hình xinh đẹp lao thẳng tới, lập tức đứng bên cạnh Mạc Kình Thiên, khí tức sinh ra chấn động kỳ dị, trên người nàng tỏa ra khí tức thánh khiết, kịch độc bao phủ toàn thân lúc này biến mất không thấy, khí tức thánh khiết này hô ứng thiên địa.

- Tam muội, ngươi...

Mạc Kình Thiên nhìn qua Ma Linh Yêu Nữ, khí này tức biến hóa xuống, làm cho Mạc Kình Thiên ánh mắt than nhỏ, nói nhỏ:

- Ngươi cởi bỏ sao?

- Chỉ có thể như vậy, người này là linh hồn thể tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, ngươi một người không thể chống lại, đại ca không ở nơi này, cho nên chúng ta liên thủ đi.

Ma Linh Yêu Nữ cười nói dịu dáng, dung nhan khuynh quốc khuynh thành, giơ tay nhấc chân sinh ra cải biến rõ nét, nhất là khí chất.

Vừa dứt lời, bỗng nhiên bàn tay trắng nõn của Ma Linh Yêu Nữ run lên, trường kiếm chấn động, khói độc trên người biến mất, toàn thân sinh ra phong thuộc tính nguyên lực mênh mông.

Chương 3702: Hắn trở về 2

Từ khí tức khủng bố trên người Ma Linh Yêu Nữ chấn động, khí tức này làm phong viên biến sắc, thiểm điện lôi minh, không gian chấn động dữ dội.

Ông.

Trong nháy mắt tiếp theo, trường kiếm trong tay Ma Linh Yêu Nữ phá toái hư không, kiếm quang như cầu vồng, như thiểm điện đâm thẳng vào thân ảnh già nua.

- Áo nghĩa linh khí đỉnh phong, khí tức này... Nữ oa này tới từ đâu?

Dường như phát hiện khí tức kiêng kị, lão giả hư ảo nhìn qua Ma Linh Yêu Nữ, trong mắt mang theo nghi hoặc bất định, thân ảnh cấp tốc tránh né một kiếm của Ma Linh Yêu Nữ.

- Linh hồn thể tu vị Tuyên Cổ Cảnh, thì tính sao?

Ma Linh Yêu Nữ sinh ra khí thế siêu thoát thế gian, bóng dáng xinh đẹp lướt ngang, dáng vẻ thướt tha mềm mại, hoàn toàn không quan tâm tới lão giả hư ảo này, kiếm quang xuất hiện lần nữa, hóa thành vô số hư ảnh làm không gian chấn động mãnh liệt, kiếm quang phô thiên cái địa quét ngang qua hư ảnh lão giả.

- Muốn chết, mặc kệ ngươi có lai lịch ra sao, đây là ngươi tự tìm.

Lão giả biến sắc, phất tay mang theo thế công linh hồn mênh mông, lập tức bao phủ kiếm quang của Ma Linh Yêu Nữ.

Ngao.

Hư ảnh bích sắc cự long lao thẳng về phía trước, công kích hàn băng ảnh hưởng tới thiên địa, không gian bị đóng băng, lập tức lao thẳng vào lão giả.

Ba người này giao thủ, nương theo thực lực vượt qua dự kiến của mọi người, Ma Linh Yêu Nữ và Mạc Kình Thiên đã làm không ít người phải nhìn trộm.

Ba người giao phong làm toàn trường chú ý tới, năng lượng chấn động cả phiến thiên địa, người thực lực không đủ đều kinh hãi lạnh mình.

Ngao.

Bản thể khổng lồ của Kim Viên chấn động chiến trường, hắn chú ý tới đối thủ Thông Thiên Cảnh, hắn bị người ta đẩy lui, cóthân thể biến lớn thật nhanh..

- Nghiệt súc, ta thu thập ngươi trước.

Một thân ảnh cao lớn lập tức lao thẳng về phía Kim Viên, thân hình rất tráng kiện, nhưng mà cùng lúc này so sánh với Kim Viên, thân thể của hắn không khác gì con kiến.

Nhưng lúc này thân thể bạo phát khí thế khủng bố, nhưng so với Kim Viên còn cường hãn hơn mấy lần, không thể so sánh được.

Ầm ầm!

Thân ảnh người này mang theo khí thế khủng bố, làm cho không gian rút run rẩy không ngớt, tu vị Đại Đạo Cảnh cao giai bao phủ cả không gian, khí tức uy áp bao phủ làm thân thể khổng lồ của Kim Viên bị trói buộc lại.

- Kim Viên cẩn thận!

Đám người Thiên Xu, Viêm Hỏa hét lớn, nhưng lúc này cả bọn cảm thấy vô cùng nguy hiểm, căn bản không cách nào hỗ trợ, quan trọng hơn là, căn bản không có thực lực hỗ trợ, nếu đối phương đối phó bọn họ, bọn họ tự thân khó bảo toàn, không thể chống lại.

Người tới chính là thương hội Kỳ Phong Liệt Thổ, Đại Đạo Cảnh cao giai đỉnh phong ngụy hỗn độn, so với Liệt Phong lúc trước còn mảnh hơn nhiều.

- Đi chết đi.

Liệt Thổ hét lớn, bàn chân đạp vào hư không, thân thể của hắn lao lên trời như thiểm điện, thổ thuộc tính nguyên lực bạo phát toàn diện, một quyền công kích tới phía trước, nhất thời không gian cũng bị một quyền này làm run rẩy.

Oanh!

Dưới thanh thế khủng khiĩếp kia, giai vị và khí thế khủng bố của Liệt Thổ áp chế, thân thể lôi đình xuất hiện trên đầu Kim Viên, hắn đánh ra một quyền xuốn đỉnh đầu Kim Viên, Đại Đạo Cảnh cao giai đỉnh phong ra tay vớiThông Thiên Cảnh Kim Viên, không cần nói cũng biết kết quả.

- Lão tử liều mạng với ngươi.

Kim Viên quát to một tiếng, uy áp giai vị khủng bố cũng không thể ngăn cản Kim Viên tự bạo, vào thời điểm này ánh mắt Kim Viên không sợ hãi.

Trên không trung, không ít cường giả Thất Sát Môn dùng tâm thần quan sát, nhưng tự thân khó bảo toàn, ngay cả Phi Hổ chiến hạm cũng không biết lúc nào không còn tinh thạch thế giới, Bạch Kinh Đường và Vấn Thân Mạc đều thúc dục khôi lỗi của mình chiến đấu, cho nên mỗi cường giả Thất Sát Môn chỉ có thể trơ mắt nhìn mà không thể tương trợ.

Vào thời điểm một quyền kia sắp đánh vào đỉnh đầu Kim Viên, đột nhiên trên trời xanh có tiếng cười nhạt truyền ra, tiếng cười tuy không lớn, nhưng âm thanh ầm ầm như phong bạo không ngừng quét qua các nơi, truyền rõ ràng vào tai của mọi người.

- Dám đυ.ng đến Thất Sát Môn ta, động đến huynh đệ của ta, như vậy nhất định phải chết không nghi ngờ.

Nghe tiếng nói này, trong nháy mắt vô số ánh mắt ở đây đều chấn động, rất nhiều thân ảnh run rẩy, trong nội tâm kinh hỉ, sắc mặt vui mừng lộ rõ trên mặt.

Chỉ trong nháy mắt này, một quyền sắp đánh vào đỉnh đầu Kim Viên hóa thành hào quang tử kim đánh vào đỉnh đầu Kim Viên, lôi đình phá không quét ngang các nơi, đánh thẳng vào một quyền kia.

Bành.

Trong va chạm kinh người kia, âm thanh trầm đυ.c vang lên, tử kim điện mang khuếch tán khắp chân trời, khí tức hủy diệt làm Liệt Thổ không ngừng lui ra phái sau vài bước, ánh mắt kinh ngạc nhìn lên không trung.

Xùy!

Trong vô số ánh mắt đang quan sát, một thân ảnh to lớn và gương mặt có vết sẹo dài xuất hiện.

- Là hắn, chưởng môn trở về!

- Là chưởng môn trở về, gïếŧ bọn chúng, nợ máu trả bằng máu...

Nhìn thấy thân ảnh này xuất hiện, rất nhiều đệ tử và cường giả Thất Sát Môn đang chiến đấu lập tức chấn động, lúc này hét lớn một tiếng, các đệ tử Thất Sát Môn như được uống thuốc trợ tim.

- Tên này không có việc gì, không biết mấy năm qua trốn đi đâu, hại ta thật khổ.

Mạc Kình Thiên đứng xa than nhẹ một tiếng, hắn lại chật vật không nhỏ, bản thể và linh hồn phân thân, còn có Ma Linh Yêu Nữ liên thủ cũng không thể chống lại linh hồn phân thân của lão giả.

- Sắc lang đã trở về!

Ma Linh Yêu Nữ cười vui vẻ.

Thân ảnh khổng lồ của Kim Viên đứng trên không trung, vừa rồi hắn cảm nhận được khí tức tử vong, đột nhiên nhìn thấy trước mặt có thân ảnh quen thuộc, sau khi kinh ngạc lại quát lên:

- Thiếu... Huynh đệ, ngươi trở về ah, ta biết ngay ngươi không có việc gì.

- Kim Viên đại ca, ngươi muốn làm ta bị điếc sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua Kim Viên, lúc này bản thể khổng lồ của Kim Viên há to miệng ra, bởi vì gần trong gang tấc nên âm thanh đinh tai nhức óc.

- Huynh đệ ah, thật xấu hổ, ta quên.

Kim Viên xấu hổ, lập tức thu hồi bản thể, nhìn qua Liệt Thổ, nói với Lục Lâm Thiên:

- Tên này rất mạnh, ta suýt nữa không gặp lại ngươi rồi.

- Ngươi lui xuống trước đi, giao cho ta là tốt rồi, động tới huynh đệ của ta, ta tuyệt đối sẽ không buông tha cho hắn.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, lúc này nhìn qua Liệt Thổ với sắc mặt âm trầm.

- Ngươi là người phương nào?

Dường như Liệt Thổ cảm giác hào khí có phần khác biệt, Liệt Thổ nhìn qua Lục Lâm Thiên, sắc mặt vô cùng nghi ngờ, khí tức trên người đối phương không phải rất cao, nhưng lực lượng kinh khủng và lôi điện lại không phải tầm thường.

- Đυ.ng đến Thất Sát Môn ta, động huynh đệ của ta, trước khi ngươi chết nên nhớ kỹ, người lấy mạng ngươi là chưởng môn Thất Sát Môn Tây Phương Cầu Bại.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói.

- Dõng dạc, nhìn xem ngươi có bổn sự gì mà cuồng vọng như thế.

Liệt Thổ quát lớn, áo dài run lên, thổ thuộc tính áo nghĩa phóng thích ra ngoài, thổ thuộc tính nguyên lực cuồng bạo làm không gian chung quanh thân thể hắn chấn động mãnh liệt, không gian chung quanh rung động, gió nổi mây phun.

Chương 3703: Dạ tỷ, không có sao chứ.?

Ầm ầm!

Chỉ trong nháy mắt này, thuộc tính áo nghĩa kinh thiên động địa bạo phát ra ngoài, trong lúc mơ hồ mang theo tiếng sấm nổ mạnh, dùng xu thế như bôn lôi bao phủ Liệt Thổ.

Cùng lúc này, dùng Liệt Thổ làm trung tâm, lực lượng trầm trọng bao phủ không gian, không gian chi lực nặng nề trói buộc tất cả, lập tức lan tràn ra nhanh chóng bao phủ Lục Lâm Thiên, thân thể Lục Lâm Thiên đông cứng lại, rất khó nhúc nhích.

- Thổ chi đại đạo, dùng đạo làm dẫn, thiên băng địa liệt, Long Sát Quyền!

Cuối cùng thổ thuộc tính áo nghĩa nặng nề bao phủ các nơi, sát ý từ một quyền của Liệt Thổ bộc phát, lúc hắn quát lên, một đạo thủ ấn quỷ dị xuất hiện, hạp cốc bừa bộn, đại địa nổ vang, đất rung núi chuyển, ngọn núi chấn động sụp đổ, thanh thế khủng bố làm tim người ta đập nhanh, người thực lực thấp nhao nhao trốn đi còn không kịp.

Ngao!

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi đại địa run rẩy, đất rung núi chuyển giống như núi lửa phun trào, đại địa rạn nứt ra, mặt đất sinh ra khe hở đáng sợ, tiếng long ngâm cuồn cuộn, lập tức ngưng tụ thành năm con Thổ Long.

Đột nhiên năm con Thổ Long đáng sợ ngẩng đầu rống vang, năng lượng chấn động đáng sợ bao phủ các nơi, những nơi đi qua, không gian bắn ra tung tóe, năm vết nứt không gian đen kịt tạo thành thông đạo thâm thúy, chúng nhìn Lục Lâm Thiên sau đó gào thét thật to.

- Vận dụng thổ chi đại đạo, Liệt Thổ lĩnh ngộ thổ chi đại đạo sắp đạt tới Niết Bàn, đây chính là một kích toàn lực của Liệt Thổ.

- Chỉ sợ Liệt Thổ muốn lập uy rồi, muốn một chiêu giải quyết chưởng môn Thất Sát Môn Tây Phương Cầu Bại vừa xuất hiện.

Năm đầu Thổ Long xuyên phá hư không bay đến, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, đạp không đứng đó, hắn kết xuất thủ ấn nhìn thì như rất chậm, nhưng tu vị đến trạng thái nhất định, kì thực tốc độ nhanh đến mức tận cùng, thậm chí thời không tɧác ɭoạи chung quanh thân thể, trực tiếp ảnh hưởng tốc độ, làm cho tốc độ của mình nhanh hơn, tốc độ của đối phương vô hình đã chậm lại.

- Thổ chi đại đạo sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhíu lại, thì thào nói nhỏ:

- Âm dương hóa ngũ hành, ngũ hành sinh vạn vật, vạn vật trong thiên địa.

Ngay thời điểm Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, đột nhiên năng lượng thiên địa run rẩy, năng lượng thiên địa nương theo thiên uy bộc phát dữ dội, dùng Lục Lâm Thiên làm trung tâm, đột nhiên Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm loại áo nghĩa trên người tuôn ra, kim, hoàng, thanh, xích, lam năm hào quang tương liên rất lộng lẫy, giống như mặt trời tỏa sáng.

Dưới thiên uy khủng bố này, ngay cả lão giả hư ảnh linh hồn phân thân Tuyên Cổ Cảnh đang đấu với Ma Linh Yêu Nữ, Mạc Kình Thiên cũng phải nhìn lên không trung.

Tất cả mọi người nhìn chằm chằm vào, trong vòng xoáy hư không mênh mông, hào quang mang theo sắc thái truyền kỳ dung hợp với nhau, tương liên thành một đám hào quang, tạo thành một đồ án.

Đồ án đen trắng này bao phủ Thị Hoang Thế Giới vào bên trong, trời cao rung chuyển, thiên địa sụp đổ, uy áp thiên địa bao phư hư không, dưới uy áp thiên địa mênh mông này, linh hồn tất cả mọi người run rẩy, nguyên lực toàn thân khó điều động.

Oanh!

Thiên uy mênh mông, không gian chấn động, cuồng phong gào thét, năng lượng khủng bố áp xuống, lực lượng hủy diệt lan tràn ra giống như trong tận thế.

Xoẹt.

Năm đầu Thổ Long căn bản không thể tiếp xúc với hào quang đen trắng, toàn thân chúng nổ tung, hoàn toàn biến thành tro bụi.

- Ngũ hành tụ âm dương, diệt.

Lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên đáp xuống, phất tay thu liễm hào quang đen trắng bao phủ bầu trời, hào quang nhanh chóng quay về trong tay Lục Lâm Thiên.

Tại toàn trường rung động, Liệt Thổ sợ hãi không cách nào nhúc nhích được, ánh mắt của hắn khiếp sợ, Lục Lâm Thiên lại đánh hào quang đen trắng vào trong đầu Liệt Thổ trên.

Trong ánh mắt hoảng sợ của nhiều người, thân thể Liệt Thổ bị lực lượng khủng khiếp bao phủ thân thể, thân thể vặn vẹo và nổ tung.

Bành!

Thân thể Liệt Thổ nổ từ đầu nổ tới thân thể, trực tiếp nổ, năng lượng khủng khiếp lan tràn, Liệt Thổ nhanh chóng biến thành tro bụi.

Liệt Thổ đã chết không thể chết lại, thần hồn câu diệt, hài cốt không còn!

- Thật là khủng khiếp, không ngờ có uy áp mênh mông như thế.

- Liệt Thổ bị miểu sát.

- Đại Đạo Cảnh cao giai đỉnh phong bị miểu sát, thần hồn câu diệt.

Xì xào!"

Nhìn cảnh tượng này, không ít người nuốt nước bọt, trong thiên uy to lớn kia, Liệt Thổ ngụy hỗn độn Đại Đạo Cảnh cao giai đỉnh phong bị đánh chết ngay lập tức, đây là thực lực khủng khiếp cỡ nào.

Điều này đại biểu cái gì, chỉ sợ Niết Bàn Cảnh sơ giai cũng không thể làm được

- Lấy nhiều khi ít, lần trước tha các ngươi một mạng, không ngờ dám đυ.ng vào hậu nhân của ta, xem ra mấy năm qua các ngươi không đặt Huyết Thiên Đế ta vào trong mắt.

Thời điểm mọi người rung động trước thực lực khủng bố của Tây Phương Cầu Bại, lúc này có tiếng quát truyền tới.

Lời nói không lớn nhưng ba chữ này lại có sức nặng hơn Tây Phương Cầu Bại quá nhiều, hoàn toàn chấn nhiếp vô số người.

Một thân ảnh to lớn xuất hiện, bỗng nhiên hai tay vung lên, trong lòng bàn tay sinh ra hấp lực khổng lồ, bỗng nhiên không gian run lên.

Lúc này Dương Mộc và Âm Hỏa đang vây công Mộc Vương bị không gian hút không thể chống cự được, lập tức bay về tay của Huyết Thiên Đế, hắn hóa trảo thành chưởng vỗ vào đâu hai tên này.

- Đồ rác rưởi cũng dám giễu võ dương oai trong Thị Hoang Thế Giới, chết đi.

Thân ảnh quát lớn một tiếng, đầu của Dương Mộc và Âm Hỏa nổ tung..

Bành bành!

Hai tiếng nổ trầm đυ.c vang lên, Âm Hỏa cùng Dương Mộc hai ngụy hỗn độn Đại Đạo Cảnh cao giai đỉnh phong bị đánh chết như con sâu cái kiến, thần hồn câu diệt, hài cốt không còn.

Huyết vụ tiêu tán, quần áo cũng không sót lại.

- Huyết Thiên Đế.

Rất nhiều ánh mắt nhìn qua thân ảnh to lơn kia, thân nhr đứng giữa không gian, người này giống như chúa tể thiên địa, bá đạo tuyệt luân, thiên uy nhàn nhạt truyền ra.

Người này chính là Huyết Thiên Đế, Huyết Thiên Đế xuất hiện ti giữa không trung, đám người đang quan sát kinh ngạc ngây người, chỉ trong chốc lát nhìn thấy Tây Phương Cầu Bại và Huyết Thiên Đế xuất hiện, biến hóa cỡ này làm nhiều người hoảng hốt.

- Dạ tỷ, không có sao chứ.?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện bên cạnh Âm Minh Dạ Xoa.

- Chưởng môn, ta còn chịu đựng được, phu nhân và Mạc tiên sinh đã khó có thể chèo chống.

Âm Minh Dạ Xoa lúc này vui mừng, cố nén đau đớn nói một câu.

- Ta trước giải quyết đám này.

Lục Lâm Thiên gật đầu, ánh mắt nhìn qua Tham Lam đối phó Âm Minh Dạ Xoa.

- Tây Phương chưởng môn, ta biết sai rồi, ngươi tha cho ta đi, ta sẽ rời đi!

Nhìn thấy ‘ Tây Phương Cầu Bại ’ xuất hiện, toàn thân Tham Lang mềm nhũn ra, ánh mắt run rẩy, lập tức có ý định bỏ chạy thục mạng.

- Đúng đến người Thất Sát Môn, chết!

Thời điểm Tham Lang vừa mới quay đầu bỏ chạy, bên tai Tham Lang có tiếng nói đầy sát ý vang lên, ánh mắt Tham Lang hoảng sợ, uy áp khủng khìếp bao phủ thân thể của hắn.

Lục Lâm Thiên lập tức đánh ra một chưởng hủy diệt, đánh thẳng vào người Tham Lang.

Bành!

Tiếng nổ tung như lôi đình vần vũ, thân thể Tham Lam hóa thành mảnh vỡ tiêu tán trong hư không.

Chương 3704: Ta ghi nhớ

- Đi chết đi.

Thời điểm mọi người chưa kịp phản ứng, cách đó không xa Địa Long bị vây công vết thương chồng chất, máu tươi đầm đìa, Chúc Hỏa quát lớn đầy sát ý.

Xoẹt!

Sau đó thân thể Chúc Hỏa như thiên thạch lao thẳng tới phía trước, đột nhiên không gian ở ngay đầu Chúc Hỏa chấn động, một nắm đấm đánh thẳng vào đầu Chúc Hỏa.

Phanh!

Một quyền này đánh nát đầu Chúc Hỏa, cho tới lúc chết Chúc Hỏa vẫn không hiểu vì sao mình chết.

- Ta trở về.

Sau đó thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện bên cạnh Mạc Kình Thiên và Ma Linh Yêu Nữ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua linh vật trời sinh trên linh hồn phân thân của Mạc Kình Thiên, lại nhìn Mạc Kình Thiên sắc mặt tái nhợt, khóe miệng chảy máu, còn có Ma Linh Yêu Nữ đang bị thương máu tươi đầm đìa, sắc mặt âm trầm nhìn qua lão giả linh hồn lực kia.

- Là lão thất phu này gây tổn thương cho ngươi sao?

Mạc Kình Thiên nhìn qua thân ảnh trước mặt, lúc này khôi phục tinh thần, nói:

- Thực lực lão thất phu này rất mạnh, huynh đệ ah, rốt cuộc ngươi đã về, tám năm này ngươi hại ta thật thảm, ta và Thất Sát Môn không có nửa điểm quan hệ, ngươi không thể sai sử ta đâu.

- Thật có lỗi, trở về muộn một tí.

Lục Lâm Thiên khẽ cười khổ, nhìn qua thân ảnh hư ảo kia.

- Lão thất phu này có tu vị Tuyên Cổ Cảnh, khó đối phó.

Ma Linh Yêu Nữ nhìn Lục Lâm Thiên, dôi mắt mang theo vui mừng và sợ hãi, nhưng không biết tại sao từ từ bình tĩnh lại.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Ma Linh Yêu Nữ, trong lúc mơ hồ khí tức trên người nàng làm Lục Lâm Thiên kinh ngạc, Ma Linh Yêu Nữ cho Lục Lâm Thiên cảm giác khác lạ, cảm giác này là thần thánh, không dám khinh nhờn.

Nhưng Lục Lâm Thiên lại có chút kinh ngạc, Ma Linh Yêu Nữ vẫn tu luyện độc công và linh hồn áo nghĩa, lúc này thể hiện ra phong thuộc tính áo nghĩa, trong tay cầm trường kiếm linh khí tỏa ra uy năng mênh mông, hoàn toàn không dưới long hồn kiếm giáp.

Đan điền chữ vạn của hắn dường như có liên hệ gì đó với nàng, nhưng cảm giác này hiện ra rồi biến mất.

- Linh hồn thể Tuyên Cổ Cảnh sao.

Lục Lâm Thiên nhìn qua thân ảnh già nua này, linh hồn thể đến Tuyên Cổ Cảnh không cường hãn và bá đạo như Huyết Phách, nhưng cũng rất khó đối phó.

- Tiểu huynh đệ, giao tên này cho ta đi.

Thân ảnh Huyết Thiên Đế xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn lão giả với ánh mắt đầy hàn ý.

- Ngươi chính là Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế, ngươi không phải chết rồi sao, tại sao có thể đi ra?

Mắt thấy Huyết Thiên Đế xuất hiện với khí thế rung động lòng người, giống như chúa tể thiên địa, lão giả già nua vô cùng hoảng hốt.

- Linh hồn phân thân Tuyên Cổ Cảnh sơ giai mà thôi, bản thể của ngươi không có bị diệt, cho nên chuyện ở nơi này ngươi chắc chắn sẽ biết.

Huyết Thiên Đế nhìn qua lão giả già nua nói một câu.

- Huyết Thiên Đế, ngươi muốn thế nào?

Thân ảnh già nua trầm xuống, nói.

Ba.

Lão giả vừa dứt lời, không gian chấn động, một tát đánh thẳng vào mặt của ta.

Gương mặt của lão giả già nua này đột nhiên sưng lên, cho dù là linh hồn thể cũng ảm đạm đi nhiều.

- Thời điểm ta nói chuyện, ngươi nghe là được rồi, ngàn vạn đừng xen vào, nếu không ta không ngại cho ngươi ăn tát.

Huyết Thiên Đế nói một câu rất bá đạo.

- Bản thể của ngươi có thể biết rõ, vậy nói với Vạn Thiên Liên Minh và Chiến Thiên Liên Minh rằng, nói Huyết Thiên Đế ta đã Dung Thế Niết Bàn.

Huyết Thiên Đế trầm giọng nói.

- Dung Thế Niết Bàn! Ngươi Dung Thế Niết Bàn.

Thân ảnh già nua nghe xong, hắn như nhìn gặp quỷ nhìn thẳng vào Huyết Thiên Đế, ánh mắt như sắp rơi ra, vô cùng hoảng hốt.

- Có chút sổ sách, sau này ta sẽ từ từ tính toán, nếu lại đến Thị Hoang Thế Giới, ta sẽ không bỏ qua, nhớ chưa?

Huyết Thiên Đế nói một câu, đôi mắt huyết sắc của hắn mang theo uy áp chấn động tâm thần người khác.

- Ta ghi nhớ."

Thân ảnh lão giả già nua run lên, lập tức rời đi.

- Ghi nhớ là tốt rồi, nhưng mà ngươi cũng không cần đi, đến Thị Hoang Thế Giới diễu võ dương oai, đương nhiên phải trả cái giá thật lớn.

Huyết Thiên Đế nói.

- Huyết Thiên Đế, ngươi muốn làm gì?

Sắc mặt lão giả đại biến, trong mắt hắn mang theo vẻ sợ hãi, hắn là cường giả Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, trong ba ngàn đại thế giới, tu vị của hắn xem như cường giả chính thức, cảm giác sợ hãi tim đập nhanh này hắn chưa trải qua rất lâu rồi, nhưng đối mặt với Huyết Thiên Đế hắn lại có cảm giác này.

- Chết.

Hai mắt Huyết Thiên Đế bắn ra sát ý lạnh lẽo, ánh mắt của hắn lạnh giá nhìn lão giả già nua.

- Huyết Thiên Đế, ta liều với ngươi.

Lão giả hư ảo lúc này vô cùng âm trầm, linh hồn lực bạo phát, hiển nhiên không muốn bó tay chịu chết.

- Trong thế giới của ta, ngươi chỉ là sâu kiến, làm gì có sức phản kháng, so với Huyết Phách, ngươi còn kém xa vạn dặm.

Huyết Thiên Đế nói một câu, thế công linh hồn của lão giả bị áp chế.

Bành!

Ngay lúc này không gian rung rung, trên trời cao có khí tức mạnh mẽ bạo phát ra ngoài, lập tức khí tức huyết tinh tràn ngập, cột sáng huyết sắc phá không bay ra, năng lực hủy diệt đáng sợ bạo phát dữ dội, lập tức đánh thẳng vào lão giả già nua.

Bành!

Cột sáng huyết sắc giáng xuống, lão giả già nua hình thần câu diệt, cột sáng này có thể thôn phệ tất cả linh hồn, đường đường linh hồn phân thân Tuyên Cổ Cảnh lại bị tiêu diệt trong nháy mắt.

Trong sơn mạch Huyết Đô, đám người đứng ngoài xem lúc này vô cùng an tĩnh, nhìn thấy lão giả linh hồn phân thân Tuyên Cổ Cảnh bị tiêu diệt, bọn họ không biết nói gì.

Oanh.

Lúc linh hồn phân thân của lão giả bị diệt, đột nhiên đại địa nổ vang, giống như trong đại địa có gì đó lao nhanh, trên bầu trời có năng lượng quỷ dị xuất hiện, bỗng nhiên thiên uy giáng xuống làm mọi người run rẩy.

- Xảy ra chuyện gì, ta bị gì thế này?

- Ta giãy giụa không được, nguyên lực đình trệ, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Lúc này đám người trên chiến trường không thể giãy dụa, bị cấm chế, lực lượng không gian trói buộc rất mạnh, nguyên lực trong cơ thể bị áp chế không thể vận chuyển.

Hơn một trăm bảy mươi vạn người bị áp chế, trực tiếp lơ lửng trên không trung, người các đại thương hội, Bắc Đấu Môn, Nam Thiên Môn cho dù có tu vị gì cũng đều bị áp chế, không có lực phản kháng, hoàn toàn bị đè bẹp trên hư không.

Vào lúc này trời xanh rung động,trên không trung có tiếng sấm sét nổ vang, phong vân biến hóa, đại địa nổ vang, cuồng phong gào thét, thiên hôn địa ám, dị tượng ngang trời.

Lúc này tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn qua thân ảnh khôi ngô kia, ai nhìn hắn cũng có cảm giác như đối mặt với thiên địa, linh hồn như đông cứng lại.

Tất cả sinh linh trong Thị Hoang Thế Giới đều cảm thấy linh hồn run rẩy, thiên địa biến sắc, dị tượng ngang trời.

Huyết Thiên Đế đứng trên không trung, lời nói bá tuyệt thiên hạ, giọng nói như sấm vang vọng khắp Thị Hoang Thế Giới:

- Tất cả sinh linh trong Thị Hoang Thế Giới nghe đây, ở trong Thị Hoang Thế Giới này phải tuân thủ quy tắc, người xúc phạm quy tắc, Huyết Thiên Đế ta sẽ không buông tha, gïếŧ... Không tha!

Chương 3705: Lục Lâm Thiên hỏi bóng dáng xinh xắn kia

Sau đó trên không trung diễn ra cảnh tượng vô cùng huyết tinh, thiên địa run rẩy, từng âm thanh trầm thấp không ngừng nổ vang.

Rầm rầm rầm!

Vô số âm thanh nổ vang vang lên liên tục, hơn một trăm vạn thân ảnh kia nổ tung, huyết vụ như mưa máu rơi vãi khắp sơn mạch, hơn một trăm vạn đại quân biến thành vũng máu, thần hồn tiêu tán.

Huyết tinh bao phủ thiên địa, mưa máu thẩm thấu khắp sơn mạch Huyết Đô.

Xì xào!

Huyết Thiên Đế tức giận, giơ tay nhấc chân đồ sát trăm vạn người, cảnh tượng này quá khủng bố và huyết tinh, mọi người nhìn cảnh tượng này đều nuốt nước bọt, tim đập rộn lên, toàn thân vô lực, hai chân run rẩy, sắc mặt tái nhợt..

Rốt cuộc Lục Lâm Thiên đã biết, vì sao ban đầu ở trong di tích Hắc Thủy trong ngục giam, bảy bộ xương khô có thể trải qua nhiều năm như vậy tín niệm lại bất diệt, thân thể đã chết cũng phải bảo vệ Huyết Thiên Đế Dung Thế Niết Bàn, người này có nhân cách mị lực rất lớn, trời sinh chính là thượng vị giả, có thể làm cho người ta cam tâm thần phục, làm cho người ta nhiệt huyết sôi trào, cam nguyện xông pha khói lửa, có thể ngưng tụ mọi người với nhau, lại là ác mộng của kẻ địch.

- Dung Thế Niết Bàn, Huyết Thiên Đế, về sau Thị Hoang Thế Giới sẽ biến thiên rồi.

Mạc Kình Thiên ngẩng đầu nhìn qua bầu trời, ánh mắt hắn rung động không thể bình tĩnh được.

- Kiếm trưởng lão, ngươi tự tiện đi.

Lục Lâm Thiên lúc này không biết lúc nào đã bắt một lão giả, ánh mắt của hắn run rẩy, hắn vô cùng bỡ ngỡ, đó là Đông Tinh Xã Kiếm Đoạn Hồn trưởng lão.

PHỤT!

Ma Linh Yêu Nữ lúc này phun máu tươi, sắc mặt bắt đầu tái nhợt.

...

Vào đêm, trong sơn mạch Huyết Đô dần dần đã khôi phục bình tĩnh, nhưng đám người tụ tập quan sát cuộc chiến không có rời đi, cũng cs người Thất Sát Môn cùng Tây Vương Phủ đang thu thập hiện trường.

Trước đại chiến chưa từng có người nào nghĩ tới kết quả này, Huyết Thiên Đế và Tây Phương Cầu Bại đột nhiên xuất hiện, dùng xu thế bá đạo kết thúc chiến trường, tất cả thế lực lớn và liên minh bị Huyết Thiên Đế tiêu diệt.

- Tháp chủ, chúng ta nên đi.

Trong màn đêm có một người nói ra, một lão giả nói với đại hán bên cạnh, đây chính là tháp chủ Linh Thứu Tháp Ôn Thiên Cương.

- Ai...

Ôn Thiên Cương xiết chặc nắm đấm, sắc mặt tái nhợt, thì thào nói:

- Lúc này Ôn Thiên Cương ta mắt mù, bằng không sau này trở về trong tộc, địa vị sẽ cải biến rất lớn.

- Tháp chủ chỉ muốn đạt mục đích bảo hiểm mà thôi, trách không tháp chủ được.

Một lão giả khác nói.

- Ta kém Tuấn Hùng, sợ đầu sợ đuôi, cơ hội như vậy lại bỏ mất.

Ôn Thiên Cương thở dài, lập tức nói:

- Tuấn Hùng đâu rồi?

- Thiếu tháp chủ đi trước, hắn nói không có thể diện gặp Tây Phương chưởng môn.

Một người nói với Ôn Thiên Cương.

Ôn Thiên Cương nghe vậy, nói nhỏ:

- Đây là ta sai, có lẽ, cả đời Tuấn Hùng có lẽ đã hủy trong tay ta...

Trong tuyết sát thâm uyên, trong không gian rộng lớn, vào đêm vẫn đèn đuốc sáng trưng, toàn bộ Thất Sát Môn và Tây Vương Phủ nhiệt huyết sôi trào, có một ít kích động nước mắt lưng tròng, có lẽ cũng cảm thán tìm được đường sống trong cõi chết, thời gian tám năm này, người Thất Sát Môn cùng Tây Vương Phủ chưa từng được phóng thích tâm tình như hôm nay, tất cả mọi người biết rõ, về sau trong Thị Hoang Thế Giới sẽ không có người nào dám trêu chọc Tây Vương Phủ cùng Thất Sát Môn, bởi vì Huyết Thiên Đế và Tây Phương Cầu Bại trở về.

- Ngươi thế nào, có nặng lắm không.

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên khôi phục bộ dáng vốn có, nhìn Ma Linh Yêu Nữ sắc mặt tái nhợt, nàng lúc này vẫn xinh đẹp và cao ngạo, nhưng có thêm vài phần thê lương.

- Ngươi đang lo lắng cho ta sao?

Ma Linh Yêu Nữ sinh ra rung động, gật đầu sau đó hỏi Lục Lâm Thiên, tuy nàng vẫn nóng bỏng hấp dẫn như cũ, nhưng lúc này lại có khí chất thánh khiết không thể khinh nhờn, khí chất cao quý làm thiên địa rung động.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn mơ hồ cảm thấy khí tức trên người Ma Linh Yêu Nữ biến hóa không ít, loại biến hóa này làm Lục Lâm Thiên khó hiểu.

- Ngươi là sắc lang đáng chết, lo lắng cho ta, nhất định là có ý đồ gây rối, ngươi tốt nhất nên thành thật cho ta.

Ma Linh Yêu Nữ chu miệng, lại cười nói với Lục Lâm Thiên.

- Ta là áp trại tướng công của ngươi, ta có bất kỳ ý đồ gì cũng là danh chính ngôn thuận.

Lục Lâm Thiên nói ra.

Nghe vậy, đôi mắt Ma Linh Yêu Nữ rung động, ánh mắt nhìn hắn nhưng không nói gì.

Lục Lâm Thiên sờ sờ mặt mình, nói:

- Như thế nào, trên mặt ta có thứ gì sao?

Hai mắt Ma Linh Yêu Nữ chậm rãi nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt mang theo cô tịch, lúc này khẽ cắn môi, nói:

- Không nghĩ tới ta lại ở trong Thị Hoang Thế Giới thời gian dài như vậy, lại ở cùng sắc lang ngươi lâu như thế, nhưng cuối cùng vẫn phải chia tay, nếu sau này...

- Cái gì, ngươi phải đi sao?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt đại biến, nội tâm của hắn dường như mất cái gì đó.

- Luôn luôn có lúc từ biệt.

Ma Linh Yêu Nữ nhìn Lục Lâm Thiên, bó tố um tùm vung lên, nói:

- Ngươi trở về đi, ta cần điều tức chữa thương, ta và nhị ca đã thương lượng, sáng sớm ngày mai sẽ đi, về sau Thị Hoang Thế Giới này không ai có thể làm gì được ngươi.

Nhìn qua dung nhan động lòng người trước mặt, Lục Lâm Thiên muốn nói cái gì đó, lập tức chậm rãi rời phòng.

Vào lúc Lục Lâm Thiên quay người đi, ánh mắt Ma Linh Yêu Nữ run lên, trên người sinh ra khí tức bất đồng, sau một lát mới áp chế được.

- Vì cái gì ta không thể bỏ sắc lang này được, chẳng lẽ thực thích hắn sao, điều đó không có khả năng, cũng không có khả năng...

Sáng sớm hôm sau, mọi âm thanh đều bắt đầu, bóng tối lui dần, nắng sớm đánh thức sinh linh.

Trên huyết sát thâm uyên, trời xanh nhu hòa, gió mạnh thổi đi mùa huyết tinh của ngày hôm trước.

Giữa không trung, mấy chiếc tọa giá khôi lỗi Thiểm Điện đang lượn vòng quanh không trung, Hổ Sơn và các đệ tử Phong Vân Sơn vỗ vai chào từ biệt các huynh đệ Thất Sát Môn.

- Huynh đệ, thay ta cáo biệt sư tổ, nhớ rõ đến lúc đó đi Phong Vân Sơn tìm ta.

Mạc Kình Thiên nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, nhưng trong lòng thì thất lạc khó hiểu.

Sưu sưu...

Từng đạo thân ảnh bay lên cao, mấy trăm đạo phỉ thế giới Phong Vân Sơn vào hôm nay chỉ còn một nửa, trong tám năm qua đã vẫn lạc không ít.

Trong đám người có bóng dáng uyển chuyển bay lên, đường cong rung động lòng người.

- Ngươi phải đi, chẳng lẽ lần sau gặp mặt, ta còn phải gọi ngươi là yêu nữ hay sao?

Lục Lâm Thiên hỏi bóng dáng xinh xắn kia.

Ma Linh Yêu Nữ nghe vậy, nàng quay người nhìn xuống, đôi mắt dễ thương nhìn qua gương mặt sẹo kia, ánh mắt chấn động, sau một lát, nói nhỏ:

- Nếu là còn có cơ hội gặp lại, đến lúc đó ngươi tự nhiên sẽ biết rõ.

Lục Lâm Thiên nghe xong, nhìn qua dung nhan mê người kia, trầm giọng nói:

- Không bao lâu nữa, ta sẽ đi Phong Vân Sơn tìm ngươi, ta là áp trại tướng công của ngươi, ngươi là nữ nhân của ta.

Chương 3706: Huyết Thiên Đế quyết định 2

Nghe vậy, ở giữa không trung, thân thể mềm mại của Ma Linh Yêu Nữ dần dần run lên, đôi mắt mê người chấn động, sau một lát mới nói:

- Ngươi là áp trại tướng công của ta, không có nghĩa ta sẽ là nữ nhân của ngươi, muốn trở thành nam nhân của ta, ngươi bây giờ còn chưa đủ, nếu có một ngày ngươi đứng trên Vạn Thế đối quyết, Thương Khung chiến trường, khi đó ngươi mới có tư cách.

Ma Linh Yêu Nữ vừa dứt lời, bóng dáng xinh đẹp bay lên, biến mất sau tọa giá khôi lỗi Thiểm Điện.

- Huynh đệ, ta đi trước, đến lúc đó Phong Vân Sơn gặp lại.

Khi Mạc Kình Thiên tiến vào tọa giá khôi lỗi cũng nói vọng lại.

Sưu sưu!

Sau đó các tọa giá khôi lỗi xoay lại, lập tức biến mất không thấy trong không trung.

- Lai lịch nha đầu kia lơn như thế, đây là lần đầu tiên ta nhìn lầm, ai!

Trong Thiên Trụ giới, Tam Kỳ lão nhân than nhẹ một tiếng.

- Kỳ lão, ngươi nhìn ra lai lịch của nàng?

Lục Lâm Thiên hỏi Tam Kỳ lão nhân trong Thiên Trụ giới.

- Nha đầu kia lai lịch quá lớn, lớn không phải bình thường, ngươi bây giờ biết rõ cũng không có chỗ tốt gì với ngươi cả, lúc ngươi biết thì ngươi sẽ biết.

Trong Thiên Trụ giới, Tam Kỳ lão nhân lại dùng ngữ khí quái lạ nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta cũng bội phục tiểu tử ngươi, rất có dũng khí, dĩ nhiên dám đánh chủ ý lên nha đầu kia, ta dám cam đoan, nếu đám tồn tại sau lưng nha đầu kia biết ngươi theo đuổi nàng, tuyệt đối sẽ xé xác ngươi ra, cho dù là ta lúc toàn thịnh cũng không có mặt mũi này.

- Kỳ lão, mặt mũi ngươi lúc này không đáng tiền rồi sao?

Lục Lâm Thiên nói rất nhẹ nhõm, nhưng mà nội tâm Lục Lâm Thiên biết rõ Tam Kỳ lão nhân biết rõ thế lực sau lưng Ma Linh Yêu Nữ vô cùng to lớn, có lẽ thế lực này giống như Cảnh Văn sau lưng Độc Cô gia tộc ở trấn Thanh Vân lúc đó, là một quái vật khổng lồ với mình.

- Nói nhảm, mặt mũi Tam Kỳ lão nhân ta không đáng tiền sao, nhớ ngày xưa trong tộc nha đầu kia có không ít lão gia hỏa nhờ vả ta đấy.

Tam Kỳ lão nhân ở trong Thiên Trụ giới nói vọng ra:

- Nhưng từ khí tức của nha đầu kia, địa vị trong tộc cực cao, tính toán, nói ngươi bây giờ cũng không hiểu, cứ nói thế này đi, ghế trưởng lão trong Vạn Thiên Liên Minh và Chiến Thiên Liên Minh nếu biết rõ thân phận của nha đầu này, tuyệt đối sẽ cung kính, cho dù là trưởng thượng cũng không dám vô lễ.

- Yêu nữ này có địa vị lớn như thế?

Lục Lâm Thiên khó tin, trưởng lão trong Vạn Thiên Liên Minh và Chiến Thiên Liên Minh đều có thực lực không tầm thường, về phần trưởng thượng càng không cần nói cũng biết.

- Thế nào? Sợ rồi đúng hay không, nha đầu kia không phải ai đều có thể đυ.ng vào, thanh niên tuấn tài trong cả Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới, cho dù là thiên tài đỉnh cấp nhất, có thể có tư cách chỉ đếm được trên đầu ngón tay mà thôi.

Tam Kỳ lão nhân cười hắc hắc nói với Lục Lâm Thiên.

- Sợ, ta sợ lúc nào, mặc kệ nàng có thân phận gì, ta chỉ biết nàng mà thôi, ta đã hôn qua rồi, nàng là nữ nhân của ta, mặc kệ nàng có thân phận gì, đến lúc đó ta sẽ nói cho nàng biết, ta đủ tư cách.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói, nhớ ngày đó, Cảnh Văn sau lưng Độc Cô gia tộc với hắn mà nói khác biệt như trời và đất, cuối cùng mình vẫn chứng minh mình có tư cách.

- Có tiền đồ, ta thích, không có bị hù sợ, chứng minh ta không nhìn lầm người, ta nhất định giúp tiểu tử ngươi, nếu tiểu tử ngươi thật sự thành công, ta rất muốn nhìn một chút, đến lúc đó sắc mặt những lão gia hỏa kia đặc sắc như thế nào, ha ha ha...

Tam Kỳ lão nhân lớn tiếng cười nói, giống như lúc này hắn còn hứng thú hơn cả Lục Lâm Thiên.

- Chưởng môn.

Phạm Thống đến trước mặt Lục Lâm Thiên, thấy ánh mắt Lục Lâm Thiên vẫn nhìn lên không trung, nói:

- Chưởng môn, phu nhân đi, chúng ta trở về đi.

- Tất cả mọi người trở về đi.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

Sau khi quay về huyết sát thâm uyên, Lục Lâm Thiên đi gặp Mộc Vương và Huyết Thiên Đế, Huyết Thiên Đế tối hôm qua cũng đặt chân trong huyết sát thâm uyên.

Nhìn thấy ‘ Tây Phương Cầu Bại ’ và Huyết Thiên Đế lão tổ xưng huynh gọi đệ, Mộc Vương và Bảo Châu công chúa khó tin, lập tức cung kính với Tây Phương Cầu Bại.

Lục Lâm Thiên cũng không có dấu diếm Mộc Vương, nói cho Mộc Vương biết thân phận chân thật của mình, chuyện này làm cho Mộc Vương và Bảo Châu công cháu khó tin nổi.

Lục Lâm Thiên tìm Huyết Thiên Đế, hắn cũng muốn thương nghị chuyện trong Thị Hoang Thế Giới, hiện tại Huyết Thiên Đế mới là chủ nhân chính thức của Thị Hoang Thế Giới, Bắc Đấu Môn các thế lực đã bị tiêu diệt, cũng cần hỏi thăm ý của Huyết Thiên Đế mới được.

- Lâm Thiên tiểu huynh đệ, ngươi tới đúng lúc, ta có việc cần tìm ngươi.

Huyết Thiên Đế mỉm cười, căn bản không quan tâm chuyện Lục Lâm Thiên giải quyết Bắc Đấu Môn thế nào, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta vừa mới đi ra, ta không hứng thú với chuyện bên ngoài, nhưng mà hiện tại đối ngoại của Thị Hoang Thế Giới cần một người đảm đương, Thị Hoang Thế Giới cũng không thể quá loạn, cho nên ta vừa rồi thương lượng với tiểu Mộc, về sau tiểu Mộc và Tây Vương Phủ cũng gia nhập vào Phi Linh Môn.

Vừa dứt lời, Huyết Thiên Đế nói nhỏ:

- Ta đã quên, Phi Linh Môn tạm thời còn gọi là Thất Sát Môn, Tây Vương Phủ sẽ xác nhập vào Phi Linh Môn, dù sao Tây Vương Phủ cũng không có tiền đồ gì lớn, gia nhập Thất Sát Môn cũng là chuyện tốt.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên sững sờ một lát, lại nhìn Huyết Thiên Đế và Mộc Vương, ánh mắt nghi hoặc không thôi.

- Lục..., Tây Phương chưởng môn, ta và lão tổ đã thương lượng qua, Tây Vương Phủ và Thất Sát Môn những năm qua đồng cam cộng khổ, gia nhập Thất Sát Môn đã không có vấn đề gì, hơn nữa đối với Tây Vương Phủ về sau cũng có được chỗ tốt, với thiên phú của Tây Phương chưởng môn, chắc chắn sẽ không phải vật trong ao, ngày sau là chúng ta được thơm lây đấy.

Huyết Thiên Đế mỉm cười, trong tươi cười dường như mang theo một ít gian trá, nói:

- Lâm Thiên tiểu huynh đệ, quyết định như vậy đi, chuyện trong Thị Hoang Thế Giới, về sau Thất Sát Môn xử lý là tốt rồi, ta nhàn rỗi không có việc gì, cũng gia nhập Thất Sát Môn của ngươi, về sau có chuyện náo nhiệt đừng quên ta, đương nhiên, có chỗ tốt cũng đừng thiếu ta, ha ha ha...

- Bà mẹ nó.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên mở to, hắn nuốt nước bọt, lập tức nhịn không được than nhẹ, hôm nay là thời gian gì, Tây Vương Phủ muốn nhập vào Thất Sát Môn, đường đường Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế cũng tự mình gia nhập Thất Sát Môn.

Nửa canh giờ sau, Lục Lâm Thiên mới rời khỏi đình viện của Huyết Thiên Đế cùng Mộc Vương, sau đó trên đường đi gặp Phạm Thống, nói là Âm Quỷ cùng Phong Đô Tam Hồn còn có thương hội Thải Vân An Thi Dao đến.

Tình huống Âm Quỷ cùng Phong Đô Tam Hồn, Lục Lâm Thiên ngày hôm qua đã từ chỗ Vấn Thân Mạc và Bạch Kinh Đường biết được rồi.

Những năm này, vì bảo toàn thương hội Phong Linh, thương hội Thải Vân An Thi Dao ra sức nổ lực, thương hội Phong Linh đã là gia nhập Vạn Thiên Liên Minh, nhưng mà địa vị trong Vạn Thiên Liên Minh không cao, thương hội Phong Linh hiện tại chỉ có địa vị chấp sự.

Chương 3707: Huyết Thiên Đế quyết định 3

Chấp sự tự nhiên chính là Âm Quỷ, chính bởi vì như thế, những năm gần đây Thất Sát Môn và Tây Vương Phủ trốn tránh, nhưng mà thương hội Phong Linh vẫn có thể tồn tại.

Cũng bởi vì thương hội Phong Linh âm thầm chèo chống, Thất Sát Môn và Tây Vương Phủ mới có thể chèo chống lâu như vậy, trong đó có không ít là thương hội Thải Vân An Thi Dao âm thầm hỗ trợ.

Nghe An Thi Dao đến đây, Lục Lâm Thiên bảo Phạm Thống thông tri đệ tử hạch tâm hai canh giờ sau đến đại điện, hắn cũng tự mình đi tìm An Thi Dao.

Trong đình viện tinh xảo, An Thi Dao lẳng lặng ngồi đó, bên người có hoa quả đệ tử Thất Sát Môn đưa tới.

- Càng ngày càng xinh đẹp, còn càng ngày càng có khí chất, làm cho người ta tim đập thình thịch.

Thời điểm này lời nói ung dung truyền tới, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong đình viện nhỏ, nhìn nữ tử trước mặt rồi cười nói vui vẻ.

- Vài năm không gặp, miệng lưỡi ngươi trơn tru không ít, vừa mới nghe nói Mạc tiên sinh và phu nhân của ngươi rời đi, có phải không có người quản ngươi, đã dám miệng lưỡi trơn tru.

An Thi Dao nhìn thân ảnh khôi ngô trước mặt, cười nhạ, ánh mắt phong tình.

- Cái này...

Lục Lâm Thiên lập tức xấu hổ cười cười.

- Tốt, ngươi không có việc gì là tốt rồi, nếu ngươi không xuất hiện, thế giới sẽ biến thiên đấy.

Nhìn Lục Lâm Thiên xấu hổ, An Thi Dao cười cười, lập tức nói:

- Nhưng mà ngươi vừa xuất hiện, vẫn biến thiên nha, hai trăm vạn người vẫn lạc, máu chảy thành sông, nghe nói một linh hồn phân thân Tuyên Cổ Cảnh cũng bị diệt.

Vừa dứt lời, ánh mắt dễ thương của An Thi Dao chấn động một hồi, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên rung động không ít.

Lục Lâm Thiên nhún nhún vai, nói với An Thi Dao:

- Đây cũng không phải là ta làm, là Huyết lão ca động thủ, ta cũng không có thực lực kia.

- Dung Thế Niết Bàn, Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế thật sự là đại thủ đoạn, không hổ là người khủng bố trong truyền thuyết, về sau bất kể là Vạn Thiên Liên Minh hay là Chiến Thiên Liên Minh, sợ rằng cũng không dám lại ra tay trong Thị Hoang Thế Giới, lúc này bọn họ trả cái giá lớn thảm trọng, ít nhất trước mắt sẽ không quay lại.

An Thi Dao nói.

- Chuyện này nói thế nào?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi An Thi Dao, Vạn Thiên Liên Minh và Chiến Thiên Liên Minh sau này không dám lại ra tay với Thị Hoang Thế Giới, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên không rõ, ngày hôm qua Huyết Thiên Đế cũng cố ý bảo linh hồn phân thân Tuyên Cổ Cảnh truyền lời, nói hắn đã là Dung Thế Niết Bàn.

An Thi Dao biết Lục Lâm Thiên không biết rất nhiều việc, cũng không chút kỳ quái, huống chi việc này người ngoài không biết rõ, đôi mắt dễ thương nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi biết bát đại gia tộc trong đại thế giới không?

- Biết rõ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, những chuyện này thì hắn rõ, trong Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới thế giới hỗn độn, tổng cộng có tám đại gia tộc và hai đại liên minh, mười thế lực này có thực lực cường hãn nhất Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới, theo thứ tự là Hoàng gia, Phong gia, Đường gia, Lôi gia, Lý gia, Băng gia, Hỏa gia, Mộc gia, hai đại liên minh là người của Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới.

So với hai đại liên minh, trong tám đại gia tộc đều phủ lên sắc thái thần bí, làm cho người ta khó đoán được.

Tục truyền thực lực của mỗi gia tộc trong tám đại gia tộc Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới đều là đỉnh cấp, có thực lực siêu thoát thế ngoại, bàng quan, trường tồn trong thiên địa, căn bản khó nhìn thấy bọn họ.

Nhưng cũng không ảnh hưởng tới uy danh của tám đại gia tộc, chỉ cần là người biết rõ tám đại gia tộc, cũng biết được sự khủng bố của tám đại gia tộc này.

An Thi Dao nói:

- Tám đại gia tộc này là tám đại cổ tộc, là tồn tại cổ xưa trong thế giới hỗn độn, nghe nói mỗi người trong tám đại cổ tộc đều có nghĩa vụ thủ hộ thế giới, đối với tám đại cổ tộc, trách nhiệm này là trách nhiệm bẩm sinh của họ, bọn họ cần phải bảo hộ tất cả thế giới.

- Ở trong thế giới hỗn độn, với tư cách tồn tại xưa nhất, bọn họ vừa ra đời đã được thiên địa chiếu cố, tự nhiên cũng có trách nhiệm bẩm sinh, không có gì là kỳ quái.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lập tức nói với An Thi Dao:

- Nhưng mà chuyện này có liên quan gì tới việc Vạn Thiên Liên Minh và Chiến Thiên Liên Minh không dám ra tay với Thị Hoang Thế Giới sao?

An Thi Dao ngẩng đầu, mỉm cười, nói:

- Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế Dung Thế Niết Bàn, Thị Hoang Thế Giới tuy không phải của hắn, nhưng mà hắn bây giờ là Thị Hoang Thế Giới, Huyết Thiên Đế hoàn toàn có thể khống chế cả Thị Hoang Thế Giới, kể cả tự bạo Thị Hoang Thế Giới, một thế giới tự bạo, sợ rằng cấp độ Hóa Hồng Cảnh cũng khó sống nổi, trọng yếu nhất là, tám đại cổ tộc tuyệt đối sẽ không cho phép xảy ra chuyện này, bọn họ sẽ không cho phép bất cứ thế giới nào bị hủy diệt, nếu ai hủy diệt một thế giới, kẻ đó sẽ là tử địch của tám đại cổ tộc, sẽ bị tám đại cổ tộc liên thủ vây quét, cho dù là hai đại liên minh cũng không dám làm như vậy.

- Thì ra là thế, ta hiểu rồi.

Lục Lâm Thiên cười vui vẻ.

Người khác có lẽ không hiểu, nhưng mà Lục Lâm Thiên sau khi nghe xong đã hiểu rõ, tất cả thế giới đều được diễn sinh từ thế giới hỗn độn, tiểu thế giới bị diệt, sẽ sinh ra một ít ảnh hưởng tới thế giới hỗn độn, tất cả thiên địa uy áp trong tiểu thế giới đều là áp chế người có thực lực mạnh phá hủy tiểu thế giới.

Mà nếu ai phá hủy một thế giới, sẽ tạo ra ảnh hưởng tới thế giới hỗn độn, thân là tám đại cổ tộc mạnh nhất trong thế giới hỗn độn, có quan hệ tới đại năng dung hợp thế giới hỗn độn chi nguyên, sở dĩ phải ra tay thay người nọ, đó là việc cần làm.

Cho nên hiện tại Huyết Thiên Đế dung hợp Thị Hoang Thế Giới, cho dù thế giới hỗn độn người sẽ không thế nào với Huyết Thiên Đế, thậm chí tính toán ra, Huyết Thiên Đế bởi vậy mà có chút liên hệ với thế giới hỗn độn.

Bởi vậy Vạn Thiên Liên Minh và Chiến Thiên Liên Minh lại gây phiền toái cho Thị Hoang Thế Giới, vạn nhất chọc Thị Hoang Thế Giới tự bạo, sợ rằng tám đại cổ tộc cũng sẽ không bỏ qua cho người hai đại liên minh.

Người hai đại liên minh mạnh hơn nữa cũng không dám chọc người tám đại cổ tộc, huống chi bây giờ bọn họ thảm bại trong Thị Hoang Thế Giới, mà đó chỉ là mấy thé lực và gia tộc nhỏ trong Vạn

Thiên Liên Minh và Chiến Thiên Liên Minh mà thôi, cũng không có quá nhiều quan hệ với Vạn Thiên Liên Minh hoặc là Chiến Thiên Liên Minh.

Về sau Thị Hoang Thế Giới xem như an toàn, Lục Lâm Thiên cảm thấy nhẹ nhõm không ít, lúc này cho dù không chọc người Vạn Thiên Liên Minh cùng Chiến Thiên Liên Minh, bọn họ ít nhất sẽ không dám báo thù hiển nhiên, bởi vì cái giá phải trả quá lớn.

Tâm tình nhẹ nhõm không ít, Lục Lâm Thiên và An Thi Dao cũng nói chuyện thật lâu, thương hội có không ít chuyện cần bàn, rời khỏi tiểu sảnh, Lục Lâm Thiên lại đi tới đại điện

Chương 3708: Hộ môn tôn sứ

Trong đại điện, tất cả đệ tử hạch tâm của Thất Sát Môn đều ở trong đại điện, nhưng mà hôm nay có phần đặc biệt, không ít nhân vật trọng yếu của Tây Vương Phủ đều ở đây, chuyện này làm cho không ít đệ tử Tây Vương Phủ và Thất Sát Môn ngạc nhiên.

Trước mắt mọi người nhìn Lục Lâm Thiên và Mộc Vương đi cùng với nhau, lập tức hành lễ.

- Bái kiến chưởng môn.

- Bái kiến Mộc Vương.

Mọi người hành lễ, Lục Lâm Thiên và Mộc Vương cùng ngồi xuống, nhưng mà Mộc Vương cũng rất khách khí, hoàn toàn xem mình thành hậu bối, ngược lại khách khí với Lục Lâm Thiên.

Mọi người lập tức chia vị trí cho mình, Lục Lâm Thiên nhìn các thân ảnh quen thuộc trong Thất Sát Môn.

Lúc này Âm Quỷ và Phong Đô Tam Hồn đều tới đại điện, Thất Kiếm, bảy sát, Âm Minh Dạ Xoa, Địa Long, Phạm Thống, Kim Viên cũng có mặt, ánh mắt Lục Lâm Thiên vui vẻ tuyên bố Mộc Vương va cả Tây Vương Phủ xác nhập vào Thất Sát Môn.

- Xác nhập...

Tin tức này truyền ra, tất cả đệ tử hạch tâm của Thất Sát Môn cùng Tây Vương Phủ kinh ngạc.

Thời điểm Lục Lâm Thiên tuyên bố Huyết Thiên Đế cũng gia nhập Thất Sát Môn, ánh mắt tất cả mọi người đều đặc sắc, đặc biệt là đối với đệ tử Thất Sát Môn mà nói, Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế cũng gia nhập Thất Sát Môn, về sau Thất Sát Môn có cường giả tọa trấn, nó đại biểu cho cái gì thì mọi người biết rõ.

- Thất Sát Môn sắp rầm rộ rồi.

- Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế gia nhập Thất Sát Môn, về sau Thất Sát Môn chính là bá chủ Thị Hoang Thế Giới, chúng ta cho dù đi ra ngoài cũng có chỗ dựa.

- Thất Sát Môn rầm rộ!

Trong đại điện, có người hưng phấn hoa chân múa tay, Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế gia nhập Thất Sát Môn, không thể nghi ngờ trở thành thuốc an thần cho tất cả người Thất Sát Môn.

Huyết Thiên Đế cũng gia nhập Thất Sát Môn, đối với Tây Vương Phủ mà nói, tự nhiên không có vấn đề, những năm qua đồng cam cộng khổ với Thất Sát Môn, cùng chung hoạn nạn, cũng sớm có thể dung hợp với nhau.

Cuối cùng Lục Lâm Thiên tuyên bố, Mộc Vương về sau chính là Thất Sát Môn phó chưởng môn, Huyết Thiên Đế chính là Thất Sát Môn hộ môn tôn sứ.

Tuyệt hơn là, hiện tại Thất Sát Môn có chuyện gì, Lục Lâm Thiên trực tiếp giao cho Mộc Vương, trong ánh mắt ngạc nhiên của Mộc Vương, Lục Lâm Thiên cười hắc hắc rời khỏi đại điện.

Những chuyện rườm rà này, Lục Lâm Thiên thật vất vả tìm được một người tiếp thu, tự nhiên phải bỏ chạy.

Nhưng mà ngày hôm sau, Lục Lâm Thiên muốn lười biếng cũng không có biện pháp, gần đây Thất Sát Môn rất thiếu tiền, thfi ra Tây Vương Phủ đã sớm không còn đủ lương thực, so với Thất Sát Môn còn thảm hại hơn, ngay cả tất cả nhẫn trữ vật trong chiến đấu, trên cơ bản đều bị Huyết Thiên Đế đánh nát, không có quá nhiều thu hoạch.

Bởi vậy, Phạm Thống ngày hô sau đã đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên đòi tiền, cũng may Lục Lâm Thiên hiện tại không thiếu tiền, bảo Phạm Thống trực tiếp đi thương hội Thải Vân đòi là được, sư phụ lão nhân gia lưu lại trong Vạn Thiên Tạp rất nhiều tinh thạch thế giới, đầy đủ tiêu hao một hồi.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên cũng không có quá dễ dàng, tinh thạch thế giới nhiều, nhưng khi Thất Sát Môn phát triển, tiêu hao cũng như hồng thủy, có không thể tiêu hao nổi.

Phạm Thống rời đi đã giao một ngọc giản tin tức cho Lục Lâm Thiên, nói là Linh Thứu Tháp đưa tới.

- Linh Thứu Tháp.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, những năm này Linh Thứu Tháp có tình huống gì Lục Lâm Thiên cũng có biết hiểu, mấy năm qua, Linh Thứu Tháp không có hỗ trợ, nhưng cũng không bỏ đá xuống giếng.

Cầm ngọc giản tin tức, tâm thần Lục Lâm Thiên quan sát, bên trong có tám chữ lớn: không mặt mũi gặp nhau, không thể tương kiến.

Hô.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, người giao ngọc giản này, Lục Lâm Thiên không cần suy đoán cũng biết, trừ Ôn Tuấn Hùng ra không còn người khác.

Thời gian từ từ trôi qua, cả Thị Hoang Thế Giới mấy ngày nay cũng sôi trào không ngớt, Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế vẫn còn sống, căn bản không cần truyền ra, tất cả mọi người đều biết rõ, ngày đó Huyết Thiên Đế hét lớn một tiếng, người trong Thị Hoang Thế Giới đều rõ.

Mà nghe nói Huyết Thiên Đế giận dữ, đánh chết hai trăm vạn người của Vạn Thiên Liên Minh cùng Chiến Thiên Liên Minh, tất cả mọi người hít khí lạnh.

Chưởng môn Thất Sát Môn Tây Phương Cầu Bại đánh chết mấy cường giả cũng bị người ta thêm mắm thêm muối, sinh động như thật.

Vào thời điểm này, Thất Sát Môn cũng dùng tốc độ nhanh nhất khống chế Thị Hoang Thế Giới, Huyết Thiên Đế cũng gia nhập

Thất Sát Môn, Bắc Đấu Môn bị phá hủy, Thất Sát Môn tiếp thu Thị Hoang Thế Giới, tất cả không có vấn đề, chỉ là thời gian mà thôi.

Một ít chuyện rườm rà có đệ tử hạch tâm Thất Sát Môn đi hoàn thành, Lục Lâm Thiên cũng tránh quấy rầy.

Hoàng hôn, tà dương như máu, bầu trời biến hóa.

Trên ngọn núi cao vυ"t trong mây, thân ảnh Lục Lâm Thiên đứng chắp tay nhìn trời, nhìn tà dương như máu, trong đầu nghĩ đến chuyện trên đại lục Linh Vũ.

Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ tân sinh đại đạo, trong nháy mắt đó hắn tiến vào một loại trạng thái kỳ diệu, dĩ nhiêncó thể tương liên với đại lục Linh Vũ Thế Giới, nhìn thấy toàn cảnh của Linh Vũ Thế Giới, cũng thấy các thân ảnh quen thuộc nhưng càng làm nội tâm Lục Lâm Thiên nhớ nhung.

Hô!

Thật lâu sau đó, Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, từ từ hít sâu một hơi, tinh quang trong mắt sáng ngời, mình nhất định phải cố gắng trở nên mạnh mẽ hơn mới được, chỉ có biến thành cường giả chính thức, mới có thể bảo vệ Linh Vũ Thế Giới, mà Linh Vũ Thế Giới chính là gốc rễ của hắn, hắn cũng cần Linh Vũ Thế Giới.

- Tiểu tử, đa sầu đa cảm như vậy không giống ngươi tí nào.

Trong Thiên Trụ giới, từ lần trước Lục Lâm Thiên không có phong tỏa Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên vẫn không đóng Thiên Trụ giới, bởi vậy Tam Kỳ lão nhân vẫn có thể quan sát tình cảnh bên ngoài.

- Kỳ lão, ngươi không phải bế quan rồi sao?

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, Kỳ lão từ lần vào trong biển máu lúc trước, hắn đạt được rất nhiều chỗ tốt, linh hồn khôi phục rất nhiều.

- Là bế quan, nhưng đột nhiên nhớ tới một chuyện.

Tam Kỳ lão nhân nói:

- Hai mươi năm sắp qua rồi, ngươi còn nhớ lời ta nói không?

- Nhớ rõ.

Lục Lâm Thiên nói, lúc trước Kỳ lão bảo mình và Kim Viên đến Thị Hoang Thế Giới tôi luyện hai mươi năm, nói là hai mươi năm sau sẽ có an bài khác, tính toán ra, thời gian hai mươi năm sắp tới rồi.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ:

- Tính toán ra cũng cón hơn một năm!

- Thời gian cũng không còn nhiều lắm, Thị Hoang Thế Giới này xong, ngươi nên chuẩn bị đi, có thể rời khỏi Thị Hoang Thế Giới, vốn cho rằng thòi gian hai mươi năm, tối đa tôi luyện cũng chỉ có thể đạt tới Ngộ Chân Cảnh là khó lường rồi, nghĩ tới ngươi lại biến thái như thế, dĩ nhiên đã đến bán đạo chi cảnh, xem ra, ta phải an bài lần nữa mới được.

Tam Kỳ lão nhân nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, mười tám mười chín năm qua, mình ở Thiên Trụ giới hơn một nửa thời gian, bởi vậy tương đương với mấy trăm năm, còn có Hỗn Độn Âm Dương Quyết, đến bán đạo chi cảnh, Lục Lâm Thiên chính mình cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, nhưng hắn cực kỳ thỏa mãn.

Chương 3709: Quyết đấu

- Không biết Kỳ lão có an bài gì?

Lục Lâm Thiên hỏi Tam Kỳ lão nhân.

Tam Kỳ lão nhân nói:

- Lúc trước ta nói rồi, ta sẽ phụ đạo giúp ngươi nhanh chóng trở thành cường giả, tìm kiếm con đường thích hợp cho ngươi đi, đến Thị Hoang Thế Giới, ta cũng thường xuyên quan sát ngươi, nhưng hiện tại đã khác so với những suy nghĩ ban đầu của ta, tiểu tử ngươi căn bản không cần ta chỉ đạo, ngươi đã sớm tìm ra đường của mình, đi còn cao hơn dự kiến của ta, cho nên sau này ta không quyết định thay ngươi nữa.

Vừa dứt lời, Tam Kỳ lão nhân than thở, t Thiên Trụ giới đối với Lục Lâm Thiên mà nói có tác dụng quá lớn.

- Tiểu tử, đây là lần cuối cùng ta quyết định giúp ngươi, đại khái còn có một năm rưỡi nữa, hai đại liên minh sẽ tổ chức Vạn Thế đối quyết, ta hy vọng ngươi đi tham gia Vạn Thế đối quyết.

- Vạn Thế đối quyết.

Lục Lâm Thiên nghe xong, ánh mắt run lên, hắn bố trí cấm chế, Tử Lôi huyền đỉnh xuất hiện bao phủ nơi này.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, hắn tiến vào tầng sáu Thiên Trụ giới, lúc này Tam Kỳ lão nhân đã ở tầng sáu Thiên Trụ giới.

Lúc trước người mang Hỗn Độn Âm Dương Quyết, Lục Lâm Thiên cũng không dám quá bạo lộ bí mật Hỗn Độn Âm Dương Quyết, bởi vậy mới đặt Tam Kỳ lão nhân ở tầng năm Thiên Trụ giới.

Nhưng bí mật Hỗn Độn Âm Dương Quyết đã bị Huyết Thiên Đế nhìn trộm rõ ràng, Lục Lâm Thiên cũng sẽ không có dấu diếm nữa, cho nên dứt khoát đưa Tam Kỳ lão nhân đến Thiên Trụ giới tầng thứ sáu.

Tam Kỳ lão nhân nhìn Lục Lâm Thiên tiến vào Thiên Trụ giới, nói:

- Nha đầu kia rời khỏi dây đã từng đề cập tới Vạn Thế đối quyết.

- Ân.

Lục Lâm Thiên gật đầu, Ma Linh Yêu Nữ đã từng đề cập qua với mình, Vạn Thế đối quyết, Thương Khung chiến trường, chỉ có khi đi tới bước này, mình mới có tư cách, đang định hỏi Tam Kỳ lão nhân có biết việc này hay không, vội vàng hỏi:

- Kỳ lão, Vạn Thế đối quyết và Thương Khung chiến trường là thế nào?

Tam Kỳ lão nhân nhìn Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Vạn Thế đối quyết và Thương Khung chiến trường là hai việc khác nhau, Vạn Thế đối quyết ngươi chưa tham gia, vậy đừng nói tới Thương Khung chiến trường, ngươi chỉ có chiến thắng trong Vạn Thế đối quyết mới có cơ hội tham gia Thương Khung chiến trường.

- Vạn Thế đối quyết.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, hắn cảm thấy huyết dịch trong người sôi trào.

- Vạn Thế đối quyết, kỳ thật tính toán ra chính là một nơi chiến đấu liên tục, nhưng muốn chiến thắng lại không dễ dàng.

Tam Kỳ lão nhân nói với Lục Lâm Thiên:

- Hôm nay ta sẽ nói cho ngươi biết một ít, cũng để ngươi có chuẩn bị trong lòng.

- Vậy phiền toái Kỳ lão.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lúc này nghe Tam Kỳ lão nhân tự thuật.

Tam Kỳ lão nhân tự thuật, Lục Lâm Thiên mới biết được, cái gọi là Vạn Thế đối quyết, chính là một lần quyết đấu do Vạn Thiên Liên Minh cùng Chiến Thiên Liên Minh cộng đồng tổ chức, là nơi cho người trẻ tuổi chiến đấu với nhau.

Trong ba ngàn đại thế giới, tuổi thọ của tu luyện giả có thể so sánh với thiên đia, nhưng với cường giả mà nói, tuổi thọ rất khủng bố, đồn đãi đến Tuyên Cổ Cảnh sẽ có thể trường sinh, tuyên cổ bất diệt.

Cho nên giới hạn được gọi là người trẻ tuổi, trong cả ba ngàn đại thế đều công nhận là người tu luyện dưới ngàn năm.

Tu luyện dưới ngàn năm xem như người trẻ tuổi

Trong ba ngàn đại thế giới có rất nhiều vật và phương pháp kiểm tra tuổi, có thể trực tiếp kiểm tra tu luyện linh hồn và nguyên lực thời gian dài ngắn, dù ai cũng không cách nào tránh được kiểm tra, vượt qua ngàn năm sẽ không được tham gia.

Vạn Thế đối quyết sẽ do tất cả tiểu thế giới báo danh tham gia, sẽ đi tới tiểu thế giới trung tâm tiến hành thi đấu, sau đó số rất ít người thắng trận sẽ tiến tới trung thiên thế giới.

Ở trung thiên thế giới, bọn họ phải đấu với người chiến thắng tới từ các tiểu thế giới khác nhau, người chiến thắng cuối cùng đại biểu trung thiên thế giới đọ sức tầng cao hơn, cứ thế mà tính lên.

Người chiến thắng cuối cùng sẽ đi tới đại thế giới, cũng chính là thế giới hỗn độn, ở trong thế giới hỗn độn sẽ đạt được chỗ tốt cực lớn.

Nói cho đúng, nếu có thể tham gia Vạn Thế đối quyết sẽ thuận thuận lợi đi tới đại thế giới, giống như muốn từ tiểu thế giới tiến tới trung thiên thế giới.

Cho nên muốn đi vào thế giới hỗn độn phải chiến thắng liên tiếp, muốn từ Vạn Thế đối quyết tiến vào thế giới hỗn độn, cần phải trải qua chiến đấu liên tục.

- Vạn Thế đối quyết, thì ra là như thế!

Sau khi Lục Lâm Thiên nghe xong, sắc mặt của hắn ngạc nhiên không ít, đây là tất cả thế giới trong Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới chiến đấu với nhau.

Tam Kỳ lão nhân lườm Lục Lâm Thiên, nói:

- Như thế nào, ngươi sợ sao, Vạn Thế đối quyết, tất cả thế hệ trẻ trong Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới đều tham gia, trong đó có không ít thế hệ bất phàm và hắc mã, mỗi một lần Vạn Thế đối quyết đều xuất hiện nhân vật kinh tài tuyệt diễm, những người này không ai không phải con cưng của trời, vô cùng khó đối phó.

Hô.

Lục Lâm Thiên bình tĩnh lại, hắn tươi cười rất tươi, năm đó ở Linh Vũ Thế Giới, trong đại hội tam tông tứ môn, thập đại cường giả trẻ tuổi quyết đấu với nhau, chính mình không phải đối kháng với tất cả cường giả trẻ tuổi hay sao?

Lúc trước Nguyên Nhược Lan, Lam Thập Tam, Tử Yên, Đạm Thai Tuyết Vi cũng không dễ đối phó, mà mẫu thân Du Thược Lăng Thanh Tuyền và đại ca Dương Quá đều là hắc mã.

Hắn một đường đi tới hôm nay, tất cả đã vượt qua Linh Vũ Thế Giới.

Ánh mắt hăng hái, Lục Lâm Thiên sờ chớp mũi, ánh mắt như nhớ lại thân ảnh như tiên tử kia, nói:

- Vạn Thế đối quyết, cuối cùng ta sẽ đi tới đó, ta nhất định sẽ đứng trước mặt nàng, trước thế giới hỗn độn nói mình có tư cách.

Tam Kỳ lão nhân nói:

- Khẩu khí cũng không nhỏ, ngươi cần phải ghi nhớ, đặc biệt tại trugn thiên thế giới, những người trẻ tuổi bất phàm đều có thế lực lớn ủng hộ, vừa đột phá nhanh chóng mà thực lực rất mạnh, cho dù là thực lực của ngươi hiện tại, ta cam đoan, muốn chiến thắng các tiểu thế giới quá khó khăn, khó bảo toàn không gặp vài hắc mã, khi đó có nguy cơ bị loại rất cao.

- Nếu rất dễ dàng, ta không có hứng thú tham gia đâu.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, tiếp tục nói:

- Kỳ lão, Thương Khung chiến trường là thế nào?

- Thương Khung chiến trường...

Tam Kỳ lão nhân nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt trong lúc mơ hồ mang theo rung động, ánh mắt chấn động lóe lên rồi biến mất.

- Thương Khung chiến trường, ngươi chưa thể tiến vào, cũng chưa cần biết rõ, thiên phú ngươi khủng bố, chỉ cần lĩnh ngộ tân sinh đại đạo, cho dù là trong thế giới hỗn độn cũng không có bao nhiêu người có thiên phú như ngươi.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Tam Kỳ lão nhân nghiêm túc nói:

- Nhưng ta có thể nói cho ngươi biết, ngươi muốn đám người sau lưng nha đầu kia nhìn thẳng, vậy ngươi cần phải đứng ở nơi cao nhất Thương Khung chiến trường, khi đó ngươi mới có tư cách kia.

- Thương Khung chiến trường, ta sẽ đi!

Lục Lâm Thiên cười nhạt nói.

Chương 3710: Đây là phát tài

Tam Kỳ lão nhân phải nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, nói:

- Vạn Thế đối quyết, trong tiểu thế giới chia làm Ngộ Chân Cảnh cùng Thông Thiên Cảnh, ta vốn cho rằng trong vòng hai mươi năm, ngươi có thể đến Ngộ Chân Cảnh cũng đã là kỳ tích, chỉ cần thắng trong thế giới là được, ngược lại có thể đạt được không ít chỗ tốt, đối với ngươi sẽ có trợ giúp rất lớn, đến lúc đó, ta lại có an bài khác, dùng năng lực của ta giúp ngươi trưởng thành nhanh hơn, cho nên ta vốn an bài, sau Vạn Thế đối quyết đẳng cũng không có bao nhiêu việc cho ngươi, nhưng không nghĩ tới ngươi đã tới bán đạo chi cảnh, vượt qua ta dự đoán của ta, ngay cả Kim Viên cũng đều đến Thông Thiên Cảnh cao giai đỉnh phong.

- Đa tạ Kỳ lão.

Kỳ lão rất quan tâm mình, Lục Lâm Thiên sao lại không biết, hắn lập tức thi lễ.

- Tiểu tử đừng làm thế, lão tử không ăn nhất là kiểu cách này.

Tam Kỳ lão nhân nhìn Lục Lâm Thiên, bĩu môi, nói:

- Thật muốn muốn cám ơn ta, nên đoạt danh hiệu quán quân Vạn Thế đối quyết đi, lão tử có hứng thú với chuyện này hơn.

Lục Lâm Thiên rời khỏi Thiên Trụ giới đã là đêm khuya, trăng sáng trên cao, bầu trời tỏa sáng.

Hôm sau, Lục Lâm Thiên đang muốn tìm Mộc Vương, ý định cùng Kim Viên bế quan một năm, một năm sau hắn sẽ rời khỏi Thị Hoang Thế Giới, tham gia Vạn Thế đối quyết.

Thời gian gần đây, Lục Lâm Thiên cũng muốn hảo hảo lĩnh ngộ xem có cơ hội đột phá bán đạo chi cảnh hay không, bán đạo chi cảnh và Đại Đạo Cảnh có cách biệt thật lớn.

Mà Kim Viên cũng muốn tham gia Vạn Thế đối quyết, đoạn thời gian này hắn phải chuẩn bị mới được.

Nhưng mà thời điểm Lục Lâm Thiên muốn đi tìm Mộc Vương, Mộc Vương đã đi trước một bước, nhìn thấy Lục Lâm Thiên, lập tức tu bất đắc dĩ, nói:

- Ta nói Lục chưởng môn, ngươi làm chưởng quầy vung tay thật tốt mà, nhưng ngươi có biết bây giờ Thất Sát Môn có một đống chuyện lớn áp xuống, đầu của ta sắp nổ tung rồi đây.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, hắn tự mình kéo ghế, mời Mộc Vương ngồi xuống, nói:

- Người tài giỏi nên làm việc nhiều, khổ cực Mộc Vương rồi.

- Ngươi cũng đừng nâng ta lên, lão tổ sẽ thu thập ta đấy.

Mộc Vương cũng không dám tiếp nhận lời khách sáo của Lục Lâm Thiên, Huyết Thiên Đế lão tổ xưng huynh gọi đệ với người ta, hắn còn kém quá xa mà.

Lục Lâm Thiên ấn Mộc Vương lên ghế, cười nói:

- Quan hệ giữa chúng ta, chỗ Huyết lão ca cũng không sao đâu.

Mộc Vương ngồi xuống, ngẩng đầu lên nói:

- Ta có chuyện cần nói với ngươi, lão tổ tối hôm qua cũng đã rời khỏi Thị Hoang Thế Giới, bảo ta hôm nay báo cho ngươi biết.

- Huyết lão ca đi?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, Huyết Thiên Đế đi khi nào, Lục Lâm Thiên cũng không biết, nhưng mà nghĩ lại cũng bình thường, với thực lực Huyết Thiên Đế, tăng thêm trong Thị Hoang Thế Giới này, Huyết Thiên Đế muốn vô thanh vô tức rời đi cũng không ai có thể nhìn trộm.

Mộc Vương nói:

- Lão tổ nói muốn đi ra ngoài lưu lạc, tại Thị Hoang Thế Giới này khó mà tiến bộ được, nhưng mà về sau Thị Hoang Thế Giới sẽ càng ngày càng mạnh, không bao lâu nữa Thị Hoang Thế Giới sẽ có thể đột phá Đại Đạo Cảnh, chỉ cần tu vị lão tổ tăng cường, năng lượng thiên địa trong Thị Hoang Thế Giới sẽ càng ngày càng mạnh.

- Xem ra, Huyết lão ca cũng không chịu ngồi yên.

Lục Lâm Thiên than nhẹ, với tu vị thực lực của Huyết Thiên Đế, hắn muốn đi ra ngoài có người biết là không có bao nhiêu, bởi vì Huyết Thiên Đế Dung Thế Niết Bàn, về sau Thị Hoang Thế Giới sẽ càng ngày càng mạnh, ngay cả thực lực như Huyết Thiên Đế vẫn điên cuồng theo đuổi thực lực, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy áp lực thật lớn.

- Lão tổ trước khi đi, lưu lại hai vật, một chính là nhẫn trữ vật này.

Hắn giao một túi gấm cho Lục Lâm Thiên, nói:

- Lão tổ bàn giao, đều giao cho ngươi, có thể dùng để phát triển Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên mở ra xem, bên trong chính là mấy trăm nhẫn trữ vật, từ khí tức không phải nhẫn trữ vật bình thường, lập tức cầm một cái quan sát, bỗng nhiên sắc mặt đại biến, Lục Lâm Thiên liên tục quan sát chiếc nhẫn khác, thần sắc trên mặt càng ngày càng đặc sắc.

Nhìn thấy sắc mặt Lục Lâm Thiên biến hóa, Mộc Vương tươi cười, trong nhẫn trữ vật có gì thì hắn biết rõ ràng, tối hôm qua lão tổ giao cho hắn, hắn đã xem qua rồi, sáng hôm nay vẫn chưa bình tĩnh lại, thiếu chút nữa khó thở.

Hô!

Thời điểm kiểm tra tất cả nhẫn trữ vật, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, hắn ngồi lên ghế, ánh mắt ngơ ngác nhìn đỉnh đại sảnh, nói:

- Bà mẹ nó, lần này phát tài rồi!

Mộc Vương cười cười, nói với Lục Lâm Thiên:

- Đây là lão tổ sư môn lưu lại một phần bảo tàng, nói là trước dùng để phát triển Phi Linh Môn, có chút cất chứa, về sau Phi Linh Môn muốn phát triển cũng không thành vấn đề.

- Muốn phát triển ở nơi này, vậy phải có bạo động!

Hai mắt Lục Lâm Thiên rung động, trong những nhẫn trữ vật này, có vô số tiên thiên linh khí, đan dược, linh dược, tài liệu luyện khí, khôi lỗi, rất nhiều công pháp chồng chất như núi.

Lục Lâm Thiên quan sát những nhẫn trữ vật này, bên trong có mười kiện áo nghĩa linh khí, đủ làm cường giả Tuyên Cổ Cảnh động tâm, cường giả Niết Bàn Cảnh dốc sức liều mạng vì áo nghĩa linh khí, lúc này có mười kiện đặt trước mặt Lục Lâm Thiên.

Những đan dược kia cũng là đan dược cao cấp, còn có vài loại khôi lỗi cực kỳ đặc biệt, toàn thân có màu huyết sắc, không biết luyện chế thế nào, khí tức có phần tương tự Huyết Phách, Huyết Thiên Đế, thiên khôi có hơn một ngàn con, chẳng khác nào có một ngàn Thông Thiên Cảnh.

Đạo khôi có hai trăm, nhưng không có bàn khôi, khôi lỗi cấp đạo khôi trong tiểu thế giới đã phát huy tác dụng đới đỉnh điểm.

Còn có tinh thạch thế giới, trong nhẫn trữ vật có quá nhiều tinh thạch thế giới, tâm thần Lục Lâm Thiên quan sát, toàn bộ là tinh thạch thế giới trung phẩm trong đó có mười nhẫn trữ vật đều là tinh thạch thế giới trung phẩm.

Mỗi một nhẫn trữ vật đều có diện tích không tầm thường, so với nhẫn trữ vật bình thường trong ba ngàn đại thế giới còn lớn hơn không ít, một nhân trữ vật có chín trăm ngàn ức tinh thạch thế giới trung phẩm, tổng cộng mười nhẫn trữ vật, tổng cộng là mười chín trăm ngàn ức tinh thạch thế giới trung phẩm.

Lục Lâm Thiên nhớ rõ ràng, trong thạch thất thứ ba của sư phụ lão nhân gia lưu lại tinh thạch thế giới chỉ mới một trăm vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm, nghe nói một trăm vạn ức tinh thạch thế giới,trung phẩm hẳn tương đương với thân gia của một cường giả Niết Bàn Cảnh đỉnh phong, có lẽ có chút ít Niết Bàn Cảnh không có giá trị như thế.

Nhưng mười nhẫn trữ vật này có giá trị gấp chín trăm lần của sư phụ hắn lưu lại.

Có nhiều của cải như thế, Lục Lâm Thiên biết rõ ràng, đâu chỉ phát triển Phi Linh Môn ah, quả thực là mở rộng thật nhanh.

Mộc Vương nhìn thấy biểu lộ rung động của Lục Lâm Thiên, thoả mãn cười cười, nói:

- Chưởng môn, Thất Sát Môn lúc nào có thể sử thành Phi Linh Môn, ta nghĩ đến thời điểm này có thể đường đường sửa lại thành Phi Linh Môn, trong Thị Hoang Thế Giới không còn ké nào là đối thủ của chúng ta rồi.

Chương 3711: Một năm qua đi 1

- Nhanh, đến lúc đó ta sẽ tuyên bố với mọi người, Phi Linh Môn vẫn tồn tại.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, ánh mắt nhìn Mộc Vương, cầm nhẫn trữ vật giao lại cho Mộc Vương.

- Những thứ này ngươi giữ đi, ta cầm cũng vô dụng.

- Chưởng môn, đây là lão tổ bảo đưa cho ngươi.

Mộc Vương nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Mộc Vương, nghiêm mặt nói:

- Mộc Vương, Huyết lão ca giao cho Phi Linh Môn, ngươi bây giờ là phó chưởng môn Thất Sát Môn, tự nhiên là phó chưởng môn Phi Linh Môn, chẳng lẽ ngươi không phải Phi Linh Môn sao, đặt trong người của ngươi và ta không có bất kỳ điểm khác nhau, sau này chúng là nội tình của chúng ta, dùng để phát triển Phi Linh Môn.

Advertisement

Mộc Vương nghe vậy, hắn thu nhẫn trữ vật vào tay, ánh mắt kinh ngạc khó che dấu.

Lục Lâm Thiên nhìn Mộc Vương, nói:

- Trong Thị Hoang Thế Giới này, chúng ta không còn địch thủ, nhưng bên ngoài Thị Hoang Thế Giới lại có không ít địch thủ đấy, hiện tại chúng ta đều ở trong Thị Hoang Thế Giới, rễ của chúng ta ở trong Thị Hoang Thế Giới, Huyết lão ca là chủ nhân Thị Hoang Thế Giới, chúng ta không thể để Thị Hoang Thế Giới ngoài ý muốn được, có chút chuyện không phải cứ cần Huyết lão ca ứng phó, chúng ta phải tăng cường, chỉ có trở nên mạnh hơn nữa mới có thể thủ hộ tất cả, thủ hộ Thị Hoang Thế Giới!"

Nghe vậy, nhìn qua Lục Lâm Thiên, Mộc Vương sinh ra rung động thật lớn, ngẩng đầu lên, nói:

- Chưởng môn, thực không dám đấu diếm, ngay từ đầu lão tổ bảo Tây Vương Phủ xác nhập với Phi Linh Môn, bản thân cũng gia nhập Phi Linh Môn, ta nhất thời không nghĩ ra, nhưng ta tin tưởng lão tổ, hiện tại ta rốt cục hiểu ánh mắt lão tổ độc cỡ nào, không phải ta có thể đủ nhìn thấu.

- Đúng rồi, bảy viên Đại Đạo Hồn Nguyên Tinh này lão tổ bảo ngươi an bài thích đáng.

Mộc Vương lại móc bảy viên đá đưa cho Lục Lâm Thiên.

- Đại Đạo Hồn Nguyên Tinh!

Lục Lâm Thiên tiếp nhận, nhưng năng lượng và linh hồn trong đó lại không phải Đại Đạo Cảnh có thể sánh bằng.

Lục Lâm Thiên nhận ra lai lịch của những vật này, trong Đại Hoang, bảy khô lâu tín niệm bất diệt cầm theo bảy vật này, bảy người có quan hệ không tầm thường với Huyết Thiên Đế.

- Trong Đại Đạo Hồn Nguyên Tinh này đều có quán đỉnh truyền thừa, chính là bảy huynh đệ của lão tổ khi còn sống trong Hắc Thủy ngục giam lưu lại, bảy người này khi còn sống đều là trọng phạm của hai liên minh, bị cấm chế trong Hắc Thủy ngục giam, cuối cùng quen biết lão tổ, bảy người khi còn sống đều là Đại Đạo Cảnh cao giai đỉnh phong, đã bước một bước vào Niết Bàn Cảnh, Đại Đạo Hồn Nguyên Tinh so còn mạnh hơn Đại Đạo Hồn Nguyên Tinh bình thường, thích hợp cho người có tu vị Thông Thiên Cảnh phục dụng, đến lúc đó sẽ nhanh chóng bước vào Đại Đạo Cảnh, nếu Thông Thiên Cảnh cao giai ăn vào, lập tức đặt chân Đại Đạo Cảnh cũng có thể.

Mộc Vương nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Lão tổ cố ý bàn giao, bảy Đại Đạo Hồn Nguyên Tinh này tốt nhất nên giao cho người Phi Linh Môn, chỉ tiếc không có mộc thuộc tính.

- Ta nhất định sẽ an bài thật kỹ, sẽ tìm truyền nhân cho bảy tiền bối này.

Lục Lâm Thiên nói ra.

Ánh mắt Mộc Vương hơi chấn động, ngẩng đầu nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta phát giác thuộc tính bảy Đại Đạo Hồn Nguyên Tinh vừa vặn giống hệt thuộc tính của bảy người Thất Kiếm, nếu để cho bảy người này ăn vào, Thất Kiếm là bảy huynh đệ, hiệu quả nhất định mạnh hơn không ít, có lẽ trong lòng lão tổ có hoài niệm, nhưng mà bảy người này cao thấp không đều, đám người Diêu Quang chỉ là Thông Thiên Cảnh cao giai.

- Vậy cứ cho đám người Diêu Quang đột phá Đại Đạo Cảnh đi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, hắn thu nguyên tinh lại, bảy nguyên tinh này có thể nhanh chóng bồi dưỡng ra bảy Niết Bàn Cảnh, cho Thất Kiếm là thích hợp nhất.

Lập tức Lục Lâm Thiên nói với Mộc Vương mình muốn bế quan, chuyện này làm cho Mộc Vương khinh bỉ Lục Lâm Thiên, nhưng mà lại bất đắc dĩ, lão tổ xưng huynh gọi đệ với chưởng môn, hắn chỉ có thể nhận mà thôi, nhưng mà biết rõ đây là tín nhiệm tuyệt đối.

- Mộc Vương, trước khi bế quan, ta có một chuyện cần ngươi đi làm, cần ngươi hỗ trợ an bài.

Lục Lâm Thiên dứt lời, hàn ý bộc phát.

Cảm giác khí tức trên người Lục Lâm Thiên biến hóa, thần sắc lập tức nghiêm túc, nói:

- Nói đi, giao cho ta là được rồi!

...

Sau khi bàn giao xong, Lục Lâm Thiên lấy một đống lớn Đại Đạo Hồn Tinh bình thường giao cho Mộc Vương.

Ngày đó, đệ tử hạch tâm Thất Sát Môn đều hội tụ, trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, tất cả đệ tử hạch tâm đều đạt được chỗ tốt rất lớn, chọn tiên thiên linh khí, đan dược tinh thạch, thiên tài địa bảo thích hợp với bản thân.

Tất cả người có tu vị Thông Thiên Cảnh đều đạt được Đại Đạo Hồn Tinh, cuối cùng rung động nhất chính là Âm Minh Dạ Xoa, Địa Long, Đường Ngũ, Thiên Xu, Âm Quỷ, Kim Viên và Đại Đạo Cảnh trung giai tên Trọng Linh của Tây Vương Phủ, là đại hán tu luyện linh hồn áo nghĩa, bảy người này nhiệt huyết sôi trào, nghẹn họng nhìn áo nghĩa linh khí trong tay của mình.

Áo nghĩa linh khí, tu vị Tuyên Cổ Cảnh cũng phải động tâm, Niết Bàn Cảnh đủ liều mạng, Âm Minh Dạ Xoa và Địa Long, Thiên Xu, Đường Ngũ, Âm Quỷ, Trọng Linh đạt được áo nghĩa linh khí, bọn họ kích động không nói ra lời, nội tâm rung động quá mạnh.

Sau đó Lục Lâm Thiên không còn chuyện gì để làm, cũng định bế quan, hắn mang theo không ít người tiến vào Thiên Trụ giới.

Người có thể tiến vào Thiên Trụ giới đều là đệ tử hạch tâm, lúc này cũng chọn người của Tây Vương Phủ, bọn họ tiến vào Thiên Trụ giới khó tránh ngạc nhiên một phen.

Âm Quỷ, Phong Đô Tam Hồn, Vấn Thân Mạc hiện tại mở rộng Linh Đường không ít, không ít tu luyện giả linh hồn áo nghĩa đều tiến vào Thiên Trụ giới, chuẩn bị luyện chế các loại chiến hạm, hiện tại không thiếu tài liệu gì, chỉ thiếu thời gian và nhân thủ.

Lúc này Lục Lâm Thiên cố ý dẫn Phạm Thống vào Thiên Trụ giới, hy vọng hắn có thể bế quan tu luyện thời gian ngắn, về phần tài nguyên tu luyện, đối với Phạm Thống hiện tại cần gì đều có, cũng không phải lo lắng.

Hiện tại Phạm Thống cảm thấy bất đắc dĩ, hắn thiếu thời gian tu luyện.

Luyện khí cứ luyện khí, phục dụng Đại Đạo Hồn Tinh bế quan, Kim Viên cũng phục dụng một viên Đại Đạo Hồn Tinh, bắt đầu tu luyện trong Thiên Trụ giới tầng thứ hai, hắn đạt được không ít chỗ tốt.

- Tiểu gia hỏa này này thật giàu vò quá lâu.

Lục Lâm Thiên vào Thiên Trụ giới tầng thứ nhất, nhìn không gian trước mặt, hắn quan sát Thái A tỏa ra khí thế kinh người, tính toán thời gian trong Thiên Trụ giới, Thái A đã ở đây trăm năm rồi, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy lo lắng..

Nhưng cảm nhận khí tức trên người Thái A, hắn không nhìn thấy có việc gì, Lục Lâm Thiên nhiều lần suy nghĩ cũng quyết định không quấy rầy Thái A.

- Chưởng môn, Thái A không có việc gì chứ?

Âm Minh Dạ Xoa có chút không bỏ xuống được, mỗi ngày đều chờ đợi.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Thái A, ánh mắt chấn động, nói:

- Yên tâm đi, Thái A không có việc gì, có lẽ lúc này Thái A còn đạt được chỗ tốt rất lớn đấy.

Chương 3712: Một năm qua đi 2

Thiên Trụ giới tầng thứ sáu, Lục Lâm Thiên xuất hiện ở tầng thứ sáu, hắn nói với Tam Kỳ lão nhân vài câu, sau đó hắn tu luyện, thân ảnh khí huyết sát ngập trời xuất hiện trước mặt, chính là đại hồn anh hấp thu huyết sát khí đi ra.

Thời gian tám năm, đại hồn anh đã thôn phệ sạch sẽ khí huyết sát ngập trời Huyết Phách lưu lại, nhưng bây giờ cần thời gian dung hợp triệt để.

Luyện hóa toàn bộ khí huyết sát Huyết Phách lưu lại, lúc này đại hồn anh tỏa ra khí tức làm Lục Lâm Thiên run sợ.

- Không biết có đột phá Đại Đạo Cảnh hay không?

Một lát sau, Lục Lâm Thiên ngồi xuống, chuẩn bị lĩnh ngộ, hắn kẹt ở bán đạo chi cảnh không thể đột phá, đây là chuyện rất thống khổ.

Dựa theo Tam Kỳ lão nhân và Huyết Thiên Đế hai người phân tích, không cách nào đột phá Đại Đạo Cảnh, đó là phải lĩnh ngộ áo nghĩa đạt tới cân đối mới được.

Lúc trước phục dụng sáu khỏa Đại Đạo Hồn Tinh, sáu Đại Đạo Hồn Nguyên tinh phân biệt là linh hồn áo nghĩa, thủy thủy hỏa phong áo nghĩa, tăng thêm không gian áo nghĩa.

Sáu viên Đại Đạo Hồn Tinh giúp sáu thuộc tính của Lục Lâm Thiên tiến bộ thật lớn, một lần hành động đạt tới bán đạo chi cảnh.

Rồi sau đó đến Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ âm dương chi đạo, kim mộc thủy hỏa thổ áo nghĩa tiến bộ rất lớn, tự nhiên sẽ không tồn tại quá nhiều vấn đề, nhưng mà thời gian áo nghĩa không có tiến bộ quá nhiều.

Lục Lâm Thiên cảm giác mình không cách nào mở Thiên Trụ giới tầng thứ bảy, có lẽ là do lĩnh ngộ thời gian áo nghĩa chưa đủ.

...

Trong Thị Hoang Thế Giới gần đây đặc biệt bình tĩnh, đương nhiên, loại bình tĩnh này là so sánh với tám năm trước.

Từ khi thế lực Bắc Đấu Môn bị diệt, đại chiến kinh thiên lúc trước chấm dứt, nhưng mà bầu không khí tranh đấu trong Thị Hoang Thế Giới vẫn tồn tại, tranh đoạt diễn ra mỗi ngày.

Bởi vì Thị Hoang Thế Giới cải biến, thậm chí có càng nhiều tu luyện giả bên ngoài tiến vào trong Thị Hoang Thế Giới.

Không ít tu luyện giả vừa đến Thị Hoang Thế Giới đều phát hiện, năng lượng trong Thị Hoang Thế Giới đạt tới mức có thể so sánh với thể thế giới trung tâm, nói không chừng có cơ hội đột phá đến Đại Đạo Cảnh, mà không cần đi trung thiên thế giới đột phá, hấp dẫn cỡ này với tu luyện giả dưới Đại Đạo Cảnh có sức hút lớn lao.

Thời gian dần qua, thời gian một năm đảo mất là kết thúc, Thất Sát Môn mở rộng thật nhanh, cả Thị Hoang Thế Giới đều nằm trong tầm khống chế của Thất Sát Môn.

Khi tin tức Huyết Thiên Đế gia nhập Thất Sát Môn truyền ra, tất cả thế lực nhỏ đều muốn ôm đùi Thất Sát Môn.

Những người lúc còn lại của Thất Sát Môn và Tây Vương Phủ lúc trước chưa đủ ba mươi vạn người, trong một năm ngắn ngủi đã đạt tới trăm vạn người.

Trong một năm này, Linh Thứu Tháp cũng rời khỏi Thị Hoang Thế Giới, đối với việc Linh Thứu Tháp sống chết mặc bây, Thất Sát Môn có không ít người bất mãn.

Linh Thứu Tháp lúc trước không phát binh tương trợ, thiếu tháp chủ Ôn Tuấn Hùng đã rời khỏi Thị Hoang Thế Giới từ trước, đám người Bạch Kinh Đường và Viêm Hỏa sau khi thương nghị đã phát tin tức tới Linh Thứu Tháp, ảo Linh Thứu Tháp giải tán, không có trực tiếp động thủ, xem như cho Ôn Tuấn Hùng mặt mũi.

Người cũ trong Thất Sát Môn cũng biết, lúc trước thiếu tháp chủ Linh Thứu Tháp Ôn Tuấn Hùng có quan hệ với chưởng môn, nếu Ôn Tuấn Hùng vẫn còn, bọn họ cũng không động thủ với Linh Thứu Tháp.

Nhưng mà Ôn Tuấn Hùng đã rời đi, tăng thêm mọi người biết rõ lúc trước chính là Ôn Thiên Cương không tương trợ, cho nên không cần lưu mặt mũi.

Linh Thứu Tháp nhận được tin tức Thất Sát Môn đưa tới, không lâu lắm, không biết vì sao, Linh Thứu Tháp không nói gì, trực tiếp giải tán.

Ôn Thiên Cương và một đám cường giả hạch tâm của Linh Thứu Tháp và đệ tử Linh Thứu Tháp đều rời khỏi Thị Hoang Thế Giới.

Bắc Đấu Môn và các đại thương hội bị diệt, thương hội Phi Linh và thương hội Thải Vân trong một năm qua đã khống chế tất cả tài nguyên mua bán và giao dịch trong Thị Hoang Thế Giới.

Đương nhiên, cũng không có thương hội nhỏ tồn tại, nhưng mà quy mô của nó căn bản không có cách nào so sánh với Phi Linh thương hội, Thải Vân thương hội.

Trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên khoanh chân mà ngồi, khí tức toàn thân đều không có, nhìn ra xa còn tưởng rằng giống như tạo hóa, nếu không phải quanh thân thể hắn còn có gợn sóng có cảm giác giống như không gian tɧác ɭoạи, sợ rằng sẽ có người tưởng rằng tạo hóa thật.

Sưu.

Đột nhiên, không gian run lên, gợn sóng có cảm giác không gian tɧác ɭoạи chung quanh Lục Lâm Thiên đột nhiên nổi lên sóng to gió lớn, chấn động ngày càng kịch liệt, cuối cùng đạt tới tình trạng khủng bố. Tiếp đó, khi gợn sóng trong không gian chấn động mạnh mẽ nhất, thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên biến mất không thấy.

Sưu.

Tại không gian cũng có cảm giác thời không tɧác ɭoạи, Lục Lâm Thiên thu thủ ấn lại, hai con mắt mở ra, tâm thần lan tràn ra chung quanh, trong mắt hiện lên sự vui vẻ:

- Tầng thứ bảy.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, khuôn mặt mừng rỡ, trong tâm thần của hắn, lúc này hắn đã tới tầng thứ bảy Thiên Trụ giới, cũng đủ để chứng minh trong đoạn thời gian này lĩnh ngộ của hắn đối với thời gian đã có tiến bộ cực lớn.

Áo nghĩa thời gian lần nữa tiến bộ, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không có cảm giác được lúc này mình có dấu hiệu gì đột phá, trong lòng hắn có chút thất vọng nho nhỏ, thế nhưng hắn cũng không quá để ý. Muốn đột phá có đôi khi cần dựa vào kỳ tích, đến bước này, mọi thứ đã sẵn sàng chỉ thiếu gió đông mà thôi. Lúc này nên thích ứng thì tốt hơn, thuận theo tự nhiên so với cường cầu còn tốt hơn nhiều.

Tâm thần lần nữa dò xét, khóe miệng Lục Lâm Thiên lần nữa hiện lên sự vui vẻ, lúc này những người tiến vào đây có người ở tầng thứ nhất, có người ở tầng thứ hai Thiên Trụ giới.

Trong quá trình luyện hóa đại đạo hồn tinh, các loại thiên tài địa bảo, luyện hóa linh khí, những năm gần đây có không ít người thực lực đã tăng lên một mảng lớn. Khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc nhất chính là, Thiên Xu, Thiên Tuyền, Cảnh TInh và Nhật Nguyệt cùng với một đại hán tu vi Thông Thiên cảnh cao giai đỉnh phong của Tây Vương phủ, năm người này không ngờ lại đột phá tới Đại Đạo cảnh.

Phạm Thống cũng đột phá không ít, tiến bộ cực lớn, Kim Viên cũng đột phá tới Thông Thiên cảnh cao giai, tăng thêm đạt được một kiện linh khí áo nghĩa cùng với thực lực bản thể Hoàng Kim Long Viên của hắn, Lục Lâm Thiên đoán chừng thực lực của Kim VIên nếu một khi động thủ, không bị giai vị áp chế, Đại Đạo cảnh sơ giai bình thường sợ rằng gặp Kim Viên còn phải rơi vào thế hạ phong.

Tính toán thời gian, ở trong Thiên Trụ giới cũng đã sáu mươi năm, bên ngoài cũng đã qua một năm, Vạn Thế đối quyết mà một ít ân oán, hiện tại cũng là lúc nên giải quyết, Lục Lâm Thiên lập tức mang mọi người rời khỏi Thiên Trụ giới.

Hoàng hôn, trong một căn phòng nhỏ ở đình viện trong Huyết Sát thâm uyên, Lục Lâm Thiên nhìn thấy Mộc Vương.

- Chưởng môn, ta đã phái người cẩn thận tìm hiểu qua, trong Vạn Cổ thế giới sóng yên biển lặng, chuyện hai mươi năm trước cũng không có bao nhiêu người nhớ rõ. Tin tức mười mấy năm trước người chết trong Thị Hoang thế giới đã sớm bị Thải Hồng cốc trắng trợn tuyên bố ra bên ngoài.

Chương 3713: Rời khỏi Thị Hoang thế giới

Mộc Vương vừa mới dứt lời, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt rung động. Dùng ánh mắt giống như gặp quỷ nhìn Lục Lâm Thiên. Chuyện hai mươi năm trước trong lúc điều tra hắn cũng biết rõ ràng, thanh niên trước mắt xưng huynh gọi đệ với lão tổ không ngờ khi trước lại bị Thải Hồng cốc ép vào trong Thị Hoang thế giới.

Chính vì biết rõ những thứ này cho nên Mộc Vương mới rung động, người mà hắn phái đi điều tra được, hai mươi năm trước thanh niên này chỉ mới có tu vi Phá Giới cảnh mà thôi. Mà một năm trước người có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong đã bị một chưởng đánh chết, thực lực như thế, chỉ có thời gian hai mươi năm, chuyện này đối với Mộc Vương mà nói, hắn vô cùng khïếp sợ.

Nhìn đạo thân ảnh trước mắt, Mộc Vương không khỏi thầm nghĩ trong lòng, Thải Hồng cốc, sợ rằng một khi Phương Chí Thành gì đó biết rõ, nếu như người đệ tử mà lúc trước hắn đuổi gïếŧ trong khoảng thời gian ngắn đã tới độ cao như vậy, mà người này ngay cả Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế cũng phải tán thưởng, rung động, sợ rằng sẽ hối hận tới mức thối ruột thối gan a.

- Thải Hồng cốc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trong mắt hiện lên hàn ý nhàn nhạt, lúc trước hắn bị đuổi gïếŧ ẩn nấp khắp nơi, mãi cho tới khi tiến vào trong Thị Hoang thế giới, chỉ chớp mắt cũng đã hai mươi năm.

Ánh mắt Mộc Vương khẽ chuyển động, nói:

- Chuyện đằng sau ta đã để cho Bạch Kinh Đường tự mình đi xử lý. Lần này người định đối phó với Thải Hồng cốc thế nào?

Lục Lâm Thiên cũng đứng dậy, đi hai bước, bỗng nhiên đứng chắp tay, trong mắt hiện lên hàng mang, nói:

- Hai mươi năm trước ta đã từng nói qua, hai mươi năm sau ta tất diệt Thải Hồng cốc.

- Thải Hồng cốc này chỉ cần lật tay là có thể diệt, thế nhưng dù sao Thải Hồng cốc cũng là người của Chiến Thiên liên minh, nghe nói còn có quan hệ với Thiên Thủy môn.

Mộc Vương nhíu mày nói.

- Chiến Thiên liên minh thì thế nào? Nếu như bọn họ muốn bảo toàn mặt mũi, ta không ngại đối chọi với cả Chiên Thiên liên minh. Lần này ta cũng giết không ít người của Chiến Thiên liên minh và Vạn Thiên liên minh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, nói:

- Về phần Thiên Thủy môn, cũng phải trả giá thật nhiều.

- Lần này người định mang theo bao nhiêu người?

Mộc Vương hỏi Lục Lâm Thiên:

- Kẻ cuối cùng chưởng môn muốn đối phó là Thiên Thủy môn, Thiên Thủy môn cũng có thực lực không kém, còn có ghế hộ pháp ở trong Vạn Thiên liên minh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, nhìn bầu trời ngoài đình viện, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo:

- Ta muốn Thất Sát môn xuất động tất cả tinh nhuệ, tất cả, ba ngày sau xuất phát tới Vạn Cổ thế giới.

Xuất động tất cả tinh nhuệ của Thất Sát môn, thực lực tổng thế rất mạnh, trong lòng Mộc Vương còn đang suy nghĩ, lúc này nghe vậy ánh mắt run lên, lập tức gật đầu nói:

- Vậy chơi lớn hơn một chút đi, ta đi sắp xếp, ba ngày sau xuất phát. Thế nhưng nhiều người như vậy rời khỏi Thị Hoang thế giới, đi qua đường hầm không gian cũng bất tiện.

- Không sao, đường hầm thế giới hiện tại đang ở trong tay Thải Vân thương hội, phái người đi nói qua một tiếng là được.

Lục Lâm Thiên nói.

- Ta hiểu rồi.

Nói xong, Mộc Vương tức tốc đi sắp xếp, còn lại Lục Lâm Thiên một mình đứng chắp tay trong đình viện, ánh mắt nhìn lên trên ánh trời chiều như máu, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo, âm hàn, lẩm bẩm nói:

- Phương Chí Thành, ta sắp trở lại, ngươi chuẩn bị cho tốt đi.

Ba ngày sau, sáng sớm, khi phía đông vừa mới bắt đầu sáng rõ, dưới bầu trời hơi sáng, mây mù bao phủ từng dãy núi, đỉnh núi màu xanh hiện lên, mặt đất như được phủ một tầng lụa mỏng.

Trên Huyết Sát thâm uyên, trong sơn mạch bao la lúc này có không dưới ba mươi vạn đệ tử bày trận, khí tức sắc bén, bên trên có mấy trăm đạo thân ảnh lơ lửng đạp không mà đứng, khí tức hùng hậu lan tràn, đều có uy năng khiến cho không gian vặn vẹo.

- Mộc Vương, chuyện ở đây giao cho ngươi.

Trong tầng trời thấp, Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, miệng nói với Mộc Vương.

Mộc Vương mặc long bào màu vàng, không giận mà uy khẽ phất tay nói:

- Đi đi, trong Thị Hoang thế giới này sẽ không xảy ra chuyện gì đâu, ta sẽ ở trong môn chờ tin tức tốt của ngươi.

- Đi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lập tức phất tay một cái, trong khoảnh khắc, trên Huyết Sát thâm uyên, vô số khí tức hùng hồn lập tức tuôn ra. Đám người Kim Viên, Thất Kiếm, Thất Sát, Âm Minh Dạ

Xoa, Độc Long, Tam Thú tương, Viêm Hỏa, từng đạo thân ảnh lướt đi, thân thể được từng đạo quang mang bao phủ lướt tới không trung. Mục tiêu chính là hơn ba trăm đầu khôi lỗi tọa giá khổng lồ giống như che khuất ánh sáng bầu trời trên không trung.

Trong Huyết Sát thâm uyên, Thất Sát môn lúc này lại có động tĩnh quy mô lớn như vậy khiến cho tất cả mọi người lập tức chú ý, cơ hồ tất cả cường giả Thất Sát môn đều xuất động, mấy chục vạn đệ tử tinh nhuệ nhất, khí tức mênh mông, cuồn cuộn kinh thiên động địa như vậy khiến cho người ta không khó liên tưởng ra. Sợ rằng Thất Sát môn lại chuẩn bị có hành động nào đó.

Nhìn động tĩnh quy mô lớn của Thất Sát môn, sau đó lại rời khỏi Thị Hoang thế giới, cả Thị Hoang thế giới sôi trào. Ai cũng hiểu, sợ rằng Thất Sát môn muốn đối phó với thế lực lớn nào bên ngoài a. Xuất động nhiều cường giả như vậy, đại chiến như vậy không cần phải nghĩ.

Trên đài cao của đình viện, An Thi Dao nhìn đường hầm thế giới, sau khi nhìn thấy một đạo thân ảnh cuối cùng tiến vào đường hầm không gian nàng mới thu hồi ánh mắt, khẽ than một tiếng.

- Nhị tiểu thư, Thải Hồng cốc kia lần này sợ rằng sẽ bị Thị Hoang thế giới xóa tên a.

Hoàng chủ sự ở sau lưng An Thi Dao nói.

An Thi Dao khẽ mở miệng, nói:

- Một Thải Hồng cốc nho nhỏ cần gì phải làm ra hành động quy mô như vậy, mục tiêu chính thức của Lâm Thiên chính là Thiên Thủy môn.

- Thiên Thủy môn này trong Chiến THiên liên minh cũng có được ghế hộ pháp, thực lực trong môn cũng không phải bình thường. Lần này trời sắc biến sắc rồi.

Trong mắt Hoàng chủ sự hiện lên vẻ rung động, lập tức cười khổ.

Sáng sớm hôm sau, sắc trời còn chưa sáng, trong thành Thải Hồng đã có một đám người rậm rạp, đông nghịt đi tới quảng trường trong thành Thải Hồng. Hôm nay là ngày náo nhiệt nhất, tất cả mọi người đều muốn chiếm một vị trí tốt, có thể quan sát rõ ràng việc trọng đại ngàn năm có một này.

Ngoài thành Thải Hồng, bốn phía là núi vây quanh, từng ngọn núi đột ngột mọc lên từ dưới mặt đất, thời gian dần dần trôi qua, trên dãy núi xanh biếc có mây mù lượn lờ, có cảm giác vô cùng mờ ảo. Khi sáng đầu tiên chiếu xuống thành Thải Hồng, trong toàn bộ thành Thải Hồng lập tức có vô số khí tức phóng lên trời.

Quảng trường to lớn như vậy có đệ tử Thải Hồng cốc cao ngất đứng chung quanh để bảo vệ trật tự, khí tức sắc bén tràn ngập khiến cho người có gan nhỏ một chút nhìn qua lập tức có cảm giác run sợ.

Chương 3714: Nữ tử tuyệt mỹ 1

Có người tinh mắt nhìn vào lại cảm thấy vô cùng nghi hoặc, hôm nay đệ tử tren quảng trưởng trong Thải Hồng cốc này không ngờ đều là tinh anh của Thải Hồng cốc. Dựa theo đạo lý mà nói, tuy rằng hôm nay là Vạn Thế đối quyết của Vạn Cổ thế giới, là một việc trọng đại, thế nhưng chỉ giữ trật tự bình thường mà nói, hẳn còn chưa tới mức xuất động tinh anh của Thải Hồng cốc nhiều như vậy. Mà nhìn qua đám đệ tử này, những người tinh mắt lập tức có cảm giác giống như đang đề phòng cái gì đó, khiến cho người ta vô cùng nghi hoặc.

Nhưng mà người sáng suốt cũng chỉ nghi hoặc mà thôi, lúc này không ai dám gây chuyện, trừ phi là muốn chết. Quấy rối trong Vạn Thế đối quyết, Vạn Thiên liên minh và CHiến Thiên liên minh sẽ không bỏ qua cho bọn hắn, trừ phi là ngốc mới dám quấy rối vào thời điểm này.

Cho nên tuy rằng có chút nghi hoặc về đám đệ tử tinh anh của Thải Hồng cốc vây chung quanh, sau khi nghi hoặc một lát mọi người cũng không quá để ý. Có lẽ lần này Thải Hồng cốc vô cùng quan tâm tới việc này, cho nên mới phái tinh anh ra.

Càng ngày càng có nhiều người tụ tập, chen chúc tới, sáng sớm, cả quảng trường này đã bắt đầu sôi trào. Bốn phía, trên các kiến trúc chung quanh lúc này có vô số người đứng xem.

Ngàn năm một lần, việc trọng đại của cả Thượng Thanh Đại thiên thế giới, chuyện này đối với Vạn Cổ thế giới mà nói, tuyệt đối náo nhiệt tới cực điểm.

Thời gian trôi qua, sắc trời sáng rõ, mà ngay cả trên quảng trường lúc này dưới sự sắp xếp của Thải Hồng cốc, từ trong thông đạo phía sau quảng trường lập tức có hơn chục đạo thân ảnh nối đuôi nhau đi ra. Trong lúc mơ hồ có khí tức không kém từ trong cơ thể những người này lan tràn ra, cả đám đều có thực lực không tồi.

Từng đạo ánh mắt chung quanh lập tức nhìn vào hơn chục người này. Hơn mười người này chính là mười người dự thi ở trong Vạn Cổ thế giới này. Mặc dù nói chỉ cần phù hợp điều kiện là tất cả mọi người có thể dự thi,bất quá đối với tiểu thế giới như Vạn Cổ thế giới mà nói, cũng không có quá nhiều người tham gia. Dựa theo điều kiện lựa chọn, trước khi tiến hành quyết đấu trong Vạn Thế đối quyết đã phân ra thành hai tầng thứ là Ngộ Chân cảnh và Thông Thiên cảnh.

Đối với tiểu thế giới mà nói, Vạn Cổ thế giới là một tiểu thế giới bình thường, người có tu vi Ngộ Chân cảnh chỉ có mấy, người có tu vi Thông Thiên cảnh trong thú tộc cũng có, chỉ là số lượng lại ít tới đáng thương. Thế nhưng so với một ít tiểu thế giới mà ngay cả người có tu vi Ngộ Chân cảnh cũng không có mà nói, Vạn Cổ thế giới đã mạnh hơn rất nhiều rồi.

Đối với tiểu thế giới mà nói, tách Thông Thiên cảnh và Ngộ Chân cảnh ra thi đấu với nhau cũng chỉ là Vạn Thiên liên minh và Chiến Thiên liên minh muốn từ đó thu được một ít người có thiên phú không tồi vào trong minh mà thôi.

Ai cũng biết, muốn tiến vào thế giới hỗn độn mà nói, dựa theo lệ như năm qua, không phải hậu bối danh môn đại phái hoặc là đại gia tộc thì khó có thể đoạt được cơ hội này.

Hậu bối của những danh môn đại phái, đại gia tộc này chỉ cần có thiên phú đầy đủ, từ nhỏ đã nhận được tài nguyên tu luyện phong phú, được bồi dưỡng cao cấp, tuy rằng còn nhỏ tuổi thế nhưng đều có thực lực khủng bố. Thậm chí có đại môn đại phái, đại gia tộc còn có quan hệ họ hàng với thế giới Hỗn độn. Cho nên chỉ cần thiên phú đầy đủ từ nhỏ đã được đưa tới thế giới hỗn độn tu luyện. Khi tới lúc Vạn Thế đối quyết sẽ trở lại, sau đó đại biểu cho gia tộc mình, đại biểu cho thế giới của mình mà tranh đoạt trong Vạn Thế đối quyết. Người chiến thắng cuối cùng trong Vạn Thế đối quyết căn bản không có một chút ngoại lệ nào, bình thường đều xuất phát từ các đại môn đại phái hoặc là gia tộc trong các Trung thiên thế giới.

Những danh môn đại phái, đại gia tộc này bình thường vốn là người trong Chiến Thiên liên minh và Vạn Thiên liên minh, đối với việc chọn lựa người trẻ tuổi trong các tiểu thế giới và Tiểu thiên thế giới đều là do hai đại liên minh phối hợp với các thế lực lớn chọn lựa ra người có thiên phú bất phàm tiến vào bên trong. Về phần Vạn Thế đối quyết cuối cùng, mỗi một người giao thủ đều có tu vi Đại Đạo cảnh, không có tới Đại Đạo cảnh căn bản không có tư cách nhúng tay vào.

Trong tiểu thế giới, bình thường người có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai cũng cực kỳ thưa thớt, cơ hồ tất cả không có ai cho rằng trong tiểu thế giới sẽ có người đi tới vòng cuối cùng của Vạn Thế đối quyết, loại cơ hội giống như kỳ tích này không có, trừ phi là gặp quỷ.

Mà người dự thi của các tiểu thế giới và tiểu thiên thế giới cũng biết rõ, dưới Ngộ Chân cảnh cũng chỉ mong biểu hiện bản thân tốt một chút, đến lúc đó nếu như có thể gia nhập những dnah môn đại phái, đại gia tộc kia cũng đã đủ rồi.

Người có tu vi Thông Thiên cảnh cũng không ngoại lệ, cũng chỉ nghĩ muốn biểu hiệu bản thân tốt một chút. Đến lúc đó gia nhập một đại môn đại phái nào đó, chỉ cần kiếm được một chức vị nho nhỏ cũng không tính là quá kém, về sau tiền đồ vô hạn. Vạn Thế đối quyết chính thức đến cuối cùng đều là người của đám đại môn đại phái, các đại gia tộc chơi đùa với nhau, không có quan hệ quá lớn với bọn họ.

Trong mấy chục người có một nữ tử đặc biệt thu hút ánh mắt của mọi người, bộ dáng nhìn qua chừng hai mươi tuổi, thế nhưng trong ba ngàn đại thiên thế giới này, dung mạo của tu luyện giả và tuổi tác của bản thân tuyệt đối không có quan hệ bao nhiêu.

Nhưng nữ tử này lại thanh tú thoát tục, xinh đẹp rạng ngời, tuyệt đối là một mỹ nhân mặc bộ váy dài màu xanh, thân thể mềm mại thướt tha.

Nữ tử này đứng đó khiến cho không ít người chung quanh lập tức vụиɠ ŧяộм nhìn về phía nàng, thế nhưng lại lập tức không dam nhìn thẳng, chỉ có thể đứng xa xa nhìn vào. Một ít người ở gần nữ tử này dưới khí tức áp chế vô hình nguyên lực trong thân thể đình trệ, ngay cả đầu cũng không ngẩng lên nổi, chứ đừng nói lén nhìn.

Mà cách nữ tử này không xa có một mỹ phụ nhân mặc cung trang, tuy rằng cũng tư sắc hơn người, thế nhưng so sánh với nữ tử này mà nói, trong lúc vô hình kém hơn rất nhiều.

Hơn mười người dự thi lên đài, cơ hồ tất cả mọi người chung quanh quảng trường lập tức nhìn vào hơn chục thanh niên nam nữ kia. Sau đó ánh mắt lại nhìn lên trên mấy chục chiếc ghế trên đài cao. Hiện tại đã có người phụ trách của hai đại liên minh trong Vạn Cổ thế giới có mặt, thi đấu chọn lựa có thể bắt đầu.

Ông.

Trên quảng trường vang vọng tiếng động lớn xôn xao bỗng nhiên có tiếng chuông thanh thúy, trầm thấp truyền đến. Tiếng ồn ào, xôn xao lập tức biến mất, tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn chăm chú vào giữa quảng trường.

Sưu Sưu.

Mọi người chăm chú nhìn vào, giữa không trung không biết từ lúc nào có mười mấy đạo thân ảnh mang theo tàn ảnh lóe lên rồi biến mất khiến cho người ta hoa mắt. Tiếp đó lập tức đáp xuống bên cạnh những ghế ngồi bên trên đài.

- Bái kiến chư vị đại nhân.

Hơn mười người dự thi của hai đại liên minh lập tức cung kính hành lễ.

Chương 3715: Nữ tử tuyệt mỹ 2

- Đứng lên đi.

Trong đám người có một người khẽ vung tay, ý bảo mọi người đứng dậy miễn lễ, người này chính là cốc chủ Thải Hồng cốc - Phương Chí Thành.

Bên người Phương Chí Thành còn có Đỗ Lộc và mấy người của Thiên Thủy môn, từ khí tức trên người có thể nhận ra đều là Thông Thiên cảnh. Khí tức hùng hậu trong lúc mơ hồ lan tràn khiến cho người ta khó thở. Từ ánh mắt của những người này, dường như ngay cả Phương Chí Thành cũng không được đám người này để vào trong mắt.

Mặt khác còn có một đại hán mặc cẩm bào, nhìn qua có chút tinh minh dẫn theo mấy nam nữ, già trẻ mặc y phục quý phái, từ y phục không khó nhận ra đây đều là người của Vạn Thiên liên minh.

- Là cốc chủ Thải Hồng cốc - Phương Chí Thành.

- Còn có các chủ Tôn Cao mộc của Hồng Linh các. Nghe nói không bao lâu nữa Hồng Linh các có

- Không phải bởi vì Hồng Linh Các có một Tôn Oánh Oánh sao? Cũng không biết Tôn Oánh Oánh này tu luyện thế nào, còn nhỏ tuổi mà không ngờ lại có thực lực khủng bố như vậy.

- Đúng vậy, nghe nói sau khi kiểm tra qua, Tôn Oánh Oánh này chỉ mới tu luyện chưa tới hai trăm năm a. Không ngờ đã tới Thông Thiên cảnh.

- Đây không phải là do Tôn gia có vận khí tốt sao? Nghe nói Tôn gia hơn một trăm năm trước là một chi huyết mạch của Tôn gia trong Trung thiên thế giới, gia tộc kia lại có lai lịch không nhỏ. Tôn Oánh Oánh này từ nhỏ đã được sắp xếp qua đó tu luyện, lần này lại cố ý trở lại tham gia Vạn Thế đối quyết trong Vạn Cổ thế giới, tóm lại Hồng Linh các lúc này bạo phát rồi.

Trong tiếng thấp giọng nghị luận của đám người chung quanh, đám người Đỗ Lộc nhanh chóng ngồi xuống. Phương Chí Thành tiến lên phía trước, ánh mắt đảo qua toàn trường, trường bào run lên, rất có khí độ bá chủ một phương. Ánh mắt nhìn bốn phía quảng trường một vòng, sau đó nhìn về phía hơn mười người dự thi nói:

- Tất cả những người tham gia thi đấu có lẽ cũng đã biết quy tắc. Sau khi ta tuyên bố bắt đầu, năm người còn lại cuối cùng có thể đại biểu cho Vạn Cổ thế giới tham gia Vạn Thế đối quyết trong Vô Minh Tiểu thiên thế giới.

Thanh âm vang vọng, từng ánh mắt bắt đầu chấn động, từng đạo khí tức bắt đầu xuất hiện chấn động, chiến ý lặng lẽ bùng lên, không ít người vì ngày hôm nay đã nghẹn khuất thật lâu. Vì ngày hôm nay, ngay ở quảng trường thành Thải Hồng, chiến một trận thành danh để cho cả thiên hạ biết tới tên tuổi.

Bốn phía quảng trường trong thành Thải Hồng cơ hồ tất cả mọi người đều nhìn về phía hơn mười người trên quảng trường, thi đấu, đọ sức nhất định sẽ vô cùng căng thẳng, đồng thời cũng rất đặc sắc, không thể bỏ qua.

- Trong lúc thi đấu, cấm cố ý lấy mạng người khác. Hiện tại các ngươi có thể bắt đầu.

Phương Chí Thành dứt lời, thân ảnh lóe lên, tiếp đó xuất hiện bên người Đỗ Lộc.

Oanh.

Khi Phương Chí Thành vừa mới nói xong, hơn mười đạo thân ảnh trong chốc lát chớp động, từng đạo thân ảnh phá không bay ra, tạo thành một đường vòng cung trên không trung, thậm chí còn có người đã bắt đầu ra tay trên không trung.

Ầm ầm ầm.

Thi đấu vô cùng căng thẳng, cách thi đấu này so với chém giết còn nóng bỏng hơn, bắt đầu ầm ầm va chạm. Nguyên lực cường hãn phô thiên cái địa tuôn ra, người có tu vi Phá Giới cảnh chiếm đa số, người có tu vi Phá Giới cảnh cao giai rất ít. Người có tu vi Ngộ Chân cảnh sơ giai có ba người, một nam một nữ.

Ngao.

Còn có một người có tu vi Ngộ Chân cảnh sơ giai, thân ảnh lướt đi, hóa thành thân thể cự mãng khổng lồ, cái đuôi lớn khẽ quất lên, vài người có tu vi Phá Giới cảnh còn chưa kịp phản ứng thân thể đã hung hăng bị đập xuống phía dưới.

Chỉ có nữ tử mặc y phục màu xanh tuyệt mỹ kia là chậm rãi tiến lên, một đường đi qua, không có ai dám ra tay với nàng.

- Lần này Vạn Cổ thế giới cũng có mấy hạt giống không tệ a.

Đỗ Lộc ngồi chính giữa, hai bên trái phải chính là Phương Chí Thành cùng với trung niên mặc cẩm bào đầu lĩnh của Vạn Thiên liên minh. Ánh mắt nhìn xuống phía dưới vô cùng uy phong, dường như hắn ta cũng cực kỳ hưởng thụ loại cảm giác này.

- Tất cả đều do Đỗ đại nhân đề bạt a.

Phương Chí Thành lập tức nói với Đỗ Lộc.

- Phương chấp sự khách khí rồi, Thải Y sau khi tới Thiên Thủy môn lại được thiếu môn chủ của Thiên Thủy môn ta tốn không ít quan hệ mới có thể đi vào trong mật địa của Trung Thiên thế giới tu luyện. Tu vi hiện tại tiến triển cực nhanh, về sau tuyệt đối không thể khinh thường.

Đỗ Lộc nói, nói tới Phương Thải Y, ánh mắt nhìn về phía Phương Chí Thành hoài ái hơn không ít.

- Đây đều là do Phạm đường chủ hậu ái a.

Trong mắt Phương Chí Thành cũng hiện lên sự vui vẻ, ánh mắt âm thầm chợt lóe, xem ra lựa chọn lúc trước của hắn là đúng. Hiện tại tất cả đều phát triển theo dự đoán, mà muốn như vậy, nhất định phải trả giá một số thứ.

Đến lúc này, nhìn đám người đang giao thủ trên quảng trường, vẻ ngưng trọng trong mắt Phương Chí Thành triệt để biến mất, coi như Lục Lâm Thiên kia thực sự không chết thì có thể tạo thành bao nhiêu sóng gió? So với Chiến Thiên liên minh tiểu tử đó chỉ là con sâu cái kiến, sau lưng Thải Hồng cốc chính là Chiến Thiên liên minh khổng lồ, nghịch đồ kia làm sao có thể rung chuyển.

- Nhưng mà lần này có lẽ tôn nữ của Tôn các chủ Hồng Linh các có lẽ sẽ thu được vị trí quán quân của Vạn Cổ thế giới này a. Tôn tiểu thư còn nhỏ tuổi đã là Thông Thiên cảnh, thực lực như vậy tiến vào trong Trung thiên thế giới muốn xếp vào top đầu cũng là chuyện ván đã đóng thuyền, chúc mừng.

Đỗ Lộc lập tức nói với nam tử mặc cẩm bào bên cạnh, ánh mắt khách khí không thôi.

- Để Đỗ đại nhân chê cười rồi, đến lúc đó mong Đỗ đại nhân ở trong Vô Minh tiểu thiên thế giới chiếu cố nhi nữ của ta nhiều hơn a.

Trung niên mặc cẩm bào cười nhạt một tiếng, vẻ mặt phong vân khinh đạm, khiến cho người ta nhìn qua cực kỳ thoải mái.

- Đó là đương nhiên, nếu như Tôn tiểu thư có thể đại biểu cho Vạn Cổ thế giới tham gia vòng tiếp theo, đến lúc đó tiến vào trong Trung thiên thế giới, coi như là người Vô Minh thế giới, nếu như ta muốn, đến lúc đó cũng có thể sắp xếp Vạn Thiên liên minh sắp xếp thật kỹ.

Đỗ Lộc nói.

Trong lúc mọi người nói chuyện, hơn mười người phía dưới đã sớm va chạm, thanh âm trầm đυ.c vang vọng không ngừng, va chạm kịch liệt, thân ảnh lập lòe, không gian lắc lư, thậm chí còn có không ít linh khí va chạm, quang mang chói mắt nhanh chóng bắn ra.

Phanh.

Trong đám người đang giao thủ có một mỹ phụ mặc cung trang đang giao thủ với một đại hán, nguyên lực cường hãn va chạm, thân ảnh như thiểm điện, kình phong khuếch tán. Rốt cuộc cũng thừa cơ đánh một chưởng vào bụng đối phương, trực tiếp đánh bay thân thể hắn.

Phanh.

Cách đó không xa, một đại hán bộ dáng chừng bốn mươi tuổi thân thể gầy gò cũng dùng một quyền ầm ầm nện vào người một đại hán béo tốt.

Cả quảng trường lúc này chỉ có một nữ tử mặc váy dài màu xinh xinh đẹp đứng đó, nàng không có ý định ra tay, cũng không có đối thủ, không có người nào dám đi lên giao thủ với nàng.

Chương 3716: So nhiều người sao?

- Xem ra top năm lần này chính là Tôn Oánh Oánh, Thải Hồng Dương, Thải Hồng Nguyệt, người của Vạn Cổ thế giới lần này rất mạnh a.

Trên đài, Đỗ Lộc khẽ mỉm cười nói.

- Thật sự là náo nhiệt, xem ra ta tới thật là đúng lúc, lại gặp gỡ chuyện náo nhiệt như vậy.

Nhưng vào lúc này trên không trung quảng tường vang vang lên một đạo thanh âm. Đạo thanh âm này bình thản, thế nhưng lại khiến cho tất cả mọi người nghe thấy rõ ràng.

Giữa không trung lúc này có một đạo thân ảnh đạp không mà đứng, thân thể khôi ngô, mặt sẹo, ánh mắt như sao, toàn thân không có bất kỳ khí tức nào, không có bất kỳ ai biết rõ người này xuất hiện lúc nào.

Từng ánh mắt lập tức nhìn chăm chú lên không trung, trên quảng trưởng, nữ tử tuyệt mỹ từ đầu không ra tay lập tức nhìn vào đạo thân ảnh khôi ngô đang đạp không, lơ lửng đứng trên không trung kia.

Mà trên quảng trường, ánh mắt đám người Phương Chí Thành, Đỗ Lộc khi nhìn lên không trung, ánh mắt cả đám kinh ngạc.

Phương Chí Thành nhìn đạo thân ảnh trên không trung, ánh mắt nghi hoặc, dường như lại lập tức nhớ tới cái gì đó. Đạo thân ảnh này tuy rằng đã lâu chưa từng có xuất hiện qua, thế nhưng đối với không ít người ở đây hôm nay mà nói tuyệt đối là khuôn mặt vô cùng quen thuộc. Đạo thân ảnh này hai mươi năm trước ở trong sơn mạch Cổ Lan đã tạo thành không ít động tĩnh.

Sưu.

Giữa không trung, dưới ánh mắt nghi ngờ của mọi người, thân thể của người có mặt sẹo trên không trung run lên, thân thể khôi ngô mang theo tiếng xé gió đột nhiên đáp xuống quảng trường.

Phanh.

Thân thể đáp xuống đất, hai chân hung hăng đạp mạnh vào mặt đất, tức thì, cả quảng trường cực lớn đều run lên. Vô số đá xanh dày đặc trên quảng trường trực tiếp bị nghiền nát, vết nứt lan tràn. Một cỗ khí tức lấy thân thể khôi ngô này làm trung tâm phóng lên trời. Cả không trung run lên, không ít người đang giao thủ kịch liệt lúc này lảo đảo lui lại. Trực tiếp từ trên không trung rơi xuống phía dưới.

- Thật mạnh.

Nhìn thấy một màn như vậy, không ít người trên đài lập tức rung động, chỉ bằng một cỗ khí thế vô hình trung đã tạo thành động tĩnh lớn như vậy, đủ để chứng minh thực lực của người này.

Người này đáp xuống đất, tám người đang giao thủ vừa rồi bị đánh rơi xuống tối sầm mặt mày lúc này đứng dậy, cả đám dùng ánh mắt tràn ngập hận ý nhìn về phía đại hán mặt sẹo kia.

- Lớn mật, dám quấy rầy chọn lựa người tham gia Vạn Thế đối quyết, ngươi muốn chết phải không?

Sau lưng Phương Chí Thành, một lão giả lập tức đứng lên nhìn đại hán kia quát lớn.

Đại hán có thân thể to lớn khẽ ngẩng đầu, trong mắt hiện lên hàn ý nhàn nhạt, nói:

- Chỉ bằng vào chút thực lực như vậy còn muốn tham gia Vạn Thế đối quyết, chỉ bằng chút thực lực như vậy mang đi biểu diễn thì đúng hơn.

- Lớn miệng, bắt kẻ này cho ta.

Sau lưng Phương Chí Thành, lão giả kia lập tức hét lớn, ánh mắt bắt đầu âm trầm.

Cách đó không xa, đại hán bốn mươi tuổi cùng với mỹ phụ mặc cung trang nhìn nhau, thân ảnh đại hán kia lập tức lóe lên, lạnh nhạt quát một tiếng:

- Dám can đảm làm loạn trong thành Thải Hồng, muốn chết.

Dứt lời, thân ảnh đại hán kia đã xuất hiện cách đại hán mặt sẹo có thân thể to lớn mấy bước, không chút khách khí phất tay đánh ra một đạo quyền ấn. Hắn biết rõ thực lực đối phương không kém, cho nên toàn lực đánh ra một quyền, không gian bị đè nén, quyền ấn mang theo lực lượng khủng bố trực tiếp đánh về phía trước.

Phanh.

Thanh âm trầm thấp vang vọng, trong sát na, thậm chí còn không có ai nhìn thấy rõ, chỉ nhìn thấy cảnh tượng mơ hồ một chút, khi quyền ấn của đại hán kia sắp đánh vào trên người đại hán mặt sẹo kia, đại hán mặt sẹo chỉ giơ tay lên, người phía trước lập tức đã giống như con diêu đứt dây bay ngược về phía sau, hung hăng đập vào mặt đất.

Phụt.

Trong miệng đại hán kia phun ra một ngụm máu tươi, khi thân thể đập xuống mặt đất khí tức đã không còn, chỉ một chiêu hời hợt đã bị đánh chết.

- Thải Hồng Dương chết, Đại đệ tử Thải Hồng cốc chết.

- Thải Hồng Dương này những năm gần đây đã tới Ngộ Chân cảnh trung giai, nghe nói chức vị cốc chủ Thải Hồng cốc sau này hơn phân nửa sẽ là của Thải Hồng Dương này. Không ngờ chỉ một chiêu đã bị miểu sát.

- Người nọ là ai? Không ngờ thực lực lại khủng bố như vậy, nhưng mà dám đánh chết Đại đệ tử Thải Hồng cốc, lại đánh chết vào lúc này, hắn ta muốn chết sao?

- Đại đệ tử Thải Hồng Dương của Thải Hồng cốc, đệ tử đắc ý của

Phương Chí Thành, không chịu nổi một kích.

Đại hán mặt sẹo lạnh nhạt nói, ánh mắt tràn ngập hàn ý.

- Đại sư huynh.

Đại hán chừng bốn mươi tuổi kia một chiêu bị đánh chết, mỹ phụ mặc cung trang lập tức biến sắc, sau khi kiểm tra, thân thể mềm mại của nàng run lên, Thải Hồng Dương đã bị mất mạng, dưới một chiêu, đan điền và không gian linh hồn trong đầu đều bị đánh nát, lập tức mất mạng.

- Các hạ thật độc ác.

Mỹ phụ mặc cung trang đứng dậy, ánh mắt âm trầm, bi thương nhìn về phía đại hán mặt sẹo có thân thể to lớn trước mắt.

- Ta ngoan độc? Sợ là còn chưa bằng một phần trăm của Thải Hồng cốc a. Hai mươi năm trước, các ngươi đổi trắng thành đen, sắp xếp tất cả để truy sát một người. Thải Hồng Nguyệt, chẳng lẽ khi đó ngươi cũng cảm thấy như vậy là nhẫn tâm hay sao?

Đại hán có thân thể to lớn nhìn mỹ phụ mặc cung trang, hàn ý trong mắt bắn ra.

Nghe vậy ánh mắt mỹ phụ mặc cung trang lập tức run lên, đôi mắt xinh đẹp hung hăng nhìn khuôn mặt có vết sẹo kia, mặt mũi tràn ngập vẻ nghi hoặc.

- Ngươi rốt cuộc là ai? Chẳng lẽ ba phân đà của Thải Hồng cốc của ta là do ngươi tiêu diệt?

Trên đài, Phương Chí Thành rốt cuộc không thể nhịn được nữa mà nhìn vào đại hán mặt sẹo có thân thể to lớn rồi hỏi.

- Phương Chí Thành, hai mươi năm đến rồi, có một chút nợ nần ta cũng nên đòi.

Đại hán to lớn kia quay người, ánh mắt nhìn đạo thân ảnh mặc trường bào trên đài, hàn ý trong mắt cũng dần dần trở nên nồng đậm.

- Xem ra ngươi chính là kẻ giả thần giả quỷ kia. Ta lại tưởng rằng Lục Lâm Thiên kia còn sống, không cần biết ngươi là ai, hôm nay ngươi sẽ giống như Lục Lâm Thiên kia, không còn mạng mà tở ra.

Đỗ Lộc vỗ ghế, ánh mắt trầm xuống, khẽ phất tay một cái. Mấy đạo thân ảnh sau lưng lập tức phóng ra, một cỗ khí tức mênh mông hùng hồn đột nhiên lan tràn. Năm khí tức Thông Thiên cảnh lập tức tập trung vào đại hán mặt sẹo kia.

- Đệ tử Thải Hồng cốc nghe lệnh, bắt người này.

Ánh mắt Phương Chí Thành trầm xuống, dứt lời, cả quảng trường hỗn loạn, một nhóm lớn đệ tử Thải Hồng cốc vội vàng chạy ra.

Trong khoảng thời gian ngắn, từ bốn phía quảng trường có chừng hơn vạn đệ tử Thải Hồng cốc chạy vội tới. Đem trọn quảng trường vây kín, từng cỗ khí tức sắc bén bắt đầu lan tràn, khí tức hội tụ lại một chỗ cũng tạo thành thanh thế không kém.

Một ít người tham gia lựa chọn còn lại lập tức lựa chọn lùi xuống, nữ tử xinh đẹp mặc váy kia không biết từ khi nào đã trở lại bên người đại hán mặc cẩm bào trên đài, ánh mắt mang theo sự hiếu kỳ nhìn vào đại hán có vết sẹo trên khuôn mặt kia.

Chương 3717: Miểu sát Thông Thiên cảnh 1

- Thải Hồng cốc, Thiên Thủy môn, thủ đoạn thật lớn a.

Đại hán mặt sẹo nhìn bốn phía cùng với năm người trên không trung, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo.

- Thứ không biết sống chết, dám quấy rồi ở nơi này, ngươi chán sống rồi.

Đỗ Lộc lạnh nhạt nói một tiếng, ánh mắt âm lệ trầm xuống, căn bản không có để đại hán mặt sẹo vào trong mắt.

- Chơi nhiều người sao?

Đại hán mặt sẹo kia khẽ thở dài, đột nhiên thân thể run lên, ngẩng đầu nhìn lên không trung, miệng hét lớn một tiếng, thanh âm tựa như sấm rền truyền ra:

- Đệ tử Thất Sát môn ngeh lệnh, phong tỏa thành Thải Hồng.

Thanh âm giống như tiếng sấm cuồn cuộn, quanh quẩn trên thành Thải Hồng, thanh âm đinh tai nhức óc.

Mọi người nghe vậy, vô số ánh mắt bỗng nhiên biến đổi, bắt đầu kinh ngạc.

Mà khi đại hán mặt sẹo kia nói xong, bên ngoài thành Thải Hồng lập tức vang lên từng tiếng hét lớn:

- Bẩm chưởng môn, thành Thải Hồng đã bị phong tỏa toàn diện, ai dám ra khỏi thành giết không tha.

- Bẩm chưởng môn, đường hầm thế giới của Vạn Cổ thế giới đã bị phong tỏa, chỉ có tiến vào không cho phép đi ra, người vi phạm giết không tha.

- Bẩm chưởng môn. Ba thời thần trước Thải Hồng cốc đã bị san bằng thành bình địa, người phản kháng giết không tha.

Từng tiếng hét lớn được nguyên lực bao bọc vang vọng, quanh quẩn cả thành Thải Hồng, đủ để lọt vào tai tất cả mọi người. Chỉ một thoáng, ánh mắt tất cả mọi người đại biến.

Ầm ầm.

Từng tiếng quát lớn vừa dứt, bốn phía Thải Hồng cốc đột nhiên run lên, giống như có mây đen cuồn cuộn kéo tới, cả phía chân trời bắt đầu run rẩy.

Từng tiếng hét lớn vang vọng, mắt nhìn động tĩnh ở phía chân tời, tất cả mọi người trên quảng bỗng nhiên đứng dậy, ánh mắt mang theo sự kinh hãi nhìn về bốn phía.

- Phong tỏa thành Thải Hồng, phong tòa đường hầm không gian.

- Thải Hồng cốc bị san bằng thành bình địa? Tại sao lại không có ai biết?

Cả thành Thải Hồng kinh hãi, từng ánh mắt nhìn chăm chú lên trên không trung, trong nháy mắt ngắn ngủi, từ bốn phương tám hướng của thành THải Hồng đột nhiên cuồn cuộn, có vô số tiếng xé gió rít lên.

Giữa không trung, một mảng lớn mây đen kéo tới, chỉ là nhìn kỹ mới phát hiện ra đây căn bản không phải là mây đen mà là một mảnh khôi lỗi tọa giá đông nghịt.

Từ bốn phương tám hướng có mấy trăm khôi lỗi tọa giá khổng lồ kéo tới, mà trước khôi lỗi tọa giá còn có vô số thân ảnh rậm rạp, chằng chịt che khuất bầu trời. Những nơi đi qua ánh sáng lập tức bị che đậy, mấy chục vạn thân ảnh di chuyển, thanh thế kinh người.

Oanh.

Mấy chục vạn người, từng cỗ khí tức sắc bén tuôn ra, hội tụ tạo thành một cỗ khí thế kinh người.

Khí tức trên thân thể những người này căn bản người bình thường không thể có được, mỗi một người đều mang theo khí tức sát phạt, coi như là có tu vi bằng nhau, đối phương dưới khí tức sát phạt của những người này cũng bị ảnh hưởng.

Đội hình mênh mông cuồn cuộn như vậy, mấy trăm khôi lỗi tọa giá khổng lồ, mấy chục vạn thân ảnh mang theo khí tức sát phạt xuất hiện, cả không trung bỗng nhiên phong cân biến sắc, tất cả mọi người cơ hồ rung động, kinh ngạc không thôi.

Mấy trăm đầu khôi lỗi tọa giá tựa như mây đen kéo tới trên không trung, từng đạo thân ảnh hội tụ mang theo khí tức sát phạt che khuất bầu trời khiến cho mọi người ngẩng đầu lên nhìn vào vô cùng kinh hãi.

Trong mấy cái chớp mắt, mấy chục vạn thân ảnh mang theo khí tức sát phạt này vây chặt không trung thành Thải Hồng, uy thế khủng bố lan tràn ra. Trên không trung, vô số khí tức hùng hậu khuếch tán khiến cho thiên địa chung quanh rung chuyển không ngớt.

- Nhiều cường giả như vậy sao?

Không ít người nhìn lên khôn trung lập tức há hốc mồm. Trong mấy chục vạn người vừa mới xuất hiện này người có tu vi Phá Giới cảnh nhiều vô số kể, Ngộ Chân cảnh không có một ngàn thì có chín trăm. Mà người có tu vi Thông Thiên cảnh rõ ràng có vô số.

- Mấy Thông Thiên cảnh sơ giai cũng dám hung hăng càn quấy, muốn chết.

Đột nheien từ trong đám người mênh mông cuồn cuộn có một tiếng hét lớn vang lên, mấy đạo thân ảnh đã giống như chớp nhảy ra.

Sưu Sưu.

Cơ hồ trong giây lát, năm đạo thân ảnh trực tiếp phá không xuất hiện trước mặt năm người có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai vừa mới từ sau lưng Đỗ Lộc nhảy ra. Trong sát na, nguyên lực mênh mông bỗng nhiên bộc phát, không gian trong chốc lát bị cứng lại.

Sưu Sưu.

Một giây sau, trảo ấn, quyền ấn, kiếm quang, chưởng ấn, chỉ ấn xuyên thủng không gian, lộ ra quang mang đen kịt.

Ầm ầm ầm.

Năm thanh âm trầm thấp vang vọng, năm người có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai cực kỳ không may này còn chưa có một chút phản ứng nào thân thể đã hóa thành huyết vụ.

Trong sát na, năm Thông Thiên cảnh sơ giai trực tiếp bị miểu sát.

Âm Minh Dạ Xoa, Đường Ngũ, Thiên Xu, Thanh Kiền, Địa Long, năm người đạp không mà đứng, mà đám người phía sau chính là đệ tử Thất Sát môn đi tới.

- Các ngươi đừng như vậy, ta không theo kịp a. Một người cũng không để lại cho ta, ta đã nói để cho ta động thủ trước rồi mà.

Thân thể to lớn của Kim Viên phá không xuất hiện, chỉ là lúc tới đã không còn chuyện gì của hắn. Hắn bất đắc dĩ trừng mắt nhìn năm người Âm Minh Dạ Xoa, hung hăng cầm hai lão giả trên người vết thương chồng chất, máu tươi không ngừng chảy ra ném về phía trước mặt đám người Phương Chí Thành trên quảng trường. Hai lão giả kia tiếp tục phun ra máu tươi.

- Cốc chủ, Thải Hồng cốc bị diệt, bị san thành bình địa rồi.

- Thây ngang khắp đồng, máu chảy thành sông. Về sau không có Thải Hồng cốc, cơ nghiệp bao nhiêu năm của Thải Hồng cốc cũng bị hủy rồi.

- Những người này đều là ma quỷ a, giết người không nháy mắt lấy một cái.

Hai người bị ném trên mặt đất, miệng kêu thảm một tiếng, hai người này cũng chính là hai trưởng lão của Thải Hồng cốc.

Xoát Xoát.

Nghe vậy toàn thân Phương Chí Thành run lên, khuôn mặt trở nên trắng bệch, chân lảo đảo lùi về phía sau mấy bước.

Lão giả vừa rồi còn có chút hung hăng càn quấy sau lưng Phương Chí Thành lúc này cũng nghẹn họng, nhìn đội hình mênh mông cuồn cuộn trên không trung, khuôn mặt lúc này cứng lại, không nói nên lời.

Năm người có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai bị miểu sát, thân thể Đỗ Lộc run rẩy đứng dậy, nhìn năm người vừa mới ra tay, sắc mặt trắng bệch, ánh mắt âm lệ vừa rồi bắt đầu run rẩy, thì thào nói:

- Đại Đạo cảnh, đều là Đại Đạo cảnh, tại sao lại có nhiều Đại Đạo cảnh cùng với nhiều Thông Thiên cảnh như vậy, những người này rốt cuộc là người nào?

- Thực lực thật mạnh, những người này là người từ nơi nào tới a? Thải Hồng cốc thực sự bị diệt rồi sao?

- Dường như nhằm vào Thải Hồng cốc, nhiều người như vậy, rốt cuộc là có địa vị gì?

- Đây không phải là Kim Viên sao? Nhi tử của tộc trưởng Hoàng Kim Long Viên a.

Cả quảng trường ngây ngốc, không ít người âm thầm hít sâu một ngụm khí lạnh, yết hầu nuốt nước bọt, đội hình ở giữa không trung lúc này tuyệt đối không phải là thứ mà tiểu thế giới có thể chống lại. Có thể xuất ra đội hình lớn như vậy không biết người này có địa vị gì.

- Các ngươi là người nào? Diệt Thải Hồng cốc ta, Chiến Thiên liên minh tuyệt đối sẽ không buông tha cho các ngươi.

Chương 3718: Miểu sát Thông Thiên cảnh 2

Sau khi Phương Chí Thành thu hồi ánh mắt rung động, thân thể nhìn qua già nua bỗng nhiên cao ngất hơn không ít, trên khuôn mặt rung động ánh mắt âm trầm tới cực điểm, thanh âm âm trầm vang vọng, hỏi đại hán mặt sẹo có thân thể vạm vỡ trên quảng trường.

- Chiến Thiên liên minh thì thế nào? Không phải ta cũng chưa từng giết qua người của Chiến Thiên liên minh.

Giữa không trung, Thiên Xu đảo qua phía dưới, cuối cùng nhìn chằm chằm vào Đỗ Lộc, nói:

- Đỗ Lộc đã lâu không gặp, không ngờ ngươi vẫn chỉ là Đại Đạo cảnh sơ giai.

- Thất sát, Thiên Xu, ngươi là Thiên Xu, các ngươi là người từ Thị Hoang thế giới tới.

Đỗ Lộc nhìn THiên Xu trên không trung, ánh mắt run rẩy, trong Thị Hoang thế giới xảy ra chuyện lớn như vậy, bên ngoài đã có không ít người biết được, tự nhiên hắn cũng đã sớm nghe nói qua.

Đại hán mặt sẹo thân thể vạm vỡ nhìn Phương Chí Thành, chậm rãi nói:

- Phương Chí Thành, dù gì chúng ta cũng có một chút duyên phận thầy trò, ngươi cần gì phải độc ác như vậy? Tới Thị Hoang thế giới mà ngươi cũng không định buông tha ta, ngươi thực sự hy vọng ta chết như vậy sao? Chỉ tiếc không giống như mong muốn của ngươi, cho tới giờ ta vẫn sống tốt.

- Ngươi là...

Ánh mắt run rẩy nhìn đại hán mặt sẹo, thân thể vạm vỡ, Phương Chí Thành run rẩy.

- Những năm này ta luôn mai danh ẩn tích, chính là vì hôm nay, tất cả mọi chuyện nên chấm dứt đi.

Dứt lời, khuôn mặt sẹo khẽ nhúc nhích, thân thể vạm vỡ cũng rung động, một cỗ quang mang chói mắt từ quanh thân tràn ra. Quang mang tràn ngập, cả không trung trực tiếp có cảm giác thời gian thác loạn, không ngừng chấn động, không có ai ở đây có thể nhìn thấu bên trong.

Quang mang chói mắt trên không trung thu liễm, một đạo thân ảnh màu xanh từ từ bước ra, quang mang quanh thân biến mất. Trường bào màu xanh khẽ tung bay, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo, hai mắt như sao, đen nhánh mà thâm thúy, hàn ý trong mắt bắn ra.

- Đây mới là bộ dáng chính thức của chưởng môn hay sao?

Khi nhìn thấy đạo thân ảnh này, vô số thân ảnh ở phía dưới rung động, mà ngay cả đệ tử Thất Sát môn, đệ tử Phi Linh môn trên không trung cũng không có ngoại lệ.

Kể cả là Thất Kiếm, Độc Long, Tam Thú, đám người này còn chưa từng nhìn qua bộ dáng vốn có của chưởng môn, thậm chí còn không quá rõ ràng mọi chuyện.

- Lục Lâm Thiên, đó là Lục Lâm Thiên.

Trong sát na này vô số đệ tử Thải Hồng cốc run rẩy.

- Thất sư đệ...

Hai mắt mỹ phụ mặc cung trang rung động, thân thể lảo đảo lùi về phía sau mấy bước, ánh mắt trầm xuống.

Phương Chí Thành nhìn đạo thân ảnh quen thuộc kia, cơ mặt co rúm lại. Ánh mắt của Đỗ Lộc cũng biến đổi, cơ mặt co rúm lại.

- Là Lục Lâm Thiên, kia chính là Lục Lâm Thiên sao?

- đúng vậy, chính là hắn. Hai mươi năm trước hắn đã tuyên bố sẽ trở về diệt Thải Hồng cốc, hiện tại hắn đã trở về rồi.

- Ta nhớ Thải Hồng cốc đã từng nói qua Lục Lâm Thiên này chết trong Thị Hoang thế giới, sao lại đột nhiên xuất hiện vậy?

- Ngươi điếc sao? Không nghe Lục Lâm Thiên vừa mới nói những năm này hắn ta mai danh ẩn tích sao?

Giờ phút này ngoài quảng trường lập tức truyền đến tiếng xôn xao, nghị luận.

- Ngươi còn chưa chết?

Phương Chí Thành hít sâu một hơi, nhìn thân ảnh mặc áo bào màu xanh cùng với đội hình khủng bố trên không trung, thân thể hắn lần nữa cứng hơn không ít.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, nhìn thân ảnh trước mắt, lúc trước hắn chỉ là Phá Giới cảnh, khi đó chính là con sâu cái kiến. Một đường bị đuổi giết, bị bao vây, cuối cùng không thể không trốn vào trong Thị Hoang thế giới.

Nhớ tới những chuyện này ánh mắt Lục Lâm Thiên dần dần âm trầm, hàn ý lạnh lẽo từ quanh thân tuôn ra, nhiệt độ trong thiên địa bắt đầu lạnh lẽo:

- Lão thất phu, ta đã trở về. Thù đuổi giết lúc trước, khoản nợ kia ngày hôm nay ta sẽ tự mình đòi lấy.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên mang theo hàn ý âm trầm, cuồn cuộn vang vọng trong quảng trường, khiến cho người nghe cảm thấy run sợ.

Nhưng vào lúc này trên chân trời xa xa lần nữa truyền ra một tiếng hét lớn, thanh âm vang vọng không trung:

- Hoàng Kim Long Viên nhất tộc suất lĩnh thú tộc Vạn Cổ thế giới, nguyện đến trợ giúp một tay.

Thanh âm vừa dứt, ở phía sơn mạch Cổ Lan đột nhiên có vô số thân ảnh đông nghịt lướt tới.

Oanh.

Sau mấy lần chớp động, một mảng lớn thân ảnh lập tức xuất hiện trên không trung quảng trường, một cỗ khí tức hùng hồn khuếch tán khiến cho không gian không ngừng run run, từ khí tức trên không có thể nhận ra đây toàn bộ đều là cường giả Thú tộc mang theo khí tức hung hãn phóng tới.

Người dẫn đầu có thân thể to lớn, một cỗ bá khí, vương giả từ trên người lan tràn ra, chính là phụ thân của Kim Viên, hiện tại là tộc trưởng của Hoàng Kim Long Viên nhất tộc - Kim Trường.

- Phụ thân.

Kim Viên thấy vậy, bàn chân đạp mạnh hư không, thân ảnh lập tức đi tới trước người Kim Trường.

- Ca ca, chúng ta nhận được tin tức là lập tức tới đây.

Bên người Kim Trường có một nữ tử thân thể mềm mại, tuổi chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, mặc một bộ váy màu lam nhạt, nữ tử này nhìn thấy Kim Viên tới lập tức nói.

- Thiên Xu, không phải ngươi nói Lục Lâm Thiên đã chết rồi sao? Ngươi thu chỗ tốt của Thiên Thủy môn ta, thế nhưng lại làm như vậy, Thiên Thủy môn ta tuyệt đối sẽ không buông tha cho ngươi.

Nhìn Lục Lâm Thiên, nhìn Thiên Xu, thanh âm âm trầm của Đỗ Lộc quanh quẩn, ánh mắt lần nữa lạnh lẽo không thôi.

- Có bản lĩnh thì Thiên Thủy môn ngươi cứ tới Thị Hoang thế giới thử xem.

Thiên Xu hoàn toàn không để ý tới Đỗ Lộc.

- Đỗ Lộc, lão cẩu nhà ngươi ngày hôm nay cũng không cần đi.

Sau khi Lục Lâm Thiên gật đầu với tộc trưởng Kim Trường của Hoàng Kim Long VIên nhất tộc, ánh mắt lập tức nhìn về phía Đỗ Lộc, trở nên lạnh lẽo, bên trong đám người đuổi giết hắn khi trước, Đỗ Lộc này chính là một trong những người có mặt.

- Lục Lâm Thiên, ngươi thật lớn mật, muốn khiêu chiến Chiến Thiên liên minh ta hay sao?

Sắc mặt Đỗ Lộc âm trầm, ánh mắt nhìn vào đội hình mênh mông cuồn cuộn trên không trung hiện lên vẻ kiêng kỵ.

- Lão cẩu, ta chỉ muốn đối phó với Thiên Thủy môn, không có liên quan tới Chiến Thiên liên minh, ngươi mang Chiến Thiên liên minh ra dọa ta cũng không có tác dụng gì. Thải Hồng cốc với ta mà nói, hiện tại ta chỉ cần lật tay là diệt. Một năm trước ta đã sắp xếp người diệt ba phân đà của ngươi vào một năm trước. Ta biết ngay tới lúc đó lão thất phu Phương Chí Thành này nhất định sẽ thông báo cho Thiên Thủy môn. Mà Phạm Sàm lão cẩu kia hơn phân nửa sẽ để cho lão cẩu nhà ngươi tới Vạn Cổ thế giới này, vừa vặn cũng để cho ta giải quyết.

Lục Lâm Thiên nhìn Đỗ Lộc, khi nói chuyện hoàn loàn không để ý tới ánh mắt đang biến ảo bất định của Đỗ Lộc mà nhìn chung quanh, trầm giọng nói:

- Ta chỉ muốn đối phó với người của Thải Hồng cốc và Thiên Thủy mon, người không liên quan mau tránh, nếu không, giết không tha.

Nghe vậy đại hán mặc cẩm bào trên đài và người của Vạn Thiên liên minh do dự, do dự một hồi, cảm nhận khí tức khủng bố trên không trung, cả đám lui lại phía sau.

Chương 3719: Đánh chết Đỗ Lộc

Nhìn người Vạn Thiên liên minh lùi về phía sau, ánh mắt Đỗ Lộc và Phương Chí Thành càng thêm khó coi. Đỗ Lộc âm trầm nói:

- Lục Lâm Thiên, sao nào? Ngươi còn muốn gïếŧ ta sao? Đừng tưởng rằng nhiều người là có thể gïếŧ được ta, đây chính là tiểu thế giới, ta muốn rời khỏi nơi này vô cùng dễ. Đến lúc đó, lần sau gặp mặt ta nhất định sẽ nghiền nát ngươi thành tro tàn.

- Dạ tỷ, Đỗ Lộc lão cẩu này cũng là Đại Đạo cảnh, phiền tỷ và Địa Long, Đường Ngũ liên thủ đánh chết.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn Đỗ Lộc, có chút trào phúng nói.

- Gïếŧ.

Giữa không trung, năm đạo thân ảnh đột nhiên xuất động, Âm Minh Dạ Xoa, Địa Long, Đường Ngũ, Thanh Kiện, Thiên Xu, năm người hành động. Từng đạo nguyên lực hùng hồn từ trong cơ thể năm người bắt đầu tràn ra. Không gian phía trên quảng trường bỗng nhiên gió nổi mây phun, tiếp đó, năm đạo thân ảnh lao thẳng về phía Đỗ Lộc.

Đỗ Lộc biến sắc, dầu gì hắn cũng là cường giả Đại Đạo cảnh tu luyện hai loại thuộc tính Thủy, Hỏa, thân ảnh nhanh chóng lùi về phía sau.

Chỉ là năm người Âm Minh Dạ Xoa liên thủ, trừ Thiên Xu và Thanh Kiện ra, thực lực của Âm MInh Dạ Xoa, Địa Long, Đường Ngũ vốn đều mạnh mẽ hơn hắn nhiều. Tuy rằng hiện tại ở trong tiểu thế giới, thế nhưng mọi người đều giống nhau, đều bị áp chế, thế nhưng kinh nghiệm và lĩnh ngộ áo nghĩa của ba người này lại mạnh hơn Đỗ Lộc.

Âm Minh Dạ Xoa là người đầu tiên xuất hiện trước người Đỗ Lộc, âm minh chi khí ngập trời từ trong tay tuôn ra, một đạo trảo ấn mang theo không gian vặn vẹo, xé rách ra năm vết nứt không gian, trực tiếp bao phủ thân thể Đỗ Lộc vào bên trong.

- Hỏa Diệt kiếm pháp.

Đỗ Lộc hét lớn một tiếng, thân thể phóng lên trời, tay nắm một thanh tường kiếm bằng linh khí, nhanh chóng bố trí khải giáp hộ thân, trường kiếm bằng linh khí đánh ra một đạo kiếm quang sắc bén phá không, trực tiếp đâm thủng trảo ấn.

- Du Long Kiếm Quyết.

Lúc này Đường Ngũ đột nhiên xuất hiện, bảo kiếm trong tay phát ra tiếng kiếm mnh đinh tai nhức óc, năng lượng ngập trời run lên, quang mang trên thân kiếm đại thịnh, trực tiếp tương liên với không gian. Trong nháy mắt ngắn ngủi, mấy đạo kiếm quang được ngưng tụ, hóa thành mấy đạo tàn ảnh mơ hồ, giống như tia chớp bao phủ sau lưng Đỗ Lộc.

Đỗ Lộc nhanh chóng lách mình, ánh mắt hoảng hốt, tay đánh ra mấy đạo kiếm quang mang theo hỏa diễm như thực chất bắn ra. Kiếm quang bao phủ không gian, hỏa diễm giống như thực chất bao phủ không gian, ngăn cản cơ hồ tất cả tàn ảnh kiếm quang của Đường Ngũ.

Sưu...

Chỉ là lúc này, bảo kiếm trong tay Đường Ngũ run lên, trực tiếp đánh ra một kiếm xuyên thủng hỏa diễm giống như thực chất của Đỗ Lộc. Kiếm quang bắn ra, hung hăng đâm thẳng về phía trước. Khi Đỗ Lộc kinh ngạc phát hiện ra, kiếm khí kinh khủng kia đã mang theo vết nứt không gian nhanh như thiểm điện lan tràn tới trước người hắn, kiếm khí khủng bố trút xuống, khải giáp trên người run lên rồi lập tức rạn nứt.

Phanh.

Trong nháy mắt này, cơ hồ chẳng phân biệt được trước sau, một đạo quyền ấn của Địa Long giống như pháo hoa bắn lên trời, trực tiếp hung hăng đập vào lưng Đỗ Lộc.

Phụt.

Trước người có một kiếm, sau lưng có một quyền, Đỗ Lộc phun ra một ngụm máu tươi, khải giáp trên người nhanh chóng nứt vỡ.

- Hồn Tinh chưởng.

Thiên Xu phá không đánh ra, linh hồn lực mênh mông lan tràn, một đạo chưởng ấn nương theo linh hồn lực mênh mông giống như mây đen ngập trời, trùng trùng điệp điệp rơi vào trên đỉnh đầu Đỗ Lộc.

Sưu...

Cùng một thời gian, Thanh Kiện mang theo không gian vặn vẹo, mang theo uy năng mênh mông cuồn cuộn cùng vết nứt không gian đen kịt trực tiếp đâm vào trong bụng Đỗ Lộc.

- Ta không để yên cho các ngươi...

Đỗ Lộc quát lên một tiếng, trong ánh mắt sợ hãi, tuyệt vọng hiện lên vẻ dữ tợn, oán độc.

- Muốn tự bạo sao? Không có cơ hội đâu, chết đi.

Thanh âm giống u hồn, lệ quỷ quanh quẩn trên không trung, khi Đỗ Lộc còn chưa nói xong, Âm Minh Dạ Xoa đã lần nữa xuất hiện bên người Đỗ Lộc, trảo ấn đánh xuống, vết nứt không gian mang theo quang mang đen kịt lập lòe, cả không gian bị đạo trảo ấn này đè xuống, khí tức âm minh lan tràn, thân thể Đỗ Lộc dưới trảo ấn trực tiếp hóa thành huyết vụ, mà ngay cả cơ hội tự bạo cũng không có.

Hít.

Đám người chung quanh hít sâu một ngụm khí lạnh, đặc biệt là người của Vạn Thiên liên minh cùng với những trưởng lão còn lại của Thải Hồng cốc, bọn họ là người rõ ràng thực lực của Đỗ Lộc nhất, bởi vậy bọn họ cũng biết muốn đánh chết Đỗ Lộc cần thực lực rất mạnh mẽ. Đường đường là Đỗ Lộc của Thiên Thủy môn, không ngờ chỉ sau mấy cái lách mình đã bị mấy người này đánh chết. Cả đám ra tay sắc bén, tàn nhẫn, thân mang sát khí, những người này không có ai là kẻ lương thiện.

- Thật mạnh, những người này đều rất mạnh.

Nữ tử mặc bộ váy dài tuyệt mỹ kia khẽ nói, trong mắt hiện lên vẻ rung động khó có thể che dấu.

- Oánh Oánh, con phải cẩn thận một chút, ta nghĩ ta đã biết những người này ở đâu tới. Thất Sát môn, Thất Sát môn trong Thị Hoang thế giới, từ tình huống này xem ra, chưởng môn Tây Phương cầu bại của Thất Sát môn chính là Lục Lâm Thiên đào tẩu năm đó của Vạn Cổ thế giới.

Đại hán mặc cẩm bào nói với nữ tử tuyệt mỹ kia.

Xoạt XOạt.

Nhìn Đỗ Lộc trên không trung hóa thành huyết vụ, Phương Chí Thành biến sắc, thân thể lảo đảo lui rẩy. Đỗ Lộc đã bị đánh chết khiến cho hắn chính thức hiểu ra, ngày hôm nay hắn phải đối mặt với việc gì.

Đối với việc Đỗ Lộc chết, Lục Lâm Thiên cũng không có quá nhiều chấn động. Có năm người Âm Minh Dạ Xoa ra tay, đánh chết Đỗ Lộc vô cùng dễ dàng, nhìn không ít đệ tử Thải Hồng cốc có mặt lúc này, hắn trầm giọng nói:

- Người của Thải Hồng cốc nghe rõ đây, đầu hàng miễn chết, nếu không giết không tha.

Trên quảng trường, mọi người nhìn nhau, Đỗ Lộc của Thiên Thủy môn và năm Thông Thiên cảnh đều bị miểu sát. Chuyện này đối với đệ tử tinh anh của Thải Hồng cốc mà nói, bọn họ đều âm thầm được nghe nói qua thực lực hơn người của đám cường giả Thiên Thủy môn, đây là cấp độ trong truyền thuyết trong mắt bọn họ. Thế nhưng ngay cả cường giả như vậy cũng bị miểu sát, tăng thêm trên không trung lúc này còn có thú tộc trong sơn mạch Cổ Lan cùng với mấy chục vạn người tràn ngập khí tức sát phạt giống như sói hoang nhìn chằm chằm khiến cho bọn họ cảm thấy sợ hãi trong lòng. Cho nên vừa mới nghe Lục Lâm Thiên nói ánh mắt đã nhìn về phía Phương Chí Thành.

- Lục Lâm Thiên, không ngờ ngươi còn xuất hiện. Tất quả chuyện này chung quy là do số mệnh.

Hít sâu một hơi Phương Chí Thành thu liễm vẻ mặt sợ hãi của mình, chậm rãi bước ra, mắt nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt lúc này tràn ngập vẻ phức tạp.

- Đây là số mệnh của ngươi, nhất định ngươi sẽ phải trả giá vì lựa chọn của mình.

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng vào Phương Chí Thành, ánh mắt không có một chút rung động nào.

- Đúng là do lựa chọn của ta, thế nhưng, Lục Lâm Thiên, ngươi đánh chết nhiều đệ tử Thải Hồng cốc ta như vậy, thi thể khắp nơi, máu chảy thành sông, ngươi không cảm thấy làm như vậy quá độc ác hay sao?

Chương 3720: Ngươi có tư cách gì? 1

Phương Chí Thành cũng nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, lạnh nhạt nói:

- Bởi vì ngươi tâm ngoan thủ lạt cho nên bao nhiêu gia đình sẽ bị ngươi phá thành mảnh nhỏ, bao nhiêu người cũng mất đi thân nhân.

- Lão thất phu, bớt miệng lưỡi đi, ngay cả đồ đệ cũng giết, chẳng lẽ không tâm ngoan thủ lạt sao? Ngươi phái người đi truy sát ta, không tâm ngoan thủ lạt sao? Ta chạy tới Thị Hoang thế giới, ngươi vẫn cùng với Thiên Thủy môn phái người tiến vào trong đó muốn lấy mạng ta, chẳng lẽ không tâm ngoan thủ lạt sao?

Ánh mắt lạnh lẽo nhìn Phương Chí Thành, thanh âm Lục Lâm Thiên ngày càng lạnh lẽo, trầm giọng nói:

- Ta khiến cho máu chảy thành sông, thây ngay khắp đồng. Lúc trước, lúc truy sát ta Thải Hồng cốc có vô số người đuổi theo ta không dứt. Một khi tham dự, thân là người Thải Hồng cốc, có chết cũng không oan. Thân là tu luyện giả, sẽ có lúc tính mạng không nằm tỏng tay mình. Người không phạm ta, ta không phạm người, ngươi phạm ta, ta trả lại gấp trăm lần. Ta chưa từng chủ động trêu chọc vào kẻ khác, bất quá diệt Thải Hồng cốc, thiên địa bất dung, Lục Lâm Thiên ta cũng không dung tha cho Thải Hồng cốc.

Ánh mắt Phương Chí Thành run rẩy, dưới ánh mặt lạnh lẽo như trong hầm băng của Lục Lâm Thiên, tự dưng hắn cảm thấy toàn thân run rẩy, âm thầm hít sâu một hơi rồi nói:

- Mặc cho ngươi nói như thế nào, ngươi cũng không thể phủ nhận được bản tính tâm ngoan thủ lạt của ngươi. Ta thật hối hận lúc trước không thay trời hành đạo, đánh chết nghịch đồ như ngươi. Nếu như lúc trước ta toàn lực ra tay, hôm nay tại sao lại có cảnh như vậy.

- Ha ha ha ha....

Một tiếng cười to truyền ra, trong tiếng cười xen lẫn hàn ý vô cùng. Một cỗ sát ý vô hình khuếch tán, dưới sát khí này, cả không khí trong quảng trường giống như cứng lạnh, nụ cười vừa tắt, Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói:

- Hay cho lão thất phu, ngươi muốn giết ta là thay trời hành đạo, ta muốn giết ngươi lại là tâm ngoan thủ lạt. Thật không ngờ a. Ta tâm ngoan thủ lạt thì thế nào? Thải Hồng cốc đã bị diệt, tất cả những kẻ còn lại ngày hôm nay cũng trốn không thoát.

- Lục Lâm Thiên, nói cho cùng đây cũng là chuyện của hai người chúng ta, vẫn nên do hai người chúng ta giải quyết thì tốt hơn. Lần này nên chính thức giải quyết, không biết những năm nay thực lực của nghịch đồ nhà ngươi đã tới cấp độ nào rồi.

Phương Chí Thành dứt lời, thân thể nhìn qua có chút già nua đột nhiên cao ngất, một cỗ nguyên lực mênh mông trào ra, vạt áo tung bay. Phương Chí Thành nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lục Lâm Thiên, đến đây đi, nếu như muốn giải quyết chuyện này ta sẽ chiến với ngươi một trận.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên nhìn Phương Chí Thành trên đài, chậm rãi tiến lên hai bước nói:

- Cũng tốt, cũng nên giải quyết mọi chuyện, ta chiến với ngươi một trận.

Dứt lời, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, chậm rãi đi về phía trước, mỗi khi bước một bước, hàn ý lạnh thấu xương từ trong hư không chung quanh thẩm thấu ra. Hàn khí bằng mắt thường không thể thấy được giống như không khí lan tràn ra bốn phía. Lục Lâm Thiên nở nụ cười lạnh lẽo, trầm giọng nói:

- Chỉ là lão thất phu nhà ngươi lại không đủ tư cách chiến một trận với ta, chỉ có thể nói, ta tự tay giải quyết lão thất phu nhà ngươi.

- Lục Lâm Thiên, nói gì ta cũng là sư phụ của ngươi. Ta muốn nhìn xem trong hai mươi năm này rốt cuộc ngươi có bao nhiêu bổn sự.

Sắc mặt Phương Chí Thành trầm uống, nguyên lực trong người tuôn ra. Không gian chung quanh chấn động kich liệt, bàn chân đạp mạnh mặt đất. Mặt đất tức thì bị dẫm nát, trong nháy mắt này, thân thể của hắn đã giống như mũi tên, nhanh như thiểm điện bắn về phía Lục Lâm Thiên.

Thân thể phóng về phía trước, nguyên lực điên cuồng hội tụ trong lòng bàn tay, cả phiến không gian chung quanh lắc lư không ngớt. Chỉ trong nháy mắt hắn lao thẳng tới trước mặt Lục Lâm Thiên, ánh mắt ngưng trọng, một cỗ khí tức lạnh lẽo mang theo không gian chấn động bao phủ Lục Lâm Thiên.

- Sư phụ, nếu như ngươi có lòng làm sư phụ ta thì ta làm sao phải chạy trốn tới Thị Hoang thế giới cơ chứ? Ta đã sớm không còn bất kỳ quan hệ nào với ngươi. Ngươi có tư cách gì trở thành sư phụ ta? Ngươi không xứng.

Lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên bỗng nhiên biến đổi, trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người có mặt, hắn chậm rãi nhấc tay, trực tiếp cách không đánh ra một cái tát.

Phanh.

Lập tức mọi người nghe được một thanh âm thanh thúy, trầm đυ.c trong không gian. Khi thân thể Phương Chí Thành đang lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, thân thể ở giữa không trung đột nhiên đình trệ, trên mặt không ngờ lại vô thanh vô thức xuất hiện vết bàn tay đỏ ửng.

Phụt.

Phương Chí Thành trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, mái cái răng trực tiếp vỡ nát từ trong miệng phun ra, thân thể giống như một quả đan, hung hăng đập vào trên quảng trường.

Phanh.

Mặt đất quảng trường rung chuyển giống như địa chấn, lấy nơi thân thể Phương Chí Thành bị đập xuống làm trung tâm, vô số vết nứt lan tràn.

Trong sát na, tất cả đám người chung quanh khiïếp sợ, tất cả đều há hốc mồm nhìn trân trối. Một tát đánh bay cốc chủ Thải Hồng cốc Phương Chí Thành, chuyện này đối với không ít người mà nói, tuyệt đối là chuyện vô cùng khiïếp sợ. Bọn họ đều nhớ rõ, hai mươi năm trước Lục Lâm Thiên chỉ mới là Phá Giới cảnh mà thôi, mà trong vòng hai mươi năm ngắn ngủi Lục Lâm Thiên này lại có thực lực khủng bố tới tình trạng như vậy.

Phụt.

Dưới một cái tát này, Phương Chí Thành đập xuống đất, máu tươi trong miệng vẫn phun ra không ngừng, sắc mặt trắng bệch, hai mắt tràn ngập sợ hãi.

- Ài, một Ngộ Chân cảnh nho nhỏ đã ở trước mặt chưởng môn lớn lối, không biết sống chết a.

Du Long, Đường Ngũ nói.

- Ta có chút nghi ngờ lão gia hỏa này uống phải thứ gì đó, bằng không tại sao lại muốn chiến cùng với chưởng môn một trận. Có một trăm lão gia hỏa này cộng lão cũng không đủ một cái tát của chưởng môn.

Thanh Kiện cười nhạt nói.

Thiên Xu nghiêm túc nói:

- Kỳ thật ta cảm thấy lão gia hỏa này rất dũng cảm, rất dũng cảm, không phải là dũng cảm bình thường a.

- Lục Lâm Thiên.

Bên người trung niên mặc cẩm bào, Tôn Oánh Oánh lẩm bẩm nói, trong mắt hiện lên vẻ chấn động.

- Hai mươi năm, không ngờ ngươi lại không có bất kỳ tiến bộ nào.

Bằng vào tu vi Ngộ Chân cảnh cao giai của ngươi há có tư cách chiến với ta một trận. Ngươi đủ tư cách sao?

Khi thanh âm lạnh lẽo vang lên, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện bên người Phương Chí Thành, bàn chân hung hăng đạp vào bụng hắn.

Thân thể Phương Chí Thành run lên, trong miệng lần nữa có máu tươi phun ra. Dưới lực lượng mạnh mẽ này toàn thân hắn căn bản không thể nào nhúc nhích, giãy dụa, giống như ngay cả lục phủ ngũ tạng lúc này cũng bị đập vụng.

Giờ phút này Phương Chí Thành ngẩng đầu nhìn đạo thân ảnh mặc áo bào xanh trước mắt, lúc này hắn mới chính thức biết rõ, thời gian hai mươi năm đủ để thay đổi quá nhiều. Thanh niên năm đó bị hắn đuổi giết khắp thế giới giờ phút này đã có thể dẫm nát hắn dưới chân.

- Thất sư đệ hạ thủ lưu tình.

Lúc này một tiếng kêu vang lên, một mỹ phụ mặc cung trang nhảy ra. Ánh mắt có chút phức tạp nhìn qua Lục Lâm Thiên, người này chính là Thải Hồng Nguyệt.

Chương 3721: Ngươi có tư cách gì? 2

- Ta và Thải Hồng cốc không còn bất kỳ quan hệ nào, ngươi đừng gọi nhầm người.

Lục Lâm Thiên nhìn mỹ phụ mặc cung trang, ánh mắt lại âm thầm biến ảo.

- Ta biết Thải Hồng cốc làm chuyện có lỗi với ngươi, chuyện năm đó đại khái ta cũng biết rõ, đây đều là do Thải Hồng cốc sai.

Thải Hồng Nguyệt nhìn Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt sáng tràn ngập vẻ phức tạp nói:

- Thế nhưng, ngươi cảm thấy sư phụ còn có lựa chọn nào khác không? Sau lưng là cả Thiên Thủy môn, sư phụ không có lựa chọn nào khác. Vì cả Thải Hồng cốc, vì cả Vạn Cổ thế giới người có thể phản kháng Thiên Thủy môn sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

- Cả đời người sẽ có rất nhiều lựa chọn, thế nhưng lại không thể cải biến. Bất kể như thế nào cũng phải trả giá vì lựa chọn của mình. Kết quả có xấu tới đâu cũng phải tự mình thừa nhận. Lựa chọn của bản thân mình phải tự thừa nhận hậu quả. Thải Hồng cốc lựa chọn giết ta, đương nhiên cũng phải thừa nhận trả thù của ta. Ngay cả Thiên Thủy môn cũng vậy.

- Có một ít lựa chọn cũng là bất đắc dĩ, giống như là lựa chọn của Thải Y sư muội vậy.

Thải Hồng Nguyệt nói.

- Thải Y...

Trong đầu Lục Lâm Thiên lập tức hiện lên một nữ tử xinh đẹp có mái tóc màu đen, trong lúc mơ hồ trong lòng hắn run lên.

- Thải Y chẳng lẽ có quan hệ với hắn sao?

Trong mắt Tôn Oánh Oánh hiện lên vẻ tò mò.

- Nể mặt Thải Y sư muội, ngươi thả sư phụ và những người còn lại của Thải Hồng cốc đi.

Thải Hồng Nguyệt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, lập tức cúi đầu nhìn Phương Chí Thành nói:

- Lão thất phu, nể mặt Thải Y ta sẽ cho ngươi sống thêm một ngày, đến lúc đó ta sẽ giải quyết ngươi cùng với đám người Thiên Thủy môn.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh quảng trường nói:

- Ta nói lại lần cuối, đầu hàng thì có thể miễn chết, nếu không giết không tha.

- Giết không tha.

Mấy chục vạn người trên không trung hét lớn, tiếng gầm cuồn cuộn, đinh tai nhức óc. Dưới khí tức sát phạt tràn ngập, không ít đệ tử Thải Hồng cốc trên quảng trường bị dọa toàn thân run rẩy, binh khí trong tay rơi xuống, lập tức có người giơ tay lên nói:

- Ta đầu hàng...

- Đừng giết ta, ta cũng đầu hàng...

- Ta đầu hàng...

Liên tiếp có thanh âm vang lên, cơ hồ tất cả đệ tử Thải Hồng cốc không chiến mà hàng, mấy người trưởng lão trên đài ảm đạm, cũng nhấc tay lên đầu hàng. Chỉ có một lão giả hét lớn với Lục Lâm Thiên khi trước lúc này có chút sợ hãi, lặng lẽ chạy trốn.

Sưu...

Người này vừa mới chạy trốn thì trên không trung đã có một đạo lưu quang nhanh như thiểm điện xuyên thủng không gian bắn xuống.

Phanh.

Thanh âm trầm đυ.c vang lên, khi tất cả mọi người nhìn vào thì mới phát hiện ra, tên trưởng lão của Thải Hồng cốc này trực tiếp bị nện vào trong phiến đá dày đặc trên quảng trường, thân thể lúc này đã không còn nguyên vẹn, chết vô cùng tức tưởi, mà ngươi ra tay là một đại hán vạm vỡ.

- Con mẹ nó, rốt cuộc cũng để cho ta thu thập một tên. Ai trốn thử xem.

Kim Viên đứng ở bên cạnh lão giả trưởng lão của Thải Hồng cốc vừa bị đánh chết, trên nắm tay còn có quang mang nhàn nhạt lóe lên rồi biến mất.

- Nhân đây ta cũng tuyên bố một chút, Thải Hồng cốc bị diệt, về sau địa bàn của Thải Hồng cốc chính là của Phi Linh môn, ai dám nhúng chàm gϊếŧ không tha.

Nhìn toàn trưởng, thanh âm của Lục Lâm Thiên cuồn cuộn vang vọng, từ nay về sau Phi Linh môn hắn cũng không cần phải che giấu, Phi Linh môn được tái hiện, mục tiêu thứ nhất ngoài Thị Hoang thế giới chính là Vạn Cổ thế giới.

- Về sau trong Vạn Cổ thế giới không còn Thải Hồng cốc nữa.

Vô số người chung quanh nhìn vào, kết cục lúc này dường như cũng không phải là kết quả trong tưởng tượng của tất cả mọi người, thậm chí tới hiện tại chỉ có mấy người ít ỏi ra tay, thế nhưng đã giải quyết tất cả người của Thải Hồng cốc.

Người Thải Hồng cốc đầu hàng, đệ tử Phi Linh môn trên không trung lập tức tiến lên giải quyết mọi chuyện sau đó.

Mắt thấy tất cả chuyện này, người của Vạn Thiên liên minh đã sớm lui sang một bên, chỉ là biến hóa bực này cũng khiến cho tất cả mọi người biến sắc.

- Người phụ trách của Vạn Thiên liên minh trong Vạn Cổ thế giới là ai?

Lục Lâm Thiên nhìn toàn trường, cuối cùng nhìn vào đám người Vạn Thiên liên minh rồi hỏi.

Nghe vậy cơ hồ tất cả người của Vạn Thiên liên minh đều nhìn vào đại hán mặc cẩm bào kia.

- Tại hạ Tôn cao mộc, các chủ Hồng Linh các, cũng là chấp sự của Vạn Thiên liên minh, không biết các hạ có việc gì muốn tìm ta?

Sắc mặt đại hán mặc cẩm bào khẽ biến đổi, nghe vậy thân thể lập tức tiến lên, nhìn Lục Lâm Thiên, ôm quyền rồi khách khí hỏi.

Lục Lâm Thiên nhìn Tôn Cao mộc rồi nói:

- Mời Tôn các chủ đi theo ta một chuyến, ta còn có chuyện muốn nói với các chủ.

- Không thành vấn đề.

Tôn Cao Mộc không chút do dự, dưới tình huống này hắn hiểu rõ, hắn không có bất kỳ lựa chọn nào khác.

- Phụ thân, con đi cùng với người.

TÔn Oánh Oánh kéo tay phụ thân, muốn đi cùng với phụ thân mình. Tôn Cao Mộc do dự một chút, nhìn thấy Lục Lâm Thiên đã đi thẳng về phía trước, hắn cũng không phải đối, mà cũng không có đồng ý.

- Tất cả mọi người nghe rõ cho ta, đường hầm không gian trong Vạn Cổ thế giới bị phong tỏa, trong vòng một tháng chỉ cho phép tiến vào mà không được đi ra. Người vi phạm tự gánh lấy hậu quả.

- Tất cả những kẻ đầu hàng thành thật cho ta một chút, dám có chủ ý gì, ta nhất định sẽ khiến cho kẻ đó sống không bằng chết.

...

Lục Lâm Thiên và Tôn Cao Mộc rời đi, sau lưng truyền đến không ít tiếng hét lớn của người Phi Linh môn.

Trong một đình viện sau quảng trưởng của thành Thải Hồng, ba người Lục Lâm Thiên, Tôn Cao Mộc, Tôn Oánh Oánh tiến vào trong sảnh, Tôn Cao Mộc nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Nếu như ta suy đoán không sai, các hạ chính là chưởng môn Tây Phương Cầu Bại thanh danh hiển hách mấy năm nay trong Thị Hoang thế giới đúng không?

- Tin tức của ngươi cũng linh thông đó chứ?

Lục Lâm Thiên nói.

- Thị Hoang thế giới cách nơi này cũng không xa, chúng ta làm thương hội đương nhiên cũng biết rõ nhiều hơn một chút. Chỉ là không ngờ Lục chưởng môn và Tây Phương Cầu Bại hiển hách lại là một người.

Tôn Cao Mộc quả thực vô cùng kinh ngạc và rung động, từ trong tin tức hắn nhận được mà nói, cả Thị Hoang thế giới hiện tại có thể nói đều nằm trong sự khống chế của người này.

Lục Lâm Thiên cũng không quá để ý, dù sao chuyện như thế cũng không dấu được bao lâu, ánh mắt hắn nhìn về phía Tôn Oánh Oánh, trong mắt hiện lên chút kinh ngạc nói:

- Áo nghĩa linh hồn, áo nghĩa thuộc tính Hỏa, áo nghĩa thời gian, tu luyện giả ba loại áo nghĩa?

- Làm sao ngươi biết? Ta đã che dấu khí tức, cũng không sử dụng qua áo nghĩa a.

Tôn Oánh Oánh lập tức kêu lên một tiếng kinh ngạc rồi nhìn qua

Lục Lâm Thiên, trong lòng rất là rung động.

- Kinh ngạc cái gì, Lục chưởng môn cũng không phải là người thường. Một chút thủ đoạn nho nhỏ của con sao có thể che mắt được Lục chưởng môn cơ chứ.

Chương 3722: Lại thu một đồ 1

Tôn cao mộc vội vàng nhìn Tôn Oánh Oánh, sau đó nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục chưởng môn, đây chính là tiểu nữ Oánh Oánh của ta.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Tôn Oánh Oánh một lát, hắn lập tức nhận ra được thời gian tu luyện của thiếu nữ này không lâu, bộ dáng cũng xinh đẹp, ánh mắt thanh tịnh như châu ngọc, tinh khiết không tỳ vết, cũng có thể coi là một mỹ nhân.

- Người này rất là lợi hại.

Tôn Oánh Oánh nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt kinh ngạc ngày càng hiếu kỳ, đôi mắt đen nhánh không ngừng cẩn thận đánh giá Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên thu hồi ánh mắt trên người Tôn Oánh Oánh, sau đó phất tay đánh ra một đạo lưu quang, lập tức bắn về phía Tôn Cao Mộc.

Sưu.

Tôn Cao Mộc còn chưa kịp phản ứng, Tôn Oánh Oánh đã vung tay lên nắm đạo lưu quang này vào trong lòng bàn tay. Đây là một khối ngọc giản tạo hình kỳ lạ, nhìn thoáng qua bên trên có đồ ván bí văn phức tạp, nhưng chung quy nhìn kỹ mà nói, thấy nó cũng khá bình thường.

- Đây là...?

Nhìn thấy ngọc giản trong tay nữ nhi, sau khi Tôn Cao Mộc nhìn rõ vật này, ánh mắt lập tức biến sắc, khi ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên đã chuyển thành cung kính, lập tức nói:

- Tôn Cao Mộc bái kiến Lục đại nhân.

Lục Lâm Thiên sững sờ một chút, cũng không quá kinh ngạc, nói:

- Tôn các chủ không nên khách khí, ta cần Tôn các chủ hỗ trợ, không biết...

- Mời Lục đại nhân cứ nói.

Lục Lâm Thiên còn chưa dứt lời, Tôn Cao Mộc lập tức gạt đầu, lập tức đồng ý.

- Sau khi Thải Hồng cốc bị diệt, về sau trong Vạn Cổ thế giới không còn người của Chiến Thiên liên minh, chỉ có Vạn Thiên liên minh, thế nhưng ta cần tham gia Vạn Thế đối quyết, cho nên...

Lục Lâm Thiên còn chưa nói hết, Tôn Cao Mộc lần nữa ngắt lời Lục Lâm Thiên nói:

- Không thành vấn đề, cứ tính cho ta, chuyện nhỏ này ta vẫn có thể làm được, không biết Lục đại nhân cần mang mấy người đi?

- Ba người.

Lục Lâm Thiên do dự một chút rồi lập tức nói với Tôn cao mộc.

- Lục đại nhân, ta có một yêu cầu quá đáng, không biết Lục đại nhân có thể thành toàn hay không?

Tôn Cao Mộc ngẩng đầu, ánh mắt có chút kỳ vọng nhìn qua Lục Lâm Thiên.

- Mời Tôn các chủ cứ nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

Tôn Cao Mộc nói:

- Không biết Lục đại nhân có biết, tuy rằng Vạn Thế đối quyết là do hai đại liên minh liên thủ tổ chức. Thế nhưng lại âm thầm phân cao thấp, Lục đại nhân muốn tham gia Vạn Thế đối quyết, không biết Lục đại nhân có thể đại biểu Vạn Cổ thế giới, đại biểu Vạn

Thiên liên minh hay không? Nếu như có thể, tốt nhất là đại biểu Hồng Linh các, và Lục đại nhân yên tâm, đến lúc đó cơ hồ tất cả khen thưởng ta đều giao cho Lục đại nhân. Ta nhất định sẽ xử lý chuyện này thỏa đáng.

- Tôn các chủ cứ sắp xếp, ta chỉ cần tham dự Vạn Thế đối quyết là được rồi.

Lục Lâm Thiên dứt lời, thân ảnh đã biến mất tại chỗ không thấy.

- Phụ thân, gia hỏa kỳ quái kia đã đi rồi.

Tôn Oánh Oánh hưng phấn kéo tay Tôn Cao Mộc nói.

- Kỳ quái, Lục đại nhân sao lại là người kỳ quái cơ chứ? Nha đầu nhà con sau này nhất định phải khách khí với Lục đại nhân một chút, địa vị của Lục đại nhân không phải bình thường đâu.

Tôn Cao Mộc vội vàng bịt miệng Tôn Oánh Oánh rồi nói.

- Phụ thân, cái lệnh bài kia là thứ gì? Sao con lại không biết?

Tôn Oánh Oánh hỏi.

Tôn Cao Mộc nói:

- Đó là đại biểu cho thân phận của Tuyên Cổ điện, Lục đại nhân là người của Tuyên Cổ điện.

- Cái gì gọi là Tuyên Cổ điện?

Tôn Oánh Oánh lần nữa hỏi.

- Nha đầu nhà con, chẳng lẽ những năm này ở trong tộc con không biết chút gì sao?

Tôn Cao Mộc nhìn Tôn Oánh Oánh, trong mắt tràn ngập vẻ yêu thương.

- Phụ thân, người không biết rồi, lão tổ kia rất nhẫn tâm a. Con nói cho người biết, hắn ta là ác ma, mỗi ngày đều bắt con tu luyện, mà nay cả đi ra ngoài cũng cần được sự cho phép của hắn. Nếu như không phải lần này con tham gia Vạn Thế đối quyết, sợ rằng đã bị hắn nhốt ở trong Trung Thiên thế giới a.

Nhớ tới tộc, Tôn Oánh Oánh không khỏi ủy khuất cáo trạng.

- Nha đầu nhà con, lão tổ làm vậy là vì muốn tốt cho con. Bằng không con cũng không có thực lực bây giờ. Vạn Thế đối quyết lần này, hy vọng của Hồng Linh Các nằm trên người con đó.

Tôn Cao Mộc nhìn ái nữ rồi nói.

- Phụ thân, Tuyên Cổ điện này có lai lịch như thế nào?

Trong mắt Tôn Oánh Oánh có chút chấn động, nói:

- Lục Lâm Thiên kia quả thực có chút đặc biệt, hung hăng bá đạo, thực lực dường như rất mạnh, không biết so với đường tỷ thì như thế nào?

- Không xong.

Tôn Cao Mộc dường như nhớ tới cái gì đó, lập tức rời phòng rồi nói:

- Lục đại nhân còn chưa nói cho ta biết danh tính mấy người tham gia Vạn Thế đối quyết. Còn không kiểm tra, ta biết sắp xếp như thế nào đây...

Hoàng hôn, trong một đại điện to lớn ở thành Thải Hồng, người của Phi Linh môn phân biệt ngồi xuống. Đám người Địa Long, Tam Thú, Thất Sát, Thất Kiếm, Bạch Kinh Đường đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía thiếu niên gầy gò chừng mười sáu mười bảy tuổi trong đại điện.

Ực.

Nhìn đạo thân ảnh gầy gò này, tất cả mọi người không khỏi hít sâu một hơi, âm thầm nuốt một ngụm nước bọt.

- Tiểu tử này quá biếи ŧɦái, quả thực hiếm thấy.

- Đại nạn không chết, tất có hậu phúc. Lời này quả thực vô cùng chuẩn xác a.

- Con mẹ nó, quá nghịch thiên, chuyện này nói ra có ai tin được không a.

Đám người Địa Long, Thất Kiếm há hốc mồm rồi thảo luận, cả đám ngây ngốc nhìn thiếu niên có thân hình gầy gò này, hận không thể nghiên cứu kỹ một chút.

- Thái A bái kiến chư vị tiền bối.

Thanh niên gầy gò mỉm cười, cung kính thi lễ với đám người chung quanh, cực kỳ khách khí.

Thanh niên này chính là Thái A, mấy ngày trước sau khi mọi người rời khỏi Thị Hoang thế giới rốt cuộc cũng đã thức tỉnh.

Mà linh hồn lực mênh mông cùng với nguyên lực trên người Thái A đã bị hắn triệt để luyện hóa, thực lực của hắn bây giờ cũng đạt tới Đại Đạo cảnh cao giai, vô cùng khủng bố. Sợ rằng không kém Niết Bàn cảnh là bao.

Thái A vốn trời sinh là Đoạn Hồn tuyệt thể tạo thành dị dạng, hiện tại sau khi khôi phục cũng dần dần chuyển biến tốt đẹp, nhìn qua vô cùng tuấn tú, thoạt nhìn mười sáu mười bảy tuổi, chỉ tiếc là thân hình vẫn có chút gầy gò.

- Tiểu tử, đừng có làm bộ. Ta không chịu nổi a, dùng thực lực của ngươi hiện tại, ta gọi ngươi là tiền bối cũng không kém là bao. Con mẹ nó, quả thực biếи ŧɦái, so với chưởng môn còn biếи ŧɦái hơn a.

Đường Ngũ nhìn chăm chú Thái A, vẫn há hốc mồm nhìn trân trối.

- Thái A bị phụ thân Dương Hồn Tu La của hắn cưỡng ép rót vào trong cơ thể nguyên lực và linh hồn lực suốt đời, đồng thời còn phục dụng vô số đan dược và linh dược. Thế cho nên trong cơ thể có nguyên lực mênh mông và linh hồn lực rời rạc bên ngoài kinh mạch và không gian linh hồn. Chỉ cần đυ.ng vào một chút sẽ ngọc đá cùng tan. Chuyện này khiến cho Thái A vừa mới ra đời đã chịu đau đớn giống như ở địa ngục. Cũng may Thái A mạng lớn, chống lại được tới bây giờ. Hiện tại đại nạn không chết, tất có hậu phúc.

Chương 3723: Lại thu một đồ 2

Lục Lâm Thiên đứng trước mặt Thái A rồi mỉm cười, kết quả bực này bản thân Lục Lâm Thiên cũng thật không ngờ. Trong Thiên Trụ giới, trong vòng một trăm năm không ngờ Thái A lại có thể nhận được toàn bộ nguyên lực, linh hồn lực của Dương Hồn Tu La, cũng không biết tại sao mà nhảy vọt tới Đại Đạo cảnh cao giai.

Kết quả bực này, sau khi Lục Lâm Thiên biết được cũng kinh ngạc cả buổi, nhưng cũng chỉ có thể nói là Thái A đại nạn không chết, tất có hậu phúc.

Đương nhiên, Lục Lâm Thiên cũng từng suy đoán qua, lúc trước khi chữa thương cho Thái A, dùng Tử Kim Huyền Lôi lần nữa rèn thân hình Thái A, chuyện này khiến cho thể chất hiện tại của Thái A cũng có thể nói đã đạt tới tình trạng vô cùng cường hãn.

Mà không gian linh hồn của Thái A còn được quang mang huyền ảo chữ Thiện trong đan nguyên chữ vạn của Lục Lâm Thiên chiếu rọi chín chín tám mươi mốt ngày mở ra không gian linh hồn hoàn toàn mới.

Không gian linh hồn này so với không gian linh hồn của người bình thường khổng lồ và rắn chắc hơn nhiều. Còn mang theo khí tức tang thương. Lục Lâm Thiên nhớ rõ, khi không gian linh hồn kia được mở ra, thân hình Thái A xảy ra một loạt biến hóa, không gian rung chuyển không ngớt, trên người tiểu tử này cũng có khí tức man hoang, cổ xưa lan tràn ra.

Lục Lâm Thiên suy đoán, sự biến thái của Thái A hiện tại có quan hệ với chữ Thiện trên đan nguyên chữ vạn.

Đan nguyên chữ vạn tới từ bổn nguyên hỗn độn, chữ Thiện đại biểu cho vượt qua vạn vật, tâm ta tức thiện, áo nghĩa vạn hóa minh hợp. Dùng đại áo nghĩa này mở ra không gian linh hồn, khiến cho trên người Thái A xảy ra biến đổi khó có thể tin được, tăng thêm kinh nghiệm từ lúc sinh ra tới giờ của Thái A, cho nên hiện tại mới có tình huống biến thái như vậy.

Chính thức tính ra Thái A cũng chỉ có hơn bốn mươi tuổi mà thôi, chỉ mới tu luyện vài chục năm, nghĩ tới những thứ này Lục Lâm Thiên cũng vô cùng ngại ngùng. So sánh giữa hắn và Thái A, Thái A mới là kẻ biến thái.

Lần này Thái A khôi phục đạt được tu vi Đại Đạo cảnh cao giai, bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng muốn mang theo Thái A tham dự Vạn Thế đối quyết, dùng tu vi của Thái A hiện tại, có đầy đủ tư cách tham dự Vạn Thế đối quyết.

Phịch.

Ngay khi Lục Lâm Thiên vừa mới nói xong, Thái A lập tức cung kính quỳ gối xuống trước mặt Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Đệ tử Thái A mong sư phụ thu làm đồ đệ.

Mọi người thấy vậy đều sững sờ, Lục Lâm Thiên cũng giật mình không nhỏ, nói:

- Thái A, mau đứng lên rồi nói sau.

- Chưởng môn, thu nhận Thái A đi. Không có người sẽ không có Thái A ngày hôm nay. Người có ân tái sinh với Thái A, đây cũng là ý tứ của bản thân Thái A, mong chưởng môn thành toàn.

Âm Minh Dạ Xoa đi tới trước người Lục Lâm Thiên rồi hành lễ, nói tiếp:

- Mong chưởng môn cho ta một chút nhân tình, nhận lấy Thái A, để cho nó sau này đi theo bên cạnh chưởng môn.

- Tất cả mọi thứ của đệ tử hiện tại là do sư phụ ban cho. Dương Linh Quyết đệ tử tu luyện cũng là do sư phụ ban cho, mong sư phụ thành toàn.

Thái A nói xong, không ngừng dập đầu thình thịch vào mặt đất.

- Đứng lên đi, người đệ tử này ta sẽ nhận.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, khóe miệng nở nụ cười có chút bất đắc dĩ, vươn tay kéo Thái A lên.

- Chúc mừng chưởng môn.

- Chúng mừng Dạ Xoa muội tử.

Mọi người thấy vậy lập tức chúc mừng.

- Chưởng môn, cả Vạn Cố thế giới lúc này đều bị phong tỏa. Hoàng Kim Long Viên nhất tộc suất lĩnh tất cả các thú tộc hỗ trợ, trong thời gian ngắn không có vấn đề gì. Địa bàn của Thải Hồng cốc chúng ta đã toàn lực tiếp quản, chuyện kế tiếp mong chưởng môn chỉ đạo.

Sau khi chúc mừng một phen, Thiên Xu nghiêm túc nói với Lục Lâm Thiên.

- Tin tức trong này không thể để lộ ra ngoài, thế nhưng dù phong tỏa thế nào cũng không thể không lọt gió. Chúng ta chỉ cần tranh thủ một ít thời gian mà thôi. Thiên Thủy môn so với Thải Hồng cốc mạnh hơn nhiều.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, chậm rãi đi vài bước, đột nhiên dừng lại, hai tay nắm chặt, hàn ý trong mắt bắn ra, trầm giọng nói:

- Lần này, ta và Kim Viên đại ca, Thái A cùng đi về Vô Minh thế giới tham dự Vạn Thế đối quyết, các ngươi cứ dựa theo kế hoạch mà xử lý, đến lúc đó sẽ vô cùng náo nhiệt.

Biến cố trong thành Thải Hồng khiến cho cả Vạn Cổ thế giới rung chuyển, bởi vì đường hầm không gian trong Vạn Cổ thế giới bị phong tỏa, chuyện này khiến cho trong lòng mọi người càng thêm bất an, thế nhưng dưới sự tiếp quản của Phi Linh môn, tất cả dần dần dẹp loạn, cũng không có ai dám có gan phản kháng lúc này.

Trong vòng mấy ngày này, Lục Lâm Thiên cũng gọi mọi người nói một chuyện. Về sau Thất Sát môn chính thức đổi thành Phi Linh môn, tất cả không cần phải che dấu. Hiện tại Phi Linh môn có bảy đường, Phó đường chủ Kim đường là Phạm Thống, Ngoại đường Bạch Kinh Đường, Vũ Đường Viêm Hỏa, Hình Đường Bàn Sấu hòa thượng, Linh Đường Vấn Thân Mạc, Yêu Đường và Ám Đường còn chưa có ai.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng sắp xếp cho Địa Long kiến thiết yêu đường. Âm Minh Dạ Xoa kiến thiết Ám đường. Thất Sát, Thất Kiếm thì trở thành trưởng lão, chuyện cụ thể tới lúc đó bàn bạc với Mộc Vương.

Ám đường và Linh Đường, Kim Đường là ba đường mà Lục Lâm Thiên quan tâm nhất. Bởi vậy hắn cùng với Âm Minh Dạ Xoa toàn lực phát triển Ám đường, cả Phi Linh môn toàn lực tương trợ, nếu như Âm Minh Dạ Xoa vừa ý người đường khác có thể thu lấy.

Mà Kim đường, Phạm Thống quản lý không tệ, thế nhưng Phạm Thống lại có thiên phú tu luyện không tồi, chỉ cần có thời gian, thành tựu sau này của Phạm Thống không cần phải nói.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng cố ý nói qua với Phạm Thống, để Phạm Thống tự mình lựa chọn, một là một lòng tu luyện, hai là tiếp tục trông coi Kim đường. Sau khi do dự Phạm Thống lựa chọn tiếp tục quản lý Kim đường, có thể rút được bao nhiêu thời gian thì tu luyện bấy nhiêu.

Sau khi sắp xếp tất cả, Lục Lâm Thiên cũng bề bộn không ít, mãi mới có một chút thời gian thở một hơi. Mà lúc này, Tôn Cao Mộc cũng truyền tới tin tức, nói là tất cả chuyện trong Vô Minh tiểu thiên thế giới đã được sắp xếp. Lần này trong Vạn Cổ thế giới cũng chỉ phái ra bốn người tham dự Vạn Thế đối quyết trong Vô Minh thế giới.

Bốn người này theo thứ tự là Lục Lâm Thiên, Kim Viên, Thái A, Tôn Oánh Oánh. Thậm chí ngay cả sự sắp xếp và quy tắc cụ thể của Vạn Thế đối quyết trong Vô Minh tiểu thiên thế giới cũng được Tôn Cao Mộc mang về.

Vô Minh thế giới là tâm của Vô Minh Tiểu thiên thế giới, lần này xem như là Vạn Thế đối quyết chính thức. Một ngàn thế giới trong

Vô Minh Tiểu thiên thế giới đều tham gia. Đương nhiên, câu nói một ngàn tiểu thế giới này cũng chỉ là ước lượng mà thôi, ít nhất Thị Hoang thế giới không có tham gia.

Đây cũng là ý tứ của Lục Lâm Thiên, tuy rằng hiện tại Thị Hoang thế giới được Phi Linh môn chính thức khống chế trong tay. Thế nhưng chủ nhân chính thức thì lại là Huyết Thiên Đế. Mà Huyết Thiên Đế bất kể là đối với Vạn Thiên liên minh hay là Chiến Thiên liên minh lại không hề có hảo cảo.

Chương 3724: Mật địa Hoang Vu

Tất cả đám người bị cầm tù trong Hắc Thủy giam ngục khi trước đều là người của Vạn Thiên liên minh và Chiến Thiên liên minh. Cuối cùng cũng bởi vì hai đại liên minh mà chết. Lục Lâm Thiên không cần nghĩ cũng biết quan hệ của Huyết Thiên Đế với hai đại liên minh.

Bởi vì có điểm này, Lục Lâm Thiên đã sớm nghĩ kỹ. Hắn tham dự Vạn Thế đối quyết cũng không cần dùng tên tuổi của Thị Hoang thế giới. Chỉ cần dùng Vạn Cổ thế giới là được rồi. Hắn đối với Chiến Thiên liên minh quả thực không có một chút hảo cảm nào. Cả Vô Minh tiểu thiên thế giới, người cầm đầu của Chiến Thiên liên minh trong này là Thiên Thủy môn. Cho nên Lục Lâm Thiên cũng không muốn dùng thân phận Chiến Thiên liên minh, vừa vặn có thân phận của Vạn Thiên liên minh Hồng Linh các ở trong Vạn Cổ thế giới, Lục Lâm Thiên vô cùng hài lòng.

Vạn Thế đối quyết ở trong Vô Minh thế giới lần này có người của một ngàn tiểu thế giới tham gia, nghe nói cộng lại có thể gần năm ngàn người. Năm ngàn người tha gia, thế như cứ phân thành cặp chiến đấu thì không biết đến bao giờ. Bởi vậy thi đấu sẽ diễn ra ở trong Hoang Vu mật địa.

Hoang Vu mật địa, đồn rằng chính là mật địa mà một cường giả trong Vô Minh thế giới trước đây đã lưu lại. Lúc mật địa này xuất hiện, nghe nói còn khiến cho vô số thế lực trong Vô Minh Tiểu thiên thế giới tranh đoạt. Bảo vật bên trong cũng không ít. Về sau trở thành nơi thi đấu của Vạn Thế đối quyết, mỗi một lần Vạn Thế đối quyết diễn ra đều tiến hành trong Hoang Vu mật địa.

Quy tắc cũng rất đơn giản, tiến vào trong Hoang Vu mật địa, Hoang Vu mật địa sẽ đóng cửa, mà ở trong Hoang Vu mật địa sẽ có người có hai đại liên minh thả năm khối ngọc giản không gian. Chỉ cần nhận được ngọc giản không gian rồi bóp nát là có thể rời khỏi thế giới hoang vu này. năm người nhận được ngọc giản không gian rời khỏi này sẽ chiến thắng, sau đó có thể tham dự vòng tiếp theo của Vạn Thế đối quyết trong Trung thiên thế giới.

Về phần tất cả chuyện xảy ra trong thế giới hoang vu này, chết cũng có, trọng thương cũng có, không có ai quan tâm, bọn họ chỉ quan tâm năm khối ngọc giản kia nằm trong tay ai mà thôi.

Tôn Cao Mộc đã sắp xếp tất cả, đến lúc đó đi tới Hoang Vu mật địa là được.

- Tiểu tử, lá gan cũng không nhỏ, diệt Thải Hồng cốc, Vạn Cổ thế giới cũng dám nuốt, không sợ Chiến Thiên liên minh đối phó với ngươi sao?

Trong Thiên Trụ giới, Tam Kỳ lão nhân hỏi Lục Lâm Thiên.

- Kỳ lão, Vạn Cổ thế giới chỉ là tiểu thế giới, chiến thiên liên minh có thể làm gì được? Hiện tại thực lực của Phi Linh môn không phải là thứ mà bất kỳ tiểu thế giới nào có thể động vào được.

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, thân ảnh đã xuất hiện trong tầng thứ bảy Thiên Trụ giới, sau khi áo nghĩa thời gian của hắn tiến bộ, hắn đã đặt chân tới tầng thứ bảy Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên cũng chuyển Tam Kỳ lão nhân qua tầng thứ bảy.

- Một tiểu thế giới Chiến Thiên liên minh sẽ không để ý. Chỉ là vì mặt mũi cho nên Chiến Thiên liên minh nhất định sẽ đoạt lại Vạn Cổ thế giới. Thực lực của Phi Linh môn ngươi những năm này mạnh hơn không ít, chỉ là nếu như Chiến Thiên liên minh kia muốn đoạt lại, ngươi cảm thấy bọn họ có làm được không? Chẳng lẽ ngươi định vì một Vạn Cổ thế giới nho nhỏ mà liều mạng với Chiến Thiên liên minh?

Tam Kỳ lão nhân đứng dậy, trường bào trên thân ảnh hư ảo run lên, lạnh nhạt nhìn Lục Lâm Thiên.

- Cái này...

Đối với lời nói của Tam Kỳ lão nhân, Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ. Đến lúc đó hắn quả thực sẽ không vì một Vạn Cổ thế giới mà liều mạng với Chiến Thiên liên minh. Trong Thị Hoang thế giới Chiến Thiên liên minh không thể làm gì được, thế nhưng không có nghĩa là Vạn Cổ thế giới cũng giống vậy.

Tam Kỳ lão nhân nhìn Lục Lâm Thiên, đắc ý nói:

- Muốn Chiến Thiên liên minh không tìm tới ngươi gây phiền phức vô cùng đơn giản. Chỉ cần ngươi có thể một đường quá quan, tiến vào trong Hỗn độn thế giới, đừng nói là Phi Linh môn ngươi khống chế một Vạn Cổ thế giới, coi như ngươi khống chế cả Vô Minh tiểu thiên thế giới, thậm chí là Vô Sắc trung thiên thế giới Chiến Thiên liên minh cũng không dám động vào ngươi. Huống chi bây giờ ngươi còn dùng thân phận của Vạn Thiên liên minh đi tham dự Vạn Thế đối quyết, chỉ cần ngươi có đầy đủ thực lực, đến lúc đó Vạn Thiên liên minh sẽ không mặc kệ ngươi, Chiến Thiên liên minh lúc đó cũng không thể làm gì được ngươi.

- Xem ra chỉ có thực lực mới chứng minh được tất cả a.

Lục Lâm Thiên nói.

- Đương nhiên, bất kể ở nơi nào chỉ có thực lực mới chứng minh được tất cả.

Tam Kỳ lão nhân nói.

Trong tay Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện một khối ngọc giản, hắn đưa cho Tam Kỳ lão nhân rồi nói:

- Kỳ lão, thứ này trả lại cho người. Chỉ là thứ này là vật gì, vì sao người của Hồng Linh các vừa mới nhìn thấy đã lập tức cung kính vậy?

Tam Kỳ lão nhân nhìn ngọc giản trong tay Lục Lâm Thiên rồi lập tức nói:

- Thứ đồ chơi này ngươi giữ đi, nói không chừng sau này sẽ có một ít tác dụng. Thứ này chính là tiêu chí thân phận của Tuyên Cổ điện, là vật của ta trước kia.

- Tuyên Cổ điện?

Lục Lâm Thiên cũng chưa từng nghe nói qua có Tuyên Cổ điện này, hắn nhìn Tam Kỳ lão nhân rồi nói:

- Kỳ lão, Tuyên Cổ điện là thế lực gì? Chẳng lẽ Kỳ lão là người của Tuyên Cổ điện?

- Tuyên Cổ điện kỳ thực không phải là thế lực gì mà chỉ là một tổ chức, không giống như Phi Thiên đạo tặc.

Tam Kỳ lão nhân nói.

- Phi Thiên đạo tặc, Tuyên Cổ điện?

Tam Kỳ lão nhân nói tiếp:

- Phi Thiên đạo tặc là từ bên trong Đạo Phỉ thế giới phát triển ra, có thể nói là tinh anh của đạo phỉ, là những nhân vật cường hãn trong đám tán tu. Không có bao nhiêu người dám gây chiến với bọn họ, về sau ngươi sẽ gặp. Về phần Tuyên Cổ điện, so với Phi Thiên đạo tặc còn thần bí hơn không ít, thậm chí người bình thường căn bản còn không biết sự tồn tại của Tuyên Cổ điện.

Ngừng một cái, Tam Kỳ lão nhân mới tiếp tục nói:

- Tuyên Cổ điện trong mắt người ngoài rất thần bí, từ trước tới nay đều được phủ lên sắc thái thần bí. Mà người của Tuyên Cổ điện ít nhất cũng có tu vi Niết Bàn cảnh. Bởi vì thực lực ít nhất cũng phải là NIết Bàn cảnh thì mới có thể gia nhập Tuyên Cổ điện. Quan trọng nhất chính là trên người phải mang hai loại áo nghĩa kỳ lạ, hoặc là áo nghĩa kỳ lạ khác biệt mới có thể gia nhập, cả hai, thiếu một thứ cũng không được.

- Biếи tɦái như vậy sao?

Lục Lâm Thiên há hốc mồm nhìn trân trối, hắn không ngờ Tuyên Cổ điện này lại có điều kiện cao như vậy. Ít nhất phải là Niết Bàn cảnh, trên người đồng thời mang hai chủng áo nghĩa kỳ lạ, hoặc là áo nghĩa lạ. Tu luyện giả một trong bống loại áo nghĩa kỳ lạ và áo nghĩa lạ đã ít, còn có yêu cầu thân mang hai loại áo nghĩa, yêu cầu này quả thực có chút biếи tɦái.

Tu luyện giả tu luyện một trong bốn loại áo nghĩa kỳ lạ và áo nghĩa lạ, nếu như cùng đẳng cấp có thể nói thực lực so với tu luyện giả tu luyện bình thường mạnh hơn nhiều. Thế nhưng đây lại là tu luyện giả đồng thời tu luyện hai chủng áo nghĩa kỳ lạ cùng áo nghĩa lạ, điều này tương đương với một việc, mỗi một người trong Tuyên Cổ điện đều có thực lực biến thái.

Chương 3725: Sơn mạch hoang vu 1

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ rung động, nói với Tam Kỳ lão nhân:

- Kỳ lão, người của Tuyên Cổ điện có lẽ đều có thực lực cường hãn đúng không?

- Ngươi cảm thấy thế nào?

Tam Kỳ lão nhân hỏi lại Lục Lâm Thiên, sau đó nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Có thể nói là như vậy, chỉ cần là người của Tuyên Cổ điện, bình thường người có tu vi đồng cấp khó là đối thủ, thậm chí đều có thực lực vượt cấp chống lại đối thủ. Nhưng mà thứ khiến cho người ta kiêng kỵ người của Tuyên Cổ điện nhất cũng không phải là thực lực của người Tuyên Cổ điện, mà là Tuyên Cổ điện là nơi tụ tập những người bất phàm. Những người này tụ tập lại một chỗ có thể xảy ra rất nhiều chuyện. Những người bất phàm này thậm chí còn có người tới từ ba ngàn đại thiên thế giới, hoặc trong các thế lực cường hãn khắp nơi.

- Tuyên Cổ điện quả thực là cường hãn a.

Lục Lâm Thiên không nhịn được rung động nói một câu, người Tuyên Cổ điện quả thực khủng bố. Mỗi một người cơ hồ có thể nói là tinh anh, trên người mang hai loại áo nghĩa kỳ lạ cùng áo nghĩa lạ. Thậm chí có thể nói là biến thái, Tuyên Cổ điện đều do những loại người này tạo thành, tầng thấp nhất là Niết Bàn cảnh, cho nên không cần nói cũng biết địa vị của Tuyên Cổ điện.

Nhìn Lục Lâm Thiên đang rung động, Tam Kỳ lão nhân nói:

- Tiểu tử, ngươi còn non lắm, trên thế giới này có rất nhiều chuyện không phải là thứ mà người bình thường có thể biết được. Mạnh bao nhiêu biết rõ bấy nhiêu chuyện. Tuyên Cổ điện này ở trong ba ngàn đại thiên thế giới có địa vị siêu quần, thậm chí nếu nói theo một mức độ nào đó. Phi Thiên đạo tặc với Tuyên Cổ điện, chỉ cần nói tới phạm vi thế lực mà nói, Chiến Thiên liên minh và Vạn Thiên liên minh khó có thể so sánh.

- So với hai minh còn mạnh hơn?

Lục Lâm Thiên nhíu mày.

- Đây không phải là vấn đề mạnh yếu, sự tồn tại của Tuyên Cổ điện không ảnh hưởng tới bất kỳ thế lực nào. Không nhúng tay vào bất luận phân tranh gì. Không giống như Chiến Thiên liên minh và Vạn Thiên liên minh, chỉ là Chiến Thiên liên minh và Vạn Thiên liên minh chỉ bao quát Thượng Thanh Đại thiên thế giới, mà Tuyên Cổ điện và Phi Thiên đạo tặc thì bao quát cả ba ngàn đại thiên thế giới.

Tam Kỳ lão nhân nói.

- Ta hiểu rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, đại khái hắn cũng đã hiểu được lai lịch của Tuyên Cổ điện, ngược lại đối với Phi Thiên đạo tặc cũng không hiểu quá nhiều.

Tam Kỳ lão nhân thỏa mãn gật đầu nói:

- Tuyên Cổ điện tuy rằng không nhúng tay vào bất kỳ các thế lực nào, cũng không nhúng tay vào phân tranh, thế nhưng tất cả các thế lực đến muốn có quan hệ với Tuyên Cổ điện, điểm này ngươi hiểu rõ chứ?

- Đã hiểu.

Lục Lâm Thiên gật đầu, người trong Tuyên Cổ điện đều không phải bình thường, thậm chí còn là nhân vật tới từ khắp các thế lực cường hãn cùng với cái Đại thiên thế giới, dùng địa vị của Tuyên Cổ điện, nếu như có thể kéo quan hệ với Tuyên CỔ điện, không thể nghi ngờ là tương đương ôm lấy một ngọn núi lớn. Chuyện này đối với một ít thế lực mà nói, bọn họ tranh giành nhau để có quan hệ với Tuyên Cổ điện. Lúc này Lục Lâm Thiên cũng đã hiểu tại sao Tôn Cao Mộc kia lại không do dự lựa chọn giúp hắn.

- Áo nghĩa trên người ngươi cũng không ít, sớm muộn gì cũng có thể gia nhập Tuyên Cổ điện, cho nên ngươi cứ mang theo ngọc bài kia, sau này nói không chừng sẽ có chỗ tốt hơn với ngươi.

Tam Kỳ lão nhân nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Vạn Thế đối quyết lần này ngươi cũng phải cẩn thận một chút, minh thương dễ tránh ám tiễn khó phòng, tuy rằng thực lực của tiểu tử ngươi hiện tại mạnh hơn một chút. Thế nhưng đắc tội cũng không ít người, ngươi nên tự minh cẩn thận thì hơn.

- Ta hiểu rồi, mạng ta dai lắm, vô số người muốn giết ta, thế nhưng cuối cùng ta vẫn sống tốt.

Lục Lâm Thiên nói.

Sám sớm, bên ngoài đường hầm của Vạn Cổ thế giới có không ít thân ảnh có mặt. Tộc trưởng Kim Trường, Tôn Cao Mộc, đám người Âm Minh Dạ Xoa đều có mặt. Tôn Oánh Oánh thì đổi một bộ y phục màu xanh lam, khuôn mặt xinh đẹp, thân hình bay bổng lung linh khiến cho đám người Phạm Thống, Bạch Kinh Đường phía xa không khỏi liếc mắt nhiều thêm vài lần, thậm chí còn đang thấp giọng nghị luận. Nhưng bọn hắn cũng không dám nói quá to, bởi vì bọn họ cũng biết Tôn Oánh Oánh này cũng không dễ trêu một chút nào.

- Chưởng môn, chuyến đi Vô Minh thế giới này người nên cẩn thận một chút. Chuyện còn lại chúng ta sẽ sắp xếp. Lần này nhất định sẽ tiếp thu toàn bộ.

Thiên Xu nói với Lục Lâm Thiên.

- Không thể chủ quan, cẩn thận là hơn.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng gật đầu nói.

- Con ta, đi đi, giành vinh quang cho Hoàng Kim Long Viên nhất tộc ta, ta chờ tin tức tốt của con.

Kim Trường tộc trưởng vỗ vỗ bả vai Kim Viên, sau đó lại giang hai tay ôm một cái, tình cảm giữa hai phụ tử cũng không kém.

- Yên tâm đi, con sẽ không để cho người mất mặt, người cứ chờ tin tức tốt của con là được.

Kim Viên vỗ vỗ ngực mình cam đoan. Lúc này tu vi của hắn đã là Thông Thiên cảnh cao giai, tăng thêm trên người có linh khí áo nghĩa, chuyện này khiến cho sự tin tưởng của Kim Viên đối với bản thân mình tăng lên nhiều.

- Thái A, tất cả mọi chuyện phải nghe lời sư phụ, đây là lần đầu tiên con rời xa mẫu thân, nhất định phải cẩn thận.

Âm Minh Dạ Xoa nhìn Thái A, trong đôi mắt giống như máu tươi lưu động tràn ngập vẻ yêu thương.

- Mẫu thân, người yên tâm đi, con sẽ nghe lời sư phụ nói, con cũng phải mau chóng trở nên mạnh mẽ, về sau sẽ do con bảo hộ mẫu thân. Chiếu cố mẫu thân.

Thái A nói, bộ dáng gầy gò, khuôn mặt thanh tú, so với bộ dáng trước kia hoàn toàn là biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Trong lòng Âm Minh Dạ Xoa có chút ấm áp, vô cùng yêu thương nói:

- Có những lời này của con đã đủ rồi, nếu như phụ thân con có biết con đã khôi phục, còn có thành tựu như vậy, nhất định sẽ cao hứng vì con.

- Lục chưởng môn, chúng ta lên đường đi. Sợ rằng bọn họ đa chờ chúng ta rồi.

Tôn Cao Mộc đi tới bên người Lục Lâm Thiên, Vạn Cổ thế giới xảy ra biến cố cho nên hắn cũng chỉ có thể tự mình đi tới Vô Minh thế giới một chuyến.

Một lát sau, đám người Lục Lâm Thiên, Kim VIên, Thái A, Tôn

Oánh Oánh dưới sự dẫn dắt của Tôn Cao Mộc đi vào trong đường hầm thế giới.

- Chư vị, chưởng môn đi tham dự Vạn Thế đối quyết, chuyện còn lại giao cho chúng ta. Lần này phải cho chưởng môn xem thủ đoạn cũng đám lão gia hỏa chúng ta. Nhất định phải để cho chưởng môn nhìn chúng ta bằng con mắt khác.

Nhìn đạo thân ảnh mặc áo bào xanh biến mất trong đường hầm thế giới, Thiên Xu lập tức nói với đám người Thất Kiếm, Địa Long bên người.

- Đây cũng là trận chiến chính thức đầu tiên của Phi Linh môn, đương nhiên phải làm cho thật rầm rộ mới được. Có liên hệ được với tên Âm Quỷ kia không?

Trong mắt Du Long, Đường Ngũ có tinh mang bắn ra, khí tức sát phạt trong lúc mơ hồ sôi trào.

- Đã liên hệ, có lẽ hai ngày nữa sẽ tới.

Phạm Thống nói.

Chương 3726: Sơn mạch hoang vu 2

- Chư vị, bắt đầu chuẩn bị đi. Chưởng môn ở trong mật địa Hoang Vu chỉ có bảy ngày, chúng ta phải gấp rút chuẩn bị.

Âm Minh Dạ Xoa nói, vẻ yêu thương trong mắt biến mất, âm thanh âm trầm quái dị khiến cho người ta nghe thấy trong lòng cảm thấy sợ hãi.

Bạch Kinh Đường nhìn qua mọi người rồi nói:

- Các ngươi nói xem, lần này ở trong mật địa Hoang Vu, năm người đầu tiên ra ngoài là những ai?

Mọi người khinh bỉ nhìn Bạch Kinh Đường, sau đó bỏ đi.

- Không phải chỉ đoán thôi sao? Các ngươi đừng như vậy a.

Bạch Kinh Đường lập tức rầu rĩ nói.

Mật địa Hoang Vu mười năm mở ra một lần, từ trước tới nay đều vì Vạn Thế đối quyết mà mở ra. Người của tất cả tiểu thế giới trong Vô Minh Tiểu thiên thế giới tham gia Vạn Thế đối quyết, dựa vào ngọc giản thân phận tiến vào trong mật địa Hoang Vu, sau đó mật địa Hoang Vu sẽ đóng cửa.

Trong mật địa Hoang Vu, người hai đại liên minh sắp xếp năm ngọc giản không gian, chỉ cần đạt được ngọc giản không gian này rồi bóp nát nó là có thể rời khỏi thế giới hoang vu. Mà năm người thông qua ngọc giản rời khỏi đến lúc đó sẽ là người chiến thắng. Sau đó sẽ đi tới Vô Sắc Trung thiên thế giới tham dự vòng tiếp theo của Vạn Thế đối quyết.

Vạn Thế đối quyết, việc trọng đại bực này trong Vô Minh thế giới càng thêm rung động. Hơn một ngàn tiểu thế giới tham dự, cũng chỉ có Vạn Thế đối quyết mới có nhiều người tụ tập như vậy.

Mật địa Hoang Vu ở một sơn mạch hoang vu, lúc này vô cùng náo nhiệt. Không ít người của tiểu thế giới tiến vào Vô Minh thế giới chỉ chiếm ngưỡng phong thái của những người trẻ tuổi tham dự Vạn Thế đối quyết, còn là nơi không ít tiểu thế lực tìm kiếm nhân tài.

Nhưng mà người bình thường muốn tới Vô Minh thế giới chiêm ngưỡng phong thái các thanh niên tài tuấn không hề dễ một chút nào. Chỉ riêng phi tổn của đường hầm thế giới cũng không phải là thứ mà người bình thường có thể chịu được.

Cả Vô Minh thế giới, đoạn thời gian này cũng đã sớm sôi trào, không ít nơi thiết lập đánh cược, đánh bạc xem năm người cuối cùng nào sẽ chiến thắng. Người tham dự vô số, tiền đặt cược cũng cao kinh người.

Tóm lại đoạn thời gian này thứ mà tất cả mọi người quan tâm là Vạn Thế đối quyết, tất cả những thứ liên quan. Mà Vạn Thế đối quyết càng gần, ánh mắt tất cả mọi người cũng nhìn về phía sơn mạch Hoang Vu.

Sáng sớm, trong sơn mạch Hoang Vu, nắng sớm xua tan bóng đêm, từng dãy núi xuất hiện. Tuy rằng sơn mạch Hoang Vu này gọi là sơn mạch Hoang Vu, thế nhưng trên thực tế lại không hề hoang vu một chút nào, khắp nơi xanh biết, giống như một nơi tràn ngập sinh cơ dạt dào.

Một ngày mới bắt đầu, trong sơn mạch lập tức có vô số khí tức giống như bắt đầu thức tỉnh, trong dãy núi, từng khí tức bắt đầu nổi lên sóng gió, bởi vì hôm nay chính là mật địa Hoang Vu ở trong sơn mạch Hoang Vu mở ra.

Sưu Sưu.

Ngay trong dãy núi có vô số đạo khí tức thức tỉnh, chấn động, giữa không trung, gần vạn đạo thân ảnh vọt tới, rậm rạp chằng chịt, che khuất bầu trời. khí tức hùng hồn kéo tới, cả không gian xuất hiện chấn động kịch liệt.

- Thấy không? Phía trước đều là đại biểu của thanh niên đồng lứa trong Vô minh tiểu thiên thế giới, ở trong tiểu thế giới của mình bọn hắn đều là tồn tại đỉnh phong trong đám người trẻ tuổi, mỗi một người đều là người nổi bật.

- Nhiều thanh niên đồng lứa như vậy có mặt, muốn trở thành năm người cuối cùng không hề dễ dàng a.

- Nếu như trở thành năm người thắng cuộc trong Hoang Vu mật địa, vậy thì sau này tiền đồ không thể hạn lượng.

- Nghe nói lần này có không ít nhân vật đứng đầu xuất hiện, như PHạm Kiếm Nhân của Thiên Thủy môn, người này từ Trung thiên thế giới tu luyện trở về, trong khoảng thời gian ngắn không ngờ tu vi đạt tới Thông Thiên cảnh sơ giai.

- Phạm Kiếm Nhân này chính là con của Phạm Sàm của Thiên Thủy môn. Nghe nói vì Vạn Thế đối quyết, Phạm Sàm đã vận dụng tài nguyên của cả Thiên Thủy môn giúp Phạm Kiếm Nhân đột phá, là bởi vì muốn phạm sàm tỏa sáng rực rỡ trong Vạn Thế đối quyết.

- Không thể nào, thực lực của Phạm Kiếm NHân tăng nhanh như vậy, sợ rằng Thiên Thủy môn này đầu tư vô cùng kinh người a.

- Chỉ cần Phạm Kiếm Nhân này có thể có được thành tích tốt trong Trung Thiên thế giới, Thiên Thủy môn sẽ thu lại được tất cả. Lần này trong Hoang Vu sơn mạch này, dùng tu vi hiện tại của Phạm Kiếm Nhân, hẳn là dễ dàng trở thành một trong năm người a.

- Mau nhìn, người kia thật giống như là Phạm Kiếm Nhân a.

- Nữ tử bên cạnh hắn là ai? Thật sự là xinh đẹp.

- Đó là Phương Thải Y, nghe nói là hôn thê của Phạm Kiếm Nhân, nếu không phải bởi vì Vạn Thế đối quyết, sợ rằng đã sớm thành hôn rồi.

Trên một ngọn núi lớn phía trước, trên vạn người đạp không mà đứng, khí tức cuồn cuộn chấn động, không gian tựa như cứng lại.

Trong đám người, có một thanh niên mặc hoa phục đứng đầu, có vài phần khí chất, bộ dáng coi như tuấn tú, chỉ là trong mắt hiện lên vẻ kiêu ngạo. Mà ngay cả đám thanh niên tài tuấn chung quanh dường như cũng không được người này để vào trong mắt, chỉ là đối với nữ tử bên cạnh, thanh niên này cực kỳ lấy lòng.

Bộ dáng nữ tử này chừng hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi, mái tóc đen như mực, người mặc bộ váy dài màu đen, thân thể mềm mại, linh lung, gầy gò mà lại xinh đẹp động lòng người.

- Thải Y, Vạn Thế đối quyết ở trong sơn mạch Hoang Vu lần này chúng ta chắc chắn sẽ không có vấn đề gì. Chờ sau khi chúng ta đạt được top năm rồi thành thân a. Đến lúc đó ta với phụ thân sẽ tới gặp phụ thân nàng cầu thân.

Thanh niên mặc hoa phục nói với nữ tử bên cạnh, người này chính là thiếu môn chủ Thiên Thủy môn - Phạm Kiếm Nhân.

Nữ tử này có khuôn mặt động lòng người, làn da trắng nõn như ngọc, nhìn qua giống như óng ánh, mắt ngọc mày ngài, nhìn qua có vẻ nhu nhược. Cặp môi đỏ mọng, thân thể nhìn qua có cảm giác nhanh nhẹn, cơ trí. Lúc này nữ tử này kehx nhíu mày, người này trừ Phương Thải Y ra đương nhiên không còn ai khác.

Nhìn Phạm Kiếm Nhân, Phương Thải Y khẽ nói:

- Sư huynh, đến lúc đó rồi nói sau, hiện tại quan trọng nhất là trở thành một trong năm người dẫn đầu trong Vạn Thế đối quyết, đó mới là chuyện quan trọng nhất.

- Thải Y, chúng ta đã đính hôn hai mươi năm rồi, sao nàng còn gọi ta là sư huynh a. Chúng ta là người một nhà rồi, quyết định như vậy đi, sau khi chúng ta từ Hoang Vu mật địa đi ra sẽ thành thân.

Ánh mắt Phạm Kiếm Nhân nhảy lên, lập tức vươn tay ra, muốn nắm lấy tay Phương Thải Y.

Phương Thải Y khẽ rụt tay lại, nhẹ nhàng vén tóc mai, động tác nhẹ nhàng vũ mị khiến cho Phạm Kiếm Nhân nhìn vào lập tức ngẩng người, không ít người chung quanh cũng lập tức nhìn vào.

- Kiếm Nhân, chuyện lập gia đình đến lúc đó rồi nói sau.

Phương Thải Y nói.

- Cứ quyết định như vậy đi, ta đã bảo phụ thân ta rồi, lần này có lẽ phụ thân nàng cũng sẽ đưa ngươi trong Vạn Cổ thế giới tới đây. Đến lúc đó vừa vặn quyết định hôn sự của chúng ta. Chúng ta cần ngọc giản không gian sẽ trực tiếp xuất hiện trên quảng trường. Khi đó phụ thân ta và phụ thân nàng cũng sẽ ở trên quảng trường chờ chúng ta.

Chương 3727: Tiến vào mật địa

Phạm Kiếm Nhân thực sự đã không nhịn được nữa, hai mươi năm qua, tuy rằng là đính hôn, thế nhưng ngay cả bàn tay nhỏ bé của vị hôn thê xinh đẹp này cũng không nắm được lấy một lần. Chỉ có thể nhìn mà không thể động, chuyện này khiến cho hắn cơ hồ sắp sụp đổ, một phút hắn cũng không muốn nhịn nữa.

Phương Thải Y không nói gì thêm, đôi mắt u tĩnh, mê ly biến ảo bất định, có chút bất đắc dĩ.

- Lần này ta trở về, nghe phụ thân ta nói, mười mấy năm trước tên Lục Lâm Thiên vô sỉ kia đã bị đánh chết trong Thị Hoang thế giới. Loại người vô sỉ này dám làm ra chuyện như vậy trong Thải Hồng cố, cuối cùng cũng không trốn thoát khỏi tay Thiên Thủy môn ta, chết rất tốt.

Phạm Kiếm Nhân đắc ý nói.

Nói tới ba chữ quen thuộc kia, thân thể mềm mại của Phương Thải Y run lên, khẽ cúi đầu thì thào nói:

- Hắn không phải là loại người như vậy, nhất định không phải là loại người như vậy. Phụ thân, chẳng lẽ người gạt con hay sao?

Ầm ầm.

Vào giờ phút này, trong phiến thiên địa này nổi lên chấn động. Trên ngọn núi khổng lồ phía trước đột nhiên có quang mang chói mắt bắn ra. Vô số người lập tức ngẩng đầu nhìn về phía ngọn núi đang phát ra quang mang chói mắt kia.

Quang mang chói mắt run run, một cỗ khí tức rung động nhân tâm bắt đầu lan tàn ra, quang mang trước ngọn núi bắt đầu vặn vẹo kịch liệt, không gian theo đó xuất hiện chấn động. Chấn động trong không gina ngày càng kịch liệt, giống như cả thiên địa đang rung chuyển vậy.

Sưu Sưu.

Trong khoảng thời gian ngắn, trước ngọn núi cực lớn trong không gian, quang mang tràn ngập không gian vặn vẹo, chấn động, dần dần ngưng tụ thành một vòng xoáy giống như cửa vào không gian.

Chung quanh cửa vào này tràn ngập gợn sóng không gian, gợn sóng trong không gian giống như nước sôi, một cỗ năng lượng chấn động khủng bố lan tràn ra khiến cho người ta trong lúc vô hình run rẩy trong lòng.

- Tất cả những người tiến vào Hoang Vu mật địa nghe rõ đây, thời gian đã tới, mật địa mở ra. Mọi người nhanh chóng tiến vào bên trong, bên trong mật địa còn có vô số linh dược, nói không chừng còn có bảo vật. Các ngươi phải dựa vào cơ duyên của bản thân mình, ngọc giản không gian đặt ở chỗ sâu trong đó. Năm người cầm ngọc giản không gian đi ra đầu tiên coi như là thắng. Nhớ kỹ, ai dùng ngoại lực như khôi lỗi, chiến hạm coi như bị loại bỏ tư cách. Sẽ bị hai đại liên minh liên thủ đánh chết.

Cửa vào không gian xuất hiện, trên không trung có tiếng hét lớn truyền ra, thanh âm quanh quẩn trên sơn mạch, nói:

- Hiện tại các ngươi có thể đi vào, cửa vào không gian một lát nữa sẽ đóng lại, người chưa kịp đi vào thì coi như không may, đồng thời cũng bị hủy bỏ tư cách.

Tiếng hét lớn vang lên, lập tức có mấy ngàn đạo thân ảnh phóng lên trời, toàn thân được quang mang bao phủ, mang theo tiếng xé gió liên tiếng vang vọng, trực tiếp tiến vào trong cánh cửa không gian.

- Thải Y, chúng ta đi thôi.

Phạm Kiếm Nhân đạp mạnh không trung, thân thể trực tiếp bắn vào bên trong.

Bộ váy dài trên người Phương Thải Y tung bay, thân ảnh xinh đẹp nhanh như thiểm điện biến mất tại chỗ.

Sưu Sưu.

Tiếng xé gió phô thiên cái địa vang vọng không ngừng, từng đạo thân ảnh trên không trung không ngừng bắn tới cánh cửa trong không gian. Người phía sau nối đuôi người phía trước, sợ rằng bị chậm không vào trong được.

- Lục đại nhân, Oánh Oánh, Hoang Vu mật địa đã được mở ra, mau vào đi, bằng không sẽ không kịp. Chuyện còn lại giao cho ta là được rồi, bảy ngày sau ta sẽ ở trên quảng trường chờ tin tức của mọi người.

Phía xa xa lúc này có mười mấy đạo thân ảnh vội vàng lướt tới, chính là mấy người Lục Lâm Thiên, Thái A, Kim Viên, Tôn Cao Mộc, Tôn Oánh Oánh đang đi tới.

- Tôn các chủ, chúng ta vào đây.

- Phụ thân, con vào trong đây.

Hai đạo thanh âm vang lên, mấy đạo thân ảnh này đột nhiên tăng tốc, thân ảnh giống như thiểm điện phá không bắn về phía trước, quanh thân được quang mang bao phủ, thân thể giống như từng đạo tàn ảnh mơ hồ trực tiếp tiến vào trong cánh cửa không gian.

- Lục đại nhân, mong người chiếu cố nhi nữ của ta nhiều hơn. Mong cả vào Lục đại nhân.

Tôn Cao Mộc dừng lại, lau mồ hôi trên trán, thì thào nói:

- May mà tới kịp, sớm biết như vậy nên xuất phát sớm một chút.

- Tôn Cao Mộc, ta không ngờ ngươi lại tới a.

Tôn Cao Mộc vừa mới nói xong, giữa không trung lập tức có không ít thân ảnh nhảy tới. Có một đạo thân ảnh nhanh chóng đáp xuống bên người TÔn Cao Mộc, bộ dáng trung niên, trongm ắt mơ hồ có tinh mang lập lòe, khí tức áo nghĩa linh hồn trên người chấn động, nhìn qua cực kỳ hòa ái.

- Hướng đường chủ...

Tôn Cao Mộc khẽ hành lễ.

- Ngươi không cần phải khách khí, đường chủ cái gì, ngươi cứ gọi như bình thường là được. Mỗi một lần người Vạn Thiên liên minh chúng ta so với Chiến Thiên liên minh ít hơn không ít, danh tiếng cũng không có nhiều như Chiến THiên liên minh. Lần này bốn người bên các ngươi không ngờ lại là người của Vạn Thiên liên minh, nếu như có thể tiến vào vòng tiếp theo, ta sẽ mời ngươi ba ngày uống hoa tửu a.

Người vừa mới tới cười ha hả, lập tức đặt tay lên vai Tôn Cao Mộc nói:

- Còn phải bảy ngày nữa, chúng ta đi tụ tập một chút, đến lúc đó rồi mới đợi ở quảng trưởng. Đúng rồi, ta nói này huynh đệ, hai trăm năm trước chúng ta định hôn nhân cho hai đứa nhỏ a, nha đầu Oánh Oánh kia hiện tại cũng trở về, tiểu tử nhà ta nghe nói Oánh Oánh trở về lần này cũng cố ý trở về tham gia Vạn Thế đối quyết. Huynh đệ xem chuyện hai đứa nó...

- Hướng huynh a, ta đau bụng, một lát nữa nói sau...

....

Khi thân thể Lục Lâm Thiên tiến vào trong cánh cửa không gian, khi hắn xuất hiện đã tới không trung trên một quần sơn bao la, sơn mạch liên miên không ngớt, từng dãy núi trùng điệp, lờ mờ, khắp nơi là một mảnh xanh biếc, năng lượng thiên địa cực kỳ nồng đậm.

- Năng lượng trong Vô Minh thế giới này đứng đầu trong cả Vô Minh Tiểu thiên thế giới. Năng lượng ở trong Hoang Vu mật địa cũng không ngoại lệ a.

Thái A hít sâu một hơi, trong mắt hiện lên sự vui vẻ nhàn nhạt, bộ dáng thanh tú, ánh mắt cực kỳ linh động.

- Tiểu gia hỏa, khí tức trên người của ngươi rất kỳ quái a, ta không nhìn thấy khí tức tu vi của ngươi. Ta nói tiểu gia hỏa nhà ngươi, rốt cuộc có đủ thực lực hay không? Hay là tới lúc đó lại bám áo chúng ta.

Tôn Oánh Oánh nhìn Thái A nói.

THái A quay đầu lại nhìn Tôn Oánh Oánh, lập tức cung kính đứng bên người Lục Lâm Thiên, hoàn toàn không để ý tới Tôn Oánh Oánh.

- Này, tiểu gia hỏa nhà ngươi...

Tôn Oánh Oánh lập tức ủy khuất, ở trong Hồng Linh các và Tôn gia chưa từng có ai không nể mặt nàng như vậy, chỉ là nàng còn chưa nói hết lớn, Kim Viên đã ngắt lời Tôn Oánh Oánh, nói:

- Yên tâm đi, ngươi đừng gây phiền phức cho chúng ta là được rồi, một trăm ngươi còn chưa đủ để Thái A đập a.

- Có ý gì? Các ngươi đều xem thường ta? Ta cho ngươi biết, ta...

Tôn Oánh Oánh lập tức chống nạnh, trừng mắt nhìn KIm Viên lý luận.

Chương 3728: Phát hiện thạch bích 1

- Chúng ta đi tìm ngọc giản không gian, cũng không biết ngọc giản không gian ở nơi nào.

Lục Lâm Thiên nhìn phía trước, lúc này ở phía trước hắn có vô số thân ảnh biến mất tại chỗ, hắn sợ bị kẻ khác nhanh chân tới trước.

- Ta biết rõ, hừ.

Ánh mắt Tôn Oánh Oánh nảy lên, lập tức vô cùng hăng hái.

- Sư phụ, trước khi đến con đã điều tra, ngọc giản không gian đặt ở trong Hoang Vu đại điện ở sâu trong này, cùng với ngọc giản không gian nghe nói còn có một khỏa Huyền Nguyên đan cấp độ Thiên phẩm cao giai, xem như là thứ mà Chiến Thiên liên minh và Vạn Thiên liên minh khen thưởng cho người nhận được ngọc giản. Hoang Vu mật địa này trước kia là động thủ của một Phi thiên đạo tặc vẫn lạc, về sau lại bị người khác phát hiện ra. Khi đó nơi này cũng không giống hiện tại, nghe nói trong này còn có không ít linh dược, nói không chừng còn có thể gặp được bảo vật.

Thái A một hơi nói với Lục Lâm Thiên.

- Ngươi...

Tôn Oánh Oánh nhìn thấy Thái A không ngờ lại biết rõ tức thì tức tối giậm chân, thế nhưng không thể làm gì khác hơn là hung hăng trừng mắt nhìn Thái A.

- Phi Thiên đạo tặc?

Đây là lần thứ hai Lục Lâm Thiên nghe nói tới Phi Thiên đạo tặc, mấy ngày hôm trước từ trong miệng Tam Kỳ lão nhân hắn cũng đã nghe được sự tồn tại của Phi Thiên đạo tặc.

- Phi Thiên đạo tặc là tồn tại kinh khủng nhất trong Đạo Phỉ thế giới. Mỗi một Phi Thiên đạo tặc đều là tồn tại khủng bố, bọn họ mới thực sự là tồn tại khủng bố. Đạo Phỉ thời gian chỉ là danh hiệu bình thường mà thôi. Phi Thiên đạo tặc, coi như là Vạn Thiên liên minh, Chiến Thiên liên minh cũng không dám trêu chọc, cơ hồ tất cả đạo phỉ trong thế giới Đạo Phỉ đều muốn trở thành Phi Thiên đạo tặc. Mỗi một Phi Thiên đạo tặc đều có thực lực khủng bố, thế giới Đạo phỉ bình thường cũng khó có lấy một Phi Thiên đạo tặc.

Thái A lần nữa nói ra.

- Tiểu gia hỏa, không ngờ ngươi lại biết nhiều như vậy.

Tôn Oánh Oánh chống nạnh trừng mắt nhìn Thái A.

Thái A trừng mắt nhìn Tôn Oánh Oánh nói:

- Trong sách có nói nữ nhân hung dữ, không nói lý, trừ mẫu thân ta ra, quả nhiên đều là như vậy.

- Tiểu gia hỏa, tức chết ta, ngày hôm nay ta nhất định phải thu thập ngươi.

Tôn Oánh Oánh nghe vậy hai mắt trợn tròn, lập tức nổi giận đùng đùng, khuôn mặt bắt đầu vặn vẹo.

- Được rồi, chúng ta lên đường đi, bằng không sẽ bị người ta nhanh chân tới trước.

Lục Lâm Thiên nói, đám người trước mặt bọn họ khi trước hiện tại đã phân thành top năm top ba biến mất trên không trung.

- Chưởng môn, ta được rồi, tra được tin tức trong Vạn Cổ thế giới rồi.

Trong dãy kiến trúc liên miên, trong một đình viện yên tĩnh có một đạo thân ảnh nhanh chóng chạy tới, sau đó cung kính bẩm báo với một lão giả bộ dáng chừng năm mươi tuổi, ánh mắt âm trầm.

Lão giả này mặc trường bào, toàn thân mang theo khí tức âm hàn, người này nói:

- Tra được tin tức gì?

Người vừa mới tới cúi đầu nói tiếp:

Mấy ngày nay hai người chúng ta phái đi Vạn Cổ thế giới đều không có ai trở về. Bất quá chúng ta vừa mới thu được tin tức, Vạn Cổ thế giới có người tới tham gia Vạn Thế đối quyết, chỉ là cũng không có nhìn thấy người của Thải Hồng cốc. Cũng không nhìn thấy Phó môn chủ, tất cả là người được Hồng Linh các của Vạn Thiên liên minh sắp xếp tới.

- Hồng Linh các?

Ánh mắt âm trầm của lão giả khẽ đảo, có chút nghi ngờ lẩm bẩm.

- Chưởng môn, chúng ta nhận được tin tức, Hồng Linh các lần này sắp xếp bốn người, thế nhưng trong đó có một người lại có chút đặc biệt.

Người kai do dự một chút rồi nói với lão giả âm trầm.

- Người nào? Nói mau.

Lão giả âm trầm nói.

- Chưởng môn, người này gọi là Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Người này vừa mới nói xong, đột nhiên đã có một cỗ khí tức lạnh lẽo bao phủ toàn thân, thân thể lập tức bị đóng băng, thanh âm trầm đυ.c vang lên, sau đó thân thể hắn trực tiếp hóa thành mảnh vỡ.

- Hỏi một câu, nói một câu, giữ lại ngươi làm gì?

Lão giả có ánh mắt âm trầm kia khẽ nói:

- Lục Lâm Thiên, chẳng lẽ Lục Lâm Thiên thực sự không chết sao? Nếu không chết có lẽ Đỗ Lộc có thể giải quyết được, vì sao hắn ta còn chưa trở lại. Trong Vạn Cổ thế giới rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tại sao lại là người của Vạn Thiên liên minh đưa tới? Chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì rồi sao?

- Lâm Thiên huynh đệ, không ngờ tới nơi này còn có Thiên Linh Thủ Ô a. Nghe nói thứ này có thể luyejn chế đan dược Thiên phẩm.

Trong một ngọn núi, KIm Viên cầm một cây linh dược trong tay, khuôn mặt vui vẻ không thôi. Trên mặt đất chung quanh có vài thanh niên đang nằm, toàn thân tràn ngập máu tươi, vết thương chồng chất.

- Chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên nói, tuy rằng giá trị của Thiên Linh Thủ Ô không tệ, bất quá đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói, hắn không có một chút húng thú nào. Thế nhưng tốt xấu giá đây cũng là linh dược có giá trị vài ức tinh thạch thế giới sơ phẩm, tự nhiên không thể buông tha.

- Mấy đồ vật không biết sống chết, bảo các ngươi giao ra bổn đại gia đỡ phải động thủ. Lần kế tiếp Kim Viên gia gia sẽ không ra tay nhẹ như vậy nữa đâu. Lần này tha cho các ngươi một mạng.

Kim Viên trầm giọng nói, bốn người lập tức biến mất tại chỗ.

Hoàng hôn, dãy núi được ánh trời chiều bao phủ, sắc trời dần dần tối đi. Ngọn núi phía xa lúc này đã gần như bị bao phủ trong màn đêm.

Bốn đạo thân ảnh xuất hiện trước hạp cốc, bốn người này chính là bốn người Lục Lâm Thiên, Thái A, Kim Viên, Tôn Oánh Oánh.

- Ta nói chúng ta đã chạy liên tục không ngừng bốn ngày rồi, nghỉ ngơi một chút đi.

Tôn Oánh Oánh nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên nhìn hạp cốc phía trước rồi nói:

- Đêm nay chúng ta đặt chân ở đây đi, sáng sớm ngày mai xuất phát, chúng ta đã đuổi kịp đám người phía trước, không cần nóng vội quá.

- Các ngươi là người của thế giới nào?

Khi bốn người đang tiến vào hạp cốc đột nhiên có năm đạo thân ảnh xuất hiện, ánh mắt nhìn về phía bốn người Lục Lâm Thiên tràn ngập hàn ý.

- Vạn Cổ thế giới.

Ánh mắt Thái A khẽ đổi, sau đó ngẩng đầu lên nói.

- Vạn Cổ thế giới?

Năm người nhìn bốn người Lục Lâm Thiên nói:

- Nơi này chúng ta tới trước, các ngươi đi đi, muốn tìm chỗ đặt chân thì nên cách nơi này xa xa một chút.

Tôn Oánh Oánh nói.

- Ai ui, không ngờ lại có nữ nhân tươi ngon như vậy, nếu như ngươi theo hầu ta cả đêm, ta sẽ cho ngươi trú chân trong này, thế nào?

Trong năm người có một thanh niên áo trắng dùng ánh mắt daˆм tà nhìn Tôn Oánh Oánh, đôi mắt tức thì tràn ngập vẻ nóng bỏng.

- Muốn chết, dám ăn đậu hũ của ta.

Sắc mặt Tôn Oánh Oánh lập tức trầm xuống, thân thể mềm mại run rẩy.

- Ít nói nhảm đi, có lăn ra xa hay không? Hạp cốc nay ta đã tới trước, không lăn sẽ chết.

Thanh niên đầu linh trong năm người trừng mắt nhìn thanh niên áo trắng, lập tức âm trầm nói với bốn người Lục Lâm Thiên.

- Ai Ui, hung hăng cần quấy, chưa từng thấy ai dám hung hăng càn quấy trước mặt Kim Viên gia gia của ngươi như vậy a.

Chương 3729: Phát hiện thạch bích 2

Kim Viên lập tức giận dữ hét lớn một tiếng. Thanh âm vạng vọng không gian, dứt lời, thân thể nhanh như thiểm điện đánh tới, quyền ấn bằng nguyên lực thuộc tính Thổ ngập trời nhanh chóng ngưng tụ, trực tiếp đánh về phía đại hán đầu lĩnh kia.

Phanh.

Thanh âm trầm đυ.c vang lên, kình phong khủng bố rung động tuôn ra, không gian, mặt đất chung quanh bị năng lượng khủng bố còn lại phá hủy, chấn vỡ. Thanh niên đầu lĩnh kia còn chưa kịp phản ứng thì quyền ấn của Kim Viên đã đánh vào thân thể hắn, thân thể trực tiếp bị đánh thành mảnh vỡ.

Phanh.

Cùng một thời gian, một đạo thân ảnh xinh đẹp đột nhiên xuất hiện trước người thanh niên áo trắng, một cỗ khí tức nóng bỏng đột nhiên lan tràn, một đạo chưởng ấn mang theo hỏa diễm giống như thực chất trực tiếp đánh xuống.

Phụt.

Chưởng ấn đánh xuống, kình phong nóng bỏng mà khủng bố khuếch tán, thanh niên áo trắng trực tiếp phun ra máu tươi, thân thể bị đánh bay.

- Thông Thiên cảnh, bọn họ có Thông Thiên cảnh.

Sắc mặt ba người còn lại lập tức trắng bệch, hoảng hốt, quay đầu nhìn qua hạp cốc, căn bản không dám dừng lại mà nhanh chóng chạy trốn, hận không thể chạy nhanh hơn một chút.

THanh niên áo trắng vừa mới rơi xuống mặt đất lập tức lồm cồm bò dậy, bàn chân đạp mạnh mặt đất, lập tức chạy trốn.

- Dám đùa bỡn bổn tiểu thư, nói ngươi chết chắc vậy thì ngươi nhất định sẽ chết.

Thân ảnh xinh đẹp mềm mại kia đạp mạnh hư không, không gian run lên một cái, trực tiếp bắn về phía phía thanh niên áo trắng đang chạy trốn, nhanh chóng xuất hiện sau lưng người này. Một đạo chưởng ấn xuyên thủng không gian xuất hiện, không gian ven đường bỗng nhiên nổ tung, chưởng ấn nhanh chóng đánh thẳng vào người thanh niên áo trắng.

Phanh.

Thân thể thanh niên áo trắng lập tức hóa thành huyết vụ, hồn anh và linh hồn phân thân cũng không trốn thoát.

- Không ngờ tiểu nha đầu ngươi ra tay lại gọn gàng như vậy.

Kim Viên nhìn ba người chạy trốn, cũng không có hứng thú đuổi theo. Chỉ có ba Ngộ Chân cảnh, cũng không tạo thành hứng thú với hắn. Trốn thì cho ba người này trốn, mà lúc này ánh mắt hắn nhìn về phía Tôn Oánh Oánh có chsut kinh ngạc.

- Hừ, ta nói rồi, ta sẽ không gây phiền phức cho các ngươi.

Tôn Oánh Oánh vỗ tay, hừ một câu.

- Một chiêu có thể đánh chết, không nên để tới hai chiêu, nếu như gặp phải nguy hiểm chính thức, hoặc là người này ẩn dấu thực lực thì ngươi chết chắc rồi.

Sau lưng Lục Lâm Thiên, Thái A vẫn lạnh nhạt, không chút khách khí nhìn TÔn Oánh Oánh nói.

- Tiểu gia hỏa, ta và ngươi có cừu oán đúng không?

Khuôn mặt đang vui vẻ của Tôn Oánh Oánh nhanh chóng vì Thái A mà bắt đầu vặn vẹo.

Thái A không thèm để ý tới TÔn Oánh Oánh mà nói với Lục Lâm Thiên:

- Sư phụ, mấy người kia dường như có chút không bình thường, có lẽ trong hạp cốc này có thứ gì đó cũng không nhất định.

- Là không quá bình thường, chúng ta đi xem một chút.

Lục Lâm Thiên nói.

Trong hạp cốc tràn ngập khí tức cổ xưa, hoang vu, bốn phía đều là vách núi đá, tảng đá dựng đứng, ở giữa có vô số khe nứt.

- Sư phụ, chẳng lẽ là nơi này sao?

Một lát sau, thân ảnh THái A xuất hiện trên một khối đá, ánh trời chiều như máu chiếu rọi vào tảng đá, khiến cho cả tảng đá được kim mang nhàn nhạt bao phủ.

- Trong này cũng không có gì đặc biệt a, cũng giống như những nơi khác, không có bất kỳ khí tức nào chấn động.

Kim Viên nhìn tảng đá mà Thái A chỉ, vô cùng nghi hoặc hỏi.

- Đây không phải là thạch bích bình thường, Thái A, cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt nhìn chăm chú vào bên trên thạch bích, dưới ánh chiều, dường như thạch bích đang tỏa ra quang mang yếu ớt.

- Yên tâm đi sư phụ, thứ này không làm khó được con đâu, trên thạch bích này có bố trí huyễn trận.

Đối với Thái A, hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không quá lo lắng, thực lực Đại Đạo cảnh đỉnh phong, nếu chỉ so tu vi thì so với hắn còn cao hơn nhiều. Hắn mới chí là Bán Đạo chi cảnh, mà đồ đệ của hắn đã là Đại Đạo cảnh, nhắc tới chuyện này bản thân Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cười khổ.

Mà lúc trước Thái A được bao mươi năm thống khổ tôi luyện, ông trời cũng công bằng, khiến cho tiểu tử này có thiên phú kinh người, đó là tinh thông trận pháp, khôi lỗi, là tu luyện giả áo nghĩa linh hồn. Đồng thời còn có thiên phú đặc biệt về áo nghĩa linh hồn, đối với chuyện này Lục Lâm Thiên cũng vô cùng thỏa mãn. Ngay cả bản thân Lục Lâm Thiên bây giờ cũng không biết rốt cuộc giới hạn của thực lực Thái A tới đâu, tính ra, Thái A thậm chí còn chưa toàn lực giao thủ với đối thủ nào.

- Trong này chẳng lẽ có bảo vật gì sao?

Nhìn thấy động tác của Thái A, Tôn Oánh Oánh lập tức có hứng thú, đôi mắt to nhìn vào trên thạch bích, xoa xoa tay, vô cùng kích động.

Phanh, một tiếng trầm đυ.c vang lên, thủ ấn Thái A biến hóa, thạch bích dưới ánh trời chiều tỏa ra quang mang yếu ớt kia rạn nứt từng khúc, trực tiếp vỡ nát, lộ ra một sơn động lớn.

Sơn động này có chút bình thường, bốn phía đều là thạch bích dày đặc, trong động là một mảnh tối đen.

- Có bảo vật, ta đi trước tìm.

Tôn Oánh Oánh đạp mạnh mặt đất, thân thể được quang mang bằng năng lượng bao phủ, nhanh chóng lướt vào trong sơn động.

- Cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ khẽ quát một tiếng, đồng thời lập tức cùng với hai người Kim Viên, Thái A cẩn thận đi vào trong sơn động.

Sơn động này uốn lượn, xoay quanh hạp cốc này. Bốn người tìm kiếm hai lần trong sơn động uốn lượn này, thế nhưng cũng không có bất kỳ phát hiện nào. Sơn động này diện tích không nhỏ, những con đường nhỏ bên trong dường như tương liên với nhau.

- Không ngờ lại không có? Chẳng lẽ bị người khác nhanh chân tới trước hay sao?

Đang hào hứng bừng bừng thế nhưng cuối cùng lại không có bất kỳ phát hiện nào, Tôn Oánh Oánh chu miệng, vô cùng không phục.

- Thủ đoạn bố trí ngoài cửa động dường như đã bố trí vô cùng lâu, cho nên cũng không giống như bị người khác nhanh chân tới trước.

Thái A nói.

- Chẳng lẽ có ai đó cố ý bố trí thủ đoạn?

Kim Viên nói.

Khuôn mặt tuấn tú của Thái A trầm xuống, ánh mắt hơi đổi, nói:

- Có lẽ như vậy cũng không biết chừng, ảo trận bên ngoài cực kỳ cao minh. Người bình thường căn bản không thể phát hiện ra. Bố trí cực kỳ xảo diệu, thạch bích kia chính là Trở Hồn thạch, ngăn cản tất cả dò xét, nếu như không phải lúc này có mặt trời chiếu vào, ta cũng khó mà phát hiện ra được.

- Quả thực cực kỳ xảo diệu, cũng là thủ bút lớn. Trở Hồn thạch có giá trị vô cùng xa xỉ, cho dù có tiền cũng không mua được.

Lục Lâm Thiên đứng trước thạch bích, tay vươn ra vuốt ve thạch bích.

- Sư phụ, chẳng lẽ...

Ánh mắt Thái A nhảy lên, trong thạch bích vang lên tiếng ken két rồi bị nghiền nát dễ dàng giống như đậu hũ. Sau khi thạch bích dày chừng một thước vỡ nát, một cái động sâu khác xuất hiện trước mắt mấy người Thái A.

Sau động sâu này xuất hiện nham thạch màu xám, so với thạch bích bên ngoài vô cùng tương phản, trên lớp nham thạch màu xám này không có bất kỳ năng lượng nào chấn động, tâm thần dò xét tràn ra, lớp nham thạch này so với bất kỳ lớp nham thạch nào cũng không có khác gì nhau.

Chương 3730: Hoang Vu đạo tôn

Mà sau khi nhìn thấy lớp nham thạch này, sắc mặt Thái A đột nhiên biến đổi, lập tức cao hứng nói:

- Sư phụ, là Trở Hồn thạch, trong này đều là Trở Hồn thạch, khó trách chúng ta đều không nhìn ra cái gì, nhiều Trở Hồn thạch như vậy, giá trị vô cùng xa xỉ a.

- Trở Hồn thạch chính là bảo vật a. Để ta xem rốt cuộc bên trong này có thứ gì mà lại có nhiều Trở Hồn thạch như vậy.

Kim Viên phất tay trực tiếp đánh ra, một đạo quyền ấn được ngưng tụ, không gian ven đường bỗng nhiên nổ tung. Trong chớp mắt quyền ấn ầm ầm rơi vào trên Trở Hồn thạch.

Phanh.

Trở Hồn thạch dưới một trảo của Thái A lộ ra lúc này trực tiếp bị đánh nát, cả sơn động theo đó run lên. Sau Trở Hồn thạch lại có một động thiên khác, một sơn động có diện tích không nhỏ lần nữa xuất hiện trước mắt bốn người.

Bốn người nhìn nhau, lập tức bước vào trong sơn động này. Trong động không nhiễm một hát bụi, đều là ngọc thạch bóng loáng phủ kín, giống như không nhiễm trần thế. Chỉ là trong mắt mọi người, trong thạch động này ngoài ngọc thạch bóng loáng ra lại vẫn rỗng tuếch.

- Ha ha.

Ngay khi bốn người đang nghi hoặc, trong động có một tiếng cười to vang lên, thanh âm giống như từ trong hư không truyền ra. Ngay trong ánh mắt ngây ngốc của bốn người, hư không trong sơn động nổi lên chấn động, giống như có người sắp xé rách không gian, đột nhiên từng đạo lưu quang từ trong hư không chấn động phóng ra.

- Tuyệt Linh Vi Hồn giáo, là tồn tại cường hãn trong linh khí Tiên Thiên.

- Tin Hồn Tẩy Hồn đan, đan dược Đạo phẩm cao giai đỉnh phong.

- Hồn Thiên tiên, linh khí Tiên Thiên tinh phẩm.

...

Từng đạo thanh âm vang lên, trong hư không lập tức có từng hộp gấm và từng kiện linh khí trực tiếp lơ lửng trên không trung.

Một cỗ khí tức mênh mông lan tràn ra, khiến cho hư không trong sơn động chấn động kịch liệt. Dưới khí tức mênh mông này, khuôn mặt hai người Kim Viên và Tôn Oánh Oánh tức thì đỏ lên, linh lực trong cơ thể bành trướng, sôi trào.

Trong thạch động giống như không nhiễm bụi trần này nhanh chóng có vô số hộp gấm và linh khí rập rạp xuất hiện, đều là thứ vô cùng khó gặp, thậm chí đan dược chưa từng nghe nói còn có thể trăm khỏa. Linh khí Tiên Thiên có trên trăm kiện, mỗi một kiện linh khí Tiên Thiên đều là tồn tại tinh phẩm trong linh khí Tiên Thiên.

- Cuối cùng là tinh thạch thế giới mà cả đời ta cất giấu, tám ngàn vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm.

Dứt lời, một chiếc nhẫn trữ vật được quang mang sáng chói bao phủ xuất hiện trong động.

Hít.

Kim Viên nhìn tất cả mọi thứ trên không trung, lúc này yết hầu cảm thấy khô khốc, không ngừng nuốt nước bọt, ánh mắt bắt đầu trở nên đỏ thẫm.

- Phát tài rồi, phát tài rồi, ngay cả lão tổ cũng không có nhiều thứ tốt như vậy a.

Tôn Oánh Oánh trợn mắt nói.

- Nhiều năm như vậy rốt cuộc cũng có người phát hiện ra bí mật trong này, càng là nơi đơn giản lại càng không có ai chú ý tới. Trong Hoang Vu đại điện, những vật kia vốn ta không định lấy, đều là tàn phẩm, tàn phẩm lại được người ta coi như bảo vật rồi cao hứng lấy đi. Tinh phẩm chính thức đều ở trong này, từ trước tới nay ta đều trộm tinh phẩm, thứ có thể lọt vào trong mắt ta cũng chỉ có thể là tinh phẩm mà thôi.

Một tiếng cười to truyền ra, trong không gian, một thanh trường kiếm quái dị xuyên thủng không gian xuất hiện. Đan dược, linh khí đang lơ lửng trên không trung bắt đầu chấn động kịch liệt, cả đám đồng loạt rơi xuống mặt đất tựa như thần phục.

Xoẹt.

Thanh trường kiếm quái dị này lơ lửng trên không trung, linh khí chung quanh đều thần phục, tựa như thông linh, không dám nhúc nhích.

Thanh trường kiếm quái dị này dài ba xích, toàn thân có bí văn quanh quẩn, tràn ngập một cỗ khí tức nóng bỏng tựa như ở trong nham thạch nóng chảy, khiến cho linh hồn người ta run rẩy, nhiệt độ trong không trung đã lặng lẽ kéo lên từ bao giờ.

Mà thứ quái dị nhất chính là mũi kiếm trên thân kiếm lại chia ra làm ba, mũi kiếm đỏ thẫm, tựa như nham thạch nóng chảy di chuyern, phóng thích ra nhiệt độ cao khiến cho linh hồn người ta khó có thể thừa nhận. Một cỗ khí tức linh hồn bàng bạc, tinh thuần khuếch tán ra.

Thanh trường kiếm này nhìn như quái dị, thế nhưng nếu xét tổng thế mà nói lại vô cùng phóng khoáng, vừa quái dị thế như lại giống như trời sinh đã vậy, khí tức nóng bỏng làm rung động lòng người. Trường kiếm lơ lửng trên không trung khẽ run run, nhiệt độ cao khủng bố đột nhiên phóng ra, dưới uy áp kinh người này, không gian chung quanh đã sớm vô thanh vô tức vặn vẹo.

Dưới khí tức này, sắc mặt hai người Kim Viên và Tôn Oánh Oánh tái nhợt, bố trí quang mang năng lượng bao phủ quanh thân, lúc này mới có thể miễn cưỡng ngăn cản uy áp khủng bố này.

- Linh khí áo nghĩa linh hồn.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, mắt nhìn thanh trường kiếm quái dị trên không trung, ánh mắt lập tức trở thành rung động. Thanh trường kiếm quái dị bằng linh khí này rõ ràng đã tới cấp bậc linh khí áo nghĩa, còn tuyệt đối không phải là linh khí áo nghĩa linh hồn bình thường.

- Thì ra là mấy tiểu gia hỏa, không ngờ vận khí của các ngươi không tồi, lại có thể phát hiện ra bí mật của bản tôn.

Khi ánh mắt bốn người đang rung động, trong thanh linh khí trường kiếm tạo hình quái dị kia có một đạo thân ảnh hư ảo, bộ dáng trung niên, mắt giống như ngôi sao lập lòe, đang nhìn bốn người Lục Lâm Thiên, Kim Viên nói:

- Vô số thứ cả đời bản tôn, một ít tàn thứ phẩm đặt trong Hoang Vu đại điện bị người khác lấy đi, thế nhưng lại không có ai biết, tinh phẩm của cả đời bản tôn đặt ở nơi không ngờ tới này. Càng là nơi đơn giản lại càng là nơi an toàn. Đây cũng là cơ duyên của bốn tiểu gia hỏa các ngươi. Để xem trong các ngươi ai có cơ duyên đạt được linh khí áo nghĩa linh hồn của bổn tôn. Thứ lột vào trong mắt của bản tôn chỉ có thể là tinh phẩm, nhớ kỹ danh tự của ta, Hoang Vu đạo tôn chính là ta.

Khi thân ảnh hư ảo kia nói xong dần dần biến mất không thấy gì nữa. Mà ngay lúc đó thanh trường kiếm tạo hình quái dị kia kêu lên vài tiếng, trong giây lát khí thế tràn ngập, lập tức xẹt qua không gian đi tới trước mặt bốn người Lục Lâm Thiên.

Thanh trường kiếm quái dị xoay quanh trước mặt bốn người, mũi kiếm trực chỉ bốn người, một cỗ uy năng mênh mông phóng ra khiến cho không gian chung quanh vặn vẹo.

- Mọi người đừng nhúc nhích, linh khí áo nghĩa sẽ tự mình chọn chủ. Kim Viên ngươi là thú tộc, cũng không phải là tu luyện giả áo nghĩa linh hồn, cũng không có phúc hưởng vật này rồi. Ha ha...

Dưới uy áp của linh khí sắc mặt Tôn Oánh Oánh vốn trắng bệch, lúc này lại lập tức kích động, chỉ là nàng cũng không quên đả kích Kim VIên một chút. THanh trường kiếm quái dị này không thể nghi ngờ chính là bảo vật tốt nhất trong tất cả những bảo vật trước mặt. Linh khí áo nghĩa linh hồn này mới có giá trị cao nhất.

Ông Ông.

Thanh trường kiếm tạo hình quái dị run rẩy, cuối cùng rơi xuống trước mặt hai người Lục Lâm Thiên và Thái A, trực tiếp loại trừ Tôn Oánh Oánh và Thái A.

Chương 3731: Thủy Tính dương hoa 1

Thanh trường kiếm quái dị này xoay quanh trước mặt Lục Lâm Thiên và Thái A một hồi, cuối cùng trực tiếp rơi xuống trước mặt Thái A, một cỗ khí tức linh hồn nóng bỏng lan tràn ra. Quang mang giống như mặt trời ban trưa đại thịnh, chói mắt tới nỗi khiến cho người ta không dám nhìn thẳng.

Bên trong còn có một cỗ uy áp hàng lâm, khí tức khiến cho linh hồn run sợ phóng ra. Quang mang chói mắt này lập tức bao phủ Thái A vào bên trong.

- Linh khí áo nghĩa a, vậy mà lại lựa chọn tiểu gia hỏa này, tại sao lại có thể như vậy?

Tôn Oánh Oánh thấy vậy lập tức biết linh khí áo nghĩa đã chọn chủ, nàng tức thì khóc không ra nước mắt, vẻ măt bi thống, trong lòng đau như đao cắt.

- Ha ha, báo ứng a.

Kim Viên trừng mắt nhìn TÔn Oánh Oánh rồi cười ha hả.

- Linh khí áo nghĩa nhận chủ, Thái A cần phải vượt qua khảo nghiệm của nó mới được, chúng ta không thể quấy rầy.

Lục Lâm Thiên vội vàng nói vớvafKim Viên và Tôn Oánh Oánh, hắn cũng không ngờ kiện linh khí áo nghĩa này cuối cùng lại lựa chọn Thái A.

Đương nhiên, Thái A nhận được một kiện linh khí áo nghĩa tự nhiên Lục Lâm Thiên sẽ không tiếc nuối, ngược lại khóe miệng còn nở nụ cười vui vẻ. Nếu như Thái A có thể thuận lợi dung hợp một kiện linh khí áo nghĩa linh hồn này, thực lực không thể nghi ngờ sẽ một lần nữa tăng lên nhiều.

Linh khí áo nghĩa này còn không phải là linh khí áo nghĩa bình thường, trước mặt thanh trường kiếm quái dị này, Long Hồn Kiếm giáp trong đầu Lục Lâm Thiên vừa rồi cũng run run, cấp độ tuyệt đối không dưới Long Hồng Kiếm giáp của hắn bao nhiêu.

- Thật là nhiều bảo vật a, phát tài rồi, không ngờ lần này lại có thu hoạch như vậy.

Quang mang chói mắt mang theo nhiệt độ nóng bỏng bao phủ Thái A, chỉ là lúc này Kim Viên cũng không có một chút thất vọng nào, linh khí áo nghĩa hắn đã sớm có, mà linh khí áo nghĩa linh hồn hắn cũng không dùng được, cho nên hắn vô cùng hưng phấn bắt đầu kiểm kê không ít đan dược cùng với linh khí và những bảo vật khác trong sơn động.

Thu hoạch lần này khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc, tàn hồn hình dáng trung niên vừa rồi có lẽ chính là chủ nhân của nơi nà khi trước, gọi là Hoang Vu Đạo tôn, khi còn sống chính là Phi Thiên Đạo tặc, sau khi vẫn lạc, động phủ lại bị người ta tìm thấy.

Nhưng mà không có ai ngờ tới, Hoang Vu Đạo tôn cuối cùng lại có môt jchieue này, đem tinh phẩm cả đời mình giấu ở một hạp cốc không ngờ tới như vậy, thậm chí còn không bố trí quá nhiều thủ đoạn, càng đơn giản thì càng khiến cho người ta không chú ý. Có Trở Hồn thạch bên ngoài, còn có thể tránh được cường giả dò xé.t

Nhìn qua đống bảo vật trước mắt, Lục Lâm Thiên thu chiếc nhẫn trữ vật vừa rồi vào trong tay, tâm thần rót vào bên trong, trong nhẫn trữ vật không có bố trí bất kỳ thủ đoạn nào, không gian cực lớn, bên trong chất đầy tinh thạch thế giới trung phẩm.

tinh thạch thế giới trung phẩm tổng cộng là tám ngàn vạn ức, tương đương với một phần mười mà Huyết Thiên Đế đưa cho Phi Linh môn, so với một trăm vạn ức mà sư phụ lão nhân gia lưu lại trong nhẫn trữ vật trong thạch thất thứ ba còn nhiều hơn tám mươi lần.

Huống chi tinh thạch thế giới chỉ là một trong số đó, nhiều đan dược bất phàm như vậy, còn có không ít linh khí tiên thiên, mỗi một kiện đều bất phàm, đều là tinh phẩm trong linh khí tiên thiên, thậm chí có một ít khí tức của linh khí Tiên Thiên đã vô hạn tiếp cận tới linh khí áo nghĩa.

Sau khi kiểm tra một phen, ba người Tôn Oánh Oánh, KIm Viên, Lục Lâm Thiên lập tức nở nụ cười thỏa mãn.

- Không phải các ngươi sẽ giết ta diệt khẩu đó chứ?

Đột nhiên, Tôn Oánh Oánh dùng ánh mắt cảnh giác nhìn qua Lục Lâm Thiên và Kim Viên. Trước mặt một đống bảo vật như vậy, nàng đột nhiên nghĩ tới một ít chuyện đáng sợ, chuyện giết người đoạt bảo quả thực quá mức bình thường.

- Chẳng lẽ ngươi nghĩ chúng ta sẽ giết ngươi?

Kim Viên khinh bỉ nhìn Tôn Oánh Oánh, ánh mắt khẽ đảo, lập tức nói:

- Muốn mạng sống cũng được, thế nhưng bảo vật trong này ngươi không được nhúng tay vào, nếu không...

- Các ngươi đừng quá phận, đáng thương cho phụ thân ta còn sắp xếp các ngươi tham gia Vạn THế đối quyết, còn để cho các ngươi chiếu cố ta. Nếu không phải ta muốn nghỉ ở nơi này, các ngươi cũng không chiếm được nhiều bảo vật như vậy. Huống chi linh khí áo nghĩa cũng bị tiểu gia hỏa kia đoạt lấy.

Tôn Oánh Oánh lui về phía sau hai bước, cái miệng nhỏ nhắn chu lên, đầu ngón tay chỉ về phia Kim VIên và Lục Lâm Thiên mắng:

- Các ngươi vong ân phụ nghĩa, các ngươi thấy lợi quên nghĩa, các ngươi thủy tính dương hoa.

Kim Viên nghe vậy, ánh mắt có chút nghi hoặc trợn mắt nhìn về phía Tôn Oánh Oánh, vô cùng khó hiểu nói:

- Cô nương, chuyện này có liên quan gì tới thủy tính dương hoa?

- Chuyện này....

Tôn Oánh Oánh cũng sững sờ, trên khuôn mặt xinh đẹp hiện lên vẻ đỏ ửng, lúc này nàng mới biết mình nói sai cho nên lập tức lớn tiếng nói:

- Dù sao ý tứ chính là như vậy, là các ngươi thấy lợi quên nghĩa.

- Được rồi, tất cả mọi thứ trong này đều do bốn người chúng ta phát hiện ra, linh khí áo nghĩa là cơ duyên của Thái A, những thứ khác phân thành bốn phần đi, mỗi người một phần.

Lục Lâm Thiên nói với Kim Viên và Tôn Oánh Oánh, tiếp đó lập tức phân tất cả mọi thứ thành bốn phần, đem một phần giao cho Tôn Oánh Oánh nói:

- Những thứ này là của ngươi, cầm đi.

- Vẫn là ngươi tốt, khó trách phụ thân ta nói phải đi theo sát ngươi, nói ngươi chiếu cố ta.

Tôn Oánh Oánh nở nụ cười thỏa mãn, thái độ dễ chịu với Lục Lâm Thiên, đồng thời còn tranh thủ thu hết phần của mình lại. Một phần tư cũng vô cùng khủng bố, có thể nói giá trị còn hơn vài Hồng Linh các.

Kim Viên đối với một ít bảo vật này cũng không có hứng thú, lần này trở về trong tộc hắn cũng cầm không ít đan dược về cho phụ thân Kim Trường cùng với muội muội Kim Ngọc. Ở Phi Linh môn ngay cả linh khí áo nghĩa hắn cũng có được, những vật này đương nhiên hắn cũng giao cho Lục Lâm Thiên cầm.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đem ba phần còn lại thu vào trong nhẫn trữ vật.

Tuy rằng công bằng phân chia thành bốn phần, thế nhưng dùng ánh mát của Lục Lâm Thiên, thứ tốt trên cơ bản đều ở trong ba phần này.

Cũng không phải Lục Lâm Thiên cố ý chiếm tiện nghi của Tôn Oánh Oánh, dù sao nếu không phải Tôn Oánh Oánh muốn dừng chân ở đây thì quả thực bọn họ vô duyên với bảo vật. Cho nên tuy rằng là vô tình, thế nhưng Tôn Oánh Oánh cũng có công.

Chỉ là nhìn thấy những thứ tốt kia Lục Lâm Thiên không nhịn được, cho nên trong lúc bất tri bất giác, những thứ tốt trong đám tinh phẩm hơn phân nửa đều ở trong ba phần này. Nhãn lực của Tôn Oánh Oánh đương nhiên không thể bằng được Lục Lâm Thiên, cho nên cũng không biết được chuyện này.

- Lâm Thiên huynh đệ, Thái A không có việc gì chứ?

Một lát sau, Kim Viên nhìn Thái A được quang mang chói mắt bao phủ rồi hỏi Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút khẩn trương.

- Chuyện này ta cũng không biết, dung hợp linh khí áo nghĩa, đây không phải là chuyện dễ dàng.

Chương 3732: Thủy Tính dương hoa 2

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn quang mang chói mắt, khí tức linh hồn mênh mông chấn động khiến cho không có ai dám tới gần.

Lục Lâm Thiên đã tự mình dung hợp qua linh khí áo nghĩa linh hồn như Long Hồn Kiếm Giáp, cho nên hắn biết rõ chuyện dung hợp linh khí áo nghĩa linh hồn cũng không phải là chuyện dễ dàng. Nhưng mà một khi dung hợp thành công, đến lúc đó coi như tu vi của Thái A không tiến bộ thì thực lực lần nữa tiến nhanh.

- Cơ duyên của Thái A quả thực không tệ, nếu như Dạ Xoa đại tỷ biết được chuyện này, sợ rằng sẽ lại kích động một phen a.

Kim Viên cười nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, linh khí áo nghĩa, người có tu vi Niết Bàn cảnh cũng phải liều mạng tranh đoạt, cơ duyên của Thái A lần này không nhỏ, Lục Lâm Thiên nói:

- Chúng ta nghỉ ngơi một chút, sáng sớm ngày mai lại xuất phát.

- TIểu gia hỏa dung hợp linh khí áo nghĩa, thời gian cũng không ngắn a, sáng mai chúng ta xuất phát như thế nào?

Tôn Oánh Oánh kích động thu hồi một đống bảo vật, lập tức nhìn qua quang mang chói mắt trên linh khí áo nghĩa, trong lòng nhỏ máu không thôi. Nàng thật sự không nghĩ ra, vì sao linh khí áo nghĩa này cuối cùng lại lựa chọn Thái A.

- Chỉ có thể như vậy a.

Lục Lâm Thiên nói, dung hợp linh khí áo nghĩa, ít thì một tháng, nhiều thì mấy tháng hoặc là mấy năm, trong này không có thời gian để chờ đợi.

Lục Lâm Thiên lập tức xuất ra Thiên Trụ giới, trong không gian bắt đầu xuất hiện gợn sóng giống như thời không thác loạn.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của Tôn Oánh Oánh, gợn sóng trong không gian dần dần thu quang mang chói mắt kia vào bên trong, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa. Thiên Trụ giới cũng trở về trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên.

- HÌnh như là khí tức áo nghĩa thời gina, chẳng lẽ trên người của ngươi còn có bảo vật thời gian sao?

Ánh mắt Tôn Oánh Oánh mang theo sự kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Nghỉ ngơi một lát đi, sáng sớm ngày mai lại xuất phát.

Lục Lâm Thiên nói với Tôn Oánh Oánh, lập tức khoanh chân ngồi xuống, cũng bắt đầu điều tức. Mấy ngày nay liên tục di chuyển, cũng gặp phải một ít phiền toái nhỏ, thậm chí còn có không ít người không có mắt kɧıêʋ ĸɧí©ɧ. Bất quá đối với thực lực của bốn người mà nói, hoàn toàn không có chút độ khó nào.

Sáng sớm hôm sau ba người từ trong sơn động đi ra, không khí buổi sáng khiến cho người ta có cảm giác sảng khoái tinh thần.

- Chính là bọn họ, nơi này có bảo vật. Chúng ta vừa mới phát hiện ra đã bị mấy người này đuổi đi, còn gïếŧ hai đồng bạn của chúng ta.

Ngay khi ba người vừa mới rời khỏi sơn động, khi đang muốn xuất phát thì trên không trung xa xa đột nhiên có vô số thân ảnh phóng tới, sau mấy cái lách mình đã đi tới trước mặt ba người Lục Lâm Thiên.

Trong mấy người dẫn đầu có ba người là người đào tẩu tối hôm qua, bên người ba người này còn có hơn hai mươi đạo thân ảnh, cả đám đều có khí tức bất phàm, mang theo vẻ ngạo nghễ, kiêu ngạo. Người có thể tiến vào trong Hoang Vu mật địa cơ hồ đều là đỉnh phong trong đám người trẻ tuổi của tiểu thế giới mình sinh sống, có chút ngạo khí cũng là chuyện bình thường.

- Cửa động bị mở ra, bọn họ nhận dược bảo vật rồi.

Nhìn thấy cửa động trên thạch bích bị mở ra, ba thanh niên đào tẩu tối hôm qua lập tức lớn tiếng nói, ánh mắt mang theo vẻ tham lam nhìn về phía ba người Lục Lâm Thiên.

- Các ngươi là người của Vạn Cổ thế giới đúng không? Giao ra đồ vật trên người, chúng ta sẽ tha cho các ngươi một mạng, bằng không các ngươi đừng hòng rời khỏi Hoang Vu mật địa này.

Một thanh niên mặc cẩm bào nhìn qua có chút lớn tuổi nhìn mấy người Lục Lâm Thiên, khí tức Thông Thiên cảnh sơ giai quanh thân trực tiếp phóng ra, một cỗ khí thế hùng hồn lập tức lan tràn về phía ba người Lục Lâm Thiên.

- Giao ra đồ vật trên người, nếu không sẽ chết.

Chung quanh còn có một người có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai phóng thích khí tức ra, trong lúc mơ hồ đã bao phủ ba người Lục Lâm Thiên vào bên trong, không gian chung quanh run rẩy không ngớt, cả không gian gió nổi mây phun.

Hai Thông Thiên cảnh sơ giai, khí thế này cũng không yếu, trong tiểu thế giới bình thường trong đám người trẻ tuổi căn bản không thể xuất hiện người có tu vi Thông Thiên cảnh, đủ thấy thế giới hai người này xuất thân bất phàm, sợ rằng cũng có được một ít bối cảnh.

Hai người này thực sự có không ít bối cảnh, xuất thân ở Vô Minh thế giới, bối cảnh sau lưng so với Thiên Thủy môn cũng không kém là bao.

Phanh Phanh.

Trong không gian gió nổi mây phun, khi mọi người còn chưa kịp lấy lại tinh thần đã có hai tiếng bạt tai vang vọng, trên mặt hai thanh niên có tu vi Thông Thiên cảnh kiêu ngạo lập tức hiện lên hai dấu tay đỏ bừng.

Phụt.

Răng và máu tươi trong miệng hai người thanh niên này phun ra, thân thể cũng lảo đảo lùi lại mấy bước, ánh mắt khi nhìn về phía trước trong thoáng chốc đã chuyển thành kinh hãi.

- Lần sau nhìn thấy chúng ta thì trốn ra xa một chút, nếu không tự gánh lấy hậu quả.

Trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên run lên, hắn chỉ ra tay giáo huấn hai người này một chút mà thôi.

- Đi, đi mau.

Hai thanh niên này cũng không dám kêu gào nữa mà nhanh chóng mang theo vẻ kinh hãi, sợ hãi chạy trốn. Một cái tát đã bị đối phương đánh cho chật vật, cho dù bọn họ có hung hăng càn quấy thế nào cũng biết được mình đã gặp phải người nào, ba người này không phải là người mà ba bọn họ có thể trêu vào.

Sưu Sưu.

Ba thanh niên vừa trốn tối hôm qua lúc này sắc mặt trắng bệch, chạy trốn cũng nhanh, thân ảnh nhanh như chớp chạy trốn về phía xa.

Hai mươi mấy người chung quanh cũng không dám chậm trễ một chút nào mà vô cùng chật vật chạy trốn, hận không thể trốn nhanh thêm một ít nữa.

- Bọn chuột nhắt nhát gan, ngay cả chúng ta cũng dám động, hừ. Chạy chậm một chút ta sẽ đánh gãy chân các ngươi.

Tôn Oánh Oánh nói với những bóng lưng đang quýnh lên để chạy trốn.

- Đi thôi, chúng ta đi lấy ngọc giản không gian.

Lục Lâm Thiên nói.

Dùng tu vi của Lục Lâm Thiên hiện tại, đối phó với đám người này Lục Lâm Thiên cũng không có bao nhiêu hứng thú. Lần này mục đích chính thức của hắn chỉ là muốn tham gia vòng tiếp theo của Vạn Thế đối quyết mà thôi, còn có trò hay cuối cùng nữa.

Sưu Sưu.

Ba người lập tức thả người nhảy lên không trung, thân ảnh biến mất tại chỗ.

- Thái A, ngươi dung hợp linh khí áo nghĩa rồi?

Mấy ngày sau, sáng sớm, trong không khí buổi sáng trong lành, dưới một cây đại thụ che trời, Kim Viên nhìn Thái A mới từ Thiên Trụ giới đi ra, ánh mắt mang theo một chút rung động.

- Bẩm Kim Viên sư thúc, đã dung hợp linh khí áo nghĩa, linh khí áo nghĩa này gọi là Tà Ảnh Hồn Dương kiếm, uy năng không kém.

Thái A cung kính nói với Kim Viên.

- Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm của ta a, tiểu gia hỏa, ngươi phải đền bù tổn thất cho ta mới được.

TÔn Oánh Oánh hiện tại chỉ cần là nhìn thấy thái a, trong lòng lập tức có cảm giác nhỏ máu.

- Là ngươi không có tư cách nhận được Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm, không có quan hệ nào với ta.

Thái A nhìn qua Tôn Oánh Oánh, không chút để ý tới bộ dáng kia của Tôn Oánh Oánh, hoàn toàn không rảnh mà để ý.

Chương 3733: Gặp lại người quen

- Phía trước dường như có động tĩnh, chúng ta đi qua đó nhìn xem.

Lục Lâm Thiên đã sớm quen nhìn thấy Thái A và Tôn Oánh Oánh đấu võ mồm, mắt nhìn về phía trước, tâm thần tràn ra, lúc này ở phía trước truyền đến không ít chấn động.

Mấy ngày nay ba người luôn luôn di chuyển, trên đường cũng không gặp phiền phức gì quá lớn, dùng thực lực của ba người mà nói, ở trong Hoang Vu mật địa này căn bản không có cái gì có thể uy hïếp được ba người.

Ngược lại dọc đường đi gặp không ít gia hỏa không có mắt, vốn muốn cướp đoạt nhẫn trữ vật trên người ba ng ười, kết quả không có ngoại lệ, nhẫn trữ vật trên người đều trở thành vật trong túi của người khác, đồng thời bản thân không chết cũng trọng thương.

Đối với những người này chỉ cần không quá mức quá phận Lục Lâm Thiên căn bản cũng mặc kệ, đối với đám người không có mắt kia Lục Lâm Thiên cũng chỉ có ra tay giáo huấn mà thôi.

Mà trong bốn ngày qua, Lục Lâm Thiên vẫn đặt Thái A ở trong tầng thứ hai Thiên Trụ giới để tranh thủ thời gian. Trong vòng bốn ngày, ở tần thứ hai Thiên Trụ giới cũng là bốn mươi tám ngày, mà Thái A cũng triệt để dung hợp linh khí áo nghĩa.

Sau một lát, thân ảnh bốn người xuất hiện trong một tầng trời thấp, phía trước có ba mặt là núi vây quanh, một mặt có địa hình giống như thâm cốc. Một tòa đại điện khổng lồ đứng sừng sững trên đó, đại điện này có phong cách cổ xưa, lộ ra khí tức hoang vu, cũng không biết đã tồn tại bao nhiêu năm rồi.

Lúc này bên ngoài đại điện có vô số thân ảnh rậm rạp, trong lúc mơ hồ có từng đạo thanh âm trầm thấp truyền ra, giống như đang giao thủ kịch liệt vậy.

- Đây là Hoang Vu đại điện, chúng ta tới rồi.

Nhìn thấy đại điện ở trong thâm cốc, ba mặt là núi, trong đôi mắt của Tôn Oánh Oánh hiện lên sự vui vẻ.

- Sao chúng ta lại tới chậm vậy? Không phải bị người ta nhanh chân tới trước rồi đó chứ?

Kim Viên lập tức biến sắc.

- Không đâu, trong Hoang Vu mật địa này mới chỉ trôi qua bảy ngày. Bên ngoài Hoang Vu đại điện có chấm chế, đến thời điểm cuối cùng cấm chế mới được mở ra, đến lúc đó mọi người mới có thể tranh đoạt ngọc giản không gina. Năm người thu được ngọc giản không gian, chỉ cần bóp nát ngọc giản không gian là có thể đi ra ngoài. Những người còn lại cũng nhanh chóng bị đẩy ra bên ngoài. Hiện tại mới là ngày thứ bảy a, ta nhớ rõ chuyện này, nếu như ta đoná không sai, còn một giờ nữa cấm chế sẽ mở ra.

Tôn Oánh Oánh nhìn ba người Lục Lâm Thiên, đắc ý nói:

- Ta vô cùng hữu dụng, đừng nói ta làm liên lụy tới các ngươi nha.

- Chúng ta đi xuống đi.

Lục Lâm Thiên cười cười, thân ảnh lóe lên, lập tức xẹt qua không gian phóng xuống, đến lúc đó nếu như xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, khi đó hắn có muốn khóc cũng không xong.

- Cút ngay, đứng phía sau đi.

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên từ phía xa phóng xuống thâm cốc, khi thân ảnh vừa mới đáp xuống mặt đất thì đột nhiên có một tiếng quát lạnh lẽo vang lên, một thanh niên đang âm trầm quát lớn. Một đạo quyền ấn giống như một quả pháo nhanh chóng xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, không gian chung quanh quyền ấn vặn vẹo không ngừng.

Phanh.

Thanh âm trầm đυ.c vang lên, căn bản không có ai nhìn thấy rõ, chỉ thấy thân thể thanh niên âm trầm này giống như diều đứt dây hung hăng bị đánh bay ra ngoài, máu tươi trong miệng phun ra, lập tức hung hăng đập vào mặt đất cách đó trên hai trăm thước.

Ngay cả tiếng kêu thảm thiết thanh niên này cũng không kịp kêu lên, đoán chừng hơn phân nửa sẽ không sống nổi.

- Người này là Thông Thiên cảnh hay sao? Thực lực thật mạnh.

Từng đạo ánh mắt mang theo sự kinh ngạc nhìn qua, không còn bất luận kẻ nào dám xông lên trước, tất cả không tự chủ được mà lui về phía sau mấy bước. Thanh niên vừa rồi có tu vi Ngộ Chân cảnh trung giai, một chiêu đã bị đánh bay, thực lực người vừa rồi quá mạnh.

Đối với tất cả thanh niên đồng lứa trong Hoang Vu mật địa lúc này mà nói, cơ hồ đều có tu vi Ngộ Chân cảnh, thậm chí còn có không ít thế giới không biết tên còn phái người có tu vi Phá Giới cảnh đi ra.

Người có tu vi Thông Thiên cảnh ở trong Hoang Vu mật địa này tuyệt đối là tồn tại đỉnh phong, có thể đếm được trên đầu ngón tay, căn bản khó có thể phát hiện ra.

Sưu Sưu.

Sau khi Lục Lâm Thiên dùng một quyền đánh bay thanh niên âm trầm kia, ba người Kim Viên, Thái A, Tôn Oánh Oánh cũng đáp xuống bên người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn đại điện to lớn trước mắt, đây chính là đại điện mà Hoang Vu Đạo tôn lưu lại khi trước, đại điện giống như cung điện hoàng cung, khiến cho người ta có cảm giác xa hoa mà lại tràn ra khí tức hoang vu.

Lúc trước cũng không biết là ai phát hiện ra đại điện này, chỉ tiếc những bảo vật thứ phẩm theo lời Hoang Vu đạo tôn đều đã bị lấy đi, tinh phẩm chính thức và Tàn Ảnh Hồ Dương Kiếm trong lời Hoang Vu đạo tôn đều được Hoang Vu Đạo tôn đặt ở trong hạp cốc không ngờ tới kia.

Chung quanh đại điện, nhìn từ xa lúc này còn có một đạo cấm chế bằng năng lượng đang bao phủ đại điện vào bên trong, cho dù là ai cũng không có cách nào tiến vào trong một bước.

- Vừa rồi là tên không biết sống chết nào làm tiểu tử kia phun máu vào người ta? Cút ra đây cho ta.

Ngay khi Lục Lâm Thiên đang dò xét đại điện thì có một tiếng hét lớn âm trầm từ phía trước truyền tới, thanh âm cuồn cuộn vang vọng.

Từ phía trước lập tức có một mảng lớn thâm ảnh bạo động, sau đó tự động dạt ra tạo thành một cái lối đi kéo dài tới bốn người Lục Lâm Thiên.

Tất cả đám người phía trước dường như bị người có tiếng hét âm trầm vừa rồi hiểu lầm vậy, cho nên cực kỳ kiêng kỵ mà tự động tránh đi.

Thân ảnh bạo động, trên thông đạo phía trước, cách đó hai trăm thước có mấy đạo thân ảnh mang theo vẻ mặt âm trầm, ánh mắt tràn ngập hàn ý xuất hiện.

Người dẫn đầu mặc hoa phục, tuổi chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, bộ dáng có chút tuấn tú, chỉ là ánh mắt lúc này vô cùng âm trầm, trên hoa phục còn dính một giọt máu nhỏ, giống như vừa mới bị bắn vào, cho nên khiến cho người này vô cùng giận dữ.

Chỉ một thoáng, từng ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, không ít ánh mắt mang theo vẻ bi ai và tiếc hận.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn về phía trước, khi nhìn thấy thanh niên mặc hoa phục phía trước, đôi mắt thâm thúy mà đen nhánh bỗng nhiên biến đổi.

Thanh niên mặc hoa phục này không phải là ai khác mà chính là thiếu môn chủ Phạm Kiếm Nhân của Thiên THủy môn, người có thể khiến cho ánh mắt của Lục Lâm Thiên biến hóa, ở trong Hoang Vu mật địa này cũng chỉ có Phạm Kiếm Nhân mà thôi.

Phạm Kiếm Nhân vẻ mặt âm trầm phía trước lúc này cũng lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Sau khi nhìn thấy Lục Lâm Thiên, ánh mắt so với Lục Lâm Thiên còn biến hóa lớn hơn, ánh mắt tràn ngập vẻ chấn động giống như gặp quỷ, toàn thân theo đó run lên, biểu hiện trên mặt vô cùng đặc sắc, biến hóa bất định.

Chương 3734: Hướng Tiền Trùng 1

Ánh mắt không ngừng biến hóa, cuối cùng ánh mắt Phạm Kiếm Nhân mới bình tĩnh một chút, mắt nhìn đạo thân ảnh mặc áo bào xanh phía trước, ánh mắt mang theo vẻ kinh ngạc và lạnh lẽo, trầm giọng nói:

- Lục Lâm Thiên, sao ngươi còn chưa chết?

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào Phạm Kiếm Nhân, khóe miệng lập tức nở nụ cười vui vẻ thế nhưng lại tràn ngập hàn ý, ngẩng đầu nói:

- Tiện nhân Kiếm Nhân như ngươi còn chưa chết, ta sao lại chết được, có phải ngươi tưởng ta đxa chết ở trong Thị Hoang thế giới hay không? Chỉ tiếc cha ngươi còn chưa có bổn sự như vậy.

- Lục Lâm Thiên...

Phía trước quảng tường đột nhiên có một đạo thân ảnh đang nhìn cấm chế nghe thấy ba chữ này khuôn mặt xinh đẹp bỗng nhiên biến đổi, thân thể mềm mại được bộ váy dài bao phủ đột nhiên quay lại, nhanh như thiểm điện phóng tới bên người Phạm Kiếm Nhân.

Thân ảnh xinh đẹp lung linh mặc bộ váy dài mềm mại mà tinh xảo này có làn da nõn nà, một khuôn mặt động lòng người, mắt ngọc mày ngài, xinh đẹp vô cùng, khiến cho người ta nhìn vào không nhịn được rời mắt đi.

Ánh mắt của nữ tử này không người tìm kiếm trong đám người, cuối cùng ánh mắt nhìn vào đạo thân ảnh mặc áo bào xanh, khuôn mặt xinh đẹp biến sắc, thân thể mềm mại run lên.

- Ngươi thật sự không chết sao?

Nhìn qua đạo thân ảnh mặc áo bào xanh trước mắt, thân thể Phương THải Y liên tục bước lên, từ từ đi về phía trước, vẻ mặt dần dần thu liễm, đôi mắt xinh đjep mang theo vẻ thương cảm khiến cho tâm hồn người ta run rẩy, giống như đến từ một nơi mờ ảo nào đó, khiến cho trong lòng người ta run rẩy bất định.

- Hai mươi năm lại gặp được nàng.

Thân thể Lục Lâm Thiên không có một chút nhúc nhích nào, con mắt chăm chú nhìn vào đạo thân ảnh xinh đẹp phía trước. Giờ phút này tận sau trong đôi mắt thâm thúy mà đen nhánh hiện lên biến hóa mà không ai có thể thấy được.

- Thải Y, nàng làm gì vậy, cẩn thận tên vô sỉ kia làm điều bất lợi với nàng.

Phạm Kiếm Nhân thấy vậy sắc mặt đại biến, vội vàng kéo tay Phương Thải Y lại.

Thân ảnh xinh đẹp của Phương Thải Y lóe lên, trực tiếp tránh thoát khỏi tay của Phạm Kiếm Nhân, quay đầu lại nhìn Phạm Kiếm Nhân một cái, sau đó thân ảnh xinh đẹp nhẹ nhàng đáp xuống trước mặt thân ảnh mặc áo bào xanh phía trước, miệng nói:

- Những năm này ngươi vẫn khỏa chứ?

- Nhờ phúc của Thải Hồng cốc và Thiên Thủy môn, ta mạng lớn còn chưa chết được.

Nhìn khuôn mặt động lòng người mà quen thuộc trước mắt, trong lúc mơ hồ có mùi thơm nhàn nhạt truyền vào mũi, Lục Lâm Thiên không biết được liệu tất cả những chuyện xảy ra khi trước có liên quan tới nữ tử trước mắt hay không.

Phương Thải Y nhìn nam tử mặc áo bào xanh trước mắt, trong ánh mắt thâm thúy kia có một loại cảm giác lạ lẩm. Trong lúc này nàng đột nhiên cảm nhận ra, hai mươi năm này nam tử này đã biến thành một người khác, khiến cho nàng có cảm giác lạ lẫm. Đôi mắt xinh đẹp khẽ biến đổi, bờ môi đỏ mọng khẽ mở, than thở nói:

- Bọn họ nói thật sao?

- Vậy nàng tin sao?

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào đôi mắt xinh đẹp của nữ tử trước mắt, chăm chú nhìn vào, ánh mắt vô cùng bình tĩnh, chỉ là lúc này trong lòng hắn lại có cảm giác khó hiểu, rung động.

- Thải Y tỷ, thật sự là tỷ sao?

Sau lưng Lục Lâm Thiên, Tôn Oánh Oánh cao hứng hét lên một tiếng, thân ảnh xinh đẹp lập tức đi tới bên người Phương Thải Y.

- Ngươi...

Phương Thải Y nhìn ánh mắt của Lục Lâm Thiên mà phát run, nghe vậy lập tức nhìn vào khuôn mặt động lòng người của Tôn Oánh Oánh, nói:

- Oánh Oánh, tại sao muội lại ở chỗ này? Không phải muội đi tới Vô Sắc thế giới sao?

- Muội trở lại tham dự Vạn Thế đối quyết, vừa vặn ở cùng mấy gia hỏa này một chỗ, tỷ biết Lục Lâm Thiên này sao?

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Tôn Oánh Oánh hiện lên vẻ vui vẻ.

- Muội đi cùng hắn sao?

Con mắt Phương Thải Y khẽ đảo, ánh mắt lần nữa nhìn qua người Lục Lâm Thiên.

- Thải Y, nàng lui xuống trước đi, tên Lục Lâm Thiên vô sỉ này sẽ gây bất lợi cho nàng.

Phạm Kiếm Nhân lập tức nhảy tới trước người Lục Lâm Thiên, hoa phục run lên, lập tức ngăn Phương Thải Y ở phía sau.

Sưu.

Trên thân thể hai người Kim VIên, Thái A đồng thời nổi lên chấn động, trường bào xanh trên người Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, ý bảo hai người không cần ra tay.

- Này, ngươi là người nào vậy? Thải Y tỷ đang nói chuyện với Lục Lâm Thiên, mắc mớ gì tới ngươi?

Tính tình của Tôn Oánh Oánh không tốt một chút nào, nhìn thấy Phạm Kiếm Nhân này trong lòng lập tức có chút tức giận.

- Nha đầu lớn mật, ở cùng với tiểu tử Lục Lâm Thiên này có lẽ cũng không phải là thứ gì tốt. Người đâu, để cho nàng ta cút đi xa một ít.

Sắc mặt Phạm Kiếm Nhân trầm xuống, nói.

- Vâng, Phạm sư huynh.

Một đạo thân ảnh trong nháy mắt từ sau lưng Phạm Kiếm Nhân lướt tới, một cỗ nguyên lực hùng hồn bắt đầu khởi động, trong giây lát có một đạo chưởng ấn lăng không được ngưng tụ ra.

- Nha đầu chết tiệt, chuyện của Thiên Thủy môn cũng dám quản, cút ngay cho ta.

Sau khi chưởng ấn ngưng tụ, lập tức như thiểm điện chụp về phía Tôn Oánh Oánh.

- Thiên Thủy môn là cái rắm gì, tưởng rằng mình là nhất sao? Ai dám động tới nàng lão tử sẽ giết kẻ đó.

Lúc này, một đạo thân ảnh trong sát na lập tức phá không đánh ra. Đạo quyền ấn này dùng xu thế như sấm sét hung hăng va chạm với đạo chưởng ấn kia.

- Ồ?

Người vừa mới ra tay xuất hiện, vẻ mặt lạnh nhạt của Lục Lâm Thiên cũng lập tức trở nên kinh ngạc.

Phanh.

Cả hai đạo công kích va chạm, kình phong bằng năng lượng khủng bố khuếch tán, tất cả mọi người chung quanh không thể không nhanh hcosng lui lại.

Phụt.

Chưởng ấn của thanh niên phía trước lập tức bị nghiền nát, thân thể bắn ngược về phía sau, hung hăng ngã xuống mặt đất. Máu tươi trong miệng phun ra, mà lúc này có một thanh niên thân thể rắn chắc đáp xuống trước mặt Tôn Oánh Oánh.

Thanh niên rắn chắc này có thân thể vạm vỡ, so với Kim Viên cũng không kém là bao, đứng ở trước mặt Tôn Oánh Oánh trọn vẹn cao hơn nàng hai cái đầu, lông mày rậm, nhìn qua cực kỳ chất phác, thế nhưng ánh mắt lại như thần, lộ ra khí chất bất phàm.

- Oánh Oánh, muội không sao chứ? Ta tới chậm, ta nghe phụ thân ta nói lần này muội cũng tới, ta không đợi được muội cho nên mới vào trước. Ở Hoang Vu mật địa này ta tìm muội khắp nơi, may mà muội không có việc gì, một trăm bảy mươi sáu năm lẻ ba ngày ta luôn nhớ tới muội...

Thanh niên chất phác này rơi xuống trước mặt Tôn Oánh Oánh, lập tức liên tiếp nói ra một tràng.

- Tiền Trùng ca, là huynh sao?

Tôn Oánh Oánh nhìn thấy thanh niên vạm vỡ này, ánh mắt dò xét một lát, sau đó đôi mắt tràn ngập vẻ kinh hỉ.

- Đương nhiên là ta, yên tâm đi, có ta ở đây ai dám bắt nạt muội ta sẽ để cho hắn nếm thử sự lợi hại của ta.

Thanh niên này cười ngu ngơ, trên mặt tràn ngập sự vui vẻ.

- Tiền Trùng, Thiên Thủy môn ta và Hướng gia bảo ngươi cũng không có ân oán gì, ngươi dám động vào chúng ta?

Chương 3735: Hướng Tiền Trùng 2

Phạm Kiếm Nhân nhìn thấy người vừa mới ra tay, một quyền đã bị phế, ánh mắt lập tức âm trầm nhìn qua người thanh niên vạm vỡ, rắn chắc kia.

Nghe ba chữ Hướng gia bảo, đám người đứng xem bên ngoài cũng kinh ngạc không thôi, không ít ánh mắt nhìn vào trên người thanh niên có thân thể vạm vỡ, rắn chắc kia.

Thanh danh của Hướng gia bảo truyền ra cả bên ngoài, cả Vô Minh tiểu thiên thế giới, Thiên Thủy môn là đại biểu của Chiến Thiên liên minh, mà Hướng gia bảo là đại biểu của Vạn Thiên liên minh.

Có thể nói thực lực của Hướng gia bảo tuyệt đối không dưới Thiên Thủy môn, hai thế lực đều là hai thế lực mạnh nhất của hai đại liên minh trong Vô Minh Tiểu thiên thế giới, thanh niên này tới từ Hướng gia bảo, cũng đồng nghĩa với việc thân phận của người này cao tới đâu.

Hướng Tiền Trùng nghe thấy Phạm Kiếm Nhân nói vậy, lập tức xoay người nhìn Phạm Kiếm Nhân, tinh mang trong mắt bắn ra, so với khi nhìn Tôn Oánh Oánh hoàn toàn là hai người khác nhau, hắn trâm giọng nói:

- Phạm Kiếm Nhân, ngươi bớt kêu gào trước mặt lão tử đi, người khác sợ ngươi, Hướng Tiền Trùng ta thì không. Nếu như không phục chúng ta luận bàn một chút, Oánh Oánh là hôn thê của ta, ngươi dám động lần nữa thử xem.

- Tiền Trùng ca, cái gì mà hôn thê a? Chúng ta đã nói rồi, về sau huynh là ca ca của muội, muội chỉ là muội muội của huynh mà thôi.

Tôn Oánh Oánh lập tức nói với Hướng Tiền Trùng.

- Oánh Oánh, lúc đó là muội ép ta nói a, không thể tính được. Hôn sự của chúng ta là do phụ thân của muội và phụ thân ta định ra từ trước, cái này cũng không thể thay đổi chủ ý, muội chính là hôn thê của ta a.

Hướng Tiền Trùng tuy rằng có chút ngốc, thế nhưng trên điểm này tuyệt đối không ngốc một chút nào.

- Các ngươi lui ra đi, đây là chuyện của ta, ta tự mình giải quyết là được rồi.

Lục Lâm Thiên khoát tay, ý bảo Tôn Oánh Oánh lui ra, chuyện của hắn nên để cho hắn tự giải quyết thì tốt hơn.

Ánh mắt Hướng Tiền Tùng lúc này mới nhìn về phía Lục Lâm Thiên, lại nhìn qua hai người Kim VIên và Thái A, đôi mắt dưới hai hàng lông mày rậm trong lúc mơ hồ có chút nghi hoặc, lập tức nói với Tôn Oánh Oánh:

- Oánh Oánh, chuyện của bon họ cứ để cho bọn họ tự giải quyết đi. Những ngày này ta rất nhớ muội.

Tôn Oánh Oánh nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp chẳng biết tại sao lại run lên, đã lâu như vậy nàng còn chưa nhìn qua loại ánh mắt này của hắn, dưới ánh mắt kia, nếu như cẩn thận nhìn kỹ không biết tại sao lại khiến cho trong lòng người ta cảm thấy lạnh lẽo.

Tôn Oánh Oánh lập tức nhìn qua Phương Thải Y, đôi mắt rung động, sau đó bất đắc dĩ lui sang một bên.

- Oánh Oánh, những năm này muội ở Tôn gia vẫn khỏe chứ? Ta vốn định đi Tôn gia tìm muội..

HƯớng Tiền Trùng vẫn đi theo bên người Tôn Oánh Oánh, khuôn mặt vô cùng thỏa mãn, vui vẻ.

Nhìn thấy Hướng Tiền Trùng lui xuống, ánh mắt Phạm Kiếm Nhân lập tức càng thêm âm trầm. Không phải là hắn không sợ, HƯớng Tiền Trùng trước mắt này quả thực hắn không thể không cố kỵ. Bởi vì người của Vô Minh thế giới tham dự Vạn Thế đối quyết mà không phải là chọn ra năm người, mà tất cả thế lực lớn đều tự mình chọn lựa một ít, cộng lại có hơn trăm, so với những tiểu thế giới khác còn nhiều hơn không ít. Tuy rằng hắn chưa từng giao thủ qua với Hướng Tiền Trùng, thế nhưng cũng đã sớm nghe nói thực lực của Hướng Tiền Trùng vô cùng mạnh, cũng đã tới Thông Thiên cảnh.

Mà Hướng gia bảo sau lưng HƯớng Tiền trùng cũng không dưới THiên Thủy môn của hắn, bởi vậy Phạm Kiếm NHân không thể không kiêng kỵ. Nhìn thấy Hướng Tiền Trùng lui xuống phía dưới, trong lòng lập tức nhẹ nhõm hơn không ít.

Phạm Kiếm Nhân lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên, vẻ mặt trầm xuống, trong mắt hiện lên vẻ âm hàn, trầm giọn nói:

- Lục Lâm Thiên, gặp phải ta coi như vận khí của ngươi không tốt.

Dứt lời, Phạm Kiếm Nhân nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt ngày càng âm trầm, sát ý trong mắt không thèm che dấu lan tràn ra.

- Sư huynh, huynh định làm gì?

Phương Thải Y biến sắc, thân ảnh xinh đẹp tiến lên, muốn ngăn cản.

- Thải Y, nàng còn định che chở cho tên vô sỉ này sao? Đừng quên, là hắn đánh chết hơn mươi vạn đệ tử Thải Hồng cốc, lại còn làm chuyện vô sỉ với nữ đệ tử. Người vô sỉ như vậy nàng còn muốn bảo hộ sao? Để ta giết hắn báo thù cho đệ tử Thải Hồng cốc.

- Ài, không ngờ người này lại độc ác như vậy...

Nghe Phạm Kiếm Nhân nói vậy, đám người đứng ngoài lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên, có không ít ánh mắt xem thường.

Phạm Kiếm Nhân thấy vậy cười lạnh không thôi.

Phương Thải Y kinh ngạc, đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên, ta muốn chính miệng ngươi nói cho ta biết, tất cả chuyện này có phải là thật hay không?

- Ngươi không tin ta thì còn hỏi nhiều như vậy làm gì?

Lục Lâm Thiên nhìn qua Phương Thải Y, đôi mắt không có bao nhiêu chấn động.

- Ta không biết, phụ thân ta và tất cả mọi người đều nói như vậy, ta không biết ta nên làm gì bây giờ. Ngươi bảo ta phải tin ngươi như thế nào? Ta muốn chính miệng ngươi nói cho ta biết, chỉ cần chính miệng ngươi nói, bất kể là không phải ta cũng sẽ tin ngươi.

Phương Thải Y nhìn Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt xinh đẹp tràn ngập vẻ mông chờ.

- Ta chỉ có thể nói cho ngươi biết, Thải Hồng cốc đã bị ta san bằng thành bình địa, về sau không còn Thải Hồng cốc nữa.

Nhìn qua Phương Thải Y, Lục Lâm Thiên nói.

Nghe vậy Phương Thải Y biến sắc, quá sợ hãi, thân thể mềm mại lùi về phía sau hai bước.

- Ha ha, lớn miệng, diệt Thải Hồng cốc, ngươi tính là thứ gì? Chỉ bằng vào ngươi? Chết ta mất, thực sự nực cười tới cực điểm.

Phạm Kiếm Nhân nghe vậy lập tức cười ha hả, nhìn Lục Lâm Thiên khinh thường nói:

- Lục Lâm Thiên, bớt khoác lác cho ta, hôm nay gặp phải ta là ngươi không may. Ta sẽ giải quyết ngươi, ta tin rằng, đến lúc đó đưa đầu ngươi cho nhạc phụ ta làm sính lễ, khi đó người nhất định sẽ vô cùng cao hứng.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn qua Phạm Kiếm NHân, lúc này hai thanh niên sau lưng Phạm Kiếm Nhân đã dìu thanh niên bị Hướng Tiền Trùng nện thành trọng thương đứng lên, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn Phạm Kiếm Nhân rồi nói:

- Tiện nhân, à nhầm Kiếm Nhân, ngươi định một mình ngươi lên hay là cùng tiến lên?

- Hỗn trướng,hôm nay ta không phế ngươi ta không làm người. Ta muốn diệt ngươi dễ như trở bàn tay vậy.

Phạm Kiếm Nhân nghe thấy Lục Lâm Thiên bóp méo tên mình nhưu vậy, sắc mặt càng thêm khó coi, bàn chân đột nhiên đạp mạnh mặt đất, một cỗ khí thế bàng bạc điên cuồng khuếch tán. Khí tức Thông Thiên cảnh sơ giai phóng ra, chung quanh lập tức gió nổi mây phun.

- Thông Thiên cảnh sơ giai, trong cả Vô Minh Tiểu thiên thế giới, người trẻ tuổi có tu vi Thông Thiên cảnh cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay thôi a.

- Lần này tiến vào trong Trung Thiên thế giới thi đấu, Phạm Kiếm nhân này nhất định là một trong năm người đó rồi a.

- Lục Lâm Thiên này có địa vị gì, dám trêu vào Phạm Kiếm Nhân, hắn không biết người này có tu vi Thông Thiên cảnh sơ giai hay sao? Đây không phải là tự mình muốn chết hay sao?

Chương 3736: Ai là con sâu cái kiến, ai là bọ chó?

Khí tức Thông Thiên cảnh sơ giai của Phạm Kiếm Nhân phóng ra, tất cả mọi người chung quanh run lên, tất cả mọi người đều cảm nhận được một cỗ cảm giác áp bách cực lớn, người thực lực thấp một chút đã bị áp bách tới mức mặt đỏ tía tai.

Một cỗ khí thế bàng bạc lan tràn, khí tức nóng bỏng quanh thân Phạm Kiếm Nhân đột nhiên lan tràn ra, ánh mắt tràn ngập sát ý.

Thân là tu luyện giả hai thuộc tính Hỏa, Phong, lúc này tu vi cũng đạt tới Thông Thiên cảnh sơ giai, đương nhiên Phạm Kiếm Nhân sẽ không đặt Lục Lâm Thiên phía trước vào trong mắt.

Không có bao nhiêu trì hoãn, Phạm Kiếm Nhân bước ra một bước, thủ ấn biến hóa, trong tay có một cỗ quang mang bằng hỏa diễm giống như thực chất lướt ra, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngày hôm nay ta sẽ cho ngươi biết một chút thực lực của Thông Thiên cảnh sơ giai.

- Sư huynh, không nên.

Phương Thải Y run rẩy, dưới cỗ khí tức bàng bạc của Phạm Kiếm Nhân lúc này mới phục hồi tinh thần lại, miệng khẽ kêu một tiếng.

- Phương sư tỷ, người lên lùi về phía sau một ít đi, để cho Phạm sư huynh xử lý chuyện này.

Sau lưng pHạm Kiếm Nhân, hai thanh niên kia khẽ biến sắc, một cỗ khí thế từ trong cơ thể tuôn ra, trực tiếp ngăn cản Phương Thải Y.

Cũng trong nháy mắt đó, Phạm Kiếm Nhân đạp mạnh mặt đất, mặt đất tức thì rạn nứt, khí tức nóng bỏng phô thiên cái địa tuon ra, không gian run rẩy không thôi, thân thể giống như được hỏa diễm giống như thực chất bao phủ, đột nhiên phóng về phía Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên, đi chết đi.

Thân ảnh Phạm Kiếm Nhân giống như tia chớp, lập tức đi tới trước người Lục Lâm Thiên, một đạo chưởng ấn mang theo khí tức nóng bỏng khiến cho cả phiến không gian vặn vẹo rồi cứng lại, lập tức đánh xuosng Lục Lâm Thiên. Dưới chưởng ấn, không gian nứt vỡ từng khúc, kình phong khủng bố khiến cho y phục của đám người bốn phía tung bay không thôi.

Lúc này Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, lạnh nhạt vươn tay ra, chộp lên trên không trung một trảo.

Ken két.

Lục Lâm Thiên vươn tay ra, cả không gian lập tức ken két rung động, không gian vặn vẹo, rung động, chưởng ấn nóng bỏng của Phạm Kiếm Nhân ở trong không gian vặn vẹo này trực tiếp bị đè nén rồi rạn nứt.

Phanh.

Trong tiếng trầm thấp bạo liệt, chưởng ấn trực tiếp hóa thành hư vô.

Phạm Kiếm Nhân biến sắc, đang muốn nhanh chóng lui lại thì lại phát hiện ra cả phiến không gian chung quanh đều cứng lại, thân thể khó có thể nhúc nhích nửa phần, linh lực trong cơ thể đình trệ. Lập tức một đạo trảo ấn xẹt qua không gian đã bao phủ hắn vào bên trong.

Trong lúc Lục Lâm Thiên vươn tay ra, không gian trước người vặn vẹo, một đạo trảo ấn dưới vô số ánh mắt kinh ngạc của mọi người cơ hồ ngay lập tức nắm lấy Phạm Kiếm Nhân, giống như nắm con sâu cái kiến trên không trung vậy.

- Không biết tự lượng sức mình, ở tước mặt ta chỉ là một con bọ chó, có tư cách gì mà nhảy nhót?

Dứt lời, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, đột nhiên hung hăng phất tya lên, trên không trung, thân thể Phạm Kiếm Nhân không có một chút phản kháng nào trực tiếp bị bắn xuống mặt đất.

Phanh một tiếng, nơi Phạm Kiếm Nhân rơi xuống mặt đất, mặt đất chung quanh lập tức rạn nứt, lộ ra vô số khe nứt, đồng thời một ngụm máu tươi trong miệng Phạm Kiếm Nhân phun ra.

- Xảy ra chuyện gì...

Cảnh tượng này khiến cho đám người đứng xem bên ngoài khïếp sợ và xôn xao, Thải Y biến sắc, ánh mắt mang theo sự rung động nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Tại sao lại mạnh như vậy?

Phạm Kiếm Nhân biến sắc, ánh mắt hoảng sợ, thân thể chật vật đứng dậy, muốn nhanh chóng chạy trốn.

Chỉ tiếc thân ảnh Phạm Kiếm Nhân còn chưa có đứng dậy, không gian trước người đã vặn vẹo rồi cứng lại, một đạo thân ảnh mặc áo bào xanh mơ hồ xuất hiện. Dưới tình huống hắn không thể nào phản kháng trực tiếp dùng một cước đá vào bụng hắn, khiến cho bụng hắn đau đớn kịch liệt.

Lục Lâm Thiên hung hăng đá một cước xuống, lực lượng mạnh mẽ trút xuống, mặt đất quảng trường lại một lần nữa rạn nứt, khe nứt lan tràn, có chỗ đã hóa thành bụi phấn.

- Phụt.

Phạm Kiếm Nhân chỉ cảm giác xương cốt toàn thân mình hóa thành mảnh vỡ vậy, khí huyết cuồn cuộn, máu tươi trong miệng lần nữa mang theo nội tạng bị nghiền nát phun ra bên ngoài.

- Phạm sư huynh.

Hai thanh niên sau lưng Phạm Kiếm Nhân vừa rồi thấy vậy biến sắc, bọn họ hiểu rõ, nếu như Phạm Kiếm Nhân này xảy ra chuyện bọn họ cũng không sống nổi, khí tức bàng bạc trên thân hai người run lên, hai đạo thân ảnh giống như mũi tên, một trái một phải lao về phía Lục Lâm Thiên.

- Muốn chết?

Lục Lâm Thiên còn không ngẩng đầu, ống tay áo màu xanh khẽ quét qua, một cỗ năng lượng vô hình từ trong hư không tràn ra, năng lượng vô hình lan tràn, thân thể hai thanh niên này còn chưa bổ nhào tới Lục Lâm Thiên đã lập tức đứng lại, không thể tiến thêm được nữa.

Lập tức trong mắt hai thanh niên này tràn ngập vẻ sợ hãi, trong lúc đồng tử co rút, dưới vô số ánh mắt kinh hãi của đám người chung quanh, thân thể hai người trực tiếp nổ tung, hóa thành huyết vụ.

Chỉ cần một cái giơ tay nhấc chân đã bị thần hồn câu diệt.

Huyết vụ trên không trung rơi xuống, ánh mắt Phạm Kiếm Nhân nhìn thấy thế, đạo thân ảnh mặc áo bào xanh kia trong mắt hắn lúc này đã giống như một ngọn núi cao không có cách nào vượt qua, khiến cho trong lòng hắn đột nhiên tràn ngập một loại cảm giác vô lực.

- Hiện tại ngươi còn muốn tiêu diệt ta? Còn cảm thấy dễ dàng như lật bàn tay nữa hay không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn Phạm Kiếm Nhân dưới chân, lập tức giơ chân lên, sau đó dẫn nát l*иg ngực Phạm Kiếm Nhân, dẫm nát người này dưới chân.

...

Phạm Kiếm Nhân Thông Thiên cảnh sơ giai, tồn tại số một số hai trong cả Vô Minh Tiểu thiên thế giới không ngờ một chiêu đã bị chà đạp, bị người ta hung hăng dẫm nát dưới chân, đám người chung quanh đứng xem hít sâu một ngụm khí lạnh, ánh mắt run rẩy.

- Thật mạnh.

Bên người Tôn Oánh Oánh, Hướng Tiền Trùng tràn ngập vẻ cao hứng lúc này nhìn thấy một màn như vậy, trong mắt không tự chủ được mà hiện lên vẻ rung động. Hắn có thể cảm giác được thực lực của mấy người này không chút bình thường, khí tức trên người vừa rồi hắn cũng nhìn không thấu. Chỉ là hắn thật không ngờ thực lực của Lục Lâm Thiên này lại mạnh mẽ tới tình trạng như vậy.

Thân thể mềm mại của Phương Thải Y khẽ run lên, nhìn thấy cảnh tượng trước mắt khiến cho nàng rung động thật lâu không thể phục hồi lại tinh thần.

Phạm Kiếm Nhân vô cùng rung động, nhìn đạo thân ảnh màu xanh trước người, ánh mắt lúc này đã xám như trò tàn, từ sâu trong linh hồn xuất hiện sự rung động và sợ hãi.

Tất cả chuyện này hoàn toàn vượt quá dự kiến của hắn, vốn hắn cho rằng, hai mươi năm qua, dựa vào tiến bộ kinh người của hắn muốn đánh chết Lục Lâm Thiên đã dễ như trở bàn tay. Thế nhưng hắn chưa từng nghĩ tới, trước mắt đối phương hắn mới hoàn toàn là con sâu cái kiến, so với Lục Lâm Thiên mà nói, tiến bộ của hắn chỉ là ếch ngồi đáy giếng, vẫn vô lực trước mặt Lục Lâm Thiên, không đáng nhắc tới.

Chương 3737: Khí huyết công tâm 1

Giờ phút này nhìn vào sát ý mênh mông trong đôi mắt lạnh lẽo của Lục Lâm Thiên, cỗ sát ý này khiến cho từ sâu trong lòng hắn cảm thấy lạnh lẽo, tim đập nhanh:

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn làm gì? Ngươi dám giết ta phụ thân ta sẽ không bỏ qua cho ngươi. Thiên Thủy môn cũng không bỏ qua hco ngươi.

- Phạm Sàm lão cẩu và Thiên Thủy môn chính là thứ mà tên bọ chó ngươi dựa vào sao? Vậy thì ta có thể nói cho ngươi biết, ngươi nhất định sẽ chết.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt quát to một tiếng.

- Lâm Thiên, không được.

Một tiếng kêu vang vọng, thân ảnh xinh đẹp của Phương Thải Y trong chốc lát xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, nhìn Phạm Kiếm Nhân dưới mặt đất, nói:

- Lâm Thiên, ngươi giết hắn THiên Thủy môn tuyệt đối sẽ không buông tha cho ngươi.

- Ngươi cảm thấy hai mươi năm qua Thiên Thủy môn đã buông tha ta rồi sao?

Lục Lâm Thiên quay người, quay đầu lại nhìn Phương Thải Y, trong đôi mắt hiện lên hàn ý ngập trời.

Dưới cỗ hàn ý này Phương Thải Y cũng run sợ, con mắt mịt mờ, thanh âm tràn ngập vẻ rung động nói:

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Ta van ngươi nói cho ta biết đi.

- Ngươi có từng nhớ rõ, lúc trước ta đã từng nói qua với ngươi, cho ta thời gian ta sẽ xử lý tất cả hay không?

Lục Lâm Thiên nhìn qua khuôn mặt động lòng người trước mắt, hai mắt chán chường.

Phương Thải Y khẽ gật đầu, ánh mắt khẽ run lên, nói:

- Ta nói rồi, tất cả đều là lựa chọn của ta. Có một ít chuyện ngươi vẫn không rõ, có một ít trách nhiệm ta phải gánh vác.

Trong thanh âm của Lục Lâm Thiên mang theo hàn ý, hắn nói:

- Ngươi có thể gánh vác cái gì? Thứ ngươi gánh vác chính là để cho Phạm Sàm lão cẩu và Phương Chí Thành đánh chết ta sao?

- Ngươi nói là phụ thân ta và Phạm đường chủ...

Thân thể mềm mại của Phương Thải Y run len.

- Chuyện đã qua rồi, chuyện của ta ta sẽ tự mình xử lý.

Bàn chân Lục Lâm Thiên đạp mạnh Phạm Kiếm Nhân phía duwois, đôi mắt đen kịt nhìn qua Phương Thải Y, nói:

- Lúc trước ta đã từng nói qua, chuyện của ngươi ta sẽ quản, chỉ cần cho ta thời gian là được.

- Thời gian, lúc trước ta không có lựa chọn nào khác, lúc trước ngươi chỉ có tu vi Phá Giới cảnh, ngươi có thể quản cái gì? Ta cũng hy vọng vào ngươi có thể quản, để cho ta có thể dựa vào l*иg ngực của ngươi, che mưa che gió.

Phương Thải Y ngẩng đầu, đôi mắt nhìn thẳng về phía Lục Lâm Thiên, nhìn Phạm Kiếm Nhân dưới chân Lục Lâm Thiên nói:

- Coi như là hôm nay, chẳng lẽ ngươi cho rằng giết hắn là quản chuyện của ta sao? Ngươi cho rằng có thể chống lại Thiên Thủy môn sao? Thiên Thủy môn so với trong tưởng tượng của ngươi còn khổng lồ hơn nhiều, ngươi đang đυ.ng vào một trái bom. Thả hắn, ta sẽ không để cho ngươi chết.

Nhìn khuôn mặt xinh đẹp trước mắt, Lục Lâm Thiên khẽ than nhẹ, nói:

- Ngươi là nữ nhân của ta, chẳng lẽ tới bây giờ ngươi còn chưa tin ta? Ta nói rồi, cho ta một trăm năm, mà bây giờ chỉ có hai mươi năm, hai mươi năm đã đủ rồi.

- Ngươi đừng dại dột, ta nói rồi, lần thứ nhất ta cho ngươi không có nghĩa ta là nữ nhân của ngươi, ngươi cũng không phải quản chuyện của ta. Cho dù ngươi có thể quản chuyện của ta, ngươi có thể quản chuyện của Thải Hồng cốc, có thể quản cả Vô Minh thế giới sao? Thực lực mới là tất cả.

Phương Thải Y nói.

- Cái gì? Thải Y, nàng đã cùng hắn... Lần thứ nhất của nàng?

Phạm Kiếm Nhân tuy rằng bị Lục Lâm Thiên dẫm nát dưới chân,thế nhưng thính giác và thị giác lại không bị ảnh hưởng một chút nào, nghe thấy Lục Lâm Thiên và Phương Thải Y nói vậy, hắn đã thấy kỳ lạ ở chỗ nào đó.

Bỗng nhiên nghe tới đây, ánh mắt kinh hãi của Phạm Kiếm Nhân lúc này rốt cuộc run lên, không có cách nào bình tĩnh được nữa. Hai mươi năm qua ngay cả tay hôn thê hắn cũng không thể nắm lấy, càng nhưu vậy hắn càng cảm thấy vị hôn thê của mình cao quý vô song, trong lòng càng thêm ưa thích.

Thế nhưng Phạm Kiếm Nhân thật không ngờ, hóa ra vị hôn thê của mình đã sớm là nữ nhân của người khác, lại là nữ nhân của Lục Lâm Thiên mà hắn thống hận nhất, lại là chuyện trước khi đính hôn, khó trách hai mươi năm này ngay cả tay nàng ta hắn cũng không nắm được.

- Phụt.

Nhớ tới tất cả mọi chuyện, Phạm Kiếm Nhân lập tức tan nát cõi lòng, khí huyết cuồn cuộn, yết hầu cảm thấy ngòn ngọt, một ngụm máu tươi đỏ thẫm trong miệng phun ra, sắc mặt càng thêm trắng bệch.

- Thực lực mới là tất cả sao?

Lục Lâm Thiên nhìn Phương Thải Y, cảm thán nói:

- Ta sẽ dùng phương thức của ta nói cho ngươi biết kết quả cuối cùng.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên lập tức nhấc chân, một cước hung hăng dẫm nát khuôn mặt của Phạm Kiếm Nhân dưới mặt đất, trong mắt tràn ngập hàn ý.

- Lâm Thiên, thả hắn đi, ngươi gïếŧ hắn Thiên Thủy môn sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Nhìn Lục Lâm Thiên, khóe mắt Phương Thải Y có nước mắt chảy xuống đôi má.

Vô Minh thế giới là trung tâm của Vô Minh Tiểu thiên thế giới, cũng là địa phương phồn hoa nhất trong Vô Minh Tiểu thiên thế giới, là trung tâm của mậu dịch.

Trong cả Vô Minh Tiểu thiên thế giới chỉ có nơi này là có đường hầm không gian đi thông tới tất cả tiểu thế giới khác, ở nơi này cũng có đường hầm thế giới đi thông tới Vô Sắc Trung thiên thế giới.

Vô Minh thế giới chính là nơi phồn hoa nhất trong cả Vô Minh Tiểu thiên thế giới, năng lượng thiên địa cũng là nơi nồng nặc nhất trong cả Vô Minh tiểu thiên thế giới, cũng là nơi gần Trung Thiên thế giới nhất.

Vạn Thế đối quyết một ngàn năm một lần, là một lần thi đấu giữa tất cả các tiểu thế giới trong Vô Minh Tiểu thiên thế giới. Tất cả những người trẻ tuổi đỉnh phong của các tiểu thế giới tiến vào trong Hoang Vu mật địa, năm người đi ra đầu tiên chính là người chiến thắng, đại biểu cho cả Vô Minh Tiểu thiên thế giới tiến vào trong Vô Sắc Trung Thiên thế giới tham dự vòng tiếp theo.

Bao nhiêu năm qua, trong cả Vô Minh Tiểu thiên thế giới dường như chưa có ai có thành tích tốt ở Trung Thiên thế giới, nhưng mà điều này cũng không thể ngăn cản tất cả mọi người chờ mong, có lẽ có thể đại biểu Vô MInh Tiểu thiên thế giới tranh đoạt danh tiếng ở bên ngoài đối với mọi người mà nói cũng là một chuyện vô cùng trọng đại.

Phải biết rằng, Vạn Thế đối quyết này nếu như có người tỏa sáng trong Trung thiên thế giới thì cả Tiểu thiên thế giới của người đó sau này đi ra ngoài sẽ vô cùng có mặt mũi.

Gần đây tất cả mọi chuyện trong Vô Minh thế giới cũng không rời khỏi chủ để Vạn Thế đối quyết, đề tài của tất cả mọi người trong tửu điếm... cũng chính là về Vạn Thế đối quyết.

Đám người hiểu chuyện còn có không ít người thầm suy đoán qua một chút về năm người chiến thắng, thậm chí còn có người vì chuyện này mà tranh luận kịch liệt, nước miếng văng tung tóe, đây cũng không phải là chuyện gì mới lạ.

Không ít hiệu buôn, cửa hàng ở khắp nơi đã bắt đầu lên tiếng mở đặt cược, tư liệu của tất cả người của các tiểu thế giới tham dự Vạn Thế đối quyết đều được bọn họ đề cập kỹ càng.

Tỷ lệ đặt cược của mội người cũng vô cùng rõ ràng, tu vi thực lực, thời gian tu luyện dài ngắn đều rõ ràng. Đương nhiên cũng có không ít người không rõ thời gian tu luyện, thực lực không rõ, thân phận cũng không phải quá rõ ràng.

Chương 3738: Khí huyết công tâm 2

Người các chú điếm cũng đã sớm sắp xếp tỷ lệ đặt cược, người có số lượng người đặt cược nhiều nhất không thể nghi ngờ chính là năm người sau, thứ nhất rõ ràng là Phạm Kiếm Nhân, sau đó là Phương Thải Y, Hướng Đông Đông, mà ngay cả danh tự của Tôn Oánh Oánh cũng nằm bên trong.

Mặt khác còn có hai người nữa, những người này đều có tu vi đạt tới Thông Thiên cảnh.

Những nhân vật có thực lực cao nhất đương nhiên sẽ được người ta đặt vào nhiều nhất, chỉ là tỷ lệ đặt cược lại không cao.

Vô Minh thế giới dù sao cũng là trung tâm mậu dịch của cả Vô Minh Tiểu thiên thế giới, kẻ có tiền cũng không ít, mỗi một lần Vạn Thế đối quyết xảy ra, cũng không có ít người hào phóng đánh cược, một khi ra tay là trăm ức tinh thạch thế giới sơ phẩm.

Nghe nói trước đây thật lâu còn xuất hiện qua một người đặt năm ngàn ức tinh thạch thế giới sơ phẩm, tuyệt đối là người hào phóng nhất, phá vỡ các ghi chép, khiến cho người ta hãi hùng khiếp vía.

Chỉ là cuối cùng người này lại thua, khiến cho thương hội được người này đặt cược tuy rằng thắng cũng hãi hùng khiếp vía. Chỉ là cuối cùng thương hội này lại phát tài, năm ngàn ức tinh thạch thế giới sơ phẩm ở trong Tiểu thiên thế giới tuyệt đối là một khoản tài phú lớn.

Nhưng mà lúc này, ngay mấy ngày trước trong tất cả các thương hội của Vô Minh thế giới đều thu được một đơn đặt cược cực kỳ lớn, vừa mới nhận được khoản tiền đặt cược này tất cả các thương hội lớn đều phong tỏa tin tức.

Chủ yếu là số tiền quá lớn, cơ hồ tất cả các thương hội đều hãi hùng, khiếp vía. Người tiếp nhận đơn đặt cược này, sau khi nhìn thấy con số thiếu chút nữa không đi nổi.

Đương nhiên dù phong tỏa tin tức thế nào cũng sẽ rò rỉ ra. Nghe nói có nhiều đặt cược lớn nhưu vậy, lập tức có người hỏi thăm ra, cuối cùng cũng đặt theo một ít, người khác mua nhiều như vậy đương nhiên phải có chắc chắn.

Lập tức tất cả các thương hội phái người ra âm thầm tìm hiểu tin tức của ba người, ba người này theo thứ tự là Lục Lâm Thiên, Kim Viên, THái A, chỉ là thứ mà tất cả các thương hội tra ra được cũng chỉ là việc ba người này tới từ Vạn Cổ thế giới mà thôi.

Cuối cùng Thái A lại như không có tin tức gì, giống như là đột nhiên xuất hiện vậy, tất cả thương hội đều cấp tốc phái người tới Vạn Cổ thế giới điều tra, thế nhưng đều có đi không có về, không có chút tin tức nào truyền lại.

Những tin tức này âm thầm truyền ra, người biết rõ tin tức lập tức đặt cược vào ba người này không ít. Tỷ lệ đặt cược của ba người này tử một bồi một ngàn khi trước lập tức tăng vọt tới một bồi một, khiến cho đám người đặt sau này không khỏi do dự.

Vô Minh thế giới, thành Thiên Thủy có diện tích bao la khôn cùng, số lượng người trong thành ước chừng trăm ức.

Quảng trường Thiên Thủy ở ngay giữa thành Thiên Thủy, quảng trường bao la đủ để dung nạp hơn ngàn vạn người, có thể tưởng tượng ra sự đồ sộ của nó như thế nào.

Thế nhưng lúc này quảng trường Thiên Thủy thành có thể dung nạp hơn ngàn vạn người lúc này lại có mấy ngàn vạn người chật ních đứng đó, trên từng kiến trúc cao cao phía xa cũng có vô số người đứng.

Oanh.

Tiếng nghị luận, tiếng ồn ào hội tụ lại một chỗ tạo thành tiếng gầm quanh quẩn trên không trung.

Hôm nay chính là thời gian của đám người trẻ tuổi của các tiểu thế giới tham dự Vạn Thế đối quyết đi ra Hoang Vu mật địa đã sớm được cường giả của hai minh cải tạo qua, đồng thời cũng bố trí cấm chế lợi hại, đến lúc đó chỉ cần năm người đầu tiên nhận được ngọc giản không gian, chỉ cần bóp nát là có thể trực tiếp xuất hiện trên quảng trường này.

Sau khi năm người này xuất hiện, những người khác cũng bị đẩy ra khỏi Hoang Vu mật địa, cuối cùng cũng xuất hiện trong quảng trường này.

Dựa theo lệ cũ những năm qua, mấy ngàn người tiến vào trong Hoang Vu mật địa, sợ rằng số lượng người đi ra ngoài không được hai phần ba, người vẫn lạc bên trong không phải là ít.

Trên quảng trường, trên mấy chiếc ghế tựa đã sớm có gần hai nghìn người ngồi đó, người có thể ngồi trên này đều là người cầm đầu của các tiểu thế giới trong Vô Minh Tiểu thiên thế giới.

Ngồi đầu tiên rõ ràng là Phạm Sàm của Thiên THủy môn, bảo chủ Hướng gia bảo - Hướng Vấn Thiên, mà các chủ Hồng Linh các Tôn Cao Mộc lúc này ngồi ở bên cạnh Hướng Vấn Theien.

Có thể ngồi ở vị trí đầu tiên khiến cho Tôn Cao Mộc có cảm giác được sủng ái mà lo sợ, những năm qua dùng địa vị của Vạn Cổ thế giới trong Vô Minh TIểu thiên thế giới cũng không thể nhận được đãi ngộ bực này, không xếp ở cuối cùng coi như đã tốt lắm rồi.

Đương nhiên, Tôn Cao Mộc ngồi bên cạnh Hướng Vấn Thiên cũng không có ai dám nói gì, lần này nhi nữ Tôn Oánh Oánh của Tôn Cao Mộc lại có tu vi Thông Thiên cảnh a.

Tôn Cao Mộc lại là huyết mạch của Tôn gia trong Vô Sắc thế giới, địa vị không tầm thường, Tôn gia ở trong Vô Sắc Trung thiên thế giới cũng có tiếng tăm lừng lẫy.

Huống chi Hồng Linh các cũng là một phần tử của Vạn Thiên liên minh, nghe nói Tôn Cao Mộc và Hướng Vấn Tiền lại là thông gia, cộng lại tất cả những thứ này khiến cho Tôn Cao Mộc ngồi bên trên đầu cũng không có ai dám dị nghị.

- Phạm đường chủ, năm người lần này đi ra sợ rằng Kiếm Nhân hiền chất nhất định sẽ đoạt được quán quân a.

Trên đài, Hướng Vấn Thiên mỉm cười, nói với Phạm Sàm cách đó không xa.

Ánh mắt Phạm Sàm vẫn luôn biến ảo bất định, nghe vậy khuôn mặt không khỏi mỉm cười, nói:

- Hướng Đường chủ quá khen, Tiền Trùng hiền chất mới có khả năng đạt được vị trí đầu tiên a.

Dứt lời, Phạm Sàm nhìn Tôn Cao Mộc nói:

- Tôn chấp sự, không biết Phương chấp sự của Thải Hồng cốc lần này sao lại không tới, ta phái người tiến tới đó cũng không có tin tức gì vậy?

Tôn Cao Mộc nghe vậy sắc mặt khẽ biến đổi, nói:

- Phạm đường chủ, ta cũng không biết, có lẽ lần này Chiến Thiên liên minh không có ai chiến thắng, đều là người của Vạn Thiên liên minh ta cho nên Phương chấp sự cảm thấy mất mặt, cho nên mới không tới.

- Không có khả năng.

Sắc mặt Phạm Sàm vô cùng âm trầm, nói:

- Cho dù Phương Chí Thành không tới, sư đệ Đỗ Lộc của ta cũng phải trở về, vì sao lâu như vậy còn chưa thấy bóng dáng của hắn?

- Đỗ Lộc đã sớm chết, ta biết đi đâu tìm người bây giờ?

Tôn Cao Mộc thầm nói một tiếng, sắc mặt khẽ biến, nhìn Phạm Sàm nói:

- Phạm đường chủ, ngươi có ý gì? Chẳng lẽ ta còn phải trông người Chiến Thiên liên minh ngươi hay sao? Người THiên Thủy môn ngươi không thấy thì ngươi lại tới tim ta? Ngươi tìm nhầm người rồi.

- Hừ, chuyện này tuyệt đối có quan hệ với ngươi, trong bốn người ngươi mang tới, một người là nhi tử của Kim Trường, tộc trưởng Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, còn có một người là Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên này chính là phản đồ của Thải Hồng cốc hai mươi năm trước, tại sao lại là người của Vạn Thiên liên minh các ngươi? Hồng Linh các ngươi không có vấn đề gì chứ? Tốt nhất ngươi nên nói mau, trong Vạn Cổ thế giới rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Phạm Sàm trầm giọng nói, ánh mắt âm trầm nhìn thẳng về phía Tôn Cao Mộc.

Chương 3739: Vạn chúng chú mục

- Trong Vạn Cổ thế giới xảy ra chuyện gì sao ngươi không tự mình đi xem đi? Hỏi ta làm gì? Ngươi tìm nhầm người rồi, về phần Hồng Linh các ta tìm người nào tham dự Vạn Thế đối quyết, chỉ cần là phù hợp điều kiện, người khác không cần phải xen vào, không mượn Phạm đường chủ tốn tâm tư.

Cẩm bào trên người Tôn Cao Mộc run lên, đối chọi gay gắt.

Hai người đối chọi gay gắt lập tức thu hút không ít ánh mắt cung quanh.

- Khục.

Hướng Vấn Thiên ho khan một tiếng, nhìn về phía Phạm Sàm, ánh mắt âm trầm một chút, nói:

- Phạm đường chủ, Vạn Cổ thế giới có chuyện gì ngươi nên đi tra rõ ràng rồi nói sau. Lại nói đó là chuyện của Vạn THiên liên linh ta, không cần Phạm đường chủ quan tâm.

- HỪ, nếu như xảy ra chuyện gì, tới lúc đó các ngươi cứ chờ xem.

Phạm Sàm căn hận quát một tiếng, có Hướng Vấn Thiên ở đây hắn cũng không dám làm thế nào. Động tĩnh trong Vạn Cổ thế giới, sư đệ Đỗ Lộc một đi không trở lại, mấy lần phái người tới Vạn Cổ thế giới thăm dò tin tức cũng không trở về, tăng thêm Lục Lâm Thiên xuất hiện, những ngày này, trong lúc mơ hồ trong lòng của hắn có một loại dự cảm không tốt.

- Thiên Thủy môn khó dây vào a, không biết Lục đại nhân có sắp xếp hậu chiêu hay không. Thế nhưng Tuyên Cổ điện cũng không phải dễ truê.

Vẻ mặt Tôn Cao Mộc trở lại bình thường, hai hàng lông mày nhíu lại.

- Lục Lâm Thiên.

Phạm Sàm âm trầm ngồi xuống, hàn ý trong mắt bắn ra, tổng lòng hắn lúc này đã âm thầm quyết định, chỉ cần Lục Lâm Thiên này vừa mới ra, hắn sẽ lập tức ra tay đánh chết. Tuyệt đối không thể giữ lại Lục Lâm Thiên này, Kiếm Nhân ở trong Hoang Vu mật địa, có lẽ cũng đã đánh chết Lục Lâm Thiên này, tóm lại tuyệt đối không thể giữ lại Lục Lâm Thiên này.

Hoang Vu đại điện, xảy ra biến cố như vậy, nhìn Phạm Kiếm Nhân bị Lục Lâm Thiên dẫm nát dưới chân, vô số ánh mắt biến ảo, không khỏi lùi về phía sau mấy bước. Ai cũng biết thực lực của mấy người kia quá mạnh mẽ, ở đây không ai có thể trêu vào.

Oanh.

Lúc này cả quảng trường run lên, Hoang Vu đại điện lay động, cấm chế được bố trí chung quanh đại điện rung động, bên trên có dấu vết rạn nứt

- Cấm chế sắp mở ra, nhanh cướp lấy ngọc giản không gian.

Từng ánh mắt lập tức nhìn về phía trước, Tôn Oánh Oánh, Hướng Tiền Trùng... tinh quang trong mắt mọi người lập lòe, khí tức trên người chấn động.

Ken két.

Cấm chế triệt để nghiền nát, một mảng lớn cấm chế nứt vỡ, ngay sau đó trong Hoang Vu đại điện, năm đoàn quang mang bằng năng lượng bao phủ năm khối ngọc giản cùng với một khảo đan dược nhanh như thiểm điện lướt đi, tiếp đó hiện lên rõ mồm một trên không trung.

- Xông lên, đó là ngọc giản không gian.

- Thu được ngọc giản không gian là chiến thắng, mau ra tay.

Đám người phía dưới bạo động, từng cỗ khí tức bàng bạc tuôn ra, chỉ một thoáng, từng đạo thân ảnh giống như mũi tên phóng về phía năm đoàn quang mang bằng năng lượng trên không trung.

Oanh.

Không gian run rẩy, cả không trung bỗng nhiên gió nổi mây phun, một cỗ khí tức linh hồn mênh mông chấn động, lan tràn ra, dưới cỗ khí tức linh hồn này, cơ hồ tất cả những người tới gần cảm thấy linh hồn đau đớn kịch liệt, giống như linh hồn trong đầu đang bị thiêu đốt.

Ầm ầm ầm.

Trong chốc lát, trong những người vừa phóng lên trời, người có tu vi thấp một chút trực tiếp giống như chim gãy cánh, nặng nề từ trên không trung đập xuống mặt đất.

- Linh hồn lực thật mạnh.

Giữa không trung, hai người Hướng Tiền Trùng và TÔn Oánh Oánh phsong lên trời, thế nhưng khi thân ảnh vừa mới tiếp cận thì lại khó có thể tiến lại gần. Linh hồn lực mênh mông kia khuếch tán khiến cho giữa không trung không có ai dám tiến lên nửa bước.

Hai người Hướng Tiền Trùng và Tôn Oánh Oánh coi như là hai người tới gần nhất, thế nhưng cũng khó có thể chạm vào đoàn quang mang chứa ngọc giản không gian ở bên trong. Dưới uy áp linh hồn mênh mông kia, linh hồn hai người run rẩy không ngớt, càng tới gần càng khủng bố.

Sưu.

Trong giây lát, một đạo thân ảnh gầy gò phá không xuất hiện, trực tiếp phất tay, bốn đoàn quang mang bằng năng lượng trực tiếp bị người này nắm vào trong tay, thân ảnh nhanh như thiểm điện nhảy xuống.

- Là hắn.

Tôn Oánh Oánh ngẩng đầu nhìn đạo thân ảnh gầy gò kia, con mắt bỗng nhiên biến sắc.

Đạo thân ảnh này rời đi, khí tức linh hồn nóng bỏng mênh mông trên không trung cũng lập tức biến mất, áp lực trên người những kẻ đang ở trên không giản một mảng lớn, thân ảnh nhanh như thiểm điện nhảy ra, toàn lực tranh đoạt đoàn quang mang bằng năng lượng còn lại.

Sưu Sưu.

Cùng lúc này, mấy đạo thân ảnh mang theo công kích cuồng bạo đột nheien đánh tới, lập tức đánh về phía Hướng Tiền Trùng.

- Muốn chết?

Hướng Tiền Trùng lạnh lùng quát một tiếng, trong đôi mắt có tinh quang bắn ra, nguyên lực thuộc tính Hỏa mênh mông lan tràn, quyền ấn nhanh chóng mang theo vô số tàn ảnh va chạm với mấy đạo công kích chung quanh.

Ầm ầm ầm.

Thanh âm trầm thấp, bạo liệt vang vọng, không gian liên tiếp nổ tung. Mấy đạo thân ảnh kia trực tiếp bị nện rơi xuống. Thân thể Hướng Tiền Trùng hoàn toàn không nhúc nhích một chút nào, đám người chung quanh vốn đang định ra tay tranh đoạt thấy vậy lập tức lùi veefp hía sau.

- Đoạt cái gì? Bằng vào thực lực của ngươi có thể cướp đoạt được sao? Cầm lấy đi.

Đạo thân ảnh gầy gò kia xuất hiện bên người Tôn Oánh Oánh, tay cầm một khối ngọc giản không gian cùng với một khỏa Huyền Nguyên đan Thiên phẩm cao giai trực tiếp đưa cho Tôn Oánh Oánh.

- Sư phụ, sư thúc.

Thân ảnh Thái A lập tức đáp xuống bên người Lục Lâm Thiên, trong tay còn lại ba khối ngọc giản không gian và ba khỏa Huyền Nguyên đan Thiên phẩm cao giai. Người vừa rồi có thể dùng lực một mình áp tất cả những người trẻ tuổi đỉnh phong trong các thế giới tự nhiên chính là Thái A.

Nhìn Thái A, con mắt Phương Thải Y lập tức rung động, giật mình, chung quanh có vô số ánh mắt nóng bỏng nhìn vào ba khối ngọc giản không gian trong tay Thái A, thế nhưng lại không có ai dám tiến lên đoạt. Phạm Kiếm Nhân bị dẫm trên mặt đất chính là chấn nhìếp tốt nhất.

- Oánh Oánh, ta cướp được một khối ngọc giản, cho muội.

Hướng Tiền Trùng trở lại bên người Tôn Oánh Oánh, thế nhưng hắn cũng không cao hứng được bao nhiêu, bởi vì hắn chỉ cướp được một khối ngọc giản mà thôi.

- Tiền Trùng ca, muội đã có rồi, huynh giữ đi.

Tôn Oánh Oánh giơ ngọc giản không gian trong tay mình ra, ánh mắt vô cùng kinh ngạc nhìn về phía Thái A. Đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy Thái A ra tay, mà chỉ cần nhìn vừa rồi nàng đã biết tuyệt đối Thái A chưa dùng toàn lực, thực lực như vậy tuyệt đối còn mạnh mẽ hơn nàng.

- Người này cũng rất mạnh.

Hướng Tiền Trùng dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Thái A, vừa rồi khí tức linh hồn mênh mông kia ngay cả hắn cũng không dám tiến lên nửa bước mà Thái A có thể dễ dàng cướp lấy bốn khối ngọc giản như vậy.

Lục Lâm Thiên và Kim Viên nhận ngọc giản không gian trong tay Thái A, khẽ phất tay một cái, lưu quang màu tím trong tay lóe lên, lập tức thu Phạm Kiếm Nhân dưới chân vào trong lòng bàn tay.

Chương 3740: Ta ghét nhất bị uy hïếp 1

Ánh mắt khẽ đảo, Lục Lâm Thiên nhìn Phương Thải Y nói:

- Ngươi nói đúng, thực lực mới là tất cả, hôm nay ta sẽ dùng phương thức của ta giải quyết tất cả mọi chuyện.

Nói xong Lục Lâm Thiên bóp nát ngọc giản, một cỗ năng lượng áo nghĩa không gian từ bên trong tràn ra, không gian chung quanh nổi lên chấn động kịch liệt, một cỗ quang mang chói mắt lập tức bao phủ Lục Lâm Thiên, sau đó thân ảnh của hắn cũng biến mất không thấy.

Thái A, Kim Viên, Tôn Oánh Oánh, Hướng Tiền Trùng thấy thế lập tức bóp nát ngọc giản trong tay, thân ảnh bốn người biến mất trong quảng trường. Mọi người chung quanh khẽ than, tham gia Vạn Thế đối quyết vòng tiếp theo trong Trung Thiên thế giới đã không còn quan hệ với bọn họ nữa rồi.

Thanh âm đinh tai nhức óc quanh quẩn trên quảng trường trong thành Thiên Thủy, vô số tiếng ồn ào, tiếng nghị luận hội tụ tạo thành tiếng gầm cuồn cuộn, vô cùng náo nhiệt.

Sưu.

Trong tiếng xôn xao, không gian mênh môn đột nhiên xuất hiện chấn động, giữa không trung đột nhiên có một vòng xoáy xuất hiện.

- Có người đi ra, người thứ nhất là ai?

Trong sát na này, cơ hồ tất cả mọi n gười đều ngẩng đầu nhìn lên trên không trung. Cơ hồ tất cả đám người trên đài cũng dùng ánh mắt khẩn trương nhìn lên trên không trung. Ánh mắt tràn ngập khẩn trương, mà ngay cả Phạm Sàm cùng với Hướng VẤn Thiên cũng không ngoại lệ.

Ngay trong ánh mắt của mấy ngàn vạn người, trong vòng xoáy không gian giữa không trung có một đạo thân ảnh mặc áo bào xanh xuất hiện trên không trung.

Cùng lúc, ngàn vạn ánh mắt đều nhìn vào người này, đều nhìn vào trên thân người mặc áo bào xanh này. Người mặc áo bào xanh này có khuôn mặt kiên nghị, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ nhàn nhạt, trong nụ cười vui vẻ này lại có hàn ý lạnh lẽo.

Nhìn qua đạo thân ảnh này, sát na này ánh mắt Tôn Cao Mộc nhảy lên, Phạm Sàm đang nheo mắt nhìn bỗng nhiên âm trầm.

Sưu Sưu...

Sau khi đạo thân ảnh này xuất hiện, lập tức có bốn đạo thân ảnh trước sau xuất hiện trên không trung. Bốn đạo thân ảnh này xuất hiện, Tôn Cao Mộc khẽ giật mình, sau đó khuôn mặt mỉm cười, Hướng Vấn Thiên cũng mỉm cười.

Trên đài, sợ rằng ngoài Hướng Vấn Thiên và Tôn Cao Mộc ra, tất cả mọi người đều vô cùng thất vọng. Mà khuôn mặt Phạm Sàm đã trở nên khó coi tới cực điểm. Trong năm người này hắn không nhìn thấy thân ảnh của Phạm Kiếm Nhân.

- Năm người xuất hiện, mau nhìn xem là năm người nào, chúng ta có thắng không?

- Có Hướng Tiền Trùng, chúng ta thắng rồi.

- Phạm Kiếm Nhân đâu rồi? Tại sao lại không thấy hắn? Con mẹ nó, tiểu vương bát đản này khiến cho ta thua lớn rồi.

- Nói nhỏ thôi, coi chừng Thiên THủy môn lột da ngươi.

- Nữ nhân kia là Tôn Oánh Oánh đúng không? Dường như ta thắng rồi.

- Còn ba người kia là ai? Dường như ta không biết, rốt cuộc có thân phận gì?

Năm người xuất hiện ở giữa không trung, tất cả mọi người chung quanh sôi trào. Thân ảnh năm người cũng lập tức được vô số người hoan hô.

Năm người lúc này chính là năm người thắng trong vòng thi dấu lần này, đến lúc đó còn đại biểu cả Vô Minh Tiểu thiên thế giới tham dự Vạn Thế đối quyết trong Vô Sắc thế giới, tranh đoạt với tất cả các Tiểu thiên thế giới khác.

Năm người thắng này đại biểu cho tồn tại đỉnh phong trong đám người trẻ tuổi của Vô Minh Tiểu thiên thế giới, về sau tiền đồ vô lượng, nhất định sẽ trở thành đối tượng mà tất cả các thế lực lớn tranh đoạt.

Xoẹt.

Cả không gian run rẩy, lập tức trenek hông trung hiện lên một vòng xoáy không gian cực lớn. Vô số thân ảnh từ trong vòng xoáy không gian này nhảy ra, chính là đám người từ trong Hoang Vu mật địa đi ra.

Từn gđạo thân ảnh bị đẩy ra, vẻ mặt mang theo vẻ thất vọng, cũng không có bao lâu, vòng xoáy không gian dần dần biến mất.

Phạm Sàm nhìn vòng xoáy không gian biến mất, ánh mắt càng thêm ngưng trọng. Khi Vòng xoáy không gian biến mất, hắn cũng không nhìn thấy thân ảnh của Phạm Kiếm Nhân, sắc mặt Phạm Sàm lúc này triệt để khó coi.

- Chưởng môn, thiếu môn chủ bị bắt, hai vị sư huynh bị giết, là Lục Lâm Thiên kia...

Trong đám người trên không trung, một đạo thân ảnh mang theo thương thế, vô cùng chật vật, hoảng sợ phóng về phía đài cao, tỏng mắt hiện lên vẻ sợ hãi.

Sưu...

Thanh niên này vừa mới lướt đi, còn chưa dứt lời thì đột nhiên có một đạo chỉ ấn xuyên thủng không gian, nhanh chóng xuyên qua gáy hắn tới mi tâm, thân thể hắn cũng trực tiếp từ trên không trung rớt xuống mặt đất.

Sưu...

Thân thể Phạm Sàm trên đài cũng run lên, thân ảnh nhanh như thiểm điện xuất hiện trên không trung. Trường bào vung lên, một tay nắm lấy thanh niên này, chỉ là lúc này người thanh niên này đã trở thành một khối thi thể.

Trong thoáng chốc, sắc mặt Phạm Sàm đột nhiên biến đổi, ánh mắt âm lãnh, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên vừa mới ra tay, lạnh lẽo nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi dám giết người Thiên Thủy môn ta, ngươi muốn chết sao?

Biến hóa trong giây lát này khiến cho đám người chung quanh kinh ngạc. Dựa theo lệ cũ, lúc này nói không chừng hai đại liên minh còn để cho năm người này luận bàn với nhau một chút, cuối cùng người phụ trách cao nhất của hai đại liên minh trong Vô Minh thế giới này sẽ khen thưởng năm người này một phen, cuối cùng động viên một chút.

Thế nhưng hôm nay đạo thân ảnh màu xanh dẫn đầu bước ra kia lại trực tiếp ra tay đánh chết người của Thiên THủy môn, chuyện này khiến cho tất cả mọi người ngạc nhiên, người dẫn đầu của các tiểu thế giới khác trên đài cũng nhìn nhau, vẻ mặt nghi hoặc không thôi.

Phạm Sàm dứt lời, tay mang theo thi thể hung hăng ném ra sau lưng. Trên đài, mấy đạo thân ảnh đạp mạnh mặt đất, thân thể lập tức bắn ra.

Sưu.

Một lão giả đã tiếp lấy thi thể người thanh niên kia, vẻ mặt bi thương, đau lòng, thanh niên này chính là cháu trai của hắn.

Rầm rầm.

Động tĩnh như vậy khiến cho trên quảng trường lập tức xuất hiện mấy ngàn đạo thân ảnh, tất cả đều mặt khôi giáp, là đệ tử của Thiên Thủy môn. Tay cầm binh khí, đứng đó bày trận, khí tức sắc bén.

- Hừ.

Thấy thế Kim Viên hừ lạnh một tiếng, cùng với Thái A tiến lên đứng sau lưng Lục Lâm Thiên.

- Xảy ra chuyện gì?

Trên đài sắc mặt Hướng Vấn Thiên đại biến, ánh mắt nhìn về phía Tôn Cao Mộc bên người, mấy người này hắn nhớ rõ chính là người do Tôn Cao Mộc mang từ Vạn Cổ thế giới a.

- Hướng huynh, nghe ta nói, đây là việc tư của bọn họ, chúng ta không nên nhúng tay vào thì tốt hơn.

Tôn Cao Mộc nói với Hướng Vấn Thiên.

- Giết cháu của ta, ta nhất định phải băm vằm ngươi thành vạn đoạn.

Sau lưng Phạm Sàm, lão giả vẻ mặt bi thống kia đã đưa thi thể thanh niên kia cho một đệ tử, trong miệng đột nhiên có một tiếng quát lạnh lẽo vang vọng. Một cỗ nguyên lực thuộc tính Phong đột nheien tuôn ra, cả không trung run lên, thân ảnh nhanh như thiểm điện xông về phía Lục Lâm Thiên. uy thế cường hãn mang theo kình phong khủng bố đột nhiên khuếch tán.

Sưu.

Trong giây lát, mỗi một cái giơ tay nhấc chân của lão giả này đều khiến cho nguyên lực thuộc tính Phong hội tụ, bao phủ không gian. Một cỗ khí thế bàng bạc lập tức bao phủ chung quanh Lục Lâm Thiên, một đạo quang trụ mạnh mẽ bắn về phía trước. Mục tiêu trực chỉ Lục Lâm Thiên.

Chương 3741: Ta ghét nhất bị uy hïếp 2

Kình phong khủng bố lan tràn, áo bào xanh trên người Lục Lâm Thiên bay phất phới, thế nhưng hắn cũng không có bất kỳ động tác nào.

- Chết đi.

Cùng một thời gian, thân thể vạm vỡ của Kim Viên đạp mạnh hư không, đạp nát một phiến không gian rồi phất tay một cái. Nguyên lực trong người tuôn ra, nhanh chóng bao phủ không gian trước người, khiến cho không gian cứng lại. Một đạo quyền ấn bằng quang mang được ngưng tụ, đánh nát một phiến không gian, hung hăng bắn về phía đạo quang trụ của lão giả kia.

Phanh.

Va chạm như vậy, không gian trực tiếp bị đánh lõm xuống thành một cái động sâu, cả phiến không gian trực tiếp bị nghiền nát. Đạo quang trụ bằng quang magn dễ dàng bị nghiền nát, kình khí khủng bố tạo thành hình vòng cung khuếch tán ra phía chân trời.

Một quyền của KIm Viên trong chốc lát đánh vào l*иg ngực của lão giả này.

Phốc phốc.

Thân thể lão giả này bay ngược về phía sau, miệng phun ra một ngụm máu tươi, không có bất kỳ sức chống cự nào, thân thể hung hăng đập vào mặt dất, được mấy lão giả đang biến sắc ở phía xa nâng lên.

Nhìn bộ dáng của lão giả kia, một chiêu đã bị phế, không còn lực tái chiến, ánh mắt nhìn về phía Kim Viên tràn ngập vẻ sợ hãi.

- Thật mạnh.

Kim Viên ra tay khiến cho đám người chung quanh chính thức rung động, người vừa mới ra tay chính là trưởng lão của Thiên Thủy môn, tu vi Thông Thiên cảnh, vậy mà trong một chiêu đã bị chà đạp.

- Tu vi Thông Thiên cảnh trung giai ở trước mặt ta là cái rắm.

Kim Viên lạnh lùng quát, thân thể vạm vỡ dưới vô số ánh mắt đạp không mà đứng, bằng vào tu vi Thông Thiên cảnh cao giai đỉnh phong của hắn đồng thời trên người còn có linh khí áo nghĩa, cho nên cho dù hiện tại Kim Viên có đối mặt với người có tu vi Đại Đạo cảnh sơ giai cũng không sợ hãi. Huống chi chỉ là một Thông Thiên cảnh trung giai, tự nhiên hắn sẽ không đặt vào trong mắt.

- Thông Thiên cảnh cao giai.

Mắt nhìn Kim Viên, sắc mặt Phạm Sàm ngày càng âm trầm, khí tức lạnh lẽo quanh thân lan tràn ra, tay áo run lên, một cỗ khí tức lạnh lẽo tuôn ra, thân thể lập tức lao thẳng về phía Kim VIên.

- Phạm Sàm lão cẩu, không phải ngươi đang tìm con ngươi sao?

Khi thân thể Phạm Sàm vừa mới có động tác, trong nháy mắt này, lưu quang màu tím trong tay Lục Lâm Thiên lóe lên, thân thể tràn ngập vết thương của Phạm Kiếm Nhân đã ở trong tay Lục Lâm Thiên.

Phạm Sàm nghe vậy lập tức ngẩng đầu lên nhìn, thân thể đang lao về phía trước đột ngột dừng lại giữa không trung, sắc mặt khó coi tới cực điểm.

- Phụ thân, cứu mạng con.

Phạm Kiếm Nhân nhìn thấy Phạm Sàm trên không trung giống như nhìn thấy cọng rơm cứu mạng, miệng lớn tiếng kêu cứu. Toàn thân tràn ngập vết máu loang lổ, máu tươi đầm đìa.

Tay Lục Lâm Thiên tạo thành trảo đặt lên trên đỉnh đầu của Phạm Kiếm Nhân, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo.

- Ah...

Phạm Kiếm Nhân lập tức kêu lên thảm thiết liên tục, trong miệng không ngừng hét lớn:

- Phụ thân, cứu con, con chịu không nổi, cứu con đi.

- Lục Lâm Thiên này muốn làm gì? Không ngờ lại bắt thiếu môn chủ Phạm Kiếm Nhân của Thiên Thủy môn, chẳng lẽ hắn muốn chống lại Thiên Thủy môn hay sao?

Đám người đứng xem chung quanh yên lặng, trong Vô Minh thế giới này không ngờ lại có người dám kɧıêʋ кɧí©ɧ Thiên Thủy môn như vậy, chuyện này khiến cho tất cả mọi người chăm chú nhìn lên trên không trung mà yên lặng, há hốc mồm.

- Lục Lâm Thiên, ta cho ngươi thời gian ba tức thả con ta ra, nếu không ta sẽ băm vằm ngươi thành vạn đoạn.

Nghe tiếng kêu thảm thiết của Phạm Kiếm Nhân, sắc mặt Phạm Sàm tái nhợt, lòng đau như cắt, ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên đã tràn ngập sát ý tới tận cùng.

- Phạm Sàm lão cẩu, ngươi đang uy hïếp ta sao? Bình sinh ta ghét nhất là bị uy hïếp.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt cười, một tay nắm đầu Phạm Kiếm Nhân, tay trái đột nhiên run lên, nắm lấy cánh tay trái của Phạm Kiếm Nhân.

Răng rắc.

Một cánh tay của Phạm Kiếm Nhân bị vặn gãy, máu tươi bắn ra chung quanh, trong miệng hắn lần nữa vang lên tiếng kêu thảm thiết.

- Người này thật độc ác, hắn muốn làm cho Phạm Sàm nổi giận sao?

Cơ hồ tất cả mọi người run lên, không ít người hít sâu một ngụm khí lạnh.

- Ah...

Trong đám người giữa không trung, Phương Thải Y ngơ ngác đứng trên không trung, vẻ mặt mờ mịt, lúc này nhìn thấy vậy thân thể mềm mại của nàng cũng run lên.

Phạm Sàm trên không trung nhìn thấy vậy, toàn thân giống như sắp nổ tung, ánh mắt đỏ thẫm, gân xanh lộ ra, nghiến răng nghiến lợi rít lên mấy chữ:

- Lục Lâm Thiên...

- Sao nào? Ngươi còn định uy hiếp ta sao? Ngươi có muốn ta thử lại lần nữa hay không? Để xem nhi tử ngươi có mấy cái tay, hoặc là thử xem ta có dám giết Tiện nhân, à nhầm Phạm Kiếm Nhân này hay không a.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng cười.

- Lục Lâm Thiên, rốt cuộc ngươi muốn gì?

Phạm Sàm ném chuột sợ vỡ bình, hắn chỉ có một nhi tử là Phạm Keiems Nhân, lúc này tất cả tài nguyên của Thiên Thủy môn cơ hồ đều ném vào trên người nhi tử hắn, cho nên nó nhất định không thể gặp chuyện không may, ánh mắt Phạm Sàm đỏ rực, khí tức quanh thân lạnh lẽo giống như đang ở trong hầm băng vậy.

Nếu như ánh mắt có thể giết người thì sợ rằng Lục Lâm Thiên có Bất Diệt Huyền THể cũng đã bị giết mấy chục lần.

Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, trường bào màu xanh tung bay, khuôn mặt lạnh nhạt, thế nhưng trong mắt lại tràn ngập hàn ý, hắn nói:

- Rất đơn giản, nói ra nguyên nhân tại sao ngươi phải giết ta, nói cho tất cả mọi người biết một chút.

Cơ mặt Phạm Sàm co rúm lại, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi dâm ô nữ đệ tử của Thải Hồng cốc, ta muốn giết ngươi là chuyện kinh thiên địa nghĩa.

- Ha ha...

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức cười ha hả, tiếng cười giống như tiếng sấm cuồn cuộn, quanh quẩn trong không gian, xen lẫn hàn ý lạnh thấu xương. Trong không gian bỗng nhiên nhưu có một cỗ hàn ý ngập trời xuất hiện, tràn ngập, khiến cho người ta không nhịn được mà run lên.

Lục Lâm Thiên ngừng cười, lập tức nhấc Phạm Kiếm Nhân lên, trầm giọng nói:

- Phạm Kiếm Nhân, nếu không muốn chết thì mau nói ra vì sao Phạm Sàm lão cẩm phải đuổi giết ta như vậy. Nếu không ta cho ngươi muốn sống không được muốn chết không xong.

Răng rắc.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên lần nữa nắm tay, cánh tay phải của Phạm Kiếm Nhân răng rắc một tiếng, xương cốt bị nghiền nát, bị Lục Lâm Thiên mạnh mẽ kéo đứt.

- Ah...

Tiếng kêu thảm thiết lại vang lên, Phạm Kiếm Nhân hét lớn:

- Ta nói, ta nói, là phụ thân ta muốn để cho ta tiến vào trong Trung Thiên thế giới tu luyện cho nên muốn ngươi chết, cho nên cố ý cùng với Phương Chí Thành sắp xếp, tạo thành hiện trường ngươi cưỡng gian rồi giết chết nữ đệ tử. Sau đó quang minh chính đại giết chết ngươi. Van ngươi tha cho ta một mạng, ta không dám nữa. Thả ta đi.

Tiếng kêu thê thảm của Phạm Kiếm Nhân quanh quẩn giữa không trung, đám người đứng xem bên ngoài nhìn nhau, lập tức xôn xao, sắc mặt của đám người cầm đầu của các tiểu thế giới trên đài cũng biến hóa không ít.

Hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên này càng nồng đậm, hắn vừa mới thi triển Sưu Linh thuật, từ trong trí nhớ của Phạm Kiếm Nhân mà biết được tất cả chuyện này.

Chương 3742: Đại quân tiếp cận 1

Hướng Vấn Thiên và Tôn Cao Mộc nhìn nhau, ánh mắt lần nữa chăm chú nhìn lên trên không trung.

- Không ngờ Thiên Thủ môn lại làm ra chuyện như vậy.

- KHó trách Phạm Kiếm Nhân có thể đi vào trong Trung Thiên thế giới tu luyện, nghe nói là một mật địa không tệ của Vạn Thiên liên minh, thì ra là cầm Thủ Tạ tệnh của Lục Lâm Thiên.

Đám người đứng xem bên ngoài xôn xao, Phạm Sàm cơ hồ tức tới phun máu, hắn thật không ngờ đứa con của mình lại yếu đuối như vậy, những lời này còn có thể nói ra miệng.

- Thì ra là thế, ta nên tin tưởng hắn, tại sao phải hoài nghi hắn cơ chứ? Hắn căn bản không phải là loại người như vậy.

Trong đám người, con mắt Phương Thải Y run động, hàm răng khẽ cắn bờ môi đỏ mọng, một ít máu tươi tràn ra.

- Phạm Sàm lão cẩu, ngươi còn có gì để nói hay không? Vì Thủ Tạ lệnh mà ngươi không từ bất kỳ thủ đoạn tồi tệ nào.

Lục Lâm Thiên nói với Phạm Sàm.

Khóe mắt Phạm Sàm co rúm lại, việc này đánh chết hắn cũng không thể thừa nhận, nếu như thừa nhận cả Thiên Thủy môn cũng xong đời, hắn lạnh nhạt nói:

- Lục Lâm Thiên, người trong tay ngươi bị uy hïếp, ngươi muốn nói cái gì chẳng được.

- Còn nói dối sao?

Lục Lâm Thiên cười lạnh, trong lòng bàn tay, lưu quang mang tím lóe lên, lần nữa có một thân ảnh chật vật xuất hiện trong tay hắn.

- Phụ thân.

Nhìn thấy đạo thân ảnh này, Phương Thải Y đang mờ mịt phía xa đột nhiên run lên, thân ảnh xẹt qua không gian tới trước người Lục Lâm Thiên, nhìn Phương Chí Thành, ánh mắt nàng run rẩy, nói:

- Phụ thân, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- Thải Y.

Phương Chí Thành nhìn cung quanh, đội hình trên không trung khiến cho hắn hiểu rõ đã xảy ra chuyện gì. Khi nhìn thấy Phương Thải Y trước mắt, ánh mắt đang ảm đạm cũng theo đó mà run lên.

- Phụ thân, người nói cho con biết, có đúng là người đã gạt con về chuyện của Lâm Thiên hay không? Tất cả là do người sắp xếp, là người muốn đối phó với Lâm Thiên đúng không?

Hai mắt Phương Thải Y run rẩy, nàng há có thể suy đoán khong ra, lúc trước nàng luôn mơ mơ màng màng, bị người ta lừa gạt.

Phương Chí Thành nhìn Phương Thải Y, vẻ mặt ảm đạm, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục Lâm Thiên, việc này không có liên quan tới Thải Y, ngươi muốn giết thì cứ giết ta đi.

Lục Lâm Thiên không nói gì, ánh mắt đảo qua người Phương Chí Thành, lần nữa nhìn về phía Phạm Sàm, nói:

- Phạm Sàm lão cẩu, lần này ngươi còn gì để nói không? Ngươi cùng với lão thất phu Phương Chí Thành này âm thầm ám hại ta, đáng tiếc ta mạng lớn, cho nên ngày hôm nay nhất định các ngươi phải trả giá thật nhiều.

Nhìn Phương Chí Thành đang ảm đạm, ánh mắt Phạm Sàm trầm xuống, nhìn qua Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

- Tiểu tử, chỉ bằng vào ngươi? Ngươi đủ tư cách sao?

- Phụ thân, cứu con, con không muốn chết. Lục Lâm Thiên, ngươi thả ta ra.

Phạm Kiếm Nhân không ngừng kêu thảm thiết.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua Phương Thải Y rồi nói:

- Thải Y, loại phế vật này chẳng lẽ là lựa chọn của chính ngươi sao?

Dứt lời, Lục Lâm Thiên phất tay một cái, Phạm Kiến Nhân trong tay bị hất lên, thân thể giống như một đạo lưu quang bắn về phía Phạm Sàm.

- Kiếm Nhân.

Phạm Sàm thấy vậy sắc mặt trầm xuống, một cỗ quang mang màu lam tuôn ra, quang mang lập tức bao phủ Phạm Kiếm Nhân.

Ngay khi quang mang màu lam vừa mới chạm vào Phạm Kiếm Nhân, thân thể Phạm Kiếm Nhân đột nhiên bành trướng, một cỗ năng lượng nóng bỏng mênh mông từ trong cơ thể hắn trào ra, giống như là núi lửa bị áp chế,thân thể trực tiếp nổ tung trên không trung.

Phanh.

Một đạo thanh âm cực lớn vang vọng trên không trung, thân thể Phạm Sàm trực tiếp nổ tung giữa không trung, năng lượng cuồng bạo, nóng bỏng vô cùng khuếch tán trên bầu trời, khiến cho không gian chấn động, rung động kịch liệt. Một mảnh năng lượng nóng bỏng giống như khói tán loạn, trực tiếp bao phủ không trung.

Nhìn thân thể Phạm Kiếm Nhân nổ tung, vô số người đứng xem chung quanh líu lưỡi, há hốc mồm, tất cả mọi người không khó nghĩ tới một việc, lần này Phạm Sàm sẽ nổi điên.

- Lục Lâm Thiên, Thiên Thủy môn ta không chết không thôi với ngươi. Ngày hôm nay không nghiền nát ngươi thành tro, Phạm Sàm ta thề không làm người.

Trong không gian hỗn loạn, tiếng quát thê lương của Phạm Sàm quanh quẩn trên không trung quảng trưởng to lớn. Khi tất cả dẹp loạn một chút, thân thể Phạm Sàm xuất hiện trên không trung, ánh mắt âm trầm, tái nhợt, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên giống như toát ra máu, tràn ngập vẻ oán hận.

Thanh âm này khiến cho đám người đứng xem chung quanh đang xôn xao lập tức yên tĩnh lại, cơ hồ tất cả mọi người nhìn lên không trung. Trơ mắt nhìn Phạm Kiếm Nhân bị thần hồn câu diệt, Phạm Sàm không phát điên mới lạ.

Nhìn Phạm Sàm oán hận giống như phát điên trên không trung, Lục Lâm Thiên không có một chút động lòng nào, thậm chí còn châm chọc, nói:

- Phạm Sàm lão cẩm, ngày hôm nay ngươi nhất định sẽ không còn nguyên vẹn, đây chỉ là bắt đầu mà thôi. Nhất định ngươi sẽ phải trả giá thật nhiều, hai mươi năm trước ta đã thề rằng, có một ngày ta phải diệt Thải Hồng cốc và Thiên Thủy môn.

Thanh âm của Lục Lâm Thiên mặc dù nhỏ thế nhưng lại lọt vào tai tất cả mọi người có mặt trên quảng trường, thanh âm trầm thấp vang lên:

- Quên nói cho ngươi biết, Đỗ Lộc đã chết ở trong Vạn Cổ thế giới, Thải Hồng cốc cũng bị san bằng thành bình địa.

- Ngươi giết Đỗ Lộc?

Ánh mắt Phạm Sàm âm trầm tới cực điểm nhìn qua Lục Lâm Thiên.

- Người tiếp theo chính là ngươi.

Lục Lâm Thiên gậ đầu cười cười, khóe miệng âm lãnh, nụ cười khiến cho người ta nhìn qua lập tức cảm thấy phát lạnh.

Nghe vậy toàn thân Phạm Sàm run rẩy, khuôn mặt tím lại, gân xanh nổi lên, trong hai mắt, lửa giận giống như núi lửa phun trảo, tùy thời sẽ bộc phát, bộ mặt vì tức giận mà dữ tợn. Phạm Sàm giận quá hóa cười, tiếng cười to vang vọng trong miệng không thôi.

- Ha ha ha....

Cho dù là ai cũng có thể nghe thấy sự giận dữ ngập trời, đủ để biết được lúc này Phạm Sàm đã phẫn nộ tới mức tận cùng, giận dữ tới mức không có cách nào áp chế được.

- Giết con của ta, giết người Thiên Thủy môn ta. Lục Lâm Thiên, nếu như lần này ngươi chạy thoát, Phạm Sàm ta thề không làm người.

Tiếng cười vừa dứt, khuôn mặt Phạm Sàm vặn vẹo dữ tợn, cơ hồ vặn vẹo thành một đoàn, đôi mắt mang theo sự oán ận nhìn qua Lục Lâm Thiên, lại nhìn lên không trung, ngẩng đầu thét lớn:

- Đệ tử Thiên THủy môn nghe lệnh, mấy người đi theo Lục Lâm Thiên này không buông tha một ai.

Ầm ầm.

Phạm Sàm dứt lời, phía dưới, trong thành Thiên Thủy đột nhiên có vô số thân ảnh bắn ra, trên phía chân trời quảng trường, năng lượng thiên địa chấn động kịch liệt. Phía dưới, cũng không beiest từ nơi nào thoáng cái có từng đạo thân ảnh bắn ra, chỉ trong nháy mắt lơ lửng trên không trung, ước chừng mấy vạn đạo thân ảnh. Mấy vạn ngời đem chọn quảng trường thành Thiên Thủ vây lại, đông nghịt một mảnh, khí tức phô thiên cái địa lan tràn ra.

Mười đạo thân ảnh dẫn đầu đứng lơ lửng sau lưng Phạm Sàm, từng cỗ khí tức bàng bạc lan tràn, cả không gian gió nổi mây phun. Trong đám người này có ít nhất mười lăm Thông Thiên cảnh, Ngộ Chân cảnh có không dưới bốn mươi người, thanh thế khủng bố như vậy khiến cho mấy ngàn vạn người đứng xem phía dưới run rẩy.

Chương 3743: Đại quân tiếp cận 2

Thế lực như vậy tuyệt đối là thế lực mạnh nhất ở trong cả Vô Minh Tiểu thiên thế giới, ở trong Vô Minh Tiểu thiên thế giới này không có bất kỳ thế lực nào có thể so sánh.

- Lục Lâm Thiên này không xong rồi, đây chính là thành Thiên Thủy a. Còn dám trêu Phạm Sàm phát điên, đây không phải là tự mình tìm chết sao?

Đám người phía dưới tâm thần run rẩy, cũng nhao nhao lùi về phía sau, sợ rằng đến lúc đó sẽ bị tai bay vạ gió. Một khi cường giả giao thủ, thực lực không đủ sẽ bị liên lụy, hậu quả không cần phải nói.

- Lục Lâm Thiên, đây là Vô Minh thế giới, là thành Thiên Thủy, là địa bàn của Thiên Thủ môn ta. Ngày hôm nay ngươi có chạy đằng trời, có thể khiến cho Thiên Thủy môn ta dùng đội hình như vậy, cho dù chết cũng tiện nghi cho ngươi.

Nhìn đội hình mênh mông cuồn cuộn trên không trung, Phạm Sàm âm lãnh nói.

Hai người Kim Viên, Thái A nhìn đội hình của Thiên Thủy môn, chỉ là cũng không quá để ý, thậm chí trong mắt còn không có một chút chấn động nào.

Lục Lâm Thiên vẫn lạnh nhạt nhìn mấy vạn đệ tử Thiên Thủy môn chung quanh, khẽ nói:

- So nhiều người sao? Có lẽ bọn họ cũng nên tới rồi chứ.

Ầm ầm.

Bên ngoài thành Thiên Thủy, phía xa lúc này bỗng nhiên truyền đến thanh âm trầm đυ.c cực lớn, thanh âm này từ phía xa truyền đến vẫn khiến cho người ta cảm thấy đinh tai nhức óc, cả không trung và mặt đất run rẩy không ngừng.

Ầm ầm.

Thanh âm trầm đυ.c này giống nhưu sấm sét liên tiếp vang lên, cả không gian run rẩy, mặt đất lay động giống như địa chấn.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Động tĩnh đột nhiên xảy ra khiến cho tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn về phía xa, ánh mắt mờ mịt, không có ai biết chuyện gì đang xảy ra. Động tĩnh bực này tuyệt đối không phải là chuyện bình thường.

- Chưởng môn. Không tốt rồi.

Trên không trung, không ít thân ảnh mang theo sự hoảng sợ, chật vật chạy tới. mấy người có tốc độ nhanh hơn một chút đều là người có tu vi Ngộ Chân cảnh.

Từng đạo thân ảnh xuất hiện giữa không trung, cả đám kinh hãi, ánh mắt rung động, lớn tiếng nói:

- Chưởng môn, không tốt rồi. Đại quân của Thị Hoang thế giới tiếp cận.

- Người Thị Hoang thế giới tới. Thành Thiên Thủy không có cách nào chống đỡ được, đệ tử chúng ta đã bị tổn thất thảm trọng.

- Thị Hoang thế giới muốn tiêu diệt Vô Minh thế giới, những nơi đi qua không ai có thể ngăn cản, chạy mau đi.

Ầm ầm.

Giữa không trung xa xa, càng ngày càng có nhiều thân ảnh chật vật phóng tới, trong khoảng thời gian ngắn, ở phía xa xuất hiện vô số điểm đen. Từng đạo thân ảnh nhanh chóng chạy trốn, hận không thể chạy trốn nhanh hơn một ít. Đám người đang chạy trốn này sợ rằng cũng có mười vạn người.

Thành Thiên Thủy chính là đại bản doanh của Thiên THủy môn, cũng là trung tâm của cả Vô Minh Tiểu thiên thế giới. Đệ tử của Thiên Thủy môn chung quanh thành Thiên Thủy quả thực cũng có trăm vạn người.

- Đại quân Thị Hoang thế giới tới?

- Không xong, chẳng lẽ Thị Hoang thế giới muốn tiêu diệt Vô Minh thế giới hay sao? Người THị Hoang thế giới này không có ai dễ trêu a.

Cả Thành Thiên Thủy run rẩy, vô số thân ảnh phát run. Trên quảng trường, mấy ngàn vạn người ngẩng đầu nhìn lên trên không trung, bắt đầu kinh hãi.

- Đại quân Thị Hoang thế giới tới gần, không ổn.

Trên quảng trường, người cảm đầu của các tiểu thế giới đột nhiên đứng dậy, ánh mắt mang theo sự khẩn trương nhìn lên trên không trung.

- Không tốt, nghe nói Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế trong Thị Hoang thế giới phục sinh, còn dung thế Niết Bàn thành công, chẳng lẽ Huyết Thiên Đế muốn tiêu diệt Vô Minh thế giới sao?

Trên quảng trường, Hướng Vấn Thiên nghe vậy sắc mặt đột nhiên đại biến, Thị Hoang thế giới này trước đây hắn cũng nghe đồn không ít. Huyết THiên Đế muốn tiêu diệt Vô Minh thế giới quả thực cũng có khả năng này, cũng tuyệt đối có được thực lực này.

- Hướng huynh an tâm một chút, chớ vội, ân oán cá nhân, ân oán cá nhân mà thôi, không liên quan tới chúng ta.

Tôn Cao Mộc nhìn HƯớng Vấn THiên nhún vai rồi nói.

Trên không trung, cơ hồ tất cả đệ tử Thiên Thủy môn nhìn thấy đồng môn chật vật chạy trốn, cả đám nhìn nhau, đội ngũ bắt đầu có chút rối loạn.

Hơn mười người có tu vi Thông Thiên cảnh cùng vơi hơn bốn mươi người có tu vi Ngộ Chân cảnh biến sắc, ánh mắt nhìn về phía

Phạm Sàm.

- Thị Hoang thế giới.

Sắc mặt Phạm Sàm đột nhiên cực kỳ khó coi, hắn nằm mơ cũng thật không ngờ lại có đại quân tiếp cận Vô Minh thế giới, lại là người trong Thị Hoang thế giới.

Ầm ầm.

Thanh âm trầm thấp phía xa càng lúc càng lớn, cũng càng lúc càng đinh tai nhức óc. Trên không trung, vô số thân ảnh đông nghịt chật vật chạy trốn, vẻ mặt sợ hãi, giống như là gặp quỷ.

Trong khaorng thời gian ngắn, mấy chục vạn thân ảnh phía xa lập tức chạy tới trên quảng trường. Biển người đông nghịt hội tụ, không ít người trên người còn có máu tươi đầm đìa, sắc mặt tái nhợt, miệng thở hồng hộc.

Đám người chật vật chạy trốn kia ước chừng không kém bảy mươi vạn, cả đám giống như một đám mây che khuất bầu trời trên không trung, khiến cho ánh sáng cũng khó có thể chiếu rọi xuống dưới.

Sưu Sưu.

Trên đài, người của các tiểu thế giới cùng với không ít người vây xem chung quanh rốt cuộc không có cách nào yên tĩnh được nữa. Vô số thân ảnh lướt lên trên không trung, ánh mắt mang theo sự rung động nhìn về phía xa.

Tất cả mọi người đều muốn biết, đại quân của Thị Hoang thế giới rốt cuộc khủng bố tới đâu, mà không ngờ lại khiến cho gần trăm vạn đệ tử của Thiên Thủy môn chật vật chạy trốn như vậy, còn không có một chút lực chống lại nào.

Oanh.

Trên phía chân tời xa xa lập tức xuất hiện vô số điểm đen, những điểm đen này từ phía xa vυ"t tới. Thể tích của điểm đen càng lúc càng lớn, dần dần có chút khổng lồ, giống như từng đầu hung thú khổng lồ xẹt qua không gian. Những nơi nó đi qua, không gian run rẩy không ngớt, thanh âm trầm thấp vang vọng, quanh quẩn trong thiên địa này.

- Cái đó....

Vô số người nhìn lên trên không trung, nhìn qua vô số điểm đen rậm rạp, chằng chịt phía trước, từng thân ảnh khổng lồ xuất hiện, vẻ mặt mọi người đột nhiên đại biến, đầu quái vật khổng lồ kia không ngờ lại là Chiến hạm.

Đó là mấy trăm chiến hạm đông nghịt, phía sau còn có mấy trăm khôi lỗi tọa giá khổng lồ.

- Chiến hạm, thật nhiều chiến hạm.

- Tại sao lại có nhiều chiến hạm như vậy?

Nhìn thấy vô số chiến hạm cùng với khôi lỗi tọa giá trên không trung, tất cả mọi người rốt cuộc cũng biết được vì sao đệ tử Thiên Thủy môn phải chật vậy chạy trốn như vậy. Ở trước mặt hạm đội khổng lồ như vậy, con người lập tức trở nên nhỏ bé.

Trên những chiến hạm đông nghịt kia, trên bong thuyền của mỗi một chiếc chiến hạm đều có hơn một ngàn đạo thân ảnh cao ngất đứng đó, cả đám khí tức sắc bén, tràn ngập sát phạt. Một mùi máu tươi nồng đậm theo gió khuếch tán tới.

Ầm ầm.

Vô số chiến hạm sau mấy lần chớp động lập tức xuất hiện giữa không trung, phía trước từng chiếc chiến hạm khổng lồ là một cái đầu hổ dữ tợn, một cỗ khí tức hung mãnh phóng ra, khiến cho người ta nhìn qua lập tức cảm thấy nhỏ bé.

Chương 3744: Đại quân tiếp cận, kính mời chưởng môn

Mấy trăm đầu khôi lỗi tọa giá khổng lồ xoay quanh chiến hạm, chung quanh cũng có vô số thân ảnh đông nghịt, khí tức sắc bén, sát phạt lan tràn.

Đội hình che khuất bầu trời như vậ khiến cho nửa bầu trời phía trước đột nhiên lờ mờ.

Mây trăm đầu khôi lỗi tọa giá cùng với chiến hạm mênh mông cuồn cuộn kéo tới. Năng lượng trong phiến thiên địa này chấn động kịch liệt, đội hình khủng bố này khiến cho người ta run rẩy.

Đôi cánh trên những chiếc chiến hạm khổng lồ khẽ vỗ, cái đầu hổ dữ tợn đột nhiên giống như sống lại, miệng rít lên một tiếng dữ tợn, khiến cho người ta rung động không thôi. Động khẩu đen ngòn nhằm thẳng vào đội ngũ mấy chục vạn đệ tử Thiên Thủy môn đang sợ hãi, giống như tùy thời có thể đánh ra công kích khủng bố.

Không có ai dám hoài nghi, mấy chục chiếc Phi Hổ chiến hạm tam cấp cùng với hơn trăm chiếc Phi Hổ chiến hạm nhị cấp cùng với chiến hạm nhất cấp đồng thời được thúc dục. Nhất định đệ tử Thiên THủy môn trên không trung sẽ bị đánh tới hoa rơi nước chảy, thi thể khắp nơi.

Loại đội hình khủng bố như vậy không phải là thứ mà Tiểu thế giới có thể ngăn cản.

- Phi Hổ chiến hạm, đây không ngờ đều là Phi Hổ chiến hạm a.

- Mấy trăm chiếc Phi Hổ chiến hạm, bên ngoài một chiếc đã khó cầu, thế nhưng ở đây đột nhiên lại có nhiều như vậy.

- Phía trước ít nhất có bốn mươi chiếc, đều là Phi Hổ chiến hạm tam cấp a, đằng sau đều là nhị cấp, phía trước nhất định là tam cấp. Ta đã thấy người trong Trung thiên thế giới mua qua những thứ này.

Nhìn qua hạm đội khổng lồ trên không trung, ngàn vạn người run rẩy. Phi Hổ chiến hạm ở bên ngoài hiện tại vô cùng có thanh danh, nhiều Phi Hổ chiến hạm như vậy, đặc biệt là Phi Hổ chiến hạm tam cấp lại không kém bốn mươi chiếc, đội hình bực này khiến cho người ta vô cùng rung động.

Trước mặt hạm đội khủng bố như vậy, đám người vây xem chung quanh không tự chủ được mà nhao nhao lùi về phía sau, một khi khai chiến, công kích đủ để hủy diệt tất cả.

Phương Chí Thành bị Lục Lâm Thiên nắm trong tay cùng với Tôn Cao MỘc, Tôn Oánh Oánh và mấy người của Hồng Linh các giờ phút này nhìn thấy một màn này, thân thể bỗng nhiên run rẩy.

Trên chiến hạm kinh khủng kia, từng đạo thân ảnh quen thuộc mà bọn họ đã gặp trong Vạn Cổ thế giới, chỉ là trong Vạn Cổ thế giới, Lục Lâm Thiên cũng không có thi triển ra hạm đội kinh khủng như vậy.

Đến lúc này Phương Chí Thành mới chính thức hiểu được, trong tay Lục Lâm Thiên rốt cuộc đã nắm giữ được thực lực cường hãn tới mức nào.

Ực.

Tôn Cao Mộc thân là các chủ Hồng Linh các, mỗi ngày đều có liên hệ với người của Vạn Thiên liên minh, tự nhiên hắn biết rõ đây là Phi Hổ chiến hạm, trong cổ họng vang lên một tiếng ực.

Nghe nói Phi Hổ chiến hạm tam cấp có uy năng tương đương với một Đại Đạo cảnh sơ giai a, người có tu vi Thông Thiên cảnh cao giai trực tiếp bị đánh tan. Mấy chục chiếc Phi Hổ chiến hạm tam cấp, đủ để san bằng Tiểu thiên thế giới thành bình địa.

- Con mẹ nói, Thị Hoang thế giới từ lúc nào lại mạnh như vậy?

Sắc mặt Hướng Vấn Thiên hoảng hốt, mắt nhìn từng chiếc chiến hạm phía trước, coi như là dùng thực lực của hắn hiện tại, trong lòng cũng phải phát run.

- Phi Hổ chiến hạm tam cấp.

- Phi Hổ chiến hạm nhị cấp.

- Đó là Thất Kiếm, Du Long, Đường Ngũ, người có tu vi Đại Đạo cảnh trung giai, mấy người này làm sao tới đây?

- Âm Quỷ cũng ở đó, nghe nói trước kia thật lâu Âm Quỷ đắc tội với một thế lực lớn trong Trung Thiên thế giới, cho nên chạy tới Thị Hoang thế giới, nghe nói cũng là người có tu vi Đại Đạo cảnh.

- Thất Sát cũng có mặt, đó là đám người Thiên Xu, Thiên Tuyền, những người này cũng đi ra.

- Hơn mười vạn người khát máu trong Thị Hoang thế giới, bọn họ tiến vào trong Vô Minh thế giới như thế nào vậy?

- Không xong, lúc này Thị Hoang thế giới quả thực đã có chuẩn bị từ trước, muốn tiêu diệt Vô Minh thế giới rồi.

Nhìn qua đội hình chiến hạm khổng lồ trước mắt, từng đạo thân ảnh xuất hiện, ngươi cầm đầu của các tiểu thế giới đột nhiên biến sắc. Chỉ riêng Phi Hổ chiến hạm kia đã đủ khủng bố, thế nhưng lại còn có nhiều người có thanh danh hiển hách như vậy.

- Người phương nào tự tiện xông vào trong Vô Minh thế giới? Định đối đầu với Chiến Thiên liên minh sao?

Đối mặt với đội hình như vậy Phạm Sàm cũng đành buông tha cho Lục Lâm Thiên, thân ảnh nhảy lên phía tước, nhìn đội hình chiến hạm mênh mông cuồn cuộn trước mắt, sắc mặt hắn vô cùng ngưng trọng và khó coi.

- Con mẹ nó, đám Thiên Thủy môn chó má này không chịu nổi một kích.

- Một đám phế vật, Thiên Thủy môn cũng chỉ có vậy mà thôi.

Trên từng chiếc chiến hạm vang lên từng tiếng cười khinh thường. Trên chiếc chiến hạm dẫn đầu có mười đạo thân ảnh bước ra, mỗi một cái giơ tay nhấc chân của mười người này đều tràn ngập khí tức sát phạt, trong lúc vô hình cũng khiến cho trong lòng mọi người phía dưới rung động.

Những người này tự nhiên là Âm MInh Dạ Xoa, Thất Sát, Thất Kiếm, Viêm Hỏa, Bạch Kinh Đường, Địa Long, Tam Thú Tương, Bàn Sấu hòa thượng, Đồng Thất, Thạch Ngọc Đồ, Trọng Linh, mà ngay cả Phong Đô Tam Hồn cùng với Âm Quỷ vốn ở trong Thị Hoang thế giới lúc này cũng có mặt.

Mặt khác còn có Vấn Thân Mạc cùng với Bảo Châu công chúa. Chỉ là Mộc Vương ở lại Thị Hoang thế giới trấn thủ, cho nên lúc này tất cả cường giả Phi Linh môn đều có mặt ở đây, tất cả đều hội tụ trong Vô Minh thế giới.

Hơn mười người này tự nhiên tuyệt đại bộ phận đều là cường giả đỉnh tiêm, có tu vi Đại Đạo cảnh cũng hơn mười người. Người có tu vi Thông Thiên cảnh vô số, căn bản Thiên Thủy môn không thể đánh đồng.

Sưu Sưu.

Hơn mười đạo thân ảnh này khẽ điểm nhẹ bong chiến hạm, thân ảnh nhanh như thiểm điện lơ lửng trên không trung. Khí tức tràn ra, khí tức đáng sợ phô thiên cái địa lan tràn. Thiên địa chung quanh hơn mười người này run rẩy, đám người phía dự tự nhiên cảm thấy áp lực.

- Kính mời chưởng môn.

Không có ai để ý tới Phạm Sàm, căn bản không thèm liếc mắt nhìn lấy hắn. Mấy chục người này chỉ nhìn lên trên không trung quảng trường thành Thiên Thủy, sau đó nhìn vào đạo thân ảnh màu xanh còn đang bị đệ tử Thiên Thủy môn vây qunah. Hơn mười đạo thân ảnh lập tức lăng không quỳ một gối, cung kính hành lễ.

- Kính mời chưởng môn.

- Kính mời chưởng môn.

- Kính mời chưởng môn.

Chỉ một thoáng, cơ hồ trên tất cả Phi Hổ chiến hạm, đệ tử Phi Linh môn quỳ một gối hành lễ. Trên không trung quảng trường, thanh âm giống như sấm sét khuếch tán, thanh âm hóa thành cơn lốc khuếch tán. Một cỗ khí tức sắc bén nương theo thanh âm lan tràn khiến cho tâm thần người ta rung chuyển.

Hơn ba mươi vạn đệ tử Phi Linh môn kéo đến đây, tuy rằng ít hơn đệ tử Thiên Thủy môn, thế nhưng lại cường hãn hơn bảy tám chục vạn đệ tử Thiên Thủy môn.

Nếu so sánh khí thế thì đệ tử Phi Linh môn giống như một đầu chim ưng lợi hại, là đầu sói hoang khát máu. Đệ tử Thiên Thủy môn chỉ là con gà, con thỏ con run rẩy chờ chết. Khí thế trên người tuy rằng nhìn qua sắc bén, thế nhưng so với đệ tử Phi Linh môn vốn tràn ngập huyết tinh mà nói, hoàn toàn không thể so sánh.

Chương 3745: Phi Linh môn vây công 1

- Ai là chưởng môn Phi Linh môn vậy?

Trong sát na, cơ hồ tất cả mọi người tìm kiếm cuhng quanh, chưởng môn Phi Linh môn này dường như vẫn còn ở trong Thiên Thủy mon, rốt cuộc ai là chưởng môn của Phi Linh môn khủng bố này.

- Tất cả miễn lễ.

Thanh âm nhàn nhạt từ trong đám người truyền ra, đủ để truyền vào tai tất cả mọi người.

Đạo thanh âm này vang lên, chỉ một thoáng tất cả đám người chung quanh đều nhìn vào đạo thân ảnh mặc áo bào xanh trên không trung, ánh mắt của đệ tử Thiên THủy môn bỗng nhiên run sợ sau khi quay đầu lại nhìn.

Phạm Sàm quay đầu lại, ánh mắt nhìn về phía đạo thân ảnh lúc này đã run rẩy.

Sưu Sưu.

Trong ánh mắt của mọi người, trong đám người, đạo thân ảnh mặc áo bào xanh kia bỗng nhiên đạp mạnh hư không, cùng với hai đạo thân ảnh sau lưng trong giây lát thoát khỏi vòng vây của đám người Thiên Thủy môn, thân thể phá không phóng ra, lập tức xuất hiện trước đại quân của Phi Linh môn.

Đệ tử Thiên Thủy môn đã sớm hãi hùng khiĩếp vía, căn bản không có ai dám ngăn cản, cũng không có cách nào ngăn cản, trơ mắt nhìn ba người xẹt qua không gian đi về phía đại quân Phi Linh môn.

Phương Thải Y nhìn về phía trước, nhìn đại quân hạm đội mênh mông trước mắt, lại nhìn qua đạo thân ảnh mặc áo bào xanh kia, ngoài ánh mắt rung động ra còn có ánh mắt phức tạp.

Giờ phút này đạo thân ảnh màu xanh kia so với Phạm Sàm mà nói, khí thế không chút chênh lệch nào, thậm chí còn mạnh hơn.

Lục Lâm Thiên phất tay, nắm Phương Chí Thành về phía sau, thân ảnh Bàn Sấu hòa thượng lóe lên, một đạo trảo ấn xuất hiện, lập tức nắm Phương Chí Thành trong tay.

- Thiên Xu, ngươi dám gạt ta?

Ánh mắt âm tàn của Phạm Sàm nhìn đám người Thất Sát phía trước, hai mắt như bốc hỏa. Lúc trước Thiên Xu đã nói với hắn đánh chết Lục Lâm Thiên, còn lừa gạt lấy ba khảo Xúc Đạo đan giá trị xa xỉ của hắn.

- Lừa ngươi thì thế nào? Ngươi cắn ta sao? Ai kêu ngươi ngu xuẩn như heo? Ngươi cho rằng bằng vào ngươi cũng có thể khống chế Thị Hoang thế giới sao? Nực cười.

Nếu như là trước kia mà nói, đối với Phạm Sàm này Thiên Xu còn có chút cố kỵ, thế nhưng hiện tại hắn lại không để đối phương vào trong lòng.

- Ngươi...

Phạm Sàm nghe vậy, khuôn mặt tái nhợt, gân xanh nổi lên, bắt đầu vặn vẹo.

Thiên Xu lớn tiếng cười lạnh nói:

- Phạm Sàm, ta cũng không sợ nói cho ngươi biết, Thất Sát môn trong Thị Hoang thế giới vốn là Phi Linh môn. Chưởng môn Tây Phương Cầu Bại cũng chính là chưởng môn Lục Lâm Thiên lúc này. Thiên Thủy môn so với Phi Linh môn chỉ là cái rắm.

Ánh mắt trên khuôn mặt vặn vẹo dữ tợn của Phạm Sàm nhìn về phía Thiên Xu âm trầm không thôi, lạnh nhạt nói:

- Thiên Xu, ta tuyệt đối sẽ không buông tha cho ngươi. Nếu như ngươi rơi vào trong tay ta, ta sẽ khiến cho ngươi sống không được, chết không xong.

- Ta chờ a, thế nhưng dường như ngươi cũng không có bổn sự như vậy.

Thiên Xu cười nhạt một tiếng.

- Bẩm chưởng môn, cả Vô Minh thế giới đều bị phong tỏa đường hầm thế giới, chỉ có vào mà không có ra, tất cả thành trấn chung quanh đều nằm trong sự khống chế. Người vi phạm giết không tha.

Viêm Hỏa nói với Lục Lâm Thiên.

- Phong tỏa tất cả đường hầm thế giới?

Người cầm đầu của các tiểu thế giới nghe vậy sắc mặt đại biến, trong Vô Minh thế giới có đường hầm thế giới đi thông tới tất cả các tiểu thế giới, khống chế được đường hầm thế giới, sau này trong Vô Minh thế giới, chỉ cần những người này nguyện ý là có cường giả xé rách không gian tiến vào trong tiểu thế giới của họ, người thực lực thấp một ít căn bản không thể tiến vào trong VÔ Minh thế giới.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu với Viêm Hỏa, phất tay một cái, ý bảo Viêm Hỏa lui ra. Hắn chắp tay mà đứng, nhìn Phạm Sàm trước mắt, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo, trong đôi mắt đen kịt có hàn ý bắn ra, hắn nói:

- Phạm Sàm lão cẩu, hiện tại ngươi còn cảm thấy ngươi có tư cách giết ta sao?

Khuôn mặt Phạm Sàm run rẩy, nhìn qua chiến hạm mênh mông cuồn cuộn phía trước, nhìn qua vô số Đại Đạo cảnh, Thông Thiên cảnh, Ngộ Chân cảnh, đến giờ phút này hắn mới chính thức biết rõ, trong vòng hai mươi năm này Lục Lâm Thiên rốt cuộc đã tới tình trạng nào.

Trong vòng hai mươi năm, người thanh niên giống như chó hoang chạy tới Thị Hoang thế giới kia, khi đi ra lần nữa đã trở thành một đầu mãnh hổ.

Nhìn đạo thân ảnh mặc áo bào xanh kia, Phạm Sàm khẽ hít sâu một hơi, khuôn mặt vặn vẹo dữ tợn, không hổ là cường giả tung hoành cả Vô Minh Tiểu thiên thế giới, hắn cố gắng nén sự tức giận trong lòng, nhìn Lục Lâm Thiên, trầm giọng nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi chỉ có vậy thôi sao? Trong ắt ta ngươi vẫn là một con chó hoang cụp đuôi chạy vào trong Thị Hoang thế giới, coi như là hôm nay, trong mắt ta ngươi cũng vẫn là như vậy.

Dứt lời, khuôn mặt Phạm Sàm trầm xuống, lạnh lùng quáT:

- Lục Lâm Thiên, chẳng lẽ ngươi cho rằng tụ tập đám người trong Thị Hoang thế giới là có chống lại được Thiên Thủy môn ta hay sao? Có thể chống lại Chiến Thiên liên minh ta hay sao? Làm loạn Vạn Thế đối quyết, xâm lấn Vô Minh thế giới, ngươi không coi người hai đại liên minh vào trong mắt hay sao? Muốn phá hủy Vô Minh thế giới hay sao? Chẳng lẽ ngươi không coi tất cả tiểu thế giới có mặt ngày hôm nay vào trong mắt?

Nghe Phạm Sàm nói vậy, đám người phía dưới nhìn nhau, người cầm đầu của các tiểu thế giới rung động.

Tất cả mọi người nghe rõ đây, Thị Hoang thế giới muốn phá hủy Vô MInh thế giới. Bảo vệ Vô Minh thế giới là trách nhiệm của mỗi một người. Da mất thì lông không còn, mọi người liên thủ, tru sát đám người của Thị Hoang thế giới trong Vô Minh thế giới.

Phạm Sàm lần nữa lên tiếng, thanh âm quanh quẩn trên không trung.

Nghe vậy vô số đám người đưng xem chung quanh, người cầm đầu của các tiểu thế giới, khí tức trên người không ngừng chấn động, da không còn thì lông mọc ở đâu, đạo lý này tất cả mọi người đều hiểu.

Đạo lý môi hở răng lạnh ai cũng hiểu rõ, nếu như Thị Hoang thế giới diệt Thiên Thủy môn, đến lúc đó cả Vô Minh Tiểu thiên thế giới không còn bất kỳ thế lực nào có thể ngăn cản được Phi Linh môn này nữa.

Oanh.

Không ít khí tức sau lời nói của Phạm Sàm chấn động, rõ ràng đã bị Phạm Sàm xúi giục thành công. Mà trong vô số người vây xem chung quanh cũng có vô số khí tức chấn động.

Cảm nhận không ít khí tức chấn động, Lục Lâm Thiên nhìn thấy vậy vẻ mặt ngưng trọng. Nếu như Thiên Thủy môn kích động mọi người liên thủ thành công, vậy thì vô cùng phiến phức. Hắn cũng không thể đại khai sát giới vô số sinh linh trong Vô Minh thế giới.

Phạm Sàm nhìn bốn phía, cười lạnh rồi hét lớn một tiếng:

- Người của Chiên Thiên liên minh trong Vô Minh thế giới nghe đây, Thị Hoang thế giới xâm lấn VÔ Minh thế giới, mọi người cùng ta liều mạng với đám người này.

Sưu Sưu.

Cơ hồ trong tất cả các tiểu thế giới, tất cả mọi người bước ra, hơn một ngàn tiểu thế giới, cũng có mấy ngàn cường giả hội tụ.

Cơ hồ tất cả tiểu thế giới tham dự, cho dù có mỗi một tiểu thế giới có một người có tu vi Ngộ Chân cảnh, cộng lại cũng hơn một ngàn người.

Chương 3746: Phi Linh môn vây công 2

Huống chi người tiểu thế giới tới đây còn không chỉ có một Ngộ Chân cảnh, có một số ít tiểu thế giới còn có mấy người có tu vi Thông Thiên cảnh.

Oanh.

Lập tức, tất cả tiểu thế giới thuộc thế lực của Chiến Thiên liên minh có động tác. Vô số thân ảnh hội tụ, uy thế kinh người, khí tức giống như phong quyển tàn vân lập tức bao phủ bầu trời.

- Hướng đường chủ, giờ phút này chẳng lẽ Vạn Thiên liên minh ngươi chỉ muốn lo thân mình hay sao? Vô Minh thế giới cũng không chỉ có mình Chiến Thiên liên minh ta.

Phạm Sàm cười lạnh, nhìn qua Hướng Vấn Thiên và chúng nhân thuộc thế lực của Vạn THiên liên minh trong các tiểu thế giới.

Lần Vạn Thế đối quyết này, trong các tiểu thế giới cũng có người của Vạn Thiên liên minh tới đây, hội tụ lại một chỗ so với người của Chiến Thiên liên minh cũng không kém bao nhiêu.

Hướng Vấn Thiên nhíu mày, tràn ngập vẻ ngưng trọng. Lúc này hắn tuyệt đối không thể để cho Thị Hoang thế giới tiêu diệt Vô Minh thế giới, Vô Minh thế giới cũng không phải chỉ có Chiến Thiên liên minh mà cũng có một phần của Vạn Thiên liên minh.

- Hướng huynh, đây là ân oán cá nhân, chúng ta không nên nhúng tay vào thì tốt hơn.

Tôn Cao Mộc vội vàng nói với Hướng Vấn Thiên.

- Cao Mộc huynh đệ, huynh đệ lần này không nên gây chuyện, Vô Minh thế giới không còn, đến lúc đó chúng ta đều phiền phức.

Hướng Vấn Thiên nhìn qua Tôn Cao Mộc, sắc mặt ngưng trọng, bất kể như thế nào ngày hôm nay hắn cũng không thể trơ mắt nhìn

Vô Minh thế giới bị Thị Hoang thế giới tiêu diệt.

- Người Vạn Thiên liên minh nghe đây, theo ta vây công Phi Linh môn.

Tiếng quát vừa dứt, trường bào trên người Hướng Vấn Thiên run lên, một cỗ khí tức bàng bạc mênh mông bỗng nhiên tuôn ra. Linh hồn lực bàng bạc bao phủ không trung, khiến cho linh hồn người ta rung động. Không ngờ người này lại có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai.

Oanh.

Người của Vạn Thiên liên minh sau lưng Hướng Vấn Thiên bắt đầu nhảy ra, khí tức lan tràn, khí thế tuyệt đối cường hãn.

- Ài.

Tôn Cao Mộc sau lưng Hướng Vấn Thiên ngưng trọng, loại tình huống này hắn cũng không có biện pháp ngăn cản người của Vạn Thiên liên minh, cho nên giờ phút này cũng chỉ có thể bất đắc dĩ không thôi.

- Đại Đạo cảnh cao giai, không bị thiên địa áp chế, là người Vô Minh thế giới.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về phía Hướng Vấn Thiên trên không trung, tu vi Đại Đạo cảnh cao giai không bị thiên địa áp chế. Loại tình huống này không phải bán hỗn độn cùng ngụy hỗn độn thì chính là người của Vô Minh thế giới.

Từ khí tức trên người Hướng Vấn Theien xem ra, cũng không có khí tức ngụy hỗn độn và bán hỗn độn. Cho nên người này chỉ có thể là tu luyện giả của Vô Minh thế giới.

- Thị Hoang thế giới muốn tiêu diệt Vô Minh thế giới, liều mạng với bọn họ.

Vô số đám người chung quanh lúc này nhìn thấy vậy, bắt đầu có vô số khí tức tràn ra, không ngừng chấn động.

Khí tức của mọi người hội tụ, uy thế tăng lên nhiều, mấy chục vạn đệ tử Thiên Thủy môn vốn đang thất kinh nhìn thấy cảnh này khí tức lần nữa trở nên sắc bén.

Khí tức cả đám bắt đầu lan tràn ra, cả không trung thành Thiên THủy đã sớm phong vân biến sắc, không gian lờ mờ, năng lượng chấn động kịch liệt giống như núi lửa bị áp chế, tùy thời phun trào.

Người thực lực không đủ dưới khí tế bàng bạc áp bách toàn thân đã không ngừng run rẩy.

- Khặc khặc, Lục Lâm Thiên, ngươi cho rằng dựa vào đám người trong Thị Hoang thế giới của ngươi là có thể chống lại với hai đại liên minh hay sao? Có thể chống lại cả Vô Minh thế giới hay sao?

Nhìn khí thế chung quanh, Phạm Sàm lớn tiếng cười lạnh, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi quá ngây thơ rồi, trong này là Vô Minh thế giới, tuy rằng là trung tâm của Tiểu thiên thế giới, thế nhưng vẫn là tiểu thế giới, ngươi cho rằng bằng vào mấy Đại Đạo cảnh ngươi mang theo là có thể đối phó với ta sao? Ở trong Vô Minh thế giới này ngươi không có tư cách hung hăng càn quấy.

- Ồ? Cổ động tất cả mọi người sao? Để ta bắn bọn chúng thành mây khói vậy.

Đám người Bạch Kinh Đường quát lên một tiếng, phất tay một cái, mấy trăm chiến hạm sau lưng lập tức vận sức chờ phát động, uy năng mênh mông cuồn cuộn, kinh thiên động địa.

Lục Lâm Thiên phất tay ngăn lại Bạch Kinh Đường, lại lập tức nhìn về phía Phạm Sàm phía trước, lớn tiếng nói:

- Tất cả mọi người nghe rõ, Phi Linh môn hôm nay không đối phó với Vô Minh thế giới, cũng không có ý đối phó với Vạn Thiên liên minh và Chiến Thiên liên minh, cuhsng ta chỉ muốn giải quyết ân oán cá nhân với Thiên Thủy môn mà thôi.

- Khặc khặc, Lục Lâm Thiên, ngươi cho rằng lời nói của ngươi sẽ được người khác tin sao? Sau khi đối phó với Thiên Thủy môn ta, đến lúc đó còn ai có thể chống lại Phi Linh môn ngươi? Còn ai có thể chống lại được chiến hạm của ngươi? Khi đó cả Vô Minh thế giới sẽ bị ngươi phá hủy.

Phạm Sàm âm lệ cười lạnh, có Hướng Vấn Thiên và Vạn Thiên liên minh tương trợ, còn có tất cả cường giả của hơn ngàn tiểu thế giới ở đây, giờ phút này không cần phải đặt Phi Linh môn này vào trong mắt.

Phạm Sàm cũng nhìn ra, đám người Thị Hoang thế giới cho dù mạnh mẽ cũng không cách nào chống lại cả Vô Minh thế giới, huống chi trên phương diện thực lực, đây chính là Vô Minh thế giới, nếu như ở tiểu thế giới khác hắn còn sợ hãi vài phần, thế nhưng ở trong Vô Minh thế giới chính là địa bàn của hắn.

Lời nói của Lục Lâm Thiên dưới sự xúi dục của Phạm Sàm không có một chút tác dụng gì, không có ai tin tưởng người của Thị Hoang thế giới sẽ làm vậy, không ai tin rằng đây chỉ là giải quyết ân oán cá nhân.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn cũng không phải quá e ngại, chỉ bằng Phi Hổ chiến hạm của Phi Linh môn cũng có thể san bằng VÔ Minh thế giới thành bình địa, đại chiến bực này không phải có nhiều người là có tác dụng.

Nhìn đám người chung quanh, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, cuối cùng nhìn vào Hướng Vấn Thiên suất lĩnh đám người Vạn Thiên liên minh, từ Vạn Cổ thế giới tới Vô Minh thế giới hắn đã nghe Tôn Cao Mộc nói qua về người này.

Nhìn Hướng Vấn Thiên, Lục Lâm Thiên cũng không khó đoán ra thân phận của hắn, Lục Lâm Thiên nói:

- Các hạ hẳn chính là Hướng đường chủ?

Hướng Vấn Thiên có chút nghi hoặc, hắn và Lục Lâm Thiên này không có quen biết a, hắn nói:

- Đúng vậy, Hướng Vấn Thiên của Vạn Thiên liên minh, đường chủ trong Vô Minh thế giới.

Lục Lâm Thiên nói:

- Ta chỉ giải quyết ân oán cá nhân với THiên Thủy môn, Vạn Thiên liên minh muốn nhúng tay vào chuyện này sao?

- Các hạ, ngươi có ân oán cá nhân với Thiên THủy môn, đương nhiên không có liên quan tới Vạn Thiên liên minh, nếu như giải quyết ở bên ngoài Vô Minh thế giới ta tuyệt đối sẽ không nhúng tay vào chuyện này.

Hướng Vấn Thiên nói.

Lục Lâm Thiên nhìn Hướng Vấn Thiên, sắc mặt trầm xuống, trầm giọng nói:

- Ta lặp lại lần nữa, đây là ân oán cá nhân của Thiên Thủy môn và ta, nếu như ngươi dám nhúng tay vào ta sẽ không khách khí.

Sưu...

Dứt lời, tay Lục Lâm Thiên ném ra một đạo lưu qunag trực tiếp phóng về phía Hướng Vấn Thiên, đạo lưu quang này trong giây lát xuyên thủng không gian tới trước mặt Hướng Vấn Thiên.

Chương 3747: Vạn Thiên tạp Hồng cấp

HƯớng Vấn Thiên biến sắc, vốn hắn còn tưởng rằng Lục Lâm Thiên đột nhiên ra tay, thế nhưng sau khi cảm thấy khí tức không đúng, nhìn đạo lưu quang kia, hắn lập tức nắm vật bên trong vào trong tay.

Khẽ mở bàn tay ra, Hướng Vấn Thiên nghi hoặc nhìn vào bên trong, trong lòng bàn tay hắn chính là một ngọc tạp, chỉ là khi nhìn thấy ngọc tạp này Hướng Vấn Thiên và người của Vạn Thiên liên minh lập tức biến sắc.

- Là Vạn Thiên tạp.

Tôn Cao Mộc trong đám người thò đầu ra, nhìn thấy Vạn Thiên tạp trong tay Hướng Vấn Thiên lập tức lên tiếng nói. Đối với người của Vạn Thiên liên minh mà nói, tự nhiên tất cả mọi người đều biết rõ Vạn Thiên tạp đại biểu cho các gì.

Nhíu mày, trong lúc Hướng Vấn Thiên biến sắc lập tức móc ra một khối ngọc thạch màu đen, nhìn qua vô cùng quá dị và huyền ảo. Dán Vạn Thiên tạp vào trên ngọc thạch màu đen, bên trên lập tức bắn ra quang mang chói mắt.

Hít.

Mà nhìn thấy quang mang chói mắt bên trên ngọc thạch màu đen này, vô số người của Vạn Thiên liên minh chung quanh đều hít sâu một ngụm khí lạnh.

Toàn thân Hướng Vấn Thiên cũng run lên, dường như có chút không tin mà lần nữa đem ngọc tạp đặt lên trên ngọc thạch màu đen. Ngọc thạch màu đen lần nữa bắn ra quang mang chói mắt.

- Hồng cấp.

Khi Hướng Vấn Thiên nói ra hai chữ này toàn thân run rẩy không ngừng, không ít người của Vạn Thiên liên minh sau lưng cũng rung động tới mức run rẩy, không ngừng hít sâu một ngụm khí lạnh, đồng thời còn nuốt nước bọt.

- Con mẹ nó, Hồng cấp a, từ cổ chí kim...

Khi Tôn Cao Mộc lần nữa nhìn qua đạo thân ảnh mặc áo bào xanh kia, yết hầu khô khốc, lập ức ực nuốt một ngụm nước bọt. Hắn biết rõ, bối cảnh sau lưng Lục Lâm Thiên quả thực quá lớn. Lớn tới mức Thiên Thủy môn chỉ là con sâu cái kiến mà thôi.

Thứ Lục Lâm Thiên ném cho Hướng Vấn Thiên đúng là Vạn Thiên tạp Hồng cấp, là Vạn Thiên tạp Hồng cấp mà sư phụ lão nhân gia lưu lại cho hắn.

Vạn Thiên tạp Hồng cấp, đối với người của Vạn Thiên liên minh mà nói, đại bộ phận người ta chỉ nghe nói mà thôi, hiếm có ai tự mắt nhìn thấy.

Trong Vạn Thiên liên minh hiện tại, Vạn Thiên tạp có cấp độ cao nhất cũng chỉ là Hồng cấp mà thôi, nghe nói tổng cộng cũng chỉ có mấy cái.

Vạn Thiên tạp Hồng cấp, chỉ có cường giả có thực lực đạt tới Hồng cấp mới có thể nhận được. Muốn đạt được Vạn Thiên tạp Hồng cấp không nói tới tài phú kinh khủng, huống chi Vạn Thiên tạp Hồng cấp này tuyệt đối không phải dựa vào tài phú là có thể có được. Nhất định phải có thực lực khủng bố đạt tới Hóa Hồng cảnh, khi đó mới có thể nhận được Vạn Thiên tạp Hồng cấp này.

Hướng Vấn Thiên và người của Vạn Thiên liên minh nhìn thấy Vạn Thiên tạp Hồng cấp lập tức run rẩy, ánh mắt rung động không thôi.

Hai tay Hướng Vấn Thiên cầm Vạn Thiên tạp Hồng cấp lúc này đã run rẩy không ngừng.

Người có được Vạn Thiên tạp Hồng cấp đồng nghĩa với việc có thực lực Hóa Hồng cảnh khủng bố, là cấp độ khủng bố bên trên Tuyên Cổ cảnh.

Đồn rằng người có thực lực như Hóa Hồng cảnh ở trong một Đại thế giới cũng không có mấy người, mỗi một người đều là người siêu cấp khủng bố.

Hướng Vấn Thiên cũng biết, Lục Lâm Thiên trước mắt này nhất định còn không đạt tới cấp độ Hóa Hồng cảnh khủng bố, bằng không chỉ cần khẽ búng ngón út một cái là có thể đem trọn Thiên Thủy môn diệt sát.

Nhưng mà lúc này trên người Lục Lâm Thiên có Vạn Thiên tạp Hồng cấp, đồng nghĩa với việc sau lưng Lục Lâm Thiên có một siêu cấp cường giả khủng bố Hóa Hồng cảnh.

Siêu cấp cường giả Hóa Hồng cảnh này có thể giao Vạn Thiên tạp Hồng cấp cho Lục Lâm Thiên, quan hệ không cần nói cũng biết. Khong phải là huyết mạch thì chính là sư đồ, cho dù là quan hệ họ hàng bình thường sợ rằng cường giả Hóa Hồng cảnh cũng tuyệt đối không giao Vạn Thiên tạp Hồng cấp này cho Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy phản ứng rung động của tất cả người trong Vạn Thiên liên minh, người Chiến Thiên liên minh lập tức nghi hoặc. Bọn họ cách xa một chút,, tăng thêm Hướng Vấn Thiên đã sớm bị người của Vạn Thiên liên minh vây quanh, cho nên cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.

Phạm Sàm xa xa nhìn thấy vậy, trong đôi mắt âm trầm hiện lên vẻ nghi hoặc.

Người Vạn Thiên liên minh nhìn nhau, trong đám người, Hướng Vấn Thiên lập tức trợn mắt nhìn Tôn Cao Mộc, thiếu chút nữa trở mặt với Tôn Cao Mộc, bất đắc dĩ nói:

- Cao Mộc huynh à, sao huynh không nói sớm với ta. Huynh... huynh hại ta rồi.

Hướng Vấn Thiên rất bất đắc dĩ, hắn cho rằng Tôn Cao Mộc đã sớm biết Lục Lâm Thiên có Vạn Thiên tạp Hồng cấp trong tay, bằng không tại sao lại một mực bảo toàn Lục Lâm Thiên, nếu nói ra chuyện này sớm hắn đâu còn dám đắc tội với Lục Lâm Thiên, hiện tại hắn đã bỏ qua cơ hội kết giao tốt nhất.

Mà bây giờ hắn đã đắc tội với Lục Lâm Thiên này, đắc tội với Lục Lâm Thiên có được Vạn Thiên tạp Hồng cấp tương đương với việc đắc tội với một cường giả Hóa Hồng cảnh a. Là cường giả Hóa Hồng cảnh thân mang Vạn Thiên tạp Hồng cấp.

Ở trong Vạn Thiên liên minh, nếu như vị cường giả Hóa Hồng cảnh này tính toán với hắn mà nói, cả Hướng gia bảo hắn sau này cũng không có cách nào sinh tồn trong Vạn Thiên liên minh là nhẹ, vạn nhất cường giả Hóa Hồng cảnh kia tức giận, hậu quả... Hướng Vấn Thiên không dám tưởng tượng.

Tôn Cao Mộc cười khổ, hắn chưa từng biết rõ chuyện này. Vốn hắn cho rằng sau lưng Lục Lâm Thiên chỉ có Tuyên Cổ điện khủng bố kia mà thôi, hắn không biết rõ Lục Lâm Thiên có Vạn Thiên tạp Hồng cấp.

Tôn Cao MỘc sợ Hướng Vấn Thiên sẽ tìm hắn tính sổ, hắn nở nụ cười bất đắc dĩ, truyền âm nói với Hướng Vấn Thiên, nói:

- Hướng huynh đệ, ta có một tin tức, nể mặt nên mới nói cho huynh đệ biết. Lục đại nhân này chính là người của Tuyên Cổ điện.

Hướng Vấn Thiên bỗng nhiên trợn mắt nhìn Tôn Cao Mộc, hai mắt như muốn lồi ra, muốn nhìn thấy Tôn Cao Mộc khẳng định.

Tôn Cao Mộc gật đầu với Hướng Vấn Thiên, trong mắt hiện lên vẻ chắc chắn.

- Cao Mộc huynh à, huynh... Ta bị huynh hại khổ rồi. Huynh bịp ta a...

Nhìn thấy ánh mắt khẳng định của Tôn Cao Mộc, Hướng Vấn Thiên lập tức tức giận giậm chân, nếu không phải có cảm tình mấy trăm năm với Tôn Cao Mộc, lúc này sợ rằng hắn sẽ hung hăng đánh cho Tôn Cao Mộc này một chầu.

Đương nhiên lúc này Hướng Vấn Thiên cũng không có thời gian tức giận Tôn Cao Mộc, sau khi hung hăng trừng mắt nhìn Tôn Cao

Mộc, Hướng Vấn Thiên lập tức khóc không ra nước mắt.

Hướng Vấn Thiên lập tức đi từ trong đám người ra, thân ảnh lóe lên, dưới vô số ánh mắt kinh ngạc, hai tay cầm Vạn Thiên tạp, trực tiếp cung kính đi tới bên người Lục Lâm Thiên nói:

- Lục đại nhân, là do ta có mắt không nhìn thấy núi thái sơn. Mong Lục đại nhân đừng trách.

- Chúng ta vô tình, mong Lục đại nhân thứ lỗi a.

- Bái kiến Lục đại nhân.

Nhìn thấy Hướng Vấn Thiên tiến lên phía trước nhận tội, tất cả người của Vạn Thiên liên minh trước sau đều tới bên người Lục Lâm Thiên rồi hành lễ tạ lỗi. Trong lúc nhất thời vây chặt chung quanh Lục Lâm Thiên.

- Xảy ra chuyện gì?

Đám người Kim Viên, Âm Quỷ, Đường Ngũ, Thất Sát, Bạch Kinh Đường và đệ tử Phi Linh môn thấy vậy vô cùng nghi hoặc.

Chương 3748: Uy của quần hạm 1

Người Thiên Thủy môn và vô số người thành Thiên Thủy lúc này nhìn thấy cảnh này càng thêm nghi hoặc.

Trong sát na người Vạn Thiên liên minh lập tức quay ngoắt ba trăm sáu mươi độ khiến cho mọi người kinh ngạc tới cực điểm. Khuôn mặt âm trầm của Phạm Sàm lúc này cũng co rúm lại.

- Tên tiểu tử này có địa vị gì?

Hướng Tiền Trùng nhìn qua phía trước, nhìn thấy phụ thân mình làm vậy, thái độ biến đổi giống như lật sách, hắn vỗ gáy, trong lòng nghĩ mãi mà không rõ.

Tôn Oánh Oánh ở một bên nói:

- Dù sao người ta cũng là tôn tại mà Hướng gia huynh không thể trêu vào.

Lục Lâm Thiên thu hồi Vạn Thiên tạp Hồng cấp trong tay Hướng Vấn Thiên, nói:

- Hướng đường chủ, ta chỉ muốn đối phó với Thiên Thủy môn mà thôi. Không có quan hệ với Vạn Thiên liên minh và Chiến Thiên liên minh, ngươi còn muốn nhúng tay vào nữa không?

Hướng Vấn Thiên vội vàng cười khổ, nói:

- Lục đại nhân chê cười rồi. Đã là ân oán của Lục chưởng môn và Thiên Thủy môn, Vạn Thiên liên minh tuyệt đối sẽ không hỏi tớ.

- Chúng ta không hỏi tới, không liên quan.

Cơ hồ tất cả người của Vạn Thiên liên minh đều cười làm lành, đâu còn dám quản. Coi như là hôm nay Phi Linh môn muốn diệt cả Vô Minh thế giới bọn họ cũng không dám hỏi tới.

Thân mang Vạn Thiên tạp Hồng cấp, chẳng khác gì là đại biểu cho cường giả Hóa Hồng cảnh, cũng là siêu cấp khách quý của Vạn Thiên liên minh. Coi như là minh chủ Vạn Thiên liên minh cùng với siêu cấp tông lão kia có gặp cũng phải cung kính tuyệt đối.

Một ít đường chủ nhỏ và chấp sự như bọn họ làm sao dám ngăn cản.

- Vậy thì mong chư vị lui ra.

Lục Lâm Thiên phất tay.

- Chuyện này không có quan hệ với Vạn Thiên liên minh, người của Vạn Thiên liên minh lui ra.

Hướng Vấn Thiên khẽ quát một tiếng, cơ hồ tất cả người của Vạn Thiên liên minh lui sang một bên, thậm chí không biết cố ý hay vô tình mà lui tới bên cạnh đội ngũ của Phi Linh môn. Giống như muốn đứng cùng chiến tuyến với Phi Linh môn vậy.

- Hướng Vấn Thiên, ngươi có ý gì?

Khuôn mặt Phạm Sàm hiện tại vô cùng đặc sắc, biến hóa bất định, hung hăng nhìn về phía Hướng Vấn Thiên, khuôn mặt lần nữa trở nên khó coi.

Hướng Vấn Thiên nhìn Phạm Sàm xa xa, nói:

- Phạm Sàm, Phi Linh môn chỉ muốn đối phó với Thiên Thủy môn ngươi, chỉ là giải quyết ân oán cá nhân mà thôi, không có liên quan tới Vạn Thiên liên minh ta.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh, nhìn vô số thân ảnh rậm rạp, chằng chịt trên không trung, trầm giọng nói:

- Tất cả mọi người nghe rõ cho ta, ta dùng thân phận của Vạn Thiên liên minh ta cam đoan, Phi Linh môn chỉ giải quyết ân oán cá nhân với Thiên THủy môn, người không liên quan lui ra. Không nên làm pháo hôi cho Thiên Thủy môn, nếu ai nhúng tay vào tương đương với việc đối đầu với Vạn Thiên liên minh ta, khi đó các ngươi tự mình chịu hậu quả.

Thanh âm của Hướng Vấn Thiên cuồn cuộn, quanh quẩn giữa không trung, khiến cho vô số người há hốc mồm. Vạn Thiên liên minh này rõ ràng muốn giúp Phi Linh môn đối phó với Thiên Thủy môn a.

- Có Vạn Thiên liên minh cam đoan, xem ra Phi Linh môn không phải muốn diệt Vô Minh thế giới, cũng chỉ giải quyết ân oán cá nhân với Thiên Thủy môn mà thôi, chúng ta không cần phải làm pháo hôi nữa.

- Chúng ta mau lui lại, cũng không nên để cho Thiên Thủy môn kéo vào làm pháo hôi.

Có Hướng Vấn Thiên cam đoan, lập tức tất cả người xem chung quanh quảng trưởng thành Thiên Thủy hỗn loạn, nhao nhao lùi về phía sau. Dù sao mọi người cũng không có ai là kẻ ngu, không có ai nguyện ý làm pháo hôi.

Nhìn thấy mọi người lui về phía sau, đệ tử Thiên Thủy môn bắt đầu sợ hãi.

Chỉ có Hướng Vấn Thiên khẽ mỉm cười, trước đó hắn đắc tội với vị Lục đại nhân này, lúc này lại thuận tay trao một nhân tình, hy vọng có thể vãn hồi cục diện.

Lục Lâm Thiên thấy vậy quay đầu nhìn đám người Âm Quỷ, Phong Đô Tam Hồn, Bạch Kinh Đường, Vấn Thân Mạc.

Oanh.

Cùng lúc này, Âm Quỷ, Phong Đô Tam Hồn, Vấn Thân Mạc và đám người Bạch Kinh Đường phất tay, trước hạm đôi, bốn mươi chiếc Phi Hổ chiến hạm tam cấp run lên, hai cánh khổng lồ khẽ vỗ.

Rống. Rống. Rống.

Lập tức cái đầu cự hổ dữ tợn trước bốn mươi chiếc Phi Hổ chiến hạm tam cấp đột nhiên giống như sống lại, tựa như vật còn sống, miệng dữ tợn rít gào. Bốn mươi tiếng hổ gầm đinh tai nhức óc truyền ra, khiến cho không gian rung động, trong lòng người ta rung động không thôi.

Trong giây lát trong miệng bốn mươi chiếc Phi Hổ chiến hạm dữ tợn có từng đạo quang mang năng lượng giống như thiên thạch bắn ra, giống như sóng xung kính trực tiếp khiến cho cả phiến không gian chung quanh cứng lại.

Sưu Sưu Sưu Sưu....

Bốn mươi đạo quang mang năng lượng giống như viên đạn bắn ra, trực tiếp đánh về phía đám người Thiên Thủy môn.

Nhìn bốn mươi đạo quang mang năng lượng giống như viên đạn bắt tới, quang mang xé rách không trung mang theo đường vòng cung chói mắt giống như thiên thạch từ sâu trong hư không đánh xuống.

Phạm Sàm ngẩng đầu nhìn lên, đồng tử bỗng nhiên co rút lại, lập tức quát lớn:

- Cẩn thận, mau lui lại.

Bốn mươi đạo quang mang năng lượng công kích, Phạm Sàm cũng không dám chống lại, thế nhưng hắn đứng đầu tiên cho nên nhanh chóng nhanh chân chạy trốn.

- Trốn, chạy mau.

- Con mẹ nó, chạy mau.

Đối với tuyệt đại bộ phận Thiên Thủy môn mà nó, bọn hắn đã sớm chứng kiến uy lực khủng bố của chiến hạm, lúc này đâu còn dám chống lại, nhanh chân bỏ chạy.

Chỉ là giờ phút này cũng có người có thực lực không đủ không kịp chạy trốn, bốn mươi đạo quang mang năng lượng trong chốc lát giống như sao băng xẹt qua bầu trời, đánh xuống phạm vi không gian chung quanh đệ tử Thiên Thủy môn.

Ầm ầm.

Bốn mươi đạo quang mang năng lượng trực tiếp nổ tung trên không trung, không gian to lớn như vậy lập tức ầm ầm bị nghiền nát, một mảng lớn lỗ đen hiển hiện trong không gian. Thanh âm bạo liệt kinh thiên khiến cho linh hồn phát run. Tiếng nổ vang vọng không ngừng bên tai.

Xoẹt.

Dưới năng lượng mênh mông như vậy, không gian sơn băng địa liệt, kình khí cuồng bạo rung động giống như vòng tròn tán loạn trong không trung. Giống như vô số pháo hoa đột nhiên ổ tung, quang mang mạnh mẽ khuếch tán, không gian đều hóa thành hư vô, đen kịt.

Tiếng kêu thảm thiết xen lẫn tiếng nổ kinh thiên động địa, một marg lớn đệ tử Thiên Thủy môn mất mạng. Trong quá trình này, thậm chí còn có người chưa kịp kêu lên tiếng thảm thiết đã lập tức hóa thành mảnh vỡ. Đây tuyệt đối là lực lượng hủy diệt, cả Vô Minh thế giới run rẩy không ngớt, cả Vô Minh thế giới dưới công kích bực này lung lay giống như sắp sụp đổ.

Thiên băng địa liêt, khí tức hủy diệt tràn ngập trên không trung. Vô số kiến trúc trong thành Thiên Thủy dưới ảnh hưởng của dư âm còn lại lập tức sụp đổ, bị san bằng thành bình địa.

Hít.

Ực.

Trong đám người đứng xem bên ngoài vang lên tiếng hít sâu một hơi và nuốt nước bọt. Nhìn cảnh tượng trước mắt, cơ hồ tất cả mọi người phía xa đều há hốc mồm, công kích của những Phi Hổ chiến hạm này quả thực đã tới tình trạng đáng sợ.

Xoẹt.Động tĩnh khủng bố dần dần yên tĩnh lại, trên không trung có vô số máu tươi rơi vãi, từng mảnh nhỏ thân thể rơi xuống quảng trường, tất cả mọi thứ phía dưới đều thành phế tích.

Chương 3749: Uy của quần hạm 2

Mà dưới một lần công kích vừa rồi, bảy tám chục vạn đệ tử Thiên Thủy môn, có ít nhất hai mươi người hóa thành huyết vụ, bị trọng thương, vết thương nhẹ vô số, không ít người có tu vi Ngộ Chân cảnh trực tiếp hóa thành tro tàn.

Thậm chí còn có hai Thông Thiên cảnh không may chưa kịp chạy trốn, trực tiếp thần hình câu diệt, cặn bã cũng không kịp lưu lại.

- May mà nhanh chân thoát được.

Đám người vây xem phía xa xa lúc này không khỏi cảm thấy may mắn vì nghe lời người Vạn Thiên liên minh trốn ra xa.

Trong công kích khủng bố của đám chiến hạm này, cho dù có nhiều người hơn nữa cũng không đủ. Hơn hai mươi vạn đệ tử Thiên Thủy môn không ngờ trực tiếp hóa thành huyết vụ, không ai có thể chống lại được.

- Phi Hổ chiến hạm, danh bất hư truyền.

- Hạm đội như vậy đủ để san bằng cả Vô Minh Tiểu thiên thế giới.

Hướng Vấn Thiên, Tôn Cao Mộc và người của Vạn Thiên liên minh chung quanh nhìn thấy uy năng của đám chiến hạm này lập tức chấn động, cái cằm như muốn rớt xuống.

Phương Chí Thành bị Bàn Sấu hòa thượng nắm trong tay, nhìn thấy động tĩnh bực này, ánh mắt rung động, trong mắt giờ phút này hiện lên vẻ hối hận.

- Hay cho một Phi Linh môn, hay cho một tiểu tử không biết sống chết. Tốt.... Tốt.

Khi động tĩnh kinh người dẫn dần yên tĩnh trở lại, một đạo thanh âm lạnh nhạt không mang theo bất kỳ cảm tình ào đột nhiên vang vọng trên không trung vừa mới bị hủy diệt.

Tiếp đó, khi thanh âm vừa dứt, trên không trung đột nhiên có một vết nứt không gian xuất hiện, một đạo thân ảnh màu đen chậm rãi xuất hiện.

Sưu.

Người này xuất hiện, cả phiến không gian này độ nhiên run lên, trong không gian hư vô đột nhiên có khí tức nóng bỏng nhàn nhạt lan tràn ra.

Trên trời xanh, dưới sự ảnh hưởng của khí tức nóng bỏng nhàn nhạt kia, những đám mây trên trời đột nhiên chuyển thành màu ráng đỏ, giống như từng đoàn hỏa diễm đột nhiên thiêu đốt những đám mây trên trời vậy.

Biến hóa trong không gian khiến cho tất cả mọi người lập tức chú ý, cả không gian dần dần nóng lên, nhiệt độ kéo lên. Cái gọi là nước ấm nấu ếch xanh đại khái chính là loại cảm giác này.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn lên trên không trung, người này không ngờ trực tiếp phóng thích áo nghĩa thuộc tính hỏa ra không gian chung quanh, khiến cho cả thiên địa lúc này đều bị áo nghĩa thuộc tính hỏa bao phủ, thực lực như vậy tuyệt đối khiến cho người ta sợ hãi, cũng tuyệt đối vượt quá Đại Đạo cảnh.

- Người có tu vi Niết Bàn cảnh.

Nhìn đạo thân ảnh màu đen trên không trung, bộ dáng chừng súa mươi tuổi, mái tóc dài xõa tới vai có vài sợi tóc bạc, sắc mặt âm trầm tái nhợt. Nhìn thấy người này khóe miệng Lục Lâm Thiên run lên, ánh mắt bắt đầu ngưng trọng.

- Thật mạnh.

Đám người Âm Minh Dạ XOa, Thất Kiếm, Thất Sát, Âm Quỷ, Địa Long, Kim Viên nhìn đạo thân ảnh kia trên không trung, sắc mặt lặng lẽ biến đổi. Biến hóa không hiểu trên hông trung khiến cho bọn họ không khó biết rõ người vừa mới mới tới có thực lực mạnh mẽ ra sao.

- Phiền phức rồi, động tĩnh hủy thiên diệt địa kia cũng khiến cho lão gia hỏa Niết Bàn cảnh khủng bốn này xuất hiện.

Nhìn đạo thân ảnh màu đen trên không trung, trong đôi mắt của Hướng Vấn Thiên tràn ngập vẻ ngưng trọng.

- Hướng huynh, người này là ai?

Tôn Cao Mộc thấp giọng hỏi Hướng Vấn Thiên.

Hướng Vấn Thiên thở dài, thấp giọng nói:

- Lão tổ Thiên Thủy môn, Hỏa Quỷ Đạo Nhân Phạm Anh Kỳ, cường giả Niết Bàn cảnh.

- Ồ?

Tôn Cao Mộc nghe vậy lập tức biến sắc, đám người chung quanh cũng không ngoại lệ.

- Phụ thân, tiểu tử này giết Kiếm Nhân, đánh chết mấy chục vạn đệ tử Thiên Thủy môn ta.

Phạm Sàm ngẩng đầu nhìn về phía lão giả mặc y phục màu đen trên không trung, miệng quát lớn.

- Phụ thân Phạm Sàm, theo như lời đồn là Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ, sao người này cũng tới?

- Đồn rằng Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ đã sớm tới Niết Bàn cảnh a.

Nhìn đạo thân ảnh màu đen trên không trung, đám người vây xem còn chưa lấy lại tinh thần lần nữa rung động.

- Ngay cả nhi tử cũng không bảo hộ được, ngươi càng ngày càng khiến cho ta thất vọng.

Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ nhìn Phạm Sàm, ánh mắt âm trầm không chút che dấu nhìn về phía Lục Lâm Thiên trên không trung rồi nói:

- KHông ngờ Phạm Anh Kỳ ta sống nhiều năm như vậy lại lần đầu tiên nhìn thấy có một người trẻ tuổi có phách lực như vậy. Dám tới thành Thiên Thủy giết người Thiên Thủy môn ta, giết cháu trai Phạm Anh Kỳ ta, rất tốt, rất tốt.

Thanh âm lạnh nhạt không mang bất kỳ tình cảm gì thế nhưng cho dù là ai cũng có thể nghe được trong thanh âm lạnh nhạt này xen lẫn hàn ý ngập trời.

- Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, nhìn đạo thân ảnh màu đen trên không trung, chắp tay mà đứng, miệng nói:

- Ta chỉ tới lấy công đạo mà thôi.

- Hay cho một câu công đạo.

Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ run lên, nói:

- Ta mặc kệ ngươi muốn lấy lại công đạo thế nào, giết người Thiên Thủy môn ta, giết cháu trai Phạm Anh Kỳ ta thì phải trả giá đắt.

Dứt lời, ánh mắt Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ trầm xuống, quanh thân có một cỗ khí tức nóng bỏng vô hình khiến cho không gian cứng lại, một cỗ uy áp nóng bỏng mênh mông tràn về phía Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Trong chốc lát, khí tức bàng bạc của Niết Bàn cảnh đè xuống, thân thể Lục Lâm Thiên lập tức run lên, khí tức này giống như là một tảng đá ngàn cân đè nặng lên người hắn.

- Hừ.

Lục Lâm Thiên lập tức hừ lạnh một tiếng, bàn chân đạp mạnh hư không, khí tức Bán đạo chi cảnh không hề giữ lại lan tràn ra. Nguyên lực bàng bạc trong đan điền khí hải bắt đầu trào ra.

Hư không chung quanh run rẩy không ngớt, chỉ là Lục Lâm Thiên vẫn đứng sừng sững trong hư không run rẩy không ngớt này.

- Bán Đạo chi cảnh sao?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên có thể chống lại khí tức của mình áp chế, ánh mắt Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ hơi trầm xuống, khí tức nóng bỏng quanh thân lần nữa nồng đậm hơn một chút. Một cỗ uy áp nóng bỏng bàng bạc lần nữa phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Khí tức vô hình uy áp lần nữa tăng lên không ít, khiến cho thân thể Lục Lâm Thiên khẽ run lên.

Thân thể Lục Lâm Thiên cũng chỉ run lên mà thôi, lúc trước đối mặt với cường giả như Huyết Phách kia, dưới uy áp của Huyết sát chi khí Lục Lâm Thiên cũng có thể chống lại được, tuy rằng thực lực của Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ không tệ, thế nhưng so với cường giả như Huyết Phách kia mà nói, căn bản không thể đánh đồng cùng cấp bậc.

Trong không gian run run, Lục Lâm Thiên chắp tay mà đứng, giống như bàn thạch vững vàng ở trong không gian, mặc cho không gian lắc lư không ngớt thế nào thế nhưng thân thể cao ngất của hắn vẫn bất động, ngạo nghễ cười lạnh đúng đó.

Lúc này, một đạo thân ảnh gầy gò luôn ở bên cạnh Lục Lâm Thiên lúc này đột nhiên đạp mạnh hư không.

Một cỗ linh hồn khủng bố, mênh mông mang theo khí tức nóng bỏng từ trong cơ thể hắn lan tràn ra, cỗ khí tức linh hồn bóng bỏng này hóa thành một cơn lốc linh hồn bóng bỏng, mênh mông khuếch tán.

Chương 3750: Thái A ra tay 1

Khí tức linh hồn nóng bỏng mênh mông khiến cho không gian chấn động không ngừng, giống như một cơn lốc quét qua cả không gian. Dưới uy áp linh hồn mênh mông, linh hồn của tất cả sinh linh run lên, người gần một chút linh hồn đau đớn kịch liệt, linh hồn bị áp bách cực lớn.

- Thật mạnh.

Dưới khí thế bực này, tất cả mọi người bị khí tức linh hồn khủng bố này hấp dẫn, khí tức linh hồn mênh mông bực này tuyệt đối không phải là thứ mà người bình thường có thể có.

- Động vào sư phụ ta, Niết Bàn cảnh thì thế nào?

Trong sát na, thân ảnh gầy gò mang theo uy thế linh hồn nóng bỏng xuất hiện, thậm chí bên trong còn ẩn chứa áo nghĩa linh hồn. Thủ ấn được kết, trước người trực tiếp ngưng tụ thành một cơn lốc linh hồn bóng mà mênh mông.

- Tu La Diệt Hồn chưởng.

Thân ảnh gầy gò này hét lớn một tiếng, cơn lốc linh hồn nóng bỏng trong tay dùng xu thế khủng bố đánh về phía Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ, cả không gian kích động, một cỗ khí tức man hoang, cổ xưa lan tràn. Những nơi nó đi qua không gian lặng lẽ thành bụi phấn. Uy năng như vậy tuyệt đối không phải là thứ mà Thông Thiên cảnh có thể đυ.ng vào.

- Là Thái A ra tay.

Nhìn thấy đạo thân ảnh gầy gò kia, cơ hồ tất cả cường giả Phi Linh môn rung động ngẩng đầu, hai hàng lông mày nhíu lại, hiện lên vẻ ngưng trọng. Trong lòng tất cả mọi người mà nói, Thái A chung quy vẫn chỉ là tiểu gia hỏa mà thôi.

- Tu luyện giả áo nghĩa linh hồn Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh ohong? Là Bán hỗn độn hay là Ngụy hỗn độn?

Hướng Vấn Thiên nhìn phía trước, uy thế linh hồn nóng bỏng kia thậm chí còn ở trên hắn, so với những người khác còn cường hãn hơn nhiều. Hắn thật không ngờ người thanh niên gầy gò kia lại có thực lực khủng bố như vậy.

- Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong thì thế nào? Muốn chết sao?

Hỏa Quỷ Đạo nhân kinh ngạc một chút, sau đó hàn ý trong mắt bắn ra, sát ý ngập trời. Phất tay đánh ra nguyên lực thuộc tính Hỏa bàng bạc phô thiên cái địa. Hỏa diễm giống như thực chấn trong nháy mắt từ trong hư không lan tràn ra, hội tụ thành một biển lửa ngập trời.

Ô ô.

Trong cơn lốc linh hồn nóng bỏng do Thái A ngưng tụ ra lập tức có một đạo chưởng ấn bàng bạc được ngưng tụ, chưởng ấn cực ớn, bên trên có vô số vật dữ tợn, âm hàn, thanh âm giống như quỷ khóc thần sầu lập tức vang vọng.

Thanh âm giống như quỷ khóc thần sầu khiến cho người ta nghe vậy linh hồn lập tức bỡ ngỡ, run rẩy.

- Cha nó à, nhi tử thừa kế tất cả của chàng rồi, chàng có thể yên tâm mà nhắm mắt rồi.

Âm Minh Dạ Xoa nhìn lên trên không trung, trong đôi mắt như máu hiện lên vẻ rung động, Thái A đánh ra Tu La Diệt Hồn chưởng đúng như tuyệt chiêu mà Dương Hồn Tu La thường dùng khi trước.

- Phá.

Hỏa Quỷ Đạo nhân âm trầm quát lớn một tiếng, thân thể ở trong biển lửa ngập trời như thực chất, một đạo quyền ấn bằng hỏa diễm cuồn cuộn trực tiếp được ngưng tụ ra. Hỏa diễm mang theo nhiệt độ khủng bố hung hăng đánh vào chưởng ấn bằng linh hồn quỷ dị của Thái A.

Cả hai va chạm vào nhau, cả không trung run rẩy, không gian sụp đổ. Trong chớp mắt chưởng ấn rạn nứt rồi nghiền nát, quyền ấn bằng hỏa diễm cực lớn kia cũng phai nhạt trên không trung.

Xoạt Xoạt.

Dưới ảnh hưởng của dư âm kình khí còn lại, thân thể Thái A lảo đảo lùi lại mấy bước, thế nhưng cũng chỉ bị đẩy lùi mà thôi, tuy rằng Thái A không có Bất Diệt Huyền Thể, thế nhưng cũng không kém bao nhiêu. Thân thể ở trong Tử Lôi Huyền đỉnh của Lục Lâm Thiên được Tử Kim Huyền Lôi rèn giũa, thân thể lần nữa lột xác, lực phòng ngự của hắn tuyệt đối đã đạt tới một tình trạng khủng bố.

- Lão già kia, Niết Bàn cảnh chỉ có vậy thôi sao? yếu vậy?

Thân thể bị đẩy lùi, bàn chân Thái A mạnh mẽ đạp hư không, thân thể đứng sững lại, thân ảnh gầy gò kia khiến cho người ta nhìn vào lúc này giống như một ngọn núi cao trước mặt.

Một giây sau, bàn tay Thái A đánh ra từng đạo thủ ấn huyền ảo,trong mi tâm đột nhiên có một đạo lưu quang nhảy ra, lưu quang thu liễm, một thanh trường kiếm hiện lên trước mắt mọi người.

Đây là một thanh trường kiếm quái dị, toàn thân có bí văn quanh quẩn, một cỗ khí tức nóng bỏng từ bên trên tràn ra. Khí tức này giống như tới từ nham thạch nóng bỏng trong núi lửa, khiến cho linh hồn người ta vô thanh vô tức vì sự nóng bỏng này mà run rẩy. Nhiệt độ trong không gian chung quanh cũng bỗng nhiên kéo lên.

Dưới nhiệt độ khủng bố này, nếu nói khí tức nóng bỏng tới từ người Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ là tới từ thân thể, khiến cho làn da người ta có cảm giác phỏng rát, thế nhưng khiến cho nhiệt độ trên thanh trường kiếm quái dị kia lại khiên cho linh hồn có cảm giác phỏng rát.

Đây chính là linh khí áo nghĩa Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm của Thái A, mũi kiếm chia thành ba, toàn thân đỏ thẫm giống như là nham thạch nóng chảy đang lưu động, phóng ra nhiệt độ cao khiến cho linh hồn khó có thể thừa nhận.

Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm này giống như trời sinh đã vậy, khí tức nóng bỏng bên trên phóng ra khiến cho không gian chung quanh không biết từ khi nào đã vặn vẹo, giống như được nhuộm một màu đỏ thẫm, gợn sóng trong không gian trong lúc vô thanh vô tức hóa thành mảnh vỡ.

Ông.

Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm vừa mới xuất hiện, không ít linh khí trong tay những người có mặt trên quảng trường trực tiếp run rẩy, tựa như thần phục.

- Uy áp thật mạnh, rốt cuộc là linh khí cấp bậc nào?

- Linh khí áo nghĩa, trong tay Thái A là linh khí áo nghĩa.

Trong Phi Linh môn. Âm Minh Dạ Xoa, Địa Long, Đường Ngũ, Thiên Xu, Âm Quỷ, Trọng Linh, mấy người này đều có linh khí áo nghĩa cho nên có thể lập tức cảm giác được, trong tay Thái A là linh khí áo nghĩa. Thanh trường kiếm quái dị trong tay Thái A khiến cho linh hồn phỏng rát này tuyệt đối là linh khí áo nghĩa, cấp độ của linh khí áo nghĩa này thậm chí còn ở phía trên linh khí áo nghĩa của bọn họ.

- Linh khí áo nghĩa linh hồn.

Đột nhiên thấy khí tức khủng bố như vậy, ánh mắt Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ lập tức biến đổi, trong mắt hiện lên vẻ nóng bỏng.

- Lão già kia, thử Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm của ta xem.

Thái A đạp không mà đứng, thân ảnh giống như mũi tên phóng lên trời, Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm trong tay kêu lên một tiếng, một cỗ uy năng mênh mông lan tràn khiến cho không gian chung quanh vặn vẹo. Khí tức linh hốn nóng bỏng lan tràn, một cỗ quang mang giống như mặt trời ban trưa đại thịnh, chói mắt khiến cho không ai có thể nhìn thẳng.

Xoẹt.

Thái A lao thẳng về phía trước, Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm trong tay mang theo khí tức mạnh mẽ giống như sấm sét, cùng với cơn lốc linh hồn nóng bỏng vô cùng trong không gian phóng về phía trước.

Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm lập tức kéo theo vô số đạo tàn ảnh đỏ thẫm, trong thoáng chốc hội tụ thành hơn mười đạo kiếm ảnh sắc bén, không gian ven đường lập tức bị xé nát, lưu lại một dấu vết nóng bỏng trong không gian.

Dưới uy thế khủng bố bực này, vẻ mặt Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ chính thức ngưng trọng. Bằng vào tu vi Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong dựa vào linh khí áo nghĩa linh hồn bất phàm này, cho dù hắn là Niết Bàn cảnh cũng không dám khinh thường.

Chương 3751: Thái A ra tay 2

- Mạn Thiên Hỏa Ảnh chỉ.

Không dám có chút do dự nào, Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ lập tức dẫn theo năng lượng thiên địa mênh mông, từng đạo chỉ ân được ngưng tụ, chỉ ấn giống nhưu quang trụ nhanh chóng va chạm với hơn mười đạo kiếm quang.

Ầm ầm.

Năng lượng như vậy va chạm khiến cho không gian sụp đổ, phong vân kích động, tiếng sấm vang vọng. Kình khí năng lượng khủng bố cùng với dư âm linh hồn phá hủy một phiến hư không lớn. Lực lượng hủy diệt mênh mông cuồn cuộn lan tràn, giống như là tận thế, vô cùng khủng bố.

- Lui, mau lui lại.

Tất cả mọi người trên không trung nhìn thấy vậy lần nữa nhanh chóng lui lại, cả phiến hư không lớn dưới hai đạo công kích va chạm đều bị phá hủy không thấy.

- Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm, Tà Kiếm xuất.

Trên không trung vô cùng hỗn loạn, tất cả đều hoa mắt, trong hư không tan vỡ đột nhiên có tiếng hét lớn của Thái A truyền ra.

Ông ông.

Trong hư không, dưới quang mang chói mắt, trên thân Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm của Thái A, mũi kiếm chia làm ba kia run lên, hóa thành ba đạo tàn ảnh trường kiếm tràn ngập bí văn.

Ba đạo tàn ảnh trường kiếm tràn ngập bí văn lướt đi, thiên băng địa liệt, không gian rạn nứt tạo thành khe nứt giống như mạng nhện lan tràn ra. Ba đạo tàn ảnh trường kiếm tràn ngập bí văn trong chốc lát tạo thành hình chữ Phẩm phóng tới trước người

Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ.

- Hỗn trướng, ngươi cho rằng dựa vào linh khí áo nghĩa là có thể thắng được ta sao? Dù sao ngươi chỉ là Đại Đạo cảnh, mà lão phu đã là Niết Bàn cảnh, Đại Đạo Niết Bàn. Vô Thượng hỏa đạo, phá cho ta.

Sắc mặt Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ âm trầm, áo nghĩa thuộc tính Hỏa quanh thân lan tràn ra, phất tay đánh ra một cỗ khí tức nóng bỏng tràn ngập không trung, sau đó hóa thành hỏa diễm cuồn cuộn, thiêu đốt cả không gian.

Khí tức nỏng bỏng vô hình lan tràn mang theo một cỗ lực lượng cực kỳ khủng bố bao phủ ba đạo tàn ảnh trường kiếm tràn ngập bí văn.

Hỏa diễm cuồn cuộn ngập trời dường như kéo theo năng lượng thiên địa trong hư không, năng lượng thuộc tính Hỏa ngập trời đột nhiên lan tràn ra. Năng lượng trong thiên địa đột nhiên trở nên hỗn loạn, trong lúc vô hình tạo thành một cỗ uy áp nóng bỏng mà kinh khủng, khiến cho làn da người ta phỏng rát, cả không trung trở thành một cái bếp lò khủng bố.

Ông Ông.

Ba đạo tàn ảnh trường kiếm tràn ngập bí văn ở trong hỏa diễm cuồn cuộn, vô số vết nứt không gian đen kịt dây dưa với hỏa diễm không thôi, không trung liên tiếp bị sụp đổ, nghiền nát.

- Thực lực của Thái A cở trong tiểu thế giới cũng không có bị thiên địa áp chế, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ có liên quan tới bổn nguyên hỗn độn sao?

Lục Lâm Thiên nhìn qua Thái A trên không trung, vẻ mặt nghi hoặc.

Đây cũng là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên nhìn thấy Thái A ra tay, mà chuyện Thái A không bị áp chế trong tiểu thế giới khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng ngoài ý muốn.

Mà thực lực của Thái A tuyệt đối đã vượt quá dự kiến của Lục Lâm Thiên, có thể chính diện chống lại Niết Bàn cảnh, cũng thông minh hơn người, chỉ là kinh nghiệm giao thủ lại quá it.

Cơ hồ tất cả kinh nghiệm đều phải từ thực chiến mà ra, về điểm này rõ ràng Thái A chưa đủ, bằng không mà nói Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ tuyệt đối không dễ dàng như vậy.

Nhưng mà cứ tiếp tục như vậy lâu dài, Thái A sẽ chịu thiệt thòi không nhỏ, nhìn lên trên không trung, ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, nói:

- Thái A. Lui ra đi.

- Tàm Kiếm Tam sát.

Thái A nghe vậy, Tà Ảnh Hồn Dương kiếm trong tay run lên, quang mang trên trường kiếm giống như mặt trời ban trưa, không ngừng lan tràn ra trên không trung.

Sưu Sưu Sưu....

Ba thanh trường kiếm bằng bí văn run rẩy, trực tiếp bổ không gian nóng bỏng giống như biển lửa chung quanh, năng lượng linh hồn bóng bỏng giống như nước lũ lan tràn ra bốn phía.

Phanh Phanh Phanh.

Trong không gian biển lửa lập tức có thể nghe thấy tiếng răng rắc vang lên không ngừng từ trong gợn sóng trong khong gian. Từng khe nứt giống như mạng nhện nhanh chóng lan tràn, cả không gian bằng hỏa diễm to lớn như vậy lúc này trực tiếp bị phá hủy thành hư không đen kịt.

Khục khục.

Đám người Phạm Anh của Hỏa Quỷ đạo lảo đảo lui về phía sau mấy bước, thân thể dưới lực lượng mênh mông nhanh chóng lui ljai.

Sưu.

Thân thể Thái A cũng bị đẩy lui, chân đạp mạnh hư không, trường bào trên người run lên, thân thể dựa thế lùi lại bên người Lục Lâm Thiên.

Giờ phút này sắc mặt Thái A tái nhợt, vừa rồi tổng cộng mới chỉ có hai chiêu mà thôi, thế nhưng nguyên lực toàn thân hắn đã không còn. Nếu như tiếp tục giao đấu cũng không nhận được chỗ tốt gì.

- Thiếu niên kia thật mạnh.

Đám người đứng xem bên ngoài lúc này đều nhìn về phía Thái A, thiếu niên nhỏ gầy này không ngờ vừa rồi có thể trực tiếp chính diện chống lại siêu cấp cường giả Niết Bàn cảnh, khí thế khủng bố như vậy mọi người ở đây không ai có thể làm được.

- Đại Đạo cảnh đỉnh phong, trời ạ, tiểu gia hỏa này quá biến thái.

Tôn Oánh Oánh ở phía xa nhìn về phía Thái A, lúc này nàng mới biết được thực lực của Thái A không ngờ lại khủng bố tới tình trạng như vậy.

Tôn Oánh Oánh lập tức nhớ lại lúc còn ở trong Hoang Vu mật địa, nàng còn sợ tiểu gia hỏa này làm liên lụy tới mọi người, nghĩ vậy khuôn mặt nàng lập tức đỏ bừng, hận không thể chui xuống đất.

- Con mẹ nó, Thái A này quá biến thái, có thể chính diện chống lại Niết Bàn cảnh a.

- So với Thái A, chúng ta tốt hơn nên trở về Thị Hoang thế giới cho đỡ xấu mặt nha.

Nhìn Thái A, đám người Âm Quỷ, Đường Ngũ, Thiên Xu, Địa Long há hốc mồm, nghẹn họng, sau đó hít sâu một ngụm khí lạnh, thế nhưng trong lòng lại cao hứng không thôi, khuôn mặt vui vẻ.

- Thái A, tốt lắm.

Mấy chục vạn đệ tử Phi Linh môn nhìn cảnh tượng giao chiến giống như hủy diệt trên không trung, máu tươi trên người như sôi trào, bắt đầu lớn tiếng hét ủng hộ Thái A.

- Cha nó, chàng có thấy không, coi như là thời kỳ toàn thịnh chàng cũng không có cách nào làm gì được nhi tử của chúng ta a. Chàng có thể nghi ngơi được rồi.

Âm Minh Dạ Xoa khẽ ngẩng đầu nhìn lên không trung, trong đôi mắt đỏ như máu có hai giọt nước mắt trong suốt chảy xuống, đôi mắt ướt át.

- Sư phụ, thực lực của lão già kia rất mạnh, hình như vốn là người trong thế giới này, thực lực không bị áp chế, áo nghĩa còn có thể áp chế con, con không làm gì được hắn.

Thái A dùng vẻ mặt có lỗi nhìn Lục Lâm Thiên nói, trong lòng có chút đả kích.

- Con như vậy đã không tệ rồi.

Lục Lâm Thiên vỗ bả vai Thái A nói, dù sao đây mới là lần thứ nhất Thái A ra tay, lại là chính diện chống lại với cường giả Niết Bàn cảnh.

- Con có cảm giác không lâu nữa con sẽ đột phá tới Niết Bàn cảnh. Chờ sau khi con đột phá Niết Bàn cảnh, muốn giết lão gia hỏa này tuyệt đối không thành vấn đề.

Ánh mắt Thái A trầm xuống rồi lập tức ngẩng đầu lên nói, vừa rồi giao thủ còn khiến cho hắn nhận được không ít chỗ tốt.

- Sư phụ biến thái thì coi như thôi, thế nhưng không ngờ tiểu tử ngươi cũng biến thái như vậy.

Kim Viên nghe vậy lập tức bất đắc dĩ nhìn Thái A.

Chương 3752: Tà Kiếm Tam sát

- Ha ha, có ý tứ, thật là có ý tứ, không ngờ đường đường là người Hỏa Quỷ đạo thế nhưng ngay cả một tiểu gia hỏa cũng không làm được gì.

Trong lúc ánh mắt đám người vây xem trung quanh tràn ngập rung động, trên không trung đột nhiên có một vết nứt không gian từ từ lan tràn, sau đó lập tức có một đạo thân ảnh xuất hiện giữa không trung.

Người này nhìn qua tuổi chừng sáu mươi tới bảy mươi, mái tóc đen nhánh, làn da trắng nõn, trên người mặc một bộ cẩm bảo thêu đồ án hoa văn tinh mỹ, cách ăn mặc cực kỳ khiến cho người ta chú ý.

Người này xuất hiện, cả không gian hỗn loạn dường như có một cơn gió nhẹ thổi qua, khiến cho người ta sảng khoái tinh thần.

Chỉ có người có thực lực đạt tới trình độ nhất định mới có thể nhìn thấy, không gian chung quanh lão giả kia lúc này xuất hiện khe nứt khó có thể nhìn thấy, khí tức còn dung hợp với thiên địa.

- Phụ thân.

Nhìn thấy đạo thân ảnh trên không trung, Hướng Vấn Thiên lập tức thở dài một hơi, sau đó tiến lên cung kính hành lễ.

- Bái kiến gia gia.

- Bái kiến lão bảo chủ.

Đám người bên cạnh HƯớng Vấn Thiên cũng lập tức tiến lên phía trước cung kính hành lễ với người này.

- Lão bảo chủ Hướng Hầu Minh của Hướng gia bảo cũng tới, lại là một người có tu vi Niết Bàn cảnh a.

- Đồn rằng trong Vô Minh tiểu thế giới chúng ta tổng cộng có hai người có tu vi Niết Bàn cảnh, so với không ít tiểu thế giới bình thường khác mạnh hơn không ít.

- Hai cường giả Niết Bàn cảnh, một là Hỏa Quỷ đạo Phạm Anh Kỳ - lão tổ của Thiên Thủy môn, người khác chính là lão bảo chủ Hướng Hầu Minh của HƯớng gia bảo a.

- Hôm nay thực sự náo nhiệt, hai cường giả Niết Bàn cảnh đều đi ra. Nghe nói bọn họ đã sớm bế quan Niết Bàn, tại sao lại đi ra?

- Phi Linh môn có động tĩnh lớn như vậy, tự nhiên hai cường giả Niết Bàn cảnh cũng bị kinh động.

Trên không trung, lão giả có mái tóc đen cực kỳ chú ý phất tay với đám người Hướng Vấn Thiên, ý bảo đám người này lui ra, ánh mắt lập tức nhìn về phía Thái A, thì thào nói:

- Tiểu tử may mắn, thậm chí còn có linh khí áo nghĩa linh hồn.

Nghe vậy Hướng Vấn Thiên lập tức biến sắc, dường như sợ phụ thân mình có ý định với linh khí áo nghĩa linh hồn. Nếu như là người khác thì cũng không sao, một kiện linh khí áo nghĩa, đặc biệt là linh khí áo nghĩa linh hồn, đối với tu luyện giả linh hồn mà nói chính là hấp dẫn không có cách nào cự tuyệt, cho dù có mất mạng cũng phải liều cướp đoạt.

Khóe miệng Hướng Vấn Thiên lập tức khẽ nhúc nhích, dường như truyền âm nói với Linh Động công tử Hướng Hầu Minh trên không trung.

Hướng Hầu Minh nghe vậy sắc mặt lập tức biến đổi, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên và Thái A có chút biến hóa, ánh mắt kinh ngạc cuối cùng nhìn về phía Lục Lâm Thiên mà ngay cả Thái A hắn cũng không có nhìn nhiều.

- Hướng Hầu Minh, ngươi tới quá chậm.

Nhìn thấy Hướng Hầu Minh trên không trung, ánh mắt Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ khẽ biến đổi.

Hướng Hầu Minh nhìn Hỏa Quỷ Đạo Nhân Phạm Anh Kỳ, khẽ cười nói:

- Không có biện pháp, bế quanl âu như vậy cũng nên đi tắm rửa một lần, đổi một bộ y phục khác. Lúc này mới tới được đây. Cảnh tượng náo nhiệt như vậy không thể không có mặt a.

Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ ngẩng đầu nhìn Hướng Hầu Minh nói:

- Hướng Hầu Minh, đây là chuyện Thiên Thủy môn ta, ngươi cứ ở bên cạnh xem náo nhiệt là được rồi.

- Phạm Anh Kỳ, lão gia hỏa nhà ngươi sống lâu như vậy, chuyện của người trẻ tuổi cứ để cho đám người trẻ tuổi giải quyết đi. Ngươi nhúng tay vào làm cái gì.

Hướng Hầu Minh nhìn Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ nói.

Hỏa Quỷ Đạo nhân nghe vậy, sắc mặt lập tức trầm xuống nói:

- Hướng Hầu Minh, chẳng lẽ ngươi muốn nhúng tay vào hay sao?

- Sao nào? Lão tử nhúng tay vào thì làm sao? Lão tử gặp mấy tiểu tử có xương cốt rắn chắc, thích hợp cho việc tu luyện như vậy, ta nhúng tay không được sao?

Hiển nhiên Hướng Hầu Minh cũng không sợ Hỏa Quỷ Đạo nhân này, cẩm bào run lên, trực tiếp đối chọi gay gắt.

- Hướng Hầu Minh, tiểu nhân gian trá nhà ngươi, không phải ngươi vừa ý linh khí áo nghĩa trên người tiểu tử kia sao? Ta sẽ xem ngươi chiếm linh khí áo nghĩa như thế nào.

Hỏa Quỷ Đạo nhân nhìn Hướng Hầu Minh lại trầm giọng nói:

- Linh khí áo nghĩa trên người tiểu tử kia chúng ta có thể bàn lại, cho dù đến lúc đó toàn bộ là của ngươi cũng được. Thế nhưng những người này hôm nay ta nhất định phải giết. Đám người này giết cháu của ta, diệt đệ tử Thiên Thủy môn của ta, tuyệt đối không thể để cho bọn chúng còn sống mà rời khỏi đây.

Hướng Hầu Minh nghe vậy sắc mặt trầm xuống, nói:

- Phạm Anh Kỳ, ta nói cho ngươi biết, linh khí áo nghĩa ta muốn, bất quá lần này ta lại không cần. Mấy người trẻ tuổi này có quan hệ với Vạn Thiên liên minh ta, ngươi dám động vào bọn chúng ta sẽ nhúng tay vào chơi đùa với ngươi một chút.

- Hướng Hầu Minh, ngươi cố ý đối đầu với ta sao?

Sắc mặt Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ triệt để khó coi, hắn hiểu rõ thực lực của Hướng Hầu Minh này, tuyệt đối không ở dưới hắn.

Ánh mắt Hướng Hầu Minh khẽ đảo, dường như cũng không mốn trêu chọc Phạm Anh Kỳ này, dù sao gia nghiệp của Hướng gia bảo lớn, nếu như trêu vào Phạm Anh Kỳ khiến cho hắn ta phát điên, Thiên Thủy môn lại như vậy, đến lúc đó đối với Hướng gia bảo cũng không phải là một chuyện tốt.

Ánh mắt biến ảo, Hướng Hầu Minh nhìn sang Phạm Anh Kỳ ngạc nhiên nói:

- Ta cũng không muốn đối đầu với ngươi, mấy người trẻ tuổi này có chút quan hệ với Vạn Thiên liên minh ta, ta cũng không thể mặc kệ, như vậy đi, ta mang bọn họ rời khỏi đây. Lần này coi như bỏ qua.

- Bỏ cái con mẹ ngươi.

Hỏa Quỷ Đạo nhân lập tức hét lớn một tiếng, sắc mặt tái nhợt, nói:

- Bọn chúng giết cháu của ta, nếu như thả bọn chúng rời khỏi đây Phạm Anh Kỳ ta thề không làm người. Nếu như ngươi muốn quản cũng được, vậy thì mang mệnh của tôn tử ngươi ra. Nếu như ngươi đồng ý ta sẽ không còn lời nào để nói, nếu như ngươi không muốn thì đừng nói nhảm nữa. Trừ phi ngươi muốn không chết không thôi với ta. Bằng không cùng lắm là cá chết lưới rách.

Lục Lâm Thiên nhìn lên trên không trung, hắn cũng nhận ra thân phận của lão giả mặc bộ cẩm bào, tóc đen này. Đây chính là Lão bảo chủ của Hướng gia bảo, tu vi Niết Bàn cảnh.

CHuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút giật mình, xem ra hắn đã quá coi thường Vô Minh thế giới, dù sao Vô Minh thế giới cũng là trung tâm của Vô Minh tiểu thiên thế giới, tàng long ngọa hổ a.

Có thể có được hai người có tu vi Niết Bàn cảnh, Vô Minh tiểu thiên thế giới ở trong các tiểu thiên thế giới khác tuyệt đối có một sức nặng nhất định.

Nhìn Hướng Hầu Minh ôm quyền thi lễ, Lục Lâm Thiên nói:

- Đa tạ tiền bối, ngày hôm nay tiểu tử tới đây nhất định phải giết chết Phạm Sàm lão cẩu, đồng thời cũng không định rời đi. Đa tạ ý tốt của tiền bối.

Nghe vậy ánh mắt Hướng Hầu Minh lập tức có chút kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.`

Chương 3753: Một mình chiến một trận 1

- Hừ, Hướng Hầu Minh, ngươi có nhìn thấy không? Tiểu tử này không lĩnh tình của ngươi. Chuyện này hiện tại không có quan hệ với ngươi a.

Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ cười lạnh nói với Hướng Hầu Minh.

- Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ, bớt châm ngòi thổi gió đi, cũng không cần phải châm ngòi ly gián.

Lục Lâm Thiên nhìn Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ, trầm giọng nói:

- Phạm Sàm của Thiên Thủy Môn vì thủ tạ lệnh mà ra tay với ta. Về phần Chiến Thiên liên minh sẽ xử trí Thiên Thủy môn các ngươi thế nào ta cũng mặc kệ, thế nhưng người chủ mưu là Phạm Sàm ta sẽ không bỏ qua, Thiên Thủy môn nhất định phải bị diệt.

- Ha ha...

Nghe vậy Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ trên không trung cười lớn không ngớt, hai mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, âm trầm nói:

- Tiểu tạp chủng, ngươi là thứ gì, diệt Thiên Thủ môn ta? Ngươi đủ tư cách sao? Ngày hôm nay không nghiền nát tiểu tạp chủng ngươi thành tro, người khác còn tưởng rằng Thiên Thủy môn chúng ta không còn có ai khác.

- Phạm Anh Kỳ, ngay cả Thủ Tạ lệnh mà Thiên Thủy môn các ngươi cũng dám động tay động chân, xem ra lá gan không nhỏ a. Chuyện của tiểu bối không ngờ lão gia hỏa nhà ngươi cũng dám ra tay.

Hướng Hầu Minh trầm giọng nói:

- Hướng Hầu Minh, chuyện này không liên quan tới ngươi, chẳng lẽ ngươi muốn thay tiểu tạp chủng này không chết không thôi với ta sao?

Mắt nhìn Hướng Hầu Minh, Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ giận dữ tới tận cùng nói.

HƯớng Hầu Minh cũng nhìn chằm chằm vào Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ nói:

- Phạm Anh Kỳ, con mẹ ngươi đừng có hù ta, không chết không thôi thì thế nào? Chẳng lẽ lão tử lại sợ ngươi? Ta cũng nói cho ngươi biết, người trẻ tuổi kia ta nhất định sẽ bảo hộ, ngươi không ra tay ta sẽ không ra tay, thế nhưng nếu như ngươi ra tay thì đừng trách ta không khách khí. Hướng gia bảo ta chưa từng sợ Thiên Thủy môn các ngươi. Sau lưng Hướng gia bảo còn có Vạn Thiên liên minh, về phần Thiên Thủy môn các ngươi lần này có được Chiến Thiên liên minh bảo hộ hay không thì cũng khó mà biết được.

Nghe lời Hướng Hầu Minh nói, khuôn mặt Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ càng thêm khó coi, ánh mắt không ngừng âm trầm run rẩy, dường như đang suy tư thứ gì đó.

Lời nói của Hướng Hầu Minh đối với Hỏa Quỷ Đạo Nhân Phạm Anh kỳ lúc này tuyệt đối có lực chấn nhiếp cực lớn. Nếu như thực sự không chết không thôi với Hướng Hầu Minh hắn cũng không dám.

Suy nghĩ một lát, Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ nhìn Hướng Hầu Minh nói:

- Hướng Hầu Minh, đây là tự bản thân ngươi nói, ta không ra tay ngươi cũng không được động thủ.

- Đương nhiên, ngươi không ra tay ta cũng không rảnh mà ra tay.

Hướng Hầu Minh nói.

Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ hung hăng liếc Hướng Hầu

Minh, lại nhìn Phạm Sàm, dường như đang truyền âm nói gì đó.

Trên khuôn mặt tái nhợt của Phạm Sàm lập tức nở nụ cười lạnh, nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Lục Lâm Thiên, không phải ngươi nói muốn giết ta sao? Ta cho ngươi cơ hội, ngươi có dám chiến một trận với ta không? Nếu như có thể giết ta thì coi như là ngươi có bổn sự.

Giữa không trung, Linh Động công tử Hướng Hầu Minh nhìn Phạm Sàm phía dưới, lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên, hai hàng lông mày nhíu lại.

Mắt nhìn Phạm Sàm, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, nhìn Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ trên không trung, khóe miệng nhếch lên nở nụ cười lạnh. Thân thể chậm rãi bước ra một bước, một cỗ khí thế vô hình quanh thân lan tràn, không gian theo đó cũng run lên.

Bước ra một bước, Lục Lâm Thiên lập tức ngẩng đầu nhìn Phạm Sàm trầm giọng nói:

- Phạm Sàm lão cẩu, tới đây đi, ta đang có ý đó. Nếu như ngươi có thể giết ta coi như là báo thù cho tiện nhân Kiếm nhân kia.

- Tiểu tạp chủng, ta sẽ chiến một trận với ngươi, có bản lĩnh đi lên đi.

Lục Lâm Thiên một câu lão cẩu, hai câu lão cẩu khiến cho Phạm Sàm không nhịn được nữa, sắc mặt tái nhợt, lạnh lẽo, thân thể nhanh chóng bước về phía trước. Mỗi một bước rơi xuống cả hư không run lên, gợn sóng trong không gian chuyển thành sương lạnh, khí tức lạnh lẽo từ quanh thân lna tràn, bao phủ thiên địa chung quanh.

Lục Lâm Thiên phất tay, ý bảo đám người Kim Viên và Thái A sau lưng lùi về phía sau một ít, mắt nhìn Phạm Sàm đang từng bước đi tới, chân lại lần nữa bước ra hai bước.

Cùng lúc này, lấy thân thể Lục Lâm Thiên làm trung tâm, nguyên lực mênh mông phô thiên cái địa từ trong thân thể tuôn ra. Khí tức Bán đạo không còn ẩn giấu mà hiển hiện, khiến cho không gian chung quanh chấn động.

- Bán đạo chi cảnh.

Dưới cỗ khí thế này, Phạm Sàm ngẩng đầu nhìn về phía thanh niên mặc áo bào xanh có khí thế khủng bố ngập trời kia, khuôn mặt không khỏi co rúm lại. Hắn biết rõ, hai mươi năm trước người thanh niên này chỉ là con sâu cái kiến, một Phá Giới cảnh mà thôi.

Trong thời gian hai mươi năm ngắn ngủi, thanh niên áo xanh này không ngờ lại đạt tới độ cao như vậy.

Giờ phút này Phạm Sàm đã hối hận thật sâu, sớm biết có kết quả như ngày hôm nay, nhi tử bị đánh chết, mấy chục vạn đệ tử trong môn bị giết, chuyện Thủ Tạ lệnh cũng lộ ra, đến lúc đó khó có thể ăn nói với bên trên. Nếu sớm biết sẽ phát triển tới bước này, lúc trước hắn nên nhẫn tâm một chút, trực tiếp dùng một chưởng đánh chết tiểu tử này.

Mà bây giờ hết thảy đều đã muộn, có hối hận cũng không kịp. Thanh niên mặc áo bào xanh trước mắt, lúc trước hắn không đặt vào trong mắt, mà lúc này đã có thể ngạo nghễ đứng trước mặt hắn, một câu lão cẩu, hai câu lão cẩu nhục mạ hắn.

Loại biến hóa trong hai mươi năm này khiến cho Phạm Sàm rung động, nổi giận, nói là rung động và giận dữ còn không bằng nói hắn đang sợ hãi.

Sợ hãi thật sâu, trong thời gian hai mươi năm từ Phá Giới cảnh đạt tới Bán Đạo cảnh, chuyện này khiến cho Phạm Sàm tuyệt đối sợ hãi, cho nên ngày hôm nay hắn phải đánh chết tên tiểu tử tai họa này.

Giờ phút này Phạm Sàm biết rõ, nếu như bỏ qua cơ hội này, hai mươi năm sau, thanh niên mặc áo bào xanh khủng bố trước mắt này, nếu cứ dựa theo phương thức phát triển khủng bố như vậy, thực lực không biết sẽ kinh khủng tới mức nào.

Sau mấy bước, Phạm Sàm cũng dừng lại trên không trung, âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tạp chủng, không thể không nói tu vi của ngươi tiến bộ rất nhanh, Bán Đạo cảnh, chỉ tiếc trong mắt ta ngươi vẫn giống như năm đó, không có bất kỳ khác biệt.

- Lão cẩu, kẻ sĩ ba ngày không gặp phải nhìn bằng con mắt khác, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, ngày hôm nay không còn là năm đó nữa.

Lục Lâm Thiên cũng không nể mặt mà đả kích Phạm Sàm.

- Đủ hung hăng càn quấy, chỉ tiếc đây là Vô Minh thế giới, là địa bàn của ta. Bán Đạo chi cảnh trong mắt ta không có bất kỳ lực uy hiếp nào.

Dứt lời, quanh thân Phạm Sàm lập tức có một cỗ khí thế mênh mông, cuồn cuộn lan tràn ra. Dưới cỗ khí thế mênh mông này cả không trung lập tức run rẩy, một cỗ khí tức lạnh lẽo vô hình đột nhiên lan tràn ra, cả không gian tràn ngập băng sương.

- Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong, Phạm Sàm không ngờ lại tới bước này.

Chương 3754: Một mình chiến một trận 2

Ánh mắt Hướng Vấn Thiên tràn ngập vẻ kinh ngạc, giật mình không nhỏ, lúc này Phạm Sàm đã đạt tới Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong, sợ rằng cách Niết Bàn cảnh cũng không xa. Tu vi bực này đã mạnh hơn hắn.

- Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong.

- Thực lực của Phạm Sàm lão cẩu này cũng không kém.

- Ta cược trong vòng ba chiêu có thể đánh chết hắn.

Cảm nhận khí thế khủng bố trên người Phạm Sàm, chúng cường giả PHi Linh môn dường như cũng không đặt vào trong mắt, vô cùng nhẹ nhõm nói. Mà ngay cả Thiên Thủy môn có một siêu cấp cường giả như Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ cũng không khiến cho chúng cường giả Phi Linh môn cố kỵ.

- Tiểu tạp chủng, ngày hôm nay vô luận thế nào ngươi cũng không có cơ hội chạy trốn lần thứ hai đâu.

Phạm Sàm cười lạnh lắc đầu, hắn biết rõ Lục Lâm Thiên bất phàm, cho nên giờ phút này coi như giận dữ và sợ hãi hắn cũng phải thu liễm lại, giữ cho bản thân bình tĩnh.

Phạm Sàm tuyệt đối không phải là người không có chủ kiến, có thể làm chưởng môn Thiên Thủy môn đã đủ chứng minh hắn không phải là kẻ ngốc.

Nhưng mà lúc này Phạm Sàm lại nắm chắc, một khi giao thủ hắn có thể trực tiếp đánh bại Lục Lâm Thiên này, đây là một loại khẳng định.

- Bởi vì hắn là người của Vô Minh thế giới, Vô Minh thế giới chính là tiểu thế giới, người khác sẽ phải chịu thiên địa áp chế mà hắn lại không bị. Hắn có tu vi Đại Đạo cảnh đỉnh phong, tu vi như vậy cũng không bị bất luận thứ gì áp chế.

Cho dù lui vạn bước mà nói, Lục Lâm Thiên này chỉ là Bán Đạo cảnh mà thôi, loại tu vi như Bán Đạo cảnh này, coi như không bị thiên địa áp chế, cho dù Lục Lâm Thiên này là nửa hỗn độn, hoặc là ngụy hỗn độn, thế nhưng nói cho cùng Bán Đạo cảnh cũng không phải chính thức là Đại Đạo cảnh.

Mà hắn đã là Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong, khoảng cách giữa hai tầng thứ cực kỳ rộng, Lục Lâm Thiên coi như bay cũng không có cách nào vượt qua được.

Cho nên lúc này Phạm Sàm không có một chút lo lắng nào, coi như trong lòng hơi có chút nghi hoặc, Lục Lâm Thiên này tại sao lại phải động thủ với hắn, có lẽ là do tiểu tử này không biết thực lực của hắn.

Cho nên Phạm Sàm cũng không có nghĩ nhiều nữa, bởi vì bất kể như thế nào cái hào rộng như vậy Lục Lâm Thiên tuyệt đối không có cách nào vượt qua.

Mắt nhìn Lục Lâm Thiên, khuôn mặt âm lãnh của Phạm Sàm trầm xuống, sát ý nổi lên.

Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, nhìn ánh mắt tràn ngập sát ý của Phạm Sàm, trong đôi mắt đen kịt của hắn cũng hiện lên hàn ý. Khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo.

Hai người đạp không, giằng co với nhau, cách xa nhau chưa đủ ba trăm thước. Lấy hai người làm trung tâm, hai cỗ khí thế bàng bạc lan tràn, cả không gian sau lưng hai người trong lúc vô thanh vô tức phong vân biến sắc, gió nổi mây phun, bầu không khí căn cứng này khiến cho mọi người cảm thấy trong lòng như có một tảng đá đè nặng.

- Tiểu tạp chủng, chịu chết đi. Ngay hôm nay không ai cứu được ngươi đâu.

Phạm Sàm lớn tiếng quát lạnh, rốt cuộc cũng đánh vỡ bầu không khí căng cứng nay. Trên khuôn mặt âm trầm có hàn ý bắn ra, mũi chân kẽ điểm không trung, thân thể nhanh như thiểm điện, giống như mũi tên hung hăng phóng về phía Lục Lâm Thiên. Khí thế khiến cho không gian gió nổi mây phun, run rẩy không ngớt. Làm cho đám người vây xem bên ngoài không khỏi hít sâu một hơi thay cho Lục Lâm Thiên, đối với người Phi Linh môn bên ngoài mà nói, không ai biết Lục Lâm Thiên có thể chống lại Phạm Sàm được hay không, thậm chí đối với người tinh mắt mà nói, cũng không có bao nhiêu tin tưởng với Lục Lâm Thiên.

Hướng Vấn Thiên và đám người Tôn Cao Mộc lúc này đều dùng ánh mắt lo lắng nhìn lên trên không trung, Bán Đạo cảnh chống lại Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong, nhớ tới chênh lệch tu vi giữa hai người khiến cho mọi người kinh hãi.

Phương Chí Thành và Phương Thải Y bị Bàn Sấu Hòa thượng cấm chế trên tay lúc này đều dùng ánh mắt phức tạp nhìn lên trên không trung, không nháy mắt lấy một cái.

Khoảng cách vài trăm thước đối với cường giả như Phạm Sàm mà nói chỉ trong chớp mắt là phóng tới.

Oanh.

Trong giây lát, một đạo quyền ấn được Phạm Sàm ngưng tụ, năng lượng chấn động đáng sợ từ bên trong quyền ấn tràn ra.

XOẹt.

Những nơi quyền ấn lạnh lẽo đi qua, trong không gian đột nhiên xuất hiện vết nứt không gian đen kịt vô cùng khổng lồ, giống như một thông đạo đen kịt hiển hiện ở phía chân trời, quyền ấn lạnh lẽo giống như một tia chớp máu trắng trong chốc lát đã kéo tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, khóe mắt liếc nhìn về phía Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ, trong mắt hiện lên hàn ý, một cỗ khí tức quỷ dị từ trong thân thể đột nhiên tràn ra, trực tiếp đồng hóa gợn sóng trong không gian.

Phanh.

Quyền ấn lạnh lẽo dùng xu thế như sấm sét đánh tới, dưới ánh mắt khiếp sợ của tất cả mọi người nặng nề đập lên trên người Lục Lâm Thiên, lập tức đóng băng cả thân thể và không gian chung quanh Lục Lâm Thiên thành một khối băng lớn.

Ken Két.

Băng rạn nứt, sau đó bị nghiền nát.

Ầm ầm.

Không gian bị đóng băng nghiền nát mang theo từng vết nứt không gina xuất hiện, năng lượng lạnh lẽo khủng bố giống như một cơn lốc khuếch tán. Không gian trực tiếp bị phá hủy, một mảng lớn không gian hư vô xuất hiện, khí tức lạnh lẽo thấu xương từ bên trong lan tràn r.a

- Ồ?

Bất quá khi cơn lốc bằng năng lượng lạnh lẽo khuếch tán tới một phạm vi nhất định lại đột nhiên ngừng lại, không nhìn thấy bất luận chút máu tươi nào, cũng mất đi dấu vết thân ảnh của Lục Lâm Thiên.

- Áo nghĩa không gian cùng áo nghĩa thời gian.

Trên không trung, Linh Động công tử Hướng Hầu Minh và Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ đồng thời biến sắc, bọn họ không khó nhìn ra biến hóa bên trong, cuối cùng khi quyền ấn đánh tới Lục Lâm Thiên đã vận dụng áo nghĩa thời gian và không gian thoát thân.

Người đồng thời mang áo nghĩa thời gian và không gian, tính cả ba ngàn đại thiên thế giới cũng tuyệt đối không có nhiều.

Một quyền mất đi thân ảnh Lục Lâm Thiên, sắc mặt Phạm Sàm cũng biến sắc, tâm thần lan tràn ra chung quanh, đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía xa. Ngoài ngàn thước phía xa lúc này có một đạo thân ảnh mặc áo bào xanh đang từ từ hiện lên.

Phù.

Ở phía xa, nhìn thấy thân ảnh mặc áo bào xanh kia lần nữa xuất hiện, Phượng Thải Y thở dài một hơi, bộ ngực no tròn run lên, vừa rồi tim nàng như ngừng đập.

- Phạm Sàm lão cẩu, tốc độ của ngươi dường như còn chưa đủ a.

- Hừ.

Phạm Sàm âm trầm khẽ hừ một tiếng, tu vi Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong không ngờ ngay cả một chiêu mà cũng không đυ.ng được tới chéo áo của tiểu tử có tu vi Bán Đạo cảnh.

Sưu.

Tiếng hừ lạnh vừa dứt, thân ảnh Phạm Sàm lần nữa như thiểm điện bắn ra, khí thế lạnh lẽo bàng bạc từ trong thân thể lan tràn, thân thể của hắn lần nữa phá không bắn tới trước người Lục Lâm Thiên.

- Đi chết đi.

Trong sát na tốc độ của Phạm Sàm đẩy nhanh hơn, cơ hồ trong sát na khẽ phất tay vỗ một cái, một cỗ khí tức lạnh lẽo vô hình đột nhiên bao phủ trước người Lục Lâm Thiên.

Chương 3755: Giờ này ngày này

Oanh.

Khí tức lạnh lẽo ngập trời trực tiếp bao phủ trọn không gian, một đạo năng lượng lạnh lẽo trực tiếp xuyên thủng không gian mang theo một cỗ lực lượng cực kỳ khủng bố, lập tức xuyên thủng không gian đi tới trước người Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Đạo năng lượng lạnh lẽo này xuyên thủng không gian mang theo vô số băng sương bắn ra bốn phía.

Trong không gian bị nghiền nát, thân ảnh Lục Lâm Thiên lần nữa biến mất, đạo công kích của Phạm Sàm lại một lần nữa không có một chút tác dụng nào.

Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lần nữa xuất hiện cách đó ngoài ngàn thước, vẻ mặt nhẹ nhàng, thoải mái, chắp tay mà đứng.

Phạm Sàm hai lần công kích tới, không ngờ ngay cả chéo áo của Lục Lâm Thiên cũng không đυ.ng tới được.

- Tiểu tạp chủng, ngươi chỉ biết chạy trốn giống như con kiến thôi sao?

Phạm Sàm nhìn về phía trước, nghiến răng nghiến lợi nói:

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ ở phía xa, lạnh nhạt cười một tiếng rồi nói với Phạm Sàm:

- Phạm Sàm lão cẩu, tốc độ của ngươi chậm quá, phải nhanh lên một chút mới được a.

Sưu.

Lục Lâm Thiên vừa mới dứt lời, trong chớp mắt này Phạm Sàm đã nhân cơ hội đi tới trước người Lục Lâm Thiên, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt âm trầm, khóe miệng lúc này đã nở nụ cười lạnh, lớn tiếng nói:

- Tiểu tạp chủng, lần này để xem ngươi còn trốn như thế nào nữa.

Dứt lời, thủ ấn trong tay Phạm Sàm biến hóa, khi một đạo thủ ấn huyền ảo cuối cùng rơi xuống, khí tức lạnh lẽo ngập trời quanh thân giống như kéo theo năng lượng trong phiến thiên địa này, nguyên lực thuộc tính thủy phô thiên cái địa chen chúc lao ra. Trong không gian này đột nhiên tràn ngập năng lượng thuộc tính Thủy.

- Thủy Chi đại đao, áo nghĩa hàn băng.

Thủ ấn được kết, Phạm Sàm quát lạnh một tiếng, năng lượng trong thiên địa lúc này đột nhiên bao động. Một cỗ uy áp lạnh lẽo giống như che khuất bầu trời đè nén xuống.

giờ phút này cả không gian run lên, nửa bầu trời đã phong vân biến sắc, uy áp cực lớn từ bên trên lan tràn ra chung quanh.

Trong nháy mắt, trong không gian mênh mông cuồn cuộn lập tức hiện ra hình dáng một cự thú cực lớn. Sau đó đột nhiên ngưng tụ thành một đầu giao long bằng băng và một đầu cự long bằng nước.

Thân thể khổng lồ của Băng long và Thủy long che khuất bầu trời, giống như kéo dài tới tận chân trời, toàn thân lan tràn ra bí văn áo nghĩa thuộc tính Thủy.

Hai đầu cự long bằng áo nghĩa thuộc tính Thủy không ngừng tản ra uy áp, năng lượng chấn động đáng sợ cùng với khí tức lạnh lẽo từ bên trên tràn ra. Cả không gian rung chuyển, chấn động nhân tâm.

Uy năng khủng bố như vậy khiến cho mấy vạn ức ánh mắt phía xa rung động, sợ hãi, người có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai không ngờ lại có thực lực khủng bố như vậy.

- Đại đạo áo nghĩa thuộc tính Thủy, Phạm Sàm đã vận dụng toàn lực a.

- Lục Lâm Thiên kia chỉ dựa vào tu vi Bán Đạo cảnh đã có thể ép Phạm Sàm tới như vậy đã là bất phàm rồi.

- Lục Lâm Thiên này sợ rằng không có cách nào chống lại được. Dưới tình huống Phạm Sàm dùng toàn lực, sợ rằng ngay cả người có tu vi Niết Bàn cảnh sơ giai cũng không dám chủ quan.

Ầm ầm.

Trong lúc mọi người chung quanh rung động mà nghị luận, hai đầu cự long do áo nghĩa thuộc tính Thủy của Phạm Sàm ngưng tụ lập tức dữ tợn lao về phía trước. Bên trên có năng lượng ngập trời lan tràn ra, trực tiếp khiến cho không gian chung quanh thân thể hai đầu cự long vỡ ra.

Ngao Ngao.

Hai đầu cự long rít gào, ầm ầm phóng về phía Lục Lâm Thiên.

- Có thể chống lại được không?

Trên không trung, phía xa, ánh mắt Linh Động công tử Hướng Hầu Minh chớp động, hai mắt tràn ngập vẻ ngưng trọng. Lúc này Pham Sàm đã dùng toàn lực, dưới một kích toàn lực này coi như là hắn cũng không dám khinh thường. Mà Lục Lâm Thiên kia mới chỉ là Bán Đạo cảnh, vậy thì làm sao có thể chống lại được.

- Thời điểm này Hướng Hầu Minh thậm chí còn có một loại xúc động, muốn mang Lục Lâm Thiên không biết trời cao đất rộng kia lui lại. Nếu như Lục Lâm Thiên này chết trước mặt hắn, một khi chủ nhân của Vạn Thiên tạp Hồng cấp kia mà biết được sẽ vô cùng tức giận, hắn có khổ cũng không nói nên lời, lúc đó phiền phức sẽ vô cùng lớn.

- Hừ.

Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ hừ lạnh một tiếng, khí tức lặng lẽ tập trung lên trên người HƯớng Hầu Minh. Lục Lâm Thiên này sợ rằng có chắp cánh cũng khó có thể chống được một kích toàn lực của Phạm Sàm. Dưới công kích áo nghĩa cùng với không gian cứng lại như vậy, coi như là Lục Lâm Thiên có áo nghĩa thời gian và không gian cũng khó có thể có được hiệu quả như hai lần trước.

Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ đã hạ quyết tâm, Lục Lâm Thiên này ngày hôm nay nhất định phải chết. Chỉ cần Hướng Hầu Minh định xuất thủ cứu giúp hắn sẽ lập tức ngăn cản, tóm lại không thể để cho tiểu tử kia còn sống.

Oanh.

Hai đầu cự long từ trong không gian hư vô hiện lên, không gian ven đường xuất hiện vết nứt không gian khổng lồ, đen kịt, thân thể khổng lồ che khuất bầu trời.

Dưới áo nghĩa thuộc tính thủy ngập trời, giờ phút này cả không trung giống như bình minh trước đêm tôi. Trong hàng vạn ức ánh mắt chỉ có hai đầu cự long bằng năng lượng áo nghĩa đang nhanh chóng phá hủy không gian phóng tới trước người Lục Lâm Thiên mà thôi.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, mắt nhìn hai đầu cự long bằng áo nghĩa phóng tới, trong đôi mắt đen kịt mà thâm thúy bỗng nhiên có hàn ý bắn ra, sát ý nhanh chóng lan tràn.

- Âm Dương hóa ngũ hành, ngũ hành sinh vạt vật, vạn vật trong thiên địa.

Lục Lâm Thiên dứt lời, cả không gian trong phiến thiên địa này đột nhiên run lên, lập tức có một cỗ năng lượng thiên địa cuồn cuộn, mênh mông mang theo thiên uy từ trong hư không mênh mông lan tràn ra.

Sưu Sưu.

Chỉ một thoáng, năm loại quang mang thuộc tính, vàng, xanh, lam, đỏ, vàng đất đột nhiên lấy thân thể Lục Lâm Thiên làm trung tâm lan tràn ra. Năm loại áo nghĩa Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ tuôn ra.

Dưới hàng vạn ức ánh mắt, chỉ thấy trên trời xanh năng loại quang mang thuộc tính hội tụ tạo thành một vòng xoáy cực lớn trong không gian. Vòng xoáy cực lớn này không ngừng lan tràn ra chung quanh, xu thế che khuất bầu trời.

Một cỗ thiên uy kinh khủng khiến cho linh hồn tất cả mọi người run rẩy, dưới vô số ánh mắt rung động, vòng xoáy cực lớn đang lan tràn ra chung quanh kia không ngừng xoay tròn. Sau đó dung hợp tạo thành một vòng xoáy trắng đen.

Ầm ầm.

Cả phiến thiên địa trên Thiên Thủy thành trong sát na này rung chuyển, thiên địa sụp đổ. Uy áp thiên địa vô cùng vô tận từ trong hư không thẩm thấu ra, linh hồn của tất cả mọi người phía dưới đều run rẩy, phủ phục.

Dưới uy áp thiên địa bực này, Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ cùng với Linh Động công tử Hướng Hầu Minh ở phía xa cũng vô cùng sợ hãi.

Tất cả chỉ trong nháy mắt, đồ án vòng tròn trắng đen trên không trung ầm ầm va chạm với hai đầu cự long bằng áo nghĩa của Phạm Sàm. Hai đầu cự long bằng áo nghĩa còn chưa tiếp xúc với đồ án trắng đen đã trực tiếp run rẩy, sau đó vỡ nát, dễ dàng biến mất trong thiên địa.

Chương 3756: Vân dụng, ẩn tàng 1

Đồng thời thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện bên người Phạm Sàm đang ngốc trệ, dùng phương thức vô cùng huyền ảo, quang mang trắng đen mênh mông che khuất bầu trời thu liễm hóa thành một đồ án âm dương trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên, thiên uy mênh mông cuồn cuộn từ trong lòng bàn tay hắn lan tràn ra.

Phanh.

Một chưởng này mang theo đồ án âm dương cùng với thiên uy mênh mông khiến cho toàn trường rung động giống như sấm sét đánh vào đỉnh đầu Phạm Sàm.

- Sàm nhi, cẩn thận. Tiểu tạp chủng, mau dừng tay. Ngươi dám giết nhi tử ta ta sẽ không chết không thôi với ngươi.

Trên không trung, trong sát na ánh mắt Quỷ Hỏa Đạo nhân Phạm Anh Kỳ hiện lên sự rung động cùng với sợ hãi, miệng lớn tiếng quát một tiếng, đồng thời thân thể nhanh như thiểm điện phóng về phía Lục Lâm Thiên:

- Phạm Anh Kỳ, vừa rồi ngươi đã nói ngươi cũng không ra tay nha.

Linh Động công tử Hướng Hầu Minh sững sờ một lát, trong thoáng chốc thân ảnh cũng lập tức phóng về phía xa.

- Phạm Sàm lão cẩu, hiện giờ không còn giống như ngày xưa nữa. Ngày này ta muốn tiêu diệt ngươi dễ như trở bàn tay.

Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới Quỷ Hỏa Đạo nhân Phạm Anh Kỳ đang đánh tới, sở dĩ hai chiêu trước hắn tránh đi là muốn kéo giãn khoảng cách với Quỷ Hỏa Đạo nhân Phạm Anh Kỳ.

- Ngũ Hành Tụ Âm Dương, diệt.

Giờ phút này đám người đứng xem bên ngoài hoàn toàn yên lặng, chỉ có tiếng quát của Lục Lâm Thiên vang lên. Hàng vạn ức ánh mắt nhìn vào, một chưởng của Lục Lâm Thiên lúc này Phạm Sàm kia đã không có cách nào tránh đi. Một chưởng nhanh chóng đánh vào trên đỉnh đầu Phạm Sàm.

Dưới một chưởng này, quang mang chói mắt bắn ra, thân thể Phạm Sàm lập tức vặn vẹo, sau đó trực tiếp rạn nứt rồi bị nghiền nát, cuối cùng nổ tung.

Phanh.

Bắt đầu từ trên đỉnh đầu, thân thể Phạm Sàm trực tiếp bạo tạc, năng lượng khủng bố giống như vòi rồng khuếch tán, cả không trung có năng lượng hủy diệt lan tràn.

- Tiểu tạp chủng, ta phải lấy mạng ngươi.

Thanh âm dữ tợn, lạnh lẽo vang vọng trên không trung, thân thể Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ phá không xuất hiện, cả không gian tức thì nóng bỏng. Trong hắn mắt lúc này tràn ngập vẻ dữ tợn, nguyên lực thuộc tính hỏa khủng bố từ trong cơ thể tuôn ra, nhanh chóng ngưng tụ thành một đạo thủ ấn nóng bỏng, mênh mông cuồn cuộn trước người. Thủ ấn mang theo tiếng sấm minh lập tức bao phủ Lục Lâm Thiên.

- Phạm Anh Kỳ, ngươi không thể nuốt lời như vậy nha.

Cùng lúc, Hướng Hầu Minh cũng nhanh như thiểm điện xuất hiện, nguyên lực bắt đầu lan tràn, cả không gian run rẩy. Một đạo chưởng ấn lập tức hung hăng đánh về phía chưởng ấn nóng bỏng của Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ, dưới uy thế khủng bố kinh người, không gian ven đường rạn nứt.

Phanh Phanh.

Hai đạo thân ảnh đều lảo đảo lui về phía sua, ai cũng không chiếm được tiện nghi, thực lực của hai người từ một chiêu này có thể nhìn ra được đại khái. Ít nhất cũng chỉ sàn sàn nhau mà thôi.

Không gian dần dần khôi phục, năng lượng khủng bố lặng lẽ tiêu tán trong phiến thiên địa này.

Không gian bị nghiền nát cũng dần dần khôi phục, chỉ có hư không đen kịt nơi chưởng ấn nóng bỏng của Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ và Linh Động công tử Hướng Hầu Minh vừa mới va chạm là đang từ từ khôi phục. Thực lực của hai người vừa rồi thiếu chút nữa xuyên thủng thế giới này.

Mà thời điểm này, Phạm Sàm có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong đã triệt để thần hồn câu diệt.

Hít.

Nhìn cảnh tượng trên không trung, tất cả mọi người hít sâu một ngụm khí lạnh, hung hăng nuốt nước bọt. Một Bán Đạo cảnh chỉ dùng một chưởng diệt Phạm Sàm có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong. Chuyện này khiến cho đám người này tận mắt nhìn cũng khó có thể tin tưởng.

Trong đội hình của Phi Linh môn, Phương Chí Thành bị Bàn Sấu Hoàng thượng cấm chế, mắt nhìn về phía trước, ánh mắt hắn không khỏi run rẩy, sau khi Phạm Sàm bị đánh chết, vẻ mặt hắn lập tức ảm đạm, ánh mắt xám như tro tàn.

- Hai mươi năm...

Phương Thải Y nhìn đạo thân ảnh quen thuộc phía xa, lúc này càng nhìn nàng càng cảm thấy lạ lẫm, nàng biết rõ mình đã triệt để mất đi cái gì, khoảng cách giữa nàng và hắn đã càng ngày càng xa.

- Trời...

Cả thiên địa lúc này lại yên tĩnh tới thần kỳ, hàng vạn ức ánh mắt nhìn chăm chú vào đạo thân ảnh màu xanh đang lơ lửng trên không trung. Một chưởng diệt Phạm Sàm, thực lực cường hãn bực nào a. Đây còn là Bán Đạo cảnh nữa sao?

- Con mẹ nó.

Hướng Vấn Thiên, Tôn Cao Mộc và đám người Vạn Thiên liên minh, Chiến Thiên liên minh kinh ngạc há hốc mồm như rớt cằm xuống đất, cho dù tận mắt nhìn thấy thế nhưng đám người này vẫn không thể tin tưởng được.

- Đồ đệ biến thái, sư phụ càng thêm biến thái a.

Trên không trung, khuôn mặt tuyệt mỹ của Tôn Oánh Oánh biến đổi, đôi mắt xinh đẹp rung động, mở to ra.

- Ba chiêu, thực sự là ba chiêu. Chúng ta thắng rồi.

- Nói nhảm, chỉ một chiêu mà thôi. Chưởng môn chỉ khẽ vẫy tay mà thôi, hai chiêu trước là Phạm Sàm ra tay, nếu như không phải chưởng môn muốn dẫn hắn ta rời đi, tránh cho Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ kia quấy rối thì chưởng môn chỉ cần một chiêu cũng đủ để chụp chết Phạm Sàm kia rồi.

Trong Phi Linh môn chúng cường giả vui vẻ bàn tán, hoàn toàn không có bao nhiêu chấn động.

Lúc trước trong Thị Hoang thế giới, cách đó không lâu chưởng môn đã dùng một chưởng chụp chết một người có tu vi Bán hỗn độn Đại Đạo cao giai đỉnh phong a.

Lúc này trải qua hơn một năm, chưởng môn lại tu luyện trong Thiên Trụ giới vài chục năm, dùng tốc độ tiến bộ tu vi của chưởng môn, kết cục của Phạm Sàm này tự nhiên không cần phải đoná.

Cho nên người của Phi Linh môn từ đầu tới giờ đều không có đặt nặng chuyện này ở trong lòng.

- Tiểu tử này cố ý lẩn trốn hai chiêu trước, thì ra đã động sát tâm. Muốn triệt để tiêu diệt Phạm Sàm. Ngoan độc, cũng đủ giảo hoạt, Bán Đạo cảnh diệt sát Đại Đạo cảnh đỉnh phong, không biết là ái đồ của vị siêu cấp cường giả nào. Trong Bát đại Cổ tộc dường như không có gia tộc nào gọi là Lục gia a.

Mái tóc màu đen của Hướng Hầu Minh tung bay, ánh mắt rung động, miệng thì thào nói, ngay cả hắn cũng phải hít sâu một hơi.

- Giết con ta, giết cháu ta, tiểu tạp chủng. Nợ máu phải trả bằng máu. Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Tận mắt nhìn thấy con mình bị giết, Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ giận dữ ngập trời, khuôn mặt vặn vẹo dữ tợn. Khí tức nóng bỏng khủng bố từ trong cơ thể hắn lan tràn ra, sát ý ngập trời.

- Phạm Anh Kỳ, đã nói là chuyện của người trẻ tuổi, con của ngươi cũng đã lớn tuổi, vẫn lạc là do thực lực không đủ, ngươi còn định lật lọng sao?

Hương Hầu Minh nhìn chằm chằm vào Hỏa Quỷ Đạo nhân.

Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ nhìn Linh Động công tử Hướng Hầu Minh, miệng rít lên:

- hướng Hầu Minh, lão tử mặc kệ những thứ này. Tóm lại tiểu tạp chủng này giết nhi tử và cháu trai của ta, ta phải nghiền nát nó thành tro tàn mới có thể giải hối hận trong lòng. Nếu như ngươi dám quản, ta bảo đảm thấy một người của Hướng gia bảo ngươi sẽ giết một ngươi. Trước tiên là giết cháu của ngươi, sau đó lại giết con của ngươi. Một người của Hướng gia bảo ngươi ta cũng không tha.

Chương 3757: Vân dụng, ẩn tàng 2

- Phạm Anh Kỳ, ngươi dám.

Sắc mặt Linh Động công tử Hướng Hầu Minh trầm xuống, thế nhưng trong lòng thì đang run rẩy. Phạm Anh Kỳ này mất một đứa con và cháu trai a, hai người đều chết ở trong tay Lục Lâm Thiên, lúc này lão gia hỏa kia đã phát điên, nếu như ai ngăn cản hắn, sợ rằng sẽ khiến cho hắn trả thù không ngừng.

Trong lòng Hướng Hầu Minh hiểu rõ, thực lực của hắn và Phạm Anh Kỳ chỉ sàn sàn nhau mà thôi, một khi hai người giao thủ căn bản không phân thắng bại. Thế nhưng Phạm Anh Kỳ này đã bị kí©ŋ tŋí©ŋ, nếu như hắn thực sự ngăn cản lão gia hỏa này, sợ rằng đến lúc đó cả Hướng gia bảo sẽ bị tàn sát. Chung quy hắn cũng không có cách nào lúc nào cũng bảo vệ HƯớng gia bảo. Huống chi cũng không phải đệ tử Hướng gia bảo cả đời đều ở trong bảo không ra ngoài.

- Hướng Hầu Minh, ngươi xem ta có dám hay không? Tóm lại ngày hôm nay ai dám ngăn cản ta gïết tiểu tạp chủng này ta sẽ không để yên cho hắn.

Hỏa Quỷ Đạo nhân triệt để phát điên, đôi mắt vốn âm tàn lúc này đỏ rực, tức giận tới mức tận cùng.

- Tiền bối, đa tạ ý tốt của tiền bối, thế nhưng lão thất phu này muốn gïết ta, ta cũng không thể để cho tiền bối bảo vệ cả đời được.

Ngay khi Hướng Hầu Minh đang khó xử, Lục Lâm Thiên đứng trên không trung nhìn về phía Hướng Hầu Minh rồi ôm quyền thi lễ, nói:

- Tiền bối không cần phải lo lắng thì tốt hơn, cũng không nên trêu vào con chó điên này, về phần nhân tình này tiểu tử ghi nhớ.

- Tiểu huynh đệ, ngươi chắc chắn chứ?

Nghe vậy Hướng Hầu Minh lập tức nghi hoặc nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt rất là kinh ngạc. Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ chính là cường giả Niết Bàn cảnh a, chẳng lẽ tiểu này còn muốn dùng tu vi Bán Đạo cảnh đối phó với NIết Bàn cảnh hay sao? Khoảng cách giữa Đại Đạo cảnh và Niết Bàn cảnh quả thực quá to lớn.

- Đương nhiên, lão thất phu này đã muốn đối phó với ta, vậy cứ để cho ta tự mình giải quyết thì tốt hơn.

Lục Lâm Thiên dùng giọng chắc chắn nói.

- Không phải Lục Lâm Thiên này điên rồi chứ? Không ngờ lại muốn dùng tu vi Bán Đạo cảnh đối phó với Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ.

- Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ chính là cường giả Niết Bàn cảnh a, Bán Đạo cảnh đối phó với Niết Bàn cảnh, điên rồi sao?

Nge vậy đám người vây xem bên ngoài kinh ngạc, bên trong đám người truyền ra thanh âm rung động, xôn xao.

Mấy chục vạn đệ tử Phi Linh môn nghe vậy lúc này không khỏi nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Chưởng môn hiện tại phải đối mặt với cường giả khủng bố như Niết Bàn cảnh a.

Ánh mắt Hướng Hầu Minh lập lòe, do dự một chút. Lục Lâm Thiên trước mắt này có thể dùng một chưởng đánh chết Phạm Sàm có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong. Có tiền lệ như vậy có lẽ cũng có vài phần dựa vào, nói không chừng tới lúc đó thực sự có thể xuất hiện kỳ tích nào đó.

Linh Động công tử Hướng hầu Minh kỳ thực cũng không muốn không chết không thôi với Phạm Anh Kỳ cho nên khẽ gật đầu nói:

- Vậy được rồi, tự bản thân ngươi cẩn thận.

Chỉ là cho dù thế nào thì Hướng Hầu Minh cũng khó có thể hình dung ra được, bằng vào tu vi Bán Đạo cảnh, rốt cuộc có thủ đoạn gì mà có thể chống lại Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ, thật sự sẽ xuất hiện kỳ tích sao?

Một chưởng đánh chết Phạm Sàm, chuyện này đã đủ khiến cho người ta rung động rồi.

- Hay cho một tiểu tạp chủng hung hăng càn quấy, như vậy cũng tốt. Ta sẽ để cho ngươi nếm thử tư vị sống không được, chết không xong. Vừa vặn giải tỏa mối hận trong lòng ta.

Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ lướt về phía trước, sắc mặt âm hàn dữ tợn, ánh mắt tràn ngập sát ý không có chút che giấu nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Nhìn ánh mắt tràn ngập sát ý không thèm che dấu của Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ, đôi mắt đen nhánh của Lục Lâm Thiên hơi chấn động, ánh mắt không chút né tránh mà nhìn thẳng, khóe miệng nhếch lên nở nụ cười lạnh lẽo nói:

- Lão thất phu, muốn giết ta sao? Bằng vào tu vi Niết Bàn cảnh sơ giai của ngươi còn chưa đủ tư cách.

- Tới lúc này còn mạnh miệng như vậy a.

Mọi người nghe vậy ánh mắt rung động, ngay cả người có tu vi Niết Bàn cảnh cũng không đặt vào trong mắt, đây còn là Bán Đạo cảnh hay sao?

- Khặc khặc...

Nghe vậy Hỏa Quỷ Đạo nhân không những không giận mà còn cười lớn, chỉ là tiếng cười vô cùng âm lệ, chói tai, thanh âm cuồn cuộn quanh quẩn ở phía chân tời khiến cho trong lòng mọi người sợ hãi. Xem ra ngày hôm nay Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ này đã bị ép tới đường cùng.

- Tiểu tạp chủng cuồng vọng, ta không cần biết ngươi là ai, mặc kệ ngươi có bao nhiêu bất phàm. Giết con trai ta, giết cháu trai ta, ngày hôm nay không phải ngươi chết thì là ta vong.

Tiếng cười lạnh lẽo, âm lệ vang vọng trên không trung. Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ lập tức hét lớn một tiếng, thân ảnh tức thì đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Trong sát na này, theo thân ảnh Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ đánh ra, khí tức nóng bỏng mênh mông, cuồn cuộn bắt đầu khởi động. Trời xanh bỗng nhiên gió nổi mây phun, thiên địa rung chuyển. Khí tức khủng bố của Niết Bàn cảnh lúc này tuôn ra.

- Đi chết đi.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, thân ảnh Hỏa Quỷ Đạo Nhân Phạm Anh Kỳ đã xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên. Tiện tay đánh ra một đạo hỏa diễm nóng bỏng giống như thực chất trên không trung. Mỗi môt cái giơ tay nhấc chân đều dẫn động năng lượng thiên địa bàng bạc. Một đạo năng lượng bằng hỏa diễm khủng bố thành hình, ầm ầm hung hăng đánh về phía trước.

Xoẹt.

Dưới đạo năng lượng bằng hỏa diễm khủng bố này, không gian ven đường trực tiếp rạn nứt, từng đạo gợn sóng trong không gian lắc lư, lực lượng nóng bỏng giống như hủy diệt trong giây lát lan tràn tới trước người Lục Lâm Thiên. Bao phủ lấy toàn bộ thân thể Lục Lâm Thiên.

- Niết Bàn cảnh sơ giai, cũng nên vận dụng thực lực một chút.

Trong chớp mắt này Lục Lâm Thiên bỗng nhiên ngẩng đầu, trong mắt tràn ngập hàn ý, hàn ý bắn ra, bên trong hàn ý cũng tràn ngập sát ý.

Sưu.

Cùng lúc này trong mi tâm Lục Lâm Thiên có một đạo quang mang màu vàng lướt ra, sau đó hóa thành một đạo tàn ảnh mơ hồ. Một cỗ sát khí ngập trời cùng với năng lượng linh hồn âm hàn khuếch tán.

Trong nháy mắt ngắt ngủi, đạo tàn ảnh mơ hồ giống như quang mang màu vàng này trực tiếp vặn vẹo rồi hình thành một vòng xoáy khổng lồ, linh hồn lực huyết sát, âm hàn mênh mông tựa như hồng thủy tuôn ra. Sau đó trực tiếp va chạm vào đạo hỏa diễm bằng năng lượng giống như thực chất của Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ.

Ầm ầm.

Cả thiên địa dưới năng lượng khủng bố kịch liệt run rẩy, dư âm kình khí còn lại trực tiếp xé rách không gian tạo thành vết nứt đen kịt, chỉ là nững vết nứt đen kịt lại nhanh chóng xác nhập lại một chỗ.

Xoạt Xoạt.

Trong cơn lốc bằng năng lượng, khình khí giống như hủy thiên diệt địa, hai đạo thân ảnh dưới dư âm kình khí đều trực tiếp bị đẩy lui.

Chương 3758: Ẩn dấu thực lực

- Ồ?

Thân thể Hỏa Quỷ Đạo nhân lảo đảo lùi lại phía sau mấy bước, mạnh mẽ bị đẩy lùi trên không trung. Dưới linh hồn lực mênh mông cùng với sát khí, khí tức lạnh lẽo khiến cho ánh mắt hắn rung động. Vừa rồi dưới cỗ năng lượng kinh khủng kia khiến cho bản thân hắn vô cùng rung động, thực lực của người ra tay tuyệt đối không dưới hắn.

Cùng lúc, ánh mắt Linh Động công tử Hướng Hầu Minh biến sắc, ánh mắt nhìn về phía trước.

Mọi người nhìn xuống phía dưới, lúc này có một đạo thân ảnh giống Lục Lâm Thiên như đúc đang đứng bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Đạo thân ảnh này giống Lục Lâm Thiên như đúc, chỉ có một sự khác biệt duy nhất chính là khí tức trên thân người này đạt tới tình trạng vô cùng khủng bố.

Lấy thân thể ấy làm trung tâm, một cỗ sát khí ngập trời tuôn ra không trung, cả không gian chung quanh gió nổi mây phun, sát khí tựa như một cơn lốc cuồng bạo lan tràn. Lực lượng linh hồn âm hàn khiến cho linh hồn người ta đau đớn kịch liệt.

- Niết Bàn cảnh, là khí tức Niết Bàn cảnh.

Linh Động công tử Hướng Hầu Minh nhìn về phía đạo thân ảnh tràn ngập sát khí kia, linh hồn run rẩy không thôi. Khí tức âm hàn cùng với sát khí ngập trời vô hình lan tràn ra toàn bộ Vô Minh thế giới, coi như là hắn cũng chịu ảnh hưởng.

- Linh hồn phân thân sao? Làm sao có thể Linh hồn phân thân không có khả năng mạnh hơn bản thể, trừ phi...

Ánh mắt Hướng Hầu Minh run rẩy không ngừng, lẩm bẩm nói:

- Chẳng lẽ là dung hợp linh vật trời sinh có thể tự động tu luyện hay sao? bằng không linh hồn phân thân không có khả năng mạnh hơn bản thể.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười lạnh lẽo, Đại hồn anh rốt cuộc cũng có công dụng.

Trong Đại Hoàng Tù Thiên điện, Đại hồn anh thôn phệ cơ hồ tất cả huyết sát chi khí do Huyết Phách lưu lại, lúc này tu vi của Đại hồn anh đã vượt quá bản thể, thực lực tuyệt đối đã đạt tới Niết Bàn cảnh sơ giai.

Bởi vậy đối mặt với Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ này Lục Lâm Thiên cũng không quá để trong lòng, tuy rằng Hỏa Quỷ Đạo nhân có thực lực cường hãn, thế nhưng cũng không phải hắn không có lực chống lại.

- Dường như là linh hồn phân thân của chưởng môn, tại sao lại mạnh như vậy?

Nhìn Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên, chúng cường giả Phi Linh môn đều kinh ngạc. Khí thế lạnh lẽo trên người đạo linh hồn phân thân kia tuyệt đối không dưới Hỏa Quỷ Đạo nhân.

- Niết Bàn cảnh sơ giai.

Mắt nhìn thấy linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, sắc mặt Hỏa Quỷ Đạo nhân lập tức ngưng trọng. Khí tức trên đạo linh hồn phân thân này không ngờ không dưới hắn một chút nào, đặc biệt là khí tức âm hàn cùng với sát khí kia vô hình xâm nhập khiến cho linh hồn hắn theo đó run run, cho dù hắn có dùng toàn lực cũng khó có thể ngăn cản.

Dưới loại khí tức quỷ dị này, linh hồn phân thân hắn cũng không dám đơn giản phóng ra. Cỗ huyết sát chi khí âm hàn này dường như chuyên môn áp chế linh hồn, sợ rằng một khi linh hồn phân thân vừa mới ra sẽ lập tức bị ảnh hưởng cực lớn.

- Lão thất phu, ta nói ngươi còn chưa đủ tư cách. Muốn đυ.ng tới ta, bằng vào tu vi Niết Bàn cảnh sơ giai của ngươi vẫn còn yếu một chút.

Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, sát khí ngập trời quanh thân tuôn ra. Khí tức huyết sát tràn ngập không trung, đồng thời tràn ngập cả Vô Minh tiểu thế giới. Không gian chung quanh gió nổi mây phun, khí tức mênh mông cuồn cuộn tựa như một cơn lốc quét qua.

Sưu.

Tiếng quát vừa dứt, Lục Lâm Thiên chủ động công kích, thân ảnh Đại hồn anh lướt đi, lập tức lao thẳng về phía Hỏa Quỷ Đạo nhân.

- Tại sao lại có linh hồn phân thân mạnh như vậy? Tiểu tạp chủng này rốt cuộc là từ nơi nào tới?

Sắc mặt Hỏa Quỷ Đạo nhân âm trầm, nhìn sát khí mênh mông kéo tới, áo nghĩa thuộc tính Hỏa quanh thân phóng ra, bao phủ trọn vẹn không gian vào bên trong.

- Hừ, ta muốn nhìn xem ngươi có bản lĩnh gì.

Trong không gian nóng bỏng được áo nghĩa thuộc tính hỏa bao phủ, thân thể Quỷ Hỏa Đạo nhân trực tiếp nhảy ra, một đạo trảo ấn bằng hỏa diễm nhanh chóng được ngưng tụ, không gian chung quanh vặn vẹo. Trong hư không đột nhiên có một chưởng ấn cực lớn lập tức đánh vào thân thể Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên.

Xoạt.

Dưới đạo trảo ấn từ trong không gian nóng bỏng, cả phiến không gian bị trảo ấn nắm trong tay, đồng thời cũng nắm Đại hồn anh vào bên trong.

Mà thời điểm này Đại hồn anh lại nhếch miệng nở nụ cười lạnh lẽo. Đối mặt với đạo trảo ấn nóng bỏng kia, sát khí cùng với huyết sát chi khí ngập trời quanh thân lập tức phóng thích, toàn thân lan tràn ra quang mang quỷ dị.

Ầm Ầm.

Dưới đạo trảo ấn bằng hỏa diễm nóng bỏng, bằng mắt thường có thể thấy được thân thể Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên bị đè nén, không gian chung quanh trực tiếp bị đè nén tới vặn vẹo rồi liên tiếp vỡ nát.

Thân thể Đjai hồn anh cũng trực tiếp hóa thành mảnh vỡ trong không gian nghiền nát, hóa thành một cỗ huyết sát chi khí âm hàn cùng với khí tức linh hồn.

Lúc này Hỏa Quỷ Đạo nhân lại có chút nghi hoặc, linh hồn phân thân của đối phương đã tới Niết Bàn cảnh, hắn không dễ đối phó như vậy. Ánh mắt Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ lập tức nghi hoặc và cảnh giác.

Sưu Sưu Sưu Sưu...

Mà lúc này, từ trong nơi Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên vừa mới bị nghiền nát thành huyết sát chi khí ngập trời cùng với khí tức linh hồn lập tức có vô số phân thân phóng ra, những thân ảnh này giống nhau như đúc, trong khoảng thời gian ngắn từ bốn phương tám hướng bắn ra.

Ầm ầm.

Cả không trung lung lay giống như sắp đổ, gió nổi mây phun, trong khoảng thời gian ngắn có sáu mươi tám đạo thân ảnh giống Lục Lâm Thiên như đúc xuất hiện trên không trung. Mỗi đạo thân ảnh đều là sát khí ngập trời, linh hồn lực âm hàn mênh mông chấn động không ngừng.

Sáu mươi tám đạo thân ảnh giống nhau như đúc lập tức bao vây Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ vào bên trong.

Nhìn thấy sáu mươi tám đạo linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên xuất hiện, tất cả mọi người có mặt không có ai là không rung động.

Hỏa Quỷ Đạo nhân cũng giống như vậy, sáu mươi tám đạo linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, mỗi một đạo thân ảnh đều có tu vi Niết Bàn cảnh sơ giai, loại thủ đoạn khủng bố này khiến cho Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ lập tức kinh hãi, run rẩy.

- THiên Linh Diệt Hồn chỉ.

- Toái Hồn Sư Tử Hống.

- Thiên Linh Hồn Nhãn.

- Trảm Hồn Cửu Liên Quyết.

Đại hồn anh thúc dục bí pháp Ám Ma Phân Thân, dùng tu vi Niết Bàn cảnh sơ giai lúc này thúc dục, sáu mươi tám đạo lkinh hồn phân thân đều có động tác, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo, sát khí ngập trời phô thiên cái địa tuôn ra.

Sáu mươi tám đạo công kích linh hồn khủng bố trong khoảng khắc hội tu thành môn cơn lốc linh hồn âm hàn đánh về phía trước.

Sáu mươi tám đạo công kích, mỗi một đạo công kích đều có thực lực Niết Bàn cảnh sơ giai, cũng đều là công kích linh hồn khủng bố.

Giờ phút này cả bầu trời pong vân biến sắc, năng lượng linh hồn hủy diệt tất cả lan tràn.

Chương 3759: Một đao đánh chết 1

Không gian đã hỗn loạn từ trước, căn bản không có cách nào dò xét được bên trong. Chỉ có thể nhìn thấy cả không trung ỗn loạn, lung lay giống như sắp đổ. Không ngừng vỡ nát, khí tức hủy diệt giống như một cơn lốc khuếch tán ra phía chân trời.

Trong không gian hỗn loạn, trong đám người cũng chỉ có một mình Linh Động công tử Hướng Hầu Minh mới có thể nhìn rõ bên trong một ít. Nương theo tâm thần dò xét hắn chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ đang bị sáu mươi tám đạo công kích linh hồn khủng bố tập trung.

Hướng Hầu Minh cũng không dám dò xét quá mức, một khi tâm thần tiến vào quá sâu sẽ lập tức bị khí tức huyết sát âm hàn kia làm cho ảnh hưởng.

Mà lúc này trong không gian kinh khủng kia, uy năng mênh mông kia khiến cho HƯớng Hầu Minh biết rõ vì sao Lục Lâm Thiên lại có tự tin chống lại Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ.

- Phạm Anh Kỳ này sợ rằng lành ít dữ nhiều rồi a.

Nhìn không gian hỗn loạn đang bị hủy diệt, Hướng Hầu Minh vô cùng rung động thì thào nói nhỏ. Dưới công kích linh hồn khủng bố như vậy, coi như hắn là tu luyện giả áo nghĩa linh hồn, nếu như bị vây khốn thì tuyệt không có cách nào ứng phó được.

Sáu mươi tám đạo công kích tương đương với sáu mươi tám người có tu vi Niết Bàn cảnh sơ giai đánh ra công kích linh hồn, trong đám người cùng cấp có ai có thể chống lại được cơ chứ?

Sáu mươi tám đạo công kích linh hồn, tuy rằng không nhất định tất cả công kích có thể đánh vào trên người Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ, thế nhưng cho dù chỉ có mấy đạo công kích đánh xuống cũng đủ để khiến cho Hỏa Quỷ Đạo nhân lành ít dữ nhiều.

Cả không trung hỗn loạn, tất cả mọi người căn bản không có cách nào dò xét sâu bên trong, cơ hồ ngay khi sáu mươi tám đạo công kích linh hồn lướt đi, trong miệng Lục Lâm Thiên thấp giọng nói:

- Kỳ lão, tiểu tử đã chuẩn bị xong.

Một giây sau, trên người Lục Lâm Thiên, khí tức Bán Đạo cảnh đột nhiên tăng vọt, trong nháy mắt ngắn ngủi giống như tới Niết Bàn cảnh, dường như còn không phải là Niết Bàn cảnh bình thường.

Sưu.

Bản thể Lục Lâm Thiên rốt cuộc cũng có hành động, thân thể đạp mạnh hư không, lập tức phóng về phía trước.

Khi không trung nứt vỡ từng khúc dần dần khôi phục, thân ảnh Hỏa Quỷ Đạo nhân đã xuất hiện trên không trung.

Nhưng thời điểm này ánh mắt Hỏa Quỷ Đạo nhân lại ngốc trệ, thất khiếu chảy máu, khóe miệng có máu tươi đỏ thẫm không ngừng trào ra. Trên thân thể được áo nghĩa thuộc tính Hỏa huyền ảo bao phủ, dưới công kích linh hồn mênh mông cuồn cuộn vừa rồi không ngờ hắn còn có thể sống sót được.

Sưu.

Thế nhưng lúc này thân ảnh bản thể Lục Lâm Thiên đột nhiên trống rỗng xuất hiện trước người Hỏa Quỷ Đạo nhân.

Oanh.

Giờ phút này khí tức trên người Lục Lâm Thiên đạt tới một độ cao hoàn toàn mới, vô cùng khủng bố. Cỗ khí tức khủng bố này dường như đột nhiên hàng lâm không gian này khiến cho cả thế giới này run rẩy, khiến cho người ta sợ hãi, kinh hồn táng đảm.

- Tại sao lại đột nhiên mạnh như vậy?

Dưới cỗ khí tức mênh mông như vậy, Linh Động công tử Hướng Hầu Minh run rẩy, linh hồn run run, dưới cỗ khí tức này ngay cả hắn cũng cảm thấy sợ hãi.

Ngao.

Một tiếng long ngâm vang vọng trong hư không, huyết quang lóe lên trong tay Lục Lâm Thiên, một thanh huyết đao tràn ngập huyết quang lập tức xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên.

- Duệ Kim Hồn Đao.

Nương theo tiếng long ngâm, trong vạn ức ánh mắt của mọi người, Lục Lâm Thiên nhấc huyết đao trong tay lên, một đạo đao mang huyết sắc mang theo khí tức bàng bạc lạnh lẽo ầm ầm xẹt qua không trung.

Xoẹt.

Những nơi đao mang đi qua, không gian trực tiếp giống như đậu hũ, nhanh chóng bị xé rách tạo thành một cái khe lớn, gợn sóng chung quanh không gian trực tiếp hóa thành tro tàn.

Uy năng của một đao kia giống như vốn không nên tồn tại ở trên đời này, cũng không biết Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ đã lấy lại tinh thần hay chưa, cũng không biết lúc này rốt cuộc hắn đã xảy chuyện gì.

Sưu...

Chỉ là dưới đao mang huyết sắc này, đồng tử của hắn co rút lại, trong mắt tràn ngập vẻ sợ hãi, trực tiếp bị một đao của Lục Lâm Thiên xoẹt qua cổ, đầu từ trên không trung rớt xuống phía dưới.

Ken két.

Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ, dưới một đao thân thể lập tức chia lìa, một đao bị chém làm đôi.

Một đao nhìn như yên tĩnh, đao mang đánh xuống, kình khí giống như thực chấn chấn động, không ngừng khuếch tán ra bốn phương tám hướng. Sát khí ngập trời bắt đầu lan tràn, sắc bén mà lạnh lẽo, thiên địa rung chuyển.

Phanh Phanh.

Thân thể Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ bị chém làm đôi, đầu một nơi thân thể một nơi. Chỉ là cái đầu và thân thể lập tức rạn nứt, kim quang sắc bén mà lạnh lẽo từ trong thi thể hắn bắn ra, thi thể lập tức hóa thành huyết vụ tiêu tán.

Đây là triệt để thần hồn câu diệt, bị nghiền nát thành tro tàn.

- Hít.

Đám người vây xem bên ngoài lập tức yên tĩnh, chỉ có tiếng hít sâu một ngụm khí lạnh không ngừng truyền ra, cơ hồ tất cả mọi người trợn mắt.

Sợ rằng ai cũng thật không ngờ, đường đường là lão tổ Thiên Thủy môn, Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ, cường giả tu vi Niết Bàn cảnh không ngờ dưới hai chiêu trực tiếp bị diệt sát.

- Những người này là người ở đâu a? Biến thái, quá biến thái.

Tôn Oánh Oánh rung động nhìn đạo thân ảnh màu xanh kia, đôi mắt trên khuôn mặt mỹ lệ trợn ngược.

- Đồ đệ có thể chính diện chống lại NIết bàn cảnh, ta nên sớm nghĩ tới chuyện này a.

Trên không trung, Linh Động công tử Hướng Hầu Minh rung động thu hồi ánh mắt, miệng thì thào nói:

- Cỗ thực lực này dường như cũng không phải là thực lực vốn có của bản thân hắn. Chẳng lẽ trên người còn có tồn tại kinh khủng hơn hay sao?

Ực.

Hướng Vấn Thiên và Tôn Oánh Oánh cùng với người Vạn Thiên liên minh nhìn nhau, yết hầu không ngừng nuốt nước bọt, đồng thời còn vươn tay lau mồ hôi lạnh trên trán.

Sưu.

Trên không trung, vô số linh hồn phân thân vòng qua vòng lại, khí tức Đại hồn anh lập tức suy yếu.

Lục Lâm Thiên đặt chân trên không trung, trường bào màu xanh bay phất phới, tay cầm huyết đao, hàn ý trong mắt bắn ra. Khí tức quanh thân khiến cho cả không trung giống như rơi vào trong hầm băng, miệng quát:

- Tất cả đệ tử Thiên Thủy môn trong Vô Minh thế giới nghe cho ta, Phạm Sàm, Phạm Anh Kỳ đã chết, mau giải giáp quy hàng, người dám có gan phản kháng thần hồn câu diệt, bị nghiền nát thành tro tàn.

Lục Lâm Thiên dứt lời, tiếng gầm cuồn cuộn tựa như tiếng sấm minh vang vọng trên không trung. Thanh âm mang theo khí thế bá đạo quanh quẩn trên Thiên Thủy thành, thanh âm khuếch tán ra bốn phía, truyền ra tất cả Vô Minh thế giới.

Nhìn đạo thân ảnh mang theo khí phách ngập trời trên không trung, mấy chục vạn đệ tử Phi Linh môn run rẩy, máu tươi trong cơ thể sôi trào, kích động không thôi.

- Người dám phản kháng thần hồn câu diệt, nghiền nát thành tro.

Trong Phi Linh môn, mấy chục vạn đệ tử lập tức hét lớn, thanh âm hội tụ cuồn cuộn trên không trung tạo thành tiếng sấm vang vọng không ngừng.

Rống! Rống! Rống.

Vô số Phi Hổ chiến hạm khủng bố dữ tợn rít gào, chờ sức phát động, động khẩu đen kịt lập tức nhằm về phía đệ tử Thiên Thủy mon.

Chương 3760: Một đao đánh chết 2

- Ta đầu hàng.

- Đầu hàng, ta đầu hàng...

Bảy tám chục vạn đệ tử Thiên Thủy môn run rẩy, sau khi Phạm Sàm và Phạm Anh Kỳ thần hồn câu diệt, cơ hồ tất cả đệ tử Thiên Thủy môn không còn tâm tư chống lại. Dưới thực lực khủng bố như vậy, người chống lại chỉ là muốn chết mà thôi.

Trong khoảng thời gian ngắn, cơ hồ tất cả đệ tử Thiên Thủy môn quỳ một chân xuống mặt đất, bất kể là thực tâm đầu hàng hay không đều miệng kêu to đầu hàng. Không có người nào không sợ chết, trước mặt thực lực tuyệt đối không có cách nào phản kháng, không có ai dám chơi đùa với tính mạng của mình.

- Hai mươi năm, chỉ hai mươi năm...

Đôi mắt đen nhánh của Phượng Thải Y lúc này cũng vô cùng chấn động, không có ai biết lúc này trong lòng nàng phức tạp và bất đắc dĩ ra sao. Nàng biết rõ tất cả chuyện này đối với nàng mà nói chính là số mệnh.

Trước người bàn Sấu hòa thượng, Phương Chí Thành bị bắt run rẩy, ánh mắt triệt để như tro tàn, ảm đạm. Kết quả như vậy đâu giống như trong tưởng tượng của hắn. Trong vòng hai mươi năm, hai mươi năm thương hải tang điền, vật đổi sao dời.

Trong thời gian hai mươi năm, đạo thân ảnh mặc áo bào xanh kia không ngờ lại phát triển tới tình trạng như vậy.

- Tất cả người Chiến Thiên liên minh nghe đây, ta chỉ đối phó với THiên Thủy môn mà thôi. Không có quan hệ với các ngươi. Thế nhưng tất cả địa bàn của Thiên Thủy môn về sau đều do Phi Linh môn ta tiếp nhận, ai dám nhúng chàm gϊếŧ không tha.

Lục Lâm Thiên nhìn tất cả người Chiến Thiên liên minh chung quanh rồi nói.

Đám người Chiến Thiên liên minh nhìn nhau, nhìn đạo thân ảnh mặc áo bào xanh xa xa, không có người nào dám nói chữ không.

- Vô Minh thế giới sắp biến đổi rồi.

Hướng Vấn Thiên thấp giọng nói, không ngờ Phi Linh môn muốn trực tiếp tiếp nhận Thiên Thủy môn. Khẩu vị quá lớn, sợ rằng Phi Linh môn đã sớm có ý định như vậy, bằng không bọn họ cũng sẽ không mang tới đội hình mênh mông cuồn cuộn như vậy, rõ ràng đã sớm có chuẩn bị mà đến.

- Vô Minh thế giới sắp thay đổi.

- Về sau không còn Thiên Thủy môn, chỉ có Phi Linh môn.

Đám người vây xem bên ngoài cảm thán, vốn hôm nay Vô Minh thế giới chọn lưa năm người trẻ tuổi có thực lực đỉnh phong tiến tới Trung thiên thế giới tham gia thi đấu giữa các tiểu thế giới trong Trung thiên thế giới, thế nhưng kết quả hiện tại lại vượt quá dự đoán của tất cả mọi người, cũng khiến cho tất cả mọi người rung động.

- Lục chưởng môn...

Một đạo thân ảnh xinh đẹp mang theo váy dài phiêu động lập tức đáp xuống quảng trường bừa bộn, nhìn đạo thân ảnh mặc áo bào xanh trước mắt, đôi mắt xinh đẹp hiện lên vẻ rung động, nữ tử này khẽ cắn môi, sau đó quỳ hai gối xuống đống đá vụn trên quảng trường.

- Thải Y, ngươi làm gì vậy?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, thu Huyết Lục vào trong cơ thể, thân ảnh lập tức như thiểm điện rơi xuống trước người Phượng Thải Y, lập tức nâng nàng dậy.

- Lục chưởng môn, trước tiên ngươi cứ nghe ta nói hết đã.

Phượng Thải Y phất tay, khuôn mặt động lòng người lúc này vô cùng ảm đạm, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Hai mươi năm trước phụ thân ta làm sai, cũng giấu diếm ta, thế nhưng chung quy phụ thân là phụ thân của ta. Ta biết ta không có tư cách khẩn cầu ngươi cái gì. bất quá ta không thể mặc kệ phụ thân ta, ta không thể nhìn thấy phụ thân chết trước mặt ta. Cho nên ta cầu ngươi thả phụ thân ta, bằng không mong ngươi giết ta cùng với phụ thân.

- Thải Y tỷ.

Tôn Oánh Oánh vừa mới lên tiếng, lập tức bị Tôn Cao Mộc nắm tay, ý bảo nàng không được nhúng tay vào.

- Thải Y, tội gì ngươi phải làm như vậy?

Đôi mắt thâm thủy đen nhanh của Lục Lâm Thiên nhìn Phượng Thải Y, khẽ thở dài nói.

Con mắt Phượng Thải Y khẽ đổi, cắn bờ môi đỏ hồng, nói:

- Phận làm con, ta nên làm trọn chữ hiếu.

Lục Lâm Thiên nhìn khuôn mặt động lòng người trước mắt không khỏi nhớ tới Mộ Dung Lan Lan và Đạm Đài Tuyết Vi trong Linh Vũ thế giới, khuôn mặt động lòng người tuy rằng không xinh đẹp, hấp dẫn tự nhiên như Đạm Đài Tuyết Vi, không vũ mị như Mộ Dung Lan Lan.

Thế nhưng trên khuôn mặt động lòng người này lại có khí chất thanh nhã của Mộ Dung Lan Lan và Đạm Đài TUyết Vi, vốn nữ tử này có chút cơ trí, thế nhưng lúc này lại ảm đạm không thôi. Hai mươi năm này sợ rằng nàng cũng không sống được theo ý mình.

Nhíu mày, Lục Lâm Thiên phất tay với đám người sau lưng, sau đó nâng Phượng Thải Y lên rồi nói:

- Thải Y, đứng lên đi, ta đồng ý với ngươi, tha cho hắn một mạng.

Phượng Thải Y nghe vậy, mắt nhìn Lục Lâm Thiên vô cùng sững sờ, giống như không thể tin được được, sau đó từ từ đứng dậy.

- Chưởng môn.

Bàn Sấu hòa thượng dẫn theo Phương Chí Thành đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn Phương Chí Thành đang ảm đạm, khuôn mặt xám như tro tàn nói:

- Phương Chí Thành, nể mặt Thải Y, ta tha cho ngươi một mạng. Ngươi tự mình giải quyết cho tốt đi. Nếu không phải có Thải Y ta sẽ nghiền nát ngươi thành tro bụi.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên đánh ra mấy đạo chỉ ấn giải cấm chế trên người Phương Chí Thành.

- Phụ thân.

Thân ảnh xinh đẹp của Phương Thải Y lập tức đi tới bên người Phương Chí Thành.

- Thải Y.

Phương Chí Thành được giải cấm chế, nhìn nhi nữ bên cạnh khẽ than một tiếng.

- Phụ thân, sao người lại phải làm như vậy? Rõ ràng người đã đồng ý với con, người muốn thu Lâm Thiên làm đồ đệ, thế nhưng bây giờ người...

Nhìn Phương Chí Thành, trong đôi mắt trong suốt của Phương Thải Y hiện lên vẻ bất đắc dĩ, phức tạp, trong đôi mắt có chút ướt át.

Nhìn Phương Thải Y, Phương Chí Thành khẽ vuốt ve khuôn mặt xinh đẹp của Phương Thải Y, nói:

- THải Y, cả đời này của ta làm sai hai chuyện. Chuyện đầu tiên là để cho con có quan hệ với Thiên Thủy môn, vì Vạn Cổ thế giới, vì Thải Hồn cốc, ta đã làm chuyện có lỗi với con.

- Chuyện này không thể trách được phụ thân, đây là do con tự nguyện.

Đôi mắt ướt át của Phương Thải Y bắt đầu chấn động kịch liệt.

Nhìn qua khuôn mặt của Phương Thải Y, Phương Chí Thành tức thì nhìn về phía Lục Lâm Thiên, chậm rãi tiến lên phía trước nói:

- Lục Lâm Thiên, chuyện thứ hai ta làm sai trong cuộc đời này, nhắc tới cũng buồn cười đó là định giết ngươi. Giết đệ tử của chính mình, cũng là do ta lúc trước ta không có nhẫn tâm, không sớm đánh chết ngươi, bằng không hôm nay cũng không có biến thành như vậy.

Lục Lâm Thiên nhìn Phương Chí Thành, ánh mắt chấn động mang theo hàn ý nhàn nhạt nói:

- Phương Chí Thành, ta có thể nói cho ngươi biết một chuyện, coi như thời gian quay lại hai mươi năm trước ta cũng có thể cam đoan nói cho ngươi biết, chỉ bằng vào ngươi cản bản không giết được ta.

Đôi mắt vốn ảm đạm như tro tàn của Phương Chí Thành lúc này nghe Lục Lâm Thiên nói vậy khẽ cười khổ, bất đắc dĩ nói:

- Những thứ này đã không quan trọng, quan trọng là ta đã chọn sai. Coi như thời gian quay lại hai mươi năm trước, sợ rằng ta vẫn chọn sai. Hai mươi năm trước ta làm sao có thể nghĩ tới ngươi lại có thể phát triển tới tình trạng này.

Chương 3761: Đại phát 1

- Không phải ngươi chọn sai, là ngươi không nên có tâm tư giết ta. Vốn ta có thể coi ngươi là sư phụ, ta chưa từng nghĩ tới ngươi lại ra tay với ta.

Lục Lâm Thiên nhìn Phương Chí Thành trầm giọng nói.

- Chuyện năm đó hiện giờ có nói lại cũng không có tác dụng gì. Ta chưa từng hối hận về lựa chọn của mình, sợ rằng cho dù thời gian có quay ngược lại ta cũng sẽ lựa chọn như vậy. Có một ít chuyện luôn bất đắc dĩ như vậy, kẻ yếu nhất định phải nhận mệnh. Tất cả chỉ có thể trách thiên phú của ta không đủ, bởi vì thực lực của ta không đủ. Nếu như ta có thể ngạo nghễ đứng trên thiên địa này thì cần gì phải nhìn sắc mặt người khác, cần gì phải lựa chọn như vậy.

Dứt lời, Phương Chí Thành nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó nói:

- Lục Lâm Thiên, Thải Y không có nhìn lầm ngươi. Sau này nên chiếu cố Thải Y cho tốt, đối xử tử tế với Vạn Cổ thế giới. Tất cả chuyện ta làm với ngươi không có quan hệ với Thải Y, cũng không có liên quan tới đệ tử Thải Hồng cốc. Về phần ta, ta sẽ tự cho mình một câu trả lời, cũng cho ngươi một lời giải thích.

Dứt lời, Phương Chí Thành quay đầu lại nhìn Phương Thải Y, khẽ phất tay một cái, trong lòng bàn tay đột nhiên có một cỗ quang mang năng lượng chói mắt lan tràn ra, hung hăng vỗ vào đỉnh đầu mình.

- Phụ thân... Không nên...

Phượng Thải Y khẽ kêu một tiếng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trong lòng cũng run lên, Phương Chí Thành một lòng muốn chết, hắn có muốn ra tay cũng không kịp.

Phanh.

Thanh âm trầm đυ.c vang lên, thân thể Phương Chí Thành run lên, trên người có một cỗ năng lượng mênh mông chấn động, máu tươi trong miệng phun ra. Ánh mắt cô đơn, ảm đạm nhìn Phương Thải Y, nói:

- Thải Y, phụ thân thực lòng xin lỗi con, nhớ kỹ, cố gắng sống cho tốt, cố gắn tu luyện. Trên đời này chỉ có thực lực mới có thể đại biểu cho tất cả.

Dứt lời, sinh cơ trên người Phương Chí Thành triệt để biến mất, thân thể ngã xuống vòng tay Phương Thải Y.

- Phụ thân.

Tiếng kêu đau lòng từ trong miệng Phương Thải Y truyền ra, trong hốc mắt, nước mắt không nhịn được mà trào ra.

Mắt nhìn Phương Thải Y, Lục Lâm Thiên nhíu mày, giờ phút này hận ý của hắn đối với Phương Chí Thành cũng phai nhạt hơn không ít. Phương Chí Thành nói đúng, đứng ở lập trường của hắn, có lẽ hắn ta cũng không có lựa chọn nào khác.

Kẻ yếu trên đời này cũng không có lựa chọn nào khác ngoài giữ mạng sống, cần phải nhìn sắc mặt của người khác. Muốn thoát khỏi tất cả chuyện này cũng chỉ có thể khiến cho bản thân mình trở nên mạnh mẽ, không ngừng trở nên mạnh mẽ.

- Phụ thân, chúng ta trở về đi, chúng ta về nhà.

Phương Thải Y ôm thi thể phụ thân, nguyên lực trào ra, chuẩn bị rời đi.

- Thải Y...

Lục Lâm Thiên nhìn Phương Thải Y, nhìn đôi mắt bi thống kia khiến cho hắn không biết nên nói gì.

- Chuyện cao hứng, vui vẻ nhất cả đời này của ta chính là gặp mặt được ngươi. Nếu như hiện tại để cho ta lựa chọn, chuyện cả đời này ta không muốn xảy ra nhất cũng chính là không muốn gặp mặt lại ngươi. Nhân sinh luôn bất đắc dĩ như vậy, đây là cũng số mệnh của ta, là lựa chọn của mình ta.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Phượng Thải Y khẽ mím bờ môi dính máu, có chút bi thương nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta đi đây, ta muốn phụ thân ở lại trong Vạn Cổ thế giới, cả đời này của phụ thân ta đều vì Vạn Cổ thế giới, vì Thải Hồng cốc, đây cũng là số mạng của người.

Sưu.

Dứt lời, thân ảnh Phượng Thải Y nhảy lên, lưu quang bao phủ thân thể, thân thể giống như cầu vồng phóng về phía xa, dần dần biến mất trên không trung.

- Ài.

Lục Lâm Thiên khẽ than, ánh mắt nhìn chăm chú về phía xa, một lát mới dần dần thu hồi ánh mắt.

...

Trong màn đêm, vầng trăng sáng không ngừng chiếu rọi mặt đất, gió đêm nhè nhẹ thổi.

Non nửa Thiên Thủy thành lúc này đã trở thành một mảnh phế tích, dưới ánh trăng lúc này chỉ còn lại một số ít người vây xem còn đang rung động, bồi hồi. Hơn phân nửa đã rời đi.

Cơ hồ tất cả đệ tử Thiên Thủy môn đã bị đệ tử Phi Linh môn tiếp quản, không có ai dám phản kháng, trước mặt chấn nhiếp tuyệt đối không có ai dám lấy tính mạng của mình ra mạo hiểm.

Trong một đình viện, cấm chế được bố trí, Lục Lâm Thiên đi tới tầng thứ bảy Thiên Trụ giới.

- Tiểu tử ngươi từ khi nào có Vạn Thiên tạp Hồng cấp vậy?

Tam Kỳ lão nhân nhìn Lục Lâm Thiên, vẻ mặt nghi hoặc không thôi.

- Trước kia vô tình đạt được.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói.

- Chuyện tiểu tử ngươi không muốn nói thì không cần phải gượng ép như vậy, ta cũng lười hỏi rõ ngươi. Cái gì mà từ thế giới thổ dân tới, ta tin ngươi mới là lạ.

Tam Kỳ lão nhân nhìn Lục Lâm Thiên lập tức nói:

- Hai lần ta cho ngươi mượn lực lượng, đối với phương diện tâm cảnh của ngươi có không ít trợ giúp. Lĩnh ngộ các loại áo nghĩa của ngươi có lẽ cũng đã đủ, có lẽ một khi có cơ duyên có thể lập tức đột phá.

- Chuyện hôm nay phải đa tạ Kỳ lão.

Lục Lâm Thiên thi lễ với Tam Kỳ lão nhân, hôm nay cũng bởi vì có Tam Kỳ lão nhân hỗ trợ cho nên mới có thể thuận lợi đánh chết Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh ỳ, bằng không Lục Lâm Thiên cũng không có nắm chắc tuyệt đối. Muốn đánh chết một người có tu vi Niết Bàn cảnh tuyệt đối không phải là một chuyện dễ dàng.

Khi ở trong Hắc Thủy ngục giam của Thị Hoang thế giới, mượn năng lượng của Tam Kỳ lão nhân, có thể bằng vào Long Hồn Kiếm giáp Lục Lâm Thiên có đứng ở thế bất bại khi chống lại cường giả như Huyết Bá. Sau khi có Tam Kỳ lão nhân hỗ trợ, muốn đánh giết một Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ tuyệt đối là chuyện đơn giản.

So với Huyết Bá kia, Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ quả thực không tính là gì.

Đã không chết không thôi với Hỏa Quỷ Đạo Nhân Phạm Anh kỳ, cho nên Lục Lâm Thiên đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, nhất định phải đánh chết người này. Bằng không một khi để cho một kẻ thù có tu vi như vậy còn sống, một khi hắn ta đào tẩu, sau này hắn sẽ phiền phức vô cùng.

Nghe vậy Tam Kỳ lão nhân nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Linh hồn thân do sát khí và tàn hồn ngưng tụ ra của ngươi cũng có chút không tệ. Không cần ta hỗ trợ, có lẽ mất một ít thời gian cũng có thể giải quyết được tên có tu vi Niết Bàn cảnh sơ giai kia. Về sau cố gắng không nên mượn năng lượng của ta nhiều, một hai lần đối với ngươi có lợi, thế nhưng dưới tình huống lâu dài đối với ngươi mà nói chỉ có trăm hại mà không có một lợi.

- Vâng.

Lục Lâm Thiên gật đầu, mượn lực lượng của Tam Kỳ lão nhân, mỗi một lần hắn đều có cảm giác giống như hư thoát, phương diện tinh thần bị không ít ảnh hưởng. Sợ rằng nếu cứ tiếp tục như vậy lâu dài sẽ tạo thành di chứng gì đó. Dù sao đó là thực lực của Kỳ lão mà không phải là lực lượng thuộc về hắn.

- Đúng rồi, kế tiếp ngươi có tính toán gì không?

Tam Kỳ lão nhân lập tức hỏi.

- Tiếp tục tham gia Vạn Thế quyết đấu.

Lục Lâm Thiên không chút do dự nói, tham dự Vạn Thế quyết đấu, tiến vào trong Hỗn Độn thế giới, chuyện này đối với Lục Lâm Thiên mà nói có lực hấp dẫn cực lớn. Huống chi hắn còn phải đứng trước mặt Ma Linh yêu nữ một lần nữa, tự mình nói cho nàng biết cái gì gọi là tư cách.

Chương 3762: Đại phát 2

Nhớ tới yêu nữ kia, khóe miệng Lục Lâm Thiên không khỏi mỉm cười.

- Ngươi diệt Thiên Thủy môn, động tĩnh lớn như vậy sợ rằng không bao lâu nữa, đám người bên trên Chiến Thiên liên minh sẽ phái người tới đây.

Tam Kỳ lão nhân nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nói:

- Tới thì cứ tới, thế nhưng Vô Minh thế giới này cũng không phải là vật của Chiến Thiên liên minh, binh đến tướng ngăn, nước đến tường chặn, dù sao ta cũng đã diệt Thiên Thủy môn.

- Diệt thì diệt, chỉ cần lúc đó ngươi lấy được vị trí tốt trong Vạn Thế quyết đấu tự nhiên sẽ có người che chở cho ngươi. Chiến Thiên liên minh khi đó cũng không dám động tới ngươi.

Tam Kỳ lão nhân nói.

Sau khi trò chuyện với Tam Kỳ lão nhân một lúc, Lục Lâm Thiên mới khoanh chân bắt đầu điều tức.

Thời gian một đêm dần dần trôi qua, trong một đêm này vẫn có khong ít chuyện xảy ra trong Thiên Thủy thành.

Tất cả thanh niên đồng lứa tham gia Vạn Cổ quyết đấu xuất hiện, năm người dẫn đầu có ba người hoàn toàn là do bảo lãnh, chuyện này khiến cho vô số người đánh cuộc táng gia bại sản, bồi không ít tiền, khóc không ra nước mắt.

Tình huống này đối với tất cả đại thương hội và chú điểm mà nói tuyệt đối là chuyện khiến cho người ta cao hứng. Thế nhưng lúc này lại khiến cho tất cả đại thương hội cùng với chú điếm như ngồi trên bàn chông, cuộc sống yên bình bị phá nát, trong tay bọn họ lúc này nhận được không ít đơn đặt cược cực lớn, đúng là những đơn đặt vào ba người đột nhiên bạo phát kia.

Loại kết quả bất ngờ này chỉ một người đã khó rồi, thế nhưng lại là ba. Cho nên khiến cho cơ hồ tất cả chú điếm cùng với đại thương hội táng gia bại sản. Bởi vì số lượng đặt cược thực sự quá lớn.

Phù.

Một ngụm trọc khí từ trong đan điền được Lục Lâm Thiên thở ra, hai mắt mở, một cỗ khí tức mang hoang, thượng cổ lan tràn ra, thời gian hai tháng trong tầng thứ bảy Thiên Trụ giới đã khiến cho Lục Lâm Thiên khôi phục hoàn toàn.

Tầng thứ bảy Thiên Trụ giới trôi qua bảy mươi ngày, bên ngoài mới chỉ là một ngày mà thôi. Lục Lâm Thiên cũng không có sốt ruột rời khỏi Thiên Trụ giới mà móc hai chiếc nhẫn trữ vật ra kiểm tra.

Thứ Lục Lâm Thiên đang kiểm tra chính là hai chiếc nhẫn trữ vật trên người Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ cùng với Phạm Sàm. Nhẫn trữ vật trên người Phạm Sàm có bố trí cấm chế, chỉ là cũng không làm khó được Lục Lâm Thiên, hắn chỉ dùng một ít thời gian là có thể phá bỏ.

Thứ bên trong nhẫn trữ vật của hai người khiến cho Lục Lâm Thiên cũng rất thỏa mãn, chỉ tiếc sau khi Lục Lâm Thiên dò xét toàn bộ, thân thể Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ bị nghiền nát, hai kiện linh khí Tiên theine trên người dường như cũng bị nghiền nát. Thứ có thể khiến cho Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ vừa mắt có lẽ cũng không phải là linh khí Tiên Thiên bình thường.

Sau khi Lục Lâm Thiên rời khỏi Thiên Trụ giới, bên ngoài đã là buổi trưa.

Nơi đặt chân của Phi Linh môn lúc này vốn là hang ổ của Thiên Thủy môn lúc trước, không ít kiến trúc hùng vĩ vốn thuộc về Thiên Thủy môn, Thiên Thủy môn đã bị diệt cho nên tất cả hiện tại đã là của Phi Linh môn. Trong đại điện của Phi Linh môn, Lục Lâm

Thiên ba người Bạch Kinh Đường,Viêm Hỏa còn có Âm Minh Dạ Xoa. Từ trong miệng ba người Lục Lâm Thiên biết được đệ tử Phi Linh môn lúc này đang phân tán tiếp quản Phi Linh môn. Cơ hồ tất cả địa phương tiếp quản cũng không gặp bất luận một sự ngăn cản nào.

Đồng thời không ít địa phương trong Thiên Thủy thành bị san bằng, lúc này cũng đang được kiến tạo lại.

- Bọn họ đâu rồi?

Những việc lặt vặt này Lục Lâm Thiên cũng không quá để ý, ngược lại đám người Phạm Thống, Vấn Thân Mạc, Hữu Quỷ, Kim Viêm Thái A không có mặt khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc.

- Chưởng môn, Kim cung phụng, Phạm đường chủ, Thái A, Âm Phó chưởng môn đều đi thu tinh thạch thế giới a.

Nói tới chuyện này, khuôn mặt Bạch Kinh Đường lập tức nở nụ cười vui vẻ rồi nói với Lục Lâm Thiên:

- Chưởng môn, tiểu tử Phạm Thống kia quả thực có chút bổn sự và phách lực, chuyến này chúng ta phát tài rồi.

- Xảy ra chuyện gì?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

- Chưởng môn, là thế này.

Lập tức từ trong miệng ba ngời Âm Minh Dạ Xoa, Viêm Hỏa, Bạch Kinh Đường Lục Lâm Thiên mới biết được, hóa ra mấy ngày trước Phạm Thông đi tới Vô Minh thế giới, vận dụng tất cả tài nguyên của Kim đường, đặt cược một khoản lớn ở tất cả thương hội và chú điếm. Đương nhiên Phạm Thống đặt cược Kim Viên, Thái A, còn có bản thân hắn.

Lúc này Phạm Thống bỏ ngoài tai sự ngăn cản của mọi người, cơ hồ vận dụng tất cả tài nguyên của Kim đường, khoản tiền đặt cược khiến cho đám người Địa Long, Âm Quỷ hãi hùng khiëp vía.

Cộng lại, Phạm Thống tổng cộng đặt cược trong các đại thương hội và chú điếm ở Vô Minh thế giới hai trăm vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm. Mà khi Phạm Thống đặt cược, ba người Lục Lâm Thiên, Thái A, Kim Viên chỉ là hạng người vô danh, thậm chí tư liệu còn không có kỹ, cho nên tỷ lệ đặt cược tuy rằng không cao nhất, thế nhưng cũng không thấp, một ăn một ngàn.

Hai trăm vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm, một ăn một ngàn, nếu như thắng đồng nghĩa với việc thu hồi hai mươi vạn vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm.

Hít.

Nghe con số như vậy Lục Lâm Thiên cũng không khỏi hít sâu một hơi, tinh thạch thế giới trong Vạn Thiên tạp Hồng cấp mà sư phụ lão nhân gia lưu lại cho hắn cũng chỉ có một trăm vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm mà thôi. Tương đương với của cải của một người có tu vi Niết Bàn cảnh.

Mà bây giờ lại có hai mươi vạn vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm chẳng khác gì tương đương với thân gia của hai ngàn cường giả Niết Bàn cảnh. Đây tuyệt đối là một con số lớn, so với số tinh thạch thế giới mà Thiên Đế đưa cho Phi Linh môn còn lớn hơn một nửa.

- Vô Minh thế giới căn bản không thể nào trả nổi.

Sau khi rung động Lục Lâm Thiên lại nghĩ tới một chuyện, đây chính là một con số tinh thạch thế giới trung phẩm khổng lồ, cả Vô Minh thế giới coi như cả Vô Minh tiểu thiên thế giới căn bản cũng không có cách nào trả nổi.

Thân gia của hai ngàn cường giả Niết Bàn cảnh a, cả Vô Minh tiểu thiên thế giới có mấy Niết Bàn cảnh, hiện tại Thiên Thủy môn lớn nhất còn rơi vào trong tay hắn.

Cho nên Lục Lâm Thiên hiểu rất rõ, coi như bán cả Vô Minh tiểu thiên thế giới thì trong lúc nhất thời cũng khó có thể giao ra hai mươi vạn vạn tinh thạch thế giới trung phẩm, con số này quá lớn, sợ rằng ngay cả người có tu vi Tuyên Cổ cảnh cũng không có của cải như vậy.

Sau khi rung động lập tức nói với Âm Minh Dạ Xoa:

- Dạ tỷ, nhiều tinh thạch thế giới như vậy, thương hội trong Vô Minh thế giới này căn bản không có cách nào trả nổi.

- Phạm Thống đã sớm biết như vậy.

Âm Minh Dạ Xoa mỉm cười nói:

- Tất cả đều nằm trong sắp xếp từ trước của Phạm Thống và Âm Quỷ. Bọn họ đã sớm tính toán qua của cải của tất cả thương hội, định khiến cho tất cả thương hội giao ra một nửa của cải của mình. Còn lại Phi Linh môn lại dùng phương thức cổ phần gia nhập tất cả các thương hội. Về sau mỗi một năm các thương hội này phải giao ra một nửa lợi nhuận, mãi đến khi bồi thường hết mới thôi.

Chương 3763: Quy tắc

- Hay cho một chiêu rút củi đáy nồi a.

Lúc này Lục Lâm Thiên nghe vậy không khỏi vỗ bàn tán dương đám người Âm Quỷ, Phạm Thống.

Đây là chiêu rút củi dưới đáy nồi cực kỳ nham hiểm, để cho tất cả các đại thương hội đền một nửa của cải, như vậy cũng không khiến cho tất cả các đại thương hội táng gia bại sản, sẽ không khiến cho mậu dịch trong Vô Minh thế giới sụp đổ. Mà Phi Linh thương hội lại danh chính ngôn thuận tiến vào trong lòng các các đại thương hội.

Mỗi một năm tất cả các đại thương hội xuất ra một nửa lợi nhuận, mãi đến khi trả được hết tất cả nợ nần, con số khổng lồ như vậy không biết phải trả tới năm nào tháng nào. Chẳng khác nào từ nay về sau cơ hồ tất cả thương hội trong Vô Minh thế giới, mậu dịch trong toàn bộ Vô Minh thế giới trong vòng một đêm nằm trong sự khống chế của Phi Linh môn.

Khống chế mậu dịch của cả Vô Minh thế giới, không thể nghi ngờ chính là khống chế toàn bộ Vô Minh thế giới. Những thương hội này đại bộ phận đều ở dưới trướng của Vạn Thiên liên minh, thế nhưng Phi Linh thương hội cũng ở dưới trướng Vạn Thiên liên minh, cho nên loại chuyện như vậy Vạn Thiên liên minh cho dù biết cũng sẽ không quản.

Lại nói, chiếm đoạt thương hội vốn là thủ đoạn bình thường. Cao tầng Vạn Thiên liên minh đương nhiên sẽ không để ý tới mấy chuyện này. Dù sao hiện tại Phi Linh thương hội cũng ở dưới trướng Vạn Thiên liên minh.

Mà nếu như muốn tất cả các thương hội giao ra số tiền như vậy sợ rằng cuối cùng sẽ dẫn tới tình trạng cá chết lưới rách. Bọn họ căn bản không bồi thường nổi, coi như nắm được tất cả các thương hội, Phi Linh thương hội chỉ là kẻ mới đến cũng không có khả năng khống chế tất cả thương hội. Có nắm được cũng chỉ nắm được vật chết, đồng thời mậu dịch trong Vô Minh thế giới sẽ sụp đổ, đến lúc đó người có hại chính là Phi Linh thương hội.

Nhưng mà sắp xếp như hiện tại, Phi Linh thương hội chẳng khác nào là nước ấm nấu ếch xanh, coi như các đại thương hội nhìn ra sự nghiên trọng của vấn đề, thế nhưng cũng không có cách nào cự tuyệt.

Phi Linh thương hội hiện tại hoàn toàn không làm gì hết, cho nên tất cả các đại thương hội cũng chỉ có thể khuất phục, dù sao sau lưng Phi Linh thương hội có Phi Linh môn, tăng thêm lúc này diệt Thiên Thủy môn, sợ rằng tất cả các đại thương hội tuyệt đối sẽ không dám kɧıêʋ ĸɧí©ɧ.

- Chưởng môn, Phạm Thống, Âm Quỷ, Địa Long, Thái A, Kim Viên đều đã đi. Nghe nói có mấy thương hội dẫn đầu tỏ vẻ không muốn thế nhưng đã bị đám người Kim Viên, Địa Long đánh chết, hiện tại tất cả thương hội đang ký hiệp nghị đồng ý.

Âm Minh Dạ Xoa nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, chiêu rút củi đáy nồi của đám người Phạm Thống và Âm Quỷ quả thực quá tuyệt, nếu như đổi lại là hắn sợ rằng cũng không làm được hay như vậy.

- Chưởng môn, thế nhưng có một chuyện lại có chút phiền phức.

Âm Minh Dạ Xoa nói:

- Lần này trong số thương hội mà Phạm Thống đặt cược lớn có một thương hội chính là của Hướng gia bảo.

- Hướng gia bảo sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, Hướng Gia bảo thân là thương hội đầu lĩnh của Vạn Thiên liên minh trong Vô Minh thế giới, thế lực không kém Thiên Thủy môn bao nhiêu.

- Phạm Thống đặt cược ở Hướng gia bảo năm mươi vạn ức.

Âm Minh Dạ Xoa nói.

- Năm vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm, Hướng gia bảo tuyệt đối không lấy ra được. Toàn bộ của cải của Linh Động công tử Hướng Hầu Minh sợ rằng còn xa cũng không đủ.

Lục Lâm Thiên cười khổ.

- Ngày đó Hướng gia bảo cố ý lấy lòng Phi Linh môn, tăng thêm Hướng gia bảo còn có người có tu vi Niết Bàn cảnh, cho nên Phạm Thống và đám người Âm Quỷ hiện tại còn chưa đi tới Hướng gia bảo, mọi người đang chờ chưởng môn định đoạt.

Bạch Kinh Đường nói.

- Hướng Gia bảo.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, lúc trước Hướng gia bảo cũng hỗ trợ hắn không ít.

- Chưởng môn, đường chủ, bảo chủ Hướng gia bảo tới, nói là muốn gặp chưởng môn.

Đệ tử Phi LInh môn vội vàng chạy tới.

- Mau mời.

Lục Lâm Thiên gật đầu rồi lập tức nhíu mày, vừa mới nói tào tháo, tào tháo đã tới.

Một lát sau, trong một căn phòng nhỏ yên tĩnh, có bốn người ngồi xuống, mấy người này chính là Lục Lâm Thiên, Hướng Vấn Thiên, Tôn Cao Mộc, điều Lục Lâm Thiên không ngờ chính là Linh Động công tử Hướng Hầu Minh cũng tới.

- Bái kiến tiền bối, không biết tiền bối tới mà hoan nghênh từ xa, mong tiền bối thứ lỗi.

Lục Lâm Thiên ôm quyền hành lễ với Hướng Hầu Minh.

Linh Động công tử Hướng Hầu Minh lúc này mặc một bộ cẩm bào, nhìn qua cực kỳ quý phái, thân thể không nhiễm một hạt bụi nào. Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng nghĩ mãi mà không rõ, vì sau Hướng Hầu Minh đã có tuổi như vậy mà lại có danh hào Linh Động công tử như vậy.

- Tiểu huynh đệ, lời khách sáo không cần nói, trên đời này không luận tuổi tác mà chỉ luận thực lực. Ta già rồi, thế nhưng nếu như tiểu huynh đệ không chê cứ gọi ta một tiếng lão ca là được.

Hướng Hầu Minh cười nhạt, hoàn toàn không có chút vô lễ nào. Lục Lâm Thiên trước mặt có bổn sự đánh chết Niết Bàn cảnh, điều này đại biểu cái gì trong lòng Hướng Hầu Minh biết rõ.

Huống chi Lục Lâm Thiên trước mắt có Vạn Thiên tạp Hồng cấp, lại có quan hệ với Tuyên Cổ điện, chuyện này khiến cho trong lòng Hướng Hầu Minh càng không dám vô lễ, hắn chỉ có tu vi Niết Bàn cảnh sơ giai mà thôi. Hắn ở trước mặt thanh niên này không phải là thứ gì cả.

- Hướng lão ca.

Lục Lâm Thiên cũng không có lý do từ chối mà lạnh nhạt gật đầu. Lần này hắn cũng phải cảm tạ Hướng Hầu Minh tương trợ, bởi vậy hắn cực kỳ có hảo cảm đối với Hướng Hầu Minh và Hướng Vấn Thiên.

- Thẳng thắn, làm việc cũng dứt khoát, tuổi còn nhỏ mà đã có thực lực khủng bố như vậy. Xem ra trong Vạn Thế quyết đấu lần này Vô Minh thế giới ta sẽ làm rung động cả đại thiên thế giới.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Hướng Hầu Minh chà xát hai tay, có chút kích động nói:

- Ta cũng không nói lời khách sáo với ngươi, ba ngày sau các ngươi sẽ xuất phát, tóm lại lần này các ngươi đi tới Vô Sắc thế giới tham gia Vạn Thế quyết đấu, nhất định phải giúp cho Vô Minh thế giới xả giận. Những chuyện khác ta sẽ giúp các ngươi sắp xếp cho tốt, đến lúc đó ta sẽ tự mình đi cùng các ngươi.

- Ba ngày sau sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, nói:

- Nhanh như vậy sao?

Hướng Hầu Minh nói:

- Sao lại không nhanh, chúng ta đi sớm một chút thì tốt hơn, tránh cho lúc đó tới chậm sẽ bị hủy bỏ tư cách, khi đó sẽ phiền phức lớn.

Dứt lời, trong mắt Hướng Hầu Minh có chút kích động, cắn răng oán hận nói:

- Con mẹ nó, khi trước ta bị lọt hố, lần này nhất định phải lấy lại cả vốn lẫn lãi.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức gật đầu nói:

- Hướng lão ca, quy tắc quyết đấu trong Vô Sắc thế giới thế nào vậy?

- Lục đại nhân, người không biết về Vô Sắc thế giới rồi, mỗi một lần Vạn Thế đối quyết diễn ra thì quy tắc lại khong giống như lần trước. Chỉ là lần này ta cũng đã thăm dò được quy tắc.

Hướng Vấn Thiên cung kính nói với Lục Lâm Thiên, phụ thân của hắn xưng huynh gọi đệ với Lục Lâm Thiên, khiến cho bối phận của hắn tự nhiên thấp hơn đối phương.

Chương 3764: Trấn thế tháp 1

Từ trong miệng Hướng Vấn Thiên Lục Lâm Thiên biết được quy tắc của quyết đấu trong Vô Sắc thế giới. Trong mỗi một tiểu thiên thế giới đều có năm người tham dự, số lượng người dự thi cộng lại cũng không dưới năm ngàn người.

Năm ngàn người này đều là người của tiểu thế giới trong Vô Sắc thế giới, đều là tồn tại đỉnh phong trong đám người trẻ tuổi ở Vô Sắc thế giới.

Năm ngàn người trẻ tuổi tham gia Vạn Thế đối quyết, cuối cùng chỉ có mười người được chọn ra tiếp tục tham gia vòng tiếp theo của Vạn Thế đối quyết, bởi vậy có thể thấy được tranh đoạt tàn khốc ra sao.

Nhưng mà dưới loại tranh đoạt tàn khốc này, mười người cuối cùng lưu lại đủ để đại biểu thế hệ trẻ tuổi đỉnh phong trong Vô Sắc trung thiên thế giới. Về sau tiền đồ vô lượng, đủ để khiến cho thế lực lớn khắp nơi lôi kéo, tên tuổi vang vọng thiên hạ.

Quy tắc lần này có chút đơn giản, tất cả những người trẻ tuổi tham gia Vạn Thế đối quyết chỉ cần đi vào trong Trấn Thế tháp là được. Có thể đi cao bao nhiêu, mười người chống đỡ được tới cuối cùng chính là người chiến thắng.

- Cái gì là Trấn Thế tháp?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Hướng Hầu Minh vương tay nhé một miếng hoa quả tươi do đệ tử Phi Linh môn vào miệng, sau khi ăn như hổ đói lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Trấn Thế tháp là một kiện bảo vật, nghe nói là thứ do một siêu cấp cường giả luyện chế. Do Vạn Thiên liên minh và Chiến Thiên liên minh cùng với các thế lực khắp nơi trong Vô Sắc trung thiên thế giới quản lý. Bình thường, người trẻ tuổi của các thế lực lớn đi vào trong đó tôi luyện đều nhận được không ít chỗ tốt.

Ngừng một cái, lại nhét hoa quả tươi vào trong miệng, Hướng Hầu Minh tiếp tục nói:

- Trong Trấn Thế tháp tổng cộng có mười tám tầng, áp lực mỗi một tầng so với tầng trước đó còn lớn hơn. Nghe nói muốn đi tới tầng thứ mười tám trong Trấn Thế tháp, ngay cả người có tu vi Tuyên Cổ cảnh đỉnh phong cũng không có cách nào làm được. Nghe đồn chỉ có người có tu vi Hóa Hồng cảnh mới có thể đi tới đó được.

Nói như vậy người có tu vi Phá Giới cảnh tối đa chỉ đi tới tầng thứ ba, người có tu vi Ngộ Chân cảnh tối đa chỉ tới được tầng thứ sáu. Người có tu vi Thông Thiên cảnh tối đa đi được tới tầng thứ chín. Về phần người có tu vi Đại Đạo cảnh, Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong cũng chỉ có thể đi tới tầng thứ mười hai là cùng.

- Trấn Thế tháp.

Lục Lâm Thiên nghe vậy trong lòng phỏng đoán, có lẽ Trấn Thế tháp này cũng gần giống như Vũ Linh ảo cảnh của Vân Dương Tông trong Linh Vũ thế giới.

Hướng Hầu Minh nói:

- Tiểu huynh đệ, lần này đi Trấn Thế tháp, ngươi và Kim Viên, Thái A, thực lực của ba người đương nhiên không thành vấn đề. Có còn hai tiểu gia hỏa Hướng Tiền Trùng và Tôn Oánh Oánh, ngược lại cũng có một ít hy vọng. Chỉ là hy vọng lại không lớn, dựa theo những năm trước, cơ hồ tất cả những người trẻ tuổi của các tiểu thiên thế giới có thể đạt tới Thông Thiên cảnh đã là lông phượng sừng lân, nhưng mà thế hệ trẻ tuổi của Vô Sắc trung thế giới cũng sẽ tham gia, cho nên hai tiểu gia hỏa Hướng Tiền Trùng và Tôn Oánh Oánh không có hy vọng quá lớn.

- Đám người trẻ tuổi trong Vô Sắc thế giới đều rất mạnh sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, hắn nghĩ tới Vô Sắc thế giới chính là trung thiên thế giới, thực lực của đám người trẻ tuổi bên trong đương nhiên phải mạnh hơn những người trẻ tuổi của tiểu thiên thế giới.

Tôn Cao Mộc từ đầu không nói gì nghe vậy lập tức nói:

- Thế hệ trẻ tuổi của Vô Sắc thế giới vô cùng bất phàm, Vạn Thế đối quyết này tuy rằng bên ngoài nói là tất cả tiểu thế giới trong đại thiên thế giới tham gia, thế nhưng trên thực thế, mỗi một lần Vạn Thế đối quyết trong trung thiên thế giới diễn ra, đám người trẻ tuổi từ tiểu thiên thế giới như chúng ta chỉ tham gia lấy lệ mà thôi.

- Vô Minh tiểu thiên thế giới từ trước tới nay đều có thành tích tốt, còn chưa tới đại thiên thế giới mà chỉ dừng lại ở trung thiên thế giới. Vạn Thế đối quyết nói cho cùng chỉ là quyết đấu của thế hệ trẻ tuổi trong trung thiên thế giới mà thôi. Tiểu thiên thế giới chỉ là phụ, nhân vật chính từ trước tới nay đều là trung thiên thế giới. Thậm chí bên trên cũng không có ai coi trọng tiểu thiên thế giới.

- Lần này lại không giống, trung thiên thế giới thì thế nào?

Hướng Hầu Minh cười ha hả nói:

- Trong đám người trẻ tuổi của Vô Sắc thế giới kia dựa theo lẽ thường mà nói, trên cơ bản cuối cùng chỉ có tu vi Thông Thiên cảnh cao giai mà thôi.

Dừng một chút, Hướng Hầu Minh dường như nhớ tới cái gì đó mà lập tức nói:

- Nếu như có thiên tài ngàn vạn năm khó gặp thì cũng có thể có người có tu vi Đại Đạo cảnh.

- Trẻ tuổi mà có thể tu luyện tới Đại Đạo cảnh đã rất mạnh rồi.

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc nói. Trong ba ngàn đại thế giới, khái niệm người trẻ tuổi là ở trong ngàn năm. Mà một ngàn năm có thể tu luyện tới Đại Đạo cảnh, so với Linh Vũ thế giới mạnh hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên nhớ tới Linh Vũ thế giới khi trước cho dù có tu luyện một ngàn năm có lẽ ngay cả Tôn cấp cũng không đạt tới, mà hiện tại Linh Vũ thế giới đâu còn giống như khi trước, cũng không biết hiện tại Linh Vũ thế giới như thế nào rồi.

Thiên phú của thế hệ trẻ tuổi trong Linh Vũ thế giới Lục Lâm Thiên hiểu rõ, dùng thiên phú của bọn họ nếu như ở thế giới bên ngoài, nếu như trải qua một ngàn năm không biết tu vi sẽ tới tình trạng nào.

Rời khỏi Linh Vũ thế giới đã hai mươi mấy năm, trong lòng Lục Lâm Thiên có chút nhớ nhung. Nếu như có thời gian mà nói có lẽ hắn nên trở lại đó một chút. Đến lúc đó cũng có thể mang một ít người trong Linh Vũ thế giới đi ra thế giới bên ngoài mở mang tầm mắt, cũng không thể cả đời ở trong Linh Vũ thế giới được.

Trước kia Lục Lâm Thiên không dám có suy nghĩ này, thế nhưng tình huống bây giờ lại không giống như trước nữa. Trước kia ngay cả bản thân mình hắn cũng không bảo vệ được, thế nhưng hiện tại Phi Linh môn đã đi vào quỹ đạo, quan trọng nhất chính là Thị Hoang thế giới, Phi Linh môn là căn cơ của hắn, người Linh Vũ thế giới đi ra ngoài ít nhất cũng có chỗ trú chân.

Nói không chừng sau khi Tiểu Long thoát hiểm, không tìm thấy hắn và Mẫu Đơn sẽ trở về Linh Vũ thế giới chờ đợi. Còn Mẫu Đơn, không biết hiện tại Mẫu Đơn thế nào, nghĩ tới Tiểu Long và Mẫu Đơn, trong lòng Lục Lâm Thiên có chút chán nản, cũng không biết hai người hiện tại thế nào. Hơn hai mươi năm đủ để xảy ra rất nhiều chuyện.

- Mặc kệ trong Vô Sắc thế giới lần này có xuất hiện người có thiên phú tuyệt đỉnh hay không, dùng thực lực của tiểu huynh đệ và Thái A, muốn chiến thắng vô cùng dễ. Coi như là tới đại thiên thế giới cũng không có bao nhiêu vấn đề. Đến lúc đó Vô Minh thế giới chúng ta sẽ thanh danh hiển hách a.

Hướng Hầu Minh nói.

- Hướng lão ca, ba ngày sau xuất phát, đến lúc đó mong lão ca chú ý tới Phi Linh môn hộ ta một chút. Ta nghĩ Chiến Thiên liên minh sẽ không đơn giản bỏ qua chuyện này.

Chương 3765: Trấn thế tháp 2

Lục Lâm Thiên nói với Hướng Hầu Minh, ba ngày sau phải đi tới Vô Sắc thế giới, đối với Phi Linh môn Lục Lâm Thiên cũng không thể không chú ý, dù sao căn cơ của Phi Linh môn trong Vô Minh thế giới còn thấp.

- Yên tâm đi, diệt Thiên Thủy môn cũng là chuyện đã rồi, Chiến Thiên liên minh nhất định sẽ tới tìm phiền phức. Thế nhưng chuyện này dù sao cũng là do bọn chúng sai trước. Chuyện Thủ Tạ lệnh ít nhất sẽ khiến cho Chiến Thiên liên minh không dám làm gì. Chuyện đã tới tình trạng này, nếu như ta suy đoán không sai, đến lúc đó Chiến Thiên liên minh còn tỏ vẻ áy náy đối với ngươi.

Hướng Hầu Minh nói xong, dừng lại một chút rồi nhíu mày nói:

- Thế nhưng cũng có chút phiền phức, ngươi phải chú ý một chút mới được. Phạm Anh Kỳ trong Chiến Thiên liên minh có chức vị Hộ pháp, theo ta được biết, Phạm Anh Kỳ có một sư phụ trong Chiến Thiên liên minh có chức vị trưởng lão. Thế lực sau lưng người này rất khổng lồ, chủ sau lưng là một vị Tông lão.

- Tông lão?

Nhíu mày, Tông lão đại biểu cho thứ gì tự nhiên Lục Lâm Thiên biết rõ. Không ngờ Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ lại còn có tầng quan hệ như vậy.

Nhìn vẻ mặt Lục Lâm Thiên, Hướng Hầu MInh nói:

- Tiểu huynh đệ cũng không cần lo lắng, người tới tu vi như Tông lão, người nào cũng là thần long thấy đầu không thấy đuôi. Mấy chục vạn năm cũng khó mà đi ra ngoài một lần. Một khi được gọi là trưởng lão thì tu vi sẽ tới Tuyên Cổ cảnh, sợ rằng những người có tu vi như vậy cũng không để ý tới những chuyện như thế này. Huống chi chuyện này vốn Phạm Anh Kỳ làm sai trước. Mà chỉ cần tiểu huynh đệ chiến thắng trong Vô Sắc thế giới, coi như là có người muốn âm thầm gây phiền phức. Vạn Thiên liên minh ta cũng không phải dễ trêu vào. Bởi vì khi đó tiểu huynh đệ đại biểu cho Vạn Thiên liên minh.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, cũng không phải hắn e ngại, chỉ là có chút ngoài ý muốn mà thôi. Coi như thật sự có người muốn đánh chết hắn thì tính sao. Coi như là hiện tại, một cường giả Hóa Hồng cảnh trong truyền thuyết ở tước mặt hắn, chẳng lẽ thực sự có thể đánh chết được hắn hay sao?

Nhìn vẻ mặt lạnh nhạt của Lục Lâm Thiên, Hướng Hầu Minh còn đang tưởng rằng Lục Lâm Thiên hoàn toàn không để ý. Có quan hệ với Tuyên Cổ điện, lại có quan hệ với người có tu vi Hóa Hồng cảnh, tự nhiên sẽ không e ngại những thứ này, đây là độ cao mà người ta vốn đang đứng.

Đương nhiên hiện tại Hướng Hầu Minh cũng không quan tâm tới những vấn đề này, điều hiện tại hắn quan tâm nhất chính là phải hảo hảo thu cả vốn lẫn lãi từ lần thua trận trong Vô Sắc thế giới khi trước.

- Lục đại nhân, lần này ta tới đây là còn có một chuyện làm phiền Lục đại nhân.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Hướng Vấn Thiên ấp a ấp úng, sắc mặt bắt đầu xấu hổ.

- Ồ, Hướng đường chủ cứ nói đừng ngại, nếu như làm được ta nhất định sẽ không chối từ.

Nhìn vẻ mặt xấu hổ của Hướng Vấn Thiên, trong lòng Lục Lâm Thiên đã đoán ra được đại khái.

- Đừng có lề mề nữa, tiểu huynh đệ chính là người thẳng thắn.

Hướng Hầu Minh trừng mắt nhìn Hướng Vấn Thiên rồi lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Tiểu huynh đệ, tên không hiểu chuyện lần này lại gây phiền phức. Mấy ngàn hôm trước nhận được năm vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm đặt cược, người ta đặt cược tiểu huynh đệ và Kim

Viêm cùng Thái A, kết quả thắng lớn. Tỷ lệ đặt cược là một bồi một ngàn, hiện tại cả Hướng gia bảo cho dù táng gia bại sản cũng không trả nổi.

Nói xong, Hướng Hầu Minh không khỏi than nhẹ, số tiền lớn như vậy coi như bán hắn cũng không trả đủ.

- Không dối Hướng lão ca, việc này trước khi các ngươi tới ta đã biết rõ.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

- Lục đại nhân, ta đã thăm dò ra được người đặt cược chính là Phi Linh thương hội. Nghe nói Phi Linh thương hội có quan hệ không tầm thường với Phi Linh môn. Cho nên ta muốn mời Lục đại nhân hỗ trợ, khoản tiền này có thể để cho Hướng gia bảo ta từ từ trả sau này được không?

Vẻ mặt Hướng Vấn Thiên xấu hổ, mấy ngày nay hắn thăm dò được không ít tin tức. Phi Linh thương hội này có quan hệ không phải nông cạn với Phi Linh môn. Thậm chí quan hệ giữa hai bên người sáng suốt đều có thể suy đoán ra vài phần.

Lục Lâm Thiên nhìn Hướng Vấn Thiên nói:

- Quan hệ của Phi Linh môn và Phi Linh thương hội đương nhiên không phải nông cạn, phương diện này ta có thể nói được mấy câu.

Ngừng một lát, Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Như vậy đi, Hướng gia bảo chỉ cần trả tiền vốn lại cho Phi Linh thương hội là được rồi. Về phần tỷ lệ đặt cược cứ coi như chưa từng có. Chỉ là sau này Phi Linh môn ở trong Vô Minh thế giới này mong Hướng gia bảo giúp đỡ nhiều hơn.

- Lục đại nhân, người... Người nói thực sao? Không phải nói giỡn đó chứ?

Nghe vậy ánh mắt Hướng Vấn Thiên lập tức run lên, còn tưởng rằng tai mình đang nghe nhầm, đây chính là năm vạn vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm a, đây là một con số cực lớn. Coi như là người có tu vi mạnh mẽ cũng phải động tâm tới con số như vậy.

- Đương nhiên là thật.

Lục Lâm Thiên gật đầu, tuy rằng năm vạn vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm là một khoản tài phú cực lớn, nhưng mà bây giờ cũng không phải là hắn không thể có. Đương nhiên quan trọng nhất chính là khoản mua bán này nếu như đổi lại người xuất tiền ra là Lục Lâm Thiên, sợ rằng bản thân Lục Lâm Thiên cũng sẽ không đồng ý.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt Hướng Hầu Minh sáng lên, lập tức nghiêm túc nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu huynh đệ, Hướng Hầu Minh ta không phải là người không hiểu chuyện, phần nhân tình này Hướng Hầu Minh ta ghi nhớ.

Lập tức Hướng Vấn THiên, Hướng Hầu MInh, Tôn Cao Mộc trò chuyện với Lục Lâm Thiên một lúc về Vô Sắc thế giới, sau khi nhắn nhủ một phen mới rời đi. Hướng Hầu Minh còn cố ý nhắc nhở Lục Lâm Thiên, có thể che dấu thực lực thì nên cố gắng che giấu thực lực, đến Vô Sắc thế giới bạo lộ toàn bộ lực thực cũng không phải là một chuyện có lợi.

Vào đêm, trong đại điện, Lục Lâm Thiên từ trong miệng đám người Phạm Thống, Âm Quỷ, Địa Long cũng biết được, bọn họ đã khống chế tất cả các đại thương hội, trừ thương hội của Hướng gia bảo ra.

Các đại thương hội tuy rằng có chút oán hận, thế nhưng cũng không dám phản kháng, dù sao vốn bọn họ cho dù có táng gia bại sản cũng không trả được. Bây giờ còn có thể giữ cho thương hội tiếp tục tồn tại đã là chuyện không dễ rồi.

Về phần quịt nợ, cũng không có ai dám làm ra chuyện như vậy. Đặc biệt là thương hội trong Vạn Thiên liên minh, một khi dám quịt nợ mà nói, không thể nghi ngơ sẽ khiến cho danh dự của cả Vạn Thiên liên minh bị hủy hoại. Đến lúc đó đừng nói là có Phi

Linh môn không động tới bọn họ, khi đó cả Vạn Thiên liên minh cũng sẽ không bỏ qua cho bọn họ.

Mà khi Phạm Thống biết được Lục Lâm Thiên chỉ lấy lại năm vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm tiền vốn từ Hướng gia bảo đã thiếu chút nữa ngã xuống đất. Nếu không phải bởi vì Lục Lâm Thiên là chưởng môn thì có lẽ hắn đã liều mạng rồi.

Chương 3766: Tứ đại thế lực

Lục Lâm Thiên cũng đành chịu, bất quá hắn giao Kim đường cho Phạm Thống cũng vô cùng yên tâm. Có Phạm Thống. ai cũng đừng mong chiếm được chút tiện nghi nào của Kim đường.

Diện tích của Vô Minh thế giới cũng không nhỏ, Thiên Thủy môn còn quản lý không ít thế giới nhỏ, nếu Phi Linh môn muốn tiếp nhận không có thời gian một năm, nửa năm thì khó có thể làm được. Sợ rằng ngay cả một năm, nửa năm cũng còn chưa đủ.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên nhắn nhủ với mọi người một phen, nếu như gặp gỡ phiền phức thì cũng có thể đi tìm Hướng gia bảo hỗ trợ, nếu như gặp phiền phức lớn thì trở lại Thị Hoang thế giới.

Ba ngày sau phải tiến vào trong Vô Sắc thế giới, mấy ngày này Lục Lâm Thiên cũng không định tu luyện, tu vi kẹt ở Bán Đạo cảnh, cho dù tu luyện cũng không có hiệu quả quá lớn. Thứ hắn thiếu hiệu tại chính là một cơ hội, nếu như có cơ hội, đột phá chỉ là chuyện nước chảy thành sông mà thôi.

Bởi vậy mấy ngày nay Lục Lâm Thiên cùng với đám người Lục Lâm Thiên, Kim Viên, Thái A dạo chơi khắp nơi trong Vô Minh thế giới. Mà bên cạnh là Hướng Tiền Trùng và Tôn Oánh Oánh. Lúc này đại biểu của Vô Minh thế giới cũng chính là năm người.

Người quen thuộc nhất với Vô Minh thế giới chính là Hướng Tiền Trùng, hắn mang theo bốn người đi tới không ít nơi thú vị, khiến cho bốn người hào hứng bừng bừng.

Tới ngày thứ ba Hướng Vấn Thiên cũng tới Phi Linh môn, đem năm mươi vạn tinh thạch thế giới trung phẩm tiền vốn giao cho Âm Quỷ, đồng thời tăng thêm năm trăm vạn tinh thạch thế giới trung phẩm, đây chính là số tinh thạch tối đa mà Hướng gia bảo có thể vận dụng được. Cũng là tượng trung cho một phần trăm của năm vạn vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm, Hướng gia bảo lần này quả thực không lấy ra được số tiền lớn như thế.

Chưởng môn đã có lời, Âm Quỷ và Phạm Thống đương nhiên không dám thu. Thế nhưng Hướng Vấn Thiên lại kiên trì để lại, lần nữa tỏ vẻ áy náy rồi mới rời đi. Chuyện này khiến cho hảo cảm của đám người Phạm Thống, Âm Quỷ đối với Hướng Vấn Thiên tăng lên nhiều.

Sau khi Lục Lâm Thiên biết được chuyện này cũng có chút ngoài ý muốn, hắn cũng không nói thêm gì mà chỉ nói với Âm Quỷ, Phạm Thống vài câu. Hướng gia bảo đáng tin, sau này có thể yên tâm hợp tác với Hướng gia bảo.

Sáng sớm ngày thứ tư, Lục Lâm Thiên, Kim Viên, Tôn Oánh Oánh, Hướng Tiền Trùng, Thái A. Năm người tạm biệt mọi người rời khỏi Vô Minh thế giới tiến về Vô Sắc thế giới.

Lần này người mang đám người Lục Lâm Thiên đi tới Vô Sắc thế giới chính là mấy người có tu vi Thông Thiên cảnh của Hướng gia bảo cùng với một trưởng lão có tu vi Đại Đạo cảnh trung giai. Đầu lĩnh chính là Linh Động công tử Hướng Hầu Minh.

Thiên Thủy môn bị diệt, đường hầm thế giới trong Vô Minh thế giới cũng được mở ra. Trong Vô Minh thế giới cũng có đường hầm không gian trực tiếp đi tới Vô Sắc thế giới.

Trên đường đi, ba người Lục Lâm Thiên, Kim Viên, Thái A từ trong miệng Hướng Hầu Minh mà biết được không ít chuyện về Vô Sắc thế giới.

Ngược lại Tôn Oánh Oánh và Hướng Tiền Trùng những năm này luôn ở trong Vô Sắc thế giới cho nên vô cùng quen thuộc với Vô Sắc thế giới.

Vô Sắc thế giới chính là trung thiên thế giớ, trực tiếp được diễn sinh ra từ Thượng Thanh thế giới, năng lượng thiên địa so với tiểu thế giới còn nồng đậm hơn nhiều. Năng lượng trong tiểu thế giới chỉ có thể chèo chống đột phá tới Thông Thiên cảnh cao giai mà thôi. Mà trung thiên thế giới lại có thể giúp cho tu luyện giả đột phá tới Tuyên Cổ cảnh.

Diện tích của Trung thiên thế giới so với Tiểu thiên thế giới còn lớn hơn nhiều. DIện tích bao la vô cùng, cũng càng thêm phồn hoa. Có hàng tỉ sinh linh ở trong đó. Cường giả như mây, không giống như là Tiểu thiên thế giới, người có tu vi Thông Thiên cảnh cũng ít.

- Lần này tới đó nên chú ý tới người của bốn đại thế lực lớn, thế hệ trẻ tuổi của bốn thế lực lớn này đều bất phàm.

Trong đường hầm không gian, Hướng Hầu Minh nói với Lục Lâm Thiên.

- Bốn thế lực lớn?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, thế lực được gọi là thế lực lớn sợ rằng đều có chút bối cảnh.

Tôn Oánh Oánh đã sớm không nhịn được mà nói:

- Bốn thế lực lớn này ta biết rõ, chính là Hoàng gia, Tiết gia, Kỳ Phong thương hội và Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc.

Hướng Tiền Trùng cũng nói tiếp:

- Bốn thế lực lớn này chính là bốn thế lực mạnh nhất trong Vô Sắc Trung thiên thế giới, mỗi một thế lực đều có được không ít tiểu thiên thế giới, cường giả trong tộc vô số. Người trẻ tuổi cũng rất ngang ngược càn rỡ, từ trước tới nay đều không đặt người khác vào trong mắt. Người trẻ tuổi của bốn thế lực lớn này có không ít người là bán hỗn độn, không ít người có thiên phú bất phàm.

- Hoàng gia, Tiết gia, Kỳ Phong thương hội, Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc. Còn có Kỳ Phong thương hội sao?

Bốn thế lực lớn này Lục Lâm Thiên vừa mới nghe tới Kỳ Phong thương hội lập tức biến sắc. Lúc trước Thổ Phong và Liệt Thổ bị Lục Lâm Thiên đánh chết chính là người của Kỳ Phong thương hội này.

- Chẳng lẽ là oan gia ngõ hẹp sao?

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, không biết Kỳ Phong thương hội có biết được thân phận của hắn hay không. Nếu như biết rõ sợ rằng sẽ không bỏ qua cho hắn, khi đó sẽ vô cùng phiền phức. Mà dường như thân phận của hắn hiện tại muốn lừa gạt cũng khó có thể làm được.

- Người trẻ tuổi của bốn thế lực lớn rât majh sao? Ta cũng muốn nhìn xem một chút.

Kim Viên chà xát tay mình, luận thực lực hiện tại hắn cũng có thể tự phụ một chút.

- Kim Viên đại ca, không thể chủ quan, khảo nghiệm trong Trấn Thế tháp chính là thực lực của bản thân.

Lục Lâm Thiên nói với Kim Viên, Kim Viên có linh khí áo nghĩa, tăng thêm bản thể Hoàng Kim LOng viên cùng với tu vi Thông Thiên cảnh cao giai đỉnh phong, gặp phải người có tu vi Đại Đạo cảnh sơ giai cũng có thể chống lại. Nhưng mà khảo nghiệm trong Trấn Thế tháp lại là thực lực của bản thân. Tác dụng mà linh khí áo nghĩa phát huy ra không phải quá lớn.

Nghe vậy Hướng Hầu Minh lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Cũng không hẳn là như vậy, trong Trấn Thế tháp mỗi một tầng đều có không gian cực lớn. Mỗi một tầng đều có nguy hiểm, kể cả ảo cảnh cũng có. Dựa theo quy tắc, tất cả những người dự thi xảy ra chuyện gì trong Trấn Thế tháp cũng không có ai quản. Vô Sắc trung thiên thế giới muốn chọn ra mười thanh niên đồng lứa, cho nên tuyệt đối không chỉ dựa vào người có thực lực cường hãn, thủ đoạn cũng quan trọng giống như thực lực bản thân vậy, tiểu huynh đệ hiểu chưa?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi:

- Nói cũng đúng, động thủ trong Trấn Thế tháp cũng không có ai quản, sinh tử trong Trấn Thế tháp là do số mệnh, đúng không?

Hướng Hầu Minh gật đầu nói:

- Đúng vậy, chung quy nên cẩn thận một chút, có một ít người tham gia Vạn Thế đối quyết biết rõ mình không có hy vọng trở thành mười người cuối cùng cho nên vô cùng thích giết người đoạt bảo trong Trấn Thế tháp, chuyện này cũng rất bình thường.

- Hắc hắc, loại quy tắc này ta thích.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc nói, loại quy tắc này thích hợp với hắn nhất.

Chương 3767: Rời khỏi Linh Vũ thế giới 1

- Chúng ta sắp tới rồi, chuẩn bị cho tốt đi. Bốn thế lực lớn thì sao chứ? Lần này tới phiên Vô Minh Tiểu thiên thế giới chúng ta lộ diện.

Trong mắt của Hướng Hầu Minh bắn ra tinh mang, lần này tới đây có chuẩn bị. Thiệt thòi lần trước lần này hắn phải lấy lại toàn bộ. Coi như không lấy lại toàn bộ cũng không sao. Chỉ cần Vô Minh Tiểu thiên thế giới hãnh diện một lần, khiến cho đám người kia rung động là được.

Linh Vũ thế giới, tại một hải vực bao la, giữ mặt biển mênh mông có một khối đại lục bao la. Một tòa đại điện ngàn thước sừng sững hiện lên, xuyên thẳng tới phía chân trời giống như cự long ngẩng đầu.

Sưu Sưu.

Ngoài vùng biển có mấy đạo thân ảnh từ đằng xa phá không mà tới, tổng cộng có mười đạo thân ảnh. Sau mấy cái lắc mình, mười đạo thân ảnh lập tức xuất hiện trên không trung nơi này.

Mười đạo thân narh này nhìn qua đều chừng mười tám mười chín cùng với hai mơi tuổi. Thế nhưng khí chất lại vô cùng tự nhiên, năm nam năm nữ. Mười người này xuất hiện cùng một chỗ đủ để hấp dẫn vô số ánh mắt, nam tuấn lãng bất phàm, khí vũ hiên ngang.

Năm nữ nhân đều xinh đẹp như trích tiên, hoặc là thanh nhã, cao quý, hoặc là hấp dẫn như thiên thành, mỗi một người đều xinh đẹp tới mức khiến cho thiên địa động tâm.

Trừ trên người một thiếu nữ có yêu khí nhàn nhạt ra thì năm nam bốn nữ còn lại đều có một điểm giống nhau. Con mắt thanh tịnh, nhanh nhẹn, khóe miệng không tự chủ được mà nhếch lên tạo thành đường cong giống nhau như đúc. Đường cong này mang theo tà khí nhàn nhạt.

- Lão đại, huynh nói xem lão gia hỏa kia lần này có cho chúng ta rời khỏi đây hay không?

- Đúng vậy, lão đại, thực lực của lão gia hỏa kia dường như so với chúng ta còn mạnh hơn. Chúng ta có liên thủ cũng không đấu lại hắn a.

Thân ảnh mười người rơi xuống không trung hải vực, nhìn đại điện to lớn thông thiên trước mặt, vẻ mặt biến ảo bất định.

Trong mười người này có hai người dẫn đầu, bộ dáng chừng hai mươi tuổi, nam vẻ mặt như điêu khắc, ngũ quan góc cạnh rõ ràng, mái tóc đen nhánh rậm rạp. Dưới mày kiếm là đôi mắt to, đen nhánh lộ ra tinh mang. Lúc này lẳng lặng đứng trên không trung, khí thế toàn thân khiến cho mọi người có cảm giác giống như một ngọn núi lớn không thể rung chuyển, vô cùng mênh mông, nguy nga.

Thiếu nữ kia cũng vô cùng động lòng người, mắt sáng như sao, mái tóc đen nhánh buộc ở sau đầu, khí chất trên người vô cùng cao ngạo.

Hai người chính là Lục Kinh Vân cùng với Lục Du Thược của Lục gia. Mà đám người khóe miệng mang theo tà khí sau lưng hai người chính là đám người Lục Doanh, Lục Thành, Lục Trực, Lục Phương, Lục Âm, Lục Tượng thanh danh hiển hách, cuối cùng là Bối Nhi.

Mấy tiểu gia hỏa này những năm gần đây đã sớm siêu phàm thoát tục, so với Lục Lâm Thiên lúc trước còn mạnh hơn.

Lục Kinh Vân nhìn qua đại điện thông thiên cực lớn trước mắt, ánh mắt biến ảo, cúi đầu nói với đám người Lục Du Thược, Lục Doanh chung quanh rồi nói:

- Dựa theo kế hoạch trước khi tới. Lần trước lão gia hỏa kia nói chỉ cần chúng ta tới Ngộ Chân cảnh là có thể để cho chúng ta ra ngoài tìm phụ thân, hiện tại chúng ta cũng đã tới Ngộ Chân cảnh, có lẽ hắn sẽ để cho chúng ta ra ngoài.

- Lão đại, huynh đừng quên lão gia hỏa kia nói chuyện chưa bao giờ giữ lời a.

Một thiếu nữ mặc y phục màu trắng có vẻ không tin lời của lão gia hỏa trong miệng Lục Kinh Vân. Thiếu nữ này có đôi mắt to, ánh mắt giống như minh châu, khuôn mặt giống như búp bê, vô cùng đáng yêu. Cách ăn mặc rõ ràng có phong cách giống như Lam Linh, lộ ra vài phần nóng bỏng và dã tính, chính là Lục Xảo nhỏ tuổi nhất.

- Ai nói ta nói chuyện không giữ lời? Mấy tiểu hỗn đản nhà các ngươi, mỗi ngày đều nói bậy sau lưng ta, nói đủ chưa?

Ngay khi Lục Xảo vừa mới dứt lời, trên không trung đột nhiên vang lên một đạo thanh âm già nua. Đạo thanh âm già nua này vưa dứt, gợn sóng trong không gian bắt đầu chấn động.

Trước mặt mọi người trong lúc vô thanh vô tức xuất hiện một lão giả tập tễnh, tuổi chừng sáu mươi, trên mặt có vết nhăn nhàn nhạt, thế nhưng nhìn qua tràn ngập sức sống, thân thể có chút tập tễnh, thế nhưng ánh mắt lại thâm thúy giống như nhìn thấu vạn vật, bên trong còn có chấn động nhàn nhạt khiến cho linh hồn người ta lắc lư không ngớt.

Lão giả này mặc một bộ trường bào màu nhạt giống như đã vạn năm rồi chưa từng giặt giũ qua, thế nhưng nhìn qua không nhiễm lấy một hạt bụi. Lúc này hai mắt đang trợn ngược nhìn mười người. Ánh mắt đảo qua mười người, cuối cùng nhìn vào một thiếu nữ mặc bộ y phục màu trắng, nhìn qua có vẻ tươi mát, ưu nhã, vô tư mà không mất đi sự trang nhã, lão giả này nói:

- Lục Âm, chính là tiểu gia hỏa nhà ngươi vừa mới nói sao? Người nói xấu về lão đầu tử ta nhiều nhất chính là ngươi đúng không?

- Ảnh gia gia, không phải con nói xấu người a. Con biết rõ tất cả mọi việc trong thế giới này đều không tránh khỏi dò xét của Ảnh gia gia, con làm sao có thể nói xấu người được chứ.

Ánh mắt Lục Âm khẽ đảo, trong mắt hiện lên vài phần giảo hoạt, thân ảnh xinh đẹp đi tới trước người lão giả tập tễnh, nhẹ nhàng kéo cánh tay lão giả này, bờ môi son khẽ chu lại, có chút ủy khuất thấp giọng nhỏ nhẹ:

- Ảnh gia gia, chúng con đều tới Ngộ Chân cảnh rồi. Chúng con đều nhớ phụ thân, không biết lần này người có thể để cho chúng con ra ngoài tìm phụ thân được không?

Lão giả tập tễnh này chính là lão ảnh, nhìn mười người trước mặt, ánh mắt trong suốt, thanh thịnh chớp động, trong tay xuất hiện mười chiếc nhẫn trữ vật giao cho mười người rồi mở miệng nói:

- Trong này là một ít tinh thạch thế giới, các ngươi nên cất kỹ.

- Đa tạ Ảnh gia gia.

Khuôn mặt đang ủy khuất của Lục Âm lập tức cười cười, tuy rằng nhìn qua trẻ trung, thế nhưng khí chất xinh đẹp như u lan lại giống mẫu thân Bạch Linh như đúc, hấp dẫn tự nhiên, chỉ thiếu đi vài phần lạnh lùng, lại thêm mấy phần dáng yêu, giảo hoạt.

- Tất cả mọi chuyện bên ngoài trong những năm này ta đang giảng giải không ít cho các ngươi. Sau khi rời khỏi đây nên chú ý an toàn, tu vi Ngộ Chân cảnh ở bên ngoài không là gì cả.

Lão Ảnh nói xong, ánh mắt nhìn vào Bối Nhi nói:

- Đặc biệt là nha đầu nhà ngươi chỉ mới vừa vặn đột phá tới Phá Giới cảnh mà thôi.

- Ảnh lão, ta sẽ chú ý tới Bối nhi.

Lục Kinh Vân nói, ánh mắt có chút kỳ quái, những năm này Lão Ảnh này một mực không cho bọn họ ra ngoài, trước kia nói là phải tới Phá Giới cảnh, cho nên bọn họ cố gắng tu luyện, sau khi toàn bộ đột phá tới Phá Giới cảnh, Ảnh lão lại trực tiếp đổ ý, nói là phải tới Ngộ Chân cảnh mới được, không ngờ lại đổi ý rất nhiều lần.

Những năm này chín huynh muội bọn họ ngược lại nhận được không ít chỗ tốt từ Ảnh lão, không có việc gì cũng chạy tới đây một vòng, chung quy cũng có chút thu hoạch.

Lão Ảnh liếc nhìn Lục Kinh Vân, phất tay một cái, trên sương mù ở đại điện sau lưng chấn động, giống như vận đổi sao dời, lập tức xuất hiện một vòng xoáy không gian cực lớn, nói:

- Sau khi rời khỏi nơi này cẩn thận một chút. Chú ý kẽ hở hỗn loạn của thế giới.

Chương 3768: Rời khỏi Linh Vũ thế giới 2

- Đa tạ Ảnh lão. Đúng rồi, nếu như các mẫu thân tới tìm chúng ta thì người cứ nói chúng ta rời khỏi Linh Vũ thế giới, đợi sau khi tìm được phụ thân chúng ta sẽ trở về.

Lục Kinh Vân gật đầu nói với Ảnh lão, sau đó thân ảnh tựa như tia chớp nhảy ra. Mười đạo thân ảnh giống như cầu vồng lập tức nhảy vào trong vòng xoáy không gian rồi biến mất không thấy.

- Lục Kinh Vân, Lục Âm, Lục Xảo... Các ngươi dám lừa cô cô, có phải đôi cánh đã cứng cáp rồi đúng không?

Ngay khi mười người vừa mới tiến vào vòng xoáy trong không gian, phía trước vang lên một tiếng quát. Lập tức có mấy đạo thân ảnh trực tiếp lướt tới, theo đuôi tiến vào trong vòng xoáy không gian.

- Tam muội, cẩn thận.

Lần nữa có mấy đạo thân ảnh tiến tới, sau đó phá không xuất hiện, tiếp đó lập tức xuất hiện trên không trung. Dẫn đầu là một người mặc trường bào màu xám, ánh mắt như sao, bàn chân đạp mạnh hư không, tiếp đó lập tức đi tới trước mặt Lão Ảnh rồi nói:

- Ảnh lão, mấy tiểu gia hỏa và Tam muội đi ra ngoài, ta cũng nên đi coi chừng bọn họ, mong Ảnh lão thành toàn.

- Tiền bối, để cho chúng ta ra ngoài một chút đi a. Trách nhiệm của Linh Vũ thế giới không thể để cho một mình người gánh vác được.

- Mong tiền bối thành toàn.

Hai đạo thân ảnh xuất hiện theo Dương Quá, từng khuôn mặt lạnh lùng mà anh tuấn, nhìn qua có vẻ cuồng ngạo. Thân thể cao ngất, trường bào tung bay, ánh mắt đen nhánh mà thâm thúy lộ ra ánh mắt khiến cho linh hồn mọi người run run.

Một người khác có thân thể to lớn mang theo khí thế chống trời, hai mắt phảng phất giống như trăng sáng. Mái tóc trắng không gió mà bay.

Hai người này đạp không mà đứng, thế nhưng đều khiến cho mọi người có cảm giác mênh mông không thể rung chuyển. Giống như nhìn vào tinh không mênh mông vậy, khiến cho từ sâu trong linh hồn không dám phản kháng. Hai người này chính là Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam và Chí Thánh Đại Đế.

- Đi đi, ra ngoài nên cẩn thận một chút, vạn nhất có việc có thể nghe ngóng THị Hoang thế giới.

Ánh mắt lão ảnh khẽ đổi, phất tay nói với ba người.

- Đa tạ.

Thân ảnh ba người lóe lên, thân thể hóa thành ba đạo cầu vồng lập tức lướt vào vòng xoáy trong không gian.

Lão Ảnh nhìn về phía xa, miệng nói:

- Hai người các ngươi còn muốn trốn tới bao giờ, còn không mau ra.

- Ảnh lão.

Lão Ảnh vừa mới dứt lời, hai đạo thân ảnh một nam một nữ lăng không hiện lên, nam mặc trường bào màu lam, khuôn mặt tuấn lãng bất phàm đang nở nụ cười vui vẻ. Nụ cười này đủ để khiến cho toàn bộ nữ tử trong thiên hạ si mê. Nữ nhân kia thì mặc bộ cẩm bàu màu tím nhạt, ưu nhã lăng không đứng, đôi mắt giống như ngọc thạch chuyển động, khuôn mặt thanh tú động lòng người, có khí chất thánh khiếu, thần thái tựa như tiên tử, tư thái trác tuyệt.

- Các ngươi có biết đạo thiên địa hay không?

Lão Ảnh nhìn hai người rồi nói.

Mái tóc đen nhánh của nữ nhân kia xõa xuống vai, tựa như một thác nước trong đêm trăng u tĩnh, hai mắt nhìn về phía Lão Ảnh rồi nói nhỏ:

- Ảnh lão, chúng ta đã biết rõ.

- Đi đi, về sau con đường ở dưới chân của các ngươi. Là phúc hay là họa phải xem ý trời.

Lão Ảnh nhẹ nhàng phất tay nói với hai người.

- Đa tạ Ảnh lão.

Hai người vừa mới dứt lời, lập tức tiến vào vòng xoáy trong không gian ở trên đại điện, sau khi hai người tiến vào, vòng xoáy trong không gian dần dần biết mất, trên trời xanh, vô số ngôi sao lại xuất hiện, mây mù lượn lờ.

- Ta vẫn xem thường năng lực của thế giới hỗn độn a, cũng được. Để cho đám người này đi xông xáo cũng tốt, không biết nếu như tiểu tử kia gặp phải mọi người sẽ như thế nào.

Lão Ảnh cười nhạt một tiếng, thân ảnh lập tức biến mất trên không trung. Cả không gian mênh mông lập tức yên tĩnh, đại điện khổng lồ được sương mù dày đặc bao phủ bên trong, cả đại điện giống như biến mất.

...

Hoàng hôn, mặt trời ngả về phía tây, cả không trung được áng mây đỏ bao phủ, đem trọn phiến sơn mạch phía dưới che lại.

Trong quần sơn xanh biết có không ít kiến trúc. Trong đình viện tinh xảo có một thân ảnh xinh đẹp đang đứng, nữ tử này mặc một bộ y phục mỏng bằng lụa màu xanh da trời, bên hông còn thắt nơ tạo hình con bướm, nhìn qua vô cùng thanh nhã, thân ảnh thướt tha, khí chất thanh nhã.

- Mặc Kỳ, ngày mai phải tiến vào trong Trấn Thế tháp, chuẩn bị thế nào rồi?

Môt lão giả ở sau lưng nữ tử này, nhìn như già nua, thế nhưng ánh mắt lại sáng láng, khí chất bất phàm.

Nữ tử này quay đầu lại, mái tóc đen sau đầu được vén lên, da thịt óng ánh như ngọc, khuôn mặt không chút son phấn thế nhưng nhìn qua lại tao nhã, thoát tục. Nữ tử nhìn thấy lão giả lập tức mở miệng nói:

- Phụ thân.

- Mục tiêu lần này của con là thế giới hỗn độn. Trấn Thế tháp chỉ là bắt đầu. Che dấu lâu như vậy chính là vì Vạn Thế đối quyết.

Lão giả này khe thở dài, nói:

- Thái Tổ gia gia của Tiết gia chúng ta vài vạn năm trước chỉ dừng chân ở bước cuối cùng, chỉ có thể tiến vào Địa giới. Sau đó Thái gia gia, gia gia của con chỉ có thể tiến vào Nhân giới. Mà ta kém cỏi nhất, ngay cả Nhân giới cũng không vào được. Vị thế mà Tiết gia chúng ta hiện tại có được là do Thái tổ cùng với tất cả trưởng bối từng bước giành lấy, dùng thực lực liều mạng. May mắn khi ta có một nữ nhi như con, bằng không quả thực ta phải xin lỗi Tiết gia.

- Phụ thân, vì Tiết gia, vì người con sẽ cố hết sức.

Nữ tử mặc y phục màu xanh da trời nói, trên khuôn mặt tao nhã là đôi mắt đen nhánh, vô cùng rung động lòng người.

- Ừm, dùng thực lực của con, ngày mai chỉ là dạo chơi mà thôi. THế nhưng cũng nên chú ý ba gia tộc Hoàng gia, Kỳ Phong thương hội, Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc. Ta nghe nói lúc này gia tộc bọn họ cũng xuất hiện mấy người bất phàm, Vạn Thế đối quyết lần này xem ra bọn họ cũng có ẩn tàng a.

Lão giả này nói.

Nữ tử mặc y phục màu xanh da trời nói:

- Con sẽ chú ý, Trấn Thế tháp chỉ là dạo chơi mà thôi. Quyết đấu chính thức chính là bên ngoài Vô Sắc thế giới.

Bên ngoài kiến trúc bao la khôn cùng là dòng người hối hả, vô cùng phồn hoa, tiếng động lớn vang vọng, dòng người tấp nập.

Giữa không trung không ngừng có khôi lỗi tọa giá xẹt qua, còn có thân ảnh xẹt qua không trung, tất cả mọi người dường như đều đi về một hướng.

- Năng lượng thiên địa thật là nồng đậm.

Trên không trung một sơn mạch, Lục Lâm Thiên lơ lửng trên không trung, đồng thời còn hít sâu một hơi. Năng lượng thiên địa trong này nồng đậm tới tình trạng khủng bố. Sau khi hít sâu một hơi dường như cũng có thể hít vào không ít năng lượng thiên địa. Hít thêm mấy cái giống như có năng lượng thiên địa bị Hỗn Độn Âm Dương Quyết luyện hóa vậy.

- Đây không hổ là Trung thiên thế giới a. Năng lượng thiên địa quá nồng đậm, nếu như tu luyện trong này, so với trong Tiểu thế giới còn mạnh hơn nhiều.

Kim Viên cảm thán nói.

Chương 3769: Áo nghĩa bổn nguyên 1

- Người bình thường không chịu được như vậy, ở lại trong Vô Sắc thế giới một năm phải giao ra tinh thạch thế giới, đối với người bình thường mà nói chính là một con số thiên văn. Bằng không ai nguyện ý ở trong Tiểu thiên thế giới, tất cả đã sướm chạy tới Trung thiên thế giới rồi.

Tôn Oánh Oánh nói với Kim Viên.

- Chúng ta đi vào trong Vô Sắc thành thôi, ngày mai phải đi vào trong Trấn Thế tháp, nếu như buổi tối có rảnh các ngươi có thể dạo chơi một vòng trong Vô Sắc thành một chút. Thời điểm này trong Vô Sắc thành nhất định vô cùng tấp nập, náo nhiệt phi thường, những chuyện khác cứ để ta đi sắp xếp.

Hướng Hầu minh nói.

- Các đường tỷ của ta có lẽ cũng tới Vô Sắc thành, một lát nữa ta sẽ đi tìm bọn họ.

Tôn Oánh Oánh nói.

Trong đám kiến trúc liên miên giống như vô hạn có một mảnh kiến trúc to lớn, mấy đạo thân ảnh xuất hiện ở nơi này, trong đó có hai thanh niên khí độ bất phàm, mắt bắn ra tinh mang, toàn thân lộ ra khí chất kiệt ngạo.

Trong đó có một người ôn hòa hơn không ít, khí tức thu liễm, khuôn mặt tuấn lãn khiến cho người ta nhìn qua không nhịn được muốn thân cận vài phần.

- Linh Hổ, Linh Ngọc, ngày mai tiến vào Trấn Thế tháp phải dựa vào các ngươi rồi.

Một lão giả mặc hoa phục nói với hai người, bộ dáng của hắn so với hai người thanh niên này có ba phần tương tự.

- Phụ thân, con biết rồi. Trong Vô Sắc thế giới này chúng ta muốn đi ngang không phải là dễ như trở bàn tay sao?

Thanh niên kiệt ngạo lơ đễnh nói, trường bào trên người run run, lập tức nói với thanh niên ôn hòa kia:

- Ca ca, buổi tối đệ hẹn người ta đi ra ngoài dạo chơi một vòng, huynh có đi không?

- Ta còn có việc, đệ đi đi.

Thanh niên ôn hòa nói.

- Linh hổ, nếu như con muốn đi ra ngoài thì tới Thải Vân thương hội một chuyện. Nghe nói Thải Vân thương hội thừa dịp Vạn Thế đổi quyết xảy ra mà tối hôm nay sẽ đấu giá một phần bổn nguyên của áo nghĩa linh hồn. Con và đại ca con tuy rằng đều dung hợp linh hồn bổn nguyên. Thế nhưng loại bảo vật này có thể thu vào trong tay thì nên cố gắng thu vào trogn tay. Đám lão nhân như chúng ta không tiện ra ngoài, nghe nói không ít thế lực đều đã chuẩn bị không ít, bắt buộc phải thu được phần áo nghĩa bổn nguyên này.

- Hừ, không ngờ Thải Vân thương hội kia lại cam lòng mang bổn nguyên của áo nghĩa linh hồn ra đấu giá.

Thanh niên kiệt ngạo gọi là Linh Hổ kia hừ nhẹ một tiếng, trong mắt lập tức bắn ra tinh mang, nói:

- Phần bổn nguyên áo nghĩa linh hồn này là của con.

- Những năm này Thải Vân thương hội không ngừng khuếch trương, hiện tại mơ hồ đã ở dưới bốn thế lực lớn chúng ta. Lần này lại lấy bổn nguyên của áo nghĩa linh hồn ra đấu giá, có lẽ chỉ muốn thừa dịp tất cả các thế lực lớn hội tụ tại Vạn Thế đối quyết mà làm ra một chút thanh danh mà thôi.

Sắc mặt lão giả dần dần âm trầm hơn một chút rồi nói:

- Thải Vân thương hội cùng với Phi Linh thương hội kia cấu kết với nhau, hai thương hội này tưởng Kỳ Phong thương hội chúng ta không dám động gì tới chúng hay sao? Sớm muộn gì cũng sẽ có một ngày ta nhổ tận gốc Thải Vân thương hội mới tiêu được mối hận trong lòng.

- Phụ thân, chỉ là một Thải Vân thương hội mà thôi, sớm muộn gì cũng có một ngày con sẽ diệt Thải Vân thương hội này.

Người thanh niên kiệt ngạo gọi là Linh Hổ kia trầm giọng nói, trong mắt hiện lên hàn ý:

- Còn có cái gọi là Phi Linh môn kia. Phi Linh thương hội, đến lúc đó đừng để cho con gặp được, nếu như gặp được, con nhất định sẽ cho bọn chúng đẹp mặt.

- Nhị đệ, không thể chủ quan. Phi Linh thương hội kia cùng Thải Vân thương hội không phải dễ đối phó. Sau lưng Phi Linh môn chính là Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế, dung thế Niết Bàn, chính là một nhân vật lợi hại. Lão gia hỏa sau lưng Thải Vân thương hội vẫn còn tồn tại, bằng không Thải Vân thương hội cũng không dám làm càn, khuếch trương như vậy.

Thanh niên ôn hòa nói với Linh Hổ.

- Linh Hổ, con phải học đại ca con một chút, nếu như con có thể trầm ổn như đại ca con, sợ rằng tu vi cũng sẽ không dưới đại ca con.

Lão giả nhìn hai người, ánh mắt càng thêm âm trầm, nói:

- Vạn Thế đối quyết lần này chỉ cần các con có thể tiến vào Thượng Thanh thế giới, đến lúc đó muốn áp chế Thải Vân thương hội sẽ vô cùng đơn giản.

Chạng vạng tối, trên không trung đại thành liên miên, mênh mông giống như không có điểm cuối có không ít rặng mây đỏ lơ lửng.

- Thật là náo nhiệt a.

Trên con đường rộng lớn, trong dòng người hối hả, tiếng người huyên náo, Kim Viên kêu lên một tiếng cảm thán, nói:

- Vô Sắc thành này cũng quá lớn a, so với Thiên Thủy thành còn lớn hơn nhiều.

Tôn Oánh Oánh dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn Kim Viên nói:

- Vạn Thế đối quyết diễn ra ở đây đương nhiên người sẽ nhiều như vậy.

Lục Lâm Thiên đứng ở trong đại thành to lớn như vậy cũng có chút động dung, lúc này hắn giống như một con kiến, trên đường phố có không ít tu luyện giả bày hàng ở hai bên đường.

Loại tu luyện giả bày hàng ở hai ven đường này cơ hồ đều bán một ít đồ vật mình không dùng được, hoặc là trao đổi một ít thứ gì đó. Linh khí, đan dược, dược liệu, tài liệu luyện khí, còn có một ít vật cổ quái hoặc là quý hiếm. Vô số cửa hàng bày hai bên, nếu như vận khí tốt quả thực có thể kiếm được thứ tốt trong đó.

Ngoại trừ những cửa hàng vỉa hè hai bên đường như vậy còn có các cửa hàng lớn hai bên, cần gì cũng có, khiến cho người ta nhìn vào không khỏi cảm thấy hoa mắt.

- Vừa rồi đường thúc ta nói đường tỷ được người Hoàng gia mời đi, có lẽ ở gần đây, chúng ta đi tìm bọn họ một chút.

Tôn Oánh Oánh nhìn bốn phía một lát rồi nói.

- Đường tỷ ngươi cũng tới tham gia Vạn Thế đối quyết sao? Thực lực như thế nào?

Lục Lâm Thiên hiếu kỳ, hắn cũng nghe nói Tôn gia ở trong Vô Sắc thế giới cũng là một đại tộc dnah môn, tuy rằng thế lực kém hơn Hoàng gia, Tiết gia, Kỳ Phong thương hội cùng Tử Diễm Huyền xa kia, thế nhưng cũng chỉ dưới bốn thế lực lớn này mà thôi.

- Thực lực của đường tỷ ta so với ta mạnh hơn nhiều, là người vinh dự được gọi là người trẻ tuổi mạnh nhất trong mấy ngàn năm qua của Tôn gia ta. Cũng là hy vọng lớn nhất của Tôn gia trong

Vạn Thế đối quyết lần này, đương nhiên, ta cũng là hy vọng của Tôn gia.

Tôn Oánh Oánh không quên nhắc nhở mọi người một chút rồi lập tức nói tiếp:

- Về phần thực lực của đường tỷ ta, gia tộc luôn không đề cập tới, bất quá ta có thể vụиɠ ŧяỘм nói cho các ngươi biết. Thực lực của đường tỷ ta đã sớm đạt tới Thông Thiên cảnh cao giai đỉnh phong.

- Mạnh như vậy sao?

Kim Viên ngạc nhiên một hồi, còn trẻ như vậy mà đã có tu vi Thông Thiên cảnh cao giai đỉnh phong, tuyệt đối có thiên phú hơn người.

- Đường tỷ ta còn có chút thủ đoạn, coi như gặp phải người có tu vi Đại Đạo cảnh sơ giai cũng có thể chống lại một hai, so với ta còn mạnh hơn.

Chương 3770: Áo nghĩa bổn nguyên 2

Tôn Oánh Oánh khẽ nói.

- Đám người trẻ tuổi có thiên phú bất phàm trong Vô Sắc thế giới không ít, cũng không thể xem thường tất cả bọn họ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút dao động, so với Vô Sắc thế giới, tuy rằng Linh Vũ thế giới là thế giới hỗn độn, thế nhưng cách biệt còn rất lớn. Muốn đem Linh vũ thế giới phát triển tới tình trạng như đại thế giới bên ngoài hiện tại sợ rằng còn mất một khoảng thời gian không ngắn một chút nào.

- Buổi tối hôm nay Thải Vân thương hội có đấu giá hội, nghe nói còn có bổn nguyên của áo nghĩa linh hồn mang ra đấu giá.

- Nghe nói đêm này còn có đấu giá Thiểm điện khôi lỗi tọa giá a.

Từng tiếng nghị luận truyền tới, nghe vậy ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, thân thể dừng lại, thì thào nói:

- Bổn nguyên của áo nghĩa linh hồn, khôi lỗi tọa giá Thiểm điện?

- Sao vậy?

Tôn Oánh Oánh thấy Lục Lâm Thiên dừng bước lập tức hỏi.

- Thải Vân thương hội ở nơi nào?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu hỏi:

- Đêm nay chúng ta đi Thải Vân thương hội, nhìn qua đấu giá hội kia một chút.

Trên một quang trường to lớn có vô số người tụ tập lại một chỗ, có một kiến trúc hình vòng tròn cực lớn, diện tích lớn tới dọa người. Bốn phía kiến trúc hình tròn này đều có cửa tiến vào, còn có vô số người xếp thành hàng dài, tất cả đều đang xếp hàng chờ tiến vào bên trong. Đám người rậm rạp chằng chịt giống như con kiến, liếc nhìn căn bản không thấy tận cùng.

- Phi vào hôm nay là hai ngàn tinh thạch thế giới sơ phẩm, bổn nguyên áo nghĩa linh hồn cũng không phải lúc nào cũng có thể nhìn thấy, còn có khôi lỗi tọa giá Thiểm điện, cơ hội không thể bỏ qua a.

- Mấy vé cuối cùng có giá ba ngàn tinh thạch thế giới sơ phẩm, không nhanh sẽ không còn.

Trên quảng trường tùy thời đều thấy được có vô số người lén lút chào hàng thứ gì đó.

- Cho ta năm vé vào trong.

Năm đạo thân ảnh đáp xuống trước người một thanh niên có vẻ nhanh nhẹn, mấy người này chính là Lục Lâm Thiên, Kim Viên, Tôn Oánh Oánh, Hướng Tiền Trùng.

- Chư vị, ngại quá, tấm vé cuối cùng vừa mới bán xong.

Thanh niên này ngẩng đầu nhìn năm người rồi phất tay nói, giống như sợ bị năm người đoạt tinh thạch thế giới trong tay hắn vậy, người này lập tức rời khỏi đây.

- Mới đây mà đã không còn rồi, hừ.

Tôn Oánh Oánh phiền muội dậm chân một cái, nói:

- Người Thải Vân thương hội hôm nay tại sao lại nhiều như vậy. hiện tại chúng ta không vào được, phải làm thế nào bây giờ?

- Không sao, chúng ta đi thử vận may một chút, nói không chừng còn có cơ hội đi vào.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, đám người Tôn Oánh Oánh cũng chỉ có thể bán tin bán nghi nhìn qua Lục Lâm Thiên, năm người lập tức đi về phía cửa vào.

- Chư vị, nhân số của đấu giá hội đã đầy, mời chư vị trở về cho. Xin lỗi chư vị.

Ở lối vào có không ít người của Thải Vân thương hội đang khách khí nói với hàng dài người xếp hàng bên ngoài, có người mang theo vẻ mặt thất vọng rời đi, còn có người bồi hồi, cũng có không ít người đang mắng to.

- Chư vị, thực sự ngại quá, nhân số bên trong đấu giá hội đã đủ, mời chư vị trở về.

Năm người Lục Lâm Thiên vừa mới đi tới cửa vào lập tức bị đệ tử Thải Vân thương hội khách khí ngăn lại bên ngoài cửa.

- Không biết ngươi có thể sắp xếp một chút được không?

Lục Lâm Thiên nghe vậy nhanh tay giơ một lệnh bài bằng ngọc ra trước mặt đệ tử của Thải Vân thương hội này.

Đệ tử Thải Vân thương hội này nhìn thấy lệnh bài bằng ngọc này sắc mặt lập tức biến đổi, nhanh chóng nói:

- Mấy vị đại nhân chờ một chút, ta đi mời chúng trưởng lão.

Dứt lời đệ tử này đã vội vàng chạy vào bên trong, đồng thời để mấy đệ tử còn lại tiếp đón năm người Lục Lâm Thiên.

Hướng Tiền Trùng nghi hoặc hỏi:

- Lục đại nhân, thứ người vừa mới giơ ra là gì vậy? Tại sao Thải Vân thương hội lại nể mặt như vậy a.

Bởi vì người này xưng huynh gọi đệ với gia gia mình, cho nên dọc đường đi Hướng Tiền Trùng vô cùng câu nệ với Lục Lâm Thiên.

- Trước kia Thải Vân thương hội đưa ta một ít đồ, hy vọng lần này có chút tác dụng.

Lục Lâm Thiên cười nói, trước kia An Thi Dao đưa cho hắn thẻ khách quý của Thải Vân thương hội, nghe nói lại là đẳng cấp cao nhất, hy vọng có thể có tác dụng.

- Không biết...

Lục Lâm Thiên vừa mới nói xong, trong khoảng thời gian ngắn đã có mấy đạo thân ảnh vội vàng đi tới, đạo thân ảnh dẫn đầu nhìn thấy năm người, vừa mới mở miệng đã lập tức im bặt, dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn vào Kim Viên.

Kim Viên cũng dùng ánh mắt ngoài ý muốn nhìn người vừa mới tới này. Đây chính là một trong những trưởng lão mà ban đầu Kim Viên gặp ở trong Hắc Thủy Giam Ngục của Thị Hoang thế giới, người này gọi là Ám Thủy trưởng lão.

- Ám Thủy trưởng lão, đã lâu không gặp.

Lục Lâm Thiên cũng có chút ngoài ý muốn, hắn không ngờ lại gặp người quen.

- Vị này chính là?

Ám Thủy trưởng lão nhìn qua Lục Lâm Thiên, hắn có cảm giác giống như đã từng quen biết đối phương, thế nhưng làm cách nào cũng không nhận ra được cho nên hắn mới nhìn Kim Viên nghi hoặc hỏi. Trong năm người này hắn cũng chỉ nhận ra Kim Viên mà thôi. Trong lòng hắn cũng có chút kinh ngạc, chuyện bên trong Thị Hoang thế giới hắn đã sớm biết rõ, hắn cũng biết Kim Viên là nhân vật quan trọng của Phi Linh môn, bởi vậy thái độ cực kỳ khách khí.

- Ám Thủy trưởng lão, đây là Lâm Thiên huynh đệ của ta, chưởng môn Tây Phương Cầu Bại của Thất Sát môn trước đó chính là Lục Lâm Thiên.

Kim Viên cũng có chút khách khí, thực lực của Ám Thủy trưởng lão này không kém, không biết là Bán hỗn độn hay là Ngụy hỗn độn, thế nhưng thực sự đã là Đại Đạo cảnh cao giai.

Nghe lời nói của Kim VIên, khuôn mặt Ám Thủy trưởng lão ngày càng nghi hoặc.

Thái A thấy thế nói:

- Sư phụ của ta trước kia chính là Tây Phương cầu bại, chẳng qua khi đó chỉ dùng một ít thủ đoạn dịch dung mà thôi, đây mới là bộ dáng chân thật của sư phụ ta.

- Thì ra là vậy.

Ám Thủy trưởng lão nghe vậy ánh mắt lập tức động dung, trong Thị Hoang thế giới hắn đã tận mắt nhìn qua thực lực của Lục Lâm Thiên này. Lục Lâm Thiên này có thể chống lại người có tu vi Tuyên Cổ cảnh. Đồn rằng người này còn có thể dùng một cái tát chụp chết người có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong. Hắn cũng hiểu rõ Thất Sát môn có địa vị trong Thị Hoang thế giới, huống chi Phi Linh thương hội có quan hệ vô cùng sâu với Thất Sát môn.

Ám Thủy trưởng lão càng thêm khách khí, vội vàng ôm quyền thi lễ nói:

- Không ngờ Lục chưởng môn đại giá quang lâm, chúng ta không tiếp đón từ xa, mong Lục chưởng môn thứ lỗi.

Lục Lâm Thiên ôm quyền đáp lại:

- Ám Thủy trưởng lão khách khí rồi. Nghe nói hôm nay Thải Vân thương hội có đâu giá hội, chúng ta định tới mở mang tầm mắt một chút. Thế nhưng dường như tới chậm một chút, không biết Ám Thủy trưởng lão có thể sắp xếp một chút cho chúng ta được hay không? Chỉ cần để cho chúng ta mở mang tầm mắt là được rồi.

Chương 3771: Hoàng gia và Tôn gia

Ám Thủy trưởng lão nghe vậy vội vàng vươn tay mời, nói:

- Chỗ ngồi bình thường đã đầy, bất quá ta sẽ đi sắp xếp một gian khách quý cho Lục chưởng môn, nếu như có gì cần Lục chưởng môn cứ việc mở miệng.

- Đa tạ.

Lục Lâm Thiên gật đầu cảm tạ, năm người lập tức theo Ám Thủy trưởng lão đi vào trong đấu giá hội.

- Mặt mũi lớn như vậy sao? Thế lực của Thải Vân thương hội cũng không nhỏ a.

Ngược lại Tôn Oánh Oánh và Hướng Tiền Tùng thấy trưởng lão của Thải Vân thương hội cũng nể tình như vậy cho nên trong lòng vô cùng chấn động.

Trong đấu giá hội, sự to lớn của không gian bên trong đã vượt quá sự tưởng tượng của Lục Lâm Thiên. Khi ở trong Linh Vũ thế giới, đấu giá hội lớn nhất của Phi Linh môn hiện tại cũng chỉ có thể chứa được mười vạn người. Mà đấu giá hội này ít nhất cũng có năm mươi vjan người tụ tập tạo thành hình vòng tròn. Tổng cộng có bốn tầng, ba tầng trước mỗi một tầng đều có hơn chục vạn người rậm rạp, diện tích cực lớn khiến cho người ta líu lưỡi.

Mà trên tầng thứ tư chỉ có hơn trăm phòng, mỗi một phòng đều vô cùng xa hoa mà không mất đi vẻ tinh xảo.

Trong đấu giá hội lúc này đã vô cùng tấp nập, không còn chỗ ngồi, tiếng nghị luận ầm ĩ quanh quẩn trong đấu giá hội, vô cùng ồn ào. Dưới sự dẫn dắt của Ám Thủy trưởng lão, năm người Lục Lâm Thiên dưới vô số ánh mắt đi tới một căn phòng khách quý trên tầng thứ tư. Sau khi khách sáo một phen Ám THủy trưởng lão lập tức cáo từ lui ra ngoài.

- Nhiều ngươi như vậy chỉ tính riêng phí vào cũng đã phá tài a.

Năm người ngồi xuống, Kim Viên cảm thán nói. Trong đấu giá hội lúc này có mấy chục vạn người a.

- Sư phụ, trong này có không ít cường giả, dường như cũng có không thiếu khí tức mịt mờ.

Thái A thấp giọng nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không nói gì, sau khi tới tầng thứ tư lập tức có không ít khí tức mị mờ dò xét tới, có vài cỗ khí tức cực kỳ hùng hậu, sợ rằng chính là Đại Đạo cảnh. Chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thán, không hổ là Trung thiên thế giới, khắp nơi đều là cường giả. Chỉ tính trong đấu giá hội, người có tu vi Thông Thiên cảnh cũng có thể tùy ý thấy được. Người có tu vi Đại Đạo cảnh cũng không phải là ít, đây chính là thứ mà ở trong Tiểu thiên thế giới không thấy được.

- Oánh Oánh, làm sao muội lại tới đây?

Một đạo thanh âm thanh thúy vang lên, năm người ngẩng đầu, trước ghế lô lập tức xuất hiện một đạo thân ảnh xinh đẹp, hai hàng lông mi mỏng, khuôn mặt không chút son phấn thế nhưng vẫn không làm giảm bớt sự tuyệt sắc của nàng. Mái tóc đen búi lên cao một chút, còn lại thì xõa xuống vai, trên cổ còn có một chiếc vòng trong suốt, càng nhìn càng thấy mê người.

Nhìn thấy đạo thân ảnh xinh đẹp này, Tôn Oánh Oánh lập tức cười cười, vội vàng đứng dậy bổ nhào về phía trước rồi nói:

- Tiểu Nhã tỷ, sao tỷ lại ở đây?

Nữ tử vừa mới xuất hiện da thịt trắng như tuyết, đôi mắt xinh đẹp khẽ đảo rồi nhẹ nhàng kéo tay Tôn Oánh Oánh, khóe miệng nở nụ cười động lòng người, nói với Tôn Oánh Oánh:

- Nha đầu nhà muội sao lại tới muộn như vậy? Ta cũng đang tìm muội đây.

- Tiểu Nhã tiểu thư, đây là lệnh muội Oánh Oánh tiểu thư mà nàng hay nhắc tới đó sao?

Sau lưng nữ tử mặc bộ váy dài này có mây đạo thân ảnh đi tới, thanh niên dẫn đầu chậm rãi đi tới bên người nữ tử này, trên người thanh niên này mặc một kiện trường bào màu vàng, bên trên có thêu không ít hoa văn tinh xảo. Tuổi chừng mười sáu, mái tóc dái, lông mày kiếm, đôi mắt long lanh giống như nữ tử, thân thể cao ngất, nhìn qua có vài phần khí độ.

Mấy người sau lưng đều đứng ở sau lưng thanh niên này, vẻ mặt cực kỳ cung kính, toàn thân trong lúc mơ hồ tản ra khí thế hùng hậu, cũng chứng minh mấy người này chính là cường giả.

Lục Lâm Thiên ngồi trong ghế lô, ánh mắt đảo qua đám người vừa tới, khi thu hồi ánh mắt từ thanh niên mặc trường bào màu vàng kia, ánh mắt Lục Lâm Thiên không khỏi âm thầm rung động.

Mấy người đi theo sau lưng thanh niên này, người có thực lực thấp nhất cũng là Thông Thiên cảnh, có hai người thậm chí còn qua Đại Đạo cảnh, đủ để thấy được thân phận của thanh niên này vô cùng bất phàm. Có thể có được đội ngũ như vậy theo sau bảo vệ, sợ rằng cả Vô Sắc thế giới này cũng không có mấy ai được như vậy.

- Oánh Oánh, để ta giới thiệu với muội một chút. Vị này chính là Hoàng Sa thiếu gia của Hoàng gia.

Nhìn thấy thanh niên này thiếu nữ kia lập tức giới thiệu với Tôn Oánh Oánh.

- Hoàng gia, là Hoàng gia một trong bốn thế lực lớn sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm thầm biến đổi, lập tức khôi phục lại vẻ bình thường.

- Bái kiến Hoàng thiếu ia.

Ton Oánh Oánh khẽ gật đầu.

- Oánh Oánh tiểu thư đa lễ rồi, không cần khách khí. Tôn gia và Hoàng gia từ trước tới nay đều là thế giao, chúng ta đều là người một nhà.

Hoàng Sa thiếu gia nở nụ cười khiến cho người ta có cảm giác như tắm gió xuân, ánh mắt lập tức nhìn vào bốn người sau lưng Tôn Oánh Oánh, thanh âm có chút vui vẻ nói:

- Không biết mấy vị này là...

Tôn Oánh Oánh vội vàng kéo tay nữ tử động lòng người kia rồi nói:

- Hoàng thiếu gia, Tiểu Nhã tỷ, ta giới thiệu cho hai người một chút, mấy vị này đều là người tham gia Vạn Thế đổi quyết trong Trấn Thế tháp này mai, đây là...

Tôn Oánh Oánh đang muốn giới thiệu kỹ càng bốn người thì Lục Lâm Thiên đã đứng dậy nói:

- Lục Lâm Thiên, Kim Viên, Thái A, Hướng Tiền Trùng của Vạn Cổ tiểu thế giới mong sau này chư vị chỉ giáo nhiều hơn.

Tôn Oánh Oanhs nhìn thấy Lục Lâm Thiên đứng dậy nói chuyện cũng không nói thêm gì, mà mấy người sau lưng Hoàng Sa thiếu gia nghe nói đám người Lục Lâm Thiên chỉ là người tử tiểu thế giới tới, ánh mắt khẽ đảo, cũng không quá để ý. Mỗi một lần tiểu thế giới tới tham gia Vạn Thế đối quyết cũng chỉ góp mặt cho có mà thôi.

Ngược lại Hoàng Sa cực kỳ khách khí nói với Lục Lâm Thiên:

- Hóa ra đều là thanh niên tài tuấn tới từ tiểu thế giới, tại hạ gọi là Hoàng Sa, ở trong VÔ Sắc thế giới này cũng có chút nhân duyên. Nếu như chư vị có gì cần giúp đỡ trong Vô Sắc tiểu thế giới, nếu như để mắt tới kẻ hèn này thì không nên khách sáo.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng nói:

- Hoàng thiếu gia khách khí rồi, đến lúc đó chúng ta nhất định sẽ không khách khí.

- Lục đại ca, đây là Tiểu Nhã tỷ mà muội đã từng nói với đại ca.

Ánh mắt Tôn Oánh Oánh khẽ đảo, lập tức giới thiệu nữ tử động lòng người kia với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nghe vậy ánh mắt khẽ đổi, nha đầu Tôn Oánh Oánh này cũng có chút nhanh nhẹn, biết rõ hắn không muốn bạo lộ quá nhiều thân phận cho nên mới nói vậy. Hắn cũng nghe nói thân phận của nữ tử động lòng người này, là người trẻ tuổi có thiên phú mạnh nhất trong Tôn gia, Tôn Tiểu Nhã, tu vi Thông Thiên cảnh cao giai, tu luyện nhiều loại áo nghĩa cho nên hắn lập tức gật đầu với Tôn Tiểu Nhã, sau đó ánh mắt cũng dời đi.

Chuyện này khiến cho Tôn Tiểu Nhã có chút kỳ quái, nam tử bình thường nhìn qua nàng cũng phải chăm chú nhìn thêm vài lần, thế nhưng thanh niên này chỉ lướt qua mà thôi.

Chương 3772: Đấu giá bắt đầu 1

- Tiền Trùng đại ca, Đường tỷ của muội được không?

Tôn Oánh Oánh nhàn nhạt lườm Hướng Tiền Trùng từ đầu luôn nhìn vào người Tôn Tiểu Nhã mà không nói gì.

- Đẹp đẹp, đẹp lắm...

Hướng Tiền Trùng nghe vậy không khỏi gật đầu, sau đó dường như mới kịp phản ứng, lập tức lắc đầu nói:

- Không phải, vẫn là muội đẹp hơn, đẹp hơn.

- Không ngờ đại tiểu thư Tôn gia cũng tới, quả thực vô cùng trùng hợp.

Ngay khi bầu không khí giữa mấy người có chút xấu hổ thì bên ngoài có mười mấy đạo thân ảnh đang chậm rãi đi tới.

Nghe vậy Tôn Tiểu Nhã nhìn ra ngoài, hai hàng lông mi khẽ nhíu lại, Hoàng Sa cũng quay đầu lại nhìn, ánh mắt biến ảo.

- Tiểu Nhã, đã lâu không gặp, hẹn gặp không bằng vô tình gặp mặt. Chúng ta cùng nói chuyện có được không.

Trong mười mấy đạo thân ảnh đi tới, phía trước là một thanh niên nhìn qua có chút kiệt ngạo, người mặc hoa phục, khuôn mặt xem như tuấn lãng, chỉ là trong mắt có ánh mắt kiêu ngạo.

Nghe vậy Hoàng Sa nhíu mày, ánh mắt trầm xuống nói với thanh niên kiệt ngạo kia:

- Linh Hổ, Tiểu Nhã là bằng hữu của ta. Ngươi nên thu liễm thì tốt hơn, nếu không đừng trách ta không khách khí với ngươi.

- Ai ui, Hoàng Sa, ta tìm Tiểu Nhã liên quan gì tới nhà ngươi, nếu như không khách khí với ta thì cứ việc, ta cũng không ngại.

Linh Hổ nhìn Hoàng Sa kiêu ngạo nói

- Đừng quên, hai mươi năm trước ngươi còn là bại tướng trong tay ta.

- Nhưng mà đối phó với ngươi chỉ như vậy cũng đủ rồi.

Ánh mắt Hoàng Sa trầm xuống, hai mươi năm trước, trong lúc thi dấu giữa người trẻ tuổi của cả Vô Sắc thế giới, hắn thua nửa chiêu trong tay Linh Hổ này, tuy rằng chỉ thua nửa chiêu thế nhưng cũng là thua.

Hoài Linh Hổ nghe vậy, nhìn Hoàng Sa, trong mắt bắn ra hàn mang, trầm giọng nói:

- Hoàng Sa, hiện tại đã không còn giống trước đó, đừng tưởng rằng ngươi có thể thắng ta. Ta sợ ngươi hiện tại đã không còn tư cách này nữa.

Hai người nhìn nhau, đối chọi gay gắt, khí tức quanh thân trong lúc mơ hồ lan tràn ra, một cỗ khí tức vô hình va chạm, cả không gian bỗng nhiên căng cứng lại.

- Hoài thiếu gia, ta còn muốn trò chuyện với muội muội cho nên không rảnh.

Trong lúc bầu không khí căng cứng, TÔn Tiểu Nhã khẽ nói, khuôn mặt âm thầm biến ảo.

- Hoài Linh Hổ, ngươi có bao nhiêu thực lực thì ngày mai trong Trấn Thế tháp sẽ biết rõ. Hy vọng cuối cùng có thể nhìn thấy ngươi đi ra.

Nghe Tôn Tiểu Nhã nói vậy, khí thế trên người Hoàng Sa thu liễm lại, thân ảnh thối lui tới bên người Tôn Tiểu Nhã.

- Tốt, hẹn gặp trong Trấn Thế tháp.

Bộ hoa phục trên người Hoài Linh Hổ run lên, nhìn Tôn Tiểu Nhã

nói:

- Tiểu Nhã, chờ sau khi ta tiến vào trong Thượng Thanh thế giới, nhất định sẽ đi tới Tôn gia cầu hôn. Chờ tin tức tốt của ta, ta muốn nàng là của ta, nhất định là của ta.

- Khẩu khí khá lớn, chỉ là lại có chút đáng ghét.

Tôn Oánh Oánh không nhịn được mà nói.

- Tiểu nữu, ngươi có biết ngươi đang nói chuyện với ai không? Lại đây bổn thiếu gia sờ một cái, bổn thiếu gia sẽ tha cho ngươi.

Khi Tôn Oánh Oánh vừa mới nói xong, một thanh niên cẩm bào bên người Linh Hổ cười lạnh một tiếng, lập tức phất tay mang theo vẻ mặt daˆᴍ tà nhanh như thiểm điện sờ tới khuôn mặt của Tôn Oánh Oánh.

- Vô sỉ.

Tôn Oánh Oánh yêu kiều quát lên một tiếng, khuôn mặt trầm xuống, thân ảnh xinh đẹp lóe lên, một cỗ khí thế bàng bạc lan tràn. Đồng thời nàng phất tay đánh ra một đạo chưởng ấn, mục tiêu của chưởng ấn chính là thanh niên mặc cẩm bào đang phóng về phía nàng.

Thanh niên mặc cẩm bào dường như cũng thật không ngờ thực lực của Tôn Oánh Oánh lại mạnh như vậy, thân thể lúc này muốn tránh cũng không kịp.

- Thông Thiên cảnh trung giai đỉnh phong, thực lực của tiểu nữu này cũng không tệ nha.

Hoài Linh Hổ vươn tay kéo thanh niên mặc cẩm bào ra phía sau lưng mình, đồng thời trong nháy mắt đánh ra một đạo chưởng ấn. Hai đạo chưởng ấn va chạm, lập tức biến mất không còn tung tích, cũng không tạo thành chấn động quá lớn. Hoài Linh Hổ ra tay sau có thể hóa giải chưởng ấn của Tôn Oánh Oánh, đủ để thấy được thực lực của hắn ta đã mạnh hơn Tôn Oánh Oánh không ít.

- Có đánh nhau.

- Là Hoài Linh Tổ của Kỳ Phong Thương hội cùng với Hoàng Sa của Hoàng gia.

- Quan hệ của Kỳ Phong thương hội và Hoàng gia luôn luôn không tốt, chuyện này cũng không lạ gì.

Động tĩnh này lập tức hấp dẫn vô số ánh mắt cùng với khí tức mịt mờ quét tới.

- Oánh Oánh, muội không sao chứ?

Hướng Tiền Trùng lập tức khẩn trương đi tới trước mặt Tôn Oánh Oánh.

- Người chúng ta mang tới không phải muốn động là có thể động. Chỉ một lần này thôi, nếu như có lần sau sẽ không còn như thế này nữa, bằng không các ngươi tự chịu hậu quả.

Thanh âm nhàn nhạt từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên, ánh mắt bình thản không có quá nhiều chấn động. Quanh thân thậm chí không có một chút khí tức nào chấn động, ánh mắt chỉ nhìn vào Hoài Linh Hổ, khiến cho trong lòng hắn tự nhiên có chút run sợ.

Thanh âm truyền ra, ánh mắt hai người Tôn Tiểu Nhã và Hoàng Sa lập tức kinh ngạc, chấn động. Mà ánh mắt kiệt ngạo của Hoài Linh Hổ lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên, sau đó nhìn thanh niên mặc cẩm bào bên người nói:

- Về sau chú ý một chút, vị tiểu thư này có lẽ chính là muội muội của Tiểu Nhã, ngươi còn không mau xin lỗi?

- Thật sự xin lỗi, ngại quá.

Thanh niên cẩm bào kia dường như rất sợ Hoài Linh Hổ, cho nên vội vàng xin lỗi Tôn Tiểu Nhã.

- Tiểu Nhã, tiểu tử này không biết cấp bậc lễ nghĩa, là do ta sai.

Nếu như đã có lệnh muội trò chuyện với nàng, vậy thì hôm nào chúng ta lại nói chuyện vậy. Nếu như hôm nay vừa ý thứ gì trong đấu giá hội nàng cứ nói với ta. Ta sẽ mua cho nàng.

Hoàng Linh Hổ nói xong lập tức quay người rời đi, thế nhưng trước khi đi ánh mắt còn quét qua người Hoàng Sa và Lục Lâm Thiên một vòng, trong lúc mơ hồ hiện lên vẻ âm tàn.

- Ngại quá, bởi vì ta mà mang tới phiền phức cho các ngươi.

Nhìn đám người Hoài Linh Hổ rời đi, Tôn Tiểu Nhã lập tức thấp giọng hành lễ nói với bốn người Lục Lâm Thiên.

- Không sao, mấy tên nhãi nhép mà thôi, coi như bọn chúng chạy sớm.

Kim Viên nói.

Nghe vậy trong mắt Tôn TIểu Nhã và Kim Viên lần nữa hiện lên vẻ chấn động, Hoàng Sa dường như còn do dự một chút rồi mới nói:

- Chư vị, người vừa rồi chính là Hoài Linh Hổ của Kỳ Phong thực hội, thực lực rất mạnh. Thế lực của Kỳ Phong thương hội trong Vô Sắc thế giới không dưới Hoàng gia, nếu như sau này chư vị gặp phải đám người này, nhất là loại người này nên chú ý hơn một chút. Lần này khiến cho chư vị gặp phiền phức, nếu như có cơ hội, mời chư vị tới hàn xá làm khách một phen. Xem như để cho ta tận tình làm địa chủ.

- Kỳ Phong thương hội sao?

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ lạnh lẽo, lập tức gật đầu nói với Hoàng Sa:

- Nếu như có cơ hội ta nhất định sẽ đi quấy rầy một phen.

Ông.

Trong hội trường đấu giá hội truyền ra mấy tiếng vang trầm thấp, lập tức tiếng động ồn ào trong đấu giá hội biến mất.

Chương 3773: Đấu giá bắt đầu 2

- Đấu giá hội sắp bắt đầu, TIểu Nhã tiểu thư, chúng ta đi qua đó thôi.

Hoàng Sa nói với Tôn Tiểu Nhã.

- Tiểu Nhã tỷ, tỷ ở đây đi. Muội vừa đi tìm đường thúc, bằng không cũng khó có thể tìm được tỷ a.

Tôn Oánh Oánh nói.

- Hoàng thiếu gia, chuyện này...

Tôn Tiểu Nhã nghe vậy khẽ gật đầu nói với Hoàng Sa.

- Vậy ta cũng ở đây với tiểu thư.

Hoàng Sa gật đầu với Tôn Tiểu Nhã, sau đó khuôn mặt vui vẻ nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục huynh đệ, ghế lô của huynh đệ cũng không nhỏ, không biết có thể cho chúng ta ngồi cùng một lát được không? Ta vô cùng cảm tạ.

- Hoàng thiếu gia khách khí rồi, cứ tự nhiên là được.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

- Vậy quấy rầy rồi, đa tạ.

Hoàng Sa cười cười, cũng không chút khách khí mà lập tức ngồi xuống bên cạnh Tôn TIểu Nhã, mấy người sau lưng cũng lặng lẽ ngồi sau lưng hắn.

- Cảm ơn chư vị tham gia đấu giá hội đêm hôm nay của Thải Vân thương hội. Tin rằng bảo vật mà Thải Vân thương hội đấu giá hôm nay nhất định sẽ không khiến chư vị thất vọng.

Ở giữa đấu giá hội có một đài cao chừng ba trăm thước, lúc này có một nữ tử xinh đẹp, làn da trắng nõn từ từ đi lên.

- Không ngờ lần đấu giá hội này lại do đại tiểu thư An Thi Đình của Thải Vân thương hội tự mình chủ trì.

Hoàng Sa nhìn nữ tử phía dưới lập tức có chút ngoài ý muốn nói.

- An Thi Đình? Là tỷ tỷ của An Thi Dao sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn vào người nữ tử này, tuổi chừng mười sáu, kiều diễm không thôi, người mặc một bộ váy dài, bên trên có thêu một đóa mẫu đơn, dây lưng màu hồng buộc ở eo, tư thái hoàn mỹ hiện lên rõ mồn một. Thành thục, vũ mị, trong mắt có tinh quang lập lòe, chứng minh nữ tử này tuyệt đối không phải là người bình thường.

An Thi Đình lên đài lập tức có vô số tiếng hoan hô vang vọng, cũng có vô số ánh mắt mang theo sự nóng bỏng nhìn nàng.

- Ta nghe nói An gia cố ý kết thân với Hoàng gia, cũng chí là đại tiểu thư An gia và Hoàng thiếu gia ngươi, không biết việc này có đúng hay không?

Tôn Tiểu Nhã dịu dàng cười cười hỏi Hoàng Sa.

- Không có chuyện đó, chỉ là trong tộc có ý mà thôi. Thế nhưng khi đó ta lại một lòng tu luyện, cũng không có ý tứ kia.

Hoàng Sa vội vàng lắc đầu.

- Lời ong tiếng ve nhất định cũng có, vật phẩm đấu giá thứ nhất này hôm nay chính là khôi lỗi tọa giá Thiểm Điệm độc nhất của Thải Vân thương hội ta. Đây là thứ mới nhất, khôi lỗi tọa giá cấp ba, tốc độ đủ để so sánh với khôi lỗi tọa giá cấp bốn. Ngay cả khôi lỗi tọa giá cấp bốn bình thường cũng khó có thể so sánh, đường cong hoàng mỹ, thiết kế hoàn hảo, tốc độ nhất lưu. Danh tự khôi lỗi tọa giá Thiểm điện có lẽ cũng không cần phải giới thiệu nhiều, đây tuyệt đối là thứ mới nhất, là kiện khôi lỗi tọa giá Thiểm điện cấp ba đầu tiên trong toàn bộ ba ngàn đại thiên thế giới.

Không thể không nói lời nói của An Thi Đình dường như có ma lực, đồ vật còn chưa có lấy ra đã khiến cho mọi người vô cùng chờ mong. Khi An Thi Đình vừa mới dứt lời, cách đó không xa lập tức có đệ tử Thải Vân thương hội móc một đạo lưu quang trong nhẫn trữ vật ra. Lập tức trên đấu giá hội có một kiện khôi lỗi tọa giá lớn chừng trăm thước hiện lên trong mắt mọi người, thể tích cực mỏng, hai cánh thon dài, đường cong linh động, hoàn mỹ.

- Thứ tốt.

Kiện khôi lỗi tọa giá này xuất hiện, đám người chung quanh lập tức chăm chú nhìn vào, lúc này đã có không ít khí tức chấn động, ánh mắt bắt đầu đỏ thẫm.

Nhìn qua kiện khôi lỗi tọa giá này, Lục Lâm Thiên lập tức âm thầm cười, đây cũng không phải là khôi lỗi tọa giá mới nhất từ Phi Linh môn, mà là khôi lỗi tọa giá do đám người Mạc Kình THiên, Thiên Xu, Thiên Tuyền cùng nhau nghiên cứu ra. Hoàn toàn là phỏng theo hình thái máy bay chiến đấu tàng hình khi trước mà luyện chế ra. Đường cong linh động mang theo vẻ thần bí. Tuy rằng là cấp ba, thế nhưng ở phương diện tốc độ đủ để so sánh với khôi lỗi tọa giá cấp bốn. Ngay cả khôi lỗi tọa giá cấp bốn bình thường so sánh tốc độ với nó còn kém hơn. Đặc biệt nhất là trên khôi lỗi tọa giá này có dung nhập áo nghĩa không gian, khiến cho nó có tác dụng ẩn mình, nếu như ở xa bằng mắt thường khó có thể dò xét ra.

- Khôi lỗi tọa giá Thiểm điện mẫu mới nhất a, vô cùng đẹp đẽ.

Nhìn thấy kiện khôi lỗi tọa giá này, ánh mắt Hoàng Sa lập tức sáng ngời, nói với Tôn Tiểu Nhã bên người:

- Tiểu Nhã tiểu thư, tiểu thư cảm thấy khôi lỗi tọa giá này thế nào?

- Quả thực không tệ, chỉ là giá cả của loại khôi lỗi tọa giá này không thấp một chút nào.

Tôn Tiểu Nhã nói.

- Thứ tốt đương nhiên giá sẽ không thấp, thế nhưng lại đáng giá.

Hoàng Sa nói.

- Chư vị, khôi lỗi tọa gia Thiểm Điện mẫu mới nhất, nó có tên là Mị Ảnh, trừ tốc độ ra còn có công năng ẩn mình, chỗ tốt của tác dụng này ta không cần nói có lẽ trong lòng mọi người đều biết. Giá khởi điểm là năm mươi ức tinh thạch thế giới trung phẩm, mỗi lần ra giá thấp nhất là một ngàn vạn tinh thạch thế giới trung phẩm.

An Thi Đình nói xong, ánh mắt không biết cố ý hay vô tình mà vừa vặn nhìn về phía đám người ltd

- Nam mươi ức tinh thạch thế giới trung phẩm?

Giá tiền vừa mới nói ra, trong đám người chung quanh lập tức có không ít người hít sâu một ngụm khí lạnh. Khôi lỗi tọa giá cấp ba bình thường bất quá chỉ có giá năm sáu trăm vạn tinh thạch thế giới trung phẩm mà thôi.

- Đắt như vậy sao?

Hướng Tiền Trùng cũng hít sâu một ngụm khí lạnh, cả tài sản của Hướng gia bảo cộng lại sợ rằng cũng không mua nổi mấy kiện khôi lỗi tọa gia cấp ba này.

- Thật sự có chút quý trọng a.

Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy vô cùng ngoài ý muốn, đây cũng không phải là một khoản tiền nhỏ.

- Năm mươi ức một ngàn vạn.

- Mươi mươi ức hai ngàn vạn.

- Mươi mươi ức ba ngàn vạn.

....

Tuy rằng là quý thế nhưng lại không ảnh hưởng tới việc tranh đoạt một chút nào. Lập tức có không ít thanh âm truyền ra, trên cơ bản đều là người trên tầng thứ tư ra giá,s trong nháy mắt giá cả đã vọt lên cao ngút trời.

- Năm mươi lăm ức.

Hoàng Sa rốt cuộc cũng không nhịn được mà ra gia năm mươi lăm ức, chỉ là chung quanh vẫn không ngừng có người ra giá.

Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cười khổ, lúc trước giá tiền của khôi lỗi tọa giá cấp ba này cũng không cao như vậy, thế nhưng Mị Ảnh này lại có tác dụng ẩn hình, cũng không phải là thứ mà khôi lỗi tọa giá bình thường có thể có được. Tăng thêm có tiền mà không mua được cho nên giá tiền lúc này không cao mới là lạ.

Trong chốc lát, giá cả đã tăng vọt tới tám mươi tám ức tinh thạch thế giới trung phẩm, giá tiền như vậy người trên tầng thứ tư cũng không còn bao nhiêu người theo đuổi. Vô số người dưới tầng ba cũng chỉ có thể im lặng.

- Tám mươi tám ức một ngàn vạn.

Hoàng Sa cắn răng lần nữa ra giá, dường như nhất định phải thu Mị Ảnh này vào trong tay vậy.

Chương 3774: Đấu giá áo nghĩa bổn nguyên 1

- Tám mươi chín ức.

Hoàng Sa vừa mới dứt lời, ở phía đối diện truyền ra một tiếng hét lớn, một lần tăng giá chín ngàn tinh thạch thế giới trung phẩm.

Mọi người nghe vậy lập tức ngẩng đầu nhìn lên, sắc mặt đám người Hoàng Sa, Tôn Tiểu Nhã lập tức trầm xuống, người ra giá ở phía đối diện chính là Hoài Linh Hổ của Kỳ Phong thương hội kia.

- Hoài Linh Hổ của Kỳ Phong thương hội ra giá tám mươi chín ức, còn có ai ra giá cao hơn không? Hoàng Sa thiếu gia, ngươi có muốn tăng giá nữa hay không?

Trên đài, thanh âm của An Thi Đình truyền ra, đồng thời nàng khẽ nở nụ cười vũ mị khiến cho ánh mắt nóng bỏng trong đấu giá hội tăng lên không ít.

- Hoàng gia và Kỳ Phong thương hội tranh đoạt, có trò hay để xem rồi.

- Không biết ai sẽ là người cười cuối cùng.

Lập tức vô số ánh mắt chung quanh nhìn chăm chú vào người Hoài Linh Hổ và Hoàng Sa.

- Nữ nhân này không đơn giản.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng, chỉ một câu nói đơn giản, sợ rằng lúc này Hoàng Sa và Hoài Linh Hổ đều không lui xuống được. Đây không còn là vấn đề của khôi lỗi tọa giá mà đã dính tới mặt mũi của cả Hoàng gia và Kỳ Phong thương hội.

- Tám mươi chín ức một ngàn vạn.

- Chín mươi ức.

Phía trước, Hoàng Linh Hổ nhìn về phía trước, trong mắt hiện lên sự kiêu ngạo và âm trầm.

- Chín mươi ức một ngàn vạn.

- Chín mươi hai ức.

- Một trăm ức.

Trong chớp mắt, giá tiền đã bị hai người nâng lên con số khủng bố là một trăm ức tinh thạch thế giới trung phẩm, người ra giá là Hoài Linh hổ. Lúc này bất kể là Hoài Linh Hổ hay là Hoàng Sa khuôn mặt đều co rúm lại, những người ở sau lưng hai người muốn nói lại thôi, dường như muốn bảo chủ nhân nhà mình buông tha. Một trăm ức tinh thạch thế giới trung phẩm, giá cả quá cao một chút, chỉ là đám người phía sau cũng không dám mở miệng.

- Hoài Linh Hổ, một trăm ức tinh thạch thế giới trung phẩm, cho ngươi đó, ta không lấy nữa.

Thời điểm này Hoàng Sa đang tranh giành tới đỏ mặt tía tai đột nhiên vui vẻ mỉm cười nói với Hoài Linh Hổ.

- Hóa ra Hoài Linh Hổ bị âm, Hoàng Sa đã sớm không muốn mà chỉ cố ý đem giá cả nâng lên cao như vậy, khiến cho Hoài Linh Hổ chảy máu nhiều hơn mà thôi.

- Hoài Linh Hổ lần này chịu thiệt lớn rồi, bị Hoàng Sa âm không ít a.

Đám người chung quanh nghị luận không ngừng, khiến cho Hoài Linh Hổ ở trên tầng bốn oán hận trừng mắt nhìn Hoàng Sa, ánh mắt âm trầm vô cùng.

- Một trăm ức lần một, một trăm ức lần hai. Một trăm ức lần ba.

Trên đài An Thi Đình mỉm cười nâng búa, cái giá một trăm ức cũng đủ coi như là giá trên trời rồi.

Trong mắt Hoàng Sa hiện lên sự vui vẻ, ánh mắt có chút thỏa mãn đối chọi với ánh mắt âm trầm của Hoài Linh Hổ, cực kỷ hưởng thụ.

- Hoài Linh Hổ này không đấu lại được Hoàng Sa.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, chỉ là hắn cũng không quá để ý, khôi lỗi tọa giá bán ra càng cao, chứng minh số tiền mà hắn nhận được cũng càng lớn.

Trong phòng đấu giá, ngay sau đó An Thi Đình lại lấy ra vật phẩm đấu giá thứ hai. Đây là một kiện linh khí Tiên thiên thuộc tính hỏa bất phàm. Lần này người ra giá vô cùng nhiều, cuối cùng thứ này được một đại hán ở tầng thứ nhất mua được. Đám người trong tầng thứ tư dường như cũng không quá để ý tới thứ này.

Vật phẩm đấu giá thứ ba chính là một khỏa đan dược Tứ phẩm sơ giaii khó gặp. Vật phẩm thứ tư chính là một khỏa Đại Đạo Hồn tinh thuộc tính Thủy, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn. Đại Đạo hồn tinh này trực tiếp do Hoàng Sa ra tay, cuối cùng dùng giá trăm ức mua cho Tôn Tiểu Nhã. Đại Đạo hồn tinh có thể khiến cho người có tu vi Thông Thiên cảnh cao giai gia tăng cơ hội đột phá Đại Đạo cảnh. Giá trị xa xỉ, nhưng mà giá bình thường cũng đã là chín mươi ức, cho nên khi đấu giá cũng không tính là quá cao.

Hoài Linh Hổ thì lại cho rằng Hoàng Sa vừa mới âm hắn, cho nên không dám ra giá. Đối với bốn thế lực lớn như bọn hắn mà nói, Đại Đạo hồn tinh trân quý, thế nhưng cũng không phải trong gia tộc không lấy ra được. Hắn cũng không dùng được cho nên chỉ lặng lẽ ngồi xem kỳ biến.

Thế nhưng nhìn thấy Đại Đạo hồn tinh này không ngờ lại được Hoàng Sa đưa cho Tôn Tiểu Nhã, hắn lập tức hối hận đứt ruột, như nổi diên.

Tôn Tiểu Nhã vôn không muốn khỏa Đại Đạo hồn tinh này, thế nhưng nhìn thấy ánh mắt như biết nói của Hoàng Sa cho nên cũng chỉ có thể nhận lấy.

Bên trong đấu giá hội náo nhiệt, kiện vật phẩm đấu giá thứ chín chính là một kiện khải giáp hộ thân, là linh khí Tiên Thiên thuộc tính Thủy, giá cả cũng được đẩy lên không ít rồi bị người khác đoạt lấy.

- Lục huynh đệ, chẳng lẽ huynh đệ còn chưa để mắt tới đồ vật nào hay sao?

Hoàng Sa nhìn thấy Tôn Tiểu Nhã nhận lấy khỏa Đại Đạo hồn tinh, tăng lên vừa âm được Hoài Linh Hổ cho nên tâm tình vô cùng tốt.

- Ta nhìn một chút rồi tính.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, những vật phẩm đấu giá này quả thực không có gì hắn vừa mắt, chủ yếu là hiện tại nội tình của Phi Linh môn quá mạnh mẽ. Những vật này tuy rằng đều là bảo vật, thế nhưng thứ gì hắn cần Phi Linh môn cũng có, cho nên cũng không đặt mấy thứ này vào trong mắt.

Hoàng Sa không nói gì thêm, trong lòng thì đang cho rằng có lẽ là do giá cả quá lớn, vượt quá tầm tay của một người trong tiểu thế giới. Hắn đoán, sợ rằng cũng bởi vì Tôn Oánh Oánh cho nên mới đám người này mới tiến được vào đây. Đương nhiên, lời này không dễ nói ra thẳng mặt.

Hoàng Sa vừa mới nói xong, đám người chung quanh lập tức yên tĩnh lại, cơ hồ tất cả mọi người đều nhìn về phía An Thi Đình, bầu không khí bắt đầu căng cứng.

- Vật áp trục sắp xuất hiện.

Trong bầu không khí căng cứng này, ánh mắt Lục Lâm Thiên chăm chú nhìn về phía trước, xem ra hiện tại đã tới lúc vật phẩm áp trục là áo nghĩa linh hồn bổn nguyên xuất hiện. Áo nghĩa linh hồn bổn nguyên, thứ này tuyệt đối là trọng. Người đi vào phòng đấu giá ngày hôm nay sợ rằng cũng có một nửa là bởi vì áo nghĩa linh hồn bổn nguyên này mà tới.

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, kiện vật phẩm đấu giá thứ mười lập tức xuất hiện trong tay An Thi Đình, đây là một hộp gấp lớn bằng bàn tay.

- Chư vị, kiện vật phẩm đấu giá ngày hôm nay chính là áo nghĩa linh hồn bổn nguyên của một người có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai. Người bán áo nghĩa linh hồn bổn nguyên cho thương hội cũng không có bao nhiêu, giá trị của áo nghĩa linh hồn bổn nguyên có lẽ ta cũng không cần nhiều lời nữa.

An Thi Đình từ từ nói ra, thanh âm giống như có lực xuyên thấu, rơi vào trong tai của tất cả mọi người có mặt.

- Áo nghĩa linh hồn bổn nguyên của người có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai a.

- Thứ này chính là trọng bảo, trọng bảo trong trọng bảo a.

- Sợ rằng giá cả cũng vô cùng cao.

Cơ hồ tất cả mọi người đều nhìn vào hộp gấm trong tay An Thi Đình, ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng khẽ đổi.

Chương 3775: Đấu giá áo nghĩa bổn nguyên 2

Áo nghĩa bổn nguyên cũng chia thành mạnh yếu, tu luyện giả thực lực càng cao, áo nghĩa bổn nguyên mang trên người tự nhiên càng mạnh, lĩnh ngộ áo nghĩa càng sâu, giá trị đương nhiên sẽ càng cao. Áo nghĩa linh hồn bổn nguyên của người có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai, thật sự có rất ít người chịu bán ra. Coi như là có vật này, bất luận thương hội nào cũng sẽ không dễ dàng mang ra đấu giá.

Áo nghĩa linh hồn bổn nguyên xuất hiện, trong tầng thứ tư lập tức có từng đạo khí tức chấn động, thậm chí là không ít khí tức mịt mờ cũng bắt đầu chấn động.

- Xem ra đều là áo nghĩa linh hồn bổn nguyên mà tới a.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, áo nghĩa linh hồn bổn nguyên mới chính là vật bị tranh đoạt kịch liệt nhất trong đêm nay. Những vật phẩm trước đó tuy rằng giá rất xa xỉ, bất quá đối với không ít chủ nhân của khí tức mịt mờ đang chấn động trên tầng thứ tư này mà nói, có lẽ không có bao nhiêu lực hấp dẫn.

An Thi Đình liếc nhìn bốn phía một lúc rồi mới lên tiếng:

- Áo nghĩa linh hồn bổn nguyên của Đại Đạo cảnh cao giai, giá khởi điểm là năm ngàn ức tinh thạch thế giới trung phẩm, một lần ra giá không thấp hơn một trăm ức tinh thạch thế giới trung phẩm.

- Giá quả thực quá cao a.

An Thi Đình vừa mới nói giá ra, vô số ánh mắt đỏ rực chung quanh lập tức trở lại bình thường. Cái giá năm ngàn ức tinh thạch thế giới trung phẩm, coi như là thân gia của một người có tu Đại Đạo cảnh cao giai cũng không có nhiều như vậy. Loại giá cả này chỉ có thể để cho người ta nhìn mà không biết làm gì.

- Quá quý trọng.

Hướng Tiền Trùng và Tôn Oánh Oánh lập tức cảm thán kêu một tiếng.

- Năm ngàn một trăm ức.

- Năm ngàn hai trăm ức.

Cái giá năm ngàn ức lúc này chỉ có những người trong tầng thứ tư không chút do dự tranh đoạt. Đối với một ít người mà nói, áo nghĩa linh hồn bổn nguyên là vật có tiền đôi khi cũng không mua được. Giá trị của nó khó có thể dùng tinh thạch thế giới mà đong đếm được.

- Bảy ngàn ba trăm ức.

Khi Hoàng Sa ra giá thì giá cả đã vọt tới bảy ngàn ba trăm ức.

- Áo nghĩa linh hồn bổn nguyên, ta nhất định phải lấy được. Tám ngàn một ngàn ức.

Hoài Linh Hổ đứng dậy, thanh âm cuồn cuộn truyền ra, ánh mắt còn hung hăng nhìn về phía Hoàng Sa.

- Một vạn ức.

Giá cả như vậy đủ để khiến cho đám người chung quanh rung động. Một vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm, coi như là thân gia của một người có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai giàu có nhất cũng khó có được số lượng tinh thạch như vậy. Tiền mặt trên ngườ Niết Bàn cảnh cũng không có khả năng nhiều như vậy. Loại giá cả này đủ để khiến cho nhiều người im lặng.

- Kỳ Phong thương hội quả thực giàu có, không ngờ lại hào phóng như vậy.

- Trong bốn thế lực lớn Kỳ Phong thương hội là người giàu có nhất, Tiết gia, Hoàng gia, Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc, ba đại thế lực này nếu như luận của cải so ra vẫn kém Kỳ Phong thương hội.

Trong tiếng nghị luận của mọi người, ánh mắt Hoàng Sa run run, giá cả một vạn ức đã khiến cho hắn không có cách nào ra giá nữa.

- Thiếu gia, lão gia có nhắn lại, giá cả nếu như cao quá thì không cần cũng được.

Một đại hán chừng năm mươi tuổi sau lưng Hoàng Sa khẽ nói.

- Tiểu thư, giá một vạn ức quá cao, không cần phải tranh đoạt. Loại đấu giá này thường là như vậy, cứ để cho Hoàng gia và Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc tranh đoạt với Kỳ Phong thương hội vậy.

Trong một căn phòng khác, một mỹ phụ nhân nói với một nữ tử khí chất thanh nhã, thân ảnh thướt tha trước mặt.

Nữ tử này mặc y phục màu xanh da tời, bên hông là chiếc đai lưng buộc lại tạo thành một con bướm, vô cùng thanh nhã, mái tóc hơi vén lên, dùng chiếc trâm ngọc cố định, nàng khẽ gật đầu nói:

- Sợ rằng Hoàng gia và Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc cũng sẽ không ra giá nữa. Hoài Linh Hổ xúc động, Hoài gia lần này cố ý để cho Hoài Linh Hổ tới khiến cho người ta khó có thể ứng phó. Nếu như ra mặt đối chọi với Hoài Linh Hổ, cuối cunfg chỉ có lưỡng bại câu thương mà thôi.

- Một vạn ức có phải rất cao đúng không?

An Thi Đình nhìn mọi người, ánh mắt nhìn vào mấy căn phòng trên tầng bốn, hai hàng lông mi nhíu lại, Kỳ Phong thương hội nhất định phải có thứ này, cho nên cái giá này sợ rằng còn chưa đủ cao.

- Một vạn ức, Kỳ Phong thương hội quả thực cam lòng bỏ ra a.

Hoàng Sa thì thào nói, cái giá một vạn ức này hắn cũng chỉ có thể bỏ qua. Nếu như lại ra giá mà nói, tuy rằng Hoàng gia không có cách nào thừa nhận, thế nhưng cũng không cần phải có nó. Áo nghĩa linh hồn bổn nguyên tuy rằng trân quý, thế nhưng giá trị của áo nghĩa linh hồn bổn nguyên của Đại Đạo cảnh cũng chỉ như vậy mà thôi. Nếu như là áo nghĩa linh hồn bổn nguyên của Niết Bàn cảnh thì lại khác, khi đó giá trị của nó không thể cân nhắc được bằng tinh thạch thế giới.

- Trong tất cả các phòng trên tầng thứ tư, khí tức mịt mờ run run, cũng không có ai tiếp tục ra giá. Trong Vô Sắc thế giới này, so về độ giàu có không ai có thể vượt quá Kỳ Phong thương hội, huống chi người ra tay lại là Hoài Linh Hổ, tên này kiêu ngạo tự đại, nếu như tranh giành với hắn, hắn điên lên thì hậu quả vô cùng đáng sợ.

- Một vạn ức lần một...

An Thi Đình cũng nhìn ra không có ai dám tranh giành với Hoài Linh Hổ cho nên bắt đầu gõ búa.

- Một vạn một trăm ức.

Nhưng vào lúc này đột nhiên lại có một đạo thanh âm từ trong tầng thứ tư vang lên, lập tức cơ hồ tất cả mọi người đều nhìn về nơi phát ra thanh âm, tất cả đều nhìn về phía một thanh niên áo xanh trên tầng thứ tư.

Người ra giá chính là Lục Lâm Thiên, áo nghĩa linh hồn bổn nguyên Lục Lâm Thiên có sắp xếp cho nên cũng không muốn buông tha. Về phần tinh thạch thế giới đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói cũng không phải quá quan trọng.

Lục Lâm Thiên ra giá, Tôn Tiểu Nhã, Hoàng Sa, còn có mấy người sau lưng Hoàng Sa đều vô cùng kinh ngạc. Cái giá mà ngay cả Hoàng gia cũng không có cách nào thừa nhận thế nhưng không ngờ người thanh niên trong tiểu thế giới này lại lên tiếng lên giá.

An Thi Dao ngẩng đầu, ánh mắt nhìn vào người Lục Lâm Thiên, có thể nhìn thấy rõ trong mắt nàng có chấn động không nhỏ.

- Một vạn một ngàn ức.

Phía trước, ánh mắt Hoài Linh Hổ âm trầm không thôi, hung hăng nhìn về phía Lục Lâm Thiên phía đối diện.

- Một vạn một ngàn một trăm ức.

- Một vạn hai ngàn ức.

- Một vạn hai ngàn hai trăm ức.

- Hai vạn ức.

- Hai vạn một trăm ức.

Toàn trường xôn xao, mặc kệ Hoài Linh Hổ ra giá bao nhiêu, Lục Lâm Thiên chỉ ra giá hơn một trăm ức. Theo sát không đuổi, hoàn toàn không có ý tứ e ngại Kỳ Phong thương hội.

Giá cả hai vạn ức khiến cho đám người chung quanh hiện tại hãi hùng khiĩếp vía, da đầu tê dại. Cái giá này quá cao, trong đám người xem chung quanh có không ít khí tức mịt mờ, vô số ánh mắt tập trung lên trên người Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt đám người Hoàng Sa, Tôn Tiểu Nhã nhìn qua Lục Lâm Thiên cũng biến hóa không ít.

Chương 3776: Kí©ɧ ŧɧí©ɧ Hướng Hầu Minh 1

Phía đối diện, khuôn mặt Hoài Linh Hổ lúc này đỏ bừng, cái giá này đã khiến cho hắn đâm lao phải theo lao.

- Hừ, hai vạn năm ngàn ức. Có bản lĩnh cứ thêm, ta sẽ chơi đùa chết ngươi.

Hoài Linh Hổ trực tiếp đứng dậy, hăng hăng nhìn Lục Lâm Thiên phía xa rồi nói.

- Hai vạn năm ngàn một trăm ức. Như vậy đi, mặc kệ ngươi ra giá bao nhiêu ta đều ra giá lớn hơn ngươi một trăm ức.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, thanh âm quanh quẩn trong phòng đấu giá.

- Đây chính là khiêu chiến trần trụi với Kỳ Phong thương hội a.

- Tiểu tử kia rốt cuộc có địa vị gì?

- Hình như là ở cùng Hoàng Sa, chẳng lẽ là người Hoàng gia? Hay là có quan hệ với Hoàng gia?

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, không ít người thích xem náo nhiệt lập tức có chút hứng thú. Ý tứ trong lời nói của Lục Lâm Thiên rõ ràng là khiêu chiến với Kỳ Phong thương hội, căn bản không đặt Kỳ Phong thương hội vào trong mắt.

- Tiểu tử, ngươi cố ý đối đầu với Kỳ Phong thương hội ta hay sao?

Phía đối diện, Hoài Linh Hổ rốt cuộc không nhịn được mà lớn tiếng nói với Lục Lâm Thiên ở phía xa.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, nhìn Hoài Linh Hổ, nói:

- Đây là đấu giá hội, nếu như Kỳ Phong thương hội không theo nổi thì có thể rời khỏi. Chẳng lẽ như vậy cũng là đối đầu với Kỳ Phong thương hội sao? Không mua nổi thì lui ra đi, không có ai sẽ cảm thấy ngươi mất mặt đâu, đừng lo. Cái giá này cũng không phải người bình thường có thể chịu được.

- Thiếu gia, giá cả đã rất cao, giá tiền này vượt quá dự toán. Cũng không có lợi, chúng ta rút lui thôi.

Sau lưng Hoài Linh Hổ, một lão giả thấp giọng nói.

- Hừ, muốn chơi cùng ta sao? Ta chơi đùa chết hắn, cho dù ta không chiếm được ta cũng phải khiến cho hắn chảy máu nhiều.

Hoài Linh Hổ trầm thấp nói, hắn ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, lạnh nhạt nói:

- Tiểu tử, ngươi tính là cái thứ gì chứ. Cũng dám so với ta, có phải ta ra giá bao nhiêu ngươi sẽ ra giá nhiều hơn một trăm ức đúng không?

- Có bản lĩnh thì cứ ra giá đi, chỉ sợ ngươi không mở miệng nổi mà thôi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, ánh mắt dưới hai hàng lông mày trong lúc mơ hồ âm trầm hơn một chút.

Tinh thạch thế giới Lục Lâm Thiên cũng không quá để ý, thế nhưng cũng chỉ có một lần mà thôi.

- Tốt, tiểu tử, năm vạn ức, có gan thì ngươi ra giá tiếp đi?

Hoài Linh Hổ cười lạnh nhìn Lục Lâm Thiên, âm thầm nghĩ, hôm nay nhất định bổn đại gia phải âm tiểu tử này một lần, cho tiểu tử này tàn phế. Đây chính là Vô Sắc tiểu thế giới, về phần cuối cùng áo nghĩa linh hồn bổn nguyên này rơi vào trong tay ai còn không nhất định.

- Năm vạn ức..

Đám người chung quanh lập tức xôn xao, giá tiền này quá lớn, ánh mắt tất cả mọi người chăm chú nhìn về phía Lục Lâm Thiên, cái giá năm vạn ức này không biết người thanh niên áo xanh kia có thể ra giá nữa hay không. Thậm chí trong đám người có không ít khí tức mịt mờ dao động, tập trung vào người Lục Lâm Thiên.

Dưới ánh mắt của tất cả mọi người, Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, ngẩng đầu nói với Hoài Linh Hổ:

- Kỳ Phong thương hội quả nhiên giàu có, vô danh tiểu tốt như ta cam bái hạ phong a. Năm vạn ức, áo nghĩa linh hồn bổn nguyên này là của các hạ. Ngàn vàng khó mua được thứ tốt, bội phục, bội phục.

- Tiểu tử ngươi không lên giá sao?

Hoài Linh Hổ nghe vậy lập tức biến sắc.

= Ta cũng không nói ta nhất định sẽ ra giá a. Huống chi ta đã cam bái hạ phong rồi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng.

- Năm vạn ức lần một, năm vạn ức lần hai, năm vạn ức lần ba, thành giao.

Dưới đài đấu giá, An Thi Đình nhanh chóng gõ ba búa thành giao, khuôn mặt nở nụ cười vũ mị, lập tức nói:

- Chúc mừng Hoài thiếu gian hận được áo nghĩa linh hồn bổn nguyên, đến lúc đó Thải Vân thương hội ta sẽ đích thân đem áo nghĩa linh hồn bổn nguyên tới Kỳ Phong thương hội.

- Năm vạn ức. Tiểu tử Hoài Linh Hổ này lại bị âm, lần này là âm lớn a.

- Năm vạn ức, sợ rằng cũng đủ để cho phụ thân hắn phun ra máu.

- Tiểu tử kia có địa vị gì? Sợ rằng cũng sắp thảm rồi. Dám chơi Kỳ Phong thương hội, Kỳ Phong thương hội nhất định sẽ không buông tha cho hắn.

- Thiếu gia, năm vạn ức, chúng ta bị tiểu tử kia chơi xỏ rồi.

Sau lưng Hoài Linh Hổ, sắc mặt lão giả này vô cùng khó coi, năm vạn ức, hắn hiểu rõ số tiền này lớn ra sao.

- Linh Hổ lão đại, bọn họ đã đi rồi.

Thanh niên mặc cẩm bào ban đầu ra tay với Tôn Oánh Oánh nhìn thấy đám người Lục Lâm Thiên đang rời đi lập tức nhắc nhở Hoài Linh Hổ.

- Dám chơi ta, ta sẽ không bỏ qua cho tiểu tử này.

Nhìn đạo thân ảnh màu xanh trước mắt đang rời đi, sắc mặt Hoài Linh Hổ âm trầm tới tận cùng, trầm giọng nói:

- Buổi tối hôm nay nhất định phải làm thịt tiểu tử kia.

- Thiếu gia, tiểu tử kia ở cùng Hoàng Sa một chỗ, sợ rằng khó đối phó.

Một lão giả cau mày nói.

- Trước tiên điều tra tiểu tử kia có lai lịch gì. Một khi có cơ hội...

Hoài Linh Hổ là thu thể cắt cổ, sát ý trong mắt bắn ra.

- Thếu gia, ta hiểu rồi, nhất định phải làm như vậy.

Lão giả kia gật đầu, phất tay mang theo hai đại hán sau lưng theo đuôi đám người Lục Lâm Thiên.

- Lục huynh đệ, ngươi quyết định không ở cùng với chúng ta một chỗ sao?

Ngoài đấu giá hội, Hoàng Sa hỏi Lục Lâm Thiên, ánh mắt như muốn nói gì đó rồi lại thôi.

- Hoàng thiếu gia cứ về trước đi, ta sẽ không quấy rầy Hoàng thiếu gia nữa. Nếu như có cơ hội ta nhất định sẽ tới Hoàng gia quấy rầy một phen.

Lục Lâm Thiên nói xong lập tức nói với Tôn Oánh Oánh:

- Ngươi ở cùng với tỷ tỷ ngươi một chỗ hay là ở cùng với chúng ta?

- Ta.... Tiểu Nhã tỷ, muội đi cùng Lục đại ca, ngày mai còn phải đi tới Trấn Thế Tháp, phụ thân muội bảo muội phải đi cùng Lục đại ca, cho nên muội sẽ không ở cùng với tỷ một chỗ. Ngày mai gặp lại.

Tôn Oánh Oánh nói với Tôn Tiểu Nhã xong, thân ảnh xinh đẹp lập tức đi tới bên người Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục đại ca, muội đi cùng huynh.

- Oánh Oánh...

Sắc mặt Tôn Tiểu Nhã khẽ biến đổi.

- Tiểu Nhã cô nương yên tâm đi, Oánh Oánh đi cùng ta, sự an toàn của nàng ta có thể cam đoan. Chỉ có một chút phiền phức nhỏ không cần phải quá lo lắng. Chúng ta đi trước một bước, hẹn ngày mai gặp lại.

Lục Lâm Thiên nói xong lập tức cùng với đám người Kim Viên, Thái A quay người rời đi.

- Nhã tỷ yên tâm đi, muội biết tỷ lo lắng cái gì. Thế nhưng muội ở cùng với Lục đại ca nhất định sẽ không có việc gì.

Tôn Oánh Oánh nháy mắt với Tôn Tiểu Nhã mấy cái, thân ảnh xinh đẹp lập tức quay người, giống như hồ điệp đuổi theo đám người Lục Lâm Thiên.

- Nha đầu này...

Tôn Tiểu Nhã hơi nhíu mày nói.

- Lộ hộ pháp, làm phiền hộ pháp đi theo bọn họ một đoạn. Dùng tính cách của Hoài Linh hổ, hắn sẽ không cho qua chuyện này dễ dàng như vậy đâu.

Hoàng Sa cúi đầu nói với một đại hán bên người.

- Được, ta đã biết nên làm thế nào.

Chương 3777: Kí©ɧ ŧɧí©ɧ Hướng Hầu Minh 2

Đại hán này cung kính gật đầu, sau đó mới phất tay dẫn theo hai người khác lặng lẽ theo đuôi đám người Lục Lâm Thiên.

- Tiểu Nhã tiểu thư, hiện tại tiểu thư đã có thể yên tâm được rồi.

Hoàng Sa nói với Tôn Tiểu Nhã.

Tôn Tiểu Nhã dịu dàng hạ thấp người rồi nói:

- Đa tạ Hoàng thiếu gia.

- Không cần khách khí với ta, ta đưa tiểu thư trở về.

Hoàng Sa nói, nhìn bóng lưng đám người Lục Lâm Thiên rời đi, trong mắt hắn hiện lên vẻ nghi hoặc không thôi.

- Không phải ở cùng với Hoàng gia, thanh niên kia rốt cuộc có địa vị gì?

Trên một lầu các xa xa, một mỹ phụ nhân da thị mềm mại, trắng nõn như ngọc, khuôn mặt không chút trang điểm, thoát tục nhẹ nhàng nói.

- Dám khiêu chiến với Hoài Linh Hổ, chỉ có hai loại khả năng, một là người không biết trời cao đất rộng. Hai là thực sự không sợ Kỳ Phong thương hội. Trên thân người này có khí tức quỷ dị, người bên cạnh hoàn toàn không có ý sợ hãi. Có thể chơi Hoài Linh Hổ nặng như vậy, cũng không giống như người không biết trời cao đất rộng, cho nên...

Nữ tử kia thì thào nói:

- Ngày mai đi vào Trấn Thế tháp, những chuyện này cũng không có quá nhiều quan hệ với chúng ta. Năm vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm để cho Kỳ Phong thương hội đau đầu đi thôi.

- Sư phụ, phía sau có không ít người đi theo chúng ta, trong đó có ba người là của Kỳ Phong thương hội.

Trên đường phố tấp nập, Thái A khẽ nói với Lục Lâm Thiên.

- Đều là người có tu vi Thông Thiên cảnh, cao nhất chỉ là một Thông Thiên cảnh cao giai đỉnh phong mà thôi, giải quyết đi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng.

- Người đâu?

Trong một con hẻm vắng vẻ, số lượng người đi tương đối ít, lúc này có ba đạo thân ảnh xuất hiện, ánh mắt nghi hoặc không thôi. Bởi vì người mà ba người truy tung lúc này đã biến mất không còn một chút dấu vết nào.

- Này, các ngươi đi theo chúng ta làm cái gì?

Một tiếng kêu vang lên, ba người bỗng nhiên cảnh giác quay đầu lại, lúc này có một nữ tử đang nở nụ cười vui vẻ, có chút giảo hoạt, người này chính là Tôn Oánh Oánh, mà người này ba người cũng không xa lạ gì.

Sưu Sưu Sưu...

Khi ba người còn chưa kịp lấy lại tinh thần, ba đạo chưởng ấn mang theo công kích linh hồn đột nhiên trực tiếp xuyên thủng gáy qua mi tâm của ba người. Thân thể ba người lập tức đổ xuống mặt đất, ngay cả người hạ thủ cũng không có nhìn thấy mặt.

- Đã giải quyết xong, chúng ta đi về trước thôi. Chuẩn bị cho ngày mai tiến vào Trấn Thế Tháp.

Trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên tung bay, thân ảnh năm người lập tức biến mất không thấy.

Đêm, khuya, màn đêm bao phủ toàn thành, vầng trăng sáng nhô lên cao, ánh trăng nhàn nhạt, bao phủ cả nội thành.

- Thiếu gia, trong lúc chúng ta âm thầm hộ tống, đám người Thiết Tam của Kỳ Phong thương hội quả thực đã đi theo, chỉ là...

Trong mắt lão giả hiện lên vẻ rung động, lập tức nói với Hoàng Sa:

- Ba người Thiết Tam đang định ra tay, thế nhưng lập tức bị đám người Lục Lâm Thiên kia vô thanh vô tức ra tay miểu sát.

- Mạnh như vậy sao?

Khuôn mặt Hoàng Sa khẽ biến đổi, lập tức cười nhạt một tiếng, nói:

- Quả nhiên không phải là người bình thường, lại còn là địch nhân của Kỳ Phong thương hội, vậy thì là bằng hữu của chúng ta. Nếu như có cơ hội nên kết giao một phen.

Ánh trăng bao phủ đại điện to lớn, lúc này cơ mặt Hoài Linh Hổ co rúm lại, hai mắt đỏ thẫm giống như toát ra lửa.

- Linh Hổ, con thực sự càng lúc càng lỗ mãng. Áo nghĩa linh hồn bổn nguyên của Đại Đạo cảnh tuy rằng có giá trị xa xỉ, thế nhưng với cái giá năm vạn ức này có thể mua được năm phần a.

Trong đại điện, Hoài Viễn Khôi khóc không ra nước mắt. Năm vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm, Kỳ Phong thương hội cũng không dễ lấy ra được. Quan trọng nhất chính là lỗ lớn, bị cả Vô Sắc thành cùng với Vô Sắc thế giới chê cười.

Hoài Linh Hổ nghiến răng nghiến lợi nói:

- Phụ thân, đều tại tiểu tử kia, con không ngờ hắn lại không tăng giá, lại dám chơi con. Con sẽ không bỏ qua cho bọn họ.

- Nhị thiếu gia, không xong rồi.

Một lão giả mặc trường bào vội vàng chạy tới, nhanh chóng nói với Hoài Viễn Khôi và Hoài Linh Hổ:

- Chúng ta vừa mới phát hiện ra thi thể của ba người Thiết hộ pháp. Bị người khác đánh chết trong một con hẻm nhỏ, một chiêu bị đánh chết. Hồn anh và linh hồn phân thân đều không có cơ hội đào thoát.

- Tra cho ta, nhất định phải biết là ai làm chuyện này.

Hoài Viễn Không cả giận nói.

Hoài Linh Hổ âm trầm, cả giận nói:

- Nhất định là Hoàng gia âm thầm ra tay, bằng không tiểu tử kia đâu có bản lĩnh âm thầm đánh chết ba người Thiết hộ pháp.

- Hội trưởng, chúng ta vừa rồi lại ngoài ý muốn phát hiện ra một việc. Đám người Lục Lâm Thiên này chính là người do Hướng gia bảo trong Vô Minh thế giới mang tới tham gia Vạn Thế đối quyết, đến từ Vạn Cổ thế giới.

Lão giả mặc trường bào nói.

- Hướng gia bảo?

Hoài Viễn Khôi nhíu mày nói.

- Tham gia Vạn Thế đối quyết sao? Vậy là tốt rồi, ta đang lo không có thời gian đối phó với tiểu tử kia, nếu như hắn tới tham gia Vạn Thế đối quyết là tốt. Một khi tới Trấn Thế tháp ta sẽ khiến cho hắn muốn sống không được muốn chết cũng không xong.

Hoài Linh Hổ lạnh lùng quát.

- Linh Hổ, lần này con nhất định phải tiến vào top mười, bằng không khoản sổ sách năm vạn ức này các trưởng lão nhất định sẽ nói tới, đến lúc đó ta cũng không bảo vệ được con.

Hoài Viễn Khôi nói với Hoài Linh Hổ.

Sáng sớm hôm sau, khi từng tia nắng sớm chiếu xuống. Trong Vô

Sắc thành lúc này có cơn gió nhẹ thổi qua mang theo mùi đất tràn ngập trong không khí.

- Phù.

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí từ trong cơ thể, kim quang quanh thân đều được thu liễm lại, hai mắt tức thì mở ra. Khí tức man hoang, cổ xưa chợt lóe, giờ phút này khí tức trên người hắn đã đạt tới trạng thái đỉnh phong.

- Không biết lúc nào mới có thể chính thức đột phá Đại Đạo cảnh.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, khẽ vỗ ống tay áo rồi nói:

- Cũng nên tiến vào trong Trấn Thế tháp rồi.

Trong sơn mạch bao la có vô số cây cối cao ngất sum xuê, sương mù bao phủ núi non, nhìn qua giống như tiên cảnh.

Sáng sớm, sơn mạch được một tầng sương mù mỏng bao phủ, từng tầng lá cây trong sơn mạch như được nhuộm thêm một màu trắng, gió khẽ thổi qua, nhìn qua tràn ngập sinh cơ.

Trong sơn mạch có một bình nguyên khổng lồ, bao la. Nơi này có một tòa tháp lớn giống như thông thiên sừng sững đứng đó. Tổng cộng có mười tám tầng, tòa tháp đứng sừng sững trên bình nguyên bao la giống như một cây trụ chống trời, khiến cho người ta có cảm giác đồ sộ, nguy nga, toàn thân có bí văn quanh quẩn, lộ ra khí tức cổ xưa. Khiến cho người ta đứng trước mặt không khỏi cảm thấy nhỏ bé từ tận đáy lòng.

Từ sáng sớm ở trên bình nguyên này đã có vô số thân ảnh che khuất bầu trời đứng đó. Giữa không trung thi thoảng có khôi lỗi tọa giá cùng với thân ảnh xẹt qua trời cao. Chung quanh có không ít người mặc chiến giáp, khí tức sắc bén đang bày trận.

Chương 3778: Kí©ɧ ŧɧí©ɧ Hướng Hầu Minh 3

- Lục huynh đệ, tất cả mọi thứ ta đã giúp các ngươi sắp xếp tốt. Sau khi tiến vào Trấn Thế tháp phải chú ý tất cả, mười người cuối cùng không những phải lên tầng cao nhất mà đồng thời còn phải ở lâu nhất thì mới được coi là người thắng.

Giữa không trung, Hướng Hầu Minh nói với năm người Lục Lâm Thiên:

- Khi các ngươi vừa mới tiến vào lập tức rót linh hồn lực vào trong ngọc giản, cho nên tất cả mọi thứ trong Trấn Thế tháp mọi người cũng không biết, thế nhưng lại biết rõ sự sống chết của các ngươi. Nếu như vẫn lạc ở bên trong, ngọc giản có chứa linh hồn lực của các ngươi bên ngoài sẽ bị nghiền nát. Chung quy tất cả phải cẩn thận.

Sưu Sưu.

Sau khi Hướng Hầu Minh vừa mới dứt lời, thân ảnh đã đáp xuống trước mặt tòa tháp cực lớn kia.

- Đây là Trấn Thế tháp sao?

Không ít thân ảnh đáp xuống, quay mắt nhìn về phía Trấn Thế tháp cực lớn này không khỏi cảm thán nói ra một câu. Nơi này có một cỗ khí tức vô hình tràn ngập, khiến cho người có thực lực không đủ lập tức có cảm giác tâm thần rung động.

- Hướng Hầu Minh, lần trước không thấy ngươi, ta nghĩ lần này ngươi không dám tới nữa. Thế nào, lần này có muốn đánh bạc một lần nữa hay không?

Một thanh âm vang vọng, tiếp đó lập tức có mười mấy đạo thân ảnh đáp xuống.

Người dẫn đầu bộ dáng không kém Hướng Hầu Minh là bao, dưới cằm còn chùm râu dê, ánh mắt như sao, khí tức trong lúc vô hình khiến cho năng lượng thiên địa chung quanh trong lúc mơ hồ xảy ra biến hóa.

- Lão gia hỏa Hướng Hầu Minh này cũng tới sao, đến cũng tốt, lại cá cược năm mươi kiện linh khí Tiên Thiên với ta nữa.

Lại có mười mấy đạo thân ảnh đáp xuống, dẫn đầu là một người có mái tóc đỏ, nhìn qua có chút già nua, thế nhưng thanh âm lại giống như tiếng chuông, trên khuôn mặt già nua là đôi mắt đen nhánh đang nhìn về phía Hướng Hầu Minh.

- Hồ Nhất Đao, Hỏa Đạo nhân, các ngươi đừng bắt nạt Hướng Hầu Minh, người ta cũng không dễ a. Từ trước tới nay hắn chưa thắng lần nào, các ngươi không nên sát muối vào vết thương của hắn nữa. Ha ha.

Lại một tiếng cười to vang lên, lần nữa lại có mười mấy đạo thân ảnh đáp xuống. Đầu lĩnh chính là một đại hán to lớn, thế nhưng cái đầu lại cực kỳ nhỏ. Không ngờ lại còn để trọc nửa đầu, chung quanh là những sợi tóc dài bồng bềnh, nhìn qua giống như nấm đất, vô cùng bắt mắt. Thế nhưng khí tức trên người kẻ này lại không thấp hơn hai người trước một chút nào.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua trên tất cả đám người này, khí tức của ba người đầu lĩnh tuyệt đối không dưới Hướng Hầu Minh, không hề nghi ngờ, ba người này đều có tu vi Niết Bàn cảnh. Trong đội ngũ sau lưng đều là những thanh niên nam nữ khí độ bất phàm, có lẽ đều tới tham dự Vạn Thế đối quyết.

- Hướng Hầu Minh, năm người này chính là người của Vô Minh thế giới các ngươi tham gia Vạn Thế đối quyết sao?

Ba người kia đáp xuống, ánh mắt lập tức nhìn về phía năm người Lục Lâm Thiên, Thái A, Kim Viên, Hướng Tiền Trùng, còn có Tôn Oánh Oánh. Khi nhìn về phía Kim Viên, ánh mắt ba người thoáng run rẩy, mà khi nhìn về phía Lục Lâm Thiên và Thái A, trong mắt lại hiện lên vẻ nghi hoặc, thế nhưng ba người cũng không quá để ý. Mà khi ánh mắt ba người nhìn về phía Tôn Oánh Oánh, trong mắt cũng không có tỏ vẻ gì.

Hướng Hầu Minh nhìn qua ba người, sắc mặt thoạt nhìn có chút khó coi, sau đó nói với đám người Lục Lâm Thiên, Thái A:

- Ta giới thiệu với các ngươi một chút, kia là lão quỷ Hồ Nhất Đao của Địa Hoang thế giới, còn kia là Hỏa Đạo nhân của Vô Biên thế giới. Nam Bán Thiên của Huyền Nam thế giới.

- Bái kiến chư vị tiền bối.

Hướng Tiền Trùng cùng với Tôn Oánh Oánh lập tức ôm quyền hành lễ, ba người Lục Lâm Thiên, Thái A, Kim Viên chỉ hơi ôm quyền mà thôi.

- Các ngươi cũng mau hành lễ với Linh Động công tử Hướng Hầu Minh của Vô Minh thế giới đi.

Hổ Nhất Đao cũng nhanh chóng bảo đám thanh niên nam nữ do hắn mang tới hành lễ với Linh Động công tử Hướng Hầu Minh.

- Ta nói Hướng Hầu Minh nhà ngươi, chúng ta lâu không gặp như vậy, lại đánh bạc một lần có được không?

Hồ Nhất Đao nhìn Hướng Hầu Minh rồi nói.

- Không đánh.

Hướng Hầu Minh trực tiếp cự tuyệt, ánh mắt nhìn về phía Hồ Nhất Đao nói:

- Lão tử đã từng nói qua, không đánh cược với các ngươi nữa.

- Hướng Hầu Minh, có phải ngươi sợ hay không? Hai ngàn năm không gặp, tuổi ngươi càng lúc càng lớn, thế nhưng lá gan lại càng lúc càng nhỏ a.

- Hướng Hầu Minh không dám đâu, chúng ta đừng làm hắn khó xử, lá gan của hắn có lẽ càng ngày càng nhỏ rồi.

Hỏa đạo nhân và Nam Bán Thiên lập tức ồn ào nói, khuôn mặt có chút vui vẻ, rõ ràng đang muốn khích bác Hướng Hầu Minh đánh bạc với bọn họ.

- Ta nói cho ba lão gia hỏa nhà các người biết, đừng có bắt nạt người ta quá, ai lá gan ngày càng nhỏ?

Hướng Hầu Minh trợn mắt nhìn ba người này, tức giận tới mức dựng râu trừng mắt.

- Lá gan không có nhỏ thì tiếp tục đánh bạc đi. Không phải chỉ thua ba lượt hay sao? Cả Vô Minh thế giới các ngươi cũng thua cùng a, khó trách những năm gần đây thành tích của Vô Minh thế giới càng lúc càng kém.

- Đời này sợ rằng Hướng Hầu Minh cũng không dám đánh bạc nữa, Vô Minh thế giới đã thua không chịu nổi rồi.

Hồ Nhất Đao cùng với Hỏa Đạo nhân nhìn thấy bộ dáng của Hướng Hầu Minh, ánh mắt âm thầm biến đổi, càng khích bác Hướng Hầu Minh thêm.

- Nếu như các ngươi muốn đánh bạc, quy củ cũ, thế nhưng tiền đánh cược là mười vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm, tăng thêm bốn mươi kiện linh khí Tiên Thiên. Ba khỏa đan dược Bàn phẩm, nếu không dám thì đừng có tới tìm ta.

Hướng Hầu Minh thở phì phò nói.

- Cái này...

Nghe Hướng Hầu Minh nói vậy, sắc mặt ba người Hỏa Đạo nhân, Hồ Nhất Đao, Nam Bán Thiên lập tức biến hóa, tiền đặt cược lần này quá lớn.

Ba người nhìn vẻ mặt của Hướng Hầu Minh, đồng thời dường như cũng tin tưởng với đám thanh niên tài tuấn sau lưng mình không ít cho nên Hồ Nhất Đao lập tức nói với Hướng Hầu Minh:

- Tốt, ta đồng ý.

- Ta cũng đồng ý.

- Không thành vấn đề.

Hỏa Đạo nhân cùng với Nam Bán THiên cắn răng đáp ứng.

Không có ai chú ý tới, lúc này trong đôi mắt của Hướng Hầu Minh hiện lên vẻ giảo hoạt.

- Chư vị, đã lâu không gặp.

Lúc này trong đám người có không ít thân ảnh đi tới. Mọi người nghe vậy lập tức nhìn về phía trước. Sắc mặt đám người Hồ Nhất Đao, Hỏa Đạo nhân, Nam Bán Thiên khẽ biến, nhanh chóng nói với một lão giả mặc hoa phục.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn về phía rước, ánh mắt có chút biến hóa, trong đám người hơn chục người ngày có một thanh niên ánh mắt bắn ra tinh mang, trong mắt hiện lên vẻ kiêu ngạo cùng với hàn ý đang nhìn về phía hắn. Người này không phải là ai khác mà chính là Hoài Linh Hổ tối qua có chút gút mắc với hắn.

Bên người Hoài Linh Hổ còn có một thanh niên khác, bộ dáng ôn hòa hơn không ít, nhìn qua giống như phong khinh vân đạm, khuôn mặt tuấn lãng khiến cho người ta nhìn qua không khỏi muốn thân cận hơn vài phần. Có vài phần tương tự với Hoài Linh Hổ.

Chương 3779: Bốn thế lực lớn tế tụ

- Đây là Hoài Viễn Khôi của Kỳ Phong thương hội, là hộ pháp của Vạn Thiên liên minh. Tu vi Niết Bàn cảnh trung giai, Kỳ Phong thương hội ở trong Vạn Thiên liên minh có một chức trưởng lão. Bởi vậy Kỳ Phong thương hội so với Hướng gia bảo của chúng ta có địa vị cao hơn không ít.

Hướng Hầu Minh truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

- Hướng hộ pháp, trong Vô Minh thế giới hiện tại có lẽ tình hình càng ngày càng tốt a.

Khi Hướng Hầu Minh đang truyền âm cho Lục Lâm Thiên, Hoài Viễn Khôi đã đi tới bên người Hướng Hầu Minh, ánh mắt khẽ đảo qua người Lục Lâm Thiên.

- Hoài hộ pháp nói đùa rồi, Vô Minh thế giới hoang vu cằn cỗi, không thể so với Vô Sắc thế giới a.

Hướng Hầu Minh có chút nghi hoặc nói.

- Thật sao?

Hoài Viễn Khôi nhíu mày, ánh mắt lần nữa lạnh nhạt nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Nghe nói buổi tối hôm qua, có người trong Vô Minh thế giới vô cùng hào sảng. Đấu giá mua áo nghĩa bổn nguyên với một số tiền cực lớn, ngay cả mí mắt cũng không nháy lấy một cái. Ta còn tưởng rằng Vô Minh thế giới phát tài, đang muốn lãnh giáo Hướng hộ pháp một phen phương pháp làm giàu a.

- Cho dù Vô Minh thế giới có ra giá cao thì vẫn kém Kỳ Phong thương hội a. Năm vạn ức, cũng chỉ có Kỳ Phong thương hội tài đại khí thô mới có thể lấy ra được số tinh thạch lớn như vậy. Cũng không biết hiệu quả của áo nghĩa bổn nguyên thế nào rồi?

Người ta đã tìm tới tận cửa, Lục Lâm Thiên tự nhiên sẽ không co đầu rụt cổ mà khẽ ngẩng đầu nhìn qua Hoài Viễn Khôi rồi nói.

- Tiểu tử, phụ thân ta đang nói chuyện ngươi không có tư cách xen vào.

Hoài Linh Hổ rốt cuộc cũng tìm được cơ hội, miệng hét lớn một tiếng, thân ảnh lập tức bước về phía trước, muốn ra tay với Lục Lâm Thiên.

- Trong Vạn Thế đổi quyết, trong ngoài Vô Sắc thành cấm ra tay với người khác. Chẳng lẽ Kỳ Phong thương hội không coi quy củ vào đâu? Kỳ Phong thương hội càng ngày càng lớn mật a, chẳng lẽ các ngươi coi như các gia tộc cùng với các thế lực khác không tồn tại hay sao? Cho rằng Vô Sắc thế giới là của Kỳ Phong thương hội các ngươi sao?

Một đạo thanh âm lạnh nhạt bỗng nhiên vang vọng ở cách đó không xa. Lập tức có không ít tiếng xé gió vang lên, có không ít thân ảnh nhanh chóng xuất hiện. Dẫn đầu là một lão giả vừa mới nói chuyện, thân thể to lớn, bộ dáng chừng năm mươi tuổi, lưng hùm vai gấu, khuôn mặt nhìn qua có chút khí khái hào hùng.

Sau lưng lão giả này có không ít khí tức hùng hồn như ẩn như hiện, cũng không phải là người yếu.

Thanh âm này vang lên, thân ảnh Hoài Linh Hổ lập tức ngừng lại, cánh tay vừa mới vươn ra lúc này cũng dừng lại trên không.

- Hoàng hộ pháp, đã lâu không gặp.

Người này xuất hiện lập tức có không ít người chào hỏi.

- Thật sự là náo nhiệt a. Tại sao lại tụ tập hết ở chỗ này vậy? Ta cũng tới tham gia náo nhiệt một chút, chư vị khỏe cả chứ?

Một nam tử trung niên mặc nho phục, nhìn qua có vài phần tuấn lãng chậm rãi đi tới.

- Ha ha, náo nhiệt như vậy thêm ta có lẽ không thành vấn đề gì chứ? Chẳng lẽ có chuyện gì tốt hay sao?

Tiếng cười vang lên, một người trung niên thân thể gầy gò đáp xuống, người mặc trường bào màu tím, nhìn qua khí vũ hiên ngang, toàn thân có khí tức nóng bỏng nhàn nhạt chấn động. Trong lúc vô thanh vô tức lan tràn ra không gian chung quanh. Sau lưng hắn cũng có không ít khí tức hùng hồn, không thể khinh thường.

- Tiết hộ pháp cũng tới a.

- Chư vị, đã lâu không gặp.

Những người này tới, đám người chung quanh lập tức xúm lại chào hỏi, cực kỳ náo nhiệt.

- Tiểu huynh đệ, người vừa mới tới đầu tiên chính là Hoàng Thiên Tứ của Hoàng gia. Người này có chức vị hộ pháp trong Chiến Thiên liên minh. Người vừa rồi là Tiết Hưng Quốc của Tiết gia, cũng có chức vị hộ pháp trong Chiến Thiên liên minh. Người tới sau cùng là tộc trưởng Tử Huyền của Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc, người này là một thú tộc, không thuộc về Vạn Thiên liên minh cũng không thuộc về Chiến Thiên liên minh. NHưng mà lại chưởng quản phần đông thú tộc trong Vô Sắc thế giới, thế lực khổng lồ. Mà thực lực của bản thân hắn cũng rất cường hãn, Hoàng gia, Tiết gia, Kỳ Phong thương hội cũng không dám trêu vào người này.

Hướng Hầu Minh truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

- Bốn thế lực lớn đều tới đông đủ sao?

Lục Lâm Thiên nhìn qua một vòng, chung quanh có vài khí tức Niết Bàn cảnh lan tràn, Đại Đạo cảnh cũng có không ít. Người có tu vi Thông Thiên cảnh thì có thể thấy được khắp nơi. Tình cảnh như vậy tuyệt đối không thể nhìn thấy được trong Tiểu thiên thế giới.

Cuối cùng ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về phía thân ảnh thướt tha bên cạnh Tiết Hưng Quốc mặc nho phục của Tiết gia, nữ nhân khí có khí chất thanh nhã này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi liếc mắt nhìn thêm vài lần.

Nữ tử này mặc một bộ y phục màu xanh da trời mỏng, mái tóc đen nhánh như mực vén lên trên, được một cây trâm ngọc cố định, khí chất thanh nhã tới cực điểm. Tuyệt đối là nữ tử tu yệt mỹ, loại khí chất trên người nàng vô cùng đặc biệt hiếm thấy.

Lục Lâm Thiên cũng không phải người chưa từng gặp nữ tử tuyệt mỹ, mắt nhìn nữ tử này nhiều hơn là bởi vì trên người nữ tử này có một cỗ khí tức khiến cho Lục Lâm Thiên trong lúc mơ hồ cảm nhận được một cỗ khí tức quen thuộc. Cảm giác này khiến cho Lục Lâm Thiên khó có thể nhận ra.

Đồng thời còn vượt quá dự đoán của Lục Lâm Thiên chính là nữ tử này nhìn thấy Lục Lâm Thiên nhìn mình còn khẽ gật đầu xem như chào hỏi.

Lục Lâm Thiên cũng vội vàng gật đầu, sau đó ánh mắt nhìn về phía tộc trưởng Tử Huyền của Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc. Bên người Tử Huyền kia có một thanh niên mặc trường bào màu đỏ.

- Lục huynh đệ, chúng ta lại gặp mặt.

Lúc này có mấy đạo thân ảnh đi tới bên người Lục Lâm Thiên. Mấy người này chính là Hoàng Sa, bên người hắn còn có Tôn Tiểu Nhã.

- Điền thúc, Nhã tỷ.

Tôn Oánh Oánh lập tức đi tới bên người Tôn Tiểu Nhã, khẽ hành lễ với lão giả mặc hoa phục kia.

- Lại gặp mặt rồi.

Lục Lâm Thiên thu hồi ánh mắt từ trong đám người, sau đó gật đầu nói với Hoàng Sa và Tôn Tiểu Nhã.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua một vòng, lúc này những người hội tụ chung quanh hắn đều là chúng cường giả bất phàm. Còn có không ít thế lực lớn nhỏ. Cũng có vô số người trẻ tuổi có thiên phú hơn người hội tụ lại, tất cả đều đến vì Vạn Thế đối quyết.

- Nghe nói buổi tối hôm qua Kỳ Phong thương hội dùng năm vạn ức mua một phần áo nghĩa linh hồn bổn nguyên a. Cũng không biết bên trong áo nghĩa linh hồn bổn nguyên kia cất dấu thứ giá, cái giá này không nhỏ a.

Sau khi mọi người hàn huyên một phen, Tử Huyền lập tức cười ha hả nói.

- Hừ.

Nói tới chuyện này, Hoài Viễn Khôi và người của Kỳ Phong thương hội lập tức âm trầm hừ lạnh một tiếng. Không ít ánh mắt mang theo sự âm trầm nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Chương 3780: Tầng thứ chín 1

Không ít người chung quanh nhìn thấy vậy tự động lui lại về phía sau một ít. Kỳ Phong thương hội trở thành trò cười, bảo bọn họ cười ở sau lưng thì nhất định, thế nhưng ở trước mặt giễu cợt Kỳ Phong thương hội mà nói. Nếu như thế lực không đạt tới mức như Tiết gia, Hoàng gia, Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc thì bọn họ đều không dám. Kỳ Phong thương hội ở trong Vô Sắc thế giới này tuyệt đối là tồn tại không nên trêu vào.

- Ta cũng nghe nói qua một ít, năm vạn tinh thạch thế giới trung phẩm, bất quá đối với Kỳ Phong thương hội tài đại khí thô mà nói chỉ là chín trâu mất một sợi lông mà thôi.

Tiết Hứng Quốc cũng cười ha hả, không chút nào để ý tới vẻ mặt âm trầm của Hoài Viễn Khôi.

- Nghe nói người duy nhất trong buổi tối ngày hôm qua dám ra giá với Kỳ Phong thương hội là một người trẻ tuổi gọi là Lục Lâm Thiên, không biết là vị nào, ta rất muốn làm quen một chút a.

Hoàng Thiên Tứ cười ha hả nói.

Ánh mắt mọi người lần nữa âm thầm biến hóa, không ít người ở đây cũng biết, Hoàng gia và Kỳ Phong thương hội luôn luôn đối đầu, lúc này thật vất vả mới có cơ hội, đương nhiên phải đả kích Kỳ Phong thương hội một phen rồi.

- Lục huynh đệ, để ta giới thiệu với huynh đệ một chút, đây là gia phụ, hộ pháp của Chiến Thiên liên minh, cũng là gia chủ hiện tại của Hoàng gia ta.

Hoàng Sa lập tức tiến lên giới thiệu phụ thân mình với Lục Lâm Thiên.

Advertisement

Tới lúc này Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào không đi ra, hắn tiến lên mấy bước, ôm quyền thi lễ với Hoàng Thiên Tứ rồi nói:

- Kẻ hèn Lục Lâm Thiên bái kiến Hoàng hộ pháp.

- Hắn chính là người buổi tối hôm qua đấu với Hoàng Linh Hổ sao?

- Nghe nói Hoài Linh Hổ tối hôm qua bị người này âm, âm năm vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm a.

- Lá gan của tiểu tử này rất lớn...

- Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, tuấn tú lịch sự, sau khi ra khỏi Trấn Thế tháp nhất định phải tới Hoàng gia ta ngồi một chút.

Advertisement

Hoàng Thiên Tứ gật đầu cười nói với Lục Lâm Thiên, ánh mắt đảo qua người Lục Lâm Thiên, trong mắt âm thầm hiện lên vẻ nghi hoặc, thế nhưng lại lập tức biến mất. Khuôn mặt vui vẻ, cực kỳ hiền hòa.

- Có cơ hội mà nói nhất định tiểu tử sẽ quấy rầy.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng gật đầu, lúc này hắn cảm giác được có không ít khí tức mịt mờ mang theo sự giận dữ đang nhìn về phía hắn. Đoán chừng người của Kỳ Phong thương hội lúc này đang hận không thể nghiền nát hắn thành tro a. Nghĩ vậy Lục Lâm Thiên không khỏi cười nhạt một tiếng.

Giờ phút này Hướng Hầu Minh cũng biết được đại khái đã xảy ra chuyện gì, hắn cũng chỉ có âm thầm nở nụ cười khổ. Trong lòng âm thầm lo lắng thay cho Kỳ Phong thương hội. Chỉ mong Kỳ Phong thương hội này không quá phận, bằng không sợ rằng cuối cùng có hối hận cũng không kịp.

- Hừ, chỉ mong có thể còn sống đi ra khỏi Trấn Thế tháp a, trước đây cũng có không ít người chết trong Trấn Thế Tháp.

Hoài Linh Hổ nhìn Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát một tiếng. Có nhiều người như vậy, gần đây ở ngoài Vô Sắc thành lại không được động thủ, đương nhiên hắn cũng không dám động thủ một lần nữa. Cho dù có giận dữ ngập trời cũng chỉ có thể nuốt vào trong mà thôi.

- Tốt rồi, có lẽ tất cả mọi người cũng đã tới đông đủ, thời gian cũng không sai biệt lắm. Sau khi mở ra Trấn Thế tháp, tất cả người trẻ tuổi tham gia Vạn Thế đối quyết đều phải đi vào bên trong.

Tiết Hưng Quốc nhìn một vòng chung quanh rồi nói với mọi người.

- Mở ra Trấn Thế Tháp đi, để xem lần này mười người nào sẽ kiên trì tới lúc cuối cùng.

Hoàng Thiên Tứ nói.

Ầm ầm.

Một lát sau, cả bình nguyên đột nhiên run rẩy, càng ngày càng dữ dội... Trong ánh mắt của mọi người, trên Trấn Thế tháp cực lớn kia bắt đầu có bí văn cuồn cuộn, một cỗ khí tức bàng bạc lấy Trấn Thế tháp làm trung tâm nhanh chóng khuếch tán, tràn ngập không gian trong bình nguyên chung quanh.

lập tức trong tầng thứ nhất cực lớn của Trấn Thế tháp xuất hiện không ít khe nứt không gian cực lớn trong gợn sóng, tổng cộng có chín vết nứt không gian, lộ ra chín thông đạo trắng xóa.

Ầm ầm.

Mặt đất run rẩy, khí tức bàng bạc trào lên, cả Trấn Thế tháp cực lớn giống như một đầu hung thú đang thức tỉnh, khí thế bàng bạc khiến cho lòng người rung động không thôi.

- Trấn Thế tháp đã được mở ra. Tất cả người tham gia Vạn Thế đối quyết mau tiến vào. Dựa vào số tầng, mười người kiên trì cuối cùng sẽ là người chiến thắng. Sẽ đại biểu cho Vô Sắc thế giới đi tham gia Vạn Thế đôi quyết cuối cùng. Mười người cuối cùng cũng đạt được một kiện linh khí Tiên thiên đỉnh phong. Một khỏa đan dược tứ phẩm Trợ Đạo đan.

Ngay khi Trấn Thế tháp vừa mới mở ra, một đạo thanh âm hùng hậu giống như chuông lớn vang vọng.

Sưu Sưu.

Khi thanh âm vừa dứt, một mảng lớn tiếng xé gió vang lên, từng đạo thân ảnh nhanh chóng bắn ra, thân thể hóa thành cầu vồng phóng về phía cửa động chung quanh tầng thứ nhất Trấn Thế tháp, sau đó lập tức biến mất.

Trước Trấn Thế tháp, mấy ngày thanh niên nam nữ trẻ tuổi trong khoảng thời gian ngắn đều tiến vào trong Trấn Thế tháp rồi biến mất không thấy.

- Từng ấy năm trôi qua, cao nhất cũng chỉ có người đi tới tầng thứ mười hai trong chín ngày. Không biết lần này sẽ xuất hiện niềm vui ngoài ý muốn nào không.

- Tầng thứ mười hai a, Đại Đạo cảnh cao giai bình thường cũng khó có thể đặt chân lên đó. Chuyện này sợ rằng có chút khó khăn. Nghe nói lúc trước người có thể ở trong tầng thứ mười hai Trấn Thế tháp chín ngày về sau có thể tiến vào Thiên giới.

- Không biết lần này mười người cuối cùng đi ra ngoài là những ai.

- Ngươi có đặt cược không? Ta có lựa chọn vài người ta để ý, hy vọng có cơ hội thắng.

...

Trong Trấn Thế tháp, sau khi năm người Lục Lâm Thiên tiến vào trong Trấn Thế tháp lập tức xuất hiện ở một mảnh bình nguyên cực lớn, bao la vô cùng, cũng không biết rốt cuộc rộng lớn tới bao nhiêu. Không ít người chung quanh vừa mới tiến vào cùng năm người Lục Lâm Thiên đã biến mất không thấy gì nữa. Một cỗ lực lượng trầm trọng lan tràn tới, mỗi một bước tiến về phía trước đều giống như phải dùng lực ngàn cân vậy.

Quan trọng nhất chính là trong không gian này có một cỗ áp lực vô hình cực lớn.

- Chúng ta cứ tiến lên phía trước là được rồi. Nghe nói đi tới tận cùng là có thể tiến vào tầng thứ hai. Mỗi một tầng đều gặp phải không ít nguy hiểm, còn có thể là ảo giác.

Tôn Oánh Oánh nói.

Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh, hai hàng lông mày nhíu lại, lập tức có chút vui vẻ. Từ khí tức mà hắn dò xét được, Lục Lâm Thiên phát hiện ra Trấn Thế tháp này có chút tương tự với Vũ Linh ảo cảnh của Vân Dương Tông trong Linh Vũ thế giới.

Chỉ là cỗ áp lực vô hình trong không gian này lại có chút tương với áp lực trên Thanh Long đỉnh của Thanh Long Hoàng tộc. Trong lực áp chế cực lớn này có không ít chỗ tốt, nhưng mà càng lên trên, thời gian càng dài thì lại càng không có cách nào chịu nổi.

Rống.

Ba ngày sau, một đầu hư ảnh dị thú cực lớn trực tiếp dữ tợn phóng về phía Lục Lâm Thiên, mang theo một cỗ khí thế nóng bỏng.

Chương 3781: Tầng thứ chín 2

Lục Lâm Thiên lại không có bất kỳ hành động nào, hư ảnh dị thú dữ tợn này lập tức bắn tới trước mặt hắn rồi biến mất không còn tung tích.

Két.

Ở không gian trước mặt lần nữa xuất hiện một cái cửa động không gina.

- Tầng thứ sáu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức tiến vào bên trong, trong thời gian mấy ngày này, ở trong tầng thứ nhất hắn chịu lực cản cực lớn, tầng thứ hai là một biển lửa có không ít công kích bằng hỏa trụ, tầng thứ ba là một mảnh sơn mạch. Tầng thứ tư chính là một không gian một mảnh phế tích. Nhưng mỗi một tầng đều có không ít nguy hiểm, áp lực vô hình phải nhận cũng càng ngày càng lớn.

Đương nhiên, loại áp lực cùng với nguy hiểm đối với thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại không đáng kể một chút nào. Hắn không ngừng xông lên phía tước, chỉ là trong thời gian mấy ngày này, dưới tác dụng của Trấn Thế tháp Lục Lâm Thiên cũng mất đi liên lạc với mọi người.

Trước Trấn Thế tháp, không có ai rời đi, người của các thế giới cùng với các thế lực lớn trực tiếp chờ đợi ở địa phương mà bọn họ đã chuẩn bị từ trước. Trong sơn mạch xa xa có vô số người rậm rạp đang chờ đợi.

- Đã tới ngày thứ tư, có lẽ cũng sắp có người không kiên trì nổi, sẽ tự mình đi ra ngoài a.

- Mấy tầng đầu tiên đối với đám người trẻ tuổi đồng lứa mà nói, khảo nghiệm không lớn. Càng lên trên khảo nghiệm càng lớn.

Người của tất cả các tiểu thiên thế giới không ngừng nghị luận.

- Hội trưởng, không tốt.

Trước Trấn Thế tháp, trong đám người của các thế giới, mấy người ngồi đầu chính là người của bốn thế lực lớn và các thế lực bất phàm khác. Lúc này có một lão giả mặc trường bào mang theo vẻ mặt ngưng trọng vội vàng chạy tới bên người Hoài Viễn Khôi, lập tức giao cho Hoài Viễn Khôi một khối ngọc giản tin tức.

Hoài Viễn Khôi rót tâm thần vào bên trong, sắc mặt đại biến. Ngọc giản tin tức này tới từ Vô Minh thế giới, tình huống trong Vô Minh thế giới hiện tại cũng được nghi lại kỹ càng. Trong đó kể cả chuyện Phi Linh môn diệt Thiên Thủy môn, khống chế Vô Minh thế giới, Phạm Sàm có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong cùng với Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh kỳ có tu vi Niết Bàn cảnh sơ giai cũng bị chưởng môn Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn đánh chết.

Trong tin tức này cũng nói chưởng môn Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn chính là chưởng môn Tây Phương Cầu Bại của Thất Sát môn trong Thị Hoang thế giới.

- Phiền phức rồi.

Hoài Viễn Khôi nhìn về Trấn Thế Tháp, khuôn mặt biến sắc. Trấn Thế tháp đã được mở ra, hắn cũng không có tư cách đóng lại. Mà Hoài Linh Hổ nếu như ở trong Trấn Thế tháp nhất định sẽ không bỏ qua cho Lục Lâm Thiên kia. Lục Lâm Thiên này ngay cả Niết bàn cảnh cũng có thể đánh chết, nếu như Hoài Linh Hổ gặp phải hắn, hậu quả không cần phải nói.

Hiện tại Hoài Viễn Khôi cũng chỉ có thể âm thầm cầu nguyện, hai nhi tử của hắn ngàn vạn lần không thể gặp phải Lục Lâm Thiên kia. Hắn vốn vô cùng tin tưởng với hai đứa con của mình, thế nhưng hiện tại Hoài Viễn Khôi lại vô cùng hoảng hốt, sợ hãi...

Sưu Sưu.

Trong trấn Thế tháp lúc này bắt đầu có không ít thân ảnh trực tiếp bị đẩy ra ngoài. Cả đám chật vật không thôi, sắc mặt tái nhợt, có chút khó coi. Sau khi đi ra khuôn mặt tràn ngập vẻ thất vọng.

Thời gian trôi qua, càng ngày càng có nhiều người bị trục xuất ra khỏi Trấn Thế tháp, cơ hồ đều là bị trục xuất ở tầng thứ sáu tới tầng thứ tám. Số người bị đẩy ra ngoài từ ba tầng này rất nhiều. Nhìn đám thanh niên đồng lứa bị đẩy ra ngoài, sắc mặt của đám đầu lĩnh của các thế giới bắt đầu có chút khó coi.

Sưu Sưu.

Trong biển lớn mênh mông, sóng biển cuồn cuộn rít gào, cuồng phong xuất hiện, tiếng sấm vang vọng.

- Đây là tầng thứ chín sao?

Lục Lâm Thiên đặt chân lê trên biển rộng mênh mông này, tầng thứ chí nghe nói ít nhất phải có tu vi Thông Thiên cảnh cao giai mới có thể tiến vào. Đương nhiên đối với Lục Lâm Thiên mà nói vẫn không có độ khó quá lớn, ngược lại hắn còn đang lo lắng cho đám người Kim Viên, Thái A, không biết hai người thế nào rồi.

Kim Viên chỉ có tu vi Thông Thiên cảnh cao giai đỉnh phong mà thôi, loại thực lực này tuy rằng không kém, thế nhưng không biết cuối cùng có thể tiến vào top mười hay không. Mà thực lực của Thái A tuy rằng mạnh, thế nhưng kinh nghiệm rõ ràng lại chưa đủ, cho nên Lục Lâm Thiên cũng có chút bận tâm.

Càng đi lên, áp lực càng mạnh, Lục Lâm Thiên cũng lo lắng cho Tôn Oánh Oánh và Hướng Tiền Trùng. Thực lực của hai người này tuy rằng không tồi, thế nhưng muốn trụ lại tới cuối trong Trấn Thế tháp quả thực có chút mơ mộng hão huyền. Thanh niên đồng lứa đến từ các thế giới khác cũn có không ít người có tu vi Thông Thiên cảnh.

Trên đường đi, thông qua tám tầng, trong tám tầng Lục Lâm Thiên cũng gặp phải không ít người. Ai cũng không để ý tới ai, thậm chí còn có chút đề phòng và cảnh giác. Lục Lâm Thiên tự nhiên sẽ không để ý tới đám người này. Người không phạm ta, ta không phạm người. Coi như lúc này ở trên cái biển lớn rộng vô tận này đôi lúc Lục Lâm Thiên cũng có thể nhìn thấy được một ít người.

Chỉ là đám thanh niên kia lúc này đã xiêu xiêu vẹo, muốn bước về phía trước một bước dường như cũng phải dùng hết sức bình sinh, khuôn mặt đỏ gay, không ngừng thở hổn hển.

Sưu Sưu.

Đến tầng thứ chín coi như có thể tiến lên cũng không có ai muốn rời khỏi, nói không chừng nếu như chống đỡ thêm một chút là có hy vọng tiến vào trong mười danh ngạch kia.

Mà những người này nhìn thấy Lục Lâm Thiên sải bước đi về phía trước, có vẻ không chút bận tâm về áp lực trong không gian này, vẻ mặt đám người này vô cùng đặc sắc.

Ầm ầm.

Thanh âm trầm thấp bạo liệt từ phía trước truyền tới, một cơn sóng cực lớn đang lan tràn ra chung quanh. Lúc này có một đạo thân ảnh đang đứng trong sóng to gió lớn. Trong thân thể dường như có một cỗ lực lượng mạnh mẽ không ngừng tản ra, khiến cho gợn sóng trong không gian vặn vẹo, biến hình.

- Phá.

Thân ảnh gầy gò này quát lên một tiếng trầm thấp, tay đánh ra mấy đạo chưởng ấn giống như bài sơn hải đảo về phía trước.

Ầm ầm ầm.

Dưới tiếng nổ vang trầm thấp, sóng to gió lớn trực tiếp bị đánh nát.

- Thái A.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đáp xuống bên người Thái A, không ngờ hắn lại gặp Thái A ở nơi này, mà Thái A lại đi nhanh hơn hắn.

- Sư phụ.

Thái A quay đầu lại, cũng có chút kinh ngạc nói.

- Có nhìn thấy mọi người hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Thái A nói:

- Đệ tử không nhìn thấy đám người Kim Viên sư thúc. Người có thể đi tới nơi này cũng đã ít dần.

- Hy vọng bọn họ có thể trụ lại được, chúng ta tiếp tục đi thôi. Đi tới tầng thứ mười rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên nói, nếu như muốn là một trong mười người cuối cùng, có lẽ đi tới tầng thứ mười mới có cơ hội lớn hơn một chút. Ở trong tầng thứ chí này có lẽ hy vọng sẽ không quá lớn.

Hai người tiếp tục đi về phía trước, chung quanh càng ngày càng không có lấy một bóng người. Bên trong có áp lực đè nặng linh hồn, không những vậy trong không igna này còn có một cỗ lực cản cực lớn cùng với năng lượng áo nghĩa thuộc tính Thủy trong tầng thứ chí nnafy khiến cho người ta càng ngày càng gian nan tiến về phía trước.

Chương 3782: Thôn phệ linh hồn bổn nguyên 1

- Khặc khặc, vốn ta nghĩ các ngươi không thể nào đi tới được nơi này. Như vậy đã là coi trọng các ngươi. Ta định sau khi ra ngoài sẽ thu thập các ngươi, thế nhưng không ngờ các ngươi lại tới được đây.

Trong hải vực vô tận, dưới sóng to gió lớn đột nhiên vang lên một đạo thanh âm quen thuộc.

Dứt lời, trước hải vực bao la phía trước đột nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh đạp không mà đứng, khuôn mặt âm trầm, hai mắt mang theo vẻ âm tàn, kiêu ngạo.

- Hoài Linh Hổ?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, người phía trước này không phải là ai khác mà chính là Hoài Linh Hổ.

- Sao nào? Một mình ngươi muốn đối phó với chúng ta?

Lục Lâm Thiên nhìn Hoài Linh Hổ lạnh nhạt hỏi. Trong tâm thần dò xét của hắn ở phạm vi hải vực chung quanh cũng chỉ có một mình Hoài Linh Hổ mà thôi.

- Đối với các ngươi ta chỉ cần dùng một chân. Dám chơi ta như vậy, các ngươi nhất định sẽ phải trả một cái giá cực đắt.

Hoài Linh Hổ lạnh lùng quát một tiếng, sau đó nhìn hai người Lục Lâm Thiên và Thái A nở nụ cười âm trầm, nói:

- Chỉ bằng các ngươi cũng tới tham gia Vạn Thế đối quyết? Thực sự quá nực cười, có thể chết trong tay ta coi như là tạo hóa của các ngươi. Trước khi đánh chết các ngươi, ta cũng cho các ngươi biết rõ. Coi như các ngươi có thể tới tầng thứ chín này, thế nhưng ở trước mặt ta các ngươi không là cái gì cả.

Ầm ầm.

Khi Hoài Linh Hổ vừa mới dứt lời, không gian chung quanh đột nhiên run lên, một cỗ khí tức bàng bạc phô thiên cái địa tuôn ra, cả không trung ầm ầm run rẩy, khí tức Đại Đạo cảnh sơ giai đột nhiên lan tràn ra bên ngoài.

Oanh.

Không có một chút chậm trễ nào, Hoài Linh Hổ khẽ đạp mạnh hư không. Hải vực phía dưới vốn đã cuồn cuộn lập tức liên tiếp nổ tung. Lập tức hóa thành một đạo quang ảnh giống như tia chớp bắn về phía trước. Bên trong mơ hồ ẩn chứa năng lượng thuộc tính Thủy bàng bạc đáng sợ, tựa như khiến cho cả hải vực run rẩy, trong lúc mơ hồ còn xen lẫn khí tức linh hồn.

- Áo nghĩa linh hồn, tu luyện giả áo nghĩa thuộc tính Thủy.

Lục Lâm Thiên khẽ nhíu mày, khó trách Hoài Linh Hổ lại lựa chọn động thủ ở nơi này. Hóa ra là tu luyện giả áo nghĩa thuộc tính Thủy, sợ rằng hắn đã ở nơi này không ít.

Sưu.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, thân ảnh Hoài Linh Hổ nhanh chóng tới trước mặt Lục Lâm Thiên và Thái A, một đạo quyền ấn nhanh chóng hội tụ. Quyền ấn hội tụ tất cả sóng to gió lớn dưới hải vực, sau đó ầm ầm phóng về phía hai người Lục Lâm Thiên.

- Mới chỉ là Đại Đạo cảnh sơ giai mà thôi, cũng dám tới chặn đường.

Ánh mắt Thái A run lên, trong thân thể gầy gò đột nhiên có nguyên lực phô thiên cái địa tuôn ra. Bên trong còn có một cỗ linh hồn ực nóng bỏng. Một đạo quyền ấn nhanh chóng được ngưng tụ rồi đánh về phía trước, không gian chung quanh quyền ấn rung động.

Hai đạo quyền ấn mang theo năng lượng thiên địa bàng bạc lập tức va chạm vào nhau. Trong gợn sóng ở không gian chung quanh vang lên tiếp xé gió ầm ầm, không gian chung quanh dưới công kích khủng bố bực này lập tức run rẩy kịch liệt.

Phanh.

Quyền ấn va chạm, đạo quyền ấn do Hoài Linh Hổ ngưng tụ dễ dành bị đánh nát, hóa thành sóng nước ngập trời trút xuống hải vực phía dưới. Dư âm kình khí khủng bố còn lại nhanh chóng lan tràn, trực tiếp tạo ra những vết nứt đen kịt trong không gina. Quang mang đen kịt lóe lên, vết nứt lập tức xác nhập lại như cũ.

Phụt.

Khi kình khí đáng sợ bằng năng lượng lan tràn ra chung quanh, thân ảnh Thái A không có một chút chấn động nào, thế nhưng thân thể Hoài Linh Hổ lại bay ngược về phía sau, miệng phun ra máu tươi.

- Không ngờ ngươi lại là..

Khi Hoài Linh Hổ ổn định thân thể, sắc mặt đã trắng bệch. Vẻ kiêu ngạo trong mắt lúc này đã chuyển thành hoảng sợ, người có thể dùng một chiêu đánh hắn trọng thương, thực lực không cần phải nói. Từ thực lực của đối phương vừa rồi, ít nhất đã tới Đại Đạo cảnh ca ogiai. So với đối phương mà nói, quả thực hắn không chịu nổi một kích. Đến thời điểm này Hoài Linh Hổ mới biết được, lần này rốt cuộc hắn đã chọc vào người nào. Khó trách đối phương hoàn toàn không để hắn vào trong mắt.

- Đây là ngươi tự mình dẫn xác tới đó nha.

Trước người Hoài Linh Hổ, gợn sóng trong không gian lóe lên, đột nhiên lan tràn ra chung quanh, không gian chung quanh vặn vẹo. Trong nháy mắt thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện trước người hắn. Năm ngón tay tạo thành trảo, năm đạo trảo ấn xẹt qua không gian, dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi lướt về phía trước.

Sưu.

Trảo ấn đánh xuống, Hoài Linh Hổ muốn chạy trốn thì đã phát hiện ra không gian chung quanh đã sớm cứng lại. Hắn không thể nào giãy dụa, tốc độ của đạo trảo ấn này thực sự đã nhanh tới mức tận cùng.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, trảo ấn trong tay Lục Lâm Thiên trực tiếp xé rách không khí, bên trong xen lẫn một cỗ linh hồn lực kinh khủng, trong sát na trực tiếp đánh văng gợn sóng trong không gian, năng lượng tạo thành vòng tròn lan tràn, lập tức đánh vào trên người Hoài Linh Hổ.

Xuy Xuy.

Đạo trảo ấn đánh xuống, Hoài Linh Hổ trực tiếp bị cấm chế, trong mắt lúc này còn tràn ngập vẻ kinh hãi, hoảng sợ.

- THái A, trên người Hoài Linh Hổ này có áo nghĩa linh hồn bổn nguyên, thi triển Hỗn Độn Dương Linh quyết thôn phệ nó đi.

Lục Lâm Thiên trực tiếp ném Hoài Linh Hổ đã bị cấm chế cho Thái A, đây là lần đầu tiên THái A trực tiếp thôn phệ, cho nên Lục Lâm Thiên đành phải cấm chế Hoài Linh Hổ này, tránh cho xuất hiện việc gì ngoài ý muốn.

Phần áo nghĩa linh hồn bổn nguyên đấu giá buổi tối ngày hôm qua trong Thải Vân thương hội vốn Lục Lâm Thiên định mua cho Thái A.

Thái A tu luyện áo nghĩa linh hồn, thế nhưng trên người cũng không có áo nghĩa linh hồn bổn nguyên, muốn tự mình lĩnh ngộ ra sợ rằng cũng không dễ. Áo nghĩa linh hồn bổn nguyên của một thế giới đã sớm bị người khác lĩnh ngộ ra, cho nên nếu như muốn lĩnh ngộ ra áo nghĩa linh hồn bổn nguyên không dễ. Cho nên Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể chuẩn bị để cho Thái A luyện hóa một phần áo nghĩa linh hồn bổn nguyên mà thôi.

Lục Lâm Thiên thật không ngờ, buổi tối hôm qua hắn lại gặp Hoài Linh hổ, kết quả áo nghĩa linh hồn không có lấy được. Vốn đối với Lục Lâm Thiên mà nói, năm vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm cùng với hai vạn ức cũng không có gì khác nhau quá lớn, hiện tại tổng thể Phi Linh thương hội cũng không có như lúc trước.

Lục Lâm Thiên không mua, một phần là bởi vì cũng không muốn vì vậy mà để cho Thải Vân thương hội chiếm tiện nghi, để cho Thải Vân thương hội làm ngư ông đắc lợi. Thứ hai Lục Lâm Thiên cũng đã sớm biết rõ trên người Hoài Linh Hổ cũng có áo nghĩa linh hồn bổn nguyên đã bị luyện hóa. Dùng tính cách của Hoài Linh Hổ này, sợ rằng tuyệt đối sẽ không bao giờ không tới tìm hắn gây phiền toái. Bởi vậy một màn này trong Trấn Thế tháp Lục Lâm Thiên đã sớm biết. So với việc đấu giá, tranh đoạt áo nghĩa linh hồn, còn không bằng trực tiếp thôn phệ tốt hơn nhiều.

Chương 3783: Thôn phệ linh hồn bổn nguyên 2

Một lát sau, trong Tử Lôi Huyền Đỉnh ở trong Thiên Trụ giới, Thái A đến tầng thứ hai Thiên Trụ giới. Một đạo trảo ấn nhanh chóng được đặt lên đỉnh đầu Hoài Linh Hổ, Hỗn Độn Dương Linh quyết dựa theo Dương Linh quyết, được Lục Lâm Thiên cải biến không ít. Hiện tại Thái A đang tu luyện Hỗn Độn Dương Linh quyết, Thái A tu luyện áo nghĩa linh hồn, đương nhiên thôn phệ áo nghĩa linh hồn sẽ vô cùng dễ dàng.

- Ah...

Một lát sau, trong Thiên Trụ giới vang lên tiếng kêu thảm thiết của Hoài Linh Hổ, ánh mắt vẫn hiện lên vẻ kinh hãi, hoảng sợ. Sợ rằng bản thân hắn cũng tuyệt đối không ngờ hắn lại có kết cục này. Sớm biết như vậy lúc trước hắn làm sao dám trêu vào Lục Lâm Thiên, làm sao dám chặn giết Lục Lâm Thiên. Trong suy nghĩ của hắn, bằng vào tu vi Đại Đạo cảnh của hắn ở trong cả Vô Sắc thế giới này, trong đám người trẻ tuổi trừ đám người Hoàng Sa ra không có ai là đối thủ của hắn.

Mà tất cả chuyện này hắn có muốn hối hận cũng đã không còn kịp.

Trong phạm vi Hải Vực, Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, Hỗn Độn Dương Linh Quyết có thể khiến cho Thái A thôn phệ linh hồn bổn nguyên để cho Thái A sử dụng, trực tiếp cướp đoạt lĩnh ngộ áo nghĩa của đối phương. Về sau trên phương diện lĩnh ngộ so với người bình thường sẽ mạnh hơn không ít.

Ken Két.

Trước Trấn Thế tháp, trong tay Hoài Viễn Khôi, trong hai khối ngọc giản bằng linh hồn lực có một khối đột nhiên rạn nứt, lập tức hóa thành mảnh vỡ.

Nhìn qua ngọc giản ẩn chứa linh hồn lực vỡ nát, sắc mặt Hoài

Viễn Khôi lập tức đại biến, lập tức tức giận phóng lên trời, miệng quát to:

- Bất kể là ai làm nhất định sẽ phải trả một cái giá cực đắt.

Nghe tiếng hét phẫn nộ của Hoài Viễn Khôi, cơ hồ tất cả mọi người đều nhìn về phía hắn. Nhìn ngọc giản ẩn chứa linh hồn lực đã bị vỡ nát trong tay Hoài Viễn Khôi, không ít người đã biết được, thì ra trong hai nhi tử của Hoài Viễn Khôi đã có một người vẫn lạc.

- Hướng Hầu Minh, ngươi đi ra cho ta.

Hoài Viễn Khôi nhìn chung quanh, cuối cùng ánh mắt nhìn vào người Hướng Hầu Minh, Hoài Linh Hổ chết, người thứ nhất hắn nghĩ tới chính là Lục Lâm Thiên, sợ rằng trong đám người chỉ có một mình Lục Lâm Thiên có thực lực đánh chết Hoài Linh Hổ.

- Hoài hộ pháp gọi ta có việc gì?

Ánh mắt Hướng Hầu Minh từ lâu đã đảo qua ngọc giản ẩn chứa linh hồn lực đã bị vỡ nát trong tay Hoài Viễn Không, ánh mắt âm thầm biến đổi, không khỏi hít sâu một hơi. Tình huống đại khái hắn đã hiểu rõ trong lòng.

Hoải Viễn Khôi chậm rãi đi tới, nhìn hằm hằm vào Hướng Hầu Minh trầm giọng nói:

- Hướng Hầu Minh, ngươi biết tội không?

Hướng Hầu MInh khẽ nhíu mày, ánh mắt biến đổi, cũng không có một chút nhượng bộ nào mà lên tiếng:

- Lời của Hoài hộ pháp ta nghe không rõ.

- Hay cho một câu nghe không rõ.

Hoài Viễn Khôi cả giận cười lạnh nói:

- Hướng Hầu Minh, Lục Lâm Thiên mà ngươi mang đến rốt cuộc là người phương nào, trong lòng ngươi có lẽ hiểu rõ hơn ta a. Lục Lâm Thiên chính là chưởng môn Tây Phương Cầu Bại của Thất Sát môn trong Thị Hoang thế giới đúng không?

- Tây Phương Cầu Bại trong Thị Hoang thế giới? Chính là Tây Phương Cầu Bại có liên quan tới Huyết Thiên Đế sao? Nghe nói hắn có thể dùng một cái tát đánh chết người có tu vi Đại Đạo cảnh đỉnh phong.

- Nghe nói Thất Sát môn đã khống chế Thị Hoang thế giới, Huyết Thiên Đế dung thế Niết Bàn, sau này không thể không cân nhắc tới Thị Hoang thế giới a.

Tất cả nhân vật đầu lĩnh trong các thế giới lúc này lập tức nghị luận. Thị Hoang thế giới cũng nằm trong Vô Sắc trung thiên thế giới. Trong Thị Hoang thế giới xảy ra chuyện lớn như vậy đương nhiên đã sớm truyền ra. Đám đầu lĩnh của các thế giới này đương nhiên cũng không thể không biết.

Nghe nói Lục Lâm Thiên chính là Tây Phương Cầu Bại, đám người chung quanh lập tức kinh ngạc.

- Hoài Hộ pháp, chuyện Lục Lâm Thiên là Tây Phương Cầu Bại có liên quan gì sao?

Hướng Hầu Minh nói.

- Nực cười, Lục Lâm Thiên đánh chết chúng đệ tử Vạn Thiên liên minh, đối đầu với Vạn Thiên liên minh ta. Ngươi còn dám mang Lục Lâm Thiên tới tham gia Vạn Thế đối quyết, ngươi còn dám nói không có sao?

Hoài Viễn Không lạnh nhạt nói.

- Hoài hộ pháp, Lục Lâm Thiên cũng không có đối đầu với Vạn Thiên liên minh. Không ít người của Vạn Thiên liên minh ta vẫn lạc trong Thị Hoang thế giới, kể cả không ít ngươi Kỳ Phong thương hội, theo ta được biết là người Kỳ Phong thương hội ngươi muốn nhúng tay vào chuyện tìm kiếm bảo khí thông linh trong Hắc Thủy ngục giam. Kết quả Huyết Thiên Đế không chết, Kỳ Phong thương hội của ngươi mới toàn quân bị diệt. Chẳng lẽ bây giờ ngươi còn định dùng việc công báo thù riêng hay sao? Kỳ Phong thương hội nhúng tay vào chuyện bên ngoài đã là vi phạm công ước của Vạn Thiên liên minh, bị người ta đánh chết cũng đáng.

Hướng Hầu Minh trầm giọng nói.

- Hướng Hầu Minh, ngươi biết ngươi đang nói gì không?

Hoài Viễn Khôi nhìn Hướng Hầu Minh, vẻ mặt âm trầm tới cực điểm.

Hướng Hầu Minh ngẩn đầu, nhìn thẳng về phía Hoài Viễn Khôi nói:

- Hoài hộ pháp, ta đã ba lần bốn lượt nhường nhịn, đừng quên, ta và ngươi đều là hộ pháp.

- Tốt, tốt, tốt.

Hoài Viễn Khôi liên tiếp nói ba chữ tốt, ánh mắt âm trầm vô cùng nhìn về phía Hướng Hầu Minh:

- Hướng Hầu Minh, khoản nợ này chậm rãi tính toán, giết nhi tử ta, nhất định phải trả giá thật nhiều.

- Hoài Viễn Khôi, con của ngươi chết trong Trấn Thế Tháp, chẳng lẽ nhất định phải là người khác động thủ hay sao? Nói không chừng là tự bản thân hắn xảy ra chuyện bên trong a.

Hoàng Thiên Tứ nhìn Hoài Viễn Khôi nói.

- Nực cười, Linh Hổ mấy tháng trước đã đột phá Đại Đạo cảnh, lại thường xuyên tôi luyện trong Trấn Thế tháp, làm sao có thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn trong Trấn Thế Tháp được?

Hoài Viễn Khôi nói.

- Nói vậy không chính xác rồi, chắc chắc sẽ xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Hoàng Thiên Tứ cười cười, vốn hắn đã đối đầu với Kỳ Phong thương hội, lúc này nhi tử Hoài Viễn Khôi bị giết, chuyện này đối với hắn chính là một chuyện vô cùng tốt.

Thời gian từ từ trôi qua, bảy ngày sau, trong Trấn Thế tháp có không ít thân ảnh chật vật bị đẩy ra ngoài, nhìn thấy những thanh niên này, không ít người của tiểu thiên thế giới tới đây sắc mặt lập tức chán nản, khẽ thở dài. Đi ra sớm cũng không phải là một chuyện tốt.

Ngày thứ tám, mấy ngàn người trong Trấn Thế tháp lúc này chỉ còn chưa đủ năm mươi người ở bên trong.

Vô số người bắt đầu khẩn trương lên, đến lúc này coi như đã tới lúc cuối cùng. Hôm nay cũng chính là ngày phân ra thắng bại, coi như những năm qua, người có thể ngây ngốc trong Trấn Thế tháp dài nhất cũng chỉ có chín ngày mà thôi.

Hồ Nhất Đao, Hỏa Đạo nhân, Nam Bán Thiên, ba người này đều có ba thanh niên nam nữ trong đội ngũ mình bị đẩy ra ngoài. Còn có hai người vẫn trong Trấn Thế tháp. Nhìn thấy Hướng Hầu Minh bên cạnh còn chưa có ai đi ra, sắc mặt ba người lập tức ngưng trọng, khẩn trương hẳn lên.

Sưu Sưu.

Trong Trấn Thế tháp, lần nữa lại có mấy thanh niên nam nữ bị đẩy ra, trong đó có Tôn Oánh Oánh.

Sau khi Tôn Oánh Oánh bị đẩy ra, một lát sau, Hướng Ngọc Tiền cũng lập tức bị đẩy ra bên ngoài.

Chương 3784: Đột phá trong Trấn Thế tháp

Lúc này hai người mới bị đẩy ra, thực lực coi như cũng là tồn tại cường hãn trong đám người trẻ tuổi.

- Ài, Hướng gia vẫn kém một chút a.

Hướng Hầu Minh nhìn thấy Hướng Tiền Trùng bị đẩy ra ngoài, khẽ than nhỏ một câu, vẻ mặt có chút thất vọng. Thế nhưng hắn hiểu rõ, trong đám người trẻ tuổi tiến vào trong Trấn Thế tháp lần này thực lực đều không giống như người thường, muốn trở thành mười người cuối cùng quả thực rất khó khăn.

Nhìn thấy Tôn Oánh Oánh và Hướng Tiền Trùng bên người Hướng Hầu Minh cũng bị đẩy ra ngoài, sắc mặt ba người Hồ Nhất Đao, Hỏa Đạo nhân, Nam Bán Thiên lúc này mới dịu hơn một chút, nhưng mà cũng vô cùng khẩn trương.

- Trong Trấn Thế tháp hiện tại cũng chỉ còn có hai mươi ba người, không biết mười người nào có thể chống lại được tới cuối cùng.

- Thực lực của hai mươi ba người này hẳn là cũng không kém nhiều lắm, ai có thể kiên trì dài hơn thì hy vọng lớn hơn nhiều.

- Thậm chí còn có bốn người ở tầng thứ mười a.

- Còn lại đều ở tầng thứ chín.

- Nhưng mà có chút kỳ quái là, tại sao lại có một người luôn ở tầng thứ bảy chưa từng di chuyển một chút nào?

- Lại có hai người bị đẩy ra, chỉ còn có hai mươi mốt người.

- Sư phụ, con đã luyện hóa áo nghĩa bổn nguyên thuộc tính hỏa.

Lưu quang trong Tử Lôi Huyền Đỉnh lóe lên, thân ảnh gầy gò của Thái A xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, thời gian bên ngoài mấy ngày hắn đã ngây ngốc ở bên trong hai tháng. Trong vòng mấy ngày ngày Lục Lâm Thiên luôn ở trên hải vực này chờ đợi, hắn cũng muốn đợi xem có thể gặp được Kim Viên hay không, thế nhưng trong mấy ngày ngày cũng không có nhìn thấy Kim Viên.

- Phía trước chính là cửa vào tầng thứ mười, chúng ta đi vào tầng thứ mười trước.

Lục Lâm Thiên nói.

- Lại có hai người đi vào tầng thứ tư. Thực lực của đám người trẻ tuổi hiện tại so với trước kia dường như mạnh hơn không ít, tiến vào tầng thứ mười cũng có được sáu người.

- Còn có hai người tiến vào tầng thứ mười một.

- Là bốn người tiến vào tầng thứ mười một, lại có hai người tiến vào. Một khi tiến vào tầng thứ mười một chẳng khác gì là có thực lực tương đương với Đại Đạo cảnh trung giai.

- Bốn người này rốt cuộc là ai, sao thực lực lại mạnh như vậy?

- Nếu như ta đoán không sai hẳn là người của bốn thế lực lớn a. Hoài Linh Ngọc của Kỳ Phong thương hội, Tử Viêm của Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc, đại tiểu thư Tiết Mặc Kỳ của Tiết gia, còn có Hoàng Sa của Hoàng gia.

- Có lẽ cũng chỉ có bốn người này.

- Kỳ quái a, người ở tầng thứ bảy kia còn chưa di chuyển nữa.

Sưu Sưu.

Chạng vạng tối ngày thứ tám, trong Trấn Thế tháp lần nữa có mấy người bị đẩy ra, khuôn mặt có chút chật vật, mấy đạo thân ảnh này đáp xuống bên người Hồ Nhất Đao, Hỏa Đạo Nhân, còn có Nam Bán Thiên.

Năm người Hồ Nhất Đao mang tới đã đi ra bốn, năm người trẻ tuổi do Nam Bán Thiên và Hỏa Đạo nhân mang tới đều bị đẩy ra bên ngoài. Sắc mặt hai người Hỏa Đạo nhân, Nam Bán Thiên có chút khó coi.

- Mười một người, trong Trấn Thế tháp chỉ còn lại mười một người.

- Nếu ai không chống lại được sẽ thua. Còn lại là còn có thể tiến vào vòng tiếp theo a.

- Thế nhưng người ở tầng thứ bảy kia thì tính thế nào? Có người đã ngây ngốc ở trong tầng thứ bảy vài ngày rồi.

- Nhị trưởng lão, còn có mười một người bên trong sao?

Trong đội ngũ Hoàng gia, Hoàng Thiên Tứ hỏi một lão giả sau lưng.

- Vừa rồi đã tra qua, ta mới tìm được tư liệu, ngoài Hoàng Sa của Hoàng gia chúng ta ra còn có Hoài Linh Ngọc của Kỳ Phong thương hội, Tử Viêm của Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc. Đại tiểu thư Tiết Mặc Kỳ của Tiết gia, Lâm CHấn của Địa Hoang Tiểu thiên thế giới, Quỷ Oa của Vạn Diệu Tiểu thiên thế giới. Bạch Lang của Thiên Lang tiểu thiên thế giới, Tôn Tiểu Nhã của Tôn gia. Còn nữa, trong Vô Minh tiểu thiên thế giới có Kim Viên, Thái A, còn có Lục Lâm Thiên.

Lão giả này trả lời Hoàng Thiên Tứ.

- Địa Hoang Tiểu thiên thế giới, Vạn Diệu Tiểu thiên thế giới, Thiên Lang Tiểu thiên thế giới, ba Tiểu thiên thế giới này trong Vô Sắc trung thiên thế giới chúng ta cũng có thực lực và tài nguyên ở top đầu. Có thể có người tiến vào top mười cũng không phải là chuyện gì quá kỳ quái. Không ngờ Tôn Tiểu Nhã của Tôn gia cũng có thể đi tới một bước này.

Hoàng Thiên Tứ khẽ nhíu mày, nói nhỏ:

- Chỉ là trong Vô Minh Tiểu thiên thế giới này thậm chí lại có ba người.

- Mau nhìn, lại có hai người tiến vào tầng thứ mười, tổng cộng có tám người tiến vào tầng thứ mười.

Chạng vạng tối ngày thứ tám, màn đêm dần dần bao phủ trời xanh, trên không trung bình nguyên bao la dần dần yên tĩnh, vừa rộng lớn vừa thần bí.

Ánh trăng chiếu sáng mặt đất, trên phía chân trời có vài ngôi sao le lói. Tất cả mọi người đều đang khẩn trương nhìn vào Trấn Thế tháp, mười một người cuối cùng không ngờ cho tới bây giờ còn chưa có ai đi ra. Mà tổng cộng lại có tám người tiến vào tầng thứ mười, thành tích bực này so với trước kia mạnh hơn không ít.

Trong tầng thứ bảy Trấn Thế tháp, trong sơn mạch bao la có lực lượng nặng nề không ngớt.

Oanh.

Trong giây lát, trong sơn mạch truyền ra chấn động cực lớn.

Ngao.

Một đạo lưu quang phóng lên trời, nương theo một tiếng gầm gừ đinh tai nhức óc. Đạo lưu quang này nhanh chóng hóa thành một đạo thân thể khổng lồ. Mà đây chính là thân thể của Hoàng Kim Long Viên.

Sưu Sưu.

Giờ phút này trong cơ thể Kim Viên có một cỗ quang mang màu vàng huyền ảo tràn ngập bí văn quanh quẩn. Một cỗ khí tức áo nghĩa thuộc tính Thổ tương liên với không gian này khiến cho năng lượng thiên địa thuộc tính thổ trong không gian này chấn động kịch liệt.

Ầm ầm.

Đất rung núi chuyển, sơn băng địa liệt, khí tức mênh mông lan tràn ra. Thân thể khổng lồ của KIm Viên được từng đạo quang mang huyền ảo bao phủ, quang mang huyền ảo này tương liên với thiên địa, không ngừng cuồn cuộn từ trong hư không tràn ra.

Trong nháy mắt ngắn ng ủi, không ngừng có năng lượng thiên địa cuồn cuộn không dứt tiến vào bản thể khổng lồ của Kim Viên. Khí tức trên người tiếp tục kéo lên, cuối cùng dễ dàng phá tan một bức bình chướng vô hình, khí tức kéo tới Đại Đạo cảnh sơ giai.

Một lát sau, quang mang huyền ảo trên người Kim Viên mới phai nhạt, động tĩnh kinh người lúc này mới trở lại bình thường. Bản thể khổng lồ lập tức thu liễm lại, hóa thành một đạo thân ảnh khôi ngô đạp không mà đứng. Cơ bắp trước ngực nhô cao lên, giống như bên trong có lực lượng vô cùng đang chờ bộc phát, hai mắt nhắm chặt lập tức mở ra, tinh quang trong mắt bắn ra.

- Người trong tầng thứ bảy rốt cuộc có động tĩnh, đi tới tầng thứ tám.

- Một giờ đi tới tầng thứ chín, giống như đang chạy đua với thời gian vậy.

..

Sáng sớm hôm sau, mọi âm thanh dường như đều thức tỉnh, nắng sớm bắt đầu xuất hiện.

- Người nọ đã tới tầng thứ mười a, trong vòng một đêm từ tầng thứ bảy tới tầng thứ mười, xem như xúc tích chờ bộc phát a.

Xoẹt.

Trên tầng thứ chín Trấn Thế tháp xuất hiện chấn động, trong chớp mắt này vô số ánh mắt lập tức nhìn lên cao, cả đám như ngừng thở. Lúc này ai đi ra coi như đã vô duyên với vòng tiếp theo của Vạn Thế đối quyết.

Chương 3785: Bốn người cuối cùng 1

- Lâm Chấn, cố gắng chịu đựng đi.

Thiên Dương lão quỷ Hồ Đạo nhân lúc này có chút run rẩy, hắn chỉ còn một người cuối cùng ở trong Trấn Thế tháp mà thôi.

Sưu.

Trên tầng thứ chín của Trấn Thế tháp, gợn sóng nổi lên chấn động, lập tức có một đạo thân ảnh chật vật đi ra, sắc mặt người này trắng bệch, khí tức suy yếu, dường như không thể chịu đựng được trong Trấn Thế tháp nữa.

- Là Lâm Chấn.

Mấy người sau lưng Thiên Dương lão quỷ Hồ Đạo nhân khẽ nói.

Sưu.

Theo sát còn có một đạo thân ảnh xinh đẹp, cũng vô cùng chật vật, sắc mặt trắng bệch, thế nhưng so với Lâm Chấn còn khá hơn một chút.

- Là Tiểu Nhã tỷ.

Khuôn mặt Tôn Oánh Oánh lập tức có chút vui vẻ nói:

- Tiểu Nhã tỷ tiến vào vòng sau rồi.

- Ài, chỉ có kém một chút mà thôi.

Thanh niên tuấn lãng kia được mấy thanh niên nam nữ sau lưng Thiên Dương lão quỷ Hồ Nhất Đao tới đỡ, thế nhưng nhìn qua thanh niên này Thiên Dương lão quỷ Hồ Nhất Đao có cảm giác như sụp đỏ, chỉ cần chống đỡ thêm một chút là có thể tiến vào top mười rồi.

Thứ mười một và thứ mười, tuy rằng chỉ kém một bậc, thế nhưng khác biệt bên trong quá lớn.

Sau khi thanh niên kia đi ra cũng biết được mình chỉ kém một chút mà thôi, nếu như vừa rồi hắn dùng toàn lực liều mạng mà nói, muốn trì hoãn một lát cũng có thể làm được, khi đó tiến vào top mười, về sau tiền đồ không thể hạn lượng.

- Phụt.

Mà bây giờ tuy nhiên không tệ, thế nhưng so với top mười mà nói, lại kém hơn không ít. Một hơi thời gian chính là khác biệt như trời và đất, khí huyết thanh niên này lập tức cuồn cuộn, còn chưa kịp nói gì mà đã trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

- Tiểu Nhã, nhanh điều tức, con đã tiến vào top mười rồi.

Trong đám người Tôn gia, đại hán được Tôn Oánh Oánh gọi là Đường thúc lúc này vô cùng cao hứng nói.

- Chúc mừng Tôn gia, chúng mừng Tôn Điền lão đệ a.

Hoàng Thiên Tứ đi tới đội ngũ của Tôn gia, tay đưa một khỏa đan dược cho Tôn Tiểu Nhã nói:

- Hiệu quả của Phục Nguyên Đan này không tệ, nữ hiền chất dùng đan dược này điều tức đi a. Đừng để ảnh hưởng tới tu vi.

- Đa tạ Hoàng hộ pháp.

Tôn Tiểu Nhã do dự một lát rồi mới tiếp nhận đan dược.

Hoàng Thiên Tứ thấy thế lúc này mới mỉm cười.

- Hồ Nhất Đao, Hỏa Đạo nhân, Nam Bán Thiên, chịu đánh bạc thì nên chịu thua đi.

Hướng Hầu Minh mỉm cười đi tới trước mặt ba người.

- Hướng Hầu Minh, xem như ngươi lợi hại, ngươi cố ý đào hầm để cho chúng ta nhảy vào a.

Hồ Nhất đao oán hận trừng mắt nhìn Hướng Hầu Minh, đến lúc này, ba người hắn mới hiểu rõ. Ngay từ đầu Hướng Hầu Minh hoàn toàn là diễn trò, dẫn ba người bọn họ nhảy xuống hố.

- Là các ngươi nhất định muốn đánh cược với ta, nguyện đánh cược thì cũng nên nguyện chịu thua a. Không phục thì lại tiếp tục, chỉ là phải lấy ra những vật vừa mới thua đã.

Hướng Hầu Minh không chút khách khí nói.

- Lão bất tử, cho ngươi.

Ba người Hồ Nhất Đao bất đắc dĩ, nguyện đánh bạc thì phải nguyện chịu thua. Đến cấp độ như bọn họ đều là người có uy tín, danh dự trong Vô Sắc trung thiên thế giới, cho nên cũng không có cách nào quịt nợ, ba người lập tức ném cho Hướng Hầu Minh ba chiếc nhẫn trữ vật.

Hướng Hầu MInh tiếp nhận nhẫn trữ vật, nhanh chóng dò xét bên trong, trong ba chiếc nhẫn trữ vật đều có mười vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm, bốn mươi kiện linh khí Tiên Thiên, ba khỏa đan dược Bàn phẩm. Tổng cộng chính là ba mươi vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm, là một khoản lớn, thế nhưng cũng không phải thứ quan trọng nhất. Quan trọng nhất là tổng cộng có một trăm hai mươi kiện linh khí Tiên Thiên, còn có chín khỏa đan dược Bàn phẩm.

- Đa tạ đã ban tặng, ta không khách khí nha.

Hướng Hầu MInh thu hồi ba chiếc nhẫn trữ vật, khuôn mặt tươi cười như hoa, lúc này hắn đã thu lại toàn bộ những thứ mà ba lần trước hắn thua, lại còn nhận được không ít lãi nữa.

- Lão hỗn đản, hóa ra Lục Lâm Thiên kia chính là Tây Phương Cầu bại, khó trách dám cùng chúng ta đánh bạc. Coi như lão bất tử ngươi hung ác.

Hảo Đạo nhân hung hăng không thôi, miệng mắng to Hướng Hầu

Minh một câu.

Hỏa Đạo nhân, Hồ Nhất Đao, Nam Bán Thiên thua nhiều như vậy, trong lòng cảm thấy đau như cắt, tăng thêm người sau lưng không có ai tiến vào top mười, tâm tình vô cùng khó chịu, không cần phải nói.

Nhưng mà trong lòng ba người lúc này cũng vô cùng rung động, lúc này trong năm người Hướng Hầu Minh mang tới không ngờ lại có ba người tiến vào top mười. Đây chính là hiện tượng chưa từng xuất hiện a. Một Tiểu thiên thế giới không ngờ lại có ba người có thể tiến vào top mười.

- Mau nhìn, lại có bốn người tiến vào tầng thứ mười một.

Giữa trưa ngày thứ chín, lần nữa có người tiến vào tầng thứ mười một, chuyện này khiến cho đám người đứng xem bên ngoài không khỏi có chút kích động. Đến tầng thứ mươi, trong Trấn Thế tháp không chỉ có áp lực và nguy hiểm đơn giản như vậy. Còn có lĩnh ngộ các loại áo nghĩa, không có lĩnh ngộ tuyệt đối cũng không có cách nào kiên trì nổi.

Đã có tám người tiến vào tầng thứ mười một, đây cũng là chuyện mà những năm qua không thể gặp được, đủ để chứng minh thực lực chỉnh thể của đám người trẻ tuổi tham gia Vạn Thế đối quyết của Vô Sắc thế giới lần này mạnh ra sao.

Trong tầng thứ mười Trấn Thế tháp, trong cuồng phong rít gào có một vòng xoáy giống như một chiếc vòi rồng rít gào, những nơi đi qua không gian bị xé nát.

Sưu.

Trong không gian hỗn loạn, một cánh cửa không gian xuất hiện. Kim Viên thấy thế mới thu liễm bản thể khổng lồ lại, khóe miệng mỉm cười, thân ảnh lập tức bước vào bên trong.

- Người thứ chín kia cũng tiến vào trong tầng thứ mười một, đám người trẻ tuổi lần này cũng quá kinh người a.

Trong tầng thứ mười, người cuối cùng cũng tiến vào trong tầng thứ mười một, chuyện này khiến cho đám người trên quảng trường rốt cuộc không có cách nào yên tĩnh được nữa.

- Tầng thứ mười hai, có người tiến vào tầng thứ mười hai.

- Một, hai, ba, bốn, bốn người tiến vào tầng thứ mười hai.

- Hôm nay đã là ngày thứ chín, chẳng lẽ đám người trẻ tuổi đồng lứa lần này muốn phá hủy tất cả ghi chép từ trước tới nay trong Vô Sắc trung thiên thế giới chúng ta hay sao?

Sưu Sưu.

Không gian chung quanh tầng thứ mười hai Trấn Thế tháp xuất hiện chấn động, một đạo thân ảnh bị đẩy ra. Đây là một thanh niên mặc trường bào màu trắng, trường bào này trắng như tuyết, khuôn mặt tái nhợt, khóe miệng còn có vết máu. Thế nhưng ánh mắt vẫn lộ ra ngạo khí và sự hung hãn, phảng phất giống như là một con sói hoang vậy.

Sưu Sưu.

Thanh niên này bị đẩy ra, lập tức có mấy thanh niên khác đi tới đỡ hắn xuống.

- Người thứ chín là Bạch Lang của Thiên Lang thế giới.

- Thực lực không tệ, loại thực lực này coi như tiến vào vòng cuối cùng cũng có lực để tranh giành.

Sưu.

Trong tiếng nghị luận của mọi người, gợn sóng không gian chung quanh tầng thứ mười hai chấn động. Một đạo thân ảnh khôi ngô bị đẩy ra bên ngoài, cơ bắp giống như ẩn chứa lực lượng, người mặc trường bào màu vàng, khuôn mặt trắng bệch.

- Là Kim Viên.

Hướng Tiền Trùng và Tôn Oánh Oánh lập tức tiến lên đỡ Kim Viên xuống.

Chương 3786: Bốn người cuối cùng 2

- Thì ra là người của Vô Minh thế giới, người thứ tám, rất không tồi.

- Lâm Thiên huynh đệ và Thái A đâu rồi?

Kim Viên đáp xuống đất, khóe miệng có máu tươi tràn ra, lập tức hỏi Hướng Tiền Trùng và Tôn Oánh Oánh.

- Lục đại ca và tiểu gia hỏa còn ở bên trong a.

Tôn Oánh Oánh nói.

Sưu Sưu.

Trong tầng thứ mười hai của Trấn Thế tháp cơ hồ trước sau nổi lên chấn động, lần nữa có ba đạo thân ảnh trước sau bị đẩy ra.

Thnah niên thứ nhất thân thể có chút gầy gò, người mặc một bộ y phục màu sắc lộng lẫy, bó sát người, khí tức toàn thân khiến cho người ta có cảm giác âm trầm. Sắc mặt người này tái nhợt, thế nhưng ngay cả làn da và tóc của người này đều trắng như tuyết, bộ dáng nhìn qua chỉ có mười lăm mười sáu tuổi, khuôn mặt thậm chí nhìn qua còn giống như trẻ con.

Thân thể thanh niên thứ hai cao ngất, trên người mặc một bộ trường bào thêu hoa văn tinh mỹ, mày kiếm, tóc đen nhánh, đôi mắt giống như nữ nhân, có vài phần khí độ hiên ngang.

Người thanh niên thứ ba người mặc một bộ trường bào màu đỏ, bộ dáng cũng có chút tuấn lãng, trên người có một cỗ khí tức nóng bỏng như ẩn như hiện.

- Thứ bảy là Quỷ Oa của Vạn Diệu Tiểu thiên thế giới.

- Thứ sáu là Hoàng Sa của Hoàng gia.

- Thứ năm là Tử Viêm của Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc.

- Còn có bốn người nữa ở bên trong, Tiết gia và Hoài gia còn có một người a, hai người còn lại rốt cuộc là ai?

...

Trong Trấn Thế tháp, trong không gian hư vô, sương trắng quanh quẩn, một cỗ khí tức mênh mông tràn ra, mang theo khí tức cổ xưa.

- Trấn Thế tháp này quả nhiên bất phàm, không biết được luyện chế ra như thế nào.

Trong không gian hư vô, trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ rung động. Mỗi một bước trong không gian hư vô này đều giống như phải dùng lực vạn quân vậy, lực cản này không những tới từ thân thể mà cũng tới từ linh hồn và áo nghĩa.

Nhưng mà lúc này Lục Lâm Thiên cũng không có sử dụng kim đao màu vàng, đương nhiên, kim đao màu vàng cũng không nằm trong sự khống chế của hắn. Lục Lâm Thiên ở trong tầng thứ mười hai của Trấn Thế tháp hoàn toàn là dựa vào thực lực của bản thân tiến lên từng bước một. Chỉ là lúc này trong đan điền khí hải của hắn, nguyên đan chữ vạn đang từ từ xoay tròn, phóng ra một cỗ khí tức man hoang, cổ xưa.

- Người luyện chế ra Trấn Thế tháp này nhất định là một siêu cấp cường giả, người bình thường không có cách nào luyện chế ra được.

Thái A nói.

Lúc này khuôn mặt Thái A cũng tái nhợt, khí tức linh hồn nóng bỏng bao phủ quanh thân thể hắn, trong lúc mơ hồ cũng mang theo khí tức man haong cổ xưa. Thân thể mỗi một bước di chuyển trong hư không này đều cố hết sức bình siinh, hơn nữa càng ngày càng khó khăn, miệng hắn nói:

- Sư phụ, chúng ta đi lâu như vậy thế nhưng tại sao lại còn chưa tới tận cùng của tầng mười hai này vậy?

- Thái A, không chống lại được thì buông tha đi. Nếu như cố gắng chống lại thì có thể coi như là tôi luyên với bản thân con, thế nhưng lại cố gắng chống lại quá mức lại không phải là một chuyện tốt.

Lục Lâm Thiên nhắc nhở Thái A.

- Sư phụ, phía trước chúng ta có hai người.

Thái A bỗng nhiên ngẩng đầu phát hiện ra trong hư không cách đó không xa có hai đạo thân ảnh, một nam mọt nữ đang gian nan, chậm chạp đi về phía trước.

- Là hai người đó.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, lập tức nhận ra người này, đây là một nam ột nữ, nam có vài phần tương tự với Hoài Linh Hổ, hẳn là đại ca Hoài Linh Ngọc của hắn, trước khi vào Trấn Thế tháp hắn đã gặp qua.

Nữ tử kia mặc bộ váy màu xanh da trời, thân ảnh thướt tha, khí chất thanh nhã, là người của Tiết gia trong bốn thế lực lớn, hình như gọi là Tiết Mặc Kỳ.

Hai người Hoài Linh Ngọc và Tiết Mặc Kỳ cũng phát hiện ra hai người vừa mới xuất hiện sau lưng không xa. Mắt nhìn hai người Lục Lâm Thiên vài Thái A, ánh mắt hai người lập tức kinh ngạc, so với Tiết Mặc Kỳ, ánh mắt của Hoài Linh Ngọc chấn động ngày càng kịch liệt.

Sau khi hai người kinh ngạc, cũng không có chào hỏi, bởi vì lúc này hai người cũng không có khí lực chào hỏi, mỗi một bước tiến về phía trước đều dùng lực vạn quân. Hư không dưới chân rung động, lắc lư không ngừng. Lúc này hai người không ngừng thở hồng hộc.

Lục Lâm Thiên nhìn Tiết Mặc Kỳ và Hoài Linh Ngọc, trong lòng cũng có chút rung động. Hai người này đều là người bất phàm, người trong Trung thiên thế giới quả nhiên so với Tiểu thiên thế giới mạnh hơn nhiều.

Sưu.

Lục Lâm Thiên cùng với hai người Thái A dần dần đuổi kịp hai người Tiết Mặc Kỳ và Hoài Linh Ngọc.

- Thanh Linh Khải Giáp.

Dưới áp lực ngày càng lớn, áp lực trên người Lục Lâm Thiên càng lúc càng lớn, cho nên nhanh chóng bố trí Thanh Linh Khải Giáp.

- Linh Ngọc bảo giáp.

Hoài Linh Ngọc cũng không có cách nào chống lại nữa, sau khi Lục Lâm Thiên bố trí Thanh Linh Khải Giáp, lập tức bố trí một kiện khải giáp như sáng long lanh như ngọc quanh thân.

Cơ hồ là cùng lúc, quanh thân thể xinh đẹp mềm mại của Tiết Mặc Kỳ cũng có một đạo quang tráo huyền ảo bao phủ quanh thân.

Lúc này khí tức linh hồn nóng bỏng quanh thân Thái A càng thêm nồng nặc, trong lúc mơ hồ mang theo một tia tà khí cổ xưa.

Sưu Sưu.

Trước mắt bốn người chừng trăm thước, hư không tức thì chấn động, xuất hiện một cánh cửa bằng gợn sóng không gina.

- Là cửa vào tầng thứ mười ba.

Bốn người thấy thế sắc mặt lập tức vui mừng, nhanh chóng rảo bước tiến về phía cửa vào. Chỉ cần tiến vào cánh cửa bằng gợn sóng là có thể tiến vào tầng thứ mười ba.

Chỉ là càng tới gần cửa vào, lực cản ngập trời ngày càng khủng bố, áp lực này vô hình thẩm thấu vào, cho nên mỗi một bước tiến về phía trước đều có cảm giác lục phủ ngũ tạng trong cơ thể rạn nứt. Linh hồn trong đầu như sắp bị nghiền nát, máu tươi giống như sắp cứng lại. Loại lực cản cùng với uy áp này căn bản không có cách nào bỏ qua.

- Lực cản thật mạnh.

Lục Lâm Thiên ở dưới lực cản mạnh mẽ này, nguyên đan chữ vạn trong đan điền không ngừng xoay tròn, nguyên lực trào ra, gian nan cất bước về phía trước. Loại uy áp cùng với ngăn cản này cũng không có bất kỳ địch ý nào, bởi vậy kim đao màu vàng trong đầu hoàn toàn không có một chút phản ứng nào.

Lực cản cực lớn giống như tảng đá ngàn cân đặt ở trên người, mắt thấy Lục Lâm Thiên và Thái A đã đi gần tới minh, đôi mắt trên khuôn mặt xinh đẹp của Tiết Mặc Kỳ khẽ đổi, thầm cắn răng, thân thể mềm mại đột nhiên run lên.

Oanh.

Trong nháy mắt này, chỉ thấy sợi tóc sau lưng của Tiết Mặc Kỳ bỗng nhiên bay múa, giống như tạo thành một cái cột, mỗi một sợi tóc lúc này đều có lực lượng xuyên thủng không gian, một cỗ khí tức ngập trời tuôn ra, quanh thân lập tức được bao phủ dưới quang mang chói mắt.

Bên trong cỗ quang mang chói mắt này lan tràn ra một loại khí tức lạ lẫm mà mênh mông, bên trong cỗ khí tức này ẩn chứa sinh cơ cuồn cuộn không dứt, có chút tương tự với thuộc tính Mộc, chỉ là cũng không phải là thuộc tính Mộc.

Chương 3787: Ba người vừa mới tiến ra

Dưới khí tức này, Lục Lâm Thiên và hai người Thái A, Hoài Linh Ngọc lập tức nhìn về phía Tiết Mặc Kfy, dưới cỗ khí tức quỷ dị này khuôn mặt vốn đang tái nhợt của Tiết Mặc Kỳ khôi phục lại vẻ hồng nhuận hơi một chút, khí tức tăng lên, cùng lúc, từng bước đi về phía cửa lên tầng thứ mười ba.

- Đây là loại áo nghĩa kỳ lạ nào?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nghi hoặc không thôi, biến hóa trên người Tiết Mặc Kỳ lúc này rõ ràng cho thấy nàng ta thúc dục một loại áo nghĩa kỳ lạ nào đó. Loại áo nghĩa này Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào nhận ra, cũng chưa từng nhìn thấy bao giờ.

Sưu.

Trong khoảng thời gian ngắn này thân thể mềm mại củ Tiết Mặc Kỳ dưới sự bao phủ của cỗ quang mang sáng chói kia lập tức tiến vào trong tầng thứ mười ba.

- Sư phụ, con liều mạng xem có thể tiến vào trong tầng thứ mười ba hay không.

Nhìn thấy có người đi vào trong tầng thứ mười ba, Thái A cắn răng khẽ quát một tiếng, lập tức trong thân thể gầy gò mơ hồ có một cỗ khí tức man hoang tự nhiên lan tràn ra, sắc mặt tái nhợt bỗng nhiên đỏ ửng.

Oanh.

Không gian run lên, một cỗ khí tức bàng bạc trên người Thái A phô thiên cái địa tuôn ra, sau đó thân thể thừa cơ tiến vào trong cánh cửa không gian kia.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy Thái A tiến vào tầng thứ mười ba, khuôn mặt khẽ mỉm cười, tiến vào tầng thứ mười ba cũng đủ để chứng minh thực lực của Thái A có thể chống lại Niết Bàn cảnh sơ giai một hai.

Đương nhiên Thái A đã sớm giao thủ với Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ, lần này lại còn dung hợp với áo nghĩa linh hồn bổn nguyên nữa.

- Không phải ngay cả đồ đệ cũng không bằng đó chứ? Vậy thì quá mất mặt rồi.

Nhìn cánh cửa không gian bằng gợn sóng, Lục Lâm Thiên mỉm cười, bàn chân đạp mạnh hư không, một cỗ khí tức man hoang, cổ xưa tự nhiên từ trong cơ thể điên cuồng tuôn ra, trong đan điền, nguyên đan hình chữ vạn dường như cảm giác được nhu cầu của Lục Lâm Thiên lúc này cho nên bỗng nhiên bộc phát ra một cỗ năng lượng chói mắt.

Quang mang chói mắt trên nguyên đan chữ vạn lập tức tán loạn trong cơ thể, thân thể Lục Lâm Thiên run lên, lực lượng áp chế ngập trời chung quanh lúc này tức thì yếu bớt. Trong sát na này, bàn chân Lục Lâm Thiên nhấc lên, thân ảnh trực tiếp tiến vào trong tầng thứ mười ba.

- Mười một ngày, tầng mười ba, ba người tiến vào tầng thứ mười ba a.

- Lần này Vô Sắc thế giới chúng ta muốn quật khởi sao?

Ngoài Trấn Thế tháp, đám người đứng xem bên ngoài rung động, cơ hồ tất cả mọi người đều chăm chú nhìn vào Trấn Thế tháp, bốn người cuối cùng đã ở trong Trấn Thế tháp mười một ngày, đã sớm đánh vỡ những ghi chép trước đó, mà bây giờ lại có ba người tiến vào tầng thứ mười ba, đủ để khiến cho tất cả mọi người run rẩy.

Tiến vào trong tầng thứ mười ba Trấn Thế tháp đại biểu điều gì trong lòng tất cả mọi người đều hiểu rõ. Loại thiên phú và thực lực như vậy, cũng có thể tỏa sáng ở trong vòng cuối cùng của Vạn Thế đối quyết.

Trong Vô Sắc trung thiên thế giới bọn họ đã lâu rồi không có người trẻ tuổi nào có biểu hiện kinh người như thế, huống chi lúc này lại có tới bốn người.

- Chư vị, bây giờ còn có bốn người trong Trấn Thế tháp, chúng ta cũng không có cách nào biết rõ rốt cuộc là ai tiến vào tầng thứ mười ba. Thế nhưng thân phận của bốn người này ta đã có tin tức xác thực.

Hoàng Thiên Tứ từ từ quét qua đám người chung quanh, giờ phút này tâm tình của hắn cũng có chút kích động nho nhỏ, hắn lớn tiếng nói:

- Bọn họ chính là Hoài Kỳ Phong của Kỳ Phong thương hội, Tiết Mặc Kỳ của Tiết gia trang, còn có Lục Lâm Thiên và Thái A của Vô Minh tiểu thiên thế giới.

- Trong Vô Minh Tiểu thiên thế giới không ngờ lại có hai người a.

- Lần này Vô Minh Tiểu thiên thế giới đổi đời rồi.

Nghe Hoàng Thiên Tứ nói vậy, không ít ánh mắt lập tức nhìn về phía Hướng Hầu Minh. Ánh mắt tràn ngập sự hâm mộ, ghen ghét, ba người tiến vào top mười, trong đó còn có hai người tiến vào top bốn.

Quan trọng nhất là có lẽ một, hoặc là cả hai đều tiến vào tầng thứ mười ba. Thiên phú như vậy có lẽ không lâu sau sẽ trở thành cường giả danh chấn một phương. Đến lúc đó cả Vô Minh Tiểu thiên thế giới cũng sẽ nhận được lợi ích không nhỏ.

Nghĩ vậy không ít đầu lĩnh của các Tiểu thiên thế giới khác lập tức mỉm cười gật đầu với Hướng Hầu Minh, Vô Minh Tiểu thiên thế giới quật khởi, lúc này chính là lúc tạo mối quan hệ tốt nhất.

Đối với việc mọi người mỉm cười gật đầu, Hướng Hầu Minh cũng khẽ gật đầu. Mặc dù hắn đã sớm biết có loại thành tích như vậy, thế nhưng dưới ánh mắt của mọi người nhìn vào mình, trong lòng hắn khó trách khỏi có chút kích động.

Lúc này Hướng Hầu Minh đã biết lựa chọn lúc trước của hắn là đúng, tuy rằng đây không phải là người của Hướng gia bảo, thế nhưng lại là người từ Vô Minh Tiểu thiên thế giới đi ra. Là người Hướng Hầu Minh hắn mang tới, chỉ vậy đã đủ rồi.

Trong đám người chỉ có sắc mặt Hoài Viễn Khôi của Kỳ Phong thương hội là có chút khó coi, Vô Minh Tiểu thiên thế giới có ba người top mười. Trong đó lại có hai người top bốn, đây tuyệt đối là chuyện mà hắn không muốn gặp phải.

- Hoàng Thiên Tứ, bốn người còn lại có ba người là người của Vạn Thiên liên minh ta, ngươi cao hứng cái gì, chuyện này cũng không có bao nhiêu quan hệ với Chiến Thiên liên minh các ngươi a.

Trong đám người có một tiếng cười to vang lên, một nam tử trung niên mặc trường bào, bộ dáng có chút khí khái hào hùng, ánh mắt đen nhánh sáng láng, mặt mũi mỉm cười.

- Đúng vậy, trong bốn người có ba người là người của Vạn Thiên liên minh ta a. Không có bao nhiêu quan hệ với Chiến Thiên liên minh.

- Lần này có thể thở ra một hơi rồi, những năm qua đều là Chiến Thiên liên minh chiếm tiện nghi.

Lập tức có không ít thế lực thuộc Vạn Thiên liên minh nhao nhao phụ họa, những năm gần đây đều là Chiến Thiên liên minh áp đảo số lượng, thật vất vả Vạn Thiên liên minh mới có thể xuất đầu.

Hoàng Thiên Tứ nhìn nam tử trung niên khí khái hào hùng kia, lớn tiếng nói:

- An Thế Hải, lời này của ngươi sai rồi. Bất kể như thế nào đây cũng là người của Vô Sắc thế giới. Lúc này Vô Sắc thế giới xuất hiện nhiều người trẻ tuổi bất phàm như vậy, về sau đám lão già như chúng ta đi ra khỏi Vô Sắc thế giới cũng có thể ngẩng đầu mà đi a.

- Đúng vậy.

Nghe lời Hoàng Thiên Tứ nói không ít người âm thầm gật đầu.

- Chúc mừng Hướng hộ pháp.

- Hướng hộ pháp, đã lâu không gặp, chúc mừng.

Lúc này bên người Hướng Hầu Minh đã có vô số người vây quanh, cả đám nhao nhao chúc mừng.

- Hừ.

Hoài Viễn Khôi hừ lạnh một tiếng, nhìn Hướng Hầu Minh được mọi người vây quanh, ánh mắt càng thêm âm trầm.

- Ba người bọn họ đều đi vào, vì sao ta lại không vào được, ta nhất định phải đi vào.

Trong tầng thứ mười hai Trấn Thế tháp, dưới uy áp ngập trời chung quanh, sắc mặt Hoài Linh Ngọc trắng bệch, khải giáp óng ánh như ngọc quanh thân run rẩy không ngừng, giống như sắp bị rạn nứt.

Chương 3788: Hoài Viễn Khôi ra tay 1

Máu tươi từ trong khóe miệng Hoài Linh Ngọc, đồng thời từ trong máu mũi không ngừng tràn ra, sau khi bước một bước về phía trước, thân thể hắn đột nhiên run lên, khó có thể thừa nhận thêm được nữa. Thân thể từ từ cúi xuống, máu tươi chảy ròng, khuôn mặt dần dần vặn vẹo dữ tợn, khải giáp óng ánh như ngọc quanh thân lúc này rạn nứt, khe nứt càng lúc càng lớn.

- Vì cái gì? Tại sao? Tại sao ba người bọn họ đều có thể đi vào mà ta lại không thể?

Hoài Linh Ngọc lớn tiếng quát, miệng lập tức phụt ra một ngụm máu tươi, khí tức trên người run le ne, không gian đột nhiên nổi lên chấn động, thân ảnh hắn lập tức biến mất trong hư không.

Sưu.

Trấn Thế tháp lại có chấn động, trong tầng mười hai có một thân ảnh bị đẩy ra bên ngoài, đám người bên ngoài lập tức yên tĩnh.

Khi nhìn rõ thân ảnh bị đẩy ra bên ngoài, khuôn mặt của Hoài Viễn Khôi lập tức giống như già thêm mười tuổi.

Sưu.

Trong tầng thứ mười hai của Trấn Thế tháp có một đạo thân ảnh bị đẩy ra, sau đó trong tầng thứ mười ba cũng có một đạo thân ảnh gầy gò bị đẩy ra. Thân ảnh gầy gò kia lúc này trong ánh mắt của đám người chung quanh lại có cảm giác giống như một ngọn núi lớn, nguy nga vô cùng.

- Hoài Linh Ngọc của Kỳ Phong thương hội đứng thứ tư.

- Người thứ ba kia hình như là...

- Người thứ ba là Thái A trong Vô Minh thế giới.

- Tiểu gia hỏa, ngươi thế nào rồi?

Thân thể mềm mại xinh đẹp của Tôn Oánh Oánh lập tức lóe lên, nhanh chóng đi tới bên người Thái A.

- Thái A, nhanh phục dụng đan dược, đan dược chữa thương bàn phẩm, hiệu quả không tệ.

Hướng Hầu Minh tự mình đi lên trên không trung, tay đưa một khỏa đan dược chữa thương Bàn phẩm giá trị liên thành vào trong miệng Thái A.

- Đa tạ Hướng lão.

Thái A cũng không có khách khí, sau khi dùng đan dược chữa thương, hắn lập tức vận chuyển Hỗn Độn Dương Linh quyết luyện hóa thôn phệ. Sau khi dùng toàn lực tiến vào trong tầng thứ mười ba, dưới cỗ áp lực cực kỳ lớn trong tầng thứ mười ba, Thái A khó có thể chống lại nữa cho nên nahnh chóng bị đẩy ra bên ngoài.

- Linh Ngọc, ngươi không sao chứ?

Trong Kỳ Phong thương hội có không ít thân ảnh vây quanh Hoài Linh Ngọc, Hoài Linh Ngọc lại lần nữa phun ra máu tươi, thân thể suy yếu, uể oải tới cực điểm.

Trong Trấn Thế tháp, tầng thứ mười ba vẫn là một mảnh hư không ba la, chỉ là trên hư không có tiếng sấm không ngừng vang vọng, bên trong còn có một cỗ áp lực mạnh hơn tầng thứ mười hai gấp mười lần.

Dưới áp lực khủng bố này, bàn chân Lục Lâm Thiên đạp mạnh hư không, thân thể vững vàng như bàn thạch đứng tại chỗ, cố gắng chống lại áp lực khủng bố này.

Phụt.

Tiết Mặc Kỳ dưới quang mang kỳ dị bao phủ đột nhiên phun ra máu tươi, dưới cỗ áp lực này dường như nàng đã khó có thể chống lại.

- Tiết cô nương, cố gắng chống lại không phải là một chuyện tốt đâu.

Quanh thân Lục Lâm Thiên được bao phủ bởi một cỗ khí tức man hoang cổ xưa, sắc mặt lúc này cũng trắng bệch. Áp lực trong này so với tầng thứ mười hai vừa rồi lần nữa cường hãn hơn nhiều.

Tiết Mặc Kỳ lúc này quả thực không muốn nói chuyện, thế nhưng nghe Lục Lâm Thiên nói vậy lập tức nhìn về phía hắn, nhìn qua đạo thân ảnh đang ngạo nghễ đứng đó, đôi mắt xinh đẹp khẽ chuyển động, khóe miệng có vết máu nhàn nhạt, nàng khẽ mở miệng nói:

- Dường như ngươi cũng cưỡng ép chống lại a, để xem ai trong chúng ta có thể chống đỡ được tới cuối cùng. Đến thời điểm này thắng thua đã không còn quan tọng, ta chỉ muốn biết rõ cực hạn của ta tới đâu. Có lẽ có thể làm cho ta chính thức bước vào Niết Bàn cảnh, nếu như ngươi không chống lại được thì cũng đừng nên cố gắng chống đỡ.

- Khiêu chiến cực hạn, vậy thì ta đứng cùng một chỗ với Tiết cô nương thử xem.

Lục Lâm Thiên nghe vậy khẽ nhíu mày, tự nhiên trên người có một cỗ khí thế bá đạo lan tràn ra. Bàn chân gian nan cất bước, trong hư không tràn ngập tiếng sấm Lục Lâm Thiên ngạo nghễ đứng thẳng.

Nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt xinh đẹp của Tiết Mặc Kỳ lúc này tràn ngập vẻ rung động.

Ầm ầm.

Cả không trung ầm ầm vang vọng tiếng sấm, vào lúc này có hai đạo điện mang nhỏ bằng cánh tay đánh về phía Tiết Mặc Kỳ và Lục Lâm Thiên.

Phá.

Một đạo lưu quang màu tím từ trong tay Lục Lâm Thiên lướt đi, ầm ầm va chạm với đạo điện mang từ trên không trung đánh xuosng.

Ầm ầm./

Lập tức thanh âm bạo liệt, trầm thấp giống như sấm sét giữa trời quang vang vọng trên không trung. Điện mang cuồng bạo lan tràn ra chung quanh. Một cỗ điện mang cực lớn tán loạn, lập tức tràn vào trên Thanh Linh Khải Giáp của Lục Lâm Thiên, điện mang lan tràn ra bốn phía dường như muốn phá hủy tất cả trong cơ thể.

Mà thân thể Lục Lâm Thiên đã sớm bị Tử Kim Huyền Lôi rèn qua, cho nên ảnh hưởng của điện mang cuồng bạo bị giảm xuống mức thấp nhất, tăng thêm có lực phòng ngự cường hãn, thân thể hắn chỉ trầm xuống, sau đó lùi lại mấy bước, cũng có thể chống lại được.

Chỉ là so sánh với Lục Lâm Thiên, Tiết Mặc Kỳ còn chật vật hơn nhiều. Một đạo quang trụ bằng năng lượng va chạm với điện mang trên không trung đánh xuống, dưới công kích khủng bố như vậy, điện mang bắn tứ tung, không gian run rẩy kịch liệt. Dư âm kình khí còn lại trực tiếp xé rách không gian tạo thành vết nứt đen kịt. Điện mang ngập trời trực tiếp đánh vào trên quang mang chói mắt chung quanh thân thể Tiết Mặc Kỳ.

Xoẹt.

Dưới điện mang, quang mang trên người Tiết Mặc Kỳ bị nghiền nát, trong đôi môi vốn đã bị máu tươi nhuộm đỏ lần nữa có máu tươi phun ra, thân thể xinh đẹp bắt đầu lảo đảo lui lại.

Ầm ầm.

Giữa không trung, lại có một đạo điện mang to bằng cánh tay trẻ con đánh xuống, trong nháy mắt xuyên thủng không gian đánh vào đỉnh đầu Tiết Mặc Kỳ.

- Cẩn thận.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, không chút do dự, nguyên lực phô thiên cái địa trong cơ thể tuôn ra, thân thể trong chớp mắt cấp tốc đi tới trước mặt Tiết Mặc Kỳ cách đó không xa, một đạo quang mang màu tím lần nữa được đánh ra.

Phanh.

Hai đạo công kích va chạm, điện mang khủng bố lan tràn ra chung quanh, dễ dàng đánh nát không gian chung quanh, trong lúc nhất thời, một mảnh hư không đen kịt hiện ra.

Phụt.

Trong sát na này trong miệng Lục Lâm Thiên cũng có máu tươi phun ra, gợn sóng trong không gian chung quanh run run, thân thể không nằm trong sự khống chế của mình mà bị đẩy ra bên ngoài.

Cùng lúc này, không gian quanh thân Tiết Mặc Kỳ đột nhiên chấn động, đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Lục Lâm Thiên tràn ngập sự chấn động. Thân ảnh xinh đẹp cùng lúc với Lục Lâm Thiên, đều đồng thời bị đẩy ra bên ngoài.

Sưu Sưu.

Trong tầng thứ mười ba của Trấn Thế tháp có hai đạo thân ảnh dưới ánh mắt kinh ngạc và ngoài ý muốn của mọi người đồng thời bị đẩy ra.

Hai đạo thân ảnh này chỉ trong chốc lát được vô số người chung quanh cùng với vô số người trong sơn mạch xa xa nhìn lên. Lúc này, hai người này chính là đại biểu cho tồn tại đỉnh phong trong đám người trẻ tuổi cửa Vô Sắc trung thiên thế giới.

- Lục đại ca.

- Mặc Kỳ.

Không ít thân ảnh lập tức nhảy lên trên không trung, nhanh chóng đáp xuống bên cạnh hai người vừa mới bị đẩy ra.

Chương 3789: Hoài Viễn Khôi ra tay 2

- Nhanh dùng đan dược điều tức.

Hướng Hầu Minh đưa một khỏa đan dược chữa thương Bàn phẩm tới cho Linh Tướng d.

Lục Lâm Thiên gật đầu, cũng không có khách khí mà nuốt đan dược xuống, lập tức thúc dục Hỗn Độn Âm Dương Quyết luyện hóa.

- Lục Lâm Thiên, nhanh trả lại mạng cho con trai ta.

Một tiếng hét lớn vang v ọng, thân thể của Hoài Viễn Khôi đã xuất hiện trên không trung, tiện tay đánh ra một đạo quang mang sáng chói. Nguyên lực từ trong cơ thể tuôn ra, nhanh chóng ngưng tụ thành một mảnh không gian bằng năng lượng mênh mông cuồn cuộn. Bên trong còn có công kích linh hồn bàng bạc. Một đạo quang mang sáng chói lập tức hung hăng đánh về phía Lục Lâm Thiên.

- Coi chừng, các ngươi mau lui lại.

Hướng Hầu Minh hét lớn một tiếng, trong lúc nguy cấp, thân ảnh lập tức bay vυ"t về phía trước, nguyên lực phô thiên cái địa bắt đầu lan tràn, tay trực tiếp đánh ra một đạo chưởng ấn nghênh tiếp đạo quang mang của Hoài Viễn Khôi. Không gian ven đường trực tiếp bị rạn nứt, gợn sóng trong không gian bắn tung tóe.

Hai người trong nháy mắt ra tay, người trong nháy mắt ngăn cản, khí thế ngập trời tuôn ra. Năng lượng khủng bố cuồn cuộn, gợn sóng trong không gian lan tràn ra xa, lúc này thậm chí còn có không ít người chung quanh còn chưa kịp phục hồi lại tinh thần.

Phanh.

Chưởng ấn và quang mang va chạm, thanh âm trầm thấp vang vọng, năng lượng mênh mông cuồn cuộn xé rách không gian. Nơi năng lượng va chạm, trực tiếp tạo thành vết nứt không gian dài, một cái động sâu cực lớn hiện ra, kình khí tán loạn nhanh chóng lan tràn, hóa thành hình cung.

Xoạt Xoạt.

Hoài Viễn Khôi và Hướng Hầu Minh đồng thời bị đẩy lui, chỉ là Hoài Viễn Khôi chỉ bị đẩy lui vài bước thì lập tức ổn định thân thể.

Sau khi Hướng Hầu Minh lui lại mấy bước trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi. Hắn chỉ có tu vi Niết Bàn cảnh sơ giai, Hoài Viễn Khôi là Niết Bàn Cảnh trung giai, tuy rằng cả hai đều là Niết Bàn cảnh, thế nhưng chênh lệch lại quá lớn, bởi vậy Hướng Hầu Minh khó có thể chống lại.

- Lục Lâm Thiên, ngươi dám giết con ta, ngươi nhất định phải trả giá.

Hoài Viễn Khôi vừa mới ổn định thân thể, lần nữa đạp mạnh hư không, thân thể giống như mũi tên lần nữa đánh về phía Lục Lâm Thiên. Lại là một đạo quyền ấn, quyền ấn mang theo linh hồn lực mênh mông cuồn cuộn hóa thành một đạo quang mang mơ hồ, mà ngay cả đám người bên cạnh Lục Lâm Thiên hắn cũng không buông tha, trực tiếp phẫn nộ đánh xuống.

- Hoài Viễn Khôi, ngươi dám ra tay với quán quân của Vạn Thế đối quyết trong Vô Sắc thế giới sao? Lá gan của ngươi thật không nhỏ a.

Một đạo thân ảnh lúc này đột nhiên xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên không xa, nahnh chóng đánh ra một đạo quyền ấn. Nguyên lực thuộc tính thổ ngập trời bắt đầu lan tràn, cả không gian trong chươp mắt này run lên.

Hai đạo quyền ấn lập tức va chạm vào một chỗ, cả không gian chung quanh dưới công kích khủng bố bực này phát ra tiếng nổ trầm thấp.

Oanh.

Dư âm kình khí còn lại trực tiếp xé rách không gian tạo thành vết nứt đen kịt, sau đó trực tiếp xác nhập lại một chỗ. Kình khí đáng sợ hóa thành một cơn lốc lan tràn, sau khi kình khí tán đi, hai người trực tiếp bị đẩy lùi, dường như hai người đều có thực lực sàn sàn nhau.

Thân thể trước người Lục Lâm Thiên bị đẩy lui, một cỗ nguyên lực thuộc tính Thổ mênh mông được thu liễm lại. Trường bào run lên, lập tức ngừng lui lại, hắn lăng không mà đứng, quanh thân có một cỗ khí tức ngập trời lan tràn, toàn thân tản ra khí thế bá đạo. Người này chính là gia chủ Hoàng gia - Hoàng Thiên Tứ.

Trong quá trình này, tuy rằng khuôn mặt Lục Lâm Thiên tái nhợt thế nhưng ánh mắt lại không nháy lấy một cái. Khuôn mặt tái nhợt dần dần âm trầm, Kim Viên và Thái A không nói gì, chỉ đứng ở bên cạnh hắn.

- Lục Lâm Thiên này giết con của ta, HOàng Thiên Tứ, ngươi dám ngăn ta, chẳng lẽ muốn đại chiến với Kỳ Phong thương hội của ta hay sao?Giữa không trung, Hoài Viễn Khôi nhìn Hoàng Thiên Tứ, khuôn mặt đã tái nhợt.

- Hoài Viễn Khôi, con của ngươi chết mà lại đổ tội cho người khác sao? Coi như con của ngươi chết trong tay người khác thì thế nào? Người chết trong Trấn Thế tháp vô cùng nhiều, chết cũng là do thực lực không đủ. Nếu muốn khai chiến Hoàng gia ta chơi với ngươi. Chẳng lẽ Hoàng gia ta lại sợ ngươi sao?

Trường bào trên người Hoàng Thiên Tứ run lên, khí tức bắt đầu khởi động, gợn sóng trong không gian chung quanh chấn động kịch liệt.

- Người khác chết ta mặc kệ, người chết là con của ta thì không được. Con của ta nhất định là bị Lục Lâm Thiên giết chết. Người có thể giết chết Linh Hổ cũng chỉ có một mình Lục Lâm Thiên này.

Khuôn mặt của Hoài Viễn Khôi vì nổi giận mà lúc này đã bắt đầu vặn vẹo.

- Hoài Viễn Khôi, tiểu huynh đệ Lục Lâm Thiên này chính là quán quân Vạn Thế đối quyết của Vô Sắc Trung thiên thế giới chúng ta. Vô Sắc thế giới cũng không phải là của riêng Kỳ Phong thương hội ngươi, ngươi dám động tay động chân, Thải Vân thương hội ta tuyệt đối sẽ không khách khí.

Trong đám người, chân An Thế Hải của Thải Vân thương hội đạp mạnh quảng trường, thân thể lập tức xuất hiện đứng song song với Hoàng Thiên Tứ, một cỗ khí tức linh hồn bàng bạc trong thoáng chốc khởi động, khiến cho một phương không gian biến sắc.

- An Thế Hải, Thải Vân thương hội ngươi cũng định đối đầu với Kỳ Phong thương hội ta sao?

Mắt thấy An Thế Hải, ánh mắt Hoài Viễn Khôi co rúm lại.

- Hoài Viễn Khôi, không phải là Thải Vân thương hội ta đối đầu với Kỳ Phong thương hội các ngươi. Mà Kỳ Phong thương hội các ngươi đối đầu với cả Vạn Thiên liên minh, tiểu huynh đệ Lục Lâm Thiên này chính là người Vạn Thiên liên minh trong Vô Minh Tiểu thiên thế giới đưa tới, hiện tại trong lòng ngươi có sát tâm, ngươi có ý gì?

An Thế Hải trầm giọng nói.

- An Thế Hải?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ chấn động, người của Thải Vân thương hội, nghe nói An Thế Hải này chính là đương giả của Thải Vân thương hội, cũng chính là phụ thân của An Thi Dao.

- Hay cho một Thải Vân thương hội, các ngươi chỉ đơn giản muốn mượn cơ hội này nhúng tay vào địa vị của Kỳ Phong thương hội trong Vô Sắc thế giới mà thôi, chỉ sợ Thải Vân thương hội các ngươi nuốt không trôi a.

Hoài Viễn Khôi nổi giận hét lớn, hắn hiểu rõ, từ đủ loại dấu hiệu xem ra người đánh chết Hoài Linh Hổ nhất định là Lục Lâm Thiên, mà Lục Lâm Thiên này thiên phú càng mạnh, ngày hôm nay càng phải đánh chết. Nếu như bỏ qua cơ hội ngày hôm nay, để cho Lục Lâm Thiên này rời khỏi Vô Sắc thế giới, vạn nhất về sau có thành tựthafnhn lúc đó kẻ không may chính là Kỳ Phong thương hội của hắn.

Huống chi Kỳ Phong thương hội ở trong Thị Hoang thế giới bị trọng thương, hôm nay vừa vặn thù mới hận cũ tính toán một thể, nếu như bỏ qua cơ hội ngày hôm nay hậu hoạn vô cùng, đạo lý này Hoài Viễn Khôi sao có thể không rõ cơ chứ.

- Bất kể như thế nào ngày hôm nay Lục Lâm Thiên này nhất định phải chết. Ai dám ngăn ta thì chính là tuyên chiến với Kỳ Phong thương hội ta. Kỳ Phong thương hội ta sẽ không tiếc tất cả mà tiến hành trả thù.

Chương 3790: Hạ màn

Hoài Viễn Khôi hét lớn, sát ý đại thịnh, hôm nay bát kể như thế nào hắn cũng phải đánh chết Lục Lâm Thiên này.

- Tốt, hay cho một Kỳ Phong thương hội hung hăng cày quấy, Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc ta hôm nay nhất định sẽ bảo hộ tiểu huynh đệ Lục Lâm Thiên này, Hoài Viễn Khôi, có bản lĩnh thì không chết không ngớt với Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc chúng ta đi.

Một tiếng quát lạnh lùng từ dưới không trung vang lên, khi thanh âm vừa dứt, một đạo thân ảnh đã đứng lơ lửng trên không trung, quanh thân có khí tức nóng bỏng nhàn nhạt quanh quẩn, không gian chung quanh trực tiếp xuất hiện vết nứt không gian đen kịt.

Trong tầng trời thấp, Tiết Mặt Kỳ sắc mặt trắng bệch đang cúi đầu nói gì đó với Tiết Hưng Quốc, nghe xong, Tiết Hưng Quốc cũng khẽ biến sắc, do dự một lát rồi đạp không bước lên, khí tức mênh mông cuồn cuộn lan tràn ra:

- Tiết gia ta hôm nay cũng bảo hộ tiểu huynh đệ Lục Lâm Thiên này, Hoài Viễn Khôi, ngươi dám ra tay Tiết gia ta sẽ phụng bồi.

Trong khoảng thời gian ngắn trong bốn thế lực lớn có ba thế lực bảo hộ Lục Lâm Thiên, còn có thế lực như Thải Vân thương hội ra mặt, chuyện này khiến cho ánh mắt đám người đang xem chung quanh biến ảo bất định.

Quan hệ giữa bốn thế lực lớn tất cả người trong các Tiểu thiên thế giới đều biết, loại tình huống này sợ rằng cũng là lúc bọn họ nên có quyết định, đặc biệt là người của Vạn Thiên liên minh.

- Địa Hoang Tiểu thiên thế giới ta và Vô Minh Tiểu thiên thế giới có quan hệ không tệ, Kỳ Phong thương hội ỷ thế hiếp người, Địa Hoang thế giới ta cũng không nhịn được. Nguyện cùng Hoàng hộ pháp, Tiết hộ pháp đứng chung chiến tuyến, cùng tiến cùng lùi.

Thiên Dương lão quỷ Hồ Nhất đao đạp không tiến lên.

- Vô Biên thế giới cũng cùng tiến lui với Hoàng hộ pháp, Tiết hộ pháp.

- Còn có Huyền Nam thế giới ta nữa.

Sau Hồ Nhất Đao, Hỏa Đạo Nhân, Nam Bán Thiên cũng đồng thời bước lên phía trước.

Ba người Hồ Nhất Đao, Nam Bán Thiên, Hỏa Đạo nhân tuy rằng là người Chiến Thiên liên minh, thế nhưng lại có quan hệ thâm giao mấy ngàn năm với Hướng Hầu Minh, tuy rằng lớn tiếng mắng hoặc chửi thầm là chuyện thường ngày, thế nhưng quan hệ thâm giao giữa bốn người mọi người đều biết.

Lúc này ba người Hồ Nhất Đao hận không thể đạp Hướng Hầu Minh một cái, thế nhưng gặp phải cảnh như vậy, ba người không chút do dự đứng sau lưng hai người Hoàng Thiên Tứ và Tiết Hưng Quốc.

- Chúng ta cũng cùng tiến lui với Hoàng hộ pháp, Tiết hộ pháp.

Ba người Thiên Dương lão quỷ Hồ Nhất Đao, Hỏa Đạo Nhân, Nam Bán Thiên tỏ thái độ, còn có Hoàng gia và Tiết gia dẫn đầu, cơ hồ tất cả thế lực của Chiến Thiên liên minh có mặt ở đây có một nửa đạp không đi ra, mà cũng có không ít dường như đang phân vân lựa chọn.

Trong Vạn Thiên liên minh cũng có không ít người nhìn nhau, đối với người Vạn Thiên liên minh mà nói, Kỳ Phong thương hội hiện tại dù sao cũng là thế lực phụ trách cao nhất của Vạn Thiên liên minh trong Vô Sắc thế giới. Đắc tội với Kỳ Phong thương hội, đối với bọn họ mà nói, hậu quả không cần phải nghĩ. Vạn nhất Kỳ Phong thương hội có thể đứng sừng sững không ngã, về sau sẽ có chút phiền toái.

- Kỳ Phong thương hội ỷ thế hïếp người, vô duyên vô cớ muốn ra tay với quán quân Vạn Thế đối quyết của Vô Sắc thế giới. Tuy rằng Tôn gia ta là một phần tử của Vạn Thiên liên minh, thế nhưng ngày hôm nay cũng phải ra mặt một lần, ta thấy bên trên nếu biết rõ nhất định sẽ xử phạt rất nặng.

Trong đội ngũ của Tôn gia, đứng bên cạnh Tôn Tiểu Nhã và Tôn Oánh Oánh một lúc, TÔn Điền cũng bước ra, đứng ở bên người An Thế Hải.

Không ít thế lực của Vạn Thiên liên minh lập tức biến sắc, đối với bọn họ mà nói hiện tại hoàn toàn là đang đặt cược, một lần đánh bạc cực lớn.

Lần đánh bạc cực lớn này là lần cuối cùng, đặt cược vào Kỳ Phong thương hội hoặc là Lục Lâm Thiên. Nếu như sau này Lục Lâm Thiên có thể tiến vào Hỗn Độn thế giới, vậy thì kết cục sau này của Kỳ Phong thương hội không cần phải nói, mà trái lại...

- Kỳ Phong thương hội quá mức.

- Ta mong Hoài hộ pháp nghĩ lại.

Nhìn thấy Tôn gia xuất đầu, không ít người trong Vạn THiên liên minh cũng cắn răng bước lên, lập tức đạp không mà đứng, chỉ là thanh âm lại nghe êm tai hơn không ít.

Hướng Hầu Minh nhìn động tĩnh chung quanh, trong lòng âm thầm thở dài một hơi, âm thầm mỉm cười.

Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh, trong lòng cảm thấy ngoài ý muốn, không ngờ lại có nhiều người lựa chọn bảo vệ hắn như vậy.

- Tiểu tử, có phải ngươi cảm thấy có chút ngoài ý muốn hay không? Kỳ thật cũng không có gì bất ngờ, tất cả đều là vì thiên phú và tiềm lực mà ngươi biểu hiện ra bên ngoài, nếu như ngươi không tiến vào top mười, có mấy người sẽ để ý tới ngươi. Bọn họ lựa chọn ngươi là vì tiềm lực của ngươi bây giờ và thành tựu, thực lực sau này.

Trong Thiên Trụ giới, Tam Kỳ lão nhân nói.

- Thực lực mới là tất cả, lúc đó đi nơi nào cũng giống nhau.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, ánh mắt dường như hữu ý vô tình nhìn qua đám người đang do dự ở phía dưới.

- Hoài Viễn Khôi, có bản lĩnh ngươi cứ động thủ thử xem.

Hoàng Thiên Tứ nhìn qua chung quanh, sau đó lại nhìn Hoài Viễn Khôi, ánh mắt như cười như không.

Sắc mặt Hoài Viễn Khôi âm trầm tới tận cùng, chỉ là tới lúc này cho dù hắn có tức giận cũng không thểm làm được ý. Cho dù sát ý có đại thịnh như thế nào cũng không dám động thủ một lần nữa. Hoàng gia, Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc, Tiết gia, ba đại thế lực xuất đầu đã vượt quá dự kiến của hắn. Một trong ba thế lực xuất đầu cũng khiến hắn bất đắc dĩ, ba thế lực liên thủ, tăng thêm Thải Vân thương hội, TÔn gia, còn có vô số Tiểu thiên thế giới, một khi hắn động thủ, hậu quả không cần phải nói. Sợ rằng khi đó sẽ mang tới tai ương ngập đầu cho Kỳ Phong thương hội.

- Hội trưởng, Đại thiếu gia đã bất tỉnh, người mau tới xem xem.

Trong đội ngũ của Kỳ Phong thương hội đột nhiên có một tiếng hét lớn vang vọng, Hoài Viễn Khôi nghe vậy lập tức biến sắc, nhìn đám người trên không trung trầm giọng nói:

- Việc ngày hôm nay ta sẽ không để yên cho các ngươi.

Lập tức Hoài Viễn Khôi nhìn về phía Lục Lâm Thiên, sát ý bắn ra, thanh âm lạnh lẽo vô cùng:

- Lục Lâm Thiên, hôm nay có người che chở ngươi, để xem liệu có ai có thể bảo hộ được ngươi cả đời hay không. Giết con ta, nợ máu phải trả bằng máu.

- Hoài Viễn Khôi, ngươi có thể thử một chút, nhìn xem ngươi có thể giết ta được hay không.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt không có bao nhiêu biến hóa.

- Thật đúng là có chút ngạo khí, không ngờ lại không có chút bối rối nào.

Không ít người nghe vậy lập tức kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Hừ.

Hoài Viễn Khôi nghiến răng nghiến lợi, ánh mắt đỏ thẫm, lúc này ở trong đội ngũ Kỳ Phong thương hội phía dưới lần nữa vang lên thanh âm:

- Hội trưởng, đại thiếu gia không ổn rồi.

- Lục Lâm Thiên, khoản nợ này ngày khác ta lại tính toán tiếp.

Dứt lời, Hoài Viễn Khôi mang theo sự oán hận phóng xuống phía dưới, hắn cũng không rảnh đối phó với Lục Lâm Thiên.

Chương 3791: Vạn Thế săn bắn 1

Trên khuôn mặt tái nhợt của Lục Lâm Thiên nở nụ cười lạnh lẽo

Sau khi Trấn Thế tháp đóng cửa được hai ngày, cả Vô Sắc thành lúc này đều đang nghị luận kết quả cuối cùng trong Trấn Thế tháo.

Bởi vì hai người cuối cùng đồng thời ra ngoài, mà lúc này cũng có hai quán quân, cho nên bài danh tất cả đều tăng lên một bậc. Thái A tính ra là thứ ba thì lúc này cũng trở thành thứ hai. Mà Lâm Chấn của Địa Hoang thế giới vốn là người thứ mười một lại trở thành thứ mười.

Chỉ là người thứ mười tên là Lâm Chấn này lại không có cách nào tham gia vòng tiếp theo của Vạn Thế đối quyết được. Bởi vì trong quy định có nói, mỗi Trung thiên thế giới chỉ có mười người được tham gia mà thôi. Có hai người là quán quân thì người thứ mười một cũng không có cách nào tham gia được vòng tiếp theo.

Đương nhiên, loại sắp xếp này đối với tất cả mọi người mà nói kỳ thực cũng không quan trọng, quan trọng là lúc nay tất cả ghi chép trước đó trog Vô Sắc thế giới đều bị vượt qua.

Trong Vô Sắc Trung thiên thế giới lần này xuất hiện mấy người nổi bật, ba tiến vào trong Trấn Thế tháp tầng thứ mười ba, thiên phú bực này khiến cho mọi người không khỏi chờ mong tới vòng tiếp theo. Khi đó Vô Sắc thế giới sẽ quật khởi trong Vạn Thế đối quyết, đồng thời danh tự Vô Sắc Trung thiên thế giới còn vang vọng khắp Thượng Thanh Đại thiên thế giới.

Hai ngày này, tên của những người cuối cùng trong Trấn Thế tháp đi ra đã lan truyền khắp nơi. Vang dội nhất trong mấy người chính là Lục Lâm Thiên và Tiết Mặc Kỳ, sau đó là Thái A, Tử Viêm, Hoàng Sa, Kim Viên.

Lục Lâm Thiên, Thái A, Kim Viêm với tư cách là tử Tiểu thiên thế giới tới, chuyện này càng khiến cho mọi người càng thêm rung động, khiến cho người ta biết rõ về Vô Minh tiểu thiên thế giới, cũng biết được có một Vạn Cổ thế giới.

Trong một đình viện bao la trong Vô Sắc thành, Hoàng Thiên Tứ ngồi xuống, chung quanh còn có không ít trưởng lão Hoàng gia đang ngồi.

- TỘc trưởng, lần này Hoàng Sa có biểu hiện không tệ, chỉ là không ngờ Tiết Mặc Kỳ của Tiết gia trang, Lục Lâm Thiên, Thái A, ba người này lại có thể đi tới một bước như vậy.

Một trưởng lão của Hoàng gia nói.

- Vô Sắc thế giới có thể xuất hiện nhiều người có thiên phú bất phàm như vậy đối với cả Vô Sắc Trung thiên thế giới như chúng ta mà nói cũng là một chuyện tốt.

Hoàng Thiên Tứ cười nhạt một tiếng, lập tức nhìn qua chúng trưởng lão Hoàng gia rồi nói:

- Chư vị, Hoàng Sa có tình ý với nha đầu của TÔn gia, ta muốn Hoàng gia và Tôn gia làm thông gia, ý tức của chư vị thế nào?

Nghe vậy sắc mặt chúng trưởng lão Hoàng gia khẽ biến, một lão giả tuổi chừng bảy mươi ở gần chủ vị nói:

- Tộc trưởng, Tôn gia này ở trong Vô Sắc thế giới tuy rằng có thế lực không bằng Hoàng gia chúng ta, thế nhưng cũng không tệ. Thông gia với Tôn gia vốn không tệ, thế nhưng không phải lúc trước người không đồng ý sao? Người hy vọng đứa nhỏ Hoàng Sa này có thể thông gia với Tiết gia mà.

- Ta vốn hy vọng Hoàng Sa có thể trở thành phu thê với nha đầu Tiết gia, thế nhưng đứa nhỏ Hoàng Sa này chỉ có tình ý với một mình nha đầu của Tôn gia. Nha đầu Tiết gia kia Hoàng Sa lại không có chút tình ý nào. Bây giờ xem ra Hoàng Sa quả thực không có cách nào giúp chúng ta thông gia với Tiết gia được. Tiến vào tầng thứ mười ba Trấn Thế tháp, thiên phú bực này nếu không có bất ngờ gì xảy ra Tiết gia vì có nha đầu này sớm muộn gì cũng siêu việt Hoàng gia chúng ta. Còn có Kỳ Phong thương hội và Tử Diễm

Huyền Xà nhất tộc nữa.

Hoàng Thiên Tứ ngừng một cái rồi tiếp tục nói:

- Mà bây giờ thiên phú của nha đầu Tôn gia cũng không tệ, quan trọng nhất là trong Tôn gia có một gia đầu dường như có quan hệ không tệ với Lục Lâm Thiên. Tăng thêm cả hai chuyện, như vậy cũng không chênh lệch với Tiết gia là bao.

- Tộc trưởng, người coi trọng Lục Lâm Thiên kia?

Trưởng lão Hoàng gia hỏi:

- Lục Lâm Thiên này có thể đi tới cuối cùng hay không lại là một việc khác.

- Thiên phú mà Lục Lâm Thiên biểu hiện ra ngoài không dưới nha đầu Tiết gia, lúc này Tiết gia và Tử Huyền kia cũng cố ý lôi kéo. Sau lưng Lục Lâm Thiên còn có Phi Linh môn và Thị Hoang thế giới. Trong Thị Hoang thế giới có Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế, sau khi Huyết Thiên Đế dung thế Niết Bàn. Thị Hoang thế giới sớm muộn gì cũng không dưới Vô Sắc thế giới, thậm chí còn có một ngày vượt qua Vô Sắc thế giới, ta không thể không chuẩn bị từ trước a.

Hoàng Thiên Tứ nhìn qua các trưởng lão của Hoàng gia, khẽ nói:

- Ta vừa mới nhận được tin tức tin cậy, Phi Linh môn của Lục Lâm Thiên đã khống chế cả Vô Minh Tiểu thiên thế giới, Thiên Thủy môn bị diệt, lão gia hỏa Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh kỳ bị Lục Lâm Thiên tự mình đánh chết.

- Cái gì?

- Lục Lâm Thiên tự mình đánh chết Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ sao?

Các trưởng lão Hoàng gia nghe vậy toàn thân run lên, thiếu chút nữa từ ghế nhảy dựng lên.

- Theo ta thấy,thực lực của Lục Lâm Thiên có lẽ còn trên nha đầu Tiết gia, loại thực lực này nếu như tới vòng tiếp theo của Vạn Thế đối quyết mà nói. Ta đoán, muốn tỏa sáng cũng không khó. Thậm chí còn có cơ hội tiến vào Thiên giới.

Hoàng Thiên Tứ nói.

- Tiến vào Thiên giới a.

Các trưởng lão Hoàng gia cảm thán, tiến vào Thiên giới đại biểu cho điều gì bọn họ biết rõ.

- Hoàng Sa có quan hệ không tệ với Lục Lâm Thiên, nếu như tăng thêm TÔn gia, quan hệ sẽ càng thêm kiên cố. Huống chi cũng có thể thành toàn cho nha đầu TÔn gia và Hoàng Sa, xem như người phụ thân như ta cũng làm theo ý nó một lần a.

Hoàng Thiên Tứ ngẩng đầu, khẽ mỉm cười nói:

- Ta và Tiết gia đã thương lượng qua, đến lúc đó cũng cho Lục Lâm Thiên một phần đại lễ.

Trong đình viện tinh xảo, An Thế Hải ngồi ngay ngắn, trên khuôn mặt vốn khí khái hào hùng lúc này ánh mắt khẽ đổi, miệng nói:

- Lần này Thải Vân thương hội ta có cơ hội, nói không chừng còn có thể vượt qua Kỳ Phong thương hội. Một khi đạp đổ Kỳ Phong thương hội, trong Vô Sắc thế giới này Thải Vân thương hội ta sẽ không còn một chướng ngại nào nữa.

- Phụ thân, Lục Lâm Thiên kia quả thực có quan hệ với Phi Linh thương hội kia sao?

An Thi Đình ngẩng đầu nói, người mặc bộ váy dài màu hồng nhạt, bên trên thêu hình mẫu đơn, vô cùng phú quý. Ở cái eo nhỏ nhắn còn có dây lưng màu hồng khẽ thắt, nhìn qua vô cùng dịu dàng, thân thể càng thêm hấp dẫn. Ở trong Vô Sắc thế giới này cũng có không biết bao nhiêu người nguyện quỳ gối dưới váy nàng.

- Từ đủ loại dấu hiệu có thể nhận định hẳn là hắn.

An Thế Hải gật đầu nói:

- Lục Lâm Thiên cùng với muội muội của con có quan hệ không kém, cho nên lúc này ta định để cho muội muội con về xử lý chuyện này.

Nghe vậy trong mắt của An Thi Đình hiện lên vẻ chấn động.

- An Thế Hải, ngươi muốn đổi ý hay sao?

Một đạo thân ảnh từ từ đi vào đình viện, nhìn qua đạo thân ảnh này, sắc mặt An Thế Hải lập tức biến đổi.

- Tiểu huynh đệ, ngươi khôi phục rồi sao?

Chương 3792: Vạn Thế săn bắn 2

Khi Lục Lâm Thiên từ trong Thiên Trụ giới đi ra, đến đình viện mọi người tạm thời đặt chân, Hướng hầu Minh nhìn thấy Lục Lâm Thiên và Thái A, Kim Viên mới ba ngày đã hoàn toàn khôi phục, Hướng Hầu Minh kinh ngạc đến nỗi há hốc mồm.

Loại tốc độ khôi phục này quá kinh khủng, mặt khác, người từ Trấn Thế tháp đi ra lúc này đều đang bế quan, sợ rằng trong khoảng thời gian ngắn cũng không có cách nào đi ra được.

Sau khi há hốc mồm kinh ngạc, Hướng Hầu Minh mới phục hồi tinh thần được một chút, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Ngươi đi ra vừa lúc, Hoàng gia, Thải Vân thương hội, Tôn gia đều phái người tới đây.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, ngẩng đầu hỏi:

- Bọn họ tới đây làm cái gì?

- Hoàng Sa và Tôn Tiểu Nhã của Tôn gia trang mười ngày sau đính hôn, cho nên mời tiểu huynh đệ tới dự. Mà Thải Vân thương hội và Tôn gia cùng ta đều có ghế hộ pháp trong Vạn Thiên liên minh, chúng ta định đề cử lên trên, hy vọng nâng cao cái ghế chấp sự của Phi Linh thương hội lên ghế hộ pháp. Hiện tại Phi Linh thương hội cũng có thực lực này, đoán chừng không bao lâu nữa bên trên sẽ có lệnh phê chuẩn xuống dưới. Mặc dù không có Kỳ Phong thương hội ở bên trong, bất quá nhiều người chúng ta như vậy, sức nặng cũng đầy đủ. Sau khi Phi Linh môn có ghế hộ pháp, về sau làm việc cũng thuận tiện hơn nhiều.

Hướng Hầu Minh nhìn qua Lục Lâm Thiên, cười nói:

- Phi Linh thương hội tuy rằng có một mình, thế nhưng người sáng suốt cũng nhìn ra được, Phi Linh thương hội có quan hệ không phải là nông cạn với ngươi. Vô Sắc thế giới trong Vạn Thiên liên minh còn có vài ghế hộp háp, tuy rằng không dám công khai đắc tội Kỳ Phong thương hội, thế nhưng có thể thay Phi Linh thương hội đề cử lên ghế hộ pháp là chuyện không thành vấn đế. Bọn họ không dám công khai đắc tội Kỳ Phong thương hội, ngươi cũng nên hiểu cho bọn họ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, hắn cũng hiểu rõ nguyên do bên trong, cho nên lập tức nói với Hướng Hầu Minh:

- Vậy đa tạ Hướng lão ca.

- Người một nhà, không cần phải khách khí.

Hướng Hầu Minh cười nói:

- Mặt khác, nửa tháng sau sẽ đi tới Phong Thần thai tham gia Vạn THế đối quyết chân chính.

- Phong Thần thai? Vạn Thế đối quyết chân chính sao?

Ba người Lục Lâm Thiên, Thái A, Kim Viêm lập tức sững sờ.

Hướng Hầu Minh cười cười, nói với ba người Lục Lâm Thiên:

- Không phải các ngươi cho rằng đây là Vạn Thế đối quyết chính thức d ods chứ?

- Chẳng lẽ đây không phải là Vạn Thế đối quyết?

Kim Viên trợn mắt hỏi, hắn đã tham gia vài vòng, chẳng lẽ không phải là Vạn Thế đối quyết, chẳng lẽ mình tham gia sai?

- Cũng không phải.

Hướng Hầu Minh nhìn Kim Viên nói:

- Hai đợt này nói dễ nghe một chút là hai vòng đầu của Vạn Thế đối quyết, nói trực tiếp chỉ là khởi động mà thôi. Vạn Thế đối quyết chính thức há có nhẹ nhàng như vậy? Vạn Thế đối quyết chính thức vô cùng kịch liệt. Vạn Thế săn bắn, Phong Thần đài. Đây mới thực sự là Vạn Thế đối quyết. Ngươi cuối cùng ở trên

Phong Thần đài mới chính là tồn tại đỉnh phong trong đám người trẻ tuổi. Bái tướng phong hoàng, thành thần, tên tuổi vang vọng thiên hạ, vang vọng cả Thượng Thanh Đại thiên thế giới, thậm chí cả Ba ngàn đại thiên thế giới.

Nói xong, trong mắt Hướng Hầu Minh tràn ngập vẻ kích động. Nhớ năm đó hắn cũng từng bước tới Vạn Thế săn bắn, cuối cùng không có cơ hội đặt chân lên Phong Thần đài.

- Bái tướng phong hoàng? Thành thần?

Lục Lâm Thiên nghe vậy trong lòng lúc này cũng có chút rung động không hiểu, Lục Lâm Thiên lập tứ nói với Hướng Hầu Minh:

- Hướng lão ca, vòng tiếp theo chính là Vạn Thế săn bắn sao?

Hướng Hầu Minh nhìn ba người nói:

- Còn thời gian nửa tháng, các ngươi cũng còn chưa biết chuyện Phong Thần đài và Vạn Thế săn bắn, ta cũng nên nói cho các ngươi biết rõ mới được.

Lập tức ba người Lục Lâm Thiên, Kim Viên, Thái A từ trong miệng hướng Hầu Minh biết được vòng tiếp theo của Vạn Thế đối quyết ở trong khu vực săn bắn, mỗi một lần Vạn Thế đối quyết diễn ra thì khu vực săn bắn này mới mở ra một lần.

Khu vực săn bắn này đúng như cái tên của nó, chính là săn bắn, chỉ có cái khác là, một khi tới khu vực săn bắn này, mỗi một người đều là con mồi, đồng thời cũng chính là thợ săn.

Trong này không có bất kỳ quy tắc nào khác, chỉ có con mồi và thợ săn, chỉ có bị giết hoặc giết, chỉ có máu tươi.

Một vạn người trẻ tuổi, mỗi một người đều là người nổi bật trong đám người trẻ tuổi, đều là tồn tại đỉnh phong trong đám người trẻ tuổi. Đồng thời là nhân vật phong vân trong Trung thiên thế giới của mình.

Mà một vạn người tới khu vực săn bắn này tùy thời sẽ trở thành con mồi, tùy thời sẽ vẫn lạc. Thanh niên đồng lứa tiến vào trong khu vực săn bắn, mỗi một người trước đó đều nhận được một khối Phong Thần thạch. Mà trong khu vực săn bắn kia, mỗi một người nhất định phải nhận được hai mươi khối Phong Thần thạch, cuối cùng mới có thể mở ra hai trăm bốn mươi ghế trên Phong Thần đài.

Cuối cùng chỉ có hai trăm bốn mươi người mới có thể leo lên Phong Thần đài.

Cơ hồ tất cả mọi người đều quyết đấu kịch liệt trong khu vực săn bắn này. Muốn đạt được đủ Phong Thần thạch cũng chỉ có thể lấy từ trên người kẻ khác.

Muốn lấy được Phong Thần thạch từ trên người kẻ khác cũng chỉ có thể dựa vào bản lĩnh của mình, có người sẽ chủ động giao ra, mà đại bộ phận sẽ gạch đá cùng tan, bởi vì ai cũng muốn đặt chân lên Phong Thần đài.

Trên Phong Thần đài, bái tướng phong hoàng, thành thần, một khi thành danh cả thiên hạ sẽ biết, hấp dẫn bực này không ai có thể kháng cự.

Trên Phong Thần đài, người chiến thắng cuối cùng có thể chính thức tiến vào Hỗn Độn thế giới, lại còn được tiến vào trong mật địa ở trong Hỗn Độn thế giới tu luyện, lĩnh ngộ, lại được siêu cấp cường giả trong Hỗn Độn thế giới tu làm môn hạ, từ đó về sau thực lực một bước lên trời, dương danh thiên hạ.

- Khu vực săn bắn, một vạn người cuối cùng chỉ có hai trăm bốn mươi người lên Phong Thần đài.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, hắn đã có thế tưởng tượng ra chuyện gì sẽ xảy ra ở khu vực săn bắn này. Đây mới thực sự là Vạn Thế đối quyết, tất cả người trẻ tuổi đỉnh phong của các Trung thiên thế giới hội tụ, đến lúc đó cảnh tượng trong khu vực săn bắn kia sẽ thảm thiết tới bực nào a.

Hướng Hầu Minh nói:

- Đây là bước đầu tiên, trên Phong Thần đài, trong hai trăm bốn mươi người kia cuối cùng chỉ có sáu mươi người ở lại, cụ thể tới lúc đó các ngươi sẽ biết rõ.

- Thật đúng là cạnh tranh kịch liệt a.

Kim Viên có lá gan rất lớn, thế nhưng nghe vậy ánh mắt cũng không khỏi rung động.

- Hướng lão ca, khu vực săn bắn ở trong Hỗn Độn thế giới sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Không phải.

Hướng Hầu Minh nói:

- Nhưng mà khu vực săn bắn lại là nơi cách Hỗn Độn thế giới không xa. Năng lượng thiên địa ở trong này ngay cả Trung thiên thế giới cũng không có cách nào so sánh được. Tiến vào trong khu vực săn bắn này cũng là một lần kỳ ngộ với tất cả mọi người, về phần cuối cùng thế nào phải nhìn vào tạo hóa của bản thân mỗi người.

Chương 3793: Vòng tròn không gian 1

Hướng Hầu Minh ngừng một lát, tiếp tục nói:

- Khu vực săn bắn kia chính là một không gian hình tròn do Hỗn Độn thế giới diễn sinh ra, không gian hình tròn này vây quanh cả Thượng Thanh Đại thiên thế giới, cơ hồ tương liên với tất cả Trung thiên thế giới. Nghe nói rất lâu trước kia từng có cường giả lợi dụng thủ đoạn vô cùng cải tạo không gian kia. Sau đó trực tiếp biến thành khu vực săn bắn hiện tại. Không gian bên trong so với bất luận Trung thiên thế giới nào còn lớn hơn nhều.

- Tương liên với thế giới Hỗn Độn, lại gần với thế giới Hỗn Độn, thảo nào năng lượng thiên địa lại nồng đậm hơn Trung thiên thế giới.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, cảnh tượng trong khu vực săn bắn nửa tháng sau nhất định sẽ vô cùng thảm thiết.

Hướng Hầu Minh nhìn qua Lục Lâm Thiên, cười nhạt nói:

- Con của Hoài Viễn Khôi Kỳ Phong thương hội có lẽ chết trên tay tiểu huynh đệ ngươi đúng không?

- Đúng vậy, tự mình đưa tới cửa cho nên thuận tay tiêu diệt.

Lục Lâm Thiên cũng không có dấu diếm gì, dù sao chuyện này cũng không cần phải dấu, Hoài Viễn Khôi cũng không cắn được hắn.

- Diệt thì diệt a. Nhưng mà trong khoảng thời gian này ngươi phải chú ý Kỳ Phong thương hội một chút. Ở đây dù sao cũng là Vô Sắc thế giới, tuy rằng hiện tại Kỳ Phong thương hội không dám có hành động, thế nhưng cũng khó có thể biết được liệu lão gia hỏa Hoài Viễn Khôi kia có đau thương quá mà làm ra chuyện gì điên cuồng hay không.

Lục Lâm Thiên biết rõ Hướng Hầu Minh có ý tốt, cho nên hắn gật đầu, dù sao Vô Sắc thế giới cũng là địa bàn của người khác.

Hướng Hầu Minh lại nói:

- Trong khoảng thời gian này ngươi có tính toán gì không?

Trong khu vực săn bắn của Vạn Thế đối quyết nhất định là một hồi tranh đoạt kịch liệt a. Nếu nhưu có thể đột phá tới Đại Đạo cảnh sẽ càng thêm nắm chắc. Lục Lâm Thiên do dự một lát rồi nói:

- Ta sẽ bế quan mười ngày.

- Cũng tốt, ta sẽ giúp ngươi hộ pháp, đồng thời cũng chuẩn bị sẵn sàng đi tới khu vực săn bắn.

Hướng Hầu Minh gật đầu, về phần Kỳ Phong thương hội, quả thực Hướng Hầu Minh cũng không lo lắng cho Lục Lâm Thiên quá nhiều. Ngược lại trong lòng còn âm thầm lo lắng cho Kỳ Phong thương hội. Nếu như bọn họ biết rõ người bọn họ đang muốn đối phó với bọn họ hiện tại có Vạn Thiên tạp hồng cấp, sau lưng còn có Tuyên Cổ điện, sợ rằng khi đó đã hối hận mắt mình mù a.

Lục Lâm Thiên lần nữa tiến vào trong Thiên Trụ giới, Thái A, Kim Viên cũng nên chuẩn bị cho khu vực săn bắn này, hai người cũng được Lục Lâm Thiên ném vào trong tầng thứ hai.

Lần này Kim Viên đột phá trong Trấn Thế tháp đã vượt quá dự đoán của Lục Lâm Thiên, Kim Viên đột phá tới Đại Đạo cảnh, tăng thêm linh khí áo nghĩa trên người đủ để chiếm cứ một nơi trong khu vực săn bắt.

Trong tầng thứ bảy Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, qunah thân lập tức được một vòng quang mang màu vàng nhàn nhạt bao phủ.

Thời gian từ từ trôi qua, sau khi danh tự mười người cuối cùng trong Trấn Thế tháp truyền ra, tin tức Hoàng gia và Tôn gia trở thành thông gia cũng truyền khắp Vô Sắc thế giới. Lúc này Hoàng gia và Tôn gia thông gia, tăng thêm đại thiếu gia Hoàng gia Hoàng sa cùng với Đại tiểu thư Tôn gia Tôn Tiểu Nhã đều có tên trong mười người cuối cùng, cho nên chuyện này khiến cho mọi người âm thầm cản thán. Sau khi Tôn gia và Hoàng gia thông gian, về sau thế lực của hai nhà sẽ càng thêm khổng lồ.

Vô Minh thế giới hiện tại Phi Linh môn đã đem trọn Vô Minh thế giới khống chế trong tay, vốn tất cả tiểu thế giới là địa bàn của Thiên Thủy môn lúc này cũng dần dần bị Phi Linh môn tiếp thu.

- Tin tức tốt, chưởng môn, Thái A, Kim Viên cung phụng đều tiến vào top mười trong Vô Sắc thế giới, chưởng môn lại thu được vị trí quán quân.

Trong đại điện, Âm Minh Dạ Xoa nói với mọi người, Ám đường mà nàng bắt tay vào xây dựng lúc này đã bắt đầu phát huy ra tác dụng.

- Đám người chưởng môn đương nhiên không có chút vấn đề nào.

Đối với tin tức này, đám người Đường Ngũ, Thiên Xu, Thiên Tuyền Phong Đô không có một chút bất ngờ nào.

- Lại có thể kiếm một khoản lớn rồi.

Phạm Thống, Âm Quỷ, Vấn Thân Mạc chà xát tay, ba người nhìn nhau cười.

- Chẳng lẽ các ngươi cũng đặt cuộc trong Vô Sắc thế giới?

Nhìn bộ dáng của ba người Vấn Thân Mạc, Phạm Thống, Âm Quỷ, Đường Ngũ hỏi.

- Không chỉ là Vô Sắc thế giới, chúng ta còn đặt không ít trong các tiểu thế giới khác. Cũng không có đặt bao nhiêu a, chỉ là có mấy ngàn vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm mà thôi.

Phạm Thống cười nói.

- Ngoan độc a.

Mọi người nghe vậy lập tức biến sắc, mấy ngàn vạn ức tinh thạch thế giới trung phẩm, chơi cũng quá lớn a.

- Có một ít thế giới không chơi nổi, xem ra Vũ đường cùng Ngoại đường các ngươi lại sắp bận rộn rồi, chuyện còn lại giao cho các ngươi xử lý.

Phạm Thống cười hắc hắc.

Trong một sơn động yên tĩnh, phong cách cổ xưa, dưới quang tráo trong suốt bao phủ, khí tức đang chấn động trên người một đạo thân ảnh lúc này mới dần dần bình tĩnh lại.

Phù.

Một lát sau, quang tráo từ từ thu liễm lại, khi một tia quang mang bằng năng lượng giống như linh xà tiến vào trong cơ thể người này, miệng hắn lập tức thở ra một ngụm trọc khí, khuôn mặt trắng bệch lúc này đã khôi phục vẻ hồng nhuận một chút.

Đạo thân ảnh đang khoanh chân mà ngồi chính là Hoài Linh Ngọc từ trong Trấn Thế tháp đi ra đã bị ảnh hưởng cực lớn.

- Linh Ngọc, con thấy thế nào rồi?

Hoài Viễn Khôi khẩn trương đến tới bên người Hoài Linh Ngọc rồi nói.

- Phụ thân, con không sao, chỉ cần chút thời gian nghỉ ngơi, tu dưỡng là được rồi.

Hoài Linh Ngọc ngẩng đầu, chậm rãi đứng lên.

Hoài Viễn Khôi nâng Hoài Linh Ngọc nói:

- Xem ra hiệu quả của Tử Linh Thánh dịch cùng với Cửu Diệp Linh Hồn chi cũng không tệ lắm. Con không có việc gì là tốt rồi, chỉ cần con còn là còn có cơ hội.

- Phụ thân, Cửu Diệp Linh Hồn chi này vốn người định dùng a, hiện tại người lại cho con dùng, đối với việc đột phá của người sợ rằng sẽ tạo thành không ít ảnh hưởng.

Hoài Viễn Khôi khoát khoát tay nói:

- Con cố gắng chống lại áp lực trong Trấn Thế tháp, muốn đi vào tầng thứ mười ba, kết quả lại tự làm mình trọng thương. Tăng thêm khí huyết công tâm, nếu khôn phải có Tử Linh thánh dịch và Cửu Diệp Linh Hồn chi mà nói, về sau nhất định sẽ có di chứng. Không biết lúc nào ta mới đột phá, mà thiên phú của con so với ta còn cao hơn nhiều, sau này cả Hoài gia phải dựa vào con.

- Đáng tiếc con còn không đi tới được tầng thứ mười ba.

Hoài Linh Ngọc trầm giọng nói, trong ánh mắt hiện lên sự chấn động.

- Tiết Mặc Kỳ, Lục Lâm Thiên, Thái A, ba người này đều có thiên phú bất pahfm, chỉ mà Lục Lâm Thiên kia lại không chết. Hắn giết đệ đệ Linh Hổ của con, giết đệ tử Kỳ Phong thương hội ta. Nếu như để cho tiểu tử đó còn sống, sớm muộn cũng là đại họa của Kỳ Phong thương hội.

Nhìn Hoài Viễn Khôi, Hoài Linh Ngọc ngẩng đầu, khuôn mặt vẫn tái nhợt vô cùng, khí chất ôn hòa chuyển thành âm hàn, mở miệng nói:

Chương 3794: Vòng tròn không gian 2

- Phụ thân, người quá nóng vội. Hiện tại Lục Lâm Thiên có Hoàng gia, Tiết gia, mà ngay cả Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc cũng vuốt mông ngựa. ôn giả, Thải V ân thương hội cùng với các thế lực khác ở phía sau, chúng ta căn bản không có cách nào đối phó được với hắn. Huống chi coi như chúng ta thực sự giết được Lục Lâm Thiên, sợ rằng cũng không dấu nổi bên trên, đến lúc đó nhất định sẽ có người bên trên truy cứu. Chuyện này đối với Kỳ Phong thương hội ta cũng không phải là chuyện tốt. Cho nên ba ngày con mới cố ý giả bộ bất tỉnh, để cho người có cơ hội lùi ra, bàn bạc kỹ hơn rồi tính.

- Linh Ngọc, ta biết con từ trước tới nay túc trí đa mưu, đệ đệ Linh Hổ của con trời sinh tính tính táo bạo, nóng tính, nếu nó có được sự trầm ổn, mưu trí như con thì lần này cũng không gặp bất trắc.

Hoài Viễn Khôi nói.

- Thù của Linh Hổ tự nhiên phải báo.

Hoài Linh Ngọc nắm chặt hai tay, khuôn mặt bắt đầu trở nên vặn vẹo, lạnh lẽo nói:

- Hiện tại muốn đối phó với Lục Lâm Thiên cũng không dễ, chỉ là sau khi tới khu vực săn bắn kia, tính mạng đã không còn là của hắn nữa rồi.

Khuôn mặt Hoài Viễn Khôi âm trầm, nhìn Hoài Linh Ngọc nói:

- Linh Ngọc, ta lo lắng việc này nhất. Sợ rằng trong khu vực săn bắn đám người Lục Lâm Thiên sẽ ra tay với con. Dùng thực lực của con, nếu như bọn chúng liên thủ sẽ chịu thiệt, trên cơ bản cũng không có khả năng làm gì được bọn chúng. Muốn diệt Lục Lâm Thiên này, tới lúc đó không thể nghi ngờ sẽ càng thêm khó khăn.

- Ở trong khu vực săn bắn, con tin người muốn Lục Lâm Thiên chết rất nhiều. Cần gì con phải tự mình ra tay.

Trong ánh mắt Hoài Linh Ngọc hiện lên vẻ lạnh lẽo, nói với Hoài Viễn Khôi.

- Phụ thân, con nghĩ lúc này chuyện mà chúng ta có thể làm cũng chính là đại trượng phu co được giãn được.

Mười ngày sau, hai nhà Tôn Hoàng trong Vô Sắc thế giới đính hôn, trở thành thông gia với nhau. Chuyện trọng đại như vậy khiến cho cả Vô Sắc thành vui sướng hớn hở.

Hoàng gia ở phía đông Vô Sắc thành, kiến trúc to lớn không ngớt, đã sớm giăng đèn kết hoa, tràn ngập không khí vui mừng.

- Đan Đạo tông của Thiên Nam thế giới tới đây chúc mừng.

- Huyền Âm môn của Hán Linh thế giới tới chúc mừng.

...

Sáng sớm, ngoài cửa Hoàng gia đã có vô số người tới chúc mừng, biết được hai nhà Hoàng, Tôn đính hôn, người của các Tiểu thiên thế giới căn bản không có rời khỏi Vô Sắc thế giới, không ít tiểu thế lực nhận được tin tức này nhao nhao tới đây, cơ hội nịnh nợ Hoàng gia, Tôn gia như lần này có rất ít a.

Trong căn phòng tinh xảo, Tôn Tiểu Nhã ngày hôm nay có chút trang điểm, lông mi khẽ chau, dung nhan tuyệt sắc ngày càng động lòng người.

- Chúc mừng Nhã tỷ.

Tôn Oánh Oánh nhìn qua Tôn Tiểu Nhã, trong đôi mắt đen nhánh tràn ngập vẻ cao hứng.

Đôi mắt xinh đẹp của Tôn Tiểu Nhã chuyển động, khẽ mỉm cười nói với Tôn Oánh Oánh:

- Ta thấy Hướng Tiền Trùng kia đối với muội cũng không tệ, xem ra cũng sắp tới lượt muội rồi. Cần gì phải chúc mừng ta a.

- Tiền Trùng đại ca sao?

Tôn Oánh Oánh lập tức lắc đầu, nói:

- Muội luôn coi huynh ấy là đại ca, hôn sự này cũng là do phụ mẫu muội và phụ mẫu huynh ấy đặt ra, muội cũng không biết.

Tôn Tiểu Nhã khẽ mỉm cười, nụ cười vô cùng động lòng người, nói với Tôn Oánh Oánh:

- Nha đầu nhà muội, ta cảm thấy Hướng Tiền Trùng kia không tệ, không phải là trong lòng muội có người khác rồi đó chứ?

- Càng không a, chờ sau này muội có người khác rồi nói sau. Dường như có người tới, muội ra ngoài xem một chút, ngày hôm nay thật náo nhiệt a.

Tôn Oánh Oánh nở nụ cười giảo hoạt, nhanh chóng vui vẻ rời phòng giống như một con bướm nhỏ.

- Tiểu Nhã.

Tôn Oánh Oánh vừa mới rời khỏi, một thanh niên mặc trường bào màu vàng lập tức đi tới sau lưng Tôn Tiểu Nhã, mái tóc dài, mày kiếm, thân thể cao ngất, có vài phần khí độ hiên ngang, người này chính là đại thiếu gia Hoàng Sa của Hoàng gia.

- Thương thế của ngươi thế nào rồi?

Tôn Tiểu Nhã quay đầu lại nhìn thanh niên mặc trường bào màu vàng sau lưng dịu dàng nở nụ cười, gò má đỏ ứng.

Nhìn nữ tử trước mắt, Hoàng Sa có chút si mên, nửa ngày mới phục hồi tinh thần lại rồi nói:

- Thương thế của ta vốn không nghiêm trọng, chỉ là tiêu hao quá nhiều, nàng thế nào rồi? Khôi phục sao rồi?

...

- Địa Đao môn của Địa Hoang thế giới.

- Hỏa Diễm đảo của Vô Biên thế giới.

- Thất Thập Lục Sơn của Huyền Nam thế giới.

- Thải Vân thương hội tới.

Cũng không bao lâu, Hoàng gia vô cùng nhộn nhịn, thế lực khắp nơi tề tụ, cường giả ngồi cung với nhau. Đám người Thiên Dương lão quỷ Hồ Nhất đao, Hỏa Đạo nhân, Nam Bán Thiên, An Thế Hải của Thải Vân thương hội cũng tới.

Hoàng Thiên Tứ thân là tộc trưởng Hoàng gia, cùng với trưởng lão, hộ pháp Hoàng gia đều ra ngoài đón chào. Nếu là bình thường Hoàng Thiên Tứ và các trưởng lão Hoàng gia tự nhiên không cần tự mình đi ra.

Thế nhưng ngày hôm nay cường giả của các thế lực tới, có không ít người đều có chức hộ pháp của Chiến Thiên liên minh hoặc là Vạn Thiên liên minh, Hoàng Thiên Tứ cũng không dám vô lễ.

- Tiết gia Vô Sắc thế giới đến.

- Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc của Vô Sắc thế giới tới.

Thanh âm vang dội từ ngoài cửa truyền đến lập tức khiến cho đám người bên trong bạo động. Hoàng Thiên Tứ cũng nhanh chóng đi ra ngoài, không ít người sau lưng cũng không bỏ qua cơ hội này mà nhao nhao đi theo sau Hoàng Thiên Tứ.

Ngoài cửa lớn, hơn mười đạo thân ảnh đi tới, trân thân thể đều có khí thế hùng hồn trong lúc mơ hồ chấn động. Dẫn đầu chính là Tiết Hưng Quốc và Tử Huyền, Tiết Mặc Kỳ, Tử Viêm.

Chủ Tiết gia cùng với Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc tự mình tới, còn có hậu bối có thiên phú cường hãn như Tiết Mặc Kỳ và Tử Viêm tới, mọi người không tránh khỏi hàn huyên một phen.

Ngược lại Tiết Mặc Kỳ và Tử Viêm ngồi chung một góc, cũng không phải hai người này nói chuyện yêu đương, chỉ là khí chất của hai người khiến cho các thanh niên đồng lứa có mặt ảm đạm thất sắc, người duy nhất có thể so sánh với bọn họ cũng chỉ có hai thanh niên trầm mặc ít lời ở phía xa.

Hai thanh niên này một người mặc trường bào trắng như tuyết, hơi cúi đầu, khuôn mặt lạnh lùng mà góc cạnh, ánh mắt ẩn chứa ngạo khí, sự hung hãn, giống như một đầu sói hoang vậy.

Mà thanh niên thứ hai mặc một kiện trường bào lộng lẫy, thân thể có chút gầy gò, nhìn qua chỉ có mười lăm mười sáu tuổi, khí tức toàn thân khiến cho người ta có cảm giác âm trầm, sắc mặt người này tái nhợt, tóc trắng như tuyết.

Hai người này đều lẳng lặng ngồi đó, khiến cho tất cả mọi người chung quanh tự biết thân phận, âm thầm tránh xa hai người này ra một chút.

- Hướng gia bảo của Vô Minh thế giới tới. Lục Lâm Thiên Phi Linh môn tới.

Thanh âm vừa dứt, đám người chung quanh nghe vậy ánh mắt khẽ đổi, Hoàng Thiên Tứ nói:

- Chư vị, Hướng hộ pháp và quán quân Trấn Thế tháp tới, ta tự mình đi nghênh đón một phen a.

Chương 3795: Lựa chọn của Hoài gia

Dứt lời, Hoàng Thiên Tứ lập tức bước đi, chuyện này khiến cho những người sáng suốt lập tức biế rõ, Hoàng Thiên Tứ vừa rồi chỉ đứng dậy đón chào Tiết gia và Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc. Thế nhưng lúc này cũng làm như vậy với Lục Lâm Thiên, không thể nghi ngờ Hoàng Thiên Tứ đã đặt Lục Lâm Thiên ngang hàng với Tiết gia và Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc.

Nghe thanh âm bên ngoài truyền tới, Tiết Mặc Kỳ, Tử viêm, còn có thanh niên mặc áo bào trắng như tuyết, thanh niên có mái tóc trắng như tuyết đều ngẩng đầu, trong mắt hiện lên sự chấn động.

MỘt lát sau, Lục Lâm Thiên ở giữa vô số đạo thân ảnh từ từ bước vào trong.

Trong vòng mười ngày, ở trong tầng thứ bảy Thiên Trụ giới đã là hia năm. Lĩnh ngộ hai năm, tuy rằng có chút tiến bộ, chỉ là Lục Lâm Thiên không thể cảm nhận được dấu hiệu đột phá.

Ngược lại hai người Kim Viên và Thái A ở trong Thiên Trụ giới đã hoàn toàn khôi phục, khí tức Kim Viên cũng củng cố vững chắc ở Đại Đạo cảnh sơ giai.

Ánh mắt khẽ đảo qua mọi người bên trong, Lục Lâm Thiên quét qua tất cả mọi người, người của các Tiểu thiên thế giới đều có mặt, vô cùng náo nhiệt.

Khi ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào Tiết Mặc Kỳ, hắn khẽ gật đầi, trong lòng vô cùng kinh ngạc. Tiết Mặc Kỳ tiêu hao không dưới hắn, thậm chí trên người còn có chút thương thế, thế nhưng lúc này thoạt nhìn lại khôi phục lại như cũ.

Mà Quỷ Oa và Bạch Lang cách đó không xa rõ ràng còn chưa khôi phục lại trạng thái lúc toàn thịnh.

Lục Lâm Thiên tới lập tức được không ít người chào hỏi, Lục Lâm Thiên cũng mỉm cười gật đầu, nhân tình thế thái chính là như

vậy.

Sau khi hàn huyên xã giao một phen, Lục Lâm Thiên chủ động đi tới bên người tộc trưởng Tiết gia Tiết Hưng Quốc, tộc trưởng Tử Huyền của Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc ôm quyền hành lễ rồi ân cần thăm hỏi. Chuyện ngày đó trước Trấn Thế tháp hắn cũng nên cảm tạ hai thế lực lớn tương trợ.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên cực kỳ lễ nghĩa, Tiết Hưng Quốc và Tử Huyền đều vô cùng thỏa mãn, cũng không có làm cao, cực kỳ hòa hợp.

- Lục chưởng môn, kính đã lâu, đã sớm nghe nói đại danh của Lục chưởng môn, ngày đó trên Đấu giá hội không có duyên gặp mặt một phen, lần này rốt cuộc cũng có cơ hội.

Một đạo thân ảnh linh lung, xinh đẹp đi tới bên người Lục Lâm Thiên, dung nhan động lòng người, khí chất vũ mị khiến cho không ít thanh niên ở đây cũng phải ghé mắt nhìn vào, người này chính là An Thi Đình của Thải Vân thương hội.

- An đại tiểu thư khách khí rồi.

Lục Lâm Thiên cảm thấy ngoài ý muốn, lập tức khẽ gật đầu, An Thi Đình này dù sao cũng là tỷ tỷ của An Thi Dao.

- Nghe nói Lục chưởng môn tới từ Thị Hoang thế giới, không biết Lục chưởng môn có biết gia muội Thi Dao hay không? Gần đây muội ấy tốt chứ?

An Thi Đình nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt vũ mị giống như có thể hòa tan người khác vậy.

- Thi Dao có lẽ cũng không tệ lắm, cũng lâu rồi ta chưa gặp nàng.

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

- Nếu An đại tiểu thư nhớ muội muội mình thì có thể tới Thị Hoang thế giới gặp nàng.

- Nếu không phải Thải Vân thương hội có quá nhiều chuyện phiền phức ta đã sớm đi rồi.

An Thi Đình khẽ than một tiếng, ánh mắt vũ mị lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Muội muội của ta tính tình bướng bỉnh, nếu như Lục chưởng môn không rảnh, không bằng hôm nào đó mời tới Thải Vân thương hội chúng ta tâm sự chuyện của gia muội, được không?

- Ngày khác rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt âm thầm trầm xuống một chút.

- Kỳ Phong thương hội tới chúc mừng.

Một tiếng hét lớn truyền tới khiến cho ánh mắt tất cả mọi người bỗng nhiên biến đổi. Ánh mắt đám người Hoàng Thiên Tứ, Tiết Hưng Quốc, Tử Huyền, Hướng Hầu Minh, Tôn Điền cũng âm thầm chấn động.

- Chúc mừng Hoàng gia, chúc mừng Tôn gia.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người đã có mấy đạo thân ảnh đi tới, đây chính là Hoài Viễn Khôi và người Hoài gia của Kỳ Phong thương hội mà mọi người không lạ gì, Hoài Linh Ngọc sắc mặt tái nhợt cũng có ở bên trong.

- Đa tạ.

Sắc mặt Hoàng Thiên Tứ khẽ đổi, lập tức vui vẻ lên tiếng. Tôn Điền lại âm thầm nhíu mày, thế nhưng cũng không tiện phát tác. Dù sao hôm nay cũng là ngày đặc biệt, nên khách khí thì khách khí một chút. Mọi người có chút xấu hổ, đồng thời còn âm thầm suy đoán, không phải hôm nay Kỳ Phong thương hội sẽ đối phó với Lục Lâm Thiên chứ, nếu như thế, sợ rằng việc tốt của Tôn gia và Hoàng gia hôm nay sẽ không yên bình rồi.

Hoài Viễn Khôi quét qua mọi người, sau đó nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, nhìn Hoài Viễn Khôi, trong mắt không có bao nhiêu chấn động.

Mà Kim Viên và Thái A lại cảnh giác đi tới sau lưng Lục Lâm Thiên.

Bầu không khí trong đại điện lúc này lập tức căng cứng, mấy cỗ khí tức đã bắt đầu chấn động.

- Lục Lâm Thiên, lần này ta tới đây cũng là vì muốn tỏ vẻ áy náy với ngươi. Ngày đó trước Trấn Thế tháp, ta quá thương tâm vì nhi tử, tính tình lại có chút nóng nảy, cho nên mới có chỗ đắc tội. Dưới tình huống không có chứng cứ mà ta lại võ đoán như vậy, lại nói trong Trấn Thế tháp cũng không có bất kỳ quy tắc gì, tóm lại việc này ta cũng không muốn truy cứu, cũng mong ngươi bỏ quá cho.

Dứt lời, dưới vô số ánh mắt của mọi người, không ngờ Hoài Viễn Khôi lại ôm quyền thi lễ với Lục Lâm Thiên.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Thái độ của Hoài Viễn Khôi khiến cho tất cả mọi người kinh ngạc, đường đường là hội trưởng Kỳ PHong thương hội Hoài Viễn Khôi không ngờ lại chủ động cúi đầu, đây tuyệt đối là chuyện mới xảy ra lần đầu tiên. Mà ngay cả đám người Hoàng Thiên Tứ, Tiết Hưng Quốc, Tử Huyền cũng cảm thấy ngoài ý muốn.

- Lục Lâm Thiên, đệ đệ Linh Hổ của ta, ta cũng biết tính tình nói, coi như xảy ra chuyện gì trong Trấn Thế tháp sợ rằng cũng là do Linh Hổ kɧıêυ кɧí©ɧ, ngày đó cha ta có chỗ đắc tội, mong ngươi bỏ qua.

Hoài Linh Ngọc sắc mặt tái nhợt cũng chậm rãi đi tới trước người Lục Lâm Thiên, vẻ mặt ôn hòa, khí độ bất phàm khiến cho người ta không tìm được bất kỳ một chút khuyết điểm nào.

- Lục Lâm Thiên, tất cả mọi người thân là một phần tử của Vô Sắc Trung thiên thế giới, hôm nay tất cả mọi người trong giới đều có mặt, ta cũng mượn việc để nói một câu. Mặc kệ trước kia có ân oán gì, Phi Linh môn và Kỳ Phong thương hội cũng sẽ xóa bỏ ân oán, được không?

Dứt lời, Hoài Viễn Khôi dùng ánh mắt chân thành nhìn Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt mọi người đều đổ vào người Lục Lâm Thiên, không có ai biết, Hoài Viễn Khôi đã lựa chọn cúi đầu, không biết Lục Lâm Thiên có lựa chọn tiếp nhận hay không.

- Tiểu huynh đệ, thái độ của Hoài Viễn Khôi này biến hóa quá nhanh. Cẩn thận có gian trá bên trong.

Hướng Hầu Minh truyền âm vào trong tai Lục Lâm Thiên, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ biến đổi. Thù giết con cũng có thể buông tha, nếu như Hoài Viễn Khôi là loại người này lúc trước hắn ta cũng sẽ không động thủ trước Trấn Thế tháp.

Chương 3796: Ban thưởng kinh người 1

Dưới ánh mắt của mọi người, Lục Lâm Thiên lập tức nở nụ cười lạnh nhạt, nói với Hoài Linh Ngọc và Hoài Viễn Khôi:

- Nói đúng, tất cả đều là một phần tử của Vô Sắc Trung thiên thế giới, mặc kệ trước kia có ân oán gì, Phi Linh môn và Kỳ Phong thương hội cũng sẽ xóa bỏ, về sau mong Kỳ Phong thương hội chiếu cố nhiều hơn.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên ôm quyền, thế nhưng lại thầm nghĩ trong lòng, hắn cũng muốn nhìn xem rốt cuộc Hoài Viễn Khôi này rốt cuộc định làm gì, nếu như cho rằng hắn dễ lừa như vậy thì đã coi nhẹ hắn quá rồi.

- Đúng vậy, xóa bỏ.

Hoài Viễn Khôi lập tức cười cười, nói:

- Sắp tới sẽ đi tới khu vực săn bắn cho nên ta cũng ở trước mặt tất cả mọi người chúc mười người trẻ tuổi bất phàm các ngươi chiến thắng trở về. Thuận lợi tiến lên Phong Thần đài, cũng mong lúc đó mọi người chiếu cố Linh Ngọc nhiều hơn. Ta giao Linh Ngọc cho mọi người.

- Thì ra là thế, hay cho một kẻ gian trá, quả nhiên có mưu đồ khác.

- Hoài Viễn Khôi nhất định đang sợ Lục Lâm Thiên lúc đó ở trong khu vực săn bắn sẽ ra tay giết Hoài Linh Ngọc, cho nên lúc này mới chủ động cúi đầu, đồng thời trước mặt tất cả mọi người trong Vô Sắc Trung thiên thế giới giao Hoài Linh Ngọc cho Lục Lâm Thiên, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên đến lúc đó cho dù muốn động thủ cũng khó mà xuống tay được.

Mọi người nghe lời nói của Hoài Viễn Khôi lúc này mới hiểu được tại sao Hoài Viễn Khôi lúc này lại cúi đầu với Lục Lâm Thiên, trong lòng không khỏi âm thầm than thở, thế nhưng bọn họ cũng không dám lên tiếng, không có ai dám đắc tội với Kỳ Phong thương hội.

- Về sau mong chiếu cố nhiều hơn.

Hoài Linh Ngọc đi tới trước người Lục Lâm Thiên, vẻ mặt ôn hòa, khiêm nhường, lễ nghĩa chu toàn.

Nhìn thấy cảnh này, ánh mắt đám người Thải Vân thương hội trong lúc mơ hồ biến đổi, cảnh này dường như cũng không phải cảnh tượng mà bọn họ muốn nhìn thấy.

- Khách khí rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, ánh mắt khẽ đảo qua người Hoài Linh Ngọc.

- Chư vị, hai nhân vật chính của ngày hôm nay đã tới.

Khi Lục Lâm Thiên vừa mới dứt lời, tất cả mọi người sôi trào, thanh âm của Tôn Oánh Oánh vang lên, sau đó hai nhân vật chính của ngày hôm nay nhanh chóng xuất hiện ở trong mắt mọi người, nữ dung nhan tuyệt mỹ, khí chất thanh nhã, nam khí vũ hiên ngang, khiến cho mọi người không khỏi khẽ than.

Kế tiếp là một ít lễ nghi phiền phức. Lục Lâm Thiên tự nhiên không có hứng thú tham gia, hắn tự động lui sang một bên. Nhìn hai người đang đính hôn, trong đầu hắn không tự chủ được mà nhớ tới nữ nhân hắn yêu mến trong Linh Vũ thế giới.

Nhiều năm như vậy không biết các nàng thế nào, sự nhớ nhung trong lòng hắn lúc này giống như một cơn hồng thủy bộc phát, một khi bộc phát không thể vãn hồi.

- Lục chưởng môn đang có tâm sự sao?

Thanh âm nhu hòa vang lên trong tai Lục Lâm Thiên, một đạo thân ảnh xinh đẹp liên tục bước tới, thân thể mềm mại đi tới bên người Lục Lâm Thiên, sau đó ánh mắt nhìn về phía đôi nam nữ đang làm lễ, trên khuôn mặt lịch sự tao nhã, đôi mắt vô cùng rung động lòng người.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử bên người, thân ảnh thướt tha, mái tóc nhẹ nhàng được vén lên, da thịt óng ánh như ngọc, khuôn mặt không chút trang điểm, lịch sự, tao nhã thoát tục, khí chất thanh nhã có chút bóng dáng của Bắc Cung Vô Song.

Thu hồi ánh mắt từ người Tiết Mặc Kỳ, Lục Lâm Thiên nói:

- Trong lúc lơ đãng nhớ tới một ít người, nhớ tới một ít việc mà thôi.

- Có lẽ Lục chưởng môn đang nhớ tới nữ nhân của mình a.

Tiết Mặc Kỳ quay người, đôi mắt xinh đẹp khẽ đảo, giống như mưa bụi, lộ ra vài phần mờ ảo.

- Lúc này đương nhiên phải nghĩ tới người thương của mình rồi.

- Hy vọng có thể nhìn thấy nữ nhân của Lục chưởng môn, không biết sẽ xinh đẹp tới nhường nào a.

Tiết Mặc Kỳ dịu dàng cười, cặp môi đỏ mọng khẽ mở, nhỏ giọng nói:

- Trong Trấn Thế tháp đa tạ Lục chưởng môn tương trợ. Lúc trước ta cũng không có cơ hội nói tiếng đa tạ.

- Không đáng nhắc tới, về sau cứ trực tiếp gọi tên ta là được.

Trong đám người, nhìn thấy Lục Lâm Thiên và Tiết Mặc Kỳ đang nói chuyện vui vẻ với nhau, hai mắt Hoài Linh Ngọc khẽ đảo, trong mắt hiện lên một tia dị sắc rồi lập tức biến mất. Lại lần nữa khôi phục vẻ ôn hòa khiêm nhường, phong độ vốn có của mình.

Một lát sau, khiến cho Lục Lâm Thiên thật không ngờ là Hoàng Thiên Tứ của Hoàng gia ở trước mặt mọi người lại tuyên bố một chuyện, ban thưởng cho top mười trong Trấn Thế tháp. Tất cả mọi người đều được ban thưởng không ít, thậm chí một ít tiểu thế giới cũng được ban thưởng.

Mà ban thưởng của quán quân lại càng khiến cho người ta rung động. Dựa theo những năm qua, khi đạt được quán quân chỉ ban thưởng một ít mà thôi, nhưng mà lúc này Lục Lâm Thiên và Tiết Mặc Kỳ đều nhận được một tiểu thế giới.

Bất luận một tiểu thế giới nào trong Thượng Thanh Đại Thiên thế giới cũng không thuộc về Vạn Thiên liên minh, cũng không thuộc về Chiến Thiên liên minh, mà là thuộc về Thượng Thanh hỗn độn. Chỉ là người Thượng Thanh Đại Thiên thế giới chưa từng bao giờ để ý tới chuyện bên ngoài, chỉ cần không phá hủy Hỗn Độn thế giới thì người trong Hỗn Độn thế giới cũng không nhúng tay vào bất kỳ một chút chuyện nào.

Bởi vậy, trừ hỗn độn thế giới ra, cơ hồ tất cả thế giới đều thuộc Chiến Thiên liên minh và Vạn Thiên liên minh. Chuyện này dường như cũng được hỗn độn thế giới ngầm đồng ý. Vô số năm qua, tiểu thế giới trong Thượng Thanh Đại Thiên thế giới đều do Chiến Thiên liên minh và Vạn Thiên liên minh quản lý, có không ít người cống hiện cực lớn với Chiến Thiên liên minh hoặc là Vạn Thiên liên minh cũng có thể đạt được tiểu thế giới.

Mỗi một lần Vạn Thế đối quyết, chỉ cần là người bái tướng phong hoàng trên Phong Thần đài, trên cơ bản đều trực tiếp được khen thưởng tiểu thế giới. Vạn Thế đối quyết đều là do hai đại liên minh liên thủ tổ chức.

Khen thưởng tiểu thế giới, vậy thì chẳng khác gì về sau quyền quản lý tiểu thế giới là của hắn, không có quá nhiều quan hệ với hai đại liên minh, đồng thời còn được hai đại liên minh bảo hộ.

Khen thưởng tiểu thế giới, chuyện này khiến hco Lục Lâm Thiên kinh ngạc không nhỏ. Phản ứng của Tiết Mặc Kỳ dường như nhỏ hơn không ít, dường như nàng đã sớm nhận được tin tức, cho nên cũng không có quá nhiều kinh ngạc.

Cuối cùng khi Hoàng Thiên Tứ hỏi Lục Lâm Thiên muốn tiểu thế giới nào Lục Lâm Thiên không chút do dự chọn Vạn Cổ thế giới, mà Tiết Mặc Kỳ cũng lựa chọn một tiểu thế giới mà Lục Lâm Thiên chưa từng nghe tới tên.

- Hai đại liên minh này đều là đám người lão luyện, bình thường đều kết giao đối với đám tu luyện giả không môn không phái, tứ cố vô thân, sợ người có tiền đồ rời khỏi cho nên mới cố ý khen thưởng một tiểu thế giới, để cho ngươi ta ở lại.

Trong Thiên Trụ giới truyền ra thanh âm khinh thường của Tam Kỳ lão nhân.

Lục Lâm Thiên cũng không thèm để ý, có chung quy so với không có còn tốt hơn. Đám người Hoàng gia dường như cũng đang cố ý lôi kéo hắn.

Ngoài ý muốn chính là chuyện khen thưởng tiểu thế giới này Kỳ Phong thương hội cũng không có bất kỳ ý tứ phản đối mà còn nhanh chóng đồng ý.

Chương 3797: Ban thưởng kinh người 2

Năm ngày sau sẽ khởi hành đi tới khu vực săn bắt, dám người Hoàng Thiên Tứ còn cố ý dặn dò Lục Lâm Thiên, Tiết Mặc Kỳ, Thái A, Kim Viên, Hoàng Sa, Hoài Linh Ngọc, Bạch Lang, Quỷ Oa, Tử Viêm, Tôn Tiểu Nhã, nhắc nhở mười người nên chuẩn bị sẵn sàng khởi hành tới khu vực săn bắt. Vô Sắc Trung thiê thế giới có quật khởi hay không phải dựa vào mười người bọn họ.

Sau khi rời khỏi Hoàng gia đã là chạng vạng tối, Lục Lâm Thiên trở lại đình viện hắn đặt chân, trong vòng năm ngày muốn trở về Vạn Cổ thế giới rồi Vô Minh thế giới sợ rằng không đủ thời gina, cho nên hắn cũng chỉ có thể tiếp tục tiến vào trong Thiên Trụ giới.

Năm ngày đảo mắt đã qua, màn đêm dần dần biến mất, bầu trời xanh nhạt cùng với mấy ngôi sao lờ mờ xuất hiện. Mặt đất mông lung giống như được phủ một tầng lụa mỏng, mãi đến khi được ánh sáng mặt trời xuyên thủng.

Phù.

Lục Lâm Thiên ngừng tu luyện, thở ra một ngụm trọc khí. Cảm nhận cảm giác tràn đầy nguyên lực trong cơ thể, tuy rằng hắn luôn yêu cầu nghiêm khắc về việc tu luyện của mình, thế nhưng giờ phút này cũng không nhịn được mà mỉm cười. Bán Đạo cảnh, tăng thêm các loại thủ đoạn, coi như là Đại hồn anh hiện tại cũng đủ để chống lại Niết Bàn cảnh sơ giai bình thường. Loại thực lực này đến khi tiến vào khi vực săn bắn hắn cũng có được một ít nắm chắc.

- Thời gian có lẽ không sai biệt lắm, chuẩn bị khởi hành tới khu vực săn bắn.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, đôi mắt thâm thúy đen nhánh, khí tức man hoang cổ xưa lan tràn, một cỗ chiến ý bắt đầu bùng lên.

Trên quảng trường của Vô Sắc thế giới, khi Lục Lâm Thiên cũng với Kim Viên, Thái A, Hướng Hầu Minh, Hướng Tiền Trùng, Tôn Oánh Oánh đi tới quảng trường thì chung quanh đã sớm có không ít người tụ tập. Hai người Bạch Lang, Quỷ Oa cũng đã sớm có mặt trên quảng trường.

Sưu Sưu.

Cùng lúc, ở trong không gina chung quanh có mấy tiếng xé gió vang lên, đây chính là đám người Hoàng gia, Tiết gia, Kỳ Phong thương hội, Tôn gia mang theo Hoàng Sa, Tiết Mặc Kỳ, Hoài Linh Ngọc, Tôn Tiểu Nhã đi tới.

Oanh.

Những người này đáp xuống, một cỗ khí tức hùng hồn lan tràn, khuếch tán. Cả quảng trường lập tức có gợn sóng lan tràn ra chung quanh, khiến cho người có thực lực thấp liên tiếp lui lại.

- Mau nhìn, mười người đều tới.

- Kia chính là Lục Lâm Thiên, Tiết Mặc Kỳ, Thái A, Hoài Linh Ngọc, Tử Viêm, Hoàng Sa, Kim Viên, Quỷ Oa, Bạch Lang, Tôn Tiểu Nhã.

- Mười người này mới thực sự là tồn tại đỉnh phong trong đám người trẻ tuổi của Vô Sắc thế giới.

- Lục Lâm Thiên, Tiết Mặc Kỳ, Thái A. Ba người này là nhân vật tiến vào trong tầng thứ mười ba Trấn Thế tháp.

- Tiết Mặc Kỳ, cố gắng lên, bái tướng phong hoàng.

- Tử Viêm, cố gắng lên, bọn ta đợi ngươi được phong thần từ Phong Thần đài trở về.

Trong đám người, không biết là ai la lên một câu, lập tức tiếng la hét ngày càng nhiều, càng ngày càng ầm ĩ, hội tụ tạo thành tiếng sấm rền quanh quẩn trong không trung.

- Vô Sắc Trung thiên thế giới chúng ta đã lâu rồi không có người đứng trên Phong Thần đài, cố gắng lên.

- Lên Phong Thần đài, bọn ta đợi các ngươi trở về.

Vạn chúng vung tay la hét, thanh âm cuồn cuộn giống như tiếng sấm, từng ánh mắt mang theo sự mong chờ nhìn vào trên người mười người trẻ tuổi. Mười người này đại biểu cho Vô Sắc thế giới đi tham dự Vạn Thế đối quyết.

Lúc này trong lòng mọi người giờ phút này không có bất kỳ tư tâm nào, mười người đi tới Phong Thần đài thì là vinh dự của cả Vô Sắc Trung thiên thế giới. Trong Vô Sắc Trung thiên thế giới đã lâu rồi không có người đặt chân lên Phong Thần đài, lần này dựa vào thành tích kinh người trong Trấn Thế tháp, cho nên trong lòng tất cả mọi người nhen nhóm lên hy vọng.

Nghe tiếng la hét ầm ĩ kia, nhìn từng đạo ánh mắt chờ mong chung quanh, giờ phút này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút xúc động.

Ít nhất giờ phút này Lục Lâm Thiên có cảm giác dường như mình cũng là người của Vô Sắc Trung Thiên thế giới. máu trong cơ thể cũng theo đó mà sôi trào.

Tiếng la hét trên quảng trường khiến cho chúng cường giả kinh ngạc, sau đó cũng nhìn về phía mười người trẻ tuổi. Đặt chân lên Phong Thần đài, bái tướng phong hầu, cũng chính là chờ mông của các cường giả, so với người khác thì trong lòng bọn họ còn chờ mong hơn.

- Chúng ta lên đường đi, đi tới cái khe trong thế giới, sau đó mở ra đường hầm không gian đi tới khu vực săn bắn.

Hoàng Thiên Tứ nhìn mười người Lục Lâm Thiên, sau đó lập tức quay đầu nhìn đám người TIết Hưng Quốc, Hoài Viễn Khôi, Tử Huyền khẽ gật đầu, nói:

- Chư vị, cùng nhau xé rách không gian đưa bọn họ ra ngoài đi.

- Bắt Đầu đi.

Ba người Tiết Hưng Quốc, Hoài Viễn Khôi, Tử Huyền gật đầu, ngay lập tức bàn chân bốn người đạp mạnh mặt đất, thân ảnh lập tức phóng lên trời. Một cỗ khí thế mênh mông mang theo uy áp bàng bạc từ trong cơ thể lan tràn ra, khiến cho vô số người dưới quảng trường biến sắc.

- Mở.

Bốn người đạp không mà đứng, nhanh chóng bộc phát ra khí thế kinh người của mình, thủ ấn trong tay liên tiếp biến đổi, nguyên lực từ trong cơ thể tuôn ra. Không trung tức thì phong vân biến sắc, mây đen tràn ngập, không gian trên quảng trường ầm ầm run rẩy.

Sưu Sưu.

Bốn người lập tức đứng đối diện, bốn đạo trảo ấn nhanh chóng được đánh ra, bên trong trảo ấn dường như có năng lượng vô cùng khiến cho không trung vặn vẹo.

Bốn đạo trảo ấn tương liên, trong nháy mắt ngắn ngủi hư không lập tức bị bón người xé rách tạo thành một cái động sâu đen kịt cực lớn trong không gian, bên trên lan tràn ra quang mang chói mắt, khí thế bàng bạc khiến cho không gian chung quanh hiện lên vết nứt đen kịt.

- Bốn người này thật mạnh.

Lục Lâm Thiên không khỏi cảm thán, thực lực của bốn người này tuyệt đối cường hãn.

- Mười người đi tới khu vực săn bắn nhanh chóng tiến vào vết nứt không gian.

Giữa không trung, Hoàng Thiên Tứ quát to.

Mười người Lục Lâm Thiên nghe vậy, khí tức quanh thân run run, mười người bỗng nhiên nhảy ra.

- Bái tướng phong hoàng, đợi các ngươi chiến thắng trở về.

Mười người nhảy lên không trung, từ bốn phía quảng trường, tiếng hét cuồn cuộn vang vọng.

Sưu Sưu.

Thân ảnh mười người lập tức biến mất trong vết nứt không gian. Hoàng Thiên Tứ, Hoài Viễn Khôi, Tử Huyền, Tiết Hưng QUốc cũng biến mất trong vết nứt không gian không thấy.

Trong hư không mênh mông, khí lưu trong không gian rít gào, tạo thành một vòng xoáy bằng khí lưu cực lớn, giống như một cơn lốc cuồng bạo xé rách không gian, người có tu vi Ngộ Chân cảnh bình thường ở trong này nhất định sẽ bị xé rách thành mảnh vỡ.

- Đây là cái khe bên ngoài Vô Sắc thế giới, sau khi mười người các ngươi tiến vào trong khu vực săn bắn, nếu như muốn chiến thắng nhất định phải đoàn kết. Mỗi người đều có một khối Phong Thần thạch, cuối cùng phải có đủ hai mươi khối Phong Thần thạch mới có thể kiếm được một chỗ trên Phong Thần đài. Phong Thần thạch do tài liệu đặc thù luyện chế ra, coi như là người có tu vi Niết Bàn cảnh cũng không có cách nào phá hủy. Làm thế nào đạt được Phong Thần thạch thì các ngươi nên tự nghĩ biện pháp đi.

Chương 3798: Tiểu đội đầu tiên

Hoàng Thiên Tứ nói xong, trong tay xuất hiện mười khối tinh thạch bằng năng lượng đặc thù sáng óng ánh, sau đó giao cho mười người.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận Phong Thần thạch, bên trên có năng lượng không kém chấn động, tài liệu luyện chế ra thứ này trong lúc nhất thời Lục Lâm Thiên cũng không nhìn ra được.

- Khu vực săn bắn mới thực sự được coi là Vạn Thế đối quyết, cả Thượng Thanh đại thiên thế giới đều nhìn vào. Mười người các ngươi đại biểu cho Vô Sắc trung thiên thế giới. Trong ba năm các ngươi phải ở trong khu vực săn bắn này, bên trong có vô số hung hiểm, cũng có vô số cơ duyên, về phần kết quả cuối cùng cũng chỉ có thể dựa vào các ngươi. Các loại thủ đoạn như chiến hạm, khôi lỗi đều được sử dụng. Nói chung tất cả đều dựa vào thực lực của các ngươi chứ không còn có quy tắc nào khác.

Tiết Hưng Quốc nhìn mười người, sau khi nhìn từng người rồi nghiêm túc nói:

- Sau ba năm ta hy vọng có thể nhìn thấy các ngươi đặt chân trên Phong Thần đài. Cả Vô Sắc Trung thiên thế giới lúc đó sẽ kiêu ngạo vì các ngươi. Tên tuổi các ngươi sẽ được ghi chép trong dòng sông dài lịch sử của Vô Sắc Trung thiên thế giới.

Nghe vậy ánh mắt mười người khẽ run lên, trước lời nói khích lệ như vậy, bọn họ đều có cảm giác máu tươi sôi trào.

- Chuẩn bị cho tốt vào, nếu như gặp phải cường địch không có cách nào chống lại mà nói, các ngươi có thể trực tiếp giao ra tất cả mọi thứ và Phong Thần thạch. Khi đó có thể bảo vệ tính mạng của các ngươi. Trong khu vực săn bắn này không được trực tiếp đánh chết người đã nhận thua, nếu không sẽ bị hủy bỏ tư cách. Không những vậy còn bị đánh chết. Trong khu vực săn bắt này có siêu cấp cường giả của hai đại liên minh tọa trấn. Chỉ bằng vào các ngươi muốn tránh thoát khỏi sự dò xét của các siêu cấp cường giả kia là chuyện không có khả năng.

Hoài Viễn Khôi nói với mười người.

- Hóa ra bên trong khu vực săn bắn còn có siêu cấp cường giả của hai đại liên minh tọa trấn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm thầm chớp động, xem ra hai đại liên minh này một mặt muốn tôi luyện tất cả mọi người, mặt khác cũng không muốn nhiều tinh anh trẻ tuổi đồng lứa vẫn lạc, cho nên mới có quy định một khi đầu hàng là tính mạng có thể được đảm bảo.

Nếu như cứ để cho đại bộ phận đám người tinh anh bên trong vạn người trẻ tuổi này vẫn ạc mà nói, nếu cứ tiếp tục như vậy thực lực chỉnh thể của cả Thương Thanh Đại thiên thế giới sẽ bị ảnh hưởng cực lớn.

- Các ngươi đều lưu lại ngọc giản linh hồn, trên Phong Thần bảng cũng có tên tuổi các ngươi. Nếu như vẫn lạc trong Vạn Thế đối quyết thì chúng ta sẽ biết đầu tiên. Chuẩn bị xong chưa? NHớ kỹ, vạn nhất nếu như không địch lại thì có thể buông tha, giữ lại tính mạng so với bất kỳ thứ gì còn quan trọng hơn nhiều.

Tử Huyền nói với mười người.

- Chuẩn bị xong rồi.

Mười người nghe vậy khẽ gật đầu.

Nhìn mười người gật đầu, thủ ấn trong tay bốn người Hoàng Thiên Tứ, Tiết Hưng Quốc, Hoài VIễn Khôi, Tử Huyền biến đổi, cả không gian run rẩy, quang mang năng lượng vô cùng ngưng tụ.

- Mở ra đường hầm không gian.

Thủ ấn cuối cùng trong tay bốn người Hoàng Thiên Tứ, Tử Huyền đánh ra, trong cái khe thế giới, trong không gian hỗn loạn dần dần xuất hiện một đường hầm không gian.

- Thủ đoạn thật mạnh, sợ rằng không phải người bình thường có thể làm được.

Lục Lâm Thiên cảm thán, người có thể bố trí đường hầm không gian ở trong không gian hỗn loạn bực này tuyệt đối không phải là người bình thường. Cũng giống như bố trí đường hầm không gian trong Tiểu thiên thế giới và Trung thiên thế giới vậy, độ khó khác biệt một trời một vực.

Trong Tiểu thiên thế giới, lực cản không gian nhỏ hơn nhiều, muốn bố trí đường hầm không gian dễ hơn không ít. Mà Trung thiên thế giới thì lại khác, khó hơn nhiều, giống nhưng Trung thiên thế giới kiên cố hơn Tiểu thế giới vậy, lực lượng áp chế trong thiên địa cũng không giống nhau.

Mà muốn bố trí một đường hầm khong gian trong cái khe hẹp ngoài không gian, độ khó không thể nghi ngờ càng lớn hơn. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thán, đường hầm không gian này không biết là do cường giả nào bố trí ra.

- Mười người các ngươi tiến vào đi. Người tham dự Vạn Thế đối quyết sẽ thông qua đường hầm ở kẽ hở không gian đi vào khu vực săn bắn. Không bao lâu nữa các ngươi sẽ gặp được nhau.

Hoàng Thiên Tứ đứng trong hư không hỗn loạn, một cỗ khí tức mênh mông bắt đầu lan tràn. Thân thể sừng sững như núi, nhìn qua không thể dao động, ánh mắt nhìn về phía mười người nói:

- Ba năm sau hy vọng các ngươi có thể đứng trên Phong Thần đài, nếu như có thể đứng trên Phong Thần đài, đến lúc đó người của cả Vô Sắc Trung thiên thế giới sẽ nhìn thấy các ngươi. Ta chờ mong ngày đó, hàng tỷ sinh linh trong Vô Sắc Trung thiên thế giới cũng chờ ngày đó.

Mười người gật đầu, lập tức mang theo cảm giác máu tươi sôi trào nhảy vào trong đường hầm không gian. Sau khi mười người tiến vào đường hầm không gian mới từ từ thu liễm rồi biến mất.

Bốn người Hoàng Thiên Tứ, Tử Huyền nhìn đường hầm không gian biến mất, sau đó lại liếc nhìn nhau, Tiết Hưng Quốc nói:

- Không biết trong mười người này có mấy ai còn sống đi ra. Có ai có thể đặt chân đứng trên Phong Thần đài a.

Trường bào trên người Tử Huyền run lên, nói:

- Vậy thì phải xem tạo hóa của chính bọn hắn.

- Vô Sắc Trung Thiên thế giới đã yên lặng quá lâu rồi, lần này hy vọng có chút thay đổi.

Hoàng Thiên Tứ nói.

Hoài Viễn Khôi không nói gì, ánh mắt biến ảo, không biết trong lòng hắn đang suy nghĩ điều gì.

Sưu Sưu.

Trong không gian yên tĩnh xuất hiện chấn động. Lập tức có mười đạo thân ảnh xuất hiện trên không trung.

Trước mặt mọi người là sơn mạch mênh mông, từng dãy núi liên miên, phập phồng, trong cánh rừng bao la xuất hiện gợn sóng, hoàn toàn giống như một cánh rừng rậm nguyên thủy. Ngọn núi cao vυ"t trong mây, sương trắng lượn lờ, đại thụ che trời xanh ngắt. Cơn gió khẽ thổi qua, cây cối khẽ nghiêng, nhìn qua giống như biển động vậy.

Trong không gian, năng lượng thiên địa nồng đậm tới mức khiến cho người ta rung động. Thế cho nên đám đại thụ che trời kia cực lớn, bình quân đều cao trăm trượng, xanh biếc dị thường.

Cũng phải nói, tất cả mọi thứ trong không gian này so với bên ngoài cũng không có một chút khác biệt nào.

- Năng lượng thiên địa thật nồng đậm, nếu như ở trong này tu luyện so với Trung Thiên thế giới mà nói, làm chơi ăn thật a.

Kim Viên cảm thán, đồng thời hắn cũng hít sâu một hơi.

- Năng lượng thiên địa trong này không chỉ nồng đậm, mà còn có vô số thiên tài địa bảo. Đồn rằng lúc trước trong này thậm chí còn có linh vật tời sinh, chỉ cần có đầy đủ cơ duyên đều có thể nhận được. Khu vực săn bắn này cũng là một mật địa tu luyện, có thể nhận được bao nhiêu chỗ tốt thì phải xem cơ duyên của bản thân.

Hoài Linh Ngọc nói với mọi người, thái độ ôn hòa, khuôn mặt lúc nào cũng nở nụ cười vui vẻ, khiến cho người ta không khỏi muốn thân cận hơn vài phần.

- Chúng ta đã chính thức tiến vào trong khu vực săn bắn, chúng ta đối mặt với gần vạn người trẻ tuổi của các Trung thiên thế giới trong Thượng Thanh Đại thiên thế giới a. Mười người chúng ta nếu như ở tách ra sẽ trở thành con mồi của người khác. Ta thấy chúng ta nên đoàn kết thì tốt hơn. Dù sao cũng ở đây tận ba năm, mà ai cũng khó có thể một mình chống chọi trong ba năm này.

Chương 3799: Thành con mồi 1

Bạch Lang luôn ít lời lúc này đột nhiên ngẩng đầu nhìn chín người còn lại nói:

- Ý của các ngươi thì sao?

Hoài Linh Ngọc gật đầu nói:

- Đương nhiên, chúng ta cũng chỉ có thể đoàn kết. Đoàn kết nhất trí thì khi đó chúng ta mới có thể chống lại các Trung thiên thế giới khác. Nếu không sẽ trở thành con mồi cho những kẻ khác.

- Ta không có ý kiến, mười người đoàn kết cùng một chỗ, ít nhất những người khác muốn làm gì chúng ta cũng không dễ.

Trên người Quỷ Oa có một cỗ khí tức âm trầm không có cách nào che dấu, khi nói chuyện thanh âm cũng mang theo cảm giác âm trầm khiến cho người ta nghe thấy lập tức có cảm giác sởn gai ốc, có vài phần tương tự với Âm Minh Dạ Xoa.

- Ta không có ý kiến.

Hoàng Sa và Tôn Tiểu Nhã, Tử Viêm gật đầu. Còn Thái A và Kim Viên đương nhiên là nghe theo Lục Lâm Thiên.

Tiết Mặc Kỳ nhìn qua Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Ngươi thì sao?

Đương nhiên ta cũng không có ý kiến.

- Mọi người đồng ý, vậy thì ta cũng chỉ nói một câu, chúng ta đoàn két nhất trí như vậy coi như trở thành một tiểu đội. Là một đoàn thể, tính mạng của tất cả mọi người ở cùng một chỗ, cho nên cũng phải chọn ra một đội trưởng. Thực lực của người này rất quan trọng, thế nhưng không nhất định phải là người có thực lực mạnh nhất. Bởi vì trong một đội, có một ít chuyện không phải có thực lực mạnh nhất là có thể giải quyết vấn đề, còn phải có lực lãnh đạo, phục chúng hơn người.

Bạch Lang nhìn chín người, trong đôi mắt giống như sói hoang có tinh quang lóe lên, tiếp tục nói:

- Sau khi chúng ta công bằng chọn ra một đội trưởng, chúng ta phải phục tùng vô điều kiện, đương nhiên, người đội trưởng này cũng phải phụ trách cả tiểu đội chúng ta.

Nghe Bạch Lang nói vậy, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt khẽ đảo, trong lòng cảm thấy vô cùng ngoài ý muốn, người gọi là Bạch Lang này sợ rằng cũng không đơn giản.

- Ta đồng ý, công tâm chọn ra một đội trưởng, cả đội phải đoàn kết, cũng không thể tới lúc nguy cấp mỗi người có một quyết định, đây cũng là trách nhiệm của mỗi bản thân chúng ta.

Quỷ Oa nói.

Hoài Linh Ngọc, Tiết Mặc Kỳ khẽ gật đầu, Hoàng Sa nhíu mày, nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Chỉ là không biết thế nào mới có thể chọn ra đội trưởng? Nếu như lựa chọn người có thực lực mạnh nhất thì đơn giản rồi.

- Ta có một đề nghị.

Lục Lâm Thiên nói:

- Đến lúc đó sau khi chúng ta đạt được ba khối phong thần thạch, có lẽ khi đó cũng hiểu rõ được mọi người trong đội, khi đó bỏ phiếu quyết định cũng dễ dàng hơn.

Bạch Lang nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt không có bao nhiêu chấn động, nói:

- Ta đồng ý.

- Ta cũng không thành vấn đề, biện pháp này rất công bằng.

Hoài Linh Ngọc lập tức tỏ vẻ ủng hộ, lúc này khuôn mặt tái nhợt đã khôi phục vẻ hồng nhuận phơn phớt, hẳn là thương thế trên người đã tốt hơn không ít.

Mọi người lập tức gật đầu đồng ý, ba năm ở trong khu vực săn bắn này, mười người đoàn kết ở một chỗ, chung quy so với một mình lăn lộn thì an toàn hơn nhiều.

Nhìn thấy tất cả mọi người đều gật đầu đồng ý, Lục Lâm Thiên vuốt vuốt Phong Thần thạch trong tay một hồi rồi nói:

- Phong Thần đài ở hướng nào?

- Không gian này là hình tròn vây quanh Thượng Thanh Đại thiên thế giới. Phong Thần đài là nơi ở gần Thượng Thanh Đại thiên thế giới nhất. Chúng ta chỉ cần đi thẳng về phía bên trái là được rồi. Ven đường sẽ gặp phải người trong thế giới khác. Phía sau chúng ta cũng sẽ gặp những người của Trung thiên thế giới khác.

Hoài Linh Ngọc nói.

- Lên đường đi, hy vọng ba năm sau chúng ta đều còn sống.

Thanh âm âm trầm của Quỷ Oa vang vọng, nghe lâu cũng vẫn khiến cho người ta có cảm giác sởn gai ốc.

Bạch Lang nói:

- Chỉ cần chúng ta đoàn kết với nhau, cơ hội còn sống sẽ rất lớn. Đừng quên trong tiểu đội chúng ta còn có ba người tiến vào tầng thứ mười ba Trấn thế tháp, thực lực có thể so sánh với Niết Bàn cảnh. Loại thực lực này ở trong các Trung thiên thế giới, nếu như so sánh với những năm trước mà nói đã tới cấp độ trung thượng.

- Cấp độ trung thượng sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, ba người có thể so với Niết Bàn cảnh, đội ngũ như vậy chỉ tính là trung thượng mà thôi. Xem ra trong Trung thiên thế giới khác cũng có không ít nhân tài kiệt xuất, tuyệt đối không thể khinh thường.

- Nếu như trong chúng ta có người đột phá tới Niết Bàn cảnh ở trong khu vực săn bắn này mà nói, tỷ lệ chúng ta có mặt trên Phong Thần đài sẽ cao hơn nhiều. Khu vực săn bắn này cũng là mật địa tu luyện, những năm qua cũng xuất hiện không ít người đột phá Niết Bàn ở trong khu vực săn bắn này.

Hoàng Sa nói.

- Đột phá Niết Bàn?

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, bây giờ hắn chỉ cầu đột phá Đại Đạo cảnh là tốt rồi. Nếu như có thể đột phá tới Niết Bàn, trong đội ngũ mười người hiện tại cũng chỉ có hai người Tiết Mặc Kỳ và Thái A là có khả năng nhất.

MƯời người thương nghị một phen, sau đó lập tức đi về phía bên trái.

Linh Vũ thế giới, trong Ngũ Hành điện, trong đại điện có không ít thân ảnh mang theo vẻ mặt lo lắng.

- Đám nhóc này, nên làm thế nào bây giờ? Vạn nhất xảy ra chuyện thì làm sao đây? Nghe nói cường giả ở thế giới bên ngoài như mây, không được, ta muốn đi tìm bọn chúng.

Khuôn mặt La Lan thị lo lắng không thôi. Những năm gần đây La Lan thị đã sớm không còn giống như trước kia, thân mang Kim Hoàng khí, lại ở trên địa vị cao, cho nên trên người hiện tại có một cỗ khí chất cao quý vô hình từ trong tản ra ngoài. Chỉ là nàng vẫn là một người hiền lành, thân thiết, chỉ khác một chỗ đó là nàng không còn là một vị phụ nhân bình thường trên trấn Thanh Vân nữa.

- Mẫu thân, người còn chưa từng đi ra khỏi thế giới này, sao có thể đi tìm được chúng nó cơ chứ. Con cùng với mọi người đã cùng nhau thương lượng qua. con và Bạch Linh, Cảnh Văn, Thanh Tuyền, bốn ngươi sẽ đi tìm mấy đứa bọn chúng.

Bắc Cung Vô Song khẽ nói, toàn thân tỏa ra một cỗ khí chất thanh nhã, cao quý, dung nhan tuyệt mỹ tựa như tiên tử, thời gian không lưu lại bất kỳ dấu ấn nào trên người nàng, ngược lại còn làm tăng thêm vẻ vũ mị cho nàng.

Một đạo thân ảnh mặc y phục trắng như tuyệt liên tục bước tới bên người Lan Lan thị, trên khuôn mặt tuyệt mỹ có khí chất yêu mị như có như không, nữ tử này mở miệng nói:

- Mẫu thân, bốn người bọn con đi là được rồi.

La Lan thị nhìn Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, còn có Lăng Thanh Tuyền, Độc Cô Cảnh Văn bên người rồi nói:

- Các con đi ta cũng lo lắng.

- Mẫu thân, chúng con có thực lực tự bảo vệ mình. Những năm này chúng con cũng tiến bộ không chậm.

Trên khôn mặt trắng nõn ủa Độc Cô Cảnh Văn, đôi mắt giống như bảo thạch, khiến cho người ta nhìn vào lập tức có cảm giác câu hồn đoạt phách, dung nhan tuyệt mỹ, đẹp tới tận cùng.

- Mẫu thân, có lẽ đám nhóc con kia đi chơi một chút cũng không phải là chuyện xấu. Con ưng con muốn vỗ cánh bay lượn ở phía chân trời thì cũng nên dựa vào tự bản thân mình bay lên. Nhiều năm như vậy, chúng ta đã quá an nhàn, kỳ thật cũng nên đi ra ngoài thăm thú một phen, chung quy không thể kém chàng quá xa.

Chương 3800: Thành con mồi 2

Khuôn mặt tuyệt mỹ của Lăng Thanh Tuyền không chút trang điểm, có chút vũ mị, phong thái trác tuyệt giống như trích tiên, sợ tóc đen nhánh rũ xuống eo thon, nhìn qua giống như tiên tử không nhiễm bụi trần.

- Ài, đạo lý này ta hiểu, chỉ là các con đều muốn đi ra ngoài, ta cũng lo lắng.

Bạch Linh ngẩng đầu cười yếu ớt, y phục trắng xóa như tuyết, đường cong linh lung động lòng người khiến cho tim người khác đập thình thịch. Cặp môi đỏ mọng khẽ mím, yêu mị chúng sinh, nàng khẽ mỉm cười nói với La Lan thị:

- Mẫu thân, yên tâm đi, thế giới bên ngoài cho dù có mạnh mẽ cũng sẽ có nơi cho chúng con sống yên ổn.

- Được rồi, như vậy đi, bốn các con đi tìm chúng nó, ta cũng đi theo.

Sau lưng La Lan thị, một đạo thân ảnh cao ngất xuất hiện, tuổi chừng hơn bốn mươi, trên người mặc một bộ y phục màu trắng, mày kiếm mắt sáng, trong lúc vô hình có một cỗ khí khái hào hùng.

Lăng Thanh Tuyền bỗng nhiên nhíu mày, đôi mắt xinh đẹp khẽ đổi, cặp môi đỏ mọng khẽ mở, nhìn ra bên ngoài đại điện nói:

- Ta nói hai người các ngươi nghe lén lâu như vậy có lẽ cũng nên xuất hiện rồi chứ.

- Lão gia, lão phu nhân, chư vị phu nhân, ta cũng muốn đi.

Hai đạo thân ảnh lập tức đi vào đại điện, dáng vẻ trung niên thế nhưng nhìn qua lại có chút gian xảo, có lẽ cũng có thể nói là nhanh nhẹn, ngược lại cũng có chút khí chất.

Một thanh niên khác thân hình gầy gò, đôi mắt đen nhánh mang theo vẻ kiên nghị mà thường nhân khó có thể có được. Khuôn mặt tuấn lãng không thôi, sợ rằng sẽ khiến cho không ít nữ tử mê mẩn, người này chính là Đoan Mộc Hồng Chí.

Đoan Mộc Hồng Chí nhìn mọi người rồi nói:

- Lục đại ca đã từng nói, đường cường giả vĩnh viễn không có tận cùng, ta cũng muốn đi ra ngoài một phen.

Trong sơn mạch liên miên, dưới ngọn núi hùng vĩ, vách đá như tỏa sáng, vô số ngọn núi liên miên tạp thành một thể, tựa như một đầu cự long uốn lượn, xoay quanh, vờn quanh khắp sơn mạch bao la.

Trong không gian, năng lượng thiên địa cũng nồng đậm kinh người, mười đạo thân ảnh xuất hiện trong sơn mạch, tám nam hai nữ, chính là mười người Lục Lâm Thiên, Tiết Mắc Kỳ, Thái A, KIm Viên, Hoàng Sa, Tôn Tiểu Nhã, Tử Viêm, Quỷ Oa, Bạch Lang, Hoài Linh Ngọc.

Trong thời gian nửa tháng, tốc độ của mười người cũng không phải là quá nhanh, tuy rằng đây là khu vực săn bắn, thế nhưng cũng là chỗ tu luyện khó gặp. Trong nửa tháng này, mười người còn tìm được không ít linh dược mà bên ngoài khó gặp, xem như thu hoạch tương đối khá.

Trong khu vực săn bắn này nửa tháng, tốc độ tu luyện so với bên ngoài nhanh hơn không ít. Mọi người đều có thể cảm nhận rõ ràng, lĩnh ngộ áo nghĩa của mình cũng thuận lợi hơn không ít.

Trên đường đi, Bạch Lang và Quỷ Oa đều cực kỳ ít nói chuyện, mọi người nói chuyện hai người chỉ lẳng lặng nghe mà thôi.

Ngược lại trên đường đi Hoài Linh Ngọc cực kỳ khách khí với tất cả mọi người, vẻ mặt ôn hòa, ở chung với mọi người không tệ.

Mà trong nửa tháng này, Lục Lâm Thiên lại phát hiện ra một chuyện tương đối đặc biệt, trong khu vực săn bắn này có một cỗ liên hệ không hiểu, làm cho nguyên đan chữ vạn trong cơ thể hắn từ từ xoay tròn, trong lúc vô hình có vẻ thân cận với khí tức gì đó, trên phương diện tu luyện cũng có tiến bộ không ít, chỉ tiếc kẹt lại Bán Đạo chi cảnh, không có cách nào đột phá tới Đại Đạo cảnh.

Mà trên phương diện lĩnh ngộ các loại thuộc tính, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được có lẽ mình đã lĩnh ngộ tới tình trạng đủ, còn không có cách nào độtp há, cho nên trong lòng có chút bối rối.

Mà nguyên lực cuồn cuộn không dứt tiến vào trong đan điền khiến cho đan điền trong cơ thể hắn bành trướng giống như sắp bạo liệt. Mà vào lúc này nguyên lực cuồn cuộn không dứt cuối cùng không ngờ lại bị nguyên đan chữ vạn hấp thu.

Đan điền luôn bảo trì ở trạng thái no đủ, nguyên lực dư thừa đều bị nguyên đan chữ vạn hấp thu. Chuyện này khiến cho bản thân Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào giải thích, thế nhưng hắn cũng yên tâm vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết để tu luyện như bình thường, tu luyện bình thường trong không gian này.

Mười người tiếp tục cẩn thận đi về phía trước, sau khi đi ra khỏi mảnh sơn mạch liên miên lại gặp một rặng núi lớn, xanh ngắt, vô cùng cao và dốc, nhìn lên không trung còn có sương mù bao phủ.

- Mọi người cẩn thận.

Thái A bỗng nhiên ngẩng đầu, khuôn mặt từ từ ngưng trọng.

- Ta thấy chúng ta đã trở thành con mồi của kẻ khác.

Mái tóc dài màu đen của Tiết Mặc Kỳ khẽ tung bay, một cỗ khí tức vô hình lan tràn, trong mắt hiện lên vẻ ngưng trọng.

Nghe vậy nhữn người còn lại lập tức biến sắc, Bạch Lang và Quỷ Oa lúc này cũng lập tức nhìn về bốn phía, rốt cuộc sau nửa tháng bọn họ cũng gặp được người của Trung thiên thế giới khác.

Trong khu vực săn bắn này sợ rằng khó tránh khỏi một hồi đại chiến, thực lực đối phương mạnh hơn mình đương nhiên đối phương sẽ không bỏ qua. Mà nếu như mình mạnh hơn đối phương, vì Phong Thần thạch, tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua bọ nhọ.

- Có mười người, chú ý dưới mặt đất, có lẽ bọn họ còn không biết đã bị chúng ta phát hiện, đừng đánh rắn động cỏ. Coi chúng ta như là con mồi, chúng ta cũng có thể coi bọn họ như là con mồi, thực lực yếu đi vào giữa. Thực lực mạnh mẽ thì chậm rãi đi ra bên ngoài. Cẩn thận đề phòng, một khi bọn chúng có động tĩnh lập tức toàn lực ra tay, tranh thủ một chiêu đánh chết.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên khẽ biến đổi, truyền âm nói với mọi người.

Mọi người nghe vậy không có bao nhiêu do dự, sắc mặt trở lại bình thường, âm thầm đề phòng. Người thực lực mạnh âm thầm đi ra bên ngoài, Tôn Tiểu Nhã và mấy người có thực lực hơi thấp tự mình đi vào giữa.

Ken két.

Ánh mặt trời xuyên qua đại thụ che trời chiếu xuống bên dưới, cành khô dưới chân không ngừng vang lên tiếng ken két.

Ầm ầm.

Bỗng nhiên mặt đất run lên, không gian run rẩy, một cỗ khí tức mênh mông bỗng nhiên phát ra. Giữa không trung, trong lòng đất, thậm chí trong đại thụ che trời, từ bốn phương tám hướng đột nhiên như thiểm điện xuất hiện mười đạo thân ảnh.

Mười đạo thân ảnh xuất hiện, mười cỗ khí tức sắc bén lạnh lẽo phô thiên cái địa tuôn ra, khiến cho cả phiến không gian chung quanh cứng lại.

- Giết.

Một tiếng hét lớn lạnh lẽo vang lên, mười đạo thân ảnh đã sớm có chuẩn bị, giống như mũi tên từ bốn phương tám hướng trực tiếp đánh về phía mười người Lục Lâm Thiên, Thái A.

Ken két.

Mười đạo công kích mang theo lực lượng bàng bạc trực tiếp chấn vỡ không gian chung quanh. Một mảng lớn đại thụ che trời ở chung quanh trong nháy mắt khi không gian cứng lại trực tiếp hóa thành mảnh vỡ.

Mười đạo công kích lập tức đánh về phía mười người Lục Lâm Thiên.

- Rốt cuộc không nhịn được mà động thủ sao?

Mà trong sát nan này, ánh mắt mười người Lục Lâm Thiên bỗng nhiên biến đổi, một cỗ khí tức mênh mông lập tức phun trào.

Mười người đã sớm có sự chuẩn bị, không lùi mà tiến tới.

Mái tóc dài của Tiết Mặc Kỳ run lên, một cỗ khí tức quỷ dị từ trong thân thể mềm mại phô thiên cái địa tuôn ra. Lập tức ngưng tụ thành một không gian bằng năng lượng cuồn cuộn trước người. Bàn tay nhấc lên, một đạo trảo ấn phá không hung hăng đánh về phía người trước mặt.

Chương 3801: Nhân vật trong nháy mắt biến mất

- Tu La diệt hồn chưởng.

Thái A hét lớn một tiếng, trong sát na, thân ảnh gầy gò đạp không bước ra khiến cho cả không gian kích động, một cỗ khí tức man hoang cùng với một cỗ uy áp linh hồn nóng bỏng bàng bạc lan tràn ra, trực tiếp ngưng tụ thành một đạo chưởng ấn bàng bạc trước người.

Những nơi chưởng ấn đi qua, không ven ven đường lặng lẽ bị hủy diệt.

- Minh Quỷ trảo.

Thân ảnh Quỷ Oa giống như u linh đánh ra, một đạo trảo ấn âm hàn lướt đi. Một đạo năng lượng bàng bạc, âm hàn hội tụ, nơi trảo ấn xẹt qua, gợn sóng trong không gian trực tiếp bị đao mang sắc bén cắt làm đôi, lộ ra vết nứt đen kịt, lập tức phóng về phía đám người vừa mới xuất hiện.

- Dám đánh lén chúng ta, muốn chết.

Kim Viên bay lên trên không trung, bàn tay nắm chặt, một đạo quyền ấn trực tiếp được đnáh ra, một cỗ lực lượng mạnh mẽ trút xuống không tủng, trong giây lát đánh về phía người đang đánh về phía Kim Viên.

- Đi chết đi.

Hoàng Sa đang ở bên người Tôn Tiểu Nhã, quanh thân lại có một cỗ nguyên lực cuồn cuộn mênh mông lan tràn ra, cũng nhanh chóng đánh ra một đạo quyền ấn, hung hăng ngạnh kháng với người vừa đánh về phía hắn.

Dưới uy thế khủng bố kinh người, những nơi quyền ấn đi qua, không gian ven đường trực tiếp rạn nứt, từng đạo gợn sóng trong không gian lan tràn ra chung quanh.

- Dám liệp sát chúng ta, các ngươi ngại mình sống quá lâu rồi sao?

Hoài Linh Ngọc cũng không chịu yếu thế, đạp không mà đứng, trường bào tung bay, một cỗ năng lượng kinh khủng từ trong cơ thể hắn tuôn ra. Năng lượng chung quanh trong lúc vô thanh vô tức bị ảnh hưởng, trong mắt hiện lên hàn ý. Trước người nhanh chóng có một đạo chưởng ấn bằng năng lượng mênh mông cuồn cuộn được ngưng tụ, bên trong chưởng ấn còn có công kích linh hồn mênh mông cuồn cuộn.

Ba người Tôn Tiểu Nhã, Tử Viêm, Bạch Lang cùng lúc ngưng tụ ra công kích, trong lúc vô hình cả không gian tràn ngập năng lượng.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên như quỷ mị xuất hiện trước một người liệt sát, căn bản không thèm để ý tới năng lượng mênh mông cuồn cuộn của người này mà thân ảnh lao thẳng về phía trước, trong lòng bàn tay phải có điện mang màu tím tuôn ra, điện mang mang theo một cỗ khí tức hủy diệt dùng tốc độ giống như sấm sét hung hăng đánh về phía liệp sát giả kia.

Nói thì lâu thế nhưng trên thực tế mọi việc chỉ diễn ra trong nháy mắt mà thôi. Trong sát na, vô số đạo công kích mang theo năng lượng khủng bố phá không ầm ầm va chạm, không gian run rẩy.

Ầm ầm.

Cùng lúc không gian trực tiếp nổ tung, năng lượng khủng bố nhanh chóng lan tràn ra chung quanh, dễ dàng phá hủy vô số ngọn núi, đỉnh núi ở trong sơn mạch chung quanh, vô số đại thụ che trời cũng hóa thành mảnh vỡ.

Sơn băng địa liệt, trong không gian có hư không đen kịt lan tràn, một mảng lớn sơn mạch dưới những đạo công kích va chạm đã bị san bằng thành bình địa, khắp nơi là một mảnh bừa bộn.

Phốc phốc.

Trên không trung, vô số thân ảnh trực tiếp bị đẩy lùi, trực tiếp phun ra máu tươi, không ít thân thể còn bị đánh bay về phía sau. Cũng có ba người trực tiếp hóa thành mảnh vỡ trên không trung, trong đó còn có một người dùng hồn anh chạy ra.

Thái A, Quỷ Oa, Hoài Linh Ngọc, ba người đều đánh chết đối thủ của mình. Đối thủ của Hoài Linh Ngọc trong lúc hoảng sợ phải dùng hồn anh chạy ra.

Ngược lại đám người Tiết Mặc Kỳ, Tử Viêm, Lục Lâm Thiên đều gặp phải cường giả, thân thể cũng trực tiếp bị đẩy lui, dường như ai cũng không chiếm được tiện nghi, bất phân thắng bại vậy.

Kim Viên, Hoàng Sa, Bạch Lang thì nhân cơ hội dùng toàn lực đánh đối thủ của mình bị thương, khiến cho ba người đối phương phun ra máu tươi, thân thể bị đánh bay về phía sau.

- Phụt.

Trong miệng Tôn Tiểu Nhã cũng phun ra một ngụm máu tươi, đối thủ của nàng không ngờ có thực lực mạnh hơn nàng.

Vừa mới giao phong, đối phương bị đánh chết ba, trọng thương ba, mà bên này chỉ có một mình Tôn Tiểu Nhã bị thương, cuộc chiến trong chốc lát lập tức biến đổi cực lớn.

- Ba Đại Đạo cảnh cao giai, thật mạnh.

Bàn chân Lục Lâm Thiên đạp mạnh hư không, thân thể lập tức ổn định lại. Trong mười người đối phương không ngờ lại có ba người có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai, đội ngũ bực này, nếu như xét về phương diện tu vi mà nói, không dưới Vô Sắc Trung thiên thế giới.

- Bọn họ đã sớm có chuẩn bị.

- Thực lực bình quân quá mạnh mẽ.

- Nhanh theo kế hoạch, mau lui lại.

Ba thanh niên bị Mặc Kỳ, Lục Lâm Thiên, Tử Viêm đẩy lui, trong thoáng chốc khuôn mặt biến sắc, thân thể nhanh như thiểm điện muốn nhanh chóng chạy trốn.

Sưu Sưu.

Bốn người còn lại cũng không dám dừng lại một chút nào, lúc này bảy người còn lại này nhanh chóng lui lại, phản ứng như vậy, có lẽ trước khi tới Vạn Thế đối quyết có lẽ đã nghiên cứu và sắp xếp từ trước.

Trong khoảng thời gian ngắn chỉ dưới một kích, song phương đã đổi vị trí, vốn người đi săn trở thành người bị săn, chỉ có thể nhanh chóng trốn chạy mà thôi.

- Muốn đi sao? Hôm nay các ngươi gặp nhầm người rồi.

Ngay khi bảy đạo thân ảnh phá không lùi lại, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã xuất hiện ở trên không trung, quanh thân có một cỗ gợn sóng giống như thời không tɧác ⌊oạи lan tràn ra chung quanh, cả không gian lập tức hỗn loạn.

Trong khi bảy người đang muốn chạy trốn, lúc này đám người này mới phát hiện ra, trong thời gian ngắn không ngờ bọn họ lại không có cách nào xé rách không gian.

Cùng lúc này, Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, trên đôi mắt đen kịt thâm thúy đột nhiên có một cỗ quang mang màu xanh quỷ dị thẩm thấu ra. Lấy bản thân làm trung tâm, một đạo quang mang màu xanh nhanh chóng hóa thành một màn sáng màu xanh cực lớn.

Chỉ trong thoáng chốc màn sáng màu xanh cực lớn này bao phủ không gian to lớn, trực tiếp bao phủ bảy người đang phá không mà trốn, một cỗ năng lượng đáng sợ lập tức giống như cơn lốc khuếch tán ra.

- Sinh Sinh Bất Tức.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, quanh thân có một cỗ quang mang màu xanh lan tràn, một cỗ lực lượng mạnh mẽ thôn phệ sinh cơ vạn vật giống như thiểm điện lan tràn ra chung quanh.

- Đây là áo nghĩa thuộc tính mộc, vô cùng quỷ dị, nhanh xé rách không gian này, bằng không hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

Trong bảy người, một thanh niên có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai vẻ mặt ngưng trọng hét lớn một tiếng, bảy người lập tức đánh ra một cỗ năng lượng bàng bạc về phía màn sáng màu xanh kia.

Ầm ầm.

Bảy đạo công kích phá không mà ra, nhanh chóng hung hăng va chạm vào màn sáng màu xanh đậm chung quanh. Thanh âm trầm đυ.c vang vọng, chung quanh màn sáng màu xanh hiện lên vết nứt không gian đen kịt.

Chỉ là màn sáng màu xanh này lập tức tách ra, một cỗ lực lượng thôn phệ sinh cơ vạn vật trong không gian này nhanh như thiểm điện lan tràn ra, không gian nứt vỡ từng khúc, bảy đạo công kích lập tức bị lực lượng thôn phệ vạn vật quỷ dị này thôn phệ rồi biến mất.

Hư không lập tức hiện ra trong không gian, trong hư không này có cảm giác giống như một mảnh tro tàn, sinh cơ trong không gian đều biết mất, chỉ có một đạo thân ảnh màu xanh đứng trong không gian này là tràn ngập sinh cơ dạt dạo.

Chương 3802: Áo nghĩa phục nguyên 1

- Đây là thủ đoạn gì?

Hoàng Sa, Tử Viêm, Bạch Lang, Quỷ Oa, Hoài Linh Ngọc ngẩng đầu, cảm nhận biến hóa quỷ dị trong không gian này, nguyên lực và sinh cơ trong cơ thể bọn họ bị cắn nuốt ra bên ngoài, sắc mặt cả đám biến hóa không ít.

- Còn đứng làm gì, nhanh đồng loạt ra tay.

Thái A khẽ quát một tiếng, thân thể gầy gò phóng lên hư không, giống như mũi tên rời cung lao thẳng về phía trước.

- Ra tay.

Khi thanh âm vừa dứt, thân ảnh xinh đẹp của Tiết Mặc Kỳ đã đánh ra, Tử Viêm, Hoàng Sa, Kim Viên, Quỷ Oa, Bạch Lang cũng dùng tốc độ nhanh nhất vây khốn bảy người.

Sưu Sưu.

Tử Viêm, Hoàng Sa, Kim Viên, Thái A ở trong không gian Sinh Sinh Bất TỨc của Lục Lâm Thiên đều bị áp chế, chỉ là dưới sự khống chế của Lục Lâm Thiên, lực áp chế trên thân thể mấy người giảm xuống tình trạng thấp nhất.

Còn đối với bảy người đối phương mà nói, lực áp chế giống như là lực vạn quân, nguyên lực trong cơ thể cùng với sinh cơ trong cơ thể không có cách nào ngăn cản, cuồn cuộn không dứt trôi ra ngoài, ánh mắt bảy người lập tức hoảng hốt.

Sưu.

Trong không gian Sinh Sinh Bất Tức, thân ảnh xinh đẹp của Tiết Mặc Kỳ được quang mang năng lượng chói mắt bao phủ, bên trong quang mang chói mắt này có một cỗ khí tức năng lượng lạ lẫm lan tràn ra.

Cỗ năng lượng mang theo khí tức lạ lẫm này ẩn chứa sinh cơ cuồn cuộn không dứt, không ngờ lại có chút tương liên với Sinh Sinh Bất Tức của Lục Lâm Thiên.

Bởi vậy trong không gian Sinh Sinh Bất Tức này Tiết Mặc Kỳ giống như hoàn toàn không chịu ảnh hưởng, ngược lại còn giống như cá gặp nước, thừa cơ trực tiếp đánh tới trước mặt thanh niên đánh trọng thương Tôn Tiểu Nhã.

Cổ tay trắng giương lên, đầu ngón tay Tiết Mặc Kỳ khẽ giơ lên, một đạo chưởng ấn nhanh như thiểm điện chụp về phía trước.

Phanh.

Thanh niên này chỉ có tu vi Đại Đạo cảnh sơ giai đỉnh phong mà thôi, ở trong không gian Sinh Sinh Bất Tức còn bị áp chế, căn bản không thể chống lại Tiết Mặc Kỳ, chưởng ấn chụp xuống, thân thể ở trong không gian Sinh Sinh Bất Tức lập tức hóa thành mảnh vỡ.

Ầm ầm ầm.

Trong nháy mắt, dưới sự khống chế của không gian Sinh Sinh Bất Tức, ba người Thái A, Hoàng Sa, Tử Viêm toàn lực ra tay, đối thủ của ba người chính là hai nam một nữ vốn đã bị trọng thương cho nên lập tức bị đánh chết, kình khí khủng bố khuếch tán ra chung quanh.

- Mười người này khó động vào, nhanh toàn lực chạy trốn.

Ba thanh niên có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai lúc này biến sắc, trong mắt giờ phút này toát lên vẻ sợ hãi, ba người bọn họ vốn còn tưởng rằng nắm chắc thắng lợi trong tay, thực lực của mười người bọn họ ở trong các Trung thiên thế giới trong Thượng Thanh Đại thiên thế giới đã coi như là không tệ, thế nhưng bọn họ chưa từng nghĩ tới lại xuất hành bất lợi như vậy, lại gặp một tiểu đội mạnh mẽ trong các Trung Thiên thế giới khác.

Sưu Sưu.

Tiết Mặc Kỳ, Thái A, hai người này lập tức bắn ra, dùng khí tức tập trung vào một thanh niên.

- Muốn vây khốn ta? Để xem ngươi có bổn sự này hay không.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa mới xuất hiện trước người một thanh niên áo dài, trong mắt người thanh niên thân thể rắn chắc này hiện lên vẻ hung ác, bàn tay nhanh chóng xuất hiện một thanh đại chùy màu vàng, toàn thân có bí văn quanh quẩn.

Quang mang năng lượng chói mắt trên thân đại chùy này đột nhiên lan tràn, giữa không trung đột nhiên cứng lại, lập tức hung hăng đập một chùy về phía Lục Lâm Thiên, dưới đại chùy này, không gian đột nhiên bị hủy diệt thành hư không đen kịt, tất cả giống như bị phá hủy, khí tức sắc bén mà lạnh lẽo.

- Thập Phương Vũ Trụ Ấn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, không gian Sinh Sinh Bất Tức được thu lại, phất tay đánh ra một đạo thủ ấn, cả không gian bỗng nhiên xuất hiện khí tức hủy diệt.

Ầm ầm.

Một đạo trảo ấn lăng không bắn ra, không gian lập tức nổi lên sóng to gió lớn giống như thời không tɧác ɭoạи. Một cỗ uy áp lạ lẫm hàng lâm, mảnh sơn mạch bùa bộn phía dưới rạn nứt tạo thành một cái rãnh dài giống như mạng nhện. Những nơi chưởng ấn đi qua đều vặn vẹo rồi sụp đổ, cả không gian lung lay giống như sắp đổ, chưởng ấn lập tức va chạm với đại chùy kia.

Ầm ầm.

Dưới va chạm như vậy, bằng mắt thường có thể thấy được đại chùy bằng linh khí kia trực tiếp rạn nứt, nghiền nát, năng lượng cuồng bạo rung động giống như thực chấn điên cuồng chấn động. Một cỗ lực lượng hủy diệt không gian tràn qua người thanh niên áo dài có thân thể rắn chắc kia, khí tức sắc bén lạnh lẽo khuếch tán ra toàn bộ thiên địa.

Phanh.

Trong không gian không ngừng vang lên thanh âm trầm thấp, ánh mắt thanh niên kia tràn ngập vẻ khiếp sợ, trong lúc người thanh niên này đang thừ người ra, thân thể trực tiếp bị nghiền nát, năng lượng ngập trời khuếch tán ra chung quanh. Người có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai trực tiếp bị đánh chết.

Sưu.

Cùng lúc, Tiết Mặc Kỳ và đối thủ trực tiếp đối chưởng, trực tiếp đánh bay đối thủ, một giây sau, cổ tay trắng ngần của nàng run lên, trong tay áo có một đạo lưu quang lướt đi, một kiện linh khí kỳ lạ dùng xu thế như sấm sét xuyên thủng thân thể đối thủ có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai của nàng, trực tiếp đánh chết người này.

Sưu Sưu.

Trong sát na, một đạo linh hồn phân thân của thanh niên kia cùng với hồn anh nhanh chóng chạy trốn.

ư

Phanh.

Thái A đối mặt với một thanh niên tóc dài có chút âm hàn, nguyên lực va chạm vào nhau, hai người đều là tu luyện giả áo nghĩa linh hồn,linh hồn lực mênh mông cuồn cuộn lan tràn ra chung quanh.

Xoạt Xoạt.

Cả hai đồng thời bị đẩy lui, thực lực của thanh niên âm hàn này không ngờ hoàn toàn không dươi Thái A bao nhiêu, khi thân thể bị đẩy lui ngược lại còn dựa thế nhanh chóng lui lại. Đồng thời hai tay được móng vuốt sắc bén bao phủ, hai cánh tay hắn lập tức được một tầng lân phiến màu trắng bao trùm, hai tay trở thành thú trảo trắng như tuyết.

Chung quanh trảo ấn, không gian lặng lẽ vặn vẹo, một cỗ khí tức bàng bạc lan tràn ra không gian, khí tức đủ để khiến cho những người có mặt run sợ.

Xoạt.

Hai đạo trảo ấn của thanh niên âm hàn xé rách không trung, mạnh mẽ xé rách không gian tạo thành khe nứt đen kịt, thân ảnh trong nháy mắt tiến vào bên trong.

- Ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi, trên đường đi ta sẽ không để yên cho các ngươi được bình an.

Thanh âm của thanh niên âm hàn từ bên trong truyền ra, thân thể hắn trong giây lát biến mất trong vết nứt không gian.

- Linh khí áo nghĩa, đôi trảo ấn kia là linh khí áo nghĩa.

Mọi người ngẩng đầu, ánh mắt kinh ngạc không thôi, trên người thanh niên này không ngờ lại có linh khí áo nghĩa.

- Thái A, đừng đuổi, không còn kịp nữa.

Thái A định đuổi giết, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước người THái A, hắn không ngờ trên người thanh niên kia còn có linh khí áo nghĩa, có lẽ thân phận địa vị của người thanh niên này trong Trung thiên thế giới của mình có lẽ cũng không tầm thường. Kinh nghiệm của Thái A cũng không giống như Lục Lâm Thiên, bằng không dựa theo Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm muốn lưu lại người thanh niên kia cũng không phải không làm được.

Chương 3803: Áo nghĩa phục nguyên 2

Ken két.

Trên không trung, kiện linh khí kỳ lạ trong tay Tiết Mặc Kỳ nhanh chóng bành trướng thành hơn trăm thước, quang mang xanh tràn ngập, trực tiếp bao phủ linh hồn phân thân và hồn anh của đối phương vào bên trong, sau đó nhanh chóng phá hủy.

PHanh.

Trong không trung, vốn Hoài Linh Ngọc đã đánh chết đối thủ, hồn anh của đối phương cũng bị Hoài Linh Ngọc đánh chết trên không trung.

Sưu Sưu.

Khí tức trên người mọi người thu liễm, từ trên không trung đáp xuống mặt đất, có người được hai khỏa Phong Thần Thạch, có người có được một khỏa Phong Thần thạch.

- Tiểu Nhã, nàng không sao chứ?

Hoàng Sa đi tới bên người Tôn Tiểu Nhã rồi ân cần hỏi.

Tôn Tiểu Nhã đã sớm dùng đan dược chữa thương, khẽ lắc đầu nói:

- Thiếp không có chuyện gì lớn, thương thế cũng không phải quá nặng.

- Thương thế của ngươi cũng không nhẹ, để cho ta tới chữa thương cho ngươi.

Tiết Mặc Kỳ đi tới bên người Tôn Tiểu Nhã, nói với Hoàng Sa:

- Hoàng Sa, ngươi hộ pháp cho ta, ta chữa thương cho Tiểu Nhã, thương thế không phải quá nặng, dùng tu vi của ta hiện tại, có lẽ hai thời thần là có thể hoàn tất.

Trong ánh mắt nghi hoặc của mọi người, Tiết Mặc Kỳ lập tức đi với Tôn Tiểu Nhã tới một khoảng đất bằng phẳng.

Sưu.

Nhị nữ khoanh chân ngồi xuống, thủ ấn trong tay Tiết Mặc Kỳ đánh xuống, mái tóc đen của Tiết Mặc Kỳ tung bay, quanh thân có một cỗ quang mang chói mắt lan tràn ra. Sau đó trực tiếp bao phủ Tôn Tiểu Nhã vào bên trong, đầu ngón tay biến hóa, nhẹ nhàng đặt vào lưng Tôn Tiểu Nhã.

- Ưm.

Toàn thân Tôn Tiểu Nhã run lên, trong cơ thể dường như có một loại năng lượng lạ lẫm rót vào.

- Đây là loại áo nghĩa nào.

Nhìn Tiết Mặc Kỳ, tất cả mọi người có chút kinh ngạc, lúc này Tiết Mặc Kỳ đang sử dụng một loại áo nghĩa kỳ lạ, khí tức trên áo nghĩa này rất là thần dị, thương thế trên người Tôn Tiểu Nhã đang nhanh chóng khôi phục.

- Áo nghĩa này rất là kỳ quái.

Hoàng Sa nói.

- Nghe nói trước kia thiên phú của Mặc Kỳ tiểu thư mặc dù không tệ, thế nhưng cũng không có mạnh như hiện tại. Một lần ở trong mật địa, thậm chí còn gặp phải nguy hiểm cực lớn, cuối cùng trọng thương hấp hối, cường giả trong Vô Sắc Trung thiên thế giới cũng bó ta không có cách nào. Chỉ là sau này không biết có chuyện gì xảy ra thương thế trên người Mặc Kỳ tiểu thư lại hoàn toàn khỏi hẳn.

Hoài Linh Ngọc nói với mọi người.

- Chẳng lẽ áo nghĩa này có liên quan tới việc Tiết sư tỷ bị thương khi trước sao? Cái áo nghĩa này dường như có tác dụng khôi phục thương thế a.

Bạch Lang nói.

Đệ tử Vạn Thiên liên minh, Chiến Thiên liên minh, nếu như cùng thế hệ đại bộ phận đều dùng thực lực xưng hô là sư huynh và sư tỷ, người có tu vi mạnh hơn đứng đầu. Cho nê Bạch Lang cũng gọi Tiết Mặc Kỳ là sư tỷ.

- Mọi người cũng đi khôi phục đi, trong này lúc nào cũng phải bảo trì trạng thái tốt nhất, chỉ cần có chút sơ sẩy rất có thể sẽ đổi bằng cái mạng của bản thân.

Lục Lâm Thiên nói với mọi người, tâm thần cảm giác áo nghĩa kỳ lạ trên người Tiết Mặc Kỳ có chút tương tự với áo nghĩa thuộc tính Mộc, nhưng mà cũng không biết là loại áo nghĩa gì.

Vừa rồi chiến đấu một hồi mọi người cũng đều có tiêu hao, nghe vậy mọi người đều khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu điều tức.

Hoàng hôn, sắc trời bắt đầu dần dần mơ hồ, ánh nắng bắt đầu dần dần biến mất, chạng vạng tối sắc trời cũng không có âm u mà bầu trời lại rực rỡ, núi non trùng diệp dưới ánh chiều tà giống như được phủ một dải lụa mỏng.

Phù.

Trên một mảnh sơn mạch bừa bộn, thủ ấn trong tay Tiết Mặc Kỳ được thu lại, miệng thở ra một ngụm trọc khí, hai con mắt của Tôn Tiểu Nhã cũng lập tức mở ra. Sau mấy thời thần, khuôn mặt tái nhợt đã chuyển thành đỏ ửng, thương thế đã hoàn toàn khôi phục.

Sưu Sưu.

Cảm nhận động tĩnh này, đám người đang điều tức cũng mở hai mắt ra, thân thể lập tức đi tới bên người nhị nữ.

- Khôi phục nhanh như vậy sao?

Nhìn thấy thương thế trên người Tôn Tiểu Nhã trong khoảng thời gian ngắn không ngờ lại khôi phục nhanh như vậy, mọi người đều có chút kinh ngạc.

Tiết Mặc Kỳ đứng dậy nói:

- Chuyện này cũng không có gì kỳ quái, dưới cơ duyên xảo hợp, ta gặp đại nạn mà không chết, còn lĩnh ngộ ra áo nghĩa đại phục nguyên, lúc đầu ta tu luyện trong đó có áo nghĩa thuộc tính, áo nghĩa đại phục nguyên chính là thứ dưới cơ duyên xảo hợp mà lĩnh ngộ từ trong áo nghĩa thuộc tính mộc ra.

Ngừng một lát, do dự một cái, Tiết Mặc Kỳ tiếp tục nói:

- Áo nghĩa đại phục nguyên này không có quá nhiều tác dụng ở phương diện công kích, thế nhưng lại có tác dụng khôi phục thương thế và nguyên lực cực lớn. Mà bản thân ta bởi vì có áo nghĩa đại phục nguyên này, trên lý luận mà nói, mới có thể cuồn cuộn tiêu hao không dứt, nhưng mà cũng có di chứng.

- Lại có loại áo nghĩa này sao?

Mọi người nghe vậy có cảm giác mở rộng tầm mắt, không ngờ trên đời này còn có một loại áo nghĩa kỳ lạ như vậy, lại có tác dụng biến thái như vậy.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, nhưng mà hắn cũng có thể hiểu ra, áo nghĩa đại phục nguyên này tới từ áo nghĩa thuộc tính Mộc, âm dương sinh ngũ hành, ngũ hành sinh vạn vật, từ trong áo nghĩa thuộc tính mộc lĩnh ngộ ra áo nghĩa đại phục nguyên này cũng không có gì là kỳ quái. Tuy rằng hắn tu luyện áo nghĩa thuộc tính mộc, thế nhưng bên trong áo nghĩa thuộc tính mộc mênh mông, hắn còn chưa lĩnh ngộ tới tận cùng, há có thể biết được tất cả biến hóa của thuộc tính Mộc.

- Nói như vậy, về sau có áo nghĩa đại phục nguyên, vạn nhất chúng ta bị thương nặng cũng có thể dùng tốc độ nhanh nhất khôi phục đúng không?

Kim Viên nhìn Tiết Mặc Kỳ hỏi.

- Có thể nói như vậy.

Tiết Mặc Kỳ khẽ gật đầu nói.

- Quả thực rất tốt.

Mọi người nghe vậy lập tức mừng rỡ không thôi, ở trong khu vực săn bắn như vậy, vạn nhất bị trọng thương có thể lập tức khôi phục, quan hệ lợi hại trong đó mọi người đều biết rõ ràng.

- Bất quá ta cũng chỉ có thể khôi phục người có tu vi thực lực thấp hơn ta mà thôi. Nếu như tu vi mạnh hơn ta, ta cũng phải cố hết sức.

Tiết Mặc Kỳ nhìn qua ánh chiều tà nói:

- Từ giờ trở đi có lẽ chúng ta sẽ thường xuyên gặp người của Trung Thiên thế giới khác, tất cả phải cẩn thận một chút.

Mọi người gật đầu, lần này tuy rằng là chiến thắng, thế nhưng bọn họ cũng tận mắt nhìn thấy thực lực của những người trẻ tuổi trong những Trung Thiên thế giới khác. Đội ngũ của bọn họ ở trong những Trung Thiên thế giới của Thượng Thanh Đại thiên thế giới này còn không phải là mạnh nhất. Nếu như hôm nay gặp phải một đội khác cường hãn hơn, sợ rằng kết quả đã đảo ngược lại rồi.

- Không ngờ trên người tiểu tử kia có linh khí áo nghĩa, ta không chuẩn bị từ sớm, nếu như chuẩn bị thì hắn đã trốn không thoát rồi.

Thái A nói.

- Linh khí áo nghĩa a, đáng tiếc.

Một kiện linh khí áo nghĩa khiến cho đám người Hoàng Sa, Tử Viêm, Hoài Linh Ngọc, Bạch Lang, Quỷ Oa có chút rung động.

Chương 3804: Lưu Vân Phi, Dương Bạo Phong 1

Tiết Mặc Kỳ nói:

- Chúng ta có thể đánh chết chín người cũng là bởi vì bất ngờ ra tay mà thôi. Nếu như bọn chúng có chuẩn bị mà nói, coi như chúng ta có chiến thắng cũng rất gian nan, đặc biệt là đánh chết hai người có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai. Nếu như bọn chúng một lòng muốn thoát thân mà nói, kết quả cũng không giống như hiện tại.

- Lần này phải đa tạ Lục sư huynh, cố ý dẫn cho bọn chúng ra tay, thừa cơ phản kích mới có thể thu được chiến quả như vậy.

Tôn Tiểu Nhã nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đại biểu cho Vạn Thiên liên minh, Tôn gia cũng là người của Vạn Thiên liên minh, Lục Lâm Thiên ở trong Trấn Thế tháp đoạt được vị trí quán quân, Tôn Tiểu Nhã cũng sửa xưng hô gọi Lục Lâm Thiên là sư huynh.

Đối với lời nói của Tôn Tiểu Nhã tất cả mọi người đều âm thầm đồng ý, lần này gặp mười người kia, tác dụng của Lục Lâm Thiên trong cuộc chiến này trong lòng mọi người đều hiểu rõ.

- Mọi người bây giờ cũng là một đội, không cần phải đa tạ nhiều làm gì.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người nói:

- Một người có tu vi mạnh nhất trong đối phương đào tẩu, tăng thêm trên người tiểu tử này còn có linh khí áo nghĩa, càng khó có thể đối phó. Người nọ tuyên bố sẽ không từ bỏ ý đồ với chúng ta, đối với chúng ta mà nói cũng là một phiền phức cực lớn.

Bạch Lang gật đầu nói:

- Lúc này chúng ta ở chỗ sáng, hắn ở trong tối, một đầu mãnh hổ đang giương nanh múa vuốt không đáng sợ, chỉ sợ một đầu độc xà đang ẩn nấp trong bóng tối, chờ đợi thời cơ công kích mới chính là thứ đáng sợ nhất.

Tiết Mặc Kỳ nói:

- Đến lúc này chúng ta cũng chỉ có thể cẩn thận đề phòng mà thôi, mọi người cố gắng không nên phân tán. Hiện tại chúng ta càng ngày sẽ càng gặp người của các Trung thiên thế giới khác nhiều hơn, cơ hội sẽ càng lớn, nhất định phải cẩn thận gấp bội.

Lục Lâm Thiên không nói gì, thanh niên đào tẩu lúc trước, nếu như toàn lực ra tay sớm một chút tự nhiên có thể lưu lại người này. Nhưng mà ở trong khu vực săn bắn này, nếu như bạo lộ toàn bộ thực lực của mình mà nói, tuyệt đối không phải là chuyện gì tốt cả.

Lần này đánh chết chín người đối phương, đạt được ba chiếc nhẫn trữ vật cùng với chín khỏa Phong Thần thạch, nhẫn trữ vật còn lại đều hóa thành mảnh vỡ theo những người bị đánh chết.

Cuối cùng phân phối, vốn Tôn Tiểu Nhã không được Phong Thần thạch, bởi vì thực lực của Tôn Tiểu Nhã thấp nhất, lần này cũng ra tay ít nhất, chỉ là Lục Lâm Thiên lại phản đối, mười người đã quyết định đoàn kết là một chỉnh thể, vậy thì không tính ai xuất lực ít nhất. Tôn Tiểu Nhã cũng đã xuất toàn lực, cho nên chỉ cần là người xuất lực trong đoàn đội, mặc kệ kết quả ra sao đều sẽ được phân phối bình quân theo đầu người.

Cuối cùng chín khối Phong Thần Thạch này Lục Lâm Thiên không có lấy mà chia đều cho chín người, nhưng mà trong ba chiếc nhẫn trữ vật thì Lục Lâm Thiên lại lấy phần lớn đan dược cùng với những thứ bên trong.

Đối với một khối Phong Thần thạch Lục Lâm Thiên cũng không quá quan tâm, dù sao thời gian ba năm còn rất dài, mới chỉ có một khối Phong Thần thạch, cách hai mươi khối Phong Thần thạch còn xa.

Hoàng hôn trôi qua, vầng trăng hình lưỡi liềm chậm rãi xuất hiện, trêm vòm trời, những ngôi sao phát ra ánh sáng yếu ớt.

Mọi người liên tục di chuyển trong đêm, ánh trăng bao phủ, xuyên quả từng tán lá tạo thành muôn hình vạn trạng.

- Phụt.

Dưới màn đêm bao phủ, trong một hạp cốc bí mật, trong một đống đá có một thanh niên miệng phun ra một ngụm máu tươi, khuôn mặt âm hàn tái nhợt, sắc mặt thoạt nhìn càng thêm tái nhợt.

- Sư muội, ta nhất định sẽ báo thù cho muội.

Thanh niên âm hàn lạnh lùng cắn răng nói, trong mắt hiện lên vẻ tàn nhãn.

Ầm ầm ầm.

Bảy ngày sau, thanh âm trầm thấp vang lên trong sơn mạch. Một mảng lướn sơn mạch lập tức bị phá hủy, mặt đất run rẩy giống như địa chấn.

Trong giây lát ngắn ngủi, tất cả dần dần trở nên yên tĩnh.

Trên một đống đá vụn bừa bộn, khóe miệng Bạch Lang có vết máu nhàn nhạt, mở miệng nói:

- Không ngờ lực phòng ngự của người này lại mạnh như vậy, thiếu chút nữa bản thân mình gặp phiền phức rồi.

- Mười người toàn bộ đều bị giải quyết, cũng bớt phiền phức hơn không ít a.

Thanh âm âm trầm của Quỷ Oa vang lên, trong tay xuất hiện một khối Phông Thần thạch.

- Mười người trong Trung thiên thế giới này chỉ có một Đại Đạo cảnh cao giai, hai Đại Đạo cảnh trung giai, bốn Đại Đạo cảnh sơ giai, còn có ba Thông Thiên cảnh cao giai. Thực lực so với những

Trung thiên thế giới khác xem như xếp cuối cùng, chúng ta chuẩn bị lâu như vậy, muốn giết được bọn họ cũng vô cùng dễ.

Hoài Linh Ngọc mỉm cười nói.

Y phục trên người Tiết Mặc Kỳ rung động, càng làm tôn lên dáng người nhỏ nhắn, eo thon động lòng người của nàng. Đôi mắt đen nhánh nhìn chung quanh, sau đó nói:

- Người của các Trung thiên thế giới đã nhiều lên, thu thập một phen, nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Lục Lâm Thiên thu hồi một khối Phong Thần thạch, vừa rồi bọn hắn gặp mười người của Trung thiên thế giới khác, thực lực cũng lại bình thường, cho nên dễ đối phó hơn không ít, tăng thêm bọn hắn đã phát hiện ra mười người đối phương trước, lại được chuẩn bị sẵn sàng từ trước, cho nên mới có thể thành công trực tiếp liệp sát đám người bọn họ. Nếu như trực tiếp nghạnh kháng mà nói, tuy rằng không sợ, thế nhưng tuyệt đối cũng không nhẹ nhàng như vậy.

Sau khi mọi người thu thập một phen, lập tức rời khỏi mảnh sơn mạch bừa bộn này.

Quần sơn liên miên, cánh rừng bao la bạt ngàn xanh ngắt, trên một đỉnh núi bừa bộn, có một người thanh niên mặc y phục màu trắng, bộ dáng chừng hai mươi tám hai mươi chín tuổi, người này khẽ lau vết mát trên ngực của một thi thể bị xuyên thủng ngực, vẻ mặt có chút âm trầm.

- Lưu Vân sư huynh, đều giải quyết rồi, những người trong Trung thiên thế giới khác căn bản không chịu nổi một kích, chúng ta muốn đi vào Phong Thần đài căn bản không phải là việc khó.

Một thanh niên mặc hoa phục đi tới bên cạnh thanh niên mặc áo trắng, vẻ mặt cung kính nói.

- Chúng ta cứ ở gần đây chờ một chút, tính toán thời gian, người của LInh Ấn Trung thiên thế giới cùng với Hóa Huyết Trung thiên thế giới có lẽ cũng sắp tới. Đợi đến lúc gặp bọn chúng, đến lúc đó lại đi tìm Lục Lâm Thiên kia, dù sao hắn cũng trốn không thoát.

Thanh niên áo trắng đứng dậy, lạnh nhạt phất tay, trong lòng bàn tay có một cỗ hấp lực tuôn ra, trực tiếp thu hồi thi thể trên mặt đất vào trong một kiện linh khí, miệng nói:

- Thi thể Đại Đạo cảnh trung giai, giữ lại về sau luyện chế khôi lỗi cũng không tệ.

Thanh niên mặc hoa phục có chút khó hiểu nói:

- Lưu Vân sư huynh, dùng thực lực của chúng ta muốn tiêu diệt Lục Lâm Thiên gì đó bất quá chỉ là cái phất tay mà thôi. Nghe nói hắn ta chỉ là Bán Đạo cảnh, vì sao nhất định phải đợi người Hóa Huyết Trung thiên thế giới và Linh Ấn Trung thiên thế giới tới?

Chương 3805: Lưu Vân Phi, Dương Bạo Phong 2

Thanh niên mặc y phục màu trắng nhìn thanh niên mặc hoa phục nói:

- Ngươi cho rằng Lục Lâm Thiên kia dễ bị diệt sát vậy sao? Trong Thị Hoang thế giới, đồn rằng hắn ta đã vô cùng bất phàm, Bán Đạo cảnh có thể đạp vào tầng thứ mười ba Trấn Thế tháp, đồn rằng trên người hắn còn có linh khí áo nghĩa, người này tuyệt đối không phải là người lương thiện, phải lo trước mối họa mới được.

Ngừng một lát, thanh niên áo trắng tiếp tục nói:

- Nếu như lúc trước cũng lo lắng chu toàn như vậy, ở trong Thị Hoang thế giới có lẽ Lưu Duẫn cùng với Dương Mộc sư huynh đều không phải chết. Linh Thiên thương hội ta cũng không bị tổn thất không nhẹ như vậy

Sưu Sưu.

Ngay khi thanh niên áo trắng vừa mới nói xong, trên không trung bên cạnh bỗng nhiên truyền ra tiếng xé gió, trên không trung xa xa, có hai mươi đạo thân ảnh gấp rút nhanh chóng tiến tới.

Sưu Sưu.

Tám thanh niên nam nữ chung quanh lập tức đi tới bên người thanh niên áo trắng, vẻ mặt hơi trầm xuống, khí tức sắc bén lạnh lẽo chấn động lan tràn ra. Không có ai không phải là người cường hãn, thực lực chỉnh thế có thể khiến cho người ta rung động.

- Chẳng lẽ có người dám liệp sát bọn họ sao? Muốn chết.

Thanh niên mặc hoa phục nheo mắt, một cỗ khí tức rất là khủng bố chấn động rồi lan tràn ra.

- Không phải là địch nhân, là người của Linh Ấn thế giới và Hóa

Huyền thế giới tới.

Thanh niên mặc y phục màu trắng ngẩng đầu, trong tay xuất hiện một khối ngọc giản đang không ngừng lóe lên quang mang, có năng lượng nhàn nhạt chấn động, trên khuôn mặt tuấn tú kia hiện lên nụ cười nhạt, nói:

- PHi Dương, Bạo Phong, các ngươi rốt cuộc cũng tới rồi sao?

Dứt lời, hai mươi đạo thân ảnh lập tức đáp xuống đỉnh núi, đều là thanh niên nam nữ khí độ bất phàm, một cỗ khí tức hùng hồn chấn động, khiến cho cả không gian run lên.

Hai thanh niên dẫn đầu, người bên trái lưng hùm vai gấu, đầu tròn tai to, mái tóc đỏ rực như lửa, thế nhưng lại vô cùng ngắn, xoăn tít, bao trùm cả cái đầu hắn, toàn thân có một cỗ khí tức nóng bỏng nhàn nhạt chấn động, khiến cho một mảng lớn cánh rừng bao la trong sơn mạch chung quanh dần dần héo rũ, đủ để chứng minh thực lực người này cực mạnh, đã tới tình trạng khủng bố.

Thanh niên bên phải, thân thể gầy gò, so với thanh niên tóc đỏ kia cao hơn, mái tóc màu nâu dựng thẳng trên đầu giống như cây chuối, cực kỳ kỳ lạ, nhưng ánh mắt lại thâm thúy đáng sợ, khiến cho người ta nhìn vào cũng cảm thấy cực kỳ giật mình.

- Phi Dương, Bạo Phong, đã lâu không gặp, không ngờ các ngươi cũng đột phá.

Thanh niên áo trắng nhìn qua hai người kia rồi nói.

- Cũng chỉ có ngươi mới được đột phá sao?

Thanh niên có mái tóc xoăn màu đỏ nói, ánh mắt đồng thời nhảy lên.

Ánh mắt của thanh niên áo trắng lập tức đảo qua chín người sau lưng mỗi người, khóe miệng nở nụ cười nhàn nhạt, có chút vui vẻ nói:

- Xem ra người trẻ tuổi của Linh Ấn thế giới và Hóa Huyền thế giới những năm này cũng có thực lực không tệ nha.

- Linh Ấn thế giới và Hóa Huyền thế giới từ trước tới nay chưa từng dưới Hồng Vân thế giới của ngươi.

Thanh niên có mái tóc màu xám dựng ngược lên giống như cây chuối đảo qua chín người sau lưng thanh niên mặc áo trắng, trong mắt chợt hiện lên vẻ chấn động.

- Bớt sàm ngôn đi, mau tìm đến người của Trung Thiên thế giới kia, sớm đánh chết Lục Lâm Thiên đo.

Thanh niên khôi ngô có mái tóc đỏ nói:

- Giải quyết sớm một chút, sau đó chúng ta liên thủ, muốn san bằng khu vực săn bắn này vô cùng dễ dàng.

- Ta chờ các ngươi, người của Vô Sắc thế giới có lẽ cũng không quá xa.

Thanh niên áo trắng nói xong, trong mắt chợt lóe lên vẻ âm hàn.

...

Trong một mảnh rừng rậm, cả phiến không gian lớn đã bị san bằng thành bình địa, kình khí rung động quanh quẩn trên không trung, khiến cho rừng rậm bốn phía nổi nên sóng to gió lớn.

Mười người Lục Lâm Thiên đứng đó, trên người Kim Viên và Hoàng Sa đều có chút thương thế, khóe miệng Hoàng Sa có vết máu tràn ra, hẳn thương thế còn không nhẹ.

- Thương thế của chàng thế nào rồi? Nhanh dùng đan dược chữa thương đi, lần sau không nên ngốc như vậy, như vậy sẽ lấy mạng của chàng đó.

Tôn Tiểu Nhã mói ra khăn tay lau sạch vết máu ở khóe miệng Hoàng Sa, lập tức nhét một khỏa đan dược vào trong miệng Hoàng Sa.

Vừa rồi đối thủ của Tôn Tiểu Nhã là một Thông Thiên cảnh cao giai, nàng không thể một chiêu đánh chết đối thủ, cho nên dưới tình huống trọng thương đối phương lựa chọn tự bạo, Hoàng Sa bỏ đối thủ của mình, trong sát na bảo vệ Tôn Tiểu Nhã, mà bản thân nàng cũng bị chấn thương không nhẹ.

- Lại mười người.

Tử Viêm thu một khối Phong Thần thạch vào trong nhẫn trữ vật, đánh chết mười người thu được mười khối Phong Thần thạch, mỗi người đều có thể nhận được một khối Phong Thần thạch, từ lúc tới đây cho tới bây giờ hắn đã đạt được ba khối PHong Thần thạch.

Sau khi mọi người thu thập một phen, thân ảnh mới rời khỏi chiến trường.

Vào đêm, màn đêm bao phủ trời xanh, ánh mặt trăng giống như nước chảy, lẳng lặng chảy xuống dải sơn mạch xanh biếc, xuyên qua những tán lá trong rừng rậm.

Trên một tảng đá lớn trong một mảnh rừng rậm, mười người khoanh chân ngồi xuống, ánh trăng bao phủ.

- Chúng ta đã giao thủ ba lượt, dựa theo ước định, chọn ra một đội trưởng a.

Bạch Lang khoanh chân nói với mọi người, đôi mắt giống như sói hoang, ở trong đêm tối giống như hai đạo quang mang màu đỏ nho nhỏ.

- Từ lúc tới đây cho tới nay, có lẽ trong lòng mọi người cũng đã hiểu rõ về nhau, cho dù thực lực là lực lãnh đạo, ta thấy Lục Lâm Thiên là mạnh nhất. Không có hắn ba lượt giao thủ vừa rồi chúng ta cuunxg không thuận lợi như vậy.

Thanh âm âm trầm của Quỷ Oa vang lên, thanh âm trong đêm tối khiến cho người ta cảm thấy vô cùng khủng bố.

- Ta cũng đồng ý, đội trưởng không phải là Lục sư huynh thì không ai có thể.

Tôn Tiểu Nhã nói.

- Đồng ý.

Hoài Linh Ngọc giơ tay đồng ý nói:

- Mấy lần chúng ta đều thấy được, chức đội trưởng này không phải Lục sư huynh thì không ai có thể làm được.

Không ít người nhìn về phía Hoài Linh Ngọc, vốn trong lòng mọi người đều có chút bận tâm về Hoài Linh Ngọc sẽ bất hòa với Lục Lâm Thiên, thế nhưng mà trong khoảng thời gian này từ biểu hiện của Hoài Linh Ngọc, dần dần mọi người cũng nghĩ khác.

Mọi người nghĩ thầm, sợ rằng Hoài Linh Ngọc cũng đã suy nghĩ cẩn thận, đến khu vực săn bắn hắn càng không có cách nào làm gì được Lục Lâm Thiên, thực lực của hắn cũng không bằng Lục Lâm Thiên, tăng thêm hai người Thái A và Kim Viên, sợ rằng nếu như hắn có dị tâm, kết cục sẽ vô cùng thê thảm.

Trong đoạn thời gian ở cuhng gần đây, mọi người cũng biết một ít về cách hành xử và thủ đoạn của Lục Lâm Thiên, ra tay tuyệt đối gọn gàng, không phải là người không quyết đoán, một khi Hoài Linh Ngọc có dị tâm, sợ rằng Lục Lâm Thiên tuyệt đối sẽ không buông tha cho hắn.

Tiết Mặc Kỳ và mọi người đều đề cử Lục Lâm Thiên, Thái A và Kim Viên thì không cần phải nói.

Chương 3806: Gặp nạn trong hạp cốc

- Được chư vị ưu ái như vậy, từ chối thì bất kính. Thế nhưng ta nói trước, mọi người đã đề cử ta làm đội trưởng, ta sẽ phụ trách với chư vị, nhưng mà nếu như có người không coi ta ra gì, trái lệnh của ta, một khi xảy ra chuyện thì cũng không có quan hệ với ta.

Lục Lâm Thiên nghiêm túc nói với mọi người, cũng không có ý từ chối, Lục Lâm Thiên cũng không quen nghe người khác ra lệnh.

Kỳ thật cũng không phải Lục Lâm Thiên muốn ở cùng với mọi người một chỗ, từ trước tới nay Lục Lâm Thiên đã có thói quen một mình hành tẩu, làm việc cũng thuận tiện hơi. Thế nhưng tất cả mọi người lại từ Vô Sắc Trung thiên thế giới đi ra, Hoàng gia, Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc, Tiết gia đối với hắn cũng không tệ lắm. Huống chi mọi người tụ tập cùng một chỗ cũng không phải là chuyện hoàn toàn không có lợi, bởi vậy lúc này Lục Lâm Thiên mới đồng ý.

Hoài Linh Ngọc gật đầu nói:

- Đó là đương nhiên, chúng ta đã là một đoàn thể, đã cùng lựa chọn ra đội trưởng, tự nhiên phải phục tùng.

Dứt lời, trong mắt Hoài Linh Ngọc hiện lên một tia chấn động mà mọi người chung quanh không thể phát hiện ra.

Lục Lâm Thiên trở thành đội trưởng, cuối cùng dưới sự đề nghị của Lục Lâm Thiên, mọi người đề cử Tiết Mặc Kỳ trở thành đội phó, nếu như khi đội trưởng không có mặt, thì ít nhất đoàn thể cũng không giống như rắn mất đầu.

Sưu Sưu.

Sáng sớm hôm sau, từng ngụm trọc khí từ trong miệng mười người được thở ra, đánh văng gợn sóng không gian trước người. Mười cỗ khí tức chấn động, sau khi mười người điều tức, hồi phục một phen lập tức tiếp tục xuất phát.

Sưu.

Vào lúc này, giữa không trung đột nhiên nổi lên chấn động, một đạo thân ảnh phá không đánh xa, thân ảnh này giống như mũi tên hung hăng bắn về phía Quỷ Oa.

Đạo thân ảnh này đánh xuống, lập tức có một đạo trảo ấn màu trắng giống như thú trảo lướt ra, một cỗ uy áp mênh mông hàng lâm, mang theo uy năng bàng bạc sắc bén, ngay cả gợn sóng trong không gian cũng mạnh mẽ bị xé rách.

Sưu.

Khe nứt hình cung chung quanh trảo ấn màu trắng lập tức bắn ra, khí tức ngập trời khiến cho không gian cứng lại, lập tức bao phủ Quỷ Oa.

- Linh khí áo nghĩa.

Dưới cỗ uy áp mênh mông này, mái tóc màu trắng của Quỷ Oa run lên, lúc này có phản wunsg cũng đã muộn. Dưới uy áp của linh khí áo nghĩa khiến cho hắn bị ảnh hưởng không ít, đối phương giống như độc xà chờ phát động, vừa mới ra tay đã chứng minh đối phương đã có chuẩn bị từ trước.

- Đợi ngươi lâu rồi, rốt cuộc ngươi cũng ra tay sao?

Đột nhiên có một tiếng quát lạnh lẽo tràn ngập hàn ý vang lên, trong sát na này thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện sau lưng Quỷ Oa, phất tay đánh ra một đạo quyền ấn mang theo một cỗ uy áp linh hồn cực lớn lan tràn.

Bốn phía quyền ấn xuất hiện vết nứt không gian đen kịt, lập tức va chạm với đạo trảo ấn màu trắng kia.

Oanh.

Quyền trảo va chạm vào nhau, trong sát na không gian đang vặn vẹo chung quanh trực tiếp bị nghiền nát, vết nứt không gian đen kịt đột nhiên lan tràn, kình khí khủng bố hóa thành hình tròn khuếch tán ra chung quanh.

Xoạt Xoạt.

Đạo quyền ấn của Lục Lâm Thiên lập tức bị trảo ấn màu trắng xé rách, thân thể hắn cũng lảo đảo lui lại.

Sưu.

Chỉ là ngay khi quyền ấn của Lục Lâm Thiên bị xé nát, đột nhiên bên trong quyền ấn có một đạo tàn ảnh quyền ấn bắn ra. Tàn ảnh mang theo một cỗ linh hồn lực mênh mông khiến cho linh hồn người ta rung động, trong nháy mắt hung hăng vỗ vào bên trên trảo ấn màu trắng.

- Ngươi cũng là tu luyện giả áo nghĩa linh hồn?

Trảo ấn màu trắng run lên, lập tức đạo thân ảnh đánh ra đạo trảo ấn màu trắng kia cũng run lên, lảo đảo từ trong hư không bước ra. Lập tức phất tay tiếp tục xé rách không gian.

Một kích không trúng, thân ảnh hắn trực tiếp lui lại chạy trốn, một đạo thanh âm từ bên trong vết nứt không gian đang xác nhập truyền ra:

- Các ngươi chờ đó, sớm muộn gì cũng có một ngày các ngươi sẽ rơi vào trong tay ta.

Người này tới nhanh, rút còn nhan hơn, một chiêu không trúng lập tức lựa chọn rút lui, gọn gàng, tuyệt đối không dây dưa.

- Là hắn, là người đào tẩu lần trước, dựa vào linh khí áo nghĩa, thực lực có thể chống lại Niết Bàn cảnh sơ giai một hai.

Hoàng Sa trầm giọng nói, thân ảnh vẫn đang thủ hộ trước người Tôn Tiểu Nhã.

- Thực lực quả thực rất mạnh.

Lục Lâm Thiên ổn định thân thể, thân ảnh đáp xuống bên cạnh mọi người, hai hàng lông mày nhíu lại, đối phương biết rõ hắn hiểu áo nghĩa không gian, cũng sợ bị mọi người vây công, cho nên một kích không trúng lập tức bỏ chạy, dựa vào linh khí áo nghĩa, nếu tiếp tục như vậy quả thực Lục Lâm Thiên không có cách nào làm gì được người này.

- Người này luôn luôn ẩn nấp ở phía sau chúng ta, dường như còn có thủ đoạn ẩn nấp, chúng ta cũng không thể lúc nào cũng đề phòng hắn, về sau chỉ có thể cẩn thận gấp bội.

Tiết Mặc Kỳ nói với mọi người.

- Đa tạ đội trưởng.

Quỷ Oa nói ôm quyền nói với Lục Lâm Thiên, vừa rồi ngay cả hắn cũng không khỏi đổ mồ hôi lạnh, coi như là vừa rồi hắn toàn lực phản kháng, tuy rằng không đến mức mất mạng, thế nhưng tuyệt đối phải trả một cái giá thảm trọng. Đối phương có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong, bản thân vốn đã cường hãn hơn hắn không ít, tăng thêm linh khí áo nghĩa, lại đánh lén, hắn càng bị áp chế.

- Chúng ta là một đội, không cần nói lời dư thừa.

Lục Lâm Thiên nói với Quỷ Oa xong, lập tức nói:

- Cẩn thận đề phòng người nọ, chúng ta tiếp tục xuất phát.

- Tiếp tục xuất phát, cẩn thận đề pòng.

Hoài Linh Ngọc phụ lời, hai hàng lông mày âm thầm nhíu lại, tay nắm một khối ngọc giản, quang mang nhàn nhạt lưu chuyển, lập tức được hắn thu vào trong ống tay áo.

Mười người tiếp tục đi về phía trước, trên đường đi mọi người cẩn thận từng ly từng tí một, tùy thời đều dùng tâm thần dò xét chung quanh, chỉ cần gió thổi cỏ lay cũng khó tránh khỏi tâm thần của bọn họ. Trừ phi thực lực đối phương mạnh hơn mười người, hoặc là có thủ đoạn ẩn nấp đặc thù, nếu không cũng khó có thể tránh thoát khỏi sự dò xét của mười người.

Trên đường đi cũng không nhìn thấy quá nhiều người của các Trung thiên thế giới khác, tuy rằng có một vạn người trong khu vực săn bắn, thế nhưng không gian trong này cũng vô cùng lớn, so với bất luận một thế giới nào còn lớn hơn, cũng không thấy được tận cùng. Không tới gần Phong Thần đài, muốn thấy mặt nhau nhiều, cơ hội cũng không phải quá lớn.

Mười người cẩn thận từng ly từng tí một dò xset chung quanh, trên đường đi cũng không có phát hiện gì ngoài ý muốn, chỉ là lại phát hiện ra không ít linh dược luyện chế đan dược Bàn phẩm, thậm chí là Cổ phẩm, chuyện này khiến cho trong lòng mọi người có chút mừng rỡ.

Hai ngày lập tức trôi qua, trừ việc mười ngươi đạt được không ít linh dược ra, hai ngày này cũng không phát hiện ra thứ gì, người đánh lén kia lại một lần nữa biến mất, không còn tung tích.

Hai ngày sau, trong quần sơn liên miên, một hạp cốc to lớn xuất hiện trong mắt mọi người.

Hạp cốc bao la, hai bên sơn cốc cao vʊ"t trong mây, vô số ngọn núi trọc liên miên, ở trong không gian này cực kỳ hùng vĩ, chung quanh đều là một mảnh xanh ngắt, chỉ có cái hạp cốc này là trọc lốc.

Chương 3807: Bị vây công 1

Trên không trung hạp cốc có sương mù nhàn nhạt lơ lửng, sương mù này không phải là vật hình thành tự nhiên mà hoàn toàn là do năng lượng thiên địa nồng đậm hội tụ thành.

Mười người tiến vào hạp cốc, ánh mắt Hoài Linh Ngọc lại lần nữa chấn động.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn về phía một ngọn núi trước hạp cốc, tâm thần dò xét không gian chung quanh, linh hồn lực nhạy cảm dò xét một lượt, chung quy hắn vẫn cảm thấy nơi này không quá bình thường.

Sưu Sưu.

Lúc này, trên ba ngọn núi phía trước, bên trái, bên phải, không gian đột nhiên chấn động, bên trong đều có mười đạo thân ảnh phá không mà ra, vừa rồi có lẽ đám người này đều ẩn nấp bên trong những ngọn núi này.

- Ba mươi người, ba Trung thiên thế giới.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên bỗng nhiên nhảy lên, ánh mắt cũng có chút ngoài ý muốn.

Sưu.

Vào giờ phút này, đột nhiên có chấn động đằng sau Lục Lâm Thiên truyền ra, Lục Lâm Thiên lập tức biến sắc.

Phanh.

Trong sát na, thanh âm trầm thấp vang lên, trong nháy mắt Hoài Linh Ngọc đánh ra một kích toàn lực, hung hăng đánh một đạo quyền ấn vào gáy Thái A. Linh hồn lực mênh mông cuồn cuộn bên trong quyền ấn đánh xuống, không gian chung quanh Thái A trực tiếp bị mạnh mẽ chấn vỡ.

Khi Lục Lâm Thiên quay đầu lại đã nhìn thấy Thái A phun ra một ngụm máu tươi.

Trong mắt tất cả mọi người hiện lên vẻ sợ hãi, ai cũng thật không ngờ trong lúc này, khi bị mấy chục người của ba Trung thiên thế giới khác vây công Hoài Linh Ngọc lại ra tay với Thái A.

Phụt.

Máu tươi trong miệng Thái A phun ra, sắc mặt lập tức trắng bệch, hai mắt nhắm lại.

- Thái A.

Lục Lâm Thiên lập tức đi tới bên người Thái A, nhanh chóng kiểm tra thương thế, Thái A đã bị trọng thương trí mạng, linh hồn cũng bị ảnh hưởng cực lớn.

- Ha ha ha ha ha....

Tiếng cười to của Hoài Linh Ngọc truyền ra, sau khi toàn lực đánh một quyền vào sau gáy Thái A, thân thể đã nhanh chóng lùi lại phía sau.

- Hoài Linh Ngọc, ngươi có biết ngươi đang làm gì không?

Hoàng Sa lớn tiếng nói, toàn thân có một cỗ khí tức mênh mông lan tràn ra, hai mắt hung hăng nhìn về phía Hoài Linh Ngọc.

- Hoài Linh Ngọc, ngươi quá phận rồi.

Trường bào màu đỏ của Tử Viêm run lên, một cỗ hỏa diễm giống như thực chất xuất hiện, ánh mắt trở nên lạnh lẽo.

- Hoài Linh Ngọc, hôm nay ngươi phải cho chúng ta một cái công đạo.

Tiết Mặc Kỳ, Quỷ Oa, Bạch Lang cùng với những người còn lại hung hăng nhìn về phía Hoài Linh Ngọc.

- ha ha.

Hoài Linh Ngọc cười không ngớt, khuôn mặt ôn hòa lúc này nở nụ cười vui vẻ, đột nhiên tiếng cười to ngừng lại, mắt nhìn đám người Tiết Mặc Kỳ, Tử Viêm, Hoàng Sa, Bạch Lang, Quỷ Oa, TÔn Tiểu Nhã nói:

- Ta ẩn nhẫn lâu như vậy, rốt cuộc cũng có ngày hôm nay. Thù giết đệ đệ ta há có thể không báo, Mặc Kỳ, Hoàng Sa, Tử Viêm, Bạch Lang, Quỷ Oa, việc này không có quan hệ với các ngươi, Lục Lâm Thiên ngày hôm nay nhất định phải chết, nếu như các ngươi lui ra còn có thể bảo toàn tính mạng.

- Con mẹ nó, lão tử không khách khí với ngươi.

Kim Viên hét lớn một tiếng, một cỗ khí tức bàng bạc bắt đầu lan tràn, định đánh về phía Hoài Linh Ngọc.

- Ngươi không có cách nào làm gì được hắn đâu.

Lục Lâm Thiên ngăn Kim Viên lại, lưu quang màu tím lóe lên trong lfong bàn tay, thu Thái A vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, lập tức nhìn Hoài Linh Ngọc trên không trung, khuôn mặt dần dần âm trầm, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo, trầm giọng nói:

- Hoài Linh Ngọc, ngươi nhất định sẽ chết, Hoài gia của ngươi cũng phải trả giá thật nhiều.

Hoài Linh Ngọc nhìn ánh mắt lạnh lẽo của Lục Lâm Thiên, dưới ánh mắt âm trầm kia, không biết tại sao trong lòng hắn cảm thấy lạnh lẽo, rung động vô cùng. Cố nén sự rung động trong lòng, nhìn Lục Lâm Thiên, Hoài Linh Ngọc trầm giọng nói:

- Lục Lâm Thiên ngươi là thứ gì? Ngày hôm nay ngươi nhất định sẽ chết, dám đấu với Hoài gia ta, ngươi còn chưa đủ tư cách.

- Hóa ra tiểu tử này chính là Lục Lâm Thiên, chỉ có như vậy thôi sao?

Dứt lời, trên ngọn núi phía trước có một nam tử mặc y phục màu trắng đạp không đi ra, sau lưng còn có chín người, sát khí lan tràn.

- Giải quyết sớm một chút đi.

- Thoạt nhìn cũng chỉ có như vậy mà thôi, diệt sớm một chút cũng tốt.

Sưu Sưu.

Thanh niên tóc đỏ bên trái và thanh niên áo xám bên phải cũng đạp không đi ra, đám người phía sau theo sát.

Oanh.

Cả không gian đột nhiên run lên, một cỗ khí tức sắc bén hội tụ, ba mươi người tạo thành vòng vây, đem đám người Lục Lâm Thiên vây quanh vào bên trong, từng đạo khí tức tập trung vào đám người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên không trung, ba mươi đạo thân ảnh, mỗi một người đều có tu vi Đại Đạo cảnh, cuối cùng Lục Lâm Thiên nhìn về phía ba thanh niên dẫn đầu, một người mặc y phục màu trắng, một người có mái tóc xoăn màu đỏ, một người có mái tóc xám dựng đứng giống như cây chổi.

Dựa vào linh hồn lực cường hãn dò xét, Lục Lâm Thiên không khó nhận ra, khí tức của ba người này là hùng hậu nhất, thực lực của ba người tuyệt đối đã tới tình trạng khủng bố.

- Ba Niết Bàn cảnh sao?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên lập tức ngưng trọng, từ khí tức ẩn giấu trên người ba thanh niên này xem ra, khí tức của ba người này thậm chí còn không kém Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ là bao, sợ rằng ba người này đều tới Niết Bàn Cảnh, là ba Niết Bàn cảnh a.

- Khặc khặc, Lục Lâm Thiên, ngươi có biết rõ bọn họ là ai không?

Ta nể mặt ngươi sắp chết, ta sẽ giới thiệu cho ngươi một chút. Đây là Lưu Vân sư huynh của Hồng Vân thế giới, Phi Dương sư huynh của Linh Ấn thế giới, còn có Bạo Phong sư huynh của Hóa Huyền thế giới.

Ngừng một cái, Hoài Linh Ngọc nhìn Lục Lâm Thiên, cười lạnh không ngớt, nói:

- Bọn họ cũng là người của Linh THiên thương hội, Tụ Phẩm lâu, Phong LInh Thương hội, sau khi đi ra Trấn Thế tháp, ta đã liên hệ với bọn họ. Trên người lại mang ngọc giản cảm ứng linh hồn, bọn họ muốn tìm được chúng ta rất dễ dàng.

Dứt lời, Hoài Linh Ngọc móc ra một khối ngọc giản đang có lưu quang chấn động rồi khẽ lắc, tất cả chuyện này hắn đã sớm sắp xếp từ trước, vì ngày hôm nay mà hắn luôn ẩn nhẫn.

- Đều đến đông đủ rồi sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua ba người gọi là Lưu Vân, Phi Dương, Bạo Phong.

Tử Viêm trừng mắt nhìn Hoài Linh Ngọc, trầm giọng nói:

- Hoài Linh Ngọc, ngươi quá vô sỉ.

- Tử Viêm, nếu như ngươi muốn sống thì nên khách khí với ta một chút. Nếu không đừng trách ta cũng không khách khí với ngươi.

Hoài Linh Ngọc lạnh lẽo nhìn Tử Viêm, lập tức nhìn qua Tiết Mặc Kỳ nói:

- Mặc Kỳ, việc này không liên quan tới ngươi, ta chỉ muốn tiêu diệt Lục Lâm Thiên mà thôi, ngươi lui sang một bên đi.

Tiết Mặc Kỳ ngẩng đầu, đôi mắt xinh đẹp có chút ngưng trọng nhìn qua Hoài Linh Ngọc, nàng cũng biết rõ mấy người vừa mới tới này thực lực mạnh mẽ ra sao, đặt biệt là ba người dẫn đầu, thực lực vô cùng khủng bố.

- Hoài sư đệ, không cần nói nhảm với bọn chúng, kẻ không có mắt cứ trực tiếp diệt là được rồi.

Chương 3808: Bị vây công 2

Thanh niên áo trắng gọi là Lưu Vân nhìn Hoài Linh Ngọc, lại nhìn xuống phía dưới, nở nụ cười châm chọc nói:

- Người không liên quan có thể bỏ đi, ta có thể nể mặt Ngọc sư đệ tha cho các ngươi một mạng.

Hoàng Sa, Bạch Lang, Quỷ Oa, Tôn Tiểu Nhã, Tử Viêm nhìn lên không trung, ánh mắt đều ngưng trọng, thực lực của những người vừa mới tới này và nhân số bọn họ đều hiểu rõ, tăng thêm Thái A bị Hoài Linh Ngọc đánh trọng thương sống chết không rõ, thực lực của bọn họ giảm xuống nhiều. Nếu như động thủ, hậu quả như thế nào ít nhiều mọi người cũng biết rõ.

Tiết Mặc Kỳ, Bạch Lang, Hoàng Sa, Tử Viêm lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Chư vị, việc này không có liên quan tới chư vị, các người đi đi.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, trên khuôn mặt lạnh lẽo, ánh mắt âm trầm khiến cho nhiệt độ chung quanh dường như cũng hạ xuống. Việc này không có liên quan tới những người này, nhìn ba mươi người trước mắt, có thêm mấy người này cũng không có tác dụng gì quá lớn, thậm chí còn trở thành vướng bận, bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng không muốn chúng nhân tham gia, chỉ có hắn và Kim Viên thì thuận tiện hơn không ít.

Lục Lâm Thiên nhìn không trung, lại nhìn Hoài Linh Ngọc, Thái A không rõ sống chết, trong lòng Lục Lâm Thiên nặng nề, hắn biết rõ hiện tại hắn muốn cái gì, hiện tại hắn muốn giết người, hung hăng giết người.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, đám người Tử Viêm, Tiết Mặc Kỳ, Hoàng Sa, Tôn Tiểu Nhã, Quỷ Oa, Bạch Lang nhìn nhau.

- Đội trưởng, chúng ta là một đoàn thể, một tiểu đội, không phải chỉ liều chết chiến một trận hay sao? Có thể đi tới bước này ta, những cảnh như thế này ta thấy nhiều rồi. Hiện tại ta vẫn còn sống khỏe cho nên ta không đi.

Bạch Lang luôn ít nói ngẩng đầu, nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt giống như sói hoang chớp động, hắn là người đầu tiên lựa chọn lui lại.

- Chúng ta là một đoàn thể, ta cũng không đi.

Ánh mắt Tiết Mặc Kỳ chớp động, cười nhạt một tiếng, khí tức áo nghĩa đại phục nguyên lấy bản thân làm trung tâm đột nhiên lan tràn ra chung quanh.

Quỷ Oa nhifnl Lâm Thiên, khẽ cười khổ, tự giễu, thanh âm âm trầm vang vọng:

- Ta rất muốn đi, cũng không muốn chết, bất quá ta đã đồng ý gia nhập tiểu đội, đội trưởng như ngươi cũng là do ta chọn ra, ngươi còn cứu ta, cho nên ta cũng không đi. Nếu như cùng chết thật, trên đường xuống hoàng tuyền chúng ta còn có thể làm bạn.

- Các ngươi không sợ chết, chẳng lẽ ta lại sợ sao? Người Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc ta không có kẻ nào sợ chết.

Tử Viêm nhìn mọi người, một cỗ nguyên lực nóng bỏng mênh mông quanh thân đột nhiên phun trào, hỏa diễm giống như thực chất trên người không ngừng trào ra.

- Ta cũng không đi, hươu chết về tay ai cũng không biết, liều rồi nói sau.

Hoàng Sa kéo tay Tôn Tiểu Nhã nói:

- Huống chi hai người chúng ta có thể chết cùng một chỗ cũng không tệ.

- Không ngờ các ngươi quả thực đủ nghĩa khí, Kim Viên ta đã bắt đầu thấy thích các ngươi rồi.

Kim Viên nhìn chúng nhân nói, trong mắt không có quá nhiều lo lắng.

Đối với Kim Viên mà nói, thực lực của Lục Lâm Thiên mạnh bao nhiêu hắn là người rõ ràng nhất, cho dù thực lực của đối phương có mạnh hơn, muốn thoát thân cũng không phải là vấn đề quá lớn.

Ánh mắt lạnh lẽo của Lục Lâm Thiên lúc này nhìn qua mọi người có chút chấn động, hắn không ngờ lúc này sáu người này còn có thể lựa chọn đứng chung một chỗ với hắn.

- Thật sự rất cảm động a, đã lâu rồi ta chưa từng gặp qua một màn cảm động như vậy, cũng không biết khi thần hồn câu diệt, sẽ có bao nhiêu người hối hận a.

Lưu Vân vừa mới nói xong, ánh mắt châm chọc thu liễm, hàn ý lạnh lẽo thấu xương từ trong mắt bắn ra, hắn lạnh nhạt nói:

- Muốn cùng chết vậy thì chết hết đi, chuẩn bị động thủ.

- Giết.

Sau lưng Lưu Vân, chín người lạnh lùng quát một tiếng, một cỗ sát khí lạnh lẽo sắc bén mang theo khí tức hùng hồn khiến cho cả không trung lập tức phong vân biến sắc.

- Tất cả các ngươi cẩn thận.

Lục Lâm Thiên nhìn đám người Tiết Mặc Kỳ sau lưng, cuối cùng nhìn về phía Hoài Linh Ngọc, trong đôi mắt âm lãnh có sát ý bắn ra, nói:

- Hoài Linh Ngọc, ngươi cho rằng ngươi tìm dám người này tới là có thể giết được ta sao? Ngươi nhất định sẽ phải chịu hậu quả cho những việc ngươi đã làm.

Dưới cỗ sát ý của Lục Lâm Thiên, trong lòng Hoài Linh Ngọc lần nữa lạnh lẽo, cắn răng nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi còn hung hăng càn quấy, hôm nay ngươi nhất định chết chắc.

- Ta nhất định sẽ không chết, nhưng mà tuyệt đối ngươi sẽ chết chắc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua ba chục đạo thân ảnh chung quanh, tiếng gầm lan truyền ra chung quanh:

- Tất cả mọi người nghe rõ cho ta, ai dám động thủ giết không tha.

Giờ phút này sát khí khuếch tán, sát khí ngập trời, cả không trung hạp cốc run rẩy.

- Sát khí thật nồng đậm.

Dưới sát khí mênh mông cuồn cuộn, sắc mặt đám người phía trên không trung lập tức biến hóa.

- Thật đủ hung hăng càn quấy, ta cũng muốn nhìn xem ngươi có tư cách gì mà hung hăng càn quấy a.

Bạo Phong không thèm nhìn Lục Lâm Thiên mà khẽ phất tay một cái, một cỗ chấn động lan tràn ra trong không gian, lập tức bao phủ không gian chung quanh Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm.

Trong nháy mắt này, cả không gian có một cỗ khí tức mênh mông từ trên người Bạo Phong phát ra, khí tức khủng bố này khiến cho cả không gian lung lay sắp đổ, vách đá chung quanh hạp cốc đột nhiên rạ nứt, ngay cả người có tu vi Đại Đạo cảnh lúc này cũng bị uy áp cực lớn, linh hồn phát run, nguyên lực cứng lại, tim đập rộn lên.

- Cường giả Niết Bàn cảnh sao?

Đám người Quỷ Oa, Bạch Lang, Hoàng Sa ngẩng đầu, trong mắt hiện lên vẻ ngưng trọng.

Sưu.

Trong giây lát, thân ảnh Bạo Phong bắn ra, trực tiếp đánh ra một đạo trảo ấn mang theo không gian vặn vẹo về phía Lục Lâm Thiên.

Dưới mấy chục ánh mắt, trảo ấn dùng tốc độ nhanh như thiểm điện cùng với không gian vặn vẹo đánh tới đỉnh đầu Lục Lâm Thiên, kình khí mênh mông giống như gợn sóng khuếch tán ra trên không trung.

- Niết Bàn cảnh thì thế nào? Ngươi còn chưa đủ tư cách.

Lục Lâm Thiên bỗng nhiên ngẩng đầu, trong mi tâm có một đạo kim quang màu tím bắn ra, hóa thành một đạo tàn ảnh mơ hồ lao về phía trước. Một cỗ sát khí ngập trời cùng với năng lượng linh hồn huyết sát, âm hàn trong chốc lát lan tràn ra, hung hăng đυ.ng vào trên đạo trảo ấn kia.

Phanh.

Va chạm như vậy, cả không gian kịch liệt run lên, sát khí ngập trời cùng với năng lượng linh hồn huyết sát, âm hàn khuếch tán ra khoong trung khiến cho linh hồn người ta run rẩy không ngớt, người thực lực thấp một chút cả khuôn mặt đã đỏ bừng.

Xoạt Xoạt.

Trong kình khí khủng bố, thân ảnh Bạo Phong trực tiếp bị đẩy lùi, sắc mặt lập tức trắng bệch đi một chút, trên không trung, đạo quang mang màu tím kia thu liễm lại, một đạo thân ảnh chỉ lảo đảo lui về phía sau hai bước.

Đột nhiên xảy ra biến cố như vậy, sát khí và năng lượng linh hồn huyết sát, âm hàn tràn ngập không trung khiến cho đám người Lưu Vân, Phi Dương và những người khác nhíu mày, lập tức nhìn về phía trước.

Chương 3809: Lấy một địch hai

- Linh hồn phân thân thật mạnh.

- Linh hồn phân thân Niết Bàn cảnh, tại sao lại còn mạnh hơn bản thể? Chẳng lẽ dung hợp linh vật trời sinh sao?

Mắt thấy đạo thân ảnh giống Lục Lâm Thiên như đúc, từng ánh mắt kinh ngạc không thôi.

- Đội trưởng còn có con át chủ bài như vậy, chẳng biết hươu chết về tay ai, quả thực có được lực lượng liều mạng a.

Sắc mặt đám người Bạch Lang, Quỷ Oa, Tử Viêm, Hoàng Sa, Tôn Tiểu Nhã lập tức vui mừng.

Trái lại khuôn mặt Hoài Linh Ngọc lại run rẩy, bắt đầu có chút khó coi.

Đột nhiên xảy ra biến hóa như vậy khiến cho tất cả mọi người kinh ngạc, nhìn qua Bạo Phong bị đẩy lui cùng với đạo thân ảnh tràn ngập sát khí, dưới cỗ sát khí và linh hồn lực âm hàn, huyết sát này trong lòng tất cả mọi người sinh ra hàn ý, linh hồn đột nhiên run động.

Ai cũng thật không ngờ, Lục Lâm Thiên này lại có thủ đoạn mạnh mẽ như vậy. Linh hồn phân thân Niết Bàn cảnh, tương đương với người có tu vi Niết Bàn cảnh a.

Khuôn mặt ba người Lưu Vân và Phi Dương, Bạo Phong âm thầm co rúm lại, đối với ba người bọn họ mà nói, tất cả những thông tin về Lục Lâm Thiên mà bọn họ biết được cũng chỉ là tin đồn mà thôi. Đã phần cũng chỉ đến từ Thị Hoang thế giới, còn có tin tức người có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai bị Lục Lâm Thiên đánh chết, đi tới tầng thứ mười ba Trấn Thế tháp.

Tuy rằng nghe nói Lục Lâm Thiên này rất cường hãn, thế nhưng Lưu Vân và những người còn lại cũng không quá để vào trong mắt, bởi vì một ít người trong bọn họ có thể làm được, thậm chí bọn họ còn nghe nói Lục Lâm Thiên này đánh chết Hỏa Quỷ Đạo nhân Phạm Anh Kỳ.

Chỉ là nghe nói Lục Lâm Thiên này chỉ có tu vi Bán Đạo cảnh, cả đám không khỏi hoài nghi, Lục Lâm Thiên này có thể làm được như vậy sợ rằng là dựa vào ngoại lực, ở trong khu vực săn bắn không thể dùng ngoại lực a.

Mà bây giờ linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên này xuất hiện khiến cho bọn họ không còn phải nghi hoặc nữa, bởi vì hóa ra Lục Lâm Thiên có linh hồn phân thân này cho nên mới làm được như vậy.

Tiết Mặc Kỳ nhìn linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên đang ở trên không trung, đôi mắt xinh đẹp kinh ngạc không thôi. Thế nhưng nàng cũng không có kinh ngạc quá nhiều, nàng luôn chú ý tới, trong lúc bị ba mươi người này vây quanh, ánh mắt Lục Lâm Thiên chưa từng có một chút sợ hãi nào. Hóa ra bản thân có chỗ dựa vào, khó trách ban đầu ở trước Trấn Thế tháp có gan dám khiêu chiến với Kỳ Phong thương hội, cũng dám ở trong Trấn Thế tháp đánh chết Hoài Linh Hổ.

Còn tưởng rằng là Niết Bàn cảnh a, chỉ là Bán Niết Bàn thôi, căn bản còn chưa phải là Niết Bàn cảnh chân chính.

Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, nhìn Bạo Phong bị đẩy lui, trên người này có khí tức Niết Bàn cảnh, chỉ là cỗ khí tức này Đại Đạo cảnh không thể so sánh, thế nhưng cũng không phải là Niết Bàn cảnh chân chính.

Có thể nói, thanh niên gọi là Bạo Phong này chỉ là bán Niết Bàn giống như Bán đạo chi cảnh mà thôi, tuy rằng thực lực mạnh hơn Đại Đạo cảnh rất nhiều, Đại Đạo cảnh không thể so sánh được, thế nhưng tuyệt đối không có cách nào chính thức đánh đồng với Niết Bàn cảnh.

- Linh hồn phân thân Niết Bàn cảnh, làm sao có thể?

Một chiêu Bạo Phong bị đẩy lui, ngẩng đầu nhìn về phía Đại Hồn anh, ánh mắt khinh thường vừa rồi bắt đầu trở nên kinh hãi.

- Quả nhiên có chút bổn sự.

Ánh mắt Lưu Vân trầm xuống, nhìn qua linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên một hồi, lập tức nói với Phi Dương bên cạnh:

- Phi Dương, ngươi đối phó với linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên này, ta đối phó với bản thể Lục Lâm Thiên, sau đó lại liên thủ với ngươi. Những người khác diệt đám người còn lại, tốc chiến tốc thắng.

- Không có vấn đề, những người khác giết không tha.

Thân thể Phi Dương run run, một cỗ khí tức nóng bỏng vô hình lan tràn ra, không gian chung quanh gió nổi mây phun. Khí tức nóng bỏng lập tức giống như một cái vòi rồng lan tràn, nhiệt độ kinh khủng khiến cho cả không gian to lớn thành một cái bếp lò, muốn đem người khác hòa tan, tu vi Niết Bàn cảnh chân chính lan tràn ra.

- Niết Bàn cảnh sơ giai. Người có tu vi Niết Bàn cảnh chính thức.

Lục Lâm Thiên khẽ nhíu mày, đối phương có chuẩn bị mà tới, cho nên tuyệt đối sẽ không buông tha cho hắn. Hắn cũng không thể buông tha cho những người này, đặc biệt là Hoài Linh Ngọc kia.

Lục Lâm Thiên cũng không nói nhảm, lấy bản thân Đại hồn anh làm trung tâm, sát khí ngập trời quanh thân tuôn ra, năng lượng linh hồn huyết sát tràn ngập, khí tức mênh mông cuồn cuộn giống như một cơn lốc cuồng bạo lan tràn.

- Vậy để cho ta thử xem, để xem linh hồn phân thân này có bao nhiêu bổn sự a.

Cảm nhận khí tức trên người Đại hồn anh, Phi Dương cười lạnh một tiếng, ống tay áo run lên, nguyên lực nóng bỏng từ trong cơ thể lan tràn ra, không gian chung quanh lập tức chuyển thành màu đỏ hồng, ánh sáng trong không gian bị che đậy.

Trong chốc lát, cả không gian đỏ thẫm, một cỗ uy áp vô hình lan tràn, người có tu vi Đại Đạo cảnh cũng run rẩy không thôi.

- Niết Bàn cảnh thật đáng sợ, không phải là tồn tại mà Đại Đạo cảnh có thể chống lại.

Đám người Bạch Lang, Quỷ Oa, Hoàng Sa... sợ hãi, dưới loại uy áp giai vị này, bọn họ cũng bị ảnh hưởng cực lớn.

Oanh.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, Phi Dương không chút khách khí, bàn chân đạp mạnh hư không, hỏa diễm cuồn cuộn dưới chân lan tràn ra, một mảng lớn hạp cốc phía dưới liên tiếp ken két rạn nứt. Phi Dương đột nhiên phất tay đánh ra một quả cầu bằng năng lượng hỏa diễm, quả cầu này giống như thiên thạch phóng về phía Đại hồn anh.

- Lục Lâm Thiên ngươi cũng đi chết đi.

Gần như cùng một lúc, thân ảnh Lưu Vân cũng lăng không đi ra, cả không trung sau lưng trong lúc vô hình đột nhiên gió nổi mây phun, cuồng phong bỗng nhiên khuếch tán, cuồn cuộn chấn vỡ không gian, khiến cho cả không gian tràn ngập mây đen cuồn cuộn, tuyệt đối là khí tức Niết Bàn cảnh chân chính.

Tiếp đó trên người Lưu Vân có một cỗ quang mang lan tràn, một cỗ khí tức giống như hủy diệt từ trên người hắn lan tràn ra, gợn sóng trong không gian chung quanh không ngừng bạo liệt, nổ tung. Một đạo quyền ấn trong tay xuyên thủng không gian giống như lưu tinh trực tiếp phóng tới trước người Lục Lâm Thiên, sát ý trong mắt không thèm che dấu bắn ra. Chưởng ấn đánh xuống, xẹt qua trời cao, thiên địa run rẩy không thôi.

Cường giả Niết Bàn cảnh vừa mới ra tay đã tạo thành động tĩnh khủng bố như vậy, cảnh tượng rung động bực này khiến cho trong lòng mọi người không khỏi phát run, hai cường giả Niết Bàn cảnh, một đối phó với linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, một đối phó với bản thể của hắn. Trong chớp mắt này, trong không trung thậm chí là yên tĩnh tới lạ thường, áp lực tràn ngập, vô cùng đáng

sợ.

Khóe miệng Đại hồn anh nở nụ cười nhạt, sát khí ngập trời quanh thân cùng với năng lượng linh hồn huyết sát âm hàn chấn động không thôi, quang mang quỷ dị trong mắt lóe lên, trong sát na thân thể từ một phân thành hai, hai đạo ảnh này không tiến mà lui, một đạo thân ảnh đánh về phía Lưu Vân, còn một đạo lao thẳng về phía Phi Dương.

Chương 3810: Thần diệt thần, ma diệt ma 1

- Thiên Linh Diệt Hồn chỉ.

- Trảm Hồn Cửu Liên Quyết.

Hai đạo thân ảnh đánh ra, linh hồn lực huyết sát khủng bố khuếch tán, một đạo chưởng ấn khủng bố bằng linh hồn trực tiếp xé nát không gian, hung hăng va chạm với chưởng ấn của Lưu Vân.

Sưu Sưu.

Cùng lúc, chín đạo quang nhận bằng linh hồn phá không bắn ra, tựa như chín đạo sấm sét xuất hiện, uy áp linh hồn mênh mông hàng lâm phiến thiên địa này, chín đạo quang nhận bằng linh hồn giống như sấm sét dùng xu thế khủng bố xuất hiện ở trước người Phi Dương.

Xoẹt.

Va chạm khủng bố như vậy lại không xuất hiện tiếng nổ vang như sấm sét trong dự đoán của mọi người, mà cả không trung lập tức hỗn loạn, cho dù là ai cũng không có cách nào dò xét vào bên trong. Vô số mảnh không gian ken két rồi bị nghiền nát, năng lượng khủng bố cùng với khí tức huyết sát ngập trời khuếch tán ra chung quanh, mang theo chấn động không ngừng.

Xoạt Xoạt.

Khi không gian khôi phục lại được một chút, bốn đạo thân ảnh xuất hiện trên không trung, dường như là ai cũng không có chiếm được tiện nghi.

- Đây là linh vật trời sinh gì?

Mắt thấy trên người Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên còn có thể phân ra một đạo linh hồn phân thân, Lưu Vân, Phi Dương liếc nhìn nhau, bọn họ đã xác định đây là một loại linh vật trời sinh, Lục Lâm Thiên này không ngờ lại có may mắn luyện hóa được linh vật trời sinh, khiến cho trong mắt hai người hiện lên sự nóng bỏng, ngay cả bọn họ cũng không có được cơ duyên bực này.

Có được linh vật trời sinh làm linh hồn phân thân, thêm bản thân linh vật trời sinh cũng có linh hồn phân thân, cho nên linh hồn phân thân cũng có thể tách ra thành một đạo linh hồn phân thân khác. Đây là chỗ khủng bố khi luyện hóa linh vật trời sinh.

Lưu Vân và Phi Dương liếc nhìn nhau, không gian chung quanh hai người run lên, đột nhiên từ trong mi tâm có một đạo lưu quang bắn ra, hai người đồng thời vận dụng linh hồn phân thân.

- Bạo Phong, ngươi nhanh đánh chết bản thể của Lục Lâm Thiên, những người khác giết không tha, không được buông tha cho bất kỳ một ai.

Lưu Vân hét lớn một tiếng, lập tức cùng với Phi Dương và hai đạo linh hồn phân thân của hai người lướt đi, không gian run run, áo nghĩa thuộc tính phong khủng bố cùng với áo nghĩa thuộc tính hỏa lan tràn, nguyên lực ngập trời cùng với linh hồn lực tuôn ra, bốn đạo thân ảnh đồng thời thúc dục ra công kích trí mạng.

- Bí pháp ám ma phân thân.

Đại hồn anh ngẩng đầu, hàn ý trong mắt bỗng nhiên nồng đậm, quang mang quỷ dị quanh thân lần nữa lóe lên, lại lần nữa có hai đạo linh hồn phân thân bắn ra, bốn đạo thân ảnh nương theo sát khí cuồn cuộn phô thiên cái địa tuôn ra.

Ầm Ầm.

Bốn đạo thân ảnh lập tức va chạm, cả phiến không gian này run run không ngớt, năng lượng khủng bố giống như thực chất rung động tạo thành một hình vòng cung lan tràn ra bốn phương tám hướng, một mảng lớn hạp cốc liên miên phía dưới lập tức bị san bằng.

- Ồ, tại sao còn có linh hồn phân thân? Thực lực đều mạnh như nhau.

Lưu Vân và Phi Dương cũng kinh ngạc không thôi, bọn họ thực sự không rõ vì sao Lục Lâm Thiên lại có nhiều linh hồn phân thân như vậy, thế nhưng đã tới mức này bọn họ không thể không tiếp tục ra tay nữa.

Hai người cho rằng, sợ rằng đây là do Lục Lâm Thiên dùng một loại bí pháp nào đó mà thôi, chỉ sợ cũng không kiên trì được bao lâu.

Người có tu vi Niết Bàn cảnh ra tay, cả phiến thiên địa run rẩy, giao phong trong giây lát ngắn ngủi bốn người lần nữa va chạm, thân ảnh đã đi tới không trung.

Từng đạo thân ảnh không ngừng liên tiếp va chạm, năng lượng cường hãn va chạm, thiên địa run rẩy, cả thiên địa đã bị năng lượng bao phủ, không trung lờ mờ.

Va chạm trên không trung khiến cho người có tu vi Đại Đạo cảnh cũng không dám đặt chân vào, không gian hỗn loạn khiến cho người ta khó có thể dò xét vào bên trong, đại chiến kịch liệt này không phải ai cũng có thể tham dự vào.

- Còn chờ gì nữa? Giết.

Bạo Phong thu hồi ánh mắt rung động ở trên không trung, thân thể đạp không mà đứng, nguyên lực thuộc tính Phong mênh mông cuồn cuộn bắt đầu lan tràn ra, khí tức lần nữa tập trung vào bản thể Lục Lâm Thiên.

- Giết.

Khí tức trên người hai mươi bảy người còn lại của ba Trung thiên thế giới là Hồng Vân thế giới, Linh Ấn thế giới, Hóa Huyền thế giới khởi động, một cỗ khí tức hùng hồn lan tràn ra.

- Liều.

- Giết một không lỗ, giết hai là lời.

Đám người Bạch Lang, Quỷ Oa, Tử Viêm lập tức hét lớn, Hoàng Sa, Tôn Tiểu Nhã nắm tay đối phương, trong đôi mắt xinh đẹp của Tiết Mặc Kỳ lúc này bỗng nhiên có hàn ý lạnh lẽo lan tràn ra. Sáu cỗ khí tức từ trên thân thể sáu người cũng nhanh chóng lan tràn ra.

Chỉ là dưới mấy chục khí tức áp chế của đối phương, khí thế của đám người Hoàng Sa trong lúc vô hình đã bị áp chế.

- Hôm nay ta phải đại khai sát giới, các ngươi lùi ra.

Khi khí tức của đám người Hoàng Sa lan tràn ra, một tiếng quát bình thản từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên, thanh âm cực kỳ lạnh nhạt, thế nhưng cho dù là ai cũng có thể nghe được, trong thanh âm này đã ẩn chứa sát khí vô cùng vô tận.

Ngay khi thanh âm vừa dứt, Lục Lâm Thiên bước ra một bước, trường bào màu xanh run lên, một cỗ quang mang màu xanh quanh thân lan tràn ra. Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, thân thể bỗng nhiên khom xuống, tạo hình vô cùng quái dị, không gian chung quanh đột nheine rung rung.

- Thanh Linh Khải giáp, Hổ biến.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, thân thể Lục Lâm Thiên đang khom xuống trực tiếp bàn trướng, tứ chi bách hải, gân cốt, cơ bắp, huyết mạch trong thoáng chốc mở rộng, sau đó toàn thân lập tức được lân phiến màu xanh tràn ngập điện mang bao phủ.

Xuy Xuy Xuy.

Dưới vô số ánh mắt kinh ngạc nhìn lên trên không trung, thân thể Lục Lâm Thiên đột nhiên bành trướng tới mấy trăm thước, hai tay hóa thành hổ trảo cực lớn, thân thể khổng lồ được lân phiến màu xanh giống như lưỡi đao bao phủ, hình thái giống như hổ, hung mãnh dị thường, một cỗ uy thế mênh mông cuồn cuộn lan tràn khiến cho lòng người rung động không thôi.

- Đây là thủ đoạn gì? Chẳng lẽ là thú tộc? Cũng không phải...

Nhìn biến hóa của Lục Lâm Thiên, tất cả mọi người kinh ngạc không thôi, Tiết Mặc Kỳ, Tử Viêm, Hoài Linh Ngọc cũng rung động không thôi.

- Tất cả mọi người lui ra, đừng gây phiền phức.

Kim Viên hét lớn một tiếng, tất cả mọi người trực tiếp đáp xuống đất rồi liên tiếp lùi về phía sau.

Oanh.

Giữa không trung, thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên ngạo nghễ đứng trên trời cao, khí tức Bán Đạo cảnh không hề che giấu mà lan tràn ra. Không gian chấn động không ngừng, hàn ý trong mắt bắn ra, sát khí ngập trời khiến cho cả không gian giống như hầm băng, miệng hổ dữ tợn rít lên rồi nói:

- Hôm nay bổn công tử thề phải đại khai sát giới, cho dù là thần ta cũng diệt thần, ma ta cũng trừ ma.

Tiếng gầm cuồn cuộn, tựa như tiếng sấm hung hãn vang vọng trên không trung mang theo ngạo khí vang vọng trời cao. Thanh âm ở trên không trung khuếch tán giống như sấm sét vang vọng, thanh âm rơi vào trong tai tất cả mọi người khiến cho linh hồn run lên giống như bị gõ.

Chương 3811: Thần diệt thần, ma diệt ma 2

Nhìn khí tức trên người Lục Lâm Thiên hiện tại, đám người chung quanh đang đánh về phía Hoàng Sa, Tiết Mặc Kỳ cùng với những người còn lại không khỏi cảm thấy lạnh lẽo, thân thể ngừng lại, trong lòng đột nhiên bỡ ngỡ.

- Khí thế của đội trưởng thật mạnh.

Đám người Tử Viêm, Quỷ Oa, Hoàng Sa, Bạch Lang lui về phía sau, nhìn thân thể cự hổ khổng lồ ở trên không trung giống như phong quyển tàn vân, ánh mắt kinh ngạc không thôi.

- Khí thế thật mạnh.

Giữa không trung, Bạo Phong có tu vi Bán Niết Bàn cảnh bị Đại hồn anh Lục Lâm Thiên đẩy lui nhíu mày.

- Lục Lâm Thiên chỉ là Bán Đạo cảnh mà thôi, đồng loạt ra tay đủ để diệt sát hắn trăm lần.

Hoài Linh Ngọc ở phía xa nghiến răng nghiến lợi quát lớn, ngày hôm nay nhất định phải đánh chết Lục Lâm Thiên này.

Hoài Linh Ngọc hiểu rõ, Lục Lâm Thiên này quả thực có chút bất phàm, hôm nay nếu như không có cách nào đánh chết Lục Lâm Thiên này, sau đó sẽ vô cùng phiền toái, cho nên hôm nay Lục Lâm Thiên nhất định phải chết.

- Bán Đạo cảnh mà thôi, giết.

- Đồng loạt ra tay, giết.

Bạo Phong cắn răng quát lớn, mấy chục đạo thân ảnh chung quanh cũng có nhiều người gan lớn, bản thân cũng có tu vi Đại Đạo cảnh, còn có vài người có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai. Dù sao Lục Lâm Thiên chỉ có tu vi Bán Đạo cảnh mà thôi, tuy rằng khí thế mạnh, thế nhưng cũng không có cách nào chính thức chấn nhiếp được đám người có tu vi Đại Đạo cảnh trung giai, Đại Đạo cảnh cao giai.

Oanh.

Mấy chục đạo thân ảnh từ bốn phương tám hướng lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, một cỗ khí tức hùng hồn bộc phát, không trung bốn phía liên tiếp bạo liệt, không gian vặn vẹo.

- Lục Lâm Thiên, ngươi chỉ dựa vào linh hồn phân thân mà thôi, hiện tại ngươi còn tư cách gì hung hăng càn quấy trước mặt ta?

Bạo Phong Bán Niết Bàn cảnh xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, áo nghĩa thuộc tính Phong khủng bố tràn ngập bầu trời, trên không trung xa xa, đột nhiên cuồng phong bạo vũ, thiên địa run rẩy, trong không gian có vô số vết nứt đen kịt lập tức giống như thác nước xuất hiện giữa không trung.

Dưới cỗ khí thế khủng bố kia, vô số vết nứt đen kịt trong không gian xoay tròn, không gian chung quanh trực tiếp nổ tung. Vô số vết nứt đen kịt hội tụ lại một chỗ, hóa thành một cơn lốc vết nứt không gian đen kịt.

Cơn lốc vết nứt không gian đen kịt này tàn sát bừa bãi, không gian ven đường bị nuốt sống, giống như một cái miệng cự thú dữ tợn ngập trời. Năng lượng khủng bố tràn ngập, khiến cho vô số ánh mắt ngốc trệ.

Công kích khủng bố như vậy, một kích toàn lực của Bán Niết Bàn cảnh, ngay cả người có tu vi Niết Bàn cảnh chính thức cũng phải tạm tránh đi mũi nhọn.

Ánh mắt đám người Hoàng Sa, Quỷ Oa ngưng trọng, Tiết Mặc Kỳ lại không có bao nhiêu chấn động, thế nhưng bàn tay trong ống tay áo đã nắm chặt.

- Diệt Thế Phong Bạo. Lục Lâm Thiên, ngươi đi chết đi.

Vô số ánh mắt nhìn vào, Bạo Phong hét lớn một tiếng, cơn lốc vết nứt không gian đen kịt mang theo thanh âm bạo liệt khủng bố giống như là một cái lỗ đen vũ trụ phóng về phía Lục Lâm Thiên.

- Ngay cả Niết Bàn cảnh chính thức ta còn không thèm để ý nữa là một Bán Niết Bàn như ngươi, ngươi có tư cách gì kêu gào trước mặt ta?

Vào lúc này, trong đôi mắt đen kịt của Lục Lâm Thiên bỗng nhiên tràn ngập sát ý, trong lòng bàn tay hổ trảo vô thanh vô tức đã ngưng tụ ra hai quả cầu bằng năng lượng. Hư ảnh Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước ở trong hai quả cầu bằng năng lượng vô cùng sống động.

Trong sát na ngắn ngủi, hai quả cầu bằng năng lượng ở trong hổ trảo của Lục Lâm Thiên va chạm dung hợp với nhau. Tức thì cả không gian run lên, bên trong quả cầu bằng năng lượng bắn ra quang mang chói mắt, chung quanh hư không hiện lên khe nứt đen kịt mà bằng mắt thường khó có thể nhìn thấy.

- Tứ Thần quyết, đi.

Trong sát na, khi cơn lốc vết nứt đen kịt trong không gian cuốn tới, quả cầu bằng năng lượng trong lòng hổ trảo của Lục Lâm Thiên mang theo khí tức khiến cho linh hồn rung động bắn về phía trước.

Ầm ầm.

Trong sát na này, không gian lung lay giống như sắp đổ, cả không gian tràn ngập một cỗ khí tức khiến cho lòng người rung động, quả cầu bằng năng lượng nhanh chóng bành trướng, không gian chung quanh chấn động kịch liệt, giống như mặt trời lên cao ở phía đông.

Rống.

Ngao.

Chi.

...

Bên trong quả cầu bằng năng lượng, hư ảnh Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước lao ra, tứ thú rít gào, tiếng gào đinh tai nhức óc.

Giờ phút này, khí tức bốn loại áo nghĩa kỳ lạ như không gian, thời gian, linh hồn, vật chấn tràn ngập thiên địa. Bốn đạo thú ảnh chính là do bốn loại áo nghĩa biến thành, khí tức áo nghĩa lan tràn, nhanh chóng va chạm với cơn lốc vết nứt đen kịt kia.

Va chạm khủng bố như vậy giống như thiên thạch va chạm, trong không gian bộc phát ra tiếng nổ bạo tạc kinh thiên động địa.

Ầm ầm.

Cả thiên địa lúc này đều run rẩy, trong hạp cốc, vô số cự thạch, vách núi đá, từng dãy núi liên miên đều rạn nứt, từng đạo khe nứt giống như mạng nhện nhanh chóng lan tràn ra chung quanh, ầm ầm bị sụp đổ, phá hủy vô cùng dễ dàng.

XOẹt.

Lực lượng cuồng bạo trong nháy mắt khuếch tán ra trên không trung, năng lượng khủng bố va chạm tạo thành một vòng xoáy đen kịt trong không gian, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, hóa thành hư vô.

Phụt.

Khi không gian còn chưa có khôi phục, thân ảnh Bạo Phong mạnh mẽ bị đánh bay, máu tươi trong miệng phun ra, Tứ Thần quyết giống như bốn loại áo nghĩa kỳ lạ ngưng tụ, bằng vào một Bán Niết Bàn cảnh của hắn làm sao có thể chống lại?

Xoẹt.

Kình khí khủng bố khuếch tán, hai mươi bảy đạo thân ảnh từ bốn phương tám hướng xuất hiện cách Lục Lâm Thiên không xa, nhìn Bạo Phong bị đẩy lui, thân thể ngừng lại, ánh mắt rung động

không thôi.

- Đến rồi sao? Vậy thì chết hết đi.

Trên khóe miệng của thân thể cự hổ khổng lồ nở nụ cười dữ tợn. Nụ cười lạnh lẽo tràn ngập sát ý, cùng lúc bỗng nhiên đánh ra một đạo thủ ấn, khí tức quanh thân lần nữa biến đổi.

- Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim.

Lấy thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên làm trung tâm, một cỗ kim quang quanh thân cự hổ của Lục Lâm Thiên giống như mặt trời ban trưa phóng lên trời, kim quang lan tràn ra bốn phía, khí tức lạ lẫm vô cùng lan tràn, khí tức này sắc bén lạnh lẽo không thôi.

Kim quang lan tràn, lập tức bao phủ không trung, kim quang đại thịnh, bầu trời đột nhiên có mây đen kéo tới, khí tức trong mây đen sắc bén, lạnh lẽo. Dưới mây đen, kim quang rực rỡ.

Giờ phút này cả không gian lung lay sắp đổ, giống như cả không gian sắp nứt vỡ. Lao ngục thời không thuộc tính Kim mười sáu lần uy năng của Lục Lâm Thiên lan tràn ra, lập tức khiến cho cả không gian to lớn cứng lại. Hai mươi đạo thân ảnh đang ngây ngốc trên không trung cũng lập tức bị bao phủ vào bên trong.

Trong lao ngục thời không, thuộc tính tương khắc, linh hồn, không gina, thời gian, các loại lực lượng áp chế tràn ngập. Hai mươi bảy người có tu vi Đại Đạo cảnh lập tức hoảng hốt, dưới cỗ khí tức sắc bén lạnh lẽo cùng với ảnh hưởng quỷ dị này, cả đám váng đầu, sắc mặt tái nhợt.

Chương 3812: Một đao đánh chết 1

- Không ổn.

- Công kích này quá quỷ dị, chạy mau, chạy.

- Không gian này quá quỷ dị, chạy mau.

Dưới ảnh hưởng bực này, tăng thêm lúc trước Lục Lâm Thiên đánh bay Bạo Phong làm chấn nhiếp, lúc này hai mươi bảy người có tu vi Đại Đạo cảnh này cũng không dám dừng lại, nhanh chóng muốn thoát khỏi không gian này.

Ầm ầm.

Nguyên lực bàng bạc và áo nghĩa mênh mông của hai mươi bảy người có tu vi Đại Đạo cảnh phô thiên cái điịa tuôn ra, chống lại ảnh hưởng của Lao ngục thời không thuộc tính Kim, muốn mạnh mẽ giãy khỏi sự lực trói buộc cực lớn mà chạy ra bên nogiaf.

Uy thế phô thiên cái địa trên thân thể hai mươi bảy người có tu vi Đại Đạo cảnh tuôn ra, cả không gian run rẩy không ngớt.

Trong hai mươi bảy người Đại Đạo cảnh này còn có vài Đại Đạo cảnh cao giai, thậm chí còn có khí tức Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong lan tràn, khí tức hội tụ lại một chỗ, khí thế tuyệt đối không dưới Bạo Phong, thậm chí trong lúc mơ hồ còn mạnh hơn một ít.

Không gian run rẩy không ngớt, hai mươi bảy Đại Đạo cảnh toàn lực chạy trốn, cũng sắp thoát khỏi trói buộc của Lao ngục thời không thuộc tính Kim mười sáu lần uy năng của Lục Lâm Thiên.

Kim quang rực rỡ, Lao ngục thời không thuộc tính Kim mười sáu lần uy năng chấn động kịch liệt, Lao ngục thời không dường như sắp bị nghiền nát, hai mươi bảy người này cũng sắp thoát thân ra được.

Thời điểm này, ánh mắt của Lục Lâm Thiên lại không có bao nhiêu chấn động, chỉ là thủ ấn lại lặng lẽ kết xuất, một đạo thủ ấn huyền ảo bắt đầu lặng lẽ lan tràn, lần nữa ngưng tụ:

- Thái dương, thái âm, âm dương hòa hợp, âm dương tương giao, ngũ hành tương dung, hóa thành âm dương.

Thủ ấn được kết, Lục Lâm Thiên vừa mới dứt lời, giờ phút này trong Lao ngục thời không thuộc tính Kim mười sáu lần uy năng rực rỡ đột nhiên xuất hiện quang mang chói mắt của bối loại thuộc tính phóng lên trời.

Bỗng nhiên, vài luồn năng lượng thiên địa mênh mông đột nhiên đánh xuống Lao ngục thời không thuộc tính KIm mười sáu lần uy năng.

Ầm ầm.

Thoáng chốc, trên trời xanh, tiếng sấm hung hãn vang vọng, cả không gian run rẩy, lung lay giống như sắp đổ.

Ngay sau đó, trên trời xanh đột nhiên xuất hiện một vòng xoáy trong hư không mênh mông. Vòng xoáy này đem trọn hư không nhuộm thành màu trắng đen, ở giữa còn còn có một hắc động, tạo thành đồ án trắng đen, âm dương, bao phủ cả phiến thiên địa.

Thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên dưới vòng xoáy trắng đen này đạp không mà đứng, tựa như chiến thần, miệng lại lần nữa hét lớn:

- Âm dương phối hợp, phân hóa vô hình, tuần hoàn không ngừng, cuồn cuộn không dứt.

Lục Lâm Thiên dứt lời, vòng tròn trắng đen, âm dương ở trên không trung run lên, sau đó lập tức lao xuống Lao ngục thời không thuộc tính Kim mười sáu lần uy năng đang tràn ngập kim quang rực rỡ phía dưới, dùng phương thức vô cùng huyền ảo, trực tiếp dung hợp với Lao ngục thời không thuộc tính Kim.

Lập tức, trong Lao ngục thời không thuộc tính Kim mười sáu lần uy năng, năm loại năng lượng áo nghĩa trực tiếp sôi trào, không gian trong Lao ngục thời không run run không ngớt.

Ầm ầm.

Trong sát na này, không gian rung chuyển, thiên địa sụp đổ, uy áp vô cùng vô tận từ trong hư không lan tràn ra. Phía trên trời xanh vang vọng tiếng sấm không ngừng, trong không gian nổi lên sóng to gió lớn, bên trong còn có một cỗ thiên uy, cuồn cuộn không ngớt.

Dưới uy áp thiên địa mênh mông cuồn cuộn này, linh hồn của tất cả mọi người run rẩy đến phủ phục, nguyên lực trong người cứng lại. Mà ngay cả Lưu Vân cùng Phi Dương đang giao thủ phía xa cũng vô cùng rung động nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Oanh.

Khí tức lạ lẫm, vô cùng vô tận lan tràn ra, dưới thiên uy mênh mông cuồn cuộn, cuồng phong rít gào, tiếng sấm vang vọng, giống như là tận thế, vô cùng khủng bố.

- Thiên Uy hàng lâm, dị tượng thiên địa.

- Đây là dị tượng thiên địa, dị tượng thiên địa a.

Nhìn phía trên trời xanh đột nhiên xuất hiện dị tượng thiên địa khiến cho tất cả mọi người ngạc nhiên và khiếp sợ, toàn thân bỡ ngỡ, linh hồn cũng theo đó mà rung động. Tất cả đều cảm giác được tim đập nhanh, xuất hiện dị tượng thiên địa, tuyệt đối không phải là chuyện bình thường.

- Đội trưởng tạo thành dị tượng thiên địa a.

Hoàng Sa, Quỷ Oa, Tử Viêm và những người khác há hốc mồm, vô cùng kích động nhìn lên trên không trung. Trong đôi mắt xinh đẹp dịu dàng của Tiết Mặc Kỳ lúc này cũng tràn ngập vẻ rung động.

- Xảy ra chuyện gì, tại sao lại có dị tượng thiên địa?

Lưu Vân và Phi Dương đang giao thủ với Đại hồn anh đột nhiên biến sắc, nhìn biến hóa bực này, hai người cũng không khỏi rung động.

- Rốt cuộc hắn đang muốn làm cái gì?

Hoài Linh Ngọc ở phía xa, ánh mắt co rúm, run rẩy.

Trong sát na ngắn ngủi này, cả không gina lập tức xuất hiện cảnh tượng khiến cho tất cả mọi người hít một ngụm khí lạnh, trong Lao ngục thời không thuộc tính Kim bỗng nhiên có một cỗ uy thế tương liên với Thiên uy.

Không gian lập tức giống như thiên địa rung chuyển, Lao ngục thời không mười sáu lần uy năng kịch liệt rung chuyển. Trong Lao ngục thời không thuộc tính Kim, quang mang bốn loại năng lượng, xanh, xanh da trời, vàng đất, đỏ theo thứ tự luân chuyển, uy năng lần nữa tăng lên.

Quang mang trong Lao ngục thời không cuồn cuộn, trong chớp mắt ngắn ngủi, đồ án trắng đen, âm dương vừa mới rơi vào trong Lao ngục thời không thuộc tính KIm triệt để dung hợp vào trong Lao ngục thời không, bên trong lần nữa kim quang rực rỡ.

Sau đó Lao ngục thời không lần nữa khôi phục lại bình thường, lúc này một cỗ uy năng sắc bén, lạnh lẽo lần nữa nhảy tới tình trạng khủng bố, năng lượng thuộc tính Kim bàng bạc trong sát na hội tụ, cả không gian lập tức cứng lại như nứt vỡ. Kim quang bao phủ thiên địa, lần nữa vây khốn, bao phủ hai mươi bảy Đại Đạo cảnh đang sắp thoát khỏi Lao ngục thời không.

Giờ phút này Lao ngục thời không mười sáu lần uy năng đã nhảy tới ba mươi hai lần uy năng.

Xoẹt.

KIm quang rực rỡ, sắc bén lạnh lẽo, cả thiên địa tràn ngập kim quang rực rỡ.

Trong không gian giống như thiên địa lờ mờ đột nhiên có mây đen dày đặc vọt tới lần nữa.

Ầm ầm.

Cuồng phong rít gào, tiếng sấm vang vọng không ngớt.

Cảnh tượng như vậy khiến cho tất cả mọi người đang khïếp sợ lần nữa kinh ngạc không thôi.

Trên không trung, thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên đứng thẳng, đạp không mà đứng, trong Lao ngục thời không, kim quang rực rỡ lan tràn ra chung quanh.

Lao ngục thời không dung hợp thuộc tính ngũ hành, uy năng là mười sáu lần. Mà sau khi Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ ra Âm dương, âm dương hóa ngũ hành, ngũ hành tương sinh tương khắc, cứ như vậy luân hồi một vòng, uy năng lại kéo lên một vòng, đến ba mươi hai lần, vô cùng khủng bố. Thế nhưng uy năng tăng lên gấp mấy lần thì tiêu hao của Lục Lâm Thiên cũng tăng lên gấp mấy lần.

- Không xong, không có cách nào giãy dụa.

- Không gian bị đông cứng lại, nguyên lực giống như bị cấm chế.

- Linh hồn lực vô hình, ta không có cách nào chống đỡ nổi nữa.

..

Trên không trung vang vọng tiếng sấm không ngừng, trong lao ngục thời không thuộc tính KIm ba mươi hai lần uy năng, hai mươi bảy Đại Đạo cảnh lúc này lần nữa bị Lao ngục thời không vây khốn. Cả đám đã sớm bố trí các loại khải giáp hộ thân, khải giáp linh hồn, quang tráo bằng năng lượng.

Chương 3813: Một đao đánh chết 2

Phụt.

Thời gina, không gian, linh hồn, thuộc tính tương khắc và các loại áp chế tràn ngập trong không gian, người thực lực thấp một chút đã hoàn toàn bị trói buộc, máu tươi trong miệng phun ra không ngớt.

Mấy người có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai toàn lực giãy dụa, càng giãy dụa áp lực lại càng lớn. Ở trong Lao ngục thời không này bọn họ giống như một con ốc sên vậy, có thể coi như không có cách nào giãy dụa.

Trong kim quang rực rỡ, thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên lăng không mà đứng, không trung gió nổi mây phun, sau lưng tiếng sấm vang vọng không ngừng. Trong hai mắt cực lớn lúc này tràn ngập kim quang, khí tức sắc bén mà lạnh lẽo.

Mắt nhìn hai mươi bảy Đại Đạo cảnh trong Lao ngục thời không thuộc tính KIm, trong hai mắt lớn hiện lên sát ý. Hổ trảo bên phải đột nhiên có huyết quang lóe lên, huyết quang thu liễm, một thanh đại đao đột nhiên xuất hiện trong tay hắn.

Đường cong của đại đao này vô cùng rung động lòng người, khí tức ngút trời, một cỗ khí tức sắc bén lan tràn ra. Tác động tới kim quang sau lưng, thuộc tính Kim vô tận từ trong hư không dường như tương liên với thanh đại đao đỏ vàng này.

Trong lúc mơ hồ, dường như còn có năng lượng của bốn loại thuộc tính từ trong hư không rót vào trong Lao ngục thời không thuộc tính KIm, đồng thời cũng tương liên với thanh đại đao kia.

- Muốn giết ta? Các ngươi có tư cách gì?

Ngao.

Một tiếng long ngâm từ trong thanh đại đao đỏ vàng kia vang lên, hổ trảo Lục Lâm Thiên nắm chặt huyết đao, tay đột nhiên vung huyết đao lên, liên tiếp chém ra hai mươi bảy, đao mang mang theo đường cong rung động lòng người bắn ra.

- Duệ Kim Hồn đao.

Hai mươi bảy đao này chém ra nhìn như chậm chạp, kỳ thực lại nhanh tới mức tậ ncunfg, trong nháy mắt hoàn toàn một đao. Khi một đao cuối cùng dược đánh ra, hai mươi bảy đạo đao mang đột nhiên giống như một cơn lũ quét bộc phát.

Sưu Sưu Sưu Sưu.

Hai mươi bảy đạo đao mang ở trong Lao ngục thời không thuộc tính Kim giống như là cá gặp nước. Những nơi hai mươi bảy đạo đao mang đi qua, không gian trực tiếp rạn nứt tạo thành vết nứt không gian màu vàng, đao mang phô thiên cái địa bắn ra, khí tức sắc bén tới cực điểm.

Loại khí tức này dường như căn bản vốn không nên tồn tại trên đời này, đây mới thực sự là hủy diệt, là phá hủy, những nơi nó đi qua, sát phạt không thôi, vô cùng sắc bén, khủng bố.

Hai mươi bảy đạo đao mang lập tức đánh tới trước người hai mươi bảy Đại Đạo cảnh này. Hai mươi bảy đạo đao mang trực tiếp xuyên thủng không gian xuất hiện, giống như là cắt đậu hũ, trực tiếp từ trên đỉnh đầu của hai mươi bảy Đại Đạo cảnh này chém xuống.

Khí tức sắc bén ngập trời nương theo công kích linh hồn khủng bố trong khoảnh khắc triệt để phóng ra. Sắc mặt hai mươi bảy người này hoảng hốt, trong mắt hiện lên vẻ hoảng sợ, đồng tử co rút lại, căn bản không thể nào tránh đi. Chỉ có thể trơ mắt nhìn đao mang từ trên đỉnh đầu mình đánh xuống, mà bọn họ cũng ngay lập tức cảm nhận được thân thể mình dưới một đao này bị chém thành hai nửa.

Phanh Phanh Phanh.

Hai mươi bảy Đại Đạo cảnh, kể cả mấy Đại Đạo cảnh cao giai, còn có Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong trong giây lát thân thể hóa thành huyết vụ, kim quang bắn tứ tung.

Hai mươi bảy người có tu vi Đại Đạo cảnh đồng thời thần hồn câu diệt, triệt để biến mất trên đời. Hai mươi bảy Đại Đạo cảnh không chịu nổi một kích.

Hai mươi bảy người có tu vi Đại Đạo cảnh đồng thời thần hồn câu diệt, triệt để biến mất trên đời này, hai mươi bảy Đại Đạo cảnh không chịu nổi một kích.

Hít.

Đám ngươi Tiết Mặc Kỳ, Tử VIêm, Hoàng Sa, Quỷ Oa, Tôn Tiểu Nhã, Bạch Lang, mà ngay cả KIm Viên cũng há hốc mồm, nghẹn họng nhìn trân trối, sau đó hít sâu một ngụm khí lạnh, thực lực của đội trưởng không ngờ lại cường hãn như vậy, khủng bố như vậy.

Hoài Linh Ngọc xa xa kinh hãi, yết hầu nuốt một ngụm nước bọt, đánh chết hai mươi bảy người có tu vi Đại Đạo cảnh, đều một đao đánh chết, xem như con sâu cái kiến, chỉ bằng hành động sát phạt như vậy cũng khiến cho người ta hãi hùng khiếp vía.

Hai mươi bảy người có tu vi Đại Đạo cảnh lập tức bị tiêu diệt, hành động sát phạt, bá đạo vô cùng. Đám người Bạch Lang, Quỷ Oa, Tử Viêm phía dưới sau khi rung động trong mắt lập tức hiện lên vẻ kinh hỉ, máu tươi trong cơ thể sôi trào.

- Hỗn đản.

- Lục Lâm Thiên, ta muốn nghiền nát ngươi thành tro bụi.

Trên không trung, Lưu Vân và Phi Dương đang cùng giao thủ với Đại hồn anh nhìn thấy hai mươi bảy người có tu vi Đại Đạo cảnh trực tiếp bị một đao đánh chết, căn bản không có cách nào cứu giúp, miệng lập tức rít lên một tiếng, hai mắt như toát ra lửa.

Phanh Phanh.

Hai người Lưu Vân, Phi Dương toàn lực ra tay, thế nhưng cũng không có cách nào làm gì được Đại hồn anh, mỗi một lần tiếp xúc, năng lượng va chạm đều bộc phát ra tiếng trầm đυ.c kinh thiên, một cỗ năng lượng cuồng bạo giống như một cơn lốc không ngừng khếch tán ra chung quanh.

Chỉ là lúc này ba người đã tạo thành thế giằng co, khó phân thắng bại.

- Ồ, đội trưởng làm sao vậy?

- Hình như đội trưởng có chút quỷ dị a.

Cũng vào lúc này, đám người Quỷ Oa, Hoàng Sa, Bạch Lang ngẩng đầu nhìn lên không trung, trong mắt hiện lên vẻ nghi hoặc.

Trong ánh mắt của mấy người, chỉ thấy lúc này trong không gian tràn ngập kim quang rực rỡ kia, thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên ngạo nghễ lăng không mà đứng, chỉ là thân thể khổng lồ lúc này bắt đầu có biến hóa.

Không biết bắt đầu từ lúc nào, trong không gian tràn ngập kim quang này lần nữa xuất hiện nhiều loại quang mang năng lượng, vàng, xanh da trời, xanh, vàng đất, đỏ, năm loại quang mang thuộc tính chấn động. Năm loại quang mang năng lượng giống như một con rắn ngũ sắc đang lượn lờ bên ngoài thân thể hắn rồi không ngừng chui vào tiến ra, cực kỳ thần dị.

Chỉ là trong khoảng thời gian ngắn, trong không gian tràn ngập kim quang kia, năm loại năng lượng chung quanh trực tiếp tiến vào trong thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên trên không trung, lúc này cả không trung mới bình tĩnh lại một chút.

Cuối cùng, khi không gian tràn ngập kim quang tiêu tán mọi người mới có thể nhìn thấy rõ, một đạo quang mang trắng đen như ẩn như hiện vô cùng huyền ảo tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, thế cũng cũng không không chui vào, chỉ quanh quẩn bên ngoài thân thể Lục Lâm Thiên, bao phủ thân thể cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên vào bên trong, vô cùng huyền ảo.

Trong hư không, thiên địa, năng lượng thiên địa nồng đậm lúc này nhanh chóng tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Đôi mắt hổ cực lớn của Lục Lâm Thiên chẳng biết từ khi nào đã nhắm lại, quang mang năng lượng năm loại thuộc tính trong lúc mơ hồ tương liên với thân thể, đồ án trắng đen xoay tròn. Một cỗ uy áp không hiểu từ trong thân thể Lục Lâm Thiên từ từ tràn ra.

Cỗ uy áp không hiểu này từ từ lan tràn, lập tức khuếch tán ra khong trung. Những nơi nó đi qua, không gian bắt đầu xuất hiện chấn động quỷ dị, khí tức khiến cho tất cả mọi người chung quanh run sợ.

Chương 3814: Bộc phát

Oanh.

Trong mảnh thiên địa, trong Linh Vũ thế giới xa xa đã lâu không xuất hiện tình cảnh run rẩy lúc này lại một lần nữa run lên, cơ hồ tất cả cường giả đang bế quan khi cả Linh Vũ thế giới run lên đột nhiên thức tỉnh. Một cỗ uy áp thiên địa từ chỗ sâu trong thiên địa lan tràn ra.

- Bạo Phong, Hoài Linh Ngọc, Lục Lâm Thiên này đang đột phá, từ Bán Đạo cảnh đột phá, lúc này là thời cơ đánh chết hắn ta tốt nhất, nhanh.

Giữa không trung xa xa, Lưu Vân đang giao thủ khó phân thắng bại với Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng.

Sưu Sưu.

Bạo Phong lúc trước bị Lục Lâm Thiên đánh bay lúc này sắc mặt tái nhợt đang lơ lửng đứng giữa không trung. Nghe Lưu Vân nói vậy lập tức nhìn Hoài Linh Ngọc, hai người nhìn nhau, khí tức bắt đầu khởi động. Thân thể hai người giống như mũi tên lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Đội trưởng đột phá, không thể bị quấy rầy, nhanh hộ pháp.

Tiết Mặc Kỳ biến sắc, thân thể mềm mại nhanh như thiểm điện nhảy ra, mái tóc dài tung bay, một cỗ áo nghĩa thuộc tính mộc lan tràn.

- Mặc Kỳ, Lục Lâm Thiên phải chết, chỉ cần ngươi ở cùng với ta một chỗ, ngươi có thể sống tốt trong khu vực săn bắn này.

Thân thể Hoài Linh Ngọc phá không xuất hiện trước người Tiết Mặc Kỳ.

- Muốn đánh chết hắn? Thật không biết ngươi lấy đâu tự tin mà lớn miệng như vậy? Về phần có ở cùng một chỗ với ngươi hay không, ngươi đủ tư cách sao?

Trong đôi mắt xinh đẹp của Tiết Mặc Kỳ hiện lên hàn ý, ống tay áo run lên, một đạo lưu quang lập tức bắn ra, trực tiếp đánh về phía Hoài Linh Ngọc.

- Hừ, chờ sau khi ta bắt ngươi, ngươi sẽ phải ngoan ngoãn. Đừng tưởng rằng có thể tới tầng thứ mười ba Trấn Thế tháp là có thể làm gì được ta.

Khuôn mặt Hoài Linh Ngọc âm hàn, phất tay đánh ra một đạo năng lượng linh hồn mênh mông về phía Tiết Mặc Kỳ.

- Nhanh bảo vệ đội trưởng.

Sưu Sưu.

Dưới không trung nhanh chóng có thân ảnh phóng lên, trực tiếp ngăn cản Bạo Phong. Bạch Lang đánh ra một đạo quyền ấn phá không, Quỷ Oa đánh ra một đạo trảo ấn xé rách không gian. Trong tay Hoàng Sa là một kiện linh khí tiên thiên tạo hình kỳ dị giống như mũi tên mang theo xu thế sấm sét, ba đạo công kích nhanh chóng đánh về phía Bạo Phong.

- Cuồng Bạo tuyền phong.

Bạo Phong mạnh mẽ phất tay, ba cơn lốc khủng bố nhanh chóng phóng ra, trong chốc lát va chạm với ba đạo công kích của Hoàng Sa, Quỷ Oa, Bạch Lang.

Ầm ầm ầm.

Dưới va chạm khủng bố này, năng lượng khủng bố lập tức lan tràn ra bốn phía, không gian ven đường trực tiếp rạn nứt, từng vết nứt không gian đen kịt nhỏ lan tràn tới phía chân trời.

Xoạt Xoạt.

Thân thể ba người Hoàng Sa, Quỷ Oa, Bạch Lang đột nhiên bị đẩy lui lại.

- Ô.

Một tiếng gầm gừ trầm thấp vang vọng, mọt đạo hỏa xà màu tím dữ tợn đột nhiên xuất hiện, đầu hỏa xà màu tím này uy vũ dữ tợn vô cùng, toàn thân tràn ngập lân phiến màu tím, tràn ngập hỏa diễm màu tím nóng bỏng khiến cho linh hồn người ta phát run. Hai mắt đỏ thẫm lại có một chút tím, lộ ra khí tức vương giả của thú tộc. Đầu hỏa xà này há mồm phun ra một đạo hỏa diễm nóng bỏng che khuất bầu trời đánh về phía Bạo Phong.

- Cút ngay.

Bạo Phong lạnh lùng quát một tiếng, hai tay đánh ra một quả cầu bằng năng lượng màu trắng, nhanh chóng nổ tung trong đạo hỏa diễm màu tím che khuất bầu trời kia.

Oanh.

Không gian run rẩy kịch liệt, kình khí khủng bố giống như một cơn lốc nương theo hỏa diễm màu tím phá không trút xuống, không gian tựa như sụp đổ.

- Cút ngay.

Đồng thời, trong không gian hỗn loạn, thân ảnh Bạo Phong xuất hiện trước đầu hỏa xà màu tím mang theo công kích khủng bố lập tức hung hăng đánh xuống.

Ô.

Hỏa xà màu tím này biến sắc, nhanh chóng lui lại, cái đuôi lớn vặn vẹo một trăm tám mươi độ, lập tức đánh về phía Bạo Phong.

Bạo Phong biến sắc, trong sát na không thể thay đổi quỹ tích của một quyền này. Quyền ấn hung hăng va chạm với cái đuôi lớn của hỏa xà, tựa như thiên thạch va chạm, bắn ra quang mang chói mắt. Cả phiến không gian lớn chung quanh rạn nứt, bị chấn vỡ.

Phanh.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, thân thể khổng lồ của đầu hỏa xà màu tím cũng trực tiếp bị ép xuống, hung hăng rơi xuống mặt đất.

Ngao.

Cùng một thời gian, bản thể khổng lồ của KIm Viên xuất hiện, trong lòng bàn tay xuất hiện một thanh linh khí giống búa mà không phải là búa, bên trên có bí văn quanh quẩn, khí tức mênh mông cuồn cuộn từ bên trên lan tràn ra, một cỗ uy áp tràn ngập.

Không gian chung quanh kiện linh khí giống búa mà không phải là búa này run rẩy không ngớt, kiện linh khí giống búa mà không phải là búa này rõ ràng đã tới cấp độ linh khí áo nghĩa.

- Phá Thiên Phủ Việt.

Kim Viên hét lớn một tiếng, tay cầm linh khí giống búa mà không phải là búa đánh xuống, nơi búa đi qua, trong chốc lát không gian liên tiếp nổ tung, tất cả mọi thứ ven đường bị phá hủy, uy năng của linh khí áo nghĩa này vô cùng bất phàm.

- Đại Đạo cảnh sơ giai, thậm chí còn có linh khí áo nghĩa, thật sự lãng phí.

Trong mắt Bạo Phong hiện lên vẻ tham lam, thủ ấn được kết, cả không trung đột nhiên run lên, một đạo nguyên lực thuộc tính PHong trong nháy mắt ngăn cản trước đạo công kích của Kim Viên.

Xoẹt.

Không gian run lên, dưới lưỡi búa, đạo nguyên lực thuộc tính phong trực tiếp bị nghiền nát. Năng lượng khủng bố phá không trút xuống, không gian giống như sụp đổ. Một cỗ kình phong đáng sợ không gì sánh được trực tiếp xuyên thấu không gian tàn sát bừa bãi bốn phía. Phía dưới đã sớm trở thành đống đá, lúc này trực tiếp bị nghiền nát thành bụi phấn.

Phanh.

Thân thể Bạo Phong cùng lúc dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi xuất hiện bên cạnh Kim Viên, một đạo quyền ấn hung hăng đập vào lưng Kim Viên.

Kim Viên lập tức phát hiện ra, thế nhưng lúc này có muốn thoát thân cũng không kịp. Quanh thân thể hắn lúc này trong lúc vô hình có một cỗ lực lượng không gian bao phủ lấy thân thể hắn, khiến cho nhất thời hắn không thể nào thoát thân.

Một cỗ lực lượng mạnh mẽ lập tức trút xuống, thân thể khổng lồ của KIm Viên trực tiếp giống như thiên thạch từ trên không trung ầm ầm rơi xuống phía dưới.

Ầm ầm.

Thân thể Kim Viên đập xuống hạp cốc phía dưới, lực lượng trùng kích mạnh mẽ tạo thành một cái hố sâu cực lớn, đá vụn bắn tứ tung, mặt đất rạn nứt, khe nứt lan tràn ra chung quanh.

- Lục Lâm Thiên, đi chết đi.

Bạo Phong một lòng muốn đánh chết Lục Lâm Thiên, cho nên cũng tạm thời buông tha linh khí áo nghĩa của KIm Viên. Giờ phút này hắn đã tới bên trái Lục Lâm Thiên, tay đánh ra một đạo quyền ấn mang theo xu thế khủng bố như một viên đạn đánh tới Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử, ngươi chọn lúc nào đột phá không chọn lại chọn đột phá lúc này. Chẳng lẽ ngươi không biết ở trong khu vực săn bắn này ta không có cách nào tương trợ ngươi hay sao? Không tham gia Vạn Thế đối quyết chung quy so với chết còn tốt hơn nhiều.

Trong Thiên Trụ giới, Tam Kỳ lão nhân bất đắc dĩ cảm thán, thân thể gầy gò hư ảo lặng lẽ xuất hiện.

- Kỳ lão, ta còn có thể chống lại.

Ngay khi thân ảnh hư ảo của Tam Kỳ lão nhân lặng lẽ xuất hiện, cái miệng hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên quát lên một tiếng dữ tợn, hai mắt bỗng nhiên mở ra, hàn ý trong mắt bắn ra.

Chương 3815: Thiên địa dị tượng, cửu lôi liên hoàn

Oanh.

Quyền ấn giống như một viên đạn đã bắn tới trước người, lực lượng cuồng bạo chấn vỡ không gian. Quyền ấn tới từ bên trái, lúc này Lục Lâm Thiên muốn xuất đao cũng đã không kịp.

Sưu.

Không có một chút do dự nào, lúc này cánh tay trái của Lục Lâm Thiên trực tiếp chấn động, một đạo chưởng ấn nhanh như thiểm điện được đánh ra, hoàn toàn dựa vào phản xạ có điều kiện của bản thân.

TIếp đó, quyền ấn giống như một viên đạn hung hăng đánh vào chưởng ấn của Lục Lâm Thiên, lực lượng mạnh mẽ trút xuống. Cả phiến không gian ầm ầm bị đánh vỡ, một quyền của Bạo Phong rõ ràng cũng đã dùng toàn lực, muốn thừa cơ dùng một kích đánh chết Lục Lâm Thiên.

Dưới cự lực, thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên cũng bị chấn run lên, cùng một lúc trên lòng bàn tay hiện lên cỗ nguyên lực lốc xoáy trào ra.

Chỉ nháy mắt ngắn ngủi, lực công kích khủng bố của Bạo Phong bị nguyên lực lốc xoáy cắn nuốt, thậm chí nguyên lực trong tay Bạo Phong cũng không tự chủ được bị hấp xả ra ngoài.

- Sao lại thế này?

Sắc mặt Bạo Phong đại biến, nguyên lực trong cơ thể như hồng thủy dâng tràn bị đối phương hấp xả lôi ra, chân khí khiến nhịp tim đập nhanh lan tràn khắp trong linh hồn của hắn.

Bạo Phong cấp tốc thoát thân, lúc này mới phát hiện mình không cách nào giãy dụa, lực hấp xả ngày càng khủng bố, nguyên lực trào ra như trút nước.

Chỉ một thoáng tiếp xúc ngắn ngủi, hổ chưởng của Lục Lâm Thiên đã nắm chặt bàn tay Bạo Phong, mà lúc này nhìn thân hình Bạo Phong thật nhỏ bé.

- A…

Chỉ một thoáng, Bạo Phong lập tức kêu lên thảm thiết, toàn thân bắt đầu run rẩy lên, nguyên lực bị hấp xả làm kinh mạch đứt đoạn thành từng khúc.

Cắn nuốt nguyên lực của bán Niết Bàn cảnh, đồ án hắc bạch âm dương ngoài thân thể Lục Lâm Thiên dần dần sáng ngời, lóe ra quang mang chói mắt, tương liên cùng thiên địa.

Thiên địa năng lượng vô cùng vô tận nhất thời lặng yên hội tụ trên trời cao.

Hô lạp lạp…

khí thế kinh người đột nhiên kéo lên như chẻ tre, nháy mắt lên tới bình cảnh, khí thế chồng chất, giống như núi lửa áp lực sắp phun trào.

Nhưng chân khí lại bị bình cảnh ngăn cản, vẫn không cách nào phá tan.

Xuy!

Giờ khắc này đồ án âm dương quanh thân Lục Lâm Thiên càng ngày càng sáng ngời, năm loại năng lượng kim mộc thủy hỏa thổ đột nhiên hiện lên, năm loại hào quang thuộc tính kim, thanh, lam, xích, hoàng phóng thích chói mắt, dần dần tương lương cùng đồ án âm dương, hai bên như tan thành một khối, hào quang càng thêm chói mắt như mặt trời giữa ban trưa.

- A…

Lúc này Bạo Phong đã bị Lục Lâm Thiên cắn nuốt thành thây khô, nguyên lực cuồn cuộn đều bị cắn nuốt sạch sẽ.

Lần này Bạo Phong xem như xui xẻo, thậm chí cả hồn anh cùng linh hồn phân thân cũng khó tránh một kiếp, đều bị Lục Lâm Thiên cắn nuốt, làm đồ án hắc bạch âm dương càng lúc càng thêm chói mắt.

- Âm dương hóa ngũ hành, ngũ hành sinh vạn vật, vạn vật trong thiên địa, ngũ hành tương sinh tương khắc, luôn được cân bằng, vạn vật luân hồi đều ở trong thiên địa, thiên địa ngũ hành, âm dương giao nhau, ngũ hành cùng dung, ta hiểu rồi, hiểu được vì sao không thể đột phá, nguyên lai đại đạo không được đầy đủ, đại đạo không được đầy đủ, ha ha ha ha…

Lục Lâm Thiên đột nhiên cười to, đôi mắt chợt mở ra, một đen một trắng, tựa như ngày đêm luân phiên, cực kỳ huyền ảo.

Phanh!

Thây khô Bạo Phong nổ tung, hóa thành tro tàn tiêu tán trong thiên địa.

- Thiên địa sinh vạn vật, không rời khỏi ngũ hành, ta lấy ngũ hành tụ âm dương, thành tựu âm dương áo nghĩa, lấy âm dương áo nghĩa, đặt chân đại đạo, phá cho ta!

Bên trong đồ án hắc bạch âm dương xoay tròn, Lục Lâm Thiên chợt hét lớn một tiếng, sóng âm cuồn cuộn quanh quẩn cả bầu trời.

Nháy mắt đồ án hắc bạch âm dương đều chui vào trong thân thể hắn biến mất.

Đồng thời, lấy Lục Lâm Thiên làm trung tâm, cả thiên địa chao đảo như sắp đổ, không ngừng run lên.

Phanh!

Một thanh âm trầm đu.c nổ tung, khí thế khủng bố áp lực trong thân thể Lục Lâm Thiên vào thời khắc này rốt cục dâng lên phun trào, lực lượng uy thế như chẻ tre dễ dàng phá tan đạo cổ bình vô hình.

Oanh!

Lục Lâm Thiên bỗng nhiên ngẩng đầu, trong hai mắt bắn ra hào quang một đen một trắng xuyên thẳng thiên không, xung quanh hai đạo quang trụ có hắc bạch đồ án đi cùng, hoàn toàn hình thành đồ án âm dương thật đầy đủ.

Âm dương đồ án phóng lên cao, thiên địa năng lượng cuồn cuộn đột nhiên buông xuống.

Ngay lập tức trong không gian xuất hiện một màn làm lòng người kinh hãi đảm chiến, thiên địa năng lượng giống như bị âm dương đồ án ảnh hưởng, cũng hóa thành một đồ án âm dương khổng lồ ở trên cao.

Ngay sau đó lại buông xuống, đem cả khu vực này bao phủ bên trong.

Giờ khắc này thiên địa rung chuyển, thiên uy lan tràn, chân khí kinh khủng làm toàn bộ mọi người vừa giao thủ vừa rung động. Lưu Vân, Phi Dương cùng Hoài Linh Ngọc đều cảm giác nhịp tim đập nhanh hơn.

Lúc này nguyên lực trong cơ thể mọi người cùng linh hồn đều giống như nhận lấy áp chế tuyệt đối.

Oanh long!

Thiên địa trong Vạn Thế liệp tràng phảng phất như bị thức tỉnh, mặt đất run rẩy phát ra tiếng gầm rú, mây đen cuồn cuộn đầy trời, sấm sét vang dội.

Oanh! Oanh! Oanh!

Đột nhiên tận sâu trong vọng ra chín tiếng sấm sét, chín tiếng sấm vang vọng, hắc bạch ngày đêm luân phiên, thiên địa dị tượng không ngớt.

- Thiên địa dị tượng, cửu lôi liên hoàn, trong lời đồn đãi…trời ạ, đây là…

Xa xa hư không, căn bản không ai nhìn thấy hư ảnh Tam Kỳ lão nhân, chỉ nháy mắt thân hình nhỏ gầy của hắn kích động run rẩy, khuôn mặt không còn cách nào bình tĩnh.

Trên không trung, thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, một tay duỗi ra cầm đao, một tay buông xuống, đôi mắt nhắm chặt, trên trời dưới đất đều có đồ án hắc bạch âm dương bao phủ, thiên uy liên tiếp, tựa như thần tích!

Oanh long long!

Bên trong Vạn Thế liệp tràng, mây đen che lấp, xen lẫn tiếng sấm vang rền, ngày đêm luân phiên, thiên uy lan tràn.

Núi non, rừng rậm, khe sâu, sông ngòi, sơn động, gần vạn thân ảnh nam nữ thanh niên lao ra, ngẩng đầu nhìn lên trời, ánh mắt rung động, thiên uy cuồn cuộn lan tràn đều làm mọi người phủ phục.

Oanh!

Thượng Thanh đại thế giới, đột nhiên gió giục mây vần, trên trời cao có hắc bạch đồ án hiển lộ, đất rung núi chuyển, thiên uy cuồn cuộn, sấm sét vang dội không ngừng, triều tịch triều trướng, vô số sinh linh ngẩng đầu run rẩy, các cường giả đều lao lên trời cao, ánh mắt rung động.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Trong Linh Võ thế giới, chín tiếng sấm vang vọng, sông ngòi nổi lên sóng to gió lớn, trên trời cao hiện ra đồ án âm dương trôi nổi giữa không trung, thiên uy thẩm thấu hư không, hàng tỉ sinh linh phủ phục trên mặt đất.

Bên trong một mật địa, huyết mạch người của Lục gia tương liên cùng thiên địa, dưới thiên uy mênh mông cuồn cuộn, bọn họ đều cảm giác được chân khí quen thuộc.

- Chân khí của đại thiếu gia, trong thiên địa uy áp có chân khí của đại thiếu gia!

Trong mật địa, trên vạn tộc nhân Lục gia đang quỳ một gối, huyết mạch tương liên cùng thiên địa uy áp.

Bên trong Vụ Tinh Hải, Vụ Tinh đại điện sừng sững, xuyên thẳng chân trời, như thương long ngẩng đầu.

Chương 3816: Tru diệt ngoài ngàn dặm

Sưu!

Thân hình Phi Dương chỉ nháy mắt đã ở xa tận viễn không, thân ảnh không ngừng đυ.ng nát không gian xung quanh, tốc độ chạy trốn đã lên tới cực hạn.

Chỉ nháy mắt ngắn ngủi, thân hình Phi Dương tiến vào bên trong khe không gian biến mất không thấy.

Xuy!

Lục Lâm Thiên đột nhiên mở mắt, giống như mãnh thú thức tỉnh, chân khí tiêu sát sắc bén tràn ra.

- Ngao!

Huyết Lục đột nhiên run lên, hai tay Lục Lâm Thiên cầm chuôi đao, đao minh long ngâm vang vọng trời cao, huyết quang lóe sáng, sát khí tràn ngập, đồ án âm dương nhanh chóng xoay tròn.

- Duệ Kim hồn đao!

Một tiếng quát lớn, thân thể Lục Lâm Thiên tán phát kim quang, Huyết Lục tương liên cùng thiên địa, kim mang hiện ra trong hư không vô tận, giống như có vật gì chạy chồm lao ra khỏi mặt đất, không ngừng run rẩy.

Lục Lâm Thiên một đao bổ tới, đao mang mang theo tiêu sát khí xé tan trường không.

Xuy!

Kim huyết sắc đao mang mang theo tiếng xé gió chói tai xuyên thủng không gian, những nơi đao mang đi qua không gian dễ dàng hóa thành tro tàn.

Xuy!

Kim mang bao phủ không gian, hết thảy đọng lại, kim sắc đao mang như muốn đem thiên địa bổ ra, dùng tốc độ thật khủng bố đã bổ tới viễn không xa xa.

Thân hình Phi Dương hiển lộ, kim huyết sắc đao mang lập tức lao tới sau lưng hắn.

Két!

Thậm chí Phi Dương cũng không có cơ hội quay đầu nhìn lại, một đao chém xuống, biến thành hai nửa.

Oanh long long!

Đao mang rơi xuống đất, bổ ra một khe rãnh thật lớn tràn lan khắp cả núi non, mặt đất phá vỡ, ngọn núi bị chém hai nửa, nhìn qua như thâm uyên vô tận cắt ngang dãy núi, ước chừng ngàn dặm!

- Phanh phanh!

Tiếng nổ trầm thấp vang lên, thân hình bị chém thành hai nửa của Phi Dương bạo vỡ ở xa xa, một đao kia tru diệt ngoài ngàn dặm.

- Trời ạ!

- Thật quá cường hãn đi, tru diệt Niết Bàn cảnh ngoài ngàn dặm, đây là thực lực gì!

Cô cô!

Bảy người Tiết Mặc Kỳ nghẹn họng nhìn trân trối, hít sâu một hơi, há hốc mồm.

- Toái Hồn Sư Tử Hống!

- Thiên Linh Hồn Nhãn!

- Trảm Hồn Cửu Liên quyết!

- Thiên Linh Diệt Hồn chỉ!

Cùng lúc đó ba linh hồn phân thân cùng bản thể nháy mắt theo đuôi Lưu Vân, bốn cỗ huyết sát linh hồn lực cuồn cuộn trói buộc vây khốn hắn.

Oanh long!

Linh hồn năng lượng phong bạo âm trầm thổi quét, không gian nứt vụn thành từng khúc, không ngừng mai một.

- Đừng tưởng rằng chỉ có ngươi có linh hồn áo nghĩa, linh hồn công kích, đối với ta không có quá nhiều tác dụng!

Trong không gian hỗn loạn, khóe môi Lưu Vân hiện lên vết máu, trong mắt hắn hiện lên vẻ oán hận cùng sợ hãi, thân ảnh lập tức xé rách không gian bỏ chạy.

- Lưu lại cho ta!

Một thân thể cao lớn chợt xuất hiện, hổ trảo xuyên thủng không gian, không gian vỡ vụn, đem không gian xung quanh Lưu Vân đều bao phủ bên trong.

Thân hình Lưu Vân lại bị buộc hiển lộ, hổ chưởng khổng lồ đã bao phủ xuống.

Một chưởng áp bạo không gian, phong vân khuấy động, mang theo khí tức hủy diệt tràn ngập.

Khí thế mênh mông cuồn cuộn, Lưu Vân muốn thoát thân cũng phải trả giá thảm trọng, nếu không sẽ chết.

- Ta liều mạng với ngươi!

Ánh mắt Lưu Vân tràn ngập sợ hãi, hiện lên vẻ oán độc ngập trời, trong tích tắc một đạo lưu quang bắn ra khỏi ấn đường.

Lưu quang thu liễm, một đồ vật như cúc phi cúc, như liên phi liên hiện ra, linh hồn năng lượng cuồn cuộn thổi quét, vỡ áp không gian xung quanh nứt vụn, chính là một kiện áo nghĩa linh khí, nhưng chỉ dùng trong phòng ngự.

- Lục Lâm Thiên, một ngày nào đó ta sẽ không bỏ qua ngươi!

Lưu Vân hét lớn, miệng phun máu tươi, kiện áo nghĩa linh khí trướng lớn, khí thế kinh khủng đột nhiên kéo lên, chân khí khủng bố khuếch tán.

- Tiểu tử cẩn thận, tự bạo áo nghĩa linh khí, uy lực không tầm thường!

Tam Kỳ lão nhân lập tức truyền âm cho Lục Lâm Thiên.

- Phanh…

Kiện áo nghĩa linh khí đột nhiên vỡ tan.

Oanh long long!

Hư không trời sụp đất nứt, không gian xung quanh bị xé rách thành mảnh nhỏ, run rẩy không ngừng, lực lượng khủng bố như gió lốc thổi quét khắp cả vùng trời.

Khi hết thảy dần dần bình ổn trở lại, thân ảnh khổng lồ vẫn tồn tại như trước, lớp vảy lưu chuyển điện mang, không gian xung quanh vặn vẹo, uy thế mơ hồ khiến trong lòng mọi người đều run rẩy.

Chẳng qua thân hình Lưu Vân đã triệt để biến mất không còn bóng dáng.

Dùng một kiện áo nghĩa linh khí phòng ngự tự bạo để bỏ chạy, trả giá thật lớn, tự bạo áo nghĩa linh khí sẽ làm linh hồn bản thân tổn hại không nhỏ.

- Linh hồn thể phương nào xuất hiện trong Vạn Thế liệp tràng, không biết nơi này không cho phép người ngoài tiến vào hay sao!

Trong hư không, một thanh âm xuyên thấu hư không truyền ra, nhưng không ai nghe được, ngoại trừ Tam Kỳ lão nhân.

Thân hình hư ảo của Tam Kỳ lão nhân như ẩn như hiện trên mây mù, nhất thời ngẩng đầu nhìn vào tận sâu trong, thân ảnh nhỏ gầy bộc phát khí thế kinh thiên, tinh quang chói mắt, ngẩng đầu nói:

- Hai lão bất tử các ngươi rốt cục không nhịn được rồi sao, chẳng lẽ ngay cả ta cũng không nhận ra, cẩn thận ta dùng một mồi lửa đốt ổ của hai lão bất tử ngươi!

- Tam Kỳ, lão quỷ ngươi lại chưa chết, sao biến thành bộ dáng này!

- Tam Kỳ lão quỷ, đều nghĩ ngươi đã chết đâu, biến mất năm mươi vạn năm, sao ngươi thành như vậy?

Hai thanh âm kinh ngạc truyền tới, một thanh âm trầm thấp, một sảng khoái, rõ ràng đều là quen thuộc.

- Nói ra thì dài dòng, sau này tiếp tục nói với các ngươi, ta ở trong này cũng không có ra tay, không liên quan tới các ngươi đi, chẳng lẽ còn đuổi ta đi mới được?

Tam Kỳ lão nhân ngẩng đầu nhìn lên không trung nói.

- Lão quỷ ngươi muốn ở bao lâu thì ở, ta không muốn trêu vào ngươi, ta lười quản, nhưng thanh niên kia rốt cục có lai lịch gì vậy?

Thanh âm trầm thấp hỏi.

Ánh mắt Tam Kỳ lão nhân khẽ động, nói:

- Ta còn muốn biết lai lịch của hắn đây, ta nói cho các ngươi biết, có ta ở đây, đừng đánh chủ ý với hắn, bằng không ta không để yên!

Thanh âm sảng khoái truyền tới:

- Tam Kỳ lão quỷ, lời này cũng không thể nói như vậy a, dựa theo quy củ mới được, ngươi cũng không thể phá hủy quy củ, hơn nữa…

- Ta cũng mặc kệ quy củ gì, không nói lời vô nghĩa với các ngươi nữa.

Tam Kỳ lão nhân cũng không muốn nhiều lời, trong mắt hiện tia gian trá giảo hoạt, lập tức bay về hướng Thiên Trụ giới.

- Tam Kỳ lão quỷ, ngươi không thể chặn ngang một cước đâu, thật không hiền hậu, còn nữa, trong Vạn Thế liệp tràng còn có không ít đặc thù tồn tại, linh hồn lực của ngươi hình như không mạnh, chính ngươi cẩn thận một chút, chúng ta cũng không cần biết…

Thanh âm đang vang lên, Tam Kỳ lão nhân đã tiến vào bên trong Thiên Trụ giới.

Thanh âm hạ xuống, Tam Kỳ lão nhân đã đi vào trong Thiên Trụ giới, mà hết thảy chuyện này nhóm người Tử Viêm cũng không hay biết.

Thân thể Lục Lâm Thiên lóe ra thanh sắc điện mang, lập tức hóa lại hình người, Huyết Lục cũng thu liễm lại, quang mang chớp động.

Trên thân đao mơ hồ còn có đồ án âm dương nhợt nhạt, khí tức thương cổ man hoang tràn ngập, vừa liếc mắt cũng đủ hết hồn.

- Đây là áo nghĩa linh khí sao?

Chương 3817: Tình huống Thái A

Lục Lâm Thiên cầm Huyết Lục, phảng phất như trở thành một bộ phận của thân thể hắn, tương liên cùng huyết mạch, làm cho hắn rõ ràng cảm giác được Huyết Lục đã cường hãn tới tình trạng nào, chỉ sợ còn sắc bén hơn Long Hồn kiếm giáp.

- Lực lượng Đại Đạo cảnh trung giai!

Lục Lâm Thiên siết nhẹ nắm tay, không gian xung quanh chao đảo, đây là cảm giác lực lượng.

- Ngươi không sao chứ?

Khi Lục Lâm Thiên hạ xuống, Tiếc Mặc Kỳ phục hồi lại tinh thần, ánh mắt kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên.

- Ta không sao.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, quay đầu nhìn lại nhóm người Hoàng Sa, ai cũng có không ít thương thế, Kim Viên cùng Tử Viêm càng nặng, nhưng cũng chưa tới nỗi quá mức nghiêm trọng.

- Lại để cho hắn chạy!

Lục Lâm Thiên nhíu mày nhìn quanh, Hoài Linh Ngọc đã trốn mất không còn bóng dáng.

Vào đêm, hoàng hôn trôi qua, màn đêm rơi xuống, cả thiên địa tối đen.

Trong núi non liên miên, nhất thời biến thành lạnh lẽo, như trở về thời đại nguyên thủy, trăng sáng lên cao, mây đen thoáng qua, ánh trăng lúc sáng lúc tối.

Bên trong một sơn động cấm chế bí mật, chỉ có đại hồn anh khoanh chân ngồi, trước người là Thiên Trụ giới lo lửng.

Trong tầng thứ hai Thiên Trụ giới, vài thân ảnh khuôn mặt ngưng trọng, chính là Hoàng Sa, Tử Viêm, Quỷ Oa, Bạch Lang bọn họ, với thực lực tu vi của họ cũng chỉ đi vào được tầng thứ hai, chẳng qua khi họ đi vào vô cùng kinh ngạc, bảo vật thời gian, bút tích bậc này người bình thường không dám mơ tưởng.

Lục Lâm Thiên nhìn Thái A cùng Tiếc Mặc Kỳ đang khoanh chân ngồi, sắc mặt ngưng trọng.

Đại phục nguyên áo nghĩa quanh thân Tiết Mặc Kỳ phóng thích, lục mang chói mắt, đôi tay đặt lên lưng Thái A, họ đã ở lại trong Thiên Trụ giới nửa tháng thời gian, sắc mặt Tiết Mặc Kỳ ngày càng tái nhợt, thậm chí lục mang cũng ngày càng mờ nhạt.

Sau một lát hào quang từ từ thu liễm, sắc mặt Tiết Mặc Kỳ trắng bệch, chậm rãi đứng dậy, đột nhiên phun ra máu tươi.

- Phốc!

Nhờ vậy sắc mặt nàng dịu đi không ít.

- Thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên đưa vài viên đan dược chữa thương cho nàng, vội vàng hỏi.

Tiết Mặc Kỳ cầm một viên đan dược nuốt vào, đem mấy viên còn lại bỏ vào giới chỉ, nói:

- Ta đã dùng hết toàn lực, Thái A cũng mạng lớn, thân thể mạnh mẽ hơn nhiều so với người thường như chúng ta, thể chất cực kỳ cường hãn biến thái, một kích toàn lực của Hoài Linh Ngọc cũng không có kết quả như hắn muốn, ta đã trị liệu hầu hết, nhưng ta không có cách nào tiến vào linh hồn không gian của Thái A, cho nên khi nào Thái A thức tỉnh thì ta không biết.

Lục Lâm Thiên biết Tiết Mặc Kỳ đã dùng toàn lực, nói:

- Đa tạ, ta thiếu ngươi một phần nhân tình.

Lục Lâm Thiên đã sớm tự mình kiểm tra tình huống của Thái A, Thái A có một nửa là Bất Diệt Huyền Thể, lực phòng ngự cường hãn hơn tu vi đồng cấp.

Nhưng linh hồn Thái A đã bị ảnh hưởng thật lớn, một kích toàn lực của Hoài Linh Ngọc thế nào có thể nghĩ.

Trong linh hồn không gian của Thái A ngay cả Lục Lâm Thiên cũng không thể tiến vào, bởi vì có tà khí đến từ Tà Ảnh Hồn Dương kiếm, ngoại lực tiến vào sẽ bị công kích, mạnh mẽ xâm nhập chỉ sợ bất lợi với Thái A.

- Ngươi khách khí rồi!

Tiết Mặc Kỳ nói, dung nhan trắng bệch nhưng vẫn động lòng người.

- Ngươi tiêu hao hầu như cạn kiệt rồi, nhanh điều tức trước đi.

Lục Lâm Thiên nói.

- Vậy bây giờ Thái A có ổn chưa?

Kim Viên lo lắng hỏi.

- Hi vọng Thái A không có việc gì, nếu không toàn bộ Kỳ Phong thương hành ta tuyệt không buông tha!

Lục Lâm Thiên dứt lời, hàn ý bắn ra, nếu Thái A xảy ra sự cố, hắn làm sao công đạo với Dạ tỷ.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cảm thấy hối hận, mình luôn hoài nghi động cơ của Hoài Linh Ngọc, nhưng không sớm giải quyết, bằng không sẽ không xảy ra tình huống này.

- Hoài Linh Ngọc thật sự quá vô sỉ, chờ sau khi ta rời khỏi đây, Hoàng gia không bỏ qua cho hắn!

Hoàng Sa trầm giọng nói.

- Tử Diễm Huyền Xà bộ tộc cũng tuyệt không buông tha hắn!

Sắc mặt Tử Viêm tái nhợt nói.

- Việc này chờ sau khi ra ngoài rồi nói sau, hiện tại quan trọng nhất là Thái A có thể khôi phục!

Tiết Mặc Kỳ lên tiếng.

Lục Lâm Thiên thoáng do dự, nói:

- Mọi người điều tức chữa thương đi, sau đó hãy quyết định chuyện về sau.

Dứt lời, tay áo phất qua, cùng Thái A biến mất trong tầng thứ hai…

Sau một lát, bên trong tầng thứ bảy, Tam Kỳ lão nhân thu hồi thủ ấn, thì thào nói:

- Kỳ quái, thật sự kỳ quái!

- Kỳ lão, Thái A thế nào?

Lục Lâm Thiên vội vàng hỏi.

Ánh mắt Tam Kỳ lão nhân mê hoặc nói:

- Có chút kỳ quái, linh hồn dao động của Thái A không bình thường, tuy rằng trong linh hồn không gian có áo nghĩa linh khí bảo hộ, nhưng chân khí có chút không đúng, chỉ sợ bị linh hồn công kích hoảng sợ mà gây ra, mà áo nghĩa linh khí lại không phải loại phòng ngự, linh hồn bị thương không nhẹ, nhưng theo tình huống bây giờ mà xem có lẽ chỉ có hai kết quả.

Lục Lâm Thiên khẩn trương:

- Kỳ lão, là hai kết quả nào?

- Thứ nhất, linh hồn bị trọng thương, cuối cùng chậm rãi hỏng mất, sau đó biến mất.

Tam Kỳ lão nhân ngẩng đầu nói:

- Một loại kết quả khác, còn là một cơ hội. Niết Bàn trọng sinh, vừa đặt chân Niết Bàn cảnh, nhưng phải xem hắn có thể chịu được hay không, ngoại trừ vận khí còn phải xem ý chí của hắn có thể chống đỡ tới cuối cùng hay không.

- Đặt chân Niết Bàn cảnh!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên dao động, nói:

- Thái A nhất định có thể chống đỡ tới cuối cùng, năm xưa còn qua được, hiện tại cũng không thành vấn đề.

- Ngươi cảm giác thế nào?

Ánh mắt Tam Kỳ lão nhân kỳ quái nhìn Lục Lâm Thiên, lần này Lục Lâm Thiên đột phá làm hắn vô cùng khïếp sợ.

- Cũng không tệ lắm, thực lực mạnh không ít.

Lục Lâm Thiên nói.

- Lĩnh ngộ áo nghĩa thứ năm, tiểu tử ngươi càng ngày càng làm cho ta ngạc nhiên hơn.

Tam Kỳ lão nhân than nhẹ một tiếng, trước kia hắn vẫn cho rằng thiên phú của mình không tệ, nhưng gặp được tiểu tử này, hắn có cảm giác bản thân không đáng giá nhắc tới.

- Áo nghĩa thứ năm!

Lục Lâm Thiên chỉ biết có thời gian, không gian, linh hồn, vật chất áo nghĩa mà thôi, Tam Kỳ lão nhân nói là áo nghĩa thứ năm, có lẽ là âm dương áo nghĩa.

- Kỳ đặc áo nghĩa có điều bất đồng với áo nghĩa bình thường, tu luyện giả lĩnh ngộ được rất ít, uy lực dưới tình huống bình thường đều mạnh hơn, cũng có không ít diệu dụng, lần này ngươi lĩnh ngộ kỳ đặc áo nghĩa khiến động tĩnh không ít, chỉ sợ người Thượng Thanh đại thế giới cũng cảm giác được động tĩnh.

Tam Kỳ lão nhân nói:

- Điều này đối với ngươi mà nói có lẽ cũng là chuyện tốt.

- Chuyện tốt gì?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

Tam Kỳ lão nhân nói:

- Ngươi lĩnh ngộ kỳ đặc áo nghĩa thứ năm, thiên phú như vậy nhất định sẽ được cao tầng hai đại liên minh chú ý, sau này càng nhận được nhiều tài nguyên, tự nhiên là chuyện tốt.

- Ta cũng không có hứng thú đối với Chiến Thiên liên minh.

Lục Lâm Thiên nói.

- Ta hiểu được, bởi vì Thù Tạ lệnh, ngươi không có hảo cảm với Chiến Thiên liên minh, chỉ sợ sau này những lão gia hỏa kia biết vì việc đó làm họ tổn thất cao thủ trẻ tuổi, nhất định nghẹn tức mà chết!

Chương 3818: Thạch thất thứ tư

Tam Kỳ lão nhân cười khổ, nói:

- Với thực lực bây giờ của ngươi ở trong Vạn Thế liệp tràng sẽ không gặp nguy hiểm gì quá lớn, nhưng cũng phải cẩn thận mới được, không ít người trẻ tuổi thực lực cũng cực kỳ cường hãn, so sánh với trẻ tuổi trong trung thiên thế giới thực lực của ngươi không nhất định chiếm được chỗ tốt.

Lục Lâm Thiên thoáng nhíu mày:

- Kỳ lão, trung thiên thế giới còn có phân chia hay sao?

- Trung thiên thế giới vốn không có phân chia, nhưng thực lực thì có, tài nguyên tu luyện cũng có phân chia, giống như trong cùng một thế giới, vì sao có nhiều thế lực nhất lưu hay nhị lưu, hết thảy vì tài nguyên tu luyện khác nhau.

Lục Lâm Thiên nghe vậy có chút khó hiểu.

Tam Kỳ lão nhân bất đắc dĩ thở dài nói:

- Vô Sắc trung thiên thế giới, bài danh trong Thượng Thanh đại thế giới nhiều nhất chỉ bình thường mà thôi, thậm chí còn chưa được trung đẳng, nếu dùng một ngàn bài danh, Vô Sắc trung thiên thế giới nhiều nhất chỉ sắp xếp tới sáu trăm, thậm chí còn chưa vào năm trăm.

- Thiên địa năng lượng trung thiên thế giới chẳng lẽ có khác biệt sao, tại sao lại có sự chênh lệch giữa các trung thiên thế giới?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Nguyên nhân tạo thành hậu quả này rất nhiều, nhưng nguyên nhân lớn nhất cũng bởi vì sự phân phối tư nguyên của Thượng Thanh Hỗn Độn thế giới.

Tam Kỳ lão nhân nói:

- Mỗi một lần hai đại liên minh vạn thế quyết đấu, cuối cùng sẽ có sáu mươi người tiến vào mật địa Hỗn Độn thế giới tu luyện, mà trung thiên thế giới của họ cũng có được tài nguyên từ Hỗn Độn thế giới, lần sau trong vạn thế quyết đấu cơ hội chiến thắng của giới trẻ tuổi trung thiên thế giới kia càng lớn hơn nữa, người tiến vào Hỗn Độn thế giới tu luyện cơ hồ cuối cùng đều trở thành nhân vật trọng yếu của hai đại liên minh, lâu dài đi xuống, trung thiên thế giới đó đạt được tài nguyên ngày càng nhiều, thiên phú trẻ tuổi càng ngày càng mạnh hơn những thế giới khác.

- Ta hiểu được.

Lục Lâm Thiên gật đầu hiểu ra.

- Hết thảy đều nhờ tài nguyên, ai có được càng nhiều tài nguyên tu luyện, dĩ nhiên càng nhanh chóng trở thành cường giả.

Tam Kỳ lão nhân nói:

- Trong trung thiên thế giới đỉnh cấp nhất, thực lực trẻ tuổi cực kỳ cường hãn, dựa theo những năm qua mà xem, cuối cùng thực lực bái tướng phong hoàng ít nhất đạt tới Đại Đạo cảnh cao giai cùng bán đạo chi cảnh, ít hơn cũng là Niết Bàn cảnh, đoạt giải quán quân có đôi khi cũng có Niết Bàn cảnh trung giai.

- Mạnh như vậy?

Lục Lâm Thiên động dung.

Mặc dù hiện tại hắn có thể đánh chết Niết Bàn cảnh sơ giai, nhưng nếu gặp trung giai hắn không dám nắm chắc, cấp độ tu vi càng cao, chênh lệch càng lớn.

- Bên trong Vạn Thế liệp tràng có không ít cơ duyên, nhưng cũng không ít nguy hiểm, chính ngươi cũng phải chú ý.

Tam Kỳ lão nhân nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lại đưa Thái A xuống tầng thứ hai, một mình đi tới không gian cách đó không xa, ánh mắt ngưng lại, trong tay xuất hiện giới chỉ trữ vật cổ xưa.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên có vẻ chờ mong, đây là trữ vật giới chỉ của sư phụ lưu lại cho hắn, bên trong bố trí cấm chế phải đợi khi nào cảnh giới của hắn đã tới mới có thể lấy được đồ vật bên trong.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng mong đợi đồ vật trong thạch thất thứ tư, tâm thần vừa động, hào quang chợt lóe, một đạo linh hồn lực bay vào trong giới chỉ.

Xuy!

Giới chỉ nổi lên thanh sắc quang mang, từng đồ án bí văn quanh quẩn, thanh quang lóe ra, tâm thần Lục Lâm Thiên lập tức xâm nhập vào.

Chín gian thạch thất đều màu xanh, lộ ra khí tức cổ xưa, ngay khi tâm thần hắn tràn tới, cấm chế thạch thất thứ tư chợt nứt vỡ.

Răng rắc!

Thạch thất mở ra, tâm thần Lục Lâm Thiên liền đi vào.

- Di, đây là cái gì?

Trong thạch thất chỉ có một tượng đá hình người, phong cách cổ xưa hùng hậu, là một đại hán phất tay ra quyền, trông thật sống động.

Mặc kệ Lục Lâm Thiên quan sát thế nào cũng không nhìn ra được pho tượng có gì khác lạ.

Cho dù hắn lấy tượng đá bỏ vào Thiên Trụ giới nghiên cứu cẩn thận suốt năm ngày đêm, dùng linh hồn lực quan sát, chỉ thiếu chém nát, nhưng không phát hiện điều gì khác biệt, dùng nước lửa cũng không biến hóa, khiến cho hắn phải tạm thời bỏ quên việc nghiên cứu.

Phốc!

Trong một sơn động bí mật, bạch y thanh niên khoanh chân ngồi, thủ ấn rơi xuống, miệng phun máu tươi, sắc mặt trắng bệch cực kỳ khó xem, ánh mắt âm trầm:

- Lục Lâm Thiên, ta sẽ không bỏ qua ngươi!

Bạch y thanh niên chính là Lưu Vân, thân là song hệ tu luyện giả, ở trong Hồng Vân trung thiên thế giới hắn luôn là đỉnh cấp trẻ tuổi, nhưng lần này phải tổn thất nặng như vậy, làm hắn vừa hận lại sợ hãi.

Trong mắt Lưu Vân đầy vẻ oán độc, hắn chưa từng gặp phải đả kích như vậy, lần này dùng áo nghĩa linh khí tự bạo, khiến linh hồn bị trọng thương, việc này hắn chưa từng nghĩ qua, không nghĩ tới Lục Lâm Thiên lại lợi hại như thế.

- Là ai, đi ra!

Đúng lúc này ánh mắt Lưu Vân nhìn chăm chú vào cửa động, nháy mắt biến thành ngưng trọng.

Xuy!

Không gian nổi lên dao động, bên ngoài sơn động bị bố trí cấm chế hiện ra một thân ảnh, đó là một thanh niên tóc dài xõa vai, ánh mắt âm hàn.

- Ngươi là ai, lại có thể xé mở phong ấn do ta bố trí!

Lưu Vân cảnh giác quát.

Thanh niên bình tĩnh nói:

- Ta biết ngươi là ai, Hồng Vân thế giới Lưu Vân, người của Linh Thiên thương hành Vạn Thiên liên minh, ta cũng là người Vạn Thiên liên minh, ngươi không cần quá khẩn trương.

- Ngươi là ai?

Lưu Vân vẫn cảnh giác nói.

Thanh niên đáp:

- Ta là Minh Tuyền, đến từ Âm Ngục thế giới, ta cũng như ngươi, có cùng địch nhân.

Ánh mắt Lưu Vân run lên:

- Là ai?

Trong mắt thanh niên tràn đầy hàn ý:

- Người của Vô Sắc thế giới, bao gồm Lục Lâm Thiên!

Vạn Thế liệp tràng, không ai biết rốt cục rộng bao nhiêu, nơi nơi đều là rừng rậm núi non cùng khe sâu.

Hai tháng sau, chín người Lục Lâm Thiên xuất hiện trên một dãy núi, nhìn núi non mờ mịt, Tiết Mặc Kỳ nói:

- Hình như ở phía trước!

- Ở phía trước, nhưng còn có chút khoảng cách, tất cả cẩn thận một chút!

Lục Lâm Thiên nói.

Sưu sưu!

Mọi người cùng gật đầu, vội vàng lướt về phía trước.

Suốt hai tháng nay mọi người lưu lại trong Thiên Trụ giới chữa thương, bên ngoài cũng chỉ qua mười ngày, Tôn Tiểu Nhã thu hoạch không nhỏ, đã đột phá Đại Đạo cảnh.

Lục Lâm Thiên triệt để củng cố tu vi Đại Đạo cảnh trung giai, chờ sau khi thương thế mọi người khôi phục mới tiếp tục xuất phát.

Cũng không biết khi nào Thái A mới có thể thức tỉnh, Lục Lâm Thiên chỉ cầu mong hắn có thể chống đỡ tới cuối cùng.

Hơn một tháng thời gian, dọc theo đường đi gặp được người của những trung thiên thế giới khác ngày càng nhiều, tổng cộng bị ba lần chặn giết, kết quả đều bị mọi người đánh trả, không ai đào thoát.

Nhóm người Lục Lâm Thiên phát hiện người hai trung thiên thế giới khác, thực lực cao nhất chỉ tới hai Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong, đội hình như vậy xem như không tệ, nhưng với mọi người mà nói tự nhiên không thể tạo thành uy hiếp, bởi vậy chín người hiện thân yêu cầu hai nhóm người kia đầu hàng giao ra giới chỉ cùng Phong Thần thạch.

Chương 3819: Phát hiện thiên sinh linh vật

Đối phương quan sát khí tức trên thân mọi người đều tỏ vẻ khinh thường, kết quả cuối cùng liền biết rõ, muốn đầu hàng cũng không còn kịp nữa.

Bởi vậy nhóm người Lục Lâm Thiên mỗi người có thêm năm khối Phong Thần thạch cùng không ít giới chỉ còn có linh khí, sau khi chia đều còn thừa lại mọi người luôn yêu cầu Lục Lâm Thiên cất giữ, bằng không họ cũng ngại ngùng.

Trong đoạn thời gian này mọi người đều tuyệt đối nhận thức đội trưởng như Lục Lâm Thiên, ai cũng phục tùng hắn.

Mấy ngày trước, khi họ gặp được nhóm chặn giết cuối cùng, từ trong miệng đại đại cảnh cao giai đỉnh phong nghe được một tin tức khiến cho bọn họ đều kinh ngạc.

Nghe nói gần nơi này xuất hiện thiên sinh linh vật, toàn bộ người trung thiên thế giới đều đang tập trung tìm kiếm.

Nhóm người chặn giết kia nghe tin vội vàng chạy tới, dọc đường gặp được nhóm người Lục Lâm Thiên, nghĩ họ chỉ có tám người, nhất định là bị phục kích đánh chết hai người, thực lực không cao, tất nhiên định liệp sát họ, ai ngờ lại đá phải tấm thép cứng rắn.

Nghe được tin tức thiên sinh linh vật, không cần biết là thật hay giả, Lục Lâm Thiên tính toán đi xem, nếu thật sự có, giá trị vô cùng xa xỉ.

Vì thế bọn họ một đường chạy tới, chỉ hai ngày đã tới nơi, tâm thần quan sát phát hiện không ít khí tức.

Càng tới gần mọi người càng thêm đề phòng, có lẽ tin tức thiên sinh linh vật truyền được xa, khí tức của mọi người ngày càng nhiều hơn.

Chẳng qua người càng nhiều, nhưng không ai dám động thủ, muốn cướp Phong Thần thạch phải gặp tiểu đội đi riêng lẻ, hơn nữa thực lực cao cường tuyệt đối, nếu không vận khí xui xẻo phải trả giá thật thảm trọng.

Bởi vậy dọc đường tuy gặp tiểu đội, có khi còn mười người, có khi chỉ có bảy tám, thậm chí chỉ có một nửa, nhưng ai ai cũng đề phòng, không ai lựa chọn ra tay với nhóm người Lục Lâm Thiên.

Rừng rậm nguyên thủy xanh um tươi tốt, phong cảnh thật bao la hùng vĩ.

Cuối rừng rậm nguyên thủy là một mảnh núi non cao vυ"t trong mây, chẳng qua không một ngọn cỏ, dãy núi u ám, hoàn toàn trái ngược với vẻ xanh um tươi tốt khắp xung quanh.

Hoàng hôn, vài thân ảnh xuyên qua rừng rậm.

Chính là nhóm người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn dãy núi cao vυ"t trong mây phía trước, trong mơ hồ có thể cảm giác được vùng đất này hẳn không phải đất lành.

- Đội trưởng, gần đây có không ít người!

Ánh mắt Quỷ Oa đảo qua, lập tức phát hiện xung quanh đã tụ tập không ít nhân mã, đều tự chiếm diện tích ở lại, trước mắt là lối vào thâm cốc, tổng cộng không kém hơn trăm người.

Hơn trăm người chia thành ba hướng, đều tự chiếm lĩnh ba phương hướng vào thâm cốc.

- Đều là các đại trung thiên thế giới, thực lực rất mạnh!

Đột nhiên nhìn thấy nhiều người như vậy, sắc mặt Hoàng Sa, Quỷ Oa, Bạch Lang đều kinh ngạc, ở trong Vạn Thế liệp tràng cũng chưa từng gặp qua nhiều người như thế, huống chi còn có thể hòa bình ở chung.

Lục Lâm Thiên quan sát một lúc, nói:

- Chúng ta tới phía trước đi!

Tám người đi thẳng tới trước, kỳ quái chính là không ai ngăn cản, ngược lại vẻ mặt thật kỳ quái.

Điều này khiến tám người đưa mắt nhìn nhau, cũng không biết là chuyện gì xảy ra, vì sao nhiều người tụ tập nơi này, cho dù vì tìm thiên sinh linh vật cũng có thể vào trong mà tìm đúng không?

- Uy, các ngươi thuộc trung thiên thế giới nào?

Ngay lúc mọi người đi tới lối vào thâm cốc, bên trong một đội ngũ bên phải truyền ra tiếng quát không thiện ý.

Ánh mắt mọi người lập tức tập trung lên tám người.

- Chúng ta thuộc trung thiên thế giới nào, việc này thật trọng yếu sao?

Kim Viên nhìn qua hỏi.

Một thanh niên thân hình rắn chắc bước ra, trong mắt hiện tia cười lạnh, nói:

- Hỏi ngươi thì thành thật nói ra cho ta, để tránh cho ngươi hối hận!

Tính tình Kim Viên vốn nóng nảy, nghe khẩu khí diễu võ giương oai, làm sao nhịn được, sắc mặt tối sầm, trầm giọng nói:

- Hôm nay lão tử không nói, ngươi cắn ta hay sao!

Thanh niên sấn tới, khí tức nóng cháy tràn ngập, là Đại Đạo cảnh trung giai gần đỉnh, thân hình như mũi tên rời cung lao thẳng về hướng Kim Viên.

- Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, muốn chết!

Thanh niên đã xuất hiện trước người Kim Viên, một đạo quyền ấn bao bọc hỏa diễm bao phủ Kim Viên, xuống tay dùng sát chiêu, hoàn toàn không khách khí.

Oanh!

Nhưng chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi này, thân hình thanh niên dại ra giữa không trung, cũng không biết vì sao không gian xung quanh như đọng lại, nguyên lực đình trệ không nhúc nhích.

Oanh!

Cùng một thời gian Kim Viên tung ra một quyền, trên quyền ấn bao phủ hoàng mang, không gian nổ nát, một quyền trùng điệp rơi lên đầu thanh niên, một quyền nổ nát đầu hắn, không gian xung quanh đều sụp đổ, thân hình thanh niên lập tức hóa thành huyết vụ.

- Thật mạnh!

Nhìn một màn phát sinh trước mắt, đông đảo ánh mắt xung quanh đều dao động, dao động nhiều nhất là hơn hai mươi thân ảnh đứng bên trái.

Một quyền đánh chết Đại Đạo cảnh trung giai đỉnh phong, thực lực thật cường hãn.

- Là ai đang âm thầm ra tay, không dám đứng ra sao?

Một thanh niên mặc hoa phục sắc mặt xanh mét bước ra, cũng không hề đem Kim Viên xem vào trong mắt, lướt qua nhóm người Lục Lâm Thiên.

- Vừa rồi có người âm thầm ra tay sao?

Ánh mắt mọi người kinh ngạc khẽ hô.

Trong hai đội ngũ bên phải có vài ánh mắt cùng khí tức lướt qua trên nhóm người Lục Lâm Thiên, tựa hồ đang quan sát gì đó.

Nhưng nhóm người Lục Lâm Thiên không chút dao động, thậm chí khuôn mặt cũng không có bao nhiêu biến hóa.

- Không ai đi ra sao, ta thật muốn xem ngươi có ra hay không, giết sư đệ của ta, phải trả giá thật đắt!

Thanh niên mặc hoa phục đảo mắt nhìn qua, sắc mặt xanh mét, đột nhiên lao thẳng về hướng Kim Viên.

Xuy!

khí tức Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong phóng thích, làm không ít người xung quanh đều có cảm giác bị áp bách.

Quanh thân thanh niên mặc hoa phục hiện lên thủy hệ áo nghĩa cuồn cuộn thổi quét, không gian biến thành ướt át, giống như mưa phùn rơi xuống, vô số bọt nước hội tụ, mỗi bọt nước đều có lực lượng xuyên thủng cả không gian, xung quanh bọt nướt còn hiện lên quang quyển tối đen rậm rạp.

Oanh!

Hư không bị ảnh hưởng, nháy mắt mây đen tràn tới, biến thành hôn ám âm trầm.

- Đi!

Thanh niên quát một tiếng, đột nhiên vô số bọt nước rậm rạp run lên, cả không gian cũng chao đảo.

Qua một thoáng, vô số bọt nước hội tụ thành thủy trụ lớn cỡ cánh tay hài nhi, mà không gian xung quanh vô thanh vô tức biến thành hư không tối đen.

Hết thảy không có tiếng vang gì quá lớn, như vậy càng làm lòng người run rẩy, nháy mắt thủy trụ đã đi tới trước người Kim Viên.

Xuy!

Mọi người đều nhìn thấy khi thủy trụ khủng bố đi tới trước người

Kim Viên, nhất thời vô thanh vô tức biến mất, thậm chí mai một, giống như chưa từng xuất hiện qua bao giờ.

- Phá Thiên Phủ Việt!

Cùng một thời gian, trong tay Kim Viên chợt lóe lưu quang, một thanh linh khí nháy mắt hiện ra, uy áp tràn ngập, không gian run lên, lập tức bổ thẳng về hướng thanh niên mặc hoa phục.

Xuy!

Ánh mắt thanh niên hoảng hốt, đồng tử hiện lên sợ hãi, nhưng không biết vì sao thân thể không cách nào nhúc nhích, lực phòng ngự cũng không thể vận dụng, biến thành bia ngắm.

Chương 3820: Long bàn hổ cứ

- Két…

Thanh niên mặc hoa phục lập tức bị chém thành hai nữa, thân hình bị năng lượng khủng bố áp bạo hóa thành huyết vụ.

Oanh long!

Năng lượng mênh mông cuồn cuộn phá không rơi xuống, không gian như sụp đổ, sinh sinh bổ ra một khe rãnh như vực sâu, mặt đất chấn rung lay động.

Hô hô!

Xung quanh truyền ra tiếng hít sâu hơi lạnh, đông đảo ánh mắt run rẩy.

- Áo nghĩa linh khí, đó là áo nghĩa linh khí!

Ánh mắt mọi người nóng cháy nhìn thanh Phá Thiên Phủ Việt, áo nghĩa linh khí, cho dù là người đứng đầu giới trẻ tuổi trong các trung thiên thế giới cũng không mấy ai có được áo nghĩa linh khí.

Thậm chí cả Tuyên Cổ cảnh cũng chưa chắc có được.

- Còn có người nào dám kêu gào nữa hay không, Phá Thiên Phủ Việt của lão tử tuyệt đối sẽ không buông tha hắn!

Kim Viên vung phủ, vô cùng uy phong khí phách.

Ánh mắt mọi người run rẩy, áo nghĩa linh khí ở trước mắt, nhưng lại nhìn rõ một Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong cũng bị một búa chém thành huyết vụ, ngay cả hồn anh cùng linh hồn phân thân cũng không chạy thoát, không còn ai dám có thêm ý tưởng.

Vì bảo vật có thể liều mạng, có rất nhiều người có thể cắn răng làm được, nhưng vì bảo vật mà mất mạng lại không ai dám làm, nói thế nào cũng không bằng mạng sống của mình.

Sắc mặt nhóm người bên trái đại biến, không tự chủ được liên tục lui ra sau vài bước, chỉ sợ khiến Kim Viên lại động thủ chém về phía họ.

- Vân sư muội, ngươi có nhìn ra hay không, rốt cục là ai âm thầm ra tay?

Trong đội ngũ bên phải, một thanh niên thân hình cao ngất, thân mặc cẩm bào có chút tuấn lãng bất phàm nhìn nữ tử bên cạnh hỏi.

Lời nói của thanh niên mặc cẩm bào khiến Lục Lâm Thiên chú ý, ánh mắt liếc qua, thoáng dừng lại trên người thân ảnh xinh đẹp bên cạnh thanh niên.

Nữ tử kia cực kỳ mỹ mạo, mái tóc đen nhánh buông dài, trên khuôn mặt mang theo tia thành thục dễ thương, gọi hồn nhiếp phách.

Nhưng cỗ khí chất của nàng lại sáng lạn ướt át, nhìn qua nhu nhược lại tao nhã, có cảm giác như gần như xa, thần thái hơi dày, tuyệt đối là mỹ nhân, tuy nàng lẳng lặng đứng ở đó nhưng khiến không ít ánh mắt nhìn trộm.

Làm cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc chính là đôi mắt nàng màu xanh biếc, điều này mới khiến cho hắn chú ý.

Nữ tử khẽ nói:

- Ta đã quan sát, người âm thầm ra tay thực lực rất mạnh, thậm chí không có tia dao động, nhưng hẳn là một trong bảy người còn lại.

Nữ tử đảo qua nhóm người Lục Lâm Thiên, cuối cùng dừng lại trên người hắn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đã lướt qua đội hình còn lại cách đó không xa.

Đội hình này cũng hơn ba mươi người, đầu lĩnh là hai thanh niên giống nhau như đúc, thoạt nhìn hai mươi bảy hai mươi tám tuổi.

Hai thanh niên luôn mang theo ý cười, nhìn qua như ánh trăng trong đêm, ngũ quan tuấn tú, khuôn mặt hoàn mỹ, đủ được xưng là mỹ nam tử.

Hai thanh niên một người mặc trường bào màu đen, tóc dài xõa vai, có vẻ hơn người, người còn lại mặc áo ngắn, tóc ngắn màu đen, thân hình lại cực kỳ dương cương khỏe mạnh.

- Chư vị, không biết các ngươi là người của Chiến Thiên liên minh, Vạn Thiên liên minh hay là ngoài hai đại liên minh?

Thanh niên tóc dài dẫn đầu ôm quyền hỏi, khách khí lễ phép hơn hai người vừa bị đánh chết.

Nhìn thấy đối phương hữu lễ, Kim Viên cũng thu hồi thanh phủ trong tay, khách khí nói:

- Trong chúng ta có người Vạn Thiên liên minh cũng có Chiến Thiên liên minh.

- Long Bàn Hổ Cứ, các ngươi muốn mượn sức người hay sao, đáng tiếc bọn hắn cũng không phải toàn bộ đều là người Chiến Thiên liên minh!

Nữ tử mặc váy dài thủy sắc mỉm cười, bước tới mấy bước, nói:

- Chư vị, ta tên là Vân Lục Dĩnh, là người Vạn Thiên liên minh, người đứng sau ta cũng là sư huynh đệ Vạn Thiên liên minh, vừa rồi nói chuyện với các ngươi chính là Chung Ly Long Bàn cùng Chung Ly Hổ Cứ, họ là người Chiến Thiên liên minh, mà người đi cùng cũng vậy.

Thanh âm thanh thúy dễ thương, nhưng cho người ta cảm giác như gần như xa, dứt lời nữ tử liếc mắt nhìn nhóm người Lục Lâm Thiên, tựa hồ muốn quan sát thần sắc biến hóa của họ.

- Vân Lục Dĩnh!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, nữ tử này có chút giống Vân Hồng Lăng, nhưng tính cách hoàn toàn khác nhau.

Vân Lục Dĩnh tiếp tục nói:

- Chư vị tới nơi đây, hẳn vì thiên sinh linh vật mà đến a?

- Không sai.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu.

- Nếu chư vị đều vì thiên sinh linh vật mà đến, vậy thì được rồi, không bằng chúng ta cùng nhau liên thủ thế nào?

Vân Lục Dĩnh nhìn Lục Lâm Thiên, lại lướt qua Tiết Mặc Kỳ.

- Vì sao phải liên thủ?

Lục Lâm Thiên không có ý kiến, chỉ hỏi.

- Bởi vì một mình ai cũng không chiếm được thiên sinh linh vật, cũng không phải đối thủ, đã có không ít người xông vào, nhưng đều đã chết.

Thanh niên mặc cẩm bào nhíu mày, có chút hờn giận nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên vẫn thản nhiên:

- Chẳng lẽ chư vị đã tiếp xúc thiên sinh linh vật sao?

- Vậy thì không có, nhưng chúng ta tận mắt nhìn thấy không ít người tu vi Đại Đạo cảnh cũng không chạy thoát, thực lực thiên sinh linh vật khẳng định rất mạnh, trải qua quan sát, tối nay nếu động thủ hẳn là thời cơ tốt nhất.

Vân Lục Dĩnh nói.

- Chư vị có thể kể một ít tình huống hay không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hiện lên hào quang.

- Đương nhiên, mọi người cùng nhau liên thủ, như vậy cơ hội sẽ lớn hơn một chút, cuối cùng ai lấy được thiên sinh linh vật phải xem cơ duyên cùng bổn sự của mình, dù sao ai cũng biết không dễ lấy được.

Thanh niên tóc dài nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, bọn họ cũng không quen thuộc về thiên sinh linh vật, theo khẩu khí những người này mà xem, thực lực thiên sinh linh vật rất mạnh, bằng không họ cũng không nguyện ý liên thủ với người khác.

Cho nên hiện tại liên thủ với bọn họ, hành sự tùy theo hoàn cảnh, trước mắt xem ra cũng không có chuyện xấu gì, còn có thể lấy được một ít tin tức.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên gật đầu, Vân Lục Dĩnh cùng Chung Ly Long Bàn bắt đầu thuật lại một ít tin tức, bởi vì họ đã tới đây từ mười ngày trước.

Nguyên bản người tới ngày càng nhiều, nhưng có chút người không nhịn được tự lao vào bên trong, kết quả có đi không về, chỉ có một ít người hiểm hiểm trốn thoát.

Những người trốn ra ngoài thuật lại, trong thâm cốc quỷ khóc thần hào, tràn ngập tà khí cùng kịch độc, một khi tiến vào đầu óc choáng váng, làm sao chết cũng không biết, Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong cũng không dám tới gần.

Trải qua hơn mười ngày quan sát, mọi người chầm chậm phát hiện tà khí cùng kịch độc trong thâm cốc ngày càng mỏng, yếu hơn lúc trước không ít.

Mãi tới tối nay, dựa theo phán đoán tuyệt đối là cơ hội đi vào tốt nhất.

Chẳng qua không ai dám một mình đi vào, càng ngày càng nhiều người hội tụ, sau đó tính toán liên thủ cùng vào, như vậy sẽ có cơ hội lớn hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên thoáng trầm ngâm, lại hỏi:

- Vậy trong đó rốt cục là loại thiên sinh linh vật gì vậy?

Đôi mắt Vân Lục Dĩnh khẽ động, nói:

- Theo chúng ta phỏng đoán, thiên sinh linh vật trong thâm cốc hẳn là do vô số năm qua thật nhiều người vẫn lạc nơi đây lưu xuống oán niệm, tàn hồn, chấp niệm, hận ý, đủ loại năng lượng ngưng tụ mà thành, bởi vì có tàn hồn oán niệm ngưng tụ thành hình, bởi vậy tính cách âm hiểm giả dối, trong lòng hung ác tà khí, mặc dù không ai biết cấp độ thực lực cụ thể nhưng chỉ sợ là khó đối phó.

Chương 3821: Liên thủ tiến vào khe sâu

- Oán niệm, hận ý, chấp niệm ngưng tụ mà thành?

Lục Lâm Thiên khẽ động, nói vậy thiên sinh linh vật có chút tương tự đại hồn anh, thật phải cảm thán tạo hóa bất phàm.

- Được rồi, những gì cần biết các ngươi cũng đã biết, hi vọng tối nay khi đối phó thiên sinh linh vật, các ngươi cũng có thể đem hết toàn lực.

Thanh niên mặc cẩm bào nói.

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

- Chẳng lẽ các ngươi không có ý định dùng toàn lực, gặp phải thiên sinh linh vật kinh khủng kia còn có thể che giấu để chịu chết hay sao?

- Ngươi…

Thanh niên mặc cẩm bào nghẹn lời, sắc mặt lúc trắng lúc xanh, cũng không biết nên nói gì, oán hận nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên vẻ âm tàn khó thấy.

- Còn một lát trời mới tối, chúng ta ngồi nghỉ ngơi chút đi.

Lục Lâm Thiên mang theo người của mình tìm một nơi đặt chân, khoanh chân ngồi xuống nhắm mắt dưỡng thần.

Ánh mắt Vân Lục Dĩnh thoáng dừng trên người Lục Lâm Thiên, lập tức nhìn thanh niên mặc cẩm bào, ánh mắt khẽ động, cười nói:

- Sanh sư huynh, người khác nói chuyện ngươi cũng đừng để ý.

Nhìn ánh mắt dễ thương như gần như xa của nàng, thanh niên mặc cẩm bào run lên, nói:

- Vân sư muội, ta không để ý bọn hắn đâu, bọn hắn còn chưa có tư cách để ta đặt trong lòng.

Vân Lục Dĩnh cười, cũng không nhiều lời, thần thái làm người tâm động không thôi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, sắc trời dần dần vào đêm.

Hô hô…

Mọi người lần lượt thức tỉnh, từng luồng khí tức bàng bạc phóng lên cao, lập tức đều đứng dậy, phần lớn ánh mắt nhìn chăm chú lối vào thâm cốc.

Nhóm người thứ ba cũng thức tỉnh, ánh mắt nhìn qua thâm cốc.

Nhóm người này tựa hồ cũng bị uy hiếp, không dám tới gần, theo nhân số mà xem hẳn là những người bị trọng thương đến từ những thế giới khác.

Cho nên họ đều không dám khinh thường, vô cùng cẩn thận, tiểu đội ít người như họ vừa nhìn đã biết bị trọng thương, rất dễ bị người liệp sát, thậm chí không cần tìm lý do.

Thanh niên mặc cẩm bào nhìn họ, nói:

- Các ngươi đi cùng đi, đối phó thiên sinh linh vật càng nhiều người càng tốt, tới lúc đó nói không chừng các ngươi cũng được không ít ưu đãi, còn có thể có cơ hội tìm được thiên sinh linh vật cũng không nhất định.

Vừa nghe lời này khóe môi Lục Lâm Thiên nhếch lên, người này rõ ràng muốn tìm thêm vật hi sinh, nhưng lời nói lại hấp dẫn người động tâm, thật sự không phải ai cũng có thể tùy tiện làm được.

Lời của hắn được không ít người đồng ý, thậm chí có người còn gật đầu đa tạ, lộ xem ra mặt cảm kích đi nhanh qua.

Điều này làm thanh niên mặc cẩm bào lộ ý cười, liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt mơ hồ hiện lên vẻ âm tàn.

- Thời gian đã tới, mọi người chuẩn bị, nhìn xem cuối cùng là ai có được thiên sinh linh vật!

Chung Ly Long Bàn nói.

Sưu sưu!

Từng đạo thân ảnh nhảy vào trong thâm cốc, tiếng xé gió gào thét, chân khí bàng bạc khởi động, khí thế thật sự bất phàm.

Một lát sau mọi người đi vào một khe sâu thâm đen.

Khe sâu không thấy đáy, ánh trăng chiếu xuống lại không nhìn thấy được hoàn cảnh rõ ràng.

Tà khí nồng đậm tản ra, khiến người cảm giác khó chịu, trong thiên địa không có chút sinh khí, làm cho người ta có cảm giác không khí trầm lặng.

- Tà khí quỷ dị xen lẫn kịch độc, còn có khí tức có thể ảnh hưởng linh hồn!

Thanh âm Lục Lâm Thiên rơi vào trong tai nhóm người Kim Viên.

- Tà khí đã giảm hơn mấy ngày trước vô số lần, chúng ta suy đoán đúng, tối nay là cơ hội tốt động thủ!

Thanh niên mặc cẩm bào lộ ý cười.

- Các ngươi cẩn thận một chút, tà khí không đơn giản, đừng khinh thường!

Chung Ly Long Bàn quay đầu nói, người đi theo lập tức khởi động khải giáp lao tới.

- Người Chiến Thiên liên minh thật vô sỉ, chúng ta mau đi theo!

Nhìn thấy Chung Ly Long Bàn dẫn đầu đi trước, thanh niên mặc cẩm bào thoáng do dự:

- Vân sư muội, chúng ta cũng qua đi, đừng để người nhanh chân tới trước!

- Sanh sư huynh, đi thôi!

Vân Lục Dĩnh gật đầu, thanh âm rơi xuống, thân hình đã lướt qua trời cao, thanh niên mặc cẩm bào thoáng ngẩn người, lập tức theo sau.

Sưu sưu!

Từng thân ảnh tiếp nối nhau rời đi.

- Thực lực không tệ, che giấu đủ sâu!

Lục Lâm Thiên nói xong cũng đi theo.

Ô ô…

Bên trong khe sâu truyền ra thanh âm quỷ khóc thần hào, chân khí âm hàn, còn có chân khí kịch độc, làm người ta không dám khinh thường.

Dưới đất xương trắng dày đặc, có nhân loại, có thú loại, màu sắc khác nhau, hẳn là không phải lưu cùng một thời gian, có năm tháng xa xưa lâu dài.

Tà khí âm hàn ngày càng nồng đậm, chỗ nào cũng có, ảnh hưởng linh hồn, trong mơ hồ thanh âm quỷ khóc thần hào càng lớn, làm người ta không nhịn được dựng đứng tóc gáy.

Ô…

Qua giây lát, trong thâm cốc nổi lên dao động, không gian xung quanh lan tràn, chỉ nháy mắt ngắn ngủi đột nhiên có thật nhiều thân ảnh phá không bay ra.

Thân ảnh xuất hiện, không gian run rẩy không ngớt, từng thân ảnh mang theo khí thế sát phạt, có tay trần, có linh khí, nương theo sau khí tức khủng bố lan tràn, triển khai công kích sắc bén thẳng về hướng mọi người.

Ô ô…

Thanh âm quỷ khóc thần hào, chói tai làm màng nhĩ mọi người đau đớn, lực công kích cùng lưu quang chói mắt bay ra, phá hủy thật lớn hư không vỡ áp xuống.

- Cẩn thận, những người này chẳng khác gì khôi lỗi, không có linh hồn, đã bị người khống chế, chỉ biết giết chóc!

Không biết là ai lớn tiếng hô lên, cả khe sâu đất rung núi chuyển, lay động không dứt.

Oanh long long!

Đối mặt những thân ảnh quỷ dị kia, các cường giả cùng động, từng luồng nguyên lực mênh mông tràn ngập, không ít không gian bị phá hủy thành hư vô.

Ô…

Ba thân ảnh quỷ dị đồng thời xuất hiện trước mặt tám người Lục Lâm Thiên, khí tức hung ác sát phạt áp xuống.

- Phá!

Tử Viêm giẫm mạnh một cước, thân ảnh lao thẳng tới, tử sắc hỏa diễm quanh quẩn, một đạo quyền ấn lướt ra hung hăng va chạm vào thân ảnh đang lao tới.

Tử sắc hỏa diễm tựa hồ còn có tác dụng khu trù tà khí, khí tức nóng cháy dễ dàng oanh kích tà khí thành mảnh nhỏ, một đạo quang quyển tối đen hiển lộ, lập tức biến mất không thấy.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn chăm chú vào thân ảnh đang lao tới, lúc này mới thấy được rõ ràng thân ảnh kia bao phủ tà khí màu đen sôi trào, tràn ngập hương vị gay mũi khó ngửi, hai mắt đỏ đậm, chân khí đã tới Đại Đạo cảnh sơ giai thậm chí là trung giai.

Răng rắc!

Cánh tay hắn run lên, một đạo trảo ấn vặn vẹo nhất thời đem thân ảnh kia bóp nát.

Xuy!

Cùng lúc đó Tiết Mặc Kỳ vung tay áo, một đạo trảo ấn bay ra, xuyên thẳng qua ấn đường một thân ảnh khác.

Oanh oanh!

Long Bàn cùng Hổ Cứ đều đánh ra một chưởng, đem hai thân ảnh chụp vỡ.

Thanh niên mặc cẩm bào đột nhiên nắm chặt bàn tay, hai thân ảnh khác cũng bị bóp nát, ánh mắt lộ vẻ đắc ý.

- A…

Phía trước truyền ra tiếng kêu thảm thiết, vài thanh niên thực lực không đủ đã có ba người vẫn lạc, một linh hồn phân thân thoát ra, còn có nhiều người bị thương.

Hơn mười thân ảnh công kích, nhưng hơn trăm người ra tay, không bao lâu đã bị phá hủy, làm khe sâu tràn ngập cỗ khí tức tà dị hung ác.

Chương 3822: Lục Sí Man Hoang Ngưu

- Mấy thứ này thật đúng là đáng sợ!

Tôn Tiểu Nhã nói.

Ánh mắt Tiết Mặc Kỳ ngưng trọng, nói:

- Những người này đã là cái xác không hồn, hẳn đã bị khống chế từ lâu trước kia, cũng trên vạn năm rồi, linh hồn bị rút đi, thân thể bị khống chế, nhất định do thiên sinh linh vật gây nên, nhìn dáng vẻ thật sự khó đối phó!

- Tất cả cẩn thận một chút!

Lục Lâm Thiên nói, mọi người đã tiếp tục đi về phía trước.

Ô ô...

Trong thâm cốc, thanh âm quỷ khóc thần hào ngày càng chói tai, thỉnh thoảng lại có thân ảnh quỷ dị xuất hiện, đều có thực lực ngoài Đại Đạo cảnh, hơn nữa khí tức tà ác thật khó đối phó.

Nửa canh giờ sau mọi người mới đi ra khe sâu, lập tức một mảnh vực sâu mở mang xuất hiện trước mặt, tà khí cùng âm hàn khí càng thêm nồng đậm.

- Hống!

Một tiếng rít gào trầm thấp truyền tới, một đỉnh núi đen sẫm phía trước run lên, lay động run rẩy, đột nhiên mấp máy lại biến thành một đầu cự thú khổng lồ đang phủ phục.

Thân hình khổng lồ bỗng nhiên đứng thẳng, chân khí khủng bố lan tràn, làm trong lòng mọi người rung động, đôi mắt đỏ tươi tràn ngập quỷ dị.

- Đây là Lục Sí Man Hoang Ngưu!

Có người nhận ra cự thú, sau lưng nó có sáu cánh, nhìn qua như lưỡi dao, cả người bao phủ một lớp da dày, đôi sừng bén nhọn, đôi mắt đỏ tươi mang theo vẻkhờ dại nhìn chằm chằm mọi người.

- Lục Sí Man Hoang Ngưu!

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, thú tộc này cực kỳ hiếm thấy, không kém gì Tử Diễm Huyền Xà, thậm chí còn muốn mạnh hơn một ít.

- Lục Sí Man Hoang Ngưu hẳn cũng là khôi lỗi, không còn linh hồn, bị tà khí khống chế!

Vân Lục Dĩnh nói.

- Vân sư muội, có ta ở đây sẽ bảo vệ cho muội, cho dù ta chết cũng không để muội thương tổn!

Thanh niên mặc cẩm bào chợt nói.

Vân Lục Dĩnh không nói gì, chỉ cười cười, nhưng cũng đủ làm thanh niên mặc cẩm bào rung động.

- Hống!

Lục Sí Man Hoang Ngưu rít gào một tiếng, thân thể run lên, khí tức kinh khủng lan tràn, bốn vó giẫm xuống, khí thế kinh người làm vực sâu xung quanh hiện ra vô số khe hở.

- Khí tức Niết Bàn cảnh sơ giai, phiền toái không nhỏ!

Lục Lâm Thiên nhướng mày, nhất thời nói:

- Mọi người cẩn thận một chút!

- Khí tức Niết Bàn cảnh!

Cảm giác được khí tức của thú tộc, ánh mắt mọi người ngưng trọng, đột nhiên thân thể khổng lồ chạy chồm, đất rung núi chuyển, khe nứt tràn ngập, hướng mọi người lao tới.

- Mọi người liên thủ, bằng không thật khó đối phó!

Chung Ly Long Bàn hét lớn một tiếng, một đạo chưởng ấn đánh ra.

- Cùng ra tay!

Mọi người cắn răng, từng thân ảnh cùng động, nguyên lực phóng thích, võ linh khí hồn khí lướt ra, mang theo quang mang hung hăng thổi quét thẳng về hướng Lục Sí Man Hoang Ngưu.

Oanh long long!

Lục Sí Man Hoang Ngưu chỉ là khôi lỗi, trên người chỉ còn tà khí sát phạt, đối mặt đông đảo công kích không hề né tránh, vẫn đấu đá lung tung nhào tới.

Đông đảo công kích hội tụ thành lực lượng hủy diệt, lập tức va chạm cùng đầu mãnh thú, thanh âm nổ tung trầm thấp, kình khí ngập trời thổi quét khắp không trung.

Phanh!

Thân thể mãnh thú như viên vẫn thạch rơi xuống xa xa, mặt đất run rẩy không ngớt, vô số khe nứt lan tràn.

Oanh oanh!

Đồng thời có vài thanh niên nam nữ cũng bị nó đá trúng, không gian vỡ áp nổ tung.

Mặt đất xuất hiện hố sâu thật lớn, vài thanh niên nam nữ lập tức tử vong.

- Gia hỏa này lợi hại, mọi người đừng ẩn tàng thực lực nữa, sớm giải quyết mới tốt, bằng không chờ khi thiên sinh linh vật đi ra càng thêm phiền toái!

Chung Ly Long Bàn hét lớn một tiếng.

- Được, toàn lực ra tay, tiêu diệt nó rồi nói sau!

Thanh niên mặc cẩm bào lướt ra, khí thế cuồn cuộn bạo tuôn, mọi người đều có cảm giác như bị áp bách, toàn thân run rẩy.

- Niết Bàn cảnh sơ giai, người này có thực lực Niết Bàn cảnh sơ giai!

Nhóm người Tiết Mặc Kỳ đều rung động, nhưng Lục Lâm Thiên lại không ngoạc nhiên chút nào, thì thào nói:

- Rốt cục cần dùng toàn lực sao!

Xuy!

Vừa dứt lời, khí tức Đại Đạo cảnh trung giai cũng ầm ầm thổi quét, một bước đi ra, cả không trung run lên.

- Đại Đạo cảnh trung giai!

Ánh mắt thanh niên mặc cẩm bào khinh thường nhủ thầm.

Xuy xuy!

Hai huynh đệ Long Bàn Hổ Cứ đều phóng thích chân khí Đại Đạo cảnh cao giai, thủ ấn huyền ảo kết xuất, chân khí hai người lập tức tương liên.

Oanh!

chân khí dị thường khủng bố thẩm thấu, quanh thân hai huynh đệ bao phủ một tầng năng lượng quang đoàn chói mắt, nở rộ như mặt trời ban trưa, đem cả vực sâu chiếu sáng như ban ngày.

- Hống!

Lục Sí Man Hoang Ngưu vỗ cánh dựng lên, thân hình càng thêm dữ tợn, ánh mắt đỏ tươi tiêu sát, sinh sinh đυ.ng nát không gian, lại đánh tới.

- Nghiệt súc, đã chết còn hung hăng càn quấy, cút ngay cho ta!

Thanh niên mặc cẩm bào quát lớn, tựa hồ muốn biểu hiện trước mặt Vân Lục Dĩnh, bàn chân giẫm mạnh hư không, nguyên lực cùng linh hồn khí tức thổi quét, ngưng tụ thành một thanh năng lượng trường thương, xuyên thẳng tới Lục Sí Man Hoang Ngưu.

Lục Sí Man Hoang Ngưu không tránh né, tùy ý cho năng lượng trường thương xuyên thủng thân thể, thân thể khổng lồ đυ.ng nát không gian, đã đi tới trước mặt thanh niên mặc cẩm bào.

- Sao lại như thế!

Sắc mặt thanh niên mặc cẩm bào đại biến, linh hồn công kích của hắn không chút tác dụng, hoảng sợ đánh ra một đạo quyền ấn, không gian không ngừng nổ tung, tiếng nổ như sấm sét vang vọng, một quyền đánh thẳng lên cặp sừng của Lục Sí Man Hoang Ngưu.

- Oanh!

Lục Sí Man Hoang Ngưu không né tránh, thân thể khổng lồ nháy mắt khựng lại, từ trong lỗ mũi phun ra âm hàn khí tức đánh thẳng về hướng thanh niên mặc cẩm bào.

Cỗ khí tức âm hàn như long quyển phong bạo bao vây thanh niên mặc cẩm bào, khủng bố nhất chính là tà khí âm hàn khiến ánh mắt hắn nhất thời bị che phủ.

Một giây sau, móng trước của Lục Sí Man Hoang Ngưu đã hung hăng đá ra, rơi lên người thanh niên kia.

Trong tích tắc này, thanh niên mặc cẩm bào chợt khôi phục, ánh mắt hoảng hốt, thân ảnh toàn lực thối lui nhưng dư âm kình khí kinh khủng vẫn thổi quét trúng hắn.

Đặng đặng!

Kình phong cuồng bạo thổi quét, thân hình thanh niên mặc cẩm bào bị đánh bay ra ngoài.

- Huyết Hồn Ấn!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên phóng tới, chân khí bạo tuôn, không trung run lên, khí thế mênh mông cuồn cuộn, một đạo huyết sắc quang mang nhất thời lan tràn.

- Ngao…

Một thanh âm thú minh truyền ra, một đầu hư ảnh hiện lên giữa không trung, mang theo uy áp khuếch tán, đột nhiên hóa thành huyết sắc quang mang, rơi lên đầu Lục Sí Man Hoang Ngưu.

Oanh!

Huyết Hồn Ấn nhập thể, Lục Sí Man Hoang Ngưu thừa nhận uy áp, đôi mắt đỏ dại ra.

Xa xa trong ánh mắt Vân Lục Dĩnh cũng hiện lên vẻ ngạc nhiên.

- Ngao!

- Hống!

Cách đó không xa truyền ra thanh âm long ngâm hổ khiếu, sóng âm vang vọng vực sâu, bên trong hào quang bao phủ hai huynh đệ Long Bàn Hổ Cứ, chân khí hung hãn cổ xưa lan tràn ra ngoài.

Thú minh rít gào, một đầu cự long màu xám trắng cùng một đầu cự hổ thổ hoàng sắc nhảy ra, sinh động như vật đang sống.

Oanh!

Hai đầu thú ảnh khổng lồ tản ra năng lượng ngập trời, xé rách không gian xung quanh, uy áp kinh người làm nhịp tim mọi người đều đập nhanh.

Chương 3823: Cần chia đều

- Hai huynh đệ này liên thủ, đủ đối kháng chính diện với Niết Bàn cảnh sơ giai!

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nhìn qua, hư ảnh long hổ luân phiên, chấn động lòng người, làm người ta nhìn vào hít sâu một hơi.

Hai đầu hư ảnh cự thú lao thẳng về hướng Lục Sí Man Hoang Ngưu đang dại ra, năng lượng dao động đáng sợ tràn ngập, không gian nổ tung từng khúc, khe không gian rậm rạp xuất hiện, nhìn qua giống như mở ra một thông đạo không gian.

Oanh oanh!

Hai đầu hư ảnh cự thú giống như vẫn thạch hung hăng va chạm lên thân thể Lục Sí Man Hoang Ngưu.

Lực công kích khủng bố khiến cả vực sâu run lên, phong vân biến sắc, quang mang chói mắt dần dần tiêu đạm giữa không trung.

Phanh phanh!

Thân thể Lục Sí Man Hoang Ngưu hung hăng nện xuống đất, đất rung núi chuyển, mặt đất nứt vỡ, vết thương chồng chất, gãy đoạn ba cánh.

Hư ảnh cự thú dần biến mất, thân ảnh hai huynh đệ hiện ra giữa không trung, sắc mặt thoáng tái nhợt, lảo đảo thối lui mấy bước, tựa hồ tiêu hao tuyệt đối khủng bố.

- Thật mạnh!

Không ít người biến sắc, hai huynh đệ kia liên thủ thật sự đáng sợ.

- Hống!

Một tiếng rít gào dựng lên, Lục Sí Man Hoang Ngưu lại đứng dậy, toàn thân tràn ngập những vết nứt vỡ, nhưng không tràn ra máu tươi mà chỉ có tà khí âm hàn tràn đầy, mang theo khí tức kịch độc, ánh mắt đỏ rực hung hãn.

- Lại không thể đánh chết!

Mọi người kinh hô.

- Oanh!

Lục Sí Man Hoang Ngưu lần thứ hai lao thẳng tới.

- Nó là vật chết, chẳng khác gì khôi lỗi, vật chất công kích cùng linh hồn công kích căn bản không hữu dụng, chỉ có thể hoàn toàn phá hủy hoặc là tiêu diệt tà khí khống chế nó!

Vân Lục Dĩnh khẽ biến hô lớn.

- Vậy hoàn toàn phá hủy đi!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lướt ra, xuất hiện trước mặt Lục Sí Man Hoang Ngưu, khí tức thời không thác loạn đột nhiên lan tràn.

Lục Sí Man Hoang Ngưu hung hăng đánh tới, ba cánh còn lại giống như lưỡi dao cắt vỡ không gian, nháy mắt đi tới trước người Lục Lâm Thiên.

Xuy!

Không gian cắt vỡ, thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất ngay tại chỗ.

- Nếu là vật sống thì khó thể làm gì ngươi, nhưng cuối cùng chỉ là vật chết mà thôi!

Lời vừa dứt, thân ảnh Lục Lâm Thiên như quỷ mị xuất hiện sau lưng mãnh thú, một đạo thủ ấn huyền ảo rơi xuống.

Oanh!

Phong vân biến sắc, năng lượng thiên địa buông xuống, cả không gian như bị rối loạn, khe không gian lan tràn giữa không trung.

- Thập Phương Vũ Trụ Ấn!

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, chỉ nháy mắt một đạo chưởng ấn phá không bay ra, không gian vặn vẹo, nổi lên sóng to gió lớn, phá hủy hết thảy ven đường.

Răng rắc!

Vực sâu xuất hiện khe rãnh rậm rạp như mạng nhện, chưởng ấn hủy diệt rơi thẳng lên đầu Lục Sí Man Hoang Ngưu.

Phanh!

Chưởng ấn vỗ xuống, tiếng trầm đυ.c vang lên, trời sụp đất nứt, thân thể Lục Sí Man Hoang Ngưu nứt nẻ, đột nhiên nổ tung hủy diệt.

Oanh long long!

Năng lượng cuồng bạo điên cuồng nhộn nhạo khuếch tán, thật lâu mới yên tĩnh trở lại.

- Đại Đạo cảnh trung giai, sao lại mạnh như vậy!

Ánh mắt mọi người rung động nhìn Lục Lâm Thiên.

Không gian dần dần bình ổn, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trên không trung, trong tay nắm lấy ba cánh cùng hai sừng của Lục Sí Man Hoang Ngưu, khóe môi nhếch lên, hiện lên mỉm cười.

Cặp sừng cùng cánh của Lục Sí Man Hoang Ngưu là tài liệu trọng yếu luyện chế áo nghĩa linh khí, nếu không vì vật này hắn cũng sẽ không giành ra tay.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên cầm ba cánh, ánh mắt thanh niên mặc cẩm bào chợt lóe, nói:

- Tiểu tử, mọi người cùng nhau ra tay, ngươi không phải muốn nuốt riêng chứ, phân ta hai sừng là được rồi!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, hai sừng mới có giá trị cao nhất, tốt hơn ba cánh không ít.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, cũng không quản hắn, nhìn những người khác, nói:

- Còn có ai cảm thấy nên chia đều hay không?

Mọi người im lặng nhìn nhau, không ai lên tiếng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lướt qua một vòng, nhìn lại thanh niên mặc cẩm bào:

- Ngươi thấy đấy, chỉ có một mình ngươi muốn chia đều, cho nên ngươi cũng không có tư cách này!

Dứt lời, Lục Lâm Thiên thu ba cánh cùng hai sừng vào giới chỉ, hoàn toàn không để ý tới thanh niên mặc cẩm bào.

Sắc mặt thanh niên mặc cẩm bào tối sầm, nói:

- Tiểu tử, cho ngươi một cơ hội cuối cùng, ta muốn hai sừng, nếu không, ta sẽ cho ngươi hối hận!

- Muốn lấy hai sừng, dùng hai tay ngươi đổi, nếu không thì cút ngay cho ta!

Lục Lâm Thiên tràn ngập hàn ý nói.

- Cấp cho mặt mũi còn không biết xấu hổ, rượu mời không uống thích rượu phạt!

Nghe vậy, sắc mặt thanh niên mặc cẩm bào càng thêm âm trầm, trong mắt tràn ngập sát ý.

Oanh!

Chân khí cuồn cuộn lan tràn, không gian run lên, dao động kịch liệt.

- Lại một kẻ ngại mạng dài!

Nhóm người Kim Viên nhủ thầm, không hề đặt trong lòng.

Khóe môi Lục Lâm Thiên trầm xuống, hiện lên tia cười lạnh.

- Sanh sư huynh, bây giờ chúng ta vẫn nên liên thủ thì tốt hơn, đừng tạo lên nội loạn, trước đi tìm thiên sinh linh vật đi, tránh bị nó chiếm tiện nghi.

Vân Lục Dĩnh nói.

- Hừ!

Thanh niên mặc cẩm bào hừ lạnh một tiếng, lập tức xoay người đi tới trước mặt Vân Lục Dĩnh, nói:

- Vân sư muội, ta nể tình muội, tạm thời tha cho tiểu tử đó!

Lục Lâm Thiên cười lạnh, nhảy tới bên cạnh nhóm người Kim Viên, cũng không để ý thanh niên mặc cẩm bào.

- Chư vị, thiên sinh linh vật hẳn ở dưới vực sâu này, chúng ta đi tìm trước đi.

Chung Ly Long Bàn nói.

- Khởi hành đi, tất cả mọi người cẩn thận một chút, chỉ sợ thiên sinh linh vật không dễ trêu chọc.

Vân Lục Dĩnh nói, thanh âm trong suốt, như gần như xa.

Sưu sưu…

Từng thân ảnh nhảy xuống vực sâu, tới thời điểm này ai cũng cẩn thận hơn không ít.

- Mọi người cẩn thận một chút!

Lục Lâm Thiên nói, toàn thân bao phủ kim mang, hóa thành kim quang đi xuống dưới vực, nhóm người Tiết Mặc Kỳ cũng theo sát phía sau.

Lục Lâm Thiên vừa nhảy xuống vực, lập tức cảm giác được khí tức âm tà hung ác mang theo kịch độc phóng lên cao, đồng thời hắn cũng cảm nhận được cỗ khí tức lạnh lẽo, thậm chí còn mang theo chút hương thơm.

Vực sâu kéo dài vài trăm thước, hơn trăm người trôi nổi bên dưới vực, nhìn vào vách núi, khi mọi người vừa rơi xuống, trên vách núi đột nhiên hiện lên một đạo quang quyển bao phủ vách núi.

Hô hô…

Quang quyển xuất hiện, khí tức âm tà hung hãn càng thêm nồng đậm, mang theo chân khí lạnh lẽo lan tràn, lại khác với cảm giác của hàn băng khí.

Chân khí lạnh lẽo kia có thể làm linh hồn người rơi vào vực thẳm, lạnh lẽo nhập hồn, làm trong lòng sản sinh tuyệt vọng uể oải.

Vân Lục Dĩnh kiểm tra một chút, sắc mặt biến thành vui mừng, quay đầu cười nói:

- Chư vị, chúng ta hẳn đã tìm được thiên sinh linh vật, nơi này là một không gian năng lượng, là thủ đoạn phòng ngự do thiên sinh linh vật bố trí phong ấn, chúng ta liên thủ phá hủy, như vậy có thể đi tìm thiên sinh linh vật được rồi.

- Chư vị, liên thủ phá vỡ phòng ngự này đi.

Thanh niên mặc cẩm bào nói.

Chung Ly Long Bàn gật đầu, mà Lục Lâm Thiên cũng không phản đối.

Hơn trăm người cùng động, chỉ nháy mắt từng đạo nguyên lực ngưng tụ thành quang trụ mang theo năng lượng cuồng bạo hung hăng đánh thẳng vào phòng ngự phong ấn.

Chương 3824: Mở ra phong ấn vực sâu

Phanh phanh phanh!

Năng lượng va chạm sinh ra tiếng nổ bạo vang lên bên tai không dứt, ba văn run rẩy kịch liệt, kình khí cuồng bạo như long quyển phong bạo cuốn tới, chấn động không gian xung quanh ầm ầm run rẩy, vách núi đá giống như gặp phải sơn băng địa liệt.

Nhưng phòng ngự cũng không bị phá hủy, chỉ chao đảo lắc lư.

- Tiếp tục!

Chung Ly Hổ Cứ hét lớn một tiếng, thân hình sấn về phía trước, nguyên lực thổ hệ hội tụ, nguyên lực quang trụ nhất thời lướt ra.

Hoàng Sa, Quỷ Oa, Bạch Lang, Kim Viên cùng động, nguyên lực bàng bạc phóng thích.

Oanh long long!

Mọi người cùng động, năng lượng công kích liên tục đánh lên phòng ngự, khiến cả một mảnh không gian vực sâu đều chao đảo kịch liệt.

- Không đủ, tiếp tục!

Oanh long long!

- Tiếp tục, ta cũng không tin không phá được phòng ngự này!

Oanh long long!

Dưới lực va chạm khủng bố không ngừng, phòng ngự dần dần phai nhạt, nhưng vẫn chưa bị phá nát.

- Chỉ sợ có chút phiền phức!

Liên tục tám lần công kích, mặc dù không tới mức liều mạng, nhưng tuyệt đối không ẩn tàng, hơn trăm người liên thủ lại thêm thanh niên mặc cẩm bào là Niết Bàn cảnh sơ giai, Long Bàn Hổ Cứ liên thủ cũng tương đương Niết Bàn cảnh sơ giai, liên tục tám lần ra tay nhưng vẫn chưa phá hủy được phòng ngự, Lục Lâm Thiên không khỏi ngưng trọng.

Thiên sinh linh vật có thể bố trí thủ đoạn phòng ngự như vậy, Lục Lâm Thiên cũng nghĩ tới chỉ sợ là cực kỳ khó trêu chọc vào.

- Phá cho ta!

Mọi người công kích lần thứ chín, thanh niên mặc cẩm bào cầm một thanh hồn khí tiên thiên linh khí đỉnh, một đạo kiếm quang mang theo xu thế dời non lấp bể hung hăng đánh lên phòng ngự.

Oanh oanh!

Lúc này sắc mặt mọi người không khỏi tái nhợt, liên tục công kích như vậy tiêu hao thế nào liền biết được.

Phòng ngự quang quyển gợn sóng kịch liệt, rốt cục nứt nẻ, nhưng chỉ lung lay sắp đổ mà chưa tới nỗi hoàn toàn phá nát.

- Phá!

Một thân ảnh uyển chuyển xinh đẹp lướt ra, chính là Vân Lục Dĩnh, lúc này xung quanh người nàng hào quang chói mắt, trong mắt bắn ra lục quang sáng ngời, thủ ấn liên tục đánh ra, hóa thành một đạo chưởng ấn khổng lồ, vỗ thẳng lên quang quyển phòng ngự.

Quang quyển phòng ngự sôi trào cuộn lên, lập tức nứt nẻ, đột nhiên truyền ra một tiếng nổ vang nặng nề quanh quẩn cả vực sâu.

Oanh oanh!

Tiếng nổ trầm thấp như sấm rền vang lên bên tai mọi người, lực lượng cường hãn va chạm, màng tai mọi người đều chấn động, cả không gian vực sâu đều run rẩy như sắp đổ.

Quang quyển phòng ngự nổ tung, năng lượng thổi quét, giống như long quyển phong bạo khổng lồ dâng lên tràn ra, kình khí cuồng bạo cuốn khắp bốn phương tám hướng.

- Mau lui lại, mau!

Kình khí khủng bố thổi quét, mọi người cấp tốc thối lui, chẳng qua có một ít người động tác chậm chạp lại bị ảnh hưởng thật lớn.

- Phốc!

Máu tươi phun trào, không ít người nện xuống vực sâu, đều bị trọng thương, còn có nhiều người bị xé thành mảnh nhỏ.

Nhóm người Kim Viên đứng khoảng cách khá xa, hơn nữa còn có Lục Lâm Thiên bảo hộ nên không bị lan tới.

- Di, chân khí không đúng, có chút quái dị, tiểu tử, ngươi cẩn thận một chút!

Trong Thiên Trụ giới, Tam Kỳ lão nhân tựa hồ luôn rình xung quanh, giống như đã có phát hiện nhất thời nói.

- Lối vào xuất hiện!

Quang quyển phòng ngự phá nát, một đạo quang quyển năng lượng màu trắng trôi nổi tương liên cùng vách núi, đường kính chừng vài thước, thiên địa năng lượng nồng đậm từ bên trong tràn ngập ra ngoài.

- Chư vị, đây là lối vào, thiên sinh linh vật ở bên trong, chúng ta vào trước đi!

Thân ảnh Vân Lục Dĩnh chợt lóe, xuyên qua không gian, lập tức đi tới trước lối vào quang quyển, cổ tay run lên, lập tức xé mở một khe hở, thân hình tiến vào bên trong biến mất.

- Vân sư muội cẩn thận!

Thanh niên mặc cẩm bào thấy thế vội vàng xé mở khe hở, thân ảnh cũng tiến nhập bên trong.

- Phòng ngự phong ấn đã mở ra, mau vào đi thôi!

Mọi người lần lượt xông vào, chỉ có hai huynh đệ Long Bàn Hổ Cứ lại chưa dẫn đầu đi vào bên trong, nhưng những người khác cũng đã lao vào, bảo vật trước mặt nên cũng không ai quản mệnh lệnh của hai huynh đệ họ.

Long Bàn Hổ Cứ quay đầu nhìn nhóm người Lục Lâm Thiên, khẽ gật đầu, Long Bàn nói:

- Chư vị, thiên sinh linh vật hẳn không dễ lấy được, tất cả cẩn thận một chút, nếu có cơ hội chúng ta không ngại lấy chân thành liên thủ!

- Có cơ hội rồi nói sau!

Lục Lâm Thiên cũng không có ác cảm với hai huynh đệ này, thậm chí có chút hảo cảm với họ.

Xuy xuy!

Mọi người chỉ có chút trì hoãn, sau đó liền xé mở không gian tiến vào bên trong biến mất.

Ngay lúc Lục Lâm Thiên đi vào, làn da đột nhiên run lên, lông tơ dựng đứng, cùng lúc này hắn cảm giác được không gian xung quanh biến hóa.

Không gian xung quanh vặn vẹo, thiên địa năng lượng tràn đầy, khi hết thảy đều khôi phục trở lại, Lục Lâm Thiên phát hiện mình đã đi tới một phiến không trung khác.

- Thiên địa năng lượng thật nồng đậm, hương khí thật thơm ngát!

Lục Lâm Thiên cảm giác thiên địa năng lượng còn nồng đậm hơn bên trong Vạn Thế liệp tràng, thậm chí có thể trực tiếp hấp thu cắn nuốt.

Bên trong thiên địa năng lượng nồng đậm còn kèm theo chân khí thơm ngát, trái ngược hẳn cỗ khí tức âm tà cùng hung ác bên ngoài.

Sưu sưu…

Nhóm người Tiết Mặc Kỳ lập tức xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên, trên mặt đều hiện vẻ kinh ngạc.

Lục Lâm Thiên đảo mắt nhìn qua, hai huynh đệ Long Bàn Hổ Cứ cùng nhóm người thanh niên mặc cẩm bào đang ở phía trước, chẳng qua không nhìn thấy Vân Lục Dĩnh.

- Tất cả cẩn thận một chút!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, mặc dù không cảm nhận được cỗ khí tức âm tà hung hiểm, nhưng lại có một cảm giác thật khó nói nên lời.

Lục Lâm Thiên cảm giác nơi này không phải đất lành, chỉ sợ sẽ không được bình tĩnh, cẩn thận một ít mới tốt.

Sưu sưu!

Đã có người tiến về phía trước, Lục Lâm Thiên ra hiệu cho mọi người, lập tức theo sau.

Thân ảnh mọi người lướt nhanh qua hư không, thiên địa năng lượng cùng khí tức thơm ngát ngày càng nồng đậm, tràn ngập khắp cả không gian khiến người vui vẻ thoải mái.

- Mau nhìn, đó là cái gì!

Nhưng đúng lúc này những thân ảnh bay phía trước đột nhiên đứng lại, xoay quanh giữa không trung, nhìn chăm chú về phía trước.

Lục Lâm Thiên cũng dừng lại, chỉ thấy trong hư không phía trước có một đoàn bạch lục quang mang xuất hiện, lục mang tràn ngập bạch lục quang hoa nhàn nhạt, hương thơm ngát tràn ngập, khuếch tán khắp cả hư không.

Bạch lục quang mang trôi nổi giữa không trung, cũng không biết đã tồn tại bao lâu, tản ra khí tức cổ xưa, không có chân khí dao động, nhưng lại làm trong lòng mọi người run rẩy.

Thanh niên mặc cẩm bào khẽ động, nói:

- Ta thật muốn nhìn xem đó là vật gì!

Dứt lời hắn lao thẳng tới, một đạo nguyên lực va chạm vào trên quang đoàn kia.

Xuy!

Lực công kích của Niết Bàn cảnh sơ giai chỉ tạo nên chút dao động trên quang đoàn nọ.

- Di!

- Ở bên trong hình như có khí tức dao động!

Tiết Mặc Kỳ nói.

- Hô!

Lời của nàng vừa dứt, bạch lục quang đoàn bắt đầu nổi lên dao động, càng lúc càng nồng nặc, có khí tức bắt đầu thức tỉnh, dần dần lan tràn.

Chương 3825: Nữ tử động lòng người

Khí tức lan tràn, không gian tràn ngập hương thơm ngát, chân khí làm người vui vẻ thoải mái, nhịn không được còn hít sâu vài hơi, càng ngửi càng lưu luyến, phảng phất như thuốc phiện mang theo lực hấp dẫn trí mạng.

- Lần này phiền toái lớn, sao lại xông vào nơi đây!

Thanh âm Tam Kỳ lão nhân chợt truyền ra.

- Kỳ lão, ngươi phát hiện cái gì?

- Niết Bàn, Vô Thượng Niết Bàn, lần này phiền phức lớn!

Tam Kỳ lão nhân nói xong, thân ảnh rời khỏi Thiên Trụ giới, run run xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn bạch lục quang đoàn phía trước, rung động nói:

- Khó trách hai lão tiểu tử kia nhắc nhở ta nơi này có chút tồn tại đặc thù, với trạng thái linh hồn của ta hiện tại cũng gặp phiền toái!

Lục Lâm Thiên nghe vậy nhất thời ngưng trọng hỏi:

- Kỳ lão, Vô Thượng Niết Bàn là gì?

- Vô Thượng Niết Bàn, người thường căn bản không thể làm được, tuyệt đối không ai dám thử, cho dù là phương hoa tuyệt đại, thiên tư hơn người cũng không dám thử, dám làm loại chuyện này, đều là người bất phàm, đồng thời người như vậy nếu không phải cao ngạo thiên hạ thì là điên cuồng cực điểm!

Tam Kỳ lão nhân đứng thẳng hư không, ngoại trừ Lục Lâm Thiên cũng không ai phát hiện khí tức của hắn, ánh mắt rung động nói:

- Lúc trước ta Vô Thượng Niết Bàn cũng phải cửu tử nhất sinh mới miễn cưỡng thành công, người này không ngờ đang Vô Thượng

Niết Bàn!

Xuy xuy!

Tam Kỳ lão nhân dứt lời, bạch lục quang đoàn run lên, đồng thời hào quang từ từ thu liễm.

Dần dần một thân ảnh lả lướt xuất hiện, bạch lục quang mang đều bị thu liễm vào trong cơ thể thân ảnh kia.

Xuy xuy xuy…

Thân ảnh xinh đẹp vừa xuất hiện, không gian đột nhiên yên tĩnh, yên tĩnh tới mức đáng sợ, chỉ còn lại bạch lục quang mang bị hấp thu phát ra thanh âm.

Không gian hoàn toàn yên tĩnh, xung quanh thân ảnh kia nổi lên tầng tầng dao động, giống như không ngừng biến ảo, làm người ta không cách nào nhìn rõ.

Thân ảnh xinh đẹp xuất hiện, lẳng lặng trôi nổi hư không, không có nửa điểm khí tức tỏa ra, nhưng ở trong mắt Lục Lâm Thiên lại vô cùng quỷ dị, làm linh hồn hắn có cảm giác lạnh lẽo, như mơ hồ cảm nhận được hoang vu tuyệt vọng.

Thân ảnh chậm rãi mở mắt, trên khuôn mặt tuyệt mỹ lộ ra một đôi mắt trong sáng vô cùng, chói lọi như sao, linh vận tràn đầy.

Oanh!

Đột nhiên cả phiến hư không đều run lên.

Đó là một nữ tử hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, mái tóc trắng bạc như tuyết, lại như bạch ngọc, trong suốt trong sáng, từng sợi tóc buông dài lấp lánh.

Trên người nàng mặc bộ váy dài bạch lục sắc, đơn giản như vậy lại hồn nhiên thiên thành, thanh nhã thanh tú.

- Nữ tử thật xinh đẹp, trên đời này còn có nữ tử tuyệt mỹ như vậy

sao?

Tiết Mặc Kỳ cùng Ôn Tiểu Nhã sợ hãi than, tự cảm thấy không bằng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thẳng nữ tử, vẻ mặt lại dần dần ngưng trọng.

Hắn cảm giác được cỗ khí tức hoang vu tuyệt vọng ngày càng đậm, bị chân khí ảnh hưởng, bản thân hắn như có cỗ xúc động muốn tự sát.

Tuyệt mỹ nữ tử trôi nổi trên không trung, ánh mắt đảo qua, nói:

- Dám xông vào nơi đây, hôm nay các ngươi đều phải chết!

- Ta nguyện ý chết!

Không ít thân ảnh chợt nhảy ra, ánh mắt ngây dại, hướng nữ tử quỳ xuống, chưởng ấn ngưng tụ ầm ầm vỗ lên thiên linh cái của mình.

- Phanh phanh phanh!

Chỉ nháy mắt hơn mười thanh niên tự sát, thân hình bị đánh thành mảnh nhỏ.

- Ta nguyện ý vì ngươi mà chết!

Lại có không ít thân ảnh nhảy ra, hai người Tôn Tiểu Nhã, Bạch Lang cũng đã ngây dại, tiến về phía trước.

Mà Hoàng Sa, Quỷ Oa, Tử Viêm cùng Tiết Mặc Kỳ đều nhận lấy ảnh hưởng, ánh mắt trở nên mờ mịt.

- Cẩn thận, bọn hắn đều bị mê hoặc tâm trí linh hồn!

Ánh mắt Tam Kỳ lão nhân ngưng lại.

- Hống!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt biến, lập tức nguyên lực cuồn cuộn dâng lên, một tiếng hổ gầm vang vọng cả hư không, thanh âm rít gào xen lẫn khí tức man hoang thương cổ, những nơi sóng âm đi qua, hư không chấn động.

- Sao lại thế này!

Tôn Tiểu Nhã cùng Bạch Lang nhất thời phục hồi lại tinh thần, hai người nhìn thấy bản thân mình đã tiến về phía trước, sắc mặt đại biến, chuyện vừa xảy ra hoàn toàn không còn nhớ rõ.

- Nguy hiểm thật, chúng ta bị ảnh hưởng linh hồn!

Mọi người đều phục hồi lại tinh thần, trên trán toát mồ hôi lạnh, giống như vừa trải qua một trận đại chiến, toàn thân hư thoát.

- Mau lui lại, mau!

Mọi người bị một tiếng hổ gầm làm thức tỉnh, sắc mặt tái nhợt vội vàng thối lui.

Nữ tử đột nhiên đưa mắt nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, đôi mắt trong suốt, tràn đầy linh vận nhưng lại làm linh hồn của Lục Lâm Thiên hoàn toàn lạnh lẽo.

- Nữ nhân thật mạnh!

Ánh mắt nữ tử nhìn dừng lại trên người Lục Lâm Thiên một thoáng, lại nhìn qua thanh niên mặc cẩm bào, khẽ cười nói:

- Vừa rồi là ngươi ra tay với ta đi, còn chưa chết đi sao?

Lời nói của nữ tử thanh thúy mà tao nhã, âm luật động lòng người rơi vào trong tai.

- Không, không…

Sắc mặt cẩm bào nam tử đại biến, tựa hồ đang giãy dụa, nguyên bản trong lòng sản sinh tà ý lúc này lại biến thành kinh hãi đại biến, lộ vẻ sợ hãi thật sâu, từ trong thân thể tràn ngập khí tức hoang vu tuyệt vọng.

- Khanh khách, thật sự là quá lãng phí, đây là của ta!

Đúng lúc này, một thanh âm như gần như xa rơi xuống, một thân ảnh xinh đẹp phá không bay tới trước người thanh niên mặc cẩm bào.

Thân ảnh xinh đẹp vừa xuất hiện, không gian chợt run rẩy, khí tức lan tràn, thanh niên mặc cẩm bào nhất thời khôi phục không ít.

Đột nhiên nhìn thấy thân ảnh kia, sắc mặt thanh niên mặc cẩm bào mừng rỡ, vội vàng nói:

- Vân sư muội, muội tới vừa lúc!

Người vừa tới chính là Vân Lục Dĩnh, nhưng lúc này cỗ khí chất nhu nhược mà tao nhã đã dần dần biến mất không còn nhìn thấy.

Vân Lục Dĩnh quay đầu nhìn thanh niên mặc cẩm bào, khẽ cười, ánh mắt kɧıêʋ ĸɧí©ɧ nói:

- Sanh sư huynh, có phải ngươi luôn muốn có được ta, ta biết ý nghĩ trong lòng ngươi, ngươi muốn cởi bỏ quần áo của ta, sau đó hung hăng chà đạp, tận tình giữ lấy thân thể ta đúng không?

- Vân sư muội, ta…

Ánh mắt thanh niên mặc cẩm bào sửng sốt, nhất thời liên tục lóe ra, không hiểu vì sao Vân Lục Dĩnh hiểu được ý nghĩ trong lòng hắn.

- Không cần thẹn thùng, khanh khách!

Vân Lục Dĩnh cười khúc khích, chậm rãi đi tới trước người thanh niên mặc cẩm bào, tay ngọc vuốt ve lên mặt hắn, thanh âm đột nhiên biến thành giọng nam giới:

- Vân sư muội của ngươi đích xác không tệ, da thịt bóng loáng, thanh âm mất hồn, ta cũng rất thích, thích vô cùng, nếu không phải vì phải dẫn dụ các ngươi tới đây, ta thật sự luyến tiếc giết nàng!

Thanh âm rơi xuống, lưu quang chợt lóe, đột nhiên bàn tay gấp khúc hóa thành một đạo trảo ấn hung hăng chộp lên thiên linh cái thanh niên mặc cẩm bào.

- Oanh long!

Không gian run lên, chân khí mênh mông cuồn cuộn thổi quét, chân khí âm tà hung hãn, hư không run rẩy không ngớt.

- Ngươi không phải Vân sư muội, ngươi rốt cục là ai?

Thanh niên mặc cẩm bào bị chộp vào thiên linh cái, không có chút lực giãy dụa, ánh mắt hoảng hốt sợ hãi.

- Ta là ai cũng không trọng yếu, quan trọng là tu vi Niết Bàn cảnh sơ giai của ngươi, linh hồn ngươi có chỗ tốt với ta không ít, có thể cho ngươi sống tới bây giờ, đều là vì các ngươi còn có tác dụng!

Chương 3826: Biến cố trong biến cố

Thanh âm Vân Lục Dĩnh đã biến thành giọng điệu nam giới âm tà, trong mắt lóe lên lục quang.

- A…

Thanh niên mặc cẩm bào truyền ra tiếng kêu thảm thiết, khuôn mặt dữ tợn, thân hình run rẩy, tu vi Niết Bàn cảnh nhưng lúc này chỉ mặc người chém giết.

Răng rắc…

Chỉ nháy mắt, từ ấn đường của hắn có hai đạo linh hồn lưu quang sinh sôi bị rút ra, liên tục giãy dụa trong tay Vân Lục Dĩnh.

Đó chính là hồn anh cùng linh hồn phân thân của thanh niên mặc cẩm bào, mà thân thể hắn đã ngây dại, bắt đầu lan tràn tà khí.

- Sanh sư huynh, đi thôi!

Giọng nam âm tà nói, phất tay chỉ thẳng vào tuyệt mỹ nữ tử.

Xuy!

Ánh mắt thanh niên mặc cẩm bào ngây dại nhìn qua tuyệt mỹ nữ tử, tà khí ngập trời lan tràn, thân ảnh đột nhiên lao thẳng tới, một đạo trảo ấn lướt qua hư không hướng nữ tử chộp tới.

Nữ tử nhướng mày, trong mắt nổi lên dao động, tinh quang lóe ra, thân hình cẩm bào nam tử còn chưa tới gần, không gian đã đọng lại, chân khí hoang vu lạnh lẽo lan tràn, không gian nứt nẻ thành vô số khe hở.

Oanh!

Hư không phá nát, thân thể thanh niên mặc cẩm bào lập tức nổ tung thành mảnh nhỏ, hết thảy chỉ dưới một lần nhướng mắt của nữ tử.

Mọi người ngây người nhìn chăm chú một màn này, tu vi Niết Bàn cảnh sơ giai nhưng ở trước mặt hai người chẳng khác gì con kiến, giơ tay nhấc chân dễ dàng đánh chết, một màn này làm người không cách nào thừa nhận.

- Kiệt kiệt…

Vân Lục Dĩnh âm lệ cười, thân hình tràn ra chân khí âm tà hung ác, từ trong ấn đường hiện ra một đạo lưu quang, giữa không trung hóa thành một đạo hắc sắc thân ảnh.

Đó là một hắc y nam tử chừng ba mươi tuổi, thần sắc lạnh lùng âm tà, khí thế hung hãn, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, chân mày dài nhỏ có vẻ gian trá âm hiểm, trong mắt lại tràn ra lục mang sâu kín.

- Âm Phong, ngươi xem ngươi tính toán tường tận, tìm nhiều người như vậy, chẳng lẽ cho rằng có thể làm gì được ta sao?

Nữ tử nhìn hắc y nam tử, trong mắt không chút dao động, giọng nói linh hoạt kỳ ảo.

- Kiệt kiệt…

Hắc y nam tử âm lệ cười lạnh, nói:

- Những con kiến này tuy không thể đối phó ngươi, nhưng chỉ cần phá vỡ phong ấn của ngươi là đủ rồi, nếu như ta không tính sai, lần này ngươi đang ở thời điểm trọng yếu nhất trong Vô Thượng Niết Bàn đi, nếu bị con kiến quấy rầy, hiện tại chỉ sợ cũng khó qua!

- Nếu ngươi biết ta trong giai đoạn khẩn yếu nhất, vì sao không tự mình tới?

Nữ tử thản nhiên nói.

- Bởi vì ta không biết ngươi còn bố trí thủ đoạn đặc thù gì đối phó ta hay không, cũng không thể xác định ngươi có phải đang ở thời điểm trọng yếu nhất hay không, cho nên ta rải tin tức, hấp dẫn con kiến tiến đến, sau đó có bọn hắn đánh trận đầu, ta sẽ an toàn hơn, sự thật chứng minh ta suy đoán đúng rồi!

- Chẳng lẽ ngươi cho rằng hiện tại ngươi có thể đối phó ta hay sao?

Nữ tử nói.

- Chẳng lẽ ngươi cho rằng ngươi còn chống đỡ được bao lâu, bị những con kiến ảnh hưởng, hậu quả chính ngươi rõ ràng nhất.

Hắn lại cười dâм đãиɠ:

- Ta nói rồi, sớm muộn gì có ngày ta sẽ trở lại, tới lúc đó ta sẽ đem ngươi đặt dưới thân thể của ta, trở thành độc chiếm của ta!

- Những lời này, sẽ làm ngươi thần hồn câu diệt!

Lời nói lãnh liệt rơi xuống, chân khí lạnh lẽo tràn ngập trong hư không, thiên địa đều run lên.

- Nếu là trước kia ta còn e ngại ngươi vài phần, nhưng mà hiện tại chỉ sợ ngươi không có tư cách này, chờ ta giải quyết xong mấy con kiến này sao, tiếp tục đối phó ngươi không muộn!

Âm Phong cười lạnh một tiếng, cầm lấy linh hồn phân thân cùng hồn anh của thanh niên mặc cẩm bào nuốt chửng, trên mặt lộ nụ cười thỏa mãn, lập tức quay đầu nhìn lướt qua mọi người, dừng lại trên người Lục Lâm Thiên.

- Đám con kiến các ngươi lưu lại cũng không có tác dụng gì, đều đi chết đi!

Âm Phong vừa nói, âm tà hắc vụ lan tràn, mơ hồ có quỷ khóc thần hào, khiến mọi người rùng mình dựng tóc gáy.

Ô ô…

Hắc vụ trào ra, trong khoảnh khắc bao trùm hư không, không gian rung chuyển, âm tà hung hãn, mang theo khí tức kịch độc tràn ngập, uy áp mênh mông cuồn cuộn buông xuống, sắc mặt mọi người trắng bệch, linh hồn run rẩy không ngớt.

Hưu hưu…

Bên trong hắc vụ, từng đạo hắc sắc lưu quang như độc xà, nhanh như thiểm điện xuyên qua không gian lao thẳng về hướng mọi người.

- Cẩn thận!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, nguyên lực hỏa hệ lan tràn, đem không gian hình thành biển lửa, tử kim lưu quang chợt lóe, Tử Lôi Huyền Đỉnh hóa thành một lốc xoáy đem người xung quanh đều thu vào trong huyền đỉnh.

Hưu hưu!

Hắc sắc lưu quang xuyên qua không gian, chui vào trong biển lửa, không hề sợ hãi hỏa diễm, vài đạo lưu quang lao thẳng qua biển lửa.

- Tà khí lợi hại, không thể tùy tiện đối kháng!

Thân ảnh hư ảo của Tam Kỳ lão nhân xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, nói:

- Ra tay trong không gian này, không tính là ta có nhúng tay đi!

Dứt lời, Tam Kỳ lão nhân phất tay, đem không gian xé mở khe hở, hắc sắc lưu quang lao vào trong khe hở biến mất.

Phanh phanh phanh!

Cùng một thời gian, từng tiếng nổ vang trầm thấp vang lên xung quanh, từng thân ảnh thanh niên nam nữ nháy mắt bị xuyên thủng ấn đường, thân hình lập tức tạc vỡ, thật nhiều hồn anh cùng linh hồn phân thân bị rút ra, run rẩy trong tà khí ngập trời.

- Đều qua đây đi!

Âm Phong liếm môi, đột nhiên há mồm khẽ hấp, hắc vụ bàng bạc trào ra, long quyển phong bạo cuốn lấy hồn anh cùng linh hồn phân thân muốn nuốt vào trong miệng.

- Ngươi không nên tồn tại trên đời này!

Nhưng ngay lúc này, thân ảnh tuyệt mỹ xuất hiện trong hắc vụ, toàn thân bao phủ bạch lục quang quyển, đông đảo hồn anh cùng linh hồn phân thân bị tạc vỡ thành tàn hồn.

- Kiệt kiệt, Huyền Tuyết Ngưng, ngươi hủy không được bọn họ, ta cũng có thể cắn nuốt tàn hồn, bọn hắn nhất định trở thành chất dinh dưỡng tăng cường thực lực cho ta!

Âm Phong cười lạnh, hắc vụ tàn sát bừa bãi, vô số năng lượng hồn anh cùng linh hồn phân thân phá nát vẫn bị cắn nuốt bên trong.

Nhìn thấy một màn này, Huyền Tuyết Ngưng khẽ cau mày.

Chỉ nháy mắt ngắn ngủi, hơn phân nửa người bị đánh chết, đều bị Âm Phong cắn nuốt.

- Hưu hưu…

Hắc sắc lưu quang cắt qua không gian, chỉ có quanh thân hai huynh đệ Long Bàn Hổ Cứ bao phủ hào quang tương liên, long hổ hư ảnh hiện ra, đem mấy đạo hắc quang ngăn cản bên ngoài.

Xuy!

Nhưng quang quyển long hổ cũng không ngăn cản được bao lâu, nháy mắt bị hắc quang xuyên thủng.

Phốc!

Long Bàn Hổ Cứ phun ra máu tươi, thân hình bị đẩy lui, hưu hưu vài tiếng, hắc quang lại lao thẳng về hướng hai người nhanh như chớp.

Đúng ngay lúc này, một đạo tử kim lưu quang nháy mắt xuất hiện trước mặt hai người, thân ảnh hai người đột nhiên biến mất không thấy.

Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện, vừa kịp cứu viện hai huynh đệ, dù sao trong lòng hắn có hảo cảm với hai người, ít nhất hai người này từng mở miệng nhắc nhở hắn.

- Hừ!

Xa xa, Âm Phong đã phát hiện một màn này, hừ lạnh một tiếng, khí tức âm tà tràn ra, cấp tốc khuếch tán, qua thoáng chốc bao phủ cả hư không, vài đạo khí tức âm tà hung ác hóa thành hắc sắc cự xà hiện lên giữa không trung.

Chương 3827: Tam Kỳ lão nhân ra tay

Oanh!

- Ông!

Kim sắc tiểu đao trong não hải Lục Lâm Thiên đột nhiên bắn ra kim quang tràn ngập, đem hết thảy công kích ngăn cản bên ngoài, nơi này là địa bàn của nó, không cho phép ai được nhúng chàm.

- Hai thiên sinh linh vật, phiền toái lớn!

Tam Kỳ lão nhân hiện ra bên cạnh Lục Lâm Thiên, ánh mắt ngưng trọng nói:

- Một đang Vô Thượng Niết Bàn, một Tuyên Cổ cảnh sơ giai, lần này phiền toái thật lớn, vật khủng bố như thế sao lại mạnh như vậy!

- Vô Thượng Niết Bàn, Tuyên Cổ cảnh sơ giai!

Lục Lâm Thiên không biết Vô Thượng Niết Bàn là gì, nhưng Tuyên Cổ cảnh sơ giai thì hắn hiểu thật rõ ràng.

- Tê tê!

Vài đạo hắc sắc cự xà rít gào, nhìn qua như vật sống lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, uy thế cùng khí tức âm tà nhanh chóng lan tràn khắp nơi.

- Chút tài mọn, phá!

Tam Kỳ lão nhân quát, khí thế kinh thiên lan tràn, thổi quét không gian xung quanh dao động kịch liệt.

Oanh oanh!

Thủ ấn biến hóa, không gian trước mặt Tam Kỳ lão nhân hiện ra một động sâu không gian thật lớn, hư không nứt vụn từng khúc, chớp mắt đem vài cự xà nuốt chửng.

- Không gian áo nghĩa thật lợi hại, không nghĩ tới còn có linh hồn thể mạnh như vậy, dựa theo quy tắc, người vào Vạn Thế đối quyết cũng không thể mang theo ngoại lực vào đi!

Chân khí quanh thân Âm Phong nhất thời bình ổn, nhìn Tam Kỳ lão nhân nói.

Huyền Tuyết Ngưng cũng nhìn Tam Kỳ lão nhân, ánh mắt có chút dao động.

Tam Kỳ lão nhân nhìn hai người, nói:

- Các ngươi muốn đấu thế nào thì tự mình đấu là được, chúng ta đi mặc chúng ta, nước giếng không phạm nước sông!

- Nếu đã tới sao lại gấp gáp mà đi, không bằng tương trợ ta bắt nữ nhân này thế nào, tới lúc đó vô số linh dược cùng bảo vật trong không gian này, còn có áo nghĩa linh khí đều tùy tiện cho ngươi lấy!

Âm Phong nói, trong mắt nổi lên lục mang quỷ dị.

- Âm Phong, âm hiểm gian trá, ngươi đặc biệt cắn nuốt linh hồn, ngươi cảm thấy được người khác sẽ tin ngươi sao?

Huyền Tuyết Ngưng mang theo vẻ lãnh liệt, nói:

- Ta khuyên ngươi đừng nghĩ cách, linh hồn thể này ngươi không thừa nhận nổi!

Âm Phong xoay chuyển ánh mắt, dâм đãиɠ nói:

- Huyền Tuyết Ngưng, ngươi đừng vu tội ta, ta có âm hiểm gian trá như ngươi sao, ngươi thừa dịp ta tu luyện tới khẩn yếu quan đầu âm thầm đánh ta trọng thương, phải ra khỏi mật địa vừa vặn một ngàn năm, ngươi ghét nhất là nhân loại, ta xem ngươi mới là kẻ muốn gïếŧ bọn họ đi!

- Âm Phong, đồ vật nơi này cần ta cướp lấy sao, ở trước mặt ta, có cái gì là của ngươi?

Huyền Tuyết Ngưng lạnh lùng nói.

- Hừ!

Âm Phong dao động, quay đầu nhìn Tam Kỳ lão nhân nói:

- Ngươi liên thủ với ta, đánh chết nữ nhân này, ngươi sẽ có chỗ tốt thật lớn, bằng không chỉ cần ngươi ở trong Vạn Thế liệp tràng cũng không tránh thoát tay nữ nhân này, các ngươi quấy rầy nàng tu luyện, nàng tuyệt đối không bỏ qua cho các ngươi!

Tam Kỳ lão nhân nhìn hai người, mái tóc khẽ động, sắc mặt ngưng lại.

- Kỳ lão, hai người này đều là thiên sinh linh vật sao?

Lục Lâm Thiên truyền âm hỏi.

- Đúng vậy, cả hai người!

Tam Kỳ lão nhân truyền âm:

- Một lát ngươi cẩn thận một chút, nếu là trước kia ta đối phó bọn hắn tự nhiên không thành vấn đề, nhưng với trạng thái bây giờ của ta, nhiều nhất đối phó một tên, cũng khó mà bảo vệ ngươi.

- Ngươi nghĩ kỹ hay chưa?

Âm Phong hỏi.

Tam Kỳ lão nhân liếc mắt nhìn Âm Phong, lại nhìn Huyền Tuyết Ngưng, nói:

- Trạng thái hiện tại của ngươi chỉ sợ cũng không đánh thắng được Âm Phong, chúng ta liên thủ, sau đó nước giếng không phạm nước sông.

Huyền Tuyết Ngưng nhìn chằm chằm Tam Kỳ lão nhân, nói:

- Được, chúng ta liên thủ!

- Nhân loại đáng chết, biết ngay các ngươi không đáng tin cậy!

Nghe lựa chọn của Tam Kỳ lão nhân, sắc mặt Âm Phong trầm xuống, trong mắt hiện ra âm tà hàn ý:

- Ngươi đã không biết điều, vậy cũng tốt, chờ sau khi ta cắn nuốt ngươi, tin tưởng thực lực của ta có thể tiến một bước!

- Tin tưởng ngươi, ngươi nghĩ ta ngu ngốc hay là kẻ mù!

Ánh mắt Tam Kỳ lão nhân trầm xuống, trầm giọng nói:

- Về phần cắn nuốt ta, ngươi còn chưa đủ tư cách, nếu lão tử ở thời kỳ toàn thịnh, chỉ một cái tát vỗ chết ngươi!

- Nói thế nào hiện tại ngươi chỉ là một linh hồn thể, cũng không có bổn sự hung hăng càn quấy trước mặt ta!

- Oanh!

Hư không đột nhiên chấn động, hắc vụ nồng đậm bạo tuôn, khí tức âm tà hung ác như gió lốc thổi quét, nháy mắt không gian run rẩy không ngớt.

- Ông!

Khí tức âm tà hung ác lại dũng mãnh tràn vào não hải Lục Lâm Thiên, kim mang lan tràn lập tức ngăn cản khí tức âm tà ở bên ngoài.

- Khí tức thật khủng khiếp!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng tụ, nếu không có kim sắc tiểu đao, hắn tuyệt đối khó thể đối kháng, cho dù có tiểu đao bản thân hắn cũng bị ảnh hưởng thật lớn, chỉ sợ so sánh với Huyết Thiên Đế cũng không kém hơn bao nhiêu.

- Trước cắn nuốt linh hồn thể ngươi rồi nói sau!

Âm Phong quát lạnh một tiếng, hắc vụ khởi động, trảo ấn trào ra, không gian vặn vẹo, năng lượng khủng bố lập tức bao phủ về hướng Tam Kỳ lão nhân.

Trảo ấn bóp nát không gian, chân khí âm tà hung ác ngập trời xen lẫn tiếng vỡ tan răng rắc nháy mắt xuất hiện trước mặt Tam Kỳ lão nhân.

- Khí tức âm tà của ngươi không có bao nhiêu tác dụng với ta, ngươi tính là vật gì, cho dù lão tử chỉ là linh hồn thể cũng không phải thứ như ngươi có tư cách động vào!

Uy áp kinh khủng bao trùm, phong vân khuấy động!

Tam Kỳ lão nhân sấn tới một bước, không gian xung quanh chấn vỡ, chân khí cuồn cuộn mang theo nóng cháy mang theo tốc độ quỷ mị hóa thành chưởng ấn đánh lên trảo ấn.

Oanh long!

Không gian run lên, năng lượng khủng bố tràn ra, trảo ấn chưởng ấn va chạm, kình phong thổi quét tứ tán.

Đặng đặng!

Âm Phong cùng Tam Kỳ lão nhân đồng thời thối lui vài bước, chẳng qua Âm Phong còn lui nhiều hơn vài bước mới đứng vững thân hình, rõ ràng đã rơi xuống hạ phong.

- Di, sao lại mạnh như vậy!

Ánh mắt Âm Phong đại biến.

- Hừ, Tuyên Cổ cảnh sơ giai, nếu ta ở thời kỳ toàn thịnh tính cái rắm!

Trường bào run lên, chân khí mênh mông cuồn cuộn tràn ra, uy áp bỗng nhiên phóng thích.

- Uy áp thật mạnh, Âm Phong không thể so sánh!

Lục Lâm Thiên đã sớm lui ra sau vài bước, lần đầu tiên nhìn thấy Tam Kỳ lão nhân chính thức ra tay, mặc dù chỉ là linh hồn thể còn không phải trong thời kỳ toàn thịnh, nhưng giai vị uy áp vẫn luôn tồn tại.

- Nguyên lai ngươi đã tới bước này!

Ánh mắt Âm Phong nóng rực, tham lam nói:

- Thật sự là trời cũng giúp ta, không nghĩ tới ngươi đã tới tình trạng này, còn không phải trong thời kỳ toàn thịnh, nếu cắn nuốt ngươi đối với ta mà nói chỗ tốt thật lớn, trời cũng giúp ta, trời cũng giúp ta!

- Ngươi đủ tư cách sao!

Thân ảnh Tam Kỳ lão nhân đứng thẳng, uy áp nồng đậm lan tràn, phong vân cuồn cuộn, uy thế kinh người.

- Huyền Tuyết Ngưng, ngươi cũng không có hảo cảm đối với nhân loại, chúng ta liên thủ đối phó linh hồn thể này, đem hắn giao cho ta, món nợ giữa chúng ta xóa bỏ, mật địa này ta cũng không cần, toàn bộ cho ngươi, thế nào?

Âm Phong hỏi.

Chương 3828: Nghịch Thiên Tà Long

- Ngươi căn bản không nên tồn tại trên đời này, tuy rằng ta không thích nhân loại, nhưng lại càng chán ghét ngươi hơn, ta nói rồi, ngươi sẽ thần hồn câu diệt!

Lời vừa dứt, bạch lục quang mang khuếch tán, nương theo chân khí hoang vu lạnh lẽo thổi quét, bàn tay mềm dao động, một đạo năng lượng dải lụa mang theo uy thế khủng bố nháy mắt xuyên qua không gian, bắn nhanh tới trước người Âm Phong.

Thân ảnh Âm Phong chợt biến mất, năng lượng dải lụa xuyên thủng không gian, đánh tan tảng lớn hắc vụ nồng đậm.

- Huyền Tuyết Ngưng, ngươi cho rằng ngươi còn có thể chống đỡ bao lâu!

Khi Âm Phong xuất hiện đã đi tới trước người Huyền Tuyết Ngưng, hắc vụ cuồng bạo khởi động, khí tức âm tà hung ác lan tràn, một đầu hắc sắc cự xà khổng lồ lao ra, uy áp áp bách không gian, lao thẳng về hướng Huyền Tuyết Ngưng.

Năng lượng dải lụa lần thứ hai lướt tới, lại như lốc xoáy quấn quanh hắc sắc cự xà, đột nhiên thu lại, gắt gao trói buộc.

Xuy…

Cự xà cũng không giằng co bao lâu, tiêu tán.

Xuy!

Cự xà tiêu tán, năng lượng quỷ dị bắn ra, nháy mắt tới trước mặt Huyền Tuyết Ngưng.

- Ân…

Đột nhiên từ trong cỗ năng lượng quỷ dị kia truyền ra thanh âm rêи ɾỉ dâʍ ꞁσạи.

Thanh âm đánh vào linh hồn người khác, ngay cả Lục Lâm Thiên cũng bị ảnh hưởng, trước mắt giống như xuất hiện vô số nữ tử diễm lệ tя͢ầи t͙я͢υồиɠ, trong mắt dâng lên dục hỏa lao thẳng về phía hắn.

Ảo ảnh lập tức bị kim sắc tiểu đao chém vỡ, vẻ mặt Lục Lâm Thiên càng thêm ngưng trọng, thực lực Âm Phong quá mức cường hãn, mình đứng thật xa cũng bị lan tới, thật sự khó thể đối kháng.

Huyền Tuyết Ngưng cũng bị ảnh hưởng, thân ảnh chợt lui, bạch lục quang mang bao phủ đem tàn ảnh đυ.ng nát trong hư không.

Oanh!

Tàn ảnh bị đυ.ng nát, lập tức hóa thành tà khí quỷ dị ngập trời.

- Âm Phong, ngươi lại cắn nuốt Nghịch Thiên Tà Long?

Trong mắt Huyền Tuyết Ngưng động dung.

- Kiệt kiệt, ngươi đoán đúng rồi!

Âm Phong cười lạnh nói:

- Ta thừa dịp Tà Long đột phá tới lúc khẩn yếu, đã đem hắn cắn nuốt, Tà Long trời sinh yêu thích daˆʍ uế, daˆʍ khí chính là khắc tinh của ngươi, nếu không phải vậy ta sao dám tới tìm ngươi!

- Không có khả năng, ngươi không có khả năng cắn nuốt Nghịch Thiên Tà Long, hắn cũng không dễ cắn nuốt như vậy!

Huyền Tuyết Ngưng lập tức lắc đầu.

- Kiệt kiệt…

Âm Phong cười lạnh, trầm giọng nói:

- Ngươi nói không sai, Tà Long đích thật không dễ cắn nuốt, cho dù ta thừa dịp hắn đột phá cũng chỉ tẩu hỏa nhập ma, cuối cùng chỉ cắn nuốt được linh hồn phân thân của hắn, bản thể của hắn chạy trốn, nhưng hắn phải trả giá thảm trọng, thực lực đại tổn, tẩu hỏa nhập ma, chỉ sợ đời này cũng khó mà khôi phục, chờ sau khi ta tìm được hắn sớm hay muộn sẽ bị ta cắn nuốt!

Hắn dừng lại một chút, trong mắt lộ vẻ cười daˆм uế, nói:

- Cắn nuốt linh hồn phân thân của hắn cũng đủ đối phó ngươi, hiện tại ngươi cũng như Tà Long, chỉ sợ không chống đỡ được bao lâu, ngươi sớm hay muộn là của ta, tới lúc đó ta sẽ sủng ái ngươi, ta thật muốn biết mùi vị của ngươi rốt cục thế nào, có thể càng thêm mất hồn hay không!

- Muốn chết!

Nghe được lời daˆм uế xấu xa, khuôn mặt Huyền Tuyết Ngưng băng sương, bạch lục mang trào ra, chân khí hoang vu thê lương khởi động, bàn tay xoay tròn, tám thân ảnh xinh đẹp giống nhau như đúc xuất hiện, làm cho người ta không dám khinh nhờn.

Chín thân ảnh nhất thời lao ra, mang theo chín đạo chân khí hoang vu lạnh lẽo đánh thẳng về hướng Âm Phong.

- Tà Long Ảnh!

Âm Phong quát một tiếng, ánh mắt cười lạnh, trong hắc vụ xuất hiện chín hư ảnh long hình.

- Ngao!

Chín hư ảnh rít gào, mang theo thanh âm dâм ɭσạи nhất thời dây dưa cùng chín thân ảnh của Huyền Tuyết Ngưng.

Huyền Tuyết Ngưng tựa hồ bị thanh âm dâм ɭσạи kia làm ảnh hưởng.

- Oanh long long!

Hai bên liên tục va chạm, trong tích tắc không ngừng giao thủ, phá vỡ thật lớn hư không.

Lục Lâm Thiên đứng xa xa, cảm giác mình không đủ thực lực nhúng tay, nếu bị lan tới thật sự khó thể đối kháng.

Những thân ảnh liên tục va đập vào nhau, chín hư ảnh long hình tiêu đạm biến mất, tám thân ảnh Huyền Tuyết Ngưng quay về bản thể, sắc mặt hơi tái nhợt, thân hình không nhịn được bật lui mấy bước.

- Tới lượt ta!

Tam Kỳ lão nhân nháy mắt xuất hiện trước người Âm Phong, phất tay dựng lên, hư không tụ tập một mảnh mây đen cuồn cuộn quỷ dị, một đạo quyền ấn cực lớn trống rỗng thành hình.

- Kỳ Linh quyền!

Tam Kỳ lão nhân hét lớn một tiếng, quyền ấn bạo oanh xuống, không gian đều bị phá hủy.

- Linh hồn thể ở trước mặt ta không có tư cách hung hăng càn quấy!

Âm Phong hét lớn một tiếng, chân khí âm tà hung ác khởi động, hóa thành một đạo hắc sắc quang trụ hung hăng va chạm vào quyền ấn.

Oanh!

Hai cỗ năng lượng va chạm lẫn nhau, kình phong khủng bố bao trùm, từng phiến hư không liên tục sụp đổ.

Cũng không biết phiến không gian này là nơi nào, năng lượng khủng bố đυ.ng nhau như vậy vẫn chưa bị phá hủy.

Đặng đặng…

Tam Kỳ lão nhân cùng Âm Phong đều bị đẩy lui, nhưng Âm Phong lui nhiều hơn một chút, nhìn qua Tam Kỳ lão nhân, sắc mặt vô cùng khó xem.

Hắn không ngờ thực lực linh hồn thể này mạnh mẽ vô cùng, còn mạnh hơn trong tưởng tượng của hắn, mà linh hồn thể kia lại không bị hắn ảnh hưởng bao nhiêu.

Thân hình Tam Kỳ lão nhân liên tục lui ra phía sau, sắc mặt có chút ngưng trọng, bản thân là linh hồn thể cho nên hắn rất rõ ràng, càng kéo dài càng bất lợi với mình, nhất định phải nhanh chóng giải quyết.

- Kỳ lão, ngươi thế nào?

Lục Lâm Thiên truyền âm hỏi, trong lòng vô cùng lo lắng.

- Bây giờ còn chưa có gì bất ổn, lần này có lẽ phải liều mạng mới được.

Tam Kỳ lão nhân truyền âm nói, nhìn qua Huyền Tuyết Ngưng:

- Ta cần một chút thời gian chuẩn bị, ngươi giúp ta bám trụ hắn một lúc là được rồi!

- Không thành vấn đề!

Huyền Tuyết Ngưng khẽ gật đầu, ánh mắt băng sương nhìn Âm Phong.

- Hừ, ta đối phó linh hồn thể ngươi trước!

Hai mắt Âm Phong lóe ra lục mang, chân giẫm hư không, lao về hướng Tam Kỳ lão nhân, tựa hồ một lòng muốn đối phó hắn, bởi vì biết đối phương là linh hồn thể, cũng không thể chống đỡ quá lâu.

- Ngươi vượt qua cửa ải của ta trước đi!

Huyền Tuyết Ngưng lạnh lùng quát, chân khí hoang vu lạnh lẽo thi triển tới cực hạn, thân ảnh uyển chuyển ngăn cản trước mặt Âm Phong, bàn tay ngọc biến áo, mang theo thế công xảo quyệt đánh về hướng Âm Phong.

- Huyền Tuyết Ngưng, ngươi không nên dây dưa ta, nếu vậy cho ngươi sớm tẩu hỏa nhập ma tốt lắm, ta cảm giác được khí tức của ngươi đã sớm dao động không bình thường, nhìn xem ngươi còn chống đỡ được bao lâu!

Sắc mặt Âm Phong âm lệ, lao thẳng tới trước, khí tức âm hàn hung ác bạo tuôn, ngưng tụ thành một mảnh năng lượng không gian cuồn cuộn trên bầu trời, xen lẫn thanh âm rêи ɾỉ dâм ⌊σạи bao trùm Huyền Tuyết Ngưng.

Hai người nháy mắt giao thủ với nhau, chân khí khởi động, hư không run rẩy không ngớt.

Tam Kỳ lão nhân nhanh chóng đánh ra thủ ấn, giữa không trung lặng yên biến sắc.

Lục Lâm Thiên đứng thật xa, cũng không giúp đỡ được gì, chỉ có thể khẩn trương nhìn cuộc chiến.

Chương 3829: Toàn lực ra tay

- Huyền Tuyết Ngưng, ngươi sớm muộn là nữ nhân của ta, sẽ ở dưới khố của ta rên rỉ hầu hạ!

Âm Phong không ngừng cười to dâm đãng, hắn cũng cực kỳ kiêng kỵ chân khí hoang vu lạnh lẽo kia, một ngàn năm trước hắn đã thua bại trong tay nàng, bại thật thảm, nếu không phải lần này có chỗ dựa hắn tuyệt đối không dám trêu chọc Huyền Tuyết Ngưng.

- Ngươi còn không có tư cách này!

Ánh mắt Huyền Tuyết Ngưng lãnh liệt như đao, bạch lục quang mang phóng thích chân khí hoang vu lạnh lẽo cuồn cuộn, thậm chí Lục Lâm Thiên phải dựa vào kim sắc tiểu đao bảo hộ mới có thể đứng vững.

- Không bao lâu nữa ngươi sẽ biết ta có tư cách này hay không!

Ánh mắt Âm Phong âm tàn, mạnh mẽ oanh ra một quyền.

Oanh!

Quyền ấn nứt toác, khe không gian hiển lộ đánh thẳng về hướng Huyền Tuyết Ngưng.

- Đồ vô sỉ, nếu không thừa dịp ta đang khẩn yếu quan đầu, ngươi sao lại là đối thủ của ta!

Huyền Tuyết Ngưng quát một tiếng, một đạo năng lượng dải lụa bắn ra, hung hăng oanh kích vào quyền ấn khủng bố.

Oanh!

Năng lượng văng tung tóe, không gian rách nát tả tơi, khuôn mặt Huyền Tuyết Ngưng đột nhiên tái nhợt, khóe môi tràn ra ngụm máu trắng như bạch ngọc.

- Hắc hắc, chắc ngươi đã sắp không thể áp chế đi, lúc khẩn yếu quan đầu bị mấy con kiến ảnh hưởng, ngươi không ngờ mình có loại kết quả này đi!

Âm Phong cười lạnh một tiếng, hai tay vừa động, mấy đạo hắc sắc dải lụa âm tà ngưng tụ xảo quyết thổi quét về hướng Huyền Tuyết Ngưng.

Xuy!

Huyền Tuyết Ngưng chân giẫm hư không, khí tức hoang vu lạnh lẽo khởi động, bàn tay chém ra, vài đạo thủ ấn bắn tới, ngăn cản mấy dải lụa âm tà, cả phiến hư không đều bị chấn vỡ.

Đặng đặng!

Huyền Tuyết Ngưng lại hộc máu, thân hình liên tục thối lui, sắc mặt càng thêm tái nhợt, trong mắt nổi lên huyết sắc quang mang, chân khí dao động vô cùng bất ổn.

- Ngươi đã hoàn toàn không áp chế được nữa rồi chứ!

Âm Phong cười to, vừa định tiếp tục ra tay.

- Giao hắn cho ta đi!

Nhưng đúng lúc này, thân ảnh Tam Kỳ lão nhân xuyên qua không gian đi tới trước người Huyền Tuyết Ngưng, trong mắt mang theo cười lạnh, một đạo năng lượng thủ ấn ngưng kết bay ra.

Nhìn thấy thủ ấn ngưng kết, ánh mắt Âm Phong chợt run lên.

Thủ ấn hóa thành ma bàn, hào quang chói mắt, chung quanh hiện lên quang quyển tối đen, không có chút năng lượng tiết ra ngoài, nhưng vô hình trung làm trong lòng Âm Phong chợt run lên.

- Đại Không Kình Thiên Ấn!

Tam Kỳ lão nhân khẽ quát, ma bàn bay đi, cắt qua không gian, đón gió mà trướng, nháy mắt bao phủ cả hư không.

- Đáng chết!

Âm Phong hét lớn một tiếng, hắc vụ cuồn cuộn bao phủ không trung, hào quang đen như mực bao trùm quanh thân hắn.

Chỉ chớp mắt ma bàn đã đi tới trước hắc sắc quang quyển, va chạm tới như vẫn thạch rơi xuống, cả phiến hư không run lên.

- Phanh!

Thanh âm trầm đυ.c truyền ra, ma bàn nổ tung, cả không gian run rẩy kịch liệt, hư không nứt vụn từng khúc, không gian xung quanh hóa thành hư vô, hủy diệt hết thảy.

Năng lượng hủy diệt phóng thích làm Lục Lâm Thiên hết hồn, thậm chí ánh mắt Huyền Tuyết Ngưng cũng rung động, uy áp giai vị ngập trời khiến cho nàng cũng bị áp chế.

Hư không tối đen khẽ quét lướt qua, hóa thành hư vô, ngay sau đó lập tức khôi phục.

Giữa không trung, quanh thân Tam Kỳ lão nhân hiện ra quang quyển bao phủ, ánh mắt khẩn trương nhìn chằm chằm phía trước.

Ngay lúc này một đạo hắc sắc quang đoàn đột nhiên nhảy ra.

Vừa nhìn thấy hắc sắc quang đoàn, Tam Kỳ lão nhân cùng Huyền Tuyết Ngưng đều khẽ biến.

- Linh hồn thể chết tiệt, ngươi thật sự chọc giận ta!

Một tiếng hét lớn truyền ra, hắc sắc quang đoàn nở rộ, mơ hồ xuất hiện một hình dáng thật lớn khổng lồ như ngọn núi, ước chừng phải hơn ngàn thước, tối đen như mực, uốn lượn xoay quanh, chân khí kinh người phóng thích, làm người ta cảm thấy sợ hãi.

- Ngao!

Đột nhiên từ trong quang đoàn tràn ra khí thế âm tà hung ác ngập trời thổi quét, một tiếng long ngâm rít gào, một đầu kềnh càng nhảy lên giữa không trung.

Đó là một đầu mãnh thú như xà phi xà, như long phi long, bộ dãng dữ tợn uy mãnh, toàn thân đen như mực, quanh thân tràn ngập hắc vụ nồng đậm.

Huyền Tuyết Ngưng ngẩng đầu quan sát vật kềnh càng kia, ánh mắt hơi trầm xuống, tựa hồ đang nói chuyện với Tam Kỳ lão nhân:

- Hình người kia chẳng qua là một nhân loại bị Âm Phong đoạt xá, Thôn Thiên Tà Giao này mới là bản thể chân chính của Âm Phong, Thôn Thiên Tà Giao cùng Nghịch Thiên Tà Long là tà vật sản sinh trong không gian này, Nghịch Thiên Tà Long do daˆм khí, nộ niệm, tham niệm hình thành, mà Thôn Thiên Tà Giao là do khí âm tà hung ác ngưng tụ, nhờ cơ duyên xảo hợp mới có được thân thể Thôn Thiên Tà Giao, hai bên tà khí như nhau cho nên một mực cắn nuốt lẫn nhau.

- Nguyên lai thiên sinh linh vật nơi này thật sự không ít.

Lục Lâm Thiên ở xa xa cũng nghe được, trong lòng kinh hãi.

- Linh hồn thể, ngươi nhất định phải chết!

Âm Phong lập tức hóa thành một đạo quang trụ tối đen lao về hướng Tam Kỳ lão nhân, năng lượng âm tà hung hãn đáng sợ tràn ngập, những nơi đi qua hư không hiển lộ khe không gian tối đen, như không gian thông đạo thâm thúy hiển lộ ra trong hư không.

- Ngươi tiếp tục bám trụ hắn một hồi, cho ta thêm một chút thời gian!

Sắc mặt Tam Kỳ lão nhân trở nên vô cùng ngưng trọng, lập tức nói.

- Được!

Huyền Tuyết Ngưng cắn răng, gật nhẹ đầu, thân ảnh bỗng nhiên phóng thích bạch lục mang chói mắt, mái tóc bạc tung bay, chân khí hoang vu lạnh lẽo khuếch tán khắp hư không.

Chỉ nháy mắt một đóa hoa tuyệt mỹ hiện lên trong không trung, toàn thân trắng muốt, mang theo vẻ xanh biếc, như một tác phẩm nghệ thuật động lòng người.

- Đây là bản thể của nàng sao?

Lục Lâm Thiên nhìn đóa hoa tương tự hoa lan, phóng thích ra chân khí lạnh lẽo hoang vu, làm cho linh hồn người ta tuyệt vọng hỏng mất.

- Âm Phong, cho dù ta đang đột phá khẩn yếu quan đầu bị ảnh hưởng, ngươi vẫn không thể làm gì ta!

Bên trong đóa hoa rung động lòng người truyền ra thanh âm lãnh liệt của Huyền Tuyết Ngưng, hoa thể hóa thành khổng lồ hơn trăm thước, chân khí lạnh lẽo hoang vu cuồn cuộn ngăn cản trước người Thôn Thiên Tà Giao.

- Huyền Tuyết Ngưng, ngươi làm cho ta mất đi tính nhẫn nại, rơi vào trong tay ta, ta nhất định khiến cho ngươi muốn sống không được, mỗi ngày bị ta chà đạp!

Âm Phong rít gào, chân khí âm tà hung ác ầm ầm va chạm cùng chân khí hoang vu lạnh lẽo.

- Không ngờ là Thiên Hoang Huyền Ngọc Lan viễn cổ, không nghĩ tới thiên sinh linh vật này thật sự tồn tại!

Nhìn thấy bản thể Huyền Tuyết Ngưng, ánh mắt Tam Kỳ lão nhân kinh ngạc, thủ ấn kết xuất, huỳnh quang không ngừng tràn ngập.

Tam Kỳ lão nhân truyền âm cho Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, ta thật sự chuẩn bị liều mạng, bằng không không thể thắng được Thôn Thiên Tà Giao, nghiệt súc kia muốn cắn nuốt ta đề cao tu vi, nhưng đây cũng là một cơ hội cho ta, nghiệt súc này so ra còn kém hơn Xích Linh Liệt Hỏa, mà ta là linh hồn thể cũng có thể dung hợp hắn, nếu ta có thể thành công thì tốt, nếu thất bại ngươi nghĩ biện pháp trốn, hư không này đã bị nghiệt súc kia động tay chân, chỉ sợ khó thể thoát thân, ngươi trốn trong Thiên Trụ giới có lẽ tránh được một kiếp!

Chương 3830: Đại Không Kình Thiên Ấn

- Đã có cách rồi sao?

Lục Lâm Thiên nghe vậy mới biết Tam Kỳ lão nhân đã có chủ ý, tựa hồ cũng đang mưu đồ, lúc này cũng có nắm chắc, từng đạo thủ ấn ngưng kết, một luồng chân khí vô hình thẩm thấu khắp hư không.

Oanh long long!

Chân khí va chạm ầm ầm vang rền, Lục Lâm Thiên đứng thật xa nhìn lại, khí thế của Huyền Tuyết Ngưng tựa hồ hùng hậu hơn, nhưng không biết vì sao lại không thúc giục được thực lực sẵn có, ngược lại liên tục bị áp chế, chân khí ngày càng suy yếu.

- Ngao!

Âm Phong rít gào, vừa đối kháng Huyền Tuyết Ngưng vừa rình rập hành động của Tam Kỳ lão nhân, nhìn thủ ấn biến hóa, hư không rung động khiến hắn cũng ngưng trọng lên, nhất định không thể để cho đối phương có thêm cơ hội lần nữa.

- Huyền Tuyết Ngưng, vốn định cuối cùng đối phó ngươi, tới lúc đó có thể yên tâm sủng hạnh ngươi, hiện tại chỉ có thể giải quyết ngươi trước tiên!

Âm Phong hét lớn một tiếng, từ trong miệng lao ra một đạo hắc sắc lưu quang.

- Ân…a…

Hắc quang hóa thành một đầu long ảnh, trong miệng vang ra tiếng rêи ɾỉ phệ hồn tận xương, tựa hồ còn có chút tác dụng khắc chế Huyền Tuyết Ngưng.

- Linh hồn phân thân Nghịch Thiên Tà Long!

Bên trong đóa hoa truyền ra tiếng hô kinh ngạc của Huyền Tuyết Ngưng.

- Kiệt kiệt, ta còn chưa hoàn toàn luyện hóa linh hồn phân thân của Tà Long, đặc biệt lưu lại một tia đối phó ngươi, nếu không có chuẩn bị, ta làm sao dám đối phó ngươi!

Âm Phong cười lạnh không ngớt.

- Xuy!

Hư ảnh long hình mang theo tiếng rêи ɾỉ dâм ɭσạи nháy mắt đột phá phòng ngự của Huyền Tuyết Ngưng, lập tức tiến vào trong bản thể của nàng, cùng lúc đó bản thể nàng không ngừng run lên, chân khí rung động không ngớt.

- Ngao!

Âm Phong rít gào, bản thể khổng lồ nhân cơ hội va chạm vào bản thể Huyền Tuyết Ngưng.

Oanh!

Bản thể Huyền Tuyết Ngưng bị đẩy lui, chân khí nhất thời uể oải không ít.

- Không tốt, phiền toái lớn!

Nhìn thấy Huyền Tuyết Ngưng bị đẩy lui, sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng tới cực hạn, nếu nàng không thể ngăn cản Âm Phong, Tam Kỳ lão nhân sẽ gặp phiền toái, thân ảnh Tam Kỳ lão nhân đang liên tục biến hóa, hắn còn cần một ít thời gian.

- Linh hồn thể chết tiệt, quấy rầy chuyện tốt của ta, cũng tốt, sau khi cắn nuốt ngươi cũng là nỗi vui mừng ngoài ý muốn!

Âm Phong cuồn cuộn lao tới, bởi vì khí tức linh hồn thể kia làm cho hắn cảm giác nguy hiểm tuyệt đối.

- Lưu lại cho ta!

Hư không nổi lên không gian xung quanh như thời không thác loạn, trong nháy mắt thân ảnh Lục Lâm Thiên mang theo khe không gian lan tràn, kéo dài qua hư không nháy mắt hiện ra trước người Âm Phong, không gian xung quanh vặn vẹo, thời gian áo nghĩa cùng không gian áo nghĩa tràn ngập, một đạo chưởng ấn phá không bay ra, hướng thẳng về phía Âm Phong.

- Thập Phương Vũ Trụ Ấn!

Chưởng ấn hạ xuống, Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, không gian nổi lên sóng to gió lớn, đột nhiên xuất hiện cỗ chân khí như hủy diệt, nơi nơi đi qua đều vặn vẹo sụp đổ.

- Tiểu tử, có chút thực lực, tu vi Đại Đạo cảnh trung giai lại có thực lực Niết Bàn cảnh, ta đã sớm chú ý tới ngươi, những năm gần đây những người tham gia Vạn Thế đối quyết, thiên phú của ngươi đủ tiến vào trước năm, chỉ tiếc vẫn quá yếu, ta thích nhất là linh hồn người có thiên phú không tệ, mùi vị thật mỹ vị!

Âm Phong cười lạnh, cự vĩ va chạm vào chưởng ấn.

Oanh!

Cự vĩ va chạm, hư không run lên, Thập Phương Vũ Trụ Ấn nhất thời bị chấn vỡ.

Lục Lâm Thiên tự biết Thập Phương Vũ Trụ Ấn căn bản không thể đánh thắng Âm Phong, cùng một thời gian thủ ấn ngưng kết, kim, thanh, lam, xích, hoàng năm loại hào quang chói mắt phóng lên cao, vài luồng thiên địa năng lượng cuồn cuộn làm hư không run rẩy, tận sâu trong không gian xuất hiện một lốc xoáy tối đen.

Năm loại năng lượng thuộc tính chiếu rọi lên lốc xoáy, ở giữa lại có một hình cong tương liên hắc bạch, hình thành đồ án âm dương hình tròn, không gian run lên không ngớt.

- Thời Không Lao Ngục!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, bố trí ba mươi hai lần uy lực

Thời Không Lao Ngục, đồ án âm dương bao phủ, kim quang rạng rỡ, tiêu sát sắc bén, nhất thời đem thân thể khổng lồ của Âm Phong thổi quét bên trong.

Thoáng chốc hư không như muốn sụp đổ, sấm sét vang dội, chân khí khủng bố xa lạ vô cùng vô tận lan tràn, nương theo sau thiên uy hạo hãn, cuồn cuộn không ngớt.

- Đây là thủ đoạn gì!

Thiên địa uy áp mênh mông cuồn cuộn, bản thể Âm Phong cũng run lên, ánh mắt lộ vẻ kinh ngạc.

Oanh long!

Trong gió giục mây vần, Lục Lâm Thiên lăng không đứng lơ lửng, sau lưng nổi lên sấm sét vang dội, bên trong không gian Thời Không Lao Ngục kim hệ, một đạo kim sắc thủ ấn phá không giáng xuống.

Xuy!

Hư không nứt vụn từng khúc, vẫn khó thể khôi phục.

- Có chút bổn sự!

Âm Phong phun ra một đạo quang trụ tối đen, nghênh đón kim sắc thủ ấn.

Oanh long!

Hai cỗ năng lượng va chạm, phá hủy hư không, năng lượng ngập trời khuếch tán.

Hô hô!

Lực lượng cuồng bạo thổi quét, thân hình Lục Lâm Thiên liên tục lui về phía sau, miệng phun máu tươi.

Bản thể khổng lồ của Âm Phong chỉ khẽ run lên mà thôi.

Sưu!

Miệng phun máu tươi, từ trong ấn đường Lục Lâm Thiên bay ra một đạo tử kim lưu quang, sát khí thao thiên cùng khí huyết sát âm hàn lan tràn, như gió bão thổi quét khuếch tán.

Đại hồn anh lao thẳng tới, vì tranh thủ thời gian cho Tam Kỳ lão nhân, Lục Lâm Thiên chỉ có thể toàn lực dùng hết thủ đoạn bám trụ Âm Phong.

- Ám Ma Phân Thân bí pháp!

Đại hồn anh vừa lướt ra, hào quang hiển lộ, nháy mắt từ khắp bốn phương tám hướng bắn ra phân thân vây quanh.

Chỉ thoáng chốc sáu mươi tám thân ảnh giống đại hồn anh như đúc xuất hiện, ngay lúc này trong hư không hội tụ linh hồn phong bạo thổi quét, linh hồn lực âm hàn huyết sát khuếch tán, sát khí ngập trời.

- Di!

Sáu mươi tám thân ảnh sát khí ngập trời lướt ra, Âm Phong lại kinh ngạc.

- Thiên Linh Hồn Nhãn!

- Trảm Hồn Cửu Liên quyết!

- Thiên Linh Diệt Hồn chỉ!

- Toái Hồn Sư Tử Hống!

Trong khoảnh khắc hư không lung lay sắp đổ, chân khí hủy diệt như gió lốc thổi quét khắp cả bầu trời.

Hư không một mảnh hỗn loạn, ánh mắt Huyền Tuyết Ngưng không ngừng lóe lên, chân khí quỷ dị khởi động, như đang giãy dụa gì đó.

Khi hư không dần dần khôi phục lại, thân thể Âm Phong vẫn kéo dài qua trong hư không, bị linh hồn công kích mênh mông cuồn cuộn, không ngờ lại không có việc gì.

Ngược lại sáu mươi bảy linh hồn phân thân chợt bay vòng, lập tức quay trở lại bản thể đại hồn anh.

- Ta cảm giác được, mùi vị rất mỹ vị, rất mỹ vị!

Ánh mắt Âm Phong rơi lên người đại hồn anh, thân hình lao thẳng tới trước, mở ra miệng rộng dữ tợn, hấp lực thật lớn hướng đại hồn anh cuốn tới.

Đại hồn anh run lên, giống như đã bị uy áp, chân khí của đối phương thật sự vô cùng cường hãn.

- Hống!

Lục Lâm Thiên rống lên một tiếng, thúc giục Thanh Linh khải giáp hổ biến, bên trong hổ chưởng, kim huyết sắc lưu quang tràn ra.

- Ngao!

Một tiếng long ngâm vang vọng, một thanh huyết đao xuất hiện trong tay, chân khí tiêu sát sắc bén thổi quét hư không, uy lực không giống áo nghĩa linh khí bình thường có được.

Chương 3831: Tiểu Chu Thiên Tinh Đấu Luyện Thế trận

- Duệ Kim Hồn Đao!

Bản thể Lục Lâm Thiên xuất hiện sau lưng đại hồn anh, vung đao chém xuống, kim huyết sắc đao mang mang theo tiêu sát khí bàng bạc ầm ầm lướt qua giữa không trung.

Xuy!

Đao mang đi qua, không gian hóa thành tro tàn, chân khí tiêu sát sắc bén thẩm thấu hư không, hóa thành sóng gợn khuếch tán khắp bốn phương tám hướng, thiên địa đều rung chuyển.

- Két!

Một đao bổ lên cự vĩ của Âm Phong, mở ra một khe hở thật lớn, nhưng chưa chặt đứt được, máu đen cuồn cuộn tràn ra.

- Ngao!

Âm Phong rít gào thảm thiết, cự vĩ cuồn cuộn, phá hủy phần lớn hư không, đồng thời hung hăng quất lên người Lục Lâm Thiên.

Phốc!

Lục Lâm Thiên phun máu tươi, thân hình bay ngược ra sau, liên tục đυ.ng nát từng phiến hư không.

- Dám đả thương ta, ta muốn đem ngươi nghiền xương thành tro!

Âm Phong hét lên giận dữ, thân hình khổng lồ lao về hướng Lục Lâm Thiên.

- Nghiệt súc, hiện tại tới lượt ta!

Tam Kỳ lão nhân trống rỗng xuất hiện, thiên địa năng lượng lặng yên hội tụ, chỉ tích tắc đã nổi lên dao động quỷ dị.

- Chân khí thật đáng sợ!

Âm Phong bỗng nhiên dừng lại, thân hình xoay quanh trên không, ánh mắt biến thành cực kỳ nghi hoặc, có dao động làm cho hắn cảm thấy nguy hiểm.

Thân hình Tam Kỳ lão nhân biến thành cực kỳ trong suốt, cực kỳ hư ảo, quang ấn huyền ảo đánh xuống, cả hư không run lên.

Trên hư không hiện lên vô số lưu quang, nhìn qua thật giống như lưu tinh vũ.

Chỉ thoáng chốc thiên hôn địa ám, trên hư không tinh quang lấp lánh, thiên uy kinh người.

Nhìn biến hóa xung quanh, không biết cảm nhận được điều gì, ánh mắt Âm Phong lộ xem ra kinh hãi, lớn tiếng rít gào:

- Rốt cục ngươi muốn làm gì?

Tam Kỳ lão nhân ngạo nghễ đạp không đứng lơ lửng, tuy chân khí uể oải nhưng lại dâng lên xu thế kình thiên không thể ma diệt, khóe môi cười lạnh nói:

- Lúc trước không thể làm gì Xích Linh Liệt Hỏa, nhưng với ngươi thì chưa chắc không được, nhìn xem rốt cục là ngươi luyện hóa ta, hay ta cuối cùng có thể luyện hóa ngươi!

Tam Kỳ lão nhân đánh ra thủ ấn cuối cùng:

- Lấy linh hồn thể của ta làm trận nhãn, bố trí Tiểu Chu Thiên Tinh Đấu Luyện Thế trận, muốn phá trận, trừ phi ta chết!

Dứt lời, thân hình Tam Kỳ lão nhân bay hướng thiên không, hư không đều run rẩy, vô số lưu quang phát sáng, ầm ầm tuôn xuống, như lưu tinh vũ.

- Ngươi là tên điên, ta không thèm cắn nuốt ngươi!

Âm Phong thật sự sợ hãi, cấp tốc thối lui, giờ khắc này trong lòng hắn cảm thấy vô cùng kinh hoảng.

Chỉ tiếc đã muộn, thân thể to lớn của hắn bị đọng lại giữa không trung, dưới lưu tinh vũ, chân trời xa xa nứt vụn từng khúc, hiển lộ quang quyển tối đen.

Lục Lâm Thiên đang cuồng phun máu tươi, Tam Kỳ lão nhân lại truyền âm:

- Tiểu tử, ta dùng linh hồn làm trận nhãn bố trí đại trận, nếu không phải ta chết thì nghiệt súc này vong, ta có sáu thành cơ hội thành công, nhưng dù vậy thời gian cũng không ngắn ngủi, ta ở trong này hẳn thật an toàn, ngươi không cần lo lắng, kế tiếp ta không thể tiếp tục đi cùng ngươi, hiện tại ta đưa ngươi rời khỏi đây, tự ngươi cẩn thận, nếu trong hai đại liên minh muốn ngươi gia nhập môn hạ, tự ngươi có thể lựa chọn, đương nhiên ngươi cũng có thể lựa chọn ta!

Thanh âm Tam Kỳ lão nhân rơi xuống, không gian trước mặt Lục Lâm Thiên vặn vẹo, khí lưu phun trào.

Oanh!

Khi Lục Lâm Thiên phục hồi lại tinh thần, thân hình đã rơi xuống đất, hư không cuồn cuộn xung quanh đã hoàn toàn biến mất.

- Đây là nơi nào?

Lục Lâm Thiên nhìn quanh bốn phía, nơi này là một bãi cỏ, thiên địa năng lượng nồng đậm, nơi nơi phiêu đãng hương thơm ngát, kỳ hoa dị thảo, xa xa có không ít núi non.

Lục Lâm Thiên hiện lại hình người, khóe môi đầm đìa máu tươi, giãy dụa đứng lên, nhìn nơi này thật giống như chốn đào nguyên.

- Xuy!

Đại hồn anh cũng bị bài xuất đi ra, quay về trong bản thể.

- Đây là nơi nào?

Lục Lâm Thiên đứng dậy nhìn xung quanh, không gian nơi đây như mộng như ảo, tựa như tiên cảnh, nơi nơi mây mù lượn lờ, thiên địa năng lượng ngưng tụ thành những áng mây, cơ hồ có thể cắn nuốt hấp thu.

- Thiên địa năng lượng thật nồng đậm, đây rốt cục là địa phương nào?

Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc, không gian này tựa hồ khác hẳn không gian khu vực Vạn Thế liệp tràng.

- Xuy!

Ngay lúc Lục Lâm Thiên còn đang nghi hoặc, chân khí hoang vu lạnh lẽo giáng xuống, rơi lên người hắn.

Oanh!

Lục Lâm Thiên vừa giãy dụa định đứng dậy lại bị đập rơi xuống đất.

Một đóa hoa khổng lồ hơn trăm thước đặt trên người Lục Lâm Thiên, trong suốt trong sáng, toàn thân như bạch ngọc phiếm xanh biếc, hương thơm ngát vô cùng, tựa như hoa lan, phóng thích ra chân khí hoang vu lạnh lẽo.

Nhưng chân khí hoang vu lạnh lẽo kia lại cực kỳ rối loạn, còn mang theo tia nhiệt ý.

Ngay khi Lục Lâm Thiên còn chưa kịp phản ứng, đóa hoa đã biến thành một thân ảnh uyển chuyển xinh đẹp.

Toàn thân nữ tử tản ra mùi hương thơm ngát, dáng người uốn lượn, bóng loáng như ngọc, lại không hề có mảnh vải che thân, lả lướt nảy nở, làn da như tuyết, trơn mịn như ngọc.

Đôi mắt nàng chậm rãi mở ra, trong ánh mắt linh vận tràn đầy, mơ hồ mang theo tia khác thường.

Chân khí hoang vu lạnh lẽo biến thành lửa nóng, khí chất băng sương lại bắt đầu lộ vẻ yêu mị.

- Cô nương…

Lục Lâm Thiên nhất thời sửng sốt, có chút không biết phải làm sao.

- Xoạt!

Huyền Tuyết Ngưng nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt lửa nóng, bàn tay xé mạnh trường bào của hắn, lập tức xé rách thành mảnh nhỏ lộ ra thân hình cường tráng.

- Ta muốn…

Môi son khẽ mở, thanh âm như thiên nhiên, thân thể lập tức dán sát vào người Lục Lâm Thiên.

Chỉ nháy mắt trong cơ thể Lục Lâm Thiên cũng cuồn cuộn lửa nóng.

- Cho ta, ta muốn…

Thanh âm mờ ảo truyền ra, bạch lục mang nở rộ, gắt gao đem không gian xung quanh bao phủ bên trong, cả hư không vẻ xuân dạt dào, xuân sắc dạt dào…

Sáng sớm, trong sơn mạch mở mang, có chút sương mù chưa tán đi, từ xa nhìn lại như mộng như huyễn.

Bên trong dãy núi yên tĩnh, xung quanh lục ý mơn mởn.

Bên trong một thâm cốc ngoài rừng rậm, ngọn núi liên miên, xung quanh sơn cốc hắc khí lan tràn, không một ngọn cỏ.

Một thân ảnh xuất hiện ngoài thâm cốc, chậm rãi đi tới, cảnh giác nhìn chăm chú xung quanh, trên khuôn mặt tuấn lãng ôn hòa hiện lên vẻ âm trầm.

- Lục Lâm Thiên, ta sẽ không bỏ qua ngươi, đừng để cho ta tìm được cơ hội!

Thanh niên tuấn lãng tràn ngập hàn ý, mấy tháng trước nếu không phải hắn chạy nhanh thì hậu quả thê thảm, không nghĩ tới Phi Dương cùng Lưu Vân lại cũng không làm gì được Lục Lâm Thiên.

Nhớ tới động tĩnh của Lục Lâm Thiên vô cùng khủng bố, khuôn mặt Hoài Linh Ngọc lại càng oán hận không thôi, không nghĩ tới Lục Lâm Thiên cường hãn như vậy.

- Kiệt kiệt, rốt cục có người tới đây, bổn long đang cần chất dinh dưỡng!

Nhưng vào lúc này, một thanh âm âm lệ bỗng nhiên vang vọng, lập tức giữa không trung gió giục mây vần, một mảnh hôn ám, một thanh âm dâм ⌊σạи mơ hồ truyền ra…

Lục Lâm Thiên cảm giác mình dần dần ngủ say, vốn đã bị thương thế nghiêm trọng, khi hắn vừa khôi phục được một ít ý thức lập tức cảm giác nguyên lực đang cuồn cuộn lưu động trong cơ thể của mình, ít nhất ngoại thương đã không còn trở ngại, nhưng nội thương cũng có chút nghiêm trọng.

Chương 3832: Vẻ xuân dạt dào

Lục Lâm Thiên cảm nhận được một kích của Âm Phong cơ hồ phá hủy thân thể của mình, nếu không phải hắn có lực phòng ngự hơn người, chỉ sợ lần này đã chơi xong.

- Hình như đã xảy ra chuyện gì đó thật hương diễm…

Ý thức Lục Lâm Thiên bỗng nhiên run lên, lập tức mở hai mắt, ánh mắt nhất thời sửng sốt, một thân hình mềm mại bóng loáng như ngọc đang gắt gao triền lấy thân thể hắn, hai người trần trụi ôm lấy nhau.

Lục Lâm Thiên mơ hồ nhớ rõ, trước khi mình mê mang, tựa hồ đã cùng nữ tử này xảy ra triền miên mãnh liệt, loại cảm giác này thật sự không gì sánh nổi.

- Hình như bị trọng thương!

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, lập tức cảm giác được chân khí của nữ tử suy yếu vô cùng, xem như đã hôn mê.

Nhẹ nhàng dời Huyền Tuyết Ngưng ra khỏi người mình, Lục Lâm Thiên ngồi dậy, áo dài đã bị nàng xé nát rơi vãi trên bãi cỏ, hắn lập tức lấy ra bộ thanh y trong giới chỉ mặc vào người.

Sau đó hắn mới đưa mắt nhìn thân thể nằm trên bãi cỏ, đó là một tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ, hoàn mỹ tới mức làm người không dám khinh nhờn.

- Trọng thương thật nặng!

Lục Lâm Thiên đánh ra thủ ấn rơi lên người Huyền Tuyết Ngưng, phát hiện thương thế của nàng thật nghiêm trọng, như có dấu hiệu tẩu hỏa nhập ma.

Nàng là thiên sinh linh vật, nhưng tu vi cấp độ tới trình độ này cũng không khác gì nhân loại, với thương thế của nàng, Lục Lâm

Thiên thật bó tay hết cách.

Nhìn thân thể động lòng người trước mắt, Lục Lâm Thiên rối rắm, không biết nên làm như thế nào.

Nếu Huyền Tuyết Ngưng tỉnh lại, với thực lực của nàng muốn giết hắn thật dễ như chơi, hắn căn bản không phải đối thủ.

Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ sở dĩ Huyền Tuyết Ngưng muốn ân ái với hắn hẳn là vì Âm Phong ảnh hưởng, cho nên mới sản sinh hậu quả này, nếu đợi khi nàng tỉnh táo lại sẽ làm thế nào, hắn thật sự không dám cam đoan.

Lục Lâm Thiên thậm chí còn suy nghĩ, với tình huống bây giờ của Huyền Tuyết Ngưng, nếu đem nàng luyện hóa chính là thời cơ tốt nhất.

Đủ loại ý tưởng lướt qua trong đầu Lục Lâm Thiên, nhưng tới cuối cùng đều bị hắn phủ định, bất kể là bỏ mặc hay đem nàng luyện hóa hắn cũng không làm được, dù sao hai người từng phát sinh mối quan hệ mất hồn tới như thế.

Khẽ cau mày, Lục Lâm Thiên thở dài một hơi, lập tức lấy ra một bộ thanh y mặc lên người Huyền Tuyết Ngưng.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên tìm được một thạch thất tinh xảo, sau khi bố trí xong cấm chế, Lục Lâm Thiên ôm Huyền Tuyết Ngưng đi vào Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Trong huyền đỉnh, nhóm người Tiết Mặc Kỳ đều đang khẩn trương lo lắng, nhìn thấy Lục Lâm Thiên đi vào đều thở sâu một hơi, có chút thả lỏng.

- Đội trưởng!

Mọi người nhất thời tụ lại, ánh mắt nhìn lên Huyền Tuyết Ngưng đang nằm trong lòng Lục Lâm Thiên.

- Là nàng, nữ nhân kinh khủng kia!

Nhìn thấy chính là Huyền Tuyết Ngưng, mọi người lập tức dừng lại, ánh mắt lộ vẻ hoảng sợ.

- Nàng bị trọng thương, nói ra thật dài dòng, sau này hãy nói, Mặc Kỳ, ngươi giúp ta xem tình huống của nàng, nhìn xem có biện pháp nào không?

Lục Lâm Thiên nói, cuối cùng nhìn qua Tiết Mặc Kỳ.

Tiết Mặc Kỳ đi tới, nhìn thấy Huyền Tuyết Ngưng mặc quần áo của Lục Lâm Thiên, ánh mắt mơ hồ dao động nhưng cũng không biểu hiện ra ngoài, nói:

- Ta cảm giác thương thế của ngươi cũng không nhẹ.

- Ta không sao, ta có thể tự mình khôi phục được, ngươi xem nàng trước.

Lục Lâm Thiên nói xong liền đặt Huyền Tuyết Ngưng xuống đất, mọi người nghe vậy cũng tụ tập tới.

Tiết Mặc Kỳ kiểm tra xong, ánh mắt khẽ động, nói:

- Nàng là thiên sinh linh vật, hình như bị tẩu hỏa nhập ma, nhưng đang toàn lực áp chế, tựa hồ không làm được, tình huống không tốt lắm.

Lục Lâm Thiên nghe vậy nhướng mày, Huyền Tuyết Ngưng hẳn đã bị tẩu hỏa nhập ma, về sau còn miễn cưỡng ra tay, tình huống càng thêm nghiêm trọng, nếu không Âm Phong căn bản không làm gì được nàng.

- Ngươi có biện pháp không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Hẳn không thành vấn đề, đại phục nguyên áo nghĩa của ta đều hữu dụng đối với hết thảy thương thế, trước kia trong tộc có trưởng lão bị tẩu hỏa nhập ma ta cũng có thể trị liệu được.

Tiết Mặc Kỳ nói.

- Vậy làm phiền ngươi, làm hết sức là được rồi.

Lục Lâm Thiên nói, với thực lực của Tiết Mặc Kỳ muốn cứu chữa cho Huyền Tuyết Ngưng chưa chắc làm được, chỉ có thể cố hết sức.

- Ân!

Tiết Mặc Kỳ gật đầu.

Sau một lát, Tiết Mặc Kỳ thi triển đại phục nguyên áo nghĩa, đem Huyền Tuyết Ngưng bao vây trong lục sắc quang quyển.

- Đa tạ cứu giúp!

Hai huynh đệ Long Bàn Hổ Cứ lúc này mới đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, ôm quyền hành lễ, trên khuôn mặt tuấn lãng vô cùng cảm kích.

- Chỉ nhấc tay giúp đỡ mà thôi!

Lục Lâm Thiên gật đầu, hắn có hảo cảm với hai huynh đệ này, vì vậy mới cứu giúp, lúc cứu người hắn còn chưa biết Âm Phong đã đạt tới cấp độ Tuyên Cổ cảnh.

Nếu sớm biết chưa chắc hắn đã dám nhúng tay.

Dặn dò mọi người một tiếng, Lục Lâm Thiên đi tới tầng bảy, hiện tại hắn cần có thời gian khôi phục lại.

Khoanh chân ngồi xuống, Lục Lâm Thiên lấy ra một đám đan dược linh dược chữa thương nuốt vào, thúc giục Âm Dương Linh Võ quyết, toàn thân bao phủ trong kim mang.

Trong tầng thứ hai, mọi người cũng bị thương, tận lực khoanh chân ngồi xuống chữa thương.

Bên trong một không gian, trong lục mang quang đoàn sinh cơ bừng bừng, Tiết Mặc Kỳ đặt tay lên lưng Huyền Tuyết Ngưng, thi triển đại phục nguyên áo nghĩa, liên tục truyền vào trong thân thể nàng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, sắc mặt Huyền Tuyết Ngưng thêm tia hồng nhuận, mà sắc mặt Tiết Mặc Kỳ ngày càng trắng bệch, nhưng nàng vẫn tiếp tục thi triển đại phục nguyên áo nghĩa truyền vào thân thể Huyền Tuyết Ngưng.

- Hô…

Trong tầng thứ bảy đã qua một tháng, Lục Lâm Thiên thu lại thủ ấn, kim mang thu liễm, thở ra một hơi trọc khí, chậm rãi mở mắt, khí tức man hoang thương cổ chợt lóe liền biến mất.

Dùng tâm thần quan sát, mọi người đều đang chữa thương, tình huống hiện tại của Thái A còn chưa rõ ràng, Tiết Mặc Kỳ vẫn đang chữa thương cho Huyền Tuyết Ngưng.

- Ai…

Lần này Tam Kỳ lão nhân thúc giục Tiểu Chu Thiên Tinh Đấu Luyện Thế trận vây khốn Âm Phong, chỉ có sáu thành cơ hội, còn chưa biết kết quả cuối cùng thế nào, điều này làm Lục Lâm Thiên thật lo lắng.

- Vẫn do thực lực không đủ a!

Lục Lâm Thiên thì thào nói, nói tới cùng là do thực lực bản thân không đủ, nếu không cũng không có hậu quả chật vật như vậy.

Trong ba ngàn đại thế giới, Lục Lâm Thiên thật sự cảm nhận được cường giả như mây, trong lòng càng thêm lo lắng cho Mẫu Đơn cùng tiểu Long.

Bởi vì có huyết khế với tiểu Long, làm Lục Lâm Thiên cảm giác được tiểu Long hẳn không xảy ra đại sự gì.

Nhưng hắn lo lắng cho Mẫu Đơn, khi nàng rời khỏi Linh Võ thế giới, thực lực quá thấp, mà bản thân lại là thiên sinh linh vật sẽ càng thêm nguy hiểm.

- Chỉ mong là không sao!

Lúc này hắn chỉ có thể cầu nguyện cho nàng sẽ không gặp nguy hiểm gì.

Sau thoáng suy tư, giới chỉ chợt lóe lưu quang, tượng đá hiện ra trước mặt hắn, phong cách cổ xưa dày nặng, vốn là một đại hán phất tay ra quyền, nhìn thật sống động, lại bình tĩnh như nước, không nhìn ra có gì khác thường.

Chương 3833: Bí mật của tượng đá

- Thật không tin ta không thể phát hiện được bí mật gì!

Lục Lâm Thiên cắn răng, cẩn thận kiểm tra tượng đá.

Kết quả lần này cũng vậy, Lục Lâm Thiên cẩn thận kiểm tra một lát cũng không có kết quả, điều này làm cho hắn vô cùng bực dọc.

- Chẳng lẽ phải lấy máu nhận chủ?

Lục Lâm Thiên tự hỏi, sau thoáng do dự, nhất thời cắn vỡ ngón tay nhỏ giọt máu lên tượng đá nhưng không có chút phản ứng nào.

Lục Lâm Thiên liên tục nhỏ vài giọt máu tươi, kết quả vẫn là như thế, tượng đá vẫn thật bình tĩnh không chút phản ứng. Sau đó Lục Lâm Thiên lại thúc giục đủ loại thuộc tính cùng linh hồn lực thử xem một lần, vẫn không có chút phản ứng.

Ngay lúc Lục Lâm Thiên định buông tha, ánh mắt khẽ động, thì thào:

- Chẳng lẽ bên trong tượng đá có năng lượng gì hay sao?

Lục Lâm Thiên cũng không dám hi vọng, thúc giục Âm Dương Linh Võ quyết, lực lượng cắn nuốt từ lòng bàn tay trào ra.

Xuy!

Chưởng ấn đẩy ra, bao phủ lên tượng đá, lực lượng hấp xả thật lớn nhất thời rơi lên tượng đá.

Oanh!

Tượng đá nhất thời run lên, hai mắt khởi động lưu quang, khí tức cổ xưa lập tức lan tràn.

Cùng một thời gian, lưu quang bắn ra hai mắt, hội tụ cùng nhau, giống như hải đăng mang theo khí tức xa xưa bao phủ Lục Lâm Thiên.

Tâm thần Lục Lâm Thiên run lên, đáy lòng cảm giác mình thật nhỏ bé, như một ngọn núi thật lớn đặt lên lòng hắn, nhịp tim hắn ngừng đập, hơi thở ngừng lại.

Tâm thần Lục Lâm Thiên trở nên mơ hồ, nhưng chỉ nháy mắt hết thảy đã khôi phục bình thường, trước mắt lưu quang chợt lóe, hắn phát hiện mình đã xuất hiện trong một hư không xa lạ, hư không lan tràn khí tức xa xưa, khí tức này còn thương cổ hơn bất cứ khí tức nào hắn đã gặp.

Không gian trước mắt chợt dao động, lập tức xuất hiện một thân ảnh, thân ảnh cực kỳ hư ảo, thậm chí vô cùng mờ ảo, vô cùng gầy gò.

Thân ảnh vừa xuất hiện, trong hư không chợt run lên, mà khí tức thân ảnh làm người ta cảm giác cực kỳ thân hòa.

Bộ dáng thân ảnh chỉ khoảng bốn mươi tuổi, phiêu dật tiêu sái, tràn đầy vẻ man hoang thương cổ.

- Có thể gặp được ta ở đây, chứng minh ngươi đã tới Đại Đạo cảnh, cũng là đệ tử thứ chín của ta.

Thân ảnh mở miệng nói, ánh mắt sáng ngời, lóe ra thần quang.

Lục Lâm Thiên nghe vậy chợt run lên, giống như có người cầm búa tạ gõ thẳng một búa vào lòng hắn, ánh mắt lập tức run rẩy, chẳng lẽ thân ảnh kia chính là sư phụ hay sao, nguyên lai lão nhân gia trẻ tuổi như vậy, còn phiêu dật tiêu sái như thế.

- Sao vậy, chẳng lẽ nhìn thấy bản tôn chỉ biết thất thần hay sao, hay cảm thấy bản tôn không xứng trở thành sư phụ của ngươi?

Thân ảnh nhàn nhạt cười, nhẹ nhàng nói.

- Đệ tử Lục Lâm Thiên, bái kiến sư phụ!

Lục Lâm Thiên run lên, liền cung kính quỳ xuống, liên tục bái chín lần.

Tuy rằng hắn lần đầu tiên nhìn thấy vị này, nhưng nghiêm khắc tính ra ngoại trừ nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam, vị này ở cạnh hắn sớm nhất, mình tu luyện Âm Dương Linh Võ quyết là tới từ Hỗn Độn Âm Dương quyết.

- Đứng lên đi, có thể nhìn thấy ta, ngươi cũng không dễ dàng, yêu cầu của ta, trẻ tuổi đỉnh cấp trong ba ngàn đại thế giới, cho dù là trẻ tuổi đỉnh cấp trong toàn bộ Cổ tộc cũng khó có tư cách.

- Ngươi là đệ tử thứ chín của ta, cũng là đệ tử nhỏ nhất, tám sư huynh sư tỷ của ngươi đã sớm có thanh danh hiển hách trong ba ngàn đại thế giới, là cường giả hùng cứ một phương, mỗi đệ tử tu luyện một bộ công pháp, mà ngươi tu luyện Hỗn Độn Âm Dương quyết vốn là chân truyền của ta.

Lục Lâm Thiên nghe vậy càng thêm cung kính, vừa định hỏi thăm ai là sư huynh sư tỷ, thân ảnh lại nói tiếp:

- Ngươi tu luyện Hỗn Độn Âm Dương quyết mặc dù là chân truyền của ta, kỳ thật chỉ mới được một nửa.

- Hỗn Độn Âm Dương quyết là công pháp chỉ dùng thủ mà không tấn công, đây không giống phong cách của ta, chỉ có thể xếp vào trước năm trong công pháp đỉnh cấp trong ba ngàn đại thế giới, mà Hỗn Độn Âm Dương quyết còn nửa bộ sau, hai bên bổ trợ cho nhau, phối hợp nửa bộ sau đủ làm cho Hỗn Độn Âm Dương quyết xếp vào trước ba trong ba ngàn đại thế giới, mà tên của nó là Bát Hoang Thiên Địa quyết.

- Bát Hoang Thiên Địa quyết, Hỗn Độn Âm Dương quyết vẫn còn nửa bộ!

Khuôn mặt Lục Lâm Thiên kinh ngạc, lập tức lộ ra sắc mặt vui mừng, nghe tên đã cảm thấy bá đạo siêu tuyệt.

- Bát Hoang Thiên Địa quyết cần Hỗn Độn Âm Dương quyết mới có thể sử dụng, uy lực bá đạo vô cùng, lấy Hỗn Độn Âm Dương quyết cắn nuốt thiên địa áo nghĩa năng lượng cho mình dùng, thi triển tới tận cùng đủ cắn nuốt vô số thế giới lực, hủy thiên diệt địa cũng không gì lạ!

Thân ảnh gầy gò nói.

- Bát Hoang Thiên Địa quyết rất khó thúc giục, tới cấp độ Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong mới có thể thúc giục cũng đã là kỳ tích, thể chất càng mạnh có thể cất chứa càng nhiều thiên địa năng lượng, uy lực càng lớn, nếu bản thân không thể thừa nhận thì không được thi triển, lĩnh ngộ càng nhiều áo nghĩa, lĩnh ngộ áo nghĩa càng mạnh, cắn nuốt thiên địa áo nghĩa năng lượng sẽ càng nhiều, uy lực cũng càng lớn, hiện tại ta đem đệ nhất quyết của nửa bộ sau truyền cho ngươi.

Dứt lời, thân ảnh lập tức biến hóa thủ ấn, thủ ấn giống như tượng đá bên ngoài như đúc, lập tức quanh thân nổi lên Hỗn Độn Âm Dương quyết dao động, trong hư không tràn ra chân khí cổ xưa, dần dần bị kéo đi.

Chỉ nháy mắt cả hư không đột nhiên run lên, không gian nở rộ hào quang chói mắt, run rẩy như sắp bị cắn nuốt, Lục Lâm Thiên có cảm giác như thân bất do kỷ, nguyên lực như sắp tràn ra ngoài.

Trong nháy mắt cả hư không văn vẹo tương liên cùng thân ảnh phiêu dật kia.

Oanh long long!

Hư không rung chuyển không ngớt, uy lực vô cùng vô tận thẩm thấu tràn vào, vào thời khắc này thân ảnh giẫm trong hư không, vẻ phiêu dật tiêu sái đã biến mất, khí thế bá đạo lăng tuyệt thổi quét hư không, thế trùm thiên địa, bá đạo vô cùng!

- Bát Hoang Thiên Địa quyết, nhất quyết Thôn Thiên Thế, một quyền chấn bát hoang!

Thân ảnh hét lớn một tiếng, như tiếng sấm vang vọng, cả hư không rung chuyển vặn vẹo, một đạo quyền ấn xuyên thủng tràn ra, quyền ấn hiển lộ một động sâu tối đen thật lớn, vô số khe không gian xuất hiện trên bầu trời.

Quyền ấn lướt ra, lập tức thổi quét về hướng Lục Lâm Thiên, linh hồn hắn run lên, cảm giác muốn phủ phục, khí tức như diệt thế, làm không người nào có thể sản sinh phản kháng.

Oanh long long!

Quyền ấn đập lên người Lục Lâm Thiên đang ngây dại, đúng lúc này quyền ấn tiêu tán, không gian nứt vụn, một đạo lưu quang xuyên nhập vào trong ấn đường Lục Lâm Thiên.

- Đồ nhi, nhớ kỹ danh hào bản tôn, Bát Hoang thánh tôn, Đế Bá Thiên!

Một thanh âm vang vọng trong não hải Lục Lâm Thiên, tin tức hiện ra trong đầu hắn, chính là cách tu luyện đệ nhất quyết.

Lục Lâm Thiên lập tức nhắm mắt đắm chìm bên trong, quanh thân bao phủ trong hào quang chói mắt, tiến nhập cảnh giới huyền diệu vong ngã.

Thời gian chậm rãi trôi qua, tầng thứ hai Thiên Trụ giới, không biết đã qua bao lâu, sắc mặt Huyền Tuyết Ngưng hồng nhuận không ít, mà sắc mặt Tiết Mặc Kỳ trắng bệch như tro tàn, lục mang cuồn cuộn bị Huyền Tuyết Ngưng vô tình cắn nuốt.

Chương 3834: Bát Hoang thánh tôn Đế Bá Thiên

- Không tốt!

Sắc mặt Tiết Mặc Kỳ đại biến, không nghĩ tới lại phát sinh tình huống này, muốn bứt ra cũng không làm được, cỗ tà khí của đối phương lao vào trong cơ thể của nàng, khiến nàng bị ảnh hưởng thật lớn.

Lúc này Lục Lâm Thiên đang đắm chìm trong lĩnh ngộ, cũng không biết bao lâu khi tia lục mang cuối cùng bị cắn nuốt sạch sẽ, Tiết Mặc Kỳ phun ra máu tươi.

Phốc!

Tiết Mặc Kỳ phun máu tươi, thân hình suy yếu té xuống đất, nhắm nghiền đôi mắt, đã dần dần mất đi tri giác.

Xuy!

Nhưng đúng ngay lúc này, Huyền Tuyết Ngưng đột nhiên mở mắt, chân khí hoang dã lạnh lẽo bắt đầu khởi động, lập tức quay đầu nhìn Tiết Mặc Kỳ, nói:

- Không nghĩ tới ngươi còn loại bổn sự này, ta thiếu ngươi một phần nhân tình, vậy giúp ngươi một lần đi, có được bao nhiêu ưu đãi phải xem cơ duyên của ngươi!

Quanh thân Huyền Tuyết Ngưng đột nhiên phóng thích bạch lục mang, hóa thành bản thể khổng lồ hơn trăm thước, hương thơm tràn ngập, từng cánh hoa khép lại, thân ảnh Tiết Mặt Kỳ hiện ra trong đóa hoa.

Oanh!

Chân khí hoang vu lạnh lẽo khởi động, không gian run lên, bạch lục mang vặn vẹo không gian, chân khí hoang vu lạnh lẽo lan tràn, làm cho người ta không dám tới gần.

Trong thiên địa, núi non liên miên, trong dãy núi có vài thân ảnh vội vàng đi nhanh, lập tức xuất hiện trong núi sâu, vài thân ảnh hạ xuống, tuổi tác không lớn, nam tuấn lãng nữ thoát tục phi phàm.

Là bốn thân ảnh, hai nam hai nữ, đi đầu là một thiếu niên trường bào, khóe môi hiện ý cười, chính là Lục Kinh Vân, mà bên cạnh còn có một thanh niên tuấn lãng, khóe môi mang theo tà khí, chính là lão bát Lục gia Lục Tượng.

Hai nữ tử thoát tục phi phàm, chính là Bối nhi cùng lão cửu Lục Xảo, bốn người một đường uể oải, có vẻ cực kỳ chật vật, nhưng trong ánh mắt cũng không có vẻ kích động.

- Lão đại, bọn hắn đuổi theo tới?

Ánh mắt Lục Xảo mở to, khuôn mặt trong suốt đáng yêu như búp bê, bộ trang phục trên người lộ ra vài phần nóng bỏng cùng ngỗ ngược.

- Tốc độ của bọn hắn chậm hơn tưởng tượng không ít, tới đây đi!

Khóe môi Lục Kinh Vân lộ ý cười, lập tức nói:

- Đợi một lát động thủ nên cẩn thận một chút!

- Chỉ đám người kia có gì mà lo lắng, vừa lúc cắn nuốt, ba ngàn đại thế giới cường giả rất nhiều, chúng ta cần cố gắng tăng cường thực lực mới được.

Lục Xảo nóng bỏng ngỗ ngược, lại kế thừa được tính dứt khoát của Lam Linh.

- Chúng ta không thể dễ dàng bại lộ mình tu luyện Hỗn Độn Âm Dương quyết, cho nên nhất định phải dẫn dụ bọn hắn tới mới được.

Lục Tượng lộ vẻ mong chờ nói.

- Tới rồi!

Lục Kinh Vân ngẩng đầu.

Sưu sưu!

Mười mấy thân ảnh xuất hiện, từng luồng chân khí bàng bạc khởi động, đi đầu là vài Ngộ Chân cảnh, ánh mắt tham lam rơi lên người Bối nhi cùng Lục Xảo.

- Các ngươi chạy không thoát đâu, xem các ngươi còn chạy được bao xa!

Hơn mười người bay tới, ăn ý mười phần vây quanh bốn người Lục Kinh Vân.

- Động thủ!

Lục Kinh Vân khẽ quát một tiếng, đột nhiên giậm mạnh một cước, thân ảnh phóng lên cao, toàn thân tràn ngập kim mang, thiên địa năng lượng lập tức hội tụ.

Sưu sưu!

Ba người Lục Tượng cười lạnh, ba thân ảnh đồng loạt bay ra.

- Bắt giữ hai nữ, hai nam giết không tha!

Một lão giả đầu lĩnh năm mươi tuổi hét lớn, nguyên lực hỏa hệ tràn ra, ngưng tụ thành trảo ấn nóng cháy, hướng Lục Kinh Vân áp tới, trảo ấn xé rách không gian.

- Ngộ Chân cảnh cao giai, ở trước mặt ta không có tư cách hung hăng càn quấy, thật nghĩ sợ các ngươi hay sao!

Lục Kinh Vân quát một tiếng, trong mắt bắn ra kim quang, tích tắc một đạo quyền ấn bao phủ kim mang đánh ra, cả không gian đều run rẩy.

Oanh!

Một trảo một quyền va chạm, kim mang phóng thích, phá nát hư không, tiêu sát khí xâm nhập vào lòng bàn tay lão giả.

Răng rắc!

Tay phải lão giả bị đυ.ng nát, tiếng hét thảm còn chưa truyền ra thì thân ảnh đã bị hạ cấm chế.

Phốc!

Phanh phanh phanh!

Vài thân ảnh bị đập xuống đất, máu tươi phun ra, đất rung núi chuyển.

- Cô…

Một màn này làm những người còn lại không khỏi hít sâu một hơi, nguyên lai thực lực bốn người này cường hãn như thế, ban đầu còn giả vờ thua bại mà chạy, nguyên lai trúng kế, bốn người này cố ý dẫn dụ họ tới đây.

- Chạy mau, mau!

Sắc mặt bọn họ kinh hãi đại biến, làm sao còn dám dừng lại, nhất thời cấp tốc bỏ chạy.

- Nếu tới đây, toàn bộ lưu lại cho ta, một tên cũng đừng nghĩ chạy trốn!

Lục Xảo quát một tiếng, trong mắt lóe ra lục quang, nhất thời phong bạo lục mang thổi quét, đem cả phiến không gian bao phủ, mười mấy thân ảnh lập tức bị trói buộc bên trong.

Xuy xuy!

Lục Kinh Vân cùng Lục Tượng nháy mắt hiện thân, thân ảnh xuyên qua không gian xung quanh, khóe môi hiện lên lãnh ý.

Hưu hưu!

Trong tay hai người tràn ra lục sắc lưu quang, hóa thành hơn mười mũi tên xuyên thủng không gian, dễ dàng giam cầm hơn mười người, thân hình họ lập tức nện xuống đất…

Sau một lát, bên trong một sơn động bí mật, hơn mười thân ảnh bị cấm chế vẻ mặt sợ hãi, quan sát bốn thanh niên nam nữ trước mắt.

- Cũng không biết nhị tỷ, tam tỷ, tứ ca, còn có đại bá cùng tam cô thế nào?

Lục Xảo lộ vẻ lo lắng nói.

- Chúng ta thất lạc trong khe hẹp thế giới, chúng ta không có việc gì, họ cũng sẽ không sao, bây giờ chúng ta phải nhanh chóng tìm được họ, cũng phải nhanh chóng tăng cường thực lực mới được.

Lục Kinh Vân nói.

- Không biết cha cùng Long thúc, dì Mẫu Đơn ra sao, nếu tìm được họ thì được rồi.

Lục Tượng nói.

Nghe lời Lục Tượng, ánh mắt Lục Kinh Vân cùng Lục Xảo đều khẽ động, Lục Kinh Vân nhìn hơn mười người bị cấm cố, nói:

- Chúng ta trước tăng cường thực lực, có đủ thực lực mới có thể tìm được cha cùng lão nhị lão tam bọn họ.

Dứt lời, trong tay Lục Kinh Vân bắn ra nguyên lực, hình thành lốc xoáy nguyên lực bao phủ thiên linh cái lão giả Ngộ Chân cảnh, mà lão giả kia không chút sức phản kháng.

- A!

Sau một lát lão giả kêu lên thảm thiết, cự lực cắn nuốt truyền xuống, hắn có thể cảm giác được nguyên lực cùng hồn anh của mình đang bị hấp thu.

- A a…

Cùng lúc đó Lục Tượng cùng Lục Xảo đều hành động, lập tức trong sơn động truyền ra từng tiếng kêu thảm thiết…

Sưu!

Giữa không trung, một thân ảnh hóa thành cầu vồng lướt qua không trung, tốc độ nhanh như chớp biến mất, một lát sau thân ảnh xuất hiện trong một mảnh núi non.

- Tiểu a đầu, ngươi không chạy thoát được đâu, ngoan ngoãn đứng lại cho ta, bằng không lão thân không khách khí!

Một thanh âm nữ nhân già nua truyền tới.

Xuy!

Thân ảnh cầu vồng dừng lại giữa không trung, lộ ra một thân ảnh uyển chuyển, trên người mặc một bộ váy dài màu trắng mộc mạc, lại có vẻ tươi mát tao nhã, tùy ý nhưng không mất thanh lịch, cao quý còn hồn nhiên thiên thành lẫn mị hoặc, hiện giờ nàng đang thở hồng hộc, tựa hồ đã tiêu hao rất nhiều.

- Ngươi rốt cục muốn thế nào, ngươi đuổi theo ta ba ngày đêm, ngươi không phiền nhưng ta thì mệt mỏi rồi.

Nữ tử nhìn thật trẻ tuổi, chỉ khoảng mười tám mười chín, trong mắt hiện tia dị sắc, liếc mắt nhìn xung quanh.

- Tiểu a đầu, đừng nghĩ chạy thoát, ngươi căn bản là trốn không thoát.

Chương 3835: Lục Doanh cùng lão phụ nhân

Không gian dao động, một thân ảnh già nua xuất hiện, vài lần lắc mình đã đi tới trước mặt nữ tử.

Thân ảnh già nua lại có ánh mắt trong suốt, khuôn mặt lại cực kỳ trẻ tuổi mỹ mạo, thậm chí khuôn mặt lại không có nếp nhăn, trên người mặc quần áo màu trắng, khí chất hồn nhiên thiên thành.

Đôi mắt nữ tử thoáng dao động, lập tức lộ ra nụ cười giảo hoạt nói:

- Vị tiền bối này, chúng ta ngày xưa không oán ngày gần đây không thù, vì sao ngươi theo đuổi ta không bỏ a?

Đây là Lục gia lão thất Lục Doanh, sau khi thất lạc với huynh đệ tỷ muội trong khe hẹp không gian, nàng đi tới thế giới xa lạ này.

Về sau nàng đánh chết một người có ý đồ bất chính với mình, lão phụ nhân lại vô duyên cớ theo đuổi nàng, liên tục đuổi theo suốt ba ngày đêm cũng không ngại mệt, rõ ràng thực lực mạnh hơn nàng không biết bao nhiêu lần, nhưng lại không xuất toàn lực, chỉ đi theo sau nàng.

- Ngươi nói cho ta biết trước, ngươi rốt cục đến từ địa phương nào, là ai?

Lão phụ nhân nhìn Lục Doanh, nói:

- Tu vi Ngộ Chân cảnh trung giai, thực lực cũng rất mạnh, chân khí trên người không đơn giản, tu luyện nhiều áo nghĩa.

Lục Doanh biết mình trốn không thoát, vì vậy cũng không chạy, tựa hồ nhìn ra lão phụ nhân cũng không có ác ý, bằng không cũng không truy theo nàng ba ngày đêm, bèn nói:

- Tiền bối, ta đã nói qua, ta gọi là Lục Doanh, đến từ thế giới Thổ

Dân, nói ngươi cũng không biết.

- A đầu ngươi cũng biết thận trọng, ngươi nghĩ rằng ta sẽ tin sao, trên người ngươi rõ ràng có một nửa Huyết mạch Cổ Tộc, còn có một nửa Huyết mạch Cửu Vĩ Thiên Hồ, Thế giới thổ dân sao có được.

Lão phụ nhân nói tiếp:

- Lão thân đã mấy ngàn vạn năm không xuất thế, nhưng chỉ bằng a đầu chưa ráo máu đầu như ngươi muốn lừa gạt lão thân hay sao.

Lục Doanh nghe vậy kinh ngạc nói:

- Làm sao ngươi biết ta có Huyết mạch Cửu Vĩ Thiên Hồ, còn có Huyết mạch Cổ Tộc là gì?

- Huyết mạch Cửu Vĩ Thiên Hồ của ngươi rõ ràng cực cao, còn rất tinh thuần, ngươi có Huyết mạch Cửu Vĩ Thiên Hồ tự nhiên không chạy thoát sự thăm dò của ta.

Lão phụ nhân khẽ cười, tay áo phất qua, chân khí nhất thời lan tràn.

Khí tức tràn qua, sắc mặt Lục Doanh đại biến, biến thành đỏ đậm, huyết mạch sôi trào, ánh mắt nhìn phụ nhân vô cùng giật mình.

Lão phụ nhân thu liễm, lộ vẻ hiền lành cười nói:

- Tiểu a đầu, hiện tại biết vì sao ta biết ngươi có một nửa Huyết mạch Cửu Vĩ Thiên Hồ rồi chứ?

- Lục Doanh bái kiến tiền bối!

Lục Doanh cung kính hành lễ.

- Cũng tốt, gặp ngươi cũng là duyên phận, khó trách gần đây tâm thần ta không yên, luôn cảm giác có chuyện cần phát sinh, lúc này phá quan đi ra ngoài một chút, nguyên lai là vì a đầu ngươi.

Lão phụ nhân tràn đầy ý cười nói:

- Ta cũng không quản ngươi từ đâu tới, có lẽ ta cũng biết chút lai lịch của ngươi, hiện tại theo ta trở về đi.

- Tiền bối, ta không thể cùng ngươi trở về, ta thất lạc huynh đệ tỷ muội trong khe hẹp không gian, ta còn muốn tìm bọn họ.

Lục Doanh nói.

- Lấy lực lượng một mình ngươi cùng thực lực sao tìm được người trong ba ngàn đại thế giới, theo ta trở về tiếp tục nghĩ biện pháp đi.

Lão phụ nhân mỉm cười nói:

- Như vậy đi, ngươi bái ta làm sư phụ, trở thành đệ tử của ta, ta sẽ giúp ngươi tìm bọn họ thế nào?

- Đệ tử Lục Doanh bái kiến sư phụ!

Lục Doanh nghe vậy liền cung kính quỳ xuống dập đầu.

- Hài tử dễ dạy, với huyết mạch cùng thiên phú của a đầu ngươi, không bao lâu là có thể trở thành đỉnh cấp trong giới trẻ tuổi, chúng ta về đi thôi.

Lão phụ nhân mỉm cười, tay áo phất qua, không gian vặn vẹo, thân ảnh hai người liền biến mất, phảng phất như chưa từng xuất hiện qua bao giờ…

Vạn Cổ thế giới, Vô Minh thế giới đều đã rơi vào trong tay Phi Linh môn, phó hành trưởng Phi Linh thương hành Âm Quỷ đã lấy được ghế hộ pháp trong Vạn Thiên liên minh, xem như chiếm cứ nhỏ nhoi.

Về phần Phi Linh thương hành, hiện tại đã phát triển làm không ít thương hành sợ hãi, trong thời gian ngắn Phi Linh thương hành quật khởi phát triển, khống chế Vô Minh tiểu thế giới.

Nghe nói trong Vô Sắc trung thiên thế giới cũng có không ít thương hành đều mang dấu vết của Phi Linh thương hành, mà tới thời điểm này mọi người mới biết được Phi Hổ chiến hạm cùng tòa giá khôi lỗi Thiểm Điện là xuất thân từ Phi Linh thương hành.

Hiện tại chưởng môn Phi Linh môn Lục Lâm Thiên chính là nhân vật mà các thế lực lớn trong Vô Sắc thế giới đang mượn sức, còn đi vào trong Vạn Thế liệp tràng, một khi có thể bái tướng phong hoàng, tới lúc đó không còn ai trêu chọc được nổi.

Cho nên trơ mắt nhìn Phi Linh thương hành phát triển lớn mạnh, các đại thương hành cũng bó tay hết cách, không dám ngăn cản.

Trong Vô Sắc thế giới, trên quảng trường, trong một năm nay phồn vinh còn hơn ngày thường, giữa quảng trường dựng đứng một khối ngọc bích khổng lồ.

Khối ngọc bích khổng lồ cao hơn trăm thước, dài vài trăm thước, lưu quang dao động, có vô số quang mang không ngừng chớp nháy.

- Mới một năm thời gian đã có một ngàn người bị đánh chết, chỉ sợ đầu hàng càng nhiều đi!

- Mới một năm thời gian, ở lại bên trong Vạn Thế liệp tràng tổng cộng khoảng ba năm thời gian, còn lại hai năm khẳng định chết càng nhiều.

- Mười người của Vô Sắc thế giới chúng ta vẫn bình yên vô sự, cũng không biết có đầu hàng hay không!

- Hi vọng lần này người Vô Sắc thế giới có thể bước lên Phong Thần đài!

Trên quảng trường, vô số ánh mắt nhìn chăm chú vào điểm sáng trên ngọc bích, tụ năm tụ ba nghị luận, mà những điểm sáng kia đại biểu cho những người tiến vào Vạn Thế liệp tràng, điểm sáng biến mất chứng minh người đã chết.

Đông đảo ánh mắt nhìn lên mười đạo lưu quang trên ngọc bích, mười đạo lưu quang cũng đại biểu mười người của Vô Sắc thế giới.

- Một năm, theo ngày trước mà nói một năm thời gian chỉ còn lại một hai người, lần này cả mười người đều bình yên vô sự, như vậy lần này Vô Sắc thế giới có thể xuất hiện kết quả không thể tưởng được.

Trên một lầu các quanh quảng trường, vài thân ảnh nhìn lưu quang lóe ra trên ngọc bích, ánh mắt lo lắng, Hoàng Thiên Tứ khoanh tay đứng thẳng, nói:

- Mỗi một lần Vạn Thế đối quyết, những người có thiên phú bất phàm rơi xuống không biết bao nhiêu, đó đều là người trẻ tuổi thiên phú tốt nhất a.

- Hoàng Thiên Tứ, ngươi lo lắng Hoàng Sa sao?

Tiết Hưng Quốc nhìn ngọc bích, ánh mắt cũng lo lắng nói:

- Thiên phú thì bất phàm, nhưng so sánh với người Hỗn Độn thế giới thì tính cái gì!

Hoàng Thiên Tứ thu hồi ánh mắt, mỉm cười, nói:

- Ngươi không phải cũng lo lắng cho nữ nhi của ngươi sao, ta thậm chí cũng không muốn cho Hoàng Sa tiến vào Vạn Thế liệp tràng, ở trong đó cạnh tranh quá mức kịch liệt.

Tử Viêm ngẩng đầu, than nhẹ một tiếng, đi tới vài bước nói:

- Đây là con đường bọn họ nhất định phải đi qua, chúng ta không phải Cổ tộc, cho nên họ muốn trở thành cường giả chân chính nhất định phải dốc sức của mình, đi tôi luyện, vì gia tộc của mình, họ nhất định phải gánh vác trách nhiệm, đời đời đều là như thế, họ nhất định phải thừa nhận.

Chương 3836: Đại Đạo cảnh cao giai

Mọi người nghe vậy, ánh mắt dao động, nhưng không ai nói tiếng nào, chỉ có Kỳ Phong thương hành Viễn Khôi dao động, không biết trong lòng đang nghĩ gì, thì thào nói:

- Chẳng lẽ còn chưa động thủ sao…

Tầng thứ bảy Thiên Trụ giới, không gian gió giục mây vần, Lục Lâm Thiên đang khoanh chân ngồi, thiên địa năng lượng khủng bối hội tụ thành lốc xoáy năng lượng cuồn cuộn sôi trào.

Trong đầu Lục Lâm Thiên đang lĩnh ngộ đệ nhất quyết do sư phụ lưu lại, trong cơ thể vô ý thức thúc giục Hỗn Độn Âm Dương quyết tu luyện, chẳng qua ở trong không gian giống như chốn đào nguyên này, thiên địa năng lượng nồng đậm đã tới mức gần như thực chất.

Giờ phút này khí tức trên người Lục Lâm Thiên thẳng tắp kéo lên, bắt đầu có dấu hiệu đột phá.

Thời gian chậm rãi trôi qua…

Trong tầng thứ hai Thiên Trụ giới, thiên địa năng lượng dũng mãnh tràn vào, làm tốc độ tu luyện càng gia tăng, trong lĩnh ngộ cũng đạt được chỗ tốt thật lớn.

- Phanh!

Đột nhiên chân khí Lục Lâm Thiên đã tăng lên tới đỉnh, đột nhiên ngừng lại, lại một thanh âm trầm đυ.c vang lên, một đạo cổ bình vô hình lập tức giải khai.

Ngay lúc này từ Đại Đạo cảnh trung giai lập tức tiến lên cao giai, thiên địa năng lượng bàng bạc tràn vào, chân khí kéo lên như chẻ tre.

- Di!

Giờ khắc này thiên địa năng lượng đột nhiên dừng lại, dần dần bình ổn, sau đó yên tĩnh trở lại, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, chợt mở mắt, trong mắt bắn ra tinh quang, xuyên thủng hư không, vẻ mặt lộ ra nghi hoặc.

- Làm sao lại đột phá!

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, trong bất tri bất giác hắn đã đột phá Đại Đạo cảnh cao giai, hoàn toàn làm cho hắn ngạc nhiên, khuôn mặt lộ ý cười, thoáng rung động nói:

- Nguyên lai đã qua bốn mươi năm, không nghĩ tới lần này lĩnh ngộ thời gian dài như vậy!

- Đây là lực lượng Đại Đạo cảnh cao giai sao!

Hắn lập tức cảm giác biến hóa trong cơ thể, khóe miệng dạt dào ý cười.

Hắn phỏng chừng với thực lực bây giờ của mình dù đối chiến với Niết Bàn cảnh trung giai cũng không có vấn đề gì, dù sao hắn đã sớm đánh chết được Niết Bàn cảnh sơ giai.

- Kim sắc tiểu đao!

Lại đột phá, linh hồn lực tiến bộ không ít, Lục Lâm Thiên có ý thử xem có thể lay động tiểu đao hay không, nhưng kết quả vẫn như cũ làm cho hắn có chút bị đả kích, hắn vẫn không cách nào sử dụng được tiểu đao.

- Thiên địa năng lượng thật nồng đậm, địa phương này thật đẹp!

Vài giờ sau, trong không gian giống như thế ngoại đào viên, trên một ngọn núi nguy nga, mọi người phát ra lời cảm thán tự đáy lòng, cảnh sắc chung quanh quá mức rung động.

Cả không gian mở mang, núi non liên miên, dãy núi chập chùng xanh thẳm, vách núi dốc đứng, sông ngòi mênh mông, không gian mây mù lượn lờ, nơi nơi đều là kỳ hoa dị thảo, vô số linh dược tràn đầy.

Trong không gian này còn có một tia linh tính khác với bên ngoài, làm người ta vui vẻ thoải mái, thật sự như tiên cảnh chân chính.

Lục Lâm Thiên nhìn quanh bốn phía, trong lòng có chút cảm thán, trong Vạn Thế liệp tràng còn có không gian như vậy, mọi người muốn tìm lối đi ra ngoài nhưng cũng bị tiên cảnh này làm chấn động.

Trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên ở lại tầng thứ bảy tu luyện bốn mươi năm, mà mọi người lưu lại tầng thứ hai tu luyện cũng đã mười lăm năm thời gian.

Sau khi Lục Lâm Thiên đi tới tầng thứ hai mới biết được Kim Viên lại đột phá.

Từ Đại Đạo cảnh sơ giai lên tới trung giai, làm cho Hoàng Sa, Tử Viêm, Tôn Tiểu Nhã vô cùng khiếp sợ, họ cũng biết Kim Viên vừa đột phá trong Trấn Thế tháp.

Trong mười lăm năm này, Hoàng Sa cùng Tử Viêm đã đạt tới Đại Đạo cảnh cao giai, cũng đã sắp tới đỉnh phong.

Trong mười lăm năm này, ngoại trừ Kim Viên, Quỷ Oa từ Đại Đạo cảnh trung giai đột phá cao giai, Bạch Lang cũng có dấu hiệu cần đột phá, thậm chí Tôn Tiểu Nhã cũng tiến bộ thật lớn.

Làm cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc chính là hai huynh đệ Long Bàn Hổ Cứ, cả hai đã sớm đạt tới Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong.

Mặc dù trong mười lăm năm cả hai không đột phá, nhưng từ khí tức của họ cũng có thể rõ ràng cảm giác được dao động khác thường, có lẽ đã sắp đạt tới Niết Bàn cảnh, thậm chí là gần trong gang tấc.

Trò chuyện với hai huynh đệ mới biết họ tới từ Thú Uy trung thiên thế giới, nghiêm khắc mà nói thế giới này mạnh hơn Vô Sắc thế giới không ít, hai huynh đệ cũng là người nổi bật, gia tộc của họ thuộc thế lực Chiến Thiên liên minh.

Lục Lâm Thiên kiểm tra cho Thái A một phen, qua thời gian lâu như vậy nhưng trên người hắn vẫn không có bất kỳ dao động, giống như một người đần độn si ngốc.

Nhưng Lục Lâm Thiên có thể nhìn ra, không gian linh hồn của hắn dao động mạnh hơn không ít, là chuyện tốt hay xấu tạm thời cũng không biết chính xác.

Đồng dạng Lục Lâm Thiên cũng không nhìn thấy Tiết Mặc Kỳ ở trong tầng thứ hai.

Sau khi tìm qua một lần, Lục Lâm Thiên suy đoán chuyện này có quan hệ với Huyền Tuyết Ngưng, không biết từ khi nào nàng đã khôi phục lại bản thể khổng lồ.

Nhưng không gian nơi kia tràn ngập chân khí hoang vu lạnh lẽo làm người ta không thể tới gần, cho dù Thiên Trụ giới thuộc về Lục Lâm Thiên nhưng chính hắn cũng không tới được.

- Lâm Thiên huynh đệ, bây giờ chúng ta nên làm gì?

Kim Viên nhìn quanh hỏi.

- Trước tìm lối ra khỏi không gian này, chúng ta cũng không thể bị nhốt mãi nơi này.

Lục Lâm Thiên lo lắng nói, hắn cũng đã tìm qua nhưng không tìm được cửa ra vào.

Bất quá trong lòng hắn cũng được an ủi, trên người hắn có không ít Phong Thần thạch, trong không gian đối phó Âm Phong, nơi đó rơi xuống hơn trăm người, toàn bộ Phong Thần thạch cũng rơi rụng bên trong, Lục Lâm Thiên nhân cơ hội thu hết vào trong giới chỉ, mỗi người hai mươi khối, vẫn còn thiếu không ít.

Sưu sưu!

Mọi người nghe vậy vội vàng đi tìm lối ra ngoài.

Núi non sừng sững, dãy núi trùng điệp, vực thẳm sâu hút, mọi người tìm kiếm suốt hai ngày cũng không tìm được lối ra, nơi này giống như một không gian cách biệt, hoàn toàn bị khép kín.

Sưu!

Thân ảnh Hoàng Sa cấp tốc bay nhanh tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, nói:

- Đội trưởng, Tử Viêm đã phát hiện một địa phương đặc thù, không dám tùy tiện đi vào, ngươi tới nhìn xem đi.

- Đi!

Mọi người lập tức lao nhanh.

Sau một lát, trước một dãy núi liên miên phập phồng, một ngọn núi đột ngột mọc lên, trên núi cây cối rậm rạp, kỳ hoa dị thảo khắp nơi, đem cả ngọn núi bao phủ cực kỳ lóa mắt.

Tử Viêm nhìn thấy mọi người đã tới, chỉ vào khe sâu có năng lượng dao động dị thường bên dưới nói:

- Đội trưởng, ta đã phát hiện địa phương quỷ dị này, cảm giác có chút đặc biệt, tâm thần không thể xâm nhập vào, không biết sâu bao nhiêu, cho nên không dám tùy tiện đi vào.

Linh hồn lực của Lục Lâm Thiên hóa thành tia năng lượng xâm nhập vào bên trong, nơi này thiên địa năng lượng dị thường nồng đậm, thậm chí còn nồng nặc hơn cả chốn đào nguyên này không ít.

Khe sâu không thấy đáy, linh hồn lực đi xuống cũng không biết bao sâu, năng lượng bàng bạc bắt đầu khởi động, làm tâm thần Lục Lâm Thiên run lên, lập tức thu hồi linh hồn lực.

- Nơi đây không đơn giản, mọi người cẩn thận một chút theo ta đi vào!

Chương 3837: Niết Bàn Luân Hồi Thụ

- Thanh Linh khải giáp!

Vì phòng ngừa vạn nhất, Lục Lâm Thiên khởi động Thanh Linh khải giáp mới đi vào trong khe sâu.

Mọi người nhìn thấy Lục Lâm Thiên cẩn thận chuẩn bị, đều bố trí thủ đoạn phòng ngự sau đó đi theo vào.

Bên trong khe sâu vô cùng hỗn độn, không ít khe nứt không cách nào thông qua, nhưng với thực lực của mọi người cũng không thể ngăn cản họ.

Dọc theo đường đi mọi người cũng không phát hiện được nguy hiểm, cũng không biết đi xuống sâu bao nhiêu, cuối cùng mới tới mục đích, khi đi tới bên dưới nền đất rộng rãi, trên mặt bọn họ không khỏi lộ xem ra rung động.

- Trời ạ, thiên địa năng lượng thật nồng đậm!

Bên trong hang động diện tích thật lớn giắt đầy trụ năng lượng giống như thạch nhũ ngưng tụ, năng lượng cuồn cuộn làm người ta cảm giác như khó thở.

- Đó là cái gì?

Bên trong động có một cây năng lượng màu trắng diện tích vài trăm thước, cao hơn mười thước, trên cây bóng loáng như ngọc, có vô số chạc cây, nhưng không có lá cây, chân khí bàng bạc lan tràn, làm cho người ta cảm giác linh hồn đều run rẩy.

- Đây là địa phương gì lại có cây quái dị như vậy!

Kim Viên kinh ngạc nói.

- Bên trên còn ngưng kết đồ vật gì đó!

Tôn Tiểu Nhã lên tiếng.

Ngay trung ương cây ngưng kết năng lượng tinh đoàn thể tích như một hài nhi, trong suốt trong sáng, làm linh hồn không ngừng dao động gợn sóng.

- Khí tức này tựa hồ có chút quen thuộc!

Lục Lâm Thiên nói, loại cảm giác quen thuộc kia càng ngày càng đậm.

- Niết Bàn Luân Hồi thụ, đây nhất định là Niết Bàn Luân Hồi thụ, đó là Niết Bàn Luân Hồi quả!

Thanh âm Long Bàn kinh ngạc truyền ra, khiếp sợ không thôi.

Mọi người nghe vậy đều kinh ngạc nhìn hắn.

- Niết Bàn Luân Hồi thụ là một loại thiên tài địa bảo kỳ lạ, là vật vô cùng thưa thớt trong ba ngàn đại thế giới, có thể ngưng kết ra một loại trọng bảo là Niết Bàn Luân Hồi quả, đồn đãi dùng nó làm cho người ta bước vào Niết Bàn cảnh giới dễ dàng vô cùng, càng sớm dùng thì càng tốt.

- Nghe nói trong Hỗn Độn thế giới còn có đại gia tộc hoặc thế lực lớn thu thập trọng bảo này, từ nhỏ cho đệ tử thiên phú bất phàm sử dụng, sẽ có chỗ tốt thật lớn trong lĩnh ngộ áo nghĩa, tới lúc đó cần đột phá Niết Bàn cảnh thật sự dễ dàng, cơ hội thành công ngoài chín thành!

Long Bàn rung động nói tiếp:

- Giá trị một Niết Bàn Luân Hồi quả thậm chí áo nghĩa linh khí bình thường cũng không thể so sánh, tương đương áo nghĩa linh khí đỉnh cấp, có một lần ta vô ý nhìn thấy được giới thiệu về nó trong một quyển bí giản, cho nên chắc chắn là không sai.

- Còn có loại bảo vật này!

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên nói.

- Nhìn xem Niết Bàn Luân Hồi quả chỗ nào đặc biệt!

Lục Lâm Thiên điểm mũi chân xuống đất, thân hình lướt ra, một đạo năng lượng hào quang dâng lên, lập tức rơi lên tinh đoàn năng lượng trên cây, lực lượng hấp xả hái xuống, thân ảnh vừa lui liền quay lại bên cạnh mọi người.

- Đây là Niết Bàn Luân Hồi quả sao?

Năng lượng quang đoàn hiện ra trên lòng bàn tay Lục Lâm Thiên, thể tích như một trẻ sơ sinh, chân khí cực kỳ cổ xưa lan tràn, làm linh hồn mọi người rung động.

Răng rắc!

Nhưng đúng lúc này thanh bạch vụ khí tản ra, Niết Bàn Luân Hồi quả nứt nẻ, cuối cùng phân chia thành hai.

Lục Lâm Thiên cầm hai mảnh Niết Bàn Luân Hồi quả trong tay, từ bên trong tản ra cỗ chân khí khiến linh hồn hắn cực kỳ thoải mái.

Mọi người nhìn xem, từ trong hai mảnh năng lượng tinh đoàn xuất hiện một đống thanh bạch vật rậm rạp, trong suốt trong sáng như linh quả lại như đan dược, lại giống như ngọc thạch thanh bạch sắc.

Vật này tản ra chân khí khiến người rung động, một cảm giác nói không nên lời lan tràn, cảm giác này khiến người cảm thấy thật hưởng thụ, ngửi vào có tác dụng thật lớn với linh hồn.

- Là vật này!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên kinh ngạc, hắn biết đây là vật gì, chẳng trách hắn cảm thấy chân khí vô cùng quen thuộc.

Nguyên lai vật này ban đầu ở Linh Võ đại lục hắn từng dùng qua, bên trong Tử Vong thâm uyên vốn có vật như thế.

- Đây là Niết Bàn Luân Hồi Tử, mà nếu bên trong một quả có càng nhiều hạt, chứng minh giá trị càng cao, cao nhất là trăm hạt, có thể làm người luân hồi muôn đời, sau khi dùng có ưu đãi cho tâm cảnh thật lớn, đủ tiến bước bay nhanh trong việc lĩnh ngộ áo nghĩa.

Long Bàn run giọng nói, nhìn số hạt này thật sự là không ít.

- Càng sớm dùng càng tốt, nguyên lai lúc trước mình từng dùng vật này.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, cho tới nay hắn cũng không biết mình ăn bảo vật gì bên trong Tử Vong thâm uyên, từ sau khi ăn vật này lực lĩnh ngộ cùng tâm cảnh của hắn tiến bộ kinh người, mà sau khi hắn dùng vật kia lại giống như từng trải qua muôn đời luân hồi.

Nếu là như thế, hắn từng dùng qua Niết Bàn Luân Hồi Tử tốt nhất.

- Cao nhất là trăm hạt sao?

Lục Lâm Thiên đang định bóp vỡ, lập tức bị Long Bàn ngăn cản.

- Không thể dùng tay đυ.ng chạm vào hạt, nếu không sẽ lập tức tan vào thân thể, gặp phải vật chất kim chúc sẽ bị phá hủy, chỉ có thể dùng bình ngọc chứa đựng nó mà thôi.

- Thì ra là thế!

Lục Lâm Thiên tựa hồ còn nhớ rõ lúc trước bởi vì mình chạm vào Niết Bàn Luân Hồi Tử mà nó dung hợp vào thân thể của mình.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên cũng không dám sờ loạn, lấy ra một hộp ngọc đem Niết Bàn Luân Hồi Tử đánh vỡ, tổng cộng là chín mươi chín hạt, chỉ còn thiếu một hạt.

- Phát tài, không nghĩ tới nơi này còn có bảo vật như vậy!

- Niết Bàn Luân Hồi quả, chín mươi chín hạt Niết Bàn Luân Hồi, nếu ở bên ngoài đủ khiến cả đại thế giới chú ý!

Mọi người thấp giọng kêu lên, ánh mắt rung động nhìn vào Niết Bàn Luân Hồi Tử.

Mọi người đều có thực lực Đại Đạo cảnh, nghe đồn dùng vật này có thể giúp người ta bước vào Niết Bàn cảnh như đi trên đất bằng, loại hấp dẫn này đối với tu vi Đại Đạo cảnh thật quá lớn.

- Dù sao hiện tại cũng không thể đi ra ngoài, mọi người dung hợp một hạt đi, trong không gian này thiên địa năng lượng nồng đậm, ta nghĩ nếu ở trong này tu luyện nhất định đạt được ưu đãi thật lớn.

Lục Lâm Thiên thấy thế lấy ra mấy hộp ngọc phân Niết Bàn Luân Hồi Tử cho mọi người, dù sao cùng chung một tiểu đội, thực lực mọi người càng mạnh thì thực lực cả tiểu đội càng mạnh.

- Hai ngươi cũng lấy đi!

Lục Lâm Thiên đưa hai hạt cho Long Bàn Hổ Cứ, nếu đã cứu họ, dù Niết Bàn Luân Hồi Tử có trân quý cũng không cần tiếc rẻ, dù sao mọi người đang ở chung một chỗ, quá nhỏ mọn cũng không tốt.

- Đa tạ, phần nhân tình này huynh đệ chúng ta nhớ kỹ, chỉ cần chúng ta không chết, sau này sẽ báo đại ân hôm nay!

Hai huynh đệ ngoài ý muốn thoáng lặng người, hai người thật không ngờ bảo vật như vậy Lục Lâm Thiên cũng phân chia cho họ, huống chi Lục Lâm Thiên còn cứu mạng của họ, trong lòng họ thật sự vô cùng cảm kích.

Thiên Trụ giới tương liên cùng không gian bên ngoài, mà thiên địa năng lượng nơi này nồng đậm, bên trong Thiên Trụ giới cũng không kém, điểm này Lục Lâm Thiên đã sớm biết, bởi vậy đều thu mọi người vào Thiên Trụ giới tranh thủ tu luyện.

Chương 3838: Thiên Nữ cung

Lục Lâm Thiên đi lên tầng bảy, hắn cũng muốn thử dung hợp thêm Niết Bàn Luân Hồi Tử lần nữa, dù sao trong tay hắn còn có không ít.

Cầm Niết Bàn Luân Hồi Tử trong tay, một cảm giác mát mẻ truyền ra, đột nhiên một đoàn thanh bạch hào quang phóng thích, chỉ thoáng chốc đã biến thành một đoàn linh dịch trong tay hắn.

Linh dịch mát rượi dung nhập vào tay Lục Lâm Thiên biến mất, năng lượng tinh thuần lập tức tràn vào trong cơ thể hắn.

Cỗ linh khí thanh bạch sắc chia thành hai phần, tràn vào không gian đại não, nhất thời toàn thân Lục Lâm Thiên đắm chìm trong sương mù tràn ngập…

Tại một không gian tràn ngập thiên địa năng lượng nồng đậm, bên trên núi non trùng điệp, thật nhiều nữ tử trôi nổi trên không trung, cung kính nhìn ngọn núi cao vυ"t trong mây phía trước, phảng phất như ngọn núi đó chính là thánh địa.

- Hôm nay xảy ra chuyện gì, sao toàn bộ trưởng lão đều trở về.

- Không chỉ như thế, toàn bộ trưởng lão bế quan cùng cung chủ đều đi ra.

- Ta nghe nói là lão tổ luôn ẩn cư mang về một tiểu nha đầu, vì vậy toàn bộ trưởng lão mới tụ tập.

- Là tiểu nha đầu nào vậy, lại có thể kinh động toàn bộ trưởng lão cùng cung chủ, còn kinh động lão tổ tông trong truyền thuyết.

Các nữ tử thấp giọng nghị luận, chân khí hùng hậu lan tràn, chứng minh những nữ tử này cũng không phải người bình thường, thậm chí đều là cường giả, nhưng ánh mắt của họ nhìn về phía ngọn núi vô cùng cung kính.

Sưu sưu!

Thời gian chậm rãi trôi qua, không biết qua bao lâu trong ngọn núi có hơn hai mươi thân ảnh lướt qua trời cao, hiện thân trên không.

Trong hơn hai mươi thân ảnh, chỉ có một ít mỹ phụ, đa số đều dáng vẻ thương lão, ánh mắt thâm thúy như biển, lẳng lặng đứng trong hư không, cả phiến thiên địa giống như hỗn loạn, gió giục mây vần.

Biến hóa làm tận xa xăm thiên địa có không ít chân khí xuyên thấu hư không vô tận quan sát tới nơi này.

Người đứng đầu là một mỹ phụ chừng ba mươi tuổi, thân mặc cung trang, mái tóc bới cao, chân mày như vẽ, dáng vẻ thoát tục tiên thiên.

Bên cạnh mỹ phụ có một nữ tử mười tám mười chín tuổi, dáng người lả lướt nảy nở, dung nhan tuyệt mỹ như trích tiên, khí chất cao quý thanh nhã hơn nữa còn hồn nhiên thiên thành.

- Bái kiến cung chủ, bái kiến chư vị trưởng lão!

Toàn bộ nữ tử trên không trung đều cung kính quỳ một gối hành lễ.

Mỹ phụ phất tay cho mọi người đứng dậy, thanh âm du dương nói:

- Các đệ tử nghe lệnh, từ hôm nay trở đi Lục Doanh bái nhập môn hạ lão tổ Thiên Nữ cung, trở thành đệ tử quan môn của lão tổ, được tôn làm Thiên Nữ Thiên Nữ cung, địa vị như bổn cung, có thể chưởng quan toàn bộ đệ tử trong cung.

- Cái gì, lão tổ tông thu đồ dệ, đệ tử của lão tổ không ít, nhưng cho tới hôm nay chỉ còn lại một mình cung chủ.

- Trời ạ, địa vị Thiên Nữ, không kém hơn cung chủ.

- Bái kiến Thiên Nữ!

Mọi người quỳ một gối, không ai dám bất kính.

- Chư vị miễn lễ.

Lục Doanh lên tiếng, khí chất khuynh đảo chúng sinh.

- Tiểu sư muội, ngươi về bồi sư tôn trước đi, theo sư tôn tu luyện, chuyện khác ta sẽ lập tức an bài, Thiên Nữ cung toàn lực tìm kiếm Lục Lâm Thiên, Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Lục Thành.

Mỹ phụ nói.

- Vậy phiền toái sư tỷ!

Lục Doanh cúi người thi lễ, bóng hình xinh đẹp chợt lóe hóa thành lưu quang bay vào trong ngọn núi.

Ngay sau khi nàng tiến vào trong núi, đông đảo thân ảnh thương lão ngẩng đầu, nhìn vào hư không xa xa.

Một lão phụ nhân ăn mặc mộc mạc nhìn hư không vô tận nói:

- Lão tổ Thiên Nữ cung hôm nay thu đồ đệ, đám lão quỷ các ngươi có gì khẩn trương, nếu đã quan sát thì phiền các ngươi thông tri đệ tử trong môn đi, Thiên Nữ của Thiên Nữ cung còn nhỏ tuổi, ngày sau nếu ai dám động tới nàng, đừng trách Thiên Nữ cung không khách khí!

Thanh âm già nua tuy nói không lớn, nhưng thật lâu sau mới dần tan biến…

Hô!

Lục Lâm Thiên mở mắt, thở mạnh một hơi.

Lại dùng thêm một hạt Niết Bàn Luân Hồi Tử, làm linh hồn hắn lại tẩy lễ thêm một lần, trải qua chín mươi chín lần luân hồi.

Tuy lần này cũng lấy được không ít ưu đãi, nhưng không thể sánh với lần đầu.

Tâm thần quan sát toàn bộ biến đổi trong Thiên Trụ giới, nhóm người Kim Viên còn đang dung hợp Niết Bàn Luân Hồi Tử, mà Thái A cùng Huyền Tuyết Ngưng còn chưa có động tĩnh gì.

Có thể lưu lại trong không gian tràn đầy năng lượng thế này là một chuyện đáng giá cao hứng, nhưng Lục Lâm Thiên lại không vui mừng, nếu không thể đi ra khỏi Vạn Thế liệp tràng, hắn chắc chắn sẽ hỏng mất.

Nhưng tìm không thấy lối ra hắn cũng không có biện pháp nào, lại không thể xé rách không gian rời đi, chỉ có thể bị vây khốn ở đây.

Buồn bực hồi lâu Lục Lâm Thiên chỉ có thể chờ đợi, chỉ cần Huyền Tuyết Ngưng khôi phục hẳn là có thể đi ra ngoài, chẳng qua sau khi nàng khôi phục sẽ làm gì thì bản thân hắn cũng không dám cam đoan.

…

Ba lão giả, quần áo có chút hỗn độn, chẳng qua chân khí vô cùng hùng hồn như núi lớn, trên đầu vai ba người có khối huy chương tinh mỹ, vô cùng độc đáo, có chút khác biệt với quần áo hỗn độn cùng dáng vẻ hung thần ác sát của ba người.

Giờ phút này bên ngoài sơn cốc có hai tòa giá khôi lỗi trôi nổi, mấy trăm người vây quanh nhìn giống như đạo phỉ thế giới, đang vô cùng cung kính dập đầu, đầu rơi máu chảy cũng không dám dừng lại, toàn thân bị hù dọa run rẩy, sắc mặt đều trắng bệch.

- Lão nhị lão tam, các ngươi xem ba tiểu tử này tuấn lãng bất phàm, rất có phong vận của ta khi còn trẻ tuổi a.

Lão nhân đứng giữa nhướng mày nói, trong mắt mang theo ý cười.

- Không sai, ba tiểu tử này sát phạt quyết đoán, làm việc gọn gàng, cũng có vài phần thần thái của ta lúc còn tuổi trẻ.

Lão nhân bên trái gật đầu, đắc ý không thôi.

- Thà chết chứ không khuất phục, một thân ngông nghênh, thực lực lớn vượt qua tu vi bản thân, lại tu luyện nhiều áo nghĩa, chỉ sợ dù là các tiểu tử đỉnh cấp trong đại tộc Hỗn Độn thế giới cũng chỉ như vậy mà thôi.

Lão nhân bên phải ý cười dạt dào.

- Đa tạ ba vị tiền bối cứu giúp!

Ba thanh niên toàn thân đầm đìa máu tươi, thanh niên đứng giữa thu liễm chân khí tiêu sát sắc bén, lại thu liễm khải giáp hộ thân, dùng tay áo lau máu trên miệng, hướng ba lão giả đa tạ nhưng ánh mắt vẫn mang theo cảnh giác.

- Tiểu tử, các ngươi là ba huynh đệ đi, tên là gì?

Lão giả ở giữa hỏi.

Thanh niên thoáng do dự, nói:

- Chúng ta là ba huynh đệ, ta tên Lục Thành, ngũ đệ Lục Trực, lục đệ Lục Phương.

Lão giả bên trái nghe vậy liền tươi cười:

- Thật đúng là ba huynh đệ a, quả thật tốt quá!

Lão giả bên phải nói:

- Ba tiểu tử, hôm nay ba chúng ta hữu duyên gặp được các ngươi, có ý tính toán thu các ngươi làm đồ đệ, các ngươi cảm thấy thế nào, có phải rất chấn động, quá đỗi vui mừng hay không?

Ánh mắt Lục Thành khẽ động, quan sát ba lão giả, ôm quyền nói:

- Ba vị tiền bối, ba huynh đệ chúng ta cảm tạ ba vị tiền bối ra tay cứu giúp, nhưng chúng ta đã có sư phụ, cho nên còn chưa có ý định bái sư!

Chương 3839: Ba lão giả

- Ba tên tiểu tử thúi, có biết chúng ta là ai hay không, nếu trong đại thế giới có ai biết ba chúng ta muốn thu đồ đệ thật không biết có bao nhiêu người chạy tới xếp hàng, thiên đại cơ duyên như vậy các ngươi lại không cần, tức chết ta!

Lão giả bên phải dựng râu trừng mắt, thu đệ tử còn bị cự tuyệt, nếu bị truyền ra ngoài sau này ba người cũng không cần đi ra lăn lộn.

- Lão tam, ngươi tức giận cái gì, ba tiểu gia hỏa này chính là tính tình như vậy, bọn hắn không bái sư, chẳng lẽ chúng ta không có cách nào hay sao, trước mang về rồi hãy nói.

Lão giả ở giữa nói.

- Cũng tốt, trước mang về rồi hãy nói, còn dám không bái sư, nhất định thu các ngươi mới được!

Lão giả bên phải cười ha ha nói.

- Hưu hưu!

Ba người Lục Thành còn chưa kịp phản ứng, lập tức bị cấm cố, thân ảnh biến mất không còn nhìn thấy.

- Nguy hiểm thật, bọn hắn đi rồi, nhặt về một mạng!

Nhìn thấy ba lão giả rời đi, mấy trăm đạo phỉ xung quanh mới dám ngẩng đầu, một đám người thở sâu một hơi, có cảm giác tìm được đường sống trong chỗ chết.

- Dám động đệ tử của ta, đi chết đi!

Nhưng đúng lúc này một thanh âm hạ xuống, không gian đọng lại, gió giục mây vần, thiên địa hôn ám, một đạo chưởng ấn khổng lồ mang theo mây đen cuồn cuộn ập xuống, che phủ cả phiến không

gian.

Oanh oanh!

Thanh âm nổ tung trầm thấp, không gian xé nứt, vô số khe không gian tối đen hiển lộ, ngọn núi hóa thành tro tàn, hơn trăm thân ảnh chỉ nháy mắt biến thành mây khói, hai chiếc tòa giá khôi lỗi cũng hóa thành mảnh nhỏ…

Thời gian lặng yên trôi qua, cả Thượng Thanh đại thế giới càng thêm nóng nảy, nháy mắt đã qua hai năm rưỡi.

Toàn bộ trung thiên thế giới đều có được một khối ngọc bích thật lớn, bên trên lưu lại tin tức của những người trẻ tuổi tham gia Vạn Thế đối quyết, người còn sống hào quang quanh quẩn, hào quang trên ngọc bích liên tục thay đổi, rất dễ phân biệt.

Hai năm rưỡi thời gian, ít nhất rơi xuống ba ngàn người.

Còn lại nửa năm cuối cùng, ai cũng biết được đây mới là thời điểm liệp sát điên cuồng mấu chốt.

Trong các trung thiên thế giới, nhìn người của mình đã rơi xuống, một mảnh ủ rũ, mà đối với những thế giới vẫn còn đủ mười người tham gia, nhiệt tình càng thêm tăng vọt, giống như Vô Sắc trung thiên thế giới.

Vô Sắc trung thiên thế giới, hai năm rưỡi trôi qua nhưng mười người vẫn còn sống, tựa hồ không ai gặp ngoài ý muốn, điều này làm trong lòng vô số người cảm thấy sôi trào.

Vào lúc này trên lầu các, mọi người đang nhìn vào khối ngọc bích trên quảng trường, chính là người của Phi Linh môn cùng Phi Linh thương hành, Âm Minh dạ xoa, Thiên Khu, Địa Long, Đường Ngũ, Bạch Kinh Đường, Âm Quỷ, Phong Đô tam hồn bọn họ.

- Cạnh tranh thật đúng là kịch liệt!

Đường Ngũ nói.

- Đương nhiên cạnh tranh kịch liệt, đây là Vạn Thế liệp tràng!

Âm Quỷ liếc mắt nói.

Đường Ngũ cũng mặc kệ ánh mắt của hắn, nói:

- Không biết chưởng môn cùng Thái A bọn họ thế nào?

- Còn cần hỏi, có chưởng môn, bọn hắn còn xảy ra sự tình gì sao?

Phạm Thống thấp giọng nói, lại nhìn Âm Quỷ:

- Âm Quỷ, sự tình đều chuẩn bị xong chưa?

- Đương nhiên chuẩn bị xong, đã phái người hạ chú tại các đại thương hành, nhưng lần này tỉ lệ đổ chú thật không bình thường, vốn không có gì, nhưng Dạ Xoa đường chủ điều tra được một việc, cho nên cảm thấy có chút không bình thường.

Âm Quỷ có chút nghi hoặc nói.

- Trong Vô Sắc thế giới, lần này đổ chú mười người chưởng môn xem ai cuối cùng có thể bước lên Thần Hoàng đoàn, ai có thể còn sống đi ra, toàn bộ tỉ lệ đặt cược hơn phân nửa là do Kỳ Phong thương hành thầm ảnh hưởng, nóng nảy nhất là chưởng môn, Thái A, còn có Tiết gia Tiết Mặc Kỳ.

Âm Minh dạ xoa nhìn ngọc bích, nói:

- Nhưng tỉ lệ đặt cược của chưởng môn còn cao hơn Tiết Mặc Kỳ không ít, hai người đều đứng thứ nhất trong Trấn Thế tháp, kỳ thật ai cũng biết thực lực chưởng môn mạnh hơn, nhưng tỉ lệ đặt cược chỉ cao mà không hạ thấp, ai tới cũng không cự tuyệt, vậy thì kỳ quái, chẳng lẽ bọn hắn không sợ phá sản hay sao, tất cả chuyện này còn do Kỳ Phong thương hành ảnh hưởng, mà Hoài Linh Ngọc là người Kỳ Phong thương hành, ta đã lưu ý, tỉ lệ đặt cược của hắn lại giống như Tôn Tiểu Nhã, ta luôn cảm giác có điều không thích hợp.

- Loại tình huống này chỉ có một khả năng, Kỳ Phong thương hành cho rằng Hoài Linh Ngọc nhất định sẽ còn sống, mà chưởng môn nhất định xảy ra ngoài ý muốn, cho nên mới xuất hiện loại khả năng này.

Phạm Thống suy tư một hồi, lập tức nói:

- Lúc trước Kỳ Phong thương hành đột nhiên lấy lòng chưởng môn, bỏ qua hết thảy ân oán, ngay cả mối thù giết con cũng có thể buông, chỉ sợ không phải bởi vì hi vọng chưởng môn không đối phó Hoài Linh Ngọc trong Vạn Thế liệp tràng mà thôi, có lẽ còn có an bài khác.

Sắc mặt Bạch Kinh Đường biến đổi, hỏi:

- Ý của ngươi là Kỳ Phong thương hành sẽ âm thầm đối phó chưởng môn?

- Hơn phân nửa có khả năng này!

Phạm Thống gật đầu, ánh mắt ngưng lại, khẽ động nói:

- Nhưng ta tin tưởng chưởng môn nhất định không có việc gì, Hoài Linh Ngọc sao có thể đối phó hắn, lần này Kỳ Phong thương hành không làm bậy thì còn tốt, một khi dám làm, chỉ sợ phải trả giá thảm trọng!

- Ta đi điều tra Kỳ Phong thương hành, hi vọng có thể tra được một ít tin tức hữu dụng.

Âm Minh dạ xoa nói.

- Kỳ Phong thương hành nghĩ chưởng môn sẽ xảy ra chuyện, nhưng ta không nghĩ như vậy.

Phạm Thống cười nói:

- Họ đã dám đổ cược, ai tới cũng không cự tuyệt, vậy ta tịch thu toàn bộ vốn gốc của bọn hắn!

Hô lạp lạp…

Tầng thứ bảy Thiên Trụ giới, thiên địa năng lượng cuồn cuộn hội tụ, hình thành năng lượng lốc xoáy thật lớn, chen chúc tưới xuống người Lục Lâm Thiên.

Xuy!

Năng lượng lốc xoáy bỗng nhiên dừng lại, chân khí hùng hồn dao động không ngớt, như có vạn thú đang chạy chồm trong cơ thể.

Hô!

Thật lâu sau chân khí dần dần thu liễm, thở mạnh một hơi, Lục Lâm Thiên mở mắt.

- Âm dương hóa ngũ hành, ngũ hành sinh vạn vật, thu hoạch không ít.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, lại lộ vẻ nghi hoặc:

- Chẳng lẽ…

Thân ảnh của hắn lập tức biến mất tại chỗ.

Tầng thứ hai Thiên Trụ giới, Long Bàn Hổ Cứ, Tử Viêm cùng Hoàng Sa khoanh chân ngồi, sinh cơ hoàn toàn biến mất, toàn thân không có chút chân khí, thời gian như vậy không biết đã trải qua bao lâu.

- Sắp ba mươi năm đi!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, tính toán thời gian hắn ở trên tầng thứ bảy một trăm lẻ năm năm, tầng thứ hai cũng đã qua ba mươi năm.

Long Bàn Hổ Cứ đã sớm cần Niết Bàn, Hoàng Sa cùng Tử Viêm cũng không kém bao xa, phỏng chừng bây giờ họ cũng đang Niết Bàn.

Chân khí của bốn người biến mất, thân thể lạnh lẽo, nhưng Lục

Lâm Thiên có thể nhìn ra được chân khí nội liễm dao động, đặc biệt là Long Bàn Hổ Cứ dao động càng lúc càng kịch liệt.

Trên thân hai người tản ra hào quang, đồng thời lan tràn, cuối cùng hóa thành quang quyển đường kình vài thước, bao phủ khắp thân thể, hình thành quang quyển năng lượng, vô cùng chói mắt, từng luồng năng lượng bàng bạc dao động dựng lên.

- Đây là đang Niết Bàn sao?

Chương 3840: Niết Bàn như thế nào

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống chờ đợi, quan sát người khác đột phá đối với tu luyện giả cũng là một lần lĩnh ngộ, nếu có thu hoạch cũng xem là một lần cơ duyên.

- Lâm Thiên huynh đệ!

Bốn người Quỷ Oa ở cách đó không xa, cảm giác được chân khí bên này dao động lập tức nhìn tới.

Tôn Tiểu Nhã rung động nói:

- Họ đang Niết Bàn sao?

- Long Bàn Hổ Cứ đã sắp Niết Bàn, dùng Niết Bàn Luân Hồi Tử nên thành công tiến vào Niết Bàn cũng không có gì chắc trở, một khi đặt chân Niết Bàn cảnh, Phong Thần đài lại có thêm một chỗ cho bọn họ.

Quỷ Oa âm trầm lên tiếng, quen biết thời gian lâu dài mọi người cũng đã thói quen.

- Hiện tại bọn họ đang tiến vào hữu dư Niết Bàn vòng thứ nhất, hẳn sắp chính thức bước vào Niết Bàn cảnh!

Bạch Lang dao động nói.

- Hữu dư Niết Bàn.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, Tam Kỳ lão nhân nhắc tới Vô Thượng Niết Bàn, tựa hồ Niết Bàn còn chia thành nhiều loại, nhất thời hỏi:

- Niết Bàn chẳng lẽ còn có phân chia nhiều loại sao?

Tôn Tiểu Nhã cùng Quỷ Oa cảm thấy kỳ quái, Bạch Lang lập tức nói:

- Nói thế này, Niết Bàn cảnh có ba loại cấp độ, đột phá Đại Đạo cảnh đỉnh phong đi vào Niết Bàn cảnh sơ giai, cũng gọi là hữu dư Niết Bàn, kế tiếp là vô dư Niết Bàn cũng là Niết Bàn trung giai, qua trung giai là tới Niết Bàn cao giai.

Trong mắt Bạch Lang lộ vẻ hướng tới:

- Niết Bàn cao giai cũng là sinh tử Niết Bàn, qua sinh tử là có thể tiến vào Tuyên Cổ cảnh, tuyên cổ trường tồn, loại cấp độ này mỗi một người đều là tồn tại rung động một phương, ở trong ba ngàn đại thế giới có được địa vị tối cao.

- Hữu dư Niết Bàn, vô dư Niết Bàn, sinh tử Niết Bàn, lại có gì bất đồng?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

Bạch Lang cười khổ nói:

- Ta cũng không rõ lắm, nếu biết ta cũng đủ chỉ là Đại Đạo cảnh.

Oanh!

Vào thời khắc này ở cách đó không xa truyền ra thanh âm dao động trầm thấp, hai đạo quang quyển thật lớn run lên, lập tức thu liễm vào thân thể hai huynh đệ Long Bàn Hổ Cứ, hai người liền mở mắt, trong mắt bắn tinh quang, chân khí hoàn toàn khác hẳn lúc trước.

- Niết Bàn cảnh sơ giai, cả hai đều bước vào Niết Bàn cảnh!

Kim Viên rung động nói, trong mắt vô cùng hâm mộ.

- Hữu dư Niết Bàn, vô dư Niết Bàn, sinh tử Niết Bàn, ta có hiểu một ít.

Long Bàn thu liễm chân khí, nói:

- Niết danh vi xuất, bàn danh vi thú, chư thú vượt qua sinh tử, thì cũng xem như vượt qua khỏi thú dã. Thời gian lâu dài, trong vũ trụ thời không sinh linh tu luyện, mục đích là vì vượt qua sinh mệnh hữu hạn, một ngày kia có thể chứng ngộ Niết Bàn, chẳng khác nào đột phá hàng rào thời không, đem sinh mệnh trải rộng hết thảy không gian, dựng thẳng cùng tam tế, hoành khắp mười phương, tràn ngập qua hết thảy thời gian, diệt hữu dư, qua vô dư, độ sinh tử, từ thời tuyên cổ đã bất biến, lịch vạn kiếp mà thường tân, cuối cùng đặt chân tuyên cổ, là có thể siêu việt sinh tử vô thường, đây là Niết Bàn.

Hổ Cứ đứng dậy nói:

- Niết Bàn cũng là tâm bao thái hư, lượng chu sa giới, vật cùng ta tương ứng, người cùng ta như nhau.

Hổ Cứ tiếp tục nói:

- Kiến tư hoặc, thân vị diệt, chính là hữu dư Niết Bàn, thân diệc diệt, thụ sinh tử, được gọi vô dư Niết Bàn, tam hoặc toàn đoạn, sinh tử vĩnh diệt, có thể bước lên tuyên cổ, tuyên cổ xưa nay bất biến, lịch vạn kiếp nhi thường tân.

Mọi người nghe vậy, đều cái hiểu cái không, ánh mắt khẽ động, có điều ngộ ra, lập tức khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt bắt đầu lĩnh ngộ, như được lợi rất nhiều.

Xuy lạp lạp…

Đúng lúc này quanh thân Hoàng Sa cùng Tử Viêm đều hiện ra một đạo quang quyển bao trùm lấy thân thể họ.

Lục Lâm Thiên nhìn qua, hiểu được lời nói của Long Bàn Hổ Cứ giống như cảnh tỉnh hai người họ, cho nên giúp họ đạt được chỗ tốt thật lớn.

- Chúc mừng hai vị đặt chân Niết Bàn cảnh.

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Hai huynh đệ chúng ta đa tạ đại ân của các hạ, sau này không dám nói xuống chảo dầu lên núi đao, hai huynh đệ chúng ta đều nhớ kỹ, mạng của chúng ta là do các hạ đã cứu, có thể nhanh như vậy đặt chân Niết Bàn cũng nhờ các hạ ban tặng, đa tạ!

Hai huynh đệ cảm kích nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức cúi đầu thi lễ thật sâu.

- Khách khí, không cần đa lễ.

Lục Lâm Thiên nâng lên hai người, ánh mắt khẽ động, cảm nhận được mình cũng không nhìn lầm người, lập tức hỏi:

- Hai vị vừa nói hữu dư Niết Bàn, vô dư Niết Bàn, sinh tử Niết Bàn, còn có Niết Bàn nào khác nữa hay không?

Long Bàn cùng Hổ Cứ khẽ lắc đầu, Hổ Cứ nói:

- Mọi người đều biết Niết Bàn chỉ có ba loại cấp độ mà thôi.

- Hẳn không còn cấp độ nào khác đâu.

Long Bàn cũng lắc đầu, suy tư hồi lâu, hắn cũng không nghe nói qua còn có cấp độ Niết Bàn nào khác.

Lục Lâm Thiên không tiếp tục hỏi, có lẽ hai người họ cũng không biết Vô Thượng Niết Bàn là gì.

Một tháng sau, tầng thứ hai Thiên Trụ giới, Tử Viêm hóa thành bản thể khổng lồ, toàn thân tử hỏa dao động, làm cho người ta cảm giác áp bách thật lớn, vừa đặt chân lên Niết Bàn cảnh sơ giai.

Mấy ngày sau Hoàng Sa cũng đặt chân lên Niết Bàn sơ giai, Tôn Tiểu Nhã vô cùng cao hứng, khiến Bạch Lang, Quỷ Oa cùng Kim Viên vô cùng hâm mộ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, như vậy thực lực tiểu đội của mình cũng có chút địa vị trong toàn bộ tiểu đội của trung thiên thế giới.

- Di!

Đúng ngay lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, thân ảnh lập tức biến mất ngay tại chỗ.

- Hình như phía trước có dao động.

Long Bàn tựa hồ nhìn ra được điều gì, mọi người lập tức theo sau.

Trong không gian tràn ngập khí tức hoang vu lạnh lẽo, hư không vặn vẹo, một đóa hoa khổng lồ lớn hơn trăm thước trôi nổi giữa không trung, cánh hoa khép chặt lại, chân khí khủng bố lan tràn, làm lòng người sản sinh cảm giác hoang vu tuyệt vọng.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy chân khí cuồn cuộn dâng tràn, khí tức khủng bố thổi quét, linh hồn run rẩy không ngớt.

- Chân khí thật hoang vu lạnh lẽo!

- Ta không thể chống cự, khí tức này làm ta sinh lòng tuyệt vọng, sẽ mất đi lý trí!

Sắc mặt mọi người đại biến, Tôn Tiểu Nhã là người đầu tiên không thể đối kháng.

Một mùi hương thơm ngát lan tràn, mùi hương hoàn toàn trái ngược với khí tức hoang vu lạnh lẽo vừa rồi, khí tức làm người ta vui vẻ thoải mái, nhịn không được thở sâu vài hơi, hương thơm kia có chỗ tốt thật lớn cho tu luyện lĩnh ngộ.

Hai loại khí tức từ từ biến mất, giờ phút này đóa hoa hiện ra hào quang chói mắt khiến mọi người không cách nào nhìn thẳng tới.

Mãi tới khi hào quang nhạt dần, mọi người mới nhìn thấy hai thân ảnh xinh đẹp bên trong.

- Niết Bàn cảnh, chân khí tựa hồ có chút không giống lắm!

Mọi người phát hiện khí tức trên người Tiết Mặc Kỳ có chút không giống lắm.

- Lại đột phá Niết Bàn cảnh!

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, nguyên lai thời gian này Tiết Mặc Kỳ vẫn luôn đột phá Niết Bàn cảnh.

Khi ánh mắt hắn nhìn thấy thân ảnh xinh đẹp bên cạnh Tiết Mặc Kỳ, lập tức dao động, lúc này Huyền Tuyết Ngưng đã thay một bộ áo bạch lục sắc, cũng không có trang sức nào khác, đơn giản lại hồn nhiên thiên thành, thanh nhã thanh tú.

Chương 3841: Tiết Mặc Kỳ đột phá

Mọi người nhìn thấy Huyền Tuyết Ngưng đều không nhịn được lui ra sau mấy bước, trong lòng tuyệt đối kiêng kỵ, dù họ đã đột phá tới Niết Bàn cảnh nhưng đứng trước mặt nữ tử tuyệt mỹ kia bốn người hoàn toàn không dám đối kháng, thậm chí không có dũng khí đối kháng.

- Mặc Kỳ!

Tôn Tiểu Nhã thoáng do dự, lại đi tới bên cạnh Tiết Mặc Kỳ, Hoàng Sa muốn ngăn cản cũng không còn kịp nữa, khuôn mặt vô cùng lo lắng.

- Mọi người đều ở đây sao, hình như đều đột phá rồi!

Tiết Mặc Kỳ khẽ cười, ánh mắt đảo qua, lập tức phát hiện Hoàng Sa bọn họ đều đột phá tới Niết Bàn cảnh, điều này làm cho nàng ngạc nhiên.

- Chúng ta có thể một mình nói chuyện không?

Huyền Tuyết Ngưng nhìn Lục Lâm Thiên, thanh âm trong vắt nói.

Toàn bộ ánh mắt rơi lên người Lục Lâm Thiên, mang theo vẻ khẩn trương lẫn nghi hoặc.

Lục Lâm Thiên cũng không do dự, gật gật đầu.

Một lát sau, trong tầng ba Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên quan sát nữ tử tuyệt mỹ trước mặt, không nói lời nào.

Huyền Tuyết Ngưng cũng nhìn hắn, trong mắt nổi lên một ít dao động, cũng không nói gì, không khí có chút xấu hổ.

- Ngươi thế nào?

Lục Lâm Thiên dẫn đầu lên tiếng, nếu Huyền Tuyết Ngưng muốn đối phó hắn cũng không yêu cầu nói chuyện riêng như vậy, huống chi nơi này là Thiên Trụ giới, cũng có chỗ dựa cho nên Lục Lâm Thiên vẫn yên tâm hơn.

- Ta nghĩ, đầu tiên ta hẳn nên đa tạ ngươi, bởi vì ngươi để Tiết Mặc Kỳ chữa thương cho ta, áo nghĩa của nàng tác dụng cực lớn với ta, bằng không ta sẽ cực kỳ phiền toái.

- Sau đó thì sao?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu hỏi.

Huyền Tuyết Ngưng khẽ cắn môi, nói:

- Chính ngươi làm gì thì ngươi tự mình biết, ta tuyệt đối sẽ không cho phép nhân loại làm bẩn ta, cho nên ta sẽ giết ngươi, ta vốn có thể lập tức đánh chết ngươi, nói riêng với ngươi là vì nể tình ngươi đã cứu ta, cho ngươi chết hiểu được.

Lục Lâm Thiên nói:

- Ta làm bẩn ngươi? Ta nghĩ nếu ngươi còn nhớ rõ, rõ ràng là ngươi làm bẩn ta đi!

- Ngươi…

Huyền Tuyết Ngưng nhất thời sửng sốt, hiển nhiên thật không ngờ Lục Lâm Thiên lại nói như vậy, tựa hồ cũng nhớ rõ tình huống lúc đó, trên mặt không khỏi hiện lên dị sắc.

- Ngươi hẳn là bị Âm Phong ảnh hưởng, cho nên mới dị thường như vậy.

Lục Lâm Thiên nói.

- Chẳng lẽ ta nhận lấy ảnh hưởng thì ngươi muốn nhân cơ hội làm bẩn ta sao, đây không thể làm lý do để ngươi khỏi chết.

- Đầu tiên tuyên bố, là ngươi bắt buộc ta mà không phải ta làm bẩn ngươi.

Lục Lâm Thiên nói:

- Mặc dù ngươi là thiên sinh linh vật, nhưng tố thể lại biến thành rung động lòng người, nữ nhân khác so sánh với ngươi đều biến thành dung tục, dù thời gian chảy ngược gặp được loại sự tình như vậy, ta nghĩ ta vẫn không thể cự tuyệt ngươi.

- Ngươi…hạ lưu, chẳng lẽ nam nhân nhân loại đều háo sắc vô sỉ, còn hạ lưu, miệng lưỡi bén nhọn như ngươi hay sao.

Huyền Tuyết Ngưng sửng sốt, chân khí hoang vu lạnh lẽo thổi quét tràn ra.

- Ta chỉ nói sự thật, ta cứu ngươi, ngươi còn muốn giết ta, có thể nói lý lẽ một chút hay không.

Lục Lâm Thiên nói, kim sắc tiểu đao bắn ra kim quang ngăn cản khí tức hoang vu lạnh lẽo kia.

Đôi mắt Huyền Tuyết Ngưng dần dần bình tĩnh:

- Nhưng ngươi nhân cơ hội điếm ô ta, mà ta chỉ bị Âm Phong làm ảnh hưởng.

Lục Lâm Thiên nói:

- Ta mới là người bị hại, vì sao không nói ngươi điếm ô ta, nói vậy không công bình.

Chân khí hoang vu tuyệt vọng ngày càng đậm, môi run lên, Huyền Tuyết Ngưng nói:

- Trên đời này vốn không có công bình, muốn công bình, mượn thực lực để đổi.

- Loại nữ nhân ích kỷ như ngươi, nếu cho ta thêm một lần cơ hội, ta sẽ không cự tuyệt ngươi làm bẩn ta, sau đó đem ngươi luyện hóa, ta không nên cứu ngươi, bỏ qua bảo vật cứu ngươi, còn làm phiền cho mình.

Lục Lâm Thiên mắng, ánh mắt lại trở nên cảnh giác.

- Lá gan ngươi không nhỏ, thật sự không sợ chết sao!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, gắt gao nhìn nàng nói:

- Ai lại không sợ chết, nói lời vô nghĩa, ai bảo thực lực của ta không đủ, chỉ có thể đối mặt chuyện không công bình, ngươi muốn giết cứ giết, ta nói gì cũng vô dụng, ta vẫn nói như thế, dù sao cho ta thêm một lần cơ hội ta vẫn lựa chọn như thế.

- Ngươi…

Huyền Tuyết Ngưng nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, nàng thật sự chưa từng gặp qua kẻ vô lại như vậy, người thường dưới tình huống này đã sớm quỳ xuống cầu xin, mà hắn không chút nhượng bộ, bị chân khí của nàng ảnh hưởng mà vẫn có thể duy trì.

- Ta thế nào, lẽ ra ta không nên cứu ngươi, hẳn đem ngươi luyện hóa, muốn giết thì cứ giết, nếu cho ta vài chục năm thời gian ngươi muốn giết ta cũng không làm được, tới lúc đó ta nhất định khiến cho ngươi tiếp tục trở thành nữ nhân của ta.

Lục Lâm Thiên cũng không sợ hãi tiếp tục nói, bởi vì ngày hôm đó thật sự rất mỹ diệu.

- Được, ta cho ngươi công bình, vài chục năm thời gian chỉ sợ là không đủ, ta cho ngươi một trăm năm, một trăm năm sau ta sẽ giết ngươi, tới lúc đó cũng không còn thiếu ngươi cái gì!

Huyền Tuyết Ngưng vung tay nói.

- Được, một trăm năm!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong lòng thầm thở ra một hơi, một trăm năm nơi này cũng đã sớm đóng cửa, một ngàn năm mới mở ra một lần, sau ngàn năm không biết mình đã sớm đi nơi nào, nếu ngàn năm sau thực lực của mình còn chưa đủ, còn không bằng bị Huyền Tuyết Ngưng giết cho xong, huống chi ngàn năm sau linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh viêm hẳn cũng đã luyện hóa xong Xích Linh liệt hỏa.

Trên khuôn mặt Huyền Tuyết Ngưng lộ ra nụ cười:

- Có phải trong lòng ngươi đang suy nghĩ, một trăm năm không gian này đã sớm đóng cửa, một ngàn năm mới mở ra một lần, ngàn năm sau không biết ngươi đã sớm đi đâu rồi đi?

Lục Lâm Thiên vừa nghe, nhất thời nghẹn họng nhìn trân trối, ánh mắt trừng lớn, ý nghĩ trong lòng mình thế nào không ngờ Huyền Tuyết Ngưng đều biết thật rõ ràng, sau thoáng kinh ngạc hắn lập tức nói:

- Vậy không được, ta còn phải tham gia Vạn Thế đối quyết, ở lại đây trăm năm, còn không bằng ngươi giết ta.

- Vậy ngươi tự sát tốt lắm, ngươi hẳn cũng đã thử qua, ngươi căn bản không thể ra khỏi không gian này, cho nên nên thành thật ở lại trăm năm đi, ở trong này tu luyện có lẽ còn tiến bộ nhanh hơn một ít.

Huyền Tuyết Ngưng nói:

- Hiện tại ngươi có thể cho ta rời khỏi bảo vật thời gian này, bằng không lấy thực lực của ngươi, ta có thể đem bảo vật phá hủy, ngươi muốn dùng nó vây khốn ta, cơ hội không lớn.

Lục Lâm Thiên tuôn mồ hôi lạnh, ý nghĩ trong lòng mình nữ nhân này lại hiểu rõ vô cùng.

Lục Lâm Thiên làm sao còn dám lưu nữ nhân này ở bên cạnh, tâm thần vừa động, nhất thời mọi người đều đi ra tới sơn động rộng rãi trước đó.

- Không nghĩ tới các ngươi còn tìm được nơi này, hẳn đã lấy được Niết Bàn Luân Hồi quả rồi đi.

Liếc mắt nhìn qua mọi người, Huyền Tuyết Ngưng dừng lại ở Lục Lâm Thiên:

- Những người khác có thể đi ra ngoài, ngươi lưu lại là được.

Dứt lời, vẻ mặt nàng cực kỳ đắc ý như người thắng trận nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức biến mất, còn truyền âm cho hắn:

- Chuyện giữa chúng ta nếu ngươi dám nói ra, ta sẽ gïếŧ ngươi cùng người biết!

Chương 3842: Điều kiện của Huyền Tuyết Ngưng

- Lâm Thiên huynh đệ, sao lại thế này?

Kim Viên đợi nàng rời khỏi, mới dám đi tới hỏi.

- Không có đại sự gì, chỉ là nữ nhân kia thấy ta tuấn tú, muốn ta bồi một trăm năm.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói.

- Đội trưởng, chúc mừng a!

Hoàng Sa, Tử Viêm, Bạch Lang cùng Quỷ Oa nghe vậy nhất thời cảm thấy hâm mộ lẫn ghen tỵ…

Hoàng hôn, trong không gian như tiên cảnh, rặng mây đỏ bao phủ, núi non phập phồng, Lục Lâm Thiên khoanh tay đứng trên đỉnh núi, nơi này thiên địa năng lượng nồng đậm, nhưng hắn không muốn tiếp tục tu luyện, mọi người dùng Niết Bàn Luân Hồi Tử tu luyện ba mươi năm, nhưng với hắn đã hơn trăm năm.

Trong trăm năm thời gian, có Hỗn Độn Âm Dương quyết, đan điền khí hải của hắn cũng chỉ tu luyện được phân nửa mà thôi, chỉ xem như đạt tới Đại Đạo cảnh cao giai trung kỳ.

Có thể lưu lại đây tu luyện sẽ có chỗ tốt thật lớn, nhưng Lục Lâm Thiên thật không muốn ở lại, hiện tại chỉ còn nửa năm thời gian, cũng không biết hắn có đủ thời gian chạy tới Phong Thần đài hay không.

Sưu!

Một thân ảnh xinh đẹp bay tới, rơi xuống bên người Lục Lâm Thiên, chính là Tiết Mặc Kỳ.

- Sao ngươi lại tới đây?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Tiết Mặc Kỳ đi tới nhìn hắn một lúc, nói:

- Ta vừa gặp Tuyết Ngưng tỷ, ta hàn huyên với nàng một lát, nàng đồng ý cho ngươi đi rồi.

- Thật sao?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, không nghĩ tới Tiết Mặc Kỳ có thể thuyết phục Huyền Tuyết Ngưng.

Tiết Mặc Kỳ gật đầu, nói:

- Nhưng Tuyết Ngưng tỷ có yêu cầu, muốn ngươi đi qua một chuyến.

- Vậy sao…

Lục Lâm Thiên xoay chuyển ánh mắt, chỉ sợ yêu cầu kia cũng không đơn giản.

Một lát sau, bên trong một thạch thất, Lục Lâm Thiên mới biết là nơi ở của Huyền Tuyết Ngưng.

- Ngươi nói ngươi muốn đi cùng ta?

Lục Lâm Thiên giật mình.

- Ngươi phải đi, ta tự nhiên đi theo bên cạnh ngươi, nếu ngươi chạy thoát ta thật khó tìm, bằng không chính ngươi lưu lại!

Huyền Tuyết Ngưng thản nhiên nói.

- Ngươi có thể đi ra ngoài sao?

Lục Lâm Thiên hỏi, nơi này dù là là Vạn Thế liệp tràng, là địa phương của hai đại liên minh, nghe nói còn có siêu cấp cường giả quan sát, dù sao Huyền Tuyết Ngưng cũng là thiên sinh linh vật, có thể rời đi hay không Lục Lâm Thiên cũng không biết.

- Ta muốn đi, bọn hắn cũng không dám ngăn đón ta, có phải ngươi còn cảm thấy kỳ quái, vì sao hai đại liên minh không ai tiến vào luyện hóa ta, trong này còn có Âm Phong, Tà Long cùng những thiên sinh linh vật khác, bọn hắn cũng không dám tiến vào nghĩ cách?

Huyền Tuyết Ngưng hỏi.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, đích thật có chút ngoài ý muốn, với cấp độ của thiên sinh linh vật như Huyền Tuyết Ngưng cùng Âm Phong mà xem, đủ làm cho siêu cấp cường giả cảm thấy hứng thú.

Huyền Tuyết Ngưng nói:

- Bởi vì bọn hắn cũng không dám vào đây càn rỡ, nơi này bọn hắn còn chưa thể hoàn toàn làm chủ, cho nên không dám động, ta muốn rời khỏi bọn họ cũng không xen vào, chỉ cần ta không nhúng tay vào sự tình giữa các ngươi là được rồi.

- Được rồi, ngươi muốn đi theo thì đi là được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, đây cũng là biện pháp duy nhất, còn hơn mình phải lưu lại đây suốt trăm năm.

- Mấy thứ này cho ngươi, đều là do Âm Phong lưu lại ngày trước, nơi này vốn là địa bàn của Âm Phong, ta thấy nơi này chứng ngộ Niết Bàn có chỗ tốt thật lớn, cho nên mới tới nơi này, mấy thứ này ta lấy cũng vô dụng, nhưng lại có chỗ tốt thật lớn với nhân loại các ngươi.

Huyền Tuyết Ngưng đưa giới chỉ cho Lục Lâm Thiên, nói:

- Từ nơi này tới Phong Thần đài, nếu không đi đường vòng thì đủ thời gian rồi, sáng mai có thể xuất phát.

- Đúng rồi, ngươi có biết Kỳ lão hiện tại thế nào không?

Lục Lâm Thiên cầm giới chỉ cũng không nhìn xem mà lo lắng cho Tam Kỳ lão nhân, bởi vì hắn cũng không thể quan sát được hư không kia.

Huyền Tuyết Ngưng nói:

- Ngươi đang nói tới linh hồn thể kia đi, hắn đang luyện hóa Âm Phong, cũng không nhiều vấn đề, nếu không phải ta cùng Âm Phong có cừu oán, ta cũng không cho hắn luyện hóa, ngươi có quan hệ gì với hắn?

- Hắn là trưởng bối của ta.

Lục Lâm Thiên nói, nghe khẩu khí của Huyền Tuyết Ngưng, tựa hồ tình huống Tam Kỳ lão nhân cũng không quá kém.

- Khó trách ngươi còn có chút thực lực, nguyên lai là hậu bối của hắn, với thực lực của hắn khi còn sống, cũng đủ bồi dưỡng sự bất phàm của ngươi.

Huyền Tuyết Ngưng nói, tựa hồ cũng biết rõ thực lực Tam Kỳ lão nhân khi còn sống…

- Lần này phát tài!

Một lúc lâu sau, bên trong một thạch thất, Lục Lâm Thiên cầm giới chỉ, khóe môi hiện lên ý cười, trong này có bốn kiện áo nghĩa linh khí cùng những linh khí khác, tinh thạch thế giới, đan dược, linh dược đông đảo, thậm chí còn có mấy trăm khối Phong Thần thạch, hẳn đều thuộc về những người từng tiến vào Vạn Thế liệp tràng những lần trước.

Có đủ Phong Thần Thạch cho mọi người, điều này cũng làm Lục Lâm Thiên thở ra một hơi.

Kỳ thật Lục Lâm Thiên cũng không quá để ý Phong Thần thạch, với thực lực hiện tại của tiểu đội, muốn thu thập đủ Phong Thần thạch cũng không có vấn đề gì lớn, nhưng bốn kiện áo nghĩa linh khí chính là trọng bảo.

- Bốn kiện áo nghĩa linh khí, ngươi lựa chọn một kiện đi.

Lúc này trong thạch thất chỉ có Lục Lâm Thiên cùng Tiết Mặc Kỳ, Lục Lâm Thiên lấy ra nói.

- Không cần, đây là Tuyết Ngưng tỷ đưa cho ngươi.

Tiết Mặc Kỳ lắc đầu, cười nói:

- Tuyết Ngưng tỷ cũng cho ta áo nghĩa linh khí, cũng không ít hơn ngươi, mà linh khí trước kia của ta lúc ta đột phá Niết Bàn cảnh sơ giai cũng đã tấn thăng lên áo nghĩa linh khí.

Lục Lâm Thiên sững sờ, nhìn dáng vẻ Huyền Tuyết Ngưng đối đãi Tiết Mặc Kỳ rất tốt.

Tiết Mặc Kỳ nhìn Lục Lâm Thiên, thoáng do dự, chợt nói:

- Tri giác nói cho ta biết, giữa ngươi cùng Tuyết Ngưng tỷ hẳn có chuyện gì đi?

- Có sao, ta chỉ giống như ngươi, cứu nàng mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói, cũng không dám đem sự tình kia nói cho người khác biết.

Sáng sớm hôm sau, bên trong một cấm chế năng lượng dưới vực sâu có vài thân ảnh lướt ra, lập tức biến mất không còn nhìn thấy.

…

Bên trong một không gian âm trầm, thâm cốc sâu thẳm, hắc khí như có như không lan tràn, chung quanh không một ngọn cỏ.

Sưu!

Một thân ảnh đột nhiên phá không mà ra, khuôn mặt ôn hòa tuấn lãng lại mang theo vẻ âm trầm, khóe môi cười lạnh nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi bất phàm thì thế nào, ta đều có trời giúp, hiện tại so sánh với ta ngươi chỉ là con kiến, chờ xem, ngươi nhất định phải chết trong tay ta!

Dứt lời, trong tay thanh niên xuất hiện một khối ngọc giản lóe sáng lưu quang, thân ảnh chợt lóe đã biến mất không thấy…

Trong núi sâu, vài thân ảnh lướt qua, rơi xuống một nơi trống trải, đi đầu là một thanh niên áo trắng, khí chất bất phàm, bên cạnh còn có một thanh niên âm hàn tóc dài xõa vai.

Hai người này chính là Hồng Vân thế giới Linh Thiên thương hành Lưu Vân, một là Âm Ngục thế giới Minh Tuyền.

- Trên đường đi đã đánh mất dấu vết nhóm người Lục Lâm Thiên, ngươi còn chưa tra được sao?

Lưu Vân hỏi.

- Không biết bọn hắn đi đâu, nhưng lấy thực lực của bọn họ người bình thường khó thể làm được gì họ, nhất định còn sống, chỉ là không biết đi địa phương nào.

Minh Tuyền âm hàn nói.

Chương 3843: Gặp lại liệp sát giả

- Thực lực bọn họ khó đối phó, hay là chúng ta đợi rời khỏi Vạn Thế liệp tràng rồi động thủ cũng không muộn?

Lưu Vân trầm giọng nói, hàn ý run lên, tuy rằng hắn rất muốn báo thù, nhưng cũng biết dưới tình huống bình thường thực lực của hắn không làm gì được Lục Lâm Thiên, nếu rời khỏi Vạn Thế liệp tràng, thông tri cường giả thương hành ra tay sẽ không thành vấn đề.

- Ngay mặt đối kháng tự nhiên chúng ta không thể làm gì, nhưng âm thầm xuống tay thì không nhất định, chỉ cần ta muốn chạy hắn căn bản không ngăn được ta, ta muốn làm cho hắn khó thể bình an, trước tiên giết thực lực yếu một chút cũng tốt, rời khỏi Vạn Thế liệp tràng xong lại đối phó hắn.

Minh Tuyền âm tàn nói.

- Di, có người tới đây!

Trong tay Lưu Vân cầm một ngọc giản lóe ra lưu quang, sắc mặt nghi hoặc nói.

- Xuy!

Không gian nổi lên dao động, một thân ảnh lập tức rơi xuống, trong mơ hồ còn có cỗ tà khí lan tràn.

Ánh mắt mấy người còn lại cảnh giác nhìn người kia, mà Lưu Vân cùng Minh Tuyền nhìn thấy người nọ cũng nổi lên dao động.

- Hoài Linh Ngọc, tên hỗn đản ngươi, biết rõ thực lực Lục Lâm Thiên cường hãn như thế còn bảo chúng ta đi, ngươi muốn chúng ta chịu chết hay sao, hôm nay ta phải…

Lưu Vân lửa giật ngút trời quát.

- Ba!

Tiếng vang thanh thúy, lời của Lưu Vân còn chưa dứt, khuôn mặt hiện lên dấu tay đỏ bừng, miệng phun máu tươi cùng hai cái răng, ánh mắt nhất thời biến thành kinh ngạc, sắc mặt Minh Tuyền cũng đại biến.

Hoài Linh Ngọc thản nhiên nói:

- Ngươi nghe kỹ cho ta, sau này xưng hô ta là sư huynh, nếu không xem trước kia có giao tình, ta cũng không để ý một cái tát giết chết tên phế vật như ngươi, thậm chí ngay cả Lục Lâm Thiên cũng không thể đánh chết.

Lưu Vân nghe vậy khuôn mặt dại ra, rung động thật sâu không cách nào phục hồi lại tinh thần, một tát vừa rồi làm cho hắn rất rõ ràng, hiện tại thực lực Hoài Linh Ngọc vô cùng khủng bố, hắn tuyệt đối không khả năng đối kháng.

Hoài Linh Ngọc cười lạnh nói:

- Lục Lâm Thiên chết chắc rồi, ta tự nhiên sẽ đối phó hắn, mà các ngươi đều thành thật một chút, nếu không ta không để ý lấy mạng các ngươi!

Vừa dứt lời, Hoài Linh Ngọc nhìn thấy một mỹ nữ đứng phía sau hai người, ánh mắt lộ vẻ daˆʍ uế, một đạo năng lượng màu đen thổi quét bao phủ lấy nàng, lực lượng hấp xả trào ra.

Nữ tử kinh hãi, lập tức bị kéo tới bên cạnh Hoài Linh Ngọc, liền nghe thì thào:

- Là ngươi, để cho ta thư thái, tới lúc đó tự nhiên sẽ cho ngươi được hưởng phúc!

Răng rắc!

Trong rừng rậm, mười một thân ảnh toát ra, giẫm lên cành khô dưới đất, có ba nữ tử đủ làm người động dung.

Đây chính là nhóm người Lục Lâm Thiên vốn luôn vội vã lên đường suốt mấy tháng nay, hai huynh đệ Long Bàn Hổ Cứ đương nhiên gia nhập vào tiểu đội, có hai Niết Bàn cảnh gia nhập, đương nhiên không ai sẽ phản đối.

Bởi vì Huyền Tuyết Ngưng đi cùng, mặc dù nàng không ra tay nhưng vì dung nhan tuyệt mỹ cho nên luôn tạo ra phiền phức, những phiền toái kia chủ yếu đều do Lục Lâm Thiên bọn họ xử lý.

- Giao ra Phong Thần thạch cùng trữ vật giới chỉ, nếu không phải chết!

Trong rừng rậm có hai mươi thân ảnh xuất hiện, ánh mắt tham lam trắng trợn rơi lên thân mọi người, đặc biệt còn có không ít ánh mắt daˆʍ tà nhìn chằm chằm Huyền Tuyết Ngưng.

Với loại ánh mắt này mọi người đều hiểu rõ ràng, bởi vì suốt mấy tháng nay họ gặp được không ít.

Bởi vì trên người có đủ Phong Thần thạch, cho nên họ cũng không hứng thú đi liệp sát người khác, mà cũng thường xuyên gặp được người muốn cướp vật của mình.

Lúc này cả nhóm không lộ ra chút kinh hoảng, ngược lại còn mang theo vẻ mặt hài hước nhìn nhóm người vừa xuất hiện.

- Một Niết Bàn sơ giai, ngoài ra đều là Đại Đạo cảnh, còn có hai thông thiên cao giai đỉnh phong.

Ánh mắt Tử Viêm nhìn lướt qua, thản nhiên nói.

- Quy củ cũ, đội trưởng đối phó Niết Bàn cảnh, những người khác giao cho chúng ta, tốc chiến tốc thắng!

Hoàng Sa nói.

Lục Lâm Thiên nhìn hai mươi người xung quanh, dừng lại trên người thanh niên Niết Bàn sơ giai, nói:

- Cho các ngươi một lần cơ hội, giao ra Phong Thần thạch cùng giới chỉ, nếu không các ngươi chỉ có thể chết!

- Buồn cười, các ngươi chỉ có mười một người, chúng ta hai mươi mốt người, các ngươi muốn tìm cái chết sao, khẩu xuất cuồng ngôn, không biết trời cao đất dày.

Thanh niên cười lạnh một tiếng.

- Cơ hội chỉ có một lần, không quý trọng thì đi chết đi!

Ngay khi lời hắn vừa dứt, Tử Viêm, Hoàng Sa, Long Bàn Hổ Cứ cùng Tiết Mặc Kỳ đã đột nhiên thả người nhảy ra, chân khí bàng bạc thổi quét, cả không gian nháy mắt đọng lại.

- Năm tu vi Niết Bàn cảnh, mau lui lại, mau!

Thanh niên đầu lĩnh cảm giác được chân khí, ánh mắt hoảng sợ đại biến, hắn thật sự không ngờ đội ngũ trước mắt có tới năm Niết Bàn cảnh.

- Duệ Kim hồn đao!

Ngay khi thanh niên cấp tốc bỏ chạy, một đạo kim sắc đao mang phá không bay ra, mang theo chân khí kỳ dị lan tràn, lập tức phá hủy cả không gian ven đường.

- Mạng ta xong rồi!

Thanh niên muốn thoát thân, phát hiện không gian nháy mắt đọng lại, căn bản không thể giãy thoát, nguyên lực đình trệ, chân khí hủy diệt bao phủ, tới thời điểm này hắn thật sự biết được tiểu đội trước mắt vô cùng đáng sợ.

- Ngao!

Một tiếng đao minh như long ngâm vang lên, kim huyết sắc đao mang hạ xuống, thanh niên thần hồn câu diệt, lần này muốn chặn cướp người không thành, lại đem chính mình biến thành vạn kiếp bất phục.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên nháy mắt xuất hiện, thu lại giới chỉ, Huyết Lục lập tức biến mất.

Nhìn một màn này Huyền Tuyết Ngưng cũng không kỳ quái, ánh mắt không chút dao động, khí chất băng sương làm người không dám khinh nhờn.

Huyền Tuyết Ngưng chỉ nói một câu:

- Lòng dạ độc ác, còn là hạ lưu thị huyết!

- Tuyết Ngưng tỷ, đội trưởng đối với người khác mới độc ác, đối với người của mình tốt phi thường, hắn chỉ lo lắng cho mọi người, không lưu lại địch nhân cho mọi người, trước kia chúng ta đã bị người phản bội qua, bây giờ còn có người sống chết chưa rõ.

Tôn Tiểu Nhã nói.

Trải qua mấy tháng, quan hệ giữa Huyền Tuyết Ngưng cùng Tôn Tiểu Nhã tốt hơn không ít, nhưng nhóm người Hoàng Sa vẫn vô cùng e ngại nàng, căn bản không dám tới gần, Huyền Tuyết Ngưng cũng chỉ nói chuyện với Tôn Tiểu Nhã cùng Tiết Mặc Kỳ.

Huyền Tuyết Ngưng cũng không nói gì, tựa hồ đồng ý với lời của Tôn Tiểu Nhã, dọc theo đường đi càng thêm tò mò với Lục Lâm Thiên, tựa hồ người bên cạnh cực kỳ giữ gìn hắn, cũng tuyệt đối thần phục hắn.

Phanh phanh phanh!

Thanh âm trầm thấp vang lên, hai mươi mốt người không một ai đào thoát, đều bị đánh chết.

Loại chuyện này mọi người đã sớm ăn ý mười phần, cũng không phải lần đầu tiên, chỉ hoàn thành trong thời gian ngắn, năm tu vi Niết Bàn cảnh đủ quét ngang hết thảy.

Cuối cùng thu được hơn sáu mươi khối Phong Thần thạch trong tay, cũng không thiếu linh dược, linh khí cùng thế giới tinh thạch, thu hoạch xem như không ít, chẳng qua Phong Thần thạch sớm đã thu thập đầy đủ.

Mọi người đang định tiếp tục xuất phát, Huyền Tuyết Ngưng chợt nói:

- Ta nhớ được cách đây không xa hẳn có một đầu Nguyên Cổ Linh Tinh thú, tính toán thời gian cũng đã sắp có linh trí

Chương 3844: Nguyên Cổ Linh Tinh thú

- Nguyên Cổ Linh Tinh thú là vật gì?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Nguyên Cổ Linh Tinh thú là một loại tồn tại đặc thù, xen lẫn trong thiên sinh linh vật, tồn tại thật nhiều năm, thậm chí khi ta xuất hiện nó cũng đã tồn tại, nhưng rất khó có linh trí, đối với nhân loại các ngươi mà nói là tuyệt đối trọng bảo.

Huyền Tuyết Ngưng nói.

Dọc theo đường đi Huyền Tuyết Ngưng luôn nhắm vào Lục Lâm Thiên, việc này ai cũng nhìn ra, trong lòng mọi người đều hoài nghi, chỉ sợ đội trưởng cùng nữ tử khủng bố cực điểm kia nhất định là có chuyện xưa mà người khác không biết.

- Là trọng bảo, ở địa phương nào, chúng ta đi nhìn xem đi.

Nghe được là trọng bảo, ánh mắt Lục Lâm Thiên sáng ngời, thật không muốn bỏ qua cơ hội.

- Vì sao ta phải tiện nghi ngươi.

Huyền Tuyết Ngưng nói, căn bản không có ý tứ muốn nói với Lục Lâm Thiên, chỉ cố ý lộ tin tức là muốn chọc tức hắn.

- Nữ nhân này, ta và ngươi có cừu oán hay sao, tại vì không đánh lại ngươi, bằng không nhất định đánh vào mông ngươi vài cái mới được, làm vậy tiện nghi ngươi, nhất định lấy hết quần áo mới tiếp tục đánh!

Lục Lâm Thiên nhìn Huyền Tuyết Ngưng, lời này cũng chỉ ngẫm lại trong lòng mà thôi, không dám nói ra ngoài.

- Vô sỉ hạ lưu!

Lục Lâm Thiên vừa hiện lên ý nghĩ này, Huyền Tuyết Ngưng chợt hung hăng trợn mắt nhìn hắn, mắng to một tiếng, thân ảnh lập tức biến mất ngay tại chỗ.

Ánh mắt mọi người lập tức rơi lên người Lục Lâm Thiên, còn tưởng rằng vừa rồi hắn truyền âm nói gì đó với nữ nhân kia, lời nói khẳng định là không bình thường.

- Ta vô sỉ hạ lưu gì chứ?

Nhìn thấy ánh mắt kinh ngạc của mọi người, vẻ mặt Lục Lâm Thiên vô tội, vừa rồi hắn cũng đâu có nói gì, làm sao lại biến thành vô sỉ hạ lưu.

- Đội trưởng, vừa rồi trong lòng ngươi nhất định là suy nghĩ chuyện gì chọc giận Tuyết Ngưng tỷ đi, có một số việc cũng không thể tùy tiện suy nghĩ.

Tiết Mặc Kỳ liếc mắt nhìn hắn, ánh mắt khác thường, rõ ràng là hoài nghi Lục Lâm Thiên.

- Ta không có a!

Lục Lâm Thiên kiên định lắc đầu, vừa rồi trong lòng nghĩ cởi hết quần áo Huyền Tuyết Ngưng, nhất định không thể thừa nhận.

Tiết Mặc Kỳ rõ ràng không tin lời Lục Lâm Thiên, nói:

- Đội trưởng, quên nói cho ngươi biết, Tuyết Ngưng tỷ thân là viễn cổ Thiên Hoang Huyền Ngọc Lan, có thiên phú trời sinh, có thể tâm linh cảm ứng, trong lòng ngươi nghĩ gì chỉ cần nàng muốn biết là sẽ biết rõ ràng, cho nên vừa rồi rõ ràng là ngươi đã nghĩ bậy lung tung gì đó.

- Tâm linh cảm ứng?

Lục Lâm Thiên nhất thời sửng sốt, hồi tưởng lại những lần nàng biết trong lòng hắn đang nghĩ gì, đều có thể đoán được, nguyên lai nàng có thiên phú, trời đời này không ngờ còn có thiên phú như thế.

- Còn có thiên phú như thế, cũng may trong lòng ta không có nghĩ lung tung.

Mọi người nghe vậy có chút khiếp sợ.

- Vậy nàng không phải đã biết ta muốn cởi hết quần áo đánh mông của nàng?

Lục Lâm Thiên nghẹn họng nhìn trân trối, lập tức vẻ mặt tối đen, nữ nhân kia có thiên phú gì không tốt, không ngờ lại có thiên phú như thế.

- Mọi người tiếp tục lên đường đi, ta đi tìm Tuyết Ngưng tỷ hỏi một chút, rốt cục Nguyên Cổ Linh Tinh thú là gì.

Tiết Mặc Kỳ cười cười nhìn Lục Lâm Thiên, thân ảnh đuổi theo Huyền Tuyết Ngưng.

Tôn Tiểu Nhã nhìn Lục Lâm Thiên, khẽ thở dài nói:

- Không nghĩ tới nam nhân đều là thế này, còn là đội trưởng ngươi…ai…

- Các ngươi đừng hiểu lầm, không phải ý tứ mà các ngươi nghĩ đâu.

Lục Lâm Thiên nhất thời nói.

- Đội trưởng, đừng giải thích, đều là nam nhân chúng ta hiểu được, chỉ là thực lực của nàng quá mạnh mẽ, vì mạng, ta sẽ không nói thêm cái gì.

Long Bàn vỗ vai Lục Lâm Thiên nói, lập tức đi về phía trước.

- Không biết bao nhiêu người hâm mộ a.

Hổ Cứ lại đi qua.

- Dù sao ta thật không dám nghĩ.

Tử Viêm đi ngang qua, dùng ánh mắt kính nể nhìn Lục Lâm Thiên.

Hoàng Sao lại đi qua, dừng một chút, liếc nhìn Tôn Tiểu Nhã, lập tức ngẩng đầu nói:

- Ta cũng không dám nghĩ.

Nói xong lập tức truy theo Tôn Tiểu Nhã.

- Không phải ai cũng dám nghĩ lung tung, đội trưởng không hổ là đội trưởng.

Bạch Lang nói nhỏ một câu, Quỷ Oa liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, vỗ vai hắn:

- Đội trưởng, ta ủng hộ ngươi!

Cuối cùng Kim Viên đi tới bên người hắn, muốn nói lại thôi.

- Ngươi muốn nói cái gì?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Ta đương nhiên là hiểu ngươi, nhưng với tính tình của yêu nữ kia, nếu biết được chỉ sợ ngươi sẽ có phiền toái.

Kim Viên nói xong nghênh ngang rời đi.

- Nguyên Cổ Linh Tinh thú là bảo vật gì…

Lục Lâm Thiên ngẩn ngơ, lẩm bẩm một thoáng mới đuổi theo sau.

Bên trong một sơn cốc, cây cối rậm rạp, từng đạo chân khí thức tỉnh, không khí biến thành căng thẳng.

Đông đảo ánh mắt nhìn chăm chú vào sâu trong sơn cốc, tựa hồ đang chờ mong điều gì.

- Đội trưởng, hiện tại người tụ tập càng nhiều, thực lực không đủ ở vòng ngoài, nhưng cường giả không ít, Phượng Dương thế giới, Thông Linh thế giới, Thông Thiên thế giới, Pháp Đạo thế giới đều đã tới.

Ở một góc sơn cốc, một thanh niên áo xám khoanh tay đứng thẳng, tóc dài xõa vai, đôi mắt sáng ngời, khí độ bất phàm nhìn ra xung quanh, nói:

- Không nghĩ tới nhiều người cùng tới, Phượng Dương thế giới, Thông Linh thế giới, Thông Thiên thế giới, Pháp Đạo thế giới, những tiểu đội này cũng không dễ chọc, lần này nhất định có trận đánh ác liệt.

- Đội trưởng, chúng ta cần tìm đồng minh hay không?

Một người nói, thái độ đúng mức, lại có đủ tôn kính tuyệt đối với thanh niên áo xám, từ chân khí dao động mà xem người này tuyệt đối không phải kẻ yếu, chỉ sợ đã đột phá tới Niết Bàn cảnh.

- Không có đồng minh nào có thể đáng tin, thực lực mạnh hơn chúng ta tìm tới thì chúng ta biến thành vật hi sinh, thực lực yếu hơn lại biến thành gánh nặng cho chúng ta.

Thanh niên áo xám nói.

- Nhưng nếu không tìm đồng minh, cơ hội của chúng ta không quá lớn, Đạp Không Vô Ngân Thiên Thương Ngấn, Vô Pháp Vô Thiên Ngô Phá Thiên, Phong Hoa Tuyệt Đại Tuyệt Phong Hoa, Hoành Đao Diệt Không Độc Nhất Đao, những người này cũng không phải dễ chọc.

Thanh niên khi nãy nói.

- Mấy người này đích xác không dễ chọc, trong giới trẻ tuổi Thượng Thanh đại thiên thế giới, người có thể làm gì được họ tuyệt đối không vài người, cho dù muốn làm gì, cũng phải trả giá đại giới tuyệt đối.

Thanh niên áo xám nói.

Sưu sưu!

Mười một thân ảnh xuyên phá trường không, cầu vồng thu liễm, từng thân ảnh rơi xuống đất, chính là nhóm người Lục Lâm Thiên.

- Ở phía trước, hình như có không ít người đã phát hiện Nguyên Cổ Linh Tinh thú.

Huyền Tuyết Ngưng thản nhiên nói.

Mọi người nghe vậy đều nhìn theo, ở núi non bên dưới, bên trong rừng rậm có một sơn cốc, sơn cốc dốc đứng, diện tích thật lớn, nhưng vì có rừng rậm bao vây nên không dễ phát hiện.

- Nguyên Cổ Linh Tinh thú!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chớp động, hắn cũng nghe Tiết Mặc Kỳ tìm hiểu được tin tức.

Sau khi nghe được lai lịch của Nguyên Cổ Linh Tinh thú, hắn cũng rất khiếp sợ, cho nên trong lòng hạ quyết tâm, nhất định phải đạt tới.

Nguyên Cổ Linh Tinh thú cực kỳ kỳ lạ, cũng tương tự như thiên sinh linh vật, nhưng chỉ là một tồn tại quái dị, nghe nói đã tồn tại rất nhiều năm tháng.

Chương 3845: Đánh chết người kɧıêʋ ĸɧí©ɧ

Nghe nói Nguyên Cổ Linh Tinh thú vô cùng ngây thơ thiên chân, hoàn toàn do thiên địa năng lượng ngưng tụ, tu luyện giả đạt được sẽ lấy được vô số chỗ tốt.

Quan trọng nhất là có được nó, sẽ dễ dàng tìm được địa phương có linh mạch thế giới tinh thạch, giá trị có thể biết, nếu trong linh mạch còn có thượng phẩm thế giới tinh thạch, quả thật là phát tài lớn.

Ngoài ra nghe đồn đãi Nguyên Cổ Linh Tinh thú còn có thể tụ tập thiên địa năng lượng.

Đó là vật thuần khiết nhất trong thiên địa, sau khi được nó, có thể tẩy rửa toàn bộ ma chướng, đủ làm cho tu luyện giả điên cuồng.

Với những ưu đãi này Lục Lâm Thiên đương nhiên không muốn bỏ qua, sau khi nghe được tin tức, hắn lập tức nhờ Tiết Mặc Kỳ nói với Huyền Tuyết Ngưng, để nàng lộ ra vị trí của Nguyên Cổ Linh Tinh thú.

Huyền Tuyết Ngưng cũng đã đáp ứng, nàng chỉ đưa mọi người tới địa phương kia nhưng tuyệt đối sẽ không giúp đỡ.

- Nguyên Cổ Linh Tinh thú ở phía trước, ta có thể cảm giác được chân khí!

Huyền Tuyết Ngưng nhìn thoáng qua phía trước, lại giống như nói chuyện với Tiết Mặc Kỳ, lại như đang nói với Lục Lâm Thiên.

- Đội trưởng, xung quanh có không ít người, chân khí cũng không yếu!

Tử Viêm nhìn vào rừng rậm, cảm giác được đông đảo chân khí.

- Hô!

Cảm giác được thật nhiều chân khí xung quanh, Lục Lâm Thiên thở sâu một hơi, có không ít cường giả chân chính, mà nhân số tụ tập ít nhất là hai ba ngàn người.

Nhiều người tụ tập chung một chỗ đúng là lần đầu tiên, Lục Lâm Thiên nói:

- Rốt cục náo nhiệt!

Tâm thần quan sát xung quanh, Lục Lâm Thiên lập tức nói với mọi người:

- Mọi người cẩn thận một chút!

Mọi người cũng cảm nhận được xung quanh có nhiều người, tuy thực lực của họ cũng gia tăng không ít, nhưng không ai dám có chút khinh thường.

Trong lòng tất cả mọi người đều biết rõ, có thể tiến vào Vạn Thế liệp tràng không có ai là kẻ yếu, mà có thể sống sót tới hiện tại thực lực đều là người nổi bật, đều có chỗ bất phàm.

Mọi người chậm rãi đi tới sơn cốc, xuyên qua rừng rậm vừa đi tới bên ngoài, nhất thời từng luồng chân khí dao động lập tức tràn tới.

Khi mọi người bước vào sơn cốc, ánh mắt những người khác lập tức nhìn qua, đều bị Huyền Tuyết Ngưng hấp dẫn.

- Đứng lại!

Ngay khi bọn họ vừa đi thêm vài bước, một tiếng hét lớn từ phía sau truyền tới.

Có mười mấy thân ảnh khoanh chân ngồi, lúc này cùng đứng dậy, ánh mắt sắc bén dừng lại trên thân nhóm người Lục Lâm Thiên.

Tổng cộng là mười ba người, hẳn là do người các thế giới tự tạo thành tiểu đội, hoặc là người của hai đại liên minh, chân khí Đại

Đạo cảnh, đầu lĩnh là một người râu quai nón, khoảng ba mươi tuổi, vẻ mặt dữ tợn mang theo khí thế hung hãn.

- Có việc gì thế?

Mọi người dừng lại, Quỷ Oa quay đầu âm trầm hỏi.

- Các ngươi là người thế giới nào?

Đầu lĩnh râu quai nón nhìn nhóm người Lục Lâm Thiên như có điều cố kỵ hỏi.

Quỷ Oa âm trầm nói:

- Vô Sắc trung thiên thế giới!

- Vô Sắc trung thiên thế giới, chẳng lẽ không biết quy củ tới trước sau hay sao?

Nghe vậy vẻ băn khoăn trong mắt đầu lĩnh râu quai nón thiếu đi không ít, Vô Sắc thế giới chỉ là một trung thiên thế giới không có danh tiếng gì mà thôi.

- Chúng ta muốn tới phía trước nhìn xem, chẳng lẽ không được sao, hay là nơi đây là địa phương tư nhân của ngươi, chúng ta cần thủ quy củ của ngươi?

Quỷ Oa thản nhiên hỏi.

- Nhìn dáng vẻ các ngươi ngại mạng dài, muốn đi tới cũng được, vậy lưu lại trữ vật giới chỉ, ta sẽ cho các ngươi đi qua.

Đầu lĩnh râu quai nón nói, trong mắt tràn ngập lãnh ý, chân khí mười hai người phía sau càng thêm sắc bén.

Từng luồng khí tức sắc bén mang theo huyết tinh khí, loại chân khí này chỉ có thể tồn tại trong giết chóc, đủ thấy tiểu đội kia đi được tới nơi này cũng không đơn giản.

- Muốn chết!

Một tiếng quát lạnh vang lên, cơ hồ đồng thời khí tức nóng bỏng liền thổi quét, không gian xung quanh đột nhiên run lên.

Xuy!

Một đạo tử sắc thân ảnh đi tới trước mặt đầu lĩnh râu quai nón, một đạo quyền ấn như sấm đánh nháy mắt công kích thẳng vào l*иg ngực đầu lĩnh kia.

- Phanh!

Thanh âm nổ tung trầm thấp vang ra, đầu lĩnh kia không kịp phản ứng, thân hình lập tức bị đánh bay.

Cảm giác nóng cháy quỷ dị lao vào trong l*иg ngực người kia, ngọn lửa thổi quét, với xu thế gió cuốn mây tan đem ngũ tạng lục phủ hắn thiêu hủy khô héo, ngay lúc hắn phun máu tươi cũng biến thành sương khói màu đen.

Oanh!

Khi người kia rơi xuống đất, thân hình đều bị phá hủy, từ mi tâm bay ra linh hồn phân thân cùng hồn anh, hoảng sợ bỏ chạy.

- Chỉ bằng đám người các ngươi lại dám diễu võ giương oai trước mặt chúng ta, lần này các ngươi đá trúng tấm sắt rồi, tha cho ngươi không được.

Thanh âm âm trầm truyền ra, khí tức âm trầm cô đọng không gian, trảo ấn trống rỗng hạ xuống nhất thời đem linh hồn phân thân cùng hồn anh chộp vào trong tay.

- Đội trưởng bị một chiêu đánh chết, tiểu đội này có tu vi Niết Bàn cảnh!

Nhóm người còn lại thấy thế kinh hãi ngây dại.

- Một tên cũng không để lại!

Lục Lâm Thiên quát.

- Giết…

Mọi người lao ra nhanh như chớp, ra tay liền dùng sát chiêu, không chút lưu thủ, nếu kéo dài thời gian sẽ tự gây phiền cho chính mình.

- Minh Quỷ trảo!

- Thiên Lang quyền!

Phanh phanh phanh!

- A…

Tiếng kêu thảm thiết cùng tiếng nổ vang liên tục vọng ra, đầu lĩnh của tiểu đội kia cũng mới tới Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong, Tử Viêm đánh ra một chiêu đã giết chết hắn, kết cục người khác liền có thể biết.

Lục Lâm Thiên cùng Tiết Mặc Kỳ cũng không xuất thủ, chỉ đứng yên tại chỗ nhìn qua.

Mười hai người còn lại chớp mắt liền bị giải quyết, linh hồn phân thân cùng hồn anh đều rơi vào tay Quỷ Oa.

Giải quyết xong, mọi người lập tức thu thập chiến trường, phối hợp ăn ý, sau đó quay về bên cạnh Lục Lâm Thiên.

- Tiểu đội này có bốn Niết Bàn cảnh!

- Đến từ một thế giới, bốn Niết Bàn cảnh, không phải trung thiên thế giới bình thường!

- Một tên cũng không để lại, xuống tay gọn gàng, tiểu đội này tuyệt đối không dễ trêu chọc!

- Hình như bọn hắn nói là Vô Sắc thế giới, ta nhớ Vô Sắc thế giới chỉ bình thường, thậm chí còn chưa tiến vào năm trăm, tại sao lại có Niết Bàn cảnh!

- Bốn Niết Bàn cảnh, đủ sắp xếp trước hai mươi đi, hoặc là còn hơn nữa!

Những người xung quanh lập tức lui xa hơn một ít, loại thực lực này thật không có ai dám tùy tiện trêu chọc.

Nhóm người Lục Lâm Thiên lập tức đi thẳng về phía trước, dọc theo đường đi không còn ai dám ngăn cản, ánh mắt biến hóa nhìn họ đi qua, cũng không dám nói thêm lời gì.

Nhưng ánh mắt họ cũng không rời khỏi, giống như đang chờ đợi điều gì đó.

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, Lục Lâm Thiên bỗng nhiên dừng bước.

Nhóm người Tử Viêm có chút kỳ quái, nơi lối vào sơn cốc không còn ai ngăn cản, tại sao đội trưởng lại đột nhiên dừng lại?

- Người bên ngoài nghe đây, mặc kệ các ngươi tới từ thế giới nào, đều phải tuân thủ quy củ ở đây, nơi này chỉ có mười tiểu đội có thể tiến vào, các ngươi muốn mạnh mẽ xông tới thì phải thử xem các ngươi có thể đối kháng được mười tiểu đội liên thủ tiễu sát hay không!

Chương 3846: Hắc Diễm Cương Giao

Ngay lúc thân ảnh Lục Lâm Thiên tạm dừng, bên trong sơn cốc truyền ra một thanh âm, nói:

- Các ngươi muốn vào, vậy ý nghĩa có một tiểu đội phải ra ngoài, cho nên dựa theo quy củ, muốn vào phải xem thực lực, có đủ thực lực mới có thể đổi cho người khác ra ngoài cho các ngươi tiến vào, hiện tại các ngươi có thể phái ra một người giao thủ với người của tiểu đội trong này phái ra, thắng có thể vào, bại thì ngoan ngoãn lưu bên ngoài đi!

Thanh âm sâu kín rơi xuống, nói chuyện hẳn là một thanh niên, mang theo một ít kiêu ngạo, đương nhiên theo chân khí phán đoán hắn cũng có tiền vốn để kiêu ngạo.

Bên trong sơn cốc, một thanh niên áo xám khoanh tay đứng thẳng, thanh niên đứng phía sau nói:

- Đội trưởng, hình như có tiểu đội muốn tiến vào sơn cốc!

Thanh niên áo xám giống như đang chờ đợi điều gì, nói:

- Lần này lại là người của thế giới nào tiến vào đây?

- Còn không biết, cũng không biết có thể vào được hay không đâu.

Thanh niên phía sau mỉm cười nói.

Thanh niên áo xám nghe vậy cũng không quá để ý, chỉ tùy ý hỏi một câu:

- Cuối cùng tiến vào là tiểu đội của thế giới nào?

Vẻ mặt thanh niên phía sau khẽ động, nói:

- Cuối cùng tiến vào là tiểu đội của Thú Mãnh thế giới, tổng cộng chín người.

Thanh niên áo xám nghe vậy nhíu mày nói:

- Nếu ta không nhớ lầm, Thú Mãnh thế giới chính là thế giới lấy thú tộc làm chủ yếu trong Thượng Thanh đại thiên thế giới, lần trước bài danh mười lăm, chúng ta cũng đã gặp qua dọc đường, đầu lĩnh tên Hắc Mãnh, bản thể Hắc Diễm Cương Giao, thực lực Niết Bàn sơ giai, dựa vào bản thể tuyệt đối khó đối phó.

- Cho nên tiểu đội muốn đi vào chỉ sợ gặp phiền toái lớn, tính tình Hắc Mãnh không tốt lắm, lần trước gặp phải chúng ta nếu không phải hắn kiêng kỵ đội trưởng, chỉ sợ đã động thủ với chúng ta.

Thanh niên phía sau nói.

- Ta muốn ở đây xem, các ngươi muốn xem náo nhiệt thì đi đi!

Thanh niên áo xám nói.

Trong đông đảo ánh mắt nhìn soi mói, chín thân ảnh trống rỗng đi ra, chín cỗ chân khí mênh mông nhất thời buông xuống, mang theo mùi huyết tinh sắc bén.

Đi đầu là một hắc y thanh niên, hắc bào đen như mực, thậm chí làn da cực kỳ đen, đồng tử lóe hắc mang, ánh mắt thâm thúy, mơ hồ còn có chân khí nóng cháy.

- Ba Niết Bàn sơ giai, ít nhất có năm thú tộc.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong lòng có chút rung động, đội hình bên trong sơn cốc mạnh hơn bên ngoài rất nhiều, tiểu đội có ba Niết Bàn cảnh cũng là lần đầu tiên gặp được.

- Những người này bất phàm, không giống như người trong thế giới bình thường.

Tiết Mặc Kỳ nói:

- Để cho ta đi thế nào, ta đi giao thủ với bọn hắn xem sao.

- Ta làm đội trưởng, để cho ta đi, đây không giống Niết Bàn cảnh bình thường, cũng cho ta thử xem thân thủ.

Lục Lâm Thiên cười khẽ, mặc dù đội ngũ phía trước rất mạnh, nhưng hắn cũng không để trong lòng.

- Hừ, là thế giới phương nào tới đây, nếu nghĩ có chút thực lực là có thể diễu võ giương oai thiên hạ vô địch, muốn đi vào trong hãy nhìn xem các ngươi có thực lực này hay không, hiện tại nhận thua còn kịp, nếu không chúng ta nhất định tấu hắn tới mức mẹ hắn cũng không nhận ra!

Hắc bào thanh niên bước ra, ánh mắt lướt qua mọi người.

- Hiện tại ngươi đầu hàng cũng còn kịp, bằng không nếu động thủ ta nhất định làm răng ngươi rơi đầy đất!

Lục Lâm Thiên cười lớn, bá đạo nói.

- Tiểu tử, ngươi sẽ vì câu nói này mà trả giá thật nhiều!

Sau lưng hắc bào thanh niên có một người tu vi Niết Bàn cảnh nghe vậy cười lạnh nói.

Một người khác cũng tu vi Niết Bàn cảnh cười lạnh, nói:

- Đội trưởng, tận tâm giáo huấn tiểu tử liều lĩnh kia, giết gà dọa khỉ cũng tốt!

- Đương nhiên, tiểu tử này nhất định sẽ hối hận đã cùng ta động thủ!

Hắc bào thanh niên nói, chân khí nóng cháy lan tràn, ý bảo mọi người lui ra phía sau, bước lên một bước, mặt đất nhất thời run lên, nứt nẻ, quát:

- Nhớ cho kỹ, Thú Mãnh trung thiên thế giới Hắc Mãnh, ai dám đi lên!

- Vô Sắc trung thiên thế giới Lục Lâm Thiên, cho ngươi động thủ trước đấy, thế nào!

Lục Lâm Thiên tiến lên một bước, thân ảnh xuyên qua không gian, khoanh tay đứng thẳng, hờ hững nhìn Hắc Mãnh.

- Nguyên lai là kẻ vô danh Vô Sắc trung thiên thế giới, còn muốn nhường ta một chiêu sao, nếm ta một quyền!

Hắc Mãnh hét lớn, giẫm mạnh dưới đất, mặt đất nhoáng lên, thân hình rắn chắc lao về hướng Lục Lâm Thiên, năm ngón tay siết chặt, một đạo quyền ấn bay ra.

- Xuy!

Quyền ấn đi qua, không gian nứt vỡ, hung hăng đánh tới.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, tay phải hạ xuống, một quyền đánh ra, va chạm quyền ấn kia.

Phanh!

Thanh âm nổ tung trầm thấp, năng lượng hào quang bắn ra, hắc bào thanh niên thối lui hơn mười thước, mặt đất hóa thành tro tàn, thân hình có chút chật vật, nắm tay run lên, mà thân thể Lục Lâm Thiên chỉ thoáng lảo đảo.

- Mạnh như vậy!

Hắc Mãnh bị một quyền đẩy lui, nắm tay run lên, bản thân là thú tộc lực phòng ngự lẫn công kích của hắn vô cùng cường hãn, tu vi đồng cấp ít có đối thủ, nhưng Lục Lâm Thiên rõ ràng là bất phàm.

- Lại đến!

Thân hình vừa ổn định, Hắc Mãnh biết vừa rồi mình có chút coi thường, còn chưa xuất toàn lực, lúc này cũng không dám tiếp tục sơ hở, chân khí nóng cháy kinh người đột nhiên thổi quét.

Chân khí nóng chảy khiến linh hồn run rẩy, mơ hồ mạnh hơn cả tử sắc hỏa viêm trên người Tử Viêm, hắc bào thanh niên giẫm xuống đất, thân hình lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Xuy!

Trên đầu ngón tay Hắc Mãnh lập tức bắn ra năm đạo hắc sắc hỏa viêm, năm ngón tay siết chặt lại, hắc sắc hỏa viêm bao trùm đánh thẳng vào l*иg ngực Lục Lâm Thiên.

- Tới tốt lắm!

Lục Lâm Thiên cười một tiếng, bàn tay đẩy ngang ra.

Nhìn qua thật thong thả, kỳ thật nhanh tới cực hạn, chớp mắt gấp khúc biến thành trảo ấn.

Xuy!

Khí tức quỷ dị lan tràn, thời không dao động, thân ảnh Lục Lâm Thiên tiến tới, một đạo trảo ấn nhẹ nhàng rơi lên nắm tay Hắc Mãnh.

Răng rắc!

Trảo ấn hạ xuống, đem hắc sắc hỏa viêm bao phủ bên trong, ngay trong ánh mắt kinh ngạc của Hắc Mãnh, hàn băng khí bao trùm lan tràn, dập tắt ngọn lửa trên tay hắn.

Nắm tay Hắc Mãnh lập tức bị đóng băng, tầng băng nhanh chóng lan tràn, hàn băng khí ập tới, xuyên thấu qua nắm tay tràn vào trong cơ thể hắn.

- Hàn băng khí thật quỷ dị, sao lại mạnh như vậy!

Hắc Mãnh kinh ngạc, nguyên lực trào ra muốn giãy thoát khỏi trảo ấn bao vây, ánh mắt biến hóa liên tục.

- Linh Võ quyết!

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, linh hồn lực tuôn tràn, trảo ấn lưu lại tàn ảnh, hung hăng đập thẳng lên nắm tay Hắc Mãnh, linh hồn công kích nhất thời xâm nhập vào cơ thể hắn.

Hắc Mãnh đột nhiên ngây dại.

Xuy!

Lục Lâm Thiên cười lạnh, thân ảnh nhanh như chớp hiện ra trước người Hắc Mãnh, một quyền đánh thẳng vào l*иg ngực hắn.

Phanh!

Quyền ấn đánh ra, cự lực trút xuống, thân hình Hắc Mãnh bay ngược ra ngoài, khóe môi phun máu, nhưng ánh mắt nhanh chóng khôi phục lại bình thường, hỏa viêm hắc sắc lan tràn, nháy mắt hóa thành thân ảnh khổng lồ trôi nổi giữa không trung.

- Ngao!

Vật khổng lồ này chính là một đầu hắc sắc giao long, dài ngàn thước, toàn thân bao trùm lớp vảy đen, hắc sắc hỏa viêm tràn ra.

Chương 3847: Chà đạp Hắc Mãnh

- Nguyên lai là Hắc Diễm Cương Giao!

Tử Viêm nhíu mày, Hắc Diễm Cương Giao huyết mạch mạnh hơn Tử Diễm Huyền Xà một ít, cho nên hắn cũng hiểu rõ sự lợi hại của người kia.

- Nguyên lai là Hắc Diễm Cương Giao!

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, Hắc Diễm Cương Giao ở trong toàn bộ thú tộc xem như cực kỳ cường hãn, thực lực Hắc Mãnh đích thật là không kém.

- Tiểu tử, ngươi thành công chọc giận ta, hiện tại ta thu thập ngươi!

Hắc Mãnh lớn tiếng rít gào, bản thể uốn éo, cự vĩ mang theo hắc diễm quất thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

Xuy!

Cự vĩ đi qua, không gian liên tục nứt toác, nhiệt độ khủng bố thậm chí thiêu hủy toàn bộ hơi nước trong hư không, giống như hắc sắc vẫn thạch nện xuống.

- Một đầu hắc giao mà thôi, thậm chí còn không tính là tạp long, có gì đáng hung hăng càn quấy!

Lục Lâm Thiên dứt lời, thân ảnh tiến tới, dùng tốc độ không thể tưởng tượng oanh ra đạo chưởng ấn.

- Hàn Băng Đống Kết Sát!

Hàn băng chân khí ngập trời lan tràn, chưởng ấn vỗ thẳng lên trên cự vĩ.

Hai bên va chạm, hàn băng khí khủng bố cùng hắc sắc hỏa viêm khuếch tán, khe không gian lan tràn khắp không trung.

Hắc sắc hỏa viêm lập tức bị hàn băng khí bao trùm tan rã, cự vĩ giằng co giữa không trung không cách nào tiến thêm nửa phần.

Khóe môi Lục Lâm Thiên cười lạnh, hàn băng khí đột nhiên gia tăng, một tầng băng lập tức bao phủ cự vĩ lan tràn lên trên.

- Di!

Hắc Mãnh kinh ngạc cảm giác được hàn băng khí chen chúc chui vào thân thể, giống như muốn đông cứng máu của hắn, băng hàn thấu xương, vô cùng khủng bố.

- Ngao!

Ánh mắt Hắc Mãnh đại biến, rít gào một tiếng, thiên địa năng lượng dao động, hắc sắc hỏa viêm lan tràn, nhiệt độ kịch liệt kéo lên, nửa thân trên vặn vẹo, đầu của hắn phá không dữ tợn áp xuống, hướng Lục Lâm Thiên cắn tới, một đạo hắc sắc hỏa viêm phun ra.

- Hừ!

Trong miệng Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, hắc sắc hỏa viêm xuyên thủng thân hình hắn, nhưng chỉ lưu lại tàn ảnh.

- Đã tới lúc rồi!

Thanh âm truyền ra bên tai Hắc Mãnh, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, đã đi tới trước đầu của Hắc Mãnh.

Giờ khắc này toàn thân Lục Lâm Thiên chợt lóe ra kim quang, kim quang lan tràn, một đạo quyền ấn bao phủ kim mang mang theo chân khí tiêu sát sắc bén xuyên thủng không gian, nháy mắt rơi lên miệng Hắc Mãnh.

Oanh!

Một quyền vung ra, thanh âm trầm đυ.c vang lên, Hắc Mãnh phun ra máu tươi, tựa hồ còn phun cả răng nanh.

Thân thể khổng lồ ầm ầm nện thẳng xuống dưới, hung hăng rơi rụng xuống đất.

- Trời ạ, Hắc Mãnh tựa hồ gặp phiền phức!

Sắc mặt tám người Thú Mãnh thế giới nhất thời đại biến.

Phanh phanh phanh!

Thân hình Hắc Mãnh nặng nề suất trên mặt đất, đất rung núi chuyển, như bị động đất không ngừng chao đảo, không ít khe nứt lan tràn.

- Ngao!

Hắc Mãnh đau đớn rít gào, thân hình không ngừng vặn vẹo, một quyền kia làm hắn nếm mùi đau khổ, không tự chủ được gầm rú.

- Ta sẽ không bỏ qua ngươi!

Hắc Mãnh gào thét, thân hình lại bay lên.

- Sẽ không bỏ qua ta, ngươi đủ tư cách sao!

Thanh âm Lục Lâm Thiên lạnh lùng rơi xuống, hoàng mang lập tức lan tràn.

Oanh long!

Không trung gió giục mây vần, không gian đọng lại, khí lãng hoàng mang bao phủ lên thân thể Hắc Mãnh.

Thân hình Hắc Mãnh nhất thời không thể nhúc nhích, giống như bị ngọn núi vạn quân trọng áp, căn bản không cách nào cử động.

- Đại Địa Vô Ảnh Cước!

Thân hình Lục Lâm Thiên giáng xuống, một cước mạnh mẽ giẫm lên lưng Hắc Mãnh.

Phốc!

Hắc Mãnh phun máu tươi, lớp vảy trên lưng nứt nẻ, máu tươi không ngừng tràn ra.

- Ngao!

Hắc Mãnh đau đớn liên tục rít gào, căn bản không thể giãy thoát, trong mắt tràn ngập tức giận, đây là lần đầu tiên trong đời hắn chật vật như thế.

- Hắc Mãnh, giao ra giới chỉ cùng Phong Thần thạch, ta sẽ tha ngươi, như thế nào?

Lục Lâm Thiên giẫm trên lưng Hắc Mãnh, vẻ mặt thản nhiên cười nói.

- Ngươi nằm mơ!

Hắc Mãnh hét lớn một tiếng, nguyên lực khởi động, muốn tránh thoát trói buộc quỷ dị.

Phanh phanh phanh!

Lục Lâm Thiên thoáng khom người, hàn ý lóe ra, từng đạo quyền ấn bao phủ kim mang lập tức nện thẳng lên người Hắc Mãnh.

Mỗi quyền hạ xuống, máu tươi phun ra, lớp vảy nứt vỡ.

Từng đòn nghiêm trọng đánh xuống không chút lưu tình làm ánh mắt người xung quanh kinh hãi, chà đạp Hắc Mãnh kiểu như vậy mà thanh niên kia vẫn tươi cười, xuống tay lại khủng bố cực điểm, người như thế tuyệt đối không thể trêu chọc.

- Ngao...

Hắc Mãnh không ngừng rít gào thảm thiết, vô số máu tươi tuôn ra như suối.

- Tiểu tử dừng tay!

Hai Niết Bàn cảnh của Thú Mãnh thế giới rốt cục không còn nhịn được, kiểu đánh như vậy Hắc Mãnh có thể bị đánh chết!

- Các ngươi tốt nhất ngoan ngoãn một chút, các ngươi dám động ta sẽ tiêu diệt các ngươi, một tên cũng không để lại!

Bốn người Tử Viêm, Hoàng Sa cùng Long Bàn Hổ Cứ đồng thời bước ra, khí tức lan tràn, chân khí bốn Niết Bàn cảnh lập tức tập trung lên thân hai người.

Hai người kia nhất thời bị chấn nhiếp không dám cử động, dù họ ra tay cũng không thay đổi được gì.

Oanh long!

Một đạo quyền ấn lại hạ xuống, đầu lẫn đuôi Hắc Mãnh bị đánh tới cong lên, thân hình lõm xuống mặt đất, toàn thân vết máu loang lổ không còn lực đối kháng.

- Ngao…

Hắc Mãnh kêu thảm thiết, tiếng kêu nhỏ dần, ánh mắt biến thành sợ hãi.

- Dừng tay, ta bại, ta nguyện ý giao ra giới chỉ cùng Phong Thần thạch!

Hắc Mãnh hét lớn, khí tức càng thêm uể oải.

Bên trong sơn cốc, một thanh niên lướt tới bên cạnh thanh niên áo xám, có chút rung động nói:

- Đội trưởng, Hắc Mãnh bị đánh bại, bị chà đạp thật thảm, tiểu tử kia hạ thủ thật mạnh mẽ, cuồng Hắc Mãnh phải đầu hàng, thậm chí bị đoạt cả giới chỉ!

- Vậy sao, có được loại thực lực này, chẳng lẽ tiểu đội kia cũng sắp xếp trước mười lăm sao?

Thanh âm áo xám ngạc nhiên hỏi.

- Không phải trước mười lăm, hình như là Vô Sắc trung thiên thế giới, tên là Lục Lâm Thiên.

Thanh niên kia nói.

- Cái gì, ngươi lặp lại lần nữa?

Thanh niên áo xám bỗng nhiên quay đầu, ánh mắt run lên.

Phản ứng của hắn làm người kia có chút ngạc nhiên, gật đầu nói:

- Ta chính tai nghe được, là Vô Sắc thế giới Lục Lâm Thiên, tiểu tử đó rất mãnh liệt!

- Không chỉ mãnh liệt, Hắc Mãnh gặp phải tên kia nhất định là tìm tai vạ, không thảm mới là lạ, không nghĩ tới tiểu tử này cũng tới giúp vui, rốt cục chịu rời khỏi Thị Hoang thế giới rồi sao.

Thanh niên áo xám lập tức cười nói:

- Mọi người theo ta đi ra ngoài!

- Đội trưởng, đi ra ngoài làm chi?

Thanh niên kia nghi hoặc hỏi.

- Minh hữu của chúng ta đã tới, tuyệt đối có thể yên tâm làm đồng minh.

Thanh niên áo xám nói xong, thân ảnh chợt lóe biến mất ngay tại chỗ…

Bên ngoài sơn cốc, Hắc Mãnh mang theo thân thể thê thảm đưa ra giới chỉ, lập tức chín người chật vật thối lui ra sau, trong mắt vô cùng phẫn hận.

- Chúng ta đi thôi, vào xem!

Lục Lâm Thiên cầm giới chỉ trong tay thưởng thức, lập tức thu lại định tiến vào sơn cốc.

- Vô Sắc thế giới, nghĩ sơn cốc này dễ tiến vào như vậy hay sao!

Nhưng đúng ngay lúc này một tiếng hét lớn từ trong sơn cốc truyền ra, một thanh niên áo xám nhất thời xuất hiện, tóc đen áo choàng, cực kỳ phiêu dật, lộ ra thân ảnh cao ngất, khí vũ hiên ngang.

Chương 3848: Nguyên lai là người quen

Sưu sưu…

Chín thân ảnh cùng hạ xuống, chân khí sắc bén, hai Niết Bàn cảnh, thực lực thấp nhất cũng tới Đại Đạo cảnh trung giai đỉnh phong.

- Tiểu đội thật mạnh!

Nhóm người Tử Viêm nhất thời cảnh giác, nhóm người mới xuất hiện này còn mạnh hơn nhóm người Hắc Mãnh.

Lục Lâm Thiên nhìn người trước mắt, nhất thời lộ ra ý cười.

- Sao vậy, chẳng lẽ ta muốn đi vào còn phải đánh với ngươi một trận hay sao!

Lục Lâm Thiên xuyên qua không gian, nháy mắt như thuấn di đi tới trước mặt thanh niên áo xám, nói:

- Chúc mừng đột phá Niết Bàn cảnh!

- Tiến bộ của ngươi tựa hồ còn lớn hơn nữa, Hắc Mãnh cũng bị ngươi đánh gục!

Thanh niên áo xám mỉm cười nói:

- Mấy năm nay ta nhớ ngươi muốn chết, không nghĩ tới gặp lại ngươi ở nơi này!

- Ta cũng nhớ ngươi muốn chết!

Lục Lâm Thiên khẽ cười, hai người giang tay ôm chầm lấy nhau.

- Nguyên lai là người quen biết của đội trưởng!

Nhóm người Tử Viêm kinh ngạc, nhất thời thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Thanh niên áo xám không phải ai khác mà chính là Mạc Kình Thiên, Phong Vân sơn, Phong Vân thế giới, cũng là trung thiên thế giới, chẳng qua nơi này có chút kỳ lạ mà thôi.

- Không tệ lắm, đội hình cũng không yếu, chẳng lẽ Vô Sắc thế giới mạnh như vậy hay sao?

Hai người buông ra, Mạc Kình Thiên nhìn nhóm người Tử Viêm, gật đầu ý bảo, ánh mắt cũng kinh ngạc.

Với ánh mắt của Mạc Kình Thiên đương nhiên đã nhìn ra được nhóm người này có năm tu vi Niết Bàn cảnh, mà cuối cùng khi ánh mắt hắn nhìn qua Huyền Tuyết Ngưng, nhất thời sửng sốt, cỗ chân khí hoang vu lạnh lẽo sâu như hắc động làm cho hắn vô cùng rung động.

Xuy!

Cỗ chân khí hoang vu lạnh lẽo nhất thời bắn ra, va chạm lên tâm thần của Mạc Kình Thiên, khiến trong đầu hắn run lên, nhất thời cảm xúc tuyệt vọng dâng tràn.

- Thật mạnh!

Mạc Kình Thiên nháy mắt khôi phục lại, sắc mặt tái nhợt, không khỏi lảo đảo thối lui mấy bước.

- Ta đối với người dung hợp thiên sinh linh vật không có bao nhiêu hảo cảm, nếu còn tiếp tục rình ta, không chỉ bị đơn giản như vậy đâu.

Huyền Tuyết Ngưng thản nhiên nói một câu, thân ảnh chợt lóe đã đi vào trong sơn cốc.

- Ta cũng không dám trêu chọc nàng.

Lục Lâm Thiên nhún vai, Mạc Kình Thiên dung hợp Hồn Thiên Hàn Băng Bích Long Liên, mà bản thân Huyền Tuyết Ngưng lại là thiên sinh linh vật, tự nhiên sẽ không có hảo cảm với Mạc Kình Thiên.

- Thực lực thật quá mạnh!

Mạc Kình Thiên kinh ngạc, trực giác nói cho hắn biết thực lực nữ tử tuyệt mỹ kia tuyệt đối là khủng bố.

Sau một lát mọi người đều đi vào trong sơn cốc.

Nghe Mạc Kình Thiên giới thiệu, đội ngũ của hắn có bốn Niết Bàn cảnh, đều đến từ Phong Vân thế giới, Mạc Kình Thiên là đội trưởng.

Ba Niết Bàn cảnh kia là Tang Trạm, Hùng Hỏa, còn có Lâu Tinh Minh.

Lục Lâm Thiên gật đầu như chào hỏi.

Nghe Mạc Kình Thiên nói, từ Thị Hoang thế giới trở về, quay lại Phong Vân sơn, có cơ duyên gặp được trước đó, hắn tu luyện Tam Kỳ bí pháp đầy đủ cho nên đã đột phá Niết Bàn cảnh.

Nhưng khi Lục Lâm Thiên hỏi thăm tin tức Ma Linh yêu nữ, ánh mắt Mạc Kình Thiên khẽ động, nói sau này sẽ kể lại tường tận, nhưng cũng nói Ma Linh yêu nữ không xảy ra vấn đề gì.

Lục Lâm Thiên cũng không hỏi nhiều, vừa rồi nhìn thấy Mạc Kình Thiên còn tưởng rằng Ma Linh yêu nữ cũng đi cùng, nhưng không gặp được nên trong lòng có chút mất mát.

Khi mọi người đi vào trong sơn cốc, lập tức phát hiện có một khu vực tràn ngập năng lượng, đều là thiên địa năng lượng, là tinh thuần nhất.

Sơn cốc thật lớn cũng có chút kỳ lạ, có một mảnh mặt đất bằng phẳng, xung quanh xanh biếc nồng đậm.

Nhưng xung quanh lại có mười đỉnh núi, có tám đỉnh núi lan tràn ra chân khí hùng hậu.

Trên tám đỉnh núi đều có một tiểu đội đang khoanh chân ngồi, cảm giác chân khí cũng phải mạnh hơn đội ngũ Thú Mãnh thế giới.

- Lâm Thiên huynh đệ, nơi này xuất hiện bảo vật, nhưng không thể làm nó hoảng sợ, một khi hoảng sợ sẽ không dám đi ra, cho nên không thể để cho mọi người đều tiến vào, ai muốn vào sẽ bị tiểu đội trong này bao vây tiễu trừ.

Mạc Kình Thiên mang theo Lục Lâm Thiên đi tới đỉnh núi cách lối vào sơn cốc gần nhất, nói:

- Các ngươi ở lại đây, chúng ta đã đợi tròn một tháng, đêm nay là đêm trăng tròn, chỉ có đêm trăng tròn bảo vật kia mới đi ra, nếu còn có tiểu đội muốn tiến vào, là các ngươi phải đi ra cản trở.

- Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên xem như hiểu rõ, khó trách, nguyên lai là do bảo vật không thể bị kinh động.

Lướt mắt nhìn quanh, Lục Lâm Thiên lại hỏi:

- Có biết bảo vật kia là vật gì không?

- Hẳn là Nguyên Cổ Linh Tinh thú, là một loại bảo vật kỳ lạ.

- Nguyên Cổ Linh Tinh thú hẳn đã có linh trí, thực lực khủng bố, Niết Bàn cảnh trung giai bình thường cũng khó thể làm gì nó, muốn đạt được thật không đơn giản, huống chi người trong này đều cường hãn, lần trước bài danh trước mười cũng có năm tiểu đội có mặt ở đây.

- Tiểu đội bài danh trước mười!

Lục Lâm Thiên khẽ động, nghe nói Vô Sắc thế giới thậm chí còn chưa tiến vào được trước sáu trăm, bài danh trước mười, thực lực có thể nghĩ.

- Ngươi vừa đánh bại Hắc Mãnh thuộc Thú Mãnh thế giới, bài danh mười lăm, tiểu đội đỉnh núi bên trái bài danh thứ mười

Thông Linh thế giới, đầu lĩnh là Vô Pháp Vô Thiên Ngô Phá Thiên, đỉnh núi thứ hai bài danh thứ bảy Pháp Đạo thế giới, đầu lĩnh Hoành Đao Diệt Không Độc Nhất Đao, đỉnh núi thứ ba bài danh thứ sáu Phượng Dương thế giới, đầu lĩnh Phong Hoa Tuyệt Đại Tuyệt Phong Hoa, đỉnh núi thứ tư bài danh thứ tư Thông Thiên thế giới, đầu lĩnh Đạp Không Vô Ngân Thiên Thương Ngấn, còn lại mấy tiểu đội bài danh cũng cực cao, đầu lĩnh đầu là người nổi bật trong Niết Bàn cảnh, đội hình thật cường hãn.

Mạc Kình Thiên nhìn lướt qua các đỉnh núi, nói:

- Mặc dù bài danh như vậy cũng không hoàn toàn đại biểu thực lực hôm nay, bất quá cũng đủ chứng minh họ bất phàm, bài danh trước mười nhiều năm qua cũng không quá biến hóa.

- Thế giới bài danh trước mười, đích thật là không tầm thường.

Hoàng Sa nhìn xung quanh, tràn ngập hướng tới.

- Không biết Vô Sắc trung thiên thế giới tới khi nào mới có thể đặt chân trước mười!

Tử Viêm siết chặt nắm tay, tử bào phất phơ, chân khí nóng cháy thản nhiên lan tràn.

- Bài danh làm sao có được?

Lục Lâm Thiên quan sát xung quanh, hỏi.

- Bình thường thông qua mỗi lần tổng số lượng bái tướng phong hoàng mà định ra, mỗi lần quán quân tự nhiên đại biểu thứ nhất, cụ thể tính ra có chút phiền toái, nhưng tổng quát mà nói bài danh lần trước cũng không thể chứng minh thực lực lần này, nhưng ở trình độ nào đó mà nói cũng đủ để đại biểu.

Mạc Kình Thiên nói.

- Lần trước Phong Vân thế giới bài danh bao nhiêu?

Lục Lâm Thiên tò mò hỏi.

Tang Trạm nghe vậy mang theo vẻ kiêu ngạo nói:

- Phong Vân thế giới chúng ta năm ngàn năm qua đều tiến trước mười, lần trước bài danh thứ chín.

- Cũng là trước mười.

Lục Lâm Thiên khẽ động, khó trách lúc trước Thiên Thủy môn nghe nhắc về Phong Vân sơn cũng không dám động, nguyên lai không chỉ vì đạo phỉ Phong Vân sơn cường hãn, mà cũng vì không ai dám tùy tiện trêu chọc Phong Vân thế giới.

Chương 3849: Nguyên Cổ Linh Tinh thú xuất hiện

- Lần này Vô Sắc thế giới cũng đủ bài danh trước mười, xem ra Vô Sắc thế giới cần quật khởi.

Mạc Kình Thiên cười nói.

Hai người trò chuyện thêm chốc lát, Mạc Kình Thiên mới quay lại đỉnh núi xa xa, chờ đợi Nguyên Cổ Linh Tinh thú xuất hiện.

Nghe nói Nguyên Cổ Linh Tinh thú ẩn thân ở địa phương vô cùng bí mật, không ai có thể tìm được, một khi kinh động sẽ được không bù nổi mất, hiện tại chỉ có thể chờ đợi nó xuất hiện, tới lúc đó phong ấn cửa động, cùng nhau vây quanh, cuối cùng ai lấy được phải xem bổn sự.

- Cường giả hội tụ, nhất định là một trận đánh nhau ác liệt!

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, ánh mắt đảo qua những đỉnh núi xa xa.

- Lần này Vô Sắc thế giới cũng nên quật khởi, vì tài nguyên tu luyện cùng vinh dự của hàng tỉ sinh linh Vô Sắc trung thiên thế giới, vì vinh dự của gia tộc, mọi người nỗ lực lên!

Hoàng Sa nhìn quanh nói, trong mắt hướng tới, thực lực Niết Bàn sơ giai làm trong lòng hắn dâng lên cỗ hào khí.

- Ta sẽ làm cho Vô Sắc thế giới tự hào vì chúng ta, bất kể như thế nào chúng ta cũng là một phần tử đến từ Vô Sắc thế giới.

Tử Viêm nhìn mọi người nói.

- Nếu tới lúc đó chúng ta không thể bước lên Phong Thần đài, vậy Vô Sắc thế giới phải dựa vào mọi người.

Bạch Lang, Quỷ Oa nhìn Tử Viêm, Hoàng Sa cùng Tiết Mặc Kỳ

nói.

- Ta nghĩ có đội trưởng ở đây, sẽ không có vấn đề gì, lần này bái tướng phong hoàng chắc chắn sẽ có tên của Vô Sắc thế giới, chúng ta sẽ chiến thắng trở về.

Tử Viêm nói xong, ánh mắt mọi người lại nhìn Lục Lâm Thiên, trong lòng họ đều rõ ràng, tuy tu vi Lục Lâm Thiên chưa tới Niết Bàn cảnh, nhưng thực lực chân chính đã sớm có thể giết chết Niết Bàn cảnh, lần này hi vọng lớn nhất tự nhiên cũng là hắn.

Lục Lâm Thiên thản nhiên cười, không nói lời nào, trong lòng cảm thán, trong Vô Sắc thế giới các đại gia tộc tranh giành cấu xé lẫn nhau, nhưng khi đi vào Vạn Thế liệp tràng mọi người đều giúp đỡ cho nhau, đoàn kết nhất trí, vì danh dự của cả Vô Sắc thế giới cùng gia tộc của chính mình mà cố gắng.

- Nguyên Cổ Linh Tinh thú rốt cục có bộ dáng thế nào…

Sau một lát, Lục Lâm Thiên nhìn thấy khe núi trong sơn cốc tràn ngập năng lượng nồng đậm, thiên địa năng lượng cực kỳ trong veo.

Mọi người lẳng lặng chờ đợi, cũng không thấy bên ngoài có người muốn vào, cho nên nhóm người Lục Lâm Thiên cũng không cần đi ra ngăn cản.

Sắc trời vào đêm, tinh tú lóe sáng.

Một vầng trăng sáng chiếu vào sơn cốc, đỉnh núi xung quanh như phủ thêm một tầng lụa mỏng, phảng phất như một tầng sương mờ, mềm nhẹ động lòng người.

Ánh trăng vừa hiện, mọi người ngừng thở, gắt gao nhìn chằm chằm khe núi.

Ánh trăng dần dần lên đỉnh, ánh mắt mọi người khẩn trương nhìn chăm chú, ánh trăng bao phủ khắp cả mặt đất.

- Nguyên Cổ Linh Tinh thú, thích cắn nuốt ánh trăng đêm trăng tròn, bởi vì có ưu đãi cho sự tu luyện của nó.

Huyền Tuyết Ngưng đứng trên đỉnh núi, ánh mắt cũng nhìn chăm chú xuống khe nứt.

Xuy!

Lời của nàng vừa dứt, dao động đột nhiên lan tràn, dao động như hấp lực thật lớn, đem ánh trăng trên bầu trời ngưng tụ lại, sau đó hóa thành thực chất như dải lụa bắn xuống.

Oanh long!

Ánh trăng chói mắt rơi thẳng vào trong khe nứt, nơi đó giống như có hấp lực thật lớn đang cắn nuốt ánh trăng.

Chỉ tích tắc, cả sơn cốc bao phủ ánh trăng, như hình cung lan tràn khắp cả không gian.

- Có động tĩnh!

- Bảo vật sắp ra rồi!

Bên ngoài sơn cốc, mọi người ngẩng đầu nhìn lên trời cao, một đạo ánh trăng dải lụa chiếu xuống, ánh mắt họ đều run lên, từng thân ảnh lập tức đứng dậy, chân khí dao động lan tràn.

- Nguyên Cổ Linh Tinh thú xuất hiện!

Toàn bộ ánh mắt đều rơi xuống chỗ khe nứt, lẳng lặng chờ đợi, ở thời điểm khẩn yếu quan đầu mọi người đều thu liễm chân khí, không ai dám gây ra tiếng vang.

Xuy!

Một đạo bạch quang từ trong khe lan tràn ra ngoài.

Bạch quang lan tràn, khuếch tán trong sơn cốc, cả không gian tràn ngập khí tức làm người vui vẻ thoải mái vô cùng.

Từ trong khe nứt lộ ra một cái đầu giống lộc phi lộc, đôi mắt linh động cảnh giác nhìn quanh bốn phía, tựa hồ đang tìm kiếm gì đó.

- Mặc dù đầu Nguyên Cổ Linh Tinh thú này mở ra một ít linh trí, nhưng vẫn vô cùng ngu ngốc, thật không biết tại sao lại có đồ đần như vậy tồn tại.

Huyền Tuyết Ngưng thản nhiên nói, ánh mắt nổi lên dao động.

Lúc này đầu Linh Tinh thú vươn đầu ra, vùng cổ thon dài như linh lộc, thân hình hoàn toàn xuất hiện trong sơn cốc.

Đó là một sinh vật dài chừng ba thước, cao một thước rưỡi, cổ gáy thon thả, như lộc phi lộc, nửa thân dưới lại giống tượng phi tượng, toàn thân tuyết trắng, trên trán còn có cặp sừng thật dài, hình thái vô cùng duyên dáng.

Sinh vật kia trắng như tuyết, ánh mắt linh động, toàn thân tràn ngập chân khí dịu dàng, khí tức vô cùng thuần khiết, làm cho người ta cảm thấy thoải mái nói không nên lời.

Không gian nhất thời yên tĩnh, từng ánh mắt biến thành tham lam nóng cháy.

- Đó là Nguyên Cổ Linh Tinh thú sao?

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào sinh vật kia, khí tức của nó so với Diễn Linh thiên quả cùng Niết Bàn Luân Hồi Tử cũng giống nhau, đều có tác dụng tẩy rửa linh hồn.

Ánh mắt sinh vật linh động nhìn chăm chú xung quanh, tựa hồ không phát hiện được gì, lập tức duỗi đầu há miệng, bắt đầu cắn nuốt ánh trăng trên cao.

Xuy!

Hào quang dao động, ánh trăng biến thành thực chất bị nó cắn nuốt vào trong miệng, sinh vật kia như động không đáy, đắm chìm trong việc cắn nuốt ánh trăng.

- Động thủ!

Một tiếng quát khẽ vang lên, từng luồng chân khí dao động lan tràn, thật nhiều thân ảnh nhảy xuống núi nhanh như chớp.

- Phong tỏa lối vào khe nứt, không cho nó thối lui!

- Có không gian áo nghĩa phong tỏa không gian.

- Có thời gian áo nghĩa ảnh hưởng thời không, đừng cho Nguyên Cổ Linh Tinh thú chạy thoát!

Từng tiếng quát vang lên, hơn mười thân ảnh nhảy ra, từng luồng chân khí dao động, Nguyên Cổ Linh Tinh thú nháy mắt bị kinh động.

Đôi mắt đen nhánh của Linh Tinh thú cả kinh, cấp tốc dừng lại việc hấp thu ánh trăng, thân hình lại muốn chui xuống khe nứt bên dưới.

- Hưu hưu…

Trong tích tắc, đông đảo lực công kích đồng thời đánh thẳng xuống khe nứt bên dưới.

- Oanh long long!

Đông đảo lực công kích thổi quét, mặt đất run rẩy, khe nứt nhất thời bị phong tỏa, lối vào hoàn toàn nứt vụn, Nguyên Cổ Linh Tinh thú không còn đường lui, cấp tốc bỏ chạy về phía trước.

- Phong tỏa không gian!

Hơn trăm thân ảnh nhất thời lao ra, cấp tốc bao phủ toàn bộ không gian nơi này, đem cả phiến hư không đều phong tỏa bên trong.

Thoáng chốc Nguyên Cổ Linh Tinh thú nhất thời bị bao vây, bị phong tỏa trong không gian sơn cốc.

- Ngao…

Nguyên Cổ Linh Tinh thú bị nhốt, nhất thời lộ ra diễn cảm kinh hãi, miệng phát ra tiếng rít gào trầm thấp, cũng không cách nào giãy thoát hơn trăm người bao quanh.

- Bên trong động thủ, bảo vật xuất thế!

- Mặc kệ, người có duyên có được, dựa vào cái gì bị bọn hắn độc chiếm, chúng ta nhiều người cùng tiến vào, bọn hắn có thể làm được gì, chẳng qua cùng bọn hắn liều mạng!

- Xông lên, bảo vật chỉ thuộc người hữu duyên!

Thật nhiều thân ảnh hóa thành lưu quang lao thẳng vào trong sơn cốc, mấy ngàn thân ảnh lướt qua trời cao, chân khí gào thét, cảnh tượng vô cùng rung động.

Chương 3850: Đại chiến tranh đoạt

Oanh long!

Bên trong sơn cốc, hơn trăm thân ảnh đem Nguyên Cổ Linh Tinh thú phong tỏa, ngoài sơn cốc mấy ngàn thân ảnh cấp tốc lao vào.

Vừa lao vào sơn cốc bọn họ liền nhìn thấy một đầu dị thú màu trắng bị vây quanh, trong mắt đều lộ vẻ tham lam, không chút do dự lập tức xông tới trước.

- Bảo vật dành cho người hữu duyên, cùng nhau ra tay cướp a!

- Xông lên!

Mấy ngàn thân ảnh lao tới, chân khí bàng bạc khởi động, nhìn thấy mấy ngàn người lao vào, sắc mặt hơn trăm người đại biến, vô cùng khó xem.

- Không có đủ thực lực còn dám tới gây sức ép, vậy đi chết đi!

Một thanh niên sắc mặt khó xem dẫn đầu bước ra, hàn ý lan tràn, một đoàn hỏa diễm lập tức bừng lên.

Oanh!

Hỏa diễm cuồn cuộn, chỉ nháy mắt đã bao phủ hơn mười thân ảnh lao tới đầu tiên, hỏa diễm khủng bố lan tràn, khí tức nóng bỏng làm linh hồn nóng cháy héo rút, nhiệt độ đáng sợ nháy mắt lan tràn.

- Vô Pháp Vô Thiên Ngô Phá Thiên!

Lục Lâm Thiên nhủ thầm, ban ngày người lên tiếng bên trong sơn cốc chính là người này.

Nhiệt độ khủng bố bao phủ, thanh âm nổ bạo trầm thấp liên tục vang lên, hơn mười người hóa thành tro tàn, bị hỏa diễm cực nóng thiêu hủy thành hư vô.

- Dám đi vào quấy rối, muốn chết!

- Giết, giết bọn hắn không dám quấy rối mới thôi!

Đông đảo thân ảnh bước ra, từng đạo công kích khủng bố bộc phát, nguyên lực vỡ áp giữa không trung.

- Người ở bên ngoài quá nhiều, tiến vào chỉ biết quấy rối, giết!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, ba người Tiết Mặc Kỳ, Long Bàn cùng Hổ Cứ đang hỗ trợ vây khốn Nguyên Cổ Linh Tinh thú, mà Hoàng Sa, Tử Viêm, Bạch Lang, Kim Viên cùng Quỷ Oa nghe vậy bắt đầu động thủ, công kích khủng bố thổi quét ra ngoài.

- Liều mạng với bọn họ, ra tay!

Mấy ngàn thân ảnh lao vào trong sơn cốc nhìn thấy người bên trong đã ra tay, lập tức cắn răng đánh tới, vô số công kích phá hủy cả phiến không gian.

- Oanh long!

Nhất thời cả sơn cốc đều biến thành gió giục mây vần.

Thiên địa run run, đại chiến hết sức căng thẳng.

Phanh phanh phanh!

Từng tiếng nổ vang trầm thấp truyền ra, đông đảo thân ảnh hóa thành huyết vụ, thực lực không đủ bạo thể mà chết.

- Thời Không Hư Lao!

Hưu hưu!

Cả không gian xuất hiện hư không tuyến tối đen, khe không gian lướt qua như quang nhận, mười mấy tu vi Đại Đạo cảnh tan thành mây khói.

- Đi chết đi!

Thân ảnh Mạc Kình Thiên xuất hiện trong đám người, quyền mang gào thét dựng lên, hình thành long quyển phong bạo, xé rách không gian, mấy Đại Đạo cảnh lập tức bị đánh chết bên trong.

Oanh long!

Lúc này đã có không ít người bên ngoài nhân cơ hội lao vào trong sơn cốc, kình khí dư ba khủng bố làm người đang vây khốn Nguyên Cổ Linh Tinh thú cũng bị đẩy lui.

Phanh phanh phanh!

Một đám Niết Bàn cảnh ra tay đại khai sát giới.

Phanh phanh phanh!

Chỉ vài lần giao thủ, đông đảo thân ảnh lao vào trong sơn cốc rơi xuống, máu tươi tuôn trào khiến những người còn lại đều cảm thấy lạnh lẽo.

Người xông tới cũng đã khôi phục lý trí, ánh mắt hoảng hốt, đối chiến cùng Niết Bàn cảnh, họ không cách nào chạy thoát.

- Mau lui lại, thực lực bọn hắn quá mạnh mẽ, không cách nào đối kháng!

Người đang lao vào lập tức thối lui, cũng không dám xông về phía trước.

- Hống…

Toàn thân Nguyên Cổ Linh Tinh thú tràn ngập bạch mang, lực lượng bàng bạc dâng lên, không gian bạo vỡ, thân hình lại giãy thoát khỏi bao vây.

- Mau bắt Nguyên Cổ Linh Tinh thú!

Nhìn Linh Tinh thú giãy thoát, đông đảo Niết Bàn cảnh cũng không còn quản được người bên ngoài xông vào, lập tức lao qua.

Hưu hưu…

Từng thân ảnh lao qua ngăn cản Linh Tinh thú, chân khí cuồn cuộn trói buộc nó bên trong.

- Hống…

Nguyên Cổ Linh Tinh thú rít gào trầm thấp, hướng một hoàng y thanh niên mở to miệng, quang trụ nhất thời bắn ra.

Ánh mắt hoàng y thanh niên lóe lên, chân khí cũng không thua gì Hắc Mãnh, chưởng ấn đánh tới, xuyên thủng không gian oanh về hướng quang trụ kia.

Oanh!

Tiếng nổ trầm thấp vang vọng, năng lượng kình khí khủng bố khuếch tán, hoàng y thanh niên phun ra máu tươi, thân hình bị đánh bay ra ngoài.

Một màn này làm người xung quanh vô cùng kinh ngạc.

Nhưng Linh Tinh thú cũng không hề có ý tiếp tục công kích mọi người, ánh mắt mang theo vẻ bất lực cùng sợ hãi, lập tức hóa thành tia chớp phá không chạy đi.

- Cùng nhau ra tay, nếu để nó chạy thoát cũng không tìm được nữa, trước lưu lại rồi nói sau!

Một thanh niên mặc hoa phục tuấn lãng bất phàm dẫn đầu lao tới, ngăn cản trước người Linh Tinh thú, khí thế khủng bố vỡ áp không gian, một đạo nguyên lực dải lụa bạo oanh ra.

- Thực lực thật mạnh, chỉ sợ sắp tới Niết Bàn sơ giai hậu kỳ đi!

Lục Lâm Thiên đã sớm chú ý người này, Phong Hoa Tuyệt Đại Tuyệt Phong Hoa của Phượng Dương thế giới, thực lực cường hãn.

- Cùng ra tay, lưu lại Nguyên Cổ Linh Tinh thú rồi nói sau!

Xuy!

Hơn mười đạo quang trụ cùng dải lụa hiện lên, oanh thẳng tới Linh Tinh thú, tựa hồ muốn đánh trọng thương nó trước tiên.

- Hống!

Thân ảnh Linh Tinh thú khựng lại, trong đôi mắt linh động hiện lên vẻ kích động bất lực, nhưng không hề e ngại.

Thân thể Linh Tinh thú đột nhiên bành trướng, hào quang trắng xóa dịu dàng nháy mắt bao vây quanh người nó.

Bạch quang như vầng trăng sáng, chiếu rọi chói mắt.

Phanh phanh phanh!

Toàn bộ công kích va chạm vào vầng bạch quang kia, từng đạo năng lượng phát ra hào quang chói mắt, tiếng nổ như sấm sét quanh quẩn trên không…

Răng rắc!

Không gian nứt vụn từng khúc, hắc mang làm linh hồn người phủ phục, nháy mắt bị không gian động sâu cắn nuốt, năng lượng kinh người bạo tuôn, chân khí triệt để phóng thích, cuồng bạo thổi quét.

Oanh long!

Xuy xuy!

Không gian hỗn loạn nháy mắt khôi phục, bạch quang chói mắt vẫn hiện lên giữa không trung, chỉ là hào quang mờ đi không ít.

- Hống!

Bạch mang thu liễm, Linh Tinh thú hiện ra giữa không trung, nhìn qua giống như không chút tổn thương.

- Không thể nào, điều này sao có thể!

Mọi người nghẹn họng nhìn trân trối, còn tưởng là mình đã nhìn lầm.

- Lực phòng ngự thật mạnh!

- Ngươi là đồ đần, thiên hạ không có ai còn ngu dốt hơn ngươi, với thực lực của ngươi còn sợ hãi như vậy.

Ngay trong lúc mọi người còn đang khiếp sợ, một thanh âm thiên nhiên truyền ra, thanh âm như bay trong mây, phát xem ra linh hoạt kỳ ảo.

Một thân ảnh lướt qua không gian, xuất hiện trên trời cao.

Váy dài nhẹ nhàng, dáng người uyển chuyển trôi nổi giữa không trung, toàn thân tản ra hương thơm ngát.

Nữ tử nhìn Nguyên Cổ Linh Tinh thú, bàn tay như ngọc vung lên, giọng nói như nũng nịu hờn giận nói:

- Còn không mau lại đây!

Nguyên Cổ Linh Tinh thú đang kích động, vừa nghe thanh âm liền nhìn qua, vừa thấy thân ảnh tuyệt mỹ kia, trong ánh mắt kích động bất lực nhất thời lộ xem ra sợ hãi lẫn vui mừng.

- Hống…

Nguyên Cổ Linh Tinh thú vui sướng rít gào một tiếng, lập tức chạy như điên về hướng nữ tử, thân thể xuyên phá không gian, khi xuất hiện ngay trước mặt nữ tử cũng đã rút nhỏ lại chỉ còn kích thước của con thỏ con.

Nữ tử vươn hai tay ôm lấy Linh Tinh thú, vuốt ve bộ lông trắng như tuyết, nói:

- Có linh trí còn đần như vậy, sau này đi theo ta đi!

- Hống!

Nguyên Cổ Linh Tinh thú trầm thấp hô, tựa hồ đang nói gì đó, không ngừng gật đầu, lại giống như sợ hãi gắt gao rúc vào trong lòng nữ tử.

Chương 3851: Nguyên Cổ Linh Tinh thú quy chúc

- Là nàng…

- Nguyên Cổ Linh Tinh thú đã rơi vào tay nữ nhân kia!

- Nguyên Cổ Linh Tinh thú tựa hồ có quan hệ không đơn giản với nữ nhân này, rốt cục là chuyện gì xảy ra.

Cơ hồ mọi người lập tức nhận ra được nữ tử này đi cùng nhóm người Lục Lâm Thiên.

Nhất thời vô số ánh mắt cũng rơi lên người Lục Lâm Thiên, có cả ánh mắt của chín tiểu đội bên trong sơn cốc.

Mạc Kình Thiên kinh ngạc nhìn nữ tử, nhưng lại không dám nhìn lâu, ánh mắt chuyển qua trên người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nhìn Huyền Tuyết Ngưng, cũng không hiểu là chuyện gì xảy ra.

Nhưng ngay sau đó trong lòng hắn chợt vui mừng, rơi vào trong tay Huyền Tuyết Ngưng vẫn tốt hơn thuộc về người khác, hơn nữa cũng không ai đủ khả năng tiếp tục cướp đi.

Xuy!

Không gian dao động, Huyền Tuyết Ngưng đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, liếc mắt nhìn hắn, không nói lời nào, nhẹ nhàng vuốt ve Nguyên Cổ Linh Tinh thú.

Linh Tinh thú nhìn đám người Lục Lâm Thiên, ánh mắt sợ hãi, gắt gao dán chặt trong lòng Huyền Tuyết Ngưng.

- Nguyên Cổ Linh Tinh thú này cũng thật háo sắc!

Lục Lâm Thiên nhủ thầm.

- Hạ lưu vô sỉ, thật không biết trong lòng ngươi còn có bao nhiêu vô sỉ hơn đâu.

Huyền Tuyết Ngưng quay đầu mắng Lục Lâm Thiên, hung hăng trợn mắt nhìn hắn, nói:

- Nguyên Cổ Linh Tinh thú là vật tinh khiết nhất trên đời này, không có hạ lưu vô sỉ như trong đầu ngươi nghĩ đâu.

- Ta…

Lục Lâm Thiên mấp máy môi, lập tức câm miệng, dù sao hắn cũng đấu không lại nữ tử này.

Huyết Tuyết Ngưng tựa hồ thật hưởng thụ thái độ ngoan ngoãn của Lục Lâm Thiên, nói:

- Chúng ta có thể đi rồi!

- Đi thôi!

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, Nguyên Cổ Linh Tinh thú đã rơi vào trong tay Huyền Tuyết Ngưng, tự nhiên có thể rời đi, mọi người nghe vậy cũng chuẩn bị đi theo.

- Như vậy đã đi, các ngươi không cảm thấy có chút quá mức hay sao?

Một tiếng quát ngạo nghễ truyền ra, một thanh niên bước tới, toàn thân mang theo chân khí nóng cháy, ánh mắt tập trung lên nhóm người Lục Lâm Thiên.

- Vô Pháp Vô Thiên Ngô Phá Thiên!

Ngoại trừ nhóm người của Mạc Kình Thiên, những người khác đều tập trung lên nhóm người Lục Lâm Thiên.

Những đạo chân khí kia không chút thiện ý, chỉ sợ nhóm người Lục Lâm Thiên vừa bước đi, bọn hắn sẽ không chút do dự phát động công kích.

Từng đạo chân khí tập trung bọn họ, nhưng ngoại trừ Ngô Phá Thiên cũng không có ai bước ra, chờ xem Ngô Phá Thiên đi thăm dò sâu cạn của đối phương.

Ngô Phá Thiên tựa hồ cũng hiểu ý tưởng của bọn họ, bởi vì thanh niên này tuy tu vi Đại Đạo cảnh cao giai, nhưng thực lực có thể đánh bại Hắc Mãnh, đủ chứng minh hắn không dễ trêu chọc.

- Sao vậy, chúng ta không thể đi sao, chẳng lẽ ngươi còn muốn chiêu đãi chúng ta hay sao?

Thần sắc Lục Lâm Thiên ngưng lại, nhưng cũng không quá khẩn trương, dù sao chuyện này do Huyền Tuyết Ngưng gây ra, mời nàng giải quyết rất tốt, ít nhất sau này cũng không còn ai tiếp tục dám làm phiền.

- Chúng ta nhiều người như vậy, thậm chí cũng đã ở đây chờ đợi cả tháng thời gian, các ngươi lại đem Nguyên Cổ Linh Tinh thú mang đi, như vậy thì quá đơn giản rồi, ngươi nói thế nào cũng nên cho mọi người lời công đạo mới tốt!

Lục Lâm Thiên nhìn qua Huyền Tuyết Ngưng, ý bảo nàng tự mình giải quyết là tốt nhất, bởi vì chỉ cần nàng ra tay, sự tình sẽ vô cùng đơn giản.

Huyền Tuyết Ngưng vẫn thản nhiên, ánh mắt đảo qua mọi người, cỗ chân khí hoang vu lạnh lẽo lan tràn, làm mọi người chợt run lên.

- Ngươi đơn giản là muốn Nguyên Cổ Linh Tinh thú, như vậy đi, nếu ngươi có thể đánh bại Lục Lâm Thiên, ta tặng nó cho ngươi, cam đoan không ai có thể cướp khỏi tay ngươi.

Huyền Tuyết Ngưng nói:

- Nhưng nếu ngươi bị thua, ngươi phải giao ra trữ vật giới chỉ!

Mọi người nghe vậy ánh mắt nghi hoặc, mà Lục Lâm Thiên nhìn

Huyền Tuyết Ngưng, không nghĩ tới nàng lại nhắc tới mình, nữ nhân này nhất định là cố ý.

Ánh mắt Ngô Phá Thiên khẽ động, dừng lại trên người Lục Lâm Thiên, cười lạnh cắn răng trầm giọng nói:

- Có chuyện tốt như vậy, ta tiếp nhận!

- Chúng ta có thể lui xa một chút!

Huyền Tuyết Ngưng khẽ cười, nhìn Tiết Mặc Kỳ cùng Tôn Tiểu Nhã nói, lập tức thối lui ra sau.

Nhóm người Tiết Mặc Kỳ kể cả Kim Viên lập tức lui về phía sau, cũng không ai lo lắng cho Lục Lâm Thiên, biểu tình kinh ngạc nhìn Ngô Phá Thiên, không khỏi cầu nguyện cho hắn, hi vọng hắn sẽ không thua quá thảm.

Mạc Kình Thiên ngẩng đầu phất tay, đội ngũ của hắn cũng lui ra sau, toàn bộ những người xung quanh đều thối lui, ánh mắt mừng rỡ xem náo nhiệt.

- Đội trưởng, Ngô Phá Thiên thật không dễ đối phó, Lục Lâm Thiên chỉ đạt tới Đại Đạo cảnh cao giai, thực lực thiên phú tuy đáng sợ nhưng ban ngày mới đối phó Hắc Mãnh, bây giờ còn có thể đối phó Ngô Phá Thiên sao, thực lực người này rất mạnh, nghe nói thủ đoạn không ít.

Tang Trạm hỏi.

- Thông Linh thế giới chỉ bài danh thứ mười mà thôi, nếu bài danh trước năm thì còn khó thể phán đoán, mặc dù thực lực Ngô Phá Thiên không kém, thậm chí đủ đặt chân Phong Thần đài phong tướng phong hoàng, bất quá hôm nay hắn gặp phải người không nên gặp, cho nên kết cục chỉ sợ không khá hơn chút nào, hi vọng vận khí tốt một chút, tới lúc đó còn có thể đặt chân Phong Thần đài, nếu vận khí không tốt chỉ sợ có hối hận cũng không còn kịp rồi.

Mạc Kình Thiên cười nhạt nói, không nhắc tới thực lực khủng bố của nữ tử kia, với ánh mắt cùng tâm thần cảm giác, hắn tự nhiên nhìn ra được mấy năm nay Lục Lâm Thiên lại biến hóa nghiêng trời lệch đất, thực lực càng thêm đáng sợ, Ngô Phá Thiên tuyệt đối không chiếm được tiện nghi.

Người của Phong Vân thế giới nghe vậy đều tò mò nhìn Lục Lâm Thiên.

- Có thể đánh bại Hắc Mãnh, đích thực là có chút thực lực, tu vi Đại Đạo cảnh cao giai mà có thể đánh bại được hắn, thiên phú tuyệt đối kinh người, cho dù là ta cũng không thể xem thường ngươi, bất quá ngươi chỉ có tu vi Đại Đạo cảnh cao giai, hiện tại ngươi đầu hàng còn kịp, bằng không một khi động thủ ta sẽ không khách khí, ta vừa ra tay sẽ toàn lực ứng phó, thương tình ngươi tu luyện không dễ, đừng hủy trong tay ta, sớm đầu hàng đi!

Ngô Phá Thiên âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên, nhưng không hề xem thường, lạnh lùng nói.

Lục Lâm Thiên biết mình không còn lựa chọn nào khác, nhất định phải ra mặt cho Huyền Tuyết Ngưng. Nhìn thấy đông đảo thân ảnh xung quanh, ánh mắt đều vui sướng khi thấy người gặp họa, cũng có rất nhiều người muốn ngư ông đắc lợi, thậm chí đang chờ đợi thời cơ.

Có thể nói toàn bộ những người có mặt đều đánh chủ ý với Nguyên Cổ Linh Tinh thú, như vậy cần phải có thực lực tuyệt đối làm kinh sợ, nhưng thực lực tuyệt đối còn chưa đủ, còn cần thủ đoạn thiết huyết.

Hạ quyết tâm, Lục Lâm Thiên nhìn Ngô Phá Thiên khẽ cười, tiến tới một bước, nói:

- Nhìn xem ngươi hủy ta hay ta hủy ngươi, nói thật, ta còn chưa đặt ngươi trong lòng!

Không gian nổi lên dao động kịch liệt, bởi vì đã quyết định chủ ý, Lục Lâm Thiên cần dùng Ngô Phá Thiên bắt đầu.

Chương 3852: Thiết huyết chấn nhiếp

Sắc mặt Ngô Phá Thiên âm trầm, hừ lạnh nói:

- Hừ, thật nghĩ đánh bại Hắc Mãnh thì có thể càn rỡ trước mặt ta sao, tuy đồng cấp nhưng thực lực vẫn có khác nhau, huống chi ngươi chỉ là Đại Đạo cảnh mà thôi!

Dứt lời, trường bào run lên, chân khí nóng cháy lan tràn, hỏa diễm thực chất nhảy lên, bao phủ về hướng Lục Lâm Thiên.

- Chỉ có chút tài mọn đó thôi sao!

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, hàn băng chân khí lan tràn, hỏa diễm nhất thời tiêu tán tản ra, căn bản không thể đến gần người.

- Tiểu tử, nói mạnh miệng thì phải xuất đủ thực lực!

Ngô Phá Thiên quát lạnh một tiếng, thủ ấn kết xuất, nguyên lực hỏa hệ khởi động, thiên địa năng lượng hỏa hệ hội tụ, đem bầu trời tô thành màu đỏ đậm.

- Hỏa hệ áo nghĩa bổn nguyên!

Lục Lâm Thiên nhíu mày.

- Vô Pháp Hỏa Ảnh quyền!

Ngô Phá Thiên hét lớn, toàn thân mang theo nguyên lực mênh mông nóng cháy, như kéo theo dao động trong thiên địa, nguyên lực hỏa hệ cùng thiên địa năng lượng nháy mắt ngưng tụ thành quyền ấn.

Xuy!

Thân ảnh Ngô Phá Thiên giẫm mạnh hư không, không gian liên tiếp giẫm vỡ, thân hình như hỏa cầu nháy mắt xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, quyền ấn hỏa diễm đốt cháy không gian thành tro tàn, lan tràn tới ngực Lục Lâm Thiên.

Oanh long!

Lục Lâm Thiên không hề tránh né, một bộ khải giáp kim sắc bao phủ trên người, bất ngờ lóe sáng.

Oanh!

Quyền ấn khủng bố đánh tới, không gian nổ tung, hỏa diễm kích tán đầy trời như khói hoa.

Thân hình Lục Lâm Thiên trúng một quyền vỡ nát, phân thành bốn năm mảnh, nhưng không thấy có máu tươi phun ra.

- Tàn ảnh…

Sắc mặt Ngô Phá Thiên kinh hãi, gần trong gang tấc vẫn bị Lục Lâm Thiên tránh thoát, tốc độ này thật sự quá nhanh, đối phương tuyệt đối tu luyện không gian hoặc thời gian áo nghĩa.

Xuy!

Chỉ nháy mắt thân ảnh Lục Lâm Thiên lại xuất hiện sau lưng Ngô Phá Thiên, khóe môi cười lạnh, thủ ấn ngưng kết, năm loại hào quang kim, thanh, lam, xích, hoàng đồng thời phóng lên cao.

Năm cỗ năng lượng nháy mắt hội tụ, trên bầu trời đêm đột nhiên hiện lên hắc bạch lốc xoáy khổng lồ, ở giữa có một đường cong tương liên, hình thành đồ án hắc bạch âm dương hình tròn, bên dưới kim quang rạng rỡ, thiên địa biến thành tiêu sát sắc bén.

- Không tốt!

Ngô Phá Thiên tựa hồ cảm nhận được điều gì, kinh ngạc quay đầu lại, giờ phút này không gian đang run rẩy không ngớt.

- Thời Không Lao Ngục!

Oanh long!

Tiếng sấm sét nổ vang, chân khí khủng bố xa lạ lan tràn.

Ngô Phá Thiên cảm nhận được nguy hiểm, sắc mặt hoảng hốt, lập tức ngưng tụ công kích.

- Vô Pháp Vô Thiên – Vô Thiên Viêm Hỏa Ấn!

Một tiếng hét lớn truyền ra, nguyên lực bạo tuôn, chỉ nháy mắt hội tụ thành một đạo hỏa viêm chưởng ấn khổng lồ giữa không trung, từng luồng chân khí nóng cháy khủng bố tràn ngập, cả phiến không gian run rẩy không ngớt.

- Thật mạnh!

Oanh!

Hỏa viêm chưởng ấn mang theo uy thế đáng sợ bay thẳng tới trước.

Lục Lâm Thiên bước lên một bước, phất tay vỗ ra.

Xuy!

Một đạo kim sắc thủ ấn vặn vẹo không gian, như sấm đánh thẳng tới.

Xuy!

Hư không nứt vụn, không gian phá nát, ầm ầm va chạm vào hỏa viêm chưởng ấn, như hai viên vẫn thạch chạm vào nhau.

Hỏa viêm chưởng ấn bị chấn vỡ, hóa thành hỏa viêm ngập trời khuếch tán trên thiên không.

Xuy!

Kim sắc thủ ấn vẫn chưa tiêu tán, thế như chẻ tre vỗ lên người Ngô Phá Thiên.

Oanh!

Kim sắc chưởng ấn vỗ xuống, xung quanh hiện lên khe không gian tối đen, năng lượng ngập trời khuếch tán.

Phốc!

Ngô Phá Thiên phun ra máu tươi.

Phanh!

Thân hình hắn lập tức nện xuống đống đá vụn dưới sơn cốc, mất đi dấu vết.

Lục Lâm Thiên lăng không đứng giữa không trung, Thanh Linh khải giáp trôi nổi hoàng mang, trong mắt tràn ngập hàn ý sắc bén làm người run sợ.

- Thực lực thật biến thái, Đại Đạo cảnh cao giai một chiêu chà đạp Ngô Phá Thiên, điều này sao có thể!

- Chỉ một chiêu, Lục Lâm Thiên thật sự là người của Vô Sắc thế giới sao!

Răng rắc!

Bên trong đống đá vụn bên dưới sơn cốc, thân hình Ngô Phá Thiên chật vật bò lên, sắc mặt tái nhợt cực điểm, khuôn mặt rung động kinh hãi, khóe môi không ngừng tràn ra máu tươi.

Ngơ ngác nhìn thân ảnh trên không trung, Ngô Phá Thiên vẫn không dám tin mình bị một chiêu đánh bại, đối phương chỉ là Đại Đạo cảnh cao giai mà thôi, lẽ ra không thể mạnh như vậy, vì sao khác biệt giữa hai cấp bậc lại không hề xảy ra trên người hắn!

- Ngươi nên giao ra giới chỉ trữ vật, tính nhẫn nại của ta không tốt lắm!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói.

Ngô Phá Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt kiêu ngạo có chút ảm đạm, lập tức ném giới chỉ về hướng đối phương, một chiêu bị thương nặng, hắn đã không còn lực tái chiến, thương thế nặng bao nhiêu chỉ có hắn tự mình hiểu được.

Nếu bị người biết hắn trọng thương thế nào, chỉ sợ sẽ khiến không ít người đánh chủ ý với tiểu đội của hắn, cho nên hắn không còn lựa chọn nào khác, chỉ phải giao ra giới chỉ.

Xuy!

Ngay khi giới chỉ bay về hướng Lục Lâm Thiên, hắn định thu lấy thì có một bàn tay ngọc vươn ra thu lấy giới chỉ, một thân hình tuyệt mỹ trôi nổi giữa không trung, chính là Huyền Tuyết Ngưng.

Chỉ nháy mắt Huyền Tuyết Ngưng đã mở ra giới chỉ, xuất ra một gốc linh dược bên trong.

năng lượng dị thường lan tràn, mọi người còn chưa kịp nhìn thấy rõ ràng cũng đã bị nàng thu vào trong người, ánh mắt nhìn xuống Ngô Phá Thiên:

- Nhớ kỹ, có nhiều thứ không phải ngươi muốn thì có thể lấy!

Dứt lời nàng đem giới chỉ ném cho Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khẽ động, khó trách Huyền Tuyết Ngưng muốn lấy giới chỉ của Ngô Phá Thiên, nguyên lai bên trong có vật mà nàng cần, linh dược kia có chút quái dị, không biết là vật gì.

Thu hồi giới chỉ, thu liễm Thanh Linh khải giáp, Lục Lâm Thiên nhìn quanh, nói:

- Ta nghĩ hiện tại không cần ta cấp thêm công đạo gì nữa đi, Nguyên Cổ Linh Tinh thú chỉ thuộc về người hữu duyên, muốn động thủ, tiếp theo ta sẽ không khách khí như vậy.

Nghe lời của hắn, không ít ánh mắt dao động, nhưng không ai bước lên, trước mặt thực lực tuyệt đối cũng đủ làm người kinh sợ, không ai nắm chắc có thể đi cướp đoạt.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy phản ứng của mọi người, đang định rời đi, Mạc Kình Thiên chợt nói:

- Ta đi cùng ngươi, dọc đường có bằng hữu đồng hành.

- Được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, hai đội ngũ hóa thành lưu quang biến mất tại chỗ.

Bên trong sơn cốc, từng ánh mắt phẫn nộ nhìn theo bọn họ rời khỏi, nhưng cũng đành bỏ qua.

Không gian hoàn toàn yên tĩnh, ánh trăng như nước.

- Vô Sắc thế giới, Lục Lâm Thiên!

Trong mấy đội hình trôi nổi giữa không trung, mấy thanh niên nhìn theo bóng lưng Lục Lâm Thiên, trong mắt cuồn cuộn chiến ý, nhưng đều bị họ nhẫn nhịn xuống…

Trong dãy núi yên tĩnh, ánh trăng bao phủ, Huyền Tuyết Ngưng ôm dị thú trong lòng, từ xa nhìn lại thân hình tuyệt mỹ khiến lòng người rung động.

- Có thể mời ngươi giúp một việc hay không?

Một thanh y nam tử đi tới, nhìn dị thú trắng như tuyết hỏi.

- Ngươi muốn ta hỗ trợ nhìn xem thương thế của đệ tử ngươi, nhưng vì sao ta phải giúp ngươi?

Huyền Tuyết Ngưng cũng không nhìn Lục Lâm Thiên, như hiểu được hắn muốn làm gì.

- Lần này ta giúp ngươi, huống chi đây chỉ là nhấc tay làm phiền mà thôi.

Chương 3853: Một điều kiện đơn giản

Lục Lâm Thiên nói, Thái A đã ngủ say lâu như vậy, cho dù là nhóm người Tiết Mặc Kỳ cũng đã bước chân vào Niết Bàn cảnh, cho nên Lục Lâm Thiên vô cùng lo lắng, huống chi thời gian chỉ còn lại một tháng.

Huyền Tuyết Ngưng chậm rãi quay đầu lại, Nguyên Cổ Linh Tinh thú nhìn thấy Lục Lâm Thiên liền rúc vào lòng nàng, giống như thật e ngại hắn.

- Nghiệt súc này cố ý làm vậy đi!

Lục Lâm Thiên không khỏi thấp giọng mắng một tiếng.

Huyền Tuyết Ngưng nhìn hắn, nói:

- Nguyên Cổ Linh Tinh thú là sinh vật ngây thơ nhất trên đời này, thiên tính thiện lương, không giết chóc, bằng không với thực lực những người kia sao có thể đối phó nó, tuy rằng nó mở ra linh trí nhưng hiện tại cũng chỉ như tiểu đồng ba tuổi, ngươi đối phó nó thì nó tự nhiên sẽ nhớ rõ ngươi, cho nên ngươi tốt nhất đối đãi tốt với nó, bằng không sẽ không có lợi cho ngươi.

- Nghiệt súc này chẳng lẽ còn biết nhớ thù hay sao!

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Nguyên Cổ Linh Tinh thú, nhưng vẫn lộ ra nụ cười thoạt nhìn thật giả dối.

Nhưng Nguyên Cổ Linh Tính thú rõ ràng không nể mặt hắn, càng hoảng sợ rúc sâu vào lòng Huyền Tuyết Ngưng.

- Muốn ta giúp ngươi đi xem đệ tử của ngươi cũng được, nhưng ta có một điều kiện.

Huyền Tuyết Ngưng vuốt ve Linh Tinh thú nói.

- Nói đi, điều kiện gì cũng được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, tình huống bây giờ của Thái A không biết tốt hay xấu, Tam Kỳ lão nhân lại vắng mặt, chỉ có nữ tử này mới có thể giúp đỡ.

Huyền Tuyết Ngưng nhìn hắn, nói:

- Điều kiện rất đơn giản, dưới tình huống bình thường mỗi ngày Nguyên Cổ Linh Tinh thú phải cắn nuốt thế giới tinh thạch để trưởng thành, sau này nó sẽ đi theo bên cạnh ta, cho nên thế giới tinh thạch của nó sẽ do ngươi phụ trách.

Lục Lâm Thiên lập tức gật đầu, nói:

- Không thành vấn đề, giao cho ta là được rồi.

Lục Lâm Thiên vỗ ngực cam đoan, hiện tại hắn không thiếu vật này, lần này thu được trong Vạn Thế liệp tràng thật sự không ít.

- Vậy được rồi, ta sẽ giúp ngươi đi xem.

Huyền Tuyết Ngưng vừa lòng gật đầu.

Một lát sau trong tầng hai Thiên Trụ giới.

Thái A khoanh chân ngồi, sinh cơ như không có, chỉ có linh hồn lực mẫn tuệ mới phát hiện linh hồn lực Thái A đang trôi nổi dao động.

Chỉ là thời gian này kéo dài thật quá lâu, nếu tính toán thời gian trong Thiên Trụ giới cũng đã qua năm mươi năm.

Lúc này Mạc Kình Thiên cũng có mặt.

Đối với tình huống của Thái A, Mạc Kình Thiên cũng hết cách, nhìn qua như không có vấn đề gì lớn, nhưng rõ ràng là không bình thường.

- Di!

Huyền Tuyết Ngưng đứng trước mặt Thái A, ánh mắt dao động, nàng có thể cảm giác được trên người Thái A mang theo cỗ chân khí man hoang thương cổ đang tán phát.

Một lát sau Huyền Tuyết Ngưng chợt mở mắt, thở sâu một hơi.

- Tuyết Ngưng tỷ, Thái A thế nào?

Tiết Mặc Kỳ hỏi.

- Hắn không có việc gì, ngược lại gặp được cơ duyên không nhỏ, còn đi trước các ngươi, ta nghĩ không bao lâu nữa hắn có thể thức tỉnh.

Huyền Tuyết Ngưng có chút kinh ngạc nói.

- Thái A thật sự không có việc gì sao?

Lục Lâm Thiên vui vẻ hỏi, thả lỏng một hơi.

- Chẳng lẽ các ngươi không nhìn ra hiện tại hắn đang ở diệt hữu dư sao.

Huyền Tuyết Ngưng nhìn mọi người:

- Niết Bàn tam giai, diệt hữu dư, qua vô dư, độ sinh tử, hiện tại các ngươi mới đặt chân Niết Bàn cảnh mà thôi, đang ở giai đoạn hữu dư Niết Bàn, còn chưa chứng ngộ hữu dư Niết Bàn, mà Thái A đã chứng ngộ hữu dư Niết Bàn, lúc hắn thức tỉnh cũng đã tới Niết Bàn trung giai.

- Cái gì…

Mọi người nghe vậy khiếp sợ không thôi, không nghĩ tới Thái A có thể liên tục đột phá như thế.

- Việc này có gì đáng kinh ngạc, cấp độ Niết Bàn cảnh vốn là một cấp độ đặc biệt, chứng ngộ Niết Bàn cùng thời gian, không gian… là không có vấn đề gì, vừa qua hữu dư Niết Bàn cũng không có gì là kỳ quái, cho dù vừa qua vô dư Niết Bàn, chỉ cần thiên phú đủ cũng đều có thể.

Huyền Tuyết Ngưng nói.

- Không sai, Niết Bàn cảnh vốn là cấp độ cực kỳ huyền ảo, chỉ cần thiên phú biến thái, không có gì là không khả năng. Đồn đãi Cổ tộc trong Hỗn Độn thế giới, người có thiên phú biến thái có thể vừa diệt hữu dư là đặt chân vô dư Niết Bàn, loại tình huống này cùng thiên phú mặc dù là hiếm thấy, nhưng không phải là không có.

Mạc Kình Thiên thoáng dừng lại, ánh mắt khẽ động, nói:

- Đồn đãi từng xuất hiện người có thiên phú tuyệt đỉnh, vừa chứng ngộ diệt hữu dư Niết Bàn, qua vô dư, độ sinh tử, đặt chân Tuyên Cổ cảnh.

Nói tới đây hắn cũng hít sâu một hơi, nói:

- Đương nhiên, thiên phú khủng bố như vậy chỉ xuất hiện trong truyền thuyết, có thể qua vô dư, vừa đặt chân sinh tử Niết Bàn cũng đã là tồn tại trong truyền thuyết.

- Niết Bàn cảnh không ngờ huyền diệu như thế.

Mọi người nghe vậy có chút cảm thán, dù thiên phú của họ thật tốt, có thể lên tới Niết Bàn cảnh, cũng đã không tầm thường, nhưng so sánh với người liên tục chứng ngộ Niết Bàn, họ còn kém không ít.

- Vừa liên tục đột phá đại biểu cho thiên phú, nhưng cũng không phải nói không thể liên tục chứng ngộ hữu dư Niết Bàn thì thiên phú kém hơn người liên tục đột phá, có lẽ có người ở hữu dư Niết Bàn vượt hẳn tới sinh tử Niết Bàn cũng không nhất định, chứng ngộ Niết Bàn, đột phá hàng rào thời không, diệt hữu dư, qua vô dư, độ sinh tử, tuyên cổ bất biến, lịch vạn kiếp mà thường tân, tâm bao thái hư, lượng chu sa giới, vật như ta, người ta như nhau, các ngươi chậm rãi lĩnh ngộ đi.

Hôm nay tâm tình Huyền Tuyết Ngưng tựa hồ không sai, nói không ít chuyện với mọi người.

- Trong Niết Bàn, Vô Thượng Niết Bàn là sao vậy, vì sao trong tam giai Niết Bàn cảnh không nghe nhắc tới Vô Thượng Niết Bàn, ta nhớ được ngươi hẳn là Vô Thượng Niết Bàn đi?

Lục Lâm Thiên chợt hỏi.

- Vô Thượng Niết Bàn…

Mạc Kình Thiên nghe vậy ánh mắt run lên, nói:

- Vô Thượng Niết Bàn chỉ có trong đồn đãi, cấp độ như vậy đã siêu việt cấp độ Niết Bàn cảnh bình thường.

- Ngươi cũng biết không ít!

Huyền Tuyết Ngưng liếc nhìn Mạc Kình Thiên, vuốt ve Linh Tinh thú, ngẩng đầu nói:

- Hữu dư Niết Bàn, vô dư Niết Bàn, sinh tử Niết Bàn, đây chỉ là tiểu thừa Niết Bàn, mà Vô Thượng Niết Bàn cũng là đại thừa Niết Bàn, có thể đại thừa Niết Bàn, người trong Hỗn Độn thế giới cũng không có vài người, nói cho ngươi biết cũng vô dụng, đừng quên, ngươi chỉ có một trăm năm, cho dù có bảo vật thời gian cũng không thể thay đổi được gì.

- Đại thừa Niết Bàn…

Lục Lâm Thiên nhủ thầm, nghe qua giống như rất lợi hại…

- Cái gì, mỗi ngày mười vạn trung phẩm thế giới tinh thạch, Nguyên Cổ Linh Tinh thú chính là thứ hàng đốt tiền, có lầm hay không!

Sau một lát, trong dãy núi truyền ra tiếng hét lớn đau lòng của Lục Lâm Thiên.

Huyền Tuyết Ngưng vừa báo cho hắn mỗi ngày Nguyên Cổ Linh Tinh thú cần cắn nuốt mười vạn trung phẩm thế giới tinh thạch, chẳng khác gì là một trăm triệu sơ phẩm thế giới tinh thạch!

Đây vẫn chỉ là số lượng mà Linh Tinh thú cần cắn nuốt mỗi ngày mà thôi, một tháng chính là ba trăm vạn trung phẩm thế giới tinh thạch, một năm là ba ngàn sáu trăm vạn trung phẩm thế giới tinh thạch.

Chương 3854: Thái A đột phá

Nhưng đây chỉ là số lượng tiêu chuẩn, sau này khi Linh Tinh thú lớn dần, số lượng còn có thể tiếp tục gia tăng.

Điều này làm cho Lục Lâm Thiên hỏng mất, cái gì gọi là đốt tiền, đây là chân chính đốt tiền.

Mặc dù thực lực Linh Tinh thú cường hãn, nhưng trời sinh không giết chóc, không động thủ với người khác, mặc dù có chỗ tốt thật lớn với tu luyện giả, nhưng bây giờ nhìn lại cũng hao tổn tài nguyên vô cùng, cho nên Lục Lâm Thiên hỏng mất…

Bên trong Vô Sắc trung thiên thế giới, trên quảng trường người người tấp nập, toàn bộ ánh mắt đều nhìn chăm chú lên ngọc bích, hào quang không ngừng quanh quẩn, đại biểu người tham gia trong Vạn Thế liệp tràng, trong đó màu sắc của mười đạo quang mang đều khác biệt, đại biểu cho mười người của Vô Sắc trung thiên thế giới.

- Còn ba ngày là kết thúc, mười người của chúng ta vẫn còn.

- Tổng cộng còn có hơn năm ngàn người, không tính đầu hàng miễn chết, chỉ bị liệp sát cũng đã hơn bốn ngàn, ba năm giết chóc, rơi xuống nhiều trẻ tuổi bất phàm như vậy, thật sự là ngoan độc!

- Hi vọng mười người của Vô Sắc thế giới chúng ta không phải vì đầu hàng, có người đặt chân được lên Phong Thần đài.

- Một khi có người lên Phong Thần đài, Vô Sắc thế giới chúng ta sẽ quật khởi!

Ở lầu các cạnh quảng trường, mấy ngày nay các thế lực lớn không ngừng quan sát ngọc bích, trong lòng vô cùng khẩn trương, còn ba ngày cuối cùng, hết thảy hi vọng đều đặt trong ba ngày này, lần này đã phá kỷ lục, điều này làm mọi người càng thêm chờ mong.

- Không biết Lục đại ca cùng Tiểu Nhã tỷ có thể đi lên Phong Thần đài hay không?

Trên một lầu các, Tôn Oánh Oánh nhìn ngọc bích, đôi mắt khẩn trương.

- Tiểu Nhã tỷ của ngươi chỉ sợ khó khăn quá lớn, nhưng có một người nhất định có thể, lần này Vô Sắc thế giới cần quật khởi, Vô Minh tiểu thiên thế giới cũng quật khởi!

Hướng Hầu Minh nói…

Trong dãy núi mở mang, ngọn núi trùng điệp, cao vʊ"t trong mây.

Trên một đỉnh núi cao ngất, một khối đá nhô cao ra khỏi vực sâu, đỉnh thiên lập địa, cao tới mức làm người choáng váng.

Trên khối đá có vài người khoanh chân ngồi, chính là Tang Trạm, Hùng Hỏa, Lâu Tinh Minh bọn họ.

Đại hồn anh cũng khoanh chân ngồi bên cạnh, gần đó có một nham động không bố trí cấm chế.

Có Huyền Tuyết Ngưng, không cần sợ hãi có chuyện gì ngoài ý muốn, Lục Lâm Thiên biết nàng sẽ không nhúng tay, nhưng có mặt nàng ít nhất sẽ không ai dám dễ dàng tới gần.

Oanh long!

Không gian tầng hai Thiên Trụ giới ầm ầm chao đảo, ánh mắt mọi người nhìn chăm chú vào chỗ năng lượng lốc xoáy, chân khí làm linh hồn người phát run đang lan tràn với tốc độ cực nhanh.

Sau một lát, chân khí kinh người dần dần bình ổn, thiên địa năng lượng gào thét tán đi, thân hình Thái A rõ ràng xuất hiện trong mắt mọi người, không có chút chân khí tràn ra ngoài.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, trên thân hình kia mơ hồ tràn ra chân khí dao động, làm mọi người đều run sợ.

Xuy xuy!

Thái A đột nhiên mở mắt, trong mắt bắn ra tinh quang, xuyên thủng không gian phía trước.

Đồng thời năng lượng cuồn cuộn tràn ngập, khí tức chấn khai không gian xung quanh, uy áp mạnh mẽ cực độ nhất thời lan tràn.

- Uy áp giai vị Niết Bàn cảnh trung giai!

Tôn Tiểu Nhã không khỏi thối lui ra sau, bằng không không thể đối kháng với uy áp kia.

- Tiểu tử này rất biếи ŧɦái!

Mạc Kình Thiên tán thán.

- Niết Bàn cảnh trung giai, Thái A nhân họa đắc phúc, thực lực tiến bộ thật biếи ŧɦái!

Khóe môi ba người Tiết Mặc Kỳ cười khổ, hiện tại Thái A đã tiến bộ trước bọn họ, có thể nói sư đồ hai người này thật sự là vô cùng yêu nghiệt.

Huyền Tuyết Ngưng đưa mắt nhìn qua, trong mắt hiện lên vẻ nghi hoặc.

Tinh Linh thú vẫn rúc vào trong lòng nàng, ánh mắt linh động tò mò nhìn qua, trên cặp sừng lại có chân khí trong veo lan tràn.

Mọi người đứng gần đều có cảm giác khoan khoái dễ chịu, nhưng vì có Huyền Tuyết Ngưng cũng không ai dám tiến tới bên nàng.

Khí tức Thái A dần dần bình phục lại, nhìn quanh mọi người, lập tức đứng lên hành lễ:

- Bái kiến sư phụ, bái kiến Kình Thiên sư thúc!

- Sư thúc cái gì, hiện tại ta mới Niết Bàn cảnh sơ giai, ngươi đã tới trung giai, thật sự người so với người, tức chết người!

Mạc Kình Thiên trợn mắt nói, trong lòng lại cao hứng, Âm Minh dạ xoa có thể vì hắn mà tự hào.

Thái A có chút mờ mịt gãi đầu, đột phá Niết Bàn cảnh trung giai, bản thân hắn cũng thật mờ mịt.

- Ngươi lại không biết!

Mọi người thấy vậy buồn bực hộc máu, thật sự là đả kích mọi người.

- Niết Bàn quan trọng nhất là thanh tịnh từ tính, chân thật tự thể, ý tưởng của Thái A tốt hơn các ngươi rất nhiều, cho nên mới có thể chứng ngộ hữu dư Niết Bàn, đặt chân vô dư Niết Bàn.

Huyền Tuyết Ngưng lướt qua mọi người, chậm rãi nói:

- Các ngươi có biết vì sao trước Niết Bàn cảnh, tốc độ tu luyện của nhân loại nhanh không ít, đồng thời tu vi so với thú tộc mà nói số lượng nhiều hơn, vì sao trong ba ngàn đại thế giới, nhân tộc chiếm cứ đa số?

Huyền Tuyết Ngưng nói:

- Bởi vì nhân loại phần lớn giảo hoạt, gian trá, ích kỷ, tham lam cho nên tu luyện nhanh hơn không ít, ở trong hàng tỉ sinh linh, nhân loại sinh sản cũng nhanh, cho nên mới có loại tình huống hôm nay.

- Nhưng khi lên tới Niết Bàn cảnh, tính tình gian trá tham lam giảo hoạt của nhân loại lại nhất định biến thành ma chướng trên con đường tu luyện, cho dù chứng ngộ Niết Bàn, nhưng cách chính đạo ngày càng xa, tình huống sau này ngày càng tệ hại.

- Trái ngược lại, ý tưởng của thú tộc đại đa số đơn giản một ít, chứng ngộ Niết Bàn cũng dễ dàng hơn không ít, cho nên tu vi sau Niết Bàn cảnh, thú tộc tỉ lệ cực cao, nhân tộc rất ít, cũng may số lượng nhân loại nhiều, cho nên trong ba ngàn đại thế giới mới có thể tiếp tục bảo trì nhân loại là chủ yếu.

- Thì ra là thế.

Mọi người nghe vậy không ai phản bác Huyền Tuyết Ngưng, bởi vì nàng nói chính là tình hình thực tế.

Lục Lâm Thiên cũng sực tỉnh, ý tưởng của Thái A đích thật là không sai, điều này mới có thể giúp hắn thuận lợi đạt tới Niết Bàn cảnh.

- Ngu si, vô minh, tà kiến có thể tận diệt tức là Niết Bàn, tham dục tiêu hết, sân si tiêu hết cũng là Niết Bàn, các ngươi có thể hiểu được bao nhiêu, tự mình lĩnh ngộ!

Huyền Tuyết Ngưng nói, thanh âm thiên nhiên rơi vào tai mọi người, làm tâm thần người cũng run rẩy.

Đêm đen yên tĩnh, thanh âm truyền ra ngoài động khiến nhóm thanh niên bên ngoài nghe được, tâm thần rung động không ngừng.

Bên trong sơn động u ám, hai thân hình trần trụi dây dưa cùng nhau, mà thanh niên chính là Hoài Linh Ngọc.

Thật lâu sau trận mây mưa mới chấm dứt.

- Lưu Vân, Minh Tuyền, các ngươi vào đi!

Hoài Linh Ngọc đứng dậy nói.

- Hoài sư huynh, chúng ta tra được tin tức của Lục Lâm Thiên!

Lưu Vân cùng Minh Tuyền đi vào sơn động, nhìn thấy nữ tử mỹ mạo trần trụi, ánh mắt không khỏi luyến tiếc dời đi.

Nữ tử đang mặc lại trường bào cho Hoài Linh Ngọc, nhưng ánh mắt lại đầy mị thái nhìn Lưu Vân cùng Minh Tuyền, trắng trợn dụ hoặc.

- Tin tức gì, nói đi!

Hoài Linh Ngọc chậm rãi nói.

Chương 3855: Trong Phong Thần sơn

- Lục Lâm Thiên chiếm được Nguyên Cổ Linh Tinh thú, đánh bại bài danh mười lăm Thú Mãnh thế giới Hắc Mãnh, đánh bại bài danh thứ mười Thông Linh thế giới Ngô Phá Thiên, hai người đều là Niết Bàn sơ giai.

Minh Tuyền cúi đầu nói, ánh mắt dời khỏi thân thể nữ tử kia.

- Niết Bàn sơ giai chỉ là phế vật mà thôi, lần này bài danh trung thiên thế giới nhất định đổi chủ, Nguyên Cổ Linh Tinh thú cuối cùng cũng là của ta!

Trong mắt Hoài Linh Ngọc chợt lóe hàn mang, khóe môi cười lạnh nói:

- Ba năm thời hạn hẳn đã tới rồi đi, nên đăng Phong Thần đài!

- Hoài sư huynh, sáng mai hẳn là sẽ đóng cửa Vạn Thế liệp tràng đăng Phong Thần đài, không ít người đã tới Phong Thần sơn, ta tra được tin tức, Lục Lâm Thiên cũng đã tới Phong Thần sơn, chúng ta có cần động thủ ngay bây giờ hay không?

Lưu Vân hỏi, ánh mắt không nhịn được lướt qua người nữ tử kia.

- Tới sao…

Trong mắt Hoài Linh Ngọc lóe hàn mang, lập tức nói:

- Các ngươi có hứng thú với sư muội sao, vậy thì cho các ngươi, đi theo ta, sẽ không để các ngươi hối hận.

Dứt lời thân ảnh hắn biến mất không còn bóng dáng.

- Lưu Vân sư huynh, Minh Tuyền sư huynh, lại đây đi, ta muốn…

Nữ tử làm đủ loại động tác mị hoặc, đôi mắt nóng bỏng nhìn hai người.

Lưu Vân thở sâu một hơi, lập tức lao về hướng nữ tử.

- Ta đi trước!

Minh Tuyền nhìn thoáng qua nữ tử, đi ra sơn động, từng tiếng cười daˆм uế truyền ra…

Núi non chập chùng, như ba đào phập phồng trên biển, mãnh liệt mênh mông, hùng vĩ tráng lệ.

Ngọn núi cao ngất, mây mù lượn lờ, như bao phủ một tầng lụa mỏng, mờ ảo chợt xa chợt gần, như gần như xa.

Bên trong núi non là một mảnh đất bằng phẳng thật lớn, dãy núi uốn lượn xoay quanh.

Sưu sưu!

Xung quanh dãy núi thỉnh thoảng lại vang lên tiếng xé gió, từng tiểu đội hạ xuống, liếc mắt nhìn quanh, ánh mắt cảnh giác tự tìm chỗ đặt chân, như đang đợi gì đó.

Phanh phanh!

Thỉnh thoảng lại có thanh âm tiếng nổ bạo trầm thấp truyền ra, ngẫu nhiên có người giao thủ giữa không trung, ra tay sắc bén, thực lực không tệ, mà những người khác nghe được cũng không kỳ quái.

Vạn Thế lập tràng sắp đóng cửa, tới thời điểm này những người chưa có đủ Phong Thần thạch cũng bí quá hóa liều, lựa chọn ra tay ở đây.

Trên một ngọn núi, ngẩng đầu có thể nhìn thấy từng dãy núi xanh ngắt, xung quanh vách núi thẳng đứng, một cây tùng khổng lồ sinh trưởng trên đỉnh núi, như bao phủ cả trời đất.

Lúc này có hai mươi người đang ngồi dưới gốc tùng, xung quanh cũng có không ít người đặt chân, nhưng nơi vị trí gốc tùng lại không có ai dám tùy ý tới gần.

Oanh oanh!

Thỉnh thoảng lại có thanh âm đánh nhau truyền tới, có thể biết có người đang giao thủ.

- Đây là Phong Thần sơn mạch, sáng mai Vạn Thế liệp tràng sẽ đóng cửa đăng Phong Thần đài, đây là cơ hội cuối cùng, chỉ có thể xuất thủ lúc này!

Mạc Kình Thiên quan sát xung quanh, nói:

- Toàn bộ những người còn lại hẳn đã chạy tới nơi đây, xem thử ngày mai có hai trăm bốn mươi người nào đi lên số ghế kia, bái tướng phong hoàng, ngạo tiếu thành thần!

Tâm thần Lục Lâm Thiên quan sát xung quanh, nơi này hội tụ mấy ngàn người, những người từng tranh giành Nguyên Cổ Linh Tinh thú cũng đã tới đây.

- Ai…

Lục Lâm Thiên chợt thở dài một hơi.

- Ngươi than thở cái gì, chẳng lẽ lo lắng ngày mai không thể đăng Phong Thần đài sao?

Mạc Kình Thiên hỏi.

- Ta cảm thấy được trong Vạn Thế liệp tràng này đúng thật là thảm thiết!

- Cường giả luôn cần tôi luyện, nếu muốn cảm thán cũng chỉ có thể nói tu luyện vô tình, luôn phải trả giá thật nhiều cố gắng.

Mạc Kình Thiên khoanh tay đứng thẳng, mắt nhìn viễn không:

- Ngươi nói, nếu trên Phong Thần đài chúng ta nhất định phải có một trận chiến, ngươi nói kết quả sẽ như thế nào?

Lục Lâm Thiên nhìn Mạc Kình Thiên, khẽ cười nói:

- Ta sẽ toàn lực ứng phó, lấy việc đánh bại ngươi làm mục đích!

- Ta cũng vậy!

Mạc Kình Thiên thoáng dừng lại, lập tức nói:

- Chỉ mong đừng gặp được ngươi.

- Tất cả mọi người cẩn thận một chút, sáng mai chuẩn bị đăng Phong Thần đài, có thể đi lên hay không, phải xem chính mình, không ai có thể hỗ trợ!

Mạc Kình Thiên quay đầu nói.

Mọi người gật đầu, lập tức khoanh chân ngồi điều tức, bảo trì trạng thái đỉnh phong, chờ ngày mai tới.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, cũng không tiếp tục suy nghĩ nhiều.

Trên ngọn tùng, một thân ảnh tóc bạc, dáng người thướt tha, váy dài xanh trắng phiêu theo gió, trong tay ôm dị thú tuyết trắng, nhìn như trích tiên, khiến người rung động…

Sắc trời dần dần vào đêm, ánh trăng lúc sáng lúc tối, nơi nơi có vẻ lạnh lùng lại hắc ám.

Đêm dần khuya, giữa không trung thỉnh thoảng truyền tới tiếng nổ, nhưng đã dần dần giảm bớt, trong không gian tràn tới huyết tinh.

Xuy!

Nguyên Cổ Linh Tinh thú đang rúc trong lòng Huyền Tuyết Ngưng, đột nhiên mở mắt.

Trên đỉnh núi, một đạo dao động cực nhỏ hiện lên, giấu trong thiên địa năng lượng, căn bản khó thể phát hiện, nếu không phải thực lực tới nỗi siêu tuyệt thì chứng tỏ người kia có thủ đoạn ẩn nấp đặc thù.

Xuy!

Trong bầu trời đêm, một đạo thân ảnh như biên bức đột nhiên đập ra, mang theo chân khí dao động sắc bén.

Xuy!

Một đạo thú trảo trôi nổi bạch quang phá không bạo lướt tới, uy áp buông xuống, xé rách không gian, công kích vô cùng độc ác, mục tiêu chính là Quỷ Oa.

- Còn tưởng rằng ngươi biến mất, không nghĩ ngươi còn dám tới!

Thanh âm quát lạnh thản nhiên truyền ra, một đạo thân ảnh nhanh như chớp xuất hiện trước thân ảnh kia, một đạo kim sắc quyền ấn rơi lên bạch sắc thú trảo.

Oanh!

Quyền ấn thú trảo va chạm, kim mang tiêu sát sắc bén trút xuống, không gian biến thành long quyển phong bạo cuốn tới, xung quanh giống như sơn băng địa liệt, hiển lộ hắc sắc quang quyển thật lớn.

Răng rắc!

Cổ tùng nháy mắt bị tiêu hủy hơn phân nửa, thân ảnh kia phun máu tươi, thân hình bị đánh bay ra ngoài.

- Áo nghĩa linh khí, là âm hồn bất tán nào lại đây đánh lén!

Cùng một thời gian, Thái A, Tiết Mặc Kỳ bọn họ chân khí run lên, thân ảnh lướt ra, trong tích tắc đem người kia bao vây.

Mười tu vi Niết Bàn cảnh tập trung người nọ, khí tức bao phủ thiên không.

- Sao lại có nhiều Niết Bàn cảnh như vậy!

Người kia một chiêu bị trọng thương, ổn định lại thân hình, đó là một thanh niên âm hàn, chính là thanh niên thuộc tiểu đội đầu tiên mà mọi người gặp được lúc mới bước vào Vạn Thế liệp tràng đã chạy trốn lúc đó.

Khóe môi thanh niên đầm đìa máu tươi, một chiêu đã bị thương nặng, cảm giác được chân khí xung quanh, sắc mặt đại biến.

- Kháo, nhìn ta dễ khi dễ hay sao, mỗi lần đều đánh lén ta!

Quỷ Oa tức giận, thanh âm càng thêm âm trầm, mỗi lần đều đánh lén hắn, cho hắn là quả hồng mềm hay sao!

- Minh Quỷ trảo!

Thiên địa năng lượng hội tụ, trảo ấn bay ra, không gian xung quanh bị ngăn cách, lộ ra khe không gian tối đen.

- Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong, thực lực sao lại tăng cường nhanh như vậy!

Sắc mặt thanh niên đại biến, chỉ hơn hai năm theo khí thế mà xem người này đã từ trung giai lên cao giai đỉnh phong, nhất thời hoảng sợ vung tay, bạch sắc thú trảo lại bắn ra, nháy mắt va chạm cùng trảo ấn của Quỷ Oa.

Chương 3856: Ngọn núi ám tập

Răng rắc!

Hai đạo trảo ấn va chạm, không gian hiển lộ tối đen, dư âm rơi lên cổ tùng, lập tức hóa thành vỡ vụn.

Phốc!

Thanh niên lại phun ra máu tươi, thân hình liên tục lui ra sau.

Đặng đặng!

Quỷ Oa cũng lảo đảo thối lui, trên lưng bàn tay hiện ra năm dấu vết trảo ấn, áo nghĩa linh khí của đối phương quá cường hãn, nếu không có áo nghĩa linh khí hắn cũng nếm thiệt thòi.

Nhưng thanh niên kia đã bị trọng thương, cho nên Quỷ Oa lại đánh thương hắn lần nữa.

Xuy!

Thanh niên thấy tình thế không ổn, thân hình vừa bị đẩy lui, bạch sắc thú trảo nhất thời xé rách không gian sau lưng, muốn tiếp tục bỏ chạy.

- Có ta ở đây, ngươi đừng mong chạy thoát!

Một thân ảnh áo xám xuất hiện, Mạc Kình Thiên nháy mắt lướt ra, không gian lập tức nổi lên dao động.

Xuy!

Thanh niên vừa xé rách khe không gian, nháy mắt lại biến mất.

- Không gian áo nghĩa thật mạnh!

Sắc mặt thanh niên đại biến, người ra tay không ngờ cường hãn như thế.

- Ngươi trốn không thoát!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt lóe, nháy mắt đã đi tới trước người thanh niên.

- Trốn không thoát thì đã sao, là các ngươi giết sư muội của ta, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho các ngươi!

Thanh niên âm lệ quát, hai mắt bắn ra hàn ý, hai tay run lên, hai đạo bạch sắc thú trảo lan tràn bay ra.

- Ô ô…

Trảo ấn cuồn cuộn, hai hư ảnh dị thú khổng lồ trầm thấp rít gào, uy thế cực kỳ khủng bố, áo nghĩa linh khí tràn ra, hai đầu hư ảnh dị thú dữ tợn lao về hướng Lục Lâm Thiên.

- Là chính ngươi muốn tìm chết tới liệp sát chúng ta, mất mạng còn oán ai, tu luyện vốn vô tình, nếu đã tới mà ngươi còn muốn rời đi, ta sẽ rời khỏi Vạn Thế liệp tràng!

Trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra hàn ý, song chưởng run lên, kim long hư ảnh xoay quanh, khoảnh khắc hóa chưởng thành quyền, kim mang bạo phát ầm ầm bay ra.

- Ngao…

Hai hư ảnh hoàng kim cự long bắn ra, bốc thẳng lên cao, phúc vũ phiên vân, hung hăng đánh về hướng hai hư ảnh dị thú, bốn đạo hư ảnh nhất thời va chạm lẫn nhau.

Oanh oanh!

Không trung bị kiềm hãm, quang mang chói mắt bộc phát, không gian bị phá nát, khe không gian tối đen tràn ngập, năng lượng kình khí nháy mắt khuếch tán.

Phốc!

Thanh niên lại phun ra máu tươi, thân hình bay ngược trở ra.

- Đi chết đi!

Thân hình Lục Lâm Thiên lướt tới, hữu trảo gấp khúc hướng thanh niên vỗ xuống.

- Tê Thiên Liệt Địa trảo!

Không gian biến sắc, năng lượng hỏa hệ hội tụ đầy trời, một đạo trảo ấn đỏ đậm bay ra, uy lực vô cùng khủng bố.

Hưu!

Trảo ấn nháy mắt xé nát không gian đi tới trước người thanh niên kia.

- Tại sao cả đám đều mạnh như vậy, mạng ta xong rồi!

Trong mắt thanh niên lộ ra sợ hãi, thân hình hắn bị ảnh hưởng tuyệt đối, còn bị thương nặng, vô lực xoay chuyển trời đất.

- Kiệt kiệt, Lục Lâm Thiên, người của ta không phải ngươi muốn giết thì có thể giết, có ta ở đây, hôm nay ngươi giết không được!

Đúng ngay lúc này giữa không trung vang lên một tiếng cười lạnh âm trầm, cùng một lúc bên trong không gian của Mạc Kình Thiên phong tỏa, đột nhiên không gian xung quanh uốn éo, một thân ảnh phá không bay ra, xuất hiện bên cạnh thanh niên kia, một tay nắm lấy đầu vai hắn, một tay đánh ra chưởng ấn va chạm cùng trảo ấn của Lục Lâm Thiên.

Chưởng ấn lướt ra, tà khí bao phủ đầy trời, tà khí lan tràn khiến mọi người giật mình run rẩy.

Oanh long!

Trảo ấn nứt vụn từng khúc, nháy mắt biến mất trên trời cao, chỉ một thoáng vô số ánh mắt tập trung nhìn tới.

- Khí tức Tà Long!

Trên vách đá cách đó không xa, Huyền Tuyết Ngưng nhất thời nhíu mày, nhìn qua thân ảnh kia.

- Thật mạnh!

Người kia dễ dàng xé rách không gian phong tỏa của Mạc Kình Thiên, chấn vỡ trảo ấn của Lục Lâm Thiên, thực lực làm người ngưng trọng, từng ánh mắt cũng tập trung về phía hắn.

- Là hắn…

Ánh mắt mọi người vừa nhìn thấy người kia, nhất thời kinh biến.

- Hoài Linh Ngọc!

Lục Lâm Thiên nhìn thấy người kia, nhất thời hàn ý tràn ra, người kia chính là người đánh trọng thương Thái A, đem đám người Hồng Vân thế giới Lưu Vân tới đối phó tiểu đội của mình, Hoài Linh Ngọc.

- Chân khí không bình thường!

Nhưng lúc này nhìn thấy Hoài Linh Ngọc, cảm giác khí tức trên người hắn, Lục Lâm Thiên kinh ngạc, bởi vì khí tức bây giờ của Hoài Linh Ngọc đã khác hẳn ngày trước.

Lục Lâm Thiên cảm giác được cỗ tà khí trên người Hoài Linh Ngọc có cảm giác quen thuộc, chân khí dao động mơ hồ lan tràn làm linh hồn người run rẩy, nhận lấy áp bách thật lớn, thực lực đã tới nông nỗi khủng bố.

- Người này rất mạnh, chân khí thật tà, nếu ta suy đoán không sai trên người hắn hẳn có thiên sinh linh vật cực kỳ khủng bố.

Mạc Kình Thiên đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, ánh mắt cảnh giác nhìn Hoài Linh Ngọc.

- Có quan hệ với thiên sinh linh vật sao, khó trách lại mạnh như vậy!

Lục Lâm Thiên nhướng mày.

- Hoài sư huynh!

Thanh niên tìm được đường sống trong chỗ chết, hồi phục lại tinh thần, người này chính là Minh Tuyền, nghe Lưu Vân điều tra được nhóm người Lục Lâm Thiên đi tới Phong Thần sơn cho nên chạy tới đánh lén.

- Minh Tuyền, ngươi làm cho ta thật thất vọng, tự tiện hành động, sau khi trở về ta mới thu thập ngươi!

Hoài Linh Ngọc thản nhiên nói, ném Minh Tuyền sang bên cạnh, ngẩng đầu nhìn nhóm người Lục Lâm Thiên, lại nhìn Tiết Mặc Kỳ, vẻ mặt daˆʍ uế nói:

- Mặc Kỳ, mấy năm nay đi theo bên người Lục Lâm Thiên, có phải đã quên ta hay không, ta cho ngươi biết, ta rất nhớ ngươi!

Ánh mắt Tiết Mặc Kỳ thay đổi, trầm giọng nói:

- Không nghĩ tới ngươi còn chưa chết, thực lực hẳn có tiến bộ, bất quá Vô Sắc thế giới có người vô sỉ như ngươi, thật sự bôi đen Vô Sắc thế giới!

- Kiệt kiệt, đi theo bên người Lục Lâm Thiên quả nhiên khác với lúc trước!

Hoài Linh Ngọc không hề có chút tức giận, âm tà cười lạnh nói:

- Ta chỉ muốn đánh chết Lục Lâm Thiên mà thôi, không biết sao lại bôi đen Vô Sắc thế giới, các ngươi đơn giản là muốn tìm chỗ dựa vững chắc, hiện tại ta cho các ngươi một cơ hội, đi nhờ vả ta, ta không trách lỗi xưa, thế nào?

- Hoài Linh Ngọc, ngươi còn chưa đủ tư cách, còn dám xuất hiện, hôm nay ngươi nhất định phải chết!

Tử Viêm phun nước bọt, chân khí nóng cháy nhất thời trào ra.

- Kiệt kiệt, cấp mặt không biết xấu hổ, cấp cơ hội mà các ngươi không cần, cho rằng mình bò lên Lục Lâm Thiên chiếm chút tiểu ân tiểu huệ của tiểu tử đó thì xem là chỗ dựa vững chắc sao, ta sẽ cho các ngươi hối hận!

Hoài Linh Ngọc cười lạnh, lập tức nhìn Tiết Mặc Kỳ, lướt mắt nhìn lên thân hình nảy nở của nàng, nói:

- Mặc Kỳ, ngươi luôn biết tâm ý của ta đối với ngươi, hiện tại ta cho ngươi cơ hội, trở thành nữ nhân của ta, ta sẽ cho ngươi vô số chỗ tốt, dục sinh dục tử, ta nghĩ mùi vị của ngươi tốt hơn nhiều dong chi tục phấn khác!

- Đồ vô sỉ, ngươi không đủ tư cách!

Tiết Mặc Kỳ run lên, sắc mặt giận dữ.

- Kiệt kiệt…

Hoài Linh Ngọc cũng không trả lời Tiết Mặc Kỳ, ánh mắt nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên cùng Thái A, âm hiểm quái dị cười nói:

- Lục Lâm Thiên, chúng ta lại gặp mặt, không nghĩ tới Thái A còn chưa chết, kỳ tích a, vậy còn không chết được!

Chương 3857: Thực lực Hoài Linh Ngọc

- Ngươi sẽ phải trả giá thật nhiều, cả Hoài gia cũng vì ngươi mà trả giá thật nhiều!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói, trong mắt tràn ngập sát ý.

- Sát ý thật lớn!

Hoài Linh Ngọc thản nhiên cười lạnh nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi không phải tự cho là có chút thực lực sao, ngươi nghĩ còn là lúc trước chứ gì, bây giờ ngươi ở trước mặt ta đã không còn tư cách hung hăng càn quấy, hiện tại ta muốn giết ngươi thật dễ dàng, bất quá ta thay đổi chủ ý, hôm nay ta không giết ngươi, không biết bất luận kẻ nào, muốn biết vì sao không?

Dừng một chút, ánh mắt hắn lướt qua mọi người, cười lạnh nói:

- Bởi vì ta cần lưu các ngươi tới cuối cùng, ta muốn cho các ngươi chứng kiến một khắc đi lên Phong Thần đài, bái tướng phong hoàng, ngạo tiếu thành thần, sau đó ta sẽ đem các ngươi cùng cả gia tộc sơn môn các ngươi nhổ tận gốc, chó gà không tha, đây là kết cục đối lập với ta, Mặc Kỳ, tới lúc đó ta sẽ cho ngươi chủ động leo lên chờ ta sủng ái, mặc ta thưởng thức, trở thành nữ nô tùy ý cho ta phát tiết!

- Về phần Lục Lâm Thiên, ta biết ngươi có chút bổn sự, những lão gia hỏa Vô Sắc thế giới đem tiền đặt cược trên người ngươi, cho nên ta thành toàn ngươi, cho ngươi đi lên Phong Thần đài, cho ngươi cuối cùng gặp ta, ta sẽ ở trước mặt Thượng Thanh đại thiên thế giới đem ngươi giẫm nát dưới chân của ta, ta sẽ nói cho mọi người ngươi ở trước mặt ta chỉ là một con kiến, kiệt kiệt…

Hoài Linh Ngọc cười to không ngớt, phảng phất như đã đem Lục Lâm Thiên giẫm nát dưới chân của hắn.

- Ta nghĩ, chờ ngươi còn sống nhìn thấy thái dương ngày mai thì hãy nói sau đi!

Lục Lâm Thiên bước ra, sát ý lan tràn, sát khí thổi quét, khí lãng dâng lên khắp thiên không.

- Sư phụ, hãy giao tên này cho ta đi, ngươi trước tiên đi đối phó u hồn không tiêu tan kia đã!

Thanh âm Thái A truyền ra, thân ảnh giẫm hư không, nương theo cỗ linh hồn phong bạo cuồn cuộn, như cơn lốc thổi quét không gian, làm cả thiên địa đều run lên.

- Thực lực thật mạnh!

Chỉ một thoáng xung quanh truyền ra không ít thanh âm than thở, thậm chí có không ít người lăng không đứng xa xa quan sát bên này.

- Hoài Linh Ngọc, dám đánh lén ta, ta không chết, tới ngươi trả giá thật nhiều!

Thân ảnh Thái A lao tới nhanh như chớp, uy thế linh hồn cùng linh hồn áo nghĩa lan tràn, hình thành cỗ linh hồn phong bạo nóng cháy.

- Tu La Diệt Hồn chưởng!

Một thanh âm quỷ khóc thần hào xen lẫn chưởng ấn, không gian gió giục mây vần, khí tức man hoang thương cổ lan tràn, đánh thẳng về hướng Hoài Linh Ngọc.

Oanh!

- Thực lực thật mạnh, đây là thực lực Niết Bàn cảnh trung giai hay sao!

Nhóm người Tử Viêm ngẩng đầu nhìn lên, ánh mắt run rẩy, khí thế kinh khủng đủ cho họ có cảm giác áp bách, Niết Bàn cảnh trung giai cùng sơ giai, cách nhau thật quá lớn.

- Đây là…Niết Bàn cảnh trung giai, tiểu đội Vô Sắc thế giới không ngờ có cả Niết Bàn cảnh trung giai!

Tiểu đội Phong Vân thế giới nhìn lên không trung, vẻ mặt khïếp sợ, thanh niên gầy gò kia chỉ là đồ đệ của Lục Lâm Thiên mà thôi, không ngờ tu vi cao như vậy!

- Di, sao lại mạnh như vậy!

Hoài Linh Ngọc biến sắc, hai mắt lộ vẻ kinh ngạc lẫn nghi hoặc, một tay hung hăng đánh ra, nguyên lực cùng hắc vụ cuồn cuộn dâng trào.

- Tà Long Ảnh!

Hoài Linh Ngọc khẽ quát một tiếng, một đạo hư ảnh long hình rít gào lao ra, mang theo thanh âm dâм đãиɠ khiến linh hồn người rung động, dữ tợn xuyên thủng không gian đánh về phía Thái A.

Oanh long!

Tiếng sấm sét nổ vang, ầm ầm vang vọng trên bầu trời, nhất thời thiên không run rẩy, từng luồng hủy diệt lực cùng tà khí linh hồn lực mênh mông thổi quét hư không, kình khí đáng sợ như thủy triều lan tràn, hư không lung lay sắp đổ.

Đặng đặng!

Thân hình Thái A cùng Hoài Linh Ngọc đều bị đẩy lui, sắc mặt kinh ngạc, ánh mắt nhìn đối phương tràn đầy vẻ không thể tin.

Xuy!

Trong tích tắc thân hình Lục Lâm Thiên đã chắn ngang trước mặt Minh Tuyền, không gian dao động cuồn cuộn đem Minh Tuyền ngăn cản lại.

- Lục Lâm Thiên, ta nói rồi, ngươi không gïếŧ được hắn!

Hoài Linh Ngọc giậm mạnh một cước, không gian xung quanh liên tục nổ tung, thân ảnh lao thẳng tới trước.

- Hừ, ngươi là của ta!

Thái A chợt động, lưu quang bay ra khỏi ấn đường, hóa thành một thanh trường kiếm tràn ngập nham tương lưu động quái dị, bí văn quanh quẩn.

Chính là Tà Ảnh Hồn Dương kiếm!

Hưu!

Tà Ảnh Hồn Dương kiếm lập tức lao thẳng về hướng Hoài Linh Ngọc, kiếm ảnh sắc bén lan tràn, nhanh như thiểm điện khiến xung quanh đều biến thành đỏ đậm, không gian xung quanh bị chấn thành mảnh nhỏ.

- Đáng chết!

Hoài Linh Ngọc cũng không dám thờ ơ, hắc vụ lập tức tràn ngập, thân hình nháy mắt liền biến mất.

- Lục Lâm Thiên, ta liều mạng với ngươi!

Minh Tuyền không thể thoát thân, trong mắt tràn đầy oán hận, đôi thú trảo tràn ngập hào quang xé rách không gian, mang theo kình khí ngập trời cùng thanh âm tiếng rít hung hăng đánh về hướng Lục Lâm Thiên.

Trên mặt Lục Lâm Thiên hiện tia cười lạnh, tay vung lên, một đạo huyết quang hội tụ, huyết quang thu liễm, Huyết Lục hiện ra.

- Ngao!

Thanh âm đao minh vang lên, Huyết Lục chém ra, mang theo kim huyết sắc quang mang phá không xuyên ra, ầm ầm va chạm vào thú trảo.

Răng rắc!

Hai đạo thú trảo rơi lên thân Huyết Lục, vẩy ra vô số hào quang, chân khí lan tràn, không hề lưu lại chút dấu vết.

Xuy!

Cùng lúc đó, Tà Ảnh Hồn Dương kiếm xuyên phá trời cao, thân ảnh Hoài Linh Ngọc cũng biến mất trong hắc vụ cuồn cuộn không còn bóng dáng.

Sưu!

Ngay lúc Huyết Lục ngăn cản đôi thú trảo, một thân ảnh trống rỗng xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên, âm lệ hét lớn:

- Lục Lâm Thiên, người của ta không tới lượt ngươi giết, ngươi dám giết phải trả giá thật nhiều!

- Trả giá cái rắm, cút ngay đi!

Cùng một thời gian, Mạc Kình Thiên hét lớn một tiếng, hàn băng năng lượng bạo tuôn, như kéo theo thiên địa năng lượng bạo động, hình thành uy áp làm người cảm thấy áp lực, linh hồn như bị đóng băng.

- Ngao!

Trong tay Mạc Kình Thiên đột nhiên vang lên tiếng long ngâm, một đầu bích long hư ảnh lập tức trướng lớn, hàn băng lực khởi động, không gian tràn ngập bông tuyết, đầu bích long dữ tợn há to miệng phun ra hàn bang khí lao thẳng về hướng Hoài Linh Ngọc.

- Cùng nhau ra tay, tiêu diệt tiểu tử này!

Hoàng Sa lớn tiếng quát, Tiết Mặc Kỳ, Tử Viêm, Long Bàn, Hổ Cứ, Hùng Hỏa, Tang Trạm, Lâu Tinh Minh, tổng cộng tám tu vi Niết Bàn cảnh đồng thời nhảy ra.

Oanh!

Khí thế kinh người bộc phát, nhất thời không gian run rẩy lên, năng lượng hào quang vặn vẹo ngưng tụ giữa không trung.

Tám Niết Bàn sơ giai liên tục kết xuất thủ ấn, từng đạo quang trụ trào ra, cả phiến thiên không run rẩy chao đảo không ngừng.

Oanh long long!

Đồng thời với công kích của Mạc Kình Thiên, tám đạo năng lượng nháy mắt oanh thẳng về hướng Hoài Linh Ngọc.

- Đồ khốn…

Hoài Linh Ngọc đành dừng lại thân hình, hắc vụ cuồn cuộn bao trùm trời đất, khí âm tà tràn ngập không gian, mang theo thanh âm rêи ɾỉ daˆʍ uế.

- Ngao…

Bên trong hắc vụ cuồn cuộn, chín đầu hư ảnh tà long rít gào lao ra, lập tức va chạm cùng công kích của chín người Mạc Kình Thiên.

Chương 3858: Đánh chết Minh Tuyền

Phanh phanh phanh!

Đặng đặng…

Thân hình nhóm người Mạc Kình Thiên lảo đảo thối lui.

Kình khí gió lốc đáng sợ cũng va chạm thẳng vào trong hắc vụ ngập trời.

Đặng đặng…

Hắc vụ lập tức chấn vỡ, thân ảnh Hoài Linh Ngọc lảo đảo bật lui, không gian xung quanh bị đụng nát, lui hơn mười bước mới chật vật ổn định thân ảnh.

Hưu!

Cùng lúc đó, Huyết Lục rạng rỡ kim quang, một đạo quyền ấn bao phủ kim mang đánh thẳng vào bụng Minh Tuyền vốn đã bị trọng thương.

Oanh!

Tiêu sát khí sắc bén nhất thời bộc phát, toàn thân Minh Tuyền bị kim quang trút xuống, đan điền khí hải nổ vang, nguyên đan tạc vỡ, bị một quyền của Lục Lâm Thiên chấn nát.

Phanh!

Thân hình Minh Tuyền tạc vỡ, thậm chí còn không kịp tự bạo.

Xuy!

Đồng thời khi Hoài Linh Ngọc vừa ổn định thân hình, một thân ảnh gầy gò xuất hiện ngay sau lưng của hắn.

Hưu hưu!

Linh hồn lực nóng cháy khởi động, một đạo kiếm ảnh xuyên thấu không gian đâm thẳng tới trước, kiếm quang tà khí tận trời, ba đạo năng lượng vặn vẹo cả không gian như muốn tạc vỡ cả hư không phía trước.

- Đáng chết!

Hoài Linh Ngọc cấp tốc xoay người, trong mắt hiện lên hàn ý, giờ phút này cũng bị hoảng sợ nhìn thấy một kiếm xuyên thủng không gian ập tới, một đạo hắc vụ âm tà dâng lên, âm hàn khí bạo tuôn, lại giống như vô số năng lượng hắc xà triền thẳng tới thanh kiếm kia.

Xuy xuy!

Vô số hắc vụ âm tà cuốn lấy kiếm ảnh, không gian đều run lên, giống như triệt để đông cứng lại, nhất thời dây dưa không dứt.

Oanh!

Cùng một thời gian, tay trái Thái A mang theo linh hồn năng lượng nóng cháy hung hăng vỗ lên người Hoài Linh Ngọc.

Đặng đặng…

Hoài Linh Ngọc lập tức bị đẩy lui…

Xuy xuy!

Thân hình Minh Tuyền nổ tung, hai đạo linh hồn lưu quang đột nhiên nhảy ra, linh hồn phân thân cùng hồn anh đang cấp tốc bỏ chạy.

- Đã nói ngươi phải chết vậy trốn không thoát, đi chết đi!

Một tiếng quát băng sương hạ xuống, thân ảnh Lục Lâm Thiên run lên, Huyết Lục chấn khai hai đạo thú trảo, một đạo thanh lục sắc đao mang nương theo sau chân khí hủy diệt sinh cơ xuyên qua bầu trời, đao mang xuyên thủng linh hồn lưu quang đầu tiên, sau đó lại xuyên thủng đạo thứ hai, phá hủy sạch sẽ.

Hưu hưu!

Hai đạo linh hồn lưu quang bị hủy diệt, hai kiện áo nghĩa linh khí thú trảo trắng tinh cùng giới chỉ trữ vật lặng yên rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên.

Đặng đặng!

Hoài Linh Ngọc bị đẩy lui, liếc mắt nhìn xung quanh, chân khí càng thêm âm hàn.

Trơ mắt nhìn Minh Tuyền bị đánh chết ngay trước mắt, Minh Tuyền chết sống hắn cũng không quan tâm, nhưng lại bị đánh chết ngay trước mặt hắn chẳng khác gì đánh vào mặt của hắn.

- Giỏi, giỏi, giỏi! Lục Lâm Thiên, Thái A, ta sẽ nhớ kỹ các ngươi, món nợ này sẽ chậm rãi tính toán với các ngươi!

Dứt lời, tuy trong mắt hắn hiện lên sát ý, nhưng quanh thân cuồn cuộn âm tà hắc vụ, thân ảnh run lên biến mất bên trong hắc vụ tối đen.

- Xuy!

Chỉ nháy mắt hắc vụ co rút lại, hư không tiêu thất giữa không trung, thân ảnh Hoài Linh Ngọc cũng biến mất.

- Trốn đi đâu!

Thái A muốn truy theo, Lục Lâm Thiên lập tức ngăn cản, nói:

- Thái A, không cần đuổi theo, để cho hắn đi, đã đuổi không kịp!

- Các ngươi thật sự đuổi không kịp, nếu không phải hắn xuất hiện vấn đề, chỉ sợ toàn bộ các ngươi liên thủ cũng bị giết, vì mạng nhỏ của mình, không nên đuổi theo tốt hơn!

Huyền Tuyết Ngưng đi tới, nhìn theo Hoài Linh Ngọc biến mất, trong mắt lộ ra tinh quang.

- Hoài Linh Ngọc rốt cục gặp được cơ duyên gì, biến thành đáng sợ như thế!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, vừa rồi ra tay cũng nhìn ra được, Hoài Linh Ngọc đối phó chín Niết Bàn cảnh sơ giai cũng không bị thương, thực lực quá kinh khủng, huống chi Thái A cũng không làm gì được hắn.

- Người này là ai, thực lực thật mạnh!

Mạc Kình Thiên ngưng trọng hỏi.

- Nói thì dài dòng!

Lục Lâm Thiên nói, thực lực Hoài Linh Ngọc mạnh như vậy, ngày mai lên Phong Thần đài, lần này chỉ sợ gặp phiền toái không nhỏ…

Trên một vách núi, mười người lăng không đứng lơ lửng, mơ hồ có mười cỗ chân khí kinh khủng lan tràn, ít nhất có chín người đã tới Niết Bàn cảnh, người còn lại chỉ sợ cũng đã tới bán Niết Bàn cảnh.

- Nhóm người kia thuộc thế giới nào?

Thanh niên đứng phía trước khoảng hai mươi tám hai mươi chín tuổi, thân hình cao ngất, khí vũ hiên ngang, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, khóe môi luôn giống như mỉm cười, làm người ta có cảm giác thật tiêu sái nhẹ nhàng.

- Nhâm sư huynh, nhóm người đó là Phong Vân thế giới Mạc Kình Thiên, ngoài ra là người Vô Sắc thế giới, dẫn đầu tên Lục Lâm Thiên, nghe nói đoạn thời gian trước đã chà đạp Ngô Phá Thiên cùng Hắc Mãnh trước mặt Tuyệt Phong Hoa, Thiên Thương Ngấn, Độc Nhất Đao, đoạt được Nguyên Cổ Linh Tinh thú.

Thanh niên mặc hoa phục tu vi Niết Bàn cảnh đứng sau lưng lên tiếng.

- Diệu Thủ Không Không Mạc Kình Thiên, cũng không yếu, Vô Sắc thế giới Lục Lâm Thiên, có thể chà đạp Hắc Mãnh cùng Ngô Phá Thiên, đoạt lấy Nguyên Cổ Linh Tinh thú trước mặt Tuyệt Phong Hoa, Thiên Thương Ngấn, Độc Nhất Đao, đoán chừng là có được thực lực khiến ba người kia kiêng kỵ, xem ra tuyệt đối là một đối thủ.

Thanh niên mặc cẩm bào ngẩng đầu, trong mắt hiện tinh quang, nói:

- Nhưng cực mạnh hẳn là tên mang theo khí tức âm tà, cùng thanh niên gầy gò bên cạnh Lục Lâm Thiên, lần này không chỉ có Hoàng Lạc Nhan cùng Tịnh Vô Ngân rồi…

Trên đỉnh núi, một thân ảnh quần áo đỏ như lửa, dáng người lả lướt, mà chín nam nữ đứng phía sau đều lan tràn khí tức như có như không, khí tức vượt trên Đại Đạo cảnh.

Gió đêm thổi qua, nữ tử áo đỏ nói:

- Bên cạnh Diệu Thủ Không Không Mạc Kình Thiên là người phương nào?

- Ta đã tìm hiểu được, đó là Vô Sắc thế giới Lục Lâm Thiên.

Một thanh niên lạnh lùng đứng phía sau nói, chân khí ẩn tàng sâu đậm, lộ ra cỗ khí thế sắc bén cường hãn.

- Lục Lâm Thiên, chính là kẻ đánh trọng thương Hắc Mãnh cùng Ngô Phá Thiên, đoạt Nguyên Cổ Linh Tinh thú trước mặt Tuyệt Phong Hoa, Thiên Thương Ngấn cùng Độc Nhất Đao, nhìn dáng vẻ hẳn là có chút bản lĩnh thật sự.

Thanh âm nữ tử áo đỏ thanh thúy:

- Nhưng tên có khí tức âm tà cùng thanh niên tu vi Niết Bàn trung giai kia, chỉ sợ thực lực không kém hơn Tịnh Vô Ngân cùng Nhâm Tiêu Diêu, những năm gần đây không biết thực lực hai người họ đã tới cấp độ ra sao.

Núi non trùng điệp, mây mù che phủ, trong đêm tối một mảnh thâm thúy u ám.

Trên đỉnh núi, ngọn cổ tùng, một thân ảnh cao gầy lăng không đứng lơ lửng, nhìn xuống dãy núi bên dưới, song chưởng ôm một trường kiếm màu trắng, trên vỏ kiếm bí văn quanh quẩn.

Một người một kiếm, hồn nhiên thiên thành, người kia khoảng hai mươi tám hai mươi chín, khuôn mặt cương nghị, góc cạnh lãnh tuấn, mày rậm mũi cao, khí tức khiến người có cảm giác như bị áp chế.

Chín thân ảnh chợt lóe mà tới, chín người vô thanh vô tức xuất hiện, chân khí ẩn nấp dao động cả không gian.

Xuy!

Thanh niên ôm kiếm chợt mở mắt, ánh mắt như xuyên thủng không gian, nói:

- Tìm hiểu được tin tức gì?

- Bên cạnh Mạc Kình Thiên chính là người Vô Sắc trung thiên thế giới không chút danh tiếng, đầu lĩnh là Lục Lâm Thiên đã cướp được Nguyên Cổ Linh Tinh thú, thực lực Đại Đạo cảnh cao giai.

Chương 3859: Tướng Hoàng không gian

Một thanh niên mặc hoa phục nói tiếp:

- Nhưng trong Vô Sắc thế giới có không ít tu vi Niết Bàn cảnh, vừa rồi ra tay đối phó thanh niên âm tà tên Thái A, nghe nói là đệ tử Lục Lâm Thiên, mà tên âm tà kia cũng là người Vô Sắc thế giới, tên Hoài Linh Ngọc.

- Hoài Linh Ngọc mới là kẻ khó dây vào, có lẽ do hắn dung hợp thiên sinh linh vật, mà Thái A cũng rất mạnh, lần này ngoại trừ Nhâm Tiêu Diêu cùng Hoàng Lạc Nhan, hai người này cũng là đối thủ cường hãn, không nghĩ tới một Vô Sắc thế giới vô danh lại xuất hiện cường giả như vậy.

Thanh niên ôm kiếm chợt nhíu mày, nói:

- Lục Lâm Thiên tựa hồ có chút nhìn không thấu, Đại Đạo cảnh cao giai, thật là thế sao…

Phốc!

Bên trong sơn động âm u, khí âm tà tràn ngập, Hoài Linh Ngọc khoanh chân ngồi, đột nhiên phun ra máu tươi, sắc mặt biến thành trắng bệch.

- Chết tiệt, muốn nhân cơ hội bắn ngược sao, bị ta luyện hóa, vậy đừng nghĩ tiếp tục nhảy nhót!

Khóe môi Hoài Linh Ngọc lộ ra tia cười lạnh, thì thào nói:

- Lục Lâm Thiên, ta sẽ cho các ngươi sống không bằng chết, ở trước mặt Thượng Thanh đại thế giới đem các ngươi giẫm nát dưới chân!

Sưu sưu!

Dù đã là đêm khuya, vẫn còn người chạy tới nơi này, tiếng xé gió thỉnh thoảng lại vang lên.

Gần bên Phong Thần sơn mạch ngày càng tụ tập nhiều người, nhưng người chạy tới ngày càng ít, nhân số cũng lên tới mấy ngàn.

Trong những người này cũng có người thuần túy chạy tới xem náo nhiệt mà thôi, thậm chí có không ít người đã sớm đầu hàng, một mặt là tới xem náo nhiệt, mặt khác chờ ngày mai rời khỏi Vạn Thế liệp tràng.

Bởi vì mỗi người cần hai mươi khối Phong Thần thạch, mà có gần vạn người vào liệp tràng, gần vạn Phong Thần thạch, như vậy có thể đi lên Phong Thần đài cũng chỉ khoảng năm trăm người.

Trong số đó có người dư thừa Phong Thần thạch, lại có người thiếu vài khối, như vậy người đăng Phong Thần đài càng thêm ít.

Bởi vậy ngoại trừ có người ra tay cướp đoạt lần cuối cùng, cũng có người bán ra Phong Thần thạch.

Dù sao buôn bán vẫn bảo đảm nhất, mà ra tay cướp đoạt lại không nhiều.

Hô hô!

Giờ phút này bên trong dãy núi, đột nhiên có mấy ngàn đạo khí tức đồng thời thức tỉnh, chân khí dao động bàng bạc run lên.

Hô hô!

Trên ngọn núi, nhóm người Lục Lâm Thiên cùng Mạc Kình Thiên cũng thở mạnh một hơi, trong mắt chợt lóe tinh quang liền biến mất.

Khi ánh mặt trời đầu tiên chiếu xuống đại địa, một thanh âm già nua chợt truyền ra:

- Toàn bộ người dự thi trong Vạn Thế liệp tràng hãy nghe, ba năm thời gian đã đến, Tướng Hoàng không gian mở ra, mọi người tiến vào Tướng Hoàng không gian, người dự thi có đầy đủ Phong Thần thạch đăng Phong Thần đài!

Thanh âm quanh quẩn, u u dương dương, tựa hồ đủ làm cho toàn bộ người trong Vạn Thế liệp tràng nghe được.

- Ba năm thời gian, rốt cục cần rời khỏi Vạn Thế liệp tràng!

Mạc Kình Thiên đứng dậy, cảm giác được xung quanh có không ít chân khí cường hãn, ánh mắt khẽ động.

- Bái tướng phong hoàng, ngạo tiếu phong thần, là long là trùng, Phong Thần đài có thể thấy rõ ràng!

Lục Lâm Thiên khoanh tay đứng thẳng, trong mắt tràn ngập chiến ý nóng cháy.

Huyền Tuyết Ngưng ôm Nguyên Cổ Linh Tinh thú, ánh mắt vẫn thản nhiên, chỉ có khí tức trong veo từ Linh Tinh thú tản ra làm mọi người đều được lợi ích.

Xuy xuy!

Vào thời khắc này, thiên địa đột nhiên dao động, đông đảo ánh mắt đều nhìn chăm chú vào khoảng không phía trước.

Trên bầu trời đột nhiên xuất hiện vô số quang mang, không gian dao động, không ngừng vặn vẹo.

Hô hô!

Chân khí dao động lòng người lan tràn, không gian vặn vẹo càng thêm kịch liệt, chỉ nháy mắt ngắn ngủi liền phát ra tiếng vang vù vù như long quyển phong.

Chỉ một thoáng, giống như cả bầu trời đều đang run rẩy, chân khí áp lực lan tràn, làm linh hồn mọi người đều rung chuyển.

Không bao lâu, chỉ thấy trên không trung hiện ra một tầng bích chướng, bích chưởng vắt ngang thiên địa, không gian xung quanh gợn sóng, khí tức tang thương kinh người tràn ngập.

- Mọi người nghe đây, Tướng Hoàng không gian đã mở ra, đều vào đi thôi.

Thanh âm già nua lại truyền ra, u u dương dương quanh quẩn trên không.

- Người này hẳn là siêu cấp cường giả trông coi Vạn Thế liệp tràng đi, không biết thực lực đã tới trình độ nào.

Lục Lâm Thiên nghe thanh âm nhưng không cảm giác được chân khí, thực lực mạnh mẽ không cách nào suy đoán.

Sưu sưu!

Thanh âm rơi xuống, thật nhiều thân ảnh phóng lên cao, mang theo tiếng rít gió xuyên vào trong bích chướng.

Từng thân ảnh bao phủ hào quang lao vào trong không gian bích chướng, không gian nhộn nhạo vặn vẹo, thân ảnh nháy mắt biến mất không còn nhìn thấy.

Sưu sưu!

- Chúng ta vào đi thôi, đi vào Tướng Hoàng không gian, chuẩn bị đăng Phong Thần đài.

Mạc Kình Thiên nói.

- Được, chúng ta đi thôi!

Lục Lâm Thiên gật đầu.

Mọi người cùng gật đầu, đông đảo thân ảnh giẫm xuống đất, lao thẳng về hướng không gian bích chướng.

- Chúng ta cũng đi thôi!

Huyền Tuyết Ngưng vuốt ve Nguyên Cổ Linh Tinh thú, thân hình uyển chuyển chợt biến mất.

Sau khi Lục Lâm Thiên cùng mọi người xuyên vào không gian bích chướng, phá không bay ra, khi thân ảnh xuất hiện đã đi tới một không gian xa lạ.

Nhất thời mọi người nhịn không được run lên, ánh mắt hoảng hốt, một cảm giác rung động dâng lên tận đáy lòng, xuyên thẳng thiên linh cái.

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, vô cùng chấn động.

Trước mắt là một mảnh hư không mở mang vô tận, trên bầu trời còn có nhật nguyệt tinh tú trôi nổi, làm trong lòng Lục Lâm Thiên chợt cảm giác mình vô cùng nhỏ bé.

Mây mù mờ ảo, hư không cùng trời cao tương liên, liếc mắt không thấy cuối, hùng hồn mà mênh mông, thiên địa năng lượng tràn đầy mỗi ngõ ngách, khí tức tang thương cổ xưa lan tràn, làm mọi người cảm giác có tảng đá lớn áp chế, như sắp hết hơi.

Nơi xa xa xuất hiện thật nhiều cung điện khổng lồ, cung điện thật lớn, bí văn quanh quẩn, phong cách xa xưa tang thương.

Tổng cộng có mấy trăm cung điện to lớn, mỗi cung điện đều có quảng trường, có vài thân ảnh đang đứng, chân khí mơ hồ dao động, thậm chí cực kỳ khủng bố.

Mấy trăm cung điện trôi nổi trong hư không, bị tầng sương mù dày đặc nâng lên, nhưng lại ổn như bàn thạch, không hề lay động.

Bên ngoài cung điện có vô số cự thạch hình loa trôi nổi, mây mù quanh quẩn, mỗi cự thạch đều cao vài chục trượng, rộng hơn mười trượng, vô cùng rung động hùng vĩ.

Trong hư không vô biên vô hạn, cảnh tượng này đồ sộ thật sự làm người chấn kinh.

Trên không trung còn có từng khối kim sắc cự thạch đang lơ lửng.

Tổng cộng có hai trăm bốn mươi kim sắc cự thạch, độ cao trôi nổi hơn cả cung điện cùng cự thạch đá núi, phải ngẩng đầu mới có thể nhìn lên.

Kim sắc cự thạch cũng hình loa, mỗi cự thạch cao trăm trượng, rộng hơn mười trượng, cao thấp không đồng đều trôi nổi trên mây mù, hào quang lan tràn, mơ hồ còn có cỗ khí tức tràn ngập khiến người ta có cảm giác thật rung động.

- Khí tức thật mạnh, đây là Phong Thần đài!

Mạc Kình Thiên cảm thán, ánh mắt nóng bỏng.

- Phong Thần đài!

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên, trong lòng run rẩy, Phong Thần đài trong truyền thuyết chính là nơi đây.

Hô hô!

Mọi người hít sâu một hơi lạnh, bút tích không gian như vậy chưa có ai được chứng kiến qua bao giờ.

Chương 3860: Hư không rung động

- Sư phụ, Hoài Linh Ngọc cùng Lưu Vân ở bên kia!

Thanh âm Thái A vang lên, Lục Lâm Thiên liền nhìn qua.

Chỉ thấy hư không xa xa có vài người tề tụ, còn có Hoài Linh Ngọc bên trong.

Bên cạnh Hoài Linh Ngọc chính là Hồng Vân thế giới Lưu Vân.

Tựa hồ cảm giác được ánh mắt của Thái A cùng Lục Lâm Thiên, Hoài Linh Ngọc nhìn qua, trong mắt âm hàn lộ ra sát khí.

- Tướng Hoàng không gian nghiêm cấm tùy ý ra tay, người vi phạm sẽ bị khu trục hoặc đánh chết, muốn tiêu diệt Hoài Linh Ngọc phải nghĩ biện pháp khác mới được, huống chi thực lực của hắn cũng không dễ đối phó!

Mạc Kình Thiên đi tới nói.

Oanh long!

Không trung đột nhiên run lên.

Một đạo bạch quang chói mắt bắn xuống, lập tức đem hai trăm bốn mươi kim sắc cự thạch bao phủ bên trong.

Hô hô!

Đồng thời không gian rung động không ngớt, sương trắng dày đặc cuồn cuộn, bạch quang chói mắt, hai trăm bốn mươi kim sắc cự thạch bắt đầu xoay tròn, chân khí cuồn cuộn khởi động, tựa như mãnh thú thức tỉnh.

- Người dự thi có đầy đủ Phong Thần thạch, đem toàn bộ Phong Thần thạch cầm trong tay bắt đầu đăng Phong Thần đài, là long là trùng, vậy xem ai có thể đặt chân lên Phong Thần đài.

Thanh âm già nua truyền ra.

Sưu sưu…

Cùng một thời gian, từng thân ảnh lấy ra Phong Thần thạch, nhanh như chớp lao vào trong bạch quang, rơi xuống kim sắc cự thạch bên dưới.

- Động thủ đi, đặt chân Phong Thần đài, có thực lực càng mạnh thì Phong Thần đài trôi nổi càng cao, càng lên cao uy áp càng lớn, hết thảy chỉ có thể dựa vào chính mình.

Mạc Kình Thiên nói xong, trong tay cầm Phong Thần thạch, Tang Trạm, Hùng Hỏa, Lâu Tinh Minh bọn họ giẫm mạnh hư không, thân ảnh nhanh như chớp lao về hướng bạch quang.

- Chúng ta cũng đi thôi, hi vọng tất cả mọi người đều có thể đặt chân lên Phong Thần đài.

Lục Lâm Thiên nói xong, nhìn qua mọi người.

- Lần này Phong Thần đài nhất định có danh hào của Vô Sắc thế giới!

Tử Viêm nói xong lấy ra Phong Thần thạch.

- Mọi người toàn lực ứng phó đi, từ giờ trở đi, hết thảy phải dựa vào chính mình!

Hoàng Sa nắm tay Tôn Tiểu Nhã nói.

- Xuất phát!

Nháy mắt thân ảnh mọi người chỉ còn lưu lại tàn ảnh, lao thẳng về hướng bạch quang.

- Xuy!

Mọi người lao vào trong bạch quang, Phong Thần thạch đồng thời lóe ra bạch sắc quang mang.

Bạch quang bao phủ mọi người, đồng thời áp lực ngập trời vỡ áp xuống.

Xuy xuy!

Dưới áp lực ngập trời, mọi người đều run lên, áp lực cực lớn không chỉ tác dụng lên thể xác còn là linh hồn, như muốn đem linh hồn áp bạo, thân hình phá hủy thành mảnh nhỏ.

Chỉ nháy mắt mọi người đồng thời khởi động khải giáp, năng lượng quang quyển phòng ngự, đối kháng cùng áp lực thật lớn, thân hình lao thẳng tới kim sắc cự thạch.

Oanh long!

Có người rơi lên kim sắc cự thạch, cự thạch run lên, từ từ xoay tròn, kim quang tràn ra, như kim liên từ từ dâng cao.

Sưu sưu!

Ước chừng có bốn trăm thân ảnh lao vào bạch quang, mà vị trí hai trăm bốn mươi kim sắc cự thạch cũng nhanh chóng có người chiếm lĩnh.

Xuy!

Mọi người rơi xuống vị trí, nháy mắt nguyên lực trào ra, cuồng mãnh rơi lên Phong Thần đài, kim sắc cự thạch từ từ xoay tròn dâng lên.

Áp lực cực lớn, người tu vi thấp căn bản không thể tranh đoạt vị trí trên Phong Thần đài, trừ phi thực lực cao hơn những người khác.

Xuy!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện cạnh một kim sắc cự thạch, nơi đó đã có một thanh niên mặc hoa phục, thân hình Lục Lâm Thiên mạnh mẽ giáng xuống.

- Cút ngay!

Sắc mặt thanh niên mặc hoa phục đại biến, tốc độ cũng thật khủng bố, nguyên lực tràn ra, động tới năng lượng phong hệ, mang theo năng lượng khủng bố chấn vỡ không gian, một đạo quyền ấn ngưng tụ hướng Lục Lâm Thiên đánh tới.

- Đại Địa Vô Ảnh Cước!

Thân hình Lục Lâm Thiên chợt nghiêng, cước ảnh bạo lướt, nở rộ như đóa hoa phủ đầy trời, mỗi cước ảnh đều chấn vỡ cả không gian.

- Phanh phanh!

Thanh niên còn chưa kịp phản ứng, thân hình không biết đã bị đá bay nơi nào.

Lục Lâm Thiên rơi xuống kim sắc cự thạch, nguyên lực cuồn cuộn dâng trào, đổ trút lên cự thạch, mà cự thạch dâng lên năng lượng hấp thu nguyên lực của Lục Lâm Thiên trút xuống.

- Oanh long!

Cự thạch run lên, từ từ xoay tròn bay lên, uy áp ngày càng mạnh mẽ áp xuống trên người Lục Lâm Thiên.

- Thăng!

Dưới áp lực cực lớn, Lục Lâm Thiên giẫm mạnh lên cự thạch bên dưới.

Kim sắc cự thạch không hề bị ảnh hưởng, hai chân Lục Lâm Thiên dán chặt lên nó, khởi động Thanh Linh khải giáp, nguyên lực toàn thân tràn ra, đem uy áp kinh người ngăn cản bên ngoài.

Thái A đã sớm đặt chân lên một kim sắc cự thạch, nhưng khi thân ảnh hắn vừa rơi xuống, một thanh niên nháy mắt cùng lao tới.

- Oanh!

Thanh niên phất tay đánh ra chưởng ấn mang theo kình khí khủng bố cùng linh hồn công kích xen lẫn hàn khí nhất thời đánh về phía Thái A.

- Tu vi bán Niết Bàn, ngươi tìm lộn người!

Thái A lộ ý cười, phất tay đánh ra chưởng ấn nghênh tiếp, linh hồn nóng cháy tràn ra, nương theo thanh âm quỷ khóc thần hào va chạm tới.

Oanh oanh!

Thanh âm nổ mạch trầm thấp vang lên, thanh niên bị đánh bay, miệng phun máu tươi, thân hình nện xuống dưới.

- Đây là của ta!

Kim Viên cũng hiện lên cạnh một kim sắc cự thạch, bản thể khổng lồ hiển lộ.

- Muốn cướp, phải nhìn xem ngươi có bản lĩnh này hay không!

Thanh niên đứng trên cự thạch trầm xuống, quát lớn một tiếng, nguyên lực dâng lên, năng lượng thổ hệ run rẩy, thiên địa năng lượng hội tụ, cánh tay phải rung lên, một đạo hoàng mang năng lượng bao phủ quyền ấn hướng Kim Viên đánh tới.

- Phá Thiên Phủ Việt!

Kim Viên hét lớn, một thanh linh khí lập tức bổ thẳng vào quyền ấn.

Xuy!

Không gian run lên, quyền ấn phá nát, năng lượng kình khí tàn sát bừa bãi giữa không trung.

Cùng một thời gian, bản thể khổng lồ của Kim Viên chiếm lĩnh cự thạch, một đạo quyền ấn lập tức đánh thẳng vào thanh niên.

Phanh!

Thanh niên muốn thoát thân đã không còn kịp nữa, cự lực trút xuống, miệng hắn phun máu tươi, thân hình bị đánh bay khỏi kim sắc cự thạch.

Trên một kim sắc cự thạch khác, thân ảnh Tiết Mặc Kỳ thản nhiên đứng thẳng, thanh sắc quang mang lan tràn.

- Hưu!

Một nữ tử lao thẳng tới, kiếm ảnh vỡ trộn hư không, áp thẳng xuống dưới.

- Phá!

Tiết Mặc Kỳ quát một tiếng, ống tay áo run lên, thanh sắc dải lụa bắn ra, nương theo khí tức cuồn cuộn nháy mắt đánh vào kiếm ảnh bao trùm tới.

- Oanh!

Kiếm ảnh lập tức bị đánh nát, thanh sắc dải lụa cũng va chạm lên người nữ tử, đánh bay thân hình nàng ra xa…

Trong hư không, Huyền Tuyết Ngưng ôm Nguyên Cổ Linh Tinh thú, ngẩng đầu quan sát hết thảy, ánh mắt trong suốt như một ngoại tộc, lại khiến không ít ánh mắt nhìn chăm chú.

Phanh phanh phanh…

Tiếng nổ bạo không ngừng vang vọng, năng lượng va chạm, không gian liên tục sụp đổ, phong vân biến sắc, mơ hồ còn vang lên tiếng sấm sét.

Phanh phanh phanh!

Từng thân ảnh rơi xuống, máu tươi phun trào, thú minh rít gào, bởi vì có không ít thú tộc trong đó.

Oanh long!

Hai trăm bốn mươi kim sắc cự thạch dần dần lên cao, sức ép càng lớn, áp lực khổng lồ đủ tạc vỡ thân thể lẫn linh hồn mỗi người.

Nhưng càng lên cao càng an toàn, bởi vì người tranh đoạt không phải ai cũng có thực lực đi lên cao.

Chương 3861: Thái A chiến thắng

Cuộc chiến bái tướng, đây mới là lúc mọi người bắt đầu chú ý Vạn Thế đối quyết, hôm nay hai trăm bốn mươi người sẽ còn lại sáu mươi người, sáu mươi người này sẽ tiến vào trong thế giới hỗn độn, chính thức biến thành cá chép vượt long môn hóa rồng.

Trong hư không, nắng sớm chiếu vào hư không, hai trăm bốn mươi thân ảnh đặt trên khối đá màu vàng nhìn nhau.

- Có lẽ tất cả người dự thi đều hiểu rõ quy tắc, khối đá các ngươi đang đứng sẽ dẫn các ngươi gặp đối thủ, đánh bại đối thủ sẽ chiến thắng, người thua chủ động đầu hàng hoặc rời khỏi, không chủ động đầu hàng có thể giết không tha.

Giọng nói già nua từ sâu trong hư không truyền ra, loáng thoáng, ung dung lọt vào tai mọi người.

Xoẹt...

Lúc giọng nói vừa dứt, hai trăm bốn mươi khối đá hoặc xoay tròn hoặc lên cao, hoặc rơi xuống, hoặc bay xa, trong nháy mắt ngắn ngủi mọi người nhìn thấy đôi thủ của mình.

Ầm ầm!

Hai trăm bốn mươi tảng đá run lên, chúng tương liên với khối trước mặt mình tạo thành một trăm hai mươi tảng đá lớn hơn.

Hai người trên tảng đá nhìn nhau, đây là đối thủ của bọn họ.

- Đại Đạo Cảnh cao giai.

Lục Lâm Thiên nhìn thanh niên thân thể rắn chắc đứng trước mặt mình, từ khí tức chấn động của người này, hẳn có tu vị Đại Đạo Cảnh cao giai.

Dựa theo quy tắc, Lục Lâm Thiên biết rõ đây là đối thủ của mình, từ ý nghĩa nào mà nói là không công bằng, nhưng trong Vạn Thế đối quyết không có công bằng tuyệt đối.

Nhưng bất kể là công bằng hay là không công bằng, đối với những người tu vị không đủ tuyệt đối là bi ai, bọn họ đối mặt với đối thủ mạnh nhất, kết cục có thể nghĩ, tất cả cũng bởi vì Vạn Thế đối quyết chỉ lưu lại những người mạnh nhất.

- Hiện tại cuộc chiến bái tướng bắt đầu, đánh bại đối thủ, kẻ bại rời khỏi.

Giọng nói già nua vang lên lần nữa.

Oanh...

Khi giọng nói vừa dứt, mọi người lập tức hành động.

- Minh Quỷ Trảo!

Trên một tảng đá màu vàng, Quỷ Oa quát lớn, khí tức âm trầm lan ra các nơi, móng vuốt sắc bén đánh thẳng vào nữ tử trước mặt.

Dưới móng vuốt là năm vết nứt không gian đen kịt bị xé rách.

Ngao.

Kim Viên hóa thành bản thể khổng lồ, hắn đánh ra một quyền mang theo uy thế hủy thiên diệt địa, đánh thẳng vào thanh niên đang đứng trước mặt, những nơi đi qua không gian nứt vỡ từng khúc.

Ự...c.

Kim Viên đối mặt thanh niên, tên thanh niên kia không phải dạng vừa, chỉ trong thời gian ngắn hóa thành cự thú yêu ưng, hai thú không ngừng va chạm vào nhau.

- Tử Viêm Phần Không!

Tử Viêm hét lớn, lúc giọng nói già nua vừa dứt, tử viêm bao phủ toàn thân của hắn, hỏa viêm màu tím tụ tập thành quyền, trực tiếp đánh thẳng vào thanh niên trước mặt.

Tiết Mặc Kỳ lúc này đánh ra hào quang màu xanh đậm như tấm lụa, nó dùng góc độ xảo trá đánh thẳng vào thanh niên áo xám.

- Hàn Băng Tuyệt Sát!

Mạc Kình Thiên quát lớn, khí tức hàn băng bao phủ toàn thân, một bàn tay đóng băng xé nát hư không.

......

Chỉ trong thời gian ngắn rất nhiều thân ảnh lao thẳng vào nhau.

Ầm ầm!

Rất nhiều công kích bộc phát dữ dội, năng lượng khủng bố quét qua hư không.

Dưới năng lượng khủng bố cỡ này, cự thạch màu vàng không hao tổn gì, thậm chí còn không thấy khe hở, chúng kiên cố có thể nghĩ.

Thái A nhìn thanh niên áo trắng trước mặt, thanh niên áo trắng có phần tuấn lãng, thân mặc cẩm bào.

Xoẹt.

Lúc giọng nói già nua chấm dứt, một thanh quạt xếp linh khí mở ra, trong quạt xếp này tỏa ra hào quang đáng sợ, hào quang chói mắt không thể nhìn thẳng, đối thủ âm hiểm đánh một vuốt vào người Thái A.

- Đại Đạo Cảnh cao giai mà thôi, cút ngay.

Ánh mắt Thái A trầm xuống, không tránh không né, lúc một vuốt của thanh niên đánh tới trước mặt, lúc này hắn đánh ra một chưởng ấn nóng rực, chưởng ấn phá hủy không gian, lập tức đυ.ng vào móng vuốt.

Ầm ầm!

Khi một chưởng của Thái A va chạm với móng vuốt của thanh niên, phiến hư không này chấn động dữ dội, hư không chung quanh rạn nứt xuất hiện khe nứt không gian đen kịt.

PHỤT.

Giờ phút này Thái A với tu vị Niết Bàn Cảnh trung giai mạnh mẽ không nghi ngờ, thanh niên áo trắng chưa kịp phản ứng, móng vuốt rạn nứt, miệng phun máu tươi và bay đi.

Lục Lâm Thiên đối mặt với thanh niên là người ổn trọng, hai mắt mang theo tinh quang nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, cũng không có phát động công kích, hắn vẫn đánh giá Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cũng không có ý ra tay, ngược lại hắn dùng tâm thần quan sát bốn phía, chỉ trong thời gian ngắn đã có không ít người thua, quy tắc dùng người mạnh nhất đối phó kẻ yếu nhất, đọ sức bắt đầu và kết thúc rất nhanh.

Huống chi cách đấu này mặc dù nói không ra tay dốc sức liều mạng, nhưng ai cũng không lưu thủ, thời gian kéo dài càng lâu sẽ tiêu tao càng nhiều, kế tiếp sẽ càng ngày càng bất lợi, cho nên trong cục diện này phải mau chóng dứt điểm.

Lục Lâm Thiên để ý nhất chính là người bên cạnh mình, trong khoảng thời gian ngắn Thái A, Mạc Kình Thiên, Tiết Mặc Kỳ, Tử Viêm và Chung Ly Long bàn, Chung Ly Hổ Cứ, Hoàng Sa và Hùng Hỏa, Tang Trạm, Lâu Tinh Minh cũng đã chiến thắng.

Ngay thời điểm Lục Lâm Thiên nhìn qua, Quỷ Oa và Bạch Lang cũng là hiểm hiểm đánh bại đối thủ.

Ngay cả Lục Lâm Thiên lo lắng nhất Kim Viên, hắn nhìn thấy Kim Viên đang va chạm với Hôi Vũ Yêu Điêu.

Hôi Vũ Yêu Điêu thiên phú huyết mạch không kém, so về huyết thống cũng không kém Tử Viêm, cũng là Đại Đạo Cảnh cao giai, từ tu vị cấp độ mạnh hơn Kim Viên không ít, thời gian đột phá Đại Đạo Cảnh cao giai có lẽ không ngắn.

Nhưng mà Kim Viên chỉ cần dựa vào bản thể cường đại chống đỡ Hôi Vũ Yêu Điêu luân phiên công kích, hắn không rớt lại phía sau bao nhiêu, Hoàng Kim Long Viên nhất tộc đến từ thế giới hỗn độn, huyết mạch bá đạo hiếu chiến, lực công kích rất cường hãn.

Ự...c...

Hôi Vũ Yêu Điêu đánh lâu không được cho nên tức giận, gào thét không dứt, hai cánh chấn vỡ hư không lao thẳng về phía Kim Viên.

Đôi mắt Kim Viên kiên định, hai tay kết thủ ấn, nguyên lực chấn nát không gian chung quanh, thân thể khổng lồ vượt qua không gian tiến lên phía trước, lực lượng thuộc tính áo nghĩa không gian bạo phát, trực tiếp bao phủ không gian nơi đây.

Chỉ qua một lát lấy Kim Viên làm trung tâm, uy thế kinh người lan tỏa ra chung quanh, làm cho cả không gian mất đi trọng lượng.

- Đại Địa Thiên Viên Nộ!

Kim Viên không ngừng gào thét, hư không sau lưng hắn xuất hiện một cự thú khổng lồ, khí tức nặng nề bao phủ hư không, một hư ảnh viên hầu cao mấy trăm trượng, thân hình khổng lồ trực tiếp công kích Hôi Vũ Yêu Điêu.

Oanh!

Hư ảnh viên hầu cực lớn đánh ra một quyền, một quyền này đánh nát hư không, âm thanh không gian tan vỡ không ngừng vang lên liên tục, dùng xu thế sao băng đánh thẳng vào lưng Hôi Vũ Yêu Điêu.

Ken két!

Hắc Vũ Yêu Điêu không kịp phản ứng, trên lưng của nó có tiếng xương cốt nứt vỡ truyền ra, nó lập tức phun máu, thân thể khổng lồ đập nát hư không.

Đạp đạp!

Thân thể Kim Viên không ngừng lảo đảo lui ra phía sau vài bước, thúc dục Đại Địa Thiên Viên Nộ đã làm hắn tiêu hao quá sức, lập tức thu liễm bản thể, nuốt mấy viên đan dược khôi phục vào bụng.

Chương 3862: Chuyên trị không phục

Rầm rầm rầm!

Không gian chung quanh không ngừng sinh ra tiếng nổ trầm thấp, âm thanh năng lượng va chạm làm người ta sợ hãi, từng đạo thân ảnh không ngừng bị đánh bay, cả hư không ít đi một nửa người.

Tất cả người chiến thắng trong trận đầu tiên đều đứng trên tảng đá màu vàng, hơn phân nửa nuốt đan dược bổ sung tiêu hao và đánh giá chung quanh.

Lúc này tất cả ánh mắt đều nhìn qua vị trí Lục Lâm Thiên, cả hư không lúc này chỉ còn có Lục Lâm Thiên và đối thủ của hắn không có ra tay, chuyện này làm rất nhiều người kinh ngạc và nghi hoặc.

- Xảy ra chuyện gì?

Dần dần, tất cả mọi người đều nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên và thanh niên rắn chắc trước mặt hắn.

Cảm giác được rất nhiều ánh mắt đang nhìn mình, ánh mắt của thanh niên rắn chắc cũng sinh ra sóng gió, hắn thật không ngờ đối phương có thể nhịn tới bây giờ.

- Không nghĩ tới ngươi còn có thể nhịn, ta sẽ không khách khí.

Thanh niên rắn chắc nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt hơi trầm xuống, khí tức Đại Đạo Cảnh cao giai lập tức hoạt động, một cái áo giáp màu vàng đất bao phủ thân thể.

- Ngươi trực tiếp đầu hàng đi, nói không chừng còn có thể dễ chịu một chút, tránh được đau khổ thân thể.

Cảm giác khí tức của thanh niên này, Lục Lâm Thiên mỉm cười, ánh mắt của hắn nhìn tên thanh niên.

- Quá kiêu ngạo.

Ánh mắt thanh niên rắn chắc run lên, bàn chân đạp vào tảng đá dưới chân, thân ảnh hắn lao đi như mũi tên, lập tức đánh ra nhiều quyền vào thân thể Lục Lâm Thiên, không gian không ngừng sinh ra tiếng nổ lốp bốp.

- Ai...

Lục Lâm Thiên thở dài một hơi, khóe miệng cười nhạt, quyền kình của hắn đánh nát hư không, bỗng nhiên cánh tay chấn động, hắn quyền thành chưởng.

Lúc này chưởng ảnh không ngừng đánh thẳng vào quyền kình của thanh niên rắn chắc.

Bành!

Âm thanh trầm đυ.c vang lên, Lục Lâm Thiên đánh ra một chưởng vào quyền kình của thanh niên rắn chắc, năm ngón tay thanh niên rắn chắc vang lên tiếng răng rắc, nắm đấm sinh ra tiếng nứt vỡ, áo giáp bao phủ cánh tay tan nát.

PHỤT...

Thanh niên rắn chắc phun ra một ngụm máu tươi, thân thể của hắn bay ngược ra sau như diều dứt dây, thân thể bay ngược trong hư không, áo giáp màu vàng đất trên người không ngừng nứt vỡ.

Lục Lâm Thiên đánh ra một chưởng làm không ít người chấn động, trong đó có đám người Tịnh Vô Ngân, Hoàng Lạc Nhan, Thiên Thương Ngân.

- Thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa.

Trong đám người, Tịnh Vô Ngân ôm kiếm đứng đó, hắn đã đánh bại đối thủ trước mặt, thân thể cũng không di động nửa phần.

- Thực lực có tiến bộ, nhưng còn không đủ, cho ngươi hung hăng càn quấy thêm một hai ngày, rơi vào trong tay ta là tận thế của ngươi.

Tên tảng đá khác, Hoài Linh Ngọc dễ dàng trọng thương đối thủ, ánh mắt âm trầm nhìn lên người Lục Lâm Thiên.

Bành.

Thanh niên rắn chắc bị đánh tới biên giới tảng đá, miệng phun máu tươi đầm đìa, hắn không thể đứng lên, bị một chiêu đánh bại, đến bây giờ, hắn mới biết được đối phương cũng không có lừa gạt hắn, hắn nên sớm đầu hàng để miễn ăn đau khổ.

- Trận đầu chấm dứt, người thua đi ra ngoài, người thắng trận tiến hành trận đấu tiếp theo.

Giọng nói già nua vang lên trong hư không...

- Thắng, chín người thắng trận đầu...

Trên quảng trường thành Vô Sắc, mọi người sôi trào, tận mắt nhìn thấy chín người Vô Sắc thế giới đánh bại đối thủ, làm cho tất cả người trong Vô Sắc thế giới vô cùng tự hào.

Rốt cuộc người trong Vô Sắc thế giới cũng đạp vào Phong Thần đài, lại đánh bại đối thủ trên Phong Thần đài.

- Vòng tiếp theo mới là mấu chốt, chỉ có thành tích vòng tiếp theo mới giúp Vô Sắc thế giới chính thức quật khởi.

Trên lầu các, Hoàng Thiên Tứ nhìn qua hình chiếu trên ngọc bích, giờ phút này hắn xiết chặt nắm đấm, hưng phấn nói một câu.

- Thực lực chín người này tiến bộ thật lớn, ta nếu không nhìn lầm, Hoàng Sa, Tử Viêm, Mặc Kỳ, Thái A bốn người này đã tiến vào Niết Bàn Cảnh.

Tiết Hưng Quốc nói nhỏ.

- Nhanh đột phá Niết Bàn Cảnh như vậy...

Mọi người nghe xong liền hít sâu một hơi....

Ầm ầm!

Trong hư không, trận đấu thứ hai bắt đầu, một trăm hai mươi khối đá màu vàng tiếp xúc với nhau, tạo thành sáu mươi khối đá lớn hơn, hai người trên đó cũng gặp mặt nhau.

Trận này là mấu chốt nhất, mọi người biết rõ ràng, người thua và người thắng, từ nay về sau cách biệt một trời một vực.

Xoẹt.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi hai tảng đá khép lại với nhau rất khăn khít, mọi người công kích nhau, tiền đồ về sau sẽ cách biệt rất lớn, cho nên gặp đối thủ nào cũng toàn lực ứng phó.

Từng đạo công kích lập tức ngưng tụ, từng đạo thân ảnh không ngừng va chạm nhau trong thời gian ngắn.

Ầm ầm!

Từng đạo công kích kinh người không ngừng va chạm vào nhau, đám người đứng ngoài quan sát hãi hùng khiếp vía.

Lục Lâm Thiên lúc này gặp đối thủ là một đại hán khôi ngô, mặt mũi có râu quai nón, bộ dáng chừng bốn mươi.

- Các hạ, ngươi cũng là người trẻ tuổi.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy tên đại hán này thì không nhịn được hỏi một câu, bộ dáng này hoàn toàn không phù hợp với người trẻ tuổi.

- Ngươi có ý gì? Nói ta già sao, ta mới tu luyện tám trăm ba mươi sáu năm mà thôi, đối với tu luyện giả mà nói, thực lực mới được là trọng yếu nhất, cần gì quan tâm tới bộ dáng, ta đã sớm chú ý tới ngươi, Vô Sắc thế giới Lục Lâm Thiên, thực lực không kém, Tây Sơn thế giới Diêm Đinh Sơn lãnh giáo.

Đại hán râu quai nón nói xong, toàn thân sinh ra nguyên lực dữ dội.

- Đại Đạo Cảnh cao giai đỉnh phong.

Lục Lâm Thiên cảm giác khí tức tu vị của đại hán trước mặt, cấp độ Đại Đạo Cảnh đỉnh phong, sợ rằng cũng sắp bước vào Niết Bàn Cảnh, thực lực tuyệt đối không kém.

Vừa dứt lời, khí tức của Lục Lâm Thiên chấn động, tu vị chuẩn Niết Bàn Cảnh làm không gian chung quanh run lên.

- Thì ra ngươi cũng chỉ là chuẩn Niết Bàn mà thôi, đồn đãi có bao nhiêu lợi hại, nhưng mà muốn dựa vào tu vị cấp độ này đánh bại ta, chỉ sợ ngươi còn chưa đủ.

Diêm Đinh Sơn nhìn Lục Lâm Thiên, khóe miệng cười vui vẻ, tu vị chuẩn Niết Bàn tu vị hắn không sợ, hắn dường như còn có át chủ bài của mình.

- Ngươi thử một lần sẽ biết rõ.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng.

- Đúng là hung hăng càn quấy, ta sẽ cho ngươi biết, Đinh Sơn ca ca chuyên trị hung hăng càn quấy.

Diêm Đinh Sơn nói xong, một kiện áo giáp nặng nề bao phủ toàn thân của hắn, áo giáp có lân phiến bao phủ, hai đấm đυ.ng vào nhau phát ra âm thanh ken két như kim loại.

- Biết rõ ta chuyên trị cái gì không?

Lục Lâm Thiên cười hỏi Diêm Đinh Sơn.

- Chuyên trị cái gì?

Diêm Đinh Sơn nghi hoặc hỏi.

- Một lát sau ta sẽ nói cho ngươi biết.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn không nói nữa.

- Giỡn mặt ta sao, vậy ta sẽ cho ngươi xem thủ đoạn của Đinh Sơn ta.

Ánh mắt Diêm Đinh Sơn trầm xuống, nguyên lực bao phủ toàn thân, thân thể khôi ngô trầm xuống, lập tức căng cứng như khối đá, sau đó bàn chân đạp lên tảng đá màu vàng dưới chân.

Phanh!

Âm thanh trầm thấp không ngừng vang vọng các nơi, thân ảnh đại hán râu quai nón lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên như thiểm điện.

Xuy xuy.

Thân ảnh Diêm Đinh Sơn lao tới như một đạo lưu quang, mang theo tàn ảnh kéo dài, chỉ trong giây lát đã lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Chương 3863: Long Viên Hồn Huyết Ấn

Với tốc độ cỡ này, đại hán râu quai nón cười lạnh, thuộc tính nguyên lực không ngừng hoạt động, hắn là tu luyện giả phong thuộc tính và thổ thuộc tính song áo nghĩa, vung quyền ngưng tụ ra một quyền ảnh thật lớn.

- Xem Đinh Sơn ca ca chuyên trị hung hăng càn quấy đây, Tê Thiên Phá Sơn Quyền.

Diêm Đinh Sơn gào lên, nắm đấm có hào quang màu vàng bao phủ, nguyên lực bắt đầu hoạt động, quyền lực kinh thiên đánh thẳng vào Lục Lâm Thiên, quyền kình mang theo lực lượng to lớn, không gian bị đánh nổ, không ngừng sinh ra âm thanh răng rắc.

- Cẩn thận!

Trong quảng trường thành Vô Sắc, tất cả ánh mắt khẩn trương đều nhìn lên người Lục Lâm Thiên, nhìn vào hư không, đối phương đánh ra một quyền rất mạnh, tất cả mọi người đang đổ mồ hôi lạnh và lo lắng thay hắn.

Mọi người trên quảng trường thành Vô Sắc chờ đợi lo lắng, ánh mắt chấn động, chỉ thấy trên người Lục Lâm Thiên sinh ra ánh sáng màu xanh đậm.

Phần phật!

Trong ánh sáng màu xanh đậm này, đại hán râu quai nón đánh một quyền mang theo khí thế hủy diệt tới trước người Lục Lâm Thiên, đột nhiên biến mất một cách quỷ dị.

Trước mặt Lục Lâm Thiên, năng lượng bao phủ trong quyền của đại hán biến mất không còn, chỉ còn lại một quyền bình thường và đôi mắt kinh hãi mà thôi.

Xùy!

Lục Lâm Thiên cười rất tươi, cánh tay chấn động, hắn dùng xu thế sét đánh không kịp bưng tay vào hư không, đánh ra một trảo vặn vẹo hư không.

Không gian vặn vẹo như bánh quai chèo, cũng kéo tên đại hán ra khỏi hư không.

- Ta muốn nói cho ngươi biết là, ta chuyên trị người không phục.

Lục Lâm Thiên tươi cười nhìn tên đại hán râu quai nón, hắn vừa dứt lời đã đánh ra một trảo thứ hai.

Bang bang!

Lục Lâm Thiên đánh tên đại hán râu quai nón này nằm rạp trên tảng đá màu vàng, cả khối đá thật lớn cũng chấn động không dứt.

PHỤT.

Đại hán râu quai nón phun máu tươi, sắc mặt tái nhợt, hắn cũng không có thúc dục át chủ bài của mình, sợ rằng có thúc dục kết quả cũng như vậy. Từ một chiêu này hắn có thể nhận định thực lực của đối phương, loại thực lực này rát khủng bố, không phải hắn có thể chống lại được.

PHỤT.

Sau khi không ngừng phun máu tươi, đại hán đứng lên, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên đầy ngạc nhiên.

- Ngươi nhận thua hay không nhận thua, nếu còn muốn động thủ, ngươi có thể sẽ thảm hơn bây giờ gấp mười lần, nếu tiếp tục động thủ, ta cũng không khách khí như vậy nữa.

Lục Lâm Thiên nhìn Diêm Đinh Sơn đang giãy dụa đứng lên, trong ánh mắt mang theo ý cảnh cáo.

Lục Lâm Thiên không muốn đả thương người quá nhiều, nếu như kẻ này thức thời không muốn động thủ thì thôi, như vậy mình cũng tiêu hao ít hơn, ngược lại Lục Lâm Thiên cũng không quá khách khí, ít nhất sẽ cho tên này ăn giáo huấn không nhỏ.

- Ta nhận thua.

Do dự một chút, Diêm Đinh Sơn thở dài, hắn rất rõ ràng bản thân mình nếu sử dụng át chủ bài cũng tuyệt đối không thể làm gì được Lục Lâm Thiên.

Huống chi Lục Lâm Thiên còn có át chủ bài chưa dùng, từ hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên, tri giác nói cho hắn biết, nếu hắn động thủ lần nữa sẽ rất thảm hại, hắn cũng không còn bao nhiêu khí lực động thủ.

- Người lựa chọn rất thông minh.

Nhìn thấy Diêm Đinh Sơn nhận thua, Lục Lâm Thiên cười cười, hắn cũng muốn quan sát các trận đấu khác.

Lục Lâm Thiên đánh bại Diêm Đinh Sơn, ánh mắt nhìn chung quanh, lúc này Thái A, Mạc Kình Thiên, Tiết Mặc Kỳ ba người cũng đã đánh bại đối thủ, ngược lại Tử Viêm, Hoàng Sa, Long Bàn Hổ Cứ, Tang Trạm đang giao thủ với đối thủ.

Sau trận đấu này, thực lực yếu đã giảm đi một nửa, những người còn lại dù kém cỏi cũng rất bất phàm, muốn đánh bại đối thủ cũng không phải chuyện dễ dàng.

Oanh.

Đánh lâu không được, Tử Viêm thân là Niết Bàn Cảnh, đối thủ là bán Niết Bàn cũng khó đối phó, hắn hiển thị bản thể Tử Huyền Xà khổng lồ, tử viêm cuồn cuộn, đầu lâu khổng lồ phun hỏa diễm màu tím.

- Tê Thiên Linh Ấn!

Đối thủ của Tử Viêm là thanh niên gầy gò, hắn thấy thế, hắn rót nguyên lực vào linh khí hình kiếm, quang ảnh đầy trời ngăn cản tử viêm đang đánh tới.

Cùng một thời gian, Lục Lâm Thiên lo lắng nhất Bạch Lang, Quỷ Oa và Kim Viên ba người, bọn họ gặp phải đối thủ cường hãn hơn.

Ba người này đều có vận khí không tốt, đều gặp người có tu vị bán Niết Bàn, dùng thực lực của bọn họ rất khó ứng phó.

- Cửu Chuyển Tê Thiên Thương!

Thấy tình thế không ổn, Bạch Lang lần đầu tiên vận dụng áo nghĩa linh khí vừa luyện hóa xong, bí vân trên trường thương bộc phát uy áp mênh mông.

Bạch Lang có tu vị Đại Đạo Cảnh cao giai đỉnh phong, tăng thêm áo nghĩa linh khí, thương ảnh phá không bắn ra các nơi, lập tức ngăn cản uy thế của bán Niết Bàn.

- Hóa Long Toái Không Trảo!

Quỷ Oa cũng thúc dục áo nghĩa linh khí được Lục Lâm Thiên tặng cho, trên cánh tay có lân phiến màu trắng bao phủ, uy năng toàn thân đại thịnh, từng móng vuốt xé nát hư không đánh thẳng về phía trước.

Ngao.

Kim Viên đã sớm thúc dục bản thể khổng lồ, nhưng khi đối phương công kích vẫn làm hắn phải bại lui, nếu không phải dựa vào thiên phú của Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, hắn đã sớm khó chống lại.

- Tê Thiên Phủ!

Thân thể to lớn bị đánh lui vài bước, Kim Viên ổn định sau đó cầm Tê Thiên Phủ lên, bí vân quấn quanh và áo nghĩa tràn ra.

- Áo nghĩa linh khí.

Đối thủ Kim Viên nhìn thấy thế, sắc mặt biến hóa không ít, áo nghĩa linh khí tuyệt đối không phải dễ trêu, một Thú tộc tu vị Đại Đạo Cảnh cao giai còn có áo nghĩa linh khí, chuyện này làm hắn ghen ghét.

Xoẹt.

Chỉ trong thời gian ngắn, Kim Viên không chậm thêm chút nào, hắn ra tay ngay lập tức, dùng xu thế bôn lôi đánh thẳng vào đối thủ.

Xùy!

Lưỡi búa xé nát hư không, năng lượng khủng bố trút thẳng vào đối thủ, không gian sụp đổ một khu vực rất lớn.

Oanh.

Chỉ trong nháy mắt này, ánh mắt tên bán Niết Bàn trầm xuống, hắn vận dụng một thanh trường côn tiên thiên linh khí đỉnh phong, lập tức ngăn cản một kích đáng sợ đánh tới.

Xùy.

Cả hai va chạm với nhau, trong lúc nhất thời hai người không phân cao thấp.

Thực lực của Kim Viên còn kém một chút, nhưng lúc này hắn có được áo nghĩa linh khí, lại có thêm đầy đủ sức đánh một trận. Người có tu vị bán Niết Bàn lại thắng một chút, nhưng dưới uy thế của áo nghĩa linh khí chi lại khó chiếm được chút tiện nghi nào.

Hai đạo năng lượng va chạm nhau.

Chỉ trong lúc dây dưa ngắn ngủi, lưỡi búa bổ cột sáng hỏa diễm sáng ngời, trong nháy mắt lưỡi búa bổ thẳng vào thanh trường côn tiên thiên linh khí.

- PHÁ...

Kim Viên quát lớn, hai tay nắm chặc cây búa, đột nhiên miệng phun máu tươi, tiếp trong nháy mắt tiếp theo hào quang từ cây búa bộc phát, áo nghĩa linh khí nghiền nát trường côn thành từng khúc.

Ken két...

Linh khí trường côn bị nghiền nát một nửa, tên bán Niết Bàn không ngừng lui ra phía sau, sau khi không ngừng lui ra sau bảy tám bước, bán Niết Bàn thúc dục trường côn bị nghiền nát một nửa, cố gắng khôi phục linh khí của mình.

PHỤT.

Bán Niết Bàn Cảnh biến sắc, miệng phun máu tươi, trường côn tiên thiên linh khí đỉnh phong cũng bị phá hủy, chuyện này làm thương thế của hắn càng nghiêm trọng hơn.

Vào lúc này, Tê Thiên Phủ trong tay Kim Viên nhanh chóng chém lên người tên đối thủ bán Niết Bàn, đối thủ của hắn hoảng sợ lui lại.

Chương 3864: Bị thua đầy tiếc nuối 1

Cùng một thời gian, hào quang trên Tê Thiên Phủ ảm đạm, lập tức chém thẳng vào khối đá màu vàng dưới chân.

Xùy.

Kim Viên phun máu tươi, khí tức uể oải, vừa rồi nghiền nát tiên thiên linh khí đỉnh phong của đối thủ đã làm cho Kim Viên tiêu hao tới mức tận cùng.

Tình huống của bán Niết Bàn cũng không khác lắm, linh khí bị hủy diệt, thời điểm thân thể ổn định lại phun máu tươi lần nữa, ngẩng đầu nhìn Kim Viên, nói:

- Áo nghĩa linh khí thật lợi hại, nhưng ngươi dù sao cũng chỉ có thực lực Đại Đạo Cảnh cao giai, nếu bản thân ngươi mạnh một chút, ta thật sự không cách nào làm gì được ngươi.

Hơi dừng một chút, đối thủ bán Niết Bàn nhìn Kim Viên, hắn cười lạnh, nói:

- Chỉ tiếc thực lực ngươi còn chưa đủ, cho dù áo nghĩa linh khí lợi hại thì sao chứ, hiện tại ngươi đã không cách nào thúc dục áo nghĩa linh khí, mà ta còn có lực công kích, ngươi làm sao có thể chống lại ta chứ?

Ánh mắt Kim Viên nhìn đối thủ, thu hồi linh khí, hắn rất khó thúc dục áo nghĩa linh khí lần nữa, thúc dục áo nghĩa linh khí tiêu hao quá mức khổng lồ, mà hắn không có đan điền khí hải biến thái như Lục Lâm Thiên chèo chống.

- Xem ngươi làm sao chống lại ta, bại đi!

Tên bán Niết Bàn lao thẳng về phía Kim Viên, thân ảnh như điện, hắn cười lạnh và vận dụng hỏa diễm vào nắm đấm của mình, hắn mang theo thế công rất mạnh công kích Kim Viên. Hắn tự nhiên nhìn ra được, Thú tộc trước mặt đã nỏ mạnh hết đà.

- Thật sao.

Nhìn quyền kình của đối phương đánh tới trước mặt, đôi mắt Kim Viên lóe lên, trên miệng máu tươi đầm đìa cười rất tàn nhẫn, hắn đánh thủ ấn ra ngoài, hiển nhiên đã thúc dục từ sớm, dường như đang chờ thời khắc hiện tại.

PHỤT.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, Kim Viên không ngừng kết thủ ấn khi miệng vẫn phun máu tươi, hào quang từ thủ ấn lóe lên, lúc này dùng Kim Viên làm trung tâm, một đạo năng lượng quỷ dị khuếch tán ra chung quanh, không gian chung quanh không ngừng vặn vẹo.

- Long Viên Hồn Huyết Ấn!

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, khi quyền ảnh đánh thẳng tới trước mặt, Kim Viên hét lớn, thủ ấn tỏa ra hào quang sáng ngời.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên không gian run run, khí tức làm cho người ta sợ hãi bộc phát, trong thủ ấn còn có tiếng thú rống vang dội không gian.

Ngao ngao...

Tiếng gầm gừ truyền ra, trong thủ ấn còn có một đầu kim long và một thạch hầu ngưng tụ cùng nhau, cả hai con vật vô cùng to lớn.

Phanh!

Hư ảnh thạch hầu đánh ra một quyền vào đối thủ bán Niết Bàn.

Hư ảnh kim long trực tiếp va chạm thân thể với bán Niết Bàn.

Phần phật!

Hư ảnh kim long khổng lồ mang theo khí thế vô cùng khủng khiếp lao thẳng tới phía trước, lúc va chạm với bán Niết Bàn thì hư ảnh kim long biến mất trên không trung.

- Đây là thiên phú át chủ bài của Hoàng Kim Long Viên nhất tộc sao? Thật mạnh mẽ!

Lục Lâm Thiên vô cùng ngạc nhiên, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy Kim Viên thi triển át chủ bài công kích, ‘ Long Viên Hồn Huyết Ấn ’ so với ‘ Đại Địa Thiên Viên Nộ ’ còn cường hãn hơn nhiều, sợ rằng có di chứng sau khi công kích, bằng không Kim Viên cũng không chờ tới bây giờ mới thi triển.

PHỤT.

Tất cả khôi phục bình thường, Kim Viên lập tức phun máu tươi lần nữa.

Miệng phun máu tươi, tên bán Niết Bàn Cảnh dần dần uể oải, hắn thật không ngờ đối phương còn có át chủ bài khủng bố như vậy, hắn không ngờ mình lại thảm hại như thế.

Xùy.

Thân thể khổng lồ của Kim Viên thu nhỏ lại, hóa thành hình người, hắn thừa cơ tấn công bán Niết Bàn Cảnh lần nữa, dùng xu thế sét đánh không kịp bưng tay tấn công vào ngực đối thủ.

Phanh!

Trong lúc mơ hồ nghe được âm thanh răng rắc khi xương cốt gãy nát, tên bán Niết Bàn Cảnh bay ra ngoài, miệng không ngừng phun máu tươi.

Xoẹt.

Kim Viên đắc thế không buông tha người, hắn lập tức vung quyền tấn công lần nữa.

- Ta nhận thua.

Bán Niết Bàn Cảnh hét lớn, hắn chủ động nhận thua, bằng không đến lúc bị người ta đánh chết cũng không có ai quản, tin tưởng đối phương cũng không quan tâm chuyện khác, sẽ đánh chết hắn.

Đạp đạp.

Kim Viên thu lực đạo lại, hắn lảo đảo lui ra phía sau, miệng không ngừng phun máu tươi, đoán chừng vì chiến thắng hắn cũng trả cái giá thảm trọng.

- Thắng, Kim Viên cung phụng cũng chiến thắng.

Chung quanh quảng trường thành Vô Sắc, trong các lầu các, không ít người nhìn thấy đối thủ của Kim Viên nhận thua, người Phi Linh Môn thở dài một hơi, Phi Linh Môn có ba người đồng thời chiến thắng, chuyện này làm rất nhiều người sôi trào.

- Kim Viên cũng chiến thắng, chiến thắng.

Bên cạnh Tôn Cao Mộc là tộc trưởng Hoàng Kim Long Viên nhất tộc trong Vạn Cổ thế giới không ngừng run rẩy, hắn cũng giống như Tôn Cao Mộc, được cường giả trong Vô Sắc thế giới mời đến, lúc này tận mắt nhìn thấy Kim Viên chiến thắng, hắn không ngừng chảy nước mắt, Kim Dao bên cạnh kéo tay phụ thân.

Rầm rầm rầm!

Thời không hình chiếu truyền tống trận sinh ra âm thanh năng lượng va chạm nhau, mọi người hãi hùng khiếp vía nhìn vào trong, ánh mắt đều nhìn vào chín người của Vô Sắc thế giới.

- Hoài Linh Ngọc cũng chiến thắng, dễ dàng đánh bại đối thủ."

- Tử Viêm và Hoàng Sa chiến thắng.

- Quỷ Oa bị trọng thương, nhưng rốt cục gian nan chiến thắng, Bạch Lang vốn sắp chiến thắng, không nghĩ tới cuối cùng bị thua, trong tay đối thủ cũng có áo nghĩa linh khí.

- Tám người của Vô Sắc trung thiên thế giới có tám người tiến vào sáu mươi người còn lại, trời ạ, sáu mươi người trẻ tuổi có tám người là người của Vô Sắc thế giới chúng ta.

- Tốt lắm, thật sự là khó lường, trong Vô Sắc thế giới có không ít cường nhân.

- Ta không nhìn lầm chứ? Đây là thật sao?

Sau khi quảng trường yên lặng trong ngắn ngủi, lập tức bộc phát âm thanh gào thét sôi trào, tất cả mọi người kích động nhìn cảnh tượng trước mặt.

Tổng cộng sáu mươi người, mà Vô Sắc thế giới lúc này có tám người tiến vào vòng trong, thành tích cỡ này đủ làm cho cả Vô Sắc thế giới tự hào.

Ken két...

Trên lầu các, Tử Huyền khẩn trương nắm chặc lan can, lan can run lên, lập tức hóa thành mảnh vỡ trong tay Tử Huyền.

- Tám, ít nhất tám Chiến Tướng, Vô Sắc trung thiên thế giới lúc này thật sự quật khởi rồi!

Trường bào của Hoàng Thiên Tứ run lên, ánh mắt của hắn nhìn phiến hư không kia càng chấn động dữ dội...

Trong Tương Hoàng Không Gian, vòng đấu loại đầu tiên cũng chấm dứt, Lục Lâm Thiên nhìn lên không trung, ánh mắt hơi thất vọng, Bạch Lang vốn có dấu hiệu chiến thắng, ai ngờ cuối cùng bán Niết Bàn kia lại có áo nghĩa linh khí, trực tiếp đánh Bạch Lang trọng thương.

- Hình như là người của Nguyên Võ thế giới.

Lục Lâm Thiên nhìn bán Niết Bàn đánh bại Bạch Lang, hình như là người của Nguyên Võ thế giới bài danh thứ nhất trong trung thiên thế giới.

Vào lúc này sáu mươi bệ đá màu vàng trải qua hai lần quyết đấu chỉ còn sáu mươi người lưu lại.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, trong sáu mươi người này có rất nhiều trung thiên thế giới bị đào thải.

Mà người của các trung thiên thế giới bài danh top ba đa số đều lưu lại, tăng thêm tám người của Vô Sắc thế giới đã chiếm hơn phân nửa danh ngạch.

Còn Phong Vân thế giới, Mạc Kình Thiên, Tang Trạm hai người đều có mặt, nhưng mà Lâu Tinh Minh không biết vì sao đã thua, Lục Lâm Thiên cũng không cẩn thận quan sát.

Chương 3865: Bị thua đầy tiếc nuối 2

Vào lúc Lục Lâm Thiên nhìn thấy không ít thân ảnh quen thuộc, Thông Thiên thế giới Thiên Thương Ngân, Phượng Dương thế giới Tuyệt Phong Hoa, Pháp Đạo thế giới Độc Nhất Đao, còn có một chút người Lục Lâm Thiên không nhận ra.

Cũng có một thân ảnh làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy ngạc nhiên, đó chính là Thông Linh thế giới Ngô Phá Thiên bị mình đánh bại lại có mặt trong đó.

Lục Lâm Thiên nhớ rõ tên này chỉ nhận thua với mình cũng không có rời khỏi Vạn Thế đối quyết, tuy bị hắn lấy nhẫn trữ vật, nhưng cũng không ngại hắn tiếp tục tham gia Vạn Thế đối quyết.

Ngô Phá Thiên cấp độ Niết Bàn Cảnh sơ giai, Ngô Phá Thiên đúng là bất phàm, còn mạnh hơn Hắc Mãnh nhiều, tuy hắn bị trọng thương, nhưng xem ra thương thế đã tốt lên không ít, có thể đi đến một bước này, Lục Lâm Thiên chỉ hơi kinh ngạc chứ không cảm thấy kỳ quái.

Lục Lâm Thiên cẩn thận quan sát sáu mươi người chung quanh, tu vị cấp độ thấp nhất là Kim Viên, mới Đại Đạo Cảnh cao giai, trừ Quỷ Oa ra, Đại Đạo Cảnh cao giai cũng chỉ còn lại một, bán Niết Bàn có bốn năm, hơn năm mươi người khác đều có tu vị Niết Bàn Cảnh, ngày mai không biết những người này ai sẽ trở thành đối thủ của mình.

- Đúng là bất phàm.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cảm thán, trong quá trình đào thải tầng tầng, còn lại sáu mươi người đều là tồn tại đỉnh phong trong thế hệ trẻ của trung thiên thế giới trong Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới, trong đó không ít thế hệ bất phàm như Huyền Tuyết Ngưng, nàng đang ôm Nguyên Cổ Linh Tinh thú nhìn ra xa, không có biểu hiện quá nhiều chấn động, quyết đấu cấp bậc này nàng không đặt vào mắt, chỉ xem náo nhiệt mà thôi.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên bị Tô Nhan và Bắc Đông tự mình tiếp đón trở lại trong cung điện, đi theo còn có đám người Mạc Kình Thiên, Thái A, Tiết Mặc Kỳ.

Ngày mai còn phải quyết đấu, Lục Lâm Thiên có bảo vật thời gian tự nhiên mang lại ưu thế chữa thương cực lớn.

Thái độ của Tô Nhan và Bắc Đông với Lục Lâm Thiên là không kiêu ngạo không siểm nịnh, mà bây giờ trong mắt hai người mang theo vẻ cung kính, những người tiếp dẫn khác cũng thế, đều vô cùng tôn kính.

Những người chiến bại mất đi tư cách được chiếu cố, nhưng mà mấy ngày qua vẫn có thể lưu lại trong nội cung, nhưng mà đãi ngộ tự nhiên kém đi rất nhiều.

Trong nội cung, Lục Lâm Thiên đưa mọi người vào trong Thiên Trụ giới, mọi người cần điều tức khôi phục, mà Kim Viên và Bạch Lang, Quỷ Oa bị thương không nhẹ, cần có thời gian chữa thương.

Bạch Lang thần sắc sa sút, trong nội tâm rất thất vọng, thực lực của hắn và Quỷ Oa không kém bao nhiêu, Quỷ Oa tấn cấp nhưng vận khí của hắn kém hơn một chút, đυ.ng bán Niết Bàn, vốn dựa vào áo nghĩa linh khí hơn phân nửa là có thể chiến thắng, ai biết cuối cùng tên kia còn che dấu áo nghĩa linh khí trên người, cho nên hắn gặp bi kịch.

Mọi người ăn đan dược chữa thương sau đó điều tức, Lục Lâm Thiên cũng tiến vào Thiên Trụ giới tầng thứ bảy nhắm mắt dưỡng thần, chuẩn bị quyết đấu ngày mai.

Liên tiếp đánh bại hai đối thủ, kỳ thật Lục Lâm Thiên không tiêu hao bao nhiêu, ngày đầu tiên xem như không gặp đối thủ cân xứng.

Trong Tương Hoàng Không Gian, hôm nay có người thất bại quay về, đối với những người thất bại mất đi ánh sáng, cũng không hề có người tiếp dẫn, ánh mắt tất cả mọi người chỉ tập trung vào sáu mươi người chiến thắng mà thôi.

Đương nhiên, cũng có người đang chờ mong, nếu trong vòng tiếp chiến đấu tiếp theo có người bất hạnh vẫn lạc, như vậy những kẻ thất bại như bọn họ sẽ có khả năng.

Chuyện người dự thi trong Tương Hoàng Không Gian vẫn lạc tỉ lệ quá nhỏ, đến cấp độ tu vị thế này quá khó xảy ra nhưng mà cũng không bài trừ có ngoài ý muốn, những năm qua cũng xảy ra không ít.

Mà một khi có người bất hạnh vẫn lạc, như vậy đám người thất bại còn có một cơ hội dự bị, đây cũng là hi vọng cuối cùng của bọn họ, nhưng mà hy vọng này rất nhỏ.

Một ngày từ từ trôi qua, vào đêm, trăng sáng trên cao, Vô Sắc thế giới thành Vô Sắc, lúc này là một đêm không bình yên.

Vô Sắc trung thiên thế giới, tám người tiến vào sáu mươi người, thành tích cỡ này có thể so sánh với Võ Thần thế giới và Nguyệt Hoàng thế giới, tám người tiến vào trước sáu mươi, chứng minh sáu người này sẽ có danh hào Chiến Tướng, có thể đảm bảo tiến vào thế giới hỗn độn tu luyện.

Trong Vô Sắc thế giới, hiện tại không chỉ lúc trà dư tửu hậu, chủ đề hiện tại chính là Vạn Thế đối quyết, người trong Vô Sắc thế giới nhiệt tình với Vạn Thế đối quyết hơn xa dĩ vãng, bởi vì trong lần Vạn Thế đối quyết này Vô Sắc thế giới có thành tích rất tốt.

Mọi người rất nhiệt tình, cũng làm danh tiếng của Lục Lâm Thiên, Hoài Linh Ngọc truyền khắp Vô Sắc trung thiên thế giới.

Thời gian một đêm không dài, sáng sớm hôm sau, khi phía đông thành Vô Sắc có ánh bình minh ló dạng, trên quảng trường, rất nhiều ánh mắt đang nhìn lên ngọc bích trên cao, chờ đợi hình ảnh truyền tống xuất hiện.

Hô...

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ bảy, Lục Lâm Thiên thức tỉnh, hắn phun ra một ngụm trọc khí, thu kim quang thâm thúy vào trong cơ thể, khí tức man hoang trong mắt mất đi, thì thào nói nhỏ:

- Hôm nay mới có thể gặp đối thủ chính thức!

- Hôm nay là cuộc chiến bái tướng vòng thứ hai, sáu mươi người đối chiến với nhau, quy tắc không thay đổi, ba mươi người chiến thắng tiến vào vòng tiếp theo, ba mươi người thất bại sẽ trở thành Chiến Tướng của hai đại liên minh, có thể tiến vào thế giới hỗn độn Nhân giới mật địa tu luyện.

Một lát sau, trong đại điện Bắc Đông nói với đám người Lục Lâm Thiên, những người tiếp dẫn nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên.

Hai ngày này những người nơi đây xem Lục Lâm Thiên là hạch tâm, hết lần này tới lần khác từ cấp độ tu vị Lục Lâm Thiên lại tương đối thấp, nhưng mọi người vẫn dùng hắn làm trung tâm, cho nên chuyện này làm không ít người tò mò.

Trên tảng đá lớn màu vàng, bốn Phong Thần đài hợp lại thành duy nhất, diện tích lớn gấp bốn lần lúc trước lơ lửng giữa không trung, cảnh tượng rất rung động, kim quang tỏa ra tứ phía.

Sáu mươi khối đá màu vàng có sáu mươi người đặt chân, sáu mươi người này cho dù bại cũng là Chiến Tướng của hai đại liên minh.

Nhưng sáu mươi người này hiển nhiên không cam lòng trở thành Chiến Tướng, trở thành Chiến Tôn, Chiến Hoàng, thậm chí là Chiến Thần, đây mới là mục tiêu của bọn họ, càng lên cao, tài nguyên tu luyện càng nhiều.

Cuối cùng người đứng đầu cửu hoàng, Chiến Thần duy nhất càng là vinh dự nhiều người ước mơ tha thiết, nó không chỉ quan hệ tới tài nguyên tu luyện, càng trở thành người quát tháo thế hệ trẻ, Chiến Thần.

Oanh...

Trên quảng trường thành Vô Sắc, không gian trước ngọc bích rung động, hình ảnh được truyền tới lần nữa.

Trên quảng trường lúc này đầy tiếng hò reo, bọn họ hoan hô tám người bước vào vòng sáu mươi người này.

Ầm ầm!

Sáu mươi khối đá màu vàng va chạm với nhau, hư không sinh ra chấn động thật lớn.

Sáu mươi người đứng đó nhìn đối thủ, trước mặt Thái A là một thanh niên với sắc mặt bất đắc dĩ, chính là Ngô Phá Thiên.

Chương 3866: Một chiêu đánh bại

Trước mặt Kim Viên là một thanh niên ôm kiếm, một người một kiếm hồn nhiên thiên thành, khí tức tỏa ra cho Kim Viên cảm giác như đối mặt với ngọn núi khổng lồ, hắn có khí tức không thể rung chuyển.

Trước mặt Quỷ Oa là một nữ tử tuyệt thế, dung nhan tuyệt mỹ, khí tức linh hồn tỏa ra rất nóng bỏng.

Trước mặt Tang Trạm, Hoài Linh Ngọc cười lạnh, sắc mặt của Tang Trạm rất khó coi.

- Các ngươi có thể bắt đầu.

Giọng nói già nua quanh quẩn trên hư không.

Ầm ầm...

Khí tức mênh mông phun trào ra, từng đạo thân ảnh va chạm nhau như thiểm điện.

Quyết đấu, hết sức căng thẳng!

- Ta nhận thua.

Tang Trạm nhìn về phía Hoài Linh Ngọc, trực tiếp nhận thua, hắn rất rõ thực lực của Hoài Linh Ngọc, một khi động thủ sợ rằng Hoài Linh Ngọc sẽ không cho hắn cơ hội mở miệng đầu hàng.

- Hừ, xem như ngươi thức thời, lần sau đừng rơi vào trong tay ta.

Hoài Linh Ngọc hừ lạnh một tiếng, đối phương từng động thủ với hắn, hắn đang muốn hảo hảo giáo huấn một phen, lại không nghĩ tới người trước mặt trực tiếp nhận thua, chuyện này làm cho hắn giận dữ.

- Ta biết rõ thực lực ngươi rất mạnh, cũng tự biết không phải đối thủ của ngươi, nhưng không chiến mà bại không phải việc Hoàng Kim Long Viên chúng ta nên làm.

Kim Viên nhìn thanh niên ôm kiếm, Kinh Thiên Nhất Kiếm Tịnh Vô Ngân, hắn tự biết không phải đối thủ, nhưng mà hắn không lùi bước, hắn đánh ra một quyền phá không tới trước.

- Huyết mạch Hoàng Kim Long Viên nhất tộc cường hãn, có lẽ ngươi chưa tiến vào cổ địa của Hoàng Kim Long Viên nhất tộc lại có được tu vị này thật sự khó tin, nếu sau khi đi vào cổ địa, ngày khác tuyệt đối sẽ là cường giả một phương.

Nhìn một quyền của Kim Viên dánh tới trước mặt, thân ảnh Tịnh Vô Ngân tránh né, lúc này một đạo hào quang từ thanh kiếm tỏa ra chung quanh.

Xùy.

Một quyền của Kim Viên va chạm với kiếm quang lại khó tiến thêm nửa bước, năng lượng trên quyền kình tan biến không thấy.

- Ta thua.

Kim Viên ôm quyền thi lễ, đối phương khách khí như thế, Kim Viên cũng không phải kẻ không biết điều.

Bang bang.

Quỷ Oa thi triển ra Hóa Long Toái Không Trảo, trong nháy mắt trước mặt xuất hiện một hư ảnh, còn không biết xảy ra chuyện gì, thân ảnh đã bị đánh bay, miệng phun máu tươi, trong linh hồn bị khí tức nóng bức bao phủ, thậm chí không nhìn rõ ràng đã bị đánh bại trong một chiêu.

Sắc mặt Hoàng Sa lúc này có phần lúng túng, thậm chí có cảm giác bi kịch, bởi vì hắn đối mặt chính là Nhâm Tiêu Diêu, là đầu lĩnh của Nguyên Võ thế giới, Võ Phá Thương Khung Nhâm Tiêu Diêu.

Nguyên lực trong người chấn động, không gian chung quanh cũng chấn động, khí tức quét qua không gian, thổ thuộc tính nguyên lực bộc phát ra ngoài, đến thời điểm này Hoàng Sa cũng không muốn không chiến mà hàng.

- Vạn Dặm Chấn Thiên Lý.

Lúc Hoàng Sa quát lớn, nguyên lực bao phủ bàn tay, bàn tay vung lên, lăng không đánh ra một chưởng ấn thật mạnh.

Xoẹt!

Bàn chân Hoàng Sa đạp mạnh lên mặt đất, âm thanh trầm thấp nổ vang dưới bàn chân, năng lượng thổ thuộc tính tỏa ra các nơi, thân ảnh hóa thành một đạo tàn ảnh lao thẳng về phía Nhâm Tiêu Diêu.

- Thực lực ngươi còn chưa đủ.

Thời điểm chưởng ấn đánh tới trước mặt, Nhâm Tiêu Diêu lúc này mới ngẩng đầu, thân thể uốn lượn, hắn đánh ra một quyền va chạm với chưởng ấn của Hoàng Sa.

Bành!

Âm thanh trầm thấp nổ vang, chưởng ấn của Hoàng Sa bị đánh nát dễ dàng, miệng phun máu tươi bay ra sau như diều đứt dây, trực tiếp rơi xuống biên giới tảng đá.

- Ta bại.

Hoàng Sa giãy dụa bò dậy, không có ý định ra tay lần nữa, một chiêu thất bại cũng không có ý định vận dụng áo nghĩa linh khí, dùng thân phận đối phương, đầu lĩnh Nguyên Võ thế giới không có khả năng không có áo nghĩa linh khí, cho nên cho dù mình sử dụng áo nghĩa linh khí còn có kết quả thảm hại hơn, không chiến mà hàng là khuất nhục, biết rõ không địch lại còn chiến là ngu xuẩn.

Lục Lâm Thiên nhìn thanh niên mặc trường bào trước mặt, Lục Lâm Thiên biết đại khái lai lịch kẻ này, người của Nguyệt Hoàng thế giới, hai lần trước đi bên cạnh Hoàng Lạc Nhan.

- Tiểu tử Vô Sắc thế giới, đầu hàng đi, đừng tìm đau khổ, ta sẽ không hạ thủ lưu tình đâu.

Tên thanh niên nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt mang theo vẻ khinh thường, cũng không có đặt Lục Lâm Thiên vào trong lòng, thân là người Nguyệt Hoàng thế giới, trừ Nguyên Võ thế giới và Võ Thần thế giới ra, hắn không dặt người thế giới khác trong lòng, cho dù lúc này Vô Sắc thế giới biểu hiện không tầm thường cũng vậy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên không nhìn trận đấu của Hoàng Lạc Nhan và Quỷ Oa nữa, hắn nhìn thanh niên mặc trường bào trước mặt, từ khí tức nguyên lực của kẻ này, hắn biết đây là người Thú tộc.

- Vận khí của ngươi không tốt, hiện tại trong lòng của ta hơi có khó chịu nhỏ, cho nên ngươi sẽ gặp phiền phức.

Lục Lâm Thiên nhìn thanh niên trước mặt, Quỷ Oa bị thương không nhẹ trong tay Hoàng Lạc Nhan, chuyện này làm nội tâm Lục Lâm Thiên rất không thoải mái, mà trước mắt tên thanh niên trước mặt lại là người Nguyệt Hoàng thế giới.

- Tiểu tử đúng là càn quấy, hôm nay ta sẽ cho ngươi biết thế nào là thực lực.

Ánh mắt tên thanh niên này trầm xuống, lập tức nguyên lực bàng bạc quanh thân chấn động, năng lượng thiên địa chung quanh cuồng bạo, năng lượng thổ thuộc tính rung động không nhỏ.

- Thổ thuộc tính áo nghĩa bổn nguyên, Niết Bàn Cảnh sơ giai trung kỳ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi chấn động, thanh niên mặc trường bào trước mặt có được thổ thuộc tính áo nghĩa bổn nguyên, tăng thêm tu vị Niết Bàn Cảnh sơ giai, cũng không phải là Niết Bàn Cảnh sơ giai bình thường, đúng là có tiền vốn hung hăng càn quấy.

Chỉ trong giây phút ngắn ngủi, thủ ấn của thanh niên mặc trường bào ngưng tụ năng lượng thổ thuộc tính rất mạnh, năng lượng màu vàng đất trên không trung tỏa ra hào quang sáng ngời, bao phủ toàn bộ không gian chung quanh, cuối cùng xoay tròn quanh người của hắn.

Chỉ trong nháy mắt không gian run lên không nhỏ, trở nên vô cùng trầm trọng, khí tức khủng bố bao phủ các nơi.

Nhìn thấy thanh niên mặc trường bào ngưng tụ thủ ấn, Lục Lâm Thiên cười lạnh, dùng thân thể làm trung tâm, không gian chung quanh thác loạn, vết nứt không gian đen kịt bao phủ các nơi, một thủ ấn thật lớn bao phủ hư không.

- Thập Phương Vũ Trụ Ấn!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, thân ảnh dùng tốc độ quỷ mị xuất hiện trước mặt thanh niên mặc trường bào, chưởng ấn phá không đánh tới, không có mang theo chút uy năng nào khác.

Nhưng trong giây phút này không gian sinh ra khí tức hủy diệt tất cả, khí tức này làm vạn vật không còn, thiên địa hủy hết, linh hồn của người ta sợ hãi.

Trong nháy mắt này tên thanh niên mặc trường bào cảm thấy không ổn, nhưng hắn không kịp phản ứng, thời không thác loạn, không gian sinh ra sóng to gió lớn, căn bản không thể phản ứng, hắn bị không gian quét qua.

Những nơi chưởng ấn đi qua không gian sụp đổ, tất cả những thứ cản đường bị hủy diệt, lúc chưởng ấn đánh lên người thanh niên mặc trường bào, không gian trước người hắn nổ tung.

PHỤT.

Thời điểm mọi thứ khôi phục bình thường, trên tảng đá màu vàng cứng rắn sinh ra vết rạn rất lớn, thanh niên mặc trường bào nằm trong vết rạn đó.

PHỤT.

Phải thật lâu tên thanh niên mặc trường bào mới phun máu tươi, thân thể run lên, lúc này mới miễn cưỡng bò dậy, giờ phút này sắc mặt trắng bệch, máu tươi đầm đìa.

Chương 3867: Tiết Mặc Kỳ đấu Lưu Vân

- Khoa chân múa tay, cũng không phải làm xiếc, lần sau nhớ trước khi động thủ phải điềm tĩnh.

Lục Lâm Thiên lườm tên thanh niên mặc trường bào, trường bào run lên, chắp tay sau lưng, khí tức bá tuyệt thiên hạ bao phủ không gian.

- Quá đẹp trai, Lục Lâm Thiên tốt lắm.

Trên quảng trường Vô Sắc thế giới thành Vô Sắc, hàng tỉ ánh mắt nhìn vào thanh ảnh áo xanh với khí thế bá tuyệt thiên hạ, nội tâm sôi trào.

Trong Tương Hoàng Không Gian, từng ánh mắt tập trung vào người Lục Lâm Thiên, dùng tu vị chuẩn Niết Bàn một chiêu đánh bại Niết Bàn Cảnh sơ giai trung kỳ của Nguyệt Hoàng thế giới, thực lực này đủ làm người ta phải ghé mắt nhìn.

Từng ánh mắt nhìn chằm chằm vào, trong đám người có vài người âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn qua, tổng cộng năm ánh mắt, bốn nam một nữ, chính là năm người của Nguyệt Hoàng thế giới.

Đối với năm ánh mắt này, Lục Lâm Thiên không cảm thấy kỳ quái, ngược lại còn cười lạnh, cuối cùng nhìn chằm chằm vào nữ tử tuyệt sắc mặc áo đỏ kia.

Vạn Phượng Hướng Hoàng Hoàng Lạc Nhan, nàng chính là kẻ đánh trọng thương Quỷ Oa, Lục Lâm Thiên cố ý một chiêu đánh trọng thương thanh niên mặc trường bào là cố ý làm.

Bốn mắt nhìn nhau, nữ tử áo đỏ không thể phủ nhận có khí chất cao quý, nhưng trong đôi mắt dễ thương mang theo lãnh ý, lãnh ý không thèm che dấu.

Bang bang.

Trên một khối đá khác, thân thể Ngô Phá Thiên rơi xuống đất, hắn phun máu tươi đầm đìa.

- Niết Bàn Cảnh trung giai.

Ngô Phá Thiên bò dậy, nhìn thiếu niên trước mặt rồi hít khí lạnh.

Từ khí tức trên người thiếu niên này, Ngô Phá Thiên không khó nhìn ra, đối phương chính là cường giả Niết Bàn Cảnh trung giai, tu vị này không phải hắn có thể đối phó. Ngô Phá Thiên rất buồn bực, hắn thật sự không nghĩ tới đây là người Vô Sắc thế giới, hắn kinh ngạc vì hai lần mình thất bại trong Vạn Thế liệp tràng đều thua trong tay người Vô Sắc thế giới.

- Ô...

Tử Viêm hóa thành bản thể Tử Viêm Huyền Xà khổng lồ, thân thể khổng lồ vượt qua hư không, hắn phun ra hỏa diễm màu tím nóng bức, hỏa diễm cuồn cuộn quét qua hư không, lập tức lan tràn tới trước mặt nam tử đối thủ.

Nam tử hoàn toàn không quan tâm tới hỏa diễm màu tím, hắn ngưng kết thủ ấn, một chưởng ấn khổng lồ ngưng tụ ra, ngôi sao sâu trong hư không bị dẫn dắt, chưởng ấn tỏa ra ánh sao sáng lạn.

- Tinh Thần Chưởng!

Thanh niên quát to một tiếng, vô số khe nứt không gian quanh chưởng ấn sụp đổ, mang theo khí tức mênh mông quét qua các nơi, những nơi Tinh Thần Chưởng đi qua, không gian ven đường sụp đổ.

Chưởng ấn khổng lồ đánh tan tử viêm đáng sợ.

Xoẹt.

- Liệt Viêm Kiếm, phá cho ta!

Tử Viêm hét lớn một tiếng, hỏa diễm hóa thành trường kiếm chém một nhát.

Hỏa hỏa thuộc tính áo nghĩa linh khí bắn ra, uy áp áo nghĩa linh khí mênh mông bao phủ thiên địa, lập tức trường kiếm áo nghĩa linh khí xuyên thủng Tinh Thần Chưởng của đối thủ.

Lập tức Tinh Thần Chưởng khổng lồ rạn nứt, tiếng nổ như sơn băng địa liệt vang vọng các nơi, khí tức cuồng bạo khủng bố phóng thẳng lên trời.

- Tu vị Niết Bàn Cảnh, còn có áo nghĩa linh khí, Tử Viêm thực lực mạnh như vậy từ lúc nào!

Trên lầu các thành Vô Sắc, Tử Huyền nhìn cảnh tượng trên hư không, toàn thân kích động run rẩy, trong ba năm ngắn ngủi Tử Viêm có thể biến hóa như vậy làm hắn ngạc nhiên.

- Tử Viêm, cố gắng lên, đánh ngã đối thủ!

Trên quảng trường thành Vô Sắc, tất cả mọi người hò hét, bọn họ kích động và lo lắng thay cho các đối thủ trên lôi đài.

- Thì ra còn có áo nghĩa linh khí, vậy cứ dùng áo nghĩa linh khí so sánh đi.

Đối thủ của Tử Viêm, thanh niên thấy Tinh Thần Chưởng vỡ nát, nhìn trường kiếm áo nghĩa linh khí phá vỡ không gian đánh tới, hơi có vẻ kinh ngạc, nhưng cũng không có bao nhiêu bối rối.

Xùy!

Trong thời gian thật ngắn, trong lòng bàn tay của thanh niên kia xuất hiện cái đĩa phong cách cổ xưa, đột nhiên cái đĩa tỏa ra hào quang sáng ngời, hào quang này nhanh chóng bao phủ không gian.

Trong hào quang chói mắt đó có vô số hư ảnh ánh sao không ngừng hiển hiện, uy áp mênh mông hàng lâm thế gian, hư không phía trên Tương Hoàng Không Gian bị vô số ánh sao cực lớn bao phủ.

- Tinh Thần Luân!

Thanh niên quát lớn, thúc dục cái đĩa trong tay đánh thẳng về phía Tử Viêm, hào quang phóng đại, ánh sao như hóa thành thực chất.

Lập tức vô số hư ảnh ngôi sao rơi xuống như sao băng, trực tiếp đụ.ng vào thân kiếm của Tử Viêm, thanh kiếm bị đẩy lùi.

- Không tốt, Tử Viêm sắp thua.

Lục Lâm Thiên đã sớm giải quyết đối thủ, nhìn thấy đối thủ Tử Viêm mạnh như vậy, ánh mắt cực kỳ bất đắc dĩ, đối thủ của Tử Viêm có tu vị Niết Bàn Cảnh sơ giai trung kỳ, thủ đoạn cũng không đơn giản.

Mà Tử Viêm vừa đột phá không lâu, tuy có Liệt Viêm Kiếm nhưng lại không bằng áo nghĩa linh khí của đối phương.

- Thần Thiên thế giới Tinh Thần Chưởng Lưu Suất, người mang áo nghĩa linh khí đỉnh phong của Thần Thiên thế giới Tinh Thần Luân, Tử Viêm sắp bại.

Mạc Kình Thiên cách đó không xa, chẳng biết lúc nào hắn đã đánh bại đối thủ, nhìn thanh niên quyết đấu với Tử Viêm, ánh mắt hơi rung động, Tử Viêm đã lâm vào hoàn cảnh xấu.

Ken két.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, Tinh Thần Luân giáng xuống, Tử Viêm liên tiếp bại lui, hào quang trên Liệt Viêm Kiếm không ngừng phai mờ, rốt cuộc Tử Viêm không thể chống lại, miệng phun máu tươi đầm đìa.

- Ta bại.

Tử Viêm quát một tiếng, hắn hiểu rõ tình huống bản thân mình, hắn thu hồi bản thể, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt hơi có vẻ thất vọng, hắn cuối cùng vẫn không vượt qua bước này.

Lúc này đội hình quyết đấu không nhiều, thực lực cường hãn nhất đã sớm giải quyết đối thủ, còn lại dây dưa không rõ, trên cơ bản đều là những người thực lực không kém nhau.

Rầm rầm rầm!

Cả Tương Hoàng Không Gian ngẫu nhiên sinh ra âm thanh va chạm trầm thấp.

- Không nghĩ tới ngươi lại đột phá đến Niết Bàn Cảnh.

Lơ lửng giữa không trung, sắc mặt Tiết Mặc Kỳ tái nhợt, mà đối thủ của nàng là thanh niên áo trắng cũng không tốt hơn, sắc mặt tái nhợt, nhìn Tiết Mặc Kỳ, cười rất lạnh.

Thanh niên áo trắng này tuổi chừng hai tám hai chín, thần sắc thanh niên áo trắng rất âm trầm.

Mà thanh niên áo trắng với Tiết Mặc Kỳ cũng không xa lạ gì, chính là Lưu Vân cấu kết Hoài Linh Ngọc đánh lén người Vô Sắc thế giới, Cụ Phong và Phi Dương bị đám người này đánh chết, chỉ có tên này đào thoát.

- Không nghĩ tới ngươi còn sống.

Tiết Mặc Kỳ không quan tâm, nói một câu rất bình thản.

- Chỉ tiếc ngươi đột phá không lâu, muốn đánh bại ta lại không được, mà bây giờ ngươi xem ra cũng không thể chèo chống được nữa.

Vừa mới nói xong, ánh mắt Lưu Vân trầm xuống, thân ảnh lao thẳng về phía Tiết Mặc Kỳ, nguyên lực không ngừng chấn động, không gian sau lưng gió nổi mây phun, đột nhiên cuồng phong quét qua tất cả, chấn vỡ không gian nơi này, giờ phút này vì đánh bại Tiết Mặc Kỳ, Lưu Vân đã dùng toàn lực, trong nháy mắt đã phá không tới trước mặt Tiết Mặc Kỳ, khí tức hủy diệt từ một quyền này đánh ra ngoài, hư không chung quanh chấn động không nhỏ.

- Phi Vân Tê Thiên Quyền!

Tiếng quát nhẹ vang lên, quyền kình của Lưu Vân không ngừng làm không gian nổ tung, một quyền xuyên thủng không gian giống như thiên thạch giáng xuống, xẹt qua trời cao, lập tức đến trước mặt Tiết Mặc Kỳ.

Chương 3868: Nữ nhân đều khó dây vào

Một quyền này mang theo lực lượng hủy diệt đánh thẳng vào người Tiết Mặc Kỳ, rất nhiều ánh mắt đang quan sát, tốc độ quá nhanh, thậm chí Tiết Mặc Kỳ còn chưa có động tác gì.

- Cẩn thận!

Trên quảng trường thành Vô Sắc, hàng tỉ ánh mắt ngừng thở lo lắng cho Tiết Mặc Kỳ.

Trên lầu các, Tiết Hưng Quốc khẩn trương toàn thân run rẩy, đôi mắt nhìn chằm chằm vào hư không, khẩn trương tới mức tim đập chậm lại.

Trong hư không Tương Hoàng Không Gian, Tử Viêm, Hoàng Sa... Cũng khẩn trương.

Xa xa Tôn Tiểu Nhã và Bạch Lang cũng lo lắng, ngay cả Huyền Tuyết Ngưng cũng rung động không nhỏ.

Bành.

Mọi người quan sát bên này, Tiết Mặc Kỳ hơi lùi tránh né một quyền này, nhưng lực lượng hủy diệt vẫn đánh vào vai của Tiết Mặc Kỳ.

Chỉ trong nháy mắt, tâm thần mọi người run lên, một quyền hủy diệt này không tầm thường.

- Không xong.

Trên quản trường thành Vô Sắc, tất cả mọi người khẩn trương ngừng thở, ánh mắt hãi hùng khiếp vía nhìn qua các nơi, không có ai biết một quyền hủy diệt này, vì sao Tiết Mặc Kỳ lại không tránh hoặc hoàn thủ.

Tương Hoàng Không Gian, khi một quyền của Lưu Vân đánh vào vai của Tiết Mặc Kỳ, rất nhiều ánh mắt run lên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng hơi trầm xuống, thực lực của Tiết Mặc Kỳ hoàn toàn không dưới Lưu Vân bao nhiêu, vừa rồi đã có thể tránh đi, vì sao Tiết Mặc Kỳ muốn mạnh mẽ chống lại Lưu Vân, cầm tính mạng ra làm tiền đặt cược.

- Lưu Vân, ngươi cho rằng ta không thể làm gì sao? Luận tiêu hao, ngươi căn bản không cách nào so sánh với ta.

Lúc một quyền đánh vào vai Tiết Mặc Kỳ, trong mắt Tiết Mặc Kỳ có hào quang lóe lên, sát ý bắn ra các nơi:

- Vì ta không sợ bị trọng thương, nhưng ngươi không thể.

Tiết Mặc Kỳ vừa dứt lời, thân thể uyển chuyển run lên, tóc đen sau lưng dựng ngược.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, sắc mặt Tiết Mặc Kỳ tái nhợt lại bộc phát khí tức ngập trời, năng lượng mênh mông và lạ lẫm sinh ra, khí tức của nó không mang theo sinh cơ.

- Không tốt.

Lưu Vân cảm giác không ổn, hắn nhanh chóng lui ra ngoài.

Xùy.

Vào giờ phút này, trên người Tiết Mặc Kỳ tỏa ra khí tức hoang vu lạnh buốt giống Huyền Tuyết Ngưng, khí tức này tuy không khủng bố như Huyền Tuyết Ngưng, nhưng khí tức hoang vu lạnh buốt tiến vào cơ thể Lưu Vân lại sinh ra ảnh hưởng thật lớn.

XÍU...UU!.

Tất cả chỉ diễn ra trong thời gian ngắn, tay ngọc của Tiết Mặc Kỳ cầm áo nghĩa linh khí quét qua Lưu Vân, hàn quang lóe lên cắt qua cổ Lưu Vân.

Bàn tay ngọc hất lên, linh khí trong tay Tiết Mặc Kỳ chấn động, sau đó là âm thanh nổ tung không nhỏ, đầu lâu Lưu Vân bị chém đứt.

Đầu lâu và thân hình rời ra, ánh mắt Lưu Vân còn kinh ngạc sợ hãi, biến cố trong nháy mắt hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của hắn, hắn thật sự không ngờ, vì đánh chết mình, nữ nhân này lại ngạnh kháng một quyền của hắn.

Xuy xuy.

Áo nghĩa linh khí của Tiết Mặc Kỳ biến thành rộng trăm mét, hào quang màu xanh quét qua thân thể và đầu Lưu Vân, lập tức phá hủy hư không, Lưu Vân hóa thành huyết tinh tiêu tán trong không gian.

Tiết Mặc Kỳ sớm tính sẽ không cho Lưu Vân có cơ hội đầu hàng.

Đến thời điểm này, tất cả mọi người ở đây đều biết rõ Tiết Mặc Kỳ từ đầu đã cố ý lâm vào yếu thế, làm cho Lưu Vân tự đại, cuối cùng thừa nhận một kích của Lưu Vân, mục đích chính là chém giết Lưu Vân.

Đáng thương Lưu Vân chết trong tính toán của Tiết Mặc Kỳ, bị đánh chết trên Phong Thần đài.

- Trực tiếp đánh chết, ngoan độc.

Cả Tương Hoàng Không Gian, nhiều ánh mắt nhìn Tiết Mặc Kỳ, nữ tử tuyệt mỹ này ra tay rất gọn gàng, làm cho nhiều người ngạc nhiên.

- Sớm có chuẩn bị, xem ra, nữ nhân đều không dễ trêu.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên cười nhạt, cũng buông lỏng một hơi, Tiết Mặc Kỳ đã sớm có tính toán đánh chết Lưu Vân, cố ý yếu thế, làm cho Lưu Vân cho rằng nàng tiêu hao hầu như không còn, trên thực tế nàng mang theo áo nghĩa phục hồi, Tiết Mặc Kỳ căn bản không có khả năng tiêu hao hầu như không còn, trừ phi gặp phải người không thể chống lại.

Mà trọng yếu nhất là, Tiết Mặc Kỳ người mang áo nghĩa phục hồi, căn bản không sợ bị trọng thương, chỉ cần không chết sẽ khôi phục, cho nên liều mạng bản thân trọng thương cũng phải xuất kỳ bất ý đánh chết Lưu Vân.

Duy nhất làm cho Lục Lâm Thiên nghi hoặc chính là, Tiết Mặc Kỳ vừa rồi tỏa ra khí tức hoang vu lạnh buốt giống như Huyền Tuyết Ngưng, đối với Lục Lâm Thiên mà nói đây là điểm kỳ quái, vừa rồi Lưu Vân bị khí tức lạnh buốt kia ảnh hưởng linh hồn và thân thể, lúc này mới bị Tiết Mặc Kỳ trực tiếp đánh chết.

- Ai, Lưu Vân chết!

Trên quảng trường tại Hồng Vân thế giới, hàng tỉ sinh linh nhìn hình ảnh trên ngọc bích ở không trung quảng trường, giờ phút này hoàn toàn lâm vào yên tĩnh.

- Người này là ai, ta tuyệt sẽ không bỏ qua nữ tử này.

Trên lầu các chung quanh quảng trường, một tiếng rống bi thống truyền ra, tiếng quát bao phủ quảng trường.

- Tiết Mặc Kỳ chiến thắng, đánh chết Niết Bàn Cảnh sơ giai, ít nhất là Chiến Tôn.

Trong quảng trường thành Vô Sắc, mọi người ngừng thở và thở ra một hơi, sau đó hưng phấn cười nói không ngớt.

- Tiết hộ pháp, chúc mừng.

Trên lầu các, người tất cả thế lực lớn thở ra, lập tức nhao nhao chúc mừng Tiết Hưng Quốc, Tiết Mặc Kỳ chiến thắng, ít nhất cũng là Chiến Tôn, một Chiến Tôn đại biểu cho cái gì, người ở đây hiểu rõ ràng.

- Cùng vui cùng vui.

Tiết Hưng Quốc trán đổ mồ hôi lạnh, giờ phút này hắn cũng thả lỏng toàn thân, tim của hắn vừa rồi nằm trên cổ họng.

Trong hư không Tương Hoàng Không Gian, Tiết Mặc Kỳ đặt chân xuống Phong Thần đài, ánh mắt nhìn qua Hoài Linh Ngọc, hàn ý trong mắt chớp động.

Hoài Linh Ngọc đứng xa quan sát, nhưng cũng không có vì Lưu Vân chết mà tức giận, ngược lại ánh mắt nhìn Tiết Mặc Kỳ đầy daˆʍ uế.

Trong hư không chung quanh, lúc này cuộc chiến bái tướng đã chấm dứt, sáu mươi người bị thua hai mươi chín người, vẫn lạc một người, còn lại ba mươi người còn trên Phong Thần đài.

Mà Vô Sắc thế giới lúc này còn lại bốn người, Lục Lâm Thiên, Thái A, Tiết Mặc Kỳ, còn có Hoài Linh Ngọc, Hoàng Sa, Tử Viêm, Quỷ Oa, Kim Viên đều bị thua, nhưng bốn người đều trở thành Chiến Tướng.

Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh, lúc này còn lại ba mươi người có không ít thân ảnh quen thuộc, Mạc Kình Thiên cũng không cần nói, còn có Chung Ly Long Bàn, nhưng mà Chung Ly Hổ Cứ đã thua.

Mặt khác trừ Tịnh Vô Ngân, Hoàng Lạc Nhan, Nhâm Tiêu Diêu ra, còn có Tuyệt Phong Hoa, Độc Nhất Đao, Thiên Thương Ngân, những người khác có không ít tới từ Võ Thần thế giới, Nguyệt Hoàng thế giới, Nguyên Võ thế giới ba thế giới lớn.

Ba mươi người còn sót lại đều có thực lực rất mạnh.

Lục Lâm Thiên đại khái nhìn trộm một phen, ba mươi người này chỉ có tu vị chuẩn Niết Bàn của mình là thấp nhất, còn lại đều là Niết Bàn Cảnh sơ giai trở lên.

- Cuộc chiến bái tướng chấm dứt, hai mươi chín người thua trở thành Chiến Tướng, bất hạnh vẫn lạc một người, sau Vạn Thế đối quyết chấm dứt có thể chọn từ đám người dự bị trên Phong Thần đài bổ sung, ngày mai quyết đấu Chiến Tôn, những người còn lại sẽ được người tiếp dẫn giải thích, cũng chúc mừng ba mươi người còn lại có tư cách hưởng đãi ngộ cao hơn trong liên minh.

Chương 3869: Sợ cái gì gặp cái đó 1

Giọng nói già nua từ sâu trong hư không truyền ra.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên, Tô Nhan và Bắc Đông ba người đi vào nội cung.

Tô Nhan và Bắc Đông hai người vốn có thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh, lúc này cung kính hành lễ với Lục Lâm Thiên, nói:

- Bái kiến thiếu chủ.

Lục Lâm Thiên đã sớm cực kỳ nghi hoặc, trên Phong Thần đài, Tô Nhan cùng Bắc Đông hai người cũng đã hành lễ, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên rung động, vội vàng hỏi:

- Hai vị có ý gì?

- Thiếu chủ, là như thế này.

Bắc Đông giải thích nghi hoặc với Lục Lâm Thiên.

- Chúng ta là những người tiếp dẫn, trừ tiếp dẫn người dự thi trên Phong Thần đài tham gia Vạn Thế đối quyết, nếu người được tiếp dẫn trở thành Chiến Tôn, chúng ta sẽ phụng dưỡng thành thiếu chủ, về sau sinh tử sẽ đi theo thiếu chủ, phụng dưỡng trước sau như một.

- Ngươi nói là, các ngươi sau này sẽ tùy tùng ta?

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc nhìn Bắc Đông và Tô Nhan, không nói Tô Nhan, Bắc Đông chính là cường giả Niết Bàn Cảnh trung giai, loại thực lực này ở bên ngoài có thể hùng cứ một phương, lúc này lại cam tâm tình nguyện tùy tùng mình, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên có phần ngạc nhiên.

Tô Nhan nói:

- Chúng ta là người của liên minh, trừ lệnh của minh chủ và trưởng thượng đoàn liên minh minh đồng thời ra lệnh, chúng ta không được phản bội thiếu chủ, phản bội thiếu chủ tương đương phản bội liên minh, trách nhiệm chủ yếu của ta là bảo hộ thiếu chủ an toàn.

- Ta hiểu rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, đến thời điểm này hắn hiểu đại khái, hiện tại những người còn lại đều là Chiến Tôn, ngoài Chiến Tôn sẽ được hai đại liên minh an bài các chỗ tốt, hai người này xem như một phần chỗ tốt, lưu ở bên cạnh bảo vệ mình.

Có thể trở thành Chiến Tôn đều có người tu vị Niết Bàn Cảnh trung giai bảo hộ, xem như một phần tài nguyên tu luyện, mà chỗ tốt này Chiến Tướng không thể hưởng thụ.

Lục Lâm Thiên trầm tư một hồi, lại nói với Bắc Đông và Tô Nhan:

- Về sau không cần quá khách khí, như lúc trước là được.

- Vâng, Thiếu chủ.

Tô Nhan Bắc Đông hai người cung kính đáp.

Một lát sau, Tiết Mặc Kỳ, Thái A, Mạc Kình Thiên, Chung Ly Long Bàn cũng đi tới nội cung của Lục Lâm Thiên.

Tô Nhan và Bắc Đông cũng không cần thông báo, trực tiếp để mọi người tiến vào nội cung, Tô Nhan và Bắc Đông hai người đều nhìn ra, hạch tâm của mọi người chính là thiếu chủ của bọn họ.

Nhìn thấy Mạc Kình Thiên, Thái A, Tiết Mặc Kỳ, Chung Ly Long Bàn bốn người, Lục Lâm Thiên cũng nhìn sau lưng bốn người là những người tiếp dẫn, hiển nhiên cũng có đãi ngộ giống như mình.

Hoàng Sa, Tôn Tiểu Nhã, Tử Viêm, Quỷ Oa, Kim Viên lại chia tay, mọi người dừng lại ở Chiến Tướng, sau lưng vẫn có người tiếp dẫn, ngược lại so với những kẻ thất bại khác còn mạnh hơn một ít, thân là Chiến Tướng cũng được hai đại liên minh xem trọng, nhưng trình độ xem trọng không bằng Chiến Tôn.

Một lát sau, mọi người vẫn tiến vào trong Thiên Trụ giới khôi phục, đối với Mạc Kình Thiên, Thái A, Tiết Mặc Kỳ, Chung Ly Long Bàn mà nói, ngày mai còn có quyết đấu, cần khôi phục trạng thái đỉnh phong nhanh nhất.

- Đội phó đánh chết Lưu Vân, Lưu Vân kia dù nằm mơ cũng không nghĩ sẽ hình thần câu diệt trong Phong Thần đài.

Quỷ Oa nói mang theo vui vẻ, sắc mặt vốn tái nhợt càng tái nhợt hơn trước, bị Hoàng Lạc Nhan đánh trọng thương hơi nặng.

- Thương thế của ngươi thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi Tiết Mặc Kỳ, cố chống một kích của Lưu Vân, người bình thường không thể làm được.

Tiết Mặc Kỳ hé miệng cười cười, sắc mặt tái nhợt, nói:

- Ta không có đại sự gì, chỉ cần có đầy đủ thời gian là sẽ khôi phục như thường, áo nghĩa phục hồi của ta tu luyện đến cực hạn, chỉ cần một đám linh hồn bất diệt, cho dù bị đánh chết cũng có thể khôi phục.

- Nhanh chữa thương đi, ngày mai quyết đấu Chiến Tôn, ngươi không nên tỏ ra yếu thế, cho dù là người nào cũng khó dây vào.

Lục Lâm Thiên nói với Tiết Mặc Kỳ.

- Sư huynh, ngươi nói Thiếu chủ có thể đi tới mức nào?

Đem ngoài cung, Tô Nhan và Bắc Đông đứng thẳng.

- Ngày mai chính là quyết đấu Chiến Tôn, Thiếu chủ có thể đi đến một bước kia, ta có thể nói, trong rất nhiều người tham gia thi đấu lần này, so với Tịnh Vô Ngân, Hoàng Lạc Nhan, Nhâm Tiêu Diêu, Thiếu chủ làm ta nhìn không thấu.

Bắc Đông nói nhỏ.

- Dù sao Thiếu chủ cũng chỉ có tu vị chuẩn Niết Bàn, ngày mai quyết đấu Chiến Tôn không có kẻ yếu, không biết thiếu chủ có thể chiến thắng hay không?

Đôi mắt Tô Nhan mang theo vẻ lo lắng.

- Tu vị không đại biểu tất cả, Thiếu chủ có thể một chiêu làm trọng thương Nguyệt Hoàng thế giới Niết Bàn Cảnh sơ giai đã chứng minh thực lực của mình, nếu Thiếu chủ có thể trở thành Chiến Hoàng, chúng ta có thể theo sau tiến vào thiên giới mật địa, đến lúc đó cũng có được chỗ tốt rất lớn, từ giờ trở đi, chúng ta sẽ tương liên với thiếu chủ.

Bắc Đông nói nhỏ.

- Không biết Thiếu chủ có thể đứng đầu cửu hoàng hay không, trở thành Chiến Thần?

Tô Nhan thì thào.

- Chỉ sợ quá khó, Tịnh Vô Ngân, Nhâm Tiêu Diêu, Hoàng Lạc Nhan ba người này không ai không mạnh.

Bắc Đông khẽ lắc đầu, thấp giọng nói nhỏ:

- Đứng đầu cửu hoàng, ngạo thế thành thần, bao nhiêu năm rồi, tất cả đại trung thiên thế giới đều muốn phong hào Chiến Thần, nhưng vẫn luôn là vật trong tay của Nguyên Võ thế giới, Nguyệt Hoàng thế giới, Võ Thần thế giới mà thôi.

Vào đêm, thành Vô Sắc lúc này sáng như ban ngày, cảm tình bành trướng.

Cả quảng trường, phố lớn ngõ nhỏ đều có chúc mừng, trên Phong Thần đài, Vô Sắc trung thiên thế giới có mười người tham gia, bốn Chiến Tướng sinh ra, còn lại ít nhất bốn Chiến Tôn, thành tích cỡ này làm người ta cuồng nhiệt.

Ngay cả tất cả thế lực lớn đều tham gia đội ngũ chúc mừng, tất cả thế lực lớn đều vô cùng hưng phấn.

Thành Vô Sắc phân đà Phi Linh Môn, tất cả đường chủ và trưởng lão đang ngồi đó, vây quanh Phạm Thống và Âm Quỷ.

- Chư vị, đại khái tính ra chúng ta đã thắng bốn trung thiên thế giới, những thương hội của trung thiên thế giới đó táng gia bại sản rồi.

Phạm Thống ngẩng đầu, ánh mắt vui vẻ, trong Tương Hoàng Không Gian, tất cả đại trung thiên thế giới quyết đấu, bên ngoài đều có đặt cược, mà hắn đem tiền đặt cược đặt lên người chưởng môn và Thái A hai người, đủ một vốn bốn lời, quét ngang tất cả.

- Chúng ta không chơi quá lớn, dùng thực lực của Phi Linh Môn bây giờ, sợ rằng khó ăn thêm.

Du long Đường Ngũ không thể không lo lắng, quét ngang mấy trung thiên thế giới, dùng thực lực hiện tại của Phi Linh Môn không thể gặm toàn bộ Vô Sắc thế giới, đối mặt với các trung thiên thế giới khác có thể nghĩ, thậm chí chơi với lửa có ngày chết cháy.

- Nếu dưới tình huống bình thường, Phi Linh Môn không cách nào chịu nổi.

Âm Quỷ ngẩng đầu nhìn mọi người, cười âm hiểm, nói:

- Nhưng mà các ngươi đừng quên, nếu chưởng môn và Thái A phong hoàng thành thần, ai dám ngăn cản Phi Linh Môn.

Mọi người nghe vậy đều vui vẻ, một khi Thái A và chưởng môn phong hoàng thành thần, mọi người tự nhiên biết rõ nó dại biểu cái gì, tự nhiên không người nào dám động tới Phi Linh Môn.

Chương 3870: Sợ cái gì gặp cái đó 2

- Kế tiếp chúng ta làm sao bây giờ?

Bạch Kinh Đường hỏi.

- Có chút trung thiên thế giới khẳng định khó đối phó, chúng ta đến lúc đó không nên làm phiền chưởng môn, tìm một ít dễ đối phó mà động thủ.

Phạm Thống ngừng một chút, ánh mắt khẽ nhúc nhích, nói:

- Còn có Võ Thần thế giới!

- Võ Thần thế giới, bài danh top ba trung thiên thế giới trong Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới, ngươi xác định?

Âm Minh Dạ Xoa nhìn Phạm Thống, đôi mắt có máu tươi lưu động tràn ra vẻ nghi ngờ.

- Ta chỉ đối phó một thương hội trong đó, một...

Phạm Thống nói nhỏ, trong ánh mắt mang theo rung động không nhỏ...

...

Thành Vô Sắc náo nhiệt đèn đuốc sáng trưng như ban ngày, trăng sáng lên cao, ánh trăng như tấm lụa bao phủ đình viện yên tĩnh.

- Mẫu thân, Lục Lâm Thiên đã trở thành Chiến Tôn, đồ đê tiện An Thi Dao kia có quan hệ không cạn với Lục Lâm Thiên, ta nghĩ giữ nàng lại đã là một tai họa.

Trong đình viện, An Thi Đình âm trầm nói với một phu nhân.

- Không nghĩ tới tiện tỳ kia tiến vào Thị Hoang thế giới lại còn gây ra mưa gió thất thường như vậy.

Phu nhân trung niên âm trầm nói.

- Đồ đê tiện An Thi Dao vẫn bí mật thủ hộ thương hội Phi Linh, không cho chúng ta tiếp xúc nhúng tay vào, sợ rằng đã sớm mang ý đối phó chúng ta.

An Thi Đình nói:

- Mẫu thân, chúng ta làm sao bây giờ, nếu Lục Lâm Thiên kia trở về, đồ đê tiện An Thi Dao kia nhất định sẽ liên thủ với Lục Lâm Thiên, thời điểm đó chúng ta rất khó ứng phó.

- Tiên hạ thủ vi cường, không thể để tiện tỳ kia lật bàn, ngươi đi làm đi.

Phu nhân trung niên nói.

An Thi Đình lại nói:

- Mẫu thân, thế nhưng bên phụ thân...

- Không cho hắn biết là được rồi, lúc này không thể cho tiện tỳ kia cơ hội, vĩnh viễn tuyệt hậu hoạn mới tốt.

Phu nhân trung niên nói ra.

- Mẫu thân, ta biết rõ nên làm như thế nào.

An Thi Dao mang theo sát ý nói một câu.

Sáng sớm hôm sau, trong nội cung, Tô Nhan cung kính nói với Lục Lâm Thiên:

- Thiếu chủ, hôm nay quyết đấu Chiến Tôn, chia làm hai đợt, ba mươi người chia làm mười lăm đội đồng thời quyết đấu, mười lăm người thua sẽ trở thành Chiến Tôn, mười lăm người chiến thắng dùng tốc độ nhanh nhất đánh bại năm đối thủ trực tiếp phong làm Chiến Hoàng, còn lại mười người quyết đấu, người thắng sẽ thành hoàng, kẻ bại làm tôn, Chiến Tôn tiến vào khu vực mật địa, Chiến

Hoàng tiến vào thiên giới mật địa, chúc thiếu chủ thuận lợi tiến vào vòng tiếp theo.

- Đối thủ hôm nay chắc thú vị lắm đây.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên cười nhạt nói một câu.

- Hôm nay đừng để ta đυ.ng phải ngươi.

Mạc Kình Thiên nói với Lục Lâm Thiên.

- Ta cũng nghĩ như vậy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua Mạc Kình Thiên, hai ngày này Mạc Kình Thiên tấn cấp rất ổn, không có sóng lớn gì cả, đây mới là đáng sợ nhất, tri giác nói với Lục Lâm Thiên, trên người Mạc Kình Thiên nhất định có át chủ bài gì đó, cho dù bây giờ mình chiến với Mạc Kình Thiên một trận, sợ rằng hậu quả khó chịu nổi.

- Mọi người nếu gặp gỡ Hoài Linh Ngọc, đều phải cẩn thận một ít.

Tiết Mặc Kỳ nói nhỏ, khôi phục trong Thiên Trụ giới tầng thứ ba, thương thế của nàng khôi phục không kém bao nhiêu.

Nghe được Hoài Linh Ngọc, ánh mắt mọi người ngừng lại, hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên chấn động, lập tức áp chế hàn ý, khóe miệng cười nhạt, nói:

- Trừ Hoài Linh Ngọc ra, nếu gặp gỡ người Nguyệt Hoàng thế giới, cũng tận lực cẩn thận mới tốt, đoán chừng người Nguyệt Hoàng thế giới cũng không có thiện ý với chúng ta.

Oanh...

Trên quảng trường thành Vô Sắc to như vậy chật kín người, trong Vô Sắc thế giới có bốn thân ảnh quen thuộc xuất hiện trước mặt mọi người, cả quảng trường sôi trào.

- Lục Lâm Thiên, cố gắng lên.

- Tiết Mặc Kỳ, ngươi là kiêu ngạo của chúng ta.

- Hoài Linh Ngọc, tốt lắm.

- Thái A, chúng ta yêu chết ngươi.

Có đủ tiếng gầm vang vọng các nơi, tiếng hò hét kinh thiên động địa, càng có thiếu nam thiếu nữ tỏ lòng ái mộ của mình.

Ầm ầm.

Trong Tương Hoàng Không Gian, ba mươi tảng đá màu vàng dính liền vào nhau.

Xuy xuy.

Trong nhiều ánh mắt nhìn chằm chằm vào mình, ba mươi người phân thành mười lăm đội, Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt thanh niên mặc cẩm bào, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, thật sự lo lắng cái gì gặp cái đó, thanh niên này Lục Lâm Thiên không biết, nhưng lại biết rõ, thanh niên này là người Nguyệt Hoàng thế giới.

Trước mặt Thái A xuất hiện thanh niên mặc áo dài, ánh mắt thâm thúy, tu vị Niết Bàn Cảnh sơ giai.

Tiết Mặc Kỳ nhìn thân ảnh trước mặt, nàng nhíu mày, đây không phải người lạ gì, không ngờ nàng lại gặp Hoài Linh Ngọc, trong tình huống bình thường sẽ không gặp người chung thế giới của mình, cho nên, nàng gặp gỡ Hoài Linh Ngọc, không lâu trước đó nàng còn nhắc mọi người, không ngờ mình lại gặp được.

- Mặc Kỳ, rốt cuộc chúng ta gặp mặt, ngươi gïếŧ Lưu Vân, ta không gïếŧ ngươi, ta còn muốn giữ lại ngươi, trở thành nữ nô của ta, tiếp nhận sủng hạnh của ta, ta tin tưởng ngươi sẽ biết được tư vị của ta.

Nhìn thấy Tiết Mặc Kỳ, Hoài Linh Ngọc cười rất dâм ɖu͙©.

- Vô sỉ hạ lưu.

Ánh mắt Tiết Mặc Kỳ lạnh nhạt.

Hoài Linh Ngọc cũng không thèm để ý, cười nói:

- Ta muốn đạt được thứ gì, chưa từng chưa chiếm được.

- Các ngươi có thể bắt đầu.

Giọng nói già nua quanh quẩn trên hư không.

Oanh...

Khi tiếng nói vừa dứt, không gian run lên, từng đạo khí tức lập tức dâng trào, trực tiếp bộc phát ra, bởi vì người giải quyết đối thủ trước nhất sẽ là Chiến Hoàng, cho nên tất cả Chiến Tôn quyết đấu sẽ ra tay toàn lực với đối thủ.

Rầm rầm rầm!

Chỉ trong nháy mắt từng thân ảnh va chạm với nhau, cả hư không không ngừng run rẩy.

Xuy xuy.

Tóc dài của Tiết Mặc Kỳ bay phất phơ, toàn thân sinh ra hàn khí lạnh buốt, trong chốc lát quét qua Hoài Linh Ngọc, cùng lúc đó đầu ngón tay mang theo áo nghĩa linh khí bay đi, giống như linh xà quét thẳng về phía Hoài Linh Ngọc.

- Tiểu tử, thua cho ta!

Trong hư không hỗn loạn, tất cả đều hoa mắt, hư không tan vỡ có tiếng quát truyền ra, thanh niên mặc trường bào xuất hiện trước mặt Thái A, hắn cầm trường kiếm trong tay đâm thẳng tới phía trước.

- Tru Ma Kiếm Quyết!

Trường kiếm trong tay thanh niên áo dài là tiên thiên linh khí đỉnh phong, thúc dục vô số kiếm quang xé nát hư không, lập tức quét qua Thái A.

- Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm, tà kiếm xuất!

Thái A âm trầm, không chút hoang mang, trong mi tâm có hào quang lóe lên, Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm xuất hiện, thân kiếm bắn ra hào quang đặc biệt chia ra làm ba mũi kiếm, ba bí vân từ đường kiếm xuất hiện ở chung quanh.

Xoẹt!

Ken két.

Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm nhanh chóng xé tan kiếm quang của thanh niên mặc trường bào, bóng kiếm lóe lên rồi biến mất, khí tức nóng bỏng phá không lập đánh tới trước mặt thanh niên mặc trường bào.

Xoẹt.

Trong thời gian ngắn, tinh quang trong mắt thanh niên áo dài bắn ra phía trước, trên người sinh ra áo giáp chói mắt, áo giáp giống như lân thú sinh ra uy áp rất mạnh.

XIU....XIU... XÍU...UU!!

Ba bí vân trường kiếm đâm thẳng vào áo giáp lân thú kia, áo giáp sinh ra khe hở rất nhỏ, nhưng lại không có rạn nứt, lập tức có dấu hiệu khôi phục.

Chương 3871: Top năm

- Ngươi có linh hồn loại áo nghĩa linh khí, ta có áo nghĩa linh khí phòng ngự, linh hồn lực bình thường khó tổn thương ta, ngươi mắc lừa rồi.

Thanh niên mặc trường bào cười lạnh, người mang áo nghĩa linh khí áo giáp phòng ngự đỉnh phong, đây là át chủ bài của hắn, gần trong gang tấc, tay trái đã sớm chuẩn bị đánh ra một thủ ấn.

- Trấn Ma Ấn!

Thủ ấn của thanh niên áo dài đánh xuống, khí thế cuồn cuộn bao phủ hư không, thủ ấn đánh nát không gian, hiển lộ khe hở đen kịt, mang theo một cổ cực kì khủng bố lực lượng, lập tức đánh vào ngực Thái A, lực lượng như thủy triều quét qua tất cả.

- Thái A cẩn thận!

Trên quảng trường thành Vô Sắc, hàng tỉ ánh mắt vẫn quan sát Thái A chiến đấu.

Trên lầu các, người Phi Linh Môn đều ngừng thở, đôi mắt đỏ tươi như máu của Âm Minh Dạ Xoa bắn ra hào quang sáng ngời, lúc này lo lắng đến mức tận cùng.

Tất cả mọi người đều khẩn trương, hàng tỉ đôi mắt ở thành Vô Sắc nhìn chằm chằm vào, chỉ thấy thủ ấn của thanh niên mặc trường bào đánh vào l*иg ngực Thái A, thân thể gầy gò của Thái A có tử sắc kim quang lưu động, trong lúc mơ hồ mang theo khí tức lôi điện.

Cùng lúc đó, khóe miệng Thái A cười lạnh, hét lớn một tiếng:

- Ngươi có áo nghĩa linh khí phòng ngự thì như thế nào, chỉ tiếc ngươi chỉ có lực công kích Niết Bàn Cảnh sơ giai đỉnh phong, nhưng căn bản không thể dao động được ta, Tu La Diệt Hồn Chưởng!

Thái A quát lớn, đánh ra một chưởng ấn bằng tay trái, chưởng ấn có âm thanh quỷ khóc thần sầu, mang theo thế công linh hồn mênh mông, lập tức đánh lên người thanh niên mặc trường bào.

Ầm ầm!

Dưới một chưởng này, khí tức linh hồn nóng bỏng chấn vỡ hư không, khí kình khủng bố như phong bạo quét qua hư không.

Xùy!

Một chưởng đấu một chưởng, thanh niên mặc trường bào lảo đảo lui ra phía sau, ánh mắt cũng ngây dại ra.

- Tà Kiếm Tam Sát!

Cùng một thời gian, Thái A quát một tiếng, tu vị Niết Bàn Cảnh trung giai tung hoành Tương Hoàng Không Gian, không gian sau lưng gió nổi mây phun, vô cùng bá đạo, Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm run lên, ba thanh trường kiếm bí vân lập tức bắn ra hào quang như mặt trời mọc, năng lượng linh hồn nóng bỏng khuếch tán ra chung quanh.

XIU....XIU... XÍU...UU!!

Tạch tạch tạch!

Giờ phút này áo giáp trên người thanh niên mặc trường bào không thừa nhận nổi gánh nặng, từng khe hở rạn nứt như mạng nhện.

Trong khe hở có máu tươi chảy ra ngoài, linh hồn lực và tà lực công kích xuyên thấu qua khe hở đó.

PHỤT!

Thanh niên mặc trường bào phun máu tươi, sắc mặt tái nhợt, vội vàng hét lớn.

- Ta đầu hàng.

Xùy!

Thái A thu hồi Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm, thân hình lui ra sau vài bước, đặt chân lên tảng đá màu vàng, một tay cầm kiếm, một tay đứng chắp tay, khí tức Niết Bàn Cảnh trung giai phóng thích ra ngoài, không gian sau lưng run lên, vô cùng bá đạo.

- Thái A thắng, chiến thắng trận thứ tư, trực tiếp phong làm Chiến Hoàng!

Trong quảng trường thành Vô Sắc, hàng tỉ ánh mắt nhìn cảnh tượng này, không ngừng hoan hô vang vọng.

- Chiến Hoàng, Vô Sắc thế giới có Chiến Hoàng.

Trên lầu các, Tiết Hưng Quốc, Tử Huyền, Hoàng Thiên Tứ hưng phấn nắm chặc nắm đấm.

- Thái A thuộc loại trâu bò.

- Bà mẹ nó, tiểu tử Thái A này cũng biếи ŧhái giống chưởng môn.

Trên lầu các, tất cả cường giả Phi Linh Môn không ngừng xoa tay, nhiệt huyết sôi trào.

Đôi mắt giống như máu tươi của Âm Minh Dạ Xoa đã sớm lệ nóng doanh tròng, giờ phút này nàng biết rõ tất cả đau khổ của mình không uổng phí, nàng lựa chọn lúc trước không sai...

Ngao.

Trong Tương Hoàng Không Gian, một hư ảnh tà long quét qua, âm thanh dâм ɭσạи vang vọng, trực tiếp ảnh hưởng khí tức hoang vu lạnh giá của Tiết Mặc Kỳ, lập tức đánh lui Tiết Mặc Kỳ dang thúc dục áo nghĩa linh khí, đánh thẳng vào người Tiết Mặc Kỳ.

PHỤT.

Tiết Mặc Kỳ miệng phun máu tươi, thân thể mềm mại lập tức lảo đảo lui ra sau, nói:

- Ta nhận thua.

- Sớm nhận thua mới tốt, ta không nỡ làm ngươi bị tổn thương, hiện tại chỉ sớm nói cho ngươi biết, thực lực của các ngươi không thể chống lại ta, ở trước mặt ta, ngươi chỉ là con sâu cái kiến.

Hoài Linh Ngọc nhìn Tiết Mặc Kỳ cười nói thật dâʍ ɖu͙©.

Đôi mắt Tiết Mặc Kỳ trầm xuống, nhìn lên không gian, lúc này Nhâm Tiêu Diêu, Hoàng Lạc Nhan, Tịnh Vô Ngân ba người đã sớm đánh bại đối thủ, Thái A và Mạc Kình Thiên cũng đánh bại đối thủ của mình, top năm đã bị chiếm, trầm giọng nói:

- Ta hiện tại nhận thua, dường như đã không thể tiến vào top năm, ta xem ra ngươi đã thua rồi.

- Khặc khặc, top năm thì sao, ta căn bản không ngại chà đạp một tên, chờ xem, ngươi trốn không thoát, bọn chúng cũng trốn không thoát.

Hoài Linh Ngọc cười lạnh nói.

Bành bành bành!

Trên hư không có âm thanh nổ tung trầm thấp, hỏa diễm, hàn băng, hơi nước các công kích va chạm với nhau, hư không Tương Hoàng Không Gian vang lên âm thanh nổ tung đinh tai nhức óc.

Ba mươi người quyết đấu đã có thời khắc bình tĩnh, Nhâm Tiêu Diêu, Hoàng Lạc Nhan, Tịnh Vô Ngân ba người dễ dàng đánh bại đối thủ, Thái A cũng không rớt lại phía sau quá lâu, Mạc Kình Thiên không biết thi triển thủ đoạn gì đã tiến vào top năm.

Năm người trực tiếp trở thành Chiến Hoàng, vô số ánh mắt động dung, ánh mắt Nhâm Tiêu Diêu, Hoàng Lạc Nhan, Tịnh Vô Ngân trực tiếp đánh giá Thái A và Mạc Kình Thiên.

Oanh.

Lục Lâm Thiên cũng vốn định tiến vào top năm, chỉ tiếc đối mặt với tên thanh niên cẩm bào của Nguyệt Hoàng thế giới, thực lực đối phương khó chơi, Niết Bàn Cảnh sơ giai nhưng đạt tới hậu kỳ đỉnh phong, trên người còn mang áo nghĩa linh khí linh khí phòng ngự, tia chớp quấn quanh hai tay, lúc này đánh bất phân thắng bại, cũng làm cho Lục Lâm Thiên cảm thán, người của Nguyệt Hoàng thế giới có thủ bút không nhỏ.

- Có chút thực lực, đáng tiếc còn chưa đủ, nhớ kỹ, đánh bại ngươi là Nguyệt Hoàng thế giới Phù gia Phù Tô.

Thanh niên mặc cẩm bào đã sớm mặc một kiện áo giáp màu đỏ phong cách cổ xưa, thân ảnh thong thả lui ra sau vài bước, thân thể như mũi tên lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Đại Lãng Viêm Hỏa Chưởng!

Thanh niên mặc cẩm bào lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, năng lượng mênh mông quét qua tất cả, một hư ảnh chưởng ấn ngưng tụ trong hư không, chưởng ấn xuất hiện gợn sóng không gian kỳ lạ, giống như sóng biển lăn tăn.

Ầm ầm!

Chưởng ấn đánh ra, không gian chung quanh nổ tung, lực lượng khủng bố mang theo nhiệt độ rất mạnh, năng lượng cuồng bạo quét qua các nơi..

Xùy!

Trong nháy mắt chưởng ấn mang theo khí tức nóng bỏng và uy áp rất mạnh, giống như vòi rồng tàn phá những nơi nó đi qua, vết nứt không gian đen kịt xuất hiện lan tràn hơn vạn mét, không gian sinh ra vết rạn nứt như mạng nhện, nhanh chóng ảnh hướng tới phiến hư không này, cũng trực tiếp bao phủ trước mặt Lục Lâm Thiên.

Nhìn chưởng ấn này, Hoàng Lạc Nhan đứng trên tảng đá quan sát bên này.

Trong nội tâm Hoàng Lạc Nhan rất rõ ràng, Phù Tô chính là người mạnh nhất trong thế hệ trẻ dưới mình trong Nguyệt Hoàng thế giới, Phù gia thân là nhân tộc nhưng ở trong Nguyệt Hoàng thế giới có Thú tộc chiếm đa số, nhưng Phù gia lại có thực lực vô cùng khủng bố.

Chương 3872: Đánh bại

Phù Tô thúc dục Đại Lãng Viêm Hỏa Chưởng, ngay cả nàng cũng không dám chủ quan, tu vị Niết Bàn Cảnh trung giai khó có người chống lại, dường như Lục Lâm Thiên cũng chỉ là chuẩn Niết Bàn mà thôi, là kẻ yếu trong ba mươi người ở đây.

Cho nên vào lúc này Hoàng Lạc Nhan cũng không đặt Lục Lâm Thiên vào trong mắt, một nhân vật không danh tiếng trong Vô Sắc thế giới lại dám kɧıêʋ κɧí©ɧ Nguyệt Hoàng thế giới, như vậy nhất định phải giáo huấn mới tốt.

- Thực lực không kém, không hổ là thế hệ trẻ đỉnh phong của Nguyệt Hoàng thế giới.

Vào lúc chưởng ấn mang theo hỏa viêm khủng bố đánh thẳng tới phía trước, chỉ trong chốc lát ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, khóe miệng cười vui vẻ, từng đường cong huyền ảo xẹt qua như thiểm điện.

Cùng một thời gian, kim, thanh, lam, xích, hoàng năm loại hào quang thuộc tính lóe lên, hư không trong Tương Hoàng Không Gian đột nhiên xuất hiện hắc động hai màu đen trắng, chính giữa là vòng cung tương liên với nhau hình thành đồ án đen trắng xoay tròn, trong chốc lát cả hư không chấn động dữ dội.

- Thời không lao ngục!

Trong thời gian ngắn ngủi, một đạo hào quang chói mắt lóe lên quanh người Lục Lâm Thiên, thủy thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’ lan tràn, trực tiếp bao phủ không gian, thủy thuộc tính bàng bạc lóe lên các nơi.

Linh hồn áo nghĩa, thời gian áo nghĩa tăng thêm không gian áo nghĩa, ngũ hành áo nghĩa tương khắc tương sinh dung hợp vào nhau.

Oanh.

Nhiệt độ cả không gian lạnh giá lại, làm cho người ta có cảm giác như rơi vào trong hầm băng, cảm giác hàn băng lạnh giá tới mức tận cùng, dường như năng lượng trong phiến thiên địa này bị đóng băng, biên giới không gian lập tức nứt vỡ, không gian gió nổi mây phun, cũng bao phủ hư không vị trí Phù Tô vào trong.

Tạch...

Đồng thời trong ‘ thời không lao ngục ’ không gian bị đóng băng, trực tiếp đóng băng hỏa diễm chưởng của Phù Tô, hàn khí đông cứng hư không, khí tức hủy diệt của hỏa diễm chưởng biến mất không còn.

Trong không gian quỷ dị này, Phù Tô đằng đằng sát khí biến sắc, trong không gian hàn băng khủng bố này, hắn mới thấy lực công kích quỷ dị như vậy lần đầu tiên, giống như có vô số áo nghĩa tương dung với nhau, trong đó còn có một đạo áo nghĩa quỷ dị làm cho hỏa thuộc tính của hắn bị áp chế.

Biến hóa như vậy làm cho Phù Tô có cảm giác không thể chống lại, cũng không cách nào giãy giụa ra ngoài, lực lượng hàn băng bao phủ thân thể, không gian đều bị hàn băng bao phủ, còn có linh hồn lực khủng bố quét qua các nơi.

- Còn có thủ đoạn này!

Khi Lục Lâm Thiên thúc dục thời không lao ngục, rất nhiều áo nghĩa xuất hiện, từng ánh mắt nhìn qua đầy kinh hãi.

- Một người có thể tu luyện nhiều áo nghĩa như thế, thiên phú thật khủng khiếp.

Ánh mắt Tịnh Vô Ngân, Hoàng Lạc Nhan, Nhâm Tiêu Diêu nhìn Lục Lâm Thiên đầy chấn động.

- Dung hợp áo nghĩa thật khủng khiếp, Thiếu chủ không phải là người bình thường.

Trong nội cung xa xa, ánh mắt Bắc Đông rung rung, uy năng lan tràn trên không trung, làm cho hắn cảm giác sợ hãi, cũng cảm thấy khó mà chống lại.

- Phá cho ta!

Trong thủy thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’, Phù Tô kinh hãi, áo giáo màu đỏ quanh người bộc phát nguyên lực phô thiên cái địa ra chung quanh, chung quanh thân thể xuất hiện hàn băng, hắn chấn vỡ hàn băng sinh ra khe nứt không gian.

- Ngươi đã mất cơ hội nhận thua, sống hay chết phải xem thiên ý như thế nào.

Lục Lâm Thiên đứng giữa không gian, áo bào xanh bay phất phới, tiếng gầm truyền ra, vừa dứt lời khí tức hàn băng bộc phát, năm ngón tay xiết chặc, thủy thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’ run lên, thủy thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’ co rút lại, không gian to như thế bắt đầu vặn vẹo đáng sợ.

Xoẹt.

Trong khoảng thời gian ngắn, không gian đóng băng, khí tức hàn băng vô hình bao phủ hư không, không gian hàn băng lớn vạn mét nhanh chóng hóa thành ngọn núi băng ngàn mét.

Trong băng sơn có đồ án âm dương không ngừng xoay tròn.

Trong giây phút này không gian run lên, bỗng nhiên mây đen hiển hiện, thiểm điện lôi minh, thiên uy cuồn cuộn.

- Loại thủ đoạn nào lại có thể dẫn phát thiên uy hàng lâm.

Từng ánh mắt như nhìn thấy quỷ, không gian hàn băng khủng bố này lại dẫn phát thiên uy xuất hiện, giờ phút không gian hàn băng dày đặc, hư không lan tỏa hàn khí rất mạnh, mọi người cảm nhận khí tức hủy diệt đang tới gần.

Phù Tô muốn lùi lại nhưng không gian chung quanh đều đóng băng cả, dưới thiên uy mênh mông, trong nội tâm lo sợ kinh hãi, sâu trong linh hồn ép hắn phải nhận thua.

Ầm ầm!

Băng sơn rơi xuống, nương theo thiên uy cuồn cuộn nện thẳng vào Phù Tô, không gian chung quanh bị đóng băng tan vỡ sinh ra khe nứt không gian đen kịt.

Phanh!

Âm thanh nổ tung trầm đυ.c như sấm sét rền vang, hư không chung quanh chấn động, không gian sụp đổ như thác lũ, khí tức hàn băng quét qua tất cả các nơi, hư không bao la sinh ra không ít vết nứt không gian, không gian giống như biến thành mạng nhện.

Hàn băng dày đặc bao phủ tảng đá màu vàng dưới chân, vụng băng bay đầy trời.

Ầm ầm!

PHỤT!

Sau khi hư không khôi phục bình thường, trên tảng đá màu vàng, thân ảnh Phù Tô xuất hiện trong mắt mọi người, hắn phun một ngụm máu hóa thành băng sương ra ngoài, áo nghĩa linh khí phòng ngự của hắn xuất hiện không ít vết rạn nứt lớn.

Phù Tô lúc này toàn thân vết máu loan lỗ, khí tức uể oải đến mức tận cùng, dựa vào áo giáo áo nghĩa linh khí phòng ngự mới có thể nhặt về một cái mạng, nhưng hắn cũng không còn lực tái chiến.

- Ta nhận thua.

Phù Tô vừa dứt lời, huyết vụ không ngừng tung tóe, không chủ động nhận thua sẽ bị gïếŧ không tha, có quy tắc này cho nên không ai dám cao ngạo trên Phong Thần đài.

- Vô Sắc trung thiên thế giới Lục Lâm Thiên thắng.

- Thực lực thật mạnh, thanh niên kia là ai?

Những người trong không gian chung quanh vô cùng ngạc nhiên, không ít người khiếp sợ khi nhìn Lục Lâm Thiên, thực lực cỡ này thật đáng sợ.

Hừ!

Trên dung nhan tuyệt mỹ của Hoàng Lạc Nhan chấn động, nàng nhíu mày suy tư.

Lục Lâm Thiên thu liễm khí tức, hắn cũng có phần ngạc nhiên, áo giáp phòng ngự của Phù Tô cũng không kém, nếu không có áo giáp áo nghĩa linh khí phòng ngự này, chỉ sợ Phù Tô không phải trọng thương đơn giản như thế.

Nhìn qua chung quanh, lúc này tất cả mọi người đã giải quyết đối thủ của mình, trong đám người chỉ còn lại hai người đang đấu nhau.

Đó là thanh niên áo vàng và thanh niên mặc trường bào, hai người đều có tu vị Niết Bàn Cảnh sơ giai, thực lực cũng sàn sàn nhau, ngay cả linh khí giao thủ cũng không chênh lệch nhau, giao thủ khó phân thắng bại.

- Hẳn là thanh niên áo vàng sẽ chiến thắng!

Lục Lâm Thiên sinh ra hứng thú, thanh niên áo vàng là thổ thuộc tính, mà thanh niên mặc trường bào là thủy thuộc tính, tuy hai người không có lĩnh ngộ thuộc tính tương khắc, nhưng trong ảnh hưởng vô hình, thực lực hai người không chênh lệch nhau nhiều, cho nên lâu dài thanh niên mặc trường bào sẽ ăn thiệt thòi không nhỏ.

Đúng như Lục Lâm Thiên suy đoán, sau mấy chiêu thanh niên áo vàng tìm được cơ hội, thừa cơ thi triển át chủ bài công kích đánh bại thanh niên mặc trường bào, lúc này ba mươi Chiến Tôn đã có mười lăm người bị đánh bại.

Chương 3873: Long Ảnh Tí đấu Tinh Thần Chưởng

Lục Lâm Thiên đặt chân lên tảng đá màu vàng, mây mù mờ ảo cách xa nhau, trên không trung hiện tại chỉ còn lại mười lăm khối đá, Võ Phá Thương Khung Nhâm Tiêu Diêu, Vạn Phượng Hướng Hoàng Hoàng Lạc Nhan, kinh thiên nhát kiếm Tịnh Vô Ngân, Thái A, diệu thủ không không Mạc Kình Thiên, đạp không vô ảnh Thiên Thương Ngân, phong hoa tuyệt đại Tuyệt Phong Hoa, hoành đao diệt không Độc Nhất Đao, còn có thanh niên đánh bại Tử Viêm cũng ở trong đó.

- Hoài Linh Ngọc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cuối cùng nhìn thân ảnh quen thuộc, Hoài Linh Ngọc hai ngày qua dễ dàng đi tới bước này, tà khí trên người hắn lan tràn ra chung quanh, làm cho Lục Lâm Thiên có một loại trực giác, dường như Hoài Linh Ngọc càng ngày càng mạnh.

Cảm nhận được ánh mắt của Lục Lâm Thiên, Hoài Linh Ngọc cũng không che dấu hàn ý trong mắt của mình, ánh mắt như đang nói với Lục Lâm Thiên, một khi gặp gỡ hắn sẽ không khách khí.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên dần dần lăng lệ, sát ý trong mắt bắn ra không chút che dấu, gặp gỡ Hoài Linh Ngọc, mình cũng tuyệt đối sẽ không khách khí, hai người chắc chắn sẽ có cơ hội gặp nhau.

Sưu sưu...

Ánh mắt hai người không nhìn nhau bao lâu, khi hai người cuối cùng phân thắng bại, lúc này người tiếp dẫn đã tới, quyết đấu Chiến Tôn trừ Nhâm Tiêu Diêu, Hoàng Lạc Nhan, Tịnh Vô Ngân, Thái A, Mạc Kình Thiên ra, còn lại mười người phải tiến hành trận đấu thứ hai, thắng thành hoàng, bại làm tôn, cả hai thừa hưởng tài nguyên chênh lệch một trời một vực.

- Thái A trở thành Chiến Hoàng, Tiết Mặc Kỳ thất bại, chỉ có thể trở thành Chiến Tôn, tại sao lại gặp gỡ Hoài Linh Ngọc?

Trên quảng trường thành Vô Sắc không ngừng có tiếng nghị luận, Hoài Linh Ngọc chống lại Tiết Mặc Kỳ, làm cho Tiết Mặc Kỳ bị thua, chuyện này làm mọi người tiếc hận.

Có lẽ mọi người cho rằng nếu gặp gỡ đừng người của trung thiên thế giới khác, có lẽ Tiết Mặc Kỳ còn có cơ hội chiến thắng, thực lực Hoài Linh Ngọc càng khủng bố hơn so với lúc trước.

- Lục Lâm Thiên và Hoài Linh Ngọc cần tiến hành đấu đợt thứ hai, không biết kết quả sẽ như thế nào, hai người chiến thắng sẽ thành Chiến Hoàng, Chiến Hoàng và Chiến Tôn có đãi ngộ cách nhau một trời một vực.

- Đường Ngũ, ngươi nói chưởng môn sẽ đấu trận tiếp theo như thế nào?

Thiên Xu nhìn qua hư không trước ngọc bích, hắn hỏi du long Đường Ngũ.

- Đây không phải nói nhảm sao, chưởng môn còn nhiều thủ đoạn chưa vận dụng tới, thậm chí căn bản cũng không có vận dụng toàn lực, những người này làm sao có thể là đối thủ của chưởng môn, ta xem khó có người là đối thủ của chưởng môn.

Đường Ngũ nói.

Oanh...

Đường Ngũ vừa dứt lời, hư không trước ngọc bích rung động, trong Tương Hoàng Không Gian lại bắt đầu quyết đấu lần nữa, trong đó mười khối đá màu vàng ghép lại với nhau, sau đó tương liên hồn nhiên thiên thành.

Trong Tương Hoàng Không Gian, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu quan sát chung quanh, hắn chú ý thanh niên đánh bại Tử Viêm.

- Người này chính là đầu lĩnh Thần Thiên trung thiên thế giới, Tinh Thần Chưởng Lưu Suất, trong tay hắn có Tinh Thần Luân chính là áo nghĩa linh khí thanh danh hiển hách của Thần Thiên thế giới, ngươi phải chú ý thật nhiều.

Lục Lâm Thiên dò xét thanh niên này, lúc này Mạc Kình Thiên truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên.

Lúc này trước mặt Hoài Linh Ngọc chính là Thiên Thương Ngân, thần sắc Thiên Thương Ngân có phần mất tự nhiên, tuy hắn chú ý quan sát trong mấy ngày qua, thanh niên âm tà này thực lực rất quỷ dị.

Sáu người khác cũng có đối thủ của mình, không có người nào chủ quan cả.

Xa xa, Mạc Kình Thiên, Thái A, Tịnh Vô Ngân, Nhâm Tiêu Diêu, Hoàng Lạc Nhan năm người rút lui khỏi tảng đá của mình, nhưng ánh mắt vẫn quan sát mười người kia.

- Bắt đầu đi, người thắng thành hoàng, kẻ bại làm tôn, chúc các ngươi may mắn.

Lúc này có lão giả đạp không đứng đó, âm thanh vang vọng khắp hư không.

Oanh.

Lúc hắn vừa dứt lời, thanh niên vai hùm hàm én dùng xu thế như bôn lôi đánh thẳng vào đối thủ.

Xoẹt.

Cùng lúc đó Thiên Thương Ngân bộc phát không gian áo nghĩa, thân ảnh xuất hiện tàn ảnh như thiểm điện, lập tức đến trước người Hoài Linh Ngọc, trong cùng thời gian phất tay một đánh nổ không gian, lập tức đánh thẳng về phía Hoài Linh Ngọc.

- Muốn chết.

Hoài Linh Ngọc lạnh nhạt quan sát tất cả, đột nhiên toàn thân bộc phát khói đen phô thiên cái địa, bỗng nhiên hư không rung chuyển, khí thế âm tàn hung hãn, uy áp mênh mông hàng lâm, dưới thế công của Thiên Thương Ngân đột nhiên đình trệ.

Oanh.

Hoài Linh Ngọc bộc phát khói đen như mực bao phủ không gian, trực tiếp va chạm với thế công của Thiên Thương Ngân.

Đạp đạp!

Thân thể Thiên Thương Ngân lui ra phía sau, hắn biến sắc khi nhìn khói đen đánh tới, lập tức một khe hở bao phủ thân thể của hắn, hắn phóng thích không gian áo nghĩa tạo thành chấn động không gian, thân thể lảo đảo lùi lại phía sau.

- Ta ghét nhất người thi triển không gian áo nghĩa, thành thật cho ta.

Trong thời gian ngắn, thân ảnh Hoài Linh Ngọc đã xuất hiện trước mặt Thiên Thương Ngân, lập tức đánh ra một quyền kình, Thiên Thương Ngân dùng không gian áo nghĩa cũng khó có thể đào thoát.

Ngao!

Quyền ấn đánh thẳng vào khói đen ngưng tụ thành tà long, tà long dùng tốc độ cực nhanh lao thẳng vào thân thể Thiên Thương Ngân.

Âm thanh trầm đu.c vang lên, quanh người Thiên Thương Ngân xuất hiện vết rạn nứt, hư ảnh tà long đu.ng vào thân thể của hắn, miệng hắn phun máu tươi, thân thể lập tức bị đánh bay ra xa.

Thiên Thương Ngân bị đánh bại trong một chiêu, cảnh tượng này làm cho Tịnh Vô Ngân, Hoàng Lạc Nhan ở xa cũng phải chấn động không nhỏ.

Xùy.

Lưu Suất không ngừng công kích Lục Lâm Thiên, chân hắn đạp mạnh vào tảng đá màu vàng dưới chân, dưới chân sinh ra vòng xoáy nguyên lực thật lơ, thân thể lao tới như mũi tên, thời điểm này xuất hiện như thiểm điện trước mặt Lục Lâm Thiên, hắn không khách khí đánh một quyền vào ngực Lục Lâm Thiên.

Đùng!

Quyền kình không ngừng phá không đánh tới phía trước.

Cảm thụ âm thanh xé gió truyền tới, thần sắc Lục Lâm Thiên không thay đổi, cánh tay run lên, một quyền màu vàng ngạnh kháng một quyền của Lưu Suất.

Bành!

Âm thanh trầm đυ.c vang lên, hai quyền không ngừng va chạm với nhau, không gian chung quanh bị nghiền nát, cả không trung chấn động dữ dội, sau đó hai người trực tiếp biến mát, thân ảnh hai người biến mất thật nhanh.

Xùy!

Thân thể Lưu Suất bị đẩy lui, ánh mắt hắn biến hóa, hắn không ngờ đối phương công kích còn mang theo linh hồn công kích, nhưng mà dù sao đi tới vòng này không có kẻ yếu, thân thể lảo đảo lui ra phía sau hơn mười bước mới ổn định thân thể.

- Vật chất công kích và linh hồn khả năng công kích tương dung không lưu dấu vết, đúng là có chút thực lực, tu vị chuẩn Niết Bàn có thể tiến tới bước này thật khó tưởng tượng nổi, nhưng mà hôm nay ai cũng không thể ngăn cản ta thành hoàng, Chiến Tôn tặng cho ngươi đi.

Lưu Suất ổn định thân thể, mắt thấy Lục Lâm Thiên, hắn lãnh đạm nói một câu.

- Nói nhiều như vậy, đơn giản chỉ muốn nhân cơ hội điều động nguyên lực âm thầm ngưng tụ công kích mà thôi, động thủ đi.

Lục Lâm Thiên cười cười nhìn Lưu Suất, nói:

- Nhưng mà danh tiếng Chiến Hoàng vô duyên với ngươi.

- Hừ.

Lưu Suất bị Lục Lâm Thiên vạch trần mục đích, sắc mặt biến hóa, khẽ hừ một tiếng, hắn ngưng kết thủ ấn trong tay, một chưởng ấn khổng lồ được ngưng tụ ra.

Chương 3874: Hộ Hoàng đội 1

Oanh...

Chưởng ấn vừa ra, hư không sau lưng Lưu Suất run lên, trên chưởng ấn ngưng tụ vô số ngôi sao, quang ảnh ngôi sao bao phủ chưởng ấn, vô số vết nứt không gian xuất hiện, chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi lực lượng mênh mông bộc phát ra ngoài.

- Đây là Tinh Thần Chưởng sao?

Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, hắn nhìn ra chưởng ấn này bát phàm.

- Tinh Thần Chưởng.

Lưu Suất quát, hắn đánh thẳng vào người Lục Lâm Thiên, chưởng ấn mang theo khí tức mênh mông, ven đường hắn đi không gian chấn động dữ dội, chưởng ấn vạch phá không gian đánh tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

- Long Ảnh Tí.

Chỉ trong nháy mắt, cánh tay Lục Lâm Thiên run lên, hắn đánh ra một quyền, một quyền ngưng tụ ánh sáng màu vàng ngăn cản thế công của đối thủ.

Ngao!

Hư ảnh hoàng kim long bao phủ nắm đấm của Lục Lâm Thiên, mọi người có thể thấy được, trong thời gian thật ngắn đó, hư ảnh hoàng kim cự long va chạm với chưởng ấn của Lục Suất.

Phanh!

Va chạm như thế, hư ảnh kim long và chưởng ấn có ánh sao khổng lồ va chạm với nhau, năng lượng khủng bố quét qua tất cả các nơi.

Đạp đạp!

Lực lượng to lớn quét qua tất cả, thân thể hai người lảo đảo lui ra phía sau, Lục Lâm Thiên lui hai bước mới ổn định thân thể, Lưu Suất trực tiếp bị đánh lui ra sau, hắn bay ngược ra phía sau, hắn rơi xuống vài chục mét.

Bành!

Thân thể Lưu Suất rơi xuống đất, tảng đá màu vàng run lên, cũng không có chút vết rạn nứt nào, ngược lại khóe miệng của hắn chảy máu tươi.

Bành bành.

Cùng lúc này, cách tảng đá màu vàng không xa có một thanh niên lưng hùm vai gấu đánh ra hai đấm, lực lượng cuồng mãnh đánh vỡ hư không, trực tiếp công kích đối thủ, miệng phun mảnh vỡ nội tạng ra ngoài.

- Có chút thực lực, có thể ép ta vận dụng Tinh Thần Luân.

Dùng mu bàn tay lau sạch máu trên khóe miệng, Lưu Suất nhìn vết máu đỏ thẫm mu bàn tay, ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt mang theo thần sắc giận dữ, hắn quát thật lớn, trong lòng bàn tay xuất hiện một khối luân bàn phong cách cổ xưa.

Chỉ trong nháy mắt uy áp bộc phát mênh mông, lập tức hàng lâm phiến hư không này.

Giờ phút này hư không cả Tương Hoàng Không Gian sinh ra vô số ánh sao, lúc này ánh sao cũng bị dẫn dắt sinh ra hào quang chói mắt, nhật nguyệt tinh thần sinh ra vòng xoáy thật lớn, nội tâm mọi người sinh ra hàn ý.

Xoẹt.

Lưu Suất quán chú nguyên lực vào Tinh Thần Luân, hào quang bao phủ không gian, vô số hư ảnh ngôi sao xuất hiện hư ảnh chân thật, làm cho người ta rung động khó hiểu, áo nghĩa linh khí như vậy tuyệt đối ít thấy.

- Áo nghĩa linh khí này cũng không phải vật phàm.

Giờ phút này ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng ngưng trọng, hoàn toàn không dám chủ quan.

- Tinh Thần Luân.

Khi Lưu Suất quát lớn, hắn thúc dục luân bàn tấn công Lục Lâm Thiên, hào quang bao phủ hư không, hư ảnh ngôi sao phá không bay thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Chỉ trong chốc lát, hư ảnh rung chuyển cửu thiên, vô số ngôi sao từ trời rơi xuống với uy thế kinh tâm động phách.

Hô.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, thân ảnh của hắn hòa vào không gian chung quanh, trong lúc nhất thời tiếng long ngâm vang vọng các nơi, nương theo đó là âm thanh va chạm vang vọng hư không.

Khanh khanh...

Trong nháy mắt ngắn ngủi long hồn kiếm giáp bao phủ thân thể của hắn, long uy lan tràn ra chung quanh, đầu rồng giống như vật còn sống không ngừng gào thét dữ dội.

XIU....XIU......

Lục Lâm Thiên xoay người, cánh tay run lên, hư không sau lưng gió nổi mây phun, hai tay cầm hai thanh bí vân đoản kiếm và năm chuôi bí vân trường kiếm sau lưng bay ra khỏi vỏ.

Ngao ngao ngao...

Âm thanh long ngâm vang lên liên tiếp, Thất Kiếm lướt đi hóa thành bảy đầu rồng đáng sợ, chúng giống như vật còn sống quét qua các nơi.

Long uy kinh người bao phủ các nơi, linh lực mênh mông làm nội tâm mọi người sợ hãi.

Long uy hàng lâm phiến không gian này, bảy đầu cự long ẩn chứa linh hồn áo nghĩa, hư chấn rung động sau đó sụp đổ.

Hư ảnh bảy đầu cự long không ngừng quét qua các nơi, trong thời gian ngắn lao thẳng về phía chưởng ấn có ngôi sao bao phủ trước mặt.

Xùy.

Ở trong hư không, thân thể Lưu Suất đột nhiên phá không xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, Tinh Thần Luân trong tay tỏa ra hào quang sáng ngời, giống như thiên thạch từ trên trời giáng xuống, trong nháy mắt đã đến trước mặt Lục Lâm Thiên.

Ngao!

Lục Lâm Thiên thúc dục đồ án trên long hồn kiếm giáp, hư ảnh đầu rồng bạo phát ra ngoài, lập tức va chạm vào Tinh Thần Luân.

Oanh!

Cả hai va chạm vào nhau, hư không chấn động dữ dội, hào quang chói mắt bạo phát ra các nơi.

XÍU...UU!

Dưới sự quan sát của nhiều người, hư ảnh đầu rồng xuyên thủng Tinh Thần Luân do Lưu Suất thúc dục, chẳng biết tại sao, Tinh Thần Luân trong tay Lục Suất từ từ ảm đạm.

Rầm rầm rầm!

Cùng một thời gian, dường như bị ảnh hưởng gì đó, ngôi sao trong hư không vỡ nát, giữa không gian có tiếng lôi minh vang vọng các nơi, trong nháy mắt không gian nổ tung, năng lượng cuồn cuộn quét qua các nơi.

Hư ảnh ngôi sao nổ tung, bảy hư ảnh hóa thành hình rồng xé rách không gian.

PHỤT.

Lưu Suất phun máu tươi, hắn không ngừng rên rỉ đau đớn.

Ngao ngao...

Bảy chuôi bí vân bảo kiếm xẹt ngang hư không, âm thanh long ngâm vang vọng các nơi, khí tức mênh mông cuồn cuộn làm không gian chung quanh vặn vẹo, Thất Kiếm lập tức hóa thành bảy đạo hào quang, chốc lát xẹt qua hư không, phá không lao thẳng về phía Lưu Suất.

- Ta thua.

Sắc mặt Lưu Suất trắng bệch, Tinh Thần Luân trong tay xuất hiện dấu hiệu rạn nứt, hắn biết rõ, mình đã vô lực tái chiến.

Ông ông.

Thất Kiếm tề minh sau đó quay về long hồn kiếm giáp, long hồn kiếm giáp bộc phát âm thanh rung động lòng người, ánh mắt của nhiều người rung động và hâm mộ.

Trong thế hệ trẻ đỉnh phong của các trung thiên thế giới, người có thể có được áo nghĩa linh khí cũng không nhiều.

- Thắng, cả hai đều thắng, ba người phong làm Chiến Hoàng, ngày mai tranh giành Phong Thần!

- Vô Sắc thế giới chúng ta sắp quật khởi, lúc này sẽ lấy ba người làm vẻ vang.

Trên quảng trường thành Vô Sắc, mắt thấy Hoài Linh Ngọc và Lục Lâm Thiên đánh bại đối thủ, từng tiếng hoan hô vang lên điếc tai.

- Không nghĩ tới có thể đi đến một bước này, nhưng trong trận đấu phong Chiến Thần của hai đại liên minh vào ngày mai, lo gì Lục

Lâm Thiên không chết.

Trên lầu các, Hoài Viễn Khôi cười lạnh.

Trong Tương Hoàng Không Gian, Lục Lâm Thiên đặt chân lên tảng đá màu vàng, lúc này Hoài Linh Ngọc, Tuyệt Phong Hoa, Độc Nhất Đao và đại hán râu hùng hàm én khôi ngô cũng đã chiến thắng đối thủ.

- Kẻ bại làm tôn, người thắng thành hoàng, mười người này mới thật sự là tồn tại đỉnh phong trong thế hệ trẻ.

- Ngày mai chính là quyết đấu đỉnh phong.

- Hai mươi Chiến Tôn cũng rất mạnh!

...

- Chúc mừng Thiếu chủ trở thành Chiến Hoàng.

Tô Nhan và Bắc Đông cung kính hành lễ, hai người vô cùng mừng rỡ, Thiếu chủ trở thành Chiến Hoàng, như vậy có thể mang hai người bọn họ vào thiên giới mật địa.

- Không cần đa lễ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong lòng cũng không có quá nhiều lo lắng.

Trở thành Chiến Hoàng, đi đến một bước này đối với Lục Lâm Thiên mà nói là đương nhiên, mục tiêu chính thức của hắn là đứng đầu cửu hoàng, mà không phải là Chiến Hoàng.

Chương 3875: Thế nào là quy tắc năm hai một?

- Thiếu chủ trở thành Chiến Hoàng, ngày mai sẽ có Hộ Hoàng đội đến đây thủ hộ an toàn của Thiếu chủ.

Bắc Đông nói.

- Hộ Hoàng đội?

Lục Lâm Thiên hơi có vẻ nghi hoặc, nghe ba chữ Hộ Hoàng đội thì biết là hai đại liên minh phân phối cho mình.

- Thiếu chủ là người Vạn Thiên liên minh, lúc này đại biểu cho Vạn Thiên liên minh, Thiếu chủ trở thành Chiến Hoàng, dựa theo dĩ vãng, ngày mai có lẽ sẽ phân phối năm Niết Bàn Cảnh và ba mươi Đại Đạo Cảnh tới làm Hộ Hoàng đội, sau Vạn Thế đối quyết, về sau Hộ Hoàng đội sẽ thủ hộ an toàn của Thiếu chủ, sẽ nghe lệnh thiếu chủ.

Tô Nhan nói.

- Nhiều như vậy sao?

Lục Lâm Thiên vẫn khiĕp sợ, năm Niết Bàn Cảnh, ba mươi Đại Đạo Cảnh trở thành Hộ Hoàng đội, Vạn Thiên liên minh thật sự cam lòng bỏ vốn gốc.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên suy nghĩ lại cũng phải, có thể đi tới bây giờ và trở thành Chiến Hoàng, thiên phú của tất cả mọi người đã không thể nghi ngờ, hai đại liên minh sắp sửa hao phí tài nguyên cực lớn bồi dưỡng bọn họ, tự nhiên không hi vọng mình gặp chuyện không may, cho nên phái đội hình như vậy bảo hộ là đương nhiên.

- Thiểu chủ có thể đứng đầu cửu hoàng, như vậy người giám hộ sẽ tăng thêm...

Tô Nhan nói nhỏ.

- Chiến Thần.

Lục Lâm Thiên thì thào, chín người ngày mai đều rất khó đối phó, tuyệt đối sẽ không có kẻ yếu, đám người Tịnh Vô Ngân lại vô cùng cường hãn.

- Quy tắc quyết đấu ngày mai ra sao?

Sau khi than thở, Lục Lâm Thiên hỏi Tô Nhan và Bắc Đông.

- Quyết đấu Phong Thần ngày mai sẽ dùng quy tắc năm hai một.

Bắc Đông trả lời.

Lục Lâm Thiên hỏi hai người:

- Thế nào là quy tắc năm hai một?

Tô Nhan giải thích nói:

- Quyết đấu Phong Thần ngày mai sẽ có cải biến quy tắc, ngày mai mười Chiến Hoàng hội sẽ rút thăm định ra quy tắc năm hai một, do mười người rút thăm trước phân thành năm đội quyết đấu, kẻ bại rời khỏi tranh đoạt quyết đấu phong thần, năm người chiến thắng sẽ rút thăm, năm người sẽ phân thành hai đội, còn lại một người trực tiếp trở thành Chiến Hoàng, cũng rời khỏi quyết đấu phong thần, hai người chiến thắng cuối cùng sẽ quyết đấu với nhau, người thắng thành thần, kẻ bại thành hoàng.

Bắc Đông nói:

- Quyết đấu phong thần ngày mai, hai đại liên minh sẽ có năm trưởng trượng tới quan sát, không có gì bất ngờ xảy ra sẽ có mười trưởng thượng của năm đại liên minh xuất hiện, cửu hoàng một thần mười người, phân biệt sẽ bái nhập môn hạ trưởng thượng, trở thành đệ tử thân truyền của bọn họ.

- Còn có mười trưởng thượng đến đây sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, trưởng thượng chính là người có chức vị cao nhất dưới minh chủ liên minh mà thôi, kỳ thật thực lực cũng cao tới đáng sợ, giơ tay nhấc chân có thể hủy thiên diệt địa. Có thể bái nhập làm đệ tử thân truyền của bọn họ, về sau tiền đồ có thể nghĩ.

Nhưng mà những trưởng thượng này, Lục Lâm Thiên lại không quan tâm nhiều, mình cũng không thiếu sư phụ, thậm chí cũng không muốn bái sư, con đường tu luyện của mình có sư phụ lão nhân gia an bài là đủ rồi.

Một lát sau, đám người Mạc Kình Thiên, Thái A trước sau đi tới nội cung của Lục Lâm Thiên.

Chung Ly Long Bàn, Tang Trạm, Lâu Tinh Minh, Hùng Hỏa cũng đi theo, mọi người gặp mặt hàn huyên vài câu.

Chung Ly Long Bàn và Chung Ly Hổ Cứ, Tang Trạm, Hùng Hỏa, Lâu Tinh Minh... Chúc mừng Lục Lâm Thiên, Thái A hai người.

Đối với đám người Chung Ly Long Bàn và Tang Trạm mà nói, bọn họ sớm quen biết Lục Lâm Thiên, Thái A, Lục Lâm Thiên và Thái A lúc này trở thành Chiến Hoàng của hai đại liên minh, về sau tiền đồ cũng có thể nghĩ. Lúc này giao tình càng sâu, về sau sợ rằng đạt được chỗ tốt càng lớn, cho nên lúc này có nhiều giao tình mới tốt.

Hoàng Sa, Tử Viêm, Tôn Tiểu Nhã, Bạch Lang, Quỷ Oa, Tiết Mặc Kỳ, Kim Viên cũng cao hứng thay Lục Lâm Thiên cùng Thái A, thành tích của Vô Sắc trung thiên thế giới có thể nói là vô cùng cao.

Một lát sau, Tô Nhan cùng Bắc Đông nhìn vào nội cung, đám ngươi Lục Lâm Thiên tự nhiên tiến vào trong Thiên Trụ giới chuẩn bị cho cuộc chiến phong thần ngày mai.

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ hai, mọi người đều ở bên trong, Tiết Mặc Kỳ có một ít thương thế cần chữa trị.

- Lâm Thiên huynh đệ, ngươi biết quy tắc ngày mai chứ?

Mạc Kình Thiên hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói nhỏ:

- Quy tắc năm hai một, đại khái đã biết rõ.

Mạc Kình Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Mười người, ngày mai chúng ta cùng xuất phát chứ?

- Cũng như đã nói lúc trước, ta sẽ hết sức đánh bại ngươi.

Lục Lâm Thiên cười nói.

Mạc Kình Thiên lườm lườm, nói:

- Ta cũng sẽ hết sức, ngươi nên cẩn thận, ngươi rất khủng bố đấy, nhưng mà ta cũng không chiến mà hàng đâu.

Lục Lâm Thiên cười cười, hắn không nói chuyện, từ lời của Mạc Kình Thiên hắn cũng biết đại khái, Mạc Kình Thiên nhất định nắm chắc bài, mãi cho tới bây giờ hắn chưa từng dùng Hồn Thiên Hàn Băng Bích Long Liên, sợ rằng vẫn còn át chủ bài khác trên người.

- Sư phụ, nếu ta gặp ngươi phải làm sao bây giờ, ta có nên trực tiếp nhận thua không?

Thái A cười hắc hắc nói.

- Nếu ngươi gặp sư phụ, cứ toàn lực ứng phó, ta muốn xem hai tên biến thái các ngươi gặp nhau sẽ như thế nào.

Mạc Kình Thiên vỗ vai Thái A, hắn thật rất muốn biết, hai sư đồ biến thái này gặp nhau sẽ như thế nào.

Lục Lâm Thiên nhìn Thái A, nghiêm mặt nói:

- Nếu ngươi gặp gỡ ta, cứ toàn lực ứng phó, cũng tốt để sư phụ đánh giá thực lực của ngươi đạt tới trình độ nào.

- Ân.

Thái A nghe vậy cũng gật đầu.

- Ngày mai tổng cộng mười người, bảy người khác trừ Hoài Linh Ngọc ra, sáu người theo thứ tự là Võ Thần thế giới Kinh Thiên Nhất Kiếm Tịnh Vô Ngân, Nguyệt Hoàng thế giới Vạn Phượng Hướng Hoàng Hoàng Lạc Nhan, Nguyên Võ thế giới Võ Phá Thương Khung Nhâm Tiêu Diêu, Phượng Dương thế giới phong hoa tuyệt đại Tuyệt Phong Hoa, Pháp Đạo thế giới hoành đao diệt không Độc Nhất Đao, tăng thêm Song Tinh thế giới man quyền Giang Đảo Lưu, sáu người này đều rất khó dây vào, cho dù là kẻ nào cũng không phải người lương thiện.

Mạc Kình Thiên nói nhỏ, trong mắt sinh ra chiến ý.

- Song Tinh thế giới man quyền Giang Đảo Lưu.

Trong mười người Lục Lâm Thiên chỉ không biết tên thanh niên to lớn mà thôi, lúc này nghe Mạc Kình Thiên nói tên đó tên là Giang Đảo Lưu.

Mạc Kình Thiên nói:

- Song Tinh thế giới bài danh thứ năm, thực lực chỉnh thể cũng không yếu, man quyền Giang Đảo Lưu này là mãnh nhân, nghe nói là nhân vật truyền kỳ trong Song Tinh thế giới.

- Cho dù là kẻ nào cũng rất khó dây vào.

Lục Lâm Thiên cười nhạt nói ra.

Tropng Thiên Trụ giới tầng thứ bảy, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, Vạn Thế đối quyết hiện tại đã tiến vào top mười, chính mình tuy còn chưa dùng toàn lực, nhưng mà chín người còn lại đều là thế hệ đỉnh phong trong cùng lứa ở các trung thiên thế giới phụ thuộc Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới, chín người này rất khó đối phó.

Hoài Linh Ngọc tồn tại cũng làm Lục Lâm Thiên lo lắng.

Hoài Linh Ngọc cũng là Chiến Hoàng, từ miệng Tô Nhan và Bắc Đông hắn biết được Chiến Hoàng sẽ có Hộ Hoàng đội, sau Vạn Thế đối quyết, bên người Hoài Linh Ngọc sẽ có Hộ Hoàng đội.

Chương 3876: Nhàn Vân hoàng giả

Lục Lâm Thiên nghĩ đến sau khi có Hộ Hoàng đội, muốn đối phó hắn càng phiền toái hơn, huống chi Hoài Linh Ngọc khi trở về Vô Sắc thế giới, đến lúc đó hậu hoạn vô cùng.

Cho nên trong lòng Lục Lâm Thiên suy nghĩ ngày mai phải giải quyết Hoài Linh Ngọc, đây là cơ hội tốt nhất, nếu không ra tay thì khó có cơ hội lần nữa.

Suy tư một hồi, Lục Lâm Thiên cũng tiến vào trong lĩnh ngộ, ngày mai mới là quyết đấu đỉnh phong, phải tùy thời bảo trì trạng thái đỉnh phong.

Trong quảng trường tại thành Vô Sắc.

- Hoài Linh Ngọc, Lục Lâm Thiên, Thái A đều là người Vô Sắc trung thiên thế giới chúng ta đấy.

- Vô Sắc trung thiên thế giới chúng ta quật khởi rồi, ba hoàng một tôn bốn tướng, còn gì nở mày nở mặt hơn chứ.

- Không biết ngày mai ai sẽ đứng đầu cửu hoàng, trở thành Chiến Thần đây?

- Còn có thể là ai, Võ Thần thế giới Kinh Thiên Nhất Kiếm Tịnh Vô Ngân, Nguyệt Hoàng thế giới Vạn Phượng Hướng Hoàng Hoàng Lạc Nhan, Nguyên Võ thế giới võ phá thương khung Nhâm Tiêu Diêu, ta nghĩ chỉ có ba người này trở thành Chiến Thần mà thôi.

Trong hư không vô tận, trên một tảng đá diện tích trăm mét có mây mù lượn lờ, một thân ảnh áo xám già nua ngồi đó, toàn thân không có chút khí tức chấn động nào, nhìn qua giống như không còn sinh cơ, cho nên cũng không người nào có thể nhìn thấy sự tồn tại của hắn.

Lão giả áo xám già nua nhìn bộ dáng chừng trăm tuổi, đầu đầy tóc bạc, ngay cả lông mi cũng màu trắng, nhưng trên mặt hồng hào, ánh mắt không bận tâm.

- Quỷ Cốc, ngươi cảm thấy mười người ngày mai ai sẽ là Chiến Thần?

Một lát sau, lão giả già nua hỏi trong hư không.

Xùy.

Không gian hơi chấn động, một khối nham thạch hiện ra, một lão giả tóc đen chừng sáu mươi xuất hiện, nói:

- Có mấy người nhìn rất tốt, nhưng mà có mấy người cũng khó nhìn thấu.

- Lục Lâm Thiên mang rất nhiều áo nghĩa, cũng đều lĩnh ngộ không kém, hôm nay công kích phối hợp với áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, thật sự rất cường hãn, tu vị chuẩn Niết Bàn có thể trực tiếp đánh bại Tinh Thần Luân của Lưu Suất, thực lực này rất khủng bố.

Thân ảnh già nua nói với lão giả tóc đen:

- Mặc kệ hắn có bao nhiêu áo nghĩa, cũng không quan hệ tới ngươi, hắn là người Vạn Thiên liên minh.

Lão giả tóc đen lườm lão giả tóc bạc.

- Vạn Thiên liên minh thì thế nào, đừng quên, Vạn Thiên liên minh các ngươi đoạt không ít người của Chiến Thiên liên minh đấy.

Thân ảnh già nua người trừng tóc đen lão giả liếc.

Lão giả tóc đen phong đạm vân khinh nói:

- Vậy thì thế nào, cũng không phải ta đoạt, huống chi là do bọn họ lựa chọn.

- Ngươi...

Lão giả tóc bạc trợn mắt, lập tức xoay chuyển ánh mắt sau đó tươi cười, nói:

- Quỷ Cốc, ngươi đừng quên, ngày mai sẽ có sáu lão gia hỏa đến, với nhãn lực của bọn họ, đến lúc đó không khó phát hiện Lục Lâm Thiên mang áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, chúng ta giấu diếm lâu như vậy, sợ rằng khó giấu được nữa, đến lúc đó bọn họ phát hiện Lục Lâm Thiên, ngươi cảm thấy bọn họ sẽ buông tay sao?

Lão giả Quỷ Cốc tóc đen chấn động, lập tức nói:

- Dựa theo quy tắc, ta có thể chọn trước.

- Vậy xem xem ngày mai hắn sẽ chọn ai đây.

Thân ảnh già nua mỉm cười, trong mắt mang theo thần sắc lừa dối.

Hô!

Thiên Trụ giới tầng thứ bảy, kim sắc quang mang từ từ tiến vào trong cơ thể, Lục Lâm Thiên khép hờ mắt, con ngươi màu vàng lóe lên rồi biến mất, khí tức man hoang cũng thu liễm lại.

- Thời gian đã tới.

Lục Lâm Thiên thì thào, từ từ đứng dậy, chiến ý trong mắt bộc phát.

- Hình như đi sớm hơn không ít.

Sau khi rời khỏi nội cung, Lục Lâm Thiên duỗi lưng mỏi, phát hiện mình ra Thiên Trụ giới sớm một ít, lúc này còn chưa tới sáng sớm, hư không xa xa có không ít khí tức điều tức, trong đây cũng không có người, trên cơ bản trong Tương Hoàng Không Gian sẽ không xảy ra ngoài ý muốn.

Xùy.

Nhưng vào lúc này không gian sinh ra chấn động kỳ lạ, một đạo hư ảo già nua lập tức xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, vào lúc này không gian rung lên, hư không chung quanh biến hóa.

- Ngươi là người phương nào?

Thời điểm Lục Lâm Thiên phát hiện thì mình đã ở trong không gian lạ lẫm, trước mặt có một thân ảnh già nua xuất hiện, thân thể theo bản năng lui ra sau vài bước, thần sắc cảnh giác.

Toàn thân lão giả già nua này không có chút khí tức chấn động nào, thậm chí không có bất kỳ sinh cơ gì, nhưng Lục Lâm Thiên cảm thấy trên người lão giả này có khí tức vô hình, sợ rằng đã sớm dung nhập vào trong hư không, không chỗ nào không có, sợ rằng chỉ cần động tác rất nhỏ cũng bị lão giả này biết rõ trước tiên.

Từ trên người lão giả này, linh hồn lực nhạy cảm của Lục Lâm Thiên cảm thấy khí thế khó hiểu, khí thế kia giống như không nhìn thấy sự tồn tại của hắn, nó giống như khi lên đỉnh núi cao mới phát hiện bầu trời không thể chạm tới, căn bản không thể nào vượt qua.

Đối mặt Lục Lâm Thiên cảnh giác, lão giả già nua cười hòa ái, nói:

- Ta đầu tiên tự giới thiệu mình một chút, ta chính là một trong những người trông coi Vạn Thế đối quyết và Vạn Thế liệp tràng, được gọi là Nhàn Vân hoàng giả, thật lâu trước khi, ta chính là Chiến Hoàng trong Vạn Thế đối quyết, rất nhiều cường giả mạnh hơn ta lúc trước cũng đã vẫn lạc hoặc gặp đại nạn.

- Bái kiến Nhàn Vân hoàng giả.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức ôm quyền hành lễ, trong mắt mang theo thần thái tôn kính, cũng không hoài nghi nhiều, trong Tương Hoàng Không Gian này không thể có người ngoài tiến vào, Tam Kỳ lão nhân đã từng nói người trông coi Vạn Thế liệp tràng chính là siêu cấp cường giả.

- Không cần phải khách khí.

Nhàn Vân hoàng giả nhìn thấy thái độ của Lục Lâm Thiên lại rất thoả mãn, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngày mai quyết đấu phong thần, là cuộc chiến đỉnh phong, ngươi có thể tin tưởng đi tới cuối cùng?

- Ta sẽ hết sức nỗ lực.

Lục Lâm Thiên không biết Nhàn Vân hoàng giả hỏi câu này có ý gì, cũng không nghĩ nhiều.

Nhàn Vân hoàng giả chờ mong Lục Lâm Thiên, hòa ái cười cười, nói:

- Ngươi biểu hiện không tệ trong Vạn Thế liệp tràng, như vậy đi, mặc kệ ngươi hôm nay thành tích như thế nào, ta sẽ thu ngươi làm đệ tử thân truyền, ngươi có bằng lòng hay không?

- Cái này...

Lục Lâm Thiên lập tức sững sờ, nhìn Nhàn Vân hoàng giả, ánh mắt có chút kinh ngạc.

- Nhàn Vân, ngươi là đồ vô sỉ, ở trước mặt ta chơi bình chướng không gian, ngươi cảm thấy hữu dụng sao.

Nhưng vào lúc này, trong không gian lạ lẫm bị xé rách một khe hở, lập tức một đạo thân ảnh lướt đi, mái tóc đen, bộ dáng chừng sáu mươi, ánh mắt bình tĩnh nhưng lại làm người ta hãm sâu vào đó, đôi mắt tức giận nhìn Nhàn Vân hoàng giả.

- Tu vị thật mạnh!

Lục Lâm Thiên nhìn lão giả tóc đen, lão giả này xuất hiện thậm chí không sinh ra chút khí tức chấn động nào, nhưng trực giác bảo Lục Lâm Thiên biết rõ, lão giả này có thực lực không dưới Nhàn Vân hoàng giả, hắn hoàn toàn có thể dung nhập vào trong không gian.

- Hai người này dường như có chút dị thường.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người này, linh hồn lực nhạy cảm phát hiện chỗ đặc biệt.

- Quỷ Cốc, ngươi khẩn trương cái gì, ta chỉ tâm sự với Lục Lâm Thiên mà thôi.

Nhàn Vân nhìn qua Quỷ Cốc, trên mặt trừ mỉm cười lại không có chút xấu hổ.

Chương 3877: - Chuyện này rất dài dòng

- Ta đã sớm biết ngươi sẽ vô sỉ như vậy, muốn nhanh chân đến trước, cũng không dễ dàng như vậy đâu.

Quỷ Cốc trừng Nhàn Vân hoàng giả, lập tức quay đầu nhìn Lục Lâm Thiên đầy nghi hoặc, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi là người Vạn Thiên liên minh đúng không?

- Vãn bối xem như thế đi.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, dùng danh nghĩa Vạn Thiên liên minh tham gia Vạn Thế đối quyết, đây là hành động bất đắc dĩ, cho nên hiện tại trước mặt người Vạn Thiên liên minh, trở thành người của Vạn Thiên liên minh cũng không có gì là không tốt.

Lão giả tóc đen tiếp tục nói:

- Ta chính là Vạn Thiên liên minh Quỷ Cốc, người bình thường xưng hô ta là Quỷ Cốc hoàng giả, cũng là trưởng thượng trong Vạn Thiên liên minh, có lẽ người tiếp dẫn ngươi đã nói, lúc này tổ chức Vạn Thế đối quyết, cửu hoàng nhất thần sẽ được trưởng thượng thu làm đồ đệ, người của Vạn Thiên liên minh nên bái nhập Vạn Thiên liên minh, Nhàn Vân là người của Chiến Thiên liên minh, ngươi không cần để ý tới, nếu bái nhập môn hạ của ta, đến lúc đó ta sẽ cho ngươi tài nguyên tu luyện tốt nhất, cho ngươi có thành tích tốt trong Thương Khung chiến trường.

- Lục Lâm Thiên, ngươi đừng nghe Quỷ Cốc nói, ngươi là người Vạn Thiên liên minh nhưng bái nhập môn hạ của ta, bọn họ cũng không dám nói gì, Vạn Thiên liên minh chỉ biết buôn bán mà thôi, ngươi muốn có chỉ dẫn trong lúc tu luyện, nên gia nhập môn hạ của ta, những năm gần đây đệ tử Vạn Thiên liên minh giao thủ với Chiến Thiên liên minh đều là thua nhiều thắng ít.

- Lục Lâm Thiên, ngươi đi xuống trước đi, ta sẽ an bài một người tới bên cạnh ngươi.

Nhàn Vân hoàng giả còn chưa dứt lời, Quỷ Cốc hoàng giả phất tay, Lục Lâm Thiên rời khỏi không gian lạ lẫm, quay về nội cung, không gian vừa rồi biến mất không thấy gì nữa, cũng không gặp Nhàn Vân hoàng giả và Quỷ Cốc hoàng giả.

- Đây là việc gì?

Lục Lâm Thiên sờ sờ mũi, khẽ ngẩng đầu, lúc này đã qua đêm tối, chân trời hư không phương đông có tia sáng ban mai đầu tiên, các khí tức không ngừng thức tỉnh.

- Tịnh Vô Ngân.

Hư không hơi sáng lên, ở cung điện bên cạnh, Lục Lâm Thiên lại nhìn thấy người ôm kiếm đứng đó, một người một kiếm hồn nhiên thiên thành, chính là Võ Thần thế giới kinh thiên nhất kiếm Tịnh Vô Ngân.

Tịnh Vô Ngân cũng phát hiện Lục Lâm Thiên, bốn mắt nhìn nhau, gật đầu với nhau.

- Thiếu chủ, có người tới tìm ngươi.

Nhưng vào lúc này, Tô Nhan lại đi vào cung điện, cũng chỉ có Tô Nhan và Bắc Đông mới trực tiếp đi vào cung điện của Lục Lâm Thiên.

- Là ai?

Lục Lâm Thiên hỏi, trong lúc này hắn không biết ai tới.

- Tên là Hướng Hầu Minh, hình như là được Quỷ Cốc trưởng thượng đặc biệt gọi từ ngoài tới.

Tô Nhan nói.

Sau một lát, trong cung điện, linh động công tử Hướng Hầu Minh mặc cẩm bào tinh xảo cực kỳ đẹp đẽ quý giá, toàn thân không nhiễm hạt bụi nào.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Thái A, Tiết Mặc Kỳ, Tử Viêm, Hoàng Sa, Quỷ Oa, Kim Viên, Tôn Tiểu Nhã, Bạch Lang các loại..., Hướng Hầu Minh kích động, nói:

- Vô Sắc trung thiên thế giới sẽ lấy các ngươi làm vẻ vang, không biết ai bảo ta tới đây, bảo ta chuyển cáo với các ngươi, cả Vô Sắc trung thiên thế giới đang chờ các ngươi chiến thắng quay về.

Nghe Hướng Hầu Minh nói thế, mọi người cảm thấy nội tâm kích động bành trướng, ngay cả Lục Lâm Thiên cũng không ngoại lệ, có chút cảm xúc.

- Đúng rồi, Hướng lão ca, làm sao ngươi tới đây?

Lục Lâm Thiên hỏi Hướng Hầu Minh.

- Chuyện này rất dài dòng.

Hướng Hầu Minh nói chuyện xảy ra vài ngày trước, mọi người nghe Hướng Hầu Minh được Vạn Thiên liên minh Quỷ Cốc trưởng thượng thu làm đệ tử nhập thất, đều có phần khiïếp sợ và hâm mộ.

Lục Lâm Thiên đã hiểu gì đó, có lẽ Quỷ Cốc trưởng thượng chính là Quỷ Cốc hoàng giả mình gặp cách đây chưa lâu, người này thu Hướng Hầu Minh làm đệ tử nhập thất chính là muốn lôi kéo mình.

Sau đó mọi người biết được trên quảng trường thành Vô Sắc có được thời không hình chiếu truyền tống trận cỡ lớn, có thể giúp người trong Vô Sắc thế giới thấy rõ tình huống trong Tương Hoàng Không Gian.

Biết bọn họ chiến đấu mấy ngày qua đã được người trong thành Vô Sắc chú ý, có hàng tỉ người hò hét cho mình, mọi người cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

...

Xuy xuy...

Vào thời khắc này hư không bình tĩnh sinh ra gợn sóng không gian, tám thân ảnh xuất hiện trong hư không này, bỗng nhiên tất cả dao động biến mất như chưa từng xuất hiện.

Sau lưng tám người này có mấy trăm thân ảnh cung kính đứng sau lưng bọn họ, khi mấy trăm thân ảnh xuất hiện, cả hư không gió nổi mây phun, sinh ra khí tức rất mạnh.

Tám người đi đầu phong khinh vân đạm, lẳng lặng đứng trong hư không quan sát tất cả, rõ ràng đứng tại đó nhưng người ta rất khó phát giác.

- Nhàn Vân, Quỷ Cốc, chúng ta đã tới, các ngươi còn không đi ra sao?

Trong tám người, lão giả to lớn đứng ngoài cùng bên trái có tóc dài màu đen và áo choàng hơi tán loạn, ánh mắt như thần, ngẩng đầu nói vào trong hư không.

- Mặc Ngã Hành, ngươi lần này tới đây chào hỏi sao?

Trên không trung, Quỷ Cốc nói chuyện.

- Mặc Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng, Hỏa Loan, Phục Ma, Linh Thai, Dược Vương, Ngọc Linh Tử, Kiền Khôn chân nhân, các ngươi đã tới.

Nhàn Vân hoàng giả vừa dứt lời, Quỷ Cốc hai người cũng xuất hiện giữa không trung.

- Thiếu chủ, vừa mới nói chuyện chính là Chiến Thiên liên minh Mặc Ngã Hành trưởng thượng, cũng là ngươi Nguyên Võ thế giới Nhâm gia. Thứ hai là Tịnh Kiếm Hoàng, trưởng thượng Chiến Thiên liên minh, cũng là người Tịnh gia trong Võ Thần thế giới, người thứ ba là Hỏa Loan, thân phận nàng có chút đặc thù, chỉ có ghế trưởng thượng trong Chiến Thiên liên minh, cũng là người Nguyệt Hoàng thế giới Phượng Hoàng nhất tộc. Thứ tư Phục Ma hoàng giả, thứ năm là Linh Thai hoàng giả, đều là trưởng thượng của Chiến Thiên liên minh. Kế tiếp là Dược Vương, Ngọc Linh Tử, Kiền Khôn chân nhân ba người này chính là trưởng thượng của

Vạn Thiên liên minh chúng ta. Thượng diện Nhàn Vân hoàng giả là trưởng thượng Chiến Thiên liên minh, Quỷ Cốc hoàng giả là trưởng thượng của Vạn Thiên liên minh. Nhàn Vân hoàng giả và Quỷ Cốc hoàng giả cũng là là trưởng thượng trong coi Vạn Thế liệp tràng.

Đứng ở xa xa, Lục Lâm Thiên nhìn tám người xuất hiện, bảy lão nhân và một phu nhân, Tô Nhan đứng bên cạnh giới thiệu cho Lục Lâm Thiên biết.

Lục Lâm Thiên nghe xong cũng dò xét, hắn nhớ rõ tám người này trong lòng.

Mười trưởng thượng xuất hiện, chuyện này làm nội tâm Lục Lâm Thiên sinh ra cảm giác run rẩy, mười người này rõ ràng không tiết khí tức ra ngoài, nhưng cả hư không sinh ra biến hóa khó hiểu.

Sưu sưu...

Lục Lâm Thiên dò xét không trung, lập tức có mười khối đá rơi xuống, mười trưởng thượng ngồi ngay ngắn trên mười ghế đá phong cách cổ xưa, Quỷ Cốc và Nhàn Vân hai người ngồi ở trung ương, chung quanh là Mặc Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng và Hỏa Loan ba người.

Các trưởng thượng khác ngồi theo thứ tự, mấy trăm thân ảnh phía sau sinh ra khí tức chấn động rất mạnh.

Xoẹt.

Khi mười vị trưởng thượng ngồi ngay ngắn, mười tảng đá màu vàng trong hư không run lên, chúng lơ lửng xoay tròn, kim sắc quang mang quanh quẩn, khí tức kinh tâm động phách, không gian xung quanh xoay tròn và vặn vẹo.

Oanh!

Mười khối đá màu vàng chạm vào nhau, hội tụ dung hợp cùng một chỗ tạo thành quảng trường lớn, hồn nhiên thiên thành, nguyên vẹn không sứt mẻ, giống như chúng là một chỉnh thể.

Chương 3886 Trưởng thượng

Chương 3878: - Tà Kiếm Tam Sát

Dưới quảng trường màu vàng, mây mù mờ ảo, hồn nhiên thiên thành, kim quang tràn ngập, làm người ta cảm thấy tâm thần chấn động không nhẹ.

- Hôm nay là ngày tổ chức quyết đấu phong thần cuối cùng, mười vị Chiến Hoàng lên sân khấu.

Sau lưng mười trưởng thượng đang ngồi có một lão giả bộ dáng chừng năm mươi tuổi nói vọng ra.

Sưu sưu.

Mười người nghe vậy đạp mạnh một cái, chân nguyên khởi động lao lên bình đài.

- Bái kiến chư vị trưởng thượng.

Mười người cùng đứng ngay ngắn, hành lễ với mười trưởng thượng trước mặt.

- Mười vị Chiến Hoàng rút thăm quyết định, mười khối ngọc giản, đen trắng vàng bạc xanh năm loại màu, các ngươi rút hai, rút thăm có ngọc giản dùng đen trắng vàng bạc xanh năm loại màu sắc phân biệt trình tự, phân biệt cùng lên sân khấu bắt đầu rút thăm.

Lão giả vừa dứt lời, người tiếp dẫn nhanh chóng cầm rương ngọc xuất hiện trước mặt mười người, cho bọn họ rút thăm công bằng.

Đến bây giờ mười người này tu vị thực lực có lẽ cũng đã kém nhau không xa, loại quy tắc này có chút không công bằng.

- Nghe nói lúc này Vô Sắc trung thiên thế giới có bốn Chiến Tướng, một Chiến Tôn, ba Chiến Hoàng ah.

Trên bệ đá có một lão giả đầu trọc nói với mọi người.

- Phục Ma, tin tức của ngươi rất linh thông, đúng là thế, lần này Vô Sắc trung thiên thế giới đúng là bất phàm.

Quỷ Cốc cười nói, lúc này mỹ phu nhân nói nhỏ:

- Thành tích bực này Nguyên Võ thế giới, Nguyệt Hoàng thế giới, Võ Thần thế giới chưa từng có.

- Thành tích này không kém, nhưng mà muốn chiếm phong hào Chiến Thần sợ rằng không có khả năng.

Mỹ phu nhân lạnh nhạt nhìn Quỷ Cốc Tử, ánh mắt nhìn mười người trên đài, nhìn chăm chú vào Hoàng Lạc Nhan, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân ba người, nói nhỏ:

- Hôm nay không biết ai là Chiến Thần, nhưng mà Vạn Thiên liên minh hẳn là không thắng được rồi.

- Thật sao, khó có lúc Hỏa Loan ngươi tin tưởng như vậy, bằng không chúng ta đánh bạc một trận chứ?

Quỷ Cốc nói với mỹ phu nhân.

- Đánh cuộc gì?

Mỹ phu nhân ghé mắt hỏi.

- Cũng không đánh bạc lớn, ba kiện áo nghĩa linh khí như thế nào?

Quỷ Cốc cười nói:

- Ta cược phong hào Chiến Thần sẽ là của Vạn Thiên liên minh.

- Hỏa Loan ah, lúc này xuất hiện không ít người trẻ tuổi không tệ.

Nhàn Vân thân là trưởng thượng của Chiến Thiên liên minh, hảo ý nhắc nhở Hỏa Loan.

- Ba kiện áo nghĩa linh khí thì ba kiện, ta muốn xem Vạn Thiên liên minh xuất hiện thiên tài gì.

Mỹ phu nhân cười nhạt một tiếng, cũng không cho rằng Nhàn Vân nói đúng.

Quỷ Cốc mỉm cười, cũng không có nói gì nữa, ánh mắt các trường thượng nhìn qua võ đài, hứng thú đánh giá các thanh niên tuấn tài.

Trên quảng trường màu vàng, Lục Lâm Thiên tiếp nhận một khối ngọc giản, là màu vàng, vòng thứ ba lên sân khấu, nhìn chín người chung quanh, Lục Lâm Thiên đều thấy mọi người thu ngọc giản lại, không thể xem mình sẽ đấu với ai.

- Vòng thứ nhất quyết đấu lên sân khấu, những người khác lui ra phía sau.

Lão giả nói ra.

Mười người nghe vậy, ánh mắt tám người khẽ nhúc nhích, lúc này bay ra ngoài.

Trên quảng trường thành Vô Sắc, tất cả mọi người nhìn vào hư không, thấy hai người còn lưu lại.

- Vì sao là bọn họ, lại gặp phải nhau.

- Là Hoài Linh Ngọc và Thái A, đều là người Vô Sắc thế giới chúng ta,

Nhìn qua quảng trường, trên quảng trường nhiều người ngạc nhiên.

- Có chút không ổn.

Lục Lâm Thiên thối lui ra khỏi quảng trường, lại nhìn hai người ở quảng trường, Hoài Linh Ngọc và Thái A, hai người đều cầm ngọc giản màu đen, hai người này gặp gỡ làm cho Lục Lâm Thiên không thể không lo lắng thay Thái A.

Trong hư không có nhiều ánh mắt quan sát hai người.

- Vô Sắc thế giới Hoài Linh Ngọc quyết đấu Vô Sắc thế giới Thái A, trong lúc chiến đấu không được hạ sát thủ, không được vận dụng ngoại lực, người vi phạm trực tiếp bị xử trí đánh chết hoặc rời khỏi quyết đấu, hiện tại các ngươi có thể bắt đầu.

Trên bệ đá, lão giả quát lớn.

Thân thể gầy gò của Thái A tiến lên, khi lão giả dứt lời khẽ ngẩng đầu, trong mắt bắn ra tinh quang khiếp người, khí thế bộc phát làm lòng người sợ hãi.

- Niết Bàn Cảnh trung giai.

Từng ánh mắt rung động nhìn Thái A, thanh niên gầy gò đã đạt tới cấp độ Niết Bàn Cảnh trung giai, nhiều người là Niết Bàn Cảnh cũng phải hâm mộ ghen ghét.

- Niết Bàn Cảnh trung giai, thật sự không ngờ ngươi tiến bộ nhanh như thế.

Nhìn Thái A, Hoài Linh Ngọc cười âm hiểm, nói với Thái A:

- Nhưng cho dù ngươi là Niết Bàn Cảnh trung giai, sợ rằng kết cục hôm nay cũng giống ngày đó.

- Nếu không phải ngươi đánh lén ngày đó, ngươi nhất định sẽ chết rất thảm, hôm nay ngươi không cách nào đánh lén, cho nên kết cục ngươi phải biết.

Bàn chân Thái A dời khỏi mặt đất, lệ quang lóe lên trong mắt, khí kình vô hình bộc phát ra ngoài, mang theo một đạo sóng xung kích động lăng lệ bá đạo bao phủ không gian.

- Xem ra ngươi muốn báo thù.

Hoài Linh Ngọc cười lạnh, trong mắt bắn ra hàn quang, nói:

- Đã như vầy, gọn gàng đi, ta sẽ không khách khí với ngươi, ngươi cũng không khách khí với ta, vậy phải xem ai có bản lĩnh hơn.

- Mạng ngươi sẽ nằm trong tay ta.

Thái A vừa dứt lời, trong mi tâm có khí tức nóng bỏng bộc phát ra ngoài, khí tức này giống như dung nham nóng chảy, làm cho người ta cảm giác linh hồn run rẩy một cách vô thanh vô tức, nhiệt độ trong không gian tăng lên.

Xùy.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, lưu quang bị Thái A nắm trong tay, trường kiếm trong tay biến thành quỷ dị, bí vân quanh quẩn toàn thân, nhiệt độ khủng bố làm linh hồn bị phỏng, chính là áo nghĩa linh khí Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm của Thái A.

- Áo nghĩa linh khí ah.

Ánh mắt Hoài Linh Ngọc nhảy lên, ánh mắt âm trầm nhìn vào Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm của Thái A.

- Hoài Linh Ngọc, chịu chết đi.

Ánh mắt Thái A trầm xuống, phất tay lao thẳng về phía Hoài Linh Ngọc, mang theo tàn ảnh liên tiếp, nguyên lực bộc phát cuồn cuộn, Thái A biết rõ Hoài Linh Ngọc cường hãn cho nên không dám khinh địch, vừa ra tay đã dùng toàn lực, tốc độ nhanh tới tận cùng.

Xùy.

Giữa hai người tổng cộng chỉ cách nhau vài chục mét, khi Thái A dùng toàn lực thì khoảng cách này quá ngắn, Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm run lên, hào quang chói mắt tỏa sáng.

XIU....XIU... XÍU...UU!!

Ba mũi kiếm chia ra, hóa thành ba thanh bí vân quang ảnh trường kiếm, chúng mang theo tà khí và nhiệt độ cực cao.

Xoẹt.

Trong giây phút này, mũi kiếm nghiền nát hư không, hư không chung quanh rạn nứt đen kịt.

- Tà Kiếm Tam Sát.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, kiếm quang lướt đi, Thái A cầm Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm run lên lần nữa, ba thanh bí vân quang tăng uy năng lên rất nhiều.

- Thực lực rất mạnh, kẻ này bất phàm.

Tất cả ánh mắt trong hư không đều nhìn qua, lúc này nhiều người quan sát Thái A, thiếu niên gầy gò này thực lực rất mạnh, không ít tông lão gật đầu thừa nhận.

Nhìn ba bóng kiếm đánh tới, ánh mắt Hoài Linh Ngọc sinh ra hàn ý ngập trời, trong mi tâm có hàn quang lóe lên.

Đây là đại kỳ màu đen, bí vân quấn quanh đại kỳ, khói đen cuồn cuộn còn mang theo tà á daˆʍ uế, đại kỳ bộc phát khí tức khủng bố, làm cho người chung quanh quảng trường khïếp sợ.

Chương 3887 Thái A đấu Hoài Linh Ngọc

Chương 3879: Một chiêu định thắng bại

- Phệ Hồn Kỳ.

Vào lúc này Hoài Linh Ngọc cười lạnh, khói đen trên đại kỳ bộc phát, nó dùng xu thế phô thiên cái địa va chạm với kiếm của Thái A..

Xùy!

Kiếm quang lăng lệ xé rách không gian, lại không thể xé rách đại kỳ.

Cả hai đυ.ng nhau, chỉ trong nháy mắt hàn quang trong mắt Hoài Linh Ngọc lóe lên, thủ ấn biến hóa liên tục, đại kỳ màu đen mở rộng ra mang theo khí tức khủng bố và dâм ⌊σạи, trực tiếp bao phủ kiếm của Thái A vào trong.

- Niết Bàn Cảnh trung giai, áo nghĩa linh khí, ngươi cho rằng như vậy có thể chống lại ta sao, hiện tại ta đánh cho ngươi phục.

Hoài Linh Ngọc quát một tiếng, toàn thân bộc phát tà khí khủng bố tới cực điểm.

Tạch tạch tạch!

Đại kỳ màu đen bao phủ kiếm quang của Thái A, ba đạo kiếm quang nứt vỡ từng khúc, không gian chung quanh cũng bị tiêu diệt.

Chỉ trong nháy mắt này, sắc mặt Thái A đại biến, Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm trong tay run lên, lại có ba bóng kiếm bắn ra lần nữa, ba đạo kiếm quang đã bộc phát khí tức linh hồn mênh mông, phá hủy hư không, uy thế còn mạnh hơn Tà Kiếm Tam Sát lúc trước, rõ ràng Thái A đã dùng toàn lực.

- PHÁ...

Hoài Linh Ngọc cười lạnh, khí thế khủng bố tăng vọt, hư không sau lưng biến hóa, hư không run rẩy không ngớt, đại kỳ màu đen xoay tròn, đột nhiên lực lượng âm tà khủng bố bắn ra lần nữa, nó lại chấn vỡ ba đạo kiếm quang của Thái A vừa đánh ra.

- Chấm dứt.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi đại kỳ bộc phát sương mù cuồn cuộn, thân ảnh Hoài Linh Ngọc đã xuất hiện trước mặt Thái A, tốc độ không thể tưởng tượng nổi.

Xùy.

Ánh mắt Thái A biến hóa, thân thể gầy gò lui lại thật nhanh nhưng không klipj, một bàn tay đánh thẳng vào ngực hắn mang theo lực lượng âm tà đáng sợ tới cực điểm. Chỉ trong nháy mắt này Thái A chỉ có thể dùng tất cả lực lượng chống lại, hào quang tử kim lóe lên bao phủ toàn thân.

- Khặc khặc, ta nói rồi, ta muốn đánh vào mặt các ngươi trước mặt các đại thế giới, đạp lên mặt các ngươi trở thành Chiến Thần.

Hoài Linh Ngọc cười nói âm trầm, lực lượng tà khí mênh mông rót vào người Thái A.

- Thái A, cẩn thận.

Trong hư không xa xa, Tử Viêm, Hoàng Sa, Tôn Tiểu Nhã, Tiết Mặc Kỳ... Vô cùng lo lắng cho hắn.

Trên quảng trường thành Vô Sắc lúc này hoàn toàn yên tĩnh, ai cũng nhìn ra Hoài Linh Ngọc và Thái A đang liều mạng với nhau, căn bản không giống như tiểu đội cùng thế giới.

Tất cả chủ nhân thế lực lớn nhìn ra vấn đề, Hoài Linh Ngọc và Thái A động thủ hoàn toàn không giống luận bàn.

- Thái A, cẩn thận!

Trên lầu các Phi Linh Môn, rất nhiều người ngừng thở xiết chặc nắm đấm, Âm Minh Dạ Xoa đã sớm biến sắc.

PHỤT!

Trên quảng trường màu vàng, Thái A được hào quang tử kim sắc bao phủ, hắn phun máu tươi, thân thể bị đẩy lùi ra xa.

- Khặc khặc, trốn không thoát.

Hoài Linh Ngọc sinh sát ý, thân ảnh lao thẳng về phía Thái A, bàn tay ngưng tụ khí tức âm tà lập bao quát cả không gian.

- Ám Ma Phân Thân Bí Pháp!

Trong thời gian ngắn, quanh người Thái A xuất hiện rất nhiều lưu quan kỳ dị, thân ảnh chia ra làm sáu, sáu đạo thân ảnh lao ra khắp bốn phương tám hướng, mỗi một đạo thân ảnh đều giống như đúc, thậm chí trong tay đều cầm theo Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm.

Ánh mắt Hoài Linh Ngọc nghi hoặc, lập tức Phệ Hồn Kỳ trong tay mở ra, nó dùng xu thế khủng bố bao phủ thân thể Thái A vào trong.

- Hai người này trong trung thiên thế giới dường như quan hệ không phải quá tốt, thực lực Hoài Linh Ngọc âm tà đến cực điểm, âm thanh gào thét ảnh hưởng tới linh hồn, hẳn là có quan hệ tới tà long trong Vạn Thế liệp tràng.

Ánh mắt Mặc Ngã Hành chấn động, lạnh nhạt nói một câu.

Chung quanh Tịnh Kiếm Hoàng, Hỏa Loan, Phục Ma hoàng giả, Linh Thai hoàng giả cũng sớm nhìn ra, ánh mắt hơi chấn động mà thôi.

Mặc Ngã Hành nhìn Ngọc Linh Tử, lúc này nói nhỏ:

- Không nghĩ tới cái này Hoài Linh Ngọc lại có thể luyện hóa tà long, thật ngoài ý muốn.

...

- Khặc khặc.

Trong giây phút ngắn ngủi, Hoài Linh Ngọc cười lạnh, sát ý bạo phát không che dấu, phất tay run lên, Phệ Hồn Kỳ sinh ra âm thanh gào thét ghê gợn, sáu phân thân của Thái A đều bị khí âm tà phá hủy.

- Ta thua!

Cùng lúc đó, thân ảnh Thái A phá không xuất hiện bên ngoài phạm vi Phệ Hồn Kỳ, hắn hô to, khóe miệng chảy máu tươi.

Nhìn thân ảnh Thái A, sắc mặt Hoài Linh Ngọc có phần khó coi, ánh mắt đỏ thẫm run run, oán hận không thôi, hắn một lòng muốn đánh chết Thái A, nhưng lại không làm được, lúc này Thái A nhận thua, hắn không thể hạ sát thủ, nếu không chết nhất định là hắn, mười trưởng thượng ở phía trên sẽ không cho hắn đắc thủ.

Trên quảng trường này, đám người Tịnh Vô Ngân, Hoàng Lạc Nhan, Nhâm Tiêu Diêu đều nhìn Hoài Linh Ngọc, ngay cả Tịnh Vô Ngân phong khinh vân đạm cũng nhìn qua.

- Trận đầu, Vô Sắc thế giới Hoài Linh Ngọc thắng.

Lão giả trên bệ đá tuyên bố..

- Trời thương Hoài gia, trời giúp Kỳ Phong thương hội!

Trên lầu các ở quảng trường thành Vô Sắc, Hoài Viễn Khôi cười lạnh, hắn nhìn thấy toàn cảnh chiến đấu, hắn không biết nguyên nhân gì, nhưng hắn biết rõ con hắn xưa đâu bằng nay.

Trong lầu các, sắc mặt chủ nhân các thế lực các nơi chấn động, trog Tương Hoàng Không Gian, mọi người không khó nhìn ra, Hoài Linh Ngọc và Thái A, Lục Lâm Thiên có ân oán thật lớn, trong Vạn Thế liệp tràng sợ rằng xảy ra không ít chuyện.

Xùy.

Thái A thu hồi Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm, đáp xuống bên cạnh Lục

Lâm Thiên, miệng vẫn chảy máu, ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Sư phụ, thực lực của ta rất khó đánh chết hắn, thực lực của hắn quá mạnh mẽ.

- Ăn đan dược chữa thương đi, chuyện còn lại giao cho ta là được rồi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên không có quá nhiều chấn động, nhưng hàn ý trong mắt bắt đầu khởi động, Thái A tu luyện Ám Ma Phân Thân Bí Pháp không lâu, chính là sợ Hoài Linh Ngọc quá khó đối phó, chí ít còn lấy Ám Ma Phân Thân Bí Pháp thoát thân ra ngoài, không nghĩ tới lúc này thật sự có công dụng.

Thái A móc ra không ít đan dược chữa thương ăn vào, thân hình lui ra sau lưng Lục Lâm Thiên, hắn biết rõ không địch lại cho nên không liều mạng, hắn tu luyện Ám Ma Phân Thân Bí Pháp không lâu, tu luyện còn không phải quá thành thạo, nhưng mà cũng có thể giúp hắn thoát thân.

- Hoài Linh Ngọc mạnh thật, Thái A chính là Niết Bàn Cảnh trung giai, còn có áo nghĩa linh khí.

- Ta suy đoán Nhâm Tiêu Diêu, Hoàng Lạc Nhan, Tịnh Vô Ngân muốn đánh bại Thái A cũng không dễ dàng.

- Xem ra lúc này Hoài Linh Ngọc sẽ trở thành đối thủ của đám người Nhâm Tiêu Diêu, Hoàng Lạc Nhan, Tịnh Vô Ngân.

Hư không bốn phía nhìn Hoài Linh Ngọc chiến thắng và Thái A bị thua, sau rung động và kinh ngạc, mọi người lập tức đưa ra suy đoán của mình, lúc này sợ rằng đám người Nhâm Tiêu Diêu sẽ gặp phiền toái lớn.

- Trận thứ hai bắt đầu!

Trên bệ đá, giọng nói lão giả vang vọng hư không.

Lão giả dứt lời, lập tức hai thân ảnh bay lên quảng trường màu vàng.

Vèo.

Mọi người thấy một thân ảnh lướt đi, thân ảnh này hóa thành hào quang bay xuống, thân hình cao ngất, phong độ nhẹ nhàng, trên mặt tươi cười phong đạm vân khinh.

Chương 3880: Tịnh Vô Ngân cường đại 1

- Phong Hoa Tuyệt Đại Tuyệt Phong Hoa.

Mọi người ngẩng đầu nhìn, sắc mặt biến hóa, lúc này không có người nào không biết thân phận của người này, huống chi người này đã thành danh từ lâu.

Phong Hoa Tuyệt Đại Tuyệt Phong Hoa, đến từ Phượng Dương thế giới bài danh thứ sáu trong Vạn Thế đối quyết.

Phượng Dương thế giới, mỗi một lần Vạn Thế đối quyết trên cơ bản đều tiến vào top mười, Phượng Dương trung thiên thế giới có thực lực chỉnh thể không phải trung thiên thế giới khác có thể so sánh.

Phong Hoa Tuyệt Đại Tuyệt Phong Hoa, người ở đây không xa lạ gì danh hào này, đồn đãi người này một đường tu luyện tới hiện tại chỉ vài trăm năm, ở trong Phượng Dương thế giới đã từng dùng tu vị Ngộ Chân Cảnh sơ giai trực tiếp đánh chết Ngộ Chân Cảnh cao giai, thiên phú tu luyện kinh người, đánh vỡ không ít ghi chép trong Phượng Dương thế giới, không phải người cùng thế hệ có thể so sánh.

Cho nên thiên phú cỡ này được gọi là Phong Hoa Tuyệt Đại, lúc này lại là Chiến Hoàng, cũng không có ai cảm thấy kỳ quái.

Xùy.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, một đạo thân ảnh xuất hiện trên quảng trường màu vàng, thân ảnh này xuất hiện trước mặt mọi người, hai tay cầm thanh kiếm màu trắng có bí vân quanh quẩn, một người một kiếm hồn nhiên thiên thành!

- Kinh Thiên Nhất Kiếm Tịnh Vô Ngân!

Từng ánh mắt rung lên, đối thủ của Phong Hoa Tuyệt Đại Tuyệt Phong Hoa chính là Kinh Thiên Nhất Kiếm Tịnh Vô Ngân, tồn tại đỉnh phong trong thế hệ trẻ Võ Thần thế giới, đồn đãi tại Võ Thần thế giới hắn chưa từng thất bại, trong thế hệ trẻ đã không còn người là đối thủ của hắn.

Mỗi một lần Vạn Thế đối quyết, người phong thần cuối cùng đều là Võ Thần thế giới, Nguyệt Hoàng thế giới, Nguyên Võ thế giới chiếm lấy, lúc này nhìn thấy Tịnh Vô Ngân, mọi người cảm thấy lo lắng thay Tuyệt Phong Hoa. Tuyệt Phong Hoa tuy mạnh, mạnh nhất thế hệ trẻ Phượng Dương thế giới, thế nhưng mà không thể so sánh với Tịnh Vô Ngân.

Từ khi Tịnh Vô Ngân lên đài, ánh mắt Hoàng Lạc Nhan và Nhâm Tiêu Diêu đều tập trung quan sát Tịnh Vô Ngân.

Tuyệt Phong Hoa nhìn thấy Tịnh Vô Ngân không sinh ra khí tức chấn động, nhưng lại đường hoàng như bôn lôi, trong vô hình sinh ra cảm giác áp bách.

Tịnh Vô Ngân lên đài, khẽ ngẩng đầu nhìn Tuyệt Phong Hoa, lạnh nhạt nói:

- Ngươi thật sự dùng kiếm sao, cũng đừng lãng phí thời gian, một chiêu định thắng bại chứ?

Trường bào Tuyệt Phong Hoa khẽ chấn động, hắn nhìn về phía Tịnh Vô Ngân, khí độ không thay đổi, chỉ điểm này cũng đủ để chứng minh hắn là đệ nhất nhân thế hệ trẻ trong Phượng Dương thế giới.

- Tốt, một chiêu định thắng thua!

Tuyệt Phong Hoa nhìn Tịnh Vô Ngân, hắn mím môi, trên gương mặt tuấn lãng làm không ít thiếu nữ chung quanh si mê, nhất cử nhất động mang theo khí độ bất phàm.

- Một chiêu định thắng thua ah, hai người ra tay khẳng định sẽ dùng toàn lực.

- Chơi rất lớn.

Nghe hai người nói thế người chung quanh bạo động, hai người quyết đấu lựa chọn một chiêu định thắng bại, đây là việc hiếm thấy.

- Một chiêu định thắng bại sao?

Lục Lâm Thiên nghe vậy cũng hứng thú, ánh mắt của hắn nhìn hai người.

- Hai người này thật sự có phách lực, Tịnh Kiếm Hoàng, hai người trẻ tuổi này thế nào?

Trên bệ đá, Mặc Ngã Hành ghé hỏi Tịnh Kiếm Hoàng, Tịnh Vô Ngân là người Tịnh gia, cũng là hậu bối của Tịnh Kiếm Hoàng.

- Tuyệt Phong Hoa đúng là không tệ, nhưng mà muốn để người Tịnh gia ta xuất kiếm, cũng không phải dễ dàng.

Tịnh Kiếm Hoàng cười nhạt nói một cách khẳng định.

- Ra tay đi, hy vọng ngươi có thể làm cho ta xuất kiếm!

Trên quảng trường, Tịnh Vô Ngân ôm kiếm đứng đó, vẫn lạnh nhạt như cũ.

Ánh mắt Tuyệt Phong Hoa khẽ nhúc nhích, khí độ phong khinh vân đạm ngưng tụ, trường bào run lên, lòng bàn tay cầm chặt trường kiếm.

Ông!

Kiếm minh như phong lôi, uy áp áo nghĩa linh khí lan tràn, uy áp từ thân kiếm truyền ra, trường kiếm này tuyệt đối là áo nghĩa linh khí.

Không chậm trễ chút nào, Tuyệt Phong Hoa nhìn như phong độ nhẹ nhàng nhưng động thủ lại lăng lệ tới cực điểm, trường kiếm run lên, vô số bóng kiếm lướt qua không gian, mang theo phong thuộc tính nguyên lực cuồn cuộn.

Chỉ trong thời gian ngắn, không gian chung quanh Tuyệt Phong Hoa gió nổi mây phun, uy thế cuồn cuộn như hung thú thức tỉnh.

- Tuyệt Phong Hoa sử dụng Phong Linh kiếm và Cụ Linh Kiếm Quyết, quả nhiên vừa ra tay là dùng toàn lực.

- Tu vị Tuyệt Phong Hoa đã đến Niết Bàn Cảnh sơ giai hậu kỳ đỉnh phong, tăng thêm Phong Linh kiếm và Cụ Linh Kiếm Quyết và bản thân bất phàm, lúc này thi triển Cụ Linh Kiếm Quyết, dù là Niết Bàn Cảnh trung giai cũng khó ngăn cản.

- Không biết Tịnh Vô Ngân chống lại thế nào, một chiêu định thắng bại, sợ rằng rất khó.

Trong hư không có tiếng nghị luận không dứt.

- Tịnh Vô Ngân, Cụ Linh Kiếm Quyết, xin chỉ giáo.

Tuyệt Phong Hoa quát một câu, kiếm quang đánh thẳng về phía Tịnh Vô Ngân không chút khách khí.

- Cụ Linh Kiếm Quyết thật mạnh!

Lục Lâm Thiên cảm thán, Tuyệt Phong Hoa không hổ là người quá quan trảm tướng đạt tới Chiến Hoàng, thực lực như thế ngay cả Thái A cũng khó có thể ứng phó.

XIU....XIU... XIU....XIU...

Vô số kiếm quang đánh vỡ hư không, nó giống như vòi rồng quét qua Tịnh Vô Ngân.

Xùy!

Vào thời điểm này Tịnh Vô Ngân động, ánh mắt bắn ra tinh quang, toàn thân ngưng tụ khí thế đáng sợ. Hắn không lùi mà tiến tới, thân ảnh lướt thẳng về phía kiếm quang cuồn cuộn kia.

Vào lúc này, hai tay Tịnh Vô Ngân cầm kiếm đã buông thỏng, hai tay hóa thành hào quang chói mắt, dùng xu thế bôn lôi va chạm với ngàn vạn kiếm quang trước mặt.

Tạch tạch tạch két...

Trường kiếm trong tay Tịnh Vô Ngân như lưu tinh va chạm với ngàn vạn kiếm quang của Tuyệt Phong Hoa, kình phong đánh tan vô số bóng kiếm.

Hừ...

Kình phong quét qua, không gian bao phủ vô số vết nứt, Tuyệt Phong Hoa rên rỉ một tiếng, thân thể bị đẩy lùi.

Đạp đạp!

Thân ảnh Tuyệt Phong Hoa lảo đảo lùi ra sau vài bước, huyết khí trong người nhộn nhạo, rốt cuộc máu tươi không ngừng chảy xuống.

Hư không hỗn loạn từ từ bình thường trở lại, một chiêu này chỉ diễn ra trong ngắn ngủi, khóe miệng Tuyệt Phong Hoa chảy máu, mọi người mới hiểu được, Tuyệt Phong Hoa đã bại.

- Tịnh Vô Ngân cường đại!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, nội tâm thầm ngạc nhiên, một chiêu của Tịnh Vô Ngân đã dùng vỏ kiếm đánh bại Tuyệt Phong Hoa.

- Hậu bối Tịnh gia không tệ đâu.

Trên bệ đá, Mặc Ngã Hành cười nhạt, hắn vô cùng tán thưởng, với nhãn lực của hắn tự nhiên nhìn ra Tịnh Vô Ngân mạnh tới cấp độ nào.

- Tiểu bối Nhâm gia cũng không kém đâu.

Tịnh Kiếm Hoàng mỉm cười, hắn rất thỏa mãn với biểu hiện của Tịnh Vô Ngân vừa rồi.

- Tuyệt Phong Hoa bại.

- Kinh Thiên Nhất Kiếm Tịnh Vô Ngân, không hổ là người Võ Thần thế giới.

- Mạnh có người mạnh hơn.

Người trong hư không bốn phía cảm thán, đối với việc Tuyệt Phong Hoa bị thua, mọi người trừ rung động cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, bởi vì làm đối thủ của Tịnh Vô Ngân, Phong Hoa Tuyệt Đại Tuyệt Phong Hoa dù có thực lực rất mạnh nhưng không là gì so với Tịnh Vô Ngân.

- Kinh Thiên Nhất Kiếm Tịnh Vô Ngân, đúng là danh bất hư truyền, ta bại!

Tuyệt Phong Hoa nhìn Tịnh Vô Ngân, ánh mắt co rúm, hắn dùng ống tay lau sạch máu trên khóe miệng

Chương 3881: Tịnh Vô Ngân cường đại 2

Tuyệt Phong Hoa ngẩng đầu nhìn Tịnh Vô Ngân, sau khi nói xong lại thở dài, một chiêu thất bại, hắn biết rõ chênh lệch của cả hai, thực lực đối phương thật sự quá cường hãn, hắn không phải đối thủ, trước kia còn có một ít ngạo khí, cho rằng người thế giới top ba chẳng là gì, mà bây giờ hắn rốt cục biết rõ khác biệt.

- Trận đấu thứ hai, Võ Thần thế giới Tịnh Vô Ngân thắng, người quyết đấu trận thứ ba lên đài.

Xùy.

Khi Tịnh Vô Ngân và Tuyệt Phong Hoa lui ra, một thân ảnh xuất hiện trên sân rộng, hiệu quả trùng kích thị giác rất mạnh, cả quảng trường màu vàng run lên.

Cũng may quảng trường dùng tài liệu vô cùng rắn chắc, tu vị Niết Bàn Cảnh không thể phát hủy nó.

- Là hắn...

Lục Lâm Thiên chấn động, không nghĩ tới chính mình đối mặt với tên này.

Người đáp xuống đất, lưng hùm vai gấu, thân hình khôi ngô to lớn giống như dã thú, khi hai chân đáp xuống đất, khí thế bá đạo từ thân thể hắn bộc phát ra ngoài, từ đó thấy được chiến lực của hắn không thấp.

Nhìn bốn phía, chiến ý cuồn cuộn, hắn quát:

- Song Tinh thế giới Giang Đảo Lưu, thỉnh chỉ giáo!

- Là Song Tinh thế giới Giang Đảo Lưu, được xưng là man quyền, một thân man lực tung hoành Song Tinh thế giới, vượt cấp đối kháng đối thủ là chuyện thường ngày.

- Nghe nói Giang Đảo Lưu có man lực và phòng ngự làm yêu thú khiếp sợ.

- Không biết ai là đối thủ của man quyền Giang Đảo Lưu.

...

Khi Giang Đảo Lưu dứt lời, tiếng nghị luận vang lên không dứt, tư liệu mười Chiến Hoàng đã sớm là chủ đề của người chung quanh, cho nên mọi người đã sớm biết không ít.

Lục Lâm Thiên điểm lên mặt đất, thân ảnh như điện, hắn xuất hiện trước mặt Giang Đảo Lưu.

- Vô Sắc trung thiên thế giới, Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đáp xuống đất, khí tức cũng không giữ lại.

- Tu vị chuẩn Niết Bàn.

Một loạt ánh mắt nhìn thấy Lục Lâm Thiên đều chấn động, tu vị chuẩn Niết Bàn có thể tiến vào mười Chiến Hoàng thật không đáng nhắc tới. Nhưng mà ngược lại không có người nào xem thường, có thể đi đến hàng ngũ Chiến Hoàng thì không thể xem như chuẩn Niết Bàn được, dùng tu vị cân nhắc thực lực là sai lầm.

Nhưng mọi người cũng không xem trọng, dù sao mới là chuẩn Niết Bàn mà thôi, đến Niết Bàn Cảnh, mỗi giai là một cái hào rộng, chín người khác còn không phải đối thủ bình thường, kết quả có thể nghĩ.

- Chuẩn Niết Bàn cũng có thể đi tới bước này, cũng không phải dễ dàng.

Hỏa Loan lườm Lục Lâm Thiên.

- Vô Sắc trung thiên thế giới lúc này đã không còn vô danh nữa, chuẩn Niết Bàn có lẽ có chút bổn sự.

Nhâm Tiêu Diêu nói.

Quỷ Cốc và Nhàn Vân hai người âm thầm liếc nhau, sau đó đều cười cười, Quỷ Cốc nói:

- Ta ngược lại cảm thấy Lục Lâm Thiên tu vị chuẩn Niết Bàn sẽ chiến thắng.

- Quỷ Cốc, nhãn lực của ngươi càng ngày càng kém rồi.

Linh Thai hoàng giả nhìn Quỷ Cốc.

- Giang Đảo Lưu đến từ Song Tinh thế giới không phải kẻ yếu, không có gì bất ngờ xảy ra, Giang Đảo Lưu hẳn là tu luyện thành công Kim Cương Tông Đại Kiếm Cương Quyết, một khi tu luyện Đại Kim Cương Quyết thành công, lực phòng ngự và lực công kích có thể nói vô địch, thậm chí không cần linh khí, một lòng tu luyện bản thể, bản thân vô cùng cường hãn, tu vị thực lực đã đạt tới Niết Bàn Cảnh trung giai, thực lực như thế còn mạnh hơn Phượng Dương thế giới Tuyệt Phong Hoa.

Phục Ma hoàng giả áo bào run lên, hắn sờ đầu láng bóng của mình, nói nhỏ:

- Vô Sắc trung thiên thế giới Lục Lâm Thiên, tu vị chuẩn Niết Bàn xem như bất phàm, nhưng so sánh với Giang Đảo Lưu, chỉ sợ còn kém không ít,.

- Là nhãn lực ta kém hay nhãn lực các ngươi kém, không biết các ngươi có dám đánh cược nho nhỏ hay không?

Quỷ Cốc xoay chuyển ánh mắt, cười nói với mọi người chung quanh.

- Ngươi muốn đánh cuộc như thế nào?

Mặc Ngã Hành cũng hứng thú, áo choàng tán loạn và tóc dài bay lên, đôi mắt thâm thúy nhìn Quỷ Cốc hoàng giả.

- Mọi người một người một kiện áo nghĩa linh khí.

Quỷ Cốc hoàng giả cười nói với mọi người.

- Một kiện áo nghĩa linh khí, vậy chơi với ngươi.

Mặc Ngã Hành lập tức gật đầu.

- Tốt, ta cũng đánh bạc với ngươi.

Phục Ma hoàng giả vỗ đầu trọc, cũng gật đầu với Quỷ Cốc hoàng giả.

- Ta cũng tới một kiện.

- Ta cũng một kiện.

...

Lập tức Linh Thai hoàng giả, Dược Vương, Ngọc Linh Tử, Kiền Khôn chân nhân, ngay cả Hỏa Loan và Tịnh Kiếm Hoàng cũng gật đầu đồng ý, một kiện áo nghĩa linh khí với bọn họ không tính là đánh cược, nửa chân đạp vào Niết Bàn Cảnh trung giai và chuẩn Niết Bàn, chênh lệch lớn như thế, Lục Lâm Thiên mạnh hơn nữa cũng khó chiến thắng. Lúc này sửa mái nhà dột, có thể thắng một kiện áo nghĩa linh khí, mọi người tự nhiên đều muốn.

- Mọi người hào hứng rất cao, như vậy xem thường ta sao.

Quỷ Cốc hoàng giả nhìn mọi người, bộ dáng nổi giận đùng đùng, dường như đang hối hận.

- Quỷ Cốc, ngươi không thể hối hận đấy.

- Cũng đã đánh bạc, không nên hối hận đâu.

Rất nhiều trưởng thượng cho rằng Quỷ Cốc khiïếp đảm, tám người đánh bạc, tám kiện áo nghĩa linh khí cũng không phải số lượng nhỏ, lập tức ồn ào.

- Tốt, ta không đổi ý, nhưng ta có thể nói với các ngươi, nếu Lục Lâm Thiên chiến thắng, đến lúc đó ta và Nhàn Vân sẽ thu hắn làm môn hạ, các ngươi cũng không thể tranh giành.

Quỷ Cốc nhìn mọi người, sau đó trừng mắt dựng râu.

- Tốt, ngươi bây giờ thu hắn làm đồ đệ, ta tuyệt đối không liếc mắt nhìn.

Phục Ma hoàng giả vuốt đầu trọc cười nói.

- Ta cũng không đoạt, tu vị chuẩn Niết Bàn chưa đủ tư cách làm môn hạ của ta, cũng chỉ có ngươi vừa ý.

Ngọc Linh Tử trợn mắt nhìn Quỷ Cốc.

Lập tức mọi người cũng nhao nhao tỏ thái độ, đều tỏ vẻ sẽ không đoạt với Quỷ Cốc.

- Tốt, vậy một lời đã định, quân tử nhất ngôn, tứ mã nan truy.

Quỷ Cốc thấp giọng nói, âm thầm nhìn Nhàn Vân, nội tâm vô cùng cao hứng.

...

Nhìn Giang Đảo Lưu, ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi chấn động, đôi mắt đầy chiến ý, trên đại lục Linh Võ hắn sớm vô địch thủ. Đi ra bên ngoài không phải bị đuổi giết thì chém giết đối thủ, lúc này đối mặt Giang Đảo Lưu, làm cho Lục Lâm Thiên nhớ tới đoạn thời gian trên Vân Dương Tông, nhớ tới chiến đao Khuất Đao Tuyệt, Bá Đao Long Tam, phi ưng Lăng Phong.

Nếu nói mình lúc trước có bằng hữu, là bằng hữu chính thức, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể nghĩ đến Khuất Đao Tuyệt, Long Tam, Lăng Phong ba người này, bằng hữu này đám người Lam Thập Tam cũng không thể so sánh.

- Ngươi cảm thấy quyết đấu thế nào mới tốt, ta không có ý kiến gì đâu.

Lục Lâm Thiên nhìn Giang Đảo Lưu, hắn cười nói.

Nghe vậy, Giang Đảo Lưu có phần ngoài ý muốn nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức nói:

- Vừa mới có người một chiêu định thắng bại, chúng ta hai quyền định thắng thua đi, không né không tránh, chống lại hai quyền của đối phương là được.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên động động, lập tức mỉm cười gật đầu nói:

- Hai quyền định thắng bại, rất đơn giản, ta không có ý kiến.

Giang Đảo Lưu cẩn thận nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngược lại rất có lá gan, ngươi là chuẩn Niết Bàn, ta cũng không khi dễ ngươi, ngươi xuất một quyền trước đi, nếu ta có thể chống lại, sau đó ta đánh hai quyền, nếu ngươi còn có thể chống lại, ngươi lại đánh ta một quyền.

Chương 3882: Cuộc chiến hai quyền

- Móa, đây chính là so đấu man lực và phòng ngự, ai dám so với Giang Đảo Lưu, cho dù là Nhâm Tiêu Diêu và Tịnh Vô Ngân cũng không dám, trừ phi Hoàng Lạc Nhan có dám hay không.

- Cách chơi này quá hung tàn, ai dám chơi man lực với Giang Đảo Lưu cơ chứ, đây không khác gì muốn chết, Lục Lâm Thiên không bị ngu chứ?

Mọi người nghị luận nhao nhao, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên, man quyền Giang Đảo Lưu, bản thân hắn dùng man lực cùng lực phòng ngự trứ danh, chơi kiểu này cho dù là Nhâm Tiêu Diêu và Tịnh Vô Ngân cũng không dám chơi với hắn, Lục Lâm Thiên chỉ cần có chút thông minh, sợ rằng không đáp ứng cách chơi này của Giang Đảo Lưu.

Mọi người nghị luận, Lục Lâm Thiên thở ra một hơi, nói với Giang Đảo Lưu:

- Không có vấn đề.

- Lục Lâm Thiên nhất định bị ngu rồi, đấu man lực với man quyền Giang Đảo Lưu, đây là tự tìm tai vạ.

- Lục Lâm Thiên hôm nay nhất định bị lừa đá.

Nghe Lục Lâm Thiên đáp ứng quyết đấu với man quyền Giang Đảo Lưu. Mọi người ở chung quanh xúc động, hận không thể mở sọ của Lục Lâm Thiên xem não của hắn làm bằng cái gì.

Đây rõ ràng là tìm tai vạ, ai dám đấu phòng ngự và man lực với Giang Đảo Lưu thằng này chứ, không bị lừa đá cũng là đồ ngu mới đồng ý.

- Chuẩn Niết Bàn rất cuồng nha, Quỷ Cốc, ngươi thua chắc rồi, người này sau này sẽ là đồ đệ của ngươi, nhất định sẽ phát dương quang đại, ha ha.

Phục Ma hoàng giả vỗ đầu bóng láng của mình, cười nói với Quỷ Cốc, giống như mình đã thắng rồi.

- Ha ha.

Rất nhiều trưởng thượng mỉm cười, vốn cũng không có người nào xem trọng Lục Lâm Thiên, huống chi còn đấu man lực và phòng ngự.

Lục Lâm Thiên lúc này nói với Giang Đảo Lưu:

- Ta có thể bắt đầu được chưa?

- Bắt đầu đi.

Giang Đảo Lưu đập mạnh hai tay, thân thể khôi ngô của hắn bộc phát một tầng nham thạch bao phủ toàn thân, hoàn toàn không dám chủ quan.

- Vậy thì bắt đầu!

Thấy thế, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, lại không do dự, quanh người có hoàng quang xuất hiện, nguyên lực như thủy triều bạo phát ra ngoài, không gian chung quanh sinh ra gợn sóng vặn vẹo, khí tức ngập trời bạo phát ra các nơi.

Man quyền Giang Đảo Lưu tuyệt đối không phải kẻ lương thiện, Lục Lâm Thiên cũng rất muốn biết, đan điền khổng lồ và bất tử thần thể, bất diệt huyền thể của mình so với Giang Đảo Lưu sẽ như thế nào.

- Có chút thực lực.

Đối mặt khí tức hùng hồn của Lục Lâm Thiên, ánh mắt Giang Đảo Lưu chấn động, nhưng hắn chưa từng rung động nửa điểm.

- Vậy tiếp ta một quyền.

Vừa dứt lời, đột nhiên bàn chân Lục Lâm Thiên đạp mạnh lên mặt đất, nguyên lực dưới chân hình thành lốc xoáy, thân ảnh của hắn lướt đi thật nhanh.

- Linh Vũ Quyết.

Ở giữa không trung, hai người đọ sức với nhau, một đạo chiến ý cuồn cuộn từ bạo phát ra khỏi miệng Lục Lâm Thiên, rót năng lượng thổ thuộc tính vào trong quyền kình của mình.

Không gian lúc này gió nổi mây phun, một quyền của Lục Lâm Thiên được ngưng tụ, không gian run lên, không gian chung quanh nắm đấm đen kịt.

- Chuẩn Niết Bàn có lực công kích như thế đã không tệ, kẻ này có thể vượt cấp đánh chết đối thủ.

Mắt thấy Lục Lâm Thiên bạo phát thực lực, có trưởng thượng cảm thán.

- Tuy đầu óc Lục Lâm Thiên bị hỏng rồi, nhưng mà thực lực rất cường hãn.

Bành.

Trong giây phút ngắn ngủi, một quyền của Lục Lâm Thiên đánh thẳng lên áo giáp nham thạch do Giang Đảo Lưu bố trí, không có hoa mỹ gì cả, trực tiếp đánh vào trong áo giáp.

Oanh!

Quyền ấn của Lục Lâm Thiên đánh vào áo giáp nham thạch, không gian chung quanh nghiền nát, khí kình cuồng bạo khuếch tán ra chung quanh.

Xùy!

Một quyền này làm thân thể Giang Đảo Lưu lay động, nhưng mà hai chân vẫn vững như bàn thạch, tuy quyền ấn của Lục Lâm Thiên cường hãn, nhưng hắn có thể thừa nhận được, thời điểm hắn định nói chuyện, quyền ấn của Lục Lâm Thiên đột nhiên sinh ra tàn ảnh.

Tàn ảnh của quyền ấn mang theo linh hồn công kích, linh hồn lực mênh mông làm linh hồn người ta run rẩy, chỉ trong gang tấc tiến vào người Giang Đảo Lưu, linh hồn lực công kích trút vào cơ thể Giang Đảo Lưu.

Đạp đạp!

Giang Đảo Lưu chưa kịp nói chuyện, hai mắt trì trệ, thân thể lảo đảo lui ra phía sau vài bước lúc này mới hiểm hiểm ổn định bước chân, sắc mặt hơi trắng, ánh mắt lập tức ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên.

- Công kích thổ thuộc tính ẩn chứa linh hồn công kích, quả nhiên có chút thủ đoạn, hiện tại tới ta.

Giang Đảo Lưu vừa dứt lời, thân thể không trì hoãn chút nào, thân ảnh hắn lướt đi như tàn ảnh, tốc độ nhanh đến mức tận cùng, trực tiếp thuấn di tới trước mặt Lục Lâm Thiên, tu vị Niết Bàn Cảnh sơ giai hậu kỳ đỉnh phong bộc phát hoàn toàn.

Bá bá.

Chỉ trong nháy mắt, Tịnh Vô Ngân, Hoàng Lạc Nhan, Nhâm Tiêu Diêu đều nhìn Lục Lâm Thiên, một quyền cỡ này Lục Lâm Thiên có thể ngăn cản hay không?

- Thanh Linh Khải Giáp.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ giật mình, bố trí Thanh Linh Khải Giáp quanh người.

Oanh!

Trong thời gian ngắn ngủi, cánh tay Giang Đảo Lưu chấn động, năm ngón tay mang theo nham thạch và hào quang màu vàng đánh thẳng vào l*иg ngực Lục Lâm Thiên, không gian sau lưng Lục Lâm Thiên chấn động rất mạnh.

Keng keng đùng!

Lập tức không gian sau lưng Lục Lâm Thiên nứt vỡ từng khúc, thân thể lảo đảo lui ra phía sau, hắn phải lui hơn mười bước mới đứng vững.

- Thật mạnh.

Lục Lâm Thiên ổn định thân thể, hít sâu một hơi mới bình ổn khí tức hỗn loạn, cúi đầu nhìn lân phiến Thanh Linh Khải Giáp bị nghiền nát, một quyền này Lục Lâm Thiên chính thức cảm nhận được thực lực của Giang Đảo Lưu. Một quyền này không phải Niết Bàn Cảnh trung giai tuyệt đối không cách nào thừa nhận mà không sứt mẻ, không hổ danh tiếng man quyền.

- Không thể nào, hắn có thể thừa nhận một quyền của Giang Đảo Lưu.

Từng ánh mắt ngạc nhiên nhìn lên người Lục Lâm Thiên, bọn họ vô cùng kinh ngạc, vượt qua mọi người suy nghĩ, Lục Lâm Thiên có thể thừa nhận một quyền của Giang Đảo Lưu.

- Lực phòng ngự này đủ mạnh.

Trên bệ đá, không ít trưởng lão cảm thấy ngoài ý muốn.

- Đại kim cương chi thân.

Giang Đảo Lưu quát lớn vang vọng thiên địa, lúc này thân thể của hắn như kim cương phật, uy áp khủng bố bao phủ các nơi, trực tiếp kéo dài qua hư không đến trước mặt Lục Lâm Thiên.

- Kim Cương Tông, đại kim cương chi thân phòng ngự mạnh nhất trong Đại Kim Cương Quyết, thật cường hãn, không thể xem thường.

Lúc này thấy Giang Đảo Lưu bố trí đại kim cương chi thân, không ít tông lão động dung.

Xì xào!

- Khí thế thật khủng khiếp, Giang Đảo Lưu vận dụng cả đại kim cương chi thân, hắn đã vận dụng toàn lực rồi.

- Dù sao Lục Lâm Thiên cũng khó chơi, nhưng mà Giang Đảo Lưu vận dụng toàn lực, Lục Lâm Thiên sẽ khó mà ngăn cản nổi.

- Kim Cương Man Quyền.

Mọi người đang nuốt nước bọt lo lắng cho Lục Lâm Thiên, Giang Đảo Lưu lúc này đã tới trước mặt Lục Lâm Thiên, hắn giống như con voi đè ép con kiến, cánh tay to lớn của hắn giống như sắp đánh nát đầu Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm!

Một quyền này từ trên trời giáng xuống, không gian ven đường vỡ tung, mang theo lực lượng bàng bạc đánh thẳng vào Lục Lâm Thiên, trực tiếp đánh vào đỉnh dầu Lục Lâm Thiên.

Chương 3883: Một quyền cuối cùng

Bành!

Mọi người hãi hùng khiếp vía, một quyền này sinh ra khí lãng quét qua quảng trường, khí kình bắn ra các hướng, ngay cả quảng trường màu vàng cũng chấn động.

- Chỉ sợ Lục Lâm Thiên xong đời.

Một quyền hung hãn như vậy, hư không chung quanh tna nát, mọi người cầu nguyện cho Lục Lâm Thiên. Một quyền khủng bố này, cho dù là cường giả Niết Bàn Cảnh trung giai cũng khó chống lại, huống chi Lục Lâm Thiên chỉ có tu vị chuẩn Niết Bàn và ngạnh kháng trực tiếp.

- Lục Lâm Thiên, cẩn thận!

- Lục Lâm Thiên chịu đựng!

Người trên quảng trường thành Vô Sắc cầu nguyện.

Ngao!

Trên quảng trường màu vàng, một tiếng hổ gầm truyền ra, tiếng hổ gầm mang theo uy áp rung động nhân tâm.

Tiếng hổ gầm vang lên dưới nắm đấm của Giang Đảo Lưu, đột nhiên toàn thân Giang Đảo Lưu run lên, nắm đấm co rút lại.

Cùng một thời gian mọi người nhìn thấy dưới nắm đấm của Giang Đảo Lưu có điện quang màu xanh bắn ra, lập tức một quái vật khổng lồ xuất hiện trước mặt mọi người.

Quái vật khổng lồ xuất hiện, thân thể khổng lồ của Giang Đảo Lưu bị ép lui ra sau vài bước.

Rống...

Thoáng chốc cự hổ phun ra điện quang màu xanh quanh quẩn hư không, tiếng gầm mang theo uy áp thật lớn, thân hình khổng lồ xuất hiện trước mặt Giang Đảo Lưu.

- Lục Lâm Thiên không có việc gì, chống lại rồi.

Trên quảng trường thành Vô Sắc, trong nháy mắt này hàng tỉ ánh mắt vui mừng.

- Tới ta!

Lục Lâm Thiên sử dụng ‘ hổ biến ’, hắn quát to một tiếng, thân thể khổng lồ run lên giống như hổ vồ mồi, mang theo uy thế kinh người, không gian chung quanh cứng lại.

- Tiếp ta một quyền.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, hắn hóa chưởng thành quyền, hắn nắm chặc nắm đấm thật lớn của bản thân, sát khí lăng lệ chấn nhiếp tâm hồn, quyền ấn làm không gian chung quanh tan vỡ.

Oanh!

Trong lúc phong vân chấn động, những nơi nắm đấm đi qua không gian đen kịt khó khôi phục lại, một quyền này trực tiếp đánh lên thân thể khổng lồ của Giang Đảo Lưu.

Bành!

Âm thanh trầm đυ.c vang vọng, năng lượng ngập trời bạo phát ra chung quanh, năng lượng cuồng bạo chấn động dữ dội, nó như cuồng phong hóa thành thực chất, cả không gian to như thế không ngừng vặn vẹo dữ dội.

Bành bành!

Thân thể khổng lồ của Giang Đảo Lưu lảo đảo lui ra phía sau vài bước, ánh mắt đại biến, lộ ra vẻ khó tin, thân thể khổng lồ không thể chèo chống được nữa, miệng phun ra một đống huyết vụ lớn, thân hình khổng lồ nện thẳng vào quảng trường màu vàng thật lớn.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, gió nổi mây phun khôi phục bình thường trở lại.

Giờ phút này người ở chung quanh nuốt nước bọt, một quyền này ẩn chứa uy năng khủng khiếp làm mọi người run như cầy sấy.

Tịnh Vô Ngân, Hoàng Lạc Nhan, Nhâm Tiêu Diêu nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt mang theo rung động khó tin.

Hừ.

Hoài Linh Ngọc nhìn ra xa xa, âm trầm hừ lạnh một tiếng, nhưng mà không nói nhiều.

- Thắng, Lục Lâm Thiên thắng.

- Một quyền thật lợi hại, thắng, trông thấy chưa, Lục Lâm Thiên thắng rồi!

Trên quảng trường thành Vô Sắc, rất nhiều người sôi trào, tiếng hoan hô vang lên không dứt.

Trên bệ đá, hơn trăm người sau lưng đám trưởng thượng biến sắc, một đám vẫn còn kinh ngạc.

- Thời gian, không gian, linh hồn, mộc thuộc tính áo nghĩa, hỏa thuộc tính áo nghĩa, thủy thuộc tính áo nghĩa, thổ thuộc tính áo nghĩa và một loại áo nghĩa kỳ lạ dung hợp với nhau, Lục Lâm Thiên lại tu luyện nhiều áo nghĩa như thế?

Mặc Ngã Hành ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên.

- Người mang áo nghĩa kỳ lạ chi nguyên.

Linh Thai hoàng giả nói nhỏ.

- Lực công kích mang theo thiên uy, không phải thủ đoạn bình thường, kẻ này bất phàm, khó trách chuẩn Niết Bàn lại có thể trùng kích thẳng tới Chiến Hoàng.

Kiền Khôn chân nhân rung động nói một câu.

- Xem ra nhìn lầm rồi, ta thua một kiện áo nghĩa linh khí.

Phục Ma hoàng giả vuốt cái đầu bóng láng, bỗng nhiên dùng sức vỗ mạnh, quay người nhìn Quỷ Cốc hoàng giả nói:

- Quỷ Cốc, có lẽ ngươi sớm biết Lục Lâm Thiên bất phàm, ngươi coi trọng thiên phú của tiểu tử này a.

- Quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy, nhớ kỹ một kiện áo nghĩa linh khí, Lục Lâm Thiên cũng là của ta và Nhàn Vân, các ngươi không được đoạt.

Quỷ Cốc mỉm cười, trong mắt hắn không có vẻ ngạc nhiên.

Giang Đảo Lưu thu hồi đại kim cương chi thân, chậm rãi đứng lên, khóe miệng chảy máu, sắc mặt tái nhợt, nhìn thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên, ánh mắt sợ hãi, than nhẹ:

- Ta thua.

- Đa tạ.

Lục Lâm Thiên thu hồi hổ biến, nương tựa vào đan điền khí hải khổng lồ, Niết Bàn Cảnh sơ giai đỉnh phong bình thường sẽ thua hắn, huống chi tăng thêm mười sáu lần kim thuộc tính thời không lao ngục chi lực, đánh giết Giang Đảo Lưu còn không làm được, nhưng đánh bại Giang Đảo Lưu lại đủ rồi.

- Trận thứ ba, Vô Sắc thế giới Lục Lâm Thiên thắng, người trận đấu thứ tư lên đài.

- Vạn Phượng Hướng Hoàng Hoàng Lạc Nhan.

Nhìn người này lên sân khấu, Lục Lâm Thiên hơi nhíu mày, không biết ai là người gặp phải Hoàng Lạc Nhan, hiện tại chỉ còn lại

Hoàng Lạc Nhan, Nhâm Tiêu Diêu, Mạc Kình Thiên, còn có Pháp Đạo thế giới Độc Nhất Đao bốn người.

Vèo.

Khi bóng dáng xinh đẹp của Hoàng Lạc Nhan đi lên quảng trường, ngay sau đó một thân ảnh lăng lệ đi lên. Người này nhìn Hoàng Lạc Nhan, ánh mắt ngưng trọng, chiến ý dâng trào, nói:

- Pháp Đạo thế giới Độc Nhất Đao, thỉnh chỉ giáo.

- Nghe nói đao pháp của ngươi không tệ.

Tại Hoàng Lạc Nhan lườm Độc Nhất Đao, nói:

- Động thủ đi, đừng lề mà lề mề.

Âm thanh uyển chuyển thanh thúy nhưng mang theo trong trẻo và lạnh lùng, hoàn toàn không đặt Độc Nhất Đao vào trong mắt.

Khi Hoàng Lạc Nhan dứt lời, đám người đứng ngoài xem nhìn Hoàng Lạc Nhan và Độc Nhất Đao, thân là đầu lĩnh tiểu đội Nguyệt Hoàng thế giới Hoàng Lạc Nhan, lai lịch của nàng mọi người biết rõ ràng, Nguyệt Hoàng thế giới công chúa Phượng Hoàng nhất tộc, thực lực vô cùng khủng bố, tăng thêm Phượng Hoàng Thể, ai gặp gỡ cũng cực kỳ đau đầu, nàng và Tịnh Vô Ngân, Nhâm Tiêu Diêu tổng cộng ba người đều có hi vọng trở thành Chiến Thần nhất.

Mà địa vị của Độc Nhất Đao cũng không xa lạ với mọi người, Pháp Đạo thế giới bày danh thứ bảy, Pháp Đạo thế giới cũngcó danh tiếng vô cùng trong Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới.

Độc Nhất Đao cũng là tồn tại đỉnh phong trong thế hệ trẻ Pháp Đạo thế giới, người này cực mạnh, một thanh đao có thể đánh ra danh tiếng khắp Pháp Đạo thế giới.

Độc Nhất Đao lúc này xiết chặt trường đao trong tay, chuôi đao bắn ra đao khí lăng lệ, hàn quang bốn phía, trên thân đao còn có bí vân lưu chuyển, không gian chung quanh chấn động không nhỏ, uy áp lan tràn trong hư không.

- Lại là áo nghĩa linh khí.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, đến một bước này, trong tay mỗi người đều là áo nghĩa linh khí, dùng thân phận của bọn họ muốn một kiện áo nghĩa linh khí cũng không khó khăn gì.

Rống rống.

Độc Nhất Đao rót nguyên lực vào trong trường đao, lập tức phát ra tiếng gầm gừ như long ngâm, hào quang đại phóng, bí vân quanh quẩn không trung.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, Độc Nhất Đao động thủ, tay cầm trường đao quét ngang, thúc dục đao quyết, trường đao biến hóa nhanh chóng, bắt đầu phát ra tiếng thú rống giữa thiên địa.

- Hoành Đao Diệt Không!

Chương 3884: Phượng Hoàng nhất tộc

Hét lớn một câu, trường đao của Độc Nhất Đao bộc phát khí thế kinh người, lập tức tuôn ra ngàn vạn đao quang, vô số đao quang che khuất bầu trời, khu vực không gian này bị xé rách, mỗi một đạo kiếm quang bổ ra vết nứt không gian, khí thế lăng lệ quét qua tất cả.

Rống!

Đột nhiên ngàn vạn đao mang quét qua như bão tố, lập tức đến trước người Hoàng Lạc Nhan, từng đao mang xé rách không gian.

- Phượng Hoàng Ly Hỏa Tráo.

Trong nháy mắt đầu ngón tay Hoàng Lạc Nhan vung lên, đầu ngón tay có hỏa viêm bắn ra ngoài, nhìn như chậm chạp kì thực lại cực nhanh, nhanh chóng đánh ra đao quang hình cung.

Những nơi hỏa viêm đi qua, không gian xuất hiện vết nứt không gian đen kịt, chung quanh Hoàng Lạc Nhan là hỏa diễm đỏ rực biến thành hư ảnh Hỏa Diễm Phượng Hoàng, hư ảnh Phượng Hoàng không kém hư ảnh Chu Tước bao nhiêu.

Hư ảnh Phượng Hoàng ngưng tụ ra đã bao phủ thân thể Hoàng Lạc Nhan vào bên trong, nhiệt độ cực cao làm da người bị bỏng, linh hồn cũng héo rũ, con người khó mà thưa nhận nhiệt độ cao như vậy.

- Phượng Hoàng nhất tộc cực kỳ giống Chu Tước hoàng tộc, không biết có liên hệ gì hay không?

Lục Lâm Thiên quan sát từ xa, hư ảnh Phượng Hoàng bóng bổng có chút giống Chu Tước.

XIU....XIU....

Trong nháy mắt ngắn ngủi, Độc Nhất Đao thúc dục vô số đao mang đánh ra khí kình đáng sợ bao phủ Hoàng Lạc Nhan, không gian nhanh chóng nghiền nát, năng lượng khủng bố quét qua các nơi. Hai bên va chạm với nhau sinh ra tiếng nổ rất lớn.

Ầm ầm ầm...

Đao mang tan rã, hỏa viêm tung tóe, hư không chung quanh bị hỏa diễm bắn trúng làm rạn nứt như thủy tinh, năng lượng phong bạo tàn phá những nơi nó đi qua, nhưng đột nhiên nó dừng lại rất đột ngột, quảng trường đột nhiên yên tĩnh trở lại.

- Không gian chi lực, Chu Tước hoàng tộc trời sinh khống chế không gian chi lực.

Lục Lâm Thiên động dung, đây chính là thiên phú không gian chi lực của Chu Tước hoàng tộc.

Lục Lâm Thiên lúc trước dùng Chu Thần Hi hóa thành thân thể Chu Tước, hắn thấu hiểu rất rõ, không gian chi lực này có sự khác biệt khi lĩnh ngộ không gian chi lực.

Thân là Chu Tước hoàng tộc thiên phú không gian chi lực, dường như nó được thiên địa chiếu cố, lĩnh ngộ không gian chi lực rất mạnh, cảm, giác cụ thể Lục Lâm Thiên cũng khó nói rõ, chỉ có thể lĩnh ngộ mà không thể nói.

Cho nên lúc này Lục Lâm Thiên càng hoài nghi, có lẽ Phượng Hoàng nhất tộc có quan hệ với Chu Tước hoàng tộc, nhưng mà Chu Tước hoàng tộc vẫn ở trong Linh Vũ Giới, không thể nào rời khỏi Linh Vũ thế giới, nếu có liên hệ với nhau, tại sao Lục Lâm Thiên không biết.

- Ngươi bại.

Cùng lúc đó, âm thanh thanh thúy vang lên, Hoàng Lạc Nhan dứt lời, thân ảnh hiện ra, đầu ngón tay điểm vào ngực Độc Nhất Đao, khí kình mênh mông bạo phát ra ngoài, thậm chí Độc Nhất Đao không kịp phản ứng, hắn miệng phun máu tươi bay ngược ra xa.

PHỤT!

Thân thể Độc Nhất Đao ngã xuống tầng trời thấp, cả thân thể sinh ra khí nóng tán loạn chung quanh.

- Độc Nhất Đao một chiêu bị thua, Hoàng Lạc Nhan quá mạnh mẽ.

- Nữ nhân này thật hung ác.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn Hoàng Lạc Nhan, trong nội tâm âm trầm, Hoàng Lạc Nhan ra tay không nhẹ, khí nóng kinh khủng kia tuyệt đối làm Độc Nhất Đao không dễ chịu, thương thế có thể không nhẹ, ra tay không lưu tình.

PHỤT.

Mọi người rung động nhưng không cảm thấy ngạc nhiên, Độc Nhất Đao giãy dụa bò dậy, miệng chảy máu tươi còn mang theo khí nóng bốc ra.

Độc Nhất Đao gian nan nhìn Hoàng Lạc Nhan, nói:

- Ta thua.

Hoàng Lạc Nhan nghe vậy cũng lườm Độc Nhất Đao, lúc này lui ra phía sau, ánh mắt lạnh lùng đảo qua người Lục Lâm Thiên sau đó rơi đi.

- Nguyệt Hoàng thế giới Hoàng Lạc Nhan chiến thắng, Pháp Đạo thế giới Độc Nhất Đao bại, trận đấu thứ năm bắt đầu.

Lão giả dứt lời, âm thanh vang vọng không trung.

- Mạc Kình Thiên đấu Nhâm Tiêu Diêu!

Lục Lâm Thiên nhìn Mạc Kình Thiên, còn lại hai người quyết đấu đã không cần suy đoán, đến bây giờ chỉ còn Mạc Kình Thiên và Nhâm Tiêu Diêu mà thôi.

- Ta sẽ hết sức nỗ lực, không để ngươi xem thường.

Mạc Kình Thiên quay người cười cười với Lục Lâm Thiên, thân hình cao ngất đi lên quảng trường, thân ảnh lướt đi trong sân rộng.

Mạc Kình Thiên đặt chân lên quảng trường, hắn mặc trường bào màu xám, tóc đen áo choàng không bó buột, có chút phất phơ nhưng cực kỳ phiêu dật, thân ảnh cao ngất lại bất phàm, hai mắt thanh thúy và thanh tịnh, chớp động hào quang linh hoạt, khí tức băng hàn tỏa ra các nơi.

- Nhâm Tiêu Diêu đấu Mạc Kình Thiên.

Khi hai người nhảy lên sân đấu, lập tức hấp dẫn tất cả ánh mắt, bởi vì trong đó có Nhâm Tiêu Diêu.

- Sư phụ, Kình Thiên sư thúc có thể chiến thắng không?

Thái A nhìn Mạc Kình Thiên và Nhâm Tiêu Diêu, lại hỏi Lục Lâm Thiên.

- Đến lúc đó sẽ biết.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, lúc này nói không rõ ràng, nhưng không cần bao lâu, hai người sẽ phân thắng bại.

- Phong Vân trung thiên thế giới Diệu Thủ Không Không Mạc Kình Thiên, ta nghe nói qua ngươi, nghe nói đại ca ngươi rất mạnh, không biết vì sao đại ca ngươi không tới tham gia Vạn Thế đối quyết?

Nhâm Tiêu Diêu nhìn Mạc Kình Thiên, trong mắt tinh quang như ẩn như hiện.

- Đại ca ta bế quan, nếu hắn đến, ta cũng không cần đến.

Mạc Kình Thiên phát tay áo, nói với Nhâm Tiêu Diêu:

- Chúng ta có thể bắt đầu.

- Ngươi xuất thủ trước đi, ta cũng không có thói quen xuất thủ trước với người yếu hơn mình.

Nhâm Tiêu Diêu nói.

- Thật sao.

Mạc Kình Thiên cười nhạt, áo xám run lên, hắn thuấn di tới trước mặt Nhâm Tiêu Diêu.

- Không gian áo nghĩa và thời gian áo nghĩa.

Sắc mặt Nhâm Tiêu Diêu bỗng nhiên biến đổi, hắn nhanh chóng lui ra phía sau, hắn vận dụng thời gian áo nghĩa ảnh hưởng không gian, cấp tốc trở ra.

- Không nghĩ tới ngươi cũng mang thời gian áo nghĩa.

Mạc Kình Thiên dứt lời, hắn tới trước mặt Nhâm Tiêu Diêu, khí tức hàn băng khuếch tán ra các nơi, khí tức hàn băng khủng bố bao phủ Nhâm Tiêu Diêu, băng quyền đánh ra nhanh như thiểm địa.

- Thời gian áo nghĩa không chỉ ngươi có, thử xem hỏa thuộc tính áo nghĩa của ta.

Khó có thể thối lui, Nhâm Tiêu Diêu cũng không muốn lui chật vật, bàn chân đạp mạnh vào mặt đất, thân hình lập tức ngừng lui ra sau, ngay sau đó khí tức nóng bỏng trong người hắn tuôn ra ngoài.

Hỏa diễm hừng hực lập tức bao phủ Mạc kình Thiên.

Một quyền của Mạc Kình Thiên không thể không thu về, hỏa diễm cuồn cuộn quét qua trước mặt, hắn lập tức xua tan hỏa diễm đánh tới trước mặt mình.

Bang bang!

Hai người ra tay, thiên địa biến sắc, hai người giao thủ phóng thích khí tức chấn động thiên địa.

Dưới một chiêu này, Mạc Kình Thiên bị đẩy lui, thân thể lảo đảo lui trở ra.

- Ta nói, ngươi không phải đối thủ của ta.

Nhâm Tiêu Diêu cười nhạt, thúc dục thời gian áo nghĩa, thân ảnh nhanh chóng lao tới trước người Mạc Kình Thiên, trong tay nguyên lực màu xanh như tấm lụa đập thẳng vào người Mạc Kình Thiên, tấm lụa xoay tròn, không gian trực tiếp nghiền nát tạo ra gợn sóng.

- Thời gian áo nghĩa, hỏa thuộc tính áo nghĩa, mộc thuộc tính áo nghĩa.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, Nhâm Tiêu Diêu tu luyện không ít áo nghĩa, từ biểu hiện ra, một chiêu này Mạc Kình Thiên cũng không phải đối thủ của hắn.

Chương 3885: Mạc Kình Thiên đấu Nhâm Tiêu Diêu

Bành!

Mạc Kình Thiên vận dụng linh hồn áo nghĩa nghênh tiếp một kích của Ngâm Tiêu Diêu.

Va chạm này làm không gian rung động rất mạnh.

Hừ.

Năng lượng va chạm vào nhau, cổ họng Mạc Kình Thiên ngòn ngọt, thân thể lảo đảo lui ra phía sau.

Đạp!

Thân thể Nhâm Tiêu Diêu chỉ lảo đảo lui một bước, khóe miệng cười nhạt, nói nhỏ:

- Ngươi không phải đối thủ của ta, Niết Bàn Cảnh sơ giai, ta vẫn chưa dùng toàn lực đâu.

Vừa dứt lời, thân thể Nhâm Tiêu Diêu phá không xuất hiện trước mặt Mạc Kình Thiên.

Ầm ầm.

Lúc này Nhâm Tiêu Diêu ngưng kết thủ ấn, hỏa thuộc tính năng lượng bạo phát ra thật mạnh, hư không sinh ra chấn động thật lớn, hỏa thuộc tính bàng bạc đốt nóng năng lượng thiên địa.

Không hề nghi ngờ Nhâm Tiêu Diêu đã không hề thu liễm, khí tức Niết Bàn Cảnh trung giai phóng thích ra ngoài, là áp chế giai vị cũng sinh ra uy áp vô hình rất lớn, hắn đánh ra một hỏa quyền vào thân thể Mạc Kình Thiên.

- Bình thường ta thật sự không cách nào làm gì được ngươi, ta cũng không muốn thắng ngươi quá bình thường, đương nhiên, ta cũng không dùng toàn lực.

Mạc Kình Thiên ổn định thân thể, nhìn thấy Nhâm Tiêu Diêu lại phá không lao tới, trong mi tâm có hào quang lóe lên, khí tức băng hàn bao phủ các nơi, cả không gian sinh ra khí tức băng sương thật mạnh, linh hồn phân thân xuất hiện giống bản thể như đúc, nhưng mà khí tức lại khác biệt thật lớn.

Xùy.

Đối mặt hỏa quyền của Ngâm Tiêu Diêu, linh hồn phân thân của Mạc Kình Thiên dùng hàn băng chưởng nghênh đón, hàn khí ngập trời bạo phát ra ngoài, hàn khí giữa không trung bao phủ không gian, băng sương nương theo gợn sóng không gian khuếch tán ra xa.

Bành.

Quyền chưởng va chạm vào nhau, không gian vị trí va chạm bị hủy diệt, băng và hỏa dây dưa với nhau một lúc, hỏa diễm từ từ bị đóng băng.

Khí tức băng hàn khủng bố, hỏa thuộc tính áo nghĩa của Nhâm Tiêu Diêu bị áp chế trong vô hình, lập tức hai người đồng thời lui lại.

Đạp đạp.

Nhâm Tiêu Diêu lảo đảo khó đứng vững, hắn ngạc nhiên nhìn linh hồn phân thân của Mạc Kình Thiên.

- Đây là linh vật trời sinh!

Trên bệ đá, khi linh hồn phân thân của Mạc Kình Thiên xuất hiện, ánh mắt của các tông lão và nhiều cường giả ngạc nhiên, linh hồn phân thân đã dung hợp linh vật trời sinh tự nhiên không thể giấu bọn họ.

Dung hợp linh vật trời sinh, cho dù trong thế giới hỗn độn cũng cực kỳ thưa thớt, đối với trung thiên thế giới mà nói có áo nghĩa linh khí đã rất quý hiếm, nhưng dung hợp linh vật trời sinh còn khó tìm hơn cả người có áo nghĩa linh khí.

Bởi vì linh vật trời sinh rất thưa thớt, huống chi muốn dung hợp linh vật trời sinh, tuyệt đối là chuyện cửu tử nhất sinh, không người giúp là không được.

Thậm chí trong ba ngàn đại thế giới, người có thể dung hợp linh vật trời sinh đã ít lại càng ít.

- Linh vật trời sinh!

Nhâm Tiêu Diêu ổn định thân hình, nhìn linh hồn phân thân của Mạc Kình Thiên với ánh mắt khác lạ.

Lúc này khí tức trên người Nhâm Tiêu Diêu bộc phát, nguyên lực vô cùng cường hãn, khí tức Niết Bàn Cảnh trung giai trung kỳ tăng lên, tăng thêm áo nghĩa bổn nguyên trong người, còn bản thân hắn bất phàm, loại thực lực này không phải cao thủ Niết Bàn Cảnh cao giai có thể chống lại.

- Áo nghĩa kỳ lạ, người mang bổn nguyên kỳ lạ.

Khí tức trên người Nhâm Tiêu Diêu khuếch tán ra ngoài làm ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, Nhâm Tiêu Diêu thúc dục một loại áo nghĩa kỳ lạ, từ khí tức nặng nề của hắn mà xem ra, dường như có một ít quan hệ với thổ thuộc tính áo nghĩa, trên người có áo nghĩa bổn nguyên, hơn phân nửa là bản thân ngộ ra.

Tiết Mặc Kỳ có đại phục nguyên áo nghĩa là từ mộc thuộc tính áo nghĩa lĩnh ngộ ra, Lục Lâm Thiên cảm giác Nhâm Tiêu Diêu thúc dục áo nghĩa kỳ lạ có liên quan tới thổ thuộc tính áo nghĩa của hắn.

- Áo nghĩa kỳ lạ.

Mạc Kình Thiên nhìn Nhâm Tiêu Diêu, thần sắc ngưng trọng, lập tức linh hồn phân thân bộc phát hàn khí ngập trời, năng lượng thiên địa chung quanh không ngừng biến hóa.

Một đóa hoa sen màu xanh khổng lồ xuất hiện, vô cùng xinh đẹp động lòng người, nó giống như mỹ ngọc hoàn mỹ nhất thiên hạ, khí tức hàn băng ngập trời khuếch tán ra chung quanh, đây chính là bản thể Hồn Thiên Hàn Băng Bích Long Liên.

Xoẹt!

Thân thể khổng lồ của Nhâm Tiêu Diêu hơi do dự, lập tức lao tới.

Linh hồn phân thân của Mạc Kình Thiên có linh vật trời sinh uy hiếp hắn, tuy linh vật trời sinh chỉ có tu vị Niết Bàn Cảnh sơ giai, nhưng mà thân là linh vật trời sinh, thực lực tuyệt đối khó đối phó.

Oanh.

Nhâm Tiêu Diêu lướt tới đấm ra một kích thật mạnh.

Xoẹt!

Hồn Thiên Hàn Băng Bích Long Liên xoay tròn, hàn khí mênh mông bao phủ thiên địa, gần như có thể đông cứng không gian, trực tiếp ngăn cản một quyền của Nhâm Tiêu Diêu.

Phá.

Bành.

Trong khoảng thời gian ngắn, một đấm này đánh tan hàn băng, cả không gian sinh ra hư không đen kịt.

Ngao!

Lúc này trong Hồn Thiên Hàn Băng Bích Long Liên xuất hiện băng long, băng long mang theo hàn khí đóng băng thiên địa lao thẳng về phía Nhâm Tiêu Diêu.

Băng long không ngừng hấp thu năng lượng trong thiên địa, đột nhiên năng lượng hàn băng nhanh chóng bao phủ không gian chung quanh Nhâm Tiêu Diêu.

- Hừ, có chút át chủ bài, nhưng linh vật trời sinh này chỉ là Niết Bàn Cảnh sơ giai, muốn đối phó ta còn chưa đủ đâu.

Nhâm Tiêu Diêu hừ một tiếng, nhưng cũng không dám chủ quan, hắn lập tức đánh ra quyền kình như mưa.

Rầm rầm rầm...

Nhâm Tiêu Diêu và băng long va chạm với nhau, nắm đấm tung bay, hư ảnh cự long gào thét, từng lực lượng khủng bố bộc phát dữ dội, khí kình cường hãn khuếch tán không gian, trực tiếp chấn vỡ không gian chung quanh, trong lúc nhất thời sơn băng địa liệt, người xem hãi hùng khiếp vía.

- Quyết đấu thật cường hãn.

Bốn trận đấu trước chỉ dùng một hai chiêu là phân thắng thua, nhưng lần này lại đấu rất kịch liệt, giơ tay nhấc chân là đánh nát hư không, nhiều người cảm thán tự thẹn không bằng.

- Hồn Thiên Hàn Băng Bích Long Liên thật không kém, nhưng mà muốn dựa vào Hồn Thiên Hàn Băng Bích Long Liên đánh bại Nhâm Tiêu Diêu, sợ là làm không được, đã bắt đầu có dấu hiệu thua cuộc hiện ra.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người đang giao thủ, linh hồn lực nhạy cảm quan sát tình hình, tự nhiên có thể nhìn rõ ràng, Mạc Kình Thiên dung hợp Hồn Thiên Hàn Băng Bích Long Liên rất mạnh, nhưng dù sao chỉ là Niết Bàn Cảnh sơ giai, Nhâm Tiêu Diêu lại rất cường hãn, ít nhất là từ thời điểm Tịnh Vô Ngân và Hoàng Lạc Nhan ra tay, Nhâm Tiêu Diêu tuyệt đối không dưới Tịnh Vô Ngân và Hoàng Lạc Nhan.

- Sư phụ, Kình Thiên sư thúc đang làm cái gì?

Thái A nhìn Mạc Kình Thiên trong sân rộng, lập tức hỏi.

Lục Lâm Thiên nghe tiếng nhìn theo, chỉ thấy Mạc Kình Thiên lúc này đang đắm chìm trong trạng thái huyền ảo, từng đạo thủ ấn không ngừng ngưng kết với nhau. Từ khi thủ ấn ngưng kết làm không gian chung quanh sinh ra chấn động kỳ diệu.

Vào lúc này hư không trong Tương Hoàng Không Gian chấn động, nhật nguyệt tinh lơ lửng trên cao bắt đầu lờ mờ đi rất nhanh.

- Khí tức rất quen thuộc!

Lục Lâm Thiên nhìn Mạc Kình Thiên biến hóa nhanh chóng, hắn có cảm giác tim đập nhanh hơn, khí tức này mang theo thuộc tính quen thuộc như hắn từng biết đến.

Chương 3886: Át chủ bài của hai người

- Đây là... Chẳng lẽ Mạc Kình Thiên là đệ tử của lão gia hỏa kia...

Trên bệ đá, sắc mặt không ít trưởng thượng biến hóa thật nhanh, hai mắt nhìn nhau như phát hiện ra cái gì đó.

- Lão gia hỏa kia không phải có quan hệ với Lục Lâm Thiên sao, tại sao còn có quan hệ với Mạc Kình Thiên, khó trách Lục Lâm Thiên và Mạc Kình Thiên thân nhau như vậy, thì ra lão giả hỏa này chuẩn bị tới hai người.

Quỷ Cốc thì thào nói nhỏ.

- Lão gia hỏa này thật là tuyệt, Mạc Kình Thiên không phải là người của hắn sao, vì sao lại có quan hệ với lão gia hỏa này?

Nhàn Vân cũng đánh giá tình hình, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Ầm ầm.

Nhâm Tiêu Diêu giao thủ với băng long, dần dần chiếm cứ thượng phong, áo nghĩa quỷ dị có thể ngăn cản hàn khí xâm nhập.

Nhưng vào thời điểm này, sắc mặt Nhâm Tiêu Diêu biến đổi, năng lượng chấn động làm hắn tim đập nhanh hơn lan tràn từ xa tới gần, loại năng lượng chấn động này làm hắn khiĩếp sợ..

Nhâm Tiêu Diêu quan sát thật kỹ, bản thân Mạc Kình Thiên đang tiến vào trạng thái kỳ diệu, dung nhập vào hư không chung quanh, cũng tự do dẫn dắt nhật nguyệt tinh trong Tương Hoàng Không Gian.

- Không ổn.

Nhâm Tiêu Diêu chính thức cảm giác không ổn, hắn trực tiếp công kích Mạc Kình Thiên.

Ngao!

Hư ảnh băng long gào thét, nó mang theo khí kình khủng bố lao thẳng về phía Nhâm Tiêu Diêu.

Xùy.

Mi tâm Nhâm Tiêu Diêu có lưu quang lướt đi, rốt cuộc hắn cũng vận dụng linh hồn phân thân, khí tức linh hồn lực hội tụ rất mạnh, uy áp vô hình đang áp bách không gian chung quanh, lập tức đâm thẳng vào băng long đang tới gần.

Ầm ầm.

Cả hai va chạm nhau sinh ra gợn sóng không gian thật lớn, không gian chấn động như biển gầm.

Trong va chạm ngắn ngủi đó, Nhâm Tiêu Diêu vận dụng thời gian chi lực đến trước mặt Mạc Kình Thiên, Mạc Kình Thiên lúc này ngưng kết thủ đoạn sinh ra cảm giác nguy hiểm, hắn không thể cho Mạc Kình Thiên thời gian.

Xùy.

Trong thời gian thật ngắn đó, thời điểm Nhâm Tiêu Diêu xuất hiện trước mặt Mạc Kình Thiên, Mạc Kình Thiên được thời gian áo nghĩa và không gian áo nghĩa bao phủ lui lại, lúc này hắn quát:

- Dùng thân ta làm trận nhãn, Chu Thiên Tinh Đấu Kiền Khôn Trận!

Khi Mạc Kình Thiên dứt lời, thân thể của hắn mờ đi, không gian run lên, nhật nguyệt tinh trên cao lờ mờ lại bộc phát hào quang sáng ngời rót vào trong trận pháp.

Ầm ầm.

Đột nhiên thiên uy cuồn cuộn hàng lâm không gian này, gió nổi mây phun, sấm sét vần vũ.

- Chu Thiên Tinh Đấu Kiền Khôn Trận, đây là đại trận nổi danh của

Tam Kỳ lão nhân, có tác dụng không khác gì Tiểu Chu Thiên Tinh Đấu Luyện Thế Trận, khó trách.

Rốt cuộc Lục Lâm Thiên đã nhìn hiểu, lúc này Mạc Kình Thiên thúc dục chính là đại trận của Tam Kỳ lão nhân, khó trách hắn có cảm giác quen thuộc, đây cũng là át chủ bài cuối cùng của Mạc Kình Thiên.

- Sợ rằng Nhâm Tiêu Diêu cũng có át chủ bài, ai thắng ai thua sẽ phân định nhanh thôi.

Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ, ánh mắt của hắn tập trung lên hai người, quả nhiên Mạc Kình Thiên cũng có át chủ bài, nhưng mà Nhâm Tiêu Diêu tuyệt đối có nắm chắc bài, chỉ không rõ ai thắng ai thua mà thôi.

- Liệt Địa Quyết, Toái Hồn Quyết, Tê Thiên Quyết!

Sắc mặt Nhâm Tiêu Diêu đại biến, hắn áp chế cảm giác tim đập nhanh này, không ngừng ngưng kết các thủ ấn, nguyên lực toàn thân sôi trào, năng lượng hội tụ trước mặt hắn, hư không trên quảng trường màu vàng bắt đầu rạn nứt.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, thân ảnh Nhâm Tiêu Diêu bị hào quang bao phủ, khí thế vô hình quét qua tất cả, vào thời điểm này hắn đã vận dụng toàn lực của bản thân.

Ầm ầm!

Cùng lúc này Mạc Kình Thiên thúc dục chín ngôi sao giáng xuống, đột nhiên hào quang màu vàng bao phủ tầng trời thấp, quang ảnh ngôi sao sinh ra vết nứt không gian, cảnh tượng kinh tâm động phách khó có thể hình dung được.

Trong hư không xa xa, thiên uy áp chế tất cả, linh hồn rung động sinh ra hàn ý từ tận đáy lòng.

Lúc Nhâm Tiêu Diêu ngưng tụ năng lượng mênh mông dĩ nhiên sinh ra quang ảnh ngôi sao thật lớn, cả phiến hư không này không ngừng vặn vẹo.

Hai đạo năng lượng không ngừng va chạm với nhau, người có tu vị thực lực thấp cảm giác linh hồn và thân thể đang bị ép bạo.

- Nhâm Tiêu Diêu muốn sử dụng Thương Khung Quyết, đây là tuyệt kỹ cường hãn của Nhâm gia, uy lực bá đạo vô cùng cường hãn, mà Chu Thiên Tinh Đấu Kiền Khôn Trận là tuyệt học thành danh của Tam Kỳ lão gia hỏa kia, chỉ có người tu luyện linh hồn, không gian, thời gian ba loại áo nghĩa lại phối hợp với tinh thần áo nghĩa mới ngưng tụ ra, không nghĩ Mạc Kình Thiên lại lĩnh ngộ tinh thần áo nghĩa.

Trên bệ đá, ánh mắt Ngọc Linh Tử chấn động, thần thái khó tin.

- Nhâm Tiêu Diêu cường hãn, Mạc Kình Thiên vốn không thể chiến thắng, linh vật trời sinh Hồn Thiên Hàn Băng Bích Long Liên kia cấp độ thực lực hơi yếu, nhưng mà Mạc Kình Thiên thúc dục Chu Thiên Tinh Đấu Kiền Khôn Trận điều động thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa, linh hồn áo nghĩa, tăng thêm năng lượng tinh thần hiệp trợ, sợ rằng hai người khó phân thắng bại.

Kiền Khôn chân nhân cũng động dung.

Lúc này nhiều người đều nhìn lên người Mặc Ngã Hành, Nhâm Tiêu Diêu chính là hậu bối của Nhâm gia của Mặc Ngã Hành.

- Chẳng lẽ Mạc Kình Thiên, là đệ tử thân truyền của Tam Kỳ lão gia hỏa kia sao?

Mặc Ngã Hành nói nhỏ, ánh mắt khẩn trương quan sát quảng trường.

- Liệt địa, toái hồn, tê thiên, Vạn Võ Phá Thương Khung!

Dưới áp lực cực lớn, thân thể Nhâm Tiêu Diêu bành trướng như dung nham phun trào, rất nhiều thủ ấn không ngừng trọng điệp vào nhau, năng lượng thiên uy cuồn cuộn không ngừng bộc phát, uy áp mênh mông bộc phát ra ngoài, cả phiến hư không này chấn động rất mạnh.

Lúc này Mạc Kình Thiên nhảy lên cao, chung quanh hắn là chín ngôi sao thẳng hàng, các ngôi sao tỏa ra ánh sáng rất mạnh.

- Cửu Tinh Liên Châu!

Mạc Kình Thiên đứng trong chín ngôi sao, thủ ấn nhanh chóng biến hóa, lập tức chín ngôi sao xoay tròn và hội tụ, cửu tinh liên châu huyền ảo tương liên, đột nhiên hóa thành chín đạo nguyên lực rót vào cơ thể Mạc Kình Thiên.

- Thương Khung Phá!

Tiếng quát trầm thấp vang lên, quyền ấn ngưng tụ trong tay Nhâm Tiêu Diêu đánh thẳng vào không gian, vạch phá bầu trời, đón gió bành trướng như sao băng hủy diệt.

- Kiền Khôn Ấn!

Mạc Kình Thiên hét lớn một tiếng, hào quang của chín ngôi sao rót vào trong người của mình, trong chưởng ấn có năng lượng rất mạnh hội tụ vào trong, lập tức ngưng tụ thủ ấn đánh thẳng vào quyền ấn của Nhâm Tiêu Diêu.

Cả hai công kích va chạm nhau sinh ra tiếng nổ thật lớn, hào quang chói mắt bắn ra chung quanh, thực lực hai người sàn sàn nhau, khó phân ra thắng bại, hai người hiện tại cũng công kích toàn lực.

Tịnh Vô Ngân và Hoàng Lạc Nhan nhìn không gian Mạc Kình Thiên và Nhâm Tiêu Diêu giao thủ, ánh mắt vô cùng ngưng trọng. Hoài Linh Ngọc khẽ ngẩng đầu quan sát, ánh mắt có hàn quang bắn ra, Mạc Kình Thiên và Nhâm Tiêu Diêu giằng co trong nháy mắt, năng lượng khủng bố phóng thích ra ngoài, lập tức nổ tung trong tầm mắt nhiều người quan sát, hai quyền ấn va chạm vào nhau, không gian trực tiếp sinh ra hắc động thâm thúy.

Bang bang!

Năng lượng không ngừng nổ tung và khuếch tán ra các hướng, sóng năng lượng hủy diệt không gian trên đường nó đi qua.

Chương 3887: Đào thải một

Ầm ầm!

Hai đạo năng lượng va chạm với nhau như muốn đẩy lùi đối phương, quảng trường màu vàng chấn động dữ dội, lực lượng mênh mông quét qua tất cả.

XIU....XIU......

Cũng không biết trôi qua bao lâu, hai đạo năng lượng không ngừng nghiền nát, quang ảnh cửu tinh liên châu của Mạc Kình Thiên đột nhiên xuất hiện sau vụ nổ năng lượng vừa rồi.

Xoẹt!

Thân thể to lớn của Nhâm Tiêu Diêu lảo đảo lui ra phía sau vài bước, thân thể nham thạch khổng lồ thu nhỏ lại, hào quang trên nham thạch cũng tan biến. Sau khi lui lại hơn mười bước, Nhâm Tiêu Diêu đã khôi phục bộ dáng vốn có, hắn phun máu tươi liên tục.

Mạc Kình Thiên đáp xuống đất, miệng phun máu tươi, nhưng so với Nhâm Tiêu Diêu còn tốt hơn nhiều, hai người bốn mắt nhìn nhau.

- Ta bại, tái chiến cũng vô dụng, ngươi thắng.

Nhâm Tiêu Diêu nhìn Mạc Kình Thiên, thật lâu mới nói ra một câu này, tiếng nói vừa dứt trong miệng chảy máu tươi, thân thể lảo đảo lui ra phía sau, tâm niệm khẽ động, linh hồn phân thân nhanh chóng quay trở về bản thể.

- Đa tạ.

Mạc Kình Thiên vừa dứt lời, miệng hắn cũng phun máu tươi, máu tươi nhuộm đỏ trường bào của hắn, thân thể cũng uể oải, hắn lảo đảo lui ra phía sau mấy bước, suýt nữa ngã xuống đất, băng long và linh hồn phân thân nhanh chóng quay về cơ thể.

- Thắng.

Lục Lâm Thiên hơi kinh ngạc, lập tức cười nhạt, Mạc Kình Thiên và Nhâm Tiêu Diêu hai người quyết đấu tới bây giờ, kết quả này là Lục Lâm Thiên hy vọng nhìn thấy nhất.

- Nhâm Tiêu Diêu lại bại!

Trong hư không chung quanh có nhiều ánh mắt kinh ngạc, lúc trước Độc Nhất Đao thua trong tay Hoàng Lạc Nhan không ai cảm thấy bất ngờ, nhưng mà lúc này Mạc Kình Thiên thắng Nhâm Tiêu Diêu, đây là kết quả mọi người bất ngờ.

- Thiên phú của Mạc Kình Thiên không tệ, lúc này trong Vạn Thế đối quyết thật sự xuất hiện vài người thiên phú tốt.

Trên bệ đá, rất nhiều trưởng thượng cảm thán, chỉ có ánh mắt Mặc Ngã Hành hơi phiền muộn, dù sao Nhâm Tiêu Diêu cũng là hậu bối của hắn, lúc này bị thua khó tránh khỏi khó chịu, nhưng cũng không quá để ý.

- Trận thứ năm, Phong Vân trung thiên thế giới Mạc Kình Thiên chiến thắng.

Lão giả trọng tài lúc này tuyên bố kết quả.

- Như thế nào?

Mạc Kình Thiên ăn vào không ít đan dược chữa thương sau đó đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên và Thái A, Lục Lâm Thiên nhìn Mạc Kình Thiên, nhìn sắc mặt của hắn thì biết thương thế rất nghiêm trọng, Lục Lâm Thiên thậm chí ẩn ẩn cảm thấy thương thế của Mạc Kình Thiên cũng không tốt hơn Nhâm Tiêu Diêu bao nhiêu.

Mạc Kình Thiên nhìn Lục Lâm Thiên cười khổ một tiếng, nói nhỏ:

- Ta là thực không được, kế tiếp phải dựa vào ngươi, phong hào Chiến Thần nên nằm trong tay ngươi.

- Ta sẽ hết sức.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lúc này còn năm người thắng trận, trừ Mạc Kình Thiên ra, cũng còn có Hoài Linh Ngọc, Tịnh Vô Ngân, tăng thêm Hoàng Lạc Nhan.

Lão giả trọng tài tuyên bố:

- Năm người thắng trận chuẩn bị rút thăm tiến vào vòng thứ hai, đen trắng đỏ ba ngọc giản, trong đó người rút ngọc giản trắng tự động trở thành Chiến Hoàng, bốn người khác phân biệt quyết đấu, hai người chiến thắng cuối cùng sẽ tranh giành phong hào Chiến Thằng.

Năm người chiến thắng nghe vậy, lập tức đi lên phía trước, ở đó có cái rương, năm người theo thứ tự cầm ngọc giản.

Cầm ngọc giản trong tay, Lục Lâm Thiên có chút khẩn trương nhìn vào, không biết mình sẽ đấu với ai, Tịnh Vô Ngân và Hoàng Lạc Nhan không dễ đối phó, gặp gỡ Hoài Linh Ngọc sẽ giảm bớt không ít khí lực, nhưng lúc Lục Lâm Thiên nhìn ngọc giản, ánh mắt biến hóa.

- Màu trắng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, người rút ngọc giản màu trắng tự động thành Chiến Hoàng, cũng đánh mất cơ hội tranh đoạt phong hào Chiến Thần.

Phong hào Chiến Thần này Lục Lâm Thiên tuy muốn, nếu bình thường gặp quy tắc này Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể nhịn, quy tắc như thế mình đã biết rõ, hắn cũng nên tuân thủ.

Nhưng hiện tại đã khác, Lục Lâm Thiên biết rõ bỏ qua hôm nay, muốn đối phó Hoài Linh Ngọc sẽ càng khó khăn, cho dù như thế nào cũng phải tiêu diệt Hoài Linh Ngọc.

- Người cầm ngọc giản màu trắng lui ra, hai người ngọc giản đỏ quyết đấu với nhau.

Lão giả trọng tài nói ra.

Sưu sưu.

Nghe vậy, lúc này có hai thân ảnh lui ra phía sau, một là Mạc Kình Thiên, một người khác là Hoài Linh Ngọc, mà Hoàng Lạc Nhan và Tịnh Vô Ngân, Lục Lâm Thiên ba người đứng trong sân rộng.

- Ba người, đã xảy ra chuyện gì.

Nhìn ba người đứng tại trong sân rộng, lập tức khiến cho không ít kinh ngạc.

- Ồ.

Mọi người nhìn lên bệ đá.

- Ba người cầm ngọc giản trắng và đen lui ra ngoài.

Lão giả trọng tài nhìn Lục Lâm Thiên, cũng nói với Hoàng Lạc Nhan, Tịnh Vô Ngân.

- Ta lấy được ngọc giản trắng.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, hắn nhìn trọng tài nói một câu:

- Nhưng ta không muốn rời khỏi tranh đoạt phong hào Chiến Thần.

- Sư phụ cầm ngọc giản trắng?

Sắc mặt Thái A tái nhợt.

- Tại sao có thể như vậy, cái này vận khí thật không tốt.

Ánh mắt Mạc Kình Thiên ngưng trọng.

- Có phần không ổn, đội trưởng đánh mất tư cách.

Tử Viêm, Long Bàn Hổ Cứ, Hoàng Sa, Tôn Tiểu Nhã, Tiết Mặc Kỳ, Quỷ Oa, Bạch Lang, Kim Viên ở xa xa nghị luận với nhau.

Huyền Tuyết Ngưng ôm Nguyên Cổ Linh Tinh Thú trong tay, đôi mắt dễ thương nhìn quảng trường, đôi mắt mang theo ba động.

- Lục Lâm Thiên muốn làm cái gì?

Lão giả trọng tài nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt hơi trầm xuống, nói:

- Lục Lâm Thiên, quy tắc của Vạn Thế đối quyết chính là như thế, ngươi muốn phá hư quy tắc Vạn Thế đối quyết hay sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn lão giả trọng tài, không kiêu ngạo không siểm nịnh, nói:

- Ta không có ý phá hư quy tắc, nhưng ta chỉ cảm thấy quy tắc không công bằng mà thôi.

- Hiện tại hậu bối càng ngày càng hung hăng càn quấy, dám nghi vấn quy tắc Vạn Thế đối quyết, mặc dù có chút thiên phú, nhưng mà chẳng lẽ ngươi cho rằng dựa vào thiên phú này thì có tư cách nghi vấn quy tắc Vạn Thế đối quyết sao?

Trên bệ đá cổ xưa, Hỏa Loan lườm Lục Lâm Thiên.

- Không công bằng là không công bình, chỉ cần tham gia Vạn Thế đối quyết đều có tư cách nghi vấn, nếu các ngươi thừa nhận quy tắc Vạn Thế đối quyết vốn không công bằng, ta sẽ lập tức rời khỏi, nếu các ngươi dám thừa nhận, Vạn Thế đối quyết không đặt trong mắt ta, không tham gia cũng được.

Lục Lâm Thiên nhìn Hỏa Loan, ngữ khí của Hỏa Loan làm Lục Lâm Thiên khó chịu.

- Tiểu tử, ngươi có biết ngươi đang nói với ai hay không, có nghĩ xem mình có bao nhiêu cân lượng không?

Ánh mắt Hỏa Loan nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên.

Xùy.

Chỉ trong nháy mắt, đột nhiên thân thể Lục Lâm Thiên trầm xuống, áp lực thật lớn ập xuống, muốn ép thân thể Lục Lâm Thiên quỳ lạy.

Uy áp to lớn làm hắn không có lực chống cự, đôi mắt Hỏa Loan sáng ngời mang theo uy áp to lớn hàng lâm, uy áp đến từ linh hồn và đáy lòng, uy thế này rất khủng bố.

- Lấy lớn hïếp nhỏ, chẳng lẽ đây là phong cách trưởng thượng Chiến Thiên liên minh hay làm sao, Chiến Thiên liên minh không có gì hơn thế này, Lục Lâm Thiên ta không lạy trời không quỳ đất, chỉ lạy phụ mẫu thân sư, ngươi còn chưa đủ tư cách!

Chương 3888: Tam Kỳ đối kháng Hỏa Loan

Hắn gầm lên thật lớn, cây đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên bộc phát kim quang ngăn cản uy áp kia, lúc này thân thể Lục Lâm Thiên có Thanh Linh Khải Giáp bao phủ, bàn chân đạp mạnh xuống đất, trong đan điền khí hải, nguyên đan chữ vạn bộc phát khí tức man hoang cổ xưa, thân thể hơi cong của hắn lập tức đứng thẳng dậy.

Ken két.

Quảng trường màu vàng lay động, lúc này mặt đất dưới hai chân Lục Lâm Thiên hai rạn nứt, hắn vẫn cố chèo chống không quỳ xuống.

Dưới uy áp vô hình như thế, sắc mặt Lục Lâm Thiên dần dần tái nhợt, Thanh Linh Khải Giáp trên người chấn động, nhưng một thân ngông nghênh và ngạo nghễ không giảm.

- Không ngờ có thể chống lại!

- Tiểu tử này thật hung hăng càn quấy.

Mắt thấy Lục Lâm Thiên chống được uy áp khủng bố của Hỏa Loan, đám trưởng lão và người quan sát nghẹn họng nhìn trân trối.

- Hừ!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên có thể chống lại uy áp của mình, Hỏa Loan khó nhìn, đôi mắt sáng trầm xuống, khí nóng trong mắt bộc phát ra ngoài, đột nhiên uy năng của uy áp tăng mạnh.

Ánh mắt Quỷ Cốc và Nhàn Vân hai người hơi trầm xuống, cảm giác không ổn, đang muốn ra tay, nhưng vào lúc này hư không có tiếng hét lớn truyền ra:

- Hỏa Loan, hậu bối lão tử mang tới, ngươi dám khi dễ hắn, lão tử sẽ không bỏ qua cho ngươi đâu!

Lúc này có một cột sáng lướt đi, không gian ven đường không ngừng bị phá hủy, công kích như thiểm điện lao thẳng về phía Hỏa Loan.

- Người tới là ai, thật lớn mật, muốn chết!

Sắc mặt Hỏa Loan đại biến, nàng không nghĩ tới còn có người dám ra tay với mình, đôi mắt âm trầm, vận chuyển nguyên lực toàn thân, ống tay áo quét qua mang theo hỏa năng lượng sáng ngời, lập tức va chạm với cột sáng đánh tới.

Bành

Hai đạo năng lượng va chạm với nhau, khí nóng và linh hồn lực không ngừng triệt tiêu lẫn nhau, hư không chung quanh không ngừng sinh ra dư âm ảnh hưởng rất mạnh, ẩn ẩn còn mang theo khí tức chấn động rất khủng khïếp.

- Ta muốn chết hay là ngươi muốn chết, cho dù bản thể Hỏa Loan ngươi đến thì thế nào, đừng nói linh hồn phân thân ở đây.

Thân ảnh nhỏ gầy mang theo xu thế khủng khïếp hàng lâm Tương Hoàng Không Gian, đạp lên một con giao long do năng lượng hình thành lao xuống.

Ngao!

Tà giao gào thét, nhất thời năng lượng đáng sợ quét qua các nơi, lập tức va chạm với Hỏa Loan.

- Linh vật trời sinh, là cái Thôn Thiên Tà Giao!

Hư ảnh giao long âm tà xuất hiện, sắc mặt Hỏa Loan khó coi, hư ảnh phượng hoàng xuất hiện.

Xì xào.

Hư ảnh phượng hoàng nhanh chóng lao lên ngăn cản Thôn Thiên

Tà Giao đang đánh xuống.

Bành!

Hai hư ảnh hình thú va chạm với nhau, lập tức giữa không trung có âm thanh sấm sét rền vang, không gian trong nháy mắt bị nổ tung, bị phá hủy không còn hình dáng.

Ầm ầm!

Năng lượng hỏa diễm nóng bỏng và linh hồn lực âm tà không ngừng triệt tiêu lẫn nhau, mang theo uy áp đáng sợ làm mọi người sợ hãi. Bọn họ không ngừng vận chuyển nguyên lực chống cự và quan sát trận đấu.

Thời điểm tất cả chấn động bình thường trở lại, giờ phút này một thân ảnh mang đấu bồng nhỏ gầy xuất hiện nơi đây, đôi mắt thâm thúy quan sát Tương Hoàng Không Gian, tính tình cũng không nhỏ.

- Kỳ lão.

Lục Lâm Thiên không bị áp lực nữa liền thu liễm Thanh Linh Khải Giáp sau đó nhìn lão nhân vừa xuất hiện, ánh mắt vui vẻ, người tới không phải người nào khác, chính là Tam Kỳ lão nhân.

Nhìn thấy thân ảnh Tam Kỳ lão nhân, Mạc Kình Thiên cười cười.

- Tam Kỳ, là ngươi, ngươi như thế nào...

Trên bệ đá, từng ánh mắt nhìn lên Tam Kỳ lão nhân, Mặc Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng, Kiền Khôn chân nhân cảm thấy ngoài ý muốn, lập tức phát hiện Tam Kỳ lão nhân đã không phải bản thể, nhưng mà khí tức trên người rất kỳ lạ.

- Tam Kỳ.

Thân ảnh Hỏa Loan đã sớm rời khỏi ghế đá, thân ảnh đứng giữa không gian, nhìn qua Tam Kỳ lão nhân, trong mắt mang theo thần sắc tức giận.

- Như thế nào, không thể là ta sao, lão tử không có mặt ở đây, hậu bối ta mang tới, các ngươi có thể tùy ý khi dễ hay sao? Có tin ta thu thập hang ổ các ngươi không, thật cho rằng lão tử dễ khi dễ sao? Hay là xem lão tử không tồn tại.

Tam Kỳ lão nhân đạp không đứng đó, hắn nhìn đám người Mặc Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng sau đó mắng liên tục.

- Tam Kỳ ah, chúng ta không có khi dễ hậu bối của ngươi.

- Tam Kỳ, sao ngươi tới đây, chúng ta không khi dễ hậu bối của ngươi mà, ngươi nói nghiêm trọng rồi.

Mắt thấy Tam Kỳ lão nhân, đám người Mặc Ngã Hành, Phục Ma hoàng giả cố nặn ra nụ cười, dường như có không ít cố kỵ với Tam Kỳ lão nhân.

- Hừ.

Tam Kỳ lão nhân trừng đám trưởng thượng, lập tức ánh mắt nhìn qua hư không, trầm giọng nói:

- Đệ tử Vạn Thiên liên minh nhìn thấy bổn hoàng sao không hành lễ, chẳng lẽ bổn hoàng hơn mười vạn năm không xuất hiện, Vạn Thiên liên minh không còn quy củ sao?

Âm thanh tuy nhỏ nhưng cuồn cuộn trong Tương Hoàng Không Gian.

- Bái kiến trưởng thượng.

Hơn trăm người trên bệ đá nghe thấy, mấy chục đệ tử Vạn Thiên liên minh ánh mắt chấn động, tức quỳ một chân cung kính hành lễ.

- Bái kiến trưởng thượng.

Hư không xa xa, các đệ tử Vạn Thiên liên minh, kể cả Tôn Tiểu Nhã, chỉ cần là người Vạn Thiên liên minh đều phải hành lễ.

- Thì ra Kỳ lão là trưởng thượng trong Vạn Thiên liên minh.

Lục Lâm Thiên rất kinh ngạc, thật không nghĩ tới Tam Kỳ lão nhân lại là trường thượng trong Vạn Thiên liên minh, nhưng hắn không có hành lễ, hoàn toàn không cho Tam Kỳ lão nhân mặt mũi, huống chi Lục Lâm Thiên cũng không xem mình là người Vạn Thiên liên minh, hắn chỉ dùng thân phận Vạn Thiên liên minh tham gia Vạn Thế đối quyết mà thôi.

- Ngươi là người Vạn Thiên liên minh? Sao không hành lễ?

Ánh mắt Tam Kỳ lão nhân nhìn lên người Hoài Linh Ngọc, sắc mặt trầm xuống, hàn ý bao phủ quanh người Hoài Linh Ngọc.

Uy áp vô hình bao phủ, thân thể Hoài Linh Ngọc run lên, lập tức quỳ một chân sau đó nói:

- Bái kiến trưởng thượng.

- Hừ, đứng lên đi!

Tam Kỳ lão nhân chỉ nhìn Hoài Linh Ngọc sau đó hừ lạnh một tiếng, dường như nhìn ra cái gì đó, lập tức thu liễm uy áp, cũng không khi dễ hậu bối.

Hoài Linh Ngọc lúc này ngẩng đầu lên, nhìn Tam Kỳ lão nhân, âm thầm cắn răng, trong mắt mang theo hàn ý.

- Tam Kỳ, Lục Lâm Thiên xem như hậu bối của ngươi, nhưng ngươi muốn xen vào quy củ của Tương Hoàng Không Gian sao?

Hỏa Loan nhìn chung quanh, ánh mắt nhìn Tam Kỳ, sắc mặt hơi trầm xuống, đối với Tam Kỳ lão nhân, nàng đồng dạng rất kiêng kị, nàng rất rõ ràng Tam Kỳ tuyệt đối không phải dễ trêu chọc.

- Hỏa Loan, lão tử dựa vào cái gì không xen vào, trợn to mắt ngươi nhìn xem, hôm nay lão tử nhúng tay vào, xem ai làm khó dễ ta?

Tam Kỳ lão nhân quát một tiếng, hắn móc một lệnh bài ra, nói:

- Bây giờ còn có người cảm thấy lão phu không đủ tư cách sao?

- Song minh lệnh?

Mắt thấy Tam Kỳ lão nhân cầm lệnh bài, mười trưởng thượng nhíu mày, bọn họ tự nhiên biết song minh lệnh, đó là hai đại liên minh cùng phát ra.

Tuy song minh lệnh này không thể trực tiếp điều động trưởng thượng bọn họ, cũng không có khả năng mệnh lệnh trưởng thượng, nhưng mà song minh lệnh nằm trong tay Tam Kỳ lão nhân làm bọn họ nhớ tới một chuyện.

Chương 3889: Có gì không dám? 1

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, hắn đứng chắp tay, khí tức bá đạo bộc phát, đột nhiên tinh quang trong mắt bắn ra ngoài, nói với Tam Kỳ lão nhân:

- Dùng một đấu bốn mà thôi, có gì không dám, ta tiếp!

Nghe vậy, Hoàng Lạc Nhan, Tịnh Vô Ngân, Mạc Kình Thiên đều nhìn Lục Lâm Thiên, Hoài Linh Ngọc khinh thường, nhàn nhạt nói:

- Tiểu tử, không biết tự lượng sức mình.

- Lục Lâm Thiên, thật ngông cuồng mà.

- Tiểu tử này, quá kiêu ngạo, dùng một đấu bốn, tìm chết sao?

- Không biết trời cao đất rộng.

Trong hư không, từng tiếng nghị luận vang lên.

- Tiểu tử này hơi cuồng vọng.

Trên bệ đá, rất nhiều người đưa mắt nhìn nhau, một đấu bốn, có người không tin tưởng Lục Lâm Thiên có thể chiến thắng, đây không khác gì tự tìm tai vạ.

- Tiểu tử này quá cuồng vọng rồi.

Ngay cả Quỷ Cốc và Nhàn Vân hai người cũng biến sắc.

- Lục Lâm Thiên muốn một đấu bốn!

Trên quảng trường thành Vô Sắc, từng ánh mắt chấn động, sau đó không ngừng xôn xao.

Tam Kỳ lão nhân cũng chấn động, Lục Lâm Thiên đáp ứng nằm trong dự liệu, nhưng hắn vẫn cảm thấy ngoài ý muốn, nói:

- Tiểu tử có gan, cho dù thua ta cũng ủng hộ ngươi.

- Đa tạKỳlão.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn biết kế tiếp phải đấu thêm vài trận, dù sao đã không cách nào tránh được, vậy cứ bình thản đối mặt, nếu không thể thắng ở nơi đây, bàn gì tranh tài với thế hệ trẻ trong thế giới hỗn độn.

Sau một lát, trên bệ đá đã xuất hiện bế đá cổ xưa thứ mười một, Tam Kỳ lão nhân ngồi lên đó.

Trên bệ đá, lão giả trọng tài nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục Lâm Thiên, ngươi dùng quy tắc dự bị, vậy bắt đầu từ hai người có ngọc giản màu đỏ đi, hai người này ngươi cứ chọn một.

- Chỉ có thể lựa chọn ngọc giản màu đỏ trước sao?

Trong lòng Lục Lâm Thiên hơi trầm xuống, hắn vốn có ý định đối phó Hoài Linh Ngọc, so sánh với phong hào Chiến Thần, Lục Lâm Thiên càng muốn đánh chết Hoài Linh Ngọc hơn.

Lục Lâm Thiên tính ra lấy, nếu đầu tiên chống lại Hoài Linh Ngọc, sau này phần thắng sẽ cao hơn, mà nếu trước đối phó Tịnh Vô Ngân và Hoàng Lạc Nhan, cho dù chiến thắng đối thủ, tiêu hao trong đó vẫn kinh người cuối cùng đối mặt với Hoài Linh Ngọc lại không thể làm gì.

Nhưng lúc này Lục Lâm Thiên không có lựa chọn nào khác, nhìn Hoàng Lạc Nhan cùng Tịnh Vô Ngân hai người, hắn khó lựa chọn, thực lực Tịnh Vô Ngân tuyệt đối không thấp, đây là điểm không thể phủ nhận, Lục Lâm Thiên thậm chí ẩn ẩn cảm giác được, thực lực của Tịnh Vô Ngân còn cao hơn Nhâm Tiêu Diêu không ít.

Mà Hoàng Lạc Nhan thân là Phượng Hoàng chi thân, càng khó đối phó hơn rất nhiều.

Trong nhiều ánh mắt quan sát bản thân mình, Lục Lâm Thiên nhìn qua Hoàng Lạc Nhan và Tịnh Vô Ngân, lậptứcnhìnTịnh Vô Ngân, nói:

- Thỉnh Võ Thần thế giới Tịnh Vô Ngân chỉ giáo.

- Hừ.

Hoàng Lạc Nhan nghe vậy, ánh mắt lườm Lục Lâm Thiên, trong mắt mang theo lãnh ý.

- Lựa chọn Tịnh Vô Ngân sao?

Khi Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, từng ánh mắt nhìn lên người Tịnh Vô Ngân. Ngay cả Tịnh Kiếm Hoàng cũng chấn động.

- Võ Thần thế giới Tịnh Vô Ngân, xin chỉ giáo.

Tịnh Vô Ngân cười nói, hắn nói xong lập tức đáp xuống trước mặt Lục Lâm Thiên, không có hành động khác thường gì.

Thân ảnh gầy gò nhưng cao ngất, gương mặt cương nghị, góc cạnh rõ ràng, khí chất lãnh tuấn, mày rậm mũi cao, hai tay cầm trường kiếm màu trắng, trên vỏ kiếm có bí vân quanh quẩn, một người một kiếm hồn nhiên thiên thành.

Khi thân ảnh Tịnh Vô Ngân đáp xuống, khí tức quanh thân chấn động rất lớn, không gian chung quanh đông cứng lại, hào khí cũng sôi trào.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Tịnh Vô Ngân nói nhỏ:

- Ta rất sớm đã chú ý ngươi, tu vị chuẩn Niết Bàn có thể đi tới bước này, ngươi đã có tư cách động thủ với ta, hy vọng ngươi có thể ép ta xuất kiếm.

- Thật sao, ta nghĩ ngươi rút kiếm nhanh thôi.

Lục Lâm Thiên nhìn Tịnh Vô Ngân, chiến ý trong mắt bộc phát, hắn bắt đầu từ Tịnh Vô Ngân, nếu ngay cả Tịnh Vô Ngân cũng không làm gì được, sau này không cầnđộngthủtiếpnữa.

Lục Lâm Thiên lựa chọn đầu tiên là Tịnh Vô Ngân, cũng không phải cho rằng Tịnh Vô Ngân thực lực không bằng Hoàng Lạc Nhan, mà là vì Lục Lâm Thiên phát giác được Hoàng Lạc Nhan không có quá nhiều thiện ý với mình, sợ đối phó Hoàng Lạc Nhan, nữ nhân kia sẽ càng điên cuồng hơn một ít, mình cũng không quá khách khí, nói không chừng chính mình còn phải liều mạng, mà Tịnh Vô Ngân vẫn im lặng quyết đấu.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng lựa chọn Tịnh Vô Ngân, lúc này Lục Lâm Thiên sinh ra chiến ý, Tịnh Vô Ngân so với man quyền Giang Đảo Lưu không thể nghi ngờ còn mạnh hơn không ít, chính mìnhvới tu vị chuẩn Niết Bàn có thể chống lại Võ Thần thế giới Kinh Thiên Nhất Kiếm Tịnh Vô Ngân hay không nữa.

- Lục Lâm Thiên và Kinh Thiên Nhất Kiếm Tịnh Vô Ngân, không biết ai thắng ai thua, Võ Thần thế giới Tịnh Vô Ngân, tuyệt đối là người có thực lực tranh đoạt danh hào Chiến Thần.

Tất cả ánh mắt đều chú ý Lục Lâm Thiên và Tịnh Vô Ngân, Kinh Thiên Nhất Kiếm Tịnh Vô Ngân nổi danh khắp trung thiên thế giới ở Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới, tên tuổi sớm đã truyền ra, từ trước đến nay phong hào Chiến Thần đều bị Võ Thần thế giới và Nguyệt Hoàng thế giới, Nguyên Võ thế giới chiếm lấy.

Mà Lục Lâm Thiên chỉ mới được biết tới trong thời gian gần đây, lúc này trong Vạn Thế đối quyết quật khởi cường hãn, thực lực khó có thể suy đoán, một đường ẩn nhẫn rất sâu, dần dần bá đạo cuồng ngạo, cũng có được thực lực tuyệt đối, vượt cấp không nói chơi.

Cho nên lúc hai người quyết đấu, rất nhiều người cho rằng Tịnh Vô Ngân sẽ chiến thắng, nhưng mọi người không dám khẳng định, nhưng thực lực của Lục Lâm Thiên cố ý đấu với bốn người còn lại chắc chắn là tìm tai vạ.

- Hai người này đều rất bất phàm, có thể tiến vào vòng này đều không có kẻ yếu, đây sẽ là quyết đấu rất đặc sắc.

Nhìn hai thân ảnh đứng trên tảng đá, Quỷ Cốc hoàng giả nói nhỏ.

- Từ cấp độ tu vị của Lục Lâm Thiên, chuẩn Niết Bàn có thể đấu với Tịnh Vô Ngân Niết Bàn Cảnh trung giai, từ ý nào đó Lục Lâm Thiên đã hơn rồi.

Mặc Ngã Hành nói nhỏ.

Mặc Ngã Hành nói lời này, Tịnh Kiếm Hoàng tự nhiên không phản bác.

- Mọi người thấy thế nào, đội trưởng có thể chiến thắng không?

Trong hư không xa xa, Hoàng Sa, Quỷ Oa, Long Bàn Hổ Cứ, Kim Viên, Tử Viêm đưa mắt nhìn nhau sau đó nghị luận.

- Lục Lâm Thiên, có thể chiến thắng không?

Trên quảng trường thành Vô Sắc to như vậy, hàng tỉ sinh linh đang quan sát, không gian lặng ngắt như tờ, tất cả đều ngừng thở, mọi người đang chờ quyết đấu diễn ra.

- Vì sao hai người này còn chưa động thủ, đang làm cái gì?

Trên sân rộng, hai người nhìn nhau, đều bất động không làm gì.

- Hai người đang giao phong khí tức, đã sớm quyết đấu rồi.

- Mau nhìn, hai người có động tĩnh.

Nhưng vào lúc này, người bốn phía nhìn thấy hai người đang quyết đấu với nhau, khí tức vô hình lan truyền ra chung quanh, không gian chung quanh hai người đông cứng lại, khí thế bộc phát sau đó va chạm với nhau.

Oanh!

Chỉ trong thời gian ngắn, hư không run lên, khí lãng chạm nhau, hào quang hình thành phong bạo bắn ra chung quanh, lập tức quét qua tất cả.

Chương 3890: Đao thế và kiếm ý

Ngao!

Gần như cùng lúc, Lục Lâm Thiên động, huyết quang nằm trong tay, âm thanh long ngâm vang vọng cả quảng trường, Hoàng Lạc Nhan nghe âm thanh long ngâm này lập tức nhíu mày.

- Ồ.

Hỏa Loan kêu một tiếng, ánh mắt tập trung vào ánh sáng đỏ trong tay Lục Lâm Thiên.

Huyết quang thu liễm, trong tay Lục Lâm Thiên đang cầm ‘ Huyết Lục ’, toàn thân xuất hiện màu đỏ, sát khí không ngừng bộc phát, hư không sinh ra khe hở không gian.

Từ khi Huyết Lục xuất hiện, năng lượng thiên địa từ từ bị dẫn dắt, ở quảng trường gió nổi mây phun, vết nứt không gian từ từ lan tỏa các hướng.

Vào lúc này khi Huyết Lục xuất hiện, hào quang màu vàng đất trước mặt Lục Lâm Thiên xuất hiện vết rạn nứt, khe hở trên mặt đất quảng trường lan ra, Lục Lâm Thiên vào lúc này sinh ra khí thế bá đạo tới cực điểm, không ít người trong hư không sinh ra chấn động.

- Áo nghĩa linh khí thật mạnh, đao thế thật cường đại!

Từng ánh mắt quan sát Lục Lâm Thiên, đều rung động.

- Áo nghĩa linh khí huyết đao này bất phàm.

Trên bệ đá, ánh mắt nhiều trưởng thượng và trưởng lão đều tập trung lên người Lục Lâm Thiên.

Ông!

Tịnh Vô Ngân động, hào quang màu trắng xuất hiện trong tay, trường kiếm ra khỏi vỏ, âm thanh sấm gió xuất hiện, trực tiếp xuất kiếm ngăn cản đao thế của Lục Lâm Thiên.

- Tịnh Vô Ngân xuất kiếm.

- Còn chưa động thủ, tại sao xuất kiếm?

Tịnh Vô Ngân trực tiếp xuất kiếm, mọi người cảm thấy ngoài ý muốn, lúc trước Tịnh Vô Ngân đối phó Phong Hoa Tuyệt Đại Tuyệt Phong Hoa cũng không xuất kiếm, lúc này đối phó Lục Lâm Thiên, còn chưa động thủ hắn đã xuất kiếm...

Nương theo kiếm quang màu trắng rời vỏ, kiếm ý xé rách bầu trời bộc phát, bí vân quanh quẩn bảo kiếm, mang theo hàn quang như long xà giao thoa, đây rõ ràng là áo nghĩa linh khí, còn là áo nghĩa linh khí không tầm thường.

Trường kiếm nơi tay, không gian chung quanh Tịnh Vô Ngân chấn động, khí tức cường hãn bộc phát ra, kiếm ý lợi hại xuyên thấu chân trời, nội tâm mọi người sinh ra cảm giác bị xuyên qua khó hiểu, lệ khí làm mọi người có cảm giác khác biệt.

- Kiếm ý thật mạnh!

Tất cả mọi người cảm giác được kiếm ý trên người Tịnh Vô Ngân, mặc cho ai cũng sinh ra ý cả kinh, khí thế này làm cho người có thực lực thấp không dám chiến đấu, có cảm giác vô lực và không thể chống lại.

- Tịnh Vô Ngân đã đi tới bước này rồi!

- Đao thếcủa Lục Lâm Thiên bá đạo, cực kỳ cường hãn, kiếm ý của Tịnh Vô Ngân càng lăng lệ, khí thế của hai người đạt tới bước này, sợ rằng trong số những người dự thi không bao nhiêu người so sánh nổi.

- Nhưng dù sao Tịnh Vô Ngân cũng là Niết Bàn Cảnh trung giai, Lục Lâm Thiên kém hơn một chút, nếu Lục Lâm Thiên cũng là Niết Bàn Cảnh trung giai, như vậy khó mà nói, có lẽ Tịnh Vô Ngân sẽ yếu hơn nửa phần đấy.

Vào lúc này, khí tức trên người Tịnh Vô Ngân bùng phát, mọi người khiếp sợ quan sát kiếm ý của hắn.

Ken két...

Trường kiếm nơi tay, ngay trước mặt Tịnh Vô Ngân, trên quảng trường màu vàng cũng xuất hiện khe hở, lúc này hai người đã tạo ra vết rạn vài chục mét thật dài.

Oanh!

- Xuất kiếm rồi!

Trong nháy mắt này, Lục Lâm Thiên động, Huyết Lục trong tay chém thẳng về phía trước, hư không sinh ra kim quang rực rỡ, khí tức hung hãn lăng lệ quét qua tất cả những gì ngăn cản nó đi.

Lục Lâm Thiên cầm ‘ Huyết Lục ’ kéo lê một đường vòng cung huyền ảo, kim huyết sắc đao mang quét qua không gian.

Xoẹt!

Kim huyết sắc đao mang mang theo âm thanh bén nhọn xuyên qua tất cả những gì ngăn cản mình, như thiểm điện vạch phá không gian, những nơi đi qua không gian hóa thành tro tàn, vết nứt không gian lan tới bao phủ Tịnh Vô Ngân

- Đao thật mạnh! Dường như còn ẩn chứa linh hồn công kích!

- Dường như có thể áp chế mộc thuộc tính!

- Lục Lâm Thiên này có áo nghĩa kỳ lạ!

- Áo nghĩa kỳ lạ này hình như là kim thuộc tính áo nghĩa a, chẳng lẽ Lục Lâm Thiên cũng có quan hệ với lão gia hỏa kia sao?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên sinh ra khí tức lăng lệ đáng sợ, Mặc Ngã Hành thì thào.

Tịnh Vô Ngân ngẩng đầu, vào lúc này hắn cảm nhận một đao kia rất khủng bố. Một đao kia hạ lăng lệ làm nội tâm của hắn chấn động, một đao này còn kèm theo linh hồn lực, làm cho hắn sinh ra cảm giác áp chế.

XÍU...UU!!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, một đao lăng lệ quét thẳng tới trước mặt Tịnh Vô Ngân.

XIU....XIU...

Trường kiếm trong tay Tịnh Vô Ngân bỗng nhiên run lên, trường kiếm sinh ra bóng kiếm thật dài, mỗi bóng kiếm đều hóa thành thực chất, bóng kiếm xé rách không gian, rồi đột nhiên khuếch tán ra trong hư không, giống như hóa thành thực chất giao thoa lẫn nhau, chúng tạo thành tấm lưới lớn bao phủ hư không.

- Vạn Kiếm Quy Tông, Kinh Thiên Nhất Kiếm!

Tịnh Vô Ngân quát một tiếng, nguyên lực bạo phát, nguyên lực lóe lên, hắn giậm chân xuống đất, bỗng nhiên thân ảnh bay lên cao, dựa thế bay xuống tầng trời thấp, ngàn vạn kiếm quang hội tụ vào một kiếm kinh thiên kia, không gian chung quanh đột nhiên bị ma diệt từng khúc, giống như kiếm khí lăng lệ có thể chém giết mọi thứ trên đường nó đi.

XÍU...UU!.

Kiếm quang xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên vận dụng thời gian áo nghĩa và không gian áo nghĩa, thời không trước mặt sinh ra gợn sóng, nhưng kiếm quang vẫn đánh lên Thanh Linh Khải Giáp sau đó lưu lại một khe hở.

Cùng một thời gian, trước mặt Tịnh Vô Ngân có vết nứt không gian đen kịt mang theo khí tức lăng lệ, nương theo linh hồn công kích khủng bố kích phát ra ngoài, thế như chẻ tre, phá hủy kiếm quang, linh hồn công kích đánh hắn lui ra sau..

Hai người một đao một kiếm, vừa chạm đã phân, không gian chung quanh lập tức bình thường trở lại.

Lục Lâm Thiên nhìn khe hở trên Thanh Linh Khải Giáp, ánh mắt ngưng lại.

- Đao thật mạnh, ta biết ngay ngươi sẽ trở thành đối thủ của ta, trên Vạn Thế đối quyết này, ngươi là người đầu tiên làm ta xuất kiếm, cũng có giá trị để ta xuất kiếm.

Tịnh Vô Ngân lui ra phía sau mấy bước, thân ảnh đáp xuống quảng trường màu vàng, mũi chân điểm xuống mặt đất ổn định thân thể, nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt mang theo chiến ý khïếp người, nói:

- Kế tiếp ngươi còn phải đối phó ba người, để nhanh chóng, ta sẽ dùng toàn lực, nếu ngươi có thể tiếp được một kiếm của ta, ngươi thắng, chừa chút khí lực đối phó ba người còn lại, nếu ngươi tiếp không được, vậy bại, chuyện còn lại không quan hệ tới ngươi.

- Ta cũng rất muốn biết, Kinh Thiên Nhất Kiếm Tịnh Vô Ngân mạnh như thế nào.

Lục Lâm Thiên đứng đó, Huyết Lục tương liên với hư không, càng phát ra xu thế bá đạo, nói:

- Phong hào Chiến Thần này, ta muốn!

Tiếng gầm quanh quẩn, chiến ý bộc phát, lấy Lục Lâm Thiên làm trung tâm quét qua các nơi, chiến ý và ngạo khí làm cho người ta cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

- Sư phụ muốn triển lộ thực lực chân chánh.

Dọc theo quảng trường, ánh mắt Thái A chấn động.

- Can đảm không tệ, không hổ là kẻ dám lấy một đấu bốn, nhưng can đảm không có nghĩa là thực lực, có thực lực sẽ có can đảm, có cuồng vọng cũng không là gì.

Tịnh Vô Ngân vừa dứt lời, bỗng nhiên ánh mắt lăng lệ, tinh quang trong mắt bắn ra ngoài như kiếm quang, trường kiếm màu trắng kêu ông ông như sấm nổ lao về phía Lục Lâm Thiên, một đạo kiếm ý đáng sợ bao phủ Lục Lâm Thiên.

Chương 3891: Một chiêu phân cao thấp

- Kiếm ý thật mạnh, muốn vận dụng toàn lực sao, vừa rồi chỉ là thăm dò.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhíu mày, linh hồn lực nhạy cảm dò xét, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, Tịnh Vô Ngân lúc này đang dùng kiếm ý tập trung mình, tự dưng tâm thần run lên, đáy lòng sinh ra hàn ý.

Lục Lâm Thiên nói:

- Là cuồng vọng hay là tự tin, ngươi thử sẽ biết!

- Không nghĩ tới Lục Lâm Thiên còn có thể chống lại Tịnh Vô Ngân, nhưng hiện tại Tịnh Vô Ngân sắp xuất toàn lực, Lục Lâm Thiên có thể chống lại không?

- Sợ rằng Lục Lâm Thiên khó mà chống lại, hai người vừa rồi so chiêu chỉ sàn sàn nhau, nhưng mà Lục Lâm Thiên dường như hơi lâm vào hạ phong.

Người trong hư không không ngừng nghị luận với nhau, cũng tập trung hai người ở giữa quảng trường.

- Ta cũng rất muốn biết.

Tịnh Vô Ngân vừa dứt lời, trong nháy mắt ngắn ngủi trường kiếm run lên, thân kiếm có sấm sét vang vọng, hai con ngươi khép hờ, đột nhiên năng lượng thiên địa bị dẫn dắt, năng lượng thiên địa thẩm thấu qua chung quanh.

Dường như cảm giác được cái gì, trong nháy mắt rất nhiều trưởng thượng và trưởng lão đều nhíu mày.

Ánh mắt Quỷ Cốc hoàng giả nhìn thẳng vào Tịnh Kiếm Hoàng, nói:

- Tịnh Kiếm Hoàng, chẳng lẽ Tịnh Vô Ngân đã tu luyện thành Đại

Hư Thần Kiếm của Tịnh gia ngươi sao?

- Hình như là vậy, ta cũng có nghe người trong tộc nói lại, bốn năm trước, Tịnh Vô Ngân đã tu luyện thành Đại Hư Thần Kiếm, năm đó ta đạt tới Tuyên Cổ Cảnh sơ giai mới tu thành Đại Hư Thần Kiếm, đã là đệ nhất nhân Tịnh gia, không ngờ đã có người phá ghi chép này, lại còn là Niết Bàn Cảnh trung giai nữa chứ.

Tịnh Kiếm Hoàng mỉm cười, tu luyện thành Đại Hư Thần Kiếm đại biểu cho cái gì thì hắn hiểu rõ, lúc này Tịnh Vô Ngân thúc dục Đại Hư Thần Kiếm, kết quả đã chắc chắn rồi.

- Trời ạ, Tịnh Vô Ngân che dấu đủ sâu, dưới Đại Hư THần Kiếm này, Lục Lâm Thiên thua chắc rồi.

Phục Ma hoàng giả khẽ thở dài.

- Xem ra, lúc này Tịnh Vô Ngân sẽ đạt được phong hào Chiến Thần.

- Đại Hư Thần Kiếm, Lục Lâm Thiên thua chắc...

Không ít tông lão đều nhận định Tịnh Vô Ngân tất thắng, Đại Hư Thần Kiếm không phải Lục Lâm Thiên có khả năng chống lại, Tịnh Vô Ngân che dấu quá sâu.

Hai mắt Tịnh Vô Ngân nhắm chặt, tay cầm kiếm đắm chìm trong trạng thái vong ngã, dùng hắn làm trung tâm, khí tức bộc phát quét qua các nơi, năng lượng thiên địa cải biến trong vô hình, không gian cứng lại làm người ta khó đặt chân nơi đây.

- Khí tức thật mạnh, xem ra đã dùng toàn lực rồi.

Lục Lâm Thiên đối mặt với khí tức lăng lệ của Tịnh Vô Ngân, ‘ Huyết Lục ’ run lên, hai mắt khép hờ, dùng quanh hắn làm trung tâm, kim, thanh, lam, xích, hoàng năm loại hào quang thuộc tính tỏa ra các hướng.

Oanh.

Nhật nguyệt tinh thần trên cao đột nhiên xuất hiện vòng xoáy hai màu đen trắng, vòng xoáy tương liên với không gian.

Trong giây phút này, quảng trường màu vàng run lên, không gian chấn động không nhỏ, khí tức dị thường thẩm thấu các nơi.

- Ồ!

Trong khoảng khắc này, cường giả trên bệ đá cảm nhậnđược khí tức dị thường, tất cả ánh mắt đều nhìn lên đồ án đen trắng trên cao, khí tức đồ án đen trắng này vô cùng quỷ dị, làm cho tất cả mọi người cảm thấy cổ họng nhấp nhô.

Lập tức từng ánh mắt nhìn lên người Lục Lâm Thiên, khí tức này phát ra từ huyết đao trong tay Lục Lâm Thiên.

- Khí tức này lạ lẫm, nhưng vì sao lại có cảm giác quen thuộc...

Không ít tông lão cảm thấy động dung, khí tức này bọn họ lạ lẫm nhưng lại cảm thấy quen thuộc.

Xùy.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, hai màu đen trắng sâu trong hư không biến mất không còn lại gì, khí tức khó hiểu kia đã thu liễm không còn lại gì.

- Đại Hư Thần Kiếm!

Trong thời gian ngắn, Tịnh Vô Ngân hét lớn một tiếng, hai mắt nhắm chặt lại mở ra, trong mắt bắn ra tinh quang khiĕp người, trường kiếm trong tay run lên, hư không sau lưng gió nổi mây phun, năng lượng trong mây đen cuồn cuộn khiĕp người.

XIU....XIU...

Từng đạo kiếm quang dùng xu thế quét tất cả bay thẳng về phía Lục Lâm Thiên, dùng xu thế vô cùng bao quát Lục Lâm Thiên và hư không chung quanh.

Thực lực Tịnh Vô Ngân mạnh mẽ như thế!

Khí thế như vậy làm đám người chung quanh biến sắc, ngay cả Hoàng Lạc Nhan cũng ngạc nhiên và dao động, giờ phút này thỉnh thoảng suy nghĩ nếu mình gặp phải công kích như vậy có thể ngăn cản được hay không?

- Lục Lâm Thiên có thể ngăn cản hay không?

Trên quảng trường thành Vô Sắc, từng ánh mắt đang quan sát Lục Lâm Thiên có thể ngăn cản chiêu này hay không, trái tim đều nằm trên cổ họng.

- Chưởng môn có thể chiến thắng không?

Người Phi Linh Môn cũng vô cùng lo lắng.

Lục Lâm Thiên động, hít sâu một hơi, đột nhiên hai mắt khép hờ mở ra, tinh quang bắn ra ngoài, Huyết Lục tỏa sáng.

Ngao.

Huyết Lục sinh ra tiếng long ngâm, dưới nhiều ánh mắt nhìn chằm chằm vào, quanh người Lục Lâm Thiên có hào quang kim, thanh, lam, xích, hoàng năm thuộc tính quấn quanh.

- Duệ kim, quỷ mộc, hàn băng, nộ hỏa, hậu thổ, ngũ hành tương dung, âm dương phối hợp.

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, ‘ Huyết Lục ’ chém ra năm đao, năm đạo đao mang chém thẳng lên trời.

Năm đạo đao mang tương liên với nhau, không ngừng tương dung, năm đạo đao mang này hình thành vòng xoáy không gian, trong vòng xoáy sinh ra hai màu đen trắng, chính giữa có vòng cung tạo thành đồ án âm dương!

Vào lúc này kiếm quang của Tịnh Vô Ngân giống như mũi tên phá không bay tới, bỗng nhiên bị đao mang của Lục Lâm Thiên ngăn cản ở bên ngoài.

Phần phật!

Kiếm quang như cuồng phong đánh thẳng vào đồ án âm dương sau đó biến mất một cách quỷ dị, tất cả đều tiêu tán không thấy, ngay cả một tia dấu vết cũng không còn lại.

- Việc này...

Trên bệ đá, rất nhiều cường giả và trưởng lão đưa mắt nhìn nhau, đều ngạc nhiên kinh hãi. Tịnh Kiếm Hoàng cảm thấy toàn thân run lên, ánh mắt biến hóa.

- Đại Hư Thần Kiếm, nhân kiếm hợp nhất, thiên nhân nhất kiếm!

Thân ảnh Tịnh Vô Ngân run lên, trường kiếm trong tay tỏa ra hào quang chói mắt, bàn chân đạp mạnh vào tảng đá dưới chân, thân ảnh bay lên cao, hai tay cầm kiếm, nhân kiếm hợp nhất, kiếm quang lăng lệ xé nát hư không chém thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Chỉ trong nháy mắt kiếm ý hủy diệt hàng lâm phiến hư không này.

Ầm ầm.

Một kiếm này lướt đi làm thiên địa rung động, thiên uy xuất hiện một cách mơ hồ, hư không sau lưng sinh ra mây đen cuồn cuộn, điện mang quanh quẩn, làm tâm thần mọi người chấn động dữ dội,

- Đến tốt.

Lục Lâm Thiên đạp mạnh vào mặt đất, ánh mắt bắt đầu chấn động, hắn quát:

- Ngũ hành tương dung, âm dương phối hợp, ta dùng ngũ hành hợp thành âm dương, Âm Dương Bá Đao Quyết!

Lục Lâm Thiên dứt lời, Huyết Lục trong tay run lên, Huyết Lục sinh ra đồ án âm dương, bỗng nhiên phóng thích hào quang chói mắt, đồ án âm dương tương liên với Huyết Lục, dùng Lục Lâm

Thiên làm dẫn, đột nhiên ngưng tụ thành đao.

Âm Dương Bá Đao Quyết, đây là sau khi Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ ra âm dương áo nghĩa và lấy Ngũ Hành Huyết Đao Quyết làm cơ sở, lĩnh ngộ ra Âm Dương Bá Đao Quyết, có thể nói đây là bản tiến hóa của Ngũ Hành Bá Đao Quyết.

Ầm ầm!

Vào lúc này đao mang trầm xuống, cửu thiên rung chuyển, hư không sụp đổ, vô số thiên uy thiên địa hàng lâm, mang theo sấm sét giáng xuống không ngớt.

Chương 3892: Thắng bại?

- Thiên địa dị tượng, Lục Lâm Thiên lại có thể dẫn động thiên địa dị tượng.

- Một kiếm của Tịnh Vô Ngân mang theo thiên uy, một đao của Lục Lâm Thiên dẫn động thiên địa dị tượng.

- Khí tức lạ lẫm và quen thuộc này quá quái dị.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên dẫn động thiên địa dị tượng, nhiều người khiếp sợ.

Tiết Mặc Kỳ, Long Bàn Hổ Cứ, Hoàng Sa, Quỷ Oa, Tử Viêm nghẹn họng nhìn trân trối, kích động nhìn qua hư không, biến hóa cỡ này làm bọn họ khó tin nổi.

Xoẹt!

Đao kiếm đụng nhau, hai người lao thẳng vào nhau, Huyết Lục đấu trường kiếm, hào quang chói mắt xé rách không gian chung quanh khu vực va chạm, năng lượng thiên địa quét qua các hướng.

Ken két.

- Quá mạnh mẽ.

Lực lượng khủng bố quét qua tất cả, mọi người khiếp sợ nhìn năng lượng hủy diệt trước mặt, giờ phút này mọi người biết thế nào là quyết đấu đỉnh phong.

Sau khi giằng co trong nháy mắt, rất nhiều ánh mắt rung động khiếp sợ, chỉ thấy một đao một kiếm làm không gian nứt vỡ, kiếm quang bị lực lượng nào đó áp chế, khí tức hủy diệt lan ra ngoài, quét qua Tịnh Vô Ngân, hai thân ảnh của bọn họ bị không gian che khuất.

Trong không gian hỗn loạn này, hàng tỉ đôi mắt ở thành Vô Sắc nhìn vào không gian đang từ từ khôi phục kia, lúc này hai đạo thân ảnh từ từ xuất hiện ở giữa bầu trời.

Thân ảnh mang theo áo giáp lân phiến màu vàng cầm huyết đao trong tay, bá đạo đến cực điểm. Một người khác mang theo áo giáp màu trắng bảo hộ thân thể, dáng người cao ngất đạp không, cầm trường kiếm với khí thế lăng lệ ác liệt.

- Bất phân thắng bại sao?

Hàng tỉ ánh mắt nhìn chằm chằm vào, lúc này mọi người không dám thở mạnh.

Trong Tương Hoàng Không Gian, không gian lúc này khôi phục bình thường, từng ánh mắt rung động quan sát hai thân ảnh trên cao kia.

Trong nhiều ánh mắt nhìn chằm chằm vào, hai người bốn mắt nhìn nhau.

- Lục Lâm Thiên bại sao?

Bị nhiều đôi mắt quan sát như thế, chỉ thấy lân phiến màu vàng trên người Lục Lâm Thiên sinh ra không ít vết rách, có máu tươi chảy ra ngoài.

Hừ!

Vào lúc này, Tịnh Vô Ngân ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ nhúc nhích, áo giáp màu trắng trên người hắn từ từ tan rã, ngay sau đó yết hầu có tiếng ùng ực vang lên, hắn phun ra một ngụm máu tươi.

PHỤT.

Khi Tịnh Vô Ngân phun máu tươi ra ngoài, rất nhiều ánh mắt rung lên.

- Ta thua.

Áo giáp trắng trên người Tịnh Vô Ngân thu liễm không thấy, sắc mặt tái nhợt nói:

- Trời ạ, Tịnh Vô Ngân lại thua!

- Đây là thật sao, Lục Lâm Thiên tu vị chuẩn Niết Bàn chiến thắng Tịnh Vô Ngân, đây là chuyện khó tin nổi.

- Lục Lâm Thiên lại mạnh tới thế sao, hắn là hắc mã lớn nhất trong Vạn Thế đối quyết lần này.

Trong hư không không ngừng có tiếng nghị luận vang lên, Tịnh Vô Ngân bị thua làm người ta khó tin nổi, từng đôi mắt nhìn chằm chằm vào thanh niên áo xanh kia, trong mắt mang theo kính sợ không nhỏ.

Nếu nói Lục Lâm Thiên lúc trước đánh bại man quyền Giang Đảo Lưu đã làm mọi người rung động.

Hiện tại đánh bại Tịnh Vô Ngân, không thể nghi ngờ đã làm nhiều người kính sợ. Nếu nói trước khi quyết đấu Tịnh Vô Ngân, Lục Lâm Thiên dám quyết đấu với bốn người, mọi người cho rằng hắn cuồng vọng.

Sau khi đánh bại Tịnh Vô Ngân đã chứng minh tất cả, cho dù Lục Lâm Thiên cuồng vọng cũng có tiền vốn cuồng vọng, thực lực như thế đã chứng minh mọi thứ.

Sau lưng đám trưởng thượng, rất nhiều cường giả nhìn nhau, rung động khó phục hồi tinh thần.

Tịnh Kiếm Hoàng hít sâu một hơi, lúc này hắn quan sát Lục Lâm Thiên đã khác với trước kia rất nhiều.

- Tịnh Vô Ngân thất bại, Đại Hư Thần Kiếm thất bại!

Ánh mắt Linh Thai hoàng giả vô cùng rung động, đôi mắt của hắn nhìn chằm chằm vào Tam Kỳ, dường như muốn biết Tam Kỳ tìm được Lục Lâm Thiên từ nơi nào, đánh bại Tịnh Vô Ngân thúc dục Đại Hư Thần Kiếm, mà thực lực bản thân chỉ là chuẩn Niết Bàn mà thôi, mọi người hiểu rõ làm được như vậy cần phải có thực lực thế nào!

Hỏa Loan vào lúc này nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, đôi mắt mang theo lãnh ý, nội tâm vô cùng khó chịu.

- Trên người Lục Lâm Thiên có khí tức kỳ lạ, chẳng lẽ...

Kiền Khôn chân nhân nhíu mày, suy nghĩ gì đó.

Tam Kỳ lão nhân bắt chéo hai chân, nhìn như phong khinh vân đạm, bất động thanh sắc, nhưng ánh mắt của hắn rung động chứng tỏ hắn cũng khẩn trương tới cực điểm.

Trên quảng trường màu vàng, Hoài Linh Ngọc nhìn trận quyết đấu, hắn hừ lạnh một tiếng, đôi mắt Hoàng Lạc Nhan nhìn Lục Lâm Thiên sinh ra chấn động, chấn động này làm người ta cảm thấy lạnh cả người.

Huyền Tuyết Ngưng ôm Nguyên Cổ Linh Tinh Thú đứng từ xa nhìn qua, giờ phút này ánh mứt cũng rung động không nhỏ.

Tịnh Vô Ngân lau vết máu trên miệng, nói với Lục Lâm Thiên:

- Lúc này ta thua tâm phục khẩu phục, nhưng lần tới ta sẽ chiến thắng ngươi!

- Ta sẽ chờ.

Lục Lâm Thiên thu hồi Thanh Linh Khải Giáp cùng Huyết Lục, hắn không ngừng ăn đan dược chữa thương, hắn tươi cười vui vẻ nói với Tịnh Vô Ngân:

- Nhưng mà lần tiếp theo, ngươi vẫn thất bại!

- Vậy phải gặp mới biết được, hiện tại, ngươi cần phải đối phó ba người đấy.

Tịnh Vô Ngân nhìn Lục Lâm Thiên, hắn ôm trường kiếm nhảy lên không trung, thân ảnh tiến ra khỏi quảng trường.

Nhìn thân ảnh Tịnh Vô Ngân rời đi, lúc này Tịnh Vô Ngân bại, nhưng mọi người vô cùng sợ hãi, thực lực Tịnh Vô Ngân không cần phải chứng minh cái gì, Tịnh Vô Ngân bại nhưng hắn vẫn là Kinh Thiên Nhất Kiếm Tịnh Vô Ngân.

Đạp không đứng đó, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thẳng vào Hoài Linh Ngọc, Mạc Kình Thiên và Hoàng Lạc Nhan ba người, đợt thứ hai hắn chỉ có thể lựa chọn Hoàng Lạc Nhan.

Lục Lâm Thiên nhìn Hoàng Lạc Nhan, thân ảnh lung linh mặc quần áo đen, kiều nhan động lòng người, khí chất cao ngạo, không thể phủ nhận Hoàng Lạc Nhan là mỹ nhân tuyệt thế, tuy không thể so với Huyền Tuyết Ngưng, nhưng cũng không thua gì Tiết Mặc Kỳ và Tôn Tiểu Nhã.

Lục Lâm Thiên cũng không khách khí, ánh mắt hơi trầm xuống, đạm mạc nói:

- Hoàng Lạc Nhan, tới ngươi rồi!

- Hừ, không biết lượng sức.

Đôi mắt Hoàng Lạc Nhan trầm xuống, môi son khẽ mở, giọng nói lạnh lẽo vang lên, nàng bước xuống quảng trường, lúc này xuất hiện cách Lục Lâm Thiên vài chục mét, ánh mắt mang theo lãnh ý nhàn nhạt, nhưng đã không còn khinh thường như lúc trước.

Trên bệ đá, Hỏa Loan nhìn Hoàng Lạc Nhan cùng Lục Lâm Thiên, đôi mắt trong lúc mơ hồ mang theo hàn ý đáng sợ.

- Có tự lượng sức hay không, lát nữa ngươi sẽ rõ, bây giờ nói sớm cũng không chứng minh được gì.

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng Hoàng Lạc Nhan, ánh mắt chấn động, hắn cũng không có bao nhiêu hảo cảm với Hoàng Lạc Nhan này, nữ nhân này có cảm giác ưu việt quá lớn, chính cảm giác ưu việt này đã làm Lục Lâm Thiên không cần cho nàng mặt mũi.

Hoàng Lạc Nhan nghe vậy, trầm giọng nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi cho rằng ngươi có thể chiến thắng Tịnh Vô Ngân thì ngươi có tư cách kêu gào trước mặt ta hay sao, lát nữa ta sẽ cho ngươi biết, cho dù ngươi có thể đánh bại Tịnh Vô Ngân, ngươi vẫn không có tư cách này, tiểu tử vô danh không biết tới từ đâu, có chút thực lực đã cảm thấy khó lường, trận đấu này ngươi sẽ vô cùng thê thảm, loại người như ngươi ta đã thấy quá nhiều.

Chương 3893: Ngươi không đủ tư cách

- Nữ nhân này quá chán ghét.

Hoàng Lạc Nhan vừa dứt lời, Tôn Tiểu Nhã cùng Tiết Mặc Kỳ, Bạch Lang, Kim Viên đứng bên ngoài quảng trường rất tức giận.

Hô.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, sắc mặt âm trầm, hắn cười lạnh nhìn nữ nhân trước mặt, từ từ nói:

- Ta đi tới bây giờ, gặp được vô số người, trong đó không hiếm kẻ bất phàm, mà Hoàng Lạc Nhan ngươi chưa tính là cái gì, thậm chí không xứng nhắc tới, ta thật không biết Hoàng Lạc Nhan ngươi có cảm giác ưu việt gì, chẳng lẽ bởi vì ngươi là Phượng Hoàng nhất tộc sao, ha ha...

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên cất tiếng cười to, tiếng cười vang vọng không gian, cười ngạo nghễ, trong tiếng cười mang theo cao ngạo và khinh thường.

- Thật cuồng vọng, nhưng mà có thực lực cuồng vọng!

Đối mặt Lục Lâm Thiên cười to xem thường mình như thế, không ít đôi mắt trong hư không chấn động, nhưng mọi người cảm thấy không có gì là cuồng vọng, tất cả mọi người đã tận mắt nhìn thấy Lục Lâm Thiên có thực lực cuồng vọng.

- Hoàng Lạc Nhan, ở trước mặt ta, ngươi không có chút cảm giác ưu việt gì cả, có lẽ có nam nhân đứng trước mặt ngươi vì tư sắc của ngươi, muốn độc chiếm ngươi nên khúm núm, ở trước mặt ta, ngươi chỉ là một cái ly thủy tinh trong tay ta mà thôi, nếu ta buông tay, ly thủy tinh này sẽ tan nát.

Lục Lâm Thiên dừng cười to, gương mặt kiên định nhìn thẳng vào Hoàng Lạc Nhan, trong mắt bắn ra tinh quang khiếp người, nói:

- Cho nên, ngươi cao ngạo ở trước mặt nam nhân khác thì còn được, ở trước mặt ta, ngươi không có chút cảm giác ưu việt gì cả, Phượng Hoàng nhất tộc thì thế nào, Hoàng Lạc Nhan ngươi tính là cái gì?

Lời nói đầy hàn ý, Lục Lâm Thiên nói từng câu lọt vào tai của mọi người, mọi người nghẹn họng nhìn trân trối.

Mọi người nghe xong cảm thán, Lục Lâm Thiên cuồng ngạo không tầm thường, mà Hoàng Lạc Nhan cũng không chịu nổi.

- Tiểu tử này thực lực không tệ, nhưng mà quá cuồng vọng.

Tịnh Kiếm Hoàng ngẩng đầu, tóc dài xỏa vai run lên, đôi mắt đầy ngạc nhiên.

- Cuồng vọng không biết trời cao đất rộng, loại người này cuối cùng sẽ rất thảm.

Hỏa Loan hừ lạnh một tiếng.

- Hỏa Loan, ta thích tiểu tử cuồng vọng này, không có phần cuồng vọng như thế, làm sao có dũng khí đấu bốn người, tương lai dựa vào cái gì vượt qua chướng ngạo tu luyện trùng trùng điệp điệp chứ, loại dũng khí và cuồng vọng như vậy, cho dù bại cũng vinh quang, ít nhất Phượng Hoàng nhất tộc của ngươi cũng không có ngạo khí như thế, ha ha ha...

Tam Kỳ lão nhân lớn tiếng cười to, hoàn toàn không có đặt Hỏa Loan trong lòng, đối với Lục Lâm Thiên cuồng vọng như thế, hắn càng hưởng thụ.

Nghe Tam Kỳ nói vậy, rất nhiều cường giả và trưởng thượng động dung, Tam Kỳ lão nhân nói đã xúc động mọi người.

- Hừ.

Đối mặt Tam Kỳ lão nhân châm chọc, Hỏa Loan cũng chỉ hừ lạnh.

Trên tầng trời thấp, sắc mặt Hoàng Lạc Nhạn tái nhợt, dung nhan động lòng người biến thành âm trầm, dường như bị xem thường như vậy là chuyện rất đáng hận.

Cho dù ai cũng cảm giác được, lúc này Hoàng Lạc Nhan đã tức giận thật sự rồi, từ khi sinh ra tới bây giờ, nàng chưa từng bị đả kích lớn như thế.

Sắc mặt Hoàng Lạc Nhan tái nhợt, môi son cười đầy lãnh ý, nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, hít sâu một hơi, áp chế lửa giận trong lòng, nói:

- Lục Lâm Thiên, ta thật không biết ngươi cuồng vọng dựa vào cái gì, nhưng mà hiện tại, ta không thể không nói cho ngươi biết, bởi vì ngươi cuồng vọng, ta sẽ cho ngươi nếm giáo huấn tương ứng, sau này ngươi sẽ nhớ lâu một chút.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thẳng vào Hoàng Lạc Nhan, tính cách cay nghiệt này mới thật sự là Hoàng Lạc Nhan, Lục Lâm Thiên cũng không quá e ngại nàng.

Ánh mắt chấn động, Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, thần thái ngạo nghễ không thay đổi, khóe miệng run lên, lạnh nhạt nói:

- Người có tâm muốn giáo huấn ta không phải ít, có thêm ngươi cũng không tính là nhiều, ta cất bước đi tới bây giờ, trải qua không ít lần sinh tử, muốn dạy dỗ ta, Hoàng Lạc Nhan, ngươi tính toán là cái gì, ngươi đủ tư cách sao?

- Đồ ti tiện, có đủ tư cách hay không, không phải ngươi nói là tính toán.

Hoàng Lạc Nhan nổi giận, giận thật sự, vừa dứt lời thân ảnh nóng bỏng của nàng lướt qua hư không, lập tức phá không lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, những nơi đi qua không gian vặn vẹo, mang theo khí tức nóng bỏng, nàng đánh ra một chưởng bao phủ trong ngọn lửa về phía Lục Lâm Thiên.

- Hỏa Hoàng Ấn!

Thân ảnh Hoàng Lạc Nhan xuất hiện, chưởng ấn nóng bỏng ngưng tụ trong không gian, lập tức oanh kích vào ngực Lục Lâm Thiên.

Đám người đứng ngoài quan sát rất chăm chú, đại chiến hết sức căng thẳng.

Một trận chiến này, ai thắng ai bại?

- Hàn Băng Đống Kết Sát!

Mắt thấy Hoàng Lạc Nhan đánh ra một chưởng nóng bức, ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, hàn khí bao phủ thân thể, phất tay đánh ra một chưởng đối chưởng với Hoàng Lạc Nhan.

Cả hai va chạm với nhau, khí tức hàn băng khủng bố nhanh chóng va chạm với hỏa diễm nóng rực, hư không chung quanh run lên, rất nhiều vết nứt không gian lan tràn ra các hướng.

Hai chưởng ấn va chạm vào nhau, lập tức giằng co giữa không trung, dù ai cũng không thể tiến lên nửa phần, trong nháy mắt ngắn ngủi, hàn băng chưởng của Lục Lâm Thiên bắt đầu xuất hiện dấu hiệu tan rã.

- Phá.

Lục Lâm Thiên thấy thế, nguyên lực toàn thân bộc phát như hồng thủy, đột nhiên hàn băng khí bạo phát, Hoàng Lạc Nhan bắt đầu đánh tan hàn băng chung quanh.

- Thiên Hoàng Ảnh!

Vào thời gian ngắn, chưởng ấn bao phủ hàn băng khí, Hoàng Lạc Nhan quát một tiếng, sau khi quát xong, khí tức hỏa diễm nóng bỏng bạo phát dữ dội.

Hư ảnh hỏa hoàng xuất hiện, khí nóng không ngừng bao phủ thân thể Lục Lâm Thiên, thiêu đốt phiến hư không này đỏ rực, năng lượng thiên địa chung quanh không ngừng sôi trào.

Cô!

Hư ảnh hỏa hoàng áp Lục Lâm Thiên bay xuống như thiên thạch.

- Thập Phương Vũ Trụ Ấn.

Tiếng quát vang lên, Lục Lâm Thiên không lùi mà tiến tới, thân ảnh dùng tốc độ quỷ mị xuất hiện trước mặt hư ảnh hỏa hoàng, đột nhiên phất tay đánh xuống một chưởng.

Oanh!

Hư không bị một chưởng này đánh thủng, vết nứt không gian lan tỏa bốn phía, năng lượng hủy diệt mang theo khí tức khủng bố hàng lâm, khí tức này làm vạn vật không còn, thiên địa hủy hết, linh hồn mọi người run rẩy.

Nhưng chưởng ấn này lại bị hư ảnh hỏa hoàng phản kích đánh tan rã, không thể làm được gì.

Thời điểm chưởng ấn này hóa thành hư vô, hư ảnh hỏa hoàng mang theo khí tức nóng bỏng lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Long Ảnh Tí.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, thực lực Hoàng Lạc Nhan không ngờ mạnh như thế, hỏa diễm này không phải thứ bình thường, nắm đấm run lên, một quyền mang theo hư ảnh Hoàng Kim Yêu Long xuất hiện.

Ngao!

Long ngâm gào thét, hai hư ảnh khổng lồ va chạm với nhau, trong chốc lát cả không gian nổ tung như phong bạo, năng lượng bắn tung tóe.

Lục Lâm Thiên hai lần ra tay mới có thể ngăn cản một lần công kích của Hoàng Lạc Nhan, trong thời gian ngắn, thân ảnh uyển chuyển vượt qua không gian xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Vào lúc này nguyên lực cực mạnh hoạt động, đầu ngón tay Hoàng Lạc Nhan run lên, mang theo lực lượng khủng bố bạo phát ra ngoài, đánh một chưởng vào người Lục Lâm Thiên.

Chương 3894: Lại vận dụng Tứ Thần Quyết

Oanh.

Không gian áo nghĩa chấn động dữ dội, tuy Lục Lâm Thiên phát hiện nhưng không cách nào tránh đi, chỉ có thể dùng quyền ngăn cản.

Ầm!

Âm thanh trầm thấp vang vọng các nơi, cả hai va chạm nhau, khí tức khủng bố bạo phát dữ dội, không gian giữa hai người tan nát nhanh chóng.

Đạp đạp!

Khí kình nóng bỏng bao phủ, Lục Lâm Thiên khó khăn lắm mới ổn định thân thể, khí huyết nhộn nhạo.

Lục Lâm Thiên không thể phủ nhận, thực lực nữ nhân này rất cường hãn, thân có Phượng Hoàng Thể, bản thể chưa vận dụng toàn lực. Nếu không phải phòng ngự của mình không tệ, đã rèn luyện qua khả năng kháng hỏa, bằng không hắn đã nằm lại tại đây.

- Hừ, chỉ có mỗi thế này, nên sớm giải quyết ngươi cho xong.

Hoàng Lạc Nhan quát lớn, hai tay ngưng kết thủ ấn, hỏa diễm nóng bức bạo phát, cả phiến hư không sinh ra hỏa diễm cuồn cuộn.

Hoàng Lạc Nhan tương liên với hỏa diễm đầy trời, cực kỳ huyền ảo, khí tức hủy diệt từ từ lan tràn ra xa.

Lúc này động tác của Hoàng Lạc Nhan làm người ta không khó phát giác ra, Hoàng Lạc Nhan chắc chắn sẽ dùng sát chiêu.

Tuy Lục Lâm Thiên chiến thắng Tịnh Vô Ngân, nhưng hắn tiêu hao cũng không nhỏ, vừa rồi lại lâm vào hạ phong làm mọi người lo lắng, lúc này Lục Lâm Thiên sao có thể chống lại Hoàng Lạc Nhạn.

Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, nhìn Hoàng Lạc Nhan, toàn thân sinh ra khí tức chấn động mơ hồ, nội tâm của hắn đột nhiên cảm thấy lạnh giá.

Xuy xuy!

Hơi do dự một lát, hai tay Lục Lâm Thiên ngưng tụ ra hư ảnh thanh long huyền vũ và bạch hổ chu tước, chúng tụ tập vào một đạo ánh sáng.

Thủ ấn của Lục Lâm Thiên không ngừng dung hợp bốn thần thú lại với nhau.

Giờ phút này hư không chấn động, Lục Lâm Thiên dung hợp năng lượng vào trong quả cầu ánh sáng, bỗng nhiên hào quang chói mắt bắn ra các nơi, một đạo khí tức lạ lẫm xuất hiện.

Oanh!

Trong quang cầu này xuất hiện cái động không đáy, liên tục cắn nuốt nguyên lực trong cơ thể Lục Lâm Thiên, giống như muốn thôn phệ sạch sẽ nguyên lực của hắn.

Nguyên lực không ngừng chảy vào trong, khí tức lạ lẫm trong quang cầu càng ngày càng nồng đậm, các trưởng thượng lúc này đều phải quan sát Lục Lâm Thiên.

- Thủ đoạn này là... Không gian áo nghĩa, thời gian áo nghĩa, linh hồn áo nghĩa, dường như còn có vật chất áo nghĩa, điều này sao có thể...

- Lục Lâm Thiên này đang ngưng tụ cái gì?

Một đám trưởng thượng và cường giả đứng sau lưng lúc này đều chú ý quang cầu mà Lục Lâm Thiên ngưng tụ ra, sắc mặt bọn họ đại biến, dường như cảm giác được khí tức làm bọn họ hãi hùng khiếp vía.

Sắc mặt Hỏa Loan cũng biến hóa, nhìn quang cầu trong tay Lục Lâm Thiên ngưng tụ ra bốn thú thế, tự dưng nội tâm run lên, giống như bị áp chế mơ hồ.

Loại áp chế này không quan hệ tới thực lực bản thân, mà hư ảnh trong quang cầu này áp chế hoàng huyết và linh hồn của nàng, loại áp chế này là áp chế trời sinh.

- Cách Hỏa Phượng Hoàng Diệt!

Tất cả trôi qua trong giây lát, hỏa diễm bao phủ quanh người Hoàng Lạc Nhan, nàng quát một tiếng, hỏa diễm dùng thân thể Hoàng Lạc Nhan làm trung tâm ngưng tụ ra hư ảnh Phượng Hoàng to mấy trăm mét.

Hư ảnh Phượng Hoàng này không giống như hỏa hoàng lúc trước, hư ảnh Phượng Hoàng giống như hóa thành thực chất,thân thể Hoàng Lạc Nhan bị bao phủ trong đó nên biến mất không thấy đâu nữa.

Trong nháy mắt hư ảnh Phượng Hoàng mở rộng đôi cánh của mình, chỉ trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, đôi cánh trấn áp không gian, không gian bị móng vuốt sắc bén xé rách thật nhanh chóng.

Khí kình nóng bỏng nhanh chóng bao phủ không gian quanh Lục Lâm Thiên, trực tiếp lướt thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Tứ Thần Quyết, đi.

Trong thời gian ngắn, Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, bỗng nhiên hắn ngẩng đầu lên, đôi mắt thâm thúy đen kịt, hàn ý bắn ra bốn phía, năng lượng quang đoàn bao phủ không gian, những nơi đi qua không gian chấn động dữ dội, giống như mặt trời mọc lúc bình minh, nó xuyên thủng hư ảnh Phượng Hoàng.

Rống!

Ngao!

Cô!

Gru!

...

Trong thời gian ngắn, thanh long, bạch hổ, chu tước, huyền vũ trong quang cầu không ngừng gào thét.

Bốn thú ảnh thanh long, bạch hổ, chu tước, huyền vũ tỏa ra uy thế khủng khiếp, nương theo thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa, linh hồn áo nghĩa, vật chất áo nghĩa khuếch tán ra khắp không gian.

Ầm ầm!

Cả không gian run rẩy, hư không rung chuyển.

- Đây là thủ đoạn gì, thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa, linh hồn áo nghĩa, còn có vật chất áo nghĩa...

- Lục Lâm Thiên có bốn đại áo nghĩa kỳ lạ trên người, ta có nhìn lầm không?

Các tông lão nhìn nhau, loại thiên phú này đã làm bọn họ chấn động.

- Lục Lâm Thiên này là người thế nào? Vì sao trước kia không có chút danh tiếng gì?

Hỏa Loan rung động, nhìn hư ảnh bốn thần thú, nội tâm của nàng ta vô cùng rung động.

Ầm ầm!

Ngao...

Khí tức khủng bố bộc phát ra ngoài, hư ảnh bốn thú dùng tốc đô nhanh nhất lao tới trước hư ảnh Phượng Hoàng khổng lồ.

Hư ảnh huyền vũ là quy xà tương giao, làm cho Phượng Hoàng không cách nào vượt qua không gian, hư ảnh thanh long, hư ảnh bạch hổ, hư ảnh chu tước không ngừng va chạm vào hư ảnh Phượng Hoàng.

Oanh!

Uy thế từ hư ảnh Phượng Hoàng không ngừng giảm bớt, Lục Lâm Thiên thúc dục Tứ Thần Quyết áp chế rất mạnh, ngay sau đó hư ảnh Phượng Hoàng vỡ ra từng khúc, tan biến trong không gian.

Ầm ầm!

Tiếng nổ tung vang lên liên tiếp, âm thanh như bôn lôi vang vọng các nơi, lập tức vang vọng khắp thiên địa, làm cho người ta cảm giác đầu óc hỗn loạn...

Bốn năng lượng áo nghĩa kỳ lạ không ngừng khuếch tán trong hư không, hào quang chói mắt làm nội tâm mọi người rung rẩy, khó mà quan sát tình cảnh trong vụ nổ.

- Quyết đấu đỉnh phong!

Quyết đấu như thế, mọi người nghẹn họng nhìn trân trối, lần đầu tiên bọn họ lo lắng cho Hoàng Lạc Nhan, Lục Lâm Thiên lần lượt trấn áp khí thế của nàng.

- Lục Lâm Thiên rất mạnh, cho tới nay chúng ta vẫn xem thường hắn rồi.

Nhìn thấy cảnh tượng rung động này, trong hư không thỉnh thoảng có tiếng hít khí lạnh vang lên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào hư không, sắc mặt tái nhợt, thúc dục Tứ Thần Quyết, nó tiêu hao lớn hơn Thời Không Lao Lung rất nhiều.

Ken két!

Vào lúc rất nhiều người quan sát tình huống của Hoàng Lạc Nhan, trong ánh mắt nghiền ngẫm của mọi người, hư ảnh Phượng Hoàng quanh người Hoàng Lạc Nhan đã tiêu tán, khóe miệng còn mang theo vết máu đỏ thẫm, dung nhan động lòng người tái nhợt, thần sắc âm trầm tới cực điểm.

- Hoàng Lạc Nhan bại sao?

Rất nhiều ánh mắt chấn động, xem ra trong va chạm vừa rồi, Hoàng Lạc Nhan ăn thiệt thòi lớn.

- Không xảy ra đại sự gì chứ?

Lúc này quan sát Hoàng Lạc Nhan, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, chính mình toàn lực thúc dục Tứ Thần Quyết lại không thể làm gì Hoàng Lạc Nhan, chỉ dựa vào điểm này, Hoàng Lạc Nhan đã không kém gì Tịnh Vô Ngân.

Huống chi Lục Lâm Thiên biết rõ, Hoàng Lạc Nhan còn chưa sử dụng bản thể của mình.

Trong ánh mắt của nhiều người, Hoàng Lạc Nhan lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, trầm giọng nói:

- Lục Lâm Thiên, không thể phủ nhận ngươi đúng là có chút thực lực, vừa rồi hẳn là át chủ bài của ngươi, nhưng mà nếu ngươi không còn át chủ bài nữa, kế tiếp, ngươi sẽ chết rất thảm, bởi vì ngươi đã chọc giận ta.

Chương 3895: Phải liều mạng

Lời nói lạnh như băng vang lên, khí tức không gian chung quanh biến hóa không ngừng

- Hoàng Lạc Nhan không có việc gì?

- Hoàng Lạc Nhan thân là tồn tại đỉnh phong trong thế hệ trẻ Phượng Hoàng nhất tộc, lực phòng ngự cường hãn kinh người, còn có tu vị Niết Bàn Cảnh trung giai đỉnh phong, Lục Lâm Thiên có thể làm nàng bị thương đã là kỳ tích, muốn triệt để chiến thắng nàng là không thể nào.

- Dù sao Lục Lâm Thiên chỉ có tu vị chuẩn Niết Bàn mà thôi, cho dù Lục Lâm Thiên chính thức đặt chân Niết Bàn Cảnh sơ giai mới có thể chân chính đánh với Hoàng Lạc Nhan một trận, vừa rồi chỉ làm trọng thương Hoàng Lạc Nhan mà thôi.

- Chỉ tiếc Lục Lâm Thiên chỉ là chuẩn Niết Bàn, ngay cả Niết Bàn Cảnh sơ giai cũng chưa tới, Hoàng Lạc Nhan chính là Niết Bàn Cảnh trung giai đỉnh phong, chênh lệch trong đó quá mức to lớn.

Tiếng nghị luận vang lên không dứt, đột nhiên Hoàng Lạc Nhan chấn động, trong nháy mắt hóa thành hư ảnh Phượng Hoàng lớn bốn trăm mét

Toàn thân hư ảnh Phượng Hoàng có hỏa diễm bảy màu bao phủ, cái đuôi bảy màu thật dài, hai cánh mở ra, hỏa diễm tràn ngập hư không, mọi người cảm thấy linh hồn dường như bị phỏng.

- Rốt cục cũng dùng toàn lực rồi sao?

Nhìn thấy Hoàng Lạc Nhan thúc dục bản thể, ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng hơn không ít, Hoàng Lạc Nhan này còn khó chơi hơn Lục Lâm Thiên suy nghĩ rất nhiều, tiếp tục dây dưa chỉ làm tiêu hao nhiều hơn, sẽ rất bất lợi với mình, bởi vì mình tiêu hao không nổi.

Cô!

Hư ảnh Phượng Hoàng kêu vang, nó vỗ cánh lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Thanh Linh Khải Giáp, hổ biến.

Trong chốc lát, Lục Lâm Thiên thúc dục Thanh Linh Khải Giáp hình thái hổ biến, khom người xuống thân thể bành trướng.

Toàn thân của hắn bao phủ bởi lân phiến màu xanh, điện quang quấn quanh người, uy thế làm người ta rung động khó hiểu.

- Tê Thiên Liệt Địa trảo.

Trong thời gian ngắn, hắn quát lớn một tiếng, hỏa thuộc tính nguyên lực bắt đầu khởi động, chấn động nóng bức bao phủ các nơi, Lục Lâm Thiên hậu phát chế nhân, hổ chưởng vung lên, hư không chấn động không nhỏ, một vuốt xé rách năm vết nứt không gian, vết nứt không gian ngăn cản Phượng Hoàng lao tới.

Cô!

Bản thể Hoàng Lạc Nhan xẹt qua không gian, đôi cánh chấn động rất mạnh, há miệng phun ra một cột hỏa diễm mang theo khí tức hủy thiên diệt địa, móng vuốt của Lục Lâm Thiên bị đánh văng ra, vết nứt không gian cũng tan biến.

Bành!

Va chạm mạnh như thế, thân thể Lục Lâm Thiên rơi xuống quảng trường, quảng trường không thể phá vỡ run lên không nhỏ, thân hổ to lớn của Lục Lâm Thiên lại đứng lên lần nữa.

Hừ.

Khí huyết cuồn cuộn, Lục Lâm Thiên phun máu tươi, sắc mặt tái nhợt.

- Rốt cuộc Lục Lâm Thiên không thể chịu nổi sao?

Nhìn thấy thân thể Lục Lâm Thiên không tốt, mọi người than thở, đám người Tiết Mặc Kỳ, Tôn Tiểu Nhã, Hoàng Sa vô cùng khẩn trương.

- Liều lĩnh như vậy, ăn chút đau khổ cũng tốt, nhưng mà thắng bại còn chưa chắc.

Huyền Tuyết Ngưng ôm Nguyên Cổ Linh Tinh Thú quan sát tình cảnh nơi đây, đôi mắt dễ thương cũng quan tâm Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên tiêu hao quá nhiều, cũng chỉ có tu vị chuẩn Niết Bàn, Hoàng Lạc Nhan có tu vị Niết Bàn Cảnh trung giai đỉnh phong, tăng thêm Phượng Hoàng nhất tộc bất phàm, đủ để so sánh với Niết Bàn Cảnh cao giai, chính diện chống lại Niết Bàn Cảnh cao giai không thành vấn đề, Lục Lâm Thiên thua ở cảnh giới tu luyện.

Nhâm Tiêu Diêu khẽ thở dài.

Lúc này Tịnh Kiếm Hoàng nhìn Lục Lâm Thiên rơi xuống quảng trường, ánh mắt hơi chấn động, cảm thán nói nhỏ:

- Luận thiên phú, Lục Lâm Thiên tuyệt đối mạnh hơn bất cứ thế hệ trẻ nào ở đây, nếu có đủ tài nguyên tu luyện và danh sư chỉ đạo, đợi một thời gian sẽ có thành tựu bất khả hạn lượng.

Hỏa Loan trầm giọng nói:

- Thiên phú không tệ, nhưng mà thiên phú mạnh cũng không có nghĩa là thực lực mạnh...

- Lục Lâm Thiên, nên chấm dứt thôi, ta nói rồi, ngươi phải trả giá vì sự cuồng vọng của mình thật nhiều.

Hoàng Lạc Nhan biến thành Phượng Hoàng Thể khổng lồ lao xuống, lập tức xoay quanh người Lục Lâm Thiên, khí tức nóng bỏng che khuất bầu trời, vừa dứt lời, trong mắt không thèm che dấu hàn ý của bản thân.

- Nói ngươi không đủ tư cách, nữ nhân ngươi không đủ tư cách, cưỡng cầu sẽ làm người ta chán ghét đấy.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn chằm chằm bản thể Hoàng Lạc Nhan, hắn ăn rất nhiều đan dược, sau đó trầm giọng nói.

Mắt hổ âm trầm, Lục Lâm Thiên nói rất bình thản nhưng nội tâm rất nặng nề, xem ra không dốc sức liều mạng sẽ không thể làm gì Hoàng Lạc Nhan, kế tiếp bản thân mình không có lựa chọn nào khác, sợ rằng chỉ có thể dốc sức liều mạng mà thôi.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn chết hay sao?

Nghe Lục Lâm Thiên nói thế, Hoàng Lạc Nhan giận dữ, đột nhiên hỏa diễm bùng phát dữ dội, hư không ven đường bị bị thiêu đốt, lập tức tới trước người Lục Lâm Thiên.

Xoẹt!

Ngọn lửa này mang theo không gian chi lực, thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên làm không gian chấn động, không gian đỏ thẫm, bản thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên bị nhiệt độ cao bao phủ, thiêu đốt không còn lại gì.

- Tàn ảnh.

Ánh mắt Hoàng Lạc Nhan trầm xuống, nàng cảm giác được gì đó, đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên cao.

Trên không trung, thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên bắt đầu tỏa ra khí tức quỷ dị khủng bố.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, thân hổ của Lục Lâm Thiên tiến vào sâu trong hư không, vòng xoáy âm dương xoay tròn nhanh chóng, khí tức băng hàn vô tận bao phủ các nơi, dường như năng lượng thiên địa cũng bị đóng băng, nhanh chóng lan tràn trong hư không, che khuất bầu trời, bản thể khổng lồ của Hoàng Lạc Nhan bị bao phủ vào bên trong.

Oanh.

Không gian không ngừng run lên, chỉ trong giây lát, Lục Lâm Thiên trực tiếp thúc dục thủy thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’, nhiệt độ không gian giảm xuống giống như rơi vào trong hầm băng, cùng một thời gian, đồ án âm dương trên cao sinh ra khí tức khủng bố và lạ lẫm, nương theo đó là thiên uy khôn cùng.

- Thiên địa dị tượng.

- Đây là...

Nhiều ánh mắt quan sát Lục Lâm Thiên, rất nhiều cường giả trên bệ đá đều khiếp sợ, Lục Lâm Thiên lại dẫn động thiện địa dị tượng.

- Lục Lâm Thiên công kích giống như lúc công kích Phù Tô, nhưng mà uy thế hình như mạnh hơn rất nhiều.

Ánh mắt các trưởng thượng đầy nóng bỏng quan sát Lục Lâm Thiên, ánh mắt như nhìn thấy quỷ.

- Đây là kỳ lạ áo nghĩa, kỳ lạ áo nghĩa thứ năm, Lục Lâm Thiên là người mang kỳ lạ áo nghĩa thứ năm.

Thân ảnh Phục Ma hoàng giả quan sát đồ án âm dương trên không trung, thân thể run rẩy trực tiếp đứng dậy.

- Lúc trước kỳ lạ áo nghĩa thứ năm xuất thế, thiên địa dị tượng, cửu lôi liên hoàn, đất rung núi chuyển, thiên uy cuồn cuộn, triều tịch triều trướng, hiện tại có rất nhiều cường giả trong Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới tìm kiếm người lĩnh ngộ ra kỳ lạ áo nghĩa thứ năm, không nghĩ tới lại xuất hiện trong Vạn Thế liệp tràng.

- kỳ lạ áo nghĩa thứ năm xuất hiện trong Vạn Thế liệp tràng, chính là Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ!

- Quỷ Cốc, Nhàn Vân, hai lão gia hỏa các ngươi dấu diếm ở cả Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới rồi.

Chương 3896: Rung động toàn trường

- Khó trách không có người tìm được ai là kẻ lĩnh ngộ kỳ lạ áo nghĩa thứ năm, nghe nói thế giới hỗn độn có cường giả xuất thế tìm kiếm người này, nhưng lại không công quay về, thì ra người nọ đang ở trong Vạn Thế liệp tràng!

- Ai nghĩ tới, lĩnh ngộ kỳ lạ áo nghĩa thứ năm lại là người trẻ tuổi trong Vạn Thế liệp tràng chứ?

- Ở giữa thiên địa, từ hỗn độn đến nay, không biết bao nhiêu vạn năm qua, rốt cuộc có người lĩnh ngộ kỳ lạ áo nghĩa thứ năm.

Trên bệ đá, có tông lão không nhịn được đứng dậy, toàn thân run rẩy, ánh mắt kích động, từng ánh mắt tập trung vào người Quỷ Cốc và Nhàn Vân.

Kỳ lạ áo nghĩa thứ năm xuất hiện trong Vạn Thế liệp tràng, các trưởng thượng rất rõ ràng, Nhàn Vân và Quỷ Cốc hai người tuyệt đối biết rõ.

Đến thời điểm này, Phục Ma hoàng giả, Mặc Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng, Phục Ma hoàng giả làm sao không biết, Nhàn Vân cùng Quỷ Cốc hai người đã che dấu tin tức.

- Đúng vậy, kỳ lạ áo nghĩa thứ năm xuất thế trong Vạn Thế liệp tràng, cũng chính là Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ, ta tận mắt nhìn thấy hắn lĩnh ngộ ra, thiên phú của Lục Lâm Thiên đã đạt tới đỉnh phong trong thế hệ trẻ.

Quỷ Cốc hoàng giả cũng đứng lên, hắn đã sớm biết chuyện này không dấu diếm được.

- Lĩnh ngộ kỳ lạ áo nghĩa thứ năm, luận thiên phú, những người ở đây đã sớm bại rồi.

Nhàn Vân hoàng giả cũng đứng dậy, ánh mắt mang theo rung động thật sâu.

- Nhàn Vân, Quỷ Cốc, hai người các ngươi tính toán sâu đấy, cố ý để chúng ta buông tha Lục Lâm Thiên, cuối cùng sẽ bị các ngươi thu làm môn hạ.

Bỗng nhiên Linh Thai hoàng giả nhìn Quỷ Cốc cùng Nhàn Vân hai người, rốt cuộc hắn hiểu ngay từ đầu Quỷ Cốc và Nhàn Vân kẻ xướng người hoạ cố ý đánh cuộc với mọi người, làm cho mọi người buông tha Lục Lâm Thiên, thì ra hai người đã sớm tính toán tốt.

- Hai lão gia hỏa âm hiểm vô sỉ.

Mặc Ngã Hành lúc này đánh giá Nhàn Vân hoàng giả cùng Quỷ Cốc hoàng giả, mắng một tiếng.

- Âm hiểm vô sỉ ah.

Có tông lão cũng xem thường Quỷ Cốc và Nhàn Vân, tất cả mọi người bị hai tên này tính toán, Quỷ Cốc lời thề son sắt, cho dù Lục Lâm Thiên không có trở thành Chiến Thần cũng sẽ bị hắn thu làm môn hạ.

Lĩnh ngộ kỳ lạ áo nghĩa thứ năm, đừng nói cường giả tám cổ tộc trong Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới tranh thu hắn làm môn hạ, sợ rằng các cổ tộc trong ba ngàn đại thế giới đều trăm phương ngàn kế đến đây tranh đoạt, các cường giả trong Tuyên Cổ Điện cũng không chậm chân, lĩnh ngộ kỳ lạ áo nghĩa thứ năm, thiên phú có thể nghĩ.

- Ai.

Quỷ Cốc và Nhàn Vân bất đắc dĩ thở dài, bọn họ đã tính toán mọi người, nhưng mà lại không nghĩ tới, Tam Kỳ lão nhân lại dung hợp Thôn Thiên Tà Giao, hết lần này tới lần khác vào lúc mấu chốt lại quấy rầy, sợ rằng bọn họ không chiếm được rồi.

Tam Kỳ lão nhân vẫn nhắm mắt, giờ phút này nhìn chằm chằm vào thân hổ khổng lồ kia.

Thân ảnh khổng lồ của Hoàng Lạc Nhan lao thẳng về phía Lâm Thiên, cảm giác khí tức trên người Lục Lâm Thiên làm cho nàng cảm thấy sợ hãi một cách mơ hồ.

Hoàng Lạc Nhan nhớ rõ Lục Lâm Thiên từng đối phó Phù Tô từng thi triển chiêu này, nhưng uy năng lúc đó kém xa lúc này quá nhiều, không hề nghi ngờ, Lục Lâm Thiên lúc trước đối phó Phù Tô căn bản không dùng toàn lực.

- Phượng Hoàng Niết Bàn, dục hỏa hoàng ảnh.

Nghĩ đến đây, Hoàng Lạc Nhan vỗ cánh thật mạnh, hỏa diễm quét qua bầu trời, khí tức nóng bỏng nhanh chóng phủ lên một tầng hào quang đỏ thẫm.

Uy áp vô hình bạo phát, thân thể khổng lồ của Hoàng Lạc Nhan tràn ngập hỏa diễm khủng bố, bỗng nhiên ngưng tụ thành hư ảnh Phượng Hoàng đầy hỏa diễm.

Khi hư ảnh Phượng Hoàng hỏa diễm này xuất hiện, không gian bị thiêu đốt, nhiệt độ tăng lên không biết bao nhiêu lần, hư không tan chảy nhanh chóng.

Trong nhiệt độ nóng bỏng này, huyết dịch mọi người sôi trào, làn da và linh hồn không cách nào ngăn cản nhiệt độ, nguyên lực trong cơ thể không điều động được, mọi người lập tức sợ hãi.

- Lục Lâm Thiên đang chuẩn bị sử dụng át chủ bài, Hoàng Lạc Nhan cũng thúc dục át chủ bài.

- Phượng Hoàng nhất tộc dục hỏa hoàng ảnh chính là tuyệt chiêu thiên phú công kích, uy lực khủng bố, Lục Lâm Thiên có thể ngăn cản sao?

- Nghe đồn Phượng Hoàng nhất tộc bản thân bất phàm, thực lực bản thân có thể vượt cấp khiêu chiến, Hoàng Lạc Nhan là Niết Bàn Cảnh trung giai đỉnh phong, thúc dục dục hỏa hoàng ảnh thiên phú công kích, sợ rằng Niết Bàn Cảnh cao giai bình thường cũng khó chống lại.

- Có lẽ thắng bại sẽ trong chiêu này, nhưng mà Lục Lâm Thiên vận dụng công kích không biết có thể ngăn cản Hoàng Lạc Nhan hay không?

...

Mọi người không ngừng nghị luận, ánh mắt của nhiều người hơi chấn động, lần Vạn Thế đối quyết này đã làm bọn họ mở rộng tầm mắt và vô cùng kinh hỉ.

- Lục Lâm Thiên dùng tu vị chuẩn Niết Bàn, Hoàng Lạc Nhan dùng tu vị Niết Bàn Cảnh trung giai đỉnh phongthúc dục Phượng Hoàng nhất tộc thiên phú công kích, cho dù bại thì như thế nào, đợi một thời gian, chắc chắn rung động thế giới.

Mặc Ngã Hành đứng chắp tay, hắn không ngừng cảm thán.

Cô!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, bản thể khổng lồ của Hoàng Lạc Nhan vỗ cánh bay lên cao, không gian ven đường hư ảnh Phượng Hoàng bay qua tan biến, khí tức hủy diệt bao phủ hư không, công kích nhắm thẳng vào Lục Lâm Thiên.

- Thiên phú công kích thật mạnh!

Đối mặt với khí tức hủy diệt này mọi người hít khí lạnh, sợ rằng không có thực lực đối kháng, nhiệt độ khủng bố có thể làm người ta thần hồn câu diệt.

- Đi!

Hư không tan vỡ, thân hổ của Lục Lâm Thiên sinh ra lôi điện cuồn cuộn, phất tay sinh ra khí tức hàn băng lạnh giá bao phủ không gian chung quanh.

Đồng thời Lục Lâm Thiên đánh ra từng đạo thủ ấn huyền ảo, trong ‘ thời không lao ngục ’ đóng băng không gian, hóa thành một tòa băng sơn khổng lồ, trong đó có đồ án âm dương phóng xuất uy năng khủng bố.

Mà thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong đồ án âm dương này, bị hàn băng bao phủ vào bên trong, khí băng sương không ngừng khuếch tán ra xa.

Oanh!

Băng sơn này trực tiếp ngăn cản hư ảnh hỏa diễm khổng lồ của Hoàng Lạc Nhan giáng xuống.

Xùy!

Băng sơn và hỏa diễm không ngừng triệt tiêu lẫn nhau, không gian bị hai bên giằng co làm tan vỡ không ít.

Nhìn từ xa sẽ thấy là hỏa Phượng Hoàng đang cõng băng sơn, năng lượng nóng lạnh không ngừng ăn mòn lẫn nhau, không gian chung quanh sinh ra cái động đen kịt khuếch tán ra bốn phía.

Thôn phệ ăn mòn này làm băng sơn bị hoa diễm đốt tan rã, mà Hoàng Lạc Nhan cũng không chiếm được tiện nghi.

Đối với các trưởng thượng trên bệ đá mà nói, ánh mắt trở nên ngưng trọng, chỉ có Hỏa Loan đang cười lạnh mà thôi.

Dùng tu vị và nhãn lực của trưởng thượng tự nhiên nhìn ra tình huống đang giao phong, nhìn như bất phân thắng bại, nhưng không bao lâu nữa Lục Lâm Thiên sẽ bại trận.

Dù sao Lục Lâm Thiên mới chỉ là chuẩn Niết Bàn mà thôi, chuẩn Niết Bàn Cảnh đã hạn chế thực lực của Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử, chịu đựng đi!

Giờ phút này Tam Kỳ lão nhân cũng khẩn trương, dùng sự hiểu biết của hắn về Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên lúc này tuyệt đối đã sử dụng toàn lực, kế tiếp sẽ như thế nào thì hắn không biết.

Chương 3897: Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa

Dù sao Hoàng Lạc Nhan cũng là Niết Bàn Cảnh trung giai đỉnh phong, thực lực vượt qua Lục Lâm Thiên quá nhiều.

Băng sơn khổng lồ không ngừng tan rã, nhưng tốc độ băng sơn tan rã không nhanh, Hoàng Lạc Nhan cũng dần dần chiếm cứ ưu thế.

- Lục Lâm Thiên, tất cả sẽ chấm dứt, rốt cuộc ngươi vẫn không thể chống lại ta.

Hoàng Lạc Nhan vẫn cảm giác mình chiếm ưu thế, chính mình dùng toàn lực, Lục Lâm Thiên chắc chắn sẽ bại trong tay của mình.

Đồ án âm dương trong băng sơn, Lục Lâm Thiên gào thét, nguyên lực trong người sôi trào, trong đôi mắt bắt đầu xuất hiện khí tức man hoang tự nhiên, lân phiến trên người chấn động, gân xanh nổi lên trên mặt, khóe miệng lúc này không ngừng có máu tươi chảy ra.

Trong nháy mắt này, khi Lục Lâm Thiên toàn lực thúc dục nguyên đan chữ vạn trong đan điền, bỗng nhiên bộc phát tia sáng màu tím sáng chói, Lục Lâm Thiên được rót thuốc trợ tìm, nguyên lực không ngừng bạo phát.

- Âm dương hóa ngũ hành, ngũ hành tương sinh tương khắc, phá cho ta!

Cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên không ngừng kết thủ ấn, quanh người có hào quang kim, thanh, lam, xích, hoàng và đồ án âm dương tương liên với nhau.

Ầm ầm.

Băng sơn lúc này nhanh chóng áp bách Hoàng Lạc Nhan, không còn xu thế tan rã nữa.

- Thủ đoạn rất nhiều, đều bất phàm!

- Không ngờ có thể chống lại, còn bất phân thắng bại nữa.

- Lục Lâm Thiên thật cường hãn, nếu chính thức đặt chân lên Niết Bàn Cảnh, sợ rằng đã sớm đánh bại Hoàng Lạc Nhan rồi.

Người chung quanh không ngừng sợ hãi thán phục, thậm chí đám cường giả sau lưng đám trưởng thượng cũng âm thầm cổ vũ Lục Lâm Thiên.

- Tại sao lại như vậy?

Vào thời điểm này, Hoàng Lạc Nhan sợ hãi, nàng lúc này cảm giác khí tức man hoang thương cổ trên người Lục Lâm Thiên, trong lúc mơ hồ tâm thần của nàng chấn động rất lớn, tuy khí tức man hoang này biến mất nhanh chóng, nhưng nó lại làm nàng khîếp sợ.

Giờ phút này trong khí tức hàn băng chẳng biết tại sao đột nhiên tăng lên rất mạnh, trực tiếp hình thành áp chế với nàng, thậm chí nàng có cảm giác không thể chống lại, khí tức hàn băng chung quanh còn áp chế hỏa diễm của nàng.

Dục hỏa hoàng ảnh phía trên, bắt đầu dần dần rạn nứt ra khe hở, trong lúc mơ hồ đã cho đến nứt vỡ.

- Lục Lâm Thiên sắp thắng, thật sự không thể tưởng tượng nổi.

Trên bệ đá không ít cường giả sợ hãi thán phục, Dược Vương rất ít nói chuyện cũng phải lên tiếng.

- Hừ, muốn thắng, cũng không dễ dàng như vậy, Lục Lâm Thiên đã nỏ mạnh hết đà, đến thời điểm này còn át chủ bài gì nữa chứ... A.

Hỏa Loan nghe xong, đôi mắt khinh thường, cười lạnh không quan tâm tới.

Nhưng khi Hỏa Loan vừa dứt lời, hư không trước mặt chấn động, hư ảnh Phượng Hoàng rạn nứt, năng lượng trào ra không dứt.

- Lục Lâm Thiên, ngươi đã nỏ mạnh hết đà rồi, có thể làm ta vận dụng át chủ bài, ngươi đã làm ta ngạc nhiên đấy, nhưng mà không thể cải biến kết cục của ngươi đâu, nói thiệt cho ngươi biết, ta bắt buộc phải có phong hào Chiến Thần lần này, lá bài tẩy cuối cùng là ta lo trước khỏi họa, không nghĩ tới lại dùng lên người của ngươi.

Hoàng Lạc Nhan thúc dục hỏa diễm bao phủ thân thể, lập tức hét lớn:

- Dùng máu Phượng Hoàng tộc làm dẫn, tổ hồn làm phụ, tụ Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa!

Oanh.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, hư không Tương Hoàng Không Gian bị thứ gì đó triệu hoán, hư không rung rung, dục hỏa hoàng ảnh vốn sinh ra rất nhiều vết rạn nứt, lúc này khí thế tăng vọt, khí tức mạnh hơn không ít.

Trong nháy mắt dục hỏa hoàng ảnh sinh ra hỏa diễm cuồn cuộn, dùng dục hỏa hoàng ảnh làm trung tâm, chung quanh biến thành biển lửa.

Trong khí tức hỏa diễm cổ xưa này, Hoàng Lạc Nhan vẫn cố gắng phản kích lần nữa.

Hỏa diễm nóng bỏng bao phủ các nơi, khí tức nóng bỏng này còn mang theo tử khí, loại khí tức này hủy diệt tất cả, làm cho vạn vật không còn, hóa sinh linh thành hư vô.

- Mau lui lại, ngọn lửa này quá mạnh mẽ.

- Căn bản không cách nào chống lại, dường như nó hủy diệt sinh cơ, phá hủy tất cả.

- Đây là Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa, không ngờ nó khủng bố như vậy.

Những người vây xem khìếp sợ, không ngừng lui ra xa xa.

- Ồ, Hoàng Lạc Nhan có thể vận dụng Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa.

Người khác không biết Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa là cái gì, nhưng đám trưởng thượng lại biết rất rõ ràng.

Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa, tương truyền chỉ có Phượng Hoàng nhất tộc Hóa Hồng Cảnh mới có thể ngưng tụ ra, sinh tử nghiệp hỏa là một trong những hỏa diễm khủng bố nhất trong thiên địa, có thể đốt cháy vạn vật, đốt diệt tất cả sinh cơ, vô cùng khủng bố.

Phượng Hoàng mang sinh tử nghiệp hỏa đều có thực lực khủng bố, dưới cấp độ Hóa Hồng Cảnh không thể ngưng tụ ra sinh tử nghiệp hỏa.

- Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa, không ngờ trên người Hoàng Lạc Nhan còn có thứ khủng bố này.

Lúc này nhìn thấy trên người Hoàng Lạc Nhan có Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa, ánh mắt một tông lão nhìn Hỏa Loan, nếu Hoàng Lạc Nhan không sử dụng ngoại lực, tuyệt đối không thể vận dụng Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa, mà Vạn Thế đối quyết cấm sử dụng ngoại lực.

- Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa, chẳng lẽ Hoàng Lạc Nhan vận dụng ngoại lực hay sao?

Tam Kỳ lão nhân cũng lập tức hỏi Hỏa Loan, Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa rất khủng bố, hắn rất lo lắng cho Lục Lâm Thiên.

Tam Kỳ lão nhân rất rõ ràng Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa khủng bố thế nào, Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa chỉ mạnh chứ không yếu hơn Xích Linh Liệt Hỏa.

Ánh mắt Hỏa Loan nhảy lên, nhìn thấy ánh mắt của mọi người, lập tức nhìn thẳng Tam Kỳ lão nhân sau đó nói:

- Hoàng Lạc Nhan trong lúc vô tình đạt được vài giọt máu và tàn hồn của cường giả Hóa Hồng Cảnh của Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta, nương vào máu huyết và tàn hồn này liền có thể triệu hồi ra Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa, cũng không tính là phá hư quy tắc Vạn Thế đối quyết.

- Đúng là không tính phá hư quy tắc!

Quỷ Cốc hoàng giả nói nhỏ, dựa theo quy tắc, Hoàng Lạc Nhan tuy triệu hoán ra Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa không phải của mình, nhưng tất cả bởi vì Hoàng Lạc Nhan triệu hoán ra nên không tính là ngoại lực.

Tam Kỳ lão nhân nghe vậy cũng không nói gì nữa, ánh mắt nhìn qua hư không.

- Lục Lâm Thiên dường như không chống đỡ nổi.

Dược Vương nhìn vào hư không.

Lúc này băng sơn bị hỏa diễm khủng bố thiêu đốt không còn.

Hiện tại thân hổ của Lục Lâm Thiên xuất hiện đồ án âm dương như ẩn như hiện, khóe miệng máu tươi đầm đìa, hắn bị nhiệt độ khủng bố ảnh hưởng nghiêm trọng.

- Lục Lâm Thiên, ta đã vận dụng át chủ bài cuối cùng, giờ phút này ngươi cũng nên trả giá thật nhiều.

Hỏa diễm ngập trời thiêu đốt mọi thứ, bản thể Hoàng Lạc Nhan nhìn chằm chằm vào thân hổ của Lục Lâm Thiên, trong đó chữa lãnh ý và sát ý.

Phần phật.

Vừa dứt lời, bản thể khổng lồ của Hoàng Lạc Nhan bộc phát hỏa diễm khủng khiĩếp thiêu đốt không gian chung quanh.

Oanh.

Trong ánh mắt rung động của nhiều người, Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa nổi lên sóng to gió lớn,giống như lao ngục phong tỏa

Lục Lâm Thiên, bao phủ thân hổ của Lục Lâm Thiên vào bên trong.

- Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa, đốt cháy vạn vật, diệt cho ta!

Dùng Hoàng Lạc Nhan làm trung tâm, hư không sinh ra hỏa cầu thật lớn.

Chương 3898: Bị đánh chết sao?

Hỏa cầu này bộc phát khí tức hủy diệt tất cả, khí tức hủy diệt này không ai dám dùng linh hồn dò xét.

Tịnh Vô Ngân và Nhâm Tiêu Diêu chấn động, nhìn cảnh tượng trên không trung, bọn họ cũng tự nhận nếu đổi mình thành Lục Lâm Thiên sẽ không chịu nổi, sợ rằng cuối cùng Hoài Linh Ngọc sẽ đạt được danh hiệu Chiến Thần, ánh mắt cảm thán, mà hiện tại xem ra, sợ rằng Lục Lâm Thiên lúc này không có khả năng chống lại Hoài Linh Ngọc, ánh mắt cũng sinh ra chấn động không nhỏ.

- Đồ đần, tội gì ngạnh kháng, không nên ném mạng nhỏ của mình như vậy chứ.

Huyền Tuyết Ngưng ôm Nguyên Cổ Linh Tinh Thú vào ngực, lúc này ánh mắt nhìn vào hư không xa xa.

- Lục Lâm Thiên lúc này thất bại rồi, có khả năng bị đánh chết!

- Hoàng Lạc Nhan có hận ý không nhỏ với Lục Lâm Thiên, một khi có cơ hội, chắc chắn sẽ không buông tha Lục Lâm Thiên.

Trong hư không, rất nhiều người đổ mồ hôi lạnh thay Lục Lâm Thiên.

- Tốt nhất bị đánh chết."

Thanh niên của Nguyệt Hoàng thé giới bị Lục Lâm Thiên đánh bại lúc này đầy hận ý nói một câu.

- Tiểu tử, đừng gượng chống!

Tam Kỳ lão nhân thì thào, giờ phút này ánh mắt của hắn rất ngưng trọng.

- Lục Lâm Thiên, chịu đựng đi.

Trên quảng trường thành Vô Sắc, rất nhiều người run rẩy, yên lặng cầu nguyện...

Xoẹt.

Sinh tử nghiệp hỏa đốt cháy không gian, thật lâu sau đó hỏa diễm thu liễm, Lục Lâm Thiên bị nhốt trong đó đã sớm không còn động tĩnh.

Thật lâu về sau, Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa bằng bản thể Hoàng Lạc Nhan, dung nham hỏa diễm thả lỏng, bản thể của Hoàng Lạc Nhan hiển hiện ra, Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa vẫn còn tỏa ra khí nóng ngập trời.

- Chỉ còn lại có Hoàng Lạc Nhan, Lục Lâm Thiên bị giết.

- Lục Lâm Thiên biến mất, Hoàng Lạc Nhan thật đánh chết Lục Lâm Thiên sao?

Từng ánh mắt nhìn lên không trung, chỉ thấy bản thể của Hoàng Lạc Nhan còn tồn tại, không còn thân ảnh Lục Lâm Thiên đâu nữa.

Tất cả mọi người âm thầm cảm thán, Lục Lâm Thiên là người có thiên phú khủng bố, cuối cùng bị đánh chết trong tay Hoàng Lạc Nhan.

- Sẽ không, đội trưởng không sẽ thua.

Hoàng Sa, Tử Viêm Tôn Tiểu Nhã, Long Bàn Hổ Cứ chấn động, mắt thấy dấu vết quen thuộc biến mất, hai đấm nắm chặt, ánh mắt run run và ẩm ướt.

- Lục Lâm Thiên không thấy, vẫn lạc rồi.

Trên quảng trường thành Vô Sắc, rất nhiều người không thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên đâu nữa, vào lúc này rất nhiều người khóc lóc, tinh thần bị đè nén rất đáng sợ.

- Chết tốt, rốt cục chết rồi, chết rồi.

Trên lầu các chỉ có Hoài Viễn Khôi âm thầm cười lạnh.

- Chẳng lẽ thật chết rồi sao?

Trên quảng trường, Mạc Kình Thiên ngưng trọng, vừa rồi hắn còn tin tưởng Lục Lâm Thiên không chết, nhưng thực lực của Hoàng Lạc Nhan quá cường hãn.

- Sư phụ tuyệt đối sẽ không có việc gì.

Ánh mắt Thái A nhìn chằm chằm vào hư không, hắn tin tưởng vững chắc sư phụ không chết trng tay Hoàng Lạc Nhan.

- Khí tức Lục Lâm Thiên không còn, đã chết rồi!

Một đám trưởng thượng vào lúc này rung động, với thực lực của bọn họ phát hiện không còn khí tức của Lục Lâm Thiên đâu cả.

Chương 3899: Bị đánh chết sao?

- Tiểu tử này...

Ánh mắt Tam Kỳ lão nhân nhìn chằm chằm vào hư không.

Xùy!

Bỗng nhiên trong ánh mắt của mọi người, đột ngột hư không xuất hiện hào quang màu xanh.

Khi ánh sáng màu xanh xuất hiện, ánh mắt Tam Kỳ lão nhân lập tức run lên, thì thào nói:

- Chẳng lẽ hắn đã luyện hóa Xích Linh Liệt Hỏa rồi sao, bằng không sẽ không làm như vậy, Xích Linh Liệt Hỏa gian trá giảo hoạt, trừ phi bị luyện hóa, bằng không có cơ hội sẽ phản công.

- Mau nhìn, có động tĩnh.

Vào thời khắc này hư không vừa bình phục, một đạo hào quang màu xanh phá không bay ra, một người bị hỏa diễm bao phủ trong hỏa diễm xuất hiện.

Hỏa diễm màu xanh lan tràn, nhiệt độ trong không gian tăng lên nhanh chóng, nhiệt độ này làm linh hồn của người ta bị phỏng và bị lạnh, rất nhiều người không cách nào thừa nhận nổi.

Ánh mắt Hoàng Lạc Nhan nhìn thấy hỏa diễm màu xanh sinh ra trong hư không, ánh mắt chấn động, dưới nhiệt độ nóng như lúc này, nàng bao phủ trong sinh tử nghiệp hỏa cũng có xúc động phủ phục quỳ bái.

Bá bá.

Trong nháy mắt tất cả mọi người nhìn vào thân ảnh được hỏa diễm màu xanh bao phủ vào trong kia, không gian lúc này run lên rất mạnh.

Lúc này một thân ảnh màu xanh đi ra khỏi hỏa diễm, quần áo tả tơi, khóe miệng đẫm máu, sắc mặt trắng bệch như tro, khí tức uể oải, thân thể chật vật tới tận cùng.

- Lục Lâm Thiên, là Lục Lâm Thiên, hắn vẫn còn sống!

- Lục Lâm Thiên tốt lắm.

Trên quảng trường thành Vô Sắc, hàng tỉ ánh mắt nhìn thân ảnh quen thuộc kia, sau khi yên tĩnh trong ngắn ngủi lập tức hoan hô ầm ĩ, trong lầu các, đám người Hoàng Thiên Tứ, Tiết Hưng Quốc, Tử Huyền nhiệt huyết sôi trào.

Chỉ có Hoài Viễn Khôi vui vẻ cao hứng chưa được bao lâu, sắc mặt hiện tại biến thành khó nhìn.

- Không có việc gì, Lục Lâm Thiên còn sống...

Trong tiếng kêu la ầm ĩ, thậm chí có người kích động phát khóc.

- Lục Lâm Thiên không chết, hắn chống lại được.

- Mau nhìn, Lục Lâm Thiên quá cường hãn, Hoàng Lạc Nhan công kích khủng bố như vậy vẫn không thể làm gì hắn được.

- Lúc này đây phong hào Chiến Thần không rơi vào Võ Thần thế giới và Nguyên Võ thế giới, Nguyệt Hoàng thế giới nữa rồi, nó rốt cục cũng đổi chủ.

- Lục Lâm Thiên, chịu đựng đi, ta ủng hộ ngươi.

Hư không bốn phía từ kinh ngạc, hâm mộ ghen ghét, đến rung động, lúc này rất nhiều người cao hứng hô to.

Những năm này, phong hào Chiến Thần bị ba thế giới này độc đại, không người nào có thể rung chuyển, ba thế giới này không đặt người thế giới khác vào trong mắt, cũng ít nhiều làm nhiều người ghi hận và không phục.

Còn lần này Lục Lâm Thiên xuất hiện đã giúp bọn họ thấy hy vọng, lần lượt rung động thật sâu, Lục Lâm Thiên triệt để thuyết phục bọn họ, giờ phút này không ít người hò hét.

- Tiểu tử này lực phòng ngự mạnh như vậy?

Kiền Khôn chân nhân nhìn về phía trước, ngạc nhiên vì lực phòng ngự của Lục Lâm Thiên, cũng ngạc nhiên vì Lục Lâm Thiên lúc này được nhiều người ủng hộ, trong Vạn Thế đối quyết dĩ vãng, có nhiều dự thi ủng hộ như thế là không có.

Đối kháng nhiệt độ khủng bố vừa rồi, Lục Lâm Thiên cuối cùng chỉ có thể mượn lực lượng của Thái Cổ U Minh Viêm.

Thái Cổ U Minh Viêm luyện hóa Xích Linh Liệt Hỏa, tuy bản thể Lục Lâm Thiên không thể vận dụng Thái Cổ U Minh Viêm quá lâu, nhưng vào thời khắc cuối cùng Lục Lâm Thiên cũng không dám chính thức vận dụng Thái Cổ U Minh Viêm, một ngày không có triệt để luyện hóa Xích Linh Liệt Hỏa, hắn không dám đại ý.

Nếu bị Xích Linh Liệt Hỏa cắn ngược, kiếm củi ba năm thiêu một giờ không nói, trọng yếu nhất hậu quả rất nghiêm trọng.

Hô.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, lập tức thu hồi Thái Cổ U Minh Viêm, đan điền khí hải sinh ra chấn động rất mạnh, ánh mắt biến thành ngưng trọng.

Giờ phút này Hoàng Lạc Nhan nhìn thấy Lục Lâm Thiên hoàn hảo không bị gì xuất hiện trước mặt mình, Hoàng Lạc Nhan không chịu được nữa, lần lượt không làm gì được Lục Lâm Thiên, vận dụng át chủ bài sinh tử nghiệp hỏa vẫn không thể giết đối thủ, Lục Lâm Thiên còn sống sờ sờ, chuyện này làm cho Hoàng Lạc Nhan sụp đổ.

Chương 3900: Một kích cuối cùng

- Ta muốn xem, ngươi đã nỏ mạnh hết đà có thể chèo chống bao lâu?

Hoàng Lạc Nhan quát một tiếng, hai cánh khổng lồ vẫy mạnh, sinh tử nghiệp hỏa thiêu đốt thân thể khổng lồ, phóng thích nhiệt độ hủy diệt cực cao.

- Lục Lâm Thiên còn không đầu hàng, chống đỡ tới chết cũng không chiếm được chỗ tốt gì đâu!

Lục Lâm Thiên uể oải ngẩng đầu lên, đôi mắt thâm thúy nhìn thẳng vào Hoàng Lạc Nhan, đại hồn anh xuất hiện trước mặt hắn.

Hô.

Khi đại hồn anh xuất hiện, lập tức dùng đại hồn anh làm trung tâm, sát khí ngập trời bao phủ hư không, không gian chung quanh gió nổi mây phun, sát khí khủng bố phóng thích ra ngoài, khí huyết sát làm nhiều người sợ hãi.

- Linh hồn phân thân này quá quỷ dị!

Nhìn thấy linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, rất nhiều người ngạc nhiên, linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên tỏa ra khí huyết sát làm nhiều người ngạc nhiên.

Đại hồn anh vừa ra, bản thể Lục Lâm Thiên nhanh chóng rút lui ra phía sau, thủ ấn nhanh chóng biến hóa, quanh người hắn sinh ra chấn động quỷ dị, khí tức bá đạo cổ xưa tràn ra.

Trong hư không chung quanh, năng lượng thiên địa quấn quanh các nơi.

- Linh hồn phân thân cũng dám ra đây, muốn chết.

Hoàng Lạc Nhan quát lớn, lập tức lao thẳng tới phía trước, thân ảnh bao phủ trong hỏa diễm nhiệt độ cao lao thẳng vào Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên muốn dùng linh hồn phân thân chèo chống sao?

Ánh mắt người toàn trường lúc này nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên còn không đầu hàng, chỉ dựa và linh hồn phân thân, sợ rằng không thể chống lại Hoàng Lạc Nhan đã triệu hồi sinh tử nghiệp hỏa.

Sưu sưu sưu sưu...

Vào lúc này đại hồn anh phân thân ra rất nhiều thân ảnh khác nhau.

Tổng cộng bảy mươi hai thân ảnh giống đại hồn anh như đúc, khí huyết sát bạo phát ngập trời, linh hồn lực chấn động làm không gian run rẩy.

Nhiều linh hồn thân ảnh xuất hiện, người trong đây vô cùng ngạc nhiên, bọn họ không thể tưởng tượng nổi.

Lục Lâm Thiên có nhiều linh hồn thân ảnh xuất hiện, Hoàng Lạc Nhan cũng ngây ngốc trong thời gian ngắn, lập tức hàn ý trong mắt bộc phát, càng động sát ý, thân thể khổng lồ vỗ cánh mang theo sinh tử nghiệp hỏa quét qua các linh hồn thân ảnh của Lục Lâm Thiên.

- Toái hồn Sư Tử Hống!

- Thiên Linh Hồn Nhãn!

- Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ!

...

Đại hồn anh không ngừng phát động các công kích linh hồn nhắm vào thân thể to lớn của Hoàng Lạc Nhan.

Đại hồn anh bộc phát linh hồn công kích khủng bố, trong chốc lát hội tụ thành linh hồn phong bạo vô cùng đáng sợ.

Ầm ầm!

Hư không phong vân chấn động, năng lượng linh hồn hủy diệt làm không gian sụp đổ, thỉnh thoảng vết nứt không gian hiện ra, khí tức hủy diệt quét qua tất cả mọi thứ.

Cùng một thời gian, Lục Lâm Thiên ngưng kết các thủ ấn, Hỗn Độn Âm Dương Quyết hoạt động, hư không run rẩy một cách từ từ, hắn nhanh chóng cắn nuốt năng lượng thiên địa chung quanh, thân ảnh và hư không tương liên với nhau.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên vốn suy yếu tới tận cùng, chỉ trong nháy mắt đã bắt đầu khôi phục như cũ.

Trong hư không này, năng lượng thiên địa thụ động chậm chạp, lúc này chúng bị Lục Lâm Thiên dẫn dắt nhanh chóng.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên không ngừng tương liên với hư không, hắn nhét năng lượng thiên địa vào trong cơ thể.

Năng lượng thiên địa có liên hệ với Lục Lâm Thiên, chúng chen chúc bổ sung năng lượng cho hắn.

Ầm ầm.

Hư không hơn mười đạo công kích đánh ra, tiếng nổ tung vang lên thật lớn, khí huyết sát quét qua các nơi, linh hồn lực mang theo sát khí ngập trời.

Sát khí và linh hồn công kích khủng bố, đối với bất luận kẻ nào cũng có hiệu quả chấn nhiếp và uy hiếp thật lớn.

- Linh hồn phân thân ngăn cản ta, thuần túy là muốn chết.

Hoàng Lạc Nhan quát một tiếng, nàng vỗ cánh thật nhanh, sinh tử nghiệp hỏa từ hai cánh bay thẳng tới các linh hồn thân ảnh, lan tới bốn phân thân của đại hồn anh.

Xoẹt.

Sinh tử nghiệp hỏa quét qua, phân thân của đại hồn anh nhanh chóng tan biến thành hư không, hóa thành năng lượng âm hàn.

- Chết đi.

Sát ý của Hoàng Lạc Nhan nổi lên, sinh tử nghiệp hỏa dâng trào, ba phân thân của đại hồn anh lại tan biến.

Hoàng Lạc Nhan vượt qua không gian, sinh tử nghiệp hỏa bao phủ nên dễ dàng tiêu diệt tất cả linh hồn thân ảnh, căn bản không thể ngăn cản Hoàng Lạc Nhan, cả phiến hư không này cũng bị liên lụy.

Đại hồn anh đang cố gắng kéo dài thời gian cho bản thể Lục Lâm Thiên.

- Mau nhìn Lục Lâm Thiên đang làm cái gì kia?

Vào lúc này nhiều người biến sắc, ngẩng đầu nhìn ra xa xa, chỉ thấy trong hư không là Lục Lâm Thiên vô cùng suy yếu, lúc này hắn tỏa ra hào quang chói mắt và bộc phát khí tức cổ xưa.

Cả không gian run run, năng lượng thiên địa đang bị Lục Lâm Thiên dẫn dắt, không gian đang bị hắn thôn phệ, toàn thân tương liên với hư không.

- Không tốt, nguyên lực của ta đang bị thôn phệ.

- Linh hồn lực của ta không bị khống chế, sắp bị cắn nuốt!

- Rốt cuộc xảy ra chuyện gì, không gian không có năng lượng thiên địa.

- Là Lục Lâm Thiên gây ra, tất cả đều do Lục Lâm Thiên gây ra.

- Dường như Lục Lâm Thiên đang thôn phệ năng lượng thiên địa.

Hư không chung quanh và năng lượng thiên địa đang bị hấp thu, mọi người khiếp sợ nhìn Lục Lâm Thiên, nhìn thân ảnh áo xanh biến hóa.

Sinh cơ trong không gian này ảm đạm, trống không cằn cỗi, không khí trầm lặng.

Ầm ầm.

Cả Tương Hoàng Không Gian rung động, giờ phút này sâu trong bầu trời, nhật nguyệt tinh thần xoay tròn không ngớt, giống như đang bị thôn phệ, khí tức khủng bố bao phủ tương hoàng không gian, làm cho tất cả mọi người cảm thấy toàn thân phát lạnh, linh hồn run rẩy lo lắng.

- Đây là thủ đoạn gì, thôn phệ tất cả năng lượng thiên địa cho mình sử dụng, Lục Lâm Thiên này còn có thủ đoạn bá dạo như vậy sao?

- Thủ đoạn này không phải người bình thường có thể làm ra!

Có tông lão ngạc nhiên quan sát tất cả, lúc này tất cả ánh mắt đều nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, xu thế bá đạo vượt qua tưởng tượng này đã làm mọi người sợ hãi.

- Khí thế thật đáng sợ, thủ đoạn thật khủng bố, rốt cuộc Lục Lâm Thiên là người nơi nào?

Một trưởng lão quan sát Lục Lâm Thiên, giờ phút này hắn cảm nhận khí tức Lục Lâm Thiên lan tỏa ra, các trưởng thượng đều cảm thấy từ mức độ nào đó, lực thôn phệ này còn đáng sợ hơn cả Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa, bá đạo không gì sánh bằng.

Lúc này mọi người cảm thấy Lục Lâm Thiên thôn phệ năng lượng thiên địa, tất cả trưởng thượng khó mà tin nổi, năng lượng trong Tương Hoàng Không Gian sớm muộn gì cũng bị cắn nuốt sạch sẽ.

Đây chính là Tương Hoàng Không Gian, năng lượng thiên địa còn nồng đậm không bằng thế giới hỗn độn, nhưng nó lại mạnh hơn trung thiên thế giới nhiều, lúc này Lục Lâm Thiên thôn phệ năng lượng tương đương không biết bao nhiêu tiểu thiên thế giới.

- Tiểu tử, đây là át chủ bài cuối cùng của ngươi hay sao?

Tam Kỳ lão nhân nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt rung rung, Lục Lâm Thiên sử dụng thủ đoạn hắn chưa từng thấy qua, thủ đoạn này sinh ra khí tức khủng bố tới cực điểm, đủ để làm trưởng thượng rung động, cùng đệ ngũ kỳ lạ áo nghĩa giống như một tảng đá ném xuống mặt sông tĩnh lặng vậy.

Xoẹt.

Hoàng Lạc Nhan thúc dục Phượng Hoàng Sinh Tử Nghiệp Hỏa lúc này phá hủy hơn mười linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên.

Chương 3901: Giết thoải mái không?

Bỗng nhiên Hoàng Lạc Nhan cảm giác hư không sinh ra biến hóa quỷ dị, không gian dần dần khô kiệt tĩnh mịch, cảm giác tĩnh mịch này ảnh hưởng tới uy năng và thực lực của nàng, ngay cả nguyên lực trong cơ thể cũng có cảm giác bị cắn nuốt.

Bỗng nhiên Hoàng Lạc Nhan khiếp sợ, lập tức ngẩng đầu, phát hiện ngọn nguồn của tất cả là bản thể Lục Lâm Thiên, chẳng biết tại sao, trong nội tâm sợ hãi.

Lục Lâm Thiên lơ lửng trên không trung, không hề có bất kỳ trì hoãn, cuối cùng ngưng kết thủ ấn, giờ phút này hắn thúc dục lá bài tẩy cuối cùng, chính là Bát Hoang Thiên Địa Quyết của sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên.

Bát Hoang Thiên Địa Quyết chỉ là nửa bộ dưới của Hỗn Độn Âm Dương Quyết, cần Hỗn Độn Âm Dương Quyết mới có thể thúc dục, uy lực vô cùng bá đạo.

Bát Hoang Thiên Địa Quyết dùng Hỗn Độn Âm Dương Quyết thôn phệ áo nghĩa hấp thu năng lượng thiên địa cho mình dùng, thi triển đến mức tận cùng có thể thôn phệ thế giới chi lực, hủy thiên diệt địa không nói chơi, cả hai hỗ trợ lẫn nhau.

Lục Lâm Thiên đạt được Bát Hoang Thiên Địa Quyết vẫn chưa bao giờ vận dụng, hắn xem nó là át chủ bài cuối cùng, vốn cho rằng cuối cùng đối phó Hoài Linh Ngọc, đến lúc này đối mặt với Hoàng Lạc Nhan triệu hồi Phượng Hoàng Sinh Tử Nghiệp Hỏa, hắn không thể không vận dụng.

Đương nhiên sau khi tiêu hao không còn, Lục Lâm Thiên trừ lá bài tẩy cuối cùng là Bát Hoang Thiên Địa Quyết này không còn cách nào khác, Bát Hoang Thiên Địa Quyết thôn phệ năng lượng thiên địa cho mình dùng, thủ đoạn công kích khác không còn tác dụng nữa.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên lúc này đang điên cuồng thôn phệ năng lượng thiên địa.

- Chết đi.

Hoàng Lạc Nhan không dám chậm trễ, Lục Lâm Thiên biến hóa làm nàng sợ hãi, Lục Lâm Thiên quá mức quỷ dị, đủ loại thủ đoạn khủng bố làm nàng quyết định nhanh chóng giải quyết Lục Lâm Thiên.

Hoàng Lạc Nhan gia tốc vỗ cánh, sinh tử nghiệp hỏa thiêu đốt, nàng bỏ qua đại hồn anh, chỉ tập trung giải quyết bản thể Lục Lâm Thiên.

Lúc này tuyệt đối là một kích cuối cùng.

Rầm rầm rầm!

Sinh tử nghiệp hỏa nóng bỏng nhanh chóng phá hủy các linh hồn phân thân trên đường đi.

Bành.

Phượng Hoàng Sinh Tử Nghiệp Hỏa bao phủ cuối cùng hủy diệt linh hồn phân thân cuối cùng của đại hồn anh, bảy mươi hai đạo thân ảnh chỉ còn bản thể đại hồn anh, còn lại đều bị Hoàng Lạc Nhan phá hủy.

Cô.

Bản thể khổng lồ của Hoàng Lạc Nhan vỗ cánh bay lên cao, há mồm phun ra một ngụm sinh tử nghiệp hỏa, phun thẳng vào đại hồn anh, không gian ven đường bị hủy diệt, không còn thứ gì tồn tại.

Xuy xuy.

Trong nháy mắt đại hôn anh biến thành khí huyết sát, biến mất trước khi hỏa diễm bắn tới.

- Ô?

Nhìn thấy đại hồn anh tiêu tán, bản thể của Hoàng Lạc Nhan cả kinh kêu to, giống như có vẻ kinh ngạc.

- Tiện tỳ, ngươi giết thoải mái không?

Vào lúc này một tiếng nói đạm mạc quanh quẩn hư không, một đạo thân ảnh đứng giữa không gian.

Đương nhiên đó là Lục Lâm Thiên, trên đầu có nhật nguyệt tinh đang xoay tròn, thân thể tương liên với hư không, năng lượng thiên địa cả Tương Hoàng Không Gian bị cắn nuốt sạch sẽ.

Năng lượng từ bên ngoài Vạn Thế liệp tràng xuyên thấu qua hư không rót tới nơi đây, bằng không Tương Hoàng Không Gian đã sớm biến thành tuyệt địa.

Ầm ầm.

Chỉ trong nháy mắt, hư không rung chuyển không ngớt, uy năng vô cùng vô tận thẩm thấu ra.

Hoàng Lạc Nhan ngẩng đầu, mắt phượng trợn to, chẳng biết tại sao, vào lúc này nàng nhìn thấy Lục Lâm Thiên, trong nội tâm lạnh giá khó hiểu, linh hồn chấn động không ngớt.

- Lục Lâm Thiên, ta cũng không tin ngươi không chết.

Hoàng Lạc Nhan quát lớn, bản thể Phượng Hoàng khổng lồ bộc phát sinh tử nghiệp hỏa hừng hực, giống như mặt trời bắn thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Mắt thấy bản thể Hoàng Lạc Nhan lao về phía mình, Lục Lâm Thiên vẫn đứng đó, thân thể vốn uể oải tới cực điểm, vào lúc này biến mất không thấy, khí tức man hoang bộc phát rất mạnh.

Khí thế che phủ thiên địa vô cùng bá đạo.

- Bát Hoang Thiên Địa Quyết, nhất quyết thôn thiên thế, nhất quyền chấn bát hoang!

Lục Lâm Thiên hét lớn, tiếng gầm vang vọng hư không, lúc thân ảnh to lớn của Hoàng Lạc Nhan lao tới trước mặt, hắn đánh ra một quyền.

Oanh!

Khi Lục Lâm Thiên đánh ra một quyền, hư không không ngừng run rẩy, một quyền này trực tiếp xuyên thủng hư không, như là năng lượng thiên địa hội tụ vào trong, quyền kình đánh ra một khe nứt không gian và lỗ đen.

Xoẹt.

Ngay cả sau đó một quyền này nhanh chóng dánh thẳng lên thân thể Hoàng Lạc Nhan.

Giờ phút này trong ánh mắt nhiều người quan sát, một quyền này có thể trấn áp linh hồn, làm người ta phải phủ phục xuống.

Khí tức diệt thế này làm người ta khó sinh lòng phản kháng, khí tức hủy diệt này không nên tồn tại trên đời.

Ầm ầm.

Giờ phút này chẳng biết tại sao, Hoàng Lạc Nhan thúc dục Phượng Hoàng Sinh Tử Nghiệp Hỏa không chịu nổi một kích, nàng trúng chiêu!

Oanh!

Khi quyền pháp đánh xuống, lực lượng diệt thế vô cùng bá đạo nện thẳng vào lưng Hoàng Lạc Nhan.

Cô...

Trúng một đòn nghiêm trọng như thế, bản thể khổng lồ của Hoàng Lạc Nhan đau đớn kêu thảm thiết, sinh tử nghiệp hỏa cũng bị chấn vỡ, thân thể Phượng Hoàng bị đánh bay như đạn pháo, lực lượng trùng kích nện thẳng vào quảng trường phía dưới.

Bang bang!

Thân thể Hoàng Lạc Nhan va chạm với quảng trường, quảng trường kiên cố không thể phá chấn động không nhỏ, nhưng lúc này quảng trường xuất hiện rất nhiều mạng nhện, sau đó bắt đầu chia lìa thành nhiều khối.

Xoẹt.

Bản thể Hoàng Lạc Nhan phòng ngự trứ danh, lúc này lông vũ bay tứ tung, từng cây lông vũ bảy màu bay tán loạn, da tróc thịt bong, máu tươi chảy như suối.

Rầm rầm rầm.

Âm thanh trầm đυ.c vang lên, lực lượng diệt thế còn sót lại nổ tung trong thân thể Hoàng Lạc Nhan, máu tươi bắn tung tóe, không ít nơi da tróc thịt bong ra còn xuất hiện xương trắng.

Vào lúc này trong hoàng không gian, cả Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới, phàm là nơi có truyền tông hình ảnh đều yên tĩnh, hàng tỉ ánh mắt ngây ngốc.

Kết quả như vậy vượt qua mọi người tưởng tượng, không ai ngờ Lục Lâm Thiên vẫn còn át chủ bài như thế.

Trong hư không yên tĩnh, năng lượng huyết sát và tàn hồn ngưng tụ lại, đại hồn anh của Lục Lâm Thiên xuất hiện bên cạnh thân thể thê thảm của Hoàng Lạc Nhan, sát khí ngập trời, sát ý không chút che dấu.

Cảm giác sát khí và sát ý này, thân thể khổng lồ của Hoàng Lạc Nhan mở mắt ra, ánh mắt như tro tàn, nàng bị trọng thương không cách nào nhúc nhích, lực lượng diệt thế vẫn còn tàn phá thân thể, hoàn toàn vô lực phản kháng.

- Lục Lâm Thiên ngươi dám.

Trên bệ đá lúc này, ánh mắt Hỏa Loan ngây dại đột nhiên quát to, cảm giác sát khí và sát ý của Lục Lâm Thiên bạo phát, lập tức lao thẳng về phía quảng trường, trong tay ngưng tụ hỏa diễm nóng bỏng, nương theo không gian áo nghĩa đánh thẳng vào đại hồn anh của Lục Lâm Thiên

Xùy!

Lúc này hư không quanh đại hồn anh sinh ra lao lung vô hình, lực lượng áp bách làm đại hồn anh không cách nào phản kháng.

- Hỏa Loan, quay trở về đi.

Tam Kỳ lão nhân hành động, thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa đồng thời thúc dục, thân ảnh xuất hiện trên không trung trên quảng trường, trực tiếp đánh ra một quyền.

Chương 3902: Hỏa Loan làm khó dễ

Ầm ầm...

Lực lượng khủng bố mang theo khí tức âm tà quét qua không gian, lập tức đánh nát tất cả lực lượng trói buộc.

- Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ!

Cùng một thời gian, đại hồn anh hành động, khí huyết sát và linh hồn lực ngưng tụ thành một chỉ, một chỉ này làm linh hồn của người ta hãi hùng khiếp vía, những nơi đi qua không gian không cách nào tồn tại.

Trong ánh mắt của hàng tỉ sinh linh nhìn chằm chằm vào, Lục Lâm Thiên trực tiếp đánh vào mi tâm của Hoàng Lạc Nhan, không khách khí, ra tay lăng lệ ác liệt.

- Lục Lâm Thiên, Tam Kỳ, ta không bỏ qua cho các ngươi đâu.

Hỏa Loan trơ mắt nhìn hậu bối của mình bị Lục Lâm Thiên hạ độc thủ không khách khí, tức giận có thể nghĩ, toàn thân bộc phát khí tức nóng bỏng đáng sợ, lập tức Tương Hoàng Không Gian biến thành đỏ bừng, khí thế khủng bố còn gấp hai ba lần chiến đấu của Hoàng Lạc Nhan và Lục Lâm Thiên.

- Hỏa Loan trưởng thượng, đây là Tương Hoàng Không Gian, ngươi phải biết quy củ.

Quỷ Cốc hoàng giả quát một tiếng, vừa dứt lời, hắn lập tức xuất hiện trước người Hỏa Loan, nơi đây là Tương Hoàng Không Gian do hắn và Nhàn Vân phụ trách, tất nhiên do hắn và Nhàn Vân giữ gìn quy tắc, chuyện trên Phong Thần đài chỉ cần người dự thi không vi phạm quy tắc, bất cứ kẻ nào cũng không được nhúng tay vào.

- Quỷ Cốc, ngươi không thấy Lục Lâm Thiên muốn hạ sát thủ sao, chẳng lẽ ta không quản.

Hỏa Loan lớn tiếng quát.

- Hạ sát thủ thì thế nào, Hoàng Lạc Nhan đã sớm hạ sát thủ ngươi mù lòa không thấy sao, huống chi trên Phong Thần đài, Hoàng Lạc Nhan không chủ động đầu hàng, có chết cũng đáng đời, lại trách ai?

Tam Kỳ lão nhân quát Hỏa Loan.

- Hỏa Loan, quy củ trên Phong Thần đài ngươi nên biết đấy.

Quỷ Cốc nói với Hỏa Loan:

- Tốt, Hoàng Lạc Nhan còn một tia khí tức, trận này Vô Sắc trung thiên thế giới Lục Lâm Thiên chiến thắng.

Trên Phong Thần đài, thân ảnh Nhàn Vân hoàng giả không biết lúc nào xuất hiện bên cạnh Hoàng Lạc Nhan, ánh mắt bất đắc dĩ, lập tức giảng hòa.

Nhàn Vân hoàng giả cũng may mắn Hoàng Lạc Nhan còn chưa bị đánh chết, bằng không Hỏa Loan tự nhiên sẽ không bỏ qua, đến lúc đó phiền toái lớn lắm.

Nhưng lúc Nhàn Vân hoàng giả kiểm tra, hắn khiếp sợ phát hiện, tuy Hoàng Lạc Nhan còn có một tia khí tức, nhưng thương thế trong người rất nặng, đã tới mức sụp đổ, sợ rằng sau này có khôi phục trở lại, đời này của Hoàng Lạc Nhan đã hủy hơn phân nửa, cũng cảm thán Lục Lâm Thiên ra tay thật ngoan độc.

Nghe Nhàn Vân hoàng giả nói Hoàng Lạc Nhan còn có một tia khí tức, nghe vậy Hỏa Loan lúc này mới thở ra.

Hô.

- Quyết đấu còn chưa kết thúc, Nhàn Vân trưởng thượng đã tuyên bố chiến thắng, đây là không công bằng.

Vào thời khắc này, mọi người vừa mới buông lỏng một hơi, trong mi tâm đại hồn anh Lục Lâm Thiên xuất hiện bản thể sắc mặt tái nhợt, khóe miệng chảy máu tươi đầm đìa, khí tức càng uể oải đến mức tận cùng, ánh mắt nhìn thẳng Nhàn Vân hoàng giả, không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Nhàn Vân hoàng giả sững sờ, nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt hơi nhúc nhích, nói:

- Lục Lâm Thiên, Hoàng Lạc Nhan đã mất đi năng lực tái chiến, là ngươi chiến thắng.

Lục Lâm Thiên nói:

- Dựa theo quy tắc, Hoàng Lạc Nhan cũng phải chính miệng nhận thua, không có chính miệng nhận thua, vậy quyết đấu vẫn tiếp tục.

Ánh mắt Nhàn Vân hoàng giả than nhẹ, chính mình vốn định hoà giải, không ngờ tiểu tử này không cảm kích, bất đắc dĩ nói:

- Lục Lâm Thiên, ta cần phải nhắc nhở ngươi, Hoàng Lạc Nhan đã mất đi lực tái chiến, nếu ngươi động thủ lần nữa, vậy ngươi cố ý đánh chết đối thủ, đây là chuyện phá vỡ quy tắc.

Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, hắn lau máu trên khóe miệng, nhìn Nhàn Vân hoàng giả, nói:

- Nhàn Vân trưởng thượng, ngươi muốn lấy lớn hiếp nhỏ, hay lấy mạnh hiếp yếu đây, quy tắc rõ ràng có nói không chủ động đầu hàng, có thể giết không tha, Hoàng Lạc Nhan cũng chưa nhận thua, ta hiện tại giết tiện tỳ này cũng nằm trong quy tắc đấy.

Vù vù...

Lúc Lục Lâm Thiên dứt lời, đám người đứng ngoài hít khí lạnh, Lục Lâm Thiên thật sự là người hung ác, đối chọi gay gắt với trưởng thượng, một lòng muốn đánh chết Hoàng Lạc Nhan, Hoàng Lạc Nhan cũng đủ bi kịch, vốn có thể trở thành Chiến Thần, ai biết lại gặp Lục Lâm Thiên.

Tất cả trưởng thượng nhìn nhau, Lục Lâm Thiên nói là sự thật, Hoàng Lạc Nhan không mở miệng đầu hàng, Lục Lâm Thiên có đánh chết cũng không vi phạm quy tắc, Hoàng Lạc Nhan lúc trước động sát ý, lúc này Lục Lâm Thiên muốn báo thù là đương nhiên.

Sắc mặt Nhàn Vân hoàng giả co rúm lại, bổn ý muốn hoà giải, nội tâm thiên hướng Lục Lâm Thiên, miễn cho Lục Lâm Thiên đến lúc đó kết oán quá sâu với Phượng Hoàng nhất tộc, ai ngờ Lục Lâm Thiên căn bản không bán mặt mũi cho hắn, hắn bắt đầu tiến thoái lưỡng nan.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn lật trời sao, hôm nay ngươi dám động thủ thử xem, ngươi dám động thủ, bản tôn thề, tuyệt đối sẽ nghiền xương ngươi thành tro, không tin ngươi cứ thử xem.

Hỏa Loan gầm lên, uy thế khủng bố bộc phát, Lục Lâm Thiên rõ ràng không đặt nàng vào mắt, không đặt Phượng Hoàng nhất tộc vào mắt.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn lại, thân thể uể oải, hắn có ngạo khí chèo chống, ngạo nghễ nói với Hỏa Loan:

- Trên Phong Thần đài, ta muốn giết Hoàng Lạc Nhan tiện tỳ này, ngươi lại làm khó dễ ta, ngươi dám động thủ thử xem, thân là trưởng thượng, bỏ qua quy tắc Vạn Thế đối quyết, chẳng lẽ luật của Vạn Thế đối quyết không tồn tại, xem lời nói của hai đại liên minh là nói láo cả sao?

Lục Lâm Thiên lạnh lùng không khách khí, ánh mắt nhìn qua tất cả trường thượng, cuối cùng lại nhìn Hỏa Loan, nói:

- Hôm nay Hoàng Lạc Nhan không chủ động đầu hàng, ta giết chắc rồi, nhiều trưởng thượng ở đây, ta cũng không tin không có người giữ gìn quy củ của Phong Thần đài, ta đúng là muốn xem Vạn Thế đối quyết có phải do Hỏa Loan ngươi một người có thể hô phong hoán vũ hay không.

Hắn vừa dứt lời, thân ảnh Lục Lâm Thiên từ từ đi tới chỗ Hoàng Lạc Nhan, trong mắt bắn ra sát ý không chút che dấu, đối với Lục Lâm Thiên mà nói, dù sao đã đắc tội Phượng Hoàng nhất tộc, Hoàng Lạc Nhan giết hay không giết không có khác biệt quá lớn, giết xong, cho dù Hỏa Loan mạnh hơn nữa, muốn đánh chết mình cũng không có khả năng.

- Tiểu tử thật cuồng ngạo!

- Tiểu tử này định kéo tất cả mọi người xuống nước.

Các trưởng thượng lúc này khổ sở, nếu Hỏa Loan ra tay bọn họ sẽ ngăn cản, nếu như để Hỏa Loan phá hư quy củ, danh dự của hai đại liên minh sẽ bị hủy, từ nay về sau không còn ai tới tham gia Vạn Thế đối quyết nữa.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên từng bước đi về phía Hoài Linh Ngọc, Hỏa Loan nghiến răng nghiến lợi, ánh mắt đầy hàn ý, có ý định tùy thời ra tay, nhưng mà Hỏa Loan cảm giác được, chung quanh có nhiều khí tức tập trung vào nàng, một khi nàng có động tác, sẽ có rất nhiều người trên Phong Thần đài ra tay ngăn cản.

- Ta thua.

Thời điểm nhiều người tập trung vào Lục Lâm Thiên, bản thể Hoàng Lạc Nhan uể oải mở mắt ra, trong mắt đầy oán độc, cố gắng nói nhận thua, sau đó nhắm mắt lại.

Hô.

Khi Hoàng Lạc Nhan nói ra, người trong tràng thở dài.

- Lạc Nhan!

Hỏa Loan trừng Lục Lâm Thiên, thân ảnh bay thẳng về phía Hoàng Lạc Nhan.

Chương 3903: Phượng Hoàng chiến bại không bằng gà

- Ngươi lần này có thể chiến thắng.

Nhàn Vân hoàng giả nhìn Lục Lâm Thiên, bất đắc dĩ thở dài một hơi.

- Vô Sắc trung thiên thế giới Lục Lâm Thiên chiến thắng.

Trên bệ đá, lão giả trọng tài tuyên bố kết quả.

- Thắng, Lục Lâm Thiên tốt lắm.

- Lục Lâm Thiên, chúng ta ủng hộ ngươi.

...

Trận này quyết đấu này liên tục xảy ra kinh biến, lần lượt rung động và kinh ngạc, mọi người vô cùng hứng thú.

- Thắng, thắng rồi!

Trên bệ đá, Hướng Hầu Minh xiết chặc hai đấm, nội tâm vô cùng rung động.

- Đội trưởng chiến thắng.

Tôn Tiểu Nhã, Hoàng Sa, Tử Huyền, Kim Viên, Tiết Mặc Kỳ, Long Bàn Hổ Cứ, Bạch Lang và Lâu Tinh Minh, Tang Trạm đang vui sướng khoa tay múa chân, kích động không biết nên làm gì.

- Thắng, Lục Lâm Thiên thắng!

- Lục Lâm Thiên thắng.

...

Trên quản trường thành Vô Sắc, vào lúc này hàng tỉ ánh mắt rung động nhìn thân ảnh áo xanh trên hình ảnh truyền tống.

Trong lầu các, đám người Hoàng Thiên Tứ, Tiết Hưng Quốc rung động nhìn nhau, không có người nói chuyện, tất cả không còn gì để nói.

- Chưởng môn thắng.

Trong lầu các cách đó không xa, người Phi Linh Môn sôi trào.

...

Giờ phút này Hoàng Lạc Nhan đã khôi phục hình người, cũng không còn dáng vẻ cao quý như trước, khóe miệng không ngừng chảy máu, dung nhan yêu kiều tái nhợt, ánh mắt oán độc nhìn Lục Lâm Thiên.

- Phượng Hoàng chiến bại không bằng gà, không gì hơn thế.

Lục Lâm Thiên đứng trên không trung, nhìn thẳng vào Hoàng Lạc Nhan, nói một câu rất lạnh nhạt, vừa đủ cho Hoàng Lạc Nhan nghe được.

PHỤT.

Hoàng Lạc Nhan không chịu nổi lời của Lục Lâm Thiên nói, lập tức khí huyết công tâm phun máu tươi lần nữa, ngay cả khí lực nói chuyện cũng không có, Lục Lâm Thiên công kích đã trọng thương ngũ tạng lục phủ của nàng, cuối cùng còn trọng thương linh hồn, lúc này đã suy yếu nhắm mắt lại.

- Lạc Nhan.

Hỏa Loan nâng Hoàng Lạc Nhan, sắc mặt âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên, sát ý dâng trào, lập tức mang theo Hoàng Lạc Nhan lướt vào một cung điện, muốn lập tức chữa thương cho Hoàng Lạc Nhan.

- Lục Lâm Thiên, dựa theo quy tắc, ngươi đã thắng liên tục hai trận, cho nên có thể nghỉ ngơi hai canh giờ, sau hai canh giờ ngươi sẽ quyết đấu với người dự thi khác.

Nhàn Vân hoàng giả ngẩng đầu nhìn sắc trời, lúc này sau mấy lần quyết đấu đã gần buổi trưa rồi.

- Chỉ hai canh giờthôi sao?

Lục Lâm Thiên cười khổ, hai canh giờ nghỉ ngơi có thể làm gì, mình bây giờ đã tiêu hao gần như không còn, sắp hư thoát rồi...

Sau một lát, Lục Lâm Thiên đặt chân vào nội cung, mọi người tề tụ, nhưng mà Tam Kỳ lão nhân và đám người Quỷ Cốc ngồi tại chỗ, cũng không có đến.

- Lâm Thiên huynh đệ, còn hai trận đấu, ngươi cần phải khôi phục nhanh chóng, tình huống của ngươi bây giờ rất không ổn.

Mạc Kình Thiên nói với Lục Lâm Thiên.

- Thiếu chủ, có việc gì cần cứ phân phó ta là được.

Bắc Đông Tô Nhan cung kính đứng trước mặt Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, hai canh giờ quá ngắn, hắn đã tiêu hao gần như không cần, tranh thủ thời gian, không trì hoãn chút nào, nói:

- Chư vị, ta cần mượn đan dược và linh dược bổ sung, càng nhiều càng tốt.

- Ta có!

- Ta cũng có!

- Dùng của ta...

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, Hoàng Sa, Tử Viêm, Mạc Kình Thiên, Bạch Lang, Quỷ Oa, Long Bàn Hổ Cứ và Tang Trạm, Hùng Hỏa, Lâu Tinh Minh cùng Bắc Đông không chút do dự mang đan dược và linh dược khôi phục ra.

- Đa tạ, mọi người ghi lại, đến lúc xong ta sẽ trả.

Lục Lâm Thiên gật đầu, không khách khí thu tất cả đan dược và linh dược vào nhẫn trữ vật.

- Đội trưởng, ngươi cần chữa thương, ta có thể hỗ trợ.

Tiết Mặc Kỳ nói với Lục Lâm Thiên, nàng có đại phục hồi áo nghĩa, ở phương diện này rất có thiên phú.

- Không cần, ta có thể làm tốt.

Lục Lâm Thiên nhìn Tiết Mặc Kỳ lắc đầu, trên người Tiết Mặc Kỳ còn có thương thế, hai canh giờ, Tiết Mặc Kỳ tối đa chỉ có thể ở Thiên Trụ giới tầng thứ ba trợ giúp mình chữa thương, thời gian cũng không đủ, chính mình có Hỗn Độn Âm Dương Quyết, chữa thương không quá kém.

- Ngươi vội vã khôi phục, ăn vật này vào đối với ngươi có không ít trợ giúp.

Huyền Tuyết Ngưng nói một câu, giọng nói mờ ảo lung linh, ôm ấp nguyên cổ linh tinh thú, một đạo lưu quang bay về phía Lục Lâm Thiên.

Xùy.

Lục Lâm Thiên cầm lưu quang vào tay, chính là một bình ngọc, bên trong có chất lỏng.

- Ăn vào đi, rất hữu dụng với ngươi, đừng lãng phí, giá trị xa xỉ, cuối cùng có thể đối phó Hoài Linh Ngọc hay không, vậy phải xem ngươi rồi, Hoài Linh Ngọc dung hợp Tà Long, thực lực bản thân là Niết Bàn Cảnh sơ giai, nhưng một khi vận dụng linh hồn phân thân của Tà Long, thực lực tuyệt đối mạnh hơn Hoàng Lạc Nhan đấy.

Huyền Tuyết Ngưng nói nhỏ.

- Hoài Linh Ngọc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống...

Một lát thời gian, Lục Lâm Thiên tiến vào Thiên Trụ giới tầng thứ bảy, Mạc Kình Thiên đến Thiên Trụ giới tầng thứ sáu.

Hai canh giờ, trong Thiên Trụ giới tầng thứ bảy tương đương có một trăm bốn mươi canh giờ, cũng gần mười hai ngày, đủ cho Lục Lâm Thiên khôi phục thực lực.

Mạc Kình Thiên ở tầng thứ sáu khôi phục không ít, lúc này Mạc Kình Thiên đã tiêu hao gần như không còn, cần đến Thiên Trụ giới điều tức khôi phục, bằng không kế tiếp hắn vô lực tái chiến.

Khoanh chân ngồi xuống, trong tay Lục Lâm Thiên cầm bình ngọc Huyền Tuyết Ngưng giao cho mình, Lục Lâm Thiên không biết trong bình là vật gì, nhưng mà Huyền Tuyết Ngưng cho thì chắc chắn có giá trị xa xỉ, đoán chừng cũng là thứ vô cùng trân quý.

Cần khôi phục nhanh, cho nên Lục Lâm Thiên không có suy nghĩ bao nhiêu, hắn định phục dụng vật trong bình ngọc.

Mở bình ngọc ra, lập tức năng lượng tinh khiết xuất hiện, khí tức này có chỗ tương tự nguyên cổ linh tinh thú, vô cùng tinh khiết, làm người ta cảm thấy thoải mái.

Lục Lâm Thiên uống cạn bình ngọc, uống vào mát lạnh, năng lượng tinh khiết bao phủ toàn thân.

Lúc này năng lượng biến thành vạn thú hung hãn lao nhanh trong người, năng lượng bành trướng ngoài sức tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, xông xáo khắp người hắn.

- Ah!

Với thân thể Lục Lâm Thiên lúc này cũng khó chống lại, gân cốt cơ bắp và kinh mạch va chạm đau đớn dữ dội, năng lượng khủng bố khó hình dung, hắn mạnh mẽ áp chế và thừa nhận đau đớn.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương

Quyết luyện hóa năng lượng tinh khiết này.

Lúc này trong năng lượng cuồng bạo, khí tức mát lạnh lan khắp toàn thân, gân cốt cơ bắp và không gian linh hồn, năng lượng có hiệu quả tinh lọc linh hồn, so với Niết Bàn Luân Hồi Tử còn tốt hơn nhiều lắm.

Năng lượng mát lạnh này gột rửa toàn thân, gân cốt cơ bắp cùng kinh mạch, còn tẩy trừ tất cả tạp chất, tinh lọc tất cả, lưu lại thứ tinh khiết nhất.

Được năng lượng thoải mái, Lục Lâm Thiên cảm thấy toàn thân lâng lâng.

Trong trạng thái như vậy, Lục Lâm Thiên lập tức đắm chìm trong trạng thái vong ngã, toàn thân sinh ra kim sắc quang mang, sắc mặt trắng bệch cũng khôi phục thật nhanh...

Trong hư không, hai canh giờ ngưng chiến điều chỉnh nên mọi người vẫn lơ lửng chờ đợi, tốp năm tốp ba tụ tập nói chuyện với nhau.

Sau khi nhìn thấy qua Lục Lâm Thiên và Hoàng Lạc Nhan quyết đấu, mọi người cũng mất hứng thú với các trận đấu trước đó, so với trận đấu giữa Lục Lâm Thiên và Hoàng Lạc Nhan, những người khác đã ảm đạm đi nhiều...

Chương 3904: Sơn mạch Thương Cổ

Trong Vô Sắc thế giới, tất cả mọi người đang sôi trào vì Vạn Thế đối quyết, tất cả ánh mắt đều nhìn vào Vạn Thế đối quyết, đặc biệt là hôm nay, tất cả mọi người đang chờ kết quả cuối cùng, kết quả có khả năng làm cho Vô Sắc thế giới sẽ sừng sững trong Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới.

Lúc này ở phía chân trời bình tĩnh, một đạo lưu quang xẹt qua chân trời, chỉ mấy lần chớp động đã xuất hiện trên sơn mạch bao la, đó là một tọa giá khôi lỗi có đường cong rất đẹp,cũng là tọa giá khôi lỗi Thiểm Điện nổi danh trong Vô Sắc thế giới.

- Rốt cục đến nơi!

Khi tọa giá khôi lỗi Thiểm Điện xuất hiện, trong sơn mạch có hơn mười thân ảnh đi ra.

Xuy xuy.

Hơn mười thân ảnh xuất hiện giữa bầu trời.

Bành bành.

Từng đạo công kích trực tiếp bắn thẳng vào tọa giá khôi lỗi, hơn mười đạo lực công kích đều có tu vị Đại Đạo Cảnh, tọa giá khôi lỗi Thiểm Điện nhanh chóng chia năm xẻ bảy.

Trong tọa giá khôi lỗi có từng thân ảnh đầm đìa máu tươi chui ra, tọa giá khôi lỗi bị hủy cũng ảnh hưởng tới bọn họ.

- Bọn chuột nhắt nơi nào dám đánh lén thương hội Thải Vân?

Lúc này có một bóng dáng xinh đẹp bay ra, đó là nữ tử áo vàng bộ dáng chừng hai mươi lăm tuổi, dung nhan tú lệ, khí chất thanh ngã, da trắng tóc đen, là mỹ nữ xinh xắn.

Cũng không phải người khác, đây là An Thi Dao.

An Thi Dao thu được ngọc giản tin tức của thương hội, nói là phụ thân xảy ra đại sự, nàng lập tức rời khỏi Thị Hoang thế giới, vừa ra khỏi không gian Trùng Động, An Thi Dao cũng không đi quảng trường thành Vô Sắc, không có thời gian quan sát Vạn Thế đối quyết mà chạy trở về thương hội.

Cách đó không xa là tổng bộ thương hội Thải Vân, không nghĩ tới còn bị người ta đánh lén, chuyện này làm cho An Thi Dao cảm thấy ngưng trọng.

- An Thi Dao giao cho ta, những kẻ khác giết không tha, tốc chiến tốc thắng!

Ở giữa không trung, một giọng nói băng hàn vang lên, hơn mười người kia lao tới, từng cột sáng nguyên lực bộc phát dữ dội, trong đó có tu vị Thông Thiên Cảnh, còn có Đại Đạo Cảnh.

- Ah...

Hơn mười người An Thi Dao mang tới cao nhất là Ngộ Chân Cảnh, đại bộ phận đều là Phá Giới Cảnh, thậm chí còn có mấy người là Hậu Thiên Cảnh, làm gì là đối thủ của đám người này.

- Tới ngươi!

Đầu lĩnh người đánh lén lao về phía An Thi Dao, những nơi thân ảnh lao qua chấn nát hư không.

- Nửa Niết Bàn Cảnh.

An Thi Dao nhìn thấy người tới, đôi mắt ngưng trọng tới tận cùng, thực lực của người này nàng không thể chống lại, hiển nhiên chuyên môn nhắm vào nàng.

Bành bành...

Chỉ hai chiêu ngắn ngủi, An Thi Dao bị đẩy lùi, khóe miệng chảy máu tươi.

- Tới đi!

An Thi Dao bị đẩy lùi, đầu lĩnh đánh lén cười lạnh, thân ảnh khẽ động lướt thẳng về phía trước, năng lượng chấn động quét qua các nơi, lập tức bao phủ An Thi Dao vào bên trong, ngón tay vặn vẹo không gian, lập tức trói buộc chặt An Thi Dao, một giây lại đánh ra vài đạo cấm chế lên người An Thi Dao.

Trong khoảng thời gian ngắn, hơn mười người An Thi Dao mang đến đã bị giải quyết.

- Thu thập sạch sẽ.

Đầu lĩnh nói nhỏ, nhanh chóng dẫn người rời khỏi sơn mạch...

Buổi trưa, dưới ánh mặt trời nóng rát, cũng không biết là ở nơi nào, trong sơn mạch rộng lớn với rừng cây um tùm, vách núi dốc đứng, khí tức rừng rậm nguyên thủy bao phủ các nơi.

Bên ngoài sơn mạch Thương Cổ lúc này có gần trăm vạn người đang tụ tập, bọn họ vây chặt sơn mạch như nêm cối.

Xoẹt.

Ở trên không trung biên giới sơn mạch có một khe nứt không gian sinh ra, lập tức từng âm thanh phá không bay tới, đi đầu là một lão giả áo đen, khí thế không giận tự uy.

- Bái kiến tông chủ.

Nhìn thấy lão giả áo đen đi đầu, mấy chục vạn người cung kính hành lễ.

Lão giả áo đen nhìn sơn mạch Thương Cổ, ánh mắt băng hàn, lời nói đầy lửa giận:

- Tìm cho ta, phong tỏa toàn bộ nơi này, tìm cho ra tiện tỳ kia, dám giết con của bổn tông, ta mốn tiện tỳ kia sống không được, chết không xong.

Tiếng đáp lời cuồn cuộn, thế lực của lão giả này rất cường hãn.

Trên đỉnh núi xa xa, nữ tử áo xanh hé miệng lau lau vết máu, đôi mắt không nhiễm bụi trần mang theo lãnh ý, lập tức thả người rời khỏi đỉnh núi...

- Lục Lâm Thiên có thể chiến thắng không?

- Có lẽ khó lắm, Lục Lâm Thiên vừa mới bị thương nặng, huống chi còn tiêu hao không còn.

- Lục Lâm Thiên dù bại, nhưng hắn có thực lực phong làm Chiến Thần, chỉ tiếc vận khí không tốt, chọn phải ngọc giản màu trắng, bằng không một đấu một không ai là đối thủ của hắn, Hoàng Lạc Nhan và Tịnh Vô Ngân đều bại.

Mọi người lúc này không ngừng nghị luận trận đấu tiếp theo.

Trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên khôi phục rất nhanh, từng đạo kim quang không ngừng rót vào trong thân thể, sắc mặt tái nhợt biến thành hồng nhuận phơn phớt, các thương thế trên người khôi phục nhanh chóng.

Vù vù...

Bỗng nhiên Lục Lâm Thiên thu thủ ấn lại, lập tức phun ra một ngụm trọc khí, kim quang thu liễm, biến mất không thấy gì nữa.

Lục Lâm Thiên lúc này cảm giác toàn thân sinh ra biến hóa, loại biến hóa này từ trong ra ngoài, sợ rằng người quen thuộc cũng khó phát hiện ra.

- Linh dịch này là vật gì, thậm chí có hiệu quả như thế, tuyệt đối là trọng bảo.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên sợ hãi thán phục, ăn linh dịch trong bình ngọc kia, còn chưa tới thời gian mười hai ngày, nguyên lực trong đan điền khí hải tuy chưa tới mức no đủ, nhưng đã khôi phục bảy tám phần rồi.

Trọng yếu nhất là, Lục Lâm Thiên cảm nhận năng lượng của linh dịch đã gột rửa tứ chi bách hài của bản thân, loại bỏ tạp chất trong linh hồn và thân thể, giúp bản thân mình cảm thấy sảng khoái hơn bao giờ hết.

Loại cảm giác này, Lục Lâm Thiên có thể khẳng định khi lĩnh ngộ sẽ có tiến bộ lớn, năng lượng này rửa sạch linh hồn, làm cho chính mình có cảm giác tốt hơn, đó là do tạp chất đã bị khu trừ.

- Thời gian chắc cũng đã tới lúc rồi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, cũng không có thời gian quan tâm thân thể biến hóa ra sao, kế tiếp hắn còn phải đấu với Hoài Linh Ngọc.

- Lâm Thiên huynh đệ.

- Sư phụ.

- Đội trưởng.

- Thiếu chủ.

Khi Lục Lâm Thiên rời khỏi Thiên Trụ giới đi vào đại điện, nhìn thấy Lục Lâm Thiên gương mặt hồng nhuận, mọi người kinh ngạc, mà Mạc Kình Thiên cũng thán phục không nhỏ.

- Thiếu chủ, hai canh giờ đã qua, trên Phong Thần đài đã có người chờ đợi, chúng ta nên xuất phát.

Bắc Đông nói.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, nhìn qua Mạc Kình Thiên, nói:

- Chúng ta nên đi.

- Đi thôi.

Mạc Kình Thiên cười khổ một tiếng....

Trong Tương Hoàng Không Gian lúc này một đám trưởng thượng vẫn ngồi ở chỗ cũ, người sau lưng bọn họ vẫn mang theo thần sắc rung động.

Chỉ có Hỏa Loan vẻ mặt âm trầm, ánh mắt đầy hàn ý, vừa rồi chữa thương cho Hoàng Lạc Nhan, nàng mới biết thương thế của Hoàng Lạc Nhan rất nặng, trong cơ thể trọng thương, linh hồn trọng thương, sợ rằng trong trạng thái bình thường không có mấy trăm năm hơn một ngàn năm là không thể nào khôi phục được. Cho dù khôi phục cũng có hạn, thậm chí có thể khôi phục tới thực lực hiện tại hay không cũng khó biết được.

Chương 3905: Cùng thanh toán

Trong Phượng Hoàng nhất tộc khó xuất hiện thế hệ trẻ thiên tài như Hoàng Lạc Nhan, giờ phút này đã bị Lục Lâm Thiên hủy, chuyện này làm cho Hỏa Loan đầy hận ý, nhưng lúc này không tiện phát tác.

Hoài Linh Ngọc lẳng lặng đứng trên quảng trường, nhắm mắt dưỡng thần, khuôn mặt bình tĩnh, hắn cho người ta cảm giác ôn hòa muốn thân cận.

Lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên đáp xuống đất, ánh mắt nhìn lên người Hoài Linh Ngọc.

Xuy xuy.

Đôi mắt Hoài Linh Ngọc khép hờ liền mở ra, bình tĩnh cười lạnh, trong mắt hàn mang khẽ nhúc nhích, không chút che dấu hàn ý nhìn Lục Lâm Thiên.

- Ồ.

Khi Lục Lâm Thiên xuất hiện, không ít ánh mắt ngạc nhiên nhìn qua, Lục Lâm Thiên khôi phục làm mọi người rung động, khó mà tin nổi.

Ánh mắt Tam Kỳ lão nhân nhìn qua quảng trường, thần thái ngưng trọng.

- Lục Lâm Thiên, ngươi có thể chọn lựa hai người dự thi còn lại, tiến hành trận đấu thứ ba.

Trên bệ đá, lão giả trọng tài nói một câu.

Lục Lâm Thiên nhìn Hoài Linh Ngọc, nói:

- Hoài Linh Ngọc, tới ngươi rồi!

- Khôi phục rất nhanh, nhưng mà không thể cải biến kết cục phải chết của ngươi.

Đối mặt Lục Lâm Thiên lựa chọn chính mình, Hoài Linh Ngọc không cảm thấ ngạc nhiên chút nào, lúc này thân ảnh đứng lên, sinh sinh vượt qua không gian, chỉ mấy bước đã xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, cười lạnh nhìn Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên chống lại Hoài Linh Ngọc.

- Dường như Hoài Linh Ngọc từ trước đến nay bất hòa với đám người Lục Lâm Thiên.

- Chẳng lẽ trong Vạn Thế đối quyết xảy ra chuyện gì sao?

Trên quảng trường thành Vô Sắc nhìn thấy Lục Lâm Thiên chọn lựa Hoài Linh Ngọc, lúc này không ít người ngạc nhiên.

Ánh mắt Hoài Viễn Khôi lúc này rát ngưng trọng, đôi mắt nhìn chằm chằm vào hư không, thực lực của Lục Lâm Thiên làm cho Hoài Viễn Khôi không thể không lo lắng thay Hoài Linh Ngọc.

Lục Lâm Thiên đánh ra một quyền, hắn một lòng muốn đánh chết Hoài Linh Ngọc, hoàn toàn không cần dùng miệng lưỡi nói nhảm làm gì.

- Hừ.

Hoài Linh Ngọc hừ lạnh, ánh mắt chấn động, khí tức âm hàn quét qua tất cả, đột nhiên hắn đánh ra một quyền nghênh đón một quyền của Lục Lâm Thiên.

Oanh!

Hai đạo năng lượng như dời sông lắp biển bộc phắt, sóng gió khuếch tán ra chung quanh, chỉ trong nháy mắt Lục Lâm Thiên và Hoài Linh Ngọc hai người đồng thời rút lui, mỗi lui một bước, hư không dưới chân tan nát.

Thân thể Lục Lâm Thiên lui lại, ánh mắt hơi trầm xuống, Hoài Linh

Ngọc luyện hóa Nghịch Thiên Tà Long đã mạnh lên rất nhiều.

Trong nháy mắt tiếp theo, Lục Lâm Thiên nhanh chóng ngưng kết thủ ấn, kim, lam, thanh, xích, hoàng năm loại hào quang phóng lên trời, hư không xuất hiện đồ án âm dương đen trắng, ba mươi hai lần kim thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’ bao phủ không trung.

Ầm ầm!

Không gian tỏa ra kim quang rạng rỡ, lăng lệ âm trầm, cuồng phong gào thét, sấm sét vờn quanh các nơi.

- Có chút thực lực, chỉ tiếc không có yếu tố bất ngờ.

Vào thời điểm này, Hoài Linh Ngọc cười lạnh một tiếng, linh hồn phân thân trong mi tâm lao ra ngoài, khí tức tà khí bao phủ các nơi, khí tức này thẩm thấu vào hư không, làm người ta ngây ngốc, vô thanh vô tức ảnh hưởng tới linh hồn, không cách nào có thể ngăn cản và khu trừ.

Khi linh hồn phân thân của Hoài Linh Ngọc đi ra, một cột sáng năng lượng đen nhánh xuất hiện trong tay hắn, chỉ trong thời gian ngắn đánh thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm.

Va chạm rất mạnh, không gian màu vàng rung động rất lớn, sau khi giằng co ngắn ngủi, không gian màu vàng tan vỡ, năng lượng va chạm vào nhau, trực tiếp phá hủy hư không đen kịt, năng lượng ngập trời bộc phát ra các hướng.

- Thật mạnh!

Những người đang ở trong hư không chấn động, hoàn toàn bị thực lực của hai người làm hoảng sợ.

Thực lực Lục Lâm Thiên khủng bố mọi người đã biết, mà biểu hiện của Hoài Linh Ngọc chẳng khác gì sấm sét giữa trời quang, làm cho rất nhiều người nhìn linh hồn phân thân của Hoài Linh Ngọc.

Không gian chung quanh nhanh chóng bình ổn trở lại, khi linh hồn phân thân của Hoài Linh Ngọc xuất hiện, khí tức của phiến thiên địa này trở nên khác lạ.

Ân... Ah...

Dùng linh hồn phân thân của Hoài Linh Ngọc làm trung tâm, cả không gian bị khói đen bao phủ, chỉ trong thời gian ngắn bao phủ các nơi, cả hư không có âm thanh dâм ɭσạи ngân vang, tâm thần mọi người chấn động, không ít nữ tử nghe thấy mặt đỏ tới mang tai, dung nhan ửng đỏ, thực lực thấp một chút hai mắt mê ly.

Ầm ầm.

Dưới khí thế bực này, hư không chung quanh có uy áp hàng lâm, đồng thời nguyên lực trong người đình trệ, linh hồn rung rung, đột nhiên bị ảnh hưởng.

- Linh vật trời sinh, trên người Hoài Linh Ngọc có linh vật trời sinh."

- Là linh vật trời sinh thuộc tính âm tà, thực lực quá kinh khủng.

- Thực lực linh vật trời sinh này chẳng lẽ đạt tới Tuyên Cổ Cảnh sao, quá mạnh mẽ.

- Lúc này xuất hiện hai người dung hợp linh vật trời sinh, bình thường rất khó gặp được.

Người trong hư không sợ hãi thán phục, Lục Lâm Thiên trực tiếp bị thương, Hoài Linh Ngọc có linh vật trời sinh, thực lực có thể nghĩ.

Rất nhiều ánh mắt nhìn linh hồn phân thân của Hoài Linh Ngọc, nhìn thấy tà khí cuồn cuộn bức người, người nào nhìn thấy cũng có cảm giác nguy hiểm, bởi vì khí tức này quá tà dị.

Trên bệ đá, rất nhiều cường giả khïếp sợ, vốn cho rằng Lục Lâm Thiên cường hãn đến mức khủng bố, nhưng mà lúc này Hoài Linh

Ngọc ra tay khiếp sợ toàn trường, thực lực còn khủng bố hơn Lục Lâm Thiên rất nhiều.

- Hoài Linh Ngọc dung hợp Nghịch Thiên Tà Long, thực lực của Nghịch Thiên Tà Long đã sớm đạt tới Tuyên Cổ Cảnh sơ giai.

- Hoài Linh Ngọc sao có thể dung hợp Nghịch Thiên Tà Long, đây là chuyện không có khả năng.

- Thực lực Tà Long đạt tới Tuyên Cổ Cảnh, nhưng mà lúc này thực lực quá dị thường, không giống như đạt tới trạng thái đỉnh phong, nhưng tuyệt đối có thực lực chuẩn Tuyên Cổ, tăng thêm bản thân chính là Tuyên Cổ Cảnh, cũng không phải Lục Lâm Thiên có thể đối phó.

Không ít tông lão chấn động, Hoài Linh Ngọc lúc này gọi ra linh hồn phân thân có linh vật trời sinh, thực lực đã không phải Lục Lâm Thiên đủ khả năng chống lại, Nghịch Thiên Tà Long đã đặt chân tới Tuyên Cổ Cảnh, lúc này thực lực không đạt tới đỉnh phong, nhưng cũng không phải tu vị chuẩn Niết Bàn của Lục Lâm Thiên có thể chống lại.

- Hoài Linh Ngọc mạnh như vậy.

Trên quảng trường thành Vô Sắc, rất nhiều người sợ hãi thán phục, trong lầu các, đám người Hoàng Thiên Tứ, Tiết Hưng Quốc, Tử Huyền nghẹn họng nhìn trân trối, Hoài Linh Ngọc ra tay đã khiếp sợ mọi người.

- Ha ha...

Hoài Viễn Khôi cười ha hả, mắt thấy con mình bày ra thực lực như vậy, sau khi rung động thời gian ngắn đã cười vui vẻ.

Có nhiều ánh mắt nhìn lên người Hoài Viễn Khôi, giờ phút này Hoài Viễn Khôi đã biến thành đối tượng mọi người kết giao, nói:

- Trời thương Hoài gia, trời giúp thương hội Kỳ Phong...

Rống.

Trên quảng trường màu vàng, thời điểm Lục Lâm Thiên bị đánh lui, hắn trực tiếp thúc dục Thanh Linh Khải Giáp hình thái thứ hai ‘ hổ biến ’, hóa thành thân thể khổng lồ.

- Lại là chiêu này sao, đáng tiếc vô dụng với ta!

Linh hồn phân thân Hoài Linh Ngọc cười lạnh, trên người hắn bộc phát khí tức âm tà, toàn thân có khói đen bao quanh, khói đen tạo thành hình dáng Tà Long.

Chương 3906: Tà Long Nghịch Không

Ngao!

Tà Long gào thét, khí tức kinh người phóng thích ra ngoài, khí thế âm tà quét ngang tất cả các nơi, khói đen cuồn cuộn che phủ bầu trời, cả phiến không gian này đen như mực, Tà Long với đôi mắt thật lớn mang theo tà ác, dâʍ ɖu͙©, gian xảo xuất hiện, đây chính là bản thể Tà Long.

- Linh vật trời sinh thật mạnh!

Trên thân thể Nghịch Thiên Tà Long sinh ra tà khí đáng sợ, rất nhiều người nhìn vào đều biến sắc, lập tức cúi đầu xuống không dám nhìn thêm.

Lúc này linh hồn phân thân Nghịch Thiên Tà Long của Hoài Linh Ngọc, hiện tại trong lòng Lục Lâm Thiên sinh ra cảm giác run sợ, loại uy áp giai vị này rất khó khu trư, cũng may khí tức âm tà này bị cây đao màu vàng ngăn cản.

Nếu là người bình thường sẽ không dám ngăn cản khí tức âm tàn này, thực lực tuyệt đối sẽ giảm bớt thật nhiều, thậm chí còn bị quản thúc.

Hô!

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, hôm nay dù thế nào hắn cũng phải gïếŧ Hoài Linh Ngọc, bằng không hậu hoạn vô cùng, liều chết cũng phải thử một lần.

Phốc.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào Tà Long, phun ra một ngụm máu tươi, đôi mắt hơi trầm xuống, lạnh nhạt nói:

- Một đầu Tà Long mà thôi, hôm nay ta sẽ đồ long!

Ngao.

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào Hoài Linh Ngọc, đôi mắt đầy sát ý, tiếng long ngâm đao minh vang lên, nghe được tiếng long ngâm đao minh này, linh hồn phân thân Nghịch Thiên Tà Long của Hoài Linh Ngọc run lên.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, đại đao kim huyết sắc xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên, sát khí lăng lệ bao phủ các nơi.

- Ngũ hành tương dung, âm dương phối hợp.

Lục Lâm Thiên chém ra năm đao, Huyết Lục chém năm lần, đao quang phóng thẳng lên trời, năm loại hào quang thuộc tính tạo thành vòng xoáy, trong vòng xoáy năm hào quang tương dung tao thành hai màu đen trắng.

- Lại là tài mọn này, muốn đối phó ta còn kém xa.

Nghịch Thiên Tà Long gào một tiếng, thân thể khổng lồ quấy nát hư không, mang theo khói đen cuồn cuộn, lập tức lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Âm Dương Bá Đao Quyết!

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, thân thể hổ biến lướt qua không gian, ‘ Huyết Lục ’ trong tay phóng thích đồ án, trong đồ án chính là đao quang hai màu đen trắng bắn ra ngoài.

Ầm ầm!

Những nơi đao quang đi qua tất cả mọi thứ bị tiêu diệt, phá hủy cả không gian, thiên địa uy áp bao phủ các nơi đao quang đi qua.

Xoẹt!

Tất cả đao quang hủy diệt đều đánh thẳng vào người Nghịch Thiên Tà Long,sát khí lăng lệ bạo phát, đây mới thật sự là khí tức hủy diệt, chúng đánh Nghịch Thiên Tà Long thành mảnh vỡ.

Ngao ngao ngao ngao...

Nghịch Thiên Tà Long gào thét, miệng không ngừng phun khói đen, mấy hư ảnh Tà Long hóa thành thực chất lao đi, lập tức lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, tiếng gào vang lên không dứt bên tai.

Đao mang chém thẳng vào mấy hư ảnh Tà Long, hào quang và khí tức âm tàn tỏa ra các hướng.

- Ta nói ngươi không phải đối thủ của ta.

Thân thể khổng lồ của Nghịch Thiên Tà Long không biết lúc nào đã xuyên qua hư không, cái đuôi thật lớn của nó ngăn cản không gian thời gian áo nghĩa của Lục Lâm Thiên, cũng xuyên thủng không gian dánh một kích vào lưng hổ của Lục Lâm Thiên.

Xuy xuy.

Cái đuôi lớn giáng xuống, thân ảnh Nghịch Thiên Tà Long run lên, Lục Lâm Thiên cảm thấy mềm yếu, điện mang rót vào người, cực khó đối phó, nhưng hắn đã ngăn cản tất cả.

Vào lúc này, thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên rơi thẳng xuống quảng trường màu vàng.

Bành!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên nện xuống đất, quảng trường chấn động không ngớt, từng khe hở lan tỏa ra các hướng.

- Hoài Linh Ngọc quá mạnh mẽ.

- Hai người này tuy đều tới từ một trung thiên thế giới, vừa ra tay đều là sát chiêu, càng không giống quyết đấu, xem ra có ân oán rất sâu.

- Lục Lâm Thiên cường hãn, không nghĩ tới Hoài Linh Ngọc còn mạnh hơn, lúc này Vô Sắc trung thiên thế giới vì sao xuất hiện nhiều cao thủ như thế?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lại bị trọng kích rơi xuống, rất nhiều ánh mắt cảm thán, Hoài Linh Ngọc quá mức mạnh mẽ.

Trong hư không xa xa, ánh mắt Huyền Tuyết Ngưng hơi ngưng trọng, nguyên cổ linh tinh thú trong ngực con mắt linh động, bao giờ cũng lan tỏa năng lượng thuần khiết.

- Hừ.

Nhìn qua quảng trường màu vàng, Hỏa Loan hừ lạnh một tiếng, đôi mắt đầy lãnh ý, nếu Lục Lâm Thiên bị đánh chết, đây là chuyện nàng hy vọng nhìn thấy.

- Dường như Lục Lâm Thiên không có động tĩnh gì cả!

- Không lẽ bị đánh chết rồi sao?

Thân hổ của Lục Lâm Thiên rơi xuống đất liền không có phản ứng gì, lập tức làm nhiều người khẩn trương, thân thể Lục Lâm Thiên vẫn nằm đó không động đậy, chuyện này làm cho mọi người đổ mồ hôi lạnh thay Lục Lâm Thiên.

- Dường như khí tức không đúng!

- Năng lượng thiên địa dị động!

- Khí tức rất quen thuộc...

Trong khoảng thời gian ngắn, mọi người nhìn về phía Lục Lâm Thiên, đột nhiên cả hư không yên lặng sinh ra biến hóa, cả quảng trường sinh ra năng lượng quỷ dị, trong hư không sinh ra lực hấp xả, năng lượng thiên địa bị hấp thu.

- Là Lục Lâm Thiên, hắn vận dụng át chủ bài mạnh nhất khi đối phó Hoàng Lạc Nhan.

Loại lực cắn nuốt này vừa xuất hiện, mọi người liên tưởng tới át chủ bài khủng bố của Lục Lâm Thiên khi đối phó Hoàng Lạc Nhan. Mọi người không khó phát hiện, lực cắn nuốt hiện tại của Lục Lâm Thiên còn cuồng bạo hơn lúc đối phó Hoàng Lạc Nhan rất nhiều.

Oanh.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, nhật nguyệt tinh thần không ngừng xoay tròn, khí tức khủng bố thẩm thấu qua làm mọi người chấn động.

Rống!

Cùng một thời gian, tiếng hổ gầm không ngừng vang lên, Lục Lâm Thiên đứng ngạo nghễ tại chỗ, khí thế không ngừng dâng cao..

Mọi người suy đoán đúng, thúc dục Âm Dương Bá Đao Quyết và ba mươi hai lần kim thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’ vẫn không thể làm gì được linh hồn phân thân Nghịch Thiên Tà Long của Hoài Linh Ngọc, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể vận dụng Bát Hoang Thiên Địa Quyết.

Thể chất càng mạnh, dung nạp năng lượng thiên địa càng mạnh, Lục Lâm Thiên dùng thân thể hổ biến, không thể nghi ngờ có thể dung nạp nhiều năng lượng thiên địa hơn, thân thể của hắn sắp chèo chống tới mức tận cùng.

- Một chiêu này ngược lại rất thú vị, nhưng mà ngươi không có cơ hội.

Hoài Linh Ngọc Nghịch Thiên Tà Long gào thét, hào quang tà ác bao phủ các nơi, khói đen âm trầm quấn quanh các nơi.

- Tà Long Nghịch Không, Không Thiên Tà Ảnh!

Khi Hoài Linh Ngọc hét lớn, hư ảnh Tà Long phóng thích không gian đáng sợ, bên trong còn mang theo không gian áo nghĩa, không gian phong bạo trùng kích hủy diệt hư không, không gian không ngừng run rẩy khi nghe âm thanh dâм ɖu͙©.

Xoẹt.

Hư ảnh Tà Long lúc này quấn quanh người Hoài Linh Ngọc, muốn đối phó đối thủ cần phải đối phó cả hai.

Oanh!

Lục Lâm Thiên lao thẳng tới với khí thế bá đạo tuyệt luân.

- Bát Hoang Thiên Địa Quyết, nhất quyết nâng thiên thế, nhất quyền chấn bát hoang.

Lục Lâm Thiên gào thét, tiếng gầm vang vọng như sấm, hổ trảo nắm chặc làm không gian vặn vẹo, mang theo khí tức hủy diệt đánh thẳng về phía Nghịch Thiên Tà Long.

Ngao.

Nghịch Thiên Tà Long gào thét một tiếng, hư ảnh Tà Long khổng lồ bao vây không gian này, dùng xu thế như bôn lôi đánh thẳng vào không gian.

Chương 3907: Quyết đấu hoang dại

Oanh!

Hai năng lượng va chạm nhau, âm thanh nổ tung vang vọng như sấm.

Mọi người rung động quan sát tình huống,một quyền này giao thoa với hư ảnh Tà Long, vị trí va chạm sinh ra vết nứt không gian thật lớn, chung quanh là vô số khe nứt không gian nhỏ, khí tức hủy diệt không ngừng lan tỏa ra các nơi.

Cùng lúc đó, một quyền của Lục Lâm Thiên và của Tà Long làm không gian tan vỡ, trình độ không gian bắn ngược rất mạnh, hóa thành hào quang chiếu sáng nơi nơi, không gian rung động lớn hơn.

Bành bành!

Hai đạo khí tức hủy diệt nhanh chóng tiêu tán, rất nhiều người quan sát cảm thấy nội tâm băng giá, át chủ bài cuối cùng của Lục Lâm Thiên so với lúc đối phó Hoàng Lạc Nhan còn mạnh hơn một bước.

Mà Hoài Linh Ngọc công kích cũng đáng sợ tới cực điểm, mang theo khí tức Tuyên Cổ Cảnh, trực tiếp ngăn cản thé công của Lục Lâm Thiên.

Phụt!

Lúc này Lục Lâm Thiên há miệng phun máu tươi, thân thể đáp xuống đất, quảng trường màu vàng rạn nứt, huyết vụ rơi xuống đất.

Nghịch Thiên Tà Long cường hãn làm cho Lục Lâm Thiên cũng càng ngày càng ngoài ý muốn, Hoài Linh Ngọc dung hợp Tà Long còn mạnh hơn cả Hoài Linh Ngọc.

- Chẳng lẽ thực không cách nào đối phó hay sao?

Lục Lâm Thiên lần đầu tiên thúc thủ vô sách.

- Tà Long thực lực đến Tuyên Cổ Cảnh, cho dù cơ duyên xảo hợp bị Hoài Linh Ngọc dung hợp, trong khoảng thời gian ngắn cũng hơn hai năm, Hoài Linh Ngọc dường như còn chưa luyện hóa đối thủ.

Nhìn chằm chằm vào, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu thầm nghĩ.

Lục Lâm Thiên nhớ mình người mang Thái Cổ U Minh Viêm, từ lúc luyện hóa Thái Cổ U Minh Viêm vẫn cần Thái Cổ U Minh Viêm luyện hóa dung hợp Xích Linh Liệt Hỏa thời gian cũng không ngắn. Ngược lại Hoài Linh Ngọc không thể luyện hóa nhanh như vậy được.

Tà Long nhìn Lục Lâm Thiên và quát:

- Lục Lâm Thiên, át chủ bài mạnh nhất của ngươi đã vận dụng, hiện tại ngươi còn có tư cách gì chống lại ta, ta sớm nói qua, ta sẽ ở trước mặt cảThượng Thanh Đại Thiên Thế Giới giẫm ngươi dưới chân như con kiến.

- Hoài Linh Ngọc, ngươi thật giống nữ nhân.

Lục Lâm Thiên quát, tâm thần khẽ động, hắn không ngừng ăn đan dược bổ sung năng lượng cho bản thân.

- Luyện hóa.

Lục Lâm Thiên không ngừng thúc dục Hỗn Độn Âm Dương Quyết luyện hóa năng lượng cho mình dùng, hắn còn phải nhanh chóng né tránh các công kích của Tà Long, bằng không hắn khó chèo chống tới thời điểm này, Lục Lâm Thiên chỉ có thể duy trì như vậy.

- Muốn chết.

Nghịch Thiên Tà Long giận dữ, thân hình khổng lồ lao về phía Lục Lâm Thiên, dùng đuôi quét một cái thật mạnh.

Phanh!

Tiếng năng lượng va đập trầm thấp, thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên bị cáo đuôi Tà Long đập trúng người.

Ngao!

Nhưng vào lúc này, mắt hổ của Lục Lâm Thiên sinh ra ánh sáng lăng lệ, ‘ Huyết Lục ’ xuất hiện lần trong tay, kim mang đại tác, lăng lệ tiêu sát, đao mang màu vàng của hắn chém thẳng vào đuôi Tà Long.

Bành.

Lục Lâm Thiên bị đánh nện vào quảng trường, đất rung núi chuyển, khe hở trực tiếp lan tràn, khóe miệng có máu tươi chảy dài.

Ngao!

Tà Long gào thét đau đớn, cái đuôi thật lớn bị Huyết Lục chém một khối lớn, khói đen và huyết dịch chảy ra ngoài, nhưng sau đó không lâu khói đen lại bổ sung khối bị chém xuống kia.

Trong nháy mắt ánh mắt Tà Long ngây ngốc, Hoài Linh Ngọc ở xa xa nhíu mày.

- Tà Long là tồn tại đặc thù, hoàn toàn do vô số năng lượng âm tà ngưng tụ mà thành, trừ khi đánh vào linh hồn bổn nguyên, bằng không công kích sẽ vô dụng.

- Cái này Hoài Linh Ngọc và Lục Lâm Thiên dường như có ân oán rất sâu, giao thủ đều là sát chiêu, không chết không ngớt, thật phiền phức.

Các trưởng thượng nói chuyện với nhau.

Ánh mắt Tam Kỳ lão nhân biến thành ngưng trọng.

- Không có hiệu quả!

Lục Lâm Thiên nhìn Tà Long đang khôi phục giữa không trung, một đao vừa rồi không có hiệu quả, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên ngưng trọng, ngay cả máu tươi đang chảy vẫn không quan tâm tới.

- Lục Lâm Thiên, ngươi cho rằng ngươi có thể làm ta tổn thương hay sao? Đi chết đi!

Tà Long gào thét, thân hình khổng lồ lao về phía Lục Lâm Thiên cắn xé lần nữa.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng tránh né Tà Long lao tới, bởi vì hắn không chịu nổi.

Thân thể khổng lồ của Tà Long nhanh chóng lao thẳng tới trước, giống như thiên thạch nện thẳng xuống đất, tâm thần mọi người chấn động, đang lo lắng cho Lục Lâm Thiên.

Thân hổ to lớn của Lục Lâm Thiên xuyên qua hư không, trong nháy mắt tránh né thật xa, không gian không ngừng rung động khi hắn tránh né.

Xoẹt.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên né tránh thật xa, nhưng những nơi hắn đi qua còn chưa đứng vững gót chân, công kích như vũ bão của Tà Long lập tức tới ngay phía sau.

- Đội trưởng cẩn thận!

- Lục Lâm Thiên, ngăn cản đi!

Trong hư không, từng ánh mắt chăm chú nhìn quảng trường, nhìn qua Lục Lâm Thiên không ngừng bị Tà Long đánh ngã và đánh lui, tất cả mọi người xiết chặc nắm đấm, trái tim như nằm trong cổ họng.

- Tê Thiên Liệt Địa trảo.

Vào thời điểm này, đôi hổ trảo của Lục Lâm Thiên đánh vào không gian, đánh thẳng vào lưng Tà Long.

Xoẹt!

Hai trảo đánh vào lưng Tà Long, nhưng Lục Lâm Thiên không có rút hổ trảo ra, mà là khảm vào trong người Tà Long, lập tức nhảy lên dùng chân kẹp vào lưng Tà Long.

Ngao ngao...

Tê Thiên Liệt Địa trảo cắm thẳng vào người, Tà Long gào thét đau đớn, mà thân thể hắn vặn vẹo cố hất Lục Lâm Thiên bay ra ngoài.

Lục Lâm Thiên ôm lấy thân thể khổng lồ của Tà Long, mặc cho Tà Long vặn vẹo thế nào cũng không thể hất hắn rơi xuống.

Trong quyết đấu hoang dại như thế, chỉ sợ cũng chỉ có Lục Lâm Thiên làm được, người bình thường đã sớm chết rồi, âm khí trên người Nghịch Thiên Tà Long cũng không phải người bình thường có thể ngăn cản.

Tất cả dư âm ảnh hưởng từ âm khí của Tà Long bị hào quang của cây đao màu vàng ngăn cản.

Nếu là người khác đã sớm điên loạn mà chết, cho dù là Niết Bàn Cảnh đỉnh phong cũng không thể sống nổi.

- Quá mạnh!

- Lục Lâm Thiên quá mạnh mẽ!

Nhiều người không ngừng đánh giá Lục Thiếu như vậy.

Lục Lâm Thiên vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết luyện hóa mảnh vỡ thân thể của Tà Long giống như luyện hóa đan dược và năng lượng, Hỗn Độn Âm Dương Quyết luyện hóa năng lượng bổ sung nguyên lực cho hắn, mà huyết nhục Tà Long bị Hỗn Độn Âm Dương Quyết luyện hóa liền mất đi.

- Quả nhiên là như thế.

Lục Lâm Thiên vui mừng, tất cả giống như hắn suy nghĩ.

Tà Long là do rất nhiều năng lượng tà ác ngưng tụ mà thành, không có thủ đoạn đặc thù sẽ không thể làm nó tổn thương. Muốn đối phó linh hồn bổn nguyên của Nghịch Thiên Tà Long là chuyện không có khả năng, bởi vì nó bảo vệ linh hồn bổn nguyên nghiêm ngặt nhất.

Cho nên Lục Lâm Thiên quyết định vận dụng Hỗn Độn Âm Dương Quyết thử xem, mà bây giờ kết quả không vượt qua suy đoán của Lục Lâm Thiên, Nghịch Thiên Tà Long thật sự có thể bị luyện hóa.

- Không tốt!

Tà Long lập tức cảm thấy không ổn, nó càng ra sức hất bỏ Lục Lâm Thiên.

Xoẹt!

Năng lượng tinh khiết gột rửa, khí tức tà ác từ Tà Long không ngừng bị Lục Lâm Thiên hấp thu và thôn phệ.

Ngao ngao...

Nghịch Thên Tà Long kêu thảm thiết, nó bị Lục Lâm Thiên cắn xé nhiều huyết nhục như thế, cho dù có năng lượng ngưng tụ thân thể vẫn đau đớn khó nhịn, bị cắn xé nhiều huyết nhục như vậy, nó đã bị thương.

Chương 3908: Long tranh hổ đấu

Ngao ngao.

Nghịch Thiên Tà Long càng giãy dụa mạnh hơn, gào thét cũng thảm thiết hơn.

Ầm ầm.

Nghịch Thiên Tà Long vặn vẹo giữa không gian, sinh sinh đυ.ng nát vô số không gian, nhưng nó không cách nào hất thân thể Lục Lâm Thiên bay ra ngoài..

- Lục Lâm Thiên, cút xuống cho ta!

Nghịch Thiên Tà Long hét lớn, nó không cách nào thoát khỏi Lục Lâm Thiên, thân hình khổng lồ không ngừng đâm loạn vào quảng trường màu vàng.

Nhưng lúc này Lục Lâm Thiên vẫn không ngừng áp chế Nghịch Thiên Tà Long, thậm chí há to miệng cắn xé nhiều huyết nhục Tà Long, hắn đã hạ quyết tâm phải cắn nuốt sạch sẽ thân thể Nghịch Thiên Tà Long.

Ngao!

Nghịch Thiên Tà Long không ngừng gào thét, nộ khí trùng thiên, kêu thảm thiết như sấm, thân hình khổng lồ va chạm vào quảng trường thật mạnh hòng hất Lục Lâm Thiên xuống.

Bành bành.

Lục Lâm Thiên toàn thân đẫm máu, hắn vẫn không ngừng há miệng cắn xé huyết nhục.

Ngao ngao...

Rầm rầm rầm...

Khói đen lan tràn, thân thể Nghịch Thiên Tà Long vượt qua hư không, không ngừng vùng thoát Lục Lâm Thiên, nó không ngừng va chạm thật mạnh với quảng trường màu vàng.

PHỤT...

Lục Lâm Thiên phun máu tươi, trên lưng vết thương chồng chất, máu chảy xuống như mưa, chảy ướt lưng Nghịch Thiên Tà Long, nhưng hắn vẫn không ngừng cắn xé huyết nhục.

Xì xào...

- Lục Lâm Thiên thật độc ác, phòng ngự thật cường hãn!

- Lục Lâm Thiên quá biếи ŧhái.

- Lục Lâm Thiên muốn cắn Tà Long thành mãnh vỡ.

- Tà Long cũng đủ bi kịch, đυ.ng phải kẻ điên như Lục Lâm Thiên.

Lúc này mọi người mới cảm nhận được sự dã man của hai con quái vật trên quảng trường, càng đồng tình với bi kịch của Tà Long.

Nhưng đám người không có chú ý tới, sắc mặt bản thể Hoài Linh Ngọc càng ngày càng khó coi, ánh mắt càng ngày càng ngưng trọng.

- Lục Lâm Thiên, ngoan độc ah.

- Lực phòng ngự đủ biếи ŧhái, quá mạnh mẽ!

Các trưởng thượng trên bệ đá không ngừng nghị luận và đánh giá trận đấu.

....

Rống.

Hổ gầm trùng thiên, Lục Lâm Thiên toàn thân đẫm máu, máu chảy đầm đìa, nhưng hắn vẫn không ngừng cắn xé Nghịch Thiên Tà Long, trực tiếp thôn phệ biến thành năng lượng của bản thân.

Xùy.

Bỗng dưng thân thể Nghịch Thiên Tà Long đang giãy dụa đau đớn nhưng dừng lại giữa không trung, đôi mắt đỏ như đèn l*иg nhắm chặt.

- Xảy ra chuyện gì?

Biến hóa này làm cho tất cả mọi người nghi hoặc quan sát, chuyện này làm cho mọi người khó tránh khỏi ngạc nhiên.

- Chẳng lẽ...

Giờ phút này Lục Lâm Thiên cảm giác được biến hóa trên người Nghịch Thiên Tà Long, trong nháy mắt này khí tức chấn động trên người Nghịch Thiên Tà Long cực kỳ quỷ dị, giống như có biến hóa thật lớn, thân thể Nghịch Thiên Tà Long thân chấn động mãnh liệkt, khói đen bộc phát đáng sợ.

- Không, không, không...a.

Ở xa xa, đột nhiên gương mặt của Hoài Linh Ngọc vặn vẹo dữ tợn, đôi mắt mang theo sát ý với Lục Lâm Thiên biến thành hoảng sợ, nhưng cuối cùng lại biến thành không thể làm gì, vô lực phản kháng.

PHỤT.

Trong khoảng thời gian ngắn, Hoài Linh Ngọc há miệng phun máu tươi, ngũ quan vặn vẹo dữ tợn, sắc mặt tái nhợt như tro tàn, trong mắt ánh mang theo sợ hãi.

Xuy xuy...

Cùng một thời gian, hai mắt Nghịch Thiên Tà Long mở ra lần nữa, tà quang trong mắt bắn ra khiĩếp người. Lập tức thân thể sinh ra khí tức âm tà đáng sợ, trong lúc mơ hồ âm thanh dâм ⌊σạи vang vọng hư không.

- Con sâu cái kiến nhân loại bình thường kia muốn luyện hóa dung hợp bản Long, chỉ tiếc bản Long cố ý cho ngươi luyện hóa, ngươi cũng không cách nào dung hợp, còn không cách phát huy ra thực lực của bản Long, quả thực chính là phế vật.

Nghịch Thiên Tà Long gào thét, âm thanh tục tằng không giống như Hoài Linh Ngọc.

- Dường như linh vật trời sinh không có bị Hoài Linh Ngọc luyện hóa dung hợp, hiện tại bị Lục Lâm Thiên ảnh hưởng, thế cho nên phản công thành công, Hoài Linh Ngọc gặp bi kịch rồi.

Người xem trong hư không ngạc nhiên, rất nhiều trưởng thượng nhìn ra mánh khóe.

Lục Lâm Thiên ngưng trọng, đây chính là điều Lục Lâm Thiên muốn. Trong lúc kịch chiến, Lục Lâm Thiên đã phát hiện khí tức của Nghịch Thiên Tà Long hỗn loạn, sợ là Hoài Linh Ngọc căn bản không thể dung hợp Nghịch Thiên Tà Long.

Lục Lâm Thiên tự biết muốn đối phó Hoài Linh Ngọc cần phải đối phó từ Nghịch Thiên Tà Long. Nhưng mà Nghịch Thiên Tà Long không cách nào đối phó, Lục Lâm Thiên chỉ có biện pháp giúp Nghịch Thiên Tà Long phản công Hoài Linh Ngọc, dùng cách này ứng phó Hoài Linh Ngọc.

Mà giờ khắc này Nghịch Thiên Tà Long đã cắn ngược, Lục Lâm Thiên lại có phần bận tâm, không biết đây là chuyện tốt hay là chuyện xấu, sau khi cắn ngược, Nghịch Thiên Tà Long càng trở nên mạnh hơn, cũng không phảiHoài Linh Ngọc có thể so sánh.

- Nhân loại chuẩn Niết Bàn, thực lực thật sự không tệ, nhưng hiện tại ngươi chỉ có thể như vậy mà thôi, không có tư cách liều mạng với ta.

Nghịch Thiên Tà Long dùng đôi mắt tà ác nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

- Ta cảm giác linh hồn phân thân của Hoài Linh Ngọc chưa hoàn toàn dung hợp ngươi, ta giúp ngươi phản công, xem như có ân với ngươi, chỉ cần ngươi diệt Hoài Linh Ngọc, ta sẽ đi xuống, như thế nào?

Lục Lâm Thiên nói với Nghịch Thiên Tà Long.

Nhìn Nghịch Thiên Tà Long, Lục Lâm Thiên cảm giác được Nghịch Thiên Tà Long tuy đã phản công thành công, nhưng trên người vẫn còn khí tức của Hoài Linh Ngọc. Lục Lâm Thiên động tâm giết Hoài Linh Ngọc, tự nhiên không muốn cho Hoài Linh Ngọc chút cơ hội nào nữa.

- Buồn cười, nhân loại ngươi giúp ta phản công sao, ngươi cho rằng phế vật kia có thể chính thức luyện hóa ta sao, ha ha ha.

Nghịch Thiên Tà Long cười lớn, không đặt Hoài Linh Ngọc vào mắt.

Nghịch Thiên Tà Long đèn xem thường Hoài Linh Ngọc, lại âm trầm nói với Lục Lâm Thiên:

- Cho dù ta cố ý cho phế vật kia luyện hóa, hắn cũng khó có thể làm được, ta vốn bị thương nặng, ai biết gặp gỡ các ngươi tham gia Vạn Thế đối quyết tiến vào, cho nên muốn thôn phệ tăng cường thực lực thôi.

Hơi dừng lại, Nghịch Thiên Tà Long lạnh nhạt nói:

- Nhưng ta nghĩ tới đối đầu lợi hại kia sẽ không bỏ qua cho ta, cho nên ta mới cải biến chú ý, cố ý cho tiểu tử này dung hợp ta, nói không chừng có thể tránh được thủ đoạn của kẻ thù, đồng thời còn có thể mượn cơ hội khôi phục, thực lực, phế vật này còn tưởng rằng ta muốn phản công, thật tình không biết ta muốn phản công thì hắn không có tư cách sống tới bây giờ.

Lúc này Nghịch Thiên Tà Long cười lạnh, nó há miệng bao phủ thân thể Hoài Linh Ngọc.

- Không...

Giờ phút này ánh mắt Hoài Linh Ngọc hoàn toàn sợ hãi, toàn thân run rẩy, hắn nhanh chóng bị Nghịch Thiên Tà Long nuốt vào trong miệng.

- Không ah...

Hoài Viễn Khôi đang xem hình chiếu, từ thiên đường rơi xuống địa ngục, khi nhìn thấy Tà Long há miệng cắn nuốt Hoài Linh Ngọc thì hắn vô lực phản kháng.

Hoài Viễn Khôi vốn cười lạnh biến thành tuyệt vọng, vừa cao hứng trong nháy mắt biến thành bi kịch, ánh mắt như tro tàn.

- Ai...

Đám người Hoàng Thiên Tứ, Tử Huyền, Tiết Hưng Quốc nhìn Hoài Viễn Khôi, thở dài tiếc hận.

Trong ánh mắt sợ hãi của nhiều người, thân thể Hoài Linh Ngọc bị Nghịch Thiên Tà Long trực tiếp nuốt vào trong miệng, hoàn toàn không đủ nhét kẻ răng.

Chương 3909: Hoài Linh Ngọc bi kịch

Các trưởng thượng không ngăn cản, Hoài Linh Ngọc bị Nghịch Thiên Tà Long phản công, vậy mất đi tất cả, cái gì đều không còn. Mất đi Nghịch Thiên Tà Long, Hoài Linh Ngọc thậm chí không có tư cách bước vào Phong Thần đài, thiên phú của hắn so với những người bước vào Phong Thần đài căn bản không đáng nhắc tới.

Thiên phú như Hoài Linh Ngọc là rác rưởi, tự nhiên không có tông lão hội quan tâm. Ai cũng nhìn ra, Lục Lâm Thiên và Hoài Linh Ngọc có thù hận không chết không ngớt, cứu Hoài Linh Ngọc chính là bỏ qua Lục Lâm Thiên, chuyện này không ai đi làm.

- Khặc khặc, ta giúp ngươi giải quyết đối đầu, ngươi có thể đi xuống được rồi!

Nghịch Thiên Tà Long lại quay đầu nói với Lục Lâm Thiên.

- Hoài Linh Ngọc cũng không chết, trên người của ngươi còn có khí tức linh hồn phân thân của Hoài Linh Ngọc, nếu không triệt để giết Hoài Linh Ngọc, ta và ngươi chưa xong đâu.

Lục Lâm Thiên cũng không có ý buông tay, vẫn ở trên người Nghịch Thiên Tà Long, Lục Lâm Thiên nhạy cảmphát hiện ra khí tức của Hoài Linh Ngọc.

- Tiểu tử, đừng cho mặt không biết xấu hổ, nếu ta triệt để diệt tiểu tử kia, sợ rằng trưởng thượng hai đại liên minh sẽ không tha cho ta, ta không ngốc.

Ánh mắt Nghịch Thiên Tà Long sinh ra lãnh ý, ngẩng đầu nhìn qua Tam Kỳ lão nhân, Mặc Ngã Hành, Quỷ Cốc, Nhàn Vân, Tịnh Kiếm Hoàng trên bệ đá, trong ánh mắt mang theo e ngại và kiêng kị thật sâu.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, thần sắc nghi hoặc..

- Nghiệt súc này đã sớm tính toán tất cả rồi.

Quỷ Cốc hoàng giả trầm giọng nói ra.

- Súc sinh này vô cùng âm hiểm xảo trá!

Phục Ma hoàng giả vuốt đầu trọc nói.

Các tông lão thật sự cố kỵ không thể ra tay, không thể đối phó Nghịch Thiên Tà Long.

- Tiểu tử, ngươi còn không biết đâu, quy củ trong Vạn Thế liệp tràng, bất cứ cường giả tham gia Vạn Thế liệp tràng đều không được đối phó linh vật trời sinh trong Vạn Thế liệp tràng, mà chúng ta chỉ cần không bị các ngươi trêu chọc, cũng không đánh trả người dự thi, như vậy sẽ không xúc phạm quy củ.

Nghịch Thiên Tà Long quay đầu nhìn Lục Lâm Thiên, cười lạnh, nói:

- Ta nói thiệt cho ngươi biết, kỳ thật ta muốn đối phó là ngươi, hiện tại đây là Phong Thần đài, nếu ta triệt để diệt sát phế vật kia, không thể đối phó ngươi. Mà trên người ta có linh hồn phân thân của phế vật kia, chỉ cần ta không triệt để diệt hắn, ta còn có chút quan hệ với hắn, cho nên cho dù ta làm cái gì, cho dù hiện tại đánh chết ngươi, trưởng thượng hai liên minh sẽ không ra tay với ta, bởi vì chúng ta vẫn còn trong Phong Thần đài.

Nghe Nghịch Thiên Tà Long nói thế, Tam Kỳ lão nhân, Mặc Ngã Hành, Quỷ Cốc, Nhàn Vân, Kiền Khôn chân nhân biến sắc, Nghịch Thiên Tà Long nói đúng cố kỵ của bọn họ.

- Ngươi muốn đối phó ta?

Lục Lâm Thiên nhìn Nghịch Thiên Tà Long, rất kinh ngạc.

- Đúng vậy, bởi vì ta cảm giác trên người của ngươi có vật trọng yếu, đối với ta có chỗ tốt khó mà cân nhắc.

Nghịch Thiên Tà Long nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt tà ác đầy tham lam.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên ngưng trọng, không nghĩ tới Hoài Linh Ngọc bị phản công mà Nghịch Thiên Tà Long cũng muốn đối phó chính mình, hết lần này tới lần khác còn kéo Hoài Linh Ngọc, nếu mình không giết Hoài Linh Ngọc, khó tránh hậu họa vô cùng.

- Muốn muốn đối phó ta, vậy tiếp tục!

Rống!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, hắn quyết định không tha cho Nghịch Thiên Tà Long, cũng không nhảy ra khỏi người Nghịch Thiên Tà Long, bởi vì chiêu này rất có hiệu quả.

- Tiểu tử, ngươi cho rằng ngươi thật đối phó ta sao, ta cũng không phải là phế vật kia.

Nghịch Thiên Tà Long quát một tiếng, thân thể khổng lồ bộc phát rất nhiều khí âm tà, năng lượng quét qua các nơi.

Khí âm tà chấn vỡ không gian, lập tức hất Lục Thiếu Vu văng ra ngoài.

Vào lúc đánh bay Lục Lâm Thiên, Nghịch Thiên Tà Long nhanh chóng khôi phục năng lượng của mình.

Ngao.

Nghịch Thiên Tà Long gào thét, hai trảo của Lục Lâm Thiên làm cho Nghịch Thiên Tà Long đau đớn không nhỏ, nhưng khi Lục Lâm Thiên bay ra ngoài, những huyết nhục kia nhanh chóng được khói đen bổ sung.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên đổ máu toàn thân, vết thương chồng chất đến mức tận cùng, trên lưng có thương tích rất nặng, xương trắng như lồi ra ngoài.

Nghịch Thiên Tà Long gào thét, nó trực tiếp lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Nhưng lúc này bóng dáng xinh đẹp và bàn tay trắng như ngọc xuất hiện đánh Nghịch Thiên Tà Long một chưởng, hư không phía trước vặn vẹo, bàn tay mang theo khí tức hoang cổ đánh thẳng lên người Nghịch Thiên Tà Long.

Bành.

Chưởng ấn đánh xuống không mang theo âm thanh kinh thiên gì, chỉ thấy chưởng ấn đánh thẳng vào người Nghịch Thiên Tà Long, Nghịch Thiên Tà Long sinh ra khói đen nồng đậm, cả hai va chạm làm không gian chung quanh tan nát.

Lúc này thân thể Nghịch Thiên Tà Long bị đẩy lui ra xa, đôi mắt tà ác nhìn thẳng kẻ công kích mình.

Ánh mắt mọi người nhìn thân ảnh uyển chuyển kia, vái dày thanh thúy, dung nhan tuyệt mỹ, tinh mỹ như ngọc điêu khắc thành, đôi mắt sáng ngời, hàm răng trắng ngà, khuôn mặt hoàn mỹ không tỳ vết, đôi mắt thanh tịnh, thân thể không mang theo trang sức dư thừa nào, nhưng tất cả đều tôn lên sắc đẹp của nàng.

- Nữ tử đẹp quá, trên đời này còn có nữ tử xinh đẹp như thế sao?

- Nàng vẫn đi theo bên cạnh đám người Lục Lâm Thiên, chẳng lẽ không phải người của Vô Sắc thế giới?

- Huyền Tuyết Ngưng.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy bóng dáng xinh đẹp trước mặt, ánh mắt cũng có chút ngạc nhiên, người tới chính là Huyền Tuyết Ngưng.

- Nàng cũng động thủ, chẳng lẽ nàng có quan hệ với Lục Lâm Thiên sao?

Có tông lão nhận ra Huyền Tuyết Ngưng, cũng không xạ lạ với thân phận của Huyền Tuyết Ngưng, mắt thấy Huyền Tuyết Ngưng ôm nguyên cổ linh tinh thú, thần sắc nóng bỏng.

- Huyền Tuyết Ngưng, ngươi và hắn có quan hệ gì?

Nghịch Thiên Tà Long ngẩng đầu nhìn Huyền Tuyết Ngưng, dường như sớm biết Huyền Tuyết Ngưng ở gần đây, cũng không ngoài ý muốn, nhưng lại ngạc nhiên khi Huyền Tuyết Ngưng ra tay, trong mắt của nó đầy kiêng kị.

- Có quan hệ hay không thì liên quan gì tới ngươi, tóm lại, người này ngươi không thể động, ngươi bây giờ rời đi, ta sẽ tha cho ngươi.

Huyền Tuyết Ngưng nói thẳng với Nghịch Thiên Tà Long, lạnh lùng nói:

- Nếu ngươi không đi, ta không khách khí với ngươi.

- Âm Phong chết chưa, hẳn là chết rồi, ta có thể cảm giác khí tức của hắn, hẳn là bị luyện hóa dung hợp, chết tốt.

Ánh mắt Nghịch Thiên Tà Long nhìn lên người Tam Kỳ lão nhân, trong mắt cũng rất kiêng kị.

Nghịch Thiên Tà Long nói với Huyết Tuyết Ngưng:

- Huyền Tuyết Ngưng, ta biết rõ ngươi biết trên người tiểu tử này có bảo vật kỳ lạ, cho nên ngươi muốn nuốt một mình đúng không?

- Để cho ta tới đi, muốn gïếŧ ta, cũng không có dễ dàng như vậy.

Lục Lâm Thiên đã khôi phục hai ba thành thương thế, hắn muốn tiếp tục chiến đấu.

- Ngươi có thể nhận thua, rời khỏi nơi này, ta sẽ làm cho Tà Long hình thần câu diệt.

Huyền Tuyết Ngưng nhìn qua Lục Lâm Thiên, dường như thật sự tức giận Nghịch Thiên Tà Long, nhưng ở trên Phong Thần đài vẫn có phần cố kỵ.

Chương 3910: Sinh cơ ảm đạm

- Tiểu tử, nhận thua đi, Nghịch Thiên Tà Long quá mạnh mẽ, ngươi không phải là đối thủ, bởi vì hiệp nghị ở đây quá cứng nhắc, tóm lại chúng ta thân là trưởng thượng, cũng không thể ra tay với Nghịch Thiên Tà Long, nghiệp súc này quá gian trá, ngươi bây giờ nhận thua đi, ngươi có thua cũng đã chứng minh thực lực của mình rồi.

Giờ phút này Tam Kỳ lão nhân truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên.

Nghịch Thiên Tà Long nhìn qua Lục Lâm Thiên, cho rằng Lục Lâm Thiên có ý định nghe Huyền Tuyết Ngưng trực tiếp đầu hàng, đến lúc đó nó sẽ gặp phiền toái, lập tức cười lạnh quát:

- Tiểu tử, ngươi muốn đầu hàng sao, ngươi dám đầu hàng, ta sẽ cho phế vật kia mượn lực lượng, hắn hận ngươi thấu xương, ta từ linh hồn của hắn biết rõ, phế vật này sau khi trở vê Vô Sắc thế giới sẽ ra tay với người Phi Linh Môn, chó gà không tha.

Lục Lâm Thiên nghe xong, ánh mắt biến hóa, hàn ý bao phủ toàn thân hắn.

- Nghiệt súc, ngươi chọc giận ta.

Nhìn Nghịch Thiên Tà Long, Lục Lâm Thiên gầm lên, người bên cạnh chính là nghịch lân của Lục Lâm Thiên, lúc này Nghịch Thiên Tà Long nói thế, đã chọc vào nghịch lân của hắn.

- Lục Lâm Thiên còn chiến sao, hắn không phải đối thủ.

- Nghịch Thiên Tà Long quá mạnh mẽ, không thể như vậy.

- Ngươi đi xuống đi, hôm nay ta sẽ diệt nghiệp súc này.

Lục Lâm Thiên nói với Huyền Tuyết Ngưng, lập tức lao về phía Tà Long.

Rống.

Lục Lâm Thiên gào thét một tiếng, hắn trực tiếp dùng không gian công kích Tà Long.

- Ở trước mặt ta chơi không gian chi lực, ngươi còn kém hơn cả phế vật kia.

Nghịch Thiên Tà Long cười lạnh.

- Sớm giải quyết ngươi cho xong!

Nghịch Thiên Tà Long lập tức dùng uy áp đè ép Lục Lâm Thiên, nó muốn lập tức nghiền nát Lục Lâm Thiên tránh đêm dài lắm mộng.

Lục Lâm Thiên bị uy áp cảnh giới Tuyên Cổ Cảnh đè ép, hắn rất khó động đậy.

PHỤT...

Lục Lâm Thiên cảm thấy huyết khí sôi trào, xương cốt sinh ra tiếng kêu răng rắc.

- Lục Lâm Thiên, đầu hàng đi!

Tam Kỳ lão nhân nhanh chóng nhắc nhở.

Khí tức âm tà không ngừng tiến vào trong cơ thể, năng lượng tà ác nhanh chóng bị hắn luyện hóa cho mình dùng.

Nhưng khí tức âm tà quá khổng lồ, Lục Lâm Thiên cảm giác được tốc độ luyện hóa càng ngày càng không đủ, âm thanh điên cuồng của tà khí bị cây đao màu vàng áp chế, cho nên hắn vẫn bảo trì bình tĩnh.

Lục Lâm Thiên lúc này bị Nghịch Thiên Tà Long đè ép, xương cốt toàn thân nghiền nát, ngũ tạng lục phủ cũng nghiền nát, lân phiến rạn nứt, máu tươi chảy ra ngoài, áp lực này muốn nghiền nát thân thể hắn thành nhiều mảnh.

Tà khí từ từ ăn mòn sinh cơ trong cơ thể hắn, Lục Lâm Thiên cảm thấy thân thể khó chèo chống nổi, âm thanh tà dị kia càng ngày càng nhiều.

Linh hồn được cây đao màu vàng bảo vệ không chút hư hao, nhưng mà sinh cơ từ từ biến mất, linh hồn cũng nhận ảnh hưởng to lớn. Loại ảnh hưởng này cây đao màu vàng cũng không thể ngăn cản nổi.

Nhưng hắn điều động Thái Cổ U Minh Viêm, hậu quả khó có thể cân nhắc, nhưng hiện tại hắn không có biện pháp gì khác, trừ phi mình có thể chính thức đặt chân Niết Bàn Cảnh, nếu không hắn không có lực chống cự.

- Chẳng lẽ, thực sự bỏ qua tất cả mà vận dụng Thái Cổ U Minh Viêm sao?

Trong đầu Lục Lâm Thiên suy nghĩ như thế, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm trong người mở hai mắt ra, tia lửa bắn ra ngoài.

Xùy.

Cùng lúc đó, tiểu hồn anh dần dần hôn mê của Lục Lâm Thiên cũng ngất đi, trong linh hồn chỉ còn lại năng lượng tinh khiết nhất, đó là khí tinh khiết từ bình ngọc Huyết Tuyết Ngưng tặng cho hắn, tiểu hồn anh lúc này đang được khí tức này tẩm bổ.

Thái Cổ U Minh Viêm linh hồn phân thân động, khí tức nóng bỏng lướt qua không gian.

Ông ông.

Đồng thời cây đao màu vàng cũng sinh ra chấn động không nhỏ, trực tiếp bao phủ trên người Thái Cổ U Minh Viêm thể.

Khí tức mênh mông này trấn áp xuống, nhưng lại trực tiếp ngăn cản Thái Cổ U Minh Viêm thể linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, không cho hắn hành động.

Lục Lâm Thiên lúc này bị uy áp đè nén vặn vẹo giống như cục thịt, toàn thân máu tươi đầm đìa, mọi người cảm giác sinh cơ của Lục Lâm Thiên từ từ biến mất không còn nữa.

- Lục Lâm Thiên không được.

- Nghịch Thiên Tà Long là Tuyên Cổ Cảnh, Lục Lâm Thiên không thể làm gì.

- Sinh cơ tiêu tán, Lục Lâm Thiên chết chắc!

Mọi người không ngừng nghị luận, lúc này không ai cho rằng Lục Lâm Thiên sẽ chiến thắng.

Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân đều âm thầm ủng hộ Lục Lâm Thiên, cầu mong hắn chiến thắng.

- Lục Lâm Thiên không còn bao nhiêu sinh cơ.

- Tràn đầy nguy cơ ah.

Mấy vị trưởng thượng ánh mắt ngưng trọng, lúc này cũng bất lực.

- Chư vị, tiểu tử này không thể chết.

Tam Kỳ lão nhân vỗ vào ghế đá, hắn định đứng lên.

- Tam Kỳ, ngươi tiến vào sau, muốn làm gì chúng ta không quản được ngươi.

Mặc Ngã Hành nói với Tam Kỳ lão nhân.

- Đúng thế, dù sao ngươi chạy vào đây, kỳ thật đã xem như phá hư quy củ, làm chút gì đó cũng không sao.

Tịnh Kiếm Hoàng lườm Tam Kỳ lão nhân.

- Chúng ta không biết cái gì.

Quỷ Cốc hoàng giả, Nhàn Vân hoàng giả, Phục Ma hoàng giả, Dược Vương cũng tỏ thái độ.

- Tam Kỳ, ngươi muốn làm cái gì, Phong Thần đài có quy củ không thể phá, ngươi muốn nhúng tay, trước phải qua cửa ải của ta.

Hỏa Loan lạnh nhạt nói một tiếng, khí tức nóng bỏng tập trung Tam Kỳ lão nhân, Lục Lâm Thiên chết là chuyện nàng muốn thấy, không thể để Tam Kỳ nhúng tay vào.

- Hỏa Loan, ngươi dám nhúng tay, chờ lão tử đi ra ngoài, nhìn thấy Phượng Hoàng nhất tộc, gặp một giết một.

Tam Kỳ lão nhân lại bộc phát sát ý với Hỏa Loan.

- Tam Kỳ, Phượng Hoàng nhất tộc cũng không phải ai giết thì giết, ngươi dám động, Phượng Hoàng nhất tộc ta sẽ không chết không thôi với ngươi.

Ánh mắt Hỏa Loan run lên, lập tức nhìn thẳng vào Tam Kỳ lão nhân.

Ngao.

Nghịch Thiên Tà Long hét lớn:

- Nhân loại nhỏ bé, ngươi không có tư cách chống lại ta, chết đi!

Nghịch Thiên Tà Long quát lớn, nó há miệng trực tiếp thôn phệ thân thể Lục Lâm Thiên.

Xùy.

Tam Kỳ lão nhân động, lướt thẳng tới phía trước.

- Tam Kỳ, ngươi dám nhúng tay.

Hỏa Loan lập tức ra tay ngăn cản Tam Kỳ lão nhân, không cho hắn cứu viện.

Vèo.

Huyền Tuyết Ngưng cũng động, nàng phát động công kích nhắm vào Tà Long.

Nhưng lúc này tốc độ của Nghịch Thiên Tà Long còn nhanh hơn, há miệng muốn nuốt Lục Lâm Thiên.

Xùy.

Nhưng vào lúc này, hai mắt Lục Lâm Thiên nhắm chặt, mi tâm có kim quang tỏa ra, kim quang mang theo khí chất ngập trời.

- Đây là cái gì, khí tức thật mạnh!

Khi kim quang bộc phát, ánh mắt Nghịch Thiên Tà Long từ cười lạnh biến thành kinh hãi, kim sắc quang mang mang theo khí tức làm nó sợ hãi.

Đối mặt với khí tức này, làm cho Nghịch Thiên Tà Long cảm giác linh hồn đầy hàn ý, bởi vì khí tức quá khủng bố.

- Trốn.

Khí tức này bao phủ, sâu trong long Nghịch Thiên Tà Long nghĩ tới đầu tiên là chạy trốn khỏi chết..

Xùy!

Nghịch Thiên Tà Long đột nhiên trốn đi, uy áp đè nén thân thể Lục Lâm Thiên như cục thịt được giải phóng.

Mi tâm của Lục Lâm Thiên sinh ra kim quang sáng ngời, kim quang nhanh chóng bao phủ toàn thân, thân thể bị nén thành cục thịt vặn vẹo biến hóa.

Chương 3911: Trói buộc Tà Long

Chỉ trong nháy mắt thân thể Lục Lâm Thiên bị nén thành cục thịt đã tỏa ra kim sắc quang mang bắn ra bốn phía, mang theo khí tức vô hình lăng lệ ác liệt, tỏa ra khí lãng đáng sợ.

- Tại sao có thể như vậy.

Nghịch Thiên Tà Long trốn đi thật xa, cũng trong thời gian ngắn năng lượng vô hình giam cầm hắn trong hư không, làm thân thể của hắn không cách nào động đậy được.

Nhưng kim quang kia bộc phát hào quang sáng ngời, nó nhanh chóng vây khốn Nghịch Thiên Tà Long vào bên trong.

Bóng dáng xinh đẹp của Huyền Tuyết Ngưng dừng lại, kim sắc quang mang lập tức lan tỏa ra, cảm giác được khí tức của hắn, nàng nhanh chóng lui ra ngoài.

Ngao...

Nghịch Thiên Tà Long toàn lực giãy dụa, cuối cùng khói đen tuôn ra, không cách nào giãy dụa được, lực lượng trói buộc bao phủ bốn phía.

- Mau nhìn, đó là chuyện gì?

Rất nhiều người nhìn chằm chằm vào, Lục Lâm Thiên sinh ra kim quang sáng ngời, lập tức làm vô số ánh mắt run lên, các trưởng thượng trên bệ đá kinh ngạc ngây người.

Tam Kỳ lão nhân tránh né Hỏa Loan ngăn cản, lúc này nghi hoặc nhìn qua quảng trường màu vàng.

Trong nhiều ánh mắt nhìn chằm chằm vào, thân thể to lớn của Lục Lâm Thiên sinh ra kim sắc quang mang bao phủ tất cả.

Kim sắc quang mang bao phủ không gian mấy trăm trượng, mấy ngàn trượng, mấy vạn trượng, cuối cùng nó tỏa sáng chiếu sáng cả không gian này.

Kim quang này không mang theo chút khí tức nào, cũng giống như hào quang bình thường, nhưng nếu ai dùng linh hồn quan sát sẽ cảm thấy linh hồn đau đớn kịch liệt, rung động thật to, căn bản không thể chống lại được.

- Kim quang này lăng lệ bá đạo, không cách nào nhìn trộm.

Trên bệ đá, Quỷ Cốc hoàng giả run lên, sắc mặt đại biến, hắn vừa rồi dò xét nhưng không thể quan sát được gì.

Các tông lão khác cũng không có thu hoạch.

Ngao ngao!

Nghịch Thiên Tà Long bị kim quang bao phủ không thể giãy dụa, nó vô cùng hoảng sợ, nhưng dùng tất cả biện pháp vẫn không thể thoát ra ngoài.

Nghịch Thiên Tà Long không cách nào giãy giụa thoát khỏi, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên từ sợ hãi biến thành hàn ý, khói đen bắt đầu kɧıêυ ĸɧí©ɧ Lục Lâm Thiên, nhưng mà âm thanh âm tà không thể lay chuyển Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử, ngươi đang mượn ngoại lực, phá hư quy củ tính là cái gì chứ?

- Tiểu tử, ngươi nghe ta nói không đấy?

Nghịch Thiên Tà Long gào thét, giờ phút này Lục Lâm Thiên hoàn toàn không để ý đến, cũng không quan tâm, cho dù Nghịch Thiên Tà Long gào thét thế nào cũng không thể ảnh hưởng tới hắn.

Lục Lâm Thiên đang ở trong trạng thái đốn ngộ.

Lúc này trong hư không xa xa có một thân ảnh quan sát trận đấu, thì thào:

- Tiểu tử này thật sự có bổn sự, thời điểm này còn có thể Niết Bàn.

- Không nghĩ tới ngươi cũng tới, vừa rồi ta cho rằng ngươi không ra tay đấy!

Tiếng nói này là của một nữ tử.

- Nơi này có hai đại liên minh, còn có hiệp nghị ở Thượng Thanh Đại Thế Giới, ta tự nhiên không ra tay.

Thân ảnh này ngẩng đầu, ánh mắt nhìn chằm chằm vào hư không.

- Ngươi tự mình đến, chẳng lẽ nhân loại này có quan hệ với ngươi, là hậu bối của ngươi sao?

Giọng nữ trong hư không nói nhỏ.

Thân ảnh cao ngất như ẩn như hiện, cười nhạt một tiếng, lời nói mang theo khí thế bế nghễ thiên hạ:

- Tiểu tử này mặc dù không phải hậu bối của ta, nhưng mà có quan hệ không nhỏ với ta, nhưng nếu ai động đến hắn, ta sẽ làm toàn tộc kẻ tan biến, gà chó không tha...

...

Thân thể Lục Lâm Thiên bị đè ép biến thành cục thịt lúc này đã khôi phục như cũ.

Nhưng mà sinh cơ vốn biến mất của Lục Lâm Thiên lại tiếp tục giảm đi không ít.

- Lục Lâm Thiên có động tĩnh, hắn bắt đầu phục hồi như cũ.

- Thủ đoạn này quá biến thái!

- Lục Lâm Thiên chịu đựng đi, đánh bại nghiệp súc kia!

- Lục Lâm Thiên, chúng ta ủng hộ ngươi.

Người đứng trong hư không sôi trào, lúc này tiếng hò hét huyên náo vang vọng.

- Lục Lâm Thiên, ngươi đang dùng ngoại lực, ngươi đang phá hư quy củ.

Nghịch Thiên Tà Long gào thét, nó không cách nào thoát khỏi kim quang chói buộc, mà Lục Lâm Thiên vẫn làm ngơ với nó, hoàn toàn không để ý tới, Lục Lâm Thiên dần dần khôi phục như cũ làm nó sợ hãi.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên không còn chút khí tức nào cả, cũng không có động tĩnh gì, chỉ còn lại kim quang bao phủ không gian.

Sinh cơ trên người Lục Lâm Thiên không còn, khí lạnh bao phủ toàn thân, lúc này đám trưởng thượng cũng chú ý tới, tuy nhìn Lục Lâm Thiên không còn sinh cơ, nhưng thật ra sinh cơ lại rất tràn đầy.

Cũng không qua bao lâu, Lục Lâm Thiên sinh ra vòng xoáy, thân thể của hắn rạn nứt, khe hở bao phủ khắp toàn thân.

Năng lượng thiên địa bắt đầu hội tụ lịa, hư không tự dưng run lên, năng lượng không ngừng rót vào các khe hở trên thân thể Lục Lâm Thiên, không ngừng tu bổ tất cả tổn thương.

Qua một lát âm thanh lôi điện nổ vang vang lên, vạn vật như thức tỉnh, năng lượng bao phủ cả không gian này, làm cho không gian kêu ông ông, năng lượng thiên địa nồng đậm.

Ầm ầm...

Tiếng sấm không ngừng nổ vang, sấm sét bao phủ khắp bầu trời, giống như có ngàn vạn con ngựa đang chạy, muốn lao nhanh trong không gian hắc ám, đánh thức vạn vật.

Xoẹt.

Trong giây lát, nhật nguyệt tinh thần trên cao bạo phát hào quang sáng ngời, hào quang chiếu sáng không gian lờ mờ, cuối cùng hội tụ thành một cột sáng khổng lồ chiếu thẳng lên thân thể Lục Lâm Thiên, tương liên với hắn.

Ầm ầm!

Vào lúc này trong hư không đột nhiên xuất hiện thiên uy bức người, có cuồng phong gào thét, điện thiểm lôi minh, lôi đình quét qua hư không vô tận, làm mọi người kinh hãi.

- Đây là...

Tất cả mọi người nhìn chàm chằm vào, sắc mặt nhanh chóng biến sắc...

Trong nháy mắt này, cả hư không chấn động, mây đen che phủ bầu trời, mặt trời bị che đậy trong hư không vô tận, ngay cả Nghịch Thiên Tà Long cũng kinh hãi, hoàn toàn không dám quá náo động.

Chỉ thấy lôi đình đang tàn sát bừa bãi, hư không nhật nguyệt tinh thần xoay tròn giống như thiên địa đang rung chuyển, tạo cho người ta cảm giác cực kỳ đáng sợ.

Mọi người rung động, động tĩnh khủng bố trong hư không, chỉ thấy khe hở màu vàng trong thân thể tương liên với hư không vô tận, thiên uy gia thần, nhật nguyệt tinh thần xoay tròn trên đầu của hắn, hai mắt nhắm chặt, thiên uy cuồn cuộn gia trì, kim quang bao phủ toàn thân giống như thần tích.

Trong Linh Vũ thế giới xa xa cũng sinh ra tiếng nổ ầm ầm, trời xanh biến sắc, thiên uy bao phủ không gian, năng lượng trong hư không không ngừng rót vào trong Linh Vũ thế giới, hàng tỉ sinh linh trong thế giới quỳbái.

- Không qua bao nhiêu năm nữa, Lục Lâm Thiên này sẽ biến thành cường giả khó lường.

Giọng nữ trong hư không thì thào.

Trong mây mù không ai nhìn thấy có một thân ảnh đang mỉm cười, nụ cười bá tuyệt thiên hạ, khẽ nói:

- Theo tiêu chuẩn Niết Bàn, trực tiếp diệt có thừa, qua hoàn toàn, đặt chân sinh tử, thiên phú như vậy, trong cả ba ngàn đại thế giới, cho dù là những cổ tộc kia cũng không tìm ra mấy người.

- Trời ạ, đây rốt cuộc là chuyện gì?

- Thiên địa dị tượng, Lục Lâm Thiên đang dẫn động thiên địa dị tượng!

Mọi người trong hư không không ngừng quan sát Lục Lâm Thiên, thần sắc vô cùng khïếp sợ và thán phục.

Chương 3912: Nghiệp súc, trốn chỗ nào

Ầm ầm.

Từng tiếng nổ trầm thấp không ngừng bao phủ hư không, không ngừng nổ vang liên tiếp, thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên giờ phút này giống như động sâu không đáy, không ngừng hấp thu năng lượng thiên địa.

Giờ phút này thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên hấp thu năng lượng trong hư không sạch sẽ, các cường giả cảm giác được, năng lượng trong thiên địa từ từ yếu bớt, thậm chí năng lượng từ bên ngoài Tương Hoàng Không Gian thẩm thấu vào Vạn Thế liệp tràng.

Năng lượng nồng đậm không ngừng thẩm thấu vào hư không, sau đó không ngừng có kim sắc quang mang bao phủ thân hổ, trong lúc mơ hồ uy áp không ngừng bộc phát dữ dội, làm cho tất cả người trong hư không xa xa hãi hùng khiếp vía, linh hồn vô cùng rung động.

Sưu sưu.

Trong hư không, dưới động tĩnh khủng bố như thế, trên bệ đá, các cường giả và trưởng thượng đồng thời đứng lên, khiếp sợ nhìn động tĩnh trên bầu trời.

- Lục Lâm Thiên đang đột phá, khí tức này diệt có thừa!

Mặc Ngã Hành thì thào rung động.

- Không phải diệt có thừa, là quá hoàn toàn, khí tức mang theo sinh tử khí, đây là dấu hiệu sinh tử chuyển hóa cho nhau.

Phục Ma hoàng giả rung động lên tiếng.

- Không phải diệt có thừa, là qua hoàn toàn, khí tức sinh tử bao phủ toàn thân, đây là dấu hiệu nhìn thấy sinh tử huyền cảnh.

Phục Ma hoàng giả lên tiếng.

- Đặt chân sinh tử huyền cảnh, cũng là dấu hiệu của Niết Bàn Cảnh cao giai ah.

- Dường như là khí tức của Niết Bàn Cảnh cao giai, nhưng khí tức này quá mạnh, cho dù là Tuyên Cổ Cảnh sơ giai cũng không bằng.

Các tông lão nghẹn họng nhìn trân trối, Lục Lâm Thiên đột phá trong chiến đấu cũng không làm người ta rung động, rung động chính là đột phá không tầm thường, từ chuẩn Niết Bàn đột phá tới Niết Bàn Cảnh cao giai, dặt chân lên sinh tử huyền cảnh.

- Khí tức này quá cường hãn, Lục Lâm Thiên có thể gọi là yêu nghiệt, thiên phú như thế, trong Thương Khung chiến trường nếu có thêm Lục Lâm Thiên, không khó phân cao thấp với tám đại cổ tộc.

Dược Vương rung động nói nhỏ.

Bá bá...

Dược Vương vừa dứt lời, các tông lão rung động nhìn nhau, hơi xiết chặc nắm đấm, cuối cùng toàn thân rung động rất lớn, lập tức ăn ý nhìn lên người Tam Kỳ lão nhân, dường như chuyện này có liên quan tới Tam Kỳ lão nhân.

- Thương Khung chiến trường...

Tam Kỳ lão nhân ngẩng đầu nhìn lên cao, khí tức chấn động kịch liệt, hắn thì thào một câu.

Hư không rung chuyển, thiên địa biến sắc, trên trời xanh, nhật nguyệt tinh thần xoay tròn và tương liên, năng lượng thiên địa mênh mông tiến vào trong thân hổ.

Một đạo khí tức khác thường từ thân hổ thức tỉnh, khí tức từ thân hổ to lớn của Lục Lâm Thiên thẩm thấu vào trong khe hở màu vàng, hội tụ trên hư không.

Ngay sau đó trên hư không đột nhiên xuất hiện vòng xoáy, hai màu đen trắng dần hình thành, chính giữa có vòng cung tương liên với nhau, hóa thành đồ án âm dương ngư hình tròn lơ lửng trong hư không, che dậy cả phiến hư không, ngay cả nhật nguyệt tinh cũng tương liên với vòng xoáy.

Xoẹt!

Đồ án âm dương lơ lửng trong hư không, năng lượng đen trắng không ngừng bạo phát thật mạnh.

Hào quang đen trắng trực tiếp bao phủ kim sắc quang mang, chỉ trong nháy mắc kim sắc quang mang thu liễm vào trong thân thể Lục Lâm Thiên, hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa.

Ngao.

Nghịch Thiên Tà Long không còn áp lực, khói đen bộc phát dữ dội, nó không ngừng đánh giá tình hình.

Ngao.

Nghịch Thiên Tà Long gào thét, đôi mắt đầy tức giận và sợ hãi, nó hối hận tại sao mình lại chọc vào Lục Lâm Thiên.

Xuy xuy.

Nhưng thân ảnh khổng lồ của Nghịch Long Tà Long vừa hoạt động, đồ án âm dương đen trắng bao phủ hắn vào trong, thân thể khổng lồ bị lực lượng khác trói buộc, thiên uy khổng lồ áp chế làm thân thể hắn run lên, linh hồn cũng khó hoạt động.

Hư không lờ mờ, đồ án âm dương tỏa ra hào quang chói mắt, một thân hổ to lớn giống như thần thú đang tiếp nhận hào quang tẩy lễ, đồ án âm dương sinh ra uy áp khổng lồ, phóng thích vào trong hư không vô tận, chỉ trong nháy mắt đã bao phủ cả không gian.

Dưới uy áp này, phong vân biến hóa, hư không run rẩy, lôi đình nổ vang.

- Thiên uy quá mạnh, khó có người chống cự.

Trên bệ đá, các trưởng thượng và cường giả khác không ngừng đánh giá tình hình.

- Thiên uy hạo đãng, Lục Lâm Thiên được thiên uy gia thân, có thiên địa chiếu cố.

- Đột phá, Lục Lâm Thiên đang đột phá trong chiến đấu.

Không ngừng có cường giả đưa ra nhận định của mình, mọi người ngưỡng mộ nhìn qua hư không, trong mắt mang theo tâm tình kích động khó mà che dấu được.

Đám người đứng ngoài xem yên tĩnh lại, tất cả mọi người lúc này dần dần quan tâm động tĩnh kế tiếp.

Khí tức trên người Lục Lâm Thiên từ từ bình tĩnh trở lại, thân hổ của hắn lẳng lặng đứng trong hư không, toàn thân không sinh ra chút khí tức chấn động nào.

Khi tất cả khôi phục bình thường, không còn thiên uy cuồn cuộn, không còn biến hóa kinh thiên, nhưng nơi này vẫn còn áp lực linh hồn đáng sợ.

Đám người đứng ngoài xem hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người dần dần hoạt động thân thể, ánh mắt rung động và hoảng hốt.

Nghịch Thiên Tà Long sợ hãi, cảm giác động tĩnh liên tiếp, linh hồn run rẩy, Nghịch Thiên Tà Long đã sợ hãi rồi, không gian bình thường, không còn trói buộc, nó suy nghĩ đầu tiên là phải trốn đi.

Cùng một thời gian, Lục Lâm Thiên chậm rãi mở mắt ra, giờ phút này Lục Lâm Thiên tỏa ra sinh cơ bừng bừng, sinh cơ nồng đậm tới cực điểm.

- Nghiệt súc, còn trốn đi nơi nào?

Lục Lâm Thiên quát lớn, tiếng nói vừa dứt, cả hư không đột nhiên chấn động lần nữa, thân hổ của Lục Lâm Thiên tiến lên một bước, trực tiếp lăng không chụp lấy thân thể Nghịch Thiên Tà Long đang bỏ chạy.

Một trảo này vừa ra, chỉ trong nháy mắt cả không gian chấn động một cách khó hiểu.

Ầm ầm.

Trong hư không vô tận đột nhiên sinh ra một trảo màu vàng cực lớn phá không bay đi, giờ phút này khí tức lăng lệ, gió nổi mây phun, lôi đình vần vũ, một trảo này biến lớn mấy ngàn mét, hư không ven đường nó đi bị tan vỡ, khó mà khôi phục lại, hư không đen kịt vắt ngang bầu trời, một trảo nhanh chóng chụp vào cái đuôi Nghịch Thiên Tà Long.

Một trảo này trực tiếp vặn vẹo không gian, sinh sinh kéo đuôi Nghịch Thiên Tà Long lại, cho dù Nghịch Thiên Tà Long giãy dụa thế nào cũng không thể thoát thân.

- Trở lại cho ta.

Lục Lâm Thiên quát lớn, phất tay hất lên, thân thể Nghịch Thiên Tà Long giống như con gián phá không bay lên cao, phá hủy hư không sinh ra không gian đen kịt, lúc này nó rơi thẳng xuống Phong Thần đài, bình đài không ngừng chấn động dữ dội.

Oanh...

Nghịch Thiên Tà Long giống như con giun lắc lư trên quảng trường màu vàng, hào quang năng lượng ngập trời bao phủ các nơi, năng lượng cuồng bạo giống như hóa thành thực chất, không ngừng quét qua các nơi.

Rầm rầm rầm băng bang băng bang...

Cả quảng trường to như thế giờ phút này khó có thể chèo chống được nữa, lực lượng hủy diệt kia không gì không thể phá hủy, cả quảng trường to như thế lập tức nứt vỡ giống như thiên thạch va chạm với quảng trường.

Dưới năng lượng hủy diệt đáng sợ, cả hư không vô tận sịnh ra vặn vẹo, lực lượng cuồng bạo quét qua các nơi, làm cho người ta nhìn thấy mà giật mình.

Chương 3913: Hành hạ Tà Long

Nhìn cảnh này, mọi người ngẩng đầu quan sát Lục Lâm Thiên, thực lực Nghịch Thiên Tà Long thế nào ai cũng hiểu rõ. Mà lúc này Nghịch Thiên Tà Long ở trong tay Lục Lâm Thiên bị chà đạp như con sâu cái kiến.

- Đây là thực lực của Niết Bàn Cảnh cao giai sao?

Các tông lão cho rằng Lục Lâm Thiên từ chuẩn Niết Bàn trực tiếp vượt qua Niết Bàn Cảnh cao giai, đặt chân sinh tử Niết Bàn, chẳng khác gì đột phá ba giai, đây là tồn tại yêu nghiệt mới làm được.

Nhưng với các trưởng thượng mà nói, Niết Bàn Cảnh là cảnh giới cực kỳ huyền diệu, Niết Bàn không chỉ là bản thân Niết Bàn, còn có áo nghĩa Niết Bàn.

Mà quá trình này đối với người bình bình thường cần trăm năm, ngàn năm, vạn năm, thậm chí còn lâu hơn, nhưng có người chỉ dùng mười năm, một năm, thậm chí thời gian ngắn hơn đã hoàn thành tất cả, bản thân Niết Bàn không liên quan tới thời gian, Niết Bàn chính là quá trình lĩnh ngộ, diệt có thừa, qua hoàn toàn, độ sinh tử, tuyên cổ bất biến, lịch vạn kiếp, hoàn toàn không quan hệ quá nhiều tới bên ngoài.

Niết Bàn là lĩnh ngộ, lĩnh ngộ đầy đủ sẽ chứng nhận Niết Bàn, Niết Bàn phân chia cảnh giới cao thấp toàn bằng lĩnh ngộ.

Bởi vậy đối với Lục Lâm Thiên đặt chân sinh tử Niết Bàn, rất nhiều trưởng thượng rung động không phải Lục Lâm Thiên đột phá, mà là thiên phú khủng bố, thiên phú này là mấu chốt quyết định cảnh giới Niết Bàn.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên đặt chân sinh tử Niết Bàn huyền cảnh, nhưng mà thực lực lại vượt xa Niết Bàn cao giai, không phải người bình thường có thể so sánh, đây cũng là điểm các trưởng thượng phải trố mắt nhìn.

Ngao!

Nghịch Thiên Tà Long bị ném xay sẩm mặt mày, hắn không ngừng kêu thảm thiết, chỉ tiếc cái đuôi của nó vẫn bị bàn tay màu vàng nắm chặc, hoàn toàn không thể giãy dụa hoặc thoát thân.

Ngao!

Tiếng đao minh sinh ra âm thanh long ngâm, Lục Lâm Thiên đứng đó, tay cầm đuôi Nghịch Thiên Tà Long, Huyết Lục xuất hiện trong tay sinh ra tiếng long ngâm kinh tâm động phách, từng đạo đao mang màu vàng bắn ra ngoài.

Đao mang quét qua tất cả, lăng lệ ác liệt, khí tức linh hồn lực quét qua các nơi, cả hư không to như thế cũng nặng nề, tất cả mọi người ngừng thở, trái tim như nằm trên cổ họng, khí tức này căn bản không nên tồn tại trên trời, bởi vì khí tức này mang theo uy năng hủy diệt vạn vật.

Đao mang màu vàng lướt qua, mặc cho cái đuôi của Nghịch Thiên Tà Long bắt đầu phá không, nhưng khi đao mang xẹt qua, trực tiếp chém Nghịch Thiên Tà Long thành hai nửa, thân thể to lớn nghiền nát, chỗ bị chém kim quang tỏa ra, trong ánh mắt hoảng sợ của Nghịch Thiên Tà Long biến sắc, thân thể khổng lồ bộc phát khói đen âm tà ngăn cản kim quang, một đao này tỏa ra khí tức ác liệt ăn mòn thân thể của hắn, trực tiếp áp chế khí âm tà, chờ đợi hắn chỉ có hủy diệt.

Rầm rầm rầm.

- Lục Lâm Thiên, ta nhận...

Hai mắt Nghịch Thiên Tà Long mang theo sợ hãi và tuyệt vọng, lớn tiếng nói ra. Chỉ tiếc Nghịch Thiên Tà Long chưa dứt lơi, lòng bàn tay Lục Lâm Thiên sinh ra đồ án âm dương bao phủ nó, trực tiếp mặc kệ Nghịch Thiên Tà Long giãy dụa thế nào cũng bị phong ấn, Lục Lâm Thiên bắt nó vào trong tay.

- Thắng, Lục Lâm Thiên thắng.

Trên quảng trưởng thành Vô Sắc có tiếng hoan hô vang dội, hàng tỉ người kích động khi thấy Lục Lâm Thiên chiến thắng, tất cả áp lực lập tức phóng thích ra.

- Thắng, Vô Sắc trung thiên thế giới chúng ta chiến thắng!

Trên lầu các, Tử Huyền lệ nóng doanh tròng, bao nhiêu năm qua đi, Vô Sắc trung thiên thế giới rốt cuộc cũng quật khởi, chờ đợi vô số năm, mộng tưởng của vô số tiền bối, bây giờ là lúc Vô Sắc trung thiên thế giới quật khởi.

- Thắng.

Đám người Hoàng Thiên Tứ, Tiết Hưng Quốc lệ nóng doanh tròng, đại biểu cho Vô Sắc trung thiên thế giới từ nay về sau sẽ quật khởi.

- Thắng, chiến thắng.

Sau lưng Quỷ Cốc hoàng giả và nhiều cường giả rung động, bọn họ đã khóc, đôi mắt Hướng Hầu Minh không ngừng chảy nước mắt.

- Nghịch Thiên Tà Long gặp bi kịch.

Trong hư không, từng ánh mắt cảm thán rung động, khi bị Lục Lâm Thiên chà đạp, Nghịch Thiên Tà Long lúc này bị phong ấn lại, trong khoảng thời gian ngắn xảy ra quá nhiều việc rung động, giờ phút này cũng có thể khẳng định, Nghịch Thiên Tà Long tuyệt đối sẽ gặp bi kịch.

Lục Lâm Thiên thu liễm bản thể bản thể khổng lồ, thân ảnh phá không bay đi, hắn lập tức xuất hiện trước mặt một thân ảnh chật vật.

Lúc này bên dưới có thân ảnh chật vật đang đứng, chính là Hoài Linh Ngọc bị Nghịch Thiên Tà Long thôn phệ nhưng không đánh chết.

- Hoài Linh Ngọc, ngươi còn có chỗ dựa vào không?

Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt Hoài Linh Ngọc.

Hoài Linh Ngọc vốn tưởng rằng hắn phải chết, bỗng nhiên trong tuyệt vọng nhìn thấy hy vọng, linh hồn phân thân không bị Nghịch Thiên Tà Long tiêu diệt hoàn toàn, lúc này có thể chạy thoát bản thể, xem như đại nạn không chết, hắn khó phục hồi tinh thần lại..

Bỗng nhiên nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Hoài Linh Ngọc sợ hãi quát lớn:

- Ta nhận thua, ta đầu hàng.

Hoài Linh Ngọc tìm được đường sống trong chỗ chết, hắn biết rõ chính mình nên lựa chọn như thế nào, hắn không bị giết, mất đi Nghịch Thiên Tà Long, hắn sẽ không phải đối thủ của Lục Lâm Thiên.

- Ha ha, Lục Lâm Thiên, ngươi không thể giết ta, ta nhận thua, ta đầu hàng, dựa theo quy tắc, ngươi không thể giết ta, ngươi không phải muốn giết ta sao, ta hết lần này tới lần khác còn sống, ngươi trơ mắt không thể giết ta, ta tức chết ngươi, ha ha, ta nhận thua, ta đầu hàng.

Hoài Linh Ngọc điên cuồng gào to, tiếng cười âm lệ vượt qua sợ hãi.

- Phun cái gì mà phun, thật là phế vật!

Lục Lâm Thiên lườm Hoài Linh Ngọc liếc, bỗng nhiên tay phải nâng lên sinh ra năng lượng bàng bạc, hư không chung quanh sinh ra vết nứt không gian, mang theo khí tức hủy diệt vạn vật làm người ta sợ hãi.

- Lục Lâm Thiên, ngươi dám...

Giờ phút này, Hoài Linh Ngọc cảm thấy đáy lòng sợ hãi, cảm giác tuyệt vọng sởn hết cả gai ốc ăn sâu vào linh hồn của hắn.

Bành!

Hoài Linh Ngọc chưa nói xong, toàn thân của mình đã tan vỡ.

Thần hồn câu diệt, hóa thành hư vô, triệt để chết đi!

- Không...

Trên lầu các thành Vô Sắc, Hoài Viễn Khôi hét lớn, nhìn Hoài Linh Ngọc tìm được đường sống trong chỗ chết, ngay sau đó thần hồn câu diệt, triệt để chết đi, từ hi vọng biến thành tuyệt vọng, giờ phút này hắn quát lớn:

- Lục Lâm Thiên, ta tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi...

- Lục Lâm Thiên giết Hoài Linh Ngọc.

Người chung quanh nhìn nhau, Lục Lâm Thiên công khai đánh chết Hoài Linh Ngọc, chẳng khác gì không nhìn quy tắc Phong Thần đài.

- Hừ, thật lớn mật, công nhiên đánh chết người dự thi, bỏ qua quy tắc Phong Thần đài, bỏ qua các trưởng thượng, chư vị, dựa theo quy củ, nên làm gì đây?

Hỏa Loan cười lạnh, nhìn các trưởng thượng bên cạnh.

- Cái này...

Mặc Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng các trưởng thượng khó xử nhìn Lục Lâm Thiên.

- Quỷ Cốc, Nhàn Vân, trong Vạn Thế đối quyết do các ngươi phụ trách, hiện tại có người bỏ qua quy tắc, nên xử trí thế nào.

Hỏa Loan nhìn chằm chằm vào Quỷ Cốc hoàng giả cùng Nhàn Vân hoàng giả.

Nhàn Vân hoàng giả bất đắc dĩ nói nhỏ:

- Dựa theo quy tắc, nhẹ thì trục xuất Vạn Thế đối quyết, nặng thì đánh chết.

Chương 3914: Cái gì là Chiến Thần?

- Lục Lâm Thiên công nhiên bỏ qua quy tắc, rõ như ban ngày, xem như đủ nặng, chư vị thấy thế nào, nên xử trí như thế nào?

Hỏa Loan hỏi mọi người..

- Cái này...

Mọi người nhìn nhau, Hỏa Loan nói rõ có ý muốn gïếŧ Lục Lâm Thiên, với thiên phú của Lục Lâm Thiên, cho dù trục xuấtVạn Thế đối quyết hay là đánh chết, đây là tổn thất lớn của hai đại liên minh. Thế nhưng mà Lục Lâm Thiên xác thực công nhiên bỏ qua quy tắc, xử trí thế nào cũng không tốt.

- Lục Lâm Thiên, tại sao ngươi công khai đánh chết Hoài Linh Ngọc?

Ánh mắt Quỷ Cốc co rúm một hồi, lập tức hỏi Lục Lâm Thiên.

- Ai nói ta đánh chết Hoài Linh Ngọc, Hoài Linh Ngọc đã sớm chết rồi, trên người chỉ là một đạo linh hồn của Nghịch Thiên Tà Long mà thôi, Nghịch Thiên Tà Long muốn mượn cơ hội bỏ trốn, ta diệt chính là một tia linh hồn của Nghịch Thiên Tà Long, chưa từng diệt Hoài Linh Ngọc, Hoài Linh Ngọc đã sớm bị Nghịch Thiên Tà Long thôn phệ, chẳng lẽ không có người nhìn thấy sao?

Hỏa Loan làm khó dễ, Lục Lâm Thiên đã sớm biết rõ, giờ phút này hắn nhìn Hỏa Loan, trên mặt cười lạnh kɧıêʋ кɧí©ɧ.

Nghe vậy thế các trưởng thượng cười khẽ, chẳng ai ngờ rằng Lục Lâm Thiên lại có chiêu này, chỉ cần không nhận nợ thì không là gì cả, bởi vì chết không đối chứng!

- Hỏa Loan, ngươi nghe chưa, Lục Lâm Thiên diệt chỉ là tàn hồn của Nghịch Thiên Tà Longmà thôi, chưa từng diệt Hoài Linh Ngọc?

Quỷ Cốc cười cười nói với Hỏa Loan.

- Miệng lưỡi bén nhọn, chỉ hươu bảo ngựa, cho rằng như thế là vượt qua kiểm tra sao, rốt cuộc Lục Lâm Thiên đánh chết là Hoài Linh Ngọc hay là Nghịch Thiên Tà Long?

Hỏa Loan hỏi thế, Lục Lâm Thiên đánh chết rõ ràng chính là Hoài Linh Ngọc, tuyệt đối không phải Nghịch Thiên Tà Long, với thực lực của mọi người sao không rõ chứ, hiển nhiên đang bao che cho Lục Lâm Thiên.

- Hỏa Loan, gà mẹ như ngươi thật lắm mồm, chết không đối chứng, ngươi rõ ràng cố ý nhắm vào Lục Lâm Thiên, dùng già lấn nhỏ tính toán là bổn sự gì.

Tam Kỳ lão nhân tức giận, hét lớn một tiếng nhìn chằm chằm vào Hỏa Loan, trong mắt bắn ra lửa giận.

- Tam Kỳ, ngươi lão già này, thật cho rằng ta không dám động thủ với ngươi sao? Trạng thái của ngươi bây giờ không phải đối thủ của ta.

Tam Kỳ lão nhân nói một câu gà mẹ làm Hỏa Loan tức giận, lửa giận xông lên đầu, quát Tam Kỳ lão nhân.

- Vậy thử xem, lão tử hiện tại đánh không lại ngươi, ngươi cũng không thể lưu ta lại, chờ ta khôi phục, ta nhổ lông gà của ngươi không có gì khó cả.

Tam Kỳ lão nhân hoàn toàn không có phong phạm trưởng thượng, hắn giống như du côn, người chung quanh cảm thấy buồn cười.

- Tam Kỳ, ta không chấp nhặt loại người như ngươi, Lục Lâm Thiên nói diệt linh hồn của Nghịch Thiên Tà Long, vậy giao linh hồn bổn nguyên của Nghịch Thiên Tà Long ra đây hỏi cho biết, huống chi Nghịch Thiên Tà Long có linh hồn Hoài Linh Ngọc, cũng là người dự thi, Lục Lâm Thiên phong ấn hắn là phá hư quy củ.

Hỏa Loan nhìn Lục Lâm Thiên, nàng không muốn dây dưa với Tam Kỳ lão nhân, hiện tại chủ yếu nhắm vào Lục Lâm Thiên, dùng thiên phú của Lục Lâm Thiên, nhất định phải bốp chết trong trứng nước, bằng không về sau tuyệt đối sẽ biến thành tai họa của Phượng Hoàng nhất tộc.

Bị Hỏa Loan nhìn chằm chằm vào, Lục Lâm Thiên cười lanh, nói:

- Não tàn, Nghịch Thiên Tà Long đã diệt Hoài Linh Ngọc, không phải người dự thi, Nghịch Thiên Tà Long phá hư quyết đấu Phong Thần đài, ta chỉ ra tay ngăn cản, phong ấn Nghịch Thiên Tà Long, có gì không thể, lại nói Nghịch Thiên Tà Long âm hiểm xảo trá mọi người biết rõ, ta phong ấn Nghịch Thiên Tà Long, đến lúc đó Nghịch Thiên Tà Long nói chuyện cố ý nhằm vào ta, đây không phải là tìm khó xử sao?

- Lục Lâm Thiên này ta thích.

- Hỏa Loan trưởng thượng nói rõ cố ý nhằm vào Lục Lâm Thiên, cần gì phải khách khí chứ?

Lục Lâm Thiên nói thế được rất nhiều người đồng tình.

- Lục Lâm Thiên, dám can đảm làm càn với trưởng thượng, ngươi phải bị tội gì?

Hỏa Loan nổi giận, một sát ý bắn ra, muốn chém giết Lục Lâm Thiên.

- Hỏa Loan, ngươi dám động Lục Lâm Thiên, ta lập tức giết Nguyệt Hoàng thế giới Hoàng Lạc Nhan, về phần ngươi có thể giết được Lục Lâm Thiên hay không thì không chắc, nhưng mà ta cho ngươi biết, ta nhất định có thể giết Hoàng Lạc Nhan, không tin, ngươi thử xem.

Tam Kỳ lão nhân nhìn Hỏa Loan, nói chuyện không khách khí.

- Ngươi...

Hỏa Loan nhìn thẳng Tam Kỳ, tức giận trùng thiên, biết rõ Tam Kỳ làm việc không tuân theo quy củ, lúc này khó xử.

- Hai vị thân là trưởng thượng, trước mặt mọi người, không nên mất thân phận như thế.

Mặc Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng, Dược Vương đều khuyên can Hỏa Loan và Tam Kỳ.

- Trận này, Vô Sắc thế giới Lục Lâm Thiên chiến thắng.

Quỷ Cốc hoàng giả lập tức truyền âm cho lão giả trọng tài, lão trọng tài tuyên bố:

- Trận tiếp theo, Phong Vân thế giới Mạc Kình Thiên đấu với Vô Sắc thế giới Lục Lâm Thiên.

Hừ.

Lúc lão trọng tài tuyên bố, Hỏa Loan chỉ có thể ngồi xuống, nàng biết rõ, trước đừng nói Tam Kỳ che chở Lục Lâm Thiên, nàng khó có thể có cơ hội đánh chết, tăng thêm hiện tại bởi vì thiên phú của Lục Lâm Thiên, Mặc Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng, Nhàn Vân, Quỷ Cốc, Dược Vương, Phục Ma hoàng giả sẽ nghĩ biện pháp lôi kéo Lục Lâm Thiên.

- Mạc Kình Thiên đấu Lục Lâm Thiên.

- Ai.

Mạc Kình Thiên cười khổ.

Mạc Kình Thiên lên đài, tuyên bố:

- Ta tuyệt đối sẽ không có cơ hội đánh bại biên thái ngươi, cho nên ta nhận thua.

- Lục Lâm Thiên chiến thắng.

- Lúc này đứng đầu cửu hoàng, phong hào Chiến Thần đã là của Lục Lâm Thiên.

Nghe Mạc Kình Thiên trực tiếp nhận thua, cũng không có bất kỳ người cảm thấy kỳ quái, Mạc Kình Thiên tuy thắng Nhâm Tiêu

Diêu, nhưng mà hắn không có lực tái chiến, lúc này đối mặt Lục Lâm Thiên có thể chà đạp Nghịch Thiên Tà Lon, căn bản không cần động thủ, mà Mạc Kình Thiên nhận thua, Lục Lâm Thiên cũng trở thành Chiến Thần.

- Thắng, Vô Sắc trung thiên thế giới rốt cuộc có Chiến Thần!

- Thành công, không biết giờ phút này người trong Vô Sắc thế giới sẽ kích động thé nào!

Hướng Hầu Minh, Hoàng Sa, Tử Viêm, Quỷ Oa, Bạch Lang, Tiết Mặc Kỳ kích động.

- Trận đấu cuối cùng, Vô Sắc thế giới Lục Lâm Thiên chiến thắng, dựa theo quy tắc, Lục Lâm Thiên sẽ là Chiến Thần...

Lão giả trọng tài lập tức tuyên bố.

- Chậm...

Đúng lúc này, Hỏa Loan quát:

- Lục Lâm Thiên đánh chết Hoài Linh Ngọc chưa làm rõ ràng, không thể phong làm Chiến Thần, ta nghĩ mọi người không có ý kiến.

- Cái này...

Chúng trưởng lão nghe vậy, lập tức biết rõ Hỏa Loan chiếm lý không tha người, dù sao chân tướng của sự việc các trưởng thượng biết rõ, chỉ cố ý giả bộ không biết mà thôi, không thể bỏ qua quy tắc của Vạn Thế đối quyết được.

- Ha ha...

Lục Lâm Thiên cười ha ha, tiếng cười quanh quẩn hư không.

Mọi người kinh ngạc nhìn qua, chỉ thấy Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, áo bào xanh run lên, ánh mắt nhìn toàn trường, nói:

- Cái gọi là Chiến Thần, không phải chiến thắng tất cả đối thủ, mà là chiến đến thời khắc cuối cùng, không phá thì không xây, phá rồi lại lập, đó là Chiến Thần!

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên nhìn thẳng Hỏa Loan, trầm giọng nói:

- Về phần hai đại liên minh phong hào Chiến Thần gì đó, Lục Lâm Thiên ta cũng không có hứng thú, ngươi muốn thì cầm đi đi, ha ha...

Chương 3915: Tam Kỳ thu đồ đệ

Tiếng cười vang lên, Lục Lâm Thiên nhìn Hỏa Loan, nói:

- Huống chi hai đại liên minh gọi là phong hào Chiến Thần, trong mắt thế hệ trẻ thế giới hỗn độn được xem là cái gì?

Đám người bên ngoài nghe Lục Lâm Thiên nói thế thì ngẩn ngơ.

- Không phá thì không xây, phá rồi lại lập, đó là Chiến Thần.

Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân thì thào, dường như cảm ngộ đạo lý trong đó.

- Hừ.

Hỏa Loan chấn động, đây không thể nghi ngờ đây là tát thẳng vào mặt của nàng trước mặt mọi người, nhưng nàng không thể phát tác.

N hưng Hỏa Loan biết rõ, không thể buông tha Lục Lâm Thiên này, nếu để cho hắn có được phong hào Chiến Thần, đến lúc đó thì càng khó đối phó, không thể nghi ngờ mặc định hắn vi phạm quy tắc Vạn Thế đối quyết, mà chỉ cần Lục Lâm Thiên không có phong hào Chiến Thần, nàng còn có cơ hội.

Bất kể như thế nào, Lục Lâm Thiên nếu có được phong hào Chiến Thần, nhất định sẽ khó đối phó hơn, địa vị trong hai đại liên minh sẽ khác đi, bởi vậy trong lòng Hỏa Loan sớm có ý định, nhất định không thể cho Lục Lâm Thiên có được phong hào Chiến Thần.

- Chuyện phong hào Chiến Thần nói sau, Hoài Linh Ngọc bị Nghịch Thiên Tà Long tiêu diệt, mười Chiến Hoàng, hai mươi Chiến Tôn sẽ chọn ra một người, Chiến Tôn sẽ chọn ra từ Chiến Tướng, Chiến Tướng chọn ra từ những người tham gia Phong Thần đài, từ đó bổ sung những người bị thiếu!

Quỷ Cốc tuyên bố.

Quỷ Cốc nói xong, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên, nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, ánh mắt chờ mong, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi có bằng lòng làm môn hạ Quỷ Cốc ta hay không, trở thành đệ tử thân truyền?

Từng ánh mắt nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, chờ hắn quyết định, bởi vì rất nhiều trưởng thượng đều muốn thu hắn làm đồ đệ.

- Lục Lâm Thiên, tuy ngươi là người Vạn Thiên liên minh, nhưng Vạn Thiên liên minh chỉ làm việc buôn bán, không nhất định thích hợp với ngươi, làm môn hạ của ta, ta cho ngươi một kiện thông linh bảo khí hỏa thuộc tính, nếu ngươi thích cứ cầm đi, xem như lễ gặp mặt cảu ta.

Nhàn Vân hoàng giả nhanh chóng lôi kéo Lục Lâm Thiên, dựa theo quy tắc chỉ có hắn và Quỷ Cốc mới có tư cách lựa chọn đầu tiên.

- Thông linh bảo khí.

Quỷ Cốc hoàng giả và Nhàn Vân hoàng giả hai người tranh nhau, đám người đứng ngoài yên tĩnh, thông linh bảo khí đấy, đây tuyệt đối là bảo vật bất phàm.

- Nhàn Vân vô sỉ ah.

Quỷ Cốc hoàng giả và các trưởng thượng khinh bỉ nhìn Nhàn Vân hoàng giả, nội tâm mắng chửi Nhàn Vân hoàng giả. Vì lôi kéo Lục Lâm Thiên, Nhàn Vân hoàng giả dĩ nhiên cầm thông linh bảo khí mình cửu tử nhất sinh mới chiếm được đổi lấy Lục Lâm Thiên.

Thử hỏi tiểu tử Niết Bàn Cảnh có thể chống cự hấp dẫn của thông linh bảo khí hay không, cho dù là trưởng thượng bọn họ cũng không thể.

- Thông linh bảo khí ah.

Lục Lâm Thiên cũng sửng sờ, một kiện thông linh bảo khí giá trị thế nào hắn biết rõ, đây tuyệt đối là trọng bảo trong trọng bảo, không nghĩ tới Nhàn Vân hoàng giả thật hạ vốn gốc.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên nói không động tâm là giả, thông linh bảo khí ah, có ai không động tâm?

- Lục Lâm Thiên, bái nhập môn hạ của ta cũng thế, ta tuyệt đối có đầy đủ tài nguyên tu luyện giúp ngươi tiến thêm một bước.

Mặc Ngã Hành cũng sinh ra hứng thú, nhìn Lục Lâm Thiên, nghiêm mặt nói.

Tịnh Kiếm Hoàng bên cạnh Mặc Ngã Hành, hắn nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục Lâm Thiên, gia nhập môn hạ của ta cũng chưa hẳn không thể.

- Gia nhập môn hạ của ta, tạo nghệ linh hồn của ta sẽ giúp ngươi tiến thêm một bước.

Các tông lão, trừ Hỏa Loan và Tam Kỳ lão nhân ra, không ai không quan tâm Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, trong nội tâm đã sớm có ý định, mỉm cười, cuối cùng nhìn Tam Kỳ lão nhân.

Tam Kỳ lão nhân cười nhạt một tiếng, hắn đắng chát, nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Ta không có quá nhiều tài nguyên tu luyện, không có thông linh bảo khí.

Lục Lâm Thiên nhìn Tam Kỳ lão nhân, hắn cười vui vẻ, nói:

- Kỳ lão, tiểu tử có yêu cầu quá đáng, thỉnh Kỳ lão đáp ứng.

- Nói đi.

Sắc mặt Tam Kỳ lão nhân biến hóa.

Lục Lâm Thiên nhìn Mạc Kình Thiên sau lưng, nói:

- Kình Thiên huynh đệ vẫn muốn chính thức bái nhập làm môn hạ Kỳ lão, hôm nay có cơ hội này, kính xin Kỳ lão thành toàn.

Mạc Kình Thiên nghe Lục Lâm Thiên nói xong, hắn kích động đi lên quỳ xuống, hô:

- Thỉnh sư tổ thành toàn.

- Sư tổ?

Trong hư không các trưởng thượng ngạc nhiên, tại sa Mạc Kình Thiên có quan hệ với Tam Kỳ lão nhân?

- Ai...

Tam Kỳ lão nhân im lặng, nhìn qua Lục Lâm Thiên cùng Mạc Kình Thiên, lập tức ánh mắt quan sát Mạc Kình Thiên, Niết Bàn Cảnh sơ giai, thời gian, không gian, linh hồn ba áo nghĩa kỳ lạ trên người, đánh bại Niết Bàn Cảnh trung giai Nhâm Tiêu Diêu, thiên phú và thực lực đã chứng minh tất cả, so với người có phong hào Chiến Thần những năm trước cũng không kém gì.

- Cũng được, sư phụ ngươi chỉ là đệ tử ký danh của ta, tuy ta ân chuẩn cho hắn gia nhập, nhưng dù sao hắn cũng không phải đệ tử chính thức.

Tam Kỳ lão nhân nhìn qua Mạc Kình Thiên, từ từ nói:

- Như vậy đi, về sau ngươi sẽ thành đệ tử thân truyền của ta, Phi Linh sẽ là sư huynh của ngươi, ngươi có bằng lòng hay không?

- Đệ tử thân truyền?

Mạc Kình Thiên kinh ngạc một lúc, hắn dập đầu hành lễ, liên tiếp dập đầu chín cái, nói:

- Đệ tử Mạc Kình Thiên, bái kiến sư phụ.

- Tốt, những lễ nghĩa kia miễn đi, có tâm ý là tốt rồi.

Tam Kỳ lão nhân vui vẻ, nếu bỏ Lục Lâm Thiên ra, Mạc Kình Thiên thật sự thích hợp làm truyền nhân của hắn.

- Chúc mừng Kình Thiên huynh đệ!

Mạc Kình Thiên gặp vui vẻ ngoài ý muốn, không nghĩ tới Tam Kỳ lão nhân sẽ trực tiếp thu Mạc Kình Thiên làm đồ đệ, hoàn toàn không câu nệ tiểu tiết.

Nói xong, Tam Kỳ lão nhân nhìn qua Lục Lâm Thiên, theo hắn hiểu biết về Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên sẽ không vô duyên vô cớ bảo mình thu Mạc Kình Thiên, tự nhiên là có nguyên nhân.

- Kỳ lão, ngươi đã thu Kình Thiên huynh đệ làm đệ tử, ta và Kình Thiên huynh đệ tình như thủ túc, dựa theo cấp bậc lễ nghĩa, sau này Kỳ lão là sư bá của ta.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Tam Kỳ lão nhân, áo bào xanh vung lên, cung kính quỳ một gối hành lễ, nói:

- Tiểu tử bái kiến Tam Kỳ sư bá, linh hồn bổn nguyên của Nghịch Thiên Tà Long này xem như tiểu tử hiếu kính sư bá, xin sư bá nhận lấy.

Vừa dứt lời, trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện đồ án âm dương, vững vàng xuất hiện trước mặt Tam Kỳ lão nhân.

Lục Lâm Thiên đoán chừng Nghịch Thiên Tà Long có tác dụng lớn với Tam Kỳ lão nhân, Thôn Thiên Tà Giao đã bị Tam Kỳ lão nhân luyện hóa, trước kia Thôn Thiên Tà Giao và Nghịch Thiên Tà Long muốn thôn phệ nhau, lúc này giao linh hồn bổn nguyên Nghịch Thiên Tà Long cho Tam Kỳ lão nhân, tự nhiên cũng có tác dụng lớn..

Về phần Tam Kỳ lão nhân có tâm ý với mình, Lục Lâm Thiên biết rõ, Tam Kỳ lão nhân vẫn chỉ đạo và bảo hộ mình, nội tâm Lục Lâm Thiên cảm ơn, nhưng về phần bái sư, Lục Lâm Thiên không muốn như thế.

Chương 3916: Vu Mã tam giới

Sau chuyện của Phương Chí Thành, Lục Lâm Thiên có khúc mắc. Cũng không đại biểu Lục Lâm Thiên đặt Phương Chí Thành ở trong lòng, chỉ là sau việc này, Lục Lâm Thiên cũng nghĩ đến sư phụ lão nhân gia Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên, vị sư phó này nhất định không phải người thường có thể so sánh, chính mình bái sư cũng không thỏa đáng.

Tam Kỳ lão nhân nhìn nhìn Lục Lâm Thiên, hắn cười khổ, hắn biết rõ, Lục Lâm Thiên không muốn bái sư, trong nội tâm đã hiểu rõ, có thể làm được một bước này, tâm ý của Lục Lâm Thiên hắn hiểu, cũng cảm ơn.

Tam Kỳ lão nhân thu linh hồn bổn nguyên của Nghịch Thiên Tà Long, nói:

- Cũng được, nhiều sư điệt cũng không tệ, đứng lên đi.

- Đệ tử Thái A, bái kiến sư tổ.

Tam Kỳ lão nhân vừa dứt lời, Thái A nhưng lập tức hành lễ, sư phụ đã hành lễ, hắn không thể không hành lễ, sư phụ xưng là sư bá, tự nhiên hắn phải gọi là sư tổ.

- Ha ha.

Tam Kỳ lão nhân cười ha ha, nói:

- Không nghĩ tới hôm nay thu hoạch nhiều như vậy, miễn lễ.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không có bái Tam Kỳ làm sư, không ít tông lão nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, không có Tam Kỳ lão nhân cạnh tranh, bọn họ không thể nghi ngờ sẽ có cơ hội.

- Lục Lâm Thiên, vậy ngươi lựa chọn vị trưởng thượng nào, cần gia nhập môn hạ của ai?

Nhàn Vân hoàng giả thúc dục, hắn vui vẻ hỏi thăm, đây là cơ hội duy nhất.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Nhàn Vân hoàng giả, nói nhỏ:

- Nhàn Vân trưởng thượng, xin hỏi quy tắc có nói rõ nhất định gia nhập môn hạ trưởng thượng hay không?

- Cái này...

Nhàn Vân hoàng giả sững sờ, hơi nghi ngờ nói:

- Không có, thuần túy là tự nguyện, phải biết rằng gia nhập môn hạ trưởng thượng là mơ ước của rất nhiều người.

- Vậy được rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn qua các trưởng thượng, không kiêu ngạo không siểm nịnh, nói:

- Lúc trước có người cậy già lên mặt lấn ta, vị trưởng thượng nào toàn lực bảo hộ ta như Tam Kỳ sư bá thì ta sẽ bái người đó làm sư.

Bá bá.

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, một đám trưởng thượng hai mặt nhìn nhau, Lục Lâm Thiên nói chuyện cậy già lên mặt, mọi người tự nhiên hiểu nói chính là Hỏa Loan. Mà có thể giống Tam Kỳ lão nhân khiêu chiến Hỏa Loan, thật sự không có ai, ai cũng không muốn vô duyên vô cớ đắc tội Phượng Hoàng nhất tộc, dù sao quan hệ với Lục Lâm Thiên còn chưa xác định.

- Ha ha, chỉ nói đùa với các trưởng thượng, hy vọng chư vị trưởng thượng thứ lỗi.

Lục Lâm Thiên nhìn phản ứng của bọn họ, ánh mắt chấn động, mục đích đã đạt được.

Lục Lâm Thiên lại nói:

- Gia sư bàn giao, sau khi bái nhập môn hạ, không thể bái người khác, cho nên tiểu tử dù muốn làm môn hạ của các trưởng thượng, nhưng có sư mệnh trên người, tôn sư trọng đạo là bổn phận đời ta, chư vị trưởng thượng không nên ép ta khi sư diệt tổ, cho nên lúc này đa tạ hảo ý của chư vị trưởng thượng, tiểu tử sau này cần các vị dẫn dắt nhiều, mong rằng đến lúc đó chư vị trưởng thượng vui lòng chỉ giáo, tiểu tử vô cùng cảm kích.

- Hảo tiểu tử, càng ngày càng khôn khéo.

Tam Kỳ lão nhân mỉm cười, hắn vẫn cho rằng Lục Lâm Thiên sẽ vì thông linh bảo khí mà gia nhập môn hạ của Nhàn Vân hoàng giả.

- Ha ha, tôn sư trọng đạo, trẻ con dễ dạy.

Các tông lão cũng tìm được bậc thang đi xuống, lúc này cũng bỏ qua.

Một lát sau, trưởng thượng thu đồ đệ không còn nhiều hào hứng, Nhâm Tiêu Diêu và Tịnh Vô Ngân đã sớm có chuẩn bị, Nhâm Tiêu Diêu bái nhập Phục Ma hoàng giả, Tịnh Vô Ngân bái nhập Nhàn Vân hoàng giả.

Ngọc Linh Tử, Linh Thai hoàng giả và Kiền Khôn chân nhân, Dược Vương, bốn người mở miệng thu Thái A, nhưng mà Thái A tự nhiên sẽ không bái sư, đều uyển chuyển cự tuyệt.

Mọi người không có biện pháp với Thái A, ngược lại Độc Nhất Đao, Tuyệt Phong Hoa, man quyền Giang Đảo Lưu ba người này cuối cùng gia nhập môn hạ Kiền Khôn chân nhân, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Kiếm Hoàng ba người này.

Mà cuối cùng mọi người ngoài ý muốn, Dược Vương từ trong Chiến Tôn lựa chọn Tiết Mặc Kỳ làm đồ đệ, Tiết Mặc Kỳ tự nhiên không cự tuyệt, vui vẻ bái sư.

Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy cao hứng, gia nhập trưởng thượng, Tiết Mặc Kỳ cũng có một tầng bảo hộ.

Mọi người tán đi, tất cả quay về nội cung của mình, thời điểm

Thái A quay về nội cung, không ngờ Quỷ Cốc hoàng giả phái người tới nói chuyện với Thái A.

Lục Lâm Thiên gật đầu đồng ý, Thái A mới tiến vào, Quỷ Cốc hoàng giả nói chuyện với Thái A, Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng, trở về nội cung, Tô Nhan và Bắc Đông đã cung kính hành lễ, hưng phấn kích động khó nhịn.

- Bái kiến Thiếu chủ.

Trong nội cung, ba người sau lưng Bắc Đông cung kính hành lễ.

- Vu mã tam giới bái kiếnThiếu chủ.

Người đi đầu mặc áo bào, thân hình khôi ngô, tóc ngắn màu đen, thái độ cung kính.

- Niết Bàn Cảnh cao giai đỉnh phong.

Lục Lâm Thiên hơi kinh ngạc, người tiếp theo lại là Niết Bàn Cảnh cao giai.

Sau lưng Vu mã tam giới còn có ba mươi bốn người, trong đó có bốn người tu vị Niết Bàn Cảnh, Vu mã tam giới còn có hai Niết Bàn Cảnh trung giai, hai Niết Bàn Cảnh sơ giai.

Năm Niết Bàn Cảnh, ở trong ba ngàn đại thế giới, Niết Bàn Cảnh cũng là cường giả, năm Niết Bàn Cảnh tự nhiên là đội hình không nhỏ.

Những người còn lại đều là Đại Đạo Cảnh, đây là thế lực không nhỏ.

Sau khi bảo mọi người miễn lễ, Lục Lâm Thiên lập tức từ lời Bắc Đông biết, đây là người Vạn Thiên liên minh phái tới bảo hộ hắn, về sau những người này và Tô Nhan cùng Bắc Đông sẽ là Hộ Hoàng đội của hắn, bảo hộ an toàn của hắn.

Không biết Huyền Tuyết Ngưng đã trở về nội cung khi nào, trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên một cái, ánh mắt rất phức tạp, cũng không nói gì, ôm nguyên cổ linh tinh thú trong ngực quay về phòng của mình.

Mạc Kình Thiên cũng dẫn người về nội cung, Thái A đi tới chỗ Quỷ Cốc hoàng giả, Lục Lâm Thiên bàn giao với Vu mã tam giới và Bắc Đông, Tô Nhan một phen, lập tức đi vào Thiên Trụ giới điều tức, vừa mới đột phá, hắn cần củng cố.

Lúc này đột phá cũng giúp Lục Lâm Thiên kinh hỉ, khoanh chân ngồi xuống quan sát biến hóa trong người, Lục Lâm Thiên tự biết mình đã đạt độ cao mới.

Qua một lát, quanh người Lục Lâm Thiên sinh ra kim quang nhàn nhạt, bắt đầu vững chắc tu vị.

Trong đại điện, Tử Huyền, Tiết Hưng Quốc, Hoàng Thiên Tứ ba người ngồi xuống, Hoàng Thiên Tứ nhìn mọi người nói:

- Chư vị, đều an bài tốt chứ?

- Đều an bài tốt, thương hội Kỳ Phong dám động vào Phi Linh Môn, chúng ta biết rõ trước tiên, bất kể như thế nào, bảo vệ Phi Linh Môn, rồi nói sau!

- Không có gì bất ngờ xảy ra, mấy ngày này bọn họ sẽ trở về, nhưng mà thời điểm này thương hội Kỳ Phong dám động vào Phi Linh Môn, không thể không cẩn thận suy nghĩ.

Tiết Hưng Quốc trầm giọng nói.

- Hoài Linh Ngọc và Hoài Linh Hổ bị đánh chết, chỉ sợ Hoài Viễn Khôi đến lúc đó không quan tâm hậu quả, chúng ta nên chuẩn bị cho thỏa đáng.

...

Thời gian hai ngày trôi qua, trong Thiên Trụ giới tầng thứ bảy, Lục Lâm Thiên tu luyện năm tháng.

Phun ra một ngụm trọc khí, Lục Lâm Thiên tươi cười, lập tức cầm nhẫn trữ vật phong cách cổ xưa ra, chính là nhẫn trữ vật của lão nhân gia sư phó Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên lưu lại.

Chương 3917: Trong thạch thất

- Không biết thạch thất thứ năm có gì?

Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ, lúc này đột phá Niết Bàn Cảnh cao giai, hắn tiến vào một gian thạch thất mới.

Xùy!

Lục Lâm Thiên dùng tâm thần dò xét, hắn tiến vào thạch thất thứ năm quan sát.

Cửa thạch thất mở ra, Lục Lâm Thiên cũng tiến vào bên trong, trong thạch thất có tượng đá phong cách cổ xưa như thạch thất thứ tư, Lục Lâm Thiên quan sát trong đó.

Tượng đá phong cách cổ xưa trầm trọng, tư thái tượng đá rất sống động.

Hào quang trên nhẫn trữ vật lóe lên, Lục Lâm Thiên xuất hiện trước tượng dá.

- Cũng cần Hỗn Độn Âm Dương Quyết mở ra.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, thì thào nói nhỏ, hắn thúc dục Âm Dương Linh Vũ Quyết, nguyên lực ngưng tụ thành vòng xoáy cắn nuốt bắn ra ngoài.

Oanh.

Khí tức cổ xưa từ trên tượng dá bộc phát ra ngoài, tâm thần Lục Lâm Thiên run lên, hắn cảm giác mình quá nhỏ bé, tim đập đình trệ, hô hấp như đình chỉ, không gian quanh người run lên.

Xuy xuy.

Trong nháy mắt ngắn ngủi uy áp khủng bố bộc phát, khí tức mênh mông rất đáng sợ.

- Có quan hệ tới Bát Hoang Thiên Địa Quyết sao?

Khí tức bực này, Lục Lâm Thiên cảm giác được có quan hệ với Bát Hoang Thiên Địa Quyết.

Oanh.

Trong thời gian ngắn, một hư ảnh hư ảo xuất hiện, khí tức cổ xưa lan tràn trong hư không, khí tức này có thể hủy diệt thương sinh.

- Bát Hoang Thiên Địa Quyết, nhị bí quyết nghịch thiên thế, nhất chỉ hủy thiên địa!

Trong hư không có âm thanh quát lớn như sấm, hư ảnh hình người kết thủ ấn, cả hư không rung chuyển vặn vẹo, một ngón tay phá không bắn ra, hư không chung quanh một chỉ vỡ nát, vạn vật tịch diệt, nội tâm tịch mịch, sinh cơ bị cắn nuốt.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy một chỉ đánh xuyên hư không, hủy diệt tất cả sinh cơ, ngay thời điểm ngón tay chẹm vào mi tâm Lục Lâm Thiên, một chỉ này biến mất, chui vào mi tâm của hắn.

- Bát Hoang Thiên Địa Quyết đệ nhị quyết, uy năng gấp mười lần đệ nhất quyết, yêu cầu tu luyện rất cao, có thể tu thành hay không phải xem cơ duyên của ngươi, tu luyện đại thành, một chỉ có thể diệt một thế giới.

Giọng nói quen thuộc vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên, tin tức tu luyện chiêu này xuất hiện trong óc Lục Lâm Thiên....

Lục Lâm Thiên rời khỏi Thiên Trụ giới, bên ngoài đã qua ba ngày, Thái A đã chờ rất lâu, hắn nói tin tức làm Lục Lâm Thiên nghẹn họng nhìn trân trối.

- Cái gì, Quỷ Cốc hoàng giả thành nghĩa phụ của ngươi?

Lục Lâm Thiên từ lời Thái A biết được Quỷ Cốc hoàng giảkhông ngờ đã thu Thái A làm nghĩa tử, còn trực tiếp tặng hắn một đống đan dược và áo giáo phòng ngự linh hồn áo nghĩa, một kiện áo giáp linh hồn áo nghĩa làm Lục Lâm Thiên sững sờ.

Thì ra Quỷ Cốc hoàng giả gọi Thái A đi qua chính là việc này, còn ra tay là hai kiện áo nghĩa linh khí, những đan dược kia cũng không tầm thường, đúng là ngời bình thường không thể làm ra được.

- Sư phụ, ta vốn không có đáp ứng, ta muốn tìm sư phụ thương lượng một chút, thế nhưng mà nghĩa phụ bảo ta không đáp ứng sẽ lập tức thu linh hồn áo nghĩa linh khí về.

Thái A khẩn trương nói với Lục Lâm Thiên, sợ sư phụ mất hứng.

- Đần.

Lục Lâm Thiên vỗ ót Thái A một cái, khẽ mĩm cười nói:

- Ngu sao mà không muốn, làm gì có đạo lý thu về, lại nói ngươi thành nghĩa tử của Quỷ Cốc hoàng giả, mẫu thân của ngươi cao hứng cho ngươi, sư phụ cũng thế.

- Hắc hắc.

Thái A sờ sờ chỗ bị sư phụ vỗ, cười hắc hắc, trong mắt lộ ra một tia giảo hoạt, nói với Lục Lâm Thiên:

- Sư phụ, ta cũng nghĩ như vậy, đúng, ngu sao mà không muốn, đây chính là áo nghĩa linh khí ah.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, Thái A nhận quỷ cốc hoàng giả làm nghĩa phụ, xem như có bùa hộ mệnh, nghĩa tử của Quỷ Cốc hoàng giả, thân phận tuyệt đối không thấp, đây là cơ duyên của Thái A, bỗng nhiên Lục Lâm Thiên chấn động.

- Vô Tướng bái kiến Thiếu chủ!

Trong nội cung, một thân ảnh xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, người này mặc áo dài, mộc mạc ngắn gọn, bộ dáng trung niên, gương mặt không có gì nổi bật, ánh mắt không bận tâm, nhìn Lục Lâm Thiên, mang theo cung kính, lại không siểng nịnh.

- Ngươi là?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, từ khí tức của người này, Lục Lâm Thiên giờ phút này khó nhìn trộm, nhưng tuyệt đối là trên Niết Bàn Cảnh.

Người tới nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Thiếu chủgọi ta là Vô Tướng, ta là đội trưởng Hộ Hoàng đội do Vạn Thiên liên minh phái tới thủ hộ Thiếu chủ, Thiếu chủ có gì phân phó cứ nói.

Vô Tướng đáp lời.

- Vậy sau này làm phiền Vô Tướng đội trưởng.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

Ánh mắt Vô Tướng mang theo chấn động, nói nhỏ:

- Thiếu chủ khách khí.

- Thiếu chủ, Chiến Hoàng, Chiến Tôn, Chiến Tướng chiến đấu bổ sung đã chấm dứt, mười vị Chiến Hoàng, hai mươi vị Chiến Tôn, ba mươi Chiến Tướng có thể rời khỏi Tương Hoàng Không Gian, bảy ngày sau tiến vào mật địa tu luyện.

Thân ảnh Bắc Đông tiến lên, mang tin tức vài ngày qua báo cho Lục Lâm Thiên.

Từ khi Hoài Linh Ngọc vẫn lạc, Chiến Hoàng, Chiến Tôn đều chấn động, cuối cùng Thông Thiên thế giới Thiên Thương Ngân trở thành Chiến Hoàng mới, Chiến Tướng và Chiến Tôn lần lượt bổ sung, Lục Lâm Thiên cũng không quan tâm, dù sao cũng không quen biết, quy tắc cái gì, nghe nói đơn giản không ít, Lục Lâm Thiên không hỏi nhiều.

Không qua bao lâu, Chung Ly Long Bàn, Mạc Kình Thiên, Kim Viên, Tiết Mặc Kỳ cũng tụ hợp lại, Thái A cùng Mạc Kình Thiên đều có

Hộ Hoàng đội, cũng đều là năm Niết Bàn Cảnh, ba mươi Đại Đạo Cảnh, xem như rất quy mô.

Tiết Mặc Kỳ không có Hộ Hoàng đội, nhưng hai người tiếp dẫn đi bên cạnh, một Niết Bàn Cảnh, một Đại Đạo Cảnh.

Mọi người cáo biệt, Mạc Kình Thiên và Chung Ly Long Bàn quay thế giới của mình, Lục Lâm Thiên cũng quay về Vô Sắc trung thiên thế giới, Vạn Thế đối quyết cũng chấm dứt.

Vô Sắc thế giới, mấy ngày này vui sướng hớn hở, đặc biệt là thành Vô Sắc, mười người của Vô Sắc thế giới dự thi đạt thành tích cao, cũng trở thành chủ đề khi trà dư tửu hậu, về phần Hoài Linh Ngọc bị đánh chết, tuy gây ra một ít sóng gió, không nhiều người quan tâm.

Với ân oán giữa Hoài Linh Ngọc và Lục Lâm Thiên, nhiều người cũng biết tới, dù sao ban đầu ở thành Vô Sắc, Hoài Viễn Khôi đã xác định Lục Lâm Thiên đánh chết Hoài Linh Hổ, chuyện này ai cũng biết, lúc này có chuyện như thế cũng không là gì.

Trong Phi Linh Môn gần đây rất vui vẻ, phi thường náo nhiệt, khách vãng lai không dứt, khi Lục Lâm Thiên, Thái A, Kim Viên có thành tích cao trong Vạn Thế đối quyết, tất cả tiểu thế lực tới đây chúc mừng, thậm chí tất cả thế lực trong tiểu thiên thế giới đều tới, cùng vượt giới đi tới nhấc quan hệ với Phi Linh Môn.

Trên thực tế, từ khi Lục Lâm Thiên, Thái A, Kim Viên ba người tiến vào Vạn Thế liệp tràng, thế lực gia nhập Phi Linh Môn càng nhiều, thành tích đám người Lục Lâm Thiên càng ngày càng tốt, thẳng tới đặt chân Phong Thần đài, người gia nhập Phi Linh Môn nhiều tới khủng bố, mấy ngày gần đây, Thái A trở thành Chiến Hoàng, Lục Lâm Thiên trên thực tế không khác gì Chiến Thần, chuyện này làm cho thế lực gia nhập Phi Linh Môn kéo dài ba dãy phố.

Chương 3918: Hoàng chấp sự đến đây

Sáng sớm, phân đà Phi Linh Môn trong thành Vô Sắc người ta tấp nập, đèn đuốc sáng trưng, người đông nhưng không ai dám nháo sự, đều rất cung kính.

Ngoài cửa Phi Linh Môn chật chội, sáng sớm đột nhiên có hơn mười thân ảnh vô thanh vô tức xuất hiện.

- Là ai kiêu ngạo như vậy, xếp hàng...

Nhìn thấy có người chen ngang, không ít người khó chịu, nhưng khi thấy người tới thì toàn thân run lên.

- Là Lục, Lục... Lâm Thiên, Lục, Lục chưởng môn ah.

- Còn có Thái, Thái A cùng Kim, Kim Viên ah.

Từng tiếng kêu vang lên, náo động cả đám người.

- Là chưởng môn cùng Kim cung phụng trở về.

- Là chưởng môn quay về!

- Bái kiến chưởng môn.

- Bái kiến Kim cung phụng.

Chung quanh không ít đệ tử Phi Linh Môn cung kính hành lễ.

- Bái kiến Lục chưởng môn.

- Bái kiến Kim cung phụng.

Rất nhiều người đang vây quanh hành lễ.

- Đều miễn lễ!

Kim Viên nói ra, hơn mười đạo thân ảnh bay qua hư không, là người trong phân đà bay ra ngoài.

Sưu sưu.

Trong phân đà Phi Linh Môn có nhiều người lao ra ngoài, đi đầu chính là Âm Minh Dạ Xoa, du long Đường Ngũ, Địa Long, Âm Quỷ, Thiên Xu, Thiên Tuyền, Viêm Hỏa, Bạch Kinh Đường, hòa thượng béo gầy, Phạm Thống.

Từng đạo thân ảnh xuất hiện, nhìn những người xuất hiện, ánh mắt kích động, lập tức cung kính quỳ một chân trên đất hành lễ:

- Bái kiến chưởng môn, bái kiến Kim cung phụng.

- Miễn lễ.

Lục Lâm Thiên cười nhạt với mọi người, hít sâu một hơi, lập tức có cảm giác về nhà, ánh mắt đảo qua mọi người, ba năm tu vị của mọi người tăng lên không ít, nhưng mà cũng không phải quá rõ ràng, đến cấp độ như Âm Minh Dạ Xoa, du long Đường Ngũ muốn đột phá cần cơ duyên và nhiều thiên tài địa bảo, bằng không rất khó tiến bộ trong thời gian ngắn.

- Mẫu thân!

Thái A lóe lên, lập tức đến bên cạnh Âm Minh Dạ, cung kính hành lễ, lập tức nói:

- Mẫu thân, ngươi thấy không, con đã trở thành Chiến Hoàng.

- Nhìn thấy, mẫu thân nhìn thấy.

Nhìn thân ảnh gầy gò trước mặt, Âm Minh Dạ Xoa cái vui mừng cảm động, dòng nước mắt nóng chảy ra, nói nhỏ:

- Nếu phụ thân ngươi còn sống, biết rõ ngươi trở thành Chiến Hoàng trong Vạn Thế đối quyết sẽ tự hào vì ngươi, đây là độ cao phụ thân ngươi năm đó không thể đạt tới.

- Nhìn Lục chưởng môn kìa.

- Đệ tử của hắn Thái A đều trở thành Chiến Hoàng.

- Hai thầy trò thật cường hãn, xem đây là giai thoại trong Vạn Thế đối quyết.

...

Trong phân đà Phi Linh Môn, sau một lát các cường giả tụ tập, cung kính hành lễ sau đó ngồi xuống, nội tâm vô cùng kích động.

Lúc này Phạm Thống cùng Âm Quỷ hai người báo cáo công tác với Lục Lâm Thiên, lúc này mượn nhờ Vạn Thế đối quyết, tuy cuối cùng Lục Lâm Thiên không có chính thức trở thành Chiến Thần, làm không ít đổ ước không còn hiệu lực, nhưng Phạm Thống, Âm Quỷ cũng âm thầm khống chế tài phú của sáu trung thiên thế giới, đang chậm rãi thu lưới.

- Ít nhất sáu trung thiên thế giới.

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, Phạm Thống và đám người Âm Quỷ khống chế linh đường, giả thượng du long Đường Ngũ, Thiên Xu là một đám gian trá bày mưu tính kế, thương hội Phi Linh không giàu mới lạ.

- Chưởng môn, thương hội Kỳ Phong xâm phạm chúng ta, ta sớm đã cảm thấy Hoài Linh Ngọc không ổn, cho nên lúc này không cần khách khí với thương hội Kỳ Phong, các bàn đặt cược của thương hội Kỳ Phong đều bị chúng ta nện lớn, vẫn không có trả thưởng, nếu trả, ít nhất phải giao một nửa thương hội cho chúng ta.

Phạm Thống nói với Lục Lâm Thiên.

- Thương hội Kỳ Phong!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, lãnh ý bắn ra, nói:

- Hiện tại có thể phái người đi lĩnh thưởng.

- Ta hiểu!

Phạm Thống, Âm Quỷ các loại gật đầu hiểu ý, đi theo chưởng môn lâu như thế, bọn họ hiểu rõ ý chưởng môn.

- Chưởng môn.

Đệ tử Phi Linh Môn đi theo từ Thị Hoang thế giới lúc này chạy vào, hoảng sợ nhìn Lục Lâm Thiên đều.

- Chuyện gì vội vàng hấp tấp, nói mau?

Thạch Ngọc Đồ quát đệ tử kia.

- Trưởng lão, bên ngoài có một người đến đây, náo ở cửa cả buổi, hắn nói là người trong Thị Hoang thế giới tới, là Hoàng chấp sự của thương hội Thải Vân, hắn nói muốn gặp chưởng môn, chúng ta không cho hắn vào, hắn nói chỉ cần thông báo một tiếng, nói là chưởng môn sau khi biết sẽ gặp hắn, hắn có việc gấp.

Đệ tử này nhanh chóng trả lời.

- Mau mời Hoàng chấp sự, mau mời.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, sắc mặt biến hóa,Hoàngchấp sựthương hội Thải Vân, Lục Lâm Thiên tất nhiên không quên, vội vàng đến đây như vậy chắc chắn là có chuyện.

- Vâng.

Đệ tử nhìn ra phản ứng của chưởng môn, lập tức hiểu được, xem ra Hoàng chấp sự có quan hệ với chưởng môn, còn có quan hệ sâu, khá tốt vừa rồi không làm khó Hoàng chấp sự, bằng không sợ rằng có người không may.

- Hoàng chấp sự Thị hoang thế giới.

Phạm Thống, Vấn Thân Mạc, Âm Quỷ, Phong Đô Tam Hồn rất quen thuộc Hoàng chấp sự, ánh mắt khẽ nhúc nhích, trong nội tâm có dự cảm không tốt.

Không qua bao lâu, bên ngoài đại điện có lão giả quen thuộc được đệ tử Phi Linh Môn dẫn dắt đi vào, xuất hiện trong tầm mắt Lục Lâm Thiên, cảm giác khí tức vô hình trong đại điện, lão giả hơi có áp lực khẩn trương, lập tức nhìn thấy thân ảnh quen thuộc, sắc mặt ngưng trọng biến thành vui vẻ, cung kính hành lễ nói:

- Bái kiến Lục chưởng môn.

- Hoàng chấp sự không cần đa lễ.

Lục Lâm Thiên sinh ra khí thế vô hình, Hoàng chấp sự vô cùng ngạc nhiên, Lục Lâm Thiên lập tức hỏi:

- Hoàng chấp sự, sao ngươi tới một mình, Thi Dao cô nương đâu?

Hoàng chấp sự nghe vậy, ánh mắt ngưng trọng, nói:

- Lục chưởng môn, ta tới là vì chuyện nhị tiểu thư.

Lập tức Hoàng chấp sự mang tình huống đại khái báo cho Lục Lâm Thiên, thì ra cách đây không lâu tổng bộ thương hội Thải Vân phái người tới báo tin với An Thi Dao, nói là phụ thân An Thi Dao là An Thế Hải có chuyện, bảo nàng trở về.

An Thi Dao cũng không nghĩ nhiều, lập tức vội vàng quay về, Hoàng chấp sự lúc ấy đã cảm thấy không ổn, sau đó tiếp thụ tin tức của người từ các phân đà đi tới tổng bộ, Hoàng chấp sự càng ngày càng cảm giác không ổn, tình hình phức tạp ở tổng bộ, Hoàng chấp sự quá rõ ràng, đây chắc là âm mưu nhắm vào An Thi Dao, sau khi đi tổng bộ nghe ngóng, hắn biết có phân đà Phi Linh Môn gần đây, cũng biết tin tức Lục Lâm Thiên quay về, cho nên lập tức tới đây tìm kiếm.

- Thi Dao gặp chuyện không may?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức âm trầm, thời điểm ở Thị Hoang thế giới, An Thi Dao đường đường là nhị tiểu thư ở thương hội Thải Vân lại phải ở Thị Hoang thế giới, Lục Lâm Thiên đã cảm giác nội tình của thương hội phức tạp, dự cảm có chuyện không tốt xảy ra, lúc trước khu còn ở trấn Thanh Vân, mình ở Lục gia cũng có tình huống này.

- Hoàng chấp sự, ta không hiểu tình hình thương hội Thải Vân, ngươi thấy chuyện này là thế nào?

Lục Lâm Thiên âm trầm, các đệ tử hạch tâm Phi Linh Môn đi ra từ Thị Hoang thế giới lúc này sắc mặt âm trầm, chưởng môn có quan hệ với An Thi Dao, người trong Thị Hoang thế giới biết rõ, nói An Thi Dao là hồng nhan của chưởng môn cũng không quá mức, giờ phút này An Thi Dao xảy ra chuyện, mọi người thấy sắc mặt chưởng môn âm trầm, đều có thể phán đoán ra kế tiếp sẽ phát sinh cái gì.

Chương 3919: Đệ tử Hoàng gia nói với Hoàng Thiên Tứ

Lập tức Bạch Kinh Đường và Viêm Hỏa, Địa Long ba người gật đầu với nam tử trung niên chức hộ pháp của Phi Linh Môn, linh hồn truyền âm nói gì đó, ba người gật đầu, lập tức khom người rời đi.

Ba người này rời khỏi đại điện, trên người khí tức chấn động kịch liệt, lập tức vội vàng rời khỏi đại điện.

- Lục chưởng môn, tình huống thương hội Thải Vân phức tạp, ta suy đoán, đó là mẫu tử đại tiểu thư của thương hội làm ra chuyện này.

Hoàng chấp sự nói với Lục Lâm Thiên.

Sau đó Hoàng chấp sự báo cáo, Lục Lâm Thiên và mọi người biết nước trong thương hội Thải Vân quá sâu, thì ra chủ nhân thương hội mặt ngoài là An Thế Hải, lúc trước tổng cộng có hai thê tử, hai người bình khởi bình tọa, ngay từ đầu còn bình an vô sự, trong đó Điêu Linh Tuệ sinh ra An Thi Đình, còn người kia sinh ra An Thi Dao.

Thế nhưng mà về sau không biết vì sao, mẫu thân An Thi Dao vô duyên vô cớ tẩu hỏa nhập ma vẫn lạc, cũng không lâu lắm, cường giả bí mật của thương hội Thải Vân là An Song Dương phụ thân An Thế Hải xảy ra chuyện ngoài ý muốn, hắn trọng thương tuy khôi phục nhưng thực lực đại tổn.

Thời điểm này một tên là phụ thân Điêu Linh Tuệ nhảy ra khống chế thương hội, hắn là đoạn linh chưởng Bôn Thiên Lai, cũng không thua kém gì An Song Dương, người này dùng thân phận nghĩa phụ của Điêu Linh Tuệ bước chân vào thương hội.

Mà Điêu Linh Tuệ từ từ nuôi trồng thế lực của mình trong thương hội, ỷ vào Bôn Thiên Lai, An Thế Hải và An Song Dương chỉ có thể nhắm một mắt mở một mắt, An Thi Dao đến Thị Hoang thế giới cũng là tranh đấu trong thương hội tạo thành.

- Lục chưởng môn, lão hủ thực lực thấp kém, mấy ngày qua trốn trốn tránh tránh, Nhị tiểu thư hơn phân nửa rơi vào tay đám người kia, cầu Lục chưởng môn tương trợ, lão hủ khẩn cầu.

Vừa dứt lời, Hoàng chấp sự hành đại lễ.

Xùy.

Lục Lâm Thiên nâng Hoàng chấp sự đứng dậy, nói:

- Hoàng chấp sự, Thi Dao cô nương có chuyện ta sẽ lo liệu, không cần đa lễ, giao cho ta đi, ta sẽ tìm được Thi Dao cô nương.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm, quay người nói với các cường giả Phi Linh Môn:

- Võ đường, ngoại đường, yêu đường nghe lệnh.

- Chưởng môn.

- Chủ nhân.

Bạch Kinh Đường, Viêm Hỏa, Địa Long ba người cung kính đứng đó.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn Bạch Kinh Đường cùng Viêm Hỏa, Địa Long ba người, trong ánh mắt có hàn ý chấn động, nói:

- Mang theo người của các ngươi, hôm nay không tìm thấy Thi Dao, ta muốn thương hội Thải Vân không còn tồn tại trên đời nữa.

- Chưởng môn, chúng ta đã sớm phân phó tốt, ngoại đường, võ đường, yêu đường ba đường đệ tử tập hợp, đoán chừng đã sớm xuất phát rồi.

Bạch Kinh Đường nói ra, ba người sớm biết rõ tính cách chưởng môn, biết rõ chưởng môn sẽ có động tác, lúc này đã sớm cho người đi an bài.

- Hoàng chấp sự, ngươi đi cùng với chúng ta hay ở lại Phi Linh Môn nghỉ ngơi?

Lục Lâm Thiên hỏi Hoàng chấp sự.

- Lục chưởng môn, lão hủ cùng đi với các ngươi.

Hoàng chấp sự nói ra, ánh mắt chấn động, nhìn qua thân ảnh áo xanh với khí thế vô hình, hắn biết rõ lúc trước nhị tiểu thư không nhìn lầm người.

Sưu sưu.

Lúc này trong Phi Linh Môn không ngừng có thân ảnh phóng lên trời.

Các đệ tử Phi Linh Môn vốn cao hứng vui vẻ, thần sắc lúc này vô cùng âm trầm.

- Ồ, chẳng lẽ trong Phi Linh Môn xảy ra chuyện gì, khí tức không khí có chút lạ lạ!

Tất cả người tiểu thế lực đang vây quanh phân đà Phi Linh Môn đều chú ý, bọn họ cảm giác khí tức của đệ tử Phi Linh Môn biến hóa, cũng cảm thấy có gì đó xảy ra.

XIU....XIU... XÍU...UU!...

Cũng không bao lâu, trong phân đà Phi Linh Môn có hơn trăm tọa giá khôi lỗi bay lên, những tọa giá khôi lỗi này xuất hiện khí tức lăng lệ, trực tiếp phá không bay tới trung tâm của thành Vô Sắc.

- Thanh thế lớn như vậy, trên trăm khung tọa giá khôi lỗi, ít nhất mấy vạn người, Phi Linh Môn có đại động tác.

- Không biết Phi Linh Môn đối phó ai, chẳng lẽ là thương hội Kỳ Phong sao?

- Mau đi xem một chút, trận thế này chắc chắn sẽ có huyết chiến.

Bên ngoài phân đà Phi Linh Môn, đám người ngoài nhanh chóng bay theo Phi Linh Môn, muốn đi xem náo nhiệt.

XIU....XIU....

Đi theo tọa giá khôi lỗi của Phi Linh Môn, chung quanh thành Vô Sắc có không ít cứ điểm của Phi Linh Môn cho tọa giá khôi lỗi bay theo, khí tức lăng lệ bao phủ bầu trời.

Khí thế to lớn như thế, ở Hoàng gia, Tôn Tiểu Nhã cùng Hoàng Sa từ Vạn Thế đối quyết quay về, cả Hoàng gia đều sôi trào.

- Gia chủ, Phi Linh Môn có đại động tĩnh, đã dốc toàn lực, khí tức lăng lệ, sợ là...

Trong đại điện náo nhiệt, lúc này Hoàng Sa và Tôn Tiểu Nhã đang mời khách từ xa dùng cơm tẩy trần, lúc này một gia đinh được Hoàng Thiên Tứ phân phó chú ý thương hội Kỳ Phong chạy vào, Hoàng Thiên Tứ cũng vì thế muốn biết động tĩnh của Phi Linh Môn, Hoàng gia rất quan tâm chuyện này.

Trong đại điện náo nhiệt khi có tin tức từ Phi Linh Môn truyền đến, bọn họ lâm vào yên tĩnh, Hoàng Thiên Tứ nghe vậy, nghi hoặc một hồi, nói nhỏ:

- Phi Linh Môn có đại động tĩnh, chẳng lẽ chủ động đối phó thương hội Kỳ Phong?

- Gia chủ, Phi Linh Môn không giống như đối phó thương hội Kỳ Phong, tọa giá khôi lỗi của Phi Linh Môn bay tới Vãng thành.

Đệ tử Hoàng gia nói với Hoàng Thiên Tứ.

- Phụ thân, chuyện của đội trưởng ta không thể mặc kệ, ta muốn đi hỗ trợ.

Hoàng Sa nghe vậy, lập tức nói với Hoàng Thiên Tứ.

- Yên tâm đi, chuyện của Phi Linh Môn chúng ta sẽ quan tâm, có Lục chưởng môn chiếu cố ngươi và Tiểu Nhã trong Vạn Thế liệp tràng, chuyện của Phi Linh Môn sau này là chuyện của Hoàng gia.

Hoàng Thiên Tứ gật đầu với Hoàng Sa, lập tức phát tay, ánh mắt hơi trầm xuống, nói:

- Đệ tử ngoại đường Hoàng gia theo ta ra khỏi thành.

- Tất cả đệ tử ngoại đường Tiết gia đi theo ta ra khỏi thành.

- Người trong tộc theo ta.

Vào lúc này, trong sơn mạch quanh thành Vô Sắc không ngừng có tiếng quát truyền ra, rất nhiều tọa giá khôi lỗi mang theo sát khí bay lên cao.

- Đây là...

Trong thành Vô Sắc, mọi người ngẩng đầu nhìn giữa không trung, động tĩnh này mọi người đều biết sắp có mưa gió nổi lên, mà khúc nhạc dạo bắt đầu từ thành Vô Sắc.

Trong một đình viện yên tĩnh, An Thi Đình nhìn một phụ nhân có vẻ mặt âm trầm, dung nhan vốn tuyệt mỹ giống như là mỹ nhân rắn rết vậy, nàng nói:

- Mẫu thân tính toán quả thực không chút sơ hở nào, dùng thành tích của Lục Lâm Thiên tại Vạn Thế đối quyết lần này, nếu như tiện tỳ An Thi Dao kia thừa cơ mượn Lục Lâm Thiên muốn xoay người mà nói, chúng ta quả thực vô cùng khó đối phó, hiện tại rốt cuộc cũng có thể yên tâm rồi.

- Tiện tỳ kia tới Thị Hoang thế giới, không ngờ lại có thể lật tay làm mưa, coi như cũng có chút bổn sự.

Phụ nhân trung niên âm trầm nói, sau đó lại nhìn An Thi Dao nói tiếp:

- Tiện tỳ kia hiện tại thế nào rồi? Giải quyết sớm một chút đi, tránh cho đêm dài lắm mộng.

- Đã cách cái chết không xa, con nhất định phải tra tấn tiện tỳ này tới chết. Bằng không tâm trạng của con khó mà ổn định lại được, tiện tỳ này không ngờ lại có giao tình không kém với Lục Lâm Thiên kia. Nàng ta có tư cách gì đoạt với con?

An Thi Đình lạnh nhạt nói, sự ghen ghét trong đôi mắt bắn ra.

Chương 3920: Người Thải Vân thương hội, cút ra đây cho ta

Phụ nhân âm trầm nhìn qua An Thi Đình rồi nói:

- Lục Lâm Thiên quả thực bất phàm, nếu như con có thể ở cùng hắn thì có thể chân chính được coi là hóa thành phượng hoàng bay lượn trên không trung, mẫu tử chúng ta về sau đừng nói là ở trong Vô Sắc thế giới, coi như là ở trong cả Thượng Thanh Đại thiên thế giới cũng có trọng lượng không nhỏ.

- Mẫu thân, Lục Lâm Thiên kia dường như rất khó dụ.

Con mắt tràn ngập sự đố kỵ, ghen ghét của An Thi Đình chấn động, khẽ mỉm cười rồi nói tiếp:

- Bất quá con cũng không tin có nam nhân nào có thể chạy thoát khỏi lòng bàn ta con, sớm muộn con cũng sẽ khiến cho hắn quỳ gối trước váy con.

Trong thạch thất u ám, toàn thân An Thi Dao bị cấm chế, đôi mắt vốn như ngọc thạch lúc này đã tràn ngập vẻ ảm đạm, nguyên lực bị cấm chế, khí tức suy yếu tới cực điểm.

Mà thân hình nàng vô cùng thê thảm, lúc này bị ngâm mình trong một cái ao nhỏ, hai tay bị khóa sắt kéo về phía sau, thân hình vốn trắng nõn lúc này lại tràn ngập vết máu tươi, trên mặt, trên ngực, trên bụng đều có vết máu tràn ra, rút da, tróc thịt, máu tươi chảy ra nhuộm đỏ cái ao, thân hình động lòng người lúc này vô cùng thê thảm.

Phanh Phanh.

Bên cạnh cái ao, một người dường như là tỳ nữ có tu vi Phá Giới cảnh trẻ tuổi đang cầm một thanh trường tiên sắc bén mang theo huyết thủy trong ao không ngừng hung hăng quất vào thân hình tràn ngập vết thương của An Thi Dao. Máu tươi nhuộm đỏ cái ao nhỏ, mỗi lần trường tiên đánh xuống thân hình An Thi Dao đều khiến cho thân hình mềm mại của An Thi Dao không ngừng run rẩy, thế nhưng lại vô lực kêu lên tiếng kêu thảm thiết.

Xem ra, loại tra tấn thê thảm này An Thi Dao đã phải chịu đựng vô cùng lâu.

Oanh.

Bên ngoài thạch thất u ám, cánh cửa có cấm chế dày đặc mở ra, An Thi Đình chậm rãi đi tới, tỳ nữ kia lập tức cung kính lùi sang một bên.

- Hừ, tiện tỳ, lúc này xem ngươi còn tư cách gì đoạt với ta?

Nhìn bộ dáng thê thảm của An Thi Dao lúc này, trong mắt An Thi Đình không có bất kỳ sự thương cảm nào, ánh mắt âm hàn, khóe miệng nở nụ cười lạnh, lập tức thỏa mãn nói với tiện tỳ kia:

- Chậm rãi quất cho ta, quất chết mới thôi. Đoán chừng tiện tỳ này cũng không chịu đựng được bao lâu nữa, sắp chết thì nói cho ta biết. Đừng để cho linh hồn phân thân và hồn anh của nàng ta chạy trốn, thực lực của ngươi còn chưa diệt được linh hồn của tiện tỳ này.

- Vâng, đại tiểu thư.

Tỳ nữ kia cung kính đáp, lúc này An Thi Đình mới thỏa mãn rời khỏi thạch thất.

Thải vân thương hội ở trong cả Vô Sắc Trung thiên thế giới là một thương hội không kém, có thể nói là gần bằng Kỳ Phong thương hội cũng không quá, mà đây cũng là sự thật.

Cửa hàng của Thải Vân thương hội ở trong thành Vô Sắc có không ít, mà đại bản doanh chân chính, mọi người đều biết là ở trong sơn mạch Thải Vân, trong sơn mạch ba la có một ngọn núi trùng điệp, chung quanh có những ngọn núi cao ngất trong mây cùng với những cánh rừng bao la, bạt ngàn.

Tuy rằng Thải Vân thương hội ở trong sơn mạch, thế nhưng trong sơn mạch này có vô số trạm gác ngầm, một khi có người tiếp cận sẽ lập tức bị phát hiện ra, cho nên nếu như có người nào muốn trà trộn vào trong đại bản doanh của Thải Vân thương hội mà nói, cũng khó có thể làm được.

Trong đại bản doanh của Thải Vân thương hội, kiến trúc liên miên không ngớt, không ít đệ tử An gia cùng với tộc nhân họ hàng xa gần, đệ tử Thải Vân thương hội cũng có mấy chục vạn nhân khẩu, xem như cũng rất đông đúc. Cường giả trong Thải Vân thương hội cũng khá nhiều, khiến cho Thải Vân ở trong cả Vô Sắc Trung thiên thế giới cũng là tồn tại nổi danh, không ít tiểu thế lực thường ngày đến đây nịnh bợ cũng nhiều vô số kể.

Nhưng đột nhiên gần đây Thải Vân thương hội lại đột nhiên vắng vẻ hơn không ít, người tới nịnh nọt Thải Vân thương hội đều chuyển hướng sang Phi Linh môn. Thải Vân thương hội vốn không phải là sự lựa chọn tốt nhất, cho nên người hiện tại tới đây nịnh nọt cũng càng ngày càng ít.

Oanh.

Trong sơn mạch yên tĩnh, đột nhiên phía xa truyền đến vô số tiếng xé gió, vô số tiếng xé gió hội tụ lại một chỗ khiến cho cả không gian run run từ phía xa.

Lập tức giữa không trung xuất hiện mấy trăm khôi lỗi tọa giá lớn nhỏ đột nhiên ngang trời xuất hiện, khí tức sắc bén áp bách cánh rừng bao la bạt ngàn phía dưới, tạo thành chấn động, sóng to gió lớn.

Ầm ầm.

Theo đám khôi lỗi tọa giá lớn nhỏ này xuất hiện, từ bốn phía chung quanh sơn mạch lại xuất hiện thêm vô số khôi lỗi tọa giá lớn nhỏ khác. Khôi lỗi tọa giá lớn nhỏ cùng với trên trăm khôi lỗi tọa giá vừa rồi tạo thành đội hình ước chừng gần bốn trăm khôi lỗi tọa giá lớn nhỏ. Mỗi một đầu khôi lỗi tọa giá đều có tiêu chí của Phi Linh môn hiện tại, chỉ cần liếc mắt cũng có thể nhìn ra đây là khôi lỗi tọa giá của Phi Linh môn.

Gần bốn trăm khôi lỗi tọa giá hiện lên, mang theo thanh thế mênh mông cuồn cuộn phóng về phía ngọn núi trùng điệp phía trước, khí thế rõ ràng không có ý tốt, cũng không có chút khách khí nào.

Trong sơn mạch này, không ít trạm gác ngầm của Thải Vân thương hội nhìn thấy động tĩnh mênh mông cuồn cuộn trên không trung lập tức há hốc mồm không nói được lời nào, sắc mặt lập tức trắng bệch, ngừng một chút rồi lập tức bóp nát ngọc giản truyền tin.

Ầm ầm.

Một lát sau, mấy trăm khôi lỗi tọa giá lớn nhỏ của Phi Linh môn đã xuất hiện trước sơn mạch liên miên, từng đạo thân ảnh từ trong khôi lỗi tọa giá nhảy ra. Ban đầu là hơn mười đạo thân ảnh, sau đó là mấy trăm, lại hơn ngàn, tuy rằng ít thế nhưng đội hình ngay ngắn, không có chút hỗn loạn nào, trong chớp mắt ngắn ngủi đã chỉnh tề đạp không đứng lơ lửng.

Vô số thân ảnh rậm rạp, chằng chịt, ước chừng gần hai mươi vạn người, cùng với mấy trăm đầu khôi lỗi tọa giá khổng lồ, gần như là che khuất bầu trời, lơ lửng trên không trung.

Từng đạo thân ảnh tràn ngập khí tức sắc bén, khí tức này nếu như chỉ có một mình có lẽ cũng không quá mạnh, thế nhưng hai mươi vạn khí tức hội tụ khiến cho cả không trung nhất thời gió nổi mây phun, run run không ngớt.

- Người Thải Vân thương hội, cút ra đây cho ta.

Ngay khi người của Phi Linh môn đạp không đứng lơ lửng giữa không trung, âm thanh gào thét của Địa Long mang theo nguyên lực bàng bạc cuồn cuộn, quanh quẩn trên không trung.

Tiếng quát lớn như vậy xen lẫn nguyên lực lập tức quanh quẩn trong không trung, tràn vào trong mỗi một góc của Thải Vân thương hội, vô số người ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn về phía không gian phong vân biến sắc xa xa, khí tức sắc bén kia xuyên thấu không gian thẩm thấu tới khiến cho lòng người rung động, tự nhiên bị áp bách cực lớn.

- Chuyện gì vậy? Xảy ra chuyện gì vậy?

Cả đại bản doanh của Thải Vân thương hội chỉ trong thoáng chốc hỗn loạn một mảnh, cùng lúc này, trong không trung, vô số thân ảnh mang theo ánh mắt ngưng trọng tới cực điểm phóng ra. Trong giây lát không ít thân ảnh xuất hiện trước ngọn núi trùng điệp, sau lưng còn có không ít tiếng xé gió không ngừng vang vọng. Nhìn khí thế mênh mông cuồn cuộn không có ý tốt kia, sắc mặt cả đám tái nhợt.

Chương 3921: Điều này cũng khiến cho hắn vô cùng kinh ngạc

Một nam tử trung niên dẫn đầu mặc trường bào nhạt, bộ dáng có chút khí khái hào hùng, đôi mắt đen nhánh, nhìn qua đệ tử Phi Linh môn thanh thế mênh mông cuồn cuộn cùng với đám người Lục Lâm Thiên, sau khi kinh hãi, cố nén sự nghi hoặc trong lòng, khẽ mỉm cười nhìn đám người Lục Lâm Thiên nói:

- Thì ra là Lục chưởng môn và chư vị Phi Linh môn đại giá quang lâm, không biết tại sao chư vị lại tới Thải Vân thương hội, và không biết chư vị có gì chỉ bảo.

Lục Lâm Thiên đạp không đi tới, sau lưng chính là mấy chục thành viên của Hộ Hoàng đội thu liễm khí tức. Chức trách của Hộ Hoàng đội chính là thủ hộ Chiến Hoàng. Loại trường hợp này đương nhiên phải đi theo. Hai bên trái phải đều là cường giả và đệ tử hạch tâm trong Phi Linh môn. Nhìn An Thế Hải, Lục Lâm Thiên hoàng toàn không khách khí với An Thế Hải, khuôn mặt âm trầm thậm chí còn mang theo vài phần hàn ý, nói:

- An Thế Hải, giao ra Điêu Linh Tuệ và An Thi Đình, nếu không ta sẽ khiến cho Thải Vân thương hội biến mất trên cõi đời.

- Lục chưởng môn, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ tiểu nữ cùng với phu nhân ta có hiểu lầm với Phi Linh môn hay sao? Thải Vân thương hội ta gần đây giao hảo với Phi Linh môn, ta còn đang muốn đi tới Phi Linh môn chúc mừng Lục chưởng môn chiến thắng từ khu vực liệp tràng của Vạn Thế đối quyết a.

An Thế Hải tuy rằng cũng là cường giả Niết Bàn cảnh, thế nhưng nhìn thấy Lục Lâm Thiên trở mặt không chút khách khí cũng đã có chút sợ hãi. Nghe khẩu khí của Lục Lâm Thiên, trận thế đằng đằng sát khí của Phi LInh môn dường như cũng không phải vì Thải Vân thương hội lao tới, mà là vì Điêu Linh Tuệ và An Thi Đình, điều này cũng khiến cho hắn vô cùng kinh ngạc.

- Xảy ra chuyện gì sao? Ngươi còn mặt mũi hỏi vậy sao?

Lục Lâm Thiên âm trầm quát lớn.

- Gia chủ.

Hoàng chấp sự nhanh chóng chạy tới.

- Hoàng chấp sự, sao ngươi lại tới đây? Không phải ngươi ở trong Thị Hoang thế giới sao?

Nhìn thấy Hoàng chấp sự, An Thế Hải sững sờ, càng thêm kinh ngạc.

- Gia chủ, Nhị tiểu thư mất tích rồi, nói rất dài dòng, thế nhưng có lẽ có quan hệ với phu nhân và đại tiểu thư.

Hoàng chấp sự nói với An Thế Hải, mấy ngày nay hắn cũng không dám tìm An Thế Hải, hắn rất rõ ràng địa vị của An Thế Hải trong Thải Vân thương hội, tuy rằng có thể quản thương hội thế nhưng lại không thể quản gia đình, cho dù An Thế Hải có biết việc này sợ rằng sau khi An Thế Hải biết cũng sẽ đánh rắn động cỏ, rất có thể còn khiến cho Nhị tiểu thư càng thêm nguy hiểm.

- Cái gì?

An Thế Hải nghe vậy sắc mặt lập tức đại biến, việc này hắn hoàn toàn không biết rõ, hắn lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Lục chưởng môn, việc này ta hoàn toàn không biết rõ, ta sẽ lập tức đi hỏi thăm, có kết quả sẽ nhanh chóng thông báo cho Lục chưởng môn. Lục chưởng môn thấy thế nào?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, khuôn mặt vẫn âm trầm, ánh mắt tràn ngập hàn ý, nói:

- Không cần, ta tự mình đi vào tìm, ngươi không liên quan lùi ra cho ta là được.

- Lục chưởng môn, chuyện này không thích hợp lắm a.

Ánh mắt An Thế Hải khẽ biến đổi, ý của Lục Lâm Thiên chính là tự mình nhúng tay vào chuyện của An gia hắn, tiến vào trong Thải Vân thương hội, đặc biệt còn mang theo mấy chục vạn đệ tử đằng đằng sát khí lao tới. Chuyện này khiến cho hắn không thể không đề phòng, đây có lẽ là Lục Lâm Thiên muốn mượn cơ hội làm gì đó cũng không nhất định.

Lục Lâm Thiên nhìn An Thế Hải, hàn ý tràn ra, thản nhiên nói:

- Đệ tử Phi Linh môn nghe lệnh, lật tung Thải Vân thương hội tìm ra An Thi Đình và Điêu Linh Tuệ, ai dám ngăn cản giết không tha.

- Giết.

Từng đạo âm thanh lạnh lẽo sát phạt lập tức vang vọng trong không trung, mấy chục vạn đệ tử Phi Linh môn lập tức có hành động.

Đệ tử Thải Vân thương hội mang theo sự hoảng sợ không ngừng xuất hiện, đối mặt với khí thế sát phạt của đệ tử Phi Linh môn như vậy sắc mặt cả đám trắng bệch. Tuy rằng thực lực của Thải Vân thương hội không yếu, cường giả cũng không ít, thế nhưng cho dù là ai cũng biết, hiện tại trong Phi Linh môn có Lục Lâm Thiên, có Thái A, Kim Viên, không phải là người mà Thải Vân thương hội có thể chống cự.

Ầm ầm.

Bạch Kinh Đường, Vấn Thân Mạch, Âm Quỷ, Phạm Thống cùng với những người khác phất tay, hư không run lên, mấy chục Phi Hổ chiến hạm xoay quanh hư không, đại bộ phận đều là Phi Hổ chiến hạm tam cấp, mà phía trước đều là Phi Hổ chiến hạm tứ cấp mà những năm này đám người Âm Quỷ, Thiên Xu, Thiên Tuyền, Vấn Thân Mạc luyện chế ra. Dưới Niết Bàn cảnh, sợ rằng khó ai có thể ngăn cản Phi Hổ chiến hạm oanh kích.

Nhìn mấy chục Phi Hổ chiến hạm, đệ tử Thải Vân thương hội tự nhiên run sợ, Hộ Hoàng đội sau lưng Lục Lâm Thiên, cảm nhận khí tức kinh khủng trên Phi Hổ chiến hạm kia cũng âm thầm rung động.

- Ai dám ngăn cản, giết không tha.

Bạch Kinh Đường, Âm Quỷ, Vấn Thân Mạc, Viêm Hỏa nhảy ra khỏi Phi Hổ chiến hạm, phóng về phía Thải Vân thương hội.

Phi Hổ chiến hạm lơ lửng trên không trung, sắc mặt An Thế Hải đại biến, thế nhưng hắn cũng không dám ngăn cản, hắn có thể cảm nhận được sát ý lạnh lẽo trên người Lục Lâm Thiên.

- Chư vị Phi Linh môn đại giá quang lâm, lão hủ An Song Dương đến chậm, mong chư vị thứ tội.

Một đạo âm thanh vang vọng, một lão giả mặc áo bào màu xám đáp xuống, bộ dáng chừng bảy mươi, ánh mắt sáng ngời, toàn thân có khí tức ẩm ướt lan tràn, tự dưng khiến cho không gian chung quanh biến hóa, rõ ràng đã tới Niết Bàn cảnh.

- An Song Dương, Niết Bàn cảnh cao giai.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, An Song Dương chính là phụ thân của An Thế Hải, cảm nhận khí tức người này, không ngờ lại là Niết Bàn Cảnh cao giai, nhưng Lục Lâm Thiên cảm nhận khí tức trên thân người này, dường như cũng không quá ổn định, so với người có tu vi Niết Bàn Cảnh cao giai bình thường, khí tức có không ít khác biệt.

- Vị này nhất định là chưởng môn Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn a, quả nhiên là tuổi trẻ tài cao, tuấn tú lịch sự. Lão hủ có lễ.

An Song Dương nhìn Lục Lâm Thiên, vẻ mặt có chút cung kính, ánh mắt âm thầm ngưng trọng.

- Còn định trốn tránh sao? Tự mình xuất hiện là tốt nhất, chẳng lẽ còn đợi ta mời ngươi đi ra hay sao?

Lục Lâm Thiên nhìn An Song Dương, căn bản không có để ý tới mà ánh mắt chăm chú nhìn về phía ngọn núi khổng lồ cao vυ"t trong mây.

- Thực lực của Lục chưởng môn quả nhiên danh bất hư truyền, lão hủ Bôn Thiên bái kiến Lục chưởng môn.

Trên ngọn núi, sau khi Lục Lâm Thiên nói xong, lập tức có ba đạo thân ảnh lướt tới, sau mấy cái lách mình, ba đạo thân ảnh lập tức xuất hiện trước mắt mọi người. Dẫn đầu là một lão giả tuổi chừng sáu mươi, xấu xí, ánh mắt lại sáng ngời, thâm thúy. Bên cảnh là một phụ nhân vẻ mặt âm trầm, còn có một nữ tử mỹ mạo, người này chính là Đại tiểu thư Thải Vân thương hội An Thi Đình.

Ba người này xuất hiện, trong Thải Vân thương hội có không ít người lặng lẽ đi tới sau lưng ba người, còn có một ít người có chút do dự.

Chương 3922: Lục chưởng môn, tha mạng

- Lục chưởng môn, kia chính là Đoạn Linh Chưởng cùng với Đoạn Linh Tuệ, An Thi Đình.

Hoàng chấp sự nhìn ba người kia sau đó lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đã sớm nhìn qua ba người, Đoạn Linh chưởng này có tu vi Niết Bàn cảnh cao giai đỉnh phong, loại thực lực này quả thực không thấp. Trong cả ba ngàn Đại thiên thế giới cũng được coi như cường giả.

- Thi Đình, muội muội của con đâu? Chuyện này có quan hệ với con không?

Nhìn thấy An Thi Đình, An Thế Hải lập tức hỏi nàng ta.

Ánh mắt An Thi Đình khẽ biến đổi, nói:

- Phụ thân, không phải muội muội ở trong Thị Hoang thế giới sao? Tại sao còn hỏi con?

- Thi Đình, con nói cho ta biết, việc này có quan hệ với con hay không?

An Thế Hải lần nữa nghi hoặc hỏi.

- Phụ thân, con căn bản không biết xảy ra chuyện gì, rốt cuộc là thế nào vậy?

An Thi Đình có chút nghi hoặc hỏi.

- An Thi Đình, ta cho ngươi thời gian ba tức, giao ra An Thi Dao.

Khi Lục Lâm Thiên nói xong, thân ảnh đã đi tới trước người An Thi Đình, ánh mắt nhìn thẳng vào An Thi Đình.

- Lục chưởng môn, chuyện Thi Dao quả thực ta không biết.

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt An Thi Đình hiện lên vẻ mị hoặc.

- Loại nữ nhân như ngươi có tư cách gì khoe khoang làm dáng trước mặt ta? Ngươi không nói vậy thì ta sẽ tự mình động thủ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, khẽ phất tay một cái, một đạo trảo ấn xuyên thủng không gian chụp về phía An Thi Đình.

- Lục chưởng môn bớt giận, Thi Đình không hiểu chuyện, mong Lục chưởng môn thông cảm.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên ra tay, Bôn Thiên biến sắc, quanh thân lập tức có chấn động lan tràn ra. Một đạo trảo ấn mang theo linh hồn chấn động ngăn cản Lục Lâm Thiên. Chỉ là ngăn cản mà thôi, cũng không dám chống lại.

- Chết đi cho ta.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, sát ý trong mắt bắn ra, đạo trảo ấn trên không trung hóa thành chưởng ấn. Trong sát na này, khí tức giống như thời không thác loạn đột nhiên lan tràn ra, lan tràn ra toàn bộ sơn mạch bao la.

Oanh.

Ở giữa thiên địa đột nhiên run rẩy, cả không trung rung chuyển, đột nhiên chuyển thành phong vân biến sắc. Mây đen dày đặc bỗng nhiên tuôn ra, trong thoáng chốc thiên địa như lâm vào trong bóng tối. Khí tức năng lượng vô hình đột nhiên chấn động rồi hàng lâm.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, lấy Lục Lâm Thiên làm trung tâm, cả không gian nổi lên gợn sóng không gian giống như thời gian thác loạn. Từng vết nứt không gian đen kịt lan tràn ra giữa không trung, khí tức giống như hủy diệt tràn ra, khí tức này giống như khiến cho vạn vật không còn, thiên địa bị hủy diệt.

Ầm ầm.

Trong sát na, dưới ánh mắt hoảng hốt của Đoạn Linh Chưởng, chưởng ấn Lục Lâm Thiên ầm ầm lao thẳng vào chưởng ấn của Đoạn Linh Chưởng, hung hăng va chạm.

Hai đạo chưởng ấn va chạm, không gian chung quanh vặn vẹo rồi sụp đổ. Thiên địa lung lay giống như sắp đổ, núi non chung quanh rung động, thiên băng địa liệt, cả sơn mạch tự nhiên rạn nứt giống như mạng nhện lan tràn ra chung quanh.

- Lục chưởng môn tha mạng, ta sẽ bảo hai đứa chúng nó giao ra An Thi Dao.

Chưởng ấn của Đoạn Linh Chưởng bị đập nát, ánh mắt tràn ngập sự kinh hãi, sợ hãi, muốn nhanh chóng thoát thân, chỉ tiếc hắn hoàn toàn không ngờ, Lục Lâm Thiên vừa mới ra tay chính là sát chiêu, căn bản không có ý định buông tha hắn.

Phanh Phanh.

Dưới chưởng ấn, Đoạn Linh Chưởng căn bản không có cách nào thoát thân, không gian chung quanh sơn băng địa liệt, cả phiến không gian dưới chưởng ấn này bị đập nát thành tro tàn.

Từ đỉnh núi tới mặt đất của một ngọn núi khổng lồ dưới dư âm của chưởng ấn dễ dàng hóa thành mảnh vỡ, năng lượng cuồng bạo rung động giống như thực chất chấn động, điên cuồng nhộn nhạo lan tràn ra chung quanh.

Ầm ầm ầm.

Đoạn Linh Chưởng ở trong không gian bị hủy diệt, tu vi Niết Bàn cảnh cao giai đỉnh phong thế nhưng ngay cả linh hồn phân thân cũng không có cách nào chạy ra. Thân ảnh nứt vỡ từng khúc, thần hồn câu diệt, một khắc cuối cùng này hắn có hối hận cũng đã muộn. Hắn đã bị một chưởng của Lục Lâm Thiên đập chết.

Sưu Sưu.

Năng lượng khủng bố, hủy diệt khuếch tán, bao phủ toàn bộ thiên địa, vô số ánh mắt chung quanh ngây ngốc như phỗng.

Hít.

Ực.

Nhìn qua tất cả chuyện này, vô số ánh mắt chung quanh ngây ngốc một phen, cả đám há hốc mồm, tiếng hít sâu một ngụm khí lạnh và nuốt nước bọt không ngừng vang vọng trong không gian.

Một người có tu vi Niết Bàn cảnh cao giai trong vòng một cái tát đã bị đánh chết, muốn làm được điều này cần thực lực khủng bố bực nào.

Trong Hộ Hoàng đội, Vu Mã tam tới cùng với hai người Vô Tướng hoàn toàn run động. An Song Dương, An Thế Hải cùng với người An gia toàn thân run rẩy, cảm thấy lạnh lẽo.

Hai người An Thi Đình và Đoạn Linh Tuệ thấy vậy bị dọa cho toàn thân run rẩy, trong mắt tràn ngập vẻ sợ hãi.

- Tiện tỳ, tới đây cho ta, ngày hôm nay cho dù là ai cũng không cứu được các ngươi.

Lục Lâm Thiên đánh chết Đoạn Linh Chưởng, cũng không có một chút trì hoãn nào mà bước ra một bước. Hai đạo trảo ấn phá không, dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi lập tức xuất hiện trên đỉnh đầu của An Thi Đình và Đoạn Linh Tuệ, trảo ấn lập tức đánh vào đầu An Thi Đình và Đoạn Linh Tuệ, một đạo lưu quang quỷ dị lập tức bắn ra.

- Phụ thân, cứu con.

- Lục chưởng môn, tha mạng.

An Thi Đình và Đoạn Linh Tuệ bị dọa cho biến sắc, toàn thân run rẩy, lớn tiếng cầu xin tha mạng và cầu xin cứu mạng với Lục Lâm Thiên và An Thế Hải.

- Ah...

Trong chớp mắt ngắn ngủi, nhị nữ đồng thời kêu thảm thiết, trong linh hồn truyền ra cảm giác đau đớn kịch liệt, tiếng kêu thê thảm vang vọng.

Dù nhị nữ kêu la, người của Thải Vân thương hội phía sau lại không dám nhúc nhích một chút nào, cả đám nhìn nhau, vô cùng kinh hãi, từ sâu trong linh hồn cảm thấy lạnh lẽo.

Nghe tiếng kêu thảm thiết của hai người An Thi Đình và Đoạn Linh Tuệ, khuôn mặt An Thế Hải co rúm lại. Nhưng hắn cũng không dám tiến lên, trong lòng dường như đã nhìn thấy thứ gì đó. Có lẽ An Thi Dao mất tích có quan hệ với An Thi Đình và Đoạn Linh Tuệ, tình huống bên trong làm sao hắn không rõ cơ chứ.

Trong khoảng thời gian ngắn, ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm, từ trong linh hồn của hai người An Thi Đình và Đoạn Linh Tuệ Lục Lâm Thiên thi triển Sưu Linh thuật mà biết được. An Thi Dao đang bị giam ở trong một mật thất của Thải Vân thương hội. Loại tra tấn kia khiến cho An Thi Dao hiện tại sợ rằng sống không bằng chết.

- Hai tiện tỳ rắn rết, không giết các ngươi thiên lý ở đâu. Giết các ngươi như vậy coi như là tiện nghi cho hai tiện tỳ các ngươi.

Một tiếng rít từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên, âm thanh vừa dứt, trong lòng bàn tay đột nhiên có năng lượng đánh xuống đỉnh đầu hai người, đánh nát linh hồn hai người, đan điền cũng bị đánh nát.

- Ah...

Nhị nữ An Thi Đình kêu lên một tiếng thảm thiết, máu tươi phun ra, lập tức giống như là chó nhà có tang, đồng thời lúc này cả hai đã trở thành phế nhân.

Sưu...

Sau khi hai người An Thi Đình kêu lên một tiếng thảm thiết, bị Lục Lâm Thiên ném như chó chết về phía hai người Bàn Sấu hòa thượng và người Phi Linh môn sau lưng.

Chương 3923: Ta sẽ dùng toàn lực

- Hai tiện tỳ này các ngươi nhất định phải khiến cho bọn chúng sống không bằng chết.

Âm thanh Lục Lâm Thiên lạnh lẽo như băng, khuôn mặt âm trầm tới mức tận cùng. Cho dù là ai cũng có thể cảm giác được lúc này Lục Lâm Thiên phẫn nộ ra sao.

- Vâng, chưởng môn.

Bàn Sấu hòa thượng tiếp nhận nhị nữ An Thi Đình và Đoạn Linh Tuệ, nắm trong tay, tất cả đệ tử Phi Linh môn lúc này cũng biến sắc. Bọn họ chưa từng nhìn thấy chưởng môn mình tức giận như vậy bao giờ.

- Lục chưởng môn hạ thủ lưu tình, hai người bọn họ tuy rằng sai, nhưng mà...

An Thế Hả lập tức cầu tình với Lục Lâm Thiên, trong nhị nữ một người là con gái lớn của hắn, một người là lão bà, hắn không thể bỏ qua.

Phanh.

An Thế Hải còn chưa nói xong, bỗng nhiên có một âm thanh thanh thúy vang vọng, trên mặt hắn có năm dấu tay sưng đỏ hiện lên, một ngụm máu tươi mang theo răng từ trong miệng phun ra. Thân hình trên không trung bị đánh bay xuống sơn mạch phía dưới, nặng nề nện vào trong vết nứt dưới mặt đất.

- An Thế Hải, một tát này ta đánh thay cho Thi Dao, nếu như không phải nể mặt An Thi Dao, ta sẽ giết ngươi. Nếu như Thi Dao có bất kỳ bất trắc nào, ta diệt cả Thải Vân thương hội.

Lục Lâm Thiên nhìn xuống dưới, lập tức nhìn qua mấy vạn người vừa rồi đứng sau lưng An Thi Đình và Đoạn Linh Tuệ, lúc này Lục Lâm Thiên đã thực sự phẫn nộ, âm thanh tràn ngập sát ý vang vọng:

- Dư nghiệt của An Thi Đình và Đoạn Linh Tuệ kia không được buông tha một ai. Người An gia nếu như có ai ngăn cản giết không tha.

- Giết.

Rống rống.

Ầm ầm.

Một lát sau, âm thanh sát phạt vang vọng không trung. Phi Hổ chiến hạm của Phi Linh môn hành động, cái đầu hổ dự tợn giống như vật còn sống, từng quả cầu bằng năng lượng bắt đầu bắn ra, quả cầu nổ tung. Tiếng nổ vang giống như sấm sét vang vọng không ngừng. Trong đám người kia lập tức vang lên tiếng kêu thảm thiết, căn bản không có cách nào chống lại.

Sưu Sưu.

- Trốn, chạy mau.

Một ít người có tu vi cường hãn lập tức chạy trối chết, căn bản không dám đứng lại.

- Một người đào tẩu cũng không buông tha.

Âm thanh trầm thấp của Thái A vang lên, trong mắt cũng hiện lên sát ý.

- Vâng, thiếu chủ.

Hơn ba mươi cường giả Hộ Hoàng đội sau lưng Thái A nghe vậy lập tức phóng về phía trước, năm người có tu vi Niết Bàn cảnh cùng với ba mươi người có tu vi Đại Đạo cảnh nhanh chóng đánh về bốn phía.

- Các ngươi cũng đi đi, không được buông tha một ai.

Vô Tương nói với Vu Mãn tam giới, năm người có tu vi Niết Bàn cảnh cùng ba mươi người có tu vi Đại Đạo cảnh cũng theo Hộ Hoàng đội của Thái A đánh ra.

Ầm ầm.

Cả hai Hộ Hoàng đội lập tức tỏa ra, khí tức khủng bố bỗng nhiên khuếch tán, dưới khí thế khủng bố phô thiên cái địa này, rung động bực này khó có thể miêu tả thành lời.

Phanh Phanh.

Mà bốn phía lập tức truyền ra từng tiếng kêu thảm thiết. Đám người còn chưa trốn đi xa lập tức kêu lên một tiếng thảm thiết, tiếng nổ trầm thấp vang vọng. Hai Hộ Hoàng đội ra tay, không có ai có thể chạy thoát.

- Giết.

Đám người Âm Quỷ, Bạch Kinh Đường, viêm Hỏa, Thất sát, Thất Kiếm khẽ quát một tiếng, mang theo đại quân Phi Linh môn gia nhập vào trong cuộc càn quét.

Mấy vạn dư nghiệt của An Thi Đình và Đoạn Linh Tuệ lúc này hoàn toàn chỉ có thể chịu tàn sát, trong khoảng thời gian ngắn máu chảy thành sông, thi thể khắp nơi. Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, mùi máu tươi, sát khí dần dần tràn ngập hư không.

Trong hư không chung quanh, từ bốn phương tám hướng xuất hiện vô số khôi lỗi tọa giá và cường giả, Hoàng gia, Tử Diễm Huyền Xà, Tiết gia còn có không ít thế lực khác nhao nhao chạy tới. Nhìn thấy cảnh tượng giết chóc ngập trời, còn có không ít khí tức khủng bố của Niết Bàn cảnh phía trước, trong mắt tràn ngập vẻ khiếp sợ.

Trong thạch thất u ám, một tỳ nữ đang không ngừng dùng trường tiên đánh vào thân hình vốn trắng nõn như ngọc của An Thi Dao, chỉ là lúc này thân hình vốn trắng nõn này đã tràn ngập vết thương.

- Cũng không chết sớm một chút, hại ta phải làm chuyện khổ sai như vậy.

Vẻ mặt tỳ nữ này vô cùng âm trầm, trường tiên trong tay lần nữa vung về phía An Thi Dao.

Ầm ầm.

Trong chớp mắt này, cửa thạch thất mở ra, một đạo thân ảnh lập tức xuất hiện trước người An Thi Dao, thân ảnh mặc áo bào xanh đáp xuống huyết trì, tay nắm trường tiên, ánh mắt lại chăm chú nhìn vào người An Thi Dao. Nhìn qua bộ dáng của An Thi Dao lúc này, quả thực nhìn thấy mà giật mình, ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, trong lòng chua xót.

- Tiểu tử kia, ngươi muốn chết phải không?

Tỳ nữ kia nhìn thấy trường tiên của mình bị bắt, dùng sức cũng không có một chút tác dụng nào, vẻ mặt lập tức trầm xuống, bắt đầu mắng to.

Phụt.

Chỉ là khi vừa mới nói xong, trên trường tiên đột nhiên có lực lượng mạnh mẽ tuôn ra, trong miệng tỳ nữ này đột nhiên phun ra máu tươi, thân hình bay ngược về phía sau. Hung hăng đập vào trên thạch bích.

Hất trường tiên trong tay lên, Lục Lâm Thiên nhìn qua An Thi Dao trước người, nhìn thấy mà giật mình. Trong mắt hắn lúc này vì chua xót mà bắt đầu ướt át. Lục Lâm Thiên bóp nát khóa sắt, cấm chế được mở ra, trong nhẫn trữ vật xuất hiện một kiện trường bào màu xanh bao phủ thân hình tràn ngập vết thương, máu tươi đầm đìa kia.

- Thi Dao, ta tới rồi.

Lục Lâm Thiên ôm An Thi Dao vào trong ngực, sau khi kiểm tra thương thế của nàng, rót một đạo nguyên lực thuộc tính mộc từ từ rồi dũng mãnh tiến vào trong cơ thể An Thi Dao.

Dường như nghe thấy âm thanh của Lục Lâm Thiên, hai mắt An Thi Dao gian nan mở ra, ánh mắt uể oải nhìn về phía khuôn mặt quen thuộc trước mắt. Trên khuôn mặt đầm đìa máu tươi hiện lên nụ cười vui vẻ. Nụ cười này lại khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên càng thêm chua xót.

- Lâm Thiên, ta đang nằm mơ sao?

An Thi Dao thì thào nói, khuôn mặt quen thuộc này hiện lên trước mắt khiến cho nàng không dám tin.

- Là ta đây, có ta ở đây nàng sẽ không chịu bất kỳ sự tra tấn nào nữa.

Lục Lâm Thiên nói, âm thanh của hắn lúc này cũng có chút nghẹn ngào.

- Ta mệt mỏi quá rồi, ta muốn nghỉ ngơi một chút.

An Thi Dao thì thào, suy yếu nói. Hai con mắt lần nữa nhắm lại, trên khuôn mặt đầm đìa máu tươi lúc này khóe miệng nở nụ cười vui vẻ.

- Đội trưởng.

- Đội trưởng.

Ngoài thạch thất, Hoàng Sa, Tôn Tiểu Nhã, Tử Viêm, Tiết Mặc Kỳ, Quỷ Oa, Bạch Lang vội vàng chạy tới. Sau đó đám người Thái A, Kim Viên, Hoàng Thiên Tứ, Tiết HƯng Quốc, Tử Huyền cũng xuất hiện. Khi ánh mắt nhìn về phía thân hình tràn ngập máu tươi của An Thi Dao, khuôn mặt và thân hình tràn ngập máu tươi kia khiến cho mọi người nhìn thấy không khỏi giật mình.

- Mặc Kỳ, nàng tới đúng lúc lắm, Thi Dao giao cho nàng, ta cần nàng không có việc gì.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy mọi người tới, lập tức giao An Thi Dao trong ngực cho Tiết Mặc Kỳ.

- Ta sẽ dùng toàn lực.

Tiết Mặc Kỳ gật đầu, ánh mắt khẽ đổi, nhìn động tĩnh của Phi Linh môn và độ dáng khẩn trương của Lục Lâm Thiên hiện tại,

Chương 3924: Người cứ phân phó là được

- Vào Thiên Trụ giới đi.

Lục Lâm Thiên cũng không có cố kỵ mà xuất ra Thiên Trụ giới, đây cũng không phải là lần đầu tiên Tiết Mặc Kỳ tiến vào trong Thiên Trụ giới, nàng ôm An Thi Dao lập tức tiến vào bên trong.

- Sư phụ, tất cả mọi thứ bên ngoài đã giải quyết xong hết rồi.

Thái A nói.

- Phân phó xuống, kể tử bây giờ Phi Linh môn giám thị cả Thải Vân thương hội, có người không phục giết cho ta.

Lục Lâm Thiên nói với THái A, lần này Lục Lâm Thiên đã thực sự phẫn nộ.

- Đội trưởng, có gì cần chúng ta xử lý hay không? Người cứ phân phó là được.

Quỷ Oa nói, âm thanh vẫn khiến cho người ta sởn hết gai ốc, so với Âm Minh Dạ Xoa không khác là bao. Tuy rằng lúc này đã trở thành Chiến Tướng, thế nhưng trước mặt đạo thân ảnh mặc áo bào xanh này, ánh mắt Quỷ Oa tràn ngập vẻ tin tưởng, phục tùng, loại tin tưởng và phục tùng này tới từ linh hồn và suy nghĩ.

- Ta muốn tiện tỳ này sống không được, chết không xong. Giao cho ngươi.

Lục Lâm Thiên nhìn tỳ nữ bị ngã dưới mặt đất mãi không đứng dậy được. Lần này Lục Lâm Thiên đã tức giận, ngay cả một tỳ nữ Lục Lâm Thiên cũng không muốn buông tha.

- Không thành vấn đề.

Quỷ Oa gật đầu, người sau lưng hắn nắm tỳ nữ kia vào trong tay, thứ chờ đợi tỳ nữ này sợ rằng chính là muốn chết không được, muốn sống cũng không xong chân chính.

Hôm nay người tham dự Vạn Thế đối quyết quay về, đám người Tiết Mặc Kỳ ra khỏi đường hầm không gian, lập tức khiến cho toàn bộ thành Vô Sắc chấn động, mà ba người Lục Lâm Thiên, Thái A, Kim Viên xuất hiện lại đột nhiên phá không biến mất. Lục Lâm Thiên cũng không muốn quá mức náo nhiệt, chỉ là hắn không ngờ cuối cùng lại xảy ra chuyện như vậy.

Vốn thời gian cũng không quá dài, trong Thải Vân thương hội, thế lực của An Thi Đình, Đoạn Linh Tuệ bị diệt sát hầu như không còn. Người An gia lùi về phía sau, như sợ bị liên lụy. Nhìn cảnh tượng máu chảy thành sông, thi thể khắp nơi kia, không có người nào biết rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn chính là Chiến Thần trong Vạn Thế đối quyết, không ngờ lại ra tay với An Thi Đình và Đoạn Linh Tuệ, nghe nói dường như chuyện này có liên quan tới nhị tiểu thư An Thi Dao.

Nhưng mà đối với những người An gia này mà nói, trong lòng bọn họ cảm thấy thoái mái không thôi. Những năm gần đây Thải Vân thương hội chẳng khác gì là do Đoạn Linh Tuệ âm thầm khống chế đã sớm khiến cho không ít tộc nhân An gia bất mãn, thế nhưng vì ngại thế lực của nàng ta cho nên không ai dám nói gì.

Cũng không bao lâu sau, đám người Lục Lâm Thiên nghênh ngang rời đi, mà ngay cả An Song Dương cũng không để ý tới, mấy chiếc Phi Hổ chiến hạm tứ cấp và mấy vạn đệ tử Phi Linh môn thì ở lại, vây chặt chung quanh Thải Vân thương hội, giám thị đại bản doanh của Thải Vân thương hội.

Vô số cửa hàng của Thải Vân thương hội cũng bắt đầu bị người Phi Linh môn giám thị, có dấu hiệu giống như chiếm đoạt. Thế nhưng lúc này không có ai dám phản kháng, trước mặt chấn nhiếp như vậy, cảnh tượng thi thể khắp nơi, máu chảy thành sông còn đó, không có ai dám nói thêm gì. Chỉ có thể thầm mắng hai nữ nhân An Thi Đình và Đoạn Linh Tuệ, trêu phải người không nên trêu khiến cho cả Thải Vân thương hội bị liên lụy.

Trong phân đà Phi Linh môn, tất cả đều giống như trước kia, chỉ là lần này bởi vì Phi Linh môn tức giận làm ra hành động huyết tinh như vậy khiến cho người của không ít thế lực nhỏ không dám dừng lại bên ngoài Phi Linh môn, muốn tặng lễ Phi Linh môn cũng phải dùng các loại biện pháp.

Hoàng hôn, ánh chiều tà dần dần chiếu rọi, màn đêm bắt đầu xuất thiện.

Trong một đình viện yên tĩnh, Lục Lâm Thiên từ trong Thiên Trụ giới đi ra.

Trong tầng thứ ba Thiên Trụ giới tương đương với thời gian mười ngày, có Tiết Mặc Kỳ ở đó, tốc độ An Thi Dao khôi phục cực kỳ nhanh chóng.

- Chưởng môn, có một chút chuyện phiền phức.

Phạm Thống tới đình viện rồi nói với Lục Lâm Thiên.

- Sao vậy?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, chuyện bình thường đám người PHạm Thống cũng sẽ không tìm tới hắn.

Phạm Thống nói:

- Chưởng môn, ta phái người đi tới Kỳ Phong thương hội thu tiền đặt cược, lúc này mới phát hiện ra tất cả những thứ đáng giá của Kỳ Phong thương hội đều bị mang đi. Tổng bộ Kỳ Phong thương hội cũng chỉ để lại một ít lâu la tép riu mà thôi. Cơ hồ tất cả người chủ chốt đều lặng lẽ không một tiếng động biến mất, hẳn đã sớm có sự chuẩn bị.

- Hay cho Kỳ Phong thương hội.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, có lẽ người Kỳ Phong thương hội đã sớm có chuẩn bị, Hoài Linh Ngọc chết, khiến cho đám người này lo lắng sau khi trở về Lục Lâm Thiên sẽ đối phó với Kỳ Phong thương hội, cho nên dứt khoát đi trước thì tốt hơn.

Kỳ Phong thương hội đi lần này lại buông tha tất cả địa bàn, nhưng muốn dứt bỏ như vậy sợ rằng cũng không dễ. Lục Lâm Thiên không tin tưởng Kỳ Phong thương hội sẽ can tâm tình nguyện rời đi như vậy. Chuyện này tương đương với việc từ nay về sau, sau lưng Phi Linh môn lúc nào cũng có một đầu độc xà rình rập.

- Để cho Ám đường toàn lực tìm kiếm tung tích của Kỳ Phong thương hội, nhiều người như vậy rời đ chung quy cũng phải có dấu vết để lại.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Kỳ Phong thương hội không diệt, Phi Linh thương hội sẽ có phiền toái.

- Địa bàn của Kỳ Phong thương hội thì sao?

Phạm Thống hỏi.

- Nhận lấy tất.

Lục Lâm Thiên nói, Phạm Thống nghe vậy lập tức gật đầu rồi nói:

- Chưởng môn, An Song Dương và An Thế Hải đến, muốn gặp chưởng môn, nói là muốn gặp An tiểu thư một chút. Người xem thế nào.

- Bảo bọn chúng đi đi, ta không có hứng thú với bọn chúng. Thuận tiện nói cho bọn chúng biết, Thải Vân thương hội nếu như muốn tiếp tục tồn tại thì nhất định phải để An Thi Dao trở thành hội trưởng, nếu không Thải Vân thương hội cũng không cần tồn tại nữa.

- Chưởng môn, ta hiểu rồi.

Phạm Thống gật đầu, lập tức lui xuống sắp xếp.

Trong sơn mạch vô cùng vô tận, hoàng hôn buông xuống, cây cối chung quanh sum xuê, vách núi dựng đứng, từng dãy núi liên miên, tựa như một cánh rừng rậm nguyên thủy, lộ ra khí tức thê lương, cổ xưa.

Trong vách núi đá có một thiếu nữ áo xanh ngồi khoanh chân, bộ dáng chật vật. Trước người có mấy cỗ thây khô, nguyên lực trong cơ thể đều bị thôn phệ, thế cho nên trên khuôn mặt tuyệt mỹ của nữ tử kia lúc này đã bắt đầu đỏ bừng.

Sưu Sưu.

Mấy tiến xé gió vang lên, toàn thân nữ tử áo xanh này lập tức nổi lên chấn động kỳ dị, khí tức thu liễm, khiến cho người ta căn bản khó có thể phát hiện ra, thân hình mềm mại lập tức biến mất trong rừng rậm.

Một lát sau, tại nơi nữ tử áo xanh vừa ngồi có mấy mười mấy đạo thân ảnh xuất hiện, nhìn thấy mấy cỗ thây khô trên mặt đất, sắc mặt cả đám vô cùng khó coi.

- Đáng chết, đã có tổng cộng bảy mươi chín người chết rồi. Đều bị cắn nuốt nguyên lực mà chết, nhất định phải tìm được nữ nhân này.

Chương 3925: Tặc mi thử nhãn

- Hộ pháp, thực lực của nữ nhân kia không tốt, thế nhưng lại không biết có thủ đoạn gì mà lại ẩn nấp vô cùng quỷ dị, mà ngay cả Đại hộ pháp, nhị hộ pháp cũng không có cách nào tìm được, bằng vào chúng ta sợ rằng khó có thể tìm thấy.

Một đại hán nói.

- Tìm không được cũng phải tìm, nữ nhân này trốn không thoát đâu. Các trưởng lão có lẽ cũng sắp bố trí Khốn Thiên đại trận, đến lúc đó các trưởng lão sẽ tự mình ra tay, nữ nhân kia có chạy đằng trời.

Đại hán đầu lĩnh trầm giọng nói.

Trong Thiên Trụ giới, bên ngoài một ngày bên trong tầng thứ ba đã là một tháng. Dưới áo nghĩa đại phục nguyên của Tiết Mặc Kỳ trợ giúp, An Thi Dao đã tốt hơn rất nhiều. Vết sẹo và vết thương trên người đều biến mất, đã khôi phục khuôn mặt thanh nhã và đôi mắt trong suốt trước đó.

- Khôi phục thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên hỏi An Thi Dao.

- Ta không còn việc gì rồi.

Ngẩng đầu nhìn qua Lục Lâm Thiên, An Thi Dao nở nụ cười vui vẻ, sau đó lại nhìn qua Tiết Mặc Kỳ nói:

- Lần này phải đa tạ ngươi và Mặc Kỳ, bằng không ta không biết ta còn...

- Thi Dao, có đội trưởng và ta ở đây, sẽ không có chuyện gì xảy ra đâu. An Thi Đình và Đoạn Linh Tuệ đã chết, ngươi cũng không cần lo lắng.

Tiết Mặc Kỳ nói, từ nhỏ hai người cũng đã biết nhau.

- An Thi Đình dù sao cũng là đại tỷ của ta, ta không nghĩ nàng lại...

An Thi Dao vô cùng bất đắc dĩ, từ trong miệng Tiết Mặc Kỳ nàng đã sớm biết được An Thi Đình và Đoạn Linh Tuệ bị đánh chết, An Thi Đình dù sao cũng là đại tỷ của nàng, sau khi biết được tin tức này trong lòng nàng không khỏi cảm thán.

Lục Lâm Thiên không nói gì thêm, An Thi Đình và Đoạn Linh Tuệ rơi vào trong tay hình đường, sợ rằng muốn chết cũng khó. Nhìn thấy An Thi Dao không có việc gì, trong lòng hắn âm thầm thở dài một hơi.

Ba người trò chuyện một hồi, An Thi Dao không còn việc gì, Lục Lâm Thiên đem hai người rời khỏi Thiên Trụ giới, sau đó thân ảnh lóe lên, xuất hiện trong một không gian khác trong Thiên Trụ giới.

Lúc này Huyền Tuyết Ngưng đang khoanh chân ngồi, toàn thân có khí tức băng thanh ngọc khiết lan tràn, bên cạnh nàng vẫn là linh tinh thú, nhìn thấy Lục Lâm Thiên tới, đôi mắt linh động vẫn tràn ngập vẻ cảnh giác. Nó nhớ kỹ Lục Lâm Thiên lúc trước đã từng động thủ với nó.

- Nghiệt súc, còn trừng mắt nhìn ta? Ngươi còn muốn ăn tinh thạch thế giới không? Những ngày này ngươi ăn không ít tinh thạch thế giới của ta, ngươi còn dám trừng mắt nhìn ta?

Lục Lâm Thiên nhìn đầu thú thể linh tinh này có chút không vừa mắt, mỗi ngày vừa ăn vừa uống của hắn, còn lại trợn mắt nhìn hắn như vậy, không tức mới là lạ. Hắn cũng trừng mắt nhìn Nguyên Cổ Linh Tinh thú.

- Ngươi phục dụng hết Nguyên Cổ linh dịch, không phải là Tiểu Linh cho ngươi sao? tinh thạch thế giới của ngươi lại nhiều như vậy, cũng không lỗ. Nguyên Cổ linh dịch của Tiểu Linh đủ để khiến cho người có tu vi Tuyên Cổ cảnh chạy theo như vịt, giá trị không thể đo lường, vạn kim khó cầu.

Huyền Tuyết Ngưng không biết từ khi nào đã mở mắt ra, con mắt sáng rực rỡ như sao, âm thanh tựa như âm thanh của thiên nhiên.

- Ta phục dung Nguyên Cổ linh dịch lúc nào?

Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc, bản thân hắn quả thực không có phục dụng qua Nguyên Cổ linh dịch gì đó. Chẳng lẽ, Lục Lâm Thiên lập tức nghĩ tới lúc ở trong Tương cung, Huyết Tuyết ngưng giao cho hắn một bình linh dịch.

- Thứ mà ngươi phục dụng trong Tương cung chính là Nguyên Cổ linh dịch.

Huyền Tuyết Ngưng nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Bằng không ngươi cũng khó có thể bước qua Đại đảo và Niết Bàn hoàn toàn, tà khí của Tà Long kia cũng không dễ đối phó. Tiểu Linh trời sinh có thể khắc chế nó, ngươi phục dụng Nguyên Cổ linh dịch, về sau bất luận tà vật gì sợ rằng không có tác dụng với ngươi.

- Nguyên Cổ Linh Tinh thú còn có thể sản xuất Nguyên Cổ linh dịch sao?

Lục Lâm Thiên rất rõ chỗ tốt của Nguyên Cổ linh dịch, nghe vậy lập tức giống như phát hiện ra điều mới lạ, ánh mắt mừng rỡ nhìn về phia Nguyên Cổ Linh Tinh thú.

- Đó là điều đương nhiên, Tiểu Linh ăn tinh thạch thế giới, sản xuất ra Nguyên Cổ linh dịch.

Huyền Tuyết Ngưng nói với Lục Lâm Thiên.

- Cái gì? Ngươi nói là Nguyên Cổ linh dịch là thứ do Nguyên Cổ Linh Tinh thúăn tinh thạch thế giới rồi tạo ra?

Nghe vậy ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn về phía Huyền Tuyết Ngưng.

Huyết Tuyết Ngưng gật đầu, nói:

- Đó là điều đương nhiên, không phải ăn uống rồi cũng phải thải ra sao?

- Bà mẹ nó.

Lục Lâm Thiên lập tức bất đắc dĩ trừng mắt nhìn về phía Nguyên Cổ Linh Tinh thú, không ngờ Nguyên Cổ linh dịch hắn phục dụng lại là thứ mà Nguyên Cổ Linh Tinh thú tiểu tiện ra, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ.

Chi Chi.

Nguyên Cổ Linh Tinh thú còn tưởng rằng Lục Lâm Thiên đang khen nó, lập tức ngẩng đầu, cái sừng nho nhỏ khẽ nhếch lên, trong cổ họng vang lên vài tiếng chi chi, vênh váo tự đắc nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó nhảy vào trong ngực Huyền Tuyết Nguyên.

- Nghiệt súc, còn rát háo sắc.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Nguyên Cổ Linh Tinh thú trong ngực Huyền Tuyết Nguyên, không khỏi có chút hâm mộ, ghen ghét.

- Trong đầu nhà ngươi không thể lúc nào cũng nghĩ tới mấy thứ loạn thất bát tao đó hay sao?

Huyền Tuyết Ngư dường như nhìn thấu suy nghĩ trong lòng Lục Lâm Thiên, hung hăng nhìn Lục Lâm Thiên một cái.

- Ta thật sự không nghĩ gì a, chúng ta đã tới Vô Sắc thế giới, ngươi muốn đi ra ngoài hay không?

Lục Lâm Thiên cũng không muốn thảo luận vấn đề này với Huyền Tuyết Nguyên. Sau khi rời khỏi Tương Hoàng không gian, Huyền Tuyết Nguyên cũng không thích náo nhiệt cho nên chủ động yêu cầu tiến vào trong Thiên Trụ giới.

Mà Tam Kỳ lão nhân cũng quay về với Lục Lâm Thiên rồi tiến vào trong Thiên Trụ giới. Lúc này Lục Lâm Thiên mới biết được, kỳ thực Tam Kỳ lão nhân cũng không có luyện hóa Thôn Thiên tà giao kia.

Lần này Tam Kỳ lão nhân muốn luyện hóa hoàn toàn đầu tà long này cho nên phải lần nữa bế quan một đoạn thời gian dài. Dựa theo lời nói của Tam Kỳ lão nhân mà nói, sau khi luyện hóa Thôn Thiên Tà long và Nghịch Thiên Tà long sau, thực lực của hắn có thể lần nữa khôi phục không ít.

- Cũng tốt, ta còn chưa từng rời khỏi khu vực liệp tràng, đi ra bên ngoài xem thế giới bên ngoài cũng tốt.

Huyền Tuyết Ngưng nghe vậy gật đầu, trong lòng cũng cảm thấy vô cùng hứng thú với thế giới bên ngoài.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên mang theo Huyền Tuyết Ngưng rời khỏi Thiên Trụ giới. Một khi đi ra bên ngoài, đúng như trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, mỹ mạo cùng với khí chất của Huyền Tuyết Ngưng khiến cho các đệ tử Phi Linh môn kinh ngạc, cơ hồ tất cả đều ngốc trệ.

Sáng sớm, mọi âm thanh đều biến mất, không khí có chút lạnh lẽo mà thoải mái. Trên không trung phân đà Phi Linh môn được một tầng sương mù màu trắng sữa bao phủ. Sương mù màu trắng bao phủ khiến cho nhìn qua có chút mông lung, mê hoặc.

Bên ngoài đường hầm không gian của Vô Sắc thế giới có một đạo thân ảnh lướt đi, bộ dáng chừng ba mươi tuổi, nhìn qua có chút gian xảo, có lẽ cũng có thể nói là nhanh nhẹn, toàn thân cũng có vài phần khí chất bất phàm, có khí tức giống như có địa vị cao vậy.

Chương 3926: Nhất hô bá ứng 1

- Xin hỏi Lục Lâm Thiên ở nơi nào?

Trung niên nhìn qua có chút gian xảo này sau khi đi ra khỏi đường hầm không gian lập tức tìm mấy thanh niên ven đường rồi hỏi.

- Ngươi là người phương nào? Muốn chết phải không? Danh tiếng của Lục chưởng môn há là thứ mà ngươi có thể hô to gọi nhỏ?

Mấy thanh niên này ngẩng đầu, trong đó có một thanh niên xấu xí trừng mắt nhìn người này rồi nói.

- Mấy Phá Giới cảnh, nhanh thành thật nói ra cho ta, nếu không ta sẽ lấy mạng các ngươi.

Trung niên nhìn qua có chút gian xảo kia lạnh lùng quát một tiếng, giống như cũng không có thời gian nói nhảm với mấy thanh niên này, khí tức Ngộ Chân cảnh lập tức khuếch tán ra.

- Đại nhân tha mạng, Lục chưởng môn ở ngay trong Phi Linh môn trong thành Vô Sắc.

Thanh niên này còn chưa nói xong, thân hình trung niên nhìn qua có chút gian xảo kia đã lập tức biến mất tại chỗ.

- Chưởng môn.

Trong đại điện của phân đà Phi Linh môn, sáng sớm, đám người Âm Minh Dạ Xoa, Phạm Thống, Âm Quỷ cùng với cường giả, đệ tử hạch tâm của Phi Linh môn hành lễ, sau đó Âm Minh Dạ Xoa nói:

- Chưởng môn, người của Kỳ Phong thương hội hẳn đã chuẩn bị từ trước, cho nên lần này rời khỏi nhanh chóng, chúng ta cũng chỉ tra ra được bọn chúng rời khỏi Vô Sắc thế giới, nơi hạ lạc cuối cùng khó có thể tra ra được, chuyện này cần có chút thời gian.

- Tận lực điều tra.

Lục Lâm Thiên nói, hắn cũng biết người Kỳ Phong thương hội đã chuẩn bị sẵn sàng từ trước, có thể tìm được một chút dấu vết để lại đã tốt lắm rồi. Chỉ là muốn chính thức truy ra được cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Lập tức từ trong miệng Phạm Thống và Âm quỷ, Lục Lâm Thiên biết được địa bàn của Kỳ Phong thương hội đã được Phi Linh thương hội tiếp nhận và quản lý, dù gì cũng danh chính ngôn thuận, không ai nói được cái gì.

Sưu.

Ngoài phân đà Phi Linh môn, sám sớm đã có một đạo thân ảnh vội vã đáp xuống, bộ dáng chừng ba mươi tuổi, nhìn qua có chút gian xảo, cũng có thể nói là nhanh nhẹn, trên người mang theo khí tức thượng vị giả, lập tức phóng về phía trong phân đà Phi Linh môn.

- Các hạ là người phương nào?

Ngoài phân đà Phi Linh môn đã sớm có vô số đệ tử Phi Linh môn tiến lên ngăn người này lại.

Người này ngẩng đầu, vẻ mặt có chút nôn nóng, nói:

- Đây chính là Phi Linh môn, chưởng môn chính là Lục Lâm Thiên sao?

- Ngươi mù mắt sao? Đây chính là Phi Linh môn, dám gọi thẳng tục danh của chưởng môn ta, ngươi muốn chết sao?

Một đệ tử Phi Linh môn đầu lĩnh trầm giọng nói.

- Rốt cuộc cũng tới, có thể cứu được rồi, có thể cứu được rồi.

Trên khuôn mặt nôn nóng của người này lập tức thở dài một hơi, lập tức nói với tên đệ tử Phi Linh môn này:

- Nhanh báo cho chưởng môn các ngươi, nói Lục Tiểu Bạch tới đây, chậm một bước thì đầu sẽ rơi xuống đất.

- Tiểu tử, ngươi rất hung hăng càn quấy.... Lục Tiểu Bạch?

Đệ tử đầu lĩnh của Phi Linh môn vốn muốn dạy dỗ người này, Phi Linh môn hiện tại không phải ai cũng có thể đi vào, thế nhưng lập tức nghĩ tới một việc, chưởng môn gọi là Lục Lâm Thiên, tiểu tử này gọi là Lục Tiểu Bạch, người này lại có vài phần khí độ nên hắn lập tức nói:

- Ngươi cứ chờ ở đây, tốt nhất chưởng môn có thể nhận ra ngươi, bằng không ngươi sẽ rất thảm.

Trong đại điện, lúc này Lục Lâm Thiên mới biết được, hoàng hôn ngày hôm qua An Song Dương đã đồng ý, về sau Thải Vân thương hội sẽ do An Thi Dao làm chủ. Kế tiếp hắn thương lượng việc phát triển Phi Linh môn với mọi người một phen rồi mới cho mọi người rời đi. Mấy ngày nữa hắn cũng đi tới mật địa trong thế giới Hỗn Độn tu luyện.

- Bái kiến chưởng môn, bái kiến chư vị trưởng lão, đường chủ, hộ pháp.

Đệ tử Phi Linh môn thủ hộ bên ngoài vội vàng tiến vào trong đại điện, cung kính hành lễ. Khí tức vô hình trong đại điện đè nén khiến cho hắn căn bản không ngẩng đầu lên được.

- Chuyện gì?

Bạch Kinh Đường hỏi, người này chính là đệ tử Ngoại đường.

Đệ tử này vội vàng nói:

- Bẩm đường chủ, bên ngoài có một gia hỏa nhìn qua có chút gian xảo muốn gặp chưởng môn.

- Người nào cũng có thể gặp chưởng môn sao? Người muốn gặp chưởng môn có thể xếp đầy thành Vô Sắc này.

Bạch Kinh Đường phất phất tay, người gần đây muốn gặp chưởng môn thực sự quá nhiều.

Đệ tử này nghe vậy, do dự một chút rồi nói:

- Đường chủ, thế nhưng gia hỏa nhìn qua có chút gian xảo kia dường như quen biết chưởng môn, hắn nói hắn tên là Lục Tiểu Bạch.

- Cái gì?

Lục Lâm Thiên nghe vậy sắc mặt lập tức đại biến, mũi chân điểm nhẹ mặt đất, thân ảnh nhanh chóng biến mất trong đại điện.

- Lục Tiểu Bạch?

Phạm Thống nghe vậy khuôn mặt khẽ biến đổi không nhỏ, hắn còn nhớ rõ có một lần, trong lúc vô tình chưởng môn có đề cập tới Lục Tiểu Bạch này, còn nói là lãnh đạo của hắn.

- Phạm Thống, Lục Tiểu Bạch là ai vậy?

Âm Quỷ bên cạnh Phạm Thống nhìn thấy chưởng môn lập tức rời khỏi đại điện, thầm phỏng đoán có lẽ Lục Tiểu Bạch có địa vị không nhỏ. Từ trước tới nay chưởng môn chưa từng khẩn trương như vậy.

Phạm Thống nhìn Âm Quỷ nói:

- Nếu như ta đoán không sai thì lãnh đạo của chúng ta đã tới, chúng ta đi ra ngoài xem một chút.

Trong đại điện, tất cả mọi người đều đi ra bên ngoài.

Ngoài phân đà Phi Linh môn, Lục Tiểu Bạch sốt ruột đi qua đi lại, vẻ mặt ngưng trọng.

Sưu.

Không gian xuất hiện chấn động, một đạo thân ảnh mặc áo bào xanh lặng lẽ không một tiếng động xuất hiện sau lưng Lục Tiểu Bạch.

- Bái kiến chưởng môn.

Đệ tử Phi Linh môn chung quanh Lục Tiểu Bạch nhìn thấy đạo thân ảnh mặc áo bào xanh này lập tức hành lễ, toàn thân run lên.

Lục Tiểu Bạch bỗng nhiên quay người lại, trong tầm mắt của hắn lập tức xuất hiện một khuôn mặt quen thuộc. Tuy rằng có hơn hai mươi năm, gần ba mươi năm không gặp. Thế nhưng khuôn mặt này lại không có bất kỳ một chút biến hóa nào, chỉ là ánh mắt ngày càng thâm thúy, khiến cho Lục Tiểu Bạch có cảm giác không nói nên lời.

Mà nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc, người mặc kiện trường bào màu xanh kia, Lục Tiểu Bạch có chút nghẹn ngào, khẽ quỳ một gối hành lễ:

- Công tử, rốt cuộc ta đã tìm được người rồi.

Lục Lâm Thiên lập tức nâng Lục Tiểu Bạch lên, nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc này hắn có cảm giác không thể tin nổi. Đây quả thực chính là điều không thể tưởng tượng nổi. Trong mắt hắn hiện lên sự vui vẻ, tiếp đó ôm Lục Tiểu Bạch vào trong ngực, vỗ nhẹ bả vai hắn. Sau đó mới đẩy Lục Tiểu Bạch ra, cười nói:

- Nhìn thấy ngươi thật tốt.

Sưu Sưu.

Từng đạo thân ảnh trong đại điện lập tức xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên. Đệ tử đầu lĩnh Phi Linh môn vừa rồi nhìn thấy cảnh này càng cảm nhận người này có quan hệ không tầm thường với chưởng môn, sắc mặt lập tức xám trắng.

- Công tử, có việc lớn xảy ra.

Lục Tiểu Bạch cố nén sự kích động trong lòng, hắn một đường không ngừng tới đây cũng là bởi vì có chuyện quan trọng.

- Chuyện lớn gì? Linh Vũ thế giới xuất hiện biến cố sao? Những người khác đâu?

Lục Lâm Thiên lập tức biến sắc, Lục Tiểu Bạch đột nhiên đi tới thành Vô Sắc, chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên hiện tại có vô số nghi vấn.

Chương 3927: Nhất hô bá ứng 2

- Nói rất dài dòng, Linh vũ thế giới không xảy ra biến cố, thế nhưng Du Thược lại an nguy trong sớm tối a.

Lục Tiểu Bạch vội vàng nói.

Nghe vậy toàn thân Lục Lâm Thiên run lên, trong đầu như có sấm sét nổ vang.

Một lát sau, trong đại điện ở phân đà Phi Linh môn, sát khí trong mắt Lục Lâm Thiên bắt đầu tràn ra, nhiệt độ trong cả đại điện dường như rớt xuống hầm băng, cỗ sát khí này khiến cho linh hồn mọi người run run. Cho dù là ai cũng có thể cảm giác được sát khí trên người Lục Lâm Thiên giống như một đầu hung thú ngủ say đang thức tỉnh.

- Tất cả đệ tử Phi Linh môn bất kể làm gì lập tức tiến về Trung Minh thế giới, tất cả chiếm hạm, khôi lỗi tọa giá đi theo ta. Ta muốn Thiên Long tông kia bị san bằng, chó gà không tha.

Âm thanh lạnh lẽo như băng của Lục Lâm Thiên mang theo sát ý cuồn cuộn quanh quẩn trong đại điện, âm thanh xuyên qua đại điện phóng lên trời giống như sấm sét nổ vang quanh quẩn trên không trung. Xen lẫn nguyên lực bàng bạc, giống như để cho tất cả sinh linh trong Vô Sắc thế giới đều có thể nghe thấy. Lục Lâm Thiên nói tiếp:

- Chủ nhân tất cả thế lực lớn trong Vô Sắc thế giới nghe rõ, Lục Lâm Thiên có việc muốn nhờ, mong chư vị tương trợ một tay. Tiến về phía Thái Minh Đại thiên thế giới, sau đó tới Trung Minh đại thiên thế giới cứu tiểu nữ đang bị Thiên Long tông đuổi giết. Nếu như trợ giúp một tay, Lục Lâm Thiên ta vô cùng cảm kích, không muốn tương trợ thì Lục Lâm Thiên ta cũng không miễn cưỡng.

Âm thanh cuồn cuộn vang vọng trên hư không, quanh quẩn trong thành Vô Sắc, quanh quẩn trong Vô Sắc thế giới, khiến cho hàng tỷ sinh linh trong Vô Sắc thế giới đều có thể nghe thấy rõ ràng.

Giờ phút này, cơ hồ cả thành Vô Sắc, hàng tỷ sinh linh trong Vô Sắc thế giới ngẩng đầu nhìn vào chỗ sau trong hư không.

- Toàn bộ đệ tử tinh anh của Hoàng gia nguyện trợ giúp Phi Linh môn một tay.

- Đệ tử Tiết gia nguyện trợ giúp Phi Linh môn một tay.

- Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc cùng với thú tộc trong Vô Sắc Trung thiên thế giới nguyện cùng tiến lùi với Phi Linh môn.

- An gia nguyện cùng tiến lui với Phi Linh môn.

- Thải Vân thương hội nguyện tiến lui với Phi Linh môn.

- Vạn Miểu thế giới nguyện trợ giúp một tay.

- Thiên Lang thế giới nguyện trợ giúp một tay.

- Vô Biên thế giới nguyện trợ giúp một tay.

- Huyền Nam thế giới nguyện trợ giúp một tay.

Trong nháy mắt, từ chỗ sâu trong hư không từng đạo âm thanh giống như sấm sét nổ vang liên hoàn, từ bốn phía trong hư không vang vọng, khiến cho cả hư không chấn động, phong vân biến sắc.

- Phú Lâm thương hội nguyện trợ giúp Lục chưởng môn một tay.

- Hoa Linh môn nguyện trợ giúp Lục chưởng môn một tay.

- Chúng ta nguyện ý trợ giúp Lục chưởng môn một tay.

Trong hư không phong vân biến sắc, ngoài thành Vô Sắc, không ít tiểu thế lực cũng lập tức phụ họa, một ít tan tu cũng giơ tay hô lên một tiếng, cả Vô Sắc thế giới trong sát na này sôi trào.

Ầm ầm.

Một lát sau, trong cả Vô Sắc thế giới, vô số khí tức hùng hồn bỗng nhiên tuôn ra, từng đạo thân ảnh mang theo khí tức sắc bén giống như đàn châu chấu di chuyển, phô thiên cái địa đi tới đường hầm thế giới.

Cả Vô Sắc thế giới sôi trào, ai cũng hiểu, lần này chưởng môn Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn vung cánh tay lên, cả Vô Sắc Trung thiên thế giới đi theo, đại chiến sợ rằng sẽ bộc phát trong Trung Minh Trung Thiên thế giới kia.

Đại chiến hết sức căng thẳng.

Trên phía chân trời yên tĩnh bỗng nhiên có tiếng xé gió truyền ra, lập tức mấy chiếc khôi lỗi tọa giá xé gió bay tới.

Mấy chiếc khôi lỗi tọa giá này đều là khôi lỗi tọa giá Mị Ảnh mới nhất của Phi Linh thương hội, khôi lỗi tọa giá cấp bốn, tốc độ không dưới khôi lỗi tọa giá cấp năm, tốc độ so với người có tu vi Niết Bàn cảnh bình thường còn nhanh hơn, sau mấy lần chớp động đã phá không xuất hiện phía trước.

Trong chiếc khôi lỗi tọa giá Mị Ảnh đầu tiên là mấy trăm đạo thân ảnh, trừ đường chủ, trưởng lão hạch tâm của Phi Linh môn ra còn có chúng cường giả như Thái A, Kim Viên, còn có Hộ Hoàng đội của Thái, bên trong có năm cường giả Niết Bàn cảnh. Hộ Hoàng đội của Lục Lâm Thiên là Vu Mã tam giới cùng với Vô Tướng, Bắc Đông, Tô Nhan. Người có tu vi Đại Đạo cảnh đều ở trong khôi lỗi tọa giá phía sau.

Trừ những người này ra, trong khôi lỗi tọa giá còn có Hoàng Sa, Tiết Mặc Kỳ, Quỷ Oa, Bạch Lang, Tử Huyền ở bên trong. Tiểu đội trong khu vực liệp tràng của Vô Sắc thế giới chỉ có Tôn Tiểu Nhã bởi vì thực lực yếu mà không có mặt.

Đám người Hoàng Thiên Tứ, Tiết Hưng Quốc, Tử Huyền, Thiên Dương lão quỷ Hồ Nhất Đao, Hỏa Đạo nhân, Nam Bán Thiên, còn có An Song Dương của Thải Vân thương hội đều có mặt, đều là người có tu vi Niết Bàn cảnh. Cuối cùng còn có ba người, ba lão nhân, một người mặc nho phục dài, một người có mái tóc trắng xóa, một người mặc áo bào màu hồng.

Dưới sự giới thiệu của đám người Hoàng Thiên Tứ, Lục Lâm Thiên mới biết được ba lão nhân này theo thứ tự là thúc công Hoàng Linh Lạc của Hoàng Sa, người này mặc nho phục, ánh mắt thâm thúy. Người có mái tóc trắng xóa, trên người lộ ra khí tức lạnh lẽo chính là Tiết Nhân Phàm của Tiết gia. Cường giả Tử Hỏa của Tử Huyền nhất tộc mặc áo bào màu hồng, khuôn mặt to, cực kỳ uy mãnh.

Ba lão nhân đều có tu vi Niết Bàn cảnh cao giai đỉnh phong, nhìn thấy ba người này cùng với đám người An Song Dương, Lục Lâm Thiên không khó biết rõ, sau lưng của các thế lực lớn trong Trung Thiên thế giới đều có cường giả ẩn nấp.

Từ Lục Tiểu Bạch Lục, Lâm Thiên cũng biết được. Hóa ra trong Linh Vũ thế giới đã có không ít người rời khỏi đó và tiến vào trong ba ngàn Đại thiên thế giới mênh mông. Người đi đầu tiên chính là chín tiểu gia hỏa cùng với Bối nhi, sau đó là Tam muội Lục Tâm Đồng cùng đại ca Dương Quá của hắn. Sau đó Nam thúc, Thánh Thủ Linh Đế, sư phụ Chí Thánh Đại Đế cũng tiến vào trong ba ngàn Đại thiên thế giới.

Cuối cùng ngay cả đám người Vô Song, Cảnh Văn, Bạch Linh, Thanh Tuyền, còn có Đoan Mộc Hồng Chí, Lục Tiểu Bạch, còn có phụ thân Lục Trung của hắn cũng tiến vào trong ba ngàn Đại thiên thế giới. Thời gian tính từ lúc đó đã được hơn ba năm.

Trong vòng hơn ba năm này, đám người Lục Trung, Lục Tiểu Bạch, Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lăng Thanh Tuyền, Bạch Linh, Đoan Mộc Hồng Chí, bảy người này có vận khí không tệ, không gặp kẽ hở hỗn loạn ngoài thế giới mà an toàn đi tới một tiểu thiên thế giới. Sau đó bảy người mới biết được, Tiểu thiên thế giới kia thuộc về Thái Minh Đại thiên thế giới.

Trong thời gian lưu lạc này, bảy người một đường tìm hiểu tin tức, cũng trải qua vô số hiểm cảnh, gặp vô số nguy hiểm, thường xuyên bị thương nặng, chật vật không thôi. Về sau trong một mật địa, Đoan Mộc Hồng Chí và Lục Trung cùng với mọi người mất tung tích của nhau, tìm kiếm một hồi lâu cũng không thấy tung tích.

Chương 3928: Tiến về Trung Minh thế giới

Mà không lâu trước đó, Lục Tiểu Bạch cùng với Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Lăng Thanh Tuyền, đi tới trung tâm của Trung Minh Trung thiên thế giới trong lúc vô tình biết được Thiên Long tông đang đuổi giết một thiếu nữ áo xanh. Từ trong bức họa mà Thiên Long tông phát ra, năm người mới kinh hãi phát hiện ra thiếu nữ áo xanh này chính là Lục Du Thược.

Năm người vô cùng khẩn trương, Thiên Long tông kia ở trong Trung Minh Trung thiên thế giới cũng là thế lực đỉnh tiêm. Dùng thực lực của năm người Lăng Thanh Tuyền, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Lục Tiểu Bạch căn bản không có khả năng rung chuyển, muốn cứu Du Thược thế nhưng như vậy cũng chẳng khác nào là thiêu thân lao đầu vào lửa.

Cũng vào lúc này, trong Trung Minh Trung thiên thế giới có người truyền ra tin tức, trên Thượng Thanh đại thiên thế giới, trong Vạn Thế đối quyết xuất hiện một người có thiên phú bất phàm gọi là Lục Lâm Thiên.

Sau khi nhận được tin tức này, Lục Tiểu Bạch nhanh chóng tiến về đường hầm không gian, một đường tới Thượng Thanh Đại thiên thế giới, sau đó tới thành Vô Sắc, chỉ tính riêng thời gian di chuyển qua các đường hầm không gian cũng đã mất ba ngày.

Trung Minh thế giới và Vô Sắc thế giới thuộc về hai Đại Thiên thế giới khác nhau, cách nhau vô cùng xa. Xa không phải bình thường, nói như vậy, trong một Đại thế giới, chỉ có thế giới hỗn độn hoặc là một ít Trung thiên thế giới mới có thể có đường hầm không gian đi tới mấy Đại Thiên thế giới khác.

Mà một phương pháp khác đó chính là xuyên qua vô vàn kẽ hở ngoài thế giới, chỉ là phương pháp thứ hai này có chút khó khăn, không tới Niết Bàn cảnh căn bản không dám thử phương pháp này. Coi như là người có tu vi Niết Bàn cảnh cũng không dám thử xuyên qua vô vàn khẽ hở ngoài thế giới. Nếu như gặp phải kẽ hở hỗn loạn mà nói, thời gian trì hoãn càng dài sẽ làm cho bản thân gặp hiểm cảnh.

Sau khi Lục Lâm Thiên biết được Du Thược gặp nạn, trong lòng vô cùng tức giận. Thiên Long tông trong Trung Minh Trung Thiên thế giới đuổi gïết Du Thược, đây chính là ngịch lân không thể đυ.ng vào trong lòng Lục Lâm Thiên, cho nên hắn lập tức chạy tới Trung Minh thế giới.

Bởi vậy đám người Lục Lâm Thiên cũng không có xuyên qua kẽ hở thế giới, cách xa nhau một Đại Thiên thế giới, xuyên qua kẽ hở thế giới so với đường hầm thế giới còn phiền phức hơn nhiều, trừ phi thực lực tới tình trạng khủng bố như Hóa Hồng cảnh, chỉ cần tâm niệm khẽ động là có thể thuấn di tới các thế giới.

Từ trong miệng Lục Tiểu Bạch, Lục Lâm Thiên cũng biết Thiên Long tông kia bất phàm, cho nên mới vung tay lên kêu gọi, hy vọng được một ít thế lực tương trợ. Kết quả cuối cùng khiến cho Lục Lâm Thiên có chút động dung, không những tất cả các thế lực lớn tương trợ, những tiểu thế lực kia cũng nhao nhao đi tới. Cuối cùng cả tán tu trong Vô Sắc Trung thiên thế giới cũng nguyện ý đi theo.

Đội hình này khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác dung nhập với Vô Sắc thế giới, loại cảm giác dung nhập này so với lúc trước rời khỏi thành Vô Sức tiến vào trong khu vực liệp tràng, so với cảnh tượng hàng tỷ sinh linh tiễn đưa khi trước còn mãnh liệt hơn nhiều.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên cảm giác mình chính là một phần tử trong Vô Sắc thế giới, trong ba ngàn Đại Thiên thế giới mênh mông này, ngoài Thị Hoang thế giới kia đây là nơi thứ hai hắn chính thức dung nhập.

- Lần này phải đa tạ chư vị.

Trong khôi lỗi tọa gia Mị Ảnh, Lục Lâm Thiên ôm quyền nói với đám người Hoàng Linh Lạc, Tiết Nhân phàm, Tử Hỏa, Hồ Nhất Đao, Nam Bán Thiên, Hỏa Đạo nhân. Hắn không ngờ người của Hoàng gia cùng với đám người Hồ Nhất đao còn chưa rời khỏi Vô Sắc Trung thiên thế giới, đồng thời còn tình nguyện tương trợ hắn một tay.

Lục Lâm Thiên biết rõ mọi người nhìn trúng tiềm lực của mình cho nên mới tương trợ cho hắn. Nhưng mà phần nhân tình này Lục Lâm Thiên cũng ghi nhớ trong lòng.

- Lục chưởng môn khách khí rồi, Thiên Long tông ra lệnh truy sát nữ nhi của Lục chưởng môn, chúng ta thân là một phần tử trong Vô Sắc thế giới, lần này vì Lục chưởng môn, cả Vô Sắc thế giới trong Vạn Thế đối quyết nhận được chỗ tốt cực lớn, danh tự vang vọng Ba ngàn Đại thiên thế giới. Cho nên chuyện của Lục chưởng môn hiện tại cũng là chuyện của Vô Sắc thế giới.

Tiết Nhân Phàm có mái tóc trắng xóa khách khí nói với Lục Lâm Thiên.

- Lục chưởng môn, Thiên Long tông này ta cũng biết rõ một chút. Trong cả Thái Minh Đại thiên thế giới kia, Trung Minh thế giới xem như một Trung thiên thế giới mạnh mẽ. Ở trong Thái Minh đại Thiên thế giới này tuy rằng bài danh không tiến vào trước một trăm, thế nhưng ít nhất cũng phải trong hai trăm, có thể nói là thực lực chỉnh thể so với Vô Sắc thế giới chúng ta mạnh hơn không ít.

Hoàng Linh Lạc lên tiếng, ánh mắt ngưng trọng nói tiếp với Lục Lâm Thiên:

- Thực lực Thiên Long tông trong Trung Minh Trung thiên thế giới coi như là một trong những thế lực mạnh mẽ nhất. Thực lực chỉnh thế mạnh hơn không ít so với Hoàng gia chúng ta cùng với Tiết gia, Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc. Huống chi Trung Minh Trung thiên thế giới là địa bàn của bọn họ, chúng ta muốn cứu người sợ rằng có chút phiền toái.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, trong đôi mắt tràn ngập vẻ lo lắng ngưng trọng bắn ra hàn ý, nghiến răng nghiến lợi, trầm giọng nói:

- Thiên Long tông kia cho dù mạnh mẽ thế nào, chỉ cần Du Thược thiếu một sợi tóc, ta sẽ khiến cho tất cả người của Thiên Long tông hối hận vì sinh ra trên đời này.

Mọi người lúc này đều có thể cảm nhận được sát ý cuồn cuộn trên người Lục Lâm Thiên, đặc biệt là An Song Dương, hắn rất rõ ràng sát tinh Lục Lâm Thiên này khủng bố như thế nào, may mà An Thi Dao có giao tình sâu với người này. Bằng không lần này An gia và Thải Vân thương hội khó có thể bảo toàn. Nếu như Đoạn Linh Tuệ đối phó với người khác có quan hệ với Lục Lâm Thiên, sợ rằng cả An gia lúc này đã không còn tồn tại.

Vô Tướng không có nói nhiều lời, lúc này nghe vậy hắn mới nói với Lục Lâm Thiên:

- Thiếu chủ, đi Trung Minh Trung thiên thế giới cứu người vốn không quá khó khăn. Bất quá chúng ta chính là người của Thượng Thanh Đại thiên thế giới, kéo theo một đám người quy mô lớn như vậy sẽ tạo thành không ít phiền phức không đáng có. Thế lực khác khi đó cũng không đứng ngoài quan sát.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lạnh nhạt nói:

- Ta không quan tâm, ai dám ngăn cản, ta giết kẻ đó.

- Thứ mà chúng ta đối mặt, tình huống tốt chỉ là một Thiên Long tông bất phàm, xấu nhất là cả Trung Minh Trung thiên thế giới.

Vô Tướng nói.

- Coi như là đối mặt với cả Trung Minh thế giới, ai dám động tới nữ nhi của ta, nhất định phải trả một cái giá lớn.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói.

Trong thiên địa, tại một nơi có năng lượng thiên địa nồng đậm trong không gian, trên núi non trùng điệp, tại một ngọn núi cao vút trong mây, nơi này giống như là thánh địa, mây mù tràn ngập.

Đột nhiên trên ngọn núi này vang lên tiếng sấm, cả không trung gió nổi mây phun, thiên địa biến sắc, mây đen hội tụ. Trong thế giới bao la, thủy triều lên, núi non rung chuyển, thiên địa rung chuyển không ngớt, tiếng sấm minh vang vọng. Dị tượng thiên địa hàng lâm trong không gian này.

Chương 3929: Thi cốt Thánh Hồ 1

Sưu Sưu.

Trong ngọn núi có không ít thân ảnh già nua bắn ra, nhanh chóng đạp khong mà đứng, từng ánh mắt thâm thúy như biển sâu, lẳng lặng đứng trên không trung, trong dị tượng thiên địa này có thể thấy được khí tức ẩn nấp, trên không trung, năng lượng bắt đầu âm thầm vận chuyển.

Trong thiên địa chung quanh lập tức có vô số thân ảnh nhảy ra, từng đạo thân ảnh đều là nữ tử, nhìn qua phiến thiên địa xảy ra dị tượng này lập tức há hốc mồm, người thực lực thấp một chút đã bị áp bách tới phủ phục.

Ầm ầm.

Tiếng sấm vang vọng, khí tức từ trong phiến thiên địa này tràn ra, lập tức trong phiến thiên địa này vô số cành khô đột nhiên nảy chồi, hoa tươi nở khắp núi non.

Biến hóa bự này khiến cho không ít khí tức mịt mờ ở phiến thiên địa xa xa lập tức xuyên thấu qua hư không vô tận dò xét tới, từng đạo khí tức đều vô cùng chấn động.

- Dị tượng thiên địa, thiên uy cuồn cuộn, thiên nữ lĩnh ngộ ra bổn nguyên của áo nghĩa mới.

- Áo nghĩa mới bình thường sợ rằng sẽ không tạo thành thiên uy như vậy, áo nghĩa lạ này sợ rằng so với áo nghĩa kỳ lạ bình thường cũng không kém bao nhiêu a.

- Trong Thiên Uy dường như còn kèm theo khí tức hỗn độn.

- Thiên phú của Thiên nữ như vậy, không hổ là người lão tổ tuyển ra, từ nay về sau Thiên Nữ cung ta có người kế tục rồi.

Trên hư không, từng đạo thân ảnh già nua nhìn về phía trước, ánh mắt rung động.

Trong một mật thất đơn giản, năng lượng thiên địa cuồn cuộn tiến vào bên trong mật thất, năng lượng thiên địa mênh mông cuồn cuộn này sau khi tràn vào trong mật thất lập tức phóng về phía đạo thân ảnh xinh đẹp ở phía đối diện. Thân hình mềm mại kia lúc này giống như một cái động không đáy, mặc kệ có bao nhiêu năng lượng thiên địa mênh mông rót vào dường như đều không đủ, khí tức trên người tăng lên.

Mãi một lúc lâu sau, tất cả mới bình thường trở lại, khi năng lượng thiên địa trong mật thất tản đi, một thiếu nữ dung nhan tuyệt mỹ như tiên tử, bộ dáng chừng mười tám mười chín tuổi xuất hiện, đang khoanh chân ngồi trong mật thất, khí chất hồn nhiên, cao quý mà thanh nhã.

Phù.

Trong miệng thiếu nữ này thở ra một ngụm trọc khí, hai mắt lập tức mở ra, ánh mắt bĩnh như nước, giống như trăm hoa đua nở, rực rỡ đây sao.

- Chúc mừng tiểu sư muội lĩnh ngộ phát triển áo nghĩa mới lạ, đồng thời đột phá Đại Đạo cảnh cao giai.

Âm thanh thanh thúy vang lên, một mỹ phụ mặc cung trang, bộ dáng chừng ba mươi tuổi xuất hiện trước người Lục Doanh, mái tóc đen nhánh búi cao, mấy sợi tóc mai rũ xuống vai, hai hàng lông mi như tranh vẽ, hai mắt như sao, khuôn mặt thoát tục không mang theo khói lửa nhân gian, hồn nhiên thiên thành.

Dung mạo của mỹ phụ này không kém Lục Doanh bao nhiêu, chỉ khác là khí chất của Lục Doanh là cao quý thanh nhã, hồn nhiên thiên thành, mỹ phụ nhân này thì là vũ mị, khuynh đảo chúng sinh.

- Sư tỷ cứ chế giễu muội, bằng vào một chút thực lực của muội, so với tỷ mà nói không là cái gì.

Lục Doanh đứng dậy rồi hạ thấp người hành lễ, dịu dàng nở nụ cười, nhất cử nhất động cũng có vài phần tương tự với mẫu thân của nàng Bắc Cung Vô Song.

- Được rồi, tiểu nha đầu nhà ngươi, sư tỷ muội chúng ta cũng không phải là người ngoài, không cần đa lễ, thực lực của sư tỷ ta tuy rằng mạnh hơn một ít, thế nhưng thời gian sư tỷ tu luyện so với muội còn lớn hơn nhiều. Dùng thiên phú của muội, chỉ cần một đoạn thời gian nữa muốn vượt qua sư tỷ cũng vô cùng dễ dàng.

Mỹ phụ nhân này mỉm cười, nhìn Lục Doanh giống như vừa là mẫu thân, vừa là tỷ tỷ, mỹ phụ nhân nói:

- Nha đầu nhà muội rốt cuộc lĩnh ngộ loại áo nghĩa kỳ lạ nào? Không ngờ lại tạo thành động tĩnh không nhỏ như vậy.

- Áo nghĩa sinh mệnh.

Lục Doanh dịu dàng cười nói, có thể lĩnh ngộ ra áo nghĩa sinh mạng cũng là bởi vì trên người nàng có Mộc Hoàng khí, dưới cơ duyên xảo hợp vừa vặn có chút ngộ ra, cho nên lúc này mới lĩnh ngộ được áo nghĩa sinh mệnh.

- Hay cho nha đầu nhà muội, thiên phú hiếm thấy, khó trách ngay cả sư phụ lão nhân gia cũng khoe thiên phú của tiểu nha đầu muội, hậu bối Cổ tộc trong Hỗn Độn thế giới cũng chỉ có vậy mà thôi.

Mỹ phụ nhân mỉm cười, dường như lập tức nhớ tới cái gì đó, sắc mặt khẽ biến đổi, nói:

- Sư muội, người muội muốn ta tìm đã có tin tức truyền tới.

- Sư tỷ, tỷ nói thật sao?

Sắc mặt Lục Doanh lập tức biến đổi, hai mắt khẩn trương nhìn qua mỹ phụ nhân, khẩn trương nói:

- Tìm được tin tức của đệ đệ muội muội rồi sao? Có tin tức của phụ thân muội không?

- Chúng ta có tin tức của phụ thân muội, không lâu trước chúng ta nhận được tin tức trong Vạn Thế đối quyết ở Thượng Thanh Đại Thiên thế giới có một người gọi là Lục Lâm Thiên ngang trời xuất hiện, dựa theo miêu tả của muội, nếu như không có bất ngờ gì xảy ra mà nói, chính là phụ thân của muội.

- Có tin tức của phụ thân.

Lục Doanh run lên, ánh mắt nổi lên chấn động, nói:

- Thượng Thanh Đại thiên thế giới ở nơi nào? Muội muốn đi tìm phụ thân.

- Đừng có gấp, chúng ta còn nhận được một tin tức.

Mỹ phụ nhân này khẽ than, nói:

- Chúng ta còn nhận được tin tức của nhị tỷ muội, theo tin tức tin cậy truyền tới. Nhị tỷ Lục Du Thược của muội đang bị Thiên Long tông trong Trung Minh thế giới của Thái Minh Đại thiên thế giới đuổi giết được một đoạn thời gian rồi, hiện tại cũng không biết tình huống thế nào.

- Sư tỷ, muội muốn xuất cung, lập tức xuất cung.

Lục Doanh ngẩng đầu nhìn mỹ phụ nhân, trong ánh mắt kia dường như người ta nhìn vào lập tức bị cướp đoạt sinh cơ, khí chất cao quý thanh nhã có hàn ý lan tràn, loại hàn ý này khiến cho ánh mắt của mỹ phụ nhân kia cũng âm thầm biến đổi.

- Yên tâm đi, ta đã sắp xếp rồi. Nhị sư tỷ của muội sẽ tự mình dẫn muội đi một chuyến, hy vọng Nhị tỷ muội không có việc gì.

Mỹ phụ nhân gật đầu nói với Lục Doanh.

Trong thiên địa, trong một mật địa bao la, trong không gian bao la hư vô tràn ngập thuộc tính Phong đậm đặc.

Trên một hồ nước bằng năng lượng trong không gian bao la có vô số xương cốt thú tộc khổng lồ, bên trên lan tràn ra uy áp khủng bố.

Xương cốt thú tộc lơ lửng trên không trung, bên trên lan tràn ra uy áp khủng bố. Loại uy áp này khiến cho linh hồn rung động, người bình thường căn bản không thể đặt chân vào trong nơi này.

Mỗi một bộ xương cốt của thú tộc khổng lồ trong nơi này đều cực kỳ quái dị, hình thái như hồ tộc, có chín đuôi cực lớn, rập rạp, chằng chịt lơ lửng trên hồ nước bằng năng lượng trên không trung.

Trong hồ nước bằng năng lượng, năng lượng cuồn cuộn màu trắng nổi lên chấn động kịch liệt, ở giữa có một vòng xoáy không ngừng xoay tròn, dẫn dắt năng lượng thiên địa không ngừng rót vào.

- Tiểu nha đầu này đã đánh vỡ vô số kỷ lục, trong tổ địa tẩy lễ của tộc lại có thể kiên trì tới ba năm. Trước đây cho dù đệ tử có thiên phú mạnh nhất trong tộc, tối đa cũng chỉ có hai năm mà thôi.

- Huyết mạch của tiểu nha đầu này còn không phải là Cửu Vĩ Thiên Hồ tinh khiết của tộc ta, còn kèm theo huyết mạch nhân tộc, thế nhưng thiên phú không ngờ lại khủng bố như vậy.

Chương 3930: Thi cốt Thánh Hồ 2

- Tiểu nha đầu này quá kinh khủng, thiên phú bực này, so với đám người trẻ tuổi trong tộc mà nói, trên phương diện thiên phú không có ai có thể so sánh được với nó. Đợi một đoạn thời gian nữa, sẽ có thành tựu phi phàm.

Chung quanh hồ nước bằng năng lượng trên hư không, phía xa xa có mấy đạo thân ảnh nam nữ tuấn lãng, mỹ mạo phi phàm lơ lửng trên không trung, mắt nhìn về phía vòng xoáy bằng năng lượng không ngừng cảm thán.

Oanh.

Bỗng nhiên, hồ nước bằng năng lượng ầm ầm run lên, giống như là có quả bom nổ tung dưới hồ nước bằng năng lượng, bên trong hồ nước bằng năng lượng nổi lên sóng to gió lớn. Lập tức xương cốt của một đầu Cửu Vĩ Thiên Hồ khổng lồ hiện lên trong vòng xoáy năng lượng.

Xương cốt đầu Cửu Vĩ Thiên Hồ khổng lồ này dường như có chút không giống bình thường, trắng nõn không tỳ vết, toàn thân sáng óng ánh như ngọc, tuy rằng là thi thể, thế nhưng lại khiến cho người ta có cảm giác thánh khiết, che dấu sinh cơ.

Chung quanh xương cốt có năng lượng xoay tròn bao quanh không ngớt, trên xương cốt, quang mang màu trắng chói mắt run run, lan tràn ra vô số tia sáng trắng phóng lên trên không trung. Vô cùng huyền ảo tương liên với vô số xương cốt Cữu Vĩ Thiên Hồ đang lơ lửng trên không trung.

Sưu Sưu.

Vô số quang mang lập tức va chạm với xương cốt trên không trung. Lập tức trên vô số xương cốt Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc có quang mang tuôn ra, khí tức mênh mông phóng lên trời rồi lan tràn ra.

Trong sát na này, cả hư không bao la đột nhiên run lên, uy thế chấn động nhân tâm lan tràn ra.

Ầm ầm.

Ngoài hồ nước bằng năng lượng, trong thiên địa bao la, cả thiên địa ầm ầm run lên, đột nhiên phong vân biến sắc, mây đen cuồn cuộn, thiên địa bắt đầu rung chuyển, uy áp không hiểu bắt đầu tràn ra.

- Đây là?

Trong phiến thiên địa này lập tức có vô số thân ảnh ngẩng đầu. Trong thiên địa này lan tràn ra uy áp không hiểu, khiến cho tất cả mọi người bị lực lượng áp chế tới từ huyết mạch là linh hồn. Tất cả mọi người nhanh chóng nhìn về phía nơi phát ra uy áp huyết mạch cực lớn.

- Là Tổ địa trong tộc.

- Tổ địa trong tộc xảy ra động tĩnh cực lớn.

Từng đạo khí tức khủng bố từ trong thiên địa lan tràn ra, lập tức hóa thành một đạo cầu vồng cùng hướng về một phía.

Trong cái hồ nước bằng năng lượng ở hư không bao la, từng đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện trên không trung, vô số ánh mắt nhìn vào xương cốt Cửu Vĩ Thiên Hồ khổng lồ trong hồ nước bằng năng lượng, cả đám lại lập tức nhìn nhau.

- Thi thể Thánh Hồ, là thi thể Thánh Hồ có động tĩnh.

Nhìn hồ nước bằng năng lượng, ánh mắt tất cả mọi người thoáng cái ngây ngốc, cả đám run rẩy kích động.

Trong khoảng thời gian ngắn, thi thể Cửu Vĩ Thiên Hồ sáng óng ánh trong hồ nước bằng năng lượng đột nhiên bay lên, tương liên với hồ nước bằng năng lượng. Ở giữa có một đạo thủy trụ vài trăm mét bằng năng lượng phát ra chấn động và uy áp kinh người. nâng thi thể sáng óng ánh của Cữu Vĩ Thiên Hồ lên trên không

trung.

Ngao Ngao Ngao Ngao.

Cùng lúc này, trên không trung, quang mang trên vô số thi thể Cửu Vĩ Thiên Hồ trên không trung tràn ra, tựa như sống lại, xương cốt ken két rung động, phát ra âm thanh giống như long ngâm. Vô số thi thể Cửu Vĩ Thiên Hồ lập tức cung kính phủ phục với thi thể Cửu Vĩ Thiên Hồ sáng óng ánh kia, giống như là vật còn sống vậy.

Sưu.

Cùng một lúc, trong mi tâm thi thể Cửu Vĩ Thiên Hồ đột nhiên có một đạo thân ảnh xinh đẹp lập tức phóng lên trời.

Thân ảnh mềm mại này mang theo uy áp hóa thành một đầu Cửu Vĩ Yêu Hồ, toàn thân trắng noãn như ngọc, sau lưng có chín cái đuôi lớn lan tràn ra kình phong xuyên thấu không gian.

Thân hình mềm mại này hóa thành bản thể Cửu Vĩ Thiên Hồ, toàn thân lập tức tương liên với hồ nước bằng năng lượng, thi thể Cửu Vĩ Thiên Hồ sáng óng ánh cùng với vô số thi thể Cửu Vĩ Thiên Hồ chung quanh. Cả không gian lập tức hình thành một vòng tuần hoàn không ngớt, năng lượng cuồn cuộn không dứt không ngừng tràn vào trong cơ thể Cửu Vĩ Thiên Hồ, cả không trung cũng bắt đầu sôi trào.

Ầm ầm.

Chỉ một lát, chung quanh ầm ầm vang vọng, khí tức chung quanh bản thể Cửu Vĩ Thiên Hồ bắt đầu biến hóa, bắt đầu tản ra một loại khí tức yêu mị tới tận cùng, chỉ là bên trong còn có khí chất thánh khiết, quanh thân quanh quẩn một tia sáng chói mắt, uy áp cuồn cuộn lan tràn ra chung quanh.

Ngao.

Bỗng nhiên, trong miệng bản thể Cửu Vĩ Thiên hồ này rít lên một tiếng, âm thanh tựa như sói tru, long ngâm, hai mắt đột nhiên mở ra, trong mắt có quang mang quỷ dị lan tràn ra. Cùng lúc đó, trong mi tâm có một đạo hỏa diễm thần bí giống như phù văn sống lại xuất hiện, vô cùng huyền ảo.

Phù văn màu trắng bắn ra quang mang màu trắng chói mắt khiến cho hai mắt trên bản thể Cửu Vĩ Thiên Hồ lúc này cũng giống như là trăng sáng, quang mang thánh khiết mà chói mắt.

Ầm ầm.

Trong hư không gió nổi mây phun đột nhiên vang vọng tiếng sấm, thiên địa rung chuyển không ngớt.

Cơ hồ tất cả người chung quanh lúc này nhìn thấy bản thể Cửu Vĩ Thiên Hồ xinh đẹp trên không trung, máu tươi trong cơ thể sôi trào, ánh mắt run rẩy, tự dưng cảm thấy uy áp tới từ huyết mạch là linh hồn không có cách nào cự tuyệt.

Ngao Ngao.

Người thực lực thấp một ít đã bắt đầu phủ phục trên không trung, loại uy áp này tới từ huyết mạch và linh hồn, căn bản không có cách nào chống cự.

- Đây là Thánh Hồ thiên nhãn a. Thánh Hồ thiên nhãn xuất thế.

- Cữu Vĩ Thiên hồ nhất tộc chúng ta sau bao nhiêu năm rốt cuộc lại lần nữa có Thánh Hồ thiên nhãn xuất thế.

- Thánh Hồ thiên nhãn, tiêu chí của thánh hồ, Thánh Hồ quy vi, Thiên Hữu Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc.

Trong hư không chung quanh, từng đạo âm thanh run rẩy, ánh mắt run run, không ngừng có người hóa thành bản thể Cửu Vĩ Thiên Hồ phủ phục giữa không trung.

Sưu Sưu.

Chín cái đuôi trắng tinh của Cữu Vĩ Thiên Hồ phóng lên trời, cuối cùng tựa như một cái quạt xếp lại, bắn ra một đạo quang trụ chói mắt lên trời sau đó quang trụ dần dần tiêu tán. Khi tất cả yên tĩnh trở lại, đạo quang trụ màu trắng kia thu liễm, mọi người có thể nhìn thấy một đạo thân ảnh xinh đẹp mơ hồ bên trong.

Sưu.

Khi một đạo quang mang màu trắng cuối cùng bị thân ảnh mềm mại kia thu vào trong cơ thể, một thiếu nữ mặc bộ váy dài màu trắng đạp không lơ lửng đứng đó, hai mắt khép hờ, khí chất có vẻ tươi tắn ưu nhã, tùy ý mà không mất đi vể trang nhã, trong cao quý lại lộ ra vũ mị, mị hoặc không nói nên lời. Loại vũ mị này mị hoặc tới mức tận cùng, trở thành thánh khiết.

Thiếu nữ mặc y phục màu trắng này lập tức mở ra mắt ra, trên khuôn mặt hoàn mỹ, đôi mắt thánh khiết kia dường như khiến cho thiên địa động dung. Trong nháy mắt khi nữ tử này mở mắt ra, không trung bỗng nhiên run lên giống như động dung.

- Bái Kiến Thánh Hồ.

Cùng lúc này, trong không gian chung quanh, vô số thân ảnh rập rạng chung quanh cung kính hành lễ.

- Lục Âm tiểu sư tổ, ta đã tra được tin tức mà người muốn tìm. Đoạn thời gian ngắn trước trong Vạn Thế đối quyết của Thượng Thanh Đại thiên thế giới xuất hiện một Lục Lâm Thiên, người này tạo thành không ít động tĩnh.

Chương 3931: Thiên Long tông

Trong một đình viện phong cách cổ xưa, một nam tử trung niên có khuôn mặt anh tuấn cung kính mang theo một ít bất đắc dĩ và biểu lộ kinh ngạc nhìn về phía Lục Âm rồi nói.

- Là phụ thân ta, ta muốn lập tức đi tìm phụ thân ta.

Ánh mắt Lục Âm run lên.

- Tiểu sư tổ, người vừa mới trở thành Thánh Hồ trong tộc, cũng vừa mới đột phá Đại Đạo cảnh, không nên đi ra ngoài thì tốt hơn. Loại thực lực này dù sao đi ra ngoài cũng còn quá yếu.

Trung niên tuấn lãng nói với Lục Âm.

- Xích Thiên, ngươi muốn thế nào? Đừng quên tuy rằng ngươi là tộc trưởng Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc, thế nhưng dựa theo bối phận mà nói, ta lại là sư tổ của ngươi. Ta hiện tại là Thánh Hồ của Cữu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc, ngươi không quản được ta.

Đôi mắt xinh đẹp của Lục Âm lập tức trừng mắt nhìn về phía trung niên tuấn lãng kia, ánh mắt khẽ đảo, miệng nở nụ cười giảo hoạt, nói:

- Xích Thiên tộc trưởng, ta đi gặp phụ thân ta rồi trở lại, cũng sẽ không chạy loạn khắp nơi. Ngươi không cho ta đi, đối với chúng ta mà nói đều không có chỗ tốt, ngươi nói xem có đúng không?

- Ài.

Xích Thiên bất đắc dĩ thở dài một tiếng, trong thiên địa này người dám nói với hắn như vậy quả thực không có mấy ai, nhưng tiểu nha đầu này là một người trong số đó. Tiểu nha đầu này là đệ tử thân truyền của lão tổ, dựa theo bối phận mà nói là sư tổ của hắn, cho nên hắn cũng chỉ có thể gật đầu đồng ý, nói:

- Người muốn đi ra ngoài thì có thể, bất quá ta sẽ phái người đi cùng với người. Người đừng có chạy lung tung là được rồi, bằng không ta sẽ không để cho người ra ngoài.

- Không thành vấn đề, ta vô cùng dễ nói chuyện.

Lục Âm lập tức nở nụ cười thỏa mãn, vỗ vỗ bả vai Xích Thiên, lập tức hoạt bát đi ra khỏi đình viện phong cách cổ xưa.

- Tiểu nha đầu này.

Xích Thiên nhìn qua đạo thân ảnh xinh đẹp đang cao hứng rời đi kia đứng chắp tay, khóe miệng khẽ nở nụ cười, thì thào nói:

- Cũng không biết là từ nơi nào tới, thiên phú quá kinh khủng.

Trong thiên địa, trong một sơn mạch bao la khôn cùng, năng lượng thiên địa ở nơi này tràn ngập, nồng đậm không thôi.

Ầm ầm.

Ở chỗ sâu trong sơn mạch, trong cửa vào không gian vừa mới bị phong bế, cả không gian bỗng nhiên run lên, giống như đất rung núi chuyển, lập tức có ba thân ảnh thiếu niên bắn ra, ba thiếu niên này đều tuấn lãng bất phàm, khóe miệng có chút tà khí, khuôn mặt kiên nghị, toàn thân có vết máu, tay nắm một thanh linh khí quái dị, tạo hình quái dị, thế nhưng không thể nghi ngờ đã đạt tới cấp độ linh khí áo nghĩa. Quanh thân tràn ngập khí tức sát phạt sắc bén, còn có uy áp linh khí áo nghĩa khiến cho ba người này tuy rằng là ba Đại Đạo cảnh trung giai, thế nhưng lại có khí tức đủ để khiến cho Niết Bàn cảnh tự nhiên kinh hãi, lạnh mình.

Sưu Sưu.

Ba thanh niên này ra khỏi không gian bị phong bế, khí tức sát phạt trên người thu liễm, trên khuôn mặt tuấn lãng hiện lên sự vui vẻ, nhìn một cái huy chương tinh xảo trên bả vai, ba người nhìn nhau cười, lập tức ngẩng đầu nhìn về phía ngọn núi trước mặt, thanh niên chính giữa nói:

- Ba lão gia hỏa, đừng tưởng rằng ném chúng ta vào mật cảnh thứ tư là có thể khiến cho chúng ta chịu khổ, không phải bây giờ huynh đệ chúng ta đã ra rồi hay sao?

- Ba tiểu tử mặt trắng đáng chết, kêu một tiếng sư phụ sư thúc sẽ chết sao? Có hiểu thế nào là tôn sư trọng đạo, kính trên nhường dưới hay không?

- Đương nhiên chúng ta hiểu kính trên nhường dưới, thế nhưng các ngươi thì sao? Cũng không thấy các ngươi nhường chúng ta a, nếu không phải ba huynh đệ chúng ta da dày thịt éo, sợ rằng đã sớm bị ba lão gia hỏa ngươi hành hạ cho tới chết rồi.

Thanh niên bên trái nở nụ cười, tức giận nói với người vừa mới nói kia.

- Ba tiểu tử mặt trắng, chúng ta đang rèn luyện các ngươi, hiểu không?

Một lão giả ở giữa khẽ nhíu mày, trừng mắt nhìn ba thiếu niên này rồi lập tức nói:

- Lục Thành, Lục Trực, Lục Phương, có một tin tức liên quan tới người mà các ngươi muốn tìm.

- Sư phụ, có tin tức của ai vậy?

Ánh mắt Lục Thành run lên, hai người Lục Trực, Lục Phương cũng nhìn về phía lão giả này.

- Hiện tại cũng biết gọi một tiếng sư phụ rồi sao?

Lão giả này nhìn ba người, vẻ mặt nghiêm túc nói:

- Không lâu trước ta nhận được tin tức, trong Trung Minh thế giới, người của Thiên Long tông đang truy sát một thiếu nữ, dựa theo tin tức của các ngươi mà nói, hẳn là Nhị tỷ Du Thược của các ngươi.

- Thiên Long tông.

Ba người Lục Thành, Lục Trực, Lục Phương nghe vậy, khí tức sát phạt ở trong cơ thể lập tức tràn ra, sát ý trong mắt cuồn cuộn.

Trong thiên địa, núi non trùng điệp, một mảnh xanh ngắt.

Rống.

Ngao.

Ô.

Trong không gian, trên dãy núi có vô số tiếng thú rống vang lên. Trước một cung điện khổng lồ có một quảng trường bao la khôn cùng, từng đạo thân ảnh hội tụ, chúng nhân đứng đó, dường như đang chờ đợi thứ gì.

Trong đám người có một thanh niên áo vàng được người khác vây quanh, tóc vàng hơi xoăn, trong mi tâm có ấn ký màu vàng, vừa tôn quý lại tràn ngập vẻ thần bí mà yêu mị, hai mắt khiến cho người ta nhìn vào lập tức có cảm giác muốn thần phục.

- Đội trưởng, đánh bại Cầu Cuồng là có thể trở thành Thần Thú đại tướng.

- Cầu Cuồng năm trăm năm trước chính là Niết Bàn cảnh cao giai, cũng khó đối phó, thiên phú rất mạnh. Một đường có thể đi tới đây thực lực cũng vô cùng biếи ŧɦái, lát nữa đội trưởng nhất định phải cẩn thận.

Sau lưng thanh niên mặc cẩm bào màu vàng này có mấy người khẽ nói với hắn.

Thanh niên mặc cẩm bào màu vàng mỉm cười, nhìn về phía trước quảng trưởng, ánh mắt lạnh lùng, dường như cảm thấy cái gì đó mà lập tức nhìn lên trên đào cao. Bên người không ít thân ảnh già nua có một thân ảnh xinh đẹp mang theo khí chất cao quý ngồi đó, vẻ mặt thanh tú, lẳng lặng ngồi đó thế nhưng cũng giống như đóa hoa sen mới nở, không nhiễm bụi trần, ánh mắt của nữ tử này nhìn về phía thanh niên mặc cẩm bào màu vàng tràn ngập sự vui vẻ. Khóe miệng mỉm cười giống như muôn hoa đua nở.

Trên quảng trường, một người thanh niên xuất hiện, thân hình vạm vỡ, toàn thân lộ ra khí thế bá đạo, dũng mãnh, nhìn thấy nữ tử kia đang mỉm cười với thanh niên mặc cẩm bào màu vàng, ánh mắt người này lập tức nhìn về phía thanh niên mặc cẩm bào màu vàng, nói:

- Long Huyền, lên đây đi, chúng ta đã đợi ngày hôm nay từ lâu, cho ta xem xem, rốt cuộc ngươi có thực lực gì, Thần Thú đại tướng chỉ thuộc về cường giả chính thức. Mà ta nhất định sẽ khiến ngươi trở thành đá kê chân, đạp lên ngươi trở thành Thần Thú đại tướng.

Thanh niên này dứt lời, bầu không khí trong quảng trường lập tức như cứng lại.

- Thần thú bí cảnh tồn tại nhiều năm như vậy, cơ hồ tất cả người trẻ tuổi có thiên phú mạnh nhất đều tiến vào trong thần thú bí cảnh, tiến bước đều cực kỳ khủng bố. Bản thân Cầu Cuồng chính là một trong những người có thiên phú mạnh nhất trong đám người trẻ tuổi, lần này lại từ thần thú bí cảnh đi ra, một đường chiến đấu dường như còn chưa vận dụng toàn lực.

Chương 3932: Bản thể Cầu Cuồng

- Nghe nói các trưởng lão đã từng lén nói qua, Cầu Cuồng vốn chính là phò mã tốt nhất của Tĩnh Thần công chúa.

- Long Huyền cũng không phải là kẻ yếu, thực lực cũng khủng bố, nghe nói Tĩnh Thần công chúa đã âm thầm hứa hẹn với Long Huyền này.

- Xem ra trận chiến cuối cùng này không chỉ đơn giản là tranh giành chức Thần Thú đại tướng, sợ rằng sẽ càng thêm kịch liệt.

Chung quanh quảng trường có vô số tiếng nghị luận lặng lẽ vang lên, ánh mắt thanh niên mặc cẩm bào màu vàng rung động, nhìn qua thanh niên vạm vỡ, khí thế bá đạo kia, ánh mắt lặng lẽ tràn ngập chiến ý.

Sưu.

Bàn chân khẽ điểm nhẹ mặt đất, thân hình Tiểu Long lập tức lăng không rơi vào trên quảng trường, mắt nhìn thanh niên trước mắt rồi nói:

- Cầu Cuồng, ngươi có thể động thủ.

- Ngươi dù sao cũng là người từ bên ngoài tới, ta chưa từng chính thức coi ngươi như người một nhà, ở xa tới là khách, cho nên nhường ngươi xuất thủ trước.

Âm thanh nhà nhạt từ trong miệng Cầu Cuồng vang lên.

Tiểu Long nhìn thẳng về phía Cầu Cuồng, ánh mắt rung động, khẽ mỉm cười nói:

- Hay là ngươi xuất thủ trước đi, sau khi ta ra tay ngươi sẽ không có cơ hội nữa đâu.

- Ha ha.

Cầu Cuồng nở nụ cười ha hả, tiếng cười bá đạo, bước ra một bước, khí thế bàng bạc giống như là núi lửa bị đè nén tuôn ra, lập tức mênh mông cuồn cuộn tràn ngập cả không gian trong thiên địa này, khí thế bá đạo, dũng mãnh.

- Long Huyền, ngươi nghĩ chỉ bằng vào chút thực lực và thiên phú của ngươi là có thể liều lĩnh trước mặt ta sao? Muốn tìm chết vậy thì để ta nhìn xem ngươi có bao nhiêu phân lượng mà dám liều lĩnh trước mặt ta.

Khí thế cuồn cuộn lan tràn, khi Cầu Cuồng dứt lời, bàn chân đạp mạnh mặt đất, thân hình vυ"t lên trên không trung, bàn tay nắm chặt. Một đạo quyền ấn nhanh chóng được ngưng tụ, không gian chung quanh lập tức run lên, quyền ấn lập tức đánh về phía Tiểu Long.

Oanh.

Một quyền này đánh ra, không gian bị vỡ nát, lực lượng khủng bố chỉ trong thoáng chốc dùng xu thế khủng bố đánh về phía Tiểu Long.

- Cũng không phải yếu.

Nhìn đạo quyền ấn này đánh tới, trong đôi mắt thâm thúy đen kịt của Tiểu Long hiện lên sự vui vẻ, bàn chân lập tức đạp mạnh mặt đất, thân hình giống như một mũi lên rời cung, dưới chân vang lên một tiếng nổ vang trầm thấp, thân hình màu vàng lập tức hóa thành một đạo tàn ảnh màu vàng mơ hồ, trong giây lát bắn ra phía trước, đồng thời tay nắm lại, một đạo quyền ấn được ngưng tụ, nghênh đón Cầu Cuồng.

Trong sát na, nhìn thấy Tiểu Long không ngờ lại dùng phương thức ngạnh kháng với mình, Cầu Cuồng nở nụ cười châm chọc, bàn tay cực lớn giống như một cái nồi đất nắm lại, nguyên lực thuộc tính Hỏa cuồn cuộn tuôn ra, nắm tay lập tức hóa thành dung nham, trước nắm tay, khe nứt không gian đen kịt mang theo khí tức nóng bỏng ngập trời khuếch tán, hung hăng va chạm với quyền ân của Tiểu Long.

Tất cả đều giống như thiểm điện, hai đạo quyền ấn mạnh mẽ va chạm vào nhau, thân hình hai người đồng thời ngừng lại trên không trung trong giây lát, không gian chung quanh thân hình hai người dưới hai đạo công kích va chạm lập tức vỡ nát.

Loại va chạm này khiến cho vô số người vây xem chung quanh hãi hùng khiếp vía, nín thở.

Phanh.

Tiếng nổ trầm thấp lập tức truyền ra, trong chớp mắt ngắn ngủi, hai đạo quyền ấn hung hăng va chạm, quyền ấn của Cầu Cuồng đè quyền ấn của Tiểu Long xuống bên dưới, khuôn mặt Tiểu Long vẫn vô cùng lạnh nhạt, cùng lúc, trên nắm tay có một đạo hỏa diễm màu vàng tuôn ra. khí tức nóng bỏng phô thiên cái địa tuôn ra,, lập tức trút vào trong quyền ấn của Cầu Cuồng.

Loại nóng bỏng trên hỏa diễm màu vàng này so với sự nóng bỏng trên tay Cầu Cuồng còn khủng bố hơn nhiều, còn mang theo khí tức hủy diệt.

Xoạt Xoạt.

Dưới cỗ khí tức nóng bỏng khủng bố này, trước quyền ấn của Cầu Cuồng, hỏa diễm màu vàng nổ tung, không gian bị diệt sát, thân hình lảo đảo lui ra, sắc mặt đại biến, mà thân hình Tiểu Long chỉ hơi lay động một chút mà thôi.

- Long Huyền mạnh như vậy sao?

Nhìn thấy cảnh này, vô số người vây xem kinh ngạc khiếp sợ, trên đài cao, không ít thân ảnh già nua cũng vô cùng động dung.

- Có chút bổn sự, không thể không nói ngươi đã chọc giận được ta.

Cầu Cuồng một chiêu bị đẩy lui, sắc mặt có chút khó chịu, trong mắt bắt đầu hiện lên vẻ giận dữ, lưu quang từ trong thân hình tràn ra, đột nhiên hóa thành bản thể khổng lồ.

Ngao.

Tiếng long ngâm truyền ra, Cầu Cuồng hóa thành bản thể là một đầu cự long khổng lồ có sừng, toàn thân màu đỏ giống như dung nham nóng bỏng, trên lân phiến toàn thân giống như có hỏa diễm tràn ra. Hai sừng trên đầu có hình dáng giống như đinh ốc, cũng có hỏa diễm tràn ra, nhiệt độ cao khủng bố lan tràn ra trong phiến thiên địa này.

Sau khi hóa thành bản thể khổng lồ lơ lửng trên không trung, con mắt lớn của Cầu Cuồng hiện lên sự giận dữ, uy thế kinh người, khí tức nóng bỏng phô thiên cái địa tràn ngập ra phiến thiên địa này. Toàn thân đỏ thẫm, thân hình chấn động mang theo tiếng gầm gừ giống như tiếng sấm rền, lập tức phóng về phía Tiểu Long.

Mắt thấy bản thể khổng lồ của Cầu Cuồng rít gào vọt tới, thân hình Tiểu Long dưới hình dáng nhân loại có chút nhỏ bé, thế nhưng uy thế trên người lúc này lại không dưới Cầu Cuồng bao nhiêu, cũng không có ý tứ né tránh, thủ ấn trong tay biến hóa. Năng lượng thiên địa trên không trung lặng lẽ hội tụ, quang mang bí văn huyền ảo lặng lẽ hiển hiện quanh thân Tiểu Long.

Quanh thân Tiểu Long có bí văn huyền ảo hiển hiện, trong lúc mơ hồ có thể nhìn ra đây là một đầu thú ảnh quy xà tương giao, lặng lẽ xuất hiện, không có một chút khí tức nào, vô thanh vô tức.

Oanh.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, bản thể khổng lồ tràn ngập lân phiến giống như dung nham nóng bỏng của Cầu Cuồng mang theo nhiệt độ nóng bỏng dùng xu thế như sấm sét ầm ầm va chạm với thân hình nhỏ bé của Tiểu Long. Không gian chung quanh dưới sự va chạm dũng mãnh, khủng bố này bị vỡ nát, hỗn loạn tới mức khiến cho người ta khó có thể dò xét bên trong.

Tiếp theo trong nháy mắt, sau khi không gian ầm ầm run lên, vô số ánh mắt chăm chú nhìn về phía trước lập tức nhảy dựng lên, chỉ thấy lúc này, cái sừng bên trái trên cái đầu khổng lồ dữ tợn của Cầu Cuồng đã bị tay trái của Tiểu Long nắm trên không trung, mạnh mẽ ngăn cản bước tiến của thân hình khổng lồ kia.

Cự long có sừng mang theo lực lượng ngập trời trước mặt Tiểu Long không ngờ tất cả lực lượng đều biến mất, vô cùng quỷ dị.

- Một đầu tạp long có tư cách gì ở trước mặt ta kêu gào. Ta đã năm lần bảy lượt nhẫn nhịn ngươi, thế nhưng ngươi lại không biết tốt xấu, ngày hôm nay ta sẽ để cho ngươi biết thế nào là lễ độ.

Tiếng quát vừa dứt, một tay Tiểu Long cầm lấy sừng cự long, năm ngón tay của tay phải nắm chặt thành quyền, một đạo quyền ấn lập tức dùng xu thế như sấm sét, giống như mũi tên rời cung bắn ra, không gian ven đường đều bị quyền ấn mạnh mẽ phá nát, quyền ấn nhanh như thiểm điện đánh vào trên đầu cự long có sừng.

Chương 3933: Thực lực của Tiểu Long 1

Oanh.

Dưới một quyền này, trên trán đầu cự long có sừng kia có tia lửa bắn ra bốn phía, hỏa diễm màu vàng lan tràn. Bản thể cự long có sừng khổng lồ lập tức từ trên không trung hung hăng rơi xuống mặt đất, thân hình to lớn khiến cho vô số đất đá trên quảng trường bắn ra bốn phía, vết nứt trên mặt đất lan tràn, mãi một lúc sau mới dừng lại.

- Thật mạnh. Thực lực Long Huyền không ngờ đã tới tình trạng này.

Nhìn thấy thân hình cự long có sừng của Cầu Cuồng bị đánh bay xuống quảng trường, không ít ánh mắt lần nữa tràn ngập vẻ hoảng sợ.

Ngao.

Bản thể khổng lồ của Cầu Cuồng lần nữa nhảy lên trên không trung, một quyền kinh khủng kia của Tiểu Long vừa rồi dường như cũng không tạo thành tổn thương quá lớn cho hắn.

Bản thể khổng lồ của Cầu Cuồng xoay quanh trên không trung, đôi mắt to lớn nhìn về phía Tiểu Long tràn ngập tinh quang, rít lên một tiếng dữ tợn rồi nói:

- Long Huyền, quả nhiên ngươi có một chút thực lực, vốn ta cho rằng không cần bao nhiêu khí lực là có thể thu thập được ngươi, xem ra muốn thu thập ngươi ta phải phí không ít công phu.

Dứt lời, bản thể khổng lồ của Cầu Cuồng xoay quanh giữa không trung, khí tức toàn thân lần nữa kéo lên,dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi, khí thế bỗng nhiên kéo tới một đẳng cấp hoàn toàn mới. Chỉ một thoáng cả không trung gió nổi mây phun, khí tức mênh mông hàng lâm, uy áp trong lúc vô hình khiến cho không ít người vây xem chung quanh có thực lực thấp bị áp bách cực lớn.

- Tuyên Cổ cảnh sơ giai, không ngờ lần này Cầu Cuồng ở trong Thần Thú bí cảnh lại đột phá tới Tuyên Cổ cảnh.

- Đặt chân tới Tuyên Cổ cảnh, từ nay về sau đã cách biệt giống như trời và đất với thiên địa.

- Cầu Cuồng quả nhiên đã đột phá Tuyên Cổ cảnh trong Thần Thú bí cảnh, sợ rằng vì ngày hôm nay Cầu Cuồng đã không còn kiên nhẫn, hiện tại cuối cùng cũng đột phá tới Tuyên Cổ cảnh.

Trên đài cao, không ít thân ảnh già nua thấy vậy cũng động dung.

Ngao.

Cầu Cuồng rít gào, khí tức trên người giờ phút nay tăng vọt, không tiếp tục che dấu, thực lực đã là Tuyên Cổ cảnh sơ giai, thân hình khổng lồ mang theo khí tức nóng bỏng cuồn cuộn lần nữa xẹt qua không gian xuất hiện trước mặt Tiểu Long.

- Cầu Long hỏa vĩ.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, bản thể Cầu Long kéo tới trước mặt Tiểu Long, cái đuôi lớn cuồn cuộn trong sát na mang theo nhiệt độ cao nóng bỏng khó có thể hình dung, nương theo khí tức Tuyên Cổ cảnh quật về phía trước. Khí thế rung động này khó có thể diễn tả bằng lời, nếu không phải không gian này cũng không phải là tiểu thế giới, bằng không dưới cái đuôi lớn này sợ rằng cũng đủ để khiến cho một tiểu thế giới bị vỡ nát.

Phanh.

Dùng thực lực của Cầu Cuồng hiện tại, khí tức trong lúc vô hình đã khiến cho không trung vặn vẹo, cái đuôi cuồn cuộn giống như thiên thạch bằng hỏa diễm đánh xuống, lập tức đánh vào trên người Tiểu Long.

Oanh.

Cả không trung trong chốc lát bị xuyên thủng thành hư không, bị nhiệt độ khủng bố phủ lên một màu đỏ thẫm, mảnh vỡ không gian bắn tứ tung, từng vết nứt không gian mang theo hỏa diễm như thực chất lan tràn ra.

Trước mặt thực lực như vậy, tất cả mọi người không khỏi đổ mồ hôi lạnh thay cho Tiểu Long, không biết hiện tại Tiểu Long còn có thể chống lại Cầu Cuồng khi Cầu Cuồng đã bộc lộ toàn bộ thực lực được hay không.

Trong hư không hỗn loạn, không gian lập tức khôi phục lại, một đạo thân ảnh màu vàng lập tức xuất hiện trước tầm mắt mọi người.

- Vậy mà không có việc gì, không ngờ Long Huyền lại không có việc gì?

- Khí tức này không đúng, rất không đúng.

- Đây là... Đây là khí tức của Tuyên Cổ cảnh, Tuyên Cổ cảnh sơ giai, Long Huyền cũng đạt tới Tuyên Cổ cảnh sơ giai.

Mọi người chung quanh sôi trào, từng ánh mắt lập tức nhìn về phía Tiểu Long.

Tất cả mọi người đều có thể cảm giác được, khí tức trên người Tiểu Long lúc này không dưới Cầu Cuồng, Tuyên Cổ cảnh sơ giai, chuyện này khiến cho đám người trên đài phía xa không có cách nào bình tĩnh được, bởi vì tốc độ đột phá của Tiểu Long quá nhanh.

Tiểu Long đạp không đứng lơ lửng, quanh thân hình hắn tràn ngập khe nứt bí văn Huyền Vũ giống như thực chất, mang theo khí tức rung động lòng người lan tràn ra trong không gian. uy áp khủng bố không hiểu lan tràn, loại uy áp khủng bố này khiến cho tất cả mọi người chung quanh cảm thấy máu tươi sôi trào, linh hồn phát run.

- Tại sao lại như vậy? Tại sao ngươi cũng là Tuyên Cổ cảnh sơ giai? Lúc trước tu vi ngươi mới có bao nhiêu chứ, không có khả năng, tại sao ngươi lại đột phá nhanh như vậy?

Trong cặp mắt vĩ đại của Cầu Cuồng hiện lên sự kinh hãi, không thể tưởng tượng nổi, bản thể Cầu Long run lên, miệng hét lớn một tiếng:

- Cầu Long Hóa thiên.

Ngao.

Âm thanh long ngâm vang lên, trên bản thể Cầu Long có hỏa diễm cuồn cuộn thẩm thấu ra, kéo theo áo nghĩa thuộc tính Hỏa, trong phiến thiên địa này lập tức có năng lượng thiên địa thuộc tính Hỏa lan tràn, trong khoảng thời gian ngắn, cả phiến hư không đột nhiên có nhiệt độ cao kinh khủng xuất hiện, một mảnh hỏa diễm giống như dung nham cuồn cuộn bao phủ Tiểu Long.

Oanh.

Cả không gian lập tức run lên, dung nham nóng bỏng cuồn cuộn, hình thành một biển dung nham, khí tức khiến cho người ta rung động, sợ hãi lặng lẽ lan tràn ra.

Sưu Sưu.

Dung nham bằng hỏa diễm lan tràn tới Tiểu Long, dùng xu thế hủy diệt vạn vật hội tụ chung quanh.

- Cầu Long Hóa Thiên, thủ đoạn thiên phú mạnh nhất trong Cầu Long tộc, không ngờ Cầu Cuồng đã đi tới một bước này.

- Cầu Long Hóa Thiên của Cầu Long nhất tộc, uy lực cực kỳ khủng bố, mà ngay cả thế giới cũng có thể bị phá hủy thành hư vô.

Dưới nhiệt độ khủng bố như vậy, không ít người vây xem chung quanh cũng chỉ có thể liên tiếp lui lại, dưới cỗ khí tức nóng bỏng kia linh hồn bọn họ đau đớn kịch liệt, trong đầu có cảm giác mê muội, căn bản không thể chống lại nhiệt độ cùng với uy áp khủng bố như vậy.

Sưu Sưu.

Giữa không trung, dung nham bằng hỏa diễm khủng bố phóng lên trời, khí tức nóng bỏng phô thiên cái địa lan tràn ra, không gian bị nhiệt độ cao khủng bố này hòa tan. Không gian dễ dàng bị phá hủy, lập tức lan tràn về phía Tiểu Long.

- Tuyên Cổ cảnh sơ giai, cũng không phải yếu.

Nhìn về phía Cầu Cuồng, đồ ván bí văn Huyền Vũ quanh thân Tiểu Long xoay tròn, trong mắt, hàn ý lạnh lẽo bắn ra.

Sưu.

Nhưng vào lúc này, ấn ký con mắt thứ ba tà dị mà yêu mị kia trong lúc mơ hồ có hỏa diễm màu vàng nhảy nhót, trong đôi mắt đen nhanh mà thâm thúy có tinh mang khiến cho linh hồn người ta rung động bắn ra.

Oanh.

Trong sát na này, chẳng biết tại sao không gian tự dưng run lên, dưới ánh mắt rung động, kinh ngạc của tất cả mọi người, cả không gian phong vân biến sắc, chỉ một thoáng, cả không gian đột nhiên lờ mờ, cuồng phong rít gào, giống như tiếng sấm.

- Thiên Long ngâm.

Miệng rồng của Tiểu Long khẽ quát một tiếng, tiếp đó, trong nháy mắt quanh thân run lên, trong hư không có một đầu Thanh Long bằng hư ảnh so với bản thể Thanh Long không kém bao nhiêu xoay quanh không gian chung quanh Tiểu Long, cực kỳ huyền ảo.

Chương 3934: Thực lực của Tiểu Long 2

Ngao.

Ngao.

Tiểu Long đạp không đứng lơ lửng, đột nhiên há mồm rít gào với dung nham bằng hỏa diễm cuồn cuộn đang lao về phía mình trước mắt, hư ảnh Thanh Long đang xoay quanh không gian cũng mở cái miệng rộng dữ tợn rít lên một tiếng.

Tiêng long ngâm vang vọng thiên địa, tiếng long ngâm này khiến cho linh hồn tất cả mọi người run rẩy, trong đó còn có một loại uy áp tới từ huyết mạch cùng với linh hồn. Loại uy áp này không ai có thể chống lại, giống như có người đang cầm búa gõ vào trong linh hồn, tiếng long ngâm vang lên giống như búa không ngừng gõ lên linh hồn, căn bản khó có thể ngăn cản.

Ngao Ngao Ngao.

Tiếng long ngâm vang vọng không ngừng, khiến cho không gian chung quanh xuất hiện chấn động quái dị, chỉ thấy dưới mấy tiếng long ngâm này, không biết tại sao dung nham bằng hỏa diễm cuồn cuộn lan tràn lại đột nhiên dừng lại, mà ngay cả bản thể Cầu Cuồng cũng ngây ngốc lơ lửng trên không trung.

Cùng lúc đó, Tiểu Long xuất động, hư ảnh Thanh Long quanh thân phai nhạt, thân hình được vòng quang mang bằng đồ án bí văn Huyền Vũ bao phủ, thân hình xuyên qua dung nham bằng hỏa diễm nóng bỏng, một đạo trảo ấn được ngưng tụ trước người, nhanh chóng cách không chộp về phía trước.

- Thiên Long trảo.

Một trảo của Tiểu Long cách không đánh xuống, uy áp khủng bố khiến cho lòng người rung động lập tức hàng lâm, không gian phía dưới cứng lại rồi đột nhiên run lên, dung nham bằng hỏa diễm bị chộp, thiên địa lờ mờ.

Một đạo trảo ấn cự lớn mang theo mây đen cuồn cuộn bắt đầu kéo tới, không gian ven đường bị xé rách, rạn nứt, vô số khe nứt đen kịt xuất hiện. Không gian chung quanh trảo ấn dễ dàng bị xé rách, trảo ấn đánh vào cái eo trên thân hình khổng lồ của Cầu Cuồng, trảo ấn khổng lồ nắm chặt, nắm lấy thân hình khổng lồ của hắn trên lòng bàn tay.

Cả quảng trưởng bao la lúc này hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người lặng ngắt như tờ, chỉ có âm thanh hít sâu vào khí lạnh vang lên. Cảnh này khiến cho tất cả mọi người ngây ra như phỗng, Long Huyền này quá mức bá đạo, cường hãn, không ngờ có thể nắm Cầu Cuồng vào trong lòng bàn tay.

- Cầu Cuồng, cho dù ngươi tới Tuyên Cổ cảnh sơ giai, ở trước mặt ta, ngươi vẫn chỉ là một đầu tạp long làm trò hề mà thôi, ở trước mặt ta ngươi không có tư cách kêu gào.

Tiểu Long lơ lửng trên không trung, hư ảnh Huyền Vũ bằng bí văn quanh quẩn, trường bào màu vàng không gió mà bay, khí thế sắc bén tràn ngập. Khi âm thanh vừa dứt, Tiểu Long phất tay một cái, trảo ấn cực lớn trong không gian đập Cầu Cuồng ở trên không trung xuống quảng trường.

Phanh.

Bản thể khổng lồ của Cầu Cuồng ầm ầm đập vào quảng trường, kình phong bằng năng lượng cuồng bạo lan tràn, quảng trường khó có thể phá hủy cũng bị mạnh mẽ chấn vỡ. Từng khe nứt trên mặt đất cùng với vết nứt không gian đen kịt lan tràn về phía xa.

- Phụt.

Cầu Cuồng bị đập xuống vô cùng thê thảm, máu tươi trong miệng phun ra.

Ực.

Trong đám người vây xem bên ngoài yên tĩnh dần dần vang lên âm thanh nuốt nước bọt, Cầu Cuồng bằng vào tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai có thể nói là đệ nhất nhân trong đám người trẻ tuổi.

Thế nhưng lại bị người ta nhẹ nhõm giải quyết, chuyện này khiến cho người ta khó có thể tin được, thế nhưng tận mắt nhìn thấy tất chuyện này khiến cho tất cả mọi người không thể không tin.

- Thiên Long ngâm, Thiên Long trảo, chẳng lẽ...

Trên đài, từng đạo thân ảnh già nua nhìn thấy Tiểu Long, thế nhưng cũng không quá chấn động vì Tiểu Long nhẹ nhàng đánh bại Cầu Cuồng, mà cả đám sau khi nhìn nhau, từng ánh mắt già nua bắt đầu rung động.

- Long Huyền, sao ngươi lại hiểu Thiên Long ngâm và Thiên Long trảo, chẳng lẽ ngươi....

Trên đài cao, một đạo thân ảnh già nua đứng dậy, ánh mắt vô cùng chờ mong nhìn về phía Tiểu Long.

- Những năm này ở trong Thần Thú bí cảnh ta được Long Thần trong những thần thú truyền thừa.

Tiểu Long nhìn qua lão giả đang dùng ánh mắt chờ mong nhìn hắn.

- Chúc mừng ngươi trở thành Thần Thú đại tướng nhỏ tuổi nhất, ta đã nói từ trước, sớm muộn gì ngươi cũng sẽ trở thành Thần Thú đại tướng, ta không nhìn nhầm người.

Nột lát sau, trong cung điện hùng vĩ có một nữ tử tuyệt mỹ nói với Tiểu Long:

- Ta thậm chí còn có một loại cảm giác, có lẽ hiện tại cho dù ta dùng toàn lực cũng không nhất định có thể làm gì được ngươi.

- Đa tạ Tĩnh Thần công chúa luôn chiếu cố.

Tiểu Long nói.

- Ta nói rồi, cứ gọi ta là Tĩnh Thần là được rồi.

Tĩnh Thần công chúa nhìn qua Tiểu Long, lập tức nói:

- Ngày hôm nay ta còn muốn nói cho ngươi một tin tức tốt, ta đã giúp ngươi tìm thấy lão đại ngươi rồi.

- Thật sao?

Tiểu Long nghe vậy ánh mắt lập tức run lên, hai tay lập tức nắm lấy tay của Tĩnh Thần công chúa rồi nói:

- Mau nói cho ta biết xem, lão đại ta ở đâu?

- Ngươi đừng có kích động.

Tĩnh Thần nhìn thấy Tiểu Long cầm hai tay mình, khuôn mặt ửng đỏ, nói:

- Đoạn thời gian trước người ta phái ra tìm hiểu tin tức rốt cuộc cũng truyền lại tin tức, nói là trong Vạn Thế đối quyết trên Thượng Thanh Đại Thiên thế giới xuất hiện một người gọi là Lục Lâm Thiên, giống miêu tả của ngươi như đúc, có lẽ chính là người ngươi muốn tìm.

- Thượng Thanh Đại thiên thế giới, ta muốn lập tức tới đó.

Trong mắt Tiểu Long hiện lên vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, lập tức buông hai tay Tĩnh Thần công chúa, hai tay kinh hỉ mà nắm chặt. Mấy chục năm nay, trừ bế quan ra, mỗi một ngày hắn đều nhớ tới lão đại. Trong Thượng Thanh Đại Thiên thế giới muốn tìm một người quả thực chính là mò kim đáy biển, có tin tức, cho nên Tiểu Long hận không thể lập tức chạy tới.

- Ngươi đừng có qua đó, người ngươi muốn tìm không ở trong Thượng Thanh Đại Thiên thế giới.

Tĩnh Thần công chúa vội vàng nói.

- Có ý gì?

Tiểu Long lập tức nói.

Tĩnh Thần công chúa nhìn Tiểu Long nói:

- Ta vốn định để cho ngươi kinh hỉ, muốn phái người tìm rồi mời người cần tìm tới đây, để cho hắn đột nhiên xuất hiện trước mặt ngươi. Thế nhưng không ngờ, ta phái người đi qua đó thì người ta không có mặt ở đó. Bên kia truyền tới tin tức, giống như đã xảy ra chuyện lớn. Nghe nói nhi nữ của lão đại ngươi bị Thiên Long tông trong Trung Minh Trung Thiên thế giới của Thái Minh Đại Thiên thế giới đuổi giết, Lục Lâm Thiên mang theo không ít cường giả trong cả Vô Sắc Trung thiên thế giới đi tới đó cứu người.

- Tin tức này là thật hay giả?

Hai mắt Tiểu Long bỗng nhiên nhìn chăm chú vào hai mắt của Tĩnh Thần công chúa, khí tức khác thường chấn động đang dần dần lan tràn.

- Có lẽ không sai.

Tĩnh Thần công chúa gật đầu nói, cảm nhận khí tức trên người Tiểu Long lúc này giống như là một người khác, nàng chưa từng thấy trên người Tiểu Long có khí tức như vậy, khí tức này lạnh lẽo, mà bên trong còn có sát ý không thèm che dấu.

- Tĩnh Thần, ta có quyền mang theo bao nhiêu đại quân?

Tiểu Long nhìn qua Tĩnh Thần rồi hỏi.

- Ngươi đã là Thần Thú đại tướng, dựa theo quy củ mà nói, có thể điều khiển được đại quân.

Tĩnh Thần nhìn Tiểu Long hỏi:

- Chẳng lẽ ngươi muốn đi tới Trung Minh thế giới sao?

- Đương nhiên.

Chương 3935: Sơn mạch U Cốc 1

Ánh mắt Tiểu Long khẽ đổi, hàn ý trong mắt bắn ra:

- Nếu như có người xảy ra bất kỳ chuyện gì, mặc kệ là Thiên Long tông hay bất kỳ thế lực nào, hay là có địa vị gì, ta sẽ huyết tẩy Thiên Long tông, chó gà không tha.

Tĩnh Thần do dự một chút, khuôn mặt rung động, nói:

- Nếu như chúng ta mang đại quân tới Thái Minh Đại Thiên thế giới mà nói, sợ rằng sẽ gây ra không ít phiền phức. Dù sao Thái Minh Đại thiên thế giới kia với chúng ta cũng nước sông không phạm nước giếng.

- Ta hiểu rồi, ta chỉ mang người của ta đi vậy.

Tiểu Long nói.

Trong sơn mạch bao la khôn cùng, mấy chiếc khôi lỗi tọa giá Mị Ảnh phá không mà đi, lập tức xoay quanh trên không trung, mấy mấy khôi lỗi tọa giá Mị Ảnh tổng cộng có mấy trăm đạo thân ảnh đáp xuống, khí tức mênh mông bắt đầu hàng lâm vùng sơn mạch này.

Sưu Sưu.

Mấy trăm người hàng lâm khiến cho hơn mười đạo thân ảnh từ trong sơn mạch lướt ra.

- Người tới là người phương nào? Sơn mạch U Cốc đã bị Thiên Long tông ta phong tỏa, người không liên quan không nên tới gần.

Hơn mười đạo thân ảnh mang theo khí tức có chút sắc bén khuếch tán, từng ánh mắt nhìn vào mấy trăm người vừa mới xuất hiện, thế nhưng lại đột nhiên thấy lạnh lẽo, muốn lui về sau cũng không kịp.

- Để lại hai người sống là được rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn hơn mười đạo thân ảnh phía trước, trong mắt bắn ra hàn ý.

Sưu Sưu.

Thất Kiếm, Thất Sát, Âm Quỷ, Địa Long, Âm Minh Dạ Xoa, người có tu vi Đại Đạo cảnh của hai Hộ Hoàng Đội lướt đi, nhanh chóng bộc phát ra uy thế khủng bố, từng đạo công kích lập tức được ngưng tụ.

Ầm ầm.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, không gian bị phá hủy, mười đệ tử của Thiên Long tông thậm chí còn chưa kịp phản ứng, trong nháy mắt đã bị diệt sát thần hồn câu diệt, căn bản không có lực chống lại, hai người còn sống cuối cùng thì bị hai người Âm Quỷ và Địa Long bắt tới trước người Lục Lâm Thiên.

Hai đạo trảo ấn của Lục Lâm Thiên đặt lên đỉnh đầu của hai người, thi triển Sưu Linh thuật, mạnh mẽ xâm lấn không gian linh hồn của hai người này, lập tức dò xét linh hồn của hai người một lượt.

Phanh Phanh.

Cuối cùng hai người này dưới trảo ấn của Lục Lâm Thiên bị bóp nát, thân hình hóa thành huyết vụ, thần hồn câu diệt.

Cho dù là ai thì lúc này cũng có thể cảm nhận sát ý trên người Lục Lâm Thiên lúc này giống như núi lửa bị đè nén sắp phun trào, một khi triệt để bộc phát, hậu quả không cần phải nói.

- Cường giả Thiên Long tông đều ở sâu trong sơn mạch, bọn họ đang bố trí Khốn Thiên đại trận cho tới khi tìm ra người.

Lục Lâm Thiên nói với chúng nhân sau lưng.

- Thủ đoạn Linh Hồn sưu tác.

Không ít cường giả nhìn thấy Lục Lâm Thiên bóp nát hai đệ tử Thiên Long tông kia đã biết rõ được tình huống đại khái, cũng không khó biết trên người Lục Lâm Thiên có thủ đoạn Linh Hồn Sưu Tác mà người ta kiêng kỵ vô cùng.

Tu luyện giả áo nghĩa linh hồn, có thủ đoạn Linh Hồn Sưu Tác cũng không quá nhiều, mà muốn thi triển thủ đoạn như Linh Hồn Sưu Tác, cần phải có linh hồn lực cường hãn, đối với người có thủ đoạn Linh Hồn Sưu Tác, tất cả mọi người đều vô cùng kiêng kỵ, trước mặt loại người này khó có thể bảo toàn được bí mật.

- Như vậy cũng tốt, ít nhất chứng minh người chúng ta hiện tại muốn tìm vẫn còn an toàn ở bên trong.

Tử Hỏa nói:

- Có thể che giấu lâu như vậy trong Thiên Long tông cũng không phải là chuyện người bình thường có thể làm được, muốn làm vậy đã vô cùng biến thái rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn phía trước, hàn ý tràn ngập trong mắt, Du Thược tu luyện Hỗn Độn Âm Dương Quyết, muốn thu liễm khí tức sợ rằng không có bao nhiêu người có thể tìm được, tăng thêm Du Thược theo mẫu thân nó ẩn nhẫn lâu như vậy, một khi muốn ẩn thân mà nói, không có tình huống đặc biệt tự nhiên có thể ẩn nấp trong sơn mạch U Cốc mênh mông này.

Sợ rằng cũng chính bởi vì Du Thược có thủ đoạn ẩn nấp, xuất quỷ nhập thần, cho nên người Thiên Long tông mới bố trí Khốn Thiên đại trận, muốn đem trọn sơn mạch U Cốc này khống chế trong lòng bàn tay.

Khốn Thiên đại trận, Lục Lâm Thiên cũng không lạ lẫm gì với đại trận này, là một loại đại trận lợi hại vây khốn người khác, một khi bị đại trận bao phủ, đến lúc đó sẽ không thể nào trốn chạy, còn có rất nhiều diệu dụng, đủ để khiến cho người ta trở thành cá trong chậu.

- Tiểu Bạch, các nàng Vô Song, Bạch Linh có lưu lại vật nào để liên hệ hay không?

Nhìn không gian phía trước là sơn mạch bao la, Lục Lâm Thiên hỏi Lục Tiểu Bạch.

- Công tử, ta có ngọc giản linh hồn của bốn vị phu nhân lưu lại, dựa theo ngọc giản linh hồn là có thể tìm được bốn vị phu nhân.

Lục Tiểu Bạch móc ra bốn khối ngọc giản linh hồn, nhìn chăm chú vào lưu quang linh hồn đang chấn động trên ngọc giản rồi nói:

- Dựa theo ngọc giản linh hồn mà nói, bốn vị phu nhân cũng ẩn thân vào trong sơn mạch U Cốc, cũng không biết có tìm được Du Thược hay không.

- Thiên Long tông, các ngươi nhất định sẽ phải hối hận.

Âm thanh lạnh lẽo tràn ngập hàn ý của Lục Lâm Thiên vang lên, trường bào màu xanh run lên, thân thể đạp không lướt về phía trước, miệng nói:

- Chúng ta đi vào...

Sơn mạch mênh mông, trong một hạp cốc kín đáo bỗng nhiên truyền ra chấn động, năng lượng hội tụ tới.

Năng lượng thiên địa hội tụ, lập tức tiến vào trong thân thể một đạo thân ảnh xinh đẹp đang khoanh chân ngồi giữa. Đạo thân ảnh xinh đẹp này có mái tóc đen tán loạn, da thịt trắng như tuyết, mắt sáng như sao, xinh đẹp tuyệt trần, khuôn mặt có chút cao ngạo, giờ phút này khí tức trên người đang dần dần kéo lên.

Sưu Sưu.

Cùng lúc đó hơn mười đạo thân ảnh lập tức lăng không đáp xuống, khí tức chấn động, đủ để khiến cho sinh linh phụ cận chú ý.

- Là nữ nhân kia, rốt cuộc cũng tìm được, bắt người này có trọng thưởng, trước tiên không cần thông tri trưởng lão trong tông.

- Nữ nhân này dường như đang đột phá, giết nhiều đệ tử của chúng ta như vậy không ngờ còn dám tùy tiện đột phá, muốn chết.

Hơn mười đạo thân ảnh đáp xuống, không có bất kỳ trì hoãn nào, lập tức lao thẳng về phía trước, từng cỗ khí tức trong thoáng chốc bộc phát.

- Muốn chết.

Cùng một thời gian, trong hạp cốc đột nhiên có bốn đạo thân ảnh xinh đẹp bắn ra, nhanh chóng đánh ra từng đạo công kích.

Ầm ầm ầm ầm.

Bốn đạo công kích rơi xuống, mấy đạo thân ảnh dẫn đầu lập tức hóa thành huyết vụ, đột nhiên xuất hiện động tĩnh như vậy khiến cho thân thể những người còn lại ngừng lại, ánh mắt chăm chú nhìn về phía trước, khi nhìn thấy bốn đạo thân ảnh xinh đẹp vừa mới ra tay, những người còn lại há hồm mồm không nói nên lời.

Bốn đạo thân ảnh trước mặt bọn họ là bốn nữ nhân, một người toàn thân tỏa ra khí chất thanh nhã, hồn nhiên thiên thành, dung nhan tuyệt mỹ tựa như trích tiên. Trên người mặc bộ váy trắng như tuyết, tư thế xinh đẹp, đường cong linh lung khiến cho tim người ta đập thình thịch, dung nhan tuyệt mỹ có một cỗ khí chất yêu mị như có như không. Khuôn mặt tuyệt mỹ trắng nõn, hai mắt giống như bảo thạch câu hồn đoạt phách, dung nhan tuyệt mỹ tới tận cùng.

Chương 3936: Sơn mạch U Cốc 2

Người cuối cùng khuôn mặt không chút trang điểm, thế nhưng lại có chút vũ mị, tư thái trác tuyệt giống như trích tiên, sợi tóc đen nhánh khẽ rũ xuống eo có vài phần giống như không nhiễm bụi trần. Giờ phút này trong mắt lại có hàn ý bắn ra, lạnh lẽo tới mức tận cùng.

Bốn nữ nhân đều khuynh quốc khuynh thành, rung động lòng người, bốn nữ tử tuyệt mỹ và có khí chất như vậy cùng lúc xuất hiện đủ để khiến cho thiên địa động dung.

Từng ánh mắt lập tức nhìn vào bốn nữ tử tuyệt mỹ xinh đẹp khiến cho người ta không dám nhìn thẳng kia.

Mà bốn người này chính là bốn người tách ra với Lục Tiểu Bạch, một đường cải trang thành người xem náo nhiệt trà trộn vào trong sơn mạch U Cốc, chính là bốn ngời Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Lăng Thanh Tuyền.

- Sinh Sinh Bất Tức.

Tứ nữ hiện thân, mắt thấy khí tức trên người thân ảnh xinh đẹp phía sau đang kéo lên, hai mắt ngưng trọng giãn ra một chút, cùng lúc, thủ ấn trong tay Bắc Cung Vô Song được kết, một vòng quang mang xanh đậm đột nhiên từ trong thân thể mềm mại của nàng tuôn ra, lấy bản thân làm tủng tâm, hóa thành một vòng quang mang màu xanh đậm cực lớn.

Vòng quang mang màu xanh đậm này lập tức bao phủ không gian to lớn, một cỗ khí tức sinh cơ trên người thân ảnh xinh đẹp của nàng bỗng nhiên tăng lên nhiều, đồng thời còn có một cỗ lực lượng mạnh mẽ thôn phệ sinh cơ vạn vật, khí tức nhanh như thiểm điện lan tràn, khuếch tán, bao phủ trong hạp cốc.

Cả hạp cốc bị bao phủ bên trong, một cỗ năng lượng đáng sợ giống như cơn lốc khuếch tán, không gian giống như bị chặt đứt sinh cơ, mấy người còn lại của Thiên Long tông lập tức bị bao phủ, lập tức cảm thấy run sợ, nguyên lực trong cơ thể đột nhiên tiêu hao vô cùng khó hiểu, căn bản không thể ngăn cản, đồng thời cũng không thể thoát thân ra.

Mấy người còn lại này lập tức kinh hãi, tác dụng ở bên trong không gian quỷ dị này quá mức khủng bố.

- Giết.

Đồng thời, tứ nữ ăn ý mười phần, sau khi Bắc Cung Vô Song bố trí không gian Sinh Sinh Bất Tức, thân ảnh tam nữ Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Lăng THanh Tuyền lóe lên, thân thể xinh đẹp đạp mạnh hư không, một cỗ khí thế mênh mông lan tràn, nương theo một cỗ uy áp cực lớn từ trong cơ thể không ngừng khuếch tán ra.

Sưu Sưu.

Lăng Thanh Tuyền lơ lửng phía chân trời, váy dài bồng bềnh, hàn ý trong mắt bắn ra, giống như la sát, khí chất cao quý mà cao ngạo, lạnh lẽo mà uy nghiêm, một thanh trường kiếm linh khí xuất hiện trong tay nàng, vô số kiếm quang xé rách không gian, kiếm quang liên tiếp đánh về phía đám đệ tử của Thiên Long tông còn lại.

Hai người Bạch Linh và Độc Cô Cảnh Văn đánh ra một đạo quang trụ bằng năng lượng, bên trong ẩn chứa lực lượng cuồng bạo giống như hủy diệt, xé rách không gian, lập tức đánh về phía đám đệ tử Thiên Long tông.

Ầm ầm ầm.

Hơn mười người này bị không gian Sinh Sinh Bất Tức của Bắc Cung Vô Song bao phủ, căn bản khó có thể nhúc nhích, bản thân còn không lo nổi, thực lực của hơn mười người này cũng không phải là quá mạnh mẽ, cao nhất cũng chỉ có mấy Thông Thiên cảnh cao giai, cho nên nhanh chóng bị tứ nữ giết chết trong không gian Sinh Sinh Bất Tức.

Khi thanh trường kiếm linh khí trong tay Lăng Thanh Tuyền đánh về phía một đại hán âm trầm, lúc này đại hán âm trầm kia lại cười rộ lên một tiếng.

- Khặc khặc, có chút bổn sự, chỉ tiếc mới chỉ là bốn Thông Thiên cảnh cao giai, đánh chết đám gia hỏa vướng tay vướng chân kia cũng tốt, như vậy các ngươi mới là của một mình ta. Ai bảo bốn người các ngươi quả thực quá đẹp khiến cho ta không cách nào cầm lòng, cho nên cũng chỉ có thể để cho tất cả bọn chúng chết đi mà thôi.

Tiếng quát của người này vừa dứt, trong đại hán âm trầm kia lập tức bộc phát ra uy thế khủng bố, tay đánh ra một đạo chưởng ấn, trùng trùng điệp điệp đánh vào trên kiếm quang của Lăng Thanh Tuyền.

Phanh.

Kiếm quang bị đánh nát, hư không run lên, dưới một cỗ lực lượng mạnh mẽ vô hình, thân thể xinh đẹp của Lăng Thanh Tuyền bị đẩy lui trên hư không, trong miệng lập tức có máu tươi phun ra.

Sưu Sưu.

Một giây sau, cánh tay của Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh vung lên, nhanh chóng đánh ra một đạo trảo ấn về phía lưng của đại hán âm trầm.

- Mỹ nhân, thực lực của các ngươi còn chưa đủ a.

Đại hán âm trầm cười lạnh, bỗng nhiên quay người lại, lập tức nhanh chóng đánh ra hai đạo chưởng ấn nhanh như thiểm điện với hai đạo chưởng ấn của hai người Bạch Linh.

Phanh Phanh.

Âm thanh trầm thấp bạo liệt vang vọng, nhị nữ Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn ở trên hư không bị đẩy lùi, thân ảnh xinh đẹp rơi xuống vách đá ở hạp cốc, lúc này mới ngừng lui lại.

Phụt.

Nhị nữ Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn đồng thời phun ra máu tươi từ đôi môi đỏ mọng, vách đá khổng lồ dày đặc sau lưng rạn nứt ra vô số khe hở, giống như tùy thời sắp bị nghiền nát.

Sưu...

Bộ váy dài của Bắc Cung Vô Song bay phấp phới, một cỗ khí thế kinh khủng từ trong cơ thể nàng phô thiên cái địa tuôn ra, sinh cơ trong không trung bị hút ra, trên khuôn mặt tuyệt mỹ, hàn ý bắn ra, tay nắm một thanh trường kiếm, kiếm quang phá không, lập tức xuyên thủng không gian đâm thẳng về phía mi tâm của đại hán âm trầm.

- Khặc khặc, mỹ nhân rất độc ác nha.

Đại hán âm trầm cười lạnh, tay đánh ra một đạo chỉ ấn va chạm với mũi kiếm của Bắc Cung Vô Song, không gian lập tức run lên, hai cỗ kình khí nhanh chóng bắn ngược về phía sau.

Ầm ầm.

Va chạm như vậy khiến cho không gian run lên, tuy rằng có không gian Sinh Sinh Bất Tức thế nhưng Bắc Cung Vô Song cũng không có giằng co được bao lâu, kiếm quang lập tức bị đánh vỡ, một đạo lực lượng mạnh mẽ trút xuống mũi kiếm, trường kiếm linh khí cong lại. Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, thân ảnh xinh đẹp của Bắc Cung Vô Song liên tiếp chấn vỡ không gian lui lại, khóe miệng có máu tươi tràn ra, sắc mặt cũng bắt đầu tái nhợt.

- Không ngờ trong sơn mạch U Cốc còn có thể gặp nữ tử tuyệt sắc như vậy, vận khí của ta hôm nay không tệ.

Đại hán âm trầm vừa nói, thân ảnh lại không có chút chậm trễ nào, thủ ấn trong tay biến hóa, tiếp đó đã lao thẳng về phía Bắc Cung Vô Song, một đạo trảo ấn lăng không đánh ra.

- Đại Đạo cảnh trung giai mà thôi, có tư cách gì hung hăng càn quấy, muốn chết.

Cùng lúc này một đạo thân ảnh xinh đẹp lập tức xuất hiện trước người Bắc Cung Vô Song, hai mắt sáng như sao, khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần tràn ngập vẻ cao ngạo, mái tóc đen tung bay, người này chính là Lục Du Thược đã đột phá tới Đại Đạo cảnh trung giai hoàn tất. Ngón tay nàng chém ra, trong sát na một đạo chưởng ấn va chạm với chỉ ấn của đại hán âm trầm kia.

Sưu.

Va chạm như vậy cũng không tạo nên tiếng va đập quá lớn, ngay khi chưởng ấn và chỉ ấn va chạm, trong lòng bàn tay của Lục Du Thược đột nhiên có nguyên lực hóa thành lực cắn nuốt ngập trời, mạnh mẽ hấp thu nguyên lực của đại hán âm trầm, sau đó lập tức thôn phệ vào trong cơ thể.

- Du Thược, nha đầu này không ngờ đã là Đại Đạo cảnh trung giai.

Thân ảnh xinh đẹp của Bắc Cung Vô Song lơ lửng trên không trung, cảm nhận khí tức trên người của Lục Du Thược lúc này khiến cho đôi mắt xinh đẹp của nàng tràn ngập vẻ khïếp sợ.

Chương 3937: Ngũ nữ bị bắt

- Thôn phệ nguyên lực, đây là...

Sắc mặt đại hán âm trầm đại biến, rốt cuộc hắn đã biết vì sao hơn trăm thi thể trong tông tìm được đều là thây khô, nguyên lực trên người hoàn toàn biết mất, hóa ra đều bị nữ tử này thôn phệ vào trong cơ thể.

- Đáng chết, vì sao có thể như vậy?

Đại hán âm trầm lập tức biến sắc, lộ ra vẻ sợ hãi, hắn phát hiện ra mình toàn lực giãy dụa thế nhưng cũng không có cách nào thoát thân ra, lực cắn nuốt của đối phương căn bản không phải là thứ mà hắn có thể thoát khỏi. Dưới loại lực lượng thôn phệ này linh hồn hắn lạnh lẽo, khí tức tử vong sinh sôi từ sâu trong lòng, ánh mắt cũng càng ngày càng sợ hãi.

- Ah...

Trong khoảng thời gian ngắn, đại hán âm trầm lập tức kêu lên một tiếng thảm thiết, nguyên lực trong cơ thể bị cắn nuốt, hồn anh và linh hồn phân thân cũng bị hút ra. Trong lúc tiếng kêu gào thê thảm vang lên, thân hình cũng trở thành thây khô.

- Du Thược, nha đầu nhà con, chạy đi ra cũng không có nói một tiếng, con có biết tất cả mọi người đều lo lắng cho con hay không?

Tứ nữ Bắc Cung Vô Song mang theo thương thế, bốn đạo thân ảnh xinh đẹp đi tới bên người Lục Du Thược, Lăng Thanh Tuyền trừng mắt nhìn Lục Du Thược, thế nhưng sự khẩn trương trong lòng rốt cuộc cũng buông lỏng được đôi chút.

- Mẫu thân, Cảnh Văn a di, Vô Song a di, Linh di, sao mọi người lại tới đây?

Lục Du Thược nhìn qua bốn người bên cạnh, cũng há hốc mồm, đôi mắt xinh đẹp tràn ngập vẻ kinh ngạc, trong ngày gặp phải bốn người thực sự khiến cho nàng cảm thấy bất ngờ.

- Sau khi các con rời khỏi không lâu, chúng ta lập tức đi tìm các con, trùng hợp biết được con bị người của Thiên Long tông đuổi giết, cho nên chúng ta mới lẩn vào đây. Đám người Kinh Vân, Lục Doanh, Lục Xảo, Lục Âm đâu rồi?

Độc Cô Cảnh Văn hỏi Du Thược, nhìn chung quanh cũng không thấy dấu vết khí tức của những người còn lại.

- Nói rất dài dòng, chúng con phân tán, lạc nhau.

Lục Du Thược nhìn qua Lăng Thanh Tuyền, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Bắc Cung Vô Song rồi nói:

- Chỉ có bốn người tới đây sao? Còn có những người khác nữa hay không?

- Còn có gia gia của con và Hồng Chí, Tiểu Bạch thúc, nhưng mà gia gia của con và Hồng Chí cũng thất lạc với chúng ta. Tiểu Bạch thúc của con với chúng ta chia binh làm hai đường, sau khi biết rõ tin tức của con, Tiểu Bạch thúc con đi tìm phụ thân con.

Bắc Cugn Vô Song nói.

- Phụ thân? Mọi người tìm được phụ thân rồi sao?

Lục Du Thược lập tức nhìn Bắc Cung Vô Song hỏi.

- Xem ra con cũng không có tìm được phụ thân.

Bắc Cung Vô Song nói với Lục Du Thược:

- Chúng ta cũng chỉ trong lúc vô tình nhận được tin tức của phụ thân con mà thôi, biết được Thiên Long tông khó dây vào, cho nên Tiểu Bạch thúc con mới đi tìm phụ thân con, cũng không biết có thể tới kịp không, bằng không lần này khó tránh khỏi một kiếp.

- Mẫu thân, a di, mọi người không nên tới đây, một mình con bọn chúng muốn tìm cũng không dễ dàng, thế nhưng bây giờ nhiều người như vậy, muốn tránh được bọn chúng đuổi gïếŧ sợ rằng cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Lục Du Thược nhìn tứ nữ, khẽ cắn môi nói:

- Con đã thi triển Sưu Linh Thuật với người Thiên Long tông, Thiên Long tông vì muốn tìm được con đã vận dụng lực lượng toàn tông, biết rõ con có thủ đoạn ẩn nấp, cho nên đang bố trí Khốn Thiên đại trận, đến lúc đó con cũng khó có thể tiếp tục ẩn nấp, cho nên cho dù phụ thân tới, sợ rằng cũng không có tác dụng gì. Thực lực của Thiên Long tông rất mạnh, phụ thân cũng chỉ tới sớm hơn chúng ta hơn hai mươi năm mà thôi. Chỉ mong phụ thân đừng tới, bằng không người một nhà chúng ta đều bị vây ở nơi này.

- Lần này quả thực vô cùng phiền phức, lúc chúng ta trà trộn tới, phát hiện ra trong này có trên trăm vạn đại quân của Thiên Long tông.

Độc Cô Cảnh Văn nhíu mày, nhìn qua Lục Du Thược rồi hỏi:

- Du Thược, sao con lại trêu vào Thiên Long tông? Không ngờ đám người này lại dùng lực lượng cả tông đối phó với con.

- Cũng không có gì, lúc trước có ba người ở trước mặt con nói lời daˆʍ uế, con liền gïếŧ chết, về sau mới biện được bọn họ chính là tôn tử vụɰ ŧяộм chạy ra ngoài chơi của tông chủ Liên Bất Bại của Thiên Long tông. Tông chủ Liên Bất Bại của Thiên Long Tông vốn có bốn nhi tử thế nhưng đã vẫn lạc hết, chỉ còn lại ba tôn tử này cho nên Thiên Long tông vẫn giống như u hồn không tiêu tán đuổi theo con không thôi.

Lục Du Thược nói.

- Gïếŧ thì gïếŧ, chỉ là lần này quả thực gặp phải phiền phức rồi.

Lăng Thanh Tuyền nói.

- Nếu như Lục Tiểu Bạch có thể thuận lợi tìm được chàng, có lẽ tất cả còn có hy vọng.

Độc Cô Cảnh Văn nói, ánh mắt có chút ngưng trọng.

- Thượng Thanh Đại thiên thế giới và Thái Minh Đại Thiên thế giới chính là hai đại thế giới cách xa nhau, huống chi thực lực của Thiên Long tông quá mạnh mẽ, cũng không biết những năm này thực lực của chàng đã tới tình trạng nào. Nếu tính toán, có lẽ muốn chống lại Thiên Long tông cũng không có khả năng.

Trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Bắc Cung Vô Song hiện lên vẻ lo lắng.

- Tin tưởng chàng đi, chỉ cần chàng có thể chạy tới, chúng ta cũng không gặp phiền phức nữa.

Bạch Linh nói.

- Mẫu thân, ba vị a di, chúng ta nên rời khỏi đây thôi. Sợ rằng không bao lâu nữa sẽ có người tới đây.

Lục Du Thược nói với tứ nữ.

Oanh.

Ngay khi Lục Du Thược vừa mới nói xong, cả không trung đột nhiên run lên, cả không gian không ngừng run run, giống như lung lay sắp đổ. năng lượng vô hình lan tràn, từ trong hư không thẩm thấu ra chung quanh, lan tràn ra toàn bộ sơn mạch. Cùng lúc, cả không gian đột nhiên đen kịt, thiên địa lờ mờ, trong thiên địa có năng lượng thiên địa vô hình bắt đầu chấn động. Trong không gian lờ mờ đột nhiên có không ít đạo quang trụ phóng lên trời, cuối cùng hội tụ lại một chỗ, giống như là quang mang từ vầng trăng tách ra.

Trong nháy mắt này, trong không gian đột nhiên có uy thế cổ xưa cực lớn tràn ngập ra, khiến cho linh hồn người ta rung rung, tự nhiên cảm nhận được lực lượng áp bách cực lớn.

Ầm ầm.

Cả sơn mạch lúc này đều ầm ầm lay động, năng lượng vô hình phóng lên trời. Mà lúc này lại cùng nhau hô ứng với năng lượng thiên địa, một cái khe nứt cực lớn dường như từ sâu trong hư không kéo ra, lan tràn ra chung quanh, nhanh chóng bao phủ trọn sơn mạch U Cốc vào bên trong khe nứt.

- Khốn Thiên đại trận, vì bắt nữ tử kia, không ngờ ngay cả Khốn Thiên đại trận Thiên Long tông cũng dùng tới. Vốn đây là một đại trận phóng ngự, lúc này lại dùng tìm kiếm một người, quả thực giống như lấy đao mổ trâu giết gà vậy.

- Nghe nói nữ tử kia đánh chết ba tôn tử của Liên Bất Bại, đây chính là độc đinh của gia tộc này a, Thiên Long tông bố trí Khốn Thiên đại trận tìm nữ tử kia cũng không có gì là kỳ quái, chỉ là nữ tử kia sợ rằng không may rồi.

- Thủ đoạn khủng bố và to lớn như vậy, không biết Thiên Long tông xuất động bao nhiêu cường giả bố trí.

Chương 3938: Giao cho ta 1

Ngoài sơn mạch U Cốc, vô số người ngẩng đầu lên, Thiên Long tông có hành động lớn như vậy khiến cho không ít người hiểu chuyện chú ý. Mà trên đời này tuy rằng có không ít người, thế nhưng người hiểu chuyện lại đa số.

Oanh.

Trong không gian thiên hôn địa ám, trên không trung đột nhiên có quang mang chói mắt lan tràn ra, bao phủ thân hình mềm mại của năm người Lăng Thanh Tuyền, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Lục Du Thược.

- Không tốt, chúng ta bị phát hiện rồi.

Trong nháy mắt này Lục Du Thược lập tức biến sắc.

- Tiện tỳ, chính là ngươi, hóa ra có người giúp đỡ, lần này để xem ngươi chạy đằng nào. Bổn tông nhất định sẽ khiến cho ngươi sống không được, chết không xong.

Trên hư không có một tiếng quát âm hàn, lạnh lẽo vang lên, đồng thời từ trên không trung có một đạo thủ ấn không lồ phá không đánh xuống.

Oanh.

Không gian run run, thủ ấn khổng lồ lần nữa bành trướng tới mấy ngàn thước, những nơi nó đi qua, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, mây đen bắt đầu kéo tới, gió nổi mây phun. Thủ ấn đánh xuống, hạp cốc chung quanh năm người Lục Du Thược dễ dàng bị đánh thành tro bụi.

Sưu.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, thủ ấn trong không gian hóa thành trảo ấn mang theo không gian vặn vẹo cùng với năng lượng ngập trời cung quanh bắn ra. Ngũ nữ Lục Du Thược căn bản không có sức lực chống lại, tính cả không gian là người thứ sáu bị trảo ấn khổng lồ nắm vào bên trong.

Phụt.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ như vậy, ngũ nữ gần như cùng lúc phun ra máu tươi, khuôn mặt xinh đẹp trắng bệch, loại thực lực cấp độ này vốn không phải là thứ mà bằng vào thực lực các nàng hiện tại có thể chống lại, đây là khác biệt giữa trời và đất.

- Mẫu thân, a di, mọi người không nên tới đây, lần này con làm liên lụy tới mọi người rồi.

Lục Du Thược khẽ kêu một tiếng, trong miệng có máu tươi không ngừng tràn ran, thực lực của nàng căn bản không có cách nào ngăn cản được bàn tay khổng lồ khủng bố trong không gian đánh xuống.

Sưu.

Lục Du Thược nói xong, lúc này trên bầu trời xanh lờ mờ đột nhiên có một đạo quang mang màu xanh da trời mang theo nhiệt độ cao khủng bố xẹt qua không gian phóng tới. Khi tới gần mới có thể thấy được, đây không ngờ lại là quả cầu bằng hỏa diễm màu xanh da trời. Hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn không ngừng tỏa ra nhiệt độ cao khủng bố, khiến cho làn da người ta phỏng rát, linh hồn giống như héo rũ.

Ầm ầm ầm ầm ầm.

Cùng một lúc, cả không trung bỗng nhiên nổ tung, một làn sóng xung kích giống như hủy diệt hung hăng khuếch tán trên không trung. Vô số ngọn núi cùng với mặt đất chung quanh cùng với hạp cốc bị phá hủy.

Xoẹt.

Giữa không trung, thủ ấn cực lớn trên không gian theo trời xanh bị sụp đổ, đánh nát lập tức tiêu tán trong vô hình, hóa thành năng lượng giống như thực chất khuếch tán.

Sưu Sưu.

Ngũ nữ Bắc Cung Vô Song, Lục Du Thược, Độc Cô Cảnh Văn, Lăng Thanh Tuyền thoát khỏi trói buộc, thân hình xinh đẹp lảo đảo lui lại. Cùng lúc đó, quả cầu bằng hỏa diễm màu xanh da trời trên không trung thu liễm lại, một đạo thân ảnh màu xanh lướt thẳng tới ngũ nữ.

Sưu.

Lực lượng nhu hòa trong lòng bàn tay người này tuôn ra, nhanh chóng giúp ngũ nữ ổn định thân hình, ngũ nữ dựa thế lập tức ngừng lui lại, thân hình ổn định.

- Xin lỗi, ta tới chậm.

Một đạo âm thanh quen thuộc vang lên, một đạo thân ảnh màu xanh lập tức xuất hiện giữa ngũ nữ, khuôn mặt cương nghị, ánh mắt như sao, khóe miệng dường như lúc nào cũng nở nụ cười đầy tà khí, có chút lười biếng.

Ngũ nữ nhìn thấy đạo thân ảnh màu xanh này, ánh mắt thoáng ngây ngốc một chút. Đạo thân ảnh màu xanh này khiến cho ngũ nữ rung động, ánh mắt năm người đình trệ một hồi, thân hình lập tức run lên.

- Lâm Thiên.

Hai mắt của Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn có chút ướt át, đạo thân ảnh này như thực như mơ, khiến cho người ta không dám tin.

Lăng Thanh Tuyền nhìn đạo thân ảnh màu xanh quen thuộc trước mắt, con mắt khẽ đảo, ánh mắt chấn động.

- Những năm này chàng vẫn khỏe chứ?

Âm thanh của Bạch Linh vang lên, thân hình mềm mại lập tức đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Ta sống khá tốt, chỉ là có chút nhớ các nàng.

Nhìn qua đạo thân ảnh mặc y phục trắng như tuyết trước mắt, thân hình xinh đẹp tới cực hạn, hai con mắt hấp dẫn, Lục Lâm Thiên lập tức ôm nữ tử trước mắt vào ngực.

- Thiên Long tông rất mạnh, chàng phải cẩn thận.

Bạch Linh dựa vào bờ vai quen thuộc này một lát rồi lập tức nhẹ nhàng đẩy Lục Lâm Thiên ra, trong mắt hiện lên sự sợ hãi lẫn vui mừng, sau đó là tràn ngập vẻ ngưng trọng.

- Lâm Thiên, Thiên Long tông ít nhất có trên trăm vạn người, cường giả vô số.

Bắc Cung Vô Song cùng Độc Cô Cảnh Văn đi tới bên người Lục Lâm Thiên, lúc này nhìn nam tử mặc áo bào xanh trước mắt vô cùng ngưng trọng, hiện tại cũng không phải là thời điểm vuốt ve, an ủi.

- Yên tâm đi, tất cả đã có ta.

Lục Lâm Thiên giang rộng hai tay, ôm nhị nữ vào trong l*иg ngực, lần đầu tiên hắn rời xa chúng nữ lâu như vậy, thời gian dài như thế, lúc này sự nhớ nhung trong lòng giống như cơn hồng thủy bộc phát vậy, một khi bộc phát không thể vãn hồi, chỉ là lúc này cũng không phải là lúc nói chuyện nhớ nhung.

Sưu Sưu.

Trên không trung, mấy trăm đạo thân ảnh mang theo tiếng xé gió vang lên, tiếp đó lập tức xuất hiện sau lưng bốn người. Khí tức hùng hồn lan tràn, cả không gian run run.

Dưới thanh thế bực này, nhị nữ Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn ở trong ngực Lục Lâm Thiên ngẩng đầu lên, ngũ nữ dùng ánh mắt cảnh giác nhìn về phía mấy trăm người vừa mới xuất hiện này.

Ngũ nữ có thể cảm giác được khí tức trên người mấy trăm người này vô cùng khủng bố, khí tức khiến cho các nàng cảm thấy bị áp bách cực lớn. Trong đó khí tức của mấy chục người trong mấy trăm đạo thân ảnh kia đã tới tình trạng vô cùng khủng bố.

Mấy trăm đạo thân ảnh này nhìn thấy ngũ nữ, ánh mắt âm thầm biến hóa, chấn động. Trong đôi mắt sáng của Tiết Mặc Kỳ hiện lên sự rung động khó có thể nhìn thấy.

- Bái kiến bốn vị phu nhân, bái kiến Nhị tiểu thư.

Sau khi ngốc trệ vì khí chất của ngũ nữ, đệ tử Phi Linh môn lập tức tiến tới trước mặt ngũ nữ cung kính hành lễ. Từ trong miệng Lục Tiểu Bạch mọi người cũng biết được thân phận của ngũ nữ trước mặt hiện tại.

- Bái kiến bốn vị Thiếu phu nhân, Nhị tiểu thư.

Vô Tướng, Vu Mã tam giới, Lục Đông, Tô Nhan mang theo Hộ Hoàng đội cung kính thi lễ.

- Đệ tử Thái A bái kiến bốn vị sư mẫu.

Thái A đi tới trước người bốn người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lăng Thanh Tuyền, Bạch Linh rồi hành đại lễ.

- Cái này...

Một màn đột nhiên xuất hiện khiến cho ngũ nữ lúc này kinh ngạc tới mức không thể phục hồi tinh thần lại, ánh mắt lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Vốn bọn họ còn tưởng rằng mấy trăm cường giả này là của Thiên Long tông, không ngờ lại là bạn mà không phải là địch, dường như quan hệ còn không tầm thường.

- Đây là Phi Linh môn và người của Hộ Hoàng đội, sau này ta sẽ nói với các nàng, Thái A là đệ tử ta mới thu.

Lục Lâm Thiên nói với Bắc Cung Vô Song, Lăng Thanh Tuyền, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn và Lục Du Thược.

Chương 3939: Giao cho ta 2

- Phi Linh môn?

Ngũ nữ cũng có thể đại khái suy đoán ra vài phần, Phi Linh môn sợ rằng là sơn môn ở trong Thượng Thanh Đại thiên thế giới, mà thực lực của Thái A người khác khó có thể nhìn ra, thế nhưng lại khiến cho Lục Du Thược trợn mắt, há hốc mồm.

Ngược lại Thái A nhìn thấy Lục Du Thược, trong lúc nhất thời có chút xấu hổ, dung nhan tuyệt mỹ kia khiến cho hắn gây gốc, lập tức không dám nhìn thẳng, cũng không biết nên gọi là sư muội hay là sư tỷ, cuối cùng đành phải quay đầu nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Tuổi của Du Thược lớn hơn con, xem như là sư tỷ của con đi.

Lục Lâm Thiên nói với Thái A.

- Thái A bái kiến sư tỷ.

Thái A lúc này mới vội vàng hành lễ với Lục Du Thược.

- Không cần đa lễ.

Lục Du Thược được Thái A hành lễ cho nên cũng có chút run sợ.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng đi tới bên người Lăng Thanh Tuyền, tay phải nhẹ nhàng vén mái tóc đen nhánh của nàng, cúi đầu hôn vào trán trên khuôn mặt tinh xảo không nhiễm khói lửa nhân gian kia rồi nói:

- Giao cho ta đi, tất cả đã có ta rồi.

- Được.

Lăng Thanh Tuyền ngước mắt nhìn lên, đôi mắt xinh đẹp khẽ đảo, cặp môi đỏ mọng muốn nói lại thôi, chỉ là nàng khẽ gật đầu.

- Người phương nào dám phá Khống Thiên đại trận của Thiên Long tông ta? Cút ra đây cho ta, ai dám nhúng tay vào ta sẽ nghiền nát kẻ đó thành tro bụi.

Trên không trung, một tiếng quát lớn lạnh lẽo cuồn cuộn vang vọng, âm thanh giống như tiếng sấm nổ vang.

Lục Du Thược nghe vậy đôi mắt xinh đẹp lập tức nhìn lên trên không trung, ánh mắt tràn ngập vẻ ngưng trọng.

xoẹt.

Trên không trung, khi tiếng quát âm hàn kia vừa dứt, trên hư không, không gian bị xé nứt, đột nhiên xuất hiện vô số thân ảnh, khí tức cường hãn vô cùng hàng lâm, uy áp tràn ngập khiến cho không gian run run.

Khí thế trên người một lão giả áo đen dẫn đầu khiến cho không gian vặn vẹo, ánh mắt người này âm hàn, khuôn mặt vì giận dữ mà co rúm lại, dường như người vừa mới lên tiếng là người này.

Trong sơn mạch chung quanh có vô số thân ảnh giống như một đàn kiến đang không ngừng bay tới.

Vô số thân ảnh đáp xuống, ánh mắt nhìn vào đội ngũ hơn trăm người trước mắt, trong mắt hiện lên vẻ rung động. Gần trăm người có tu vi Niết Bàn cảnh, không phải là đội ngũ mà thế lực bình thường có thể lấy ra, coi như là cả Thiên Long tông, nếu tính toán số lượng người có tu vi Niết Bàn cảnh mà nói, không có nhiều như vậy.

- Yên tâm đi, tất cả mọi chuyện đã có phụ thân rồi.

Âm thanh nhẹ nhàng vang lên giống như ở bên tai, Lục Du Thược nghe vậy lập tức cúi đầu nhìn về phía đạo thân ảnh màu xanh quen thuộc trước mắt.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử trước mắt, tiến về phía trước nhẹ nhàng lau vết máu ở khóe miệng của Lục Du Thược, sau đó nhẹ nhàng vuốt ve má rồi mới nói:

- Chuyện kế tiếp giao cho phụ thân đi, nữ nhi của Lục Lâm Thiên ta không phải là người mà một Thiên Long tông có thể động vào. Thiên Long tông dám làm vậy với nữ nhi của ta, ta nhất định sẽ khiến cho bọn chúng phải trả một cái giá lớn.

- Bọn ngươi là người phương nào? Phá Khốn Thiên đại trận của Thiên Long tông ta, ngày hôm nay nếu như không cho ta một công đạo, ta nhất định sẽ khiến cho các ngươi phải hối hận.

Trong không gian phía trước ngày càng có nhiều người kéo tới, lão giả áo đen dẫn đầu nhìn đám người Lục Lâm Thiên, ánh mắt âm hàn không ngừng chấn động. Uy áp vô hình cực kỳ cường hãn lập tức khuếch tán ra toàn bộ thiên địa, năng lượng thiên địa lặng lẽ biến hóa.

Không gian chung quanh chẳng biết từ khi nào đã trở nên lạnh lẽo, loại khí tức âm hàn này thậm chí có thể vô thanh vô tức thẩm thấu vào trong linh hồn của mọi người.

- Hơn hai mươi Niết Bàn cảnh, ba Tuyên Cổ cảnh sơ giai, người cuối cùng này chẳng lẽ là Tuyên Cổ cảnh trung giai?

Lục Lâm Thiên nhìn lão giả mặc áo đen phía trước cùng với đội hình bên người hắn, ánh mắt âm thầm biến hóa, ước chừng có ba Tuyên Cổ cảnh sơ giai cùng với một Tuyên Cổ cảnh trung giai, hơn hai mươi Niết Bàn cảnh.

Đội ngũ bực này của Thiên Long tông, tuy rằng Lục Lâm Thiên không biết Hoàng gia, Tiết gia, Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc có con át chủ bài che dấu hay không, thế nhưng chỉ bằng vào đội hình như hiện tại, thực lực của Thiên Long tông đã vượt xa Tiết gia, Hoàng gia, Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc, căn bản không có khả năng so sánh được.

- Hộ Hoàng đội, một tấc cũng không rời bảo hộ phu nhân cùng với tiểu thư.

Lục Lâm Thiên quay đầu nói với Hộ Hoàng đội sau lưng.

- Thiếu chủ, chức trách chủ yếu của Hộ Hoàng đội là bảo hộ thiếu chủ, vạn nhất thiếu chủ....

Vu Mã tam giới nhìn Lục Lâm Thiên, hắn có thể cảm giác được, người của Thiên Long tông phía trước mạnh mẽ bao nhiêu, tuy rằng người có tu vi Niết Bàn cảnh không nhiều lắm, thế nhưng lại có bốn người có tu vi Tuyên Cổ cảnh. Niết Bàn cảnh cho dù có nhiều hơn nữa, ở trước mặt bốn Tuyên Cổ cảnh sợ rằng cũng có chút không đủ.

- Bảo hộ phu nhân và tiểu thư, tính mạng của các nàng trong mắt ta, so với bản thân ta còn quan trọng hơn.

Lục Lâm Thiên nhìn Vu Mã tam giới rồi nghiêm túc nói.

- Ta đã hiểu.

Vô Tướng gật đầu, nhìn Vu Mã tam giới nói:

- Tất cả mọi người bảo hộ tiểu thư và phu nhân, không được có sai sót.

- Vâng.

Vu Mã tam giới gật đầu, vung tay lên, hơn ba mươi đạo thân ảnh lập tức vây quanh đám người Bắc Cung Vô Song, Lục Du Thược vào bên trong, khí tức bành trướng rồi lan tràn, lặng lẽ bao phủ không trung.

- Hộ Hoàng đội nghe lệnh, tất cả bảo hộ sư mẫu và sư tỷ của ta.

Thái A cũng nói với Hộ Hoàng đội sau lưng.

- Vâng.

Ba mươi lăm cường giả Hộ Hoàng đội lập tức lướt đi, thủ hộ đám người Bắc Cung Vô Song vào bên trong, khí tức bắt đầu bành trướng, không gian chung quanh trong lúc mơ hồ vặn vẹo.

Nhìn chúng cường giả Niết Bàn cảnh chung quanh tập trung bảo hộ, đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh văn kinh ngạc không thôi. Các nàng không khó biết rõ, nam tử trước mắt các nàng những năm gần đây đã có một chút thành tựu, bất kể là ở đại lục Linh Vũ lúc trước hay là ba ngàn Đại Thiên thế giới mênh mông hiện tại, nam nhân của các nàng đều có thể tỏa sáng.

Sưu Sưu.

Giữa không trung, trong đội hình của Thiên Long tông, đệ tử từ khắp nơi trong sơn mạch U Cốc tụ tập tới, dần dần đạt tới tình trạng che khuất bầu trời.

Nhìn thấy đội hình bao la kia, đội ngũ như vậy đâu chỉ có trên trăm vạn người, sợ rằng không thua ba trăm vạn, rậm rạp, chằng chịt giống như châu chấu vậy.

khí tức sắn bén bành trướng, uy thế bực này khiến cho người có thực lực không đủ run rẩy, toàn thân như nhũn ra.

- Rốt cuộc là người của thế lực nào, số lượng người không nhiều, thế nhưng thực lực lại không kém a.

- Ta đã nói rồi, một mình giết ba tôn tử của Liên Bất Bại, không thể nào không có hậu trường, xem tình huống hiện tại, dường như là người sau lưng của nữ nhân kia tới.

Chương 3940: Đại quân đối chiến

- Những người này dường như cũng không phải là người của Trung Minh thế giới a. Tuy rằng cường giả Niết Bàn cảnh vô số, thế nhưng trong Thiên Long tông lại có vài Tuyên Cổ cảnh, nếu như động thủ, sợ rằng cũng khó có thể chiếm được tiện nghi.

- Mấy trăm vạn đệ tử của Thiên Long tông kéo tới, những người này tuy rằng mạnh, thế nhưng sợ rằng khó có thể làm gì được Thiên Long tông.

Từ phía xa xa, có vô số người xem náo nhiệt hội tụ. Một ít người có thực lực và nhãn lực bất phàm lập tức nghị luận, từng ánh mắt lập tức nhìn về phía đội hình song phương giữa không trung.

Hai Hộ Hoàng đội thủ hộ chúng nữ, khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười ôn nhu, khi ngẩng đầu nhìn về phía trước, ánh mắt đã chuyển thành lạnh lẽo, băng hàn, cuối cùng hắn nhìn chăm chú vào lão giả mặc y phục màu đen, nói:

- Thủ đoạn bày trận của các ngươi quá yếu, Khốn Thiên đại trận là ta phá, về phần ai phải trả giá thật nhiều thì cũng không nhất định a.

- Tốt, Tốt, tốt.

Khóe miệng lão giả mặc áo đen nở nụ cười lạnh, lớn tiếng quát qua chữ tốt lớn, trong mắt có hàn mang bắn ra, mang theo uy áp kinh khủng cuối cùng rơi vào trên người Lục Lâm Thiên, hắn lạnh nhạt nói:

- Tiểu tử, Liên Bất Bại ta có trách nhiệm nói cho ngươi biết, không cần biết ngươi là ai, tiện tỳ kia có quan hệ như thế nào với ngươi, ngày hôm nay ngươi sẽ chết chắc.

- Liên Bất Bại.

Tông chủ Thiên Long tông, Liên Bất bại, lai lịch của người này trong lúc thi triển Sưu Linh Thuật với đệ tử Thiên Long tông Lục Lâm Thiên đã biết được một ít tình huống, lão giả mặc áo đen này chính là tông chủ Liên Bất Bại của Thiên Long tông.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, sát khí quanh thân mơ hồ tràn ra, ánh mắt nhìn về phía Liên Bất Bại nói:

- Chẳng lẽ ngươi định dựa vào Thiên Long tông các ngươi nhiều người sao? Nếu như vậy sợ rằng ta làm cho ngươi thất vọng rồi. Ta cũng rất có trách nhiệm nói cho ngươi biết, ngày hôm nay ta nhất định sẽ huyết tẩy Thiên Long tông.

Âm thanh lạnh lẽo vừa dứt, một đạo lưu quang màu tím trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên đột nhiên tuôn ra, cả không trung lập tức có khí tức quỷ dị lan tràn, cơ hồ đồng thời, trong không trung, không gian bắt đầu run rẩy.

Xoẹt.

Đạo lưu qunag màu tím này ầm ầm xoay quanh bầu trời, dưới vô số ánh mắt kinh ngạc, chỉ thấy cả không trung đột nhiên có những đám mây màu tím dày đặc kéo tới, điện mang lưu chuyển. Lưu quang màu tím mở rộng, lập tức hóa thành một đại đỉnh ba chân màu tím khổng lồ, ước chừng hơn ngàn thước, bên trên có bí văn lan tràn.

Ầm ầm.

Trong nháy mắt này, lôi vân trên không trung không ngừng cuồn cuộn, cả bầu trời phong vân biến sắc, xen lẫn từng đạo sấm sét.

Sưu.

Cùng một lúc, trong lòng bàn tay, gợn sóng giống như thời gian thác loạn xuất hiện, Thiên Trụ giới đột nhiên xuất hiện, hóa thành một vòng xoáy khổng lồ.

Sưu Sưu Sưu Sưu.

Một giây sau, dưới vô số ánh mắt kinh ngạc nhìn vào, từ trong đại đỉnh màu tím cùng với vòng xoáy trong không gian giống như thời gian thác loạn kia có vô số đạo thân ảnh không ngừng nhảy ra.

Dưới ánh mắt kinh hãi không thôi, vô số thân ảnh rập rạp từ trong đại đỉnh ba chân và vòng xoáy nhảy ra, một phút sau, khi mấy đạo thân ảnh từ đại đỉnh màu tím ba chân và vòng xoáy không gian giống như thời gian thác loạn nhảy ra, trên không trung đã có năm trăm vạn đại quân vô cùng khủng bố đạp không đứng lơ lửng, khiến cho cả sơn mạch U Cốc đột nhiên lờ mờ.

- Bái kiến chưởng môn.

Gần một trăm năm mươi vạn đệ tử Phi Linh môn đạp không hành lễ.

- Bái kiến Lục chưởng môn.

Cùng lúc đó, không ít người cung kính hành lễ. Trừ hơn trăm vạn đệ tử Phi Linh môn ra, người còn lại trừ Hoàng gia, Tiết gia, Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc thống lĩnh Thú tộc trong Vô Sắc Trung thiên thế giới ra, hơn hai trăm vạn người còn lại đều là người của các tiểu thế lực trong Vô Sắc Trung thiên thế giới, còn có người trong Vô Sắc Trung thiên thế giới tới tương trợ.

Bởi vì nhân số thực sự quá nhiều, cho nên cuối cùng Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể lựa chọn người có thực lực mạnh một chút.

Vốn Lục Lâm Thiên cũng không định mang theo quá nhiều người, nhưng mọi người đã có tâm như vậy hắn cũng không tiện chối từ, hắn cũng hiểu Thiên Long tông không phải là thế lực bình thường, dù sao cũng ở trong Đại Thế giới, cho nên cũng mang theo chừng năm trăm vạn người.

Đội hình khủng bố bực này nếu như thông qua đường hầm không gian mà nói, còn không biết phải tới khi nào, sợ rằng những nơi đi qua đủ để khiến cho tất cả thế giới bất an.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể vận dụng Tử Lôi Huyền Đỉnh và Thiên Trụ giới, đem đội ngũ năm trăm vạn người cất vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh và Thiên Trụ giới.

Nhìn thấy đội hình khủng bố gần năm trăm vạn người lơ lửng trên không trung, ngũ nữ Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lục Du Thược, Lăng Thanh Tuyền, Bạch Linh nhìn nhau, từ đội hình kia các nàng không khó nhìn ra, những năm gần đây ở trong ba ngàn Đại thiên thế giới mênh mông này, thành tựu của nam nhân, phụ thân các nàng vẫn khiến cho người ta khiếp sợ giống như lúc ở trong Linh Vũ thế giới.

Ực.

Cả không gian yên tĩnh trong nháy mắt, người vây xem náo nhiệt bốn phía thì nuốt một ngụm nước bọt.

Những người có nhãn lực và thực lực bất phàm tự nhiên không khó nhìn ra, thực lực chỉnh thể của năm trăm vạn đại quân trong hai kiện linh khí quỷ dị trong tay thanh niên mặc áo bào xanh kia vô cùng khủng bố. Thông Thiên cảnh, Đại Đạo cảnh vô số, luận thực lực chỉnh thể, so với Thiên Long tông mạnh mẽ hơn quá nhiều.

Sưu.

Khi Tử Lôi Huyền Đỉnh và Thiên Trụ giới thu liễm, một đạo thân ảnh xinh đẹp từ trong Thiên Trụ giới đi ra, không gian chung quanh lập tức chấn động không ngừng. Thân hình mềm mại lẳng lặng đứng giữa không trung, người mặc bộ váy dài, mái tóc trắng như ngọc, thanh nhã, thanh tú, thu hút không ít ánh mắt.

- Thật mạnh.

Đám người Hoàng Linh Lạc, Tiết Nhân Phàm, Tử Hỏa, Hồ Nhất Đao, Nam Bán Thiên khi nhìn vào đạo thân ảnh xinh đẹp này, ánh mắt khẽ đổi. Trên thân nữ tử xinh đẹp này không có một chút khí tức nào khuếch tán ra, thế nhưng vô cùng quỷ dị lại khiến cho linh hồn chấn động, linh hồn có cảm giác lạnh buốt, cảm nhận thấy sự tuyệt vọng.

- Đẹp quá, bằng với bốn vị phu nhân của chưởng môn.

Từng ánh mắt khi nhìn thấy đạo thân ảnh xinh đẹp động lòng người này, miệng khẽ than thở, cảm thán.

- Ta muốn mời ngươi hỗ trợ.

Lục Lâm Thiên nhìn Huyền Tuyết Ngưng, bốn Tuyên Cổ cảnh của Thiên Long tông, trong đó còn có một Tuyên Cổ cảnh trung giai, mà bên cạnh hắn chỉ có một Vô Tướng là Tuyên cổ cảnh, hắn có thể chống lại Tuyên Cổ cảnh, cho nên tính toán là hai Tuyên Cổ cảnh.

Lục Lâm Thiên tự biết người có tu vi Tuyên Cổ cảnh mới là mấu chốt thắng bại lúc này, nếu như để cho hai người có tu vi Tuyên Cổ cảnh còn lại của đối phương xông vào trong đội ngũ của mình, hậu quả không cần phải nói, người có tu vi Niết Bàn cảnh cho dù có nhiều hơn nữa cũng không có cách nào chống lại Tuyên Cổ cảnh.

Chương 3941: Thanh niên mặc áo bào màu vàng 1

Huyền Tuyết Ngưng ôm Nguyên Cổ Linh Tinh thú, đôi mắt xinh đẹp đã nhìn về phía đội hình của Thiên Long tông, ánh mắt lập tức nhìn về phía tứ nữ Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Lăng Thanh Tuyền phía sau, đôi mắt xinh đẹp âm thầm chấn động, lại lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên, khé nhíu mày, cặp môi đỏ mọng khẽ mở, hàm răng ngà như ẩn như hiện, âm thanh mờ ảo vang lên:

- Tên Tuyên Cổ cảnh trung giai ở giữa ta muốn giết sợ rằng phải phí công phu rất lớn, cũng rất khó làm được, thế nhưng có thể giúp ngươi ngăn lại hắn. Người nọ phía sau ngươi cũng có bổn sự ngăn lại người có tu vi Tuyên Cổ cảnh trung giai kia.

Lục Lâm Thiên theo ánh mắt Huyền Tuyết Ngưng nhìn về phía sau, người Huyền Tuyết Ngưng nói là Vô Tướng. Thực lực của Vô Tướng mạnh bao nhiêu Lục Lâm Thiên cũng không biết, chỉ biết hắn ta là Tuyên Cổ cảnh. Sơ giai hay trung giai cũng không nhìn ra được, cũng chưa từng nhìn thấy người này ra tay.

- Có nàng ngăn lại một người cũng đã đủ rồi.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười lạnh lẽo, Huyền Tuyết Nguyên chủ động muốn ngăn cản Liên Bất Bại, ba người còn lại có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai, hắn và Vô Tướng ra tay, cho dù Vô Tướng đối phó một người, hắn có đối phó với hai Tuyên Cổ cảnh sơ giai sợ rằng cũng không quá khó khăn.

- Ài, chàng đi ra ngoài cũng giống như khi trước.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn Huyền Tuyết Ngưng trước mặt Lục Lâm Thiên, cặp môi đỏ mọng khẽ mở, nói với tam nữ Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Lăng Thanh Tuyền.

Trong đội ngũ của Thiên Long tông, nhìn thấy mấy trăm vạn đại quân sau lưng Lục Lâm Thiên hiện tại, từng ánh mắt có chút khó coi, chẳng ai ngờ tới việc, thanh niên áo bào xanh kia còn có thủ đoạn như vậy, có thể mang theo người mấy trăm vạn đại quân.

Một ít cường giả Thiên Long tông không khó nhìn ra, mấy trăm vạn người này không phải ô hợp, thực lực tổng thể mạnh hơn Thiên Long tông, trong đó có không ít người có lẽ là tinh anh. Những khuôn mặt lạnh nhạt này khiến cho người Thiên Long tông cũng không biết được rốt cuộc những người này có địa vị gì.

- Ngươi rốt cuộc là người của thế lực nào?

Liên Bất Bại nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong lòng hắn bắt đầu nổi lên sóng gió, bằng vào đội ngũ của đối phương, không phải là hạng ngươi vô danh, hắn cũng thật không ngờ sau lưng thiếu nữ kia còn có đội hình khủng bố như vậy.

- Chúng ta là người phương nào ngươi không cần phải quan tâm. Ngươi chỉ cần biết một chuyện, đυ.ng tới nữ nhi của Lục Lâm Thiên ta, Thiên Long tông ngươi phải trả một cái giá đắt.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, trong âm thanh tràn ngập sát ý.

- Hóa ra tiện tỳ kia là nữ nhi của ngươi, vậy thì ngươi càng không thể không chết.

Liên Bất Bại âm hàn nói.

- Ai sống ai chết ngươi sẽ biết ngay thôi.

Lục Lâm Thiên nói xong, trường bào màu xanh run lên, phất tay với đám người phía sau.

Sưu Sưu.

Cùng lúc, Bạch Kinh Đường, Âm Quỷ, Vấn Thân Mạc, Thiên Huyền, Thiên xu, Phong Đô tam hồn bước ra, từng đạo lưu quang trong nhẫn trữ vật phóng ra.

Lưu quang chớp động, quang mang lập tức thu liễm, từng chiếc chiến hạm có thể tích khổng lồ giống như từng đầu hung thú khổng lồ lơ lửng trên không trung, trong khoảng thời gian ngắn không gian run rẩy không thôi, thiên địa lờ mờ, hơn một ngàn chiến hạm lơ lửng trên không trung.

Ầm ầm.

Hơn một ngàn Phi Hổ chiến hạm, cái đầu hổ dữ tợn giống như vật còn sống, khí tức hung hãn phóng ra, che khuất bầu trời. Hơn năm mươi chiếc Phi Hổ chiến hạm tứ cấp, bốn trăm chiếc Phi Hổ chiến hạm tam cấp, còn lại đều là Phi Hổ chiến hạm nhị cấp. Cơ hồ tất cả Phi Hổ chiến hạm đều vỗ đôi cánh khổng lồ, cái miệng đen ngòm của đầu hổ dữ tợn trực chỉ về phía mấy trăm vạn đệ tử Thiên Long tông đang biến sắc ở phía xa, dường như tùy thời có thể phát động công kích hủy diệt.

Hạm đội khổng lồ này xuất hiện nhất thời khiến cho năng lượng trong phiến thiên địa này chấn động kịch liệt, đội ngũ khủng bố này khiến cho tâm thần người ta run rẩy. Không có ai hoài nghi, một một ngàn chiến hạm này một khi đồng thời thúc dục, Thiên Long tông sẽ phải trả một cái giá lớn tới nhường nào.

- Hạm đội.

Hoàng Linh Lạc, Hoàng Thiên Tứ, Tiết Hưng Quốc, Tiết Nhân Phàm, Tử Huyền, Tử Hỏa, Vô Tướng, Vu Mã tam giới, Hồ Nhất Đao, Nam Bán Thiên, An Song Dương và những người khác nhìn thấy những chiếm hạm khổng lồ này không khỏi há hốc mồm. Thế lực bình thường căn bản khó có thể có được hạm đội khủng bố như vậy. Có được mấy chiếc đã không tồi, chủ yếu là chiến hạm mặc dù tốt, thế nhưng lại đốt tiền nhanh quá mức, tất cả thế lực cũng không dám chơi nhiều.

Mà mọi người nhìn thấy Phi Linh môn có thể xuất ra hơn ngàn chiến hạm, đặc biệt là đối với người của Vô Sắc Trung thiên thế giới mà nói, bọn họ rất rõ chỗ bất phàm của Phi Hổ chiếm hạm. Bình thường Phi Linh thương hội thường xuyên bán ra Phi Hổ chiếm hạm, không ngờ lại có thể tích lũy ra một số lượng chiến hạm khổng lồ như vậy.

- Thật nhiều chiến hạm.

- Thế lực này rốt cuộc từ đâu tới, có địa vị gì? Không ngờ lại có nhiều chiến hạm như vậy, xem ra lần này Thiên Long tông gặp phải cọng rơm cứng rồi.

- Người ta tới vốn đã không có ý tốt, cho nên dường như cũng không đặt Thiên Long tông vào trong mắt.

Bốn phía sơn mạch U Cốc, vô số người vây xem chung quanh chăm chú nhìn về phía trước, vô số chiến hạm của Phi Linh môn xuất hiện, cả đám lập tức biến sắc. Chỗ khủng bố của chiến hạm mọi người đều biết rõ. Trước mặt hạm đội khủng bố như vậy, một khi đại chiến, sợ rằng chính là xu thế hủy diệt. Hơn một ngàn chiến hạm, đủ để trong thời gian ngắn san bằng sơn mạch U Cốc thành bình địa.

- Thật nhiều chiến hạm a.

Hạm đội vừa mới xuất hiện, ánh mắt đệ tử Thiên Long tông lập tức sợ hãi, khí tức hung hãn đang lan tràn kia đủ để chứng minh chỗ khủng bố của những chiến hạm này.

- Chiến hạm thì sao chứ? Trước mặt thực lực tuyệt đối, chiến hạm chỉ là đồ bỏ đi mà thôi.

Trong đội ngũ của Thiên Long tông có một tiếng hét lớn vang lên, bên người Liên Bất Bại, một thân hình vạm vỡ run lên, tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai bộc phát, khí tức bàng bạc bắt đầu lan tràn trên không trung. Lực lượng mạnh mẽ trút xuống, năng lượng ngập trời hội tụ thành một đạo chưởng ấn.

Chưởng ấn lướt đi, uy thế khủng bố kinh người đè xuống, không gian ven đừng rạn nứt. Uy áp kinh người bỗng nhiên lan tràn, người có tu vi Tuyên Cổ cảnh ra tay, Niết Bàn cảnh có thể cảm nhận được áp lực vô cùng lớn. Dưới giai vị uy áp vô hình cũng đủ để khiến cho người ta trói chân trói tay, không có cách nào chống lại.

Tiếp đó, thân hình vạm vỡ này lập tức xuất hiện phía trên hạm đội, trong giây lát đánh ra chưởng ấn xuống phía dưới, muốn phá hủy hạm đội của Phi Linh môn. Sự tồn tại của hạm đội này chính là uy hiếp mang tính trí mạng đối với đệ tử Thiên Long tông khác.

- Hừ.

Lục Lâm Thiên lạnh lùng quát một tiếng, trong chớp mắt này nguyên lực trong cơ thể trào ra, muốn ra tay.

- Cút về cho ta.

Vào lúc này, một đạo thân ảnh màu vàng đột nhiên lăng không xuất hiện trước người Tuyên Cổ cảnh sơ giai đang ra tay.

Chương 3942: Thanh niên mặc áo bào màu vàng 2

Người này xuất hiện, năng lượng thiên địa trong không trung bắt đầu bị ảnh hưởng. năng lượng mang theo khí tức nóng bỏng từ trong cơ thể hắn tuôn ra, năm ngón tay nắm chặt thành quyền. Trước nắm tay, bằng mắt thường cũng có thể thể thấy được hỏa diễm màu vàng đang nhảy nhót, không có một chút chậm trễ nào, một đạo quyền ấn va chạm với chưởng ấn cường giả Tuyên Cổ cảnh sơ giai của Thiên Long tông.

Oanh.

Va chạm như vậy khiến cho cả không gian run rẩy, không gian phong vân biến sắc, âm thanh trầm đυ.c cùng với tiếng sấm vang vọng. Năng lượng khủng bố bắn tứ tung, trên nắm tay, lực lượng mang theo hỏa diễm màu vàng trút vào trong chưởng ấn.

Trong chớp mắt này, chưởng ấn của Tuyên Cổ cảnh sơ giai của Thiên Long tông kia bị phá hủy dễ dàng. Năng lượng khủng bố rung động rồi khuếch tán, đánh nát vô số đỉnh núi trong sơn mạch U Cốc phía dưới. Nhất thời sơn băng địa liệt, khí tức hủy diệt bắn ra bốn phía.

Phốc phốc.

Trên không trung, trong chớp mắt ngắn ngủi, người có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai kia há mồm phun ra một ngụm máu tươi. Thân hình bị đánh bay về phía sau, không gian chung quanh thân hình bị đυ.ng vỡ nát. Khi thân hình bị đánh bay ổn định lại, chỉ một thoáng sắc mặt người có tu vi Tuyên Cổ cảnh này trở nên tái nhợt như tro tàn, khóe miệng tràn ngập máu tươi. Người có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai, thế nhưng trong vòng một chiêu đã bị đối phương đánh cho trọng thương.

- Thực lực thật mạnh, kia là người phương nào?

Đám người đứng xem náo nhiệt bên ngoài lúc này lập tức nhìn về phía thân ảnh mặc áo bào màu vàng kia, mà ngay cả đám người Liên Bất Bại, còn có Huyền Tuyết Ngưng, Vô Tướng, Hoàng Linh Lạc và những người khác rung động.

Dưới vô số ánh mắt nhìn vào, đạo thân ảnh màu vàng trên không trung dần dần hiện lên, khóe miệng mang theo nụ cười, người này quay người nhìn về phía đám người Lục Lâm Thiên, Bạch Linh, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lăng Thanh Tuyền, Lục Du Thược trong đội hình Phi Linh môn.

Thân ảnh mặc áo bào màu vàng này lăng không đứng đó, áo bào màu vàng bay phất phới, đây là một thanh niên tuấn tú tuổi chừng hai mươi bốn hai mươi năm, khuôn mặt tuấn tú, góc cạnh rõ ràng, lộ ra khí tức tôn quý không có cách nào che dấu. Dưới mái tóc màu vàng là đôi mắt sáng ngời giống như chỉ cần nhìn vào cũng khiến cho người ta thần phục. Trong mi tâm có một ấn ký màu vàng, ấn ký màu vàng này giống như con mắ dựng đứng, lộ ra vẻ thần bí mà yêu dị.

Nhìn qua đạo thân ảnh này, ánh mắt Lục Lâm Thiên bỗng nhiên run lên, ánh mắt đám người Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Lăng Thanh Tuyền, Lục Du Thược rung động.

Sưu Sưu.

Không trung lần nữa bị xé rách, từng đạo thân ảnh nhảy ra, khí tức cường hãn lan tràn, gần ba trăm người đều cung kính đứng sau lưng thanh niên mặc áo bào màu vàng. Từ khí tức nhìn lại, ít nhất cũng có năm mươi Niết Bàn cảnh, còn lại đều là người có tu vi Đại Đạo cảnh.

- Lão đại, đệ nhớ huynh muốn chết, đệ không tới muộn chứ?

Thanh niên mặc áo bào màu vàng xẹt qua không gian, đi tới trước người Lục Lâm Thiên, căn bản không thèm để ý tới người của Thiên Long tông, khóe miệng mỉm cười lao thẳng tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử nhà đệ, không có việc gì là tốt rồi. Đệ tới cũng không sớm cũng không quá muộn, tới vừa kịp lúc.

Lục Lâm Thiên cười cười, hai người ôm nhau, trong mắt hiện lên sự vui vẻ. Đặc biệt đối với Lục Lâm Thiên mà nói, Du Thược cùng đám người Vô Song, Bạch Linh tuy rằng thân có thương tích, thế nhưng ít nhất cũng không có việc gì. Còn có Tiểu Long xuất hiện cho nên hiện tại không có việc gì khiến cho hắn vui mừng hơn việc này.

- Tuyên Cổ cảnh sơ giai, xem ra những năm này tiểu tử đệ tiến bộ còn hơn ta a.

Nhìn thanh niên mặc áo bào màu vàng trước mặt, cảm nhận khí tức trên người đối phương, Lục Lâm Thiên cũng có chút khïếp sợ. Tiểu Long không ngờ lại đạt tới Tuyên Cổ cảnh sơ giai, từ một chiêu đánh trọng thương Tuyên Cổ cảnh sơ giai của Thiên Long tông Lục Lâm Thiên đã biết được thực lực của Tiểu Long lúc này vô cùng khủng bố.

- Lão đại, đệ có cảm giác, huynh không dễ trêu vào a.

Tiểu Long nói với Lục Lâm Thiên xong, thân ảnh đi tới trước mặt đám người Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Lăng Thanh Tuyền, Lục Du Thược, nói:

- Bạch Linh tỷ, Vô Song tỷ, Cảnh Văn tỷ, Thanh Tuyền tỷ, không ngờ mọi người đều tới.

- Tiểu gia hỏa, lần này lớn thật rồi.

Bạch Linh vuốt ve mái tóc xoăn màu vàng trên đầu Tiểu Long, nhẹ nhàng mỉm cười, nụ cười mị hoặc chúng sinh.

- Hắc hắc.

Tiểu Long cười hắc hắc, lập tức nhìn qua Lục Du Thược nói:

- Tiểu nha đầu, còn không chào hỏi, không biết ta hay sao?

- Tiểu Long thúc.

Lục Du Thược nói, có chút xấu hổ, cũng không phải vì bộ dáng của Tiểu Long so với nàng cũng không lớn là bao, loại xấu hổ này có nguyên do từ trước đó, khúc mắc trong lòng nàng tuy rằng đã tiêu tán, thế nhưng kỳ thực ở sâu trong lòng có lưu lại dấu vết không thể phai mờ.

- Được rồi tiểu nha đầu, chuyện đại khái ta đã biết rõ, yên tâm đi. Có Tiểu Long thúc của ngươi cùng với phụ thân ngươi ở đây, không có ai dám động vào một cọng tóc của ngươi. Ngày hôm nay Thiên Long tông nhất định phải trả giá thật nhiều.

Tiểu Long nói với Lục Du Thược xong, thân ảnh màu vàng lóe lên đi tới bên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt lúc này mới nhìn về phía đội ngũ của Thiên Long tông.

- Lão đại, đối phương có bốn Tuyên Cổ cảnh, một Tuyên Cổ cảnh dường như là trung giai, huynh đối phó với mấy người?

Tiểu Long thu hồi ánh mắt từ phía đội ngũ của Thiên Long tông, cũng không để ý quá nhiều mà nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

- Tuyên Cổ cảnh trung giai kia đã có người đối phó, chúng ta đối phó với người khác là được.

Lục Lâm Thiên nhìn Liên Bất Bại, vốn hắn còn lo lắng trong đội ngũ của mình không có đủ Tuyên Cổ cảnh, thế nhưng lúc này tăng thêm Tiểu Long, đủ để áp chế Thiên Long tông.

Tiểu Long nghe vậy khóe miệng nở nụ cười vui vẻ, nói:

- Lão đại, lâu như vậy không gặp, chúng ta thi đấu một lần được không? Để xem Tuyên Cổ cảnh và Niết Bàn cảnh ai giết được nhiều hơn.

- Không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên gật đầu, hắn cũng rất muốn biết hiện tại thực lực của Tiểu Long đã tới tình trạng nào.

Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, hai người đạp không đứng lơ lửng, âm thanh truyền ra không đặt đám người Thiên Long tông vào trong mắt, giống như người Thiên Long tông lúc này ở trong mắt hai người chính là cừu non chờ làm thịt vậy. Loại cuồng ngạo này khiến cho cường giả Thiên Long tông cũng không nhịn được, ánh mắt giống như toát ra lửa.

- Ngạo Long đội nghe lệnh, tru sát Thiên Long tông, không cần khách khí.

Tiểu Long phất tay với đám người phía sau mình, nói với mấy trăm người sau lưng hắn.

- Vâng.

Sau lưng Tiểu Long, từng tiếng hét lớn vang lên, khí thế khủng bố trong cơ thể gần ba trăm người này lập tức phô thiên cái địa phóng ra.

- Giết không tha.

Gần như là cùng lúc, ống tay áo màu xanh của Lục Lâm Thiên run lên, khẽ phất tay một cái.

Chương 3943: Đọ sức một phen

Sau lưng Lục Lâm Thiên, mấy trăm vạn đại quân tràn ngập khí thế sắc bén, sát ý bắn ra. Sau khi nhìn thấy Tiểu Long và đội ngũ của hắn gia nhập, tăng thêm Tiểu Long dùng một chiêu đánh trọng thương một Tuyên Cổ cảnh sơ giai của Thiên Long tông, chuyện này khiến cho những người vốn còn cố kỵ cường giả Tuyên Cổ cảnh của Thiên Long tông lúc này cũng không còn tiếp tục cố kỵ nữa

- Giết.

Mấy trăm vạn đại quân đột nhiên bộc phát ra khí tức kinh người, tiếng hét lớn hội tụ tạo thành âm thanh giống như sấm sét vang vọng trên không trung. Nguyên lực toàn thân tràn ra, khí thế kinh người từ trong cơ thể lan tràn.

Khí thế bực này hội tụ lại một chỗ, chỉ một thoáng khiến cho cả không trung mênh mông cuồn cuộn, khí thế khủng bố ngút trời.

Xoẹt.

Đám người Hoàng Linh Lạc, Tiết Nhân Phàm, Hoàng Thiên Tứ, Hồ Nhất Đao mang theo khí thế khủng bố dẫn đầu phóng lên trời. Tử Hỏa, Tử Huyền nhanh chóng hóa thành bản thể Tử Diễm Huyền Xà khổng lồ.

Lập tức mấy trăm vạn người có động tác, âm thanh đinh tai nhức óc vang vọng trong không gian. Trong cơ thể người có tu vi Niết Bàn cảnh có một đạo quang trụ chói mắt bắn ra. Từng đạo công kích đánh vỡ không gian, hủy diệt tất cả mọi thứ ven đường thành tro tàn, nhanh chóng phô thiên cái địa bắn về phía đội ngũ Thiên Long tông phía xa.

Người có tu vi Niết Bàn cảnh trong đội ngũ của Lục Lâm Thiên mang tới quả thực không ít, trong Vô Sắc Trung thiên thế giới, người đứng đầu trong các Tiểu thiên thế giới như Hồ Nhất Đao, Nam Bán Thiên vốn thường xuyên tu luyện trong Vô Sắc thế giới, tới Niết Bàn cảnh, tu luyện trong Tiểu thiên thế giới khó có thể đột phá.

Bởi vậy những Niết Bàn cảnh của các Tiểu Thiên thế giới bình thường đều ở trong Vô Sắc thế giới, lần này Lục Lâm Thiên vung tay kêu gọi lập tức hội tụ vô số người có tu vi Niết Bàn cảnh. Tăng thêm Tiết Mặc Kỳ, Thái A, Vu Mã tam giới, đám người Bắc Đông cũng gần trăm người có tu vi Niết Bàn cảnh.

Ngao.

Rống.

Chi...

Trong ba trăm người Tiểu Long mang tới, chừng năm mươi Niết Bàn cảnh đều hóa thành bản thể khổng lồ, khí thế không dưới bản thể Tử Diễm Huyền Xà của Tử Hỏa và Tử Huyền. Năm mươi Niết Bàn cảnh thú tộc, uy thế càng khiến cho người ta hãi hùng khiếp vía.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, hơn một trăm Niết Bàn cảnh đồng thời đánh ra, uy thế khủng bố khuếch tán. Không gian ven đường bị nghiền nát, năng lượng thiên địa che khuất bầu trời rung động không thôi.

Trong nháy mắt hơn trăm người có tu vi Niết Bàn cảnh của đối phowng đánh tới, khiến cho ba trăm vạn đệ tử Thiên Long tông sợ hãi. Thanh thế khiến cho người ta sợ hãi kia quá mức khủng bố. Người có tu vi Niết Bàn cảnh trong Thiên Long tông cũng chỉ chừng ba mươi người mà thôi, vốn đã không phải là đối thủ của đối phương.

Cơ hồ tất cả đệ tử Thiên Long tông đều không ngờ tới sau lưng nữ nhân kia có hậu trường khủng bố như vậy. Dường như lại là hai hậu trường khủng bố. Vốn Thiên Long tông trước đó là thợ săn, trong khoảng thời gian ngắn trở thành con mồi của đối phương.

- Trước tiên toàn lực giải quyết đám Niết Bàn cảnh, đến lúc đó bọn chúng cho dù muốn cũng không làm nên được chuyện gì.

Âm thanh lạnh lẽo của Liên Bất Bại vang lên, hắn cũng thật không ngờ chuyện sẽ biến thành như vậy, đội hình của đối phương càng lúc càng khủng bố, thanh niên mặc áo bào màu vàng đến sau kia chính thức là một cọng rơm cứng.

- Đối thủ của ngươi là ta.

Ngay khi thân ảnh Liên Bất Bại định lướt đi, một đạo âm thanh mờ ảo giống như châu ngọc vang lên, một đạo thân ảnh tuyệt mỹ, mềm mại xuất hiện ngăn cản trước người Liên Bất Bại.

Nữ tử tuyệt mỹ, thân hình mềm mại này có mái tóc trắng như ngọc, hương thơm ngát tràn ngập, khí thế trên người giống như hoang vu khiến cho người ta tuyệt vọng. Đây chính là Huyền Tuyết Ngưng, chỉ là Nguyên Cổ Linh Tinh thú vốn ở trong ngực nàng không biết đã đi tới nơi nào.

- Người nào ngăn ta, chết.

Đột nhiên nhìn thấy có người ngăn cản trước người, Liên Bất Bạt lạnh lẽo quát lên một tiếng, thủ ấn được kết mang theo năng lượng thiên địa kéo tới, nguyên lực tuôn ra, chấn động khủng bố từ trong cơ thể hắn tuôn ra. Chung quanh cơ thể nhất thời tràn ngập khí tức khủng bố, một đạo chưởng ấn lạnh lẽo hung hăng đánh về phía Huyền Tuyết Ngưng.

Xoẹt.

Chưởng ấn lạnh lẽo mang theo uy thế khủng bố kinh người đánh xuống, cả không gian lập tức tràn ngập lực lượng linh hồn lạnh lẽo, không gian ven đường bị rạn nứt.

- Ngươi còn chưa đủ tư cách.

Đôi mắt xinh đẹp của Huyền Tuyết Ngưng khẽ nhíu lại, âm thanh khiến cho thiên địa động lòng vang lên, khí tức lạnh thấu xương lập tức tràn ngập không trung.

Lấy bản thân Huyền Tuyết Ngưng làm trung tâm, quang mang màu trắng xanh che khuất bầu trời khuếch tán ra chung quanh. Nương theo khí tức lạnh lẽo thấu xương. Ngay khi chưởng ấn của Liên Bất Bại đánh tới trước người, thân hình mềm mại đã biến mất tại chỗ.

Ánh mắt của Liên Bất Bại bỗng nhiên đại biến, thực lực của nữ tử tuyệt mỹ trước mắt vượt quá dự tính của hắn, một chưởng thất bại, hắn lập tức dò xét sau lưng mình.

Sưu.

Ngay lúc đó thân ảnh của Huyền Tuyết Ngưng xuất hiện sau lưng Liên Bất Bại, cổ tay trắng ngần giương lên, một đạo năng lượng hoang vu xuyên qua không gian, lập tức đánh tới sau lưng Liên Bất Bại.

Sắc mặt Liên Bất Bại đại biến, thân hình nhanh chóng lui lại, không ngờ lại tránh khỏi công kích của Huyền Tuyết Ngưng. Cũng trong nháy mắt đó, năm ngón tay của hắn nắm chặt, một đạo trảo ấn phong tỏa không gian lập tức chụp về phia Huyền Tuyết Ngưng, hai người trong nháy mắt này đã kịch chiến cùng một chỗ.

- Giết.

Cùng lúc đó, trong Thiên Long tông, ba Tuyên Cổ cảnh sơ giai, kể cả Tuyên Cổ cảnh sơ giai bị Tiểu Long đánh trong thương kia cũng bắn về phía trước. Đánh về phía đám người có tu vi Niết Bàn cảnh của Phi Linh môn.

Ba người có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai đánh ra một đạo chưởng ấn, quyền ấn. Chưởng ấn và quyền ấn phóng đi, năng lượng đáng sợ lan tràn, cả phiến không gian lớn ven đường bị phá hủy, không gian hóa thành hư vô.

Ba Tuyên Cổ cảnh sơ giai này cũng rõ chỗ khủng bố của đám Niết Bàn cảnh đối phương, bởi vậy bọn họ vừa mới ra tay đã vận dụng toàn lực. Tranh thủ đánh chết nhiều Niết Bàn cảnh của đối phương một chút. Đối với ba người Tuyên Cổ cảnh sơ giai của Thiên Long tông này mà nói, muốn đánh chết người có tu vi Niết Bàn cảnh của đối phương cũng không quá khó, Tuyên Cổ cảnh và

Niết Bàn cảnh là hai tầng thứ, hai khái niệm hoàn toàn khác nhau.

Sưu Sưu.

Ngay khi ba Tuyên Cổ cảnh sơ giai của Thiên Long tông phát động công kích, đột nhiên có ba đạo thân ảnh ngăn cản trước người ba Tuyên Cổ cảnh sơ giai này.

Thân ảnh Tiểu Long xuấthiện trước người có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai đầu tiên, nhìn chưởng ấn mang theo uy thế khủng bố đánh tới, đồ án Huyền Vũ bằng bí văn đột nhiên xoay tròn quanh thân. Trong mắt có sát ý bắn ra, trên ấn ký con mắt thứ ba có hỏa diễm màu vàng nhảy lên. Không gian tự dưng run lên, phong vân đột biến.

- Thiên Long ngâm.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, tiếng quát của Tiểu Long vang lên. Một đầu Thanh Long bằng hư ảnh xoay quanh thân hình Tiểu Long, cuồng phong gào thét chung quanh, tiếng sấm vang vọng không trung.

Chương 3944: Đồ Sát 1

Ngao.

Đầu Thanh Long bằng hư ảnh đột nhiên mở cái miệng rộng dữ tợn ra mà rít lên một tiếng, tiếng long ngâm vang vọng thiên địa. Giống như là có một thanh đại chùy đánh vào linh hồn mỗi người, mang theo tiếng vang vọng không ngừng. Giống như linh hồn liên tiếp bị gõ, không giang chung quanh đột nhiên xuất hiện chấn động vô cùng quái dị.

Dưới tiếng long ngâm này, chưởng ấn của Tuyên Cổ cảnh sơ giai kia không biết vì sao lại đột nhiên dừng lại, bắt đầu phai nhạt.

Cùng một lúc, Lục Lâm Thiên đối mặt với chưởng ấn của Tuyên Cổ cảnh sơ giai khác đánh tới, Thanh Linh Khải Giáp bao phủ thân hình, đồng thời kết một đạo thủ ấn quỷ dị, nguyên lực toàn thân phô thiên cái địa trào ra.

Trên không trung bỗng nhiên xuất hiện một vòng xoáy trắng đen giống như đồn án âm dương, che khuất bầu trời, cả không trung lờ mờ, thiên uy trong nháy mắt lan tràn ra.

- Lao ngục thời không.

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, Thời Không Lao Ngụcthuộc tính Kim ba mươi hai lần uy năng lập tức được bố trí, trong không gian tràn ngập khí tức sắc bén, lạnh lẽo, thân hình Lục Lâm Thiên tiến lên một bước, không lùi mà còn tiến tới, vỗ tay về phía trước, cả hư không đột nhiên run lên.

Ầm ầm.

Trên không trung lờ mờ đột nhiên có một đạo thủ ấn khổng lồ bằng năng lượng phá không đánh xuống. Trên chưởng ấn có đồ án trắng đen, âm dương vô cùng huyền ảo trong lòng chưởng ấn, mang theo khí tức lạ lẫm cùng với thiên uy hàng lâm.

Thủ ấn nhìn như chậm rãi, kỳ thực sắc bén, lạnh lẽo, nhanh chóng dùng xu thế sấm sét hung hăng va chạm với chưởng ấn khủng ố của đối phương.

Thủ ấn đánh xuống, chưởng ấn nứt vỡ từng khúc, hiện ra hư không đen kịt khó có thể khôi phục. Căn bản khó có thể để cho người ta chống lại, một đường phá hủy hư không khiến cho không gian chung quanh xuất hiện khe nứt đen kịt.

Thủ ấn cực lớn lập tức dễ dàng phá vỡ chưởng ấn khủng bố của Tuyên Cổ cảnh sơ giai kia, sau đó hung hăng vỗ vào trên thân hình của Tuyên Cổ cảnh sơ giai này.

Phụt.

Tuyên Cổ cảnh sơ giai này lập tức phun ra một ngụm máu tươi, trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi.

Sưu sưu.

Lấy thân hình người có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai này làm trung tâm, năng lượng ngập trời khuếch tán ra bốn phía, không gian chung quanh bị diệt sát trở thành hư không. Năng lượng cuồng bạo rung động giống như thực chấn điên cuồng chấn động, nhộn nhạo, khiến cho người ta nhìn thấy mà giật mình.

Dưới năng lượng đáng sợ như vậy, lực lượng hủy diệt khuếch tán ra chung quanh, người có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai đối mặt với Lục Lâm Thiên sợ hãi, vô lực, nhanh chóng bố trí một kiện khải giáp hộ thân. Hắn thực sự không ngờ tới, thanh niên đối thủ hắn rõ ràng là Niết Bàn cảnh cao giai, vì sao thực lực lại khủng bố như vậy.

Sưu.

Chỉ là kiện khải giáp kia còn chưa kịp bao phủ toàn bộ thân hình hắn, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi đi tới trước người hắn.

Người có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai này mới phát hiện ra, thanh niên đối thủ của hắn lại là tu luyện giả áo nghĩa thời gian, không gian, không gian chung quanh hắn vặn vẹo, muốn chạy trốn còn không có thời gian, cũng khó có thể giãy dụa, tất cả thực sự quá nhanh.

Ngao.

Tiếng đao minh giống như long ngâm vang vọng, Huyết Lục xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên, cả không gian sau lưng Lục Lâm Thiên tràn ngập kim quang, sắc bén mà lạnh lẽo. Một đạo đao mang màu vàng bắn ra mang theo áo nghĩa linh hồn mênh mông cuồn cuộn lan tràn.

Đao mang này lướt đi, khí tức sắc bén căn bản giống như không tồn tại trên đời này lập tức đánh vào đầu của người có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai kia. Người có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai này, tính cả khải giáp còn chưa kịp bao trùm thân hình đã bị một đao chém thành hai nữa. Kim quang tràn ngập bốn phía, linh hồn lực mênh mông cuồng cuộn khuếch tán ra chung quanh.

Chỉ chớp mắt này người có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai này mới biết được thanh niên đối thủ của hắn đáng sợ tới bực nào. Ngay cả cơ hội trốn thoát hắn cũng không có. Trong đao mang này xen lẫn áo nghĩa linh hồn mênh mông, phong tỏa linh hồn. Áo nghĩa linh hồn của thanh niên mặc áo bào xanh này tu luyện tới tình trạng cực kỳ khủng bố, không dưới tu luyện giả áo nghĩa linh hồn có tu vi Tuyên Cổ cảnh. Áo nghĩa trên người thanh niên này quả thực tầng tầng lớp lớp, thứ chờ đợi hắn chỉ là hủy diệt mà thôi.

- Thiên Long trảo.

Cách đó không xa, cùng một lúc, thân hình Tiểu Long được đồ án Huyền Vũ bằng bí văn bao phủ, một đạo trảo ấn được ngưng tụ trước người. Khí thế Tuyên Cổ cảnh sơ giai khủng bố phóng ra, nhanh chóng chộp về phía đối thủ của hắn là người có tu vi Tuyên Cổ cảnh đang ngây ngốc phía trước.

Đạo trảo ấn này đánh xuống, gió nổi mây phun, thiên hôn địa ám, uy áp khủng bố lập tức hàng lâm, cả không gian cứng lại.

Trong sát na này, trong mắt người có tu vi Tuyên Cổ cảnh đang ngây ngốc kia hiện lên vẻ tuyệt vọng và sợ hãi. Từ sâu trong linh hồn xuất hiện khí tức tử vong.

Ngao Ngao.

Trong trảo ấn mơ hồ hiện lên tiếng long ngâm, mây đen bắt đầu cuộn cuộn, không gian ven đường bị xé rách tạo thành khe nứt, vô số khe nứt chung quanh không gian hiện lên.

Năm đạo trảo ấn mang theo vết nứt không gian thâm thúy, đánh xuống người có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai đang ngây ngốc.

Ken két.

Trảo ấn đánh xuống, không gian chung quanh dễ dàng bị đè nén tới nữ vỡ. Kình phong bằng năng lượng cuồng bạo điên cuồng khuếch tán, từng vết nứt không gian nhanh chóng lan tràn ra phía xa.

Trong lúc người có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai này tuyệt vọng sợ, hãi, thân hình dễ dàng hóa thành huyết vụ trong không gian bị vỡ nát. Ngay cả linh hồn cũng bị đè nén thành mảnh nhỏ, cũng bị phá hủy trong không gian bị nghiền nát.

Phanh Phanh.

Nơi đao mang màu vàng đi qua, người có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai đối mặt với Lục Lâm Thiên một đao bị chém thành hai nửa, kim quang khuếch tán ra bốn phía, năng lượng linh hồn tràn ngập, thân hình nứt vỡ từng khúc, thần hồn câu diệt.

Bên cạnh đó, cùng một lúc Vô Tướng và Tuyên Cổ cảnh sơ giai vốn đã bị Tiểu Long đánh cho trọng thương kịch chiến cùng một chỗ.

Không biết vì sao cũng không có ai chú ý tới Vô Tướng xuất thủ, tất cả đều chú ý về phía Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

Ầm ầm ầm.

Đợi khi mọi người phát hiện ra mới nhìn thấy người có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai kia đã hóa thành huyết vụ, mà ngay cả hồn anh và linh hồn phân thân cũng không chạy thoát.

Ba Tuyên Cổ cảnh sơ giai, cơ hồ cùng một thời gian bị đánh chết, vô cùng gọn gàng giống như không có gì, thần hồn câu diệt, chết dễ dàng như không còn gì dễ hơn.

Cả không trung sơn mạch U Cốc bao la lúc này vô cùng yên tĩnh, mà nay cả đại quân mấy trăm vạn người của song phương đang lao vào nhau giống như thủy triều cũng ngây ngốc, ba Tuyên Cổ cảnh sơ giai vừa mới thấy mặt đối thủ đã dễ dàng bị đánh chết, thế như trẻ che.

Đây chính là cường giả cấp độ Tuyên Cổ cảnh a, chính là cường giả đứng trên kim tự tháp, coi như là tới thế giới Hỗn độn, tu vi Tuyên Cổ cảnh cũng được coi là cường giả.

Chương 3945: Đồ Sát 2

Tuy rằng người ở trong thế giới Hỗn Độn như mây, thế nhưng cũng không phải ai cũng có thể đạt tới Tuyên Cổ cảnh. Cũng không phải bất kỳ ai trong thế giới Hỗn Độn cũng mạnh hơn người trong Trung thiên thế giới. Chỉ là trong thế giới Hỗn độn, người có thiên phú tuyệt đỉnh so với trong Trung thiên thế giới thì có tỷ lệ cao hơn nhiều. Từ nhỏ ở trong thế giới Hỗn độn, cho dù thiên phú bằng nhau, thành tựu sẽ mạnh mẽ hơn người ở trong Trung Thiên thế giới rất nhiều.

Ực.

Đám người vây xem náo nhiệt bên ngoài nuốt nước bọt, đặc biệt là đối với đám người Thiên Long tông mà nói. Một màn này khiến cho bọn họ hãi hùng khiĩếp vía, ngây ra như phỗng. Ba trưởng lão tu vi Tuyên Cổ cảnh cơ hồ bị miểu sát, thực lực của đối phương quá mức kinh khủng.

Người của Thiên Long tông mới biết được, Thiên Long tông trêu vào nữ tử kia là một quyết định sai lầm.

Tất cả chuyện xảy ra trên không trung đương nhiên không dấu được Liên Bất Bại, sắc mặt hắn lập tức tái nhợt, chỉ một thoáng trong lòng vô cùng hỗn loạn và phức tạp. Không biết là sợ hãi, rung động, bất an, hay là nổi giận. Hoặc giả bốn thứ đều có.

- Thiên Long tông không may rồi, ba trưởng lão của Thiên Long tông bị đánh chết.

- Ba trưởng lão của Thiên Long tông đều có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai a. Cấp độ bực này không ngờ vừa mới thấy mặt đối phương đã bị đánh chết.

- Những người kia đều có thực lực quá mạnh mẽ, không biết là thần thánh phương nào.

- Không phải mãnh long quá giang, lần này Thiên Long tông động phải tấm sắt rồi.

Đám người vây xem chung quanh sơn mạch hít sâu một ngụm khí lạnh, cho dù là ai cũng có thể nhìn ra, Thiên Long tông lần này hỏng bét. Ba Tuyên Cổ cảnh sơ giai lập tức bị đánh chết. Thiên Long tông đã không có khả năng chống lại những người lạ lẫm kia.

- Giết.

Trong giây lát ngắn ngủi, sĩ khí của đại quân mấy trăm vạn giống như thủy triều trong Vô Sắc Trung thiên thế giới đại thịnh, giống như được uống thuốc trợ tim, đột nhiên lần nữa đánh về phía đệ tử Thiên Long tông.

Hống hống hống.

Trong phi Linh môn, hơn một ngàn Phi Hổ chiến hạm lập tức hành động. Cái đầu hổ dữ tợn giống như vật còn sống, vỗ cánh bay lên trời. Từng quả cầu bằng năng lượng bắn ra, hung hăng đánh vào trong đội ngũ mấy trăm vạn đệ tử Thiên Long tông, không gian bạo tạc, tiếng nổ ầm ầm vang vọng, mặt đất run rẩy.

- Ah...

- Ah...

Lập tức tiếng kêu thảm thiết phô thiên cái địa cùng với âm thanh bạo liệt vang vọng không dứt bên tai, không gian bị vỡ nát, ngọn núi bị san bằng.

Hơn một ngàn Phi Hổ chiến hạm công kích. Mấy chục Phi Hổ chiến hạm tứ cấp công kích, dưới Niết Bàn cảnh khó có thể chống lại. Phi Hổ chiến hạm tứ cấp đủ để so sánh với chiến hạm ngũ cấp bình thường.

- Nhanh, liên thủ bố trí phòng ngự.

Trong Thiên Long tông lập tức có hành động, vô số đệ tử trong lúc hoảng sợ bố trí phòng ngực.

Ầm ầm.

Hơn một ngàn Phi Hổ chiến hạm liên tục công kích, quả cầu bằng năng lượng khủng bố giống như mưa rơi, âm thanh bạo liệt giống như sấm sét vang vọng giữa trời quang. Kinh phong cuồng bạo khuếch tán. quả cầu bằng năng lượng nổ tung, không gian chung quanh bị xốc lên tạo thành một cái động sâu.

Một quả cầu bằng năng lượng nổ tung, kình khí ngập trời mang theo năng lượng thiên địa hóa thành hình cung trên không trung, lập tức tản ra chung quanh, khi khuếch tán tới khoảng cách nhất định lập tức tự động biến mất.

Vô số đệ tử Thiên Long tông hóa thành mảnh vỡ và huyết vụ rơi xuống phía dưới. Lực lượng hủy diệt lan tràn ra thiên địa, không ngừng phá hủy không gian. Những nơi đi qua đều bị phá hủy, không gì cản nổi.

Ầm ầm.

Hơn một ngàn Phi Hổ chiến hạm công kích, những phòng ngực do tổ đội do đệ tử Thiên Long tông tạo thành lập tức bị đánh nát, căn bản không thể chống lại công kích khủng bố của chiến hạm.

Ham đội Phi Linh môn có thực lực khủng bố như vậy khiến cho những người của Vô Sắc Trung thiên thế giới đi theo cũng phải há hốc mồm.

- Lão đại, một đối một, tiếp tục thi a.

Tiểu Long lơ lửng trên không trung, quanh thân có hư ảnh Huyền Vũ bằng bí văn quanh quẩn, trường bào màu vàng trên người không gió tự bay, cũng có khí thế bá đạo.

Sưu.

Tiểu Long nói với Lục Lâm Thiên xong, cùng lúc thân ảnh đột nhiên lao thẳng về phía mấy chục Niết Bàn cảnh của Thiên Long tông.

Xoẹt.

Thân ảnh đánh ra, ống tay áo màu vàng của Tiểu Long khẽ hất lên, lập tức đánh ra một đạo trảo ấn vào quang tráo phòng ngự của một cường giả Niết Bàn cảnh trong Thiên Long tông. xuyên qua quang tráo phòng ngự rồi đánh xuống đỉnh đầu người này, bóp nát đầu.

- Thi sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, Huyết Lục trong tay phóng ra kim quang chói mắt, đồ án âm dương huyền ảo ở giữa lan tràn ra quang mang trắng đen.

Nắm Huyết Lục trong tay, khí tức Lục Lâm Thiên đột nhiên thay đổi, sát khí ngập trời.

Ngao.

Tiếng đao minh giống như long ngâm từ trên thân đao Huyết Lục vang vọng, âm thanh xuyên thấu không gian, trong âm thanh này còn xen lẫn uy áp cực lớn, khiến cho linh hồn người ta phát run, đặc biệt là đối với những thú tộc kia mà nói, uy áp càng lớn.

- Giết.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên nhảy ra, lực lượng thời gian, không gian lan tràn. Thân hình lao thẳng về phía trước, lập tức lao vềphía đám người Niết Bàn cảnh đang sợ hãi ở phía xa.

Sưu...

Đao mang lướt đi, giống như là xé giấy, cắt vỡ gợn sóng không gian phía trước thành một cái khe lớn, năng lượng trong thiên địa đột nhiên trở nên cuồng bạo. Một trưởng lão Niết Bàn cảnh trung giai của Thiên Long tông bị một đao của Huyết Lục xoẹt qua đầu, đầu một nơi thân hình một nơi, một đao cắt đôi.

- Duệ Kim Hồn đao.

- Hậu Thổ Hồn đao.

- Nộ Hỏa Hồn đao.

- Hàn Băng Hồn đao.

- Quỷ Mộc Hồn đao.

Tiếng quát trầm thấp vang lên, Huyết Lục trong tay Lục Lâm Thiên không ngừng xẹt qua không gian, một mảng lớn đao mang đánh ra, đao mang mang theo âm thanh giống như long ngâm, khí thế bàng bạc như vạn mã, năng lượng thiên địa mang theo áo nghĩa thuộc tính khủng bố tràn ngập thiên địa.

Sưu...

Đao mang hóa thành vòng cung bắn ra, gợn sóng trong không gian giống như mặt nước bị chém đôi, lan tràn sang hai bên. Trong nháy mắt ngắn ngủi Lục Lâm Thiên bổ ra năm đạo đao mang thuộc tính khác nhau.

Xoẹt.

Đao mang phô thiên cái địa khuếch tán, mang theo âm thanh bạo liệt chói tai, nhanh chóng xé rách không gian phóng về phía trước. Những nơi đao mang đi qua, không gian bị hủy diệt.

Ken két.

Lục Lâm Thiên bổ ra năm đao, bốn đao dẫn đầu, bốn Niết Bàn cảnh bị chém thành hai khúc. Quỷ Mộc Hồn Đao cuối cùng khiến cho ba Niết Bàn cảnh thần hồn câu diệt. Sơn mạch U Cốc phía dưới, những nơi đao mang đi qua mặt đất rạn nứt tạo thành một đám khe lớn không ngừng lan tràn về phía ra.

Thiên băng địa liệt, đất rung núi chuyển, ngọn núi nứt vỡ. Năm đạo đao mang khủng bố, khí thế ngút trời như vậy khiến cho người ta nhìn vào mà giật mình, tim như ngừng đập.

Năm đao, bảy Niết Bàn cảnh bị tru sát.

Phanh Phanh Phanh Phanh.

Thân ảnh màu vàng của Tiểu Long lướt đi, căn bản không thèm để ý tới bất luận loại công kích nào, từng đạo quyền ấn,chưởng ấn đánh nát không gian. Lực lượng khủng bố cùng với năng lượng khủng bố lan tràn, không gian run rẩy không ngớt.

Chương 3946: Hai sát thần 1

Ngay khi Lục Lâm Thiên giết người có tu vi Niết Bàn cảnh thứ chín, Tiểu Long đã giết người có tu vi Niết Bàn cảnh thứ bảy, dưới nắm tay tràn ngập hỏa diễm màu vàng của Tiểu Long, thân hình người này hóa thành huyết vụ, thần hồn câu diệt, không gian vỡ nát.

Dư âm kình khí khủng bố còn lại xé rách không gian tạo thành từng vết nứt đen kịt, quang mang đen kịt hiển hiện, lập tức xác nhập lại một chỗ.

Hai thanh niên mặc áo bào màu vàng, màu xanh ngạo nghễ đứng trên không trung,, sát khí ngập trời lan tràn ra chung quanh. Hai người tựa như sát thần, đồ sát người có tu vi Niết Bàn cảnh như con sâu cái kiến, vô cùng bá đạo.

Sát ý ngập trời khiến cho mọi người nhìn vào cũng cảm thấy linh hồn bỡ ngỡ, hai người này chính là sát thần chuyển thế, tăng thêm thực lực kinh khủng và bi ến thái kia, quả thực chính là ác mộng của tất cả Niết Bàn cảnh trong Thiên Long tông.

Đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Lăng Thanh Tuyền, Lục Du Thược còn có Lục Tiểu Bạch nhìn về phía trước, lúc này ngũ nữ và Lục Tiểu Bạch mới biết được thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại rốt cuộc đã tới tình trạng gì. Tuyên Cổ cảnh bị đánh chết, Niết Bàn cảnh trước mặt Lục Lâm Thiên căn bản chính là con sâu cái kiến.

- Không ngờ Thái A cũng mạnh như vậy a.

Lục Tiểu Bạch nhìn về phía xa, chẳng biết từ khi nào thân ảnh Thái A đã xuất hiện trong đám người Thiên Long tông, tay cầm một thanh trường kiếm linh khí có tạo hình quái dị, kiếm quang bắn ra, mang theo khí tức nóng bỏng khủng bố khiến cho linh hồn người ta phỏng rát giống như bị thiêu đốt. Kiếm quang bắn ra, hai người có tu vi Niết Bàn cảnh trực tiếpbị đánh chết. Một Niết Bản cảnh vừa mới dùng hồn anh chạy ra, một giây sau đã bị Thái A chặn đường đánh chết.

Sưu.

Một tiểu linh thú giống hươu nhưng không phải là hươu, toàn thân trắng như tuyết bỗng nhiên xuất hiện trước người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lăng Thanh Tuyền, Lục Du Thược, Bạch Linh, hai mắt linh động nhìn mọi người.

- Ồ, linh thú thật đáng yêu.

Ngũ nữ lập tức chú ý tới linh thú nhìn giống hươu mà không phải là hươu này, toàn thân trắng như tuyết, trên trán còn có hai chiếc sừng nhỏ, hình dáng ưu mỹ, không nhiễm một chút bụi trần nào. Ánh mắt linh động, tràn ngập khí tức nhu hòa. Khí tức này giống như khí tức tinh khiết nhất trên đời, khiến cho người ta có cảm giác thỏa mái không nói nên lời trong lòng.

- Đây hình như là linh thú bên người nữ nhân kia.,

Bắc Cung Vô Song nói, vừa rồi nàng đã nhìn thấy linh thú này chính là linh thú trong ngực của nữ tử tuyệt mỹ có thực lực siêu tuyệt kia.

À Uồm....

Nguyên Cổ Linh Tinh thú nhẹ nhàng kêu lên một tiếng, ánh mắt linh động nhìn về phía ngũ nữ Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Lục Du Thược, Lăng Thanh Tuyền, cuối cùng nhào vào trong ngực Bắc Cung Vô Song.

- Gïếŧ.

Trong Vô Sắc Trung thiên thế giới, năm trăm vạn đại quân giống như thủy triều cùng với Phi Hổ chiến hạm và Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Thái a tru sát cường giả đối phương, rốt cuộc cũng xông vào trong đội ngũ đệ tử của Thiên Long tông.

Tiếng hét lớn cuồn cuộn, đại quân tiếp cận, vô số thân ảnh rậm rạp che khuất bầu trời, từng đạo nguyên lực hùng hồn từ trong cơ thể tuôn ra.

Cường giả Niết Bàn cảnh trong các thế lực nhanh chóng vây công mấy cường giả Niết Bàn cảnh còn lại của Thiên Long tông.

Giờ phút này, thế lực khắp nơi trong Vô Sắc Trung thiên thế giới hội tụ tạo thành đội ngũ một trăm cường giả Niết Bàn cảnh, đám người này nhanh chóng vây công mấy Niết Bàn cảnh còn lại của Thiên Long tông. Kết quả không cần phải nói, cho dù có tự bạo hồn anh cũng không có tác dụng gì, đồng thời không có khả năng đào thoát.

- Gïếŧ không tha.

Âm Minh Dạ Xoa, Kim Viên, Địa Long, Thất Kiếm, Thất Sát, Viêm Hỏa, Mộc Vương, Tam thú cùng với cường giả Phi Linh môn phóng về phía trước. Quỷ Oa, Hoàng Sa, Tiết Mặc kỲ, Bạch Lang, Tử Huyền cùng với những người còn lại cũng lập tức ra tay.

- Hóa Long Toái Không trảo.

- Cửu Chuyển Phá Thiên Thương.

- Đại Hoang Chấn Thiên Chùy.

- Pha Thiên Phủ việt.

Quỷ Oa, Bạch Lang, Hoàng Sa, Kim Viên và những người khác thúc dục linh khí áo nghĩa, khí tức sát phạt lan tràn.

- Thất Tinh Thiên Sát trận.

- Thất Tinh Diệt Không kiếm trận.

Đệ tử Phi Linh môn đã sớm toàn lực ra tay, cả đám vốn là người sát phạt từ trong Thị Hoang thế giới đi ra, lúc này lại càng thêm sát phạt, khát máu, ra tay vô cùng lưu loát.

Ầm ầm.

Cả sơn mạch U Cốc hỗn loạn, khí thế mênh mông lan tràn, thiên địa run rẩy, các loại áo nghĩa được thúc dục. Nguyên lực các loại thuộc tính tràn ngập, cơ hồ tất cả công kích trong nháy mắt này bộc phát.

Ầm Ầm.

Bạch Kinh đường, Vấn Thân Mạc và những người còn lại tiếp tục thúc dục Phi Hổ chiến hạm, vô số quả cầu bằng năng lượng, không quan tâm tới tiêu hao mà công kích, bao phủ cả sơn mạch U Cốc.

Vô số đỉnh núi, hạp cốc, rừng rậm, sông ngòi lập tức bị phá hủy thành hư vô, sơn băng địa liệt, thiên địa biến sắc.

Mà ngay cả Phạm Thống lúc này cũng không ngăn cản Phi Hổ chiến hạm toàn lực ra tay, bởi vì Phạm Thống biết rõ, lúc này chưởng môn đã thực lực giận dữ, chỉ có huyết tẩy Thiên Long tông mới có thể khiến cho chưởng môn bình tĩnh lại.

Vô số người vây xem náo nhiệt bốn phía sơn mạch U Cốc, đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Lăng Thanh Tuyền, Lục Du Thược, còn có người Hộ Hoàng đội còn chưa nhúc nhích ngây ngốc nhìn về phía trước, hít sâu một ngụm khí lạnh.

Sau khi Vô Tướng đánh chết một Tuyên Cổ cảnh sơ giai cũng không có tiếp tục ra tay. Có hắn ra tay hay không cũng không còn quan trọng, loại đồ sát như vậy khiến cho ánh mắt hắn mang theo sự chấn động lập tức nhìn về phía hai đạo thân ảnh một xanh, một vàng trên không trung.

Đây là đồ sát, là đồ sát, giết chóc. Đây mới thực sự là huyết tẩy, từng đạo năng lượng tán loạn, khủng bố, từng đạo công kích bằng năng lượng phóng đi, không gian ven đường vỡ nát.

Năng lượng khủng bố cùng với khí thế đập nát hư không, giống như muốn đen thiên địa này xé rách thành mảnh vỡ.

Va chạm khủng bố bực này khiến cho thiên địa run rẩy, sơn mạch U Cốc phía dưới rạn nứt, vô số khe nứt lớn xuất hiện. Chỉ một thoáng, cả sơn mạch đã tràn ngập thi thể, máu chảy thành sông, sát khí ngập trời.

- Con mẹ nó, những người này rốt cuộc là từ nơi nào tới. Lần này Thiên Long tông không biết đã trêu vào tồn tại khủng bố như thế nào a.

- Thiên Long tông này xong rồi, không ngờ lại trêu vào thế lực cường hãn như vậy.

Bốn phía sơn mạch U Cốc, đám người vây xem náo nhiệt kia hít sâu một ngụm khí lạnh, đồng thời cũng chỉ có thể âm thầm mặc niệm cho người Thiên Long tông mà thôi.

- Trốn, chạy mau.

- Trốn.

Đệ tử Thiên Long tông vốn có thực lực không bằng, sĩ khí bị áp chết nặng nề, căn bản không có tâm chống lại, bại binh như núi đổ, nhanh chóng chạy trốn.

Chỉ là dưới sự vây công của đại quân Vô Sắc Trung thiên thế giới và ba trăm thú tộc do Tiểu Long mang tới, muốn chạy trốn cũng khó khăn.

Lục Lâm Thiên cùng với Tiểu Long đạp không đứng lơ lửng, khí thế trên người hai người khuếch tán, bá đạo vô song.

Chương 3947: Hai sát thần 2

Hai người cũng không có tiếp tục động thủ, cho dù có tiếp tục ra tay cũng không quan trọng. Ba trăm vạn người của Thiên Long tông dưới công kích của Phi Hổ chiến hạm đã bị đánh chết hơn trăm vạn, trọng thương vô số, đã bị tan rã.

Lại nói, Thiên Long tông vốn không phải là đối thủ của đại quân cho nên chỉ có thể chịu đồ sát, huyết tẩy mà thôi.

Ầm ầm ầm.

Thiên Long tông cũng có một ít mãnh nhân, liên tiếp tự bạo hồn anh liều mạng, chỉ là dưới sự liên thủ của người trong Vô Sắc Trung thiên thế giới, dưới sự phong ngự và bảo hộ của cường giả, cũng không tạo thành tổn thương bao nhiêu với người của Vô Sắc Trung thiên thế giới.

- Linh vật trời sinh, hỗn trướng, Liên Bất Bại ta sẽ không để yên cho các ngươi.

Cạnh đó, Liên Bất Bại giận dữ không thôi, thế nhưng ở trong tay Huyền Tuyết Ngưng hắn không chiếm được một chút tiện nghi nào, cũng không có cách nào thoát thân, dưới khí tức của nữ tử kia, linh hồn phân thân hắn cũng không dám vận dụng. Đến thời điểm này hắn mới biết được, nữ tử tuyệt mỹ này cũng không phải nhân loại, cũng không phải là yêu thú, mà là linh vật trời sinh.

Huyền Tuyết Ngưng im lặng, chỉ ngăn cản Liên Bất Bại, công kích âm hàn có khủng bố tới đâu cũng không có cách nào đẩy lùi nàng.

- Lão đại, đệ giết được tám người, huynh cũng được tám người, bất phân thắng bại nha.

Tiểu Long nhìn Lục Lâm Thiên, khí thế ngạo nghễ thiên địa.

Lục Lâm Thiên nhìn Tiểu Long, trong thời gian vài thập niên, Tiểu Long đã thay đổi, chỉ là loại biến hóa này là khí chất, vẫn là Tiểu

Long khi trước, chỉ là khiến cho Tiểu Long thành thục hơn trước, càng ngày càng cường hãn. Trên người tự dưng có khí chất ngạo nghễ, bá tuyệt thiên hạ. Cỗ khí chất này phải trải qua tôi luyện và rèn luyện mới có thể biến hóa ra được.

Nếu nói trước kia Tiểu Long trời sinh đã có khí chất tôn quý, từ nhỏ đã có Hoàng khí gia thân, ở trên chúng thú, khiến cho chúng thú thần phục. Mà bây giờ, khí chất tôn quý của Tiểu Long đã nội liễm, từ trong ra ngoài, xâm nhập vào trong linh hồn, bá đạo, ngạo nghễ.

Mà ba trăm cường giả thú tộc do Tiểu Long mang tới khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng rung động. Thực lực của ba trăm cường giả thú tộc này rất khủng bố, dùng linh hồn lực nhạy cảm dò xét, Lục Lâm Thiên vô cùng khiếp sợ khi biết được, trong ba trăm thú tộc này thậm chí trên người còn có khí tức hỗn độn, huyết mạch cũng không phải là thấp, không phải là thú tộc bình thường.

Lục Lâm Thiên không biết mấy chục năm qua Tiểu Long xảy ra chuyện gì, trải qua cái gì, thế nhưng hắn có thể đoán ra được, vài thập niên qua, Tiểu Long nhất định đã trải qua vô số chuyện bất thường.

Bỗng nhiên Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn về phía trước, trong chớp mắt này dường như có không ít khí tức mịt mờ từ phía xa dò xét tới, đều tập trung vào trong sơn mạch U Cốc này.

Xem ra động tĩnh bực này đã kinh động những cường giả khác trong Trung Minh thế giới.

- Còn lại một Tuyên Cổ cảnh trung giai.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Tiểu Long, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ nói:

- Tiểu Long, đã lâu rồi chúng ta không liên thủ đúng không?

- Vừa rồi bất phân thắng bại, người cuối cùng này ai giải quyết được trước thì coi như người đó thắng.

Tiểu Long nở nụ cười tà mị, khi âm thanh vừa dứt, thân ảnh màu vàng đã kéo theo một đạo tàn ảnh, trong nháy mắt đi tới bên cạnh Liên Bất Bại đang kịch chiến với Huyền Tuyết Ngưng.

Sưu.

Gần như là cùng lúc, thân ảnh Lục Lâm Thiên ngang trời xuất hiện, sát ý tràn ngập, vừa rồi có không ít khí tức mịt mờ xuất hiện, còn một Liên Bất Bại này Lục Lâm Thiên cũng không muốn buông tha.

Oanh.

Trong lúc Liên Bất Bại đối chiến với Huyền Tuyết Ngưng, cùng lúc này khí tức lạnh lẽo, âm hàn từ trong cơ thể Liên Bất Bại giống như một cơn lốc bỗng nhiên phô thiên cái địa bắn ra.

Chớp mắt này, hư không lập tức run rẩy không thôi, một đạo chưởng ấn âm hàn khiến cho không gian chung quanh vặn vẹo, năng lượng khủng bố chấn vỡ không gian, bỗng nhiên đánh về phia Huyền Tuyết ngưng.

Sưu Sưu.

Bộ váy dài trên người Huyền Tuyết Ngưng khẽ tung bay, hí tức hoang vu kinh khủng phô thiên cái địa từ trong cơ thể khuếch tán.

Thân ảnh xinh đẹp của Huyền Tuyết Ngưng chớp động liên tục bước lên, nhìn như vô cùng chậm rãi, kỳ thực lại nhanh tới tận cùng. Gợn sóng không gian dưới chân liên tiếp rung động, ngay khi đạo chưởng ấn âm hàn khủng bố của Liên Bất Bại đánh tới thì thân ảnh xinh đẹp của nàng đã biến mất tại chỗ.

Ầm ầm.

Một chưởng của Liên Bất Bại đập vào trên hư không, khí tức âm hàn mênh mông mang theo năng lượng khủng bố cực đoan bỗng nhiên lan tràn, kình phong khủng bố phô thiên cái địa khuếch tán, cả phiến không gian bị chấn vỡ.

- Xem ra các ngươi thích tự mình đối phó, vậy thì ta không tham gia náo nhiệt nữa. Đối phó tên này có chút phiền phức, tốt nhất các ngươi không nên khinh thường hắn ta.

Âm thanh mờ ảo giống như âm thanh của thiên niên vang lên, một khuôn mặt tinh xảo xuất hiện trước mặt Tiểu Long và Lục Lâm Thiên, tinh xảo như ngọc, lại vô cùng hoàn mỹ, dung nhan tuyệt sắc, tuyệt mỹ không gì sánh được, người này chính là Huyền Tuyết Ngưng.

Còn không đợi Lục Lâm Thiên nói chuyện, thân ảnh xinh đẹp của Huyền Tuyết Ngưng trong nháy mắt biến mất trước người Lục Lâm Thiên, lập tức xuất hiện trước mặt đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh cách đó không xa.

- Lão đại, vừa rồi là ai vậy? Chẳng lẽ...

Tiểu Long nhìn qua bóng lưng Huyền Tuyết Ngưng, nhìn thấy nàng đi tới trước mặt đám người Bắc Cung Vô Song, Tiểu Long nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- May mà ba người Hồng Lăng tỷ, Lam Linh tỷ và Tiểu Linh tỷ không tới, bằng không sợ là...

- Đừng có đoán mò, không giống như đệ nghĩ đâu.

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Tiểu Long, thế nhưng ánh mắt khẽ đảo, dường như giữa hắn và Huyền Tuyết Ngưng cũng có chuyện như vậy.

- Đừng có khẩn trương, ý đệ bảo là thực lực của nàng ta mạnh mẽ, huynh khẩn trương cái gì vậy?

Rõ ràng Tiểu Long không tin Lục Lâm Thiên, nói xong, ánh mắt Tiểu Long lập tức nhìn về phía Liên Bất Bại nói:

- Tuyên Cổ cảnh trung giai a, có chút phiền phức, quả thực rất khó đối phó.

- Sao nào, đệ sợ rồi sao?

Lục Lâm Thiên bước lên phía trước, đứng song song với Tiểu Long. Nhìn Liên Bất Bại trước mặt, tu vi Tuyên Cổ cảnh trung giai và Tuyên Cổ cảnh sơ giai chính là hai tầng thứ khác nhau, ở giữa có một cái hào rộng cực lớn. Cái hào rộng này nếu như tính toán, so với Vũ Đồ đến Tuyên Cổ Cảnh sơ giai còn bao la, khôn cùng, rộng lớn hơn nhiều.

Từ Vũ Đồ nhỏ yếu đi tới Tuyên Cổ cảnh sơ giai, cài hào này rộng bao nhiêu không cần phải nói. Mà từ Tuyên Cổ cảnh sơ giai tới Tuyên Cổ cảnh trung giai, khoảng cách này nếu như tính toán mà nói, còn lớn hơn từ Vũ Đồ tới Tuyên Cổ cảnh sơ giai.

- Không phải chỉ là Tuyên Cổ cảnh trung giai thôi sao? Có gì phải sợ.

Ánh mắt Tiểu Long nhảy lên, vuốt sợi tóc quăn màu vàng trên trán, bàn chân đạp mạnh hư không, ngay khi Liên Bất Bại còn đang nhìn hai người, thân ảnh màu vàng trong nháy mắt đã xuất hiện trước người Liên Bất Bại.

- Lão già, dám bắt nạt chất nữ của Tiểu Long gia gia sao? Ngươi muốn chết rồi sao

Chương 3948: Vây công Liên Bất Bại

Tiểu Long căn bản không có một chút khách khí nào mà hét lớn một tiếng, cùng lúc đánh ra một đạo quyền ấn được hảo diễm màu vàng bao phủ, quyền ấn giống như một đạo quang mang mơ hồ nhanh chóng bắn về phía trước.

Sưu.

Trên quyền ấn, hỏa diễm màu vàng nhảy lên, ẩn chứa năng lượng nóng bỏng đáng sợ, tựa như muốn thiêu đốt không gian. Khiến cho không gian đỏ thẫm, nơi nước trong không gian chung quanh vô thanh vô tức bốc hơi, quyền ấn lập tức đánh tới trước mặt Liên Bất Bại.

- Hỗn trướng, ngày hôm nay bổn tông nhất định sẽ không buông tha một ai trong các ngươi.

Liên Bất Bại giận dữ, hai mắt đỏ rực, nếu như ánh mắt có thể giết người mà nói, ánh mắt của Liên Bất Bại lúc này sợ rằng đã đủ để giết đại quân năm trăm vạn người giống như thủy triều của Vô Sắc Trung thiên thế giới rồi.

- Thiên Hàn quyền.

Trong sát na, nguyên lực âm hàn phô thiên cái địa từ trong cơ thể Liên Bất Bại tràn ra, hội tụ năng lượng thiên địa, một đạo quyền ấn được đánh ra, hung hăng va chạm với quyền ấn của Tiểu Long.

Ầm ầm ầm.

Hai đạo quyền ấn va chạm, không gian lập tức run lên, phiến thiên địa này dưới hai đạo công kích khủng bố run rẩy kịch liệt. Dư âm kình khs còn lại xé rách không gian tạo thành từng vết nứt đen kịt.

Năng lượng khủng bố xác nhập lại một chỗ sau đó bắn ra bốn phía.

Xoạt Xoạt.

Dưới cơn lốc kình khí khủng bố trùng kích, thân hình Tiểu Long lảo đảo lui lại một khoảng cách nhất định rồi mới có thể ổn định thân hình, đồ án Huyền Vũ bằng bí văn quanh người cũng run lên, thế nhưng cũng chỉ như vậy không hơn, không tạo thành bất luận tổn thương thực chất nào với Tiểu Long.

Xoạt Xoạt.

Liên Bất Bại cũng không dễ chịu một chút nào, thân hình mặc y phục màu đen cũng lảo đảo lui lại mấy bước, bàn chân đạp mạnh hư không, nguyên lực dưới lòng bàn chân tràn ra, cuối cùng thân hình mới đứng vững được.

Sưu.

Lục Lâm Thiên lần nữa được Thanh Linh Khải Giáp bao phủ, quang mang quanh thân hình lóe lên, xuất hiện sau lưng Liên Bất Bại.

Lục Lâm Thiên xuất hiện không mang theo bất kỳ khí tức nào, giống như vô thanh vô tức vậy.

Chỉ là trong sát na này, Lục Lâm Thiên xuất hiện, cả không gian bỗng nhiên có khí tức giống như hủy diệt tuôn ra, cỗ khí tức hủy diệt này giống như có thể làm cho vạn vật không còn, khiến cho linh hồn người ta không nhịn được mà rung động. Không gian chung quanh nổi lên chấn động, gợn sóng có cảm giác giống như thời gian thác loạn.

Dưới cỗ khí tức hủy diệt này, Liên Bất Bại lập tức phát giác ra, nhanh chóng quay người lại.

- Thập Phương Vũ Trụ ấn.

Một tiếng hét lớn vang vọng, một đạo chưởng ấn của Lục Lâm Thiên lập tức đánh về phía Liên Bất Bại.

Oanh.

Một đạo chưởng ấn phá không lao ra, gợn sóng không gian vốn đã có cảm giác thời gian thác loạn trong chốc lát nổi lên sóng to gió lớn, không gian lung lay sắp đổ, giống như sắp bị phá hủy, sụp đổ. Dưới chưởng ấn này cả phiến không gian lớn ven đường đều vặn vẹo rồi sụp đổ.

- Cút cho bổn tông.

Ánh mắt đỏ tươi của Liên Bất Bại rung động, lập tức nổi giận hét lớn, năng lượng âm hàn bàng bạc tuôn ra, năm ngón tay nắm chặt. Một đạo quyền ấn được ngưng tụ, trong sát na mang theo uy thế kinh người va chạm với chưởng ấn của Lục Lâm Thiên.

Một quyền một chưởng va chạm với nhau, cũng không có tạo ra tiếng nổ bạo liệt như trong dự đoán mà dây dưa với nhau, không gian chung quanh lúc này vặn vẹo, lập tức rạn nứt ra vô số vết nứt không gian.

Ầm ầm.

Quyền ấn của Liên Bất Bại rốt cuộc cũng đánh nát chưởng ấn, không gian đột nhiên nổ tung, âm thanh bạo liệt giống như tiếng sấm vang vọng, quanh quẩn trên không trung. Kình phong cuồng bạo khuếch tán, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc.

Kình khí năng lượng nương theo năng lượng thiên địa hóa thành hình cung lan tràn ra bốn phía, khi tới một khoảng cách nhất định lập tức tan thành mây khói.

Xoạt Xoạt.

Dưới lực lượng khủng bố bực này, thân hình Lục Lâm Thiên hung hăng bay về phía sau, trong công kích của Liên Bất Bại có công kích linh hồn âm hàn khủng bố xâm nhập vào trong cơ thể, khiến cho linh hồn bị ảnh hưởng cực lớn, nhưng mà công kích linh hồn này vừa mới tới không gian trong đầu Lục Lâm Thiên lập tức bị kim đao màu vàng ngăn cản.

Phụt.

Chỉ là cùng lúc này, Thanh Linh Khải Giáp trên người Lục Lâm Thiên chẳng biết tại sao lại rạn nứt tạo thành một dấu vết lờ mờ. Bên trong công kích của Liên Bất Bại xen lẫn một loại lực lượng chấn động nào đó, lặng lẽ va chạm với Thanh Linh Khải Giáp.

Loại va chạm này khiến cho Bất Diệt Huyền Thể và Bất Tử Thần Thể cũng khó có thể chống lại, khí tức cuồn cuộn, Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được mà phun ra một ngụm máu tươi.

- Thanh Linh Khái Giáp, hổ biến.

Thân hình bị đẩy lui, đồng thời Lục Lâm Thiên khom người xuống, lăng không thúc dục Hổ biến, thân hình hóa thành thân hình cự hổ khổng lồ, điện mang quanh quẩn, uy thế khiến cho người ta sợ hãi. Thân hình lập tức ổn định lại, khóe miệng có máu tươi tràn ra, thế nhưng cũng chỉ như vậy, không có vấn đề quá lớn. Có lực phòng ngự cường hãn, cho nên hắn chỉ bị Liên Bất Bại làm ảnh hưởng một chút mà thôi.

- Thú tộc?

Liên Bất Bại bỗng nhiên nhìn thấy thân hình cự hổ của Lục Lâm Thiên, ánh mắt thoáng cái hiện lên vẻ kinh ngạc.

Dùng thực lực của Liên Bất Bại lúc này tự nhiên có thể cảm giác được khí tức của Lục Lâm Thiên lúc này so với vừa rồi càng thêm kinh khủng. Thanh niên này rõ ràng chỉ có tu vi Niết Bàn cảnh cao giai, thế nhưng thực lực lại cường hãn hơn nhiều.

- Lão đại, tên này quả thực không kém, huynh không sao chứ?

Tiểu Long đi tới bên người Lục Lâm Thiên, cũng không có quá khẩn trương, hắn rất rõ ràng lực phòng ngự của lão đại, so với lực phòng ngự của hắn cũng không có bao nhiêu chênh lệch.

- Không có gì quá lớn, thực lực của người này rất mạnh.

Khẽ vẫy đôi tay vừa mới giao thủ, Lục Lâm Thiên đã biết rõ thực lực của Liên Bất Bại, Tuyên Cổ cảnh trung giai, quả nhiên không phải dễ trêu. Một chiêu hắn đã bị áp chế nhẹ, dưới tình huống bình thường mà nói, khó có thể đối phó với người này. Lục Lâm Thiên cúi đầu nhìn Tiểu Long nói:

- Tiểu Long, có thể giúp ta kéo dài thời gian một chút hay không?

- Không thành vấn đề, việc nhỏ.

Tiểu Long biết rõ sợ rằng lão đại đang muốn dùng con át chủ bài nào đó, miệng vừa mới đáp xong, kim quang trên người lóe lên, thân ảnh lập tức phóng về phía trước. Trong lúc quang mang chói mắt lập tức hóa thành một đầu cự long màu vàng, trên lưng có hỏa diễm màu vàng như nhảy múa, trên từng mảnh long lân mơ hồ có thể nhìn thấy đồ án Huyền Vũ bằng bí văn, ngũ trảo cuồn cuộn, chấn động nhân tâm.

Ngao.

Một tiếng long ngâm chính thức từ trong cái miệng dữ tợn của Tiểu Long vang lên, tiếng long ngâm này cơ hồ khiến cho linh hồn của tất cả người có tu vi Niết Bàn cảnh, Tuyên Cổ cảnh run rẩy kịch liệt.

Mà cơ hồ tất cả thú tộc toàn thân run rẩy, dưới tiếng long ngâm này, ẩn chứa một loại uy áp vạn thúc không có cách nào kháng cự. Loại uy áp này tới từ thiên địa lại giống như tới từ linh hồn, căn bản không có cách nào chống cự.

Chương 3949: Thiên Long Vạn Kiếm giáp 1

- Đây là loại thú tộc nào?

Nhìn bản thể khổng lồ của Tiểu Long, ánh mắt Liên Bất Bại đột nhiên biến đổi, từng ánh mắt chung quanh cũng mang theo sự kinh ngạc, không có ai từng nhìn thấy thú tộc như vậy. Giống như rồng, thế nhưng khí tức trên người dường như bất kỳ long tộc nào có thể so sánh được với thú tộc này, khí tức này viễn siêu long tộc bình thường.

- Uy áp thật mạnh, tại sao ngay cả ta cũng bị áp chế?

Ánh mắt Kim Viên ở trong đám người giống như thủy triểu cũng run rẩy. Uy áp từ trong thân hình đầu cự long màu vàng có ngũ trảo kia tràn ra ảnh hưởng tới linh hồn và huyết mạch của hắn, khiến cho hắn có xúc động muốn phủ phục xuống. Mà loại uy áp này còn không nhằm vào hắn, nếu như nhằm vào hắn, sợ rằng hắn không có cách nào chống lại được, chỉ có thể phủ phục mà thôi.

Nhìn thấy Tiểu Long hóa thành bản thể, Lục Lâm Thiên cũng yên tâm, Liên Bất Bại có tu vi Tuyên Cổ cảnh trung giai, tuy rằng cường hãn, thế nhưng bản thân Tiểu Long vốn đã có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, có lực miễn dịch với công kích linh hồn và vật chật, ít nhất Tiểu Long muốn tự bảo vệ mình cũng không thành vấn đề.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên vô thanh vô tức thối lui về phía xa, song chưởng trên thân hình cự hổ khổng lồ bắt đầu kết xuất từng đạo thủ ấn huyền ảo, không gian chung quanh có khí tức chấn động, khí tức này lan tràn ra chung quanh, bên trong còn có khí tức cổ xưa.

Oanh.

Cả sơn mạch U Cốc và không gian chung quanh lập tức run lên, năng lượng thiên địa bàng bạc bị kéo tới.

Ánh mắt Liên Bất Bại bỗng nhiên nhìn về phía Lục Lâm Thiên ở xa xa, biến hóa quỷ dị trong thiên địa này tới từ thanh niên quỷ dị kia, loại biến hóa quỷ dị trong thiên địa này thậm chí còn khiến cho linh hồn hắn có chút bất an.

Sưu.

Loại bất an này khiến cho Liên Bất Bại không dám để cho Lục Lâm Thiên có thời gian, cũng không thể để cho đối phương sử dụng thủ đoạn gì, thân ảnh hắn nhanh như thiểm điện lao thẳng tới Lục Lâm Thiên.

- Đối thủ của ngươi là Tiểu Long gia gia.

Chỉ là Liên Bất Bại đã nhanh, nhanh giống như thuấn di, thế nhưng Tiểu Long còn nhanh hơn, thân hình mang theo hỏa diễm màu vàng ngang trời xuất hiện trước mặt, ngăn cản Liên Bất Bại.

- Nghiệt súc đáng chết, ngươi cho rằng ta thực sự sợ ngươi sao?

Liên Bất Bại phẫn nộ quát một tiếng, phất tay kết xuất một đạo thủ ấn huyền ảo. Đạo thủ ấn huyền ảo này được kết, cả không trung run lên, khí tức âm hàn cuồn cuộn, một thanh nhuyễn kiếm quỷ dị từ trong mi tâm hắn lướt ra, giống như mềm mại khôn cùng, cuối cùng quấn quanh thân hình, giống như tạo thành một kiện khải giáp bằng kiếm bao phủ thân hình hắn vậy.

- Liên Bất Bại này không ngờ ngay cả Thiên Long Vạn Kiếm Giáp trong truyền thuyết cũng phải vận dụng.

- Nghe nói Thiên Long Vạn Kiếm giáp chính là linh khí áo nghĩa linh hồn, cấp độ đỉnh phong, công thủ đều có, uy năng khủng bố.

- Dùng thực lực Liên Bất Bại tăng thêm Thiên Long Vạn Kiếm giáp, quả thực càng thêm khó đối phó.

Nhìn thấy động tác huyền ảo của Liên Bất Bại, trong không trung phia xa cũng có không ít người hiểu biết lập tức nhận ra, Liên Bất Bại đã vận dụng con át chủ bài cuối cùng để đối phó với hai thanh niên này rồi.

Xoẹt.

Chỉ trong giây lát ngắn ngủi, toàn thân Liên Bất Bại được thanh nhuyễn kiếm này cuốn quanh, thân hình vô cùng huyền ảo bành trướng hóa thành vài trăm thước, vô cùng khổng lồ, không kém thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên chút nào.

Trong khoảng thời gian ngắn toàn thân Liên Bất Bại được một kiện kiếm giáp màu trắng bao trùm, giống như do vô số kiếm quang tạo thành. Mười ngón tay hóa thành mười mũi kiếm lạnh lẽo sắc bén, toàn thân giống như do vô số trường kiếm tạo thành.

Bí văn huyền ảo bắn ra quang mang chói mắt, nương theo uy thế mênh mông cuồn cuộn lan tràn, trong lúc mơ hồ mang theo tiếng long ngâm.

- Nghiệt súc, ngày hôm nay trong các ngươi đừng ai mong chạy thoát khỏi lòng bàn tay ta.

Liên Bất Bại hét lớn một tiếng, năng lượng đáng sợ từ trong kiếm giáp chấn động, thân hình kiếm giáp lơ lửng trên bầu trời mang theo tiếng trầm đυ.c giống như tiếng sấm rền. Không gian chung quanh thân hình vặn vẹo, năm ngón tay giống như năm thanh trường kiếm tràn ngập bí văn, lại giống như long trảo sắc bén xé rách không gian mang theo năm vết nứt không gian hung hăng đánh về phía Tiểu Long.

- Hừ.

Đôi mắt rồng cực lớn của Tiểu Long trầm xuống, đồ án Huyền Vũ bằng bí văn toàn thân trong chớp mắt này giống như sống lại, càng thêm chói mắt. Năm thanh trường kiếm bằng bí văn ngưng tụ thành trảo ấn huyền ảo ầm ầm chộp vào trên đô án Huyền Vũ bằng bí văn quanh thân hình Tiểu Long.

Xuy Xuy.

Trên đồ án Huyền Vũ bằng bí văn vang lên hai tiếng xuy xuy quái dị, cả không gian trong nháy mắt này run rẩy, dưới đạo trảo ấn do năm thanh trường kiếm bằng bí văn ngưng tụ, từng đạo kính khí lạnh lẽo mà khủng bố nhanh chóng khuếch tán ra chung quanh.

Mà ngay khi vô số người hít sâu một ngụm khí lạnh vì Tiểu Long, dưới ánh mắt chờ đợi, lo lắng của mọi người, chỉ thấy đạo trảo ấn bằng trường kiếm của Liên Bất Bại bị đồ án Huyền Vũ bằng bí văn quanh thân Tiểu Long mạnh mẽ ngăn cản lại, chỉ khiến cho đồ án Huyền Vũ này ảm đạm đi một chút mà thôi.

Tiểu Long bình an vô sự, đôi mắt trên cái đầu dữ tợn tràng ngập vẻ khinh miệt, Tiểu Long cười lạnh một tiếng rồi quát to:

- Bằng vào một chút lực như vậy cũng không làm tổn thương tới một cọng tóc của Tiểu Long gia gia.

Ngao.

Ngay lúc đó, Tiểu Long rít gào một tiếng, tiếng long ngâm vang vọng không ngừng. Một cái đuôi lớn màu vàng đột nhiên mang theo không gian vặn vẹo xuất hiện bên trái Liên Bất Bại, dùng xu thế như sấm sét hung hăng đập vào thân hình của Liên Bất Bại.

Một chiêu đổi một chiêu, Tiểu Long đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, dựa vào lực phòng ngự cường hãn cùng với miễn dịch, từ trước tới nay Tiểu Long không bao giờ e ngại nghạnh kháng với kẻ nào.

Phanh.

Âm thanh trầm thấp bạo liệt vang vọng, hỏa diễm màu vàng ở trên kiếm giáp phóng ra nhiệt độ cao khủng bố, tia lửa màu vàng bắn ra bốn phía, nheietj độ cao khủng bố khiến cho thân hình kiếm giáp khổng lồ của Liên Bất Bại lảo đảo lui lại.

- Năng lượng thiên địa có dị động.

- Thiên địa rốt cuộc đang bị làm sao vậy?

- Nguyên lực trong cơ thể ta không còn nằm trong sự khống chế, giống như đang bị hút ra vậy.

- Là Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên kia đang thôn phệ năng lượng trong thiên địa này.

Cùng lúc này vô số người chung quanh đều cso thể cảm giác được thiên địa lúc này đã bắt đầu khác thường, cả thiên địa lặng lẽ xảy ra biến hóa. Mọi người nhao nhao tìm kiếm, lập tức phát hiện ra ngọn nguồn tới từ Lục Lâm Thiên.

Chỉ thấy chung quanh thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên có năng lương quỷ dị tuôn ra hấp lực vô cùng lớn, năng lượng thiên địa cuồn cuộn đang không ngừng bị hút tới.

Dưới hấp lực này mọi người bỗng nhiên phát hiện ra nguyên lực trong cơ thể mình giống như bị cắn nuốt, thực lực thấp một chút, dưới tình huống toàn lực ngăn cản cũng khó có thể ngăn cản một màn khủng bố này

Chương 3950: Thiên Long Vạn Kiếm giáp 2

Thân hình cự hổ khổng lồ kia tham lam thôn phệ tất cả, năng lượng thiên địa bị cắn nuốt. Trong nháy mắt ngắn ngủi, sinh cơ trong cả không gian sơn mạch U Cốc bao la này lập tức ảm đạm. Cây cối xanh biếc trên những dãy núi chung quanh lặng lẽ khô héo, giống như là bị chặt đứt sinh cơ, khiến cho vạn vật héo rũ.

Loại lực cắn nuốt khủng bố này cũng lan tràn ra cả Trung minh thế giới, từ trong sơn mạch U Cốc lan tràn ra chung quanh. Cả Trung Minh thế giới run rẩy, những khí tức mịt mờ đang dò xét kia lúc này cũng không có cách nào bình tĩnh được nữa, bắt đầu chấn động.

- Đây chính là con át chủ bài lớn nhất kia sao?

Người trong Vô Sắc Trung thiên thế giới đã sớm nhìn thấy cảnh này trong Truyền tống trận khi trước. bọn họ không khó suy đoán ra, vì đối phó với Liên Bất Bại này, Lục Lâm Thiên đã vận dụng con át chủ bài khủng bố cuối cùng của hắn.

- Phụ thân đang định làm gì vậy?

Lục Du Thược ngẩng đầu nhìn qua thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên trên không trung, trong đôi mắt hiện lên vẻ lo lắng.

- Yên tâm đi, phụ thân con sẽ có chừng mực, có phụ thân con và Tiểu Long ở đây, không ai có thể làm tổn thương con được.

Lăng Thanh Tuyền chẳng biết từ khi nào đã đi tới bên người Lục Du Thược, ngẩng đầu nhìn qua thân hình cự hổ khổng lồ trên không trung, nàng nói:

- Ta biết trong lòng con còn có chút khúc mắc chưa thể cởi bỏ, loại khúc mắc này ai cũng không có cách nào tiêu trừ dùm con. Ta chỉ có thể nói cho con biết là, phụ thân con rất yêu thương con, vì con, hắn có thể không quan tâm tới tất cả mọi thứ kể cả tính mạng của mình để bảo hộ cho con.

Lục Du Thược không nói gì, nhìn thân hình cự hổ khổng lồ trên không trung phía xa, trong mắt mơ hồ có chút ươn ướt, hai mắt hấp háy, lập tức nói với Lăng Thanh Tuyền:

- Mẫu thân, vậy còn người? Cha vì người cũng có thể không cần tính mạng của mình a.

- Bởi vì chúng ta là người một nhà, chúng ta là một thể, vì bất luận một ai trong gia đình chúng ta, hắn đều toàn lực bảo hộ.

Độc Cô Cảnh Văn xuất hiện bên người Lục Du Thược và Lăng Thanh Tuyền.

Sưu.

Liên Bất Bại không biết Tiểu Long có lực phòng ngự biến thái như vậy cho nên mới ăn chút thiệt thòi trong tay Tiểu Long. Sau khi thân hình kiếm giáp khổng lồ ổn định lại, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Lục Lâm Thiên ở phía xa. Biến hóa trong không gian này, năng lượng thiên địa đang bị hút ra, sinh cơ bị chặt đứt khiến cho hắn càng ngày càng bất an.

- Lão già kia, tư vị thế nào, lửa của Tiểu Long gia gia không dễ chịu đúng không?

Thân hình cự long màu vàng mang theo ngũ trảo khổng lồ của Tiểu Long lần nữa xuất hiện trước mặt thân hình kiếm giáp của Liên Bất Bại, căn bản không đặt Liên Bất Bại vào trong mắt.

- Hừ.

Liên Bất Bại hừ lạnh, hắn biết rõ lúc này phải mau chóng giải quyết đầu yêu thú khủng bố này mới được, vừa rồi dưới một đuôi của yêu thú khủng bố này, quả thực khiến cho hắn không dễ chịu. Nếu không phải có Thiên Long Vạn Kiếm giáp, sợ rằng vừa rồi sẽ bị thương không nhẹ. Có Thiên Long Vạn Kiếm giáo, hiện tại hắn cũng không dễ chịu, khí huyết trong cơ thể cuồn cuộn, nguyên lực hỗn loạn, thật vất vả mới có thể bình thường trở lại.

- Nghiệt súc, muốn chết.

Hai mắt Liên Bất Bại đỏ hồng tới tận cùng, kiếm giáp toàn thân run run, uy áp phô thiên cái địa lan tràn, âm thanh long ngâm trong lúc mơ hồ càng ngày càng rõ ràng.

Cả không trung run rẩy, cuối cùng trong ánh mắt khĩếp sợ của mọi người, trong kiếm giáp có chín thanh trường kiếm lướt đi, hóa thành chín đầu kiếm long khổng lồ uốn lượn xoay quanh, thân hình khổng lồ do vô số lợi kiếm hội tụ mà thành, hoặc là như thú hồn của long tộc, có long uy khuếch tán.

Dưới uy áp khủng bố bực này, khiến cho hai người Vô Tướng và Huyền Tuyết Ngưng ở phía xa rung động, người thực lực thấp một ít lúc này bị khí tức khủng bố này làm cho ảnh hưởng.

Ngao Ngao Ngao...

Chín đầu kiếm long khổng lồ lập tức rít gào, tiếng long ngâm mênh mông cuồn cuộn lan tràn ra. Chín đầu kiếm long giống như hồn mà không phải là hồn, giống như kiếm mà không phải là kiếm bộc phát ra khí tức mạnh mẽ, âm hàn khủng bố, lập tức phóng về phía Tiểu Long.

Chín đầu kiếm long giao thoa, dưới cỗ uy thế khủng bố này, cả phiến hư không lớn bị phá hủy, năng lượng khủng bố hóa thành cơn lốc khuếch tán, khiến cho không gian chung quanh rung động kịch liệt. Chín vết nứt đen kịt, thâm thúy hiển hiện.

- Hồn của một tạp long cũng dám lấy ra.

Tiểu Long nhíu mày, trong mặt hiện lên vẻ châm chọc, cười lạnh rồi nói.

Tiếng quát vừa dứt, Tiểu Long nhìn chín đầu kiếm long đánh tới vô cùng thờ ơ. Ngay khi chín đầu kiếm long đánh tới trước người Tiểu Long, thân hình cự long màu vàng của Tiểu Long lúc này mới đột nhiên ngẩng đầu, đứng thẳng lên. uy áp nồng đậm lan tràn ra, thoáng chốc cả không gian run rẩy.

Ngao.

Tiếng long ngâm đột nhiên vang lên, dưới tiếng long ngâm này, chín đầu kiếm long khủng bố kia đột nhiên run lên, trong ánh mắt dữ tợn hiện lên vẻ sợ hãi thật sâu. Không ngờ trong lúc nhất thời lại đình trệ giữa không trung, không dám tiến lên nửa phân.

- Xảy ra chuyện gì?

Trong một chớp mắt này tất cả mọi người đều sợ hãi nhìn nhau.

- Thanh Long hồn.

Cùng một lúc, con mắt tà dị trong mi tâm Tiểu Long đột nhiên mở ra, một đạo quang trụ chói mắt khiến cho linh hồn rung động đột nhiên bắn thẳng ra không trung, tựa như màn sáng khuếch tán, cuối cùng bao phủ không gian trên chín đầu kiếm long. uy áp linh hồn phô thiên cái địa đột nhiên tràn ngập thiên địa.

Dưới loại quang mang linh hồn quỷ dị này, ánh mắt chín đầu kiếm long chẳng biết tại sao lại đột nhiên ngốc trệ, trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi thật sâu.

Ngao.

Dưới quang mang linh hồn quỷ dị kia, lần nữa lại có tiếng long ngâm vang lên, lập tức một đầu Thanh Long bằng hư ảnh mang theo uy năng khủng bố rít gào.

Khi hư ảnh Thanh Long này xuất hiện, trong thiên địa, cơ hồ tất cả thú tộc có mặt ở đây lúc này cảm thấy máu tươi trong cơ thể sôi trào, linh hồn rung động.

Xoạt.

Hư ảnh Thanh Long này xuyên thủng chín đầu kiếm long khổng lồ đang xoay quanh trên không trung, ở trên không trung xẹt qua một đường vòng cung huyền ảo. Chín đầu kiếm long lập tức nứt vỡ từng khúc, bắn ra từng đạo quang mang chói mắt, không gian lung lay sắp đổ.

Ầm ầm ầm.

Năng lượng ngập trời va chạm vào một chỗ, bộc phát ra âm thanh bạo liệt cực lớn, không gian nổ vang, tiếng rít thật lâu không tiêu tan, khiến cho màng nhĩ mọi người đau đớn, chín đầu kiếm long cũng bị phá hủy trên hư không.

Ngao.

Hư ảnh Thanh Long còn chưa tiêu tán, rít lên một tiếng rồi lao thẳng về phía thân hình kiếm giáp khổng lồ của Liên Bất Bại, ánh mắt Liên Bất Bại đại biến, trong lòng bàn tay của hai tay giống như lợi kiếm có năng lượng âm hàn cuồn cuộn tuôn ra, ngăn cản hư ảnh Thanh Long. Cả hai giằng co, năng lượng trên không trung khuếch tán, hư ảnh Thah Long lập tức dần dần phai

Khi hư ảnh Thanh Long dần dần tiêu tán, Liên Bất Bại Tuyên Cổ cảnh trung giai đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi đỏ thẫm.

Chương 3951: Lục Lâm Thiên bá đạo

- Lão thất phu, tư vị không dễ chịu đúng không? Thanh Long hồn của Tiểu Long có lẽ tư vị linh hồn không được tốt cho lắm nha.

Một âm thanh lạnh lùng vang lên, một đạo thân hình cự hổ khổng lồ lặng lẽ xuất hiện trên không trung trước người Liên Bất bại, ánh mắt nhìn chằm chằm về phía trước giống như hổ vồ mồi, khí tức bá tuyệt, hung hãn khuếch tán.

Ầm ầm.

Đạo thân hình cự hổ khổng lồ này xuất hiện, cả không trung lập tức run rẩy không ngớt, uy năng vô cùng vô tận đột nhiên thẩm thấu ra. Trên thân hình cự hổ khổng lồ, khí tức bá tuyệt sắc bén tràn ngập cả hư không, khí tức ngút trời, che đậy trời xanh.

- Thật mạnh.

Vô số người chăm chú nhìn lên trên đạo thân hình cự hổ khổng lồ trên không trung, đạo thân hình kia dường như đã tương liên với thiên địa, không gian, uy thế kinh khủng kia khiến cho người ta nhìn vào tự nhiên cảm thấy hãi hùng khïếp vía, linh hồn rung động.

- Tại sao lại mạnh như vậy?

Liên Bất Bại ngẩng đầu, từ sâu trong linh hồn càng ngày hắn càng cảm nhận được khí tức bất an, hai thanh niên một người một thú này quả thực quá mức kinh khủng. Giống như là yêu nghiệt vậy, vô cùng khủng bố, thực lực so với tu vi mạnh hơn quá nhiều.

- Hỗn trương, ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi.

Ở trong bàn tay bằng kiếm của Liên Bất Bại có một khối ngọc giản bị bóp nát, miệng hắn quát to:

- Phụ thân, Thiên Long tông đang vào lúc sinh tử tồn vong, mau ra khỏi Hồng quan.

Sưu.

Trong cái chớp mắt này, ở một nơi nào đó trong thiên địa đột nhiên có một đôi mắt bỗng nhiên mở ra, không gian run lên, khí tức kinh khủng bỗng nhiên thức tỉnh.

Ánh mắt trên thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên khẽ đổi, nhìn Liên Bất bại bóp nát ngọc giản, ánh mắt nhảy lên, trong lòng cảm nhận được một chút cảm giác bất an. Xem ra sau lưng Thiên Long tông còn có cường giả khác, sau khi Liên Bất Bại triệu hoán, sợ rằng cường giả kinh khủng kia sẽ lập tức đi tới. Liên Bất Bại đã khủng bố như vậy, thực lực cường giả sau lưng càng không cần phải nói.

- Bát Hoang Thiên Địa Quyết, Nhất Quyết Thôn Thiên Thế, một quyền chấn bát hoang.

Lục Lâm Thiên không trì hoãn nữa, cái miệng hổ dữ tợn rít lên một tiếng giống như tiếng sấm vang vọng, hổ trảo bên phải bỗng nhiên nắm lại, một đạo quyền ấn từ trong hư không vặn vẹo được ngưng tụ ra, mang theo một cái động sâu đen kịt đánh xuống thân hình bằng kiếm giáp khổng lồ của Liên Bất Bại.

Đạo quyền ấn này lướt đi, linh hồn của tất cả mọi người trong phiến thiên địa này run run, cảm giác muốn phủ phục. Khí tức của một quyền khủng bố này giống như diệt thế, khiến cho mọi người không dám sinh lòng phản kháng.

Quyền ấn mang xu thế khủng bố đánh xuống, vô số vết nứt không gian đen kịt xuất hiện. Ngay cả Liên Bất Bại cũng cảm thấy sợ hãi, lực lượng của một quyền này dường như không nên tồn tại trên đời vậy.

Liên Bất Bại chưa từng nghĩ tới, một ngày kia hắn sẽ ở trước mặt một Niết Bàn cảnh mà có cảm giác sợ hãi, linh hồn rung động.

- Thiên Long Vạn Kiếm giáp, Vạn Kiếm Thiên Long diệt.

Liên Bất Bại hét lớn, kiếm giáp toàn thân run lên, thân hình kiếm giáp khổng lồ lập tức hóa thành vạn kiếm bay lên.

Sưu Sưu.

Vạn kiếm cùng bay, tầng tầng lớp lớp, giống như hủy thiên diệt địa, nương theo một tiếng long ngâm. Trong lúc mơ hồ vạn kiếm tạo thành hư ảnh hình rồng, quấy nát hư không tạo thành một phiến không gian đen kịt, dùng xu thế khủng bố đón một quyền của Lục Lâm Thiên.

Oanh.

Hai cỗ năng lượng va chạm, cả không trung run lên, dưới ánh mắt rung động của mọi người, hai cỗ năng lượng kinh khủng va chạm, nơi va chạm hiển hiện động sâu màu đen, quang mang bắn ra bốn phía.

Hai cỗ công kích mang theo lực lượng kinh khủng đều vô cùng khủng bố, khí tức giống như hủy diệt bỗng nhiên lan tràn ra không trung, khiến cho không gian chung quanh nhanh chóng xuất hiện từng khe nứt đen kịt, vô cùng rung động.

Xoẹt.

Trong chớp mắt giằng co, quyền ấn của Lục Lâm Thiên mang theo khí thế bá đạo lập tức đè xuống, không ít trường kiếm nứt vỡ.

Ngay sau đó trên không trung bỗng nhiên hiện ra khe nứt đen kịt khiến cho tim đập nhanh, vô số kiếm ảnh bị quyền ấn dùng thế như chẻ tre đánh cho nứt vỡ từng khúc. Một khe nứt đen kịt giống như thông đạo từ trên hư không kéo xuống dưới xuất hiện, kình khí khủng bố rung động giống như sóng biển nhanh chóng khuếch tán ra trên không trung, một đường lan tràn tới trước người Liên Bất Bại.

Phụt.

Liên Bất Bại đã hóa thành hình người, toàn thân được quang mang nguyên lực bao phủ, khóe miệng liên tiếp chảy ra máu tươi.

Liên Bất Bại mới chính thức biết rõ một quyền này khủng bố tới tình trạng nào, cỗ khí thế bá đạo kia căn bản không phải là thứ nên tồn tại trên đời này, bá tuyệt, vượt qua thiên địa.

Ầm ầm.

Dưới vô số ánh mắt rung động, như ngừng thở, một quyền bá đạo kia ầm ầm rơi vào trên quang mang chung quanh người Liên Bất Bại. Dưới một quyền này, quang mang run lên, giống như quả cầu bị búa tạ đập vào, bành trướng rồi vặn vẹo, lập tức ầm ầm nổ tung.

Ầm ầm ầm.

Quang mang nổ tung, bắn ra quang mang chói mắt mà mạnh mẽ bắn ra bốn phía, âm thanh trầm đυ.c giống như tiếng sấm vang vọng, cả hư không rung chuyển, vặn vẹo.

Không có bất kỳ đình trệ nào, trong miệng Liên Bất Bại đột nhiên lần nữa phun ra máu tươi, sắc mặt đột nhiên trắng bệch.

- Huyền Vũ nộ.

Cùng một lúc, thân hình cự long màu vàng có ngũ trảo của Tiểu Long lần nữa ngang trời xuất hiện, đồ án Huyền Vũ bằng bí văn trên người giống như sống lại, đột nhiên có một đạo thú ánh Huyền Vũ hư ảo rít gào rồi lướt đi, toàn thân màu ngăm đen, quy xà tương giao, uy áp mênh mông lặng lẽ lan tràn ra cả thiên địa.

Không gian run rẩy, trong không trung có năng lượng kinh khủng từ bốn phương tám hướng truyền tới, vết nứt không gian đen kịt nhộn nhạo rồi lan tràn ra chung quanh, uy năng đáng sợ khiến cho cơ hồ tất cả thú tộc cảm thấy linh hồn, huyết mạch mình sôi trào.

Nhìn thúc dục công kích, Huyền Tuyết Nguyên, Vô Tướng, Hoàng Linh Lạc, Vu Mã tam giới rung động, công kích khủng bố bực này bọn họ chưa từng thấy qua.

Ngao.

Hư ảnh Huyền Vũ rít lên một tiếng giống như long ngâm, lập tức ầm ầm va chạm với thân hình Liên Bất Bại rồi biến mất, hóa thành quang mang chói mắt, dưới tình huống Liên Bất Bại bị trọng thương tiến tràn vào trong cơ thể Liên Bất Bại.

Trong chớp mắt này, không biết Liên Bất Bại đã bị ảnh hưởng thế nào mà ngây ngốc.

Sưu Sưu.

Ở phía hư không xa xa đột nhiên có vô số đạo lưu quang mang theo khí tức khủng bố phóng tới.

Xoẹt.

Hư không xa xa, không ít không gian bị xé rách, từng đạo thân ảnh trong không gian bị xé rách đáp xuống, ánh mắt nhanh chóng nhìn xuống phía dưới.

- Dừng tay, dừng tay cho ta, ai dám động tới nhi tử Bất Bại của ta, ta thề sẽ nghiền nát kẻ đó thành tro tàn, thần hồn câu diệt.

Ở phía xa xa lúc này đồng thời vang lên một tiếng hét lớn giống như từ trong hư không vọng ra.

Tiếng hét lớn này vang lên, cùng với chung quanh có vô số thân ảnh hàng lâm, ánh mắt đám người Vô Tướng, Huyền Tuyết Ngưng lập tức ngưng trọng.

Chương 3952: Đánh chết Liên Bất Bại 1

Thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên đáp xuống đất, nhìn hư không rồi nói:

- Dám động tới nữ nhi của Lục Lâm Thiên ta thì cũng phải bị nghiền nát thành tro, thần hồn câu diệt.

Âm thanh vừa dứt, chân trước của thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên đạp mạnh về phía trước một bước, trong đôi mắt hổ cực lớn, tinh quang trắng đen cuồn cuộn khởi động, trong hổ trảo lập tức có một thanh huyết đao bành trướng.

Đồ án bí văn âm dương bên trên huyết đao bỗng nhiên phóng ra quang mang chói mặt, lập tức cùng với năng lượng thiên địa tương liên. Trên không trung bỗng nhiên xuất hiện một vòng xoáy trắng đen đồ án âm dương cực lớn.

Ầm ầm.

Trong sát na này, cửu thiên rung chuyển, tiếng sấm vang vọng, uy áp thiên địa vô cùng vô tận bỗng nhiên từ trong hư không thẩm thấu ra.

Lấy thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên làm trung tâm, gợn sóng trong không gian nổi lên sóng to gió lớn, nương theo thiên uy mạnh mẽ, cuồn cuộn không ngớt, khiến cho tất cả linh hồn mọi người run rẩy tới phủ phục.

- Không biết Đao quyết cấp bậc gì, áo nghĩa gì, không ngờ lại tạo thành dị tượng thiên địa.

Dưới thiên uy bực này, ngay cả vô số thân ảnh vừa mới hàng lâm trên không trung phía xa cũng phải biến sắc.

- Ngũ hành tương dung, âm dương tương thành, ngũ hành hợp âm dương, Âm Dương Phách Đao Quyết.

Tất cả chỉ trong nháy mắt, ngay khi hư không gần như sắp sụp đổ, tiếng sấm vang vọng, dưới thiên uy mạnh mẽ, Lục Lâm Thiên lập tức chém xuống một đao. Trong sát na xuyên qua công kích thiên phú Huyền Vũ nộ của Lục Lâm Thiên mà đánh vào trên người Liên Bất Bại.

Một đạo đao mang rơi vào trong mi tâm của Liên Bất Bại.

Trong nháy mắt này hai mắt Liên Bất Bại bỗng nhiên sáng ngời, khôi phục một chút tinh mang, trong mắt cũng tuôn ra vẻ sợ hãi và tuyệt vọng thật sâu.

- Lục Lâm Thiên, ta thề không chết không thôi với ngươi.

Đao mang đánh xuống, trong mi tâm bỗng nhiên có một đạo thân hình hồn anh lướt đi, không thấy linh hồn phân thân, dường như linh hồn phân thân của người này đã sớm không còn ở hậu thế.

Xoẹt.

Một đao đánh xuống, thân hình Liên Bất Bại dưới một đao này bị chém thành hai nửa, đồ án âm dương phóng ra quang mang chói mắt khuếch tán ra chung quanh. Không gian chung quanh trong khoảng khắc bị phá hủy tạo thành một mảnh hư không đen kịt cực lớn, năng lượng hủy diệt bá đạo gập trời giống như gợn sóng khuếch tán ra chung quanh.

- Hồn anh muốn chạy sao? Tốc độ của ngươi còn chưa đủ.

Một đạo thân ảnh giống Lục Lâm Thiên như đúc dùng tốc độ như quỷ mị xuất hiện trước người thân hình hồn anh của Liên Bất Bại đang đào tẩu, thân hình bỗng nhiên hư ảo, hóa thành một cái miệng rộng dữ tợn, nuốt hồn anh của Liên Bất Bại vào trong miệng.

Đây chính là Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên, vì triệt để đánh chết cường giả như Liên Bất Bại này, phòng ngừa linh hồn phân thân và hồn anh của hắn ta chạy ra, đến lúc đó cũng tương đương với việc không thể đánh chết đối phương, khi đó sẽ để lại phiền toái vô tận.

Lục Lâm Thiên đã sớm lặng lẽ phóng Đại hồn anh ra, ngay khi hồn anh Liên Bất Bại vừa mới trốn, Đại hồn anh lập tức xuất hiện, thôn phệ hắn.

- Liên Bất Bại chết.

- Tuyên Cổ cảnh trung giai, Liên Bất Bại bị hai thanh niên kia giết.

Liên Bất Bại bị giết, nhìn cảnh này, vô số ánh mắt tràn ngập vẻ rung động và kính sợ. mọi người mới chân chính biết rõ cái gì gọi là khủng bố, hai người này quả thực quá kinh khủng. Từng đạo công kích vây công đánh xuống, khiến cho Liên Bất Bại không có thời gian phản ứng.

Ực.

Liên Bất Bại bị đánh chết, đám người vây xem náo nhiệt bên ngoài nuốt một ngụm nước bọt, loại người có tu vi như Tuyên Cổ cảnh trung giai, bình thường cho dù thực lực có thể ngăn chặn những người này, thế nhưng muốn đánh chết cũng là chuyện không có khả năng.

Hôm nay một cường giả Tuyên Cổ cảnh trung giai không ngờ lại bị đánh chết.

Vô số thân ảnh vừa mới hàng lâm phiến không gian này ở phía xa xa dường như cũng là cường giả của Trung Minh thế giới, nhìn thấy Liên Bất Bại bị đánh chết, cả đám biến sắc.

- Người giết con ta, hôm nay ta thề phải nghiền nát kẻ đó thành tro mới có thể hả mối hận trong lòng ta.

Một âm thanh giận dữ từ trong hư không truyền ra, âm thanh âm trầm khiến cho lòng người phát lạnh, âm thanh còn chưa dứt, một đạo thân ảnh đã đột nhiên xé rách không gian hàng lâm.

Trong nháy mắt này, trong không trung đột nhiên xuất hiện sương lạnh, trong không trung dường như bỗng nhiên có bông tuyết từ trong hư không rơi xuống.

Lục Lâm Thiên bỗng nhiên ngẩng đầu, hàn ý thẩm thấu vào trong linh hồn khiến cho linh hồn hắn tự dưng run lên. Thực lực người tới này nhất định vô cùng khủng bố. Từ khí thế vô hình xem ra, Liên Bất Bại so với người này không đáng nhắc tới.

Sưu.

Người này xuất hiện, thân ảnh màu xám trắng, khiến cho người ta liếc nhìn một cái linh hồn và máu tươi có cảm giác lập tức đóng băng. Vẫn chưa có ai nhìn rõ bộ dáng của người này thì thân ảnh người này đã hóa thành tia chớp phóng thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Chính là tiểu tạp chủng nhà ngươi giết nhi tử ta, lão phu nhất định phải nghiền nát ngươi thành tro bụi, tất cả người có mặt một người lão phu cũng không bỏ qua.

Âm thanh âm trầm vang vọng, người này phất tay đánh ra một đạo chưởng ấn đóng băng không gian. Hàn khí khủng bố khiến cho không gian xuất hiện băng sương, thân hình lập tức xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

Ngao.

Bản thể kim long của Tiểu Long bỗng nhiên xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, miệng phun ra hỏa diễm màu vàng cuồn cuộn, ngăn cản chưởng ấn lạnh lẽo kia.

Xoẹt.

Dưới hỏa diễm màu vàng này, chưởng ấn lạnh lẽo cùng với không gian chung quanh bị hòa tan, hỏa diễm màu vàng này cực kỳ khủng bố, giống như có thể hủy diệt vạn vật.

- Ồ?

Dưới hỏa diễm màu vàng này, người vừa mới phát ra âm thanh âm trầm tràn ngập giận dữ kia khẽ kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Hỏa diễm này không tệ, chỉ tiếc thực lực còn chưa đủ.

Tiếng quát vừa dứt, trường bào xám trắng của người kia run lên, trong lòng bàn của người này, khí tức lạnh lẽo càng thêm khủng bố cuồn cuộn tuôn ra, giống như sóng to gió lớn, lập tức bao phủ hỏa diễm màu vàng của Tiểu Long, thân hình của người này dường như có thể bỏ qua không gian, lập tức xuất hiện trước người Tiểu Long. Một đạo quyền ấn lạnh lẽo gống như thiên thạch lập tức đánh xuống.

Sưu.

Long trảo của Tiểu Long bay lên không, thân hình khổng lồ đột nhiên vặn vẹo, cái đuôi lớn xuyên thủng không gian mang theo đường vòng cung rung động lòng người cùng với nhiệt độ cao khủng bố va chạm với quyền ấn lạnh lẽo.

Phanh.

Va chạm ngạnh kháng như vậy, hỏa diễm màu vàng cùng với khí tức lạnh lẽo tạo thành băng sương cuồn cuộn lập tức hiện ra chấn động nóng lạnh luân chuyển, cả phiến không gian lớn trên không trung bị năng lượng khủng bố đánh vỡ.

Xoẹt.

Kình phong khủng bố như vậy khuếch tán, thân hình khổng lồ của Tiểu Long bị đánh bay, đồ án Huyền Vũ bằng bí văn trên người cũng bị một tầng băng sương dày đặc bao phủ, mãi một lúc sau mới phai nhạt.

Khi thân hình ổn định lại, trong cái miệng dữ tợn của Tiểu Long lặng lẽ cómáu tươi tràn ra. Dưới một quyền này dường như nó đã bị ảnh hưởng không nhẹ, một quyền có thể làm cho Tiểu Long bị thương, thực lực mạnh mẽ ra sao không cần phải nói.

Chương 3953: Đánh chết Liên Bất Bại 2

Thân ảnh màu xám trắng vừa mới xuất hiện trên không trung lúc này mới hiện lên rõ ràng trong mắt mọi người. Người này mặc một trường bào màu xám trắng, bộ dáng chừng bảy chục tuổi, có mái tóc dài màu đen, khuôn mặt lại tái nhợt như băng, không gian chung quanh hắn lạnh lẽo như là hầm băng. lực lượng lạnh lẽo khiến cho linh hồn và máu tươi đóng băng lặng lẽ lan tràn ra.

Ánh mắt lão giả này âm trầm tới cực điểm, nhìn Tiểu Long, nhìn thấy Tiểu Long không có bị ảnh hưởng quá nhiều, ánh mắt hắn hiện lên vẻ nghi hoặc, âm thanh âm trầm vang lên:

- Lại vẫn không chết, lực phòng ngự quả thực không tệ.

- Tiểu Long, thế nào rồi?

Thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên xuất hiện bên cạnh Tiểu Long, trong hổ trảo bên phải đã vô thanh vô tức ngưng tụ một quả cầu, bên trong quả cầu là hư ảnh Thanh Long, Chu Tước, Bạch Hổ, Huyền Vũ đang chơi đùa.

Tiểu Long nhìn quả cầu trong hổ chưởng của Lục Lâm Thiên, khẽ gật đầu nói:

- Không có trở ngại quá lớn, bị thương nhỏ mà thôi.

- Bị thương nhỏ sao? Để xem ngươi làm sao có thể chống lại công kích tiếp theo của lão phu.

Lão giả âm trầm kia quát lạnh một tiếng, một đạo trảo ấn lạnh lẽo giống như năm đạo quang nhận trong không gian phóng đi. Những nơi trảo ấn đi qua, không gian ven đường bị diệt sát, kình khí khủng bố xuất hiện, tất cả không gian ven đường lại nhanh chóng kết thành băng.

- Tứ Thần Quyết, đi.

Hai mắt hổ to lớn của Lục Lâm Thiên khẽ đổi, bỗng nhiên ngẩng cái đầu lên, quả cầu bằng năng lượng rời khỏi hổ trảo, quả cầu mang theo khí tức khiến cho linh hồn rung động bành trướng, tựa như mặt trời mọc lên ở phía đông xuất hiện trong không gian.

Onah.

Trong sát na này cả không gian đột nhiên run rẩy khó hiểu, hư ảnh tứ thú trong quả cầu bằng năng lượng đột nhiên lao ra.

Rống.

Chi.

Ngao

Grư...

Bốn tiếng thú rống đinh tai nhức óc vang vọng, thú tộc chung quanh run rẩy như cầy sấu, linh hồn cũng run rẩy khó hiểu.

Bốn đại thú ảnh đột nhiên va chạm với trảo ấn của lão giả âm trầm kia. Hai đạo công kích va chạm, năng lượng các màu sắc giao thoa giữa không trung, nhìn qua vô cùng xinh đẹp. Chỉ là dưới vẻ đẹp này, cho dù là ai cũng có thể cảm giác được, bên dưới cất dấu một loại lực lượng hủy diệt.

Ầm ầm.

Tiếng nổ vang trầm thấp vang vọng, nơi hai đạo công kích va chạm nổ tung, lực lượng khủng bố lan tràn, dễ dàng phá hủy một phiến không gina lớn. Nơi hai loại công kích v a chạm bỗng nhiên hóa thành một vòng xoáy không gian đen kịt mà khủng bố. Không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, hóa thành hư vô, mãi một lúc lâu không có cách nào khôi phục.

Phanh.

Lực lượng lớn trút xuống, Lục Lâm Thiên không có một chút sức lực nào, trong cái miệng hổ to lớn phun ra một ngụm máu tươi.

Thân hình cự hổ khổng lồ bắt đầu từ trên không trung hung hăng rơi xuống. Cuối cùng nặng nề rơi xuống đống đá vụn trong sơn mạch U Cốc bừa bộn phía dưới.

Xoạt.

Thân hình cự hổ khổng lồ bắn ngược xuống phía dưới, thân hình khổng lồ của Lục Lâm Thiên bị đóng băng, lấy đống đá vụn làm trung tâm, mặt đất chung quanh lập tức bị băng bao trùm.

- Lâm Thiên.

- Sư phụ.

- Công tử.

- Chưởng môn.

- Thiếu chủ.

Mọi người phục hồi tinh thần lại, lập tức phóng tới đống đá vụng.

Đống đá vụn bị đóng băng lập tức tan rã, một đạo thân hình cự hổ khổng lồ từ bên trong lao ra, quanh thân có hỏa diễm màu xanh da trời lóe lên rồi biến mất. Thân hình cự hổ khổng lồ đột nhiên biến mất, Lục Lâm Thiên vỗ vỗ tro bụi trên người, từ trong đống đá vụn bò lên, máu tươi trên người đầm đìa, sắc mặt tái nhợt, xem ra bị thương không nhẹ.

- Ta không sao.

Lục Lâm Thiên đi tới bên cạnh đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Lục Du Thược, Thái A, Lục Tiểu Bạch, Kim Viên và những người khác, lập tức ngẩng đầu nhìn lên trên không trung, ánh mắt ngưng trọng.

- Hôm nay ngươi nhất định sẽ chết.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên vẫn có thể đứng lên, tuy rằng bị thương thế nhưng cũng không tới tình trạng quá nghiêm trọng. Sắc mặt lão giả âm hàn kia khẽ biến, không có một chút do dự nào, ống tay áo khẽ phất, dẫn động năng lượng thiên địa, thân hình lần nữa lóe lên, đột nhiên xé rách không gian đánh về phía Lục Lâm Thiên.

- Thiếu chủ, người đi trước đi, ta có thể thoát thân.

Một tiếng hét lớn vang lên, Vô Tướng đột nhiên ngăn cản ở phía trước, ánh mắt trầm xuống, phất tay đánh ra từng đạo thủ ấn. Cả không gian bỗng nhiên bị đọng lại, giống như phong tỏa không gian ngăn cản lão giả âm trầm kia. áo nghĩa không gian phóng ra.

khí tức trên người Vô Tướng phóng ra toàn bộ, không có một chút giữ lại nào, không gian chung quanh chấn động kịch liệt.

- Áo nghĩa không gian, Tuyên Cổ cảnh trung giai đỉnh phong, thực lực chân chính của Vô Tướng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, cảm nhận khí tức chấn động trên người vô Tướng lúc này, không ngờ tu vi của Vô Tướng đã tới Tuyên Cổ cảnh trung giai đỉnh phong, lại là tu luyện giả áo nghĩa không gian. Huyền Tuyết Ngưng nhất định đã sớm nhìn ra thực lực của vô Tướng cho nên lúc trước mới nói Vô Tướng có thực lực đối phó được với Liên Bất Bại.

- Tuyên Cổ cảnh trung giai đỉnh phong a. Không ngờ Vạn Thiên liên minh lần này lại phái ra Tuyên Cổ cảnh trung giai đỉnh phong tới bảo hộ Lục Lâm Thiên. Người được phong hào Chiến Thần khi trước cũng chỉ có Tuyên Cổ cảnh sơ giai đỉnh phong bảo hộ mà thôi.

Nhìn Vô Tướng bạo phát toàn bộ thực lực, đám người Hoàng Linh Lạc, Tiết Nhân Phàm, Tử Hỏa ở phía xa cũng có chút bất ngờ.

- Tuyên Cổ cảnh trung giai đỉnh phong thì thế nào? Còn chưa ngăn được ta.

Bị Vô Tướng ngăn cản, ánh mắt lão giả âm hàn kia trầm xuống, nguyên lực phô thiên cái địa từ trong cơ thể tuôn ra, nhanh chóng ngưng tụ thành một không gian bằng năng lượng âm hàn cuồn cuộn. Năng lượng lạnh lẽo thấu xương tràn ngập, khiến cho máu tươi và linh hồn của tất cả mọi người chung quanh lập tức bị đóng băng.

Xoẹt.

Trong không gian bằng năng lượng âm hàn cuồn cuộn, lão giả âm hàn kia đánh ra một đạo chưởng ấn bằng băng về phía không gian Vô Tướng phong tỏa. Dưới chưởng ấn, không gian ven đường bị đông cứng thành băng, lập tức ken két rồi rạn nứt, gợn sóng cũng bị đóng băng.

Ầm ầm ầm.

Dưới chưởng ấn, không gian do Vô Tướng phong tỏa cũng bị đóng băng rồi xé nát.

Sưu.

Áo nghĩa không gian phóng ra, thân ảnh Vô Tướng lập tức xuất hiện trước người lão giả âm hàn, từng đạo thủ ấn nhanh chóng được kết.

- Vô Không ấn.

Một đạo chưởng ấn mang theo không gian vặn vẹo và uy năng khủng bố chấn động, phô thiên cái địa của Vô Tướng cùng phóng về phía lão giả âm hàn. Năng lượng khủng bố cuồn cuộn, gợn sóng không gian lan tràn về phía xa.

- Không biết tự lượng sức mình, trước mặt thực lực tuyệt đối, có áo nghĩa không gian cũng vô dụng.

Thủ ấn trong tay lão giả âm hàn bỗng nhiên được kết, năng lượng thiên địa giống như mây đen kéo tới, đột nhiên hội tụ. Năng lượng thiên địa bàng bạc, lạnh lẽo thấu xương khiến cho cả không gian lung lay giống như sắp đổ. Một đạo chưởng ấn cực lớn nhanh như thiểm điện lao ra, hung hăng va chạm với một chưởng của Vô Tướng.

Chương 3954: Hóa Huyết lão tổ

Hai người này giao thủ chỉ trong sát na, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều có khí thế ngập trời, hai đạo chưởng ấn lập tức va chạm.

Xoẹt.

Hai đạo chưởng ấn này va chạm, thế nhưng cũng không có phát ra tiếng trầm đυ.c. Năng lượng khủng bố bộc phát, kình khí rung động khếch tán ra chung quanh, dễ dàng đánh vỡ một phiến không gian lớn. Nhất thời cả không gian giống như sơn băng địa liệt, vô số băng sương nhanh chóng ngưng tụ rồi lơ lửng trên hư không.

Xoạt Xoạt.

Dưới một chiêu này, thân hình Vô Tướng bị đánh bay, sắc mặt trắng bệch, khi thân hình ổn định lại, khóe miệng tràn ra máu tươi, dựa thế thối lui tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Thiếu chủ, người này quá mạnh mẽ, từ Bế Hồng quan đi ra, từ cấp bậc có lẽ đã là Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong. Chỉ cần tới thời điểm phù hợp tiến vào hỗn độn thế giới là có thể đột phá tới Hóa Hồng cảnh, chúng ta không phải là đối thủ. Đi trước thì hơn.

Vô Tướng ổn định thân hình, lập tức truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nghe vậy ánh mắt run lên, Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, người này quá mạnh mẽ, căn bản khó có thể chống lại. Dưới một chiêu Vô Tướng đã bị trọng thương, hắn nhanh chóng giao một khỏa đan dược chữa thương cho Vô Tướng, lập tức nói với Thái A:

- Thái A, cùng Hộ Hoàng đội mang sư mẫu là Du Thược đi trước đi, trở lại Thị Hoang thế giới.

- Vâng.

Thái A gật đầu, không nói thêm gì, đi Thị Hoang thế giới, việc này không phải nghiêm trọng bình thường.

- Lâm Thiên, chàng cẩn thận một chút.

Bắc Cung Vô Song cũng không có nhiều lời, nàng biết rõ bản thân mình và đám người Cảnh Văn, Du Thược ở lại cũng chỉ có thể trở thành vướng bận mà thôi.

- Hai Hộ Hoàng đội, bảo hộ sư mẫu cùng sư tỷ theo ta lui lại.

Thái A khẽ quát một tiếng, gọi ra một đầu khỗi lỗi tọa giá Mị Ảnh, định rời đi.

Phanh.

Ngay khi khôi lỗi tọa giá Mị Ảnh lơ lửng trên không trung, một đạo quang trụ lập tức rơi xuống, xuyên thủng không gian đánh vào trên khôi lỗi tọa giá Mị Ảnh. Âm thanh trầm đυ.c vang lên, đầu khôi lỗi tọa giá Mị Ảnh này hóa thành mảnh vỡ.

- Người thế giới khác, không ngờ lại không coi ai ra gì như vậy, đại quân tiếp cận Trung Minh thế giới. Sau khi đồ sát mấy trăm vạn người trong Trung Minh thế giới ta còn định nghênh ngang rời đi. Nếu như chuyện này truyền đi ra ngoài, mặt mũi Trung Minh thế giới ta sau này cũng không còn nữa.

Một đạo âm thanh ung dung vang lên, đồng thời giữa không trung nổi lên chấn động. Khi âm thanh vừa dứt, một đạo thân ảnh già nua lập tức xuất hiện trên không trung.

Người này có khuôn mặt già nua, bộ dáng giống như gần đất xa trời, ánh mắt lại sáng ngời như sao tời. Cúi đầu nhìn qua chiến trường gần như đã kết thúc phía dưới, nhìn cảnh tượng máu chảy thành sông, thi thể tràn ngập. Ba trăm vạn người của Thiên Long tông đã bị tru sát hầu như không còn, người còn lại cũng rải rác không được bao nhiêu.

Cảnh này khiến cho ánh mắt sáng ngời trên khuôn mặt già nua kia cũng phải chấn động.

- Vong Thiên, Tử Môn, hai người các ngươi cũng đã sớm tới, vì sao lại không ra tay ngăn cản. Bất kể như thế nào, Trung Minh thế giới ta còn chưa tới phiên người ngoài tới dương oai.

Người này xuất hiện, lập tức ngẩng đầu nhàn nhạt nhìn qua hư không rồi nói.

- Khục. Hóa Huyết lão tổ nói đúng, bất kể như thế nào Trung Minh thế giới ta còn chưa tới phiên người ngoài dương oai. Người xâm phạm Trung minh thế giới ta ngày hôm nay đừng mong một ai đi ra.

Hai tiếng ho khan vang lên. Lập tức có hai đạo thân ảnh giống như thuấn di, đi tới bên cạnh người gọi là Hóa Huyết lão tổ.

Hai người này một người mặc trường bào rộng, thân hình tục tằn, bộ dáng chừng sáu mươi tuổi. Người khác thân mặc trường sam rộng, khí tức ngược lại bình tĩnh hơn không ít.

Không gian chung quanh hai người này trong lúc vô hình bắt đầu có năng lượng thiên địa chấn động. Tu vi của hai người này sợ rằng ngang bằng với lão giả âm trầm của Thiên Long tông kia.

- Trung Minh thế giới còn chưa tới phiên người ngoài tới giương oai.

Phía hư không xa xa, vô số thân ảnh vừa mới hàng lâm lúc này đều xúm tới, cung kính đứng sau lưng ba người Hóa Huyết lão tổ, Vong Thiên, Tử Môn kia. Ước chừng trên mấy trăm người.

Những thân ảnh này hội tu, cả không trung lặng lẽ biến sắc, mỗi một người đều có thực lực đạt tới tình trạng khủng bố.

- Phiền phức lớn rồi.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn mấy trăm đạo thân ảnh trên không trung, người gọi là Tử Môn cùng với Vong Thiên kia thực lực không dưới phụ thân của tên Liên Bất Bại kia. Chỉ sợ cũng là Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong. Người có tu vi Tuyên Cổ cảnh sau lưng ba người này ít nhất không kém hơn mười người, sau nữa đều là cường giả Niết Bàn cảnh, không dưới hai trăm người.

Thậm chí ngẫu nhiên còn có Niết Bàn cảnh từ phía xa tới, nhân số đang không ngừng tăng lên.

Điều khiến cho Lục Lâm Thiên ngưng trọng nhất chính là Hóa Huyết lão tổ kia, khí tức trên thân người này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm giác được cỗ khí tức này giống như khí tức trên người Tam Kỳ lão nhân, Tịnh Kiếm Hoàng như đúc.

- Trung Minh thế giới có cường giả Hóa Hồng cảnh.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, hai mắt ngưng trọng tới tận cùng.

- Tử Môn, Vong Thiên, các ngươi bớt châm chọc đi, nếu không phải Hóa Huyết lão tổ tới, các ngươi sẽ chỉ xem náo nhiệt, làm ngư ông đắc lợi a. Đâu có muốn giúp ta. Lục Lâm Thiên này cùng với nghiệt súc kia giao cho ta. Những người khác là của các ngươi, ta muốn nghiền nát bọn chúng thành tro tàn, mới có thể tiêu mối hận trong lòng ta.

Lão giả âm hàn nhìn qua phía trước, nhìn đám người Vong Thiên, Tử Môn, trong lòng hiểu rõ. Nếu như hai người Tử Môn, Vong Thiên này có lòng giúp mình thì nhi tử Bất Bại của hắn đã không chết. Mà tất cả chuyện này, đúng là thứ mà Tử Môn và Vong Thiên muốn, chỉ là khoản nợ này hắn cũng chỉ có thể ghi nhớtrong lòng. Về sau nhất định phải khiến cho hai người này trả giá thật nhiều.

- Đương nhiên, không thành vấn đề, Trung Minh thế giới ta không tới phiên người ngoài tới giương oai.

Tử Môn, Vong Thiên gật đầu, trước mặt Hóa Huyết lão tổ vô cùng cung kính.

Tiểu Long thu hồi bản thể, thân ảnh đi tới bên người Lục Lâm Thiên, mấy trăm người Ngạo Long đội phía sau cũng thu hồi bản thể đi theo sau lưng hắn, ánh mắt đều rất ngưng trọng.

- Các ngươi tới từ thế giới nào?

Hóa Huyết lão tổ nhìn người của Vô Minh Trung thiên thế giới, nhìn Huyền Tuyết Ngưng, Nguyên Cổ Linh Tinh thú trong ngực Bắc Cung Vô Song, cuối cùng ánh mắt chăm chú nhìn vào Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên đang muốn trả lời, ánh mắt Vô Tướng khẽ đổi, ngẩng đầu nhìn về phía Hóa Huyết lão tổ nói:

- Hóa Huyết lão tổ, chúng ta tới từ Thượng Thanh đại thiên thế giới, thiếu chủ nhà chúng ta chính là Chiến Thần đứng đầu trong Vạn Thiên liên minh. Bởi vì Thiên Long tông đuổi giết nữ nhi của thiếu chủ nhà ta, chúng ta mới đi vào Trung Minh thế giới.

- Thượng Thanh Đại Thiên thế giới, Vạn Thiên liên minh sao?

Hóa Huyết lão tổ nghe vậy ánh mắt lần nữa lại dò xét Lục Lâm Thiên một phen.

Chương 3955: Thiên Cuồng Tam đạo 1

- Thượng Thanh Đại Thiên thế giới thì sao? Giết con ta, diệt Thiên Long tông ta, ta sẽ không buông tha. Chẳng lẽ Thái Minh Đại Thiên thế giới chúng ta lại sợ Thượng Thanh Đại Thiên thế giới sao?

Lão giả âm hàn kia âm trầm nói.

Ánh mắt Hóa Huyết lão tổ khẽ đổi, nhìn đám người Lục Lâm Thiên phía xa, thì thào nói:

- Lục Lâm Thiên, hắn không phải là người Tịnh gia, Nhâm gia, Phượng Hoàng nhất tộc a, các ngươi là người tới từ Trung Thiên thế giới nào?

- Vô Sắc Trung Thiên thế giới.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nói.

- Vô Sắc Trung thiên thế giới, chưa từng nghe nói qua. Cũng không cần biết ngươi có địa vị gì. Vạn Thiên liên minh cũng không thể diễu võ dương oai trong Trung Minh thế giới chúng ta, nếu đã tới rồi thì đừng đi nữa.

Nghe vậy ánh mắt Hóa Huyết lão tổ khẽ đổi, nhìn đám người Bắc Cung Vô Song, Huyền Tuyết Ngưng rồi nói:

- Hai nữ tử này giao cho ta, không thể để cho người ngoài làm càn trong Trung Minh thế giới chúng ta.

- Hai tiểu tạp chủng các ngươi chết trước đi. Hôm nay một người cũng đừng mong chạy thoát.

Lão giả âm hàn kia âm trầm quát, thân hình lần nữa lao thẳng tới trước mặt Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, ống tay áo run run, năng lượng lạnh lẽo lan tràn, một đạo thủ ấn bằng băng lập tức lao ra, bao phủ Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

Chưởng ấn bao phủ, cả không trung đột nhiên run lên, cả phiến thiên địa này run rẩy.

- Uy phong thật lớn, Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong thì giỏi sao? Lão tử ta không quen nhìn có kẻ lớn lối như vậy.

Cùng lúc này bỗng nhiên có một tiếng hét lớn vang lên. Cả phiến không gian lớn lập tức như cứng lại, không gian tự nhiên run run, gió nổi mây phun, cả thiên địa đột nhiên lờ mờ một mảnh.

Sưu.

Trong sát na, một đạo chưởng ấn cực lớn mang theo mây đen cuồn cuộn xuất hiện trên hư không. bao phủ một phiến không gian lớn, đồng thời dùng xu thế như sấm sét va chạm với chưởng ấn bằng băng lạnh lẽo của lão giả âm hàn kia.

Phanh Phanh.

Âm thanh trầm thấp bạo liệt vang vọng, hai đạo chưởng ấn va chạm, không gian chung quanh bị chấn vỡ, vô số khe nứt đen kịt hiển hiện, lan tràn. Cả Trung Minh thế giới trong chớp mắt này dường như cũng lay động. Năng lượng khủng bố lan tràn tới khoảng cách nhất định mới tiêu tán thành mây khói.

- Người này thật mạnh.

Biến cố đột nhiên xảy ra khiến cho ánh mắt Lục Lâm Thiên và Tiểu Long lập tức nhảy lên, nhanh chóng nhìn vào giữa không trung.

Xoạt Xoạt.

Dưới cỗ lực lượng mạnh mẽ này, lão giả âm hàn kia liên tiếp bị đẩy lui, khuôn mặt tái nhợt run run, ánh mắt đại biến.

Khi tất cả bình phục lại, thân ảnh đột nhiên xuất hiện này cũng lảo đảo lùi về phía sau một ít. Thế nhưng so với lão giả âm hàn kia mà nói, rõ ràng mạnh hơn không ít.

Đạo thân ảnh này cũng lập tức hiện lên rõ ràng dưới vô số ánh mắt nhìn soi mói, bộ dáng chừng bảy mươi tuổi, thân hình vạm vỡ, vẻ mặt giống như hung thần sát ác. Bộ y phục trên người có chút mất trật tự, trên vai còn có một khối huy chương tinh xảo. Khí tức bàng bạc vô hình trên người kia giống như một tòa núi lớn đứng trước mặt mọi người.

Mà khi nhìn thấy người này, sắc mặt Hóa Huyết lão tổ ở phía xa lập tức biến hóa không nhỏ, thậm chí sắc mặt còn có chút khó coi và nghi hoặc, ánh mắt phức tạp, không khỏi ngẩng đầu lên rồi nói:

- Cổ Long vương, ngọn gió nào đưa ngươi tới cái chòi vịt nhỏ này của ta?

Không ít người có tu vi Tuyên Cổ cảnh sau lưng Hóa Huyết lão tổ nhìn thấy lão giả y phục có chút rối loạn này sắc mặt lập tức âm thầm biến hóa, dường như cũng cảm nhận được thực lực của lão giả này.

- Trung Thiên thế giới mà thôi, ta muốn tới thì tới, muốn đi thì đi. Hóa Huyết, các ngươi dùng nhiều người bắt nạt mấy tiểu bối, không cảm thấy xấu hổ sao?

Lão giả mặc y phục có chút rối loạn lập tức nhìn Hóa Huyết lão tổ, không có bao nhiêu khách khí lên tiếng.

- Mấy tiểu bối này là người Trung Minh thế giới ta, ta đương nhiên phải xen vào. Bằng không người ta sẽ coi Trung Minh thế giới ta không có người, tùy tiện tới giương oai.

Ánh mắt Hóa Huyết lão tổ hơi co rúm lại, trong mắt hiện lên vẻ chấn động, nhìn lão giả kia rồi nói:

- Cổ Long Vương, đừng nói là những người này có quan hệ với ngươi.

- Quả thực có quan hệ, quan hệ còn không ít.

Cổ Long Vương nhìn Hóa Huyết lão tổ, quay lại nhìn đám người Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Ai là Du Thược?

Lục Du Thược nghe vậy vô cùng kinh ngạc, người này dường như cũng không phải là địch nhân, đám người Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh gật đầu, thân hình mềm mại của nàng tiếng lên rồi nói:

- Tiền bối, là ta.

Ánh mắt Cổ Long Vương lập tức nhìn vào Lục Du Thược, trên khuôn mặt hung thần sát ác hiện lên vẻ vui vẻ, nói:

- Ngươi không có việc gì là tốt rồi, bằng không khi về tới trước mặt tiểu tử kia ta cũng không có cách nào nói được.

- Tiền bối..

Lục Du Thược có chút nghi hoặc, dường như nàng cũng không quen biết cường giả trước mặt này.

- Ngươi không biết ta là chuyện bình thường. Bọn họ đã tới, ta cũng khỏi phải giải thích.

Cổ Long Vương nói xong lập tức nhìn về phía xa. Phía trước có năm đạo thân ảnh gấp rút chạy tới. Chỉ lóe lên một cái đã xuất hiện phía trước. Tam thiếu niên, hai lão nhân. Hai người này có chút tương tự với Cổ Long Vương, y phục đều giống nhau, trên vai đều có huy chương tinh xảo.

Mà ba thiếu niên này đều tuấn lãng bất phàm, khuôn mặt cương nghị, khóe miệng có chút tà khí, trên vai cũng có một tấm huy chương tinh xảo, khí tức toàn thân nội liễm, sắc bén.

Mà khi nhìn thấy ba thiếu niên này, đám người Lục Lâm Thiên, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Lục Du Thược, Lục Tiểu Bạch, Lăng Thanh Tuyền biến đổi, ánh mắt cùng với ba thiếu niên kia đồng thời run lên.

Hóa Huyết lão tổ nhìn thấy hai người đang tới, ánh mắt lại càng thêm ngưng trọng và khó coi. Giống như là không hy vọng ba người này cùng tới.

- Phụ thân, Tiểu Long thúc, mẫu thân, Nhị tỷ, Bạch thúc, mọi người như thế nào rồi?

Mọi người nhìn nhau, ánh mắt run rẩy, ba thiếu niên kia lập tức lớn tiếng lao thẳng về phía trước. Nhanh chóng bổ nhào vào trong ngực Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, kinh hỉ nói:

- Phụ thân, Tiểu Long thúc, chúng con rốt cuộc cũng tìm được hai người.

- Các con không có việc gì là tốt rồi.

Trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng rung động và kinh hỉ, đây chính là Lục Trực, Lục Thành, Lục Phương, ba huynh đệ này không ngờ trong vòng một ngày có thể nhìn thấy vô số người nhà của mình.

- Ba tiểu gia hỏa, không sao chứ?

Đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lăng Thanh Tuyền, Bạch Linh vây quanh ba người Lục Thành, đều cao hứng không thôi.

- Mẫu thân, làm sao mọi người tới đây?

Lục Trực đi tới bên người Độc Cô Cảnh Văn, nhìn thấy mọi người có mặt, sau khi kinh hỉ lập tức có chút kỳ quái hỏi.

- Nói rất dài dòng, sao các con lại tới đây?

- Con đi cùng sư phụ.

Người một nhà đoàn tụ, thế nhưng lại khiến cho lão giả âm hàn kia vô cùng khó coi. Dường như rất rõ chỗ khủng bố của ba lão giả vừa mới xuất hiện.

- Ba tiểu gia hỏa, Nhị tỷ của các ngươi không có việc gì. Có thể yên tâm rồi.

Chương 3956: Thiên Cuồng Tam đạo 2

Cổ Long Vương nói với ba người Lục Trực, cũng không để ý tới đám người Hóa Huyết lão tổ, dường như hoàn toàn coi đám người này là vô hình vậy.

- Phụ thân, mẫu thân, con giới thiệu với mọi người một chút. Đây là ba vị sư phụ của chúng con. Lần này sư phụ thu được tin tức của nhị tỷ, cho nên mang chúng con cùng tới đây.

Lục Trực mỉm cười, cao hứng giới thiệu phụ mẫu mình với ba người Cổ Long Vương, nói:

- Sư phụ, sư thúc, đây là phụ mẫu con, a di, còn có Nhị tỷ, Tiểu Long thúc, Bạch thúc.

- Nhà các ngươi thật nhiều người a. Xem ra phụ thân ngươi có diễm phúc vô cùng sâu nha.

Cổ Long Vương tùy tiện nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Nhưng mà xem ra thiên phú của người nhà các ngươi đều rất mạnh.

- Thì ra là ba vị ân sư của Thành nhi, Trực nhi, Phương nhi, đa tạ ba vị tiền bối chiếu cố đám nhỏ.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức ôm quyền thi lễ với ba người, hắn cũng nhìn ra, ba người này nhìn qua hung thần sát ác, thế nhưng có lẽ đối với đám người Lục Trực cũng không tệ.

- Không cần đa lễ, ngươi là phụ thân của đồ đệ ta, tự nhiên ngang hàng với ta. Về sau đều là người một nhà, không cần phải khách khí. Lão phu gọi là Cổ Long Tổ, đây là nhị đệ Cổ Long Tôn, kia là tam đệ Cổ Long Vương. Theo thứ tự là sư phụ của Lục Thành, Lục Trực, Lục Phương.

Trong ba lão nhân, người có khuôn mặt già nua nhất nói với Lục

Lâm Thiên, sắc mặt hiện lên chút nghi hoặc, dường như muốn âm thầm dò xét khí tức trên người Lục Lâm Thiên, lại phát hiện ra mình không có cách nào nhìn trộm.

Lục Lâm Thiên ôm quyền nói xong, lúc này mới cẩn thận đánh giá ba người vừa mới xuất hiện, Cổ Long Tổ có khuôn mặt già nua nhất, Cổ Long Tổ cao nhát, Cô Long Vương nhìn vạm vỡ nhất.

Ba người này giống nhau như đúc, trên vai ba người đều có một huy chương giống như đúc, mà ngay cả ba người Lục Thành, Lục Trực, Lục Phương cũng có, bất quá lại có chút không giống mà thôi. Khí tức ba người đều thâm bất khả trắc, vẻ mặt đều hung thần sát ác.

- Sư phụ, Thiên Long tông còn có một người cuối cùng a.

Lúc này Lục Trực, Lục Phương, Lục Thành đang nói gì đó với Lục Du Thược đột nhiên mở miệng nói, ánh mắt bắn ra hàn ý.

- Lục Thành, con muốn thế nào?

Cổ Long Tổ nhìn qua Lục Thành rồi hỏi.

- Sư phụ.

Lục Thành nhìn Cổ Long Tổ, lập tức nhìn vào lão giả âm hàn đang vô cùng khó coi nói:

- Người của Thiên Long tông này truy sát tỷ tỷ con, làm tổn thương phụ mẫu con, người cuối cùng còn lại này nhất định phải chết, mong sư phụ giúp đệ tử báo thù.

- Khặc khặc, tiểu tạp chủng. Người một nhà đoàn tụ sao? Ngươi cho rằng lão phu dễ giết như vậy sao?

Lão giả âm hàn nghe vậy, lập tức nhìn về phía Lục Thành, ánh mắt âm trầm run rẩy, hàn ý ngập trời.

- Nếu ta suy đoán không sai, có lẽ ngươi gọi là Liên Hàn Long đúng không? Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong mà thôi, chẳng lẽ ngươi cho rằng mình bất tử sao? Đồ đệ của ta nói muốn giết ngươi vậy thì ta sẽ giết ngươi. Có gì là kỳ quái cơ chứ.

Khuôn mặt già nua của Cổ Long Tổ khẽ đổi, tinh mang trong mắt dần dần bắn ra.

- Thiên Cuồng tam đạo, đây là Trung Minh thế giới, các ngươi muốn động thủ trong Trung Minh thế giới thì lên khiêm tốn một chút.

Hóa Huyết lão tổ trầm giọng nói, ba người này dường như không để hắn vào trong mắt.

- Thiên Cuồng tam đạo.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, hóa ra Thiên Cuồng tam đạo là danh xưng của sư phụ ba tiểu tử Lục Trực, Lục Thành, Lục Phương.

- Hóa Huyết, ngươi muốn nhúng tay vào hay sao? Có muốn đi ra ngoài khoa tay múa chân một chút hay không?

Cổ Long Tôn trầm giọng nói.

Trong mắt Hóa Huyết lão tổ nổi lên huyết quang nhàn nhạt, nói:

- Nếu như đi ra ngoài vận động thì không bằng ở trong Trung minh thế giới vận động một chút đi. Tóm lại, ở trong Trung Minh thế giới ta còn chưa tới phiên người ngoài dương oai.

- Hóa Huyết lão nhân, chẳng phải vào trong Trung minh thế giới bị thiên địa áp chế sao? Như vậy thì tính là bổn sự gì?

Cổ Long Vương không chút khách khí nói.

Ánh mắt Hóa Huyết lão tổ co rúm lại, cũng có chút tức giận, trầm giọng nói:

- Thì tính sao? Trong Trung Minh thế giới thực lực của ta không chịu bất kỳ ảnh hưởng nào, mà ba người các ngươi chỉ có thể bảo trì ở Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong mà thôi. Coi như ba người các ngươi liên thủ cũng khó có thể chống lại ta. Hôm nay ta muốn cho đám người kia ở lại, các ngươi có thể làm gì được ta?

- Khẩu khí thật lớn, chỉ tiếc Thiên Cuồng tam đạo bị thiên địa uy áp, thế nhưng ta lại không bị.

Ngay khi Hoa Huyết Lão tổ vừa mới nói xong, trên không trung đột nhiên vang lên một đạo âm thanh già nua, sâu kín.

Nhưng vào lúc này, khi đạo âm thanh già nua kia vừa mới dứt, từ chỗ sâu trong hư không đột nhiên xuất hiện chấn động, lập tức có hơn mười đạo thân ảnh phá không lao ra. uy áp khủng bố lập tức hàng lâm trong không trung.

- Trung Minh thế giới nho nhỏ không ngờ lại có khẩu khí lớn như vậy, ta muốn nhìn xem ngày hôm nay ai dám động vào người Lục gia?

Ngay lúc đó, trên hư không bên cạnh cũng xuất hiện chấn động, lần nữa có hơn mười đạo thân ảnh phá không xuất hiện, uy áp khủng bố không kém một chút nào tràn ra.

- Trung Minh thế giới nho nhỏ đã dám đối phó với người của Thần Thú thế giới ta, lá gan cũng không nhỏ a.

Gần như cùng một lúc, một tiếng quát thanh thúy vang vọng, trên không trung lần nữa có vết nứt không gian xuất hiện, hơn mười đạo thân ảnh mang theo khí thế bá đạo mênh mông hàng lâm.

Ba đội ngũ hàng lâm không trung, ba cỗ khí thế mênh mông cuồn cuộn lan tràn khiến cho tất cả mọi người có mặt chung quanh run rẩy, linh hồn tự nhiên bỡ ngỡ, nguyên lực trong cơ thể giống như lặng lẽ cứng lại.

Ba đội ngũ xuất hiện, đầu lĩnh là một nữ tử tuyệt mỹ và hai thiếu nữ xinh đẹp.

Đội ngũ tới đầu tiên dẫn đầu chính là một thiếu nữ mặc bộ váy màu trắng mộc mạc, nàng đạp không đứng lơ lửng, khí chất cao quý, tùy ý mà không mất đi vẻ trang nhã, trong cao quý lại hiện lên vẻ mỵ hoặc không thôi.

Loại vũ mị, mị hoặc này đến mức tận cùng lại biến thành thánh khiết, khiến cho trong lòng người ta không dám sinh ra bất cứ sự khinh nhờn nào.

Sau lưng thiếu nữ này còn có chừng ba mươi người, nam tuấn lãng, nữ thì xinh đẹp, khí tức trên người đều rất khủng bố. Không có ai là kẻ yếu, người thấp nhất cũng có tu vi Niết Bàn cảnh.

Sau lưng thiếu nữ thánh khiết này còn có một lão giả tuấn lãng nhìn như già nua, khí tức trên người người này khiến cho Hóa Huyết lão tổ, Thiên Cuồng tam đạo rung động.

Trong đội ngũ thứ hai ước chừng có năm mươi người, đều là nữ tử, đồng thời đều là cường giả. Thực lực thấp nhất cũng là Niết Bàn cảnh.

Tất cả mọi người đều cung kính vây quanh một thiếu nữ ước chừng mười tám mười chín tuổi, dung nhan tuyệt mỹ như trích tiên, khí chất cao úy mà thanh nhã, con mắt như trăm hoa đua nở, rực rỡ đầy sao.

Chương 3957: Thế lực các phương

Bên người thiếu nữ có khí chất cao quý kia còn có một phụ nhân mỹ mạo chừng bốn mươi tuổi, y phục mộc mạc, thế nhưng lại không nhiễm trần thế, toàn thân không có bất kỳ một chút khí tức nào chấn động thế nhưng lại hấp dẫn ánh mắt của đám người Thiên Cuồng tam đạo cùng Hóa Huyết lão tổ, khiến cho ánh mắt bốn người này ngưng trọng.

Đội ngũ cuối cùng vừa tới lại có nhân số lớn nhất, khoảng chừng tám chín mươi người, khí tức rõ ràng cho thấy mạnh mẽ hơn nhiều, dẫn đầu là một nữ tử có da thịt trắng nõn, khuôn mặt thanh tú, giống như một đóa hoa sen mới nở, không nhiễm trần thế, khí chất cũng cao quý dị thường.

Bên người nữ tử tuyệt mỹ này còn có một lão giả thân hình vạm vỡ, rõ ràng không có bất kỳ khí tức nào chấn động, thế nhưng trong lúc mơ hồ lại phóng ta khí thế hùng hồn giống như một đầu sư tử mạnh mẽ.

Ba đội ngũ này xuất hiện, trong lúc vô hình làm cả Trung Minh thế giới bị ảnh hưởng. Khiến cho tất cả cường giả của Vô Sắc Thế giới và Trung Minh Thế giới cơ hồ đều có cảm giác hô hấp khó khăn, người thực lực thấp một chút, hai chân đã sớm phát run.

- Lục Lâm Thiên này có địa vị gì, không ngờ lại có nhiều thế lực cường hãn xuất hiện bảo hộ như vậy.

Cường giả trong Trung MInh thế giới thấp giọng lẩm bẩm nói, sắc mặt Liên Hàn Long co rúm.

- Thần thú thế giới, đó là thế giới hỗn độn a.

- Đó là Thiên Nữ cung, cũng tới từ thế giới hỗn độn.

Sắc mặt Hóa Huyết lão tổ từ ngưng trọng trở thành khó coi.

- Lục Âm.

- Lục Doanh.

- Tĩnh Thần.

- Là Lục Âm và Lục Doanh.

- Đội trưởng, là Tĩnh Thần công chúa tới.

Trong chớp mắt ngắn ngủi này, ánh mắt đám người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Lục Tiểu Bạch và những người khác run lên, lập tức kinh ngạc tới mức khó có thể phục hồi tinh thần lại được.

- Phụ thân, mẫu thân, Nhị tỷ, Tiểu Long thúc, Bạch thúc.

Trên không trung, hai đạo âm thanh dịu dàng mang theo sự cao hứng vang vọng, hai thiếu nữ xinh đẹp tựa như trích tiên lao thẳng từ trên xuống, kinh hỉ giống như hai con hồ điệp lóe lên một cái đã xuất hiện trước mặt đám người Lục Lâm Thiên, lập tức bổ nhào vào trong l*иg ngực của Lục Lâm Thiên.

- Hai nha đầu, sao các con lại tới đây?

Lục Lâm Thiên rung động và kinh hỉ, hai tay ôm hai thiếu nữ xinh đẹp này vào trong ngực. Hắn không ngờ ngay cả hai tiểu nha đầu Lục Âm và Lục Doanh cũng đi vào trong Trung Minh thế giới này.

- Phụ thân, sau khi con nghe được tin tức của Nhị tỷ lập tức chạy tới đây.

- Con cũng nghe thấy tin tức của Nhị tỷ cho nên mới chạy tới.

Hai người Lục Âm và Lục Doanh cao hứng nói, lập tức đi tới bên cạnh mẫu thân mình, người một nhà gặp lại.

- Vậy mà không chờ ta, dường như ngươi bị thương, không sao chứ?

Âm thanh dịu dàng vang lên, thân hình mềm mại uyển chuyển của

Tĩnh Thần công chúa liên tục bước tới bên cạnh Tiểu Long.

- Sao nàng lại tới đây?

Ánh mắt Tiểu Long kinh ngạc, nhìn nữ tử tuyệt mỹ trước mắt, rất là kinh ngạc nói:

- Không phải nàng nói ta không thể điều động đại quân quy mô tới đây hay sao?

- Ngươi không thể đem đại quân quy mô lớn tới đây, thế nhưng ngươi đã tới, ta làm sao lại yên tâm để cho ngươi tự mình tới đây. Mẫu hoàng cũng lo lắng cho ngươi, cho nên mới để cho Sư trưởng lão và ta cùng tới đây.

Tĩnh Thần công chúa nói với Tiểu Long.

- Chưởng môn có nhiều nhi tử, nhi nữ như vậy, địa vị sau lưng dường như đều vô cùng khủng bố a.

- Sau lưng Phi Linh môn không ngờ còn có nhiều người khủng bố như vậy.

Người của Phi Linh môn cùng đám người Hoàng Linh Lạc, An Song Dương, Tử Hỏa cùng với người của Vô Sắc Trung Thiên thế giới lúc này kinh ngạc không thôi. Trong thời gian không lâu, nhìn bộ dáng xem ra viện quân của Phi Linh môn tới không ít, từ khí thế mà nói, còn không phải là viện quân bình thường.

Huyết Tuyết Ngưng ở phía xa nhìn thấy cảnh này trong mắt hiện lên vẻ chấn động và rung động.

- Thú Thần điện của Thần Thú thế giới, Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc trong Thái Hoàng thế giới, Thiên Nữ cung trong Vô Tư thế giới. Ba thế lực số một trong thế giới Hỗn Độn cùng nhau giá lâm Thai Minh thế giới, chúng ta không tiếp đón từ xa, mong chư vị thứ lỗi.

Âm thanh mờ ảo vang lên, trên trời cao xuất hiện chấn động, dưới ánh mắt của mọi người lần nữa có hơn mười đạo thân ảnh đáp xuống, khí tức khủng bố nhanh chóng hàng lâm trong phiến thiên địa vốn đã gió nổi mây phun này.

Oanh.

Trên trời xanh mơ hồ xuất hiện tiếng vang ầm ầm, dường như cả Trung Minh thế giới bởi vì chúng cường giả hàng lâm đã có dấu hiệu không chịu đựng nổi.

Hơn mười đạo thân ảnh đáp xuống không trung, dẫn đầu là hai lão giả mặc trường sam rộng thùng thình, ánh mắt hai người lập tức nhìn về phía mỹ phụ nhân theo Lục Âm tới, sau đó là lão giả tuấn lãng sau theo Lục Doanh cùng với lão giả vạm vỡ sau lưng Tĩnh Thần công chúa. Còn có Thiên Cuồng tam đao.

Nhìn sáu người này, ánh mắt hai người bắt đầu có chút khó coi, lập tức nhìn qua mảnh sơn mạch đổ nát, máu chảy thành sông, thi thể khắp nơi phía dưới, hai hàng lông mày nhíu lại.

- Hai vị Ma trưởng lão.

Nhìn thấy đám người này hàng lâm, đám người Hóa Huyết lão tổ, Vong Thiên, Liên Hàn Long, Tử Môn lúc này mới khẽ thở ra một hơi, hai hàng lông mày giãn ra, lập tức đi tới trước mặt hai người này hành lễ, vô cùng cung kính.

- Ma Đàm, Ma Việt, đã lâu không gặp, xem ra Trung Minh thế giới này là của Ma gia các ngươi a.

Mỹ phụ nhân theo Lục Doanh tới nhìn hai người này nói, dường như cũng là người quen biết cũ.

- Hạo Nguyệt tiên tử, đã lâu không gặp, không biết Thiên Nữ cung lần này tới Trung Minh thế giới là có gì chỉ giáo?

Lão giả có vẻ mặt hòa ái, thân hình cao hơn trong hai người vừa tới lập tức hỏi mỹ phụ nhân kia.

Ánh mắt mỹ phụ nhân này chớp động, nói:

- Ma Đàm, chuyện cụ thể ta cũng không rõ, nghe nói chuyện này có liên quan tới Thiên Long tông, ta thấy cái này phải hỏi Thiên Long tông một chút.

- Liên tông chủ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Lão giả gọi là Ma Đàm lập tức nhìn về phía Liên Hàn Long, từ tình huống máu chảy thành sông, thi thể ngập tràn phía dưới hắn đã nhìn ra chuyện này có quan hệ với Thiên Long tông. Thế nhưng không biết vì sao lại làm cho nhiều cường giả khủng bố như vậy tới Trung Minh thế giới, trong đó ba cỗ thế lực kia đều không phải bình thường. Ba người cuối cùng cũng không phải bình thường, thế lực sau lưng không kém.

- Ma trưởng lão, người phải làm chủ cho Thiên Long tông ta. Cũng không biết từ nơi nào đột nhiên xuất hiện một đám người, bọn chúng rầm rộ tiến vào Trung Minh thế giới ta, diệt Thiên Long tông, giết nhi tử ta, khi dễ người Trung Minh thế giới, khi dễ người Thái Minh Đại Thiên thế giới, không để Thái Minh Đại Thiên thế giới chúng ta vào trong mắt.

Liên Hàn Long lập tức nói với Ma Đàm.

- Nói nhảm, Thiên Long tông dùng lực giết tiểu nữ, ta cũng chỉ có thể tới cứu giúp mà thôi.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu trầm giọng nói, xem ra địa vị đám người Lục Doanh, Lục Âm mang tới có địa vị không tầm thường, cũng không sợ người của Trung Minh thế giới này.

Chương 3958: Đâm lao phải theo lao 1

- Cũng không phải là như vậy, nghe nói tiểu nha đầu kia là người giết ba tôn tử của Liên Bất Bại trước, đây là ba hậu bối trực hệ của hắn, chuyện này cũng không trách Thiên Long tông động thủ được.

Tử Môn do dự một chút rồi nói với hai người Ma Việt, Ma Đàm.

- Ba đệ tử Thiên Long tông làm khó xử tiểu nữ, tại sao lại không giết được. Giết cũng coi như tiện nghi cho ba tiểu tử kia.

Lăng Thanh Tuyền tiến lên, trong đôi mắt đen láy bắt ra sát ý.

- Ma trưởng lão, người nhìn thấy không, đám người này hung hăng càn quấy, không coi người Thái Minh Đại Thiên thế giới chúng ta vào trong mắt.

Liên Hàn Long nhìn Lăng Thanh Tuyền, hàn ý trong mắt bắn ra, thế nhưng hiện tại hắn cũng không dám tùy tiện động thủ, cho nên lập tức nhìn về phía Ma Việt và Ma Đàm.

Ma Đàm không nói gì, ánh mắt biến ảo, nhìn người Vô Sắc thế giới cùng với cảnh tượng máu chảy thành sông phía dưới, nói:

- Bất kể như thế nào, đây là Thái Minh Đại thế giới, tới Thái Minh Đại thế giới ta giương oai, đồ sát người Thái Minh thế giới ta, hôm nay phải cho chúng ta một câu trả lời thỏa đáng.

- Giết mấy người thì tính cái rắm gì, ngươi có tư cách gì mà chúng taphải giải thích.

Lão giả vạm vỡ bên người Tĩnh Thần công chúa dường như nghe thấy Ma Đàm nói vậy vô cùng khó chịu, ánh mắt trợn lên, không chút khách khí nói.

- Người Thú Thần điện, đừng quên, đây là Thái Minh thế giới không tới phiên người ngoài giương oai.

Ma Đàm nhìn lão giả vạm vỡ sau lưng Tĩnh Thần công chúa, trầm giọng nói:

- Nếu như muốn động thủ, trừ phi ngươi muốn khiến cho Thái Minh thế giới và Thần Thú thế giới đại chiến, ta thấy chuyện này nếu như tới tai Tuyên Cổ điện, ngươi lại động thủ trong Thái Minh thế giới, đến lúc đó ngươi cảm thấy bao nhiêu người sẽ cảm thấy ngươi có lý

- Hừ.

Lão giả vạm vỡ này dường như cũng kiêng kỵ thứ gì đó, ánh mắt phẫn nộ nhìn về phía Ma Đàm, cuối cùng chỉ có thể oán hận không thôi, coi như là hắn cũng phải tuân thủ một ít quy tắc.

- Cuồng Sư trưởng lão bớt giận, chúng ta tới đây cũng không phải động thủ, chỉ là tới đón người của chúng ta về mà thôi. Nếu như có người ngăn cản thì chúng ta cũng không cần khách khí. Khi đó cho dù Tuyên Cổ điện có hỏi tới cũng có thể ăn nói được.

Tĩnh Thần công chúa nói với lão giả vạm vỡ kia xong lập tức nói với Tiểu Long:

- Tiểu Long, lão đại và chất nữ của ngươi không sao chứ? Nếu như không có việc gì chúng ta đi thôi. Một khi chúng ta rời đi, để xem ai dám ngăn cản.

Ánh mắt Tiểu Long biến ảo, lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên bên cạnh rồi nói:

- Lão đại, đây là Tĩnh Thần công chúa, lúc trước đệtừ khe hẹp không gian đi ra được Tĩnh Thần công chúa cứu. Sau đó tới Thần Thú thế giới, vị này chính là Cuồng Sư trưởng lão.

- Bái kiến Tĩnh Thần công chúa, Cuồng Sư trưởng lão, đa tạTĩnh Thần công chúa chiếu cố Tiểu Long, đa tạ.

Lục Lâm Thiên ôm quyền nói, hắn không khó nhìn ra lai lịch của đám người Tĩnh Thần công chúa này khá lớn. Thế lực trong thế giới hỗn độn, hậu trường không cần phải nói, Cuồng Sư trưởng lão này rõ ràng đã đạt tới cấp độ Hóa Hồng cảnh.

Thấy Lục Lâm Thiên ôm quyền hành lễ, Cuồng Sư trưởng lão cũng khẽ gật đầu.

- Không cần đa lễ.

Tĩnh Thần công chúa dịu dàng hạ thấp người thi lễ với Lục Lâm Thiên, ánh mắt vô cùng hiếu kỳ dò xét Lục Lâm Thiên trước mắt rồi nói:

- Tiểu Long thường xuyên nhắc tới ngươi trước mặt ta, ngươi là huynh đệ của Tiểu Long, về sau cũng là bằng hữu của Tĩnh Thần ta.

- Ta thấy nếu như không có việc gì chúng ta đi thôi, ở đây cũng không có gì tốt.

Trên không trung, mỹ phụ nhân của Thiên Nữ cung nói.

- Phụ thân, Nhị sư tỷ con nói nếu như không có gì tổn thất thì đi trước thôi. Nơi này dù sao cũng là Thái Minh thế giới, một khi cường giả khác trong Thái Minh thế giới tới đối với chúng ta cũng không phải là một chuyện tốt, đến lúc đó cho dù muốn đi cũng phải tốn không ít nước miếng.

Sau khi Lục Doanh được mỹ phụ kia truyền âm xong lập tức nàng truyền âm vào trong tai Lục Lâm Thiên, lại nói:

- Còn Liên Hàn Long cuối cùng, coi như là người có tu vi Hóa Hồng cảnh ra tay, trong Thái Minh thế giới này cũng không nhất định có thể đánh hắn ta chết. Cũng chỉ có thể để sau này nghĩ biện pháp vậy.

- Muốn đi? Nào có nhẹ nhàng như vậy, phải cho ta một câu trả lời, bằng không coi Thái Minh thế giới ta không có người sao? Muốn tới thì tới, muốn đi thì đi sao?

Ma Việt âm trầm nói.

- Chúng ta muốn đi, để ta xem ai dám ngăn cản.

Lão giả tuấn lãng theo Lục Âm tới trầm giọng nói, ánh mắt trầm xuống, bộ dáng tuấn lãng, tuổi tác có lẽ cũng không nhỏ, thế nhưng tính tình lại vô cùng nóng nảy.

- Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc, đáng tiếc đây không phải là Thái Hoàng thế giới.

Sắc mặt Ma Việt có chút khó coi, hắn rất rõ ràng chỗ khủng bố của Cửu Vĩ Thiên Hồnhất tộc này, căn bản không có bao nhiêu thế lực dám trêu vào. Thế nhưng hiện tại đã đâm lao phải theo lao, bất kể thế nào Ma gia cũng tuyệt không thể yếu thế hơn người khác.

- Đừng lề mề nữa, ai giúp ta ngăn lại Ma Việt gì đó, còn có Ma Đàm, Hóa Huyết lão nhân kia, ba huynh đệ chúng ta sẽ đánh chết Liên Hàn Long kia, sau đó rời đi, để xem bọn họ có thể làm được gì? Thái Minh thế giới mà thôi, ra khỏi Thái Minh thế giới, ba huynh đệ chúng ta không sợ.

Cổ Long Vương lạnh nhạt nói.

Ma Đàm, Ma Việt nhìn huy chương trên vai Thiên Cuồng tam đạo, cảm nhận khí tức trên người ba người này, ánh mắt biến đổi, lập tức nói:

- Chẳng lẽ các ngươi có quan hệ với Phi Thiên đạo tặc sao?

- Nói nhảm, chúng ta đã tới chẳng lẽ lại không có sao? Tóm lại ta thấy Ma gia các ngươi còn chưa làm gì được Phi Thiên đạo tặc chúng ta.

Cổ Long Tổ mở miệng nói.

- Lão đại, bây giờ đi hay là ở lại. Muốn đánh chết lão gia hỏa kia sợ rằng cũng không dễ.

Âm thanh của Tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên, nói:

- Chúng ta đi trước, về sau lại đối phó với lão gia hỏa này.

- Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, nếu như bình thường thả Liên Hàn Long kia có chút không ổn, thế nhưng hiện tại cũng chỉ có thể như vậy mà thôi.

Nhưng mà hôm nay, Lục Lâm Thiên rất lo lắng, hiện tại những người thân nhất của hắn đều ở bên cạnh. Nếu như hôm nay tha cho Liên Hàn Long này rời đi, người này đã không còn gì trong tay, Thiên Long tông đã bị diệt, cho nên hắn ta sẽ không còn cố kỵ gì nữa. Đến lúc đó một khi người này ra tay với người bên cạnh hắn, hậu quả khi đó hắn sẽ không chịu nổi.

- Hai vị Ma trưởng lão, nhất định không thể để cho bọn họ rời đi, bọn họ không để Thái Minh thế giới chúng ta vào trong mắt. Bọn họ tưởng Ma gia sợ bọn họ hay sao?

Liên Hàn Long phẫn nộ nói, hắn sợ đám người Lục Lâm Thiên nghênh ngang rời đi, nếu như hôm nay để cho Lục Lâm Thiên và yêu thú kia rời đi, dùng hậu trưởng sau lưng hai người này, về sau muốn đánh chết càng thêm khó khăn.

Chương 3959: Đâm lao phải theo lao 2

Hai người Ma Đàm, Ma Việt nhìn về phía Liên Hàn Long, ánh mắt chớp động, oán hận không thôi. Lần này Thiên Long tông chọc phải phiền phức lớn như vậy, đều đưa tới cự phách một phương.

Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc, Thú Thần điện, Thiên Nư cung, ba thế lực đỉnh cấp trong thế giới hỗn độn. Tăng thêm Phi Thiên đạo tặc, cũng may đây là Thái Minh thế giới cho nên đối phương mới cố kỵ, nếu như ở bên ngoài mà nói, bất luận một thế lực nào trong bốn cỗ thế lực này còn nằm trên Ma gia bọn họ. Ở bên ngoài, mấy thế lực này có thể động thủ, đến lúc đó Ma gia sẽ không gánh được.

Mà nếu hôm nay triệt để đắc tội với mấy thế lực lớn này, đến lúc đó người Ma gia ra ngoài gặp phải người của mấy thế lực này, hậu quả thế nào không cần phải nói.

Chỉ là đồng thời, nếu như hôm nay Ma gia không ngăn cản, không hành động tìm công đạo, vậy thì sau này Ma gia sẽ trở thành trò cười cho cả Thái Minh thế giới.

Cho nên Ma Việt và Ma Đàm trong lòng oán hận không thôi, Liên Hàn Long này gây ra phiền phức lớn như vậy còn kéo Ma gia vào trong vòng xoáy lớn này, tiến thoái lưỡng nan, đâm lao phải theo lao, khiến cho hai người bọn họ hiện tại giống như đang ngồi trên bàn chông vậy.

Nếu không phải lúc này còn có người ngoài ở đây, Ma Việt và Ma Đàm sợ rằng hận không thể bổ Liên Bàn Long này làm đôi.

- Chư vị.

Ngay khi sắc mặt hai người Ma Đàm và Ma Việt âm thầm biến hóa, thân hình Lục Lâm Thiên bỗng nhiên sải bước bước ra, ánh mắt biến ảo.

Nghe vậy tất cả mọi người cùng với không ít ánh mắt phức tạp nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua chung quanh, cuối cùng nhìn về phía Liên Hàn Long, nói:

- Việc này đều vì Phi Linh môn ta và Liên Hàn Long mà tạo thành, ta muốn để cho ta và Thiên Long tông tự mình giải quyết, tránh cho mọi người khó xử.

- Tiểu tử, khẩu khí rất lớn, ngươi muốn giải quyết thế nào.

Ma Đàm đang đâm lao phải theo lao nghe vậy ánh mắt lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Lâm Thiên.

- Phụ thân.

Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Linh Tướngđ, Lục Doanh mà mọi người lên tiếng, ánh mắt biến đổi.

Hai con mắt xinh đẹp của Lục Du Thược lúc này tràn ngập vẻ ngưng trọng, ánh mắt mang theo vẻ chấn động nhìn về phía thân ảnh mặc áo bào xanh phía trước.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu với đám người Bắc Cung Vô Song, Lục Doanh rồi mỉm cười, lập tức ngẩng đầu nói với Ma Đàm:

- Rất đơn giản, chuyện hôm nay của Phi Linh môn và THiên LOng tông sẽ do ta và lão thất phu Liên Hàn Long kia giải quyết. Ai cũng không được nhúng tay vào, ta thua, các ngươi muốn thứ gì cứ việc mở miệng. Ta thắng cũng như vậy.

Sưu.

Khi Lục Lâm Thiên nói xong, cơ hồ tất cả phiến thiên địa này yên tĩnh, vô số ánh mắt kinh ngạc, há hốc mồm nhìn về phía Lục Lâm Thiên, còn tưởng rằng mình nghe lầm.

ực.

Thậm chí đám người Thất Sát, Thất Kiếm, Âm Minh Dạ Xoa và những người khác của Phi Linh môn thì đều nuốt một ngụm nước bọt, cho nên những người khác không cần phải nói. Tất cả đều cự kỳ kinh ngạc, khïếp sợ.

Thiên Cuồng tam đạo, Cuồng Sư, Tĩnh Thần công chúa, Hạo Nguyệt tiên tử, còn có lão giả tuấn lãng trong Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc và vô số người nghe vậy đều cảm thấy chấn động vì Lục Lâm Thiên.

- Thiếu chủ.

Vô Tướng cũng không nhịn được lao lên tiếng, hắn hiểu rõ thực lực và thiên phú của thiếu chủ cho dù mạnh mẽ tới đâu, thế nhưng sự thật đã bày trước mặt, Niết Bàn cảnh cao giai không có khả năng chống lại Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, kết quả cũng đã sớm chứng minh.

Lục Lâm Thiên phất tay với Vô Tướng, miệng khẽ cười nhạt, ý bảo Vô Tướng không canafp hải nói thêm gì.

Khặc khặc khặc khặc.

Liên Hàn Long cười, âm trầm cười lớn, đánh chết đối phương trước cũng tốt, hắn lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên, hàn ý trong mắt bắn ra, nói:

- Tiểu tử, đây là lựa chọn của ngươi, ta thật sự có chút bội phục dũng khí của ngươi.

- Tiểu huynh đệ, ngươi muốn làm vậy thật chứ? Nếu như muốn đi, ta mang ngươi đi, những người này cũng không ai có thể làm gì được ngươi.

Cổ Long Vương dùng ánh mắt không thể tin được, giống như nhìn một người não bị vô nước nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói.

- Đa tạ hảo ý của tiền bối, ta đã sư nghĩ cẩn thận, đối phó với lão thất phu này có lẽ không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên gật đầu cười cười.

- Cũng tốt, việc này do Thiên Long tông và Phi Linh môn tạo thành. Vậy thì để cho Phi Linh môn và Thiên Long tông giải quyết thì tốt hơn. Liên tông chủ, ngươi không có ý kiến gì chứ?

Ma Đàm hận không thể bứt ra sớm một chút, lúc này để mọi việc lên đầu đám người Thiên Long tông là tốt nhất, huống chi hắn thực sự không tin Liên Hàn Long sẽ thua trong tay người thanh niên kia.

- Ta không thành vấn đề, đương nhiên không có một chút ý kiến nào.

Liên Hàn Long âm trầm nói, ánh mắt âm trầm đã sớm tập trung lên trên người Lục Lâm Thiên. Có người tự động muốn chết làm sao hắn lại phải cự tuyệt cơ chứ.

- Vậy thì như vậy đi. Đây là lựa chọn của Thiên Long tông và Phi Linh môn, ta thấy chư vị cũng không có dị nghị gì chứ?

Ma Đàm lần nữa nhìn qua chúng nhân chung quanh rồi nói.

Hạo Nguyệt tiên tử, Cuồng Sư, Thiên Cuồng tam đạo nhìn qua đám người Lục Doanh, Tiểu Long, Lục Trực, Lục Âm... Nhìn thấy mọi người không có phản đối cho nên cũng chỉ có thể khẽ gật đầu. Đây là lựa chọn của người kia, bọn họ cũng không quản được.

- Lão đại, chúng ta liên thủ thì tốt hơn, lão già kia có tu vi Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, thực lực quá kinh khủng.

Tiểu Long truyền âm vào trong đầu Lục Lâm Thiên.

- Yên tâm đi, nói cho Vô Song và Du Thược, ta không xảy ra chuyện gì, ít nhất lão thất phu kia còn không có làm gì được ta.

Lục Lâm Thiên truyền âm nói vào trong tai Tiểu Long.

- Phụ thân.

Một đạo âm thanh dịu dàng vang lên, một thân hình mềm mại xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn sang, ánh mắt khẽ đổi, người này chính là Lục Du Thược.

Nhìn qua khuôn mặt tuyệt mỹ giống mẫu thân như đúc, thoát tục giống như trích tiên này, khuôn mặt cũng quật cường giống nhau vậy, Lục Lâm Thiên cười cười, đưa tay vuốt ve khuôn mặt quật cường kia rồi nói:

- Nha đầu, khó khăn lắm con mới gọi ta một tiếng phụ nhân a.

- Phụ thân, xin lỗi người, con gây ra rắc rối cho người rồi.

Trong ánh mắt của Lục Du Thược hiện lên vẻ chấn động, nàng biết rõ tất cả phiền phức này là do nàng tạo thành. Vì nàng phụ thân mới dẫn đại quân tới Thái Minh thế giới, hiện tại phụ thân mới phải chống lại một siêu cấp cường giả mà có lẽ phụ thân không thể chống lại được.

- Nha đầu ngốc, con là con gái của ta, phiền phức này cũng không phải là do con tạo thành, ở bên ngoài bị khi dễ, có phụ thân ở đây, nhất định ta sẽ làm chủcho con. Con gái của ta không ai có thể động vào, cho dù là ai cũng không được.

Lục Lâm Thiên vỗ vỗ đôi má trên khuôn mặt quật cường kia rồi nói.

Đôi mắt sáng của Lục Du Thược biến ảo, thân hình mềm mại bỗng nhiên bổ vào trong lòng Lục Lâm Thiên.

Chương 3960: Ngoài dự đoán của mọi người

Lục Lâm Thiên mở hai tay ra, ôm chặt nha đầu này vào trong ngực, khóe miệng nở nụ cười thỏa mãn.

- Nha đầu kia rốt cuộc cũng buông xuống được.

Nhìn thấy cảnh này, cặp môi đỏ mọng của Lăng Thanh Tuyền khẽ mở, trong mắt hiện lên sự vui vẻ.

- Phụ thân, vậy người cẩn thận một chút, giải quyết lão thất phu kia, chúng ta còn phải đi tìm đại ca và bát đệ, cửu muội.

Lục Du Thược dựa vào vai Lục Lâm Thiên rồi nói.

- Được rồi nha đầu, phụ thân sẽ không có việc gì đâu, nhất định phải nhớ kỹ, có khả năng đoạn thời gian sắp tới ta sẽ không trở về. Trong khoảng thời gian ngắn này tất cả phải nghe Tiểu Long thúc của con.

Lục Lâm Thiên vỗ vỗ vai Lục Du Thược, nhẹ nhàng nói vào tai nàng, sau đó nhẹ nhàng đẩy nàng ra. Miệng nở nụ cười vui vẻ, sau đó quay người bước ra một bước, ánh mắt trong chốc lát nhìn về phía Liên Hàn Long.

Liên Hàn Long nhìn thấy cảnh người nhà đoàn tụ mà nhi tử của hắn lại bị chết, huyền tôn vong, chẳng khác gì là cửa nát nhà tan, khuôn mặt run rẩy, ánh mắt âm hàn tới cực điểm, miệng quát ra một tiếng quát lạnh lẽo, nói:

- Tiểu tạp chủng, cáo biệt xong chưa?

- Lão thất phu, ngươi cho rằng ngươi có thể làm gì được ta hay sao? Huyền tôn của ngươi bị nữ nhi ta giết, con của ngươi bị ta giết, sợ rằng ngươi cũng không sống được.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

- Tiểu tạp chủng, lão phu thề hôm nay phải nghiền nát ngươi thành tro bụi.

Lời nói của Lục Lâm Thiên không thể nghi ngờ chính là sát muối vào vết thương của Liên Hàn Long, lập tức kí©ɧ ŧɧí©ɧ lửa giận ngập trời của hắn, khí tức khủng bố toàn thân bắt đầu khởi động. Một mảng lớn không gian gió nổi mây phun, trời xanh cũng xuất hiện băng sương, sát ý tràn ngập thiên địa.

- Liên Hàn Long, lão cẩu nhà ngươi muốn gïếŧ ta sao? Vậy thì đuổi được ta rồi nói sau, chỉ sợ tốc độ ngươi quá chậm.

Lục Lâm Thiên cười lạnh một tiếng, tay nắm một đám đan dược bỏ vào miệng giống như là kẹo vậy.

Ngay khi Lục Lâm Thiên nói xong, dưới vô số ánh mắt kinh ngạc nhìn vào, áo nghĩa không gian trước người Lục Lâm Thiên lan tràn. Áo nghĩa không gian lập tức xé rách ra một vết nứt không gian, khi âm thanh vừa dứt, thân hình Lục Lâm Thiên đã tiến vào trong vết nứt không gian rồi biến mất.

- Tiểu tạp chủng, ngươi cho rằng ngươi có thể chạy thoát trong tay lão phu sao? Nực cười, đợi sau khi lão phu bắt được ngươi, ta nhất định sẽ khiến cho ngươi sống không được, chết không xong.

Liên Hàn Long cũng sững sờ, thân hình giống như thuấn di tiến vào trong vết nứt không gian.

- Đây là...

Vốn mọi người còn tưởng rằng hai người này sẽ chiến đấu kịch liệt một hồi, thế nhưng không ngờ cuối cùng một người trốn, một người đuổi theo, thân ảnh hai người lập tức biến mất tại chỗ.

- Hai người này muốn làm cái gì?

Chúng cường giả nhìn nhau.

Trong mắt đám người Bắc Cung Vô Song, Lục Du Thược, Lục

Doanh, Lục Âm, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh hiện lên vẻ lo lắng.

- Yên tâm đi, lão đại không có việc gì đâu.

Tiểu Long nhíu mày, nhìn thấy mọi người lo lắng cho nên lập tức nói với mọi người.

- Lão cẩu, có bản lĩnh đuổi theo ta được rồi nói sau.

Trong kẽ hở thế giới mênh mông, một đạo thân ảnh màu xanh chân đạp Phù Quang Lược Ảnh, hóa thành một đạo thiểm điện nhanh chóng phóng về phía trước.

- Tiểu tạp chủng, ngươi chạy không thoát đâu, không biết tự lượng sức mình.

Sau lưng có một tiếng quát vang vọng, trong kẽ hở thế giới có một đao thân ảnh đuổi theo. Tốc độ rõ ràng nhanh hơn thân ảnh màu xanh kia. Những nơi hắn đi qua, không gian ven đường lạnh lẽo, tràn ngập băng sương.

- Lão tạp chủng, đuổi kịp không? Dường như còn chưa đủ a.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên như thiểm điện, thân hình được áo nghĩa thời gian, áo nghĩa không gian bao phủ, toàn lực chạy trốn. hắn đã thực sự vận dụng toàn lực chạy trốn. Loại tốc độ này có áo nghĩa thời gian và không gian phối hợp với thuộc tính phong cùng thi triển. Lấy tu vi và áo nghĩa lĩnh ngộ của Lục Lâm Thiên hiện lại, người có tu vi Tuyên Cổ cảnh trung giai cũng khó có thể nhìn thấy bóng lưng, mỗi lần lóe lên, thân hình đều phá không tới hư không xa xa.

- Tiểu tạp chủng, để xem ngươi chạy được tới đâu, ngươi chạy không thoát đâu.

Chỉ tiếc Liên Hàn Long là Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong, vốn hắn đã một lòng truy sát Lục Lâm Thiên, lại bị Lục Lâm Thiên không ngừng nhục mạ cho nên vô cùng giận dữ, càng toàn lực đuổi theo Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Khoảng cách giữa Liên Bất Bại và Lục Lâm Thiên càng lúc càng gần, lập tức tới khu vực nguy hiểm, Lục Lâm Thiên thậm chí còn có thể cảm giác được sau lưng mình có khí tức âm trầm tới cực điểm.

- Lão tạp chủng, ngươi cứ chầm chậm đuổi theo đi.

Âm thanh vang lên, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên lặng lẽ kết xuất, thân ảnh hóa thành lưu quang quỷ dị lóe lên, thân hình chia ra làm năm, hóa thành năm đạo thân ảnh giống như đúc, phá không về phía năm hướng khác nhau.

- Đáng hận.

Liên Hàn Long vốn muốn toàn lực đuổi theo Lục Lâm Thiên nhìn thấy biến hóa bực này lập tức kinh ngạc, trong mi tâm có một đạo lưu quang lướt đi, hắn không thể không thúc dục linh hồn phân thân cùng đuổi giết Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tạp chủng, chết đi.

Trong kẽ hở thế giới mênh mông, bản thể Liên Hàn Long xuất hiện trước mặt một Lục Lâm Thiên, tay đánh ra một đạo chưởng ấn lạnh lẽo về phía trước.

Ầm ầm ầm.

Không gian bị đóng băng rồi lập tức vỡ nát, thân ảnh Lục Lâm Thiên này lập tức bị đóng băng, sau đó lập tức hóa thành mảnh vỡ.

- Giả.

Liên Hàn Long giận dữ, cùng một lúc, linh hồn phân thân hắn cũng thúc dục ra một đạo chưởng ấn bằng linh hồn lực lạnh lẽo, đóng băng một Lục Lâm Thiên khác rồi đánh chết, thế nhưng cũng không có bất kỳ một giọt máu tươi nào tràn ra, chỉ là một đạo tàn ảnh.

Phanh Phanh.

Khi Liên Hàn Long và linh hồn phân thân lần nữa lao thẳng tới thân hình Lục Lâm Thiên, trong lúc nổi giận công kích hắn đánh nát một đám kẽ hở thế giới, thế nhưng đây cũng chỉ là tàn ảnh của Lục Lâm Thiên, căn bản không phải là bản thể.

- Lão cẩu, xem ra ngươi không làm gì được ta rồi. Sớm lăn trở về chút đi.

Âm thanh của Lục Lâm Thiên vang lên, thân hình đã sớm nhân cơ hội trốn vào trong kẽ hở thế giới phía xa xa.

- Tiểu tạp chủng, ngày hôm nay không nghiền nát ngươi thành tro, lão phu sẽ không bỏ qua cho ngươi. Cho dù đuổi tới chân trời góc bể, cũng không buông tha ngươi.

Liên Hàn Long nổi giận hét lớn một tiếng, thân hình lập tức nhanh chóng đuổi theo.

- Tiểu tạp chủng, ngươi chạy không thoát đâu.

Ba thời thần sau, Liên Hàn Long lần nữa tới sau lưng Lục Lâm Thiên, khí tức đã dần dần bao phủ lấy Lục Lâm Thiên.

- Bí pháp Ám Ma Phân thân.

Mà lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên lần nữa chia ra làm năm, năm đạo thân ảnh nhanh chóng phóng về năm hướng khác nhau.

- Tiểu tạp chủng hỗn trướng.

Liên Hàn Long phẫn nộ rít lên liên tục, năm đạo thân ảnh, năm Lục Lâm Thiên cơ hồ nhân cơ hội lần nữa biến mất ở phía xa, linh hồn phân thân và bản thể hắn cũng không thể đuổi theo từng cái một.

Chương 3961: Một đường đuổi giết 1

Năm ngày sau đó, trong kẽ hở thế giới mênh mông, thân hình Lục Lâm Thiên bị bản thể và linh hồn Liên Hàn Long một trái một phải vây vông. Bốn đạo linh hồn phân thân do bí pháp Ám Ma phân thân tạo thành cũng không dẫn dụ Liên Hàn Long đuổi theo.

Trong vòng năm ngày này, Lục Lâm Thiên không biết mình đã xuyên qua bao nhiêu kẽ hở thế giới, xé rách kẽ hở thế giới đi qua. Cũng không biết đã xuyên qua bao nhiêu thế giới. Trong đó còn thấy hai kẽ hở thế giới hỗn loạn. Bằng vào thực lực của hắn hiện tại cũng hữu kinh vô hiểm mới vượt qua được.

Mà trong năm ngày này, số lần mà Lục Lâm Thiên bị Liên Bàn Long đuổi kịp không thấp hơn mười lần, mỗi một lần Lục Lâm Thiên đều vận dụng bí pháp Ám Ma phân thân thúc dục mấy đạo thân ảnh mượn cơ hội thoát thân.

Nhưng tới lần thứ năm, Liên Hàn Long đã hiểu bí pháp Ám Ma phân thân của Lục Lâm Thiên, bỏ qua một đạo linh hồn phân thân, không ngờ nhận ra bản thể Lục Lâm Thiên.

Năm ngày đuổi giết, Liên Hàn Long giận dữ tới mức tận cùng, hắn hoàn toàn không có cách nào tưởng tượng ra được, không ngờ trong năm ngày hắn không cách nào giết được Lục Lâm Thiên này. Lục Lâm Thiên này có áo nghĩa thời gian và không gian, tăng thêm thủ đoạn quỷ dị cùng với nguyên lực cuồn cuộn không dứt giống như vĩnh viễn không tiêu hao, mạnh mẽ kéo hắn đuổi theo năm ngày.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, trên người bố trí Thanh Linh Khải Giáp, ánh mắt ngưng trọng. Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, thực lực và tốc độ so với trong tưởng tượng của hắn còn cường hãn hơn một ít.

Lục Lâm Thiên toàn lực chạy trốn, có áo nghĩa không gian và thời gian, nếu như không phải bởi vì có bí pháp Ám Ma phân thân tương trợ, sợ rằng đã sớm bị bắt kịp. Mà bây giờ không biết bí pháp Ám Ma phân thân đã bị Liên Hàn Long dùng thủ đoạn gì phá, lúc này cũng đã mất đi tác dụng.

- Tiểu tạp chủng, chuyến này ngươi trốn không thoát rồi.

Liên Hàn Long nổi giận hét lớn, khí tức lạnh lẽo thấu xương quanh thân giống như gợn sóng lan tràn, không gian chung quanh lập tức xuất hiện băng sương rồi vặn vẹo.

Sưu.

Chỉ một thoáng, cánh tay Liên Hàn Long đột nhiên run lên, năm ngón tay uốn lượn, năm đạo năng lượng lạnh lẽo ngưng tụ thành trảo ấn xẹt qua không gian, dùng xu thế bon lôi phóng về phía trước.

Xoẹt.

Trảo ấn xẹt qua không gian mang theo tiếng xé gió sắc bén, khiến cho màng nhĩ người khác đau đớn. Ngay sau đó, không trung đóng băng, từng vòng năng lượng rung động đen kịt khuếch tán, đột nhiên bao phủ Lục Lâm Thiên.

- Thập Phương vũ trụ ấn.

Một đạo chưởng ấn của Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện, kẽ hở thế giới run lên, một trảo một chưởng đột nhiên va chạm.

Phanh.

Một trảo một chưởng va chạm, âm thanh bạo liệt nặng nề vang lên, gợn sóng không gian rạn nứt, từng khe nứt bắt đầu lan tràn ra. Dưới trảo ấn, chưởng ấn lập tức nứt vỡ từng khúc.

Một đạo trảo ấn bỗng nhiên xuyên thủng không gian đánh về phía Lục Lâm Thiên, sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, thân hình nhanh chóng lui lại, áo nghĩa thời gian được thi triển tới mức tận cùng.

Xoẹt.

Xoẹt.

Tuy rằng Lục Lâm Thiên có Thanh Linh Khải Giáp nhưng vẫn không thể ngăn cản được trảo ấn, hàn khí lạnh lẽo kinh khủng lan tràn, dưới lực lượng mạnh mẽ như vậy, Thanh Linh Khải Giáp trên người Lục Lâm Thiên bị xé rách một mảng lớn, máu tươi lập tức tràn ra.

Phụt.

Máu tươi trong miệng Lục Lâm Thiên phun ra, thân hình lảo đảo lui lại.

Phanh.

Cùng một thời gian, linh hồn phân thân của Liên Hàn Long lặng lẽ xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên, một đạo chưởng ấn bằng linh hồn mang theo khí tức lạnh lẽo cuồn cuộn trút xuống, đánh vào trên lưng Lục Lâm Thiên.

Phụt.

Lục Lâm Thiên liên tục bị thương, máu tươi trong miệng tuôn ra. Thực lực Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong quả thực quá mức khủng bố, hoàn toàn không phải là thứ mà Tuyên Cổ cảnh trung giai có thể chống lại.

Xoẹt.

Thân hình Lục Lâm Thiên lảo đảo lui về phía trước, hai người giao thủ khiến cho kẽ hở thế giới yên tĩnh trở nên hỗn loạn.

Trong kẽ hởthế giới hỗn loạn lập tức xuất hiện vô số vết nứt không gian đen kịt, lực lượng khủng bố ở trong kẽ hở thế giới bộc phát ra.

Kẽ hở thế giới vốn là nơi không gian cực kỳ không ổn định, hai người Lục Lâm Thiên và Liên Hàn Long giao thủ, tăng thêm vừa rồi Lục Lâm Thiên lại thi triển Thập Phương Vũ Trụ ấn có liên quan tới không gian, cho nên kẽ hở không gian lập tức lung lay giống như sắp đổ.

Vốn là kẽ hở thế giới an toàn, thế nhưng trong nháy mắt ngắn ngủi trở thành nơi hỗn loạn, cả phiến không gian hỗn loạn, liên tiếp nứt vỡ.

Lực lượng không gian hỗn loạn khủng bố này coi như là Niết Bàn cảnh cao giai, thậm chí là Tuyên Cổ cảnh cũng không dám tùy tiện đụ.ng vào, nói không chừng bên trong còn có nguy hiểm gì đó.

- Lão cẩu, ngươi không có cách nào làm gì được ta. Có bản lĩnh thì tiếp tục đuổi đi, đời này ngươi không có cách nào báo thù cho huyền tôn, nhi tử của ngươi đâu.

Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm nước bọt xen lẫn máu tươi, trong sát na khi thân hình lảo đảo tiến lên phía trước, dựa thế tiến vào trong kẽ hở thế giới hỗn loạn.

- Tiểu tạp chủng, kẽ hở thế giới cũng không ngăn cản được ta, không biết tự lượng sức mình.

Liên Hàn Long âm trầm quát lạnh một tiếng, ngay sau đó oán hận tiến vào trong kẽ hở thế giới hỗn loạn. Lực lượng của kẽ hở hỗn loạn này vô cùng khủng bố, bất quá đối với Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong như hắn mà nói, ngược lại cũng không được coi là nguy hiểm quá lớn.

Sưu.

Ba thời thần sau, thân hình Lục Lâm Thiên mang theo Thanh Linh Khải Giáp bị Liên Hàn Long xé rách một mảng lớn, hiện tại Thanh Linh Khải Giáp đã khôi phục xuất hiện trong một nơi khác. Khóe miệng tràn ngập máu tươi, thế nhưng lúc này hắn lại nở nụ cười vui vẻ. Đây là một tiểu thế giới, chung quanh có lẽ đều là tiểu thế giới.

- Tiểu tạp chủng, trước mặt lão phu ngươi trốn không thoát.

Cơ hồ ngay sau lưng Lục Lâm Thiên, hai Liên Hàn Long nhanh chóng phóng ra.

- Lão cẩu, tốc độ của ngươi không đủ, không làm gì được ta.

Lục Lâm Thiên chế giễu nói, loại tình huống này không phải là lần đầu tiên hắn gặp phải.

Trong năm ngày này Lục Lâm Thiên đã đi qua không ít tiểu thế giới và kẽ hở thế giới trong các tiểu thế giới.

Trong tiểu thế giới, ngoại trừ người của thế giới hỗn độn ra, cơ hồ tất cả sinh linh đều chịu thiên địa áp chế thực lực. Kể cả người thế giới hỗn độn, chỉ là uy áp trên thân những người thuộc thế giới hỗn độn nhỏ hơn nhiều mà thôi.

Theo Lục Lâm Thiên phỏng đoán, Liên Bàn Long này tối đa chỉ là bán hỗn độn, người thế giới hỗn độn ở trong tiểu thế giới, người có tu vi Đại Đạo cảnh không bị áp chế. Niết Bàn cảnh bị áp chế ở Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong. Tuyên Cổ cảnh thì bị áp chế ở Niết Bàn cảnh. Bán hỗn độn hoặc là Ngụy hỗn độn, bất kể là có tu vi cấp bậc gì đều bị áp chế tới Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong.

Lục Lâm Thiên âm thầm thở dài một hơi. Trong thời gian năm ngày này, nếu không phải trải qua không ít Tiểu thiên thế giới, hắn đã sớm gặp phiền phức lớn, cũng không thể nào thoát khỏi Liên Hàn Long đuổi giết.

Chương 3962: Một đường đuổi giết 2

Tu vi Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, thực lực quá mức khủng bố, chỉ dựa vào bí pháp Ám Ma phân thân cũng khó có thể chèo chống.

Sau khi tới tiểu thế giới, Liên Hàn Long đã bị thiên địa uy áp, thực lực tu vi bị áp chế ở Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong, Lục Lâm Thiên lại không bị bất luận một chút áp chế nào, cho nên áp lực trên người Lục Lâm Thiên mới nhẹ nhõm hơn nhiều.

Đương nhiên, cho dù là như vậy, Lục Lâm Thiên cũng không cho rằng mình có bổn sự đánh chết Liên Hàn Long.

Liên Hàn Long này coi như ở trong tiểu thế giới bị thiên địa áp chế, thế nhưng dù sao cũng là Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong, chỉ có thể phát huy ra thực lực Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong, thế nhưng không có nghĩa là hắn ta không có cách nào rời khỏi, muốn đánh chết cũng khó có thể làm được.

Bởi vậy dù đang ở trong Tiểu Thiên thế giới, Lục Lâm Thiên cũng chỉ biểu hiện ra tu vi Thông Thiên cảnh cao giai mà thôi, tối đa tới Bán Đạo chi cảnh. Nhưng tốc độ lại bảo trì ở mức độ, một khi Liên Hàn Long sắp đuổi tới thì hắn lập tức có thể tăng tốc.

Có Hỗn Độn Âm Dương Quyết huyền diệu, trên phương diện thu liễm tu vi, Lục Lâm Thiên tự tin Liên Hàn Long này không có cách nào phát hiện ra.

Trên đường đi tới tiểu thế giới, Lục Lâm Thiên cũng nhẹ nhõm hơn đôi chút, cũng thừa cơ khôi phục thêm một chút.

- Tiểu tạp chủng, cho dù lão phu có phải đuổi tới chân trời góc bể sẽ không buông tha ngươi. Để ta xem cuối cùng ngươi chịu được bao lâu.

Liên Hàn Long nổi giận rít lên không thôi.

Nhiều ngày như vậy, Liên Hàn Long không khó nhận ra Lục Lâm Thiên căn bản không dám chống lại hắn. Một đường chỉ nhanh chóng liều mạng chạy trốn. Thế nhưng hết lần này tới lần khác hắn lại không giết được đối phương. Tăng thêm trên đường đi Lục Lâm Thiên điên cuồng mắng, cũng khiến cho Liên Hàn Long thề không giết được Lục Lâm Thiên thì không bỏ qua.

Liên Hàn Long từ biết bằng vào tu vi Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong của mình, nếu như không giết được một Niết Bàn cảnh, nếu như chuyện này truyền ra ngoài hắn sẽ trở thành trò cười của mọi người. Huống chi huyết hải thâm cừu còn đó, hắn há có thể không tính.

Nhưng hiện tại Liên Hàn Long cũng chỉ có thể đợi. Đợi đến khi Lục Lâm Thiên tiêu hao không còn, Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong đương nhiên Niết Bàn cảnh không thể so sánh được.

Bởi vậy Liên Hàn Long vừa nổi giận vừa chờ đợi, coi như Lục Lâm Thiên này kéo dài được thời gian, thế nhưng cũng sẽ có một ngày nào đó tiêu hao hầu như không còn, đến lúc đó chính là thời điểm hắn nghiền nát tiểu tử này thành tro, tiêu tan mối hận trong lòng hắn.

Trong sơn mạch U Cốc của Trung Minh thế giới, cả một mảnh sơn mạch bao la bị phá hủy, bị san bằng thành bình địa. Giờphút này có vô số thân ảnh tán loạn ở khắp nơi, còn dựng lên không ít lều vải tạm thời.

Bên ngoài một cái lều nhỏ, đám người Lục Doanh, Lục Âm, Hạo Nguyệt tiên tử, Tiểu Long, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Thiên Cuồng tam đạo, Cuồng Sư, Lục Tiểu Bạch, Thái A, Vô Tướng, Lục Du Thược, Lục Phương, Lục Trực, Lục Thành đứng đó.

Đám người Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Lăng Thanh Tuyền, Bạch Linh vô cùng khẩn trương.

- Mười ngày rồi, tại sao vẫn còn chưa có ai trở về? Mặc kệ ai thắng ai thua, chắc chắc phải có người trở về ai. Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Cuồng Sư thân hình vạm vỡ lúc này cũng đã không còn giữ được sự bình tĩnh của mình.

- Mười ngày trôi qua còn chưa có kết quả, có chút kỳ quái.

Cổ Long Tổ nói.

- Tiểu Long thúc, phụ thân con không có việc gì chứ?

Lục Âm đi tới bên cạnh Tiểu Long rồi hỏi, đôi mắt tinh khiết sáng ngời tràn ngập vẻ lo lắng.

Tiểu Long nhíu mày, nhìn Lục Âm rồi nói:

- Yên tâm đi, phụ thân con không phải là người dễ đối phó, thực lực của Liên Hàn Long rất mạnh, thế nhưng phụ thân con một khi dám làm như vậy tự nhiên cũng có nắm chắc.

- Thất muội, muội không cần quá lo lắng, tỷ tin rằng phụ nhân nhất định không có việc gì.

Lục Du Thược nói, nàng nhớ rõ lúc cuối cùng phụ thân có nói mấy câu bên tai nàng, cho nên nàng vô cùng tin tưởng phụ thân nhất định sẽ không có việc gì.

Cường giả trong Vô Sắc Trung Thiên thế giới và Phi Linh môn ở cách đó không xa, ánh mắt ngưng trọng, lẳng lặng chờ đợi.

- Mười ngày rồi, Liên Hàn Long còn chưa trở về, không phải là hắn ta chưa giải quyết được Lục Lâm Thiên kia đó chứ?

Cách đám người Vô Sắc Trung Thiên thế giới không xa, ngoài sơn động trên một sườn núi, Ma Việt nói với Ma Đàm, ánh mắt có chút nghi hoặc.

- Lục Lâm Thiên kia hẳn cũng có chút thủ đoạn. Trước kia không lâu ta mới nhận được tin tức, Lục Lâm Thiên kia ở trong Vạn Thế đối quyết của Thượng Thanh Đại thiên thế giới có biểu hiện không tầm thường.

Ánh mắt Ma Đàm chấn động, cuối cùng nhìn Ma Việt nói:

- Đoạn thời gian ngắn trước xảy ra dị tượng thiên địa, trong thiên địa xuất hiện đại sự gì đó. Hiện tại ta có thể khẳng định chuyện này có liên quan tới người này.

- Dị tượng thiên địa cửu lôi liên hoàn có quan hệ với Lục Lâm Thiên kia sao? Không thể nào.

Trong mắt Ma Việt hiện lên vẻ khinh thường, nói:

- Dị tượng thiên địa tại sao lại do một tiểu tử Niết Bàn cảnh tạo ra chứ.

Ma Đàm nói với Ma Việt:

- Tin tức ta nhận được vô cùng chắc chắn, Lục Lâm Thiên kia trên người mang năm loại áo nghĩa kỳ lạ, ở trong khu vực săn bắn lĩnh ngộ ra, áo nghĩa kỳ lạ thứ năm đã xuất thế.

- Cái gì? Áo nghĩa kỳ lạ thứ năm?

Nghe vậy Ma Việt lập tức há hốc mồm.

- Lục Lâm Thiên kia có thiên phú rất mạnh, người mang áo nghĩa kỳ lạ, bản thân còn là tu luyện giả áo nghĩa linh hồn, không gian, thời gian. Nếu luận về thiên phú, người trẻ tuổi mạnh nhất trong Ma gia chúng ta cũng khó có thể so sánh với hắn. Tất cả người trẻ tuổi trong Thái Minh thế giới này, nếu chỉ luận thiên phú cũng không có ai so sánh được với người này. Loại người này ở trong Thượng Thanh Đại thiên thế giới nhất định vô cùng quan trọng, nếu như đi tới Thái Minh thế giới, mà gặp chuyện trong thế giới của Ma gia chúng ta, chuyện này vô cùng lớn.

Trong mắt Ma Đàm hiện lên vẻ chấn động, mang theo hàn ý nhàn nhạt nói:

- Bất quá lúc này lại là chuyện của hắn là Liên Hàn Long, coi như là Liên Hàn Long đánh chết tiểu tử này, đến lúc đó cũng không còn quan trọng nữa.

- Ta hiểu rồi, đến lúc đó cho Liên Hàn Long đứng ra gánh chịu, không có quan hệ với Ma gia chúng ta.

Ma Việt cười lạnh nói:

- Nhưng mà đây là do Lục Lâm Thiên tự mình tới Thái Minh thế giới chúng ta, cho dù là chết Thượng Thanh Đại Thiên thế giới cũng có thể làm gì được? Thái Minh thế giới chúng ta cũng không sợ Thượng Thanh Đại Thiên thế giới.

Xoẹt.

Vết nứt không gian bị xé nát, một đạo thân ảnh được quang mang bao phủ lướt đi, trong miệng có máu tươi tràn ra, thế nhưng lại cười lạnh không thôi, miệng có chút dữ tợn quát lớn:

- Lão thất phu, lão cẩu, lão tạp chủng, tốc độ của ngươi chậm như ốc sên a. Bằng không quay về ổ tu luyện thêm mười vạn năm nữa rồi lại tới truy sát tiểu gia a.

Chương 3963: Rốt cuộc cũng về nhà

Sưu.

Một đạo thân ảnh phá không bắn ra, mang theo khí tức lạnh lẽo thấu xương, khiến cho cả phiến không gian này đột nhiên tràn ngập hàn ý, giống như trời đông giá rét, âm thanh âm trầm quanh quẩn trên không trung.

Linh Vũ thế giới, đại lục Linh Vũ, thế giới này so với ba ngàn Đại Thiên thế giới mênh mông mà nói, nếu tính diện tích, cũng không phải là quá lớn.

Từ mấy chục năm trước, mọi người còn nhớ rõ, sau khi Đế giả triệu hoán xảy ra không bao lâu, cả thế giới xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Năng lượng thiên địa trong thế giới này càng này càng mạnh, cường giả đứng trên đỉnh ngàn vạn sinh linh vốn là Đế giả, là người mạnh nhất, thậm chí còn không có mấy Đế giả.

Thế nhưng hiện tại lại không còn giống như khi trước, biến hóa nghiêng trời lệch đất trong mấy chục năm qua, vốn cả thế giới chỉ có rải rác mấy Đế giả hiện tại lại giống như Vũ Suất trước kia, trở thành người bình thường. Thậm chí người có tu vi Đế giả so với Vũ Suất trước kia còn nhiều hơn không ít.

Cơ hồ tất cả tu luyện giả, đặc biệt là các Hoàng tộc, tất cả các thế lực đỉnh cấp nhanh chóng phát hiện ra, cấp độ Đế giả cũng không phải là cấp độ mạnh nhất. Trên Đế giả còn có tồn tại cao hơn.

Tất cả các thế lực lớn và Hoàng tộc nhận được không ít tin tức từ Lục gia và Phi Linh môn. Trên Đế giả còn có chín tầng khác, theo thứ tự là Phá Giới cảnh, Ngộ Chân cảnh, Thông Thiên cảnh, Đại Đạo cảnh, Niết Bàn cảnh, Tuyên Cổ cảnh, Hóa Hồng cảnh, Hư Vô cảnh. Cuối cùng là Tử Mông cảnh. Trên Đế giả không ngờ còn có nhiều cảnh giới như vậy.

Mà tất cả các thế lực lớn và Hoàng tộc cũng từ trong miệng Phi Linh môn và Lục gia biết được. Đại lục Linh Vũ không phải là không gian duy nhất trong thiên địa này, trong trời đất mênh mông có ba ngàn Đại Thiên thế giới, bên ngoài còn có vô số thế giới giống như đại lục Linh Vũ.

Thế giới Linh Vũ chỉ là một hạt cát trong đó mà thôi. Cấp độ Đế giả trước kia ở bên ngoài quả thực không đáng nhắc tới, giống như con sâu cái kiến.

Khi tất cả các thế lực lớn và người Hoàng tộc biết được chuyện này, quả thực đều không dám tin vào tai mình. Thế nhưng khi nhìn thấy có người có thực lực vượt qua Đế giả, đến một tầng thứ mới thì đã không còn ai không dám tin nữa.

Đương nhiên, những tin tức này trên đại lục Linh Vũ cũng không phải ai cũng biết được. Tất cả các thế lực lớn và người các Hoàng tộc đều phong tỏa tin tức. Tránh cho một khi những tin tức này truyền đi, khiến cho cả thế giới lâm vào khủng hoảng.

Sau khi biết được những thứ này, cường giả các thế lực lớn và Hoàng tộc lập tức bế quan tu luyện.

Trong mấy chục năm, trong các Hoàng tộc và các thế lực lớn đỉnh cấp xuất hiện không ít người bất phàm, đột phá tới Phá Giới cảnh cũng không tính là ít. Thậm chí còn xuất hiện Ngộ Chân cảnh, đặt biệt là các đại Hoàng tộc như Nhân Hoàng tộc và Thú Hoàng tộc, nghe nói người có tu vi Ngộ Chân cảnh còn xuất hiện không ít.

Đương nhiên, người của các thế lực đỉnh cấp và các đại Hoàng tộc đều rõ ràng, cho dù trong mấy chục năm xuất hiện vô số cường giả vượt qua cấp độ Đế giả thế nhưng vẫn kém Phi Linh môn và Lục gia.

Không nói Phi Linh môn khi trước vốn có vô số Đế giả, những năm gần đây có không ít người có đột phá.

Quan trọng nhất chính là mấy tiểu bối của Lục gia, thực lực đột phá so với Lục Lâm Thiên trước kia còn nhanh hơn, những người khác trong Lục gia cũng không thể khinh thường.

Chuyện này khiến cho cả đại lục biết, Lục gia mới là bá chủ của Linh Vũ thế giới, là thế lực mà không ai có thể rung chuyển. Coi như hiện tại Lục gia buông tay không tham dự bất kỳ phân tranh nào trên đại lục. Phi Linh môn cũng không can thiệp quá nhiều tới chuyện các sơn môn khác. Thế nhưng sự ảnh hưởng của nó không ai không biết, Lục gia và Phi Linh môn mới thực sự là tồn tại không thể chống lại.

Sáng sớm, trong Linh Vũ thế giới vô cùng sảng khoái, từng cơn gió nhẹ thổi qua, mặt trời xuất hiện như phủ lên một màu trắng nhu hòa trên từng dãy núi, sương mù màu trắng dần dần tản đi, nhìn qua vô cùng mê hoặc.

Ở chỗ sâu trong sơn mạch Vụ Hải, trên mặt biển mênh mông đột nhiên có một khối đại lục bao la xuất hiện, một tòa đại điện sừng sững xuất hiện, xuyên thẳng về phía chân tời, thế như cự long ngẩng đầu, bên trên có từng ngôi sao xoay tròn.

Sưu.

Đột nhiên, không trung trên đại điện cổ xưa yên tĩnh này xuất hiện chấn động. Tiếp đó một đạo thân ảnh tập tễnh đạp không đứng lơ lửng, thân hình giống như được sương mù dày đặc bao phủ, mơ mơ hồ hồ, như ẩn như hiện. Toàn thân lộ ra khí tức trường tồn từ cổ chí kim, vĩnh hằng hậu thế, vô cùng cổ xưa.

Thân ảnh tập tễnh có thể xuất hiện ở nơi này ngoại trừ lão Ảnh ra không còn có ai khác.

Mà Lão Ảnh gần đây không màng thế sự lúc này xuất hiện trong mắt lại nổi lên chấn động, trường bào khẽ tung bay, gợn sóng không giang mang theo mây mù màu trắng dày đặc khuếch tán. Trên trời cao, vô số ngôi sao lập tức sáng chói.

Sưu Sưu.

Trên Đông Hải yên tĩnh đột nhiên có một đạo thân ảnh tràn ngập quang mang xé rách không gian xuất hiện trên không trung, khóe miệng máu tươi đầm đìa, toàn thân chật vật, khải giáp bằng lân phiến màu vàng trên người bị nghiền nát, máu tươi tràn ra.

Mà khi người này xuất hiện trên không trung Đông Hải, nhìn phía trước, trên khuôn mặt tái nhợt, khóe miệng đang có máu tươi chảy ra nở nụ cười vui vẻ.

Ầm ầm.

Cùng một thời gian, trên không trung Đông Hải đột nhiên truyền ra một âm thanh vang vọng, không gian xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ, cả không gian gió nổi mây phun. Vòng xoáy bỗng nhiên hiện lên trong không gian này giống như là một cái vòi rồng cuồng bạo.

Mặt biển bao la trên Đông Hải lập tức nổi lên sóng to gió lớn, khí tức lạnh lẽo từ trên cao lan tràn ra. Nhanh chóng lan tràn về bốn phía. Trong thoáng chốc, cả Đông Hải lạnh lẽo, nhiệt độ hạ xuống thấp. Người này nhanh chóng nhìn qua Cổ Vực và đại lục Linh Vũ rồi đuổi theo.

- Ồ?

Trong chớp mắt này, vô số cường giả trong Linh Vũ thế giới lập tức cảm nhận ra sự biến đổi trong thiên địa, từng ánh mắt nhắm chặt lập tức mở ra.

- Có siêu cấp cường giả hàng lâm, là thần thánh phương nào?

Lúc này chúng cường giả trong thiên địa lập tức cảm giác được biến hóa trên Đông Hải, từng đạo thân ảnh xé rách không gian bước ra.

- Tiểu tạp chủng, đợi lão phu bắt được ngươi, ta sẽ khiến ngươi sống không được, chết không xong.

Trong vòng xoáy không gian lạnh lẽo khiến cho gió nổi mây phun có hai đạo thân ảnh lướt đi. Chỉ một thoáng, Hải vực đang nổi lên sóng to gió lớn phía dưới xuất hiện băng sương, cuối cùng vô cùng quỷ dị mà kết thành băng.

Ken két.

Đông Hải bao la khôn cùng bỗng nhiên tất cả mọi thứ trong tầm mắt đều hóa thành băng.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, Thanh Linh Khải Giáp bị nghiền nát trên người thu liễm lại, máu tươi đầm đìa, áo bào xanh trên người bị nghiền nát. Thế nhưng trên khuôn mặt tái nhợt lại hiện lên nụ cười, chậm rãi nhét vào trong miệng một đám đan dược.

Chương 3964: Từng gương mặt quen thuộc 1

Liên Hàn Long và linh hồn phân thân giận dữ, hai mắt đỏ thẫm, âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên, thế nhưng lúc này đột nhiên trong lòng tuôn ra một cảm giác khó hiểu. Lục Lâm Thiên này không ngờ lại không tiếp tục bỏ chạy giống bình thường, mà dường như còn đang chờ hắn, trên mặt còn đang mỉm cười.

Chuyện này khiến cho Liên Hàn Long có chút kinh ngạc. Trong lòng thầm nghĩ, không phải Lục Lâm Thiên này bị đuổi giết mười hai ngày cho nên đã điên rồi hay không?

- Ồ không đúng, cái này...

Bỗng nhiên, ngay khi đang nghi hoặc về Lục Lâm Thiên, trong mắt Liên Hàn Long hiện lên vẻ nghi ngờ, khí tức trong thế giới này khiến cho hắn có cảm giác lạ lẫm và quen thuộc. Trong thế giới này hắn không phải chịu áp chế, cho nên đây không phải là tiểu thế giới, mà đây cũng không phải là Trung Thiên thế giới.

Năng lượng thiên địa tinh thuần trong thế giới này khiến cho Liên Hàn Long kinh ngạc, loại năng lượng thiên địa tinh thuần này cũng không nồng đậm tới tình trạng khủng bố, mà trong năng lượng thiên địa tinh thuần thậm chí còn có khí tức mà chỉ thế giới hỗn độn mới có. Ban đầu khi hắn ở trong Thái Hoàng thế giới cũng không ngắn, cho nên khí tức này hắn rất rõ ràng.

- Đây là nơi nào?

Linh hồn lực trên linh hồn phân thân phô thiên cái điịa tuôn ra, dò xét tất cả chung quanh. Dùng tu vi Tuyên Cổ cảnh đỉnh phong của hắn, lập tức có thể dò xét cả Linh Vũ giới.

Trên khuôn mặt tái nhợt và giận dữ của Liên Hàn Long lại càng thêm nghi hoặc, ngay sau đó khuôn mặt tái nhợt run rẩy, ánh mắt bắt đầu trở nên kinh hỉ.

- Thế giới thổ dân, thế giới thỏ dân. Phát tài rồi, là thế giới thổ dân.

Liên Hàn Long cười, cao hứng cười to. Liên Hàn Long nhanh chóng biết được tất cả mọi thứ trên Linh Vũ thế giới, thế giới này không lớn, so với Trung thế giới bình thường còn nhỏ hơn nhiều. Bất quá Liên Hàn Long lại không bị áp chế ở trong này, chứng minh một điều đây ít nhất là một Trung thế giới. Còn là một thế giới thổ dân. Có lẽ chung quanh nói không chừng còn có vô số thế giới thổ dân khác.

Không ít đạo phỉ thế giới và mạo hiểm gia thường xuyên du lịch trong các kẽ hở thế giới là vì muốn tìm kiếm thế giới thổ dân ở khắp nơi. Cho nên nếu như có thể tìm được thế giới thổ dân trong ba ngàn Đại thiên thế giới cũng không phải là chuyện gì lạ.

Giá trị của một thế giới thổ dân cực kỳ lớn, loại giá trị này đối với người bình thường mà nói, giá trị của nó bao gồm tài nguyên bản thân của thế giới thổ dân này, là vô số sinh linh, linh dược, thiên tài địa bảo và các thứ bên trong.

Mà thế giới thổ dân, giá trị lớn nhất của nó đối với người trong nghề mà nói không phải là như vậy, thậm chí những loại giá trị bề ngoài cũng không thể so sánh được.

Mọi người đều biết, mỗi một thế giới, mỗi một loại thuộc tính đều chỉ có một phần bổn nguyên, một khi bị người khác lĩnh ngộ thì cũng chỉ có thể dung hợp mà không có cách nào tự mình lĩnh ngộ.

Hiệu quả khi dung hợp áo nghĩa bổn nguyên tự nhiên không tốt bằng tự mình lĩnh ngộ, nhìn như không có khác nhau quá lớn, thế nhưng trên thực tệ lại vô cùng lớn.

Mà các loại áo nghĩa bổn nguyên của các loại thuộc tính trong các thế giới vốn có hạn. Các đại gia tộc, thậm chí là đệ tử Cổ tộc trong thế giới hỗn độn cũng không có cách nào đạt được áo nghĩa bổn nguyên. Mà loại tình huống này tất cả mọi người cũng chỉ có thể tìm kiếm các thế giới khác mà lĩnh ngộ. Thanh thủ nhận được áo nghĩa bổn nguyên thuộc tính.

Chỉ là bao nhiêu năm qua, cơ hồ tất cả tiểu thế giới được phát hiện ra, áo nghĩa bổn nguyên thuộc tính chủ yếu đã bị người của các thế lực lớn, các đại gia tộc cùng với Cổ Tộc lĩnh ngộ ra.

Một khi có đạo phỉ hoặc những người khác phát hiện ra thế giới thổ dân, nếu bán cho Cổ Tộc hoặc là những thế lực lớn khác mà nói, giá trị là lên trời, là vật có tiền cũng không mua được.

Nếu như một tiểu thế giới thổ dân thế giới Liên Hàn Long coi như cao hứng cũng không cao hứng tới như vậy.

Chủ yếu là hiện tại Liên Hàn Long có thể khẳng định ra mình đã phát hiện ra một thế giới thổ dân, bởi vì thế giới này không có bất kỳ cường giả nào, cao nhất cũng chỉ là Ngộ Chân cảnh cao giai đỉnh phong mà thôi. Thông Thiên cảnh không có lấy một ai. Mà Liên Hàn Long dựa vào tình huống hiện tại hắn không bị thiên địa áp chế mà phán đoán, nếu như dưới tình huống bình thường, người trong thế giới này có Tuyên Cổ cảnh cũng không có gì là kỳ quái, mà bây giờ ngay cả Thông Thiên cảnh cũng không có lấy một ai.

Cho nên cái này cũng chỉ có thể giải thích, đây là một Trung thế giới, và là một thế giới thổ dân.

Từ linh hồn dò xét vừa rồi, Liên Hàn Long biết được nơi này tuy rằng là thế giới thổ dân, thế nhưng không phải là thế giới thổ dân, Trung thế giới bình thường.

Giá trị của Trung thế giới bình thường không cần phải nói, Thiên Long tông vốn cũng chỉ là một thế lực trong Trung Thiên thế giới mà thôi. Còn không phải là thế lực mạnh mẽ nhất. Thậm chí Trung thiên thế giới này còn là của Ma gia. Dưới tình huống bình thường mà nói, một thế giới hỗn độn, cơ hồ tất cả Trung thiên thế giới đều nằm trong sự khống chế của các Cổ tộc.

Cơ hồ tất cả Cổ tộc nhìn như không nhúng tay vào bất kỳ chuyện gì ở bên ngoài, thế nhưng trong lúc vô hình lại khống chế cả Đại Thiên thế giới.

Mà bây giờ Liên Hàn Long phát hiện ra một thế giới thổ dân đặc biệt, chuyện này khiến cho tâm tình Liên Hàn Long vô cùng kích động, thậm chì còn không chỉ như thế. Nói không chừng chung quanh thế giới thổ dân này còn có một hoặc nhiều thế giới thổ dân là Trung Thiên thế giới khác. Nếu như tìm ra, nghĩ tới đó trong lòng Liên Hàn long rung động, kinh hỉ không ngớt.

- Ha ha, phát tài, đại phát rồi.

Liên Hàn Long cao hứng cười ha hả, nếu như có thể phát hiện ra thêm mấy thế giới thổ dân là Trung Thiên thế giới khác, nghĩ tới chỗ tốt sắp sửa đạt được, nghĩ cũng khiến cho trong lòng Liên Hàn Long điên cuồng.

Lúc này Lục Lâm Thiên lại không có một chút hoang mang nào mà nuốt vào đan dược.

Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, thân ảnh chật vật khẽ chắp tay mà đứng, lúc này mới nhìn Liên Hàn Long phía trước, thản nhiên nói:

- Lão thất phu, lão cẩu, đuổi theo tiểu gia mười hai ngày, ta tin rằng ngươi đã đuổi vô cùng sảng đúng không?

- Tiểu tạp chủng, ta thật sự phải cảm ơn ngươi trong lúc vô tình dẫn ta tới đây. Nếu không phải là ngươi ta không có cách nào phát hiện ra thế giới này, thế nhưng mà ngươi vẫn sẽ chết chắc.

Liên Hàn Long âm trầm cười lạnh, ở trong Trung thế giới này hắn không chịu bất luận một chút áp chế nào về thực lực. Lục Lâm Thiên này sẽ chết chắc.

- Thế giới này quả thực không tệ, ngươi thích là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, từ khi bắt đầu cho tới bây giờ đều nằm trong kế hoạch của hắn. Thực lực của Liên Hàn Long quá mạnh mẽ, thiếu chút nữa đã khiến cho hắn không có cách nào hành động theo kế hoạch.

Chương 3965: Từng gương mặt quen thuộc 2

Mà kế hoạch này từ khi bắt đầu đồng ý chiến một trận với Liên Hàn Long Lục Lâm Thiên đã nghĩ kỹ qua. Thậm chí ở trong Tiểu thiên thế giới trên đường đi hắn không bị áp chế, vẫn là Niết Bàn cảnh cao giai, mà Liên Hàn Long bị áp chế tới Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong, khi đó Lục Lâm Thiên cũng không định động thủ.

Bởi vì Lục Lâm Thiên hiểu rõ, muốn triệt để đánh chết Liên Hàn Long trước mặt này cũng chỉ có tới một nơi hắn mới có thể nắm chắc tuyệt đối

Nơi đó chính là Linh Vũ thế giới.

Nhìn Liên Hàn Long trước mắt, Lục Lâm Thiên vui vẻ cười nói:

- Lão cẩu, có câu nói không biết ta nên nói cho ngươi hay không, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, bất quá chúng ta cũng không cần phải mất ba mươi năm. Mười hai ngày đã đủ rồi. Ngươi đuổi theo ta mười hai ngày, hiện tại cũng nên tới phiên ta.

- Khặc khặc, tiểu tử, chỉ bằng vào thực lực nỏ mạnh hết đà của ngươi?

Liên Hàn Long âm trầm cười lạnh, châm chọc nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi nói.

Xoẹt.

Khi Liên Hàn Long nói xong, trên không trung chung quanh liên tiếp vang lên âm thanh, gợn sóng trong không gian lắc lư, không ít thân ảnh xé rách không gian xuấ thiện.

Mấy chục năm trước năng lượng thiên địa trong Linh Vũ thế giới vô cùng mỏng, cho nên người có tu vi Tôn cấp đã có thể xé rách không gian di chuyển.

Nhưng mà hiện tại trên đại lục Linh Vũ, tất cả đều có biến hóa khiến cho tới Đế giả cũng không có cách nào xé rách không gian di chuyển. Ít nhất cũng phải đạt tới Phá Giới cảnh mới có thể làm được.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh lẽo, vẻ mặt tự nhiên nhìn đám người chung quanh vừa mới xuất hiện. Trong mắt hiện lên vẻ chấn động không thôi. Từng đạo thân ảnh xuất hiện đều là người quen.

Trong tầm mắt của Lục Lâm Thiên, người xé rách không gian xuất hiện đầu tiên chính là Linh Sát lão nhân của Nhật Sát các, Lạc Kiến Hồng, Đông Cung Huyên của Thiên Vân đảo, Đạm Đài Tuyết Vi, Mộ Dung Lan Lan, Thiên Ngục Tinh đế của Tinh Ngục các, Ô Chấn Vũ, Chính Thiên Đại Đế của Kiền Hiên đảo, đều là những khuôn mặt quen thuộc.

Sau đó là Linh Hạo Đại Đế của Linh Thiên môn, Lữ Chỉnh Cường, Khâu Mỹ Vi, Dương Đỉnh Thiên của Vân Dương Tông, Vân Khiếu Thiên, Vân Thủy Đế tiên, THiên Phong Đại Đế đều tới.

Xoẹt.

Không gian liên tiếp bị xé rách, khí tức không kém hàng lâm. Người của các đại Hoàng tộc rốt cuộc cũng với. Việt Không lão tổ, Hiên Viên Cương Phong, Hien Viên Triệt, Bắc Cung Kình Thương, Ân Triều lão tổ của Bắc Cung gia tộc. Công Tôn Tông Nguyên, Công Tôn Diễm Diệt của Công Tôn gia tộc. Thái Công Mỹ Diễm, Thái Công Tĩnh Nhiễm, Thái Công Tố của Thái công gia tộc. Thác Bạt Vĩnh Luân của Thác Bạt gia tộc.

Tứ đại Thú Hoàng tộc cũng xuất hiện, trong Thanh Long Hoàng tộc có lão tộc trưởng Long Ngộ, đại trưởng lão Long Huyền, Long Yên công chúa, Long Trường, Long Siêu. Huyền Ô, Huyền Xá, Huyền Hạo, Huyền Vũ, Huyền Doanh, Huyền Kình của Huyền Vũ Hoàng tộc. Hổ Y, Hổ Tu, Hổ Lỗ của Bạch Hổ Hoàng tộc. Chu Loan, Chu Thần Nhu, Chu Thần Nhi của Chu Tước Hoàng tộc.

Từng đạo thân ảnh quen thuộc đáp xuống khiến cho Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười. Từng âm thanh quen thuộc này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên tuôn ra cảm giác quen thuộc. Lần này hắn đã chính thức về nhà, xa cách hơn mấy chục năm, lần này coi như chính thức đi xa về nhà.

- Lâm Thiên.

- Lục chưởng môn.

Từng đạo thân ảnh đáp xuống, khi nhìn thấy đạo thân ảnh chật vật trên không trung, cả đám kinh ngạc, khiếp sợ, lập tức có không ít người vui mừng.

Xoẹt.

Ngay lúc đó, trên không trung từ hướng Cổ Vực có một đám người nhảy ra.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, mắt nhìn từng đạo thân ảnh quen thuộc đang từ trong không gian nhảy ra, khóe miệng không khỏi nở nụ cười vui vẻ.

Mấy người này chính là Thiên Địa Nhị Tôn của Phi Linh môn, Bạch Long Đại Đế, Khổng Tước Đại Đế, Cùng Kỳ Đại Đế, Kim Lang Đại Đế, Sát Phá Quân, Cực Lạc Tam Quỷ, Kim Xà Đại Đế, Kiên Bách Biến, Niếp Phong, Hoàng Tĩnh Ngọc, cùng với từng đạo thân ảnh mềm mại như Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh, La Lan thị.

Còn có Lục Đông, Lục Tây, Lục Thiếu Hùng của Lục gia.

Từng đạo thân ảnh đáp xuống, từng ánh mắt lập tức nhìn vào thân ảnh mặc áo bào xanh chật vật kia, bỗng nhiên ngây ngốc, trong mắt hiện lên vẻ mừng rỡ như điên.

- Lâm Thiên, sao chàng lại trở về?

Trong đám người, ba người Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh kinh ngạc rồi sững sờ, trong nháy mắt tam nữ lập tức nghẹn ngào, ba đạo thân ảnh mềm mại khiến cho người ta sôi trào lập tức bay thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Ba đạo thân ảnh mang theo ba đường vòng cung mềm mại nhanh chóng bổ nhào vào trong lòng Lục Lâm Thiên.

Khi ba đôi mắt xinh đẹp nhìn vào thân hình đầm đìa máu tươi, chật vật không thôi của Lục Lâm Thiên, ba người bị dọa cho biến sắc, vẻ sợ hãi lẫn vui mừng chuyển thành ngưng trọng, cả kinh nói:

- Lâm Thiên, chàng bị thương sao.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười khổ, người khác áo gấm về nhà, thế nhưng hắn lại chật vật tới tận cùng, bị người ta đuổi tới tận quê quán, ngẫm lại cũng vô cùng uất ức.

Nhìn qua ba khuôn mặt động lòng người kia, nụ cười khổ trên khuôn mặt của Lục Lâm Thiên biến mất, ánh mắt có chút vui vẻ nói:

- Lão bà không cần phải lo lắng, một chút tổn thương nho nhỏ không có gì đáng ngại, cho lão công ôm một cái nào.

Ba người Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh xác nhận Lục Lâm Thiên không có chuyện gì quá lớn lúc này mới yên tâm lại.

- Không biết ngại, còn có nhiều người ở bên cạnh đó.

Tam nữ trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, ba người vừa nói, thân hình đồng thời nhào vào trong ngực Lục Lâm Thiên.

- Ngại cái gì? Chúng ta danh chính ngôn thuận, ta ôm lão bà ta, thiên kinh địa nghĩa, kẻ nào dám lên tiếng.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, không chút ngại ngùng ôm ba lão bà vào trong lòng.

- Bái kiến chưởng môn.

- Đệ tử Lục gia bái kiến Nhị thiếu gia.

- Bái kiến Nhị thiếu gia.

- Bái kiến chủ nhân.

- Bái kiến sư phụ.

Đệ tử Phi Linh môn, Cực Lạc Tam Quỷ, Huyết Mị, Niếp Phong cùng với người Lục gia kinh hỉ, ngốc trệ, lập tức phục hồi tinh thần lại rồi cung kính hành lễ.

- Miễn lễ.

Lục Lâm Thiên không thể buông ba thân hình mềm mại trong lòng ra, phất tay ý bảo người của Phi Linh môn và Lục gia miễn lễ.

Trên không trung, ánh mắt Liên Hàn Long chớp động, hắn còn tưởng rằng trong lúc vô tình đi tới thế giới thổ dân, thế nhưng nhìn thấy một màn này, hắn không khó nhận ra, hóa ra Lục Lâm Thiên vốn là người của thế giới thổ dân này.

- Lâm Thiên, cuối cùng con cũng trở về.

La Lan thị tới bên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn qua một lượt thân hình Lục Lâm Thiên, ngưng trọng nói:

- Đám người Vô Song, Bạch Linh, Thanh Tuyền, Cảnh Văn và phụ thân con, Tiểu Bạch, Kinh Vân, Du Thược đều ra ngoài tìm con. Bọn họ không tìm thấy con sao?

- Mẫu thân, việc này con đã biết rõ, một lát nữa nói sau.

Lục Lâm Thiên nói với mẫu thân La Lan thị, dò xét khí tức trên người mẫu thân, sau khi Linh Vũ thế giới biến hóa, phương diện tu luyện của mẫu thân cũng nhận được chỗ tốt cực lớn.

Chương 3966: Thủ thuật che mắt sao?

- Lâm Thiên.

- Lục chưởng môn.

Người tất cả các thế lực lớn cũng nhao nhao xúm lại. Mọi người nhanh chóng dò xét khí tức trên người Lục Lâm Thiên, những năm gần đây bọn họ tiến bộ như bay, cho nên cũng rất muốn biết bọn họ có bao nhiêu khác biệt.

Chỉ tiếc sau khi dò xét mọi người mới phát hiện ra, khí tức trên người bọn họ không có cách nào dò xét được, chỉ là trong lúc mơ hồ khiến cho tất cả bọn họ run sợ.

Cùng lúc này mọi người cũng đều cảm nhận được khí tức lạnh lẽo trên không trung, khí tức lạnh lẽo này khiến cho nguyên lực trong cơ thể bọn họ mơ hồ run rẩy, nguyên lực và linh hồn giống như sắp đóng băng.

- Bái kiến nhạc phụ, nhạc mẫu.

Lục Lâm Thiên hành lễ với Lữ Chính Cường và Khâu Mỹ Vi, Vân Khiếu Thiên, sau đó gật đầu với cường giả các thế lực lớn chung quanh. Chỉ là lúc này cũng không phải là lúc nói chuyện.

- Tiểu tạp chủng, hóa ra hang ổ của ngươi là ở đây. Không ngờ lại tới từ thế giới thổ dân, trời cũng giúp ta. Ngươi diệt Thiên Long tông ta, giết con cháu ta, hôm nay ta sẽ diệt tất cả những người này, cho nên nếm thử tư vị này.

Liên Hàn Long âm trầm nói.

- Lão cẩu, thực lực của ngươi không đủ làm như vậy a.

Lục Lâm Thiên lạnh lẽo cười, khí tức tập trung vào người Liên Hàn Long phía trước, phất tay ý bảo đám người Vân Hồng Lăng, cùng với tất cả các thế lực lớn lùi ra phía sau.

Từng ánh mắt lập tức nhìn vào người Liên Hàn Long, cỗ khí tức lạnh lẽo đáng sợ kia là từ trên người kẻ này lan tràn ra, trình độ đáng sợ của nó đủ để khiến cho linh hồn người ta rung động. Nguyên lực, máu tươi trong cơ thể giống như muốn đóng băng, lạnh lẽo thấu xương.

- Thực lực thật đáng sợ, hình như là tới không có ý tốt.

Vô số người Linh Vũ thế giới nhìn về phía trước, nghe lời nói của Liên Hàn Long và Lục Lâm Thiên, bọn họ cũng biết người ngoài mới tới này không có ý tốt. Thực lực của người này quá mức khủng bố, khí tức lạnh lẽo quanh thân chập trùng, cả không trung tràn ngập uy áp giai vị đáng sợ. Dưới cỗ uy áo này, hai chân mọi người như nhũn ra, giống như có một ngọn núi băng bàng bạc đè nặng lên thân hình, lạnh lẽo thấu xương, khiến cho người ta khó thở.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên phất tay ý bảo mọi người lui ra phía sau, cũng không nói gì thêm, thực lực đối phương quá mạnh mẽ, ở lại cũng chỉ thêm vướng bận.

Khuôn mặt già nua của Liên Hàn Long hơi co rút lại, trong đôi mắt âm hàn hiện lên sự vui vẻ, nói:

- Tiểu tạp chủng, xem bây giờ ngươi còn chạy đi đâu? Hòa thượng chạy miếu không chạy. Khặc khặc, có bản lĩnh ngươi cứ tiếp tục chạy đi. Ta sẽ giết hết những người này rồi đi đuổi theo ngươi cũng không vội. Ngươi cứ tiếp tục chạy đi.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía Liên Hàn Long, lúc này vẻ mặt nhẹ nhõm hơn trước rất nhiều, vừa rồi hắn ăn vào một lượng lớn đan dược. Dưới sự luyện hóa của Hỗn Độn Âm Dương Quyết, vẻ mặt tái nhợt đã khôi phục vẻ hồng nhuận.

Ngẩng đầu nhìn Liên Hàn Long, khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười nhạt, nụ cười này rõ ràng mang theo vẻ châm chọc, hắn đứng chắp tay rồi nói:

- Lão cẩu, ngươi cho rằng tới nơi này, tới nhà của ta, ta còn phải chạy sao? Ngày tốt lành của ngươi đã chấm dứt.

- Không biết tự lượng sức mình, nực cười tới cực điểm.

Liên Hàn Long cười lạnh, hàn ý lạnh thấu xương cùng với sát ý khôn cùng từ trong mắt hắn bắn. Ở trong thế giới này hắn cũng không bị thiên địa áp chế giống như những tiểu thế giới kia, cho nên hiện tại hắn có thể thi triển toàn bộ thực lực.

Khuôn mặt già nua khẽ nhúc nhích, Liên Hàn Long phất tay một cái, nguyên lực bàng bạc lạnh lẽo phô thiên cái địa từ trong cơ thể tuôn ra, thoải mái tới cực điểm, tay không lập tức vươn về phía Đông Hải.

Răng răng.

Mặt hải vực Đông Hải bị đóng băng lập tức vang lên tiếng răng rắc, từng khe nứt lập tức lan tràn ra phía xa. Cả hải vực Đông Hải rống như đất rung núi chuyển.

- Đi chết đi.

Liên Hàn Long hét lớn một tiếng, sắc mặt lạnh lẽo, cánh tay vung lên, vai phải run lên, cả một mảng băng trong hải vực của Đông Hải bao la lập tức run rẩy không ngớt.

Oanh.

Một khối băng khổng lồ chừng vài trăm thước giống như một núi băng cực lớn bị Liên Hàn Long nhấc lên từ trong hải vực, mang theo kình phong lạnh lẽo xuyên thủng không gian phẫn nộ đánh về phía Lục Lâm Thiên, khí thế kinh khủng bỗng nhiên bộc phát.

- Rốt cuộc là cấp bậc nào, khí tức mạnh mẽ vô cùng.

Theo Liên Hàn Long ra tay, khí tức trên người hắn lúc này mới chính thức bộc phát. Khí tức Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong phóng ra, đối với người của Linh Vũ thế giới mà nói, bị áp chế. Loại áp chế này khiến cho trong lòng mọi người hãi hùng khiĩep vía. Loại cấp độ này vượt quá nhận thức của tất cả mọi người trong đại lục Linh Vũ.

Xoẹt.

Khối băng cực lớn giống như núi băng này phóng về phía trước, nhữngi nó đi qua cả không gian vặn vẹo, giống như bị phá hủy, lập tức phó tới trước người Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, nhìn khối băng cực lớn giống như núi băng mang theo khí tức lạnh lẽo khủng bố đánh tới, Lục Lâm Thiên vẫn chắp tay đứng trên không trung, trường bào màu xanh rách nát tung bay, miệng khẽ nói:

- Lão cẩu, lúc này ở trước mặt ta ngươi không còn bất kỳ tư cách kêu gào nào nữa.

Dứt lời, khối băng cực lớn đã tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khẽ động, nhẹ nhàng phất tay một cái, ống tay áo màu xanh mang theo lực lượng vô hình lan tràn ra.

Sưu.

Lực lượng vô hình này lan tràn ra, tốc độ của tảng băng giống như núi băng kia lập tức chậm rồi giống như cứng lại, đột nhiên không có cách nào tiến thêm nửa phần.

Răng rắc.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, khối băng khổng lồ giống như núi băng kia lập tức rạn nứt, cuối cùng hóa thành mảnh vỡ trút xuống không trung. Thanh thế khủng bố vô cùng, thế nhưng cuối cùng lại nhẹ nhàng tan vỡ.

Cả không gian ngây ngốc, rung động, công kích của lão giả âm hàn kia có bao nhiêu khủng bố, trong lòng mọi người đều hiểu rõ, thế nhưng không ngờ Lục Lâm Thiên lại có thể nhẹ nhõm hóa giải công kích của lão giả kia như vậy.

Ngay cả Liên Hàn Long cũng ngây ngốc, không thể tin đợc. Thế nhưng tất cả lại xảy ra vô cùng chân thật, Lục Lâm Thiên không ngờ lại có thể nhẹ nhõm hóa giải công kích của hắn, điều này sao có thể?

- Đi.

Liên Hàn Long không chịu tin tưởng chuyện xảy ra trước mắt, bản thể lần nữa có động tác, hai tay chấn động, hai tay đánh xuống phía dưới một trảo, lực lượng lạnh lẽo đóng băng mặt hải vực cách đó không xa thành hai ngọn núi băng khổng lồ. Hai khối băng khổng lồ lập tức bị hắn nhổ lên khỏi mặt hải vực.

Hai khối băng giống như hai ngọn núi phóng lên trời, một trái một phải nhanh chóng bị trảo ấn của Liên Hàn Long khống chế, đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm.

Thanh thế khủng bố khiến cho hải vực chấn động, cả không trung gió nổi mây phun, một phiến hư không lớn xuất hiện.

- Thực lực còn chưa đủ.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, khóe miệng nở nụ cười châm chọc, ống tay áo có chút rách nát lần nữa vung lên.

Chương 4051 Hàn Băng Thiên Lang Hồn Quyết 1

Ầm ầm ầm.

Hai ngọn núi băng khổng lồ một trái một phải lần nữa dừng lại trước người Lục Lâm Thiên mấy chục thước, vô cùng quỷ dị. Không có cách nào tiến thêm nửa phần, ngay sau đó núi băng nổ tung.

Ầm ầm.

Năng lượng khủng ố khuếch tán, thế nhưng ngay cả vạt áo của Lục Lâm Thiên cũng không thể rung chuyển nửa phần.

Không gian chung quanh yên lặng, ngay cả Liên Hàn Long cũng triệt để ngây dại, linh hồn phân thân và bản thể hắn nghi hoặc, thì thào nói:

- Không có khả năng, tại sao có thể như vậy?

- Tiểu tạp chủng, cho rằng thi triển thủ đoạn che mắt là có thể hù dọa lão phu sao? bất kể như thế nào ngày hôm nay ngươi sẽ chết chắc.

Sau khi Liên Hàn Long khiếp sợ, ngây ngốc xong lập tức cười lạnh, ánh mắt đột nhiên trở nên âm trầm, lạnh lẽo.

Sưu.

Tiếng cười vừa dứt, bàn tay Liên Hàn Long nắm chặt, nguyên lực lạnh lẽo mênh mông từ trong cơ thể phô thiên cái địa tuôn ra. Khí tức lạnh lẽo lan tràn, cả Linh Vũ thế giới lúc này đột nhiên có tuyết rơi tán loạn.

Oanh.

Giờ phút này, trong mặt đất giống như có gì vang vọng, núi sông đều đóng băng, sơn mạch bị đóng băng. Hàn ý ngập trời lan tràn, cả thế giới giống như xuất hiện dị tượng thiên địa.

- Hiện tại mới là tháng sáu a, tại sao lại có tuyết rơi.

- Nhiệt độ quá lạnh, giống như muốn đóng băng máu tươi lại, linh hồn cũng muốn đóng băng.

- Xảy ra chuyện gì? Khí tức thật khủng khiếp.

Trong Linh Vũ thế giới, vô số thân ảnh ngẩng đầu, sắc mặt nghi hoặc, trong thiên địa này đột nhiên có uy áp thẩm thấu ra, khiến cho hai chân người ta không nhịn được nhũn ra.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, chung quanh Liên Hàn Long xuất hiện một mảnh băng sương dài hẹp, giống như là một con rắn bằng băng lan tràn ra, quang mang hiển hiện.

Từng mảnh băng sương cuối cùng dây dưa với nhau, khí tức lạnh lẽo khủng bố từ bên trong lan tràn ra, càng ở gần càng cảm nhận được nó khủng bố bao nhiêu.

Khí tức khủng bố như vậy khiến cho tất cả những người có tu vi Ngộ Chân cảnh trong Linh Vũ thế giới lúc này liên tiếp lùi về phía sau, loại khí tức lạnh lẽo này là tồn tại mà bọn họ không thể chạm tới.

Sưu Sưu.

Khí tức lạnh lẽo ngập trời hình thành, giống như muốn đóng băng cả không gian lại, không gian đóng băng vang lên từng tiếng ken két rung động.

Chỉ là khí tức lạnh lẽo khủng bố kia sau khi tới chung quanh Lục Lâm Thiên lại tự động tiêu tán thành hư vô. Căn bản không thể làm rung chuyển Lục Lâm Thiên nửa phần.

- Ngưng tụ.

Trong miệng Liên Hàn Long vang lên một tiếng quát lạnh lẽo, thủ ấn biến hóa, từng đạo băng sương trong không gian chung quanh thân hình hắn bằng mứt thường có thể thấy được, băng sương vô cùng quỷ dị dung hợp lại một chỗ, hóa thành một đầu cự long bằng băng vô cùng đáng sợ, khổng lồ.

Đầu cự long bằng băng xuất hiện, cái đầu dữ tợn giống như một ngọn núi bằng băng, sau lưng có cái đuôi lớn dài dằng dặc, liếc nhìn không thấy giới hạn, giống như là từ tận cùng không gian xuất hiện.

Hai mắt cự long bằng băng nhắm chặt, thân hình có chút vặn vẹo, khí tức lạnh lẽo ngập trời lan tràn. Khí tức lạnh lẽo mạnh mẽ tới nỗi khiến cho cả thiên địa không ngừng có tuyết rơi, khiến cho linh hồn người ta cảm thấy lạnh lẽo và đau đớn.

Khặc khặc.

Cự long bằng băng hình thành, Liên Hàn Long nở nụ cười âm lệ, linh hồn phân thân bỗng nhiên hóa thành một đạo lưu quang linh hồn tiến vào trong mi tâm của đầu cự long bằng băng đang nhắm chặt hai mắt.

- Lấy linh hồn ta làm vật dẫn, ngưng tụ Hàn Băng Thiên Lang Hồn Quyết.

Âm thanh lạnh lẽo từ trong miệng của Liên Hàn Long vang lên, âm thanh vừa dứt, hai mắt nhắm chặt của cự long bằng băng bỗng nhiên mở ra, hung thú bằng băng khổng lồ thức tỉnh.

Ken két.

Trong chớp mắt này, theo đầu hung thú bằng băng khổng lồ thức tỉnh, năng lượng lạnh lẽo lan tràn ra khiến cho không gian chung quanh rạn nứt, vô số vết nứt không gian nhanh chóng lan tràn. Bên trong vết nứt không gian đen kịt cũng xuất hiện băng sương.

Ở phía xa, nhìn thấy uy năng khủng bố như vậy, đám người Linh Vũ thế giới kinh hãi, há hốc mồm.

Đầu cự long khủng bố do băng ngưng tụ ra giống như có thể đem trọng Linh Vũ thế giới đóng băng rồi phá hủy thành mảnh vỡ. Nếu như đầu cự long bằng băng này công kích bọn họ, sợ rằng muốn chạy cũng không thoát. Bị hai con mắt to lớn của đầu cự long này liếc nhìn linh hồn sẽ lập tức đau đớn.

- Tiểu tử, lão phu dùng linh hồn làm vật dẫn ngưng tụ Hàn Băng Thiên Lang Hồn quyết, ngay cả Hóa Hồng cảnh sơ giai cũng phải e ngại ba phần. Có thể chết dưới tuyệt chiêu của lão phu, coi như ngươi đưa cho ta thế giới thổ dân này thì ngươi cũng khó tránh khỏi cái chết.

Ngao.

Tiếng hét lớn âm trầm của Liên Hàn Long vang vọng trên không trung, đầu cự long bằng băng khổng lồ vô cùng đáng sợ kia uốn éo, một tiếng gầm gừ giống như long ngâm vang vọng, thân hình mang theo năng lượng lạnh lẽo khủng bố phóng về phía Lục Lâm

Thiên.

Xoẹt.

Những nơi đầu cự long bằng băng khổng lồ này đi qua, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, hóa thành hư không. Một thông đạo hư không dài xuất hiện. Hải vực bao la phía dưới vốn đã đóng băng dưới lực lượng của đầu cự long bằng băng này lập tức ken két rạn nứt.

Cơ hồ tất cả mọi người phía xa đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên, dưới lực lượng mênh mông cuồn cuộn này không biết Lục Lâm Thiên có thể chống lại được hay không. Nhìn bộ dáng của Lục Lâm Thiên dường như bị trọng thương cho nên mới chật vật quay về Linh Vũ thế giới a.

Oanh.

Đầu cự long bằng băng khổng lồ giống như lưu tinh màu trắng trên bầu trời nhanh chóng phóng tới trước người Lục Lâm Thiên. Năng lượng lạnh lẽo cuồn cuộn phá hủy cả phiến không gian lớn chung quanh Lục Lâm Thiên, chung quanh tràn ngập băng sương.

Nhưng mà băng sương này khi lan tới vị trí cách Lục Lâm Thiên một thước tan rã.

Vô số ánh mắt chờ đợi, lo lắng, tiếng hít sâu một ngụm khí lạnh, như ngừng thở nhìn về phía xa. Lúc này rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng có động tác, ánh mắt khẽ đổi, đột nhiên phất tay một cái, trong miệng đột nhiên có một tiếng quát lạnh giống như tiếng sấm rền vang vọng trên hải vực. Bàn tay nhẹ nhàng giương lên, ngăn cản đều cự long bằng băng khổng lồ kia.

So với đầu cự long bằng băng khổng lồ kia, thân hình Lục Lâm Thiên vô cùng nhỏ bé, thế nhưng bàn tay nhỏ bé của Lục Lâm Thiên giơ lên, trong thiên địa đột nhiên có khí tức quỷ dị vô thanh vô tức lan tràn ra.

Một lát sau, đầu cự long bằng băng khổng lồ, vô cùng đáng sợ kia bỗng nhiên dừng lại trước người Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Thân hình khổng lồ của đầu cự long bằng băng kia dừng lại trước thân hình nhỏ bé của Lục Lâm Thiên, thế nhưng rốt cuộc không thể nào nhúc nhích, tiến thêm nửa phân.

Lục Lâm Thiên chỉ khẽ phất tay, nhanh chóng giam cầm đầu cự long bằng băng trên không trung, vô luận nó giãy dụa thế nào cũng không ai có thể nhúc nhích.

- Xảy ra chuyện gì? Điều đó không có khả năng. Không có khả năng.

Bản thể Liên Hàn Long lập tức kinh hãi, hắn có thể cảm nhận được, đầu cự long bằng băng do hắn ngưng tụ ra bị lực lượng kỳ lạ giam cầm.

Chương 3967: Hàn Băng Thiên Lang Hồn Quyết 1

Ầm ầm ầm.

Hai ngọn núi băng khổng lồ một trái một phải lần nữa dừng lại trước người Lục Lâm Thiên mấy chục thước, vô cùng quỷ dị. Không có cách nào tiến thêm nửa phần, ngay sau đó núi băng nổ tung.

Ầm ầm.

Năng lượng khủng ố khuếch tán, thế nhưng ngay cả vạt áo của Lục Lâm Thiên cũng không thể rung chuyển nửa phần.

Không gian chung quanh yên lặng, ngay cả Liên Hàn Long cũng triệt để ngây dại, linh hồn phân thân và bản thể hắn nghi hoặc, thì thào nói:

- Không có khả năng, tại sao có thể như vậy?

- Tiểu tạp chủng, cho rằng thi triển thủ đoạn che mắt là có thể hù dọa lão phu sao? Bất kể như thế nào ngày hôm nay ngươi sẽ chết chắc.

Sau khi Liên Hàn Long khiếp sợ, ngây ngốc xong lập tức cười lạnh, ánh mắt đột nhiên trở nên âm trầm, lạnh lẽo.

Sưu.

Tiếng cười vừa dứt, bàn tay Liên Hàn Long nắm chặt, nguyên lực lạnh lẽo mênh mông từ trong cơ thể phô thiên cái địa tuôn ra. Khí tức lạnh lẽo lan tràn, cả Linh Vũ thế giới lúc này đột nhiên có tuyết rơi tán loạn.

Oanh.

Giờ phút này, trong mặt đất giống như có gì vang vọng, núi sông đều đóng băng, sơn mạch bị đóng băng. Hàn ý ngập trời lan tràn, cả thế giới giống như xuất hiện dị tượng thiên địa.

- Hiện tại mới là tháng sáu a, tại sao lại có tuyết rơi.

- Nhiệt độ quá lạnh, giống như muốn đóng băng máu tươi lại, linh hồn cũng muốn đóng băng.

- Xảy ra chuyện gì? Khí tức thật khủng khïếp.

Trong Linh Vũ thế giới, vô số thân ảnh ngẩng đầu, sắc mặt nghi hoặc, trong thiên địa này đột nhiên có uy áp thẩm thấu ra, khiến cho hai chân người ta không nhịn được nhũn ra.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, chung quanh Liên Hàn Long xuất hiện một mảnh băng sương dài hẹp, giống như là một con rắn bằng băng lan tràn ra, quang mang hiển hiện.

Từng mảnh băng sương cuối cùng dây dưa với nhau, khí tức lạnh lẽo khủng bố từ bên trong lan tràn ra, càng ở gần càng cảm nhận được nó khủng bố bao nhiêu.

Khí tức khủng bố như vậy khiến cho tất cả những người có tu vi Ngộ Chân cảnh trong Linh Vũ thế giới lúc này liên tiếp lùi về phía sau, loại khí tức lạnh lẽo này là tồn tại mà bọn họ không thể chạm tới.

Sưu Sưu.

Khí tức lạnh lẽo ngập trời hình thành, giống như muốn đóng băng cả không gian lại, không gian đóng băng vang lên từng tiếng ken két rung động.

Chỉ là khí tức lạnh lẽo khủng bố kia sau khi tới chung quanh Lục Lâm Thiên lại tự động tiêu tán thành hư vô. Căn bản không thể làm rung chuyển Lục Lâm Thiên nửa phần.

- Ngưng tụ.

Trong miệng Liên Hàn Long vang lên một tiếng quát lạnh lẽo, thủ ấn biến hóa, từng đạo băng sương trong không gian chung quanh thân hình hắn bằng mứt thường có thể thấy được, băng sương vô cùng quỷ dị dung hợp lại một chỗ, hóa thành một đầu cự long bằng băng vô cùng đáng sợ, khổng lồ.

Đầu cự long bằng băng xuất hiện, cái đầu dữ tợn giống như một ngọn núi bằng băng, sau lưng có cái đuôi lớn dài dằng dặc, liếc nhìn không thấy giới hạn, giống như là từ tận cùng không gian xuất hiện.

Hai mắt cự long bằng băng nhắm chặt, thân hình có chút vặn vẹo, khí tức lạnh lẽo ngập trời lan tràn. Khí tức lạnh lẽo mạnh mẽ tới nỗi khiến cho cả thiên địa không ngừng có tuyết rơi, khiến cho linh hồn người ta cảm thấy lạnh lẽo và đau đớn.

Khặc khặc.

Cự long bằng băng hình thành, Liên Hàn Long nở nụ cười âm lệ, linh hồn phân thân bỗng nhiên hóa thành một đạo lưu quang linh hồn tiến vào trong mi tâm của đầu cự long bằng băng đang nhắm chặt hai mắt.

- Lấy linh hồn ta làm vật dẫn, ngưng tụ Hàn Băng Thiên Lang Hồn Quyết.

Âm thanh lạnh lẽo từ trong miệng của Liên Hàn Long vang lên, âm thanh vừa dứt, hai mắt nhắm chặt của cự long bằng băng bỗng nhiên mở ra, hung thú bằng băng khổng lồ thức tỉnh.

Ken két.

Trong chớp mắt này, theo đầu hung thú bằng băng khổng lồ thức tỉnh, năng lượng lạnh lẽo lan tràn ra khiến cho không gian chung quanh rạn nứt, vô số vết nứt không gian nhanh chóng lan tràn. Bên trong vết nứt không gian đen kịt cũng xuất hiện băng sương.

Ở phía xa, nhìn thấy uy năng khủng bố như vậy, đám người Linh Vũ thế giới kinh hãi, há hốc mồm.

Đầu cự long khủng bố do băng ngưng tụ ra giống như có thể đem trọng Linh Vũ thế giới đóng băng rồi phá hủy thành mảnh vỡ. Nếu như đầu cự long bằng băng này công kích bọn họ, sợ rằng muốn chạy cũng không thoát. Bị hai con mắt to lớn của đầu cự long này liếc nhìn linh hồn sẽ lập tức đau đớn.

- Tiểu tử, lão phu dùng linh hồn làm vật dẫn ngưng tụ Hàn Băng Thiên Lang Hồn quyết, ngay cả Hóa Hồng cảnh sơ giai cũng phải e ngại ba phần. Có thể chết dưới tuyệt chiêu của lão phu, coi như ngươi đưa cho ta thế giới thổ dân này thì ngươi cũng khó tránh khỏi cái chết.

Ngao.

Tiếng hét lớn âm trầm của Liên Hàn Long vang vọng trên không trung, đầu cự long bằng băng khổng lồ vô cùng đáng sợ kia uốn éo, một tiếng gầm gừ giống như long ngâm vang vọng, thân hình mang theo năng lượng lạnh lẽo khủng bố phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Xoẹt.

Những nơi đầu cự long bằng băng khổng lồ này đi qua, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, hóa thành hư không. Một thông đạo hư không dài xuất hiện. Hải vực bao la phía dưới vốn đã đóng băng dưới lực lượng của đầu cự long bằng băng này lập tức ken két rạn nứt.

Cơ hồ tất cả mọi người phía xa đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên, dưới lực lượng mênh mông cuồn cuộn này không biết Lục Lâm Thiên có thể chống lại được hay không. Nhìn bộ dáng của Lục Lâm Thiên dường như bị trọng thương cho nên mới chật vật quay về Linh Vũ thế giới a.

Oanh.

Đầu cự long bằng băng khổng lồ giống như lưu tinh màu trắng trên bầu trời nhanh chóng phóng tới trước người Lục Lâm Thiên. Năng lượng lạnh lẽo cuồn cuộn phá hủy cả phiến không gian lớn chung quanh Lục Lâm Thiên, chung quanh tràn ngập băng sương.

Nhưng mà băng sương này khi lan tới vị trí cách Lục Lâm Thiên một thước tan rã.

Vô số ánh mắt chờ đợi, lo lắng, tiếng hít sâu một ngụm khí lạnh, như ngừng thở nhìn về phía xa. Lúc này rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng có động tác, ánh mắt khẽ đổi, đột nhiên phất tay một cái, trong miệng đột nhiên có một tiếng quát lạnh giống như tiếng sấm rền vang vọng trên hải vực. Bàn tay nhẹ nhàng giương lên, ngăn cản đều cự long bằng băng khổng lồ kia.

So với đầu cự long bằng băng khổng lồ kia, thân hình Lục Lâm Thiên vô cùng nhỏ bé, thế nhưng bàn tay nhỏ bé của Lục Lâm Thiên giơ lên, trong thiên địa đột nhiên có khí tức quỷ dị vô thanh vô tức lan tràn ra.

Một lát sau, đầu cự long bằng băng khổng lồ, vô cùng đáng sợ kia bỗng nhiên dừng lại trước người Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Thân hình khổng lồ của đầu cự long bằng băng kia dừng lại trước thân hình nhỏ bé của Lục Lâm Thiên, thế nhưng rốt cuộc không thể nào nhúc nhích, tiến thêm nửa phân.

Lục Lâm Thiên chỉ khẽ phất tay, nhanh chóng giam cầm đầu cự long bằng băng trên không trung, vô luận nó giãy dụa thế nào cũng không ai có thể nhúc nhích.

- Xảy ra chuyện gì? Điều đó không có khả năng. Không có khả năng.

Bản thể Liên Hàn Long lập tức kinh hãi, hắn có thể cảm nhận được, đầu cự long bằng băng do hắn ngưng tụ ra bị lực lượng kỳ lạ giam cầm.

Chương 3968: Hàn Băng Thiên Lang Hồn Quyết 2

Cự long bằng băng mất đi uy năng, trong đó bị áp chế rồi suy yếu không thấy, cho nên căn bản không có cách nào giãy dụa. ngay cả linh hồn phân thân của hắn cũng bị giam cầm trong cự long bằng băng. Không có cách nào nhúc nhích, căn bản không có cách nào thoát thân.

Biến hóa đột nhiên xảy ra khiến cho trong lòng Liên Hàn Long tuôn ra cảm giác sợ hãi, từ sâu trong linh hồn phát lạnh, rung động. Loại rung động và sợ hãi này tới từ thiên địa, không thể loại bỏ.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt đạp không đứng lơ lửng, trên thân hình nhỏ bé kia có khí thế không dưới cự long bằng băng một chút nào. Thậm chí so với đầu cự long bằng băng khổng lồ, vô cùng đáng sợ kia còn mạnh hơn, đầu cự long trước mặt Lục Lâm Thiên hiện tại có cảm giác nhỏ bén hơn nhiều.

- Diệt ngươi dường như có chút lãng phí, đến sớm không bằng tới vừa lúc. Nhiều năm như vậy rốt cuộc cũng luyện hóa hoàn tất, nếu sớm luyện hóa hoàn tất một chút, cũng không phải chạy xa như vậy.

Âm thanh nhẹ nhàng từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên, trong mi tâm hắn có một đạo lưu quang lướt đi, lập tức hóa thành một đạo thân ảnh giống Lục Lâm Thiên như đúc.

Khí tức nóng bỏng lặng lẽ thẩm thấu trong không trung, khiến cho làn da mọi người phỏng rát, linh hồn giống như bị thiêu đốt.

Đạo thân ảnh Lục Lâm Thiên này xuất hiện, khí tức nóng bỏng trên người lan tràn ra, thân hình hóa thành một cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời khổng lồ. Thân hình của cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời này giống như là một ngọn núi đứng sừng sững, chung quanh là hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn. khí tức nóng bỏng và âm hàn cùng tồn tại.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, thân hình cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da tời xuất hiện, không gian bị thiêu đốt thành hư không. Băng sương, khí tức lạnh lẽo thấu xương, núi non sông ngòi trong cả Linh Vũ thế giới bị đóng băng trong nháy mắt này lập tức tan rã.

Băng trên hải vực bao la khôn cùng trong Đông Hải sau khi cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời này xuất hiện, lặng lẽ tự động tan rã, nước biển dần dần sôi trào, tạo thành những cơn sóng cuồn cuộn.

Nhìn qua cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời trước mắt, khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười vui vẻ. Hắn không ngờ linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm lúc này lại luyện hóa Xích Linh Liệt Hỏa hoàn tất. Xích Linh Liệt Hỏa khi trước chính là Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong. Mà ngay cả Tam Kỳ lão nhân là Hóa Hồng cảnh cũng không có cách nào luyện hóa hắn.

Mà bây giờ linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm triệt để luyện hóa Xích Linh Liệt Hỏa, tăng thêm thực lực bản thân của nó, Lục Lâm Thiên có cảm giác, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm lúc này có lẽ đã đạt tới Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, thế nhưng vẫn không đạt tới tình trạng của XÍch Linh Liệt Hỏa khi trước.

Khi Thái Cổ U Minh Viêm xuất hiện, khí tức Tuyên Cổ cảnh cao giai gần tới đỉnh phong tràn ra, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên âm thầm cười khổ. Nếu như luyện hóa hòan tất sớm một chút, hắn cũng không cần bị đuổi giết chạy về Linh Vũ thế giới.

Thái Cổ U Minh Viêm Tuyên Cổ cảnh cao giai, không chỉ có thể đánh bại Liên Hàn Long, thậm chí còn có thể đánh chết Liên Hàn Long, bởi vì Thái Cổ U Minh Viêm không phải là linh vật trời sinh bình thường.

Sưu.

Bản thể Liên Hàn Long và thân hình cự long bằng băng khổng lồ đồng thời run rẩy, con mắt chăm chú tập trung vào cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời kia. Nhiệt độ kinh khủng kia khiến cho linh hồn của Liên Hàn Long có cảm giác bị thiêu đốt. Toàn thân như nhũn ra.

Khí tức khủng bố vô hình nhanh chóng bị Liên Hàn Long dò xét ra.

Khi dò xét khí tức khủng bố từ cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da tời kia, ánh mắt Liên Hàn Long bỗng nhiên hiện lên vẻ sợ hãi, miệng nghẹn ngào nói:

- Linh vật trời sinh, Tuyên Cổ cảnh cao giai, dường như còn sắp tới Tuyên Cổ cảnh đỉnh phong.

Sưu.

Lúc này cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da tời đột nhiên khẽ mở miệng hút một cái về phía cự long bằng băng, hỏa diễm màu xanh da trời ngập trời đột nhiên khuếch tán.

Dưới ánh mắt sợ hãi của cự long bằng băng khổng lồ, năng lượng lạnh lẽo bị cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời hút vào trong miệng, giống như là cẩn thận thăm dò. Dưới ánh mắt rung động của cự long bằng băng khổng lồ, dưới vô số ánh mắt rung động của đám người phía xa, cự long bằng băng khổng lồ lập tức bị cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời hít vào trong miệng.

Dễ dàng, thế như chẻ tre, cự long bằng băng không có một chút lực phản kháng nào.

Phụt.

Thân hình cự long bằng băng bị hỏa diễm màu xanh da trời thôn phệ, khuôn mặt già nua của Liên Hàn Long hoảng sợ, lập tức há mồm phun ra một ngụm máu tươi.

- Không, không được...

Trong cái miệng lớn của cự long vang lên âm thanh âm lệ của Liên Hàn Long, linh hồn phân thân của hắn ở trong cự long bằng băng, cự long bằng băng không có một chút sức phản kháng nào bị cự nhân bằng hỏa diễm thôn phệ vào trong miệng. Linh hồn phân thân Tuyên Cổ cảnh cao giai lập tức bị cự nhân kia thôn phệ vào trong miệng. Bị nhiệt độ cao cuồn cuộn bao phủ.

Trong giây lát này, Liên Hàn Long có thể cảm nhận được linh hồn phân thân của mình đang thừa nhận nhiệt độ cao khó có thể kháng cự, hỏa diễm màu xanh da trời có nhiệt độ nóng bỏng và âm hàn khủng bố này dường như chuyên môn khắc chế linh hồn, áp chế linh hồn. Cự nhân nhanh chóng luyện hóa linh hồn, linh hồn hắn giãy dụa, thế nhưng lại không làm nên chuyện gì. Dưới biển lửa màu xanh da trời cuồn cuộn kia, linh hồn hắn e ngại, không dám va chạm vào nó.

- Thả linh hồn phân thân của ta ra, khoản sổ sách của chúng ta sẽ xóa bỏ.

Không quan tâm trong miệng đang không ngừng có máu tươi tràn ra, nhìn cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời của Lục Lâm Thiên đang không ngừng thôn phệ linh hồn phân thân. Liên Hàn Long lập tức hét lớn với Lục Lâm Thiên. Linh hồn phân thân của hắn nhất định phải được bảo toàn, không thể có việc gì. Một khi linh hồn phân thân của hắn bị diệt, cả đời này hắn không có cơ hội đột phá Hóa Hồng cảnh, vĩnh viễn chỉ có thể dừng bước ở bước này.

- Lão cẩu, ngươi cảm thấy bây giờ ngươi còn có tư cách đàm phán điều kiện với ta sao?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước người cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời. Thân hình đạp không đứng lơ lửng, trường bào màu xanh rách nát tung bay, khóe miệng nở nụ cười châm chọc, toàn thân dung hợp với thiên địa, trên người tự nhiên có khí thế bá tuyệt.

Liên Hàn Long nổi giận lôi đình, hiện tại đối mặt với linh vật trời sinh có tu vi Tuyên Cổ cảnh cao giai của Lục Lâm Thiên lúc này hắn đã biết rõ mình không thể làm gì được Lục Lâm Thiên. Chỉ là linh hồn phân thân nhất định không thể xảy ra chuyện gì, cho nên ánh mắt hắn chỉ có thể tập trung vào những người khác.

- Tiểu tạp chủng, không thả linh hồn phân thân ta, ta sẽ diệt tất cả đám người này, không để yên cho ngươi.

Tiếng quát lạnh lẽo vang lên, toàn thân Liên Hàn Long lần nữa có khí tức lạnh lẽo thấu xương lan tràn ra.

Chương 3969: Đánh chết Liên Hàn Long

Ầm ầm.

Khí tức lạnh lẽo cuồn cuộn lan tràn, cả chín tầng trời run run, không trung dưới khí tức lạnh lẽo phô thiên cái địa này nhanh chóng chấn động. Trong không gian tựa như có một cơn lốc chấn động, băng sương đầy trời, thậm chí còn xen lẫn một tia thiên uy, xem ra đã bắt đầu dùng toàn lực.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, ánh mắt lạnh nhạt nhìn về phia Liên Hàn Long, cảm nhận khí tức kinh khủng lạnh lẽo kia, khóe miệng nở nụ cười châm chọc, lạnh nhạt nói:

- Đừng có giở trò, thành thật một chút đi.

Âm thanh nhàn nhạt từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên, âm thanh nhàn nhạt này giống như là lệnh trời, âm thanh bình thản vang vọng, thế nhưng âm thanh này lại giống như là tiếng sấm rền vang vọng trên không trung.

Dứt lời, ống tay áo màu xanh rách nát của Lục Lâm Thiên vung lên về phía trước, cả phiến thiên địa này bỗng nhiên run lên, khí tức khiến cho người ta run sợ và bất an từ trong mặt đất và chỗ sâu trong hư không lặng lẽ thẩm thấu ra.

Oanh.

Mặt đất và chỗ sâu trong hư không đột nhiên run lên, lập tức vô số người của Linh Vũ giới trên hải vực gần đó tự nhiên trong lòng cảm thấy run rẩy, giống như có uy áp đang từ trong linh hồn và máu thẩm thấu ra, khiến cho mọi người phủ phục xuống mặt đất.

Cùng một thời gian, thanh thế khủng bố mà Liên Hàn Long vừa mới tạo thành trong nháy mắt này bỗng nhiên phai nhạt, khí tức lạnh lẽo khủng bố vô thanh vô tức biến mất không thấy gì nữa.

Sưu.

Trong lòng Liên Hàn Long đột nhiên run lên vô cùng khó hiểu, hắn có thể cảm giác được lực lượng của mình bị thiên địa thôn phệ, thiên uy đột nhiên tập trung lên thân hắn.

Dưới cỗ thiên uy này, linh hồn Liên Hàn Long bỡ ngỡ, không gian chung quanh tự nhiên cứng lại rồi vặn vẹo, không gian vặn vẹo lại một chỗ, toàn thân không có cách nào nhúc nhích.

Trong lòng Liên Hàn Long đột nhiên phát lạnh, trong mắt chính thức hiện lên vẻ sợ hãi.

Nhìn đạo thân ảnh mặc áo bào xanh rách nát vừa rồi hắn còn không đặt vào trong mắt lúc trước, Liên Hàn Long có cảm giác mình đang đối mặt với cả thiên địa. Thân hình mặc áo bào xanh này giống như là chúa tể của thiên địa này vậy.

Lục Lâm Thiên lẳng lặng đứng trước mặt Liên Hàn Long, đứng chắp tay, khóe miệng nở nụ cười nhạt nói:

- Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, thực sự có chút mạnh mẽ. Chỉ tiếc đây là thế giới của ta, ta chính là chủ nhân của thế giới này, là người cầm trịch. Người trong thế giới của ta, cho dù là Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong thì thế nào? Là long thì cuộn lại cho ta, là hổ thì nằm xuống đất. Cho dù có mạnh mẽ ta chỉ cần lật tay cũng có thể tiêu diệt.

Dứt lời, khóe miệng nở nụ cười châm chọc của Lục Lâm Thiên đột nhiên trở nên nghiêm túc, một tay đánh ra, dưới ánh mắt của tất cả mọi người, thân hình xuyên qua không gian. Một tay đánh vào không gian vặn vẹo kia, thủ ấn xuyên qua không gian vặn vẹo, lập tức đánh về phía đỉnh đầu Liên Hàn Long.

Ầm ầm.

Những nơi thủ ấn đi qua, không gian đột nhiên run rẩy, trên trời cao, bỗng nhiên vang vọng tiếng sấm rền, thiên uy cuồn cuộn.

Cùng lúc, thủ ấn Lục Lâm Thiên bỗng nhiên hướng về phía Liên Hàn Long, không gian lặng lẽ nứt vỡ từng khúc. Khí thế bá đạo, kinh khủng tới cực điểm bỗng nhiên tập trung lên trên người Liên Hàn Long.

Dường như Liên Hàn Long cảm nhận được cái gì đó, ánh mắt run rẩy, gian nan ngẩn đầu lên. Đạo thân ảnh mặc áo bào xanh trước mắt này chính là chúa tể của thiên địa này, thế không thể đỡ được, cỗ khí thế bá đạo kia khống chế vạn vật trong thiên địa này.

Trước mặt chúa tể thiên địa này, Liên Hàn Long có cảm giác thực lực của mình từ Tuyên Cổ cảnh bị áp chế xuống tới Niết Bàn cảnh cao giai. Trước mặt chúa tể thiên địa này, thiên địa không cho phép thực lực của hắn mạnh hơn phiến thiên địa này..

Thiên uy, trong lúc vô thanh vô tức bao phủ Liên Hàn Long, bên trong còn có khí tức man hoang, cổ xưa, thê lương...

Dưới thiên uy, linh hồn Liên Hàn Long rung động, cảm giác tử vong xuất hiện từ tận đáy lòng. Đồng tử co rút lại, muốn toàn lực thi triển thủ đoạn giãy dụa, thế nhưng lại phát hiện ra tất cả hành động chỉ là vô ích. Toàn thân bị giam cầm, căn bản không thể nhúc nhích.

- Đây là lực lượng thế giới ngươi dung hợp với Trung Thiên thế giới này? Chẳng lẽ ngươi là Dung Thế Niết Bàn?

Liên Hàn Long sợ hãi, đồng tử co rút lại, đến thời điểm này dường như hắn mới kinh hãi phát hiện ra thứ gì đó.

- Lão thất phu, ngươi nói sai rồi, ta không phải là Dung Thế Niết Bàn, đây là thế giới thổ dân, thế nhưng lại là thế giới hỗn độn, ta luyện giới chi nguyên của thế giới hỗn độn. Thế giới hỗn độn này không phải là ta, thế nhưng ta lại là thế giới hỗn độn này.

Linh hồn Lục Lâm Thiên truyền âm vào trong tai Liên Hàn Long, cùng lúc hắn phất tay đánh ra một đạo chưởng ấn, nhẹ nhàng rơi vào trên đỉnh đầu Liên Hàn Long.

- Hỗn độn...

Ánh mắt Liên Hàn Long trợn lên, ánh mắt tràn ngập phức tạp, run

run không thôi. Ánh mắt này bao hàm tất cả, không thể tin nổi, rung động, khiếp sợ, tuyệt vọng, tham lam, hối hận...

- Hiện tại ngươi đã thấy ngươi ở trước mặt ta còn có tư cách gì kêu gào hay không?

Sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên bỗng nhiên đại thịnh, âm thanh lạnh lẽo thấu xương vang lên. Ngay lúc đó trong lòng bàn tay có nguyên lực hóa thành vòng xoáy tuôn ra, lực lượng cắn nuốt ngập trời lan tràn.

- Ah....

Liên Hàn Long còn chưa nói xong đã thê thảm kêu lên một tiếng, âm thanh quanh quẩn trên vùng hải vực này, nguyên lực trong cơ thể mạnh mẽ bị hút ra. Linh hồn cũng không tránh thoát khỏi một kiếp này. Loại đau đớn tới từ linh hồn và từng tấc tế bào không thể chống cự và loại bỏ, khuôn mặt già nua vì đau đớn mà run rẩy, vặn vẹo.

Ầm ầm.

Giữa không trung vang vọng tiếng sấm, gió nổi mây phun không ngừng, cả không gian lờ mờ.

Chỉ có cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời trên không trung giống như một mặt trời bằng hỏa diễm màu xanh bắn ra quang mang nóng bỏng, đạo thân ảnh màu xanh kia giống như là một vị thần. Một người có tu vi Tuyên Cổ cảnh cao giai trong truyền thuyết không ngờ lại giống như con sâu cái kiến, miệng không người kêu lên từng tiếng thê thảm.

Tất cả mọi chuyện kéo dài không lâu, hồn anh của Liên Hàn Long bị Lục Lâm Thiên mạnh mẽ hút ra, tiến vào không gian trong đầu Lục Lâm Thiên.

Ông.

Kim đao màu vàng rốt cuộc cũng có động tác, đao mang màu vàng lướt đi, nhanh chóng đánh lên trên hồn anh của Liên Hàn Long đang run rẩy, chém thành mảnh vỡ, sau đó lập tức cuồn cuộn thôn phệ tàn hồn.

Ông Ông.

Hấp thu tàn hồn của hồn anh người có tu vi Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, trong chớp mắt này kim đao màu vàng phát ra tiếng vang giống như tiếng sấm trước nay chưa từng có, dường như là tiếng kêu vui sướng, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, thôn phệ hồn anh của Liên Hàn Long, kim đao màu vàng dường như vô cùng hưởng thụ.

Sưu.

Kim đao màu vàng lập tức xoay quanh phía trên tiểu hồn anh, giống như đang mừng rỡ luyện hóa hấp thu lực lượng tàn hồn của hồn anh Liên Hàn Long.

- Ai dám động tới nữ nhi ta, ta chắc chắn sẽ khiến cho kẻ đó thần hồn câu diệt, tan thành mây khói.

Chương 3970: Động tĩnh của kim đao màu vàng 1

Âm thanh bá đạo từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên, âm thanh giống như tiếng sấm rền. Dưới chưởng ấn, dưới vô số ánh mắt rung động của người Linh Vũ thế giới phía ra, thân hình Liên Hàn Long triệt để trở thành thây khô, lập tức bị thu vào trong nhẫn trữ vật của Lục Lâm Thiên.

Chung quanh đột nhiên ngừng lại, động tĩnh khủng bố dần dần tán đi. đột nhiên đã tới hoàng hôn, ánh trời chiều như máu, chiếu rọi hải vực bao la.

Trên hải vực phía xa xa không biết từ khi nào đã có không ít thân ảnh tụ tập, rậm rạp, chằng chịt, che khuất bầu trời.

Từng ánh mắt nhìn nam tử mặc áo bào xanh trên không trung, đó là tồn tại trong truyền thuyết. Thế giới này hắn đã lưu lại vô số truyền thuyết.

- Bái kiến Thái thượng chưởng môn.

Trong một phương đội ngũ, mấy trăm vạn đệ tử Phi Linh môn hành lễ, đạo thân ảnh mặc trường bào màu xanh kia ở trong Phi Linh môn đã là tồn tại cao nhất, là linh hồn của Phi Linh môn.

- Đi, về nhà.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện bên người La Lan thị, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Lnh, ánh mắt nhìn qua phương hướng Cổ Vực, trong lòng hắn đột nhiên tràn ngập cảm giác tưởng niệm. Tưởng niệm tất cả mọi thứ trong Phi Linh môn, đây mới chính thức là nhà hắn. Là nơi hắn thủ hộ, cũng là nơi cần hắn tiếp tục thủ hộ.

- Hai mươi ngày rồi, sao còn chưa có động tĩnh? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Trong Trung minh thế giới, vô số người nghi hoặc không thôi, suốt hai mươi ngày, Lục Lâm Thiên và Liên Hàn Long chưa trở về, chuyện này khiến cho mọi người càng thêm nghi hoặc không thôi.

- Tiểu Long thúc, phụ thân con không có việc gì đó chứ?

Ngoài căn lều nhỏ, Lục Âm hỏi Tiểu Long.

- Yên tâm đi, lão thất phu kia còn chưa có thực lực làm gì được phụ thân con. Ta có thể cảm giác được phụ thân con hiện tại rất tốt, không có việc gì.

Tiểu Long gật đầu khẳng định nói, có huyết khế trong đầu, hắn có thể cảm giác được lúc này lão đại không có việc gì, ít nhất không có chuyện gì lớn, vẫn sống tốt.

Trong ngọn núi lộn xộn có mấy cây đại thụ xanh biếc còn sót lại, trong thiên địa chung quanh mơ hồ còn có sát khí vương vấn.

Thân ảnh xinh đẹp của Bắc Cung Vô Song nhẹ nhàng đáp xuống một tảng đá, tay ôm Nguyên Cổ Linh Tinh thú trong ngực, lạnh nhạt nhìn về phía xa.

- Không ngờ Tiểu Linh lại chọn ngươi.

Thân hình Huyền Tuyết Ngưng vô thanh vô tức xuất hiện bên người Bắc Cung Vô Song, mang theo một mùi thơm nhàn nhạt.

- Tiểu Linh rất đáng yêu, nó là của ngươi, ta trả lại cho ngươi.

Bắc Cung Vô Song quay đầu lại, nhìn Huyết Tuyết Ngưng bên cạnh rồi mỉm cười, nhanh chóng đem Nguyên Cổ Linh Tinh thú trong ngực giao cho Huyết Tuyết Ngưng.

- Không cần, Tiểu Linh đã chọn ngươi, đây là lựa chọn của bản thân nó.

Huyền Tuyết Ngưng nói:

- Tiểu hồ đồ này cũng không tùy tiện nhảy vào trong lòng người khác, nó đã lựa chọn ngươi tự nhiên có nguyên nhân của nó.

- Vậy thì ta sẽ chiếu cố tiểu gia hỏa này thật tốt.

Bắc Cung Vô Song nói.

Huyền Tuyết Ngưng nhìn Bắc Cung Vô Song, nhìn khuôn mặt động lòng người kia một hồi rồi nói:

- Dường như ngươi đang suy đoán quan hệ của ta và Lục Lâm Thiên, thế nhưng lại không tiện mở miệng đúng không?

- Không có gì phải mở miệng, ta suy đoán là bởi vì ta là thê tử của chàng. Ta không hỏi là bởi vì ta biết rõ chàng làm tất cả mọi thứ đều có mục đích, bên cạnh chàng không có ai là người thường. Khi ở cùng với chàng ta đã biết, ta không có cách nào dùng lẽ thường mà cân nhắc khi ở cạnh chàng. Những năm này tuy rằng thi thoảng chàng có làm chuyện hoang đường khiến cho ta có chút tức giận. Thế nhưng ít nhất chàng là người biết phụ trách, có thể đặt người nhà vào trong lòng. Chuyện về sau ta không có cách nào đoán trước được. Nếu như ta quản, chàng nhất định sẽ nghe ta, thế nhưng ta không thể lúc nào cũng ở bên cạnh chàng. Khi chàng cần trợ giúp ta cũng bất lực. Cho nên tất cả cứ thuận theo tự nhiên đi.

Bắc Cung Vô Song nhìn Huyền Tuyết Ngưng nói.

Hai mắt của Huyền Tuyết Ngưng biến ảo, nhìn về phía trước mà không nói thêm gì.

Trong tầng thứ bảy Thiên Trụ giới, mãi ba năm sau Lục Lâm Thiên mới mở hai mắt ra, quang mang màu vàng huyền ảo quanh thân giống như linh xà tiến vào trong cơ thể rồi biến mất không thấy.

Phù.

Một ngụm trọc khí từ trong miệng Lục Lâm Thiên phun ra, giống như một cơn lốc nhỏ khiến cho không gian chấn động. Hai con mắt mở ra, khí tức man hoang, cổ xưa từ bên trong mắt bắn ra.

- Niết Bàn cảnh cao giai đỉnh phong, nhưng mà tại sao lại không có cách nào đột phá?

Tinh mang trong mắt biến mất, Lục Lâm Thiên thì thào nói, sau khi trở về Phi Linh môn, nói chuyện với người nhà trong chốc lát Lục Lâm Thiên lập tức tiến vào trong mật thất ở hậu sơn luyện hóa nguyên lực của Liên Hàn Long.

Liên Hàn Long tổn thất linh hồn phân thân, bản thân tiêu hao tới tình trạng khủng bố, nhưng mà nguyên lực còn lại đối với Niết Bàn cảnh cao giai mà nói vẫn vô cùng đáng sợ. Cũng may đan điền của Lục Lâm Thiên khổng lồ khác với người thường, bằng không mà nói quả thực không có cách nào chịu nổi.

Luyện hóa nguyên lực trong cơ thể Liên Hàn Long, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy nguyên lực trong cơ thể mình tăng lên một mảng lớn, đã sớm tới Niết Bàn cảnh cao giai đỉnh phong. Chỉ khó hiểu là nguyên lực gia tăng, thế nhưng cũng không có dấu hiệu đột phá. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút khó hiểu.

- Ít nhất thực lực tăng lên không ít.

Lục Lâm Thiên có chút khó hiểu suy tư một lát, sau đó cũng không quá chú tâm tới vấn đề này. Loại chuyện như đột phá, vẫn là nước chảy thành sông, cứ chờ đợi cơ hội là được rồi. Cho dù xoắn xuýt cũng không có tác dụng. Ít nhất sau khi luyện hóa Liên Hàn Long xong, thực lực hắn tăng cường không ít. Thậm chí linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm cũng nhận được môth ít chỗ tốt. Thôn phệ linh hồn phân thân của Liên Hàn Long cũng có thể làm cho tu vi của linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm tăng tiến lên.

Thái Cổ U Minh Viêm luyện hóa Xích Linh Liệt Hỏa, thực lực lúc này sợ rằng dưới Hóa Hồng cảnh cũng không cần e ngại một ai. Chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên mừng thầm không thôi. Có thủ đoạn như vậy, về sau cũng có thêm át chủ bài.

- Dường như lại có biến hóa.

Linh hồn dò xét kim đao màu vàng trong đầu, lúc này kim đao màu vàng hấp thu hồn anh của Liên Hàn Long, thân đao càng thêm sáng bóng, thâm thúy. Đột nhiên Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, lần này kim đao màu vàng có biến hóa không ít.

Nhíu mày, tâm thần khẽ động, Lục Lâm Thiên muốn thử xem lần này có thể rung chuyển kim đao màu vàng hay không. Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không có quá nhiều chờ mong, dù sao lần nữa không có cách nào rung chuyển kim đao màu vàng đã khiến cho Lục Lâm Thiên chết lặng rồi.

Sưu.

Vào giờ phút này, vốn Lục Lâm Thiên không có một chút hy vọng nào, thế nhưng kim đao màu vàng đột nhiên có rung động. Theo linh hồn lực Lục Lâm Thiên bao phủ, kim đao màu vàng đột nhiên run lên, kim quang lập lòe, lập tức bao phủ linh hồn lực của Lục Lâm Thiên.

Chương 3971: Động tĩnh của kim đao màu vàng 2

Ầm ầm.

Kim quang va chạm với linh hồn lực của Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên bỗng nhiên có cảm giác giống như ngũ lôi oanh đỉnh, áp lực mạnh mẽ vô cùng đột nhiên đè xuống. Đây là khí tức kinh khủng nhất mà Lục Lâm Thiên từng đối mặt. Cỗ khí tức kinh khủng này đột nhiên khiến cho linh hồn rung động, tim đập nhanh.

- Thực lực của ngươi còn quá yếu, quá yếu.

Bên trong kim quang vang lên một đạo âm thanh, lập tức tất cả lại trở nên yên tĩnh. Kim quang trên kim đao màu vàng biến mất. Lúc này kim đao màu vàng mới trở lại bình thường.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới khôi phục lại, dưới thanh thế kinh khủng vừa rồi, ánh mắt Lục Lâm Thiên rung rung, thanh thế này quả thực quá mức kinh khủng, khủng bố tới cực điểm.

- Tên thổ phỉ trong linh hồn rốt cuộc có địa vị gì.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, vừa rồi cỗ khí tức kia chính là cỗ khí tức mạnh mẽ nhất mà bình sinh hắn được chứng kiến. Ngay cả khí tức của Liên Hàn Long so với cỗ khí tức vừa rồi trên thân kim đao màu vàng mà nói, chính là con sâu cái kiến đối mặt với thiên địa mênh mông.

Rung động một lát, Lục Lâm Thiên cũng không nghĩ quá nhiều mà nhanh chóng đi ra khỏi mật thất ở hậu sơn. Ba năm, bên ngoài chỉ mới trôi qua nửa tháng mà thôi, hắn cũng nên ở cùng với người thân của mình.

Vào đêm, trên không trung Phi Linh môn, ánh trăng bảo phủ, vô số ngôi sao phía xa lập lòe.

Trong Ngũ Hành điện, trong một căn phòng, hai thân hình dây dưa, Lục Lâm Thiên xông tới, hai tay nắm bộ ngực trắng như ngọc.

Vân Hồng Lăng ôm eo Lục Lâm Thiên, khẽ lắc mình rồi kêu lên, nghênh đón thế công của hắn. Trong giây lát lại kêu lên từng tiếng gấp gáp.

Mãi một lúc lâu sau tất cả mới trở nên yên tĩnh, nữ tử động lòng người kia lúc này mồ hôi đầm đìa, hai mắt mê ly.

Vân Hồng Lăng nhẹ nhàng tựa vào trên ngực Lục Lâm Thiên, ngón tay khẽ vẽ vẽ, nhẹ nhàng vẽ vài vòng tròn trên bộ ngực màu tím nhàn nhạt, bỗng nhiên ngẩng đầu hỏi Lục Lâm Thiên:

- Chàng nói xem, là Lam Linh lợi hại hay là Tiểu Linh lợi hại hơn?

- Cái này...

Lục Lâm Thiên sững sờ, ánh mắt khẽ đảo, nói:

- Nếu như nàng muốn biết thì mọi người cùng nhau thử là được rồi. Được không?

- Chàng nghĩ hay nhỉ?

Vân Hồng Lăng lập tức trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp khẽ đảo, nói:

- Lần này chàng định ở lại bao lâu?

- Tối đa là ba ngày, đoán chừng đám người Tiểu Long, VÔ Song, Cảnh Văn, Bạch Linh, Du Thược đã sốt ruột rồi.

Lục Lâm Thiên không cần nghĩ cũng biết, thời gian trôi qua lâu như vậy. Người của Vô Sắc thế giới sợ rằng đã sớm rốt ruột chứ đừng nói tới người của Trung Minh thế giới. Mà không nói tới người của hai thế giới này, vốn bảy ngày sau hắn phải đi tới mật cảnh trong Thượng Thanh Đại thiên thế giới, hiện tại cũng đã trì hoãn không ít.

- Nhanh như vậy đã muốn đi rồi sao? Chàng vừa mới về mấy ngày mà.

Vân Hồng Lăng ngẩng đầu, đôi mắt xinh đẹp mang theo vẻ u oán nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Nhìn qua nóng bỏng lại có chút đáng yêu.

- Lần này ta rời khỏi đây cũng định mang theo một ít người. Nếu như nàng muốn đi vậy thì đi cùng ta đi.

Lục Lâm Thiên cười nói.

Hai mắt Vân Hồng Lăng sáng ngời, vẻ u oán biến mất, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Thật sao?

- Đương nhiên là thật. Ta đã bảo Niếp Phong cùng với Cực Lạc Tam Quỷ thông báo cho người các thế lực lớn, người có hứng thú thì có thể báo danh. Linh Vũ thế giới cũng không thể mãi là thế giới thổ dân được. Bây giờ ở bên ngoài Phi Linh môn cũng coi như có chút căn cơ, ít nhất có thể để cho người Linh Vũ giới từ bên trong đi ra ngoài có một nơi đặt chân.

Lục Lâm Thiên thấp giọng nói, tuy rằng Linh Vũ thế giới tốt, trong khoảng thời gian ngắn ở trong Linh Vũ thế giới này Lục Lâm Thiên cũng có thể nhận ra chỗ tốt mà Linh Vũ thế giới đem lại cho tu luyện giả. Nhưng mà người chưa tiếp xúc qua thế giới khác ngoài Linh Vũ thế giới, thủy chung vẫn chỉ là thổ dân, đến lúc đó có lẽ cũng nên đi ra ngoài một chút.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên cũng không muốn bạo lộ Linh Vũ giới quá, bí mật của Linh Vũ thế giới hiện tại không thể tiết lộ, nếu không hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng chỉ cho Niếp Phong và Cực Lạc Tam Quỷ thông báo cho tất các người của các thế lực lớn, các cường giả đỉnh cấp, chỉ có người có tu vi tới Phá Giới cảnh mới có thể đi ra ngoài.

Trong thời gian hai ngày này, sau khi Lục Lâm Thiên rời khỏi Thiên

Trụ giới cũng vô cùng bận rộn, cường giả các thế lực lớn nhao nhao đợi bái phỏng. Quan hệ không ít, vài vị nhạc phụ, còn có sư phụ Vũ Ngọc Tiền.... cho nên hắn cũng không thể không gặp.

Cũng may trong vòng hai ngày này Lục Lâm Thiên vô cùng bề bộn, từ bên ngoài trở về cũng không thiếu người tới gặp, mấy vị nhạc phụ, còn có sư phụ Vũ Ngọc Tiền. Hắn cũng mang tới thứ tốt cho mấy người, đan dược cấp độ Thiên phẩm không cần phải nói, linh khí Tiên Thiên càng không thiếu, thiên tài địa bảo cũng không ít, khiến cho đám người Vân Khiếu Thiên, Bắc Cung Kình Thương, Lữ Chỉnh Cường cao hứng không thôi, cười không ngậm miệng lại được.

Cường giả cùng chủ các thế lực lớn tới đây, Lục Lâm Thiên cũng không có phân biệt đối xử mà cho bọn hắn không ít thứ tốt. Những vật này đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói, đã không đáng nhắc tới, nhưng mà lại khiến cho tất cả các thế lực lớn cao hứng mà về.

Về phần người Phi Linh môn và Lục gia mà nói, Lục Lâm Thiên càng không tính toán, đan dược các loại, thiên tài địa bảo, linh khí Tiên Thiên... Cần cái gì cũng có.

Nhưng Lục Lâm Thiên không có đưa linh khí áo nghĩa cho mọi người, đối với tu vi của mọi người hiện tại mà nói, đưa linh khí áo nghĩa cho bọn họ cũng không phải là chuyện tốt. Chỉ những vật có tác dụng với việc tu luyện thì Lục Lâm Thiên mới có thể cấp cho bọn họ.

Hai ngày quan sát, Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy kinh ngạc với sự biến hóa của Linh Vũ thế giới, đại lục Linh Vũ giống như được kí©ɧ ŧɧí©ɧ, tất cả đều xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

So với trước kia mà nói, Linh Vũ thế giới giống như cây gỗ khô vậy, mà bây giờ đã dần dần thức tỉnh, tỏa ra sinh cơ bừng bừng.

Hoàng hôn, áng mây đỏ bao phủ, ngoài đại điện giống như cự long ngẩng đầu ngoài Vụ Tinh hải, một đạo thân ảnh mặc áo bào xanh rơi xuống.

- Hỗn tiểu tử, cam lòng tới đây rồi sao?

Thân hình của Lão Ảnh từ sâu trong hư không vang lên, lập tức trong đại điện Vụ Tinh hiện lên chấn động.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, thân ảnh lập tức nhảy vào trong đại điện Vụ Tinh. Một lát sau, trong một đại điện có phong cách cổ xưa, trước người Lục Lâm Thiên xuấ thiện một lão giả thân hình tập tễnh, người mặc một kiện trường bào màu xám, giống như vạn năm chưa từng giặt giũ qua, thế nhưng lại không nhiễm lấy một hạt bụi. Trên măt có nếp nhăn, hai mắt minh mẫn, giống như đầm nước trong suốt hiện lên chấn động, trong lúc bất tri bất giác khiến cho linh hồn người ta lắc lư.

- Lão ảnh, ta nhớ người muốn chết a.

Chương 3972: Đại thừa Niết Bàn

Lục Lâm Thiên nhìn thấy lão giả tệp tễnh trước mắt lập tức mở rộng hai tay muốn ôm người này, người này không phải là Lão Ảnh thì còn có thể là ai được.

- Tránh ra, buồn nôn.

Lão Ảnh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, thân hình lập tức tránh thoát khỏi tay Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trong mắt khẽ hiện lên vẻ chấn động, nói:

- Lão Ảnh, đừng ngại, ta cũng nhớ người vô cùng a. Đến đây, ôm một cái.

Dứt lời, thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh như thiểm điện được áo nghĩa thời gian và áo nghĩa không gian bao phủ, dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi lần nữa đánh về phía Lão Ảnh.

- Đừng nói lời buồn nôn, miệng lưỡi trơn tru. Ta chỉ cần biết ngươi nhớ là được rồi.

Thân hình tập tễnh của lão ảnh dùng góc độ Lục Lâm Thiên không thể tưởng tượng nổi vẫn giống như mây trôi nước chảy biến mất.

- Quả nhiên.

Thân hình Lục Lâm Thiên khựng lại, ánh mắt nhìn về phía Lão Ảnh. Đúng như trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên, vừa rồi hắn có thể nhìn ra một chút mánh khóe, thực lực của Lão Ảnh đã tới tình trạng khủng bố, ít nhất không dưới Tam Kỳ lão nhân. Lục Lâm Thiên thậm chí còn có một loại cảm giác, thực lực của lão ảnh có lẽ còn trên Tam Kỳ lão nhân.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đang sững sờ nhìn mình, thân hình tập tễnh của lão ảnh khẽ động, nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Bị giết chạy về quê quán, quả thực đủ chật vật.

Lục Lâm Thiên cũng trừng mắt nhìn Lão Ảnh:

- Lão Ảnh, xem như ngươi lợi hại. Đường đường là một Hóa Hồng cảnh mà không ra tay, thấy chết mà không cứu, để cho ta phải liều mạng.

- Có chút bổn sự, có thể nhìn ra được thực lực của ta. Xem ra những năm này ngươi ở bên ngoài cũng tiến bộ không ít.

Lão Ảnh chấn động một hồi, lập tức nói:

- Một Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong mà thôi. Đến Linh Vũ thế giới ngươi đã có thể tự mình giải quyết. Nếu như ta giúp ngươi giải quyết, ngươi cũng không chiếm được chỗ tốt gì. Nguyên lực của một Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, đủ để khiến cho ngươi tiến bộ không ít.

- Thật sự là cường giả Hóa Hồng cảnh sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên rung động, không có nói thêm gì.

Một lát sau, trong đại điện, Lục Lâm Thiên nói với Lão Ảnh:

- Lão Ảnh, người có biết cái gì gọi là Vô Thượng Niết Bàn hay không?

Bản thân mình còn chưa có cách nào đột phá sinh tử Niết Bàn tới Tuyên Cổ cảnh, lần này Lục Lâm Thiên tìm tới Lão Ảnh, một phần là tự nhiên cũng muốn tới thăm Lão Ảnh một chút. Phần khác, là bởi vì hắn cũng không rõ ràng trên Niết Bàn là cấp độ như thế nào. Niết Bàn cảnh có tam giai, Hữu Dư Niết Bàn, Vô Dư Niết Bàn, Sinh Tử Niết Bàn. Nhưng mà hoàn toàn không có Vô Thượng Niết Bàn. Lục Lâm Thiên có cảm giác, có lẽ gặp Lão Ảnh hắn sẽ tìm ra được một cơ hội nào đó cho bản thân mình cũng không nhất định.

- Bây giờ ngươi hẳn đang trong quá trình Sinh Tử Niết Bàn, không ngờ ngươi lại biết mấy thứ này, đã vậy ta cũng nói cho ngươi biết một ít.

Lão Ảnh khẽ duỗi lưng, lập tức nói:

- Như thế nào là Niết Bàn, màng tim quá hư, lượng chu cát giới, vật ta tương ứng, người ta giống nhau, niết tên là ra, bàn tên là thú, vị vĩnh viễn ra chư thú sinh tử, tắc thì cũng có thể dịch là ra thú vậy. Thời gian là dòng sông dài, trong vũ trụ thời không, vạn vật có linh hồn tu luyện, cũng là có tính mạng. Một ngày kia có thể chứng ngộ Niết Bàn, đột phá thời không, trải rộng tất cả thời gian và không gian. Dựng thẳng cùng ba tế, hoành lượt thập phương, diệt có thừa, qua hoàn toàn, độ sinh tử, từ cổ chí kim nay mà không thay đổi, lịch vạn kiếp mà thường mới, cuối cùng đặt chân từ cổ chí kim, có thể vượt qua sinh tử vô thường, đây là Niết Bàn.

Lục Lâm Thiên gật đầu, những thứ này xem như là chứng ngộ, nếu không phải thì hắn cũng không có cách nào đột phá tới Sinh Tử Niết Bàn như hiện tại.

NHìn qua Lục Lâm Thiên, Lão Ảnh tiếp tục nói:

- Diệt Hữu Dư, Quá Vô Dư, Độ Sinh Tử là Niết Bàn, chỉ là đây đều là tiểu thừa Niết Bàn, mà không phải là Đại thừa Niết Bàn.

- Niết Bàn còn phân đại thừa và tiểu thừa sao?

Lục Lâm Thiên lần đầu tiên nghe được những chuyện này, Tam Kỳ lão nhân lúc trước cũng không đề cập cụ thể cho hắn. Lúc này nghe vậy trong mắt hắn hiện lên vẻ kinh ngạc.

- Đương nhiên là có tiểu thừa Niết Bàn và đại thừa Niết Bàn. Chỉ là có thể đạt tới đại thừa Niết bàn, coi như là đám người có thiên phú tuyệt đỉnh trong thiên địa mênh mông này muốn đặt chân tới đại thừa Niết Bàn cũng chỉ là lông phượng sừng lân.

Lão Ảnh ngừng một lát, tiếp tục nói:

- Tiểu thừa Niết Bàn, diệt Hữu Dư, qua Vô Dư, độ Sinh Tử, từ cổ chí kim không thay đổi. Trải qua vạn kiếm cuối cùng mới đặt chân tới Tuyên Cổ, cuối cùng vượt qua sinh tử vô thường. Mà đại thừa

Niết Bàn thì là sẽ không dính tới sinh tử luân hồi, mà có thể cảm giác biết thiên địa vô căn cứ, do Bàn Nhược, bất trụ sinh tử, do vạn áo, bất trụ Niết Bàn."

- Vậy thì bên trên Vô Thượng Niết Bàn là cấp độ nào?

Lục Lâm Thiên hỏi, nghe lời Lão Ảnh nói dường như hắn đã có chút hiểu ra.

- Có thể ngộ Vô Thượng Niết Bàn đều là người có đại trí tuệ, đại lực lượng, đại thiên phú, cần những thứ này mới có thể thành công. Bằng không tại sao lại có Vô Thượng Niết Bàn. Có người nói áo nghĩa chính là Vô Thượng Niết Bàn, cũng có người nói, tất cả các chư pháp đều là Vô Thượng Niết Bàn. Bàn Nhược chính là không bên trên Niết Bàn, tự tính thanh tịnh tâm cũng là không bên trên Niết Bàn, tướng mạo sẵn có cũng không bên trên Niết Bàn.

Lão Ảnh nói tiếp:

- Mà Vô Thượng Niết Bàn chỉ là một loại trong Đại thừa Niết Bàn mà thôi. Sinh Tử Niết Bàn chí thượng cũng không phải là Vô Thượng Niết Bàn.

Lục Lâm Thiên nhìn Lão Ảnh nghi hoặc hỏi:

- Trên Sinh Tử NIết Bàn không phải là Tuyên Cổ cảnh sơ giai sao?

Lão Ảnh nói:

- Trên Sinh Tử Niết Bàn là Vô Duyến Đại Thừa Niết Bàn, chính là Tuyên Cổ cảnh sơ giai. Mà đám lông phượng sừng lân tiến vào Đại Thừa Niết Bàn chính là Vô Thượng Niết Bàn.

- Vô Thượng Niết Bàn tương đương với Tuyên Cổ cảnh sơ giai sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày.

- Vô Thượng Niết Bàn có thể nói là Tuyên Cổ cảnh sơ giai, thế nhưng Tuyên Cổ cảnh sơ giai, cấp độ Niết Bàn cảnh căn bản không thể so sánh được. Cả hai hoàn toàn không thể so sánh. Bởi vì giữa hai cấp độ là khác biệt giữa trời và đất. Người có tu vi Tuyên Cổ cảnh trung giai mạnh mẽ vô cùng, so với người có tu vi Niết Bàn cảnh mà nói, hoàn toàn không có cách nào so sánh được.

Lão Ảnh nói.

Cuối cùng từ trong miệng Lão Ảnh Lục Lâm Thiên mới biết được, đại thừa Niết Bàn, trừ Vô Thượng Niết Bàn ra còn có tầng thứ cao hơn là Vô Lượng Niết Bàn. Vô Thượng Niết Bàn có thể tương đương với Tuyên Cổ cảnh sơ giai. Vô Lượng Niết Bàn có thể tương đương với Tuyên Cổ cảnh trung giai, hai cái tương tự nhau như lại có khác biệt giữa trời và đất. Một là tấn chức Tuyên Cổ cảnh, còn lại chỉ là đặt chân tới đại thừa Niết Bàn mà thôi.

Chương 3973: Gặp lại Quỷ tiên tử 1

Trong ba ngàn Đại Thiên thế giới trong thiên địa mênh mông, đối với những tu luyện giả có thiên phú kia mà nói, có thể đặt chân tới đại thừa Niết Bàn cũng là tồn tại giống như lông phượng sừng lân. Từng có không ít Niết Bàn cũng không có cách nào tới Vô Thượng Niết Bàn, cũng không có cách nào tới Vô Lượng Niết Bàn. Chỉ có thể đột phá tới Tuyên Cổ cảnh trung giai.

Có thể đạt tới Vô Thượng Niết Bàn, đối với đám người có thiên phú tuyệt đỉnh trong ba ngàn Đại Thiên thế giới mà nói cũng là tồn tại giống như lông phương sừng lân. Trong một Đại thế giới, trong đám người đồng lứa cũng khó mà xuất hiện lấy một người.

- Lão Ảnh, vậy từng có ai đạt tới Vô Lượng Niết Bàn hay chưa?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Có là có, nhưng mà quá ít. Có thể đặt chân tới đại đạo Vô Lượng Niết Bàn là tồn tại chói mắt trong thiên địa này. Loại người này quá mức hiếm thấy.

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Ta nghe nói, tám sư huynh sư tỷ của ngươi đều đặt chân tới Vô Lượng Niết Bàn rồi bước vào Tuyên Cổ cảnh cao giai. Nếu như ngươi không thể đặt chân tới Vô Lượng Niết Bàn, ta thấy về sau ngươi cũng không còn mặt mũi gặp sư huynh sư tỷ của ngươi nữa.

- Đều đã từng là Vô Lượng Niết Bàn sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, hắn không khó biết rõ sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên là tồn tại bực nào, tám sư huynh sư tỷ đều là tu luyện giả Vô Thượng Niết Bàn, chuyện này rung động tới bực nào a..

- Vậy thì tám sư huynh sư tỷ của ta rốt cuộc là người ra sao?

Lục Lâm Thiên hỏi Lão Ảnh.

- Nếu như có thể gặp bọn họ tự nhiên có thể nhận ra ngươi. Bây giờ ngươi có biết rõ cũng vô dụng.

Lão Ảnh dường như không có ý nói cho Lục Lâm Thiên biết.

Lục Lâm Thiên cũng không có hỏi nhiều, ánh mắt rung động, nói:

- Tiểu thừa Niết Bàn, diệt Hữu Dư, qua Vô Dư, độ Sinh Tử. Từ cổ chí kim không thay đổi, lịch vạn kiếp mà thường mới, đặt chân từ cổ chí kim, vượt qua sinh tử vô thường. Đại thừa Niết Bàn không dính trệ sinh tử luân hồi không giả, cảm giác biết thiên địa vô căn cứ, do Bàn Nhược, bất trụ sinh tử, do vạn áo, bất trụ Niết Bàn, đại thừa Niết Bàn cùng tiểu thừa Niết Bàn khác nhau, thật đúng là thâm ảo ah

- Đợi ngươi lĩnh ngộ ra tự nhiên sẽ hiểu rõ. Muốn chứng ngộ đại thừa Niết Bàn không ai có thể giúp ngươi được cái gì. Chỉ có thể dựa vào chính ngươi mà thôi.

Lão Ảnh nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn Lão Ảnh, nói:

- Tiểu thừa Niết Bàn có tam giai, Vô Dư Niết Bàn, Hữu Dư Niết Bàn, Sinh Tử Niết Bàn. Đại thừa Niết Bàn chẳng lẽ cũng chỉ có Vô Thượng Niết Bàn và Vô Lượng Niết Bàn thôi hay sao?

- Đương nhiên không phải, Đại thừa Niết Bàn cũng có tam giai, chỉ là giai thứ ba ngươi không cần biết rõ. Tránh suy nghĩ nhiều, biết rõ chuyện này đối với tu vi của ngươi không phải là chuyện tốt. Tóm lại là cấp độ trong truyền thuyết, sợ rằng Hóa Hồng cảnh cũng không biết có cấp độ kia.

Lão Ảnh nói với Lục Lâm Thiên:

- Đại thừa Niết Bàn chính thức là đánh vỡ chấp ngộ, đến vô ngã, phá rồi lại lập, trở về chân ngã. Đại thừa Niết Bàn như biển, không chỗ nào không có, mênh mông bát ngát, không bờ không bến, bao la khôn cùng, bao quát chúng sinh. Đại thừa Niết Bàn vô cấu, trán sinh tùng tùng diệu hoa, nở rộ đủ loại quảng đại. Đại thừa Niết Bàn như hư, không sinh, bất tử, không già, không đi, vô biên vô hạn, bất trụ một chỗ mà lượt tại một..."

Lục Lâm Thiên nghe vậy có chỗ hiểu có chỗ không, ánh mắt khẽ đổi, hai mắt khép hờ, giống như đang đắm chìm trong trạng thái huyền diệu nào đó.

Ba ngày sau, sáng sớm, trong sơn mạch Phi Linh, mặt đất như còn được phủ một tấm lụa mỏng, liếc nhìn lại mông lung giống như tiên cảnh. Gió sớm thổi qua, từng cánh rừng bao la xanh ngắt khẽ đung đưa theo gió.

Ngoài hậu sơn, mấy chục vạn đệ tử Phi Linh môn cung kính đứng đó, mà ngay cả đám người Vân Hồng Lăng, Niếp Phong, Sát Phá Quân, Hắc Vũ, Cực Lạc Tam Quỷ, La Lan thị, Lục Đông đã sớm đứng ở bên ngoài hậu sơn chờ đợi, chung quanh hoàn toàn yên tĩnh.

Phía hậu sơn Phi Linh môn, trước vô số ngôi mộ có một tấm bia mộ màu xanh cực lớn, trên bia mộ có khắc mấy chữ to "Thôi Hồn Độc Tôn Đông Vô Mệnh"

Lục Lâm Thiên ngồi khoanh chân trước bia mộ, dưới bia mộ có vài đĩa hoa quả tươi, còn có một hũ rượu ngon. Lục Lâm Thiên nhìn bia mộ, rót đầy một ly rượu rồi nói:

- Đông lão, tiểu tử trở lại thăm người, cũng không thể không uống cùng người hai chén. Đã lâu rồi không uống rượu, nhất định người rất thèm a.

Nhấc chén rượu đã rót đầy lên, Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng rót vào trên bia mộ. Nhìn bia mộ, Lục Lâm Thiên có cảm giác giống như nhìn thấy đạo thân ảnh mặc áo đen kia. Hắn khẽ vươn tay vuốt ve mặt bia mộ, trường bào màu xanh lau sạch tro bụi bên trên, từng cảnh tượng như hiện về trong mắt hắn.

- Đông lão, Phi Linh môn ta lớn mạnh rồi. Ngoài Linh Vũ thế giới, ở trong ba ngàn Đại thiên thế giới mênh mông Phi Linh môn cũng đã đứng vững gót chân, lúc này nếu như người còn thì thật tốt.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, trong mắt có chút ướt át.

Sưu Sưu.

Có thân ảnh lặng lẽ tới, khí tức bắt đầu khởi động, khiến cho tâm thầm Lục Lâm Thiên chấn động.

- Ta nói rồi, chờ ta một lát, đừng tới quấy rầy ta và Đông lão.

Một thân hình nhu hòa và mờ ảo vang lên.

Nghe thấy thân hình này, ánh mắt Lục Lâm Thiên bỗng nhiên run lên, đột nhiên ngẩng đầu nhìn sang nơi cách đó không xa. Lúc này trước mặt hắn xuất hiện hai đạo thân ảnh mềm mại, nữ nhân đứng đầu có mái tóc trắng, mắt sáng, thâm thúy như sao. Trên người mặc một bộ váy màu trắng hoàn mỹ. Toàn thân có hương vị không nhiễm khói lửa nhân gian, siêu phàm thoát tục.

- Oánh tỷ.

Nhìn đạo thân ảnh xinh đẹp mà mềm mại này, Lục Lâm Thiên lập tức kinh ngạc kêu lên một tiếng. Người này không phải Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh thì có thể là ai. Trên mặt hắn hiện lên vẻ sợ hãi và vui mừng, đột nhiên đứng dậy, nói:

- Oánh tỷ, làm sao tỷ tới đây, vừa rồi ta không biết là tỷ, ta...

- Sao nào? Không biết ta tới? Có thành tựu như vậy rồi mà mồm miệng còn lắp bắp vậy à? Đừng để cho người ngoài nhìn thấy sẽ tạo thành trò cười đó.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh liên tục tiến lên, đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nhè nhẹ phẩy bụi cùng với cỏ khô dính vào trường bào màu xanh của Lục Lâm Thiên, sau đó nhìn qua khuôn mặt đang kinh ngạc và kinh hỉ kia, nói:

- Vẫn như cũ, nhưng mà thoạt nhìn lại thành thục hơn nhiều.

- Oánh tỷ, tỷ ở Bạch Vân hạp thế nào rồi? Xin lỗi, lúc này ta trở về vội vàng cho nên cũng không có thời tìm tỷ, ta...

Lục Lâm Thiên có chút xấu hổ, vẻ mặt biến hóa, có chút áy náy.

- Không phải bây giờ ta cũng tới thăm ngươi sao?

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cười cười, cúi đầu nhìn bia mộ của Đông Vô Mệnh rồi nói:

- Ta cũng thường xuyên trở về thăm lão gia hỏa này, chỉ tiếc lão gia hỏa này không kịp nhìn thấy thành tựu của ngươi.

- Oánh tỷ, Đông lão...

- Được rồi, chuyện đã qua nhiều năm như vậy, ta cũng đã buông. Sống chết có số, ai cũng không cưỡng cầu được, cần gì phải chấp niệm như vậy.

Chương 3974: Gặp lại Quỷ tiên tử 2

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh ngắt lời Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Ta cũng biết rõ trong lòng ngươi còn chưa buông xuống được. Ngươi có tâm như vậy lão gia hỏa kia cũng vui lòng. Đời này chuyện tốt nhất mà hắn làm chính là gia nhập Phi Linh môn. Mà ngươi cũng nên buông đi thôi, bằng không đối với tu vi sau này của ngươi sẽ không có lợi, đây cũng là chuyện mà lão gia hỏa này nhất định không muốn thấy.

- Làm gì có chấp niệm a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, dường như có chút hiểu ra, miệng thì thào nói.

"Không dính trệ sinh tử luân hồi không giả, cảm giác biết thiên địa vô căn cứ, do Bàn Nhược, bất trụ sinh tử, do vạn áo, bất trụ Niết Bàn, đánh vỡ ta chấp, không chỗ nào quan ngại..."

- Lâm Thiên?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên sững sờ, Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh nghi hoặc nói.

- Oánh tỷ, ta hiểu rồi.

Lục Lâm Thiên phục hồi tinh thần lại, ánh mắt so với vừa rồi dường như có thêm một thứ gì đó.

- Hiểu là tốt rồi.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh thỏa mãn gật đầu, khóe miệng nở nụ cười động lòng người.

- Tiểu nha đầu biến thành đại nha đầu a. Lần này có ý trung nhân hay chưa?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn vào đạo thân ảnh xinh đẹp sau lưng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, người mặc y phục bó sát người, hai chân thon dài, thân hình khiến cho ngươi ta sôi trào này chính là Bạch Toa Toa.

- Chưởng môn, người đang giễu cợt ta sao?

Khuôn mặt Bạch Toa Toa có chút ngượng ngùng.

- Ngươi còn chưa biết sao? Đứa nhỏ Toa Toa này đã thành hôn với Lăng Phong của Vân Dương Tông mấy năm trước.

Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh cười nói.

- Thật sao?

Lục Lâm Thiên quả thực có chút bất ngờ, hắn không ngờ Lăng Phong chuyên gây tai họa cho nữ nhân kia lại thành thật kết hôn với Bạch Toa Toa. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thán, trong thiên địa này bất luận chuyện gì cũng không tránh khỏi một chữ duyên. Quả thực không sai một chút nào.

Hai ngày nay, Lục Lâm Thiên cùng với La Lan thị, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh và người thân ở cùng một chỗ, nói chuyện nhà, cũng có không ít chuyện để nói. Ví dụ như nói với mấy nhân vật chủ chốt trong Lục gia hiện tại, đường đệ, đường muội của hắn ví dụ như Lục Đào, Lục Minh, Lục Thanh phân biệt đều thành hôn với những đệ tử bất phàm trong các thế lực lớn. Đường đệ Lục Thiếu Hùng còn lấy một nữ tử bất phàm trong Thái Công gia tộc, nghe nói là đường muội của Thái Công Tĩnh Nhiễm.

Hai đại mỹ nhân Lục gia hiện tại là Lục Vân và Lục Lộ phân biệt gả cho Bắc Cung Ngọc, còn có Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt của Vân Dương Tông. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc. Lục Lộ và Lục Vân tính ra cũng là đường muội hắn. Hắn còn nhớ rõ khi còn bé, hai tiểu nha đầu này đã vô cùng đáng yêu.

Trong Phi Linh môn nghe nói cũng xảy ra không ít việc vui. Lưu Kiếm thành hôn với An Cát Tú Na, điều khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc nhất chính là Hắc Vũ thành hôn với Long Linh.

- Bái kiến Thái Thượng chưởng môn.

Một lát sau, trước của hậu sơn, sau khi đám người Lục Lâm Thiên cùng Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh, Bạch Toa Toa xuất hiện, đệ tử Phi Linh môn cung kính hành lễ.

- Lục chưởng môn.

Trên quảng trường trước hậu sơn có người của tất cả các thế lực lớn trong Linh Vũ thế giới hội tụ.

- Chư vị, chuyện đại khái ta đã nói qua cùng chư vị. Muốn đi ra ngoài ít nhất phải tới Phá Giới cảnh, bên ngoài không giống như Linh Vũ thế giới, khắp nơi hung hiểm dị thường. Cường giả như mây, tùy thời có thể vẫn lạc. Cho nên hiện tại chư vị có thể cân nhắc xem có đi hay không.

Lục Lâm Thiên nhìn qua người của các thế lực lớn tới rồi nói, lần này rời khỏi Lục Lâm Thiên cũng muốn mang theo một ít người của Linh Vũ thế giới ra ngoài lưu lạc một phen. Chuyện này đối với Linh Vũ thế giới sau này vô cùng có lợi.

- Không cần nghĩ, ta nhất định sẽ đi.

Trong Vân Dương Tông, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phách Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong đã đứng ra.

- Ca ca, chúng ta cũng muốn đi.

Lục Thiếu Hùng, Lục Vân, Lục Lộ, Lục Thanh, Lục Đào, Lục Minh, đám người của Lục gia cũng đứng ra.

- Chúng ta đã chuẩn bị tốt, cũng nên đi ra ngoài tìm hiểu một phen.

Trong các thế lực lớn, từng đạo thân ảnh lướt ra, trong các đại hoàng tộc, Thái Công Tĩnh Nhiễm, Hiên Viên Triệt, Bắc Cung Ngọc, còn có Huyền Kình, Huyền Doanh, Chu Thần Hi, Hổ Y, mà ngay cả Long Yên Đại Công chúa của Thú Hoàng tộc cũng ở bên trong. Bọn họ đã quyết định rời khỏi Linh Vũ thế giới ra bên ngoài một phen.

- Ta muốn đi xem xét các nơi.

- Ta cũng muốn đi ra ngoài nhìn xem một chút.

Đám người Vân Khiếu Thiên, Lữ Chỉnh Cường, Bắc Cung Kình Thương cũng đứng ra.

Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, xem ra tất cả mọi người đều không muốn ở yên. Thế nhưng như vậy cũng tốt, những người này đều là lực lượng trung kiên của Linh Vũ thế giới. Sớm muội gì cũng nên biết một chút về thế giới bên ngoài.

Trong đám người, bên người tam nữ Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh, Lục Lâm Thiên nhìn thấy một đạo thân ảnh trắng như tuyết, mái tóc đen búi thành búi, khí chất cao quý, khuôn mặt tuyệt mỹ đang ở bên cạnh Vân Hồng Lăng nói gì đó.

- Những năm này nàng sao rồi?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo, thân hình lập tức lách mình đi tới trước mặt nữ tử này. Nữ tử này ngoại trừ Mộ Dung Lan Lan ra đương nhiên không còn có ai khác.

- Ta khá tốt.

Mộ Dung Lan Lan ngẩng đầu nhìn khuôn mặt quen thuộc trước mắt, ánh mắt mơ hồ chấn động thế nhưng bị nàng nén lại, nàng nói:

- Kinh Vân đi ra bên ngoài tìm ngươi, hiện tại ngươi chưa có tin tức của nó sao?

- Ta sẽ mau chóng tìm được nó.

Lục Lâm Thiên nói, mấy ngày nay Lục Lâm Thiên cũng nói tình huống đại khái cho mọi người biết. Đám người Lục Âm, Lục Doanh, Lục Thành đã tìm tới hắn. Thế nhưng Lục Kinh Vân, Bối

Nhi, Lục Xảo, phụ thân Lục Trung, Đoan Mộc Hồng Chí và những người khác vẫn không có tin tức gì.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên nhìn qua Mộ Dung Lan Lan rồi nói:

- Nàng có muốn đi cùng ta tới đó hay không? Đến lúc đó nếu như tìm được Kinh Vân thì nàng cũng có thể biết được đầu tiên.

- Cũng tốt.

Mộ Dung Lan Lan gật đầu nói:

- Tuyết Vi cũng đã tới Phá Giới cảnh, sư phụ cũng đi cùng ta.

- Không thành vấn đề, bên ngoài có chỗ đặt chân.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

Một lát sau, trong hậu sơn Phi Linh môn, một kiện khôi lỗi tọa giá Mị Ảnh khiến cho người ta rung động bay lên. Từng đạo thân ảnh dưới sự chỉ dẫn của Lục Lâm Thiên lập tức tiến vào trong khôi lỗi tọa giá.

Lần này nhân số rời khỏi Linh Vũ thế giới đã tới hơn trăm người, tất cả các thế lực lớn đều có vài người. Còn có Thiên Ưng lâu, Tiêu Dao cốc đều có cường giả ra bên ngoài. Dạ Vị Ương của Thánh Linh cốc cũng có mặt.

Lục gia cũng có hơn mười người ra ngoài, đương nhiên, người nhiều nhất là người của Phi Linh môn. Cực Lạc Tam Quỷ, Sát Phá Quân, Thiên Địa nhị lão, Hắc Vũ, Hàn Băng Đại Đế Lãnh Thiên Thu, Khiên Bách Biến, Độc Long, Quỷ Long, Hắc Hùng, Huyết Mị, Xích Viêm, Bàn Hủy, Bàn Vân đều có mặt bên trong.

Chương 3975: Núi không chuyển, nước chuyển

Sáu người còn lại không tới Phá Giới cảnh là Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan, Diệp Mỹ, Diệp Mỹ, Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu. Sáu người này nghe nói Phi Linh môn bên ngoài cũng có Kim đường, Lưu Nhất Thủ lập tức có hứng thú. Lục Lâm Thiên cũng biết hiện tại là lúc Kim đường đang cần dùng người, trên đại lục Linh Vũ hiện tại cũng không cần xem xét, trông coi cái gì, cho nên Lục Lâm Thiên dứt khoát mang theo đám người Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan, Diệp Mỹ, Diệp Phi, Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu đi ra bên ngoài.

Về phần Phi Linh môn đương nhiên cũng còn cần có người trấn thủ. Niếp Phong và Hoàng Tĩnh Ngọc ở lại, huống chi điều kiện tu luyện trên Linh Vũ thế giới bây giờ so với bên ngoài không kém hơn. Chỉ thiếu một chút tôi luyện mà thôi. Bởi vậy Lục Lâm Thiên để cho Hoàng Tĩnh Ngọc và Niếp Phong ở lại Phi Linh môn trấn thủ một hai, chuẩn bị xông ra bên ngoài.

Lục Lâm Thiên cùng với đám người Vân Hồng Lăng đi ra bên ngoài, La Lan thị đương nhiên cũng không bỏ qua cơ hội này mà dặn dò một phen.

La Lan thị đã không còn giống như khi trước, lúc này cũng coi như là một trong những cường giả đỉnh cấp trong Linh Vũ thế giới, tất cả đều xảy ra biến hóa. Nàng cũng không ngăn Lục Lâm Thiên mà chỉ bảo mọi người chú ý, sớm tìm được đám người Lục Kinh Vân thất lạc mà thôi.

Trong Trung Minh thế giới, thời gian đã trôi qua hai mươi chín ngày, Lục Lâm Thiên và Liên Hàn Long vẫn không có tin tức, chuyện này khiến cho không ít người hiện tại khó có thể bình tĩnh.

Đặc biệt là người của Ma gia và Trung Minh thế giới, ánh mắt nghi hoặc, thật sự không có cách nào nghĩ thông suốt. Dùng thực lực của Liên Hàn Long, Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, tăng thêm thủ đoạn của hắn ta vốn cũng bất phàm. Tại sao lại không có cách nào thu thập được một Niết Bàn cảnh như tiểu tử Lục Lâm Thiên

kia.

Sưu Sưu.

Đột nhiên, chung quanh sơn mạch U Cốc bị san bằng thành mảnh nhỏ hiện lên chấn động, các cường giả đỉnh cấp lập tức nhìn lên trên không trung.

Cuồng Sư, Thiên Cuồng tam đao, Hạo Nguyệt Tiên tử, lão giả tuấn lãng Cửu Vĩ Thiên Hồ trong Thái Hoàng thế giới cùng với đám người Ma Đàm, Ma Việt, Hóa Huyết lão tổ đều nhìn lên trên không trung.

Xoẹt.

Không gian nổi lên chấn động, lập tức có một đạo thân ảnh mặc áo bào xanh phá không đi ra.

Khi từng ánh mắt nhìn vào đạo thân ảnh màu xanh kia, có người vui vẻ, có người khiếp sợ, đại bộ phận mọi người đều không thể tưởng tượng nổi, ngây ngốc, nghẹn họng không nói nên lời.

Nhìn thấy đạo thân ảnh màu xanh này, đệ tử Phi Linh môn, người trong Vô Sắc Trung thiên thế giới, Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Lục Doanh lập tức thở dài một hơi.

- Phụ thân.

Thân hình xinh đẹp của Lục Du Thược lóe lên, thân ảnh lóe lên, lập tức lao thẳng về phía đạo thân ảnh màu xanh kia.

Người này tự nhiên là Lục Lâm Thiên một đường quay về, sau khi rời khỏi Linh Vũ thế giới, vì thời gian gấp gáp cho nên Lục Lâm Thiên lập tức thu khôi lỗi tọa giá Mị Ảnh chứa mọi người tiến vào trong Thiên Trụ giới.

Mà Lục Lâm Thiên thì một mình thông qua đường hầm không gian tiến vào Trung Minh thế giới này. Tuy rằng là phiền phức một chút, nhưng mà dùng tu vi hiện tại của Lục Lâm Thiên mà nói, so với xé rách không gian tạo thành vết nứt còn nhanh hơn nhiều.

Thông qua đường hầm thế giới có thể bỏ qua không ít tiểu thế giới trên đường đi.

- Ngại quá, làm chư vị đợi lâu rồi.

Lục Lâm Thiên lơ lửng trên không trung, khóe miệng nở nụ cười nhạt, lập tức ôm Lục Du Thược vào trong lòng, nói:

- Nha đầu, ta về rồi.

- Phụ thân.

Lục Doanh, Lục Âm, Lục Trực và những người khác lập tức nhao nhao vây quanh bên người Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên, Liên Hàn Long đâu?

Ma Đàm ở phía xa ngẩng đầu, hai mắt chăm chú nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên. Nhìn thấy Lục Lâm Thiên hắn cũng không nhìn thấy Liên Hàn LOng, chuyện này khiến cho Ma Đàm ngày càng thêm nghi ngờ.

- Lão cẩu kia đã thần hồn câu diệt rồi.

Lục Lâm Thiên lúc này mới ngẩng đầu, ánh mắt nhìn qua Ma Đàm, lạnh nhạt nói.

- Là ai giết Liên Hàn Long?

Ánh mắt Ma Đàm run lên, vừa rồi mới nhìn thấy Lục Lâm Thiên thế nhưng cũng không nhìn thây Liên Hàn Long. Chuyện này khiến cho trong lòng hắn có chút bất an, sợ rằng Liên Hàn Long đã có chút không ổn.

Lục Lâm Thiên nhìn Ma Đàm, nói:

- Nực cười, lão cẩu kia cùng ta đọ sức, đương nhiên phải chết trong tay ta.

- Liên Hàn Long chết rồi?

Nghe vậy Hóa Huyết lão tổ, Vong Thiên, Tử Môn run lên.

- Không có khả năng, đây là chuyện không có khả năng, bằng vào thực lực của ngươi không có khẳn năng đánh chết Liên Hàn Long.

Sau khi đại biến, Ma Việt lắc đầu, ánh mắt bỗng nhiên tập trung vào người Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tử, nhất định ngươi dùng ngoại lực, bằng không bằng vào thực lực của ngươi căn bản không có cách nào giết được Liên Hàn Long.

- Người chết đã chết, ngươi có ý gì? Muốn trốn tránh sao?

Cổ Long Vương hét lớn một tiếng.

- Ma gia ta tự nhiên sẽ không làm ra chuyện như vậy. Việc của Thiên Long tông đã do Thiên Long tông tự mình giải quyết. Nếu như Liên Hàn Long đã vẫn lạc, Ma gia ta cũng không thể nói gì hơn. Chỉ là người của Vô Sắc Trung thiên thế giới dám ở lại Trung Minh thế giới chúng ta thì đừng trách Ma gia chúng ta không khách khí.

Ma Đàm trầm giọng nói.

- Chư vị, chúng ta cũng nên đi rồi.

Lục Lâm Thiên nói, tay thúc dục Tử Lôi Huyền đỉnh và Thiên Trụ giới. Chung quanh lập tức tràn ngập lôi vân màu tím cuồn cuộn, thời không thác loạn. Thanh thế khiến cho người ta sợ hãi.

Sưu Sưu.

- Ha ha, trở về.

- Trung Minh thế giới cũng không có gì chơi, cũng chỉ như vậy mà thôi.

Trong sơn mạch chung quanh, từng tiếng xé gió vang lên, vô số thân ảnh bay lên trời. Người Vô Sắc Trung Thiên thế giới giống như đã quen, cả đám cười to tiến vào trong Tử Lôi Huyền đỉnh và Thiên Trụ giới rồi biến mất. Mấy trăm vạn người lập tức biến mất không còn tung tích.

Nhìn Tử Lôi Huyền Đỉnh và Thiên Trụ giới của Lục Lâm Thiên, ánh mắt của không ít cường giả đỉnh cấp rung động.

- Chúng ta đi thôi.

Thu thập xong, thân ảnh Lục Lâm Thiên đi tới bên cạnh Tiểu Long, Lục Doanh, Lục Trực, Vô Song, lập tức nhìn Thiên Cuồng tam đạo cùng chúng cường giả nói:

- Nếu như chư vị tiền bối không chê, mời chư vị tới Vô Sắc Trung Thiên thế giới ngồi một lúc.

- Đi thôi.

Cổ Long Tổ, Cổ Long Tôn, Cổ Long Vương lập tức đồng ý, Cuồng Sư, Hạo Nguyệt tiên tử cùng với những người khác cũng không có phản đối. Đám người Lục Doanh, Tiểu Long, Tĩnh Thần công chúa đương nhiên hiện tại sẽ không trở về, bọn họ cũng chỉ có thể theo chân mà thôi.

Sưu Sưu.

Một lát sau, từng đạo thân ảnh phá không rời đi.

Ngay khi thân ảnh Lục Lâm Thiên rời đi, ánh mắt Ma Việt âm trầm lên tiếng:

- Lục Lâm Thiên, việc này Ma gia ta sẽ ghe nhớ, cho dù ngươi thiên phú hơn người, thế nhưng muốn chân chính so sánh với các Cổ Tộc mà nói, sợ rằng còn chưa đủ. Núi không chuyển, nước chuyển, ngươi nên bảo trọng.

Lục Lâm Thiên lơ lửng trên không trung, quay đầu lại nhìn Ma Việt ở dưới, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ, nụ cười này khiến cho người ta nhìn vào lập tức có cảm giác khinh thường, hắn nói:

- Hay cho một Cổ Tộc, thật sự là uy phong a.

Chương 3976: Thanh danh hiển hách 1

Dứt lời, Lục Lâm Thiên thả người nhảy lên, cuối cùng biến mất trong vòng xoáy không gian. Bỗng nhiên có một thân hình lạnh lẽo như băng vang lên:

- Người không phạm ta, ta không phạm người. Nếu không Lục Lâm Thiên ta sẽ không buông tha, Thiên Long tông chính là kết cục.

- Lục Lâm Thiên, để ta xem ngươi có thể hung hăng càn quấy được bao lâu.

Ma Việt ngẩng đầu, trong mắt bắn ra hàn ý cuồn cuộn. Lục Lâm Thiên này đã triệt để chọc giận hắn.

- Trên người Lục Lâm Thiên này nhất định có bí mất gì đó. Nếu như Liên Hàn Long thực sự vẫn lạc, trong đó nhất định có chuyện gì bí ẩn. Tóm lại ta cảm thấy Lục Lâm Thiên này rất tà, khiến cho người ta nhìn không thấu.

Ma Đàm nói.

- Chẳng lẽ cứ như vậy buông tha cho tiểu tử kia hay sao?

Ma Việt âm trầm nói, trên khuôn mặt già nua, ánh mắt giận dữ không thôi.

Thời gian từ từ trôi qua, khi đám người Lục Lâm Thiên xuất hiện trong hàng ức vạn ánh mắt trong Vô Sắc thế giới, cả Vô Sắc thế giới cũng theo đó mà sôi trào lên.

Đặc biệt là trong Trung Minh thế giới đồ sát Thiên Long tông, đánh chết Niết Bàn cảnh, cường giả Tuyên Cổ cảnh. Dễ dàng diệt Thiên Long tông, chuyện này được mỗi người thêm mắm thêm muối một chút, càng khiến cho Vô Sắc Trung thiên thế giới càng thêm náo nhiệt.

Trong phân đà của Phi Linh môn trong Vô Sắc thế giới, khi đám người Bắc Cung Vô Song, Lục Tiểu Bạch, Lục Phương, Lục Thành từ trong Thiên Trụ giới đi ra, đám người Vân Hồng Lăng, Lam Linh, Lữ Tiểu Linh, Mộ Dung Lan Lan, Lưu Nhất Thủ, Bắc Cung Kình Thương cùng với vô số người trong Linh Vũ thế giới khiếp sợ không thôi.

Trên đường đi, coi như là ở trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên cũng không để cho người của Linh Vũ thế giới hiện thân. Lục Lâm Thiên còn chưa muốn bạo lộ ra Linh Vũ thế giới.

Lục Lâm Thiên cũng nói qua với tất cả người của Linh Vũ thế giới ra ngoài, một khi có người hỏi tới lai lịch cứ nói tới từ một thế giới thổ dân là được rồi. không thể lộ ra chuyện Linh Vũ thế giới.

Người của Linh vũ thế giới đi ra lập tức dùng ánh mắt hiếu kỳ đánh giá khắp nơi không thôi.

Lục Lâm Thiên không thể không sắp xếp đệ tử Phi Linh môn mang những người này đi dạo trong nội thành Vô Sắc, trước tiên là làm quen một chút hoàn cảnh. Dù sao Vô Sắc Trung Thiên thế giới cũng coi như là nhà của Phi Linh môn, bình thường cũng không có nguy hiểm gì.

Bản thân Lục Lâm Thiên thì cùng Vô Song, Bạch Linh, Lục Doanh, Lục Trực, Tiểu Long ở cùng nhau, mọi người kể tao ngộ những năm qua của mình. Khiến cho những người còn lại cảm thán không thôi.

Đối với sự tôi luyện của đám người Lục Doanh, Lục Trực, Lục Âm, Lục Lâm Thiên có chút chua xót trong lòng, nhưng mà phần nhiều là cao hứng. Muốn trở thành cường giả, tự nhiên phải chính thức tôi luyện. Chuyện này đối với mọi người cũng không phải là một chuyện xấu, tóm lại hiện tại bình an là được rồi.

Khi Lục Lâm Thiên biết được Lục Doanh và Lục Âm gia nhập Thiên Nữ cung, Cửu vĩ Thiên Hồ nhất tộc, Lục Doanh còn lĩnh ngộ ra áo nghĩa tính mạng, Lục Âm còn đạt được truyền thừa Thánh Hồ, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên vô cùng kinh ngạc.

Từ trong miệng Lục Doanh và Lục Âm Lục Lâm Thiên mới biết được, Thiên Nữ cung chính là một trong những thế lực đỉnh cấp trong Vô Tư hỗn độn thế giới. Coi như là một trong Hoàng tộc, cũng không phải trong các đại thế giới cũng đều có Cổ Tộc, cũng có thế lực là tông môn, ví dụ như Phi Linh môn tron Linh Vũ thế giới vậy, thực lực của những thế lực này không dưới Cổ Tộc.

Thiên Nữ cung ở trong Vô Tư thế giới chính là một trong những quái vật khổng lồ, thực lực cực kỳ cường hãn, đệ tử thân truyền trong môn đều là nữ tử. Một khi có hôn phối lập tức trở thành đệ tử ngoại môn.

Lục Lâm Thiên nhịn không được bảo Lục Doanh biểu diễn một chút áo nghĩa tính mạng. Áo nghĩa tính mạng của Lục Doanh thi triển ra khiến cho Lục Lâm Thiên có chút khiếp sợ. Áo nghĩa tính mạng này so với áo nghĩa bình thường còn lạ hơn nhiều. Hắn cũng không khó nhìn ra áo nghĩa tính mạng của Lục Doanh dựa theo thuộc tính Mộc của Bắc Cung gia tộc làm cơ sở.

- Áo nghĩa tính mạng có không ít tác dụng, con thấy đợi đến khi áo nghĩa tính mạng đại thành, có lẽ sẽ không dưới áo nghĩa kỳ lạ bao nhiêu.

Lục Doanh tự tin nói.

- Phụ thân, Tam tỷ lĩnh ngộ áo nghĩa tính mạng, vì sao chúng con đều không được thiên địa chiếu cố? Nghe nói lúc trước khi phụ thân lĩnh ngộ ra thuộc tính Kim, thiên địa chiếu cố, cả Lục gia đều nhận được chỗ tốt nha.

Lục Trực nghi hoặc hỏi Lục Lâm Thiên.

- Cái này....

Lục Lâm Thiên cũng có chút khó hiểu.

- Việc này con cũng biết rõ một ít, nhưng mà không biết có phải là đúng hay không.

Lục Doanh nói:

- Con nghe các sư tỷ nói, nghe nói bên trong Cổ Tộc chỉ có thuộc tính chủ yếu mới nhận được thiên địa chiếu cố, cho dù có lĩnh ngộc thuộc tính khác cũng không khiến cho toàn tộc được chiếu cố.

- Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên nghĩ một lúc lập tức có chút hiểu ra. Hoàng tộc một loại thuộc tính, hoặc nói là Cổ Tộc, trong tộc đã được thiên địa chiếu cố một loại thuộc tính. Đệ tử trong tộc về sau lĩnh ngộ thuộc tính cũng không thể đạt tới trình trạng toàn tộc được Thiên Địa chiếu cố.

Lục Lâm Thiên ngẫm lại cũng đúng, đệ tử trong Cổ tộc trong vô số năm qua có lẽ cũng có nhân số không ít. Tuy rằng huyết mạch, thiên phú có cao có thấp. Thế nhưng bất luận là một đệ tử nào lĩnh ngộ thuộc tính mới, cả tộc lại được thiên địa chiếu cố thì quả thực sẽ vô cùng khủng bố.

- Phụ thân, Xích Trọng trong tộc có nói huyết mạch của mẫu thân con rất cao, cho nên hy vọng lần này sau khi trở về có thể mang mẫu thân tới tổ địa trong tộc tu luyện. Đến lúc đó nhất định sẽ nhận được chỗ tốt vô cùng lớn.

Lục Âm nói với Lục Lâm Thiên.

Mọi người cũng biết đám người Lục Lâm Thiên, Thái A, Kim Viên sắp phải đi tới mật địa trong Thượng Thanh Đại thiên thế giới tu luyện, hai ngày nữa cũng sẽ xuất phát cho nên mọi người cũng định trở về. Tóm lại hiện tại đã tìm được người nhà, đối với đám người Lục Kinh Vân bị thất lạc, người tất cả thế lực lớn đang tìm kiếm.

Lục Lâm Thiên trở lại phân đà Phi Linh môn, lập tức thông tri cho Ám đường Phi Linh môn cùng với Âm Quỷ ra mặt, để cho Vạn Thiên liên minh cùng tìm kiếm, hy vọng có thể mau chóng tìm được đám người Lục Kinh Vân, sư phụ Chí Thánh Đại Đế, nghĩa phụ Nam thúc, phụ thân Lục Trung, Đoan Mộc Hồng Chí.

- Nha đầu, đối với Xích Trọng tiền bối cần phải tôn kính một chút, không được vô lễ.

Nghe Lục Âm nói, Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Lục Âm, hắn cũng cho rằng việc Bạch Linh đi tới Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc là chuyện trăm lợi mà không có hại. Dù sao hiện tại Lục Âm đã ở trong Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc.

- Thế nhưng bối phận của con còn cao hơn hắn nhiều nha. Con là đệ tử thân truyền của sư phụ, mà sư phụ lại là lão nhân đầu tiên trong Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc hiện tại. Dù sao tộc trưởng trong tộc hiện tại là hậu bối của con.

Trong mắt Lục Âm hiện lên vẻ giảo hoạt. Trong tộc, trừ sư phụ ra, theo nàng biết, cũng không có ai có bối phận cao hơn nàng.

Chương 3977: Thanh danh hiển hách 2

Lục Lâm Thiên cũng đành chịu, không ngờ Lục Âm dưới cơ duyên xảo hợp còn có thể nhận được cơ duyên như vậy. Hắn cũng có chút ngoài ý muốn, không ngờ bên ngoài cũng có Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc.

- Lão đại, có một chuyện rất kỳ quái.

Tiểu Long nhíu mày, nói với Lục Lâm Thiên:

- Trong Thần Thú bí cảnh của Thần Thú thế giới đệ phát hiện ra một chuyện rất đặc biệt, nhưng mà đệ cũng không có nói qua với bất kể kẻ nào.

Lục Lâm Thiên nhìn Tiểu Long, nói:

- Trong Thần Thú bí cảnh của Thú Thần thế giới có chỗ gì đặc biệt.

- Trong Thần Thú thế giới có truyền thuyết đề cập tới tám Thần thú, mà không lâu trước ở trong Thần Thú bí cảnh đệ nhận được lĩnh ngộ truyền thừa của hai đại thần thú.

Tiểu Long nói.

- Chuyện này vốn không có gì kỳ lạ a.

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói, nhận được truyền thừa của hai đại thần thú, Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy bất ngờ vì Tiểu Long, dùng thiên phú của Tiểu Long có như vậy cũng không tính là gì là kỳ lạ.

Tiểu Long nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Chuyện này vốn không có gì kỳ quái, bất quá đệ phát hiện ra, tám đại thần thú trong Thần Thú thế giới, trong đó bản thể của bốn thần thú chính là Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ.

- Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ.

Hai mắt Lục Lâm Thiên sáng ngời, Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ trong Linh Vũ thế giới cũng có. Nghe nói cũng là bốn thần thú trời sinh, không ngờ Thần Thú thế giới cũng có. Chẳng lẽ người của bốn thú tộc này đã từng tới Linh Vũ thế giới rồi lưu lại huyết mạch hay sao?

Lục Lâm Thiên nghĩ lại chuyện này cũng không có khả năng, từ trong miệng Thái Cổ U Minh Viêm hắn biết được, tứ thú Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ trong Linh Vũ thế giới cơ hồ đều là Thú Hoàng tộc trời sinh, huyết mạch cũng không phải là huyết mạch ở bên ngoài lưu lại.

- Đệ cũng cảm thấy rất kỳ quái, tứ thú Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ tại sao lại có ở trong Thần Thú thế giới, cho nên lần này đệ trở về, muốn cho Thần Hi và tỷ tỷ của nàng, còn có Hổ Y tới đó. Để xem có liên quan gì với nhau hay không.

Tiểu Long nói.

- Việc này có khả năng, nói không chừng cũng để cho Thần Hi và Hổ Y nhận được không ít chỗ tốt, nhưng mà....

Lục Lâm Thiên suy tư, nói:

- Đến lúc đó Linh Vũ thế giới nhất định không thể bại lộ, nhất định không thể bại lộ tất cả mọi thứ trong Linh Vũ thế giới.

- Đệ hiểu rồi.

Tiểu Long gật đầu nói.

- Tiểu Long, Thần Hi và Hổ Y cũng tới, Tĩnh Thần công chúa kia của đệ không sao chứ?

Vân Hồng Lăng nhìn qua Tiểu Long, đôi mắt xinh đẹp như cười như không.

- Cái này...

Tiểu Long vuốt vuốt mái tóc vàng, ánh mắt khẽ đảo, nói:

- Đến lúc đó rồi nói sau, nói sau...

- Tiểu Long thúc, con sẽ nói cho Thần Hi a di và Hổ Y a di nha.

Lục Âm nhìn Tiểu Long hừ hừ nói.

- Tiểu nha đầu, con còn chưa hiểu đâu.

Tiểu Long trừng mắt nhìn Lục Âm.

- Sao con lại không hiểu chứ.

Cái miệng nhỏ nhắn của Lục Âm nhếch lên, nói:

- Về sau phu quân của con mà như vậy, con sẽ khiến cho hắn ta đẹp mắt.

- Khanh khách….

Chúng nữ lập tức bật cười, người một nhà hiếm khi hội tụ lại một chỗ.

- Sư phụ, Hướng hộ pháp đến.

Một lát sau, trong đại điện Phi Linh môn, Thái A tìm được Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Hướng Hộ pháp dường như tới đây sắp xếp chúng ta đi tới mật địa của Thượng Thanh Đại thiên thế giới tu luyện.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt khẽ đổi, lần này bởi vì chuyến đi tới Trung Minh thế giới, dường như đã kéo dài bảy này. Cũng khiến cho đám người Hoàng Sa, Tử Huyền, Kim Viên không có đi tới mật địa trrong Thượng Thanh Đại thế giới tu luyện.

Trong sảnh, khi Hướng Hầu Minh nhìn thấy Lục Lâm Thiên tới, hai mắt lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên, khẽ thở dài nói:

- Lâm Thiên huynh đệ, xem như ngươi lợi hại, không ngờ lúc này lại tạo ra động tĩnh lớn như vậy.

- Động tĩnh gì?

Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc nhìn qua Hướng Hầu Minh. Lúc này Hướng Hầu Minh vô cùng hăm hở, sau khi trở thành đệ tử nhập thất của Quỷ Cốc Tử lão, hắn cũng đã tiến vào trong Thượng Thanh Đại thiên thế giới tu luyện. Vô luận là thân phận hay là địa vị đều xảy ra biến hóa vô cùng lớn.

- Bản thân ngươi gây ra chuyện, chẳng lẽ ngươi còn không biết sao?

Hướng Hầu Minh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ta vừa mới từ Thượng Thanh đại thiên thế giới về, ta về cũng là vì chuyện của ngươi. Ngươi ở trong Thượng Thanh đại thiên thế giới hiện tại chính là danh nhân a.

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, Hướng lão ca, ngươi cứ nói thẳng đi.

Lục Lâm Thiên cười khổ, gần đây hắn cũng không có làm chuyện gì, cũng chỉ có mọi người vì hắn mà không kịp đi tới mật địa Thương Thanh đại thiên thế giới tu luyện.

- Chuyện là thế này...

Hướng Hầu Minh lập tức nói rõ chi tiết với Lục Lâm Thiên một lần, lúc này Lục Lâm Thiên mới biết được nguyên nhân.

Hóa ra tất cả đều là vì Trung Minh thế giới, mang theo mấy trăm vạn người của Vô Sắc thế giới đi tới Trung Minh thế giới diệt Thiên Long tông, đánh chết mấy Tuyên Cổ cảnh. Thậm chí ngay cả Liên Hàn Long Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong cũng bị chết. Chuyện này không biết truyền ra như thế nào, khiến cho tất cả Trung thiên thế giới phụ cận hiện tại đều biết được chuyện này.

Mà quan trọng nhất chính là, Ma gia của Thái Minh thế giới không biết thế nào lại lôi kéo tất cả thế lực lớn và Cổ Tộc của Thái Minh thế giới phái người đưa tới một bái thiếp tới Thượng Thanh đại thiên thế giới, giao cho tám đại Cổ Tộc và hai đại liên minh là Chiến Thiên liên minh và Vạn Thiên liên minh.

Từ ngữ trên bái thiếp rất nặng, bảo Lục Lâm Thiên to gan lớn mật, huyết tẩy Thiên Long tông, không coi Thái Minh thế giới vào trong mắt, làm như vậy là muốn cho hai đại thế giới đại chiến. Nếu như Thượng Thanh Đại thiên thế giới không cho Lục Lâm Thiên xin lỗi và bồi thường mà nói, Thái Minh thế giới nhất định sẽ có hành động. Đồng thời Thái Minh thế giới cũng khiển trách, kháng nghị không thôi.

- Ma gia đáng hận này không ngờ lại cáo trạng tới Thượng Thanh đại thiên thế giới.

Lục Lâm Thiên nghe Hướng Hầu Minh nói xong, trong lòng có chút kinh ngạc, không khỏi mở miệng mắng to một tiếng. Việc này đã nói do hắn và Thiên Long tông tự mình giải quyết, mà bây giờ Ma gia còn lôi kéo cả người của cả Thái Minh thế giới tới cáo trạng.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên vẫn cười cười, cáo trạng thì làm được gì. Những Cổ tộc trên Thượng Thanh Đại thiên thế giới hắn cũng không quen biết, có lẽ sẽ không quản tới chuyện này.

Mà đổi lại, hắn cũng không có quan hệ nhiều với Chiến Thiên liên minh, về phần Vạn Thiên liên minh cũng không quản được quá nhiều chuyện của hắn.

- Ngươi còn cười sao?

Hướng Hầu Minh nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lần này ngươi làm kinh động cao tầng của cả tám đại Cổ Tộc và hai đại liên minh. Hiện tại ba chữ Lục Lâm Thiên ở trong Thượng Thanh đại thiên thế giới mà nói, thanh danh hiển hách, không biết có bao nhiêu người muốn biết rốt cuộc là ai có phách lực như vậy, không ngờ lại mang người của Vô Sắc trung thiên thế giới mang tới Trung Minh thế giới diệt Thiên Long tông.

Chương 3978: Tiến về Thượng Thanh thế giới 1

- Hắc hắc, chỉ là vận khí tốt, thiếu chút nữa về không được a.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, lần này nếu không phải có Thiên Cuồng tam đạo, Hạo Nguyệt tiên tử tới, sợ rằng hắn đã không rời khỏi Thái Minh thế giới được.

Hướng Hầu Minh nghiêm túc nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Phiền phức lần này ngươi gây ra vốn không có gì, Thượng Thanh Đại thiên chúng ta cũng không ngại Thái Minh thế giới. Loại chuyện này cũng chỉ cần không quá mức cũng không tạo nên sóng gió gì, hai thế giới cũng hiểu rõ chuyện này. Thái Minh thế giới vì mặt mũi mà khiển trách vài câu, đến lúc đó Thượng Thanh thế giới chỉ cần nói vài câu sẽ hoàn toàn không có việc gì. Thái Minh thế giới cũng không vì một Thiên Long tông nho nhỏ mà làm gì.

Dứt lời, Hướng Hầu Minh ngừng một cái rồi nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Nhưng mà bây giờ còn có một chuyện quan trọng nhất, bởi vì động tĩnh mà ngươi tạo ra lần này trong Trung Minh thế giới, tăng thêm lần trước ở trên Phong Thần đài ngang nhiên đánh chết Hoài Linh Ngọc khiến cho Phượng Hoàng nhất tộc lôi kéo không ít người trong Chiến Thiên liên minh đề nghị tiến hành trừng phạt với ngươi.

- Đám người kia quả nhiên vẫn không muốn ta sống yên a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hàn ý nhàn nhạt trong mắt bắn ra.

Hướng Hầu Minh nói:

- Cuối cùng trưởng lão của hai đại liên minh thương nghị, hơn phân nửa vẫn hướng về ngươi. Đặc biệt là tông lão của Vạn Thiên liên minh, tuyệt đại bộ phận đều đứng về phía ngươi. Nghe nói còn kinh động tới minh chủ của hai đại liên minh. Cuối cùng bọn họ thương nghị bỏ phong hào Chiến Thần trong Vạn Thế đối quyết của ngươi, đồng thời diện bích trong mật địa Thiên Giới năm năm.

- Phong hào Chiến Thần mà thôi, ta còn không quá quan tâm. Diện bích năm năm, thời gian cũng không dài.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, phong hào Chiến Thần này Lục Lâm Thiên cũng không quá quan tâm, về phần diện bích trong mật địa Thiên giới năm năm, Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới. Chỉ giống như bế quan tu luyện năm năm, nghiêm túc mà nói, cũng không coi là trừng phạt.

- Ta biết rõ ngươi sẽ không quan tâm tới phong hào Chiến Thần, một chút xử phạt ấy trên thực thế chỉ là nhắm mắt cho qua mà thôi. Nghe nói chuyện này khiến cho đám người Phượng Hoàng nhất tộc không vừa mắt với ngươi tức giận không nhỏ.

Hướng Hầu Minh nói.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, trong lòng hít sâu một hơi, xem ra hắn ở bất kỳ nơi nào đều không thiếu cừu nhân a.

- Mật địa Thiên giới ngươi đã tới muộn, nhanh lên đường thôi. Đối với chuyện các ngươi chậm trễ, người Thượng Thanh thế giới đã không vui, còn chưa có ai dám kéo dài như vậy. Lần này có Vạn Thiên liên minh và Chiến Thiên liên minh ra mặt, vấn đề của các ngươi cũng không quá lớn. Thế nhưng trong vòng ba ngày nếu như các ngươi không đi báo danh, vậy thì sẽ vĩnh viễn mất đi tư cách tiến vào mật địa.

Hướng Hầu Minh nghiêm túc nói với Lục Lâm Thiên.

- Trong vòng ba ngày a, nhanh như vậy sao?

Lục Lâm Thiên khẽ thở dài, xem ra cũng chỉ có thể ở cùng đám người Vô Song, Cảnh Văn, Hồng Lăng hai ngày.

Vào đêm, trăng sáng nhô lên cao, trong phân đà Phi Linh môn, trong phòng Lục Lâm Thiên lúc này tự nhiên xuân sắc khôn cùng.

Thời gian hai ngày nhanh chóng trôi qua, trong mấy ngày này, đối với người Linh Vũ thế giới mới tới mà nói, tất cả đều lạ lẫm và mới lạ. Giống như là Lưu mỗ mỗ đột nhiên thành đại quan vậy, rốt cuộc cũng biết được thế giới bên ngoài có bao nhiêu cường giả.

Vô Sắc thế giới là trung tâm của Vô Sắc Trung thiên thế giới, bởi vậy mọi người không khó nhìn thấy người có tu vi Thông Thiên cảnh và Đại Đạo cảnh, bởi vì quan hệ với Phi Linh môn, người Linh Vũ thế giới ngay cả Niết Bàn cảnh cũng không khó gặp.

Trong đám người Linh Vũ thế giới tới đây, đám người Bắc Cung Kình THương, Vân Khiếu Thiên, Lữ Chỉnh Cường cùng với Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phi Ưng Lăng Phong, Phách Đao Long Tam, Đạm Đài Tuyết Vi, Huyền Kình, Huyền Doanh, Chu Thần Hi và những người khác trong Linh Vũ thế giới đều là cường giả tuyệt đối, đều là thế hệ ngạo nghễ.

Thế nhưng đi ra bên ngoài, nhìn thấy tùy tiện gặp phải Thông Thiên cảnh, Đại Đạo cảnh, thậm chí là Niết Bàn cảnh, chuyện này đối với mọi người mà nói là một loại đả kích không nhỏ. Thế nhưng đồng thời sự đả kích này đối với đám người Vân Khiếu Thiên, Bắc Cung Kình Thương, Lữ Chỉnh Cường, Đạm Đài TUyết Vi, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt mà nói, là động lực kí©ɧ ŧɧí©ɧ cực lớn.

Trong Linh Vũ thế giới vô cùng an tĩnh, tăng thêm địa vị mọi người đã tới đỉnh kim tự tháp, năng lượng thiên địa biến hóa khiến cho tốc độ tu luyện của mọi người bỗng nhiên tăng tốc. Tất cả chuyện này khiến cho tâm tình tu luyện của tất cả mọi người xảy ra biến hóa từ lâu, không có quá nhiều uy hïếp, không có bao nhiêu đối thủ. Trên phương diện tu luyện, trong lúc vô hình cũng xảy ra biến hóa cực lớn.

Mà bây giờ, tận mắt nhìn thấy thế giới bên ngoài, chuyện này đối với tất cả mọi người mà nói, so với sự rung động với Lục Lâm Thiên khi trước còn mãnh liệt hơn nhiều. Trong lòng bị đả kích, đồng thời cũng kí©ɧ ŧɧí©ɧ ngạo khí trong lòng mọi người.

Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan, Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc, Độc Long vùi đầu vào trong phân đà Phi Linh môn. Đám người Âm Quỷ, Phạm Thống đã sớm biết quan hệ của chưởng môn và Lục Tiểu Bạch, đến lúc này tất cả mọi người đã biết được, hóa ra ở một nơi khác cũng có sự tồn tại của Phi Linh môn.

Người Phi Linh môn của Linh Vũ thế giới mới tới đương nhiên phải sắp xếp không ít chuyện. Trên phương diện thực lực, trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, sợ rằng Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Hòa Đan muốn triệt để dung nhập với Phi Linh môn ở đây sẽ gặp phải một ít lực cản.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không quá lo lắng, dù sao đám người Lục Tiểu Bạch, Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu, Diệp Phi tới từ thế giới hỗn độn. Thực lực bây giờ tuy rằng không bằng mọi người, thế nhưng tu vi cao thấp sau này khó có thể nói được.

Có thân phận hỗn độn thế giới làm con át chủ bài, thành tựu về sau của mọi người nhất định sẽ không kém. Chỉ là người Linh Vũ thế giới hiện tại, ngoại trừ Tiểu Long ra còn không có ai biết Linh Vũ thế giới chính là hỗn độn thế giới, tất cả đều cho rằng mình là người của thổ dân thế giới.

Hai ngày qua đi, sáng sớm ngày thứ ba, trong phân đà Phi Linh môn, mọi người lưu luyến không rời.

- Ba vị tiền bối, Lục Trực, Lục Thành, Lục Phương giao cho ba vị chiếu cố.

Lục Lâm Thiên nhìn Thiên Cuồng tam đạo ôm quyền thi lễ.

- Nói cái gì vậy, ba tiểu gia hỏa này là đệ tử của chúng ta, chúng ta đương nhiên sẽ không để cho bọn chúng chịu thiệt.

Cổ Long Tổ nói.

- Thiên nữ, chúng ta nên đi rồi.

- Tiểu sư tổ, chúng ta cũng nên đi rồi.

Đám nhỏ đều nhao nhao cáo biệt, từng đạo thân ảnh biến mất trong không trung, dưới sự bảo hộ của cường giả đỉnh cấp mà xé rách không gian rời đi.

- Long Huyền, chúng ta cũng nên đi rồi.

Bên cạnh Tĩnh Thần công chúa, Cuồng Sư nói với Tiểu Long.

- Lão đại, đệ cũng đi đây, hẹn gặp lại huynh trên Thương Khung chiến trường.

Tiểu Long mỉm cười nói:

- Đến lúc đó để xem ai trong chúng ta mạnh hơn.

Chương 3979: Tiến về Thượng Thanh thế giới 2

- Tốt, gặp lại trên Thương Khung chiến trường.

Lục Lâm Thiên vỗ vai Tiểu Long rồi gật đầu, Tiểu Long bây giờ ở trong Thần Thú thế giới gọi là Long Huyền, hẳn là lấy tên từ Thanh Long và Huyền Vũ, gọi cũng thuận miệng hơn.

Trong mấy ngày này nói với Vạn Thế đối quyết và Thương Khung chiến trường Lục Lâm Thiên mới biết được, hóa ra Thương Khung chiến trường có quan hệ với Thần Thú thế giới, chỉ là quan hệ cụ thể Tiểu Long cũng không quá rõ.

Tiểu Long cũng chỉ trong lúc vô tình biết được mà thôi. Nghe nói các cường giả thú tộc đỉnh phong trong Thần Thú thế giới, kể cả là Tĩnh Thần công chúa và mấy vị huynh trưởng đang bế quan tu luyện đều chuẩn bị cho Thương Khung chiến trường. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên ngày càng tò mò với Thương Khung chiến trường.

Tiểu Long rời đi, Hổ Y, Chu Thần Hi, Chu Thần Nhu, Chu Loan, Huyền Kình, Huyền Doanh và người của tứ đại Thú Hoàng tộc, tổng cộng hơn mười người đều đi theo Tiểu Long về Thần Thú thế giới. Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, Linh Vũ thế giới lần này có không ít người đi ra. Hy vọng có thể mọc rễ nảy mầm, về sau sẽ có không ít người Linh Vũ thế giới ra bên ngoài nữa, mà đây chỉ là nhóm tiên phong mà thôi.

- Thiếu chủ, chúng ta cũng nên đi thôi.

Tô Nhan đi tới bên người Lục Lâm Thiên rồi thấp giọng nói.

- Được, chuẩn bị xuất phát.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, Hoàng Sa, Tiết Mặc Kỳ, Quỷ Oa đã sớm chờ lâu. Hôm nay bọn họ sẽ thông qua đường hầm không gian đi tới mật địa.

- Ngươi sắp đi tới Thượng Thanh thế giới, ta không đi theo ngươi, ta cũng có nhiều chỗ muốn đi, nói không chừng đến lúc đó ta cũng sẽ đi tới Thượng Thanh thế giới. Bất quá ước định của chúng ta vẫn có tác dụng, một trăm năm sau ta sẽ không chút do dự nào mà giết ngươi. Đến lúc đó ta cũng không nợ ngươi cái gì.

Thân hình như thiên nhiên của Huyền Tuyết Ngưng vang lên, chỉ là khi nói chuyện, trong mắt đã sớm không còn sát ý như khi trước.

- Một trăm năm sao?

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của hắn luyện hóa Xích Linh Liệt Hỏa, sợ rằng Huyết Tuyết Ngưng lúc này cũng không có cách nào làm gì được Thái Cổ U Minh Viêm. Đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng không dám nghĩ nhiều. Huyền Tuyết Ngưng này có bổn sự biết rõ suy nghĩ trong lòng người khác.

Sáng sớm, trên quảng trường trong thành Vô Sắc, từng đạo thân ảnh đạp không bước ra, lập tức biến mất trong vô số ánh mắt.

Quảng trường thành Vô Sắc, trên một lầu các có mấy đạo thân ảnh mềm mại đứng đó, mắt nhìn từng đạo thân ảnh vừa mới biến mất trên không trung.

Nhìn đạo thân ảnh mặc áo bào xanh biến mất trên không trung, Vân Hồng Lăng nói với Bắc Cung Vô Song:

- Vô Song tỷ, chúng ta trở về đi. Chàng đi hỗn độn thế giới tu luyện, ít nhất sẽ không có nguy hiểm gì.

- Không nhất định, những cổ tộc trong hỗn độn thế giới có lẽ rất mạnh. Từ trước tới nay chỗ nào Lâm Thiên cũng gây phiền toái, huống chi cách đây không lâu ta vừa mới nghe được tin tức Lâm Thiên đắc tội với Phượng Hoàng nhất tộc. Sợ rằng coi như ở trong mật địa tu luyện cũng không nhất định sẽ không có phiền phức.

Độc Cô Cảnh Văn nói.

- Có lẽ có phiền phức, bất quá muội thấy chàng cũng có thể ứng phó, chàng không gây phiền phức là tốt lắm rồi.

Lăng Thanh Tuyền yếu ớt cười nói.

- Đúng vậy.

Chúng nữ lập tức mỉm cười, nụ cười rung động lòng người.

- Thiếu chủ, lần này tiến vào trong mật địa Thiên giới tu luyện là một ngàn năm trăm năm.

Trong đường hầm thế giới, Bắc Đông nói với Lục Lâm Thiên.

- Thời gian dài như vậy sao?

Lục Lâm Thiên lập tức kinh ngạc hỏi lại.

- Một ngàn năm trăm năm có lẽ không dài a. Tất cả mọi người đều hy vọng càng dài càng tốt, ở tron mật địa có chỗ tốt vô cùng lướn với tu luyện giả.

Bắc Đông nói.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, một ngàn năm trăm năm với tu luyện giả mà nói không dài, bất quá đối với Lục Lâm Thiên mà nói có chút dài. Từ lúc hắn tu luyện cho tới hiện tại cũng chưa tới một ngàn năm trăm năm.

- Thiên giới, Địa giới, Nhân giới, mật địa ở trong ba khu vực này có chỗ tốt gì?

Lục Lâm Thiên hỏi đám người Bắc Đông.

- Trong mật địa của ba khu vực Nhân giới, Địa giới, Thiên giới nghe nói đều có từ thời viễn cổ, là thứ mà cường giả lưu lại trong Thượng Thanh thế giới. Bên trong có tất cả lĩnh ngộ của các cường giả cao cấp nhất trong Thượng Thanh thế giới, kể cả là lĩnh ngộ của cường giả tám đại Cổ Tộc lưu lại.

Vô Tướng nói.

- Lĩnh ngộ của tám đại Cổ Tộc đều lưu lại ở trong đó hay sao?

Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn hỏi.

Vô Tướng gật đầu, nói:

- Đương nhiên, lĩnh ngộ của cường giả tám đại Cổ Tộc đều ở trong Thiên giới. Chỉ có những người trẻ tuổi có thiên phú cao nhất trong Thượng Thanh Đại thiên thế giới mới có thể đi vào trong đó lĩnh ngộ. Người trẻ tuổi ở trong đó chủ yếu là người của Thượng Thanh thế giới, người của Trung thiên thế giới và tiểu thế giới phải trải qua được phong hào Chiến thần trong Vạn Thế liệp tràng mới có thể tiến vào mật địa Thiên giới. Người tiến vào trong khu vực mật địa Nhân giới và Địa giới cũng không có nhiều.

- Lĩnh ngộ của cường giả các đại Cổ tộc, người trẻ tuổi đều có thể lĩnh ngộ, điểm này so với Linh Vũ thế giới mạnh hơn quá nhiều a.

Lục Lâm Thiên thầm than một tiếng, so sánh với Thượng Thanh thế giới, Hoàng tộc trong Linh Vũ thế giới lại có chút bảo thủ. Đối với việc phát triển của Linh Vũ thế giới không có lợi một chút nào. Có lẽ sau này hắn cần phải thay đổi chuyện này.

- Thiên giới, Địa giới, Nhân giới, mật cảnh trong ba khu vực này có thể nói là nơi quan trọng nhất trong Thượng Thanh Đại thiên thế giới. Trong ba bí cảnh này nghe nói đều có cường giả Cổ tộc trấn thủ quanh năm, cường giả trấn thủ nghe nói đều có thực lực trong truyền thuyết.

Tô Nhan nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lĩnh ngộ của cường giả Cổ Tộc đều ở trong ba mật địa, ba mật địa này đương nhiên sẽ trở thành nơi cực kỳ quan trọng, có cường giả Cổ tộc trấn thủ cũng không có gì là kỳ quái.

Lục Lâm Thiên từ trong miệng Bắc Đông, Vô Tướng và những người khác cũng biết được một việc, diện tích trong ba mật địa Thiên giới, Địa giới, Nhân giới cũng không ít. Vô số năm trước cường giả đỉnh tiêm trong Thượng Thanh thế giới liên thủ tạo thành không gian mật địa, có thể nói tất cả người trẻ tuổi đỉnh tiêm trong Cổ Tộc và Thượng Thanh thế giới đều tiến vào trong đó.

Mà tu luyện giả ở trong Địa giới, Nhân giới, trong thời gian một ngàn năm trăm năm này, cũng không phải không có cơ hội tiến vào mật địa Thiên giới. Chỉ cần có đầy đủ thực lực là có thể khiêu chiến rồi thắng một tu luyện giả trong mật địa Thiên giới, khi đó có thể chính thức tiến vào trong mật địa Thiên giới.

Nghe nói trong ba mật cảnh còn cổ vũ quyết đấu, người thắng thậm chí còn được nhận thưởng từ mật địa, tóm lại cạnh tranh ở nơi nào cũng có.

- Năng lượng thiên địa thật nồng đậm, khó trách tất cả tu luyện giả đều muốn ở trong thế giới hỗn độn.

Chương 3980: Trước Thiên giới

Một lát sau, khi đám người Lục Lâm Thiên tới hỗn độn thế giới, đmá người Bạch Lang, Kim Viên lập tức cảm nhận được năng lượng thiên địa tràn ngập, bàng bạc trong hỗn độn thế giới. khí tức tang thương vô hình khiến cho tâm thần mọi người chấn động, nguyên đan trong đan điền xảy ra một ít chấn động, cả đám không khỏi hít sâu một hơi, khuôn mặt tràn ngập vẻ rung động.

- Không hổ là hỗn độn thế giới.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm thầm chấn động, trình dộ nồng đậm của năng lượng trong thế giới hỗn độn này có thể nói đã tới mức độ bàng bạc, so với trong Tương Hoàng không gian mạnh hơn không ít.

Chuyện khiến cho Lục Lâm Thiên âm thầm rung động chính là, nguyên đan chữ vạn trong đan điền hắn dường như cảm nhận được cái gì đó, bên trên lan tràn ra khí tức man hoang, cổ xưa, giống như tương liên, dung nhập với Thượng Thanh thế giới này vậy.

Lục Lâm Thiên cũng không muốn xảy ra chuyện gì, cũng không muốn cường giả Thượng Thanh thế giới này cảm nhận ra được cái gì cho nên lập tức ngăn chặn nguyên đan chữ vạn trong cơ thể. Cái Thượng Thanh đại thiên thế giới này chính là nơi hội tụ cường giả chính thức của cả Đại thế giới, cũng không phải là nơi mà Trung thiên thế giới có thể so sánh.

Tâm thần Lục Lâm Thiên dò xét bốn phía, ngay cả người trông coi đường hầm không gian chung quanh có không ít Niết Bàn cảnh, người có tu vi Đại Đạo cảnh rất nhiều... Đội ngũ bực này trong Trung thiên thế giới mà nói có thể gọi là bá chủ một phương.

- Người nào là Kim Viên?

Trong lúc mọi người vừa mới rời khỏi đường hầm thế giới, trong đám người phía trước lập tức có mấy thân ảnh vạm vỡ bước ra, ánh mắt đảo qua mọi người, cuối cùng nhì về phía Kim Viên.

- Là ta, các ngươi là...

Kim Viên nghi hoặc nhìn năm người có thân hình vạm vỡ trước mắt, một lão giả, một đại hán chừng năm mươi tuổi, còn có ba thanh niên. Thế nhưng thân hình đều vạm vỡ, trong lúc mơ hồ dường như Kim Viên có thể cảm nhận được thứ gì đó. Ánh mắt chăm chú nhìn vào năm người này.

- Kim Viên, chúng ta là người của Hoàng Kim Long Viên nhất tộc, ở trong truyền tống trận chúng ta mới biết được bên ngoài cũng có huyết mạch Hoàng Kim Long Viên chúng ta. Thiên phú của ngươi cũng không tồi. Có thể ở trong tiểu thế giới mà đi tới một bước này quả thực không dễ. Trưởng lão trong tộc đã thương nghị, nhanh chóng mang ngươi tới tổ địa trong tộc tu luyện. Chuyện này có không ít chỗ tốt với ngươi. Đến lúc đó rồi mới đi tới mật địa ở Nhân giới.

Đại hán trung niên nói với Kim Viên.

- Thế nhưng nếu như ta không đi sau này sẽ không được vào mật địa nữa.

Kim Viên nghe vậy lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói với đại hán trung niên kia.

- Yên tâm đi, có Hoàng Kim Long Viên nhất tộc chúng ta, ngươi vốn đã có danh ngạch cho nên tùy thời có thể tiến vào. Dựa vào thành tích của ngươi trong khu vực liệp tràng chỉ có thể đi vào trong mật địa Nhân giới. Đến lúc đó trong tộc có thể làm cho người trực tiếp tiến vào mật địa trong Địa giới.

Lão giả kia nói với Kim Viên.

- Chuyện này...

Kim Viên nhìn qua Lục Lâm Thiên.

- Kiêm Viên đại ca, đi đi, đến lúc đó lại gặp mặt.

Lục Lâm Thiên nói, nếu như Kim Viên có thể trở về tổ địa Hoàng Kim Long Viên tu luyện một phen mà nói, tự nhiên sẽ nhận được chỗ tốt cực lớn, điểm này trước kia Tam Kỳ lão nhân đã đề cập tới.

- Ta đi đây, chư vị, cáo từ.

Kim Viên gật đầu, lập tức cáo từ rồi mới theo đám người Hoàng Kim Long Viên rời đi.

- Không ngờ trong Thượng Thanh Đại thiên thế giới còn có Hoàng Kim Long Viên nhất tộc.

Nhìn thấy Kim Viên được người trong tộc dẫn đi, đám người Bạch Lang, Quỷ Oa, Tử Viêm, Hoàng Sa không khỏi cảm thán, Kim Viên xem như đại phát rồi.

- Chúng ta cũng lên đường thôi.

Nhìn Kim Viên rời đi, Lục Lâm Thiên nói với đám người Hoàng Sa, Tiết Mặc Kỳ.

- Đội trưởng, sau này gặp lại.

Tiết Mặc Kỳ, Tử Viêm, Bạch Lang, Quỷ Oa cáo từ. Ba mật địa cũng không ở cùng một chỗ, mọi người chỉ có thể tiến vào nhân giới mà người tiến vào mật địa Thiên giới cũng chỉ có hai người Lục Lâm Thiên và Thái A mà thôi.

Hoàng hôn, trời chiều bao phủ dãy núi, khi ánh sáng chiếu xuống mặt đất......................

Sưu Sưu.

Phi hành qua hải vực bao la, từng đạo thân ảnh ngang trời xẹt qua, tiếp đó lập tức xuất hiện trước một dãy núi xanh biếc.

Mặt núi nhìn qua hải vực vô tận, khắp nơi xanh biếc, núi non trùng điệp, liên miên không ngớt. Mơ hồ có thể thấy được những tảng đá hình thú quá dị trên núi, trong xanh biếc có mây mù lượn lờ, giống như tiên cảnh.

Sưu Sưu.

Không gian xuất hiện chấn động, bên trong quần sơn hiện lên một vòng xoáy không gian giống như động sâu, mười mấy đạo thân ảnh này lập tức lướt đi.

- Người phương nào dám xông vào trong mật cảnh Thiên giới? Mau xưng tên ra.

Hơn mười đạo thân ảnh này đáp xuống đất, hơn chục cỗ khí tức lan tràn ra. Không trung mơ hồ run lên, hơn mười người này đều có bộ dáng trẻ tuổi, thế nhưng đều có tu vi Niêt Bàn cảnh, người đầu lĩnh dường như là Niết Bàn cảnh trung giai đỉnh phong.

- Thiếu chủ nhà ta chính là Lục Lâm Thiên và Thái A nhận được phong hào Chiến Thần và Chiến Hoàng, hôm nay tới mật cảnh Thiên giới.

Bắc Đông tuy rằng là Niết Bàn cảnh cao giai, thế nhưng ở trước mặt những người này lại cực kỳ tôn kính.

- Là hai người tới muộn này sao? Ai là Lục Lâm Thiên và Thái A, đứng ra xem.

Một thanh niên đảo qua đám người Lục Lâm Thiên và Thái A, dường như biết rõ thực lực của Vu Mã tam giới và Vô Tướng cao hơn bọn họ, thế nhưng cũng không đặt đám người Vu Mã tam giới, Vô Tướng vào trong lòng.

- Ta chính là Thái A, các ngươi có gì chỉ giáo?

Thái A nhíu mày, những năm này đi theo bên người sư phụ, Thái A đã sớm không còn là Thái A khi trước, trên người tự nhiên cũng có ngạo khí.

- Ai ôi, khẩu khí rất lớn, hai người các ngươi không ngờ lại không đặt Thiên giới vào trong mắt.

Thanh niên kia nhìn Thái A nói:

- Dựa theo quy củ, chúng ta tới trước các ngươi, các ngươi phải gọi ta là sư huynh, về sau nhớ rõ quy củ. Bằng không sẽ có người cho ngươi đẹp mắt, hiểu chưa?

- Sư huynh, vậy thì bây giờ chúng ta có thể đi vào được chưa?

Thái A nói với thanh niên kia.

- Hừ.

Thanh niên này lạnh nhạt hừ lạnh một tiếng, dường như vô cùng hài lòng với thái độ của Thái A. Thế nhưng hắn lại lập tức nhìn thấy Thái A nói với Lục Lâm Thiên:

- Sư phụ, con còn có sư huynh như vậy sao?

- Không a, sư huynh của con không ở trên Thượng Thanh thế giới a.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên khẽ động, lạnh nhạt nói.

- Tiểu tử, ngươi nói xỏ ta.

Thanh niên kia nghe vậy trong mắt toát ra lửa giận. Đến bây giờ hắn mới biết được Thái A chơi xỏ hắn.

- Chỉ nói tình hình thực tế mà thôi, còn chưa nói tới nói xỏ, đừng có không biết xấu hổ là được.

Thái A ngẩng đầu nhìn thanh niên kia, trong mắt hiện lên vẻ cảnh cáo, đối chọi gay gắt.

- Tiểu tử, đây là mật cảnh Thiên giới, không phải là Trung thiên thế giới và tiểu thế giới của các ngươi. Đến nơi này, không cần biết các ngươi là ai, phải thành thật một chút cho ta, phải biết trong này có quy củ trong này, bằng không...

Chương 3981: Cho mặt mũi mà không biết xấu hổ 1

Hai mắt thanh niên này tràn ngập vẻ giận dữ nhìn chằm chằm về phía Thái A, còn chưa có ai dám nói với hắn như vậy. Bình thường người bên ngoài nhìn thấy bọn họ tất cung tất kính, cho dù là người có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai bình thường ở bên ngoài cũng phải nể mặt bọn họ ba phần.

Hai người đối chọi gay gắt, bầu không khí chung quanh lập tức căng cứng.

- Quy củ, đương nhiên phải tuân thủ, nhưng mà....

Thái A vẫn lạnh nhạt nhìn thanh niên này, ngừng một lát rồi nói tiếp:

- Ngươicó đủ tư cách giảng quy củ sao?

- Tiểu tử, ngươi muốn chết.

Thanh niên này nghe vậy phẫn nộ không thôi, khẽ phất tay một cái, nguyên lực bàng bạc đột nhiên tràn ra, giống như một tảng đá ném vào trong mặt hồ yên tĩnh vậy.

Két.

Nguyên lực bắt đầu tràn ra, đột nhiên vang lên tiếng trầm thấp. Lập tức cả không gian chung quanh run lên, gợn sóng trong không gian lấy thân hình thanh niên này làm trung lập tức khuếch tán. Trong lòng bàn tay có nguyên lực tuôn ra, nguyên lực thuộc tính hỏa vô cùng nóng bỏng, nhiệt độ trong không gian kéo lên, một đạo chưởng ấn bằng hỏa diễm nóng bỏng trong nháy mắt đánh về phía Thái A.

Oanh.

Chưởng ấn này đánh ra, bầu không khí căng cứng trong không trung bỗng nhiên vỡ tan.

Sưu.

Chưởng ấn của thanh niên này chụp về phía Thái A, ngay khi sắp đánh xuống người Thái A, bỗng nhiên thân ảnh Thái A dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi biến mất. Đạo chưởng ấn nóng bỏng này chấn vỡ không gian tạo thành một phiến hư không đỏ thẫm.

- Chỉ là Niết Bàn sơ giai mà thôi, nếu ta là ngươi ta tuyệt đối sẽ không dám lên mặt như vậy.

Âm thanh Thái A vang lên, ngay khi âm thanh vừa mới vang lên, thân hình hắn đã giống như tia chớp xuất hiện sau lưng thanh niên này. Cùng lúc trước người đột nhiên có một cơn lốc bằng linh hồn nóng bỏng mà cuồng bạo, bên trong còn có âm thanh quỷ khóc thần sầu và khí tức man hoang, khiến cho linh hồn người ta rung động.

- Tu La Diệt Hồn chưởng.

Một đạo chưởng ấn ngưng tụ trong tay Thái A, không gian chung quanh chưởng ấn lặng lẽ bị diệt sát. Chưởng ấn lập tức đánh vào lưng của thanh niên có tu vi Niết Bàn cảnh sơ giai này.

Chưởng ấn dùng tốc độ như thiểm điện, không có một chút chậm trễ nào mang theo cơn lốc linh hồn khủng bố đánh vào lưng người thanh niên này. Một cơn lốc bằng linh hồn nóng bỏng, cuồng bạo lập tức trút xuống.

Phanh.

Âm thanh trầm thấp vang vọng, hai mắt thanh niên này ngây ngốc, cơn lốc linh hồn nóng bỏng mà khủng bố chung quanh lập tức tiêu tán trong thiên địa.

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, cơn lốc linh hồn khủng bố vằ rồi khiến cho mọi người biết rõ thanh niên gầy gò trước mặt này đã có thực lực đạt tới tình trạng đáng sợ, ra tay cũng tâm ngoan thủ lạt, gọn ghẽ không thôi.

Phụt.

Sau khi ngây ngốc chừng ba giây, trong sự yên tĩnh tới lạ kỳ của đám người chung quanh, hai con mắt ngây ngốc của thanh niên kia khẽ run lên, trong miệng lập tức có máu tươi phun ra. Sắc mặt thoáng cái trắng bệch như tro tàn, khí tức suy yếu, thân hình mất đi sự khống chế mà rớt xuống mặt đất.

- Thắng Nhân Kiệt sư đệ bị giết rồi.

- Hắn ta giết Thắng sư huynh rồi.

Nhìn thanh niên kia ngã xuống, đám người Niết Bàn cảnh chung quanh lúc này dường như mới kịp phản ứng, có lẽ bọn họ chưa từng nhìn thấy có người ngày đầu tiên tới mật địa Thiên giới đã dám động thủ với bọn họ.

Có lẽ thứ khiến cho đám Niết Bàn cảnh nảy rung động chính là thực lực của Thái A, thoạt nhìn tuổi tác của Thái A không lớn, thế nhưng thực lực lại khủng bố vô cùng.

Những người có tu vi Niết Bàn cảnh này không thể nào nhìn ra thực lực chân chính của Thái A, nếu như thanh niên Niết Bàn cảnh sơ giai này biết rõ thực lực của Thái A đã là Niết Bàn cảnh trung giai đỉnh phong, đồng thời còn có thể chống lại Niết Bàn cảnh cao giai mà nói, hắn làm sao dám chủ động ra tay với Thái A, có muốn trốn cũng không kịp.

- Ta không có lấy cái mạng chó của hắn, chỉ giáo huấn hắn một chút mà thôi. Có lẽ mấy trăm năm là có thể khôi phục thương thế. Về phần linh hồn có khôi phục hay không thì phải xem tạo hóa của hắn ta.

Thái A thu tay phải lại, chắp tay lùi về phía sau. Vừa rồi ra tay hắn cũng không khách khí, cũng không biết cái gì gọi là khách khí.

Nghe Thái A nói, ánh mắt người đầu lĩnh có tu vi Niết Bàn cảnh trung giai đỉnh phong kia bắn ra hàn ý, linh hồn bị trọng thương, thương thế vô cùng nghiêm trọng, không chỉ đơn giản là thương thế, quan trọng hơn là, tiền đồ tu luyện ngày sau sẽ bị phá hủy.

- Tiểu tử thật độc ác, đả thương linh hồn người khác, ngươi muốn chết.

Đầu lĩnh Niết Bàn cảnh trung giai kia phóng ra, tiếng quát lạnh lẽo ẩn chứa sát ý vang vọng trên không trung.

Oanh.

Tiếng quát vừa dứt, nguyên lực cuồn cuộn bắt đầu khởi động, bàn cahan hung hăng đạp mạnh hư không, năng lượng nguyên lực ở trong lòng bàn chân nổ tung. Hư không bị đạp nát, năng lượng mạnh mẽ chấn động tạo thành lực đẩy, hóa thành một đạo tàn ảnh màu đen phóng về phía Thái A.

Oanh.

Thanh niên đầu lĩnh có tu vi Niết Bàn cảnh trung giai đỉnh phong này đánh ra một đạo chưởng ấn do nguyên lực ngưng tụ thành. Chưởng ấn giống như một đạo sấm sét màu vàng, mang theo khe nứt đen kịt ven đường nhanh chóng đánh về phía lưng Thái A.

Sưu.

Cùng một thời gian, một đạo thân ảnh mặc áo bào xanh xuất hiện sau lưng Thái A, nhanh chóng ngăn cản đạo chưởng ân màu vàng giống như sấm sét kia lại trước người.

Sưu Sưu.

Chưởng ấn màu vàng mang theo năng lượng khủng bố vô cùng, thế nhưng ở trước mặt thân ảnh mặc áo bào xanh này lại đột nhiên biến mất không thấy gì nữa. Giống như là bị lực lượng vô hình thôn phệ, đá chìm xuống đáy biển, vô thanh vô tức, ngay cả gợn sóng cũng không có tạo ra.

Lúc này Thái A cũng xoay người lại, nhìn thấy sư phụ ra tay, hắn cũng không có ý tứ ra tay, chỉ yên lặng đứng sau lưng Lục Lâm Thiên.

- Cút.

Âm thanh nhàn nhạt từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên, trong âm thanh mang theo hàn ý tuyệt đối, hắn vung tay lên, đập về phía trước.

Phanh.

Âm thanh thanh thúy vang lên, trên mặt thanh niên đầu lĩnh có tu vi Niết Bàn cảnh trung giai đỉnh phong kia lập tức có một dấu tay đỏ bừng. Máu tươi trong miệng cùng với răng văng ra.

Phụt.

Máu tươi trong miệng phun ra, đồng thời thân hình của thanh niên đầu lĩnh có tu vi Niết Bàn cảnh trung giai đỉnh phong này lập tức bắn ngược về phía sau. Giống như một mũi tên rời cung, hung hăng bắn về phía sau chừng hơn trăm thước.

Phanh.

Thân hình thanh niên này hung hăng nện vào trong một vách đá, vách đá rạn nứt, thân hình chìm sâu vào trong vách đá.

Tu vi Niết Bàn cảnh trung giai đỉnh phong, không ngờ lại không chịu nổi một kích như vậy.

Ực.

Đám người đứng xem bên ngoài lập tức hít sâu một ngụm khí lạnh, âm thanh nuốt nước bọt vang lên, từng đạo ánh mắt mang theo sự kinh ngạc nhìn vào người Lục Lâm Thiên. Ai cũng thật không ngờ hai thầy trò không biết thật giả này đều ra tay lưu loát, không chút khách khí như vậy.

Ken két.

Cơ hồ là cùng lúc, trong tay một thanh niên có một khối ngọc giản bị bóp nát. Ngọc giản bị nghiền nát, lưu quang bắn ra bốn phía rồi lập tức tiêu tán không thấy.

Chương 3982: Cho mặt mũi mà không biết xấu hổ 2

- Thiếu chủ, theo ta được biết, mật địa Thiên giới trong ba mật địa Thiên, Địa, Nhân đều có tuần tra đội và chấp pháp đội. Tuần tra đội đều do hậu bối của các đại gia tộc và các thế lực lựa chọn tạo thành. Thông qua một loại hình thức khác tiến vào trong mật cảnh Thiên giới. Xem thực lực đám người này có lẽ chỉ là tuần tra đội. Bên trên còn có Chấp pháp đội, đều do cường giả trẻ tuổi trong mật địa Thiên giới tạo thành. Bình thường phụ trách tất cả mọi thứ trong mật địa Thiên giới. Chuyện bình thường xảy ra trong ba khu vực mật địa Thiên, Địa, Nhân sẽ không hỏi đến. Tất cả đều do bản thân mọi người hoặc là Chấp pháp đội giải quyết, cụ thể thiếu chủ vào bên trong sẽ biết.

Vu Mã tam giới đi tới bên người Lục Lâm Thiên, vẻ mặt ít nhiều có chút ngưng trọng nói:

- Thiếu chủ vừa mới động vào Tuần tra đội, sợ rằng bọn họ đã thông báo cho Chấp pháp đội, đến lúc đó chúng ta sẽ gặp một chút phiền phức.

- Chấp pháp đội sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, miệng thì thào nói, trong mắt hie jne lên chút chấn động.

- Đội trưởng.

- Thắng sư huynh.

Đám thanh niên kia sau khi rung động lập tức nhanh chóng nâng hai thanh niên bị Lục Lâm Thiên và Thái A đánh trọng thương. Những người còn lại thì dùng ánh mắt cảnh giác nhìn về phía Lục Lâm Thiên và Thái A.

Phụt.

Thanh niên đầu lĩnh có tu vi Niết Bàn cảnh trung giai đỉnh phong kia sau khi được những người khác nâng lên lập tức phun ra một ngụm máu tươi, trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi và kinh hãi, cũng có chút oán hận. Hắn hiểu rõ thương thế của mình nhất, không chỉ có lục phủ ngũ tạng cơ hồ bị chấn vỡ, linh hồn cũng bị trọng thương. Thanh niên mặc áo bào xanh kia so với thanh niên gầy gò ra tay còn ác độc hơn nhiều.

Xoẹt.

Trong vòng xoáy không gian trên không trung đột nhiên có mấy đạo thân ảnh phóng ra. Tổng cộng có năm thanh niên, đều khí độ bất phàm, khí tức sắc bén hùng hồn. Năm thanh niên này đáp xuống, ánh mắt lạnh lẽo quét qua toàn trường, nhanh chóng đảo qua tất cả mọi người.

- Bốn Niết Bàn cảnh cao giai, một Tuyên Cổ cảnh sơ giai.

Lục Lâm Thiên đảo qua năm người, năm thanh niên này có thể nói đều bất phàm, trẻ tuổi mà đã có tu vi bực này chứng minh thiên phú khủng bố của bọn họ. Đặc biệt là thanh niên thân hình tục tằn ở giữa, ánh mắt sắc bén, khuôn mặt mang theo vẻ âm lệ. Tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai của hắn ném ra bên ngoài đủ để trở thành bá chủ một phương.

Mà khí tức trên thân năm người này Lục Lâm Thiên có thể cảm giác rõ ràng, không phải bán hỗn độn mà là ngụy hỗn độn.

Thanh niên có thân hình tục tằn lạnh nhạt nhìn qua đám người Lục Lâm Thiên và Thái A, sau đó nhìn thanh niên bị Lục Lâm Thiên đánh trọng thương nói:

- Xảy ra chuyện gì?

Thanh niên đầu lĩnh kia nghe vậy lập tức lớn tiếng nói:

- Tùng Liệt sư huynh, hai người kia vừa mới tới đã diễu võ dương oai với chúng ta. Không để những người ở trong mật địa Thiên giới chúng ta vào trong mắt. Đả thương linh hồn của ta và Thắng sư đệ. Tùng Liệt sư huynh nhất định phải làm chủ cho chúng ta a.

Nghe vậy năm thanh niên vừa mới tới lập tức mang theo khí tức sắc bén nhìn về phía đám người Lục Lâm Thiên và Thái A.

Ánh mắt thanh niên có thân hình tục tằn kia tập trung vào hai người Lục Lâm Thiên và Thái A, nói:

- Ta là Tùng Liệt của chấp pháp đội, ta không cần biết các ngươi là người nào, cũng không có hứng thú biết rõ. Cũng mặc kệ đã xảy ra chuyện gì, hiện tại các ngươi nên thúc thủ chịu trói, cùng ta trở về điều tra rõ ràng rồi nói sau.

Ánh mắt Thái A quét qua năm người vừa mới tới một vòng, lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên, loại chuyện này nên để sư phụ giải quyết thì tốt hơn.

Lục Lâm Thiên từ từ ngẩng đầu lên, đứng chắp tay nhìn Tùng Liệt nói:

- Trở về với ngươi cũng không thành vấn đề, dù sao ta cũng muốn đi vào mật địa Thiên giới. Thế nhưng mà thúc thủ chịu trói, từ trước tới nay ta chưa từng làm qua, cũng không cần phải điều tra làm gì.

- Thật sao?

Nghe vậy khuôn mặt âm lệ của Tùng Liệt lập tức trầm xuống, ánh mất nhìn vào Lục Lâm Thiên, nói:

- Tiểu tử ngươi đã biết nơi này là nơi nào, đây là bí cảnh Thiên giới. Là hỗn độn thế giới, không phải là nơi mà ngươi có thể lớn lối. Ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng thúc thủ chịu trói, nếu không tự gánh lấy hậu quả.

- Ngươi nghe không hiểu sao? Thúc thủ chịu trói là chuyện trước nay ta chưa từng làm qua.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

- Bắt hai người này, không cần khách khí, để cho bọn chúng biết mật cảnh Thiên giới là nơi nào.

Tùng Liệt nói với bốn thanh niên sau lưng, trong mắt hiện lên vẻ giận dữ, ánh mắt lạnh lùng nhìn vào người Lục Lâm Thiên.

- Bảo vệ Thiếu chủ.

Vô Tướng, Vu Mã tam giới, hộ hoàng đội của Thái A là một đại hán đầu lĩnh tên là Lý Cụ, ba người mang theo hai Hộ Hoàng đội đồng thời nhảy ra.

- Hộ Hoàng đội các ngươi tốt nhất nên thành thật một chút. Các ngươi thật vất vả mới có thể tiến vào mật địa Thiên giới, nếu như dám động ta có quyền trục xuất các ngươi.

Ánh mắt Tùng Liệt khẽ đổi, nhìn ba người Vu Mã tam giới, Vô Tướng, Lý Cụ nói.

Người của Hộ Hoàng đội nghe vậy ánh mắt âm thầm nhúc nhích.

- Các ngươi lui ra đi.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức phất tay, ý bảo đám người Vu Mã tam giới, Vô Tướng, Lý Cụ lui về phía sau.

- Thiếu chủ, chức trách của chúng ta là bảo vệ thiếu chủ.

Vô Tướng nói.

- Ngươi cho rằng vào mặt hàng như vậy là có thể làm gì được ta hay sao?

Lục Lâm Thiên nhìn đám người Tùng Liệt, quay đầu lại nhìn Vô Tướng nói.

- Vâng.

Vô Tướng do dự một chút, lập tức gật đầu, sau đó bảo đám người Vu Mã tam giới, Lý Cụ và những người còn lại lui về phía sau mấy bước.

- Tốt, rất tốt, đủ cuồng vọng. Vậy thì xem hắn có tiền vốn hung hăng càn quấy hay không.

Tùng Liệt nhìn bốn người sau lưng nói, ánh mắt mang theo hàn ý lạnh lẽo lập tức nhìn vào người Lục Lâm Thiên, giống như đã hoàn toàn bị Lục Lâm Thiên chọc giận.

- Tiểu tử cuồng vọng, chúng ta sẽ cho ngươi biết cái gì gọi là trời cao đất rộng.

Sau lưng Tùng Liệt, bốn Niết Bàn cảnh cao giai đồng thời nhảy ra. Bốn người đạp không mà đứng, trong đó có một thanh niên mặc áo bào đỏ cùng với một thanh niên mặc trường bào là có hành động, hai người còn lại dường như không có ý tứ ra tay.

Sưu.

Không có bất kỳ trì hoãn nào, khí tức nóng bỏng bàng bạc trên người thanh niên mặc áo bào đỏ lập tức tràn ra. Cả không trung cứng lại, nhiệt độ khủng bố trên không trung lập tức bao phủ người Lục Lâm Thiên. Thân hình lóe lên, vượt qua khoảng cách chừng trăm thước lập tức xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

- Đội thủ với ta sao? Sẽ phải tự gánh lấy hậu quả đấy, ngươi nên cân nhắc cho kỹ.

Khí tức nóng bỏng bao phủ, âm thanh lạnh lùng từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra, sát khí quanh thân tràn ra.

- Ta muốn nhìn xem rốt cuộc sẽ có hậu quả gì.

Chương 3983: Tùng Liệt Chấp pháp đội

Thanh niên mặc áo bào đỏ lạnh nhạt quát một tiếng, tiếng quát vừa dứt, một đạo quyền ấn nỏng bỏng bằng hỏa diễm giống nhưu thực chất dùng xu thế sấm sét đánh vào mặt Lục Lâm Thiên.

Oanh.

Quyền ấn phá hủy không gian ven đường, mang theo âm thanh trầm thấp cùng với hỏa diễm cuồn cuộn giống như sương mù, như thiểm điện phóng tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Lục Lâm Thiên khẽ động, phất tay một cái, ngay khi đạo quyền ấn nóng bỏng mang theo vết nứt không gian đen kịt của thanh niên áo đỏ kia đánh tới, hắn không lùi mà tiến tới. Một đạo thủ ấn được quang mang màu vàng bao phủ mang theo khí tức sắc bén xuyên qua không gian ngăn cản quyền cấn của thanh niên mặc áo bào đỏ kia.

Oanh.

Chưởng ấn của Lục Lâm Thiên lập tức mạnh mẽ ngăn cản quyền ấn. khiến cho quyền ấn nóng bỏng kinh khủng trong không gian không có cách nào tiến thêm nửa phần. Vết nứt không gian chung quanh vô thanh vô tức bị đánh vỡ.

- Hỗn trướng, dám ra tay với Chấp pháp đội, muốn chết.

Hai người cách đó không xa nhìn thấy Lục Lâm Thiên động thủ, miệng lạnh lùng quát lên một tiếng, nguyên lực phô thiên cái địa bỗng nhiên tuôn ra. Nhanh chóng đánh ra một quyền nhanh như thiểm điện lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Ken két.

Cùng một lúc, Lục Lâm Thiên hóa chưởng thành trảo, trong chốc lát, chưởng ấn màu vàng đang ngăn cản quyền ấn của thanh niên mặc áo bào đó hóa thành trảo, kim quang bắt đầu khởi động. Lực lượng mạnh mẽ sắc bén bắt đầu lan tràn, bỗng nhiên vang lên tiếng xương cốt nghiền nát.

Phanh Phanh.

Một giây sau, cũng không biết là xảy ra chuyện gì, cánh tay phải của thanh niên mặc áo bào đỏ bắt đầu nức vỡ từng khúc, máu tươi nhanh chóng bắn ra. Bên trong thịt nát còn có kim quang tràn ngập khí tức sắc bén mà lạnh lẽo.

- Ah...

Thanh niên mặc áo bào đỏ kêu thảm thiết, âm thanh thê lương vang vọng. Chỉ một thoáng cánh tay phải bị Lục Lâm Thiên phá hủy tới vai, thanh niên này lập tức mở miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên cũng không có một chút chậm trễ nào, ngay khi một quyền một chưởng đánh tới, hai tay cùng lúc chấn động, hàn ý trong mắt bắn ra, trong hai tay có hư ảnh cự long xoay quanh, bàn tay nắm lại, hóa chưởng thành quyền nhanh như thiểm điện ầm ầm đánh về phía một chưởng một quyền kia.

Ngao Ngao.

Hai đạo quyền ấn được đánh ra, nhanh chóng có một đầu cự long màu vàng bằng hư ảnh bắn ra. Hư ảnh cự long màu vàng xuất hiện, cả không trung run rẩy.

Hai đạo hư ảnh cự long nhanh chóng bành trướng, dùng xu thế như sấm xét và phương thức cường hãn nhất va chạm vào công kích của hai người thanh niên này, khiến cho đám người chung quan phải mau chóng lui lại.

Phanh Phanh.

Va chạm như vậy khiến cho cả không trung vang vọng âm thanh bạo liệt giống như tiếng sấm. Năng lượng khủng bố hóa thành cơn lốc khuếch tán, không gian hỗn loạn khiến cho người ta khó có thể dò xét vào bên trong. Hai thanh niên này lập tức há mồm phun ra máu tươi, thân hình bị đánh bay về phía sau. Hưng hăng đập vào trong ngọn núi xanh biếc cách đó không xa rồi biến mất.

Ầm ầm.

Sơn băng địa liệt, khe nứt trên ngọn núi khổng lồ giống như mạng nhện lan tràn ra chung quanh, lập tức che kín cả ngọn núi khổng lồ xanh biếc, không ít tảng đá bắt đầu ầm ầm rơi xuống, bụi đất nhanh chóng bắn ra chung quanh.

Phanh.

Cơ hồ là cùng lúc, thanh niên mặc trường bào công kích Thái A không biết tại sao lại đánh ra một đạo chưởng ấn màu vàng vào người Thái A.

Trên người Thái A đã sớm bố trí một kiện khải giáp cổ xưa, bí văn tràn ngập, nguyên lực rót vào tạo thành lưu quang lập lòe, uy năng khiến cho không trung run run, rõ ràng đây là một kiện khải giáp đã tới cấp độ linh khí áo nghĩa, là linh khí áo nghĩa đỉnh phong.

Mạnh mẽ chống lại một chưởng, sắc mặt Thái A tái nhợt, đồng thời trong mắt hiện lên sự lạnh lẽo, trong mi tâm đột nhiên có một đạo lưu quang nóng bỏng bắn ra, khiến cho linh hồn người ta vô thanh vô tức cảm thấy nóng bỏng. Nhiệt độ trong phiến thiên địa này cũng bỗng nhiên kéo lên.

Sưu...

Khí tức nóng bỏng từ bên trong tràn ra. Đây chính là linh khí áo nghĩa Tà Ảnh Hồn Dương kiếm của Thái A. Mũi kiếm chia làm ba, toàn thân đỏ thẫm giống như nham thạch nóng bỏng lưu chuyển. Khí tức nóng bỏng phóng ra khiến cho không gian chung quanh vặn vẹo tự bao giờ.

Dưới nhiệt độ khủng bố này, cả không gian như bị nhuộm một màu đỏ, gợn sóng trong không gian vô thanh vô tức bị nghiền nát thành mảnh vỡ. Thái A dùng một chưởng đổi một kiếm, một kiếm xuyên thủng mi tâm người thanh niên mặc trường bào này tạo ra một cái lỗ máu.

Phanh Phanh.

Dưới nhiệt độ khủng bố, thân hình của thanh niên mặc trường bào kia nổ tung, máu tươi cùng với khí tức nóng bỏng bắn ra tứ phía.

Thái A có Bất Diệt Huyền thể, tăng thêm khải giáp linh khí áo nghĩa linh hồn hộ thân do cha nuôi Quỷ Cốc Hoàng giả cấp cho hắn, coi như là đối mặt với Niết Bàn cảnh cao giai Thái A cũng có thể chống lại. Thái A cũng biết rõ, chỉ dưới tình huống bất ngờ thì hắn mới có thể dùng tốc độ nhanh nhất làm trọng thương đối thủ giống như sư phụ. Bằng không khó có thể làm được, dù sao hắn cũng chỉ có tu vi Niết Bàn cảnh trung giai mà thôi.

Sưu Sưu.

Thân hình thanh niên mặc trường bào giống như pháo hoa nổ tung, trong chốc lát này một đoàn lưu quang chói mắt chớp động, bao phủ lấy hai đạo lưu quang nhanh như thiểm điện bắn ra. Lập tức hóa thành hai đạo thân ảnh hư ảo, chính là hồn anh và linh hồn phân thân của thanh niên mặc trường bào trong lúc sợ hãi đã chạy ra.

Thân hình người này được một kiện khải giáp linh khí áo nghĩa bao phủ từ đầu tới chân, phát ra quang mang chói mắt. Vừa rồi dựa vào kiện linh khí áo nghĩa này hắn mới có thể bảo vệ linh hồn phân thân và hồn anh của mình.

Chỉ là lúc này trong mắt linh hồn phân thân và hồn anh của thanh niên mặc trường bào kia hiện lên vẻ oán hận. Hàn ý trong mắt bắt đầu tràn ra.

Sợ rằng thanh niên này không ngờ tới Thái A lại dám nghạnh kháng một chưởng của hắn. Dùng phương thức này để hủy diệt thân hình hắn, khiến cho hắn trọng thương.

Đối với thanh niên mặc trường bào này mà nói, hắn không ngờ thanh niên gầy gò này sẽ động thủ với hắn, ở trong Thiên giới, cho dù Chấp pháp đội bọn họ cũng không dám hung hăng động thủ với người khác như vậy, hung hăng giáo huấn một chút thì được. Thậm chí là giáo huấn khiến cho đối phương bị trọng thương cũng không thành vấn đề.

Nhưng tất cả đều có chừng mực, có thể tiến vào trong mật địa Thiên giới tu luyện mà nói, sau lưng đều có địa vị, hặc là đệ tử cũ, cho nên tuy rằng Chấp pháp đội có quyền lợi không nhỏ, thế nhưng chỉ đánh trọng thương là cùng, không dám vượt quá giới hạn.

Giới hạn này chính là không thể khiến cho đối phương trọng thương linh hồn hoặc là phá hủy thân hình đối phương. Một khi trọng thương như vậy không có cách nào khôi phục. Nếu như làm vậy, vấn đề khi đó sẽ không nhỏ. Người tiến vào trong mật địa Thiên giới ai mà không có hậu trường cường hãn cơ chứ.

Có thể nói, coi như là người của tám đại Cổ tộc đối với những người khác trong mật địa Thiên giới cũng không dám dễ dàng làm như vậy.

Chương 3984: Đánh chết một 1

Đây chính là điều tối kỵ trong mật địa Thiên giới, quy củ vô hình này trong lòng mọi người đều hiểu rõ cho nên sẽ không đông vào.

Đám người đứng bên ngoài yên tĩnh, lặng ngắt như tờ. Bốn người của chấp pháp đội có tu vi Niết Bàn cảnh cao giai bị hai người này thu thập gọn gàng. Trong đó còn có một người bị phá hủy thân hình, chuyện này khiến cho tất cả mọi người ở đây há hốc mồm. Hai thanh niên này không ngờ lại to gan lớn mật như vậy.

- Phá hủy thân hình ta, Phùng Phong ta sẽ không buông tha cho hai người các ngươi.

Sau khi cả không trung yên lặng ngắn ngủi, hai mắt trên thân hình hồn anh của thanh niên mặc trường bào nhìn qua Thái A thống hận nói, ánh mắt tràn ngập vẻ oán độc, vô cùng đáng sợ.

- Ngươi không còn sống đâu.

Ánh mắt Thái A trầm xuống, dù sao thù này đã kết, người này không thể sống, Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm phóng đi, uy năng mênh mông từ trong thân kiếm phóng ra khiến cho không gian chung quanh vặn vẹo.

Khí tức linh hồn nóng bỏng giống như cơn lốc khuếch tán ra chung quanh. Cánh tay Thái A nhanh chóng run lên, Tà Ảnh Hồn Dương kiếm kéo theo vô số đạo tàn ảnh đỏ thẫm trong nháy mắt hội tụ thành hơn mười đạo kiếm ảnh sắc bén, bao phủ thân hình hồn anh và linh hồn phân thân của Phùng Phong kia vào bên trong.

Xoẹt.

Tà Ảnh Hồn Dương kiếm trời sinh đã áp chế linh hồn, linh hồn phân thân của Phùng Phong này muốn trốn cũng không kịp bị Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm phá hủy giữa không trung.

Sưu Sưu.

Thân hình hồn anh của Phùng Phong nhanh như thiểm điện tiến vào trong kiện linh khí áo nghĩa giống như chiếc chuông mà không phải là chuông kia.

- Trốn không thoát đâu.

Ngay khi thân hình hồn anh của Phùng Phong kia muốn trốn vào trong linh khí áo nghĩa. Trong lòng bàn tay của Thái A bỗng nhiên có một vòng xoáy xuất hiện. Hỗn Độn Dương Linh Quyết được thúc dục, bao phủ không trung, trong nháy mắt hấp thu thân hình hồn anh của Phùng Phong vào bên trong. Thân hình hồn anh của Phùng Phong bị cắn nuốt vào trong lòng bàn tay của Thái A, linh khí áo nghĩa giống chuông mà không phải là chuông cũng bị Thái A không chút khách khí thu vào trong tay.

- Tiểu tử, ngươi quá cuồng vọng, lần này ai cũng không cứu được ngươi.

Tùng Liệt hét lớn một tiếng, khuôn mặt âm lệ rung động, khí tức Tuyên Cổ cảnh sơ giai tuôn ra, khiến cho linh hồn người ta run rẩy.

Oanh.

Bàn chân Tùng Liệt đạp mạnh hư không, cả không trung run lên, nguyên lực thuộc tính Mộc mênh mông cuồn cuộn bắt đầu lan tràn, cả không gian run rẩy, có cảm giác giống như sinh cơ bị cắn nuốt.

Sưu...

Năng lượng phô thiên cái địa bắt đầu trào ra, không gian gió nổi mây phun. Một đạo chỉ ấn thuộc tính mộc mang theo cảm giác thôn phệ sinh cơ ngưng tụ thành hình trước mặt hắn. Sau đó chỉ ấn hung hăng bắn về phía Thái A, những nơi chỉ ấn đi qua, cả phiến không gian trở thành tro tàn, ảm đạm.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn động tĩnh trên không trung, bàn tay khẽ động, thân hình nhoáng lên một cái, bỗng nhiên ngăn cản trước người Tùng Liệt.

- Dám động vào người Chấp pháp đội, lài giết người Chấp pháp đội, các ngươi chính là người đầu tiên trong mật địa Thiên giới từ trước tới nay dám làm chuyện này. Kết cục của các ngươi sẽ rất thê thảm, ta cam đoan là như vậy.

Tùng Liệt nhìn thấy Lục Lâm Thiên ngăn cản khẽ cười lạnh quát, chỉ ấn thuộc tính Mộc mang theo cảm giác thôn phệ sinh cơ lập tức xuyên thủng không gian lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Ngươi có tư cách gì cam đoan?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, khi âm thanh từ trong miệng truyền ra, một đạo kim quang giống như mặt trời ban trưa từ trong cơ thể phóng lên trời, khí tức sắc bén mà lạnh lẽo. Cả không gian chung quanh đột nhiên run lên, trên không trung, vòng xoáy đồ án âm dương bỗng nhiên xuất hiện ở phía chân trời.

Xoẹt.

Kim quang sắc bén mà lạnh lẽo tuôn ra, chỉ ấn thuộc tính Mộc mang theo lực lượng thôn phệ sinh cơ của Tùng Liệt dưới ánh mắt kinh hãi của Tùng Liệt không biết vì sao lại tự động tan rã, giống như gặp phải năng lượng quỷ dị, có thể vô thanh vô tức thôn phệ chỉ ấn của hắn vậy.

Trong nháy mắt này toàn thân Tùng Liệt run lên, trong lòng đột nhiên xuất hiện cảm giác bất an sản sinh từ sâu trong linh hồn.

Chỉ ấn thuộc tính mộc khủng bố xuyên qua không gian sắc bén mà lạnh lẽo kia, ngay khi chỉ ấn tới trước mặt Lục Lâm Thiên đã tiêu tán toàn bộ.

- Ta nói rồi, ngươi còn chưa có tư cách cam đoan cái gì. Tuyên Cổ cảnh sơ giai cũng không được.

Dứt lời, bàn tay Lục Lâm Thiên giương lên, lập tức vỗ về phía xa. Vòng xoáy đồ án âm dương trên không trung bắt đầu khởi động, một cánh tay tràn ngập kim quang rực rỡ đột nhiên xuất hiện giống như từ trong trời xanh phá không mà xa. Ở giữa thủ ấn có đồ án âm dương, chung quanh xuất hiện hư không đen kịt, bỗng nhiên chụp về phía Tùng Liệt.

Khí tức sắc bén mà lạnh lẽo tựa như hủy diệt, thế không thể đỡ.

Phốc phốc.

Không có một chút lực kháng cự nào, khi thủ ấn màu vàng còn chưa chụp xuống, trong miệng Tùng Liệt đã có máu tươi phun ra. Khi thủ ấn màu vàng chụp xuống, thân hình hắn dưới thủ ấn màu vàng bị đánh bay xuống mặt đất phía dưới.

Oanh.

Trong phạm vi vài dặm dưới sự ảnh hưởng của thủ ấn màu vàng, mặt đất hiện lên dấu vết một bàn tay cực lớn. Cả phiến không gian tựa như sơn băng địa liệt, mấy ngọn núi khổng lồ ở chung qunah bị vỗ cho rạn nứt tạo thành khe nứt, ngọn núi khổng lồ lung lay, vô số tảng đá bắn tứ tung. Khe nứt trên mặt đất lan tràn ra xa, năng lượng cuồng bạo rung động giống như thực chất không ngừng chấn động.

Khi tất cả khôi phục lại được một chút, vô số ánh mắt chung quanh vẫn tràn ngập vẻ kinh hãi, cả không gian lặng ngắt như tờ.

Ực.

Lần này không biết có ai nuốt nước bọt, ai cũng thật không ngờ, Thái A phá hủy thân hình Phùng Phong kia đã đủ nghiêm trọng, chẳng ai ngờ Thái A lại tiếp tục ra tay diệt sát thân hình hồn anh và linh hồn phân thân của Phùng Phong. Đây chính thức là thần hồn câu diệt a.

Mà cường giả Chấp pháp đội Tùng Liệt có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai, Tuyên Cổ cảnh sơ giai a, không ngờ dưới một chiêu của người ta bị đánh bay, cũng không biết còn sống hay đã chết.

Tất cả mọi chuyện xảy ra trong mấy nhịp thở khiến cho người ta nhìn vào ngây ngốc. Mà ngay cả người của hai Hộ Hoàng đội cũng nghẹn họng không nói được lời nào. Cả đám nhìn nhau, không có ai nghĩ hai vị thiếu chủ Lục Lâm Thiên và Thái A này lại ra tay gọn gàng như vậy, không có chút khách khí nào.

Người của Tuần tra đội kia vốn tưởng rằng sau khi Chấp pháp đội tới thì những người này sẽ không may, bọn họ đang chờ được báo thù. Ai ngờ lại đột nhiên xảy ra biến cố như vậy. Ngay cả một cường giả trong Chấp pháp đội cũng bị đối phương không chút khách khí đánh bay. Những người có chút chờ mong xem náo nhiệt va báo thù lúc này ánh mắt cực kỳ phức tạp, trong mắt tràn ngập sự sợ hãi, thân hình run rẩy không ngừng.

Phụt.

Trong khe nứt dưới mặt đất, thân hình Tùng Liệt từ trong khe nứt chui ra, khí tức suy yếu, trong mắt hiện lên vẻ không cam lòng thật sâu. Hắn thật không ngờ trong vòng một chiêu hắn đã bị thua như vậy, còn thua thảm.

Chương 3985: Đánh chết một 2

Tùng Liệt đương nhiên còn không biết, Lục Lâm Thiên mà hắn đang đối mặt biến thái tới mức nào. Ở trên Phong Thần đài của Vạn Thế đối quyết, khi đó Nghịch Thiên Tà long cũng đã là Tuyên Cổ cảnh sơ giai, tuy bởi vì trọng thương cho nên tu vi thực lực tuy rằng không có khôi phục tới đỉnh phong, thế nhưng bản thân lại có ưu thế và thiên phú của linh vật trời sinh, thực lực không dưới người có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai bình thường. Sau đó Lục Lâm Thiên lại thôn phệ Liên Hàn Long có tu vi Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, cho nên thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại không cần phải nói.

Huống chi ngũ hành tương khắc, vừa rồi trong Lao ngục thời không thuộc tính Kim, Kim khắc Mộc, thuộc tính Mộc trời sinh đã bị áp chế, kết cục của Tùng Liệt này không cần phải nói.

Ánh mắt đảo qua đám người chung quanh, Lục Lâm Thiên nhíu mày, lập tức quay đầu nói với đám người sau lưng:

- Chúng ta đi vào trong mật địa Thiên giới thôi.

- Thiếu chủ.

Đám người Vô Tướng nhìn Tùng Liệt cùng với người Chấp pháp đội, Tuần tra đội bị thương, sắc mặt do dự, đánh trọng thương và đánh chết người của Chấp Pháp đội, lại còn muốn đi vào trong mật địa Thiên giới, hậu quả ra sao Vô Tướng cũng không biết rõ. Thế nhưng theo hắn biết, thanh niên đồng lứa trong Thiên giới này như mây, trong Chấp Pháp đội, thực lực của Tùng Liệt kia không phải là mạnh nhất?

- Sao vậy?

Lục Lâm Thiên nhìn Vô Tướng, ánh mắt lại cực kỳ bình tĩnh, dường như biết rõ Vô Tướng muốn nói cái gì.

Vô Tướng nói:

- Thiếu chủ, chúng ta có thể đi vào chậm hơn được hay không? Dù sao chúng ta đã trì hoãn nhiều ngày như vậy, có cần tìm Quỷ Cốc Hoàng giả hay không? Hoặc là tìm Tam Kỳ lão nhân một chút.

Vô Tướng hiểu rõ, lần này Thái A đánh chết người Chấp Pháp đội, khi đi vào trong mật địa Thiên giới có hậu quả gì không rất khó nói. Nếu như có thể tìm cha nuôi Quỷ Cốc Hoàng giả và Tam Kỳ lão nhân, ít nhất cũng có hậu trường có mặt a.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, Thái A đánh chết người Chấp pháp đội, đây cũng là điều mà Lục Lâm Thiên cũng không nghĩ tới. Vốn Lục Lâm Thiên định ngăn cản, thế nhưng khi đó Thái A đã ra tay xong. Đã đắc tội với Phùng Phong kia, phá hủy thân hình hắn, giữ lại quả thực hậu hoạn vô cùng. Thế nhưng mà đánh chết người này, nhóm người hắn mới tới, cũng vô cùng phiền phức.

- Đây là ngày cuối cùng đúng không?

Lục Lâm Thiên thấp giọng nói, dựa theo lời nói của Hướng Hầu Minh trong Vô Sắc thế giới mà nói, hắn và Thái A nếu như hôm nay không tiến vào trong mật địa Thiên giới sẽ bị hủy bỏ tư cách. Có thể tiến vào trong đó lĩnh ngộ rồi tu luyện mà nói, bên trong có tất cả lĩnh ngộ của các cường giả trong Thượng Thanh Đại Thiên thế giới, cơ duyên bực này cực lớn.

Ánh mắt biến ảo, trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên run lên, nhanh chóng lao vào trong vòng xoáy ở giữa ngọn núi trước mặt, nói:

- Chúng ta vào thôi, nếu như không muốn đi vào thì có thể trở về.

Sưu.

Thái A thu Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm vào trong mi tâm, thân hình hóa thành một đạo lưu quang không chút do dự đi theo sau Lục Lâm Thiên.

- Chúng ta đi.

Ánh mắt Vô Tướng khẽ nhúc nhích, lập tức theo sau lưng Lục Lâm Thiên, đám người Tô Nhan, Bắc Đông, Vu Mã Tam giới cũng không có bao nhiêu do dự mà phóng về vòng xoáy phía trước.

- Đuổi kịp Thiếu chủ.

- Sợ cái gì, ngay cả Liên Hàn Long cũng chết trong tay Thiếu chủ, mau đuổi theo Thiếu chủ.

Sưu Sưu.

Mấy chục cường giả Hộ Hoàng đội nhìn nhau, lập tức nhảy vào trong vòng xoáy. Tiếng xé gió liên tiếp vang lên trong không gian. Dưới ánh mắt oán hận của dám người Tùng Liệt, cả đám tiến vào trong thông đạo.

Khuôn mặt đám người Tuần tra đội, Chấp pháp đội co rúm, sắc mặt khó coi, thế nhưng lại không có ai dám ngăn cản, chỉ có thể trơ mắt nhìn từng người tiến vào trong vòng xoáy không gian cho tới khi biến mất mà thôi.

- Thông báo cho tất cả người của Chấp Pháp đội phát động lệnh truy sát, đánh chết người Chấp Pháp đội ta, mặc kệ hai người này là ai cũng phải khiến cho bọn chúng chết không có chỗ chôn, ta muốn bọn chúng chết.

Tùng Liệt nhìn từng bóng lưng tiến vào trong vòng xoáy, hai mắt đỏ rực, trong cổ phát ra một tiếng quát lạnh lẽo mà thê lương, trong mắt tràn ngập sát ý.

Sưu Sưu.

Hơn mười đạo thân ảnh từ trong vòng xoáy không gian chui ra, từng đạo thân ảnh lơ lửng trên không trung, nhìn không gian trước mắt, trong mắt mọi người hiện lên vẻ chấn động.

Không gian bao la này không biết rộng lớn bao nhiêu, khắp nơi đều là những dãy núi nguy nga, vách đá dựng đứng. Mọi người lơ lửng giữa không trung, dưới chân là mây mù lượn lờ, ở phía không gian xa xa dường như còn có những kiến trúc.

Mà điều khiến cho mọi người rung động là năng lượng thiên địa ở trong không gian này chấn động, năng lượng thiên địa ở trong này đã đạt tới tình trạng khiến cho Lục Lâm Thiên chính thức rung động. Khí tức ở trong không gian này xa xưa, viễn cổ.

Dưới loại khí tức này, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác nguyên đan chữ vạn trong đan điền lại bắt đầu từ từ chuyển động, trong lúc vô hình dường như bị một loại lực lượng nào dẫn dắt.

Dưới loại dẫn dắt vô hình này Lục Lâm Thiên không thể không cưỡng ép ngăn chặn nguyên đan chữ vạn đang vận chuyển.

Đây là hỗn độn thế giới, cũng là hỗn độn thế giới bị đại năng viễn cổ luyện hóa, Lục Lâm Thiên không muốn người ta phát hiện ra thứ gì.

- Sư phụ, có phải con phạm sai lầm rồi hay không? Con không nên giết Phùng Phong kia đúng không?

Thái A lơ lửng trên không trung, lập tức ngẩng đầu nhìn qua Lục Lâm Thiên ở bên cạnh.

Lục Lâm Thiên vỗ vỗ vai Thái A, khéo miệng nở nụ cười khổ, lập tức thoải mái nói:

- Giết thì giết, giữ lại cũng là một tai họa.

- Vậy bây giờ chúng ta đi đâu? Nơi này chúng ta cũng không quen a.

Thái A nói.

- Thiếu chủ, vốn sau khi chúng ta tiến vào trong mật địa Thiên giới sẽ có người sắp xếp cho chúng ta nơi đặt chân, sau đó sẽ có người sắp xếp cho thiếu chủ lĩnh ngộ và tu luyện, thế nhưng hiện tại...

Vô Tướng khẽ nói, sau đó hắn khẽ thở dài nói tiếp:

- Chúng ta không chỉ động vào Chấp pháp đội, đánh giết người

Chấp pháp đội, chuyện này vô cùng nghiêm trọng, tin rằng chúng ta sẽ vô cùng phiền toái, thậm chí nguy hiểm tới tính mạng cũng không nhất định.

Lý Cụ nghe vậy thân hình tiến lên một bước rồi tiếp lời:

- Ta cũng nghe nói một ít quy củ trong này, chúng ta động vào người Chấp Pháp đội đã là tối kỵ, nghe nói Chấp pháp đội quản mật địa Thiên giới, cho dù là tộc nhân Cổ tộc cũng phải nể mặt. Đừng nói là không có ai sắp xếp cho Thiếu chủ tu luyện và lĩnh ngộ, sợ rằng hiện tại Chấp Pháp đội đã phát ra lệnh truy sát đối với chúng ta.

- Lệnh truy sát?

Mọi người nghe vậy ánh mắt khẽ đổi.

- Vô Tướng, ta nhớ ngươi đã từng nói qua với ta tất cả chuyện trong này đều tự mình xử lý, cường giả trấn thủ mật địa Thiên giới bình thường sẽ không nhúng tay vào chuyện bên trong, đúng không?

Lục Lâm Thiên trầm tư một hồi, quay đầu hỏi Vô Tướng.

Chương 3986: Mật địa Thiên giới

- Đúng là như vậy, tất cả mọi chuyện trong này chỉ cần không quá quan trọng thì cường giả trấn thủ mật địa Thiên giới tự nhiên sẽ không để ý tới. Nhưng mà lần này đánh chết một người trong Hộ pháp đội, cường giả trong này có nhúng tay hay không khó mà đoán trước được.

Khuôn mặt Vô Tướng tràn ngập vẻ lo lắng, hắn chưa từng tới mật địa Thiên giới, thế nhưng lại biết rõ bên trong cường giả như mây.

- Chỉ cần cường giả kia không nhúng tay vào, lệnh truy sát thì có làm sao?

Trong mắt Lục Lâm Thiên bỗng nhiên có tinh quang bắn ra, hắn nói:

- Hình như có người tới. Tiểu đội năm người, hẳn là chấp pháp đội, từ khí tức xem ra đám người này tới không có ý tốt.

- Sư phụ, có năm người mà thôi, động thủ đi.

Thái A bắt đầu đứng thẳng, trong thân hình gầy gò, hàn ý lạnh lẽo bắt đầu tràn ra.

- Đây là địa bàn của người khác, trước tiên chúng ta nên tìm nơi yên tĩnh một chút thì tốt hơn.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nhìn quần sơn nguy nga được mây mù bao phủ bên cạnh rồi nói:

- Chúng ta đi thôi.

Sưu Sưu.

Hơn mười đạo thân ảnh lập tức xẹt qua không gian, nhanh chóng biến mất trong quần sơn nguy nga.

Sưu Sưu.

Một lát sau, năm đạo thân ảnh phá không xuất hiện trên không trung, năm cỗ khí tức sắc bén lan tràn.

Năm thanh niên này đáp xuống, thoạt nhìn đều trẻ tuổi, bộ dáng đều không tới ba mươi tuổi, trong đó có một thanh niên mặc áo trắng dò xét bốn phía, sau đó hỏi một thanh niên mặc hoa phục trước mặt:

- Đội trưởng, không nhìn thấy người, tại sao lại có người dùng lệnh truy sát vậy?

Thanh niên mặc hoa phục có thân hình cao ngất, bộ dáng có chút tuấn tú, toàn thân lộ ra khí tức trầm trọng, trong lúc mơ hồ khiến cho không trung trên đầu vặn vẹo. Người này nghe vậy ánh mắt lập tức nhìn bốn phía nói:

- Lệnh truy sát là do Tùng Liệt phát ra, nhất định là phía Tùng Liệt xảy ra vấn đề.

- Theo ta được biết, Chấp pháp đội từ trước tới nay còn chưa vận dụng qua lệnh truy sát a.

Một thanh niên mặc trường bào màu vàng nói:

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì lại khiến cho tiểu đội bên kia phát ra lệnh truy sát. Chẳng lẽ có người động tới Chấp pháp đội chúng ta hay sao?

- Đây là cửa vào của mật địa Thiên giới, ở trong mật địa Thiên giới ai dám động thủ với Chấp pháp đội chúng ta. Ta thấy có lẽ đã xảy ra chuyện gì khác.

Thanh niên cao ngất được gọi là đội trưởng nói.

Sưu Sưu.

Trong vòng xoáy không gian, không ít thân ảnh nhảy ra trước mặt năm người, đây chính là bốn người Tùng Liệt của Chấp pháp đội, cùng với đám người của Tuần tra đội.

- Tùng Liệt, xảy ra chuyện gì vậy?

Thanh niên cao ngất đảo qua đám người, hai hàng lông mày trầm xuống, hai mắt lập tức nhìn vào Tùng Liệt đang có chút suy yếu.

- Thanh Khải, hai người Chiến Hoàng, Chiến Thần trong Vạn Thế đối quyết vừa rồi đả thương Thắng Kiệt sư đệ trong Tuần tra đội. Đánh chết Phùng Phong, cũng đánh ta trọng thương.

Tùng Liệt trầm giọng nói:

- Hai người này đang kɧıêʋ кɧí©ɧ Chấp pháp đội chúng ta, không thể buông tha hai người này.

- Không ngờ lại đám động tới người Chấp Pháp đội chúng ta.

Nghe vậy, sát ý trong mắt Thanh Khải bỗng nhiên bắn ra, trầm giọng nói:

- Gïếŧ người Chấp pháp đội chúng ta, mặc kệ hai người này là ai nhất định phải chết.

Tùng Liệt có chút oán hận, thế nhưng trong mắt vẫn còn tràn ngập vẻ sợ hãi, nói:

- Thực lực của hai tiểu tử kia khủng bố vô cùng, đặc biệt là thực lực của kẻ làm ta trọng thương quá kinh khủng, các ngươi cũng không phải là đối thủ của hắn.

- Mạnh như vậy sao?

Thanh Khải nhìn thương thế trên người Tùng Liệt, cũng không có nói thêm gì, thương thế trên người Tùng Liệt đã chứng minh tất cả, thực lực của đối thủ cường hãn. Ánh mắt hắn trầm xuống, nói:

- Đoán chừng mấy tiểu đội bọn họ đã nhận được tin tức, đồng thời đang chạy tới. Đợi đám người Mị Linh, Mỹ Cơ, Thiết Thủ, Vô Tình, Sát Thiên, Pháp Vương tới, hai tiểu tử kia sẽ biết cái gì gọi là Chấp

Pháp đội, đυ.ng tới người Chấp Pháp đội ta nhất định là chuyện cuối cùng mà bọn chúng hối hận trên đời này.

...

Dãy núi ở trong, mây mù lượn lờ, năm đạo thân ảnh xuyên thẳng qua rừng rậm.

Năm người không phải người nào khác mà chính là Lục Lâm, Thái A, Vô Tướng, Vu Mã tam giới còn có Lý Cụ.

- Sư phụ, đã ba ngày rồi trong này vẫn rất lớn, bây giờ chúng ta đi nơi nào?

Trên một sườn núi, xuyên thấu qua khe hở trong nhánh cây, Thái A nhìn qua dãy núi um tùm, mây mù lượn lờ, giống như nhìn vào mặt nước mênh mông, cũng không biết nên đi đâu.

- Chúng ta đi về phía trước.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, trong ba ngày này Lục Lâm Thiên có một loại cảm giác dường như mình không dùng tâm thần dò xét, chỉ cần tâm niệm khẽ động là có thể nắm rõ phiến không gian này giống như lòng bàn tay, trong lúc vô hình dường như hắn có liên hệ với phiến không gian này.

Loại liên hệ này tuy rằng không giống như Lục Lâm Thiên có thể khống chế Linh Vũ thế giới, thế nhưng hắn có thể cảm giác được tất cả mọi thứ trong không gian này.

Dưới loại cảm ứng này, Lục Lâm Thiên phát hiện ra phía trước dường như có một nơi đặc biệt, nơi đặc biệt kia có chấn động cực kỳ mạnh mẽ.

Loại cảm giác này cũng không phải tới từ linh hồn lực nhạy cảm của hắn mà là từ nguyên đan chữ vạn trong đan điền.

Chuyện này khiến cho bản thân Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy kỳ quái. Có nguyên đan chữ vạn, tuy rằng hắn không thể khống chế không gian này, thế nhưng lại có thể nắm rõ không gian này giống như lòng bàn tay, so với tâm thần dò xét còn mạnh hơn nhiều.

Dưới sự trợ giúp của nguyên đan chữ vạn, trong vòng ba ngày này hắn còn thành công tránh đi không ít lần tìm kiếm của Chấp pháp đội và Tuần tra đội.

Trong ba ngày này vì không muốn làm bại lộ hành tung, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể đem tất cả mọi người vào trong Thiên Trụ giới, chỉ để lại Vô Tướng, Vu Mã tam giới cùng Lý Cụ mà thôi.

Thực lực của ba người này cũng là mạnh nhất, bị Chấp pháp đội đuổi giết, có nhiều người cũng vô dụng, ngược lại còn dễ làm bại lộ hành tung, ít người thuận tiện hơn nhiều.

Nhìn quần sơn trước mắt, Lục Lâm Thiên ngừng một lát rồi nói:

- Nếu ta cảm giác không sai, phía trước hẳn có một nơi không hề bình thường, có lẽ chúng ta nên đi xem xét một chút.

- Sư phụ, chúng ta chỉ dựa vào cảm tính mà tới đó, không biết phải bao lâu mới tới a.

Thái A nói, trong vòng ba ngày này năm người luôn đi bộ, khí tức thu liễm không toát ra ngoài một chút nào.

- Khí tức chúng ta chấn động rất dễ dàng thu hút Chấp pháp đội, một Chấp pháp đội thì không sao, nhưng nếu như bị vây khốn thì có chút phiền toái.

Sưu Sưu.

Ngay khi đám người Lục Lâm Thiên, Thái A rời đi một canh giờ, trên sườn núi có hơn mười đạo thân ảnh đáp xuống. Bốn người dẫn đầu lơ lửng trên không trung, thân ảnh run lên, lặng lẽ đáp xuống mặt đất. Hai nam hai nữ, trong đó có một người là Tùng Liệt khí tức suy yếu, người khác là một thanh niên tuấn lãng gọi là Thanh Khải.

Nhị nữ đều là người xinh đẹp, người bên trái mặc y phục màu xanh lục, đằng sau là một cái áo choàng mỏng, thắt lưng thon, da thị nõn nà, khuôn mặt kiều mỵ, dung nhan động lòng người, khí chất lạnh lùng.

Chương 3987: Trò chơi vừa mới bắt đầu

Một nữ tử xinh đẹp khác mặc một bộ váy dài, trên mặt đeo một cái khăn che mặt mỏng, mái tóc đen búi lên có chút đơn giản, tóc mai rũ xuống cổ, hai mắt như nước vô cùng sáng rõ, giống như có bí văn quanh quẩn, khuôn mặt kiều mỵ như trăng, đôi mắt như phát ra ánh sáng nhu hòa, khiến cho người ta nhìn vào lập tức tâm thần thất thủ.

Nữ tử mặc váy khẽ cúi xuống đất dò xét một phen, sau đó lập tức đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía trước nói:

- Hơn chục người của Hộ Hoàng đội kia đột nhiên vô thanh vô tức biến mất, xem ra trên thân hai người kia có bảo vật không gian.

- Mỹ Cơ, ngươi có thể tra ra được bọn chúng ở nơi nào không?

Thanh Khải nói với nữ tử mặc váy dài.

Nữ tử này nói:

- Xem ra trong năm người này có người am hiểu ẩn nấp và săn giết, phải nhanh chóng bắt được bọn họ, phải đợi hai người Thiết Thủ, Vô Tình tới mới được.

- Hai gia hỏa kia nhất định không thể tha cho bọn chúng, ta muốn nghiền nát chúng thành tro.

Trên khuôn mặt âm lệ của Tùng Liệt tràn ngập sát ý, ánh mắt âm hàn chớp động.

- Tùng Liệt, tiểu tử kia liệu có cường hãn như lời ngươi nói không? Một chiêu là có thể đánh ngươi trọng thương?

Nữ tử gọi là Mỹ Cơ kia hỏi Tùng Liệt.

Tùng Liệt nghe vậy, trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi, một kích kinh khủng kia còn khiến cho linh hồn hắn run rẩy, hắn cắn răng nói:

- Thực lực của tiểu tử kia quả thực khủng bố, bất quá chúng ta nhiều người như vậy hắn còn có thể chống lại được sao?

- Xem ra hai người này có lẽ chính là Lục Lâm Thiên và Thái A gần đây nổi danh như cồn, người này ở trên Phong Thần đài trong khu vực liệp tràng lấy một chọi bốn mà chiến thắng. Bởi vì đắc tội với Phượng Hoàng nhất tộc, cũng không để ý quy tắc mà ra tay với người dự thi, cho nên mới không có phong hào Chiến Thần. Nghe nói người này lĩnh ngộ ra áo nghĩa kỳ lạ thứ năm. Hiện tại cường giả tám đại cổ tộc đều chú ý người này. Đánh trọng thương Tùng Liệt hẳn là hắn dùng áo nghĩa kỳ lạ thứ năm kia. Xem ra áo nghĩa kỳ lạ thứ năm này vô cùng khủng bố.

Âm thanh của nữ tử mặc váy kia khiến cho người ta có cảm giác nhẹ nhàng, mờ mờ ảo ảo.

- Mị Linh, ngươi từ nơi nào biết được tất cả chuyện này, dường như gần đây chúng ta cũng không có đi ra ngoài a.

Thanh Khải hỏi nữ tử mặc y phục kiều mị này.

Nữ tử gọi là Mị Linh này khẽ nhíu mày, nói:

- Ta cũng nghe người Cổ Tộc nói, nghe nói người này lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, được không ít thế lực chú ý, nhưng mà cừu nhân của kẻ này cũng không ít. Phượng Hoàng nhất tộc chính là một trong số đó.

- Áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, trên người tiểu tử này nhất định có áo nghĩa bổn nguyên thứ năm a.

Thanh Khải nghe vậy hai mắt sáng ngời, nói:

- Nếu như ai đạt được áo nghĩa bổn nguyên thứ năm, ta tin rằng thực lực của kẻ đó sẽ mạnh hơn không ít, đối với tu vi sau này có chỗ tốt cực lớn.

- Thanh Khải, chẳng lẽ ngươi muốn áo nghĩa bổn nguyên kỳ lạ thứ năm kia của Lục Lâm Thiên sao?

Mỹ Cơ nhìn Thanh Khải nói.

- Ta muốn, ta vô cùng hứng thú với áo nghĩa bổn nguyên kỳ lạ thứ năm. Ta thấy trong mật địa Thiên giới này cũng có không ít người có hứng thú về phần ai có được phải dựa vào bổn sự của bản thân mình.

Thanh Khải nói.

Phù.

Trong một hạp cốc, năm đạo thân ảnh lặng lặng ở trong một cái động, Thái A, Vô Tướng, Vu Mã tam giới, Lý Cụ, mấy người này đều nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, mãi đến khi hai con mắt khép hờ của Lục Lâm Thiên mở ra, trong mắt hiện lên một chỗ hàn ý như ẩn như hiện.

- Sư phụ, người có dò xét ra được cái gì không?

Thái A hỏi.

- Có người muốn áo nghĩa bổn nguyên kỳ lạ thứ năm trên người ta, người hứng thú cũng không ít.

Lục Lâm Thiên nói, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo.

- Thiếu chủ, dường như bọn họ ngày càng đuổi tới gần a, chúng ta lại phải thu liễm khí tức chậm rãi đi về phía trước, sợ rằng rất nhanh sẽ bị bọn họ đuổi kịp.

Vô Tướng nói.

- Thợ săn và con mồi có đôi khi có thể chuyển đổi. Trong vòng ba ngày dường như không có cường giả nhúng tay, chúng ta cũng không cần khách khí nữa.

Trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên khẽ tung bay, hàn ý lạnh lẽo từ trong người tràn ra.

- Thiếu chủ, ba ngày này thiếu chủ tránh đi những người kia chẳng lẽ là vì muốn thăm dò xem cường giả trong này có nhúng tay hay không?

- Chúng ta đi thôi, bọn họ muốn chơi vậy thì cùng chơi đùa với bọn họ đi. Ta cũng muốn biết đám người trẻ tuổi trong mật địa Thiên giới mạnh như thế nào.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười lạnh lẽo, xảo quyệt, nói:

- Có thể thông qua các loại phương thức tiến vào trong mật địa Thiên giới, bất kể là có địa vị gì, thu hoạch trên người có lẽ không ít.

Vào đêm, bầu trời bao la khôn cùng, mây mù lượn lờ, từng dãy núi lộ ra khí tức tang thương, trăng sáng treo trên cao, ánh sáng xuyên qua từng tán lá chiếu rọi xuống mắt đất, khiến cho cả cánh rừng nhìn qua có vẻ mê hoặc.

Trong cánh rừng yên tĩnh bỗng nhiên truyền ra tiếng sột soạt, tiếng sột soạt này từ phía xa tới gần, lập tức có mười mấy đạo thân ảnh xuất hiện.

Đám người này tổng cộng có mười hai người, khí tức sắc bén, chỉ là khuôn mặt mười hai người hiện tại lúc này vô cùng khó coi, cả đám thấp giọng oán hận, âm thanh vang vọng, quanh quẩn trong núi rừng.

- Nghe nói Tùng Liệt của Chấp pháp đội một chiêu đã bị trọng thương, đây chính là Tuyên Cổ cảnh sơ giai a.

- Để Tuần tra đội chúng ta tới tìm kiếm, nếu như không tìm được hai người kia còn tốt, nếu như tìm được không biết là ai không may a, những người kia ngay cả người của Chấp pháp đoàn cũng dám giết, giết chúng ta sợ rằng bọn họ càng không cần cố kỵ.

- Cũng không có biện pháp nào khác, ai bảo Chấp pháp đội cưỡi lên đầu chúng ta cơ chứ.

- Ta nghe nói, đều là do đám người Sư Thắng Kiệt kia, không có việc gì lại trêu vào hai ng ười kia. Lần này mới tạo thành phiền phức lớn như vậy.

- Một đám vương bát đản, ta sẽ không để yên cho bọn chúng.

Tiếng chửi rủa trầm thấp quanh quẩn trong núi rừng, mười hai người của Tuần tra đội này đều cẩn thận từng tí một, đề phòng gặp phải đám người dám giết người Chấp Pháp đội trong lời đồn kia.

- Các ngươi vận khí không tốt rồi, quả thực đã tìm được chúng ta.

Vào trong núi rừng đột nhiên truyền ra một tiếng cười châm chọc, lập tức có năm đạo thân ảnh không biết từ nơi nào xuất hiện, nhanh chóng hiện lên trước mặt mười hai người này.

Mười hai người này nghe vậy thân hình đột nhiên run lên, bỗng nhiên ngẩng đầu, trong mắt hiện lên năm đạo thân ảnh. Ở giữa là một nam tử áo bào xanh cùng với một thanh niên gầy gò, từ trang phục xem ra chính là người mà bọn họ cần tìm. Năm người này nhìn mười hai người bọn họ bằng ánh mắt châm chọc, giống như là mèo gặp chuột vậy, hoàn toàn không đặt đám người này vào trong mắt.

- Các người chính là hai người mới vào sao?

Chương 3988: Ai là con mồi 1

Một người có tu vi Niết Bàn cảnh trung giai dường như là đầu lĩnh trong mười hai người dùng ánh mắt cảnh giác nhìn về phía nam người. Từ tin tức mà bọn họ nhận được, đám người tới đây có hơn chục người, mà trước mắt bọn họ có năm người mà thôi.

Sưu.

Cùng lúc, người đầu lĩnh có tu vi Niết Bàn cảnh trung giai đột nhiên bóp nát một khối ngọc giản trong tay.

- Không hợp tác sao?

Ngay khi Lục Lâm Thiên nói xong, thân ảnh dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi xuất thiện trước mặt thanh niên đầu lĩnh có tu vi Niết Bàn cảnh trung giai, một đạo quyền ấn dùng xu thế như sấm sét xuyên thủng không gian, phong tỏa không trung, lập tức mang theo kim quang rực rỡ, nặng nề đánh vào trên ngực thanh niên đầu lĩnh này.

Phanh.

Không có một chút đình trệ nào, thậm chí còn chưa có ai kịp phản ứng, tốc độ này thực sự quá nhanh, nhanh tới mức người có tu vi Niêt Bàn cảnh cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Mà trên ngực thanh niên đầu lĩnh kia lập tức vang lên âm thanh xương cốt đứt gãy.

Phụt.

Thân hình thanh niên đầu lĩnh có tu vi Niết Bàn cảnh trung giai này lập tức va vào một cây đại thụ sau lưng, đυ.ng nát hai cây đại thụ phía sau, lúc này miệng mới phun ra một ngụm máu tươi, thân hình rơi xuống mặt đất, cũng không biết sống hay chết.

- Có không ít người tới đây, động thủ, tốc chiến tốc thắng.

Lục Lâm Thiên lần nữa hành động, quanh thân có quang mang phô thiên cái địa tuôn ra. Trong núi rừng lập tức nặng nề, mười một người còn lại còn chưa kịp có phản ứng đã bị trói buộc.

Sưu Sưu.

Cùng lúc, bốn người Vô Tướng, Thái A, Vu Mã Tam giới, Lý Cụ nhanh chóng hành động.

Rầm rầm rầm.

Âm thanh trầm đʋ.c vang lên, lập tức vang vọng trong núi rừng, không ít đại thụ che trời bị đʋ.ng nát.

Sưu Sưu Sưu Sưu.

Trên không trung phía xa cơ hồ cùng lúc có số số thân ảnh đáp xuống mảnh núi rừng bị phá hủy bừa bộn.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, sắc mặt đám người vừa đến lập tức đại biến, trong bốn người dẫn đầu có hai nữ tử xinh đẹp chính là Mỵ Cơ và Mị Linh, đôi mắt xinh đẹp của hai người nhìn chung quanh, con mắt khẽ đảo, sắc mặt lập tức khó coi.

Chỉ thấy lúc này trước mặt mọi người là mười hai thanh niên, toàn thân bị người ta cấm chế, thân hình tя͢ầи ȶ͙я͢ʋồиɠ bị buộc vào trên chạc cây, máu tươi đầm đìa, khí tức suy yếu, nhẫn trữ vật trên tay dường như đã bị cướp đi.

- Đội trưởng, người xem, phía trên có chữ.

Một thanh niên áo trắng nhìn một cây đại thụ che trời bị tước vỏ, bên trên có mấy chữ to viết bằng máu tươi, bên trên có viết sáu chữ:

- Trò chơi vừa mới bắt đầu.

- Nhanh, nhanh giải cấm chế trên người bọn họ, cho bọn họ mặc y phục, một đám phế vật.

Sắc mặt Thanh Khải âm trầm, không cần đoán cũng biết việc này ngoại trừ đám người Lục Lâm Thiên kia ra cũng không còn có ai khác.

- Đội trưởng, không giải được cấm chế, thực lực người ra tay rất mạnh, muốn phá giải dường như bằng vào thực lực của chúng ta dường như còn chưa đủ.

Một thanh niên bay lên trên không trung, cố gắng phá giải cấm chế trên thân hình một người của Tuần Tra đội, thế nhưng lúc này hắn mới phát hiện ra đối phương cố ý bố trí cấm chế rất mạnh, khiến cho hắn không có cách nào cởi bỏ.

- Chúng ta cũng không giải được, cấm chế được bố trí quá mạnh mẽ.

Không ít người của Chấp pháp đội tiến lên muốn giải cấm chế cho người của Tuần tra đội, thế nhưng lại phát hiện ra không có cách nào phá bỏ cấm chế.

- Đáng hận.

Thanh Khải nhìn qua mười hai thanh niên trần như nhộng của Chấp pháp đội, còn bị cấm chế, hai mắt giận dữ cơ hồ như toát ra lửa. Lục Lâm Thiên này và Thái A dường như đang kɧıêʋ кɧí©ɧ với Chấp pháp đội, quang minh chính đại kɧıêʋ кɧí©ɧ bọn hắn.

Sưu Sưu.

Cũng vào lúc này, Thanh Khải, Tùng Liệt, Mỹ Cơ, Mị Linh, trong tay bốn người nhanh chóng có một khối ngọc giản đang chớp động, ánh mắt bốn người lập tức nhìn về phía một thâm sơn đằng xa.

- Lại có Tuần tra đội gặp bất trắc, Tùng Liệt, bốn người đội các ngươi lưu lại chiếu cố đám người này, ta cùng Mị Cơ, Mĩ Linh đuổi theo Lục Lâm Thiên kia.

Thanh Khải vừa mới dứt lời, thân hình lập tức phá không rời đi.

Sưu Sưu.

Ba Chấp pháp đội, tổng cộng mười lăm người lập tức biến mất tại chỗ không thấy.

Tùng Liệt nhìn đám người Thanh Khải, Mị Linh, Mỵ Cơ rời đi, ánh mắt âm trầm nhìn qua mười hai người Tuần Tra đội trần như nhộng đằng sau, trong mắt có chút chán ghé và xem thường nói:

- Tìm y phục đắp lên thân hình bọn họ, một đám phế vật.

- Không cần mặc y phục cho bọn chúng, dù sao các ngươi cũng không có ai may mắn thoát khỏi.

Ngay khi Tùng Liệt nói xong, một đạo âm thanh quen thuộc vang lên bên tai Tùng Liệt, sát khsi âm trầm ăn mòn linh hồn kéo tới.

Sưu.

Sắc mặt Tùng Liệt đột nhiên đại biến, trong mắt hiện lên vẻ hoảng sợ, thân hình nhanh chóng lui lại.

Sưu Sưu.

Chỉ là tất cả đã muộn, trong sát na mấy đạo chỉ ấn tạo thành cấm chế đã rơi vào trên người Tùng Liệt, nguyên lực toàn thân hắn lập tức đình trệ, không có cách nào nhúc nhích, trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi, trước mắt hắn lập tức xuất hiện một đạo thân ảnh quen thuộc.

Ầm ầm ầm.

Ba đạo âm thanh trầm thấp bạo liệt vang lên, ba người có tu vi Niết Bàn cảnh cao giai của Chấp Pháp đội đồng thời bị bay về phía sau, Chấp pháp đội của Tùng Liệt đã sớm bị đánh chết một người. Ba người còn lại và Tùng Liệt đã sớm bị thương tới tình trạng nghiêm trọng, lúc này lại bị cường giả đánh lén, trở thành đích ngắm.

Phụt.

Trong miệng ba người này phun ra máu tươi đỏ thẫm, lập tức bị cấm chế, ba người vừa mới ra tay chính là ba Lục Lâm Thiên, sau đó lại có một Lục Lâm Thiên khác xuất hiện.

Bốn Lục Lâm Thiên, khí tức toàn thân đều âm hàn khiến cho linh hồn người ta bất an và rung động, đây chính là linh hồn phân thân Đại hồn anh vừa mới luyện hóa Liên Bất Bại ở trong tầng thứ bảy đi ra.

Sau khi thôn phệ được một đạo linh hồn phân thân của Liên Bất Bại, thực lực Đại hồn anh có thể phát huy ra hiện tại không kém hơn Tuyên Cổ cảnh sơ giai bình thường, tăng thêm tính chất đặc thù của Đại Hồn Anh, sợ rằng Tuyên Cổ cảnh sơ giai bình thường căn bản không có cách nào chống lại.

Bốn người của Chấp Pháp đội, Đại hồn anh vô thanh vô tức xuất hiện lập tức cấm chế bốn người này, bốn Lục Lâm Thiên lập tức hợp lại thành một, thu hồi bí pháp Ám Ma phân thân.

Bốn thanh niên của Chấp pháp đội nhìn thấy một màn tước mắt trong mắt hiện lên vẻ kinh hãi. Bốn người bọn họ không dám hoài nghi Lục Lâm Thiên này có dám giết bọn họ hay không. Bởi vì bọn họ đã có một đồng bạn bị đánh chết.

- Đuổi giết thoải mái không? Nhưng mà ai là thợ săn, ai là con mồi thì khó nói a.

Đại hồn anh Lục Lâm Thiên đi tới trước mặt Tùng Liệt, một đạo chưởng ấn rơi vào trên đỉnh đầu hắn.

Sưu Sưu.

Trong giây lát ngắn ngủi, khuôn mặt Tùng Liệt run rẩy, ánh mắt trắng dã, miệng sùi bọt mép, toàn thân run rẩy, ngũ quan vặn vẹo, thế nhưng dưới tình huống bị cấm chế, dường như hắn có muốn kêu thảm thiết cũng không được.

Chương 3989: Ai là con mồi 2

Một lát sau Lục Lâm Thiên mới thu thủ ấn lại, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ. Thi triển Sưu Linh Thuật cho nên hắn biết rõ không ít tin tức trong này, đối với tình huống bây giờ của hắn mà nói có chút thuận tiện, sẽ không khiên cho hắn giống như một thái điểu chạy loạn khắp nơi trong núi rừng này.

- Kế tiếp tới phiên các ngươi.

Lục Lâm Thiên nhìn ba người còn lại của Chấp Pháp đội, khóe miệng nở nụ cười quỷ dị, nụ cười này khiến cho trong lòng bốn người Tùng Liệt đột nhiên cảm thấy lạnh lẽo, có cảm giác sởn cả gai ốc.

SƯu Sưu.

Ba người Thanh Khải, Mị Linh, Mỵ Cơ đáp xuống một mảnh rừng rập bừa bộn, trên cây lại có mười một thanh niên bị buộc vào cành cây, thân hình tя͢ầи ţ͙я͢υồиɠ.

Còn có một nữ tử chỉ lưu lại nội y, thế nhưng vẫn khiến cho xuân quang tỏa ra, đám thanh niên của Chấp pháp đội nhìn thấy vậy thiếu chút nữa máu mũi chảy ra.

Tổng cộng là mười hai người, cũng bị cấm chế, trên người vết thương chồng chất, khí tức suy yếu, ánh mắt ngốc trệ, tuyệt vọng, xấu hổ.

- Đội trưởng, trên cây cũng lưu lại chữ.

Một thanh niên nhìn một cây đại thụ che trời cách đó không xa có khắc mấy chữ bằng máu, mây chữ này có viết:

- Các ngươi tới muộn rồi, bây giờ trở về đi, bằng không sẽ không cứu được Tùng Liệt a.

- Đáng hận, trở về, lập tức trở về. Tùng Liệt gặp phiền phức rồi.

Thanh Khải hét lớn, lập tức phá không dẫn đầu quay về.

- Đội trưởng, những người kia thì sao?

- Những phế vật này không cần quan tâm, về trước cứu Tùng Liệt.

Trong giây lát ngắn ngủi, trên một cây đại thụ che trời lại có thêm bốn thanh niên bị buộc lên trên, thân hình bị cấm chế, trơ mắt nhìn người ta làm mọi việc, định đoạt, thế nhưng lại không có chút biện pháp nào. Bốn người này chính là bốn người Tùng Liệt của Chấp Pháp đội.

Có thể tiến vào mật địa Thiên giới, thân là một thành viên của Chấp pháp đội, tuy rằng không giống như Vạn Thế đối quyết được hàng ức ức vạn người chú ý, thiên phú của bọn họ hoặc là không bằng người trong tộc, hoặc là không phải là người trẻ tuổi cao cấp nhất trong sơn môn, thế nhưng có thể tiến vào trong mật cảnh Thiên giới đã đại biểu cho thiên phú của bọn họ vô cùng tốt. Cũng là một nhân vật phong vân trong đám người trẻ tuổi.

Chỉ là lúc này bốn người lại có xúc động muốn chết, bị người ta lột sạch y phục treo ngược lên cây, trên người bị vơ vét không còn thứ gì. Lục Lâm Thiên này không chỉ là thổ phỉ mà còn là ác ma kinh khủng nhất, thậm chí còn có chút biến thái. Chuyện này so với việc giết bọn họ còn khiến cho bọn họ khó có thể tiếp nhận hơn nhiều.

- Dáng người cũng không kém, chỉ là thực lực kém một chút, về sau gặp phải ta ta sẽ không khách khí như vậy nữa.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, rấ thỏa mãn với kiệt tác của mình, thân hình hóa thành huyết sát chi khí âm hàn, vô thanh vô tức biến mất tại chỗ.

Sưu Sưu.

Ngay khi thân hình Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên biến mất không lâu, từng đạo thân ảnh đột nhiên phá không bay tới.

Mà khi nhìn thấy bốn người Tùng Liệt bị treo lên cây, vẻ giận dữ trong mắt bắt đầu hiện lên vẻ sợ hãi, đám người Tùng Liệt không có chút phản kháng nào mà bị làm nhục như vậy, nếu như đổi lại là bọn hắn thì sao? Chẳng lẽ bọ nhắn là đối thủ của Lục Lâm Thiên kia sao?

- Đám người Lục Lâm Thiên này có phải là biếи ŧɦái hay không, không ngờ lại thích làm như vậy.

Mỹ Cơ khẽ nhíu mày, chẳng biết tại sao trong đôi mắt xinh đẹp kia hiện lên vẻ lo lắng.

Mị Linh nói.

- Người này cực kỳ cuồng ngạo, không để chúng ta vào trong mắt chút nào, đây không giống như là hành động của một đội. Có lẽ bọn họ tách ra làm hai đội hoặc là ba đội. Muốn vây bắt ngược lại chúng ta, không thể không nói Lục Lâm Thiên này đủ to gan lớn mật.

- Hắn ta đang trần trụi khiêu chiến với Chấp pháp đội chúng ta, cuồng vọng kɧιêυ кɧí©ɧ, không gϊếŧ những người này, Chấp pháp đội chúng ta còn mặt mũi nào mà tồn tại.

Thanh Khải nhìn cảnh tượng trước mặt, hàn ý trong mắt nồng đậm tới mức tận cùng, khẽ quát:

- Thông báo cho Thiết Thủ và Vô Tình nhanh chóng tới đây, ta muốn cho đám người Lục Lâm Thiên này biết rõ kết cục của việc kɧιêυ кɧí©ɧ Chấp pháp đội chúng ta.

- Trong mật cảnh Thiên giới đã rất lâu rồi không có náo nhiệt như vậy, tiểu gia hỏa kia quả thực đã lĩnh ngộ ra áo nghĩa kỳ lạ thứ năm trong Thượng Thanh Đại thiên thế giới ta.

Trong hư vô, trên một khối đá có mấy đạo thân ảnh đang dứng, khí tức thu liễm khiến cho không ai có thể dò xét ra.

- Nhưng mà tiêu tử này quá lớn mật, dám gϊếŧ người trong Thiên giới, quá lớn mật a.

Có một ít người trong Chấp pháp đội những năm này hung hăng càn quấy vô cùng, bọn chúng chỉ thông qua con đường khác mà tiến vào mật cảnh Thiên giới, lại quên đi việc những người khác thông qua Vạn Thế đối quyết mà tiến vào, ỷ vào thời gian ở bên trong không ngắn, thực lực mạnh hơn một ít đã diễu võ dương oai, bắt nạt kẻ yếu. Mà ngay cả tộc nhân CỔ tộc bọn chúng hiện tại ngày càng không đặt vào trong mắt.

- Ý giới chủ là...

- Để cho Lục Lâm Thiên này làm gì thì làm đi, hắn đã thăm dò chúng ta ba ngày, người này đủ cẩn thận, hiện tại mới ra tay cũng không có tùy tiện lấy tính mạng của đám người kia, vậy thì cứ để cho hắn làm gì thì làm đi.

Ngừng một lát, âm thanh này tiếp tục vang lên:

- Ta cũng muốn biết Lục Lâm Thiên này rốt cuộc mạnh như thế nào, gia hỏa kia không ngờ lại mở miệng bảo ta chiếu cố tiểu tử Lục Lâm Thiên này một hai, đồng thời vì để cho Chấp pháp đội nhớ lâu một chút, nhớ kỹ vị trí của bọn chúng trong mật cảnh Thiên giới này.

- Giới chủ, Tịnh Kiếm Hoàng, Mặc Ngã Hành truyền đến tin tức, thực lực của Lục Lâm Thiên này đủ sức chống lại Tuyên Cổ cảnh sơ giai, không lâu trước trong Thái Minh thế giới đánh chết mấy Tuyên Cổ cảnh sơ giai, mà ngay cả Tuyên Cổ cảnh cao giai như Liên Hàn Long của Thiên Long tông cũng biến mất, không rõ tung tích. Đồn rằng đã bị Lục Lâm Thiên này đánh chết, thế nhưng dù sao cũng là lời đồn, những năm gần đây Chấp pháp đội ở trong tay Thiết Thủ, Vô Tình, Sát Thiên và Pháp Vương, bằng không Chấp pháp đội cũng không coi ai ra gì như bây giờ.

- Bốn gia hỏa này quả thực có thiên phú khủng bố, thiên phú so với một ít người trong Cổ tộc bên ngoài không yếu hơn. Đặc biệt là Sát Thiên và Pháp Vương này, luôn xếp trong top mười lăm trên Thiên bảng, đồn rằng Pháp Vương kia chưa từng vận dụng toàn lực. Ngay cả đám người Cổ Tộc cũng kiêng kỵ hắn, Lục Lâm Thiên này tuy rằng là mạnh, thế nhưng so với đám Vô Tình, Thiết Thủ, đặc biệt là Pháp Vương và Sát Thiên mà nói, sợ rằng cũng không bằng. Huống chi đám người Lục Lâm Thiên này thoạt nhìn đều là người tâm ngoan thủ lạt, vạn nhất động thủ thực sự, đối với cả Thượng Thanh đại thiên thế giới chúng ta đều là bất lợi. Dù sao người trong Thiên giới đều là tương lai của Thượng Thanh Đại thiên thế giới chúng ta.

Chương 3990: Thiết Thủ, Vô Tình 1

- Thật sao? Vậy thì thử xem một chút đi. Để cho bọn chúng làm ầm ĩ một hồi, Thiên giới từ lâu đã quá yên bình, chỉ tu luyện và lĩnh ngộ cũng không phải là chuyện tốt. Muốn chiến thắng trong Thương Khung chiến trường chỉ dựa vào lĩnh ngộ và tu luyện cũng không có tác dụng quá lớn. Về phần thương vong, tu luyện vô tình, chúng ta có thể bảo hộ được nhất thời thế nhưng không thể bảo hộ được chúng cả đời.

Trong rừng rậm thâm uyên có năm đạo thân ảnh ngồi khoanh chân, trong đó có một đạo thân ảnh mặc áo bào xanh ngẩng đầu nhìn đám mây trên không trung, mãi một lúc sau mới thu hồi ánh mắt.

- Sư phụ, thế nào?

Thái A hỏi.

- Không có gì. Có lẽ không có chuyện gì lớn.

Lục Lâm Thiên nói.

Dưới sự cảm ứng của nguyên đan chữ vạn trong cơ thể, Lục Lâm Thiên phát hiện ra trong đám mây đó có chút khí tức như ẩn như hiện, hư vô mờ mịt, nhưng hắn chỉ cảm ứng được mà không có cách nào dò xét ra.

Dựa theo Lục Lâm Thiên suy đoán, sợ rằng có cường giả của mật địa Thiên giới ở trong đó, những cường giả này không có ra tay, vậy chứng minh những cường giả Thiên giới này sẽ không dễ dàng nhúng tay vào chuyện trong mật địa Thiên giới, vậy thì hắn cũng có thể yên tâm.

- Sư phụ, chúng ta hôm nay đối phó với hai đội tuần tra, còn có một Chấp pháp đội, có lẽ đám người kia hiện tại đang tức điên lên a.

Tâm tình của Thái A không tệ, đêm nay đám người kia nhất định sẽ gà bay chó chạy a.

- Cường giả Chấp pháp đội đang chạy tới, thực lực rất mạnh, chúng ta cần phải cẩn thận.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, từ trong trí nhớ linh hồn của Tùng Liệt hắn thu được rất nhiều tin tức hữu dụng. Trong Thiên giới này tổng cộng có tám Chấp pháp đội, tổng cộng có bốn mươi người, đều là người của Thượng Thanh thế giới. Là người tất cả các thế lực lớn thông qua các con đường tiến vào bên trong mật địa Thiên giới này rồi trở thành Chấp pháp đội.

Trong mật địa Thiên giới cũng không phải chỉ có cường giả phong hào Chiến Hoàng và Chiến Thần, người của Cổ Tộc, cũng còn có người thông qua đủ loại con đường mà tiến vào, tuần tra đội, chấp pháp đội còn có Hộ hoàng đội.

Còn có một ít thế lực và sơn môn, thậm chí là cổ tộc vốn không có tư cách tiến vào mật địa Thiên giới, nhưng mà trong tộc, sơn môn, có cường giả có công lao lớn với Thượng Thanh Đại thiên thế giới, cho nên có cơ hội đưa một ít người ở trong tộc, trong sơn môn vốn không có tư cách tiến vào trong mật địa Thiên giới tu luyện vào trong mật địa Thiên giới tu luyện.

Người trong mật địa Địa giới, Nhân giới nếu như có cơ hội đánh bại với người trong mật địa Thiên giới cũng có thể tiến vào trong mật địa Thiên giới.

Mặt khác trong mật địa Thiên giới, khi trước người có phong hào Chiến Hoàng còn có những người trẻ tuổi của Cổ Tộc, chỉ cần trong vòng một ngàn năm trăm năm đạt tới Tuyên Cổ cảnh, sau này có thể vĩnh viễn ở trong Thiên giới, tùy thời có thể tiến vào trong mật địa Thiên giới lĩnh ngộ và tu luyện.

Về phần một ngàn năm trăm năm không có đạt tới Tuyên Cổ cảnh mà nói, vậy thì về sau sẽ không còn có cơ hội tiến vào trong Thiên giới, nhưng mà bởi vậy cũng khiến cho nhân số thực tế trong mật địa Thiên giới lớn hơn không ít.

Nhưng người thông qua các loại con đường tiến vào trong mật địa Thiên giới lĩnh ngộ tu luyện, đãi ngộ trong mật địa Thiên giới lại không giống. Chỉ có cường giả Cổ tộc và người có phong hào Chiến Hoàng, còn có đội trưởng Chấp pháp đội cùng với số ít người, số ít người này là người đặt thù mới có thể tu luyện, lĩnh ngộ ở nơi quan trọng nhất, những người khác không có tư cách này.

Bốn mươi người của Chấp pháp đội cũng không có ai trong một ngàn năm trăm năm tiến vào Tuyên Cổ cảnh, khác với Vạn Thế đối quyết chính là,

Chấp pháp đội tiến vào thời gian cùng đám người ở khu vực liệp tràng đạt được Chiến Hoàng phong hào mười người tiến vào thời gian 1500 năm.

Cũng có thể nói, Chấp pháp đội chính là đám người tiến vào từ một ngàn năm trăm năm trước, sau một ngàn năm trăm năm mới đi ra chấp hành nhiệm vụ. Đám người Tùng Liệt chính đã tiến vào mật cảnh Thiên giới này từ một ngàn năm trăm năm trước, bởi vậy thực lực của đám người này đều cự kỳ cường hãn.

- Chấp pháp đội tổng cộng có bao nhiêu cường giả? Chẳng lẽ có người còn có thực lực mạnh hơn Vô Tướng và sư phụ hay sao?

Thái A nhìn thấy sư phụ nhíu mày, cũng biết sợ rằng trong Chấp pháp đội có không ít cường giả.

- Có vài người vô cùng khó dây vào.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, lập tức đem tất cả tin tức đạt được trong linh hồn của Tùng Liệt nói cho mọi người.

Chấp pháp đội có tám đội trưởng, Tùng Liệt, Thanh Khải, Mỹ Cơ, Mị Linh, Thiết Thủ, Vô Tình, Sát Thiên, Pháp Vương. Tám người này đều có tư cách tiến vào trong nơi quan trọng nhất của mật địa Thiên giới để tu luyện, địa vị không kém người được phong hào Chiến Hoàng là bao.

Trong tám người này, bốn người Tùng Liệt, Thanh Khải, Mỹ Cơ, Mị

Linh đã sớm có đạt tới Tuyên Cổ cảnh sơ giai, mà hai người Thiết Thủ, Vô Tình đã tới Tuyên Cổ cảnh trung giai, về phần Sát Thiên và Pháp Vương, đồn rằng hai người này thậm chí đã tới Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong.

- Một chấp pháp đội không ngờ lại có nhiều cường giả như vậy, mật địa Thiên giới quả nhiên danh bất hư truyền, những Cổ tộc kia sợ rằng càng thêm cường hãn a.

Vô Tướng khẽ than thở.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, không nói thêm gì, Chấp pháp đội tuy rằng cường hãn, thế nhưng người chính thức có thể uy hiếp được hắn sợ rằng chính là Sát Thiên và Pháp Vương gì đó. Hai người này có bổn sự đó hay không Lục Lâm Thiên cũng chưa biết được. Có Thái Cổ U Minh Viêm trên người, tăng thêm thực lực của hắn bây giờ, cũng không phải quá sợ Chấp pháp đội. nếu như ngay cả Chấp pháp đội hắn cũng không làm gì được thì làm sao có tư cách chống lại người Cổ tộc.

- Sư phụ, chúng ta phải làm sao bây giờ?

Ánh mắt Thái A rung động nói:

- Chúng ta cũng không thể luôn chơi trò mèo vờn chuột với bọn họ được.

Lục Lâm Thiên duỗi cái lưng, nhìn lên trời cao, phía đông bắt đầu sáng rõ, tia sáng mặt trời đầu tiên từ phía đông đã xuất hiện.

- Trước khi mấy người kia của Chấp pháp đội đuổi kịp, đám người này sẽ không dám đuổi theo chúng ta. Chúng ta đi tới phía trước, có lẽ sẽ phát hiện ra thứ gì đó. Trong này là mật địa của hỗn độn thế giới, vùng núi này dường như gọi là Vạn Bảo sơn, nghe nói thường xuyên xuất hiện thiên tài địa bảo. Phía trước cũng có chấn động, nói không chừng chúng ta sẽ có không ít thu hoạch ở phía trước.

Nguyên đan chữ vạn trong đan điền của Lục Lâm Thiên ngày càng chấn dộng, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được phía trước có chấn động không tầm thường, ánh mắt khẽ đổi, hắn thấp giọng nói.

Trong quần sơn và những cánh rừng bao la bạt ngàn, mười chín đạo thân ảnh đứng trên đỉnh núi, vẻ mặt sợ hãi, dường như đang đợi thứ gì đó, bốn người dẫn đầu này chính là Thanh Khải, Mỹ Cơ, Mị Linh, còn có Tùng Liệt.

Chương 3991: Thiết Thủ, Vô Tình 2

Tùng Liệt cùng ba người trong tiểu đội mình vẻ mặt uể oải, ngay cả tâm tư muốn chết cũng có. Lần này trong tiểu đội bọn họ có một người chết, bốn người bị thương. Bốn người bọn họ không chỉ những thứ trên người bị cướp không còn một chút nào, nhẫn trữ vật bị cướp đi, ngay cả linh khí trong cơ thể, linh khí bổn mạng cũng bị mạnh mẽ cướp đoạt. Lại còn bị treo trên cây, đây quả thực so với giết bọn họ còn khó chịu hơn nhiều.

Thân là người có tu vi Niết Bàn cảnh và Tuyên Cổ cảnh, nếu như ở bên ngoài đều là người có thanh danh hiển hách, không ngờ ở trong mật địa Thiên giới lại bị chà đạp, vũ nhục như vậy. E rằng chuyện này sau này sẽ khiến cho bọn họ biến thành trò cười của mật địa Thiên giới, thậm chí cả Thượng Thanh đại thiên thế giới.

Nghĩ tới những thứ này, trong mắt Tùng Liệt hiện lên sự oán hận vô cùng, một kiện linh khí áo nghĩa của hắn cũng bị mạnh mẽ rút ra, cũng khiến cho hắn bị trọng thương thêm một lần nữa. Lần này coi như mặt mũi hắn mất hết, về sau khó có thể ngẩng mặt nhìn người khác. Khi bị đám người Thanh Khải, Mỹ Cơ, Mị Linh nhìn thấy thân hình trần như nhộng của mình, cảm giác lúc ấy của hắn so với chết còn khó chịu hơn nhiều.

Sưu Sưu.

Mười đạo lưu quang từ phía xa lướt tới, trong nháy mắt ngắn ngủi khí tức của mười người thu liễm, thê nhưng trong lúc vô hình dường như lại khiến cho cả ngọn núi khổng lồ cao ngất cũng phải run lên.

- Tùng Liệt, Thanh Khải, Mị Linh, Mỹ Cơ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Hai thanh niên dẫn đầu trong mười người nhìn vào đám người Tùng Liệt, trong đó có một thanh niên áo đen có ánh mắt khiến cho người ta bỡ ngỡ. Khuôn mặt lạnh lùng tựa như ở trong hầm băng, khi nói chuyện cũng khiến cho người ta cảm thấy lạnh lẽo.

- Vô Tình, Thiết Thủ, các ngươi tới vừa lúc, hai người kia quá mạnh mẽ, gïếŧ người chúng ta, đoạt linh khí của chúng ta, còn...

Thanh Khải lên tiếng, đồng thời còn trừng mắt nhìn Tùng Liệt, do dự một chút rồi nói tiếp:

- Tùng Liệt còn bị cấm chế treo ngược lên trên cây, đây chính là hành động vũ nhục và kɧıêʋ кɧí©ɧ với Chấp pháp đội chúng ta.

- Những người kia hiện tại đang ở nơi nào?

Nam tử lạnh lùng lên tiếng hỏi.

- Có lẽ ở phía trước, bọn họ ẩn núp vô cùng sâu, thế nhưng cũng tiến lên rất chậm, bởi vậy cũng để lại dấu vết, muốn đuổi kịp bọn họ không khó.

Mị Linh nói.

- Hai người này tên gọi là gì, tu vi thế nào?

Một nam tử có khuôn mặt tái nhợt nói, người mặc một kiện trường sam màu xanh, hai tay lại để ở trong áo, khiến cho người ta không nhìn thấy hai tay.

- Hẳn là Niết Bàn cảnh, thế nhưng thực lực rất khủng bố, đồn rằng Lục Lâm Thiên trong đó còn lĩnh ngộ ra áo nghĩa kỳ lạ thứ năm. Trên người mang áo nghĩa bổn nguyên của áo nghĩa kỳ lạ thứ năm.

Thanh Khải nói.

Hoàng hôn, mặt trời ngả về phía tây, ánh chiều tà chiếu rọi toàn bộ mặt địa Thiên giới.

Lúc này năm người Lục Lâm Thiên, Thái A, Lý Cụ, Vô Tướng, Vu Mã Tam giới xuấ thiện trên một vực sâu cực lớn.

- Dường như ở dưới này.

Lục Lâm Thiên nói, bỗng nhiên vẻ mặt trầm xuống, nói:

- Xem ra chúng ta có phiền phức rồi, bọn họ đã đuổi theo.

- Thiểu chủ, có cần tránh đi hay không?

Lục Lâm Thiên nhìn vực sâu phía dưới, ánh mắt khẽ đổi, nói:

- Lần này muốn tránh cũng không được. Chỉ có thể động thủ một lần, tất cả mọi người cẩn thận một chút, trong đám người đó vừa mới xuất hiện thêm cường giả.

Trước vực sâu, thân ảnh năm người lẳng lặng đứng đó, ánh trời chiều như máu bao phủ vực sâu. Từ dưới vực sâu phản lại ánh sáng màu vàng vào vách vực dựng đứng, nhìn qua có chút huyền ảo.

Không gian đột nhiên trở nên yên tĩnh, năm người đều đang đợi, bọn họ đang chờ đợi đại chiến sắp xảy ra.

Nguyên đan chữ vạn trong đan điền của Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được động tĩnh trong vực sâu này, có lẽ là có bảo vật gì đó cũng không nhất định. Bởi vì đây là hỗn dộn thế giới, lại là sơn mạch Vạn Bảo, nếu như tiến vào trong vực sâu, rất có thể sẽ bị Chấp pháp đội phát hiện ra, bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng không có ý định tránh đi.

Yên tĩnh trong giây lát, hai con mắt khép hờ của Lục Lâm Thiên khẽ động, đột nhiên mở hai mắt ra. Trong mắt có hàn ý nhàn nhạt bắn ra, ngẩng đầu nhìn về phía trước. Phía trước lúc này có gần ba mươi cỗ khí tức bàng bạc xuất hiện trong tâm thần dò xét của hắn. Không cần nguyên đan chữ vạn hắn cũng có thể cảm giác được gần ba mươi người kia đã tới.

- Đến rồi, cường giả không ít. Ba Tuyên Cổ cảnh sơ giai bình thường cùng với hai Tuyên Cổ cảnh cao giai. Hai Tuyên Cổ cảnh cao giai kia giao cho ta và Vô Tướng đối phó, Thái A, Vu Mã Tam Giới, Lý Cụ, các ngươi đối phó với đám người còn lại.

Lục Lâm Thiên từ từ nói.

Trong dò xét, Lục Lâm Thiên không khó nhận ra, trong tám Chấp pháp đội đã có hơn phân nửa người tới. Nếu không phải dựa vào linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm trên người, quả thực Lục Lâm Thiên không dám chính diện chống lại.

Nhưng hiện tại có linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm trên người, Lục Lâm Thiên cũng không có ý định tùy tiện vận dụng. Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm là con át chủ bài của hắn, không tới thời điểm cuối cùng hắn vẫn không nên dùng thì tốt hơn.

Bạo lộ ra con át chủ bài mạnh nhất ở trước mặt đối thủ không phải là một chuyện tốt, một khi vận dụng thì cũng chỉ có thể độc ác một phen.

- Hừ, lần này phải giáo huấn Chấp pháp đội một chút.

Thái A nghe Lục Lâm Thiên nói lập tức gật đầu, nguyên lực nóng bỏng trên người chấn động.

Nguyên lực trên thân hình hai người Vu Mã Tam GIới, Lý Cụ chấn động, như ẩn như hiện, cũng đã chuẩn bị tốt từ lâu. Bọn họ biết rõ Chấp pháp đội khó dây vào, dùng thực lực của bọn họ cũng không đối phó được mấy người, kế tiếp chính là một hồi đại chiến.

- Tốc độ rất nhanh a.

Lục Lâm Thiên nói, cánh tay khẽ phất, trong đan điền khí hải, nguyên lực cuồn cuộn trong người trào ra, giống như vạn thú cùng lao nhanh. Từng đạo nguyên lực giống như hồng thủy trút vào trong kinh mạch rộng lớn. Loại cảm giác này khiến cho Lục Lâm Thiên có thể cảm nhận được rõ ràng hắn đã sớm đạt tới Niết Bàn cảnh cao giai đỉnh phong, thế nhưng không biết tại sao lại một mực không có cách nào tiếp tục đột phá.

Sưu Sưu.

Khi Lục Lâm Thiên vừa mới dứt lời, trước vực sâu, ánh trời chiều như máu bao phủ, năm đạo thân ảnh giống như lưu quang trước sau phóng tới. Từng cỗ khí tức bàng bạc giống như phong quyển tàn vân lan tràn.

Xoẹt.

Ngay lúc đó, theo những người này xuất hiện rồi đáp xuống, hai cỗ khí thế kinh khủng giống như cơn lốc khuếch tán, dùng tốc độ như thiểm điện phóng về phía năm người Lục Lâm Thiên, Vô Tướng.

Dưới thanh thế khủng bố này, vô số tro bụi cùng đá vụn bốc lên, những nơi nó đi qua, không gian rung rung không ngừng.

Mà khi hai cỗ khí thế cuồng bạo giống như cơn lốc này tới trước mặt năm người Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên cùng với Vô Tướng rốt cuộc có hành động, nguyên lực cường hãn của hai người tuôn ra. Giống như một bàn tay khổng lồ vô hình mạnh mẽ ngăn cản hai cỗ khí thế mạnh mẽ giống như cơn lốc này. ngăn cản hai cỗ khí thế kinh khủng này trước người.

Chương 3992: Quần chiến Chấp pháp đội

Xoẹt.

Hai cỗ khí thế lập tức trút xuống rồi tiêu tán giữa không trung, hóa thành vô hình. Chỉ là lại khiến cho một mảng lớn không gian bạo liệt, gợn sóng không gian bị nghiền nát không ngừng lan tràn sang hai bên.

Két.

Thân hình Vô Tướng bất động, không có một chút dao động nào. Thân hình Lục Lâm Thiên tuy rằng không có dao đông, thế nhưng nham thạch xuống chân lại lặng lẽ biến thành bụi phấn, ánh mắt hắn có chút rung động, thực lực của hai người vừa mới tới này quả thực quá mạnh.

Sưu Sưu.

Khi tất cả bình thường lại thì lại có bốn đạo thân ảnh đáp xuống, chính là đám người Tùng Liệt bị trọng thương. Tốc độ của bốn người này hiện tại cũng không nhanh bằng đám người Thanh Khải, đám người tới trước tự nhiên chính là bọn người Thanh Khải, Mị Linh, Mỹ Cơ.

Tất cả người của Chấp Pháp đội đáp xuống, tổng cộng có hai mươi chín người, từng ánh mắt nhìn về phía năm người Lục Lâm Thiên, nhưng mà bốn người Tùng Liệt đã không còn lực tái chiến cho nên có thể bỏ qua.

Thanh niên mặc hắc bào lạnh lùng cùng với một nam tử tay ở bên trong ống tay áo không lộ ra ngoài nhìn Lục Lâm Thiên và Vô Tướng, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, vừa rồi bọn họ đã thăm dò qua, xem ra thực lực của hai người này quả thực không kém.

- Vô Tình, Thiết Thủ, Thanh Khải, Mỹ Cơ, Mị Linh, Tùng Liệt, tám Chấp pháp đội thì tới sáu rồi a.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thi triển Sưu Linh thuật với Tùng Liệt, khiến cho Lục Lâm Thiên đối với đám người trước mắt cũng không xa lạ gì.

Sáu Tuyên Cổ cảnh, hơn hai mươi Niết Bàn cảnh cao giai, dường như còn có người của Tuần tra đội ở phía xa đang chạy tới, đội hình này không thể nói là kém a.

Hai người Mị Linh, Mỹ Cơ nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút chấn động.

- Nhiều năm trôi qua như vậy, hai người các ngươi chính là hai người cuồng vọng nhất, dám đυ.ng tới Chấp pháp đội ta, giết người Chấp Pháp đội ta, tất cả dừng ở đây, thúc thủ chịu trói đi, các ngươi nhất định sẽ phải trả giá đắt vì hành vi của mình.

Nhìn năm người Lục Lâm Thiên, thanh niên mặc áo đen lạnh lùng nói, ánh mắt khiến cho người ta lạnh lẽo.

Lục Lâm Thiên nhìn nam tử áo đen, người này gọi là Vô Tình, địa vị ở trong mật địa Thiên giới không kém người có phong hào Chiến Hoàng bao nhiêu, thực lực cực kỳ cường hãn.

Người có tu vi Tuyên Cổ cảnh trung giai, loại thực lực cấp độ này nếu như ở bên ngoài mà nói, đủ để trở thành bá chủ một phương.

Ánh mắt khẽ đảo, Lục Lâm Thiên nhìn qua Vô Tình nói:

- Ta là người có phong hào Chiến Hoàng, nếu như ta nguyện ý Chấp pháp đội các ngươi cũng chỉ có thể mời ta trở về, về phần thúc thủ chịu trói, Chấp pháp đội các ngươi còn chưa có tư cách này a.

- Quả thực rất cuồng vọng, tiểu tử, cuồng vọng nhất định sẽ phải trả giá thật nhiều.

Ánh mắt khiến cho linh hồn người ta lạnh lẽo của Vô Tình bỗng nhiên nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, đây là ánh mắt lạnh nhạt không có bất kỳ cảm tình nào.

- Ai sẽ phải trả giá thật nhiều hiện tại còn chưa nhất định a.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên bắt đầu âm trầm, ánh mắt đảo qua sáu Chấp Pháp đội.

- Tùng Liệt, chính là tiểu tử này đả thương ngươi sao?

Nam tử có tay giấu vào trong ống tay áo nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi Tùng Liệt sau lưng. Từ trên người Lục Lâm Thiên hắn không khó nhìn ra đây mới là năm người đứng đầu, khí tức toàn thân khiến cho người ta khó có thể nhìn thấu, trong lúc vô hình tạo cho hắn một loại cảm giác không nói nên lời.

- Thiết Thủ, giúp ta gïếŧ tiểu tử kia. Chính là tiểu tử này không coi Chấp pháp đội chúng ta vào trong mắt.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt Tùng Liệt hiện lên vẻ oán độc và sợ hãi.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn thẳng, khóe miệng nở nụ cười lạnh, khẽ quát nói:

- Ai dám động vào thì tự gánh lấy hậu quả, đừng trách ta không khách khí.

- Tiểu tử cuồng vọng, muốn chết.

Vô Tình lạnh lùng quát một tiếng, ngay lúc đó, hơn hai mươi cỗ nguyên lực sau lưng đồng thời bạo phát, khí tức năng lượng khủng bố chấn động, hơn hai mươi đạo thân ảnh cơ hồ cùng lúc phóng về phía năm người Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Cơ hồ cùng lúc, hai mươi đạo thân ảnh này lướt đi, thế nhưng một Niết Bàn cảnh cao giai sau lưng đột nhiên bắn ngược xuống mặt đất, nặng nề đập vào mặt đá cứng rắn trên thâm uyên, máu tươi trong miệng phun ra, cũng không biết là còn sống hay đã chết.

Một Lục Lâm Thiên khác mang theo khí tức huyết sát vô thanh vô tức xuất hiện sau lưng Chấp Pháp đội, thân hình Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên đã sớm lặng lẽ ẩn nấp trong không trung.

- Cẩn thận.

Hai người Vô TÌnh, Thiết Thủ không hổ là người có tu vi Tuyên Cổ cảnh trung giai, lập tức quay đầu lại, thân ảnh hai người đồng thời quay lại, nhanh như thiểm điện mang theo khí tức khủng bố lao thẳng về phía Đại hồn anh.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười lạnh, trong mắt có hàn ý bắn ra, từng cỗ khí thế trên người Vô Tướng, Thái A, Vu Mã Tam Giới trào ra, năm người lao thẳng về phía trước.

- Tiểu tử đánh lén, chết đi.

Hai người Vô Tình, Thiết Thủ nhanh như thiểm điện phóng tới trước người Đại hồn anh, một trái một phải phất tay đánh ra một đạo quang tụ bằng năng lượng đánh vỡ không gian nện xuống người Đại hồn anh.

Hai người phối hợp hoàn mỹ, thực lực của cả hai cũng rất khủng bố, hai cỗ khí thế khủng bố lập tức bao phủ Đại hồn anh vào bên trong.

Phanh Phanh.

Hai cỗ năng lượng đánh xuống, va chạm vào người Đại hồn anh, âm thanh bạo liệt trầm thấp vang vọng, chung quanh bị phá hủy.

Sưu.

Một đạo thân ảnh mặc áo bào xnah vào lúc này dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi xuất hiện trước người Thanh Khải, người này chính là bản thể của Lục Lâm Thiên.

- Tại sao lại nhanh như vậy?

Vẻ mặt âm trầm của Thanh Khải đại biến, đối với thanh niên mặc áo bào xanh trước mắt này vô cùng kiêng kỵ. Kết cục của Tùng

Liệt khiến cho hắn không dám tùy tiện đυ.ng vào thanh niên mặc áo bào xanh này.

Nhưng Thanh Khải biết rõ mình không còn lựa chọn nào khác, một đạo quyền ấn mang theo năng lượng khủng bố giống như sấm sét được đánh ra. Năng lượng khủng bố ầm ầm phá hủy hư không rồi lan tràn ra chung quanh.

Sưu.

Đạo quyền ấn này dùng xu thế như sấm sét xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, ngay khi đυ.ng vào, thân ảnh Lục Lâm Thiên đột nhiên tiêu tán trong gợn sóng không gian, đây chỉ là một đạo tàn ảnh mà hắn lưu lại.

- Tàn ảnh, không tốt.

Linh hồn Thanh Khải lập tức có cảm giác, bỗng nhiên quay người lui ljai.

Mà khi Thanh Khải quay người lại, Lục Lâm Thiên lần nữa phá không xuất hiện, khóe miệng nở nụ cười lạnh. Trong nháy mắt khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, cả phiến không gian này bỗng nhiên tràn ngập kim quang rực rỡ, giữa không trung gió nổi mây phun, thiên địa rung chuyển, trên không trung, một vòng xoáy đồ án âm dương bằng năng lượng hiển hiện, khí tức sắc bén lan tràn ra chung quanh.

Sưu.

Một đạo thủ ấn cực lớn mang theo kim quang rực rỡ từ trên trời giáng xuống, dùng xu thế hủy diệt đánh về phía Thanh Khải.

- Ám Linh Cổ Hùng Ảnh.

Thanh Khải biến sắc, khí tức hủy diệt trên thủ ấn màu vàng khiến cho linh hồn hắn rung động. Trong lúc hoảng sợ, nguyên lực phô thiên cái địa tuôn ra, dẫn động năng lượng áo nghĩa trong thiên địa, lập tức hóa thành hư ảnh một con gấu cực lớn.

Rống.

Hư ảnh này giống như vật còn sống, năng lượng khủng bố từ trong cơ thể lan tràn ra, khiến cho không gian chung quan nứt vỡ từng khúc. Chấn động nhân tâm, uy năng khủng ố khiến cho vách đá chung quanh lặng lẽ rạn nứt, vết nứt lan tràn ra bốn phía.

Phanh.

Mà khi hư ảnh này vừa mới được ngưng tụ ra, thủ ấn màu vàng trên không trung đã nhanh chóng đánh xuống, thủ ấn mang theo khí tức hủy diệt cùng với không gian gió nổi mây phun vỗ vào trên đầu hư ảnh Cự Hùng này.

Xoẹt.

Thủ ấn màu vàng đánh xuống, dễ dàng phá vỡ hư ảnh Cự Hùng khổng lồ kia, năng lượng khủng bố tựa như gợn sóng khuếch tán, trong khoảnh khắc tràn ngập thiên địa.

Ầm ầm.

Chưởng ấn màu vàng cũng lập tức đánh vào trên người Thanh Khải, khiến cho không trung chung quanh thân hình hắn cũng bị bao phủ. Chung quanh chưởng ấn màu vàng, một mảng lớn vách đá rạn nứt, sơn băng địa liệt, đất đá không ngừng trút xuống dưới vực sâu.

Vực sâu run rẩy, không có ai chú ý tới, dưới vực sâu dường như có lực lượng nào đó thức tỉnh khiến cho không gian chung quanh vực sâu đột nhiên run lên. Giống như là núi lửa trong không gian bị đè nén đã lâu, chỉ trực phun trào.

Phụt.

Thân hình Thanh Khải ở sâu trong vách đá, khóe miệng tràn ra máu tươi, trên người chẳng biết từ khi nào đã bố trí một kiện linh khí áo nghĩa hộ thân. Nhưng mà linh khí áo nghĩa cũng rạn nứt, thân hình hắn lún sâu vào trong vách đá không có cách nào giãy dụa ra ngoài. Toàn thân không có một chút sức lực nào.

Trên khuôn mặt chật vật của Thanh Khải hiện lên vẻ sợ hãi, hắn là người hiểu rõ thương thế của mình nhất. Lục phủ ngũ tạng trong cơ thể đều bị chấn vỡ, linh hồn cũng bị ảnh hưởng cực lớn, sợ rằng thương thế so với Tùng Liệt còn nghiêm trọng hơn.

Phanh Phanh.

Bộ váy dài trên người Mỹ Cơ tung bay, đang đối chọi với Vô Tướng, thân hình mềm mại bị đánh bay, máu tươi đỏ thẫm từ trong bờ môi đỏ mọng của nàng tràn ra.

Chương 3993: Đại Hồn Anh hung ác

Xuy!

Không biết từ khi nào Đại Hồn Anh xuất hiện trước người Mị Linh, hình thái kiều mỵ ở trước mặt Đại Hồn Anh hoàn toàn không hề có chút gì muốn thương hương tiếc ngọc.

Năng lượng âm hàn huyết sát trong tay Đại Hồn Anh va chạm cùng chưởng ấn, thân hình đều bị chấn lui ra sau.

Phanh phanh phanh!

Năng lượng va chạm trầm thấp vang vọng, thân hình Vu Mã Tam Giới, Lý Cụ đồng thời bị đẩy lui ra sau, khóe môi tràn máu tươi.

Thái A cũng không yên ổn, hắn bố trí áo nghĩa hồn linh khải giáp, vận dụng Tà Ảnh Hồn Dương kiếm vẫn bị vây công liên tiếp thối lui, hai mươi mấy Niết Bàn cảnh cao giai cùng một ít Niết Bàn cảnh trung giai vây công, ba người cũng không thể đối kháng.

- Chết tiệt, Thanh Khải bị trọng thương, ta đối phó Tuyên Cổ cảnh trung giai này, Thiết Thủ ngươi đối phó tiểu tử đó, tốc chiến tốc thắng!

Vô Tình quát một tiếng, một chiêu không thành công, lại làm Thanh Khải bị thương nặng, Mỹ Cơ cũng không tốt, nhất thời hắn tức giận tận trời, mang theo khí thế cuồn cuộn lao thẳng về hướng Vô Tướng.

- Hừ!

Vô Tướng hừ lạnh một tiếng, trong mắt nổi lên hàn quang, hắn cũng không lo lắng cho thiếu chủ, với thực lực của thiếu chủ, những người này muốn làm gì hắn hiển nhiên là không thể nào, bởi vậy hắn cũng không cần lo lắng.

Nhìn thấy Vô Tình đánh tới, không gian chung quanh Vô Tướng vặn vẹo, từng đạo công kích lập tức va chạm cùng công kích của Vô Tình.

Phanh phanh phanh!

Năng lượng va chạm lẫn nhau không ngớt, kình khí điên cuồng nhộn nhạo, hư không liên tục nổ tung vặn vẹo tuần hoàn.

- Linh hồn phân thân sao lại quỷ dị như vậy!

Thân hình Mị Linh ổn định lại, cảm giác khí tức trên người Đại Hồn Anh, sắc mặt ngưng trọng, chân khí âm hàn huyết sát khiến linh hồn nàng cảm thấy rung động, giống như đặc biệt khắc chế linh hồn.

- Linh Ảnh khải giáp!

Mị Linh khởi động khải giáp, nguyên lực ngưng tụ, động tới thiên địa năng lượng, bàn tay ngưng tụ một đạo chưởng ấn hướng Đại Hồn Anh đánh tới.

- Ám Ma Phân Thân bí pháp!

Sắc mặt Đại Hồn Anh không chút thay đổi, lưu quang quỷ dị lóe ra, thân hình hóa thành hơn năm mươi thân ảnh, âm hàn huyết sát như phong bạo thổi quét ra ngoài.

Trong ánh mắt kinh hãi của Mị Linh, mấy chục đạo thân ảnh Đại Hồn Anh đánh về hướng thành viên đội chấp pháp đang vây công Thái A, Vu Mã Tam Giới cùng Lý Cụ, chỉ lưu lại hai thân ảnh ngăn cản trước người Mị Linh, sau đó lại đột nhiên bay lên.

- Diệt Hồn chỉ!

- Thiên Linh hồn nhãn!

- Lục Lâm Thiên, ngươi không khả năng động đội chấp pháp!

Ngay lúc Vô Tình đối địch với Vô Tướng, Thiết Thủ cùng Trầm Ngân Hà ngăn cản trước người Lục Lâm Thiên, quát lớn một tiếng, lao thẳng tới trước.

Xuy!

Cánh tay Thiết Thủ lướt ra, bao phủ năng lượng nồng đậm, nắm chặt lại thành quyền ấn, một quyền oanh ra, không gian nổ tung.

Xuy!

- Linh Võ quyết!

Lục Lâm Thiên không tránh né, bàn tay bộc phát kim quang, chân khí sắc bén tiêu sát.

Hai đạo quyền ấn như hai viên vẫn thạch khoảnh khắc va chạm lẫn nhau.

Oanh!

Nhất thời âm thanh nổ bạo trầm thấp khuếch tán, không gian liên tục vỡ nát.

Xuy lạp!

Thân hình Lục Lâm Thiên bay ngược ra ngoài, lúc hắn ổn định thân hình, khí huyết nhộn nhạo, thiếu chút nữa phun ra máu tươi.

Mạnh mẽ ngăn chặn khí huyết rối loạn, ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc, thực lực Thiết Thủ còn mạnh hơn cả Liên Bất Bại.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn lên cánh tay phải của Thiết Thủ, đó cũng không phải cánh tay bình thường mà là cánh tay trôi nổi bí văn, màu sắc xanh đậm cổ phác, uy lực áo nghĩa linh khí tràn ngập.

Cánh tay Thiết Thủ là một kiện áo nghĩa linh khí!

- Không gì là ghê cả, được cái lực phòng ngự cũng không tệ!

Ánh mắt Thiết Thủ ngưng lại, quyền ấn của đối phương cực kỳ quỷ dị, bên trong còn giấu diếm linh hồn công kích, nếu không có thủ đoạn phòng ngự linh hồn cũng sẽ không chịu nổi.

Cánh tay Thiết Thủ lập tức run lên, biến quyền thành chưởng, bí văn lóe ra, thân hình lao thẳng tới Lục Lâm Thiên, một đạo chưởng ấn mang theo năng lượng dao động lan tràn về phía hắn.

- Ngao!

Trong tích tắc Huyết Lục hiện ra, sát khí lan tràn, một tiếng đao minh long ngâm mơ hồ truyền ra.

Lục Lâm Thiên tiến lên một bước, hai mắt cuồn cuộn khởi động hắc bạch đồ án, đồ án âm dương bí văn trên Huyết Lục bỗng nhiên phóng thích ra hào quang chói mắt, mà đồ án âm dương lại trống rỗng xuất hiện trên hư không.

Oanh long!

Không gian run lên, thiên địa uy áp vô cùng vô tận từ hư không thẩm thấu tràn ra.

- Âm Dương Bá Đao quyết!

Huyết Lục bổ tới, một đạo đao mang xuyên thủng không gian, thế như chẻ tre bổ thẳng lên chưởng ấn của Thiết Thủ.

Ánh mắt Thiết Thủ trầm xuống, cũng không tránh né, hai bên va chạm, hào quang chói mắt khuếch tán, hư không vỡ nát lộ ra khe không gian tối đen.

Răng rắc!

Kim huyết sắc quang mang nương theo hắc bạch hào quang lan tràn, vẽ ra hoa lửa lóe sáng trên cánh tay Thiết Thủ.

Đặng đặng…

Hai người vừa chạm liền tách ra, không gian nứt vụn khó thể khôi phục, năng lượng ngập trời thổi quét, thân hình Lục Lâm Thiên bật lui, khóe môi mơ hồ tràn ra vết máu.

- Quả nhiên rất mạnh, không hổ là cường giả mật địa Thiên giới!

Lục Lâm Thiên càng thêm kinh ngạc, mình vận dụng Huyết Lục thi triển Âm Dương Bá Đao quyết, lại không làm gì được Thiết Thủ, thực lực của hắn thật sự cường hãn hơn Liên Bất Bại.

Đặng đặng!

Lúc này Thiết Thủ cũng bị đẩy lui, ánh mắt chớp động, bản thân mình tu vi Tuyên Cổ cảnh trung giai lại không làm gì được Niết Bàn cảnh cao giai, cúi đầu nhìn thấy trên lòng bàn tay lại bị cắt vỡ một khe nứt nhợt nhạt, trường đao của Lục Lâm Thiên không ngờ lại khủng bố như vậy.

- Hống!

Oanh long long!

Trên vực sâu truyền ra động tĩnh khủng bố, hơn mười đạo âm hàn huyết sát hội tụ thành từng luồng linh hồn phong bạo hủy diệt thổi quét tràn ra.

Không gian đã sớm hỗn loạn không cách nào nhìn rõ, chỉ có thể nhìn thấy một mảnh hỗn độn, không gian lung lay sắp đổ, trời sụp đất nứt, chân khí hủy diệt như gió lốc thổi tung khắp chân trời.

Động tĩnh khủng bố làm ánh mắt Vô Tình cùng Thiết Thủ đột biến.

Phanh phanh phanh!

Bên trong linh hồn phong bạo khủng bố, một đám thanh niên đội chấp pháp nện xuống giữa không trung, cắm sâu vào trong vách núi, miệng đầm đìa máu tươi, ánh mắt dại ra, không phân rõ là chết hay sống.

Xuy xuy!

Thân hình uyển chuyển của Mị Linh cùng Mỹ Cơ thẳng tắp bay ngược ra ngoài, khóe môi phun máu, huyết sát âm hàn khí kinh khủng khiến các nàng không thể đối kháng.

- Sao có nhiều linh hồn phân thân như vậy, chẳng lẽ là bí pháp?

Sắc mặt Thiết Thủ đại biến, mấy chục thân ảnh giống Lục Lâm Thiên như đúc làm cho hắn vô cùng kinh ngạc.

Xuy!

Hơn mấy chục đạo linh hồn phân thân đánh trọng thương nhóm thanh niên đội chấp pháp, lập tức quay về bản thể Đại Hồn Anh, Đại Hồn Anh liền đánh thẳng tới chỗ Mỹ Cơ cùng Mị Linh vừa bị trọng thương, hoàn toàn không chút thương hương tiếc ngọc.

- Cẩn thận!

Thiết Thủ hét lớn một tiếng, thân ảnh cấp tốc lao thẳng về hướng Đại Hồn Anh, phất tay chấn động, một đạo quyền ấn đánh tới.

Lục Lâm Thiên cũng không hề ngăn cản, khóe môi nhếch lên, thủ ấn lặng yên ngưng tụ.

Quanh thân hắn nổi lên không gian lốc xoáy, từng luồng thiên địa năng lượng lặng yên kéo qua, lập tức rơi lên người hắn.

Xuy!

Chương 3994: Kẻ điên biến thái

Phanh phanh phanh!

Công kích của Vô Tình cùng Vô Tướng khiến năng lượng gợn sóng khủng bố lan tràn, từng mảng đại thụ che trời cùng ngọn núi cao ngất đều bị chấn nứt toác sụp đổ, san thành bình địa.

Hai người đều là Tuyên Cổ cảnh trung giai, đều tự có thủ đoạn, nhất thời không ai chiếm được tiện nghi.

Oanh!

Thiết Thủ cùng Đại Hồn Anh va chạm lẫn nhau, linh hồn năng lượng kích bắn, thân hình Đại Hồn Anh bị chấn động ảm đạm không ít, bước chân lảo đảo bật lui.

- Huyết sát âm hàn khí lợi hại, nhưng không có tác dụng quá lớn đối với ta, mặc kệ ngươi dùng bí pháp gì, hôm nay ngươi nhất định sẽ thật thảm!

Thiết Thủ vừa chiếm ưu thế, hàn mang lóe ra, lao thẳng tới Đại Hồn Anh, tay phải mang theo uy áp cùng nguyên lực cuồn cuộn ngưng tụ đánh thẳng tới trước, chân khí vô hình phong tỏa Đại Hồn Anh khiến hắn muốn thoát thân cũng khó khăn.

Đại Hồn Anh cũng không né tránh, lại va chạm cùng Thiết Thủ.

Oanh!

Năng lượng khủng bố đυ.ng chạm, vách núi dốc đứng gần bên bị ảnh hưởng nổ tung, vô số cự thạch nện xuống, tiếng nổ ầm vang bên tai không dứt.

Xuy!

Thân hình Đại Hồn Anh lại bị đánh bay, khí huyết sát âm hàn chợt rối loạn.

- Nhìn xem bí pháp của ngươi còn chống cự được bao lâu!

Thiết Thủ quát một tiếng, đang định tiếp tục ra tay, khuôn mặt bỗng dưng biến đổi, chẳng biết lúc nào thiên địa năng lượng xung quanh đang dao động với mức đáng sợ.

Năng lượng trong hư không giống như đang bị cắn nuốt, không ngừng lan tràn, trong chốc lát lan tràn vô biên vô hạn, giờ phút này chính hắn cũng có cảm giác thân bất do kỷ, giống như nguyên lực trong cơ thể đều bị cắn nuốt.

Thiết Thủ vừa ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Lục Lâm Thiên lăng không đứng trên bầu trời, hư không xung quanh rung chuyển không ngớt, uy lực vô cùng tận thẩm thấu lan ra, khí thế bá đạo lăng tuyệt thổi quét hư không!

- Khí tức thật quỷ dị, sao có uy thế mạnh như vậy!

Thiết Thủ rung động, trong mắt nổi lên dao động kịch liệt, hắn biết Lục Lâm Thiên đang ngưng tụ một loại lực lượng công kích khủng bố, nhất định không thể cho hắn thêm thời gian.

- Thiên Long quyền!

Trong tích tắc, Thiết Thủ cắn răng chấn động, cánh tay đánh thẳng ra một quyền ấn, quyền ấn đón gió liền trướng, đột nhiên hóa thành một hư ảnh thanh sắc cự long thật lớn.

- Thiên Long quyền, Thiết Thủ vận dụng toàn lực rồi!

Mỹ Cơ, Mị Linh, Tùng Liệt cùng Thanh Khải vừa giãy dụa thoát khỏi vách núi ngẩng đầu nhìn lên không trung, ánh mắt co rụt lại, tựa hồ không nghĩ tới Thiết Thủ đối phó Lục Lâm Thiên cũng phải động toàn lực.

Vô Tình lúc này cũng rình tới, có thể làm Thiết Thủ dùng toàn lực cũng đủ chứng minh thực lực của Lục Lâm Thiên.

- Ngao!

Thanh sắc cự long như vật còn sống, hư ảnh rít gào, hư không lộ ra khe không gian tối đen, mang theo lực lượng khủng bố bay thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

- Bát Hoang Thiên Địa quyết, đệ nhất quyết Thôn Thiên thế, nhất quyền chấn bát hoang!

Trong lòng Lục Lâm Thiên vừa quát, thủ ấn rơi xuống, quyền ấn tung ra, vặn vẹo hư không xuyên thủng không gian, xuyên qua cả bầu trời.

Quyền ấn lướt ra như tinh tú rơi xuống, thổi quét về hướng hư ảnh thanh long, chân khí như diệt thế, mang theo khe không gian tối đen đột nhiên đập thẳng lên hư ảnh thanh long.

Oanh!

Thân hình cự long khựng lại, tựa hồ như cảm giác điều gì, bắt đầu phủ phục, sau đó nứt toác, hoàn toàn bị phá hủy.

Phốc!

Hư ảnh cự long hủy diệt, Thiết Thủ phun máu tươi, cánh tay không ngừng nứt nẻ.

Quyền ấn hủy diệt lập tức hạ xuống trên người Thiết Thủ, không gian tan vỡ từng khúc, lực lượng diệt thế bá đạo trút xuống trên người Thiết Thủ.

Phanh phanh!

Quyền ấn khổng lồ đem cả vực sâu cùng vài ngọn núi lớn xung quanh đều phá hủy, mặt đất run rẩy không ngớt, khe nứt lan tràn rậm rạp khắp nơi.

Vực sâu sụp đổ, vô số cự thạch rơi xuống, âm thanh ầm vang quanh quẩn khắp cả không gian.

- Uy lực thật mạnh, tu vi Niết Bàn cảnh cao giai sao làm được!

Nhóm người Mỹ Cơ ngây dại, uy lực diệt thế kinh khủng kia không nên tồn tại trên đời này.

Xuy!

Cự thạch không ngừng trút xuống, một thân ảnh từ trong đống đá bay ra.

Xuy!

Lục Lâm Thiên như quỷ mị xuất hiện, giống như đã sớm chờ sẵn, một đạo trảo ấn vặn vẹo không gian chộp tới, bao phủ không gian trước người Thiết Thủ.

- Không xong!

Chân khí Thiết Thủ uể oải, toàn thân đầm đìa máu tươi, ánh mắt lộ vẻ sợ hãi, toàn lực phá không bỏ chạy, vừa tránh được trảo ấn của Lục Lâm Thiên.

- Ta nói rồi, tựa gánh lấy hậu quả đi!

Lục Lâm Thiên cười lạnh, một đạo kim huyết sắc quang mang trôi nổi, lướt ra một đạo quỹ tích huyền ảo bắn về phía trước.

- Ngao!

Trong tích tắc, một đạo kim huyết sắc đao mang bay ra, không gian ma diệt, đồng thời linh hồn lực lập tức bao trùm tới trước.

- Không xong!

Sắc mặt Thiết Thủ đại biến, tiêu sát khí đã bao phủ lấy hắn, giờ phút này hắn đã vô lực né tránh, kim huyết sắc đao mang nện lên lưng hắn, đao mang trút xuống, khe không gian cắt ngang đầu vai phải của hắn!

- Răng rắc!

Cánh tay phải áo nghĩa linh khí của Thiết Thủ bị cắt vỡ như khối đậu hũ, chia lìa khỏi thân hình.

- A…

Thiết Thủ thê thảm hét lớn một tiếng, bả vai đầm đìa máu tươi, thân hình nện xuống giữa không trung, cánh tay phải cũng bị Lục Lâm Thiên thu vào trong tay.

- Thiết Thủ bị phế!

Nhóm người Mỹ Cơ kinh hãi, nghẹn họng nhìn trân trối.

Oanh!

Vô Tình cùng Vô Tướng lại va chạm, tiếng nổ vang trầm thấp, thân hình hai người đồng thời thối lui, không ai chiếm được tiện nghi.

- Thiết Thủ!

Vô Tình nháy mắt rơi xuống chỗ Thiết Thủ, nâng đỡ hắn đứng lên, sắc mặt vô cùng khó xem, trong ánh mắt mơ hồ lộ xem ra sợ hãi.

Sưu sưu!

Thanh Khải, Mỹ Cơ, Mị Linh, Tùng Liệt rơi xuống sau lưng Vô Tình, chật vật không chịu nổi, vết thương chồng chất hãi hùng nhìn Lục Lâm Thiên.

- Sư phụ!

- Thiếu chủ!

Thái A, Vu Mã Tam Giới, Vô Tướng, Lý Cụ cũng đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, ba người khác bị thương không nhẹ.

- Lục Lâm Thiên, chấp pháp đội tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho các ngươi!

Vô Tình chặn lại bả vai tuôn máu của Thiết Thủ, ánh mắt đỏ đậm nhìn Lục Lâm Thiên quát lớn.

- Bây giờ là ta không buông tha các ngươi, nên nhớ là ai chiếm ưu thế, nếu ta là ngươi, nhất định phải nghĩ làm sao sống sót!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, thu cánh tay phải của Thiết Thủ vào giới chỉ.

- Lục Lâm Thiên, ngươi còn dám gïếŧ chúng ta hay sao, đây là mật địa Thiên giới, không phải địa phương cho ngươi cuồng vọng!

Vô Tình nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên quát.

- Đã gïếŧ một tên, ngươi cho rằng ta không dám sao?

Lục Lâm Thiên không khách khí nói.

Nghe vậy, Vô Tình trầm giọng nói:

- Lục Lâm Thiên, rốt cục ngươi muốn thế nào, ngươi có biết là ngươi đang kɧıêʋ ĸɧí©ɧ chấp pháp đội, kɧıêʋ ĸɧí©ɧ cả mật địa Thiên giới, ngươi đang chơi với lửa, có ngày chết cháy!

- Các ngươi tính là vật gì, ta có phong hào Chiến Hoàng, các ngươi chẳng qua thông qua cửa bên ngoài tiến vào mật địa Thiên giới, kɧıêʋ ĸɧí©ɧ cả mật địa Thiên giới hẳn là các ngươi đi!

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói:

- Cấp cho các ngươi lựa chọn, thứ nhất, ta không để ý gïếŧ thêm vài người, thứ hai, giao ra giới chỉ trữ vật, dám động tới ta phải trả đại giới!

- Vậy…

Ánh mắt chấp pháp đội nhìn Lục Lâm Thiên, chợt run rẩy.

- Các ngươi không có thời gian suy nghĩ, nếu không giao ra giới chỉ, ta sẽ đem các ngươi lột sạch treo lên Vạn Bảo sơn mạch, hoặc là gïếŧ các ngươi!

Chương 3995: Hư không thâm uyên

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hài hước mang theo lãnh ý:

- Đương nhiên, các ngươi có thể lựa chọn không tin ta, hoặc là liều mạng với ta, nhưng ta tin tưởng các ngươi sẽ làm ra lựa chọn thông minh nhất!

Vừa nghe lời của hắn, nhóm người Mỹ Cơ chợt kích động, họ tận mắt nhìn qua đám người Tùng Liệt bị lột sạch treo lên tàng cây.

Lục Lâm Thiên tuyệt đối không phải nói giỡn, nếu thật làm như vậy ngày sau họ cũng không còn cách nào ngẩng đầu nhìn người khác.

Về phần liều mạng, họ đã biết thực lực của Lục Lâm Thiên, kết cục của Thiết Thủ, Thanh Khải cùng Tùng Liệt diễn ra trước mắt, căn bản không khả năng liều mạng, cho dù là Vô Tình cũng khó mà làm được.

Ánh mắt mọi người sợ hãi nhìn qua Vô Tình.

- Lục Lâm Thiên, ta thề, nhất định không để yên cho ngươi, ngày khác đòi lại gấp bội!

Ánh mắt Vô Tình âm lệ, khuôn mặt xanh mét co rúm lại, vừa dứt lời liền ném trữ vật giới chỉ về hướng Lục Lâm Thiên.

Hưu!

Nhìn thấy Vô Tình đã giao ra giới chỉ, người chấp pháp đội cũng không dám chần chờ, nếu bị tên biến thái Lục Lâm Thiên lột sạch treo lên trong Vạn Bảo sơn mạch, ngày sau họ không cách nào ngẩng đầu trong Thượng Thanh đại thế giới, đành phải đem giới chỉ ném cho Lục Lâm Thiên.

Mị Linh cùng Mỹ Cơ càng không dám do dự, hai nàng tận mắt chứng kiến nữ tử đội tuần tra bị lột sạch chỉ còn lưu lại áo lót quần lót, Lục Lâm Thiên chính là tên biến thái, là kẻ điên.

Lục Lâm Thiên thu nhận toàn bộ giới chỉ, nói:

- Hiện tại các ngươi có thể cút, đừng làm cho ta thay đổi chủ ý!

- Lục Lâm Thiên, hôm nay ban tặng, không bao lâu nữa các ngươi phải bồi hoàn gấp bội!

Sắc mặt Vô Tình âm trầm, đây là đả kích lớn nhất với đội chấp pháp từ trước tới nay, cũng là thảm bại đầu tiên trong đời hắn.

Sưu sưu!

Người chấp pháp đội cũng không dám ở lâu, lập tức thoát đi, hận không thể rời khỏi Lục Lâm Thiên càng xa càng tốt.

Sau cuộc đại chiến, trời chiều dần dần buông xuống, sương mù dâng lên, gió núi xào xạc, cuộc đại chiến vừa rồi cũng đã tan thành mây khói.

- Thương thế các ngươi thế nào?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Sư phụ, mọi người không trở ngại, chỉ cần một chút thời gian là có thể khôi phục.

Thái A nói.

- Thiếu chủ, chấp pháp đội bị thương nặng, chỉ sợ sẽ không bỏ qua.

Vô Tướng đi tới nói.

- Trong chấp pháp đội cũng chỉ có hai người khó đối phó nhất, cũng may họ không xuất hiện, sự tình sau này hẵng nói, phỏng chừng trong thời gian ngắn bọn hắn cũng sẽ không tới làm phiền chúng ta, hiện tại đi xuống dưới nhìn xem!

Nói xong hắn dẫn đầu nhảy xuống vực sâu, Vạn Tự nguyên đan cảm giác được dao động bất thường, đi xuống vực sâu càng thêm mãnh liệt.

Bốn người Thái A cùng nhảy theo xuống dưới, đi xuống vực sâu đã bị sụp đổ.

- Thực lực đủ mạnh, lại cuồng ngạo bá tuyệt, một quyền vừa rồi thật khủng bố, tựa hồ hình như đã từng nghe nói qua.

Ngay sau khi năm người Lục Lâm Thiên đi xuống vực sâu, tận sâu trong trời cao vang ra tiếng thì thào, sau đó trở nên bình tĩnh.

- Vô Tình, chúng ta làm sao bây giờ, lần này đội chấp pháp chúng ta thật khó thể ngẩng đầu lên!

Ánh trăng bao phủ, bên trong rừng rậm, Thanh Khải uể oải hỏi, ánh mắt oán hận, một chiêu đã bị Lục Lâm Thiên giải quyết, trữ vật giới chỉ cũng mất, loại vũ nhục này cùng trọng thương trong người không cách nào rửa sạch.

- Thông tri Sát Thiên cùng Pháp Vương xuất quan, chỉ có hai người họ mới có thể đối phó Lục Lâm Thiên.

Vô Tình trầm giọng nói, ánh mắt run rẩy.

- Sát Thiên cùng Pháp Vương đã truyền tới tin tức, nếu không phải chuyện khẩn cấp thì đừng quấy rầy bọn họ, lần này họ bế quan cũng trọng yếu, Thương Khung chiến trường sắp mở ra, đội chấp pháp chúng ta khó khăn lắm mới lấy được danh ngạch tham dự, hai người họ cũng là hi vọng tranh đấu với Cổ tộc cao nhất của chúng ta, nếu quấy rầy họ chỉ sợ không ổn thỏa.

Mỹ Cơ thoáng do dự, nói.

Vô Tình trầm giọng:

- Lần này không bình thường, ngoại trừ họ chúng ta căn bản không thể đối kháng Lục Lâm Thiên, ngày nào chưa trừ diệt hắn, đội chấp pháp thật sự khó thể ngẩng đầu lên, vĩnh viễn biến thành trò cười của Thượng Thanh đại thế giới!

Dưới vực sâu, cự thạch hỗn độn chất chồng, ánh trăng không thể xuyên thấu, làm bên dưới vực biến thành một mảnh hôn ám.

Năm thân ảnh xuyên qua khe hở cự thạch, như đang tìm kiếm gì đó.

- Sư phụ, bên dưới này rốt cục có vật gì lại có thể tạo ra dao động như vậy?

Thái A hỏi.

- Ta cũng không biết là vật gì, có lẽ là có bảo vật cũng không nhất định.

Lục Lâm Thiên nói, nương bằng cảm giác của Vạn Tự nguyên đan, thân ảnh hắn lập tức xuất hiện trước một vách núi, thì thào:

- Ta nghĩ hẳn chính là chỗ này!

- Thiếu chủ, vách núi này như động, chân khí bất thường.

Vô Tướng quan sát vách núi, phát hiện giống như có cỗ chân khí áp lực giống như núi lửa sắp phun trào ra ngoài.

- Thiếu chủ, vách núi này không bình thường!

Vu Mã Tam Giới kinh ngạc hô.

Răng rắc!

Vách núi trước mặt mọi người đột nhiên rung động nứt nẻ, từng luồng cường quang bắn ra.

Ánh mắt Vu Mã Tam Giới trừng lớn, chân khí khủng bố nhất thời bao phủ năm người.

Hết thảy diễn ra nhanh như chớp, trên vách núi bắn ra chân khí dâng trào như núi lửa, nháy mắt đã bao trùm cả năm người bọn họ.

- Mau lui lại, mau!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, lập tức thi triển thời gian áo nghĩa cùng không gian áo nghĩa bao vây bốn người, thân hình cấp tốc thối lui ra sau.

Hoa lạp lạp!

Lực lượng hấp xả thật lớn đổ trút xuống, nháy mắt bao trùm, cắn nuốt phiến không gian, nháy mắt cắn nuốt cả năm người, mà không gian cũng bị lực hấp xả cắn nuốt không thấy.

Oanh long!

Lực hấp xả vừa co rụt lại, vô số cường quang hội tụ cùng một chỗ, nương theo sau cỗ chân khí kinh khủng, đập thẳng ra vực sâu, như sóng xung kích đem vô số cự thạch chấn vỡ tung lên cao, xuyên thẳng thiên không.

Đêm, trăng sáng treo cao, ánh trăng mờ nhạt, cả núi non thật yên tĩnh.

Đột nhiên thiên địa như thay đổi, một đạo cường quang thật lớn từ vực sâu xuyên thẳng trời cao, thiên địa run lên, lập tức gió giục mây vần, mây đen che phủ bầu trời, che lấp cả vầng trăng sáng.

Thiên địa năng lượng hội tụ, tương liên cùng cường quang dưới vực sâu, không gian vặn vẹo, khí thế khủng bố như núi lửa phun trào, thiên địa năng lượng vô cùng vô tận lập tức tràn ngập khắp cả thâm uyên…

Xuy!

Lục Lâm Thiên bị cỗ lực lượng hấp xả thật lớn kéo tới, quá mức khủng bố, làm cho hắn còn chưa kịp phản ứng đã giống như xuyên thấu qua một tầng bích chướng không gian, sau đó rơi vào trong một không gian hư vô.

Trong không gian hư vô, năng lượng khủng bố tràn ngập, còn nương theo cỗ linh hồn chân khí có chút khủng bố.

Phốc!

Vu Mã Tam Giới, Lý Cụ cùng phun ra máu tươi, Thái A cũng rỉ máu, bởi vì lực hấp xả đã liên lụy tới vết thương của ba người bọn họ.

- Thiếu chủ, đây là địa phương gì?

Ánh mắt Vô Tướng nhìn quanh không gian, thiên địa năng lượng nơi này nồng đậm tới mức thật khủng bố.

- Nơi này có chút quỷ dị!

Lục Lâm Thiên dùng tâm thần quan sát, chợt nhíu mày cả kinh:

- Không tốt!

Hắn vừa dứt lời, trên hư không từng luồng thiên địa năng lượng khủng bố không biết từ nơi nào thẩm thấu ập tới, nhất thời hình thành năng lượng phong bạo vô cùng kinh khủng.

- Theo ta tới đây!

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, thời gian không gian áo nghĩa tràn ra, bao phủ bốn người, bứt ra ngoài, thân ảnh rơi xuống chỗ lốc xoáy ít nhất.

Xuy!

Tuy nơi này cũng bị lan tới, nhưng với thực lực của mọi người còn có thể đối kháng được, nếu ở lại chỗ vừa rồi, chỉ sợ hậu quả cực kỳ nghiêm trọng.

Lực cắn nuốt tràn ra từ trong hư không, tựa hồ có cỗ khí tức đang thức tỉnh, mà cỗ khí tức kia đang dần dần tỉnh lại.

- Sư phụ, khí tức nơi này…ta có thể cắn nuốt!

Thái A kinh ngạc phát hiện thiên địa năng lượng nơi này lại có thể cắn nuốt luyện hóa.

Chương 3996: Đường Dần cùng Lôi Tiểu Thiên

- Đích thật là có thể cắn nuốt luyện hóa!

Trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên có cỗ nguyên lực lốc xoáy xoay tròn, cắn nuốt thiên địa năng lượng xung quanh, giống như địa tâm linh mạch trong Linh Võ thế giới, thiên địa năng lượng càng thêm nồng đậm, sau khi dùng Hỗn Độn Âm Dương quyết cắn nuốt là có thể luyện hóa thành nguyên lực của chính mình.

- Thiếu chủ, hiện tại chúng ta làm sao bây giờ?

Vô Tướng ngưng trọng hỏi.

Lục Lâm Thiên nhìn năng lượng lốc xoáy khủng bố bên trong không gian, nếu bị kéo vào bên trong tuyệt đối không phải chuyện tốt, muốn đi ra ngoài chỉ sợ là không được, huống chi còn không biết lối ra ở nơi nào, đành nói:

- Thiên địa năng lượng nơi này hình như bị liên lụy hấp thu mà tới, mọi người ở lại đây chữa thương, phỏng chừng ưu đãi không ít, hiện tại chờ trị xong vết thương rồi tính sau.

Nghe vậy mọi người gật đầu. Một lát sau Thái A khoanh chân ngồi xuống, hưng phấn vận chuyển Hỗn Độn Dương Linh quyết bắt đầu cắn nuốt thiên địa năng lượng, quanh thân lập tức bao phủ bên trong cương khí thật nóng bỏng.

- Trong này rốt cục là cái gì?

Linh hồn lực của Lục Lâm Thiên mẫn tuệ cảm giác được có cỗ khí tức đang từ từ thức tỉnh.

Dùng tâm thần quan sát, Lục Lâm Thiên phát giác cỗ khí tức kia cực kỳ huyền ảo, như mới ra đời. Khí tức lại có chút liên quan tới mộc hệ áo nghĩa, nhưng lại không phải mộc hệ, cảm giác giống như sinh cơ sinh ra.

- Rốt cục là vật gì thức tỉnh biến hóa?

Lục Lâm Thiên thì thào nói, tâm thần muốn dò xét bên trong, nhưng phát hiện có cỗ năng lượng vô hình ngăn cản, với linh hồn lực của hắn cũng không thể đi vào.

- Đành chờ đợi thôi!

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương quyết cắn nuốt thiên địa năng lượng, tâm thần đắm chìm trong lĩnh ngộ.

- Thân diệc diệt, thụ sinh tử, tam hoặc toàn đoạn, sinh tử vĩnh diệt, Tuyên Cổ kim nhi bất biến, lịch vạn kiếp nhi thường tân…

Lục Lâm Thiên thì thào nói, khí tức sinh cơ thức tỉnh làm linh quang chợt lóe, đột nhiên có điều lĩnh ngộ, quanh thân bao phủ trong kim mang, thiên địa năng lượng nồng đậm tiến vào thân hình, được Hỗn Độn Âm Dương quyết luyện hóa, hóa thành nguyên lực tinh thuần không ngừng truyền vào trong đan điền khí hải…

Oanh!

Sắc trời đã sáng hẳn, bên dưới vực sâu Vạn Bảo sơn mạch, quang trụ ngập trời tương liên cùng trời cao, phong vân khuấy động, thiên địa năng lượng cuồn cuộn dũng mãnh tràn vào thâm uyên, từ mãi đêm khuya cho tới sáng sớm.

Sưu sưu…

Động tĩnh làm không ít thân ảnh lục tục chạy tới, từng luồng chân khí bao phủ, không một ai là kẻ yếu.

Ánh mắt mọi người kinh ngạc, chân khí khủng bố làm cho kẻ khác không dám tới gần.

- Tựa hồ có bảo vật xuất thế, động tĩnh như vậy tuyệt đối không phải bảo vật bình thường!

- Khí tức quá mạnh mẽ, không thể tới gần, không biết là bảo vật cấp độ nào xuất thế!

- Chẳng lẽ lại có Thiên Sinh linh vật mới xuất hiện?

Đông đảo cường giả trôi nổi trên bầu trời vực sâu, nhìn thấy quang trụ năng lượng phóng lên cao, ánh mắt lộ vẻ nóng cháy.

- Mau nhìn, người Đường gia đã tới!

- Người đi trước là Đường Dần!

- Sao Đường Dần cũng tới, bảo vật kia xem như không hi vọng rồi!

Giờ phút này ở nơi xa xuất hiện mười mấy thân ảnh, đi đầu là một thanh niên, thân hình béo tròn, nhưng cũng có vẻ dễ xem.

Thanh niên hai mươi tám hai mươi chín tuổi, quần áo trắng thêu hoa văn tinh mỹ, khoác áo tơi trắng, ngũ quan không quá tuấn lãng nhưng lại có cảm giác vĩ ngạn, như đối mặt với một ngọn núi khổng lồ.

Nhìn thấy đoàn người, sắc mặt mọi người khẽ biến, bởi vì đó là người Đường gia, trong mật địa Thiên giới cùng Thượng Thanh đại thế giới, Đường gia thuộc một trong mười cỗ thế lực cực mạnh, Đường gia cũng là một trong tám đại Cổ tộc Thượng Thanh đại thế giới, giới trẻ tuổi Đường gia mỗi người thiên phú cực cao, đều là người nổi bật trong muôn người.

Đi đầu là Đường Dần, chỉ sợ trong mật địa không ai không biết hắn, đệ nhất nhân trẻ tuổi Đường gia, nhân tài kiệt xuất, thực lực mạnh mẽ, được xếp vào Thiên bảng.

- Đường Dần đại ca, trong Vạn Bảo sơn mạch sao có động tĩnh lớn như vậy, tính ra Vạn Bảo sơn mạch nằm trong mật địa Thiên giới, cũng không có vật gì đi?

Một cẩm bào thanh niên nhìn thấy mọi người đứng quanh vực sâu, tuy bản thân hắn cũng có ngạo khí nhưng lại tỏ vẻ kính sợ với thanh niên vĩ ngạn kia.

- Đây là trong Thiên giới, là địa phương trọng yếu của Thượng Thanh đại thế giới, vĩnh viễn không nên xem thường bất kỳ địa phương nào.

Ánh mắt Đường Dần lướt qua xung quanh, nói:

- Nơi đây hẳn mới có một trận giao thủ kịch liệt, thực lực tuyệt đối không thấp.

Cẩm bào thanh niên liền nói:

- Ta có biết một ít, hình như là người chấp pháp đội giao thủ cùng hai người có phong hào Chiến Hoàng mới tới. Mấy ngày nay chấp pháp đội xuất động chừng ba mươi người, Tùng Liệt, Thanh Khải, Mỹ Cơ, Mị Linh, Thiết Thủ, Vô Tình cùng ra tay, nhưng vẫn thua bại mà về, cánh tay phải áo nghĩa linh khí của Thiết Thủ bị phế bỏ, tiểu đội Tùng Liệt cùng người của đội tuần tra bị lột sạch treo lên tàng cây, Thanh Khải, Mỹ Cơ, Mị Linh trọng thương, nghe nói đội chấp pháp còn có một người bị đánh chết!

Đường Dần nghe vậy, ánh mắt có chút dao động, nói:

- Chấp pháp đội lần này thảm bại, phỏng chừng hai tên Sát Thiên cùng Pháp Vương cũng sẽ không tiếp tục bế quan!

Dừng một chút, Đường Dần nói:

- Nhưng ta cảm thấy hứng thú nhất là ai to gan như vậy, ngay cả người chấp pháp đội chẳng những dám động còn dám giết, người mới tới lại phế đi Thiết Thủ, chẳng lẽ là có cường giả hỗ trợ hay sao, bằng không sao có thể làm được.

- Nghe nói là Lục Lâm Thiên cùng Thái A ra tay.

Cẩm bào thanh niên nói.

- Lục Lâm Thiên, Thái A?

Khóe môi Đường Dân giật giật, nói:

- Hình như ta đã nghe qua tên hai người này.

- Đại ca, trí nhớ của ngươi có phải càng ngày càng kém hay không?

Một nữ tử mỹ mạo, khí chất cao quý nói:

- Lần trước trong tộc truyền về tin tức, trong đó nhắc tới Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên mang theo mấy trăm vạn người của Vô Sắc trung thiên thế giới đi vào Trung Minh thế giới của Thái Minh trung thiên thế giới tiêu diệt Thiên Long tông, đánh chết nhiều Tuyên Cổ cảnh, nghe nói một tu vi Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong cũng bị hắn đánh chết!

Đường Dần nghe vậy nhíu mày, nói:

- Ta nhớ ra rồi, nghe nói người kia lĩnh ngộ kỳ đặc áo nghĩa thứ năm đi!

Nữ tử nói:

- Không tệ, hắn lĩnh ngộ kỳ đặc áo nghĩa thứ năm, trong trận cuối cùng của Vạn Thế đối quyết lấy một địch bốn, ngang nhiên không để ý quy tắc đánh chết đối thủ, đắc tội Phượng Hoàng bộ tộc, lần này suýt gây ra hai đại thế chiến, cho nên không nhận được phong hào Chiến Thần!

- Lục Lâm Thiên…

Đường Dần bỗng nhiên nhìn về một hướng, nói:

- Tên hỗn cầu của Lôi gia cũng đi tới, nhìn hắn gần đây thật rỗi rảnh!

- Đường Dần, đừng nói bậy sau lưng ta, ngươi có thể tới tầm bảo, chẳng lẽ ta không tới được sao, bảo vật cuối cùng là của ai, vậy phải tự xem bổn sự!

Một âm thanh như sấm sét rơi xuống, vài đạo cầu vồng vừa dừng lại, cầu vồng thu liễm, vài thanh niên nam nữ đã hạ xuống cách Đường Dần không xa.

Mấy thân ảnh vừa tới, nhân số không nhiều bằng Đường gia, nhưng khí thế không kém bao nhiêu, khí độ bất phàm, còn có vẻ ngạo nghễ.

Đặc biệt một người mặc áo tím, mái tóc buông xõa, khí chất càng thêm lợi hại.

- Lôi Tiểu Thiên Lôi gia!

- Lôi Tiểu Thiên cùng Đường Dần đều tới, chỉ sợ chúng ta càng không có cơ hội.

- Mấy người này không phải đang bế quan tu luyện sao, vì sao rảnh rỗi chạy tới đây thế này.

Lôi gia, một trong tám đại Cổ tộc, một trong mười đại thế lực Thượng Thanh đại thế giới.

Lôi Tiểu Thiên cũng là cường giả Thiên bảng, hai người này có mặt, những người khác xem như không còn cơ hội.

- Ngươi không bế quan, chạy ra đây làm gì?

Đường Dần tức giận hỏi.

Lôi Tiểu Thiên bước tới, không quản Đường Dần mà đi về hướng nữ tử, khuôn mặt tuấn lãng lộ nụ cười, lộ ra má lúm đồng tiền, còn mang theo vẻ xấu xa tinh quái.

Lôi Tiểu Thiên cười nói:

- Tiểu Tiểu, muội cùng đại ca muội không phải thân huynh muội đúng không, muội xinh đẹp như vậy, tên kia béo như thế, khẳng định không phải thân huynh mội.

Chương 3997: Hải vực truy sát

- Lôi Tiểu Thiên, ta mập thế nào?

Nghe vậy, ánh mắt Đường Dần trợn lên nhìn Lôi Tiểu Thiên.

- Tiểu Thiên, đại ca ghét nhất bị người khác nói hắn mập, huynh lại muốn luận bàn với hắn hay sao?

Nữ tử mỉm cười, nụ cười khuynh thành làm Lôi Tiểu Thiên gợn sóng, lập tức khôi phục bình thường, nói:

- Ta lười luận bàn cùng hắn, không có ý nghĩa, ta chỉ cảm thấy hứng thú với bảo vật sắp xuất thế!

- Đúng rồi!

Lôi Tiểu Thiên chợt quay đầu nói:

- Khi ta tới đây đã lấy được tin tức, nghe nói mấy ngày nay chấp pháp đội mất mặt thảm hại vô cùng.

- Tin tức của ngươi thật đủ linh thông.

Đường Dần liếc mắt:

- Ta cũng đã sớm biết, lá gan của Lục Lâm Thiên thật không nhỏ, nhưng mấy năm nay chấp pháp đội cũng thật hung hăng càn quấy, có người giáo huấn một chút cũng tốt.

- Nói tới là tới, tên kia xuất quan!

Đường Dần vừa dứt lời, ánh mắt Lôi Tiểu Thiên nhíu lại, nhìn về một hướng.

Hưu!

Hơn mười thân ảnh lướt tới, vài lần chớp động đã xuất hiện trên không, đi đầu là một nam tử, khuôn mặt có chút tuấn lãng, hai mắt âm trầm sát khí, chân mày có vết đao càng tăng thêm dữ tợn.

- Đệ nhất nhân Sát Thiên dưới Pháp Vương, thực lực không kém, cũng rất khó chơi, đoán chừng vì Lục Lâm Thiên mà tới!

Ánh mắt Đường Dần đảo qua.

- Lục Lâm Thiên rốt cục có ba đầu sáu tay gì, vừa tiến đến lại có thể gây ra động tĩnh lớn như vậy, hiện tại còn làm cho Sát Thiên phải tới đây, có cơ hội ta thật muốn gặp hắn!

Lời của Lôi Tiểu Thiên vừa dứt, lập tức lại nhíu mày, nói:

- Bất quá ta thật kỳ quái, Lục Lâm Thiên giết người chấp pháp đội, vì sao những lão nhân gia đều không xử lý, chẳng lẽ bọn họ không biết sao? Qua nhiều năm như vậy tựa hồ còn chưa có người nào dám hạ sát thủ trong Thiên giới a!

- Việc này cũng không biết được, ta đoán những vị lão nhân gia phỏng chừng cũng có quyết định của chính mình đi!

Đường Dần nói.

- Tiểu Thiên, chẳng lẽ huynh cũng muốn tìm Lục Lâm Thiên luận bàn hay sao?

Nữ tử hỏi.

Lôi Tiểu Thiên nhún vai, nói:

- Muốn cùng ta luận bàn, nếu hắn có thể đào thoát khỏi tay Sát Thiên mới có tư cách này, nếu không cũng không thể gọi là luận bàn mà là ta chà đạp hắn, vậy không có ý nghĩa!

- Chấp pháp đội Vô Tình, Mị Linh, Mỹ Cơ đều đã tới.

- Còn có Sát Thiên, tên kia không phải đã cùng Pháp Vương bế quan sao, sao lúc này cũng tới.

- Nếu ta suy đoán không tệ, chỉ sợ có quan hệ với Lục Lâm Thiên đi.

- Lục Lâm Thiên là ai? Hình như trước kia không nghe nói qua a?

- Sát Thiên, tối hôm qua Lục Lâm Thiên phế tay Thiết Thủ, đánh trọng thương Tùng Liệt cùng Thanh Khải, nhục nhã toàn bộ chấp pháp đội chúng ta ở nơi đây.

Sắc mặt Vô Tình âm trầm, hướng nam tử tràn ngập sát khí bên cạnh nói.

- Đường gia Đường Dần cùng Lôi gia Lôi Tiểu Thiên đều ở đây, chỗ này hẳn có bảo vật gì xuất thế, trước tranh đoạt bảo vật, sau đó lại đối phó Lục Lâm Thiên, dám động tới người chấp pháp đội, hắn tự chui đầu vào rọ!

Sát Thiên tràn ngập sát ý nói.

Oanh long!

Đúng ngay lúc này lại có động tĩnh thật lớn, thiên địa năng lượng đột nhiên tán đi, quang trụ khổng lồ thu liễm chìm xuống vực sâu.

- Có động tĩnh!

Sau thoáng yên tĩnh ngắn ngủi, từng thân ảnh nhảy xuống vực, hóa thành từng đạo cầu vồng lao thẳng xuống dưới…

Trên hải vực mênh mông vô bờ, hơn mười người vây khốn một nam một nữ, nam mặc trường bào màu xám, ngũ quan như điêu khắc, tuấn mỹ lại cương nghị, ánh mắt sáng ngời thâm thúy.

Nữ tử dung nhan tuyệt mỹ, thân ảnh uyển chuyển mê người, đôi mắt to ngập nước, làm cho người ta nhìn vào như muốn hãm sâu trong đó.

Một nam một nữ cảnh giác nhìn nhóm người vây quanh, vẻ mặt có chút ngưng trọng.

- Các ngươi chạy không thoát, giao ra bảo vật, nếu không giết không tha!

Hơn mười người chân khí sắc bén, đầu lĩnh là một trung niên dáng vẻ âm sát, trong mắt tràn ngập sát ý.

Một nam một nữ đưa mắt nhìn nhau, không hề có chút vẻ khuất phục.

- Giết!

Thấy thế trung niên quát một tiếng, nguyên lực run lên, âm sát nguyên lực nháy mắt bạo tuôn, đầu ngón chân giẫm hư không, thân hình bay tới.

Oanh!

Trung niên nhanh như chớp ngưng tụ âm hàn chưởng ấn, vỗ về hướng thanh niên áo xám, hải vực bên dưới chợt nổi lên sóng to gió lớn.

- Tam muội, ngươi đi trước, ta muốn thoát thân không khó!

Nam tử áo xám vừa dứt lời, nguyên lực khởi động, ngưng tụ thành một quyền ấn, không gian vặn vẹo, giữa không trung vang lên tiếng nổ bạo, lập tức va chạm vào chưởng ấn âm hàn.

- Phanh!

Một chưởng một quyền oanh kích lẫn nhau, không gian run lên, hải vực như gặp phải quả bom nổ tung, sóng lớn ngập trời.

Một vầng âm sát cương khí bao phủ trung niên, lại thêm âm sát khí hướng nam tử áo xám dũng mãnh lao tới.

Oanh!

Cả không gian đều run rẩy, âm sát lực khởi động, thân hình thanh niên bị đẩy lui.

- Đại ca, ngươi cẩn thận!

Nữ tử quát lớn, ánh mắt lạnh lẽo, hắc vụ ngập trời đột nhiên khởi động, hắc vụ bao phủ trời đất, trong phút chốc lan tràn khắp cả hư không.

- Cẩn thận, độc công lợi hại!

Sắc mặt đoàn người đại biến, cực kỳ kiêng kỵ hắc vụ, liên tiếp thối lui.

Hưu!

Trong hắc vụ ngập trời, vô số độc ti nhỏ như sợi tóc nháy mắt xuyên thủng không gian, hướng đoàn người bay tới, chân khí kịch độc khủng bố làm linh hồn bọn họ bất an.

- Phá!

Đoàn người thi triển thủ đoạn, toàn lực bài trừ độc ti, nhưng nữ tử cũng đã biến mất ngay tại chỗ.

- Các ngươi mau đuổi theo nữ nhân kia, nhanh, nói không chừng bảo vật ở trên người của nàng, người này để ta đối phó là được!

Trung niên ngăn cản trước người Dương Quá, sắc mặt cực kỳ khó xem.

- Đuổi!

Từng thân ảnh lập tức đuổi theo, hóa thành cầu vồng bay mất.

- Tiểu tử, giao ra bảo vật, nếu không ngươi sẽ hối hận!

Trung niên âm trầm nói.

- Bảo vật vô chủ, ai đạt được là của người đó, không liên quan gì tới ngươi!

Nam tử áo xám nói.

- Không tệ, ai được là của người đó, chỉ tiếc thực lực ngươi không đủ!

Trung niên phất tay, một đạo thủ ấn bắn ra, không gian bị xé nát, lưu lại khe không gian tối đen, nháy mắt lan tràn tới trước người thanh niên áo xám.

Ánh mắt thanh niên ngưng lại, kết xuất thủ ấn, không gian rối loạn, khe không gian lan tràn, chặt đứt thủ ấn của trung niên.

- Biết ngươi tu luyện thời gian cùng không gian áo nghĩa, chẳng qua thực lực của ngươi còn chưa đủ!

Trung niên quát một tiếng, thân ảnh đi tới bên người thanh niên, lại một đạo thủ ấn cuồn cuộn xuyên thủng không gian bay qua.

- Chấn Thiên!

Sắc mặt thanh niên khẽ biến, một đạo hoàng kim quang mang tràn ra, một thanh kiếm liền xuất hiện trong tay.

Ông ông…

Một đạo kiếm quang hư ảo như màn hào quang hộ thân bao phủ thân hình thanh niên bên trong.

Xuy!

Thủ ấn rơi lên màn hào quang, nhất thời làm thân hình thanh niên lảo đảo thối lui, sắc mặt tuy tái nhợt nhưng vẫn có thể đối kháng.

Thanh niên thối lui, một cước giẫm hư không, hải vực lật ngược sóng biển ba đào, nhờ vậy mới ổn định thân hình, hai tay cầm kiếm, vung cao.

Ông!

Thanh kiếm run lên, vô cùng bá đạo, cả hải vực lâm vào phong vân biến sắc, hư không hôn ám, chỉ còn lại kim mang tản ra chói mắt.

- Linh khí thật mạnh!

Sắc mặt trung niên đại biến, uy lực thanh kiếm làm cho hắn kinh ngạc.

- Phá Thiên thức!

Thanh kiếm vẽ ra kiếm quyết, kim mang nổ bắn khắp nơi, hóa thành hàng vạn hàng ngàn kiếm quang, dùng xu thế bao trùm bạo lướt tới, mang theo tiếng kiếm minh vang triệt khắp cả bầu trời hải vực.

Hưu!

Chỉ một thoáng kiếm quang lướt qua, không gian nứt toác, bổ ra khe không gian tối đen.

- Phá!

Trong tay trung niên ngưng tụ từng đạo thủ ấn, bạo lướt nghênh đón vô số kiếm quang lao tới.

Oanh long long!

Năng lượng va chạm, hư không sụp đổ, năng lượng kình khí phá hủy cả phiến không gian, hải vực nổi lên sóng to gió lớn, lực lượng hủy diệt lan tràn, cả phiến hư không đều bị tiêu hủy không còn nhìn thấy.

Sau khi hết thảy bình tĩnh trở lại, trong mắt trung niên đã mất đi thân ảnh thanh niên áo xám.

- Tiểu tử, ngươi trốn không thoát đâu!

Trung niên nổi giận, như phát hiện ra điều gì, thân ảnh chợt lóe nhất thời lướt đi xa.

Chương 3998: Thực lực khủng bố

Bên trong mật địa Thiên giới, dưới vực sâu Vạn Bảo sơn mạch, thỉnh thoảng lại có thân ảnh lóe ra.

Không ít người sắc mặt nghi hoặc, đang tìm kiếm gì đó, nhưng không có chút thu hoạch nào.

- Kỳ quái, đã ba ngày vẫn không có phát hiện, chẳng lẽ bảo vật còn biết chạy hay sao?

Lôi Tiểu Thiên nhìn một khối vách núi, sắc mặt cực kỳ nghi hoặc, suốt ba ngày hắn cẩn thận quan sát vực sâu, nhưng không hề có chút phát hiện.

Thế nhưng động tĩnh ba ngày trước ở dưới vực sâu rõ ràng chứng tỏ thật sự có bảo vật tồn tại.

- Đã cẩn thận tìm kiếm qua, không có chút dấu vết gì, cũng không biết nơi này có bảo vật gì!

Ánh mắt Đường Dần cực kỳ nghi hoặc, hiện tượng này quá mức khác thường, với thực lực của bọn họ muốn tìm kiếm đồ vật không thể nào tìm không thấy, nhưng lần này không ít người đi xuống vực sâu tìm kiếm suốt ba ngày cũng không hề phát hiện…

Bên trong hư không năng lượng cuồng bạo, không biết từ khi nào đã biến thành bình thản, nhưng thiên địa năng lượng vẫn nồng đậm như trước.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi, toàn thân không chút sinh cơ, chân khí thanh lương, nếu không phải trong miệng hắn luôn thì thào lẩm bẩm, chỉ sợ bị người nghĩ lầm chỉ là một thi thể.

Thái A ngồi gần đó, quanh thân bao phủ cỗ cương khí quỷ dị, cương khí thật chói mắt, nhưng lại không có khí tức dao động.

Xuy!

Tận sâu trong hư không đột nhiên run rẩy lên.

Lục Lâm Thiên bỗng dưng mở mắt, cương khí thu liễm, trọc khí thở mạnh, toàn thân khôi phục sinh cơ.

Ngay lúc này Vô Tướng cũng mở mắt, tựa hồ cảm nhận được gì đó.

Nhưng Thái A, Vu Mã Tam Giới cùng Lý Cụ lại không có phản ứng.

- Khí tức kia rốt cục là vật gì?

Lục Lâm Thiên nhìn vào sâu trong, linh hồn lực mẫn tuệ tìm kiếm, hắn có thể cảm giác được tận sâu trong đã có vật gì thức tỉnh, sinh cơ mơ hồ xuất hiện.

Sinh cơ, từ hư vô tới thức tỉnh, giống như suy diễn hình thái sinh mệnh, làm Lục Lâm Thiên chìm đắm trong lĩnh ngộ suốt năm ngày thời gian.

- Thiếu chủ, Thái A thiếu gia hình như đang chuẩn bị đột phá!

Vô Tướng lên tiếng, toàn thân Thái A bao phủ trong cương khí, không có chân khí dao động, nhưng Vô Tướng có thể nhận ra Thái A đang đột phá.

Lục Lâm Thiên liền nhìn qua chỗ Thái A, cảm giác khí tức trên người hắn, chẳng những là đột phá, còn đang trong thời điểm khẩn yếu nhất.

Phỏng chừng đoạn thời gian lịch lãm gần đây làm cho Thái A có lĩnh ngộ, lúc này sắp chứng ngộ sinh tử Niết Bàn cảnh, đặt chân Niết Bàn cảnh cao giai.

Xuy!

Tận sâu trong hư không lại run rẩy, lần này hai người Vu Mã Tam Giới cùng Lý Cụ bừng tỉnh, ánh mắt đều nhìn vào sâu trong hư không.

- Thiếu chủ, ở trong đó hình như có vật gì?

Vô Tướng nói.

Lục Lâm Thiên nhìn qua:

- Hai ngươi chiếu cố Thái A, ta cùng Vô Tướng đi xem.

- Dạ!

Hai người gật đầu, đứng dậy đi tới bên cạnh Thái A…

Hư không nơi đây cũng không biết là địa phương nào, tầm mắt gián đoạn, lại có cảm giác như mây mù lượn lờ, không biết lớn bao nhiêu, vô biên vô hạn.

Lục Lâm Thiên cùng Vô Tướng đi tới, cũng thật cẩn thận, không dám có chút khinh thường.

Chân khí kia làm cả hai cảm thấy trong lòng phát run, đặc biệt là linh hồn càng thêm rung động.

- Cẩn thận một chút!

Lục Lâm Thiên nhắc nhở, bởi vì càng đi vào sâu trong càng cảm thấy nhịp tim đập nhanh.

Oanh!

Đúng ngay lúc này tận sâu trong có tiếng sấm vang vọng, một đạo cương khí lớn cỡ cánh tay nhất thời đánh thẳng xuống chỗ hai người, chân khí hủy diệt lan tràn.

- Thiếu chủ cẩn thận!

Vô Tướng hét lớn một tiếng, một đạo năng lượng quang trụ nháy mắt lướt ra, va chạm thẳng vào cương khí kia.

Oanh!

Tiếng nổ vang trầm thấp, hai đạo quang trụ va chạm lẫn nhau, hư không run lên, năng lượng quang trụ của Vô Tướng bị chấn nát dễ dàng, lực lượng kinh khủng đột nhiên phóng mạnh về phía Vô Tướng.

Phốc!

Vô Tướng trở tay không kịp, miệng phun máu tươi, thân hình bị đánh bay ra ngoài.

Oanh!

Chỉ nháy mắt lại có hai đạo lôi đình cương khí hướng Lục Lâm Thiên đánh xuống.

- Ngao…

Thanh bạch sắc chợt lóe, mơ hồ mang theo tiếng long ngâm, linh hồn chân khí cuồn cuộn lan tràn, từng đạo thanh bạch lưu quang bao phủ, lập tức hợp thành một bộ thanh bạch khải giáp tầng tầng lớp lớp.

Hưu hưu!

Hai đạo lôi đình cương khí bắn tới, trong tích tắc song chưởng Lục Lâm Thiên chớp động, hai thanh bí văn đoản kiếm phóng lên cao, linh hồn chân khí phóng thích, trường kiếm ra khỏi vỏ, như có thể hủy diệt hết thảy, lập tức hóa thành hai đầu hư ảnh cự long trong khoảnh khắc đánh về hướng hai đạo lôi đình cương khí.

- Ngao!

Nhưng làm Lục Lâm Thiên không ngờ chính là hai đạo hư ảnh lại phát ra tiếng kêu e ngại, như muốn lâm vào phủ phục, không dám đối kháng cùng cương khí.

Xuy!

Hai đạo hư ảnh cự long bị chấn vỡ, hai đạo cương khí rơi lên người Lục Lâm Thiên.

Oanh oanh!

Cương khí hạ xuống, thân hình Lục Lâm Thiên như trúng phải búa tạ nện xuống, linh hồn phát run, Long Hồn kiếm giáp nứt nẻ, năm thanh kiếm sau lưng tê minh, như cảm nhận được có vật gì khiến chúng vô cùng kiêng kỵ, hai cỗ linh hồn công kích đồng thời tràn vào trong đầu Lục Lâm Thiên.

Linh hồn công kích làm linh hồn Lục Lâm Thiên run rẩy, chân khí như muốn hủy diệt linh hồn, vô cùng cường hãn.

Xuy!

Kim sắc tiểu đao chợt động, gió cuốn mây tan ngăn cản hấp thu linh hồn công kích, nhờ vậy Lục Lâm Thiên mới khôi phục, nhưng hắn cũng nhận được không ít ảnh hưởng.

Phốc!

Lục Lâm Thiên hộc máu, Long Hồn kiếm giáp bị đánh rách tả tơi.

Oanh long long!

Âm thanh nổ tung vang vọng tận sâu trong hư không, như một loại năng lượng khủng bố phóng thích, làm tâm thần người run rẩy không ngớt, linh hồn như trúng phải đòn nghiêm trọng.

- Thiếu chủ, nơi này quá nguy hiểm, chúng ta nhất định nhanh chóng thối lui!

Vô Tướng đi tới bên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt ngưng trọng tới cực hạn, ngay cả một lần oanh kích mà hắn cũng không thể đối kháng, có thể thấy được thực lực kẻ ra tay cường hãn tới loại trình độ nào.

- Chúng ta giống như không còn đường thối lui!

Lục Lâm Thiên cười khổ, Long Hồn kiếm giáp đang chữa trị, trong hư không cũng không biết lối ra ở nơi nào, cho nên căn bản là không thể rời đi.

Oanh long long!

Bỗng dưng từ hư không phía trước có bảy đạo lôi đình cương khí ầm ầm hướng hai người bắn tới, đem cả hai bao vây bên trong.

- Đi!

Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, linh hồn lực cuồn cuộn thổi quét, năm thanh trường kiếm ra khỏi vỏ, nương theo long đầu bắn ra một đạo lưu quang, hóa thành sáu hư ảnh cự long xoay quanh bay ra.

- Ngao…

Sáu đầu hư ảnh cự long rít gào, mang theo long uy kinh người hướng sáu đạo lôi đình cương khí đánh tới.

Vô Tướng cắn răng, trên người bao trùm một bộ khải giáp hộ thân, toàn lực ngưng tụ công kích ngăn cản đạo lôi đình cương khí cuối cùng.

Xuy!

Sáu đầu hư ảnh cự long vừa chạm vào cương khí, lại tiếp tục phủ phục, cuối cùng bị phá hủy dễ dàng, sáu đạo công kích khủng bố cũng rơi lên người Lục Lâm Thiên.

Cùng lúc đó Vô Tướng lại phun ra máu tươi, bị đánh bay lần nữa.

Phốc!

Long Hồn kiếm giáp nứt vỡ nghiêm trọng, trường kiếm bị chấn bay trở về, phát ra tiếng tê minh e ngại, trong miệng Lục Lâm Thiên lại lần nữa phun máu.

Khủng bố nhất là linh hồn công kích trong não hải, nếu không có kim sắc tiểu đao hắn biết mình sẽ thật thảm, loại công kích kia giống như muốn hủy diệt linh hồn, trình độ khủng bố là lần đầu tiên chứng kiến.

- Chủ nhân, để cho ta tới đi, ta cảm thấy khí tức của nó!

Nhưng đúng ngay lúc này bên trong đan điền khí hải của hắn vang lên một âm thanh.

Chương 3999: Thông linh bảo khí

Âm thanh non nớt giống như nữ đồng, nhưng khi Lục Lâm Thiên nghe được âm thanh kia, sắc mặt mừng rỡ, âm thanh này chính là tiếng nói của khí linh Thanh Trụ Hư Không Dực, từ khi rời khỏi Thị Hoang thế giới tới bây giờ, đây là lần đầu tiên Thanh Trụ Hư Không Dực có phản ứng.

- Ngươi đã khôi phục rồi sao?

Lục Lâm Thiên vui mừng hỏi.

Theo tu vi thực lực đề cao hơn nữa hiểu biết càng nhiều về thế giới bên ngoài, Lục Lâm Thiên cũng đã biết Thanh Trụ Hư Không Dực tuyệt đối không phải linh khí bình thường, hơn phân nửa chính là thông linh bảo khí trong truyền thuyết.

Chỉ có thông linh bảo khí mới có khí linh, đây là sự khác nhau giữa thông linh bảo khí cùng áo nghĩa linh khí, khác nhau tuyệt đối.

- Năng lượng nguyên lực trong cơ thể chủ nhân có tác dụng với ta lớn hơn trong sự tưởng tượng của ta, đối với ta có chỗ tốt thật lớn, ta đã hoàn toàn khôi phục.

Âm thanh nữ đồng vội vàng nói:

- Chủ nhân hãy cho ta xuất hiện trước đi, ta cảm giác được tên kia không dễ chọc, thực lực bây giờ của chủ nhân rất khó có thể đối phó!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên híp lại, tâm thần vừa động, cả không gian đột nhiên run lên, thanh bạch quang mang đột nhiên khởi động.

Xuy lạp lạp!

Từng âm thanh giống như tiếng lưỡi mác rít gào vang vọng, âm thanh trầm thấp vang vang, như có thể vang vọng cả hư không, vang động cả núi sông, khiến người ta có cảm giác như tiếng sấm vọng bên tai, linh hồn run rẩy.

Thoáng chốc trên người Lục Lâm Thiên hiện lên vô số hào quang, hóa thành từng phiến cánh chim kim chúc mở ra, âm thanh lưỡi mác rít gió vang vọng, vô số cánh chim mở rộng sau lưng Lục Lâm Thiên, ngưng tụ thành đôi cánh thanh bạch sắc, tầng tầng lớp lớp, chặt chẽ tương liên.

Đôi cánh có khí phách cao quý của Chu Tước nhất tộc, lại có vẻ hùng hồn hung hãn như đại bàng, sắc bén lẫn nhẹ nhàng như hai cánh của Thiên Sí Tuyết Sư, hồn nhiên thiên thành, rung động lòng người.

- Linh khí thật mạnh, đây là…

Vô Tướng bò lên, nhìn đôi cánh trên người Lục Lâm Thiên, chân khí lan tràn xa xưa, khiến cho hắn có cỗ xúc động muốn phủ phục.

Xuy lạp lạp…

Hai cánh triển khai, tiếng gió rít nổ lớn, sóng âm vang động núi sông, thanh bạch quang mang bộc phát, chân khí khủng bố phóng thích thẩm thấu không gian, sau lưng Lục Lâm Thiên rậm rạp khe không gian hiển lộ.

- Di!

Tận sâu trong hư không, trong mơ hồ truyền ra âm thanh kinh ngạc, hư không lập tức run lên, hơn mười đạo lôi đình cương khí nhanh như chớp bắn tới, mang theo chân khí phong bạo hủy diệt nháy mắt thổi quét về hướng Lục Lâm Thiên.

- Phá!

Thanh Trụ Hư Không Dực triển khai, đôi cánh chấn động, vô số khe không gian lập tức lan tràn, đem cả phiến không gian đều phá hủy, hơn mười đạo lôi đình quang trụ lập tức bị cắt nát trong hư không biến mất, năng lượng phong bạo khủng bố lập tức khuếch tán.

- Thật mạnh!

Lục Lâm Thiên lăng không đứng lơ lửng, vô cùng kinh ngạc, uy lực của Thanh Trụ Hư Không Dực làm cho hắn khiếp hãi, không nghĩ tới sau khi khôi phục lại cường hãn tới tình trạng như thế.

- Nơi này là không gian của ta, ai dám đi vào cũng chỉ có thể bị hủy diệt!

Tận sâu trong hư không, một âm thanh trúc trắc truyền ra, âm thanh giống như một nam đồng.

Oanh!

Âm thanh nam đồng vừa hạ xuống, hư không lắc lư, một thanh tiểu chùy màu trắng lớn chừng nửa thước xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên cùng Vô Tướng.

Tiểu chùy có vẻ hư ảo, bí văn quanh quẩn, tiểu chùy vừa xuất hiện, khe không gian lan tràn, mơ hồ còn có cuồng phong ở phía xa gào thét, chân khí hủy diệt làm linh hồn người run rẩy tràn ra.

- Chủ nhân, đây là khí linh của vật kia, hắn mới thăng cấp thành thông linh bảo khí chưa lâu, sản sinh khí linh, nhưng thực lực thật khủng bố, không kém gì ta, hơn nữa nó còn là vật vô chủ, có thể điều động thiên địa năng lượng, mà ta cần nguyên lực của chủ nhân chống đỡ, nơi này lại là không gian của nó, ta sợ khó đối phó được nó, chỉ có thể bảo vệ mình, nếu ở bên ngoài ta tự nhiên là không sợ nó!

Âm thanh nữ đồng non nớt vang lên trong não hải Lục Lâm Thiên.

- Khí linh, đây là thông linh bảo khí!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, hiện tại mới biết mình đang ở trong không gian của thông linh bảo khí, vừa rồi kẻ ra tay với mình cùng Vô Tướng chính là khí linh!

Xuy lạp lạp…

Lưu quang giống như điện mang chớp động, uy áp cuồn cuộn lan tràn, tận sâu trong hư không từng đạo cương khí lớn cỡ cánh tay đột nhiên hướng Vô Tướng cùng Lục Lâm Thiên oanh kích xuống.

- Cẩn thận!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên nháy mắt đi tới bên người Vô Tướng, có Thanh Trụ Hư Không Dực, tốc độ của hắn nhanh tới cực hạn, hai cánh chấn động đem thân hình mình lẫn Vô Tướng bao phủ chặt chẽ bên trong, từng khe không gian lan tràn nhanh như chớp, nương theo lực lượng trói buộc không gian thật lớn khiến hư không đều cô đọng lại.

Oanh long long!

Từng đạo cương khí hạ xuống, phong bạo hủy diệt khủng bố thổi quét, phá hủy cả không gian bị cô đọng, ầm ầm giáng lên Thanh Trụ Hư Không Dực, đôi cánh không ngừng rung động, bị đẩy lui nhưng vẫn đối kháng xuống.

- Tiểu tử kia, ngươi chọc giận ta, có bản lĩnh đi ra bên ngoài chiến!

Thanh Trụ Hư Không Dực chấn động hai cánh, âm thanh nữ đồng non nớt quát.

- Nơi này là không gian của ta, ngươi căn bản không thể đối kháng ta, ta cần gì phải theo ngươi đi ra ngoài, tự các ngươi xông tới, vậy chờ bị hủy diệt đi!

Âm thanh nam đồng trúc trắc truyền ra, uy lực mênh mông cuồn cuộn càng thêm nguy kịch, cả hư không bắt đầu run rẩy, vô số lôi đình cương khí nương theo sau linh hồn áo nghĩa khủng bố lan tràn, vỡ áp xuống bên dưới.

- Chủ nhân, nó muốn phá hủy chúng ta, đây là địa bàn của nó, ta chỉ có thể tự bảo vệ mình!

Âm thanh nữ đồng vang lên, đôi cánh dần dần bao phủ, muốn bao trùm quanh thân.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên có thể rõ ràng cảm giác được cự lực trói buộc trên người mình, làm Thanh Trụ Hư Không Dực không thể động, không gian xuất hiện thật nhiều cương khí cùng khe không gian, lực trói buộc càng ngày càng mạnh, khe không gian ngày càng nhiều, giống như mạng nhện rậm rạp, nguyên lực trong đan điền khí hải không ngừng phóng mạnh về hướng Thanh Trụ Hư Không Dực, nhưng càng lúc càng cố hết sức.

- Các ngươi không thể đối kháng được ta, nơi này là địa bàn của ta, kẻ xông vào chết!

Âm thanh nam đồng vang vọng, uy áp lan tràn, Vô Tướng đã bị trọng thương không còn sức lực, cho dù là Tuyên Cổ cảnh trung giai cũng không cách nào đối kháng.

Xuy!

Từng đạo cương khí cùng linh hồn phong bạo hủy diệt rơi lên Thanh Trụ Hư Không Dực, nhưng vẫn có không ít linh hồn công kích vẫn phóng mạnh vào đại não Lục Lâm Thiên.

Xuy!

Trên kim sắc tiểu đao kim quang nở rộ, đều ngăn cản công kích bên ngoài, cùng lúc đó Lục Lâm Thiên cảm giác được kim sắc tiểu đao run lên, như thật sự tức giận, kim quang đại phát, lao ra khỏi ấn đường Lục Lâm Thiên, xuyên thủng không gian men theo linh hồn công kích lan ra, nháy mắt rơi lên trên tiểu chùy.

- Di!

Tiểu chùy kêu khẽ kinh ngạc, như cảm giác được điều gì, vô số lôi đình cương khí nhất thời quay chung quanh lan tràn trong hư không.

- Ông!

Kim sắc tiểu đao giống như tìm được ngọn nguồn phát tiết, kim mang đại phát, xuyên thấu qua ấn đường Lục Lâm Thiên, bao trùm lên tiểu chùy kia.

- Oanh!

Chỉ một thoáng cả hư không run lên, kim mang vạn trượng, chiếu rọi khắp cả không gian hư vô, kim quang nở rộ, dễ dàng tạc vỡ vô số lôi đình cương khí, tiểu chùy căn bản không thể đối kháng.

Khí linh tiểu chùy chợt run rẩy, như cảm thấy kiêng kỵ cùng hoảng sợ tuyệt đối, không ngừng rung động bên dưới kim quang, như là phủ phục cùng sợ hãi.

- Chủ nhân, tên kia đã bị áp chế, nhanh bố trí linh hồn ấn ký của ngươi vào khí linh thu phục nó!

Âm thanh nữ đồng cũng rung động vang lên, mang theo vẻ kiêng kỵ cùng sợ hãi thật lớn.

- Bố trí linh hồn ấn ký!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên sáng ngời, không nghĩ tới kim sắc tiểu đao lại hỗ trợ, giúp đỡ nhiều như thế.

Thủ ấn kết xuất, một đạo linh hồn lưu quang bay ra khỏi ấn đường, ngưng kết thành linh hồn ấn ký rơi lên khí linh tiểu chùy.

Tiểu chùy run lên, giống như muốn phản kháng.

- Ông!

Trong kim quang, tiếng sấm nổ mạnh, uy áp vô hình bao phủ xuống, tiểu chùy nhất thời không thể nhúc nhích, lại phủ phục không dám phản kháng.

Lục Lâm Thiên bố trí xong linh hồn ấn ký, sau một lát chân khí tiểu chùy run lên, kim sắc tiểu đao như cảm nhận được điều gì, kim quang thu liễm trở về.

Xuy!

Kim quang tiêu tán, trong tiểu chùy bắn ra một đạo linh hồn lưu quang cuồn cuộn mênh mông, rơi vào ấn đường Lục Lâm Thiên, linh hồn áo nghĩa năng lượng bao phủ lấy hắn, tin tức cũng tràn vào não hải của hắn.

Thanh Trụ Hư Không Dực thu liễm, Lục Lâm Thiên khép hờ đôi mắt, thân hình lẳng lặng trôi nổi trong hư không, mà Vô Tướng cũng bị gạt bỏ ra ngoài.

Giờ phút này tâm thần Lục Lâm Thiên đi tới một không gian xa lạ, bên trong đều là linh hồn áo nghĩa, giống như thế giới bên trong tiểu chùy, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được linh hồn ấn ký của mình bên trong.

Linh hồn áo nghĩa bao phủ, Lục Lâm Thiên bắt đầu lĩnh ngộ, nơi này giống như tương liên cùng linh hồn áo nghĩa, chỉ một lát hắn đã hoàn toàn chìm vào.

Chương 4000: Đối mặt Sát Thiên

Dưới vực sâu, đông đảo thân ảnh vẫn tìm kiếm khắp nơi, theo thời gian trôi qua vẫn chưa có ai rời khỏi, ngược lại người ngày càng nhiều.

- Phía trước hình như có người phát hiện gìđó!

Tựa hồ có người tìm được dấu vết, từng thân ảnh vội vàng chạy tới.

Xuy!

Trong hư không, Lục Lâm Thiên đột nhiên mở mắt, tinh quang lóe sáng.

- Thiếu chủ!

Vô Tướng lập tức đi tới, trên người vết thương chồng chất, chân khí uể oải, bị thông linh bảo khí tổn thương, chỉ sợ trong thời gian ngắn khó thể khôi phục.

- Có người tới gần, Thái A đang đột phá, ở lại trong không gian của Thôi Hồn Diệt Phách Chuy không thể thuận lợi đột phá, chúng ta nhất định phải ra ngoài!

Lục Lâm Thiên dứt lời, thủ ấn ngưng kết, đồng thời quang mang chói mắt lướt qua.

Ngay tiếp theo, bên trong lòng núi, thiên địa năng lượng tràn ngập, một thanh tiểu chùy màu trắng dài chừng nửa thước trôi nổi trước mặt Lục Lâm Thiên cùng Vô Tướng, Thái A khoanh chân ngồi cách đó không xa, Vu Mã Tam Giới cùng Lý Cụ kinh ngạc nhìn xung quanh.

- Xuy!

Tâm thần vừa động, Lục Lâm Thiên thúc giục Thôi Hồn Diệt Phách

Chuy nháy mắt hóa thành lưu quang nhập vào trong ấn đường.

Từ trong tin tức nhận được, Lục Lâm Thiên mới biết tiểu chùy có tên là Thôi Hồn Diệt Phách Chuy, nguyên bản ngày trước là một kiện linh hồn áo nghĩa linh khí của một cường giả bên trong bí cảnh Thiên giới.

Chủ nhân của nó đã vẫn lạc trong một hung địa Thiên giới, mà Thôi Hồn Diệt Phách Chuy vô ý đi tới một địa phương tràn ngập thiên địa năng lượng nằm dưới vực sâu, thời gian dài đăng đẵng trôi qua, do thiên địa năng lượng biến hóa ảnh hưởng, không ngờ có thể thăng cấp thành thông linh bảo khí, sinh ra linh trí.

Mà lần thăng cấp này tạo ra dao động lại khiến cho Vạn Tự nguyên đan trong đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên cảm nhận được.

Thôi Hồn Diệt Phách Chuy đi vào trong não hải Lục Lâm Thiên, nhìn thấy kim sắc tiểu đao, vô cùng kiêng kỵ lẫn sợ hãi, lập tức phủ phục ở một bên.

Kim sắc tiểu đao cũng không có chút động tác nào, Thôi Hồn Diệt Phách Chuy sợ hãi rụt rè đi tới bên cạnh Tiểu Hồn Anh, bí văn quanh quẩn, hấp lực trào ra hấp thu linh hồn năng lượng trên người Tiểu Hồn Anh.

Từ sau khi kim sắc tiểu đao không phá hủy Long Hồn kiếm giáp, hơn nữa lấy được Thôi Hồn Diệt Phách Chuy là nhờ nó tương trợ, Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng tiểu chùy sẽ bị kim sắc tiểu đao phá hủy.

- Chúng ta đi ra ngoài trước!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa động liền đi tới bên người Thái A, hào quang lập tức bao phủ lấy hắn…

Dưới thâm uyên, không ít thân ảnh rơi xuống trước một khe sâu, thiên địa năng lượng nồng đậm lan tràn, nguyên bản trong khe sâu có cấm chế làm cho người thật khó phát hiện, nhưng không biết cấm chế đã tiêu tán từ lúc nào, vì vậy mới bị người phát giác.

Hưu hưu…

Trong khe sâu có vài cầu vồng lướt ra, chỉ một thoáng đã phóng lên cao.

- Có người ở bên trong!

- Chỉ sợ đã có người nhanh chân tới trước!

- Rốt cục là ai chiếm được bảo vật!

Mọi người ngẩng đầu lao theo sau, hướng vài đạo cầu vồng đuổi tới.

Trên vực sâu cách đó không xa, bên cạnh vùng đất hỗn độn, trên một ngọn núi còn được bảo tồn hoàn hảo, Lục Lâm Thiên hạ xuống, quanh Thái A bao phủ cương khí, toàn thân lộ ra khí tức thanh lương, cũng không bị ảnh hưởng.

Oanh!

Thái A khoanh chân ngồi dưới đất, không gian run lên, thiên địa năng lượng liền tràn tới.

Sưu sưu…

Dưới vực sâu, từng thân ảnh lướt ra, nháy mắt lao thẳng về hướng ngọn núi.

Xuy!

Từ mi tâm Lục Lâm Thiên bay ra một đạo tử kim lưu quang, Đại Hồn Anh lập tức xuất hiện, khí âm hàn huyết sát mơ hồ khởi động.

Lục Lâm Thiên lao thẳng tới ngăn chặn trước mặt những người vừa lao tới, lạnh lùng quát:

- Đây là giới hạn, ai dám tới gần ngọn núi nửa bước, đừng trách ta không khách khí!

- Ai vậy, tại sao chưa gặp qua?

- Chỉ sợ bảo vật đã bị người này chiếm được đi?

Xuy xuy!

Từng thân ảnh đột ngột dừng lại, lập tức lăng không trôi nổi giữa không trung, từng ánh mắt lập tức rơi lên người Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử, có phải ngươi chiếm được bảo vật hay không, giao ra bảo vật, chúng ta lập tức đi ngay!

Trong đám người, một Niết Bàn cảnh trung giai nhìn Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt không ngừng đánh giá hắn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua xung quanh, nhìn thấy không ít người, mà Thái A đang trong lúc đột phá khẩn yếu, không thể bị ảnh hưởng, nhất định cần kinh sợ tuyệt đối mới được.

Nhìn thẳng nam tử vừa nói chuyện, Lục Lâm Thiên nói:

- Ta không nhìn thấy bảo vật gì, nhưng mọi ngườingừng ở đâyđi, nếu ai dám tới gần nửa bước, ta nhất định sẽ không khách khí!

Nghe vậy vẻ mặt nam tử càng lạnh lẽo, nói:

- Tiểu tử, ngươi có biết đang nói chuyện với ai hay không, ta thuộc đội tuần tra!

- Đội tuần tra, thật giỏi lắm sao!

Lục Lâm Thiên khẽ lắc đầu.

Nam tử tức giận, thủ ấn ngưng kết, nguyên lực thủy hệ lập tức khởi động, một tiếng quát lạnh trầm thấp vang lên.

- Tiểu tử, ta sẽ thu thập ngươi!

Nam tử vừa quát, nguyên lực thủy hệ cuồn cuộn dựng lên, thủ ấn ngưng tụ độ cung huyền ảo, nguyên lực hình thành lốc xoáy xoay tròn bao phủ lấy hắn, hướng Lục Lâm Thiên lao tới nhanh như chớp.

Oanh!

Âm thanh nổ tung trầm thấp, chỉ thấy Niết Bàn cảnh trung giai từ giữa không trung nện thẳng xuống đống hỗn độn bên dưới, sơn băng địa liệt, miệng phun máu tươi, thật lâu cũng không thấy động tĩnh, cũng không biết chết sống.

- Thực lực thật mạnh, đây là kẻ cứng rắn!

Những người vây xem nhất thời nghẹn họng nhìn trân trối, trong mắt lộ vẻ sợ hãi.

Xa xa giữa không trung có gần hai mươi thanh niên nam nữ lăng không đứng lơ lửng, đều mang theo khí thế ngạo nghễ.

- Đại ca, người nọ rất mạnh!

Một nữ tử khí chất cao quý, dung mạo tuyệt mỹ nhìn phía trước, ánh mắt có chút dao động, hướng thanh niên mặc trường bào trắng thêu hoa văn tinh mỹ khoảng hai tám hai chín tuổi khẽ nói.

- Thời gian, không gian, thổ hệ áo nghĩa, cấp độ thực lực ngay cả ta cũng nhìn không thấu, chứng minh còn chưa xuất toàn lực, người này là ai?

Thanh niên kia chính là Đường Dần.

- Người này hình như chưa gặp qua!

Thanh niên áo tím đứng gần bên nhướng mày nói.

- Ai dám tới gần, đây là kết cục!

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, ánh mắt đảo qua thiên không.

- Nguyên lai ngươi chính là Lục Lâm Thiên!

Âm thanh lạnh băng hạ xuống, hơn mười thân ảnh lướt tới, xuất hiện phía trước.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, những người này đều là người quen, Mỹ Cơ, Mị Linh, Vô Tình đều có mặt, chỉ thiếu Thanh Khải, Tùng Liệt cùng Thiết Thủ, phỏng chừng đang chữa thương.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên rơi lên người thanh niên phía trước, người này có chút tuấn lãng, hai mắt âm trầm, mơ hồ lộ ra cỗ sát khí, chân mày còn có vết đao làm sắc mặt hắn càng thêm dữ tợn.

- Đội chấp pháp, cường giả thứ hai, Sát Thiên!

Lục Lâm Thiên nhướng mày nhủ thầm.

- Đang định đi về, không nghĩ tới lại thấy náo nhiệt!

Đường Dần hứng thú nói.

- Lá gan của Lục Lâm Thiên khá lớn, nhưng Sát Thiên cũng không dễ chọc!

Lôi Tiểu Thiên hứng thú nói.

Không khí trở nên căng thẳng, áp lực dâng tràn.

Mỹ Cơ cùng Mị Linh nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt vẫn mang theo sợ hãi, nếu không có Sát Thiên, hai nàng cũng không dám tới đây.

Vết sẹo trên mặt Sát Thiên khẽ run, âm trầm nói:

- Dám động tới đội chấp pháp, giết người của chúng ta, hôm nay ngươi sẽ thật thảm, ỷ vào chút thiên phú đã muốn làm gì thì làm trong mật địa Thiên giới, đây là sai lầm lớn nhất trong đời mà ngươi phạm phải!

- Ta nói rồi, đây là giới hạn, dám tiến lên nửa bước, người vừa rồi chính là kết cục!

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn Niết Bàn cảnh trung giai đang được người dìu dắt đứng lên bên dưới, ánh mắt nhìn Sát Thiên nói.

Chương 4001: Đối chiến Sát Thiên

- Đủ hung hăng càn quấy, vậy nhìn xem ngươi có thực lực này hay không!

Vừa dứt lời, nguyên lực phong hệ lập tức lan tràn, Sát Thiên giẫm mạnh hư không, không gian nứt toác, cuối cùng oanh một tiếng hóa thành mảnh nhỏ.

- Phong Diệt Ấn!

Ngay khi thân hình Sát Thiên lao về hướng Lục Lâm Thiên, ra tay gọn gàng, sắc bén sát phạt, thủ ấn cấp tốc đánh ra, lực lượng khủng bố làm cả không gian rung động không ngớt, từng đạo chưởng ấn hóa thành tàn ảnh đầy trời bao trùm về hướng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, chân khí quỷ dị lan tràn, không gian xung quanh nháy mắt khởi động, làm cả phiến không gian đều run rẩy.

Oanh!

Nhất thời thời không rối loạn, không gian cùng thời gian áo nghĩa tràn ngập, cả phiến không gian đột nhiên hỗn loạn, từng đạo chưởng ấn sát phạt sắc bén lập tức phá nát, nháy mắt không còn bóng dáng.

- Dung hợp không gian cùng thời gian áo nghĩa?

Thân hình Sát Thiên khựng lại, giống như bị lâm vào trong vũng bùn, thời không rối loạn, khe không gian như quang nhận xuyên thủng bắn ra, phá hủy hết thảy, mang theo lực lượng hủy diệt.

- Bạo Phong không gian!

Ánh mắt Sát Thiên ngưng lại, không còn che giấu thực lực Tuyên Cổ cảnh trung giai đỉnh phong, nguyên lực run lên bao trùm tới, cuồng phong gào thét, không gian áo nghĩa lan tràn.

Xuy lạp…

Các loại áo nghĩa va chạm, chấn động không gian nứt vụn thành từng khúc, chỉ chớp mắt Sát Thiên từ bên trong chật vật thoát thân ra ngoài.

Ngay nháy mắt Sát Thiên vừa thoát ra, chợt nhíu mày nhìn phía trước, trên không trung chẳng biết từ khi nào đã có kim quang rạng rỡ, hào quang hắc bạch quỷ dị trôi nổi, kim quang lan tràn, sắc bén tiêu sát.

- Đi!

Kim quang rạng rỡ bao trùm bầu trời, mơ hồ có phong vân khuấy động, tiếng sấm sét vang rền, Lục Lâm Thiên lăng không đứng lơ lửng, tiêu sát khí sắc bén lan tràn, sau một tiếng quát trầm thấp phất tay đánh thẳng về hướng Sát Thiên.

Oanh!

Một đạo kim sắc đại thủ ấn đột nhiên phá không bay ra, không gian xung quanh liên tục hủy diệt vỡ nát, kình khí tiêu sát khuếch tán, khoảnh khắc bao phủ khắp cả thiên địa lao thẳng về hướng Sát Thiên, nháy mắt đã đi tới trước mặt hắn.

- Áo nghĩa thật mạnh, đây là kỳ đặc áo nghĩa thứ năm hay sao!

Đường Dần cùng Lôi Tiểu Thiên đều giật mình, gắt gao nhìn chằm chằm phía trước.

- Áo nghĩa kỳ đặc thứ năm!

Sát Thiên run lên, ánh mắt cực kỳ ngưng trọng, nguyên lực khởi động, đột nhiên quanh người dâng lên một đạo cương khí năng lượng cực lớn.

- Kình Thiên Phong Bàn!

Một tiếng quát trầm thấp vang lên, cương khí ngăn cản trước kim sắc thủ ấn, hai bên đυ.ng chạm, không gian chợt run lên, hoàn toàn yên tĩnh.

Hô lạp lạp…

Cả cương khí lẫn kim sắc thủ ấn đồng thời bị chấn vỡ trong hư không.

Năng lượng phong bạo khủng bố thổi quét, cả phiến không gian phá nát, không ít thân ảnh liên tiếp thối lui, vực sâu lại tiếp tục phá hủy.

Hô lạp lạp…

Năng lượng phong bạo đột nhiên ngừng lại, lặng yên mai một vô thanh vô tức.

Đặng đặng…

Thân hình Lục Lâm Thiên cùng Sát Thiên lảo đảo bật lui mấy bước.

- Làm sao có thể, Lục Lâm Thiên mới tới Niết Bàn cảnh cao giai đỉnh phong thôi đi, khí tức còn chưa tới Tuyên Cổ sơ giai, lại có thể đánh ngang tay với Sát Thiên!

- Ra tay gọn gàng, không nghĩ tới Sát Thiên lại không chiếm được tiện nghi, Lục Lâm Thiên đích thật có chút bổn sự!

Đường Dần cùng Lôi Tiểu Thiên đưa mắt nhìn nhau, tuyệt đối khiïếp sợ.

- Thật mạnh, ngay cả Sát Thiên cũng có thể đối kháng!

Mỹ Cơ cùng Mị Linh ở phía xa đưa mắt nhìn nhau, hít sâu một hơi.

- Chấp pháp đội Sát Thiên, không hổ là người có thanh danh hiển hách trong mật địa Thiên giới!

Lục Lâm Thiên ổn định thật hình, ánh mắt thầm kinh ngạc.

- Quả nhiên là có chút bổn sự, nhưng vừa rồi ngươi cũng đã vận dụng toàn lực đi, ta còn chưa sử dụng toàn lực, ngươi nhất định phải trả giá thật nhiều!

Ánh mắt Sát Thiên tối sầm, thủ ấn ngưng kết, quanh thân nhất thời bộc phát quang mang chói mắt, phong hệ áo nghĩa khởi động, năng lượng bắt đầu hội tụ.

Năng lượng phong hệ vừa tụ tập, cuồng phong gào thét, phúc vũ phiên vân, cả bầu trời đột nhiên hôn ám, năng lượng tạo thành long quyển phong bạo, cả phiến hư không bị cắn nuốt phá hủy, khí thế khủng bố làm thần sắc mọi người rung động.

- Diệt Không Phong Bạo!

Sát Thiên hét lớn một tiếng, long quyển phong bạo hóa thành quang ảnh khổng lồ bạo lướt nhanh như chớp, những nơi đi qua, ánh sáng cũng bị cắn nuốt biến mất.

Lục Lâm Thiên nhất thời cảm giác được có cỗ lực lượng hủy diệt gắt gao thổi quét lên người của mình, muốn đem thân hình mình xé thành mảnh nhỏ, lập tức khởi động Thanh Linh khải giáp.

Từ trong ấn đường Lục Lâm Thiên bắn ra lưu quang, Thôi Hồn Diệt Phách Chuy hiện ra trong tay, thoáng chốc cả bầu trời run lên, vỗ thẳng một chùy xuống dưới.

Xuy lạp lạp…

Từ trong tiểu chùy bắn ra một đạo lôi đình cương khí, mang theo lực lượng hủy diệt tràn xuống.

Bên trong hư không lốc xoáy khủng bố, trong không gian lại giống như là hắc động, không ai có thể dò xét được bên trong.

Đột nhiên mọi người cảm giác được không gian bị kiềm hãm, thoáng run rẩy, lại có cỗ năng lượng hủy diệt thẩm thấu ra ngoài.

Khí tức làm linh hồn người run rẩy, ngay sau đó quang mang chói mắt tán phát, một tiếng nổ tung như hãn lôi vang vọng dựng lên cuối chân trời…

Oanh long long!

Hư không lốc xoáy nháy mắt bộc phát, năng lượng phong bạo khủng bố thổi quét, không trung giống như sơn băng địa liệt, từng tảng lớn vực sâu san thành bình địa, cự thạch sụp đổ, vách núi trút xuống, đá vụn kích tán.

Giờ phút này chỉ sợ không có ai chú ý tới không ít chân khí mơ hồ đều dại ra giữa không trung.

Năng lượng gợn sóng cuồng bạo điên cuồng nhộn nhạo, sau khi kình khí tiêu tán, không ít ánh mắt đều ngẩn ra.

Khóe môi Sát Thiên đầm đìa máu tươi, ánh mắt ngây dại, mà thân hình Lục Lâm Thiên đã xuất hiện trước người Sát Thiên, trong tay cầm một thanh kim huyết sắc đại đao, kim quang rạng rỡ, một đạo đồ án hắc bạch như ẩn như hiện trên không trung.

- Âm Dương Bá Đao quyết!

Kim huyết sắc đại đao đánh xuống, đồ án âm dương phóng thích hào quang, vô số đao mang bắn ra, thổi quét lên người Sát Thiên.

Oanh long!

Đao mang thổi quét, cả phiến hư không sụp đổ biến mất, thiên địa uy áp vô cùng vô tận thẩm thấu, thiên uy hạo hãn khiến linh hồn người phủ phục.

Ánh mắt Sát Thiên đột nhiên sáng ngời, giống như vừa kịp thời phản ứng.

Nhưng lúc này cũng đã không còn kịp nữa, bởi vì đao võng đã hoàn toàn bao phủ, tiêu sát khí sắc bén thổi quét, tới thời điểm này hắn mới biết Lục Lâm Thiên thật khủng bố.

Chương 4002: Đại khai sát giới

Hưu hưu…

Hào quang chói mắt bắn ra, tiêu sát khí cuồn cuộn sắc bén như gió lốc thổi quét, khí thế khủng bố khiến đông đảo thân ảnh ở xa xa đều run rẩy không ngớt.

Khi không gian khôi phục lại bình tĩnh, kình khí dư âm lan tràn xa xa, chỉ thấy thân hình Sát Thiên trôi nổi giữa không trung, ánh mắt kinh hãi lẫn thất thần nhìn chằm chằm thân hình của mình, gian nan ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, tựa hồ như muốn nói gì đó.

Nhưng ánh mắt Sát Thiên đã biến thành ngây dại sợ hãi, miệng mấp máy còn chưa thành tiếng, thân hình đột nhiên bắn ra kim quang, từng đạo kim quang đan chéo rậm rạp như mạng nhện.

Phanh phanh!

Từng khe nứt lan tràn, một giây sau, âm thanh nổ tung trầm thấp vang lên, thân hình Sát Thiên hóa thành mảnh nhỏ, máu tươi tuôn xuống, ngay cả linh hồn phân thân cùng Hồn Anh cũng không may mắn thoát khỏi cái chết, không tránh thoát một kiếp này.

- Sát Thiên bị đánh chết!

Đường Dần cùng Lôi Tiểu Thiên đưa mắt nhìn nhau, trong mắt tràn ngập rung động.

Ánh mắt mọi người ngây dại không cách nào khôi phục tinh thần, hoàn toàn nín thở.

- Ta đã nhẫn nhịn các ngươi nhiều lần rồi, các ngươi lại lòng tham không đáy, vậy đều chết đi cho ta!

Mọi người còn chưa kịp lấy lại tinh thần, Lục Lâm Thiên đột nhiên hét lớn.

Tiếng quát rơi xuống, thân hình Lục Lâm Thiên nhanh như quỷ mị đi tới trước mặt nhóm người chấp pháp đội.

Âm thanh cuối cùng vừa rơi xuống, hoàng mang năng lượng hung hăng lan tràn, tựa như quang hồ bao phủ, khoảng cách ít nhất hơn vạn thước, cả không gian đều vặn vẹo bóp méo.

Phanh phanh phanh!

Không gian nổ tung, năng lượng gợn sóng cuồng bạo dao động điên cuồng, giữa không trung trời sụp đất nứt, sơn băng địa liệt. Thời Không Lao Ngục lan tràn, không gian ngưng tụ bao phủ lên nhóm người đội chấp pháp.

Nhất thời thân hình nhóm chấp pháp đội không thể nhúc nhích, thân hình như bị vạn quân lực hung hăng vỡ áp, nháy mắt đã bị nhốt trong Thời Không Lao Ngục, cả nhóm người sắc mặt đại biến.

Mỹ Cơ, Mị Linh cùng Vô Tình vừa phục hồi lại tinh thần, ánh mắt hoảng sợ, ba người toàn lực giãy dụa, nguyên lực không ngừng tràn ra, các loại áo nghĩa phản kháng nhưng dưới lực lượng vô hình áp chế chẳng khác gì đá chìm đáy biển.

Nhưng dù sao ba người cũng là Tuyên Cổ cảnh sơ giai, có thể chấn vỡ mảng lớn hư không, nhưng muốn xông ra khỏi Thời Không Lao Ngục tựa hồ còn kém một chút, nhiều nhất tạo thành không ít ảnh hưởng cho Lục Lâm Thiên.

Xuy xuy!

Dưới chân Lục Lâm Thiên chớp động ngân mang, thân hình uyển như tia chớp xuất hiện bên trong Thời Không Lao Ngục, Huyết Lục giơ cao, trong mắt sát ý ngập trời.

Đội chấp pháp năm lần bảy lượt đuổi giết, rõ ràng đã động sát ý với hắn, lần này Lục Lâm Thiên thật sự nổi giận, chân chính động sát khí, đối với địch nhân nhân từ là tàn nhẫn với bản thân, hắn luôn hiểu rõ đạo lý này.

- Ngao!

Long ngâm vang lên, Huyết Lục không ngừng chém ra, từng đạo đao mang bắn tới, chém vỡ khe không gian.

Hưu hưu!

Khe không gian cắt qua thân hình nhóm chấp pháp đội, uy thế kinh người như thiên địa rung chuyển, đao minh long ngâm không ngừng quanh quẩn trên không trung.

Răng rắc!

Ít nhất có mười tu vi Niết Bàn cảnh lập tức bị tru diệt, thần hồn tan biến.

- Đều đi chết đi, năm lần bảy lượt trêu chọc ta, chẳng lẽ cho rằng ta thật không dám tiêu diệt các ngươi hay sao, chỉ là một chấp pháp đội nho nhỏ, chẳng khác gì con kiến, có tư cách gì kêu gào trước mặt ta!

Lục Lâm Thiên sát ý ngập trời, như sát thần không hề có chút ý tứ muốn dừng tay, lần thứ hai lại vung đao.

- Dừng tay, Lục Lâm Thiên, mau dừng tay!

Trên không trung, một tiếng hét già nua vang vọng, một thân ảnh hư ảo phá không xuất hiện trong Thời Không Lao Ngục, lão giả xuất hiện lại giống như dung hợp cùng không gian, làm cho người ta không thể nhìn thấy rõ khuôn mặt chân chính của hắn.

Lão giả vung tay lên, cả thiên địa như có tiếng vang nho nhỏ truyền ra, rơi vào trong tai mọi người lại làm linh hồn run rẩy lên.

Xuy!

Không gian lay động, Thời Không Lao Ngục bị phá vỡ, trước mặt lão giả hiện ra một cương khí tối đen, hắc mang tuôn tràn, cả mặt đất đều run rẩy lên.

Răng rắc!

Bên trong hắc sắc cương khí, không gian áo nghĩa khủng bố tràn ngập, hư không sụp đổ, lộ ra động sâu hiện lên cuối chân trời.

Cùng một thời gian, đao mang bị hắc sắc cương khí cắn nuốt biến mất, không gian áo nghĩa bao trùm Huyết Lục, như muốn cắn nuốt cả thân hình Lục Lâm Thiên.

Khuôn mặt Lục Lâm Thiên đại biến, toàn lực phóng thích không gian cùng thời gian áo nghĩa, thân hình hiểm hiểm thoát thân ra ngoài.

Hắc động nháy mắt biến mất giữa không trung, mười mấy đệ tử chấp pháp đội còn lại sắc mặt trắng bệch thoát ra ngoài, trong mắt sợ hãi. Chỉ trong thời gian ngắn ngủi tìm được đường sống trong chỗ chết, giống như vừa đi qua quỷ môn quan.

- Thật mạnh, nhất định là cấp độHóa Hồng cảnh, rốt cục chịu đi ra rồi sao?

Thân hình Lục Lâm Thiên lui ra sau, nhìn vào thân ảnh thương lão trước mắt.

Dùng tâm thần rình xung quanh, Lục Lâm Thiên phát hiện có không ít chân khí cường hãn mơ hồ, hẳn là cường giả trong mật địa Thiên giới, nghe nói tuyệt đại bộ phận cường giả Thượng Thanh đại thế giới đều ở trong mật địa này.

- Cường giả mật địa rốt cục bị kinh động nhúng tay!

- Lục Lâm Thiên ngoan độc, sát ý thật lớn, đội chấp pháp chưa từng bị tàn sát như vậy đi, dám động thủ trong Thiên giới, Lục Lâm Thiên tuyệt đối là người thứ nhất.

- Sát Thiên còn bị đánh chết tại chỗ, thực lực Lục Lâm Thiên thật mạnh, thủ đoạn còn không ít!

Thân ảnh thương lão dần dần biến mất, âm thanh già nua truyền ra giữa không trung, tựa hồ là than thở, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngang nhiên đánh chết nhiều người của đội chấp pháp như vậy, ngươi có điều gì cần giải thích sao, nếu không có, ở trong mật địa Thiên giới dám hành động như thế, bất kể là ai cũng phải gánh vác hậu quả, trả giá thật nhiều!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói:

- Ta nghĩ ta không cần giải thích, ta chỉ là tự vệ mà thôi, là chấp pháp đội năm lần bảy lượt muốn đưa ta vào chỗ chết, chẳng lẽ ta không được đánh trả cho người tùy ý đánh chết sao?

- Bất kể như thế nào, sát ý của ngươi quá nặng, lấy thực lực của ngươi đội chấp pháp làm sao có thể giết ngươi!

Âm thanh già nua lại truyền ra.

- Vậy sao, nếu không phải ta liều mạng đánh một trận tử chiến, vừa rồi kẻ chết nhất định là ta, ý tứ của các hạ, chẳng lẽ ta đáng chết, sinh mệnh người đội chấp pháp chẳng lẽ trọng yếu hơn ta chứ gì?

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm hư không, tràn ngập hàn ý.

- Ai, miệng lưỡi bén nhọn, không cần biết thế nào, sát ý quá nặng, trong mật địa Thiên giới lại phạm phải sát lục bậc này, chờ trưởng lão mật địa cùng tông lão hai đại liên minh thương nghị làm tiếp xử trí đi!

Âm thanh già nua mang theo vẻ cảm thán truyền ra.

- Oanh!

Giờ phút này, Vô Tướng, Lý Cụ, Vu Mã Tam Giới đang bảo hộ xung quanh Thái A, hiện tại thiên địa năng lượng tràn đầy tới mức không thể áp chế, mà xung quanh cương khí lại tích tụ chân khí bàng bạc, như đang vận sức chờ phát động, không gian đột nhiên run lên.

- Lại muốn đột phá!

Toàn bộ ánh mắt đều tập trung lên người Thái A

Chương 4003: Tự giới thiệu

Oanh long!

Một đạo năng lượng cương khí bạo lướt oanh kích lên người Thái A, cự lực khởi động, bị Thái A cắn nuốt, lập tức đem tầng bình chướng trên người Thái A phá vỡ.

Phanh!

Trong thân hình Thái A mơ hồ truyền ra âm thanh trầm thấp, chân khí cường hãn bắt đầu lan tràn, khiến không gian xung quanh dao động mãnh liệt.

Đồng thời chân khí Thái A bắt đầu kéo lên, giải khai tầng bình chướng Niết Bàn cảnh trung giai đỉnh phong, đặt chân lên cấp độNiết Bàn cảnh cao giai.

Hô lạp lạp!

Thiên địa năng lượng trào ra quanh thân Thái A, lượn lờ tuần hoàn không ngớt, tựa hồ rèn luyện hết thảy cơ thể hắn, tràn ra cỗ chân khí thê lương kỳ dị.

- Chứng ngộ vô dư Niết Bàn cảnh, đặt chân sinh tử Niết Bàn cảnh!

Đường Dần nhíu mày, thì thào nói:

- Người này đột phá Niết Bàn cảnh cao giai, nhưng sao ta lại cảm giác khí tức trên người hắn lại có chút quen thuộc.

- Cảm giác quen thuộc, cảm giác quen thuộc gì…

Lôi Tiểu Thiên liếc mắt nhìn Đường Dần, nói:

- Bất quả động tĩnh đột phá của tiểu tử này không nhỏ, so sánh với tu vi đồng cấp lại lớn hơn rất nhiều, linh hồn chân khí cũng có chút đáng sợ, nhìn dáng vẻ cũng khó dây vào.

Ánh mắt nữ tử đứng cạnh Đường Dần lộ vẻ động dung, nói:

- Người đột phá hẳn là đệ tử Lục Lâm Thiên tên Thái A, hai người đều tới từ Vô Sắc thế giới, lần này trong Vô Sắc thế giới xuất hiện không ít người, làm cho ta cảm thấy thật hiếu kỳ.

Nhóm người Vô Tình, Mỹ Cơ, Mị Linh hoảng sợ chật vật thối lui sang một bên, nhìn thấy Thái A đột phá, thần sắc có chút phức tạp.

Xuy!

Hết thảy chân khí dần dần thu liễm, Thái A mờ mịt mở mắt, trong mắt bắn ra tinh quang, lập tức biến mất không thấy.

- Chúc mừng thiếu chủ đột phá!

Lý Cụ vui sướng nói, thiếu chủ có thể đột phá nhanh như vậy, cũng là đại biểu tiền đồ, thân là hộ hoàng đội chỉ có đi theo thiếu chủ ngày sau của họ mới có thể đi xa hơn.

Thái A gật gật đầu, đưa mắt nhìn quanh bốn phía, lập tức nhảy tới bên người Lục Lâm Thiên, nói:

- Sư phụ, đệ tử đột phá rồi!

- Tốt!

Lục Lâm Thiên gật đầu, ánh mắt nhìn vào sâu trong hư không.

- Lục Lâm Thiên, Thái A, hai ngươi đợi xử trí, những người khác tán đi!

Âm thanh già nua truyền ra.

- Sư phụ, bọn hắn cần xử trí chúng ta, làm sao bây giờ?

Thái A ngưng trọng hỏi.

- Xử trí sao?

Lục Lâm Thiên hiện lên hàn mang, nói:

- Tới lúc đó hãy xem đi, cũng phải xem chúng ta cónhận xử trí hay không đã!

- Bảo vật nơi này có phải bị Lục Lâm Thiên chiếm được hay không, chẳng lẽ rời đi như vậy sao?

- Động tĩnh như thế tuyệt đối là có bảo vật!

- Cho dù bảo vật bị Lục Lâm Thiên chiếm được, các ngươi có thể làm được gì, Sát Thiên còn bị hắn giết, chấp pháp đội tử vong mười mấy người, các ngươi còn dám đi trêu chọc Lục Lâm Thiên hay sao, cẩn thận chưa lấy được bảo vật thì mạng của mình cũng đã mất!

- Cũng phải, dù hắn chiếm được bảo vật, chúng ta cũng khó trêu chọc hắn!

- Lần này hai Chiến Hoàng mới tới sao lại khủng bố như vậy, thực lực kinh khủng như thế.

- Nói không chừng bảo vật còn ở đây, Lục Lâm Thiên cũng chưa lấy được, ta đi tìm xem.

Không ít tiếng nghị luận vang lên, không ít thân ảnh phẫn nộ rời đi.

- Xem náo nhiệt đủ rồi, chỉ sợ chúng ta vô duyên nhìn thấy bảo vật, đi thôi!

Lôi Tiểu Thiên nói.

Ánh mắt Đường Dần khẽ động, đảo qua Lục Lâm Thiên, khóe môi hơi động, thân ảnh chợt lóe phá không bay đi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe lên, không gian trước mặt dao động, một thanh niên dáng người hơi béo khoảng hai mươi tám hai mươi chín tuổi, quần áo màu trắng thêu hoa văn tinh mỹ hiện ra trước mắt hắn.

- Người này thật mạnh, người Cổ tộc!

Vạn Tự nguyên đan dao động, Lục Lâm Thiên cảm nhận được có cỗ hấp lực, lập tức ngăn chặn Vạn Tự nguyên đan.

- Lĩnh ngộ kỳ đặc áo nghĩa thứ năm, lấy một địch bốn trong Vạn Thế đối quyết, vượt cấp đánh chết đối thủ dễ dàng, là hạng người bất phàm trong cuộc chiến lần này.

Lúc Đường Dần vừa hiện ra trước người Lục Lâm Thiên, tự dưng cảm giác tâm thần run lên, lập tức biến mất không thấy, thầm nghi hoặc nhưng cũng không nghĩ nhiều.

- Các hạ là…?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Đường Dần liền giới thiệu:

- Quên giới thiệu, Đường gia Đường Dần, mới tới mật địa Thiên giới chưa bao lâu.

- Quả nhiên là Cổ tộc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên thoáng híp lại, Đường gia là một trong tám đại Cổ tộc Thượng Thanh đại thế giới, địa vị chẳng khác gì Bắc Cung gia tộc, Độc Cô gia tộc trong Linh Võ thế giới, được thiên địa bảo hộ, chỉ sợ vừa ra đời đã có được thiên phú tu luyện mà nhiều người phấn đấu cả đời cũng không có được.

- Ha ha, ta còn nghĩ ngươi muốn làm gì, nguyên lai là tự giới thiệu.

Một tiếng cười lớn vang lên, Lôi Tiểu Thiên đã hạ xuống bên cạnh Đường Dần, mở to mắt nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Tiểu tử lợi hại, Sát Thiên cũng bị Niết Bàn cảnh cao giai như ngươi thủ tiêu, đảm phách thực lực đều làm cho ta bất ngờ!

- Người này thực lực không dưới Đường Dần, tu luyện kỳ đặc áo nghĩa, là người khó trêu chọc, không hổ là người Cổ tộc, không hổ là mật địa Thiên giới!

- Để cho ta giới thiệu một chút, vị này chính là Lôi gia Lôi Tiểu Thiên!

Đường Dần nói.

- Lôi gia, một trong tám đại Cổ tộc!

Lục Lâm Thiên thoáng nhíu mày, ôm quyền nói:

- Lục Lâm Thiên, đến từ Vô Sắc thế giới.

Lục Lâm Thiên cảm giác được hai người này không có ác ý, nên cũng không thất lễ.

- Ta biết ngươi là Lục Lâm Thiên, hiện tại ngươi hẳn bị tiêu hao không ít, chờ khi nào ngươi khôi phục, cùng ta một trận chiến thế nào.

Lôi Tiểu Thiên nói.

- Tiểu Thiên, huynh lại không nhịn được sao, nếu huynh thua trong tay Lục Lâm Thiên, sẽ mất hết mặt mũi đấy.

Một âm thanh yêu kiều vang lên, một nữ tử khí chất cao quý mỹ mạo hiện thân sau lưng Đường Dần cùng Lôi Tiểu Thiên, sau lưng nàng còn có hơn hai mươi thân ảnh, đều mang theo cỗ ngạo khí phát ra từ linh hồn cùng huyết mạch.

- Được rồi, chúng ta đi thôi, Lục Lâm Thiên, còn ở lại trong mật địa Thiên giới, sau này sẽ thường xuyên gặp mặt.

Đường Dần phất tay nói, lập tức rời đi.

Nữ tử cũng gật đầu, thân ảnh xinh đẹp chợt lóe biến mất.

- Không gian áo nghĩa bất phàm, tu vi không tầm thường, không hổ là người Cổ tộc.

Lục Lâm Thiên động dung nhủ thầm.

- Lục Lâm Thiên, hi vọng có cơ hội chúng ta cùng một trận chiến!

Lôi Tiểu Thiên nói xong cũng biến mất, đệ tử Lôi gia liền theo sau.

- Sư phụ, những người này đều rất mạnh.

Thái A nói.

- Đích thật là rất mạnh!

Lục Lâm Thiên gật đầu.

Chương 4004: Đại cổ phong

- Thiếu chủ, hiện tại chúng ta đi đâu?

Bốn người Vô Tướng đi tới bên cạnh, nhìn người vây xem đã rời đi hầu hết, lại hỏi.

- Việc này…

Lục Lâm Thiên nhíu mày, mặc dù đã đi vào mật địa Thiên giới, nhưng cần đi đâu hắn cũng không biết.

Xảy ra chuyện với đội chấp pháp, trong mật địa Thiên giới phỏng chừng không còn chỗ cho hắn dung thân.

- Ai là Thái A?

Đúng ngay lúc này, giữa không trung xuất hiện vài thân ảnh, một trung niên chừng bốn mươi tuổi vừa hạ xuống liền nhìn vào Lục Lâm Thiên cùng Thái A.

- Hình như là Tuyên Cổ cảnh trung giai…chỉ sợ là trung giai đỉnh phong…

Lục Lâm Thiên nhướng mày, nhìn trung niên trước mắt, cảm nhận được tu vi người này mạnh hơn Sát Thiên một ít.

Thái A đánh giá người kia, tiến lên hai bước nói:

- Ta chính là Thái A.

- Nguyên lai ngươi là Thái A tiểu sư đệ.

Trung niên nghe vậy, khuôn mặt mỉm cười, bộ dáng như thở ra một hơi nhẹ nhõm, lập tức đi tới nói:

- Ta tên Đàm Minh, gia sư là Quỷ Cốc tông lão, ta nhận được tin tức nói Thái A sư đệ gặp phải phiền toái trong mật địa Thiên giới, bởi vậy lập tức chạy tới.

- Bái kiến Đàm Minh sư huynh!

Thái A ôm quyền thi lễ, nói:

- Sư huynh, cha nuôi cũng ở trong mật địa Thiên giới sao?

- Sư phụ đương nhiên ở trong mật địa, chẳng qua sư phụ luôn bế quan, ta cũng mới nhận được tin tức của ngươi, nhưng tiểu sư đệ không có việc gì thì được rồi, ta có nghe qua tình huống cụ thể, ta đưa ngươi đi tới chỗ nghỉ ngơi trước rồi nói sau.

Đàm Minh nói, chân mày thoáng cau lại, thần sắc cũng không dễ dàng.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên đi theo Đàm Minh tới một ngọn núi, dọc theo đường đi nghe Đàm Minh thuật lại, Lục Lâm Thiên cũng có hiểu biết về mật địa Thiên giới.

Trong mật địa, người trẻ tuổi muốn tiến vào cũng không phải chuyện dễ dàng, nhưng cũng có nhiều người nhờ vào đủ loại con đường mà đi vào nơi đây, quan trọng nhất là cường giả đỉnh cấp Thượng Thanh đại thế giới cơ hồ đều tụ tập nơi này để bế quan.

Có thể nói mật địa Thiên giới là một trong những địa phương vững chắc nhất Thượng Thanh đại thế giới, đại bộ phận cường giả đỉnh cấp đều tụ tập nơi đây, đây cũng là địa phương trọng yếu nhất.

Bởi vì trong mật địa có vô số bí cảnh, có vô số lĩnh ngộ của những cường giả đỉnh cấp từ cổ chí kim trong Thượng Thanh thế giới.

- Lục huynh đệ, Thái A sư đệ, ta đã hỏi thăm, nơi đặt chân của các ngươi nằm trên Đại Cổ phong phía trước.

Đàm Minh nói, dọc theo đường đi hắn luôn có chút khách khí với Lục Lâm Thiên.

Trên sườn núi, có vài tòa đình viện phong cách cổ xưa mộc mạc, không có vẻ đại khí cùng tinh xảo như trong tưởng tượng mọi người, nhưng lại có vẻ sạch sẽ.

Một lát sau, mọi người đi tới một tiểu sảnh.

- Lục huynh đệ, Thái A sư đệ, các ngươi nghỉ ngơi ở nơi này, trong mật địa có không ít bí cảnh, có vô số cường giả lưu lại hết thảy, các ngươi đều có thể đi lĩnh ngộ, nhưng bí cảnh của tám đại Cổ tộc cùng hai đại liên minh không thể tùy tiện đi vào, đương nhiên hai ngươi là người của hai đại liên minh, cũng có thể tiến vào bí cảnh của hai đại liên minh lĩnh ngộ.

Đàm Minh nói.

- Bí cảnh tám đại Cổ tộc?

Lục Lâm Thiên có chút ngạc nhiên, không nghĩ tới bí cảnh của tám đại Cổ tộc đều nằm trong mật địa Thiên giới.

Đàm Minh nói:

- Không tệ, nhưng người ngoài muốn đi vào bí cảnh của tám đại Cổ tộc cùng hai đại liên minh cũng cần điều kiện.

- Điều kiện gì?

Thái A tò mò hỏi.

- Thiên bảng.

Đàm Minh trả lời:

- Ở trong mật địa Thiên giới có một Chiến Thai, ngươi có thể khiêu chiến bất luận kẻ nào, kể cả người Cổ tộc, bên trong này có không ít bí cảnh đều dựa vào bài danh trên Thiên bảng mới có thể đi vào. Bài danh càng cao là có thể tiến vào cấp độ bí cảnh càng cao. Chẳng qua muốn đi vào bí cảnh của tám đại Cổ tộc cùng hai đại liên minh vậy phải có thành tích trước mười trên Thiên bảng, chỉ cần ngươi tiến vào trước mười, như vậy ngươi có thể thoải mái đi vào bí cảnh mà không bị ngăn trở.

- Thiên bảng trước mười!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, người trẻ tuổi trong tám đại Cổ tộc đi vào mật địa có ai không phải người nổi bật, người nào không phải nhân trung long phượng, muốn đi vào trước mười trong Thiên bảng khó khăn thế nào có thể nghĩ, ánh mắt khẽ giật, hắn lại hỏi:

- Vậy không biết Sát Thiên bài danh bao nhiêu trên Thiên bảng?

- Nếu như ta không nhớ lầm hẳn là mười lăm, bởi vì đội chấp pháp còn tiến vào mật địa sớm hơn ai hết, nguyên bản Sát Thiên cùng một người tên Pháp Vương vẫn luôn ở vị trí cao trên Thiên bảng, nhưng đoạn thời gian trước từ khi giới trẻ tuổi của tám đại Cổ tộc tiến vào, khiêu chiến trên Chiến Thai, bài danh của Sát Thiên cùng Pháp Vương đều rơi xuống. Đương nhiên bài danh cũng chưa chắc hoàn toàn chuẩn xác, theo ta được biết, có người trẻ tuổi trong tám đại Cổ tộc thậm chí không hề lên Chiến Thai, nếu họ đều ra tay, theo ta suy đoán chỉ sợ bài danh của Sát Thiên cùng Pháp Vương càng rơi xuống thấp hơn nữa. Nhưng xem như đã là thành tích không tệ trong giới trẻ tuổi, khó được có giới trẻ tuổi ngoài tám đại Cổ tộc lẫn hai đại liên minh tiến vào được bài danh như vậy, trong dĩ vãng người có phong hào Chiến Hoàng cùng Chiến Thần bình thường chỉ đứng ở ba mươi lăm tới bốn mươi mà thôi.

- Hậu bối Cổ tộc gặp may mắn, người bình thường căn bản không thể so sánh.

Lục Lâm Thiên cảm thán nói, theo bài danh của Sát Thiên cũng biết thực lực giới trẻ tuổi Cổ tộc thật mạnh.

Đàm Minh nhìn Lục Lâm Thiên, dừng một chút mới nói:

- Sát Thiên xem như là người hai đại liên minh, bởi vì bài danh trên Thiên bảng cho nên được hai đại liên minh nhìn trúng, lần này ngươi giết chết Sát Thiên, ta phỏng chừng sẽ gặp phiền toái không nhỏ, cho dù có người sẽ thiên vị các ngươi, nhưng ở trong mật địa Thiên giới dù sao cũng có quy tắc, nếu không có ai cố ý muốn khó xử các ngươi, có lẽ việc này sẽ mắt nhắm mắt mở thì trôi qua rồi, nhưng khó tránh khỏi một ít trừng phạt, chẳng qua…

Đàm Minh thở dài một tiếng, càng cau chặt mày, ngẩng đầu nhìn hai người ngưng trọng nói:

- Chỉ sợ nhất định sẽ có người cắn không buông, người chấp pháp đội cũng có chút thế lực, chuyện lần này chỉ sợ không dễ bỏ qua, các ngươi ở lại đây nghỉ ngơi trước, ta trở về xin chỉ thị của sư phụ một chút, xem sư phụ có thể nghĩ ra biện pháp gì hay không!

Vào đêm, ánh trăng như nước, tinh tú sáng ngời, không trung yên tĩnh.

Bên trong mật thất phong cách cổ xưa mộc mạc, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi, mày khẽ động, không nghĩ tới vừa vào trong mật địa Thiên giới lại gặp được phiền toái không nhỏ như thế.

Nhưng trong lòng hắn cũng không hối hận đã giết Sát Thiên cùng người chấp pháp đội, nếu không đánh chết Sát Thiên, sau này sẽ gặp phải phiền phức vô cùng vô tận, nhất định phải giết!

Lần này lấy được Thôi Hồn Diệt Phách Chuy, đây là thông linh bảo khí không thể cân nhắc giá trị, điều này làm Lục Lâm Thiên nhíu mày vì gặp phiền phức, nhưng trên mặt lại hiện ý cười.

- Binh tới tướng ngăn, tiếp tục lĩnh ngộ!

Lục Lâm Thiên cân nhắc một lát, triệu hoán Thiên Trụ giới, lập tức tiến vào tầng thứ bảy, vừa lúc đem hai hộ hoàng đội dàn xếp vào xung quanh đình viện.

Khoanh chân ngồi trong tầng bảy Thiên Trụ giới, tâm thần Lục Lâm Thiên tiến vào trong tiểu chùy, một lát sau tiến vào trạng thái lĩnh ngộ, quanh thân dần dần bao phủ bạch sắc cương khí…

Xuy…

Trên hải đảo liên miên khổng lồ, mặt biển nổi lên dao động, vỗ mạnh vào đá ngầm nổi lên bọt sóng.

- Tiểu nữ oa, xuất hiện đi, ta biết ngươi ẩn thân trên đảo này, người đuổi theo ngươi cũng đã sớm đi xa!

Một âm thanh như u hồn truyền ra.

- Ngươi là ai?

Bên trong khe hở một đá ngầm, không gian xung quanh dao động, một nữ tử dung nhan tuyệt mỹ xuất hiện.

Nhưng giờ phút này chân khí của nàng uể oải, bộ dáng cực kỳ chật vật, ánh mắt cảnh giác nhìn quanh bốn phía.

- Trời sinh độc thể, linh hồn áo nghĩa, thời gian áo nghĩa, còn có không ít thủ đoạn quỷ dị, tuổi còn rất nhỏ, nhỏ tuổi lại có thiên phú như vậy, đúng là trời cũng giúp ta, trời không tuyệt ta…

Chương 4005: Đi tới Chiến Thai

Âm thanh u hồn mang theo hưng phấn, quanh quẩn trên hải đảo.

- Ngươi là ai, ngươi là người phương nào?

Nữ tử cảnh giác nhìn quanh bốn phía, không gian quanh thân dao động, tùy thời tính toán rời đi…

Bên trong mật địa Thiên giới, thời gian chậm rãi trôi qua, thời gian đối với những cường giả nơi này mà nói đã hoàn toàn mất đi ý nghĩa.

Một tháng đảo mắt đã qua, trong khoảng thời gian này danh hào của Lục Lâm Thiên cùng Thái A đã nhanh chóng truyền ra ngoài, hành động đánh chết Sát Thiên cùng mười mấy người chấp pháp đội cũng đủ cho người rung động.

Sáng sớm, bên ngoài Đại Cổ phong bỗng dưng xuất hiện mười mấy thân ảnh, sau vài lần lắc mình đã xuất hiện trước núi.

Sưu sưu…

Bên trong Đại Cổ phong lập tức hiện ra sáu mươi thân ảnh đứng trôi nổi, ánh mắt cảnh giác nhìn chằm chằm nhóm người vừa đến. Đi đầu là một thanh niên gầy gò, ánh mắt như hồng thạch, toàn thân tràn ngập khí tức nóng bỏng, chính là Thái A.

Nhóm người vừa đến nhìn thấy Thái A, trung niên đi đầu đảo mắt nhìn qua mọi người, lập tức hỏi:

- Lục Lâm Thiên, Thái A ở đâu?

- Ta chính là Thái A, có chuyện gì?

Thái A cùng Vô Tướng nhìn nhau, lập tức tiến lên một bước hỏi ngược lại.

Trung niên có chút ngạc nhiên nhìn Thái A, lập tức lớn tiếng nói:

- Phụng lệnh trưởng lão mật địa Thiên giới cùng tông lão hai đại liên minh, đặc biệt tới thông tri ngươi cùng Lục Lâm Thiên, lập tức đi Chiến Thai chờ đợi xử trí, người vi phạm, nghiêm trị không tha!

Hai hộ hoàng đội nghe vậy, nhất thời nhíu mày, thần sắc ngưng trọng. Ánh mắt Thái A khẽ co giật, nói:

- Các ngươi về trước đi, sư phụ ta đang bế quan, có đi tới Chiến Thai gì đó hay không phải chờ sư phụ ta xuất quan nói sau.

- Ta không có nghe lầm chứ?

Trung niên nghe vậy, khuôn mặt co giật:

- Đây là trưởng lão mật địa Thiên giới cùng tông lão hai đại liên minh thương nghị quyết định, lập tức cùng ta đi Chiến Thai chờ xử trí!

Lời của hắn vừa hạ xuống, hơn mười người thực lực bất phàm đứng phía sau chợt động, không khí biến thành căng thẳng.

Ánh mắt Thái A trầm xuống, nói:

- Ta đã nói, sư phụ ta đang bế quan, hết thảy chờ sư phụ ta xuất quan nói sau!

- Quả nhiên đúng như lời đồn đãi, đánh chết đội chấp pháp, vô pháp vô thiên, không đem mật địa Thiên giới đặt trong mắt, không đi Chiến Thai, ta trói ngươi đi được rồi!

Ánh mắt trung niên trầm xuống, quát lạnh một tiếng, quanh thân chợt lóe hoàng mang, bước lên một bước, kình khí vô hình nháy mắt lan tràn, áo nghĩa thổ hệ cô đọng cả không gian, thân ảnh bắn về phía Thái A.

- Tiểu thiếu chủ cẩn thận, người này là Tuyên Cổ cao giai!

Ánh mắt Vô Tướng ngưng trọng, cắn răng bước ra, chân khí vô hình thổi quét, thủ ấn ngưng tụ nhanh như chớp, một đạo chưởng ấn vặn vẹo không gian bao trùm về hướng trung niên.

- Ngăn cản trưởng lão mật địa, tông lão liên minh chấp pháp, thật to gan!

ThấyVô Tướng ra tay, sắc mặt trung niên trầm xuống, tay phải ngưng kết quyền ấn đánh ra, năng lượng thổ hệ tràn ngập, cả không gian run lên, mơ hồ mang theo oai lực bão táp va chạm cùng thủ ấn của Vô Tướng.

Oanh!

Không gian nổ tung, không ngừng chấn vỡ nhộn nhạo, thân hình Vô Tướng liên tục bị đẩy lui, chấn vỡ hư không thành từng khúc, phải lui tới mấy chục thước mới đứng vững lại, khuôn mặt biến thành tái nhợt.

- Di, thật là có chút bổn sự, đã xem thường ngươi, chẳng qua còn chưa đủ!

Trung niên có chút ngoài ý muốn, trong tưởng tượng của hắn, một quyền vừa rồi đủ đánh trọng thương đối phương, tuyệt đối không chỉ thối lui mà thôi.

Xuy!

Thân ảnh trung niên phá không bay thẳng tới chỗ Vô Tướng.

Ánh mắt Vô Tướng ngưng trọng tới cực hạn, hắn biết rõ thực lực của mình không đủ sức đối kháng đối phương.

- Người của ta, không phải ai cũng có thể động!

Đúng lúc này trước người Vô Tướng đột nhiên hiện ra một người, một đạo thủ ấn quỷ dị kết xuất, thiên địa năng lượng hội tụ, hào quang quỷ dị chợt lóe, phân thân mang theo linh hồn chân khí trào ra.

Tổng cộng là bảy đạo linh hồn phân thân, cộng thêm bản thể lăng không đứng lơ lửng.

Tám thân ảnh bước tới một bước, nháy mắt không gian dao động, tám thân ảnh đồng thời vây quanh trung niên.

- Chân khí Niết Bàn cảnh cao giai sao lại có linh hồn dao động mạnh như thế!

Chỉ nháy mắt trung niên có dự cảm bất an, thân ảnh cấp tốc thối lui, nhưng tựa hồ có chút không còn kịp nữa.

- Toái Hồn Sư Tử Hống!

Sau lưng tám thân ảnh hiện lên hư ảnh hình người vài trăm thước, linh hồn năng lượng bao trùm khuếch tán.

- Hống…

Tám hư ảnh đồng thời mở miệng rống to một tiếng, dưới linh hồn âm ba, không gian xung quanh nhộn nhạo như sóng biển gào thét nổi lên sóng to gió lớn, từng luồng linh hồn uy áp vô hình lan tràn, vỡ áp xuống dưới, khe không gian liên tục hiện ra.

- A…

Nhóm người trung niên mặt đỏ tai hồng, linh hồn âm ba vô cùng khủng bố, khiến linh hồn họ không ngừng run rẩy.

Giờ phút này sắc mặt trung niên kia ngưng trọng tới cực điểm, mộc hệ áo nghĩa nương theo sau nguyên lực cuồn cuộn bố trí hoàng mang không gian, đem linh hồn âm ba công kích ngăn cản bên ngoài, sắc mặt hắn ngày càng khó xem, hoàng mang cương khí không ngừng bị đẩy lui.

Không bao lâu không gian bình ổn trở lại, Lục Lâm Thiên thu liễm phân thân, sắc mặt trung niên tái nhợt cảnh giác nhìn Lục Lâm Thiên.

Nhóm người đi cùng hắn thê thảm hơn nhiều, khóe môi đều tràn máu tươi.

- Sư phụ đã xuất quan rồi sao?

- Bái kiến thiếu chủ!

Thái A cùng nhóm người Vô Tướng nhìn thấy Lục Lâm Thiên, sắc mặt vui mừng hô.

Lục Lâm Thiên gật đầu, bên ngoài đã qua một tháng, trong tầng bảy Thiên Trụ giới hắn đã lĩnh ngộ linh hồn áo nghĩa hơn năm năm, đã sắp sáu năm, cũng thành công tiến thêm một bước trong linh hồn áo nghĩa, sau này thúc giục Thôi Hồn Diệt Phách Chuy uy lực sẽ càng thêm cường hãn.

- Ngươi chính là Lục Lâm Thiên?

Ánh mắt trung niên dừng lại trên người Lục Lâm Thiên, mang theo một tia cảnh giác.

- Đây là Đại Cổ phong, muốn diễu võ giương oai, Tuyên Cổ cao giai còn chưa đủ!

Lục Lâm Thiên lăng không đứng thẳng, ánh mắt mang theo hàn ý cảnh cáo.

Trung niên lạnh lùng nói:

- Phụng lệnh trưởng lão mật địa cùng tông lão hai liên minh, Lục Lâm Thiên cùng Thái A lập tức đi Chiến Thai nhận xử trí!

- Sư phụ…

Thái A trầm xuống, nói:

- Bằng không để ta đi tìm cha nuôi nghĩ biện pháp đi.

- Không cần, chúng ta đi Chiến Thai.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, việc này Quỷ Cốc tông lão đã biết, nếu có biện pháp gì đặc biệt nhất định đã phái người thông báo, huống chi hiện tại còn chưa biết bọn họ sẽ làm sao xử lý chính mình.

Chương 4006: Nữ tử áo trắng

Bên trong mật địa Thiên giới rộng lớn, mọi người đều biết về Chiến Thai, nghiêm khắc mà nói trong mật địa có nghiêm cấm đánh nhau, bất kỳ tranh cãi hay ước chiến luận bàn đều phải tiến hành trên Chiến Thai.

Trên Chiến Thai bố trí không ít trận pháp gia cố, cả mặt đất cũng bị củng cố, cường giả khó mà phá hủy. Bằng không với thực lực của các cường giả, cho dù không gian mật địa có bao lớn cũng không chịu nổi những trận giao thủ quanh năm suốt tháng. Mà người trong mật địa đều biết vị trí của Chiến Thai nằm tại nơi nào.

Sáng sớm, núi non vây quanh, một mảnh xanh biếc. Ở trung ương quảng trường rộng lớn có một thạch đài phong cách cổ xưa, diện tích thật lớn, giống như liếc mắt cũng không nhìn thấy cuối.

Giờ phút này một góc thạch đài có bốn ghế đá, có ba lão giả cùng một mỹ phụ đang ngồi, chân khí trên người thu liễm khó thể nhìn thấu. Hơn mười thanh niên cùng trung niên cung kính đứng sau lưng họ, toàn thân chân khí sắc bén, thực lực thấp nhất cũng tới Niết Bàn cảnh.

- Không nghĩ qua Ô trưởng lão cũng tới.

- Mặc dù đội chấp pháp độc lập, nhưng Ô trưởng lão chưởng quản luật hình trong mật địa Thiên giới, đội chấp pháp kỳ thật cũng là một phần của Ô trưởng lão, xem như là hậu trường, lần này Lục Lâm Thiên động tớiđội chấp pháp, chẳng khác gì là động tớiÔ trưởng lão.

- Không nghĩ tới Lục Lâm Thiên vừa tới mật địa đã gây ra phiền toái lớn như vậy, thật đủ cuồng vọng!

- Người ta có thực lực cuồng vọng, đánh chết mười mấy người đội chấp pháp như đánh chết con kiến, Sát Thiên cũng bị giết chết, hiện tại Lục Lâm Thiên đã bài danh mười lăm trên Thiên bảng.

- Người thứ nhất hình như là Đường gia Đường Ám trưởng lão, lão nhân gia sao cũng tới đây.

- Không nghĩ tới Lục Lâm Thiên cũng kinh động Đường Ám trưởng lão.

- Ta nghe nói lần này xử trí Lục Lâm Thiên cùng Thái A, bên trên không ngừng tranh luận, không ít tông lão tranh cãi mặt đỏ tai hồng, nghe nói rất nhiều tông lão bảo hộ Lục Lâm Thiên cùng Thái A đấy.

- Đó là đương nhiên, ta nghe nói đệ tử Thái A của Lục Lâm Thiên còn là nghĩa tử của Quỷ Cốc tông lão mà.

- Nhưng lần này Lục Lâm Thiên đắc tội không ít người, trong đó Phượng Hoàng bộ tộc còn đòi nghiêm trị Lục Lâm Thiên cùng Thái A, cũng có tông lão cũng không nể mặt hai người bọn họ.

Bốn phía quảng trường tụ tập không ít người, cùng nghị luận xôn xao.

Một góc quảng trường, có không ít thanh niên nam nữ dáng vẻ ngạo khí lẳng lặng đứng nơi đó, khí độ bất phàm.

- Đường bàn tử, ngươi có tin tức đường nhỏ nào hay không, việc trừng phạt Lục Lâm Thiên cùng Thái A chính là do Đường Ám trưởng lão phụ trách, đừng nói là ngươi không biết chứ?

Lôi Tiểu Thiên hỏi.

Đường Dần liếc mắt lườm hắn, nói:

- Không nghĩ tới ngươi cũng chú ý Lục Lâm Thiên, gần đây không cần tu luyện hay sao!

- Đường bàn tử, ngươi mau nói cho ta biết, lần này hai người họ có gặp phiền toái hay không?

Lôi Tiểu Thiên hỏi.

Ánh mắt Đường Dần tiếc nuối, nói:

- Theo ta được biết, Lục Lâm Thiên cùng Thái A chỉ sợ phải đi vào nơi kia trước cả chúng ta.

- Không phải chứ?

Lôi Tiểu Thiên ngạc nhiên, ánh mắt co giật nói:

- Hiện tại đã đi vào, những trưởng lão tông lão kia cũng không nghĩ lầm đấy chứ, Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ kỳ đặc áo nghĩa thứ năm, thiên phú như thế, nói thật, trước kia ta nghe nói cũng chỉ nửa tin nửa ngờ, nhưng sau khi tự mình nhìn thấy, ta mới xác định thiên phú của hắn bất phàm, có lẽ không kém hơn giới trẻ tuổi Cổ tộc bao nhiêu, thiên phú như vậy nếu phải vào nơi đó ngay thời điểm này, tới lúc đó để đối phương biết cũng không phải là chuyện tốt.

Đường Dần liếc mắt nhìn hắn, tạm dừng một thoáng, nói:

- Ta sợ nhất sẽ xuất hiện hai loại tình huống.

Sắc mặt Lôi Tiểu Thiên cũng nghiêm túc:

- Hai loại tình huống nào?

- Với thiên phú của Lục Lâm Thiên, nếu bị đối phương trăm phương ngàn kế mượn sức hoặc bị họ đánh chết, đối với Thượng Thanh đại thế giới mà nói đều tổn thất thật lớn!

Đường Dần vừa định nói chuyện, nữ tử tuyệt mỹ đứng sau lưng chợt lên tiếng.

- Tiểu Tiểu nói không tệ!

Ánh mắt Lôi Tiểu Thiên trầm xuống, nói:

- Không phải chỉ đánh chết vài tên của đội chấp pháp sao, có gì lớn lao, việc này cũng không thể hoàn toàn đổ lỗi cho hắn được, đội chấp pháp vốn càng ngày càng càn rỡ, nếu rơi vào trong tay ta, ta cũng sẽ không bỏ qua!

Đường Dần nghe vậy, nói:

- Nhưng Lục Lâm Thiên không phải ngươi, chúng ta là đệ tử Cổ tộc, mà hắn không phải, trong mật địa Thiên giới cũng không đơn giản, phong mang của hắn quá thịnh, lại không có hậu trường, có kết cục như vậy chỉ là bình thường, cũng không biết Lục Lâm Thiên sẽ lựa chọn như thế nào.

Sưu sưu!

Chân trời bình tĩnh bỗng dưng truyền ra tiếng dao động, ánh mắt mọi người chăm chú nhìn qua, lập tức đưa mắt nhìn nhau:

- Bọn hắn sao cũng tới, tên kinh khủng kia không phải đang bế quan sao?

- Hình như không phải quái vật kia!

- Ca, tiểu Thiên, là Du Du tỷ đã tới.

Nữ tử nhìn thấy một thân ảnh xinh đẹp, trong mắt lộ ý cười bay tới.

- Là nàng, sao nàng cũng tới!

Đường Dần cùng Lôi Tiểu Thiên nhìn nhau, trong mắt lộ vẻ phức tạp, lại nhìn vào trong đám người vừa đi tới.

Đó là một nữ tử áo trắng xinh đẹp tuyệt mỹ, khuôn mặt như vẽ, lộ ra cao quý, mị thái làm người rung động, lại không ai dám khinh nhờn.

- Du Du tỷ, sao ngươi cũng tới!

Nữ tử áo trắng vừa hạ xuống một góc quảng trường, nữ tử Đường gia cũng đã tới, ý cười đầy mặt hỏi.

Nữ tử áo trắng cũng lộ ý cười, nói:

- Tiểu Tiểu, ngươi cũng ở đây sao, ta rảnh rỗi, nghe nói bên này có náo nhiệt xem cho nên qua đây!

- Hôm nay nghe nói cần xử trí Lục Lâm Thiên cùng Thái A.

Nữ tử Đường gia nghi hoặc, nói:

- Du Du tỷ, ngươi cũng tới xem náo nhiệt, đây không giống tính cách của ngươi a?

- Lục Lâm Thiên!

Nữ tử áo trắng lẩm bẩm, tựa hồ nhớ ra điều gì đó, lại nói:

- Vậy sao, ta chỉ là rảnh rỗi, đoán ngươi tới đây cho nên tới thăm ngươi một chút, hình như đã lâu chúng ta cũng không gặp nhau rồi đi?

Đường gia nữ tử nửa tin nửa ngờ, cười nói:

- Không biết đã lâu như vậy ngươi đã đi đâu?

- Ta vẫn luôn ở trong mật địa thôi.

Nữ tử áo trắng khẳng định nói:

- Tiểu Tiểu, ngươi biết Lục Lâm Thiên sao?

Ánh mắt Đường gia nữ tử có chút nghi hoặc, lắc đầu:

- Ta chỉ gặp qua một lần, chỉ biết Lục Lâm Thiên tới từ Vạn Thiên liên minh, thiên phú thật khủng bố, những chuyện khác ta cũng không biết, nhưng lần này Lục Lâm Thiên gặp phiền phức không nhỏ, nghe nói sắp bị xử trí, phải tiến vào nơi kia trước tiên.

- Vậy sao?

Nữ tử áo trắng khẽ động, bởi vì tên Lục Lâm Thiên làm cho nàng có cảm giác quen thuộc, như từng nghe nói qua, cho nên nàng mới tới nơi này.

Sưu sưu!

Xa giữa không trung, mười mấy thân ảnh đi tới, vài lần chớp động đã tới quảng trường.

- Là Lục Lâm Thiên cùng Thái A đã tới.

- Đây là Chiến Thai sao?

Lục Lâm Thiên rơi xuống thạch đài, ánh mắt thoáng nhìn quanh.

Sau đó ánh mắt Lục Lâm Thiên rơi lên nhóm người trên thạch đài, dẫn đầu là một lão giả áo đen, khuôn mặt có chút già nua, đôi mắt lại sáng ngời. Mà lão giả thứ hai tóc bạc, khuôn mặt âm trầm, thần sắc không được rồi.

- Quỷ Cốc tông lão!

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên nhìn lão giả thứ ba, mà thân ảnh thứ tư là mỹ phụ, làm cho hắn có chút động dung, vì nàng chính là Hỏa Loan tông lão của Phượng Hoàng bộ tộc.

- Đều là bản thể tới đây!

Lục Lâm Thiên thoáng ngạc nhiên nhủ thầm.

- Thái A bái kiến nghĩa phụ!

Thái A tiến lên cung kính hành lễ.

- Miễn lễ, mau dậy đi, trong khoảng thời gian này ủy khuất ngươi.

Quỷ Cốc lộ ý cười nói, thân ảnh chợt lóe đã đi tới bên cạnh Thái A.

- Quỷ Cốc, ngươi là ý gì, con nuôi của ngươi giết người chấp pháp đội, còn bị ủy khuất thế nào!

Lão giả âm trầm lạnh lùng nói.

Chương 4007: Gặp được người quen

- Ô Hỏa, còn ngươi là ý gì, là đội chấp pháp tự tìm đường chết, bị giết thì giết, đừng quên, người có phong hào Chiến Hoàng không phải ai muốn động thì động vàođâu!

Quỷ Cốc quay đầu nói, thần sắc cũng khó xem.

- Bái kiến Quỷ Cốc tông lão!

Lục Lâm Thiên đi tới ôm quyền hành lễ.

- Người một nhà, miễn lễ.

Quỷ Cốc gật đầu, lại truyền âm cho Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, lần này các ngươi gây ra phiền phức không nhỏ, người vừa nói chuyện là Ô Hỏa tán nhân nắm giữ luật hình trong mật địa Thiên giới, cũng là tông lão Chiến Thiên liên minh, ngươi cũng đã nhận ra Hỏa Loan, người còn lại là Đường gia Đường Ám trưởng lão, là trưởng lão mật địa, địa vị không thấp, lần này cực kỳ thiên vị cho ngươi, ngươi không thể vô lễ.

Nghe vậy ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng lướt qua trên người Ô Hỏa cùng Đường Ám, ánh mắt thoáng dừng lại trên người Đường Ám.

- Được rồi, Lục Lâm Thiên cùng Thái A đều đã tới, tuyên bố xử trí đi!

Đường Ám đứng dậy, ánh mắt rơi lên người Lục Lâm Thiên.

- Thật mạnh, đây là áo nghĩa gì!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên vừa tiếp xúc với Đường Ám, linh hồn đột nhiên run lên, tâm thần giống như lâm vào trong bóng tối, cho tới khi bị cắn nuốt, linh hồn áo nghĩa cấp tốc khởi động, lúc này mới bứt trở ra, tuy chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi nhưng sắc mặt cũng thoáng tái nhợt.

Ánh mắt Đường Ám lộ xem ra ngoài ý muốn, nói:

- Các ngươi chính là Lục Lâm Thiên cùng Thái A, các ngươi có thể gọi ta là Đường Ám trưởng lão, ta phụ trách sự việc các ngươi đánh chết người chấp pháp đội lần này, đối với việc các ngươi đánh chết hơn mười đệ tử đội chấp pháp, các ngươi nhận xử trí, có dị nghị gì không?

Thái A nghe vậy nhìn qua Lục Lâm Thiên, hết thảy đều nghe theo sư phụ.

Mí mắt Lục Lâm Thiên khẽ giật, ôm quyền thi lễ, ngẩng đầu nói:

- Bái kiến Đường Ám trưởng lão, ta cùng đệ tử Thái A đánh chết đệ tử đội chấp pháp, chỉ vì họ khinh người quá đáng, nổisát tâm với ta, chúng ta chỉ là tự vệ mà thôi, không biết có tội gì cần xử trí?

- Tự vệ, tiểu tử, ngươi nói thật đơn giản, với thực lực của ngươi, nếu muốn chân chính tự vệ, đội chấp pháp làm sao giết được ngươi, ngươi cũng không cần phải đánh chết người đội chấp pháp! Huống chi sau khi ngươi giết Sát Thiên, còn đánh chết mười mấy đệ tử đội chấp pháp, thủ đoạn huyết tinh như thế tuyệt đối không cho phép xuất hiện trong mật địa Thiên giới!

Hỏa Loan đứng dậy, đôi mắt nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, mơ hồ hiện lên hàn ý.

- Ta nhiều nhất chỉ có thể xem là tự vệ quá mức mà thôi, chẳng lẽ có người muốn giết ta, ta lúc nào cũng phải chạy trốn thôi hay sao!

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng Hỏa Loan, ánh mắt âm trầm, đối với Phượng Hoàng bộ tộc hắn cũng không khách khí, chỉ sợ lần này Phượng Hoàng bộ tộc cũng xen tay vào.

- Lớn mật, ở trước mặt trưởng lão tông lão, lại vẫn không biết hối cải!

Trong mắt Hỏa Loan lộ ra hàn ý.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn lướt qua Đường Ám, Ô Hỏa, Quỷ Cốc, Hỏa Loan, lại nhìn lên thiên không, khóe môi cười lạnh nói:

- Lúc đội chấp pháp truy sát ta, trưởng lão tông lão không một người xuất hiện, đừng nói với ta là không ai biết, mà bây giờ ta phòng vệ đánh chết vài người, lại biến thành lỗi của ta, hay cho mật địa Thiên giới, hay cho Thượng Thanh thế giới, Lục Lâm Thiên này xem như đã biết rồi!

- Lục Lâm Thiên này, lá gan không nhỏ!

Ánh mắt nữ tử áo trắng nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, thấp giọng nói.

- Lục Lâm Thiên lớn mật, càn rỡ!

Ánh mắt Hỏa Loan phát lạnh, một đạo tinh quang bắn ra, chân khí nóng cháy khởi động, muốn động thủ với Lục Lâm Thiên.

- Hỏa Loan tông lão, lời của Lục Lâm Thiên không phải không có lý, việc này đích xác không phải hoàn toàn là lỗi của hắn!

Thân ảnh Đường Ám nháy mắt xuất hiện trước người Hỏa Loan nói.

Ánh mắt Hỏa Loan dao động, có Đường Ám ngăn cản, cũng chỉ phải dằn nén xuống. Mà sắc mặt Ô Hỏa âm trầm, lại không lên tiếng, chuyện này đã có định luận, tự biết nói thêm lời gì cũng chỉ vô dụng.

Đường Ám nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục Lâm Thiên, sự tình đại khái trưởng lão mật địa Thiên giới cùng tông lão liên minh đều đã biết, tuy ngươi cùng Thái A cũng không phải hoàn toàn sai lầm, nhưng vẫn có trách nhiệm không thể trốn tránh, hơn nữa trong Vạn Thế đối quyết, đã cần diện bích năm năm, hai tội cùng lập, ngay trong ngày phải tiến vào Thương Khung chiến trường năm trăm năm, ngươi có dị nghị gì không?

- Thiên Khung chiến trường!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, nhớ rõ lúc trước Ma Linh yêu nữ có nói qua, có thể đi vào Vạn Thế đối quyết, Thương Khung chiến trường mới có tư cách trở thành nam nhân của nàng, mà Thương Khung chiến trường là địa phương nào Lục Lâm Thiên vẫn chưa biết.

- Năm trăm năm, thời không không dài cũng không ngắn a!

Đường Dần cùng Lôi Tiểu Thiên đưa mắt nhìn nhau.

- Lục Lâm Thiên, ngươi có dị nghị gì không?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên sững sờ, Đường Ám lại hỏi.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nói:

- Ta không cho rằng ta có sai, đương nhiên là có dị nghị!

- Lâm Thiên, loại kết quả này đã là tốt nhất, có không ít người nói lời hay cho ngươi, nếu không không chỉ là như thế mà thôi, trưởng lão mật địa cùng tông lão liên minh định ra kết quả, nếu ngươi không tiếp thụ vậy chỉ phải khu trục ra mật địa Thiên giới. Ngươi cần suy nghĩ cẩn thận, đi Thương Khung chiến trường tuy là nguy hiểm, nhưng chưa hẳn là chuyện xấu, còn hơn bị khu trục ra mật địa Thiên giới vẫn tốt hơn.

Quỷ Cốc truyền âm cho Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên, ngươi cũng phải biết nếu ngươi không tiếp thụ trừng phạt, đuổi ra mật địa Thiên giới là chuyện nhỏ, nặng thì có khả năng bị đánh chết, mật địa Thiên giới là trọng địa Thượng Thanh thế giới, không phải địa phương muốn tới thì tới muốn đi thì đi!

Đường Ám nói.

- Sư phụ, chúng ta làm sao bây giờ?

Thái A nhỏ giọng hỏi.

Lục Lâm Thiên phẩy tay, xem ra dù mình đáp ứng hay không cũng không còn lựa chọn nào khác, đây là địa bàn của người ta, vậy phải nghe lời họ, chỉ có thực lực mới đổi được công bình, nhưng thực lực bây giờ của mình còn chưa thể đổi được công bình mà thôi.

- Xem ra mặc kệ ta có đáp ứng hay không cũng không còn lựa chọn nào khác!

Lục Lâm Thiên nhìn Đường Ám, ánh mắt co rụt lại, cho dù hắn không sợ chết, nhưng Thái A cùng hai hộ hoàng đội còn ở trong mật địa, phân đà Phi Linh môn còn có đông đảo đệ tử lưu trong Vô Sắc thế giới, người của Linh Võ thế giới còn ở trong Thượng Thanh thế giới không ít, mình không còn lựa chọn nào khác, người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

Đã có quyết định, ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua Hỏa Loan cùng Ô Hỏa, sát khí dao động, làm nhiệt độ xung quanh cũng băng hàn.

Bị ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, ánh mắt Ô Hỏa cùng Hỏa Loan dao động, chẳng biết tại sao trong lòng chợt run lên.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm Đường Ám, âm thanh truyền ra từ kẽ răng, nói:

- Ta nguyện ý tiến vào Thương Khung chiến trường năm trăm năm, ân hôm nay, ngày sau nhất định không quên!

- Nếu vậy ngay trong ngày xuất phát, sẽ có người đưa ngươi đi Thương Khung chiến trường!

Đường Ám khẽ thở dài nói, mà trong mắt Hỏa Loan cùng Ô Hỏa hiện tia hàn ý.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua đám người bên ngoài, trong đó có một nữ tử áo trắng dung mạo tuyệt mỹ xinh đẹp.

- Là nàng, không nghĩ tới nàng cũng ở đây!

Thần sắc Lục Lâm Thiên khôi phục lại bình thường, nữ tử kia là Ma Linh yêu nữ, chẳng qua trang phục hôm nay của nàng khác hẳn lúc trước, trước kia là nóng bỏng như ma quỷ, hôm nay lại thánh khiết như trích tiên.

Thái A cũng nhìn theo ánh mắt hắn, sắc mặt đại biến nói:

- Sư phụ, đây không phải là sư…

Xuy!

Thái A còn chưa nói xong, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã đi tới trước mặt nữ tử áo trắng, ánh mắt có chút ngạc nhiên.

Nữ tử ngẩng đầu, ánh mắt long lanh gợn sóng.

Ánh mắt mọi người đều nhìn theo, thậm chí bốn người Đường Ám cũng dao động.

- Lục Lâm Thiên chẳng lẽ biết nàng?

Đường Dần cùng Lôi Tiểu Thiên đều kinh ngạc.

- Du Du tỷ, chẳng lẽ ngươi quen hắn?

Nữ tử Đường gia nhẹ nhàng hỏi.

- Không biết.

Nữ tử áo trắng khẽ lắc đầu.

- Đã lâu không gặp, không nghĩ tới ngươi cũng vào trong mật địa Thiên giới, cách trang điểm này của ngươi làm ta thiếu chút nữa không nhận ra ngươi.

Lục Lâm Thiên lộ ý cười nói.

Nữ tử kinh ngạc:

- Ta nghĩ ngươi nhận lầm người, chúng ta hình như không quen biết mà?

- Đệ tử bái kiến sư nương!

Thái A đi tới, thoáng do dự mới cắn răng hành lễ.

- Cái gì?

Không ít người kinh ngạc hô, ánh mắt nghẹn họng nhìn trân trối.

- Đây là…

Đường Dần cùng Lôi Tiểu Thiên nhìn nhau, vô cùng kinh ngạc.

Chương 4008: Nữ tử áo trắng ra tay

- Chớ có nói bậy, ta cũng không quen các ngươi!

Nữ tử mở miệng, ngữ khí cực kỳ nghiêm khắc, làm người ta không dám khinh nhờn.

- Sư phụ, đây rõ ràng là sư nương, tại sao lại…

Thái A vô cùng nghi hoặc, nhìn Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi.

- Tiểu tử thật to gan, miệng không che đậy, muốn chết!

Một âm thanh quát lạnh truyền ra, một thanh niên khí độ bất phàm đứng sau lưng nữ tử áo trắng điểm chân dưới đất, thân ảnh phiêu dật lao thẳng tới.

Oanh!

Cùng một thời gian, trong tay thanh niên đánh ra một đạo chưởng ấn mang theo năng lượng phong hệ cuồng bạo, khe không gian xuất hiện thổi quét ra ngoài.

- Người Cổ tộc, Tuyên Cổ sơ giai!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động nhủ thầm.

Xuy!

Cùng một lúc thời không xung quanh Lục Lâm Thiên rối loạn, thân ảnh đã đi tới trước người Thái A.

Lục Lâm Thiên vừa đi tới, một đạo quyền ấn hiện ra, năng lượng kim hệ hội tụ, linh hồn uy áp cùng tiêu sát khí sắc bén tràn ngập ra ngoài.

Oanh!

Quyền ấn ngưng tụ, oanh kích thẳng lên lòng bàn tay thanh niên kia.

Oanh!

Quyền chưởng va chạm, không gian phá nát, mọi người cấp tốc thối lui, năng lượng kình khí hóa thành gió lốc nháy mắt khuếch tán.

Xuy!

Cùng lúc đó tàn ảnh quyền ấn tràn ngập chân khí linh hồn khủng bố bắn ra, rơi vào trong chưởng ấn của thanh niên, linh hồn năng lượng trút xuống, làm ánh mắt hắn thoáng dại ra.

- Công kích thuộc tính hiếm thấy, còn ẩn chứa linh hồn công kích!

- Công kích này thật mạnh, mang theo sát phạt, còn ẩn chứa linh hồn áo nghĩa cũng rất mạnh!

Ánh mắt Đường Dần cùng Lôi Tiểu Thiên đều dao động.

Xuy!

Chỉ nháy mắt thanh niên lảo đảo rơi xuống đất, lưu lại một chuỗi tàn ảnh, chấn vỡ không ít đất đá mới ổn định lại thân hình, ánh mắt lập tức khôi phục bình thường, kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên.

- Khi dễ Phong gia chúng ta như chấp pháp đội hay sao, ngươi tìm lầm người rồi!

Một thanh niên mặc hoa phục đứng sau lưng nữ tử áo trắng lại nhảy ra.

Xuy!

Không gian run lên, cuồng phong gào thét, chỉ nháy mắt năng lượng phong hệ nhất thời tràn ngập, thiên địa biến sắc, gió giục mây vần.

Thanh niên mặc hoa phục kết xuất thủ ấn, không gian run lên, thiên địa năng lượng hội tụ thành long quyển phong bạo khổng lồ, hiển lộ khe không gian tối đen, năng lượng ngập trời chấn vỡ không gian nứt vỡ thành từng khúc.

- Là Phong gia Phong Thiên Lưu, bài danh thứ mười ba trên Thiên bảng!

- Vừa rồi ra tay hình như là Phong Chí, Phong Chí không địch lại vì thế Phong Thiên Lưu xuất thủ!

- Cổ Phong Phá Diệt Chỉ!

Thanh niên mặc hoa phục khẽ quát một tiếng, vung chỉ về hướng Lục Lâm Thiên, thiên địa năng lượng xoay tròn, một đạo chỉ ấn như lôi đình bắn ra.

Hưu!

Chỉ ấn xuyên phá trường không, mơ hồ mang theo uy áp chấn động lòng người bay thẳng tới.

- Thập Phương Vũ Trụ Ấn!

Một đạo chưởng ấn bay tới, nhìn qua giống như không có chút uy lực, chẳng qua chân khí hủy diệt tràn ra, khí tức như hủy diệt vạn vật, không gian nhất thời nhấc lên sóng to gió lớn.

Oanh long!

Chưởng ấn cùng chỉ ấn tiếp xúc, kình khí khủng bố liên tục thổi quét, cả không gian xung quanh đều bị san bằng.

Đặng đặng!

Hai thân hình thoáng lui ra sau vài bước, như không phân thắng bại.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm nói:

- Giới tuổi trẻ Cổ tộc, không gì là ghê gớm cả, hiện tại tới lượt ta!

Dứt lời tay phải Lục Lâm Thiên hướng về phía trước, một năng lượng quang đoàn xuất hiện, bên trong ẩn hiện hư ảnh thanh long, bạch hổ, chu tước, huyền vũ cuồn cuộn sôi trào, mơ hồ làm mọi người cảm giác được có cỗ chân khí khủng bố lan tràn.

- Tứ Thần quyết!

Không có chút trì hoãn, năng lượng quang đoàn đẩy mạnh về hướng thanh niên mặc hoa phục, không gian dao động kịch liệt, năng lượng quang đoàn xuyên thủng không gian đón gió liền trướng, trong chớp mắt đã trướng lớn hơn vạn thước, tựa như mặt trời nhô cao, hiện rõ trên Chiến Thai.

- Hống!

- Ngao!

- Cô!

- Gru!

Trong hào quang chói mắt, bốn hư ảnh rít gào, nháy mắt đồng loạt chạy chồm lao ra, hội tụ thành không gian lốc xoáy tối đen, bốn cỗ lực lượng kinh khủng tràn ngập thiên địa, chỉ một thoáng nhanh như thiểm điện lao về hướng thanh niên mặc hoa phục.

- Di!

Ánh mắt Đường Ám lập tức dao động.

- Phong Thiên Lưu, Phong Chí, hai ngươi lui ra, Lục Lâm Thiên bất phàm, các ngươi rất khó ứng phó!

Phong Thiên Lưu đang định xuất thủ, một âm thanh thanh thúy vang lên, dứt lời nữ tử áo trắng đã hiện thân trước người hắn.

- Lưu Phong Trụ Diệt Ấn!

Cổ tay run lên, tay áo vũ động, như một mảnh tuyết trắng bay xuống, trống rỗng hiện lên một đạo không gian thủ ấn.

Hai cỗ năng lượng tiếp xúc, chỉ thoáng giằng co liền im lặng biến mất.

Hô lạp lạp…

Nhưng không gian xung quanh vô thanh vô tức sụp đổ, kình khí gợn sóng kinh người như sóng thần nhấc cao, hóa thành quang hồ thổi quét trên không trung.

Xuy!

Thân hình Lục Lâm Thiên lảo đảo lui ra sau vài bước, nhưng nữ tử vẫn ổn như bàn thạch, không hề nhúc nhích.

- Nữ nhân này…

Đường Dần cùng Lôi Tiểu Thiên đưa mắt nhìn nhau, đều lộ cười khổ.

- Sư phụ, không sao chứ?

Thái A ngưng trọng đi nhanh tới, nhìn qua sư phụ tựa hồ bị áp chế.

Lục Lâm Thiên phất tay, ngẩng đầu nhìn nữ tử áo trắng lộ vẻ nghi hoặc, lập tức ôm quyền nói:

- Thật ngại quá, cô nương thật sự rất giống một người bằng hữu của ta, cho nên đã nhận sai, quấy rầy rồi!

- Chẳng lẽ nói vậy thì coi như xong sao!

Phong Thiên Lưu cùng Phong Chí lại muốn ra tay.

- Phong Thiên Lưu, Phong Chí, nhận lầm người mà thôi, không sao, đừng ném phong độ của Phong gia chúng ta.

Nữ tử liếc mắt nhìn qua, hai người kia đành phải lui trở lại.

- Lục Lâm Thiên, bằng hữu của ngươi thật sự giống ta sao?

Nữ tử hiếu kỳ hỏi.

- Đích xác thật tương tự, cơ hồ giống nhau như đúc!

Lục Lâm Thiên nói:

- Nhưng ta đã nhận lầm người, không biết phương danh của cô nương?

Nữ tử thoáng do dự, tựa hồ không muốn nói, nhưng cuối cùng vẫn mở miệng:

- Phong Du Du!

- Phong Du Du!

Lục Lâm Thiên cúi đầu lẩm bẩm, lập tức ngẩng đầu:

- Thật có lỗi, quấy rầy rồi!

Ánh mắt hắn lại nhìn về hướng Đường Dần cùng Lôi Tiểu Thiên gật đầu như chào hỏi, hai người cũng gật đầu, lộ xem ra cười khổ.

Chương 4009: Thần sắc Quỷ Cốc dao động:

- Đường Ám trưởng lão, Quỷ Cốc tông lão, ta có thể đi rồi sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua, về phần Ô Hỏa cùng Hỏa Loan, hắn cũng không nhìn tới.

- Đương nhiên, tới lúc đó tự nhiên sẽ có người an bài các ngươi tiến vào Thương Khung chiến trường.

Đường Ám gật đầu nói.

- Như vậy đi, ta cùng các ngươi trở về, ta cũng có một số việc cần dặn Thái A.

Quỷ Cốc nói.

Sưu sưu!

Thân ảnh ba người chợt lóe, biến mất trên không.

- Du Du tỷ, mặc dù Lục Lâm Thiên có chút bổn sự, nhưng ta còn có thể đối phó!

Ánh mắt Phong Thiên Lưu co giật, nói.

Phong Du Du thản nhiên nói:

- Ta biết ngươi chưa dùng toàn lực, vừa rồi cũng có thể đối kháng, nhưng Lục Lâm Thiên cũng chưa dùng toàn lực, ngươi ở Tuyên Cổ trung giai, hắn chỉ là Niết Bàn cảnh cao giai, dây dưa thêm nữa ngươi cũng xem như đã thua, Phong gia có phong độ Phong gia, nếu đại ca biết khó tránh sẽ xử phạt hai ngươi!

Nghe vậy hai người còn định nói gì, cuối cùng không dám nhiều lời cung kính lui xuống.

Trên Chiến Thai, nhìn theo Lục Lâm Thiên rời đi, Ô Hỏa cùng Hỏa Loan nhìn nhau, trong mắt lộ hàn ý lẫn cười lạnh…

- Lâm Thiên, việc đi vào Thương Khung chiến trường thật sự do tình thế bất đắc dĩ, phong mang của các ngươi quá đáng, có đôi khi chưa chắc là một chuyện tốt.

Trên Đại Cổ phong, ngồi trong phòng nhỏ đình viện, Quỷ Cốc nói.

Khuôn mặt Lục Lâm Thiên co giật, không nói thêm gì nữa, người dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, hết thảy chỉ là vấn đề thực lực mà thôi, nếu mình có đủ thực lực, nếu sau lưng mình cũng có thế lực như tám đại Cổ tộc, đánh chết vài người của đội chấp pháp cũng chẳng cần gặp phải xử trí, chỉ sợ lúc này kẻ bị xử trí chính là đối phương.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không nói gì, Quỷ Cốc nghĩ trong lòng hắn chưa nghĩ thông suốt, chân mày khẽ giật, nói:

- Kỳ thật tiến vào Thương Khung chiến trường, nói là xử trí trách phạt, trên thực tế cũng không xác định là phạt, mật địa Thiên giới, mật địa Địa giới cùng mật địa Nhân giới, một ngàn năm trăm năm sau đều phải đi vào Thương Khung chiến trường. Chẳng qua ngươi vào sớm hơn một ít, tuy rằng bên trong tràn ngập vô số hung hiểm, nhưng cũng có vô số cơ duyên, chỗ tốt cụ thể chờ ngươi đi vào rồi thì tự nhiên sẽ biết.

- Tràn ngập vô số hung hiểm, cũng có vô số cơ duyên, cũng là nơi tốt để tăng cường thực lực.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, vì mình, vì đệ tử Lục gia ngày sau, đệ tử Phi Linh môn không muốn gặp phải đãi ngộ như hôm nay, chính mình nhất định phải mau chóng tăng cường thực lực, chờ một ngày mình chân chính trở thành cường giả mới có được công bình đáng nói.

Nghĩ tới đây, Lục Lâm Thiên thở sâu một hơi, ôm quyền thi lễ:

- Lần này chỉ sợ là phiền toái Quỷ Cốc tông lão, tiểu tử tạ ơn!

- Người một nhà, không cần nói như vậy.

Quỷ Cốc vỗ vai Lục Lâm Thiên, cau mày nói:

- Chỉ tiếc mặt mũi của ta còn chưa đủ lớn để giúp các ngươi không phải vào Thương Khung chiến trường sớm như vậy!

- Thương Khung chiến trường là địa phương thế nào, tông lão có thể nói cho chúng ta biết hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Cũng được, các ngươi cần tiến vào Thương Khung chiến trường, cũng có quyền lợi biết tình huống bên trong, dù sao sau này các ngươi cũng sẽ biết.

Quỷ Cốc ngồi ngay ngắn, nhìn hai người nói:

- Nói đơn giản một chút, Thương Khung chiến trường là địa phương thế giới đại chiến!

- Thế giới đại chiến?

Lục Lâm Thiên cùng Thái A nghe vậy, ánh mắt sửng sốt.

- Không tệ, thế giới đại chiến, là đại chiến chân chính, các ngươi nghĩ trong ba ngàn đại thế giới đều là một mảnh hài hòa hay sao, ba ngàn đại thế giới đều tham dự vào thế giới đại chiến, không có thế giới nào thoát khỏi.

Quỷ Cốc nói tới đây, như nghĩ tới điều gì, khẽ than thở:

- Thương Khung chiến trường, mỗi ngày sinh linh rơi xuống vô số kể, căn bản không thể đếm hết.

- Nghĩa phụ, ba ngàn đại thế giới đều tham dự thế chiến, chẳng lẽ vì tranh đoạt cái gì hay sao?

Thái A hỏi.

- Hỏi không tệ!

Quỷ Cốc gật gật đầu, nói:

- Không biết Thiên Khung chiến trường đã tồn tại bao lâu, thời gian lâu dài không cách nào khảo chứng, ba ngàn đại thế giới đều không thể không quản tới. Mà mục tiêu cuối cùng của mọi người là mỗi cách một trăm năm mươi vạn năm sẽ mở ra Thương Khung bí cảnh một lần.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên rung động, hỏi:

- Trong Thương Khung bí cảnh có vật gì tồn tại, tại sao làm cả ba ngàn đại thế giới cũng phải quản tới?

Quỷ Cốc lắc đầu:

- Ta cũng không biết, ta chưa đi vào Thương Khung bí cảnh, nghe nói người biết việc này cũng không mấy người, mà ba ngàn năm sau là thời điểm Thương Khung bí cảnh mở ra. Có thể tiến vào bên trong, tuyệt đối không bao nhiêu người, nghe nói muốn đi vào chỉ khi nào tới tu vi Hóa Hồng cảnh mới đủ tư cách!

- Thiên Khung bí cảnh!

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, trong lòng có chút chờ mong.

- Ai, mỗi lần Thương Khung bí cảnh mở ra, nghe nói Hóa Hồng cảnh rơi xuống bên trong cũng không đếm hết, cuối cùng có thể đi ra còn chưa tới hai phần mười, Thương Khung bí cảnh giống như một hắc động khủng bố, không ngừng cắn nuốt cường giả ba ngàn đại thế giới, cũng chưa ai từng phát hiện được bí mật chân chính bên trong, thậm chí không ai biết bí mật lớn nhất là gì, nhưng vẫn làm người ta phấn đấu quên mình xông vào không dứt.

Quỷ Cốc thở dài nói:

- Mà Thương Khung chiến trường là địa phương bồi dưỡng cường giả, giết chóc mới có thể chân chính rèn luyện ra cường giả.

- Trong Thương Khung chiến trường, Thượng Thanh thế giới giết chóc cùng ai, tại sao lại xuất hiện thế chiến?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Không ai biết nguyên nhân tại sao xuất hiện thế chiến, nhưng vô số năm qua trong Thương Khung chiến trường chất chứa vô số cừu hận, nguyên nhân thật sự đã không còn trọng yếu. Có giết chóc sẽ có đội ngũ, trong chiến trường tổng cộng có rất nhiều đội ngũ, tỷ như Thiên Đạo phỉ, Tuyên Cổ điện, mà hai đội ngũ lớn nhất là Thiên La minh cùng Thương Khung minh.

Quỷ Cốc nói.

Lục Lâm Thiên có chút hiểu biết về Tuyên Cổ điện cùng Thiên Đạo phỉ, bởi vì ba sư phụ của Lục Thành là Thiên Cuồng tam đạo là người Thiên Đạo phỉ.

Mà Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ với Tuyên Cổ điện, bởi vì Tam Kỳ lão nhân xem như là người của họ, thế lực này tồn tại cũng không nhúng tay vào bất cứ chuyện gì.

Nhưng Thiên La minh cùng Thương Khung minh thì hắn hoàn toàn không biết, liền hỏi:

- Tông lão, không biết Thượng Thanh thế giới thuộc Thiên La minh hay Thương Khung minh?

- Thương Khung minh!

Quỷ Cốc nói.

Lục Lâm Thiên lại hỏi:

- Thực lực của hai bên như thế nào?

- Có thể xem như xấp xỉ, nhưng đây không phải lời thật lòng, nếu tính ra Thương Khung minh hạ phong, nhiều năm qua theo ta được biết, Thiên Khung minh cũng không chiếm được nhiều ưu thế.

- Tại sao lại như vậy, chẳng lẽ Thương Khung minh không có cường giả hay sao?

Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc.

- Đôi bên đều có cường giả, nhưng nếu không thật sự cần thiết, sẽ không ai hành động thiếu suy nghĩ, huống chi dù cường giả hai bên chịu ảnh hưởng, cũng phải đề phòng những đội ngũ khác.

Quỷ Cốc thoáng do dự, nói:

- Trong ba ngàn đại thế giới, có vô số sinh linh chủng tộc, nhưng nghiêm khắc mà nói, có thể chia thành bốn loại sinh linh, các ngươi có biết là bốn loại nào không?

Lục Lâm Thiên nhướng mày:

- Thiên Sinh linh vật, thú tộc, nhân tộc, mà linh vật thứ tư như Vô Ảnh Phệ Thủy Độc Thư, còn có…

- Ngươi biết không ít.

Quỷ Cốc ngắt lời:

- Ngươi nói không tệ, Thiên Sinh linh vật, địa sinh linh vật, nhân tộc, mà linh vật thứ tư cũng không phải sai, chỉ là quá mức thưa thớt, cho nên linh vật thứ tư còn được gọi là Minh linh.

- Minh linh?

Thái A tò mò:

- Nghĩa phụ, Minh linh là vật gì?

Thần sắc Quỷ Cốc dao động:

- Minh linh là một loại sinh linh khủng bố, chia ra không ít chủng tộc, chỉ dưới Thiên Sinh linh vật, nghe nói chủng tộc cao nhất trong Minh linh trình độ khủng bố cường hãn thậm chí đủ so sánh với Thiên Sinh linh vật, chỉ có Thiên Sinh linh vật cao cấp nhất mới có thể đối kháng.

Nói tới đây Quỷ Cốc dừng lại, tựa hồ có vài lời cũng không muốn nói, nhìn hai người, chợt cắn răng:

- Minh linh thiên phú mạnh mẽ, trên cả nhân tộc, nhân tộc không khả năng so sánh. Thiên La minh là do Thiên Sinh linh vật cùng Minh linh kết hợp thành đội ngũ, mà Thương Khung minh là địa sinh linh vật cùng nhân tộc, thú tộc tạo thành đội ngũ, ở trong mắt Thiên Sinh linh vật cùng Minh linh, họ mới là chúa tể thiên địa này, cũng không nhìn nhân tộc cùng thú tộc trong mắt, mà nhân tộc địa vị thấp nhất, thực lực chỉ xem như lót đáy.

- Nhân tộc chỉ lót đáy thôi sao?

Lục Lâm Thiên thân là nhân tộc, nghe vậy trong lòng cũng xúc động…

Tòa kiến trúc cung điện phong cách cổ xưa rộng lớn, đứng vững trên ngọn núi mờ ảo, như trôi nổi giữa không trung, diện tích khổng lồ như một đầu cự thú phủ phục.

Chương 4019 Thiên La minh cùng Thương Khung minh

Chương 4010: Lão giả

Bên trong cung điện khổng lồ phong cách cổ xưa, Đường Ám xuất hiện trong thạch thất, thần sắc cung kính nói:

- Giới chủ, đã làm thỏa đáng, chỉ là ta còn lo lắng…

- Ngươi lo lắng cái gì?

Trong thạch thất truyền ra âm thanh già nua, nhưng không thấy thân ảnh.

- Lục Lâm Thiên đích xác bất phàm, nếu Thượng Thanh thế giới mất đi hắn, chỉ sợ là tổn thất của chúng ta. Theo ta được biết, người này tựa hồ cũng không phải người Thượng Thanh thế giới, nếu bị kéo vào Thiên La minh, tổn thất càng lớn hơn nữa, Thiên La minh quỷ kế đa đoan, loại chuyện này cũng không phải lần đầu tiên.

Ánh mắt Đường Ám có chút ngưng trọng nói.

- Nhìn ngươi đánh giá Lục Lâm Thiên không thấp?

Âm thanh già nua mang theo tiếng cười.

- Niết Bàn cảnh cao giai, còn có thể đối kháng với Phong Thiên Lưu, đã chứng minh hết thảy.

Ánh mắt Đường Ám hơi đổi, nói:

- Giới chủ, hôm nay Lục Lâm Thiên thi triển thủ đoạn, ngươi có chú ý tới?

- Ngươi nói kim hệ cùng thủ đoạn cuối cùng sao?

Âm thanh già nua hỏi.

- Không tệ.

Đường Ám gật đầu nói:

- Lục Lâm Thiên có thể là người Thần Thú thế giới hay là có quan hệ với họ?

Trong thạch thất đột nhiên an tĩnh, một lát sau âm thanh già nua lại nói:

- Việc này không quan hệ với chúng ta, nhưng lần này Lục Lâm Thiên cùng Thái A đi Thương Khung chiến trường chỉ sợ cũng sẽ không bình tĩnh.

- Ý của giới chủ chính là…

Mí mắt Đường Ám co giật, nói:

- Chúng ta cần phải có một chút động tĩnh, có chút người càng ngày càng không đem chúng ta đặt vào trong mắt.

- Không cần thiết, là phúc không phải họa, là họa trốn không khỏi, có lẽ đây cũng là một loại tôi luyện đối với hắn, tên kia còn không nói gì, chúng ta cũng không cần quá khẩn trương, chỉ có chân chính tôi luyện mới có thể rèn luyện cường giả.

Âm thanh già nua nói…

Vào đêm, trên Đại Cổ phong, trong đại sảnh, hai hộ hoàng đội đứng thẳng nơi đó.

- Chư vị, chuyện đại khái các ngươi cũng đã biết, ta cùng sư phụ bị xử phạt phải đi vào Thương Khung chiến trường năm trăm năm, đội hộ hoàng các ngươi nguyện ý đi theo hay là rời đi, đây đều là tự do của các ngươi, Thiên Khung chiến trường không phải địa phương bình thường, các ngươi phải lựa chọn cho kỹ!

Thái A nói.

- Lý Cụ thề chết theo thiếu chủ!

- Vu Mã Tam Giới thề chết theo thiếu chủ!

- Vô Tướng nguyện ý theo thiếu chủ!

Thái A vừa nói xong, Lý Cụ, Vu Mã Tam Giới, Vô Tướng không chút do dự quỳ một gối cung kính nói.

- Thề chết theo thiếu chủ!

- Đi theo thiếu chủ, vượt lửa qua sông cũng không tiếc!

Theo sau nhóm người Bắc Đông cũng tiến lên cung kính nói, trong lòng mọi người đều hiểu được, với thiên phú của hai vị thiếu chủ, lần này bị phạt đi vào Thiên Khung chiến trường cũng chỉ là đi ngang qua sân khấu, ngày sau sừng sững trong Thượng Thanh thế giới tuyệt đối là chuyện sớm hay muộn.

Huống chi trải qua một đoạn thời gian, mọi người đều hiểu rõ hai vị thiếu chủ cũng không xem họ là người ngoài, còn giúp họ chiếm được không ít ưu đãi.

- Chính các ngươi cần suy nghĩ kỹ càng, nghe nói Thiên Khung chiến trường không phải nơi tầm thường.

Lục Lâm Thiên nói.

Vô Tướng nhìn Lục Lâm Thiên, thần sắc kiên nghị nói:

- Thiếu chủ không cần nói thêm nữa, chúng ta tin tưởng ánh mắt của mình, tin tưởng năng lực của thiếu chủ, huống chi đây vốn là chức trách của hộ hoàng đội, có thể đi theo bên người thiếu chủ là vinh hạnh của chúng ta. Ta tin tưởng năm trăm năm sau, chúng ta có thể theo thiếu chủ chiến thắng quay về, tới lúc đó mật địa Thiên giới ở trong mắt chúng ta sẽ hoàn toàn khác hẳn.

- Năm trăm năm sau, chúng ta theo thiếu chủ chiến thắng quay về!

Mọi người cùng hô to, không ai lùi bước.

Mí mắt Lục Lâm Thiên giật giật, tinh quang lóe ra, khí tức thương cổ lan tràn, nói:

- Hôm nay ta cho các ngươi một hứa hẹn, một ngày kia, sẽ mang theo các ngươi tiếp tục quay về mặt địa Thiên giới này, tới lúc đó hết thảy sẽ khác hẳn, chúng ta cũng không cần tiếp tục khuất nhục cúi đầu!

- Đại trượng phu co được giãn được, chúng ta thề chết đi theo!

Nhóm hộ hoàng đội cung kính quát, sóng âm quanh quẩn trên ngọn núi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên dao động, có chút cảm xúc. Bỗng dưng ánh mắt hắn run lên, nói:

- Các ngươi lưu lại đây, ta đi một chút sẽ trở lại!

Dứt lời thân ảnh hắn đã biến mất tại chỗ.

Trên đỉnh Đại Cổ phong, tại một tảng đá nhô ra khỏi vách núi, khi Lục Lâm Thiên xuất hiện, ánh mắt đảo qua thiên không, nói:

- Là vị cường giả nào đã tới Đại Cổ phong, lại để cho ta phát hiện, chắc là có việc, tại sao không hiện thân gặp mặt?

- Linh hồn lực của hậu sinh ngươi không tệ, tu luyện linh hồn áo nghĩa bất phàm, nhìn ra được kiện thông linh bảo khí kia đã bị ngươi triệt để dung hợp, không tầm thường a!

Một âm thanh già nua vang như hồng chung truyền ra, một lão giả mặc trường bào màu lam xuất hiện.

Thân hình lão giả hùng vĩ, khuôn mặt già nua tràn đầy nếp nhăn, giống như dấu vết năm tháng lưu lại tràn đầy, mái tóc bạc buông xõa, đôi mắt sáng ngời mỉm cười nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt thâm thúy sâu không thấy đáy, vô biên vô hạn.

Lục Lâm Thiên lui ra sau một bước, theo linh hồn cảm giác hắn biết từ khi lão giả này xuất hiện, không gian xung quanh không bình thường, nhưng vì sao thì hắn không nói ra được.

Loại cảm giác này khiến trong lòng hắn sợ hãi.

Ông!

Kim sắc tiểu đao cũng phát ra tiếng đao minh, nhưng lập tức liền bình tĩnh lại, nhưng kim sắc tiểu đao có phản ứng như vậy cũng là lần đầu tiên, điều này làm Lục Lâm Thiên càng thêm cẩn thận.

Huống chi lão giả này còn biết hắn chiếm được kiện thông linh bảo khí, là một kiện trọng bảo ngay cả Hóa Hồng cảnh cũng không thể cự tuyệt, điều này khiến Lục Lâm Thiên càng thêm cảnh giác.

- Tiền bối là…

Bằng trực giác, Lục Lâm Thiên cảm nhận được tuy lão giả thu liễm khí tức, nhưng cũng làm cho hắn không cách nào nhìn thấu được tu vi của lão giả.

- Tiểu tử cũng thật cảnh giác, nếu ta muốn giết ngươi cũng đã không đợi tới bây giờ, mặc dù thông linh bảo khí giá trị xa xỉ, nhưng ngươi vô thanh vô tức chiếm được cũng là bổn sự, là cơ duyên của ngươi, cũng là trợ lực cho ngươi trong Thương Khung chiến trường, nhưng nếu chưa tới thời điểm trọng yếu, nên ít vận dụng tốt hơn, một khi tin tức truyền ra, không cần ta nói ngươi cũng biết sẽ gặp phải kết quả gì.

Lão giả lộ vẻ mỉm cười nói tiếp:

- Trưởng lão mật địa cùng tông lão liên minh sau khi thương nghị, cho ngươi tiến vào Thương Khung chiến trường, ngươi không phục, cảm thấy được bọn hắn ỷ thế hiếp người, làm vậy là không công bình?

- Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, đừng lấn thiếu niên nghèo!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, trong mắt bắn ra tinh quang.

- Quả nhiên trong lòng không phục!

Lão giả nói:

- Hậu sinh, nhớ kỹ, trên đời này không có bao nhiêu công bình, ngươi có thể nhận xử trí của họ, tin tưởng đã hiểu được đạo lý, công bình là xây dựng trên thực lực, muốn công bình, năm trăm năm sau chính mình quay về mật địa Thiên giới đòi lại!

Lão giả dứt lời, ném qua một giới chỉ trữ vật, nói:

- Bảo tồn đồ vật trong giới chỉ, ngươi lĩnh ngộ xong thì phá hủy, năm trăm năm thời gian hẳn cũng đủ cho ngươi lĩnh ngộ, có lưu lại mật địa hay không vấn đề không lớn!

Xuy!

Dứt lời, thân ảnh lão giả dần dần biến mất, trong mắt lộ ý cười.

- Không biết danh hào của tiền bối?

Lục Lâm Thiên thu giới chỉ, nhìn thân ảnh lão giả hỏi.

- Ngươi không cần biết, chúng ta sẽ có ngày gặp lại.

Lão giả nói xong liền nói tiếp:

- Tam Kỳ, ngươi không cần rình, ngươi không thể đi vào Thiên Khung chiến trường, nếu đã dung hợp hai loại Thiên Sinh linh vật, đây cũng là phần số phận của ngươi, nhưng muốn khôi phục thực lực toàn thịnh, thậm chí tiến thêm một bước, còn cần một chút thời gian, nộ long cùng đầu tà giao đều không phải vật thiện, ngươi muốn tiến một bước cũng không dễ dàng, nói không chừng còn bị làm hại, nể tình hậu sinh, theo ta bế quan một lát đi!

Nói tới đây thân ảnh lão giả đã biến mất không thấy.

Xuy!

Cùng lúc đó Thiên Trụ giới nổi lên dao động, một thân ảnh nhỏ gầy lướt ra, ngoại trừ Tam Kỳ lão nhân cũng không còn ai khác.

Chương 4011: Hắc Thứu Sát Nhân

- Sư bá, ngươi đã dung hợp Nghịch Thiên Tà Long rồi sao?

Nhìn thấy Tam Kỳ lão nhân, Lục Lâm Thiên lộ xem ra vui mừng, nhìn khí tức hiện tại của Tam Kỳ lão nhân, nguyên bản thân hình hư ảo đã trở nên ngưng thật, sau khi dung hợp hai Thiên Sinh linh vật Nghịch Thiên Tà Long cùng Thôn Thiên Tà Giao, điều này làm khí tức của Kỳ lão đã có biến hóa.

- Đã dung hợp rồi!

Tam Kỳ lão nhân gật gật đầu, nhìn theo thân ảnh vừa biến mất, có chút nghi ngờ nói:

- Sao lão nhân gia cũng đi ra rồi?

- Sư bá, vị tiền bối kia là ai?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Nếu hắn không nói cho ngươi biết, tất nhiên còn chưa muốn ngươi biết, sau này ngươi sẽ biết.

Tam Kỳ lão nhân quay người, nghi hoặc hỏi:

- Ta vừa nghe nói tới Thương Khung chiến trường, chuyện gì vậy, hiện tại ngươi hẳn còn chưa tới lúc đi vào Thương Khung chiến trường đi, đã xảy ra chuyện gì?

- Nói ra thật dài dòng.

Lục Lâm Thiên kể lại những chuyện hắn vừa trải qua…

Khi ánh trăng treo cao trên bầu trời, mây trắng bao phủ, lưu lại dấu vết loang lổ trên mặt biển rộng mênh mông.

- Sao tam muội còn chưa tới, chẳng lẽ đã xảy ra biến cố gì hay

sao?

Bên trong một khe hẹp đá ngầm, một nam tử áo xám vẻ mặt ngưng trọng nhủ thầm.

Đứng chờ thêm một lát, trong tay nam tử xuất hiện một hoàng sắc quang cầu, quang cầu cực kỳ quái dị, trôi nổi hoàng mang, lại không cảm giác có chân khí lan tràn, không cách nào mở ra.

- Đây rốt cục là vật gì?

Nam tử thì thào nói.

Sưu sưu…

Bỗng dưng từng thân ảnh phá không xuất hiện, hơn mười chân khí sắc bén nháy mắt buông xuống, vây khốn nam tử ở trung ương, đông đảo áo nghĩa nguyên lực bắt đầu khởi động, từng luồng chân khí khoảnh khắc khuếch tán, tựa như muốn cô đọng cả không gian.

- Sư phụ, chính là người này cùng một nữ tử đoạt đi bảo vật phát hiện trong động phủ!

Một trung niên tràn ngập sát ý nói với hắc bào lão giả hói đầu, khuôn mặt âm trầm đứng bên cạnh.

- Phế vật, tu vi cao hơn đối phương nhưng lại không làm gì được tiểu tử này, trở về mới tính sổ với ngươi!

Âm thanh lão giả the thé, cực kỳ chói tai khó nghe, nguyên lực run lên, âm sát nguyên lực bắt đầu khởi động, thân ảnh đã đi tới trước người nam tử kia.

- Tiểu tử, ngay cả đồ vật của Hắc Thứu Sát Nhân này cũng dám cướp, tha cho ngươi không được!

Hắc bào lão giả dứt lời, một đạo thủ ấn âm độc mang theo khe không gian tối đen lan tràn tới trước người nam tử.

- Cường giả!

Nam tử đã sớm thu hồi hoàng sắc quang cầu, tốc độ của đối phương quá nhanh, nhanh tới mức khó thể tránh né, ánh mắt nam tử biến thành ngưng trọng, nhưng lâm nguy không loạn, khí thế bá đạo khởi động, một đạo thổ hoàng sắc quang mang lan tràn, đem thân hình hắn hoàn toàn bao phủ.

Một đạo quyền ấn ầm ầm phóng lên cao va chạm cùng âm sát thủ ấn.

Xuy lạp lạp…

Thủ ấn cùng quyền ấn va chạm, chỉ giằng co nháy mắt, lập tức thủ ấn xuyên thủng đánh thẳng ấn đường nam tử kia.

- Chấn Thiên!

Trong tích tắc, đạo hoàng kim quang mang trào ra, một thanh kiếm bản rộng hiện lên, đạo kim sắc hư ảnh kiếm hình bao trùm đồng thời còn có một bộ khải giáp phong cách cổ xưa bao phủ lấy thân hình thanh niên.

Xuy lạp…phanh phanh phanh…

Âm sát chỉ ấn va chạm kiếm quang, âm sát năng lượng ăn mòn, chỉ ấn như sắp phá vỡ kiếm quang, cuối cùng kiếm quang cũng đối kháng xuống, nhưng không gian xung quanh ầm ầm nổ tung, cột nước hải vực bốc cao lên bầu trời.

Đặng đặng…

Thanh niên nhờ có khải giáp bảo hộ, nhưng thân hình liên tục thối lui, khi thân hình ổn định lại liền phun ra máu tươi.

Trên khải giáp lại giống như có tầng điện mang lóe ra, bàng bạc khuếch tán, lại có cỗ khí tức làm người rung động, bất quá cũng bị âm sát ảnh hưởng thật lớn.

- Di, lại chưa chết, đích thật là có chút bổn sự, thanh kiếm kia tựa hồ không phải vật phàm, chẳng lẽ là…

Hắc Thứu có chút ngoài ý muốn, ánh mắt lộ vẻ tham lam, lạnh lùng nói:

- Tiểu tử, ngươi nhất định chết chắc rồi!

Xuy!

Âm sát năng lượng trào ra, thân ảnh Hắc Thứu lao thẳng tới, một đạo trảo ấn như quỷ trảo nương theo lực lượng trói buộc không gian vỡ áp về hướng thanh niên.

- Chấn Thiên, liều mạng đi!

Thanh kiếm run lên, tựa như sư rống tê minh một tiếng, thân kiếm lan tràn ra kim mang chói mắt.

- Ngươi đừng mơ tưởng động hắn, chết đi!

Ngay lúc thanh niên vừa định liều mạng, bỗng dưng một tiếng quát truyền ra, một đạo cầu vồng phá không bay tới, uy áp thật lớn buông xuống cả hải vực.

Xuy!

Một đạo chưởng ấn xuất hiện, vỗ thẳng vào quỷ trảo của Hắc Thứu.

Phanh phanh…

Trong chớp mắt tiếng nổ đinh tai nhức óc vang vọng cả chân trời, năng lượng gió lốc khủng bố thổi quét, cả không trung đều chao đảo, hải vực bên dưới không ngừng nổ tung.

Xuy!

Quỷ trảo bị chụp vỡ, chưởng ấn chưa giảm, hạ xuống như sấm đánh, mang theo khe không gian tối đen cắn nuốt cả người Hắc Thứu.

Oanh!

Thân hình Hắc Thứu lập tức tạc vỡ, thân hình hóa thành máu tươi tuôn tràn, một chiêu đã bị đánh chết dễ dàng.

Oanh long!

Trên bầu trời đêm, một tòa giá khôi lỗi khổng lồ trôi nổi giữa không trung, uy vũ dữ tợn, xuyên phá trời cao như mãnh thú tung hoành.

Sưu sưu!

Mấy trăm người nhảy ra khỏi tòa giá, thân ảnh lăng không đứng lơ lửng, chân khí hùng hồn sắc bén bắt đầu khởi động khắp cả hải vực.

Thanh niên bị biến cố đột ngột làm khiếp sợ, khi ánh mắt chứng kiến mấy trăm thân ảnh, đột nhiên kinh ngạc, bởi vì họ đều mặc khải giáp phong cách cổ xưa, có điện quang chớp động, chân khí bàng bạc tràn ngập.

Khải giáp của họ giống khải giáp của thanh niên như đúc, không hề có chút khác biệt nào, điều này làm thanh niên vô cùng ngạc nhiên.

- Hắc Thứu lão tổ đã chết!

- Không tốt, họ là ai, thực lực thật mạnh, bối cảnh người này quá lớn!

- Chúng ta xong đời!

- Dám động người của chúng ta, giết!

Một trung niên xuất hiện bên cạnh thanh niên, nhìn thấy mười người vây quanh, khải giáp của trung niên có chút khác biệt với người khác, nhưng thoạt nhìn lại có nhiều chỗ tương tự.

Trung niên này vừa dùng một chiêu đánh chết Hắc Thứu Sát Nhân, lúc này hắn vừa hạ xuống đá ngầm, nhanh như quỷ mị lao về hướng trung niên đã truy sát thanh niên lúc ban đầu.

Oanh!

Xuy!

Trung niên mặc khải giáp nháy mắt đã tới bên cạnh người nọ, một đạo chưởng ấn lập tức thành hình.

Phanh!

Chưởng ấn hạ xuống, giết chết người nọ, tan thành mây khói.

- Giết!

Mấy trăm người cùng quát, vừa nhìn đã biết được huấn luyện nghiêm chỉnh, từng đạo công kích nhất thời thổi quét về hướng hơn mười người còn lại.

- A…

Tiếng kêu thảm thiết truyền ra, hơn mười người căn bản không phải đối thủ.

- Ngươi thuộc đội ngũ nào, sao lại ở đây, còn bị người truy sát?

Trung niên đầu lĩnh đi tới trước mặt thanh niên hỏi.

Thanh niên vẻ mặt nghi hoặc, không biết sao mình lại có nhiều người giúp đỡ như vậy.

Làm cho hắn kinh ngạc chính là, bộ khải giáp hộ thân lại giống họ như đúc, mà khải giáp của hắn tới từ Linh Võ đại lục Thiên Địa các Thiên Địa tháp, mà những người này rõ ràng không phải người Linh Võ đại lục…

Chương 4012: Đông hoàng đưa tiễn

Sáng sớm, bên trong dãy núi trùng điệp xanh biếc, mây mù lượn lờ như tiên cảnh.

Trên hải vực vô tận, không ít thân ảnh trôi nổi giữa không trung.

Hai người Lục Lâm Thiên cùng Thái A quay đầu nhìn lại, nơi đó là lối vào mật địa Thiên giới, không nghĩ tới nhanh như vậy phải rời khỏi mật địa.

- Thiếu chủ, một ngày kia chúng ta sẽ trở về, tới lúc đó hết thảy đều khác hẳn.

Vô Tướng thoáng do dự nói.

- Hô!

Lục Lâm Thiên thở sâu một hơi, không nói gì, ánh mắt thoáng hiện tinh quang.

- Chúng ta đi thôi, phía trước là không gian trùng động, như vậy có thể đi vào Thương Khung chiến trường, tới bên kia sẽ có người Thượng Thanh thế giới tới tiếp ứng chúng ta.

Một đại hán nhìn Lục Lâm Thiên cùng Thái A nói.

- Đi thôi!

Lục Lâm Thiên gật đầu, định xoay người rời đi.

- Lâm Thiên huynh đệ!

Nhưng đúng lúc này cửa không gian vào mật địa nổi lên dao động, sau đó từng đạo thân ảnh lướt ra, vài lần lắc mình đã xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, bởi vì người vừa tới chính là Mạc Kình

Thiên. Bên cạnh Mạc Kình Thiên là một thanh niên hai mươi tám hai mươi chín tuổi, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, khóe môi như đang mỉm cười, chính là Nguyên Võ thế giới Võ Phá Thương Khung Nhâm Tiêu Diêu.

Bên cạnh Nhâm Tiêu Diêu là một thanh niên cao gầy khuôn mặt cương nghị, khí chất lãnh tuấn ôm kiếm đứng im, chính là Võ Thần thế giới Kinh Thiên Nhất Kiếm Tịnh Vô Ngân.

Ngoài ra còn có bốn người, Phượng Dương thế giới Phong Hoa Tuyệt Đại Tuyệt Phong Hoa, Pháp Đạo thế giới Hoành Đao Diệt Không Độc Nhất Đao, còn có Song Tinh thế giới Man Quyền Giang Đảo Lưu, Thông Thiên thế giới Đạp Không Vô Ngân Thiên Thương Ngấn, chỉ không thấy Hoàng Lạc Nhan mà thôi.

- Sao các ngươi lại tới đây?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc hỏi.

- Chuyện của ngươi chúng ta mới nghe nói, bởi vì vừa đi vào mật địa nên cũng muốn tìm hiểu một ít, cho nên một mực bế quan, vừa nghe được chuyện của ngươi chúng ta liền thông tri cho nhau, sau đó liền chạy tới.

Tịnh Vô Ngân đi tới, vỗ vai Lục Lâm Thiên lại vỗ vai Thái A, nói:

- Được rồi, đám người đội tuần tra sao, giết rất tốt!

- Nếu chúng ta sớm biết tin, sẽ không để hai ngươi một mình gánh vác, chỉ tiếc chúng ta tới chậm!

Nhâm Tiêu Diêu áy náy nói.

- Chúng ta đã tới chậm!

Mọi người cùng lộ vẻ xin lỗi.

- Việc này không quan hệ với các ngươi, các ngươi không cần như vậy!

Lục Lâm Thiên xúc động nói.

- Ngươi nói sai rồi, chúng ta đều là người có phong hào Chiến Hoàng trong Vạn Thế đối quyết, chúng ta đại biểu thế lực ngoài Cổ tộc, cho nên tự nhiên có quan hệ, huống chi mặc dù ngươi không có phong hào Chiến Thần, nhưng ở trong lòng chúng ta ngươi là người đứng đầu cửu hoàng, đệ thập Chiến Thần!

Mạc Kình Thiên đi tới, nhíu mày nói:

- Sự tình đã không thể sửa đổi, ngươi trước tiên đi vào Thương Khung chiến trường thăm dò đường xá, tới lúc đó chúng ta lại tới cậy nhờ, chúng ta sớm muộn có ngày gặp lại!

- Không tệ, ngươi vào thăm dò đường xá trước!

Nhâm Tiêu Diêu nói.

Tịnh Vô Ngân nói:

- Còn nữa, nhớ chăm chỉ tu luyện, tới lúc đó ta sẽ tìm ngươi luận bàn, nhất thời thành bại không đủ luận anh hùng, lần sau ta chưa chắc sẽ thua ngươi, ngươi cũng vậy. Đừng quên ở trong lòng chúng ta ngươi là đứng đầu cửu hoàng, đệ thập Chiến Thần, ngươi còn có chúng ta!

Lục Lâm Thiên nhìn từng thân ảnh cao ngất, ánh mắt dao động, xoay người bay lên, cười to nói:

- Ha ha, chờ ta trở lại, ta đi Thương Khung chiến trường thăm dò đường xá trước, năm trăm năm sau, các ngươi chuẩn bị sẵn rượu ngon chờ ta!

Sưu sưu…

Thái A đuổi theo, hai hộ hoàng đội cũng theo sau, thân hình hóa thành cầu vồng xuyên phá trường không rời đi.

Nhóm người Mạc Kình Thiên đứng lặng nhìn theo bóng dáng của họ mãi tới khi biến mất không còn nhìn thấy.

- Tên kia đã đi Thương Khung chiến trường, chúng ta cũng không thể kém hơn được, trở về tu luyện đi thôi!

Tịnh Vô Ngân nói xong đã xoay người rời đi.

- Chúng ta nhất định phải tiến vào trước Thiên bảng!

Mạc Kình Thiên nói.

- Đây không phải chuyện dễ dàng, cũng chỉ có tên biếи ŧɦái kia mới có thể xông vào trước mười lăm…

Ngọn núi cao ngất, mây mù lượn lờ, một thân ảnh chìm trong mây mù quanh quẩn.

- Ta thật sự kỳ quái, hậu sinh kia bị ném vào Thương Khung chiến trường, ngươi lại không nhúng tay, vậy còn bảo ta đi chiếu cố hắn.

Một thân ảnh thương lão đột nhiên xuất hiện bên cạnh người kia, chính là lão giả đã tới tìm Lục Lâm Thiên nói chuyện trước đó.

Thân ảnh chìm trong mây mù chỉ cười, mang theo xu thế liếc nhìn thiên hạ, nói:

- Thương Khung chiến trường càng thích hợp với hắn hơn mật địa Thiên giới, hắn cần con đường của chính mình mà không phải đi đường của người khác, hắn hiển nhiên hiểu được điểm này.

- Tới Thương Khung chiến trường chỉ sợ hắn cũng không được bình tĩnh.

Lão giả nói.

- Là chân long, sẽ không e ngại sóng to gió lớn, là mãnh hổ, nhất định phải ngạo tiếu thương khung!

Thân ảnh cao ngất nói.

Ánh mắt lão giả co giật, nói:

- Vậy ngươi cần gì phải cho hắn tiến vào mật địa Thiên giới.

- Trong mật địa Thiên giới tự nhiên sẽ có trợ giúp đối với hắn, huống chi đây cũng không phải do ta an bài…

Thân ảnh cao ngất thì thào.

- Đúng rồi, nể tình của ta, lần này ngươi cũng đừng làm quá mức, Thượng Thanh thế giới đang cần dùng người, chỉ còn ba ngàn năm thời gian.

Lão giả than nhẹ, ánh mắt biến thành ngưng trọng.

- Yên tâm đi, ta sẽ không động bất luận kẻ nào, tiểu tử kia sẽ có ngày trở về.

Thân ảnh cao ngất vẫn chìm trong mây mù, không thể thấy rõ bộ dáng, nói:

- Lần này ta không nhúng tay vào, chờ ngày tiểu tử kia trở về, tới lúc đó chuyện hắn muốn xử lý, ta hi vọng ngươi cũng đừng nhúng tay, ta đã nói trước, tới lúc đó đừng trách ta không nói qua với lão gia hỏa ngươi!

Dứt lời, thân ảnh liền biến mất, trên khuôn mặt lão giả lộ vẻ cười khổ, lập tức biến mất không còn nhìn thấy…

Trong một không gian trùng động, đại hán lên tiếng:

- Ta tên là Ngô Siêu, phụ trách đưa các ngươi đi Thương Khung chiến trường, đi ra không gian trùng động này, sẽ đi vào trong đó.

Ngô Siêu thoáng dừng lại, nhìn qua hai hộ hoàng đội, lại nhìn Lục Lâm Thiên cùng Thái A:

- Lần này đi vào, không có ai biết các ngươi là ai, đội hộ hoàng các ngươi an bài một chút, cũng chỉ vì an toàn cho các ngươi, nếu ai cũng biết các ngươi dẫn theo đội hộ hoàng, sẽ biết thân phận các ngươi.

- Vì sao không thể bại lộ thân phận?

Thái A khó hiểu hỏi.

Ngô Siêu đáp:

- Nguyên nhân cụ thể ta cũng không biết, có lẽ các ngươi khá đặc thù, chưa từng có phong hào Chiến Hoàng đi vào mật địa Thiên giới chưa bao lâu đã bị đuổi vào trong Thương Khung chiến trường sớm như vậy.

- Phong hào Chiến Hoàng có danh khí không nhỏ trong Thương Khung chiến trường, đại biểu người nổi bật cho giới trẻ tuổi ngoài Cổ tộc Thượng Thanh thế giới, nếu người Thiên La minh hay biết, sẽ có hứng thú giết các ngươi đi lĩnh công!

Ngô Siêu nói, ánh mắt chớp động nhìn hai người, theo hắn biết chuyện như vậy cũng là lần đầu tiên phát sinh.

- Thương Khung chiến trường ở địa phương nào?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Ta cũng đang định nói với các ngươi, bên trên công đạo, cho các ngươi hiểu biết về Thương Khung chiến trường nhiều hơn, nhưng đây cũng chỉ là đại khái, về phần chi tiết, đi vào trong chiến trường rồi các ngươi cũng sẽ hiểu được.

Nghe Ngô Siêu thuật lại, vị trí Thương Khung chiến trường cách Thượng Thanh thế giới rất xa.

Nếu không có không gian trùng động, muốn xuyên qua không gian đi tới chiến trường cũng khó khăn, mặc dù có không gian trùng động nhưng thời gian cũng không ngắn.

Thương Khung chiến trường làm sao hình thành, tại sao lại xuất hiện, mấy vấn đề này không có ai biết được.

Nhưng Thương Khung chiến trường cũng không phải nằm trên bầu trời, sở dĩ có tên như vậy là vì bên trong có thật nhiều hư không.

Diện tích chiến trường khổng lồ, nghe đồn đãi không kém gì một đại thế giới.

Chương 4013: Tổng bộ quân đoàn

Một đại thiên thế giới chẳng khác gì một ngàn trung thiên thế giới, lại do hàng ngàn tiểu thiên thế giới tạo thành, mỗi tiểu thiên thế giới lại do một ngàn tiểu thế giới xây dựng, diện tích thế nào liền có thể nghĩ.

Nghe đồn đãi bên trong Thương Khung chiến trường, quanh năm suốt tháng Thiên La minh cùng Thương Khung minh chiến đấu kịch liệt, tồn tại vô số hiểm cảnh cùng mật địa. Đương nhiên tuy nguy hiểm nhưng cũng có vô số cơ duyên, thậm chí có không ít người đặc biệt tiến vào chiến trường tôi luyện cùng tìm kiếm cơ duyên.

Bên trong không gian mông lung, mặt đất có chút khô vàng, núi non tiêu điều.

- Không biết lần này tới bao nhiêu người, sao còn muốn chúng ta đi đón, bình thường đều tự mình đi qua.

- Hiện giờ còn chưa tới lúc, lại phái người đi vào, nếu như ta nhớ không lầm, nhóm người đầu tiên cần đi vào cũng đã là năm năm trước.

- Chẳng lẽ bên trên biết chúng ta đối phó Thiên La minh ngày càng cố hết sức, cho nên lại phái đại quân hay sao?

- Phái ra đại quân lại có ích lợi gì, nói thật trong lòng mọi người đều hiểu được, có khi nào chúng ta đủ sức áp chế Thiên La minh, Thiên La minh có Minh linh cùng Thiên Sinh linh vật làm chủ yếu, mà Thương Khung minh chúng ta lại lấy nhân tộc cùng thú tộc làm chủ yếu, làm sao có thể đối kháng.

Bên trong một dãy núi mở mang, trên quảng trường bằng phẳng có hơn mười người cùng đứng.

Ánh mắt mọi người nhìn vào chân núi, xung quanh bố trí không ít đại trận, như đang bảo hộ đồ vật gì cực kỳ trọng yếu.

Xuy xuy!

Đột nhiên không gian dao động.

- Chú ý, thế giới trùng động có dao động, hẳn là bọn hắn đi ra, giữ vững tinh thần, chấn chấn nhóm người mới tới.

Một trung niên nghiêm mặt lớn tiếng nói.

Hô hô…

Mọi người lập tức đứng thẳng, chân khí hữu ý vô ý lan tràn.

Sưu sưu!

Chỉ thoáng một lát, ba đạo lưu quang cấp tốc nhảy ra, sau một lần lắc mình đã đi tới trước mặt mọi người. Nhìn thấy ba thân ảnh, ánh mắt mọi người không ngừng biến hóa.

- Sao chỉ có ba người, không phải đại quân sao?

- Ba người, còn cho chúng ta đi đón, có lầm hay không?

- Có một cường giả, nhưng còn có hai thanh niên chưa ráo máu đầu, còn chạy tới Thương Khung chiến trường sao?

Lục Lâm Thiên, Thái A cùng Ngô Siêu hạ xuống, Lục Lâm Thiên đảo mắt lướt qua hơn mười người đứng trên quảng trường, chân khí sắc bén, loại sắc bén cũng không phải đến từ thực lực, mà từ mùi huyết tinh trên người.

- Sư phụ, nơi này là Thương Khung chiến trường sao, khí tức trong này tựa hồ có chút không giống lắm?

Thái A nói nhỏ, lướt mắt nhìn quanh.

- Hết thảy phải cẩn thận!

Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên đã sớm có cảm ứng, khí tức trong không gian này khác hẳn với bên ngoài.

Trong không gian còn có một cảm giác tiêu điều, thậm chí là trầm lặng, núi non trùng điệp xa xa, nếu không phải một mảnh xanh biếc sẽ có vẻ bại tượng xơ xác.

- Bái kiến đại nhân!

Hơn mười người nhìn thấy khối ngọc giản lệnh bài trong tay Ngô Siêu, nhất thời cung kính hành lễ, không dám thở mạnh.

- Hai người này phạm sai lầm bên ngoài, cho nên xử trí tiến vào Thương Khung chiến trường, hiện tại giao cho các ngươi mang về tổng bộ quân đoàn, nếu xảy ra sai lầm hỏi tội các ngươi!

Ngô Siêu nói, nghiêng người gật đầu với Lục Lâm Thiên cùng Thái A, lập tức xoay người rời đi.

- Xảy ra chuyện gì?

- Giao hai người bị xử trí cho chúng ta, còn muốn nhiều người như vậy đi đón, không lầm đi?

Ánh mắt mọi người nhìn lướt qua Lục Lâm Thiên cùng Thái A, lại nhìn trung niên đầu lĩnh.

Đầu lĩnh ngạc nhiên, lúc đầu còn tưởng rằng sẽ có đại quân tiến đến, không nghĩ tới là hai người bị xử trí, ánh mắt khẽ động, đi tới trước mặt đánh giá hai người một phen, hỏi:

- Các ngươi phạm sự tình gì, lại bị xử trí vào Thương Khung chiến trường?

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn hắn, người này thực lực Đại Đạo cảnh trung giai, mà nhóm người đi theo có một nửa Đại Đạo cảnh, một nửa là Thông Thiên cảnh cao giai.

- Chúng ta giết vài người mà thôi, cho nên bị xử trí vào Thương

Khung chiến trường.

Thái A trả lời, hắn biết sư phụ lười nói chuyện với cấp độ thực lực như những người này.

- Giết người?

Nghe câu trả lời, mọi người kinh ngạc, thân là tu luyện giả, có ai chưa từng giết người?

Đặc biệt là trong chiến trường, giết người chỉ là chuyện cơm thường, giết vài người lại bị phạt vào đây, chuyện này chưa từng nghe nói qua.

- Tiểu tử, ngươi rốt cục giết ai, sao lại bị xử trí vào nơi này?

Đầu lĩnh tựa hồ suy đoán được gì đó, chỉ sợ hai thanh niên này đã giết không phải người bình thường, bằng không sẽ không bị xử lý như vậy.

- Giết vài người của thế lực lớn hai đại liên minh mà thôi.

- Hai vị, mời đi theo ta, nơi này tới tổng bộ còn một khoảng cách, nhưng khu vực này đều thuộc về Thượng Thanh thế giới, cho nên cũng không nguy hiểm.

Nghe vậy ánh mắt đầu lĩnh dao động, thái độ tốt hơn không ít.

Sưu sưu!

Đoàn người bay lên, nháy mắt biến mất tại chỗ.

- Đội trưởng, sao ngươi lại khách khí như vậy với hai người này?

Sau một lát, một thanh niên hỏi đầu lĩnh trung niên.

- Các ngươi chú ý một chút, hai người này nói đã đánh chết người thế lực lớn trong hai đại liên minh nên mới bị phạt vào đây.

Đầu lĩnh nói.

Thanh niên khó hiểu, nghi hoặc hỏi:

- Đội trưởng, thì đã sao, hai người này không phải tội đồ sao, đắc tội thế lực lớn hai đại liên minh, cũng không phải chuyện đùa, chúng ta có thể chơi đùa bọn hắn, ra oai phủ đầu, đây là quy củ của chúng ta.

- Dùng đầu óc của ngươi nghĩ kỹ lại đi, hai người này đánh chết người thế lực lớn trong hai đại liên minh, chỉ bị xử trí đi vào Thương Khung chiến trường, bên trên còn sắp xếp chúng ta đi nghênh đón, có cường giả đưa tiễn, đủ chứng minh lai lịch của họ bất phàm. Bằng không thế lực lớn có thể giết họ báo thù, không cần phải đưa họ vào đây, nơi này mặc dù hung hiểm, nhưng bình thường cũng có không ít người chủ động đi vào!

Đầu lĩnh nói tiếp:

- Cho nên hai người này tuyệt đối có lai lịch, chỉ sợ còn không thấp. khí tức của họ ngay cả ta cũng không nhìn thấu, cho nên các ngươi tốt nhất nên nghĩ kỹ, bằng không nếm khổ ta cũng không quản được các ngươi!

Nghe lời này mặc dù trong lòng còn nghi hoặc, nhưng thanh niên cũng không dám nói thêm lời nào, tốt hơn hết cũng không nên đi trêu chọc phiền phức.

- Sư phụ, đầu lĩnh kia cũng có ánh mắt!

Thái A truyền âm cho Lục Lâm Thiên, vừa rồi hắn cũng nghe được đầu lĩnh kia phân tích với thủ hạ.

Lục Lâm Thiên chỉ cười, người ở trong Thương Khung chiến trường, đương nhiên phải có ánh mắt.

Dọc theo đường đi hắn thản nhiên đánh giá xung quanh, không gian tiêu điều suy tàn, ngẫu nhiên có chút địa phương xanh biếc nhưng cũng không có bao nhiêu sinh cơ.

Không gian nơi này có cỗ khí tức căng thẳng, tràn đầy áp lực.

Dọc theo đường đi, họ nhìn thấy không ít thủ vệ đứng ở những nơi kín đáo, đầu lĩnh trình ngọc giản mới thuận lợi thông qua, thậm chí ở mặt sau còn có không ít tu luyện giả không gian áo nghĩa, phòng ngự cực kỳ chặt chẽ.

Dần dần trước mặt họ xuất hiện một mảnh núi non trùng điệp mở mang, ngọn núi cao ngất trong mây, mây mù vờn quanh đỉnh núi.

Trong dãy núi hiển lộ không ít kiến trúc, thật nhiều người đi lại, khí tức cường hãn khuếch tán.

- Đây là một trong những tổng bộ của chúng ta, hiện tại không nhiều người, đại quân đều đang ở chiến khu ngăn cản Thiên La minh, chúng ta đang chờ đợi đại quân tiếp viện, hiện tại ngày càng khó chống đỡ Thiên La minh.

Đầu lĩnh đi tới bên cạnh nói.

Tâm thần khuếch tán, Lục Lâm Thiên phát hiện trong tổng bộ cũng không nhiều người, có không ít khí tức có chút cường hãn, nhưng cũng chỉ tới Tuyên Cổ cảnh sơ giai mà thôi.

Ông ông…

Bỗng dưng giữa không trung truyền ra tiếng chuông trầm thấp, tổng cộng vang lên ba tiếng, nghe thật chói tai.

- Không tốt, chúng ta có phiền toái, đây là báo động nhất cấp, bình thường sẽ không vận dụng!

Đầu lĩnh cùng nhóm người đi theo đều sắc mặt đại biến.

Oanh!

Giữa không trung, không gian nổi lên dao động, không biết có mười đạo lưu quang từ nơi nào lao ra.

Chương 4014: Sơn mạch Thủy Tinh

Không trung run lên, hơn mười tòa giá khôi lỗi khổng lồ trôi nổi, khí tức dao động, đều là tòa giá khôi lỗi tam cấp.

Sưu sưu!

Từ trong dãy núi phía trước, rậm rạp thân ảnh bay ra, tiến vào bên trong tòa giá, từng luồng khí tức sắc bén lan tràn, làm cả không gian chợt căng thẳng lên.

- Đây là báo động nhất cấp, chúng ta nhất định phải lập tức xuất phát, hai ngươi ở đây chờ đợi hoặc chính mình vào tổng bộ báo trình diện, hiểu chứ?

Đầu lĩnh sắc mặt ngưng trọng nói.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, ánh mắt luôn nhìn chăm chú vào đoàn người vừa lao ra, thực lực của họ đều ở Thông Thiên cảnh, mà ngộ chân cảnh cùng Đại Đạo cảnh cũng không ít, về phần Niết Bàn cảnh cũng có nhưng không nhiều.

- Chúng ta đi!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên gật đầu, đầu lĩnh mang theo thủ hạ lập tức đi vào trong tòa giá khôi lỗi.

Sưu sưu!

Từng thân ảnh bay nhanh, sắc mặt ngưng trọng, cũng không ai để ý Lục Lâm Thiên cùng Thái A.

- Hai ngươi thuộc đội ngũ nào, sao còn đứng thất thần ở đây?

Một người chừng năm mươi tuổi bỗng dưng xuất hiện bên cạnh hai người hỏi.

- Tuyên Cổ sơ giai!

Người kia chừng năm mươi, tóc ngắn, từ cổ tới hai má có vết thương thật dài, cũng không biết do loại linh khí nào gây ra.

- Chúng ta mới tới!

Thái A trả lời.

- Mới tới?

Người kia thoáng ngạc nhiên, lập tức nói:

- Hồ Hải, hai người này không có tiểu đội, ngươi mang theo họ, nhanh chóng bao vây tiễu trừ kẻ xâm phạm, không tha bất kỳ ai!

Dứt lời hắn liền biến mất.

- Hai người mới, còn đi lạc với tiểu đội của mình, trở về tiếp tục tính sổ với các ngươi, mau đi theo chúng ta!

Trên trăm thân ảnh xuất hiện, đi đầu là một trung niên áo lam, hắn trách mắng một tiếng, cũng thả người bay vào trong tòa giá khôi lỗi phía trước.

- Người mới tới, mau đi theo chúng ta!

Đại hán khôi ngô đi cuối cùng liếc mắt hô.

- Sư phụ, chúng ta đi chứ?

Thái A hỏi.

- Cùng đi theo xem sao, thu liễm khí tức, đừng tùy tiện bại lộ tu vi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, ý bảo Thái A đuổi theo, cùng đi vào trong tòa giá khôi lỗi.

Đi phía trước là tòa giá tứ cấp, thể tích nhỏ hơn tòa giá khôi lỗi khác một ít, bên trong chỉ có hơn trăm người, nhưng tu vi đều mạnh nhất, đều có tu vi Niết Bàn cảnh, có hơn mười người là Niết

Bàn cảnh cao giai.

Lục Lâm Thiên đi vào tòa giá, ánh mắt đảo qua, nhìn thấy Hồ Hải đã có một chân bước lên Tuyên Cổ cảnh, tuyệt đối là Niết Bàn cảnh cao giai đỉnh phong.

Oanh long long!

Cửa tòa giá đóng lại, từng tòa giá lập tức bay lên trời, lướt về xa xa.

- Mọi người nghe kỹ, người của chúng ta trong Sơn mạch Thủy Tinh đã phát ra tin cầu cứu, bên kia bị Thiên La minh đánh lén, nhân mã trấn thủ bên kia vốn không thấp, mà bên kia cũng là căn cứ trọng yếu của chúng ta, lần này không thể buông tha bất kỳ người Thiên La minh nào, đương nhiên, người có thể đánh lén thực lực tuyệt đối không thấp, mọi người nhất định phải cẩn thận!

Hồ Hải nhìn mọi người nói.

- Dạ!

Đông đảo Niết Bàn cảnh cùng đáp, thần sắc thật khó xem.

Mọi người cũng không phải ngu ngốc, có thể đánh lén vào Sơn mạch Thủy Tinh, thực lực thế nào có thể biết, mà người trấn thủ Sơn mạch Thủy Tinh cũng là cường giả, kết quả lần này thế nào thật khó đoán trước.

- Hi vọng Sơn mạch Thủy Tinh còn có thể chống đỡ, bên kia không thể sơ sẩy, mất đi Sơn mạch Thủy Tinh sau này chúng ta càng thêm khó khăn, sẽ càng thêm gian nan.

Một lão giả thở dài.

- Từ nơi đây tới Sơn mạch Thủy Tinh cần hai ngày thời gian, bên kia do Truy Mệnh trấn thủ, hi vọng hắn còn chống đỡ được!

- Đoàn trưởng đã tự mình chạy qua, với thực lực đoàn trưởng, hẳn chưa đầy một ngày là chạy tới!

Lục Lâm Thiên cùng Thái A ngồi cuối cùng, không ai để ý họ, thậm chí cũng không hề nhìn tới.

Ngồi cạnh hai người là đại hán khôi ngô, nghe mọi người thấp giọng nghị luận, Lục Lâm Thiên cũng có hiểu biết, nhóm người này tựa hồ cùng một quân đoàn, mà một quân đoàn trấn thủ địa phương gần bên nơi này.

Lần này bởi vì khoảng cách tương đối xa cho nên Sơn mạch Thủy Tinh bị đánh lén, nơi đó là một tinh thạch sơn mạch, thậm chí còn sản xuất trung phẩm tinh thạch, là nơi trọng yếu nhất của quân đoàn.

Sơn mạch Thủy Tinh bị đánh lén, cường giả trấn thủ phát ra tin cầu cứu, vì vậy người tổng bộ quân đoàn nơi này đều xuất động cứu viện, tuyệt đối không thể mất Sơn mạch Thủy Tinh…

Trong sơn mạch tiêu điều, xung quanh có thi thể bị xé nát, máu tươi nhuộm đỏ đỉnh núi, mùi máu tanh tràn ngập.

Mười mấy thân ảnh đứng trên đỉnh núi, toàn thân tản ra khí tức làm linh hồn người run rẩy.

Những thân ảnh này mặc quần áo sẫm màu, bộ dáng có chút khủng bố, có người trên đầu có sừng, khuôn mặt như mặt ngựa, khí tức lại mang theo vẻ âm hàn.

Nhưng có một điểm giống nhau, khí tức của họ thật cường hãn.

Một thanh niên khôi ngô đứng ở giữa nhóm người, thần thái lộ ra âm hàn, hai tay chộp lấy một trung niên, đầu ngón tay xuyên vào xương quai xanh, làm máu tươi đầm đìa. Mà miệng của hắn há ra, đang cắn nuốt linh hồn của trung niên kia.

- A…

Trung niên truyền ra tiếng kêu thê thảm, dần dần biến thành thây khô, cuối cùng bị thanh niên ném xuống đất.

- Hô!

Thanh niên thở sâu một hơi, hai mắt mở ra, ánh mắt lóe tinh quang, làm người ta rùng mình e ngại.

- Linh hồn nhân loại mạnh hơn thú hồn thú tộc không ít, thật sự là đại bổ vật, có thể đề cao thực lực chúng ta không ít!

Thanh niên cười lạnh nói:

- Thời gian tới rồi, nên hành động đi chứ?

- Thiếu chủ, chúng ta nhận được tin tức, tổng bộ Hùng Phong quân đoàn đã có động tĩnh, Truy Hồn hẳn đã chạy tới, hiện tại Truy Mệnh bị chúng ta vây khốn, nhưng tên kia thật khó đối phó, thực lực không yếu!

Một người khuôn mặt có chút khủng bố thô lỗ tiến lên cung kính nói.

- Kiệt kiệt, tới là được rồi, Truy Mệnh phải chết, nhưng mục tiêu lần này của chúng ta là Truy Hồn, hắn nhất định không thể chạy thoát, còn có cả Hùng Phong quân đoàn, không ai chạy trốn được!

Thanh niên âm lệ cười lạnh nói:

- Phân phó xuống, y theo kế hoạch làm việc!

Oanh!

Tòa giá khôi lỗi ầm ầm run lên, xoay quanh không trung, từng ánh mắt chợt mở ra, tinh quang lóe sáng, dao động phóng thích.

- Chúng ta đã tới Sơn mạch Thủy Tinh, mọi người mang theo đội ngũ của mình, phát hiện người Thiên La minh không được buông tha, gặp phải đại đội nhân mã thì bóp nát ngọc giản cầu cứu!

Hồ Hải nhìn mọi người nói.

- Dạ!

Mọi người lập tức xoay người rời đi.

- Nham Sơn, hai người mới này không biết thuộc tiểu đội nào, giao cho ngươi!

Hồ Hải gọi đại hán khôi ngô dặn dò, là người luôn ngồi bên cạnh Lục Lâm Thiên cùng Thái A.

- Dạ!

Nham Sơn gật đầu, không dám cãi lệnh, nói:

- Đi theo ta, nếu có chết ta không chịu trách nhiệm đâu!

Sưu sưu!

Mọi người lần lượt lao thẳng về hướng sơn mạch rộng lớn phía trước.

Lục Lâm Thiên thoáng nhíu mày, cũng đi theo sau Nham Sơn.

- Bái kiến đại đội trưởng!

Trước mắt có sáu trăm thân ảnh chỉnh tề đứng thẳng, nhìn thấy Nham Sơn liền cung kính hành lễ, có không ít ánh mắt kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên cùng Thái A.

- Mọi người theo ta tiến vào Sơn mạch Thủy Tinh, phát hiện người Thiên La minh, giết không tha!

Nham Sơn dẫn đầu đi tới trước.

- Sư phụ, trong vùng núi này có năng lượng dao động!

Thái A truyền âm nói.

- Trong này có tinh thạch tồn tại, cho nên có năng lượng dao động, cẩn thận một chút!

Lục Lâm Thiên truyền âm.

- Sao các ngươi cũng tới, không phải dặn hai ngươi đi vào tổng bộ sao?

Một trung niên đi tới bên cạnh hai người, lộ vẻ kinh ngạc hỏi.

- Là ngươi…

Người này chính là đội trưởng tiểu đội đã dẫn hai người họ đi tới tổng bộ quân đoàn khi trước.

Chương 4015: Minh linh đại trận

Người này tu vi Đại Đạo cảnh trung giai, nhìn hai người lại nói:

- Dù sao đã tới, thích ứng trong mọi tình cảnh đi!

- Bì Bang, ngươi nhận ra hai người này sao, vậy thì tốt, giao cho ngươi!

Nham Sơn quay đầu nói.

- Dạ!

Bì Bang cũng không dám nhiều lời, lập tức nói:

- Không nghĩ tới hai ngươi cũng tới đây, vậy tạm thời thế đi, thời kỳ phi thường, đợi quay về đi báo trình diện, ta tên Bì Bang, là đội trưởng tiểu đội này!

Lục Lâm Thiên cười cười, nói:

- Không phải nói nơi này đều là địa bàn của Thương Khung minh sao, sao người Thiên La minh dễ dàng đánh vào như vậy?

- Đây đúng là địa bàn Thương Khung minh, nhưng chỗ chúng ta thuộc loại hẻo lánh, hơn nữa trong Sơn mạch Thủy Tinh còn có linh mạch tinh thạch, có thể sản xuất sơ phẩm cùng trung phẩm tinh thạch, cho nên thường xuyên gặp phải người Thiên La minh đánh lén, chẳng lẽ lần này quy mô lớn, đây cũng là lần đầu tiên.

Bì Bang trả lời.

Sưu sưu…

Hắn vừa nói xong, phía trước có không ít thân ảnh rơi xuống dãy núi bên dưới.

Lục Lâm Thiên vừa đi theo hạ xuống, liền nhìn thấy một màn thê thảm xung quanh, mặc dù chưa tới nỗi thây ngang khắp đồng, nhưng ít nhất cũng có mấy ngàn người rơi xuống.

- Sư phụ, những thi thể này sao lại giống như thây khô, chết thật kỳ quái, giống như linh hồn lực bị cắn nuốt sạch sẽ.

Thái A kiểm tra thi thể gần bên, thân hình héo rút, đầu khô quắt, có chút tương tự kiểu cắn nuốt của Hỗn Độn Dương Linh quyết, nhưng Hỗn Độn Dương Linh quyết đều cắn nuốt thật hoàn toàn hơn như thế.

- Linh hồn bị cắn nuốt không còn!

Lục Lâm Thiên vội vàng kiểm tra một bộ hài cốt, lúc này mới phát hiện linh hồn đều bị cắn nuốt sạch sẽ.

- Không cần phải thắc mắc, những người này bị đánh chết, linh hồn tự nhiên sẽ bị người Minh linh tộc cắn nuốt.

Bì Bang cùng tiểu đội vẫn đi theo bên cạnh Lục Lâm Thiên cùng Thái A, nói:

- Đối với không ít chủng tộc trong Minh linh tộc mà nói, linh hồn nhân tộc là thuốc bổ giúp bọn hắn tăng cường thực lực, đối với bọn hắn mà nói chúng ta chính là con mồi. Nhưng trong người Minh linh tộc cũng có một loại Linh Tinh, đồng dạng đều là thuốc bổ cho nhân tộc, tu vi cấp độ càng cao, năng lượng Linh Tinh càng mạnh, phối hợp thuộc tính luyện hóa, cũng có thể đạt được chỗ tốt thật lớn, cho nên đối với chúng ta bọn hắn cũng là con mồi.

- Minh linh, Linh Tinh, tăng cường thực lực, thật thú vị!

Lục Lâm Thiên buông hài cốt, chậm rãi đứng dậy, khóe môi lộ ý cười.

- Phía trước hình như có khí tức, nhanh đi theo ta!

Nham Sơn hét lớn một tiếng, thân ảnh nhất thời lướt ra, mọi người nghe vậy lập tức đi theo sau.

- Hình như có gì đó không hợp lý.

Lục Lâm Thiên không nhúc nhích, nhìn về phía trước khẽ nhíu mày.

- Sư phụ phát hiện được gì sao?

Thái A hỏi.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, nói:

- Việc này kỳ quặc, chỉ sợ là không bình thường, người Thiên La minh nếu đánh lén, chờ khi viện binh Thương Khung minh chạy tới cũng đã sớm trốn thật xa, lẽ ra không còn phát hiện được gì, chúng ta cùng đi xem!

Thái A đi theo phía sau, khuôn mặt nghiêm túc, tâm thần rình xung quanh, không dám khinh thường.

Tận sâu trong lòng sông khô kiệt, bên trong vách núi thẳng đứng trôi nổi khí tức âm hàn, vách núi cao ngất che phủ ánh sáng, làm khe núi càng thêm u ám.

Bên trong khe núi có không ít thi thể, linh hồn đều bị cắn nuốt, tử trạng thê thảm, làm người ta nhìn thấy tâm hồn phát lạnh.

Sưu sưu!

Thân hình Nham Sơn dẫn đầu hạ xuống đất, ánh mắt dừng trên một thi thể, hiện vẻ tức giận.

Hưu!

Một thân ảnh như quỷ mị bỗng dưng từ một góc vách núi tiến nhập vào tận sâu trong khe sâu, mang theo khí tức âm hàn dao động.

Sau lưng đoàn người, Lục Lâm Thiên chợt nhíu mày, Thái A cũng nghi hoặc, truyền âm:

- Sư phụ, khí tức người nọ không đúng!

- Là Minh linh tộc, trốn chỗ nào!

Ngay lúc Thái A nói chuyện, Nham Sơn đã hét lớn một tiếng, đuổi theo thân ảnh quỷ mị kia, từng thân ảnh sau lưng cũng vội vàng truy theo.

- Không tốt, có phiền toái!

Khuôn mặt Lục Lâm Thiên biến thành ngưng trọng, thoáng do dự lập tức đi theo.

- Oanh!

Ngay sau khi hơn trăm thân ảnh tiếng vào khe sâu, cả khe núi đột nhiên run lên, đất rung núi chuyển, vách núi hai bên sụp xuống, từng luồng khí tức âm hàn khủng bố thẩm thấu, bên trong khe núi gió giục mây vần, thiên hôn địa ám.

Ô ô...

Từng âm thanh chói tai vang lên, khí tức âm hàn cực điểm càng lúc càng thêm nồng nặc.

- Không tốt, là Minh linh tộc bố trí đại trận, chúng ta rút lui, mau lui lại!

Sắc mặt Nham Sơn đại biến quát.

Ngay lúc này năng lượng âm hàn khuếch tán, khí tức âm hàn phóng lên cao, một đạo quầng sáng âm khí khổng lồ hiện lên trên bầu trời, mang theo minh khí lẫn âm thanh quỷ khóc thần hào quanh quẩn làm lòng người run rẩy.

Hưu hưu...

Đột nhiên, vô số hắc quang lướt ra, mang theo âm sát khí cường hãn run lên, không gian vặn vẹo như muốn gấp khúc, xuyên thủng cả hư không xâm nhập vào từng thân hình.

Oanh oanh oanh!

Từng thân hình bị xuyên thủng, lập tức nổ tung, máu tươi phun trào, linh hồn cùng Hồn Anh lướt ra liền bị hắc quang quấn quanh, cắn nuốt tiến nhập vào không gian hôn ám.

- A…

Đông đảo Hồn Anh cùng linh hồn phân thân phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương, như gặp phải chuyện gì vô cùng kinh khủng, tiếng kêu rên thê lương làm người dựng tóc gáy.

- Mau lui lại, đại trận này cắn nuốt linh hồn!

- Chúng ta trúng kế rồi, người Minh linh tộc bố trí đại trận muốn cắn nuốt linh hồn chúng ta!

- Mau, mạnh mẽ phá trận!

Nham Sơn hét lớn một tiếng, thân ảnh xuyên qua, một đạo nguyên lực thổ hệ đánh lên, đánh văng một mảng lớn hắc quang.

Phanh phanh phanh!

Không ít Đại Đạo cảnh oanh kích, chấn rung cả đại trận, từng luồng khí tức cùng đủ loại áo nghĩa nháy mắt khuếch tán.

- Kiệt kiệt, không chạy thoát được đâu, giao hết linh hồn cho ta, một tên cũng trốn không thoát!

Tiếng cười quái dị truyền ra, một đạo hắc sắc quang trụ đột nhiên bắn tới, va chạm thẳng vào thổ hoàng sắc cương khí của Nham Sơn.

Oanh oanh!

Như sơn băng địa liệt, hắc quang tán phát.

Thân hình Nham Sơn bị đánh bay, cương khí phá nát, khuôn mặt trắng bệch phun máu tươi, thân hình nện xuống đất.

- Niết Bàn cảnh sơ giai, không tệ lắm!

Trong đại trận truyền ra tiếng cười âm lệ, một đạo hắc quang bay vʋ"t hướng Nham Sơn giáng xuống.

- Minh linh tộc đáng chết, cho dù ta tự bạo cũng không cho các ngươi được linh hồn của ta!

Nham Sơn quát một tiếng, biết mình không thể đào thoát, uy lực đại trận cường hãn hơn sự tưởng tượng của hắn.

Nham Sơn cắn răng, khí tức dao động muốn tự bạo Hồn Anh.

Xuy!

Một thân ảnh nháy mắt hiện ra trước người Nham Sơn, thanh bào run lên, năng lượng vô hình bắn ra, ngăn cản hắc quang, quỷ dị đánh tan không còn bóng dáng.

Nham Sơn kinh ngạc, hoàn toàn không nghĩ tới người này có thể ngăn cản quang trụ, thực lực chẳng những là vượt xa hắn, mà người này còn là người mới mà hắn mang tới khi nãy.

Chương 4016: Thái A phá trận

- Thái A, phá trận!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua thiên không, trong mắt trào ra sát khí, tuy rằng hắn không có bao nhiêu cảm tình với những người này, nhưng bây giờ đối mặt Minh linh, nhìn thấy nhân loại bị đánh chết, điều này làm trong lòng hắn cũng thấy khó chịu, đứng trên lập trường chủng tộc, hắn tuyệt đối không thể khoanh tay đứng nhìn.

- Dạ, sư phụ!

Thái A thả người lướt ra.

Ô ô…

Vài đạo hắc quang mang theo tiếng động như quỷ khóc thần hào nhanh như chớp lướt tới, Thái A phất tay, linh hồn dao động mang theo khí tức nóng bỏng lan tràn, hóa thành lực cắn nuốt thật lớn đem vài đạo hắc quang cắn nuốt không còn.

Một màn này làm mọi người ngẩng đầu nghẹn họng nhìn trân trối, Nham Sơn vừa đứng dậy, trong mắt cũng lộ vẻ rung động.

- Chỉ là một cái phá trận nho nhỏ, còn muốn đối phó ta hay sao, muốn cắn nuốt linh hồn, đáng tiếc thực lực các ngươi còn chưa đủ, nhìn xem ai cắn nuốt ai!

Thái A lăng không đứng lơ lửng, linh hồn khí tức nhất thời hóa thành linh hồn phong bạo nóng cháy, như lốc xoáy xoay tròn, diện tích càng lúc càng lớn, như muốn đem không gian đều cắn nuốt sạch sẽ.

Hô hô…

Cùng lúc đó lực cắn nuốt thật lớn đem năng lượng âm hàn trong đại trận nuốt chửng bên trong linh hồn gió lốc.

- Đó là người mới tới, thực lực thật mạnh!

Ánh mắt mọi người đều lộ vẻ rung động, không ai nghĩ tới người kia dùng sức một mình muốn phá Minh linh đại trận.

Lục Lâm Thiên nhìn lên không, năng lượng âm hàn trong đại trận kí©ɧ tɧí©ɧ Đại Hồn Anh không ngừng xao động, loại năng lượng này dùng linh hồn lực làm chủ yếu, mang theo âm hàn khí giống như đến từ cửu u.

Thái A kế thừa linh hồn lực từ cha mình Dương Hồn Tu La, chính là khắc tinh của âm hàn khí, hơn nữa có Hỗn Độn Dương Linh quyết, năng lượng kia cơ hồ giống như linh hồn lực cùng nguyên lực, bị cắn nuốt luyện hóa, cảm giác uy lực đại trận là Thái A có thể mạnh mẽ phá hủy.

Oanh oanh!

Âm thanh nổ tung liên tục vang lên, vô số hắc quang lướt ra, bị linh hồn gió lốc cắn nuốt, phá nát thành từng khúc, năng lượng âm sát bàng bạc khó thể ngăn cản nhưng lại bị Thái A liên tục cắn nuốt, không gian không ngừng bị phá hủy.

Không bao lâu, năng lượng âm hàn bị Thái A cắn nuốt hầu hết, mà âm thanh quỷ khóc thần hào lại không hề dao động được hắn mảy may.

Xuy xuy…

Không gian dần dần khôi phục ánh sáng, mười mấy thân ảnh lảo đảo thối lui hiện thân giữa không trung.

Từng thân ảnh cũng không khác biệt với nhân loại bao nhiêu, nhưng khuôn mặt có chút quái dị khủng bố, lại như ngưu như ngựa, còn có sừng, có đôi mắt nhỏ cùng mũi nhọn, trên người lan tràn âm hàn khí, làm linh hồn người rùng mình ớn lạnh.

Mười mấy người nhìn Thái A, ánh mắt lộ vẻ kinh ngạc.

- Đây là Minh linh sao?

Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc nhìn nhóm Minh linh nhủ thầm.

- Một Niết Bàn cảnh trung giai, ba Niết Bàn cảnh sơ giai, mười Đại Đạo cảnh cao giai!

Nham Sơn nhìn nhóm Minh linh, ánh mắt hiện lên ngưng trọng.

Nhóm Minh linh nhìn chằm chằm Thái A, trong mắt tràn ngập sát khí, thiên địa năng lượng nổi lên sóng gió kịch liệt.

- Người này quỷ dị, lại có thể phá đại trận của chúng ta, không thể buông tha người nào, không thể ảnh hưởng kế hoạch, mọi người liên thủ đánh chết hắn!

Minh linh đứng đầu quát.

Vừa dứt lời, chân giậm hư không, hơn mười người phía sau đồng dạng thả người dựng lên, từng tiếng xé gió truyền ra, hơn mười người triển khai trận hình, âm hàn khí đáng sợ phóng lên cao, như muốn phá hủy hư không, thanh thế làm đám người Nham Sơn run rẩy.

- Liên thủ ra tay, thu linh hồn tên này!

Minh linh có cặp sừng tu vi Niết Bàn cảnh trung giai hét lớn một tiếng, âm hàn khí khởi động, hội tụ thành từng đạo dao động nhanh chóng tràn ngập, nhất thời trên không trung mây đen ngưng tụ, gió giục mây vần.

Xuy lạp lạp…

Trong nháy mắt hơn mười đạo năng lượng công kích ngưng tụ phóng ra, cả thiên địa đều run rẩy, từng đạo năng lượng mang theo uy lực hủy diệt hung hăng cuốn tới chỗ Thái A, không gian xung quanh đều vỡ tan nứt toác.

Thái A híp mắt, một đạo lưu quang bay ra khỏi ấn đường, khí tức nóng cháy lan tràn, chính là Tà Ảnh Hồn Dương kiếm.

Mũi kiếm chia thành ba, toàn thân đỏ đậm như nham tương nóng cháy lưu động, phóng thích cực nóng khiến người khó chịu đựng nổi, như muốn bỏng cháy.

- Minh linh không gì là ghê gớm cả!

Thái A bật thốt một câu, thân hình phóng nhanh lên cao.

Ông ông!

Tà Ảnh Hồn Dương kiếm hô một tiếng, uy lực phóng thích, nháy mắt hơn mười đạo kiếm quang lướt ra, mỗi kiếm quang cắt vỡ khe không gian mang theo khí tức nóng cháy linh hồn lan tràn, như cầu vồng va chạm vào mười đạo công kích kia.

Hoa lạp lạp…

Quang mang đại phát, không gian liên tục sụp đổ, mơ hồ vang lên tiếng sấm sét, năng lượng kình khí cùng linh hồn dư ba phá hủy cả phiến hư không, hơn mười đạo công kích đồng thời bị kiếm quang nóng cháy phá hủy hầu như không còn.

- Chết hết cả lũ đi!

Thái A quát một tiếng, Tà Ảnh Hồn Dương kiếm đánh ra, thân kiếm run lên, hơn mười đạo quang ảnh lướt ra.

Hưu hưu…

Hơn mười đạo kiếm quang dễ dàng phá vỡ phòng ngự của nhóm Minh linh, xuyên qua thân hình, trong mắt họ vẫn còn lưu lại vẻ sợ hãi lẫn không cam lòng.

Phanh phanh…

Hơn mười thân hình Minh linh lập tức tạc vỡ, linh hồn khí tức nóng cháy thổi quét, hơn mười vật thể lớn cỡ nắm tay tinh quang rạng rỡ như thủy tinh cầu hiện ra giữa không trung.

Mười bốn Minh linh bị đánh chết ngay tại chỗ, thậm chí linh hồn cũng không kịp chạy thoát, một màn này khiến hơn trăm ánh mắt khiếp sợ ngây ngốc giữa hư không.

- Mau thu hồi Linh Tinh, đó chính là bảo vật!

Ánh mắt Nham Sơn co rụt lại, vừa phục hồi tinh thần lập tức nói.

- Đây là Linh Tinh sao?

Tay áo đảo qua, Thái A thu hồi hơn mười Linh Tinh, cầm trong tay đánh giá, thân ảnh rơi xuống bên cạnh Lục Lâm Thiên nói:

- Sư phụ, Linh Tinh này hẳn không tệ lắm, con cảm giác có thể hấp thu!

Lục Lâm Thiên tiếp nhận Linh Tinh, quan sát một lúc, bên trong có năng lượng lan tràn, giống như là nguyên đan, Âm Dương Linh Võ quyết có thể cắn nuốt.

- Lưu trữ tăng cường thực lực đi!

Lục Lâm Thiên giao lại cho Thái A, Linh Tinh Niết Bàn cảnh trung giai cũng không có bao nhiêu tác dụng với hắn.

- Hai vị đại nhân, các ngươi rốt cục là ai?

Nham Sơn nghe Thái A xưng hô Lục Lâm Thiên là sư phụ, ánh mắt thay đổi, lập tức cung kính hỏi, với thực lực của Thái A cũng biết thân phận của hai người này.

Chương 4017: Dữ nhiều lành ít

- Chúng ta chỉ là người mới tiến vào Thương Khung chiến trường mà thôi!

Lục Lâm Thiên trả lời, ánh mắt đảo qua quanh khe sâu, vừa rồi trong Minh linh đại trận có khoảng một trăm năm mươi người rơi xuống, hiện tại chỉ còn lại hơn bốn trăm người.

Ánh mắt khẽ động, Lục Lâm Thiên nói:

- Những người khác hiện tại ở địa phương nào?

- Diện tích Sơn mạch Thủy Tinh khổng lồ, nếu toàn bộ Hùng Phong quân đoàn tiến vào, cũng không thấm bao nhiêu, cho nên chúng ta đều phân tán tìm kiếm.

Nham Sơn hồi đáp.

- Phân tán tìm kiếm, chỉ sợ dữ nhiều lành ít!

Thái A nghe vậy, trong mắt khẽ động, liền hiện lên vẻ lo lắng.

- Chúng ta bị đánh lén ở nơi này, chỉ sợ những người khác cũng vậy, những Minh linh kia chỉ sợ đã sắp xếp xong xuôi!

- Dữ nhiều lành ít, phân tán chỉ bị lần lượt đánh chết cắn nuốt, đây là chiến pháp săn bắn, Minh linh đem các ngươi xem là con mồi!

Lục Lâm Thiên liếc mắt nói.

Lúc này Lục Lâm Thiên đã có thể đoán được, trong núi không chỉ có một đội ngũ Minh linh bị tiêu diệt, nếu không nghe tin quân đoàn tiến đến thì bọn hắn chỉ sợ đã sớm bỏ chạy.

Cho nên Lục Lâm Thiên có thể khẳng định, những Minh linh kia đã sớm chuẩn bị kỹ càng, đem Hùng Phong quân đoàn xem là con mồi, muốn một lưới bắt hết, lần này Hùng Phong quân đoàn phân tán là ý muốn của Minh linh.

- Hai vị đại nhân, vậy chúng ta làm sao bây giờ, chỉ sợ đoàn trưởng đã sớm vào Sơn mạch Thủy Tinh, nếu trong đó có mai phục hay dị động, đoàn trưởng hẳn đã sớm báo cho chúng ta biết.

Nham Sơn nói.

- Minh linh đã làm xong chuẩn bị, tự nhiên đã biết nội tình Hùng Phong quân đoàn, cũng hiểu rõ thực lực đoàn trưởng các ngươi, hắn không truyền về tin tức, nguyên nhân thật đơn giản, chỉ sợ đã dữ nhiều lành ít!

Thái A liếc mắt nhìn Nham Sơn, không khách khí nói.

Nham Sơn nghe vậy, nhất thời sắc mặt đại biến, tựa hồ có chút không dám tin tưởng, nhưng lời của Thái A tuyệt đối có đạo lý, trong lòng hắn lại không cách nào thừa nhận, nếu thật là như thế, Hùng Phong quân đoàn sẽ hoàn toàn diệt vong, đây là điều hắn không thể tin được.

- Sẽ không xảy ra chuyện đó đâu, đoàn trưởng là cường giả Tuyên Cổ cảnh, không dễ bị đánh chết như vậy, cho dù gặp Minh linh cường giả cũng có thể chạy trốn!

Nham Sơn lắc đầu nhìn Lục Lâm Thiên cùng Thái A kêu lên.

- Đoàn trưởng các ngươi là Tuyên Cổ sơ giai đi, buồn cười, ngươi cho rằng rất khó đánh chết hay sao, nếu gặp phải cường giả như sư phụ ta, Tuyên Cổ sơ giai mà thôi, chẳng khác gì con kiến!

Thái A liếc mắt nhìn Nham Sơn mở miệng đả kích.

- Thế nào…

Nham Sơn nghe vậy, sắc mặt trắng bệch co quắp, ánh mắt ngây dại, lập tức quỳ một gối cung kính hành lễ với Lục Lâm Thiên cùng Thái A, nói:

- Hai vị đại nhân, ta không cần biết hai vị là ai, vì sao lại tới Hùng Phong quân đoàn, hiện tại chỉ mời hai vị đại nhân cứu chính phó đoàn trưởng của chúng ta, cứu giúp Hùng Phong quân đoàn!

- Hai vị đại nhân, mời cứu chính phó đoàn trưởng, cứu giúp Hùng Phong quân đoàn!

Đám người Bì Bang thấy vậy cũng lập tức quỳ một gối hành lễ.

- Ta chỉ có thể tận lực, che chở các ngươi cũng đã không tệ rồi, cứu chính phó đoàn trưởng các ngươi, ta sợ là vô năng vi lực, cũng khó cứu hết mọi người!

Lục Lâm Thiên nói, Minh linh tộc đã sớm có chuẩn bị, chỉ sợ lúc này chính phó đoàn trưởng đã gặp phải độc thủ, đội ngũ của bọn hắn cũng dữ nhiều lành ít, cho nên Lục Lâm Thiên cũng không dám cam đoan.

Huống chi Minh linh cũng đã sớm có chuẩn bị, muốn một lần nuốt trọn cả một quân đoàn, tuyệt đối có cường giả ra tay, thực lực đương nhiên không kém, cho nên Lục Lâm Thiên càng không dám nắm chắc.

- Chúng ta không cần hai vị đại nhân che chở, nói thế nào cũng xin cầu hai vị cứu chính phó đoàn trưởng, cho dù Hùng Phong quân đoàn đều bị tiêu diệt, chỉ cần hai vị chính phó đoàn trưởng còn sống, Hùng Phong quân đoàn vẫn còn. Nếu họ chết, sau này Hùng Phong quân đoàn thật sự sẽ biến mất.

Nham Sơn ngẩng đầu mang theo vẻ khẩn cầu nhìn hai người.

- Nhìn dáng vẻ các ngươi cũng đối đãi không tệ với hai vị chính phó đoàn trưởng của các ngươi!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, trong lòng có chút kinh ngạc, không nghĩ tới đội ngũ này lại trung tâm như thế.

- Không có hai vị đoàn trưởng sẽ không có Hùng Phong quân đoàn, chúng ta thề chết theo hai vị đoàn trưởng!

Nhắc tới chính phó đoàn trưởng, ánh mắt Nham Sơn lộ vẻ trung tâm kính sợ, tiếp tục khẩn cầu:

- Cầu hai vị đại nhân cứu chính phó đoàn trưởng!

- Cầu hai vị đại nhân cứu hai vị đoàn trưởng!

Đám người Bì Bang đều cung kính hành lễ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, lướt qua trên thân mọi người, trong lòng cảm thấy có chút tò mò, có thể làm người khăng khăng một mực như vậy cũng không phải người bình thường đủ sức làm được.

Trung tâm như vậy không chỉ dựa vào thực lực tuyệt đối là có thể thu thập lòng người, trong chuyện này càng nhiều là mị lực nhân cách bên trong.

- Thái A, ngươi đi cùng họ, tìm kiếm những tiểu đội khác, tốt nhất đều tụ tập cùng một chỗ!

Lục Lâm Thiên nhìn Thái A, cũng muốn hắn tôi luyện một phen, luôn đi theo bên cạnh mình cũng không phải chuyện tốt, tuy Sơn mạch Thủy Tinh nguy hiểm, nhưng có lẽ cũng không có Minh linh quá mạnh mẽ chạy tới, bằng không cũng không cần thiết kế Hùng Phong quân đoàn như vậy.

- Sư phụ, vậy còn ngươi?

Thái A hỏi.

- Ta đi bốn phía nhìn xem, chính ngươi cẩn thận!

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, thân ảnh đã biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất, ánh mắt Nham Sơn chớp động, hắn có thể cảm giác được thực lực người kia đã vô cùng khủng bố, lập tức phục hồi lại tinh thần, hỏi:

- Đại nhân, chúng ta làm sao bây giờ?

Thái A thoáng suy tư, ngẩng đầu nói:

- Có biện pháp nào liên hệ với những người khác hay không, ít nhất phải thông tri bọn hắn nơi này có nguy hiểm, không thể tùy tiện hành động!

- Có, chúng ta bóp nát ngọc giản báo hiệu, những người khác sẽ biết nơi này gặp nguy hiểm.

Nham Sơn đang nói chuyện, sắc mặt chợt đại biến, trong tay cầm ngọc giản, sắc mặt cực kỳ khó xem, trên ngọc giản lưu quang không ngừng lóe ra, cuối cùng biến thành hôn ám.

- Làm sao vậy?

Thái A chợt hỏi, tựa hồ đã biết là có chuyện phát sinh, chỉ sợ thời gian đã chậm.

Nham Sơn nói:

- Đại nhân, không ít đại đội đã xảy ra chuyện, chỉ sợ dữ nhiều lành ít, lần này chúng ta thật sự bị Minh linh tính kế!

- Đi tìm những người khác, hi vọng còn tìm được một ít!

Thái A nói…

Bên trong núi non u ám, tầng tầng trùng điệp, vô số sơn động rộng rãi rải đầy khắp nơi, trong nham động thỉnh thoảng có âm thanh quỷ dị truyền ra, thâm cốc một mảnh tối đen.

Từ trên nhìn xuống, khu vực này giống như một nhà giam thật lớn, nơi nơi trụi lủi không chút sinh cơ, lộ xem ra tiêu điều cùng âm hàn.

Bên trong vách núi, vách núi dựng đứng như nhà giam, có tám thân ảnh phân tán mà đứng, bộ dáng hoặc dữ tợn hoặc khủng bố, vừa nhìn cũng biết là Minh linh, khí tức đã tới Niết Bàn cảnh cao giai.

Tám thân ảnh tương liên, trong tay ngưng kết thủ ấn huyền ảo, từng đạo khí tức âm hàn quỷ dị mang theo hắc vụ từ lòng bàn tay họ dâng tràn ra ngoài.

Hắc vụ đan xen thành mạng nhện, bao phủ cả sơn cốc, cuối cùng hình thành đoàn năng lượng màu đen rơi xuống một đoàn thanh lục sắc quang mang bên dưới.

Sau lưng tám người còn có hơn mười thân ảnh Minh linh khẩn trương đứng thẳng, toàn thân dao động khí tức âm hàn mênh mông.

Bên trong màn hào quang, giờ phút này có một đại đội thi thể chồng chất như gò núi nhỏ, trên hài cốt có một thân ảnh đang đứng, toàn thân nguyên lực cuồn cuộn đổ xuống, đang giằng co cùng năng lượng âm hàn màu đen.

Thân ảnh gầy gò, đôi mắt tràn ngập hàn mang, trong mơ hồ còn có lục sắc quang mang lóe ra, đôi mày như kiếm, tám người vây công áp chế nhưng cũng chưa thể làm gì được hắn!

Bên trong sơn cốc có tới mấy ngàn thi thể máu tươi đầm đìa, cụt tay gãy chân, mỗi thi thể đều bị cắn nuốt linh hồn, mùi máu tanh tràn ngập khắp nơi.

Bị hắc mang bao phủ, lục sắc hào quang ngày càng mờ nhạt, thân ảnh cao ngất bị vỡ áp ngày càng khom thấp xuống, khí tức ngày càng yếu.

Nhìn thấy một màn này, nhóm Minh linh lộ ra sắc mặt vui mừng.

- Muốn lấy mạng của Truy Mệnh này, các ngươi còn chưa đủ tư cách!

Một âm thanh hét lớn vang lên, lục sắc quang mang lại tràn ra, hào quang quanh quẩn, bộc phát ra năng lượng khủng bố.

Phanh phanh phanh…

Âm thanh nổ tung trầm thấp, năng lượng màu đen rậm rạp như mạng nhện nứt vụn từng khúc.

Chương 4018: Lấy một địch tám

Đặng đặng…

Năng lượng màu đen nứt vụn, thân hình tám tu vi Niết Bàn cảnh cao giai bị đẩy lui.

Năng lượng tán đi, thanh lục quang mang dần tiêu tán, một thân ảnh cao gầy xuất hiện, lập tức phun máu tươi.

Khuôn mặt hắn tái nhợt, khoảng hơn ba mươi tuổi, mặc trường bào ám sắc, khoác áo tơi lục sắc loang lổ vết máu, đôi mắt bắn ra tinh mang, mày như kiếm, khí tức hùng hồn sắc bén run lên, ngẩng đầu nhìn lên nhóm Minh linh, ánh mắt đỏ đậm.

- Truy Mệnh đã như nỏ mạnh hết đà, mau đánh chết hắn, không cho hắn chạy thoát!

Hơn mười Minh linh lao xuống, từng thân ảnh bộc phát ra sát ý kinh thiên, năng lượng âm hàn hùng hồn nổ mạnh, từng đạo công kích lập tức đánh thẳng về hướng người kia.

- Đều đi chết đi, giết người Hùng Phong quân đoàn, phải trả giá thật nhiều!

Người kia thét to, khí thế hùng hồn sắc bén đột nhiên khởi động, lục sắc quang mang lan tràn, không gian bị cắn nuốt sinh cơ, gió giục mây vần, thậm chí ánh sáng cũng bị ngăn cách ra ngoài.

Hưu hưu…

Thân ảnh cao gầy giống như mãnh thú, từng đạo thanh sắc năng lượng như lưu quang trào ra, từng luồng năng lượng cắn nuốt sinh cơ mang theo sức bật khủng bố dâng tràn, đánh thẳng vào ngực nhóm Minh linh.

- A…

Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên, chỉ nháy mắt đã có vài Minh linh bị đánh chết.

Xuy!

Một Minh linh cầm một thanh linh khí tam giác đầu nhọn, mang theo âm hàn khí khủng bố, trong mơ hồ còn có tiếng động quỷ khóc thần hào, nháy mắt xuất hiện trước mặt Truy Mệnh, vung tay đâm tới, những nơi linh khí đi qua, không gian lập tức bị xuyên thủng.

- Hừ!

Truy Mệnh quát lạnh một tiếng, không hề tránh né, ngay khi linh khí vừa đâm tới liền quỷ dị biến mất.

Khi thân ảnh hắn lại xuất hiện, đã hiện thân sau lưng người kia, kình phong sắc bén như núi lửa phun trào đánh thẳng vào sau lưng người nọ, từ sau lưng xuyên thủng trước ngực, chết ngay tại chỗ.

Xuy!

Lại một Minh linh lao ra, một đạo quyền ấn hướng thẳng Truy Mệnh đập tới.

Sắc mặt Truy Mệnh trầm xuống, không tránh né, nhận một quyền đánh lên cương khí hộ thân, đồng thời quyền ấn ngưng tụ, nặng nề đánh lên thân hình Minh linh kia, đem thân hình hắn chấn vỡ.

Phốc!

Truy Mệnh lại phun máu tươi.

Oanh oanh!

Hai Minh linhNiết Bàn cảnh một trái một phải công tới, đem cương khí đánh vỡ thành khe hở, như sắp bị nứt vụn.

- Chết!

Âm thanh lạnh băng truyền ra, trong đôi mắt đỏ tươi sát ý ngập trời, song chưởng chấn động, hai đạo lục sắc năng lượng rơi lên người hai Niết Bàn cảnh, đem thân hình bọn họ chấn vỡ.

Phanh phanh!

Kình khí khủng bố thổi quét, bộc phát dao động kinh người, từng tảng lớn vách núi đổ sụp, chỉ vài lần giao thủ đã có vài Minh linhNiết Bàn cảnh bị giết chết.

- Đáng chết, đều lui lại cho ta!

Tám Niết Bàn cảnh cao giai vừa bị đẩy lui lại hét lớn một tiếng, thân hình cùng bay lên không, sắc mặt âm trầm khó xem.

Sưu sưu…

Vừa nghe mệnh lệnh nhóm Minh linh vội vàng thối lui, không ai muốn tiếp tục dây dưa với Truy Mệnh, vô cùng e ngại hắn.

- Truy Mệnh, hôm nay ngươi chắp cánh cũng khó tránh khỏi!

Tám người cùng đứng, cười lạnh một tiếng, xếp thành trận thế hình tròn, thân ảnh hung hăng đập xuống, khí tức khởi động, kình khí cùng năng lượng kinh người nổ vang.

- Minh linh ti tiện, muốn linh hồn của Truy Mệnh này, các ngươi còn chưa đủ tư cách!

Phanh phanh phanh!

Trong tích tắc chín người giao thủ, từng đạo năng lượng không ngừng nổ tung, năng lượng bắn ra, quét ngang không gian hóa thành hư không.

Phanh phanh phanh…

Ba Minh linh lảo đảo thối lui, sắc mặt càng thêm tái nhợt, khóe môi chảy máu, mùi vị gay mũi khó ngửi vô cùng.

Phốc!

Truy Mệnh cũng bị đánh bay, miệng lại tràn máu, thân hình vừa ổn định lại bị vây khốn.

- Giết!

Truy Mệnh gào lên một tiếng, sóng âm cuồn cuộn sơn cốc, đôi mắt đỏ rực như mãnh thú, lại tiếp tục lao tới đối kháng.

Xuy!

Trên vách núi sơn cốc không gian dao động, lập tức hiện ra thêm mười mấy thân ảnh, trên đầu có sừng, khuôn mặt như mặt ngựa, đều là Minh linh.

Trong đó có một thanh niên không khác gì nhân loại, lộ ra cỗ khí tức âm hàn, trong mắt lóe u quang làm người sợ hãi.

- Bái kiến thiếu chủ!

Nhóm Minh linh đang khẩn trương quan sát cuộc chiến nhìn thấy thanh niên lập tức cung kính hành lễ, ánh mắt kính sợ.

Thanh niên nhìn cuộc chiến, khóe môi cười lạnh, trường bào vung lên, sóng âm quanh quẩn trên không:

- Đều là phế vật, tám tên còn không thu thập được một tên, lui ra đi!

Vừa nghe âm thanh tám Minh linh vội thu tay, lập tức thối lui ra sau lưng thanh niên kia.

- Phó đoàn trưởng Hùng Phong quân đoàn Truy Mệnh, quả nhiên danh bất hư truyền, lấy một địch tám, người bình thường thật không làm được!

Thanh niên mỉm cười nói.

Truy Mệnh chật vật, thân hình loang lổ vết máu, ngẩng đầu nói:

- Ám Linh, người của ngươi quá mức phế vật mà thôi, muốn mạng của ta, các ngươi còn chưa đủ!

- Vậy sao?

Ám Linh khẽ động, nói:

- Truy Mệnh, ta cho ngươi một con đường sống, gia nhập Thiên La minh, ngươi chẳng những có thể sống còn được vô số chỗ tốt!

- Ha ha!

Truy Mệnh cười to, uy phong lẫm lẫm, trong mắt bắn ra tinh quang, ngẩng cao đầu tràn ngập chí khí ngàn trượng lăng vân, giẫm mạnh xuống đất, nói:

- Ngươi cảm thấy được người Hùng Phong quân đoàn sẽ gia nhập Minh linh các ngươi hay sao, thật sự là buồn cười, sớm muộn gì có một ngày, Thương Khung minh tất treo cổ toàn bộ các ngươi!

- Vậy sao, chỉ sợ Hùng Phong quân đoàn cũng không còn, rượu mời không uống thích uống rượu phạt, ta thành toàn ngươi!

Ám Linh cười lạnh, thân hình bay xuống.

Xuy!

Âm hàn khí cực điểm khởi động, một đạo năng lượng âm hàn hóa thành dải lụa hướng Truy Mệnh bắn tới.

Truy Mệnh giẫm mạnh dưới đất, nham thạch nứt vụn, quyền ấn vung lên, năng lượng lục sắc ngưng tụ thành quyền ấn hư ảnh nổ bắn ra ngoài, đem dải lụa ngăn cản xuống.

Xuy!

Hai cỗ năng lượng va chạm, hai thân ảnh tách khai, kình khí cuồng bạo chấn vỡ sơn cốc, khe nứt lan tràn, thân hình Truy Mệnh bay ngược ra sau.

Chương 4019: Người Hùng Phong quân đoàn

- Niết Bàn cảnh cao giai đỉnh phong, một chân vào Tuyên Cổ cảnh, chẳng qua vẫn là Niết Bàn cảnh mà thôi, còn là nỏ mạnh hết đà, làm sao có thể đối kháng với ta!

Ám Linh xuất hiện trước người Truy Mệnh, một đạo năng lượng âm hàn cuồng bạo dâng lên.

Sắc mặt Truy Mệnh đại biến, hoảng sợ nghênh tiếp, hai cỗ năng lượng lại va chạm, thân hình Truy Mệnh đánh bay, vách núi liên tục chấn vỡ, âm thanh nổ tung vang lên bên tai không ngớt.

Oanh oanh!

Truy Mệnh phun máu, thân hình sắp va chạm vào vách núi, Ám Linh lại xuất hiện.

- Hừ!

Truy Mệnh hừ lạnh một tiếng, thủ ấn biến đổi, lục sắc quang mang tán phát, nguyên lực vận chuyển tới cực hạn, năng lượng như cắn nuốt sinh cơ lan tràn, thân hình lao thẳng tới chỗ Ám Linh.

- Nỏ mạnh hết đà, còn muốn cùng ta đối kháng sao!

Ám Linh chấn động, quyền ấn lướt xuống, không gian liên tục bị chấn vỡ.

- Ca!

Truy Mệnh không hề tránh né, trong mắt lộ ra lệ khí đỏ rực, một đạo quyền ấn cũng đối oanh tới trước.

Ngay khi hai cỗ quyền ấn sắp va chạm, Truy Mệnh đột nhiên xoay người, không gian áo nghĩa khởi động, tránh khỏi một quyền của

Ám Linh, để dải lụa âm hàn đánh lên vai mình, đồng thời khởi động phòng ngự khải giáp, năng lượng nóng cháy bắt đầu lan tràn.

Xuy!

Năng lượng âm hàn đánh lên khải giáp, phát ra sương mù bốc lên, mộc hệ đã chuyển thành hỏa hệ, trên quyền ấn tràn ra hỏa diễm, oanh thẳng lên ngực Ám Linh gần trong gang tấc.

Hô!

Vùng ngực Ám Linh run lên, tựa hồ bị lõm vào, sắc mặt biến thành khó xem.

Phốc!

Hết thảy diễn ra trong tích tắc, hai người vừa chạm liền phân, thân hình Ám Linh bị chấn lui mấy bước, sau đó ổn định thân hình.

Đặng đặng!

Thân hình Truy Mệnh lại bị bay ngược thối lui, sắp va chạm vào vách núi mới đứng lại, ánh mắt ngưng trọng, hắn không chiếm được chút tiện nghi.

- Quả nhiên là Truy Mệnh, Hùng Phong quân đoàn có ngươi cùng Truy Hồn, đối với Thiên La minh, đối với cả Minh linh chủng tộc đều là tai họa!

Vùng ngực dần dần khôi phục, ánh mắt Ám Linh càng thêm âm trầm.

Truy Mệnh trầm giọng nói:

- Minh linh chủng tộc không nên tồn tại trên đời này!

- So sánh với Minh linh, nhân loại các ngươi tính cái gì, con mồi mà thôi, các ngươi mới không nên tồn tại trên đời này!

Ám Linh dứt lời, năng lượng khởi động, cả không gian đọng lại, giữa không trung gió giục mây vần.

- Hiện tại cho ngươi biết sự khác biệt giữa ngươi và ta!

Vừa dứt lời Ám Linh đã xuất hiện trước người Truy Mệnh.

Giờ khắc này, không gian run rẩy lên, năng lượng bạo tuôn, giữa không trung như trời sụp đất nứt vỡ ra!

- Hừ!

Ánh mắt Truy Mệnh ngưng trọng, không gian xung quanh đều đọng lại, không thể né tránh, cắn răng đánh ra quyền ấn nghênh đón!

- Nghĩ ngươi tu luyện hỏa hệ áo nghĩa thì có thể khắc chế ta hay sao!

Ám Linh quát một tiếng, năng lượng âm hàn biến thành băng lạnh, giống như đóng băng toàn bộ không gian.

Xuy!

Một đạo năng lượng băng hàn chói mắt phá không oanh kích tới, xé rách không gian mang theo uy thế kinh người va chạm cùng quyền ấn của Truy Mệnh.

Phanh phanh phanh!

Từng luồng sóng xung kích hủy diệt hung hăng va chạm, không gian cùng vách núi xung quanh nháy mắt bị đánh thành mảnh nhỏ.

Oanh!

Thân hình Truy Mệnh bị đánh bay, hung hăng khảm nhập vào trong vách núi phía sau.

Kình khí khủng bố làm vách núi nứt vỡ, vô số nham thạch trút xuống, giống như động đất, oanh long long vang vọng bên tai không dứt.

Phốc…

Truy Mệnh phun ra máu tươi, khải giáp nứt nẻ, thân hình nhảy ra khỏi vách núi dùng không gian áo nghĩa bao phủ thân hình muốn phá không rời đi.

- Ngươi đã là nỏ mạnh hết đà, trốn không thoát đâu, không gian áo nghĩa của ngươi còn chưa đủ!

Ám Linh xuất hiện, thời gian áo nghĩa dao động, một đạo âm hàn cương khí nương theo sau âm thanh quỷ khóc thần hào đụ.ng lên người Truy Mệnh.

Răng rắc!

- Phanh!

Thân hình Truy Mệnh bị oanh xuống đất, đất rung núi chuyển, miệng phun đầy máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

- Truy Mệnh, hỏi ngươi lần cuối cùng, muốn chết hay gia nhập Thiên La minh!

Ám Linh gắt gao tập trung lên người Truy Mệnh.

- Phốc!

Truy Mệnh giãy dụa đứng lên, phun ra máu tươi, ngẩng đầu nhìn Ám Linh, tuy rằng khí tức uể oải nhưng khí thế nghiêm túc vẫn dâng tràn, nói:

- Người Hùng Phong quân đoàn, có sợ chết sao, muốn mạng của ta, phải xem ngươi trả giá có xứng hay không!

- Rượu mời không uống muốn rượu phạt, Truy Mệnh, linh hồn của ngươi nhất định trở thành đá kê chân cùng thuốc bổ cho ta, chịu chết đi!

Ám Linh cười lạnh, một đạo năng lượng khủng bố hóa thành bão lớn lao thẳng xuống chỗ Truy Mệnh bên dưới, không gian xung quanh chao đảo, như bị xé nứt.

Oanh!

Năng lượng thổi quét, Truy Mệnh cắn răng, khí tức bắt đầu cuồng bạo dao động.

Xuy!

Đúng ngay lúc này không gian trước mặt Truy Mệnh chợt dao động, một thanh ảnh xuất hiện, từng cỗ quang mang lục sắc trào ra, nhất thời lan tràn nhanh như chớp.

Khí tức cắn nuốt sinh cơ vạn vật tràn tới, cả thâm cốc nhất thời biến thành tĩnh mịch.

Hắc quang cùng lục quang va chạm lẫn nhau, thoáng giằng co, hắc quang dần dần biến mất, đã bị lục quang cắn nuốt không còn bóng dáng.

Ánh mắt Ám Linh nghi hoặc nhìn tới, chỉ thấy một thanh y nhân đứng trước mặt, khuôn mặt cương nghị, khóe môi như cười, thậm chí không thể nhìn thấu khí tức trên thân của hắn.

Khí tức Truy Mệnh lập tức bình ổn, ánh mắt nghi hoặc nhìn thanh y nhân trước mắt.

Người vừa xuất hiện chính là Lục Lâm Thiên, hắn dùng linh hồn lực tìm kiếm, dọc đường còn giải quyết mười mấy Minh linh, vài Niết Bàn cảnh mới đi tới vùng thâm cốc nhìn qua giống như một mảnh lao ngục này.

Tuy hắn tới đây cũng đã một lúc, nhưng không vội vàng xuất hiện, chỉ muốn xem thực lực cùng thái độ làm người của vị phó đoàn trưởng Hùng Phong quân đoàn này như thế nào, cuối cùng tình huống làm cho hắn có chút dao động.

Ánh mắt nhìn lướt qua thâm cốc, thây ngang khắp đồng làm Lục

Lâm Thiên nhướng mày.

Cuối cùng hắn dừng lại trên người Ám Linh, sau đó quay đầu nhìn Truy Mệnh, hỏi:

- Hùng Phong quân đoàn phó đoàn trưởng Truy Mệnh?

- Đúng vậy, không biết các hạ là…?

Truy Mệnh nghi hoặc hỏi.

- Ta xem như là người Hùng Phong quân đoàn, nói thì dài dòng, dùng đan dược trước, chuyện khác giao cho ta là được rồi!

Lục Lâm Thiên đưa đan dược chữa thương cho Truy Mệnh, cũng không để ý nhóm Minh linh xung quanh.

Truy Mệnh gật đầu, lại nhìn Ám Linh nói:

- Người này đã tới Tuyên Cổ sơ giai, thời gian áo nghĩa, thủy hệ áo nghĩa, còn có U Minh khí bẩm sinh của Minh linh tộc, rất cường hãn, ngươi cẩn thận một chút!

Lục Lâm Thiên gật đầu, xoay người nhìn lại.

- Ngươi là ai?

Ám Linh nhíu mày, có thể cảm giác được thanh y nhân cũng không dễ trêu chọc.

Lục Lâm Thiên nói:

- Người Hùng Phong quân đoàn.

Ánh mắt Ám Linh chớp động, nói:

- Thực lực của ngươi bất phàm, gia nhập Thiên La minh thế nào, nhìn ngươi gia nhập Hùng Phong quân đoàn chưa lâu, cần gì cùng bọn hắn chịu chết!

- Không biết gia nhập Thiên La minh sẽ có chỗ tốt gì?

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi.

Nghe vậy sắc mặt Truy Mệnh đại biến!

Chương 4020: Tiểu thử ngưu đao*

(dùng dao mổ trâu giết chuột bé)

- Kiệt kiệt…

Ám Linh lộ ý cười hài lòng:

- Gia nhập Thiên La minh ưu đãi rất nhiều, tài nguyên tu luyện, nữ nhân, linh khí, vật gì cần có đều có, tuyệt đối không cho ngươi thất vọng, đối với người có thực lực thiên phú bất phàm, Thiên La minh luôn tận tâm bồi dưỡng.

- Vậy sao?

Lục Lâm Thiên khẽ cười:

- Như vậy đi, nói miệng không bằng chứng, nếu ngươi có thành ý, tự bạo linh hồn phân thân, ta sẽ tin tưởng lời ngươi, như thế nào?

- Tiểu tử, ngươi đùa giỡn ta?

Khuôn mặt Ám Linh biến thành âm trầm, nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi cần nghĩ rõ ràng muốn sống hay chết, đừng rượu mời không uống thích uống rượu phạt, nếu không ta cho ngươi muốn sống không được muốn chết không xong!

- Con người của ta chính là tính tình bướng bỉnh, không thích rượu mời, lại thích rượu phạt!

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói.

Nghe được Lục Lâm Thiên trả lời, Truy Mệnh mới thở ra một hơi nhẹ nhõm, ánh mắt tò mò đánh giá thanh y nhân trước mắt, hắn nhớ rõ Hùng Phong quân đoàn cũng không có cường giả trẻ tuổi như vậy, có lẽ do hắn lâu rồi chưa về cho nên không biết có cường giả mới gia nhập.

- Muốn chết!

Ám Linh không thể nhẫn nhịn, sát ý khởi động, thủ ấn biến hóa, năng lượng âm hàn hình thành lốc xoáy khuếch tán, lập tức ngưng tụ thành một đạo trảo ấn cực kỳ quỷ dị.

Xuy!

Trảo ấn bay ra, mây đen cuồn cuộn, âm thanh quỷ khóc thần hào, năng lượng khủng bố chấn động không trung, trảo ấn xé mở khe không gian tối đen, vỡ áp về hướng Lục Lâm Thiên.

- Các hạ cẩn thận, Ám Linh không phải kẻ yếu, cẩn thận U Minh cùng hàn băng khí của hắn!

Ánh mắt Truy Mệnh ngưng trọng nhắc nhở.

- Vậy sao, thoạt nhìn tựa hồ không tệ!

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, thủ ấn chậm rãi kết xuất, nhưng trên thực tế lại nhanh như thiểm điện, ngưng tụ thành thổ hoàng sắc quyền ấn, mơ hồ lan ra tàn ảnh hung hăng va chạm trảo ấn kia.

Oanh long!

Năng lượng va chạm, nháy mắt không trung bị chấn nát, khí lãng khủng bố lan tràn khắp bốn phía.

Hô lạp lạp!

Năng lượng U Minh khí cùng thổ hệ liên tục tán loạn, thâm cốc lay động kịch liệt như động đất, kình khí đáng sợ trút xuống chẳng khác gì hồng thủy.

Hô!

Thân hình Lục Lâm Thiên khẽ run lên, lập tức ổn định thân hình vững như bàn thạch không chút dao động.

Ngay giờ khắc đó, một đạo tàn ảnh quyền ấn bắn ra, cùng linh hồn công kích thổi quét, tốc độ quá nhanh, chỉ nháy mắt đã rơi vào trong cơ thể Ám Linh.

Đặng đặng!

Thân ảnh Ám Linh bật lui ra sau mấy bước, ánh mắt lập tức hiện vẻ kinh ngạc.

- Công kích thổ hệ ẩn chứa linh hồn áo nghĩa!

Hai loại áo nghĩa dung hợp, người bình thường vốn không thể làm được, có thể làm được một bước này đã chứng minh đối phương có thiên phú tuyệt đối.

Xuy!

Ám Linh giẫm mạnh hư không, thân hình ổn định, cười lạnh nói:

- Không nghĩ tới linh hồn lực của ngươi mạnh như thế, hấp thu linh hồn của ngươi, ta tin tưởng có chỗ tốt thật lớn với ta, nói không chừng đạt tới Tuyên Cổ cảnh sơ giai đỉnh phong, thậm chí là đột phá trung giai, không nghĩ tới lần này lại có thu hoạch như thế!

- Ta cũng rất có hứng thú với Linh Tinh của ngươi!

- Hừ, trâng tráo, xem linh hồn áo nghĩa mà ngươi vận dụng với ta đã biết, ngươi căn bản không hiểu Minh linh chúng ta, ngươi căn bản không thể làm gì ta, ta nhất định phải thu linh hồn của ngươi!

- Vậy sao, vậy phải xem là ngươi thu linh hồn của ta hay ta thu linh hồn của ngươi!

Lời cuối cùng vừa dứt, âm thanh Lục Lâm Thiên truyền ra cách đó không xa, khóe môi hắn còn mang theo nụ cười quỷ dị.

Ám Linh không nghĩ tới tốc độ của Lục Lâm Thiên nhanh như vậy, sắc mặt đại biến, nháy mắt khôi phục thần trí vội vàng thối lui.

- Thời Gian Tɧác ɭoạи!

Lục Lâm Thiên đã sớm có chuẩn bị, khí tức quỷ dị vô hình tràn ra, không gian xung quanh lan tràn, đem Ám Linh bao vây bên trong.

- Không tốt, là thời gian áo nghĩa, còn có không gian áo nghĩa, sao lại mạnh như vậy!

Thân hình Ám Linh khựng lại, ánh mắt từ kinh ngạc biến thành rung động.

Thời gian cùng không gian áo nghĩa trút xuống, kim mang chợt phóng lên cao.

Xuy!

Cả không gian hôn ám nháy mắt sáng rực, năng lượng tiêu sát sắc bén lặng yên hội tụ, quyền ấn nổ bắn tràn ra, kim quang rạng rỡ, đột nhiên bay thẳng tới trước.

- Áo nghĩa lạ!

Trong lòng Ám Linh thầm hô không xong, nháy mắt muốn thoát thân đã không còn kịp nữa, thời gian áo nghĩa của hắn đã bị áp chế, kim sắc quyền ấn đã giáng xuống.

Phanh!

Thân hình Ám Linh lập tức nện thẳng xuống đất, oanh ra một hố sâu cực lớn, đá vụn kích tán, mặt đất nứt nẻ, đất rung núi chuyển.

Phốc!

Huyết vụ màu đen phun ra, mùi vị gay mũi, khí tức uể oải chật vật.

- Mạnh như vậy…

Truy Mệnh trợn tròn mắt không dám tin.

Ám Linh bò lên, ánh mắt càng thêm âm trầm, quát:

- Ngăn cản nhân loại kia cho ta!

Sưu sưu!

Tám Minh linhNiết Bàn cảnh cao giai lập tức xuất động, lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, khí tức âm hàn bàng bạc mang theo âm thanh chói tai quỷ dị hội tụ cả thâm cốc.

- Nhân loại lợi hại, liên thủ ngăn cản!

Tám người hét lớn, thủ ấn ngưng kết, từng luồng năng lượng lập tức bốc lên.

Sưu sưu!

Hơn mười Minh linh còn lại cũng bao phủ hắc vụ giáng xuống.

Ám Linh không ngừng biến hóa thủ ấn, tựa hồ đang định đánh ra lá bài tẩy, khí tức nhanh chóng kéo lên.

Ánh mắt Truy Mệnh ngưng trọng nói:

- Các hạ cẩn thận, tám người này phối hợp ăn ý, có thủ đoạn như nhau, đủ đối kháng Tuyên Cổ sơ giai!

Lục Lâm Thiên chợt nở nụ cười thật quỷ dị, nói:

- Sinh Sinh Bất Tức!

Năng lượng lục sắc lan tràn nở rộ, cự lực cắn nuốt sinh cơ khuếch tán, năng lượng như gió bão thổi quét bốn phía.

Oanh long!

Tám Niết Bàn cảnh cao giai cảm giác sinh cơ bị hút ra, linh hồn cũng muốn bị cắn nuốt, không cách nào ngăn cản hấp lực kia.

- Không chơi với các ngươi, đều đi chết đi!

Lục Lâm Thiên quát lớn, Huyết Lục xuất hiện, sát khí lập tức lan tràn.

Chương 4021: Ám Linh xuất toàn lực

- Ngao!

Đao minh long ngâm, Huyết Lục bổ ra một đạo đao mang quỷ dị.

Hưu hưu!

Nguyên lực mộc hệ khởi động, đao mang đánh ra, xoay tròn cuồn cuộn bay ra ngoài.

Xuy!

Đao mang lướt qua người một Niết Bàn cảnh cao giai, xuyên qua cơ thể, tiếp theo là người thứ hai, thứ ba, mãi cho tới thứ tám…

Đao mang quỷ dị hoàn mỹ cuối cùng biến mất trong cơ thể người thứ tám không còn bóng dáng.

Ô ô…

Không gian khựng lại, từ trong tám thân hình tràn ra đao mang lục sắc, năng lượng quỷ dị vô hình cùng không gian sinh sinh bất tức hô ứng lẫn nhau nhanh chóng lan tràn khắp thâm cốc, mà sinh cơ của tám người đều biến mất, thân hình nháy mắt khô héo, thân ảnh quỷ khóc thần hào vang vọng khắp cả thâm cốc.

Phanh phanh!

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, thân hình tám Minh linhNiết Bàn cảnh cao giai đột nhiên nổ tung, nương theo sau u minh khí cùng âm thanh gào thét thổi quét, hóa thành âm hàn khí tức quỷ dị tiêu tán không thấy.

Xuy xuy!

Tám khối Linh Tinh hiện ra giữa không trung, bị Lục Lâm Thiên thu vào trong tay.

Ực!

Truy Mệnh nghẹn họng nhìn trân trối, trợn mắt há hốc mồm, một đao đánh chết tám Minh linhNiết Bàn cảnh cao giai, hắn chỉ còn có thể hít sâu một hơi lạnh.

Hơn mười Minh linh đang lao tới lập tức khựng lại, ánh mắt sợ hãi lẫn khủng hoảng.

- Ngao…

Đao minh vang vọng dựng lên, sát khí tràn ngập, giờ phút này trong đôi mắt tối đen của Lục Lâm Thiên tràn ngập sát ý, sát khí càng thêm ngập trời.

- Duệ Kim hồn đao!

Một đạo đao mang lại lướt ra, kim quang đại phát, thiên địa năng lượng sôi trào lên.

- Hậu Thổ hồn đao!

- Nộ Hỏa hồn đao…

Lại thêm vài đạo đao mang lướt ra, thiên địa năng lượng dao động, đao mang như quang nhận đánh lên vách núi, vách núi như đậu hũ bị cắt xuyên qua, vô số nham thạch nứt vụn, từng khe không gian tối đen như tia chớp không ngừng lóe lên.

Hưu hưu…

Những nơi đao mang đi qua, không ngừng có Minh linh hóa thành tro tàn, thậm chí linh hồn cũng không thể chạy ra.

Chỉ trong vài lần nháy mắt ngắn ngủi, đã có khoảng năm mươi Minh linh, trong đó có hơn mười Niết Bàn cảnh cùng một ít Đại Đạo cảnh cao giai đều bị đánh chết bên trong thâm cốc.

Hơn mười Minh linh tan thành mây khói, thần hồn câu diệt, Linh

Tinh trôi nổi trên không trung, bị Lục Lâm Thiên thu vào trong tay.

Truy Mệnh ngẩng đầu, ánh mắt ngây dại, nhịp tim cũng ngừng đập, thanh y nhân có bề ngoài ôn văn nho nhã, nhưng lúc này lại giống như sát thần.

- Tiểu tử, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi, tàn sát người Phệ Hồn bộ tộc chúng ta, ngươi phải trả giá thật đắt!

Âm thanh lạnh băng truyền ra, ánh mắt Ám Linh biến thành âm độc, sát ý khởi động.

Lục Lâm Thiên nhìn qua, không gian quanh thân Ám Linh đã dao động thật quỷ dị, năng lượng hắc vụ cuồn cuộn truyền ra âm thanh quỷ khóc thần hào, bên trong năng lượng hắc vụ mơ hồ có thể cảm giác được âm sát khí thẩm thấu.

- Âm Sát quyết!

Ám Linh vừa dứt lời, thủ ấn cuối cùng ngưng kết, năng lượng nổi lên sóng gió kịch liệt, năng lượng âm sát tối đen khuếch tán, lặng yên hướng Lục Lâm Thiên bắn tới.

Hưu hưu…

Lục Lâm Thiên nhíu mày, tâm thần vừa động, lam sắc quang hoa thẩm thấu lan tràn, nhiệt độ cực nóng tới mức linh hồn đều run rẩy ngay lập tức xuất hiện bên trong thâm cốc.

Chỉ nháy mắt ngắn ngủi quanh thân Lục Lâm Thiên bao phủ một tầng quang hoa sáng ngời, nhìn qua như lam sắc tinh thể, lại như có lam sắc hỏa diễm nhảy lên, khí tức đáng sợ khiến người động dung lan tràn khắp bốn phía.

Ô ô…

Năng lượng tối đen như độc xà rơi xuống trên người Lục Lâm Thiên, phát ra tiếng vang chói tai, lập tức hóa thành sương khói hư vô, căn bản không thể dao động được hắn mảy may.

- Tại sao lại như vậy…

Sắc mặt Ám Linh tái nhợt khó xem, hắn có thể cảm giác được khí tức khiến linh hồn hắn sợ hãi sản sinh, hắn lần đầu tiên cảm giác được mình muốn chạy trốn nhưng ngạo khí trong lòng khiến cho hắn không muốn bỏ chạy, hắn thật sự không tin mình không thể đối phó thanh y nhân trước mắt.

Thủ ấn của Ám Linh lại biến hóa, từng luồng năng lượng hắc vụ âm sát lan tràn, cuối cùng quấn quanh trên bàn tay hắn.

- Ô ô

- Xèo xèo…

- Oa oa…

Năng lượng tối đen hóa thành hai đầu quỷ hung tợn, giống như có vô số linh hồn đang giương nanh múa vuốt, quỷ khóc thần hào, trình độ khủng bố khiến người nghe có chút hết hồn, âm sát cuồng phong như từ cửu u truyền tới không ngừng thổi quét khuếch tán.

- Âm Sát Phệ Hồn, đi!

Ám Linh hét lớn một tiếng, hai đầu quỷ hóa thành hắc quang gào thét lao thẳng về hướng lam sắc quang hoa.

- Hừ!

Trong lam sắc quang hoa, một tiếng hừ lạnh truyền ra, nóng cháy thổi quét, vô số âm sát năng lượng như bị ăn mòn, phá hủy thành hư vô, tiêu diệt biến mất.

- Ô ô…

Hai đầu quỷ hiện ra trên lam quang, giương nanh múa vuốt cắn nuốt lam quang.

Ngay lúc này quang hoa chợt thu liễm, mơ hồ nhìn thấy quang hoa đã biến mất, chỉ còn lưu lại nhiệt độ cực nóng tới khủng khiếp kia.

Hai tay Lục Lâm Thiên chấn động, hai cỗ dung nham màu lam từ lòng bàn tay tràn ra, hóa chưởng thành trảo, ngưng tụ thành trảo ấn cực nóng màu lam, vỗ lên hai đầu quỷ.

- Chi chi…

Như cảm giác được điều gì, hai đầu quỷ phát ra vô số tiếng kêu rên thảm thiết vang vọng cả sơn cốc.

- Phá!

Hai đạo trảo ấn lam sắc vỗ xuống, bóp nát hai đầu quỷ dữ tợn.

Hoa lạp lạp…

Lam sắc quang hoa nở rộ, năng lượng khủng bố thổi quét, phá hủy tảng lớn vách núi.

Phốc!

Ám Linh phun máu tươi, ánh mắt ngây dại.Linh hồn hắn đã bị trọng thương.

- Xuy!

Lục Lâm Thiên giẫm mạnh hư không, thân hình lao thẳng về hướng Ám Linh.

- Ngươi dám động thiếu chủ nhà ta, ta sẽ khiến cho Truy Hồn muốn sống không xong muốn chết không được!

Một âm thanh âm lệ từ xa xa truyền tới.

Chương 4022: Đều tự có thủ đoạn

Hưu hưu!

Vài thủ ấn dừng trên người Ám Linh, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã tới bên cạnh, năm ngón tay gấp khúc chộp lên thiên linh cái của hắn, ngẩng đầu nhìn viễn không, ánh mắt thoáng ngưng lại.

Sưu!

Không gian dao động, một thân ảnh hạ xuống, bộ dáng năm mươi tuổi, khuôn mặt có chút khủng bố, như người lại như thú, toàn thân tản ra khí tức âm hàn, như có thiên địa năng lượng bao phủ không gian xung quanh, lại có hắc vụ lóe ra, cực kỳ huyền ảo quỷ dị.

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, tu vi khí tức của người này còn mạnh hơn Ám Linh, ít nhất là Tuyên Cổ cảnh trung giai, từ khí tức mà xem hẳn còn không phải trung giai bình thường.

Ánh mắt Ám Linh phục hồi trở lại, thân hình bị cấm chế, trong mắt hiện vẻ sợ hãi, nhìn thấy lão giả lập tức lớn tiếng nói:

- Diệt Hồn, cứu ta!

Khuôn mặt lão giả cực kỳ khó xem, nói:

- Tiểu tử, thả người trong tay ngươi, nếu không Truy Hồn sẽ chết!

Vừa dứt lời, tay áo lão giả đảo qua, một đôi tay khô héo lộ ra ngoài, hắc vụ khởi động, một đạo Hồn Anh xuất hiện, Hồn Anh chỉ nhỏ như anh nhi, nhưng trên người bị vài đạo hắc sắc năng lượng trói buộc, không thể giãy thoát, sắc mặt dữ tợn, như đang thừa nhận thống khổ thật lớn.

- Đoàn trưởng Hùng Phong quân đoàn Truy Hồn!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, nhận ra được đó chính là Truy

Hồn, là người mà toàn bộ đệ tử Hùng Phong quân đoàn kính sợ trung thành.

- Đại ca!

Khi Truy Mệnh nhìn thấy Hồn Anh, sắc mặt đại biến, miệng phun máu tươi, ánh mắt đỏ rực quay đầu nhìn Lục Lâm Thiên, khẩn cầu:

- Các hạ, cầu ngươi cứu đại ca của ta!

Lão giả liếc mắt nhìn Truy Mệnh, lại nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Tiểu tử, ngươi thả người, ta sẽ thả Truy Hồn, thế nào?

- Các ngươi đi nhanh lên, ta chỉ còn là Hồn Anh, linh hồn bị trọng thương, lưu lại cũng không hữu dụng, không cần làm lo cho ta nữa, các ngươi đi nhanh lên. Lần này Hùng Phong quân đoàn bị diệt rồi, cho nên dù chỉ lưu lại một người cũng có thể truyền thừa Hùng Phong quân đoàn!

Truy Hồn chợt quát lớn.

- Lời của Diệt Hồn tuyệt đối không tin được, chỉ cần ngươi thả Ám Linh, hắn tuyệt đối sẽ không cho các ngươi an toàn rời đi, tới lúc đó các ngươi còn muốn chạy không còn cơ hội nào đâu!

- Hừ!

Ánh mắt Diệt Hồn phát lạnh, lòng bàn tay run lên, hắc vụ cuồn cuộn bao phủ Hồn Anh của Truy Hồn.

- A…

Hồn Anh Truy Hồn nhất thời truyền ra tiếng kêu rên thảm thiết, không ngừng run rẩy dữ tợn, vô cùng thê thảm.

- Đại ca!

Ánh mắt Truy Mệnh đỏ tươi, lòng như đao cắt, muốn lao thẳng về hướng Diệt Hồn.

Xuy!

Lục Lâm Thiên ngăn cản Truy Mệnh, một tay chộp thiên linh cái Ám Linh, một tay ngăn cản Truy Mệnh, ngẩng đầu nói:

- Được, ta đáp ứng ngươi, chúng ta đồng thời thả người!

- Không cần, người trẻ tuổi, ngươi ngàn vạn lần đừng tin tưởng Diệt Hồn, không thể tin tưởng, hắn đã làm…

Truy Hồn dữ tợn hét lớn.

- Hiện tại không tới lượt ngươi nói chuyện!

Diệt Hồn hoàn toàn cấm chế Hồn Anh của Truy Hồn, nhìn Lục Lâm Thiên cười lạnh nói:

- Kiệt kiệt, quả nhiên có chút bổn sự!

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng Diệt Hồn, người này tuyệt đối không phải hạng người dễ chọc, cũng tuyệt đối không đáng tin cậy, dù thả Truy Hồn, chỉ sợ cũng sẽ không cho mình rời đi.

Mục đích của Diệt Hồn chỉ là cứu Ám Linh mà thôi, nhìn dáng vẻ thân phận Ám Linh ở trong Minh linh cũng không thấp.

Ánh mắt chớp động, Lục Lâm Thiên cũng không sợ Diệt Hồn, người này tuy mạnh nhưng với tu vi của mình hiện tại, muốn thoát thân hắn cũng không ngăn cản được mình, hơn nữa còn hai kiện thông linh bảo khí, căn bản không cần sợ hãi.

Huống chi mình còn có linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm thể, còn chưa chắc là ai phải bỏ chạy.

Nhưng nếu không cần thiết, Lục Lâm Thiên không muốn bại lộ linh hồn phân thân, sớm bại lộ thực lực ở trong Thương Khung chiến trường phập phồng nguy cơ cũng không phải là chuyện tốt.

Xuy xuy!

Hai người tựa hồ có ăn ý, bàn tay vươn ra, đem Hồn Anh Truy Hồn cùng Ám Linh ném ra, khí tức đều tập trung lên Hồn Anh cùng Ám Linh, đồng thời vung tay.

Xuy!

Ngay khi Hồn Anh còn cách mười thước, ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, kim sắc năng lượng bỗng dưng bao phủ lên Hồn Anh Truy Hồn.

Lục Lâm Thiên cũng không tin Diệt Hồn không bố trí thủ đoạn gì trên Hồn Anh Truy Hồn, lập tức dùng tâm thần tìm kiếm dấu vết.

Đồng thời Diệt Hồn cũng vươn bàn tay khô héo tản ra hấp lực đem thân hình Ám Linh hút vào trong tay mình.

- Người trẻ tuổi, vô dụng thôi, Diệt Hồn đã bố trí thủ đoạn đặc thù của Phệ Hồn bộ tộc lên Hồn Anh của ta, hiện tại chỉ sợ các ngươi ngay cả cơ hội cuối cùng cũng không có!

Ánh mắt Truy Hồn nghi hoặc nói:

- Ta đã gặp ngươi, nhưng không nghĩ tới thực lực của ngươi tới tình trạng như thế, nói không chừng còn cơ hội thoát thân, với thực lực của ngươi, ta không biết tại sao ngươi lại tới Hùng Phong quân đoàn, nếu có cơ hội đào thoát hãy đáp ứng ta một việc, từ giờ trở đi ngươi chính là đoàn trưởng, đừng làm cho Hùng Phong quân đoàn tan thành mây khói!

- Đừng nói chuyện, Hồn Anh của ngươi có phiền toái!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên thật khó xem, tâm thần quan sát được trong Hồn Anh Truy Hồn có lực lượng quỷ dị lan tràn bên trong.

- Kiệt kiệt, tiểu tử, quả nhiên quá non, chút thủ đoạn nhỏ vậy nghĩ giấu diếm được ta sao!

Đạo hắc quang trong tay Diệt Hồn rút một đạo linh hồn lực trong người Ám Linh cắn nuốt sạch sẽ, lộ vẻ cười lạnh nói:

- Hiện tại ngươi nên trả giá thật nhiều, hôm nay đừng hòng chạy thoát, đều chết đi cho ta!

Xuy xuy!

Vừa dứt lời, Diệt Hồn ngưng kết thủ ấn, từ Hồn Anh Truy Hồn lập tức tản ra hắc quang.

- Hỗn đản!

Bàn tay Lục Lâm Thiên đánh ra hào quang xâm nhập vào Hồn Anh Truy Hồn, nhưng chẳng thấm vào đâu, không thể ngăn cản được hắc quang lan tràn.

- Người trẻ tuổi, nhớ kỹ lời của ta, giao Hùng Phong quân đoàn cho ngươi, Truy Mệnh, nếu ngươi cũng có thể đào thoát, phải phụ tá người trẻ tuổi kia, giao Hùng Phong quân đoàn cho các ngươi, sau này giết thêm nhiều Minh linh, ta chết cũng không tiếc…a…!

Lời còn chưa dứt, Hồn Anh Truy Hồn kêu thảm một tiếng, ngay sau đó bành trướng, lập tức nổ tung.

Oanh!

Âm thanh nổ tung trầm thấp, Hồn Anh như bóng hơi phá nát tạc vỡ.

- Đại ca…

Truy Mệnh thê lương hét lớn, trơ mắt nhìn Hồn Anh Truy Hồn tạc vỡ, khuôn mặt vặn vẹo, đau lòng thống khổ, trong mắt hiện lên huyết quang.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên thoáng ngây ra, chợt nhìn qua Diệt Hồn, toàn thân tràn ngập sát khí.

Cảm nhận được sát khí, Diệt Hồn chợt dao động, ngăn chặn bất an, lạnh lùng nói:

- Tiểu tử, ngươi quá non, nhân loại các ngươi nhất định là con mồi của chúng ta!

- Diệt Hồn, giết hắn, ta muốn cho hắn muốn sống không được chết không xong!

Sắc mặt Ám Linh trắng bệch, oán độc ngập trời.

- Ngươi đi nhanh lên, ta toàn lực ngăn cản, nói không chừng còn tia cơ hội, sau này giao Hùng Phong quân đoàn cho ngươi!

Truy Mệnh đã muốn liều chết tranh thủ cơ hội, ánh mắt đỏ bừng nói:

- Vì Hùng Phong quân đoàn, vì lời căn dặn của đại ca, ta khẩn cầu ngươi đi!

- Vì sao phải đi, có chút đại giới nhất định phải thu hồi!

Lục Lâm Thiên nói:

- Diệt Hồn, ngươi cho rằng ngươi có thể kiểm tra được sự bố trí của ta sao, ở trước mặt ta chơi thủ đoạn, ngươi sẽ không được yên thân, hiện tại ngươi phải trả giá thật đắt!

Lời vừa dứt, ánh mắt tràn ngập sát ý dâng lên, tay phải hắn khẽ động, bàn tay siết lại.

- Thiếu chủ cẩn thận!

Nghe vậy ánh mắt Diệt Hồn đại biến, khuôn mặt run rẩy, tựa hồ cảm giác được gì, miệng hét lớn một tiếng, bàn tay khô héo tuôn ra hắc vụ bao phủ Ám Linh.

Cùng lúc đó thân hình Ám Linh đột nhiên run lên, ánh mắt oán độc trào ra sợ hãi, ánh mắt lồi ra giống như không dám tin.

Xuy!

Chương 4023: Đánh chết Ám Linh

Xuy lạp lạp…

Lam sắc quang hoa mang theo khí tức cực nóng khủng bố từ trong thân hình Ám Linh bắn ra, khí tức hủy diệt khởi động, lộ ra nhiệt độ cực nóng mà linh hồn cũng không thể thừa nhận, thậm chí Diệt Hồn cũng biến sắc.

- A!

Âm thanh kêu rên thê thảm truyền ra.

Oanh!

Thân hình Ám Linh nháy mắt tạc vỡ, hỏa viêm như dung nham nở rộ cả thâm cốc.

Bốn phía đã là một mảnh hỗn độn, vách núi lung lay sắp đổ, phàm là bị lây dính lam sắc hỏa viêm đều bị phá hủy thành hư vô.

Ám Linh thần hồn câu diệt, khí tức hủy diệt lập tức tiêu tán.

- Tiểu tử, Diệt Hồn này thề, tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi, phải đem ngươi nghiền xương thành tro!

Diệt Hồn trơ mắt nhìn thấy Ám Linh bị đánh chết lạikhông thể làm gì, hắn điên cuồng rít gào hét lớn, khuôn mặt khủng bố mấp máy càng thêm dữ tợn đáng sợ.

- Ta cũng tuyệt đối không bỏ qua ngươi, ngươi phải trả giá thật đắt, chết một Ám Linh còn chưa đủ đâu!

Âm thanh Lục Lâm Thiên lạnh như băng, hàn ý khởi động, từng đạo thủ ấn quỷ dị lập tức kết xuất.

Thủ ấn biến hóa, Hỗn Độn Âm Dương quyết dao động, hư không run lên, không gian chao đảo, như muốn bị cắn nuốt.

Từng luồng thiên địa năng lượng lần lượt bị hút đi, tốc độ nhanh khủng bố, chỉ nháy mắt thân ảnh Lục Lâm Thiên đã tương liên cùng cả hư không.

Nhìn thấy động tĩnh, trong mắt Diệt Hồn nổi lên dao động, mơ hồ hiện tia kinh ngạc, lập tức bị sát ý che giấu, bàn tay khô héo duỗi ra, âm lệ hét lớn:

- Tiểu tử, ngươi căn bản không biết ngươi đã làm gì, mặc kệ ngươi là ai, ngươi cũng chết chắc rồi!

Dứt lời, hắn cũng không muốn kéo dài thời gian, bàn tay huy động, thiên địa thẩm thấu vô số năng lượng hắc vụ, nhanh chóng hội tụ với tốc độ kinh người.

Trong khoảnh khắc đã ngưng tụ ngay trước mặt Diệt Hồn, linh hồn năng lượng cuồn cuộn khởi động.

Hoa lạp lạp…

Thân hình Diệt Hồn nổi lên một tầng hắc vụ quang mang quỷ dị, ngưng tụ thành một thanh quỷ đầu đại đao thật lớn chấn động lòng người.

- Ô ô…chi chi…oa oa…

Thanh đại đao vô cùng quỷ dị, bên trên có vô số Hồn Anh dữ tợn rít gào, quỷ khóc thần hào, trong miệng những Hồn Anh phun ra hắc vụ cuồn cuộn cùng chất nhầy màu đen ghê tởm.

Trên đại đao thẩm thấu khí tức hủy diệt lan tràn, làm linh hồn run rẩy, thậm chí Truy Mệnh tuy ở phía xa nhưng vẫn bị áp chế mặt đỏ tai hồng, khóe môi không ngừng ứa máu.

Diệt Hồng giẫm nát hư không, bàn tay khô héo nắm chặt đại đao, bổ thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, vô số tàn ảnh liên tục bắn ra.

Xuy!

- Vạn Quỷ Phệ Hồn đao!

Diệt Hồn rống một tiếng, đao mang bắn ra, phong vân hỗn loạn, thiên hôn địa ám.

Oanh!

Nương theo sau tiếng gào thét ảnh hưởng linh hồn, lấy xu thế khủng bố phá hủy cả không gian, lan tràn tới trước người Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử, ngươi phải bị nghiền xương thành tro!

Bỗng dưng, thiên địa run lên, uy lực vô cùng vô tận chợt thẩm thấu ra ngoài.

Oanh!

Đúng ngay thời khắc này, khí thế bá đạo lăng tuyệt thổi quét hư không, bá tuyệt vô cùng!

Lục Lâm Thiên tiến tới, hư không liên tục nứt vụn.

- Bát Hoang Thiên Địa quyết – nhất quyết Thôn Thiên Thế - Một quyền chấn bát hoang!

Lục Lâm Thiên vung quyền, hư không rung chuyển vặn vẹo, một đạo quyền ấn xuyên thủng bay ra, vô số khe không gian tối đen vắt ngang không trung, vách núi xung quanh nứt vỡ rậm rạp không ngừng sụp đổ.

Oanh!

Quyền ấn lướt ra, khí tức như diệt thế, hết thảy diễn ra trong tích tắc, một quyền một đao nhất thời va chạm lẫn nhau.

Thiên địa run lên, không gian lập tức sụp đổ, năng lượng vỡ áp lan tràn.

Vô số quỷ đầu Hồn Anh tiêu tán, đao mang khủng bố lướt qua, Hồn Anh lập tức hóa thành hắc vụ tan biến, kéo dài tới tận chuôi quỷ đầu đao.

Diệt Hồn kinh hãi thối lui, bàn tay khô héo nắm chặt lại, hội tụ hắc vụ cuồn cuộn bám theo năng lượng âm hàn nồng đậm hóa thành quyền ấn lướt ra nhanh như chớp.

Xuy!

Năng lượng va chạm lại không chút âm thanh, chỉ liên tục chấn vỡ, ngay sau đó vách núi xung quanh không còn cách nào thừa nhận năng lượng trùng kích, liên tiếp nổ tung.

Phanh phanh phanh…

Tiếng nổ tung vang lên bên tai không dứt, tầng tầng vách núi không chịu nổi gánh nặng liên tục tạc vỡ như núi lửa phun trào, sơn băng địa liệt, tựa như diệt thế!

Động tĩnh qua thật lâu mới bình ổn trở lại, không gian khe sâu đều bị san thành bình địa trong ánh mắt ngây ngốc của Truy Mệnh.

Uy lực như vậy chính Truy Mệnh cũng rõ ràng nếu mình bị lan tới sẽ lập tức tiêu tán, chỉ có thể liên tục thối lui, cho dù là đại ca Truy Hồn cũng không sánh kịp.

Xuy!

Trong kình khí khủng bố, hai thân ảnh đồng thời lướt ra.

Thân hình Diệt Hồn liên tục bị đẩy lui, sau khi ổn định thân hình, khóe môi lập tức tràn máu tươi.

Ánh mắt hắn nhìn qua Lục Lâm Thiên tràn ngập rung động lẩm bẩm:

- Chỉ là mộtNiết Bàn cảnh cao giai, làm sao có thể…

Lục Lâm Thiên giẫm mạnh hư không, sau lưng đột nhiên có thanh bạch quang mang lan tràn, thời không xung quanh chợt rung động.

Sưu sưu…

Đồng thời vì nơi này gây ra động tĩnh quá lớn, bốn phía viễn không có vô số lưu quang bay tới.

- Phía trước có phải là Truy Hồn, Thiết Huyết quân đoàn tới cứu viện!

Một tiếng hét lớn truyền tới.

- Thiết Huyết quân đoàn!

Ánh mắt Diệt Hồn chợt run lên, ngẩng đầu nhìn phương xa, lập tức đảo qua Lục Lâm Thiên, thân ảnh hóa thành hắc vụ cuồn cuộn bỏ chạy.

- Tiểu tử, không ai cứu được ngươi đâu, ngươi căn bản không biết hôm nay mình đã làm gì, cả Phệ Hồn bộ tộc nhất định sẽ đem ngươi nghiền xương thành tro, món nợ này vẫn chưa xong!

Âm thanh âm lệ truyền tới, thân ảnh Diệt Hồn đã biến mất.

Đồng tử Lục Lâm Thiên co rụt lại, hàn ý khởi động, nhưng khi nhìn thấy càng nhiều lưu quang bay qua, cắn răng thu liễm thanh bạch quang mang sau lưng.

Sưu sưu!

Từng đạo lưu quang hiện thân trên không gian thâm cốc, nhìn thấy động tĩnh xung quanh đều có chút kinh ngạc.

Một lão giả xuất hiện trước tiên nhìn thâm cốc bị san thành bình địa, trường bào khẽ động, quanh thân lan tràn cỗ khí tức nóng bỏng, năng lượng xung quanh đều không ngừng nhộn nhạo.

- Nhìn dáng vẻ giống như ta đã tới chậm!

Lão giả đánh giá xung quanh, ánh mắt dừng lại trên người Lục Lâm Thiên, cuối cùng mới nói với Truy Mệnh…

Năm ngày sau, trong dãy núi non trùng điệp, tầng tầng lớp lớp, ngọn núi cao vυ"t trong mây, liên miên không biên giới.

Trong núi có vô số kiến trúc, xung quanh là vực sâu thăm thẳm, hiểm trở chập chùng, không gian thanh tĩnh cùng thâm thúy.

Trên một quảng trường có không ít thân ảnh tụ tập cùng một chỗ, khuôn mặt bi thống, không ai nói chuyện, tựa hồ đang chờ đợi gì đó.

- Đối với tai nạn lần này của Hùng Phong quân đoàn, Phá Vân quân đoàn thật sự đau lòng, thù này chờ sau khi tiếp nhận Thiết Huyết quân đoàn sẽ hội báo, nhưng hiện tại chúng ta nên nhanh chóng giao nhận xong xuôi tốt hơn, Sơn mạch Thủy Tinh không thể vô chủ, cũng không thể để rơi vào trong tay Minh linh.

Hơn hai mươi thân ảnh chậm rãi đi ra khỏi đại điện, một trung niên áo trắng đi bên cạnh Truy Mệnh nói.

Sưu sưu…

Hai mươi thân ảnh do trung niên áo trắng suất lĩnh lập tức bay lên không rời đi. Truy Mệnh, Nham Sơn cùng vài người khác đứng trên quảng trường, nhất thời không gian yên tĩnh tới đáng sợ.

Chương 4024: Đại Bi cổ đồ

- Lần này Hùng Phong quân đoàn tổn thất thảm trọng, mấy vạn người chỉ chạy thoát mấy ngàn, hơn trăm Niết Bàn cảnh chỉ còn lại không đủ mười, tổn thất quá lớn, chẳng khác gì quân đoàn bị diệt.

- Đoàn trưởng vẫn lạc, phó đoàn trưởng bị trọng thương, Hùng Phong quân đoàn chúng ta đã không còn hi vọng.

- Bên trên cho Hùng Phong quân đoàn hợp lại cùng Phá Vân quân đoàn, từ nay về sau không còn Hùng Phong quân đoàn.

Ánh mắt mọi người ảm đạm, thở dài cảm thán.

Nham Sơn cùng vài người xung quanh nghe vậy, đưa mắt nhìn nhau, chỉ có thể thầm lắc đầu, trong lòng họ đều rõ ràng, với chút nhân số cùng thực lực còn lại của Hùng Phong quân đoàn, đã không thể gọi là quân đoàn, bị Phá Vân quân đoàn thâu tóm chỉ là chuyện sớm muộn, căn bản không thể ngăn cản.

- Phó đoàn trưởng, làm sao bây giờ?

Nham Sơn thoáng do dự, nhìn Truy Mệnh hỏi.

Sắc mặt Truy Mệnh có chút tái nhợt, ánh mắt dao động nói:

- Đoàn trưởng trước đó đã dặn dò người tiếp nhận đoàn trưởng, hết thảy giao cho tân nhậm đoàn trưởng xử lý đi.

- Phó đoàn trưởng muốn nói là Lục Lâm Thiên hay sao, như vậy sao được, cho dù Lục Lâm Thiên có thực lực bất phàm, nhưng hắn chỉ tới Hùng Phong quân đoàn được vài ngày, sao có thể làm đoàn trưởng.

- Không tệ, cho dù hắn làm phó đoàn trưởng ta còn cảm thấy không ổn, huống chi là đoàn trưởng.

Vài trung niên nghe vậy nhất thời phản đối, một người mới đến đã làm đoàn trưởng, thật sự không thích hợp.

Nghe lời của họ, Truy Mệnh không nói gì, lập tức đi vào trong đại điện.

- Ai…

Mọi người than nhẹ, vẻ mặt ngưng trọng bắt đầu tán đi.

- Nham Sơn đội trưởng, hiện tại chúng ta nên làm gì bây giờ?

Bì Bang thấy vậy đi tới hỏi.

- Hùng Phong quân đoàn muốn tiếp tục tồn tại, chỉ còn một biện pháp.

Nham Sơn ngẩng đầu nói.

- Biện pháp gì?

Bì Bang lộ vẻ tò mò, ánh mắt chợt thay đổi:

- Chẳng lẽ là…

Nham Sơn gật đầu, nói:

- Không tệ, nếu muốn bảo trụ Hùng Phong quân đoàn, chỉ phải đi tìm họ, họ có thể có biện pháp bảo trụ Hùng Phong quân đoàn, chỉ tiếc Hồ Hải đội trưởng bọn họ lại để tâm chuyện người mới người cũ, lại không hề biết họ căn bản không có hứng thú với vị trí đoàn trưởng.

Trong tầng bảy Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi, khí tức yên lặng, nếu không phải quanh thân có kim mang lưu chuyển, chỉ sợ làm người khác nghĩ hắn đã tạo hóa.

Tầng ba Thiên Trụ giới, một thanh niên cao gầy khoanh chân ngồi, khí tức kịch liệt, khí tức nóng cháy lan tràn, đang thẳng tắp kéo lên.

Hô!

Thật lâu sau khí tức trên người Lục Lâm Thiên rốt cục nổi lên dao động, lập tức mở mắt, tinh quang lóe sáng, sau đó liền biến mất.

Xuy!

Trong trữ vật giới chỉ, một khối cổ đồ ngọc bích xuất hiện, bí văn quanh quẩn, lưu quang trôi nổi lộ ra cỗ khí tức xa xưa.

- Đại Bi cổ đồ huyền ảo vô cùng, không hổ là đồ vật trong mật địa Thiên giới, một năm thời gian còn chưa thể hoàn toàn hiểu rõ, không biết là dùng vật gì sáng chế.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm.

Đại Bi cổ đồ là đồ vật mà lão giả trong mật địa đưa cho hắn lúc hắn rời khỏi mật địa, mấy ngày trước hắn đi vào Thiên Trụ giới tìm hiểu, ở trong này lĩnh ngộ suốt một năm nay.

Trong giới chỉ có sáu hộp gấm, chỉ có thể mở được một hộp, bên trong chứa cổ đồ ngọc bích này.

Dùng tâm thần tìm hiểu mới biết vật này tên là Đại Bi cổ đồ, là do một siêu cấp cường giả viễn cổ Thượng Thanh thế giới lưu lại, lĩnh ngộ Đại Bi cổ đồ trợ giúp tâm cảnh thật lớn, về phần ảo diệu Lục Lâm Thiên tạm thời còn chưa phát hiện…

Nhưng Lục Lâm Thiên tựa hồ có thể cảm giác được, Đại Bi cổ đồ thật sự không đơn giản.

- Chậm rãi lĩnh ngộ đi.

Thân ảnh chợt lóe, Lục Lâm Thiên đã đi tới tầng ba, nhìn Thái A đang khoanh chân ngồi tu luyện.

- Linh Tinh của Minh linh tựa hồ tốt hơn cả Tinh Thạch Thế Giới rất nhiều.

Cảm giác được khí tức trên người Thái A, Lục Lâm Thiên cảm nhận được có biến hóa, lần này trước khi bế quan Thái A đã dùng linh linh, hiệu quả thật sự không tệ lắm.

Hô!

Thái A mở mắt, ánh mắt càng thêm sáng ngời, còn có khí tức thương cổ thẩm thấu tản ra.

- Sư phụ, hiệu quả Linh Tinh thật không tệ!

Thần sắc Thái A cao hứng, ánh mắt lại có chút tiếc nuối, nói:

- Chỉ tiếc con chỉ có thể cắn nuốt không nhiều Linh Tinh, nếu có thể cắn nuốt được toàn bộ thuộc tính thì được rồi.

- Tới tu vi của ngươi bây giờ, tăng cường nguyên lực rất trọng yếu, nhưng lĩnh ngộ càng thêm trọng yếu, đừng quên lĩnh ngộ áo nghĩa.

Lục Lâm Thiên vỗ vai Thái A cười nói.

- Sư phụ, đệ tử hiểu được.

Thái A cung kính đáp:

- Đệ tử vừa lúc gặp được một ít bình chướng lĩnh ngộ áo nghĩa, muốn sư phụ chỉ đạo một phần.

- Nói đi.

Lục Lâm Thiên cười nói.

Bên trong đình viện yên tĩnh, vài thân ảnh đứng bên ngoài nhìn vào đình viện, nhưng không tự tiện đi vào.

- Nham Sơn đội trưởng, chúng ta đi hữu dụng sao, ta đã bị cự tuyệt một lần, bọn họ tựa hồ không có hứng thú với vị trí đoàn trưởng.

Bì Bang nói.

- Bất kể như thế nào, chúng ta cũng phải thử một chút, nếu không Hùng Phong quân đoàn thật sự nguy hiểm!

Nham Sơn ngưng trọng nói.

- Các ngươi đã tới, vì sao không vào đi?

Đúng lúc này hai thân ảnh đi ra, chính là Lục Lâm Thiên cùng Thái A.

- Bái kiến đoàn trưởng!

Ánh mắt Nham Sơn khẽ động, nhìn Lục Lâm Thiên cung kính hành lễ.

- Bái kiến đoàn trưởng!

Mọi người thấy vậy cũng lập tức hành lễ.

- Ta cũng không phải đoàn trưởng của các ngươi!

Lục Lâm Thiên vươn vai, từ Sơn mạch Thủy Tinh trở về Truy Mệnh có nhắc qua việc này, nhưng Lục Lâm Thiên đã cự tuyệt.

- Đoàn trưởng, nếu ngươi mặc kệ, Hùng Phong quân đoàn thật sự sẽ bị giải thể, ba ngày sau Phá Vân quân đoàn sẽ hợp lại Hùng Phong quân đoàn, họ đã sớm muốn nhúng tay vào Sơn mạch Thủy Tinh, lần này sẽ không bỏ qua cơ hội. Nếu đoàn trưởng mặc kệ, lần này Hùng Phong quân đoàn thật sự không còn tồn tại, trước khi Truy Hồn đoàn trưởng rơi xuống đã giao quân đoàn cho ngài, mời ngài suy nghĩ cho Hùng Phong quân đoàn.

Nham Sơn nhìn Lục Lâm Thiên khẩn cầu.

- Phá Vân quân đoàn, có ý tứ gì?

Lục Lâm Thiên nhíu mày nghi hoặc hỏi.

Lúc trước trong Sơn mạch Thủy Tinh có nghe nói Thiết Huyết quân đoàn cứu viện, sau lại nghe nói lúc Truy Hồn gặp nạn, phát hiện đây là một lần tiễu sát nhằm vào Hùng Phong quân đoàn, đó là lần cuối cùng bóp nát ngọc giản thông tri cứu viện.

Mà quan hệ giữa Hùng Phong cùng Thiết Huyết không tệ, Thiết Huyết cũng ở gần bên, thanh danh hiển hách, nhờ vậy làm không ít Minh linh băn khoăn.

Thiết Huyết quân đoàn cường giả như mây, đoàn trưởng Hàn Minh tu vi Tuyên Cổ trung giai hậu kỳ. Lúc trước Diệt Hồn bị Lục Lâm Thiên đánh bị thương, vừa nghe tên Thiết Huyết quân đoàn tựa hồ cảm nhận được khí tức của Hàn Minh đang đến, vì vậy hắn phải lập tức bỏ chạy.

Tuy tu vi Truy Hồn không cao như Hàn Minh, nhưng quan hệ cá nhân rất tốt, bởi vậy Hàn Minh thu được tin tức lập tức suất lĩnh tinh anh tới cứu viện, nhưng cũng đã trễ.

Nghe Lục Lâm Thiên hỏi, Nham Sơn vội đáp:

- Là như vậy, Phá Vân quân đoàn cách Hùng Phong quân đoàn gần nhất. Thực lực Hùng Phong có chút yếu ớt so với những quân đoàn gần bên. Từ sau khi Hùng Phong phát hiện trong Sơn mạch Thủy Tinh có tinh thạch thế giới, đã khiến không ít người chú ý, Phá Vân quân đoàn rất muốn thâu tóm Hùng Phong quân đoàn, nhưng vì Truy Hồn đoàn trưởng nhất định không đồng ý, ngay cả bên trên cũng không có cách nào.

Nham Sơn dừng một chút mới tiếp tục nói:

- Lần này Hùng Phong bị diệt, Phá Vân đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, bên trên cũng đã đồng ý cho người sống sót gia nhập Phá Vân quân đoàn.

Chương 4025: Phong phó đoàn trưởng

- Thì ra là thế!

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, đã có chút hiểu biết về Thương Khung chiến trường. Trong chiến trường, đông đảo thế giới tham dự đại chiến, ai cũng có gia tộc hay sơn môn của mình tham dự bên trong, vô số năm qua đã hình thành đủ loại thế lực lớn nhỏ.

Mà trong những thế lực rắc rối phức tạp này, trong Thượng Thanh thế giới đều lấy tám đại Cổ tộc cùng hai đại liên minh làm chủ yếu, mặc dù hai đại liên minh có cạnh tranh, tựa hồ có sức đánh một trận với các tộc, nhưng trong đại sự đều đoàn kết, đặc biệt trong Thương Khung chiến trường, quan hệ giữa hai đại liên minh càng thêm ngưng tụ.

Hùng Phong quân đoàn xem như là quân đoàn của hai đại liên minh, trong Thượng Thanh thế giới thậm chí là trong Thương Khung minh đều có được vô số quân đoàn. Nhân số một quân đoàn từ mấy vạn tới mấy trăm vạn, thực lực đương nhiên khác nhau, còn tồn tại việc phân chia cao thấp.

Trong quân đoàn bình thường sẽ có tiểu đội, trung đội cùng đại đội tạo thành, người phụ trách xưng là đoàn trưởng, trên quân đoàn còn có đại quân, người phụ trách xưng là tướng quân.

Theo Lục Lâm Thiên biết được, đại quân có đông đảo quân đoàn, nếu tính ra thực lực chỉnh thể của Hùng Phong quân đoàn cũng không mạnh bao nhiêu.

- Đoàn trưởng, vì Hùng Phong quân đoàn, mời đi ra chủ trì đại cục!

Nham Sơn lại khẩn cầu.

- Mời đoàn trưởng suy nghĩ cho Hùng Phong quân đoàn!

Ánh mắt mọi người đều khẩn cầu nhìn Lục Lâm Thiên.

- Chẳng lẽ ta nhận là được rồi sao, các ngươi nhận ta làm đoàn trưởng, những người khác thì sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua nhóm người Nham Sơn, khẽ thở dài:

- Trở về đi, ta không có hứng thú đối với Hùng Phong quân đoàn, ta chỉ mới tới mà thôi.

- Đoàn trưởng…

Nham Sơn còn định nói gì, đã bị Lục Lâm Thiên phất tay ngắt lời:

- Không cần nhiều lời, ta thật sự không có hứng thú, trở về đi!

Mọi người bất đắc dĩ đưa mắt nhìn nhau, cuối cùng chỉ đành thất vọng rời đi.

- Sư phụ, tại sao ngươi không có hứng thú với Hùng Phong quân đoàn, chúng ta đã tới Thương Khung chiến trường, cũng cần có chỗ đặt chân!

Ánh mắt Thái A thoáng đổi, nói:

- Chẳng lẽ sư phụ có ý định khác hay sao, ta cảm thấy người Hùng Phong quân đoàn cũng không tệ lắm…

- Chúng ta mới tới, quá mức chói mắt cũng không phải chuyện tốt, thế lực khắp nơi luôn có thay đổi, chúng ta nhìn kỹ hẵng nói đi!

Lục Lâm Thiên nói, tuy vừa đi vào Thương Khung chiến trường, nhưng hắn cũng đã có chút hiểu biết, đạo lý súng bắn chim đầu đàn hắn tự nhiên hiểu rõ.

- Chẳng lẽ sư phụ đối với Hùng Phong quân đoàn không có bất cứ hứng thú gì sao, nếu chúng ta ở lại trong Hùng Phong quân đoàn, thật sự rất tiện.

Thái A thoáng do dự, nói:

- Ăn nhờ ở đậu cũng không phải tính cách của sư phụ, cho nên Hùng Phong quân đoàn thật sự thích hợp sư phụ!

- Ha ha!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, ăn nhờ ở đậu đích xác không phải tính cách của hắn, nói:

- Tới lúc đó rồi nói sau, bây giờ còn có thời gian, chúng ta cũng không cần gấp!

- Sư phụ, đệ tử hiểu được!

Thái A hiểu ra, chợt nhớ gì đó, nói:

- Sư phụ, Vô Tướng cùng Lý Cụ bọn họ đang ở trong Thiên Trụ giới, hẳn chưa cần bại lộ đi.

- Tới lúc đó hãy xem sao.

Lục Lâm Thiên gật đầu.

Bên trong núi non hôn ám, kiến trúc sừng sững, không ít thân ảnh xuyên qua không trung, cả không gian tràn ngập năng lượng âm hàn dao động.

- Đồ khốn, mặc kệ tiểu tử đó là ai, ta cũng phải cho bọn hắn trả giá thật đắt, sống không bằng chết!

Bên trong một đại điện âm trầm, một âm thanh chói tai quát lớn.

Trong đại điện có mười mấy thân ảnh âm trầm đang đứng, khí tức áp lực đáng sợ. Trong nhóm người còn có một trung niên, chính là Diệt Hồn.

- Đại nhân, hiện tại chúng ta nên làm gì bây giờ, có cần xuất động đại quân tiễu sát tiểu tử kia.

Diệt Hồn thoáng do dự, chợt hỏi.

Lão giả âm trầm nhìn Diệt Hồn, nói:

- Uổng cho ngươi còn có mặt mũi trở về, lần này ám tập Hùng Phong quân đoàn hoàn mỹ như vậy, kết quả lại tổn thất hơn chục Niết Bàn cảnh của chúng ta, quan trọng nhất là làm thiếu chủ chết đi, cần thừa nhận hậu quả gì chính ngươi tự biết!

- Đại nhân, lần này là ngoài ý muốn, không nghĩ tới Hùng Phong quân đoàn lại xuất hiện cường giả, thực lực tiểu tử đó còn mạnh hơn Truy Hồn, nhưng lại chỉ có tu vi Niết Bàn cảnh cao giai, thật sự vô cùng quỷ dị.

Diệt Hồn nghe vậy nhất thời sợ hãi nói.

- Niết Bàn cảnh cao giai, điều này sao có thể, cho dù hậu bối Cổ tộc cũng không làm được đi, mà hậu bối chủng tộc đỉnh cấp trong Minh linh chúng ta chỉ sợ cũng khó có thực lực này.

Lão giả không tin lời Diệt Hồn.

- Đại nhân, tiểu tử đó thật sự quỷ dị, còn là tu luyện giả không gian, linh hồn, thời gian áo nghĩa, đồng thời còn mang theo không ít áo nghĩa.

Diệt Hồn khăng khăng nói, hắn tự mình giao thủ qua, dù chính hắn không tin, nhưng sự thật đã diễn ra trước mắt.

- Chẳng lẽ là thật sao?

Lão giả khẽ động, biết Diệt Hồn cũng không dám bịa đặt, nói:

- Nếu thật như thế, thiên phú của tiểu tử kia có thể nghĩ, chỉ là ba loại áo nghĩa kỳ đặc cũng đã cực kỳ khó được, thân phận tuyệt đối không đơn giản.

Lão giả dừng lại một chút, liền nói:

- Thiếu chủ rơi xuống ngươi cần thừa nhận hậu quả gì tự ngươi biết, nếu lai lịch của tiểu tử đó lớn, đánh chết hắn còn có thể lập công chuộc tội, nếu không ai cũng không giúp được ngươi.

- Ta sẽ không bỏ qua tiểu tử đó!

Trong mắt Diệt Hồn khởi động sát ý.

- Món nợ này chúng ta phải tính toán, nhân loại đáng chết, nhất định phải trả giá thật đắt…

Oanh!

Vài tòa giá khôi lỗi khổng lồ xoay quanh trên bầu trời kiến trúc Hùng Phong quân đoàn, vài ngàn thân ảnh cũng trôi nổi trên không trung.

Sưu sưu!

Không ít thân ảnh đi đầu ánh mắt cười ngạo, phất tay, vài ngàn thân ảnh lướt vào bên trong Hùng Phong quân đoàn.

Tầng thứ bảy Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi, khí tức thong thả kéo lên.

Hô!

Sau một lát khí tức dần dần bình ổn xuống, hắn thở ra một hơi trọc khí, mở mắt, khí tức đã có chút bất đồng.

- Hiệu quả Linh Tinh mạnh hơn cắn nuốt nguyên lực.

Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, khẽ mỉm cười.

Trên quảng trường rộng lớn, hai đội ngũ đứng đối diện nhau, chính là người Hùng Phong quân đoàn cùng Phá Vân quân đoàn.

Trên quảng trường, ở phía trước có hơn mười thân ảnh đang đứng, một trung niên áo trắng liếc mắt nhìn xung quanh quảng trường, cuối cùng nhìn Hồ Hải nói:

- Hồ đội trưởng, Truy Mệnh phó đoàn trưởng đi vắng, vậy ngươi ra mặt giao nhận xong xuôi đi, sau này Hùng Phong quân đoàn cùng Phá Vân quân đoàn là người một nhà, hoan nghênh gia nhập Phá Vân quân đoàn.

Ánh mắt Hồ Hải thoáng trầm xuống, nói:

- Phong phó đoàn trưởng, Hùng Phong quân đoàn do Truy Hồn đoàn trưởng một tay tạo ra, Truy Hồn đoàn trưởng rơi xuống không lâu, Phá Vân quân đoàn đã nghĩ nhúng tay vào Hùng Phong quân đoàn, có chút quá mức đi!

- Ha ha!

Trung niên mỉm cười nói:

- Hồ đội trưởng, bên trên đã đồng ý, chẳng lẽ ngươi muốn chống lệnh hay sao, Sơn mạch Thủy Tinh chính là trọng địa, không thể vô chủ, đối với việc Truy Hồn đoàn trưởng rơi xuống ta cũng rất đau lòng cùng bi thống, nhưng nếu các ngươi không muốn chúng ta có thể trước tiên không tiếp thu Hùng Phong quân đoàn, nhưng chúng ta phải lập tức tiếp quản Sơn mạch Thủy Tinh, bên kia hiện tại không người trấn thủ, Minh linh tuyệt đối sẽ không buông tha.

- Không được, Sơn mạch Thủy Tinh là do Truy Hồn đoàn trưởng phát hiện, là căn cơ của Hùng Phong quân đoàn!

Hồ Hải lớn tiếng nói, Sơn mạch Thủy Tinh sản xuất thế giới tinh hạch tuy không quá nhiều, nhưng cũng là căn cơ của Hùng Phong quân đoàn, đủ duy trì cả quân đoàn, mất đi Sơn mạch Thủy Tinh, Hùng Phong quân đoàn không còn chút cơ hội nào.

Chương 4026: Thực lực Phong Hỏa

- Hồ Hải, đây là mệnh lệnh bên trên, ngươi muốn chống lệnh hay sao?

Sắc mặt trung niên áo trắng trầm xuống.

- Đây không phải chống lệnh, đoàn trưởng vừa vẫn lạc, Phá Vân quân đoàn đã muốn thâu tóm Hùng Phong quân đoàn, Hồ Hải này là người thứ nhất không đồng ý!

Ánh mắt Hồ Hải lóe ra, lập tức cắn răng trầm giọng nói.

- Ha ha, Hùng Phong quân đoàn!

Trung niên cười lạnh:

- Với khả năng hiện tại của các ngươi còn có tư cách xưng là quân đoàn hay sao, chỉ có mấy ngàn người, còn muốn chống lệnh, đã cho các ngươi thời gian, hôm nay Hùng Phong quân đoàn nhất định phải giao tiếp xong xuôi, nếu không đừng trách ta không khách khí!

- Chỉ cần ta còn ở đây, Hùng Phong quân đoàn vẫn còn tồn tại, nơi này còn chưa tới lượt Phá Vân quân đoàn khoa tay múa chân!

Một tiếng quát rơi xuống, một thân ảnh nháy mắt xuất hiện trước người Hồ Hải.

Người này thân hình gầy gò, chân mày như kiếm, sắc mặt trắng bệch nhưng vẫn mang theo cỗ khí tức sắc bén hùng hồn, chính là Truy Mệnh.

- Phó đoàn trưởng!

Vừa nhìn thấy hắn, nhóm người Hồ Hải cùng Nham Sơn lộ ý cười.

- Truy Mệnh, ngươi nên biết hậu quả chống lệnh, bên trên đã có quyết định, chẳng lẽ với nhân số cùng thực lực hiện tại của các ngươi còn có thể khởi động một quân đoàn hay sao.

Nhìn thấy Truy Mệnh, sắc mặt trung niên khẽ động nói.

- Phong Hỏa, có ta ở đây, Hùng Phong quân đoàn vẫn tồn tại, quyết định của bên trên, còn chưa tự mình nói với ta, cho dù đã có quyết định, ta cũng sẽ đi nói rõ ràng, Hùng Phong quân đoàn là do một tay đại ca ta sáng tạo, không phải Phá Vân quân đoàn nói thâu tóm thì có thể làm!

Truy Mệnh trầm giọng nói.

- Truy Mệnh, ngươi đang chống lệnh, đừng bức ta ra tay, thức thời thì khiến cho Hùng Phong quân đoàn giao nhận xong xuôi!

Trung niên nhìn Truy Mệnh, hừ lạnh nói:

- Nếu không đừng trách ta không nói tình cảm, không khách khí với ngươi!

- Vậy bước qua thi thể của ta, nếu không Hùng Phong quân đoàn sẽ không bị Phá Vân quân đoàn thâu tóm!

Truy Mệnh lạnh lùng nói.

- Ngươi cũng đừng trách ta không khách khí!

Vừa dứt lời, thân ảnh Phong Hỏa nhanh như thiểm điện lao về hướng Truy Mệnh, khí lưu kinh khủng khởi động, như kình phong thổi quét, hóa thành đạo quyền ấn đánh tới trước người Truy Mệnh.

Ánh mắt Truy Mệnh trầm xuống, khẽ cắn răng, một đạo thanh sắc quyền ấn lập tức đối kháng.

Xuy!

Hai đạo quyền ấn va chạm dây dưa, hai cỗ năng lượng công kích, khí lãng lập tức khuếch tán.

Phanh!

Nhưng năng lượng dây dưa không bao lâu, một tiếng nổ trầm đυ.c vang lên, thân hình Truy Mệnh bật lui ra sau.

Đặng đặng!

Thân hình Truy Mệnh chật vật bay ngược ra ngoài, cuối cùng nặng nề đập lên quảng trường, lực đạo đáng sợ làm mặt đất nứt vỡ, cả quảng trường đều rung động.

Phốc!

Truy Mệnh nháy mắt bò lên, phun ra máu tươi.

- Phó đoàn trưởng!

Sắc mặt nhóm người Nham Sơn thật khó xem, lập tức chạy tới bên người Truy Mệnh.

- Hừ, không biết tự lượng sức mình, Truy Hồn còn ở đây thì thôi, còn Truy Mệnh ngươi nếu ở thời kỳ toàn thịnh có lẽ còn đối kháng được ta một phần, chỉ tiếc hiện tại ngươi bị thương nặng chỉ còn nửa cái mạng, làm sao đối kháng với ta, nếu còn không biết điều, đừng trách ta hạ nặng tay!

Phong Hỏa trầm giọng nói.

- Khinh người quá đáng, ta liều mạng với ngươi!

Hồ Hải hét lớn một tiếng, không nhẫn nhịn được nữa, bàn chân giẫm mặt đất, thực lực Niết Bàn cảnh cao giai đỉnh phong phóng thích, năng lượng thủy hệ như mưa rền gió dữ buông xuống, nháy mắt hội tụ vô số năng lượng, mỗi giọt nước như có lực xuyên thủng không gian.

Giọt nước hóa thành hư ảnh dị thú dữ tợn khổng lồ, không gian vặn vẹo, năng lượng dao động tràn ngập, khe không gian lan tràn.

- Thủy Thú Kinh Thiên Ảnh!

Hồ Hải hét lớn một tiếng, hư ảnh dị thú lao ra, cả không gian run rẩy, năng lượng kình khí nhanh chóng khuếch tán.

- Lại tới một người không biết tự lượng sức mình!

Ánh mắt Phong Hỏa vẫn thản nhiên, phất tay tiến tới, một đạo trảo ấn bay ra.

Xuy!

Phong vân khuấy động, thủ ấn xé rách không gian xuyên tới trước.

Chỉ nháy mắt trảo ấn đã xé rách hư ảnh dị thú nứt vụn thành từng khúc, hóa thành năng lượng thủy hệ tiêu tán giữa không trung.

- Ca!

Trảo ấn rơi lên người Hồ Hải, thân hình hắn đập xuống đất, rơi xuống bên người Truy Mệnh, tạp ra hố sâu cực lớn, đá vụn kích tán, đất rung núi chuyển.

Phốc!

Máu tươi phun trào, tu vi của Hồ Hải kém hơn cả Truy Mệnh không ít.

Người Hùng Phong quân đoàn đưa mắt nhìn nhau, phó đoàn trưởng cùng đại đội trưởng bị trúng đòn nghiêm trọng, thực lực đối phương cao cường, hiện tại Hùng Phong quân đoàn không còn đủ sức đối kháng, chỉ sợ không tránh khỏi kết quả bị thâu tóm lần này.

- Người của Hùng Phong quân đoàn nghe đây, ai dám tiếp tục chống lệnh, đừng trách ta không khách khí!

Phong Hỏa liếc mắt nhìn quanh quảng trường, cười lạnh nói.

- Ta nói rồi, có ta ở đây, Hùng Phong quân đoàn vẫn sẽ tồn tại!

Truy Mệnh lau máu trên miệng, trên khuôn mặt kiên nghị lộ vẻ kiên quyết.

- Vậy ta thành toàn ngươi, nhìn xem ngươi làm sao đối kháng!

Ánh mắt Phong Hỏa âm trầm trừng Truy Mệnh, tiến lên vài bước, một đạo năng lượng cuồng phong khủng bố thổi quét thẳng về phía bọn họ.

Oanh!

Quảng trường run rẩy, mặt đất như bị xốc lên, nháy mắt đã lan tràn tới trước mặt mọi người.

- Liều mạng!

Hồ Hải hét lớn một tiếng, ánh mắt mọi người lộ ra tức giận muốn xông lên.

- Xuy!

Đúng ngay lúc này, một thanh y nhân nháy mắt xuất hiện trước mặt mọi người.

Lục sắc năng lượng lan tràn, âm thanh thản nhiên truyền ra:

- Chỗ của Hùng Phong quân đoàn, còn chưa tới phiên ngươi càn rỡ, chỉ là một Tuyên Cổ cảnh sơ giai nho nhỏ càng không có tư cách này!

Xuy lạp lạp!

Lục sắc quang mang va chạm tới, hai cỗ năng lượng đυ.ng nhau, tiêu tán giữa không trung không còn dấu vết.

Ánh mắt Phong Hỏa biến đổi, không nghĩ tới có người hóa giải được công kích của mình.

- Là đoàn trưởng!

- Là hắn!

Ánh mắt Nham Sơn cùng Hồ Hải bọn họnhìn lên thanh y nhân, chính là Lục Lâm Thiên.

Sưu!

Thái A cũng vừa đi tới, rơi xuống bên cạnh Lục Lâm Thiên, ánh mắt đảo qua người Phá Vân quân đoàn, cũng không có bao nhiêu để ý.

Chương 4027: Một chiêu đánh bại

- Không sao chứ?

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn quanh mọi người, cuối cùng dừng lại trên người Truy Mệnh, thấy hắn phun máu, ánh mắt trở nên âm trầm.

- Ngươi là ai?

Ánh mắt Phong Hỏa nghi hoặc nhìn Thái A cùng Lục Lâm Thiên, ánh mắt lóe ra, mang theo vẻ ngưng trọng, hắn có thể cảm giác được thực lực hai người này rất mạnh, cũng không phải người tầm thường.

- Ta chỉ là một phần tử của Hùng Phong quân đoàn, là ai cũng không quan trọng, quan trọng là…hiện tại các ngươi có thể cút!

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn thẳng Phong Hỏa nói.

Nghe vậy ánh mắt Phong Hỏa biến thành âm trầm, nói:

- Tiểu tử, ngươi có biết đang cùng ai nói chuyện hay không, hôm nay Hùng Phong quân đoàn nhất định phải nhập vào Phá Vân quân đoàn, ngươi dám ngăn cản, ngươi chịu trách nhiệm nổi sao?

- Chẳng lẽ Phá Vân quân đoàn chỉ có thể phái ra loại người như ngươi thôi sao, loại người như ngươi còn muốn thâu tóm Hùng Phong quân đoàn, ta nói lại lần nữa, các ngươi có thể cút!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, ánh mắt khinh miệt không hề che giấu nhìn Phong Hỏa.

- Mở miệng cuồng ngôn, không biết trời cao đất dày, tiểu món lòng chỗ nào tới, muốn chết!

Phong Hỏa nổi giận quát lớn, phất tay run lên, khí tức phong hệ nóng cháy hóa thành hỏa hệ, nguyên lực hỏa hệ trào ra, cả không gian như biến thành bếp lò, nhiệt độ làm người như bị phỏng.

Năng lượng hỏa hệ ngưng tụ thành hỏa cầu thật lớn, năng lượng nóng cháy xoay tròn, hào quang đại phát như mặt trời lên cao.

- Nộ Hỏa Bạo!

Phong Hỏa phất tay, hỏa cầu xuyên thấu không gian ầm ầm va chạm về hướng Lục Lâm Thiên.

Ngay lúc này Lục Lâm Thiên chợt động, không gian sau lưng run rẩy, thiên địa năng lượng nương theo thiên uy cuồn cuộn đột nhiên bộc phát.

Oanh long!

Lấy Lục Lâm Thiên làm trung tâm, nhiều loại hào quang áo nghĩa chợt lóe rồi biến mất, tiếng sấm sét vang rền, phúc vũ phiên vân, một đạo hắc bạch không gian lốc xoáy xuất hiện, tràn ngập ra thiên uy khủng bố.

Hắc bạch hào quang dần dần thu liễm ngưng tụ, một đạo chưởng ấn trống rỗng hiện ra, hắc bạch hào quang bao trùm lên chưởng ấn.

Oanh!

Chưởng ấn xuyên thấu không gian, tựa hồ vặn vẹo cả thiên không, vỗ thẳng lên hỏa cầu, hỏa cầu vặn vẹo ầm ầm nổ tung.

Oanh!

Hỏa cầu nổ tan, năng lượng nóng cháy khủng bố như khói hoa thổi quét tán phát, thế như chẻ tre không hề có chút lực đối kháng.

Phanh!

Thân hình Phong Hỏa lập tức bị chưởng ấn vỗ xuống, hung hăng chụp xuống quảng trường, mặt đất tạc vỡ, sơn băng địa liệt, chỉ lưu lại dấu vết bàn tay thật lớn.

Phốc!

Khi Phong Hỏa bò ra khỏi đống đá vụn, lập tức phun máu tươi, sắc mặt trắng bệch, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên tràn ngập sợ hãi, hắn không biết trong Hùng Phong quân đoàn còn có cường giả khủng bố tới như thế.

- Thực lực thật khủng khiếp, một chiêu đã trọng thương Phong Hỏa!

- Phong Hỏa chỉ bị một chiêu đã trọng thương, hắn là phó đoàn trưởng Phá Vân quân đoàn a! Tuyên Cổ cảnh sơ giai!

- Tuyên Cổ cảnh sơ giai bị một chiêu trọng thương, thực lực người này quá kinh khủng!

- Ực…

Mọi người nuốt nước bọt, không dám tin tưởng.

Đặc biệt là người Hùng Phong quân đoàn, loại thực lực như vậy mặc dù là Truy Hồn đoàn trưởng cũng không làm được.

- Nói một lần cuối cùng, tất cảcút cho ta, hoan nghênh có người nào muốn khiêu chiến sự kiên nhẫn của ta!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, tràn đầy vẻ khinh miệt lẫn khinh thường.

- Hay cho Hùng Phong quân đoàn, việc này không để yên, các ngươi sẽ vì việc này mà trả giá thật nhiều!

Phong Hỏa liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, hung hăng trừng mắt nhìn nhóm người Truy Mệnh, phất tay nói:

- Chúng ta đi!

Người Phá Vân quân đoàn không còn chút ngạo khí, nghe lệnh Phong Hỏa vội vàng rời đi.

- Xùy xùy …

- Địa phương của Hùng Phong quân đoàn không phải chỗ các ngươi tới càn rỡ, cút đi!

Người Hùng Phong quân đoàn bộc phát ra trận hoan hô, trên mặt lộ ý cười.

- Thái A, không còn việc chúng ta, đi thôi!

Lục Lâm Thiên dứt lời, cùng Thái A biến mất tại chỗ.

- Vậy…

Người Hùng Phong quân đoàn đưa mắt nhìn nhau, không biết phải làm sao…

- Sư phụ, chỉ sợ Phá Vân quân đoàn sẽ không từ bỏ ý đồ, nhất định sẽquay trở lại, chúng ta nên làm sao bây giờ?

Sau một lát đi vào đình viện, Thái A hỏi.

- Tới lúc đó hãy tính, chúng ta nhìn kỹ hẵng nói.

Lục Lâm Thiên mỉm cười:

- Phá Vân quân đoàn muốn quay trở lạicũng cần một ít thời gian, ngươi tiếp tục tu luyện lĩnh ngộ đi, năm trăm năm thời gian chúng ta không nên tiến bộ chậm hơn người trong mật địa Thiên giới mới tốt!

- Dạ!

Thái A nghe vậy gật đầu, ánh mắt vừa nhấc, nhìn ra ngoài đình viện, nói:

- Sư phụ, có người tới đây!

- Hai vị, có thể gặp mặt nói chuyện được hay không?

Thái A vừa dứt lời, âm thanh Truy Mệnh truyền tới.

Hoàng hôn, tà dương như máu, ở trong không gian mông lung mang theo vẻ vắng vẻ cùng tiêu sát.

- Ta tra xét qua bản ghi chép, ngươi cùng Thái A từ liên minh vào đây, nhưng bản ghi chép cũng không được rõ ràng, chỉ ghi lại hai ngươi bị hai đại liên minh cùng thương nghị xử trí phải đi vào Thương Khung chiến trường.

Trên ngọn núi, hoàng hôn bao phủ, khuôn mặt tái nhợt của Truy Mệnh lại có chút hồng nhuận, nghiêm túc nói.

Lục Lâm Thiên nhìn ra phương xa, nói:

- Đi vào Thương Khung chiến trường cũng không nhất định là chuyện xấu, tới đâu hay tới đó.

- Ta cũng không có hứng thú với chuyện riêng của hai vị.

Truy Mệnh nghiêm mặt nói:

- Di mệnh của đại ca, để các hạ trở thành đoàn trưởng, hiện tại cũng chỉ có các hạ mới có thể bảo trụ Hùng Phong quân đoàn.

Lục Lâm Thiên xoay người nhìn Truy Mệnh, nói:

- Người nên trở thành đoàn trưởng hẳn là ngươi.

- Ta không được, thực lực của ta căn bản không thể chống đỡ nổi Hùng Phong quân đoàn, ta chỉ có thể phụ tá ngươi.

Truy Mệnh lắc đầu, nhìn Lục Lâm Thiên tiếp tục nói:

- Ta biết ngươi cũng để ý Hùng Phong quân đoàn, bằng không hôm nay ngươi sẽ không xuất thủ, đây là chứng minh, mời ngươi vì mấy ngàn người còn lại của Hùng Phong quân đoàn, tiếp thu bọn họ đi.

Dứt lời, Truy Mệnh cung kính quỳ một gối hành lễ, đối với hắn mà nói sau khi chứng kiến thực lực của Lục Lâm Thiên, hắn hiểu rõ chỉ có thanh y nhân này mới có thể mang tới tương lai cho Hùng Phong quân đoàn, có thể làm cho di mệnh của đại ca không thất bại, còn có cơ hội báo thù cho đại ca.

- Nghiêm trọng rồi!

Lục Lâm Thiên nâng Truy Mệnh đứng dậy…

- Nghe nói người nọ tên Lục Lâm Thiên, mới tới Hùng Phong quân đoàn chúng ta!

- Lúc đoàn trưởng Truy Hồn sắp đi, để lại di mệnh, Lục Lâm Thiên tiếp nhận đoàn trưởng.

- Nói như vậy người này chính là đoàn trưởng Hùng Phong quân đoàn chúng ta sao?

- Đáng tiếc Lục đại nhân cũng không hứng thú với vị trí đoàn trưởng, đội trưởng Nham Sơn đã tìm vài lần nhưng vẫn bị cự tuyệt.

- Thực lực Lục đại nhân thật khủng bố, thậm chí đệ tử Thái A cũng cực kỳ cường hãn, giết chết Minh linhNiết Bàn cảnh thật dễ dàng…

Năm ngày đảo mắt trôi qua, trong mấy ngày này thân phận Lục Lâm Thiên cùng Thái A cũng đã truyền ra ồn ào huyên náo trong Hùng Phong quân đoàn.

Sáng sớm, trong không gian tràn ngập mông lung ướt át.

Oanh long…

Bên ngoài Hùng Phong quân đoàn, không gian bỗng dưng run lên, không ít tòa giá khôi lỗi xuất hiện, hơn vạn thân ảnh lăng không đứng lơ lửng, khí thế hôi hổi, vỡ áp thiên địa.

Đứng phía trước có hơn mười thân ảnh, đều là Niết Bàn cảnh, khí tức không tầm thường.

Phong Hỏa cũng có mặt bên trong, bên cạnh còn có một lão giả áo trắng năm mươi tuổi, tuy không cao lớn nhưng thân hình chắc nịch, mang theo khí thế bất phàm.

Bên cạnh lão giả còn có một trung niên hơn bốn mươi, toàn thân tản ra khí tức băng hàn làm cho người ta cảm giác được lạnh run.

- Rốt cục đã tới!

Trên một ngọn núi cao ngất, Truy Mệnh lăng không đứng lơ lửng, nhìn thấy đám thân ảnh rậm rạp phía trước, nhìn Lục Lâm Thiên nói.

Chương 4028: Thu tâm

- Bên cạnh Phong Hỏa chính là Phá Thổ, đoàn trưởng Phá Vân quân đoàn, tu vi Tuyên Cổ trung giai đỉnh phong thổ hệ áo nghĩa, nghe nói còn tu luyện nhiều loại áo nghĩa, thế lực chỉnh thể của Phá Vân quân đoàn trong hai đại liên minh xem như không kém.

- Người bên cạnh Phá Thổ là Băng Thiên Lý, người của tổng bộ đại quân hai đại liên minh, tu luyện giả thủy hệ áo nghĩa, xem như là người của tướng giả, địa vị trên đoàn trưởng. Bên trên tướng giả còn có tôn tướng cùng hoàng tướng, địa vị không thấp, thực lực cũng rất khủng bố.

Truy Mệnh truyền âm cho Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút ngưng trọng, lần này đám người Phá Thổ tới đây rõ ràng là có ý bất thiện, chỉ sợ là sẽ không dễ dàng từ bỏ ý đồ.

- Hùng Phong quân đoàn chống lệnh bất tuân, chẳng lẽ bây giờ còn không dám ra đây hay sao?

Phá Thổ ra hiệu cho Phong Hỏa, Phong Hỏa lập tức lớn tiếng quát, âm thanh quanh quẩn khắp không gian.

Xuy xuy!

Hơn vạn tinh anh Phá Vân quân đoàn lập tức khởi động khí tức hội tụ cùng một chỗ, uy thế có chút kinh người, không gian nhất thời gió giục mây vần.

Truy Mệnh nhìn Lục Lâm Thiên, thấy hắn gật đầu, lập tức bước ra, lớn tiếng nói:

- Buồn cười, Hùng Phong quân đoàn làm gì chống lệnh bất tuân, ở địa phương của Hùng Phong quân đoàn, tại sao lại không dám đi ra, nhưng Phá Vân quân đoàn năm lần bảy lượt xông vào chỗ của Hùng Phong quân đoàn, xung đột võ trang, khí thế khinh người, chẳng lẽ nghĩ Hùng Phong quân đoàn dễ khi dễ hay sao!

Sưu sưu!

Mười mấy thân ảnh lập tức xuất hiện giữa không trung, mấy ngàn thân ảnh từ trong quân đoàn lao ra, trôi nổi trên không.

Chỉ là lúc này khí thế của Hùng Phong quân đoàn rõ ràng kém hơn một bậc.

- Truy Mệnh, ngươi còn ngụy biện, mấy ngày trước ngươi chống lệnh bất tuân, hôm nay không bó tay chịu trói, đừng trách ta không khách khí!

Phong Hỏa ngẩng đầu nhìn Truy Mệnh, nhưng ánh mắt dừng trên người Lục Lâm Thiên, hơi có vẻ cố kỵ.

- Phá Vân quân đoàn thật sự uy phong thật to, đến một đám lại thêm một đám, thật nghĩ Hùng Phong quân đoàn là quả hồng mềm hay sao, muốn nắm thế nào thì nắm?

Lục Lâm Thiên bước tới một bước, ánh mắt khinh thường lướt qua Phong Hỏa, nói:

- Lần trước nể tình đều là người của liên minh quân đoàn, ta để lại cho ngươi một tính mạng, xem bộ dáng là ta làm sai, ngươi có muốn thử một chút hay không, nhìn xem lần này ta còn lưu tính mạng cho ngươi!

- Tiểu tử, ngươi…

Phong Hỏa nổi giận, ngón trỏ run run chỉ vào Lục Lâm Thiên, khuôn mặt co rúm, cũng không biết nên nói gì, luận thực lực hắn thật sự không bằng thanh y nhân kia, chỉ đành cố nén tức giận, ánh mắt nhìn qua Phá Thổ.

Ánh mắt Phá Thổ âm trầm, nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức lộ ra ý cười, nói:

- Ha ha, ta nghe nói gần đây Hùng Phong quân đoàn xuất hiện một cường giả trẻ tuổi, thực lực thậm chí còn cao hơn lão bằng hữu Truy Hồn, điều này làm trong lòng ta vô cùng thoải mái, Hùng

Phong quân đoàn thật sự có người kế tục, Truy Hồn huynh đệ bất hạnh chết đi, nhưng nếu có người kế tục thật ra cũng không tiếc nuối.

- Nếu như vậy Phá Vân quân đoàn tới đây là vì chúc mừng Hùng Phong quân đoàn sao, vậy thì dễ nói, chẳng qua không cần long trọng hưng sư động chúng như vậy, hiện tại xin mời chư vị trở về đi, đoàn trưởng Hùng Phong quân đoàn bất hạnh vẫn lạc, cho nên Hùng Phong quân đoàn không muốn tiếp khách, mời về!

Lục Lâm Thiên nhìn Phá Thổ nói, ánh mắt ngưng lại, biết Phá Thổ cũng không phải người bình thường.

Nghe vậy ánh mắt Phá Thổ khẽ biến, khóe môi cười nhẹ, nói:

- Đối với việc Truy Hồn huynh đệchết đi trong lòng ta cũng bi thống khó nhịn, cho nên tự nhiên ta cũng muốn tới viếng một phen, lần này Minh linh đột kích, làm Truy Hồn huynh đệ tử vong, thù này tất nhiên phải báo, huống chi vì đại cục suy nghĩ, hiện tại Hùng Phong quân đoàn tổn thất thảm trọng, cũng cần chiếu cố, Phá Vân quân đoàn đương nhiên cần phụ trách.

- Nói còn nghe hay hơn hát, nhưng ý tốt của Phá Vân quân đoàn Hùng Phong quân đoàn tâm lĩnh, Hùng Phong quân đoàn còn chưa tới nông nỗi phải tìm người chiếu cố!

Hồ Hải lên tiếng nói.

- Nói không thể nói như vậy, đều là liên minh quân đoàn, đều là người một nhà, cự tuyệt người ngoài ngàn dặm rõ ràng là Hùng Phong quân đoàn không đúng, nếu Truy Hồn huynh đệ còn ở đây, cũng sẽ khôngtuyệt tình như vậy,người Hùng Phong quân đoàn cũng sẽ không thể không có quy củ như vậy.

Phá Thổ nói xong vung tay áo, năng lượng vô hình thành hình xung quanh, trong không gian đột nhiên có cỗ năng lượng dày trọng hướng Hồ Hải ập tới.

Cảm giác được khí tức vô hình lan tới, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ biến, nói:

- Nói không tệ, liên minh quân đoàn đều là người một nhà, nếu cùng một nhà sau này hoan nghênh Phá Vân quân đoàn tới làm khách!

Dứt lời Lục Lâm Thiên ngăn cản trước người Hồ Hải, lục sắc quang mang nhất thời lan tràn, va chạm vào cỗ năng lượng dày trọng của Phá Thổ.

- Mộc khắc thổ!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, âm dương áo nghĩa lan tràn, thi triển ngũ hành tương khắc.

Hai cỗ năng lượng vô hình va chạm không chút âm thanh, thực lực thấp không nhận ra, nhưng thực lực hơi cao một chút cũng có cảm giác, từng ánh mắt nhìn chăm chú vào giữa hai người, hai người này đang chuyện trò lại thầm ra tay thăm dò, không khí càng thêm áp lực.

Lúc này ánh mắt Băng Thiên Lý cũng thoáng dao động.

Mà dao động lớn nhất chính là Phá Thổ, hắn có thể cảm giác được nguyên lực thổ hệ của mình va chạm cùng nguyên lực mộc hệ của đối phương, mặc kệ mình vận lực thế nào cũng lặng yên tiêu tán không thấy, giống như thực lực đối phương sâu không lường được, mặc cho thực lực hắn mạnh bao nhiêu cũng không lay động được đối phương mảy may, điều này làm cho hắn âm thầm rung động.

Xuy!

Phá Thổ thu hồi nguyên lực, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên ngưng trọng, thực lực thâm sâu khó lường làm cho hắn không cách nào nhìn thấu, khiến trong lòng hắn bất định khó quyết.

Lục Lâm Thiên thầm thu liễm khí tức, khuôn mặt lạnh lùng chẳng khác gì cương thi.

Không ai biết hắn đang cố gắng dằn nén, bởi vì khí huyết trong người hắn đang sôi trào.

- Thật mạnh!

Không ít cường giả đều cảm giác được chuyện này, vừa rồi hai người giao phong cũng đã chứng minh rõ thực lực.

- Không biết danh hào của các hạ là gì, và là người như thế nào củaHùng Phong quân đoàn?

Phá Thổ nghiêm mặt nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt càng thêm âm trầm.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, cũng không vội vàng nói chuyện.

- Vị này chính là tân nhậm đoàn trưởng Hùng Phong quân đoàn Lục Lâm Thiên!

Hồ Hải ngẩng đầu nói.

Nghe lời nói của hắn, nhóm người Truy Mệnh cũng có chút bất ngờ nhìn hắn.

Hồ Hải nhìn Lục Lâm Thiên, bỗng dưng quỳ một gối, cung kính hành lễ nói:

- Đại đội trưởng Hùng Phong quân đoàn Hồ Hải bái kiến Lục đoàn trưởng, trước kia trong lòng Hồ Hải còn bất kính, thỉnh đoàn trưởng trừng phạt, sau này vượt lửa qua sông, thề chết đi theo!

- Bái kiến đoàn trưởng!

Nhìn thấy Hồ Hải hành lễ, mấy ngàn đệ tử Hùng Phong quân đoàn cũng hành lễ.

- Sư phụ không hổ là sư phụ!

Thái A lộ nụ cười hài lòng.

- Miễn lễ!

Lục Lâm Thiên cười nhẹ, phất tay, đây cũng là ý muốn của hắn, dù sao hắn cũng cần ở lại Thương Khung chiến trường năm trăm năm, bản thân hắn cũng xem trọng thời gian này, nếu không cũng sẽ không phí nhiều tâm tư như thế.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

- Ta nghĩ hiện tại ngươi đã biết ta là ai!

Chương 4029: Đặt cược

Nghe vậy ánh mắt Phá Thổ khẽ động, nói:

- Từ khi nào Hùng Phong quân đoàn lại có đoàn trưởng, việc này trên quân bộ có phê chuẩn sao? Nếu không có thì không thể xem là thật rồi.

Truy Mệnh lập tức nói:

- Dựa theo quy củ, đoàn trưởng quân đoàn bất hạnh chết đi, lúc lâm nguy phân phó là chuyện bình thường, lúc đại ca của ta trước khi vẫn lạc, đã đem vị trí đoàn trưởng truyền cho Lục đoàn trưởng, việc này cũng không mạo phạm quy củ, ta nghĩ liên minh quân bộ cũng sẽ không ý kiến, hai ngày này chúng ta sẽ báo lên trên.

- Nói không tệ, đây thật sự không thành vấn đề!

Nhưng ngay lúc này viễn không truyền tới một âm thanh, vừa dứt lời, một lão giả dẫn đầu đi tới, tóc mai thoáng bạc, quanh thân lan tràn cỗ khí tức nóng cháy.

Thân ảnh lão giả hạ xuống, lập tức có mười mấy thân ảnh cũng theo sau, đều có tu vi Niết Bàn cảnh.

- Hàn Minh!

Nhìn thấy người đến, nhóm người Phong Hỏa cùng Phá Thổ đều ngẩng đầu, sắc mặt khó xem, bởi vì người tới chính là đoàn trưởng Thiết Huyết quân đoàn Hàn Minh. Người này có quan hệ cá nhân rất tốt với Truy Hồn, lúc này tới đây chỉ sợ không chỉ đơn giản tới thăm.

- Hàn đại ca!

Nhìn thấy người tới, ánh mắt ngưng trọng của Truy Mệnh thoải mái hơn một ít.

- Hàn đoàn trưởng!

Lục Lâm Thiên gật đầu chào, ban đầu hai người từng gặp mặt trong Sơn mạch Thủy Tinh. Đoàn trưởng Thiết Huyết quân đoàn Hàn Minh, tu vi Tuyên Cổ trung giai đỉnh phong, có quan hệ thân thiết với Truy Hồn, mà Thiết Huyết quân đoàn cũng là quân đoàn có tiếng tăm lừng lẫy.

Hàn Minh gật gật đầu, thân ảnh chợt lóe đi tới, nhìn Băng Thiên Lý cùng Phá Thổ, nói:

- Băng tướng giả, Phá Thổ, sao các ngươi cũng tới đây, chẳng lẽ vì điếu niệm Truy Hồn huynh đệ hay sao?

Phá Thổ liếc mắt nhìn Hàn Minh, nói:

- Hàn Minh, ngươi không lo trấn thủ địa bàn của mình, chạy tới đây làm gì?

- Người nào cũng biết cảm tình giữa ta cùng Truy Hồn huynh đệ, lần này Truy Hồn huynh đệ gặp phải bất hạnh, ta tới điếu niệm cũng là chuyện bình thường, sao vậy, Phá Vân quân đoàn có thể tới, Thiết Huyết quân đoàn không tới được sao?

Hàn Minh nhìn thẳng Phá Thổ, mỉm cười hỏi, ý vị của hắn ai cũng hiểu rõ ràng.

- Ha ha…

Băng Thiên Lý vốn không lên tiếng, lúc này đột nhiên mỉm cười, nói:

- Đều là người một nhà, vậy thì dễ nói chuyện, Hàn đoàn trưởng cũng tới, có thể làm nhân chứng.

- Nhân chứng, chứng kiến cái gì?

Hàn Minh hỏi.

Ánh mắt Băng Thiên Lý giật giật, nói:

- Là như vậy, Phá Thổ đoàn trưởng nói với quân bộ Hùng Phong quân đoàn chống lệnh bất tuân, thậm chí ra tay đánh trọng thương phó đoàn trưởng Phong Hỏa, cho nên ta tới đây xem có phải là như vậy hay không?

- Lục lão đệ, có việc này sao?

Hàn Minh ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Việc này chỉ sợ là có người bịa đặt, ta chỉ biết là Phong phó đoàn trưởng Phá Vân quân đoàn hưng sư động chúng, đằng đằng sát khí dẫn người mấy lần tự tiện xông vào địa bàn Hùng Phong quân đoàn, đánh trọng thương phó đoàn chủ Truy Mệnh cùng đại đội trưởng Hồ Hải, ta thật sự không thể nhịn được nữa nên ra tay ngăn chặn, đang định tìm Phá Vân quân đoàn đòi công đạo đây, không nghĩ tới Phá Vân quân đoàn lại quật ngược lại!

Hàn Minh nghe vậy, mỉm cười nhìn Băng Thiên Lý hỏi:

- Băng tướng giả, việc này ngươi biết không?

- Thúi lắm, không phải như vậy!

Phong Hỏa lớn tiếng nói:

- Rõ ràng ta tuyên bố quyết định của liên minh quân bộ, làm cho Hùng Phong quân đoàn nhập vào Phá Vân quân đoàn, tới đây giao tiếp, không nghĩ tới bọn hắn chống lệnh bất tuân, còn đánh ta trọng thương!

- Liên minh quân bộ quyết định không phải do người quân bộ tới thông tri sao, Phá Vân quân đoàn tới thông tri, rõ ràng là giả mạo quân bộ, tội ác tày trời a!

Hàn Minh nhìn qua Băng Thiên Lý nói.

- Hàn đoàn trưởng có điều không biết, đây thật là do quân bộ quyết định, bởi vì lúc trước đoàn trưởng Phá Thổ đang ở quân bộ, hơn nữa cũng không phải chuyện đại sự gì, gần đây chiến sự tiền tuyến căng thẳng, quân bộ không rảnh chiếu cố việc này, bởi vậy để Phá Vân quân đoàn làm.

Băng Thiên Lý nói.

- Nguyên lai là như vậy, tuy là như thế, nhưng dù sao cũng không hợp quy củ, tự nhiên không thể trách Hùng Phong quân đoàn, cho nên càng không thể nói là chống lệnh bất tuân đi.

Hàn Minh làm như hiểu ra, lập tức mỉm cười nói:

- Băng tướng giả, ngươi cảm thấy thế nào?

- Việc này…

Ánh mắt Băng Thiên Lý khẽ động, lập tức nói:

- Nói cũng đúng, việc này xác thực không thể trách Hùng Phong quân đoàn, là quân bộ sơ sót mới khiến cho hai quân đoàn có nhiều hiểu lầm như vậy.

Dừng lại một chút, Băng Thiên Lý tiếp tục nói:

- Thế nhưng Hàn đoàn trưởng cũng tới, vừa vặn làm nhân chứng, ta tuyên bố mệnh lệnh của quân bộ, lần này Hùng Phong quân đoàn bị tổn thất nặng, đã không còn cách nào duy trì một quân đoàn, mà Sơn mạch Thủy Tinh do Hùng Phong quân đoàn chưởng quản là nơi trọng yếu, không thể chậm trễ khai thác, cũng cần cường giả trấn thủ, bởi vậy sau khi quân bộ nghiên cứu, từ đại cục xuất phát làm cho Hùng Phong quân đoàn nhập vào Phá Vân quân đoàn.

- Băng tướng giả, làm vậy có chút không ổn đâu!

Hàn Minh nghe vậy nghiêm mặt nói:

- Lần này Hùng Phong quân đoàn tổn thất thảm trọng, nhưng cũng làm Minh linh bị thương nặng, đánh chết đông đảo Minh linh cường giả, hơn mười Minh linhNiết Bàn cảnh, thậm chí còn đánh chết một Tuyên Cổ sơ giai, chiến quả như vậy lẽ ra phải được quân bộ chiếu cố mới đúng!

- Hàn đoàn trưởng, hết thảy theo đại cục xuất phát, Hùng Phong quân đoàn gia nhập Phá Vân quân đoàn cũng xem như là chiếu cố, miễn cho Hùng Phong quân đoàn bị Minh linh ám tập, đây là quân bộ quyết định, tự nhiên suy nghĩ cặn kẽ!

Băng Thiên Lý nói.

- Ha ha…

Một tiếng cười to cuồn cuộn truyền ra, trong tiếng cười không có chút tình cảm dao động, có vẻ vô cùng lãnh đạm làm người nghe không khỏi run lên.

Tiếng cười dừng lại, Lục Lâm Thiên nhìn thẳng Băng Thiên Lý, ánh mắt lạnh lùng:

- Lần này Hùng Phong quân đoàn bị thương nặng, tử thương vô số, thây ngang khắp đồng, máu chảy thành sông, Truy Hồn đoàn trưởng vừa mới gặp bất hạnh, các ngươi chẳng những không báo thù rửa hận cho đệ tử Hùng Phong quân đoàn, còn sốt ruột làm cho Hùng Phong quân đoàn biến mất, hay cho một cái quyết định!

Âm thanh truyền ra quanh quẩn thiên không, làm không gian mang theo cỗ túc sát, mấy ngàn người Hùng Phong quân đoàn nghe vậy, trong mắt lập tức nổi lên dao động.

Nghe vậy, nhìn thấy ánh mắt lãnh đạm của Lục Lâm Thiên, Băng Thiên Lý cũng run lên, khóe môi co rúm, mở miệng nói:

- Đây là Thương Khung chiến trường, mỗi ngày đều có người chết, đây là huyết cừu với Minh linh, loại huyết cừu này mỗi ngày đều có người đi báo, chỉ nên xem đại cục làm trọng, thù của Hùng Phong quân đoàn, sau này tự nhiên phải tìm Minh linh đi báo thù, nhưng hiện tại không phải lúc, sau này có cơ hội tự nhiên sẽ làm!

- Được rồi, nếu là như vậy, Phá Vân quân đoàn có dám đánh cuộc với Hùng Phong quân đoàn?

Lục Lâm Thiên nhìn Phá Thổ hỏi.

- Đánh cuộc gì?

Ánh mắt Phá Thổ trầm xuống hỏi.

- Muốn thâu tóm Hùng Phong quân đoàn, vậy lấy Truy Hồn đoàn trưởng làm đổ cược, Truy Hồn đoàn trưởng chết trong tay Diệt Hồn, nếu Phá Vân quân đoàn có thể đánh chết Diệt Hồn, dĩ nhiên có thể thâu tóm Hùng Phong quân đoàn, Hùng Phong cũng cam tâm tình nguyện gia nhập Phá Vân quân đoàn.

Lục Lâm Thiên ngừng một chút, nói tiếp:

- Nhưng nếu Hùng Phong đánh chết Diệt Hồn trước, vậy sau này Phá Vân đổi tên thành Hùng Phong, gia nhập Hùng Phong, tiền đặt cược này, ngươi có dám không?

Nghe vậy ánh mắt Băng Thiên Lý co giật nhìn qua Phá Thổ.

Ánh mắt Phá Thổ khẽ động, nói:

- Tại sao ta phải đánh cuộc với ngươi, quân bộ đã có quyết định cho Hùng Phong gia nhập Phá Vân!

- Vậy sao?

Lục Lâm Thiên trầm xuống, nhìn Hàn Minh:

- Hàn đoàn trưởng, bây giờ ta là đoàn trưởng Hùng Phong, hẳn là có nghĩa a?

- Đó là đương nhiên, tuy rằng còn chưa chính thức báo quân bộ, nhưng Truy Hồn huynh đệ lâm chung căn dặn, ngươi nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, cứu Hùng Phong quân đoàn, tự nhiên không thành vấn đề. Chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi, cứ giao cho ta là được rồi.

Hàn Minh cười nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nhìn Băng Thiên Lý nói:

- Băng tướng giả, không biết có phải quân bộ quyết định cho Hùng Phong gia nhập Phá Vân phải không?

- Không tệ.

Băng Thiên Lý không biết Lục Lâm Thiên muốn làm gì, đành gật đầu.

- Ta tin tưởng quân bộ cũng không có quy định minh xác, sau khi Hùng Phong gia nhập Phá Vân, sau đó vẫn do Phá Thổ đảm nhiệm đoàn trưởng hay không?

Lục Lâm Thiên mỉm cười hỏi.

- Việc này…

Băng Thiên Lý sửng sốt, cũng chỉ có thể thở dài:

- Đây thật sự không có quy định minh xác, nhưng theo tình huống bình thường mà nói…

- Vậy thì được rồi!

Lục Lâm Thiên ngắt lời hắn, nhìn Phá Thổ nói:

- Phá Thổ, ngươi là đoàn trưởng Phá Vân, ta là đoàn trưởng Hùng Phong, cho dù Hùng Phong phải gia nhập Phá Vân, vị trí đoàn trưởng chưa chắc là của ngươi, nếu ngươi không muốn đổ với ta, chúng ta luận bàn một trận thế nào, ta và ngươi luận bàn, nếu ngươi thắng thì tiếp tục làm đoàn trưởng, Hùng Phong cũng gia nhập Phá Vân.

Thoáng dừng lại, Lục Lâm Thiên khoanh tay đứng thăng, chỉ vào Phá Thổ, khí tức nghiêm túc bá tuyệt khởi động, nói:

- Nhưng nếu ngươi bại, sau này ta sẽ là đoàn trưởng Phá Vân quân đoàn, như thế nào?

- Lục Lâm Thiên muốn đối chiến!

- Lục Lâm Thiên mới giao thủ với đoàn trưởng, tựa hồ bất phân thắng bại a!

Nghe vậy người Phá Vân quân đoàn thấp giọng nghị luận.

Chương 4030: Bày bàn cờ lớn tiếp theo

Nghe vậy ánh mắt Hàn Minh cùng Băng Thiên Lý đều nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên.

Phá Thổ nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt âm trầm bất định, nói:

- Được, ta đáp ứng cách đánh cuộc thứ nhất, Phá Vân quân đoàn sẽ đánh chết Diệt Hồn, tới lúc đó Hùng Phong quân đoàn sẽ cam tâm tình nguyện gia nhập Phá Vân, nếu là Hùng Phong đánh chết Diệt Hồn trước, sau này Phá Vân sẽ đổi tên thành Hùng Phong, gia nhập vào Hùng Phong, bất quá…

Phá Thổ thoáng dừng lại, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Nhưng trước khi đánh chết Diệt Hồn, vì suy nghĩ cho đại cục, Sơn mạch Thủy Tinh nhất định do Phá Vân quân đoàn trấn thủ!

- Đoàn trưởng, Sơn mạch Thủy Tinh là căn cơ của Hùng Phong quân đoàn, chúng ta…

Hồ Hải lập tức nói, chỉ sợ Lục Lâm Thiên sẽ đáp ứng, nhưng còn chưa nói xong đã bị Lục Lâm Thiên phất tay ngăn cản.

Lục Lâm Thiên nói:

- Việc này chưa hẳn là không được, nhưng Phá Vân quân đoàn trấn thủ Sơn mạch Thủy Tinh, sản xuất Tinh Thạch Thế Giới Hùng Phong quân đoàn cần hai thành, bằng không thì không bàn nữa!

- Được, không thành vấn đề!

Phá Thổ cũng không do dự, lập tức gật đầu đồng ý.

- Băng tướng giả, Hàn đoàn trưởng, việc đánh cuộc hôm nay mời hai vị chứng kiến!

Lục Lâm Thiên nói.

- Đương nhiên!

Băng Thiên Lý cùng Phá Thổ âm thầm trao đổi ánh mắt, lập tức gật đầu, Hàn Minh cũng gật đầu, nhưng ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên cực kỳ kinh ngạc.

Oanh long…

Một lát sau, trong đại điện Hùng Phong quân đoàn, đám người Phá Thổ thương nghị xong sự tình cũng lập tức rời đi, không lưu lại quá lâu.

Băng Thiên Lý cũng cùng người Phá Vân rời khỏi đại điện.

Trên một ngọn núi, Lục Lâm Thiên, Hàn Minh, Thái A, Truy Mệnh, Hồ Hải cùng Nham Sơn đang đứng, nhìn theo đám người Phá Thổ rời khỏi, Hàn Minh quay đầu nhìn Lục Lâm Thiên hỏi:

- Lục lão đệ, đem Sơn mạch Thủy Tinh giao cho Phá Vân quân đoàn, chuyện này rất không ổn, mặc dù ta cảm giác ngươi làm như vậy là có đạo lý, nhưng ta thật sự nghĩ mãi mà không rõ, có thể giải thích được không?

Nghe vậy ánh mắt của ba người Truy Mệnh cũng nhìn qua Lục Lâm Thiên tràn đầy nghi hoặc khó hiểu.

- Các ngươi thật muốn biết sao?

Lục Lâm Thiên cười bí hiểm.

- Đoàn trưởng, ngươi cũng đừng thừa nước đυ.c thả câu, nói nhanh đi!

Hồ Hải lập tức nói.

Lục Lâm Thiên nhìn Hồ Hải, tuy ban đầu người này phản đối hắn, nhưng thật ra lại trung thành cùng tận tâm với quân đoàn, cũng là lão nhân cùng công thần, chẳng những Lục Lâm Thiên không ác cảm ngược lại còn thưởng thức hắn.

Lục Lâm Thiên nhìn Thái A nói:

- Thái A, nói với mọi người nghe xem!

- Dạ, sư phụ!

Thái A mỉm cười, lập tức nói:

- Giao Sơn mạch Thủy Tinh cho Phá Vân quân đoàn cũng không vấn đề gì, sư phụ đang mượn gà đẻ trứng, hiện tại nhân số của Hùng Phong không đủ, căn bản không thể trấn thủ Sơn mạch Thủy Tinh, cho nên Phá Vân quân đoàn nếu muốn thì cứ giao cho bọn họ.

Nghe vậy Hồ Hải vẫn nghi hoặc:

- Nhưng mời thần dễ tiễn thần khó, tới lúc đó bọn hắn không rời khỏi, huống chi làm vậy chúng ta cũng tổn thất thảm trọng.

Thái A cười nói:

- Yên tâm, chúng ta không có bất kỳ tổn thất nào.

- Phá Thổ muốn thâu tóm Hùng Phong là vì Sơn mạch Thủy Tinh, đối với Hùng Phong, hắn không có hứng thú lớn bằng Sơn mạch Thủy Tinh, hiện tại bọn hắn lấy được, chỉ sợ không còn bao nhiêu hứng thú với Hùng Phong, đây đã đạt được mục đích của bọn họ.

Truy Mệnh nói.

Thái A trả lời:

- Vậy thì sao, Sơn mạch Thủy Tinh chính là củ khoai lang phỏng tay, lần này Minh linh tập kích Hùng Phong quân đoàn, kết quả bị tổn thất nặng, người có tu vi Tuyên Cổ cảnh sơ giai bị sư phụ ta đánh chết, chỉ sợ thân phận lai lịch không nhỏ.

- Không tệ, người nọ tên Ám Linh, chính là thiếu chủ Phệ Hồn bộ tộc trong Minh linh, họ cũng có danh tiếng trong Minh linh, Ám

Linh hẳn là giới trẻ tuổi được trọng điểm bồi dưỡng, lần này đánh chết Ám Linh, mới là đả kích chân chính với Phệ Hồn bộ tộc.

Truy Mệnh nghe vậy lập tức nói.

- Nói như vậy, Ám Linh bị sư phụ ta đánh chết, Minh linh sao dễ dàng bỏ qua, chỉ sợ không lâu sau sẽ chính thức quay trở lại, hiện tại im lặng chỉ là khúc nhạc dạo trước cơn bão táp!

Thái A cười lạnh nói.

- Ha ha, chỉ sợ nếu Phá Thổ biết có một thiếu chủ Phệ Hồn bộ tộc bị đánh chết trong Sơn mạch Thủy Tinh, sẽ không gấp gáp đánh chủ ý với Sơn mạch Thủy Tinh nhanh như vậy.

Hàn Minh nghe vậy liền hiểu ra, cười ha ha.

Thái A cười nói:

- Hàn đoàn trưởng, đây chính là bước đầu tiên mà thôi, Sơn mạch Thủy Tinh là khoai lang phỏng tay, Minh linh nhất định sẽ không bỏ qua, bọn hắn vẫn nghĩ Sơn mạch Thủy Tinh còn phụ thuộc quản hạt của Hùng Phong quân đoàn, ra tay sẽ không lưu tình, tới lúc đó đủ cho Phá Thổ đau đầu, mà với thực lực Phá Thổ căn bản không thể đánh chết Diệt Hồn, nhiều lắm là lưỡng bại câu thương.

Ánh mắt Hàn Minh híp lại, nói:

- Tới lúc đó, Hùng Phong quân đoàn sẽ ngư ông thủ lợi?

- Cũng có thể là thế.

Thái A trầm xuống:

- Phá Thổ căn bản không giết được Diệt Hồn, chỉ sợ trong lòng hắn càng cho rằng sư phụ cũng không làm được, cho nên trong lòng đã đánh bàn tính, hắn không làm sư phụ ta cũng không làm, như vậy Sơn mạch Thủy Tinh vĩnh viễn thuộc về Phá Vân quân đoàn.

Dừng một chút, Thái A nói tiếp:

- Nhưng Phá Thổ thật không tưởng được, chỉ cần sư phụ ta muốn chặn giết Diệt Hồn, Diệt Hồn nhất định phải chết, tới lúc đó cả Phá Vân đều thuộc về Hùng Phong, cho nên hiện tại giao Trung Tinh cho Phá Vân thì có sao, không bao lâu nữa hết thảy đều lấy trở lại, nếu không phải vì sư phụ muốn thâu tóm Phá Vân tăng cường thực lực cho Hùng Phong, chỉ bằng Phá Thổ lại có tư cách gì tranh đoạt vị trí đoàn trưởng với sư phụ ta!

Thái A nói xong, bốn người Hàn Minh nghẹn họng nhìn trân trối, lúc này nghe giải thích mới biết được, nguyên lai đây là một bàn cờ lớn, Phá Thổ tưởng mình chiếm tiện nghi, nhưng trên thực tế đang phải đi theo từng bước sắp xếp của người khác.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong mắt lộ vẻ tán thành, tâm trí của Thái A không tầm thường, ý nghĩ của mình hắn cũng hiểu rõ không kém bao nhiêu.

- Phệ Hồn bộ tộc sẽ không từ bỏ ý đồ, nhất định sẽ quay trở lại, tới lúc đó tổn thất vẫn là nhân tộc chúng ta, Phá Thổ tham lam, trừng phạt đúng tội, nhưng dù sao Phá Vân quân đoàn đều là đệ tử nhân tộc, nếu bị tổn thất thảm trọng trong tay Minh linh, đối với chúng ta cũng là bất lợi!

Hàn Minh nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Hi vọng tới lúc đó đừng làm cho đệ tử nhân tộc bị tổn thất quá nhiều, gây trọng thương Minh linh mới là căn bản, nếu có gì cần, Thiết Huyết quân đoàn cũng có thể phái người tới hỗ trợ!

- Đó là đương nhiên, nếu Minh linh quay trở lại, ta sẽ tận lực giảm bớt thương vong.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong Thương Khung chiến trường, đứng trên lập trường chủng tộc, có chút tư oán đã không còn trọng yếu.

- Kế hoạch này không chê vào đâu được, không lộ chút sơ hở, nhưng hết thảy cần có một điều kiện, nhất định phải đánh chết Diệt Hồn, nếu không chẳng khác gì kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Hàn Minh nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục lão đệ, ngươi nói thật với ta, nếu hiện tại ngươi gặp được Diệt Hồn, có mấy thành nắm chắc đánh chết hắn?

- Nắm chắc sao?

Lục Lâm Thiên cười nhẹ, trong mắt bắn ra sát ý:

- Nếu hiện tại gặp được, đại khái có chín thành, trừ phi là tình huống đặc thù, nếu không hắn hẳn phải chết không nghi ngờ, mối thù của Truy Hồn đoàn trưởng Hùng Phong quân đoàn nhất định sẽ báo!

- Chín thành…

Nghe vậy ánh mắt Hàn Minh cùng nhóm người Truy Mệnh ngưng lại, Diệt Hồn là Tuyên Cổ trung giai, dù Tuyên Cổ cao giai muốn đánh bại thì còn được, nhưng muốn đánh chết chỉ có ba bốn thành cơ hội, một khi Diệt Hồn muốn chạy, muốn đánh chết liền khó khăn, mà Lục Lâm Thiên nắm chắc chín thành, tự tin tới bậc nào.

- Chỉ sợ không bao lâu nữa Minh linh sẽ quay trở lại, hiện tại tuy Hùng Phong quân đoàn còn cường giả, nhưng nhân số quá ít, nên làm sao bây giờ?

Hồ Hải lập tức hỏi.

- Ta cần Hùng Phong quân đoàn thu thập toàn bộ Tinh Thạch Thế Giới cùng tài liệu luyện khí, linh dược cũng không ngoại lệ, có bao nhiêu gom bấy nhiêu, càng nhiều càng tốt, còn nữa, tìm tu luyện giả linh hồn áo nghĩa tu vi ngoài Thông Thiên cảnh cho ta.

Lục Lâm Thiên trả lời, lại nói với Thái A:

- Giao người của Hùng Phong quân đoàn cho ngươi, ta tin tưởng ngươi sẽ có biện pháp, chuyện khác để cho ta suy nghĩ.

- Dạ!

Hồ Hải nghi hoặc nhưng vẫn gật đầu, mà Thái A gật đầu lộ ra ý cười.

- Có chuyện gì cần ta đi làm?

Truy Mệnh hỏi.

Lục Lâm Thiên vỗ vai Truy Mệnh, nói:

- Nếu ta đã tiếp nhận, nhất định sẽ lưu lại danh hào Hùng Phong quân đoàn, ngươi còn rất nhiều việc cần làm, nhưng trọng yếu nhất là ngươi tranh thủ đột phá đi, ta cảm giác được ngươi đã có dao động cảnh giới, có lẽ thử đột phá xem, ta có một viên Niết Bàn cảnh Luân Hồi tử, có lẽ trợ giúp được cho ngươi.

Chương 4031: Trăm vạn đại quân

Lục Lâm Thiên nói xong đưa một hộp gấm cho Truy Mệnh.

Truy Mệnh run lên, mở ra hộp gấm, bên trong có một viên hạt giống thanh bạch sắc, như linh quả lại như đan dược, lại như thanh bạch sắc ngọc thạch, lan tràn khí tức làm người run sợ, cảm giác này làm người thật thoải mái hưởng thụ, ngửi khí tức cũng biết có tác dụng cực lớn với linh hồn.

- Niết Bàn cảnh Luân Hồi tử, đây chính là thứ tốt a!

Ánh mắt Hàn Minh sáng ngời, hắn hiểu rõ tác dụng của Niết Bàn cảnh Luân Hồi tử…

- Phá Thổ đoàn trưởng, ta có nghe nói một ít tin tức về Diệt Hồn, là cường giả Phệ Hồn bộ tộc, tu vi Tuyên Cổ trung giai, muốn đánh chết người này cũng không dễ dàng.

Bên trong một tòa giá khôi lỗi, Băng Thiên Lý nói.

- Thực lực Diệt Hồn thật sự mạnh mẽ, nếu gặp gỡ thật sự không thể làm gì hắn, nhưng ta cũng không tin Lục Lâm Thiên có thể đối phó, nếu không Truy Hồn cũng không chết!

Trong mắt Phá Thổ hiện tinh quang, nói:

- Hiện tại Sơn mạch Thủy Tinh đã rơi vào trong tay ta, người Hùng Phong quân đoàn cũng không lật nổi sóng to, có Sơn mạch Thủy Tinh, ta cũng không còn bao nhiêu hứng thú với Hùng Phong quân đoàn.

- Lục Lâm Thiên không biết từ chỗ nào xuất hiện, thực lực rất mạnh, tựa hồ chưa từng nghe nói qua người này.

Phá Thổ nghi hoặc nói:

- Liên minh quân bộ có biết lai lịch của hắn hay không, với thực lực của hắn hẳn không phải người bình thường mới đúng.

- Ta cũng không biết lai lịch của hắn, không có nghe nói qua về hắn, phải để ta trở về điều tra mới rõ ràng.

Băng Thiên Lý nói.

- Đoàn trưởng, hiện tại Sơn mạch Thủy Tinh đã rơi vào trong tay chúng ta, còn phải phân hai thành tinh thạch cho Hùng Phong, có phải hơi nhiều một chút hay không, hiện tại Hùng Phong chỉ có mấy người, cần nhiều tinh thạch như vậy chẳng khác gì tiện nghi bọn hắn.

Phong Hỏa nói.

- Sơn mạch Thủy Tinh nằm trong tay chúng ta, hai thành là bao nhiêu do chúng ta định đoạt, về phần cấp quân bộ năm thành, ta tin tưởng lúc trước Hùng Phong chỉ sợ cũng không có bao nhiêu.

Ánh mắt Phá Thổ mang ý cười, lập tức nói:

- Đương nhiên, hết thảy trong Sơn mạch Thủy Tinh tự nhiên không thiếu một phần của Băng tướng giả.

Băng Thiên Lý nghe vậy cười nói:

- Ha ha, Tinh Thạch Thế Giới trong Sơn mạch Thủy Tinh cũng không ít, mấy năm nay vì bảo tồn Sơn mạch Thủy Tinh mới để cho Hùng Phong quân đoàn trấn thủ, nếu Minh linh biết số lượng tinh thạch chân chính trong đó, phỏng chừng tuyệt đối sẽ không buông tha Sơn mạch Thủy Tinh.

Phong Hỏa thoáng do dự nói:

- Vạn nhất Hùng Phong quân đoàn đánh chết được Diệt Hồn, vậy phải làm thế nào?

- Diệt Hồn há dễ dàng đánh chết, cho dù là ta ra tay cũng hoàn toàn không nắm chắc.

Băng Thiên Lý trầm giọng nói:

- Trừ phi Lục Lâm Thiên có được tu vi Tuyên Cổ cao giai đỉnh phong, mặc dù hắn bất phàm, nhưng ta cảm giác được cấp độ của hắn không cao, chỉ có chút quỷ dị…

- Đoàn trưởng, toàn bộ tu luyện giả linh hồn áo nghĩa cấp độ ngoài Thông Thiên cảnh đã tập trung, tổng cộng tám mươi sáu người, còn có linh dược cùng tài liệu luyện khí, toàn bộ đều giao lên đây.

Nham Sơn nói.

- Tốt!

Lục Lâm Thiên gật đầu.

- Đoàn trưởng, có thể giải thích tìm nhiều tu luyện giả như vậy rốt cục cần làm gì không? Ta thật sự vô cùng hiếu kỳ!

Nham Sơn nghi hoặc hỏi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, không trả lời hắn.

Thái A chợt hỏi:

- Nham Sơn đội trưởng, Hùng Phong quân đoàn tựa hồ không có chiến hạm đi?

Nham Sơn đáp:

- Trước đây còn có vài chiến hạm tam cấp cùng nhị cấp, chẳng qua uy lực đồ chơi kia tuy không kém, nhưng một khi gặp phải cường giả thì vô dụng. Phí tổn chiến hạm xa xỉ, nếu bị hủy đi thì tổn thất thảm trọng, còn không bằng tự mình ra tay tốt hơn. Huống chi một khi giao thủ với Minh linh, chiến hạm không có bao nhiêu tác dụng, tiêu hao quá lớn, không giống như quân chủ lực, có đông đảo chiến hạm cùng chiến hạm cấp cao, còn có đủ Tinh Thạch Thế Giới chống đỡ, nhờ vậy mới có tác dụng, làm cho Minh linh cố kỵ, nhưng nếu là cấp thấp thì tác dụng không lớn.

- Chỉ có mấy chiến hạm thì tác dụng không lớn, nếu có cường giả thì chiến hạm cấp thấp thật không hiệu quả.

Lục Lâm Thiên nói:

- Kề bên này còn có địa phương nào có thể thu mua tài liệu luyện khí hay không?

- Đoàn trưởng, vật này trong quân bộ cũng có trao đổi, chỉ cần quân đoàn lập công, tổn thất sẽ được quân bộ bồi thường, cũng có thể lấy Linh Tinh hoặc là bảo vật Minh linh trao đổi. Kể cả đan dược, tài liệu luyện khí, thậm chí chỉ cần có đồ vật gì trao đổi thậm chí là áo nghĩa cũng đổi được, còn rẻ hơn mua bên ngoài không ít.

Nham Sơn nói tiếp:

- Nếu trên người có linh khí hoặc đồ vật không dùng được, cũng có thể đồng giá trao đổi với quân bộ, mà trao đổi cũng rất công bằng.

Lục Lâm Thiên nghe vậy xem như hiểu rõ, không nghĩ tới trong hai đại liên minh cũng có địa phương như vậy, mọi người lập công cũng có thể đổi bảo vật, vậy Linh Tinh cùng bảo vật cũng cần thiết, kể cả áo nghĩa cũng như thế.

- Đúng rồi, trong Thương Khung chiến trường còn có không ít chợ đen, tam giáo cửu lưu đều có, là nơi long xà hỗn tạp, đại đa số do thế giới đạo phỉ chiếm lĩnh, bên trong cũng được trao đổi hết thảy, nghe nói ngẫu nhiên còn có thứ tốt xuất hiện, cũng không ít người thường xuyên đi chợ đen tìm đồ vật mình cần.

Nham Sơn lại nói.

- Chợ đen, có cơ hội cũng tới tham quan một chút.

Lục Lâm Thiên nói.

- Đúng rồi, trong Hùng Phong quân đoàn hiện tại có ai tinh thông trận pháp cùng luyện chế khôi lỗi hay không?

Thái A chợt hỏi.

Nham Sơn lắc đầu:

- Trước đây có vài tu luyện giả áo nghĩa linh hồn còn biết được một chút, nhưng không tính là tinh thông. Tinh thông đại trận, luyện chế khôi lỗi, luyện chế chiến hạm, những người như vậy bình thường đều bị quân chủ lực kéo qua. Những người như vậy sẽ không lưu lại trong những quân đoàn tam lưu như chúng ta, ưu đãi thiếu, đãi ngộ thấp, nguy hiểm nhiều, họ đều là bảo bối, dễ gì lưu được họ….

Thái A nghe vậy, ánh mắt hơi ngưng lại nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Sư phụ, lần trước ám tập Minh linh sớm muộn sẽ quay trở lại, hiện tại nhân số Hùng Phong quân đoàn quá ít, chỉ sợ cả Phá Vân quân đoàn cũng không ngăn cản được, cho nên phải sớm chuẩn bị.

- Ngươi có kế hoạch sao?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Đệ tử có một ít an bài, nhưng cần mượn không ít tu luyện giả linh hồn áo nghĩa, có lẽ tới lúc đó còn cần sư phụ xuất thủ tương trợ một phần, thực lực của đệ tử còn không nắm chắc.

Thái A cười nói, tựa hồ trong lòng đã sớm có chuẩn bị.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Không thành vấn đề, Nham Sơn đội trưởng mang người tới ngươi có thể lựa chọn một ít hỗ trợ, về phần cần ta giúp gì, cũng không có vấn đề.

- Dạ, nếu Minh linh còn dám tới, vậy cho bọn hắn biết tay!

Thái A gật đầu, ánh mắt lộ ra ý cười quỷ dị, tin tưởng mười phần…

Thời gian chậm rãi trôi qua, chỉ chớp mắt đã qua ba tháng.

Trong ba tháng, đối với người Hùng Phong quân đoàn mà nói có không ít người tâm tình không vui vẻ.

Vào đêm, trăng sáng bao phủ, trong dãy núi yên tĩnh không âm thanh.

Xuy xuy!

Mười mấy thân ảnh lặng yên xuất hiện trên một ngọn núi, từng luồng khí tức âm hàn lập tức lan tràn.

- Đại nhân, trăm vạn đại quân chúng ta đã vây khốn Sơn mạch Thủy Tinh, hoàn toàn chặt chẽ, tùy thời có thể động thủ!

Một thân ảnh lặng yên xuất hiện, cung kính khom người nói.

- Hùng Phong quân đoàn còn cho rằng chúng ta không biết bọn hắn liên thủ với Phá Vân quân đoàn, âm thầm cho Phá Vân quân đoàn trấn thủ Sơn mạch Thủy Tinh, lại không biết chúng ta xuất động tới trăm vạn đại quân, truyền lệnh xuống, trước xuất động hai vạn người ra tay là được rồi, chờ khi nào bọn hắn có thời gian cầu cứu sau đó chờ quân cứu viện chạy tới, trăm vạn Minh linh chờ bọn hắn, lần này nhất định phải tiêu diệt cả hai quân đoàn.

Âm thanh vang lên âm trầm, quanh quẩn khắp núi non.

Chương 4032: Truy Mệnh đột phá

- Đại nhân, nếu lần này bọn hắn không mắc mưu làm sao bây giờ?

Người kia âm lệ nói.

- Bọn hắn sẽ mắc mưu, nhân loại tham lam, trời sinh tính tiếc của, Sơn mạch Thủy Tinh sản xuất Tinh Thạch Thế Giới, bọn hắn không còn lựa chọn nào khác, nhất định sẽ mắc mưu!

Âm thanh âm trầm tiếp tục nói:

- Tuyệt đối không thể buông tha tiểu tử đó, lần này hắn mới là mục tiêu chính yếu của chúng ta!

Phanh phanh phanh…

Sau một lát trong Sơn mạch Thủy Tinh truyền ra âm thanh chém gïếŧ trầm đυ.c, năng lượng hào quang nở rộ dưới bầu trời đêm, chiếu sáng cả sơn mạch như giữa ban ngày, đồng thời tiếng kêu thảm thiết thê lương truyền ra, mùi huyết tinh lặng yên lan tràn…

Bên trong kiến trúc nằm sâu trong núi, một đại hán Đại Đạo cảnh liên tục phóng qua vài tòa đình viện vội vàng chạy tới một đại điện.

- Đoàn trưởng, không tốt, Sơn mạch Thủy Tinh xảy ra biến cố, bên kia truyền tới ngọc giản cầu cứu, nhất định là Minh linh xâm phạm!

Đại hán vội vàng nói.

- Mau, tinh anh Phá Vân quân đoàn đều đi Sơn mạch Thủy Tinh cứu viện, không thể sơ suất!

Phá Thổ vừa nghe liền vỗ bàn bật dậy, ánh mắt trầm xuống, hướng Phong Hỏa nói:

- Ta đi Sơn mạch Thủy Tinh trước, ngươi dẫn người lập tức đuổi tới, lần này phải cấp cho Minh linh một ít giáo huấn!

- Đoàn trưởng, lúc trước Truy Hồn cũng bị mai phục tử vong trong Sơn mạch Thủy Tinh, lần này chỉ sợ Minh linh cũng có tính toán, hết thảy phải cẩn thận mới được!

Phong Hỏa lập tức đứng dậy, ánh mắt khẽ động nói:

- Ta hoài nghi lần này Minh linh quay trở lại, có lẽ Hùng Phong quân đoàn đã sớm hay biết, cho nên mới cố ý đem Sơn mạch Thủy Tinh giao cho chúng ta, mục đích làm ngư ông đắc lợi!

- Nghe nói lần trước Minh linh cũng tổn thất không ít, bọn hắn có thù tất báo, quay trở lại là chuyện bình thường, Hùng Phong quân đoàn sớm dự đoán được cũng nằm trong dự liệu. Như vậy cũng tốt, Minh linh tập kích, Diệt Hồn cũng tới. Vừa vặn cùng nhau giải quyết, sau này danh hào Hùng Phong quân đoàn cũng sẽ không thể tiếp tục lắc lư trước mặt ta!

Phá Thổ trầm giọng nói.

Phong Hỏa nghe vậy liền nói:

- Đoàn trưởng, Diệt Hồn cũng không dễ đánh chết!

- Diệt Hồn tự nhiên là khó đối phó, ta cũng không nắm chắc, nhưng lần này ta cũng không định đi một mình, còn có Băng Thiên Lý!

Phá Thổ nói xong, trong tay hiện ra khối ngọc giản trôi nổi lưu quang.

Ánh mắt Phong Hỏa run lên, nói:

- Đoàn trưởng, Băng Thiên Lý lòng tham không đáy, lần này chúng ta muốn lấy Sơn mạch Thủy Tinh đã thật nhọc lòng, thậm chí lấy được ưu đãi cũng bị hắn phân một nửa, huống chi thực lực Băng Thiên Lý dù mạnh nhưng nếu muốn đánh chết Diệt Hồn cũng không có mười phần nắm chắc!

- Có ta lại có Băng Thiên Lý, chặn đánh Diệt Hồn có lẽ không có mười phần nắm chắc, trên người sư muội Băng Thiên Lý có kiện bảo vật, là khắc tinh của Minh linh, nếu có thêm nữ nhân kia, lần này chỉ sợ Diệt Hồn phải chết chắc rồi!

Ánh mắt Phá Thổ lộ lãnh ý, nói:

- Lục Lâm Thiên cùng Truy Mệnh cho rằng ta không thể đánh chết Diệt Hồn, lần này muốn ngư ông đắc lợi, cũng không biết gừng càng già càng cay, lần này phải cho bọn hắn thua sạch sẽ, còn muốn đua với ta hả, chưa đủ tư cách đâu!

- Két!

Dứt lời, hắn bóp nát ngọc giản trong tay, thân ảnh biến mất tại chỗ.

- Nhanh, phân phó xuống, tinh nhuệ Phá Vân quân đoàn xuất động đi Sơn mạch Thủy Tinh!

Phong Hỏa lập tức quát to…

Bên trong tầng thứ tư Thiên Trụ giới, một thân ảnh gầy gò khoanh chân ngồi, mày như kiếm, quanh thân tản ra khí tức lạnh lẽo, giống như hoàn toàn không chút sinh cơ.

Người này chính là Truy Mệnh, sau khi hắn dùng Niết Bàn cảnh Luân Hồi tử, Lục Lâm Thiên cho hắn đi vào tầng ba Thiên Trụ giới, ai ngờ hắn lại có thể chống lại được ảnh hưởng đi thẳng lên tầng thứ tư, sau đó lưu lại tu luyện.

Bên ngoài ba tháng thời gian, tầng thứ tư cũng đã qua mười năm.

Bỗng dưng quanh thân Truy Mệnh nổi lên dao động, dao động ngày càng kịch liệt, như núi lửa áp lực sắp phun trào.

- Oanh!

Rốt cục trong không gian dao động chừng vài giờ, khí tức trên người Truy Mệnh lập tức nổ tung.

Đồng thời thiên địa năng lượng nhanh chóng hội tụ.

Xuy xuy!

Hai thân ảnh lập tức xuất hiện, chính là Lục Lâm Thiên cùng Thái A.

- Sư phụ, Truy Mệnh hình như cần đột phá.

Thái A kinh ngạc hỏi.

- Tính ra đã mười năm thời gian, cũng nên đột phá rồi.

Lục Lâm Thiên quay đầu nói:

- Truy Mệnh đột phá Tuyên Cổ cảnh, ngươi cố gắng ở bên mà cảm ngộ, sau này sẽ có ưu đãi cho ngươi khi đột phá, cơ hội như vậy cũng là cơ duyên.

- Dạ!

Thái A gật đầu nhìn chăm chú vào Truy Mệnh.

Oanh!

Cũng đúng lúc này, khí tức cuồn cuộn tràn ra, khí tức nhanh chóng kéo lên.

Xu thế tăng lên tới đỉnh, đột nhiên bị bình chướng ngăn cản lại.

Cảm giác được tình huống, Lục Lâm Thiên lộ vẻ ngưng trọng cùng khẩn trương, siết chặt tay nói:

- Cố gắng một chút, cố gắng đột phá đi!

Đột nhiên trên người Truy Mệnh truyền ra âm thanh trầm đυ.c, khí thế gia tăng, giải khai bình chướng vô hình, kéo lên một lần nữa, khí tức dừng một lát mới chậm rãi bình ổn trở lại.

- Tuyên Cổ cảnh sơ giai!

Cảm giác được tình hình, Lục Lâm Thiên thầm thở ra một hơi nhẹ nhõm, khóe môi lộ ý cười.

Khi khí tức của Truy Mệnh hoàn toàn ổn định, chợt mở mắt, một đạo tinh quang thanh lục sắc thổi quét bắn ra.

Xuy xuy!

Tinh quang lóe sáng, sinh cơ run lên, sau đó dần dần thu liễm.

Truy Mệnh thở mạnh một hơi, bay lên bầu trời, nhịn không được hét lớn một tiếng, sóng âm cuồn cuộn, không gian rung động không ngớt.

- Chúc mừng đột phá Tuyên Cổ cảnh!

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nói.

- Đa tạ đoàn trưởng!

Ánh mắt Truy Mệnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, lập tức bay tới quỳ một gối cung kính hành lễ.

- Nghiêm trọng rồi, không cần đa lễ!

Lục Lâm Thiên nâng Truy Mệnh, nói:

- Ngươi đột phá đúng thời điểm, ta mới nhận được tin tức, Sơn mạch Thủy Tinh có biến!

- Minh linh quay trở lại rồi sao?

Ánh mắt Truy Mệnh sáng ngời nói:

- Diệt Hồn cũng tới đây!

Lục Lâm Thiên gật đầu:

- Là Minh linh, hẳn cũng có Diệt Hồn, chẳng qua việc này không đơn giản, Phá Vân quân đoàn nhất định đang chạy tới, thậm chí Phá Thổ có thể đi tới trước, vì phòng ngừa vạn nhất ta cũng sẽ đi, ngươi cùng Thái A suất lĩnh Hùng Phong quân đoàn đuổi theo sau là được rồi.

- Làm vậy quá nguy hiểm, một mình ngươi đi có chút không ổn, cũng không ai chiếu ứng, ta đã đột phá, chi bằng để ta đi cùng ngươi!

Truy Mệnh khẽ biến, nói.

Lục Lâm Thiên lắc đầu:

- Tuy rằng ngươi đột phá, nhưng nếu gặp Diệt Hồn vẫn nguy hiểm, một mình ta đi tốt hơn, yên tâm đi, nếu ta muốn chạy không ai đủ sức ngăn cản!

- Vậy ngươi cẩn thận một chút!

Truy Mệnh nghĩ nghĩ, đành gật đầu.

- Thái A, ngươi đuổi theo sau…Thái A…

Lục Lâm Thiên quay đầu, chợt nhìn thấy Thái A khoanh chân ngồi xuống, tựa hồ đã có lĩnh ngộ sau khi chứng kiến Truy Mệnh đột phá.

- Thái A hình như có lĩnh ngộ!

Truy Mệnh kinh ngạc nói.

- Nếu vậy tự ngươi mang theo người Hùng Phong quân đoàn theo sau, ta cùng Thái A đi Sơn mạch Thủy Tinh trước, tới lúc đó chúng ta tụ lại.

Lục Lâm Thiên nói:

- Không được hành động thiếu suy nghĩ, hết thảy chờ ta an bài làm việc.

- Dạ!

Truy Mệnh gật đầu.

Sưu sưu!

Hai đạo cầu vồng lướt qua chân trời, nháy mắt xuất hiện trên không.

Chương 4033: Thôn Hồn, Lục Hồn

Cầu vồng thu liễm, hai thân ảnh rơi xuống một đỉnh núi, một nam một nữ, nam là một trung niên khoảng hơn bốn mươi, toàn thân lộ ra khí tức băng hàn, đồng tử màu trắng như hàn băng, làm cho người ta nhìn vào giống như linh hồn bị đông lại, đóng băng ngàn dặm.

Nữ mặc áo xanh nhạt, khoảng hơn ba mươi, dung mạo thanh tú, đôi mắt long lanh lộ xem ra linh động phong vận.

- Hai vị tới thật nhanh, ta cũng vừa tới một hồi mà thôi.

Thân ảnh Phá Thổ xuất hiện trên đỉnh núi, nhìn hai người ôm quyền hành lễ:

- Băng tướng giả, Mục tướng giả!

- Phá Thổ đoàn trưởng, tin tức Diệt Hồn có mặt trong đội ngũ Minh linh đột kích có xác thực hay không?

Băng Thiên Lý hỏi.

Phá Thổ đáp:

- Hẳn là bên trong, lần này chúng ta phải cấp cho Minh linh một lần giáo huấn!

Băng Thiên Lý nghe vậy ánh mắt trầm xuống, lập tức ghé mắt nhìn nữ tử, khuôn mặt mang theo ý cười, như cực kỳ lấy lòng, nói:

- Mục sư muội, Diệt Hồn có tu vi Tuyên Cổ trung giai, cho dù ta cùng Phá Thổ đoàn trưởng động thủ cũng không nắm chắc đánh chết, cho nên lần này phải dựa vào sư muội.

- Chúng ta đi thôi!

Nữ tử nói, âm thanh thản nhiên, giống như cũng không quá nhiệt tình với Phá Thổ, thân ảnh chợt lóe đã biến mất tại chỗ.

Băng Thiên Lý cùng Phá Thổ đưa mắt nhìn nhau, lập tức bay theo sau, cũng không dám lộ ra thái độ gì trước mặt nữ tử.

Trong không gian, khắp nơi mông lung mờ ảo, bên trong một mảnh núi non, có vẻ cực kỳ tĩnh mịch, đưa mắt nhìn lại sinh cơ ảm đạm, nơi nơi như là một cõi chết.

Sưu sưu!

Vào lúc hoàng hôn, chỉ nghe có tiếng xé gió vang lên, ba thân ảnh từ xa bay tới.

Xuy xuy!

Ba thân ảnh lướt qua phía chân trời, thân ảnh xinh đẹp đi phía trước bỗng dưng ngừng lại, hai người phía sau bị dừng đột ngột thiếu chút nữa không thể ổn định.

Ba người này chính là Băng Thiên Lý, Phá Thổ cùng nữ tử áo xanh.

Nữ tử ổn định thân hình, ánh mắt nhìn chăm chú bốn phía, như đang quan sát điều gì, thấy vậy Băng Thiên Lý hỏi:

- Mục sư muội, làm sao vậy?

- Hẳn có Minh linh ở gần đây, khí tức thu liễm hoàn toàn, nhưng thu liễm càng kín đáo càng có thể cảm giác được dấu vết.

Ánh mắt nữ tử cảnh giác nhìn quanh, băng sương nói:

- Chẳng lẽ Minh linh chỉ biết lén lút thôi sao, trốn tránh tính thứ gì, có bản lĩnh thì xuất hiện đi!

- Kiệt kiệt!

Không gian xung quanh dao động, một âm thanh âm lệ truyền ra, một thân ảnh xuất hiện, khuôn mặt có chút khủng bố, như người lại như thú, toàn thân tản ra khí tức âm hàn, chính là Diệt Hồn.

- Là Diệt Hồn!

Sắc mặt Băng Thiên Lý cùng Phá Thổ đồng thời biến đổi, ánh mắt ngưng tụ nhìn chăm chú vào Diệt Hồn, lặng yên vây quanh hắn.

Ánh mắt Diệt Hồn liếc qua Băng Thiên Lý cùng Phá Thổ, ánh mắt run lên, hắc vụ lóe ra cực kỳ huyền ảo quỷ dị, cuối cùng nhìn chăm chú vào nữ tử, nói:

- Linh hồn lực thật lợi hại, quả thật là thuốc bổ thật tốt cho Phệ Hồn bộ tộc chúng ta!

- Linh Tinh của ngươi nhất định cũng có không ít ưu đãi với ta!

Nữ tử không chút lui nhường, âm thanh thản nhiên nói.

- Kiệt kiệt, nữ nhân miệng lưỡi bén nhọn, ta thích!

Diệt Hồn cười lạnh, đảo mắt nhìn ba người, nói:

- Chẳng lẽ các ngươi cho rằng chỉ ba ngươi là có thể làm gì được ta hay sao?

- Vậy ngươi thử xem sẽ biết!

Nữ tử lạnh lùng nói, khí tức ba người lập tức tập trung lên người Diệt Hồn.

- Được rồi, thử xem sẽ biết, nhưng ta thật không ngờ lần này lại có thu hoạch bất ngờ như thế!

Diệt Hồn cũng không khẩn trương, ngược lại cười lạnh khinh miệt, như mèo vờn chuột.

Không gian dao động, hai thân ảnh xuất hiện, hai cỗ khí tức âm hàn tràn ngập, đi tới bên người Diệt Hồn, khuôn mặt khủng bố không kém, đều là Minh linh cường giả.

- Kiệt kiệt, ba Tuyên Cổ trung giai a, linh hồn đại bổ, không tệ không tệ!

Hai Minh linh trôi nổi giữa không trung, ánh mắt nhìn ba người như nhìn con mồi.

- Lại là hai Tuyên Cổ trung giai, sao có tới ba người!

Sắc mặt ba người Băng Thiên Lý thật khó xem, bởi vì họ hoàn toàn không chiếm được ưu thế, căn bản không lấy được tiện nghi.

- Thôn Hồn, Lục Hồn, các ngươi mau động thủ đi, nữ nhân này giao cho ta!

Ánh mắt Diệt Hồn tràn ngập âm lãnh, khí tức tập trung bao phủ nữ tử áo xanh.

- Nguyên lai là hai người Thôn Hồn cùng Lục Hồn của Phệ Hồn bộ tộc!

Ánh mắt Băng Thiên Lý híp lại, bình thường vốn nghe nói về hai người này, là cường giả nổi danh trong Phệ Hồn bộ tộc, không nghĩ tới lần này gặp được, nhìn dáng vẻ lần này Phệ Hồn bộ tộc chuẩn bị còn đầy đủ hơn lần trước.

- Không xong, chỉ có thể liều mạng!

Sắc mặt Phá Thổ vô cùng khó xem, cúi đầu nhìn Băng Thiên Lý cùng nữ tử nói.

Thần sắc Phá Thổ ngày càng ngưng trọng, hắn đã biết Phệ Hồn bộ tộc đã có chuẩn bị, Thôn Hồn cùng Lục Hồn đều xuất động, kết cục trên vạn người của Phá Vân quân đoàn trong Sơn mạch Thủy Tinh thế nào liền có thể nghĩ, chỉ sợ đã dữ nhiều lành ít. Hắn nguyên bản còn muốn nhân cơ hội đánh chết Diệt Hồn, hiện tại là chuyện không thể nào.

- Hành sự tùy theo hoàn cảnh, nếu không ổn thì lập tức thối lui, nhiều cường giả Phệ Hồn bộ tộc đồng thời xuất hiện, nhất định có mưu đồ khác, chúng ta phải nhanh chóng thông tri quân bộ, việc này nhất định là không bình thường!

Ánh mắt nữ tử tràn ngập sát ý nhìn ba người Diệt Hồn, âm thanh thản nhiên nói.

- Kiệt kiệt, còn muốn lui sao, đã tới thì cũng đừng đi!

Diệt Hồn vừa dứt lời, chân giẫm hư không, thân ảnh bạo lướt về hướng nữ tử, nháy mắt đã xuất hiện trước người nàng, một đạo trảo ấn ngưng tụ, năng lượng âm hàn lan tràn, đánh thẳng vào gáy ngọc của nữ tử.

- Gïếŧ!

Lục Hồn cùng Thôn Hồn đồng thời lướt ra nhanh như chớp, thân ảnh như điện, từng đạo công kích âm hàn như sấm đánh oanh thẳng tới.

- Hừ!

Nữ tử lạnh lùng hừ một tiếng, thân ảnh như quỷ mị tránh né, trong tích tắc tránh được trảo ấn đánh tới, cổ tay chấn động, một đạo chưởng ấn mang theo khí tức nóng cháy xuyên thủng hư không, lập tức vỗ về hướng Diệt Hồn.

- Kiệt kiệt, có chút bổn sự!

Diệt Hồn cười lạnh, một đạo quang vụ tối đen va chạm vào chưởng ấn.

Oanh!

Hai cỗ năng lượng đυ.ng nhau, hào quang tán phát chói mắt, thân hình hai người bị kình khí đẩy lui.

Oanh oanh!

Bốn người Lục Hồn, Thôn Hồn, Băng Thiên Lý cùng Phá Thổ vừa va chạm liền lui, kình khí khủng bố chấn động không gian vặn vẹo.

Xuy lạp lạp…

Bốn người lại xông vào nhau, trong tích tắc đã giao thủ hơn mười chiêu, năng lượng trầm đυ.c không ngừng vang vọng.

Chẳng qua sau mười chiêu Phá Thổ dần dần rơi xuống hạ phong, cùng là Tuyên Cổ trung giai, cũng có không ít thủ đoạn, nhưng Thôn Hồn lại không yếu, dần dần có thể ngăn chặn được hắn.

- Mục sư muội, mau xuất toàn lực!

Băng Thiên Lý hét lớn, khí tức hàn băng khởi động, cả không gian tràn ngập băng tuyết, bông tuyết lả tả rơi xuống.

Oanh!

Nữ tử lại cùng Diệt Hồn va chạm một chưởng, thân hình xinh đẹp bứt ra, ngọc bích run lên, trong tay xuất hiện một trường tiên xích hồng sắc.

Chương 4034: Tam Linh Phệ Hồn

Trường tiên xích hồng sắc giống như nham tương lưu động, tràn ngập một loại khí tức cực nóng khủng bố.

- Đây là…Viêm Hỏa Huyền Hồng Tiên!

Nhìn thấy trường tiên nóng cháy trong tay nữ tử, sắc mặt Diệt Hồn nhất thời đại biến, cảm giác được khí tức cực nóng khủng bố trên trường tiên, ánh mắt nhất thời ngưng trọng lên.

Ở trong Thương Khung chiến trường, Thiên La minh còn mạnh hơn Thương Khung minh một ít, trong chuyện này mọi người cũng biết, nguyên nhân trọng yếu là bởi vì Thiên La minh lấy Thiên Sinh linh vật cùng Minh linh tộc làm chủ yếu, ở trong thiên phú cao hơn nhân tộc cùng thú tộc của Thương Khung minh.

Bất quá ưu thế như vậy cũng không xem là áp đảo, bởi vì nhân tộc cùng thú tộc cũng có vô số thủ đoạn bất phàm, tỷ như nhân tộc có không ít bảo vật linh khí, có thể ngăn chặn Minh linh tộc.

Diệt Hồn nhìn thấy trường tiên đỏ đậm trong tay nữ tử, nhất thời liền nghĩ tới một món đồ linh khí, Viêm Hỏa Huyền Hồng Tiên, nghe đồn tiên linh khí này là dùng một gốc cổ thụ sinh trưởng dưới đáy núi lửa vô số năm tháng tên Viêm Hỏa Tinh Đằng luyện chế, Viêm Hỏa Tinh Đằng cũng đã sinh ra linh trí, cuối cùng bị cường giả biến thành linh khí.

Theo Diệt Hồn biết, Viêm Hỏa Huyền Hồng Tiên tiếng tăm lừng lẫy, có thể áp chế âm minh khí tức trời sinh của Minh linh bộ tộc, đạt tới áo nghĩa linh khí đỉnh, có hi vọng tiến vào thông linh bảo khí, không ít cường giả Minh linh tộc đã chết dưới Viêm Hỏa Huyền Hồng Tiên, bởi vậy trong Thiên La minh thường nhắc tới nó.

- Đi!

Nữ tử quát lớn một tiếng, trường tiên đỏ đậm cuồn cuộn khởi động khí tức cực nóng, làm không gian biến thành đỏ rực, không khí bị thiêu đốt thành sương mù bốc cao, hơi nước trong không gian đều nháy mắt bị thiêu hủy sạch sẽ.

Hưu!

Trường tiên lướt ra, xuyên thủng không gian, xảo quyệt cực điểm đâm thẳng tới cổ họng Diệt Hồn, khí tức nóng bỏng khởi động, đem hắc vụ lan tràn xung quanh Diệt Hồn thiêu hủy.

- Đáng chết!

Khí tức nóng bỏng không tầm thường, làm Diệt Hồn cảm thấy nguy hiểm, thực lực nữ tử đạt tới Tuyên Cổ trung giai đỉnh phong, lại có thêm Viêm Hỏa Huyền Hồng Tiên, hắn cũng không dám đối kháng.

Trong tích tắc Diệt Hồn giẫm mạnh hư không, thân ảnh bao phủ hắc vụ cuồn cuộn, ngay lúc trường tiên xuyên tới trước người, thân ảnh tránh thoát, trường tiên lướt qua đem tàn ảnh của hắn xuyên thủng thành hư vô.

Xuy!

Diệt Hồn hiểm hiểm tránh được một chiêu, thân hình tránh thoát cách đó không xa, sắc mặt khó xem, bàn tay huy động, trong thiên địa thẩm thấu ra năng lượng âm hàn hắc vụ dùng tốc độ kinh người hội tụ, linh hồn năng lượng cuồn cuộn khởi động, ngưng tụ thành một thanh quỷ đầu đại đao thật lớn chấn động lòng người.

- Ô ô…chi chi…oa oa…

khí tức hủy diệt phóng thích, làm linh hồn người run rẩy, vô số Hồn Anh dữ tợn rít gào, hắc vụ cùng chất nhầy màu đen liên tục tràn ra.

- Vạn Quỷ Phệ Hồn Đao!

Diệt Hồn đạp không đứng lơ lửng, bàn tay nắm chặt đại đao, sau tiếng hét lớn bổ tới, đao mang đi qua, khe không gian lặng yên hiện lên, vùng trời biến thành thiên hôn địa ám.

- Viêm Hỏa Diệt Hồn!

Nữ tử thấy thế ánh mắt trầm xuống, trường tiên vũ động, nóng cháy kinh khủng đột nhiên bùng nổ, trường tiên run lên, mang theo vô số tàn ảnh đánh lên quỷ đầu đại đao.

Ô ô!

Nham tương cuồn cuộn dâng tràn, sinh sôi phá hủy không gian, bao trùm lên quỷ đầu đại đao.

Xuy lạp lạp…

Đại đao chỉ giằng co trong nháy mắt, sau đó nứt vụn thành từng khúc, vô hình trung nhận lấy áp chế.

Hưu!

Đại đao phá nát, trường tiên lao tới trước người Diệt Hồn, xé rách hắc vụ đánh thẳng vào người hắn.

Trong mắt Diệt Hồn lộ vẻ kinh hãi, thiên địa năng lượng khởi động, thân ảnh liên tục lui ra sau, cuối cùng mới thoát thân ra ngoài.

Phốc!

Chẳng qua khi thân hình Diệt Hồn vừa ổn định, chợt phun máu tươi, xem tình hình hẳn đã nếm một ít thiệt thòi.

- Thôn Hồn, Lục Hồn, nữ nhân này có linh khí có thể áp chế ta, mau dựa theo kế hoạch thứ hai làm việc.

Diệt Hồn hét lớn một tiếng, thủ ấn lại ngưng kết.

Oanh oanh!

Cùng một thời gian, Lục Hồn cùng Thôn Hồn lại oanh kích tới, sau đó nhanh chóng lui về bên cạnh Diệt Hồn.

Ba người trao đổi ánh mắt, nhất thời sóng vai cùng đứng thẳng, bước chân bước ra cước bộ huyền ảo, khí tức âm hàn khủng bố trào ra, thiên địa rung động không ngớt.

- Phệ Hồn bộ tộc có một loại trận pháp hợp kích, có thể tăng lên uy lực cực cao, ba người này tính toán liên thủ, Băng sư huynh, hai ngươi nhanh giữ chân bọn hắn một lát, tận lực đừng cho bọn hắn thành công, ta cần một chút thời gian!

Nữ tử dứt lời, trường tiên run lên, nguyên lực dâng tràn như hồng thủy, truyền vào trong Viêm Hỏa Huyền Hồng Tiên.

- Liều mạng!

Băng Thiên Lý cùng Phá Thổ cắn răng, quanh thân bao phủ cương khí nhanh như chớp lao về hướng ba người Diệt Hồn, năng lượng khủng bố phút chốc tuôn tràn.

- Hồn Linh Ngưng Liên!

Ba người Diệt Hồn hét lớn, trong hắc vụ mênh mông cuồn cuộn bỗng dưng truyền ra tiếng ma sát, vô số sợi xích tối đen phá không bay ra.

Ô ô…

Trên dây xích vang lên tiếng quỷ khóc thần hào, làm người dựng đứng tóc gáy, năng lượng khủng bố không ngừng thổi quét.

- Trấn Băng Ấn!

Băng Thiên Lý hét lớn một tiếng, hàn băng thấu xương hình thành hàn băng ấn cực lớn hiện phía chân trời.

- Sơn Hà Ấn!

Phá Thổ biến hóa thủ ấn, xung quanh đất rung núi chuyển, khe nứt lan tràn, một đạo hoàng mang chưởng ấn kéo dài qua phía

chân trời.

Hai đạo ấn quyết va chạm cùng vô số xích sắc, không gian khựng lại, năng lượng khủng bố tán ra bốn phía, âm thanh quỷ khóc thần hào vang vọng hoàn vũ.

Phốc!

Thân hình hai người Phá Thổ cùng Băng Thiên Lý bay ngược ra ngoài, miệng phun máu tươi, cương khí phá nát, sắc mặt trắng bệch một mảnh, ánh mắt lộ vẻ hoảng sợ.

- Tam Linh Phệ Hồn!

Trong hắc vụ cuồn cuộn, vô số xích sắt cũng biến mất, một pho tượng kềnh càng lập tức hiện thân.

Pho tượng cao chừng trăm trượng, ba đầu sáu tay, ba cái đầu cực lớn, sáu con mắt dữ tợn phát ra hàn mang màu đỏ hung lệ, toàn thân có chất lỏng màu đen ghê tởm chảy xuống, thiên địa lặng yên biến hóa, tựa như cửu u địa ngục, làm linh hồn người run rẩy.

Chi chi…ô ô…

Ba cái đầu há mồm rít gào, âm thanh như lệ quỷ, chất nhầy gay mũi khó ngửi nhỏ xuống, cả thiên địa mịt mù tăm tối, năng lượng quỷ dị vô cùng tận lan tràn.

- Năng lượng thật mạnh, ba người này liên thủ thúc giục bí pháp Phệ Hồn bộ tộc, chỉ sợ đủ đối kháng Tuyên Cổ cảnh cao giai!

Khuôn mặt Băng Thiên Lý trắng bệch, ánh mắt ngưng trọng khó xem, lần này vốn định chiếm cứ chút tiện nghi, không nghĩ tới gặp phải chuyện như vậy.

- Chúng ta mắc bẫy rồi, tiểu tử Lục Lâm Thiên khẳng định biết Phệ Hồn bộ tộc sẽ không bỏ qua, đồng thời sẽ xuất binh xâm phạm, cho nên mới cố ý giao ra Sơn mạch Thủy Tinh, nói thế nào nơi này cũng là địa bàn Thương Khung minh, dưới tình huống bình thường Thiên La minh cũng sẽ không đại động can qua, cho nên chuyện này nhất định là không bình thường!

Sắc mặt Phá Thổ trắng bệch, thoạt nhìn càng thêm âm trầm, tới thời điểm này hắn đã đoán ra sự tình, lần này Phệ Hồn bộ tộc xuất động ba Tuyên Cổ trung giai, thật sự không quá bình thường.

- Trước giải quyết các ngươi nói sau, xem như thu hoạch ngoài ý liệu, dùng linh hồn của các ngươi giúp thực lực chúng ta tiến thêm một bước!

Pho tượng dữ tợn hét lớn, hai cánh tay xuyên thủng không gian bay ra, năm ngón tay gấp khúc như quỷ trảo hướng Phá Thổ cùng Băng Thiên Lý xé rách vỡ áp xuống.

- Hai người lui ra!

Một tiếng quát thanh thúy vang lên, khí tức nóng cháy kinh khủng bỗng dưng bộc phát, một đoàn hỏa cầu khổng lồ cuồn cuộn thổi quét, mặt ngoài như có vô số thái dương lấm tấm nổ tung, nháy mắt xuyên qua không gian xuất hiện trước hai đạo quỷ trảo.

Xuy xuy!

Hai quỷ trảo lập tức bị ngăn cản, trong mơ hồ muốn thối lui, vô số sương khói bay lên, không gian bị thiêu hủy sạch sẽ.

Chương 4035: Phệ Hồn Khốn Linh trận

- Viêm Hỏa Huyền Hồng Tiên tuy rằng lợi hại, có thể áp chế khí tức trên người chúng ta, nhưng hiện tại còn chưa đủ!

Diệt Hồn âm lệ hét lớn một tiếng, bốn tay còn lại đồng thời run lên, bốn đạo chưởng ấn âm hàn phá không bay ra.

Đồng thời từ trong miệng ba quỷ đầu phun ra năng lượng ngập trời, như ba đầu cự long màu đen từ trong thâm uyên lao ra, trong khoảnh khắc rơi lên hỏa cầu khổng lồ phía trước.

Xuy lạp lạp…

Hỏa cầu bộc phát, dung nham trào ra, vô số xúc tu duỗi ra như vật sống, không ngừng va chạm cùng ba đạo năng lượng cự long màu đen đánh tới.

Oanh long!

Kình khí nóng cháy cùng năng lượng âm hàn dây dưa, hóa thành quang hồ tiêu tán, núi non xung quanh bị lan tới, nhất thời san thành bình địa, không gian hỗn loạn không cách nào nhìn thấy rõ.

- Không nghĩ tới Mục sư muội đã tới trình độ này, chỉ sợ sắp đặt chân Tuyên Cổ cao giai đi!

Băng Thiên Lý nhìn giữa không trung, ánh mắt chớp động.

Ánh mắt Phá Thổ ngưng trọng, thì thào nói:

- Nếu Mục tướng giả không thể đối kháng, chúng ta phiền toái lớn!

- Lấy một địch ba, chỉ sợ là rất khó, mặc dù Mục sư muội có Viêm Hỏa Huyền Hồng Tiên, nhưng cũng chỉ ở cấp độ Tuyên Cổ trung giai.

Trong mắt Băng Thiên Lý cũng ngưng trọng.

- Chúng ta bị mắc bẫy chắc rồi, đều do tiểu tử Lục Lâm Thiên, lần này bị tiểu tử kia hại thảm, hắn nhất định đã làm ra chuyện gì chọc giận Phệ Hồn bộ tộc, lại làm cho Phá Vân quân đoàn thay hắn thừa nhận Phệ Hồn bộ tộc trả thù, đồ khốn!

Phá Thổ chửi ầm lên, hiện tại ngẫm lại cũng bắt đầu hiểu rõ, nghe khẩu khí của ba người Diệt Hồn có thể biết một ít, mục tiêu của Diệt Hồn không phải hắn mà là người khác, nghĩ tới nghĩ lui ở gần bên cũng chỉ có Hùng Phong quân đoàn, hơn nữa cũng chỉ có Lục Lâm Thiên mới có thực lực làm Phệ Hồn bộ tộc hưng sư động chúng như vậy.

- Phá cho ta!

Tiếng hét lớn âm lệ truyền ra, cự vật do ba người Diệt Hồn ngưng tụ mở to miệng, ba đạo năng lượng cuồn cuộn như vẫn thạch va chạm vào hỏa cầu phía trước.

Phanh phanh phanh!

Chỉ trong khoảnh khắc, hỏa cầu lập tức nổ tung, hỏa viêm khủng bố nóng cháy như biển lửa thổi quét mở ra, vạn vật hóa thành hư vô.

Phốc!

Biển lửa dần tiêu tán, một tiếng phốc truyền ra, thân ảnh nữ tử áo xanh bay ngược ra ngoài, miệng phun máu tươi, Viêm Hỏa Huyền Hồng Tiên quấn quanh thân hình, dung nham lưu động, ngăn cản hàn khí xâm nhập vào người.

Đặng đặng…

Cự vật cũng lui lại mấy bước mới ổn định lại thân hình cao lớn.

- Mục sư muội, ngươi thế nào rồi?

Băng Thiên Lý lập tức lao tới, ánh mắt ngưng trọng hỏi.

Xuy xuy!

Viêm Hỏa Huyền Hồng Tiên thu liễm trong tay, thân hình nữ tử đứng lơ lửng, khóe môi hiện vết máu, ánh mắt ngưng trọng nói:

- Ba người này liên thủ, ta không thể đối kháng, nơi này cách quân bộ quá xa, cường giả cũng không kịp cứu viện, chúng ta nhất định phải lập tức thối lui!

- Không thể lui, nếu chúng ta đi, vô số đệ tử Phá Vân quân đoàn sẽ thi cốt vô tồn!

Sắc mặt Phá Thổ ngưng trọng, hắn biết rõ nếu hắn rời đi, Phá Vân quân đoàn cũng không giữ được, đệ tử tinh anh phỏng chừng không ai chạy thoát, cắn răng nói:

- Ta không thể ném bỏ nhiều đệ tử như vậy không lo!

- Lưu lại chỉ là muốn chết, nếu ngươi không đi thì không còn kịp rồi, lưu được núi xanh sợ gì không củi đốt, chúng ta có chết cũng vô ích, sau này nghĩ biện pháp báo thù!

Băng Thiên Lý nhíu mày, trầm giọng nói:

- Chúng ta không còn lựa chọn nào khác, lần này trúng kế nặng như vậy!

- Lục Lâm Thiên chết tiệt, hại vô số đệ tử Phá Vân quân đoàn lâm cạm bẫy, ta sẽ không để yên cho hắn!

Phá Thổ giận quát một tiếng, không biết có phải do bị tức hay không, khí huyết cuồn cuộn phun ra máu tươi, lập tức cắn răng nói:

- Chúng ta đi, thù này nhất định phải báo, Phệ Hồn bộ tộc, lão tử không để yên cho các ngươi!

Ba người gật đầu, định rời đi, lần này gặp phải ba cường giả Phệ Hồn bộ tộc liên thủ, chỉ đành phải chạy trối chết.

- Kiệt kiệt, ba đầu tạp ngư, không để lại linh hồn của các ngươi, các ngươi nghĩ còn có thể đào thoát hay sao.

Sáu con mắt của cự vật như mèo vờn chuột hài hước nhìn ba người Phá Thổ, quỷ đầu ở giữa quát:

- Phệ Hồn Khốn Linh trận!

Bỗng dưng thiên địa run lên, khí tức âm hàn vô cùng vô tận thẩm thấu, bên trong thiên địa lướt ra chín đạo quang trụ tối đen, như phóng ra từ trong vực sâu cửu u, thiên địa nhất thời đất rung núi chuyển.

Oanh oanh oanh…

Chín đạo năng lượng nổ tung, hội tụ cùng nhau, ánh sáng bị cắn nuốt sạch sẽ, cả không gian biến đổi, giống như đi vào chốn cửu u địa ngục, xương trắng dày đặc, máu tanh nhập mũi, âm hàn thấu xương, sát khí tràn ngập.

- Trời muốn diệt chúng ta rồi, Phệ Hồn Khốn Linh trận, ba tên này sao biết Phệ Hồn Khốn Linh trận, đây là bảo vật của Phệ Hồn bộ tộc, sao xuất hiện trong tay ba người này!

- Phệ Hồn Khốn Linh trận từng cắn nuốt mấy ngàn vạn sinh linh Thương Khung minh chúng ta trong Thương Khung chiến trường, hung vật này là trọng bảo Phệ Hồn bộ tộc, vì sao lại nằm trong tay ba người Diệt Hồn!

Lúc này trong lòng ba người Phá Thổ thật sự sợ hãi, hung vật này hung danh hiển hách, không biết đã có bao nhiêu Tuyên Cổ cảnh táng thân bên trong, họ thật sự vô cùng lo lắng.

- Việc này không tầm thường, chẳng lẽ số lượng Tinh Thạch Thế Giới trong Sơn mạch Thủy Tinh đã bị Minh linh hay biết sao, bằng không sao lại xuất động ba Tuyên Cổ trung giai, cho dù biết rõ số lượng cũng không tới nỗi vận dụng Phệ Hồn Khốn Linh trận như vậy a!

Sắc mặt nữ tử trắng bệch, làm lòng người thương tiếc vô cùng.

Nữ tử ngưng trọng quay đầu hỏi:

- Băng sư huynh, rốt cục là chuyện gì xảy ra, bên này nhất định đã xảy ra chuyện gì đó, bằng không tại sao Phệ Hồn bộ tộc lại xuất động đội hình như vậy, bọn hắn cũng phải lo lắng bị chúng ta xuất động đại quân đối phó chứ, nơi này bọn hắn cũng không có bao nhiêu người, sẽ không quá mức trêu chọc chúng ta như vậy!

- Ta cũng không biết xảy ra chuyện gì, rất có thể chúng ta đều bị Lục Lâm Thiên đùa giỡn, đồ khốn kia lần này hại chết chúng ta!

Băng Thiên Lý siết chặt hai tay, tức giận nghiến răng, lần này bị hại chỉ sợ dữ nhiều lành ít, thậm chí cho tới bây giờ bọn họ cũng không biết là nguyên nhân gì khiến mình bị vây công, còn mang tới hung vật như Phệ Hồn Khốn Linh trận.

- Thật không nghĩ tới Băng Thiên Lý này phải chết ở đây, Phá Thổ, lần này ta thật bị ngươi làm hại!

Băng Thiên Lý cười khổ nhìn Phá Thổ nói.

- Băng Thiên Lý, ngươi đừng trách ta, ta không hại ngươi, ngươi chỉ vì lòng tham, nếu ngươi không tham cũng không hợp tác với ta, ta cũng tham nếu không ta không rơi tới nông nỗi này, nhưng ta tham vì Phá Vân quân đoàn, Phá Thổ này không thẹn với lương tâm, ta phải tìm tư nguyên làm lớn mạnh quân đoàn, như vậy có thể giúp đệ tử giảm bớt thương vong trong Thương Khung chiến trường, ta khác với ngươi!

Phá Thổ trầm giọng nói.

Băng Thiên Lý khựng lại, nói:

- Ta tham, là vì mình, khi Truy Hồn còn tại thế ngươi muốn cùng ta liên thủ thu lấy Sơn mạch Thủy Tinh, ta đều không đồng ý, sau khi hắn chết Hùng Phong quân đoàn xem như bị diệt, ta mới đáp ứng ngươi, ta cũng không thẹn với lương tâm, chỉ vì muốn tiến thêm một bước. Nếu ta có thể đột phá Tuyên Cổ cao giai, hôm nay cũng không rơi vào tình trạng như thế này!

Phá Thổ nói:

- Chúng ta bị hại đều là vì tiểu tử Lục Lâm Thiên âm hiểm, tiểu tử đó âm độc vô cùng, không nghĩ tới ta tính toán đủ mặt nhưng vẫn bị tính kế!

Phá Thổ dừng một chút, cười khổ nói:

- Nhưng tiểu tử đó cho rằng ta muốn nuốt Hùng Phong quân đoàn, cũng không biết tuy ta không hòa thuận với Truy Hồn, nhưng từng kề vai chiến đấu, Hùng Phong quân đoàn không còn, ta chỉ muốn cho bọn hắn chút bảo hộ mà thôi, Sơn mạch Thủy Tinh cũng không thể tiện nghi cho Minh linh, đây là chuyện nhất cử lưỡng tiện, sau nhìn thấy thực lực tiểu tử kia không tệ cho nên không có ý nghĩ tiếp tục nhúng tay Hùng Phong quân đoàn, thật không nghĩ tới lại bị tiểu tử kia đùa giỡn như thế!

- Các ngươi cũng đừng tiếp tục oán giận nữa, chuẩn bị liều mạng đi!

Nữ tử nhìn chằm chằm phía trước nói.

Chương 4036: Lấy một địch ba

- Kiệt kiệt, ba Tuyên Cổ trung giai, lần này xem như lập công ngoài dự tính, kiệt kiệt!

Cự vật dữ tợn di động, nháy mắt xuất hiện trước mặt ba người Phá Thổ.

- Chuyện cho tới bây giờ chúng ta chỉ có liều mạng, phải chết cũng phải nhổ răng bọn chúng, tự bạo Hồn Anh cũng không thành toàn bọn hắn!

Nữ tử nghiến răng, đã lộ ra ý nghĩ liều chết.

- Liều mạng!

Băng Thiên Lý cùng Phá Thổ cắn răng gật đầu, ánh mắt hiện lên ý liều chết, ở trong Thương Khung chiến trường họ cũng đã thân kinh bách chiến, đối mặt loại tình huống như vậy họ cũng biết mình không còn lựa chọn nào khác, chỉ phải liều mạng đánh một trận tử chiến.

- Đã rơi vào Phệ Hồn Khốn Linh trận, các ngươi còn có tư cách gì liều mạng với chúng ta, buồn cười đám nhân loại ngu xuẩn!

Ba quỷ đầu lớn tiếng cười to, sáu tay cùng động, lệ quỷ trong không gian đại trận kêu to, dữ tợn phóng thẳng về hướng ba người.

- Liều mạng!

Băng Thiên Lý hét lớn một tiếng, nguyên lực cùng áo nghĩa cuồn cuộn tràn ra, ba người đồng thời công kích thẳng về hướng ba quỷ đầu dữ tợn.

Ô ô…

Ba quỷ đầu không hề tránh né, há mồm đem ba đạo công kích cắn nuốt như đang nuốt thuốc bổ.

- Tại sao lại quỷ dị như vậy!

Chứng kiến một màn này, ba người Phá Thổ nghẹn họng nhìn trân trối.

Phanh phanh phanh!

Đồng thời ba đạo chưởng ấn vỗ thẳng lên thân hình ba người Phá Thổ.

Phốc!

Ba người căn bản không chút sức phản kháng, thân hình bị đánh bay, càng thêm tổn thương.

Xuy!

Ngay khi thân hình ba người bị đẩy lui, bên trong không gian quỷ dị bỗng dưng xuất hiện vô số xích sắt tối đen.

Hưu hưu…

Âm thanh lệ quỷ xèo xèo rít vang, xích sắt quấn quanh ba người, đem cả ba trói buộc giữa không trung.

- Không tốt, chúng ta bị trói mất rồi, nguyên lực không thể vận dụng, thật sự quỷ dị!

Năng lượng quỷ dị nhập vào thân hình, ánh mắt ba người lập tức đại biến, trong mắt lộ vẻ sợ hãi.

- Kiệt kiệt, ba nhân loại vô tri, các ngươi quá xem thường trọng bảo Phệ Hồn Khốn Linh trận của Phệ Hồn bộ tộc chúng ta, ở trong này, các ngươi muốn tự bạo cũng không có cơ hội, hiện tại giao ra linh hồn các ngươi đi!

Quỷ vật to lớn dữ tợn cười to, nhìn ba người Băng Thiên Lý bị trói buộc như nhìn con mồi.

- Mạng ta xong rồi!

Trong lòng ba người Phá Thổ sản sinh tuyệt vọng, lần này xem như đã tới đường cùng.

- Linh hồn ba Tuyên Cổ trung giai, một người phân một phỏng chừng đủ cho thực lực chúng ta tiếp tục tiến thêm một bước.

Ba quỷ đầu đưa mắt nhìn nhau, ba cánh tay chợt động vươn về hướng ba người Phá Thổ.

Xuy!

Đúng ngay lúc này, không gian dao động quỷ dị, quỷ vật nhất thời dừng bước, ánh mắt đại biến nhìn chăm chú khắp bốn phía.

- Trong không gian này còn có nhân loại thứ tư!

Cuối cùng ánh mắt quỷ vật nhìn chằm chằm vào một chỗ hư không, nơi đó có dao động, tựa hồ muốn đem năng lượng xung quanh cắn nuốt sạch sẽ, khí tức vô cùng bá đạo dần dần lan tràn.

- Còn có người sao?

Ba người Phá Thổ lập tức nhìn qua phương hướng kia.

- Chú ý, là tiểu tử đó, là tiểu tử đó ở bên trong!

Âm thanh Diệt Hồn lớn tiếng truyền ra, hắn không cách nào quên được khí tức vô cùng bá đạo kia, lần trước hắn đã bị thương dưới cỗ khí tức bá đạo này.

Xuy!

Trong không gian hôn ám, một thanh y nhân chậm rãi hiện ra, mỗi bước đi không gian xung quanh đều run lên, hết thảy năng lượng đều lặng yên biến mất.

- Là tiểu tử Lục Lâm Thiên, tiểu tử khốn kiếp kia tại sao cũng ở trong Phệ Hồn Khốn Linh trận!

Sắc mặt Phá Thổ nổi giận, nhưng kinh ngạc lại nhiều hơn, Băng Thiên Lý cùng nữ tử cũng vô cùng nghi hoặc.

- Thôn Hồn, Lục Hồn, chính là tiểu tử này đã giết thiếu chủ, tên này quái dị, tu vi Niết Bàn cảnh cao giai nhưng thực lực không kém ta!

Diệt Hồn lớn tiếng nói, sát ý tràn ngập, đây mới là mục tiêu mà bọn hắn đang chờ đợi liệp sát.

- Giết tiểu tử này đi!

Quỷ vật nhất thời hét lớn, thân hình khổng lồ xuyên qua không gian, chỉ nháy mắt đã lao về hướng Lục Lâm Thiên, năng lượng âm hàn tập kích thẳng tới.

- Bát Hoang Thiên Địa quyết – nhất quyết Thôn Thiên Thế - một quyền chấn bát hoang!

Một tiếng quát thản nhiên vang lên, ánh mắt Lục Lâm Thiên vừa ngước lên, thanh y lay động, sát ý ngập trời, chỉ nháy mắt khí tức bá đạo lăng tuyệt thổi quét hư không, bước lên một bước, vung quyền chợt động, một đạo quyền ấn vặn vẹo hư không bay ra.

- Tam Hồn Đoạn Linh Trảo!

Sáu cánh tay kềnh càng cùng động, năng lượng khủng bố phun ra, không gian quỷ khóc thần hào, năng lượng hội tụ thành quỷ trảo cực lớn, cửu u tử khí lan tràn, sinh cơ hoàn toàn biến mất.

Hai đạo công kích khủng bố lập tức va chạm, kình khí bắn ra, vô số khe không gian tối đen xuất hiện, thiên địa không gian sụp đổ, bắt đầu nổ tung, giống như diệt thế!

- Thực lực thật mạnh, đây là thực lực chân chính của Lục Lâm Thiên hay sao!

Băng Thiên Lý cùng Phá Thổ đưa mắt nhìn nhau, trong mắt rung

động.

Đặng đặng…

Một thân ảnh bật lui ra sau, đứng cách ba người Phá Thổ không xa, sắc mặt thoáng tái nhợt, trên người đã bao trùm một tầng kim sắc khải giáp.

Quỷ vật cũng không nhúc nhích bao nhiêu, chẳng qua khóe môi quỷ vật hiện ra chất lỏng màu xanh nhạt, tràn ngập mùi vị gay mũi khó ngửi, khí tức dao động không ít.

- Cô cô…

- Lục Lâm Thiên chỉ đánh một chiêu đã làm ba người Diệt Hồn bị thương!

Nhìn thấy một màn này, ba người Phá Thổ đều hít sâu một hơi.

Lục Lâm Thiên lăng không đứng lơ lửng, ánh mắt ngưng trọng, sau khi hắn cắn nuốt Linh Tinh của Ám Linh, tu vi không tiến thêm nhưng thực lực tăng cường, vừa rồi sử dụng nhất quyết của Bát Hoang Thiên Địa quyết, xem như là xuất động toàn lực, nhưng vẫn chưa làm gì được ba người Diệt Hồn, chân khí trong cơ thể sôi trào, hắn cũng bị thương, nhưng do hắn đã mạnh mẽ ngăn chặn mà thôi.

Kỳ thật Lục Lâm Thiên đã sớm tới nơi này, định làm ngư ông thủ lợi, nhưng không nghĩ tới lần này Phệ Hồn bộ tộc xuất động ba Tuyên Cổ trung giai, còn có đại trận lợi hại sớm bố trí xung quanh, làm cho hắn cũng bị liên lụy rơi vào trong đại trận.

- Ngao!

Sau thoáng suy tư ngắn ngủi, huyết quang chợt lóe, Huyết Lục hiện xa, mang theo long ngâm chém ra ba đao, ba đạo kim huyết sắc đao mang xé ra khe không gian tối đen chợt biến mất.

Chi chi…

Âm thanh lệ quỷ kêu rên vang vọng, xích sắt trói buộc ba người Phá Thổ đều đứt vỡ, cả ba người lập tức khôi phục tự do.

- Lục Lâm Thiên, lần này bị ngươi hại thảm, nếu không phải ngươi…

Phá Thổ vừa thoát trói buộc đã lao về hướng Lục Lâm Thiên.

- Tự các ngươi xem trọng chính mình, ta không có thời gian đi che chở các ngươi, nếu không nể tình đều là nhân tộc, ta cũng chẳng muốn quản, về phần ta hại các ngươi, căn bản là không cần phải nhắc tới, nếu không phải các ngươi đánh chủ ý với Hùng Phong quân đoàn trước, cũng sẽ không bị nhốt ở đây!

Lục Lâm Thiên liếc mắt nói.

Phá Thổ vừa định ra tay nghe vậy sực tỉnh nhớ tới tình cảnh của mình, nhất thời im tiếng, ánh mắt của Lục Lâm Thiên làm trong lòng hắn phát lạnh.

- Ngươi là Lục Lâm Thiên sao, ba người này rất lợi hại, ngươi cẩn thận một chút!

Mục tướng giả nhìn Lục Lâm Thiên, ngưng trọng nhắc nhở.

- Tiểu tử này quả nhiên quỷ dị, không ngờ có thể vô thanh vô tức xuất hiện trong Phệ Hồn Khốn Linh trận!

Trong mắt quỷ vật lộ vẻ kinh ngạc nói.

- Tiểu tử này nhất định đã sớm ẩn núp xung quanh đây, vì vậy mới xuất hiện trong trận, có thể ẩn núp dưới sự thăm dò của chúng ta, thủ đoạn không kém!

- Đừng nói nhảm, tiểu tử này nhất định phải chết!

Diệt Hồn nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, ánh mắt âm trầm nói:

- Tiểu tử, ta đã nói cả Phệ Hồn bộ tộc sẽ không bỏ qua ngươi, hôm nay ngươi nhất định phải chết!

Chương 4037: Một kích toàn lực

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt tràn ngập sát ý, nói:

- Hôm nay ngươi cũng không sống được đâu, mạng của Truy Hồn phải lấy Linh Tinh của ngươi đền lại!

- Tiểu tử, đây là Phệ Hồn Khốn Linh trận, ngươi chết chắc rồi, bản thân ta muốn xem ngươi lại có bổn sự gì!

Diệt Hồn quát một tiếng, phất tay, quỷ đầu dữ tợn lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

- Duệ Kim hồn đao!

Huyết Lục ra tay, đao mang xé không, lập tức đem quỷ đầu bổ thành hắc vụ cuồn cuộn.

Ô ô…

Trong thiên không trống rỗng toát ra mấy quỷ đầu lao về hướng Lục Lâm Thiên, từng tiếng kêu thê lương làm linh hồn đau đớn, khí tức trong không gian làm ba người Phá Thổ phải dùng hết lực lượng bảo vệ cho chính linh hồn của mình.

- Quỷ Mộc hồn đao!

Huyết Lục lại bổ ra, lục quang nở rộ, đao mang phá không xoay quanh bầu trời, lập tức hóa thành mấy đạo đao mang lục sắc xuyên thủng mấy quỷ đầu dữ tợn đang lao tới.

Răng rắc…

Quỷ đầu lập tức nổ tung, biến mất bên trong không gian quỷ dị.

- Ám Ma Phân Thân bí pháp!

Khi đạo Quỷ Mộc hồn đao tiêu tán, quanh thân Lục Lâm Thiên trào ra cỗ hào quang quỷ dị, thân hình chia thành ba thân hình giống nhau như đúc, chẳng qua hai thân hình trong đó không có Thanh Linh khải giáp như bản thể.

- Linh hồn phân thân sao, tại sao lại có hai đạo?

Ba người Diệt Hồn cùng ba người Phá Thổ đều lộ vẻ kinh ngạc.

Chỉ nháy mắt hai đạo phân thân bay ra, phân thân bên trái hai tay hiện lên bốn hư ảnh thanh long bạch hổ chu tước huyền vũ, cuối cùng hội tụ thành một đạo quang đoàn không lớn lắm.

Không gian trầm xuống, bốn đạo thú ảnh truy đuổi chạy chồm, nhưng bên ngoài quang đoàn lại là một mảnh bình tĩnh, không có chút năng lượng dao động, nhưng trong mơ hồ làm mọi người cảm giác được có cỗ khí tức càng thêm khủng bố lan tràn, điều này làm linh hồn mọi người run rẩy, vô thanh vô tức lan tràn…

Cùng lúc đó phân thân bên phải ngưng kết thủ ấn, quanh thân kim quang đột nhiên rạng rỡ, hư không gần như sụp đổ, tiếng sấm sét nổ vang, khí tức xa lạ vô cùng tận lan tràn, nương theo sau thiên uy hạo hãn, cuồn cuộn không ngớt.

- Tại sao lại như vậy, kỳ quái thật!

Động tĩnh làm sắc mặt Diệt Hồn đại biến, hắn có thể cảm giác được bên trong đại trận đối phương vẫn có thể ngưng tụ công kích. Lại không giống như những người khác khi bị khốn trong trận, liền bị áp chế, loại hiện tượng này hắn chưa từng gặp bao giờ.

- Tiểu tử này quỷ dị, tựa hồ đang ngưng tụ công kích, Phệ Hồn Khốn Linh trận cũng không thể ngăn chặn được hắn, mau toàn lực giải quyết hắn!

Thôn Hồn hét lớn.

- Mau xuất toàn lực!

Ba quỷ đầu dữ tợn cùng quát, sáu tay cùng động, thủ ấn không ngừng ngưng kết, năng lượng hắc vụ âm hàn bao trùm, trong khoảnh khắc chiếm lĩnh cả bầu trời, đem cả quỷ vật mà ba người ngưng tụ bao phủ luôn bên trong.

- Phệ Hồn Quỷ Ảnh!

Tiếng hét vang vọng, năng lượng âm hàn lập tức ngưng tụ thành một đầu quỷ vật cực lớn, năng lượng kinh khủng tràn ra uy áp vỡ áp khiến linh hồn ba người Phá Thổ đau đớn, không ngừng kêu khổ.

- Ba người Diệt Hồn đã vận dụng lực lượng cuối cùng!

- Lục Lâm Thiên giống như đang chuẩn bị lá bài tẩy!

- Không biết Lục Lâm Thiên có thể đối kháng ba người hay không, đó là ba Tuyên Cổ trung giai a!

Ánh mắt ba người Phá Thổ nhìn chằm chằm cuộc chiến, thậm chí không dám nháy mắt.

Lục Lâm Thiên xuất hiện, một chiêu đánh bị thương ba người Diệt Hồn, làm ba người cảm giác được tia hi vọng, cũng không muốn dập tắt hi vọng kia.

- Tứ Thần quyết!

- Thời Không Lao Ngục!

- Ngao!

- Hống!

- Cô!

- Gru!

Hai phân thân đồng thời nhảy ra, đều đồng loạt công kích.

Chỉ một thoáng kim quang rạng rỡ, thú minh vang vọng chấn động màng tai, hư ảnh thanh long, bạch hổ, chu tước, huyền vũ chạy chồm, liên tục rít gào, lao thẳng về hướng quỷ đầu dữ tợn.

Cùng lúc đó một đạo kim sắc thủ ấn cuồn cuộn thiên uy phá không vỗ xuống.

Oanh long!

Hư không nứt vụn từng khúc, cả không gian nhất thời run rẩy, thiên địa năng lượng đều bị ngăn cách bên ngoài.

- Đây là thủ đoạn gì, tiểu tử kia sao có thể làm được!

Ba người Phá Thổ rung động, khí tức kia khiến cho họ chỉ muốn phủ phục xuống.

Ô ô…

Cùng một lúc quỷ đầu khổng lồ phát ra tiếng kêu rên vang vọng không gian, mở to miệng, năng lượng âm hàn cuồn cuộn dâng lên, nghênh tới.

Hai cỗ năng lượng khủng bố đồng thời va chạm lẫn nhau, từng tiếng vang âm bạo kịch liệt, kinh thiên động địa như sấm sét.

Oanh long long!

Không gian run rẩy, chỉ thấy bốn hư ảnh dị thú nổ tung, vô số hào quang kích tán, kim sắc thủ ấn hạ xuống, rơi lên đầu cự vật, tiếng nổ trầm đυ.c liên tục vang lên khiến người choáng váng…

Không gian xung quanh quỷ đầu đã sớm phá nát, liên tục sụp đổ thành không gian động sâu, năng lượng gợn sóng khủng bố hóa thành quang hồ thổi quét.

Xuy!

Hai đạo phân thân lập tức quay về trong bản thể Lục Lâm Thiên, năng lượng khủng bố thổi quét, bản thể chợt động, hoàng mang chói mắt, trong đôi mắt hiện lên hào quang hắc bạch sáng ngời, Huyết Lục run lên, bỗng nhiên phóng thích hào quang chói mắt:

- Âm Dương Phách Đao quyết!

- Oanh long!

Huyết Lục chém xuống, hư không sụp đổ, tiếng sấm sét vang dội, hư không nổi lên sóng to gió lớn, nương theo sau cỗ thiên uy hạo đãng, cuồn cuộn không ngớt, một đạo đao mang lập tức rơi lên quỷ đầu.

Đao mang rơi xuống, không gian chợt an tĩnh lại, quỷ đầu giống như không hề bị ảnh hưởng.

Đặng đặng!

Ngược lại thân hình Lục Lâm Thiên bị đẩy lui, mỗi khi lui một bước sắc mặt càng trắng bệch, chợt phun máu tươi.

- Thật mạnh!

- Nguyên lai hắn đã mạnh tới loại tình trạng này!

Phá Thổ nhìn Lục Lâm Thiên, khóe miệng co quắp, thở ra một hơi lạnh.

Răng rắc!

Quỷ đầu rốt cục có động tĩnh, khí tức run lên, tràn ngập từng khe nứt, khoảnh khắc nổ tung.

Oanh oanh!

Quỷ đầu nổ tung, ba thân hình bay ngược ra ngoài, chất lỏng gay mũi phun trào.

Xuy xuy!

Thân hình ba người đột nhiên quỷ dị biến mất, chỉ lưu lại tiếng rống thê lương của Diệt Hồn:

- Tiểu tử, ngươi trốn không thoát đâu, cho dù ngươi đánh bại chúng ta thì thế nào, đây là Phệ Hồn Khốn Linh trận, dù mài ngươi cũng đủ làm ngươi phải chết!

- Ngươi thế nào, có bị thương nặng lắm không?

Nữ tử áo xanh chợt lóe đi tới bên cạnh nhìn Lục Lâm Thiên vội hỏi.

Lục Lâm Thiên thu liễm Thanh Linh khải giáp cùng Huyết Lục, lấy đan dược bỏ vào miệng, nói:

- Còn chưa chết được!

- Lần này chúng ta đều gặp phiền toái rồi!

Hai người Băng Thiên Lý cùng Phá Thổ đều đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, Băng Thiên Lý nói:

- Chúng ta bị nhốt trong trận, chỉ sợ dù có tu vi Tuyên Cổ cao giai cũng đừng mong ra ngoài, kết quả có thể nghĩ!

- Các ngươi có chết hay không ta không biết, nhưng ta không chết được!

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn hắn nói, lại nhìn không gian xung quanh, ánh mắt mơ hồ dao động, giống như rất hiếu kỳ.

- Lục Lâm Thiên, chẳng lẽ ngươi có biện pháp phá vỡ Phệ Hồn Khốn Linh trận hay sao?

Ánh mắt Phá Thổ nhất thời sáng ngời, hỏi:

- Nếu ngươi có thể phá trận, ân oán giữa chúng ta xóa bỏ!

- Giữa chúng ta không ân, nhưng có không ít oán, có đồng ý bỏ qua hay không là do ta, mà không phải do ngươi!

Lục Lâm Thiên liếc mắt nói.

Chương 4038: Vật đại bổ

Ánh mắt Phá Thổ sửng sốt, lập tức ảm đạm, cũng không phản bác, thực lực của đối phương đã chứng minh hết thảy.

- Các hạ, ta là tướng giả liên minh quân bộ Mục Hân Nhiên, không biết ngươi có cách nào phá vỡ Phệ Hồn Khốn Linh trận này hay không, mặc kệ giữa ngươi cùng họ có ân oán gì, nhưng hiện tại chúng ta đều cùng ở trên một chiếc thuyền, đứng trên đại nghĩa chúng ta đều là nhân tộc, có ân oán gì đại khái đợi ra ngoài tiếp tục giải quyết, nếu ngươi có cách phá trận, muốn chúng ta tương trợ thì chúng ta sẽ toàn lực ứng phó!

Nữ tử áo xanh nhíu mày nói, trong mắt mang theo tia chờ mong.

- Liên minh quân bộ.

Lục Lâm Thiên đánh giá nữ tử, lập tức cười nói:

- Các ngươi còn giúp được gì, hẳn là không còn chút lực tái chiến đi.

Nói tới đây, Lục Lâm Thiên cảnh giác nhìn quanh bốn phía.

Nghe được lời hắn, ba người Phá Thổ cũng không nói thêm lời nào, lúc này tình huống của họ đích thật là như thế, không còn lực tái chiến, căn bản không thể giúp đỡ được gì.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng tụ, như cảm giác được gì, nói:

- Phệ Hồn Khốn Linh trận lại động!

- Tiểu tử, ở trong Phệ Hồn Khốn Linh trận, ngươi chờ chết đi, linh hồn của các ngươi nhất định là vật trong bàn tay chúng ta!

Âm thanh âm lệ của Diệt Hồn truyền ra, không gian run lên, âm thanh quỷ khóc thần hào lần thứ hai vang vọng.

- Phiền toái!

Sắc mặt ba người Băng Thiên Lý trắng bệch ngưng trọng.

- Đích thật là đại trận không tầm thường, hẳn hội tụ không ít năng lượng tàn hồn của sinh linh còn có sát khí, hơn nữa có Phệ Hồn bộ tộc bí pháp, uy lực đúng là không tệ.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên không trung, khóe môi cười thâm ý, nói:

- Chẳng qua nếu là chủ nhân chân chính khống chế, uy lực nhất định rất mạnh, người ngoài cần khống chế phát huy ra uy lực có hạn, ta nói có đúng không?

- Tiểu tử ngươi có chút ánh mắt, bên trong này có mấy ngàn vạn tàn hồn nhân tộc các ngươi, về phần Hồn Anh tự nhiên đã trở thành đại bổ vật giúp thực lực Phệ Hồn bộ tộc chúng ta tiến bộ, tuy chúng ta khống chế không thể thúc giục ra toàn bộ uy lực, nhưng muốn đối phó ngươi cũng đã đủ rồi.

Âm thanh Diệt Hồn có chút kinh ngạc, giống như không ngờ Lục Lâm Thiên có thể hiểu rõ được ảo diệu của đại trận.

- Vậy sao, không phải là của ngươi, cho nên có biến cố cũng không nằm trong lòng bàn tay của ngươi!

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng.

- Trâng tráo, muốn chết!

Diệt Hồn quát lạnh một tiếng, trên không trung vang lên âm thanh bá bá, bên trong hắc vụ cuồn cuộn bỗng dưng trống rỗng xuất hiện vô số xích sắt tối đen.

Hưu hưu…

Vô số xích sắt vang ra tiếng xèo xèo chói tai lao thẳng về hướng bốn người Lục Lâm Thiên.

- Đến đây đi!

Lục Lâm Thiên hờ hững nói, khẽ ngẩng đầu, một đạo tử kim lưu quang bay ra khỏi ấn đường, sát khí thao thiên ngập trời bạo tuôn, sát khí cùng khí huyết sát âm hàn lan tràn, như gió bão thổi quét khuếch tán tràn tới.

- Không biết mùi vị ra sao!

Đại Hồn Anh cảm giác được năng lượng tàn hồn ập tới, đã sớm muốn lao ra, giờ phút này vừa ra ngoài, thân hình lập tức bành trướng biến thành khổng lồ trăm trượng, há mồm khẽ hấp, vô số xích sắt tối đen bị Đại Hồn Anh cắn nuốt.

- Hương vị tựa hồ không tệ!

Thân hình cao lớn thu liễm, Đại Hồn Anh đạp không đứng lơ lửng, tựa hồ cảm nhận được điều gì, nhất thời lao thẳng vào chỗ sâu trong.

- Ô ô…xèo xèo…

Trong hư không nháy mắt trào ra vô số quỷ vật dữ tợn, như ác quỷ hướng Đại Hồn Anh đánh tới.

- Ha ha, đại bổ vật, đến đây đi!

Đại Hồn Anh ha ha cười, khí tức khủng bố phóng thích, há mồm không ngừng cắn nuốt.

Xuy lạp lạp…

Những nơi Đại Hồn Anh đi qua, hư không lung lay sắp đổ, khí tức hủy diệt giống như gió lốc thổi quét khắp cả chân trời.

- Tại sao lại như vậy, sao tiểu tử này không e ngại Phệ Hồn Khốn Linh trận!

- Không có khả năng, xảy ra chuyện gì!

Tận sâu trong hư không, ba người Diệt Hồn hoảng hốt kinh hô.

Một màn này làm ba người Phá Thổ cũng nghẹn họng nhìn trân trối, không dám tin vào ánh mắt của mình.

- Nếu muốn sống thì đi theo ta!

Bản thể Lục Lâm Thiên lên tiếng, lập tức thả người bay theo Đại Hồn Anh.

Sưu sưu!

Ba người Băng Thiên Lý làm sao còn dám chậm trễ, vội vàng theo sát bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Trong không gian hôn ám, cho dù có Đại Hồn Anh mở đường phía trước, nhưng vẫn có năng lượng âm hàn cuồn cuộn làm linh hồn run rẩy tràn tới, khiến ba người Phá Thổ đều bị ảnh hưởng.

Ước chừng sau nửa canh giờ, thân hình Đại Hồn Anh xuất hiện trước một mảnh hắc vụ cuồn cuộn, khóe môi hiện lên ý cười.

Bản thể Lục Lâm Thiên cùng ba người Băng Thiên Lý lập tức hạ xuống bên cạnh.

- Khí tức này thật mạnh, linh hồn khó thể thừa nhận!

Nhìn thấy không gian hắc vụ, ba người Băng Thiên Lý đã bị ảnh hưởng cực lớn.

- Các ngươi ở lại đây chờ ta đi, thực lực của các ngươi còn chưa vào được bên trong!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, bản thể lướt ra, lam mang nóng cháy bao phủ quanh thân, thân hình chui vào trong hắc vụ cuồn cuộn.

Tư tư…

Hắc vụ vừa va chạm lam mang nóng cháy, lập tức toát ra sương khói hóa thành tro tàn, Đại Hồn Anh liền đi theo sau bản thể.

Bên trong hắc vụ, quanh thân Lục Lâm Thiên lan tràn khí tức nóng cháy khủng bố, thân ảnh chợt lóe phá không lao đi, sương khói cuồn cuộn tràn ngập, bên trong hắc vụ không ngừng vang lên âm thanh tiếng kêu rên thê lương.

Chỉ sau một lát, hắn đã xuất hiện trong khu vực âm phong từng trận, quỷ khóc thần hào.

Giữa không trung có một đồ án hình tròn huyền ảo, đồ án có chín cạnh, vô số bí văn huyền ảo phức tạp phát ra hào quang tối đen chói mắt, giao tiếp nhau giữa trung gian, năng lượng linh hồn bàng bạc tràn ngập, dao động không ngừng cuồn cuộn tràn ra.

- Linh hồn dao động thật mạnh, đây là trận giác rồi, không nghĩ tới còn có thu hoạch bậc này, chuyến đi này không tệ!

Khóe môi bản thể cùng Đại Hồn Anh đều lộ ra nụ cười giống nhau như đúc.

Hô lạp!

Bản thể lướt ra, trong lòng bàn tay hiện lên lam quang, nhiệt độ kinh khủng lan tràn trong không gian, lam quang hóa thành hỏa viêm lam sắc như dung nham đem linh hồn năng lượng nằm trung ương đồ án bao phủ.

Xuy xuy!

Linh hồn năng lượng như cảm nhận được điều gì kiêng kỵ nhất, vội vàng lùi bước, căn bản không dám tiếp xúc lam viêm.

- Cắn nuốt!

Thân hình Đại Hồn Anh xuất hiện trong lam viêm, từ lòng bàn tay tràn ra cỗ lực lượng hấp xả, rơi lên trên năng lượng linh hồn.

Linh hồn năng lượng còn mạnh hơn Đại Hồn Anh, nhưng bị lam viêm áp chế lại thêm khí tức của Đại Hồn Anh, căn bản không thể phản kháng, cũng không thể giãy thoát ra ngoài…

- Tiểu tử này là Niết Bàn cảnh cao giai sao, như thế nào lại mạnh như vậy, ba chúng ta liên thủ còn bị thương!

Trong hư không hôn ám, Thôn Hồn nói, vẻ rung động trong mắt còn chưa biến mất.

- Tiểu tử đó nhất định có lai lịch lớn, nếu là hậu bối Cổ tộc, lần này chúng ta lập công lớn!

Lục Hồn nói.

- Hẳn là không phải, tiểu tử đó tên Lục Lâm Thiên, trong hai đại liên minh cùng Cổ tộc Thượng Thanh thế giới không có Lục gia, hẳn không phải người Cổ tộc.

Thôn Hồn suy tư một lúc nói:

- Chẳng lẽ tiểu tử kia là giới trẻ tuổi nổi bật của hai đại liên minh sao, nhưng hẳn không có ai mạnh như vậy a.

- Mặc kệ tiểu tử đó là ai, hắn chết chắc rồi!

Ánh mắt Diệt Hồn trầm xuống, nghi ngờ nói:

- Nhưng tại sao tiểu tử đó lại chạy tới khu vực trung tâm, còn không e ngại bị Phệ Hồn Khốn Linh trận công kích.

- Đi khu vực trung tâm chính là muốn chết, ở trong đó công kích cực mạnh, thậm chí cả chúng ta cũng khó tới gần.

Thôn Hồn nói.

Ánh mắt Diệt Hồn mơ hồ lo lắng, nói:

- Nhưng chúng ta cũng không thể rình xem là chuyện gì xảy ra, bởi vì chúng ta còn chưa thể hoàn toàn luyện hóa Phệ Hồn Khốn Linh trận!

Chương 4039: Đại trận đổi chủ

Lục Hồn nói:

- Ở trong Phệ Hồn Khốn Linh trận còn xảy ra được chuyện gì hay sao, cho dù Lục Lâm Thiên có bổn sự Thông Thiên cũng không thể thoát thân, đủ vây khốn hắn tới chết, hiện tại cũng đã qua mấy canh giờ, nói không chừng bọn hắn cũng đã bị đánh chết bên trong cũng chưa biết chừng.

- Không có khả năng, nếu bọn hắn bị đánh chết, chúng ta có thể cảm giác được.

Thôn Hồn nói.

- Không đúng, khu vực trung tâm đã xảy ra biến cố, ta cảm giác được cảm ứng giữa ta cùng Phệ Hồn Khốn Linh trận ngày càng yếu ớt.

Diệt Hồn như cảm nhận được điều gì, sắc mặt đại biến.

- Không thể nào, khu vực trung tâm sao có thể có chuyện gì phát sinh!

Sắc mặt Lục Hồn lập tức ngưng trọng, Phệ Hồn Khốn Linh trận do Diệt Hồn tạm thời nắm trong tay, vì vậy đối với cảm ứng của Diệt Hồn, Lục Hồn đương nhiên sẽ không hoài nghi.

- Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, thủ đoạn của tiểu tử đó vô cùng quỷ dị, vạn nhất…

Khuôn mặt Diệt Hồn ngưng trọng tới cực hạn.

Bên trong chỗ đồ án, bản thể Lục Lâm Thiên đã thối lui sang một bên bảo hộ, trong lòng bàn tay Đại Hồn Anh trào ra hấp lực, suốt vài giờ cắn nuốt đã đem năng lượng linh hồn cắn nuốt chỉ còn lại cỡ ngón tay, lập tức run lên, cỗ linh hồn lực cuối cùng cũng bị cắn nuốt.

Phốc!

Trong thiên địa, cũng không biết trong không gian nào, bên trong một chỗ hôn ám âm hàn, mật thất tràn ngập khí tức âm trầm, một Minh linh lão giả đột nhiên phun ra chất lỏng gay mũi khó ngửi, sắc mặt trắng bệch, một tiếng quát âm lệ chói tai truyền ra:

- Đồ khốn, rốt cục là ai hủy diệt linh hồn ấn ký của ta, là ai chiếm Phệ Hồn Khốn Linh trận của ta…

Hô!

Trên khuôn mặt Đại Hồn Anh lộ ra biểu tình thỏa mãn, cỗ linh hồn lực kia mạnh mẽ tới mức đủ giúp thực lực hắn tiến bộ mảng lớn, hơn nữa vừa rồi cắn nuốt quỷ vật tàn hồn, đó đều là đại bổ vật…

Phốc!

Trong không gian hôn ám, khí tức âm hàn tán đi không ít, Diệt Hồn đột nhiên lại phun ra chất lỏng gay mũi, sắc mặt đại biến:

- Không tốt, trong trận xuất hiện biến cố, đạo linh hồn ấn ký của ta bị tiêu hủy!

- Tại sao lại như vậy?

Nghe vậy Lục Hồn cùng Thôn Hồn ngưng trọng nói:

- Chẳng lẽ là do Lục Lâm Thiên hay sao?

- Đoán đúng rồi, chính là ta!

Âm thanh lạnh lùng truyền ra, thân ảnh Lục Lâm Thiên trống rỗng xuất hiện, khóe môi hiện ý cười, lãnh đạm tới mức làm lòng người bất an.

- Lục Lâm Thiên, Phệ Hồn Khốn Linh trận đã thế nào, làm sao ngươi biết chúng ta ở đây?

Diệt Hồn không quan tâm thương thế trên người, lập tức hỏi, ở một mức độ nào đó mà nói đại trận quan trọng không thua kém thiếu chủ, nếu đại trận xảy ra sự tình, hắn cũng không cần trở về, bởi vì sau khi về hắn cũng phải chết không nghi ngờ.

- Ta biết các ngươi ở đây, bởi vì Phệ Hồn Khốn Linh trận đã bị đổi chủ!

Lục Lâm Thiên thản nhiên cười, ánh mắt lộ vẻ trêu tức.

Nghe vậy thân hình Diệt Hồn run lên, hấp tấp nói:

- Phệ Hồn Khốn Linh trận đổi chủ, lời này của ngươi có ý tứ gì?

Lục Lâm Thiên lãnh đạm cười nói:

- Ý tứ là từ nay về sau Phệ Hồn Khốn Linh trận thuộc về ta, việc này còn phải cảm tạ các ngươi hậu đãi, ta chỉ đành không khách khí tiếp nhận!

- Cái gì, điều đó không có khả năng, điều này sao có thể, đại nhân bố trí linh hồn ấn ký, ngươi căn bản không thể tiêu hủy!

Ba người không thể tin được, đều lắc đầu, nhưng ánh mắt lại không thể không tin tưởng, lúc này sự thật tựa hồ đã nói rõ hết thảy.

- Linh hồn ấn ký đích xác không kém, làm cho ta mất không ít công phu, nhưng đối với ta lại không có bao nhiêu tác dụng, nhưng còn làm cho ta được lợi ích không ít, linh hồn chẳng những hữu dụng với Minh linh các ngươi, đối với ta cũng có hữu dụng.

Lục Lâm Thiên liếʍ liếʍ môi, như mãn nguyện nói:

- Phệ Hồn Khốn Linh trận đã đổi chủ, các ngươi tự mua dây buộc mình rồi, hiện tại muốn trốn cũng không thoát!

- Không xong, Phệ Hồn Khốn Linh trận đã thoát khỏi sự khống chế của chúng ta, hình như còn áp chế ngược lại chúng ta, thật sự đổi chủ rồi!

Ánh mắt Lục Hồn chớp động, vừa rồi hắn âm thầm nghĩ biện pháp, phát hiện vô dụng, đại trận thật sự đổi chủ.

Trong mắt Thôn Hồn cùng Diệt Hồn đều chớp động ngưng trọng, hai người lập tức phát hiện biến cố, bây giờ muốn chạy cũng trốn không thoát, từ vị trí thợ săn biến thành con mồi.

- Tiểu tử, ta cũng không tin ngươi làm được gì chúng ta, với thực lực của chúng ta căn bản là không khả năng, ta xem ngươi cũng là nỏ mạnh hết đà, chân chính liều mạng ngươi càng thêm thảm!

Khuôn mặt Diệt Hồn càng thêm khủng bố, nói:

- Nhất định phải đoạt lại Phệ Hồn Khốn Linh trận, liều mạng với tiểu tử này, bằng không chúng ta đều phiền toái!

- Liều mạng!

Hai người Lục Hồn cùng Thôn Hồn đều gật đầu, ánh mắt tràn ngập hung lệ.

- Gïếŧ!

Cả ba đồng loạt khởi động hắc vụ cuồn cuộn, mang theo năng lượng âm hàn nồng đậm bao trùm về hướng Lục Lâm Thiên.

- Diệt Hồn, lúc trước nếu không phải sợ bại lộ thực lực, ngươi đã chết trong Sơn mạch Thủy Tinh, hiện tại ba ngươi cũng giống nhau, chân chính muốn đối phó các ngươi chỉ như với con kiến mà thôi!

Trong tích tắc, chỉ thấy quanh thân Lục Lâm Thiên nổi lên dao động, thẳng tắp đẩy lui công kích của ba người Diệt Hồn, một đạo lưu quang lướt ra khỏi ấn đường, lam quang lan tràn, cả không gian tràn ngập cỗ khí tức nóng cháy.

Cả ba người Diệt Hồn lập tức ngẩng đầu, chỉ thấy một phân thân xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Trên phân thân tràn ra lam quang, toát ra hỏa viêm màu lam, mơ hồ tràn ngập khí tức cổ xưa lan tràn khắp cả thiên địa xung quanh.

- Tuyên Cổ cảnh cao giai, linh hồn phân thân này là Tuyên Cổ cao giai!

Vừa nhìn thấy khí tức trên người phân thân, sắc mặt ba người Diệt Hồn như tro tàn.

- Các ngươi ở trước mặt ta, lại tính là thứ gì!

Phân thân bước tới, lam viêm bành trướng, thân hình hóa thành một đạo hỏa viêm lam sắc khổng lồ, hỏa viêm cuồn cuộn biến thành biển lửa lam sắc, lặng yên nhanh chóng lan tràn.

Hô lạp lạp!

Hỏa viêm kéo dài qua chân trời, một tay vỗ xuống, như núi lửa buông xuống trên thân ba người Diệt Hồn.

- Chạy mau, mau!

Ba người Diệt Hồn liều mạng bỏ chạy, chỉ cảm thấy vô lực cùng tuyệt vọng, căn bản không thể đối kháng.

Ba người muốn chạy trốn nhưng không thể đào thoát, thủ ấn hỏa viêm cuồn cuộn theo tới, nhiệt độ bao phủ cả không gian, trong lòng tràn đầy tuyệt vọng.

Xuy xuy!

Hỏa viêm thủ ấn cuồn cuộn đem ba người bao vây bên trong.

Ba người ngẩng đầu, chỉ thấy hỏa viêm há to miệng đem cả ba cắn nuốt, hết thảy không cách nào phản kháng.

Cắn nuốt xong ba người, thân hình hỏa viêm cự nhân mới thu liễm, nhiệt độ xung quanh luôn khủng bố, vẫn chưa hoàn toàn tiêu tán sạch sẽ.

Lục Lâm Thiên nhếch môi cười, không hổ là Thái Cổ U Minh viêm Tuyên Cổ cao giai đỉnh phong, thực lực mạnh mẽ khủng bố. Vừa đem ba người cắn nuốt, chỉ chớp mắt đã luyện hóa thành hư vô, còn có thể gia tăng thêm thực lực.

- Rốt cục giải quyết!

Lục Lâm Thiên cười cười, phân thân quay vào thân hình, hiện tại còn chưa tới lúc bại lộ phân thân, sớm bại lộ một ngày thì càng thêm nguy hiểm ngày đó…

Chương 4040: Trăm vạn Minh linh

- Đã lâu như vậy rồi, không xảy ra chuyện gì chứ, ta phỏng chừng nơi này cũng không phải đất lành!

- Hi vọng không có việc gì, bằng không chúng ta xong rồi!

- Nơi này hẳn là trung tâm Phệ Hồn Khốn Linh trận, nguy hiểm lớn hơn rất nhiều!

Thấy đợi Lục Lâm Thiên đi vào vài giờ còn chưa đi ra, ba người Phá Thổ lo lắng, nhưng bọn họ không cách nào tới gần khu vực hắc vụ kia.

Xuy!

Không gian sau lưng ba người nổi lên dao động, ba người lập tức quay đầu nhìn lại, ánh mắt cảnh giác.

Khi nhìn thấy Lục Lâm Thiên, thần sắc ba người kinh nghi.

- Không có việc gì nữa rồi!

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói, lần này thu hoạch thật khá nhiều, tu vi ba Tuyên Cổ trung giai đủ giúp phân thân Thái Cổ U Minh viêm đạt được không ít ưu đãi.

Khống chế được Phệ Hồn Khốn Linh trận, đại trận này âm hàn quỷ dị, thích hợp cho Đại Hồn Anh luyện hóa, bởi vậy hắn giao cho Đại Hồn Anh sử dụng.

Lúc này Đại Hồn Anh đang dung hợp Phệ Hồn Khốn Linh trận, tới hiện tại hắn mới biết ba người Diệt Hồn còn chưa phát huy toàn bộ uy lực đại trận, nếu có thể hoàn toàn luyện hóa, có vô số diệu dụng, có thể công lẫn thủ, giá trị đủ so sánh với thông linh bảo khí.

- Không có việc gì?

Ba người Phá Thổ nhìn Lục Lâm Thiên, Phá Thổ hỏi:

- Lục Lâm Thiên, ba người Diệt Hồn còn ở trong trận, chúng ta làm sao thoát thân?

- Sau này không còn ba người Diệt Hồn tồn tại trên thế gian, đại trận này muốn đi ra thì đi ra!

Thân ảnh Đại Hồn Anh lập tức đi tới trước mặt ba người.

- Diệt Hồn bọn hắn…

Phá Thổ nghe vậy trợn tròn mắt nhìn Lục Lâm Thiên lại nhìn qua Đại Hồn Anh.

Lục Lâm Thiên nhìn Phá Thổ cùng Băng Thiên Lý, cười nhạt nói:

- Các ngươi còn nhớ rõ đã đánh cuộc chứ, ai giết Diệt Hồn, kẻ thua gia nhập quân đoàn của đối phương, sau này Phá Vân đổi tên là Hùng Phong đi!

- Ngươi…ngươi giết Diệt Hồn?

Ánh mắt Phá Thổ đại biến, mặc dù tận mắt nhìn thấy Lục Lâm Thiên đánh bại ba người Diệt Hồn, nhưng căn bản không thể tin hắn đánh chết được ba người.

- Ba người bọn hắn đã chết!

Lục Lâm Thiên lập tức nói:

- Đi ra ngoài trước đã, ba người Diệt Hồn phục kích các ngươi ở đây, người Phá Vân quân đoàn phỏng chừng khó tránh một kiếp!

- Không xong, hiện tại tinh anh Phá Vân quân đoàn hẳn đã tới Sơn mạch Thủy Tinh!

Sắc mặt Phá Thổ đại biến hô.

Xuy xuy…

Bên trong không gian hôn ám, trên một ngọn núi, Đại Hồn Anh đạp không đứng lơ lửng, từng đạo thủ ấn huyền ảo mang theo khí huyết sát âm hàn ngưng kết ngập trời.

Viễn không ầm ầm rung động, chín đạo lưu quang tối đen lướt tới như lưu tinh, cuối cùng bị Đại Hồn Anh vung tay, từ trong ấn đường một đạo đồ án cửu giác tràn ngập bí văn lướt ra, chín đạo lưu quang tối đen cuối cùng biến mất bên trong đồ án.

Ô ô…

Tiếng kêu rên thê lương vang vọng, đồ án lập tức thu liễm vào ấn đường Đại Hồn Anh, Đại Hồn Anh cũng quay về bản thể, muốn hoàn toàn luyện hóa Phệ Hồn Khốn Linh trận cũng cần một ít thời gian.

Ánh mắt ba người Phá Thổ nghẹn họng nhìn trân trối như gặp quỷ, lắp bắp:

- Ngươi…ngươi phản khống Phệ Hồn Khốn Linh trận của Phệ Hồn bộ tộc?

- Sao vậy, có vấn đề gì sao?

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn ba người, thân ảnh phá không bay đi, âm thanh truyền ra:

- Phía trước có không ít Minh linh, phỏng chừng đang vây công Phá Vân quân đoàn!

- Không tốt!

Ánh mắt Phá Thổ khó xem, bàn chân giẫm mạnh, nhất thời cấp tốc đuổi theo.

Băng Thiên Lý cùng Mục Hân Nhiên nhìn nhau, lập tức theo sau.

Trong dãy núi mở mang vô biên vô hạn, trên trăm tòa giá khôi lỗi trôi nổi trên bầu trời, năm vạn thân ảnh khí tức sắc bén dàn trận chờ đợi, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng.

Ô ô…

Khắp bốn phía, từng luồng năng lượng âm hàn nháy mắt phóng lên cao, mang theo u minh khí cùng âm thanh quỷ khóc thần hào quanh quẩn làm lòng người run lên.

Chỉ nháy mắt vô số thân ảnh Minh linh xuất hiện khắp bốn phía, rậm rạp, phong vân biến sắc, như dấu hiệu trước khi bão táp tiến đến.

Mấy vạn người bị vây khốn nhìn thấy Minh linh bao phủ khắp nơi, ước chừng phải trên trăm vạn Minh linh.

- Phong phó đoàn trưởng, chúng ta bị bao vây rồi, phỏng chừng trên trăm vạn Minh linh, chúng ta không phải là đối thủ!

- Rốt cục là chuyện gì xảy ra, trong Sơn mạch Thủy Tinh sao có nhiều Minh linh như vậy!

- Lần này xong đời, chúng ta không có cứu binh!

- Cho dù là có, chúng ta cũng không chống đỡ được thời gian dài như vậy!

- Im lặng, chuyện cho tới bây giờ chỉ đành hợp lại đánh một trận tử chiến, tận lực đào thoát!

Ánh mắt Phong Hỏa âm trầm khó xem vô cùng.

Trước mắt có ba Tuyên Cổ sơ giai, trên trăm Niết Bàn cảnh tu vi, thực lực như vậy căn bản khó thể đào thoát, bản thân hắn muốn trốn còn cửu tử nhất sinh, bởi vì ba Minh linhTuyên Cổ sơ giai đã tập trung lên người hắn.

- Gïếŧ, một tên cũng không buông tha!

- Gïếŧ sạch đám nhân loại này!

Sóng âm phóng lên cao, từng thân ảnh Minh linh như châu chấu quá cảnh lao thẳng về hướng Phá Vân quân đoàn, không chút do dự, từng đạo công kích hạ xuống.

- Liều mạng, giết!

- Minh linh chết tiệt, ta liều mạng với các ngươi!

Oanh long!

Sơn mạch Thủy Tinh đất rung núi chuyển, đối với Phá Vân quân đoàn, hiện tại chỉ còn bị tàn sát.

- A…

Nháy mắt tiếng kêu rên thê thảm vang vọng, âm thanh quỷ khóc thần hào, hội tụ thành sấm sét quanh quẩn giữa không trung.

Giờ khắc này Sơn mạch Thủy Tinh như địa ngục, sát khí ngập trời, làm thiên địa run rẩy.

- Minh linh đã bắt đầu công kích, chúng ta làm sao bây giờ?

Xa xa viễn không, có thêm vài vạn người bí mật ẩn núp, nhìn chiến trường phía trước, ánh mắt không ngừng lóe ra.

- Nhìn đội hình không dưới trăm vạn, người Phá Vân quân đoàn xong đời rồi, chúng ta thân là nhân tộc, không thể thấy chết mà không cứu, động thủ đi!

Trên núi, một lão giả tràn ngập sát ý, khí tức nóng cháy lan tràn, chính là đoàn trưởng Thiết Huyết quân đoàn Hàn Minh.

- Hàn đại ca, đoàn trưởng có lệnh, nhất định phải chờ hắn tới mới được, chúng ta không thể tự tiện hành động!

Truy Mệnh nói.

- Bây giờ là thời khắc phi thường, không quản được nhiều như vậy, tiếp tục không ra tay, Phá Vân quân đoàn sẽ gặp xui xẻo lớn!

Hàn Minh cắn răng phất tay nói:

- Thiết Huyết quân đoàn theo ta cứu viện!

Chương 4041: Đại quân chém giết

Sưu sưu…

Hàn Minh vừa dứt lời, người Thiết Huyết quân đoàn cùng động, khí tức thu liễm chợt phóng thích.

- Giết!

Hàn Minh hét lớn một tiếng, mấy vạn tinh anh Thiết Huyết quân đoàn đồng loạt lướt ra, bộc phát tiếng hét kinh thiên động địa, khí tức khởi động, núi non run rẩy, đội hình mấy vạn người lại như bao trùm đánh tới chiến trường phía trước.

- Ai!

Truy Mệnh than nhỏ, cắn răng nói:

- Người tu vi ngoài Niết Bàn cảnh theo ta tru diệt Minh linh, những người khác không được tùy tiện hành động!

Dứt lời, Truy Mệnh đạp không bay lên, lao thẳng tới trước. Hùng Phong quân đoàn chỉ còn lại mấy ngàn người, Truy Mệnh cũng không dám không để ý căn cơ của Hùng Phong quân đoàn. Niết Bàn cảnh ra tay nguy hiểm sẽ thấp hơn một ít, huống chi người Thiết Huyết quân đoàn đều là tinh anh, cường giả không ít, cứu viện Phá Vân quân đoàn không phải không có cơ hội.

- Có người cứu viện, chặn đứng bọn hắn, giết!

Trong Minh linh đại quân có tiếng hét lớn truyền ra, đội ngũ lao tới, ngăn chặn đường đi của Thiết Huyết quân đoàn.

- Giết!

Quanh thân Hàn Minh tràn ngập khí tức nóng cháy, dẫn đầu lao vào trong đội hình Minh linh, những nơi đi qua không gian đỏ đậm, không ít Minh linh hóa thành sương khói.

- Giết!

Mấy vạn người Thiết Huyết quân đoàn lộ ra sát ý, trong tay nắm chặt linh khí, lao thẳng vào trong đội ngũ Minh linh.

- Giết sạch nhân loại!

Trong khoảnh khắc sát phạt tràn ngập thiên địa!

- Giết sạch nhân loại, một tên cũng không buông tha!

Bên trong đại quân Minh linh, một lão giả khuôn mặt như mặt ngựa đạp không hét lớn, đối với hắn mà nói, những Minh linh còn chưa đạt tới Đại Đạo cảnh chẳng khác gì là vật hi sinh, chết bao nhiêu cũng không đau lòng.

- A…

Song phương tiếp xúc, nhất thời tiếng kêu thảm vang vọng, mùi máu tanh phóng lên cao, không ngừng có người rơi xuống.

- Hình như là người Thiết Huyết quân đoàn tới cứu viện chúng ta!

- Có cứu viện, mọi người xông lên a!

Đệ tử Phá Vân quân đoàn hầu như đã tuyệt vọng, bỗng dưng nhìn thấy có cứu binh, mừng rỡ liều mạng xông tới.

Phanh phanh phanh!

Vô số công kích va chạm nhau trên không trung, làm không gian phá hủy, kình khí khuếch tán.

Chẳng qua đối mặt trăm vạn Minh linh, nhân số hai quân đoàn chưa đầy một phần mười, vì vậy vẫn rơi vào hoàn cảnh xấu.

- Giết!

Tay áo Hàn Minh huy động, hỏa hệ áo nghĩa biến thành biển lửa, hoàn toàn phóng thích khí tức, trên trăm Minh linh nhất thời bị tiêu diệt.

- Không nghĩ tới Thiết Huyết quân đoàn cũng tới, lần này thu hoạch ngoài định mức a!

Một âm thanh âm lệ truyền ra, hàn băng khí thổi quét.

- Tuyên Cổ trung giai, hàn băng âm khí, ngươi là Hàn Hồn?

Cảm giác được khí tức, Hàn Minh nhíu mày, ánh mắt ngưng lại.

- Kiệt kiệt, Hàn Minh, chúng ta đã lâu không gặp!

Một thân ảnh áo xám xuất hiện, khuôn mặt âm trầm, khí tức như hàn băng, trên đầu có hai sừng không ngừng phóng xuất hàn băng khí.

- Đúng là đã lâu không gặp, để mạng lại!

Hàn Minh hét lớn một tiếng, khí tức nóng cháy tràn ngập, hướng Hàn Hồn thổi quét.

- Hàn Minh, mạng của ta ngươi cũng không có thực lực lấy, kiệt kiệt!

Hàn Hồn hét lớn, khí tức phóng thích, va chạm vào Hàn Minh, hét lớn:

- Người này giao ta đối phó, toàn lực ra tay, không buông tha nhân loại nào!

- Gïếŧ!

Phanh phanh phanh!

Thân ảnh Truy Mệnh đã sớm lướt vào trong đội ngũ Minh linh, mộc hệ áo nghĩa phóng thích, chặt đứt sinh cơ, không gian biến thành tĩnh mịch, vài Đại Đạo cảnh Minh linh lập tức bị đánh chết, Linh Tinh thu vào trong tay.

- Là Truy Mệnh, đã đột phá Tuyên Cổ cảnh, mau ngăn chặn hắn!

Ba Minh linhTuyên Cổ sơ giai có hai tên lướt động ngăn chặn trước người Truy Mệnh, người còn lại ngăn cản Phong Hỏa.

Hưu hưu…

Phanh phanh phanh!

- A…

Từng tiếng kêu thảm thiết, không ngừng có người rơi xuống, linh hồn bị rút đi, âm thanh kêu rên thê thảm vang vọng trên không, làm lòng người run rẩy, linh hồn rùng mình.

Phanh!

Thân ảnh Truy Mệnh vừa tách ra khỏi một Minh linh, thân hình bị đẩy lui.

Oanh!

Ngay lúc này một Minh linh nện xuống một quyền ngay sau lưng hắn, khí tức âm hàn trút xuống.

Phốc!

Truy Mệnh run lên, phun ra máu tươi rơi xuống đất.

- Truy Mệnh, ngươi vừa đột phá mà thôi, còn chưa phải là đối thủ của ta, chết đi!

Một lão giả Tuyên Cổ sơ giai hậu kỳ hét lớn, trảo ấn xé rách không gian vỗ xuống.

Hưu hưu…

- Hắn không chết được, nhưng hiện tại ngươi chết chắc rồi!

Ngay lúc này một âm thanh lãnh đạm vang lên, một đạo kim quang từ trên trời giáng xuống, quyền ấn xuyên thủng không gian, tiêu sát khí thổi quét thiên không.

Oanh!

Thân hình lão giả Minh linh lập tức bị oanh thành huyết vụ, Linh Tinh liền bị thanh y nhân thu vào trong tay.

- Là cường giả!

Một quyền đánh chết Tuyên Cổ sơ giai hậu kỳ, những Minh linh xung quanh nhìn thấy đều khựng lại, ở thực lực tuyệt đối, không có ai mà không sợ chết.

- Đoàn trưởng!

Truy Mệnh ngẩng đầu, trong mắt lộ ra ý cười.

- Đã tới chậm một ít!

Lục Lâm Thiên liếc mắt nhìn xung quanh, ánh mắt trầm xuống:

- Trăm vạn đại quân, trận thế cũng không nhỏ a!

Sưu sưu…

Ba tiếng xé gió truyền ra, Phá Thổ, Băng Thiên Lý cùng Mục Hân Nhiên xuất hiện, chứng kiến tình huống chiến trường, sắc mặt ngưng trọng, mà Phá Thổ tràn ngập tức giận.

- Minh linh chết tiệt, đi chết đi!

Mặc kệ thương thế trên người, hắn lập tức xông tới.

- Đoàn trưởng đã tới, chúng ta được cứu rồi!

- Đoàn trưởng, Minh linh có trên trăm vạn, chúng ta khó thể đối kháng, làm sao bây giờ?

Truy Mệnh lập tức lao tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

- Nếu đã tới, vậy đều lưu lại đi!

Bàn tay Lục Lâm Thiên vươn ra, Thiên Trụ giới trôi nổi xuất hiện.

Xuy xuy!

Một thân ảnh gầy gò dẫn đầu lướt ra ngoài, chính là Thái A.

Sưu sưu…

Ngay lập tức từng thân ảnh không ngừng bay ra, chỉ nháy mắt đã có gần một trăm năm mươi người trôi nổi giữa không trung.

- Bái kiến đoàn trưởng!

- Bái kiến thiếu chủ!

Nhóm người vừa xuất hiện chính là tu luyện giả Thông Thiên cảnh của Hùng Phong quân đoàn, cùng có hai đội hộ hoàng hơn sáu mươi người, đi đầu chính là Vô Tướng, Vô Minh, Lý Cụ, Bắc Đông cùng Tô Nhan.

Chương 4042: Hạm đội tái hiện

Đám người Vô Tướng ở trong Thiên Trụ giới thời gian không ngắn, hơn sáu mươi người lúc này đi ra ngoài, có không ít người đã đột phá.

Đặc biệt là những người dừng ở Đại Đạo Cảnh hậu kỳ đều đột phá tới Niết Bàn Cảnh.

Quân đoàn Hùng Phong hơn tám mươi tu luyện giả linh hồn áo nghĩa ở trong Thiên Trụ giới tầng thứ hai thời gian không ngắn, ở bên ngoài mới vài tháng nhưng ở trong đã qua nhiều năm.

Mắt thấy Thiên Trụ giới của Lục Lâm Thiên, ánh mắt Băng Thiên Lý, Mục Hân Nhiên khẽ biến, lập tức ánh mắt nhìn lên người Hộ Hoàng đội.

Hai người cuối cùng nhìn Vô Tướng, Băng Thiên Lý và Mục Hân Nhiên hai người cảm giác được khí tức người này không tầm thường.

- Sư phụ, Minh Linh dường như không ít, con có thể ra tay không?

Thái A lơ lửng giữa không trung, nhìn về phía trước, sau đó hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên thu hồi Thiên Trụ giới, nói với Thái A:

- Thái A, giao cho ngươi.

- Vâng, sư phụ.

Thái A gật đầu, lập tức phân phó vài chục tu luyện giả linh hồn áo nghĩa Hộ Hoàng đội cùng quân đoàn Hùng Phong:

- Chuẩn bị chiến hạm.

- Vâng.

Nghe Thái A ra lệnh, lập tức có hơn mười người dùng Lý Cụ và Vu Mã Tam Giới cầm đầu đi ra ngoài, trong tay cầm theo trữ vật giới chỉ bay lên cao.

Lúc này hào quang bộc phát sau đó biến lớn trên bầu trời, sau đó các hào quang nhanh chóng biến thành những vật khổng lồ.

Ầm ầm!

Không gian rung động không ngớt, các quái vật khổng lồ này đều là chiến hạm, hơn trăm chiến hạm này đều là chiến hạm Phi Hổ.

Trên trăm chiến hạm Phi Hổ, trong đó chiến hạm Phi Hổ cấp ba có tám mươi chiếc, hơn hai mươi chiếc chiến hạm Phi Hổ đều là chiến hạm Phi Hổ cấp bốn.

Trong đó có một chiếc chiến hạm Phi Hổ làm cho người ta rung động, toàn thân của nó xuất hiện ánh sáng màu vàng óng ánh, khí tức bí vân trùng thiên giống như hung thú ẩn nấp trong bầu trời, bao quát đại quân Minh Linh giống như con sâu cái kiến.

- Chiến hạm Phi Hổ cấp năm.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, không nghĩ tới Thái A tự mình làm đầu lĩnh, tăng thêm tu luyện giả linh hồn áo nghĩa và tu luyện giả không gian áo nghĩa của Hộ Hoàng đội và quân đoàn Hùng Phong cùng liên thủ với nhau, ở trong Thiên Trụ giới vài năm luyện chế thành một chiếc chiến hạm Phi Hổ cấp năm.

Chiến hạm Phi Hổ cấp ba đủ đánh chết không ít Đại Đạo Cảnh sơ giai, chiến hạm Phi Hổ cấp bốn đủ đánh chết Đại Đạo Cảnh cao giai đỉnh phong, trọng thương Niết Bàn Cảnh sơ giai.

Mà chiến hạm Phi Hổ cấp năm, uy năng của nó Lục Lâm Thiên đoán chừng cho dù là Niết Bàn Cảnh cao giai đỉnh phong cũng phải trọng thương, có thể đánh chết Niết Bàn Cảnh cao giai.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua hạm đội do trăm chiếc chiến hạm tạo thành, trên trăm chiến hạm này đều được luyện chế trong

Thiên Trụ giới.

Lúc trước khi tham gia Vạn Thế đối quyết, về sau trong khoảng thời gian bế quan, trên người Lục Lâm Thiên đã có không ít chiến hạm.

Lúc này tiếp nhận quân đoàn Hùng Phong, dùng thực lực chỉnh thể của quân đoàn Hùng Phong hiện tại, Lục Lâm Thiên muốn giống như Phi Linh Môn, tạo thành một hạm đội khổng lồ, dùng uy năng của hạm đội, ở trong Thương Khung chiến trường sẽ như cá gặp nước.

Về phần chiến hạm tiêu hao, Lục Lâm Thiên hiện tại không quan tâm tới, dù sao hiện tại trên người hắn không thiếu tinh thạch thế giới.

Cho nên Lục Lâm Thiên bảo Thái A cầm đầu luyện chế chiến hạm, bởi vì tu luyện giả linh hồn áo nghĩa của Hộ Hoàng đội và quân đoàn Hùng Phong chưa từng luyện chế qua chiến hạm Phi Hổ, Lục Lâm Thiên giao chiến hạm cho bọn họ, bảo bọn họ tự nghiên cứu và không hỏi tới nữa.

Ầm ầm...

Trên trăm chiến hạm chiếm giữ tầng trời thấp, từng chiếc từng chiếc chiến hạm khổng lồ đều có đầu hổ dữ tợn chỉa ra ngoài, khí tức hung mãnh không ngừng bộc phát, chỉ trong nháy mắt rất nhiều ánh mắt kinh hãi, làm cho người ta cảm giác tự ti và nhỏ bé.

Trên trăm chiến hạm xuất hiện ở đây, năng lượng thiên địa chấn động dữ dội, đội hình khủng bố này làm cho người ta run rẩy.

- Chiến hạm, thật nhiều chiến hạm.

- Quân đoàn Hùng Phong tìm đâu ra nhiều chiến hạm như thế?

Nhìn thấy hơn trăm chiến hạm bất phàm như thế, đại quân Minh Linh, quân đoàn Phá Vân, quân đoàn Thiết Huyết vô cùng rung động, khiếp sợ không nói nên lời.

Băng Thiên Lý và Mục Hân Nhiên hai người đứng cạnh Lục Lâm Thiên cũng trực tiếp ngây dại, chiến hạm như vậy không phải quân đoàn bình thường có thể so sánh.

Sưu sưu.

Trên trăm chiến hạm xuất hiện, Thái A bước lên không trung, thân ảnh lập tức bước vào chiến hạm Phi Hổ cấp năm, Hộ Hoàng đội và mấy chục tu luyện giả linh hồn áo nghĩa của quân đoàn Hùng Phong cùng xuất hiện trên từng chiếc chiến hạm khác nhau.

Ầm ầm.

Theo Thái A cầm đầu, từng thủ ấn xuất hiện, trên trăm chiến hạm Phi Hổ lập tức ầm ầm hoạt động, trong lúc mơ hồ tạo thành đội hình đáng sợ.

- Oanh kích Minh Linh, Sát!

Thái A phất tay, nguyên lực cũng bộc phát dữ dội.

Rống rống.

Nghe vậy, tất cả chiến hạm Phi Hổ lập tức có hành động, đầu hổ như vật sống, chúng gào thét đinh tai nhức óc, không gian chấn động làm nhiều người chấn kinh.

Tất cả chiến hạm Phi Hổ không ngừng vỗ cánh, khí tức sát phạt bao phủ thiên địa, sát khí đáng sợ bao phủ trời xanh, năng lượng đen nhánh nhắm thẳng vào Minh Linh, năng lượng trong miệng hổ bay ra ngoài như thiên thạch, giống như sóng xung kích quét qua tất cả mọi hướng.

XÍU...UU!! XÍU...UU!! XÍU...UU!!

Chỉ trong nháy mắt năng lượng đen nhánh nổ tung như quả bom, vạch phá bầu trời, mang theo tất cả những gì nằm trong phạm vi nổ của nó, tiêu diệt đại quân Minh Linh trên đường nó đi qua.

Ầm ầm.

Năng lượng nổ tung, âm thanh nổ tung chấn nhiếp linh hồn, tiếng nổ vang sinh ra lỗ đen thật lớn, sức nổ khủng khiếp làm thiên băng địa liệt, khí kình khủng bố quét qua bầu trời giống như vô số pháo hoa nổ tung.

Đây tuyệt đối là lực lượng hủy diệt tất cả, sơn mạch run động thật manh, thiên băng địa liệt, chấn động như thế làm cả thế giới lay động.

- Giết.

XÍU...UU!! XÍU...UU!! XÍU...UU!!

Thái A lại phát tay lần nữa, chỉ trong nháy mắt hơn trăm viên đạn năng lượng bắn thẳng vào đại quân Minh Linh trước mặt.

Rầm rầm rầm!

Dưới vô số ánh sáng hủy diệt kia, khí tức giết chóc bao phủ không gian, vô số đỉnh núi bị dư âm ảnh hưởng san bằng thành bình địa, đại quân Minh Linh cũng điêu linh.

Trong đại quân Minh Linh còn chưa kịp có tiếng kêu thảm thiết vang lên đã hóa thành khói đen.

- Giết.

- Giết

- Giết.

XÍU...UU!! XÍU...UU!! XÍU...UU!!

Trên trăm chiến hạm Phi Hổ hóa thành trận hình khủng bố, từng đạo năng lượng công kích khủng bố từ chiến hạm Phi Hổ bắn ra ngoài, đây là ác mộng của đại quân Minh Linh, những nơi đi qua đều hủy diệt, căn bản không có bất luận Minh Linh nào có thể chống lại.

Dưới oanh kích liên tục như vậy, trăm vạn Minh Linh bị tru sát mấy chục vạn, những pháo hôi chân chính không ngừng rơi xuống.

Hô!

Xì xào!

Nhìn thấy cảnh tượng này, quân đoàn Thiết Huyết và quân đoàn Phá Vân đều hít khí lạnh, không dám tin tưởng, những chiến hạm này khủng bố tới mức đáng sợ.

Băng Thiên Lý và Mục Hân Nhiên đang giao thủ dưới đất, đám người Hàn Minh cũng nghẹn họng nhìn trân trối.

Chương 4043: Át chủ bài

- Những chiến hạm này lợi hại, tất cả tu vị Niết Bàn Cảnh đi hủy diệt chúng.

Thời điểm này Hàn Minh và Hàn Hồn rung động rất mạnh, thấy mấy chục vạn Minh Linh bị tiêu diệt, hai mắt đỏ rực, lập tức hét lớn, chính mình đang dây dưa với Hàn Minh lại không thể thoát thân.

Sưu sưu.

Nghe vậy, trong đại quân Minh Linh có hơn mười thân ảnh phóng thích khí tức Niết Bàn Cảnh lao ra, không dưới hai mươi Niết Bàn Cảnh thoát thân đi theo, lập tức lao thẳng về phía các chiến hạm.

- Đến đây đi.

Thái A cười lạnh, phất tay hành động, chiến hạm Phi Hổ cấp năm dưới chân như mãnh hổ thức tỉnh, một đạo năng lượng quang cầu phá không bắn thẳng vào hơn hai mươi tên Niết Bàn Cảnh Minh Linh đang lao tới.

Ầm ầm!

Âm thanh nổ tung vang lên, hơn hai mươi Minh Linh tu vị Niết Bàn Cảnh đang lao tới hóa thành mảnh vỡ, tan biến trong hư vô.

Xoẹt!

Thời điểm mọi thứ khôi phục bình thường, không gian hư vô xuất hiện mười sáu Linh Tinh, còn có mấy Minh Linh tu vị Niết Bàn Cảnh chật vật thê thảm lui ra phía sau.

Chiến hạm Phi Hổ cấp năm oanh kích một lần đánh chết mười sáu Minh Linh tu vị Niết Bàn Cảnh.

Xì xào.

Uy năng này làm tất cả người có mặt ở đây khiếp sợ và chấn động, lực lượng cỡ này quá khủng khiếp.

Mấy Minh Linh tu vị Niết Bàn Cảnh còn lại chật vật rút lui, cả đám vô cùng sợ hãi, bọn họ không có khả năng chống lại oanh kích như vừa rồi.

- Chiến hạm Phi Hổ cấp năm, giá trị chế tạo hơi đắt một chút.

Lục Lâm Thiên tươi cười, hắn rất hài lòng uy năng của chiến hạm Phi Hổ cấp năm, nó không kém suy nghĩ của hắn bao nhiêu cả.

Nhưng chiến hạm Phi Hổ cấp năm này cần vài chục tu luyện giả linh hồn nghĩa tu vị Niết Bàn Cảnh và Thái A dùng thời gian vài năm mới tạo ra. Không nói trước tiêu hao nhân lực và tài liệu cùng thời gian, đối với Tuyên Cổ Cảnh cho dù là Tuyên Cổ Cảnh cao giai cũng là con số khổng lồ.

Vì luyện chế chiến hạm Phi Hổ cấp năm này, tài liệu luyện khí trên người Lục Lâm Thiên tiêu hao khá nhiều, về phần quân đoàn Hùng Phong bắt đầu thu thập tài liệu luyện khí, không nói tài liệu không đủ đẳng cấp luyện chế chiến hạm Phi Hổ cấp năm, số lượng cũng còn xa mới đủ.

- Chúng ta có chiến hạm cứu viện, giết ah.

Đệ tử quân đoàn Phá Vân, quân đoàn Thiết Huyết nhìn thấy uy lực khủng bố của chiếm hạm, sau rung động là sôi trào, chiến ý dâng lên, lập tức xung phong liều chết, hai mắt đỏ rực, sát ý bộc phát.

- Là đoàn trưởng đến.

- Hình như là chiến hạm của Thái A, quân đoàn Hùng Phong chúng ta có hạm đội.

Trong sơn mạch xa xa, mấy ngàn đệ tử quân đoàn Hùng Phong nhìn thấy cảnh tượng này, cả đám vô cùng kích động.

- Là hạm đội của quân đoàn Hùng Phong đoàn trưởng và Thái A đến, giết cho ta.

Đôi mắt Hổ Hải vui mừng, đã sớm nhịn không được, thấy thế hét lớn một tiếng, dẫn đầu xông vào chém giết với Minh Linh.

- Giết ah.

Mấy ngàn đệ tử quân đoàn Hùng Phong bay lên không, cầm chặt linh khí, nguyên lực bộc phát hội tụ thanh thế kinh người.

- Giết.

Rống.

Rống.

...

Thái A phất tay ý bảo, trên trăm chiến hạm Phi Hổ lại oanh kích lần nữa, hổ gầm rung trời, năng lượng quang cầu lướt đi như sao băng, sau đó nổ tung trong đại quân Minh Linh, đánh chết Minh Linh như không có gì.

- Vô Tướng, một viên Minh Linh Linh Tinh thủy thuộc tính Tuyên Cổ Cảnh sơ giai đỉnh phong, có lẽ có tác dụng không nhỏ với ngươi đâu.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, nhìn Vô Tướng sau lưng, nói một câu.

Tuy Vô Tướng tu luyện không gian áo nghĩa, nhưng chủ thuộc tính của hắn là thủy thuộc tính, nghe vậy ánh mắt lập tức nhìn thẳng vào Minh Linh Tuyên Cổ Cảnh sơ giai đang giao thủ với Phong Hỏa, nói nhỏ:

- Thiếu chủ, Minh Linh Linh Tinh đó là của ta.

Vừa dứt lời, không gian áo nghĩa phóng thích, Vô Tướng nói xong liền biến mất tại chỗ.

- Người này rất mạnh.

Băng Thiên Lý và Mục Hân Nhiên hai người nhìn thấy thân ảnh Vô Tướng biến mất không tiếng động, biến mất bọn họ ở gần trong gang tấc cũng không phát giác ra, lập tức chịu nghẹn họng nhìn trân trối, lúc này càng hiếu kỳ nhìn Lục Lâm Thiên.

Chưa nói xưng hô thiếu chủ vừa rồi, trong lòng Băng Thiên Lý cùng Mục Hân Nhiên không đoán ra được thân phận chân chính của Lục Lâm Thiên, có một tôi tớ là Tuyên Cổ Cảnh trung giai đỉnh phong, địa vị của người này tuyệt đối không nhỏ.

Bang bang.

Thời điểm thân ảnh Vô Tướng xuất hiện lần nữa, hắn đã xuất hiện bên cạnh trận đấu của Phong Hỏa và Minh Linh tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, hắn không khách khí tham gia vào trận chiến này.

Xùy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, thân ảnh của hắn biến mất tại chỗ.

- Giết.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên biến mất, ánh mắt nhìn qua hư không, Mục Hân Nhiên cùng Băng Thiên Lý nhìn nhau, không quan tâm bản thân trọng thương, cũng gia nhập chém giết Minh Linh.

Dùng thực lực của Băng Thiên Lý, Mục Hân Nhiên hai người, cho dù lúc này trọng thương nhưng chém giết Minh Linh không thành vấn đề.

- Thời không thác loạn, Tê Thiên Liệt Địa trảo.

Thân ảnh xuất hiện lần nữa, Lục Lâm Thiên xuất hiện bên cạnh hai tên Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, thời không thác loạn bao trùm không gian, một trảo xé rách hư không bộc phát.

XÍU...UU!...

Một trảo này làm tên Minh Linh tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai không cách nào phản kháng, thời không áo nghĩa trói buộc tất cả, tránh cũng không thể tránh, khí tức âm hàn chung quanh không bị Lục Lâm Thiên nhìn thẳng.

Ô ô…

Một trảo này mang theo lực lượng hủy diệt và khí nóng, Minh Linh Tuyên Cổ Cảnh sơ giai hét thảm, thân hình bị bóp nát, một viên Linh Tinh bị Lục Lâm Thiên thu vào trong túi.

- Tất cả mọi người lùi cho ta, mau lui lại.

Rốt cuộc Hàn Minh giao thủ không phân cao thấp với Hàn Hồn quát lên chói tai, trăm vạn Minh Linh chỉ trong thời gian ngắn còn lại một nửa, ba Tuyên Cổ Cảnh sơ giai chết hai người, nhìn thấy đại thế đã mất nên muốn bỏ trốn.

- Muốn chạy trốn sao, đừng hòng!

Hàn Minh đã sớm quan sát tình huống chung quanh, giờ phút này nhiệt huyết bành trướng, hắn sẽ không dễ dàng thả Hàn Hồn rời đi, lập tức vận dụng công kích đánh thẳng vào Hàn Hồn.

- Hàn đoàn trưởng, ta tới trợ giúp ngươi một tay.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện bên cạnh Hàn Minh cùng Hàn Hồn, không gian này chấn động rất mạnh, chung quanh bất kể là Nhân tộc hay là Minh Linh đều không dám tới gần.

- Lục lão đệ cẩn thận một chút, Hàn Hồn này rất lợi hại, hàn băng âm khí rất quỷ dị, thực lực còn trên Diệt Hồn.

Hàn Minh nói chuyện lại đối chưởng với Hàn Hồn, sau đó lảo đảo lui ra phía sau.

Đạp đạp.

Hàn băng âm khí bao phủ ngập trời, thân hình Hàn Minh nhân cơ hội này lui tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Tuy ngoài miệng không cho Hàn Hồn rời đi, nhưng mà trong lòng Hàn Minh lại biết, hôm nay cho dù đánh chết trăm vạn Minh Linh cũng khó mà lưu Hàn Hồn lại.

Minh Linh tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai muốn rời đi, cho dù là cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai cũng không nhất định đánh chết, huống chi Hàn Hồn còn không phải Minh Linh bình thường.

- Hàn băng âm khí sao, ta thử xem.

Hàn Minh thừa cơ thối lui đến bên người Lục Lâm Thiên, muốn nói cái gì đó, nhưng lại nhìn thấy một đạo tàn ảnh lướt qua người mình, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã tiến tới phía trước.

Chương 4044: Đυ.ng vào Nhân tộc, gïếŧ không tha

- Tiểu tử, ngươi là người phương nào?

Hàn Hồn nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt ngưng trọng, hai Minh Linh Tuyên Cổ Cảnh sơ giai trực tiếp chết trong tay nam tử áo xanh này, chuyện này làm cho Hàn Hồn không dám khinh thường, thậm chí còn đề phòng hơn cả Hàn Minh.

Tâm thần quan sát, Hàn Hồn cảm giác nam tử áo xanh này còn khó đối phó hơn Hàn Minh rất nhiều.

- Người gïếŧ Ám Linh.

Lục Lâm Thiên tươi cười đạm mạc.

- Thì ra là tiểu tử ngươi, ngươi chết chắc rồi.

Nghe vậy, Hàn Hồn đỏ mắt, khí tức âm lệ bộc phát dữ dội, âm khí quanh người bạo phát dữ dội, lập tức chiếm giữ không trung, khí tức băng hàn bao phủ linh hồn người ta.

- Lục lão đệ, Hàn Hồn đang thi triển át chủ bài, ngươi cẩn thận.

Hàn Minh ngẩng đầu, lập tức quát.

- Quả nhiên còn mạnh hơn Hàn Hồn, Tuyên Cổ Cảnh trung giai đỉnh phong tới gần Tuyên Cổ Cảnh hậu kỳ a, cường giả Phệ Hồn nhất tộc không ít.

Lục Lâm Thiên thì thào, hắn ngưng kết thủ ấn quỷ dị khó lường, hắn trực tiếp thôn phệ năng lượng thiên địa, khí tức hủy diệt không ngừng bao phủ các nơi.

- Phệ hồn thương!

Thời điểm Hàn Minh dứt lời, Hàn Hồn hét lớn một tiếng, hai tay ngưng kết thủ ấn quỷ dị, năng lượng băng hàn bao phủ hư không, phong vân biến sắc, lập tức ngưng tụ một trường thương hàn băng lớn bằng nắm tay trẻ con.

Oanh!

Từ khi trường thương xuất hiện, thiên địa rung rung, năng lượng thiên địa và không gian chung quanh cũng bị cắn nuốt, thời điểm năng lượng âm hàn cũng bị thôn phệ vào trường thương, lực lượng khủng khiếp cắn nuốt tất cả hi vọng của mọi người.

Lục Lâm Thiên đứng lơ lửng, chung quanh thân hình của hắn có khí tức qủy dị bao quanh, ánh mắt Hàn Minh nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên.

Khí tức hủy diệt tỏa ra làm Hàn Minh run sợ, không rõ tại sao nguyên lực trong người bị áp chế.

Ken két.

Đột nhiên sơn mạch phía dưới rạn nứt, khe hở không ngừng lan tỏa ra các nơi, thiên địa trở nên hoang vu, năng lượng vô hình tỏa ra các hướng thôn phệ năng lượng ven đường và bao phủ các nơi.

Lực lượng hủy diệt này bao phủ linh hồn và cắn nuốt tất cả.

Chỉ trong nháy mắt Minh Linh đang giao thủ với Nhân tộc đều bị khí tức hủy diệt này làm khiếp sợ.

Bá bá!

- Tiểu tử, đi chết đi.

Hàn Hồn quát một tiếng, phá không lao về phía Lục Lâm Thiên, tay cầm trường thương đâm thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Xoẹt.

Những nơi trường thương đi qua, không gian chung quanh tan nát, tất cả mọi thứ hóa thành bụi phấn, khí tức băng hàn bao phủ toàn bộ thiên địa.

- Một kích mạnh nhất của Hàn Hồn, tu vi Tuyên Cổ Cảnh cao giai cũng khó có thể chống lại chính diện.

- Hắn có thể chống lại không?

- Thực lực thật mạnh, không biết đoàn trường có thể ngăn cản không?

Thời điểm vạn chúng chú mục, trong nháy mắt này trong đôi mắt của Lục Lâm Thiên bắn ra tinh quang sáng ngời, khí tức lăng lệ bộc phát, lúc này một đạo uy áp thiên địa hàng lâm, uy áp này mang theo lực lượng hủy diệt tất cả.

Dưới uy thế hủy diệt này, khí tức hủy diệt vô cùng vô tận từ trong hư không bộc phát ra ngoài.

Oanh.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, dùng Lục Lâm Thiên làm trung tâm, khí tức hủy diệt này lan tỏa ra các hướng, khí tức này có thể hủy diệt thương sinh.

- Bát Hoang Thiên Địa Quyết, nhị quyết nghịch thiên thế, nhất chỉ hủy thiên địa.

Thời điểm trường thương hủy diệt bắn tới trước mặt, Lục Lâm Thiên quát to như sấm, trường bào màu xanh run lên, năng lượng vặn vẹo, hắn lập tức điểm ra một chỉ.

Rầm rầm rầm!

Một chỉ này làm hư không tan vỡ, vạn vật yên diệt, làm cho lòng người sinh ra cảm giác tuyệt vọng.

Xùy!

Một chỉ này tiêu diệt sinh cơ, hủy diệt hàng lâm, dưới ánh mắt của nhiều người, một chỉ này va chạm với Phệ Hồn Thương của Hàn

Hồn.

Loại này va chạm này làm tâm thần nhiều người chấn động, sinh ra cảm giác hãi hùng khiếp vía.

Hư không yên tĩnh, loại yên tĩnh này làm nội tâm của mọi người sinh ra cảm giác áp lực, linh hồn chấn động bất định.

Xuy xuy.

Mọi người nhìn thấy một chỉ diệt thế này va chạm với Phệ Hồn Thương, năng lượng hàn băng trong đó chỉ duy trì trong ngắn ngủi sau đó rút đi.

Vào thời điểm mọi người còn chưa khôi phục tâm thần, bọn họ nhìn thấy không gian nghiền nát, năng lượng khủng bố trong trường thương chưa phun trào đã bị một chỉ này tiêu diệt.

Thế công của một chỉ diệt thế không giảm, nó vẫn bay về phía trước, một chỉ này không ngừng biến lớn trong mắt Hàn Hồn, nó xuất hiện gần Hàn Hồn trong gang tấc.

- Không có khả năng, điều đó không có khả năng, tại sao...

Hàn Hồn mở to đôi mắt tuyệt vọng và sợ hãi, hắn không cam lòng, trên người bộc phát khí tức hủy diệt đáng sợ.

Phanh!

Thân hình Hàn Hồn run lên, khí tức diệt thế bao phủ thân hình hắn, thân hình tan vỡ, hư không rung chuyển đáng sợ, tất cả tan biến không còn gì cả.

Năng lượng diệt thế này quanh quẩn thật lâu, bầu trời phải thật lâu sau đó mới khôi phục lại được.

Một chiêu đánh chết Minh Linh Tuyên Cổ Cảnh trung giai đỉnh phong, gọn gàng, dễ như trở bàn tay, thế như chẻ tre!

Lực lượng hủy diệt bá đạo làm người ta không thể không sợ hãi.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên có máu chảy ra, không nghĩ tới với thực lực của mình thúc dục Bát Hoang Thiên Địa Quyết đệ nhị quyết lại tiêu hao không còn, nhưng uy lực của Bát Hoang Thiên Địa Quyết đệ nhị quyết lại làm nội tâm Lục Lâm Thiên thoả mãn.

Đệ nhị quyết là hủy diệt chân chính, dưới một chỉ này hư không tan biến, sơn hà vỡ nát.

Sau một lát, đám người đừng ngoài mới hít khí lạnh và nuốt nước bọt sợ hãi.

Vạn chúng chú mục, thân ảnh nam tử áo xanh lúc này đứng vững trong hư không, thân ảnh cao ngạo và bá đạo sinh ra khí tức diệt thế, hắn quá đáng sợ.

Lúc này đám người Băng Thiên Lý, Hàn Minh, Mục Hân Nhiên, Phong Hỏa bỡ ngỡ run rẩy, loại uy năng này với bọn họ là quá khủng bố.

- Đây là thực lực của đoàn trường sao?

Mấy ngàn đệ tử quân đoàn Hùng Phong vẫn nhìn vào hư không, hai nắm đấm xiết chặt, nội tâm rung động, giờ phút này trong lòng mọi người, thân ảnh áo xanh đã khắc sâu vào nội tâm.

Xùy.

Một Linh Tinh Tuyên Cổ Cảnh trung giai đỉnh phong xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên, hắn nhìn mọi người chung quanh, lãnh đạm nói:

- Đυ.ng đến Nhân tộc ta, gïếŧ không tha!

Giọng nói bình thản nhưng chẳng khác gì sấm sét, uy thế bá đạo tuyệt luân..

- Đυ.ng đến Nhân tộc ta, gïếŧ không tha!

- Gïếŧ!

Lúc này từng tiếng hò reo vang lên, hiện tại cho dù là quân đoàn Hùng Phong hay là quân đoàn Phá Vân, hoặc là quân đoàn Thiết Huyết, thời điểm nghe thân ảnh áo xanh nói thế đều kích động, nhiệt huyết sôi trào, sát ý bộc phát.

Đối mặt với Nhân tộc chiến ý sôi trào, đại quân Minh Linh bên này binh bại như núi đổ.

Trong khí thế đáng sợ này, kế tiếp không còn gì để nói.

- Lui, mau lui lại.

- Trốn, chạy mau.

Minh Linh gào thét, tiếng kêu thảm thiết vang lên, bọn họ nhanh chóng bỏ chạy tứ tán..

- Trốn chỗ nào, hôm nay không có kẻ nào có thể thoát được.

Thái A dẫm lên boong thuyền chiến hạm Phi Hổ cấp năm, thân ảnh đạp không lao đi, sát ý trong mắt bộc phát, lạnh lùng hô:

- Bố trí Kiền Khôn Hồn Dương Sát Thiên Trận!

- Vâng.

Nghe Thái A nói thế, từng chiếc chiến hạm Phi Hổ lập tức kết trận.

Chương 4045: Chiếm đoạt quân đoàn Phá Vân 1

Tám tu luyện giả linh hồn áo nghĩa tu vị Niết Bàn Cảnh và hai mươi tám tu luyện giả linh hồn áo nghĩa tu vị Đại Đạo Cảnh, còn có sáu tu luyện giả không gian áo nghĩa và thời gian áo nghĩa bay lên cao, bọn họ đứng ở các phương vị kết thành trận pháp huyền diệu.

- Kiền Khôn Hồn Dương Sát Thiên Trận!

Mọi người cùng kết thủ ấn thúc cục trận pháp hoạt động.

Trong khoảng thời gian ngắn, bên ngoài sơn mạch có vô số cột sáng bay lên cao, giao thoa lẫn nhau, trong thời gian cực ngắn hình thành vòng sáng năng lượng bao phủ các hướng.

Hào quang năng lượng che khuất bầu trời, uy thế kinh khủng bao phủ các nơi, sát ý sôi trào.

- Dùng Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm làm trận nhãn, ngưng tụ Kiền Khôn Hồn Dương Sát Thiên Trận!

Mi tâm Thái A có Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm lướt đi, khí tức nóng bỏng bao phủ hư không.

Khi Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm rơi vào giữa không trung, nó lập tức biến mất không thấy gì nữa, khí tức nóng cháy bao phủ các nơi, áp chế nội tâm mọi người.

Ầm ầm!

Cuồng phong gào thét, phong vân kích động, trong thiên địa tập trung các loại năng lượng tà ác, cả thiên địa lúc này bị sát khí tàn bạo bao phủ.

Trong lúc vô hình người thực lực thấp sẽ bị ảnh hưởng, cái uy áp khủng khiếp tỏa ra làm người ta sợ hãi.

- Đại trận thật cường đại, tuyệt đối không phải người bình thường đủ khả năng bố trí, trận pháp danh gia cũng khó sánh bằng, hạm đội, đại trận, Lục Lâm Thiên và Thái A rốt cuộc có địa vị gì?

Cảm giác được khí tức đại trận, Băng Thiên Lý, Mục Hân Nhiên, Phá Thổ, đám người Hàn Minh rung động nhìn nhau.

Rầm rầm rầm.

Cột sáng năng lượng rơi xuống, vô số Minh Linh hóa thành sương mù, Linh Tinh lơ lửng, trực tiếp bị tru sát trong đại trận.

- Ah...

Tiếng kêu thảm thiết vang vọng các nơi, vô số Minh Linh vẫn lạc, trong đó tu vị Niết Bàn Cảnh không thể chống lại bao lâu, cuối cùng vẫn bị giết.

Nhân tộc đã sớm tập trung lại một nơi, nhìn thấy cảnh này liền khiếp sợ không nhỏ.

- Đại ca lựa chọn đúng người rồi, trọng chấn quân đoàn Hùng Phong.

Truy Mệnh ngẩng đầu, đôi mắt kích động, hai tay xiết chặt.

Trong đại trận chỉ có một Minh Linh tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai đỉnh phong vẫn còn chèo chống.

- Đi chết đi.

Lúc này thân ảnh Vô Tướng xuất hiện trước mặt đối thủ, sau khi giao thủ vài chiêu đã đánh đối thủ trọng thương, lại tìm được cơ hội ngưng kết thủ ấn, một thủ ấn hình thành giáng xuống.

- Không Không Ấn!

Trong thời gian ngắn, thủ ấn của Vô Tướng đánh thăng lên người tên Minh Linh tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai.

Bành.

Tên Minh Linh tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai bị thủ ấn của Vô Tướng đánh chết, trong đại quân Minh Linh không còn cường giả tọa trấn, lúc này chỉ có thể biến thành đối tượng bị đồ sát..

Thảm trạng này rất ít khi xảy ra trong đại chiến Minh Linh và Nhân tộc, trăm vạn Minh Linh gặp phải đồ sát thảm thiết.

...

Đại chiến trong sơn mạch Thủy Tinh đã qua năm ngày, lần này Minh Linh tổn thất trăm vạn đại quân, đánh chết trên trăm Minh Linh tu vị Niết Bàn Cảnh, ba Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, một Tuyên Cổ Cảnh trung giai, tin tức này sớm truyền ra ngoài.

Nhưng không ít người không biết là, trên thực tế đánh chết tới bốn Tuyên Cổ Cảnh trung giai.

Lúc này toàn thắng đã làm đệ tử quân đoàn Hùng Phong sôi trào, đại trận và hạm đội khủng bố làm cho đệ tử quân đoàn Hùng Phong cảm thấy nhiệt huyết bành trướng.

Tru sát trăm vạn Minh Linh, đây là toàn thắng, loại này chiến tích này cho dù là quân đoàn cao cấp nhất vẫn không làm được.

Tổng bộ quân đoàn Hùng Phong có hơn mười người đang ngồi, Truy Mệnh, Hồ Hải, Nham Sơn, thậm chí là Bì Bang cũng đang ngồi đấy.

Vô Tướng, Lý Cụ, Vu Mã Tam Giới, Bắc Đông, Tô Nhan cũng ở đây, nhưng đám người Vô Tướng, Vu Mã Tam Giới, Lý Cụ cung kính đứng sau lưng Lục Lâm Thiên và Thái A.

Còn có Hàn Minh, Phá Thổ, Hỏa Phong, Băng Thiên Lý, Mục Hân Nhiên, cùng với một ít cường giả trong quân đoàn Phá Vân quân đoàn Thiết Huyết cũng đang ngồi đây.

Ánh mắt tất cả mọi người đang nhìn Lục Lâm Thiên và Thái A, không ít trong ánh mắt vẫn chưa hết rung động, đại chiến trong sơn mạch Thủy Tinh làm mọi người khiếp sợ hai người bọn họ, chấn động thật sự quá lớn.

- Hàn đại ca, cảm tạ quân đoàn Thiết Huyết tương trợ, thu hoạch Linh Tinh cũng có phần của quân đoàn Thiết Huyết.

Mọi người nhìn mình, Lục Lâm Thiên giao một nhẫn trữ vật cho Hàn Minh.

Hàn Minh tiếp nhận nhẫn trữ vật, vừa nhìn qua liền khiếp sợ, bên trong có nhiều Linh Tinh, trọng yếu nhất là còn có một viên Linh Tinh Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, tuy là Linh Tinh không thể đánh đồng với những người đã chết, nhưng mà từ trình độ nào đó mà nói, số Linh Tinh này đã vượt qua giá trị thương vong của đoàn Thiết Huyết lúc này.

- Ta không khách khí, đa tạ Lục huynh đệ.

Hàn Minh ngạc nhiên với sự hào phóng của Lục Lâm Thiên, cũng không có khách khí, bởi vì hắn biết đó không phải dành riêng cho mình, mà là quân đoàn Thiết Huyết lúc này chết tổn thương quá lớn, hắn cũng phải có bàn giao và đền bù tổn thất với thủ hạ.

Mấy cường giả quân đoàn Thiết Huyết thấy thế cũng vui vẻ, cực kỳ thỏa mãn với biểu hiện của quân đoàn Hùng Phong.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn người trong đại điện, lập tức nói với Phá Thổ:

- Phá Thổ đoàn trưởng, ta hiện rất trân trọng nói cho ngươi biết, Diệt Hồn đã chết, đây là Linh Tinh của hắn.

Vừa dứt lời, trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện một viên Linh Tinh, khí tức âm hàn tỏa ra làm cho những người thực lực thấp chấn động, năng lượng chấn động trên Linh Tinh làm người ta sợ hãi.

Đây là Linh Tinh của Diệt Hồn, trong nội thế giới Thái Cổ U Minh Viêm, ba người Diệt Hồn không kiên trì bao lâu đã bị luyện hóa thành hư vô.

- Đây là Linh Tinh Diệt Hồn?

Phá Thổ, Băng Thiên Lý, Mục Hân Nhiên, Hàn Minh nhìn vào Linh Tinh trong tay Lục Lâm Thiên, từ khí tức tỏa ra, khí tức Diệt Hồn vẫn còn cho nên không khó nhận ra.

- Đại ca, thù của ngươi được báo rồi!

Hai mắt Truy Mệnh run lên, dần dần ướt át, hắn quỳ xuống và nói:

- Đa tạ đoàn trưởng báo thù cho đại ca.

- Nghiêm trọng rồi, ta bây giờ là đoàn trưởng quân đoàn Hùng Phong, báo thù cho Truy Hồn đoàn trưởng là việc nên làm.

Lục Lâm Thiên dùng lực lượng nhu hòa nâng Truy Mệnh dậy, gật đầu với Truy Mệnh, lại nói với Phá Thổ:

- Phá Thổ đoàn trưởng, đổ ước ngươi còn nhớ rõ chứ?

Nghe vậy, Hàn Minh, Hồ Hải, Nham Sơn, Băng Thiên Lý nhìn Phá Thổ, lúc trước lập thành đổ ước Hàn Minh và Băng Thiên Lý đều là nhân chứng, ai giết Diệt Hồn, quân đoàn đối phương sẽ đổi chủ, nói rõ chính là chiếm đoạt.

Phong Hỏa và không ít cường giả quân đoàn Phá Vân ánh mắt co rúm lại, vô thanh vô tức nhìn Phá Thổ, chờ hắn trả lời.

- Ha ha.

Mọi người nhìn mình, Phá Thổ cười to, tiếng cười lại mang cảm giác bất đắc dĩ và đắng chát, cũng có chút tự giễu.

Khi tiếng cười thu liễm, Phá Thổ đứng lên, nhìn Thái A, ánh mắt lại nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ta thua, ngay từ đầu đã thua, Truy Hồn tìm được người nối nghiệp tốt, ta tâm phục khẩu phục, từ nay về sau, quân đoàn Phá

Vân đổi thành quân đoàn Hùng Phong, nếu Lục đoàn trưởng không chê ta, ta sẽ đi theo Lục đoàn trưởng.

Chương 4046: Chiếm đoạt quân đoàn Phá Vân 2

- Đoàn trưởng.

Phong Hỏa và mấy cường giả quân đoàn Phá Vân đang ngồi đây kêu lên.

Phá Thổ giơ tay bảo mọi người không nói, lại nhìn Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi nhúc nhích, xem ra Phá Thổ là hán tử không tệ, tuy lúc trước có xung đột cùng mâu thuẫn, nhưng từ lập trường không sai, lúc này nói:

- Quân đoàn Phá Vân nhập vào quân đoàn Hùng Phong, Phá Thổ đoàn trưởng và Truy Mệnh Phó đoàn trưởng cộng đồng đảm nhiệm chức phó đoàn trưởng quân đoàn Hùng Phong.

- Bái kiến đoàn trưởng.

Phá Thổ nghe xong lại sững sờ, lúc này hành lễ.

Cường giả quân đoàn Phá Vân nhìn nhau, lại cùng hành lễ:

- Bái kiến đoàn trưởng.

Mục Hân Nhiên thấy thế, đôi mắt chấn động, lúc này âm thầm đánh giá nam tử áo xanh trước mặt.

Người quân đoàn Phá Vân hành lễ, chỉ có Phong Hỏa vẫn đứng đó, có chút không biết làm sao, trong lòng bất định.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua Phong Hỏa, nói nhỏ:

- Phong Hỏa, chẳng lẽ ngươi có ý định khác?

Phong Hỏa cắn răng, nói:

- Ta tự biết trong quân đoàn Hùng Phong không có chỗ ngồi, đắc tội Truy Mệnh và Hồ Hải, cũng có lỗi với Lục đoàn trưởng, cho nên ta nên rời khỏi mới tốt.

Vừa dứt lời, Phong Hỏa rời đi.

- Phong Hỏa, quân đoàn Hùng Phong đang lúc dùng người, ngươi lại là phó đoàn trưởng quân đoàn Phá Vân, cường giả Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, nếu ngươi đi là tổn thất của quân đoàn Hùng Phong.

Lục Lâm Thiên nhìn Phong Hỏa, nói:

- Nếu ngươi nguyện ý, chức trung đoàn trưởng quân đoàn Hùng Phong sẽ do ngươi đảm nhiệm, Hồ Hải có an bài khác.

- Đoàn trưởng, ngươi nói thật sao?

Phong Hỏa sững sờ, dường như có chút không tin, nhưng hắn thấy sắc mặt Lục Lâm Thiên nghiêm túc, lập tức cung kính hành lễ:

- Bái kiến đoàn trưởng.

- Ha ha, chúc mừng Lục lão đệ.

Hàn Minh mỉm cười, ánh mắt rung động, đến thời điểm này hắn cũng không khó biết rõ, từ khi mới bắt đầu Phá Thổ đã bị tính kế, trong khoảng thời gian ngắn, quân đoàn Hùng Phong chiếm đoạt quân đoàn Phá Vân, chiêu bài của quân đoàn Hùng Phong xem như bảo trụ.

- Lúc này quân đoàn Hùng Phong đã đánh chết trăm vạn đại quân Minh Linh, quy mô chiến thắng to lớn, đánh chết mấy tên cường giả Tuyên Cổ Cảnh sơ giai và trung giai của Phệ Hồn nhất tộc, ngay cả thiếu chủ Ám Linh của Phệ Hồn nhất tộc cũng bị đánh chết, đây là đại công không tầm thường, chờ ta trở về quân bộ liên minh, nhất định sẽ nghĩ biện pháp thỉnh công cho quân đoàn Hùng Phong.

Băng Thiên Lý đứng dậy, ôm quyền nhìn Lục Lâm Thiên, lúc này trong mắt vô cùng cung kính, cũng không dám có ngạo khí, đối diện thực lực tuyệt đối, âm mưu quỷ kế không là gì cả.

- Vậy đa tạ Băng đoàn trưởng, trong đó có không ít công lao của quân đoàn Thiết Huyết và hai vị.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng.

- Ha ha.

Hàn Minh, Băng Thiên Lý cười làm lành, nhìn Lục Lâm Thiên vui vẻ, mọi người rõ ràng, nam tử bình đạm trước mặt và người sau lưng hắn đều là sát thần.

Vào đêm, bầu trời thâm thúy, ánh sao lập lòe, trăng mờ thanh tĩnh, không gian tiêu diều tĩnh mịch, lúc này sâu trong sơn mạch có hai tiếng gào thê lương vang lên sau đó biến mất không thấy gì nữa, làm người ta sơn gai ốc.

- Bốn Tuyên Cổ Cảnh trung giai, trên trăm Niết Bàn Cảnh, trăm vạn đại quân không sót một ai, Phệ Hồn nhất tộc ta chưa từng thảm bại như thế...

Bỗng dưng có tiếng gầm gừ vang vọng bầu trời đêm, khí tức thật lâu mới bình thường trở lại.

Oanh.

Lúc này bầu trời xuất hiện mây đen cuồn cuộn, không ngừng trấn áp nơi nơi.

Ầm ầm.

Đột nhiên trên đỉnh núi vang lên tiếng sấm sét, giữa không trung gió nổi mây phun, thiên địa biến sắc!

Trong sơn mạch đìu hiu, núi sông rung chuyển, thiên địa dị tượng hàng lâm phiến không gian này, triều tịch triều trướng, điện thiểm lôi minh!

Khí tức năng lượng lạ lẫm bao phủ hư không, cả không gian bị khí tức này thẩm thấu, khí tức sát phạt bộc phát giống như sát thần hàng lâm.

Xùy.

Trong sơn mạch vô tận, trong đại điện phong cách cổ xưa, một thân ảnh như pho tượng mở mắt ra, ánh mắt bắn ra tinh quang như xuyên thấu qua vách tường, thì thào:

- Sát khí thật lăng lệ, thiên uy hàng lâm, thiên địa dị tượng, có người lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ có đột phá ở gần đây, thiên uy như thế không tầm thường, rốt cuộc là ai có thiên phú này trong quân bộ chúng ta?

Vừa dứt lời, thân ảnh nhanh chóng biến mất.

Sưu sưu.

Trong không gian tiêu điều, chung quanh ngọn núi có nhiều thân ảnh hiện ra, từng ánh mắt rung động nhìn vào giữa núi.

- Bất kể là ai, đến dừng lại.

Thiên uy hàng lâm ngọn núi, hai nữ một nam ba đạo thân ảnh lập tức đứng giữa không trung, nam tuấn lãng, gương mặt lạnh lùng, khóe miệng tươi cười đầy tà khí, lúc này ánh mắt cảnh giác, đúng là Lục gia lão bát Lục Tượng.

Hai nữ phi phàm, người bên trái đôi mắt sáng như minh châu, mặc trang phục có vài phần nóng bỏng và dã tính, chính là Lục gia lão cửu Lục Xảo, bên cạnh là mỹ nữ tuyệt thế, chính là Bối Nhi.

- Tiểu đội Phi Linh nghe lệnh, hộ pháp cho đội trưởng.

Lục Xảo lơ lửng giữa không trung, thân ảnh nóng bỏng giống mẫu thân, cổ tay trắng phất một cái, lập tức có hơn ngàn thân ảnh lao lên không trung.

- Tiểu đội Phi Linh nghe lệnh, không cho ai tiến lên, người vi phạm giết không tha.

Hơn ngàn người hét lớn, cố áp chế thiên uy hình thành trận pháp, lập tức bao quanh ngọn núi này, hiển nhiên được huấn luyện nghiêm túc.

- Nha đầu Lục Xảo thật có chút thủ đoạn, rất có bóng dáng của đại ca Lục Kinh Vân của nàng.

- Tiểu đội Phi Linh không đến một năm đã có xu thế trở thành tinh anh, đã không như lúc trước, huynh muội Lục Kinh Vân đúng là có bổn sự.

- Mấy tiểu nha đầu kia không tầm thường.

Giữa không trung có không ít khí tức than thở, đôi mắt nhìn cảnh tượng trước mặt đầy rung động.

- Tất cả mọi người nghe đây, Lục Kinh Vân đang lĩnh ngộ tân sinh áo nghĩa bổn nguyên, ai dám quấy rầy, giết chết bất luận tội, các ngươi hộ pháp cho hắn, không được sai sót.

Một thân ảnh mập mạp như viên thịt, đó là nam tử trung niên mập mạp nhưng khí tức trầm ổn như núi cao, ánh mắt nhìn chằm chằm vào ngọn núi.

- Vâng.

Dám người chung quanh đáp lời, đều phân tán canh gác.

- Tân sinh áo nghĩa thật mạnh, khí tức sát phạt này cũng chỉ có tiểu tử Lục Kinh Vân mới có.

- Cũng không biết tiểu tử kia có địa vị gì, ba tháng trước dùng tu vị Đại Đạo Cảnh cao giai đỉnh phong đánh chết một tên Minh Linh tu vị Niết Bàn Cảnh trung giai.

- Rốt cục dẹp loạn rồi, thiên phú của tiểu tử này thật mạnh.

Trong tiếng thấp giọng nghị luận, mọi người cũng dần dần buông lỏng một hơi, ánh mắt nhìn qua ngọn núi.

Oanh.

Thời điểm khí tức trở lại bình thường, trên ngọn núi có ánh sáng bay lên cao.

Trên ngọn núi có một đạo huyết quang phóng lên trời, bắn thẳng vào sâu trong hư không giống như thần tích.

Khi huyết quang phóng lên cao, năng lượng trong thiên địa bị thứ gì đó dẫn dắt, năng lượng từ sâu trong hư không thẩm thấu ra, bắt đầu hội tụ vào ngọn núi này.

Thanh thế khủng bố làm núi sông rung chuyển!

- Xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ là tiểu tử Lục Kinh Vân gây ra?

Nhiều ánh mắt trong hư không chấn động.

Trung niên mập mạp nói:

- Lục Kinh Vân lĩnh ngộ tân sinh áo nghĩa, lúc này mượn nhờ áo nghĩa bổn nguyên, muốn bắt đầu đột phá Niết Bàn Cảnh.

Chương 4047: Lục Kinh Vân đột phá

- Tiểu tử này lại muốn đột phá sao?

Nghe vậy, không ít khí tức chung quanh cảm thán.

Rầm rầm rầm.

Rốt cuộc ngọn núi cao này không thể thừa nhận năng lượng thiên địa và thiên uy đè ép, liên tiếp bắt đầu nứt vỡ nổ tung, cảnh tượng này vô cùng rung động.

Vào lúc ngọn núi vỡ ra, khí tức sát phạt cũng bộc phát, giống như hung thú phóng thẳng lên trời, khí tức không ngừng tăng vọt, thế như chẻ tre, dễ dàng tiến vào cấp độ mới.

Khí thế mạnh mẽ làm rất nhiều cường giả trên không trung rung động.

- Không đúng, không đúng, khí tức này không đúng.

Trung niên mập mạp thì thào, bỗng nhiên hắn ngẩng đầu nhìn ngọn núi, nói:

- Vô Dư Niết Bàn, đây là Vô Dư Niết Bàn, Lục Kinh Vân trực tiếp vượt thừa Niết Bàn đặt chân đến Vô Dư Niết Bàn, từ Đại Đạo Cảnh cao giai đặt chân Niết Bàn Cảnh trung giai.

- Không thể nào, tiểu tử này muốn nghịch thiên ah.

- Kháo, còn cho người ta sống không đây?

Người chung quanh nghẹn họng nhìn trân trối.

Năng lượng thiên địa quán chú vào quá mạnh, rốt cục triệt để áp ngọn núi sụp đổ thành tro tàn.

Ngao.

Nhưng vào lúc này, trong ngọn núi có tiếng long ngâm hổ khiếu vang vọng trời xanh, vang vọng thiên địa, lập tức huyết quang phóng thẳng lên trời.

Rầm rầm rầm...

Một thân ảnh phóng lên cao, không gian chung quanh nổ tung như núi lửa phun trào, tiếng nổ đinh tai nhức óc, năng lượng khủng khiếp áp chế hư không, đột nhiên một thân ảnh xuất hiện giữa trời.

Vào lúc tất cả ánh mắt tập trung vào thân ảnh này, mọi người nín thở quan sát.

Thân ảnh này là thanh niên mày kiếm, đôi mắt nhắm chặt mở ra, huyết quang lóe sáng, khí tức sát phạt giống như cây búa nện vào hư không.

- Khí thế thật mạnh.

Từng ánh mắt cảm thán, cảm giác được khí tức lăng lệ bàng bạc này, rất nhiều cường giả động dung.

- Bái kiến đội trưởng.

Hơn ngàn thân ảnh chung quanh thi lễ với thanh niên, trong mắt mang theo vẻ cung kính tuyệt đối.

Thanh niên ngẩng đầu nhìn vào sâu trong hư không, dường như có cảm ứng nhưng không thu hoạch được gì, lập tức thu hồi ánh mắt ngạc nhiên.

Trên hư không, một thân ảnh như tượng đá lơ lửng sâu trong hư không, thân ảnh nhìn xuống dưới, thì thào:

- Không nghĩ tới tiểu gia hỏa còn có thiên phú cỡ này, thật sự là không nghĩ tới, thiếu chút nữa bị hắn phát hiện, thú vị...

Thì thào xong, thân ảnh ấy cũng lập tức biến mất vào sâu trong hư không...

Quân đoàn Phá Vân sát nhập vào quân đoàn Hùng Phong, tăng thêm Phong Hỏa và Phá Thổ làm cho đệ tử tinh anh của quân đoàn Phá Vân tăng thêm mấy vạn, cảnh tượng trong sơn mạch Thủy Tinh đã làm đệ tử quân đoàn Hùng Phong không có bao nhiêu mâu thuẫn, tất cả đều sát nhập thuận lợi.

Ngược lại Lục Lâm Thiên và Thái A hai người bị thêm mắm thêm muối, sớm biến thành truyền kỳ truyền khắp mấy chục vạn đệ tử quân đoàn Phá Vân.

Lục Lâm Thiên và Thái A đánh bại trăm vạn đại quân Minh Linh, một chiêu đánh chết cường giả Minh Linh tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai đỉnh phong cũng truyền ra như thật, cảnh tượng như thần tích, người nghe cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Sơn mạch Thủy Tinh khôi phục như thường, từ lời Truy Mệnh, Lục Lâm Thiên cũng biết số lượng tinh thạch thế giới chính thức trong sơn mạch Thủy Tinh, trong sơn mạch Thủy Tinh có không ít tinh thạch thế giới, dựa theo quy định, năm thành thuộc về liên minh tổng bộ, năm thành thuộc về mình, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên có vài ý định.

Thái A trong khoảng thời gian này bận rộn rất nhiều, trừ triệu tập tu luyện giả linh hồn áo nghĩa trong quân đoàn Phá Vân ra, tu luyện giả không gian và thời gian áo nghĩa cũng không có buông tha.

Chỉ có tu luyện giả lĩnh ngộ vật chất áo nghĩa quá thưa thớt, không tìm được một người.

Trừ triệu tập những tu luyện giả linh hồn áo nghĩa này ra, Thái A cũng chỉnh biên quân đoàn Hùng Phong tìm ra không ít người, những người này tìm ra dựa theo thuộc tính nhất định.

- Thái A, ngươi tìm nhiều người như vậy làm cái gì?

Trên quảng trường tổng bộ, đám người Phong Hỏa, Hồ Hải, Nham Sơn nghi hoặc hỏi Thái A.

Thái A không đảm nhiệm chức vụ gì trong quân đoàn Hùng Phong, nhưng tất cả mọi người hiểu rõ sự khủng bố của Thái A, huống chi Thái A cũng là đệ tử của đoàn trưởng, chẳng khác gì người phát ngôn của đoàn trưởng, mọi người cung kính có thừa.

Đương nhiên, loại cung kính này thành lập dựa vào lực chấn nhiếp của Thái A lúc ở sơn mạch Thủy Tinh.

Thái A nhìn hơn vạn đệ tử trên quảng trường, sau đó nhìn Phong Hỏa và Hồ Hải, nói:

- Ta từng nghiên cứu trận pháp hợp kích và quần công trong sách cổ, muốn mọi người thử xem, uy năng có lẽ sẽ tăng lên không ít.

- Vậy thì tốt, tinh thông trận pháp hợp kích đã ít càng ít, trong quân đoàn chủ chiến không có bao nhiêu người biết, không nghĩ tới ngươi là cao thủ đạo này.

Phong Hỏa nghe vậy, sắc mặt vô cùng vui vẻ, có Thái A bố trí đại trận trong sơn mạch Thủy Tinh, hắn cũng không nghi ngờ bổn sự của Thái A.

Thái A cười nhạt, nói với mọi người:

- Cao thủ thì chưa nói tới, ta chỉ có nghiên cứu qua, kỳ thật sư phụ ta mới là cao thủ ở đạo này, mà sư phụ cũng đạt được chân truyền, nhưng mà sư phụ không có thời gian tiêu hao trên con đường này mà thôi, bằng không cũng không tới phiên ta múa rìu qua mắt thợ.

Vừa dứt lời, Thái A nhìn Phong Hỏa và Hồ Hải, Nham Sơn nói:

- Trận pháp hợp kích và quần công này các ngươi cũng tham dự, tất cả mọi người cảm thấy thế nào, đây cũng là lần đầu ta thí nghiệm, đoán chừng sẽ có nhiều sơ suất.

- Không có sao, ngươi chậm rãi thí nghiệm, Phong Hỏa ta nghe ngươi là được.

Phong Hỏa nói với Thái A, sau khi trở thành trung đoàn trưởng quân đoàn Hùng Phong, Phong Hỏa lập tức đạt được một viên Linh Tinh Tuyên Cổ Cảnh sơ giai phong thuộc tính, chuyện này làm cho Phong Hỏa nằm mơ cũng cười.

Phong Hỏa tự biết nếu như bảo hắn đánh chết Minh Linh tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai còn khó hơn lên trời, mà viên tinh linh cấp độ Tuyên Cổ Cảnh sơ giai có thể giúp tu vị hắn tiến bộ rất lớn.

- Vậy thì tốt, ta sẽ thí nghiệm, nếu thành công, đến lúc đó thực lực quân đoàn Hùng Phong sẽ tăng lên rất nhiều, trong quân đoàn đồng cấp dù không thể đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, nhưng mà ít nhất có thể số một số hai.

Thái A gật đầu, đôi mắt của hắn mang theo ngạo khí, trước kia nghiên cứu trận pháp, rốt cuộc đã hữu dụng trong Thương Khung chiến trường, cũng có thể phát huy tác dụng xứng đáng...

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ bảy, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi đó, kim quang quanh quẩn toàn thân, Lục Lâm Thiên chuyên tâm lĩnh ngộ như lão tăng nhập định.

Thời gian một tháng, trong Thiên Trụ giới tầng thứ bảy, thời gian chênh lệch bảy mươi lần nên thời gian đã qua mấy năm.

Sau khi tiến vào Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên vẫn tìm hiểu đại bi cổ đồ, đại bi cổ đồ đến từ thiên giới mật địa, thời điểm rời khỏi mật địa lão già tóc bạc tặng tặng sáu hộp gấm trong nhẫn trữ vật, nó nằm ở hộp gấm đầu tiên.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên tìm hiểu đã tốn không ít thời gian, Lục Lâm Thiên từ tin tức biết được, đại bi cổ đồ là siêu cấp cường giả thời kỳ xa xưa lưu lại, lĩnh ngộ bản đồ giúp hắn có tiến cảnh thật lớn.

Chương 4048: Đại Từ cổ đ�? Và tôn tướng

Lục Lâm Thiên từ lĩnh ngộ cảm giác được, đại bi cổ đồ không chỉ tăng cao tâm cảnh đơn giản như vậy, dường như có chỗ tốt khác hắn chưa tìm ra.

Cũng không biết qua bao lâu, khí tức Lục Lâm Thiên hơi chấn động, kim mang giống như con rắn nhỏ chui vào trong người hắn, khí tức tự nhiên cũng biến mất.

- Vô vi tâm, không quan tâm, vô tạp loạn tâm, vô kiến thủ tâm, vô thượng chi tâm...

Hai mắt mở ra, Lục Lâm Thiên thì thào, hắn hiểu được gì đó, cười vui vẻ, nói:

- Ta hiểu rồi, đại bi cổ đồ có thể tăng cường tâm cảnh, ta hiểu rồi.

Ầm ầm.

Khi Lục Lâm Thiên thì thào, cổ đồ trước mặt tan vỡ, hào quang chói mắt với khí tức cổ xưa xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Trong hào quang này, khí tức quanh người Lục Lâm Thiên chấn động dữ dội, thân hình hắn như lột xác, tất cả bình thường trở lại.

Thời điểm Lục Lâm Thiên mở mắt lần nữa, khí tức này trở nên khác biệt, loại khác biệt này người bình thường không thể nhận ra.

- Mở ra rồi sao?

Lục Lâm Thiên thì thào, tâm thần phát hiện cấm chế trên hộp gấm thứ hai đã mở ra.

Tâm thần khẽ động, Lục Lâm Thiên lấy hộp gấm ra, ánh mắt đầy chờ mong nhìn hộp gấm này.

Xuy xuy.

Khi hộp gấm mở ra, hào quang chói mắt bao phủ một cổ đồ, khí tức trên cổ đồ cực kỳ cổ xưa, hào quang chói mắt mang theo tin tức truyền vào mi tâm Lục Lâm Thiên.

- Đại từ cổ đồ!

Sau một lát, Lục Lâm Thiên nhìn cổ đồ trước mặt, đang tìm tòi tin tức mới thì hắn nhíu mày, tâm thần chấn động, phát hiện bên ngoài có việc, bằng không Thái A sẽ không đến đây, trước khi Lục Lâm Thiên bế quan có nói qua, trừ phi có đại sự, bằng không cứ tìm Truy Mệnh là được.

- Sư phụ, Băng Thiên Lý và người quân bộ đến, nói muốn gặp ngươi.

Trong đình viện, Lục Lâm Thiên đi ra khỏi Thiên Trụ giới, Thái A đã sớm chờ ở bên cạnh.

- Đi, đi ra xem.

Lục Lâm Thiên cười cười, hắn đoán ra Băng Thiên Lý mang tới không ít phần thưởng từ quân bộ, một lần đánh chết trăm vạn đại quân Minh Linh, chiến tích này sẽ được khen thưởng không nhỏ.

Sau một lát, trong tổng bộ quân đoàn Hùng Phong, Lục Lâm Thiên đi vào đại điện, Truy Mệnh và Phá Thổ đang chờ ở đây.

Trong đại điện có hơn mười người xa lạ đang ngồi đây, cả đám đều mang ngạo khí, Băng Thiên Lý cũng ở trong đó, nhưng xem vị trí và địa vị không cao không thấp.

Khi Lục Lâm Thiên và Thái A tiến vào đại điện, ánh mắt đám người kia đánh giá Lục Lâm Thiên.

- Bái kiến đoàn trưởng.

Truy Mệnh, Phá Thổ, Hồ Hải, Nham Sơn đứng lên hành lễ.

- Miễn lễ.

Lục Lâm Thiên phất tay miễn lễ, hắn bước lên phía trước trong ánh mắt đánh giá của đám người kia, trực tiếp không khách khí ngồi lên chủ vị.

Khi Lục Lâm Thiên ngồi xuống, ánh mắt đám người kia hơi chấn động, trong lúc mơ hồ dường như còn có chút không vui.

Đối với những ánh mắt không vui này, Lục Lâm Thiên nhìn vào mắt, cũng lơ đễnh, ánh mắt từ từ nhìn qua đám người này.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, đại hán đi đầu mặc trường bào rộng bộ dáng chừng năm mươi, làn da trắng nõn, tuy hắn ngồi đó nhưng toàn thân tỏa ra khí tức lăng lệ, loại này khí tức làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy hơi chấn động.

- Tuyên Cổ Cảnh cao giai.

Lục Lâm Thiên không khó cảm giác ra, tuy đại hán thu liễm khí tức, nhưng khí tức vô hình đạt tới cấp độ Tuyên Cổ Cảnh cao giai, loại có thực lực cực cao.

- Sư phụ, nghe nói người đứng đầu tên là Âu Dương Tiển, là tôn tướng trong liên minh quân bộ, người sau hắn tên là Cô Lang, thứ ba tên là Độc Hạt, là trung đoàn trưởng quân đoàn Ma Hạt, nữ tử thứ tư là Mộ Linh Lạc, là quân đoàn Thiên Hạm.

Lục Lâm Thiên dò xét, Thái A truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên.

- Tôn tướng sao?

Nghe vậy, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thẳng vào đại hán trung niên, thì ra là tôn tướng của hai đại liên minh, địa vị cao hơn Băng Thiên Lý một chút.

Từ khi Thái A truyền âm, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua Cô Lang ngồi ở vị trí thứ hai, ánh mắt đại hán thu liễm, hơi cúi đầu, toàn thân có khí tức chấn động kỳ lạ, giống như cô lang thoát ly khỏi đàn sói, khí tức cực kỳ lăng lệ.

Người thứ ba chính là lão giả đầu trọc, bên tai còn có tóc dài màu tím xõa xuống ngũ quan giống như bị hao tổn, nhìn có cảm giác dữ tợn, trên người có dấu vết độc khí, hẳn là tu luyện giả tu luyện độc công.

Lục Lâm Thiên nhìn cô gái thứ tư, đôi mắt hơi chấn động, Mộ Linh Lạc của quân đoàn Thiên Hạm dường như cực kỳ tuổi trẻ, dung nhan không tính là tuyệt mỹ, cũng có vài phần mỹ mạo, đặc biệt trang phục rất gọn gàng.

Lúc này Mộ Linh Lạc ngẩng đầu lên, bốn mắt hai người nhìn nhau, đột nhiên có chấn động linh hồn xuất hiện.

- Muốn thăm dò linh hồn sao?

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, hắn cũng cười lạnh.

Trong nháy mắt linh hồn hai người va chạm, giao phong linh hồn rất khó phát hiện, trong đại điện này cũng chỉ có vài người phát hiện dị trạng ma thôi, đại đa số người chỉ cảm thấy hơi có chấn động.

Xuy xuy.

Trong va chạm lúc này, linh hồn Mộ Linh Lạc chấn động hơi tán loạn, khí tức âm hàn xen lẫn nóng bỏng làm linh hồn của nàng vô lực phản kháng.

Đạp.

Vào lúc này, thân hình mềm mại của Mộ Linh Lạc đột nhiên run lên, dưới ghế ngồi có khí lưu khởi động, lập tức tiêu tán không thấy.

- Ồ.

Đôi mắt Mộ Linh Lạc mang theo vài phần kinh ngạc, vừa giao thủ linh hồn vừa rồi, linh hồn của nàng bị đối phương làm chấn động, nàng cũng rơi vào hạ phong.

- Cũng là tu luyện giả linh hồn áo nghĩa, linh hồn lực cường hãn khủng bố.

Mộ Linh Lạc khiếp sợ cũng kịp phản ứng, đối phương cũng là tu luyện giả linh hồn áo nghĩa cường hãn, linh hồn lực mạnh tới mức nàng không thể nhìn trộm.

Mộ Linh Lạc linh hồn thăm dò tan tác, lúc này Âu Dương Tiển, Cô Lang và Độc Hạt đầu trọc ba người cũng nhìn ra một chút dấu vết, ánh mắt hơi động.

- Mộ tiểu thư, ta nói đúng chưa, Lục đoàn trưởng cũng không phải dễ trêu mà.

Băng Thiên Lý sau lưng Mộ Linh Lạc cười nói.

- Quả nhiên đúng như Mục tỷ tỷ nói, tu vị Niết Bàn Cảnh cao giai đỉnh phong có thể chống lại cường giả Tuyên Cổ Cảnh trung giai, thật sự không thể tưởng tượng nổi, không thể tưởng tượng nổi.

Mộ Linh Lạc vẫn còn khiếp sợ, nói nhỏ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, lại nhìn Mộ Linh Lạc, có phần lăng lệ, nói:

- Ta cũng không thích có người thăm dò, lúc này đủ rồi, tiếp theo ta không ngại trừng phạt đâu.

- Đúng như Mục tỷ tỷ nói, làm người cuồng ngạo, nhưng có tiền vốn cao ngạo, nhưng người giỏi có người giỏi hơn, quá cuồng ngạo cũng không tốt, xem ngươi đánh chết trăm vạn Minh Linh, lúc này ta không so đo với ngươi.

Nghe Lục Lâm Thiên nói hơi hung hăng, Mộ Linh Lạc không quan tâm, đôi mắt dễ thương nhíu lại, từ từ nói nhỏ.

- Thật sao, ta hy vọng ngươi so đo đấy, ngươi đã cuồng ngạo như vậy, cũng không biết lễ phép, ta từ trước đến nay sẽ không quá khách khí.

Lục Lâm Thiên nói.

Nghe vậy, Mộ Linh Lạc nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Này, ngươi là người thế nào vậy, ai không lễ phép, ta chỉ thăm dò một hai mà thôi, cũng không có ác ý, nếu ngươi chỉ có hư danh, ta từ xa đi tới nơi này không phải thiệt thòi sao?

Chương 4049: Lập công huân nhất đẳng

- Chẳng lẽ ta thỉnh ngươi tới?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt.

- Ngươi...

Mộ Linh Lạc trừng mắt Lục Lâm Thiên, nghẹn lời không biết nói cái gì nữa.

- Đúng là có chút bổn sự, nhưng cũng không biết thực lực có như đồn đãi hay không, dù sao ta cũng không tin.

Độc Hạt nhìn Lục Lâm Thiên, ngẩng đầu lên nói một tiếng.

- Ngươi tin hay không, dường như không quan hệ tới ta, nếu chư vị chỉ rãnh rỗi tới quân đoàn Hùng Phong làm chút ít chuyện nhàm chán, thứ cho ta không phụng bồi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhíu lại, có ý tiễn khách.

- Khục...

Nhìn thấy hào khí có chút không vui, Băng Thiên Lý ho một tiếng, đứng dậy giới thiệu đám người Âu Dương Tiển với Lục Lâm Thiên:

- Lục đoàn trưởng, ta giới thiệu một chút, vị này chính là Âu Dương Tiển, là tôn tướng trong liên minh, người thứ ai là Cô Lang tướng giả, là trung đội trưởng quân đoàn Ma Hạt, vị này là Mộ Linh Lạc tiểu thư, là ái nữ đoàn trưởng quân đoàn Thiên Hạm, tinh thông luyện khí, cũng có thanh danh hiển hách trong hai đại liên minh.

Giới thiệu xong bốn người này, Băng Thiên Lý không giới thiệu người khác, hiển nhiên những người khác địa vị cũng không phải rất cao, chưa tới mức giới thiệu từng người.

- Ah, ta biết rồi, không biết lần này tới có gì chỉ giáo?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, phản ứng rất bình thản.

Thấy Lục Lâm Thiên phản ứng bình thản, thậm chí là không quan tâm Âu Dương Tiển tôn tướng, chuyện này làm cho người tới chấn động. Lục Lâm Thiên phản ứng như vậy trừ Băng Thiên Lý đoán trước ra, tất cả không biết làm sao.

Ngược lại Âu Dương Tiển nhìn qua, nói với Lục Lâm Thiên:

- Liên minh cử chúng ta tới nơi này chúc mừng Lục đoàn trưởng suất lĩnh quân đoàn Hùng Phong đánh chết bốn Tuyên Cổ Cảnh sơ giai của Phệ Hồn nhất tộc, trăm vạn đại quân Minh Linh, thiếu chủ Ám Linh của Phệ Hồn nhất tộc, còn có thành tích phản khống bảo vật Phệ Hồn Khốn Linh Trận của Phệ Hồn nhất tộc, hiện tại cả liên minh và cường giả thế giới bên ngoài đều biết thanh danh của Lục đoàn trưởng, quân đoàn Hùng Phong hiện tại một lần chiến thành danh rồi.

- Thật sao?

Lục Lâm Thiên nhìn Âu Dương Tiển, nói nhỏ:

- Nhưng ta cảm thấy hứng thú với khen thưởng từ quân bộ hơn, lúc này quân đoàn Hùng Phong tổn hại cực lớn, ta tin tưởng quân bộ nhất định phải đền bù tổn thất mới được.

- Ha ha, lục đoàn trưởng tính cách thẳng thắng, người sảng khoái nói chuyện sảng khoái.

Âu Dương Tiển nghe vậy mỉm cười, nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Lúc này chiến tích quân đoàn Hùng Phong đã kinh động liên minh, đặc biệt là đánh chết thiếu chủ và bốn Tuyên Cổ Cảnh sơ giai của Phệ Hồn nhất tộc, chiến tích này hiếm thấy trong liên minh, trải qua liên minh thương nghị, quân đoàn Hùng Phong lúc này đây đạt được nhất đẳng công, tất cả ban thưởng nằm trong phạm vi nhất đẳng công, công lao của quân đoàn Thiết Huyết cũng không thể bỏ qua, cũng nhận được nhị đẳng công.

- Nhất đẳng công.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhíu lại, từ chỗ Phá Thổ và Truy Mệnh hắn nghe qua, trong liên minh quân bộ, quân đoàn hoặc người lập công, tổng cộng phong làm tam đẳng, nhị đẳng, nhất đẳng, thượng đẳng và đệ nhất năm loại, nương tựa giá trị công huân sẽ nhận được ban thưởng cần thiết trong liên minh.

Nhưng vật tu luyện cần thiết trong liên minh đều có giá trị tích phân.

Tích phân này dùng giá trị tinh thạch thế giới tính ra, đương nhiên có một ít bảo vật không thể dùng tinh thạch thế giới cân nhắc, cho dù có tinh thạch thế giới cũng khó có thể mua được, là thứ không phải tiền có thể cân nhắc.

Vật tu luyện gồm công pháp, linh khí, đan dược, tài liệu luyện khí, thậm chí còn có Linh Tinh.

Nương theo công huân đổi lấy, mà công huân có giá trị khác nhau, tục truyền nói nhiều lập nhiều công lao, vận khí tốt có thể đổi được thông linh bảo khí.

Về phần đệ nhất công, nghe nói chưa có bao nhiêu người lập được, Lục Lâm Thiên hiện tại cũng không rõ là khen thưởng gì.

Nhưng từ các công huân, Lục Lâm Thiên tính ra hắn có thể đổi không ít tài liệu, linh khí và tinh thạch thế giới, nghe nói dưới tình huống bình thường, các công huân đều có thể đổi lấy mười kiện áo nghĩa linh khí.

- Nhất đẳng công ah.

Ngược lại đám người Phá Thổ, Phong Hỏa, Hồ Hải, Truy Mệnh nghe xong liền hưng phấn, nhất đẳng công là không thấp.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên âm thầm suy tư, Âu Dương Tiển cho rằng Lục Lâm Thiên không hài lòng, nói:

- Lục đoàn trưởng, nhất đẳng công đã không thấp, công huân cực cao, quân đoàn Hùng Phong sau này tiền đồ bất khả hạng lượng. Ngày khác lục đoàn trưởng muốn tiến vào trong liên minh quân bộ, bằng vào nhất đẳng công huân cũng dễ dàng, huống chi lúc này quân đoàn Hùng Phong đoạt được trăm vạn Linh Tinh, cùng không ít Linh Tinh Tuyên Cổ Cảnh, xem như thu hoạch cực lớn.

- Nhất đẳng công thì nhất đẳng công.

Lục Lâm Thiên phục hồi tinh thần lại, tính ra nhất đẳng công đổi được không ít tài liệu và linh khí, về phần áo nghĩa linh khí không có bao nhiêu tác dụng với mình, nhìn Âu Dương Tiển, Lục Lâm Thiên nói nhỏ:

- Vậy đa tạ quân bộ.

- Lục đoàn trưởng khách khí, hiện tại liên minh quân bộ cử ta đến đây còn có chuyện khác cần thương nghị với Lục đoàn trưởng.

Âu Dương Tiển nói.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, ánh mắt biến hóa, nói:

- Tôn tướng đại nhân cứ nói đừng ngại.

- Ha ha.

Âu Dương Tiển cười cười, nói:

- Lục đoàn trưởng trở thành đoàn trưởng quân đoàn Hùng Phong, quân đoàn Phá Vân sát nhập quân đoàn Hùng Phong, liên minh quân bộ đã đồng ý. Lúc này Lục đoàn trưởng đánh chết Ám Linh của Phệ Hồn nhất tộc, làm trọng thương Phệ Hồn nhất tộc, sợ rằng Phệ Hồn nhất tộc sẽ không dễ dàng bỏ qua, cho nên quân đoàn Hùng Phong kế tiếp nên cẩn thận mới được.

Hơi dừng lại, Âu Dương Tiển mỉm cười, tiếp tục nói:

- Nhưng mà trong thời gian ngắn, Phệ Hồn nhất tộc có lẽ không thể bứt ra đối phó quân đoàn Hùng Phong, nghe nói chiến trường phía trên, đội hình của Phệ Hồn nhất tộc đại chiến với liên minh đã tan tác không ít.

- Ta sẽ chú ý Phệ Hồn nhất tộc.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu.

Ánh mắt Âu Dương Tiển hơi động, lại nói:

- Lục đoàn trưởng hiện tại có được bảo vật Phệ Hồn nhất tộc Phệ Hồn Khốn Linh Trận, vật ấy chính là bảo bối của Phệ Hồn nhất tộc, Phệ Hồn nhất tộc tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, cho nên quân bộ nguyện ý dùng một kiện áo nghĩa linh khí đỉnh phong đổi vật này với Lục đoàn trưởng, còn có Linh Tinh Tuyên Cổ Cảnh trung giai trong tay Lục đoàn trưởng, thứ này rất thưa thớt trong liên minh, nếu Lục đoàn trưởng hiện tại không dùng được, cũng có thể đổi bảo vật tương ứng với liên minh, giá trị tuyệt đối sẽ không để Lục đoàn trưởng có hại chịu thiệt.

- Thì ra là đánh chủ ý này.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi trầm xuống, quân bộ không ngờ lại đánh chủ ý lên Linh Tinh Tuyên Cổ Cảnh trung giai và Phệ Hồn Khốn Linh Trận của hắn.

Đối với Linh Tinh cấp độ Tuyên Cổ Cảnh trung giai, Lục Lâm Thiên có thể hiểu, Linh Tinh cấp độ càng cao càng thưa thớt, Minh Linh tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai không phải ai cũng đánh chết được, bởi vậy Linh Tinh tất nhiên sẽ rất thưa thớt.

Không ít Tuyên Cổ Cảnh trung giai muốn luyện hóa Linh Tinh Tuyên Cổ Cảnh trung giai đột phá, chuyện này làm cho Linh Tinh ngoài Tuyên Cổ Cảnh trung giai có giá trị cực cao, trong liên minh quân bộ cũng không nhiều.

Chương 4050: Đệ tử ký danh Kỳ lão

Nhưng mà đối với Phệ Hồn Khốn Linh Trận, Lục Lâm Thiên khó hiểu, không biết liên minh quân bộ vì sao đánh chủ ý lên Phệ Hồn Khốn Linh Trận. Ánh mắt khẽ nhúc nhích, Lục Lâm Thiên âm thầm suy tư, dấu diếm nói với Âu Dương Tiển:

- Linh Tinh Tuyên Cổ Cảnh trung giai ta còn hữu dụng, cho nên không có ý định hối đoái, nếu cần ta sẽ đổi với liên minh quân bộ, nhung mà Phệ Hồn Khốn Linh Trận đã bị ta phá hư, cho nên đã tan rã, hiện tại ta muốn đổi áo nghĩa linh khí đỉnh phong cũng không được.

- Cái gì, Phệ Hồn Khốn Linh Trận bị hư hao, còn tan rã.

Nghe vậy, sắc mặt Âu Dương Tiển lập tức khó nhìn.

- Không sai!

Lục Lâm Thiên khẳng định, tuy còn không triệt để luyện hóa Phệ Hồn Khốn Linh Trận, nhưng Lục Lâm Thiên biết rõ chỗ tốt của Phệ Hồn Khốn Linh Trận, tuyệt đối không phải một kiện áo nghĩa linh khí có thể so sánh, bởi nó có thể so với thông linh bảo khí.

Áo nghĩa linh khí đỉnh phong tuy giá trị xa xỉ, nhưng mà dường như chưa đủ so sánh với Phệ Hồn Khốn Linh Trận.

Trong cảm giác của Đại Hồn Anh, Lục Lâm Thiên rất rõ ràng, một khi Đại Hồn Anh triệt để luyện hóa Phệ Hồn Khốn Linh Trận, Đại Hồn Anh sẽ có thêm thủ đoạn cường đại, huống chi triệt để luyện hóa Phệ Hồn Khốn Linh Trận sẽ có năng lượng của ngàn vạn tàn hồn, đủ để cho Đại Hồn Anh tăng thực lực lên tới mức khủng bố.

- Ai.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên xác định, Âu Dương Tiển thở dài một hơi, khóe miệng run rẩy, sau một lát mới hồi phục tinh thần lại, lập tức nói với Lục Lâm Thiên nói:

- Lục đoàn trưởng, còn có chuyện khác, nghe Băng tướng giả nói trong quân đoàn Hùng Phong có không ít chiến hạm, còn có chiến hạm cấp năm. Theo chúng ta biết, chiến hạm của quân đoàn Hùng Phong chính là chiến hạm Phi Hổ, loại chiến hạm này là một trưởng thượng trong liên minh sáng chế, cực kỳ khó có thể luyện chế, cho dù trong quân đoàn Thiên Hạm, chiến hạm Phi Hổ cũng không nhiều, đặc biệt chiến hạm Phi Hổ cấp năm, quân đoàn Thiên Hạm không có phương pháp luyện chế, nghiên cứu hồi lâu cũng khó luyện chế thành công, vị trưởng thượng kia tung tích không rõ, cho nên liên minh quân bộ hy vọng Lục đoàn trưởng có thể xuất ra phương pháp luyện chế chiến hạm Phi Hổ cấp năm, đương nhiên, liên minh quân bộ cũng đền bù tổn thất cho Lục đoàn trưởng.

- Chiến hạm Phi Hổ.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt chớp động, hít sâu môt hơi, nhìn Âu Dương Tiển, ánh mắt âm trầm, nói:

- Tôn tướng đại nhân, nếu ta không giao ra phương pháp luyện chế chiến hạm Phi Hổ cấp năm, không biết sẽ như thế nào?

- Cái này...

Âu Dương Tiển bị hỏi sững sờ, lập tức xấu hổ, nói:

- Đây là quyền lợi của Lục đoàn trưởng, trên nguyên tắc, nếu Lục đoàn trưởng không muốn thì liên minh không can thiệp, nếu đoàn trưởng nguyện ý xuất phương pháp luyện chế chiến hạm Phi Hổ cấp năm, có điều kiện gì, đại khái có thể bàn bạc với liên minh quân bộ, dù sao tăng cường thực lực của liên minh là nghĩa vụ của Nhân tộc.

- Thực không dám đấu diếm, chuyện chiến hạm ta không thể làm chủ, phương pháp luyện chế chiến hạm này là trưởng bối truyền lại, không được vị đó đồng ý, ta không cách nào giao ra.

Lục Lâm Thiên trực tiếp cự tuyệt, chiến hạm Phi Hổ chính là của sư bá Tam Kỳ lão nhân, Lục Lâm Thiên sẽ không giao ra.

- Này, Lục Lâm Thiên, phương pháp luyện chế chiến hạm Phi Hổ ngươi có được từ chỗ nào, theo ta được biết, chỉ có quân đoàn Thiên Hạm mới có phương pháp luyện chế chiến hạm Phi Hổ, nói, ngươi trộm được từ nơi nào?

Mộ Linh Lạc đột nhiên đứng lên trừng mắt hỏi Lục Lâm Thiên, lúc này nàng đến quân đoàn Hùng Phong, mục đích trọng yếu là chiến hạm Phi Hổ.

- Ta trộm ở đâu thì liên quan gì tới ngươi, quân đoàn Thiên Hạm có phương pháp luyện chế chiến hạm Phi Hổ, cần gì phải tới hỏi ta.

Lục Lâm Thiên tức giận trừng mắt nhìn Mộ Linh Lạc, nhưng mà trong lòng ngạc nhiên việc quân đoàn Thiên Hạm cũng có được chiến hạm Phi Hổ. Lục Lâm Thiên thầm nghĩ, có lẽ quân đoàn Thiên Hạm có khả năng có quan hệ với Tam Kỳ lão nhân.

- Ngươi...

Mộ Linh Lạc trừng mắt, hừ một tiếng nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, tức giận toàn thân run rẩy, lập tức hít sâu một hơi, nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục Lâm Thiên, quân đoàn Thiên Hạm có chiến hạm Phi Hổ chính là do Tam Kỳ trưởng thượng truyền lại, phụ thân ta là đệ tử ký danh của Tam Kỳ trưởng thượng, cho nên biết rõ phương pháp luyện chế chiến hạm Phi Hổ, nhưng mà phương pháp luyện chế chiến hạm Phi Hổ cấp năm, lúc trước Tam Kỳ trưởng thượng còn không có nghiên cứu ra, cho nên phụ thân ta không biết, về sau Tam Kỳ trưởng lão mất tích, ngươi bây giờ có thể nói cho ta biết phương pháp luyện chế chiến hạm Phi Hổ của ngươi từ đâu có được?

- Thì ra là đệ tử ký danh của Kỳ lão.

Lục Lâm Thiên nghe vậy hiểu được, quân đoàn Thiên Hạm quả nhiên có quan hệ với Kỳ lão, có phương pháp luyện chế chiến hạm Phi Hổ cũng không kỳ quái, về sau Kỳ lão mất tích, đoán chừng đã bị Xích Linh Liệt Hỏa dây dưa, cho nên khi đó không rõ tung tích của Kỳ lão.

- Hừ, thì ra chỉ là đệ tử ký danh mà thôi, sư phụ ta tuy không phải đồ đệ của sư tổ, nhưng có quan hệ không tệ với người, phương pháp luyện chế chiến hạm Phi Hổ cấp năm mà thôi, cho dù là phương pháp luyện chế chiến hạm Phi Hổ cấp sáu cũng có.

Thái A khó chịu nhìn Mộ Linh Lạc, ánh mắt mang theo ngạo khí.

- Thì ra có quan hệ với trưởng thượng trong liên minh, địa vị không nhỏ.

Nghe vậy, Âu Dương Tiển, Băng Thiên Lý, Phá Thổ, Truy Mệnh, Cô Lang âm thầm rung động, rốt cuộc biết một ít lai lịch của Lục Lâm Thiên. Khó trách Lục Lâm Thiên thiên phú mạnh như thế, nếu trống rỗng xuất hiện, trong lòng mọi người không thể lý giải, mà lúc này nghe có quan hệ với trưởng thượng, trong nội tâm lập tức thoải mái không ít.

- Thì ra ngươi có quan hệ với Tam Kỳ trưởng thượng.

Mộ Linh Lạc nghe vậy, đôi mắt dễ thương sững sờ, lập tức kinh ngạc nhìn qua Lục Lâm Thiên và Thái A.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn Mộ Linh Lạc lần nữa, ngược lại ôn hòa một ít, quân đoàn Thiên Hạm dù sao cũng có quan hệ với Kỳ lão, nói:

- Các ngươi muốn tìm phương pháp luyện chế chiến hạm Phi Hổ, đại khái đi tìm Kỳ lão, nhưng mà Kỳ lão gần đây đang bế quan, đoán chừng các ngươi cũng tìm không thấy, không nên quấy rầy mới tốt.

Nhếch miệng, Lục Lâm Thiên nói tiếp:

- Mặt khác chuyện này ta không nói thêm cái gì, phương pháp luyện chế chiến hạm Phi Hổ không trải qua Kỳ lão đồng ý, ta là không thể nào xuất ra, không có việc gì thì ta đi trước, mọi người có rảnh cứ ở lại quân đoàn Hùng Phong một ít thời gian, có gì cứ tìm Phá Thổ và Truy Mệnh hai vị phó đoàn trưởng là được.

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên đứng dậy muốn rời đi, đối với liên minh quân bộ mà nói, Lục Lâm Thiên cũng có quá nhiều gút mắc.

Đối với liên minh quân bộ có gút mắc với Lục Lâm Thiên mà nói, tự nhận không chiếm được chỗ tốt, hiện tại Lục Lâm Thiên chỉ muốn đặt chân trong quân đoàn Hùng Phong, sau đó hảo hảo lĩnh ngộ tranh thủ đột phá Tuyên Cổ Cảnh, năm trăm năm sau trở về thiên giới mật địa, đó là bí cảnh của cổ tộc trong Thượng Thanh Đại Thế Giới, Lục Lâm Thiên vẫn muốn đi vào.

Chương 4051: Muốn tìm tai vạ

Muốn nói bình thường, Linh Tinh Minh Linh trong Thương Khung chiến trường là đại bổ vật tăng cường thực lực, có tác dụng của Hỗn Độn Âm Dương Quyết, Lục Lâm Thiên tự nhiên không bỏ qua cơ hội này, Thương Khung chiến trường là nơi tôi luyện rất tốt.

Nhưng mà bây giờ đối với Lục Lâm Thiên mà nói đang ở thời kỳ đặc thù, kẹt tại Niết Bàn Cảnh cao giai đỉnh phong đã lâu, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy nên mau chóng đột phá.

Cho nên trong khoảng thời gian này, Lục Lâm Thiên thầm nghĩ phải lĩnh ngộ, mình nên trông coi ba phần đất quân đoàn Hùng Phong là được, Lục Lâm Thiên cũng không muốn có nhiều phiền toái.

- Quả nhiên đủ cao ngạo, không đem liên minh quân bộ và mọi người đặt vào mắt, không biết có như đồn đãi hay không, có tiền vốn cuồng ngạo, đừng tưởng rằng có quan hệ với trưởng thượng thì không ai làm gì được ngươi, đây chính là Thương Khung chiến trường, trưởng thượng không nhất định hữu dụng đâu.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Độc Hạt âm dương quái khí nói ra, ngũ quan bị tổn hại đầy khắc nghiệt, ai nghe lời này cũng cảm thấy khó chịu.

Lục Lâm Thiên dừng bước, ánh mắt nhìn Độc Hạt, ngữ khí bắt đầu lăng lệ, nói:

- Mặt mũi là mình cho mình, nếu không tự trọng, mặt mũi không phải nhặt được.

- Lục Lâm Thiên, ngươi có ý tứ gì?

Độc Hạt nghe vậy, lập tức đứng dậy nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt đầy hàn ý.

- Làm càn, làm càn trước mặt thiếu chủ, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Giọng nói đạm mạc vang lên, thân ảnh Vô Tướng xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn Độc Hạt, đầy lạnh giá, khí thế Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong phóng thích ra ngoài.

Độc Hạt cảm ứng được khí tức của Vô Tướng, khinh thị cười nói:

- Thì ra là dựa vào che chở mà thôi, có tông lão làm hậu trường thật không giống.

- Làm càn!

Vô Tướng quát, khí tức tăng lên, hắn muốn ra tay.

Lục Lâm Thiên ngăn cản Vô Tướng, nói:

- Đằng sau ta không có hậu trường gì cả, ngươi không cần e ngại.

Ánh mắt Độc Hạt hơi động, sắc mặt hơi nhíu lại, nói:

- Lục Lâm Thiên, lời này có ý gì?

Lục Lâm Thiên cười lạnh, nhìn Độc Hạt nói:

- Ý tứ rất rõ ràng, nếu ngươi muốn tìm khổ, ta không ngăn cản ngươi.

- Tốt, tốt...

Độc Hạt âm dương quái khí nói hai chữ tốt, nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, nói:

- Vậy là ngươi cố tình, ta cũng muốn biết ngươi có bao nhiêu bản lĩnh đấy.

- Đại điện miếu nhỏ của quân đoàn Hùng Phong ta không đủ thi triển quyền cước, đi quảng trường thôi.

Lục Lâm Thiên biến mất khỏi đại điện, giọng nói còn vang vọng phía sau:

- Phong Hỏa, Hồ Hải, thông tri quân đoàn tới quảng trường, cho mọi người quan sát thực lực của người tổng bộ, cũng để mọi người mở mang tầm mắt, không nên làm ếch ngồi đáy giếng.

- Vâng, đoàn trưởng.

Phong Hỏa và Hồ Hải hai người lập tức đáp lời, hai người nhìn nhau, đều cười giả tạo nhìn Độc Hạt, sau đó nhanh chóng rời đi.

- Không gian áo nghĩa thật mạnh!

Hai mắt Mộ Linh Lạc hơi quái lạ, Lục Lâm Thiên vô thanh vô tức thi triển không gian áo nghĩa làm nàng khìếp sợ, xem ra lĩnh ngộ không gian áo nghĩa không thấp.

Nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên rời khỏi đại điện, ánh mắt Băng Thiên Lý hơi động, đứng dậy nói với Độc Hạt:

- Độc Hạt, bây giờ hối hận vẫn còn kịp, bằng không, ngươi nhất định sẽ hối hận, đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi.

- Hừ, ta đúng là muốn xem, Lục Lâm Thiên này có lợi hại như ngươi đồn đãi hay không, ngươi không phải sợ ta thăm dò ra thực lực chân chính của Lục Lâm Thiên, ảnh hưởng công lao của ngươi sao?

Độc Hạt không phục trợn mắt nhìn Băng Thiên Lý, hắn không tin tưởng một Niết Bàn Cảnh cao giai có thể mạnh cỡ nào, sợ rằng đỉnh cấp cổ tộc cũng không được như thế.

Ánh mắt Băng Thiên Lý trầm xuống, mang theo tức giận, nói:

- Tốt! Ngươi không biết tốt xấu, hảo tâm bị xem là lòng lang dạ sói, ngươi muốn tìm tai vạ thì ta không ngăn cản ngươi.

- Độc công của ta chưa từng sợ ai!

Độc Hạt cười lạnh, hắn đi ra ngoài.

- Đi, chúng ta cùng đi xem.

Âu Dương Tiển cười nhạt một tiếng, cũng hứng thú, đứng lên đi ra ngoài.

...

Trên quảng trường quân đoàn Hùng Phong, bốn phía hội tụ không ít thân ảnh, bóng người rậm rạp vây quanh quảng trường.

Trên quảng trường, Lục Lâm Thiên đứng đó, ánh mắt nhìn chung quanh, lập tức nhìn Độc Hạt.

- Lục Lâm Thiên, ra tay đi, ta muốn xem ngươi có bao nhiêu thực lực.

Ánh mắt Độc Hạt nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, thần sắc âm thầm cảnh giác, Lục Lâm Thiên hiện tại có thanh danh vô cùng to lớn, trên đời này không tự nhiên có gió, hắn cũng không phải người chủ quan, không thể không đề phòng.

- Nếu ta xuất thủ trước, ngươi không có cơ hội biểu diễn, ở xa tới là khách, ta cho ngươi xuất thủ trước.

Lục Lâm Thiên nhìn Độc Hạt, vừa dứt lời, áo bào chấn động, ngạo khí bá đạo lập tức truyền ra.

Độc Hạt nghe ra ý tứ Lục Lâm Thiên không đặt hắn trong lòng, liên tiếp bị coi rẻ làm hắn tức giận, huống chi còn trước mặt bao nhiêu người quân đoàn Hùng Phong.

- Lục Lâm Thiên ngươi quá kiêu ngạo, ta sẽ cho ngươi biết, thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, độc công của ta không phải dễ trêu.

Độc Hạt hét lớn một tiếng, điều động nguyên lực toàn thân, trên trời có mây đen áp đỉnh, độc công tỏa ra ngoài.

- Là kịch độc!

Ánh mắt mọi người khẩn trương, không có người không khẩn trương khi đối mặt với độc công, bởi vì độc công là thứ khó phòng bị nhất.

- Độc công, không biết lão tam thế nào.

Khói độc đầy trời, ánh mắt Lục Lâm Thiên hoảng hốt, lão tam rời khỏi Linh Vũ thế giới, không biết đang ở nơi nào.

- U Độc Linh Ấn!

Trong khói độc đầy trời, Độc Hạt ngưng kết thủ ấn, một đạo thủ ấn sáng ngời như ẩn như hiện, năng lượng đáng sợ xé rách hư không, độc công tỏa ra ngoài.

- Độc Hạt không nương tay rồi, vừa ra tay đã dùng toàn lực.

- Tiểu tử Độc Hạt rất âm tàn, rõ ràng cũng không có chủ quan, đoán chắc không muốn buông tha Lục Lâm Thiên.

- Ta dám cam đoan, Độc Hạt lão tiểu tử này tự rước lấy nhục, hắn càng hung ác, cuối cùng lại càng thảm!

Cô Lang, Mộ Linh Lạc, Băng Thiên Lý ba người nói nhỏ, Âu Dương Tiển vẫn quan sát quảng trường.

- Đi.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, thủ ấn của Độc Hạt đã tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

Những người đứng xem hơi gần đều lùi ra xa, dưới độc công như thế, bọn họ không dám đứng gần.

Vào lúc này, hai mắt Lục Lâm Thiên hoảng hốt, dường như suy nghĩ gì đó mà thất thần.

- Xảy ra chuyện gì, đoàn trưởng đang ngẩn người?

- Không tốt, đoàn trưởng đang làm cái gì.

Đám người Truy Mệnh, Phá Thổ, Phong Hỏa thấy thế, ánh mắt đại biến.

- Ồ, Lục Lâm Thiên không bị hào nhoáng bên ngoài dọa ngốc đấy chứ?

Đám người Âu Dương Tiển cảm thấy kỳ quái.

Xoẹt.

Thủ ấn khủng bố xẹt qua trước người Lục Lâm Thiên, khói độc cuồn cuộn bao phủ toàn thân Lục Lâm Thiên, khói độc vô khổng bất nhập bao phủ thân hình và linh hồn, lực lượng âm nhu không ngớt, thủ ấn khói độc đến trước người Lục Lâm Thiên, trường bào màu xanh của Lục Lâm Thiên chấn động phất phới.

- Không tốt...

Trong sát na này, rất nhiều ánh mắt đổ mồ hôi lạnh thay Lục Lâm Thiên, ngay cả Vô Tướng và Thái A cũng kinh ngạc.

Chương 4052: Thuật điều khiển người

Hô!

Thời điểm này, rốt cuộc Lục Lâm Thiên phục hồi tinh thần lại, nhớ tới lão tam nên hắn hơi hoảng hốt, nhìn thấy thủ ấn tới trước mặt, ánh mắt cũng trầm xuống, Độc Hạt thật sự khó dây vào, một thân độc công cũng không phải ai cũng chống lại được. Đối mặt với độc công của Độc Hạt, sợ rằng tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai cũng không muốn dính vào thứ độc ác như thế.

Nhưng người khác e ngại độc công, không dám trêu chọc độc công, không có nghĩa là Lục Lâm Thiên cũng không dám trêu chọc, luận độc công, Lục Lâm Thiên từ khi bắt đầu tu luyện đã tiếp xúc độc công, Đông lão và Lục Tâm Đồng, Thiên Độc Yêu Long mưa dầm thấm đất, Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ với độc công nữa.

Hơn nữa thân thể Lục Lâm Thiên đã sớm bị tiểu Long và Lục Tâm Đồng, Đông lão rèn luyện qua, mặc dù không dám nói miễn dịch độc công, nhưng mà tuyệt đối không phải độc công bình thường có hiệu quả.

- Độc công sao, rất lâu rồi ta không có tiếp xúc độc công.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, vừa rồi thất thần, đã tránh cũng không thể tránh, dứt khoát không tránh, Độc Hạt tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai, tuyệt đối là cọng rơm cứng, không phải thể loại hời hợt.

Ngay thời điểm mọi người ngạc nhiên, độc thủ của Độc Hạt đã đánh vào l*иg ngực Lục Lâm Thiên.

Bành.

Âm thanh trầm đυ.c vang lên, đám người chung quanh nhìn qua cảnh tượng trước mặt.

- Hừ, chỉ có hư danh, dọa ngốc rồi!

Độc Hạt cười to không ngớt, cùng lúc đó khói độc bộc phát va chạm thân hình Lục Lâm Thiên.

- Độc công, không có gì là ghê cả!

Vào lúc này tiếng nói trầm thấp vang lên, Lục Lâm Thiên động, gần trong gang tấc, vung quyền kim quang rạng rỡ, không gian sau lưng hắn tỏa ra kim quang sáng ngời, khí tức lăng lệ tràn ngập uy thế khủng bố, làm cho không người nào không cảm thấy linh hồn run rẩy.

Không gian run lên, quyền màu vàng gần trong gang tấc giống như bôn lôi đánh thẳng ra ngoài, năng lượng khủng bố đánh nát hư không, nương theo đó là khí tức khủng bố, quyền kình xuyên phá không gian, dường như có thể làm thiên địa vặn vẹo.

Oanh!

Ánh mắt Độc Hạt rung động, hắn căn bản không thể tránh đi, một quyền này đánh thẳng vào ngực của hắn.

Một quyền đổi một chưởng, quyết đấu rất dã man!

Quyết đấu như vậy rất hiếm thấy, không có người nào thích kiểu này, trừ phi có lòng tin tuyệt đối vào phòng ngự bản thân, cho dù lực phòng ngự cường hãn cũng không lựa chọn phương pháp như thế, bởi vì rất tai hại.

Đối với Độc Hạt mà nói, hắn càng không lựa chọn phương pháp này, hắn là tu luyện giả linh hồn áo nghĩa tăng thêm độc công, thực lực rất khó dây vào, cho dù trong liên minh quân bộ, Độc Hạt cũng có danh tiếng không nhỏ.

Nhưng Độc Hạt hiểu rõ thân thể của mình, thân là Tuyên Cổ Cảnh trung giai, phòng ngự bản thân không kém, nhưng mà so sánh với đồng cấp hắn chỉ có ưu thế độc công, về phần lực phòng ngự sẽ yếu hơn đồng cấp không ít.

Độc Hạt rất không muốn dùng cách đấu dã man này, nhưng gần trong gang tấc không thể tránh đi, hắn căn bản cũng không có nghĩ tới Lục Lâm Thiên dùng cách này, còn đánh hắn một quyền.

Một quyền một chưởng, vừa chạm tức phân.

Đạp đạp.

Thân hình Lục Lâm Thiên lui ra phía sau, sắc mặt tái nhợt, hắn không lùi tiếp, đá trên quảng trường rạn nứt, lập tức hóa thành tro bụi, cuối cùng hắn chỉ lùi một bước là đứng vững thân hình.

PHỤT!

Trong ánh mắt hoảng sợ của nhiều người, thân hình Độc Hạt bay ngược ra phía sau, không gian chung quanh thân hình vặn vẹo,cuối cùng trực tiếp nổ tung, Độc Hạt phun máu tươi, sắc mặt vô cùng hoảng sợ.

Phanh!

Thân hình Độc Hạt nện vào quảng trường, điểm rơi vỡ nát, đá vụn bắn đi như mưa, hắn thật lâu không thể bò dậy, toàn thân máu tươi đầm đìa.

- Một chiêu trọng thương Độc Hạt.

- Xem độc công của Độc Hạt như không có gì.

- Lực phòng ngự thật mạnh, thật sự chỉ có tu vị Niết Bàn Cảnh sao?

Đám người sau lưng Âu Dương Tiển và người của quân đoàn Ma Hạt, quân đoàn Thiên Hạm không ngừng đánh giá Lục Lâm Thiên, bọn họ vô cùng sợ hãi.

- Đoàn trưởng thật lợi hại ah, một chiêu trọng thương Độc Hạt.

- Độc Hạt thế chính là Tuyên Cổ Cảnh trung giai ah, đoàn trưởng quá mạnh mẽ.

Người quân đoàn Hùng Phong đang quan sát chiến đấu, không ngừng hưng phấn và kích động.

Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm trọc khí, nói với Ma Hạt đang nằm:

- Trung đoàn trưởng quân đoàn Ma Hạt, Độc công không có gì lạ cả.

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên lại không quan tâm Độc Hạt, nhìn bốn phía, lại nói với quân đoàn Hùng Phong:

- Đệ tử quân đoàn Hùng Phong có thể thấy hay không, quân đoàn chủ chiến cũng không gì hơn thế này, các ngươi chỉ cần cố gắng tu luyện, về sau cũng sẽ có ngày hôm nay, cho nên từ hôm nay trở đi, tất cả tu luyện cho tốt đi. Chỉ có cố gắng tu luyện, mới có thể bảo trụ tính mạng của trong Thương Khung chiến trường, ta thân là đoàn trưởng quân đoàn Hùng Phong, các ngươi là một phần tử của quân đoàn Hùng Phong, ta sẽ phụ trách với các ngươi, sẽ không biến các ngươi thành pháo hôi, sẽ không để mạng các ngươi chôn vùi trong Thương Khung chiến trường, ai dám kɧıêʋ кɧí©ɧ quân đoàn Hùng Phong ta, ta là người đầu tiên không khách khí với kẻ đó.

Tiếng gầm mang theo nguyên lực rót vào trong tai mỗi người trên quảng trường.

- Chúng ta thề chết theo đoàn trưởng.

Đám người Phá Thổ, Phong Hỏa, Truy Mệnh, Hồ Hải, Nham Sơn, Bì Bang nghe vậy, nhiệt huyết sôi trào, lập tức quỳ một gối cung kính hành lễ.

- Chúng ta thề chết theo đoàn trưởng.

Các đệ tử quân đoàn Hùng Phong chung quanh nghe xong vô cùng cảm động, không nghĩ tới lại gặp đoàn trưởng phụ trách bọn họ, đến Thương Khung chiến trường, bọn họ có đôi khi hiểu rõ mình chỉ là pháo hôi mà thôi, biết muốn thoát khỏi thân phận pháo hôi cực khổ cỡ nào.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên nói những lời như thế, tăng thêm thực lực của hắn đã đổi được lòng trung thành của mọi người tìm được một tín ngưỡng, đều cung kính hành lễ.

- Tất cả đệ tử quân đoàn Hùng Phong nghe kỹ, từ hôm nay trở đi, tu luyện cho tốt cho ta, nếu ai dám lười biếng, ta sẽ không khách khí với kẻ đó, nghe kỹ hay chưa?

Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh, tiếng gầm cuồn cuộn, khí tức vô hình tỏa ra, bá tuyệt nghiêm nghị, thân hình cao ngất như núi.

- Tuân mệnh.

Đệ tử quân đoàn Hùng Phong chung quanh hô to như sấm rền.

- Thuật điều khiển người đạt tới mức đăng phong tạo cực, dùng Độc Hạt thăm dò lôi kéo quân tâm, Độc Hạt hiện tại thua lớn rồi.

Nhìn chung quanh, Âu Dương Tiển thì thào.

Ánh mắt Mộ Linh Lạc khinh động, nàng nhìn thân ảnh áo xanh trên quảng trường, nói:

- Tên này có bản lĩnh thật sự.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lại nhìn qua đám người Âu Dương Tiển, nói:

- Nếu chư vị có hứng thú, nên ở trong quân đoàn Hùng Phong một thời gian ngắn a, quân đoàn Hùng Phong cũng tận tình địa chủ, ta còn có việc, trước hết xin lỗi không tiếp được.

Vừa dứt lời, áo bào xanh của Lục Lâm Thiên run lên, hắn đạp mạnh xuống đất, nhanh chóng biến mất không thấy đâu nữa.

Không có người nhìn thấy Lục Lâm Thiên lúc quay người sắc mặt tái nhợt, khóe miệng trong lúc mơ hồ còn có một tia máu chảy ra.

Hắn ngạnh kháng một kích của Độc Hạt, Lục Lâm Thiên dù sao cũng là Niết Bàn Cảnh cao giai mà thôi, cho dù có bất diệt huyền thể cùng bất tử thần thể cũng khó có thể chống lại.

Chương 4053: Mạch nước ngầm mãnh liệt 1

- Tên này quá không lễ phép!

Mộ Linh Lạc nhìn Lục Lâm Thiên biến mất, tức giận dậm chân.

Ánh mắt Âu Dương Tiển rung rung, nói với Mộ Linh Lạc:

- Nha đầu, người ta đã hạ lệnh trục khách, chúng ta nên đi thôi.

- Hừ, phương pháp luyện chế chiến hạm Phi Hổ cấp năm, ta nhất định phải lấy được.

Mộ Linh Lạc cắn răng, lập tức quật cười nói một câu.

PHỤT.

Thân ảnh Độc Hạt được người của mình nâng lên, trong miệng phun máu tươi lần nữa, vẻ mặt uể oải cùng thất lạc, đến thời điểm này hắn mới biết được chính mình không nên trêu chọc Lục Lâm Thiên, thương thế trên người phải mất thời gian dài mới có thể khôi phục.

Qua hai canh giờ, trong tiểu sảnh, Truy Mệnh, Phá Thổ, Thái A, Vô Tướng, Lý Cụ, Vu Mã Tam Giới, Phong Hỏa, Hồ Hải đang ở đây.

- Đoàn trưởng, ngươi không sao chớ.?

Ánh mắt Phá Thổ nhìn Lục Lâm Thiên, quan tâm hỏi thăm, thừa nhận một chưởng của Độc Hạt, hắn đoán chừng đoàn trưởng không quá tốt.

- Không có đại sự gì, điều tức một thời gian ngắn là tốt rồi, độc công của Độc Hạt rất mạnh, các ngươi lần sau nếu gặp gỡ người biết độc công phải chú ý nhiều.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, chống lại một chưởng của Độc Hạt cũng không có gì, cũng chưa tới mức nghiêm trọng.

- Sư phụ, ta suy đoán liên minh quân bộ sẽ không bỏ qua phương pháp luyện chế chiến hạm Phi Hổ cấp năm a?

Thái A nói.

Lục Lâm Thiên nói:

- Bọn họ muốn, cứ bảo bọn họ tìm Kỳ lão là được, không cần để ý tới.

Tiếng nói dừng lại, Lục Lâm Thiên nhìn qua Phá Thổ cùng Truy Mệnh, Hồ Hải, Phong Hỏa bốn người nói:

- Giá trị nhất đẳng công huân, các ngươi không có áo nghĩa linh khí, cứ tới quân bộ đổi lấy áo nghĩa linh khí phù hợp đi, còn lại đều đổi lấy tài liệu luyện chế chiến hạm và đan dược. Nhưng mà phải dùng Linh Tinh đổi.

- Đa tạ đoàn trưởng.

Nghe vậy, Phong Hỏa, Truy Mệnh, Hồ Hải ba người lập tức đại hỉ, trong bốn người chỉ có Phá Thổ trên người có áo nghĩa linh khí, ba người bọn họ không có.

- Đoàn trưởng, tài liệu luyện khí dùng Linh Tinh đổi lấy, có thể chịu thiệt, nhưng chúng ta có hạm đội của mình, chỉ cần dùng tinh thạch thế giới là được, nhưng bản thân chúng ta cũng thiếu tinh thạch thế giới, hiện tại mua sắm hơi phiền toái.

Phá Thổ nói.

- Vậy ngươi ý là?

Lục Lâm Thiên hỏi Phá Thổ.

- Đoàn trưởng, chung quanh có vài quân đoàn nghe nói uy lực của chiến hạm Phi Hổ chúng ta, đều có tâm mua sắm, kể cả quân đoàn Thiết Huyết đều có ý đó, nhưng mà Hàn Minh không tiện mở miệng với đoàn trưởng mà thôi.

Phá Thổ nói:

- Cho nên ta nghĩ, chúng ta có thể duy trì số lượng chiến hạm của mình, luyện chế một ít chiến hạm Phi Hổ cấp ba và cấp bốn, tin tưởng có thể bán được giá tốt, nói như vậy, tinh thạch thế giới sẽ không thiếu.

- Cái này...

Lục Lâm Thiên do dự một lát, cười nói:

- Quân đoàn muốn chiến hạm Phi Hổ nhưng không muốn mua chiến hạm Phi Hổ, cứ bảo bọn họ phải cung cấp tài liệu luyện chế, chúng ta lại thu tinh thạch thế giới trả thù lao.

- Đoàn trưởng có ý kiến rất hay, ha ha.

Nghe vậy, Phong Hỏa lập tức cười rộ lên, nói:

- Nói như vậy, chúng ta đại khái có thể tăng cao tài liệu của bọn họ, nhiều thu tài liệu luyện khí, dù sao bọn họ cũng không biết, đồng thời còn có thể thu tinh thạch thế giới, quá tốt.

- Hắc hắc.

Phá Thổ, Truy Mệnh, Hồ Hải cười vui vẻ.

- Phong Hỏa, loại hành vi này không tốt, chúng ta đường đường quân đoàn Hùng Phong, há có thể làm chuyện này,

Thấy mọi người vui vẻ, Lục Lâm Thiên nghiêm túc nhìn Phong Hỏa, lập tức làm mọi người biến sắc, đặc biệt là Phong Hỏa bắt đầu lo âu.

Mà đúng lúc này, Lục Lâm Thiên lại cười vui vẻ, nói với Phong Hỏa:

- Chuyện này chúng ta biết là được rồi, cũng không nên truyền ra bên ngoài, những tài liệu luyện khí sẽ tiêu hao, quân đoàn Hùng Phong không làm loại chuyện như thế, khục...

Phong Hỏa, Truy Mệnh, Phá Thổ nghe xong hiểu ra, lập tức bừng tỉnh.

- Đoàn trưởng, ta hiểu rồi.

Phong Hỏa lại cười gật đầu.

Lục Lâm Thiên hé miệng cười cười, tài liệu cần dùng luyện chế chiến hạm Phi Hổ cho dù đổi ở quân bộ cũng phiền toái, số lượng lớn sẽ khó mua được, ngược lại quân đoàn khác muốn đổi chiến hạm Phi Hổ sẽ thuận tiện hơn nhiều, như thế sẽ bảo trì ưu thế của quân đoàn Hùng Phong, chiến hạm cấp năm sẽ không bán ra.

...

Lần này Lục Lâm Thiên muốn bế quan, Vô Tướng chủ động yêu cầu tiến vào Thiên Trụ giới bế quan, nghe nói hắn cũng có cảm giác đột phá, ý định ăn Linh Tinh thử đột phá...

Chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên cao hứng, nếu Vô Tướng có thể thuận lợi đột phá, hắn sẽ tiến lên cấp bậc Tuyên Cổ Cảnh cao giai, trong Thương Khung chiến trường cũng là cường giả.

Thiên Trụ giới tầng thứ bảy, Lục Lâm Thiên tiếp tục lĩnh ngộ đại từ cổ đồ, nguyên đan chữ vạn phóng thích khí tức man hoang, hắn tiến vào trạng thái lĩnh ngộ.

Lĩnh ngộ đại từ cổ đồ giúp Lục Lâm Thiên cảm giác nó khác với đại bi cổ đồ nhưng có điểm giống tới cực điểm, tâm cảnh trên đại bi cổ đồ là vật dẫn, đại từ cổ đồ cũng tiến bộ rất nhanh.

Chỗ tốt như vậy Lục Lâm Thiên rất rõ ràng, nó không thể hóa thành chỗ tốt thực chất ngay, nhưng tuyệt đối đạt được chỗ tốt cực lớn.

Vô Tướng ở trong Thiên Trụ giới tầng thứ tư bế quan, tầng thứ năm hắn khó chống lại, sẽ bị ảnh hưởng rất lớn, cho nên tối đa chỉ có thể chèo chống ở tầng thứ tư, sau khi ăn Linh Tinh lại thử bắt đầu trùng kích đột phá.

Thời gian dần qua, đệ tử quân đoàn Hùng Phong huấn luyện rất chăm chỉ, không có lười biếng, Thái A có đôi khi nghiên cứu trận pháp nghiên cứu được trong mấy ngày qua, mỗi trận pháp hợp kích và quần công thành công, Thái A có cảm giác sung sướng. Trong lúc bất tri bất giác, Thái A đắm chìm vào trận pháp hơn cả tu luyện.

Mà Thái A lại ngạc nhiên phát hiện, tạo nghệ linh hồn lại tăng tiến theo trận pháp, hắn rất nhanh trở thành trận sư danh gia.

...

Trong Thương Khung chiến trường, tiêu điều tiêu sát, năng lượng thiên địa rất yếu.

Trong kiến trúc liên tục không ngớt, mấy đạo thân ảnh ngồi ngay ngắn, ánh mắt nhìn qua đại hán trung niên thần thái tuấn lãng, trên người hắn có khí tức vô hình, linh hồn chấn động không nhỏ.

- Độc Hạt, ngươi có thể xác định quân đoàn Hùng Phong chính là Lục Lâm Thiên ở thiên giới mật địa đi ra?

Trung niên tuấn lãng hỏi người chính giữa, người này chính là Độc Hạt.

Độc Hạt nghe vậy, hắn cung kính với với đại hán trung niên:

- Phượng Tuy đại nhân, lần trước ta cố ý đi quân đoàn Hùng Phong, Lục Lâm Thiên và Thái A tuyệt đối không giả, bọn họ được an bài ở quân đoàn Hùng Phong, nhưng không ngờ tiểu tử kia nhanh chóng trở thành đoàn trưởng quân đoàn Hùng Phong, ta cũng tự mình thử thực lực của Lục Lâm Thiên, rất mạnh, khó trách có thể đứng đầu cửu hoàng, ở trong thiên giới mật địa đánh chết nhiều chấp pháp đội như vậy, cháu của ta cũng bị đánh chết.

Dứt lời, ánh mắt Độc Hạt dần dần âm trầm, nói:

- Trong thiên giới mật địa ta không cách nào làm gì được Lục Lâm Thiên, nhưng mà đây là Thương Khung chiến trường, ta nhất định sẽ báo thù cho cháu của mình, Lục Lâm Thiên phải chết.

Chương 4054: Mạch nước ngầm mãnh liệt 2

- Cấp trên phong tỏa tin tức, hiện tại rốt cục Lục Lâm Thiên tung tích không bao nhiêu người biết, nếu hắn trốn trong quân đoàn, chúng ta muốn tìm hắn không dễ dàng, chỉ trách hắn ưa thích náo động, lúc này không thể buông tha.

Ánh mắt Phượng Tuy âm trầm.

- Phượng Tuy đại nhân, sợ rằng Lục Lâm Thiên không dễ giết, thực lực cực kì khủng bố, tăng thêm hiện tại là đoàn trưởng quân đoàn Hùng Phong, chúng ta cũng không cách nào quang minh chính đại đánh chết hắn, nếu hắn chết trong tay chúng ta, chỉ sợ liên minh không bỏ qua chúng ta đâu.

- Muốn tiểu tử kia chết, biện pháp ở trong Thương Khung chiến trường không ít, trong thiên giới mật địa sau lưng tiểu tử kia có thế lực khổng lồ, ở Thương Khung chiến trường đã có không ít người tìm ta, đều có ý đánh chết tiểu tử kia, đây là Thương Khung chiến trường, muốn tiểu tử kia chết có quá nhiều biện pháp, cấp trên không có khả năng biết rõ.

Trong mắt Phượng Tuy bắn ra sát ý âm hàn, hắn nói:

- Tiểu tử kia bất phàm, muốn giết tiểu tử kia tự nhiên không đơn giản, cho nên chúng ta phải chuẩn bị tốt, ta sẽ thông báo các thế lực lớn thương lượng với nhau, phải một kích tất sát mới được.

...

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ bảy đã trôi qua ba năm, Lục Lâm Thiên đã mở hộp gấm thứ ba, lần này cũng là cổ đồ, khí tức sát phạt khủng bố từ cổ đồ bạo phát ra ngoài.

Tịch diệt cổ đồ này là cổ đồ thứ ba, hoàn toàn khác với hai bức trước đó, tràn ngập khí tức tịch diệt, sát phạt ngập trời, khí tức này làm Lục Lâm Thiên sinh ra dao động.

Khí tức tịch diệt này bị cây đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên áp chế, lúc này Lâm Thiên mới nhanh chóng phục hồi tinh thần lại, nhưng hắn vẫn bị dọa đổ mồ hôi lạnh, bức bản đồ thứ ba ẩn chứa khí tức tịch diệt quá đáng sợ.

Lập tức Lục Lâm Thiên mới dần dần từ từ nếm thử lĩnh ngộ cổ đồ thứ ba, khí tức tịch diệt khổng lồ này được Lục Lâm Thiên chú ý, loại lĩnh ngộ này phải mất mười tám năm trong Thiên Trụ giới mới thoát ra được.

Khí tức tịch diệt hóa thành hào quang chui vào mi tâm Lục Lâm Thiên, khí tức trên người Lục Lâm Thiên biến hóa trong vô hình, trong lúc mơ hồ cho người ta cảm giác nguy hiểm.

Sau khi lĩnh ngộ tịch diệt cổ đồ, hộp gấm thứ tư mở ra, cũng không khác suy nghĩ của Lục Lâm Thiên, lại là một cổ đồ, đó là khí tức hung hãn ngập trời, chấn nhân tâm phách, dùng tu vị tâm cảnh của Lục Lâm Thiên lòng cũng sinh ra dao đông.

Cổ đồ thứ tư tên là thô bạo cổ đồ, Lục Lâm Thiên cũng tiến vào lĩnh ngộ....

Thời gian ba năm qua đi, thời gian ba năm này quân đoàn Hùng Phong xuất hiện không ít đại sự, chung quanh sơn mạch Thủy Tinh thỉnh thoảng có Minh Linh lẻ tẻ xuất hiện, nhưng đều bị quân đoàn Hùng Phong đánh lui.

Ba năm qua, quân đoàn Hùng Phong cũng biến hóa không ít, được Thái A huấn luyện, khí tức mỗi người biến hóa rất nhanh.

Thời gian ba năm, Lục Lâm Thiên bế quan trong Thiên Trụ giới rất lâu, bế quan lần này trong Thiên Trụ giới đã trôi qua hai trăm mười năm.

Sáu hộp gấm trong nhẫn trữ vật, Lục Lâm Thiên hiện tại đã mở ra năm cái, bên trong theo thứ tự là đại bi cổ đồ, đại từ cổ đồ, tịch diệt cổ đồ, thô bạo cổ đồ, còn còn có không diệt cổ đồ trong hộp gấm thứ năm.

Năm cổ đồ này Lục Lâm Thiên đều bị lĩnh ngộ, mỗi lĩnh ngộ một bức cổ đồ Lục Lâm Thiên có thể cảm giác nội tâm biến hóa, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên cảm giác sau lưng chúng có gì đó, cũng có cảm giác chưa thỏa mãn.

Hô.

Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm trọc khí, lập tức ánh mắt chấn động, thân ảnh biến mất không thấy.

Trong đại điện quân đoàn Hùng Phong, Băng Thiên Lý và Phá Thổ, Truy Mệnh, Phong Hỏa đang nói chuyện phiếm, lúc Lục Lâm Thiên và Thái A đến đại điện, lập tức đứng dậy ôm quyền nói:

- Lục đoàn trưởng, ta lại tới quấy rầy.

- Băng tướng giả không cần khách khí.

Lục Lâm Thiên gật đầu, cũng khách khí với Băng Thiên Lý.

Theo đám người Thái A và Truy Mệnh nói, ba năm này Băng Thiên Lý đã trợ giúp quân đoàn Hùng Phong không ít trong quân bộ, mỗi một lần quân đoàn Hùng Phong cần hối đoái vật phẩm cần thiết, đều có thể có được chỗ tốt lớn nhất, dù sao Băng Thiên Lý cũng là người của quân bộ, có thể hỗ trợ không nhỏ.

Lục Lâm Thiên lập tức ý bảo Phá Thổ và Truy Mệnh, Phong Hỏa, Hồ Hải không cần đa lễ, trực tiếp ngồi vào vị trí thủ tọa, bởi vì Băng Thiên Lý đến, trên đường đi Thái A đã nói rõ chi tiết một lần, trong nội tâm đã có hiểu rõ đại khái.

Trong Thương Khung chiến trường là không gian đại lục thuộc về Thương Khung Minh, cũng là nơi đóng quân của Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới và Thái Hoàng thế giới.

Mà gần đây bởi vì Minh Linh có Lang Linh nhất tộc cùng Phệ Hồn nhất tộc liên thủ làm cho Ba ngàn đại thế giới và Thái Hoàng Đại Thế Giới tử thương vô số, nghe nói Tuyên Cổ Cảnh trung giai tổn thất vài người, cho nên đại lục bị Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh tộc chiếm cứ.

Trọng thương như vậy Thái Hoàng thế giới và Thượng Thanh thế giới không bỏ qua, lập tức thương nghị và chuẩn bị đại quân chiếm lại.

Chiến trường gần đây rất căng thẳng, Thượng Thanh thế giới không thể điều quá nhiều quân đoàn và chiến hạm tới, bởi vậy không thể không điều quân đoàn tuyến hai và tuyến ba tới.

Trải qua liên minh quân bộ thương nghị, quân đoàn Hùng Phong cũng thuộc Thượng Thanh thế giới, trước đó lần đầu trong sơn mạch Thủy Tinh có chút danh tiếng, tự nhiên nằm trong danh sách, còn lần này Băng Thiên Lý phụng mệnh đến đây thông tri quân đoàn Hùng Phong tiến vào chủ chiến trường.

- Lục đoàn trưởng, ta lúc này đến đây, chính là liên minh...

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên ngồi ngay ngắn, Băng Thiên Lý lập tức đứng lên nói, với tư cách người của liên minh quân thuộc, Băng Thiên Lý trên danh nghĩa có địa vị cao hơn đoàn trưởng quân đoàn. Nhưng mà Thương Khung chiến trường dù sao không phải nơi bình thường, tất cả dựa vào thực lực nói chuyện, so sánh với quân đoàn chủ chiến, ngươi không thể quá tự cao.

Huống chi đoàn trưởng quân đoàn chủ chiến đều là tôn tướng, thậm chí nghe nói quân đoàn đỉnh cấp, đoàn trưởng có thể gọi là hoàng tướng, bọn họ mới là lực lượng đỉnh cấp trong Thương Khung chiến trường.

Băng Thiên Lý chưa nói hết, Lục Lâm Thiên đã chen ngang lời Băng Thiên Lý, nói:

- Băng tướng giả, chúng ta xem như quen biết nhau, tình hình đại khái Thái A đã nói cho ta biết, nói ngắn gọn a, tại sao lại lựa chọn quân đoàn Hùng Phong, theo ta được biết quân đoàn Hùng Phong chỉ là quân đoàn tam lưu, kéo chúng ta lên chiến trường, bảo chúng ta làm pháo hôi sao?

- Cái này...

Băng Thiên Lý xấu hổ cười cười, nói:

- Lục đoàn trưởng nói đúng, chúng ta quen biết nên không cần khách sáo.

- Quân đoàn Hùng Phong trước kia có lẽ là quân đoàn tam lưu, lên chủ chiến tràng chưa tới phiên các ngươi, nhưng mà trong trận chiến sơn mạch Thủy Tinh lúc trước, quân đoàn Hùng Phong đã có thanh danh lớn, mặc dù nói danh khí có lẽ không lớn bằng quân đoàn chủ chiến, nhưng mà cũng có người không xem quân đoàn Hùng Phong là quân đoàn tam lưu, cho nên lúc này quân đoàn Hùng Phong sợ rằng không đi không được, liên minh quân bộ thương nghị kết quả không sửa đổi, đây là điều tất cả quân đoàn tuân theo, tuân thủ vô điều kiện.

Chương 4055: Mười quân đoàn

Băng Thiên Lý nói xong, ánh mắt bất đắc dĩ nhìn qua Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên âm thầm suy tính, trong nội tâm cũng hiểu, lệnh của liên minh quân bộ không thể thay đổi, chính mình không có khả năng cải biến, việc này kết cục đã định.

Suy tư một hồi, Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, nhìn Băng Thiên Lý nói:

- Bảo quân đoàn Hùng Phong chúng ta lên chủ chiến tràng, quân đoàn Hùng Phong hiện tại trấn thủ nơi đây phải làm sao?

- Điểm này Lục đoàn trưởng đại khái có thể yên tâm, trong sơn mạch Thủy Tinh vẫn thuộc về quân đoàn Hùng Phong, lưu lại một ít người trấn thủ là được rồi, lúc này đây quân đoàn Hùng Phong lên chủ chiến trường, bởi vì quân đoàn Hùng Phong là quân đoàn tam lưu như cũ, cho nên liên minh quân bộ sẽ cung cấp vật tư, ta cũng có mang tới, giá trị xa xỉ.

Băng Thiên Lý nói xong, hắn giao ra không ít nhẫn trữ vật, Phong Hỏa thấy thế, hắn nhận lấy mang tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

Tâm thần Lục Lâm Thiên quan sát, trong nhẫn trữ vật có không ít đan dược, linh dược, thậm chí là tinh thạch thế giới và tọa giá khôi lỗi các loại, thật có số lượng không ít giá trị xa xỉ.

- Không biết lúc này có bao nhiêu người đi?

Lục Lâm Thiên thu hồi nhẫn trữ vật, những vật tư này chỉ có ngu mới không cần, tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Băng Thiên Lý nói:

- Lúc này Thượng Thanh thế giới chúng ta rút mười quân đoàn, Thái Hoàn thế giới sẽ dùng đại quân mở đường.

- Thái Hoàng thế giới.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, bóng dáng tiểu nha đầu xinh đẹp xuất hiện trong đầu của hắn, Bạch Linh và Lục Âm đang ở trong Thái Hoàng thế giới Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc, cũng không biết hai người hiện tại thế nào.

- Lục đoàn trưởng, lúc này mười quân đoàn là của liên minh chúng ta, do Âu Dương Tiển tôn tướng thống lĩnh, ta và Cô Lang dẫn người tới. Trong mười quân đoàn, vài quân đoàn đều là quân đoàn nhị lưu, thế lực cũng không yếu.

- Bởi vì mười quân đoàn không phải chủ chiến, cũng lần đầu tiên hợp tác chiến đấu, bởi vậy cũng sẽ lựa chọn ra phó thống lĩnh quân đoàn, đến lúc đó thuận tiện tác chiến, nếu Lục đoàn trưởng có hứng thú, cứ tranh giành là được.

- Phó thống lĩnh sao?

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, nói nhỏ:

- Tới lúc đó nói sau, lúc nào xuất phát?

- Càng nhanh càng tốt, đoán chừng chín quân đoàn khác đã xuất phát rồi!

Băng Thiên Lý nghiêm túc, nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục đoàn trưởng, ta biết rõ quân đoàn Hùng Phong xưa không bằng nay, nhưng mà lúc này đi vào chủ chiến trường, Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc cũng không phải dễ trêu, tuy Lục đoàn trưởng đã đánh bại trăm vại đại quân Minh Linh, nhưng ta có thể khẳng định, lần trước Lục đoàn trưởng đánh chết trăm vạn đại quân Minh Linh kỳ thật không tính là chủ lực của Phệ Hồn nhất tộc, chủ lực chân chính của Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc thực lực tuyệt đối khủng bố, cho nên lúc này đi tới đó, Lục đoàn trưởng nên chuẩn bị tốt, lần trước liên minh chúng ta hao tổn vài cường giả Tuyên Cổ Cảnh trung giai.

Băng Thiên Lý lại ngưng trọng nhắc nhở Lục Lâm Thiên:

- Chúng ta chỉ tuyên bố trọng thương vài cường giả Tuyên Cổ Cảnh trung giai, nhưng thật ra là sợ ảnh hưởng sĩ khí, liên minh quân bộ che dấu tin tức, chính thức tổn thất là một tôn tướng tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai, thần hồn câu diệt, linh hồn phân thân cũng không thoát, đối với chúng ta và liên minh quân bộ là tổn thất không nhỏ.

- Tuyên Cổ Cảnh cao giai cũng bị đánh chết.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai trong Thương Khung chiến trường là cường giả tuyệt đối, có lẽ bởi vì ăn ý nào đó, trong Thương Khung chiến trường không có cường giả Hóa Hồng Cảnh ra tay, cao nhất chỉ là Tuyên Cổ Cảnh cao giai.

Cũng không phải nói Thương Khung chiến trường cấm tu vị Hóa Hồng Cảnh ra tay, nhưng ăn ý này dù là Thiên La Minh hay Thương Khung Minh vẫn duy trì nó.

Có lẽ là ai cũng biết, một khi Thương Khung chiến trường xuất hiện Hóa Hồng Cảnh, đó là lúc hai bên đại chiến chân chính, đến lúc đó sẽ là đại chiến hủy diệt tất cả.

Đại chiến này cho dù là Thiên La Minh hay Thương Khung Minh đều không muốn xảy ra quá sớm, cho dù sớm muộn cũng diễn ra, cao tầng hai bên biết rõ, nhưng đều không muốn nó diễn ra sớm như vậy.

Cường giả tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai cũng bị hao tổn, Lục Lâm Thiên không khó nhận ra trong Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc có cường giả tuyệt đối, xem ra lúc này hung hiểm hơn đối phó quân đoàn Hồn Diệt ba năm trước nhiều.

Hôm sau, quân đoàn Hùng Phong phóng lên cao, từng tọa giá khôi lỗi bay lên trời, vô số thân ảnh đứng trên tọa giá khôi lỗi, khoảng chừng mười vạn tọa giá khôi lỗi bay lên cao, khiến cho không trung xung quanh run rẩy.

...

Trong Thương Khung chiến trường, tại nơi kỳ lạ có diện tích cực lớn, nghe nói thậm chí không nhỏ hơn đại thế giới, bên trong có vô số đại lục nhỏ và không gian, giống như trung thiên thế giới, tiểu thiên thế giới trong đại thế giới.

Khác biệt là, trung thiên thế giới và tiểu thiên thế giới trong đại thế giới có khe hở tồn tại, từ ý nào đó là tồn tại độc lập.

Đại lục và không gian trong Thương Khung chiến trường cách xa nhau hư không vô tận, chúng không có khe hở.

Trong đại thế giới, người có tu vị khác nhau trong thế giới khác nhau sẽ bị thiên địa áp chế khác nhau, có thiên uy áp chế, ví dụ như Niết Bàn Cảnh trong tiểu thế giới không có biện pháp phát huy thực lực.

Nhưng mà trong Thương Khung chiến trường thì không có chút áp chế nào.

Thương Khung chiến trường tương tự như đại thế giới, nhưng mà Thương Khung chiến trường lại không phải đại thế giới.

Thương Khung chiến trường chỉ là một thế giới chiến trường, lai lịch của Thương Khung chiến trường không ai biết, cũng không ai nói rõ.

Chỉ có một ít cường giả cổ xưa biết một ít tình huống, cũng lưu truyền ra một ít tin tức không rõ thật giả, nói là Thương Khung chiến trường thật lâu trước kia, đây là khu vực ba ngàn đại thế giới đại chiến lưu lại.

Đi tới một vùng núi to lớn, quan sát chung quanh không có giới hạn, người có linh hồn lực cao thâm cũng không quan sát hết, truong vùng núi này có khí tức âm hồn, một khi có từ khí tức bên ngoài tiến vào sẽ có phát hiện.

- Đoàn trưởng, ba mươi vạn đệ tử trong quân đoàn đã an bài thỏa đáng.

Trong đình viện to lớn, Phong Hỏa báo cáo với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu:

- Người quân đoàn khác thế nào?

Phong Hỏa gật đầu, nói:

- Vừa mới thăm dò được chín quân đoàn khác đã đến, quân đoàn Thiết Huyết, quân đoàn Bạch Ưng, quân đoàn Dã Thú, quân đoàn Tinh Diệu, quân đoàn Linh Hỏa, quân đoàn Húc Phong, quân đoàn Cuồng Sư, quân đoàn Nguyệt Hồng, quân đoàn Lục Linh đều đến sơn mạch Ngự Linh.

- Đều đến rồi sao.

Nghe vậy, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn lên trời, từ lời Băng Thiên Lý hắn biết có chín quân đoàn khác, quân đoàn Thiết Huyết của Hàn Minh cũng ở đây, còn có quân đoàn Bạch Ưng, quân đoàn Dã Thú, quân đoàn Tinh Diệu, quân đoàn Linh Hỏa, quân đoàn Húc Phong, quân đoàn Cuồng Sư, quân đoàn Nguyệt Hồng, quân đoàn Lục Linh tám quân

Chương 4056: Kế hoạch âm độc

Tổng cộng mười quân đoàn, từ lời Băng Thiên Lý và Phá Thổ, Truy Mệnh nói cho Lục Lâm Thiên biết, quân đoàn Hùng Phong chỉ là quân đoàn tam lưu mà thôi, các quân đoàn khác đều là nhị lưu.

Đương nhiên, quân đoàn Hùng Phong hiện tại tuyệt đối có thể nói là quân đoàn nhị lưu, lúc trước quân đoàn Phá Vân cũng xem như quân đoàn nhị lưu, cho nên hiện tại quân đoàn Hùng Phong trên thực tế là quân đoàn nhị lưu, nhưng mà thanh danh quân đoàn Hùng Phong cũng không vang dội.

Băng Thiên Lý nói:

- Lục đoàn trưởng, ngày mai tất cả đoàn trưởng quân đoàn sẽ tranh đoạt vị trí phó thống lĩnh, nếu Lục đoàn trưởng có hứng thú, ta sẽ an bài một chút.

- Sư phụ...

Thái A nghe vậy, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

- Như thế nào, ngươi có gì cần nói sao?

Lục Lâm Thiên hỏi Thái A.

Thái A nói:

- Sư phụ, chức phó thống lĩnh này nên do sư phụ làm, người có bổn sự ngồi lên vị trí phó thống lĩnh mới tốt, vạn nhất gặp phải một bao cỏ ngồi lên, như vậy không chỉ hại chết mình, trọng yếu nhất sẽ hại chết huynh đệ quân đoàn Hùng Phong, huống chi chúng ta không tin người ngoài, không thể giao quân đoàn Hùng Phong cho kẻ khác điều khiển.

Lục Lâm Thiên cười cười, nhìn Băng Thiên Lý, nói:

- Băng tướng giả, vậy phiền toái ngươi đi an bài đi.

- Ta hiểu, giao cho ta đi, xem ra lúc này chức phó thống lĩnh đã có chủ.

Băng Thiên Lý hiểu ý gật gật đầu, lúc này rời khỏi đại sảnh.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, hỏi Thái A:

- Thái A, ngươi huấn luyện như thế nào rồi?

Thái A nghe vậy, hắn nói:

- Sư phụ yên tâm đi, ba năm qua đệ tử cũng không có lười biếng, hiện tại quân đoàn Hùng Phong không dám nói có thể so sánh với quân đoàn cao cấp, nhưng mà đệ tử có lòng tin, đến lúc đó quân đoàn Hùng Phong sẽ không ăn thiệt thòi.

- Ân.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, nói với Thái A:

- Đợi quân đoàn Hùng Phong đi vào quỹ đạo, sau này ngươi nên rút thời gian lĩnh ngộ, tranh thủ sớm ngày đột phá Tuyên Cổ Cảnh.

- Đệ tử hiểu, tu luyện chưa bao giờ lười biếng.

Thái A gật đầu, lập tức cười nói:

- Ngày mai phó thống lĩnh không phải sư phụ thì không còn kẻ nào khác.

Lục Lâm Thiên nghe Thái A nói thế, sắc mặt nghiêm túc, nói với Thái A:

- Sơn ngoại hữu sơn, huống chi mọi sự không có tuyệt đối, cho dù gặp kẻ tu vị thấp hơn cũng phải toàn lực.

- Con hiểu.

Nhìn thấy thái độ của sư phụ, thần sắc Thái A cung kính, gật đầu, cũng hiểu lời sư phụ nói, ví dụ như đối thủ của sư phụ, nếu đối đãi sư phụ như người có tu vị Niết Bàn Cảnh cao giai thì kết quả rất bi thảm.

Vào đêm, ánh trăng như nước, ánh trăng bao phủ sơn mạch bao la.

Đứng trên đỉnh núi cô độc, Lục Lâm Thiên nhìn bầu trời, hắn nhớ lại quá khứ:

- Không biết mọi người như thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên thì thào, đại ca, tam muội, Lục Kinh Vân và mấy tiểu gia hỏa, trên Linh Võ đại lục có không ít người tiến vào ba ngàn đại thế giới, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên lo lắng.

- Ai.

Vào thời điểm này, Lục Lâm Thiên đột nhiên quay đầu lại, khí tức lan tỏa ra các hướng.

- Mười quân đoàn cường giả như mây, chẳng lẽ ngươi còn sợ Minh Linh đánh lén hay sao?

Người tới chính là Mộ Linh Lạc, ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi chấn động, nói nhỏ:

- Có đôi khi, người một nhà còn nguy hiểm hơn Minh Linh.

- Ngươi thật quái lạ, nhưng mà ta cũng hiểu.

Mộ Linh Lạc quan sát Lục Lâm Thiên, không quan tâm thái độ xa cách người ngàn dặm của Lục Lâm Thiên, nàng đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn hư không mà Lục Lâm Thiên vừa mới nhìn, nói nhỏ:

- Ngươi nhìn cái gì thế, sao lại nhập thần như vậy?

- Không có nhìn cái gì, nhớ tới một ít người mà thôi, không biết bọn họ hiện tại thế nào.

Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, do dự một chút, hắn cũng nói rõ.

- Mặc kệ ngươi nhớ tới người nào, cũng không nghĩ quá nhiều, mỗi người đều có đường của mình, ngươi không cách nào an bài cho người ta quá nhiều đâu.

Mộ Linh Lạc quay đầu nhìn Lục Lâm Thiên, mái tóc buộc đuôi ngựa đung đưa trong gió, hai mắt sáng như sao trời, nói với Lục Lâm Thiên:

- Nếu hiện tại có người ngươi suy nghĩ lo lắng, người đó không nhất định đi con đường mà ngươi suy nghĩ.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, nhìn Mộ Linh Lạc, trong mắt hơi rung động, thì thào:

- Mỗi người đều có đường mình đi, không ai có thể can thiệp quá nhiều.

- Nói cái gì đó, ngươi thì thầm một mình sao?

Mộ Linh Lạc hỏi Lục Lâm Thiên.

- Không có gì.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, nói:

- Quân đoàn Thiên Hạm là quân đoàn chủ chiến, tới đây làm gì, ngươi tới đây làm chi?

- Chuyện này tạm thời giữ bí mật, như thế nào, chẳng lẽ ngươi rất ghét gặp ta sao?

Mộ Linh Lạc nháy mắt hỏi Lục Lâm Thiên.

- Với ta không sao, thuận miệng hỏi mà thôi.

Lục Lâm Thiên vẫn là không mặn không nhạt.

- Ngươi thật là, có phải ngươi vĩnh viễn như thế sao, có chút biểu lộ được không?

Mộ Linh Lạc trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức nói:

- Ngày mai hình như các ngươi chọn ra phó thống lĩnh, ngươi có lẽ sẽ đi, nhưng mà cũng phải cẩn thận một ít, quân đoàn Cuồng Sư Hổ Sư, quân đoàn Linh Hỏa Đông Quan Trạch, còn có quân đoàn Lục Linh Lục Linh không dễ chọc.

- Lục Lâm Thiên, uy, ngươi đi cũng không nói câu nào, ngươi quá không có lễ phép...

Mộ Linh Lạc nói xong, lại phát hiện Lục Lâm Thiên đã biến mất, lập tức quát lên, cuối cùng chỉ tức giận rời đi.

Cảnh đêm mông lung, chiếu rọi dãy núi tiêu điều.

Trên đại sảnh, Phượng Tuy ngồi ngay ngắn, đôi mắt sáng nhìn thẳng vào Độc Hạt, hỏi:

- Độc Hạt, tất cả như kế hoạch chứ?

Sắc mặt tái nhợt của Độc Hạt đã đỡ hơn ít, thương thế bị Lục Lâm Thiên gây ra dường như tốt hơn rất nhiều, đã không có quá nhiều trở ngại, nghe vậy ngũ quan rung lên, càng dữ tợn, nói nhỏ:

- Đã an bài tốt, quân đoàn Hùng Phong đến sơn mạch Ngự Linh, đoán chừng ít ngày nữa sẽ đi tới Long Tích đại lục, trong liên minh quân bộ có không ít thế lực có thâm thù đại hận với Lục Lâm Thiên tiểu tử kia, lúc này không tới phiên hắn lựa chọn, sợ rằng hắn hiện tại chưa biết, tất cả là do chúng ta an bài.

- Trên Long Tích đại lục có Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc, Lục Lâm Thiên lần trước đánh chết thiếu chủ Ám Linh của Phệ Hồn nhất tộc, hủy tộc Phệ Hồn Khốn Linh Trận của Phệ Hồn nhất, đánh chết không ít cường giả Phệ Hồn nhất tộc, đoán chừng Phệ Hồn nhất tộc hận không thể rút gân lột da của hắn.

Phượng Tuy cười lạnh, thấp giọng nói nhỏ:

- Khặc khặc, như vậy giảm bớt không ít công phu của chúng ta, một khi Phệ Hồn nhất tộc biết rõ Lục Lâm Thiên cũng đi, ta tin tưởng đến lúc đó chắc chắn rất náo nhiệt.

- Ta đã âm thầm truyền ra tin tức tới Long Tích đại lục, tin tưởng thời điểm này Phệ Hồn nhất tộc đã có tin tức rồi, đến lúc đó nhất định sẽ hảo hảo chiêu đãi Lục Lâm Thiên, khặc khặc.

Độc Hạt cũng cười lạnh không thôi, cười âm hiểm, nói:

- Lục Lâm Thiên nếu chết trong tay Minh Linh, thần không biết quỷ không hay, không có quan hệ tới chúng ta, đến lúc đó dù ai cũng không làm gì được chúng ta cả.

Chương 4057: Thập đại đoàn trưởng

Sáng sớm, bình minh xuất hiện trên sơn mạch Ngự Linh, lúc này sương sớm mờ ảo như tiên vụ, bầu trời quang đãng.

Ầm ầm.

Sưu sưu.

Từng đạo thân ảnh nhiều như châu chấu không ngừng bao phủ bầu trời.

Ngàn vạn thân ảnh lúc này vây quanh một hạp cốc, trong hạp cốc này có nhiều vách đá uốn lượn liên tục không ngớt, rất nhiều thân ảnh tụ tập tại đây.

Mười đội hình đứng ở khu vực trung tâm, cũng là nơi các cường giả tụ tập, có người đứng trên không trung, có người đứng trên vách núi.

Sưu sưu.

Mười mấy đạo thân ảnh phóng lên cao, một người đi đầu chính là tôn tướng Âu Dương Tiển, hắn mặc trường bào rộng, làn da trắng, hơi mập mạp, trong lúc vô hình tỏa ra khí tức lăng lệ tới cực điểm.

Sau lưng Âu Dương Tiển có Mộ Linh Lạc theo sát phía sau, trang phục tinh tế thu hút nhiều ánh nhìn, đôi mắt dò xét chung quanh, tập trung nhìn qua thân ảnh áo xanh.

Cô Lang đứng sau lưng Âu Dương Tiển, hắn mặc áo đen và cúi đầu xuống, toàn thân tỏa ra khí tức kỳ lạ và mơ hồ, giống như con sói thoát ly đàn sói, khí tức hung lệ làm lòng người khiếp sợ.

Còn có mấy người đạp không đứng đó, có mấy Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, thực lực thấp nhất cũng là Niết Bàn Cảnh cao giai.

Băng Thiên Lý tiến lên, nói:

- Ngày mai thập đại quân đoàn tiến tới Long Tích đại lục, hôm nay đoàn trưởng thập đại quân đoàn tranh đoạt vị trí phó thống lĩnh, vị đầu tiên là quân đoàn Thiết Huyết, Hàn Minh.

Vèo.

Ở ngọn núi phía đông có một lão nhân bay tới, trường bào rộng, tóc mai màu trắng, khí tức và năng lượng nóng bỏng bao phủ toàn thân, đoàn trưởng quân đoàn Thiết Huyết, Hàn Minh.

- Đoàn trưởng tất thắng.

Đám thủ hạ của Hàn Minh không ngừng reo hò cổ vũ.

- Vị thứ hai, quân đoàn Bạch Ưng, Huyết Ưng.

Một tia chớp đỏ như máu xuất hiện bên cạnh Hàn Minh, quần áo đỏ rực như máu tươi, toàn thân tỏa ra mùi huyết tinh nồng đậm, ánh mắt mang theo tinh quang lập lòe.

- Vị thứ ba, quân đoàn Dã Thú, Cuồng Thử.

Một thân ảnh lướt tới, thân ảnh này nhỏ gầy và lùn, mặt như thiếu niên nhưng sắc mặt như người lớn, hai mắt tỏa ra tinh quang rung động lòng người.

- Vị thứ tư, quân đoàn Tinh Diệu, Trình Tinh.

Một đại hán khôi ngô bay tới, mắt như sao trời, khí tức quanh người từ từ cải biến năng lượng thiên địa.

- Vị thứ năm quân đoàn Linh Hỏa, Đông Quan Trạch.

Băng Thiên Lý dứt lời, khí tức linh hồn chấn động bao phủ hạp cốc, một thân ảnh cao gầy mặc quần áo màu tím xuất hiện giữa không trung.

Người này xuất hiện, ánh mắt Mộ Linh Lạc hơi nhìn qua.

- Vị thứ sáu, quân đoàn Húc Phong, Trương Lăng Phong.

Khí tức trầm trọng bắt đầu bạo phát, nam tử lăng lệ sắc mặt dữ tợn lao tới, mang theo sát khí và khí tức vô cùng khủng bố.

- Vị thứ bảy, quân đoàn Cuồng Sư, Hổ Sư.

Rống.

Băng Thiên Lý chưa dứt lời, một tiếng hổ gầm vang vọng mây xanh sinh ra, một đại hán thân ảnh to như cây cột xuất hiện, lúc xuất hiện bên cạnh đám người Trương Lăng Phong, khí tức cường hãn bạo phát ra ngoài, khí lưu chấn động làm quần áo đám người Hàn Minh, Huyết Ưng, Cuồng Thử, Trình Tinh, Đông Quan Trạch phất phới.

- Vị thứ tám, quân đoàn Nguyệt Hồng, Cát Bạch Mị.

Thân ảnh thứ tám lướt đi, nhưng lại là bóng dáng xinh xắn uyển chuyển, bờ vai như được gọt thành, eo nhỏ thân thon, lông mày như lông chim trả, da thịt tuyết trắng, dung nhan kiều mị, ánh mắt nhộn nhạo câu dẫn lòng người.

- Vị thứ chín, quân đoàn Lục Linh, Lục Linh.

Khi Băng Thiên Lý dứt lời, chung quanh đang có tiếng náo động bỗng nhiên yên tĩnh, lập tức từng ánh mắt không hẹn mà cùng nhìn qua một ngọn núi, trên ngọn núi có thân ảnh cao ngất đang đứng, thân ảnh này tỏa ra khí tức lăng lệ tới cực điểm, loại khí tức này bao quanh mọi người, tất cả ảm đạm thất sắc.

Xùy.

Thân ảnh cao ngất đứng đó, hắn đạp không bước đi, chỉ một bước ngắn ngủn ngưng không gian như súc địa thành thốn, trực tiếp kéo dài qua không gian, một bước xuất hiện bên cạnh Cát Bạch Mị, làn da của hắn có màu tím vàng, tạo thành nét đối lập rõ ràng với Cát Bạch Mị.

Dung mạo của hắn tuấn lãng làm cho Cát Bạch Mị cũng nhìn sang vài lần, mặt như trăng sáng, tóc mai như đao, lông mày như vẽ, nhìn thế nào cũng giống nam tử phong lưu, nhưng trên mặt lại mang theo khí tức lăng lệ tới cực điểm, loại khí tức này cho người ta cảm giác như tới từ cửu u địa ngục, mang theo sát khí, mang theo âm hàn.

- Lĩnh ngộ không gian áo nghĩa thật mạnh, khí sát phạt cũng rất mạnh.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn thanh niên tuấn lãng kia, cái dung mạo tuấn lãng không dưới Thập Tam và Phi Ưng Lăng Phong, nhưng khí tức sát phạt của người này không phải Phi Ưng Lăng Phong và Thập Tam có thể so sánh, vừa rồi hắn vượt qua không gian, từ đó có thể thấy hắn lĩnh ngộ không gian rất mạnh.

- Vị thứ mười, quân đoàn Hùng Phong, Lục Lâm Thiên.

Băng Thiên Lý cũng giới thiệu người cuối cùng, giữa không trung, Hàn Minh tươi cười, ánh mắt Huyết Ưng, Cuồng Thử cũng sinh ra dị sắc.

- Đoàn trưởng, tới ngươi rồi.

Phá Thổ nói nhỏ sau lưng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, hắn điểm chân bay lên không trung, thân ảnh hắn xuất hiện bên cạnh Lục Linh, thân ảnh rơi xuống, vô thanh vô tức, áo bào xanh không phiêu động, lặng lẽ đáp xuống.

Đáp xuống không một tiếng động như thế, nhưng lại làm cho Lục Linh phải nhìn qua Lục Lâm Thiên, đôi mắt đen nhánh chấn động.

- Quân đoàn Bạch Ưng tất thắng.

- Quân đoàn Cuồng Sư tất thắng.

- Đoàn trưởng tất thắng.

......

Khi mười thân ảnh xuất hiện trên không trung, phía dưới có tiếng hoan hô ầm ĩ, tiếng gầm cuồn cuộn như sấm sét.

- Mọi người im lặng.

Thân ảnh Âu Dương Tiển bước ra, thân hình hơi mập tỏa ra khí tức uy nghiêm, khí tức này trấn áp tiếng hô của mọi người.

- Không hổ là cao thủ Tuyên Cổ Cảnh cao giai.

Lục Lâm Thiên nói thầm, chiêu này của Âu Dương Tiển kỳ thực đủ chứng minh thực lực, tu vị Tuyên Cổ Cảnh, mỗi cách một giai là cái hào rộng, Âu Dương Tiển tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai hiện tại đã là cao thủ trong Thương Khung chiến trường.

Âu Dương Tiển nhìn bốn phía, lập tức dùng nguyên lực nói vang vọng cả sơn mạch:

- Chư vị, ngày mai chúng ta phải đi tới Long Tích đại lục, tụ hợp với đại quân Thái Hoàng thế giới, báo thù cho đồng bào và minh hữu của chúng ta, Âu Dương Tiển ta sẽ là thống lĩnh của mọi người.

- Bái kiến Âu Dương thống lĩnh.

Giữa không trung, Hàn Minh, Huyết Ưng, Trình Tinh, Cuồng Thử... Ôm quyền thi lễ.

- Bái kiến Âu Dương thống lĩnh.

Trong sơn mạch chung quanh có tiếng gầm như sấm vang vọng các hướng.

- Chư vị, đại chiến sắp tới, hôm nay mười quân đoàn tuyển ra một vị phó thống lĩnh, để tránh thời điểm ta có gặp phải chuyện không may thì còn có người chỉ huy toàn cục, quy tắc mười vị đoàn trưởng hỗn chiến đọ sức, có thể bỏ cuộc, người cuối cùng lưu lại sẽ là phó thống lĩnh, đến lúc đó tất cả quân đoàn không được dị nghị, người vi phạm xử theo quân pháp.

Âu Dương Tiển nói một câu, cuối cùng áo bào vung lên, tuyên bố:

- Hiện tại đọ sức bắt đầu!

Chương 4058: Mười người quyết đấu

Ầm ầm.

Khi Âu Dương Tiển dứt lời, vô số ánh mắt nhìn lên không trung, khí tức vô hình bao phủ sơn mạch Ngự Linh bao la.

- Lục Linh, Hổ Sư, Đông Quan Trạch mấy tiểu gia hỏa càng ngày càng mạnh.

Mộ Linh Lạc thì thào, khi Âu Dương Tiển biến mất, nàng không tự chủ nhìn qua thân ảnh áo xanh:

- Không biết tên này so với Lục Linh ai mạnh hơn?

- Mười người hỗn chiến, có ý tứ.

Lục Lâm Thiên lơ lửng giữa không trung, khí tức chấn động, đối diện chín cường giả trước mặt, hắn không dám khinh thường, có mấy khí tức làm cho Lục Lâm Thiên âm thầm chú ý.

Mười người tranh đoạt vị trí phó thống lĩnh, mười người hỗn chiến khác với một mình chiến đấu, người thực lực mạnh nhất không nhất định chiến thắng, kɧıêʋ ĸɧí©ɧ những người khác liên thủ vây công, thực lực càng mạnh càng nguy hiểm, giống như hai quân đánh nhau, bề ngoài quân rất mạnh, nhất định sẽ chiến thắng, nhưng trong chiến đấu có chút biến cố sinh ra phản ứng dây chuyền sau đó tan tác, trong đó thiên thời địa lợi nhân hoà thiếu một thứ cũng không được, còn có biến cố chiến trường thường xuyên xảy ra.

Lục Lâm Thiên suy đoán, Âu Dương Tiển lựa chọn phó thống lĩnh là cân nhắc cho đại quân, không nhất định thực lực mạnh nhất là có thể thống ngự đại quân, mà là muốn xem thực lực tổng hợp, hai quân chém gïếŧ, không phải hai người quyết đấu, đây là hai thái cực khác biệt quá lớn.

Xuy xuy.

Sau khi yên tĩnh ngắn ngủi, rốt cuộc không gian chấn động, bên cạnh Lục Lâm Thiên, quân đoàn Húc Phong Trương Lăng Phong đột nhiên ra tay đánh thẳng vào Lục Lâm Thiên, hắn lựa chọn đối thủ đầu tiên là Lục Lâm Thiên, nguyên nhân rất đơn giản, Lục Lâm Thiên tu vị thấp nhất ở đây.

- Quả nhiên bóp quả hồng mềm.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, dường như không kỳ quái khi Trương Lăng Phong ra tay với mình, thời điểm Trương Lăng Phong đánh ra một quyền, áo bào xanh chấn động, không gian rung động rất mạnh, hắn nhanh chóng né tránh một quyền của Trương Lăng Phong.

Một quyền đánh hụt nhưng đánh hư không tan nát thành nhiều mảnh vỡ, lỗ hổng đen kịt mở rộng ra chung quanh.

Lục Lâm Thiên tránh được một quyền, linh hồn lực tuôn ra, lập tứ đánh thẳng vào người Trương Lăng Phong, năng lượng linh hồn bàng bạc trút lên người Trương Lăng Phong, lập tức quét qua người hắn.

- Linh hồn áo nghĩa!

Trương Lăng Phong giờ phút này biến sắc, cũng đã không kịp né tránh, bị linh hồn phong bạo quét qua, thân hình bị đẩy lui, thân ảnh sinh ra nhiều tàn ảnh.

- Long Ảnh Tí.

Lục Lâm Thiên xuất hiện bên cạnh hắn, quanh người sinh ra chấn động không gian, dùng tốc độ không thể tin nổi ngưng tụ ra một quyền, thổ thuộc tính hội tụ vào quyền phong.

Ngao...

Tiếng long ngâm vang lên, một quyền này ngưng tụ hư ảnh kim long, thân hình khổng lồ đánh thẳng vào người Trương Lăng Phong.

Bành!

Vào lúc này hư ảnh kim long xuyên thủng qua người Trương Lăng Phong, hào quang chói mắt quét thân hình Trương Lăng Phong bay ra xa, âm thanh trầm đυ.c như lôi đình vang vọng các nơi, năng lượng phong bạo khủng bố quét qua các hướng.

Trương Lăng Phong không kịp phản ứng, hắn bị đánh thổ huyết bay xuống mặt đất, bụi mù đất đá bắn ra tung tóe.

Hừ.

Liên tiếp hai chiêu, tất cả chỉ diễn ra trong thời gian ngắn, Trương Lăng Phong tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai bị đánh bại chỉ trong hai chiêu mà thôi.

- Thực lực Trương Lăng Phong cũng không chỉ như thế, hắn bại là do quá xem thường Lục Lâm Thiên, thua oan, và cũng thua không oan.

Âu Dương Tiển đứng trên đỉnh núi nói nhỏ với Băng Thiên Lý cùng Cô Lang, Mộ Linh Lạc.

- Ta thua.

Trương Lăng Phong bò dậy, ánh mắt chấn động, tất cả chỉ là giao thủ mà thôi, hắn đã thua, nếu vừa rồi đối phương hạ thủ nặng tay, hắn không dễ dàng như vậy, đây chỉ là đọ sức, cũng không phải chiến đấu liều chết, đến trên chiến trường mới thật sự là chiến đấu liều chết!

Vù vù.

Sau khi không gian yên tĩnh ngắn ngủi, nghe Trương Lăng Phong thừa nhận thất bại, chung quanh vang lên tiếng hít khí lạnh, nhiều người không dám tin đây là sự thật.

Vào lúc này, đám người Cuồng Thử, Huyết Ưng nhìn Lục Lâm Thiên khác với lúc trước.

Trong thời gian ngắn ngủi, khi Trương Lăng Phong bị thua, tám thân ảnh có sáu người hành động, chỉ có Đông Quan Trạch và Lục Linh hai người không có động tác, cũng không có ai chọn ra tay với hai người bọn họ.

Rầm rầm rầm!

Sáu người đồng thời va chạm một kích, hết sức căng thẳng, nhãn lực không đủ khó mà quan sát trận đấu, xem rõ ràng là ai đấu ai, khí kình khủng bố quét qua các hướng.

- Huyết Ưng, chúng ta trước liên thủ.

Cuồng Thử quát lớn, tiếng nói mang theo chấn động linh hồn.

- Liên thủ với Cuồng Thử ngươi sao, ta không tin ngươi.

Huyết Ưng hai tay chấn động, huyết bào mở ra như đôi cánh, mùi huyết tinh tỏa ra các nơi, năng lượng huyết tinh quét qua Cuồng Thử.

- Huyết Ưng, ngươi là tên hỗn đản, ta sẽ không để yên cho ngươi.

Cuồng Thử hét lớn một tiếng, đột nhiên thân ảnh hóa thành con chuột vàng lớn trăm trượng, trong miệng bắn ra một đao năng lượng màu vàng vào người Huyết Ưng, cả hai bộc phát đại chiến.

- Không hổ là Cuồng Thử, thiên phú Địa Cương Yêu Cuồng Thử không tệ.

Vào lúc này, sau lưng bản thể Cuồng Thử xuất hiện thân ảnh nhanh như điện, bỗng dưng hóa thành thú thể khổng lồ, giống như hổ không phải hổ, giống như sư không phải sư, khí tức hùng hậu như thú vương, đó là Sư Hổ.

Rống.

Hổ gầm sư rống chấn vỡ không gian, Sư Hổ thân ảnh khổng lồ đánh một kích vào người Cuồng Thử.

Bành.

Cuồng Thử đang đối phó Huyết Ưng, giờ phút này bị Hổ Sư tập kích đánh bay vào sơn mạch bên dưới, lực trùng kích cực lớn san bằng sơn mạch phía dưới.

- Hổ Sư, Huyết Ưng, hai người các ngươi là vương bát đản đã sớm tính toán tốt muốn âm ta, ta nhìn thấu các ngươi rồi.

Cuồng Thử thu thân hình to lớn, hóa thành người lùn bò dậy, ngẩng đầu nhìn Hổ Sư cùng Huyết Ưng, trong mắt hậm hực.

Xoẹt.

Không gian chấn động, thân ảnh Trình Tinh xuất hiện trước mặt Hàn Minh, một thủ ấn lớn đánh thẳng vào Hàn Minh.

Hàn Minh ngưng kết thủ ấn nghênh tiếp.

Xùy.

Vào lúc này, thân ảnh Hàn Minh vừa nghênh tiếp Trình Tinh, sau lưng có kình phong lăng lệ bộc phá, không cần quay đầu lại Hàn Minh cũng biết người ra tay là quân đoàn Nguyệt Hồng Cát Bạch Mị, đoán chừng Cát Bạch Mị và Trình Tinh đã âm thầm đạt thành ăn ý, muốn liên thủ giải quyết hắn.

- Ra tay đánh lén cũng không hay.

Vào thời điểm này, một đạo thân ảnh áo bào xanh xuất hiện sau lưng Hàn Minh, hào quang màu xanh xuất hiện, phất tay một cái, ánh sáng xanh thôn phệ sinh cơ bạo phát ngập trời, hóa thành một công kích đánh thẳng vào Cát Bạch Mị.

Hào quang màu xanh trực tiếp phá hủy công kích đánh lén của Cát Bạch Mị.

- Không nghĩ tới quân đoàn Hùng Phong Lục đoàn trưởng còn trẻ như thế, còn tu luyện nhiều áo nghĩa như vậy, không hổ là người làm trọng thương Phệ Hồn nhất tộc, tỷ tỷ ta vô cùng hâm mộ.

Cát Bạch Mị cười nói, linh hồn người nghe chấn động.

Lúc này thân ảnh Cát Bạch Mị xuất hiện quỷ mị trước mặt Lục Lâm Thiên, trong mắt có chấn động linh hồn tỏa ra, loại chấn động linh hồn này làm người ta trầm mê vào trong đó, giống như kéo người ta vào vực sâu không đáy.

- Ai, Mị đại tỷ sai lầm rồi, vận dụng Huyễn Hồn Thuật đối với người khác sẽ hữu dụng, nhưng đối phó tên Lục Lâm Thiên này không dùng được.

Chương 4059: Đánh bại Hổ Sư

Trên ngọn núi xa xa, Mộ Linh Lạc lắc đầu thở dài, nàng lúc trước tự mình thăm dò linh hồn lực của Lục Lâm Thiên, cho nên giờ phút này lập tức lo lắng thay Cát Bạch Mị.

Cát Bạch Mị mê huyễn, hai mắt Lục Lâm Thiên xuất hiện hoảng hốt và ngây ngốc.

Thấy thế, Cát Bạch Mị cười vui vẻ, nhanh chóng xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Trong nháy mắt ánh mắt Lục Lâm Thiên bắn ra tinh quang, khóe miệng cười vui vẻ, thời không chung quanh thác loạn.

- Linh hồn mê huyễn không dùng được với ta.

- Không gian áo nghĩa.

Sắc mặt Cát Bạch Mị đại biến, nàng không ngờ Huyễn Hồn Thuật của mình lại vô dụng.

Phanh.

Trong thời gian ngắn, Lục Lâm Thiên bắn ra một đạo năng lượng màu vàng vào người Cát Bạch Mị.

Thân hình mềm mại của Cát Bạch Mị rơi xuống, thân hình rơi xuống mặt hồ, mũi chân đạp lên mặt hồ kéo lê một đường thẳng, sóng nước bắn lên cao ngập trời, lúc này sắc mặt vũ mị của nàng tái nhợt.

Bành bành.

Hiện tại Hàn Minh và Trình Tinh đã ra tay với nhau, giờ phút này năng lượng bùng phát nóng bỏng làm nước bắn lên hóa thành hơi nước.

Đạp đạp!

Hai người thân hình lảo đảo lui ra sau, dường như bất phân thắng bại.

Trong khoảng thời gian ngắn, chỉ mấy hô hấp đã có ba người Cát Bạch Mị, Trương Lăng Phong, Cuồng Thử thất bại.

Hiện tại chỉ có Trình Tinh, Hàn Minh, Huyết Ưng, Hổ Sư, Đông Quan Trạch, Lục Linh và Lục Lâm Thiên đang ở giữa không trung.

Từng ánh mắt nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên.

Ba người bị loại có hai người bị Lục Lâm Thiên đánh bại, chuyện này làm mọi người cảm thấy bị uy hïếp.

Thân ảnh Hàn Minh đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, khẽ gật đầu, không nói thêm gì, khí tức nóng bỏng bao phủ toàn thân.

- Lục đoàn trưởng thật nhẫn tâm, ra tay không khách khí với nữ tử yếu đuối.

Cát Bạch Mị ổn định thân hình, thân hình mềm mại run lên, lập tức quay trở lại quân đoàn Nguyệt Hồng, dõi mắt nhìn Lục Lâm Thiên, âm thanh làm linh hồn người ta tê dại.

Lục Lâm Thiên lơ lửng giữa không trung, nói nhỏ:

- Nữ nhân mới nguy hiểm, càng xinh đẹp, càng nguy hiểm.

- Đúng vậy, nữ nhân càng xinh đẹp càng nguy hiểm, nhưng ta lại thích nữ nhân xinh đẹp, ta muốn xem ngươi có bao nhiêu thực lực tranh vị trí phó thống lĩnh với ta.

Thú thể khổng lồ của Hổ Sư vượt qua không gian, lập tức lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Động thủ, sớm giải quyết đi, ngày mai còn đi tới Long Tích đại lục đấy.

Khi Hổ Sư hành động, Huyết Ưng lao về phía Trình Tinh.

- Sư Hổ Thú sao.

Lục Lâm Thiên nhìn bản thể Hổ Sư lao tới.

- Long Ảnh Tí.

Thú thể khổng lồ của Hổ Sư lao tới, Lục Lâm Thiên vung tay lên, một quyền hoàng kim mang theo long ảnh đánh thẳng tới trước.

Ngao.

Hoàng kim cự long và thú thể Hổ Sư va chạm nhau, không gian chấn động thật lớn.

Ầm ầm!

Lập tức cả hai bị sóng hủy diệt trùng kích vào thân hình.

Đạp đạp...

Thân ảnh Lục Lâm Thiên bị sóng xung kích đẩy lui, liên tiếp lùi vài bước, thân ảnh không còn thong dong như trước.

Lại nhìn bản thể Hổ Sư, Lục Lâm Thiên kinh ngạc, Sư Hổ Thú tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai kỳ thật rất khủng bố, đặc biệt là man lực, không phải người bình thường có thể chống lại.

- Quả nhiên có chút thực lực.

Thân ảnh to lớn của Hổ Sư lảo đảo ổn định thân hình, đôi mắt to như đèn l*иg run lên.

- Hàn Minh, ngươi âm ta.

- Vừa rồi ngươi còn đánh lén ta đấy...

Tiếng nổ trầm thấp vang vọng hư không, Huyết Ưng cùng Trình Tinh đυ.ng nhau một kích, Hàn Minh nhân cơ hội tới sau lưng

Trình Tinh, đánh ra một cột hỏa diễm vào lưng Trình Tinh.

- Huyết tinh không gian.

Vào lúc này, thân ảnh Huyết Ưng xuất hiện quỷ mị, dùng thân ảnh hắn làm trung tâm, mùi huyết tinh tỏa ra các hướng, huyết tinh làm linh hồn người ta rung động.

Phanh.

Thân ảnh Huyết Ưng sinh ra ánh sáng đỏ rực, hai tay chấn động mang theo năng lực huyết sắc bộc phát, năng lượng huyết sắc đánh thẳng vào người Hàn Minh.

Bành bành!

Thân ảnh Trình Tinh rơi xuống đát, Hàn Minh cũng rơi xuống theo sau.

Huyết Ưng dẫn đầu làm khó dễ Trình Tinh, mà Hàn Minh thừa cơ đánh lén Trình Tinh báo thù, kết quả Huyết Ưng đã sớm tính toán, lại vòng qua đánh lén Hàn Minh, liên tiếp công kích chỉ trong nháy mắt.

- Đoàn trưởng tốt lắm.

Trăm vạn đệ tử quân đoàn Bạch Ưng hò hét khi Huyết Ưng bạo phát.

Trình Tinh hậm hực bò dậy, nhìn qua Hàn Minh đang đứng lên, nói:

- Đáng đời, mình cũng bị âm, bị tiểu tử Huyết Ưng kia kiếm tiện nghi, sớm biết như thế chúng ta liên thủ đối phó hắn.

- Bỏ đi, tiểu tử Huyết Ưng còn không có dùng toàn lực, chúng ta liên thủ cũng khó có hiệu quả.

Hàn Minh vỗ vỗ bùn đất, ánh mắt đảo qua Hổ Sư và thân ảnh áo xanh, lại nhìn Lục Linh cùng Đông Quan Trạch không nhúc nhích,

nói:

- Thất bại cũng tốt, dù sao cũng không kiên trì đến cuối cùng, sợ rằng chỉ có hai ba người tranh giành mà thôi.

- Rống, tiểu tử, thực lực không tệ, nhưng còn không phải đối thủ của ta.

Hổ Sư gào thét, trong quân đoàn Cuồng Sư hoan hô điếc tai.

- Đoàn trưởng cố gắng lên, đánh bại Hổ Sư.

Quân đoàn Hùng Phong, đám người Phá Thổ hò hét không thua quân đoàn Cuồng Sư.

Oanh.

Hổ Sư đánh một trảo lên người Lục Lâm Thiên, đánh nát không gian chung quanh Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên cũng bị xé nát, thân hình nổ tung, không gian tiêu tán không còn gì.

- Tàn ảnh, rất nhanh.

Một trảo đánh xuống không còn lại gì, chỉ là tàn ảnh của Lục Lâm Thiên.

Không gian chấn động, thân ảnh Lục Lâm Thiên áo xanh xuất hiện trước mặt Hổ Sư.

Khi hắn xuất hiện, trong tay Lục Lâm Thiên ngưng tụ ấn quyết huyết sắc, khóe miệng cười vui vẻ, lập tức công kích thẳng vào Hổ Sư.

Đột nhiên một đạo khí thế lăng lệ bộc phát, có tiếng long phượng sư hổ thú cùng rống vang, uy áp khủng khiếp áp chế Hổ Sư, linh hồn Hổ Sư rung động không thể làm gì.

- Đi xuống đi.

Lục Lâm Thiên lập tức đánh ra một quyền vào người Hổ Sư, Hổ Sư lúc này giống như bị trúng định thân thuật, hắn không cách nào nhúc nhích thân hình hay phản kháng.

Rầm rầm rầm!

Chỉ trong thời gian ngắn, Lục Lâm Thiên đánh ba quyền liên tiếp vào lưng Hổ Sư, sóng xung kích hủy diệt lập tức quét qua các hướng.

Xoẹt!

Đưa mắt nhìn khí thế hủy diệt này, thân hình khổng lồ của Hổ Sư không chịu nổi oanh kích như thế, thân ảnh khổng lồ nện thẳng xuống đất.

Bành!

Không gian rung rung, Hổ Sư tới khi rơi xuống đất vẫn không thể động đậy chút nào.

- Hổ Sư bị đánh bại?

Chung quanh không ngừng có tiếng nghị luận ngạc nhiên, dường như không ai đoán ra kết quả này, Hổ Sư của quân đoàn Cuồng Sư bị Lục Lâm Thiên chà đạp.

Đối với đệ tử quân đoàn Cuông Sư mà nói danh tiếng đoàn trưởng chính là niềm tự hào của bọn họ, bây giờ bị đánh bại chẳng khác gì thần thoại tan vỡ, mà đệ tử quân đoàn Hùng Phong lại vô cùng kiêu ngạo.

Rống.

Hổ Sư rống lớn, hắn thu liễm bản thể biến thành đại hán to lớn như cây cột, ánh mắt lại nhìn qua Lục Lâm Thiên lần nữa, trong mắt mang theo kiêng kị.

Lực lượng khắc chế và lực công kích mạnh mẽ vừa rồi làm cho Hổ Sư biết rõ Lục Lâm Thiên thật sự không dễ chọc.

Chương 4060: Cuộc chiến một chiêu

Bảy người đã thất bại, còn lại bốn người đứng lơ lửng, Lục Lâm Thiên, Huyết Ưng và Đông Quan Trạch cùng Lục Linh không nhúc nhích.

Không có người động tới Đông Quan Trạch và Lục Linh, thậm chí không có ý tiếp cận bọn họ.

Bởi vì tất cả mọi người biết rõ hai người này khủng bó, quân đoàn Linh Hỏa và quân đoàn Lục Linh mặc dù chỉ là quân đoàn nhị lưu, nhưng mà cũng tuyệt đối không có người hoài nghi thực lực Đông Quan Trạch và Lục Linh hai người này.

Đồn đãi, quân đoàn Linh Hỏa đã từng lấy trăm vạn đại quân trọng thương qua ba trăm vạn đại quân Minh Linh, đánh chết không dưới hai trăm vạn đại quân Minh Linh. Đông Quan Trạch tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai dùng sức một mình đấu với ba Minh Linh tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai, cuối cùng còn diệt hai, còn một tên chật vật bỏ trốn.

Từ đó về sau, quân đoàn Linh Hỏa chính là tồn tại đỉnh phong trong quân đoàn nhị lưu, mà có thể so sánh với quân đoàn Linh Hỏa cũng chỉ có quân đoàn Lục Linh.

Quân đoàn Lục Linh thời điểm còn là quân đoàn tam lưu đồn đãi chiến đấu ở Hắc Linh đại lục, tám vạn đệ tử bị trăm vạn đại quân Minh Linh vây khốn, huyết chiến ba ngày ba đêm, năm vạn đệ tử cuối cùng phá vòng vây và tiêu diệt trăm vạn Minh Linh.

Đoàn trưởng Lục Linh, trong chiến đấu bị hai Tuyên Cổ Cảnh trung giai vây công, vết thương chồng chất, một chân bước vào Diêm La điện, đã bị giày vò sắp chết, nhưng trong nháy mắt từ sinh tử Niết Bàn đặt chân vô thượng Niết Bàn.

Từ đột phá Niết Bàn Cảnh cao giai đặt chân đại thừa Niết Bàn, vô thượng Niết Bàn.

Sau khi đột phá, Lục Linh dùng loan đao chém giết hai tên Minh Linh tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai, dẫn đầu quân đoàn Lục Linh chém giết trăm vạn đại quân Minh Linh, một lần hành động thành danh, khiếp sợ liên minh quân bộ.

Đại thừa Niết Bàn, rất nhiều liên minh trưởng thượng thu đồ đệ nhưng bị Lục Linh cự tuyệt.

Sau đó quân đoàn Lục Linh nam chinh bắc thảo, mỗi một trận chiến đều lấy ít thắng nhiều, đệ tử quân đoàn Lục Linh vô cùng khát máu, hung hãn không sợ chết, quân đoàn Lục Linh cũng dần dần trở thành tồn tại đỉnh phong trong quân đoàn nhị lưu.

Đoàn trưởng Lục Linh chính là quân hồn, là thần của quân đoàn Lục Linh!

Lục Linh là cái tên vô cùng chói mắt trong liên minh quân bộ, được vinh dự trẻ tuổi đỉnh phong trong Thương Khung chiến trường, có thể đánh đồng với thế hệ trẻ của cổ tộc.

Trong liên minh quân bộ vốn có ý phá lệ cho Lục Linh tiến vào thiên giới mật địa lĩnh ngộ, nhưng Lục Linh không yên lòng quân đoàn Lục Linh, vẫn kéo dài thời gian tới bây giờ chưa đi.

Giờ phút này bốn người lơ lửng giữa không trung, từng ánh mắt nhìn bốn người.

- Tranh đấu chính thức bắt đầu.

Đỉnh núi, Âu Dương Tiển thì thào.

- Lục Linh, Đông Quan Trạch, Lục Lâm Thiên, Huyết Ưng, không biết cuối cùng ai sẽ thắng?

Cô Lang thấp giọng nói nhỏ, khí tức cô tịch bộc phát.

- Nha đầu, bốn người này ngươi cảm thấy ai sẽ chiến thắng, lúc này quân đoàn Linh Hỏa cùng quân đoàn Lục Linh đều nghe nói ngươi tới đây, lúc này mới chủ động đến đây.

Ánh mắt Âu Dương Tiển nâng lên, lập tức mang theo vui vẻ hỏi Mộ Linh Lạc.

- Âu Dương bá bá, bọn họ không có gì với ta, ngươi đừng nhìn ta như vậy có được không?

Mộ Linh Lạc nghe vậy, trừng mắt Âu Dương Tiển, lập tức không tự chủ nhìn lên người Đông Quan Trạch, Lục Linh hai người, cuối cùng ánh mắt lại dời lên người thân ảnh áo xanh.

Xuy xuy.

Sau khi nhìn nhau trong ngắn ngủi, Lục Linh động, ánh mắt trực tiếp nhìn Huyết Ưng.

Huyết Ưng ngẩng đầu, khóe miệng cười nhẹ, dường như cũng không muốn bị Lục Linh chú ý tới, nhưng bây giờ không có lựa chọn khác, chẳng biết tại sao Lục Linh lại tìm hắn.

- Huyết Ưng, ngươi che dấu dường như không ít, ta rất muốn biết ngươi mạnh thế nào.

Lục Linh lao tới Huyết Ưng, ra tay gọn gàng, lăng lệ xảo trá!

- Ta cũng rất muốn biết, vô thượng Niết Bàn có thần thông thế nào.

Tâm thần Huyết Ưng chấn động, hắn khôi phục tinh thần, đủ để chứng minh hắn không phải kẻ hời hợt.

- Huyết tinh không gian.

Đối mặt thế công lăng lệ, huyết bào của Huyết Ưng run lên, huyết tinh bao phủ các nơi, mùi huyết tinh ảnh hưởng linh hồn, ảnh hưởng tâm chí, hắn ra tay ngăn cản một trảo đánh về phía mình.

- Huyết tinh chi lực rất đậm, xem ra giết không ít Minh Linh.

Lục Linh quát một tiếng, toàn thân bộc phát sát khí đáng sợ, lập tức phô làm người ta sởn gai ốc, tóc gáy dựng đứng lên.

- Xem ra chúng ta không có lựa chọn nào khác.

Thời điểm Lục Linh và Huyết Ưng giao thủ, Đông Quan Trạch nói một tiếng, linh hồn lực bao phủ thân hình Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn thân ảnh trước mặt, thân hình Đông Quan Trạch hơi gầy, lạnh nhạt nói:

- Cần gì phải lựa chọn, dù sao cuối cùng chỉ có một lưu lại, bắt đầu đi.

Đông Quan Trạch đi tới hai bước, nhìn Lục Lâm Thiên một lát, nói:

- Mặc kệ chúng ta kế tiếp ai thắng ai thua, chúng ta nên đối phó người tiếp theo, cho nên chúng ta một chiêu định thắng bại đi, ngươi cảm thấy như thế nào?

- Một chiêu định thắng bại là lựa chọn không tệ, ta không có vấn đề.

Lục Lâm Thiên tươi cười gật đầu.

- Cái gì, hai gia hỏa định một chiêu phân thắng bại.

- Có ý tứ, một chiêu định thắng bại, hai người rất thông minh.

Âu Dương Tiển nói nhỏ.

- Thông minh thì thông minh, chỉ sợ hai gia hỏa này sẽ lưỡng bại câu thương.

Mộ Linh Lạc nói nhỏ, ánh mắt lo lắng.

Âu Dương Tiển có phần có thâm ý nhìn qua Mộ Linh Lạc, nói nhỏ:

- Yên tâm đi, bọn họ đều có kinh nghiệm chiến trường, loại thời điểm này không gạch đá cùng nát, chỉ điểm tới là ngừng, xem kỹ xảo ai cao hơn mà thôi.

- Đông Quan Trạch đã chuẩn bị, dường như ra tay là tuyệt chiêu, xem ra không xem thường Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Cô Lang nhìn Đông Quan Trạch, linh hồn lực chấn động lan tỏa trên người Đông Quan Trạch, hắn ngưng kết thủ ấn, năng lượng kinh thiên động địa từ không gian bạo phát ra ngoài.

- Đông Quan Trạch từ trước đến nay vẫn cẩn thận, làm việc cẩn thận, Lục Lâm Thiên bất phàm hắn cũng hiểu, cho nên tự nhiên không xem thường Lục Lâm Thiên.

Mộ Linh Lạc nói.

Bành bành.

Lúc này ở giữa không trung, trong thời gian thật ngắn, Huyết Ưng cùng Lục Linh đã giao thủ mấy chiêu, mùi huyết tinh và khí tức sát phạt bộc phát dữ dội, đại chiến phá hủy hư không, đủ để chứng minh thực lực hai người mạnh mẽ thế nào.

Lục Linh khủng bố, Huyết Ưng cũng không tầm thường, thậm chí giao thủ lúc trước còn chưa dừng toàn lực, lúc này giao thủ với Lục Linh mới lấy thực lực chân chính ra.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khinh động, linh hồn lực Đông Quan Trạch chấn động nhìn như bình thản, kì thực mạch nước ngầm mãnh liệt, một khi thành hình, sợ rằng là công kích hủy diệt.

- Linh hồn công kích sao...

Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ, một chiêu định thắng bại.

Oanh.

Thủ ấn Đông Quan Trạch ngưng kết trong ba hô hấp ngắn ngủi, cuối cùng thủ ấn huyền ảo đánh lên người Lục Lâm Thiên.

Chương 4061: Cường cường đối kháng

- Hoang Linh Toái Ấn!

Khí tức lăng lệ tới cực điểm bộc phát, Đông Quan Trạch hét lớn một tiếng, một chưởng đánh thẳng vào Lục Lâm Thiên, chưởng ấn mang theo linh hồn áo nghĩa quét qua các hướng.

Oanh!

Chưởng ấn Đông Quan Trạch ngưng tụ mang theo lực lượng khủng khiếp, một đạo quang ấn bao phủ hư không, bao phủ Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên kia dường như không ổn...

Người chung quanh nhìn thấy công kích này, Lục Lâm Thiên trực tiếp bị bao phủ trong đó, dường như không kịp tránh né, âm thầm đổ mồ hôi lạnh thay Lục Lâm Thiên.

Thân hình Lục Lâm Thiên bị chưởng ấn bao phủ, linh hồn chấn động giống như phong bạo.

Lúc này Đông Quan Trạch nhíu mày, nụ cười trầm xuống, nguyên lực trong người quán chú vào chưởng ấn, làm cho chưởng ấn càng đáng sợ hơn trước

Ken két.

- Đông Quan Trạch thật mạnh, không hổ là thế hệ trẻ nổi bật trong Thương Khung chiến trường, người duy nhất có thể sánh ngang Lục Linh.

Âu Dương Tiển cảm giác chưởng ấn mang theo linh hồn lực đáng sợ kia, sắc mặt của hắn cũng biến hóa.

Âu Dương Tiển không khó phát giác, cho dù là hắn bị chưởng ấn kia bao phủ vào trong, sợ rằng khó thoát thân thuận lợi, linh hồn công kích kia tuyệt đối không giống tầm thường.

- Thực lực Đông Quan Trạch rất mạnh, khó trách phụ thân nói, cho dù là thế hệ trẻ đỉnh phong của cổ tộc cũng khó có thể hơn hắn.

Đôi mắt Mộ Linh Lạc nhìn chằm chằm vào hư không, từ từ nói nhỏ.

- Lục Lâm Thiên có linh hồn lực quỷ dị, nhưng linh hồn công kích của Đông Quan Trạch dù sao cũng không tầm thường, không biết có thể chống lại hay không?

- Ồ, không đúng ah, năng lượng thiên địa chấn động dị thường.

Âu Dương Tiển đang lo lắng cho Lục Lâm Thiên, bỗng nhiên nhíu mày, hắn cảm nhận được năng lượng thiên địa chấn động khác thường, loại chấn động này khác với nguyên lực chấn động.

Năng lượng thiên địa chấn động hủy diệt đánh tan chưởng ấn Đông Quan Trạch đang đánh tới, dường như có thứ gì đó rất khủng bố thôn phệ tất cả.

Chỉ trong nháy mắt năng lượng thiên địa chấn động cực mạnh, năng lượng thiên địa trôi qua rất nhanh.

Bá bá.

Đám người chung quanh cũng cảm giác được chấn động này, không ngừng quan sát tình huống, lúc này mọi người nhìn thẳng vào chưởng ấn Đông Quan Trạch đang đánh tới.

- Công kích linh hồn thật mạnh.

Nhưng chưởng ấn kia lúc này dường như bị bình chướng ngăn cản, không thể tiến thêm, cũng từ từ tan rã.

Lúc này thân ảnh áo bào xanh lướt tưới phía trước, đạp không đứng đó, áo bào xanh phất phơ, khí tức lăng lệ bá đạo quét qua các hướng.

- Đi.

Thân ảnh xuất hiện, Lục Lâm Thiên không trì hoãn chút nào, phất tay đánh ra một quyền vào ngực Đông Quan Trạch, hư không rung chuyển, một quyền này đánh nát hư không.

Oanh!

Thiên địa run lên, một quyền xuất hiện trong hư không, không gian đi qua sinh cơ biến mất, khí tức tịch mịch bao phủ không gian.

- Khí thế thật bá đạo!

Cảm giác lực lượng khủng bố của quyền này, ánh mắt Đông Quan Trạch biến hóa, loại khí thế bá đạo này làm nội tâm của hắn run lên.

- Hoang Vu Toái Không Chưởng!

Dông Quan Trạch nhanh chóng xuất ra một chưởng ngăn cản một quyền bá đạo kia, cả hai đυ.ng chạm, sóng xung kích khủng bố quét qua tất cả các nơi.

Ầm ầm.

Kình phong khủng bố bộc phát sang các hướng, thiên địa trong phạm vi vụ nổ hóa thành hư vô, rất nhiều đỉnh núi tan biến không còn.

Đạp đạp!

Hai đạo thân ảnh đồng thời lui lại, sắc mặt bọn họ tái nhợt.

- Đông Quan Trạch, người này rất mạnh, trong Thương Khung chiến trường không thiếu cường giả.

Lục Lâm Thiên ổn định thân hình, trong mắt ngạc nhiên, Đông Quan Trạch lại có thể chống lại Bát Hoang Thiên Địa Quyết đệ nhất quyết của hắn, xem ra thực lực không kém, đồn đãi người này khủng bố tuyệt đối không phải hư danh.

Đông Quan Trạch ổn định thân hình, ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt mang theo rung động không nhỏ, lập tức khí tức lăng lệ biến mất, sắc mặt ôn hòa, nói với Lục Lâm Thiên:

- Một chiêu định thắng bại, ta lại ra tay hai chiêu, ta thua, ngươi thắng.

- Đa tạ.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, Đông Quan Trạch khí độ bất phàm.

- Đoàn trưởng giỏi lắm.

Nghe Đông Quan Trạch nhận thua, ba mươi vạn đệ tử quân đoàn Hùng Phong hò hét vang dội.

Phá Thổ, Phong Hỏa, Hồ Hải, Nham Sơn, Bì Bang, Bắc Đông, Tô Nhan, Lý Cụ, Vu Mã Tam Giới, Truy Phong vui mừng ra mặt, lúc này cũng thở ra một hơi.

- Đông Quan Trạch vậy mà thua, nhưng mà dường như không có kỳ quái.

Mộ Linh Lạc nói nhỏ.

- Xem ra lúc này đối phó Lang Linh nhất tộc cùng Phệ Hồn nhất tộc có hi vọng.

Âu Dương Tiển lông nhíu mày, nói nhỏ:

- Nhưng mà kế tiếp, sợ rằng là long tranh hổ đấu.

Xoẹt.

Vào thời khắc này, hư không lại có tiếng chấn động sinh ra, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn huyết tinh bên kia, Huyết Ưng bạo phát không gian giống như tu la địa ngục.

Loại huyết tinh này làm Lục Lâm Thiên không thích, nhưng không gian huyết tinh này rất mạnh, người bình thường khó lòng ngăn cản được.

Khí huyết tinh khủng bố bạo phát, sát khí quanh người Lục Linh chấn động, mùi huyết tinh không bị ảnh hưởng, hắn trực tiếp xuất hiện trước mặt Huyết Ưng.

Nhìn thấy Lục Linh tiến tới, ánh mắt Huyết Ưng lăng lệ, không ngừng phóng thích huyết tinh, lập tức đánh ra một quyền rất mạnh.

- Nên chấm dứt thôi, ngươi rất mạnh, nhưng chưa thể đối phó ta, có lẽ chờ ngươi tu luyện khí huyết tinh tới trình độ nhất định, ta mới có thể chính thức cố kỵ, nhưng khi đó ta đã tiến bộ rồi.

Đối mặt vươi một quyền này, Lục Linh không tránh không né, trực tiếp để quyền này đánh vào ngực, năng lượng khủng bố lập tức bộc phát, thân hình trực tiếp nổ tung, thân hình Lục Linh tan thành mảnh vỡ.

- Không gian áo nghĩa quá mạnh!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn đã biết kết quả.

Xùy.

Thân ảnh Lục Linh xuất hiện bên cạnh Huyết Ưng, trong bàn tay có điện quang tử kim sắc.

Ông.

Vào lúc này, Tử Lôi Huyền Đỉnh trong người Lục Lâm Thiên cảm giác được gì đó, không ngừng run lên.

Giờ phút này, ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động! Thuộc tính quen thuộc lan tỏa ra, khí tức quen thuộc này làm nội tâm Lục Lâm Thiên run động, bởi vì khí tức này tương tự tử kim huyền lôi.

Xoẹt.

Lục Linh xuất hiện, lôi điện tử kim sắc trong tay tỏa ra khí tức hủy diệt mênh mông, lúc này âm thanh lôi đình vần vũ trấn nhiếp âm tà.

Trong nháy mắt lôi điện tử kim sắc đánh thẳng vào người Huyết Ưng.

Huyết Ưng bị điện quang đánh trúng, thân hình bay thẳng vào đá vụn bên dưới.

- Không hổ là Lục Linh, ta bại tâm phục khẩu phục, nhưng có một ngày ta sẽ đánh bại ngươi.

Huyết Ưng bay ra khỏi đống đá, đôi mắt chớp động, tuy bây giờ không phải chiến đấu sinh tử, hắn không có sức liều mạng, nhưng Lục Linh vẫn không có sử dụng toàn lực.

- Ta chờ ngươi, nhưng mà khi đó, ta đã mạnh hơn ngươi rồi.

Lục Linh đạp không bay lên, thần sắc tuấn lãng đầy tự ngạo, loại tự ngạo này có được từ tự tin tuyệt đối.

Dứt lời, Lục Linh nhìn qua phía Lục Lâm Thiên, thân hình lẳng lặng đứng đó, thần thái ung dung không quan tâm.

Lục Lâm Thiên cũng đứng chắp tay quan sát, thần sắc tự tin bình thản này nếu như chưa trải qua chém giết sinh tử nhiều lần, không bao giờ bồi dưỡng ra được.

Chương 4062: Đao chiến vô hình

- Tử kim huyền lôi, trên người Lục Linh tại sao có được tử kim huyền lôi?

Vào lúc này làm Lục Lâm Thiên khó hiểu là Lục Linh thúc dục tử kim huyền lôi, nếu như Lục Linh sử dụng tử kim huyền lôi thôi cũng không có làm hắn khiếp sợ như vậy, hết lần này tới lần khác trong đan điền khí hải của hắn, tử kim huyền lôi cũng có động tĩnh, đủ để khẳng định Lục Linh có quan hệ với tử kim huyền lôi và Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Tử Lôi Huyền Đỉnh tuy vẫn bị Lục Lâm Thiên xem như hậu thiên linh khí, nhưng nó lại làm Lục Lâm Thiên khó hiểu.

Hậu thiên linh khí, thậm chí là tiên thiên linh khí và áo nghĩa linh khí mặc dù có tự thành không gian, nhưng không gian này làm người ta không thoải mái, không tăng trưởng.

Nhưng không gian trong Tử Lôi Huyền Đỉnh thì khác, tăng thêm hắn luyện chế tài liệu, còn có tử kim huyền lôi, đây là điểm làm Lục Lâm Thiên nghi hoặc, nhưng cũng không nghĩ ra cái gì.

Hiện tại thấy Lục Linh thúc dục tử kim huyền lôi còn làm Tử Lôi Huyền Đỉnh sinh ra động tĩnh, Lục Lâm Thiên không thể không hoài nghi, có lẽ Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng có bí mật.

- Hai người này như thế nào, vì sao bất động?

Nhìn thấy hai người không có động tĩnh, người bên dưới sinh ra nghi ngờ.

- Lục Lâm Thiên, ta nghe nói qua ngươi, nghe nói ngươi chỉ có tu vị Niết Bàn Cảnh cao giai đỉnh phong nhưng đánh chết Minh Linh tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai.

Lục Linh nhìn qua Lục Lâm Thiên, trên gương mặt tuẫn lãng cười nhạt, nụ cười lăng lệ tới cực điểm, khí chất cửu u địa ngục vừa rồi biến mất không thấy đâu.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, thu hồi suy nghĩ, có lẽ sau này tìm hiểu quan hệ giữa Tử Lôi Huyền Đỉnh và Lục Linh, nhưng mà Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, Tử Lôi Huyền Đỉnh là đồ vật xuất hiện trên Linh Vũ đại lục, vì sao có quan hệ với bên ngoài.

- Ta cũng đã nghe qua ngươi, đại thừa Niết Bàn vô thượng Niết Bàn, thiên phú khủng bố, được vinh dự thiên tài mạnh nhất trong Thương Khung chiến trường, có thể đánh đồng với thế hệ trẻ tuổi đỉnh phong của cổ tộc, ta lúc trước có quen một người tên Lục Linh, nhưng mà thực lực không bằng ngươi, cũng đã chết từ sớm.

Lục Lâm Thiên thu hồi suy nghĩ, ánh mắt nhìn Lục Linh, vô thượng Niết Bàn, một trong đại thừa Niết Bàn, vô thượng Niết Bàn cũng có thể nói là Tuyên Cổ Cảnh sơ giai.

Nhưng mà Tuyên Cổ Cảnh sơ giai không thể so sánh với vô thượng Niết Bàn, cả hai khác biệt như trời và đất.

Theo Lục Lâm Thiên biết, người nổi bật trong Tuyên Cổ Cảnh trung giai cũng chỉ miễn cưỡng so sánh với vô thượng Niết Bàn mà thôi, đó là chuyện không tệ rồi. Tam Kỳ lão nhân nói vô thượng Niết Bàn, mà trên vô thượng Niết Bàn còn có vô lượng Niết Bàn, Huyền Tuyết Ngưng chính là vô lượng Niết Bàn.

Lục Lâm Thiên cũng nhớ rõ, lúc trước trên Linh Võ đại lục, trong Địa Linh Tông có một người tên là Lục Linh tôn giả, nhưng đã sớm bị đánh chết, Lục Linh trước mắt không phải Lục Linh tôn giả trong Địa Linh Tông có thể so sánh.

- Thế hệ trẻ của cổ tộc sao?

Nghe Lục Lâm Thiên nói thế, ánh mắt Lục Linh chớp động, không biết đang suy nghĩ cái gì, lúc này ngẩng đầu nói:

- Thế hệ trẻ đỉnh phong trong cổ tộc rất mạnh, không nói giết Minh Linh, bọn họ không nhất định sẽ như ta, người không có trải qua chiến trường, thực lực có mạnh hơn nữa cũng không nhất định hữu dụng.

- Đúng là như thế, lời này ta rất tán thành.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, hắn rất đồng ý lời này của Lục Linh, bởi vì chuyện này đúng là như thế.

- Ta cảm giác mình sẽ có một trận chiến với ngươi, cho nên ta lựa chọn Huyết Ưng, cũng không muốn giao thủ với ngươi quá sớm, ta đã quên mình chiến đấu thật nhiệt huyết là khi nào, vẫn luôn là giết chóc, vô tận giết chóc, lúc này chỉ mong ngươi thành toàn cho ta.

Lục Linh nói với Lục Lâm Thiên, khí tức trên người chấn động.

Hô.

Đông Quan Trạch bên dưới nghe lời này liền hít khí lạnh, thì ra Lục Linh chủ động lựa chọn Huyết Ưng, không ngờ là bởi vì cuối cùng muốn chiến với Lục Lâm Thiên một trận, hắn sớm đã cảm giác được thực lực của Lục Lâm Thiên.

Oanh.

Khi khí tức Lục Linh lan tỏa ra các nơi, áp lực vô hình bao phủ Lục Lâm Thiên, không gian rung lên.

Trong nháy mắt này, Lục Lâm Thiên cảm giác được khí tức lăng lệ bức người, khí tức này giống như một thanh đại đao khiếp người, giống như cây đao đại biểu cho giết chóc cùng huyết tinh, làm người ta sinh ra hàn ý.

Khí tức lợi hại như vậy tăng vọt, kim sắc quang mang quanh người Lục Lâm Thiên khởi động, hai mắt sinh ra hào quang màu vàng, sát khí lăng lệ bạo phát ra ngoài.

Trên người Lục Linh xuất hiện hào quang tử kim sắc, hào quang bao phủ thân hình của hắn.

Trong nháy mắt khí tức hai người ngưng tụ tới đỉnh phong.

Trên người Lục Linh bắn ra khí tức lăng lệ ác liệt lập tức cả không gian sinh ra gợn sóng thật nhỏ, khí tức khủng bố phóng lên trời, năng lượng thiên địa đáng sợ tràn ngập các nơi, khí tức như đại đao chém thẳng vào Lục Lâm Thiên.

Dường như cảm nhận được đao khí ác liệt, Lục Lâm Thiên cười tươi, năng lượng thiên địa chấn động ngập trời, đao khí bộc phát.

Một thanh đao bá đạo mang theo sát khí và khí tức lăng lệ hàng lâm thế gian.

Khí tức va chạm trong vô hình, nhưng công kích của chúng còn đáng sợ hơn đao quang thực chất, khí tức khủng bố bao phủ không gian, làm hàng ngàn vạn đệ tử chung quanh chấn động.

- Thế hệ trẻ trong cổ tộc có thể mạnh như hai người này không?

Cô Lang thì thào, nhìn qua Lục Linh và Lục Lâm Thiên quyết đấu trên không trung, hắn rất khó tưởng tượng có thế hệ trẻ mạnh hơn hai người hay không, cho dù là thế hệ trẻ đỉnh phong của cổ tộc cũng chưa chắc làm được như hai người.

- Hai tiểu gia hỏa này là tồn tại đỉnh phong trong thế hệ trẻ, sợ rằng thế hệ bình thường không phải đối thủ của bọn họ, giờ phút này hai bên đang thăm dò đối thủ, xem đối phương có tư cách để mình xuất chiêu chính thức hay không.

Nhìn cảnh tượng trước mặt, Âu Dương Tiển giải thích với Mộ Linh Lạc:

- Hiện tại hai người sàn sàn nhau, ngày mai phải đi tới Long Tích đại lục, nếu hai người khó phân thắng bại, đồng thời trọng thương, vậy phiền toái lớn.

- Lục Linh rất mạnh, phụ thân ta thường xuyên nhắc tới hắn, không nghĩ tới tên kia cũng mạnh tới mức này, thật khó hiểu, hắn thật có thể đánh bại Lục Linh sao?

Mộ Linh Lạc bĩu môi, thì thào nói vài câu, lập tức không nói thêm cái gì, đôi mắt nhìn chằm chằm vào không trung.

Hai khí tức sát phạt bộc phát, mùi vị huyết tinh và cuồng sát bộc phát, cả hai dây dưa, khí tức cả hai rất đáng sợ.

- Không nghĩ trong liên minh còn có người mạnh hơn Đông Quan Trạch, Lục Lâm Thiên này đáng giá cho ta ra tay!

Khi hai đạo khí tức thu liễm trở lại, Lục Linh bộc phát khí thế của mình thành thực chất, trên dung mạo tuấn lãng mang theo khí chất lăng lệ đầy hàn ý, giống như tu la đi ra từ cửu u địa ngục.

- Ngươi là người sau đại ca ta mà ta muốn chiến đấu nhất, phóng tới đi!

Trong hào quang màu vàng bao phủ toàn thân, Lục Lâm Thiên tươi cười, chiến ý trong mắt cuồn cuộn, Lục Lâm Thiên đã quên mình không chiến đấu thỏa thích với người cùng thế hệ của mình trong bao lâu rồi.

Chương 4063: Bất Diệt Kim Cương Tượng

Lần trước trong thiên giới mật địa cũng chưa chiến đấu với thế hệ trẻ cổ tộc, tuy thực lực đám người Sát Thiên rất mạnh, nhưng cũng còn kém một bậc, mà Lục Linh trước mắt hoàn toàn có đủ tư cách và thực lực đấu với hắn một trận.

- Động thủ đi.

Lục Linh quát lớn, trong nháy mắt hào quang tử kim và hào quang màu vàng lao vào nhau, giống như thiên thạch hai màu va chạm hủy diệt, khí kình bắn ra bốn phía, không gian sụp đổ.

Rầm rầm rầm bang bang...

Trong không gian bao la, âm thanh trầm thấp không ngừng truyền ra, giống như có vô số thủy lôi nổ tung trên hư không.

Hai đạo thân ảnh va chạm vào nhau làm không gian chấn động hủy diệt. Trong thời gian ngắn, tay phải Lục Linh bắn ra lôi điện tử kim sắc, khí tức âm hàn bao phủ không gian, thân ảnh hắn hóa thành tàn ảnh tiến sát Lục Lâm Thiên.

- Không gian áo nghĩa thật mạnh!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, không gian áo nghĩa của Lục Linh đã đạt tới trình độ khủng bố.

- Thời không lao ngục. Tê Thiên Liệt Địa trảo.

Lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên quay lại nhanh chóng, hắn đánh ra một trảo, năm ngón tay nóng rực đánh thẳng vào người Lục Linh, trực tiếp đánh vào đầu hắn.

- Thời gian không gian hai kỳ lạ áo nghĩa, còn có linh hồn, dĩ nhiên là tu luyện giả ba đại áo nghĩa kỳ lạ, quả nhiên rất mạnh.

Lục Linh dứt lời, thân ảnh tránh né Tê Thiên Liệt Địa trảo của Lục

Lâm Thiên, trong thời gian ngắn hóa chưởng thành trảo, một tay nghênh tiếp chưởng của Lục Lâm Thiên, không gian vị trí va chạm tan vỡ.

Xoẹt.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất trong vị trí không gian tan vỡ. Thân ảnh của hắn thoát ly khỏi phạm vi ảnh hưởng, hai tay Lục Lâm Thiên chấn động, hai tay đồng thời dánh ra một quyền và một trảo.

- Linh Vũ Quyết.

Một quyền một chưởng bao phủ Lục Linh, hai đạo linh hồn lực quét qua không gian, lực lượng phong bạo mênh mông làm người ta chấn động.

- Vật chất công kích dung hợp linh hồn công kích, thiên phú rất mạnh!

Ánh mắt Lục Linh nhảy lên, điểm vào hư không dưới chân, thân ảnh của hắn tránh né thật nhanh.

Tốc độ này ngay cả khi Lục Lâm Thiên dùng linh hồn cảm giác cũng khó nắm bắt được, trong đại chiến thì đây chính là nhược điểm sinh tử.

Đối mặt với Lục Linh, Lục Lâm Thiên lần đầu tiên khó cân nhắc và khó giải quyết, loại cảm giác này lần đầu tiên làm Lục Lâm Thiên sinh ra dao động với lòng tin bản thân.

Thời điểm này thân ảnh Lục Lâm Thiên lướt đi, vị trí hắn vừa đứng xuất hiện một trảo mang theo lôi điện giáng xuống, thế công xảo trá quỷ dị, loại thế công này tổng hợp kinh nghiệm thân kinh bách chiến, người không có trải qua vô số lần chém giết sẽ không có phản kích tuyệt hảo như vậy.

- Đến mà không trả thì quá vô lễ!

Né tránh một trảo phá không kia, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện bên cạnh Lục Linh, hắn điểm một chỉ không chút lưu thủ.

- Thiên Linh Diệt Hồn Chỉ!

- Linh hồn công kích, còn chưa đủ nhanh!

Lục Linh cười khẽ, hắn nhanh chóng phát tay đánh ra khe nứt không gian, khe nứt không gian thôn phệ một chỉ này.

- Thật sao, vậy xem nó có đủ nhanh hay không.

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên lại tiến lên lần nữa, thời không thác loạn, một quyền kim sắc này rất mạnh, bỗng nhiên oanh kích thẳng vào ngực Lục Linh, sát khí lăng lệ bộc phát.

Xùy.

Thân ảnh Lục Linh lùi lại thật nhanh, nghiêng người né tránh, một quyền kim sắc của Lục Lâm Thiên đuổi theo như giòi bọ trong xương, lập tức đánh vào vai trái của hắn, lực lượng to lớn bộc phát.

- Một quyền đổi một quyền, lúc này mới công bằng.

Trong nháy mắt nói chuyện, thần sắc Lục Linh tươi cười vui vẻ, thời điểm một quyền của Lục Lâm Thiên đánh vào vai trái của hắn, một quyền mang theo lôi điện tử kim sắc đã chuẩn bị từ lâu của hắn đánh vào bụng dưới Lục Lâm Thiên.

Bang bang!

Hai âm thanh trầm đục vang lên, thân ảnh hai người vừa va chạm đã phân ra.

Đạp đạp!

Hai người lảo đảo lui ra phía sau, trong mắt mang theo thần thái ngạc nhiên.

Giao thủ vừa rồi tuy ngắn ngủi, nhưng nó làm người ta phải nín thở quan sát, người thực lực thấp không nhìn rõ ràng. Mỗi chiêu mỗi thức vô cùng lăng lệ, nhưng mỗi một chiêu đều hung ác tới cực điểm, lại vô cùng gian trá.

- Thực lực hai người thật mạnh, không phải người thân kinh bách chiến, căn bản không phải người bình thường có thể làm được, xem ra Lục Lâm Thiên cũng không phải loại lương thiện ah.

Cô Lang đứng từ xa quan sát tình hình hai người chiến đấu.

- Hai người giao thủ đều có hậu chiêu, Lục Lâm Thiên không phải loại lương thiện, xem ra cũng là người đi ra trong chém giết giống Lục Linh, đám trẻ tuổi cổ tộc trong liên minh quân bộ chúng ta khó lòng sánh bằng hai người này.

Ánh mắt Âu Dương Tiển chấn động.

……

- Lực phòng ngự rất mạnh!

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên, Lục Linh nhìn nhau, đang nhìn nơi bị trúng một quyền vừa rồi, lúc này cùng nói ra.

Lục Lâm Thiên càng khiếp sợ, một quyền của mình tuy uy năng không bằng Bát Hoang Thiên Địa Quyết, nhưng mà đó là một quyền kim thuộc tính toàn lực gần trong gang tấc, cho dù là Hổ Sư biến bản thể Sư Hổ Thú thừa nhận một quyền này cũng phải bị thương. Mà bây giờ nhìn bộ dáng Lục Linh không tổn thương gì, nhiều nhất là khí tức hỗn loạn một ít.

Lục Lâm Thiên giờ phút này tự nhiên không rõ nội tâm Lục Linh vô cùng rung động, một quyền của Lục Linh ẩn chứa thực lực vô thượng Niết Bàn, cho dù là Tuyên Cổ Cảnh trung giai cũng khó mà đối kháng.

Lúc này Lục Lâm Thiên có thể ngạnh kháng không tổn hao gì, đây là điểm hắn rung động nhất.

Lục Linh chưa bao giờ thấy có người trẻ tuổi nào đánh đồng với hắn, những năm gần đây hắn chém giết vô số Minh Linh, lực phòng ngự cường hãn là một trong những thứ bảo hiểm của hắn.

- Lục Lâm Thiên, ngươi đúng là làm ta cảm thấy bất ngờ, vậy nhìn xem ngươi có chính thức làm ta tận hứng hay không.

Dứt lời, Lục Linh nhanh chóng kết thủ ấn, quát:

- Bất Diệt Kim Cương Tượng!

Khi Lục Linh dứt lời, hào quang tử kim trên người chấn động, trong nhiều ánh mắt nhìn chằm chằm vào hắn, hào quang tử kim phóng đại, trực tiếp bao phủ thân hình của hắn, hắn như lôi thần hàng lâm thế gian.

Lúc này thân hình của hắn biến lớn, lôi điện tử kim bao phủ toàn thân, hắn như kim cương la hán mang theo sát khí lăng lệ hàng yêu trừ ma.

Ầm ầm.

Thời điểm kim cương thân ngưng tụ xong, không gian chấn động, khí tức sát phạt làm lòng người khiếp sợ, thực lực như thế, người thực lực thấp một ít nếu ở gần sẽ phải phủ phục xuống đất.

- Lục Linh lại xuất toàn lực nhanh như thế?

Mộ Linh Lạc nhìn Lục Linh biến hóa thân ảnh, đôi mắt sáng lên, nói:

- Lục Lâm Thiên có thể chống lại không?

Ánh mắt Âu Dương Tiển hơi chấn động, lập tức nói nhỏ:

- Nha đầu, Lục Linh cảm giác được thực lực chân chính của Lục Lâm Thiên, lúc này mới vận dụng toàn lực, nhưng chẳng lẽ ngươi cho rằng Lục Lâm Thiên sẽ không nắm chắc hay sao?

- Thủ đoạn thật khủng khiếp, đoàn trưởng có thể ngăn cản không?

Trên ngọn núi, đối mặt với thủ đoạn khủng bố của Lục Linh, đám người Phá Thổ, Phong Hỏa, Truy Mệnh, Hồ Hải và ba mươi vạn đệ tử quân đoàn Hùng Phong xiết chặt nắm đấm, không phải không tin đoàn trưởng, mà là vì Lục Linh quá mạnh mẽ.

Chương 4064: Khốn Long Cầm Hổ

- Lục Linh rất mạnh.

Gần đây Thái A vô cùng kiêu ngạo cũng phải tán thưởng một câu, nhưng ánh mắt của hắn không có lo lắng cho sư phụ.

- Bất Diệt Kim Cương Tượng, tại sao có thể như vậy?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn kim cương thân của Lục Linh ngưng tụ ra, đôi mắt vô cùng nghi hoặc, khí tức hủy diệt kinh khủng kia dường như sinh ra cộng minh với bất diệt huyền thể, dường như đang bị dẫn dắt.

- Trước chiến một hồi, xem ngươi còn có chiêu gì.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lăng lệ, tâm thần khẽ động, áo bào xanh run run, khí thế bá đạo bộc phát, quát:

- Hổ biến.

Vừa dứt lời, hào quang màu xanh bao phủ quanh người Lục Lâm Thiên, đột nhiên thân ảnh khom xuống, lập tức hào quang màu xanh bao phủ các nơi, gân cốt cơ bắp, tứ chi bách hài, huyết mạch huyết quản đều mở rộng.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, thân hình của hắn biến lớn, lân phiến màu xanh bao phủ khắp người, điện quang màu xanh bao phủ toàn thân, thân hình hóa thành cự hổ lớn trăm trượng, cũng không dưới Bất Diệt Kim Cương Tượng của Lục Linh.

Rống.

Cự hổ gào thét, hổ gầm rung trời, hung mãnh dị thường, uy thế bá đạo khinh thường thiên địa!

Ánh mắt kim cương mở to đầy tức giận, lập tức nhìn thẳng vào cự hổ, uy thế hủy diệt và bá đạo va chạm với nhau.

- Đoàn trưởng còn có át chủ bài này?

Các đệ tử quân đoàn Hùng Phong nhìn thấy cự hổ hung hãn như thế, nhiệt huyết trong người sôi trào.

Hai thân ảnh vượt qua không gian, toàn thân tỏa ra cảm giác lực lượng hủy diệt, hai thân ảnh này giơ tay nhấc chân có thể diệt thế.

- Át chủ bài không tệ, dường như có thể so sánh với Bất Diệt Kim Cương Tượng của ta, nhưng có thể so sánh thật hay không, vậy phải thử mới biết.

Nhìn Lục Lâm Thiên biến thành cự hổ, Lục Linh quát lớn, thân hình khổng lồ vượt qua hư không, hắn như thuấn di tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

Bành.

Một tiếng vang giống như thiên thạch nện vào lưng Lục Lâm Thiên, toàn thân hắn sinh ra lôi điện tử kim sắc, còn ẩn chứa khí thế hủy diệt.

Rống.

Cự hổ gào thét, cùng lúc đó giơ trảo lên ngăn cản một quyền của Lục Linh.

Xoẹt.

Hai đạo thân hình khổng lồ đồng thời bay ra phía sau, lưng nện vào vách núi.

Ầm ầm!

Thân ảnh hai người nện vào ngọn núi lớn sau lưng, lực lượng khổng lồ chấn vỡ ngọn núi, cả không gian cũng bị bọn họ hủy diệt.

Bành bành.

Cả hai đứng lên và lao vào nhau, thân hình khổng lồ cùng va chạm với nhau, sau khi va chạm là tách ra nhanh như thiểm điện.

Rầm rầm rầm!

Âm thanh va chạm trầm thấp vang lên liên tục, ánh mắt nhiều người khó tin nhìn hai thân ảnh kia, nhìn tư thái bá đạo của hai người, nội tâm vô cùng khiếp sợ.

Bang bang!

Cả hai va chạm như vậy, rất nhiều ngọn núi bị hai người phá hủy, có đỉnh núi nát tới sườn núi, có ngọn núi bị san bằng thành bình địa, cả sơn mạch như vừa trải qua động đất.

- Không nghĩ tới Lục Lâm Thiên có thể dựa vào thân thể đánh ngang tay với Lục Linh.

Ánh mắt Mộ Linh Lạc lập loè, ai cũng biết Lục Linh là gia hỏa khủng bố, lực phòng ngự của hắn có thể nói là vô địch, hắn dựa vào lực phòng ngự biến thái nổi danh khắp liên minh quân bộ.

- Hai người này đều là biến thái, chỉ lực phòng ngự này khó có người chống lại, sợ rằng cường giả Tuyên Cổ Cảnh trung giai cũng không dám chơi như thế. Kết cục tốt nhất là hai bên hấp hối, kết quả xấu nhất là tan xác.

Băng Thiên Lý chấn động, nội tâm âm thầm đánh giá tình huống.

Phần phật!

Tiếng nổ lớn vang lên, chỉ trong thời gian ngắn hai thân ảnh va chạm với nhau vài lần, phá hủy vô số ngọn núi, lúc này đây thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên nện thẳng vào một khu vực thủy vực bao la, sóng nước bắng lên tung tóe.

Phanh.

Thân kim cương của Lục Linh đâm thẳng vào ngọn núi, cả ngọn núi biến thành đá vụn.

Rống.

Lục Lâm Thiên nhảy ra khỏi thủy vực, gào thét trầm thấp, mắt hổ hung hãn, khí thế vô cùng bá đạo.

- Ha ha, thống khoái ah, quả thực thống khoái.

Lục Linh lập tức đứng lên, bỗng dưng bàn tay lớn vung về phía ngọn núi lớn bên cạnh, trên bàn tay bí vân quanh quẩn, tử kim điện mang quanh quẩn, lập tức cầm ngọn núi vào trong tay.

- Đi.

Kim cương quát lớn, ngọn núi khổng lồ nện thẳng vào thân hổ của Lục Lâm Thiên.

- Đến đây đi.

Thân hổ của Lục Lâm Thiên đứng thẳng, đột nhiên trong thiên địa bao phủ hào quang màu xanh, nước trong thủy vực bị hắn dẫn động.

Rống!

Tiếng hổ gầm đinh tai nhức óc, hổ chưởng của Lục Lâm Thiên dùng sức quét qua thủy vực này, lập tức chín cơn sóng lớn nổi lên.

Ầm ầm!

Chín con sóng này giống như chín con thủy long lao lên trời, lập tức chín cột nước hội tụ thành thành cột nước cực lớn, khí tức hàn băng hàng lâm, nhiệt độ không gian giảm xuống, không gian sinh ra từng tầng băng sương, vô hình khí hàn băng bao mang theo khí tức hủy diệt đáng sợ.

Cột nước đâm thẳng vào ngọn núi Lục Linh ném tới.

Bành bành!

Băng trụ và ngọn núi va chạm với nhau, không gian trực tiếp nổ tung, năng lượng khủng bố phá hủy hư không, đỉnh núi liên tiếp rạn nứt nghiền nát hóa thành đá vụn và tro bụi, hàn khí thấu xương tỏa ra các hướng, gợn sóng không gian tan nát biến thành vết nứt không gian đen kịt.

- Ha ha, thật sự là đã ghiền, rất lâu không có đánh cao hứng như vậy.

Thân thể kim cương của Lục Linh đứng lên, tuy trên người thương tích chồng chất, kim cương thân có không ít khe hở, vết máu chảy ra ngoài.

- Ta cũng cực kỳ tận hứng.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, thân hổ của hắn lân phiến tróc ra, máu tươi đầm đìa.

Lần lượt quyết đấu với nhau, làm cho Lục Lâm Thiên trong mơ hồ cảm giác Bất Diệt Kim Cương Tượng của Lục Linh dường như tương quan tới Bất Diệt Huyền Thể của hắn. Loại này liên quan này cực kỳ huyền diệu, Tử Lôi Huyền Đỉnh trên người đang run rẩy, nhưng mà loại run rẩy này bị Lục Lâm Thiên áp chế nên không truyền ra.

Nhìn thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên, Lục Linh bộc phát chiến ý kinh người, quát to:

- Lục Lâm Thiên, xuất ra thực lực mạnh nhất của ngươi đi, tu vị của ngươi không cao hơn ta, thời gian lâu không phải chuyện tốt với ngươi, kế tiếp ta sẽ dùng toàn lực ra tay, nếu ngươi không xuất toàn lực, ngươi thua chắc rồi.

- Thật sao, vậy thử xem.

Lục Lâm Thiên nói, cuối cùng thân hổ thẳng đứng, trong hổ trảo ngưng tụ hai luồng năng lượng, hai luồng năng lượng tương dung với nhau, chỉ trong nháy mắt không gian run lên, không ngừng kết hợp với nhau.

- Tứ Thần Quyết.

Chung quanh thân hổ không gian tán loạn, mãnh hổ vồ mồi cũng phải toàn lực, năng lượng trong tay hổ trảo sáng lên, nó giống như mặt trời đang mọc, lập tức bắn thẳng về phía Lục Linh.

- Ngao! Rống! Cô! Ô!

...

Bốn tiếng thú rống vang lên, thanh long bạch hổ chu tước huyền vũ bốn thú ảnh khổng lồ mang theo thú tuy cuồn cuộn, trong ánh mắt quan sát của nhiều người bay về phía Lục Linh..

- Tứ Tí Kim Cương Quyết, Khốn Long Cầm Hổ.

Lục Linh trợn mắt, lập tức quát to, vận dụng toàn lực.

Xoẹt.

Ven đường không gian hủy diệt, không gian bị ép nổ, bốn hư ảnh thanh long bạch hổ chu tước huyền vũ ập xuống, ánh sáng lôi điện màu tím mang theo lực lượng hủy diệt đánh thẳng quang cầu.

Không gian run rẩy, lực lượng cuồng bạo quét qua tất cả, tất cả bị đánh bại dễ dàng, hư ảnh thanh long bạch hổ chu tước huyền vũ bị nắm trong tay.

Chương 4065: Một chiêu cuối cùng

Năng lượng khủng bố ngưng tụ năng lượng đáng sợ, không gian chung quanh bị nghiền nát thật nhanh, hóa thành hư vô, cụ thú khổng lồ nhanh chóng tan vỡ.

- Thật mạnh!

Lục Lâm Thiên ngừng lại, rất lâu rồi có không ít người chống lại Tứ Thần Quyết của sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn, nhưng chưa từng có người nào dùng cách nào phá hủy nó, bởi vì tư thái này quá bá đạo cương mãnh.

Ầm ầm.

Vào lúc này, thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên tỏa ra kim quang rạn rỡ, dùng thân thể của hắn làm trung tâm, kim quang lăng lệ, gió nổi mây phun, điện thiểm lôi minh, thiên uy hàng lâm.

Chỉ trong nháy mắt, kim quang trên hư không, trong ba mươi hai lần kim thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’, kim quang lan tỏa ra các nơi, thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên đặt chân ở đó, phát tay làm hư không màu vàng đông cứng lại, lập tức một đạo thủ ấn phá vỡ hư không.

Oanh!

Sát khí lăng lệ đánh không gian màu vàng nứt vỡ từng khúc, khó mà khôi phục lại, giống như thân thể kim cương của Lục Linh trấn thủ nơi đó.

Vào lúc này nhiều ánh mắt chung quanh rung động thật mạnh.

Kim cương của Lục Linh ngẩng đầu lên, bốn tay thu liễm, hai tay ngưng kết thủ ấn, hét lớn:

- Kim Cương Ấn!

Kim cương hét lớn, tử kim trên người, cánh tay ngang trời, chưởng ấn kim cương giáng xuống.

Kim cương thủ ấn đánh xuống, không gian xuất hiện hư không đen kịt, lăng lệ khủng bố, hai đạo thủ ấn va chạm với nhau, âm thanh trầm đυ.c chấn động không gian.

Bành!

Hai đại thủ ấn nổ tung giữa thủy vực rộng lớn này, sóng nước khủng khiếp quét qua các hướng, năng lượng không ngừng lan tỏa ra chung quanh, vòi ròng hóa thành thực chất bao phủ thủy vực này.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, bầu trời gió nổi mây phun, những lực lượng hủy diệt khôi phục bình thường.

Đạp đạp!

Hai đạo thân ảnh khổng lồ lùi lại, khoảng không phân ra, sàn sàn với nhau.

Xì xào.

Giờ phút này ngàn vạn đại quân chung quanh nuốt nước bọt, quyết đấu cỡ này làm bọn họ run như cầy sấy.

Đây là quyết đấu đỉnh phong, là quyết đấu của hai thế hệ trẻ thiên phú cao nhất trong liên minh quân bộ, cũng là cường giả có thể chống lại thế hệ trẻ của cổ tộc.

Trong Thương Khung chiến trường, Thiên La Minh muốn đánh chết thế hệ trẻ nhất, trong Thương Khung chiến trường cũng có rất nhiều truyền thuyết về thế hệ trẻ, vô thượng Niết Bàn là thế hệ trẻ hiếm thấy nhất.

Lúc này còn có thanh niên thần bí khác quật khởi, đột nhiên xuất hiện trong Thương Khung chiến trường, dùng khả năng tiêu diệt trăm vạn Minh Linh, đánh chết bốn Tuyên Cổ Cảnh trung giai mà thành danh, Lục Linh trong một trận chiến này đã chứng minh thực lực tuyệt đối của bản thân.

Hai người trẻ tuổi so đấu đỉnh phong, không ai cam lòng rớt lại phía sau.

Giữa không trung, Lục Linh thân ảnh vô cùng chật vật, thân thể kim cương thương tích chồng chất, mắt nhìn Lục Lâm Thiên, hắn nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi đã làm ta bất ngờ tới tận cùng, không nghĩ tới ngươi có thể chống lại ta như vậy, nếu ngươi có thể chống lại chiêu kế tiếp, ta nhận thua.

Khi Lục Linh dứt lời, hào quang tử kim lập tức lập lòe, nguyên lực trong cơ thể tuôn trào, khí tức lăng lệ quét qua các hướng, năng lượng không ngừng chen chúc tới gần.

Oanh.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, thiên địa run lên, dùng kim cương của Lục Linh làm trung tâm, khí thế phóng thích ngập trời.

Vù vù.

Loại lệ khí phong cách cổ xưa này, không gian cứng lại làm người ta khó thở, mọi người cảm thấy tâm thần run lên, gần như muốn thoát đi ngay, khí tức lăng lệ này vô cùng nguy hiểm.

- Không nghĩ tới Lục Linh lại bị Lục Lâm Thiên ép tới mức phải dùng toàn lực chống lại.

Trên ngọn núi, Âu Dương Tiển nói nhỏ, ánh mắt rung động, hôm nay gặp được quyết đấu đỉnh phong của thế hệ trẻ, nội tâm của hắn rất khiếp sợ, hắn có tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai, thực sự tính là cường giả sao?

- Lục Linh đã sử dụng toàn lực, chẳng lẽ tên này muốn ngày mai không đi Long Tích đại lục sao, hắn và Lục Lâm Thiên nếu có ai xảy ra chuyện gì, như vậy sẽ bất lợi cho đại quân.

Mộ Linh Lạc nhìn qua không gian, cảm giác khí tức lăng lệ, đôi mắt ngưng trọng.

- Trước kia ta cho rằng trong thế hệ trẻ của quân bộ, Lục Linh đã là đệ nhất nhân, hiện tại xem ra còn có biến thái khác tồn tại, Lục Lâm Thiên dù có thua cũng thắng, dù sao Lục Linh là vô thượng Niết Bàn người, mà Lục Lâm Thiên chỉ là sinh tử Niết Bàn.

Âu Dương Tiển nói nhỏ.

Cô Lang nhìn giữa không trung, thì thào:

- Ta hiện tại chỉ muốn biết, Lục Lâm Thiên có át chủ bài chống lại Lục Linh hay không?

- Đoàn trưởng còn có thể chống lại không? Lục Linh kia dường như đã dùng át chủ bài cuối cùng.

Ba mươi vạn đệ tử quân đoàn Hùng Phong ngẩng đầu nhìn lên không trung, tiếng hò hét dừng lại, lúc này ánh mắt ngưng trọng, thần thái lo lắng.

- Lục Lâm Thiên của quân đoàn Hùng Phong đúng là bất phàm, có thể ngạnh kháng với đoàn trưởng như vậy, qua nhiều năm như thế ta mới gặp lần đầu tiên.

Phó đoàn trưởng quân đoàn Lục Linh nói ra.

- Lục Lâm Thiên mạnh không tầm thường, đủ so sánh với Lục Linh.

Đám người Huyết Ưng, Trương Lăng Phong, Cát Bạch Mị nhìn hai thân ảnh giữa không trung, lập tức nói:

- Kỳ thật chúng ta từ sớm không cần ra tay, so sánh với hai biến thái này, thực lực của chúng ta không đáng nhắc tới.

- Thế cũng không phải, cũng không phải dốc sức liều mạng, chúng ta còn có bài chưa xuất ra nữa mà.

Hổ Sư không cam lòng nói ra, hiển nhiên không phục với lời của

Cát Bạch Mị.

- Như thế nào, ngươi không phục sao, vậy ngươi bây giờ có bản lĩnh tiếp một chiêu của Lục Linh hả?

Cát Bạch Mị không khách khí phản bác Hổ Sư.

Hổ Sư sững sờ, bĩu môi, lập tức nói nhỏ:

- Vậy cũng đúng, Lục Linh tiểu tử này, ta cũng không dám trêu chọc.

Vừa dứt lời, Hổ Sư nhìn Đông Quan Trạch cách đó không xa, nói nhỏ:

- Đông Quan Trạch, xem ra thế hệ trẻ liên minh quân bộ, người dưới Lục Linh không phải ngươi rồi.

Đông Quan Trạch mỉm cười, nói:

- Nói không chừng sợ rằng Lục Linh không ngồi nổi cái ngôi đệ nhất thế hệ trẻ liên minh quân bộ đấy, đâu chỉ ta mà thôi.

...

- Một kích toàn lực sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua kim cương trước mặt, thần thái ngưng trọng.

Qua nhiều năm như vậy, từ Linh Vũ thế giới tới bây giờ, Lục Lâm Thiên cũng tự nhận mình gặp không ít thế hệ phong hoa tuyệt đại cùng thế hệ, ví dụ như Tử Yên, Đạm Thai Tuyết Vi, Lam Thập Tam Đằng. Trong cùng thế hệ bên ngoài còn có Kinh Thiên Nhất Kiếm Tịnh Vô Ngân, Võ Phá Thương Khung Nhâm Tiêu Diêu, Diệu Thủ Không Không Mạc Kình Thiên, đều là thế hệ phong hoa tuyệt đại.

Nhưng mà so sánh với Lục Linh, trừ tiềm lực của Linh Vũ thế giới là thế giới hỗn độn ra, Lục Lâm Thiên tìm tới tìm lui chỉ có hai người rưỡi có thể so sánh với Lục Linh, xếp hàng thứ nhất tự nhiên là Tiểu Long, cũng chỉ có Tiểu Long mới có thể đối kháng với Lục Linh.

Mà thứ hai chỉ có đại ca Dương Quá, Lục Lâm Thiên rất rõ đại ca Dương Quá, có lẽ thiên phú từ đầu không bằng Tử Yên, Thanh Tuyền, nhưng đại ca Dương Quá có tấm lòng kiên định, đây chính là thiên phú tốt nhất, đại ca Dương Quá trầm ổn, có thể so sánh với Lục Linh.

Chương 4066: Diệt Thế Huyền Lôi

Còn có tam muội Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên xem như là nửa người có thể so sánh với Lục Linh, người có thể so với Lục Linh cũng chỉ là những người có tiềm lực trong thế giới hỗn độn.

Hô!

Trong đầu suy nghĩ thật nhanh, Lục Lâm Thiên hít thở sâu một hơi, nhìn qua kim cương trước mặt sinh ra chấn động khủng bố, từng thủ ấn quỷ dị đang ngưng kết, thân hổ khổng lồ bao phủ trong trong hào quang màu vàng, khí tức hủy diệt bộc phát dữ dội.

Ken két.

Cùng lúc đó, dưới sơn mạch bao la, sông hồ, vách hạp cốc đều sinh ra khe nứt, từng khe nứt có thiểm điện xuất hiện.

Vù vù.

Phiến thiên địa trở nên hoang vu, năng lượng vô hình lan tràn các nơi, những nơi đi qua năng lượng thôn phệ sinh cơ, lưu lại khí tức hủy diệt chấn động linh hồn.

- Xảy ra chuyện gì, đây là thế nào?

Loại dị thường này quá khủng bố, ngay cả Âu Dương Tiển giờ phút này cảm giác khí tức hủy diệt từ mặt đất bạo phát ra ngoài.

- Diệt Thế Huyền Lôi.

Lục Linh hét lớn một tiếng, hắn ngưng kết thủ ấn cuối cùng, Tử Kim Huyền Lôi nổ vang như pháo, lòng bàn tay sinh ra điện quang như mãng xà.

Bỗng dưng không trung xuất hiện đám mây màu tím áp xuống.

Lôi vân dày đặc bao phủ thiên địa, từng đạo sấm sét mơ hồ lao nhanh, mọi người sinh ra cảm giác áp bách khi lôi vân xuất thế.

Oanh.

Lúc này kim cương giơ hai tay vào trong lôi vân, lôi cầu lớn vài trăm trượng xuất hiện, tử sắc thiểm điện không ngừng lập lòe, khí thế hủy diệt bộc phát mạnh hơn nữa.

- Trời ơi, công kích này quá khủng bố.

- Diệt Thế Huyền Lôi, đồn đãi Lục Linh lúc trước thi triển chiêu này trực tiếp tru sát một tên Minh Linh tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai, thần hồn câu diệt.

Tử kim sắc điện hình thành, giờ phút này nội tâm ngàn vạn đại quân sinh ra lãnh ý, đối mặt với lôi điện này, mọi người khïếp sợ rất lớn.

- Lục Lâm Thiên, tiếp ta một chiêu này!

Lục Linh hét lớn một tiếng, tiếng quát như sét, bỗng dưng lôi cầu này giáng xuống, lôi vân bùng phát dữ dội.

Oanh!

Vô số đạo lôi đình từ trên trời giáng xuống, lôi cầu như thiên thạch xé rách bầu trời giáng thẳng vào Lục Lâm Thiên.

Vào lúc này, Lục Lâm Thiên đứng thẳng nhìn chằm chằm lôi cầu giáng xuống.

Nhìn thấy lôi cầu hủy diệt bao phủ không gian, thân hổ của Lục Thiếu đứng thẳng, một ngón tay áp xuống, hắn quát:

- Bát Hoang Thiên Địa Quyết, nhị quyết nghịch thiên thế, nhất chỉ diệt thiên địa!

Tiếng quát vang vọng cả hư không, sâu trong hư không ngưng tụ một chỉ bằng hăng lượng, hư không nứt vỡ, vạn vật yên diệt, khí tức hủy diệt cực mạnh hàng lâm không gian.

Rầm rầm rầm!

Dưới một chỉ này, vô số núi lửa trong sơn mạch Ngự Linh không ngừng nổ tung, thủy vực chấn động sinh ra sóng thần cao mấy trăm trượng, vô số cột nước giống như thủy long bay múa trời cao, mưa như trút nước.

Trong ánh mắt của ngàn vạn người đang nhìn, một chỉ hủy diệt va chạm với quang cầu diệt thế, hai bên đối kháng với nhau.

Tất cả nói rất chậm, lúc này một chỉ xuyên thủng lôi cầu hủy diệt, xuyên thủng trung tâm lôi vân, xuyên qua đầu vai của kim cương to lớn, sau khi xuyên qua đầu vai kim cương liền biến mất không thấy gì nữa.

Oanh.

Lúc này lôi cầu diệt thế nổ tung, trực tiếp bao phủ thân hổ khổng lồ.

Xoẹt.

Lôi cầu khủng bố như thế làm điện quang màu xanh trên thân hổ Lục Lâm Thiên biến mất, lân phiến tróc ra, dễ dàng hóa thành hư vô, thân thể của hắn thương tích đầy mình, điện quang cuồn cuộn oanh kích các nơi.

Vào lúc này, Lục Lâm Thiên thậm chí có thể cảm giác được hàn ý sinh ra khắp đáy lòng.

Linh hồn chấn động, lần đầu tiên Lục Lâm Thiên cảm giác được khí tức tử vong gần như thế, cho dù có bất diệt huyền thể cùng bất tử thần thể cũng không thể ngăn cản khí thế hủy diệt này.

Ông.

Đương nhiên khí tức tử vong này lóe lên rồi biến mất, thời điểm này Tử Lôi Huyền Đỉnh trong đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên chấn động, nó sinh ra âm thanh rền vang vô cùng vui sướng.

Xoẹt!

Trong Tử Lôi Huyền Đỉnh sinh ra Tử Kim Huyền Lôi, nó không ngừng tụ tập diệt thế lôi đình trong người Lục Lâm Thiên vào một chỗ.

Xoẹt.

Thời điểm diệt thế lôi đình trong thân hổ của Lục Lâm Thiên bị dẫn dắt, chúng tiến vào đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên, rồi tiến vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Lôi đình diệt thế sau khi tiến vào Tử Lôi Huyền Đỉnh đã biến mất không thấy gì nữa, trong cơ thể Lục Lâm Thiên còn lưu lại uy áp diệt thế, còn có khí tức quen thuộc.

- Tử Kim Huyền Lôi, đây là Tử Kim Huyền Lôi.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên đã có thể khẳng định lôi đình màu tím kia chính là Tử Kim Huyền Lôi, hoàn toàn giống như đúc Tử Kim Huyền Lôi trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, là cùng một mạch, Tử Lôi Huyền Đỉnh có dị trạng khác thường đã chứng minh tất cả..

Hô!

Thân hổ của Lục Lâm Thiên biến hóa đầu tiên, thân hổ vết thương chồng chất, lập tức khôi phục bản thể, áp bào xanh lam lũ, toàn thân đầy thương tích, bộ dáng vô cùng chật vật.

Lục Lâm Thiên cảm thấy tóc dựng đứng, máu tươi không ngừng trào ra.

Cảm giác chật vật này rất lâu chưa từng xuất hiện trên người Lục Lâm Thiên.

- Không ngờ có thể chống lại?

Lúc này ngàn vạn người đều khó tin nhìn cảnh tượng trước mặt mình.

Trong nháy mắt Lục Linh chấn động, lỗ máu trên đầu vai nổ tung, máu tươi bắn tung tóe, thân thể kim cương rơi xuống đất.

Sau khi lui vài bước Lục Linh mới đứng vững, khôi phục bản thể.

Lục Linh bay lên không trung, đầu vai máu tươi đầm đìa, quần áo lam lũ giống hệt Lục Lâm Thiên, vết thương chồng chất, sắc mặt tái nhợt, toàn thân vết máu pha tạp.

Xoẹt.

Hào quang tử kim lóe lên, vết máu trên người Lục Linh ngừng chảy, nhanh chóng lành lại thật nhanh, trực tiếp khôi phục lỗ máu trên vai, nhiều người cảm thán hít khí lạnh vì lực khôi phục khủng bố này.

- Hai người sàn sàn không phân trên dưới.

- Hai người này, quá biến thái.

Nhiều người không nghị nghị luận với nhau.

- Thật thống khoái, ta chưa từng thống khoái như vậy, thật sự là đã ghiền.

Hào quang tử kim trên người Lục Linh thu liễm, khóe miệng cười vui vẻ, trên dung mạo tuấn lãng cươi rất tự nhiên.

- Ta cũng chưa từng đã ghiền như thế.

Lục Lâm Thiên tươi cười vui vẻ, cảm giác thoải mái như vậy sau trận chiến Vân Dương Tông Khuất Đao Tuyệt, Phi Ưng Lăng Phong, Bá Đao Long Tam và đại ca Dương Quá, về sau chưa từng được như thế, lực phòng ngự của bọn họ không bằng Lục Linh, căn bản không có khả năng dựa vào bản thể mạnh mẽ quyết đấu với hắn.

Loại quyết đấu này rất thống khoái, rất đã ghiền, tế bào trong người được kích hoạt, loại cảm giác này làm cho Lục Lâm Thiên thoải mái nói không nên lời.

Thân ảnh Lục Linh lui lại vài bước, không gian áo nghĩa chấn động, chỉ mấy bước tới trước mặt Lục Lâm Thiên, nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục Lâm Thiên, chống lại Diệt Thế Huyền Lôi của ta, ngươi đã thắng.

- Ta chưa thắng, chúng ta chưa phân thắng bại.

Ngẩng đầu nhìn Lục Linh, một chiêu vừa rồi làm cho Lục Lâm Thiên biết rõ, thực lực Lục Linh tuyệt đối sẽ không dưới mình, nếu luận bản thể, thực lực của mình chưa bằng Lục Linh.

Chương 4067: Ma Lang, Âm Hồn

Đương nhiên, Lục Lâm Thiên không cho rằng mình không bằng Lục Linh, nếu là chiến đấu sinh tử, trên người mình còn có hai kiện thông linh bảo khí chưa từng vận dụng, tuy Lục Linh có lẽ còn có át chiêu chính thức, nhưng mà chính mình còn có linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm chưa từng vận dụng, cho nên Lục Lâm Thiên cũng có tự tin, nếu thật là cuộc chiến sinh tử, chính mình không nhất định sàn sàn nhau.

Nhưng mà thực lực bản thể, Lục Lâm Thiên không thể không rung động vì thực lực Lục Linh, có thể đánh với mình tới mức này, Lục Linh là người đầu tiên.

- Sai, ngươi thắng, ngươi chỉ là sinh tử Niết Bàn Cảnh mà thôi, mà ta là vô thượng Niết Bàn Cảnh, cái hào rộng lớn như thế mà ngươi có thể chống lại ta, là ta thua!

Lục Linh nói với Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên cường hãn, trong nội tâm của hắn cực kỳ rung động, người trẻ tuổi có thể chống lại hắn, cho tới bây giờ chỉ có Lục Lâm Thiên mà thôi.

Thậm chí trong nội tâm Lục Linh trong lúc mơ hồ chẳng biết tại sao, hắn cảm giác được trên người đối phương dường như có khí tức hắn quen thuộc, khí tức quen thuộc này hắn chưa bao giờ gặp qua.

Nghe Lục Linh nói thế, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, cũng không nói gì, nhưng trong nội tâm chấn động không nhỏ, có lẽ nếu là người khác, lúc này sợ rằng trong nội tâm sẽ cao hứng, sinh tử Niết Bàn chống lại vô thượng Niết Bàn, thắng bại đã định, tuyệt đối có giá trị phải cao hứng, nhưng mà Lục Lâm Thiên không có bao nhiêu cao hứng.

Lục Lâm Thiên biết rõ Lục Linh là vô thượng Niết Bàn, mình có Bất Diệt Huyền Thể, Bất Tử Thần Thể, còn có đan điền khí hải khổng lồ, người mang hỗn độn chi nguyên, có nhiều ưu thế như vậy chỉ mạnh hơn Lục Linh một chút, hắn cảm thấy chẳng có gì đáng cao hứng cả..

- Lục Linh nhận thua, đoàn trưởng chiến thắng.

- Đoàn trưởng giỏi nhất.

Ba mươi vạn đệ tử quân đoàn Hùng Phong hò hét, tiếng gầm thét làm sĩ khí sôi trào.

Giờ phút này nhìn nam tử áo xanh trước mặt, người của quân đoàn Hùng Phong cảm thấy nội tâm vô cùng tự hào.

Hơi khác với quân đoàn Hùng Phong là trăm vạn đệ tử quân đoàn Lục Linh, giờ phút này thất sắc thất lạc, nhưng bọn họ khó tiếp nhận được.

Ánh mắt Lục Linh nhìn qua ba mươi vạn đệ tử quân đoàn Hùng Phong của Lục Lâm Thiên, lập tức mỉm cười nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Quân đoàn Hùng Phong có ngươi, hiện tại ta tin tưởng ngươi đánh chết bốn Minh Linh tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai, diệt trăm vạn Minh Linh, ngươi có thể giúp ta một việc không?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt có chút nghi hoặc, lập tức chắp tay, nói:

- Có thể làm được, ta sẽ không chối từ.

Lục Linh cười cười, từ từ nói:

- Đấu một trận với ngươi, ta nhận được lợi ích rất lớn, đặc biệt một kích cuối cùng của ngươi làm ta suýt không tiếp nổi, nhưng mà ta cũng nhận được chỗ tốt, thậm chí ta có cảm giác mình sắp đột phá.

- Lục Linh sắp đột phá?

Nghe Lục Linh nói thế, thoáng chốc, đám người đứng ngoài xem đều ngây ngốc nhìn Lục Linh.

- Tên này...

Âu Dương Tiển, Mộ Linh Lạc, Cô Lang, Băng Thiên Lý, Hàn Minh, Hổ Sư, Đông Quan Trạch, Huyết Ưng, Cát Bạch Mị đều nhìn Lục Linh, sau khi rung động là chấn động khó nói thành lời.

- Xem ra ta phải chúc mừng ngươi.

Lục Lâm Thiên cũng ngạc nhiên, không nghĩ tới một trận chiến này còn giúp Lục Linh đạt được chỗ tốt, một khi Lục Linh đột phá, chỉ sợ mình khó là đối thủ của hắn.

- Ta cũng chỉ cảm giác, có thể đột phá hay không càng khó nói, ta có thể cảm giác được ngươi dừng lại ở sinh tử Niết Bàn Cảnh đã lâu, chúng ta đánh một trận chiến, ta có thể đủ thu hoạch chỗ tốt, ngươi cũng có chỗ tốt, có lẽ ngươi đột phá còn không xa.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, Lục Linh lập tức nói:

- Ta muốn phó thác ngươi một chuyện, chính là quân đoàn Lục Linh, quân đoàn Lục Linh từ giờ trở đi sẽ do ngươi toàn quyền làm chủ, có chuyện gì, có thể tìm phó đoàn trưởng Cuồng Ngưu.

- Mang quân đoàn Lục Linh phó thác cho ta, ngươi thì sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nội tâm ngạc nhiên.

Trăm vạn đệ tử quân đoàn Lục Linh nghe vậy, giờ phút này ánh mắt sinh ra nghi hoặc, nhưng mà lại không có người bạo động, trên ngọn núi không ít cường giả chấn động, đều lẳng lặng nhìn qua Lục Linh, trong mắt mang theo tin phục tuyệt đối.

- Quân đoàn Lục Linh giao cho Lục Lâm Thiên, đây là chuyện gì?

Chu Không không ít ánh mắt cũng tỏa ra nghi hoặc.

Lục Linh nhìn qua Lục Lâm Thiên gật gật đầu, nói:

- Ta cần tìm nơi đột phá, nếu sau khi tin ta đột phá truyền ra, không ít người của Thiên La Minh sẽ không bỏ qua cơ hội này, cho nên ta phải đến một nơi an tĩnh, ta cũng không biết bao lâu mới có thể trở về, có lẽ hơn mười năm, có lẽ vài chục năm, quân đoàn Lục Linh giao cho ngươi, ta mới yên tâm.

Lục Lâm Thiên cúi đầu trầm tư một hồi, ngẩng đầu nhìn Lục Linh gật đầu, nói:

- Tốt, ta sẽ chiếu cố quân đoàn Lục Linh, chỉ cần quân đoàn Hùng Phong còn, quân đoàn Lục Linh sẽ còn, ta không chết, đến lúc đó sẽ giao quân đoàn Lục Linh nguyên vẹn trả lại cho ngươi.

Lục Lâm Thiên cũng biết rõ quân đoàn Lục Linh có tầm quan trọng trong lòng Lục Linh, tục truyền về quân đoàn Lục Linh, Lục Linh thậm chí vẫn không đi thiên giới mật địa, mà lúc này Lục Linh giao quân đoàn Lục Linh cho mình, phần tín nhiệm và phách lực này làm cho Lục Lâm Thiên rất coi trọng.

- Có lời này của ngươi là được.

Lục Linh gật đầu, lập tức nhìn qua đội hình quân đoàn Lục Linh sau lưng, nhìn đội hình đông nghịt kia, nói:

- Đệ tử quân đoàn Lục Linh, các ngươi nghe ta nói rồi chứ, ta không có mặt, Lục Lâm Thiên chính là ta, hắn nói là lời ta nói, hắn quyết định là ta quyết định.

- Vâng, đoàn trưởng.

Trăm vạn quân đoàn Lục Linh cùng đáp, khí thế bộc phát.

- Không hổ là quân đoàn Lục Linh, đủ so sánh với quân đoàn chủ chiến.

Nhìn quân đoàn Lục Linh, không ít người âm thầm gật đầu.

- Âu Dương thống lĩnh, Long Tích đại lục ta không đi được rồi, ta phải rời khỏi thời gian ngắn, có Lục Lâm Thiên ở đây, ta tin tưởng Long Tích đại lục sẽ không có vấn đề gì.

Lục Linh nhìn qua Âu Dương Tiển, hắn khôi phục khí thế lăng lệ của mình.

- Đi đi, chính ngươi phải cẩn thận, nên quay về liên minh quân bộ đột phá, như thế sẽ an toàn không ít.

Âu Dương Tiển gật gật đầu, cũng không biết nói gì cho phải.

- Ta sẽ tìm được nơi mình bế quan thôi.

Lục Linh gật gật đầu, ánh mắt nhìn lên người Mộ Linh Lạc, sinh ra vài phần nhu tình không bỏ, nhưng không nói gì, mũi chân khẽ nhúc nhích, thân ảnh hóa thành hào quang biến mất giữa không trung, tiếng nói vọng lại:

- Lục Lâm Thiên, nên giúp ta một việc, ta đi Long Tích đại lục chính là vì bảo vệ Linh Lạc, nếu có thể, nên giúp ta chiếu cố nàng.

Lúc giọng nói vang lên, thân ảnh Lục Linh biến mất không thấy gì nữa, Mộ Linh Lạc nhìn thân ảnh Lục Linh biến mất, nội tâm cũng chấn động.

- Xem ra là tình chủng thâm hậu a.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng.

- Tốt một Lục Linh.

Nhìn thân ảnh Lục Linh biến mất, ngàn vạn ánh mắt cảm thán, với tư cách thế hệ trẻ đỉnh phong trong liên minh quân bộ, hôm nay đọ sức bất phân thắng bại với Lục Lâm Thiên, thậm chí nghiêm khắc mà nói còn thua một bậc, nhưng mà không ảnh hưởng khí độ của hắn, hắn cường hãn và lăng lệ đã xâm nhập nhân tâm.

Chương 4068: Năm đại chủng tộc 1

- Mười đoàn đọ sức chấm dứt, quân đoàn Hùng Phong Lục Lâm Thiên trở thành Phó thống lĩnh, tất cả mọi người không được cải lời, nếu không, quân pháp xử trí.

Âu Dương Tiển bộc phát khí tức lăng lệ, tiếng gầm vang vọng sơn mạch Ngự Linh trên.

- Bái kiến Phó thống lĩnh.

Tiếng hô vang vọng sơn mạch.

...

Trong một đại điện phong cách âm u đáng sợ, mười mấy đạo thân ảnh phân chủ thứ ngồi xuống, một người ngồi hàng đầu bên trái, thân hình bưu hãn lại có đầu sói, khí tức hung tàn, ánh mắt âm trầm.

Người ngồi bên phải mặt dữ tợn, khí tức âm hàn bao phủ toàn thân.

- Chư vị, người Thái Hoàng thế giới cùng Thượng Thanh thế giới đã quên đường, đầu lĩnh Thái Hoàng thế giới là Nguyên Hạt, đầu lĩnh Thượng Thanh thế giới chính là Âu Dương Tiển, đại quân Thú tộc đại quân và Nhân tộc không dưới ngàn vạn, lần này sẽ đại chiến ở Long Tích đại lục.

Ánh mắt đầu sói Âm Lệ vang lên chói tai, trên người tỏa ra khí tức chấn động hung tàn.

- Nguyên Hạt, Âu Dương Tiển, ta có nghe qua hai gia hỏa này, đều xem như không tệ, đặc biệt là Nguyên Hạt, hắn không dễ chọc, xuất động quy mô đến đây, xem ra lai giả bất thiện.

Lúc này người sắc mặt dữ tợn ngồi bên phải nhìn đầu sói, nói:

- Ma Lang, ta nhận được tin tức, lúc này trong đám người Thượng Thanh thế giới đến có hai người đặc biệt.

- Âm Hồn, ngươi nói là ai?

Ma Lang hỏi Âm Hồn.

Âm Hồn nói:

- Lục Linh, Lục Linh của quân đoàn Lục Linh, tiểu tử vô thượng Niết Bàn.

- Tin tức của ngươi chính xác?

Nghe vậy, ánh mắt Ma Lang bắn ra hào quang âm trầm, sát ý không giữ lại.

- Không sai, chính là tiểu tử Lục Linh đến.

Âm Hồn gật đầu khẳng định, hắn nhận được tin tức tuyệt đối không giả, những tin tức này cũng không phải tuyệt mật, muốn tìm hiểu cũng không khó, huống chi lúc này có người dường như muốn hợp tác với Phệ Hồn nhất tộc, tin tức càng không giả.

Ngao.

Ma Lang gào thét trầm thấp, sát ý cuồn cuộn, đôi mắt hung tàn đỏ rực, trầm giọng nói:

- Đến tốt, đang muốn tìm tiểu tử kia, giết nhiều người Lang Linh nhất tộc của ta như vậy, lúc này cũng nên trả giá thật nhiều.

Âm Hồn nói:

- Ma Lang, tiểu tử Lục Linh kia có thể khó đối phó, các ngươi xuất động hai lần cũng không thể tru sát hắn, lúc này đây sợ rằng phải nhiều hơn mới tốt.

- Yên tâm đi, ta sẽ lập tức thông tri trong tộc, tiểu tử Lục Linh kia đến đây, cho dù trong tộc hiện tại thiếu người cũng sẽ lập tức phái cường giả đến, lúc này nhất định phải không có sơ hở tí nào, tru sát tiểu tử kia, như vậy mới thật sự làm trọng thương Thượng Thanh thế giới, tiểu tử kia cũng trả giá thật nhiều.

Ma lang Âm Lệ nói, sát ý chấn động:

- Ta nghe nói người Dạ Xao nhất tộc tìm kiếm tiểu tử Lục Linh kia, ta sẽ lập tức thông tri Dạ Xao nhất tộc đến đây, lúc này cho dù tiểu tử kia thủ đoạn ngập trời cũng tuyệt đối chết chắc, huống chi chỗ đó cũng có quan hệ tới Dạ Xoa nhất tộc, Dạ Xoa nhất tộc nhất định sẽ rất cảm thấy hứng thú!

- Nếu người Dạ Xoa nhất tộc tới, Lục Linh chết chắc rồi.

Lúc này ma lang lại hỏi:

- Còn có một là ai?

Âm Hồn nghe xong, ánh mắt đầy hàn ý, trầm giọng nói:

- Lục Lâm Thiên, tiểu tử chắc chắn phải chết, Phệ Hồn nhất tộc đã phái cường giả tới, lúc này hắn trốn không thoát, đến lúc đó chắc chắn phải giết hắn.

- Lục Lâm Thiên, chưa nghe nói qua.

Ma Lang khó hiểu, lập tức nói:

- Bọn họ đến đây vì Âu Dương Tiển và Nguyên Hạt, hy vọng cường giả Phệ Hồn nhất tộc có thể mau chóng đi tới đây, chỗ kia lúc này không thể rơi vào tay bọn chúng, Lục Linh cũng phải chết.

Âm Hồn bắn ra hàn ý ngập trời, trầm giọng nói:

- Yên tâm đi, cường giả Phệ Hồn nhất tộc của ta đã lên đường, bất kể là vì chỗ kia hay vì Lục Lâm Thiên, cũng đã thành chắc chắn rồi.

...

- Long Dương Mật Cảnh, là Long Dương Mật Cảnh.

Tất cả cường giả chủ yếu của đại quân đoàn chủ đi suốt đêm tới đại điện trong Long Tích đại lục, tìm hiểu tình huống đại khái, thời điểm nghe Âu Dương Tiển nhắc tới Long Dương Mật Cảnh, Cuồng Thử hỏi Âu Dương Tiển, từng ánh mắt tập trung lên người Âu Dương Tiển.

Ánh mắt Âu Dương Tiển chớp động, đối với chúng nhân nói:

- Lúc này chúng ta đi tới Long Tích đại lục, trừ báo thù cho người đã chết, Long Dương Mật Cảnh chính là nguyên nhân trọng yếu, Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc liên thủ, sợ ràng đã biết rõ bí mật của Long Dương Mật Cảnh.

Lời nói hơi dừng lại, Âu Dương Tiển tiếp tục nói:

- Trong thương khung bí cảnh, vô số năm chém giết, không thiếu siêu cấp cường giả vẫn lạc, tuyệt đại bộ phận siêu cấp cường giả vẫn lạc lưu lại truyền thừa đều bị bổn tộc mang về, hoặc là rơi vào tay đối phương. Nhưng cũng có được một ít siêu cấp cường giả vẫn lạc trong tuyệt cảnh, truyền thừa rơi mất, trong dương mật bí cảnh nghe đồn có cường giả Hóa Hồng Cảnh của Dạ Xoa nhất tộc vẫn lạc.

- Dạ Xoa nhất tộc?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên, Thái A nhảy lên.

Phá Thổ nghe vậy, nói với Lục Lâm Thiên cùng Thái A:

- Đoàn trưởng, các ngươi đến Thương Khung chiến trường không lâu, sợ là còn không có có nghe nói qua Dạ Xoa nhất tộc, chủng tộc trong Minh Linh có năm chủng tộc cường đại nhất, Dạ Xoa nhất tộc chỉ là một trong số đó.

- Cái gì gọi là năm đại chủng tộc cường hãn nhất?

Thái A hỏi.

Băng Thiên Lý nghe vậy, chen miệng nói:

- Trong Minh Linh nhất tộc có năm chủng tộc cường hãn nhất, đều có được thiên phú khủng bố, kỳ thật thực lực đều cực kỳ cường hãn. Thiên phú của năm đại chủng tộc này thậm chí không dưới linh vật trời sinh bao nhiêu, thiên tài đỉnh cấp trong tộc có thể sánh ngang linh vật trời sinh, năm đại chủng tộc theo thứ tự là Thiên Ma Tộc, Tu La tộc, Thần Linh tộc, La Sát tộc, còn có Dạ Xoa Tộc.

Mộ Linh Lạc nói:

- Dạ Xoa nhất tộc rất khủng bố, đặc biệt là đối với Nhân tộc cùng Thú tộc mà nói rất khó đối phó, bọn họ trừ linh vật trời sinh ra, dường như có thể đoạt xá tất cả sinh linh, nhất là Nhân tộc và Thú tộc chúng ta.

- Dạ Xoa Tộc này đủ khó chơi.

Lục Lâm Thiên thì thào.

- Trên Long Tích đại lục, trong Long Dương Mật Cảnh đồn đãi có cường giả Hóa Hông Cảnh của Dạ Xoa nhất tộc vẫn lạc, đây là việc liên minh quân bộ chúng ta vô tình biết được, cho nên chúng ta mới hạ vốn gốc chiếm Long Tích đại lục, còn phái ra cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai trấn thủ, chính là muốn mở Long Dương Mật Cảnh, đạt được tất cả truyền thừa của Hóa Hồng Cảnh Dạ Xoa nhất tộc kia, cho dù chúng ta không chiếm được cũng không thể để rơi vào trong tay Thiên La minh.

Âu Dương Tiển nhìn mọi người, nói:

- Nếu rơi vào trong tay Thiên La minh chính là đại họa. Nhẹ nhất đó cũng là là truyền thừa Hóa Hồng Cảnh Dạ Xoa nhất tộc trong Long Dương Mật Cảnh bị Dạ Xoa nhất tộc đạt được, đủ giúp Dạ Xoa nhất tộc trong thời gian ngắn sinh ra cường giả Hóa Hồng Cảnh. Dạ Xoa nhất tộc có thiên phú này, có thể trực tiếp đạt được truyền thừa và đột phá trong thời gian ngắn, tất cả rất nhẹ nhàng.

- Còn nghiêm trọng hơn?

Trương Lăng Phong nhíu mày, Hóa Hồng Cảnh so với Tuyên Cổ Cảnh trung giai chỉ cao hơn vài cấp độ, nhưng đó là hai cái hào rộng, bao nhiêu sinh linh cả đời cũng không bước ra được.

Chương 4069: Ngươi còn có kế hoạch?

Âu Dương Tiển nghe vậy, ánh mắt ngưng trọng hơn, nói:

- Nghiêm trọng hơn, cường giả Hóa Hồng Cảnh không dễ dàng vẫn lạc, vạn nhất Hóa Hồng cảnh Dạ Xa nhất tộc trong Long Dương Mật Cảnh không triệt để chết đi, vô cùng có khả năng trực tiếp phục sinh. Nếu là như vây sẽ bất lợi với Thương Khung Minh chúng ta.

- Xem ra, Long Dương Mật Cảnh phiền toái không nhỏ.

Lục Lâm Thiên nghe vậy nghĩ thầm trong lòng, nghe nói Thương Khung chiến trường hiện tại không có Hóa Hồng Cảnh tiến vào, một khi Thương Khung chiến trường có một Hóa Hồng Cảnh, như vậy sẽ bất lợi với cả Thương Khung Minh.

- Xem ra, Long Dương Mật Cảnh thật không thể rơi vào trong tay Thiên La minh.

Cát Bạch Mị nói nhỏ, nàng mặc trang phục rất mỹ lệ nên hấp dẫn ánh mắt của nhiều người trong đại điện.

Nhưng không có mấy người dám đánh chủ ý lên Cát Bạch Mị, ai cũng biết nữ nhân này không dễ chọc, ở trong Thương Khung chiến trường có thể trở thành đoàn trưởng quân đoàn Nguyệt Hồng, thủ đoạn có thể nghĩ, không có bổn sự tuyệt đối thì đừng động vào báo nữ...

...

Lúc này trong tọa giá khôi lỗi cấp năm, tọa giá khôi lỗi này đường cong rất mỹ lệ, lại rất nhanh, tốc độ như thiểm điện, hiện tại mọi người đang xuất phát đi tới Long Tích đại lục.

Đây chính là tọa giá khôi lỗi Mị Ảnh của Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên vừa lấy ra tọa giá khôi lỗi Mị Ảnh lập tức hấp dẫn nhiều người, sau khi nhìn thấy tốc độ của nó, đám người Hàn Minh, Trương Lăng Phong, Cuồng Thử, Cô Lang, Băng Thiên Lý đều hỏi thăm tọa giá khôi lỗi này mua ở đâu, giá bao nhiêu.

Lục Lâm Thiên giao chuyện này cho Thái A, nói không chừng trong Thương Khung chiến trường trừ xuất chiến hạm ra, có thể bán được không ít tọa giá khôi lỗi.

Trong lúc nhắm mắt dưỡng thần, Lục Lâm Thiên tìm hiểu cảm ngộ trong chiến đấu với Lục Linh ngày hôm qua, tu vị trì trệ không tiến đã có chấn động, làm cho Lục Lâm Thiên vào lúc này tìm kiếm hy vọng đột phá.

Nhưng mà hiện tại Lục Lâm Thiên tận lực ghi nhớ cảm giác này, hắn tìm kiếm thật lâu nhưng không thể cảm giác được.

Với tính cách của Lục Lâm Thiên, hắn cũng không có buông tha cho tìm kiếm cảm giác này, cũng không biết qua bao lâu, Lục Lâm Thiên mơ hồ cảm giác được khí tức hôm qua lóe lên rồi biến mất.

Oanh.

Vào thời điểm này nguyên đan chữ vạn run lên, khí tức man hoang tự nhiên tuôn ra, phóng thích khắp toàn thân Lục Lâm Thiên, thẩm thấu từng tế bào, tiến vào trong ngũ tạng lục phủ, gân cốt cơ bắp và kinh mạch, toàn thân Lục Lâm Thiên thoải mái không nói nên lời.

- Đoàn trưởng như thế nào?

Ở nơi này, Phá Thổ vừa phát hiện Lục Lâm Thiên có biến hóa, hào quang đen trắng bao phủ toàn thân Lục Lâm Thiên, khí tức hoang vu phóng thích ra cực kỳ huyền ảo.

- Sư phụ nhất định đang lĩnh ngộ, không thể quấy rầy.

Thái A thấy thế, lập tức nói với mọi người, lập tức cùng Lý Cụ, Vu Mã Tam Giới bắt đầu hộ pháp.

- Ở đây cũng có thể lĩnh ngộ, chúng ta đang đi Long Tích đại lục đấy, không hổ là đoàn trưởng làm Lục Linh cảm thấy không bằng...

Đám người Phá Thổ nói nhỏ, cũng tới bên cạnh hộ pháp.

Ầm ầm.

Trong hư không, không biết qua bao lâu trong hư không sinh ra sấm sét, tọa giá khôi lỗi chấn động không nhỏ.

Chấn động này làm khí tức của Lục Lâm Thiên thu liễm, đôi mắt mở ra, khí tức man hoang biến mất, đám người Phá Thổ, Phong Hỏa, Truy Mệnh gần như sắp phủ phục xuống đất, loại khí tức này lóe lên rồi biến mất, bọn người Phá Thổ vô cùng hoảng hốt.

- Ta tiến vào trạng thái lĩnh ngộ sao?

Phun ra một ngụm trọc khí, ánh mắt Lục Lâm Thiên nghi hoặc nói thầm, không nghĩ tới chính mình bất tri bất giác tiến vào trạng thái lĩnh ngộ, tiến vào trạng thái huyền diệu.

Lục Lâm Thiên nhớ rõ cảm giác lĩnh ngộ khí tức hủy diệt trong chiến đấu, hắn cũng theo đó tiến vào lĩnh ngộ, đó là trạng thái kỳ diệu, không ít liên quan tới khí tức hủy diệt.

Trong lĩnh ngộ này có hủy diệt, còn có sinh cơ, có kết thúc, có bắt đầu, huyền diệu mà mơ hồ, làm cho Lục Lâm Thiên hiện tại nhớ lại cũng khó mà cân nhắc.

- Âu Dương Tiển, ngươi tới chậm rồi.

Thời điểm này Lục Lâm Thiên đang trầm tư, bên ngoài tọa giá khôi lỗi có tiếng nói vọng vào.

- Nguyên Hạt, ta cũng không tới muộn, là ngươi tới sớm.

Thời điểm tiếng nói vừa dứt, Âu Dương Tiển cũng đáp lời.

- Sư phụ, chúng ta đến rồi.

Thái A nói với Lục Lâm Thiên.

- Không nghĩ tới đã qua một tháng, chúng ta đi ra ngoài đi.

Lục Lâm Thiên gật đầu với Thái A, từ sơn mạch Ngự Linh đến Long Tích đại lục nghe nói cần thời gian một tháng, chủ yếu là tốc độ của tọa giá khôi lỗi có khác, loại tốc độ này tự nhiên không thể so sánh với tốc độ của cường giả.

- Hơn một ngàn vạn đại quân, tuyệt đại bộ phận đều là Thú tộc.

Lúc Lục Lâm Thiên rời khỏi tọa giá khôi lỗi lơ lửng giữa không trung, ánh mắt đảo qua hư không bao la.

Lúc này vô số thân ảnh đang lơ lửng, nhiều thân ảnh rậm rạp bao phủ không trung, tuyệt đối không thua ngàn vạn người, không ít là cường giả có khí tức cường hãn, đều là Thú tộc, nhưng trong đó cũng có không ít Nhân tộc.

- Rất nhiều cường giả, là cường giả liên minh quân bộ phái tới sao?

Lục Lâm Thiên âm thầm động tâm, linh hồn quan sát đội hình trước mặt, cường giả cũng không ít, thậm chí là không yếu.

Lục Lâm Thiên dò xét phiến hư không càng kinh ngạc hơn.

Hư không nói này rất đặc biệt, cũng không giống hư không bình thường, hư không như vô cùng vô tận, có sương mù dày đặc trong đó, trong lúc mơ hồ còn có dấu vết không gian chi lực bạo phát, nhưng mà dấu vết này bạc nhược yếu kém, sợ rằng chỉ có cường giả tu luyện không gian áo nghĩa mới nhận ra.

Sưu sưu.

Trong ánh mắt Lục Lâm Thiên dò xét, đội hình này có hơn mười thân ảnh, sau khi lóe lên đã phân tán.

Người đi đầu thân ảnh không cao, khí tức lại lăng lệ, tu vị cũng cao nhất.

- Tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai, theo khí tức quan sát, tuyệt đối không dưới Âu Dương Tiển.

Cảm giác khí tức của người này, ánh mắt Lục Lâm Thiên ám động, không khó nhìn ra đây là cường giả, mà Âu Dương Tiển đề cập tới, người phụ trách Thái Hoàng thế giới đi Long Tích đại lục là Nguyên Hạt, nghe nói người này bản thể chính là Nguyên Linh Hạt huyết mạch cao quý, thiên phú rất mạnh.

Thân ảnh Nguyên Hạt tiến lên, nhìn những người sau lưng Âu Dương Tiển, lập tức nói với Âu Dương Tiển:

- Xuyên qua phiến hư không này chính là Long Tích đại lục, thù phải báo, nhưng Long Dương mật cảnh không thể rơi vào trong tay Thiên La minh, chúng ta phải lên đường nhanh mới được.

- Ngươi còn có kế hoạch?

Âu Dương Tiển hỏi Nguyên Hạt.

- Chúng ta cùng đi, trực tiếp giết vào Long Tích đại lục, sau khi tới Long Dương mật cảnh, thời gian không nhiều lắm, nhất định phải đi tới Long Dương mật cảnh trước khi Long Dương mật cảnh mở ra.

Nguyên Hạt nói.

Âu Dương Tiển gật đầu, nói:

- Chỉ có thể như vậy, tới Long Dương mật cảnh nói sau.

- Vậy lên đường đi.

Ánh mắt Nguyên Hạt chấn động, nói với đại quân Thái Hoàng thế giới:

- Đã đến giờ, tiến vào Long Tích đại lục, gặp được người Thiên La minh, bất kể là tạp chủng Lang Linh nhất tộc hay là Phệ Hồn nhất tộc, giết không tha.

Chương 4070: Long Tích đại lục

- Giết.

Tiếng hô quanh quẩn hư không, khí tức sát phạt bao phủ các nơi.

Trong khí tức sát phạt này, người Thượng Thanh thế giới ánh mắt ngưng trọng, khí tức căng cứng.

Bắt đầu chém giết thật sự, vào Long Tích đại lục sẽ là võ đài đẫm máu.

- Người Thượng Thanh thế giới nghe lệnh, tiến về Long Tích đại lục.

Âu Dương Tiển quát lớn.

Oanh!

Lập tức cả phiến hư không run rẩy, ngàn vạn thân ảnh lao tới, khí tức cuồng bạo quét qua các hướng.

Khí thế như phong quyển tàn vân, như châu chấu bay qua, kinh tâm động phách!

Không qua nửa canh giờ, đại quân hai đại thế giới hàng lâm đại lục cực lớn, không gian tiêu điều còn mang theo khí tức nóng bỏng.

XIU....XIU......

Không khí bắt đầu lạnh lẽo, không ít Minh Linh mình người đầu sói nhìn thấy đại quân tiến tới, ánh mắt biến hóa, lập tức bỏ chạy.

- Giết...

Ầm ầm.

Khi đám Minh Linh xuất hiện, từng đạo thân ảnh lướt xuống, công kích giáng xuống đám Minh Linh này.

- Thân người đầu sói, khí tức âm hàn, đây là Minh Linh nhất tộc sao?

Lục Lâm Thiên giam cầm một Minh Linh, hắn ấn tay xuống đánh Minh Linh thành huyết vụ, lập tức có Linh Tinh xuất hiện, lẩm bẩm nói:

- Cũng có Linh Tinh.

....

Thời gian qua đi, dường như diện tích Long Tích đại lục không nhỏ, thời gian bảy ngày, hai ngàn vạn đại quân Thái Hoàng thế giới cùng Thượng Thanh thế giới đi qua nơi nào, Minh Linh thế lực nhỏ bị càn quét dễ dàng.

Thời gian bảy ngày, đại quân đã xâm nhập vào sâu bên trong Long Tích đại lục, một đường đi thông suốt không gặp trở ngại.

Loại tình huống này làm cho người Thái Hoàng thế giới cùng Thượng Thanh thế giới nghi hoặc, cũng khẩn trương.

Tình huống này rất khác thường, còn không phải khác thường bình thường, mọi người không thể không cẩn thận.

Mà trong thời gian bảy ngày này, Lục Lâm Thiên cảm giác trong Long Tích đại lục có khí tức quỷ dị biến hóa, khí tức này nóng bỏng, thậm chí càng ngày càng nóng, nó ảnh hưởng tới không gian thiên địa.

Loại cảm giác này làm cho Lục Lâm Thiên không thể không cảnh giác.

Loại này cảm giác nóng bỏng này đám người Âu Dương Tiển, Thái A, Phá Thổ không phát giác được.

Rầm rầm rầm.

Âm thanh trầm thấp vang lên, trong sơn mạch bao la có đại chiến diễn ra, các áo nghĩa rơi xuống như mưa, hai ngàn vạn đại quân đánh giết mấy ngàn Minh Linh.

Ngao... Ô...

Tiếng sói tru thê lương thảm thiết vang vọng không gian.

Giao phong này không diễn ra được bao lâu, Minh Linh bị tiêu diệt.

Một lát sau tiến vào đại điện đổ nát, đầu lĩnh hai đại thế giới và hơn trăm người tụ tập ở đây.

Chừng ba mươi người ngồi ngay ngắn, còn lại cung kính đứng đó, Thái A, Phá Thổ, Truy Mệnh, Phong Hỏa bốn người chỉ có thể đứng sau Lục Lâm Thiên.

Ngay cả quân đoàn Lục Linh phó đoàn trưởng Cuồng Ngưu cũng ngồi bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Trong khoảng thời gian này quân đoàn Lục Linh và quân đoàn Hùng Phong tiếp xúc tương đối nhiều, nhưng mà loại tiếp xúc này không làm đoàn Hùng Phong và quân đoàn Lục Linh quen biết, ngược lại bảo trì cạnh tranh.

Tuy Lục Linh giao quân đoàn Lục Linh cho Lục Lâm Thiên, nhưng mà bởi vì Lục Lâm Thiên và Lục Linh luận bàn đọ sức, cho nên quân đoàn Lục Linh và quân đoàn Hùng Phong trong lúc vô hình cũng cạnh tranh với nhau.

Mấy ngày qua đánh chết binh lính Minh Linh tản mạn, quân đoàn Hùng Phong và quân đoàn Lục Linh đặc biệt ra sức.

Nhưng mà quân đoàn Lục Linh rõ ràng cho thấy hiếu thắng không ít, đặc biệt là quân đoàn Lục Linh sát phạt quyết đoán, không phải quân đoàn Hùng Phong đủ khả năng so sánh.

Chuyện này làm cho quân đoàn Hùng Phong càng nghẹn một hơi, hai quân đoàn càng âm thầm đọ sức kịch liệt hơn.

Thậm chí ngay cả Phá Thổ, Truy Mệnh, Phong Hỏa cũng âm thầm phân cao thấp với Cuồng Ngưu cầm đầu quân đoàn Lục Linh.

Với loại phân cao thấp này, Lục Lâm Thiên tự nhiên cũng cảm giác được, hắn cũng không ngăn cản, ngược lại còn vui vẻ nhìn thấy.

Trong mấy ngày qua, chiến lực của quân đoàn Lục Linh, Lục Lâm Thiên đã cảm giác rõ ràng, không hổ là Lục Linh dẫn dắt quân đoàn này, thật sự khủng bố, sát phạt gọn gàng, ai cũng khát máu, một khi ra tay cực kỳ hung ác.

Trong đại điện, Lục Lâm Thiên nhìn cường giả trong Thái Hoàng thế giới, trong khoảng thời gian này cũng quen không ít người, nhưng hai bên chưa quen thuộc nhau mà thôi.

Lục Lâm Thiên cũng hiểu mấy đầu lĩnh kia, cường giả Thái Hoàng thế giới trừ Nguyên Hạt ra, còn có mấy cường giả đỉnh cấp tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai, trong đó thực lực mạnh nhất chính là đại hán trung niên mặc áo đỏ.

Hai người phân biệt Kinh Lôi và Xích Xà, theo Lục Lâm Thiên biết, Kinh Lôi là cường giả của Kinh Lôi Lôi Thú nhất tộc.

Mà Xích Xà chính là Tật Phong Xích Thiên Xà nhất tộc trong cường giả, cường giả Tuyên Cổ Cảnh trung giai của Thái Hoàng thế giới đến đây không ít, đội hình tuyệt đối không dưới Thượng Thanh thế giới.

Trong đại điện, Nguyên Hạt nhìn qua Âu Dương Tiển, nhíu mày, nói:

- Ta cảm thấy gần đây có gì đó khá lạ, Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc không có khả năng không biết chúng ta tới, nhưng lại cũng không có ngăn cản, còn có ý tránh né, điểm này không ổn.

- Việc này quỷ dị, hiện tại cũng không biết Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc có phải đang chuẩn bị hay không, theo ta được biết Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc đều có một cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai trên Long Tích đại lục, cường giả liên minh chúng ta lúc trước bị vây công nên bất hạnh vẫn lạc, cho nên hai tộc này không sợ chúng ta mới đúng.

Âu Dương Tiển trong khoảng thời gian này cũng tự nhiên cảm giác được khác thường, nhưng cũng không biết Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc an bài cái gì, càng không biết, trong nội tâm càng lo lắng.

Âu Dương Tiển và Nguyên Hạt nói chuyện, Lục Lâm Thiên suy tư sau đó ngẩng đầu nói:

- Ta nghĩ chỉ có hai khả năng.

Bá bá.

Khi Lục Lâm Thiên nói chuyện, từng ánh mắt của người Thái Hoàng thế giới nhìn lên Lục Lâm Thiên.

Trong mấy ngày nay, người Thái Hoàng thế giới cũng không khó cảm giác được, thanh niên áo xanh này có địa vị không thấp trong Thượng Thanh thế giới, nhìn qua tuổi không lớn nhưng đã là phó thống lĩnh.

- Lục phó thống lĩnh có phát hiện gì, cứ nói thẳng đi.

Nguyên Hạt cũng biết thân phận của Lục Lâm Thiên, đối với chuyện Lục Lâm Thiên trẻ tuổi trở thành phó thống lĩnh tuy có nghi hoặc, nhưng mà không biểu lộ ra mặt.

Dùng lịch duyệt của Nguyên Hạt tự nhiên không xem thường người trẻ tuổi, không có chút bổn sự, tất nhiên không thể làm phó thống lĩnh. Từ biểu hiện của người Thượng Thanh thế giới có thể cảm giác được, chỉ sợ thanh niên áo xanh không đơn giản.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, nói:

- Nơi này là cách Long Dương mật cảnh không xa đúng không?

Âu Dương Tiển nghe vậy, gật đầu, nói:

- Phía trước không xa chính là Long Dương mật cảnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên suy tư, lúc này mới ngẩng đầu lên nói:

- Vậy thì ta cảm thấy chỉ có hai khả năng, Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc ở trên Long Tích đại lục tự nhận thực lực không thể chống lại chúng ta, cho nên lựa chọn chờ đợi, chờ đợi cường giả trong tộc tới đây, đến lúc đó hợp kích đánh chúng ta, cuối cùng tiêu diệt chúng ta trong Long Tích đại lục này.

Chương 4071: Tiến về Long Dương mật cảnh

- Kế hoạch này đủ âm hiểm, cũng là tính cách của Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc, có lẽ bọn họ biết rõ lần này chúng ta có chuẩn bị mà đến, bọn chúng không nắm chắc đối phó chúng ta, cho nên đang chờ viện binh.

Nghe vậy, Kinh Lôi trong Thái Hoàng thế giới nói ra.

- Thật sự có khả năng, nhưng mà tỷ lệ không lớn, Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc đều có cường giả ở đây, cũng không sợ chúng ta như vậy, nếu chờ viện binh, dùng tính cách của chúng sẽ không lùi bước.

Nguyên Hạt suy tư một hồi, lập tức lắc đầu.

- Tỷ lệ này không lớn, cho nên khả năng thứ hai càng lớn.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Nguyên Hạt và Âu Dương Tiển, nói:

- Nếu Long Dương mật cảnh đột nhiên có động tĩnh, so sánh với chúng ta, có lẽ Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc sẽ cố lấy Long Dương mật cảnh đặt lên hàng đầu.

- Ý của ngươi là, hiện tại Long Dương mật cảnh đã có động tĩnh?

Nguyên Hạt nghe vậy, lập tức hỏi Lục Lâm Thiên.

- Ta không dám xác định, nhưng ta cảm giác được năng lượng thiên địa có dị thường, nơi này cách Long Dương mật cảnh không xa, cho nên ta nghĩ chỉ có Long Dương mật cảnh mới là nguyên nhân chân chính.

Lục Lâm Thiên gật đầu.

- Ngươi nói là ngươi có thể cảm giác được năng lượng thiên địa dị động?

Kinh Lôi hỏi Lục Lâm Thiên, Kinh Hồn Lôi Thú nhất tộc lấy linh hồn lực cường hãn trứ danh, hắn không cảm giác được năng lượng thiên địa có dị động gì, cho nên lúc này mới cảm thấy hoài nghi lời của Lục Lâm Thiên nói.

- Tin hay không là chuyện của các ngươi, ta nghĩ chúng ta hiện tại nên điều chỉnh, cũng không thể vẫn tiếp tục thâm nhập vào trong, ít nhất trước tiên phải biết Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc đang làm cái gì, khi đó chúng ta mới có thể chuẩn bị bước tiếp theo.

Lục Lâm Thiên nói với Kinh Lôi.

Nguyên Hạt và Âu Dương Tiển liếc nhau, suy tư một hồi, lập tức nói với Âu Dương Tiển:

- Đúng vậy, chúng ta ít nhất phải biết rõ Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc hiện tại có mục đích là gì, bằng không đối với chúng ta rất bất lợi, huống chi phía trước chính là Long Dương mật cảnh, chúng ta cũng phải có chuẩn bị mới được.

- Như vậy đi, Long Dương mật cảnh đã không xa, tu vị Tuyên Cổ Cảnh mấy canh giờ là có thể đuổi tới, ta đề nghị chúng ta phái đi điều tra Long Dương mật cảnh một phen mới quyết định, Long Dương mật cảnh rất trọng yếu, cũng tuyệt đối không thể rơi vào tay Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc.

Nguyên Hạt nói.

- Như vậy rất tốt.

Âu Dương Tiển gật đầu, nói:

- Nếu Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc thực phát hiện Long Dương mật cảnh tồn tại bí mật, như vậy chắc chắn có an bài, chúng ta đi người quá ít sẽ có nguy hiểm, đi quá nhiều nói không chừng đại quân sẽ có nguy hiểm.

- Vì mục đích an toàn, đi một nửa lưu một nửa, lưu lại linh hồn ngọc giản, một khi gặp nạn lập tức thông tri.

Nguyên Hạt trầm tư một hồi, lập tức nói với mọi người.

...

Trên một ngọn núi không biết lúc nào xuất hiện khói đen, khí tức mênh mông và âm trầm bạo phát.

Trên trăm thân ảnh xuất hiện trên núi này, đều là đầu sói thân người, diện mạo dữ tợn, hoặc là đầu trâu đầu bò, nhưng khí tức âm hàn đáng sợ.

Trên trăm thân ảnh này có vài thân ảnh chính là hai người Ma Lang cùng Âm Hồn.

Trước mặt Ma Lang và Âm Hồn là một lão giả, làn da lão giả ngâm đen, đầu như đầu gà, toàn thân tỏa ra sát khí mạnh mẽ, hai mắt nhìn không trung, dường như quan sát gì đó.

Nhìn trộm một hồi, lão giả nói với Ma Lang cùng Âm Hồn:

- Đúng vậy, là khí tức của Dạ Xoa nhất tộc chúng ta, chính là ở đây, lúc trước tiền bối Dạ Xoa nhất tộc chúng ta tu luyện hỏa thuộc tính, nơi đây nhất định không thể rơi vào tay Thương Khung Minh.

- U Già, đám người Âu Dương Tiển cùng Nguyên Hạt cách đây không xa, chúng ta nên an bài thế nào mới tốt?

Ánh mắt Ma Lang chớp động, lập tức nói với lão giả, ánh mắt mơ hồ cố kỵ người này.

- Đó là chuyện của các ngươi, dựa theo các ngươi an bài là được, ta đến đây chỉ giải quyết Lục Linh và đạt được truyền thừa của cường giả trong tộc, ta tin tưởng chỉ có Nguyên Hạt cùng Âu Dương Tiển hai người kia, các ngươi sẽ đối phó được.

Lão giả U Già bộc phát sát khí dữ tợn, nói:

- Long Dương mật cảnh chính là thủ đoạn cuối cùng của cường giả tộc ta bố trí thành cấm địa, bây giờ năng lượng tiêu tán, sợ rằng sắp có khe hở, trước ứng phó Long Dương mật cảnh đi, thời điểm đạt được truyền thừa của cường giả tộc ta, chính là thời điểm ác mộng của bọn chúng, cứ để chúng sống lâu vài ngày.

- Sợ rằng mục đích của chúng là Long Dương mật cảnh, nhất định sẽ nghĩ biện pháp đoạt được.

Âm Hồn nói.

- Ta sẽ sớm giải quyết chúng.

Lời nói của U Già âm hàn, lập tức ánh mắt nhảy lên, nhanh chóng quay đầu nhìn qua phía sau, thì thào:

- Thật sự muốn nhúng chàm truyền thừa cường giả Dạ Xoa Tộc chúng ta sao? Muốn chết!

...

Lúc này hai đại thế giới phái trăm người tới đây, cũng là một nửa cường giả cao cấp của Thái Hoàng thế giới cùng Thượng Thanh thế giới, trải qua mọi người thương nghị, Thái Hoàng thế giới do Nguyên Hạt, Xích Xà, còn có vài cường giả Tuyên Cổ Cảnh trung giai cùng Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, Niết Bàn Cảnh cao giai, tổng cộng năm mươi lăm người đi Long Dương mật cảnh điều tra.

Mà Thượng Thanh thế giới bởi vì Nguyên Hạt đến đây, đại quân cần cường giả trấn thủ, Âu Dương Tiển dĩ nhiên không thể đi, tự nhiên chỉ có thể do Lục Lâm Thiên làm đầu lĩnh, tăng thêm Băng Thiên Lý, Cô Lang, còn có Cuồng Sư Hổ Sư, quân đoàn Linh Hỏa Đông Quan Trạch, quân đoàn Nguyệt Hồng Cát Bạch Mị, quân đoàn Bạch Ưng Huyết Ưng bốn đoàn trưởng đến đây.

Đoàn trưởng quân đoàn Thiết Huyết, quân đoàn Húc Phong, quân đoàn Dã Thú, quân đoàn Tinh Diệu ở bên cạnh Âu Dương Tiển, chỉ phái phó đoàn trưởng đi theo.

Quân đoàn Lục Linh không có Lục Linh, phó đoàn trưởng Cuồng

Ngưu sẽ chỉ huy quân đoàn Lục Linh, Lục Lâm Thiên dứt khoát cũng không muốn quân đoàn Lục Linh có quá nhiều người đến đây, chỉ mang hai Niết Bàn Cảnh cao giai đi.

Cộng lại trên trăm cường giả, đội hình này điều tra Long Dương mật cảnh, cho dù gặp Lang Linh nhất tộc cùng Phệ Hồn nhất tộc mai phục, mọi người cũng có vài phần bảo đảm.

Giờ phút này, Lục Lâm Thiên nhìn không gian trước mặt, ánh mắt ngưng trọng.

Trong núi non trùng điệp có khu vực ngọn núi dày đặc, sơn thể là nham thạch đỏ sậm, nhìn ra xa xa giống như vô số áo giáp đỏ rực đứng thẳng.

- Phía trước chính là Long Dương mật cảnh, bọn chúng quả nhiên đến rồi, nơi này có khí tức của chúng.

Ánh mắt Nguyên Hạt quan sát chung quanh, nhíu mày nói:

- Có khí tức Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc, quả nhiên bọn chúng biết Long Dương mật cảnh tồn tại, thực sự nhìn chằm chằm vào Long Dương mật cảnh, xem ra Lục phó thống nói đúng, Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc đang đánh chủ ý Long Dương mật cảnh.

- Khí tức càng ngày càng dị thường.

Lục Lâm Thiên nhìn không trung, linh hồn lực nhạy cảm phát hiện năng lượng thiên địa có dị thường, Thái Cổ U Minh Viêm có cảm ứng, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên khó hiểu, loại nhiệt độ này mơ hồ hấp dẫn Thái Cổ U Minh Viêm.

Chương 4072: Linh hồn giao phong

- Ồ.

Nhưng vào lúc này, trong mắt Lục Lâm Thiên phát hiện chấn động khác thường, loại chấn động này cực kỳ quỷ dị, là chấn động linh hồn.

Chỉ trong nháy mắt, sau khi Lục Lâm Thiên do dự một lúc, hai mắt khép hờ, tâm thần khẽ động, hồn lực trong mi tâm bộc phát.

Oanh.

- Cẩn thận.

Sắc mặt Nguyên Hạt đột biến, lập tức quát một tiếng, thực lực mọi người chung quanh không tầm thường, nhìn thấy động tĩnh của Lục Lâm Thiên đã sớm biến hóa, giờ phút này dừng lại đề phòng.

Xùy.

Linh hồn không gian của Lục Lâm Thiên run lên, linh hồn lực va chạm trực tiếp với đối phương, loại va chạm linh hồn này làm đầu óc Lục Lâm Thiên nổ tung như sấm rền, sát khí u ám truyền ra ngoài.

Năng lượng linh hồn quá mức cường đại, cường đại đến mức Lục Lâm Thiên khó có thể chống cự, linh hồn không gian rung rung, linh hồn mê muội, khí tức âm sát tiến vào linh hồn, làm cho linh hồn có cảm giác run lên.

Ông.

Cũng trong nháy mắt này, cây đao màu vàng rung động, hào quang từ cây đao màu vàng bộc phát, trực tiếp ngăn cản linh hồn đang công kích, thậm chí thôn phệ tiến vào thân đao.

- Linh hồn lực thật mạnh và quỷ dị, loại linh hồn lực này không giống chủng tộc bình thường.

Nội tâm Lục Lâm Thiên trầm xuống, dùng tu vị thực lực của Lục Lâm Thiên bây giờ, đột nhiên trúng linh hồn công kích của người ta cũng có thể phòng bị từ sớm, linh hồn lực của đối phương rất mạnh, làm cho Lục Lâm Thiên hơi bất ngờ, nhưng Lục Lâm Thiên cũng không e ngại.

Đột nhiên ăn thiệt thòi như thế, với tính cách của Lục Lâm Thiên tuyệt đối không từ bỏ ý đồ, có cây đao màu vàng trong mi tâm, hắn đã đứng ở thế bất bại.

Trong thời gian ngắn, trong nháy mắt cây đao bộc phát, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm trong đầu có động tác, linh hồn lực nóng bỏng và âm hàn bao phủ linh hồn lực đang tấn công, sau đó lập tức phản kích thật mạnh.

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm có khí tức nóng bỏng kèm theo âm hàn, đây chính là khắc tinh của tất cả linh hồn lực.

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm có tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong cho nên không cần nương tay, Lục Lâm Thiên có thể mặc kệ đối phương là ai, dù sao đối phương công kích trước, cho nên hắn không cần quan tâm giáo huấn đối phương.

- Ồ, Tuyên Cổ Cảnh cao giai.

Từ linh hồn lực do linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm phát hiện, linh hồn công kích quỷ dị kia phát ra tiếng kêu quái dị, linh hồn sinh ra hỗn loạn, rất rõ ràng cũng không ngờ bị Thái Cổ U Minh Viêm phản kích.

- Hừ, có chút thủ đoạn, dám so linh hồn lực với Dạ Xoa nhất tộc ta, muốn chết, vậy trước tiên thu thập ngươi rồi nói sau, tránh cho đến lúc đó quấy rối, đây là do ngươi muốn chết sớm.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, linh hồn chấn động truyền tin tức vào trong đầu Lục Lâm Thiên.

- Hô!

Đột nhiên hư không run lên, sát khí cuồn cuộn thẩm thấu từ trong hư không.

Mây đen trên bầu trời cuồn cuộn, linh hồn lực khủng bố khởi động, lúc này những người có tu vị Niết Bàn Cảnh cùng Tuyên Cổ Cảnh sơ giai chấn động, tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai miễn cưỡng có thể chèo chống.

Oanh!

Trong lúc này, linh hồn lực khủng bố áp xuống, đột nhiên thân thể Lục Lâm Thiên chấn động, lập tức linh hồn sinh ra hào quang chói mắt, hào quang màu vàng nhạt xuất hiện, nó khuếch tán ra khắp hư không.

Hai đạo năng lượng linh hồn lực trấn áp, giờ phút này, đột nhiên năng lượng chấn động, sấm sét nổ vang.

Bành!

Âm thanh trầm đυ.c khủng bố bạo phát, hai đạo linh hồn phong bạo va chạm sinh ra phong bạo quét qua tất cả, làm cho linh hồn người ta đau đớn như run lên cầy sấy.

- Linh hồn lực thật mạnh.

Trên ngọn núi, ánh mắt Nguyên Hạt quan sát động tĩnh trên hư không, tầm mắt quan sát Lục Lâm Thiên, hắn vô cùng rung động, vốn cho rằng nam tử áo xanh này trở thành phó thống lĩnh Thượng Thanh thế giới chỉ có chút bổn sự mà thôi, nhưng lại không nghĩ tới lại mạnh tới mức này.

Từ linh hồn lực chấn động, Nguyên Hạt thân là cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai tự nhiên có thể cảm ứng được, cho dù là hắn, tạo nghệ linh hồn cũng không sánh bằng người ta, huống chi, hắn hắn còn là tu luyện giả linh hồn áo nghĩa tu, linh hồn áo nghĩa là thiên phú của Quy Nguyên Linh Hạt.

Mây đen áp đỉnh, che khuất bầu trời, điện xà cuồng vũ, phong vân biến sắc!

- Linh hồn lực thật khủng bố.

Người Thái Hoàng thế giới và liên minh quân đoàn ngẩng đầu quan sát động tĩnh đang diễn ra, bọn họ bị linh hồn lực khủng khiếp kia áp chế, đều biến sắc, loại linh hồn lực này bọn họ không cách nào so sánh được.

Người trong Thái Hoàng thế giới vốn không đặt Lục Lâm Thiên vào trong mắt, giờ phút này ánh mắt đã khác, các cường giả liên minh quân đoàn rung động thật sâu.

- Thật mạnh, linh hồn lực người này có thể chống lại linh hồn lực của Thái Cổ U Minh Viêm, linh hồn lực khủng bố và quỷ dị.

Giờ phút này trong đầu Lục Lâm Thiên cũng có phần kinh ngạc, thực lực Thái Cổ U Minh Viêm bây giờ Lục Lâm Thiên rất rõ ràng, từ đó có thể thấy được thực lực của đối phương.

Hừ!

Linh hồn lực mênh mông bùng phát, sâu trong hư không, lập tức có tiếng kinh hô vang lên, lập tức hừ lạnh một tiếng.

Xoẹt.

Lập tức trong nháy mắt ngắn ngủi, sâu trong hư không cũng không biết từ chỗ nào, một đạo linh hồn trường thương mang theo sát khí bạo phát, nương theo linh hồn hủy diệt chấn động xuyên thủng không gian.

- Muốn công kích ta, vậy phải xem vận khí của ngươi thế nào?

Cản giác linh hồn trường thương mang theo sát khí âm u bộc phát, linh hồn quanh người Lục Lâm Thiên thu liễm không thấy.

Xùy.

Tất cả chỉ diễn ra trong thời gian ngắn, đột nhiên linh hồn của Lục

Lâm Thiên thu liễm lại, linh hồn trường thương nhanh chóng hàng lâm, trực tiếp xuyên thủng không gian bắn vào mi tâm của Lục Lâm Thiên.

- Xảy ra chuyện gì, không tốt.

Nguyên Hạt thấy thế ánh mắt kinh biến, sắc mặt sợ tới mức trắng bệch, biến hóa này là nguy hiểm nhất trong khi giao thủ linh hồn lực, hắn muốn tương trợ cũng không được, rất nhiều ánh mắt chung quanh biến hóa.

Ông.

Mọi người kinh biến, thời điểm linh hồn trường thương rơi vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên, chỉ thấy trong mi tâm Lục Lâm Thiên bắn ra hào quang màu vàng sáng rực.

Ken két.

Hào quang màu vàng này dễ dàng đánh nát trường thương dễ như trở bàn tay.

Hừ.

Sâu trong hư không có tiếng rên rỉ trầm thấp vang lên, xem bộ dáng là bị linh hồn công kích làm bị thương, lập tức mây đen tán đi, linh hồn tạo thành mây đen u ám tan biến.

PHỤT.

Trên đỉnh núi, lão giả U Già lùi lại mấy bước, trong miệng phun máu tươi, sắc mặt đen của hắn càng đen hơn, ánh mắt cũng đầy kinh ngạc.

- U Già, ngươi sao thế?

Ma Lang và Âm Hồn hai người lập tức hỏi U Già.

- Chúng ta xem thường đối phương rồi, trong đám người có cường giả linh hồn, linh hồn lực không dưới ta, dường như còn có bảo vật linh hồn, ta không cẩn thận bị thương không nhẹ.

U Già trầm giọng nói, hào quang màu vàng vừa rồi làm cho linh hồn hắn run như cầy sấy, hắn chỉ cảm giác chứ không thể biết rõ, cường giả tinh thông linh hồn còn có bảo vật linh hồn mới là khủng bố nhất.

Chương 4073: Long Dương mật cảnh

- Có linh hồn lực sánh ngang U Già ngươi, nhất định không phải Nguyên Hạt hoặc là Âu Dương Tiển, chẳng lẽ lúc này bên bọn chúng còn cường giả ẩn nấp?

Nghe U Già nói thế, Ma Lang cùng Âm Hồn hai người lập tức ngưng trọng, bọn họ biết rõ thực lực U Già, tuy đều là Tuyên Cổ Cảnh cao giai, nhưng U Già thân là Dạ Xoa nhất tộc, kỳ thật thực lực còn trên bọn họ một ít.

- Không biết là ai, nhưng rất mạnh!

U Già ngẩng đầu, ánh mắt ngưng trọng, sau đó ánh mắt đầy sát khí, nói:

- Nhưng mà không cần lo lắng, nếu ở bên ngoài ta không nắm chắc cái gì, nhưng trong Long Dương mật cảnh là nơi có bố trí cuối cùng của cường giả tộc ta, bọn chúng đi vào trong đó chính là muốn chết, nếu ở bên ngoài, chúng ta không có biện pháp với chúng...

Xuy xuy.

Trên ngọn núi, mây đen biến mất, Lục Lâm Thiên mở to mắt ra nhìn, thần sắc cười lạnh.

Vừa rồi Lục Lâm Thiên cuối cùng cố ý thu hồi linh hồn lực của linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm, hắn cố ý dẫn linh hồn lực kia vào trong đầu của mình, sau đó cho cây đao màu vàng phản kích, cây đao màu vàng vừa vặn làm đối phương bị thương, đối phương có lẽ ăn thiệt thòi không nhỏ.

- Lục phó thống lĩnh, thế nào rồi?

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên mở hai mắt ra, Nguyên Hạt lập tức hỏi.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên ngưng trọng một ít, nói với Nguyên Hạt:

- Ta nghĩ phía trước có người Lang Linh nhất tộc cùng Phệ Hồn nhất tộc, cường giả giao thủ linh hồn với ta vừa rồi xưng là Dạ Xoa nhất tộc.

- Dạ Xoa nhất tộc.

Nghe bốn chữ này, sắc mặt mọi người chung quanh biến hóa, Dạ Xoa nhất tộc không xa lạ gì với người Thương Khung chiến trường, đó là một chủng tộc khủng bố trong rất nhiều chủng tộc Minh Linh, linh hồn lực quỷ dị, khó trách vừa rồi lài làm người ta sợ hãi như vậy.

- Dạ Xoa nhất tộc, lần này phiền toái lớn.

Nguyên Hạt lo lắng, nói:

- Trong Long Dương mật cảnh có quan hệ với Dạ Xoa nhất tộc, lúc này người Dạ Xoa nhất tộc ở đây cũng có phiền toái.

Oanh.

Ngay thời điểm Nguyên Hạt vừa dứt lời, thiên địa chấn động, không trung dãy núi màu đỏ trước mặt gió nổi mây phun, đất rung núi chuyển, sát khí khủng bố khuếch tán ra ngoài.

- Khí tức chấn động thật đáng sợ!

Lục Lâm Thiên lập tức ngẩng đầu, khí tức khủng bố này, Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được có khí tức nóng bỏng lan tỏa theo, khí tức nóng bỏng giống như núi lửa bị đè nén, có cảm giác dâng trào ngay lập tức.

Mà loại khí tức nóng bỏng này lại hấp dẫn Thái Cổ U Minh Viêm sinh ra dị trạng, chấn động làm Lục Lâm Thiên khó có thể cân nhắc, nhưng có thể khẳng định chấn động không đơn giản.

Ầm ầm.

Cùng lúc đó, trong hư không có khe hở xuất hiện, bao phủ đỉnh núi màu đỏ.

- Khí tức thật mạnh, làm linh hồn của ta đau quá!

Dưới sát khí âm u như thế, người có tu vị Niết Bàn Cảnh cảm thấy linh hồn đau đớn, sắc mặt đại biến....

- Tránh ra, cấm chế do cường giả tộc ta bố trí đã nhạt đi, cuối cùng sẽ biến mất, nhưng hiện tại chúng ta có thể đi vào, những người kia đến lúc đó lại đối phó, đi vào Long Dương mật cảnh trước tiên.

Trên ngọn núi, U Già nhìn thấy vết nứt không gian, sát khí sôi trào, nhưng sắc mặt lại vui vẻ như điên, vừa dứt lời lập tức thả người bay lên, lập tức tiến vào vết nứt không gian..

Sưu sưu!

Hai người Ma Lang Âm Hồn nhìn nhau, ý bảo mọi người theo đuôi, tàn ảnh lóe lên nhanh chóng tiến vào vết nứt không gian.

- Là cấm chế Long dương mật ngoại cảnh buông lỏng, cửa vào mở ra, Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc còn có cường giả Dạ Xoa nhất tộc ở đó, chúng ta có nên thông tri cho Âu Dương Tiển cùng đi vào không, bằng không, sợ rằng hi vọng không lớn.

Nguyên Hạt nói.

- Không kịp đâu, Âu Dương thống lĩnh muốn tới cần có thời gian, huống chi bên kia cũng cần cường giả trấn thủ, vạn nhất không có cường giả tồn tại, đây là hai ngàn vạn đại quân đấy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, từ khí tức chấn động vừa rồi, chỉ sợ đám người Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc đã đi vào Long Dương mật cảnh. Trong Thương Khung chiến trường chắc không có cường giả Hóa Hồng Cảnh ra tay, cho nên bản thân mình có linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm, dùng thực lực linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm chắc không có gì nguy hiểm.

Vừa dứt lời, suy tư một chút, Lục Lâm Thiên lập tức nói với

Nguyên Hạt:

- Chúng ta nên đi vào trước, cẩn thận một chút là được, nếu không rơi vào tay chúng thì nguy hiểm.

- Cũng chỉ có thể làm như vậy, tất cả mọi người cẩn thận một chút.

Nguyên Hạt gật đầu, đến thời điểm này cũng không có biện pháp.

Sưu sưu.

Trên trăm đạo thân ảnh thả người lướt đi, lập tức tiến vào vết nứt không gian.

Trong vết nứt không gian tự thành không gian, sau khi Lục Lâm Thiên tiến vào, không gian cực lớn xuất hiện trước mặt, trong đó sát khí âm u bộc phát, nhiệt độ khủng bố ập tới trước mặt

- Vì sao nhiệt độ cao như vậy?

Phong Hỏa nhìn chung quanh, trong đây nhiệt độ khủng khiếp ngay cả tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai cũng khó có thể chống cự.

- Không hổ là nơi cường giả Hóa Hồng Cảnh Dạ Xoa tộc vẫn lạc có khả năng lưu lại truyền thừa nhất, loại dư âm ảnh hưởng còn lại không biết bao nhiêu năm tháng, chỉ chỉ một chút dư âm còn lại đã làm Tuyên Cổ Cảnh sơ giai khó chống cự.

Lục Lâm Thiên thì thầm, lúc này Niết Bàn Cảnh đã ăn đau khổ, cũng may đến Niết Bàn Cảnh cao giai đều có chút thủ đoạn, còn có thể đau khổ chèo chống.

Nguyên Hạt nhìn bốn phía, nói với Lục Lâm Thiên:

- Không thấy Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc, chỉ sợ chúng ta rớt lại phía sau rồi.

Trong nội tâm Nguyên Hạt hiện tại đã xem Lục Lâm Thiên là người có thân phận cùng cấp với hắn, vừa rồi Lục Lâm Thiên bày linh hồn lực ra đã chứng minh tất cả.

- Bọn chúng đã đi vào sâu bên trong, chúng ta chỉ có thể đuổi theo, người có tu vị Niết Bàn Cảnh cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên nhìn những người tu vị Niết Bàn Cảnh, nói một câu:

- Nếu như không cách nào kiên trì, bản thân không được tùy tiện đi vào.

Vừa dứt lời, thân ảnh Lục Lâm Thiên dẫn đầu tiến vào trong.

Sưu sưu.

Đám người sau lưng lấy Lục Lâm Thiên làm chủ để quyết định, kể cả người Thái Hoàng thế giới cũng không cảm thấy không ổn, thực lực chính là tất cả, từ thực lực linh hồn lực quyết đấu vừa rồi, trong lòng mọi người đã thừa nhận sự tồn tại của Lục Lâm Thiên, lập tức đi theo.

Bọn họ tiến vào bên trong, không gian này vô cùng bao la, không biết qua bao lâu, sát khí âm u trong đây càng nồng đậm, khí tức nóng bức càng khủng bố, nóng tới mức không gian vặn vẹo, trong không khí có cảm giác mờ mịch và cô tịch.

Đối diện với nhiệt độ cao ở đây, Lục Lâm Thiên càng ngày càng nghi hoặc, Thái Cổ U Minh Viêm cảm giác càng ngày càng mạnh.

- Trong đây vì sao nóng như vậy, chẳng lẽ tên Hóa Hồng Cảnh của Dạ Xoa nhất tộc lúc trước vẫn lạc ở đây chính là cường giả tu luyện hỏa thuộc tính áo nghĩa sao?

Nguyên Hạt nghi ngờ nói.

- Có lẽ vậy.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, tâm thần quan sát chung quanh.

Chương 4074: Đại chiến bắt đầu

Nguyên Hạt nói:

- Nếu ta suy đoán không sai, phía trước có lẽ chính là trung tâm của Long Dương mật cảnh, nếu cường giả Dạ Xoa nhất tộc lưu lại truyền thừa, có lẽ cũng ở phía trước mà thôi.

Ken két.

Khi Nguyên Hạt dứt lời, trong không gian sinh ra âm thanh ken két, lập tức mọi người cảm thấy không gian xuất hiện vết nứt không gian, sát khí và khí nóng bộc phát.

Rầm rầm rầm.

Đột nhiên năng lượng khủng bố quét qua các nơi, cả phiến hư không này sụp đổ, lực lượng này quá khổng lồ, mọi người phóng thích áo nghĩa và nguyên lực ngăn cản năng lượng ra ngoài.

- Ah...

Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên, biến cố xảy ra trong thời gian ngắn, nhưng lại làm hơn hai mươi Niết Bàn Cảnh của Thái Hoàng thế giới cùng Thượng Thanh thế giới kêu thảm thiết, thân thể hóa thành mảnh vỡ, ngay cả linh hồn phân thân và Hồn Anh cũng trốn không thoát, bị thương cũng không ít.

Trong quân đoàn Hùng Phong có hai Niết Bàn Cảnh cao giai, một người tránh hơi chậm đã vẫn lạc, một người còn lại bị thương không nhẹ.

- Đáng chết, có người âm thầm đánh lén, cẩn thận.

Nguyên Hạt hét lớn một tiếng, dường như cảm giác được gì đó.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua không trung, quan sát nơi bắt đầu bộc phát.

Xoẹt.

Không gian phía trước chấn động, khí tức âm hàn và sát khí chấn động không ngừng thẩm thấu ra, lập tức hấp dẫn ánh mắt người Thái Hoàng thế giới cùng Thượng Thanh thế giới, chỉ trong nháy mắt, không gian xuất hiện hơn trăm thân ảnh.

- Là người Lang Linh nhất tộc cùng Phệ Hồn nhất tộc.

Nhìn thấy từng thân ảnh, sắc mặt dữ tợn, đầu trâu mặt ngựa, có đầu sói thân người, khí tức hung tàn, người Thái Hoàng thế giới và Thượng Thanh thế giới ngưng tụ nguyên lực phòng bị.

- Đó là cường giả Dạ Xoa tộc ra tay với ta!

Lục Lâm Thiên nhìn lão giả đầu đà điểu, lão giả này toàn thân màu đen, từ khí tức linh hồn toa ra chính là tên cường giả Dạ Xoa nhất tộc giao thủ với hắn.

- Thì ra Dạ Xoa có bộ dáng như thế.

Lục Lâm Thiên dò xét đám người chung quanh, nhưng mà khi nhìn đội hình đám người này, Lục Lâm Thiên nhận ra một đám, còn có người Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc, đều có khí tức Tuyên Cổ Cảnh cao giai, Tuyên Cổ Cảnh trung giai và Tuyên Cổ Cảnh sơ giai cũng mạnh hơn người bên hắn.

- Ba Tuyên Cổ Cảnh cao giai, phiền toái rồi.

Từ khí tức Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc tỏa ra, Nguyên Hạt cũng cảm giác được vấn đề, sắc mặt không tốt.

Linh hồn truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên:

- Lục phó thống lĩnh, Lang Linh nhất tộc Ma Lang và Phệ Hồn nhất tộc Âm Hồn có mặt ở đây, chính giữa là Dạ Xoa nhất tộc, ba Tuyên Cổ Cảnh cao giai, chúng ta gặp phiền toái.

- Đúng là khó giải quyết.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngừng lại, ba Tuyên Cổ Cảnh cao giai, Nguyên Hạt đối phó một, hai còn lại mình phải vận dụng linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm đối phó một tên.

Nhưng còn có một, đủ để giải quyết toàn bộ người Thái Hoàng thế giới và Thượng Thanh thế giới hầu như không còn, bản thể của mình cũng khó chống lại.

Ánh mắt U Già âm trầm nhìn đám người Lục Lâm Thiên, dường như muốn nhìn xem là cái gì làm linh hồn của mình bị thương, chỉ tiếc tìm kiếm một lần hắn không rõ người này ra tay bằng cái gì, hắn vô cùng kinh ngạc.

Đội hình hai bên trực tiếp giằng co, bọn họ cảnh giác, từng đạo khí tức tập trung vào đội hình của mọi người, trong lúc vô hình, không gian căng cứng, đột nhiên cứng lại.

Người Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc cũng không dám lộn xộn, đội hình đối phương có người đã làm cho U Già bị thương, chuyện này hắn không thể bỏ qua, Ma Lang cùng Âm Hồn hai người tìm kiếm người có thể kích thương U Già, nhưng không tìm được.

Mà linh hồn lực của Lục Lâm Thiên cảm giác được có ánh mắt âm trầm nhìn mình, sát ý cực kỳ lợi hại bộc phát, lúc ánh mắt không hảo ý này đảo qua, Lục Lâm Thiên phát giá sát ý này chính là đám người Phệ Hồn nhất tộc.

Trong đó tên Âm Hồn tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai càng không thèm che dấu sát ý của mình.

- Phệ Hồn nhất tộc sao?

Trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra hàn ý không che dấu.

Đối với Phệ Hồn nhất tộc, Lục Lâm Thiên tự nhiên biết rõ mình có thù không ít, đoán chừng trong lòng người Phệ Hồn nhất tộc muốn giết mình nhất ở đây.

Đột nhiên không gian chấn động mạnh, nổ mạnh ầm ầm, không ngừng sụp đổ, khí nóng bùng phát dữ dội.

- Vừa rồi không phải bị đánh lén, là do không gian đang sụp đổ, mọi người cẩn thận.

Nguyên Hạt quan sát tình hình, năng lượng vô hình cực lớn bao phủ người có tu vị Niết Bàn Cảnh của Thái Hoàng thế giới đầu tiên..

Xoẹt.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ, phất tay bắn ra ánh sáng màu xanh, hào quang nhanh chóng bao phủ những Niết Bàn Cảnh còn lại của Thượng Thanh thế giới, những người này cũng sớm bố trí thủ đoạn phòng ngự lên người của mình.

Rầm rầm rầm.

Từng vết nứt không gian đen kịt nổ tung bên cạnh bọn họ, khí tức nóng bỏng bùng phát, không gian sụp đổ nhanh hơn..

Ầm ầm.

Lúc này vết nứt không gian nổ tung, tốc độ còn nhanh hơn trước rất nhiều, lực lượng cũng mạnh hơn không ít, dường như muốn phá hủy toàn bộ không gian nơi đây.

Phụt!

Một ít Tuyên Cổ Cảnh sơ giai thực lực thấp phun máu tươi, không gian nơi này bị phá hủy ảnh hưởng tới mọi người..

Xoẹt.

Trong nháy mắt không gian nứt vỡ, không gian bao la run lên, mọi người biến sắc.

Dư âm năng lượng còn sót lại không đủ mạnh, mọi người thu hồi vòng bảo hộ.

Lục Lâm Thiên thu hồi ánh sáng xanh trở về, vừa rồi bảo vệ rất nhiều người cho nên Lục Lâm Thiên cũng thừa nhận dư âm mạnh nhất, lục phủ ngũ tạng trong người chấn động, cũng may có Bất Diệt Huyền Thể và Bất Tử Thần Thể.

- Đa tạ Lục phó thống lĩnh.

Tất cả Niết Bàn Cảnh của các quân đoàn cảm kích Lục Lâm Thiên, nếu vừa rồi không có Lục Lâm Thiên, bọn họ chết chắc rồi.

- Đây là nơi nào?

Nguyên Hạt nhìn không gian vừa xuất hiện, không gian này khác với lúc trước, không gian bao la này có nhiệt độ khủng bố, phóng thích linh hồn lực dò xét cũng lập tức bị phỏng, hỏa viêm trong không khí hóa thành thực chất.

Nhiệt độ nóng bỏng không biết lan tràn ra từ nơi nào, không gian này phủ lên một lớp khí nóng cực mạnh, nhiệt độ càng ngày càng cao.

- Tại sao có thể có nhiệt độ cao như thế, từ tin tức trong tộc, tuy vị cường giả kia tu luyện hỏa thuộc tính áo nghĩa, nhưng mà nhiệt độ và khí tức này không đúng!

Lúc này U Già nhìn không gian chung quanh, cảm giác khí tức nóng bỏng này quá mạnh rồi, hắn lẩm bẩm.

- Đó là cái gì?

Trong không gian nóng bức này, có người nhìn thấy trong không gian có cái động không đáy, cái động này sâu và lớn, đỏ thẫm thâm thúy, trong đó còn có thể nhìn thấy màu đỏ sậm, nhiệt độ khủng bố và khí âm sát đều xuất phát từ nơi này.

Vù vù.

Dưới cái động đỏ sậm này có năng lượng chấn động bạo phát ra ngoài, mang theo năng lượng nhàn nhạt tỏa ra các hướng.

Ồ.

Lục Lâm Thiên nhìn cửa động đỏ thẫm kia, hắn nhíu mày.

Sâu trong động này, Lục Lâm Thiên cảm giác được năng lượng chấn động đặc biệt, chấn động này là dấu vết của tính mạng chấn động.

- Chẳng lẽ cường giả Hóa Hồng Cảnh Dạ Xoa nhất tộc không có chết?

Chương 4075: Đối chiến Tuyên Cổ Cảnh cao giai

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên lập tức trầm xuống, nếu là thật là như thế, đó chính là phiền toái lớn, còn không phải phiền toái lớn bình thường.

U Già nhìn vào cái động sâu không đáy kia, lập tức cảm giác được cái gì, ánh mắt nghi ngờ biến thành vui vẻ, lập tức nói với Ma Lang cùng Âm Hồn:

- Ma Lang, Âm Hồn, các ngươi ngăn cản bọn chúng, ta đi vào một lát.

Vừa dứt lời, thân ảnh U Già dẫn đầu tiến vào cái động không đáy kia.

Ma Lang và Âm Hồn hai người nhìn thấy U Già tiến vào động sâu, ánh mắt không vui, nhưng cũng không có cách nào, ánh mắt nhìn chằm chằm vào đám người Nguyên Hạt cùng Lục Lâm Thiên.

- Không tốt, bên trong nhất định có truyền thừa cường giả Hóa Hồng Cảnh của Dạ Xoa nhất tộc, nhất định không thể để chúng đạt được.

Nhìn thấy U Già xông vào cái động sâu đỏ thẫm, Nguyên Hạt biến sắc, hắn dứt lời, thân ảnh lao về phía trước, hắn muốn tiến vào cái động kia.

- Ai, cường giả Thú tộc quá nôn nóng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên thở dài, muốn ngăn cản đã không kịp.

- Nguyên Hạt, ngươi nên trung thực ở lại đây đi, đồ vật phía trước không có quan hệ với ngươi.

Thời điểm thân ảnh Nguyên Hạt tiến lên, thân ảnh Ma Lang chấn động, bàn chân đạp mạnh vào hư không, thân ảnh trực tiếp lao đi ngăn cản Nguyên Hạt, đánh ra một quyền âm hàn mang theo lực lượng cực mạnh nghênh tiếp Nguyên Hạt.

- Ma Lang, ngươi cút ngay cho ta!

Đối mặt Ma Lang ngăn cản, ánh mắt Nguyên Hạt trầm xuống, cũng phất tay ngăn cản một quyền này.

Bành!

Hai Tuyên Cổ Cảnh cao giai va chạm nhau, năng lượng đáng sợ quét qua tất cả, hai người giơ tay nhấc chân đánh nát hư vô, không gian chung quanh vặn vẹo, cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai đều khủng bố thế.

- Giết.

Vào thời khắc này, Âm Hồn hét lớn một tiếng, đám cường giả Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc sau lưng cũng lao tới, phóng thích khí tức khủng bố quét qua các hướng, cả phiến không gian này vặn vẹo.

- Giết ah.

Không cần Lục Lâm Thiên và Nguyên Hạt phân phó, cường giả Thái Hoàng thế giới Xích Xà cùng Thượng Thanh thế giới Phong Hỏa, Huyết Ưng, Băng Thiên Lý, Cô Lang cũng lao tới, cường giả hai bên nhanh chóng đại chiến với nhau.

Ầm ầm!

Cường giả hai bên va chạm với nhau, va chạm như thế trong thời gian ngắn chẳng biết hươu chết về tay ai.

- Lang Linh nhất tộc đáng chết, chẳng lẽ cho rằng ta sợ ngươi.

Trong lúc kích chiến, thân ảnh như điện, Cát Bạch Mị quát một tiếng, giọng nói mang theo sát ý, trên thân thể sinh ra chấn động khủng bố, linh hồn lực khủng bố quét qua một tên cường giả Lang Linh nhất tộc tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai.

Tê.

Chấn động khủng bố từ người Xích Xà tỏa ra, khí tức nóng bỏng bộc phát, trong nháy mắt tiếp theo Xích Xà hóa thành bản thể Tật Phong Xích Thiên Xà.

Tật Phong Xích Thiên Xà thân thể to lớn như cự long, làm cho không gian rung rung, khí thế khủng bố nương theo nhiệt độ cao đánh về phía cường giả Phệ Hồn nhất tộc Tuyên Cổ Cảnh, bản thể cực lớn đánh nát không gian.

- Gïếŧ.

Huyết Ưng quát một tiếng, khí tức huyết tinh ngập trời, giống như nhuộm không gian thành biển máu, mang theo thanh thế khủng bố bao vây một tên Lang Linh nhất tộc Tuyên Cổ Cảnh trung giai vào trong đó.

Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc có không ít cường giả hét lớn, khí tức âm hàn tuôn ra, chấn động phá vỡ không gian, thực lực khủng bố của hai tộc thể hiện không chút nghi ngờ.

- Nguyên Hạt, ngươi không thể gây khó dễ cho ta, Lang Linh chân thân!

Ma Lang hét lớn một tiếng, đột nhiên đầu sói bộc phát hào quang màu đen sau đó hóa thành cự lang lớn mấy trăm trượng, uy năng chấn động khủng bố quét qua bầu trời.

- Ma Lang, lão tử sợ gì ngươi, biến hình!

Nguyên Hạt hét lớn, hắn biến thành bản thể của mình, đó là một con bọ cạp màu xanh, toàn thân bí vân quanh quẩn, nguyên lực chấn động thật mạnh.

Ầm ầm.

Hai thân ảnh khổng lồ lao vào nhau, không ngừng công kích rất khủng khiế, giơ tay nhấc chân xé rách không gian, phá diệt hư

không.

- Khặc khặc, ngươi chính là Lục Lâm Thiên sao, lúc này ngươi rất thảm, rơi vào trong tay Âm Hồn ta, nhất định sẽ muốn sống không được, muốn chết không xong, ngươi nhất định sẽ hối hận vì những gì ngươi gây ra.

Lúc này một thân ảnh dữ tợn xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, chính là tên Phệ Hồn nhất tộc tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai, Âm Hồn.

- Tuyên Cổ Cảnh cao giai, phiền toái rồi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, Âm Hồn hiển nhiên không bỏ qua cho mình, mà chính mình lần đầu tiên đối mặt cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai hậu kỳ, loại cường giả thực lực này, Lục Lâm Thiên tiếp xúc qua chỉ là Tuyên Cổ Cảnh cao giai Hàn Long mà thôi, cho nên rất rõ ràng tu vị của cấp độ này khủng bố bao nhiêu.

- Tiểu tử, Phệ Hồn nhất tộc ta sẽ nghiền ngươi thành xương.

Quan sát Lục Lâm Thiên, ánh mắt Âm Hồn bắn ra sát ý khủng khiếp, trường bào run lên, khí tức mạnh mẽ bộc phát, khí tức mênh mông cuồn cuộn, quỷ trảo mạnh mẽ mang theo âm thanh quỷ khóc thần sầu, trực tiếp xuyên thủng không gian.

- Thanh Linh Khải Giáp, hổ biến.

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, không hành động dư thừa, trực tiếp thúc dục Thanh Linh Khải Giáp hổ biến, thân hổ có điện quang quấn quanh, lập tức giơ móng vuốt lên ngăn cản quỷ trảo kia.

Xoẹt.

Hai trảo va chạm với nhau, chính giữa khu vực hai bên va chạm có vết nứt không gian đen kịt xuất hiện, lực lượng to lớn lan vào người Lục Lâm Thiên.

Ken két.

Thân hổ của Lục Lâm Thiên bị đánh bay, lân phiến tan nát, máu tươi tung tóe.

Rống.

Đau đớn rất lớm, làm cho Lục Lâm Thiên gầm lên một tiếng, thực lực Tuyên Cổ Cảnh cao giai quá kinh khủng, hổ biến cũng không cách nào ngăn cản, giao thủ chính diện làm Lục Lâm Thiên chính thức biết được tu vị của Tuyên Cổ Cảnh cao giai mạnh hơn Tuyên Cổ Cảnh trung giai cỡ nào.

Tay áo vung lên, Âm Hồn hành động lần nữa, hàn khí bạo phát đánh thẳng vàol thân hổ Lục Lâm Thiên, sắc mặt hắn dữ tợn, đôi mắt nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, khói đen đánh thẳng vào người Lục Lâm Thiên.

- Đi.

Lục Lâm Thiên bộc phát kim quang sáng ngời, khí tức sát phạt lưng lệ bao phủ không gian, kim mang đại tác, cuồng phong gào thét, điện quang sáng ngời.

Oanh.

Thủ ấn màu vàng nhanh chóng va chạm với cột sáng màu đen kia, cả hai va chạm với nhau thật mạnh.

Bang bang!

Va chạm như thế, không gian sinh ra cảnh tượng thiên băng địa liệt, năng lượng cuồng bạo mang theo uy thế khổng lồ chấn nhiếp mọi người.

Lúc này Âm Hồn đánh ra một thủ ấn, nhìn kỹ thì thấy thủ ấn do không ít linh hồn Thú tộc và Nhân tộc ngưng tụ thành, trong nháy mắt khí tức âm hàn và xu thế như bôn lôi bạo phát, năng lượng khủng bố giáng xuống.

Hổ trảo của Lục Lâm Thiên ngưng tụ ra hào quang sáng ngời, hào quang của hắn bắn ra cột sáng chói mắt, biên giới hư không có ánh sáng lóe lên.

- Tứ Thần Quyết.

Đối mặt với thủ ấn khủng bố như thế, Lục Lâm Thiên vô cùng ngưng trọng, cột sáng mang theo khí tức chấn động linh hồn, giống như mặt trời mọc lúc bình minh, quang cầu nhanh chóng nghênh tiếp thủ ấn.

Rống! Ngao! Cô! Ô!

Một giây sau, bốn thú ảnh thanh long bạch hổ chu tước huyền vũ liên tục gào thét, sau đó thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa, linh hồn áo nghĩa, vật chất áo nghĩa bốn đại áo nghĩa kỳ lạ hoạt động, cùng lúc đâm vào thủ ấn của Âm Hồn.

Chương 4076: Biến cố tuyệt đối 1

Ầm ầm!

Va chạm như thế thiên địa chấn động dữ dội, lỗ tai mọi người kêu ông ông, lực lượng khủng bố sinh ra lỗ đen thâm thúy khiến người ta khïếp sợ.

- Ồ, bốn áo nghĩa kỳ lạ!

Âm Hồn ngạc nhiên, thân thể lảo đảo lui ra phía sau.

- PHỤT.

Lục Lâm Thiên bị đẩy lùi ra xa, miệng miệng chảy máu, lân phiến không ngừng rơi ra, máu tươi đầm đìa.

- Tiểu tử, quả nhiên có chút bổn sự.

Âm Hồn cười dữ tợn, hắn không thể nhanh chóng thu thập Lục Lâm Thiên, xem ra chỉ có thể ra thêm chút sức mà thôi.

Trong lòng Âm Hồn lúc này cảm thán, chiêu vừa rồi của hắn, cho dù Tuyên Cổ Cảnh trung giai đỉnh phong chống lại không chết cũng trọng thương. Mà Lục Lâm Thiên dường như còn không phải là Tuyên Cổ Cảnh lại có thể chống cự, thủ đoạn quỷ dị như thế, còn có bốn đại áo nghĩa kỳ lạ, tiểu tử này quá quỷ dị rồi.

- Xem ra hiện tại chỉ có dùng toàn lực ứng phó, vận dụng thông linh bảo khí, hoặc là linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm.

Lục Lâm Thiên nghĩ thầm trong lòng, đến thời điểm này, bản thân phải dùng toàn lực đối phó, vận dụng thông linh bảo khí hoặc là linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm mà thôi.

Nhưng cho dù vận dụng thủ đoạn nào, Lục Lâm Thiên đều biết hậu quả, sợ rằng trong Thương Khung chiến trường không quá bình tĩnh.

Nhưng hiện tại, Lục Lâm Thiên biết rõ bản thân mình đang đối mặt với Âm Hồn tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai, chính mình không sử dụng thủ đoạn ẩn giấu, tuyệt đối không cách nào còn sống rời khỏi đây.

Nếu Đại Hồn Anh có thể luyện hóa ngàn vạn tàn hồn vả sát khí trong Phệ Hồn Khốn Linh Trận, tăng thêm Phệ Hồn Khốn Linh Trận cũng là đại trợ lực, chỉ tiếc hiện tại Đại Hồn Anh chưa luyện hóa xong.

Lục Lâm Thiên vốn định cho Đại Hồn Anh vào Thiên Trụ giới luyện hóa, như vậy thời gian nhanh hơn không ít.

Nhưng bởi vì Phệ Hồn Khốn Linh Trận chính là hung vật, tăng thêm đã xóa đi ấn ký linh hồn trong Phệ Hồn Khốn Linh Trận, Lục Lâm Thiên cũng cảm giác được, Phệ Hồn Khốn Linh Trận còn có tồn tại gì đó, vì phòng ngừa vạn nhất, Lục Lâm Thiên cho Đại Hồn Anh trung thực ở trong không gian linh hồn mà thôi.

Dù sao trong không gian trong đầu mình, còn có linh hồn thổ phỉ đang trấn thủ, vạn nhất xảy ra chuyên ngoài ý liệu còn có biện pháp ngăn cản.

- Tiểu tử, ta xem ngươi có biện pháp gì chống lại ta, ngươi tuyệt đối không tránh khỏi lòng bàn tay Phệ Hồn nhất tộc của ta đâu.

Sau khi đình trệ trong thời gian ngắn, Âm Hồn hét lớn một tiếng, thân thể bành trướng khổng lồ, khí tức âm hàn bộc phát dữ dội.

Ầm ầm!

Cũng trong lúc này, không gian nơi đây chấn động, loại chấn động này tới từ sâu trong hang động không đáy kia, dường như bên trong có gì đó xảy ra.

Vèo.

Qua một lát có một thân ảnh lướt ra, chính là U Già vừa vào động không lâu, nhìn sắc mặt của hắn hoảng sợ, khí tức có phần chật vật, giống như gặp phải thứ gì đó rất khủng bố.

Khi U Già lao ra khỏi động, đám người đang đại chiến dừng lại, ánh mắt nhìn thẳng vào U Già.

Tất cả mọi người rõ ràng, một khi U Già của Dạ Xoa nhất tộc đạt được truyền thừa, như vậy Long Dương mật cảnh cũng mất đi tác dụng.

Mà đến lúc đó người của Thượng Thanh thế giới cùng Thái Hoàng thế giới sẽ có đại nạn, khi U Già cường giả Dạ Xoa nhất tộc gia nhập chiến đấu, bọn họ xong rồi.

Thời điểm mọi người thấy U Già xuất hiện, U Già lơ lửng trên không, ánh mắt cảnh giác và sợ hãi nhìn vào cái động không đáy, loại biến hóa này làm mọi người khó hiểu, ngay cả Nguyên Hạt và Ma Lang hai người đang giao thủ cũng ăn ý dừng tay.

- Xảy ra chuyện gì.

Nhìn thần sắc U Già, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua hang động thâm thúy, dần dần tâm thần cảm thấy năng lượng đáng sợ kia đang chấn động.

Phanh.

Loại chấn động này là tính mạng chấn động, bỗng dưng trái tim Lục Lâm Thiên nhảy mạnh lên, dường như trong động sâu có tồn tại gì đó thức tỉnh.

Loại thức tỉnh này làm linh hồn Lục Lâm Thiên run lên, cảm giác trong động sâu có vật khủng bố sẽ xuất hiện.

Tất cả mọi người dường như cảm giác được khí tức chấn động khác thường, Ma Lang lập tức nhìn U Già, cấp tốc hỏi:

- U Già, phía dưới như thế nào, phát sinh chuyện gì?

U Già đầy sợ hãi, nói:

- Phía dưới có dị thường, phía dưới không chỉ có cường giả Dạ Xoa nhất tộc, còn có khí tức khác, khí tức khủng bố làm cho cường giả Dạ Xoa nhất tộc còn chưa có chết. hắn cũng chưa chết, vật kinh khủng kia cũng chưa chết.

- Còn chưa có chết, còn có vật kinh khủng kia.

Mọi người nghe vậy, hai mắt nhìn nhau, lập tức cảm nhận khí tức kia càng ngày càng khủng bố.

Dưới khí tức khủng bố đang bạo phát, ánh mắt Cô Lang ngưng trọng, dường như phát hiện gì đó, chỉ là không dám khẳng định.

Trong giao thủ ngắn ngủi vừa rồi, song phương cũng đã có chết và tổn thương, so sánh ra dường như người Thái Hoàng thế giới cùng Thượng Thanh thế giới ăn thiệt thòi không ít.

- Khặc khặc, muốn thôn phệ ta, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Bỗng dưng trong động sâu đỏ thẫm có tiếng cười âm hàn như sấm rền vang lên.

Âm thanh quanh quẩn, lọt vào tai mọi người liền sinh ra cảm giác đau đớn.

- Thật sao, ngươi cho rằng ngươi còn ở thời kỳ toàn thịnh sao? Ngươi bây giờ chỉ còn nửa cái mạng, là linh hồn chờ khôi phục, ngươi trốn lâu như vậy, rốt cục nhịn không được xuất hiện sao, đợi ta nuốt ngươi, có ngươi tương trợ, ta sẽ đại công cáo thành, ta muốn nuốt ngươi, ngươi cũng trốn không xong.

Trong hang động màu đỏ có tiếng nói vọng ra, tiếng gầm điếc tai, khi lời nói vang lên, cùng một thời gian khí tức nóng bỏng cũng bạo phát, làn da mọi người bị phỏng, thậm chí còn có hào quang hư không thẩm thấu vào không gian này.

- Thiên Diễm, là Thiên Diễm, khí tức này là của Thiên Diễm.

Vào lúc này, sắc mặt Huyết Ưng lập tức đại biến, kinh ngạc quát lên, thân thể không tự chủ lui ra sau vài bước.

- Khí tức Thiên Diễm, Huyết Ưng, ngươi có thể xác định?

Băng Thiên Lý nghe xong, lập tức hỏi Huyết Ưng, ánh mắt biến hóa, ánh mắt mọi người chấn động kịch liệt, dường như nghĩ đến cái gì đó.

- Chắc có lẽ không có sai, chính là khí tức Thiên Diễm, không sai được.

Ánh mắt Huyết Ưng biến thành ngưng trọng, thậm chí còn sợ hãi.

- Khí tức của Thiên Diễm, tên kia biến mất trong Thương Khung chiến trường thời gian đủ lâu, còn tưởng rằng tên kia đã rời khỏi Thương Khung chiến trường rồi chứ, không nghĩ tới hắn lại ở đây, nếu là như thế, chúng ta sắp có đại phiền toái rồi.

Băng Thiên Lý khuôn mặt căng cứng, trong mắt có không che dấu được thần sắc.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, hắn thấy thần sắc mọi người ngưng trọng, nhíu mày, hỏi Băng Thiên Lý và Huyết Ưng:

- Băng tướng giả, Huyết Ưng, Thiên Diễm là vật gì?

- Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, linh vật trời sinh, nghe nói ban đầu ở trong Thương Khung chiến trường đánh chết vô số Tuyên Cổ Cảnh của Thiên La minh, trong Thượng Thanh thế giới cũng có bốn cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai và một Tuyên Cổ Cảnh cao giai của cổ tộc bị hắn tru sát, sau đó Thiên Diễm biến mất không thấy gì nữa.

Huyết Ưng trả lời Lục Lâm Thiên.

Chương 4077: Biến cố tuyệt đối 2

Băng Thiên Lý sợ hãi, lập tức nói:

- Thiên Huyền Tinh Thần Diễm là tồn tại hung danh hiển hách trong Thương Khung chiến trường, về sau rất nhiều cường giả Thương Khung Minh liên thủ tru sát hắn, nhưng lại không tìm ra tung tích, còn tưởng rằng gia hỏa này biết Thương Khung Minh ý định điên cuồng đuổi giết hắn nên bỏ trốn, không nghĩ tới ở trong Long Dương mật cảnh này lại gặp hắn, lần này có phiền toái rồi...

Ầm ầm.

Sấu trong hang động, khí tức nóng bỏng cuồn cuộn, sát khí khủng bố phóng thích ngập trời.

- Thiên Huyền Tinh Thần Diễm tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong, muốn thôn phệ tất cả sinh cơ của ta đột phá Hóa Hồng Cảnh, ngươi còn chưa đủ tư cách, ta vừa vặn luyện hóa ngươi, mượn nhờ bản thân của ngươi khôi phục đỉnh phong.

- Buồn cười, ngươi dựa vào cái gì, chỉ bằng nửa cái mạng của ngươi sao, chờ ngươi khôi phục linh hồn, ta đã cảm ngộ lâu như thế rồi, lúc này thôn phệ ngươi là ta có thể bước ra một bước cuối cùng.

- Là ngươi thôn phệ ta, hay là ta luyện hóa ngươi, tất cả chưa biết, cho dù ta chỉ còn nửa cái mạng, nhưng ta dù sao cũng là Hóa Hồng Cảnh, nhị nguyên hóa hồng, không phải ngươi có thể làm gì được.

- Cứ thử thì biết, nửa cái mạng nhị nguyên hóa hồng, ở trước mặt ta không có bất kỳ tư cách hung hăng càn quấy, nếu không phải những năm này ta cố ý chờ đợi lĩnh ngộ đầy đủ, bằng không đã sớm động thủ rồi.

- Ngươi đang chờ đợi sao, ta bố trí cấm chế ngươi không thể đột phá, chỉ có thể tử thủ, ngươi đang chờ đợi, ta không phải không...

...

Sâu trong động vang lên từng tiếng thét thảm thiết, tiếng gào thét rất lớn, khí nóng khủng bố và sát khí âm u bạo phát.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, trong hang động không đáy có dung nham chảy ra như suối phun, mang theo hào quang ngôi sao sáng bóng.

XIU....XIU....

Vô số dung nham và ngôi sao bạo phát ra ngoài, lực lượng hủy diệt xuyên thủng không gian, mọi người không thể không dùng toàn lực bảo vệ mình.

Ô ô...

Tiếng kêu thảm thiết vang lên khắp nơi, không ít hơn mười Niết Bàn Cảnh của Lang Linh nhất tộc cùng Phệ Hồn nhất tộc bị dung nham xuyên thủng thân thể, thân thể nhanh chóng hóa thành huyết vụ.

- Ah.

Trong Thái Hoàng thế giới cũng có tiếng kêu thảm thiết truyền ra, còn mấy người tu vị Niết Bàn Cảnh đã bị đánh chết, Nguyên Hạt bảo vệ cũng không kịp.

Trong Thượng Thanh thế giới chỉ có Lục Lâm Thiên tu vị Niết Bàn Cảnh chưa bị đánh chết.

Phần phật.

Sóng nhiệt cuồn cuộn, năng lượng không ngừng hội tụ chung quanh không gian, dung nham vô cùng vô tận từ trong động trào ra ngoài.

Oanh.

Trên không trung hào quang ngôi sao sáng ngời, cực kỳ đẹp mắt, trong đó ẩn chứa khí tức mang theo khí tức hủy diệt chân chính.

Lúc này một hỏa diễm cự nhân thân thể to lớn đi ra khỏi cái động sâu không đáy, thân hình khổng lồ nhìn mọi người như con sâu cái kiến.

- Khó trách Thái Cổ U Minh Viêm có phản ứng, thì ra là linh vật trời sinh thuộc tính hỏa.

Nhìn thấy hỏa diễm cự nhân, Lục Lâm Thiên cảm thấy uy áp giảm nhiều, nhưng trong nội tâm rung động thật lớn, Thiên Huyền Tinh Thần Diễm tỏa ra uy thế vô cùng khổng lồ.

- Đây là Thiên Diễm, không sai, chính là hắn.

Huyết Ưng thì thào rung động, không gian huyết tinh không ngừng kêu xèo xèo dưới nhiệt độ khủng bố của Thiên Huyền Tinh Thần Diễm.

- Xuất hiện đi, trốn không được đâu, ngươi dung hợp ta hay là ta luyện hóa ngươi, vậy đi ra chiến một trận.

Hỏa diễm cự nhân Thiên Diễm khổng lồ nói chuyện, tiếng nói như sấm mang theo nhiệt độ cực cao.

- Qua nhiều năm như vậy, ngươi xông vào nơi sinh ra ta, muốn thôn phệ ta để đột phá, hôm nay ngươi cũng nên trả giá thôi.

Tiếng nói trầm thấp vang lên, hào quang ngôi sao trong hỏa diễm lập tức ngưng tụ thành một thân ảnh.

Thân ảnh này giống con gà, làn da có màu đỏ sẫm khác với Dạ Xoa nhất tộc khác, hắn xuât hiện trên không trung, so sánh với thân ảnh hỏa diễm cự nhân khổng lồ, thân ảnh của hắn quá nhỏ bé.

Nhưng khi mọi người quan sát lại không cho rằng thân ảnh kia nhỏ bé, trên người hắn có sát khí khủng bố chấn động không dưới hỏa diễm cự nhân.

- Cường giả trong tộc không chết, không chết ah.

U Già ngẩng đầu nhìn qua thân ảnh trên cao, gương mặt tươi cười.

- Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, ngươi cho rằng ngươi có thể nuốt ta sao, bản tôn là nhị nguyên Hóa Hồng, không phải ngươi có thể đối phó, qua nhiều năm như vậy ngươi có mưu đồ với bản tôn, hiện tại nên trả giá thật nhiều.

Thân ảnh giữa không trung quát lớn, sát khí tăng vọt.

- Nửa cái mạng nhỏ mà thôi, ta biết rõ ngươi ẩn thân nơi đây cũng chưa chết, chỉ muốn phục hồi sinh cơ như trước mà thôi, nuốt ngươi, ta có thể tiến thêm một bước, nếu ngươi còn ở thời kỳ toàn thịnh, có lẽ ta còn phải nhượng bộ lui binh, nửa cái mạng nhị nguyên Hóa Hồng, ngươi không đủ tư cách kiêu ngạo.

Hỏa diễm cự nhân mở miệng, hoàn toàn khinh thường cao thủ Hóa Hồng Cảnh.

- Hừ.

Thân ảnh màu đỏ hừ lạnh, hắn ngưng kết thủ ấn, phất tay bộc phát sát khí trùng thiên, năng lượng khủng bố va chạm với hỏa diễm cự nhân.

Ầm ầm.

Hỏa diễm cự nhân hoàn toàn không sứt mẻ gì, hắn vẫn đứng đó.

- Ha ha, nửa cái mạng mà thôi, ngươi không đủ sức chống lại ta.

Trong biển lửa khủng bố, hào quang ngôi sao bắn ra ngoài, năng lượng chấn động khủng bố bạo phát ra ngoài, một cột sáng hỏa diễm bắn thẳng vào thân ảnh màu đỏ.

- Thật sao, phá cho ta.

Thân ảnh đỏ thẫm quát lớn, lăng không bộc phát năng lượng thiên địa đáng sợ, trực tiếp chống lại hỏa diễm đáng sợ kia.

- Ngươi không cách nào chống lại, nhất định trở thành đá kê chân giúp ta tiến thêm một bước.

Hỏa diễm cự nhân cười nói vui vẻ.

- Ha ha, ngươi làm sao có thể chống lại ta, giờ phút này ta, đã một chân bước vào Hóa Hồng Cảnh, nuốt ngươi chỉ giúp ta đột phá khâu cuối cùng mà thôi, vì nuốt ngươi ta ẩn nấp nhiều năm như thế, không có nắm chắc tuyệt đối, ta sẽ không có việc rút lui như vậy đâu.

Hỏa diễm cự nhân cười nói.

- Hừ!

Thân ảnh đỏ thẫm hừ lạnh, nói:

- Ngươi cho rằng ngươi có thể nuốt ta sao, nếu lúc trước còn không kém lắm, nhưng bây giờ...

Thân ảnh đỏ thẫm cười lạnh nhìn hỏa diễm cự nhân, nói:

- Nhưng bây giờ, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Vừa dứt lời, thân ảnh đỏ thẫm kết ấn, lập tức sát khí trùng thiên bộc phát ra ngoài, thiên địa cũng trở nên lờ mờ vì sát khí, từ đó có thể thấy được sát khí của hắn khủng khiĕp cỡ nào.

- Dạ Sát Toa Thiên Trận!

Thủ ấn không ngừng ngưng kết, thân ảnh đỏ thẫm quát lớn, trong hư không bao la có vô số năng lượng đen kịt hội tụ lại.

Ầm ầm.

Trên không trung có sát khí khủng bố bộc phát, trận pháp cực lớn hình thành, khí tức chấn động làm người ta run lên.

Khi đại trận hình thành, hỏa diễm cự nhân sắc mặt vui vẻ.

Xoẹt.

Vô số dây xích giống như tấm lụa đen lập tức bao phủ hỏa diễm cự nhân, dây xích vô cùng vô tận không ngừng trói chặt hỏa diễm cự nhân.

Rống.

Hỏa diễm cự nhân nổi giận gầm lên một tiếng giống như thú rống, nương theo tiếng gầm là lửa giận trùng thiên, nhưng nó bị vô số dây xích màu đen trói buộc nên không thể làm gì, chuyện này làm ánh mắt của nó biến thành ngưng trọng.

Chương 4078: Trong biến có biến

Ầm ầm.

Nhiệt độ cao bộc phát, hào quang ngôi sao sáng ngời và dung nham không ngừng ngưng kết bọt khí sau đó nổ tung, hỏa diễm bùng phát dữ dội.

Xoẹt.

Các cường giả không ngừng mang hết thủ đoạn phòng ngự ra sử dụng, phải nhanh chóng xua tan hỏa diễm chung quanh thân thể, không ít người thực lực thấp đã trọng thương hoặc chết ngay lập tức.

Dưới hỏa diễm khủng bố như vậy, mọi người cảm giác linh hồn bị phỏng, làn da dường như sắp bị hòa tan.

Uy năng khủng bố làm cho người ta có cảm giác như con kiến đối mặt con voi, căn bản không cách nào rung chuyển, khó có thể chèo chống khí tức hủy diệt.

Ầm ầm.

Hỏa diễm cự nhân bị trói buộc, hắn liên tục giãy dụa, dùng nhiệt độ khủng bố hóa giải xiềng xích màu đen trói mình.

- Không đúng ah.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên đã sớm dẫn người của mình rút lui ra xa, bảo vệ những người tu vị không đủ, ánh mắt của hắn ngưng trọng nhìn qua hỏa diễm cực nóng chung quanh, Lục Lâm Thiên cảm giác thấy hỏa diễm cự nhân dường như chưa thỏa mãn, hắn có cảm giác không đúng.

Loại cảm giác này, Lục Lâm Thiên khó có thể nhìn trộm, nhưng Thái Cổ U Minh Viêm trong đầu lại mơ hồ cảm giác được.

- Đệ tử trong tộc ta.

Hỏa diễm cự nhân khổng lồ bị nhốt, thân ảnh đỏ thẫm cường giả Dạ Xoa nhất tộc lúc này nhìn qua U Già.

- U Già bái kiến tiền bối trong tộc.

U Già đối mặt với thân ảnh đỏ thẫm này, cho dùy hắn có tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai hậu kỳ tới gần đỉnh phong cũng phải cung kính.

- Không cần đa lễ.

Ánh mắt thân ảnh đỏ thẫm ngưng trọng, nói với U Già:

- Thực lực Thiên Huyền Tinh Thần Diễm quá mạnh mẽ, ta chưa khôi phục sinh cơ, lần này ảnh hưởng quá lớn, đã không có có hi vọng, Dạ Sát Tỏa Thiên Trận này không thể vây khốn tên kia bao lâu, đến lúc đó người ở đây không thể ngăn cản, thời gian không nhiều lắm, ngươi là đệ tử Dạ Xoa nhất tộc, ngươi có bằng lòng đạt được truyền thừa của ta hay không?

- Đạt được truyền thừa?

Nghe vậy, sắc mặt U Già lập tức sững sờ, lập tức mừng như điên, thân là Dạ Xoa nhất tộc, hắn biết rõ Dạ Xoa nhất tộc có thiên phú trời sinh, chỉ cần đạt được truyền thừa, không bao lâu có thể vượt qua cái hào rộng, mãi cho đến khi bằng tu vị của người mình kế thừa mới thôi.

Vừa rồi Thiên Huyền Tinh Thần Diễm nói chuyện hắn cũng nghe được, vị cường giả trong tộc là nhị nguyên Hóa Hồng, tuy hắn đã là Tuyên Cổ Cảnh cao giai, thậm chí là tới gần hậu kỳ, nhưng muốn đạt tới nhị nguyên Hóa Hồng là chuyện chuyện quá khó khăn..

Cho nên giờ phút này nghe được hai chữ truyền thừa, U Già lập tức mừng như điên.

Trái lại, Nguyên Hạt cùng Lục Lâm Thiên, Phá Thổ, Xích Xà nghe xong liền biến sắc.

Đám người Nguyên Hạt, Xích Xà, Hổ Sư giờ phút này bảo trì bản thể chống lại nhiệt độ khủng bố trong không gian, thân là Thú tộc, bản thể mới là vũ khí mạnh nhất của bọn họ, ở trong không gian này, bọn họ tùy thời bảo trì trạng thái mạnh nhất.

- Ta nguyện ý đạt được truyền thừa của tiền bối, đa tạ tiền bối.

U Già cung kính đáp, đây là hồng phúc tề thiên, hắn làm sao không đáp ứng cơ chứ.

- Vậy thì tốt, hiện tại có được truyền thừa của ta, bản tôn có người kế tục, xem như chuyện may mắn.

Thân ảnh đỏ thẫm cười lớn, trên đầu của hắn có một đạo sát khí u ám bay ra, nó hóa thành hào quang bay về phía U Già.

- Đa tạ tiền bối.

U Già nhắm mắt lại, đạp không lơ lửng trong biển lửa, mở rộng hai tay, trên mặt còn bảo trì nụ cười vui vẻ.

Xùy.

Lúc này hào quang kia chui vào trong mi tâm của U Già, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

- Cho rằng cái phá trận pháp này có thể ngăn cản ta hay sao?

Hỏa diễm cự nhân gào thét, sóng lửa khủng bố tới tận cùng, nhiệt độ tăng cao tới mức không gian vặn vẹo, cả không gian bị phá hủy.

Xì xì.

Lúc này vô số dây xích màu đen bị hỏa diễm thiêu đốt, sương mù màu đen bốc lên, càng ngày càng yếu ớt.

Bành bành.

Rốt cục vô số dây xích màu đen nổ tung, hỏa diễm cự nhân giãy giụa thoát khỏi trói buộc, hỏa diễm dung nham trong không gian sôi trào, hỏa diễm bay lên cao như phá hủy tất cả.

Xùy.

Cùng một thời gian, U Già thần sắc vô cùng vui vẻ lúc này mở mắt ra, vẻ mặt vui mừng đã biến thành kinh hãi.

- Không được, không...

Hai mắt U Già biến thành sợ hãi, hắn la lớn, dường như gặp chuyện gì đó rất khủng bố, lập tức vô lực nhắm mắt lần nữa, cuối cùng trong mắt mang theo hối hận và tuyệt vọng cực độ.

Thời điểm U Già nhắm mắt lại lần nữa đã biến thành tử thi.

Hô.

Trong thời gian ngắn, khí tức trên người U Già chấn động lần nữa, khí tức chấn động này giống tinh hỏa liệu nguyên, lập tức bao phủ thiên địa. Chỉ trong thời gian ngắn khí tức này mạnh tới mức tận cùng.

- Xảy ra chuyện gì.

Nhiều người quan sát tình huống, phản ứng vừa rồi của U Già bọn họ đã thấy, cho nên lúc này không hiểu.

Mọi người cũng không biết gì, sợ rằng chỉ có Dạ Xoa nhất tộc U Già mới biết trên người mình xảy ra cái gì..

Xuy xuy.

Cũng không bao lâu, U Già mở mắt lần nữa, hỏa diễm chung quanh thân thể nổ tung sau đó bay ra xa.

Hiện tại khí tức của U Già biến thành cuồng bạo, khí tức này tăng lên nhanh như tia chớp, chỉ qua vài hô hấp đã vượt qua trạng thái đỉnh phong của U Già lúc trước.

Khặc khặc...

U Già cười to đầy quái dị, âm thanh chói tai làm linh hồn đau đớn, khí tức âm sát hóa thành phong bạo.

- Đạt được truyền thừa rồi sao, cuối cùng vẫn rơi vào tay của bọn chúng.

Đôi mắt Nguyên Hạt trầm xuống, thì thầm một câu.

Lục Lâm Thiên nhìn Nguyên Hạt đang chán nản, nói nhỏ:

- Sợ rằng vấn đề còn nghiêm trọng hơn nhiều, U Già gặp phải bi kịch rồi. Nhưng với chúng ta hậu quả còn thảm hại hơn.

- Thủ đoạn thật lợi hại, ngay cả tộc nhân cũng ra tay, ngươi không truyền thừa, ngươi đang đoạt xá.

Hỏa diễm cự nhân nhìn U Già, ánh mắt cực kỳ nóng bỏng.

- Khặc khặc, không sai, ta không phải truyền thừa, ta là đoạt xá, sao ta lại truyền thừa cho hắn chứ?

‘ U Già ’ cười lạnh không ngớt, giờ phút này hắn đã sớm không phải U Già lúc trước, chỉ là U Già bị đoạt xá mà thôi.

- Đoạt xá, thì ra ta đoán đúng.

Lục Lâm Thiên ngưng trọng, tất cả suy đoán của hắn đã được chứng thực.

Hỏa diễm cự nhân biến sắc, nói:

- Chẳng lẽ ngươi cho rằng ngươi đoạt xá là có thể đối phó ta sao, sau khi ngươi đoạt xá đã có thật thể, thực lực tăng nhiều. Nhưng mà ngươi đừng quên, tên kia mới có tu vị Tuyên Cổ Cảnh hậu kỳ mà thôi, nếu ngươi đoạt xá Hóa Hồng Cảnh sơ giai, sợ rằng còn có thể áp chế ta, thế nhưng mà Tuyên Cổ Cảnh cao giai, thực lực của ngươi hiện tại chỉ tương đương nửa nguyên Hóa Hồng mà thôi, căn bản không cách nào làm gì được ta.

- Ngươi nói đúng, ta đoạt xá một Tuyên Cổ Cảnh cao giai, thực lực nhiều nhất chỉ có thể thúc dục tới nửa bước Hóa Hồng mà thôi, nhưng mà...

U Già bị đoạt xá cười lạnh, nhìn hỏa diễm cự nhân cười nói:

- Nhưng ngươi đừng quên, Dạ Xoa nhất tộc ta có thiên phú thủ đoạn, đoạt xá tiểu tử kia không phải mục đích, ta chỉ muốn khắc chế nội thế giới trong thân thể mình mà thôi, linh hồn và sinh cơ của ta không thể tiến vào nội thế giới của ngươi, đến lúc đó tiêu hao quá nhiều, ta không cách nào áp chế ngươi, nhưng mà hiện tại, ta có thân thể, ta có thể thuận lợi tiến vào nội thế giới của ngươi.

Chương 4079: Đại chiến đoạt xá

U Già cười lạnh không ngớt, nói:

- Mục đích chính thức của ta là dùng thân thể hắn tiến vào nội thế giới của ngươi, sau đó dùng thiên phú Dạ Xoa nhất tộc đoạt xá ngươi. Dạ Xoa nhất tộc ta có thể đoạt xá tất cả sinh linh, ngươi là linh vật trời sinh tuy có khó khăn, nhưng mà cũng có thể đoạt xá, hiện tại tới phiên ngươi không có tư cách đấu với ta.

Vừa dứt lời, đột nhiên thân ảnh của ‘ U Già ’ lao thẳng về phía hỏa diễm cự nhân..

- Hừ, đoạt xá ta, ngươi không đủ tư cách.

Hỏa diễm cự nhân hét lớn, cánh tay cực lớn hành động, lập tức đánh thẳng vào U Già.

- Phá.

Lúc này thực lực U Già tăng nhiều, phất tay đánh ra vô số sát khí, vô số hào quang mang theo dung nham nóng bỏng đánh tới, nhưng không thể làm gì U Già.

Loại va chạm năng lượng này làm hư không rung động, hỏa diễm rơi vãi các nơi rực rỡ như pháo hóa, nhưng không ai ngờ nó lại mang theo lực lượng hủy diệt to lớn.

- Mạnh thật, tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai căn bản không thể chống lại.

- Tuyên Cổ Cảnh sơ giai bị lan trúng không chết cũng trọng thương.

- Thiên Huyền Tinh Thần Diễm và Dạ Xoa nhất tộc Hóa Hồng Cảnh kia quá khủng khiếp.

Những người còn sống sót ở đây vô cùng sợ hãi nghị luận với nhau.

U Già nhanh chóng nhân thời cơ lao tới gần hỏa diễm cự nhân.

- Cút ngay.

Hỏa viêm cự nhân hét lớn một tiếng, thân thể khổng lồ co lại, hóa thành một viên hỏa cầu lớn vài trăm trượng, ánh sao không ngừng bao quanh hỏa cầu.

- Ngươi không ngăn cản ta đâu.

Đối mặt nhiệt độ khủng bố, U Già đi tới trước hỏa cầu khổng lồ kia, âm sát khí bao phủ toàn thân, khí tức nóng bỏng từ mi tâm tuôn ra ngoài giống như mặt trời mọc, mang theo nhiệt độ cực cao chạm vao hỏa cầu.

- Hỏa thuộc tính áo nghĩa bổn nguyên.

Trong hỏa cầu kia có tiếng hỏa diễm cự nhân truyền ra.

- Khặc khặc, thiêu đốt hỏa thuộc tính áo nghĩa bổn nguyên chi lực, ngươi không thể ngăn cản ta, đến lúc đó ta trở thành ngươi, có Thiên Huyền Tinh Thần Diễm chi thân, ta muốn hỏa thuộc tính áo nghĩa bổn nguyên cũng không khó gì, rất đáng giá.

U Giả cười lạnh, nhiệt độ khủng bố bộc phát, hỏa diễm tinh thần kích động bắn ra các hướng.

Xẹt!

Động tác của hắn cực kỳ huyền ảo, những quang cầu bắn tới có tác dụng ăn mòn rất mạnh.

U Già cười lạnh hét lớn, hắn đẩy quang cầu tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Tất cả mọi người chấn động, lập tức nhìn nhau, bởi vì quang cầu nhanh chóng ăn mòn hư không trước mặt bọn họ, tất cả mọi người hít khí lạnh, không khó nhận ra Thiên Huyền Tinh Thần Diễm đang giao phong với cường giả Dạ Xoa nhất tộc cường giả vừa đoạt xá, bọn họ chỉ là pháo hôi mà thôi.

- Đoàn trưởng, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?

Ánh mắt Phong Hỏa chấn đông, vô cùng sợ hãi.

- Thiên Huyền Tinh Thần Diễm ah.

Lục Lâm Thiên thì thào, hắn nhìn qua hỏa cầu thật lớn trên cao, nội tâm vô cùng lo lắng.

- Lục phó thống lĩnh, chúng ta nên đi ra ngoài mới được, ở lại phiền toái càng lớn.

Nguyên Hạt vẫn bảo trì bản thể của mình, ánh mắt ngưng trọng, mặc kệ là Thiên Huyền Tinh Thần Diễm hay là Dạ Xoa nhất tộc chiến thắng, sợ rằng sau cùng bọn họ cũng có phiến phức.

- Nguyên Hạt, ngươi còn muốn rời khỏi sao, đã đến rồi thì cũng đừng có đi nữa.

Lúc Nguyên Hạt dứt lời, Ma Lang quát lớn, hắn lập tức lao tới ngăn cản Nguyên Hạt.

Đối với đám người Ma Lang mà nói, bất kể là Thiên Huyền Tinh Thần Diễm hay là cường giả Dạ Xoa nhất tộc đoạt xá chiến thắng, cường giả Thiên La minh cuối cùng đều được lợi, đây là cơ hội tốt nhất đánh chết đám người Nguyên Hạt.

- Lục Lâm Thiên, ngươi cũng không đi được, hôm nay là ngày chết của các ngươi.

Âm Hồn không thèm che dấu sát ý với Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng không nhìn lên người Âm Hồn, hắn đang suy nghĩ.

Thái Cổ U Minh Viêm, linh vật trời sinh trên Linh Võ đại lục, có thể thôn phệ tất cả năng lượng để đột phá.

Thiên Huyền Tinh Thần Diễm trước mắt là linh vật trời sinh thuộc tính hỏa, thậm chí còn mạnh hơn Xích Linh Liệt Hỏa rất nhiều, lúc này đã một chân bước vào Hóa Hồng Cảnh, Thái Cổ U Minh Viêm cảm giác được, nếu có thể thôn phệ Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, sợ rằng đến lúc đó sẽ đột phá Hóa Hồng Cảnh.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên cũng rất rõ ràng, Thiên Huyền Tinh Thần Diễm cũng không dễ luyện hóa như vậy, huống chi còn có cường giả Dạ Xoa nhất tộc ở đây, Thái Cổ U Minh Viêm muốn lấy một địch hai, hậu quả đáng lo.

Gặp bảo vật nhưng không dám tùy tiện lên tiếng, rời khỏi thì mất cơ hội tốt, chuyện này làm Lục Lâm Thiên cực kỳ mâu thuẫn.

- Đoàn trưởng.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên ngẩn người, Phong Hỏa nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn qua không trung, lại đảo qua đám người Âm Hồn và Ma Lang, lúc này nói với Nguyên Hạt:

- Sợ là chúng ta bây giờ không thể đi ra, nơi này là không gian do cường giả Dạ Xoa nhất tộc bố trí giam cầm Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, chúng ta muốn ra ngoài quá khó khăn.

- A...

Nguyên Hạt ngưng trọng, hắn cảm giác được không gian dị thường, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Xem ra các ngươi chết chắc rồi.

Ma Lang nhìn qua không trung, dường như cũng phát giác không gian dị thường, nhưng lại cũng không có quá nhiều lo lắng, mặc kệ lúc đó là Thiên Huyền Tinh Thần Diễm hay là Dạ Xoa nhất tộc chiến thắng, đều là minh hữu của bọn họ, là người Thiên La minh.

Âm Hồn nhìn qua đám người Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi chết chắc rồi, thiên đường có lối ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi lại vào, đây là thời điểm ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong.

- Hừ, muốn đối phó chúng ta, các ngươi còn chưa đủ tư cách.

Nguyên Hạt trừng đám người Ma Lang, Âm Hồn.

- Ngao.

Ma Lang tru lên, Lang Linh chân thân hung tàn, cười lạnh nói:

- Vậy thử xem, quên nói cho các ngươi biết một chuyện, hai ngàn vạn đại quân của các ngươi cũng đã là cá trong chậu, hai ngàn vạn linh hồn đối với tộc nhân chúng ta là đại bổ vật.

- Hiện tại có thể bắt đầu hành động, không biết Âu Dương Tiển một người có thể đối phó ba Tuyên Cổ Cảnh cao giai hay không?

Âm Hồn dứt lời, lập tức bóp nát ngọc giản năng lượng trong tay.

- Không xong, đại quân gặp nguy hiểm, Âu Dương Tiển cũng gặp nguy hiểm.

Nguyên Hạt nghe xong, đôi mắt biến hóa.

- Không ổn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, ngưng trọng là không nghĩ tới Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc lúc này an bài nhiều cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai như thế, ba Tuyên Cổ Cảnh cao giai, Âu Dương Tiển sợ rằng chạy trốn cũng là hy vọng xa vời, huống chi còn có hai ngàn vạn đại quân.

...

Rầm rầm rầm.

Ngay lúc này hai thân ảnh khổng lồ va chạm với nhau, năng lượng sôi trào, năng lượng nổ tung.

- Ma Lang, ta thu thập Lục Lâm Thiên xong, lại đi giúp ngươi đánh chết Nguyên Hạt.

Âm Hồn quát lên chói tai, ánh mắt âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt dữ tợn, khí tức bén nhọn.

- Thật náo nhiệt!

Lúc này trong hỏa cầu có tiếng nói truyền ra, khí tức nóng bỏng ngập trời vang lên trong hư không, hỏa diễm lập tức quét qua không gian lần nữa..

Hô.

Cả không gian bị hỏa diễm bao phủ, nhiệt độ khủng bố lại xuất hiện.

Chương 4080: Âm hiểm độc ác

- Đây là thân thể linh vật trời sinh sao, quả nhiên cường đại, có thân thể Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, muốn khôi phục thực lực lúc ban đầu dễ như trở bàn tay, còn có thể quét ngang cùng cảnh giới.

Hỏa cầu bộc phát hào quang dữ dội, lập tức hóa thành một thân thể hỏa diễm cự nhân, thân thể biến thành bộ dáng lão giả đỏ thẫm Dạ Xoa nhất tộc, đầu gà thân người, khuôn mặt khủng bố, khí tức ngập trời.

- Thiên Diễm bị đoạt xá, cường giả Dạ Xoa nhất tộc chiến thắng!

Ma Lang cùng Nguyên Hạt giao thủ với nhau dừng lại lần thứ hai, tất cả mọi người sợ hãi.

- Không ngờ là Dạ Xoa nhất tộc chiến thắng!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động.

- Chúc mừng đại nhân đoạt xá linh vật trời sinh khôi phục, chúc mừng.

Ma Lang, Âm Hồn rung động, hưng phấn kích động hô to.

- Không khách khí, chúng ta đều là minh hữu Thiên La minh.

Hỏa diễm cự nhân Dạ Xoa nhất tộc nói nhỏ, ánh mắt đảo qua người chung quanh, lại nhìn đám nười Lục Lâm Thiên giống như chúng sinh tầm thường.

- Đại nhân, đây đều là người Thương Khung Minh, kính xin tiền bối xuất thủ tương trợ giải quyết bọn chúng, lập đại công cho ta Thiên La minh.

Ma Lang cười lạnh nhìn Nguyên Hạt, công lao đánh chết Tuyên Cổ Cảnh cao giai không nhỏ.

- Đương nhiên, vậy chết đi.

Hỏa diễm cự nhân quát một tiếng, hỏa cầu ngưng tụ trong lòng bàn tay hỏa diễm cự nhân ném về phía Nguyên Hạt.

- Nguyên Hạt, ngươi đi chết đi, gào...

Ma Lang vừa quát lớn, ánh măt cười lạnh nhìn Nguyên Hạt, lúc này cường giả Dạ Xoa nhất tộc ra tay, Nguyên Hạt đã chết chắc.

- Không tốt.

Đôi mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, ánh sáng màu xanh da trời mơ hồ truyền ra..

- Đi chết đi.

Hỏa diễm cự nhân hét lớn một tiếng, hỏa cầu bay ra ngoài.

- Khặc khặc.

Ma Lang, Âm Hồn cười lạnh, chờ Nguyên Hạt vô cùng thê thảm.

Bỗng dưng hỏa cầu không đánh vào người Nguyên Hạt, nó bay đến trước người Ma Lang.

Không sai, tất cả mọi người không có nhìn lầm, chính là oanh kích Ma Lang.

- Đại nhân...

Sắc mặt Ma Lang đại biến, đồng tử co rút dữ dội, quang cầu khổng lồ oanh kích vào chân thân Lang Linh, đến thời điểm này hắn muốn tránh cũng không lịp, tất cả vượt qua hắn dự kiến, đây là điểm hắn khó hiểu.

Bang bang.

Hỏa cầu khủng bố đánh lên người Ma Lang Lang Linh, năng lượng khổng lồ oanh kích lên Lang Linh chân thân của Ma Lang, tiếng nổ vang như lôi đình vang lên, đột nhiên chấn nổ cả không gian này.

- Cái này...

Một màn này làm mọi người nghẹn họng nhìn trân trối, đều nghi hoặc khó hiểu.

- Đi chết đi!

Ma Lang ngây ngốc khôi phục tinh thần lại, toàn thân bị hỏa diễm bao phủ hoàn toàn, ánh mắt đã hoảng sợ, hắn lớn tiếng hét:

- Đại nhân, chúng ta đều là người Thiên La minh ah, vì sao ngươi giết ta?

- Con sói ngu xuẩn, Thiên Huyền Tinh Thần Diễm muốn diệt ta, ta lại đoạt xá Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, chúng ta không phải cùng là người Thiên La minh sao, những chuyện này vốn không dễ phân biệt như vậy, tất cả minh hữu khi đối diện với lợi ích thực tế lại không là gì cả, trong ba ngàn đại thế giới mọi người đều biết. Nhưng mà mọi người đều biết không có nghĩa là không làm, không có nghĩa là nói trên mặt bàn, cho nên lưu các ngươi không được.

Hỏa diễm cự nhân quát lớn.

- Đại nhân, những chuyện này ta không thấy, ta không biết gì đó, ta sẽ không nói ah, đại nhân tha mạng.

Ma Lang gào khóc thảm thiết, hắn giãy dụa thế nào cũng không thể thoát được.

- Thật sự là ngu dốt, ta không thể thả các ngươi, ta vừa mới đoạt xá Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, tiêu hao rất nhiều, đang muốn dựa vào các ngươi khôi phục, cũng muốn dựa vào các ngươi giúp ta khôi phục thực lực đỉnh phong, cho nên, các ngươi hôm nay đều phải chết, một tên cũng trốn không thoát.

Hỏa diễm cự nhân quát lớn, nhanh chóng thôn phệ Ma Lang.

Xoẹt.

Thân thể Ma Lang nhanh chóng bị hỏa diễm cự nhân nuốt vào bụng, hắn đã trọng thương không còn sức phản kháng.

Đám người trên không trung nuốt nước bọt, người của Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc còn lại biến sắc, trong mắt đầy ngạc nhiên, đây là cường giả Dạ Xoa nhất tộc, tính cả tộc nhân cũng đoạt xá, Ma Lang cũng bị đánh chết, đối với bọn họ càng không thể tha.

- Thật ác độc.

Lục Lâm Thiên chấn động, cường giả Dạ Xoa nhất tộc Hóa Hồng Cảnh đúng là tâm ngoan thủ lạt, cũng quỷ kế đa đoan, vô cùng độc ác, đồng tộc cũng không tha, đối với những người khác càng có thể nghĩ.

Âm Hồn biến sắc, sắc mặt vô cùng sợ hãi, Ma Lang kết cục như vậy, hắn cũng hiểu kết cục của mình.

- Nguyên Hạt, Lục Lâm Thiên, chúng ta liên thủ, bằng không không kẻ nào còn sống ra khỏi đây, Dạ Xoa đoạt xá Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, lúc này tiêu hao khổng lồ, cần thôn phệ chúng ta khôi phục, thời điểm này thực lực cũng khó có thể khôi phục đến lúc mạnh nhất, mọi người chúng ta liên thủ một trận, có lẽ còn có hi vọng thoát ra ngoài.

Trong nháy mắt, Âm Hồn lập tức nhìn Nguyên Hạt bản thể và Lục Lâm Thiên, trong lúc sống chết trước mắt, lập trường đối địch gì đó đều bị ném qua một bên.

- Tốt, liên thủ chống lại.

Nguyên Hạt trực tiếp đồng ý, Ma Lang đều bị đánh chết, tộc nhân cũng không tha, Nguyên Hạt rất rõ ràng cường giả Dạ Xoa nhất tộc sẽ không tha bọn họ.

- Không có kẻ thù vĩnh viễn, chỉ có lợi ích vĩnh viễn.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, không ngờ đám người Phệ Hồn nhất tộc vừa rồi còn muốn chính mình muốn sống không được muốn chết không xong, bây giờ còn phải liên thủ với mình, bị ém không có đường đi.

- Khặc khặc, liên thủ, chỉ bằng vào hai Tuyên Cổ Cảnh cao giai các ngươi sao?

Hỏa diễm cự nhân cười lạnh, khinh thường nói:

- Thực lực các ngươi khi ta toàn thịnh không chịu nổi một kích, nhưng mà dùng Thiên Huyền Tinh Thần Diễm thôn phệ các ngươi, tuy các ngươi rất yếu, không cách nào giúp ta khôi phục đến đỉnh phong, nhưng cũng không tệ, chờ ta sau khi ra ngoài, có thân thể Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, ta có thể mau chóng khôi phục, về sau còn có độ phá, khặc khặc...

- Tất cả người tu vị Niết Bàn Cảnh nghe kỹ, thực lực các ngươi chưa đủ, đi vào đi, ta tận lực che chở các ngươi.

Lục Lâm Thiên nhìn qua người hai đại thế giới phía sau, Hổ chưởng ném Tử Lôi Huyền Đỉnh ra ngoài.

Quân đoàn Lục Linh còn một Niết Bàn Cảnh không chần chờ, lập tức đi vào Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Các Niết Bàn Cảnh khác nhìn đoàn trưởng và phó đoàn trưởng của mình, đối với bọn họ mà nói, bọn họ đã sớm không thể ngăn cản sức nóng ở đây, không có đoàn trưởng và phó đoàn trưởng cho phép, bọn họ không thể rời đi.

Đám người Hổ Sư, Huyết Ưng nhìn Tử Lôi Huyền Đỉnh của Lục Lâm Thiên đều có chút ngạc nhiên, lập tức nhìn mấy người tu vị Niết Bàn Cảnh gật đầu, còn có vài chục Niết Bàn Cảnh cảm kích nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức tiến vào Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Âm Hồn nhìn thấy cảnh tượng này, đôi mắt âm hàn chấn động, không biết nói gì mới tốt.

- Là bảo vật không gian sao, đồ vật không tệ, đợi tí nữa ta sẽ xem xét.

Hỏa diễm cự nhân nhìn Tử Lôi Huyền Đỉnh của Lục Lâm Thiên, sau đó cười nói như vật của mình.

- Chỉ sợ ngươi lấy không được.

Chương 4081: Liên thủ kịch chiến

Lục Lâm Thiên thu hồi Tử Lôi Huyền Đỉnh vào trong cơ thể, hỏa diễm cự nhân quá kiêu ngạo, cho dù đoạt xá Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, lúc chưa khôi phục thực lực đỉnh phong, Lục Lâm Thiên rất rõ ràng cấp độ của kẻ địch bây giờ không đáng sợ, ít nhất mình rời khỏi không có vấn đề.

- Tiểu tử, lá gan cũng không phải nhỏ, cũng không biết thực lực thế nào, trước dối phó ngươi đi.

Hỏa diễm cự nhân quát lớn.

- Lục phó thống lĩnh coi chừng, Âm Hồn, nhanh đồng loạt ra tay.

Nguyên Hạt hét lớn một tiếng, lập tức bắn ra tia sáng thật lớn vào hỏa diễm cự nhân.

- Thú tộc Tuyên Cổ Cảnh cao giai, thực lực cũng không tệ, nhưng còn chưa đủ.

Hỏa viêm cự nhân buông tha Lục Lâm Thiên, hắn đánh ra một quyền cực nhanh vào bản thể Nguyên Hạt khổng lồ.

- Quy Nguyên Linh Hạt Tráo!

Nguyên Hạt hét lớn một tiếng, một đạo hào quang màu đỏ bao phủ toàn thân của hắn.

- Đúng là không kém, trong Tuyên Cổ Cảnh cao giai rất mạnh, đáng tiếc còn chưa đủ.

Hỏa diễm cự nhân khinh thường, nắm đấm đánh thẳng vào đuôi của Nguyên Hạt không chậm chút nào.

Bành.

Thân thể Nguyên Hạt run lên, đang muốn tránh thoát, một quyền này đánh vỡ hỏa tráo.

PHỤT.

Nguyên Hạt bị đánh bay, miệng phun máu tươi, cái đuôi cũng bị đánh nát, huyết vụ đầy trời.

Rầm rầm rầm.

Cùng một thời gian, Âm Hồn và Lang Linh nhất tộc công kích tới, năng lượng mênh mông bạo phát ra ngoài.

- Đều đi chết đi.

Hỏa viêm cự nhân hét lớn, sát khí ngập trời bạo phát ra ngoài, vô số cột sáng hỏa diễm bao phủ đám Âm Hồn.

Lục Lâm Thiên là người đầu tiên bay tới bên cạnh Nguyên Hạt, mắt hổ của hắn đầy dữ tợn.

Lục Lâm Thiên không nghĩ tới hỏa diễm cự nhân lại mạnh như thế, Nguyên Hạt không thể chống lại một hai chiêu đã bị thương quá nặng.

Ầm ầm.

Tiếng nổ trầm đυ.c vang lên thật lớn.

- Ah.

PHỤT.

Trong khoảng thời gian ngắn vô số tiếng kêu thảm thiết vang lên, đám Niết Bàn Cảnh của Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc bị dư âm ảnh hưởng phá hủy, Tuyên Cổ Cảnh sơ giai và đám người Phong Hỏa phun máu tươi, không cách nào chống lại.

Băng Thiên Lý, Cát Bạch Mị, Hổ Sư, Huyết Ưng bị đẩy lùi ra phía sau.

Xoẹt...

Thân thể Âm Hồn bị đẩy lui, sắc mặt cực kỳ khó coi.

- Tới đây, dùng các ngươi khôi phục thực lực của ta. Một người cũng đừng mong thoát!

Hỏa diễm cự nhân phát tay bắt hai tên Tuyên Cổ Cảnh Phệ Hồn nhất tộc sau đó bóp nát, cuối cùng trực tiếp nuốt vào trong bụng..

- Lục phó thống lĩnh, chúng ta có phiền toái, Dạ Xoa nhất tộc có tu vị nửa nguyên Hóa Hồng, loại thực lực này quá mạnh mẽ, chúng ta không thể chống lại.

Nguyên Hạt lúc này thương tích chồng chất, khí tức hỗn loạn, đôi mắt đầy sợ hãi.

- Khí tức này...

Lục Lâm Thiên nhìn hỏa diễm cự nhân khổng lồ, nghe Nguyên Hạt nói thì suy nghĩ, tu vị nửa nguyên Hóa Hồng, hẳn là tương đương bước một chân vào Hóa Hồng Cảnh, loại thực lực này rất khủng bố, tăng thêm lúc này có thân thể Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, thực lực càng đáng sợ.

- Nguyên Hạt, Lục Lâm Thiên, các ngươi mau ra tay, lúc này không dùng toàn lực là chết chắc.

Nhìn thấy người Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc bị cắn nuốt, hai mắt Âm Hồn mang theo tức giận và sợ hãi, nhưng mà giờ phút này ánh mắt sợ hãi lại nhiều hơn..

- Lục phó thống, chúng ta chỉ có thể liều mạng.

Nguyên Hạt quát, lúc này chỉ có thể liều mạng..

- Coi chừng một ít, toàn lực ra tay một lần.

Lục Lâm Thiên dứt lời, trên hổ trảo cầm Huyết Lục, tiếng đao ngâm kinh tâm động phách, chấn nhiếp tâm thần người chung quanh.

- Toàn lực ra tay, bằng không đều chết chắc.

Âm Hồn hét lớn một tiếng, hắn dốc sức liều mạng thi triển tuyệt kỹ cứu mạng của mình, khí tức âm hàn bạo phát làm nhiệt độ chung quanh giảm xuống một chút.

- Đi.

Nguyên Hạt hét lớn, trong miệng bắn ra một tia sáng mang theo khí tức linh hồn.

Xoẹt.

Những người khác cũng bộc phát át chủ bài giữ mạng của bản thân.

- Nhiều người cũng vô dụng, đây là không gian của ta, các ngươi không làm được gì đâu.

Hỏa diễm cự nhân gào thét, tinh thần viêm hỏa cuồn cuộn, nhiệt độ cực nóng biến thành bức tường lửa khổng lồ, lập tức ngăn cản các công kích đánh tới.

Vào lúc tất cả năng lượng bạo phát ra, chỉ trong nháy mắt bị phá hủy không ít, khí tức năng lượng khủng bố quét qua các nơi, khí tức đủ hủy diệt tất cả.

Dưới khí tức hủy diệt này, tất cả dễ như trở bàn tay, Phong Hỏa và Tuyên Cổ Cảnh sơ giai bị đẩy lui đầu tiên, Băng Thiên Lý, Cô Lang, Cát Bạch Mị, Xích Xà, Huyết Ưng, Hổ Sư, Đông Quan Trạch cũng bị đánh bay, miệng phun máu tươi, máu tươi bị nhiệt độ cao thiêu đốt thành hơi.

Bành bành.

Hai thân ảnh cực lớn của Nguyên Hạt cùng Âm Hồn bay đi, miệng phun máu tươi, hoàn toàn không thể làm gì.

- Hừ, xem các ngươi còn bao nhiêu khí lực chống lại ta.

Hỏa diễm cự nhân ổn định thân thể, trong mắt mang theo lửa giận, hắn lao thẳng về phía Lang Linh nhất tộc Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, lập tức thôn phệ người này bổ sung tiêu hao của mình.

Xoẹt!

Một cơn sóng lửa đột nhiên bay về phía Huyết Ưng, năng lượng khủng bố quét ngang hư không, không gian bị phá hủy tầng tầng.

Huyết Ưng sợ hãi, liên tục trọng thương hai lần, lúc này không còn khí lực, khí tức uể oải. Nguyên Hạt càng không chống nổi.

- Không xong.

Tốc độ cột sáng quá nhanh, không ai có thể cứu người khác.

Xùy.

Nhưng lúc này thân ảnh cầm đao xuất hiện trước mặt mọi người, lực lượng nhu hòa đẩy mọi người ra, lập tức khí tức băng hàn thấu xương bao phủ các hướng.

- Ngũ Hành Huyết Đao Quyết, Hàn Băng Hồn Đao!

Trong thời gian ngắn, Huyết Lục trong tay Lục Lâm Thiên xẹt qua, lực lượng hàn băng lan tỏa ra các nơi, năng lượng quỷ dị bổ thẳng vào viêm hỏa.

Nơi đao này đi qua, khí tức nơi đó bị đóng băng.

Xoẹt!

Một đao hàn băng này nhanh chóng đóng băng cột sáng hỏa diễm đang đánh tới, sau đó cột sáng này nhanh chóng tan nát thành vụn băng nhỏ.

Đạp đạp!

Lực lượng phản chấn làm thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên bị đẩy lui, toàn thân đầy máu.

- Ồ, đao kỹ không tệ!

Hỏa diễm cự nhân khổng lồ nghi hoặc, một đao vừa rồi ngưng tụ rất nhiều áo nghĩa, còn có khí tức hàn băng áp chế Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, cảm giác này làm hắn ngạc nhiên..

- Đa tạ Lục phó thống lĩnh.

Huyết Ưng được đẩy lui, ngẩng đầu cảm kích Lục Lâm Thiên không thôi, nếu không được Lục Lâm Thiên cứu, hiện tại hắn đã chết rồi.

- Cẩn thận một chút, ta là phó thống lĩnh của các ngươi, có trách nhiệm bảo trụ các ngươi.

Lục Lâm Thiên lau vết máu trên miệng, từ từ nói ra.

Lúc này mọi người không nói gì, vì thời gian và hoàn cảnh không cho phép biểu lộ tình cảm, hỏa diễm cự nhân hơi đình trệ sau đó lập tức công kích ngay lập tức.

- Lục phó thống coi chừng, Âm Hồn, toàn lực ra tay đi.

Nguyên Hạt hét lớn một tiếng, vết thương chồng chất cố gắng công kích hỏa diễm cự nhân.

- Phệ Hồn Ấn!

Âm Hồn hét lớn, ngưng tụ một thủ ấn khủng khiếp, âm thanh quỷ khóc thần gào vang vọng, sau lưng hắn còn có cường giả Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc toàn lực ra tay với hỏa diễm cự nhân.

Ầm ầm.

Lúc này hỏa diễm cự nhân không quan tâm những công kích đánh tới, bởi vì những công kích kia quá yếu, hắn nhanh chóng tiêu diệt người của Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc bổ sung tiêu hao của bản thân.

Chương 4082: Sức cùng lực kiệt

- Ah...

Rất nhiều Tuyên Cổ Cảnh của Lang Linh nhất tộc cùng Phệ Hồn nhất tộc bị hỏa diễm cự nhân thôn phệ, tiếng kêu thảm thiết bao phủ nơi đây.

Nguyên Hạt và Âm Hồn bị đẩy lùi, Nguyên Hạt phun ra ba ngụm máu tươi, thần thái uể oải.

Âm Hồn kết cục không tốt hơn Nguyên Hạt bao nhiêu, bộ dáng thê thảm, ánh mắt sợ hãi..

- Tuyên Cổ Cảnh cao giai, năng lượng yêu cầu mạnh hơn, nguyên lực của các ngươi có tác dụng rất lớn với ta.

Hỏa diễm cự nhân xuất một quyền về phía Nguyên Hạt.

Lục Lâm Thiên lại hành động, hắn cầm Huyết Lục ngưng tụ hào quang năm màu trên thân đao.

Ngao.

Huyết Lục hành động, long ngâm vang vọng, năm loại thuộc tính và áo nghĩa sôi trào, chúng dung hợp vào thân đao chờ phát động.

- Duệ kim, quỷ mộc, hàn băng, nộ hỏa, hậu thổ, ngũ hành tương dung, âm dương phối hợp, Âm Dương Phách Đao Quyết!

Lục Lâm Thiên quát lớn, lúc này đồ án đen trắng thái cực nhanh chóng xuất hiện dưới một đao này, lực lượng khủng bố bộc phát.

- Một đao thật mạnh!

Huyết Ưng, Nguyên Hạt... Rung động rất mạnh, một đao kinh khủng này quá mức rung động, không ngờ nó dẫn động thiên uy.

Ngay cả hỏa diễm cự nhân cũng phải ghé mắt nhìn, tâm thần chấn động.

Tất cả chỉ diễn ra trong nháy mắt, trong hào quang sáng chói lóe lên, thiên uy khôn cùng trấn áp mọi thứ, đao này chém thẳng vào một quyền mà hỏa diễm cự nhân tấn công Nguyên Hạt.

Xoẹt.

Hào quang đen trắng bắn ra ngoài, hào quang chói mắt tỏa ra các hướng, lực lượng khủng bố giằng co nhau trong nháy mắt, lực lượng hủy diệt đảo qua, cánh tay hỏa diễm cự nhân rạn nứt, đao quang cắt qua một quyền này, quyền này cũng đổi hướng nện thẳng vào thân thể Lục Lâm Thiên.

Rống.

Hỏa viêm cự nhân cụt tay, thân hình lảo đảo lui ra xa, hắn nổi giận gầm lên một tiếng, dường cũng bị thừa nhận không ít ảnh hưởng.

Nhưng trong ánh mắt ngạc nhiên của nhiều người, hỏa diễm cự nhân ngưng tụ lại cánh tay giống như đúc, một đao của Lục Lâm Thiên không ảnh hưởng quá lớn tới hắn..

PHỤT.

Lục Lâm Thiên bị trúng một quyền rất nặng, miệng phun máu tươi.

Lục Lâm Thiên vốn chiến với Âm Hồn một trận, hắn tiêu hao hơn phân nửa, thi triển thủ đoạn công kích tiêu hao rất nhanh, thủ đoạn vừa dùng cũng tiêu hao rất lớn.

Lúc này đã sức cùng lực kiệt, Lục Lâm Thiên tăng thêm thương thế, tình huống không ổn, nguy cơ trước mặt.

- Một đao thật mạnh, lúc chiến đấu với Lục Linh hắn vẫn chưa dùng qua.

Huyết Ưng, Nguyên Hạt rất rung động, một đao vừa rồi quá rung động, không ngờ có thể dẫn động thiên uy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, sau khi đến Thương Khung chiến trường, hắn vẫn không quá mức vận dụng âm dương áo nghĩa, tránh mang tới phiền toái cho mình, đây là lúc trước khi rời khỏi thiên giới mật địa, Kỳ lão và lão giả thần bí nhắc nhở, vừa rồi vận dụng Âm Dương Phách Đao Quyết, không nghĩ tới không làm đối phương bị thương quá nhiều.

Hỏa diễm cự nhân thừa cơ hội không có ai cả trở lập tức bắt thêm nhiều cường giả Tuyên Cổ Cảnh thôn phệ.

- Ah...

Không ít Tuyên Cổ Cảnh sơ giai và trung giai của Lang Linh nhất tộc cùng Phệ Hồn nhất tộc bị bắt đi, bị hỏa diễm cự nhân thôn phệ..

Âm Hồn lui nhanh, bản thân hắn đã khó bảo toàn, những người khác chết sống hắn không quan tâm.

Trong khoảng thời gian ngắn, chỉ trong mấy hô hấp, trừ Âm Hồn ra, tất cả Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc đều bị hỏa diễm cự nhân thôn phệ.

Huyết Ưng, Xích Xà, Hổ Sư, Cát Bạch Mị, Phong Hỏa, Băng Thiên Lý sợ hãi sắc mặt tái nhợt, yết hầu rung động, vô cùng sợ hãi kết cục của mình..

Lục Lâm Thiên thu Huyết Lục vào trong cơ thể, nhìn hỏa diễm cự nhân trước mặt, ánh mắt ngưng trọng, nói:

- Tên này tiêu hao không còn gì cả, hắn đang lợi dụng Thiên Huyền Tinh Thần Diễm thôn phệ người khác khôi phục mà thôi.

- Lục phó thống, chúng ta dữ nhiều lành ít, không có lựa chọn nào khác, Thiên Huyền Tinh Thần Diễm còn có thể khắc chế linh hồn, ta dùng Hồn Anh tự bạo, không biết có thể phá vỡ không gian này không, nếu như có thể, ngươi mang người Thái Hoàng thế giới cùng trốn ra ngoài đi.

Nguyên Hạt nói với Lục Lâm Thiên.

- Nguyên Hạt đại nhân.

Xích Xà và các cường giả Thái Hoàng thế giới khác đều nhìn Nguyên Hạt.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Nguyên Hạt, trong nội tâm cũng chấn động, Nguyên Hạt này đúng là hán tử tốt, nói:

- Không cần thiết, giao cho ta đi, có lẽ cũng tới lúc rồi.

- Nguyên Hạt giúp ta, chúng ta liên thủ mới có hi vọng.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, hỏa diễm đang quét qua Âm Hồn, Âm Hồn toàn lực phóng thích khí đen âm hàn ngập trời, vô số đầu quỷ dữ tợn lao ra, cuối cùng bị hỏa diễm cự nhân đốt sạch sẽ.

- Tới đây!

Hỏa diễm cự nhân cúi đầu xuống hút một hơi thật mạnh, hắn hút khói đen và khí hàn băng và cả Âm Hồn vào miệng của mình.

Ầm ầm.

Nhưng cho dù Âm Hồn giãy dụa như thế nào đều không cách nào thoát thân, không gian chấn động không nhỏ.

Trong mắt Âm Hồn đầy sợ hãi, hắn có tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai nhưng rất sợ chết, hắn không ngừng cầu cứu Nguyên Hạt, cũng không biết Nguyên Hạt lúc này cũng không có năng lực cứu hắn.

- Nguyên Hạt giúp ta, chư vị cứu ta.

- Có lẽ cũng đã tới lúc rồi, liều mạng thôi.

Trong nháy mắt này, Lục Lâm Thiên hành động, hai mắt bắn ra tinh quang khiếp người, trên thân hổ của hắn lúc này mọc ra đôi cánh rực rỡ, đôi cánh này sinh ra âm thanh rất vui tai.

Xoẹt!

Khí tức từ đôi cánh tỏa ra làm Nguyên Hạt, Huyết Ưng, Băng Thiên Lý đều nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên..

Trong nháy mắt trên thân hổ Lục Lâm Thiên xuất hiện hào quang rất ưu mỹ, cánh chim bằng kim loại mở ra, lông vũ tầng tầng lớp lớp, chặt chẽ tương liên, đôi canh rực rỡ vô cùng mê người..

- Âm Hồn cẩn thận, ta đến giúp ngươi.

Trong thời gian ngắn, Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, đôi cánh hoạt động, lông vũ hơi chấn động, lập tức tiếng sấm sét rền vang cả sơn hà.

Xoẹt.

Hai cánh chấn động, hư không run rẩy, giữa không trung có vô số vết nứt không gian tỏa ra, không gian bị phá hủy, thời gian áo nghĩa không gian áo nghĩa lan tỏa khắp thiên địa.

Ầm ầm.

- PHÁ...

Lục Lâm Thiên vỗ cánh, không gian chung quanh sinh ra không ít khe hở, cả phiến hư không này chấn động rất mạnh, thân ảnh của hắn phá vòng vây lao đi, hắn nhanh chóng cứu lấy Âm Hồn trước khi bị hỏa diễm cự nhân hấp thu.

- Tại sao lại mạnh như thế?

Nhìn tình cảnh trước mặt, đám người Huyết Ưng, Hổ Sư đều ngây ngốc, ngay cả Âm Hồn bị Lục Lâm Thiên cứu ra cũng khïếp sợ, khïếp sợ thực lực Lục Lâm Thiên vì sao đột nhiên mạnh như thế, cũng kinh ngạc dĩ nhiên là Lục Lâm Thiên ra tay cứu hắn.

- Thông linh bảo khí, dĩ nhiên là thông linh bảo khí thời gian không gian áo nghĩa.

Hỏa diễm cự nhân ngây ngốc nhìn qua đôi cánh rực rỡ sau lưng lưng hổ của Lục Lâm Thiên, ánh mắt chấn động.

- Thông linh bảo khí.

Nghe vậy, hỏa diễm cự nhân nói một câu, hắn tham lam nhìn qua thông linh bảo khí của Lục Lâm Thiên.

Thông linh bảo khí, tất cả mọi người biết rõ nó đại biểu cho cái gì.

- Thông linh bảo khí.

Âm Hồn bị Lục Lâm Thiên đặt xuống, ánh mắt Âm Hồn nhìn qua hai cánh kia, uy năng này tuyệt đối không phải áo nghĩa linh khí có khả năng so sánh, áo nghĩa linh khí đỉnh phong cũng không thể sánh bằng.

Chương 4083: Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ nấp đằng sau

Âm Hồn âm thầm nuốt nước bọt, từ một đao khủng bố và thông linh bảo khí của Lục Lâm Thiên hiện tại, vốn hắn còn tưởng rằng hắn có thể dễ dàng đánh chết Lục Lâm Thiên, dù sao đây chỉ là tiểu tử chưa tới Tuyên Cổ Cảnh mà thôi.

Hiện tại, Âm Hồn biết đại khái đám người Diệt Hồn lúc trước chết như thế nào, trước đó hắn cũng không tin tưởng. Lục Lâm Thiên quá mạnh mẽ, ngay cả đám Diệt Hồn cũng chết trong tay tiểu biến thái này.

- Không nghĩ tới trên người một tiểu tử sinh tử Niết Bàn lại có thông linh bảo khí, đây là chuyện rất bất ngờ, lúc này lời lớn rồi.

Hỏa diễm cự nhân rung động, ánh mắt tham lam nhìn vào Thanh Trụ Hư Không Dực trên lưng Lục Lâm Thiên.

Thông linh bảo khí, đối với Hóa Hồng Cảnh cũng là trọng bảo, tất cả Hóa Hồng Cảnh đều mơ ước thông linh bảo khí, nhưng người có được không nhiều, ít nhất dùng địa vị và thực lực của hắn trong Dạ Xoa nhất tộc không có tư cách có được thông linh bảo khí.

- Vậy phải xem thực lực của ngươi có đủ hay không.

Hai cánh Lục Lâm Thiên hơi chấn động, nói với hỏa diễm cự nhân.

- Ngươi muốn thôn phệ Âm Hồn âm thầm tăng cường thực lực, mượn nhờ tay người khác đùa bỡn hắn tới tay, thật sự là hảo thủ đoạn, bội phục.

- Khặc khặc, ta không chỉ thôn phệ hắn, còn muốn thôn phệ tất cả mọi người, ngươi có thông linh bảo khí cuối cùng cũng là của ta.

Hỏa diễm cự nhân lạnh nhạt nói với Lục Lâm Thiên, một kiện thông linh bảo khí đưa tới cửa làm tâm tình của hắn tốt lên.

Lục Lâm Thiên khinh thường nhìn hỏa diễm cự nhân, trong ánh mắt mang theo một ít thương cảm, nói:

- Ta nói không phải ngươi, ta đang nói với Thiên Huyền Tinh Thần Diễm kìa, ngươi cho rằng ngươi thực đoạt xá Thiên Huyền Tinh Thần Diễm sao, đường đường Thiên Huyền Tinh Thần Diễm sao có thể bị một tên Hóa Hồng Cảnh còn nửa cái mạng đoạt xá, thật chê cười.

Lục Lâm Thiên tiếp tục nhìn hỏa diễm cự nhân, khóe miệng cười giả tạo, nói:

- Có phải ngươi cảm giác sau khi thôn phệ đám tiểu tử Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc thì bản thân đạt được chỗ tốt cực lớn, nhưng mà ta muốn nói cho ngươi biết, chỗ tốt lớn nhất đã sớm bị Thiên Huyền Tinh Thần Diễm lấy được, ngươi đoạt xá tiêu hao quá nhiều, hiện tại chúng ta giao thủ lâu như vậy, tiêu hao đã đến cực hạn rồi, mà bây giờ ngươi vẫn còn ở trong thế giới Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, vốn Thiên Huyền Tinh Thần Diễm muốn thôn phệ nửa cái mạng Hóa Hồng Cảnh của ngươi không dễ dàng, huống chi trong không gian này có bố trí của ngươi, lại càng không dễ dàng, nhưng bây giờ sợ rằng đã muộn, ngươi có hối hận cũng không kịp.

Nghe vậy, ánh mắt hỏa diễm cự nhân đại biến, lập tức quan sát gì đó, ngay sau đó ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên, đắc ý cười to, nói:

- Tiểu tử, thiếu chút nữa bị ngươi dọa sợ. Ngươi cho rằng thiên phú đoạt xá của Dạ Xoa nhất tộc chúng ta là giả sao, thiên phú Dạ Xoa nhất tộc muốn đoạt xá cũng không khó, Thiên Huyền Tinh Thần Diễm chỉ là Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong, ta muốn đoạt xá có bao nhiêu khó khăn, buồn cười...

- Ai....

Lục Lâm Thiên nghe xong thở dài, thương cảm nhìn qua hỏa diễm cự nhân, đoạt xá và luyện hóa khác nhau, lúc trước sư bá Tam Kỳ lão nhân cũng là Hóa Hồng Cảnh ah, muốn triệt để luyện hóa Xích Linh Liệt Hỏa, tốn năm mươi vạn năm vẫn làm không được, kết quả còn bị phản kích. Mà thiên phú của Dạ Xoa nhất tộc là đoạt xá, nhưng linh vật trời sinh nếu dễ dàng bị đoạt xá như vậy, nó cũng không phải là linh vật trời sinh nữa rồi.

Thân có Thái Cổ U Minh Viêm, Lục Lâm Thiên hiểu rõ muốn đoạt xá linh vật trời sinh, đặc biệt là linh vật trời sinh thuộc tính hỏa là chuyện khó khăn bao nhiêu.

Nhìn hỏa diễm cự nhân, Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi cho rằng thiên phú Dạ Xoa nhất tộc sử dụng trên người linh vật trời sinh là dễ dàng sao, nếu dễ dàng bị ngươi đoạt xá như thế, nó cũng không phải linh vật trời sinh.

Dừng nói một lát, Lục Lâm Thiên nhìn qua Âm Hồn bên cạnh, lại nói với hỏa diễm cự nhân.

- Thiên Diễm, ngươi còn không ra sao, chẳng lẽ ngươi còn đang chờ mượn tay hắn thôn phệ Âm Hồn sao, nhưng ta nói cho ngươi biết, đây là việc không thể nào, ta sẽ không để cho hắn thôn phệ thêm kẻ nào để cung cấp năng lượng cho ngươi đâu.

- Lục Lâm Thiên, đa tạ ngươi tương trợ, ân oán giữa ngươi và Phệ Hồn nhất tộc, ta sau khi trở về nhất định sẽ hóa giải thay ngươi, ta cũng không tiếp tục đối phó ngươi nữa.

Âm Hồn nghe vậy, hắn nói với Lục Lâm Thiên, thậm chí ánh mắt còn cảm kích Lục Lâm Thiên.

Kì thực trong lòng Âm Hồn cũng không phải nghĩ như vậy, hắn có ý định lợi dụng đội hình và thông linh bảo khí của Lục Lâm Thiên đấy, hắn một người thế đơn lực bạc, thâm thụ trọng thương, cũng căn bản không cách nào rời bỏ Lục Lâm Thiên.

Cho nên Âm Hồn rất rõ ràng, hắn chỉ có đi ra ngoài mới có thể đối phó Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên đánh chết thiếu chủ, giết nhiều cường giả Phệ Hồn nhất tộc như vậy, làm sao có thể buông tha, huống chi còn có thông linh bảo khí, nếu như Phệ Hồn nhất tộc đạt được, đây chính là trọng bảo ah.

Lục Lâm Thiên không để ý đến Âm Hồn, vẫn nhìn hỏa diễm cự nhân, mắt của hắn đầy xảo quyệt, nói:

- Ta sẽ không để cho ngươi thôn phệ hắn, bởi vì ta muốn thôn phệ hắn.

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên vung tay lên chụp lấy Âm Hồn, trong hổ chưởng sinh ra vòng xoáy nguyên lực, lúc này không gian run lên.

Sắc mặt Âm Hồn đại biến, hắn hiện tại trọng thương cho nên không thể giãy dụa, một cảm giác hàn ý sinh ra sâu trong linh hồn của hắn.

Dưới hấp lực cực lớn, Âm Hồn cảm giác nguyên lực trong người mình bị đối phương hấp thu cực nhanh, tăng thêm bản thân trọng thương, trong nháy mắt căn bản không có khả năng chống lại, lực lượng cắn nuốt này quá quỷ dị, hắn không thể giãy dụa chút nào.

Lục Lâm Thiên thúc dục Hỗn Độn Âm Dương Quyết, Âm Hồn tuy trọng thương, nhưng dù sao cũng là cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai, cho nên Lục Lâm Thiên dùng khí tức linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm áp chế Ám Hồn, lúc này mới an tâm thôn phệ.

Trực tiếp thôn phệ một cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai, nếu lúc bình thường người này trọng thương Lục Lâm Thiên cũng tuyệt đối không dám, nhưng hiện tại bản thân cũng tiêu hao không còn, căn bản vô lực công kích, đối phương lại cần thôn phệ Âm Hồn khôi phục, bởi vậy Lục Lâm Thiên không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể lựa chọn thôn phệ Âm Hồn, thôn phệ người này khôi phục bản thân, về phần tác dụng phụ, sau này nói tiếp.

- Ah...

Trong khoảng thời gian ngắn, nguyên lực trong người bị đối phương thôn phệ nhanh chóng, Âm Hồn lập tức hét thảm lên, toàn thân run rẩy, thân hình khổng lồ bắt đầu héo rút, nguyên lực của hắn bị Lục Lâm Thiên hấp thu cực nhanh.

Thuyền nát còn ba cân đinh, Âm Hồn tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai, tuy hắn bị trọng thương nhưng nguyên lực khổng lồ vẫn bị Lục

Lâm Thiên thôn phệ, đan điền khô cạn của Lục Lâm Thiên đã bắt đầu khôi phục thật nhanh.

Đám người Nguyên Hạt, Xích Xà, Băng Thiên Lý, Huyết Ưng lúc này nhìn Lục Lâm Thiên thi triển thủ đoạn thì khïếp sợ, nhìn Âm Hồn tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai bị thôn phệ.

Chương 4084: Hóa Hồng Cảnh gặp bi kịch

Đến thời điểm này, mọi người mới biết rõ, thì ra lúc trước Lục Lâm Thiên đấu với Lục Linh còn chưa dùng toàn lực, ít nhất một đao khủng khiĩếp và thông linh bảo khí không có sử dụng qua, thực lực chân chính của Lục Lâm Thiên đáng sợ như vậy.

- Ồ, ngươi biết thôn phệ...

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên trực tiếp thôn phệ Âm Hồn, ánh mắt hỏa diễm cự nhân chấn động, ánh mắt bắt đầu sinh ra dị thường, đôi mắt sợ hãi và phức tạp, dường như trong sinh ra biến cố gì đó.

- Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, ngươi chưa có chết, ngươi thực ẩn giấu trong nội thế giới.

- Khặc khặc, ngươi quá không hiểu linh vật trời sinh, biết rõ ngươi là Dạ Xoa nhất tộc, có thiên phú đoạt xá, nhưng đối với linh vật trời sinh như ta mà nói, ngươi còn chưa đủ tư cách, ngươi vào thời kỳ toàn thịnh có thể phát hiện ta che dấu, nhưng mà hiện tại không thể. Vì đối phó ngươi, ta chuẩn bị thời gian không ngắn, cám ơn ngươi cho ta năng lượng dự trữ, ngươi bây giờ tiêu hao hầu như không còn, không phải đối thủ của ta.

- Vô liêm sỉ, ngươi âm ta, ta liều với ngươi.

- Âm ngươi thì thế nào, thân thể Thiên Huyền Tinh Thần Diễm ta ngươi dám đoạt xá, không thể không nói ngươi quá ngây thơ, thực cho rằng thiên phú Dạ Xoa nhất tộc có thể có tác dụng với linh vật trời sinh sao, khặc khặc, thôn phệ ngươi, ta có thể tiến thêm một bước, đây chính là ngươi đưa tới cửa đấy.

- Ta sẽ không để ngươi như nguyện, muốn thôn phệ ta, cái giá lớn ngươi trả không nổi.

- Ta trả không nổi, cho nên mới cố ý cho ngươi đoạt xá ta, cho ngươi bỏ qua phòng bị, cho ngươi chút chỗ tốt, nhưng mà hiện tại, tất cả đều cải biến, bọ ngựa bắt ve chim sẻ núp đằng sau, muốn trách thì trách ngươi quá ngây thơ.

...

Hỏa diễm cự nhân lúc này gào thét, thân thể không ngừng vặn vẹo, dường như đang giãy dụa gì đó..

Qua một lát tất cả biến hóa dừng lại, thân thể hỏa diễm cự nhân đình trệ, hai mắt nhắm lại.

Trong nháy mắt tiếp theo trong mi tâm hỏa diễm cự nhân, một đạo hào quang màu đen bay ra ngoài, muốn bỏ chạy thật xa.

- Ngươi trốn không thoát đâu, nhị nguyên Hóa Hồng thì như thế nào, nỏ mạnh hết đà, triệt để chết đi.

Tiếng quát vang lên, hai mắt hỏa diễm cự nhân mở ra, ánh mắt giống như hỏa long gào thét, khí thế trên người bộc phát tới cực hạn, hắn há miệng hấp thu khói đen vào bụng..

- Ah...

Tiếng kêu không cam lòng tiếng vang lên, một cường giả Hóa Hồng Cảnh đã hình thần câu diệt.

Đây có lẽ là cường giả Hóa Hồng Cảnh bi thảm nhất, nhưng có trách thì trách hắn quá tham lam và ngu xuẩn, tự cho là đúng.

Xoẹt.

Trong cùng một thời gian, thân thể Âm Hồn biến thành thây khô khô quắt, Hồn Anh và Linh Tinh Tuyên Cổ Cảnh cao giai cũng bị Lục Lâm Thiên thôn phệ.

Lục Lâm Thiên cảm thấy toàn thân no đủ, Hỗn Độn Âm Dương Quyết trong người đang luyện hóa năng lượng.

Lục Lâm Thiên ném thi thể Âm Hồn khô quắt ra ngoài sau đó đốt thành tro bụi, để tránh Thiên Huyền Tinh Thần Diễm còn đạt chỗ tốt từ thi thể này, sau khi thôn phệ Phệ Hồn nhất tộc, thi thể của nó không khác gì người thường.

- Tiểu tử thật đặc biệt, lại có thể cảm giác được ta tồn tại, thông linh bảo khí, áo nghĩa không ít, thiên phú đúng là đáng sợ.

Hỏa diễm cự nhân nhìn qua Lục Lâm Thiên, đôi mắt của hắn giống như có thể hòa tan linh hồn người khác.

Lục Lâm Thiên nhìn hỏa diễm cự nhân, nói:

- Ngươi cũng đủ âm hiểm, tu vị Hóa Hồng Cảnh bị ngươi đùa bỡn trong tay.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, hỏa diễm cự nhân nói:

- Tên kia chỉ có nửa cái mạng, lúc trước ta trong lúc vô tình biết hắn lưu một đường sinh cơ khôi phục ở đây, mà Thương Khung Minh các ngươi chuẩn bị nhiều cường giả đuổi giết ta, ta vốn có thể không sợ, nhưng mà vừa vặn cảm giác được sắp đột phá, cho nên ở đây chuẩn bị thôn phệ tên này đột phá, không có nghĩ tới tên này bố trí không ít thủ đoạn, ta phải làm nhiều chuẩn bị mới trì hoãn tới bây giờ.

Sưu sưu.

Giờ phút này, Nguyên Hạt và Huyết Ưng, Hổ Sư, Băng Thiên Lý, Cát Bạch Mị, Xích Xà, Phong Hỏa đã lùi ra sau lưng Lục Lâm Thiên, cũng trực tiếp xem Lục Lâm Thiên như đầu lĩnh.

- Lục phó thống lĩnh, hiện tại chúng ta nên làm cái gì bây giờ?

Mọi người hỏi Lục Lâm Thiên.

- Ngươi cũng nuốt tên Hóa Hồng Cảnh rồi, có thể chuẩn bị đột phá, chúng ta nước giếng không phạm nước sông thế nào, ngươi đột phá của ngươi, cũng nên thả chúng ta rời khỏi, chúng ta cũng không quấy rầy ngươi, được chứ?

Lục Lâm Thiên khởi động Thanh Trụ Hư Không Dực, hỏi hỏa diễm cự nhân.

- Ha ha.

Hỏa viêm cự nhân cười ha hả, tiếng cười sinh ra chấn động thật lớn, tiếng cười thu liễm, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt nóng bức mang theo hàn khí, nói:

- Tiểu tử, ngươi thực nghĩ rằng ngươi bất phàm là có thể cò kè mặc cả với ta sao, còn muốn rời khỏi đây nữa, ha ha.

- Chủ nhân, tên này rất mạnh, nhưng ta nghĩ muốn rời khỏi không thành vấn đề, nhưng mà chủ nhân phải liều một lần, sợ rằng phải tiêu hao toàn bộ nguyên lực của chủ nhân.

Giọng non nớt của nữ đồng vang lên trong đan điền của Lục Lâm Thiên, chính là khí linh Thanh Trụ Hư Không Dực.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm, trong lòng sợ Âu Dương Tiển và hai ngàn vạn đại quân ở bên ngoài bị Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc vây công, rơi vào vòng vây.

Lục Lâm Thiên hiện tại muốn rời đi, bên ngoài hai ngàn vạn đại quân tràn đầy nguy cơ, quân đoàn Hùng Phong và quân đoàn Lục Linh cũng có thể nghĩ, nói không chừng toàn quân sẽ bị diệt.

Đôi mắt âm trầm, Lục Lâm Thiên nhìn hỏa diễm cự nhân, nói:

- Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, ngươi tốt nhất nên thấy tốt thì lấy, ta muốn đi, ngươi không ngăn được, ta có chuyện phải đi, nếu làm ta tức giận, ngươi cũng không có chỗ tốt gì.

- Ngươi dám uy hïếp ta, đời này chưa từng có ai dám uy hïếp ta.

Hỏa diễm cự nhân tức giận nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên tức giận, mắt bắn ra hàn quang, nói:

- Ngươi cho rằng thân thể Thiên Huyền Tinh Thần Diễm thì bất phàm sao, thời gian của ta không nhiều, trêu chọc ta, nhất định sẽ khiến ngươi hối hận, thức thời chủ động cho chúng ta rời đi, nếu không ngươi sẽ hối hận.

Nguyên Hạt, Huyết Ưng và mọi người nhìn Lục Lâm Thiên lúc này không nhường Thiên Huyền Tinh Thần Diễm một bước, đối chọi gay gắt, trong lời nói như có chỗ dựa vào, tất cả đều nghi hoặc, nhưng lúc này tất cả mọi người lấy hắn làm chủ, đều đứng sau lưng Lục Lâm Thiên.

- Đủ cuồng vọng, chỉ tiếc ngươi chưa có tư cách cuồng vọng.

Hỏa diễm cự nhân tức giận, lập tức đánh ra một quyền vào người Lục Lâm Thiên.

- Lục phó thống lĩnh cẩn thận!

Mọi người vào lúc này sợ hãi thay Lục Lâm Thiên, hiện tại thực lực Thiên Huyền Tinh Thần Diễm khủng bố rõ như ban ngày.

- Hừ.

Lục Lâm Thiên chấn động, hào quang màu xanh trong người bay ra ngoài.

- Thực cho rằng lão tử dễ trêu chọc sao, Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, ta không đặt ngươi vào trong mắt.

Lúc này một thân ảnh màu xanh da trời xuất hiện trước mặt bản thể Lục Lâm Thiên, thân ảnh nhỏ bé này ngưng tụ ánh sáng màu xanh ngưng tụ một quyền bằng hỏa diễm.

Chương 4085: Thiên hỏa vương giả

Xoẹt.

Một quyền này đánh ra ngoài, khí tức nóng bỏng bao phủ hư không, những nơi nắm đấm đi qua thiêu hủy mọi thứ.

Ầm ầm!

Hai quyền như thiên thạch va chạm vào nhau, lập tức sinh ra âm thanh nổ tung thật lớn. năng lượng khủng bố sinh ra chấn động cực mạnh, nhiệt độ cao hủy diệt mọi thứ, triệt tiêu lẫn nhau.

Bản thân Thiên Huyền Tinh Thần Diễm lần đầu tiên chính thức kinh hãi.

- Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, thực cho rằng lão tử dễ chọc sao?

Thân ảnh màu xanh hơi lùi lại, thân ảnh bị đẩy lùi vào trong biển lửa dung nham bên dưới, dung nham bên dưới tách ra không dám tới gần, thân ảnh màu xanh lúc này bay lên không trung, đột nhiên hào quang màu xanh lan tỏa ra bao phủ đám người Nguyên Hạt, Huyết Ưng, Băng Thiên Lý, Hổ Sư, Xích Xà, Cát Bạch Mị, Phong Hỏa, Đông Quan Trạch vào trong, bọn cảm thấy linh hồn và thân thể không còn quá nóng như trước.

Cả phiến không gian này chấn động theo hỏa diễm màu xanh bộc phát ra, hỏa diễm màu xanh thẩm thấu vào trong hư không, nhiệt độ của nó làm linh hồn của người ta nóng bức, đầu óc mê muội, hỏa diễm màu xanh da trời bộc phát giống như hung thú từ cửu u địa ngục lao ra, có thể hủy diệt vạn vật.

- Linh vật trời sinh, đây cũng là linh vật trời sinh, Lục Lâm Thiên có linh hồn phân thân linh vật trời sinh.

- Linh vật trời sinh đẹp quá, tuyệt đối không dưới Thiên Huyền Tinh Thần Diễm.

- Tuyên Cổ Cảnh cao giai, linh vật trời sinh này cũng là Tuyên Cổ Cảnh cao giai.

Nguyên Hạt, Huyết Ưng, Cát Bạch Mị, Phong Hỏa các cường giả Tuyên Cổ Cảnh ngẩng đầu nhìn thân ảnh áo xanh như thiên hỏa vương giả kia, ánh mắt ngây ngốc, khó mà tin nổi.

- Tuyệt đối không dưới Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, đây mới là thực lực chân chính của Lục Lâm Thiên.

Đám người Nguyên Hạt, Huyết Ưng sau ngây ngốc thời gian ngắn, vốn cho rằng thực lực Lục Lâm Thiên đủ khủng bố, lúc này mọi người mới biết rõ, thì ra Lục Lâm Thiên còn che dấu càng sâu, linh vật trời sinh Tuyên Cổ Cảnh cao giai khủng bố, đây mới là át chủ bài cuối cùng của Lục Lâm Thiên.

- Linh vật trời sinh Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong, trên người của ngươi cũng có linh vật trời sinh thuộc tính hỏa, khó trách biết rõ khí tức của ta.

Hỏa diễm cự nhân ổn định thân ảnh, trong tinh thần hỏa diễm của hắn, ánh mắt vô cùng rung động, khí tức của hỏa diễm màu xanh da trời kia làm cho hắn xuất hiện cảm giác kiêng kị, khí tức này không phải linh vật trời sinh thuộc tính hỏa bình thường mới có.

Hỏa diễm cự nhân rung động nhưng lập tức mừng như điên, bản thể hắn là Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, có thiên phú dung hợp linh vật trời sinh thuộc tính hỏa đồng loại, thân là Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, đây là thiên phú, hắn có thể cảm giác được, nếu hắn có thể dung hợp đối phương, như vậy nó sẽ tăng lên vết chất, loại tăng lên này còn tốt hơn cả việc hắn đột phá.

- Không nghĩ tới, không nghĩ tới ah, khó trách dám càn rỡ trước mặt ta.

Thiên Huyền Tinh Thần Diễm nói với Lục Lâm Thiên.

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm nhìn Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, trong mắt đầy tức giận, nói:

- Ta nói rồi, làm ta tức giận, ngươi sẽ hối hận.

- Khặc khặc.

Thiên Huyền Tinh Thần Diễm nhìn linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm, cười lạnh không ngớt, lập tức trầm giọng nói:

- Ta thừa nhận ngươi bây giờ có thực lực liều mạng với ta, nếu linh hồn phân thân của ngươi dung hợp linh vật trời sinh Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong khác ta khó làm gì được ngươi, cũng chỉ nước giếng không phạm nước sông, thả các ngươi rời đi, nhưng đáng tiếc ngươi cũng là thiên linh vật trời sinh thuộc tính hỏa, Thiên Huyền Tinh Thần Diễm của ta có thể tương dung tất cả đồng loại, như vậy thiên phú của ta sẽ tăng lên, cho nên càng không thể thả ngươi rời đi.

- Chủ ý này không tệ!

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm cười lạnh, Thái Cổ U Minh Viêm, đây là linh vật trời sinh của thế giới hỗn độn sinh ra từ thời thái cổ, Lục Lâm Thiên cũng không e ngại Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, Thiên Huyền Tinh Thần Diễm thiên phú có thể dung hợp tất cả thiên hỏa đồng loại, thế nhưng mà thiên phú Thái Cổ U Minh Viêm có thể thôn phệ vạn vật.

Dứt lời, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên hành động, thao túng hỏa diễm chung quanh thân thể.

- Vậy xem ngươi có tư cách đó hay không đã.

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm hét lớn, hỏa diễm màu xanh da trời đánh thẳng vào Thiên Huyền Tinh Thần Diễm.

Lúc này không gian bị nhiệt độ hủy diệt bao phủ.

- Đi.

Thiên Huyền Tinh Thần Diễm hành động, vô số cột sáng trong biển lửa bay lên va chạm với hỏa diễm màu xanh.

Rầm rầm rầm.

- Muốn chơi, vậy chơi với ngươi, không nên hối hận mới tốt.

Năng lượng hỏa diễm nổ tung như pháo hoa, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm hét lớn, thân ảnh màu xanh da trời của hắn biến mất không thấy đâu nữa.

Ngay sau đó hỏa diễm màu xanh da trời chấn động, một thân ảnh màu xanh da trời cao ngàn mét hội tụ trên không trung, lập tức đứng vững trong hỏa diễm màu xanh da trời.

Ầm ầm.

Không trung run lên, hỏa diễm cự nhân đứng vững như ngọn núi, hỏa diễm màu xanh da trời vô cùng nóng bỏng, nhiệt độ khủng bố đốt cháy hư không.

- Chơi lửa với ta, ta chơi chết ngươi.

Cự nhân màu xanh nói với Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, thần thái khinh thường và coi rẻ, thân là vương giả trong thiên hỏa, hắn không cần e ngại Thiên Huyền Tinh Thần Diễm!

Giờ phút này, cảm giác được khí tức trên người cự nhân màu xanh, Thiên Huyền Tinh Thần Diễm cảm thấy kiêng kị từ sâu trong linh hồn tăng lên, cảm giác bất an rất khó hiểu xuất hiện.

- Hừ, vậy phải xem ai chơi chết ai, linh vật trời sinh chúng ta sao có thể bị người ngoài như ngươi hiểu được, hiện tại, ta nên thu hồi thôi!

Thiên Huyền Tinh Thần Diễm hét lớn một tiếng, cánh tay lớn quét ngang, quang cầu ngưng tụ hỏa diễm khổng lồ.

Quang cầu tinh thần hỏa ngưng tụ, trong lúc mơ hồ muốn lật tung không gian bắn thẳng vào Thái Cổ U Minh Viêm.

Oanh.

Quang cầu tinh thần hỏa bắn xuyên không gian, không gian xuất hiện lỗ đen rất lớn, hỏa diễm thiêu đốt không gian từ từ, khe hở không gian rộng ra.

Ngao!

Thái Cổ U Minh Viêm nhanh chóng ngưng tụ một con hỏa long, hỏa long bay thẳng nghênh tiếp quang cầu, tiếng nổ mạnh chấn nhân tâm phách. Trong nháy mắt biển lửa ngập trời bùng phát dữ dội, cảnh tượng như tận thế.

Ánh mắt Thiên Huyền Tinh Thần Diễm sinh ra một tia chấn động, khí tức toàn thân bộc phát, lại toàn lực mở rộng vết nứt không gian.

- Chủ nhân, tên này có ý định phong tỏa không gian, bao vây mọi người vào bên trong, đến lúc đó muốn đi ra ngoài rất khó, chủ nhân liều mạng tiêu hao hầu như không còn, ta có thể dẫn ngươi đi, với thực lực chủ nhân bây giờ còn chưa thể hoàn toàn thúc dục ta, nhưng mà tên này còn chưa trói được ta đâu.

Giọng nữ đồng non nớt của Thanh Trụ Hư Không Dực nói với Lục Lâm Thiên.

- Hô.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ:

- Vẫn không thể tiêu hao kiệt sức được, bằng không sẽ xong đời đấy.

- Tất cả các ngươi hôm nay đều phải chết, đều trở thành năng lượng giúp ta đột phá, đột phá trong Thương Khung chiến trường, năng lượng thiên địa không nhiều, ta cần các ngươi cung cấp năng lượng cho ta, khặc khặc...

Chương 4086: Thiên Huyền Tinh Thần Diễm Hỏa Luyện Thế Trận

Thiên Huyền Tinh Thần Diễm cười lớn, nó nhanh chóng kết thủ ấn, quát:

- Thiên Huyền Tinh Thần Diễm Hỏa Luyện Thế Trận, luyện hóa tất cả.

Ầm ầm.

Vết nứt không gian chung quanh nhanh chóng sụp đổ, trận pháp thành hình.

- Khặc khặc, trong Thiên Huyền Tinh Thần Diễm Hỏa Luyện Thế Trận của ta, tất cả đều bị luyện hóa, luyện thế trong trận, dù là ai cũng không thể ra ngoài, cả phiến thiên địa này bị phong ấn, dù ai cũng không cách nào tìm ra, hiện tại có cường giả đến đây cũng không thể cứu các ngươi.

Hỏa diễm cự nhân đắc ý khoe khoan trận pháp của mình với đám người Lục Lâm Thiên.

- Muốn vây khốn ta, ngươi còn chưa đủ!

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm khinh thường, bỗng nhiên ngẩng đầu bắn ra hàn quang, cánh tay cự nhân run lên, trên không gian trên cao, đột nhiên vết nứt không gian đang mở rộng sinh ra hỏa diễm màu xanh da trời, hỏa diễm dễ dàng mở rộng ra khắp đại trận.

Cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên thu liễm bản thể, hắn vận dụng Thanh Linh Khải Giáp đệ nhất hình thái, Thanh Trụ Hư Không Dực sau lưng mở rộng, hai cánh tràn ngập thời gian áo nghĩa, hắn thu Nguyên Hạt, Xích Xà, Hổ Sư, còn có Huyết Ưng, Cát Bạch Mị, Phong Hỏa vào hai bên cạnh.

- Chúng ta đi.

Lục Lâm Thiên thúc dục Thanh Trụ Hư Không Dực, thân ảnh như điện, lập tức tiến vào vết nứt không gian.

- Đừng mong chạy trốn, đều lưu lại cho ta.

Ánh mắt Thiên Huyền Tinh Thần Diễm đại biến, trong nháy mắt hắn vận dụng hỏa diễm ngăn cản, Lục Lâm Thiên cảm giác được khí tức hỏa thuộc tính ngập trời, cả không trung cũng bị biển tinh thần hỏa bao phủ dày đặc, chúng mang theo khí tức diệt thế ngăn cản đường hắn đi.

Xoẹt.

Hai cánh Thanh Trụ Hư Không Dực vỗ mạnh sinh ra tiếng nổ lớn, nhanh chóng xuyên qua khe hở không gian nơi đây.

- Bằng ngươi cũng muốn ngăn cản sao, trò cười.

Cự nhân màu xanh giơ tay lên, hỏa diễm màu xanh lập tức ngăn cản tinh thần hỏa ngăn cản đường Lục Lâm Thiên đi, còn mở ra một con đường trống.

Đám người Lục Lâm Thiên nhân cơ hội lao ra ngoài, xuyên qua khe nứt không gian đáng sợ.

Lúc này Lục Lâm Thiên lưu linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm lại nơi này.

- Vô liêm sỉ, đám kia đào thoát, thiên hỏa lưu lại, Thiên Huyền Tinh Thần Diễm Hỏa Luyện Thế Trận, phong ấn!

Thiên Huyền Tinh Thần Diễm giận dữ, biển lửa màu xanh da trời bao phủ không gian bị sóng lửa tinh thần hỏa ngăn chặn, giống như hung thú mạnh mẽ nuốt cự nhân màu xanh vào miệng nó.

Trong nháy mắt bị hỏa diễm thôn phệ, trên mặt cự nhân màu xanh cười giả tạo.

XÍU...UU!.

Lục Lâm Thiên xuyên qua bầu trời, hắn vẫn chưa thoát ly không gian hỏa diễm, đám người Nguyên Hạt xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên, ánh mắt vô cùng kinh hãi.

Ầm ầm.

Lúc này ngọn núi bên dưới nổ tung, thiên địa như sắp nứt vỡ, tinh thần hỏa phóng thẳng lên trời, khí tức nóng bỏng bao phủ thiên địa, những nơi tinh thần hỏa rơi xuống, nơi đó hóa thành dung nham nóng chảy đáng sợ.

Lúc này trước mặt xuất hiện cảnh tượng đáng sợ, phàm là không gian bị tinh thần hỏa bao phủ đều biến mất, không gian áo nghĩa khủng bố lan tỏa ra.

- Không tốt, Thiên Huyền Tinh Thần Diễm muốn phong ấn không gian này, đến lúc đó không gian sẽ biến mất không thấy, cường giả Hóa Hồng Cảnh cũng tìm không thấy nơi đây.

Ánh mắt Nguyên Hạt ngưng trọng.

- Đi!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Thanh Trụ Hư Không Dực chấn động lần nữa, trực tiếp cắt vỡ không gian mang theo đám người Nguyên Hạt rời đi.

Xùy.

Sau một lát, trên đỉnh núi nhỏ, hai cánh Lục Lâm Thiên mở rộng ra, đám người Nguyên Hạt vẫn còn hãi hùng khiếp vía.

Cảm giác tuyệt xử phùng sinh này rất không tốt, tất cả mọi người vẫn còn hoảng sợ, khí tức hủy diệt đuổi theo bọn họ đã biến mất.

- Thiên Huyền Tinh Thần Diễm Hỏa Luyện Thế Trận thật đáng sợ.

Nhìn thấy không gian lúc trước biến mất, thậm chí không nhìn thấy dấu vết lưu lại, ánh mắt Lục Lâm Thiên kinh ngạc, sắc mặt tái nhợt, rốt cuộc không cách nào nhịn được phun ra máu tươi.

- Lục phó thống lĩnh.

Mọi người lập tức khôi phục tinh thần, ân cần đến bên người Lục Lâm Thiên, mọi người cảm kích hắn cứu mạng của mình, cũng hiến đan dược quý hiếm của mình cho hắn phục hồi.

- Đây là đan dược bí truyền chữa thương của sư môn ta, hiệu quả không tệ, Lục phó thống lĩnh nhanh ăn vào đi.

Trong tay Cát Bạch Mị có một viên đan dược, trực tiếp nhét vào miệng Lục Lâm Thiên, cũng mặc kệ Lục Lâm Thiên có nguyện ý ăn hay không, bàn tay ngọc đưa đan dược vào miệng Lục Lâm Thiên, khối đan dược còn mang theo mùi thơm của khăn tay, cũng thuận thế lau máu tươi trên khóe miệng Lục Lâm Thiên.

Động tác Cát Bạch Mị lúc này không ai cảm thấy cái gì, Nguyên Hạt lập tức hỏi Lục Lâm Thiên:

- Lục phó thống lĩnh, linh hồn phân thân của ngươi đâu?

- Bị nhốt ở trong đó rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn qua không gian biến mất, trong ánh mắt không có chút lo lắng nào, ngược lại hắn còn cười quỷ quyệt, lập tức nhớ tới gì đó, nói với mọi người:

- Không tốt, Âu Dương thống lĩnh bên kia gặp phiền toái, hy vọng chúng ta quay về còn kịp, nhanh lên!

Rầm rầm rầm.

Trong sơn mạch đầy rẫy quân lính Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc, còn có đại quân của Thượng Thanh thế giới hai đại liên minh và Thái Hoàng thế giới.

Ngao... Rống... Ô....

Từng tiếng thét lớn vang lên, đại quân Thú tộc của Thái Hoàng thế giới biến thành bản thể, thân thể khổng lồ, gào thét dữ dội.

Xèo...xèo.

Ngao.

Đại quân Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc biến thành khổng lồ, Lang Linh chân thân, hoàn toàn va chạm chính diện với đại quân Thú tộc Nhân tộc, va chạm rất khủng bố.

- Chúng ta bị bao vây rồi, Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc triệu tập chí ít ba ngàn vạn đại quân, chúng ta mắc lừa rồi.

- Đã bóp nát linh hồn ngọc giản thông tri Nguyên Hạt và Lục phó thống lĩnh, đáng sợ là thời điểm này bọn họ vẫn chưa tới kịp.

Trên ngọn núi, Âu Dương Tiển, Kinh Lôi, Hàn Minh, còn có đám người Mộ Linh Lạc quan sát vô số thân ảnh Minh Linh bên duói.

Không dưới ba ngàn vạn đại quân Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc vây quanh nơi này, rất rõ ràng mọi người đã bị bao vây, đại quân đối phương còn nhiều hơn Thái Hoàng thế giới cùng Thượng Thanh thế giới một phần ba, hiển nhiên là có chuẩn bị.

- Lang Linh hồn trảo.

Trong Lang Linh nhất tộc có mấy người hoặc hơn mười Lang Linh nhất tộc thúc dục chiến xa lớn hơn trăm trượng, trên đó có móng vuốt sói dữ tợn, còn có vô số linh hồn vờn quanh, những nơi đi qua xé rách không gian như xé tờ giấy, Thú tộc và Nhân tộc thực lực thấp bị bắn nát người.

- Ah...

Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên, không ít người tự bạo hồn anh, thiên địa chấn động.

Trong đại chiến này, hồn anh tự bạo không coi vào đâu, khắp nơi đều có tiếng nổ như sấm sét.

- Minh Linh đáng chết, quân đoàn Lục Linh chuẩn bị.

Cuồng Ngưu thân ảnh to như cột điện, ngẩng đầu ưỡn ngực, sát ý trong mắt dâng trào, hắn muốn tự mình dẫn quân đoàn Lục Linh lao tới trước.

- Cuồng Ngưu, ngươi muốn quân đoàn Lục Linh chịu chết sao, quân đoàn Lục Linh có thể giết sạch tất cả Minh Linh hay sao?

Chương 4087: Đại chiến

Âu Dương Tiển lập tức ngăn cản Cuồng Ngưu, ánh mắt vô cùng ngưng trọng, lúc này cường giả hai đại thế giới chỉ còn một nửa ở đây, nhân số đại quân Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc đại quân lại đông hơn, căn bản khó có thể chèo chống lâu.

- Âu Dương thống lĩnh, chúng ta nên làm gì bây giờ?

Cuồng Thử nhìn đại quân Minh Linh đông đảo, ánh mắt ngưng trọng, nói:

- Chúng ta bị vây quanh, cường giả đối phương không có ý ra tay, một khi ra tay, chúng ta càng phiên toái.

- Đám cường giả kia không ra tay rất tốt, chúng ta còn có thể tranh thủ một ít thời gian chờ Lục phó thống lĩnh cùng Nguyên Hạt trở về, hy vọng còn kịp, bằng không chúng ta không cách nào chèo chống.

Âu Dương Tiển nhìn lên không trung, cảm nhận không ít khí tức cường đại, lúc này đối phương điều động nhiều cường giả làm bọn họ không thể ngăn cản.

- Liều đi, đánh thật hung ác vào, chúng ta có thể bại, nhưng không thể không làm gì.

Thái A nhìn lên không trung, sát ý trong mắt bắn ra ngoài, trầm giọng nói:

- Cũng nên liều mạng thôi, không thể ngồi chờ chết, ít nhất cũng phải giết ra một con đường sống, nếu thật sự không được, thì cũng phải liều cá chết rách lưới.

- Đúng vậy, không thể ngồi chờ chết, ít nhất giết ra con đường sống, bằng không liều cá chết lưới rách.

Cuồng Ngưu hét lớn, hắn tán thành lời của Thái A.

- Thái A nói đúng, Âu Dương thống lĩnh, hạ lệnh đi.

Từng ánh mắt nhìn thẳng vào Âu Dương Tiển.

Âu Dương Tiển nhìn lên không trung, trên không trung có tiếng kêu thảm thiết vang vọng, hai mắt đỏ thẫm nhìn qua Thái A, ánh mắt nghiêm túc chưa từng có, nói:

- Thái A, ngươi có thể có kế hoạch gì, có mấy thành nắm chắc mở đường máu?

- Mấy thành nắm chắc ta không dám nói, nhưng ta sẽ hết sức, ít nhất, có thể làm cho đám Minh Linh này trọng thương ở mức lớn nhất.

Thái A nói.

Âu Dương Tiển nhìn chằm chằm vào Thái A, hắn cũng từng nghe Băng Thiên Lý đề cập tới ba năm trước đây, tuy Thái A là đệ tử Lục Lâm Thiên nhưng hắn tuyệt đối bất phàm, quân đoàn Hùng Phong những năm này tuy nói sư phụ hắn là đoàn trưởng, nhưng người chính thức phụ trách quân đoàn Hùng Phong lại là Thái A, thậm chí Truy Mệnh và Phá Thổ chỉ là phụ tá của hắn.

- Thái A, ngươi có kế hoạch gì cứ đi làm đi, ta toàn lực phối hợp với ngươi, tất cả quân đoàn sẽ tạm thời do ngươi điều động, ngồi chờ chết hay giết ra con đường sống phải xem vận khí, ít nhất cũng phải cá chết lưới rách.

Do dự một nháy mắt, Âu Dương Tiển gật đầu với ý kiến của Thái A.

- Vâng.

Thái A gật đầu, không có ý từ chối, lúc này tuyệt đối không phải thời điểm trì hoãn, lập tức phất tay đạp không tiến lên, trong tay nhưng cầm lệnh kỳ cao mấy mét trong tay.

Ầm ầm.

Cùng lúc đó trên người Thái A xuất hiện hào quang màu vàng, lập tức một chiếc chiến hạm Phi Hổ to lớn, toàn thân màu vàng óng hiện ra, bí vân trùng thiên..

Thái A lập tức cưỡi chiến hạm Phi Hổ cấp năm này, cảm giác khí tức của chiến hạm Phi Hổ cấp năm, rất nhiều người động dung, khí tức này làm cường giả Tuyên Cổ Cảnh sơ giai cảm thấy nguy hiểm.

Chiến hạm Phi Hổ cấp năm càng làm ánh mắt Mộ Linh Lạc rung động.

Vù vù.

Lúc này Thái A giơ lệnh kỳ lên.

- Hạm đội quân đoàn Hùng Phong nghe lệnh

Sưu sưu sưu sưu.

Khi Thái A dứt lời, đám người sau lưng Thái A có Vu Mã Tam Giới, Lý Cụ, Bắc Đông nhảy ra đợi lệnh.

Lập tức hơn trăm nhẫn trữ vật xuất hiện, từng đạo lưu quang biến lớn, từng chiến hạm Phi Hổ xuất hiện trên bầu trời.

Ầm ầm!

Không gian rung rung khi từng chiếc chiến hạm Phi Hổ xuất hiện, trọn vẹn hơn một ngàn chiếc, trong đó chiến hạm Phi Hổ cấp ba có sáu trăm chiếc, phía trước còn có mấy trăm chiến hạm Phi Hổ cấp bốn.

Trọng yếu nhất là chiến hạm Phi Hổ cấp năm của Thái A, đột nhiên hai bên mỗi bên còn có thêm hai chiếc chiến hạm Phi Hổ khác, tổng cộng năm chiếc chiến hạm Phi Hổ cấp năm đứng trên hư không.

Thời gian ba năm, quân đoàn Hùng Phong và quân đoàn Phá Vân sáp nhập vào nhau, tuyệt đại bộ phận tu luyện giả linh hồn áo nghĩa tu vị Thông Thiên Cảnh trở lên đều tiến vào Thiên Trụ giới luyện chế chiến hạm Phi Hổ và đan dược trận pháp.

Tất cả mọi người ở trong Thiên Trụ giới tầng thứ hai, thời gian gấp hai mươi lần, bên ngoài ba năm, bên trong sáu mươi năm.

Tăng thêm quân đoàn Phá Vân vốn có chút nội tình, còn có quân đoàn Hùng Phong nhất đẳng công huân, có thể đổi nhiều tài liệu luyện khí, tăng thêm Thái A những năm qua kiếm được không ít tài liệu luyện khí, mặt khác còn có buôn bán chiến hạm Phi Hổ đổi lấy tài liệu, bởi vậy, những năm gần đây quân đoàn Hùng Phong chế tạo rất nhiều chiến hạm Phi Hổ.

Hơn một ngàn chiến hạm Phi Hổ chiếm giữ giữa không trung, đầu lâu mãnh hổ như còn sống, khí tức hung tàn khuếch tán tứ phương.

Nhìn thấy đội hình khủng bố này, rất nhiều người sợ hãi, lúc này vô số ánh mắt chấn động, không ít ánh mắt ngạc nhiên khi phát hiện hạm đội to lớn này..

Vù vù.

Thái A giơ lệnh kỳ, đệ tử quân đoàn Hùng Phong bay lên không, từng đạo thân ảnh đều xuất hiện trên chiến hạm Phi Hổ.

Ba mươi vạn đệ tử quân đoàn Hùng Phong trong nháy mắt khởi động chiến hạm Phi Hổ.

- Bày trận.

Thái A nhìn quân đoàn Hùng Phong có không ít đệ tử trọng thương, sát ý trong mắt nồng đậm, lệnh kỳ bay ra lần nữa, hơn một ngàn chiến hạm Phi Hổ khởi động, thanh thế kinh người.

Thái A đi đầu, bốn chiến hạm Phi Hổ cấp năm khác theo bảo vệ, hình thành trận hình công kích thật lớn.

- Minh Linh đáng chết, đều đi chết đi.

Bố trí xong đội hình, Thái A huy động lệnh kỳ, âm thanh sát phạt ngập trời.

- Gïếŧ.

Các đệ tử quân đoàn Hùng Phong đứng trên chiến hạm Phi Hổ cùng hét lớn, khí tức sát phạt đáng sợ bùng phát.

XÍU...UU!! XÍU...UU!! XÍU...UU!! XÍU...UU!!

Đầu hổ chiến hạm Phi Hổ bắn ra một tia năng lượng màu đen như thiên thạch, hào quang không ngừng nện thẳng vào đại quân Minh Linh.

Ngay sau đó trực tiếp nổ tung, vô số âm thanh nổ tung như sấm sét vang vọng các nơi.

Ầm ầm.

Xoẹt.

Lực công kích phá hủy không gian, hủy thiên diệt địa, vô số họng pháo nhắm tới nơi nào, nơi đó Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc sẽ bị hủy diệt, tan thành mảnh vỡ.

- Sát!

Thái A lại vung lệnh kỳ, một ngàn chiến hạm Phi Hổ lại oanh kích lần nữa, nhưng không phải oanh kích tùy tiện, lệnh kỳ nhất cử nhất động đại biểu cho ý tứ hình, chiến đội công kích và phòng ngự ở đó sẽ khác nhau.

Tất cả chiến hạm Phi Hổ xem lệnh kỳ mà hành động, nhất cử nhất động, đâu vào đấy, lực sát thương tăng lên kinh người.

Ầm ầm.

Phần đông chiến hạm Phi Hổ oanh kích đều là lực lượng hủy diệt, thiên băng địa liệt, không gian bị bắn thành hư vô.

Ô ô...

Ngao...

Đại quân Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc kêu thảm thiết nương theo tiếng nổ khủng khiếp, vô số thân hình bị lực nổ khủng khiếp xé nát thành mảnh vụn.

- Giết.

- Giết

- Giết.

XÍU...UU!! XÍU...UU!! XÍU...UU!!

Hơn một ngàn chiến hạm Phi Hổ không ngừng nã đạn, đầu hổ chiến hạm Phi Hổ trùng kích nơi nào, đại quân Minh Linh sẽ quân lính tan rã, chiến hạm Phi Hổ đi qua nơi đâu, nơi đó biến thành hỗn loạn và chết chóc.

Chương 4088: Uy lực đại trận hợp kích

- Chiến hạm thật mạnh, còn có trận thế công kích, lại có thể công thủ đầy đủ, Thái A này không tầm thường.

Nhìn thấy cảnh tượng này, tất cả người cầm đầu quân đoàn Thái Hoàng thế giới vô cùng vui mừng, quân đoàn Hùng Phong có chiến hạm rất khủng bố.

Từ trước đến nay quân đoàn Hùng Phong âm thầm phân cao thấp với đệ tử quân đoàn Lục Linh, lúc này bọn họ động dung, uy lực chiến hạm quá khủng bố.

- Thật mạnh, đại trận công thủ của chiến hạm bất phàm, chiến hạm có thể công có thể phòng, một khi một mặt gặp công kích, có thể cứu viện ở các mặt khác.

Ánh mắt Mộ Linh Lạc rất khiếp sợ, lập tức nhìn Âu Dương Tiển nói:

- Âu Dương bá bá, để ta thêm mồi lửa đi, lúc này ta cũng dùng phòng ngừa vạn nhất, ta muốn hỗ trợ giết ra một con đường máu, liều chết chiến một trận.

- Đi thôi, phải cẩn thận một ít.

Âu Dương Tiển muốn phá vòng vây.

Vèo.

Lúc Âu Dương Tiển lên tiếng, bóng dáng Mộ Linh Lạc bay lên cao, quát:

- Quân đoàn Thiên Hạm chuẩn bị.

Sưu sưu.

Khi Mộ Linh Lạc dứt lời, hơn mười thân ảnh lao lên cao, sau đó theo sau lưng Mộ Linh Lạc, lập tức trong nhẫn trữ vật có hào quang sáng ngời.

Ầm ầm.

Sau lưu quang là những chiến hạm khổng lồ, cũng không dưới trăm chiến hạm, loại hình chiến hạm không giống nhau, nhưng không hề nghi ngờ đều rất mạnh mẽ, thể tích kinh người, có trên trăm chiến hạm cấp năm.

Mộ Linh Lạc đáp lên một chiến hạm, chiến hạm này tỏa ra khí tức khủng bố, toàn thân đỏ sậm, khí tức trùng thiên, uy năng khủng bố làm người ta rung động, dường như mạnh hơn chiến hạm Phi Hổ cấp năm một ít.

- Chiến hạm cấp sáu của quân đoàn Thiên Hạm, trên trăm chiến hạm cấp năm, còn có một chiến hạm cấp sáu.

- Thì ra người quân đoàn Thiên Hạm đã đến đây, cũng mang theo hạm đội phòng ngừa vạn nhất.

...

- Quân đoàn Thiên Hạm nghe lệnh, oanh kích mởi đường máu!

Mộ Linh Lạc quát lớn, ra lệnh cho hạm đội công kích.

Thái A từ xa nhìn thấy Mộ Linh Lạc lựa chọn cánh tương trợ thì tán thưởng không thôi, trận hình của hắn có cánh yếu nhất đã bị Mộ Linh Lạc nhìn ra, mà Thái A cũng nhìn chằm chằm vào chiến hạm cấp sáu kia.

Ầm ầm.

Dưới sự oanh kích của chiến hạm, Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc càng tổn thất thảm trọng, Lang Linh Hồn Trảo và Phệ Hồn cường nỏ khó mà so sánh.

- Chư vị đoàn trưởng, các bằng hữu Thái Hoàng thế giới, theo ta tiến lên mở đường máu.

Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc lâm vào hỗn loạn trong thời gian ngắn, Thái A lập tức quay đầu nói với đại quân Thái Hoàng thế giới.

- Không có vấn đề, tất cả đại quân Thái Hoàng thế giới nghe theo hiệu lệnh quân đoàn Hùng Phong Thái A.

- Tất cả quân đoàn Thượng Thanh thế nghe theo lời Thái A.

Kinh Lôi và Âu Dương Tiển lớn tiếng đáp lời, Âu Dương Tiển vốn đã ra lệnh, lúc này đầu lĩnh của mọi người là Thái A, cũng không có ý kiến gì.

Người tâm phúc của Thái Hoàng thế giới không có mặt, lúc này cũng không có ý kiến.

Thái A gật đầu, lập tức lớn tiếng nói:

- Người Thái Hoàng thế giới, Thượng Thanh thế giới nghe lệnh, đi theo quân đoàn Hùng Phong giết ra ngoài, quân đoàn Thiên Hạm bọc hậu, nhanh!

Nghe được Thái A nói thế, Thái Hoàng thế giới và Thượng Thanh thế giới cấp tốc hành động, án theo lối suy nghĩ của Thái A hành động.

- Bọc hậu!

Mộ Linh Lạc do dự một lát, cũng không đối nghịch với Thái A.

...

Đại quân Lang Linh nhất tộc cùng Phệ Hồn nhất tộc đang đại loạn, sau khi có một ít Niết Bàn Cảnh dẫn đầu dần dần ổn định lại.

Khi Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc ổn định đại quân, bọn họ bắt đầu né tránh chiến hạm oanh kích, đồng thời lại ngưng tụ công kích, kích hoạt đại trận, tránh đại chiến quy mô.

Sưu sưu.

Nhưng lúc này bên liên minh hai đại thế giới tập trung quân vào nhau, lại thêm Thú tộc sau biến hình thể tích rất lớn nên hạm đội không che chở hết, lúc này bị tiêu diệt từng bộ phận.

- Hừ.

Thấy thế Thái A hừ lạnh một tiếng, đã sớm có chuẩn bị, lệnh kỳ giơ lên, quát to:

- Chiến hạm quân đoàn Hùng Phong biến hóa theo trận pháp.

Ầm ầm.

Chiến hạm Qquân đoàn Hùng Phong nhanh chóng biến hóa đội hình.

- Phá những chiến hạm này, oanh kích.

Phần đông cường giả Minh Linh tu vị Niết Bàn Cảnh hét lớn, thấy có cơ hội, mang theo rất nhiều cường giả Minh Linh đột kích chiến hạm Phi Hổ, muốn trực tiếp phá hủy chiến hạm, những chiến hạm này có uy hïếp quá lớn với bọn họ.

- Hừ, muốn đối phó chiến hạm sao?

Thái A hừ lạnh một tiếng, hắn vẫn không giơ lệnh kỳ lên, hắn quát lớn:

- Đệ tử quân đoàn Hùng Phong nghe lệnh, bày trận.

- Bày trận.

Trên chiến hạm Phi Hổ, vô số đệ tử quân đoàn Hùng Phong cùng xếp đội ngay ngắn, dùng tu vị Niết Bàn CẢnh của Hồ Hải làm đầu lĩnh, lập tức đứng vào vị trí, Niết Bàn Cảnh mang theo một tới hai ngàn người phía sau.

Gần ba mươi vạn đệ tử quân đoàn Hùng Phong đứng chỉnh tề trên chiến hạm, cột sáng nguyên lực bộc phát trùng thiên.

- Ngưng Thiên Vẫn Cổ Trận!

Mấy ngàn đệ tử quân đoàn Hùng Phong hét lớn, từng đạo nguyên lực kết nối với nhau, trong khoảng thời gian ngắn hình thành quang cầu cực lớn.

Quang cầu tỏa ra hào quang chói mắt, khí tức mênh mông cổ xưa hàng lâm giống như thiên thạch nện vào chiến trường.

Đại trận được bố trí, không gian cương phong càn quét các nơi, từng đạo phong nhận còn sắc bén hơn bất cứ thanh đao nào.

Đệ tử quân đoàn Hùng Phong ngưng tụ trận pháp hợp kích chém giết đại quân Minh Linh đang tới gần.

Ầm ầm!

Từng đạo công kích càn quét các nơi, không gian ven đường tan vỡ. Trong đại trận cương phong, những ngọn cương phong không gian sắc bén càn quét tất cả, còn có hỏa diễm, lôi điện, hồng thủy không ngừng đánh xuống.

Bành bành bành...

Năng lượng khủng bố khuếch tán ra, từng đám lớn đại quân Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc bị giết tan vỡ.

- Những trận pháp hợp kích này uy lực thật khủng khiếp, không nghĩ tới Thái A có bản lĩnh như vậy, quân đoàn Hùng Phong đại phát rồi.

Tất cả mọi người vốn cho rằng nhân số quân đoàn Hùng Phong ít nhất, thực lực cũng thấp nhất.

Nhưng mà sau khi nhìn thấy hạm đội quân đoàn Hùng Phong và trận pháp hợp kích của quân đoàn Hùng Phong thì không ai còn cho rằng như thế.

Chỉ bằng đại trận hợp kích của quân đoàn Hùng Phong và hạm đội đã đủ khiến quân đoàn Lục Linh không thể chống lại, quân đoàn Hùng Phong bây giờ rất khủng bố.

- Thật mạnh!

Quân đoàn Lục Linh Cuồng Ngưu và các trung đoàn trưởng phân cao thấp với quân đoàn Hùng Phong khắp nơi vẫn chiếm thượng phong. Bây giờ hoàn toàn cảm thấy xấu hổ vì hành vi đó, bởi vì người ta chưa xài thủ đoạn của mình.

- Giết, tiếp tục đuổi giết, giết ra một con đường máu.

Mộ Linh Lạc lớn tiếng ra lệnh, nàng giống như nữ tu la xinh đẹp trên chiến trường, khí chất hiên ngang, rất nhiều đại quân Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc bị hạm đội của nàng oanh thành cặn bã.

Rầm rầm!

Năng lượng chấn động quá lớn càn quét toàn bộ không gian nơi này, những nơi đi qua, giết chóc không ngừng nghỉ.

Chương 4089: Giết ra một con đường máu

- Quân đoàn Lục Linh nghe lệnh, giết mở đường máu bên trái, quân đoàn Cuồng Sư nghe lệnh, giết mở đường máu bên phải, tất cả cường giả Thú tộc phi hành của Thái Hoàng thế giới yểm hộ trên không, Thú tộc lực phòng ngự cường hãn yểm hộ bốn phía, giết.

Thái A không ngừng ra lệnh, nhất thời sát ý bùng phát ngập trời.

- Sát!

- Giết ra con đường máu!

Nghe Thái A ra lệnh, quân đoàn Lục Linh, quân đoàn Cuồng Sư, người của Thái Hoàng thế giới bắt đầu hành động.

Nhưng lúc này hai bên bảo trì ăn ý, cường giả Tuyên Cổ Cảnh không ra tay thì bên kia cũng không ra tay.

Rầm rầm rầm.

Đại quân song phương chém giết thảm thiết, chém giết kinh tâm động phách.

Vốn hai ngàn vạn đại quân của hai đại thế giới bị ba ngàn vạn đại quân Minh Linh bao vây, tăng thêm thanh thế và thiên phú, cơ hồ quân lính tan rã, bối rối một đoàn. Khi Thái A và Mộ Linh Lạc gia nhập bố trí trận hình chiến hạm, tăng thêm quân đoàn Hùng Phong đánh hợp kích, quân đoàn Lục Linh cùng quân đoàn Cuồng Sư, Thái Hoàng thế giới tạo thành trận thế, dĩ nhiên bắt đầu ngăn cản sóng gió, tạo thành thế chân vạc.

- Thái A thật sự là kỳ tài, Thương Khung chiến trường cần những người như thế.

- Đại bộ phận Minh Linh trời sinh có khí tức âm u, ảnh hưởng linh hồn, Nhân tộc và Thú tộc đại quân thực lực ngang nhau sẽ bị áp chế, thế nhưng mà Thái A hiện tại tạo thành đại trận hợp kích, có thể mượn năng lượng thiên địa ngăn cản uy áp, ngược lại có thể áp chế Minh Linh.

- Trận pháp hợp kích này bất phàm, có thể tiến thối, thực lực tăng nhiều, nếu tất cả đại quân đều có đại trận hợp kích này, thực lực chắc chắn tăng lên rất mạnh.

Nhìn thấy Thái A sinh sinh thay đổi thế cục đại quân, cường giả hai đại thế giới vô cùng rung động.

Đối với Thái A, bọn họ lau mắt mà nhìn, nếu không phải cố kỵ Lục Lâm Thiên, sợ rằng bọn họ sẽ tìm biện pháp kéo Thái A vào quân đoàn của mình.

- Bọn chúng muốn xuất động cường giả, sẽ không cho chúng ta cơ hội, cường giả mới là đòn mấu chốt lớn nhất phân thắng bại trên chiến trường.

Nghe tiếng gào thét dồn dập, Âu Dương Tiển ngưng trọng, ánh mắt sa sầm.

Mọi người nghe tiếng hô dồn dập, cũng sớm cảm giác được cái gì đó, cường giả hai đại thế giới ngưng trọng, nguyên lực trong cơ thể vận chuyển thật nhanh.

- Tất cả cường giả tu vị Tuyên Cổ Cảnh chuẩn bị sẵn sàng, đề phòng Tuyên Cổ Cảnh của Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc.

Âu Dương Tiển không nhìn lên không trung, nói:

- Liều chết đánh một trận, chết cũng kéo đệm lưng, ngàn vạn đừng chết vô ích, linh hồn chúng ta không thể rơi vào tay đám Minh Linh này.

- Liều chết chiến một trận, ngọc thạch câu phần!

Hàn Minh, Kinh Lôi, Cuồng Thử, Truy Mệnh, Phá Thổ, Trình Tinh cùng gào to, sát ý bộc phát.

Sưu sưu.

Cùng một thời gian, trong sơn mạch phía trước lập tức có âm thanh xe sgios vang lên, lập tức từng đạo thân ảnh lướt đi tới chiến trường đầy sát khí kia.

Thiên địa run lên, giữa không trung gió nổi mây phun bỗng nhiên lờ mờ!

Hơn bốn mươi thân ảnh lơ lửng ở đó, đều là quái vật có hai sừng, đầu trâu mặt ngựa, còn có đầu sói thân người của Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc, chung là cường giả Minh Linh, từng thân ảnh bộc phát khí tức khiếp người, đều có tu vị Tuyên Cổ Cảnh trở lên.

- Khặc khặc, không nghĩ tới Thượng Thanh thế giới Thái Hoàng thế giới còn có khả năng như vậy, có thể dùng chiến hạm và hợp kích trận pháp ngăn cản Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc chúng ta, thật sự không tệ.

Một giọng nói âm trầm từ trong đám cường giả Phệ Hồn nhất tộc vang lên, tiếng nói vang vọng hư không.

- Nguyên Hồn.

Âu Dương Tiển nhìn lão giả Phệ Hồn nhất tộc nói chuyện, hắn lập tức nhận ra người này là ai.

Nhìn thấy lão giả của Phệ Hồn nhất tộc, Âu Dương Tiển lập lòe, khi nhìn thấy cường giả Lang Linh nhất tộc bên cạnh hắn, ánh mắt lập tức ngưng trọng tới tận cùng, thì thào:

- Huyễn Lang.

Nguyên Hồn, cường giả Phệ Hồn nhất tộc Tuyên Cổ Cảnh cao giai, đối mặt người này, Âu Dương Tiển tự tin có thể giữ không bị bại, nhưng mà muốn chiến thắng là không có khả năng, về phần đánh chết, nghĩ cũng đừng nghĩ.

Huyễn Lang, cường giả Lang Linh nhất tộc Tuyên Cổ Cảnh cao giai, tăng thêm Nguyên Hồn là hai Tuyên Cổ Cảnh cao giai. Âu Dương Tiển rất rõ ràng mình không cách nào chống lại, lần này đi Long Tích đại lục lúc trước có một Tuyên Cổ Cảnh cao giai bị hai Tuyên Cổ Cảnh cao giai của Minh Linh vây công vẫn lạc.

- Đừng nói nhảm, Long Dương mật cảnh có tin tức truyền ra từ lâu rồi, đoán chừng bên kia đã xong, chúng ta cũng nhanh chóng mới được, giết người này sau đó diệt Nhân tộc và Thú tộc.

Thời điểm Âu Dương Tiển dò xét Nguyên Hồn và Huyễn Lang, một lão giả đầu đà phong xuất hiện bên cạnh Nguyên Hồn cùng Huyễn Lang.

- Tuyên Cổ Cảnh cao giai.

Nhìn qua lão giả này, Âu Dương Tiển ngưng trọng đã biến thành tuyệt vọng.

Âu Dương Tiển tự nhiên nhìn ra, người này không chỉ tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai, càng thêm trọng yếu hắn là người Dạ Xoa nhất tộc, là một trong những chủng tộc đỉnh phong của Minh Linh, kỳ thật thực lực và thiên phú giống như cổ tộc trong nhân loại, tu vị đồng cấp khó tìm được đối thủ.

Mà Dạ Xoa nhất tộc cũng như thế, trong đồng cấp, người Dạ Xoa nhất tộc gần như vô địch,.

- Hình như là ba Tuyên Cổ Cảnh cao giai, phiền toái rồi.

- Không xong, ba Tuyên Cổ Cảnh cao giai, Âu Dương thống lĩnh căn bản không thể chống lại, chúng ta gặp bi kịch rồi.

- Ba Tuyên Cổ Cảnh cao giai, thảm rồi.

Nhìn qua đám người Nguyên Hồn ba người, Hàn Minh, Phá Thổ, Kinh Lôi khổ sở thốt lên.

Ba Tuyên Cổ Cảnh cao giai, bọn họ tự nhiên biết nó đại biểu cái gì.

- U La, người này giao cho ngươi, chúng ta đối phó đám người khác.

Nguyên Hồn và Huyễn Lang nhìn người của Dạ Xoa nhất tộc tới, ánh mắt cung kính.

- Đừng phiền toái, ta muốn giết Âu Dương Tiển không khó, nhưng mà nếu hắn muốn chạy trốn, muốn lưu lại hắn cũng không dễ dàng. Để tránh xuất hiện vạn nhất, người này ba người chúng ta cùng đối phó, tốc chiến tốc thắng, đánh chết người này lại đối phó kẻ khác.

Tên U La Dạ Xoa nhất tộc Tuyên Cổ Cảnh cao giai nói với Nguyên Hồn cùng Huyễn Lang, lộ ra thần sắc cảnh giác.

- Cũng tốt, vậy cứ giết Âu Dương Tiển trước đi.

Huyễn Lang nói ra:

- Động thủ, trước phá hủy đám chiến hạm và đám tiểu tử trên chiến hạm kia.

- Đánh chết tất cả mọi người, một cũng đừng buông tha, nữ nhân chỉ huy chiến hạm đằng sau phải giết trước.

Nguyên Hồn phân phó cường giả Phệ Hồn nhất tộc Tuyên Cổ Cảnh sau lưng.

Ô ô...

Ngao ngao...

Một đám Tuyên Cổ Cảnh của Lang Linh nhất tộc cùng Phệ Hồn nhất tộc lao tới, lao về phía hạm đội Thiên Hạm.

- Ba người này giao cho ta, các ngươi bảo vệ Thái A và Linh Lạc, giết cho ta!

Âu Dương Tiển cắn răng quát một tiếng, lập tức vận chuyển nguyên lực toàn thân.

- Giết.

- Liều.

...

- Âu Dương Tiển, ngươi không cần chờ viện binh nữa, Nguyên Hạt trong Long Dương mật cảnh không thể quay về được đâu, trong Long Dương mật cảnh có tới ba Tuyên Cổ Cảnh cao giai đấy, dựa theo ước định của chúng ta, bên kia nếu thu thập sạch sẽ đại công cáo thành sẽ truyền tin cho chúng ta động thủ. Vừa rồi đã nhận được tin tức bên kia, đoán chừng thời điểm này bên kia Nguyên Hạt cũng chết, truyền thừa trong Long Dương mật cảnh chúng ta đã nhận được, ngươi không nên hi vọng nữa.

Chương 4090: Âm Dương Tiển ra tay

Nguyên Hồn cười lạnh nói với Âu Dương Tiển, sát ý bộc phát nói:

- Động thủ, giết, linh hồn thể Tuyên Cổ Cảnh cao giai rất bổ đấy.

- Linh hồn hắn chúng ta muốn một phần.

U La, Huyễn Lang hai người gật đầu, ba người cùng lao lên.

Rầm rầm rầm.

Phá Thổ, Hàn Minh, Cuồng Thử, Kinh Lôi đang ngăn cản đám Tuyên Cổ Cảnh của Phệ Hồn nhất tộc, Lang Linh nhất tộc, đại chiến hết sức căng thẳng!

- Cút ngay.

Âu Dương Tiển hét lớn một tiếng, cánh tay chấn động, hắn đánh ra một trảo ngăn cản công kích đánh tới.

Xoẹt.

Hai đạo năng lượng va chạm với nhau, nhưng lại không có tiếng nổ lớn sinh ra, không gian bị ăn mòn không còn gì, hiển nhiên triệt tiêu nhau trong vô hình.

Xùy.

Giờ phút này Huyễn Lang xuất hiện bên trái, một vuốt âm hàn đánh vào hông của Âu Dương Tiển.

Đối mặt công kích như thế, sắc mặt Âu Dương Tiển trầm xuống, trường bào vặn vẹo thật nhanh, lật tay đánh ra một quyền.

Bành.

Ngăn cản một kích này, Âu Dương Tiển bị Huyễn Lang và Nguyên

Hồn bức lui.

Vù vù!

Trong nháy mắt này, Dạ Xoa nhất tộc U La xuất hiện, sát khí âm trầm quét qua Âu Dương Tiển.

Sát khí u ám này ảnh hưởng tới linh hồn, lập tức sát khí ngưng tụ thành vô số xà ảnh xuyên thủng không gian, lao thẳng về phía Âu Dương Tiển.

- Phá.

Sắc mặt Âu Dương Tiển trầm xuống, hét lớn một tiếng, trong tay biến hóa thủ ấn cực lớn, hỏa diễm cực nóng bùng phát, lập tức ngọn lửa nổ tung, vòng xoáy năng lượng quét qua các hướng.

Ầm ầm.

- Thực lực ngươi còn kém một chút.

U La quỷ mị xuất hiện sau lưng Âu Dương Tiển, một đạo sát khí u ám đánh vào người Âu Dương Tiển.

Bành!

Đối mặt với sát khí đánh từ sau lưng, thân ảnh Âu Dương Tiển bố trí một kiện áp giáp, lập tức bắn ngược sát khí trở về, nhưng bản thân hắn vẫn bị trọng thương, miệng phun máu tươi.

XIU....XIU....

Trong thời gian ngắn, Nguyên Hồn cùng Huyễn Lang một trái một phải phóng lên trời, thân ảnh hai người bộc phát nguyên lực bàng bạc, lập tức xuất một trảo hạ sát thủ với Âu Dương Tiển.

Ken két.

Một trảo đánh xuống, âm thanh quỷ khóc thần gào vang vọng hư không, một trảo này làm không gian vặn vẹo nổ tung.

- Hừ.

Âu Dương Tiển cắn răng, hai tay chấn động, hàn ý xuất hiện trong mắt, trong tay ngưng tụ hỏa diễm nóng bỏng, năng lượng đáng sợ bạo phát ra ngoài, thậm chí còn có uy áp lan tràn trong đó, ngay sau đó là hai người va chạm với nhau.

Bành bành!

Va chạm như thế làm không gian run lên, không gian đông cứng lại, ngay sau đó tiếng nổ kinh thiên truyền khắp không gian.

Bang bang!

Mảnh vỡ năng lượng bắn ra bốn phía, gợn sóng không gian không ngừng chấn động dữ dội.

PHỤT.

Lấy một chọi hai, Âu Dương Tiển lại bị đẩy lui, huyết vụ thấm ướt áo giáp trên người hắn.

- Âu Dương Tiển, linh hồn phân thân của ngươi đâu, vì sao không liều mạng, khặc khặc.

Nguyên Hồn cười lạnh, hận không thể ép Âu Dương Tiển sử dụng linh hồn phân thân đại chiến, linh hồn phân thân là đại bổ vật với hắn.

- Linh hồn của ta tuyệt đối không rơi vào trong tay các ngươi.

Âu Dương Tiển quát lớn, đối phó Phệ Hồn nhất tộc, vận dụng linh hồn phân thân là đưa dê vào miệng cọp, hắn tự nhiên là không làm như thế, căn bản không có thời gian để ý tới thương thế của mình, Âu Dương Tiển kết thủ ấn quái dị, thủ ấn biến hóa liên tục.

- Tổn Hồn Thiên Biến Bí Pháp.

Khi thủ ấn cuối cùng vừa dứt, khí thế của Âu Dương Tiển tăng lên đỉnh điểm, sắc mặt tái nhợt tới tận cùng, miệng phun máu tươi.

- Không tốt, Âu Dương vận dụng Tổn Hồn Thiên Biến Bí Pháp, bí pháp này cả đời chỉ dùng được một lần, dùng linh hồn phân thân làm đại giá tăng tu vị lên trong thời gian ngắn ngủi, sau này linh hồn phân thân không còn, về sau tu vị cũng không có khả năng tiến bộ.

Trên chiến hạm cấp sáu của quân đoàn Thiên Hạm, ánh mắt Mộ Linh Lạc lập loè, trong lúc mơ hồ bắt đầu xúc động, nhìn qua đại quân Minh Linh, thúc dục hạm đội oanh kích cuồng mãnh.

- Không tốt, Âu Dương Tiển vận dụng bí pháp gì đó tăng cường thực lực.

Nguyên Hồn cảm giác được khí tức của Âu Dương Tiển tăng lên, ánh mắt ngưng trọng.

- Bí pháp mà thôi, chèo chống không bao lâu, không bao lâu sẽ nỏ mạnh hết đà.

Huyễn Lang trầm giọng nói.

- Bí pháp hả, thì tính sao, lật không nổi sóng cồn.

U La trầm giọng nói, hắn lại lao về phíaÂu Dương Tiển.

- Lão tử cho dù chết cũng phải nhổ răng các ngươi, đến đây đi.

Âu Dương Tiển hét lớn, ánh mắt âm trầm, nguyên lực bộc phát dữ dội.

...

Ầm ầm.

Trong chiến đấu thế này, bất kể là Nhân tộc, Thú tộc, hay là Phệ Hồn nhất tộc, Lang Linh nhất tộc, cho dù là Đại Đạo Cảnh đều có người không ngừng từ trên không trung rơi xuống, có thân thể nổ tung, đây mới thực là huyết chiến, là huyết chiến không chết

không thôi.

Trong chiến đấu này, có đôi khi không chỉ cần thực lực mạnh bảo vệ mình, song quyền nan địch tứ thủ, trong đại trận, từ trước tới nay đều là đạo lý giết địch một ngàn tự tổn tám trăm.

Thời điểm này những người vốn sợ hãi đều biến thành dũng cảm, chỉ có dốc sức liều mạng chém giết mới có thể tìm được hi vọng sống sót.

Chỉ có chém giết, không ngừng chém giết mới giết sạch đối phương.

Trong sơn mạch bao la, sát khí, huyết tinh, sát khí ngập trời, thây chất đầy đồng.

Đây đã là địa ngục, cửu u địa ngục, giết chóc cỡ này làm lòng người lạnh giá.

- Phó đoàn trưởng.

Trong lúc kích chiến có người hét lớn, quân đoàn Linh Hỏa có một phó đoàn trưởng Tuyên Cổ Cảnh sơ giai bị cường giả Tuyên Cổ Cảnh của Phệ Hồn nhất tộc vây công đánh chết.

Đám người trên bầu trời, hai tên Tuyên Cổ Cảnh trung giai vây công Hàn Minh, người hắn loang lổ vết máu, mái tóc mai trắng nhuốm máu, một cánh tay bị chặt đứt từ lúc nào, âm khí đang ăn mòn cánh tay.

- Đi chết đi.

Hai Tuyên Cổ Cảnh Lang Linh nhất tộc một trái một phải phóng thích âm khí rất mạnh, đôi mắt hung tàn tập trung vào Hàn Minh, mang theo công kích khủng bố lướt về phía Hàn Minh, ven đường không gian bị hủy diệt không nhẹ.

Ánh mắt Hàn Minh trầm xuống, đến thời điểm này hắn biết rõ mình không có lựa chọn khác, hắn hiện tại thương thế rất nặng, không thể chống lại.

- Lão tử liều với các ngươi, phải chết cũng phải kéo một tên làm đệm lưngcho rằng có thể chiếm tiện nghi của lão tử sao, chư vị huynh đệ, ta đi trước một bước, ha ha...

Hàn Minh cười to, khí tức nóng bỏng lan tỏa ra các hướng, năng lượng chấn động bao phủ hai tên Lang Linh nhất tộc vào tầm ảnh hưởng, hắn lại ôm chặt lấy một tên trong đó, thân ảnh của hắn nổ tung.

Bành bành.

Thân ảnh Hàn Minh nổ tung, không gian chung quanh bộc phát hào quang chói mắt, trên bầu trời xuất hiện lỗ đen thật lớn.

Một tên Lang Linh nhất tộc trọng thương hoảng sợ lui ra, mà tên Lang Linh nhất tộc bị Hàn Minh ôm lấy đã bị nổ thần hồn câu diệt, cặn bã cũng không còn.

- Đoàn trưởng...

- Hàn đại ca!

- Hàn Minh...

Rất nhiều tiếng kêu vang lên, mắt thấy Hàn Minh hồn anh tự bạo, quân đoàn Thiết Huyết chỉ còn lại một nửa đệ tử kêu lên thảm thiết, hai mắt đỏ thẫm, Truy Mệnh và các đoàn trưởng khác hét lớn, sát ý nồng đậm bộc phát.

- Giết, liều.

Mọi người đã giết mắt đỏ, không ngừng chém giết.

Chương 4091: Tổn Hồn Thiên Biến Bí Pháp

Nhưng đại quân Minh Linh đại quân cũng không phải ăn chay, trong chém gïếŧ như thế, chỉ có không ngừng vẫn lạc, không ngừng thây ngang khắp đồng!

Máu tươi, sát khí, sát phạt đã bao phủ tâm hồn mọi người.

Rầm rầm rầm.

Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc chiếm ưu thế Tuyên Cổ Cảnh đông hơn người hai đại thế giới, nhiều hơn tới một phần ba, không ít cường giả bị vây công tràn ngập nguy cơ, cũng không ngừng có người vẫn lạc.

Trong khoảng thời gian ngắn, Tuyên Cổ Cảnh của hai đại thế giới không còn bao nhiêu, lần nữa có mấy Tuyên Cổ Cảnh sơ giai bị chém gïếŧ.

Bành bành.

Phá Thổ bị một Tuyên Cổ Cảnh trung giai của Lang Linh nhất tộc nhắm trúng, giao thủ hơn mười chiêu bị đối phương làm trọng thương, Phá Thổ cũng tự bạo.

C-K-Í-T..T...T...

Oanh!

- Vô liêm sỉ, Minh Linh đáng chết, lão tử liều với các ngươi.

Các cường giả bị đánh chết liền sử dụng hồn anh tự bạo, đây không thể nghi ngờ kí©ɧ ŧɧí©ɧ sát ý ngập trời của người hai đại thế giới, tất cả mọi người không tiếp tục giữ lại, chỉ có chém gïếŧ sát phạt mới là việc nên làm.

Nhưng thực lực kém hơn, đại quân hai đại thế giới chống lại Lang

Linh nhất tộc cùng Phệ Hồn nhất tộc càng ngày càng cố sức.

Từ khi bắt đầu cuộc chiến còn chiếm thượng phong, khi cường giả Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc gia nhập đánh chết không ít cường giả Tuyên Cổ Cảnh của Thú tộc và Nhân tộc, bọn họ bị đánh tan tác.

Ba Tuyên Cổ Cảnh cao giai và U La là người Dạ Xoa nhất tộc Tuyên Cổ Cảnh cao giai tọa trấn, Âu Dương Tiển thúc dục bí pháp cũng không kiên trì bao lâu.

Bành.

Khí tức trên người Âu Dương Tiển bắt đầu hỗn loạn, chiến lực bắt đầu hạ thấp, trong lúc không cẩn thận bị một đám sát khí u ám đánh lén..

PHỤT.

Miệng phun máu tươi, thân ảnh Âu Dương Tiển rơi thẳng xuống đất, sắc mặt tái nhợt, còn tái nhợt hơn cả lúc trước, giống như trong người không còn chút máu nào cả.

- Âu Dương Tiển, không còn bí pháp chèo chống rồi sao, ngươi xem như không tệ, bằng không như vậy đi, chỉ cần ngươi đầu hàng, gia nhập vào Thiên La minh chúng ta, chúng ta tạm tha ngươi một mạng thế nào, khặc khặc.

Nguyên Hồn Âm Lệ cười lạnh, nhìn thấy Âu Dương Tiển trọng thương, bọn chúng tự nhiên cảm giác khí tức Âu Dương Tiển đã không ổn định, sợ rằng bí pháp sắp không thể duy trì được bao lâu.

- Chúng ta không có người đầu hàng, chỉ có hồn chết trận.

Âu Dương Tiển lạnh lẽo nhìn Nguyên Hồn, nhìn qua chiến trường thê lương, quát:

- Người Thượng Thanh thế giới, Thái Hoàng thế giới nghe đây, không có người đầu hàng, chỉ có hồn chết trận, liều chết chiến một trận, huyết chiến đến cùng.

- Liều chết chiến một trận, huyết chiến đến cùng!

- Giết.

Rống rống.

Nghe Âu Dương Tiển nói thế, cường giả Thú tộc cùng Nhân tộc không sợ hãi, toàn lực chém giết đối thủ.

Ầm ầm.

- Tất cả chiến hạm, chém giết tới cuối cùng, thẳng đến khi tiêu hao tinh thạch thế giới không còn mới thôi, giết!

Thái A huy động lệnh kỳ hét lớn, giờ phút này hắn cũng không quan tâm tới sống chết bản thân.

Rống rống...

Từng chiếc từng chiếc chiến hạm Phi Hổ bắt đầu xạ kích, một cơn ác mộng với Minh Linh bắt đầu.

Quân đoàn Hùng Phong có hợp kích, những nơi đi qua phá hủy rất nhiều đại quân Minh Linh, thanh thê vô cùng khủng bố.

Huyết chiến đến thời điểm kịch liệt nhất, chém giết đã lên cao trào.

- Phá hủy các chiến hạm kia đi!

Huyễn Lang quát lớn, hạm đội và đại trận hợp kích gây ra tổn thất quá lớn, hắn không thể bỏ qua.

Ngao ngao.

Ô ô.

Khi Huyễn Lang quát lớn, mấy tên Tuyên Cổ Cảnh lập tức buông bỏ vây công cường giả Thái Hoàng thế giới, Thượng Thanh thế giới, lập tức tiến lên phá hủy quân đoàn Hùng Phong.

- Phá.

Cường giả Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc tu vị Tuyên Cổ Cảnh ra tay, lập tức phóng thẳng về phía chiến hạm của quân đoàn Hùng Phong.

Bành bành.

Năng lượng công kích quá mạnh, không gian tan vỡ, những chiến hạm bị công kích không thừa nhận nổi nên nổ tung, người chết vô số.

Ầm ầm.

Khi đám cường giả Tuyên Cổ Cảnh của Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc ra tay, không ngừng có chiến hạm và đại trận bị phá hủy, binh bại như núi đổ, đối với Thái Hoàng thế giới cùng Thượng Thanh thế giới mà nói, đây chẳng khác gì đã rét vì gió lại lạnh vì sương.

- Vô liêm sỉ, nợ máu trả bằng máu, tộc ta sớm muộn gì cũng trả mối thù này.

Nhìn chiến trường, Âu Dương Tiển hai mắt đỏ thẫm, hắn bi phẫn nhưng không thể làm gì, sát khí trùng thiên quát lên!

- Âu Dương Tiển, tới phiên ngươi rồi.!

Nguyên Hồn nói một câu, lập tức nói với Huyễn Lang và U La:

- Động thủ.

Sưu sưu sưu...

U La ba người cùng hành động, ba người lao thẳng về phía Âu Dương Tiển, lập tức hạ sát thủ với Âu Dương Tiển.

Xoẹt.

Ba người công kích Âu Dương Tiển, ven đường không gian nứt vỡ lộ ra vết nứt không gian đen kịt.

Xùy.

Ánh mắt Âu Dương Tiển trầm xuống, bỗng dưng ánh mắt sinh ra hàn ý, thân ảnh không chút tránh né, khí thế tăng vọt.

- Vô liêm sỉ, hắn muốn hồn anh tự bạo kéo đệm lưng, mau lui lại.

U La hét lớn một tiếng, hắn phát hiện Âu Dương Tiển lúc này lựa chọn tự bạo hồn anh, lập tức thu hồi công kích sau đó rút lui..

Tuyên Cổ Cảnh trung giai tự bạo hồn anh ngay cả U La cũng không dám chạm đến, huống chi Âu Dương Tiển còn là Tuyên Cổ Cảnh cao giai, U La càng không dám động vào.

- Tự bạo hồn anh, hỗn đản!

Nghe U La kêu lên, Nguyên Hồn và Huyễn Lang hai người lui ra, trực tiếp trốn tránh, đâu còn tâm tư lao lên phía trước, người tu vị đồng cấp tự bạo, nếu bọn họ bị ảnh hưởng chính diện sẽ chết chắc.

- Chỉ có hồn chết trận, không làm người đầu hàng, nợ máu trả bằng máu, thù của ta sau này sẽ có Nhân tộc báo, ha ha ha....

Dường như không ngờ bị U La biết được ý đồ, Âu Dương Tiển tên đã lên dây, không phát không được, hét lớn một tiếng, lập tức dẫn đầu lao về phía Nguyên Hồn, thân hình lập tức bành trướng sau đó nổ tung.

- Âu Dương thống lĩnh, không...

Cùng lúc này, trong không gian bao lau có tiếng quát xuyên thủng không gian, nhưng mà không thể ngăn cản tất cả đang diễn ra

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!...

Thân thể Âu Dương Tiển nổ tung, trong nháy mắt không gian sinh ra vết nứt không gian thật lớn, không gian biến thành lỗ đen không đáy.

Ầm ầm!

Chỉ trong nháy mắt không gian vặn vẹo, vết nứt không gian bành trướng.

PHỤT.

Thân ảnh Nguyên Hồn bị đánh bay, hắn cách Âu Dương Tiển gần nhất, bị liên lụy nặng nhất, hắn phun máu tươi, thương thế dường như rất nặng, nhưng vẫn thoát được một mạng.

Xuy xuy.

U La và Huyễn Lang cũng cùng bị đẩy lui, sắc mặt Huyễn Lang trắng bệch, U La nhận không ít ảnh hưởng, nhưng mà U La thấy tình thế sớm nhất nên thoát thân, cũng là kẻ mạnh nhất nên không sao cả.

Huyễn Lang mặc dù có chút thương thế nhưng không nghiêm trọng như Nguyên Hồn.

- Lão hỗn đản kia lại tự bạo hồn anh, đáng tiếc linh hồn kia, bận rộn toi công.

Nguyên Hồn phun nước bọt, ánh mắt oán hận không thôi, không chỉ không có linh hồn Tuyên Cổ Cảnh cao giai, ngược lại còn trọng thương, thiếu chút nữa tặng cả tính mạng, chuyện này làm cho nội tâm của hắn không vui. Trong lòng hắn vẫn còn nhớ cảnh tượng Tuyên Cổ Cảnh cao giai tự bạo, uy lực quá khủng khiếp.

Chương 4092: Là hắn đến

- Âu Dương thống lĩnh!

Trong Thượng Thanh thế giới có rất nhiều người đang chiến đấu nhìn thấy lỗ đen chưa khép lại kia, ánh mắt của bọn họ đỏ rực lên.

Xoẹt.

Vào thời khắc này, không chờ lỗ đen khép lại, một âm thanh xé gió vang vọng lao ra, âm thanh này giống như sấm sét nổ bên tai mọi người.

Mọi người nhìn thấy đó là đôi cánh chim mở rộng màu trắng, tầng tầng lớp lớp, chặt chẽ tương liên, đường cong ưu mỹ động lòng người, hồn nhiên thiên thành, giống như tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ.

Mà chung quanh cánh chim mang theo không ít thân ảnh, chính là Nguyên Hạt, Xích Xà, Hổ Sư, Huyết Ưng, Đông Quan Trạch, Cát Bạch Mị, Phong Hỏa các loại..., cũng không ít Niết Bàn Cảnh.

- Là Nguyên Hạt đại nhân trở về.

- Là Huyết Ưng đoàn trưởng trở về.

- Hổ Sư đoàn trưởng trở về.

...

Trong đám người, người của Thái Hoàng thế giới cùng Thượng Thanh thế giới nhận ra những người trở về, thần sắc rung động.

Nhưng ánh mắt vẫn bị cánh chim hấp dẫn, thật sự quá đẹp.

Cuối cùng ánh mắt nhìn qua thanh niên áo xanh sở hữu cánh chim, trên người có không ít vết máu, giống như trải qua một trận đại chiến khủng khiĩếp.

- Là đoàn trưởng trở về.

Người của quân đoàn Hùng Phong nhìn thấy nam tử áo xanh kia, đôi mắt chấn động.

- Cái này...

Mà U La, Huyễn Lang, Nguyên Hồn ba người nhìn thấy thân ảnh áo xanh kia, bọn họ giống như nhìn thấy quỷ.

Thanh niên áo xanh đứng trước lỗ đen, cảm nhận khí tức còn sót lại, đôi mắt đen kịt chấn động, sát khí dâng trào, nói:

- Chỉ có hồn chết trận, không làm người đầu hàng, nợ máu trả bằng máu, Âu Dương thống lĩnh, ra đi thanh thản.

Vừa dứt lời, nam tử áo bào xanh quỳ một chân hành lễ, sau lưng Hổ Sư, Cát Bạch Mị, Phong Hỏa, Huyết Ưng, Đông Quan Trạch .... Thượng Thanh thế giới thấy thế quỳ một gối sau lưng Lục Lâm Thiên, ánh mắt đỏ thẫm, thì thào nói nhỏ:

- Âu Dương thống lĩnh, ra đi thanh thản!

Xoẹt.

Hai cánh chấn động, nam tử áo bào xanh đứng lên, ánh mắt nhìn qua phía Huyễn Lang, U La, Nguyên Hồn ba người, sau đó nhìn chiến trường thảm thiết, không ngừng có Nhân tộc cùng Thú tộc vẫn lạc, máu chảy thành sông, thây ngang khắp đồng, huyết tinh ngập trời!

Cùng lúc này năng lượng thiên địa và sát khí không ngừng rót vào trong người Lục Lâm Thiên.

Nhưng không có ai cẩn thận quan sát, vô số năng lượng thiên địa đang thẩm thấu vào trong tay Lục Lâm Thiên, sau đó biến mất không thấy gì nữa.

- Tiểu tử này là ai, tại sao hắn có thể gây ra động tĩnh lớn như thế?

U La nhìn qua nam tử áo xanh, ánh mắt nhìn qua đôi cánh chim sau lưng hắn, nhịn không được rung động nói:

- Khí tức này là thông linh bảo khí, không nghĩ tới nơi đây còn có một kiện thông linh bảo khí.

- Tên này là Lục Lâm Thiên, ta đã thấy tên này trong hình vẽ tộc ta, chính là kẻ gϊếŧ tộc nhân của ta.

Ánh mắt Nguyên Hồn nhìn lên người Lục Lâm Thiên, sát ý trong mắt bùng phát, nhìn Thanh Trụ Hư Không Dực, ánh mắt đầy tham lam.

Tất nhiên người này chính là Lục Lâm Thiên, sau khi thôn phệ Âm Hồn, Lục Lâm Thiên không quên thi triển Sưu Linh Thuật tìm tòi linh hồn Âm Hồn.

Dùng linh hồn lực của Âm Hồn, Sưu Linh Thuật không tìm được quá nhiều tin tức, nhưng mà Lục Lâm Thiên cũng biết rõ trên chiến trường hiện tại cũng có được ba tên cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai và ba ngàn vạn đại quân Minh Linh, Âu Dương Tiển và hai ngàn vạn đại quân liên quân hai thế giới không thể ngăn cản.

Vì vậy Lục Lâm Thiên mang theo mọi người thúc dục Thanh Trụ Hư Không Dực cấp tốc chạy đến, nhưng từ xa đã nhìn thấy Âu Dương Tiển liều sống chết đánh một trận, sau đó tự bạo hồn anh, thần hồn câu diệt!

Âu Dương Tiển tự bạo hồn anh, rất nhiều đệ tử Nhân tộc cùng quân đoàn Hùng Phong bị đánh chết, máu chảy thành sông, thây ngang khắp đồng.

Lục Lâm Thiên tức giận, cho dù biết đối phương có ba Tuyên Cổ Cảnh cao giai cũng sinh ra sát ý.

- Là đoàn trưởng trở về, gϊếŧ ah.

- Gϊếŧ.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên quay về, người hai đại thế giới bắt đầu điên cuồng.

- Kỳ quái, vì sao Nguyên Hạt có mặt ở đây, không phải đi Long Dương mật cảnh rồi sao, chẳng lẽ đám người kia gặp chuyện không may?

Ánh mắt tham lam của Huyễn Lang dời khỏi Thanh Trụ Hư Không Dực, lúc này khó hiểu nhìn qua Nguyên Hạt.

Nguyên Hồn và U La hai người cũng sinh ra nghi ngờ, Nguyên Hạt xuất hiện, đám người U Già không có xuất hiện, đây là việc không bình thường, thời điểm này Nguyên Hạt phải chết mới đúng.

Ken két.

Lục Lâm Thiên bị sát khí ngập trời bao phủ, tâm thần có cảm giác sởn gai ốc, lập tức bắt đầu bộc phát sát tính ngập trời.

Ngao!

Tiếng đao minh vang vọng, trong tay hắn cầm một thanh huyết đao, hai cánh khẽ động bay lên bầu trời.

- Tiểu tử này quỷ dị, rất quỷ dị, các ngươi đối phó Nguyên Hạt, ta đi giết tiểu tử này.

Ánh mắt Nguyên Hồn trầm xuống, thân ảnh lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử này là rất quỷ dị, cùng động thủ chém giết mới được.

U La và Huyễn Lang hai người không chút do dự, trực tiếp lao về phía Lục Lâm Thiên, nếu Nguyên Hồn giết Lục Lâm Thiên, hắn chiếm thông linh bảo khí là thuận lý thành chương.

- Tiểu nhân âm hiểm xảo trá.

Nguyên Hồn vừa mới vừa mới bay ra đã nhìn thấy Huyễn Lang cùng U La hai người bay tới, cũng âm thầm mắng một tiếng, trong lòng hai người đánh chủ ý gì hắn biết rõ, một kiện thông linh bảo khí là trọng bảo đỉnh cấp đấy.

- Tiểu tử, Phệ Hồn nhất tộc sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Nguyên Hồn hét lớn một tiếng, trong tay sinh ra đầu quỷ lao về phía Lục Lâm Thiên, U La và Huyễn Lang hai người công kích tới gần.

Xoẹt.

Hào quang xanh trắng bao phủ, thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất tại chỗ.

Bành bành.

Tốc độ của Nguyên Hồn cùng U La hai người không bằng, công kích đánh vào hư không.

- Huyễn Lang, lấy nhiều khi ít tính toán cái gì, lão tử đấu với ngươi.

Nguyên Hạt hét lớn một tiếng, thân thể bị trọng thương cũng ngăn cản trước mặt Huyễn Lang, Nguyên Hạt lúc này cũng chỉ có thể ngăn cản một mình Huyễn Lang mà thôi, cho dù trên đường phục dụng không ít đan dược và thiên tài địa bảo cũng không thể tốt lên nhanh được.

Bành bành.

Âm thanh nổ vang trầm thấp, Nguyên Hạt hóa thành bản thể ngay lập tức, mi tâm có ánh sáng bay ra, là linh hồn phân thân.

Linh hồn phân thân của Nguyên Hạt vẫn chưa vận dụng, bản thân trọng thương, Nguyên Hạt rất rõ ràng mình không cách nào ngăn cản Huyễn Lang.

Mà vận dụng linh hồn phân thân, Nguyên Hạt cũng tự nhiên có cân nhắc trong lòng, từ đó mới lựa chọn Huyễn Lang.

- Linh hồn phân thân cũng dám vận dụng, Nguyên Hạt ngươi muốn chết rồi!

Ánh mắt Huyễn Lang âm trầm nhìn thẳng Nguyên Hạt, ngăn cản hắn đánh chết Lục Lâm Thiên chính là ngăn cản hắn lấy thông linh bảo khí, lập tức đánh thẳng vào linh hồn phân thân của Nguyên Hạt.

Bành bành.

Nguyên Hạt cùng Huyễn Lang nhanh chóng giao thủ với nhau...

- Thông linh bảo khí sắp tới tay!

U La và Nguyên Hồn tức giận, tốc độ của Lục Lâm Thiên nhanh vượt qua tưởng tượng của bọn họ, thấy Nguyên Hạt không tới được, ánh mắt nhìn thẳng vào không trung.

Chương 4093: Cuộc chiến tốc độ

Dưới âm thanh kinh ngạc của nhiều người, hào quang xanh trắng bộc phát dữ dội, thân ảnh Lục Lâm Thiên mặc dù xuất hiện trong không trung, thời gian và không gian áo nghĩa chung quanh Thanh Trụ Hư Không Dực xuất hiện rất nhiều vết nứt không gian.

Lục Lâm Thiên nhìn Nguyên Hồn, từ trong linh hồn Âm Hồn hắn nhận ra Nguyên Hồn, thực lực của tên này không kém Âm Hồn bao nhiêu, mặt khác một tên là U La, Dạ Xoa nhất tộc Tuyên Cổ Cảnh cao giai, thực lực không dưới U Già.

- Tiểu tử, ngươi trốn không thoát.

Âm Hồn lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên, nhìn Thanh Trụ Hư Không Dực, sau lưng hắn ánh mắt bắt đầu biến thành tham lam.

- Ta có nói sẽ bỏ chạy sao?

Sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên ngập trời nhìn thẳng vào Nguyên Hồn, trầm giọng nói:

- Quên nói cho ngươi biết, Âm Hồn, Ma Lang, U Già ba đều chết rồi, tất cả Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc đi Long Dương mật cảnh đều chết hết.

- Cái gì...

Nghe vậy, U Già, Nguyên Hồn hai người trực tiếp biến sắc, lập tức nhìn Lục Lâm Thiên, U La lạnh nhạt nói:

- Tiểu tử, ngươi cho rằng ngươi thuận miệng nói chuyện là người ta sẽ tin sao, chẳng lẽ chỉ bằng lời nói của ngươi cũng có thể giết bọn họ sao?

- Yên tâm đi, các ngươi sẽ sớm gặp bọn chúng dưới địa ngục.

Lục Lâm Thiên cầm Huyết Lục trong tay, sát khí khởi động, lãnh đạm nói với hai người:

- Nhưng mà sợ rằng ngươi không thể gặp bọn chúng đâu, bọn chúng đã thần hồn câu diệt, các ngươi cũng sẽ thần hồn câu diệt, về sau không có cơ hội gặp lại.

- Tiểu tử, dõng dạc cũng không phải bổn sự, ngươi rất nhanh sẽ thần hồn câu diệt.

U La lạnh lẽo nhìn Lục Lâm Thiên, sát ý ngập trời.

Lục Lâm Thiên nhìn U La không nói gì, thì thầm:

- Rốt cục được chứ, là lúc này đấy!

Lúc này Lục Lâm Thiên thả Vô Tướng ra khỏi Thiên Trụ giới, hắn đã bế quan trong đó quá lâu rồi.

- Bái kiến Thiếu chủ.

Vô Tướng rời khỏi Thiên Trụ giới, hắn đảo mắt nhìn qua chiến trường, ánh mắt lập tức trầm xuống, lập tức hành lễ với Lục Lâm Thiên.

Vô Tướng tiến vào Thiên Trụ giới đột phá đã ba năm, Thiên Trụ giới tầng thứ tư, hơn ba năm cũng đã hơn một trăm hai mươi năm. Hơn một trăm năm, rốt cuộc Vô Tướng thành công đột phá đến Tuyên Cổ Cảnh cao giai.

Vừa rồi Lục Lâm Thiên cố ý kéo dài một ít chính là muốn Vô Tướng đột phá trong Thiên Trụ giới, cũng thôn phệ không ít năng lượng rót vào trong Thiên Trụ giới.

- Tuyên Cổ Cảnh cao giai...

Nhìn thấy bên người Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện Vô Tướng, ánh mắt U La, Nguyên Hồn chấn động.

- Đột phá vừa vặn, ngươi chọn một tên đi, còn lại giao cho ta.

Lục Lâm Thiên nhìn Nguyên Hồn cùng U La.

- Thiếu chủ cẩn thận.

Vô Tướng gật đầu, ánh mắt trầm xuống, áo dài bay lên, không gian áo nghĩa bộc phát, hắn vừa đột phá Tuyên Cổ Cảnh cao giai nên phóng thích toàn bộ khí tức bao phủ U La.

Vô Tướng không khó cảm giác được, khí tức của U La còn mạnh hơn Nguyên Hồn của Phệ Hồn nhất tộc, bởi vậy hắn sẽ lựa chọn kẻ mạnh nhất.

- Hừ, dường như vừa đột phá, chẳng lẽ chán sống rồi sao?

U La hừ lạnh một tiếng, dường như rất khó chịu khi thấy Vô Tướng trực tiếp ngăn cản hắn, ánh mắt âm trầm, sát khí bộc phát bao phủ Vô Tướng.

- Không Không Ấn!

Vô Tướng quát một tiếng, phất tay làm không gian vặn vẹo, khí tức và uy năng bộc phát khủng bố, năng lượng khủng bố bao phủ U La.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, Vô Tướng đã giao thủ với U La.

Lục Lâm Thiên âm trầm, Vô Tướng vừa mới đột phá Tuyên Cổ Cảnh cao giai, sợ rằng khó chống lại U La. Nhưng mà Vô Tướng cũng không phải người bình thường, hắn có không gian áo nghĩa và không ít điểm đặc biệt, ít nhất có lẽ rất khó nguy hiểm tính mạng.

Ngược lại Nguyên Hạt trọng thương, còn thúc dục linh hồn phân thân, Lục Lâm Thiên cảm giác Nguyên Hạt dường như gặp nguy hiểm hơn cả Vô Tướng.

- Còn có một Tuyên Cổ Cảnh cao giai.

Chỉ còn một Nguyên Hồn, làm cho Lục Lâm Thiên vô cùng tức giận cũng phải ngưng trọng đối đãi, chính mình chỉ có tu vị Niết Bàn

Cảnh cao giai, muốn chính thức chống lại Tuyên Cổ Cảnh cao giai cũng khó làm được, mặt khác đại quân đang bị đồ sát, nếu không thể ngăn cản nơi đây, chiến đấu sẽ bại trận.

- Tiểu tử, ngươi có thể tìm thêm một Tuyên Cổ Cảnh cao giai tới cứu ngươi không? Nếu không có ngươi chết chắc rồi.

Nhìn Huyễn Lang cùng U La đều bị người khác ngăn cản, hoàn toàn hợp ý của Nguyên Hồn, hắn không che dấu sát khí nhắm thẳng vào Lục Lâm Thiên.

- Vậy ngươi phải đuổi kịp ta rồi nói sau, ta bắt đầu giết người, ta muốn nhìn trừ ngươi ra, trong Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc có ai có thể ngăn cản ta?

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên cười lạnh, Thanh Trụ Hư Không Dực sau lưng chấn động, thân ảnh như chim én lao đi như thiểm điện.

Mà khi Lục Lâm Thiên xuất hiện lần nữa, thân ảnh đã xuất hiện sau lưng một tên Tuyên Cổ Cảnh sơ giai của Lang Linh nhất tộc, cầm Huyết Lục bổ một đao.

- Duệ kim hồn đao.

Đao quang màu vàng mang theo sát khí lăng lệ, đao mang xuyên thủng không gian, trực tiếp chém tên Tuyên Cổ Cảnh sơ giai thành hai khúc.

XÍU...UU!!

Một đao chém giết đối thủ, không gian chung quanh nứt vỡ, khí tức lạnh giá hiện ra.

Chém xong một đao, Lục Lâm Thiên cũng không thèm nhìn một cái, đã biến mất lần nữa.

Thời điểm thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện đã ở gần một tên Tuyên Cổ Cảnh sơ giai biến thành Lang Linh chân thân Lang Linh nhất tộc, còn có một tên Tuyên Cổ Cảnh sơ giai của Phệ Hồn nhất tộc.

Xoẹt.

Thanh Trụ Hư Không Dực xé rách không gian, đột nhiên hai cánh mở rộng cắt vỡ hư không, Thanh Trụ Hư Không Dực trực tiếp xuyên thủng thân thể hai tên này, hắn chém đối thủ thành hai đoạn như thái dưa.

Bang bang.

Hai đạo thân hình khổng lồ rơi xuống đất.

- Lục Lâm Thiên, ngươi là đồ vô liêm sỉ, Phệ Hồn nhất tộc ta chắc chắn nghiền xương ngươi thành tro.

Ngay từ đầu tên Tuyên Cổ Cảnh Lang Linh nhất tộc bị đánh chết, Nguyên Hồn còn không có cảm giác tức giận quá lớn. Mà lúc này nhìn thấy một tên Tuyên Cổ Cảnh sơ giai của Phệ Hồn nhất tộc hắn bị chém giết dễ dàng, lập tức nổi trận lôi đình, thân ảnh nhanh chóng đuổi theo Lục Lâm Thiên.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên đã sớm biến mất, tốc độ quá khủng bố, với thời gian áo nghĩa và không gian áo nghĩa, tốc độ của hắn vốn đã nhanh rồi, lúc này tăng thêm Thanh Trụ Hư Không Dực là thông linh bảo khí thời không áo nghĩa, tốc độ càng nhanh tới mức tận cùng.

Trong nháy mắt tiếp theo, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện lần nữa, ánh mắt sinh ra sát ý ngập trời, hào quang đen trắng khởi động, đồ án âm dương trên Huyết Lục tỏa ra hào quang chói mắt, vòng xoáy âm dương xoay tròn trên không trung.

Mà Lục Lâm Thiên nhắm mục tiêu chính là tên Tuyên Cổ Cảnh trung giai từng vây công Phá Thổ..

- Âm Dương Phách Đao Quyết.

Lục Lâm Thiên xuất hiện, Huyết Lục bổ ra, trong nháy mắt không gian run lên, uy áp thiên địa vô cùng vô tận thẩm thấu ra ngoài, một đạo quang mang xuyên thủng không gian, hư không chung quanh nhanh chóng tan vỡ, đao mang bổ ra vết nứt không gian rất lớn.

Xoẹt.

Đao mang chém giết thế như chẻ tre, không đối thủ nào có thể tiếp quá một đao.

Chương 4094: Phệ Hồn Thúc Linh Trận

Qua trong giây lát, thân ảnh Lục Lâm Thiên lại cầm Huyết Lục bổ chết hai tên Tuyên Cổ Cảnh sơ giai của Lang Linh nhất tộc, hai tên này đang biến hóa thành chân thân công phá một chiến hạm Phi Hổ cấp năm của quân đoàn Hùng Phong, vừa mới động thủ phá hủy đã bị một đao chém nát thân thể.

- Ngao... Lục Lâm Thiên, ngươi là tạp chủng, Lang Linh nhất tộc của ta tuyệt đối không tha cho ngươi.

Thời điểm Nguyên Hạt ngăn cản Huyễn Lang, chỉ trong vài hô hấp, bốn Tuyên Cổ Cảnh sơ giai Lang Linh nhất tộc đã bị đánh chết, hắn vô cùng tức giận.

Nhưng Huyễn Lang lại bị linh hồn phân thân và bản thể của Nguyên Hạt dốc sức liều mạng dây dưa, cũng không có biện pháp gì, chỉ có thể đối phó Nguyên Hạt, nhưng hắn làm ra một bước điên cuồng, làm cho Nguyên Hạt lập tức lâm vào hiểm cảnh đau khổ chèo chống.

- Gïếŧ đi, đoàn trưởng đến, gïếŧ đi!

Trên chiến trường thảm thiết, các đệ tử còn lại của quân đoàn Hùng Phong nhìn thấy cường giả của Minh Linh bị đoàn trưởng tàn sát, lập tức nội tâm sinh ra hy vọng, vốn không ít người khô cạn nguyên lực, lập tức nổi điên tấn công kẻ thù trước mặt.

- Gïếŧ ah, gïếŧ sạch đám Minh Linh này!

- Liều chết đánh một trận, gïếŧ sạch đám tạp chủng này!

Tất cả đệ tử liên minh quân đoàn còn lại còn lại và đệ tử quân đoàn Hùng Phong la lớn, chiên đấu vô cùng thảm hiết.

- Chiến hạm không còn tinh thạch thế giới.

Có chiến hạm hét lớn, oanh kích như thế, chiến hạm tiêu hao có thể nghĩ.

- Trên người của ta có tinh thạch thế giới, dùng của ta, đuổi giết đám tạp chủng này.

Cát Bạch Mị quát một tiếng, trong lúc kịch chiến với đối thủ, trong tay ném một nhẫn trữ vật về phía chiến hạm.

- Tất cả mọi người có tinh thạch thế giới đều đưa tới đây, đuổi giết đám tạp chủng này.

Thái A giơ lệnh kỳ lên, đại chiến vẫn nằm trong tầm khống chế, lúc này hắn trở thành mục tiêu của Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc, lúc này chỉ còn lại Cuồng Thử, Trình Tinh và các cường giả Thú tộc của Thái Hoàng thế giới đau khổ chèo chống thủ hộ hắn.

- Ta có tinh thạch thế giới!

- Ta cũng có, đuổi giết đám tạp chủng này!

Từng tiếng hét lớn vang lên, lập tức không ít nhẫn trữ vật không thiết trí cấm chế ném lên các chiến hạm, trên chiến hạm của Mộ Linh Lạc cũng nhận không ít nhẫn trữ vật như thế.

Tất cả mọi người nghe tiếng hét lớn, lập tức ném nhẫn trữ vật của mình lên chiến hạm.

- Ah...

Trên chiến trường vẫn không ngừng có tiếng kêu thê lương vang lên, huyết chiến tiếp tục tới mức kịch liệt.

- Tiểu tử, đi chết đi.

Một Tuyên Cổ Cảnh sơ giai của Phệ Hồn nhất tộc vọt tới trước mặt Thái A, đang muốn hạ sát thủ...

- Hừ! Chờ ngươi rất lâu rồi.

Thái A quát một tiếng, chiến hạm Phi Hổ cấp năm bắn ra một cột năng lượng vào tên Tuyên Cổ Cảnh sơ giai Phệ Hồn nhất tộc này.

Tên Tuyên Cổ Cảnh sơ giai Phệ Hồn nhất tộc không kịp phòng bị, hắn cũng không thể tránh né nên trúng một viên đạn ngay chính diện.

Bành.

Âm thanh trầm thấp nổ tung trên chiến hạm Phi Hổ, ngay cả chiến hạm Phi Hổ cũng chấn động kịch liệt.

Đạp đạp!

Thái A bị dư ẩm còn lại đẩy lùi, lập tức bố trí áo giáp áo nghĩa linh khí bảo vệ bản thân.

...

Thân ảnh Lục Lâm Thiên không ngừng xuyên thủng không gian, Thanh Trụ Hư Không Dực vừa lúc cắt qua chiến hạm Phi Hổ của Thái A đẩy lui tên Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, hắn cũng thuận tay cắt đầu của tên này, tên Tuyên Cổ Cảnh sơ giai hình thần câu diệt.

- Lục Lâm Thiên ngươi là đồ tạp chủng, có bản lĩnh chiến một trận, đừng có chạy!

Nguyên Hồn quát to như sấm, sắc mặt vặn vẹo như ác quỷ, hai mắt đỏ thẫm. Lúc này hắn tức giận không nhẹ, bị Lục Lâm Thiên dắt mũi dẫn đi.

Nhưng nổi giận như thế chứng minh Nguyên Hồn không có cách nào với Lục Lâm Thiên, tốc độ của thông linh bảo khí, cho dù hắn là Tuyên Cổ Cảnh cao giai cũng không bắt được.

Mỗi lần Nguyên Hồn sắp bắt được Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên đã biến mất trong nháy mắt, mỗi một lần đều thoát khốn, làm cho hắn không công mà lui, vô cùng tức giận.

Trong thời gian ngắn một Tuyên Cổ Cảnh trung giai và bảy Tuyên

Cổ Cảnh sơ giai của Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc bị Lục Lâm Thiên đánh chết, con số này không nhỏ chút nào.

Đánh chết nhiều Tuyên Cổ Cảnh như thế, vốn Tuyên Cổ Cảnh của Thượng Thanh thế giới và Thái Hoàng thế giới đang ở hoàn cảnh xấu, tăng thêm Thượng Thanh thế giới và Thái Hoàng thế giới có Tuyên Cổ Cảnh tự bạo kéo đệm lưng, lúc này Tuyên Cổ Cảnh của Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc không kém nhau bao nhiêu.

Nhìn thấy Nguyên Hồn nổi giận phát điên, Lục Lâm Thiên căn bản không quan tâm Nguyên Hồn, sát khí bộc phát, Lục Lâm Thiên dựa theo tốc độ này đánh chết đám Tuyên Cổ Cảnh dư thừa của Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc mới tránh được nổi lo về sau.

Xùy.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lóe lên rồi biến mất tại chỗ.

- Bố trí Phệ Hồn Thúc Linh Trận.

Nguyên Hồn hét lớn một tiếng, hai tên Tuyên Cổ Cảnh trung giai, bốn Tuyên Cổ Cảnh sơ giai của Phệ Hồn nhất tộc trực tiếp buông bỏ đối thủ, dùng phương vị huyền ảo ngăn cản Lục Lâm Thiên.

- Phệ Hồn Thúc Linh Trận.

Sáu người hét lớn từng đạo thủ ấn ngưng tụ nhanh chóng, năng lượng màu đen bắt đầu khởi động, lập tức bao phủ Lục Lâm Thiên.

- PHÁ...

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Thanh Trụ Hư Không Dực sau lưng vỗ mạnh, sau lưng xuất hiện vết nứt không gian, uy áp áp bách không gian và năng lượng đáng sợ tỏa ra. Không gian vặn vẹo kịch liệt, hai cánh nhanh chóng rền vang.

Ken két!

Khi Thanh Trụ Hư Không Dực chớp động, cả không gian yếu ớt như thủy tinh, âm thanh nổ tung ‘ ken két ’ sinh ra, phong bạo khủng bố từ không gian quét qua tất cả, không gian chấn động dữ dội.

Chỉ trong nháy mắt khói đen phá hủy các nơi, thân ảnh Lục Lâm Thiên trực tiếp thoát khốn ra ngoài.

Sưu sưu.

Trong thời gian đình trệ này, âm thanh xé gió xuất hiện, bốn Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, hai Tuyên Cổ Cảnh trung giai của Phệ Hồn nhất tộc và Nguyên Hồn bảy người vây công hắn.

Bảy khí tức phong tỏa hư không, lập tức bao vây Lục Lâm Thiên vào trong.

- Tiểu tử, lần này ngươi mọc cánh cũng không thoát.

Nguyên Hồn nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt cười lạnh không ngớt, sát ý ngập trời, lúc này hắn rất muốn uống máu Lục Lâm Thiên, gặm xương Lục Lâm Thiên mới tiêu mối hận trong lòng hắn.

- Thật sao, ngươi cho rằng có thể vây khốn ta?

Lục Lâm Thiên nhìn không gian chung quanh, lại quan sát đám cường giả Phệ Hồn nhất tộc.

- Chê cười, ngươi cho rằng ngươi thật sự có thể chạy nữa sao?

Nguyên Hồn lãnh đạm nói một câu, cùng lúc đó nhìn sáu người bên cạnh, nói:

- Phệ hồn linh thân, kết phệ hồn linh trận!

- Phệ hồn linh thân.

Đám cường giả Phệ Hồn nhất tộc bên cạnh nghe xong, thân thể bành trướng trăm trượng.

Lục Lâm Thiên bị nhốt ở trong đó, thể tích của hắn biến thành nhỏ bé.

Khi sáu người ngưng kết thủ ấn, phiến thiên địa này cứng lại.

Lục Lâm Thiên cảm giác được không gian chấn động rất mạnh, ngay cả Thanh Trụ Hư Không Dực cũng bị trói buộc cực lớn, không hề nghi ngờ Thanh Trụ Hư Không Dực cũng chịu ảnh hưởng.

Chương 4095: Uy lực Thanh Trụ Hư Không Dực 1

- Chủ nhân, thúc dục công kích mạnh nhất ‘ Trụ Không Bạo Loạn ’ của ta, dùng tu vị của chủ nhân nếu tiêu hao đủ, vậy phải bài trừ vây công của chúng, nhưng mà muốn kích giết bọn chúng, sợ rằng...

Giọng nữ đồng non nớt nói với Lục Lâm Thiên.

- Sợ rằng cái gì?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt sáng ngời hỏi Thanh Trụ Hư Không Dực hỏi.

- Muốn đánh chết mấy Tuyên Cổ Cảnh trung giai sơ giai này, thực lực của chủ nhân không làm được, trừ phi ta vận dụng không gian chi lực trong không gian của ta. Nhưng mà chỉ tối đa đối phó sáu người kia thôi, tên Tuyên Cổ Cảnh cao giai không làm được.

Giọng nữ hài non nớt nói với Lục Lâm Thiên.

- Nhưng mà đến lúc đó ta không thể yểm hộ chủ nhân rời đi, ta hao hết năng lượng không gian, ta sẽ suy yếu cực điểm, so với thời điểm mới gặp chủ nhân còn yếu hơn, cần thời gian rất lâu mới có thể khôi phục. Mà khi đó vạn nhất ta rơi vào tay kẻ khác, có thể không hề phản kháng bị luyện hóa, lúc đó chủ nhân nguy hiểm ta cũng không cứu được.

Lục Thiếu nhíu mày, mình có Thanh Trụ Hư Không Dực còn có thể tránh Nguyên Hồn, ít nhất rời đi không vấn đề, một khi không thể vận dụng Thanh Trụ Hư Không Dực, bản thân mình sẽ nguy hiểm.

- Lục phó thống lĩnh nguy hiểm.

- Nhanh trợ giúp đoàn trưởng một tay, không thể làm bị bọn chúng vây công.

Lúc này mấy tên Tuyên Cổ Cảnh của Phệ Hồn nhất tộc không quan tâm tất cả đánh tới, Thú tộc và Nhân tộc của Thái Hoàng thế giới và Thượng Thanh thế giới cũng thoát thân ra, nhìn thấy Lục Lâm Thiên bị nhốt, thấy thế không ổn, Phá Thổ cầm đầu lao tới.

- Đều lui ra phía sau, thối lui.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu hét lớn một tiếng, những người này có tới cũng không làm được gì, vạn nhất Nguyên Hồn ra tay thì đó là ác mộng.

Tiếng quát vang lên, Lục Lâm Thiên lập tức câu thông với Thanh Trụ Hư Không Dực, nói:

- Vận dụng nội không gian chi lực ra tay đi, ta cần ngươi hỗ trợ.

- Chủ nhân, sau khi ta vận dụng nội không gian, không thể giúp ngươi rồi.

Nữ đồng non nớt khuyên nhủ Lục Lâm Thiên.

- Không có sao, ta sẽ nghĩ biện pháp.

Tâm thần Lục Lâm Thiên trầm giọng nói.

- Tốt, chủ nhân cẩn thận!

Nữ đồng đáp lại, sau đó Thanh Trụ Hư Không Dực run lên.

Xoẹt.

Trên không trung sinh ra tiếng nổ rất lớn, Thanh Trụ Hư Không Dực trực tiếp bay ra sau lưng Lục Lâm Thiên, hào quang mê người lập tức mở rộng ra, nhất thời bay thẳng lên cao mấy trăm trượng.

Hào quang cực lớn che khuất bầu trời, khí tức hủy diệt như có như không bao phủ tất cả, uy áp khủng bố của thông linh bảo khí trấn áp mọi thứ.

Vào lúc này, đám cường giả Phệ Hồn nhất tộc đang kết thủ ấn lập tức cả kinh.

Hào quang chói mắt che khuất bầu trời, cả không gian sinh ra gợn sóng không gian thác loạn, từng vết nứt không gian đen kịt lan tràn ra khắp hư không, không gian chung quanh vặn vẹo, lúc này những người có tu vị Niết Bàn Cảnh trở xuống bị không gian áp bạo.

Xoẹt.

- Không tốt, coi chừng.

Nguyên Hồn cảm giác được gì đó, trong nháy mắt biến sắc, lập tức quát to lên.

- Trụ Không Bạo Loạn.

Giọng nữ đồng non nớt từ trong Thanh Trụ Hư Không Dực truyền ra, hào quang xanh trắng bao phủ không gian.

Nhưng trong giây phút này, cả không gian bỗng nhiên xuất hiện khí tức hủy diệt, từng đạo hào quang xanh trắng thác loạn thời không sinh ra.

- Ken két...

Vô số vết nứt không gian lan tràn, không gian áo nghĩa bao phủ các nơi, không gian loạn lưu bao phủ các hướng.

Thời không thác loạn sinh ra gợn sóng không gian, không gian to như thế sụp đổ, không gian sinh ra lỗ đen hủy diệt.

Khí tức hủy diệt tất cả thời không hủy diệt, tất cả mọi thứ biến mất không còn lại gì.

Sáu tên Tuyên Cổ Cảnh Phệ Hồn nhất tộc không thể tránh được lỗ đen thôn phệ.

Thời gian áo nghĩa và không gian áo nghĩa hình lỗ đen trong thời không phong bạo, sáu người toàn lực cũng không thể giãy dụa ra ngoài, ánh mắt sáu người này cực kỳ sợ hãi và bất an.

XÍU...UU!! XÍU...UU!! XÍU...UU!! XÍU...UU!!

Trong lỗ đen phong bạo có hào quang trắng xanh bao phủ bên trong, giống như có vô số lưỡi đao đang đảo qua, trực tiếp xuyên thủng không gian, khó có thể nhìn thấy rõ ràng, lập tức bị lực lượng thôn phệ kéo linh hồn người ta vào trong tận cùng lỗ đen.

Khí tức hủy diệt lan tràn ra các nơi, thời không hủy diệt làm vạn vật không còn, thiên địa hủy hết!

Khí tức hủy diệt khủng bố làm rất nhiều người không thể ngẩng đầu lên, khí tức hủy diệt như thế làm cho người ta tim đập chân run.

Xoẹt.

Khí tức khủng bố bao phủ chung quanh, lỗ đen thời không phong bạo từ từ yên tĩnh, sáu tên Tuyên Cổ Cảnh Phệ Hồn nhất tộc bị thôn phệ linh hồn, ánh mắt dần dần dị thường.

Xoẹt.

Trong thời gian ngắn ngủi, sáu thân ảnh khổng lồ này sụp xuống giống như núi đổ, lập tức hóa thành sương mù màu đen tiêu tán trong không trung.

Xoẹt.

Trong ánh mắt ngạc nhiên của nhiều người, Thanh Trụ Hư Không Dực hóa thành hào quang màu xanh trắng quay trở lại lưng của Lục Lâm Thiên. Lập tức lập tức thu liễm vào trong đan điền khí hải của hắn, trở về dưới nguyên đan chữ vạn, hấp lực sinh ra, nó nhanh chóng hấp thu nguyên lực bổ sung lực lượng của mình.

Lúc này Thanh Trụ Hư Không Dực giống như trước kia, nó giống như hài tử đói khát hấp thu năng lượng trong nguyên đan.

- Chủ nhân, ta tiêu hao cạn kiệt tất cả, trong thời gian ngắn không cách nào trợ giúp chủ nhân, chủ nhân cẩn thận!

Giọng nói nữ đồng thiều thào mang theo suy yếu, sau đó tất cả yên lặng.

- Đây mới là uy lực chân chính của thông linh bảo khí sao?

Đôi mắt mang theo sát khí ngập trời của Lục Lâm Thiên cũng phải sững sờ, âm thầm khïếp sợ, thực lực của Thanh Trụ Hư Không Dực quá khủng bố, loại uy năng này không phải mình hiện tại có thể thúc dục được.

Hai tên Tuyên Cổ Cảnh trung giai, bốn tên Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, sáu cường giả của Phệ Hồn nhất tộc đã bị đánh chết cùng lúc, đánh chết quá dễ dàng, thần hồn câu diệt!

Lục Lâm Thiên tận mắt nhìn thấy, nhiều người còn cho rằng là Lục Lâm Thiên trực tiếp đánh chết.

Loại gïếŧ chóc này quá kinh người, một chiêu diệt sát hai Tuyên Cổ Cảnh trung giai, bốn Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, thực lực quá đáng sợ, đây mới là đồ sát chân chính.

Giờ phút này mọi thứ từ từ yên tĩnh, hai người Vô Tướng, Nguyên Hạt kịch chiến U La và Huyễn Lang cũng rung động nhìn qua bên này, bốn Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, hai Tuyên Cổ Cảnh trung giai bị đánh chết cùng lúc, cảnh tượng này quá kinh người.

Xì xào.

Không ít đại quân Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc nhìn thấy cảnh tượng như thế cũng rung động quá lớn..

- Gïếŧ ah, Minh Linh đã không xong, gïếŧ đi!

Đại quân Thái Hoàng thế giới cùng Thượng Thanh thế giới nhìn thấy cảnh tượng này, sau khi ngây ngốc ngắn ngủi, lập tức bộc phát sát khí khủng bố, giống như ăn phải thuốc kí©ɧ ŧɧí©ɧ, lại xông lên chém gïếŧ Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc thật hăng hái.

PHỤT...

Ánh mắt Nguyên Hồn nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, đôi mắt đỏ thẫm gần như đổ máu, sắc mặt dữ tợn của hắn tái nhợt, ngũ quan của hắn vặn vẹo, khóe mắt mở to như muốn nứt ra, mắt nhìn Lục Lâm Thiên như muốn ăn tươi nuốt sống hắn, ngay sau đó là mùi máu tươi gay mũi chảy ra.

Chương 4096: Uy lực Thanh Trụ Hư Không Dực 2

- Lục Lâm Thiên, ta không bỏ qua cho ngươi, không chết không ngớt, khoản nợ này của Phệ Hồn nhất tộc sẽ dùng cửu tộc của ngươi hoàn lại.

Mùi máu tươi gay mũi khó nghe, giọng của Nguyên Hồn vô cùng oán độc, vốn bị hồn anh của Âu Dương Tiển tự bạo gây thương tích không nhẹ, giờ phút này hắn nhìn thấy cường giả Tuyên Cổ Cảnh hắn mang từ Phệ Hồn nhất tộc tới đây bị đánh chết không còn ai, hắn tức giận phun ra một ngụm máu tươi.

Lúc này vì đối phó Thượng Thanh thế giới và Thái Hoàng thế giới, cũng vì chuyện trong Long Dương mật cảnh, Phệ Hồn nhất tộc đã từ các nơi khác nhau điều cường giả Tuyên Cổ Cảnh đến Long Tích đại lục.

Đối với người có tu vị dưới Niết Bàn Cảnh mà nói, chết bao nhiêu người Phệ Hồn nhất tộc hắn cũng không quan tâm.

Nhưng mà người có tu vị Niết Bàn Cảnh và Tuyên Cổ Cảnh thì khác, những người này chính là cường giả trong Phệ Hồn nhất tộc.

Đặc biệt đối với người có tu vị Tuyên Cổ Cảnh mà nói, cả Phệ Hồn nhất tộc không nhiều, mỗi một người đều là lực lượng tuyệt đối của Phệ Hồn nhất tộc, còn lần này bị đánh chết nhiều người như thế, Nguyên Hồn đã tức giận tới mức tận cùng.

- Khặc khặc khặc khặc...

Nguyên Hồn cười lạnh, giận quá thành cười, tiếng cười chói tai giống như ma quỷ gào thét trong đêm tối.

Nguyên Hồn cho rằng Lục Lâm Thiên còn có thể thúc dục thông linh bảo khí làm hắn không thể đuổi theo, lúc này bị trọng thương, Nguyên Hồn cũng có thương thế, cũng không muốn đuổi theo tiêu hao với Lục Lâm Thiên, tiếng cười bỗng nhiên thu liễm, ánh mắt của hắn nhìn qua chiến trường.

Ánh mắt nhìn qua Phá Thổ, Truy mệnh tu vị Tuyên Cổ Cảnh vừa được Lục Lâm Thiên cứu, trong mắt sát ý dâng trào, khí tức âm hàn bao phủ các nơi.

- Lục Lâm Thiên, không phải ngươi thích chạy sao, ta muốn xem bản lĩnh cứu người của ngươi nhanh thế nào.

Nguyên Hồn quát chói tai, hắn cũng không đuổi theo Lục Lâm Thiên, thân thể của hắn sinh ra khói đen, cũng thúc dục phệ hồn linh thân, thân thể biến cao hai ba trăm mét, một bước nghiền nát ngọn núi, trực tiếp lao thẳng về phía đám người Phá Thổ, Truy Mệnh.

Thân hình khổng lồ của Nguyên Hồn tới trước mặt Phá Thổ, bàn tay to lớn của hắn đánh xuống giống như đè chết con kiến.

- Không tốt, mau lui lại.

Đám người Phá Thổ căn bản không thể chống lại cường giả tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai, huống chi lúc này còn bị thương rất nặng.

Xoẹt.

Một trảo quét qua không gian, nó giống như giòi bọ trong xương đuổi theo những người tránh né, lúc này một trảo đuổi theo một nữ tử, người này chính là phó đoàn trưởng của quân đoàn Nguyệt Hồng.

Răng rắc.

Một trảo đánh lên người nữ tử, cả không gian bị hắn giam cầm, một trảo kia biến thành cái đầu quỷ há to mồm cắn vào đầu của nàng, đầu quỷ lập tức cắn cái đầu dung nhan mỹ lệ thành hai nửa, cái đầu quỷ cười ô ô thỏa mãn khoái trá.

- Phó đoàn trưởng.

- Lăng La.

Quân đoàn Nguyệt Hồng và Cát Bạch Mị cùng hét lớn, trơ mắt nhìn nàng bị đánh chết mà bất lực.

- Không xong.

Lục Lâm Thiên đặc biệt ngưng trọng, dường như Nguyên Hồn lúc này cũng dốc sức đánh chết cường giả Tuyên Cổ Cảnh thực lực kém hơn hắn. Đối mặt Nguyên Hồn, người Thú tộc cùng Thượng Thanh thế giới bây giờ không thể ngăn cản.

- Ta giết sạch tất cả mọi người, Lục Lâm Thiên, tạp chủng ngươi có bản lĩnh cứu người đi.

Nguyên Hồn nổi giận hét lớn, hắn hét lên như sấm sét vần vũ trời cao, vừa dứt lời hắn lập tức lao về phía Phá Thổ có tu vị Tuyên Cổ Cảnh, dường như cũng giống như Lục Lâm Thiên, hắn trước đánh chết người có tu vị Tuyên Cổ Cảnh rồi nói sau..

- Tất cả mọi người mau lui lại, nhanh.

Lục Lâm Thiên hét lớn, thân ảnh của hắn căng như dây cung, muốn muốn lao tới nhưng thân ảnh lập tức đuổi theo Nguyên Hồn. Tuyệt đối không thể để Nguyên Hồn đánh giết những Tuyên Cổ Cảnh khác, đối với người Thú tộc và Thượng Thanh thế giới mà nói, đây là một cơn ác mộng.

Rống.

Thân ảnh hắn lao tới, mặc dù Lục Lâm Thiên thúc dục Thanh Linh Khải Giáp hình thái hổ biến, hắn lao nhanh như thiểm điện tới gần Nguyên Hồn, hắn hóa thành một đầu điện hổ.

Hình thái cự hổ rất hung hãn, hổ trảo mở ra vồ mồi, hắn vận dụng ‘ Tê Thiên Liệt Địa trảo ’, trong chốc lát đánh năm trảo vào Nguyên Hồn.

- Tiểu tạp chủng, ngươi không trốn nữa sao?

Nguyên Hồn lúc này cũng không có định tránh né, quay người cười lạnh, ánh mắt đỏ thẫm, ngưng kết thủ ấn hội tụ mây đen bao phủ bầu trời, khí tức âm hàn rét lạnh thấu xương, ngưng tụ một quyền nghênh tiếp năm trảo của Lục Lâm Thiên.

Dưới một quyền này không gian nghiền nát, không gian lung lay sắp đổ, trảo của Lục Lâm Thiên va chạm với một quyền này, khí tức khủng bố tỏa ra, hắn ăn không ít thiệt thòi.

PHỤT.

Thân hổ to lớn của Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm máu tươi, đối kháng chính diện với cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai, Lục Lâm Thiên hiện tại chưa đủ thực lực, huống chi còn vào thời điểm tiêu hao không còn.

Tuy thôn phệ Âm Hồn là cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai, nhưng năng lượng khổng lồ đang tích tụ trong người Lục Lâm Thiên, trên đường đi tuy dựa vào Hỗn Độn Âm Dương Quyết bất phàm luyện hóa không ít, nhưng so với năng lượng khổng lồ hắn hấp thu chỉ là một góc của băng sơn mà thôi.

Mà những nguyên lực mình luyện hóa được, Lục Lâm Thiên vừa rồi thúc dục công kích đã tiêu hao sạch sẽ, lúc này cũng chỉ nỏ mạnh hết đà mà thôi.

Thậm chí năng lượng khổng lồ trong người Lục Lâm Thiên không bị luyện hóa, lúc này tạo thành ảnh hưởng cực lớn của Lục Lâm Thiên, hắn cũng trọng thương trong đại chiến, càng ngày càng khó áp chế.

Bành bành.

Thân hổ to lớn của Lục Lâm Thiên rơi xuống đất, trực tiếp đυ.ng nát một ngọn núi, ngọn núi biến thành đá vụn, cuối cùng nứt vỡ biến thành bình địa, chung quanh còn có vô số khe nứt lan rộng biến thành vực sâu.

Rống.

Thân hổ của Lục Lâm Thiên leo ra khỏi đá vụn, trong hổ trảo lúc này máu thịt mơ hồ, máu tươi chảy ra như suối, hào quang tử kim không ngừng bộc phát khép vết thương lại.

Xùy.

Nguyên Hồn biến thân khổng lồ nhanh chóng vượt qua không gian, trực tiếp lao nhanh như cự nhân, trong lòng bàn tay ngưng tụ một cái đầu quỷ, khói đen cuồn cuộn mang theo tiếng thét thê lương.

Thân hổ của Lục Lâm Thiên bộc phát thời gian và không gian áo nghĩa, thân ảnh nhanh chóng trốn một chiêu này.

- Tiểu tạp chủng, tốc độ chậm hơn rất nhiều, xem ra ngươi đã nỏ mạnh hết đà không cách nào thúc dục thông linh bảo khí nữa rồi.

Tiến thét chói tai vang lên, thời điểm thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện lần nữa, Nguyên Hồn cảm giác được hắn không thể chạy nhanh được nữa, hắn ngưng tụ một quỷ trảo đánh vào lưng hổ Lục Lâm Thiên.

Xoẹt.

Một trảo giáng xuống, điện mang bộc phát, dùng hình thái hổ biến cũng không thể tránh được một trảo của Tuyên Cổ Cảnh cao giai, quỷ trảo này đánh vào lưng hổ lưu lại năm móng tay, vết máu loang lổ, từng đống da thịt lớn bị kéo ra, máu tươi chảy ròng ròng.

PHỤT.

Thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên lảo đảo đi về phía trước, trong miệng hổ lúc này phun huyết vụ ra ngoài.

- Tiểu tạp chủng, ngươi chạy đi, sao ngươi không tiếp tục chạy đi, ta rất hy vọng ngươi bỏ chạy đấy, ngươi chạy thì ta giết sạch người ở đây không chừa một ai, khặc khặc...

Chương 4097: Hung hãn không sợ chết

Nguyên Hồn cười lạnh không ngớt, thân thể của hắn bành trướng xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên, tốc độ nhanh như thiểm điện, cánh tay chấn động, một đạo năng lượng màu đen xuất hiện trong tay, lập tức đánh vào vết thương trên lưng hổ của Lục Lâm Thiên.

Oanh!

Năng lượng màu đen còn chưa đánh xuống, giữa không trung run lên, thân thể to lớn của Lục Lâm Thiên sinh ra vết rạn nứt rất lớn, thân thể khổng lồ lập tức nện từ trên không trung xuống.

Bành bành.

Thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên nện vào một chiếc chiến hạm Phi Hổ cấp bốn, thân hổ của hắn nện vào làm chiến hạm Phi Hổ cấp bốn vỡ ra làm bốn khối, vô số mảnh vụn bắn ra ngoài, cuối cùng thây chất thành đống, máu chảy thành sông, mặt đất rung chuyển.

- Ngươi chạy đi, sao không chạy? Khặc khặc khặc...

Nguyên Hồn cười lạnh, thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên bay đi chưa xa, hàn ý lóe lên trong mắt.

- Đoàn trưởng coi chừng, lão tử cùng các ngươi liều.

Sưu sưu sưu.

Truy Mệnh, Phá Thổ, Phong Hỏa ba người hét lớn một tiếng đi tới phía trước, ba người toàn lực phát động thế công của mình, bọn họ không ngừng điều động nguyên lực, ngưng tụ cột sáng nguyên lực như tấm lụa, lập tức oanh kích thân thể to lớn của Nguyên Hồn.

- Không biết tự lượng sức mình, buồn cười.

Thân ảnh to lớn của Nguyên Hồn hơi nghiêng người phất tay chấn động, quanh thân một cổ cực lớn khói đen cùng âm hàn năng lượng là được lập tức lăng không tuôn ra.

Trong khoảng thời gian ngắn dường như có vòi rồng quét qua thiên địa, vô số đầu quỷ kêu lên đầy thê lương, lập tức quét qua người Phá Thổ, Truy Mệnh, Phong Hỏa ba người.

Xoẹt.

Phá Thổ, Truy Mệnh, Phong Hỏa ba người vốn bị trọng thương nên không thể rời đi, khi vòi rồng quét qua, thân thể ba người bị đánh bay, lúc này đang ở giữa không trung, huyết dịch trong người bắn ra tung tóe.

- Cứu đoàn trưởng, liều với đám tạp chủng này!

- Đoàn trưởng đi mau, về sau trả thù cho chúng ta!

Trong quân đoàn Hùng Phong, các đệ tử không ngừng hét lớn lên, điên cuồng lao thẳng về phía thân ảnh của Lục Lâm Thiên rơi xuống, bọn họ dù bị thương nhưng vẫn dùng thuật hợp kích tấn công Nguyên Hồn.

Có người đơn thương độc mã, hai mắt đỏ thẫm, hung hãn không sợ chết lao về phía Nguyên Hồn.

Điên cuồng, vào lúc này người trong quân đoàn Hùng Phong bắt đầu điên cuồng, trong quân đoàn Hùng Phong đệ tử biết rõ, đoàn trưởng không thể vẫn lạc, đoàn trưởng sẽ bảo vệ bọn họ trong nguy cơ, mà bây giờ, bọn họ phải bảo vệ đoàn trưởng.

Ầm ầm.

Rất nhiều thân ảnh lướt đi, bọn họ bày đại trận hợp kích, công kích như mưa, lao tới phía trước không sợ chết.

Từng đạo công kích hoặc mạnh hoặc yếu, tất cả đều dùng toàn lực đánh ra, thanh thế ngưng tụ cùng một chỗ làm nhiều người chấn động, đặc biệt khí thế hung hãn không sợ chết làm quân đoàn Lục

Linh khát máu cũng phải rung động.

- Sư phụ.

Thái A hét lớn, thúc dục chiến hạm Phi Hổ còn lại vượt qua không gian tấn công Nguyên Hồn.

- Đom đóm dám tranh sáng với ánh trăng, một đám kiến hôi, đi chết đi!

Nguyên Hồn quát lạnh, nguyên lực dâng trào, năng lượng hội tụ trong bàn tay của hắn..

Phanh.

Quang cầu nổ tung giữa không trung, gợn sóng không gian quét qua tất cả, năng lượng vô cùng âm hàn che khuất bầu trời, giống như muốn thôn phệ tất cả ánh sáng.

Năng lượng khủng khiếp xé nát tất cả, xé rách không gian đen kịt, một đám đệ tử quân đoàn Hùng Phong bị cắn nuốt, thần hồn câu diệt.

Trong nháy mắt ngắn ngủi này, có hàng ngàn hàng vạn đệ tử quân đoàn Hùng Phong bị đánh chết.

Không gian hỗn loạn, khí thế khủng bố giáng vào đệ tử quân đoàn Hùng Phong, khí thế khủng bố ép thẳng tới phía trước, không ít chiến hạm Phi Hổ bị ảnh hưởng, sau đó tan nát.

Tất cả bị dẹp loạn, một chiêu của Nguyên Hồn đã tru sát ngàn vạn đệ tử quân đoàn Hùng Phong.

- Nguyên Hồn lão cẩu, khốn nạn, ta không giết ngươi, thề không làm người, rống.

Hổ gầm rung trời, tiếng gầm cuồn cuộn, Lục Lâm Thiên vết thương chồng chất vẫn lao lên không trung, hổ chưởng của hắn ngưng tụ quang cầu, năng lượng quang cầu ngưng tụ hư ảnh bốn thần thú.

Nguyên Hồn quay đầu cười lạnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, nhưng lại không quá mức khẩn trương, đối với kẻ bị trọng thương nỏ mạnh hết đà, hắn không cảm thấy có uy hïếp gì.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào Nguyên Hồn, hai mắt đỏ rực, hổ chưởng ngưng tụ thủ ấn, trong nháy mắt trong lòng hổ trảo bên trái ngưng tụ ra đồ án âm dương đen trắng, phát tay dung nhập năng lượng vào trong hư ảnh bốn thần thú.

Oanh.

Vào giây phút này, đột nhiên phiến thiên địa này run lên một cách khó hiểu.

PHỤT.

Cùng lúc đó, thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên dường như sinh ra ảnh hưởng cực lớn, miệng hổ dữ tợn phun ra huyết vụ đỏ thẫm, huyết vụ đỏ thẫm bao phủ quang cầu, quang cầu giống như cái động không đáy, huyết vụ bị cắn nuốt không thấy đâu cả.

Tứ Thần Quyết, đại biểu bốn loại áo nghĩa kỳ lạ, chính là Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên lĩnh ngộ sáng tạo, theo thứ tự là linh hồn, thời gian, không gian, vật chất bốn loại áo nghĩa.

Tứ Thần Quyết, mỗi một bí quyết tương dung uy lực của nó tăng lên rất nhiều.

Vào lúc khẩn yếu quang cầu này, ngưng tụ Bát Hoang Thiên Địa Quyết cần thời gian không ngắn, cũng không có quá nhiều khí lực để ngưng tụ, đại hồn anh vẫn còn trong quá trình luyện hóa Phệ Hồn Khốn Linh Trận, không cách nào thoát thân được.

Cho nên Lục Lâm Thiên không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể liều mạng dùng âm dương áo nghĩa mà mình lĩnh ngộ dung nhập vào bên trong Tứ Thần Quyết, nhìn xem Tứ Thần Quyết có sinh ra biến hóa cực lớn hay không.

Loại ý nghĩ này, Lục Lâm Thiên đã sớm suy nghĩ rồi, nhưng không có thời gian dung hợp và lĩnh ngộ.

Trong lúc nguy cấp này, không có lựa chọn nào khác, Lục Lâm Thiên chỉ có thể mang âm dương áo nghĩa dung nhập vào trong Tứ Thần Quyết.

Loại dung hợp này, Lục Lâm Thiên cũng sớm đã biết rõ sẽ không quá đơn giản, thậm chí sẽ rất khó.

Lục Lâm Thiên tự biết sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên là tồn tại bực nào, hắn lĩnh ngộ Tứ Thần Quyết, mình bây giờ muốn tiến một bước, loại suy nghĩ này quá khó khăn.

Nhưng dung hợp như thế còn khó khăn hơn Lục Lâm Thiên tưởng tượng rất nhiều, khi âm dương áo nghĩa không ngừng dung hợp vào trong quang cầu, nhưng Lục Lâm Thiên cảm nhận được lực bài xích quá lớn, nhưng bài xích làm thân thể Lục Lâm Thiên gặp trọng kích, trái tim và linh hồn giống như có búa tạ nện vào người.

Vù vù.

Đồ án âm dương dung nhập vào trong quang cầu, nhưng lại không có cách nào ảnh hưởng tới thanh long bạch hổ chu tước huyền vũ hư ảnh bốn thú, năng lượng quang cầu sinh ra gợn sóng, giống như sắp nổ tung.

- Dung hợp.

Nhìn thấy cảnh tượng này, hai mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, hắn không ngừng rót năng lượng vào trong quang cầu.

Đây chính là năng lượng hắn thôn phệ Âm Hồn, giờ phút này Lục Lâm Thiên không còn nguyên lực chèo chống quá trình dung hợp.

Ầm ầm.

Vào lúc này, khi năng lượng Lục Lâm Thiên rót vào quang cầu, trên không trung sinh ra tiếng sấm rền nổ vang, trong giây phút ngắn ngủi thiểm điện lôi minh sinh ra, thiên địa lờ mờ, cuồng phong gào thét.

Cảnh tượng này làm Nguyên Hồn nghi hoặc, hắn cảm giác không ổn, không muốn cho Lục Lâm Thiên cơ hội ra tay.

Chương 4098: Thiên muốn ngăn ta, ta liền nghịch thiên

Ầm ầm.

Trong nháy mắt ngắn ngủi này, không trung điện thiểm lôi minh, khí thế khủng bố và lạ lẫm tỏa ra, nương theo đó là thiên uy cuồn cuộn xuất hiện.

Xoẹt!

Lập tức trên trời xuất hiện từng đạo lôi điện khủng bố, lôi điện chấn nhïếp nhân tâm, lập tức đánh thẳng vào thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên.

Từng đạo lôi đình bao quát Lục Lâm Thiên vào bên trong, lôi đình như điện long không ngừng giáng vào người Lục Lâm Thiên.

Từng đạo lôi đình chi lực đáng sợ, sợ rằng người có tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai một khi va chạm sẽ hóa thành mảnh vỡ

Người có tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai không dám chống lại, về phần Tuyên Cổ Cảnh cao giai như Nguyên Hồn vốn có ý định lập tức ra tay đối phó Lục Lâm Thiên, nhưng lúc này toàn thân Lục Lâm Thiên bị lôi đình oanh kích, hắn cũng không dám dễ dàng tới gần, hắn không ngu đi kɧıêʋ κɧí©ɧ thiên uy, đối kháng lực lượng thiên địa, ánh mắt cực kỳ nghi hoặc nhìn Lục Lâm Thiên, cảnh tượng kỳ lạ này rõ ràng là Lục Lâm Thiên gây nên.

Giờ phút này thiên uy khổng lồ, mây đen rậm rạp, lôi đình oanh kích Lục Lâm Thiên, dường như Lục Lâm Thiên làm ra chuyện đại nghịch thiên đạo, ông trời muốn oanh kích gïếŧ Lục Lâm Thiên.

Dưới thiên uy khủng bố và lôi đình oanh kích, người bên ngoài căn bản không dám tới gần trong đó, từng đạo lôi đình mang theo uy thế hủy diệt.

- Đây là như thế nào?

Không ít ánh mắt vô cùng chấn động, cảnh tượng kỳ lạ này run động tâm thần, giờ phút này thân hổ khổng lồ kia giống như đại hung vật, chính là thứ trời ghét.

Ầm ầm.

Từng đạo lôi đình oanh kích vào người Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên lập tức da tróc thịt bong, thân hổ to lớn rạn nứt, máu tươi đầm đìa, lân phiến trên người rạn nứt sau đó hóa thành mảnh vỡ.

Lôi đình oanh đỉnh, Lục Lâm Thiên bị trọng kích hủy diệt, thân thể đình trệ rung rung, đầu óc đau đớn, dường như lôi đình muốn hủy diệt linh hồn của hắn.

PHỤT.

Lục Lâm Thiên há mồm phun máu tươi, cây đao màu vàng trong đầu của hắn tỏa ra hào quang màu vàng ngăn cản lôi đình hủy diệt.

Lục Lâm Thiên căn bản không nghĩ tới, mình muốn dung hợp âm dương áo nghĩa vào trong Tứ Thần Quyết, còn chưa dung hợp thành công đã bị ngũ lôi oanh đỉnh, lôi đình khủng bố muốn đánh nát hắn ra thành nhiều mảnh.

Loại lôi đình này chỉ làm hắn trọng thương, Lục Lâm Thiên không ngừng đổ máu, thân thể máu tươi đầm đìa, người ta có cảm giác thân thể hắn sắp tan nát ngay lập tức.

Vào chính lúc này Lục Lâm Thiên có thể chống lại, những người khác, sợ rằng Tuyên Cổ Cảnh cao giai đã bị lôi đình đánh chết, không chết mới là chuyện lạ.

Thân có lực phòng ngự khủng bố, Lục Lâm Thiên có Bất Diệt Huyền Thể chính là tử kim huyền lôi rèn luyện, cho nên lúc này cũng có khả năng chống lại lôi đình, thậm chí còn có thể hấp thu lôi đình chi lực vào cường hóa Bất Diệt Huyền Thể.

Nhưng lực lượng lôi đình này thật biến thái, thân thể Lục Lâm

Thiên hấp thu không nhiều lắm, lôi đình lại giáng xuống như mưa.

Kinh mạch, cơ bắp, ngũ tạng lục phủ đều bị lôi đình làm vặn vẹo, lập tức bành trướng tới tận cùng, tùy thời sẽ nổ tung.

Nhưng mà vào thời điểm này, Lục Lâm Thiên kinh ngạc phát hiện, âm dương áo nghĩa của bản thân có dấu hiệu dung hợp với Tứ Thần Quyết.

- Thiếu chủ không nên cố chống lại, sẽ chết đó, thiếu chủ nghĩ lại đi.

Thời điểm đang kịch chiến với U La, hơn nữa Vô Tướng trong lúc hung hiểm vẫn gào lên, đối mặt với động tĩnh khủng bố đó, Vô Tướng cũng có thể cảm giác được thiếu chủ đang ngưng tụ đại thủ đoạn, thủ đoạn của thiếu chủ với Vô Tướng mà nói, hắn sớm tập mãi thành quen.

- Sư phụ đừng cố, không nên chống lại, sẽ chết đấy!

Thái A lần đầu tiên chính thức lo lắng cho sư phụ, lôi đình kinh khủng kia không ngừng oanh kích sư phụ da tróc thịt bong, máu tươi đầm đìa, thân thể đã trọng thương đến mức tận cùng, đây đã là cực hạn, hắn thậm chí cảm giác được trong người sư phụ đang sinh ra khí tức hủy diêt.

Cảm giác được âm dương áo nghĩa đã có dấu hiệu dung hợp, Lục Lâm Thiên không buông tha, hắn có được thế giới hỗn độn chi nguyên, muốn chết cũng không phải một chuyện dễ dàng, chính mình cũng không phải là người dễ dàng bị đánh chết.

- Chết thì có làm sao, sinh tử tương liên, sống chính là chết, chết chính là sống, không sống không chết, phá rồi lại lập.

Dường như nghe thấy lời của Vô Tướng, Thái A, Lục Lâm Thiên lập tức cảm xúc dâng trào, hắn sinh ra cảm giác khác về sinh tử.

Đến thời điểm này, vò mẻ lại sứt, Lục Lâm Thiên cũng nghĩ đến tình cảnh xấu nhất, tất cả cũng không cố kỵ nữa, chết thì có làm sao, bản thân mình sống và chết tử tế có gì khác nhau?

Từ khi Lục Lâm Thiên dứt lời, trong đan điền khí hải, nguyên đan chữ vạn chấn động, khí tức man hoang thượng cổ dâng trào không dứt.

Ông.

Trong thời điểm này, trong đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên, Tử Lôi Huyền Đỉnh tự động xoay tròn sinh ra âm thanh nổ tung, lực lượng lôi đình bị dẫn dắt vào trong cơ thể, bị Tử Lôi Huyền Đỉnh hấp thu vào trong.

Ầm ầm.

Từng đạo lôi đình khủng bố oanh kích thân thể Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên da tróc thịt bong, lôi đình hủy diệt trong người bị Tử Kim Huyền Đỉnh hấp thu.

Quá trình này thân thể được lôi đình cường hóa, Bất Diệt Huyền Thể cũng tự động chữa trị, sau đó lại bị phá hủy lần nữa, lại bắt đầu chữa trị, loại tốc độ này tuần hoàn, tốc độ chữa trị rất nhanh, nhưng trình độ phá hủy đã giảm đi rất nhiều.

Giờ phút này, năng lượng quang cầu có hào quang luân chuyển, hư ảnh bốn thú phóng lên cao, năng lượng khủng bố bắt đầu vặn vẹo dữ dội, một đạo khí thế bắt đầu tăng lên trong mơ hồ.

Đến cuối cùng, khí thế này tăng lên tới đỉnh điểm, lập tức đình trệ.

Ầm ầm.

Mà thời điểm này, lôi đình oanh kích xuống đã tới tình trạng kịch liệt nhất, oanh kích đánh lên người Lục Lâm Thiên như mưa, lôi đình giống như thác nước bao phủ thân thể Lục Lâm Thiên, khí tức hủy diệt rung chuyển cửu thiên!

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn không trung, lúc này không kích Minh Linh và Thú tộc, Nhân tộc đang kịch chiến cũng phải dừng tay, bởi vì cảnh tượng này quá khủng bố kinh người.

- Đoàn trưởng, cố gắng chịu đựng.

Các đệ tử quân đoàn Hùng Phong cảm thấy có tảng đá lớn đè lên tâm thần, thần sắc ngưng trọng.

- Lục phó thống lĩnh, chống lại đi!

Trong Thượng Thanh thế giới, đại quân tất cả quân đoàn còn lại hét lớn, đang chờ đợi kỳ tích sinh ra.

- Nhất định phải dừng lại.

Trong đại quân Thú tộc của Thái Hoàng thế giới cũng bị hắn hấp dẫn, bọn họ quát lớn.

Giờ phút này thân hổ khổng lồ bị lôi đình oanh kích, lôi đình diệt thế không ngừng oanh kích, lực lượng lay không thể động, giống như nghịch long kháng thiên, mãnh hổ phản đạo, đây là cảnh tượng bá tuyệt cỡ nào, làm tâm thần và linh hồn chấn động.

Trừ thân hổ khổng lồ kia ra, lúc này hắn đã ngăn cản được lôi đình diệt thế oanh kích xuống.

- Đạo sinh nhất, nhất sanh nhị, nhị sanh tam, tam sanh vạn vật, vạn vật trong thiên địa, hóa ngũ hành, thành âm dương, vạn vật luân hồi, đều ở trong thiên địa, ta dùng âm dương, thành tựu Ngũ Thần Quyết, người muốn ngăn ta, ta liền diệt ngươi, thiên muốn ngăn ta, ta liền nghịch thiên!

Chương 4099: Nguyên Hồn thê thảm

Bỗng dưng, Lục Lâm Thiên hét lớn mang theo máu tươi phun trào, hai mắt một đen một trắng, hào quang đen trắng quán chú vào quang cầu.

Ầm ầm.

Năng lượng quang cầu chấn động, lập tức chung quanh năng lượng quang cầu sinh ra vết nứt không gian.

Ngay sau đó là khí tức hủy diệt vạn vật đột nhiên dừng lại, sau đó khí tức thu liễm, mọi chuyện bình thường trở lại.

Cũng không biết vì sao, đột nhiên thiên địa chấn động, lôi đình không ngừng oanh kích Lục Lâm Thiên biến mất không thấy gì nữa

Đến cũng nhanh, biến mất cũng nhanh, lôi đình đã không tồn tại.

- Đó là...

Trong khoảng khắc rất nhiều người nhìn quang cầu lớn mấy chục thước trong tay hổ trảo của Lục Lâm Thiên. Năng lượng quang cầu này rất bình tĩnh, khi tất cả mọi người nhìn vào nó lại cảm thấy hãi hùng khiếp vía, chấn động linh hồn.

Đặc biệt với Thú tộc mà nói, bốn thú ảnh thanh long, bạch hổ, chu tước, huyền vũ trong quang cầu làm tim bọn họ đập nhanh hơn, máu và linh hồn trong người sôi trào.

Đó là uy áp, uy áp đến từ máu huyết cùng linh hồn, không thể khu trừ.

Ầm ầm.

Trong giây phút đó, lôi đình vừa biến mất không còn, đột nhiên không gian chấn động.

Lúc này trong không gian có thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên đang đứng, hào quang bao phủ quanh người, loại hào quang này bao phủ thân thể máu tươi đầm đìa của hắn, thân thể vô cùng thê thảm, càng nhìn càng khủng bố.

Mà năng lượng này đánh vào bản thân Lục Lâm Thiên, năng lượng quang cầu rót vào không gian lờ mờ, lúc này chỉ có điều này quang cầu bộc phát ánh sáng sáng hơn.

Trong nháy mắt trên quang cầu kia có khí tức lạ lẫm bạo phát ra ngoài, tương liên với thiên địa, nương theo đó là thiên uy cuồn cuộn!

Năng lượng quang cầu này dùng Lục Lâm Thiên làm trung tâm, cả không gian sinh ra vòng xoáy rất mạnh, giống như vòng xoáy vũ trụ lan tỏa ra các hướng, những nơi đi qua không gian nứt vỡ từng khúc, vô thanh vô tức, thế không thể đỡ!

- Thiên uy hàng lâm, thiên địa dị tượng.

- Đây là thiên địa dị tượng hàng lâm.

Tất cả mọi người ngây người, thiên uy cuồn cuộn như vậy là không tầm thường, tâm thần mọi người khiếp sợ không nhỏ.

- Xảy ra chuyện gì, vì sao lại có thiên địa dị tượng?

Đám người Huyễn Lang, U La lúc này cũng nghi hoặc quan sát tình huống.

- Tiểu tử này quỷ dị.

Ánh mắt Nguyên Hồn rung động, hắn biết rõ Lục Lâm Thiên thật sự vô cùng kỳ lạ, sát ý trong mắt càng đậm hơn trước.

Năng lượng nguyên lực trong người Nguyên Hồn bộc phát, lập tức biến thành tấm lụa đen rộng vài chục thước, đầu quỷ dữ tợn xuất hiện, nó có thể áp chế linh hồn của người ta, tiếng kêu bén nhọn như quỷ khóc thần gào.

- Tiểu tử, nhảy nhót đủ rồi, chấm dứt đi!

Nguyên Hồn quát một tiếng, lúc này hắn đã dùng toàn lực, tâm thần khẽ động, tấm lụa đen có đầu quỷ khóc thần gào lao về phía Lục Lâm Thiên.

XIU....XIU....

Lực lượng của tấm lụa xuyên thủng không gian, khói đen bao phủ trời đất làm tâm thần mọi người hoảng hốt, những nơi đi qua không gian nứt vỡ, khe hở màu đen chạy thẳng tới chân trời, làm cho người ta cảm thấy khí tức này khủng bố tới cực điểm.

Tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai rất khủng bố.

- Lục phó thống lĩnh, gắng chống lại đi!

Dưới chiến trường, vô số ánh mắt xiết chặt nắm đấm nhìn qua thân thể cao ngất kia, cầu mong thân hổ to lớn này không ngã xuống.

- Nguyên Hồn lão cẩu, muốn đυ.ng đến ta, ngươi tiếp Ngũ Thần Quyết của ta trước rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, hắn bước tới sau đó thúc dục quang cầu tỏng tay lao đi.

PHỤT.

Năng lượng quang đoàn rời khỏi tay, vào lúc này năng lượng trong người Lục Lâm Thiên đã biến mất, hắn không ngừng phun máu tươi, thân thể mất đi tri giác.

Oanh.

Năng lượng quang cầu bị Lục Lâm Thiên đẩy ra, không gian chung quanh run lên, làm cho người ta kinh ngạc nhất là, trong năng lượng quang cầu này không biết lúc nào đã biến thành đồ án âm dương.

Xoẹt.

Trong khoảng thời gian ngắn, Nguyên Hồn ngưng tụ tấm lụa đầu quỷ va chạm với quang cầu, năng lượng quang cầu bộc phát hào quang cực mạnh đánh tan tấm lụa đầu quỷ, tấm lụa biến mất không còn dấu vết.

Ầm!

Quang cầu đồ án âm dương bao phủ thân thể Nguyên Hồn, cả phiến không gian này bị giam cầm, toàn bộ thế giới bị ngăn cách, bốn thú ảnh và đồ án âm dương tạo thành khe hở không gian khủng khiếp, trong lúc mơ hồ năm loại lực lượng kinh thiên động địa bao phủ thiên địa.

Nguyên Hồn cảm thấy thân thể bị giam cầm, không gian đủ loại áo nghĩa và thiên uy khủng khiếp làm hắn phủ phục xuống, không thể sinh lòng phản kháng.

Khí tức này quá khủng khiếp, khủng khiếp tới mức Tuyên Cổ Cảnh cao giai như Nguyên Hồn cũng sinh ra thần phục.

Ngao!

Rống!

Gri!

Ô!

...

Trong đồ án âm dương này sinh ra tiếng gào thét của bốn thần thú chấn nhiếp tâm thần.

Rầm rầm rầm.

Cùng lúc này, Lục Lâm Thiên lơ lửng giữa không trung không biết tại sao, thân thể khổng lồ nứt vỡ từng khúc, sinh cơ trên người bị hút đi, rốt cuộc không cách nào chèo chống, không gian chung quanh vỡ ra.

Lập tức đồ án âm dương nứt vỡ, trong khoảnh khắc vô số hào quang bắn ra ngoài, tiếng nổ kinh thiên động địa, lập tức thiên địa chấn động dữ dội.

Ầm ầm.

Làm cho người ta hãi hùng khiếp vỉa, ánh mắt mở to, không gian nứt vỡ dữ dội, khí kình khủng khïếp lướt qua các hướng.

Nhìn cảnh tượng này, rất nhiều người ngẩng đầu nhìn, trong nội tâm sinh ra hàn ý, linh hồn khïếp sợ, dưới khí kình khủng khïếp này đủ để hủy diệt vạn vật, bởi vì nó quá mức khổng lồ.

Nhưng thời điểm này tất cả mọi thứ khôi phục bình thường, tất cả ánh mắt đều nhìn lên không trung.

PHỤT.

Vào thời điểm này, không gian hỗn loạn có một thân ảnh đứng lơ lửng trên đó, trong miệng phun ra huyết dịch gay mũi, lập tức thân thể thu nhỏ lại, cuối cùng khôi phục bộ dáng vốn có.

Lúc này Nguyên Hồn vô cùng thê thảm, quần áo tả tơi và uể oải, khí tức hỗn loạn, ánh mắt kinh hãi, hắn có cảm giác muốn chạy trối chết, đúng là Nguyên Hồn của Phệ Hồn nhất tộc.

Lúc này Nguyên Hồn thật sự chạy trối chết, nếu không phải đột nhiên thủ đoạn kinh khủng của Lục Lâm Thiên tan biến, thời điểm đó hắn biết rõ hắn chết chắc, thậm chí hắn đã cảm nhận được khí tức tử vong.

Nhưng dù như thế, lúc này Nguyên Hồn cảm thấy thương thế của mình trọng thương tới mức tận cùng, nếu giờ phút này Lục Lâm Thiên đột nhiên thúc dục công kích, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ, bởi vậy ánh mắt vô cùng cảnh giác.

- Đoàn trưởng, đoàn trưởng đâu rồi?

- Lục phó thống lĩnh đi đâu?

Tất cả ánh mắt dò xét chung quanh, nhưng thân ảnh khổng lồ kia biến mất không thấy đâu nữa.

- Mau tìm, Thiếu chủ ở nơi nào?

Tô Nhan phát hiện một thân ảnh ở trên cao, lập tức phóng lên trời, đó là thân ảnh bình thường, áo bào xanh nghiền nát, toàn thân vết máu loang lổ. Toàn thân đẫm máu, da tróc thịt bong, máu tươi tràn ra, nhiều nơi có thể nhìn thấy xương trắng xuất hiện.

Tất cả ánh mắt đều nhìn chằm chằm vào thân ảnh kia, thân ảnh này tự nhiên là Lục Lâm Thiên.

Nhưng Lục Lâm Thiên lúc này đã thay đổi hoàn toàn, thương thế trên người làm người ta sởn gai ốc.

Thân thể Lục Lâm Thiên nằm lơ lửng phía chân trời, cũng không rơi xuống, cực kỳ quỷ dị, tử khí bao phủ toàn thân, không còn chút sinh cơ nào cả.

Chương 4100: Tuyên Cổ Cảnh trung giai

- Đoàn trưởng!

- Lục phó thống lĩnh!

Dường như có người không cảm thấy sinh cơ trong người Lục Lâm Thiên, lập tức thét thảm thiết, Lục Lâm Thiên vẫn không có động tĩnh gì.

Vào lúc này, trong đại quân Thái Hoàng thế giới, Thượng Thanh thế giới cảm thấy nội tâm rung lên, có xúc động muốn khóc.

Tất cả người hai đại thế giới nhìn thấy thân ảnh áo xanh kia không còn chút sinh cơ nào, trong nội tâm xúc động, không ít ánh mắt ướt át, hai đấm nắm chặt, móng tay đâm vào da thịt đẫm máu vẫn không phát hiện ra!

Bành.

Vô Tướng vừa đột phá Tuyên Cổ Cảnh cao giai, thậm chí còn chưa ổn định khí tức của mình, cuối cùng không thể chống lại U La của Dạ Xoa nhất tộc, trên người bị khí âm sát đánh trúng.

PHỤT.

Thân ảnh Vô Tướng lảo đảo bay ngược ra sau, trước ngực của hắn chảy máu tươi đầm đìa.

- Tiểu tử Lục Lâm Thiên kia quỷ dị, bầm thây vạn đoạn, đoạn tuyệt hậu hoạn.

Thời điểm này, U La buông tha cơ hội đánh trọng thương Vô Tướng, thậm chí là đánh chết, hắn không có truy kích Vô Tướng, lập tức lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên quỷ dị kia.

Xùy.

U La dùng tốc độ khủng khiếp của cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai, hắn dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi ngưng tụ một chưởng đập vào thân thể Lục Lâm Thiên.

Oanh!

Chưởng ấn này làm không gian rạn nứt, khí âm sát khủng bố bộc phát dữ dội, hư không nhanh chóng bị phá hủy không còn hình dáng.

Tốc độ quá nhanh, thực lực U La quá mạnh mẽ, Vô Tướng bị trọng thương lui lại, giờ phút này hắn không có khả năng tương trợ, thực lực của những người khác càng không cần nói thêm.

Người có tu vị Tuyên Cổ Cảnh không phải bị cường giả Tuyên Cổ Cảnh còn thừa của Lang Linh nhất tộc cùng Phệ Hồn nhất tộc kéo lấy thì cũng không thể nhúc nhích, toàn bộ bị thương thê thảm không cách nào hành động.

Bành!

Chưởng ấn khủng bố kia giáng xuống, đánh thẳng vào người Lục Lâm Thiên.

Lực lượng khủng bố này làm thân thể Lục Lâm Thiên thay đổi, thân thể vết thương chồng chất rạn nứt sinh ra nhiều huyết tinh, da thịt như nứt vỡ từng đoạn, thân ảnh hắn nện thẳng vào mặt đất.

Ầm ầm.

Sơn băng địa liệt, địa chấn sinh ra, cả một ngọn núi lớn bị thân thể Lục Lâm Thiên nện vào đó mà sinh ra rạn nứt, ngọn núi nhanh chóng tan nát biến thành đá vụn.

Vào lúc này nội tâm mọi người khiếp sợ, cảm thấy lực công kích khủng bố đó nện thẳng vào tim của bọn họ.

- Thiếu chủ.

- Đoàn trưởng!

- Lục phó thống lĩnh!

Rất nhiều người hai đại thế giới run run, ánh mắt nhìn chăm chằm vào thân ảnh kia.

Tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai oanh kích như thế, người đồng cấp cũng khó chống lại, huống chi không hề chống lại.

Công kích cỡ này làm cho người ta nghĩ tới tình huống xấu nhất, công kích này đoán chắc trong Tuyên Cổ Cảnh không ai có thể thừa nhận được.

Xoẹt.

Thời điểm thân thể Lục Lâm Thiên nện thẳng vào ngọn núi, U La cũng không dừng lại, hắn không thể buông bỏ một kiện thông linh bảo khí, đây tuyệt đối là trọng bảo, thân ảnh của hắn lao xuống phía dưới như thiểm điện.

Oanh.

Cũng vào lúc này, thời điểm thân ảnh U La lao thẳng vào ngọn núi kia, ngọn núi đổ nát nứt vỡ dữ dội, đột nhiên khí tức man hoang cổ lão bộc phát, năm đạo khí thế từ trong đống đổ nát bắn thẳng lên trời.

Năm đạo khí tức này rất khác nhau, nhưng đều mang theo phong cách cổ xưa

Rầm rầm rầm.

Ngọn núi nổ tung, trong ánh mắt quan sát của nhiều người, thân ảnh Lục Lâm Thiên đẫm máu lại từ trong đống đổ nát kia bay lơ lững lên cao.

Năm đạo khí tức ngập trời từ trong người Lục Lâm Thiên bộc phát ra ngoài, năng lượng quỷ dị bao phủ thân thể Lục Lâm Thiên.

Năm đạo khí thế này hiện tại ngay cả Lục Lâm Thiên cũng không cảm giác được, năm đạo khí tức này ẩn chứa đại từ chi khí, làm tâm thần người ta sung sướng. Đại bi chi khí làm lòng người thương cảm, tịch diệt chi khí hung thần ác sát. Thô bạo chi khí vô cùng hung hãn. Bất diệt chi khí làm nội tâm người không quan tâm sinh tử.

Năm loại khí tức phóng lên trời, chung quanh thân thể Lục Lâm Thiên có bí vân năm cổ đồ bao quanh.

Hiện tại sợ rằng Lục Lâm Thiên cũng không biết, đây chính là đại từ cổ đồ, đại bi cổ đồ, tịch diệt cổ đồ, thô bạo cổ đồ, bất diệt cổ đồ lại phóng thích ra.

Năm khí tức khác nhau bất động, đều mang theo khí tức cổ xưa, lập tức năm cổ đồ không ngừng vây quanh thân ảnh Lục Lâm Thiên, năm đạo khí tức khủng bố phóng thích ra làm nội tâm người ta vô cùng kinh hãi.

- Ồ.

Cảnh tượng huyền ảo này làm cho mọi người chú ý, cũng làm U La nghi hoặc.

- Tiểu tử này thần dị, phải trừ tận gốc mới được.

Ánh mắt U La trầm xuống, hắn cũng không trì hoãn thêm chút nào, thân ảnh lại lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Thiếu chủ.

Vô Tướng quát một tiếng, thân ảnh đã sớm ổn định, lập tức bay thẳng về phía trước.

- U La, nhanh tiêu diệt Lục Lâm Thiên, tiểu tử kia quỷ dị, phải trảm thảo trừ căn.

Nhìn thấy thân ảnh Vô Tướng lướt đến, Nguyên Hồn trọng thương tới mức tận cùng quát to lên, cũng trực tiếp đứng ra ngăn cản Vô Tướng bị trọng thương, hai người nhanh chóng va chạm nảy lửa.

Thân ảnh lao về phía Lục Lâm Thiên, móng vuốt vặn vẹo không gian, trực tiếp xé không áp thẳng xuống, U La hét lớn:

- Ta cũng không tin ngươi không chết.

- Hắn hiện tại muốn chết cũng không chết được đâu, có ta ở đây, U La ngươi không thể động vào hắn được.

Lúc móng vuốt của U La sắp đánh lên người Lục Lâm Thiên, lúc này một đạo tử kim lôi đình từ trên cao giáng xuống.

Xoẹt.

Móng vuốt va chạm với tử kim lôi đình, không trung chấn động, lập tức một vuốt này và tử kim lôi đình tiêu tán, năng lượng chấn động dữ dội sau đó biến mất không còn gì nữa.

Vào giờ phút này, ánh mắt U La chấn động, đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Thời điểm này trong mắt U La xuất hiện một thân ảnh cao ngạo, tóc mai như đao, lông mày như vẽ, hắn tuấn lãng phong lưu tao nhã, trên người sinh ra khí tức lăng lệ tới cực điểm.

- Là đoàn trưởng trở về.

- Là Lục Linh, sao hắn tới đây?

Ánh mắt của mọi người rung động nhìn qua thân ảnh kia, đây cũng không phải người khác, chính là Lục Linh được vinh danh là trẻ tuổi đệ nhất nhân của hai đại liên minh trong Thượng Thanh thế giới.

Ít nhất trước khi Lục Lâm Thiên xuất hiện trong Thương Khung chiến trường thì hắn vẫn là đệ nhất nhân trong thế hệ trẻ Thượng Thanh thế giới.

Mà bởi vì Lục Lâm Thiên xuất hiện với xu thế lăng lệ bá đạo, nhưng cũng không có người nào bỏ qua Lục Linh, Lục Linh chính là sát cuồng, hắn chỉ thua mỗi Lục Lâm Thiên mà thôi.

- Lục Linh đến, sao tên này tới đây?

Cường giả các quân đoàn còn lại trong Thượng Thanh thế giới đều nhìn qua thân ảnh tuấn lãng quen thuộc này, trong mắt hiện ra thần sắc mừng như điên.

- Lục Linh!

Nhìn thấy thân ảnh quen thuộc xuất hiện trước mắt, ánh mắt U La bỗng nhiên biến thành lãnh ý, đây chính là một trong những nhiệm vụ chủ yếu của hắn, thời điểm nhìn thấy thân ảnh lăng lệ kia xuất hiện, U La vô cùng ngạc nhiên, hắn hoảng hốt nhìn Lục Linh, quát:

- Lục Linh, ngươi đột phá rồi?

- Đúng vậy, đột phá, Tuyên Cổ Cảnh trung giai!

Chương 4101: Bắt đầu biến hóa

Lục Linh đạp không, trên dung mạo tuấn lãng mang theo khí thế vô cùng lăng lệ, mang theo sát khí âm hàn, loại khí tức này làm linh hồn người ta chấn động, làm cho bọn họ cảm thấy chấn động cả người, vô cùng khïếp sợ, cho dù là Minh Linh cũng phải hoảng hốt.

- Đột phá, Lục Linh đột phá.

Bên dưới không ít người nghe thế đều vô cùng vui mừng.

Nghe thế, ánh mắt U La âm trầm, loại tin tức này cũng không phải là chuyện tốt. Ai cũng biết thực lực của Lục Linh rất khủng bố.

U La cũng biết Lục Linh là vô thượng Niết Bàn, đừng nhìn là Tuyên Cổ Cảnh trung giai mà thôi, người này rất không tầm thường.

Từng nghe nói Lục Linh lúc còn là vô thượng Niết Bàn đã có thể trực tiếp diệt sát Tuyên Cổ Cảnh trung giai, thực lực người không đơn giản, không ngờ lúc này lại đột phá.

- Đến đúng lúc, chúng ta không bỏ qua cho ngươi đâu!

Lại nhìn qua Lục Lâm Thiên, U La hét lớn một tiếng, tất cả ánh mắt mọi người đều nhìn thẳng vào Lục Linh.

- Đoàn trưởng trở về.

- Đoàn trưởng đột phá, nhất định có thể ngăn cơn sóng dữ.

Quân đoàn Lục Linh lúc này chấn động, máu huyết bắt đầu bành trướng.

- Lục Linh lúc còn là vô thượng Niết Bàn đã có thể đánh chết Tuyên Cổ Cảnh trung giai, hiện tại đột phá tới Tuyên Cổ Cảnh trung giai, hắn có thể đối phó Tuyên Cổ Cảnh cao giai rồi.

- U La chính là Dạ Xoa nhất tộc, thực lực mạnh hơn đồng cấp một

ít.

Tất cả cường giả các quân đoàn còn sót lại, ánh mắt nhìn thân ảnh tuấn lãng này mang theo kỳ vọng.

Lục Linh, hắn từng dẫn theo quân đoàn Lục Linh chém giết vô số đại quân Minh Linh, chuyển bại thành thắng rất nhiều lần, cũng là thần tượng thế hệ trẻ trong hai đại liên minh, còn là vô thượng Niết Bàn, trong tình huống hiện tại hai đại thế giới cần người như thế dẫn dắt.

Lục Linh nhìn U La, không nói gì, ánh mắt nghi hoặc nhìn qua năm hư ảnh cổ đồ bao quanh người Lục Lâm Thiên, sau đó ánh mắt nhìn qua toàn trường, nhìn thấy thây ngang khắp đồng, máu tươi đầm đìa, ánh mắt của hắn biến hóa

Khí tức âm hàn trên người Lục Linh bắt đầu bộc phát, khí tức này giống như đến từ cửu u địa ngục, lại mang theo khí tức sát phạt, quát:

- Liều chết đánh một trận, giết!

Tiếng quát lăng lệ giống như đại đao xé rách hư không, lập tức quanh quẩn không gian, sát khí bộc phát dữ dội.

- Giết.

Các đệ tử quân đoàn Lục Linh còn lại lập tức hét lớn, sát khí bộc phát kinh người, ánh mắt khát máu nhìn chằm chằm vào đại quân Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc.

- Giết.

Những người còn lại của Thượng Thanh thế giới, Thái Hoàng thế giới vào lúc này lao tới chém giết lần nữa, tất cả hóa thành sát ý, âm thanh sát phạt rung trời.

- Lần này ngươi trốn không thoát.

Ánh mắt U La trầm xuống, sát khí âm u bộc phát, nhiệt độ không gian chung quanh biến hóa, trong lòng bàn tay tràn ngập năng lượng âm u, hắn trực tiếp lao thẳng về phía Lục Linh.

- Ngươi cho rằng ngươi là Dạ Xoa nhất tộc thì vô địch sao, tạp chủng Dạ Xoa nhất tộc trong Minh Linh xem như không tệ, nhưng trong nhân tộc chúng ta có cổ tộc, đủ để chống lại các ngươi, mà ta từ trước tới nay không xem Dạ Xoa nhất tộc là cái gì cả, tạp chủng Dạ Xoa nhất tộc chết trong tay ta không ít, hôm nay ngươi cũng thế.

Xùy.

Vừa dứt lời, thân ảnh Lục Linh đạp không vượt qua không gian, tử kim lưu quang chấn động, trong lòng bàn tay xuất hiện tử kim lôi đình sau đó lao thẳng về phía U La.

Oanh!

Tử kim lôi đình hiện ra, khí tức hủy diệt bộc phát vô cùng khủng khiếp, âm thanh lôi đình vần vũ chấn động thiên địa, lập tức ngăn cản một kích của U La.

Ầm ầm!

Cả hai va chạm nhau, không gian chấn động, cả phiến không gian bị phá nát, hai đạo thân ảnh vừa va chạm đã tách ra, lập tức lại lao vào nhau, năm ngón tay của U La bắn ra năm đạo sát khí phong bạo.

Lục Linh bộc phát áo nghĩa của mình, trong tay bắn ra một đạo tử kim lôi đình mang theo xu thế hủy diệt to lớn làm tâm thần người ta chấn động, va chạm ầm ầm sinh ra quang mang vô cùng to lớn.

- Có chút bổn sự, nhưng mà chỉ là Tuyên Cổ Cảnh trung giai, ngươi thực cho rằng mình có thể chống lại ta hay sao?

U La nói một câu, sát khí bộc phát ra vô cùng dữ dội, khí tức Tuyên Cổ Cảnh cao giai bộc phát dữ dội, những nơi chưởng ấn đánh ra đều bị hủy diệt.

- Thật sao, Dạ Xoa nhất tộc cũng không có gì hơn cả!

Lục Linh quát một tiếng, lôi đình tử kim trong tay không ngừng vờn quanh, trong nháy mắt lôi đình chấn động không gian, nhìn thấy chưởng ấn của đối phương đánh tới, Lục Linh phất tay một cái, một đạo lôi đình tử kim bay ra, những nơi lôi đình đi qua, không gian vặn vẹo dữ dội.

Ầm ầm!

Cả hai va chạm với nhau, nơi va chạm thiên địa chấn động mạnh.

Đạp đạp.

Giao phong như thế, thân ảnh Lục Linh lảo đảo lui ra phía sau vài bước, thân thể U La lùi lại một bước, cả hai ổn định thân thể, ánh mắt bắn ra hào quang đáng sợ.

- Thực lực của Lục Linh rất mạnh, có thể chống lại U La.

Lục Linh cùng U La giao thủ kịch liệt giữa không trung, tự nhiên hấp dẫn nhiều ánh mắt, qua giao phong ngắn ngủi, lập tức làm cho không ít người ngạc nhiên.

Rầm rầm rầm.

Giờ phút này Huyễn Lang và Nguyên Hạt vẫn đang liều mạng với nhau, Nguyên Hạt đã sớm lâm vào hạ phong nhưng vẫn đau khổ chèo chống, hoàn toàn dốc sức liều mạng, cho dù Huyễn Lang chiếm cứ ưu thế vẫn gặp không ít phiền toái.

Mà Vô Tướng và Nguyên Hồn giao thủ ôn hòa hơn không ít, hai người hiện tại đều trọng thương, nhưng mà thuyền nát còn ba cân đinh, dù sao đều là Tuyên Cổ Cảnh cao giai, hai người giao thủ không thể khinh thường.

Sưu sưu.

Âm thanh xé gió vang lên, một thân ảnh nhân cơ hội này lao về phía Lục Lâm Thiên được năm cổ đồ bao phủ, đây là một tên Lang

Linh nhất tộc tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, hắn lao tới nhanh chóng, muốn nhân cơ hội này phá hủy thân thể Lục Lâm Thiên, có lẽ cũng muốn đạt được thông linh bảo khí, thông linh bảo khí này ai có được thì sẽ là của người đó.

- Cút ngay cho ta.

Thái A quát lớn, trong tay cầm Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm lao tới, hào quang tỏa ra rất mạnh, linh hồn nóng bỏng quét qua trời cao.

XIU....XIU... XỈU...UU!!

Ba thanh trường kiếm chấn động, chúng nổ không gian như cắt đậu hủ, năng lượng linh hồn khủng bố khuếch tán tứ tán, bao phủ tên Lang Linh nhất tộc tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai kia.

Ngao.

Tiếng sói tru lên, tên Lang Linh nhất tộc tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai đánh ra một vuốt phá không, không gian vặn vẹo mang theo khí tức hung tàn va chạm với trường kiếm.

Tạch tạch tạch!

Va chạm như thế làm không gian chấn động dữ dội, từng khe hở như mạng nhện xuất hiện, không gian hóa thành hư không đen kịt.

Đạp đạp.

Thân hình Thái A lui lại hai bước, sắc mặt tái nhợt, khải giáp áo nghĩa linh khí ảm đạm không ít, nhưng tên Lang Linh nhất tộc tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai cũng bị ép trở về.

- Chết đi!

Thời điểm tên Lang Linh nhất tộc bị Thái A đánh lui, thân ảnh Lục Linh xuất hiện sau lưng hắn, một đạo lôi đình tử kim mang theo sát khí âm hàn đánh vào lưng của tên Lang Linh nhất tộc này.

Chương 4102: Bắt đầu biến hóa

Lục Linh đạp không, trên dung mạo tuấn lãng mang theo khí thế vô cùng lăng lệ, mang theo sát khí âm hàn, loại khí tức này làm linh hồn người ta chấn động, làm cho bọn họ cảm thấy chấn động cả người, vô cùng khiếp sợ, cho dù là Minh Linh cũng phải hoảng hốt.

- Đột phá, Lục Linh đột phá.

Bên dưới không ít người nghe thế đều vô cùng vui mừng.

Nghe thế, ánh mắt U La âm trầm, loại tin tức này cũng không phải là chuyện tốt. Ai cũng biết thực lực của Lục Linh rất khủng bố.

U La cũng biết Lục Linh là vô thượng Niết Bàn, đừng nhìn là Tuyên Cổ Cảnh trung giai mà thôi, người này rất không tầm thường.

Từng nghe nói Lục Linh lúc còn là vô thượng Niết Bàn đã có thể trực tiếp diệt sát Tuyên Cổ Cảnh trung giai, thực lực người không đơn giản, không ngờ lúc này lại đột phá.

- Đến đúng lúc, chúng ta không bỏ qua cho ngươi đâu!

Lại nhìn qua Lục Lâm Thiên, U La hét lớn một tiếng, tất cả ánh mắt mọi người đều nhìn thẳng vào Lục Linh.

- Đoàn trưởng trở về.

- Đoàn trưởng đột phá, nhất định có thể ngăn cơn sóng dữ.

Quân đoàn Lục Linh lúc này chấn động, máu huyết bắt đầu bành trướng.

- Lục Linh lúc còn là vô thượng Niết Bàn đã có thể đánh chết Tuyên Cổ Cảnh trung giai, hiện tại đột phá tới Tuyên Cổ Cảnh trung giai, hắn có thể đối phó Tuyên Cổ Cảnh cao giai rồi.

- U La chính là Dạ Xoa nhất tộc, thực lực mạnh hơn đồng cấp một

ít.

Tất cả cường giả các quân đoàn còn sót lại, ánh mắt nhìn thân ảnh tuấn lãng này mang theo kỳ vọng.

Lục Linh, hắn từng dẫn theo quân đoàn Lục Linh chém giết vô số đại quân Minh Linh, chuyển bại thành thắng rất nhiều lần, cũng là thần tượng thế hệ trẻ trong hai đại liên minh, còn là vô thượng Niết Bàn, trong tình huống hiện tại hai đại thế giới cần người như thế dẫn dắt.

Lục Linh nhìn U La, không nói gì, ánh mắt nghi hoặc nhìn qua năm hư ảnh cổ đồ bao quanh người Lục Lâm Thiên, sau đó ánh mắt nhìn qua toàn trường, nhìn thấy thây ngang khắp đồng, máu tươi đầm đìa, ánh mắt của hắn biến hóa

Khí tức âm hàn trên người Lục Linh bắt đầu bộc phát, khí tức này giống như đến từ cửu u địa ngục, lại mang theo khí tức sát phạt, quát:

- Liều chết đánh một trận, giết!

Tiếng quát lăng lệ giống như đại đao xé rách hư không, lập tức quanh quẩn không gian, sát khí bộc phát dữ dội.

- Giết.

Các đệ tử quân đoàn Lục Linh còn lại lập tức hét lớn, sát khí bộc phát kinh người, ánh mắt khát máu nhìn chằm chằm vào đại quân Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc.

- Giết.

Những người còn lại của Thượng Thanh thế giới, Thái Hoàng thế giới vào lúc này lao tới chém giết lần nữa, tất cả hóa thành sát ý, âm thanh sát phạt rung trời.

- Lần này ngươi trốn không thoát.

Ánh mắt U La trầm xuống, sát khí âm u bộc phát, nhiệt độ không gian chung quanh biến hóa, trong lòng bàn tay tràn ngập năng lượng âm u, hắn trực tiếp lao thẳng về phía Lục Linh.

- Ngươi cho rằng ngươi là Dạ Xoa nhất tộc thì vô địch sao, tạp chủng Dạ Xoa nhất tộc trong Minh Linh xem như không tệ, nhưng trong nhân tộc chúng ta có cổ tộc, đủ để chống lại các ngươi, mà ta từ trước tới nay không xem Dạ Xoa nhất tộc là cái gì cả, tạp chủng Dạ Xoa nhất tộc chết trong tay ta không ít, hôm nay ngươi cũng thế.

Xùy.

Vừa dứt lời, thân ảnh Lục Linh đạp không vượt qua không gian, tử kim lưu quang chấn động, trong lòng bàn tay xuất hiện tử kim lôi đình sau đó lao thẳng về phía U La.

Oanh!

Tử kim lôi đình hiện ra, khí tức hủy diệt bộc phát vô cùng khủng khiếp, âm thanh lôi đình vần vũ chấn động thiên địa, lập tức ngăn cản một kích của U La.

Ầm ầm!

Cả hai va chạm nhau, không gian chấn động, cả phiến không gian bị phá nát, hai đạo thân ảnh vừa va chạm đã tách ra, lập tức lại lao vào nhau, năm ngón tay của U La bắn ra năm đạo sát khí phong bạo.

Lục Linh bộc phát áo nghĩa của mình, trong tay bắn ra một đạo tử kim lôi đình mang theo xu thế hủy diệt to lớn làm tâm thần người ta chấn động, va chạm ầm ầm sinh ra quang mang vô cùng to lớn.

- Có chút bổn sự, nhưng mà chỉ là Tuyên Cổ Cảnh trung giai, ngươi thực cho rằng mình có thể chống lại ta hay sao?

U La nói một câu, sát khí bộc phát ra vô cùng dữ dội, khí tức Tuyên Cổ Cảnh cao giai bộc phát dữ dội, những nơi chưởng ấn đánh ra đều bị hủy diệt.

- Thật sao, Dạ Xoa nhất tộc cũng không có gì hơn cả!

Lục Linh quát một tiếng, lôi đình tử kim trong tay không ngừng vờn quanh, trong nháy mắt lôi đình chấn động không gian, nhìn thấy chưởng ấn của đối phương đánh tới, Lục Linh phất tay một cái, một đạo lôi đình tử kim bay ra, những nơi lôi đình đi qua, không gian vặn vẹo dữ dội.

Ầm ầm!

Cả hai va chạm với nhau, nơi va chạm thiên địa chấn động mạnh.

Đạp đạp.

Giao phong như thế, thân ảnh Lục Linh lảo đảo lui ra phía sau vài bước, thân thể U La lùi lại một bước, cả hai ổn định thân thể, ánh mắt bắn ra hào quang đáng sợ.

- Thực lực của Lục Linh rất mạnh, có thể chống lại U La.

Lục Linh cùng U La giao thủ kịch liệt giữa không trung, tự nhiên hấp dẫn nhiều ánh mắt, qua giao phong ngắn ngủi, lập tức làm cho không ít người ngạc nhiên.

Rầm rầm rầm.

Giờ phút này Huyễn Lang và Nguyên Hạt vẫn đang liều mạng với nhau, Nguyên Hạt đã sớm lâm vào hạ phong nhưng vẫn đau khổ chèo chống, hoàn toàn dốc sức liều mạng, cho dù Huyễn Lang chiếm cứ ưu thế vẫn gặp không ít phiền toái.

Mà Vô Tướng và Nguyên Hồn giao thủ ôn hòa hơn không ít, hai người hiện tại đều trọng thương, nhưng mà thuyền nát còn ba cân đinh, dù sao đều là Tuyên Cổ Cảnh cao giai, hai người giao thủ không thể khinh thường.

Sưu sưu.

Âm thanh xé gió vang lên, một thân ảnh nhân cơ hội này lao về phía Lục Lâm Thiên được năm cổ đồ bao phủ, đây là một tên Lang

Linh nhất tộc tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, hắn lao tới nhanh chóng, muốn nhân cơ hội này phá hủy thân thể Lục Lâm Thiên, có lẽ cũng muốn đạt được thông linh bảo khí, thông linh bảo khí này ai có được thì sẽ là của người đó.

- Cút ngay cho ta.

Thái A quát lớn, trong tay cầm Tà Ảnh Hồn Dương Kiếm lao tới, hào quang tỏa ra rất mạnh, linh hồn nóng bỏng quét qua trời cao.

XIU....XIU... XỈU...UU!!

Ba thanh trường kiếm chấn động, chúng nổ không gian như cắt đậu hủ, năng lượng linh hồn khủng bố khuếch tán tứ tán, bao phủ tên Lang Linh nhất tộc tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai kia.

Ngao.

Tiếng sói tru lên, tên Lang Linh nhất tộc tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai đánh ra một vuốt phá không, không gian vặn vẹo mang theo khí tức hung tàn va chạm với trường kiếm.

Tạch tạch tạch!

Va chạm như thế làm không gian chấn động dữ dội, từng khe hở như mạng nhện xuất hiện, không gian hóa thành hư không đen kịt.

Đạp đạp.

Thân hình Thái A lui lại hai bước, sắc mặt tái nhợt, khải giáp áo nghĩa linh khí ảm đạm không ít, nhưng tên Lang Linh nhất tộc tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai cũng bị ép trở về.

- Chết đi!

Thời điểm tên Lang Linh nhất tộc bị Thái A đánh lui, thân ảnh Lục Linh xuất hiện sau lưng hắn, một đạo lôi đình tử kim mang theo sát khí âm hàn đánh vào lưng của tên Lang Linh nhất tộc này.

Chương 4103: Tử Lôi Diệt Thiên Đao

PHỤT.

Tên Lang Linh nhất tộc tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai phun máu tươi, thân thể của hắn nện thẳng vào ngọn núi phía dưới, hắn nện mạnh sinh ra địa chấn dữ dội, hắn nằm đó thật lâu không có nhảy ra, hiển nhiên đã chết rồi.

Lục Linh lúc này là Tuyên Cổ Cảnh trung giai, một quyền toàn lực của hắn thừa sức giết tên này.

- Có chút thực lực, nhưng vẫn không đủ!

Sắc mặt U La âm trầm xuất hiện trước mặt Lục Linh, ở trước mặt hắn, Lục Linh còn có thể đi đánh chết Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, hắn mất mặt tới tận cùng, vừa dứt lời sát ý đã phun trào dữ dội.

Ầm ầm.

Vào lúc này sát khí âm trầm quanh người U La bộc phát, sát khí chấn động thiên địa.

Loại chấn động này làm người ta tim đập chân run, chấn động này còn mang theo sát khí nguy hiểm.

- Ngươi lui xuống trước đi, sư phụ ngươi còn không có vẫn lạc, ta có thể cảm giác được sinh cơ trên người của hắn, ngươi nghĩ biện pháp bảo vệ sư phụ ngươi đi.

Lục Linh cúi đầu nói với Thái A, sau đó ánh mắt nhìn U La trở nên lăng lệ, khí tức bộc phát dữ dội.

Thái A nghe vậy lập tức lui xuống, tự biết Lục Linh và U La sẽ đại chiến, hắn cũng không thể nhúng tay vào.

- Thái A, đoàn trưởng như thế nào?

Lúc này Phá Thổ cùng Truy Mệnh cũng bay tới bên người Thái A.

- Sư phụ xuất hiện biến cố, ta cũng không biết xảy ra chuyện gì, nhưng mà sư phụ không có việc gì, còn sinh cơ, sư phụ cũng không phải dễ dàng chết như thế, chúng ta hộ pháp.

Thái A trầm giọng nói, tâm thần khẽ động, còn lại ba chiếc chiến hạm Phi Hổ cấp năm cũng bay tới...

Giờ phút này sát khí dâng trào, Lục Lâm Thiên hoàn toàn thay đổi, vết thương chồng chất, tổn thương có thể nhìn thấy xương trắng, thân thể vô cùng thê thảm, nhưng lúc này từ từ khôi phục, khí tức man hoang cổ xưa bộc phát trên người của hắn, khí tức Niết Bàn từ từ sinh ra.

Vào lúc này không gian từ từ sinh ra biến hóa vô cùng vi diệu, loại biến hóa này ngay cả cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai cũng không nhìn ra, chấn động liên tục khuếch tán, dường như đang tương liên với thiên địa.

Từ khi chấn động này lan tràn, một đạo khí tức xuyên thủng gông xiềng thời không, lúc này lao vào sâu trong vũ trụ.

Trong thiên địa mênh mông, trong Linh Vũ thế giới vô cùng tường hòa..

Trong Linh Vũ thế giới, từ khi Phi Linh Môn cùng Lục gia quật khởi, ngay cả Cổ Vực hỗn loạn cũng trở nên bình thường.

Có Lục gia cùng Phi Linh Môn chấn nhiếp, cả Linh Vũ thế giới không có thế lực nào dám náo động, trước đừng nói tất cả thế lực lớn cân đối và có quan hệ với Phi Linh Môn cùng với Lục gia, hiện tại tất cả cường giả các thế lực lớn đều biết rõ, trên đời này cũng không chỉ có một Linh Vũ thế giới, so sánh với thế giới bên ngoài, Linh Vũ thế giới chỉ là một vũng nước nhỏ mà thôi.

Bên ngoài cường giả trong mây, thế lực lớn chiếm giữ ba ngàn đại thế giới, so sánh với những thế lực này, thế lực trong Linh Vũ thế giới chỉ là trò cười.

Bởi vậy tất cả cường giả thế lực lớn không ngừng bế quan tu luyện, mà các cường giả thế lực lớn đều đi ra ngoài lưu lạc, loại tình huống này làm Linh Vũ thế giới trở nên tường hòa.

Đương nhiên, những tranh đoạt trong thế lực nhỏ vẫn tồn tại, nhưng mà cũng không có người trở về quản, chỉ có tranh đoạt mới có tiến bộ, mới có thể sinh ra nhiều cường giả, thế giới như ao tù nước đọng tuyệt đối không phải là tình huống thế lực lớn muốn.

Linh Vũ thế giới đã biến hóa, cả thế giới xanh mướt và biến thành rộng lớn, linh dược kỳ dị khó gặp tăng nhiều, thiên địa linh khí tràn đầy, tốc độ và thiên phú tu luyện của sinh linh tăng nhanh, cách biệt một trời một vực với mấy chục năm trước.

Biến hóa như thế mọi người đã tiếp nhận, thậm chí đã quên bộ dáng Linh Vũ thế giới mấy chục năm trước.

Oanh.

Linh Vũ thế giới đang bình tĩnh, đột nhiên nó lại chấn động, nhìn như bình tĩnh khó hiểu nhưng người bình thường cũng cảm giác được.

Nhưng lúc này hàng tỉ tu luyện giả trong Linh Vũ thế giới cảm thấy nội tâm chấn động, linh hồn run lên, loại rung rung này trực tiếp ảnh hưởng tới linh hồn....

Linh Vũ thế giới, trong vùng biển bao la, trên một khối đại lục rộng lớn, ở trong một tòa đại điện cao lớn xuyên thẳng phía chân trời, nó giống như thương long đang ngẩng đầu.

Xùy.

Gợn sóng không gian nổi lên, trên đại điện sương mù cuồn cuộn, một lão giả tập tễnh vô thanh vô tức xuất hiện trong đây.

Lão giả này bộ dáng chừng sáu mươi, trên mặt có nếp nhăn nhàn nhạt, đôi mắt nhìn vào sâu trong hư không, dường như ngôi sao sâu trong hư không di động, năng lượng thiên địa từ sâu trong hư không thẩm thấu tới.

- Động tĩnh này, tại sao lại... Chẳng lẽ...

Nhìn vào động tĩnh vật đổi sao dời sâu trong hư không, ánh mắt lão giả chấn động, thân thể dường như run lên.

Trong sơn mạch Long Tích đại lục, chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi sát khí quanh người U La đã đạt tới mức khủng bố, sát khí khủng khiếp lan tràn ra chung quanh, mây đen che khuất bầu trời, trong lúc mơ hồ khí thế này làm hư không vặn vẹo.

Lục Linh lơ lửng giữa không trung, hắn đứng đó, dung mạo tuấn lãng nhìn sát khí lăng lệ trước mặt, đột nhiên ánh mắt khẽ động, cầm một đạo hào quang tử kim trong tay.

Oanh.

Xoẹt.

Nương theo tiếng sấm cuồn cuộn, tự dưng không trung run rẩy, U La tỏa sát khí khủng khiếp bao phủ các nơi.

- Tử Lôi Diệt Thiên Đao!

Không ít ánh mắt nhìn thẳng vào loan đao trong tay Lục Linh, ánh mắt chấn động.

- Lục Linh sắp dùng Tử Lôi Diệt Thiên Đao, xem ra đã sắp dùng toàn lực.

- Lúc trước Lục Linh đại chiến với Lục Lâm Thiên một trận, hắn còn không sử dụng Tử Kim Diệt Thiên Đao.

- Tử Kim Diệt Thiên Đao, đây là sát khí, một khi dùng phải thấy máu, không tới mức tử chiến, Lục Linh sẽ không vận dụng Tử Kim Diệt Thiên Đao, một khi vận dụng, vậy rất khủng bố.

Trong chém giết thảm thiết, cũng có cường giả đánh văng đối thủ sau đó nhìn qua không trung, nhìn thấy thanh đao trong tay Lục Linh, ánh mắt rung động.

Giờ phút này ai cũng cảm nhận được, đến thời điểm này Lục Linh và U La hai người đã dùng toàn lực, sợ không phải ngươi chết chính là ta vong. Đến thời điểm này hai người chính thức phân thắng bại.

Phần phật.

Sát khí khủng khiếp khởi động, chúng tiếp cận chung quanh Lục Linh, đột nhiên lại biến mất không thấy, không cách nào tới gần Lục Linh.

- Đi.

Rốt cục U La quát lớn, phất tay hành động, một quang cầu mang theo sát khí bay thẳng về phía Lục Linh, những nơi đi qua, không gian biến mất không tiếng động, trong đó ẩn chứa năng lượng khủng bố làm người ta hãi hùng khiếp vía.

Oanh!

Lục Linh động, Tử Kim Diệt Thiên Đao trong tay run lên, âm thanh như bôn lôi vang lên, một đao lập tức bổ ra, đao mang như lôi đình phá không, khí thế bàng bạc như vạn mã lao nhanh, như sóng lớn vỗ bờ, đại khai đại hợp.

Xoẹt.

Cả hai đụng nhau, năng lượng đáng sợ bắn ra, dư âm ảnh hưởng thẩm thấu vào hư không, không gian chung quanh đứt vỡ từng khúc, vô số khe hở đen kịt bay thẳng lên bầu trời.

Rầm rầm rầm.

Dưới đao quang khủng bố quang cầu nổ tung, năng lượng khủng khiếp bộc phát ra chung quanh, cả phiến không gian bị phá hủy, dường như phiến không gian này bị xuyên thủng.

Chương 4104: Niết Bàn diệu tâm, bất sinh bất diệt 1

- Dạ Xoa chân thân!

U La quát lớn, trong sát khí cuồn cuộn kia, đột nhiên hắn biến lớn cao trăm trượng, đầu như đà phong, thân hình khủng bố, trong tay cầm linh xiên đen như mực, trên người của hắn có vô số hồn anh kêu thảm thiết.

- Bất Diệt Kim Cương Tượng!

Hào quang trên người bộc phát, Lục Linh biến thành kim thân cao trăm trượng, tay cầm Tử Kim Diệt Thiên Đao đối mặt với U La.

Rầm rầm rầm.

Hai thân ảnh đại biểu chiến lực mạnh nhất của hai bên, lập tức lao vào nhau, linh xiên đâm tới giao thoa với đao mang, lần lượt va chạm vào nhau, năng lượng đáng sợ khuếch tán ra chung quanh, cả phiến không gian nổ tung, thỉnh thoảng có vết nứt không gian thật lớn sinh ra, tất cả tiêu tán không còn lại gì nữa.

Đại chiến cỡ này làm mọi người quan sát, Lục Lâm Thiên mất đi sinh cơ lơ lửng trên không trung không được người ta chú ý, giờ phút này U La cùng Lục Linh phân thắng bại sẽ ảnh hưởng tới đại chiến lần này.

Hoàn toàn thay đổi, Lục Lâm Thiên vết thương chồng chất vào lúc này khôi phục không ít, năm đạo khí tức khủng bố quanh người bạo phát khủng khïếp.

Trong người Lục Lâm Thiên bắt đầu có hào quang kim, thanh, lan, xích, hoàng bộc phát ra ngoài, giống như con rắn nhỏ chui vào trong cơ thể của hắn, lập tức giao thoa ngưng tụ hình thành đồ án đen trắng bao phủ thân thể Lục Lâm Thiên vào bên trong.

Oanh!

Vào lúc này, thiên địa chấn động run lên, năng lượng thiên địa bắt đầu hoạt động, chúng tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên...

Lục Lâm Thiên hỗn loạn mất đi tri giác, hắn cố sức ngưng tụ Ngũ Thần Quyết, cuối cùng vẫn còn kém một bước mà thất bại, trong người lại trọng thương, cho dù là thân thể hay là linh hồn đều trọng thương, thương thế tiếp cận tử vong.

Thời khắc ngưng tụ Ngũ Thần Quyết, Lục Lâm Thiên cũng chính thức không quan tâm sinh tử, hắn chỉ muốn ngưng tụ Ngũ Thần Quyết.

Thời điểm Lục Lâm Thiên cảm giác được tri giác thì hắn xuất hiện trong không gian quỷ dị, ý thức nhìn quan sát chung quanh thì phát hiện canh tượng huyết tinh, không gian vô biên vô hạn, sơn mạch khôn cùng, thiên địa run động, một bóng lưng tay cầm đao, dưới chân thi cốt chồng chất như núi, không trung có tiếng quỷ khóc thần gào, huyết tinh tràn ngập, sát khí trùng thiên, thây ngang khắp đồng....

Bóng lưng hùng vĩ này toàn thân không còn bất kỳ khí tức nào, nhưng cả không gian này lại đầy khí tức hùng mạnh, làm cho Lục Lâm Thiên ý thức mình giống như con sâu cái kiến nhỏ bé, lúc nhìn thấy bóng lưng hắn cảm thấy linh hồn nghiền nát, giờ phút này cây đao màu vàng nhanh chóng bảo vệ linh hồn của hắn.

Cảm giác linh hồn đau đớn này làm cho Lục Lâm Thiên muốn hét lên.

Xoẹt.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, linh hồn Lục Lâm Thiên xuất hiện trong không gian quỷ dị khác, đây là không gian hỗn độn hư vô mờ ảo, linh hồn thoải mái không nói nên lời.

- Chết thì có làm sao, sinh tử tương tùy, sống chính là chết, chết chính là sống, không sống không chết, phá rồi lại lập, có thể lĩnh ngộ đến một bước này xem như không tệ.

Trong không gian hỗn độn có một giọng nói vang lên.

Lúc này trong không gian hỗn độn có tiếng nói mờ ảo vang vọng:

- Có thể trong chiến đấu chứng nhận sinh tử Niết Bàn, xem như ngươi không tệ, nhưng mà sinh tử Niết Bàn chỉ là tiểu thừa Niết Bàn mà thôi, ngươi trực tiếp đặt chân Tuyên Cổ Cảnh hay là vượt qua đại thừa Niết Bàn, lúc này cần xem chính ngươi.

Lúc nghe giọng nói này vang lên bên tai, ý thức của Lục Lâm Thiên run lên, âm thanh này xa lạ nhưng lại rất cổ xưa.

- Ngươi là ai?

Lục Lâm Thiên lập tức kinh ngạc, hắn không thể nói ra lời, chỉ có thể dùng ý thức hỏi.

Giọng nói dường như biết rõ ý thức chấn động của Lục Lâm Thiên muốn nói điều gì, lại nói thêm:

- Ta là ai, hiện tại không trọng yếu, trọng yếu là ngươi bây giờ đã chứng nhận sinh tử Niết Bàn, là trực tiếp đặt chân Tuyên Cổ Cảnh hay là vượt qua đại thừa Niết Bàn, tất cả xem ngươi thôi, thay đổi khôn lường, mờ ảo hư vô, nhất niệm có khác, chính là cách biệt một trời một vực, ta từ phía ngươi đạt được không ít chỗ tốt, thời điểm này ta cũng có thể giúp đỡ ngươi, xem như báo đáp tiểu gia hỏa ngươi, về phần ngươi có thể biết được bao nhiêu, có thể đặt chân tới một bước kia hay không phải xem ngươi rồi.

- Tiền bối, cái gì gọi là đại thừa Niết Bàn?

Thời điểm Lâm Thiên hỏi ra vấn đề này, lúc này Lục Lâm Thiên cũng có thể cảm giác được, chính mình trong đại chiến đột nhiên có chỗ lĩnh ngộ, cảm giác huyền diệu vang lên trong lòng, loại cảm giác này huyền diệu khó giải thích, tuyệt không thể tả, có lẽ chính là lúc chứng nhận sinh tử Niết Bàn có đột phá.

Đại thừa Niết Bàn, Lục Lâm Thiên nghe lão Ảnh nói qua không ít, là trực tiếp đột phá đến Tuyên Cổ Cảnh hay là tiếp tục tiến vào đại thừa Niết Bàn, cả hai có thể nói cách biệt một trời một vực, nhưng mà khái niệm đại thừa Niết Bàn là gì, Lục Lâm Thiên không hiểu nổi.

- Không dính sinh tử luân hồi không giả, biết thiên địa hư vô, không sinh không tử, đây là đại Niết Bàn. Bàn nhược là Đại Thừa Niết Bàn, áo nghĩa là đại thừa Niết Bàn, ngu si, vô minh, cũng là đại thừa Niết Bàn, một pháp hay tất cả các pháp đều là đại thừa Niết Bàn.

Giọng nói cổ xưa kia lại nói thêm:

- Ngươi cần gì phải quan tâm cái gì là đại thừa Niết Bàn, tất cả chỉ là hư vô, thần du thái hư, chu du thế giới, vô sinh tử tướng, vô niết vô bàn, vô tướng cũng không vô tướng.

- Thay đổi khôn lường, tất cả chỉ là hư vô, thần du thái hư, chu du thế giới...

Ý thức của Lục Lâm Thiên thì thào, trong nội tâm có hơi hiểu ra:

- Vô sinh tử tướng, vô niết vô bàn, vô tướng cũng không vô tướng!

- Ha ha, không sai, dường như có thể cảm nhận một ít.

Sâu kín âm thanh lại lần nữa truyền ra:

- Đại thừa Niết Bàn không đâu không có, mênh mông bát ngát, quảng đại khôn cùng, không này bỉ ngạn, vạn vật lan tỏa, chúng sinh không bế tắc, quảng đại khôn cùng, niết bàn vô cấu, như lau vô di, bất tăng bất diệt, trán sinh diệu hoa, nở rộ quảng đại.

Lục Lâm Thiên tiếp tục ghi nhớ, ý thức trong không gian hỗn độn này vui mừng, nói:

- Nói như vậy không có tiểu thừa Niết Bàn, cũng không có đại thừa Niết Bàn, không có vô thượng Niết Bàn, cũng không có vô lượng Niết Bàn, tâm nhìn thấy pháp bên ngoài, tên là ngoại đạo, nếu ngộ bản tâm, tức là Niết Bàn, Niết Bàn là mình, chứng nhận cũng là mình, ha ha, ta hiểu rồi, hiểu rồi, thì ra là thế...

- Trẻ nhỏ dễ dạy, trẻ nhỏ dễ dạy, pháp thân đều là hư không, vô sinh vô diệt, giống như trăng trong nước, có mà không thể nắm bắt, không phải sinh không phải diệt, sinh chưa từng sinh, diệt chưa từng diệt, chưa sinh chưa diệt, tự nhiên không có đạo. Tâm ở bên ngoài là pháp, tên là ngoại đạo, ngộ ra bản tâm, tức là niết bàn, Niết Bàn diệu tâm, vô sinh bất diệt!

Giọng nói này mang theo ngạc nhiên, lại nói thêm với Lục Lâm Thiên, giọng nói tiến vào ý thức Lục Lâm Thiên.

- Niết Bàn diệu tâm, vô sinh bất diệt.

Tâm thần Lục Lâm Thiên lại run lên, trong hư không hỗn độn có tiếng nói như thể hồ quán đỉnh, lập tức giúp Lục Lâm Thiên đốn ngộ, ý thức của hắn chấn động quỷ dị, dần dần chấn động không nói nên lời.

Chương 4105: Niết Bàn diệu tâm, bất sinh bất diệt 2

- Sinh tử và Niết Bàn không có ngăn cách, chỉ là một ý niệm.

Giọng nói cổ xưa kia nói thêm:

- Ta còn có một đám ý chí còn sót lại của chủ nhân, ta ở trong cơ thể ngươi lâu như thế, có khí tức của ta, có lẽ ngươi sẽ dung nhập một đám ý chí còn lại của chủ nhân, nếu thành công, dùng lĩnh ngộ của ngươi hiện tại, tăng thêm một đám ý chí của chủ nhân chắc chắn sẽ giúp ngươi tiến vào cấp độ mới, một đám ý chí của chủ nhân có giá trị còn cao hơn cả thông linh bảo khí đỉnh cấp, về phần kết quả cuối cùng phải xem bản thân ngươi.

Sau khi dứt lời liền dừng nói, không gian hỗn độn sinh ra hào quang sáng ngời xẹt qua không gian hỗn độn, những nơi đi qua, không gian biến mất không thấy gì nữa.

Trong Linh Vũ thế giới xa xa, trong thiên địa sinh ra khí tức vô cùng kỳ lạ, cả không gina đại lục không ngừng chấn động, loại chấn động này rung động tâm thần hàng tỉ sinh linh.

Sưu sưu.

Trên không trung Phi Linh Môn, tất cả cường giả đỉnh cấp của đại lục đều phá không bay tới đây, nhao nhao tụ tập bên ngoài Phi Linh Môn.

Một cường giả ngạc nhiên nhìn không gian biến hóa, khẩn trương mang theo chờ mong và hưng phấn. Ai cũng biết mỗi một lần Linh Vũ đại lục phát sinh biến hóa như thế, năng lượng thiên địa càng nồng đậm, thậm chí còn có thể trực tiếp giúp một đám cường giả đột phá.

Cảm giác khẩn trương và hưng phấn xuất hiện, tât cả ánh mắt đều khiếp sợ, bởi vì động tĩnh lần này trên Linh Vũ đại lục khác biệt với dĩ vãng không ít.

Giờ phút này trên không trung, giữa ban ngày lại có trăng sao hiện ra, ngôi sao đầy trời.

Kỳ quan này sinh ra uy áp linh hồn khó hiểu, làm cho người ta rung động...

Rầm rầm rầm.

Long Tích đại lục, trên chiến trường máu chảy thành sông, huyết tinh và sát phạt ngập trời, âm thanh tự bạo không ngừng vang lên.

Tuy Lục Linh vừa mới đột phá lên Tuyên Cổ Cảnh trung giai, nhưng mà thực lực rất mạnh mẽ, không ngờ lại có thể trực tiếp chống lại U La, chuyện này làm cho Phá Thổ là Tuyên Cổ Cảnh trung giai cũng phải nghẹn họng nhìn trân trối, cảm thấy không bằng.... Tuyên Cổ Cảnh trung giai và Tuyên Cổ Cảnh cao giai có chênh lệch bao nhiêu, bọn họ tự nhiên biết rõ, thế nhưng mà Lục Linh có thể vượt qua chênh lệch khủng bố này, thực lực của hắn cũng cực kỳ khủng bố.

- Lục Linh, ngươi thực cho rằng có thể chống lại ta sao, ngươi chỉ vừa đột phá Tuyên Cổ Cảnh trung giai mà thôi, ngươi sao có thể chống lại ta chứ?

U La biến thành Dạ Xoa chân thân vượt qua không gian, phát động không ít công kích vào Lục Linh.

Âm thanh trầm thấp vang lên, dù sao Lục Linh vừa đôt phá không lâu, còn kém con hào rộng. Trước kia tu vị sinh tử Niết Bàn có thể đánh Tuyên Cổ Cảnh trung giai chết, hiện tại hắn đã đột phá, có thể chống lại tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai rồi.

- Ma Lang Thôn Thiên Quyết!

Cùng một thời gian, đám Huyễn Lang cùng hét lớn, lập tức thân thể có tiếng gào thét truyền ra.

- Gào thét!

Tiếng gào thét đinh tai nhức óc, Huyễn Lang hóa thành Lang Linh chân thân dữ tợn há to miệng cắn nuốt mọi thứ, hình thành lỗ đen khủng bố, lập tức bao phủ linh hồn phân thân của Nguyên Hạt.

Xùy.

Bản thể và linh hồn phân thân của Nguyên Hạt đại biến, linh hồn phân thân muốn nhanh chóng thoát khỏi phạm vi cắn nuốt.

Phần phật.

Lúc này linh hồn phân thân của Nguyên Hạt trơ mắt nhìn lỗ đen cắn nuốt mình, bản thể Nguyên Hạt phun máu tươi, liên tiếp trọng thương làm Nguyên Hạt không cách nào chèo chống được nữa.

Nếu bình thường Nguyên Hạt cũng không sợ Huyễn Lang, nhưng mà ở trong Long Dương mật cảnh hắn bị thương nghiêm trọng cho nên bây giờ không thể chèo chống,

Bành.

Khi Nguyên Hạt phun máu tươi ra, Huyễn Lang Lang Linh chân thân cũng nuốt linh hồn phân thân của Nguyên Hạt, trong chốc lát lại bước tới trước bản thể Nguyên Hạt, một cột năng lượng bắn tới.

Bành.

Bản thể khổng lồ của Nguyên Hạt rơi thẳng xuống mặt đất, miệng phun máu tươi, thân thể nện vào sơn mạch.

- Nguyên Hạt, chết đi.

Huyễn Lang hét lớn một tiếng, Lang Linh chân thân lao xuống muốn tru sát Nguyên Hạt, Nguyên Hạt trọng thương tình trạng này, hắn đã nắm chắc cái chết.

- Lục Linh, Dạ Xoa nhất tộc ta thề không bỏ qua cho ngươi.

U La cũng hét lớn một tiếng, cũng lao thẳng về phía Lục Linh.

Oanh.

Lúc này Huyễn Lang và U La đồng thời hành động, cả phiến thiên địa này run lên, trong nháy mắt U La và Huyễn Lang hai người cũng dừng bước.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, cả phiến thiên địa này run lên, ánh mắt U La, Huyễn Lang cùng ngẩng đầu nhìn lên không trung, tìm kiếm ngọn nguồn của chấn động khó hiểu này.

Lập tức Huyễn Lang U La hai người nhìn về phía Lục Lâm Thiên, không gian chấn động dữ dội, lúc hai người quan sát đã tìm được.

Từng ánh mắt cùng nhìn theo Huyễn Lang cùng U La hai người. Rất nhiều ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên, đồ án đã biến hóa, đồ án đen trắng bao phủ thân thể của hắn, không gian chung quanh chấn động dữ dội.

Oanh!

Sâu trong thiên địa bỗng nhiên sinh ra thiên địa uy áp, sâu trong hư không bộc phát hào quang chói mắt, chùm sáng năng lượng như thiểm điện rót vào trong người Lục Lâm Thiên.

Xoẹt.

Bỗng dưng chìm sáng năng lượng bao phủ Lục Lâm Thiên, năm bức cổ đồ bao phủ quanh người Lục Lâm Thiên đã bắt đầu tiêu tán, lập tức hóa thành năm đạo khí tức bao phủ thân thể Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm.

Chùm sáng năng lượng bao phủ không trung, trong nháy mắt trong thiên địa giống như bị thứ gì đó bao phủ, mặt đất sinh ra tiếng trầm thấp như vạn thú lao nhanh.

Loại biến dị này làm đám người Phệ Hồn nhất tộc, Lang Linh nhất tộc đang chém giết với hai đại thế giới cũng dừng tay, nhao nhao nhìn bốn phía. Đột nhiên trong thiên địa xuất hiện khí tức làm người ta tim đập chân run.

Vù vù.

Năng lượng thiên địa trong không gian không ngừng lưu động, hắn nơi hội tụ chính là thân thể Lục Lâm Thiên, lúc này tia sáng tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên, năng lượng thiên địa lập tức giảm xuống nhanh chóng.

- Đã xảy ra chuyện gì?

- Không phải Lục Lâm Thiên không còn sinh cơ sao, vì sao có loại biến hóa này?

- Mau nhìn không trung, tại sao lại như vậy?

- Đây là biến hóa ra sao? Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

...

Vô số ánh mắt kinh ngạc, thấp giọng nghị luận với nhau, lúc này có người nhìn thấy trên trời xanh có mặt trời, mặt trăng và ánh sao cùng hiện.

Hàng tỉ ngôi sao không ngừng bao phủ hư không.

Cả thiên địa sinh ra hào quang sáng ngời, hào quang chói mắt bao phủ ánh mắt mọi người, ánh sao rất mạnh..

Vào lúc này thiên địa uy áp cũng lan tỏa ra, lúc này tất cả sinh linh trên Long Tích đại lục cảm thấy tim đập rộn lên, nguyên lực bị áp chế và không thể nhúc nhích.

- Nhật nguyệt tinh thần đồng thời xuất hiện, đây là như thế nào?

Tất cả ánh mắt chịu khiếp sợ, hàng tỉ sinh linh run rẩy, vô số người ngẩng đầu nhìn lên trời, sâu trong linh hồn rung động rất mạnh, hiện tượng thiên văn này quá quỷ dị, tuyệt đối lần đầu tiên nhìn thấy, lúc này thiên địa uy áp càng ngày càng cường hãn.

Trong thiên địa sinh ra dị tượng như vậy, ai cũng mới nhìn thấy lần đầu.

Chương 4106: Nếu ngươi ngăn ta, ta liền nghịch thiên

U Minh, Huyễn Lang đang giao thủ với Vô Tướng và Nguyên Hồn cũng chấn động, ba người suy đoán hiện tượng quỷ dị này có quan hệ rất lớn với Lục Lâm Thiên, ba người lúc này muốn chấm dứt hậu hoạn từ Lục Lâm Thiên, nhưng lại phát hiện nguyên lực trong người bị ảnh hưởng, không thể điều động như ý muốn.

Lúc này năng lượng biến mất, hoang vu bao phủ các nơi, hoang vu đi qua, mặt đất khô héo hàng tỉ năm qua lập tức nhăn nheo, thương lão tang điền.

Loại hoang vu này lan tỏa ra bốn phía. nơi ánh mắt nhìn thấy đại địa hoang vu, rạn nứt khắp nơi, nó vẫn lan tràn ra xa hơn, lan tràn cả sơn mạch, bao phủ toàn bộ Long Tích đại lục.

Trong sơn mạch cây cối xanh biếc, hồ nước bắt đầu khô kiệt, tảng đá rạn nứt!

Đối mặt cảnh tượng hoang vu này, có người dưới mặt đất không nhịn được giẫm một bước, vừa giẫm xuống mặt đất rạn nứt tầng tầng, vô thanh vô tức hóa thành tro tàn. Mặt đất như một đống bột mì chồng chất thành, một cước đã làm tất cả tan nát.

Cả đại địa hoang vu, nơi nhìn thấy đều mất đi sinh cơ, loại hoang vu và không có sinh cơ này không ai muốn dừng lại nơi đây.

Mà cảnh tượng hoang vu này lại đến từ Lục Lâm Thiên.

Mặc dù ai cũng cảm giác được, lúc này năng lượng thiên địa trên đại lục không ngừng bị cắn nuốt, trực tiếp tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Mọi người lúc này xanh mặt, Lục Lâm Thiên lại có thể hấp thu năng lượng của cả một đại lục.

Loại hấp thu này làm cho Long Tích đại lục trong nháy mắt biến thành hoang vu, không có bất kỳ sinh cơ nào.

Vào thời điểm mọi người nhìn mình, Lục Lâm Thiên toàn thân vốn thương tích chồng chất đã ở dần dần khôi phục, miệng vết thương sâu thấy xương trên người đã khôi phục bảy tám phần, khí tức toàn thân chấn động, vốn sinh cơ không còn, lúc này sinh cơ và sinh mệnh lực bộc phát.

- Tiểu tử này quá quỷ dị, không thể như vậy được, phải đánh chết.

U La quá to lên, Dạ Xoa chân thân xuyên qua không gian, chống lại thiên địa uy áo mạnh mẽ đánh ra một trảo, năm khe hở dài và mang theo khí tức âm u khủng bố đánh thẳng vào Lục Lâm Thiên được hào quang bao phủ, chỉ cần có thể xé rách hào quang là có thể xé Lục Lâm Thiên thành mảnh nhỏ.

Giờ phút này ai cũng không ngờ U La lại đột nhiên động thủ, mọi người không kịp ngăn cản, U La vận dụng Dạ Xoa chân thân đến ngay trước hào quang bao phủ Lục Lâm Thiên.

Xoẹt!

U La xé rách không gian, móng vuốt đi qua không gian biến thành đen kịt.

Vào lúc này móng vuốt đánh vào chùm sáng, tất cả mọi người đồ mồ hôi lạnh thay Lục Lâm Thiên, nhưng lập tức xuất hiện cảnh tượng làm mọi người khiếp sợ.

Oanh!

Một trảo của U La đánh lên chùm sáng chói mắt, trong giây lát móng vuốt biến mất không thấy gì nữa, ngay cả tia sáng cũng không dao động nửa phần, cùng lúc đó thiên địa uy áp mạnh tới tận cùng bộc phát ra ngoài.

PHỤT.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, thậm chí sức phản kháng của U La không còn, hắn bị uy áp khủng khiếp kia ép thân thể phun máu tươi, thân hình lảo đảo lùi ra xa, ánh mắt cũng ngạc nhiên, uy áp khủng khiếp kia vừa rồi làm thân thể của hắn suýt nứt vỡ, nó quá khủng bố, nếu không phải hắn đề phòng không ít, bằng không vừa rồi hắn bị ép chết tại chỗ.

Nghĩ đến uy áp và hiểm cảnh lúc nãy, thậm chí U La cảm giác được tử vong rất gần, lập tức sợ hãi không nhẹ.

- U La bị đẩy lui.

Cảnh tượng này làm mọi người sợ hãi thán phục, đường đường U La lại bị tia sáng bắn ngược làm trọng thương.

Cùng một thời gian, thời điểm U La công kích, khí thế trên người Lục Lâm Thiên tăng lên như chẻ che, áp lực bộc phát, đồ án âm dương trên người bộc phát hai màu đen trắng.

Xùy.

Cùng một thời gian, thân thể Lục Lâm Thiên đang nằm lại đứng thẳng, áo bào rách nát vần vũ, hai mắt nhắm chặc lúc này mở ra, đôi mắt một lạnh một nóng, một đen một trắng giống như nhật nguyệt xoay tròn, ngày đêm luân chuyển, cực kỳ huyền ảo.

Hai mắt mở ra, thiên địa luân chuyển, giờ phút này Lục Lâm Thiên không nhìn bất cứ kẻ nào, dường như giờ phút này thiên địa chỉ có mình hắn tồn tại, hắn thì thào:

- Vô sinh tử tướng, vô tướng Niết Bán, vô tướng và không vô tướng, không tiểu thừa Niết Bàn, cũng không đại thừa Niết Bàn, không vô thượng Niết Bàn, cũng không vô lượng Niết Bàn, tâm nhìn thấy pháp, tên là ngoại đạo, ngộ bản tâm tức Niết Bàn.

Ầm ầm.

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, năng lượng bao phủ khắp toàn thân, không gian tiêu tán và nứt vỡ từng khúc.

Lúc này thiên địa lung lay sắp đổ, chấn động khó hiểu, nhật nguyệt và ánh sao cùng hiện, hàng tỉ ngôi sao tỏa sáng làm thiên địa chói lóa, thiên địa rung chuyển, cửu thiên rung chuyển.

- Như thế nào, ngươi muốn ngăn cản ta sao?

Lục Lâm Thiên nhìn không trung, hắn thì thào một câu.

Ầm ầm.

Trên không trong không có người trả lời Lục Lâm Thiên, nhưng đột nhiên có tiếng nổ truyền ra, giống như đang đáp lời hắn.

Không gian lúc này gió nổi mây phun, mây đen đền bù, mây đen che phủ toàn bộ thiên địa, mọi người nhìn thấy mây đen bao phủ, khí tức khủng bố tỏa ra các hướng, hàng tỉ ngôi sao bao phủ vòm trời, mây đen hàng lâm nơi nơi.

Lục Lâm Thiên tiếp tục ngẩng đầu nhìn không trung, trong mắt bắn ra khí tức lăng lệ ác liệt, khí tức quanh người chấn động, hắn bước ra một bước dồn khí vào đan điền, nguyên lực tuôn ra, tiếng gầm cuồn cuộn, sau đó ngẩng đầu lên bầu trời nói:

- Người muốn ngăn cản ta, ta sẽ giết ngươi, nếu trời ngăn cản ta, ta liền nghịch thiên!

Oanh.

Từ khi Lục Lâm Thiên dứt lời, trong nháy mắt không trung nổ vang, lập tức mọi người cảm giác được thiên địa lúc này nhật nguyệt tinh thần cùng hiện, càng ngày càng nhiều mây đen tụ tập, thiên uy khủng khiếp hàng lâm.

Dưới thiên uy khủng bố, từng tia chớp hàng lâm, hàng tỉ ngôi sao phát sáng.

- Đây là vô thượng lôi kiếp, Lục Lâm Thiên đang độ vô thượng Niết Bàn, đưa tới vô thượng lôi kiếp.

Lục Linh ngẩng đầu, nhìn qua quang cầu lôi điện, đột nhiên ánh mắt nhảy lên, lúc này hắn làm như không thấy lôi kiếp.

- Vô thượng lôi kiếp, Lục Lâm Thiên lại đặt chân vô thượng Niết Bàn.

- Vương thượng lôi kiếp, Lục phó thống lĩnh không chết, Lục phó thống lĩnh sắp đặt chân lên đại thừa Niết Bàn.

Mộ Linh Lạc, Băng Thiên Lý, Phá Thổ, Đông Quan Trạch, Hổ Sư, Cuồng Thử, Cát Bạch Mị, Nguyên Hạt, Xích Xà, Kinh Lôi lúc này rung động nhìn nhau.

Bây giờ Lục Lâm Thiên đột phá vô thượng lôi kiếp, hắn sắp đặt chân vào vô thượng Niết Bàn, cảnh tượng này làm rất nhiều người rung động.

- Đáng chết, hắn sắp bước vào vô thượng Niết Bàn.

Huyễn Lang và Nguyên Hồn không biết khi nào đến bên cạnh U La, sắc mặt Nguyên Hồn khó coi, nói với U La:

- Khó trách vừa rồi không có đánh chết Lục Lâm Thiên được, vô thượng Niết Bàn có thiên uy hộ thân, chúng ta bây giờ ra tay cũng không thể giết hắn.

Hai mắt U La bắn ra hào quang âm hàn, lạnh nhạt nói:

- Có thể vượt qua vô thượng lôi kiếp hay không còn không nhất định, độ không qua không cần chúng ta ra tay, hắn sẽ thần hồn câu diệt, nếu vượt qua vô thượng lôi kiếp, khi đó cũng là thời điểm hắn yếu nhất, lúc đó lại đánh chết. Lục Lâm Thiên, nhất định không thể chống lại.

Chương 4107: Vô thượng lôi kiếp

Lục Linh tránh xa ra, vô thượng kiếp đáng sợ thế nào hắn biết rõ, lúc này Lục Lâm Thiên dẫn phát vô thượng lôi kiếp, không hề nghi ngờ, đến lúc đó một khi Lục Lâm Thiên vượt qua vô thượng lôi kiếp, thực lực của hắn còn mạnh hơn lúc này rất nhiều.

Oanh.

Thiên địa chấn động, lôi vân đã tụ tập tới mức khủng bố, lôi cầu không ngừng chấn động.

Được năm khí tức làm thoải mái thân thể, nội tâm của hắn sảng khoái, hắn hung thần ác sát làm cho người ta cảm thấy tâm thần bất định.

Xoẹt.

Trên không trung sinh ra dị tượng, lôi cầu khủng bố giống như thiên thạch nện thẳng vào Lục Lâm Thiên, không gian chung quanh chấn động quỷ dị làm lòng người sởn gai ốc.

- Không Niết Bàn, cũng không vô thượng Niết Bàn.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, hắn hét lớn một tiếng, trên người tụ tập khí tức của năm bức cổ đồ.

Năm bức cổ đồ không ngừng trọng điệp trên đầu của hắn, năm đạo khí tức khác nhau mang theo hào quang cổ xưa, tự dưng làm lòng người chấn động.

Phanh.

Lôi cầu đầu tiên đánh lên bức cổ đồ, trực tiếp khí tức cổ xưa từ cổ đồ tỏa ra phá tan lôi cầu, lúc này lôi cầu tán loạn, bức cổ đồ cũng tan biến.

Bành.

- Đi.

Vào lúc này Lục Lâm Thiên quát một tiếng, trong lòng bàn tay lúc này ngưng tụ đồ án âm dương, hào quang đen trắng từ trong đánh ra ngoài, trực tiếp bao phủ lôi cầu vào bên trong.

Xoẹt.

Lúc này đồ án âm dương bao phủ lôi cầu, lôi cầu dừng lại và tránh thoát đồ án âm dương, đồ án âm dương sinh ra lực trói buộc lôi cầu.

- Lục phó thống lĩnh, nhất định phải chống lại.

- Đoàn trưởng, cố gắng lên.

- Sư phụ nhất định có thể.

Thái A chấn động, không ngừng nói thầm.

Lốp ba lốp bốp.

Trong nhiều ánh mắt khiếp sợ, lôi cầu đánh tan đồ án âm dương, lực lượng hủy diệt lập tức nện thẳng vào người Lục Lâm Thiên, phiến không gian này không ngừng tan vỡ, không trung sụp đổ giống như tận thế hủy diệt, trên không trung sinh ra lôi vân cuồn cuộn, vào lúc này trực tiếp xé rách mọi thứ thành hư vô.

Lôi vân tán đi, nhật nguyệt cùng hiện, hàng tỉ ngôi sao lơ lửng trên phiến thiên địa này, hào quang hủy diệt vô tận giáng xuống, cảnh tượng rung động này không thể nói thành lời!

Mọi người nhìn thấy thân ảnh áo bào xanh đứng trong đồ án âm dương không sứt mẻ gì.

- Không có việc gì, đã chống lại rồi.

- Khốn nạn, lại có thể chống lại vô thượng lôi kiếp.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên ngăn cản vô thượng lôi kiếp, U La, Nguyên Hồn, Huyễn Lang ba người biến sắc.

Không trung lại hoàn toàn yên tĩnh, yên tĩnh này rất đáng sợ.

- Không đúng, có chút không đúng.

Lục Linh ngẩng đầu, Bất Diệt Kim Cương Tượng mở to mắt thật lớn, dường như cảm giác dị thường, loại khí tức này không ngừng va chạm, cuối cùng vẫn thất bại, còn kém một tia đã thất bại, mà bây giờ khí tức khủng khiếp từ thiên địa thẩm thấu ra, khí tức này làm người ta sởn gai ốc, tóc gáy dựng đứng, linh hồn không ngừng rung động.

Hồ!

Bỗng dưng mọi người ngẩng đầu lên, hàng tỉ ngôi sao lệch vị trí, vật đổi sao dời, từng ngôi sao không ngừng di động, từng tia sáng không ngừng rơi xuống.

Ầm ầm.

Mặt trời hạ xuống, ánh sao hàng lâm, khí tức như thiên uy khủng bố cũng bỗng nhiên xuất hiện trong thiên địa, khí tức này ngay cả Tuyên Cổ Cảnh cao giai cũng khiếp sợ.

- Không thể chống lại.

- Ah...

Trong đám người, cho dù là Phệ Hồn nhất tộc, Lang Linh nhất tộc hay là nhân tộc cùng Thú tộc lúc này thực lực thấp đều kêu thảm thiết, sắc mặt trắng bệch, thiên uy khủng bố quét qua tất cả, chỉ có thể quỳ xuống không thể ngẩng đầu lên.

Phá Giới Cảnh, Ngộ Chân Cảnh, Thông Thiên Cảnh, Đại Đạo Cảnh, sau đó là Niết Bàn Cảnh, tất cả người dưới Tuyên Cổ Cảnh đều quỳ xuống, chỉ có tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai mới có thể cố sức ngăn cản thiên uy này.

Mặt trời hạ xuống, ngôi sao hàng lâm, một trái một phải kẹp Lục Lâm Thiên vào trong, cảnh tượng vô cùng khó tin.

Oanh...

Hào quang chói mắt bao phủ các nơi, che khuất bầu trời, tia chớp không ngừng sinh ra hào quang tử kim sắc.

Lục Linh ngẩng đầu, kim thân của hắn run rung, thì thào:

- Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp, không phải vô thượng Niết Bàn, hắn đang chứng nhận vô lượng Niết Bàn.

Lục Linh nói xong mọi người chấn động.

- Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp.

Từng thân ảnh nghe xong, toàn thân như điện giật, bảy chữ này với người có tu vị Tuyên Cổ Cảnh mà nói tuy chưa tận mắt thấy qua, nhưng hoặc nhiều hoặc ít đều có nghe qua vài truyền thuyết.

Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp, vô thượng lôi kiếp không cách nào đánh đồng!

So với vô thượng lôi kiếp, Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp mới thật sự là lôi kiếp hủy diệt. Mà Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp có thể chứng nhận vô lượng Niết Bàn.

Trong thiên địa vạn vật, trừ linh vật trời sinh ra, nếu ai muốn đặt chân vô lượng Niết Bàn cần phải trải qua Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp.

Linh vật trời sinh không cần độ kiếp, đó là bởi vì tất cả linh vật trời sinh chỉ có trải qua thiên địa kiếp nạn mới có được linh trí, tồn tại tương đương được thiên địa thừa nhận, nhưng số lượng không nhiều.

Mà sinh linh khác đặt chân vào vô lượng Niết Bàn cần phải trải qua Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp.

- Vô lượng Niết Bàn, Lục Lâm Thiên tiểu tử này độ Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp, hắn muốn song kiếp đặt chân vào vô lượng Niết Bàn.

Huyễn Lang, U La, Nguyên Hồn nhìn nhau, sắc mặt rất đặc sắc, loại đặc sắc này còn có rung động quá lớn.

- Vô lượng Niết Bàn, Lục phó thống muốn song kiếp cùng qua, đặt chân trong vô lượng Niết Bàn trong truyền thuyết!

Người Thái Hoàng thế giới, Thượng Thanh thế giới ngẩng đầu nhìn, lúc này linh hồn rung động và kích động, huyết dịch bành trướng. Vô lượng Niết Bàn, đây là cấp độ trong truyền thuyết, bất luận kẻ nào cũng biết nó đại biểu cái gì.

Đồn đãi, mỗi một đại thế giới đều có người đạt vô lượng Niết Bàn, nhưng số lượng không nhiều.

Cấp độ vô lượng Niết Bàn này giống như phượng mao lân giác.

Có thể nói vô lượng Niết Bàn tuy tồn tại nhưng cũng không khác gì tồn tại trong truyền thuyết, ít nhất người nơi đây chưa từng nghe qua.

Một đại thế giới cũng khó có thể đạt tới vô lượng Niết Bàn, loại cấp độ này quá mạnh mẽ, hiện tại trong ba ngàn đại thế giới tuyệt đối có ức vạn sinh linh, nghe nói tồn tại vô lượng Niết Bàn tuyệt đối đếm được trên đầu ngón tay.

Bởi vậy có thể thấy được vô lượng Niết Bàn đại biểu cho cái gì, nghe nói vô lượng Niết Bàn đều là cường giả phong hoa tuyệt đại, mỗi một người đều có thần thông khủng bố, vượt cấp đánh chết đối thủ là chuyện dễ dàng như lấy đồ trong túi.

Nhưng mà muốn chứng nhận vô lượng Niết Bàn, trở thành vô lượng Niết Bàn cần phải trải qua Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp, chỉ có vượt qua Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp mới thuận lợi đặt chân tới vô lượng Niết Bàn Cảnh.

Theo đồn đãi ở phố phường, Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp là hủy diệt chân chính, tổng cộng chín ngàn chín trăm chín mươi chín đạo vô lượng thiên lôi, chỉ có vượt qua chín ngàn chín trăm chín mươi chín đạo vô lượng thiên lôi mới có thể đặt chân vô lượng Niết Bàn.

Chương 4108: Kim đao phát uy

Một đạo vô lượng thiên lôi cũng đủ làm Tuyên Cổ Cảnh trung giai tan thành mây khói, hơn nữa vô lượng thiên lôi một đạo mạnh hơn một đạo, đến cuối cùng một đạo vô lượng thiên lôi nghe nói cường giả Hóa Hồng Cảnh cũng khó ngăn cản, có thể hình thần câu diệt.

Cho nên thu hút Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp, cũng không nhất định có thể thuận lợi vượt qua.

Nghe nói người có thể dẫn phát Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp cực ít, cũng tuyệt đối là phượng mao lân giác.

Nhưng mà trong ba ngàn đại thế giới vô cùng mênh mông bát ngát, nhân số không ít. Nhưng mà có thể vượt qua đã ít càng ít, không ít người thấy tình thế không ổn đều lựa chọn buông tha.

Người có thể vượt qua Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp, trong một trăm nhân vật kinh tài tuyệt diễm, có một người cửu tử nhất sinh vượt qua đã là không tệ, những người khác đều tan thành mây khói.

Lúc này lôi điện rậm rạp và vô cùng đáng sợ, khí tức của nó ép người ta không thể thở nổi.

Cảnh tượng này cho dù là Tuyên Cổ Cảnh cũng phải ngẩng đầu nhìn thân ảnh áo xanh kia, có xúc động quỳ xuống.

Giờ phút này mọi người nhìn qua, Lục Lâm Thiên đứng dưới lôi vân khủng bố, khóe miệng hắn cười vui vẻ, gương mặt mang theo thần sắc ngạo nghễ, khí phách dâng trào, ngẩng đầu cười to quát to:

- Ngươi ngăn cản ta lâu như vậy, hôm nay ngươi không thể ngăn cản ta! Ngươi dám ngăn ta, nghịch thiên có là gì? Ha ha ha ha ha...

Tiếng cười bá đạo tuyệt luân vang vọng chiến trường.

- Lục phó thống lĩnh bị gì thế, chẳng lẽ hắn bị lôi kiếp bổ điên rồi?

Cuồng Ngưu khó hiểu nói một câu.

- Nếu ngươi có thể điên tới tình trạng này, vậy ta chúc mừng ngươi.

Kim thân của Lục Linh lúc này đến nơi người hai đại thế giới tụ tập, quay đầu nhìn Cuồng Ngưu nói một câu, lập tức ngẩng đầu than nhẹ, nói:

- Lục phó thống lĩnh chứng nhận vô lượng Niết Bàn, nếu ta có thể nhìn thấy hắn chứng ngộ mà hiểu ra, nói không chừng ta cũng thành công, chỉ tiếc ta không còn cơ duyên bực này nữa.

Ầm ầm.

Thời điểm Lục Linh cảm khái nói một câu, rốt cuộc lôi đình tử kim trên không trung có động tĩnh, thiên lôi cuồn cuộn giáng xuống, tiếng lôi đình nổ vang, một đạo lôi đình tử kim to như nắm tay hài nhi giáng xuống.

- Hô!

Những nơi lôi đình đi qua, không gian lập tức vặn vẹo, không gian vỡ tan vô thanh vô tức, nó giáng thẳng vào Lục Lâm Thiên, thế như bôn lôi.

Đối mặt nhiều ánh mắt quan sát như thế, thân ảnh Lục Lâm Thiên không cần né tránh làm gì, hắn cứ mặc cho lôi kiếp oanh kích, nhất thời thân thể Lục Lâm Thiên bị tử kim lôi đình oanh kích liên tục.

Rống!

Trong nháy mắt này một tiếng hổ gầm đinh tai nhức óc vang lên, thân ảnh Lục Lâm Thiên vượt qua chân trời, thiên địa gào thét!

Ầm ầm.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu gào thét, dường như lôi vân không ngừng giáng xuống, lôi đình không ngừng giáng xuống Lục Lâm Thiên, lôi đình giáng xuống, mọi thứ chấn động dữ dội.

Rống.

Lập tức thân hổ Lục Lâm Thiên bị lôi điện vờn quanh, đồ án không ngừng chấn động.

Trong đồ án âm dương, cự hổ gào thét, khí chất vương giả vấn đỉnh thiên hạ.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh...

Chín đạo thiên lôi, năm bức bản cổ đồ và đồ án âm dương không ngừng sinh ra, hư không đen kịt xuất hiện.

Oanh!

Thiên uy cuồn cuộn, dường như bị Lục Lâm Thiên chọc giận, vô lượng lôi kiếp không ngừng giáng thẳng vào người Lục Lâm Thiên, trực tiếp đánh nát lân phiến của hắn, thân thể của hắn da tróc thịt bong.

Vô lượng thiên lôi oanh kích, Lục Lâm Thiên cảm giác tim của mình ngừng đập, khí tức hủy diệt mạnh tới tận cùng.

Đây là lực lượng hủy diệt, không hủy diệt thân thể, còn muốn hủy diệt linh hồn.

- Vô lượng thiên lôi, có ta ở đây, đâu tới phiên ngươi làm càn.

Nhưng vào lúc này linh hồn không gian của Lục Lâm Thiên có tiếng sấm quấn quanh, lập tức cây đao màu vàng tỏa ra hào quang chói mắt, vô lượng thiên lôi không ngừng bị cây đao màu vàng thôn phệ.

Oanh! Oanh! Oanh!

Trong tử kim lôi vân lập tức có tiếng nổ kinh thiên vang lên, từng đạo vô lượng thiên lôi trong lôi vân giáng xuống, rất nhiều lôi đình cùng nổ vang trong không trung, cả phiến không gian này không ngừng nổ tung.

Những nơi lôi đình đi qua không gian tung tóe.

Đây là hủy diệt, là lực lượng hủy diệt tuyệt đối, cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai không ngừng run như cầy sấy.

Loại oanh kích này sợ là Tuyên Cổ Cảnh cao giai bị oanh kích liên tục cũng tan thành mây khói, không có khả năng chống cự.

Rầm rầm rầm phanh!

Từng đạo vô lượng thiên lôi trực tiếp giáng lên thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên, giáng xuống như trút nước.

Thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên lúc này lân phiến tróc ra, lập tức da tróc thịt bong.

Vô lượng thiên lôi hủy diệt không gian trong óc, cây đao màu vàng thôn phệ tất cả lực lượng tiến vào.

Vô lượng thiên lôi hủy diệt bao phủ các nơi, nó không ngừng phá hủy lục phủ ngũ tạng của Lục Lâm Thiên, gân cốt cơ bắp, kinh mạch tế bào.

Ông.

Trong đàn điền khí hải của Lục Lâm Thiên, Tử Lôi Huyền Đỉnh hành động, lôi đình nổ vang, trực tiếp hấp thu lực lượng, nó thôn phệ vô lượng thiên lôi vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, chia sẻ đại bộ phận áp lực cho Lục Lâm Thiên.

Nhưng mà trong quá trình này đối với Lục Lâm Thiên mà nói là như nhau.

Vô lượng thiên lôi oanh kích thân thể của hắn, loại lực lượng hủy diệt này còn có ảnh hưởng ý chí và tâm cảnh, vô lượng thiên lôi oanh kích vô cùng vô tận, đủ để người có tâm tình ý chí kiên định sụp đổ.

Mà cùng lúc này lực lượng hủy diệt bộc phát, cho dù có Tử Lôi Huyền Đỉnh và cây đao màu vàng phụ trợ, thân thể bị thương vẫn không thể tránh khỏi.

Rầm rầm!

Từng đạo vô lượng thiên lôi giống như mãng xà giáng xuống, tử kim sắc lôi vân rơi xuống như mưa, sau đó xé rách không gian, âm thanh bén nhọn vang lên, lôi đình không ngừng bổ vào thân hổ của Lục Lâm Thiên.

Xì xì.

Những vô lượng thiên lôi này tuy có Tử Lôi Huyền Đỉnh và cây đao màu vàng hỗ trợ chống cự, nhưng nó tràn ngập vô lượng thiên lôi khủng bố.

Thân thể Lục Lâm Thiên trực tiếp thôn phệ vô lượng thiên lôi này rèn luyện thân thể, thân thể không ngừng được tăng cường, tử kim chi sắc càng ngày càng chói mắt

Nhưng mà vô lượng thiên lôi oanh kích quá nhiều, Lục Lâm Thiên không thể hấp thu nhanh như vậy cho nên lực lượng dư thừa không ngừng tàn phá thân thể, da tróc thịt bong, máu tươi đầm đìa, vô cùng thê thảm.

Rầm rầm!

Tử sắc lôi đình xuyên thẳng qua lôi vân, rất nhiều vô lượng thiên lôi giống như cự long không ngừng tàn phá các nơi, thiên uy cuồn cuộn và lực lượng hủy diệt bộc phát thật mạnh.

Ken két!

Thân hổ của Lục Lâm Thiên thương thế nặng tới tận cùng và lực lượng hủy diệt bộc phát dữ dội, máu tươi vẩy ra, lôi đình hủy diệt không ngừng tàn phá thân thể, thân thể bị hủy hoại rất nặng nề, phá hủy gân cốt cơ bắp, huyết mạch kinh mạch và tế bào cũng bị hủy diệt.

Lục Lâm Thiên cố chống lại, Bất Diệt Huyền Thể vào lúc này phát huy tác dụng, tùy ý để vô lượng thiên lôi oanh kích, hắn không động đậy chút nào.

Ầm ầm!

Vô lượng thiên lôi tiếng không ngừng giáng xuống, từng đạo vô lượng thiên lôi giáng xuống càng ngày càng mạnh, sau đó bổ vào thân hổ của Lục Lâm Thiên.

Chương 4109: Thất bại sao?

Chín ngàn chín trăm chín mươi chín đạo lôi đình này không phải đùa giỡn.

Ánh mắt tất cả mọi người run rẩy, không gian sinh ra tiếng sấm ầm ầm, cũng chỉ có Lục Lâm Thiên gào thét dữ dội, còn lại là hoàn toàn yên tĩnh, nghẹn họng nhìn trân trối, không gian tĩnh mịch, tim đập đình trệ, tất cả mọi người nghẹn họng nhìn trân trối.

Rốt cục vô lượng thiên lôi khủng bố oanh kích, thân thể Lục Lâm Thiên huyết nhục mơ hồ, hoàn toàn thay đổi cũng không gào thét đau đớn, mặc dù hắn bị vô lượng thiên lôi oanh kích rất thảm thiết, thân thể biến thành một viên thịt lớn.

Rầm rầm.

Vô lượng thiên lôi oanh kích hủy diệt không gian, hủy diệt vạn vật, không gian chung quanh đã sớm hóa thành hư vô.

- Đoàn trưởng...

- Lục phó thống lĩnh...

Từng ánh mắt trở nên ướt át, vô lượng thiên lôi oanh kích, bọn họ trơ mắt nhìn thân hổ bị oanh kích thảm thiết kia, nhưng không ai có thể hỗ trợ.

- Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp, rốt cuộc không thể chống lại sao?

Lục Linh chấn động, ánh mắt ẩm ướt.

- Khặc khặc, muốn vượt qua hai kiếp, tìm chết!

Nhìn thấy cảnh tượng này, đám người U La, Nguyên Hồn, Huyễn Lang hiểu ý cười rộ lên, đây là những gì bọn chúng muốn nhìn thấy.

Trên Linh Vũ đại lục, giờ phút này phong vân cuồn cuộn, nhật nguyệt tinh thần cùng xuất hiện, hàng tỉ ngôi sao bộc phát thiên uy khủng bố, vô tận tử kim lôi điện nổ ầm ầm trong hư không, đại địa nổ vang, triều tịch khủng khiếp.

Hàng tỉ sinh linh lúc này không ngừng qùy xuống, không có ai biết đây là thế nào, bọn họ cũng không có khả năng chống lại thiên uy như thế.

Thân ảnh tập tễnh đứng trong sương mù nhìn lên bầu trời, ánh mắt rung động thì thào:

- Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp, tên này cũng đạt tới, cũng không tính là làm mất mặt mũi của lão gia...

Chín ngàn chín trăm chín mươi chín đạo vô lượng thiên lôi không ngừng oanh kích, số lượng vô cùng khủng khiếp.

Thời điểm chín ngàn chín trăm chín mươi tám đạo vô lượng thiên lôi oanh kích xong, thân thể Lục Lâm Thiên đã sớm biến thành viên thịt tử kim sắc.

Viên thịt này đã bị phá hủy nhiều chỗ, chỉ thiếu chút nữa đã tan thành mây khói.

Trên không trung có một đạo tử kim huyền lôi ngưng tụ, cuối cùng một đạo vô lượng thiên lôi này vô cùng khủng bố, đồn đãi cường giả Hóa Hồng Cảnh cũng phải tan thành mây khói.

Lúc này bầu trời sinh ra hào quang sáng chói mắt, hào quang tử kim không ngừng lập lòe sáng chói mắt, năng lượng hủy diệt đáng sợ bộc phát ra ngoài.

Vô lượng thiên lôi bao phủ không gian, tử kim hồ quang điện đánh nát không gian, lỗ đen bộc phát dữ dội, lôi uy kinh người và thiên uy cuồn cuộn làm chấn động linh hồn chúng sinh.

Oanh!

Hào quang tử kim chói mắt bao phủ chân trời, một đạo vô lượng thiên lôi này giáng xuống đánh thẳng vào viên thịt của Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm.

Hồ quang điện oanh kích làm nhục thể Lục Lâm Thiên bộc phát hào quang tử kim kinh người.

Phần phật.

Một đạo vô lượng thiên lôi cuối cùng oanh kích xuống làm không gian biến mất không thấy, trong hư không vẫn còn hàng tỉ ngôi sao đang hiển hiện.

Giờ phút này uy áp giảm xuống một ít, chúng sinh trong thiên địa không ngừng tỏa ra hào quang khiếp người

- Chết chắc rồi, loại oanh kích này thừa sức giết chết người.

Đám người U La, Nguyên Hồn, Huyễn Lang và đám cường giả Tuyên Cổ Cảnh của Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc nhìn thấy viên thịt Lục Lâm Thiên bị tàn phá thì cười lạnh, dưới oanh kích khủng bố này, không chết mới là chuyện lạ.

Tất cả được dẹp loạn không được bao lâu, nhật nguyệt cùng hiện, hàng tỉ ngôi sao tỏa sáng, đã sớm không phân biệt rõ đâu là ban ngày, đâu là đêm tối, tất cả ánh mắt tập trung vào viên thịt kia.

- Đoàn trưởng....

- Lục phó thống lĩnh...

Rất nhiều người kêu vang, vô số thân ảnh xiết chặc nắm đấm, hai mắt ướt át.

Viên thịt lơ lửng, điện mang xuyên qua hư không, bỗng dưng trên viên thịt này bắt đầu thẩm thấu ra hào quang tử kim sắc, loại tử kim sắc này đặc biệt lợi hại, giống như chấn động khủng khiếp bộc phát ra ngoài.

- Không tiểu thừa Niết Bàn, cũng không đại thừa Niết Bàn, không vô thượng Niết Bàn, cũng không vô lượng Niết Bàn, không sinh cũng không diệt, sinh cũng chưa sinh, ta nói rồi, ngươi không thể ngăn cản ta...

Vào lúc rất nhiều ánh mắt quan sát, trong viên thịt tử kim sắc vang lên giọng nói quen thuộc, vào lúc này viên thịt chấn động, hào quang tử kim chói mắt bắn ra ngoài.

Nghe được giọng nói quen thuộc kia, đám người U La, Nguyên Hồn, Huyễn Lang cười lạnh đã biến sắc, thần thái biến hóa rất đặc sắc.

- Đoàn trưởng không có việc gì.

- Thiếu chủ không có việc gì, thiếu chủ còn sống.

- Lục phó thống lĩnh đúng là mãnh nhân, hắn không có việc gì, còn sống.

Vào lúc này Nhân tộc và Thú tộc cùng hoan hô, Phá Thổ, Thái A, Lục Linh, Mộ Linh Lạc nghẹn họng nhìn trân trối vào viên thịt đang tỏa ra hào quang tử kim kia.

Xoẹt.

Thời điểm mọi người nhìn rõ tình huống, quang cầu màu vàng chấn động, trong ánh mắt kinh hãi của nhiều người, viên cầu biến hóa huyền ảo, khủng bố, kỳ lạ, giống như phá kén thành bướm, lại khôi phục thân thể lần nữa, thân thể hình người.

Rầm rầm.

Trong nháy mắt này thân ảnh khôi phục bình thường, vô số hào quang tử kim không ngừng xuất hiện trên người của hắn, hào quang tử kim chói mắt xuất hiện, thân hình ẩn chứa lực lượng vô tận bạo phát.

Ầm ầm.

Vào lúc này thân thể cao ngất hùng vĩ, khí tức mênh mông đáng sợ bao phủ thiên địa, không gian không ngừng chấn động khủng khiếp.

Thân ảnh này giống như sắt thép màu tử kim tạo thành, cơ bắp tràn ngập lực lượng, thân ảnh to lớn hoàn mỹ giống như trời sinh đã thế.

- Đây là...

Lục Linh nhìn thấy thân ảnh màu tử kim kia, ánh mắt của hắn vô cùng rung động, dường như hắn nhìn thấy chuyện đáng sợ nhất trên đời.

- Bất Diệt Thiên Thể, đây là Bất Diệt Thiên Thể, tại sao có thể như vậy, tại sao hắn có Bất Diệt Thiên Thể, đồn đãi Bất Diệt Thiên Thể... Ta hiểu rồi, ta hiểu rồi, thì ra hắn lúc trước hắn có thể chống cự tử kim huyền lôi của ta... Ta rõ rồi...

Lúc này Lục Linh không ngừng lắc đầu, thì thào rung động, Lục Linh đã hiểu ra thứ gì đó, ánh mắt của hắn rung động, hắn biết Bất Diệt Thiên Thể đại biểu cho cái gì.

Oa...

Không ít nữ tử ngẩng đầu nhìn thân ảnh cao ngất kia, ý thức bối rối và rung động, không ít người đỏ mặt, liền vội cúi đầu, ánh mắt cố không nhìn thân ảnh kia.

Lục Lâm Thiên vừa mới bị vô lượng thiên lôi oanh kích, áo bào trên người biến thành tro tàn, lúc này thân thể của hắn bạo lộ ra ngoài, thân ảnh to lớn xuân quang lộ ra hết nhưng hắn hồn nhiên không biết, làm rất nhiều nữ tử mở rộng tầm mắt.

- Lưu manh này...

Mộ Linh Lạc thấp giọng mắng một tiếng, ánh mắt vẫn không nhịn được ngẩng đầu nhìn trộm.

- Dáng người của Lục phó thống lĩnh không tệ, rất hoàn mỹ...

Cát Bạch Mị không hề ngượng ngùng, ánh mắt thoải mái nhìn qua, lập tức lại nhìn Mộ Linh Lạc, đôi mắt sáng ngời, nói nhỏ:

- Linh Lạc muội muội, ngươi cảm thấy dáng người Lục phó thống lĩnh thế nào, không tệ đúng không?

- Hắn là lưu manh!

Mộ Linh Lạc lập tức ngượng ngùng xấu hổ tới mang tai, nàng dậm chân không dám nhìn nữa.

Chương 4110: Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp

Xùy.

Lúc Cát Bạch Mị còn muốn nhìn tiếp thì bị thân ảnh to lớn ngăn cản, đó là Lục Linh.

- Lục Linh, ngươi che tầm mắt của ta.

Cát Bạch Mị lập tức nói với Lục Linh.

Lục Linh quay đầu lại, liếc Cát Bạch Mị, lập tức ánh mắt lại đảo qua người Mộ Linh Lạc, nói:

- Phi lễ chớ nhìn, ta chỉ muốn tốt cho các ngươi thôi...

Lục Lâm tHiên không có ý thức thân thể của mình bạo lộ ra ngoài, hắn đang lâm vào cảnh giới huyền diệu.

Thân ảnh cao ngất được hào quang tử kim bao phủ, lúc này mặt trời, mặt trăng và hàng tỉ ngôi sao bao quanh người hắn giống như thần tích.

- Đây là qua Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp sao, đặt chân vô lượng Niết Bàn ah!

Truy Mệnh thì thào.

- Thiên phú như thế còn mạnh hơn Lục Linh, người trong cổ tộc căn bản không thể so sánh, nếu liên minh tổng bộ biết rõ trong Thương Khung chiến trường có người đạt tới vô lượng Niết Bàn, không biết sẽ rung động tới mức nào?

Băng Thiên Lý rung động nói.

- Vô lượng Niết Bàn, dương uy thanh thế quân đoàn Hùng Phong!

- Vô lượng Niết Bàn, tộc ta vững mạnh!

Trong đám người từng tiếng hô to vang lên, lập tức tiếng hô vang vọng thiên địa.

Trong tiếng gầm to lớn kia, thân ảnh tử kim sắc không quan tâm, hoàn toàn không có nghe thấy, hắn vẫn thì thào:

- Tâm gặp ngoại pháp, tên là ngoại đạo, nếu ngộ bản tâm tức là Niết Bàn, thay đổi khôn lường, vạn vật như mơ, thần du thái hư, chu du vạn giới...

- Hắn còn đang làm cái gì?

- Xảy ra chuyện gì?

Từng ánh mắt sinh ra nghi ngờ, khó tin nhìn qua thân ảnh tử kim sắc kia.

Đám người U La, Huyễn Lang, Nguyên Hồn lúc này không dám lại ra tay với Lục Lâm Thiên, ba người âm trầm, thiên địa uy áp vẫn tồn tại, dị tượng khủng bố không có biến mất, nhật nguyệt tinh thần vẫn hội tụ, cảnh tượng khó hiểu, ba người không tiếp tục ra tay.

Thì thào xong, thân ảnh tử kim của Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn qua hàng tỉ ngôi sao trên bầu trời, quát to:

- Vạn pháp quy nhất, tất cả tự nhiên, Niết Bàn là ta, ta là Niết Bàn, ngươi, còn không thể ngăn cản ta!

Oanh.

Khi tiếng nói của Lục Lâm Thiên vang lên, bầu trời xuất hiện tiếng sấm vang vọng cửu thiên, âm thanh đinh tai nhức óc, nổ vang bên tai mọi người, dường như rất tức giận khi Lục Lâm Thiên bất kính với mình.

- Niết Bàn diệu tâm, vô sinh bất diệt, ngươi còn không thể làm khó ta!

Lục Lâm Thiên nhìn lên không trung, hai mắt ngạo nghễ không bị trói buộc, khí thế vô cùng bá đạo!

Ầm ầm!

Ngay thời điểm Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, trong giây phút này không gian thiên địa lạnh giá.

Mặt trời, mặt trăng và ngôi sao phóng thích hào quang chói mắt, vật đổi sao dời, lúc này chúng xuất hiện trên đỉnh đầu Lục Lâm Thiên.

Nhật nguyệt áp xuống, ngôi sao lệch vị trí, lập tức ngôi sao xoay tròn đầy trời, từ mắt thường có thể nhìn thấy diện tích càng lúc càng lớn, giống như từ trên trời rơi xuống.

Giờ phút này vô số ánh mắt đang nhìn qua, nhìn thấy mà giật mình, làm người ta kinh hãi lạnh người.

Ầm ầm.

Lúc này thiên địa dường như có thứ gì đó thức tỉnh, đại địa càng ngày càng trầm thấp, lôi đình không ngừng nổ vang, âm thanh ầm ầm của lôi điện vang lên không dứt bên tai, giống như thiên địa sụp đổ dữ dội...

Trên Linh Vũ đại lục, lôi điện cuồn cuộn biến mất, trong nháy mắt tiếp theo vật đổi sao dời, nhật nguyệt áp không, thiên địa triều tịch, núi sông rung chuyển.

- Mau nhìn, ngôi sao sắp rơi xuống?

Hàng tỉ sinh linh phủ phục trên mặt đất, cho dù là ai cũng không thể ngăn cản thiên địa uy áp, bỗng dưng có người nhìn qua giữa không trung, lúc này ánh sao đầy trời càng ngày càng lớn, hào quang càng ngày càng chói mắt, lúc này nhìn bầu trời càng ngày càng chói mắt.

Phần phật.

Khi ngôi sao giáng xuống, thiên uy cuồn cuộn càng ngày càng cường hãn, không trung điện thiểm lôi minh, lôi đình dường như sắp diệt thế.

- Ngôi sao sắp rơi xuống đất, đã xảy ra chuyện gì?

- Nhật nguyệt cùng hiện, tinh thần trụy lạc, đây là dấu hiệu diệt thế sao?

Trong Linh Vũ thế giới, hàng tỉ sinh linh đang quỳ nhìn lên cao, tâm thần bất định và run rẩy, dưới thiên uy khủng khiếp hiện tại, bọn họ biết được mình nhỏ bé cỡ nào.

- Đó là cái gì, vì sao có người có ánh sao?

- Là người Lục gia, đó là đệ tử Lục gia.

- Xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ dị tượng có quan hệ với Lục gia sao?

Trước mặt thiên uy kinh người này, mọi người ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy nhật nguyệt tinh thần không ngừng xoay tròn, không biết khi nào đã xuất hiện mấy ngàn thân ảnh.

Mấy ngàn đạo thân ảnh đạp không đứng đó, hai mắt nhắm chặt, đứng đầu là Lục gia La Lan thị, sau lưng đều là đệ tử Lục gia, huyết mạch càng tinh khiết, độ cao càng cao.

Một đệ tử Lục gia đứng lơ lửng, hai mắt nhắm chặt sau đó phóng thích khí tức ra ngoài.

Giờ phút này dưới thiên uy khủng khiếp này, hàng tỉ sinh linh trên Linh Vũ đại lục thần phục, chỉ có người Lục gia có thể đạp không đứng trên trời, tương liên với nhật nguyệt tinh thần.

Trong đại điện sương mù, nhật nguyệt tinh thần đặc biệt chói mắt, dường như muốn phá hủy đại điện.

Gió nổi mây phun, điện thiểm lôi minh bao phủ đại điện, thân ảnh lão ảnh tập tễnh ngẩng đầu, ánh mắt rung động, thân thể rung

rung, hắn nhìn nhật nguyệt tinh thần đang chuyển động, thì thầm:

- Truyền thuyết là thật, tiểu tử kia không chỉ vượt qua song kiếp, vô lượng Niết Bàn. Mà là tam kiếp cùng đến, một lần hành động trùng thiên, Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp, nếu thất bại, thiên địa hàng phạt, Lục gia không còn tồn tại, nếu thành công, thiên địa chiếu cố, cả Lục gia một bước lên trời, trong ba ngàn đại thế giới mênh mông, Lục gia đủ đặt chân lên hàng ngũ đỉnh phong, tiểu tử kia sắp nghịch thiên, nghịch thiên rồi, lão nhân gia lúc này không chọn lầm người...

Trong thiên địa mênh mông, các thế giới gió nổi mây phun, điện thiểm lôi minh, thiên địa ảm đạm, nhật nguyệt tinh thần cùng hiện, thiên địa dị tượng bộc phát, trong thế giới bao la mọi thứ triều tịch, núi sông chấn động, thiên địa rung chuyển không ngừng!

Một thân ảnh uyển chuyển đứng trên trời, thân thể mềm mại của nàng rung động rất mạnh, hai mắt nhắm chặt dưới thiên uy, hoàn toàn tương liên với nhật nguyệt tinh thần, tương liên với thiên địa.

Ầm ầm.

Điện thiểm lôi minh, triều tịch bộc phát, thiên uy khủng bố thẩm thấu trong thiên địa, lập tức trong các thế giới, hàng tỉ sinh linh ngẩng đầu nhìn lên không trung, thân thể run như cầy sấy.

Sưu sưu.

Trong các thế giới từng thân ảnh già nua đứng giữa không trung, bấm ngón tay tính toán, trên dung mạo già nua chấn động, ngẩng đầu nhìn không trung, lập tức khiếp sợ nói:

- Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp, bao nhiêu năm rồi, rốt cuộc là người phương nào đặt chân tới một bước này.

...

Thái Hoàng Đại Thế Giới, vào lúc này uy thế thiên địa khủng khiếp hàng lâm, cả thiên địa rung động rất mạnh, đột nhiên phong vân biến sắc, thiên địa rung chuyển, uy áp khó hiểu bộc phát.

Ngay sau đó nhật nguyệt cùng hiện, tinh thần rậm rạp, núi sông rung chuyển, thiên địa dị tượng hàng lâm.

Dưới ánh trăng có một bóng dáng uyển điệu xuất hiện, nàng mặc váy trắng dài mộc mạc, khí chất tươi mát ưu nhã, tùy ý mà không mất thanh cao, cao quý mang theo vũ mị hồn nhiên thiên thành, loại vũ mị này đạt tới tận cùng biến thành thánh khiết.

Chương 4111: Ba ngàn thế giới rung chuyển

Thiếu nữ đạp không đứng lơ lửng, hai mắt nhắm chặt tương liên với nhật nguyệt tinh thần, tương liên với thiên địa, huyền ảo đến cực điểm.

Sưu sưu.

Trong thiên địa cũng có thân ảnh già nua bay ra, bấm ngón tay tính toán nhìn qua bầu trời, trên gương mặt già nua mang theo rung động to lớn, nói:

- Đồn đãi là thật, Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp, thực sự có người đặt chân tới bước này!

...

Trong thiên địa mênh mông, trong sơn mạch bao la có nhật nguyệt cùng hiện, tinh thần rậm rạp, đại địa nổ vang giống như thiên quân vạn mã lao nhanh, muốn lao ra khỏi hắc ám, thiên uy cuồn cuộn bộc phát ra, cuồng phong gào thét, thiên địa lúc này chấn động không nhỏ!

- Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp, đây là Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp ah!

- Đồn đãi Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp ra, như vậy có người đặt chân lên cấp độ truyền thuyết, truyền thuyết là thật!

- Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp này có quan hệ với Lục Trực, Lục Thành, Lục Phương ba người, chắc chắn có quan hệ với Lục gia, trong Lục gia có cơ hội này cũng chỉ có Lục Lâm Thiên.

Sơn mạch xa xa, ba đạo thân ảnh đứng đó, Cổ Long Tổ, Cổ Long Tôn, Cổ Long Vương ba người.

Ba người rung động và nghĩ tới gì đó, lập tức nhìn nhau, nói:

- Nếu Lục Lâm Thiên độ Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp, nếu thành công, về sau Lục gia sẽ trở thành gia tộc cao cấp nhất trong ba ngàn đại thế giới, nếu thất bại Lục gia sẽ gặp tai họa ngập đầu.

...

Trong Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới đang gió nổi mây phun, điện thiểm lôi minh, thiên uy cuồn cuộn, thiên địa biến hóa dữ dội.

Lúc này có hơn mười người đứng dưới ánh trăng, trong đó có đồng lứa Lục gia rời khỏi Lục gia ra ngoài lưu lạc.

Trong đám người Lục gia có thân ảnh uyển chuyển đạp không đứng trên cao, dung nhan xinh đẹp thoát tục và cao ngạo, tóc đen bồng bềnh, thân thể mềm mại tương liên cùng thiên địa, tương liên với nhật nguyệt tinh thần..

Ở các nơi trong Thượng Thanh thế giới có nhiều thân ảnh già nua bay lên, dung nhan già nua chấn động tới tận cùng, nói nhỏ:

- Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp, rốt cuộc là ai nghịch thiên?

...

Thần Thú Đại Thiên Thế Giới thay đổi bất ngờ, núi sông rung chuyển, nhật nguyệt tinh thần đều hiện ra làm hàng tỉ sinh linh rung động.

Trên một ngọn núi cao chọc thẳng vào mây, một thanh niên tóc vàng mi tâm mang theo ấn ký tôn quý đứng đó, hai mắt nhìn bầu trời.

Sau lưng nam tử áo vàng này là một tuyệt thế mỹ nữ đứng cạnh hắn.

- Tiểu Long, đây là Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp, mẫu hoàng đã từng nói qua, chỉ có người đạt tới cấp độ trong truyền thuyết mới dẫn phát Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp.

Sau lưng nam tử áo vàng này, Tĩnh Thần công chúa rung động nhìn không trung.

- Nếu ta cảm giác không sai, đây là động tĩnh do lão đại gây ra, Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp do lão đại thu hút, không nghĩ tới lão đại bước tới bước này nhanh như vậy.

Tiểu Long nhìn lên không trung, áo vàng chấn động, hắn tươi cười vui vẻ.

- Tiểu Long, ngươi nói là thật sao? là lão đại của ngươi dẫn động?

Tĩnh Thần công chúa rung động hỏi tiểu Long.

- Ta có thể cảm nhận được khí tức của lão đại!

Đôi mắt tiểu Long nhìn động tĩnh trên bầu trời, khóe miệng cười vui vẻ, nói:

- Lão đại tự nhiên có thể đạt tới cấp độ này, nhưng ta không ngờ lão đại lại bước đi sớm như thế, xem ra ta cần phải cố gắng mới được, nếu ta không đạt tới, sau này làm sao có thể gặp lão đại đây?

- Ân, ta tin tưởng ngươi nhất định có thể, mẫu hoàng nói ngươi không cần chứng nhận vô thượng Niết Bàn và chứng nhận vô lượng Niết Bàn, có lẽ có quan hệ với thân phận của ngươi, nhưng mà nếu ngươi có thể đặt chân một bước kia, tự nhiên cũng phải độ Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp.

Tĩnh Thần công chúa nói nhỏ...

...

Trong ba ngàn đại thế giới lúc này đều xuất hiện dị tượng, nhật nguyệt cùng hiện, tinh thần hàng lâm, núi sông rung chuyển, thiên địa biến sắc, thiên uy khủng khiếp.

Hàng tỉ sinh linh trong ba ngàn đại thế giới đều phải phủ phục xuống đất, không dám ngẩng đầu nhìn lên.

Bỗng nhiên sinh linh ba ngàn đại thế giới ngẩng đầu lên, thiên uy đã dâng trào tới mức tận cùng.

Trên không trung, trong một đại thế giới có rất nhiều thân ảnh già nua bay lên cao.

- Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp, có người sắp đặt chân lên cảnh giới kia.

- Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp, bao nhiêu năm không có xuất hiện qua, không biết là người phương nào nghịch thiên mà đi!

- Không biết là người cổ tộc nào, xem ra, có gia tộc sắp rầm rộ rồi.

- Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp vừa ra, tinh thần vẫn lạc, nhật nguyệt hàng lâm, thiên địa dị biến, chấn động ba ngàn đại thế giới, bá tuyệt thiên hạ!

....

Long Tích đại lục, sinh linh đều quỳ xuống, thiên uy càng ngày càng mạnh.

Giờ phút này vô số ánh mắt đều giật mình kinh hãi.

Phần phật.

Ngôi sao đáp xuống, thiên uy tuôn ra, điện thiểm lôi minh, khí tức giống như diệt thế.

- Tinh thần vẫn lạc, đã xảy ra chuyện gì?

- Nhật nguyệt cùng hiện, tinh thần trụy lạc, đây là như thế nào?

Tất cả mọi người run rẩy bất định, kinh hãi lạnh mình, đối mặt với thiên địa dị tượng, sinh linh mới biết mình nhỏ bé cỡ nào.

- Hắn còn muốn độ kiếp, sau Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp, còn có một kiếp, còn có một kiếp Niết Bàn cuối cùng, hắn mới thật sự nghịch thiên ah, đây mới là mục đích của hắn, vô thượng Niết Bàn và vô lượng Niết Bàn căn bản không phải hắn muốn.

Lục Linh nhìn thân ảnh tử kim sắc kia, đôi mắt ngây ngốc, nói thầm:

- Ta vốn cho rằng mình bất phàm, tự nhận cũng có thể quyết cao thấp với thế hệ đỉnh phong của cổ tộc, nhưng không nghĩ tới, so với hắn lại chênh lệch nhiều như vậy, vô thượng Niết Bàn, cho dù ta là vô lượng Niết Bàn cũng không là gì cả.

- Lục Linh, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Mộ Linh Lạc ngẩng đầu hỏi Lục Linh.

Giờ phút này không có ai biết xảy ra chuyện gì, Lục Lâm Thiên đã vượt qua Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp, đặt chân vô lượng Niết Bàn, nhưng sau đó còn có đại kiếp nạn còn kinh khủng hơn cả Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp xuất hiện.

Giờ phút này không có ai biết đã xảy ra chuyện gì, Lục Lâm Thiên rõ ràng đã vượt qua Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp, đặt chân đến vô lượng Niết Bàn, lúc này còn có đại kiếp nạn còn khủng khïếp hơn Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp đang chờ hắn.

Lục Linh quay đầu nhìn qua Mộ Linh Lạc, nói:

- Đây là Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp, đây là đại kiếp nạn cuối cùng, nghịch thiên đại kiếp nạn. Nhật nguyệt hàng lâm, tinh thần trụy lạc, đây chính là Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp.

Nghe vậy, Mộ Linh Lạc nghi hoặc hỏi:

- Còn có kiếp, hắn muốn làm gì? Trả kiếp sao?

Lục Linh xoay người sang chỗ khác, nhìn qua thân ảnh tử kim kia nói nhỏ:

- Hắn muốn nghịch thiên, đặt chân lên cấp độ truyền thuyết, một khi đặt chân sẽ nhất phi trùng thiên, cổ tộc so với hắn cũng không là gì cả.

Ầm ầm.

Rốt cuộc ngôi sao cũng rơi xuống, chúng nhỏ như nắm tay quay quanh đỉnh đầu tại Lục Lâm Thiên, tỏa ra tia sáng chói mắt, thân thể Lục Lâm Thiên lúc này trở nên khác biệt.

Chương 4112: Tinh thần rơi rụng

Ngôi sao rơi xuống, khí thế áp bách và thiên uy hàng lâm.

Trong nháy mắt này, trong lòng tất cả mọi người đột nhiên chấn động, khí tức áp xuống quá mạnh mẽ.

Thân ảnh màu vàng của Lục Lâm Thiên run lên, thiên uy hàng lâm áp lên người của hắn, áp bạo linh hồn bản thân, ngay cả đan điền khí hải cũng bị áp bạo, ngũ tạng lục phủ sắp vỡ nát.

Loại áp lực này giống ngũ lôi oanh đỉnh, không có bao nhiêu tiếng vang, nhưng so với Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp còn khủng khıế́p hơn.

Xùy.

Thân thể Lục Lâm Thiên run lên, bước chân lảo đảo, hắn bị áp lực này áp bách lui bước, ngũ tạng lục phủ, linh hồn, nguyên đan bị áp lực quá lớn.

Loại áp lực từ thiên uy này không thể xua tan, lúc này cây đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên sau khi thôn phệ không ít vô lượng thiên kiếp, không biết vì sao cũng không phản ứng, xoay quanh tiểu hồn anh và không quan tâm tới.

Rầm rầm rầm...

Ngôi sao rơi xuống không dứt, thiên uy khủng khıế́p bạo phát, khí tức ngôi sao rơi xuống này mọi người cảm giác được, giống như con kiến nhỏ bé đối mặt với con voi.

- Linh hồn của ta bị áp bách quá nặng, không cách nào chống cự, áp lực này quá lớn.

- Ngũ tạng lục phủ sắp nghiền nát, uy áp này quá khủng khıế́p.

- Nguyên đan cũng bị áp bách, ta khó ngăn cản nổi...

Không trung có không ít Tuyên Cổ Cảnh sớm không chèo chống nổi, lúc này rơi xuống đất.

Lúc này người có tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai khó ngăn cản nổi, sắc mặt tái nhợt, lập tức không ngừng quỳ xuống, nếu phải đối mặt với thiên uy đủ để áp bức linh hồn, thân hình, nguyên đan, ngũ tạng lục phủ của bọn họ tan nát.

Tuyên Cổ Cảnh trung giai và cao giai vẫn đau khổ chèo chống, nhưng sắc mặt tái nhợt và run lên.

XIU....XIU......

Lại có mấy ngôi sao từ trên cao rơi xuống, mỗi một ngôi sao rơi xuống đều gia tăng thiên uy và áp lực.

Thân thể Lục Lâm Thiên như bị trọng kích, thân thể như có ngàn vạn cân áp lên vai, nguyên đan chữ vạn, ngũ tạng lục phủ và linh hồn bị trọng kích, hắn không ngừng lui ra phía sau.

Ngôi sao từ trên trời rơi xuống thêm cái nào, thân ảnh Lục Lâm Thiên liên tục lui ra phía sau, sắc mặt tái nhợt, áo giáp rạn nứt.

Hô!

Uy thế như vậy làm cường giả chú ý, cũng không ít người lo sợ thay Lục Lâm Thiên.

Loại uy áp khủng bố này trấn áp linh hồn, áp bạo ngũ tạng lục phủ, áp bạo ý chí một người, phá hủy tất cả.

Loại uy áp này quá mạnh mẽ, uy thế này cũng không nhắm vào người khác, áp lực chủ yếu chính là Lục Lâm Thiên. Nhưng chỉ dư âm đã đủ áp chế bọn họ, làm cho cường giả Tuyên Cổ Cảnh sơ giai khó có thể thừa nhận nổi vừa tiếp xúc đã phủ phục run rẩy dưới đất.

- Ta cũng không cách nào chống lại, uy áp quá mạnh!

- Uy áp này muốn phá hủy linh hồn, ý chí, ta không thể ngăn cản.

Đám người Phá Thổ, Băng Thiên Lý, Cát Bạch Mị, Huyết Ưng không thể ngăn cản, sắc mặt trắng bệch, lúc này lại có ngôi sao rơi xuống, bọn họ không phủ phục xuống nhưng cũng khó chống cự.

Cả không trung, lúc này cũng chỉ lưu lại Nguyên Hồn, sóng lửa, U La, Nguyên Hạt, Vô Tướng, còn có Lục Linh đạp không đứng đó, còn có thể tiếp tục chống lại, Lục Linh tuy là Tuyên Cổ Cảnh trung giai, nhưng hắn có thể đứng ngăn cản Huyễn Lang.

Ầm ầm.

Ngôi sao liên tục rơi xuống, thân thể Lục Lâm Thiên liên tục bị đẩy lùi ra sau, lân phiến màu vàng tan vỡ, trên người huyết nhục mơ hồ, hào quang tử kim phóng đại, mà thân thể hắn va chạm vào một ngọn núi nhỏ.

Thân thể Lục Lâm Thiên không ngừng bị nghiền nát, máu tươi bao phủ Thanh Linh Khải Giáp, sắc mặt trắng bệch, khóe miệng bắt đầu có vết máu chảy ra, thân thể vô cùng thê thảm.

- Niết Bàn diệu tâm, vô sinh bất diệt, ngươi không thể gây khó dễ cho ta! Tiếp tục phóng ngựa tới đi!

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn qua nhật nguyệt tinh thần xoay tròn, tiếng nói cuồn cuộn, hai mắt ngạo nghễ không bị trói buộc.

XIU....XIU... XIU....XIU....

Từng ngôi sao rơi xuống như mưa, nhiều sinh linh run như cầy sấy, không ngừng khiếp sợ.

Dưới lực lượng khủng bố này, Lục Lâm Thiên đứng đó, Thanh Linh Khải Giáp chấn động sau đó nghiền nát, máu tươi bắn tung tóe ra ngoài.

- Muốn đè sập ta, cũng không dễ dàng như vậy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, ngạo khí bắn ra ngoài, ngông nghênh cao ngất, hắn vẫn đứng thẳng vô cùng ngông nghênh.

XIU....XIU......

Từng ngôi sao rơi xuống, thanh thế to lớn giống như tận thế.

Ầm ầm.

Ngọn núi dưới chân Lục Lâm Thiên không cách nào ngăn cản nổi, sơn thể rạn nứt chằng chịt, lập tức sụp đổ vỡ ra, ngọn núi cao vυ"t trong mây tan biến.

Thân thể Lục Lâm Thiên run rẩy, dưới loại áp bách này hắn cảm thấy thân thể như vỡ ra từng khúc, Thanh Linh Khải Giáp trên người đã hoàn toàn bị ép vỡ, bắt đầu khó mà thừa nhận uy áp này, thân thể ngạo nghễ cao ngất, máu mũi chảy ròng, khuôn mặt cũng vặn vẹo dữ tợn.

Nhưng Lục Lâm Thiên vẫn ngẩng đầu, hắn vô cùng bất khuất.

Đùng.

Bỗng dưng áp lực tăng lên thật lớn, gương mặt Lục Lâm Thiên bắt đầu nổ tung, máu tươi bắn ra tung tóe, da thịt bong tróc, lực lượng to lớn này muốn nghiền nát Lục Lâm Thiên thành từng mảnh vỡ.

Linh hồn của hắn nếu không có cây đao màu vàng giúp đỡ, chỉ sợ linh hồn của hắn bị nghiền nát không còn. Thân thể nếu không có Bất Tử Thần Thể và Bất Diệt Huyền Thể, hắn đã sớm biến thành huyết vụ.

Mặc dù có nhiều ưu thế như vậy, lúc này Lục Lâm Thiên cũng bắt đầu không thể ngăn cản được nữa.

Áp lực khủng bố muốn phá hủy ý chí Lục Lâm Thiên, còn muốn phá hủy toàn bộ những gì thuộc về hắn.

Ken két.

Từng ngôi sao rơi xuống, ngọn núi dưới chân Lục Lâm Thiên đã bị nghiền áp xuất hiện vực sâu thăm thẳm, dường như muốn đập vụn tất cả.

Ầm ầm.

Lục Lâm Thiên lúc này lọt vào tầng nham thạch, đầu gối của hắn máu tươi đầm đìa, thân thể nổ tung, máu tươi bắn tung tóe.

Áp lực cực lớn không ngừng ăn mòn ý chí của hắn, dường như muốn nói:

- Buông tha đi, buông tha là được rồi, không ai có thể đấu với trời, không ai phản kháng thiên đạo, buông tha đi, buông tha tất cả đi, hủy diệt là được rồi.

- Buông tha đi, buông tha đi, không buông bỏ chính là tử vong, chỉ còn hủy diệt, thân nhân của ngươi, người ngươi âu yếm, hài tử và những người ngươi bảo hộ đều bị hủy diệt, ngươi không thể bị hủy diệt, buông tha đi, bằng không chỉ có thể thần hồn câu diệt!

Những âm thanh này nói ra những gì Lục Lâm Thiên quan tâm nhất, những lời này làm Lục Lâm Thiên suýt nữa buông bỏ, những âm thanh này dường như có ma lực làm Lục Lâm Thiên buông bỏ.

- Không, không thể buông bỏ, bởi vì người thân, hài tử, những người ta quan tâm nên ta mới không buông bỏ, chỉ có đặt chân trở thành cường giả chính thức mới có thể bảo hộ tất cả của ta, ngươi không cách nào ảnh hưởng ý chí của ta, ngươi không thể cải biến ta, Niết Bàn diệu tâm, bất diệt bất tử, ngươi không thể phá hủy ý chí của ta, ngươi dám ngăn ta, ta liền nghịch thiên.

Nhưng vào lúc này, Lục Lâm Thiên đang khom người đột nhiên ngẩng dầu, máu tươi trào ra khỏi miệng, hét:

- Ah!

Tiếng hét này không ngừng vang vọng hư không!

Tiếng quát này làm mọi người chú ý, Lục Lâm Thiên đang bị áp bách đứng thẳng người dậy, trong đôi mắt bắn ra hào quang tử khí, khí tức man hoang thương cổ bạo phát

Chương 4113: Tinh thần làm thang, một đường lên trời

Ầm ầm.

Vào thời điểm này, nguyên đan chữ vạn trong người Lục Lâm Thiên không cam lòng bị áp bách, ầm ầm run lên, nguyên đan chữ vạn bộc phát hào quang sáng ngời.

Năng lượng từ nguyên đan chữ vạn rót vào thân thể, Lục Lâm Thiên như được rót thuốc trợ tim, hắn ngạo nghễ đứng vững như bàn thạch, cho dù sao rơi đầy trời cũng không suy chuyển nửa phần.

- Tiểu tử, chúng ta xem như hữu duyên, không nghĩ tới tất cả mọi người tranh đoạt thế giới hỗn độn chi nguyên, cuối cùng lại rơi vào trong tay của ngươi, ha ha ha ha, đoán chừng sau khi bọn họ biết sắc mặt rất đặc sắc.

Vào lúc này, trong đầu Lục Lâm Thiên có giọng nói khí phách truyền ra:

- Lại nói tiếp, ngươi cũng bởi vì bản thánh, một đạo ý chí còn sót lại của bản thánh đã giúp ngươi vượt qua cửa ải này, tuy nó đại công vô tình, nhưng tin tưởng trước mặt bản thánh vẫn cho vài phần mặt mũi.

Lúc giọng nói này vang lên, lập tức trong đầu Lục Lâm Thiên đột nhiên mát lạnh, một đạo lực lượng không biết thế nào bạo phát ra.

Loại lực lượng này lập tức chạy khắp toàn thân Lục Lâm Thiên, linh hồn và ngũ tạng lục phủ của Lục Lâm Thiên đều hưng phấn.

Trọng yếu nhất là, Lục Lâm Thiên cảm giác được lực lượng này mang theo uy áp khó hiểu.

Loại uy áp này vô cùng bá đạo, làm cho tâm linh của hắn thanh tỉnh, giống như được cho uống thuốc đúng liều, ý chí khôi phục thanh tỉnh, lực lượng vô tận chèo chống thân thể của hắn.

Rống!

Được lực lượng ý chí quán chú vào, Lục Lâm Thiên cảm giác toàn thân run lên, lập tức có tiếng hổ thú gầm thét, tiếng gầm vang vọng không gian.

- Không tiểu thừa Niết Bàn, cũng không đại thừa Niết Bàn, không vô thượng Niết Bàn, cũng không vô lượng Niết Bàn.

Lục Lâm Thiên lúc này rút chân ra khỏi nham thạch, mặt đất chấn động nhưng không vỡ nát, hai chân Lục Lâm Thiên vừa rời khỏi mặt đất, nham thạch nhưng lập tức khôi phục lại, giống như chưa từng bị Lục Lâm Thiên đạp lún xuống, cảnh tượng cực kỳ huyền ảo.

Ầm ầm!

XIU....XIU......

Trên không trung điện thiểm lôi minh, tiếng sấm vang vọng, ngôi sao đầy trời dường như cảm giác được gì đó, lập tức rơi xuống như mưa.

Ken két.

Lực lượng áp bách khủng bố bạo phát ra, lập tức đại địa chấn động, cả Long Tích đại lục lúc này không ngừng rạn nứt những khe hở như vực sâu không đáy.

- Niết Bàn chi tâm của ta bất diệt, vậy bất diệt bất sinh, vạn pháp quy nhất, tất cả tự nhiên, Niết Bàn là ta, ta chính là Niết Bàn, buông tha đi, ngươi không thể ngăn cản ta, ngăn ta, đó là cãi lời tự nhiên, cãi lại thiên địa pháp tắc do ngươi định ra, hiện tại ta chính là tự nhiên!

Lục Lâm Thiên đứng đó, đối mặt với sao trời rơi xuống như mưa, thân ảnh của hắn không lùi mà tiến tới, hào quang đen trắng trong mắt lưu chuyển, hắn không ngừng tiến lên.

Nhìn từ xa tới, Lục Lâm Thiên dường như đạp lên vô số ngôi sao đi lên trời, từng bước đạp lên thang trời, những ngôi sao rơi xuống chính là bậc thang, cảnh tượng này rung động và bá đạo cỡ nào, không khác gì thần tích!

- Trời ạ.

- Nghịch thiên mà đi, ngôi sao làm thang, đây là cảnh tượng bá đạo thế nào?

- Tộc ta hưng thịnh!

Rất nhiều người đang quỳ hưng phấn kêu to lên.

- Ta không là gì so với hắn, ngay cả cổ tộc so với hắn cũng chưa đủ cân lượng...

Lục Linh đứng trên không trung, thần sắc âm tình bất định.

XIU....XIU......

Ầm ầm!

Ngôi sao rơi xuống như mưa, không ngừng vượt qua bên người Lục Lâm Thiên, khí tức khủng bố diệt thế, không trung bạo liệt, đại địa nổ vang.

Lúc này Lục Lâm Thiên không còn uể oải như trước, đạp không đứng đó, từng bước đi lên trời, thân ảnh cao ngất như chống đỡ trời cao.

Nhật nguyệt bắt đầu gia tăng tốc độ xoay tròn, lập tức không sai cái này một sát na, cả không gian lập tức xuất hiện làm cho lòng người kinh lạnh mình một màn.

Giờ phút này mặt trời, mặt trăng trọng điệp với nhau, chúng không ngừng rơi xuống, lập tức xuất hiện trên đỉnh đầu Lục Lâm Thiên, giống như bầu trời che khuất không gian, giống như cửu thiên chấn động dữ dội.

Thiên địa lúc này lâm vào bóng tối, khe hở màu đen hiển lộ trăng sáng, thiên địa bộc phát uy áp khổng lồ làm cho sinh linh cảm thấy tim đập nhanh, sợ hãi từ tận đáy lòng.

Trong thiên địa hắc ám này, lúc này cũng chỉ có Lục Lâm Thiên đứng đó với hào quang tử kim quấn quanh, hào quang đen trắng trong mắt luân chuyển nhanh chóng.

Ầm ầm!

Giờ phút này thiên địa dường như thức tỉnh, nhất thời điện thiểm lôi minh, thiên lôi nổ vang, thiên uy khủng bố hàng lâm, uy áp đã tăng lên cấp độ đỉnh phong, chúng muốn ngăn cản Lục Lâm Thiên đạp không đi lên trời.

Ầm ầm.

Khi Lục Lâm Thiên không ngừng bước tới trước, lập tức trời cao trước người hắn nổ tung.

Không gian nghiền nát, điện quang thâm thúy không ngừng tản mác các nơi, quét ngang thiên địa!

Ầm ầm.

Đại địa chấn động rất nhỏ, đất rung núi chuyển, trên Long Tích đại lục bao la xuất hiện vô số khe rãnh.

Âm thanh ầm ầm vang lên từ trong lòng đất, giống như có vô số hung thú từ trong thâm uyên truyền ra, thiên địa tối tăm vỡ ra một vực sâu đen kịt, đất rung núi chuyển sau đó nghiền nát.

Xùy.

Bước ra một bước, Lục Lâm Thiên lập tức đặt chân lên ánh sáng.

Đột nhiên Lục Lâm Thiên cảm giác được gì đó, đôi mắt nhắm chặt.

Vù vù.

Trong thiên địa phong vân biến hóa, dưới mặt đất có quang mang phóng lên trời, lập tức bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong, trên trời xanh một đạo quang mang giáng xuống bao phủ Lục Lâm Thiên.

Nhưng mà thiên địa uy áp không ngừng tăng mạnh.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên không ngừng kết nối với thiên địa, năng lượng không ngừng quán chú vào người Lục Lâm Thiên.

Trong khoảnh khắc,khí tức quanh người Lục Lâm Thiên trực tiếp tăng lên với tốc độ khủng bố.

Trong mi tâm của Lục Lâm Thiên từng đồ án xuất hiện, lập tức không ngừng quán chú ra, cột sáng bắn thẳng vào mây xanh biến mất không, hào quang chói mắt lập loè giống như thần tích.

Rầm rầm rầm....

Giờ phút này chỉ có đám người Lục Linh, Nguyên Hạt, Vô Tướng, Huyễn Lang, Nguyên Hồn, U La cuối cùng còn có thể chèo chống thiên địa uy áp, nhưng hiện tại cũng không thể chống lại, thân bất do kỷ quỳ gối trên hư không, ai cũng phải thần phục dưới thiên uy này.

Giờ phút này thiên địa đại biến...

......

Ầm ầm!

Trên Linh Vũ đại lục, trong đại điện sương mù, ngôi sao lờ mờ, nhật nguyệt vô quang, sâu trong trời xanh có hào quang khác lạ bắn ra ngoài.

- Thành công, tiểu tử kia thành công rồi, lĩnh ngộ được chân lý Niết Bàn, chứng nhận chân lý Niết Bàn, lần này ba ngàn đại thế giới không bình tĩnh.

Lão Ảnh bay lên cao, mắt nhìn không trung, ánh mắt không quan tâm bắt đầu chấn động.

Trong Linh Vũ thế giới, trên chín tần trời dị tượng biến mất, đột nhiên thiên địa biến hóa dữ dội.

Cả thiên địa rung rung, mặt đất run rẩy bất định, đất rung núi chuyển, vô tận hải vực sinh ra sóng lớn, triều tịch bỗng nhiên tăng mạnh, vô số địa phương biển gầm và cuồng phong gào thét.

Thiên uy lan tràn ra các nơi, cả Linh Vũ đại lục rung chuyển, hàng tỉ sinh linh đều quỳ xuống nhưng chỉ có người Lục gia vẫn đang đứng.

XIU....XIU....

Sâu trên trời xanh xuất hiện nhiều cột sáng bao phủ thân thể người Lục gia, một đạo thiên địa uy áp hàng lâm Lục gia, trực tiếp khắc vào linh hồn của bọn họ.

Chương 4114: Thần thông hàng lâm

Đột nhiên khí tức trên người Lục gia không ngừng tăng lên, năng lượng thên địa hội tụ rất mạnh mẽ.

- Chân lý Niết Bàn, một người đắc đạo, thiên địa chiếu cố, thần thông hàng lâm, từ nay về sau, đặt chân gia tộc đỉnh phong, bao trùm trên sinh linh, Lục gia sắp rầm rộ trong ba ngàn đại thế giới.

Sâu trong đại điện sương mù, lão Ảnh không ngừng thì thào.

...

Trong Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới Vô Sắc thế giới, điện thiểm lôi minh, thiên uy cuồn cuộn, giữa không trung, hơn mười đạo thân ảnh đạp không đứng đó, sâu trong trời xanh có hào quang bao phủ, khí tức tăng lên rất mạnh.

Thân ảnh đi tóc xanh phiêu động, trên dung nhan thoát tục mang theo dáng vẻ kiêu ngạo, thân ảnh tương liên với trời xanh, khí tức trên người không ngừng tăng lên, khí tức tăng lên còn khủng bố hơn những người sau lưng.

....

Vô Tư thế giới núi sông rung chuyển, thiên địa chấn động liên tục!

Một thân ảnh mặc váy dài bay lên cao, hai mắt nhắm chặt, nàng tương liên với thiên địa, nhất thời khí tức trên người tăng vọt.

Trên ngọn núi, không ít thân ảnh già nua đặt chân trên không trung, nói nhỏ:

- Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp, thiên nữ thần thông hàng lâm, Lục gia chắc chắn có người chứng nhận chân lý Niết Bàn, Lục gia phát rồi, Thiên Nữ Cung cũng hưng thịnh.

...

Thái Hoàng Đại Thế Giới, thiên địa rung chuyển, thiên địa dị tượng hàng lâm.

Thân ảnh uyển chuyển của Lục Âm bay lên cao, đôi mắt nhắm chặt và tương liên với thiên địa, khí tức tăng lên rất nhanh.

- Thánh Hồ thần thông hàng lâm gia thân, Lục gia có người chứng ngộ chân lý Niết Bàn, Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc chúng ta sắp xuất hiện thế hệ khó lường, có lẽ thành tựu tương lai không dưới người nọ trong tộc.

Một giọng nói già nua rung động vang lên trong hư không.

...

Trong thiên địa mênh mông, trong sơn mạch bao la có thiên quân vạn mã chấn động nơi nào, thiên uy hàng lâm và năng lượng thiên địa chấn động rất mạnh!

Ba thân ảnh nam tử bay lên cao, hào quang tương liên với thế giớ, khí tức trên người tăng lên rất nhanh.

- Chứng nhận chân lý Niết Bàn, đây là thật, Lục gia có người làm được!

- Vốn đồn đãi không ai làm được cả, khi chứng nhận chân lý Niết Bàn, một người đắc đạo, thiên địa chiếu cố, toàn tộc trời giáng thần thông, từ nay về sau Lục gia sẽ đặt chân gia tộc đỉnh phong, phong vân thiên địa.

- Lục gia, lần này có chút chơi lớn rồi.

Trong sơn mạch Cổ Long Tổ, Cổ Long Tôn, Cổ long Vương ba người đứng đó, ánh mắt rung động, hai mắt nhìn nhau sau đó cười to...

...

Thần Thú Đại Thiên Thế Giới, núi sông rung chuyển, thiên uy không tiêu tan.

Trên ngọn núi, tiểu Long nhìn bầu trời, nói nhỏ:

- Lão đại thành công, ta cũng sắp tiến vào thần thú bí cảnh, không chứng nhận chân lý Niết Bàn, tuyệt không ra khỏi thần thú bí cảnh!

- Chúng ta cũng đi vào.

Đám người Chu Loan, Hổ Y, Huyền Kình, Huyền Doanh gật đầu.

...

Trong ba ngàn đại thế giới rung chuyển rất mạnh.

- Có người thành công chứng nhận chân lý Niết Bàn, không biết là thiên tài nơi nào.

- Không biết người phương nào, người Thiên La Minh hay là Thương Khung Minh?

......

Từng giọng nói già nua bắt đầu bao phủ ba ngàn đại thế giới.

...

Phần phật.

Trên Long Tích đại lục, giữa không trung có thân ảnh tương liên với thiên địa, năng lượng thiên địa không ngừng quán chú vào trong đó, không ngừng hấp thu năng lượng thiên địa rót vào người.

Lục Lâm Thiên không ngừng hấp thu, khí tức trên người tăng lên nhanh chóng.

Rầm rầm rầm.

Đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên không ngừng vang lên âm thanh trầm đυ.c, khí tức thế như chẻ tre, điên cuồng hoạt động rất mạnh.

Trên Long Tích đại lục vốn đã bị Lục Lâm Thiên hấp thu biến thành khu vực rạn nứt tiêu điều, lúc này một tia sinh cơ che dấu cuối cùng cũng bị Lục Lâm Thiên thôn phệ.

Rầm rầm rầm.

Trong chốc lát vô số núi lửa lập tức bùng phát, dung nham từ dưới lòng đất bắn lên cao giống như pháo hoa, không khác gì chúc mừng Lục Lâm Thiên một bước lên trời.

Bành bành.

Vô số ngọn núi cao vυ"t trong mây vỡ ra, vách núi, hạp cốc, đại địa tan vỡ.

Ầm ầm.

Mặt đất rạn nứt, đất rung núi chuyển, thiên băng địa liệt, mọi người bay lên không trung, trong đại lục hoang vu sinh ra lỗ đen, lập tức nổ tung, cả Long Tích đại lục vào lúc này nổ tung trong ánh mắt kinh hãi của nhiều người.

Sơn băng địa liệt, Long Tích đại lục vào lúc này đứt ra từng khúc, hóa thành tro tàn biến mất trong thiên địa.

Long Tích đại lục bao la biến mất trong thời gian ngắn, giống như nó chưa từng tồn tại bao giờ.

- Trời ạ, Long Tích đại lục không thấy.

- Đây là lực lượng diệt thế, thiên băng địa liệt.

Vào lúc này mọi người run như cầy sấy, giờ phút này mọi người kinh hãi không cách nào nói nên lời, đây mới thực sự là diệt thế, cả đại lục sụp đổ, đây là cảnh tượng khủng bố cỡ nào!

Phanh! Phanh! Phanh!...

Lục Lâm Thiên xuất hiện trên không trung, nhưng lúc này không có gì có thể rung chuyển Lục Lâm Thiên mảy may, không gian nổ tung chẳng khác gì pháo hoa chúc mừng hắn.

Thiên băng địa liệt, đây mới thực là thiên băng địa liệt, đủ loại dị tượng, bao quanh Lục Lâm Thiên.

Đại địa nứt vỡ hóa thành hư không vô tận, sâu trong hư không, năng lượng thiên địa không ngừng thẩm thấu ra, lập tức hội tụ vào nơi này, đều bao phủ chung quanh Lục Lâm Thiên, hình thành vòng xoáy năng lượng đáng sợ.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên chính là vương giả trong vòng xoáy vũ trụ, năng lượng hội tụ nhanh chóng và cực kỳ đồ sộ.

Loại năng lượng đồ sộ này làm tất cả sinh linh phủ phục và mất cảm giác.

Ầm ầm!

Năng lượng khủng bố càng ngày càng quán chú vào thân ảnh của hắn, năng lượng bạo động nổ tung đinh tai nhức óc trong hư không.

Phanh!

Mọi người cảm giác được khí tức của Lục Lâm Thiên đã tăng lên rất nhiều, hắn đã đột phá.

Không có ai biết, lúc này Lục Lâm Thiên chứng nhận chân lý Niết Bàn đã tăng lên bao nhiêu.

Hiện tại Lục Lâm Thiên đột phá, nguyên đan chữ vạn không ngừng hấp thu năng lượng chung quanh, nương theo thiên uy gia thân chứng nhận chân lý Niết Bàn, một lần nữa đột phá tự thân của nó.

Ầm ầm.

Tất cả trôi qua thật lâu, cũng không biết đã trôi qua bao nhiêu thời gian, dưới thiên uy khủng bố không có người quan tâm thời gian, khắp nơi vô cùng yên tĩnh.

- Chân lý Niết Bàn, phá!

Bỗng nhiên năng lượng thiên địa sinh ra vòng xoáy sau đó nổ tung.

Phanh.

Rốt cục trong vòng xoáy năng lượng này nổ tung, dùng Lục Lâm Thiên làm trung tâm, năng lượng lập tức phóng lên trời.

Lúc này mọi người ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một thân ảnh mặc áo giáp màu vàng bao phủ toàn thân, hào quang tử kim vờn quanh nam tử đang đứng.

Thân ảnh cao ngất đó đạp hư không, quanh người khí tức bàng bạc tới mức tận cùng, hai mắt có hào quang đen trắng vờn quanh, khí tức kinh khủng bộc phát dữ dội.

- Đây là chân lý Niết Bàn Cảnh sao?

Lúc này mọi người đều biết rõ, giờ phút này nam tử giống như thần tích kia đã bước vào cấp độ hoàn toàn mới, cấp độ còn trên cả vô lượng Niết Bàn, dường như là chân lý Niết Bàn Cảnh.

Ở đây biết rõ chân lý Niết Bàn không nhiều lắm, thậm chí còn chưa từng nghe nói qua

Chương 4115: Cảm ứng Linh Vũ đại lục

Nhưng vào lúc này ai cũng biết rõ, chân lý Niết Bàn còn trên vô lượng Niết Bàn. Vô lượng Niết Bàn tương đương với Tuyên Cổ Cảnh trung giai, trong tình huống bình thường, vô lượng Niết Bàn tuyệt đối có khả năng chống lại Tuyên Cổ Cảnh trung giai, cả hai khác nhau như trời và đất.

Mọi người cũng bởi vậy có thể thấy được, lúc này nam tử như thần tích kia có thực lực bá đạo cỡ nào.

Vốn từ sinh tử Niết Bàn Cảnh, tam kiếp cùng qua, liên tiếp đột phá, người này giống như nghịch thiên.

Trong phiến hư không này, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, hư không khôi phục bình thường, thiên uy biến mất, mọi người từ từ đứng dậy, không trung yên tĩnh.

Tất cả mọi người ngưng thần quan sát, đều nhìn chằm chằm vào nam tử như thần tích kia.

Linh hồn Lục Lâm Thiên vào lúc này run lên, ngay vào lúc chính thức đột phá bước vào chân lý Niết Bàn, lực lượng linh hồn bạo tăng, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, linh hồn của mình có thể xuyên thấu qua lỗ đen vũ trụ.

Lỗ đen vũ trụ này tỏa ra khí tức vô cùng quen thuộc.

Khi linh hồn của Lục Lâm Thiên quan sát, xuyên thấu qua lỗ đen vô tận, bỗng dưng không gian mơ hồ không gì sánh được.

Không gian mơ hồ làm cho Lục Lâm Thiên nhận ra, đây chính là Linh Vũ thế giới, lúc này hắn có thể quan sát khí tức linh hồn của sinh linh bên trong.

Linh hồn lực nhạy cảm quan sát được, Lục Lâm Thiên phát hiện trong Linh Vũ thế giới năng lượng không ngừng tăng lên, tất cả sinh linh trên Linh Vũ đại lục đều chiếm được chỗ tốt lớn lao.

Người Lục gia hiện tại, Lục Lâm Thiên cũng có thể nhìn trộm và linh hồn chấn động.

Lục Lâm Thiên nhìn trộm phát hiện mẫu thân La Lan thị dĩ nhiên là trực tiếp đạt tới cấp độ Niết Bàn, mà trưởng lão Lục gia và không ít người thực lực tăng vọt khủng bố.

Lúc này linh hồn Lục Lâm Thiên chấn động, linh hồn quan sát các nơi, không ngừng phân tán ra các hướng.

Trong lúc linh hồn ý thức quan sát, trong đầu Lục Lâm Thiên xuất hiện mười đạo thân ảnh, Lục Kinh Vân, Lục Xảo, Lục Tượng ba huynh muội đang ở trong không gian tiêu điều, khí tức ba người tăng vọt đáng sợ, Lục Kinh Vân mạnh nhất, trên người sinh ra khí tức vô thượng Niết Bàn.

Lục Xảo và Lục Tượng hai tiểu gia hỏa đã là sinh tử Niết Bàn.

Trong Vô Sắc thế giới, Lục Du Thược cũng sinh ra khí tức sinh tử Niết Bàn.

Trong một dãy núi có nhiều nữ tử đang đứng, khí tức của Lục Doanh cũng là sinh tử Niết Bàn.

Còn có hai thế giới khác, Lục Âm, Lục Thành, Lục Trực, Lục Phương bốn người đang cảm ngộ sinh tử Niết Bàn.

Người cuối cùng làm cho Lục Lâm Thiên chấn động, đó là phụ thân Lục Trung, trên người của hắn tỏa ra chấn động cấp độ Niết Bàn.

- Phụ thân, Kinh Vân, Xảo nhi, Tượng nhi, ta đang ở trong Thương Khung chiến trường, các ngươi ở thế giới nào, nhanh chóng đến Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới Vô Sắc thế giới tìm kiếm Phi Linh Môn.

Linh hồn của Lục Lâm Thiên dẫn âm, chấn động linh hồn này người ngoài không nghe thấy.

Xuy xuy.

Mọi người nín hơi quan sát, Lục Lâm Thiên mở mắt ra, trong mắt của hắn bắn ra hào quang đen trắng giống như hai thiên thạch phóng thẳng lên trời.

Hai đạo tinh quang này xuyên thấu trời xanh, vượt qua không gian thật dài, khí tức man hoang bộc phát dữ dội.

Liên tiếp đột phá, đan điền khí hải, gân cốt cơ bắp, linh hồn không gian đang chiếm được chỗ tốt cực lớn, trở nên gấp gáp và thực lực tăng lên rất mạnh, loại chỗ tốt này sinh ra biến hóa tất cả, Lục Lâm Thiên vào lúc này có cảm giác khống chế thiên địa.

Lực lượng trong cơ thể áp chế như núi lửa, sợ một khi dâng trào sẽ hủy thiên diệt địa.

Khí thế quét qua các nơi, không gian chung quanh nứt vỡ dữ dội.

Khí thế này làm đám người U La, Nguyên Hồn, Huyễn Lang ba người biến sắc, khí tức khủng bố này bộc phát, ba người hiện tại cảm giác thực lực Lục Lâm Thiên khủng bố tới mức không thể tin nổi.

U La, Huyễn Lang, Nguyên Hồn ba người vốn muốn đợi đến khi Lục Lâm Thiên đột phá đến vô lượng Niết Bàn sau đó suy yếu nhất mới đánh chết hắn.

Nhưng mà ba người này không ngờ Lục Lâm Thiên vượt qua ba kiếp, lúc này hoảng sợ không nhỏ.

- Không tốt, chạy mau.

Dám người U La hô to, lập tức lao thẳng tới phía trước, thậm chí mặc kệ Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc, bọn họ vất vả tu luyện tới mức độ này, bọn họ cũng không muốn chết, lập tức ba người bỏ trốn nhanh như thiểm điện.

- Không tốt, ba gia hỏa này muốn trốn!

Lục Linh, Vô Tướng, Nguyên Hạt ba người biến sắc, muốn ra tay ngăn cản.

- Gïếŧ đệ tử quân đoàn Hùng Phong của ta, gïếŧ Nhân tộc, gïếŧ sinh linh của chúng ta, các ngươi chạy không thoát.

Giọng nói mỉa mai vang lên, hào quang đen trắng bắn thẳng tới các nơi.

Xuy xuy.

Một đạo thân ảnh phóng thẳng lên trời cao.

XIU....XIU...!

Lúc này hai trảo bao phủ trời cao, xé rách không gian sinh ra lỗ đen, lỗ đen từ từ lan rộng ra bầu trời.

Ầm ầm.

Trước hai trảo này, thời không tɧác ɭoạи, cả không gian lập tức chấn động, từng đạo khí tức khủng bố bộc phát dữ dội.

Xoẹt.

Khí kình nóng bỏng xé rách không gian, hai trảo này đánh ra làm không gian bị xé rách, dường như muốn xé rách thiên địa, trực tiếp cách không đánh thế giới vặn vẹo như bánh quai chèo, cả phiến không gian bị đánh tan nát.

Lúc này Nguyên Hồn còn có Huyễn Lang hai người bị không gian áp bách, ba người này đầy sợ hãi, nguyên lực toàn thân bộc phát dữ dội, nhưng không cách nào thoát khỏi không gian áp bách.

- Phạm Nhân tộc, gïếŧ không tha!

Lục Lâm Thiên quát lớn, phất tay chấn động, hai trảo đánh nát hư không.

Bành bành.

Không gian bị xé rách, tất cả mọi người cảm thấy trái tim vô cùng rung động, khí tức khiến người ta hít thở không thông sinh ra.

Xoẹt!

Trong khoảnh khắc âm thanh khủng bố bạo phát, không gian sụp đổ ma diệt, năng lượng khủng khiếp quét qua các nơi.

Huyễn Lang và Nguyên Hồn hai người biến thành Lang Linh chân thân cùng Phệ Linh chân thân, nhưng thân thể khổng lồ của hai người bị bóp nát, thế như chẻ tre, căn bản không cách nào chống cự.

Hai Tuyên Cổ Cảnh cao giai thực lực vô cùng khủng bố, vào lúc này hoàn toàn không có lực chống cự.

Không gian nứt vỡ, Nguyên Hồn và Huyễn Lang hai người nát vụn, tất cả biến mất trong không gian.

Lúc này hai viên linh tinh hiện ra trên không trung, chứng minh Nguyên Hồn cùng Huyễn Lang hai đại cường giả đã chết.

Tất cả mọi người ngây ngốc, đều không thể tin nổi, khí tức này quá mức khủng khiếp.

Tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai, tu vị khủng bố như vậy bị nam tử trước mặt đánh chết như con sâu cái kiến.

Xùy.

Trong nháy mắt thân ảnh U La đã phá hư không biến mất trong không gian.

Tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai muốn chạy trốn, đặc biệt là U La là cường giả Dạ Xoa nhất tộc muốn chạy trốn, sợ rằng ngay cả Hóa Hồng Cảnh bình thường cũng khó ngăn cản.

- Trốn không thoát, phạm Nhân tộc, chết!

Lục Lâm Thiên quát lớn, sát ý dân trào, hắn ra tay lần nữa.

Ngao!

Đao minh long ngâm vang vọng bầu trời, tay cầm ‘ Huyết Lục ’sinh ra huyết quang lập lòe, đồ án âm dương xoay tròn, một đao kim huyết sắc bổ ra, kim huyết sắc đao vạch phá bầu trời.

Chương 4116: Còn muốn chạy trốn sao?

Xoẹt!

Kim huyết sắc đao mang dễ dàng xé nát không gian thành tro tàn, cửu thiên không ngừng rung chuyển.

Xoẹt.

Đao quang màu vàng khủng bố tốc độ không thể tưởng tượng nổi chém thẳng vào U La đang bỏ chạy.

Ken két.

Thời điểm thân ảnh U La đang biến mất trong vòng xoáy không gian, đao mang làm không gian nứt vỡ, lực lượng hủy diệt không ngừng bức hắn hiện thân.

- Chân lý Niết Bàn, quá khủng bố, mạng ta xong rồi!

Trong nháy mắt này, U La sợ hãi tuyệt vọng, hắn kết thủ ấn quái dị sau đó hét lớn:

- Cường giả Dạ Xoa nhất tộc chú ý, Thượng Thanh thế giới hai đại liên minh xuất hiện chân lý Niết Bàn, không giết chính là tai họa lớn!

Tạch...

U La còn chưa nói xong, mọi người nhìn thấy U La bị một đao tử kim sắc chém qua, thân ảnh của hắn bị chém thành hai nửa, kế tiếp thân thể tan vỡ thành mảnh vụn.

Một vết nứt không gian dài vạn mét xuất hiện khi đao quang chém qua, nó thôn phệ tất cả mảnh vỡ còn sót lại của U La.

Xùy.

Trong không gian vỡ nát xuất hiện viên linh tinh thứ ba, năng lượng bàng bạc tràn ra, trên linh tinh có sát khí của Dạ Xoa nhất tộc, đó là linh tinh của U La, không hề nghi ngờ Dạ Xoa nhất tộc Tuyên Cổ Cảnh cao giai U La đã bị Lục Lâm Thiên tru sát ngoài vạn dặm.

Ba Tuyên Cổ Cảnh cao giai bị chém giết bằng hai trảo, một bị đao quang chém giết như con sâu cái kiến.

Tất cả cường giả Thương Khung Minh nhìn thân ảnh đứng trên không trung, khiếp sợ khó có thể phục hồi tinh thần lại.

Ba Tuyên Cổ Cảnh cao giai bị chém giết như sâu kiến, hoàn toàn không có lực phản kháng.

- Tất cả đi chết đi!

Nam tử bao phủ trong lân phiến màu vàng, giờ phút này hắn không muốn dừng tay, sát ý dâng trào, cường giả Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc hội tụ cùng một chỗ, vô số Tuyên Cổ Cảnh nhanh chóng biến mất tại chỗ.

XÍU...UU!! XÍU...UU!! XÍU...UU!! XÍU...UU!!

Thời điểm thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện lần nữa, phất tay cầm ‘ Huyết Lục ’ bổ ra vài đao, từng tiếng đao minh long ngâm vang vọng hư không.

Đùng đùng.

Trong không gian, đao minh bén nhọn vang vọng hư không, mấy đạo đao mang nương theo khí tức nóng bỏng, hàn băng, trầm trọng, sinh cơ các áo nghĩa xuất hiện, sát phạt chi khí quét qua như bão táp.

Sát ý cuồn cuộn, sát khí ngập trời, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, cả phiến không gian bị ảnh hưởng rất nặng.

Ngao...

Ô ô...

Tiếng kêu thảm thiết vang lên, Tuyên Cổ Cảnh của Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc bị đánh chết dễ dàng, không có người nào chống lại được, thực lực đối phương mạnh hơn quá nhiều.

Cường giả Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc hai tộc cộng lại cũng còn lại hơn mười Tuyên Cổ Cảnh sơ giai cùng trung giai.

Nhưng trong giây lát này, chỉ trong nháy mắt vết nứt không gian đen kịt sinh ra, hơn mười Tuyên Cổ Cảnh bị bị chém giết sạch sẽ.

- Trốn đi, chạy mau!

- Người Thương Khung Minh giết qua, chạy đi!

- Chạy mau, nhanh đi, chúng ta không phải đối thủ.

Lúc này đại quân Minh Linh của Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc chiến đấu liên tục, lúc này cũng chỉ còn sót lại tám chín trăm vạn.

Trong cảnh tượng rung động này, cũng không biết là ai hét lớn một tiếng, đám người hành động, phía sau tiếp trước, phô thiên cái địa, không ngừng bỏ chạy tứ tán.

Phần phật.

Tám chín trăm vạn đại quân Minh Linh lúc này nhìn thấy ba Tuyên Cổ Cảnh cao giai, hơn mười Tuyên Cổ Cảnh trung giai cùng sơ giai, đánh chết như con sâu cái kiến, lúc này không dám dừng lại.

Minh Linh hung hãn không sợ chết, nhưng tuyệt đối không phải là không sợ chết, từng đạo thân ảnh không ngừng bỏ trốn thật xa.

- Nhân tộc chúng ta hôm nay đại khai sát giới, phạm Nhân tộc, giết không tha!

Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, nhìn thấy đại quân Minh Linh đang chém giết, ánh mắt sát ý ngập trời bắn ra kim sắc quang mang, khí tức lăng lệ bộc phát không dứt.

Ầm ầm!

Vào lúc này trên chín tầng trời, đột nhiên điện thiểm lôi minh, cuồng lôi bộc phát, đột nhiên không gian phong vân biến sắc, lăng không sinh ra mây đen áp đỉnh, cả không trung chấn động bất định.

Trên không trung, Lục Lâm Thiên đứng đó, ‘ Huyết Lục ’ thu liễm, trên trời xanh kim quang bộc phát như thần tích.

Phần phật...

Thủ ấn ngưng kết vô cùng quỷ dị, kim sắc quang mang bạo phát, trên người Lục Lâm Thiên giờ phút này bộc phát uy áp khủng khiếp, năng lượng khuếch tán trong thiên địa, kim quang hội tụ cùng một chỗ, không ngừng tương liên với nhau.

Ken két.

Kim sắc quang mang tỏa ra các hướng, không gian đông cứng lại, sát khí lăng lệ bộc phát ra ngoài, sát phạt ngập trời, kim quang đại phóng.

Phàm là người Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc bị không gian kim quang bao phủ đều đông cứng, sau đó bị sát khí lăng lệ bao phủ ép quỳ xuống đất.

Kim quang rạng rỡ, sát khí lăng lệ bao phủ không trung, Lục Lâm Thiên trên thân có Thanh Linh Khải Giáp đạp không đứng trên cao, một cột sáng kim quang bao phủ quanh thân, không trung gió nổi mây phun, sau lưng thiểm điện hàng lâm, trong nháy mắt kim quang lan tỏa ra các hướng.

Mấy trăm vạn đại quân Minh Linh chằng chịt trên hư không, ánh mắt sinh ra hàn ý, Lục Lâm Thiên há mồm quát:

- Âu Dương thống lĩnh hãy yên nghỉ, ta sẽ dùng ngàn vạn Minh Linh đưa tiễn ngươi.

Tiếng quát như kinh lôi vang vọng các nơi, khi Lục Lâm Thiên quát lớn, kim quang bộc phát dữ dội, cả không gian vặn vẹo, cả phiến không gian sinh ra chấn động dữ dội.

Trăm vạn Minh Linh trong không gian bất động như cá nằm trên thớt.

Mấy trăm vạn đại quân Minh Linh lúc này vô cùng kinh hãi, không gian màu vàng quỷ dị này bao phủ bọn họ.

Lúc này không biết xảy ra chuyện gì, nguyên lực linh thể mấy trăm vạn Minh Linh bị cắn nuốt dữ dội, loại thôn phệ này bọn họ không cách nào ngăn cản.

Ầm ầm.

Bỗng dưng cửu thiên rung chuyển không ngớt, uy năng vô cùng thẩm thấu ra, Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, áo giáp vàng tỏa sáng, hai mắt bắn ra sát ý bá đạo, khí thế bao phủ thiên địa.

- Bát Hoang Thiên Địa Quyết, nhất quyết thôn thiên thế, nhất quyền chấn bát hoang.

Tiếng quát vang lên, Lục Lâm Thiên vung quyền đánh vào hư không, một quyền đánh xuyên hư không.

Quyền kình mang theo lực lượng hủy diệt cực lớn, vô số vết nứt không gian đen kịt làm lòng người chấn động, lúc này phủ phục xuống đất, khí tức diệt thế khủng bố làm cho người ta không dám sinh lòng phản kháng.

Ầm ầm!

Một quyền này đánh nát không gian, phá hủy không gian quen đường, đột nhiên mấy trăm vạn Minh Linh bị khí tức hủy diệt khủng bố này bao phủ thân thể.

Rầm rầm rầm bang bang!

Cả phiến không gian lúc này nổ tung, cả phiến không gian bị một quyền này đánh thành tro tàn.

Năng lượng cuồng bạo không ngừng bao phủ các nơi, thiên băng địa liệt, cửu thiên rung chuyển giống như diệt thế!

Có thể nói gần ngàn vạn đại quân Minh Linh bị một quyền này đánh thành bụi bậm, ngay cả tiếng kêu thảm thiết còn chưa kịp truyền ra, lập tức bị hủy diệt hoàn toàn.

Chỉ một quyền gần ngàn vạn đại quân Minh Linh đều thần hồn câu diệt, lực lượng áp đảo cửu thiên.

Không gian hoàn toàn yên tĩnh, yên tĩnh đến mức tĩnh mịch, mọi người cảm thấy tim đập rộn lên, trái tim như nhảy ra khỏi cổ họng, cảnh tượng cỡ này làm mọi người rung động rất mạnh.

Chương 4117: Tăng thanh thế tộc ta

Tất cả mọi người nhìn qua nam tử giữa không trung kia, khí thế bá tuyệt và sát khí lăng lệ bộc phát dữ dội.

Một quyền đánh chết gần như ngàn vạn Minh Linh, gọn gàng, đây mới thật sự là sát thần, đây mới thật sự là giết chóc.

Xì xào.

Từng âm thanh nuốt nước bọt vang lên, từng ánh mắt phải thật lâu mới khôi phục tinh thần lại.

Tam kiếp cùng độ, nghịch thiên mà đi, dưới thiên lôi phá rồi lại lập, ngôi sao làm thang, nhật nguyệt làm đường, một đường đạp thiên, ngạo nghễ thiên địa, đao diệt Tuyên Cổ Cảnh cao giai, quyền diệt ngàn vạn Minh Linh. Thân ảnh đứng giữa không trung giờ phút này đã in dấu sâu trong linh hồn mọi người, không ai có thể lái thân ảnh này đi được.

Yên tĩnh, tĩnh mịch, không ai lên tiếng, ngay cả Lục Linh, Nguyên Hạt, Vô Tướng, Phá Thổ, Mộ Linh Lạc cũng phải thật lâu mới khôi phục tinh thần lại..

Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, sát ý trong mắt từ từ thu liễm, nhìn qua trời cao, thì thào:

- Âu Dương thống lĩnh, hãy yên nghỉ, huynh đệ Nhân tộc Thú tộc vẫn lạc, nghỉ ngơi đi.

- Đoàn trưởng tăng thanh thế quân đoàn Hùng Phong chúng ta!

Phá Thổ ngẩng đầu, nghe vậy, ánh mắt khẽ run, trong lòng chua xót, ánh mắt ướt át, lúc này hắn cung kính quỳ xuống.

- Đoàn trưởng tăng thanh thế quân đoàn Hùng Phong chúng ta.

Nhìn thân ảnh bá tuyệt thiên địa kia, hai mươi vạn đệ tử quân đoàn Hùng Phong còn lại rung động, cung kính đạp không quỳ một gối, tiếng gầm cuồn cuộn vang vọng hư không.

- Lục phó thống lĩnh tăng uy thế tộc ta.

Dám người Trình Tinh ánh mắt rung rung, lúc này không cách nào diễn tả tâm trạng bọn họ, lập tức quỳ một gối hô to:

- Lục phó thống lĩnh tăng thanh thế liên minh quân bộ chúng ta!

Băng Thiên Lý, Cô Lang hành lễ.

- Lục phó thống tăng thanh thếThương Khung Minh!

Kinh Lôi cầm đầu Thái Hoàng thế giới cam tâm tình nguyện hành lễ.

- Lục phó thống lĩnh tăng cường thanh thế Thương Khung Minh chúng ta.

...

Lúc này Thượng Thanh thế giới cùng Thái Hoàng thế giới tuy xem như chiến thắng, làm cho Thiên La minh Minh Linh tổn thất không nhẹ.

Nhưng mà dù thế nào Thái Hoàng thế giới và Thượng Thanh thế giới có hơn hai ngàn vạn đại quân, lúc này đã vẫn lạc hơn một nửa, cũng có không ít trọng thương sắp chết.

Cho dù chiến thắng, đây cũng là chiến thắng thảm thiết, thảm thiết đến mức tận cùng, thực lực không đủ đi vào trong Thương Khung chiến trường chẳng khác gì con sâu cái kiến, tất cả đều cần dựa vào thực lực.

Trận chiến huyết tinh thảm thiết này chấm dứt, không có người nào nghĩ tới kết quả cuối cùng, một nam tử áo xanh tam kiếp cùng độ, nghịch thiên mà đi, dưới thiên lôi phá rồi lại lập, lấy ngôi sao làm thang, nhật nguyệt làm đường, một đường đạp thiên, thiên băng địa liệt, ngạo nghễ thiên địa, cuối cùng đao diệt Tuyên Cổ

Cảnh cao giai, quyền diệt ngàn vạn Minh Linh, dễ dàng tiêu diệt đại quân Minh Linh, ưu thế bá tuyệt thiên địa.

…………………

Bên ngoài hai mươi ngày sau, Lục Lâm Thiên trở lại tổng bộ quân đoàn Hùng Phong, lại tiến vào trong Thiên Trụ giới tầng thứ bảy mười một ngày.

Bên ngoài mười một ngày, trong Thiên Trụ giới tầng thứ bảy thời gian đã qua hai năm.

Hô.

Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm trọc khí, ánh mắt từ từ mở ra, khí tức man hoang tuyên cổ bộc phát, ánh mắt bắn ra hào quang xuyên thủng không gian.

- Thời gian hai năm, rốt cục cũng ổn định chân lý Niết Bàn Cảnh.

Lục Lâm Thiên thì thào, hắn chìm vào trong cơ thể, lúc này đặt chân đến chân lý Niết Bàn Cảnh, cơ thể của hắn biến hóa nghiêng trời lệch đất, gân cốt cơ bắp, ngũ tạng lục phủ đều cường hóa tới mức tận cùng.

Đặc biệt đan điền khí hải và linh hồn không gian, khi Lục Lâm Thiên quan sát cũn phải rung động thật lớn, hiện tại đan điền khí hải lớn tới mức không thể tưởng tượng, hơn nữa nguyên lực trong đan điền khí hải cũng sinh ra biến hóa cực kỳ to lớn.

Nguyên lực trong người sinh ra ánh huỳnh quang, khí tức giống nguyên lực nhưng nó lại ngưng thực hơn rất nhiều.

Loại nguyên lực này một khi bộc phát có uy năng khác biệt với nguyên lực lúc trước như trời và đất. Lục Lâm Thiên rung động, chắc đây là biểu tượng của chân lý Niết Bàn Cảnh.

Diện tích không gian linh hồn trong dầu cũng là Lục Lâm Thiên thoả mãn, cường độ linh hồn lực không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

Tâm thần nhìn trộm linh hồn, Lục Lâm Thiên nhớ tới ngày đó mình đột phá, cũng không biết bởi vì nguyên nhân gì hắn có thể quan sát Linh Vũ đại lục và người Lục gia, cũng tìm được phụ thân Lục Trung cùng Lục Kinh Vân, Lục Xảo, Lục Tượng ba tiểu gia hỏa tung tích không rõ.

Linh hồn ý thức quan sát, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được dường như mình đột phá đã mang lại cho Linh Vũ thế giới và người Lục gia chỗ tốt rất lớn.

Lục Lâm Thiên không biết Lục Kinh Vân và phụ thân Lục Trung có nghe được linh hồn truyền âm của mình hay không, nhưng mà nội tâm Lục Lâm Thiên cũng yên tâm lại, ít nhất phụ thân cùng ba tiểu gia hỏa Lục Kinh Vân không có chuyện gì.

Hô.

Hít sâu một hơi, Lục Lâm Thiên cảm giác trong người biến hóa, hơi nắm tay không gian hội tụ chung quanh, trực tiếp vặn vẹo trong tay hắn, nhất cử nhất động cũng có thể làm thiên băng địa liệt.

- Chân lý Niết Bàn, quả nhiên không giống bình thường.

Lục Lâm Thiên thì thào, hắn cười vui vẻ, hiện tại với tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai hắn lật tay là diệt, chân lý Niết Bàn, với tư cách một giai cuối cùng trong đại thừa Niết Bàn, Lục Lâm Thiên đã biết được sự khủng bố của nó.

Chứng nhận chân lý Niết Bàn, Lục Lâm Thiên cũng biết chân lý Niết Bàn tồn tại, tam kiếp còn làm nội tâm Lục Lâm Thiên kiêng kị, đặc biệt là đại kiếp nạn cuối cùng quá khủng khiếp, thiếu chút nữa bản thân mình cũng không áp chế nổi.

- Dường như thân thể sinh ra biến hóa không nhỏ, chẳng lẽ Bất Diệt Huyền Thể còn có thể tiếp tục tăng cường sao?

Trong tam kiếp có chín ngàn chín trăm chín mươi chín đạo Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp, Lục Lâm Thiên phát hiện sau khi mình thừa nhận vô lượng thiên lôi oanh kích, Bất Diệt Huyền Thể còn có biến hóa thật lớn.

Nhìn thấy vô lượng thiên lôi oanh kích, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được Bất Diệt Huyền Thể của mình còn mạnh hơn trước kia.

Bất Diệt Huyền Thể biến hóa làm cho Lục Lâm Thiên không rõ nguyên nhân, chỉ có thể suy đoán có quan hệ với vô lượng thiên lôi, lập tức không nghĩ nhiều nữa.

Ngược lại gần đây Tử Lôi Huyền Đỉnh biến hóa làm cho Lục Lâm Thiên hiếu kỳ, Tử Lôi Huyền Đỉnh sinh ra động tĩnh quá lớn, nó mấy lần thôn phệ thiên lôi.

Chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên càng cảm giác, Tử Lôi Huyền Đỉnh tuyệt đối không phải hậu thiên linh khí bình thường, trong Tử Lôi Huyền Đỉnh có quá nhiều điểm bất phàm, hậu thiên linh khí làm sao có thể rèn ra Bất Diệt Huyền Thể thể chất biến thái được chứ.

Biết rõ Tử Lôi Huyền Đỉnh bất phàm, hiện tại Lục Lâm Thiên không tìm ra nó có lai lịch gì.

- Không biết vật trong thạch thất thứ sáu là gì?

Lục Lâm Thiên thì thào, hắn cười vui vẻ, nhẫn trữ vật phong cách cổ xưa xuất hiện trong tay hắn.

Lần trước Niết Bàn Cảnh mở ra thạch thất thứ năm, bên trong có Bát Hoang Thiên Địa Quyết đệ nhị quyết, uy năng còn mạnh hơn đệ nhất quyết gấp mười lần, nó thật sự quá khủng bố.

Chương 4118: Vật trong thạch thất thứ sáu

Xùy!

Tâm thần khẽ động, Lục Lâm Thiên quan sát nhẫn trữ vật, nhẫn trữ vật phong cách cổ xưa phát sáng, bí vân quanh quẩn, nương theo đó là ánh sáng màu xanh lập lòe, tâm thần Lục Lâm Thiên quan sát chín thạch thất kia.

Chín thạch thất phong cách cổ xưa, có màu xanh xuất hiện, khi tâm thần Lục Lâm Thiên quan sát, cấm chế trên thạch thất thứ sáu mở ra, lập tức cấm chế tiêu trừ, tâm thần Lục Lâm Thiên không kìm được xâm nhập vào bên trong.

Tâm thần quan sát, trong thạch thất thứ sáu có ba vật, một là tượng đá giống như thạch thất thứ tư và thứ năm, tượng đá phong cách cổ xưa trầm trọng, tư thế phát tay ra quyền, cũng không phải là tay, mà là đổi thành một chân, tạo hình trông rất sống động.

Trên tượng đá có chấn động truyền ra, làm cho Lục Lâm Thiên không khó biết rõ, chỉ sợ đây là Bát Hoang Thiên Địa Quyết đệ tam quyết, đoán chừng còn mạnh hơn hai quyết trước, bằng không cũng không bị sư phụ đặt vào thạch thất thứ sáu này.

Vật thứ hai chính là ngọc bài, trên ngọc bài có một ít bí vân, nhìn thấy ngọc bài này, Lục Lâm Thiên lập tức nghĩ tới sư bá Tam Kỳ lão nhân.

Lục Lâm Thiên còn nhớ rõ sư bá Tam Kỳ lão nhân đã cho mình một khối như thế. Ngọc bài này là tiêu chí của Tuyên Cổ Điện, chính là thân phận của Tam Kỳ lão nhân trong Tuyên Cổ Điện.

Lúc này Lục Lâm Thiên quan sát ngọc bài này, không khó nhìn ra nó còn cao cấp hơn sư bá Tam Kỳ lão nhân một ít, khí tức trên ngọc bài cũng khác biệt.

Lục Lâm Thiên không rõ về Tuyên Cổ Điện cho lắm.

Theo những gì Lục Lâm Thiên biết, Tuyên Cổ Điện không phải thế lực gì, chỉ là một tổ hợp, giống như sư phụ Lục Thành ba người Thiên Cuồng Tam Đạo Nhân Phi Thiên đạo tặc.

Nghe nói Tuyên Cổ Điện còn thần bí hơn Phi Thiên đạo tặc không ít, thậm chí người bình thường không biết về Tuyên Cổ Điện.

Tuyên Cổ Điện vẫn phủ lên sắc thái thần bí, nghe nói người Tuyên Cổ Điện ít nhất phải có tu vị Niết Bàn Cảnh mới có thể gia nhập, trọng yếu nhất là, người đó phải đồng thời mang theo ít nhất hai chủng áo nghĩa kỳ lạ mới có thể gia nhập.

Tuyên Cổ Điện tụ tập cường giả của ba ngàn đại thế giới, cho nên yêu cầu gia nhập cũng rất biếи ŧhái.

Yêu cầu người gia nhập phải có hơn hai loại áo nghĩa kỳ lạ mới được, đây không thể nghi ngờ đại biểu thực lực của người trong Tuyên Cổ Điện rất biếи ŧhái, thậm chí có thể nói là tồn tại đỉnh phong trong đồng cấp.

Lúc này sư phụ lão nhân gia đặt ngọc bài Tuyên Cổ Điện trong thạch thất thứ sáu, cũng đủ để đại biểu ngọc bài này không phải vật tầm thường.

Lục Lâm Thiên suy đoán, chính mình sau này phải đi tới Tuyên Cổ Điện mới được, Tuyên Cổ Điện có địa vị siêu nhiên trong ba ngàn đại thế giới, cho dù là Chiến Thiên liên minh và Vạn Thiên liên minh cũng không thể so sánh.

Lục Lâm Thiên lúc này dò xét vật thứ ba, đó là một thanh trường cung óng ánh.

Trường cung này khác với cung tiễn bình thường, tuy nhên đều là trường cung, nhưng mà trường cung này cho người ta cảm giác lăng lệ và nặng nề.

Tạo hình của cung kỳ lạ, trên trung điêu khắc long phượng, mặt ngoài trường cung cong rất đẹp, giống như một tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ.

Nhưng khí tức trên cung làm rung động lòng người, làm không ít người hãi hùng khïếp vía.

- Thông linh bảo khí, trường cung này là thông linh bảo khí.

Lục Lâm Thiên người mang hai kiện thông linh bảo khí, lúc này ý thức dò xét, hắn biết trường cung này là một kiện thông linh bảo khí chân chính.

Sư phụ lão nhân gia lưu lại thông linh bảo khí chắc chắn không đơn giản.

Xùy.

Tâm thần khẽ động, Lục Lâm Thiên gọi trường cung ra khỏi nhẫn trữ vật.

Ông.

Cầm trường cung trong tay, lập tức tiếng sấm gió vang lên, lòng bàn tay Lục Lâm Thiên như bị điện giật, thân thể lui ra sau hai bước, trường cung này nặng như Thái Sơn áp đỉnh, thiếu chút nữa làm Lục Lâm Thiên tan vỡ.

- Trường cung thật tốt!

Lục Lâm Thiên đang sợ hãi thán phục, vào thời điểm này đồ án long phượng trên trường cung sinh ra bí vân quấn quanh tay Lục Lâm Thiên.

Hào quang chói mắt tỏa ra như mặt trời, nương theo đó là phong thuộc tính áo nghĩa bộc phát, phong thuộc tính áo nghĩa quét qua mọi thứ, kể cả Lục Lâm Thiên cũng thế.

Xùy.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, Lục Lâm Thiên lúc này xuất hiện trong không gian lạ lẫm.

Trong không gian này, không gian gợn sóng lắc lư, phong thuộc tính áo nghĩa ngập trời, cuồng phong gào thét nơi nơi.

- Thế giới trong Thông linh bảo khí sao?

Lục Lâm Thiên cười khổ, hắn đã luyện hóa hai kiện thông linh bảo khí, lúc này Lục Lâm Thiên cũng biết rõ đây đây là thế giới trong thông linh bảo khí.

Đây là thông linh bảo khí phong thuộc tính, trừ phi mình qua được khảo nghiệm phong thuộc tính, bằng không cũng chỉ có thể khốn chết hoặc thất bại trong đây.

Lĩnh ngộ phong thuộc tính áo nghĩa đã sớm là áo nghĩa kế cuối của Lục Lâm Thiên.

Lúc này muốn qua được cửa của thông linh bảo khí này, Lục Lâm Thiên sợ cần thời gian dài mới được, đoán chắc phải lĩnh ngộ yếu lĩnh trong đó mới được.

Không gian này sinh ra cuồng phong gào thét, lực lượng tuyệt đối không phải bình thường.

- Lĩnh ngộ.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên cười vui vẻ, lần nữa đạt được một kiện thông linh bảo khí, đây là chuyện tốt, lúc này sư phụ lão nhân gia cho hắn đồ vật quá tốt, thông linh bảo khí này chắc chắn không đơn giản.

....

Trong không gian tiêu điều có ba thân ảnh đang đứng.

Một người trong đó là thiếu nữ ăn mặc cuồng dã, thần thái sáng lạn, đôi mắt to như minh châu, nói với thanh niên bên cạnh:

- Chúng ta cũng đã đặt chân sinh tử Niết Bàn, vì sao đại ca không có động tĩnh.

- Thực lực đại ca còn hơn chúng ta, thời gian tất nhiên cần lâu hơn, một tháng chúng ta mới đặt chân sinh tử Niết Bàn, đại ca cần thời gian lâu hơn là đương nhiên.

Thanh niên này cười tạ dị, chính là Lục gia lão Bát Lục Tượng, mỹ nữ tuyệt thế bên cạnh là Bối nhi cùng Lục Xảo.

- Ca, ngươi nói chúng ta đột phá liên tục như thế có kỳ quái hay không?

Ánh mắt Lục Xảo nghi ngờ nhìn qua Lục Tượng, bộ dáng nghi hoặc khó hiểu.

- Ta cũng không rõ, nhưng suy đoán có quan hệ tới phụ thân, lúc trước thời điểm kim thuộc tính đại thành, người Lục gia được thiên địa chiếu cố, hoàng khí gia thân, thực lực toàn tộc tăng lên không ít, huyết mạch càng gần phụ thân thì chỗ tốt càng lớn.

Lục Tượng sờ sờ chóp mũi, ánh mắt sáng ngời, nói:

- Ba huynh muội chúng ta đạt được chỗ tốt rất lớn, ta suy đoán cũng có quan hệ cực lớn tới phụ thân.

- Cũng không biết phụ thân đang ở đâu, ta nhớ phụ thân.

Lục Xảo nói nhỏ, đôi mắt đầy thương cảm.

Ánh mắt Lục Tượng nói với Lục Xảo:

- Muội muội, ngươi lúc đột phá không biết gì sao, dường như ta nghe được lời của phụ thân.

Lục Xảo nghe vậy, lại nhìn Lục Tượng, lập tức hưng phấn kích động, ánh mắt đầy cao hứng, nói:

- Ca ca, ngươi cũng nghe được sao, ta còn tưởng rằng là ta quá nhớ phụ thân nên gặp ảo giác đấy, ta nghe phụ thân nói mình đang ở Thương Khung chiến trường, còn bảo chúng ta đi Vô Sắc thế giới trong Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới tìm Phi Linh Môn.

- Ta cũng nghe qua phụ thân nói thế.

Lục Tượng hưng phấn, hai người đều nghe được, vậy chắc chắn không sai.

Chương 4119: Lục phong tử

- Đợi đại ca đột phá, chúng ta đi tìm phụ thân!

Lục Xảo cao hứng nhảy dựng lên.

Oanh.

Thời điểm Lục Xảo dứt lời, trên không trung đột nhiên sinh ra tiếng nổ vang, lập tức mây đen hội tụ trên bầu trời, trong thiên địa có thiên uy khủng khiếp hàng lâm, thiên địa biến sắc, gió nổi mây phun, điện thiểm lôi minh, thiên địa dị tượng không ngừng hàng lâm.

Trong mây đen dày đặc lôi điện xuyên thẳng qua các nơi, thiên uy khủng bố làm linh hồn mọi người rung động, trên không trung sinh ra từng ánh mắt hãi hùng khiếp vía.

Trong khoảng thời gian ngắn, vô số lôi điện xuyên qua mây đen, lập tức ngưng tụ thành lôi điện khủng khiếp, lôi điện này rất mạnh mẽ.

Mọi người kinh hãi nhìn qua thân ảnh lơ lửng trên không trung, lúc này thân ảnh kia phóng lên cao hơn.

- Đây là vô thượng lôi kiếp, là Lục Kinh Vân đang đột phá vô thượng Niết Bàn, dẫn phát vô thượng lôi kiếp.

- Không thể nào, huynh muội Lục gia muốn nghịch thiên ah, còn cho người ta sống không, lúc này mới bao lâu ah, bây giờ Lục Kinh Vân đã đột phá vô thượng Niết Bàn rồi.

- Ta xem Lục Kinh Vân tiểu tử này cố ý chọc tức chết chúng ta, để cho chúng ta xấu hổ đâm đầu vào tường chết đi cho rồi.

……

- Vô thượng lôi kiếp, Kinh Vân sắp độ kiếp.

Bối nhi, Lục Tượng, Lục Xảo, ba người khẩn trương lên, đôi mắt ba người nhìn thẳng thân ảnh trên không trung.

Oanh.

Lôi vân khủng khiếp như điện xà không ngừng giáng thẳng vào thân ảnh cao ngất trên không trung.

- Phá cho ta.

Lúc này thanh niên kia mở mắt ra, khí tức sát phạt giống như hung thú thức tỉnh bạo phát, trong tay cầm một thanh đại đao màu đỏ bổ thẳng vào lôi điện trên cao.

Xoẹt.

Huyết đao đi qua, không gian nghiền nát, lôi điện bị đánh tan.

Rầm rầm rầm.

Trong thời gian ngắn lôi điện và đao mang va chạm với nhau, hai đạo năng lượng khủng khiếp bộc phát dữ dội, mấy ngọn núi lửa chung quanh bộc phát dữ dội, năng lượng phong bạo đáng sợ càn quét các hướng, cả phiến không gian tan vỡ thành nhiều mảnh.

Không gian sụp đổ, không trung có tiếng nổ đinh tai nhức óc như quả bom nổ, cảm giác tim đập chân rung sinh ra tỏng lòng mọi người.

Ầm ầm.

Từng ngọn núi lớn vỡ nát, cảnh tượng vô cùng rung động, khó có thể miêu tả, người ta lạc vào cảnh giới vô cùng rung động.

- Không hổ là Lục Kinh Vân, vô thượng lôi kiếp này cho dù là cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai cũng không dám chống lại chính diện.

- Lục phong tử này lại đột phá, hắn càng ngày càng đáng sợ.

- Nếu hắn không lựa chọn chống lại chính diện, vậy hắn cũng không phải là Lục Kinh Vân, hắn lĩnh ngộ chính là sát phạt áo nghĩa, đây mới là tính cách của hắn.

- Lục phong tử không sao chứ, vô thượng lôi kiếp cũng không phải dễ trêu.

- Mau nhìn xem đi, chúng ta thật vất vả đột phá vô thượng Niết Bàn đã làm rạng rỡ tổ tông, hãnh diện, cũng không thể nhìn tiểu tử kia gặp chuyện không may.

Trong không trung có không ít khí tức hùng hồn nghị luận, có người lao đi.

....

Cách đại chiến kinh thiên trên Long Tích đại lục chừng một tháng, trong thời gian này Lục Lâm Thiên trở lại tổng bộ quân đoàn Hùng Phong vẫn đang bế quan.

Trong một tháng này, quân đoàn Hùng Phong vang danh khắp liên minh quân bộ, trận chiến trên Long Tích đại lục đã giúp quân đoàn Hùng Phong quật khởi.

Đương nhiên, loại quật khởi này gắn liền với ba chữ ‘ Lục Lâm Thiên ’, bởi vì Lục Lâm Thiên là quân đoàn trưởng quân đoàn Hùng Phong.

Trên chiến trên Long Tích đại lục, Lục Lâm Thiên trảo xé đao diệt Tuyên Cổ Cảnh cao giai như con sâu cái kiến, quyền diệt ngàn vạn Minh Linh thành tro tàn, tam kiếp cùng độ, nghịch thiên mà đi, dưới thiên lôi phá rồi lại lập, lấy ngôi sao làm thang, nhật nguyệt làm đường, một đường đạp thiên, ngạo nghễ thiên địa, đặt chân chân lý Niết Bàn trong truyền thuyết. Truyền thuyết này chấn động toàn bộ liên minh quân bộ.

Chấn động như thế lan truyền khắp Thương Khung chiến trường, cũng lan ra ba ngàn đại thế giới, ngày đó cả ba ngàn đại thế giới rung chuyển, đã sớm có cường giả chú ý cảnh tượng này.

Trong Thượng Thanh thế giới cũng kinh động cổ tộc và hai đại liên minh.

Trong lúc nhất thời tất cả thế lực điều tra lai lịch của Lục Lâm Thiên, chân lý Niết Bàn tuyệt đối khủng bố hơn cả cổ tộc, bốn chữ chân lý Niết Bàn này đại biểu tất cả, đủ để người cổ tộc buông cao ngạo xuống.

Tất cả mọi người tìm kiếm bối cảnh của Lục Lâm Thiên, nhưng lại phát hiện lai lịch của Lục Lâm Thiên không có bao nhiêu, không có ai biết hắn đến từ phương nào, chỉ biết đến từ thế giới vô danh, đến từ Phi Linh Môn!

Đoạn thời gian này đệ tử quân đoàn Hùng Phong sôi trào lên, tất cả đệ tử quân đoàn Hùng Phong đều biết rõ, sau này quân đoàn Hùng Phong sẽ quật khởi, đoàn trưởng chính là ngạo khí của bọn họ.

....

Ngọn núi cao vứt, mây mù lượn lờ, một thân ảnh yên lặng xuất hiện, toàn thân bao phủ trong mây mù, thời điểm mọi người nhìn thấy thân ảnh này đều không dám nhìn thẳng vào mặt hắn.

Lúc này lão giả tóc bạc phơ dùng ý thức kéo dài ra, nói với thân ảnh này:

- Ngươi mới tới tìm ta sao, có lẽ ngươi sớm nhận được tin tức.

- Ta đã sớm nhận được tin tức, nhưng mà lúc này mới rãnh rỗi tới đây.

Lúc này một thân ảnh cao ngất xuất hiện trong mây mù.

Thân ảnh kia chừng bốn mươi, tướng mạo đường đường. Ngực lớn vai rộng, có cái dũng vạn phu nan địch, lông mày rậm thâm thúy, toàn thân sinh ra chấn động vô hình và xu thế bế nghễ thiên địa, nói:

- Ta chỉ muốn nói với ngươi vài câu.

- Ah, ngươi tự mình đến nói, sợ rằng không đơn giản.

Lão giả tóc bạc tươi cười, nói:

- Chẳng lẽ ngươi muốn tới chúc mừng Thượng Thanh thế giới của ta xuất hiện một chân lý Niết Bàn hay sao?

- Chúc mừng thì không cần, ta chỉ tới nói cho ngươi biết, ngươi nên biết chân lý Niết Bàn đại biểu cho cái gì, ta và hắn có quan hệ không cạn, ngươi tốt nhất cảnh cáo đám gia hỏa âm thầm gây sóng gió kia đi, nếu ta biết được, ta sẽ không nhẫn nại nữa đâu, thời điểm đó ngươi đứng trách ta ra tay quá nặng.

Thân ảnh cao ngất ngữ khí hiên ngang, khí thế không giận tự uy và bá đạo khôn cùng.

- Ai...

Già nua lão giả than thở, nói:

- Ta sẽ cảnh cáo một ít người, chân lý Niết Bàn không phải bình thường, tuy trong Thương Khung chiến trường là nơi thích hợp với hắn, bằng không lúc này cũng không có cơ duyên lớn như vậy. Nhưng mà Thương Khung chiến trường quá nguy hiểm, Thiên La minh sẽ không bỏ qua, cho nên ta muốn bảo hắn vào thiên giới mật địa, ngươi cảm thấy thế nào?

Thân ảnh cao ngất nói:

- Ngươi tự xử lý là được rồi, ta không nhúng tay vào, Thương Khung chiến trường thích hợp với hắn hơn, hắn cần một con đường của mình, không phải đi con đường của người khác, hắn hiển nhiên hiểu điểm này, cho nên hiện tại cũng đã làm được. Nhưng lúc này hắn có không ít phiền toái, ta đã thông tri mấy lão gia hỏa trong Thương Khung chiến trường trông nom hắn, chuyện còn lại là việc của ngươi.

- Ta đoán chừng nếu không phải mấy lão gia hỏa kia, cho dù tiểu tử Lục Lâm Thiên ngộ ra chân lý Niết Bàn cũng không thuận lợi.

Lão giả tóc bạc nói:

- Ta sẽ cân nhắc, trở lại thiên giới mật địa dù sao bảo hiểm hơn một ít, chân lý Niết Bàn xuất hiện làm Thiên La minh bất an.

Chương 4120: Truy Phong Chiến Thiên Cung .

- Thì tính sao, ngươi cho rằng tiểu tử kia dễ đối phó sao?

Trung niên phất trường bào, nói với lão giả:

- Ngươi bây giờ bảo tiểu tử kia vào thiên giới mật địa, ngươi có nghĩ tới hay không, lúc trước là ai bảo hắn đi Thương Khung chiến trường, lúc này đây hắn trở về, với tính cách của hắn sợ rằng không bỏ qua, đến lúc đó thiên giới mật địa sẽ bị lật tung. Chân lý Niết Bàn, ha ha, ta có thể nói rõ cho ngươi biết, những người lúc trước ta không động vào chính là giữ lại cho hắn tự giải quyết, đến lúc đó nếu có người muốn ngăn cản, vậy cũng đừng trách ta cũng nhúng tay vào, vẫn câu nói kia, ta đã nói trước, đến lúc đó cũng đừng trách ta không chào hỏi lão gia hỏa ngươi, ta còn có việc, đi trước một bước.

Vừa dứt lời, trung niên biến mất không thấy gì nữa.

- Ai, đau đầu, đau đầu ah.

Lão giả già nua cười khổ, thấp giọng thì thào thở dài, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

...

Độc Hạt lúc này nhìn đại hán trung niên, ánh mắt của hắn mang theo thần thái rung động, nói:

- Phượng Tuy đại nhân, không nghĩ tới Lục Lâm Thiên lại mạnh như thế, chân lý Niết Bàn, tam kiếp cùng phá, Dạ Xoa nhất tộc Tuyên Cổ Cảnh cao giai cũng bị hắn tru sát, loại thực lực này quá đáng sợ.

Vừa dứt lời, Độc Hạt còn có chút kinh hồn chưa định, lúc trước nghe được những tin tức này, hắn đánh chết cũng không tin, đây quả thực là chuyện không phải người làm ra.

- Hừ, tiểu tử này vận khí quá tốt, chân lý Niết Bàn ah, thiên địa ít có.

Phượng Tuy co rúm, lập tức nói nhỏ:

- Nhưng dù sao còn không có triệt để trưởng thành, chắc chắn sẽ có cơ hội, ta tin tưởng với tính cách của Dạ Xoa nhất tộc, còn có Thiên La minh, sợ rằng đều không bỏ qua hắn, chúng ta bây giờ không cách nào làm gì được hắn, nhưng mà chỉ cần chúng ta hơi ra sức, đại khái có thể làm hắn chết không chỗ chôn.

Độc Hạt nghe vậy, ánh mắt rung động, lập tức lo lắng nói:

- Lúc này Phệ Hồn nhất tộc cùng Lang Linh nhất tộc và Dạ Xoa nhất tộc nhúng tay vào vẫn thất bại, vạn nhất tiếp theo...

Phượng Tuy chen ngang lời Độc Hạt, ánh mắt âm hàn bắn ra, nói:

- Ta tin tưởng tiếp theo, Dạ Xoa nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc chắc không khinh thường nữa, Lục Lâm Thiên càng mạnh sẽ càng là tai họa với chúng ta, cho nên hắn phải chết.

...

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ bảy, Lục Lâm Thiên bị hào quang màu trắng bao quanh, những lúc như vậy đều qua thời gian thật lâu, ngoại giới đã qua một tháng, tính toán ra, Lục Lâm Thiên tiến vào không gian thông linh bảo khí cũng mười năm rồi.

Xùy.

Thời điểm này hào quang bắt đầu thu liễm, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Không gian chấn động, thân ảnh Lục Lâm Thiên vô cùng chật vật xuất hiện, tay cầm trường cung, nói thầm:

- Rốt cục thành công, không nghĩ tới lâu như vậy, suýt nữa không ra được.

Ông.

Trường cung trong tay nghe Lục Lâm Thiên nói chuyện, lập tức âm thanh sấm gió vang lên, giọng nói trầm thấp vang vọng:

- Chúc mừng chủ nhân, về sau ta cũng có thể xuất thế lần nữa rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn trường cung trong tay, sau khi đi ra khỏi không gian trường cung, tự nhiên cũng biết đây là thông linh bảo khí có từ thời xa xưa.

Trường cung thông linh bảo khí tên là ‘ Truy Phong Chiến Thiên Cung ’, nó dùng viễn cổ long cân phượng cốt tăng thêm thiên tài địa bảo luyện thành, thông linh bảo khí phong thuộc tính, mũi tên là dùng phong nguyên lực tạo thành.

Từ tin tức trong Truy Phong Chiến Thiên Cung, Lục Lâm Thiên biết được, Truy Phong Chiến Thiên Cung chính là thượng cổ thông linh bảo khí, xem như tồn tại cường hãn nhất trong thông linh bảo khí, từ khí tức còn mạnh hơn Thanh Trụ Hư Không Dực và Hồn Diệt Phách Chùy rất nhiều.

Truy Phong Chiến Thiên Cung mạnh nhất có thể bắn ra chín mũi tên, chín mũi tên phát ra cùng một lúc đủ để xé rách không gian, xuyên thủng trời xanh, uy lực vô cùng, nhưng bắn ra chín mũi tên cũng không dễ dàng.

- Chiến thiên, ngươi đã bao lâu không có xuất thế?

Lục Lâm Thiên hỏi Truy Phong Chiến Thiên Cung.

- Hồi bẩm chủ nhân, ta cũng không nhớ rõ, dù sao thật lâu thật lâu rồi.

Truy Phong Chiến Thiên Cung trả lời.

- Tin tưởng không lâu ngươi sẽ đại phát thần uy, hiện tại nghỉ ngơi trước đi.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, tâm thần thu Truy Phong Chiến Thiên Cung vào đan điền khí hải.

- Ồ, nguyên lực thật mạnh!

Truy Phong Chiến Thiên Cung xuất hiện trong đan điền Lục Lâm Thiên, lập tức đi tới dưới nguyên đan chữ vạn, lập tức truyền ra tiếng ngạc nhiên, dường như rất kích động.

Bây giờ trên người hắn có ba kiện thông linh bảo khí, đặc biệt là Truy Phong Chiến Thiên Cung là thông linh bảo khí không bình thường, Lục Lâm Thiên rất hưng phấn.

Vì Thanh Trụ Hư Không Dực cần thời gian khôi phục, lúc này Truy Phong Chiến Thiên Cung vừa vặn biến thành át chủ bài của hắn.

Hưng phấn một lúc, tâm thần lại động, Lục Lâm Thiên cầm khối ngọc bài trong không gian thứ sáu ra.

Lục Lâm Thiên kết luận nó là vật Tuyên Cổ Điện, nhưng mà cũng không biết là gì trong Tuyên Cổ Điện, sợ là cần phải chờ tới thời điểm gặp sư bá Tam Kỳ lão nhân hoặc tự đi Tuyên Cổ Điện, lúc này mới có thể biết lai lịch ngọc bài.

Trong những vật trong thạch thất thứ sáu, Lục Lâm Thiên chưa tùy tiện bỏ qua tượng đá sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên.

Lục Lâm Thiên lại tiến vào trong thạch thất thứ sáu.

Tượng đá trong thạch thất tạo hình khác biệt, lúc trước là một chỉ và một quyền, pho tượng đá này tạo hình bàn chân, cảm giác rất man hoang cổ xưa.

- Dùng Hỗn Độn Âm Dương Quyết mở ra.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, hắn đã ngựa quen đường cũ, tượng đá này cần thúc dục Âm Dương Linh Vũ Quyết mới có thể mở ra, vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết, lòng bàn tay ngưng tụ vòng xoáy cắn nuốt lên bức tượng.

Oanh.

Khi tượng đá run rẩy, trong nháy mắt hào quang bao phủ Lục Lâm Thiên.

Cả không gian run lên, Lục Lâm Thiên lại xuất hiện lần nữa, hắn xuất hiện trong không gian cổ xưa, khí tức cổ xưa rất đậm, lúc này một hư ảnh xuất hiện.

Thân ảnh hư ảo xuất hiện, từng đạo khí tức cổ xưa bộc phát ra, trong nháy mắt không gian chấn động và vỡ nát.

Chỉ trong nháy mắt hư không đã bị uy áp khủng bố bao phủ, từng đạo khí tức mênh mông không ngừng tăng cường.

Lục Lâm Thiên rung động, Bát Hoang Thiên Địa Quyết đệ nhất quyết đã có uy thế bá đạo tới cực điểm, đệ nhị quyết có thể hủy thiên diệt địa, mà uy thế lúc này có thể phá hủy tất cả, nó dễ dàng phá hủy tất cả mọi thứ.

Khí thế bá đạo mang theo uy thế vô cùng vô tận bộc phát ra, giờ phút này thân ảnh kia mờ đi, khí tức cổ xưa trong không gian càng ngày càng mạnh, khí tức phá hủy tất cả, phá hủy vạn vật.

- Bát Hoang Thiên Địa Quyết, tam quyết chuyển thiên thế, nhất cước toái sơn hà!

Tiếng quát như sấm sét vang vọng trong hư không, thân ảnh này không ngừng kết thủ ấn, cả hư không vặn vẹo. Thân ảnh này tương liên với hư không, kéo dài qua trời cao, cất bước đạp nát tất cả, khí tức phá hủy vạn vật làm lòng người tan vỡ.

Một cước này hủy diệt sinh cơ, tận diệt tất cả những gì phản kháng.

- Bát Hoang Thiên Địa Quyết đệ tam quyết, uy năng của nó còn mạnh hơn đệ nhị quyết gấp mười lần, tu luyện đại thành, chân đá bát hoang, chấn vỡ hoàn vũ.

Truyện hôm nay xin phép đăng tới đây ạ.

Chương 4121: Tam quyết chuyển thiên thế

Lúc này âm thanh quen thuộc vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên, tin tức về phương pháp tu luyện đệ tam quyết xuất hiện trong đầu Lục Lâm Thiên.

Hào quang biến mất, Lục Lâm Thiên tiếp tục xuất hiện trong Thiên Trụ giới tầng thứ bảy, ánh mắt ngạc nhiên.

Bát Hoang Thiên Địa Quyết đệ tam quyết, uy lực lớn hơn đệ nhị quyết gấp mười lần, đệ nhị quyết mạnh hơn đệ nhất quyết gấp mười lần, như vậy có thể nói đệ tam quyết manh hơn đệ nhất quyết một trăm lần, uy năng của nó có thể nghĩ.

- Dừng tu luyện một chút, dường như bên ngoài có chút loạn.

Lục Lâm Thiên lập tức phục hồi tinh thần lại, vững vàng chân lý Niết Bàn cần hai năm, lĩnh ngộ phong thuộc tính, dung hợp Truy Phong Chiến Thiên Cung dùng mười năm, bây giờ đã trôi qua một tháng.

Không cần suy đoán, Lục Lâm Thiên cũng biết quân đoàn Hùng Phong gần đây nhất định rất náo nhiệt, chính mình lĩnh ngộ chân lý Niết Bàn động tĩnh quá lớn, người muốn tìm mình quá nhiều.

....

Khi Lục Lâm Thiên và Vô Tướng, còn có Vu Mã Tam Giới, Lý Cụ của Hộ Hoàng đội, còn có Phá Thổ, Truy Mệnh, Phong Hỏa rời khỏi Thiên Trụ giới.

Lúc này mọi người vẫn còn thương tích, Lục Lâm Thiên cũng cho người Hộ Hoàng đội đi vào trong Thiên Trụ giới chữa thương.

Riêng Thái A thương thế không nặng, quân đoàn Hùng Phong cần phải có người xử lý công việc, cũng chỉ có thể cho Thái A ở bên ngoài ứng phó, Phá Thổ và Truy Mệnh, Phong Hỏa bị thương đủ nặng, đều vào trong Thiên Trụ giới chữa thương.

Sưu sưu sưu.

Ở dãy núi cách quân doanh không xa có hai người bay tới, một là cô gái tuyệt sắc, một thân váy dài có khí chất hoàn mỹ.

Một người còn lại mặc trang phục nóng bỏng, lăng lệ như mẫu thân nàng, chính là Lục Xảo, còn có Bối nhi hai người.

Nhưng mà dung mạo của hai nữ chật vật, khí tức trên người hỗn loạn.

- Bối tỷ tỷ, quân đoàn Ma Hạt và quân đoàn Thiên Phượng không phải ở trong Thượng Thanh thế giới sao, tại sao lại ra tay với chúng ta?

Ánh mắt Lục Xảo đầy lãnh ý, hỏi Bối nhi.

Đôi mắt Bối nhi bắn ra hàn ý, nói:

- Ta suy đoán quân đoàn Ma Hạt và quân đoàn Thiên Phượng có thù với phụ thân, cho nên nghe nói thân phận chúng ta đã lập tức ra tay, Kinh Vân sớm cảm giác không ổn, yểm hộ chúng ta mới giúp chúng ta chạy thoát, nhưng hiện tại đang bị cường giả hai quân đoàn vây khốn, sợ là nguy hiểm rất lớn.

- Vô liêm sỉ, một ngày nào đó ta sẽ không bỏ qua đám vương bát đản kia.

Lục Xảo nghiến chặc hàm răng, hàn ý bộc phát.

Bối nhi âm trầm nói:

- Kinh Vân cũng không phải dễ đối phó, ta hiểu hắn, trọng yếu nhất là tìm phụ thân, Lục Tượng cũng đã trở về tìm quân đoàn cứu viện, đến lúc đó mặc kệ chúng ta ai nhanh hơn, chúng ta phải thoát hiểm trước.

- Đúng, chúng ta phải nhanh tìm phụ thân, ít nhất chúng ta biết rõ phụ thân trong quân đoàn Hùng Phong, nơi đây cách quân đoàn Hùng Phong không xa.

Lục Xảo gật gật đầu, chỉ cần tìm được phụ thân là được cứu.

Sưu sưu.

Bóng dáng xinh đẹp của hai nữ lập tức phá không biến mất...

Một lát sau, trong phòng nhỏ, cường giả quân đoàn Hùng Phong lúc này đều vào vị trí, Thái A hành lễ với Lục Lâm Thiên sau đó than thở:

- Sư phụ, nếu ngươi không đi ra, con cũng không biết nên làm cái gì bây giờ.

- Như thế nào?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi Thái A.

Thái A cười khổ, lập tức nói:

- Sư phụ, ngươi không biết, một tháng này ta mệt muốn chết, nghe nói sư phụ đánh thắng tại Long Tích đại lục, mỗi ngày có không ít tiểu thế lực đi tới tìm quân đoàn Hùng Phong, không cho bọn họ gia nhập là không đi, có đuổi cũng không được.

- Cái này...

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhíu lại, cũng không dễ xua đuổi, cũng không nên xua đuổi, nếu nhiều người thì sẽ phiền phức.

Sau khi cân nhắc, Lục Lâm Thiên quay người hỏi Phá Thổ cùng Truy Mệnh:

- Hai vị Phó đoàn trưởng, phương diện này các ngươi cảm thấy nên làm sao?

Phá Thổ nghe vậy, cười nói:

- Đoàn trưởng, ta đoán bọn họ chỉ vì uy danh của đoàn trường nên đến đây, trong Thương Khung chiến trường đúng là có không ít thế lực nhỏ, bình thường thậm chí không có gia nhập vào quân đoàn, cũng có vài người tới Thương Khung chiến trường tôi luyện. Những người này cần chiến đấu với Minh Linh, cũng một lòng muốn gia nhập quân đoàn Hùng Phong chúng ta, ngược lại có thể hợp nhất, dù sao quân đoàn Hùng Phong chúng ta lúc trước tổn thất không nhỏ, cần phải bổ sung.

- Việc này giao cho các ngươi xử lý.

Lục Lâm Thiên gật đầu, hắn là người thích vung tay, chuyện này Lục Lâm Thiên tự nhiên biết rõ mình nên làm thế nào.

Thái A tiếp tục nói:

- Sư phụ, còn gì nữa không, quân đoàn Thiết Huyết Hàn Minh đoàn trưởng vẫn lạc, hiện tại quân đoàn Thiết Huyết vô chủ, cho nên hơn mười vạn đệ tử quân đoàn Thiết Huyết đều ở chung với quân đoàn Hùng Phong, bọn họ hiện tại không có nơi để đi, cũng không muốn bị quân đoàn khác hợp nhất.

- Ai...

Nhắc tới quân đoàn Thiết Huyết, Lục Lâm Thiên than nhẹ, hắn có chút giao tình với Hàn Minh, người này tính cách ngay thẳng, cùng là đoàn trưởng có tình cảm thâm hậu đoàn trưởng Truy Hồn của quân đoàn Hùng Phong lúc trước, lúc này vẫn lạc trong Long Tích đại lục làm Lục Lâm Thiên thổn thức.

Truy Mệnh cảm thấy đắng chát, ánh mắt ướt át, Hàn Minh giống như ca ca của hắn, Hàn Minh vẫn lạc, trong lòng của hắn cũng cực kỳ bi thương.

Nghe vậy về sau, Truy Mệnh nói với Lục Lâm Thiên:

- Đoàn trưởng, quân đoàn Hùng Phong là do Hàn Minh đại ca lưu lại, Hàn Minh đại ca vẫn lạc, quân đoàn Thiết Huyết vô chủ, nếu như bị quân đoàn khác chỉnh biên, tấm chiêu bài của quân đoàn Thiết Huyết sẽ không còn.

Ngừng một chút, Truy Mệnh tiếp tục nói với Lục Lâm Thiên:

- Cho nên ta muốn, dùng chiến tích của đoàn trưởng hiện tại, nếu như nói với quân bộ lưu lại tên hiệu quân đoàn Thiết Huyết, xem như kính trọng cuối cùng với Hàn Minh đại ca.

- Ân, ta sẽ hết sức.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, gật gật đầu.

- Nói đến chiến tích, ta nhớ tới, người liên minh quân bộ đã chờ lâu rồi.

Thái A mỉm cười, nói:

- Nhưng ta không gặp bọn họ, bảo bọn họ tiếp tục chờ, sư phụ tu luyện trọng yếu, dù sao bọn họ không có việc gì, nhưng mà mang tới thượng đẳng công huân.

- Thượng đẳng công huân.

Nghe vậy, đám người Phá Thổ, Phong Hỏa động tâm không thôi, liên minh quân bộ, quân đoàn hoặc là người lập công huân, tổng cộng phong làm tam đẳng, nhị đẳng, nhất đẳng, thượng đẳng và đặc đẳng. Nương theo giá trị công huân có thể đến liên minh quân bộ đổi vật tư cần thiết, lần trước nhất đẳng công huân đã đổi không nhỏ, có thể nói có giá trị mười kiện áo nghĩa linh khí, có thể đổi lấy không ít bảo vật và tài nguyên tu luyện.

Thượng đẳng công huân, nó càng khó lường, nghe nói thượng đẳng công huân đổi được một kiện thông linh bảo khí.

- Thượng đẳng công huân ah.

Đám người Phá Thổ, Phong Hỏa hưng phấn, đây chính là rất nhiều tài nguyên tu luyện và tài liệu, còn có thể trực tiếp đổi thông linh bảo khí.

Thông linh bảo khí đại biểu cho cái gì, tất cả người tu luyện đều biết.

- Đây là dùng ngàn vạn tính mạng để đổi.

Lục Lâm Thiên không có quá hưng phấn, lúc này đại chiến thảm thiết không phải bình thường, chết bao nhiêu Minh Linh, Lục Lâm Thiên tự nhiên không đau lòng, nhưng tận mắt nhìn đại quân Nhân tộc và Thú tộc vẫn lạc, làm cho Lục Lâm Thiên không vui chút nào.

Chương 4122: Ta tìm phụ thân ta

Đối với Thú tộc, có lẽ từ nhỏ có quan hệ với tiểu Long, Lục Lâm Thiên vẫn chưa từng xem Thú tộc là ngoại tộc, lúc này Nhân tộc và Thú tộc dùng ngàn vạn tính mạng đổi công huân, trong lòng Lục Lâm Thiên không thích.

- Đúng vậy, đây là Thương Khung chiến trường.

Nghe vậy, Phá Thổ, Truy Mệnh cảm thán.

- Sư phụ, quân đoàn Bạch Ưng Huyết Ưng, quân đoàn Dã Thú Cuồng Thử, quân đoàn Tinh Diệu Trình Tinh, quân đoàn Linh Hỏa Đông Quan Trạch, quân đoàn Húc Phong Trương Lăng Phong, quân đoàn Cuồng Sư Hổ Sư, quân đoàn Nguyệt Hồng Cát Bạch Mị, còn có quân đoàn Lục Linh Huyết Lục chín đại quân đoàn trước sau tới, nói là muốn gặp sư phụ, liên minh quân bộ phái người tới, nghe nói là ba tôn tướng đang chờ sư phụ.

Thái A nói với Lục Lâm Thiên.

- Đến cả rồi sao!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, cũng cảm thấy kỳ quái, nói:

- Hôm nay sắc trời cũng không còn sớm, ngày mai ta đi gặp bọn họ, ta muốn đi gặp quân đoàn Thiết Huyết trước.

- Đoàn trưởng, ta cũng đi.

Truy Mệnh lập tức đứng lên, hắn biết rõ quan hệ giữa đoàn trưởng và người quân đoàn Thiết Huyết.

- Ân.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, nhìn đám người Phá Thổ cùng Hỏa Phong hỏi:

- Các ngươi có đi không?

- Đương nhiên muốn đi, Hàn Minh tên kia giao tình với ta không sâu, nhưng ta kính nể hắn, đi quân đoàn Thiết Huyết xem như tế điện hắn, hắn số mệnh không tốt, nếu...

Phá Thổ đứng dậy, than nhẹ cũng không nói thêm.

Hoàng hôn, một lăng mộ lớn nằm trong hạp cốc, mấy chục vạn người đang tụ tập.

Trước mộ bia, Lục Lâm Thiên nhìn thấy quần áo và di vật cùng tên của quân đoàn Thiết Huyết Hàn Minh.

Bia đá to lớn, Lục Lâm Thiên đứng dậy, cung kính dùng hỏa nguyên lực ba đạo hỏa viêm viết tên mình lên tấm bia đá: Lục Lâm Thiên lập mộ.

Rầm rầm rầm.

- Đoàn trưởng nghỉ ngơi.

Vào lúc này mấy chục vạn đệ tử quân đoàn Thiết Huyết quỳ một gối, tiếng gầm hội tụ, mang theo bi thống vang vọng không gian.

- Xin hay yên nghỉ.

Giữa không trung, hơn mười đạo thân ảnh cung kính hành lễ.

Người đi đầu chính là Lục Linh, sau lưng chính là Cát Bạch Mị, Hổ Sư, Cuồng Thử, còn có Đông Quan Trạch, Trình Tinh, Trương Lăng Phong...

...

Sáng sớm hôm sau, tia nắng sớm đầu tiên xuất hiện, giữa không trung có sương mù nhàn nhạt.

Sưu sưu.

Hai thân ảnh uyển chuyển đáp xuống đất, nhìn quân doanh trước mặt.

Sưu sưu.

Hai nữ nhanh chóng đi tới gặp đầu lĩnh dẫn người tuần tra, đầu lĩnh cảnh giác hỏi:

- Các ngươi là người phương nào?

- Xin hỏi, có phải đây là quân đoàn Hùng Phong không?

Một thân váy dài, mỹ nhân tuyệt mỹ phong trần mệt mỏi hỏi thăm, tuy bộ dáng chật vật nhưng không ảnh hưởng phong cách cao quý của nàng, nói chuyện với mỹ nữ như vậy ai mà không thích.

Hai nữ bôn ba đường xa là Bối nhi cùng Lục Xảo, nửa đường không ngừng nghe ngóng vị trí quân đoàn Hùng Phong, lúc này mới đi tới được nơi này.

Nhìn hai mỹ nữ, hơn mười lính canh cảm thấy bất phàm, đầu lĩnh lập tức trả lời:

- Đúng vậy, đây chính quân đoàn Hùng Phong, các ngươi là người phương nào, nếu tới đầu nhập thì đi ra ngoài chờ đi.

- Đoàn trưởng của các ngươi chính là Lục Lâm Thiên?

Ánh mắt Lục Xảo vui vẻ, lập tức hỏi đầu lĩnh.

- Đúng vậy, nhưng các ngươi không thể gọi thẳng tục danh của đoàn trường, nếu tiếp theo...

Đầu lĩnh còn chưa nói xong, Lục Xảo lập tức đại hỉ nói với hắn:

- Nhanh mang dẫn ta đi tìm phụ thân, nhanh...

- Phụ thân ngươi, cái gì, ngươi là con gái đoàn trưởng...

Đầu lĩnh và hơn mười quân nhân quân đoàn Hùng Phong ngạc nhiên...

...

Quân đoàn Hùng Phong, trong đại điện có không ít người đang ngồi, trừ Lục Linh, Cát Bạch Mị, Hổ Sư, Cuồng Thử, còn có Đông Quan Trạch, Trình Tinh, Trương Lăng Phong còn có quân đoàn Thiết Huyết mấy Niết Bàn Cảnh đội trưởng, nhiều đầu lĩnh quân đoàn Hùng Phong và Hộ Hoàng đội Vô Tướng, Vu Mã Tam Giới, Lý Cụ đứng sau lưng Lục Lâm Thiên cùng Thái A.

Còn có hơn mười người, trừ những người quen thuộc với quân đoàn Hùng Phong như Băng Thiên Lý, Cô Lang ra, còn có không ít cường giả, trong đó có ba người khí tức cường hãn.

Ba người này là ba lão giả tiên phong đạo cốt.

Lục Lâm Thiên nhìn qua ba người này, từ lời Thái A biết được ba người có Nhược Linh đạo nhân, còn có Kiền Hỏa tôn tướng tu luyện hỏa thuộc tính, người thứ ba là Khôn Thủy tôn tướng.

Ba người này tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai, đều là tôn tướng trong liên minh.

- Chúng ta đại biểu liên minh quân bộ, chúc mừng Lục đoàn trưởng chứng nhận chân lý Niết Bàn, danh chấn ba ngàn đại thế giới.

Sau khi mọi người ngồi vào chỗ và hàn huyên với nhau, lúc này Nhược Linh đạo nhân ôm quyền nói với Lục Lâm Thiên, không chút vô lễ, ngược lại cực kỳ khiêm tốn.

Nếu như là đoàn trưởng bình thường chắc chắn sẽ hữu lễ với tôn tướng.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên hiện tại không phải đoàn trưởng bình thường, những tôn tướng này cũng rõ ràng.

Dạ Xoa nhất tộc Tuyên Cổ Cảnh cao giai bị Lục Lâm Thiên một đao chém giết, bọn họ tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai và thân phận tôn tướng ở trong mắt Lục Lâm Thiên không là cái gì, bởi vậy đoạn thời gian này nói Lục Lâm Thiên đang bế quan, bọn họ cũng phải chờ đợi.

- Tôn tướng khách khí.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói với ba người, nói:

- Để chư vị đợi lâu như vậy, thật sự có lỗi.

- Lục đoàn trưởng tu luyện trọng yếu, bọn ta đợi được.

Nhược Linh đạo nhân gật đầu, vẻ mặt mỉm cười, lập tức nói:

- Lục đoàn trưởng, ta sẽ nói ngắn gọn, lần này đại chiến trong Long Tích đại lục, chúng ta tuy xem như tổn thất thảm trọng, nhưng xem như đại hoạch toàn thắng, nhất là Lục đoàn trưởng lĩnh ngộ chân lý Niết Bàn, diệt sát mấy Tuyên Cổ Cảnh cao giai, tăng thanh thế liên minh, dương uy Nhân tộc, cho nên liên minh quân bộ lần này thương nghị, cho quân đoàn Hùng Phong thượng đẳng công huân, đồng thời ban thưởng thượng đẳng công huân cho Lục đoàn trường.

- Nha... Vậy đa tạ liên minh quân bộ.

Lục Lâm Thiên cũng ngạc nhiên, vốn cho rằng chỉ cho quân đoàn Hùng Phong thượng đẳng công huân, không nghĩ tới bản thân mình cũng có thượng đẳng công huân, đây chính là một kiện thông linh bảo khí đấy.

Đám người Lục Linh, Cát Bạch Mị, Cuồng Sư, Đông Quan Trạch nghe xong đều khiếp sợ, lúc này liên minh quân bộ xuất ra hai kiện thông linh bảo khí, thủ bút này bọn họ mới nhìn thấy, cho dù là trước kia cũng không nghe nói qua.

Nhược Linh đạo nhân cũng thèm muốn, nói ra hai thượng đẳng công huân, bản thân hắn đủ hâm mộ, thông linh bảo khí là thứ hắn ước mơ, đáng tiếc thực lực của hắn không có tư cách có được. Phải biết rằng Hóa Hồng Cảnh cũng khó có một kiện thông linh bảo khí nơi tay, đối với Hóa Hồng Cảnh mà nói, thông linh bảo khí cũng là trọng bảo.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, Nhược Linh đạo nhân tiếp tục nói:

- Mặt khác, liên minh quân bộ quyết định......

- Đoàn trưởng, đoàn trưởng......

Nhược Linh đạo nhân chưa nói xong, bên ngoài đại điện có tiếng hô dồn dập, lập tức một đại hán xông vào đại điện, chính là Bì Bang.

- Bì Bang, ngươi vội vàng cái gì, còn ra thể thống gì nữa!

Hồ Hải nhíu mày, quát lớn một tiếng, hiện tại trong đây là đầu lĩnh của quân đoàn và có ba tôn tướng đấy.

Chương 4123: Sát khí lan tràn

Hồ Hải trước giờ là trung đoàn trưởng quân đoàn Hùng Phong, nhưng mà hiện tại quân đoàn Hùng Phong trung đoàn trưởng đã là Phong Hỏa, Hồ Hải hiện tại là đại đội trưởng hạm đội quân đoàn Hùng Phong, địa vị này cũng không tại Phong Hỏa phía dưới.

- Đại đội trưởng, có chuyện trọng yếu.

Bì Bang nói với Hồ Hải xong, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Đoàn trưởng, bên ngoài có hai nữ tử xinh đẹp tới, có người tên là Lục Xảo, nói là con gái đoàn trưởng, cũng có vài phần tương tự đoàn trưởng, bộ dáng xinh đẹp cực...

Xùy...

- Ồ, đoàn trưởng đâu rồi, đoàn trưởng không thấy?

- Thật nhanh!

- Đoàn trưởng có con gái.

Trong đại điện, Lục Lâm Thiên đã biến mất, mọi người ít ai nhìn thấy.

- Lục Xảo sư muội sao?

Ánh mắt Thái A vui vẻ, lập tức hỏi Bì Bang:

- Bì Bang, Lục Xảo sư muội bây giờ đang ở đâu?

Bì Bang lập tức gật đầu nói:

- Đang ở sân rộng, ta cũng không biết có phải thật hay không, cho nên ngăn cản các nàng sau đó đi thông báo.

- Ngươi là đồ đần, sư muội của ta ngươi cũng dám ngăn cản.

Thái A trừng mắt nhìn Bì Bang, hắn lập tức chạy đi, hắn sớm biết mình có không ít sư huynh sư muội, Lục Xảo chính là một trong các tiểu sư muội.

Mọi người đứng dậy, hơi lộ ra vẻ nghi hoặc, lập tức cũng đi theo sau Thái A.

Trên quảng trường quân đoàn Hùng Phong, Bối nhi cùng Lục Xảo sốt ruột nhìn qua đại điện.

Chung quanh có mấy trăm quân tinh anh đoàn Hùng Phong khẩn trương vây quanh Bối nhi cùng Lục Xảo hai nữ, trong đó còn có mấy người tu vị Niết Bàn Cảnh, nhưng cũng không dám ngăn cản quá mức, nếu thật là con gái đoàn trưởng, như vậy không phải đùa.

- Xảo nhi, là phụ thân của ngươi sao, chúng ta có nhận lầm hay không, nếu nhận lầm người thì làm sao bây giờ?

Bối nhi khẩn trương nhìn chung quanh.

- Sẽ không nhầm đâu, là khí tức của phụ thân, ta không nhận sai.

Hai mắt Lục Xảo nhìn qua bốn phía, lúc này nàng rất vui mừng, bởi vì nơi này có khí tức của phụ thân.

- Xảo nha đầu, sao ngươi tới đây?

Không gian chấn động, một thân ảnh xuất hiện trước mặt Lục Xảo.

Người tới chính là Lục Lâm Thiên, nghe được Bì Bang nói, Lục Lâm Thiên đã cảm giác được khí tức của Lục Xảo cho nên bay tới.

Nhìn thấy nha đầu trước mặt trổ mã khác biệt, Lục Lâm Thiên mỉm cười, tiểu nha đầu chải bím tóc đã lớn lên, đôi mắt sáng ngời như minh châu, dung mạo đáng yêu như búp bê, mặc trang phục nóng bỏng và dã tính cực kỳ tương tự mẫu thân Lam Linh của nàng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua Bối nhi bên cạnh, ánh mắt vui vẻ vỗ ót Bối nhi, cười nói:

- Nha đầu lớn rồi, tu vị tiến bộ cũng không tệ, Đại Đạo Cảnh trung giai, còn mạnh hơn ca ca của ngươi không ít, phụ thân và mẫu thân ngươi đang tìm ngươi đấy, không có việc gì là tốt rồi.

- Chưởng môn, phụ thân mẫu thân ta ở đâu, bọn họ cũng ở đây sao?

Bối nhi nghe vậy, lập tức kinh ngạc hỏi, lúc trước nàng vụиɠ ŧяộм trốn đi mà.

- Phụ mẫu ngươi đang ở Phi Linh Môn trong Vô Sắc thế giới.

Lục Lâm Thiên nói.

- Phụ thân!

Nhìn thân ảnh áo bào xanh quen thuộc, Lục Xảo đau xót, nhào vào ngực Lục Lâm Thiên, nói:

- Phụ thân, con nhớ người, chúng ta đi lên tìm phụ thân, thế nhưng mà bên ngoài quá lớn, chúng ta không tìm được phụ thân.

Lục Lâm Thiên nghe vậy đôi mắt chua xót, hắn vuốt mái tóc tiểu nha đầu, nói nhỏ:

- Đám tiểu tử các ngươi đi ra ngoài, không biết mẫu thân các ngươi lo lắng sao, về sau không được chạy loạn nữa.

- Thật sự là con gái đoàn trưởng ah, khá tốt không có động thủ.

Trên quảng trường đệ tử quân đoàn Hùng Phong thở ra một hơi.

- Thì ra thật là con gái đoàn trưởng.

- Con gái đoàn trưởng có tu vị sinh tử Niết Bàn Cảnh, thực lực này không yếu, Lục phó thống lĩnh cũng chỉ mới đột phá không lâu mà thôi.

Người trong đại điện đi ra, lúc này cũng ngạc nhiên thực lực của Lục Xảo.

Ôm nha đầu trong ngực, Lục Lâm Thiên thở ra, cuối cùng cũng tìm được con mình.

Lập tức ánh mắt Lục Lâm Thiên không nhìn thấy Lục Kinh Vân và Lục Tượng hai tiểu tử kia đâu, lúc trước linh hồn cảm giác hắn phát hiện hai tiểu tử này đi cạnh Lục Xảo, nghi hoặc hỏi:

- Xảo nhi, đại ca và ca ca đâu rồi, không phải bọn họ cùng đi với con sao?

- Thỉnh chưởng môn nhanh đi cứu Kinh Vân, hắn hiện tại gặp nguy hiểm, đang bị người ta đuổi giết.

Bối nhi nghe vậy, lúc này nhớ tới mục đích trọng yếu tới tìm Lục Lâm Thiên.

- Kinh Vân bị đuổi giết?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, sắc mặt âm trầm.

Lục Xảo cũng nhớ tới chuyện trọng yếu nhất, vội vàng ngẩng đầu lên, sốt ruột nói:

- Phụ thân, đại ca vì để con và Bối tỷ tỷ và ca ca thoát hiểm, hiện tại đang bị quân đoàn Thiên Phượng và quân đoàn Ma Hạt đuổi giết, người nhanh cứu đại ca.

- Quân đoàn Ma Hạt, quân đoàn Thiên Phượng.

Với tu vị của người trên quảng trường, tự nhiên có thể nghe rõ Lục Xảo nói, tên của hai quân đoàn này làm mọi người xúc động, dù sao hai quân đoàn này là quân đoàn nhất lưu trong liên minh quân bộ hiện giờ, mỗi một quân đoàn đều có mấy ngàn vạn người, cường giả như mây, Tuyên Cổ Cảnh không ít.

- Quân đoàn Ma Hạt, quân đoàn Thiên Phượng.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, sắc mặt âm trầm bắn ra hàn ý, Lục Lâm Thiên đã nghe nói qua hai quân đoàn này, lần trước quân đoàn Ma Hạt Độc Hạt đã bị mình động thủ chấn nhiếp.

Mà quân đoàn Thiên Phượng, nghe nói cũng giống quân đoàn Ma Hạt, đều là quân đoàn chủ chiến của liên minh quân bộ, Lục Lâm Thiên hỏi Lục Xảo:

- Xảo nhi, con đừng vội, từ từ nói, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

- Phụ thân, con cùng đại ca còn có ca ca từ quân đoàn Minh Quang thế giới tìm tới bên cạnh người, ai biết đi ngang qua quân đoàn Thiên Phượng đụng phải một tên của Phượng Hoàng nhất tộc, biết rõ chúng ta đang tìm người, sau khi hỏi quan hệ của chúng ta với người liền động thủ. Về sau còn có quân đoàn Ma Hạt tham gia đuổi giết chúng ta, đại ca ngăn cản bọn chúng giúp chúng ta thoát hiểm, còn cùng Bối tỷ tỷ đi tới đây, ca ca trở về Minh Quang thế giới tìm giúp đỡ.

Lục Xảo nói xong, cầm ngọc giảng giao cho Lục Lâm Thiên:

- Đây là ngọc giản bố trí ấn ký linh hồn đặc biệt của đại ca, huynh muội chúng ta và Bối Bối tỷ đều có ấn ký của đối phương, đại ca sợ chúng ta thất lạc, cho nên đặc biệt luyện chế, có ấn ký linh hồn có thể tìm đại ca, từ linh hồn ngọc giản thì biết đại ca không sao, nhưng mà bị đám người kia vây công khó thoát.

- Phượng Hoàng nhất tộc, thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên âm trầm bắn ra hàn ý, tiếp nhận ngọc giản của Lục Xảo, cố nén hàn ý hỏi Lục Xảo cùng Bối nhi:

- Xảo nhi, Bối nhi, các ngươi ở lại đây, ta đi đón Kinh Vân.

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên quay người nói:

- Vô Tướng, Phá Thổ, các ngươi theo ta, Thái A, ngươi chiếu cố tốt sư muội của ngươi, Truy Mệnh, Phong Hỏa, Hồ Hải, các ngươi mang hạm đội quân đoàn Hùng Phong và tinh anh đi tới quân đoàn

Thiên Phượng.

- Vâng.

Thái A, Truy Mệnh, Phong Hỏa, Hồ Hải gật đầu, đám người Phá Thổ cùng Vô Tướng đã đi sau lưng Lục Lâm Thiên, đặc biệt là Vô Tướng, hắn hiểu thiếu chủ muốn gì, lúc trước Thái Minh thế giới Hàn Long là ví dụ.

Chương 4124: Lục Kinh Vân bị nhốt

- Lục đoàn trưởng, ngươi muốn làm cái gì? Ở trong đó sợ rằng có hiểu lầm.

Nhược Linh đạo nhân lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lúc này bắn ra sát ý, Nhược Linh đạo nhân không khó nhận ra ý định của Lục Lâm Thiên, quân đoàn Ma Hạt cùng quân đoàn Thiên Phượng đều là quân đoàn nhất lưu của liên minh quân bộ.

- Tôn tướng đại nhân, trở về nói cho liên minh quân bộ, nếu ai dám ngăn cản ta diệt quân đoàn Thiên Phượng và quân đoàn Ma Hạt, đứng trách ta trở mặt.

Lục Lâm Thiên nói với Nhược Linh đạo nhân, sắc mặt cực kỳ âm trầm.

Có người dám động con mình, biết thân phận còn cố ý động thủ, loại chuyện này Lục Lâm Thiên làm sao có thể nhẫn nhịn, trong Thương Khung chiến trường hiện tại không có Hóa Hồng Cảnh, cho dù có Hóa Hồng Cảnh, Lục Lâm Thiên cũng không bỏ qua.

- Lục đoàn trưởng, tất cả có thể thương lượng, có lẽ đây là hiểu lầm, bằng không để lão hủ đi xem, nói không chừng...

Nhược Linh đạo nhân còn muốn nói điều gì, Lục Lâm Thiên một đao có thể đánh chết Minh Linh tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai, một quyền diệt ngàn vạn Minh Linh, hắn biết một khi Lục Lâm Thiên thật sự ra tay với quân đoàn Thiên Phượng cùng quân đoàn Ma Hạt, hậu quả có thể nghĩ.

Nhưng mà Nhược Linh đạo nhân thật sự không thể ngờ rằng, quân đoàn Ma Hạt cùng quân đoàn Thiên Phượng lại đi trêu chọc con của Lục Lâm Thiên chứ, đây không phải tìm chết sao?

- Các hạ, các ngươi có thể đi, nhớ rõ thông tri liên minh quân bộ, nếu ai ngăn cản ta, tự gánh lấy hậu quả.

Lục Lâm Thiên trực tiếp chen ngang lời Nhược Linh đạo nhân nói, không cần phải khách khí nữa.

- Lục phó thống lĩnh, địa điểm của quân đoàn Thiên Phượng ta quen thuộc, ta có thể giúp ngươi một ít việc đấy, để ta đi cùng ngươi được chứ?

Lục Linh tiến lên, nói với Lục Lâm Thiên.

Lập tức Cát Bạch Mị, Hổ Sư, Trình Tinh, Đông Quan Trạch, Trương Lăng Phong, Huyết Ưng cũng đi ra.

- Đa tạ.

Lục Lâm Thiên gật đầu với đám người Lục Linh, có Lục Linh các cường giả đi là đủ rồi, nhiều người sẽ làm chậm trễ thời gian, do dự một lát nói với Truy Mệnh, Phong Hỏa:

- Có chúng ta đi, đủ để đối phó quân đoàn Thiên Phượng cùng quân đoàn Ma Hạt, quân đoàn Hùng Phong không nên hành động.

- Đoàn trưởng, ta cùng đi, hỗ trợ giải quyết một ít tạp cá không thành vấn đề.

Truy Mệnh ngẩng đầu nói với Lục Lâm Thiên.

- Đoàn trưởng, ta cũng đi, giải quyết đám cá tạp cũng không tệ mà.

Phong Hỏa cũng nói, cơ hội này hắn không bỏ qua.

- Đi thôi.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu.

Lục Linh tiến lên đến bên người Lục Lâm Thiên, quay đầu nhìn Cuồng Ngưu phía sau, nói:

- Cuồng Ngưu, ngươi cũng đi theo ta.

- Vâng.

Cuồng Ngưu gật đầu, khí tức hùng hậu bộc phát.

- Lục phó thống lĩnh, để cho chúng ta cùng đi đi, giải quyết chút ít tạp cá cũng không tệ ah.

- Lục phó thống lĩnh, mang ta đi với.

- Vậy đa tạ mọi người.

Lục Lâm Thiên gật đầu, đi đều là Tuyên Cổ Cảnh, cũng không phải quá chậm trễ thời gian, tu vị Tuyên Cổ Cảnh không phải vướng bận, Lục Lâm Thiên không sợ quân đoàn Thiên Phượng cùng quân đoàn Ma Hạt, nhưng có nhiều cường giả Tuyên Cổ Cảnh cũng không phải chuyện xấu.

...

Lúc này một đám người nhanh chóng bay lên trời rời đi.

- Ai, lần này phiền toái rồi, quân đoàn Ma Hạt và quân đoàn Thiên Phượng đã xảy ra chuyện gì, không được, ta lập tức trở về đi thông tri liên minh quân bộ.

Nhược Linh đạo nhân tự nói, sắc mặt ngưng trọng, hắn cảm giác được sát khí trong đó, chỉ sợ chuyện này phải đổ máu rồi.

- Thật nhiều cường giả, dường như đều là Tuyên Cổ Cảnh.

Lục Xảo nhìn những người đi theo phụ thân, không ngờ đều là cường giả Tuyên Cổ Cảnh.

- Tiểu sư muội, không có việc gì, sư phụ nhất định sẽ mang Kinh Vân sư huynh trở về, các ngươi yên tâm đi.

Thái A nói với Lục Xảo.

- Ngươi là...

Lục Xảo ngẩng đầu, nghi hoặc nhìn qua Thái A.

Thái A vội vàng nói:

- Tiểu sư muội, ta là đệ tử sư phụ mới nhận, dựa theo sư phụ nói, ngươi là sư muội của ta, ta cũng đã gặp Du Thược sư tỷ, yên tâm đi, có sư phụ xuất mã, Kinh Vân sư huynh nhất định không có việc gì.

- Ân.

Lục Xảo gật gật đầu, có phụ thân ra mặt, thêm đội hình vừa rồi nàng cũng có tin tưởng. Nhìn đội hình như vậy nàng biết đại khái, những năm qua phụ thân có thế lực không yếu trong Thương Khung chiến trường.

....

Trong sơn mạch bao la, hoàng hôn, tà dương như máu, thiên địa phủ lên màu đỏ rực như lửa.

- Độc Hạt, ngươi tìm ra ba tiểu tử đào tẩu kia không?

Ánh mắt Phượng Tuy âm trầm hỏi Độc Hạt.

- Không có, dường như đã che dấu khí tức, trốn vô tung vô ảnh, dường như cực kỳ hiểu che dấu, cho nên bọn chúng mới trốn thoát, ta đã cho người tìm.

Sắc mặt Độc Hạt khó chịu, thậm chí còn lo lắng, nói:

- Phượng Tuy đại nhân, mấy tiểu tử này đều là con của Lục Lâm Thiên, vạn nhất tin tức lọt vào tai Lục Lâm Thiên, dùng thực lực Lục Lâm Thiên bây giờ, sợ rằng chúng ta khó ứng phó.

- Thì tính sao, không động tới hắn, chẳng lẽ còn không động con hắn sao, cho dù giết hắn cũng có là gì, cùng lắm lúc đó chúng ta tìm sai lầm, hoặc nói lý do không rõ tình huống là xong.

Ánh mắt Phượng Tuy âm hàn, nói:

- Đây chính là liên minh quân bộ, nếu hắn đυ.ng đến bọn ta, cường giả liên minh quân bộ sẽ không đồng ý, hắn dám gïếŧ Minh Linh, đó là đương nhiên. Nhưng lá gan lớn hơn cũng không dám động tới chúng ta, liên minh quân bộ là nơi nói quy củ, quân đội tương tàn là không được.

- Nói cũng phải!

Độc Hạt gật gật đầu, nhưng mà ánh mắt vẫn ngưng trọng, nói:

- Nhưng mà không nghĩ tới tiểu tử Lục Kinh Vân kia cũng là vô thượng Niết Bàn, người Lục gia thật sự bất phàm, chúng ta nhiều cường giả như thế vẫn để hắn đào thoát, cũng không biết trốn đi nơi nào.

- Trốn không thoát đâu, nơi này chính là địa phương của quân đoàn Thiên Phượng, khắp nơi có bố trí ánh mắt hắn trốn đi nơi nào, đoán chừng hắn có thủ đoạn che dấu đặc thù, thế nhưng một khi muốn đào thoát, khí tức sẽ xuất hiện.

Phượng Tuy cười nói:

- Gïếŧ tiểu tử vô thượng Niết Bàn chưa hoàn toàn, có lẽ cũng đủ làm Lục Lâm Thiên nổi điên rồi.

Độc Hạt do dự một lát, nói với Phượng Tuy:

- Phượng Tuy đại nhân, lần này Đô Linh phó thống lĩnh bảo nên chậm ra tay với Lục Kinh Vân, thời điểm này Lục Lâm Thiên đang khí thế mạnh mẽ, kỳ thật, thời điểm này ra tay không phải lúc sáng suốt.

- Thiên giới mật địa chấp pháp đội Sát Thiên chính là con của Đô Linh phó thống lĩnh, gïếŧ con của Lục Lâm Thiên là chủ ý của hắn đấy.

Ánh mắt Phượng Tuy nhảy lên, hỏi Độc Hạt:

- Không phải cháu ngươi cũng bị Lục Lâm Thiên giết chết sao, chẳng lẽ ngươi không muốn báo thù.

- Cũng không phải, thù này tự nhiên phải báo, nhưng thời điểm này có phần không tốt cho lắm.

Độc Hạt bận tâm.

- Đô Linh đã không nhịn nữa, bởi không có lựa chọn, cho dù Lục Lâm Thiên biết rõ có thể làm được gì, chẳng lẽ quân đoàn Thiên Phượng của ta lại sợ Lục Lâm Thiên hay sao, huống chi cho dù thực lực của hắn như đồn đãi, chẳng lẽ thật sự đám động thủ sao, lần trước trong thiên giới mật địa dường như có người bảo vệ hắn, trong Thương Khung chiến trường hắn không thức thời, cũng không ai che chở hắn.

Chương 4125: Lục Kinh Vân hung ác

Phượng Tuy trầm giọng nói, hàn ý bắn ra, nói:

- Nếu hắn dám động thủ, cũng là chuyện tốt, đến lúc đó sẽ có người quang minh chính đại gïếŧ hắn, cho dù là chân lý Niết Bàn thì thế nào, gïếŧ trước tấu sau, loại người này càng sớm đánh chết càng tốt, không thể lại để hắn phát triển.

Một đêm qua đi, sáng sớm, sơn mạch không ngớt, quần phong còn có sương mù du đãng.

Lúc này có một thanh niên đáp xuống ngọn núi, hắn mặc trường bào rách nát, sắc mặt đầy lãnh ý, người này chính là Lục gia lão đại Lục Kinh Vân.

Lục Kinh Vân đáp lên ngọn núi, ánh mắt nhìn qua phía chân trời, ánh mắt chấn động, thè lưỡi liếʍ môi, lập tức thân hình thẳng tắp, đôi mắt thu liễm, khí tức biến mất, không sinh ra chấn động gì.

Sưu sưu.

Sau một lát, chung quanh có từng âm thanh xé gió vang lên, lập tức chung quanh xuất hiện không ít thân ảnh, khí tức cường hãn phóng thích ra ngoài.

Chung quanh có không ít hơn ba trăm người vây quanh ngọn núi.

Trong đó có ít nhất hơn hai mươi Tuyên Cổ Cảnh, còn lại đều là Niết Bàn Cảnh, lúc này dùng năng lượng bao quanh ngọn núi này.

Không biết khi nào, chung quanh gió nổi mây phun, không gian lờ mờ, có cảm giác mưa gió sắp tới, mấy trăm người làm không gian chấn động.

Trong mấy trăm người này có vài người đi đầu, Phượng Tuy, Độc Hạt hai người đều ở trong đó.

Lúc này còn có một thân ảnh rắn chắc mặc trường bào màu lam đó là lão giả hơn năm mươi, hai mắt bắn ra tinh quang, khí tức linh hồn rất mạnh, không ngờ lại là tu luyện giả linh hồn áo nghĩa tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai.

Nhưng từ khí tức thì thấy người này vừa đột phá không lâu.

Lúc này lão giả áo lam nhìn qua Lục Kinh Vân bên dưới, quát:

- Lục Kinh Vân, ngươi trốn không thoát đâu, hôm nay lấy mạng của ngươi để dằn mặt phụ thân ngươi.

Vừa dứt lời, khí tức linh hồn phong bạo quanh người lão giả phóng thích ra, thân ảnh bay lên cao, đánh ra một trảo xuyên thấu không gian, mang theo khí tức linh hồn cuồn cuộn trực tiếp chụp thẳng vào Lục Kinh Vân.

Một trảo này vô cùng khủng khiếp, xé rách không gian cực kỳ nhanh chóng, tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai rất khủng bố.

Lục Kinh Vân không nháy mắt, trong mắt bắn ra huyết quang lợi hại, khí tức sát phạt bộc phát giống như phong bạo quét qua trời cao.

- Sát khí thật mạnh!

Người trong không gian chung quanh cảm nhận được sát khí khủng bố, từng ánh mắt cảm thán, sát khí mạnh tới mức linh hồn chấn động không nhỏ.

- Đô Linh lão cẩu, cho rằng tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai là có thể khinh người hay sao, Kinh Vân gia gia của ngươi thề sẽ có ngày chém đầu chó của ngươi xuống.

Lục Kinh Vân động, hắn không muốn thất bại, thân ảnh cao ngất đứng vững như trường thương, thân hình hơi cong, cầm đại đao đứng giơ lên cao.

Xoẹt.

Huyết đao bổ xuống, một đạo đao mang lướt qua không gian, không gian nổ tung, đao mang trực tiếp bổ ra vết nứt không gian đen kịt, khí tức sát phạt quét qua tất cả.

Vào lúc này nhiều người đang chờ đợi kết quả.

Bang bang!

Lúc này một trảo bóp nát đao mang, đao mang cũng cắt nát móng vuốt của trảo này, năng lượng phong bạo trầm thấp quét qua các nơi, cả phiến không gian không ngừng sụp đổ.

- Lục Kinh Vân thật mạnh, không hổ là vô thượng Niết Bàn, không ngờ lại có thể chính diện chống lại Đô linh phó thống lĩnh.

Lúc này người chung quanh rung động, thực lực của Lục Kinh Vân đã vượt qua mọi người dự đoán, thanh niên tuổi còn trẻ đã có thực lực vô thượng Niết Bàn, thật sự quá khủng bố.

- Tiểu tạp chủng, vô thượng Niết Bàn cũng phải chết.

Năng lượng ảnh hướng tới không gian loạn lưu, Đô Linh bay lên cao, sát khí trong mắt bộc phát dữ dội.

- Diệt hồn Kinh Lôi Ấn!

Một trảo bay ra, trảo này mang theo khí tức linh hồn nổ vang như sấm sét, không ngừng đánh vỡ không gian, trong nháy mắt đã trấn áp Lục Kinh Vân.

- Sát Phạt Đao Quyết!

Ánh mắt Lục Kinh Vân đầy sát khí khủng khiếp, huyết trảo và đao mang va chạm với nhau, đao mang dùng khí thế sét đánh không kịp bưng tay đánh ra, nương theo đó là sát khí khủng khiếp, lập tức va chạm với móng vuốt này.

Xoẹt.

Chưởng ấn và đao mang va chạm với nhau, lúc này khe hở không gian bạo phát, từng gợn sóng không gian không ngừng bùng bổ ra ngoài.

Oanh.

Không gian run lên, không gian nổ tung, khí tức linh hồn kinh khủng quét qua phía Lục Kinh Vân.

Bị linh hồn lực quét tới, chỉ trong nháy mắt Lục Kinh Vân phun máu tươi, dường như bị linh hồn lực làm tổn thương, khí tức trên người chậm lại.

- Tiểu tạp chủng, chết đi.

Ánh mắt Đô Linh mừng như điên, thân ảnh loa thẳng về phía Lục Kinh Vân, trong nháy mắt đánh một trảo vào ngực Lục Kinh Vân.

Oanh!

Trảo này xuyên thủng không gian, mang theo sát khí không chút che dấu đánh thẳng vào Lục Kinh Vân.

Xùy.

Vào thời điểm này thân ảnh Lục Kinh Vân hơi nghiêng, mộ trảo của Đô Linh vốn đánh vào ngực hắn lại trượt qua vai trái.

- Đô Linh lão cẩu, ngươi cho rằng linh hồn lực làm ta bị thương sao? Ngươi bị lừa rồi!

Ông!

Trong chốc lát đao mang của Lục Kinh Vân chém xuống với tốc độ như bôn lôi, trong thời gian ngắn bổ thẳng vào người Đô Linh.

Một chưởng đổi một đao, ai cũng không ngờ Lục Kinh Vân lại hung ác như thế.

Đô Linh cũng không ngờ, thân ảnh của hắn nhanh chóng lui lại.

Một đao của Lục Kinh Vân đã sớm có chuẩn bị từ trước, chờ tới khi đao kia chém tới, dường như thời gian và không gian áo nghĩa sinh ra, căn bản khó có thể tránh đi, trong chốc lát một đao này chém lên cánh tay trái của Đô Linh.

Vai trái của Lục Kinh Vân nhanh chóng bị đánh nát, vai trái sụp xuống rất thê thảm, còn có năm lỗ máu rất sâu, máu tươi chảy ra như suối.

- Ah...

Vào lúc này có tiếng kêu thảm thiết vang lên, cánh tay trái của Đô Linh bị một đao của Lục Kinh Vân chém xuống, máu tươi đầm đìa, sắc mặt tái nhợt, một chưởng đổi một đao là cảnh tượng như thế.

- Thật ác độc.

Một đao đổi một chưởng, chém một tay của Đô Linh, Đô Linh chính là cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai, những người chung quanh nghẹn họng nhìn trân trối.

Đạp đạp.

Ngọn núi khổng lồ nứt vỡ, thân ảnh Lục Kinh Vân lảo đảo lui ra phía sau, miệng phun máu tươi.

Sau khi ổn định thân hình lập tức nhìn qua Đô Linh, Lục Kinh Vân thò tay lau máu trên khóe miệng, khóe miệng lập tức cười tàn nhẫn, trong mắt ánh mắt bắn ra sát khí đáng sợ.

- Khốn nạn, động thủ, liên thủ giết tiểu tử kia.

Ánh mắt Phượng Tuy âm trầm đáng sợ, lập tức quát với mọi người.

Sưu sưu.

Nghe vậy xuống, hơn hai mươi Tuyên Cổ Cảnh chung quanh lao tới.

Hai mươi Tuyên Cổ Cảnh đồng thời công kích Lục Kinh Vân, công kích khủng bố quét qua trời cao, khí kình cường hãn bao phủ các nơi, những nơi đi qua, không gian bị phá hủy và sinh ra khe hở.

- Muốn giết ta, vậy phải xem các ngươi có trả giá nổi không!

Lục Kinh Vân quát lớn.

Ngao.

Tiếng hét như long ngâm hổ gầm, giống như sư hống hạc kêu, một đạo huyết quang phóng thẳng lên trời, đột nhiên Lục Kinh Vân bước vào hư không, toàn thân sinh ra kim quang và khí tức sát phạt ngập trời.

Thân ảnh như điện, gợn sóng không gian lan tỏa ra, Lục Kinh Vân dùng tốc độ không thể tưởng tượng lướt qua một tên Tuyên Cổ Cảnh trung giai, sau đó hắn lại biến ra sau lưng một tên Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, đối mặt Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, tên Tuyên Cổ Cảnh sơ giai nhanh chóng đánh ra một quyền, trong thời gian ngắn Lục Kinh Vân chém ra một đao.

Chương 4126: Sát phạt

Ông!

Huyết bạch đao mang mang tất cả mà ra, cái này một sát na, không trung sát phạt lăng lệ, không gian run run!

XÍU...UU!!

Một đao một quyền va chạm nhau, quyền kình đáng sợ, đao mang lăng lệ, không gian chấn động dữ dội, đao mang nhanh chóng chém thẳng vào vai Tuyên Cổ Cảnh sơ giai.

XÍU...UU!.

Một đao này chém tên Tuyên Cổ Cảnh sơ giai thành hai khúc, huyết vụ bắn tung tóe, thân ảnh hắn rơi xuống đất.

Đao mang này mang theo kình phong đáng sợ, lập tức có mấy ngọn núi lửa bị đao mang này chém đứt.

Ầm ầm!

Năng lượng thiên địa nổ tung như quả bom đinh tai nhức óc, năng lượng khủng bố quét qua các nơi.

Thiên băng địa liệt, sát phạt ngập trời, vô cùng lăng lệ!

Bành!

Lúc này tên Tuyên Cổ Cảnh trung giai xuất hiện sau lưng Lục Kinh Vân, thứ nhất chưởng ấn như hỏa diễm khủng bố mang theo khí tức nóng như lửa đốt, lập tức rơi vào sau lưng Lục Kinh Vân.

PHỤT.

Lục Kinh Vân phun ra ba ngụm máu tươi, thân ảnh nện xuống đất, đất rung núi chuyển, mặt đất xuất hiện dấu hiệu rạn nứt.

Ầm ầm.

Thời điểm Lục Kinh Vân nhảy ra khỏi mặt đất, giữa không trung run rẩy, ba đạo năng lượng công kích của Tuyên Cổ Cảnh trung giai đánh xuống không chút lưu tình, ba đạo công kích này đánh nát hư không.

Lục Kinh Vân cắn răng, hắn định liều mạng, đột nhiên Lục Kinh Vân ngẩng đầu nhìn vào sâu trong hư không, giờ phút này hắn mạch của hắn cảm ứng được gì đó, cảm giác huyết mạch tương liên lan tỏa ra các hướng.

- Ai dám động đến con ta, chết!

Vào lúc này, trên không trung xuất hiện tiếng gầm lên như sấm rền...

Khi tiếng quát này vang lên, không gian chấn động dữ dội.

Ba công kích Tuyên Cổ Cảnh trung giai trực tiếp biến mất, thân ảnh ba người bị lực lượng to lớn giữ chặt trên không trung, không thể nhúc nhích mảy may, ánh mắt vô cùng sợ hãi.

Bá bá.

Vào lúc này tiếng quát như sấm rền vang lên không nhỏ.

Lúc này một thân ảnh áo xanh vượt qua không gian, thân ánh của hắn mang theo khí tức lăng lệ bá đạo.

Khi thân ảnh này xuất hiện, trong nháy mắt tất cả cường giả Tuyên Cổ Cảnh cảm thấy linh hồn run lên khó hiểu, trong nội tâm sinh ra hàn ý.

- Ba tạp chủng Tuyên Cổ Cảnh trung giai, chết không có gì đáng tiếc!

Thân ảnh áo xanh lập tức bước về phía ba tên Tuyên Cổ Cảnh trung giai kia, cũng không nhìn thấy hắn có động tác gì, ba tên

Tuyên Cổ Cảnh trung giai kia vặn vẹo sau đó bị vết nứt không gian đen kịt hút đi.

Người chung quanh hoàn toàn không kịp làm gì, ba Tuyên Cổ Cảnh trung giai đã thần hồn câu diệt trong vết nứt không gian.

Thực lực này cường hãn tới cỡ nào?

- Lục Lâm Thiên, hắn là Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên đến.

Ánh mắt Độc Hạt hoảng sợ, hắn không bao giờ quên được thân ảnh áo xanh này, không phải quân đoàn Hùng Phong Lục Lâm Thiên còn có thể có ai.

- Lục Lâm Thiên, chân lý Niết Bàn Lục Lâm Thiên sao?

- Hắn chính là Lục Lâm Thiên, chân lý Niết Bàn.

Từng ánh mắt nhìn thẳng vào người Lục Lâm Thiên, nội tâm vô cùng run động.

- Phụ thân!

Giữa không trung, Lục Kinh Vân nhìn thấy người tới thì vui vẻ, nội tâm của hắn rung động, hắn giơ tay lau máu trên khóe miệng, nói:

- Phụ thân, con không làm người mất mặt!

Lục Lâm Thiên nhìn thanh niên đứng thẳng như trường thương kia, đôi mắt vô cùng vui vẻ, nói:

- Vô thượng Niết Bàn, lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ chi nguyên, lĩnh ngộ thời gian, không gian áo nghĩa, tốt lắm.

- Phụ thân, thực xin lỗi, con không tìm được đệ đệ muội muội.

Lục Kinh Vân ngẩng đầu nói.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, nói:

- Bọn họ rất tốt, đệ đệ và muội muội của ngươi đều có cơ duyên, hiện tại đã có tung tích rồi.

- Vậy là tốt rồi, bằng không con không có mặt mũi gặp phụ thân.

Lục Kinh Vân vui vẻ cười cười, trên miệng vẫn còn vết máu.

- Ăn đan dược đi, chuyện kế tiếp giao cho ta.

Lục Lâm Thiên nhét đan dược vào trong tay Lục Kinh Vân, vỗ vai Lục Kinh Vân.

Đôi phụ tử này hoàn toàn bỏ qua đám người chung quanh.

Đám người chung quanh hoàn toàn không dám quấy rầy hai người này chút nào.

Xoẹt.

Không gian chấn động dữ dội, hơn mười thân ảnh phá không bay tới.

Khi đám người này xuất hiện, không trung lập tức gió nổi mây phun, đều là cường giả Tuyên Cổ Cảnh sơ giai.

Thanh niên đi đầu tuấn lãng, tóc mai như đao, lông mi như vẽ, khí tức lăng lệ tới cực điểm. Mà bên cạnh nam tử này là một nam tử trung niên mặc trường bào rộng thùng thình, khí tức trên người hắn kết nối thiên địa, sau lưng hắn có cô gái mỹ mạo, hai mắt quyến rũ có thể hút người ta vào sâu trong đó, nhưng khí tức trên người không hề yếu.

- Là quân đoàn Lục Linh Lục Linh, còn có quân đoàn Nguyệt Hồng Cát Bạch Mị, quân đoàn Cuồng Sư Hổ Sư, Trình Tinh, Đông Quan Trạch, Cuồng Thử, Huyết Ưng, Trương Lăng Phong, Phá Thổ, Phong Hỏa, đám người này tới đây làm gì?

Không ít người nhận ra những người vừa tới.

- Lục phó thống lĩnh, hắn chính là Lục Kinh Vân?

Lục Linh nhìn qua Lục Kinh Vân đứng bên cạnh Lục Lâm Thiên, ánh mắt chấn động, bỗng dưng khí thế lăng lệ tỏa ra.

Lục Kinh Vân nhìn qua thanh niên vừa tới, ánh mắt cũng run lên, khí tức lăng lệ tỏa ra, khí tức sát phạt giống như sát thần thức tỉnh, lập tức đứng đó như thanh đao bổ trời cao.

Lục Linh cũng biến sắc, bộc phát khí tức ra ngoài, khí tức sát lục như cây búa lớn, năng lượng thiên địa chung quanh chấn động.

Rầm rầm rầm.

Chỉ trong nháy mắt sát khí hai người giao phong với nhau, vài ngọn núi chung quanh bị khí tức giao thoa của bọn họ chấn nát.

Xoẹt!

Năng lượng thiên địa nổ tung như quả bom, sát khí đáng sợ tỏa ra các hướng, linh hồn người ta rung động bất an

Đạp đạp.

Cùng lúc đó, thân ảnh Lục Kinh Vân và Lục Linh lảo đảo lui ra phía sau ba bước, hai người đứng vững như trường thương.

Giống như cây đao lợi hại, nụ cười tà dị như sát thần giáng thế.

Một cây búa lăng lệ như bổ cửu u địa ngục hàng lâm thế gian.

Nhưng không hề nghi ngờ, hai thanh niên đủ làm ngàn vạn thiếu nữ mê đảo, hai thanh niên này tỏa ra khí tức vô cùng đáng sợ.

- Sát phạt áo nghĩa bổn nguyên, vô thượng Niết Bàn, thật mạnh!

Lục Linh lui ba bước ổn định thân thể, lại nhìn Lục Kinh Vân, ánh mắt khiếp sợ.

- Sát lục áo nghĩa bổn nguyên, vô thượng Niết Bàn người, hiện tại Tuyên Cổ Cảnh trung giai, ngươi cũng rất mạnh, nhưng mà chờ ta đến Tuyên Cổ Cảnh trung giai, ngươi thua chắc rồi, nếu ta là vô lượng Niết Bàn, nhất định có thể áp đảo ngươi.

Lục Kinh Vân cũng lui ba bước, nhìn Lục Linh, ánh mắt mang theo thần sắc rung động.

- Tiểu tử thật mạnh!

Đám người Vô Tướng, Cát Bạch Mị, Hổ Sư, Cuồng Thử, Phá Thổ, Huyết Ưng nghẹn họng nhìn trân trối.

Thực lực của Lục Linh, đám người Vô Tướng, Cát Bạch Mị, Huyết Ưng hiểu rõ, mà Lục Kinh Vân tỏa ra khí tức làm nội tâm bọn họ sợ hãi, khí tức này là gì bọn họ quá hiểu.

Nhìn cảnh tượng này, Phượng Tuy, Đô Linh trọng thương cụt tay, Độc Hạt đều khó nhìn.

Không hề nghi ngờ, đám người Lục Linh và Lục Lâm Thiên là một bọn, hiện tại muốn đánh chết Lục Kinh Vân đã là không thể nào. Mà Lục Lâm Thiên ở đây làm nội tâm mọi người bất an.

Phượng Tuy và Đô Linh chấn động vài lần, hai mặt nhìn nhau tại, sắc mặt rất khó coi.

Chương 4127: Hiểu lầm mà thôi 1

- Thì ra Lục Kinh Vân thật sự là con của Lục đoàn trưởng, là ta nhìn lầm.

Phượng Tuy ngẩng đầu, tươi cười nhìn qua Lục Lâm Thiên, tất cả đã không như kế hoạch, lập tức nói:

- Hổ Sư, Cuồng Thử, Lục Linh, không nghĩ tới các ngươi cũng tới ah, đã lâu không gặp, dường như thực lực các vị tiến bộ không ít.

Lục Linh, Hổ Sư, Cuồng Thử ba người nhìn qua, cũng không quan tâm Phượng Tuy, mà là nhìn về phía Lục Lâm Thiên, Hổ Sư nói:

- Lục phó thống lĩnh, nói chuyện chính là Phượng Tuy, đoàn trưởng quân đoàn Thiên Phượng, cũng là tôn tướng trong liên minh quân bộ, lại nói tiếp, địa vị cao hơn chúng ta trong liên minh quân bộ, tên cụt tay bên cạnh hắn là Đô Linh phó thống lĩnh.

- Thiếu chủ?

Vô Tướng nhìn Lục Lâm Thiên, khí tức hùng hậu bộc phát, chỉ cần Lục Lâm Thiên gật đầu là có thể đại khai sát giới.

Lục Lâm Thiên nhìn qua không gian, hắn nhìn Phượng Tuy, Đô Linh, Độc Hạt ba người, Phượng Tuy linh thực lực mạnh nhất, đặc biệt là Phượng Tuy, khí tức trên người hắn làm Lục Lâm Thiên khó nhận ra, người này là người Phượng Hoàng nhất tộc.

- Độc Hạt trung đoàn trưởng, đã lâu không gặp, thương thế trên người thế nào?

Lục Lâm Thiên cuối cùng nhìn lên người Độc Hạt, thần sắc vui vẻ hỏi thăm Độc Hạt.

- Lục đoàn trưởng, thương thế đã không có gì đáng ngại, không nghĩ tới Lục Kinh Vân thật sự là con của Lục đoàn trưởng, tất cả đều là hiểu lầm, lão hủ có mắt không tròng, thật sự đắc tội.

Độc Hạt nhìn Lục Lâm Thiên điểm danh, toàn thân không tự nhiên, nhưng hắn không thể không tiến lên.

- Thì ra là hiểu lầm, vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, ta cho rằng quân đoàn Ma Hạt và quân đoàn Thiên Phượng cố ý chọc Lục mỗ đấy, làm ta sợ nhảy dựng lên, quân đoàn Ma Hạt và quân đoàn Thiên Phượng, Lục mỗ ta đắc tội không nổi.

Lục Lâm Thiên cười, chậm rãi đi tới trước người Độc Hạt, nói:

- Nếu ngươi nói là hiểu lầm, ta có thể dẫn người đi chưa?

Độc Hạt nghe vậy lập tức sững sờ, Lục Lâm Thiên quá dễ nói chuyện, chẳng lẽ thật sự sợ quân đoàn Ma Hạt cùng quân đoàn Thiên Phượng sao, ngẫm lại cũng phải, quân đoàn Ma Hạt và quân đoàn Thiên Phương không dễ trêu.

Lập tức Độc Hạt cũng an tâm một ít, sắc mặt dữ tợn người, nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục đoàn trưởng khách khí, lần này hiểu lầm, hôm nào ta nhất định tới quân đoàn Hùng Phong nhận sai, thật có lỗi.

- Độc Hạt trung đoàn trưởng khách khí, nhận lỗi thì không cần, ta hiểu lầm một lần là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Hiểu lầm một lần...

Sắc mặt Độc Hạt lập tức nghi hoặc khó hiểu.

- Đúng, hiểu lầm một lần.

Khi Lục Lâm Thiên nói xong, lúc lời này lọt vào tai Độc Hạt, Độc Hạt biến sắc.

Vào lúc này Độc Hạt cảm giác không gian vặn vẹo, nguyên lực trong người bị giam cầm, lập tức thân bất do kỷ bị giam cầm không cách nào nhúc nhích, sâu trong linh hồn đã cảm thấy khí tức tử vong bao phủ, ngay sau đó thân thể nổ tung.

Xùy.

Một trảo đánh vào đầu Độc Hạt, lập tức không gian chung quanh bao phủ Độc Hạt vào trong.

Bành.

Âm thanh trầm thấp truyền ra, Độc Hạt nổ tung, lỗ đen không gian biến mất, độc công của Độc Hạt còn chưa thúc dục đã biến mất giữa thiên địa.

- Trung đoàn trưởng.

Chung quanh có hơn mười Niết Bàn Cảnh quát lên, trơ mắt nhìn Độc Hạt bị đánh chết, không dám đến gần, còn vô cùng sợ hãi.

Vù vù.

Người chung quanh hít khí lạnh, không phải sợ hãi thực lực của Lục Lâm Thiên.

Mà là vì nam tử áo xanh này trong lúc trò chuyện lại ra tay độc ác, gọn gàng, tâm ngoan thủ lạt, loại người mới làm người ta cảm thấy khủng bố.

Thường thường loại người này sẽ không động thủ, nhưng một khi động thủ cho dù đối phương quỳ xuống cầu xin cũng không bỏ qua.

- Thật sự là hiểu lầm, không nghĩ tới thực lực yếu như vậy, ta cho rằng hắn có thể chống lại một kích đấy, ai biết thực lực thấp như thế, thật sự là hiểu lầm mà.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, đánh chết Độc Hạt mặt không đổi sắc, vẫn mỉm cười như thế, mặc cho ai cũng có thể cảm giá được dưới nụ cười vui vẻ này là sát ý ngập trời.

- Khốn nạn!

Phượng Tuy nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt vui vẻ biến thành âm trầm, đến thời điểm này hắn còn không rõ mới là quá ngu, Lục Lâm Thiên còn khó chơi và lớn mật hơn hắn suy nghĩ nhiều.

- Lục Lâm Thiên, thân là đoàn trưởng quân đoàn Hùng Phong của liên minh quân bộ, ngươi giết trung đoàn trưởng quân đoàn Ma Hạt Độc Hạt là ý gì, pháp quy của liên minh quân bộ ngươi không đặt vào mắt sao?

Nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt Phượng Tuy vô cùng âm trầm.

- Ngươi là Phượng Tuy, Phượng Hoàng nhất tộc?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thẳng vào Phượng Tuy, Phượng Hoàng nhất tộc, Lục Lâm Thiên không khó nhận ra vì sao quân đoàn Thiên Phượng lại đối phó Lục Kinh Vân, chính mình và Phượng Hoàng nhất tộc có ân oán quá sâu.

- Đúng vậy, Phượng Hoàng nhất tộc Phượng Tuy, quân đoàn Thiên Phượng chính là quân đoàn của Phượng Hoàng nhất tộc.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Phượng Tuy mang theo cao ngạo tuyệt đối, trong liên minh quân bộ hai đại thế giới, Phượng Hoàng nhất tộc tuyệt đối xem như chủng tộc cường hãn, trong liên minh quân bộ có địa vị quan trọng, không có mấy người dám trêu chọc Phượng Hoàng nhất tộc.

Nhưng mà Phượng Tuy tự ngạo, trong mắt Lục Lâm Thiên không chút đáng giá, nụ cười biến thành âm trầm, trầm giọng nói:

- Thì ra là gà trống của Phượng Hoàng nhất tộc.

- Gà trống?

Đám người Lục Linh, Cát Bạch Mị, Huyết Ưng nghe xong liền sững sờ, lúc này nhìn thẳng Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên, ngươi nói cái gì, có bản lĩnh ngươi nói lại lần nữa, ngươi biết thân phận của ta, ta là tôn tướng, ngươi dám vô lễ?

Phượng Tuy tức giận, ánh mắt âm trầm đến cực điểm nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên.

Gương mặt Lục Lâm Thiên biến thành âm trầm, cười lạnh nói:

- Không có nghe rõ ràng sao, gà trống của Phượng Hoàng nhất tộc, thính lực quá kém!

- Tốt, tốt, tốt.

Phượng Tuy cười lạnh, đôi mắt đỏ bừng, khí tức nóng bỏng bạo phát ra.

Ai cũng cảm giác được, lúc này Phượng Tuy, tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai nổi giận tới mức nào.

- Lục Lâm Thiên, hôm nay xem như ngươi lợi hại, chúng ta không để yên, sổ sách hôm nào lại tính toán.

Phượng Tuy quát lạnh, phất tay với người chung quanh:

- Chúng ta đi.

Vừa dứt lời, Phượng Tuy muốn quay người rời đi, mọi người vô cùng ngạc nhiên, đường đường Phượng Tuy lại rời đi như thế, đây tuyệt đối không phải phong cách của Phượng Tuy.

Sắc mặt Đô Linh âm trầm, thê lương nói:

- Đoàn trưởng, ba người chúng ta chết trong tay Lục Lâm Thiên, thù con ta không thể không báo, chúng ta cứ bỏ qua như vậy?

- Đi.

Phượng Tuy âm trầm trừng Đô Linh cụt tay, hắn muốn rời đi. Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, đối phương thực lực tuyệt đối mạnh hơn hắn, Phượng Tuy không phải kẻ ngu, hoàn toàn không chiếm được tiện nghi, chỉ có ăn thiệt thòi, lưu lại là tìm chết.

- Vô Tướng, Phá Thổ, Phong Hỏa, nghe nói quân đoàn Thiên Phượng cường giả thực lực cũng không tệ, các ngươi đi thử đi, cũng không nên lưu thủ, không được làm mất mặt mũi quân đoàn Hùng Phong, cường giả quân đoàn Thiên Phượng rất mạnh đấy.

Lục Lâm Thiên nói một câu.

- Vâng, Thiếu chủ.

Lúc Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, tiếng nói vang lên, thân ảnh Vô Tướng đi tới, thân ảnh như điện, lập tức đi thẳng về phía quân đoàn Thiên Phượng.

tiểu toán bàn, 29/05/17-23:46[3]

Chương 4128: Lục Lâm Thiên đấu PhượngTuy

Trong khoảng thời gian ngắn, ba trăm người của Thiên Phượng và quân đoàn Ma Hạt mang tới tổn thất phân nửa, hồn anh cùng linh hồn phân thân có chạy đi cũng là số ít.

Cho dù hồn anh cùng linh hồn phân thân chạy ra cũng bị tru diệt.

- Âm Dương Phách Đao Quyết.

Lục Lâm Thiên bổ ra một đao cuối cùng, đồ án âm dương sinh ra, đao mang tỏa ra uy áp huy hoàng, gió nổi mây phun, đao mang tràn ngập thiên địa.

Đao mang phá hủy hư không, một Tuyên Cổ Cảnh trung giai bị tru sát, sáu Niết Bàn Cảnh bị liên lụy, cũng thần hồn câu diệt, đây tuyệt đối là đồ sát.

Người của Quân đoàn Thiên Phượng không hề có lực chống cự, bị tàn sát rất nhanh.

Khi Lục Lâm Thiên đánh chết rất nhiều Tuyên Cổ Cảnh trung giai, quân đoàn Thiên Phượng càng ngày càng không có lực chống cự.

Khi đao mang tiêu tán, Lục Kinh Vân cũngđãlĩnhngộđượcđao chiêu.

- Lục Lâm Thiên, Huyết Lục, Hổ Sư, ta tuyệt đối sẽ không buông tha các ngươi. Liên minh quân bộ cũng tuyệt đối sẽ không buông tha các ngươi, Phượng Hoàng nhất tộc cũng không để yên cho các ngươi.

Phượng Tuy gào thét, nhưng hắn bị Lục Linh ngăn cản không thể ra tay hỗ trợ, thực lực của Lục Linh còn mạnh hơn hắn một ít.

Nhưng mà Lục Linh cũng không có biện pháp làm gì Phượng Tuy, cường giả Phượng Hoàng nhất tộc không thể xem thường, cho dù là Tuyên Cổ Cảnh cao giai cũng có tiền vốn tự ngạo.

Thiên địa run lên, năng lượng khủng bố khuếch tán, trực tiếp làm không gian chung quanh vỡ ra, biến thành hư vô.

Đạp đạp.

Thân ảnh hai người lảo đảo lui ra phía sau, lập tức đạp không lui ra sau, thân ảnh hắn đứng vững, nhìn bộ dáng khó phân thắng bại..

- Giao cho ta đi, ta cũng luận bàn một hai với đoàn trưởng quân đoàn Thiên Phượng.

Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt Lục Linh, đôi mắt lạnh lùng nhìn thẳng vào Phượng Tuy.

- Cũng tốt, ta đi tìm kẻ khác luận bàn.

Lục Linh lườm Phượng Tuy, sau đó hắn rời đi.

- LụcLâm Thiên, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, liên minh quân bộ, Phượng Hoàng nhất tộc tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi.

Phượng Tuy cắn răng, sắc mặt tái nhợt, hàn ý bắn ra bốn phía.

- Phượng Tuy đoàn trưởng, chúng ta chỉ luận bàn mà thôi.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, Huyết Lục xuất hiện, không khách khí chém thẳng vào Phượng Tuy.

- Đáng chết.

Trên bầu trời, mắt thấy Lục Lâm Thiên bổ ra một đao, Phượng Tuy nhanh chóng hình thành biển lửa ngăn cản.

Xì xì.

Xì xào.

Hư ảnh hỏa diễm phượng hoàng xuất hiện, trực tiếp va chạm với đao mang.

Xoẹt.

Đao mang nghiền nát hư ảnh phượng hàng, dưới nhiệt độ khủng bố đao mang cũng tiêu tán, năng lượng tán loạn làm không gian vỡ ra.

- Cũng không phải yếu, so với Dạ Xoa nhất tộc U La cũng không kém bao nhiêu.

Lục Lâm Thiên lui ra sau vài bước, lúc trước sau khi đột phá một đao tru sát U La, thực tế hắn đã dùng toàn lực, mà vừa rồi hắn không dùng toàn lực, cũng không nghĩ thực lực Phượng Tuy không kém, có thể ngăn cản một đao của mình.

- Lục Lâm Thiên, ta cũng không tin chân lý Niết Bàn là có thể nghịch thiên, Phượng Hoàng nhất tộc ta cũng không phải dễ chọc.

Lúc này Phượng Tuy hét lớn một tiếng xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên, ngay sau đó chưởng ấn mang theo hỏa diễm đánh tới.

Một chưởng này mang theo khí tức khủng bố, nhanh chóng làm không gian chung quanh tràn ngập biểnlửa, đây là tu vi Tuyên CổCảnh cao giai, giơ tay nhấc chân có thể ảnh hưởng thiên địa.

- Không ngờ là không gian áo nghĩa, có chút tương tự Chu Tước nhất tộc trời sinh không gian chi lực, nhưng lại không giống.

Ánh mắt LụcLâm Thiên nhảy lên, rồi trầm xuống, tay trái đánh ra một quyền.

Quyền này tỏa ra kim quang sáng ngời, sát khí lăng lệ và kình phong cuồng bạo quét qua các nơi, một quyền này nhanh chóng xé nát hư không.

Bành!

Lực lượng cường hãn bạo phát ra, hai lực lượng va chạm nhau sinh ra vết nứt không gian, lực lượng khủng bố và hỏa diễm không ngừng bộc phát.

Thân thể Lục Lâm Thiên đứng nguyên bất động, Phượng Tuy phải lảo đảo lùi ra sau.

Cô!

Thân hình Phượng Tuy lảo đảo, hắn há miệng kêu vang, sau đó nhanh chóng biến thành bản thể.

Thân là người Phượng Hoàng nhất tộc, bản thể của Phượng Tuy mới là trạng thái mạnh nhất, Phượng Hoàng nhất tộc thúc dục bản thể biến lớn mấy trăm trượng, hỏa diễm bao phủ toàn thân, khí tức nóng bỏng che trời làm thiên địa sáng rực..

Trong nháy mắt Phượng Tuy biến thành bản thể Phượng Hoàng đã vỗ cánh bay về phía Lục Lâm Thiên, hỏa diễm khởi động, hỏa diễm bộc phát sóng nhiệt rất mạnh, lập tức cánh như đao cắt vỡ không gian lao về phía Lục Lâm Thiên.

XÍU...UU!.

Cánh phải như điện, những nơi đi qua không gian chung quanh sinh ra vết nứt không gian.

Ngao.

Tuy thực lực Phượng Tuy làm cho thần sắc Lục Lâm Thiên ngưng trọng, hắn cười âm lãnh, cũng không né tránh, đột nhiên Huyết Lục trong tay bổ ra một đạo kim sắc quang mang sáng ngời.

Phanh!

Năng lượng khủng bố va chạm vào nhau, khí tức nóng bỏng cuồng bạo quét qua các nơi, bầu trời bị xé nát nhanh chóng. Vết nứt không gian lan tràn ra chung quanh, trên trời sấm nổ không dứt.

Cô.

Tiếng kêu thê thảm truyền ra, biển lửa bị chém đứt, cánh phải của

Phượng Tuy máu tươi đầm đìa, máu tươi rơi vãi khắp hư không, cánh phải suýt bị Lục Lâm Thiên chém đứt, trên cánh phải xuất hiện vết cắt rất sâu, thân thể khổng lồ của hắn đau đớn.

Lãnh ý trong mắt Lục Lâm Thiên xuất hiện, hắn có ý định ra tay lần nữa, nhưng ánh mắt của hắn lại nhìn về phía hư không.

- Dừng tay, tất cả mọi người dừng tay, Lục đoàn trưởng xin hãy dừng tay.

Trên không trung có tiếng hét lớn vang lên, sau đó trên trăm đạo thân ảnh xuất hiện trên không trung.

Sưu sưu.

Từng thân ảnh phá không xuất hiện, mấy thân ảnh đi đầu chính là Nhược Linh đạo nhân, Kiền Hỏa tôn tướng, Khôn Thủy tôn tướng, còn có Băng Thiên Lý, Cô Lang, và Mục Hân Nhiên đã lâu chưa xuất hiện.

Người tới trên trăm, cho dù là người nào cũng có tu vị Tuyên Cổ Cảnh, một nhóm người này xuất hiện làm không gian gió nổi mây phun.

Băng Thiên Lý, Mục Hân Nhiên, Cô Lang xuất hiện, ánh mắt nhìn lên người Lục Lâm Thiên, cười khổ không dứt.

Đi đầu là lão giả bộ dáng chừng bảy mươi, hắn mặc quần áo ngăn nấp, khuôn mặt già nua bóng loáng, đặc biệt là hai mắt tỏa ra hào quang thâm thúy.

Khi người này xuất hiện năng lượng thiên địa chấn động, trong lúc vô hình mọi người cảm nhận lực lượng áp bách thật lớn.

- Tu vị Hóa Hồng Cảnh, còn là bản thể, không giống Quỷ Cốc hoàng giả, Nhàn Vân hoàng giả xuất hiện chỉ là linh hồn phân thân.

Lục Lâm Thiên âm thầm quan sát, không phải nói trong Thương Khung chiến trường không có Hóa Hồng Cảnh sao, tại sao lại có

Hóa Hồng Cảnh?

Lúc này Lục Lâm Thiên lạnh nhạt, trong Thương Khung chiến trường tuy nói không có Hóa Hồng Cảnh. Nhưng mà trong thế lực khắp nơi cũng sẽ có Hóa Hồng Cảnh trấn thủ, nếu không có Hóa Hồng Cảnh trấn thủ là không có khả năng.

Nhưng mà những Hóa Hồng Cảnh này bình thường không ra tay, chỉ trấn thủ đại doanh mà thôi.

Khi những người này xuất hiện, đám người Phá Thổ, Lục Linh, Vô Tướng mới dừng tay.

Vốn hai mươi Tuyên Cổ cảnh của quân đoàn Thiên Phượng và gần ba trăm Niết Bàn Cảnh, lúc này bị mọi người đánh chết còn chưa tới một phần, loại đồ sát này còn đang tiếp tục.

Chương 4129: Hóa Hồng Cảnh xuất hiện

Vù vù.

Trên trăm cường giả xuất hiện trên không trung, nhìn qua toàn cảnh, bọn họ hít khí lạnh, từ khí tức đã biết nơi này vẫn lạc không ít cường giả, cho dù đại chiến với đại quân Minh Linh, quân đoàn Thiên Phượng cũng không tổn thất thảm trọng như thế.

Hơn hai trăm Niết Bàn Cảnh vẫn lạc, Tuyên Cổ Cảnh có hơn mười người bị đánh chết, còn lại hai ba người trọng thương, cũng đều là Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai đã sớm bị Lục Lâm Thiên và Vô Tướng đánh chết đầu tiên.

- Hạo Thần hoàng giả đại nhân, ngươi cần phải làm chủ cho ta, Lục Lâm Thiên tụ tập một đám cuồng đồ đánh chết hơn mười Tuyên Cổ Cảnh của quân đoàn Thiên Phượng, Đô Linh phó đoàn trưởng bị ép hồn anh tự bạo, mấy trăm Niết Bàn Cảnh bị tàn sát thần hồn câu diệt, đây là coi trời bằng vung, đồng minh tương tàn, không thể không chấn chính quân quy.

Nhìn thấy người tới, Phượng Tuy thu hồi bản thể khổng lồ, vết thương chồng chất, cánhtayphảisuýtbịchặtđứt,hoảnghốtchạytới bên cạnh lão giả đầu trọc.

Lão giả đầu trọc nhìn qua không gian, hắn nhíu mày, sắc mặt khó coi, nhưng không có lập tức nói chuyện.

- Quân đoàn Ma Hạt còn có người không?

Lúc này sau lưng lão giả đầu trọc Hóa Hồng Cảnh có bóng dáng khôi ngô bước ra, khí tức của hắn vô cùng cường hãn, sợ rằng không dưới Phượng Tuy bao nhiêu, nhưng lúc này sắc mặt đại hán vô cùng ngưng trọng.

- Đoàn trưởng, năm trung đội trưởng và Độc Hạt trung đoàn trưởng đều bị đánh chết, còn lại một mình ta.

Trong đám người có một người Niết Bàn Cảnh sơ giai vết thương chồng chất, chật vật không chịu nổi, sắc mặt trắng bệch chạy tới sau lưng nam tử trung niên, hắn như tìm được cọng cỏ cứu mạng, hắn còn sợ hãi giết chóc vừa rồi, ánh mắt sợ hãi, vừa rồi là đồ sát.

- Đáng chết.

Đại hán trung niên âm trầm, sắc mặt càng khó nhìn, năm trung đội trưởng và một Độc Hạt, thực lực quân đoàn bị ảnh hưởng không ít.

- Lục phó thống lĩnh, người tới là liên minh Hạo Thần hoàng giả, nghe nói là nhất nguyên Hóa Hồng Cảnh.
BêncạnhchínhlàquânđoànMa Hạt Ma Hạt,
thựclựckhôngkémPhượngTuy, cònlàngườiThútộc.

Lục Linh truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên.

- Lục phó thống lĩnh.

Lập tức Vô Tướng, Cát Bạch Mị, Huyết Ưng, Hổ Sư cũng đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Nghe Lục Linh nói thế, ánh mắt Lục Lâm Thiên âm thầm chấn động, hắn đảo qua Hạo Thần hoàng giả, rồi lập tức nhìn sang Ma Hạt, tiến lên một bước, lườm tên Niết Bàn Cảnh sơ giai của quân đoàn Ma Hạt, nói:

- Ngươi chính là đoàn trưởng quân đoàn Ma Hạt Ma Hạt sao, theo ý của ngươi dường như bảo vệ cho hắn?

- Đây chính là đoàn trưởng quân đoàn Hùng Phong Lục đoàn trưởng, chuyện đã xảy ra ta biết rồi, đều là do tên vương bát đản Độc Hạt gây nên. Theo ta được biết, cháu của Độc Hạt chính là thành viên chấp pháp đội trong Mật Địa Thiên Giới, về sau bị Lục đoàn trưởng đánh chết trong Mật Địa Thiên Giới, cho nên Độc Hạt mới ra tay với con trai Lục đoàn trưởng, hoàn toàn không quan hệ với quân đoàn Ma Hạt, đều là một mình Độc Hạt gây nên, hiện tại Độc Hạt đã bị Lục đoàn trưởng đánh chết, tất cả chỉ là hiểu lầm mà thôi.

Thân ảnh khôi ngô của Ma Hạt hơi tiến lên, ánh mắt trầm xuống, nhưng hắn không thể không tươi cười với Lục Lâm Thiên, hắn không phải người ngu, Lục Lâm Thiên này cũng không phải dễ chọc.

Từ lai lịch, Ma Hạt cũng biết rõ thân phận LụcLâm Thiên, đã khó có thể trêu chọc rồi, huống chi LụcLâm Thiên hiện tại còn là chân lý Niết Bàn, đắc tội LụcLâm Thiên, về sau mình không thể sống tốt, kể từ chuyện quân đoàn Thiên Phượng bây giờ và ở trong Mật Địa Thiên Giới có thể nhìn ra, LụcLâm Thiên không phải là người sợ phiền phức.

- Từ Mật Địa Thiên Giới đến.

Đám người Lục Linh, Cát Bạch Mị, Huyết Ưng, Phá Thổ nghe vậy, lúc này rốt cuộc biết lai lịch của Lục Lâm Thiên, thì ra là từ Mật Địa Thiên Giới tới đây, từng ánh mắt tò mò nhìn Lục Lâm Thiên, Mật Địa Thiên Giới cũng không phải nơi ai đi cũng được.

Nghe Ma Hạt nói, Lục Lâm Thiên nghe vậy mới biết tại sao Độc Hạt phải đối phó mình, thì ra có quan hệ tới chuyện ở Mật Địa Thiên Giới, lập tức nhìn Ma Hạt, nói:

- Ngươi nói sai, thứ nhất, ta không có giết Độc Hạt, chúng ta chỉ luận bàn mà thôi, thật không ngờ thực lực Độc Hạt quá yếu, cho nên không chú ý nhỡ tay làm hắn chết đi, chỉ là hiểu lầm mà thôi.

- Cái này...

Khi Lục Lâm Thiên nói ra lời này, không ít ánh mắt sững sờ, Lục Lâm Thiên rõ ràng chơi xấu a, luận bàn thất thủ, dùng thực lực đối lập giữa Lục Lâm Thiên và Độc Hạt, tuyệt đối sẽ không có sai lầm này, rõ ràng Lục Lâm Thiên động sát tâm mới đúng.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, ngay cả Hạo Thần hoàng giả cũng chấn động, sắc mặt càng ngày càng ngưng trọng.

Lời nói dừng lại, Lục Lâm Thiên tiếp tục nhìn qua tên Niết Bàn Cảnh sơ giai thương tích chồng chất, nói với Ma Hạt:

- Mấy trăm người quân đoàn Ma Hạt và quân đoàn Thiên Phượng vây công con ta, Ma Hạt nói một mình Độc Hạt gây ra, không quan hệ với quân đoàn Ma Hạt, thế nhưng mà người này lại giải thích thế nào? Nếu quân đoàn Ma Hạt thực không quan hệ, giao người này cho ta xử trí, nếu không ta cũng xem như cả quân đoàn Ma Hạt tham dự việc này, đương nhiên, hậu quả quân đoàn Ma Hạt tự gánh chịu.

Vừa dứt lời, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thẳng Ma Hạt, sát ý trong mắt không chút che dấu.

Ma Hạt nói một câu hiểu lầm, tự nhiên không thể làm cho Lục Lâm Thiên thoả mãn, chuyện này Lục Lâm Thiên tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, diệt cỏ tận gốc, nhân từ nương tay cuối cùng sẽ là tai họa, loại tai họa này năm lần bảy lượt xuất hiện, lúc này chuyện của Lục Kinh Vân càng làm Lục Lâm Thiên không dễ dàng bỏ qua. Cho nên mỗi một lần, Lục Lâm Thiên sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy.

- Đoàn trưởng cứu mạng ah, đoàn trưởng cứu ta, đều là Độc Hạt trung đoàn trưởng bảo ta đi, việc này không quan hệ tới ta mà, Độc Hạt trung đoàn trưởng ra lệnh, ta không thể cải lời, đoàn trưởng cứu mạng.

Tên Niết Bàn Cảnh sơ giai quân đoàn Ma Hạt nghe Lục Lâm Thiên nói thế, lập tức quỳ gối cầu khẩn Ma Hạt, hắn rất rõ ràng, nếu hắn rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên, hậu quả có thể nghĩ, tuyệt đối chết chắc.

- Cái này...

Ma Hạt cũng làm khó, nếu bình thường, ai dám uy hïếp Ma Hạt hắn chứ?

Nhưng hôm nay trước mặt là Lục Lâm Thiên, lại không phải người Ma Hạt muốn trêu chọc. Độc Hạt làm tất cả, Ma Hạt vốn cũng không phải rất thoải mái, giao ra một Niết Bàn Cảnh sơ giai đối với Độc Hạt dẹp loạn chuyện này, làm cho quân đoàn Ma Hạt thoát thân, vốn Ma Hạt nên vui vẻ đồng ý.

Nhưng bây giờ ở trước mặt bao giờ, Ma Hạt biết rõ nếu giao người này, vậy sau này hắn mặt mũi và uy tín của hắn trong quân đoàn Ma Hạt sẽ bị đả kích rất lớn.

Nhưng nếu không giao người, Ma Hạt cũng làm khó, hắn biết rõ nếu như không giao người này ra, Lục Lâm Thiên nhất định sẽ không bỏ qua.

Tiến thối lưỡng nan, Ma Hạt cũng chỉ có thể nhìn qua Hạo Thần hoàng giả.

- Được rồi, chuyện cứ như vậy đi, có chuyện gì chờ điều tra rồi nói sau, hiện tại cũng lui đi.

Rốt cuộc Hạo Thần hoàng giả nói chuyện, ánh mắt bất đắc dĩ cảm thán, lập tức nói như thế, hắn nói với Lục Lâm Thiên nhưng cũng đang nói với mọi người..

Chương 4130

- Hạo Thần hoàng giả đại nhân, Lục Lâm Thiên đánh chết nhiều cường giả quân đoàn Thiên Phượng của ta như vậy, chẳng lẽ ngươi đứng nhìn sao?

Phượng Tuy nhìn thẳng Hạo Thần, hắn không nghĩ tới Hạo Thần lại buông tha Lục Lâm Thiên, một âu điều tra rõ ràng ai cũng biết đại biểu cái gì, sợ rằng Hạo Thần hoàng giả căn bản không muốn quản.

- Phượng Tuy, tất cả phải đợi điều tra rõ ràng mới định đoạt, mọi người nên lui ra đi.

Hạo thần nhìn thẳng vào Phượng Tuy.

- Hạo Thần hoàng giả, chuyện này cần gì điều tra, ngươi tận mắt nhìn thấy cả rồi.

Phượng Tuy quát lớn, hắn không nguyện ý buông tha Lục Lâm Thiên, bất kể nói thế nào cho dù không giết Lục Lâm Thiên, cũng nhất định phải ép hắn bế quan mới được, sau đó hắn có thể thông tri trong tộc xử lý. Nếu như vậy buông tha Lục Lâm Thiên, sợ rằng Lục Lâm Thiên trực tiếp rời khỏi Thương Khung chiến trường, khi đó càng khó đối phó.

Ánh mắt Hạo Thần hoàng giả khó coi, nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục Lâm Thiên, Phượng Tuy đoàn trưởng đã nói, ngươi có gì cần giải thích không, ngươi nên biết liên minh quân quy, ngươi bây giờ hành động đại biểu cái gì.

Lục Lâm Thiên nhìn Hạo Thần hoàng giả, khóe miệng động động, căn bản không quan tâm Hạo Thần hoàng giả, hắn nhìn Nhược Linh đạo nhân, trầm giọng nói:

- Nhược Linh tôn tướng, chẳng lẽ ngươi không có mang lời ta nói nói lại với quân bộ hay sao, ta không quan tâm lập lại lần nữa đâu.

- Lục đoàn trưởng, cái này...

Nhược Linh đạo nhân bất đắc dĩ, Lục Lâm Thiên rõ ràng không cho Hạo Thần hoàng giả, Hóa Hồng Cảnh mặt mũi.

Hạo Thần hoàng giả phất tay với Nhược Linh đạo nhân, ánh mắt nhìn Lục Kinh Vân bên cạnh Lục Lâm Thiên, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục đoàn trưởng, ta đã nghe Nhược Linh tôn tướng nói rồi, cho nên ta cũng không nói sẽ đi ngang qua sân khấu.

Sắc mặt Hạo Thần hoàng giả âm trầm một ít, lập tức nhìn Lục Lâm Thiên:

- Chuyện đã xảy ra ta cũng biết đại khái, ta cảm thấy không kém bao nhiêu đâu, dù sao lệnh lang hiện tại không có gì, không phải xong việc sao.

- Hạo Thần hoàng giả, ngươi cũng biết một ít, vậy ta hỏi ngươi biết bao nhiêu, ta lắng tai nghe đây!

Lục Lâm Thiên cười nhạt với Hạo Thần hoàng giả, nhưng nụ cười làm người ta sởn tóc gáy.

Hạo Thần hoàng giả nhíu mày, Lục Lâm Thiên chính là đau đầu, so với trước khi hắn đến còn khó nuốt hơn, ánh mắt bình tĩnh, nhìn qua Phượng Tuy, nói:

- Phượng Tuy đoàn trưởng, không bằng ngươi nói xem xảy ra chuyện gì đi.

Sắc mặt Phượng Tuy tái nhợt, nghe vậy ánh mắt trừng Lục Lâm Thiên, lớn tiếng nói:

- Hạo Thần hoàng giả, quân đoàn Thiên Phượng ta phát hiện một người từ ngoài đến, thần sắc vội vàng, tưởng rằng là gian tế Minh Linh, cho nên bắt lại hỏi thăm. Không nghĩ tới tao ngộ phản kháng, còn giết không ít đệ tử quân đoàn Thiên Phượng của ta, quân đoàn

Thiên Phượng lúc này mới đuổi giết. Ai biết Lục Lâm Thiên đột nhiên tới đây, nói là con của hắn, ta lập tức nói đây là hiểu lầm, ai biết Lục Lâm Thiên lại phát rồ, đại khai sát giới với quân đoàn Thiên Phượng của ta, hoàng giả đại nhân, ngươi nhất định phải làm chủ cho quân đoàn Thiên Phượng.

- Phi, vương bát đản thật không biết xấu hổ, đủ vô sỉ.

- Thật sự đủ vô sỉ, không nghĩ tới đường đường người Phượng Hoàng nhất tộc lại vô sỉ tới mức này.

Nghe vậy, đám người Hổ Sư, Cuồng Thử, Cát Bạch Mị lập tức xem thường Phượng Tuy.

Nghe vậy, ánh mắt Hạo Thần chớp động, nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục đoàn trưởng, Phượng Tuy đoàn trưởng nói, ngươi có ý kiến gì không?

- Ta sao?

Lục Lâm Thiên sắc mặt âm trầm, nói với Hạo Thần:

- Ta ngược lại muốn biết, không biết Hạo Thần hoàng giả ngươi tin hay không?

Thần sắc Hạo Thần hoàng giả khó nhìn, hắn không nghĩ tới Lục Lâm Thiên khó chơi như vậy, chuyện đã đến nước này đã khó vãn hối, hắn vốn không muốn nhúng tay vào chuyện gì, để Phượng Hoàng nhất tộc và Lục Lâm Thiên tự mình giải quyết đi, dù sao thế lực sau lưng Lục Lâm Thiên cũng không đơn giản.

Nhưng mà Hạo Thần hoàng giả không nghĩ tới, Lục Lâm Thiên đang kéo hắn vào. Hắn tự nhiên không tin Phượng Tuy nói, Phượng Tuy tuyệt đối muốn đối phó Lục Lâm Thiên, nhưng bây giờ ăn trộm gà không được còn mất nắm thóc, thế nhưng mà hắn không thể nói là không tin, Phượng Hoàng nhất tộc có nội tình, hắn không muốn đắc tội.

Cần phải phải nói hắn tin, vậy cũng không thể nghi ngờ sẽ đắc tội Lục Lâm Thiên, cho nên mặc kệ hắn tin hay không đều bị động.

- Ta hiện tại còn chưa điều tra, cũng không nên nói, nếu Lục đoàn trưởng có nghi vấn gì, đại khái nói cho ta biết, ta sẽ điều tra.

Sắc mặt Hạo Thần rất bất đắc dĩ, do dự sau đó nói với Lục Lâm Thiên, hắn cũng không muốn nhảy vào vũng nước đυ.c này.

- Không có cách nhìn chủ quan, ta chỉ hơi sửa một chút.

Lục Lâm Thiên nghe Hạo Thần nói, lập tức cười nói:

- Ta cũng không có kích giết người của quân đoàn Thiên Phượng, ta nghe nói quân đoàn Thiên Phượng chính là quân đoàn chủ lực của liên minh quân bộ, thực lực vô cùng cường hãn, nhất thời ngứa nghề muốn luận bàn với quân đoàn Thiên Phượng, ai ngờ người của quân đoàn Thiên Phượng bên ngoài hào nhoáng nhưng phế vật như vậy, ta ra tay nặng một ít cho nên bất hạnh làm chết không ít đệ tử quân đoàn Thiên Phượng, hiểu lầm mà thôi.

PHỤT.

Mọi người nghe vậy, đám người Mục Hân Nhiên cùng Cát Bạch Mị lập tức bật cười, Phượng Tuy vô sỉ đến cực điểm, không nghĩ tới Lục Lâm Thiên còn chơi xấu không thua Phượng Tuy.

- Lục Lâm Thiên, ngươi nói láo.

Nghe vậy, Phượng Tuy lập tức giận dữ.

Lục Lâm Thiên không để ý đến Phượng Tuy, hắn nhìn Hạo Thần hoàng giả, nói:

- Hạo Thần hoàng giả, tất cả đều là hiểu lầm. Mặc kệ ngươi tin hay không, dù sao ta tin là được, ngươi cảm thấy thế nào?

- Cái này...

Sắc mặt Hạo Thần hoàng giả lúng túng, sững sờ, lập tức thở dài một hơi, nói:

- Việc này ta sẽ điều tra, hiện tại đều lui ra đi.

- Hạo Thần hoàng giả, Lục Lâm Thiên...

Phượng Tuy hét lớn.

- Phượng Tuy đoàn trưởng, nếu ngươi có ý kiến, vậy thì cứ nói rõ ràng với Lục đoàn trưởng đi, nếu không có ý kiến, vậy theo ta đi thôi, ta sẽ điều tra rõ ràng.

Hạo Thần chen ngang lời Phượng Tuy, ánh mắt khó coi trừng Phượng Tuy.

Phượng Tuy nhìn Hạo Thần, lập tức cảm thấy hối hận. Bảo hắn và Lục Lâm Thiên nói rõ ràng với nhau, đơn giản chính là bảo hắn đi tìm chết, trước mặt thực lực tuyệt đối, hắn nói cái gì cũng không được.

- Nghe nói Hạo Thần hoàng giả thực lực rất mạnh, ta cũng muốn luận bàn một chút, xin chỉ giáo.

Nhưng vào lúc này, Lục Lâm Thiên đột nhiên quát lớn, tiếng nói truyền ra, hắn lập tức lao tới, một cước đạp vào không trung lao đi, hắn ngưng tụ kim quang đánh ra một kích.

- Lục phó thống ra tay với Hạo Thần hoàng giả.

Ánh mắt mọi người run lên, Lục Lâm Thiên đánh một quyền mục tiêu là Hạo Thần hoàng giả, cường giả Hóa Hồng Cảnh, chuyện này vượt qua mọi người tưởng tượng.

- Xem ra Lục đoàn trưởng rất tự tin với thực lực của mình, ta muốn biết chân lý Niết Bàn mạnh bao nhiêu.

Ánh mắt Hạo Thần âm trầm, dù sao hắn là Hóa Hồng Cảnh, thực lực của hắn là đỉnh cấp trong thiên địa này, hắn vẫn bị Lục Lâm Thiên hô to gọi nhỏ, lúc này càng khó xuống đài.

Chương 4131: Bá đạo cỡ nào

- Hừ, không coi ai ra gì.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên công kích Hạo Thần hoàng giả tu vị Hóa Hồng Cảnh, sắc mặt Phượng Tuy sinh ra dị sắc.

Ầm ầm.

Lục Lâm Thiên trực tiếp đánh hai quyền với Hạo Thần hoàng giả, năng lượng chấn động đinh tai nhức óc.

Va chạm đáng sợ như thế đã làm không gian sụp đổ, không gian loạn lưu sinh ra.

Xùy.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên bị lực lượng to lớn đẩy lùi, hắn lập tức lui ra sau, thân ảnh biến mất.

Ngao!

Cùng một thời gian, đao mang phá không đánh tới, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện ở góc không ai ngờ, trực tiếp xuất hiện trước mặt Phượng Tuy.

XÍU...UU!!

Cả không gian trực tiếp run rẩy, kim quang rạng rỡ, hắn giơ tay chém xuống một đao, dường như ẩn chứa lực lượng vô khổng bất nhập, hắn lao vào giữa không trung.

Khí tức đao mang này rất khủng khïếp, nhanh tới mức tận cùng.

Sắc mặt Phượng Tuy đại biến, hắn hoảng sợ lui ra phía sau, nhưng lại phát hiện không gian cứng lại, đao mang phá không bay qua người hắn.

- Mục tiêu chính thức của Lục Lâm Thiên chính là Phượng Tuy.

Trong nháy mắt này mọi người hiểu ra, Lục Lâm Thiên căn bản không ra tay với Hạo Thần hoàng giả, hắn chỉ muốn ngăn chặn Hạo Thần hoàng giả nhúng tay vào mà thôi, mục tiêu chính thức của Lục Lâm Thiên chính là Phượng Tuy.

Tất cả mọi người khiếp sợ, đao mang phá không bay đi, lập tức chém thẳng lên người Phượng Tuy, đao mang chém tới làm hắn không tránh né được.

Rầm rầm.

Tất cả đều quá nhanh, cho dù có không gian áo nghĩa phụ trợ, không có ai có thể cứu viện, Phượng Tuy còn không kịp chạy trốn.

Đến thời điểm này Phượng Tuy đã biết thực lực Lục Lâm Thiên khủng bố tới mức nào, loại thực lực này đã đủ xem hắn như con sâu cái kiến.

Ken két!

Cây đao màu vàng giáng xuống, vết nứt không gian cắt qua người Phượng Tuy, một đao chém hắn thành hai nửa.

Thân thể Phượng Tuy tan nát, chung quanh là hư không đen kịt, đường đường đoàn trưởng quân đoàn Thiên Phượng, Tuyên Cổ Cảnh cao giai, cường giả Phượng Hoàng nhất tộc, hắn bị Lục Lâm Thiên giơ tay nhấc chân chém giết quá dễ dàng.

Hai mắt Hạo Thần hoàng giả chấn động, thần sắc rất khó tin.

Lúc này vết nứt không gian khôi phục lại, thân ảnh áo xanh đứng đó, lúc này tiếng hít khí lạnh vang lên liên tục.

- Lục Lâm Thiên rất mạnh, đây là điểm khủng bố của chân lý Niết Bàn sao?

Một đao này làm nhiều người khiếp sợ, bọn họ tự nhận mình không thể tiếp một đao này, chân lý Niết Bàn quá khủng khiếp.

- Ai ôi!!! xấu hổ, ta đang luận bàn với Hạo Thần hoàng giả, không nghĩ tới thất thủ trảm Phượng Tuy, hiểu lầm, thật sự là hiểu lầm ah.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, hắn nói cười như không có gì, mọi người khiếp sợ.

- Lục Lâm Thiên này, tuyệt đối không được chọc hắn.

Có không ít cường giả Tuyên Cổ Cảnh âm thầm quyêt tâm không đối địch với

Thất thủ chém giết Phượng Tuy, kẻ đần cũng không có khả năng tin tưởng, Lục Lâm Thiên rõ ràng muốn đưa Phượng Tuy vào chỗ chết, cho dù có Hạo Thần hoàng giả cũng vô dụng, Lục Lâm Thiên còn không đặt Hóa Hồng Cảnh vào trong mắt.

- Lục đoàn trưởng, ngươi làm ta khó xử đấy.

Ánh mắt chấn động vài lần, Hạo Thần nói với Lục Lâm Thiên.

- Hạo Thần hoàng giả, hiểu lầm mà thôi, mặc kệ ngươi tin hay không, dù sao ta tin là được, ngươi cứ nói đi?

Nhìn thấy Hạo Thần hoàng giả, Lục Lâm Thiên biến thành âm trầm, ánh mắt lăng lệ, trở mặt ngay lập tức, nhìn thẳng Hạo Thần hoàng giả, trầm giọng nói:

- Hạo Thần hoàng giả, nếu ngươi không tin, đại khái cứ ra tay với ta một lần, nhưng ta nói trước, làm ta tức giận, đến lúc đó đừng trách ta không cho ngươi mặt mũi, tu vị Hóa Hồng Cảnh ta gặp nhiều, mặt mũi là dựa vào chính mình kiếm được, không phải người khác cho, ta cho ngươi mặt mũi, hy vọng ngươi nên suy nghĩ kỹ...

- Ngươi...

Hạo Thần sắc mặt âm trầm, Lục Lâm Thiên nói rõ sẽ trở mặt, từ khi bắt đầu đã không đặt hắn vào mắt, từ một quyền ban đầu hắn không khó xác định thực lực Lục Lâm Thiên, chân lý Niết Bàn rất khủng bố, cho dù hắn có thể đánh chết Phượng Tuy, tuy Lục Lâm Thiên xuất kỳ bất ý chiếm tiện nghi, nhưng nếu muốn một chiêu đánh chết, hắn cũng khó có thể làm được, càng khó làm cho Phượng Tuy thần hồn câu diệt.

Lục Lâm Thiên không quan tâm Hạo Thần, trực tiếp đi tới bên người Ma Hạt, hắn như đi vào chỗ không người, đi qua người Ma Hạt, nhìn tên Niết Bàn Cảnh sơ giai thương tích đầy người kia.

Yên tĩnh, không gian hoàn toàn yên tĩnh, dưới ánh mắt của mọi người, Lục Lâm Thiên cầm ‘ Huyết Lục ’ chém xuống không khách khí.

- Đoàn trưởng cứu ta, đoàn trưởng cứu...

Giờ phút này, tên Niết Bàn Cảnh sơ giai kêu lên, hắn muốn bỏ trốn.

Ngao!

Đao minh chém xuống, tên Niết Bàn Cảnh sơ giai vừa hành động đã bị chém thành hai nửa, hình thần câu diệt.

- Ma Hạt đoàn trưởng, hành vi của người này chắc có quan hệ với Độc Hạt, không liên quan tới quân đoàn Ma Hạt, ta giải quyết thay ngươi, Ma Hạt đoàn trưởng sẽ không để tâm chứ!

Một đao chém giết một Niết Bàn Cảnh sơ giai, Lục Lâm Thiên không thèm nhìn, thu Huyết Lục vào trong người, mắt nhìn Ma Hạt, khóe miệng tươi cười rất ấm áp, nhưng mà ai cũng cảm giác hàn ý thấu xương trong đó.

- Gây phiền toái cho Lục đoàn trưởng, thật ngại quá.

Ma Hạt nhìn Lục Lâm Thiên, thở dốc mấy hơi, lúc này mới nói ra từng chữ với Lục Lâm Thiên, ánh mắt rất áp lực.

Trước mặt thực lực tuyệt đối, Ma Hạt có tức giận ngập trời cũng phải cúi đầu, bằng không hắn sẽ biến thành Phượng Tuy thứ hai.

- Thật bá đạo!

Băng Thiên Lý, Cát Bạch Mị, Huyết Ưng, Mục Hân Nhiên, Cô Lang và hơn trăm Tuyên Cổ Cảnh của liên minh quân bộ đều khiếp sợ nhìn Lục Lâm Thiên.

Nam tử áo xanh này bỏ qua Hóa Hồng Cảnh, xem Tuyên Cổ Cảnh cao giai như con sâu cái kiến, cho dù quân đoàn Ma Hạt Ma Hạt cũng phải cúi đầu, đây là bá đạo cỡ nào?

- Về sau không thể trêu chọc người có quan hệ với Lục Lâm Thiên, nếu không, nhất định sẽ rất thảm!

Tất cả mọi người thở dài, kết cục của Phượng Tuy đã làm nhiều người khiếp sợ.

- Không có sao, tiện tay mà thôi, hy vọng sau này quân đoàn Ma Hạt sẽ không xuất hiện thêm Độc Hạt, bằng không sẽ hại cả quân đoàn Ma Hạt.

Lục Lâm Thiên nhìn Độc Hạt, ngụ ý cảnh cáo ai cũng nghe được, nếu quân đoàn Ma Hạt còn dám làm cái gì, Lục Lâm Thiên tuyệt đối sẽ diệt toàn bộ quân đoàn Ma Hạt.

- Giết người Phượng Hoàng nhất tộc của ta, bổn hoàng tuyệt đối sẽ không tha cho ngươi, cho dù đó là kẻ nào!

Vào lúc Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, một tiếng nói lạnh như băng vang vọng hư không, nhiệt độ giảm xuống.

Xùy.

Trên hư không có một thân ảnh toàn thân bao phủ trong hỏa diễm hàng lâm.

Người này vừa xuất hiện, nhiệt độ tăng lên khủng khiếp, linh hồn cũng đau đớn.

Người tới là lão giả mặc trường bào hỏa diễm hừng hực, lơ lửng giữa không trung, ống tay áo vung lên, khí nóng bốc lên cuồn cuộn, sắc mặt của hắn đỏ rực, sắc mặt âm trầm, đôi mắt đang có hỏa diễm nhảy nhót rất quỷ dị.

- Khí tức thật mạnh, Phượng Hoàng nhất tộc, cường giả Hóa Hồng Cảnh, thực lực không dưới Hỏa Loan bao nhiêu.

Lục Lâm Thiên nhìn người tới, lập tức nhíu mày.

- Cường giả Hóa Hồng Cảnh của Phượng Hoàng nhất tộc.

Chương 4132: Lục Tượng chạy tới

Hổ Sư, Cuồng Thử, Huyết Ưng sắc mặt ngưng trọng, Phượng Tuy bị chém giết, lúc này cường giả Phượng Hoàng nhất tộc đến đây, kết cục có thể nghĩ.

- Lục phó thống lĩnh, người tới chính là Phượng Hoàng nhất tộc Phượng Viêm hoàng giả, một trong những hoàng giả trấn thủ liên minh quân bộ trấn thủ Thương Khung chiến trường.

Lục Linh truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên.

- Phượng Viêm hoàng giả.

- Lần này náo nhiệt rồi!

Nhìn thấy thân ảnh lão giả, rất nhiều cường giả Tuyên Cổ Cảnh nhìn nhau, ánh mắt lập lòe.

- Ngươi chính là Lục Lâm Thiên, là ngươi giết Phượng Tuy?

Phượng Viêm đạp không, căn bản không quan tâm kẻ nào, trực tiếp chậm rãi bước ra, hắn nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên.

- Hiểu lầm mà thôi, một hồi hiểu lầm.

Lục Lâm Thiên cũng không quan tâm, linh hồn dò xét, khí tức Phượng Viêm không mạnh hơn Hạo Thần hoàng giả bao nhiêu, đơn giản là dựa vào bản thể Phượng Hoàng nhất tộc chiếm ưu thế mà thôi.

- Hiểu lầm, tốt một hiểu lầm, là ngươi giết là được rồi, tốt, tốt, tốt!

Phượng Viêm âm trầm nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, liên tiếp nói ba chữ tốt, mỗi khi nói một chữ tốt sắc mặt càng âm trầm hơn.

Khi Phượng Viêm nói xong, bỗng nhiên sát ý trong mắt không che dấu nhìn về phía Lục Lâm Thiên, nói:

- Vậy ngươi đền mạng đi!

Khi Phượng Viêm quát lớn, nguyên lực bộc phát dữ dội.

Đôi mắt thâm thúy của Lục Lâm Thiên nhìn thẳng, khí thế bộc phát.

Trong nháy mắt, quanh người Phượng Viêm có hỏa diễm sáng lên rực rỡ, nhiệt độ tăng cao tới mức đáng sợ.

Hỏa diễm bộc phát làm không gian chung quanh rạn nứt, từng gợn sóng không gian không ngừng bộc phát dữ dội.

Lục Lâm Thiên muốn ra tay, lúc này đối mặt với cường giả Hóa Hồng Cảnh, với tu vị chân lý Niết Bàn của mình, Lục Lâm Thiên tuyệt đối có đầy đủ tự tin và kiêu ngạo đánh một trận.

Lúc này Lục Lâm Thiên lập tức muốn ra tay, linh hồn lực nhạy cảm phát hiện, một tiếng xé gió vang vọng hư không đang lao tới, lập tức nhìn qua không trung.

Xùy!

Bỗng nhiên không gian chấn động dữ dội, tiếng hét như sấm sét vang lên:

- Phượng Viêm, ngươi tới đúng lúc, lão tử muốn tính toán với Phượng Hoàng nhất tộc các ngươi thật tốt, ngươi cho rằng người Minh Quang thế giới dễ khí dễ hay sao?

Người này vừa xuất hiện, thân ảnh hắn như tia chớp lao về phía Phượng Viêm, trên không trung năng lượng hội tụ đáng sợ, trong giây lát trên không trung xuất hiện hào quang chói mắt và khí tức âm hàn tỏa ra, không gian chung quanh bị đóng băng, vết nứt không gian cũng bạo phát.

Ken két...

Trong nháy mắt cột sáng và hàn băng va chạm nhau, tiếng vỡ nát làm màng tai người chung quanh đau đớn, nhiệt độ bộc phát sinh ra vết nứt không gian.

Ầm ầm!

Không gian không cách nào thừa nhận lực lượng này, lập tức nổ tung biến thành cái động sâu, khí tức nóng lạnh bị nó thôn phệ toàn bộ.

Đạp đạp!

Lúc này Phượng Viêm và người tới lảo đảo lui ra sau, Phượng Viêm lui mấy bước, đôi mắt đầy sát khí của hắn biến thành ngạc nhiên.

Thân ảnh người tới bị đẩy lùi, trường bào run lên, chân đạp hư không để ngừng lui, khí tức hàn băng bạo phát dữ dội.

Tất cả mọi người ngạc nhiên nhìn người tới, đó là lão giả thân ảnh cao ngất, ánh mắt bắn ra tinh quang, quanh người có hàn khí bạo phát dữ dội, có thể làm linh hồn người ta đóng băng, rõ ràng là cường giả Hóa Hồng Cảnh.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên, đột nhiên xuất hiện lão giả như tượng đá, thân hình hơi mập, bộ dáng kỳ lạ, trong tay cầm một cái tẩu ngọc trắng noãn, phía trên còn có túi thuốc.

Lão giả đẩy lui Phượng Viêm, hắn lùi ra phía sau, lúc này đưa tẩu lên hút vài hơi, khói trắng bay lên cao, khí tức hàn băng làm người ta bị đóng băng.

Lục Kinh Vân nhìn lão giả giống như tượng đá kia, lập tức vui mừng, hắn cung kính hành lễ với lão giả, nói:

- Kinh Vân bái kiến Kỷ sư huynh.

- Ân, không có việc gì là tốt rồi, có ăn thiệt thòi không?

Lão giả hút thuốc phun sương mù ra, trong cái tẩu có khói trắng bay lên, dò xét Lục Kinh Vân vài lần, nhìn thấy Lục Kinh Vân không có đại sự gì, lúc này mới buông lỏng một hơi.

Lục Kinh Vân lắc đầu, nói:

- Không ăn thiệt thòi, lúc này chỉ nghẹn một bụng ác khí thôi.

- Vậy là tốt rồi, hiện tại Kỷ sư huynh ở đây, có ác khí cứ xả là được.

Lão giả gật đầu với Lục Kinh Vân, lập tức nói:

- Đệ đệ của ngươi đang đi qua với đám người phía sau, có thù báo thù, Minh Quang thế giớii tuyệt đối nghiêm túc.

Sưu sưu.

Khi lão giả nói xong, bỗng dưng phía sau có tiếng xé gió vang lên, trong nháy mắt ngắn ngủn không gian vỡ ra, lập tức có khí tức khủng bố bạo phát.

Hào quang tiêu tán, khí tức thu liễm, từng thân ảnh xuất hiện giữa không trung, có hơn hai trăm người.

Mà hơn hai trăm người này, cho dù Lục Lâm Thiên hay là Lục Linh, Hạo Thần hoàng giả, Băng Thiên Lý, Ma Hạt, hoặc là Phượng Viêm, tất cả chấn động.

Hơn hai trăm người này khí tức quá mạnh, bởi vì tất cả đều có tu vị Tuyên Cổ Cảnh.

Trên hai trăm Tuyên Cổ Cảnh đại biểu cái gì, nó là một nửa thực lực đỉnh cấp của tất cả đại thế giới trong Thương Khung chiến trường, người đạt tới Tuyên Cổ Cảnh còn nhiều hơn cường giả trong quân bộ Thượng Thanh thế giới tới một nửa.

Trong hai trăm Tuyên Cổ Cảnh này có một người tu vị Niết Bàn Cảnh đi ra, Niết Bàn Cảnh này chỉ là một thanh niên, hắn phá không bay tới.

- Phụ thân!

Tiếng quát vang lên, thanh niên tới trước mặt Lục Lâm Thiên, trên gương mặt tuấn lãng đầy nghiêm túc, ánh mắt như sao trời, khóe miệng cười tà dị, ánh mắt chấn động, cung kính hành lễ:

- Lục Tượng bái kiến phụ thân!

- Đứng lên cho ta nhìn xem.

Lục Lâm Thiên vỗ vai Lục Tượng, nhìn thanh niên trước mắt, ánh mắt vui vẻ, sát ý vừa rồi biến mất không còn, nói:

- Mẫu thân ngươi cũng tới, đang tìm các ngươi, đến lúc đó đi gặp mẫu thân đi.

- Dạ!

Lục Tượng gật gật đầu, nhìn thân ảnh quen thuộc trước mắt, cố nén chua xót trong lòng, cười nói:

- Phụ thân, con cao bằng người rồi!

- Lớn lên, tất nhiên cao giống phụ thân rồi.

Lục Lâm Thiên vỗ nhẹ vai Lục Tượng, giống như đang ôm hài tử trong ngực, trong nháy mắt chín tiểu gia hỏa đã lớn rồi, cũng có cơ duyên của bản thân.

Lập tức Lục Lâm Thiên nhìn hơn hai trăm người của Minh Quang thế giới, nhìn trung niên mập mạp, khí tức lăng lệ, hắn tuyệt đối có tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai, chung quanh đều là Tuyên Cổ Cảnh cao giai cường hãn.

- Kỷ Đại Yên Đại, Kỷ bàn tử, ngươi có ý tứ gì, mang nhiều người như vậy đi tới địa bàn của Thượng Thanh thế giới, nói không qua đâu.

Lục Lâm Thiên dò xét, Phượng Viêm nhìn lão giả hút thuốc, giọng nói không dễ nghe, thần sắc cũng không phải quá tốt.

- Phụ thân, đó là sư huynh của ta, Kỷ Đại Yên Đại, Hóa Hồng Cảnh.

Lục Tượng giới thiệu với Lục Lâm Thiên.

- Sư huynh của ngươi?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt có chút kinh ngạc.

Lục Tượng cười nói:

- Phụ thân, là thế này, con và đại ca còn có muội muội, Bối tỷ đến Thương Khung chiến trường, sau đó gia nhập vào đại quân Minh Quang thế giới. Trước đó không lâu một lão đầu tìm tới chúng ta, nói muốn thu ba huynh muội chúng ta làm đồ đệ, còn xuất ra không ít áo nghĩa linh khí và bảo bối, chúng ta suy nghĩ cũng không có chỗ xấu, cho nên đồng ý.

Chương 4133: Phượng Hoàng rụng lông không bằng gà 1

- Ah, còn có chuyện này?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt cười cười, xem ra ba tiểu gia hỏa cũng có cơ duyên, sư huynh cũng có tu vị Hóa Hồng Cảnh, sư phụ thực lực chắc chắn không thấp.

Thời điểm Lục Lâm Thiên suy tư, Kỷ Đại Yên Đại run tay áp lên, mắt thấy Phượng Viêm, hàn ý bắn ra bốn phía, nói:

- Phượng Viêm, ta còn muốn hỏi ngươi có ý gì, Phượng Hoàng nhất tộc của ngươi vây công người của ta, cho rằng Minh Quang thế giới dễ khi dễ sap?

- Kỷ bàn tử, Phượng Hoàng nhất tộc ta lúc nào ra tay với người Minh Quang thế giới các ngươi?

Phượng Viêm hỏi Kỷ Đại Yên Đại.

- Lục Kinh Vân, Lục Tượng, Lục Xảo Tam huynh muội, đây là đệ tử quan môn sư phụ mới nhận lấy, cũng là sư đệ của ta, Phượng Hoàng nhất tộc dám động tới chúng ta, việc này không biết Thượng Thanh thế giới gây nên hay là Phượng Hoàng nhất tộc các ngươi gây nên, hôm nay nếu không cho ta một câu trả lời thỏa mãn, vậy đừng trách ta không khách khí, Thượng Thanh thế giới chờ khai chiến với Minh Quang thế giới đi.

Kỷ Đại Yên Đại nói ra lời này, khí tức hàn băng bao phủ không gian.

Hai giới đều thuộc Thương Khung Minh, lúc này nếu hai giới khai chiến, hậu quả có thể nghĩ, lời này từ trong miệng cường giả Hóa Hồng Cảnh nói ra, không ai cho rằng đây là lời vui đùa.

- Phượng Hoàng nhất tộc lúc này ăn trộm gà không được còn mất nắm thóc, không nghĩ tới sau lưng con cái Lục Lâm Thiên còn có bối cảnh như thế, bối cảnh này không nhỏ đâu.

- Lúc nào kéo cả Thượng Thanh thế giới vào, nếu hai đại thế giới khai chiến, vậy chơi lớn rồi.

Các cường giả Thượng Thanh thế giới đưa mắt nhìn nhau, sắc mặt vô cùng ngưng trọng.

Trong đám người, Hạo Thần hoàng giả cũng khó tránh được, sắc mặt không được tự nhiên, cũng có vài phần xấu hổ đi ra, nói với Kỷ Đại Yên Đại:

- Kỷ bàn tử, chúng ta vừa gặp nhau không lâu đấy.

- Hạo Thần, ta không phải đến ôn chuyện, chẳng lẽ ngươi muốn nhúng tay sao?

Kỷ Đại Yên Đại nhìn Hạo Thần hoàng giả, ngữ khí không mặn không nhạt.

Sắc mặt Hạo Thần xấu hổ, nói:

- Kỷ bàn tử, mọi người đừng nói đùa, tất cả chỉ là hiểu lầm mà thôi, quân đoàn Thiên Phượng hiện tại cũng tổn thất thảm trọng, đoàn trưởng Phượng Tuy và phó đoàn trưởng Đô Linh đều chết đi, Minh Quang thế giới cũng không cần chọc vào một cước, thấy thế nào?

- Hạo Thần, thả rắm chó của ngươi đi, ngươi cho rằng Minh Quang thế giới thật sự không dám khai chiến với Thượng Thanh thế giới hay sao, gia sư của ta là ai, trong lòng ngươi rõ ràng, nói thật cho ngươi biết, gia sư đã sớm bàn giao, ai dám động động tới mấy đệ tử quan môn của mình chính là đối đầu với lão nhân gia, với thân phận địa vị của lão nhân gia trong Minh Quang thế giới, khai chiến toàn diện với Thượng Thanh thế giới các ngươi là nói đùa sao?

Kỷ Đại Yên Đại nói xong, không gian chung quanh băng giá dữ dội.

- Lúc này phiền toái.

Tất cả cường giả Thượng Thanh thế giới vô cùng rung động, thái độ của Kỷ Đại Yên Đại cường ngạnh vượt qua mọi người suy nghĩ.

Lúc này sắc mặt Hạo Thần biến hóa, sư phụ Kỷ Đại Yên Đại là ai thì hắn biết rõ, không nghĩ tới huynh muội Lục Kinh Vân chính là sư đệ sư muội của Kỷ Đại Yên Đại, lúc này Phượng Hoàng nhất tộc thật sự chọc vào người không thể chọc rồi.

- Kỷ bàn tử, đừng có uy hiếp Thượng Thanh thế giới chúng ta, cũng không cần phải mang người sau lưng của ngươi nói chuyện, ngươi cho rằng Phượng Hoàng nhất tộc của ta dễ trêu vào sao, khai chiến thì khai chiến, Thượng Thanh thế giới không sợ các ngươi.

Không gian yên tĩnh một hồi, Phượng Viêm quát lên, trong giọng nói mang theo tức giận mặc ai cũng nhận ra.

Đúng thế, Phượng Hoàng nhất tộc tuyệt đối không dễ chọc.

- Tốt, Phượng Hoàng nhất tộc đúng là ngạo khí, ta thích!

Kỷ Đại Yên Đại cười nhạt, hắn thu liễm vui vẻ, trên trán hắn lập tức có khí tức âm hàn nổi lên, đủ thấy Kỷ Đại Yên Đại này bình thường cũng là cái loại trở mặt như trở bàn tay, ống tay áo vung lên, Kỷ Đại Yên Đại lập tức nói:

- Người Minh Quang thế giới nghe lệnh, lập tức luận bàn với bằng hữu Thượng Thanh thế giới đi.

- Vâng.

Nghe vậy, tất cả cường giả Minh Quang thế giới lập tức đáp lời, đầu lĩnh mập mạp dẫn người bay lên không trung, mọi người đang động, nguyên lực và áo nghĩa không ngừng bùng phát, năng lượng không gian nhanh chóng bùng phát dữ dội, khí tức chấn động khủng khiếp, uy áp phô thiên cái địa bùng phát.

- Kỷ bàn tử, có chuyện gì từ từ nói, chúng ta đều là minh hữu của Thương Khung Minh.

Thần sắc Hạo Thần đại biến, hắn không nghĩ Kỷ bàn tử nói là thật, hơn nữa hoàn toàn không có chỗ trống xoay người.

- Hạo Thần, Thượng Thanh thế giới của ngươi đυ.ng tới người Minh Quang thế giới của ta, còn dám nói minh hữu, nói láo, người Minh Quang thế giới dễ khi dễ vậy sao, sau này khi người Minh Quang thế giới đi ra ngoài đều bị người ta khi dễ sao?

Kỷ Đại Yên Đại không chút khách khí quát một câu.

Hừ.

Phượng Viêm hừ lạnh một tiếng, ánh mắt lập loè, hắn không nói câu nào, ngược lại trong nội tâm cười lạnh một tiếng, đối phương là Hóa Hồng Cảnh, nhưng bây giờ Thượng Thanh thế giới có hai Hóa Hồng Cảnh, cũng sẽ không lỗ lả.

- Lục đoàn trưởng, hai đại thế giới khai chiến, chuyện này không thể xảy ra được.

Hạo Thần truyền âm vào trong tai Lục Lâm Thiên, nói:

- Ân oán giữa ngươi và Phượng Hoàng nhất tộc đại khái chỉ là chuyện trong Thượng Thanh thế giới, nếu liên lụy đến Minh Quang thế giớii, sẽ gây tổn thất thảm trọng, đối với song phương thế giới đều không có lợi.

Mọi người khẩn trương nhìn qua, thân ảnh Lục Lâm Thiên sải bước đi tới trước, trong mắt mang theo cảm xúc khiến người ta khó xác định, lập tức nhìn Kỷ Đại Yên Đại, nói:

- Cảm tạ bằng hữu Minh Quang thế giới bảo vệ Kinh Vân, Tượng nhi, Xảo nhi, đa tạ.

- Vị này nhất định là Lục đoàn trưởng của quân đoàn Hùng Phong, trận chiến trên Long Tích đại lục bộc phát thanh danh hiển hách, lão hủ gọi là Đại Yên Đại, Kỷ bàn tử, về phần tên của ta khó quên lắm đấy.

Kỷ Đại Yên Đại nhìn Lục Lâm Thiên, hàn ý trên mặt biến mất, vui vẻ nói:

- Lục Kinh Vân cùng Lục Tượng, Lục Xảo ba người là sư đệ sư muội của lão hủ, Lục đoàn trưởng cần gì khách khí, sư đệ sư muội của Kỷ bàn tử ta không dễ khi dễ đâu.

- Đa tạ.

Lục Lâm Thiên ôm quyền, trong lòng rất hảo cảm với Kỷ Đại Yên Đại, người này có thể vì Lục Kinh Vân không tiếc khai chiến với Thượng Thanh thế giới, đủ thấy chân chính che chở cho Lục Kinh Vân.

Nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cũng không khó biết rõ, động thủ chỉ lưỡng bại câu thương. Cũng không phải là việc Lục Lâm Thiên muốn, ngoài Minh Linh ra, hai đại thế giới nội chiến cũng không phải chuyện tốt.

Càng thêm trọng yếu là, Lục Lâm Thiên rất rõ ràng, cho dù Kỷ Đại Yên Đại ra tay muốn đối phó Phượng Viêm cũng khó có thể làm được, nếu bị ép quá, rất có thể Hạo Thần sẽ liên thủ với Phượng Viêm, đến lúc đó Minh Quang thế giới và Kỷ Đại Yên Đại cũng không chiếm được tiện nghi.

Chương 4134: Phượng Hoàng rụng lông không bằng gà 2

Ánh mắt chấn động, Lục Lâm Thiên nhìn Kỷ Đại Yên Đại nói:

- Quân đoàn Thiên Phượng và ta có hiểu lầm, tin tưởng về sau quân đoàn Thiên Phượng cũng không gây ra hiểu lầm gì đâu, đều là người một nhà mà. Các hạ từ xa tới là khách, nếu không chê cứ đến quân đoàn Hùng Phong ta ở chơi mấy ngày, cũng để ta tận tình địa chủ, cảm tạ các vị ưu ái Kinh Vân, Tượng nhi, Xảo nhi, Bối nhi, tin tưởng trong khoảng thời gian này, bọn chúng gây không ít phiền toái cho các vị, Lục Lâm Thiên cảm tạ các vị.

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên ôm quyền thi lễ với tất cả cường giả Minh Quang thế giới.

- Lục đoàn trưởng khách khí, không dám nhận.

- Không dám nhận.

- Lục đoàn trưởng khách khí.

……

Các cường giả Minh Quang thế giới biết rõ thân phận của thanh niên áo xanh trước mặt, hiện tại trong Thương Khung chiến trường sớm truyền ra xôn xao, chân lý Niết Bàn khủng bố, bao trùm trên thiên tài của cổ tộc.

Lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên ôm quyền, cường giả Minh Quang thế giới lúc này thụ sủng nhược kinh, nhưng mà nội tâm thầm thoải mái, chân lý Niết Bàn khách khí với bọn họ như thế, bọn họ cảm thấy rất có mặt mũi.

- Ha ha, đã như thế, cứ tới đi.

Ánh mắt Kỷ Đại Yên Đại âm thầm đảo quanh, cũng không khó biết rõ Lục Lâm Thiên đã làm cho Phượng Hoàng nhất tộc ăn đủ thiệt thòi, trường bào run lên, lập tức cười ha hả, thu liễm khí tức, Kỷ Đại Yên Đại nhìn Hạo Thần, Phượng Viêm nói:

- Việc này tạm thời như vậy đi, nhưng mà Minh Quang thế giới sẽ nhớ kỹ, khoản sổ sách này sau này tính toán cũng không muộn.

- Kỷ bàn tử, ngươi thế nào cũng được, đó là chuyện của ngươi, nhưng mà Lục Lâm Thiên giết người của Phượng Hoàng nhất tộc ta, ta không bỏ qua được.

Phượng Viêm nhìn Kỷ Đại Yên Đại, ánh mắt đầy sát ý nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn tìm tam cô lục di bảo hộ ngươi sao, trong Mật Địa Thiên Giới có chỗ dựa mới đi vào Thương Khung chiến trường, mà bây giờ ngươi dựa vào Kỷ bàn tử bảo hộ, có bản lĩnh giết người Phượng Hoàng nhất tộc của ta, chẳng lẽ không có bổn sự thừa nhận sao?

- Phượng Viêm, xem ra cho ngươi mặt mũi mà không biết xấu hổ rồi.

Kỷ Đại Yên Đại lập tức biến sắc, âm trầm nói.

Nghe vậy, sắc mặt Hạo Thần hoàng giả khó coi, thật vất vả mới làm người Minh Quang thế giới không tham dự vào, lúc này sợ rằng rất khó xong việc.

- Phượng Viêm khích tướng đấy, ngươi đừng mắc lừa.

Lục Linh hữu ý vô ý nói nhỏ với Lục Lâm Thiên.

Hô.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, Phượng Viêm chỉ khích tướng, Lục Lâm Thiên làm sao không biết, sợ rằng Phượng Viêm muốn thừa dịp này đối phó mình.

- Bảo hộ sao... Lão già ngươi hiện tại ra tay với ta, lấy mạnh hiếp yếu, dùng già lấn nhỏ, còn không biết xấu hổ nói ra hai chữ bảo hộ, thật sự mất mặt thay Phượng Hoàng nhất tộc các ngươi...

Lục Lâm Thiên nói ra, chậm rãi vượt qua không gian, nhìn thẳng Phượng Viêm, khóe miệng cười lạnh.

Phượng Viêm nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, đôi mắt đỏ thẫm đầy hàn ý, nói:

- Lục Lâm Thiên, sính miệng lưỡi có gì hay, hôm nay ngươi có thể rời khỏi đây, đó là ngươi bổn sự, bằng không chớ đi, ta thật sự muốn biết vào hôm nay có ai bảo hộ ngươi.

- Khẩu khí thật là lớn, ta muốn xem thực lực Phượng Viêm của ngươi đến tình trạng nào, nhiều năm như vậy, vẫn chỉ là nhất nguyên Hóa Hồng mà thôi, nhưng mà khẩu khí tiến bộ không ít.

Kỷ Đại Yên Đại không chút khách khí nói ra, khí tức băng hàn bao phủ Phượng Viêm.

Kỷ Đại Yên Đại vừa dứt lời, ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, hét lớn, áo bào xanh vung lên, khí chất cao ngạo dâng trào, nói:

- Kỷ lão ca, một Phượng Viêm mà thôi, có gì đáng sợ, ta cũng rất muốn biết, Hóa Hồng Cảnh mạnh ra sao, phụng bồi tới cùng!

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên nhìn thẳng Phượng Viêm, áo bào xanh phần phật, khí chất bá đạo sinh ra, quát:

- Muốn lấy mạnh hϊếp yếu trước mặt ta, dùng già hϊếp trẻ là không được, ta xem Phượng Viêm có tư cách này hay không, nếu đến lúc đó bị nhổ sạch lông chim, phải biết rằng Phượng Hoàng rụng lông không bằng gà!

Tiếng quát như sấm, vang vọng cả phiến sơn mạch nơi đây.

Kiểu tiếng rền vang, Kỷ bàn tử, Hạo Thần hoàng giả nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên.

Chân lý Niết Bàn tuy khủng bố, có lẽ có thể nói là vô địch trong đồng cấp, nhưng trên thực tế cũng không khác gì Tuyên Cổ Cảnh cao giai, đối mặt Hóa Hồng Cảnh, dù sao cũng là cái hào rộng cực lớn.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên lại không nhìn cái hào rộng này, muốn chống lại Phượng Viêm, chuyện này làm cho Kỷ Đại Yên Đại và Hạo Thần ngạc nhiên, Lục Lâm Thiên quả nhiên bất phàm như đồn đãi, khi đối mặt cường giả Hóa Hồng Cảnh vẫn cao ngạo và dũng khí như thế, cũng đủ để chứng minh hắn bất phàm.

- Khặc khặc, có can đảm, ít ra còn dám tới.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đi ra, Phượng Viêm không nén được hưng phấn, khí tức trên người như núi lửa nóng bỏng có dấu hiệu phun trào, sắc mặt lại rất khó coi, âm trầm nói với Lục Lâm Thiên:

- Hy vọng thực lực ngươi cũng được như miệng lưỡi xảo trá của ngươi, bằng không hôm nay ngươi đi không được.

- Ngươi cứ thử đi!

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng hít một hơi, phất tay, áo bào xanh chấn động, nói:

- Không biết lột sạch lông chim trên người của ngươi, ngươi sẽ biến thành cái gì.

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, đám người đứng ngoài lập tức yên tĩnh, không khí chung quanh căng cứng, ai cũng cảm giác giữa hai người hào khí giương cung bạt kiếm, tất cả ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên cùng Phượng Viêm, nói:

- Đại ca, phụ thân có thể chống lại Hóa Hồng Cảnh hay không?

Lục Tượng hỏi Lục Kinh Vân, ánh mắt thâm thúy nhìn qua phía trước.

Lục Kinh Vân đứng thẳng như trường thương giữa không trung, đứng lơ lửng nơi đó, trường bào khẽ động, nói:

- Ngươi đã thấy phụ thân thất bại bao giờ chưa?

Lục Tượng nghe vậy ánh mắt chấn động, lúc này cười tà, nói:

- Đúng là chưa thấy phụ thân thất bại bao giờ!

- Lục phó thống lĩnh muốn chống lại cường giả Hóa Hồng Cảnh!

- Lục Lâm Thiên đối kháng Phượng Viêm hoàng giả.

...

Tất cả người Thượng Thanh thế giới, kể cả đám người Cát Bạch Mị vào lúc này cũng nhìn Lục Lâm Thiên cùng Phượng Viêm.

Theo đồn đãi, người có thiên phú mạnh tới tận cùng bước vào cảnh giới chân lý Niết Bàn có thể đánh với cường giả Hóa Hồng Cảnh một trận, đối với bất cứ kẻ nào, kể cả là Kỷ Đại Yên Đại và Hạo Thần hoàng giả hai người cũng bị hấp dẫn.

Đôi mắt Phượng Viêm đỏ thẫm nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, từ tin tức trong tộc truyền tới, hắn đã sớm biết về Lục Lâm Thiên, trong tộc cũng sớm không tha người này.

Lúc này Phượng Viêm cũng không thể tha Lục Lâm Thiên, nếu mặc kệ phát triển, về sau cả Phượng Hoàng nhất tộc thật sự không làm gì được hắn, nếu như Lục Lâm Thiên tiếp tục quật khởi, đó sẽ là tai nạn của Phượng Hoàng nhất tộc.

- Lục Lâm Thiên, miệng lưỡi lợi hại không làm được gì đâu.

Phượng Viêm lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt bắn ra sát ý không thèm che dấu, khí tức nóng bỏng bùng phát, nhiệt độ khủng bố dâng trào.

Ầm ầm.

Vào lúc này, thiên địa chấn động, nhiệt độ không ngừng bạo phát, nhiệt độ nóng bỏng làm cường giả các nơi choáng váng.

Chương 4135: Chiến Phượng Viêm

- Chơi lửa cũng có thể là đầu bếp.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, hào quang màu xanh tỏa ra.

Đôi mắt Phượng Viêm đầy sát ý nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, hỏa diễm nóng bỏng làm không gian chấn động không ngớt.

- Phượng Hoàng Toái Không Trảo.

Dưới uy thế của nhiệt độ khủng bố, Phượng Viêm đánh ra một trảo mang theo sức nóng rất lớn, xé rách năm vết nứt không gian đen kịt, đột nhiên nó lan tràn về phía Lục Lâm Thiên.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên cười lạnh, hắn kết thủ ấn, từng đường cong huyền ảo mang theo hào quang màu xanh đánh ra ngoài.

Oanh!

Dùng thân thể Lục Lâm Thiên làm trung tâm, thủy thuộc tính ‘ Thời Không Lao Ngục ’ tỏa ra, trực tiếp bao phủ không gian chung quanh, tác dụng của thời gian chi lực làm không gian bị đồng hóa, lập tức ngăn cản một trảo của Phượng Viêm đánh tới.

Ầm ầm.

Thủy thuộc tính năng lượng không ngừng hội tụ, linh hồn lực mênh mông, thời gian chi lực tăng thêm không gian chi lực dung hợp với nhau, còn có một đạo năng lượng quỷ dị áp chế một trảo của Phượng Viêm.

- Ồ!

Lúc này Lục Lâm Thiên bị ‘ Thời Không Lao Ngục ’ bao phủ, ánh mắt Phượng Viêm khẽ biến, không gian áo nghĩa còn có thời gian áo nghĩa, linh hồn chi lực và khí tức quỷ dị gì đó áp chế hắn, một trảo của hắn bị ảnh hưởng không ít.

Nhưng dù sao Phượng Viêm cũng là cường giả Hóa Hồng Cảnh, một trảo này chỉ bị ảnh hưởng, hỏa nguyên lực bùng nổ, hỏa diễm ngưng tụ thành thực chất, đột nhiên trên không trung sinh ra chấn động quỷ dị.

Xùy.

Lúc này một trảo xuyên qua không gian, một trảo này đánh nát hư không, đột nhiên trực tiếp đánh vào thủy thuộc tính ‘ Thời Không Lao Ngục ’ của Lục Lâm Thiên, một vết rách xuất hiện, lập tức cả thủy thuộc tính ‘ Thời Không Lao Ngục ’ chấn động.

- Đóng băng.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, không nhanh không chậm, thời điểm hắn quát, không gian run lên, đột nhiên co rút lại, không gian to như thế trực tiếp đóng băng.

Trong chốc lát khí tức hàn băng vô hình bạo phát, thủy thuộc tính ‘ Thời Không Lao Ngục ’ ngưng tụ thành một băng sơn.

Vết nứt không gian đánh vào băng sơn, khí tức hàn băng khủng bố bộc phát, làm ánh mắt Kỷ Đại Yên Đại lúc này run lên, loại hàn băng này không tầm thường.

Oanh.

Băng sơn cực lớn từ trên cao hàng lâm, một trảo của Phượng Viêm bị bật ra, không gian chung quanh đông cứng hóa thành mảnh vỡ, hiển lộ hư không đen kịt, dùng tốc độ như vạn mã bôn đằng va chạm với hắn.

- Phá cho ta!

Phượng Viêm quát một tiếng, một trảo cực lớn đánh nát hư không, trực tiếp đánh lên băng sơn.

Xoẹt!

Một trảo giáng xuống, lập tức băng sơn chia năm xẻ bảy, trực tiếp hóa thành hàn băng phong bạo, vô số vụn băng giống như thiên thạch rơi thẳng xuống.

Cả phiến không gian này nứt vỡ, năng lượng cuồng bạo không ngừng bạo phát.

- Phượng Hoàng Phần Không Quyền!

Không gian rung chuyển, Phượng Viêm bốc cháy hừng hực lao về phía Lục Lâm Thiên, hắn đánh ra một hỏa quyền vào người Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt mọi người lập lòe, quanh người Lục Lâm Thiên xuất hiện nhiều kim quang rạn rỡ, cả không gian bỗng nhiên gió nổi mây phun, trên không trung xuất hiện thủ ấn màu vàng, thời gian, không gian, linh hồn, ngũ hành tương sinh tương khắc... Rất nhiều áo nghĩa ẩn hiện trong đó, không gian chung quanh nhanh chóng khôi phục lại.

Trong thời gian ngắn ngủi, hỏa quyền và thủ ấn va chạm với nhau, loại va chạm này làm linh hồn người ta run lên.

Bang bang!

Không gian to như thế sinh ra lỗ đen đen kịt, hỏa diễm và sát khí không ngừng lan ra chung quanh.

Uy năng khủng bố làm người ta hãi hùng khiếp vía.

Thực lực khủng bố làm tất cả Tuyên Cổ Cảnh đều hiểu rõ, một khi bị lan tới gần, hậu quả tuyệt đối rất thê thảm.

Đạp đạp.

Trong không gian hỗn loạn, thân thể Lục Lâm Thiên bị đẩy lui, áo giáp màu vàng nhanh chóng bao phủ thân thể hắn.

- Dường như không có việc gì, chính diện chống lại Phượng Viêm.

- Đây là điểm khủng bố của chân lý Niết Bàn sao, vừa mới đột phá chân lý Niết Bàn đã có thể trực tiếp chống lại cường giả Hóa Hồng Cảnh của Phượng Hoàng nhất tộc.

Cường giả hai đại thế giới rung động, Lục Lâm Thiên vừa mới đột phá chân lý Niết Bàn là chuyện ai cũng rõ, cũng biết Phượng Viêm đạt tới Hóa Hồng Cảnh thời gian không ngắn, ít nhất cũng đã ngoài ngàn năm, sợ rằng còn hơn ngàn năm.

Mà bây giờ Lục Lâm Thiên vừa đặt chân vào chân lý Niết Bàn đã có thể trực tiếp chính diện chống lại Phượng Viêm Hóa Hồng Cảnh, mọi người biết thực lực của Lục Lâm Thiên đã khủng bố cỡ nào rồi, đây là tồn tại chống lại Hóa Hồng Cảnh đấy.

Cô!

Không gian hỗn loạn khôi phục, lúc này tiếng phượng gáy Lê-eeee-eezz~! vang vọng, hỏa diễm bùng phát lần nữa.

Lập tức bản thể Phượng Hoàng lớn năm trăm trượng bay lên cao, năng lượng bao phủ thiên địa, khí tức bài sơn đảo hải áp qua các nơi.

Bản thể Phượng Hoàng to lớn như thế che khuất bầu trời, hai cánh cực lớn mở ra, hỏa diễm tràn ngập không trung, linh hồn người ta bị phỏng, nhìn qua làm người ta hãi hùng khìếp vía.

Bản thể Phượng Hoàng nhất tộc trong ba ngàn đại thế giới cũng có thanh danh hiển hách.

- Phượng Viêm vừa dùng hai chiêu đã thúc dục bản thể.

- Thực lực Lục Lâm Thiên đủ cường hãn.

Nhìn qua bản thể Phượng Viêm khổng lồ, không ít thân ảnh lui ra xa, uy thế kinh khủng kia rất mạnh.

Nhìn bản thể Phượng Viêm che khuất bầu trời, ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, thì thào nói nhỏ:

- Rốt cục dùng toàn lực rồi sao, vậy thử xem, Hóa Hồng Cảnh của ngươi mạnh bao nhiêu!

Vừa dứt lời, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên đã sớm ngưng kết xong, một đạo khí tức lăng lệ bá tuyệt thiên hạ bạo phát ra.

Khí tức lăng lệ bá đạo bạo phát, chung quanh Lục Lâm Thiên xuất hiện khe hở, khí tức bá đạo hủy diệt bùng phát dữ dội.

Trong khoảng thời gian ngắn, cả phiến thiên địa này trở nên hoang vu, năng lượng hủy diệt bộc phát ra ngoài, năng lượng và sinh cơ không ngừng bị thôn phệ, lưu lại chính là hủy diệt, vạn vật hoang vu, bất cứ sinh cơ gì cũng bị cắn nuốt.

Loại lực lượng hủy diệt này đến từ sâu trong linh hồn, đến từ huyết dịch, mà sâu trong đáy lòng, không cách nào chống đỡ, làm cho người ta hãi hùng khïếp vía, sợ hãi!

Tất cả cường giả chấn động, tu vị Tuyên Cổ Cảnh đi tới bất cứ nơi nào cũng là cường giả hùng cứ một phương, lúc này lại tránh xa khí tức chấn động còn sót lại, rất nhiều ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên.

Khí tức hủy diệt này phá hủy tất cả, khí tức làm cho người ta sởn hết gai ốc tới từ Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên sắp dùng át chủ bài sao?

- Khí tức hủy diệt này quá mạnh rồi.

Lúc này mọi người đoán ra mục đích của Lục Lâm Thiên, từ khi Phượng Viêm thúc dục bản thể thì Lục Lâm Thiên cũng muốn vận dụng át chủ bài của mình chống lại cường giả Hóa Hồng Cảnh.

Nhưng mà mọi người không biết, át chủ bài của Lục Lâm Thiên có thể chống lại Phượng Viêm là cường giả Hóa Hồng Cảnh chân chính hay không..

Bản thể Phượng Viêm hình thành hỏa diễm to như biển lửa, hỏa diễm này nóng tới cực điểm, nó không giống hỏa diễm bình thường, ngọn lửa này mang theo tử khí nồng đậm.

Loại tử khí này hủy diệt tất cả, làm cho vạn vật không còn, sinh linh hóa thành hư vô.

Chương 4136: Át chủ bài

Nhiệt độ hiện tại làm người có tu vị dưới Tuyên Cổ Cảnh, một ít Tuyên Cổ Cảnh sơ giai trung giai thực lực hơi thấp toàn thân khô héo, máu huyết và linh hồn như bị đốt cháy, làn da bị phỏng, nhiệt độ khủng bố phá hủy sinh cơ.

Nhiệt độ cao như thế Kỷ Đại Yên Đại cùng Hạo Thần hoàng giả cũng biến sắc.

- Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa, Phượng Viêm lão hỗn đản này trực tiếp vận dụng Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa. Thúc dục Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa, người có tu vị đồng cấp với Phượng Hoàng nhất tộc cũng khó ngăn cản, không dám đối mặt chính diện.

Kỷ Đại Yên Đại biến sắc.

- Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa, chỉ có Hóa Hồng Cảnh của Phượng Hoàng nhất tộc mới ngưng tụ ra, loại hỏa diễm này uy lực không kém gì linh vật trời sinh, Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa chính là một trong những hỏa diễm kinh khủng nhất thiên địa, có thể đốt cháy vạn vật, đốt diệt sinh cơ, vô cùng khủng bố.

- Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa, không biết Lục Lâm Thiên có thể chống lại hay không?

- Phượng Viêm trực tiếp thúc dục Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa, không biết...

Người chung quanh lui ra xa hơn, thần sắc lo lắng,

- Đại ca, Phượng Viêm lão cẩu này toàn lực đối phó phụ thân, căn bản cũng không có hảo tâm..

Đối mặt nhiệt độ khủng bố này, trên người Lục Tượng mặc một kiện áo giáp, uy năng khủng bố tỏa ra, đây là một kiện áo nghĩa linh khí đỉnh cấp..

Lục Kinh Vân nhìn thân ảnh trên cao, lại nói với Lục Tương:

- Yên tâm đi, phụ thân không dễ chọc!

...

Chỉ là trong khoảng thời gian ngắn, bản thể Phượng Viêm bao phủ trong Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa, lập tức hư ảnh Phượng Hoàng xuất hiện trên Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa.

Rầm rầm rầm.

Hư ảnh phượng hoàng ngưng tụ hỏa diễm.

Trong nháy mắt hư không chấn động, nhiệt độ khủng bố bao phủ các nơi, những nơi đi qua hư không chấn động dữ dội, hư không đốt cháy vạn vật, không gì còn tồn tại.

- Sinh tử nghiệp hỏa!

Bản thể Phượng Viêm hét lớn một tiếng, hư ảnh Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa lao xuống như thiên thạch, lập tức đuổi theo Lục Lâm Thiên.

Hư ảnh Phượng Hoàng mang theo lực trùng kích không gì sánh kịp, nó nhanh chóng nện thẳng xuống như thiên thạch.

- Lục Lâm Thiên, ngươi đã làm ta xuât toàn lực, chết dưới Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa của ta xem như tạo hóa của ngươi.

Thúc dục Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa lao tới, bản thể Phượng Viêm đầy sát ý ngập trời.

Phượng Viêm tự biết lực công kích của hắn đồng cấp mà chống lại, nhưng Lục Lâm Thiên đã là chân lý Niết Bàn, thiên phú không thể chối bỏ. Nếu mặc kệ phát triển, tương lai đủ để trwor thành cường giả chí tôn, nhưng mà hiện tại khi cánh chim Lục Lâm Thiên không gió, đúng là thời điểm tuyệt hảo đánh chết hắn.

Lục Lâm Thiên lơ lửng giữa không trung, hắn lặng lẽ tương liên với phiến thiên địa này.

Ánh mắt nhìn Phượng Hoàng lao thẳng tới, nhiệt độ khủng khiếp bộc phát ra ngoài, lúc này linh hồn và máu huyết sôi trào, sinh tử nghiệp hỏa khủng bố làm nội tâm Lục Lâm Thiên cảm giác nguy hiểm.

Lục Lâm Thiên còn nhớ rõ lúc trước đấu một trận với Hoàng Lạc Nhan, Hoàng Lạc Nhan dựa vào linh hồn và máu huyết của Hóa Hồng Cảnh triệu hồi Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa là khủng bố bao nhiêu.

Lúc này Phượng Viêm là Hóa Hồng Cảnh chân chính, thúc dục Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa còn mạnh hơn Hoài Linh Ngọc triệu hoán Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa rất nhiều.

Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa lập tức lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, nhiệt độ khủng bố bộc phát, thủy không gian chung quanh Lục Lâm Thiên bị phân hủy sạch sẽ, cả phiến không gian vặn vẹo.

- Lục phó thống lĩnh cố lên.

- Lục phó thống lĩnh có thể chống lại không, tuy là chân lý Niết Bàn, nhưng dù sao vẫn là cánh chim không gió, Phượng Viêm đã sớm là cường giả Hóa Hồng Cảnh rồi.

- Thực lực thật khủng khiếp, tất cả đều phải xem đoàn trưởng.

Lúc này từng ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên, Cát Bạch Mị, Cuồng Thử, Huyết Ưng, Lục Linh, Phá Thổ, Phong Hỏa đã sớm xiết chặt nắm đấm, móng tay bấm vào da thịt chảy máu mà không biết.

Sắc mặt Kỷ Đại Yên Đại ngưng trọng, khí tức hàn băng quanh quẩn, nếu đến thời điểm cuối cùng mà không xong thì hắn sẽ ra tay.

Sắc mặt Hạo Thần hoàng giả cũng không tốt, nếu Lục Lâm Thiên gặp ngoài ý muốn ở Thương Khung chiến trường, khi đó phiền toái của hắn lớn lắm, Thượng Thanh thế giới thật vất vả xuất hiện một chân lý Niết Bàn lại hao tổn trước mặt hắn, sau này hắn cũng đừng lăn lộn nữa...

Trong nháy mắt này, rất nhiều người nhìn Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa như thiên thạch lao xuống, đối mặt với hỏa diễm nhiệt độ cao như thế, vào lúc này đồng tử Lục Lâm Thiên bắn ra tinh quang sáng ngời, uy lực bá đạo bao phủ thiên địa.

Uy áp mang theo khí tức to lớn bao phủ thiên địa, khí tức này mang theo uy thế hủy diệt đáng sợ, nó có thể hủy diệt tất cả mọi thứ.

Khí tức thẩm thấu từ trong hư không ra một cách vô cùng vô tận, Lục Lâm Thiên tương liên với thiên địa chung quanh,một đạo chấn động Hỗn Độn Âm Dương Quyết bao phủ thiên địa, khí thế hủy thiên diệt địa bao phủ trời xanh.

Khí tức này phá hủy tất cả, phá hủy vạn vật trên thế gian.

Ầm ầm.

Khí tức này khởi động, trong chốc lát không gian run run, trời xanh sinh ra chấn động cực lớn.

Trong nháy mắt này Lục Lâm Thiên động, thời điểm hư ảnh PHượng Hoàng lao xuô, kỳ thật thân thể tương liên với thiên địa sau đó biến mất không thấy gì nữa, ngay cả phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa vặn vẹo không gian cũng không thể ngăn hắn biến mất..

- Lục phó thống lĩnh ở phía trên.

Một giây sau, mọi người kinh ngạc nhìn thấy thân ảnh mặc giáp vàng xuất hiện trên bầu trời.

Sau lưng gió nổi mây phun, điện thiểm lôi minh!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, Lục Lâm Thiên động, đạp lên trời cao, cất bước bước tới phía trước một bước.

- Bát Hoang Thiên Địa Quyết, tam quyết chuyển thiên thế, nhất cước toái sơn hà!

Lục Lâm Thiên lúc này bước ra một bước, hư không chung quanh nứt vỡ, một đạo khí tức phá hủy thế gian xuất hiện.

Thời điểm một cước này đạp xuống, linh hồn của mọi người chấn động dữ dội.

Một cước này dường như đạp nát sinh cơ của mọi người, phá hủy một cách bá đạo không ai có thể phản kháng.

Từ khi một cước bước ra, thân thể Lục Lâm Thiên được Hỗn Độn Âm Dương Quyết bao bọc, cũng lập tức chân đạp lấy Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa, thân thể của hắn so với Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa rất nhỏ bé, nhưng nó như thái sơn áp đỉnh giáng xuống!

Hiện tại Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa không thể động đậy được, bởi vi Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa không biết rõ tại sao bất động, trực tiếp giằng co cũng không thể làm gì.

Cảm giác được thực lực của Phượng Viêm, Lục Lâm Thiên không có lựa chọn nào khác, vi bảo đảm ưu thế, hắn chỉ có thể vận dụng đệ tam quyết.

Nếu thúc dục đệ nhị quyết, Lục Lâm Thiên có nắm chắc có thể chống lại Phượng Viêm, nhưng mà không thể chiếm ưu thế tuyệt đối.

Sau khi có được đệ tam quyết, Lục Lâm Thiên biết được uy năng của ‘ Bát Hoang Thiên Địa Quyết ’ đệ tam quyết, uy năng của nó mạnh hơn đệ nhị quyết mười lần, gấp đệ nhất quyết một trăm lần.

Lục Lâm Thiên không sợ tiêu hao, đan điền khổng lồ là lợi thế của hắn, nghe nói thời điểm tu luyện đệ tam quyết đại thành có thể phá hủy tất cả, chấn vỡ bát hoang

Chương 4137: Phượng Viêm rung động

Bởi vậy Lục Lâm Thiên lựa chọn thúc dục ‘ Bát Hoang Thiên Địa Quyết ’ đệ tam quyết, mặc dù không có nhiều lĩnh ngộ, nhưng Lục Lâm Thiên vẫn tự tin thúc dục nó.

Lúc này cả phiến thế giới to lớn lập tức bất động.

Loại yên tĩnh đến mức tận cùng này giống như thời không cứng lại, rất là tịch mịch.

Bỗng dưng mọi người chấn động, sâu trong cảm giác tịch mịch này, mọi người cảm thấy Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa chấn động.

Cô!

Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa kêu Lê-eeee-eezz~a-a-a-a.....! thật lớn, thân thể khổng lồ rơi xuống, che khuất bầu trời, Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa không khác gì mặt trời trên cao..

Vào lúc này ánh mắt mọi người kiên định.

Rầm rầm rầm!

Giờ phút này cả phiến hư không tan vỡ, khí tức hủy diệt bao phủ thiên địa, ngọn núi vốn to lớn không cách nào thừa nhận nổi uy áp này đã nghiền nát, trong thế giới bao la lúc này nhìn thấy rất nhiều núi lửa bộc phart.

Mặt đất sinh ra chấn động rung chuyển, hư không bị chấn vỡ, cảnh tượng giống diệt thế.

Thiên băng địa liệt, núi sông nứt vỡ, sông ngòi ngược dòng, cảnh tượng này rất khủng khiếp.

- Mau nhìn, trong tay Lục phó thống lĩnh có gì kìa!

Lúc này mọi người kinh ngạc nhìn, có người phát hiện trong tay nam tử bá đạo này có thứ gì đó dài dài, chẳng lẽ cầm trường cung?

Trường cung màu trắng, óng ánh sáng long lanh, nó như phượng lại như long, bí vân quanh quẩn, ở biên giới có đường cong mê người tỏa ra phong vũ long trảo, khí tức của nó bộc phát rất khủng khiếp.

- Thông linh bảo khí, trương cung kìa thông linh bảo khí.

Kỷ Đại Yên Đại và Hạo Thần hoàng giả nhìn nhau, với thực lực của bọn họ đương nhiên nhìn ra trường cung trong tay Lục Lâm Thiên đúng là thông linh bảo khí, tuyệt đối là thông linh bảo khí.

Thông linh bảo khí, Hóa Hồng Cảnh cũng xem thành chí bảo, Kỷ Đại Yên Đại và Hạo Thần hoàng giả hai người chưa từng có, nếu có một kiện thông linh bảo khí, vượt cấp đối địch cũng biến thành đơn giản.

Ông.

Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa bạo phát, Lục Lâm Thiên chân đạp hư không, bàn tay như hổ trảo giơ Truy Phong Chiến Thiên Cung lên, một tiếng sấm gió vang vọng sinh ra.

Ầm ầm.

Truy Phong Chiến Thiên Cung run lên, bí vân quanh quẩn, chung quanh xuất hiện khe hở không gian, chỉ trong nháy mắt hào quang sáng ngời bao phủ thiên địa, bao quát Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa.

Chỉ trong thời gian ngắn, Lục Lâm Thiên bước tới một bước, eo hơi cong, tay trái cầm Truy Phong Chiến Thiên Cung, lòng bàn tay phải vận dụng nguyên lực kéo tên.

Mũi tên năng lượng ngưng tụ trong tay Lục Lâm Thiên, mũi tên năng lượng nằm trên dây, mũi tên căng cứng, lúc này hắn quán chú năng lượng vào trong Truy Phong Chiến Thiên Cung.

- Truy Phong Chiến Thiên Cung, đi.

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, mượn lực hành động, Truy Phong Chiến Thiên Cung vừa thả dây ra, năng lượng hóa thành hào quang bay thẳng về phía Phượng Viêm.

Xoẹt!

Mũi tên bắn xuyên qua không gian, một vết nứt không gian đen kịt xuất hiện trong thiên địa, hào quang từ nó tỏa ra rất đáng sợ.

Ầm ầm.

Mũi tên này dường như kéo dài vượt qua thiên địa, cuồng phong đột khởi, năng lượng thiên địa chấn động quá kinh người.

- Đây là uy lực của thông linh bảo khí sao?

Rất nhiều ánh mắt rung rung, nghẹn họng nhìn trân trối, mũi tên làm thiên địa chấn động, uy năng của nó căn bản không phải Hóa Hồng Cảnh bình thường có thể so sánh được.

Giữa không trung, Phượng Viêm sinh ra sát ý khủng khiếp.

Đến thời điểm này, Phượng Viêm mới ý thức tới, hắn từ lúc đầu đã xem thường Lục Lâm Thiên.

Khó trách kỳ tài thế hệ trẻ trong tộc như Hoàng Lạc Nhan ban đầu ở tương hoàng không gian thua trong tay Lục Lâm Thiên này, vừa rồi Phượng Tuy cũng bị Lục Lâm Thiên chém dưới đao.

Phượng Viêm vẫn cho rằng Lục Lâm Thiên có thiên phú khủng bố, cũng có được thiên phú tuyệt đối, sau này sẽ trở thành cường giả hùng bá một phương.

Thế nhưng mà Phượng Viêm không ngờ rằng, Lục Lâm Thiên đã mạnh như thế, mạnh tới mức Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa cũng không làm gì được hắn.

- Phượng Hoàng Ly Hỏa tráo.

Phượng Viêm không có lựa chọn nào khác, trong nháy mắt này hắn nhanh chóng ngưng tụ tuyệt chiêu phòng ngự của Phượng Hoàng nhất tộc, một khe hở từ hai bên xuất hiện, bao phủ bản thể của nàng, lập tức ngưng tụ thành hư ảnh Phượng Hoàng rực lửa, hoàn toàn trọng điệp với bản thể, cảnh tượng rất khiếp người.

Ông!

Tiếng sấm nổ mạnh vang vọng, mũi tên ánh sáng xuyên qua vết nứt không gian dày đặc, trực tiếp xuyên thủng hư ảnh Phượng Hoàng ở bên ngoài thân thể Phượng Viêm.

Ầm ầm...

Va chạm như thế không có quá nhiều ảnh hưởng lớn, trên thân thể Phượng Hoàng xuất hiện lỗ hổng năng lượng, giống như ngôi sao rơi xuống lúc trước, hư ảnh Phượng Hoàng phóng thích hỏa diễm tới tận chân trời.

- Mau lui lại, không nên tới quá gần!

Dưới hỏa diễm nóng bỏng bao phủ, trên không trung đã có cường giả Tuyên Cổ Cảnh tận lực lui ra thật xa.

Bọn họ ngạc nhiên phát hiện, cường giả Tuyên Cổ Cảnh nếu chạm phải hỏa diễm này chắc chắn sẽ thê thảm.

Bành bành.

Cả không gian nổ tung, ở nơi rất xa, trên thế giới có ngọn núi lớn phun trào.

Tiếng núi lửa phun trào vang vọng, cả phiến thế giới này không ngừng lờ mờ.

Hỏa diễm phun trào nhưng năng lượng của nó bị Phượng Viêm Phượng Hoàng Ly Hỏa tráo dẫn dắt.

PHỤT PHỤT.

Trong Phượng Hoàng Ly Hỏa tráo, bản thể Phượng Viêm phun máu tươi, Phượng Hoàng Ly Hỏa tráo cũng dần dần suy yếu tới tận cùng, nhưng mà vẫn không thể chống lại mũi tên bắn tới.

- Phượng Hoàng Ly Hỏa tráo, không hổ là tuyệt chiêu phòng ngự của Phượng Hoàng nhất tộ, Phượng Viêm lại có thể ngăn cản.

Hạo Thần hoàng giả rung động thì thào.

- Đợi một thời gian, Lục Lâm Thiên chắc chắn quật khởi trở thành bá chủ trong ba ngàn đại thế giới này.

...

- Khặc khặc, Lục Lâm Thiên, xem như ngươi lợi hại, có thông linh bảo khí nơi tay, hôm nay ta không thể làm gì được ngươi, nhưng ngươi cũng không thể làm gì được ta, Phượng Hoàng nhất tộc ta cũng không buông tha ngươi, ngươi sẽ hối hận vì ngày hôm nay.

Phượng Viêm giận quá hóa cười, đây là kết cục hắn không ngờ tới, Lục Lâm Thiên lại có thể làm hắn trọng thương, hắn đường đường Hóa Hồng Cảnh lại bị một tiểu tử trọng thương trước mặt bao người.

- Phượng Viêm lão cẩu, ngươi cho rằng ta không thể làm gì ngươi sao?

Lục Lâm Thiên đứng đó, giương Truy Phong Chiến Thiên Cung lên, không biết lúc nào mũi tên ánh sáng đã xuất hiện.

Mũi tên tỏa sáng trong tay Lục Lâm Thiên, hắn nói thầm:

- Một đời thiên kiêu, Thành Cát Tư Hãn giương cung bắn đại điêu. Linh Vũ thế giới, truy phong chiến thiên, giương cung bắn gà tây!

Lục Lâm Thiên nói xong, Truy Phong Chiến Thiên Cung lại bắn ra một mũi tên.

Ông!

Mũi tên mang theo lực lượng khổng lồ nhanh chóng bắn thẳng vào bản thể Phượng Viêm trong Phượng Hoàng Ly Hỏa tráo.

Ken két.

Trong nháy mắt tiếng rạn nứt tan vỡ vang lên.

Phượng Hoàng Ly Hỏa tráo bị mũi tên thứ hai của Lục Lâm Thiên bắn trúng, từng vết nứt xuất hiện.

Tuyệt chiêu phòng ngự của Phượng Hoàng nhất tộc cuối cùng rạn nứt khi bị bắn trúng hai lần.

PHỤT.

Bản thể Phượng Viêm phun ra một đống máu tươi, khí tức bắt đầu uể oải.

Oanh.

Phượng Hoàng Ly Hỏa tráo rạn nứt sau đó vỡ ra, hỏa diễm nóng bỏng quét qua bốn phía, năng lượng khủng bố quét qua các nơi.

Mũi tên mang theo xu thế hủy diệt bắn thẳng vào bản thể Phượng Viêm.

Chương 4138: Giương cung bắn gà tây

Phanh! Phanh! Phanh!

Bản thể Phượng Viêm khổng lồ nổ tung, thân thể cực lớn nổ tung giống như pháo hoa rực rỡ, năng lượng khủng khiếp càn quét bốn phía.

Phiến không gian này bị hỏa diễm thiêu đốt biến thành hư không đen kịt.

- Lục Lâm Thiên, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi.

Trong không gian hỗn loạn, âm thanh thê thảm oán độc truyền ra, một đạo hào quang đỏ thẫm lóe lên rồi biến mất không thấy.

- Phượng Viêm cho hồn anh bỏ chạy.

Kỷ Đại Yên Đại nhìn không trung, tất cả đang từ từ khôi phục bình thường.

- Linh hồn phân thân của Phượng Viêm vào ngàn năm trước tiêu hao trong bí acnhr, lúc này bản thể bị diệt, sau này hắn xong rồi.

Ánh mắt Hạo Thần hoàng giả vẫn còn sợ hãi, hắn nói một câu.

Lục Lâm Thiên đạp không bay lên, thu liễm Thanh Linh Khải Giáp, Truy Phong Chiến Thiên Cung biến mất.

Lúc này sắc mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch như tro, thúc dục Bát Hoang Thiên Địa Quyết đệ tam quyết, tăng thêm hai tiễn của Truy Phong Chiến Thiên Cung, cho dù có đan điền khí hải khổng lồ cũng không cách nào chèo chống tiêu hao như vậy.

Trơ mắt nhìn hồn anh của Phượng Viêm đào thoát, LụcLâm Thiên cũng không đuổi theo.

Bát Hoang Thiên Địa Quyết đệ tam quyết, uy lực của nó còn mạnh hơn đệ nhị quyết gấp mười lần, còn mạnh hơn đệ nhất quyết trăm lần, tiêu hao có thể nghĩ.

Sau đó Truy Phong Chiến Thiên Cung tiêu hao không dưới Bát Hoang Thiên Địa Quyết chút nào.

Thời điểm Truy Phong Chiến Thiên Cung mạnh có thể bắn chín mũi tên, chín mũi tên phát ra cùng lúc phá hủy không gian, xuyên thủng trời xanh, uy lực vô cùng.

Lúc này hai mũi tên đã là cực hạn của Lục Lâm Thiên, hai mũi tên cũng không phải bắn cùng lúc, còn phải vừa bắn vừa ngừng, có thể thấy tiêu hao của Truy Phong Chiến Thiên Cung là lớn ra sao, nhưng mà cũng chứng minh uy năng khủng bố của Truy Phong Chiến Thiên Cung.

Nương tựa vào Truy Phong Chiến Thiên Cung, có thể trực tiếp phá hủy bản tể Phượng Viêm, Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy thỏa mãn rồi.

Lúc này Lục Lâm Thiên đã triệt để đối phó Phượng Viêm, miễn để Phượng Viêm lúc đó âm thầm mây mưa thất thường trong Thương Khung chiến trường, nhân từ với địch nhân chính là tàn nhẫn với chính mình.

Cho nên Lục Lâm Thiên quyết định sử dụng hai át chủ bai, nhưng cuối cùng vẫn để Phượng Viêm đào thoát hồn anh, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên sinh ra tiếc nuối.

Xuất át chủ bài, bại lộ một kiện thông linh bảo khí, Lục Lâm Thiên cũng tình thế bất đắc dĩ.

Sở dĩ còn lựa chọn Truy Phong Chiến Thiên Cung mạnh nhất, cũng bởi vì thúc dục Hồn Diệt phách Chùy là linh hồn thông linh bảo khí, đối phó Phượng Hoàng nhất tộc Phượng Viêm, hiệu quả không lớn bằng Truy Phong Chiến Thiên Cung.

Phá hủy bản thể Phượng Viêm, trọng thương Phượng Viêm, Lục Lâm Thiên có nhận thức mới về thực lực của mình hiện tại

Thiên địa hoàn toàn yên tĩnh, đôi mắt tất cả mọi người mở to ra, kinh hãi trong mắt không thể xóa đi được.

Luc này giao phong ngập trời, tất cả mọi người rung động, ai cũng biết chân lý Niết Bàn của Lục Lâm Thiên khủng bố, nhưng khi thấy Phượng Viêm trọng thương, cường giả Hóa Hồng Cảnh chính thức có kết quả như vậy, tất cả mọi người vẫn hoảng sợ.

Lục Lâm Thiên vừa mới đặt chân chân lý Niết Bàn mà thôi, hắn đã có thể vượt qua cái hào rộng to lớn như Hóa Hồng Cảnh, không chỉ đại chiến với Phượng Viêm của Phượng Hoàng nhất tộc, thậm chí suýt đánh chết Phượng Viêm, cuối cùng hắn phá hủy bản thể Phượng Viêm, hồn anh Phượng Viêm đào thoát.

Từ thực lực cỡ này, mọi người đều hiểu rõ, chân lý Niết Bàn khủng bố như vậy!

- Chân lý Niết Bàn, quá kinh khủng.

Kỷ Đại Yên Đại, Hạo Thần hoàng giả nhìn nhau, lúc này trong lòng hai người chấn động không nhỏ hơn mọi người.

Hô.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, áo bào xanh phất phơ, nhìn qua bầu trời.

- Đại ca, thực lực của phụ thân quá khủng khiếp.

Hai mắt Lục Tượng khiếp sợ thật lâu mới khôi phục tinh thần, cảnh tượng vừa rồi biến thành lạc ấn không thể xóa nhòa trong lòng hắn.

Lục Kinh Vân mỉm cười, không nói cái gì.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên đáp xuống, hắn ăn vào không ít đan dược, nhìn qua Kỷ Đại Yên Đại, nói:

- Vị Kỷ lão ca này, nếu không chê, đến quân đoàn Hùng Phong của ta ở vài ngày, thế nào?

Kỷ Đại Yên Đại nói nhỏ:

- Thịnh tình như vậy, tất nhiên không thể khách khí.

- Ha ha.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, hắn bay tới bên cạnh Lục Kinh Vân cùng Lục Tượng hai người, nói:

- Đi, cùng ta trở về, muội muội của các ngươi đang chờ đấy.

- Vâng.

Lục Kinh Vân và Lục Tượng gật đầu, lập tức phá không nghênh ngang trời đi.

...

Khi đám người Lục Lâm Thiên quay trở lại quân đoàn Hùng Phong, Lục Kinh Vân, Lục Tượng đến quân đoàn Hùng Phong, Lục Xảo và Bối nhi hai người cao hứng không nhỏ.

Trong quân đoàn Hùng Phong, Lục Kinh Vân, Lục Tượng, Lục Xảo, Bối nhi nghe nói Lục Du Thược, Lục Doanh, Lục Thành có cơ duyên của mình, trong nhà có không ít người nhà rời khỏi Linh Vũ thế giới, hiện tại đã đi tới Vô Sắc thế giới, nội tâm vui mừng không thôi.

Thời gian vài ngày qua đi.

Vài ngày này Lục Lâm Thiên trừ ở trong Thiên Trụ giới khôi phục một ít thực lực, cũng đánh giá Lục Kinh Vân, Lục Tượng, Lục Xảo ba tiểu gia hỏa trổ mã khác biệt, cũng nghe bọn chúng kể chuyện tôi luyện bên ngoài.

Khi LụcLâm Thiên mang theo Lục Kinh Vân và Lục Tượng quay về, đám người Cát Bạch Mị, HổSư, Phong Hỏa, Phá Thổ biết được, Lục Lâm Thiên trảm giết phó đoàn trưởng của quân đoàn Thiên

Phượng, làm trọng thương Hóa Hồng Cảnh, hủy đi bản thể Phượng Viêm, tất cả đều được truyền đi.

Trong lúc vô hình, ba chữ Lục Lâm Thiên đã đại biểu cho linh hồn của quân đoàn Hùng Phong.

Quân đoàn Hùng Phong trong mấy ngày này, Lục Tượng, Lục Xảo, Lục Kinh Vân đều nhớ mẫu thân, lập tức đi tới Vô Sắc thế giới Phi Linh Môn một chuyến.

Lục Lâm Thiên không phản đối, nhưng mình ở trong Thương Khung chiến trường năm trăm năm, nếu như Lục Kinh Vân trở về một mình, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên không yên tâm.

Trong đại điện quân đoàn Hùng Phong, một ngày này, dùng Lục Linh cầm đầu, Huyết Ưng, Cuồng Thử, Hổ Sư, Cát Bạch Mị, Trương Lăng Phong, Trình Tinh, Đông Quan Trạch tám người tìm tới Lục Lâm Thiên.

Mà Lục Linh tám người nói chuyện làm Lục Lâm Thiên khiếp sợ, bên cạnh Thái A, Vô Tướng, Phá Thổ cùng Phong Hỏa, Truy Mệnh cũng ngạc nhiên.

Lục Lâm Thiên ngồi đó, ánh mắt có chút kinh ngạc nhìn qua Lục Linh tám người, nói:

- Các ngươi nói tất cả quân đoàn sẽ dung hợp với nhau?

Theo mọi người nói, Lục Lâm Thiên biết được, Lục Linh cùng Hổ Sư, Huyết Ưng..., muốn đem riêng phần mình trong tay quân đoàn, cùng quân đoàn Hùng Phong chỉnh hợp cùng một chỗ.

Lục Linh tám người gật gật đầu, Hổ Sư nói:

- Lục phó thống lĩnh, trong Thương Khung chiến trường này, trong liên minh quân bộ không có chuyện gì đặc biệt, lúc này mười quân đoàn chúng ta liên thủ đối phó với địch nhân trong Long Tích đại lục, Âu Dương thống lĩnh bất hạnh vẫn lạc, Lục phóng thống lĩnh ngồi lên là đương nhiên, chỉnh hợp mười quân đoàn, đủ giúp thực lực chúng ta tăng lên rất lớn.

- Chỉnh hợp mười quân đoàn, liên minh quân bộ sẽ đồng ý sao?

Lục Lâm Thiên do dự sau đó hỏi, chỉnh hợp mười quân đoàn làm Lục Lâm Thiên động tâm, như vậy thực lực của mình sẽ tăng nhiều.

Chương 4139: Chỉnh hợp mười đoàn

Lục Linh nghe vậy, nói:

- Chuyện này tự nhiên không có vấn đề, liên minh quân bộ không tìm ra lý do phản đối, ta cảm giác lần này bọn họ sẽ đồng ý.

- Thật sao?

Lục Lâm Thiên Lâm Thiên nghi hoặc.

- Sư phụ, là có chuyện này.

Thái A nói ra, lập tức kể đạikhái, thì ra mấy ngày hôm trước, Lục Xảo và Bối nhi đột nhiên đến đây, làm cho Nhược Linh đạo nhân chưa nói xong, Lục Lâm Thiên cũng đã rời khỏi đại điện.

Mà Nhược Linh đạo nhân lúc trước muốn nói chính là đại biểu liên minh quân bộ trừ cấp công huân cho Lục Lâm Thiên cùng quân đoàn Hùng Phong ra, còn truyền phong hào xuống, Lục Lâm Thiên trực tiếp phong làm hoàng giả.

Hoàng giả, trong liên minh quân bộ chỉ có thực lực đạt tới Hóa Hồng Cảnh, tăng thêm chiến công hiển hách mới được phong, địa vị còn trên tôn tướng.

Một hoàng giả đều có một binh đoàn của mình.

Lục Linh nói:

- Quân đoàn Thiên Phượng, thuộc về quân đoàn nhất lưu, lúc trước Phượng Tuy còn là chức tôn tướng.

Thậm chí quân đoàn Thiên Phượng có không ít quân đoàn phụ thuộc, nhưng mà quân đoàn Thiên Phượng cũng thuộc về thế lực Nguyệt Hoàng thế giới, thậm chí quân đoàn Thiên Phượng còn không phải mạnh nhất trong Nguyệt Hoàng thế giới tại Thương Khung chiến trường, quân đoàn Thiên Phượng chỉ làm một trong số những quân đoàn của Nguyệt Hoàng thế giới mà thôi.

Lục Linh dứt lời, Cát Bạch Mị tiếp lời:

- Liên minh quân bộ ở trong Thương Khung chiến trường có vài thế lực lớn, những thế lực to lớn này tiếng tăm lừng lẫy, quân đoàn Thiên Phượng của Nguyệt Hoàng thế giới chỉ là một trong số đó, do Nguyệt Hoàng thế giới Phượng Hoàng nhất tộc cầm đầu khống chế. Còn có Võ Thần thế giới không ít quân đoàn, dùng Võ Thần thế giới Tịnh gia khống chế. Còn có quân đoàn trong Nguyên Võ thế giới, do Nguyên Võ thế giới Nhâm gia khống chế.

Cát Bạch Mi lại nói:

- Còn có Phượng Dương thế giới, Thông Linh thế giới... Các thế lực, bọn họ cũng có đại quyền không nhỏ trong quân bộ, liên minh quân bộ là nơi các đại quân đoàn của các thế lực lớn tập trung, những quân đoàn này liên thủ cũng chiếm được một vị trí cắm dùi trong quân bộ.

- Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên biết đại khái rồi, trong liên minh quân bộ có hai thế lực lớn ảnh hưởng lẫn nhau, cũng không khác gì hai đại thế giới liên minh.

Sau khi hiểu rõ một ít tình huống, Lục Lâm Thiên nhìn qua Lục Linh tám có người nói:

- Cho dù liên minh quân bộ đồng ý với việc quân đoàn Hùng Phong chỉnh hợp, thì giá trị của nó đã tăng lên.

Cuồng Thử nhìn qua mọi người, đứng lên nói:

- Lục phó thống lĩnh chưa biết, đại quân trong tay chúng ta còn tính cả thế lực vào trong đó, nếu đại quân chúng ta ở trong Thương Khung chiến trường đạt được công huân, trừ có thể đạt được ban thưởng lớn trong Thương Khung chiến trường, thế giới của chúng ta đạt được không ít tài nguyên, có những tài nguyên kia càng dễ xuất hiện cường giả, bằng không lâu dài thế giới chúng ta không có cường giả bổ sung vào.

Huyết Ưng nói:

- Địa vị thế lực sau lưng của chúng ta không ở Thượng Thanh, nhưng mà cũng khó có thể như trước, lúc này ở trong Thương Khung chiến trường cũng chỉ có hai lựa chọn, một là phụ thuộc Nguyệt Hoàng thế giới, Nguyên Võ thế giới thế lớn, nhưng mà lúc đó chúng ta không chiếm được bao nhiêu chỗ tốt.

Trương Lăng Phong tiếp lời nói:

- Không thuận theo phục thuộc thế lực này, những năm qua bọn họ biến thành quân đoàn nhị lưu, tuy đạt được một ít công huân, nhưng cũng không lớn, chính mình không chiếm được chỗ tốt gì, thế giới sau lưng chúng ta cũng thế.

- Cho nên, sau đại chiến Long Tích đại lục, mọi người chúng ta thương lượng qua, từ chúng ta biết, Lục phó thống lĩnh không quen những quân đoàn của Nguyên Võ thế giới, muốn chúng ta đi cùng đoàn trưởng, về sau mọi người chúng ta sẽ có cơ hội quật khởi. Không chỉ có là chúng ta cũng có thể cùng đạt công huân trong Thương Khung chiến trường, chúng đi theo sau lưng có thể đạt được nhiều tài nguyên hơn.

- Cái này...

Lục Lâm Thiên thở dài một hơi.

Lục Linh nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Kỳ thật chúng ta nắm quân đoàn trong tay, cho tới nay cũng có được không ít thế lực mời chúng ta gia nhập, chúng ta tuy nắm giữ quân đoàn nhị lưu, và cũng là quân đoàn gần phía trước, nhưng chúng ta không đồng ý. Đối với quân đoàn Lục Linh mà nói, muốn phụ thuộc vào quân đoàn thế giới khác không thể nào, cho dù quân đoàn Thiên Hạm hẹn ta cũng cự tuyệt qua.

Lục Linh dừng một lát, nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Chúng ta hy vọng có thể đi theo ngươi, không chỉ vì thực lực của ngươi, quan trọng hơn là, chúng ta tin tưởng cách làm người của ngươi, ngươi sẽ không biến quân đoàn chúng ta thành pháo hôi, ngươi có thể dẫn mọi người đi thật xa, có thể chạm tới bước kia cũng không dễ dàng.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Lục Linh, lại nói:

- Đa tạ các ngươi tín nhiệm, nhưng mà...

- Quân đoàn Lục Linh thỉnh Lục phó thống lĩnh thu vào dưới trướng, về sau trăm vạn đệ tử quân đoàn Lục Linh thề chết đi theo, trái với lời thề này, trời tru đất diệt.

- Quân đoàn Bạch Ưng thỉnh Lục phó thống lĩnh thu nhập dưới tướng, xông pha khói lửa, không chối từ, vi phạm lời thề này, trời tru đất diệt!

- Quân đoàn Dã Thú...

....

Khi Lục Linh hành lễ, Huyết Ưng, Cuồng Thử, Trình Tinh, Cát Bạch Mị, Trương Lăng Phong, Đông Quan Trạch, Hổ Sư đều quỳ một gối.

- Cảm tạ chư vị, về sau Lục mỗ sẽ cùng tiến thoái với các vị, nếu vi phạm, trời tru đất diệt.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, ánh mắt run lên, áo bào xanh chấn động, hào khí bộc phát, chỉnh hợp tất cả quân đoàn, xem ra thế lực của mình tăng lên không nhỏ.

Phá Thổ, Truy Mệnh, Phong Hỏa kích động vui mừng.

Trong lòng mọi người, nam tử áo xanh kia có thể đặt chân đỉnh phong, nếu có thể đi theo bên cạnh, bọn họ ngày sau cũng đạt tới độ cao khó mà tin nổi.

Mọi người rõ như ban ngày, trong nội tâm rõ ràng, nam tử áo bào xanh không phải người bình thường, đối với tại bọn họ mà nói, đây là cơ hội khó có được, sau này bọn họ sẽ nương nhờ vào hắn.

Cát Bạch Mị nhìn qua Lục Lâm Thiên, tiến lên hai bước, cười nói:

- Âu Dương thống lĩnh đã bất hạnh vẫn lạc, Lục phó thống lĩnh hiện tại là hoàng giả, chúng ta có nên sửa cách xưng hô không?

Lời này lọt vào tai mọi người, làm mọi người quả quyết, lúc này Trình Tinh, Hổ Sư cũng động tâm.

- Đúng vậy, tất cả quân đoàn đã quy về một mối, xưng hô Lục phó lĩnh cũng nên sửa lại.

Huyết Ưng nói nhỏ, hắn vô cùng vui vẻ, huyết bào không ngừng chấn động chứng minh hắn đang kích động.

- Lục phó thống lĩnh cũng không thuộc về thế lực nào, quân đoàn Hùng Phong vốn thuộc Truy Hồn cùng Truy Mệnh, ta thấy Hàn Minh lưu lại quân đoàn Thiết Huyết cũng không yếu, không bằng cũng thu nhận luôn đi.

Cuồng Thử đi lên hai bước, thân hình nhỏ gầy, mặt như thiếu niên, lúc này nói chuyện lại vui vẻ, ánh mắt bắn ra tinh quang:

- Mười quân đoàn chúng ta tạo thành Lục gia quân đi, về sau Lục phó thống lĩnh sẽ là Lục soái của mọi người.

- Lục soái, rất tốt, cảm giác không tệ.

Trương Lăng Phong lập tức đồng ý với đề nghị này, mọi người cũng không dị nghị.

...

Chương 4140: Lục soái Lục gia quân

Thời điểm đám người Lục Lâm Thiên, Lục Linh quyết định chỉnh hợp mười quân đoàn, Lục Lâm Thiên cũng triệu tập không ít cường giả quân đoàn Thiết Huyết thương nghị việc này, quân đoàn Thiết Huyết tự nhiên không có ý kiến.

Quân đoàn Thiết Huyết hiện tại cũng đang vô chủ, vốn mọi người cho rằng Truy Mệnh sẽ trở thành đoàn trưởng quân đoàn Thiết Huyết, về sau mọi người thương nghị qua, cuối cùng cho một Niết Bàn Cảnh đỉnh phong trong quân đoàn Thiết Huyết trở thành đoàn trưởng mới của quân đoàn Thiết Huyết.

Mà đội trưởng hạm đội Hổ Hải của quân đoàn Hùng Phong trở thành phó đoàn trưởng quân đoàn Thiết Huyết.

Lục Lâm Thiên đã trở thành chủ nhân của mười quân đoàn.

Phá Thổ và Truy Mệnh sau khi từ chối, dù sao Truy Mệnh cũng là người quân đoàn Hùng Phong, bây giờ lại thượng vị làm đoàn trưởng quân đoàn Hùng Phong, Phá Thổ vẫn là phó đoàn trưởng quân đoàn Hùng Phong.

Sau khi thương nghị, tin tức này cũng truyền ra khắp mười quân đoàn.

Đương nhiên, mọi người cũng không có quên sử dụng công huân của trận đại chiến trong Long Tích đại lục.

Lúc này Lục Lâm Thiên và quân đoàn Hùng Phong cầm công huân đi quân bộ đổi hai kiện thông linh bảo khí.

Thượng đẳng công huân rất hiếm trong quân bộ, trong đó cũng nhờ vào bốn chữ chân lý Niết Bàn của Lục Lâm Thiên phát huy tác dụng không nhỏ.

Những quân đoàn khác đều có được nhất đẳng công huân, đều đồng thời đổi mười kiện áo nghĩa linh khí.

Có thể nói mười quân đoàn lúc này làm quân bộ xuất huyết một lần, nhưng mà lúc này Thượng Thanh thế giới cũng đại xuất danh tiếng rất lớn trong ba ngàn đại thế giới.

Trọng thương Minh Linh, ngay cả cả Tuyên Cổ Cảnh cao giai của Dạ Xoa nhất tộc cũng diệt hai tên, mấy ngàn vạn đại quân Minh Linh bị tiêu diệt, Tuyên Cổ Cảnh Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc bị đánh chết rất nhiều.

Trong đó đánh chết vài tên Tuyên Cổ Cảnh cao giai của Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc, chiến tích rất nổi bật.

Lần này trên Long Tích đại lục đạt được số linh tinh khủng bố, chiến tích này đủ làm Thượng Thanh thế giới danh chấn Thương Khung Minh, cũng là một lần sóng to gió lớn trong ba ngàn đại thế giới.

Cho nên liên minh quân bộ lúc này cam tâm xuất huyết, dù sao Thượng Thanh thế giới cũng có danh tiếng rất lớn.

Huống chi ra một chân lý Niết Bàn với một đại thế giới tuyệt đối là chí bảo, cho nhiều chỗ tốt đả thông quan hệ cũng là chuyện đương nhiên.

Nhiều nhất đẳng công huân như thế, lúc này tất cả đại quân đoàn chỉnh hợp lại, mọi người cầm nhất đẳng công huân thương nghị, lúc này quyết định đổi tài liệu luyện khí.

Trên Long Tích đại lục, chiến hạm quân đoàn Hùng Phong phát uy mọi người đều thấy tận mắt, tự nhiên sẽ củng cố hạm đội.

Trận chiến trên Long Tích đại lục, hạm đội quân đoàn Hùng Phong hao tổn không ít, chiến hạm Phi Hổ cấp năm hao tổn ba chiếc, các chiến hạm khác không cần nói, một lần nữa chế tạo hạm đôi khổng lồ là việc cấp bách.

Luyện chế hạm đội cần tài liệu luyện khí khủng bố, tăng thêm không ít cường giả đỉnh cấp của Lục gia quân hiện tại không có áo nghĩa linh khí, đổi lấy một ít áo nghĩa linh khí cũng cần thiết. Mặt khác cần đổi không ít đan dược và linh dược, cho nên tổng cộng chín nhất đẳng công huân nghe thì không ít, nhưng mà vẫn không đủ với Lục gia quân.

Bởi vậy linh tinh đoạt được trong Long Tích đại lục, Lục Lâm Thiên cũng phải lấy ra sử dụng, muốn phát triển Lục gia quân, thực lực là rất trọng yếu, nhưng cũng cần không ít tiền tài.

Về phần hai thượng đẳng công huân, Lục Lâm Thiên không có ý định đổi. Thông linh bảo khí có tiền không mua được, cơ hội này không bỏ qua, tài liệu luyện khí có thể nghĩ biện pháp mua sắm..., nhưng chỉ có thông linh bảo khí không có bất kỳ cơ hội đổi nào, một khi lộ diện đều có cường giả Hóa Hồng Cảnh nghĩ biện pháp cướp đoạt.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên quyết định chú ý, hai thượng đẳng công huân đổi hai kiện thông linh bảo khí, cơ hội như vậy ngu sao không đổi.

...

Đoạn thời gian này, trong liên minh quân bộ Thượng Thanh thế giới truyền ra xôn xao.

Phượng Viêm trọng thương, bản thể bị diệt, cường giả quân đoàn Thiên Phượng chết tổn thương hầu như không còn.

Quân đoàn Ma Hạt cũng tổn thất không ít, nhưng so với quân đoàn Thiên Phượng còn tốt hơn nhiều, phó đoàn trưởng quân đoàn Thiên Phượng bị diệt, cường giả Tuyên Cổ Cảnh bị đánh chết rất nhiều, tu vị Niết Bàn Cảnh mười phần không còn tới hai người.

Tổn thất thảm thiết như thế còn lớn hơn cả kịch chiến giữa Thượng Thanh thế giới và Minh Linh.

Một Hóa Hồng Cảnh hao tổn bản thể, chỉ có linh hồn phân thân chạy đi, tăng thêm Phượng Tuy và Đô Linh là hai cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai vẫn lạc, tổn thất này làm cả liên minh quân bộ Thượng Thanh thế giới bị trùng kích không nhỏ.

Thân phận của Lục Lâm Thiên cũng không thể che dấu, đã được truyền khắp liên minh quân bộ, tên của Lục Lâm Thiên vang khắp liên minh quân đội, người ta cũng biết thân phận Lục Lâm Thiên.

Người lĩnh ngộ kỳ lạ áo nghĩa thứ năm, vốn là Chiến Thần trong tương hoàng không gian, chỉ bởi vì bị Phượng Hoàng nhất tộc ngăn cản, Lục Lâm Thiên đánh mất phong hào Chiến Thần, từ đó kết thù với Phượng Hoàng nhất tộc.

Lục Lâm Thiên ở trong Mật Địa Thiên Giới tru sát không ít cường giả chấp pháp đội, do đó bị thế lực khắp nơi liên hợp đuổi ra khỏi Mật Địa Thiên Giới, mà bây giờ Lục Lâm Thiên lại là chân lý Niết Bàn, tất cả cộng lại làm người ta hiểu rõ, sợ rằng Lục Lâm Thiên không ở lâu trong Thương Khung chiến trường.

Nhưng liên minh quân bộ muốn thương nghị xử trí Lục Lâm Thiên, cũng không dễ ra tay.

Tình huống đại khái cũng đồn ra, lòng người trong liên minh quân bộ dao động.

Do Lục Lâm Thiên kết thù oán với Phượng Hoàng nhất tộc, Phượng Hoàng nhất tộc và những thế lực trong chấp pháp đội Mật Địa Thiên Giới âm thầm ra tay chặn giết con cái Lục Lâm Thiên.

Ai biết Phượng Hoàng nhất tộc ăn trộm gà không được còn mất nắm thóc, bị Lục Lâm Thiên phát hiện, cuối cùng Lục Lâm Thiên đại khai sát giới, làm cho cả liên minh quân bộ tạo thành ảnh hưởng cực lớn.

Loại chuyện này đã có kết quả, thế lực khắp nơi trong liên minh quân bộ có ủng hộ Lục Lâm Thiên, có muốn nghiêm trị Lục Lâm Thiên, nhưng có không muốn nhúng tay.

Mấy ngày qua thương nghị không kết quả.

Dù sao rất nhiều thế lực không nhúng tay vào. Phượng Hoàng nhất tộc nội tình đừng nói, không có người nào muốn vô cớ đắc tội.

Mà lai lịch Lục Lâm Thiên ai cũng biết, Lục Lâm Thiên không có bối cảnh mới là lạ, bối cảnh cũng tuyệt đối không nhỏ. Tăng thêm Lục Lâm Thiên có tính cách có thù tất báo, ai cũng không muốn đắc tội Lục Lâm Thiên, miễn sau này có kết cục giống quân đoàn Thiên Phượng.

Ai cũng biết Lục Lâm Thiên không phải người lương thiện, bất kể là Minh Linh hay là người nhà, đắc tội hắn đều ra tay không lưu tình.

Thời điểm liên minh quân bộ xoắn xuýt, trong Mật Địa Thiên Giới có tin tức truyền ra.

Tin tức bảo liên minh quân bộ thông tri Lục Lâm Thiên và Thái A trực tiếp quay về Mật Địa Thiên Giới, với chuyện Lục Lâm Thiên đao trảm Phượng Tuy và Đô Linh, làm trọng thương Phượng Viêm, liên minh quân bộ cũng nhanh chóng bẩm báo lên, cấp trên không những không nói gì, mà còn bàn giao xuống, bảo Lục Lâm Thiên ở trong Thương Khung chiến trường xảy ra chuyện gì chỉ hỏi tội liên minh quân bộ mà thôi.

Chương 4141: Quyết định Liên minh

Đồng thời, cấp trên có tin tức, cũng bảo liên minh quân bộ đi dò xét Long Tích đại lục xuất hiện Thiên Huyền Tinh Thần Diễm.

Về phần tin tức Thiên Huyền Tinh Thần Diễm trên Long Tích đại lục, cường giả liên minh quân bộ đã sớm thăm dò qua, bao gồm Hạo Thần hoàng giả cũng tự đi điều tra.

Nghe nói lúc thậm chí Thiên La minh cũng phái không ít cường giả đi dò xét.

Nhưng làm mọi người thất vọng là, lúc trước Lục Lâm Thiên dùng tinh thần làm thang, nghịch thiên chứng nhận chân lý Niết Bàn, khiến cả Long Tích đại lục biến thành hư không.

Cả Long Tích đại lục cũng không trông thấy, mọi người chạy đi đầu dò xét tin tức Thiên Huyền Tinh Thần Diễm chứ?

Đối với tin tức Thiên Huyền Tinh Thần Diễm, tin tức bên ngoài không nhiều, căn bản không thể điều tra, không thể nào bắt tay vào đâu để tìm kiếm.

Liên minh quân bộ chỉ cảnh cáo Lục Lâm Thiên mà thôi, thế lực các nơi thì ghi nhớ Lục Lâm Thiên, trong nội tâm âm thầm quyết định chú ý, về sau tận lực không chọc vào Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không sợ trời không sợ đất, đoán chừng hậu trường cũng đủ cứng, thực lực bản thân không phải ai cũng chọc nổi.

Lục Lâm Thiên phá hủy bản thể Phượng Viêm, tin tức này cũng truyền ra, thậm chí có không ít người không dám tin.

Ai cũng biết Phượng Viêm rất khủng bố, Phượng Viêm dừng ở nhất nguyên Hóa Hồng từ rất lâu rồi, tăng thêm bản thể Phượng Hoàng nhất tộc cường hãn, nghe nói cổ tộc cũng chưa chắc mạnh hơn bản thể của Phượng Hoàng nhất tộc.

Lại nói Hóa Hồng Cảnh của Phượng Hoàng nhất tộc càng khủng bố không cần phải nói.

Mà Hóa Hồng Cảnh của Phượng Hoàng nhất tộc có Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa, thậm chí còn mạnh hơn cả linh vật trời sinh thuộc tính hỏa, nghe nói Xích Linh Liệt Hỏa linh vật trời sinh cũng không địch lại Phượng Hoàng nhất tộc Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa.

Không có ai biết Phượng Hoàng nhất tộc tiến vào Hóa Hồng Cảnh tại sao lại có Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa khủng bố như thế, nghe nói chỉ có Phượng Hoàng nhất tộc mới biết mà thôi.

Phá hủy bản thể, tương đương có khả năng tru sát thần hồn của người ta.

Tất cả mọi người rõ ràng, bản thể cũng bị phá hủy, linh hồn phân thân và hồn anh cho dù chạy đi cũng khó trốn thoát được, tỉ lệ quá nhỏ, dù sao bản thể cũng bị diệt, linh hồn phân thân và hồn anh muốn trốn là hy vọng xa vời.

Nghe nói Lục Lâm Thiên không chỉ làm trọng thương Phượng Viêm, còn phá hủy bản thể của hắn, từ đó có thể thấy tu vị của Lục Lâm Thiên đủ trực tiếp đối địch với nhị nguyên Hóa Hồng, phải biết rằng nhị nguyên Hóa Hồng cũng khó làm Phượng Viêm trọng thương đến tình trạng như thế.

Chân lý Niết Bàn tương ứng với Tuyên Cổ Cảnh cao giai, thậm chí Lục Lâm Thiên cũng chỉ đạt tới chân lý Niết Bàn vài ngày.

Lục Lâm Thiên có thực lực tương ứng với Tuyên Cổ Cảnh cao giai vài ngày, tuy Tuyên Cổ Cảnh cao giai không cách nào so sánh với chân lý Niết Bàn, không cách nào đánh đồng, cả hai cách biệt quá lớn. Nhưng mà Lục Lâm Thiên lúc này vừa mới đặt chân lên chân lý Niết Bàn kéo dài lại vượt qua cái hào rộng Hóa Hồng Cảnh, thậm chí tiếp tục vượt qua cái hào rộng nhất nguyên Hóa Hồng và nhị nguyên Hóa Hồng, đây là chuyện làm người ta khó tin nổi.

Chân lý Niết Bàn, khủng bố như vậy!

Mặc dù mọi người có chút không tin là thật, nhưng sự thật chính là như thế, Phượng Viêm bị phá hủy bản thể, hồn anh chật vật bỏ trốn, nghe nói hồn anh của Phượng Viêm đã thoát khỏi Thương Khung chiến trường, chạy trốn vào trong Phượng Hoàng nhất tộc.

Cuối cùng liên minh quân bộ cũng phải thừa nhận việc này là sự thật. Trong lòng mọi người đang nghĩ, nếu Lục Lâm Thiên đến chân lý Niết Bàn đỉnh phong, thực lực của hắn sẽ ở cấp độ nào?

Thậm chí nếu tương lai Lục Lâm Thiên bước vào Hóa Hồng Cảnh, thực lực của hắn sẽ ra sao?

Trong đại điện phong cách cổ xưa, linh hồn thể Phượng Viêm lơ lửng trong đại điện, gào thét:

- Nhất định không thể buông tha Lục Lâm Thiên, tuyệt đối không thể, nếu không Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta không còn mặt mũi tồn tại.

- Muốn động Lục Lâm Thiên hiện tại đã không đơn giản, Lục Lâm Thiên đã là chân lý Niết Bàn, lĩnh ngộ đệ ngũ kỳ lạ áo nghĩa, cho dù là phương diện nào cũng có người che chở. Huống chi hiện tại cấp trên đánh tiếng, ai cũng không thể động Lục Lâm Thiên, nếu không tự gánh lấy hậu quả.

Trong đại điện, nam tử trung niên mặc trường bào đỏ thẫm nói ra.

- Cấp trên quá bất công, che chở Lục Lâm Thiên, xem Phượng Hoàng nhất tộc không tồn tại sao, chẳng lẽ chúng ta thật sự buông tha Lục Lâm Thiên sao?

- Thiên phú của Lục Lâm Thiên quá kinh khủng, hiện tại đôi cánh đã cứng cáp ở mức độ nhất định, muốn đối phó đã không dễ dàng. Huống chi hiện tại có không ít người muốn che chở hắn, chúng ta quang minh chính đại đối phó Lục Lâm Thiên, hậu quả không phải Phượng Hoàng nhất tộc có thể chịu nổi.

Nam tử trung niên nói:

- Nhưng Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta không dễ chọc, cánh chim của Lục Lâm Thiên dần dần lớn mạnh, về sau đối với Phượng Hoàng nhất tộc là họa lớn trong lòng, tuy Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta có thể quang minh chính đại đối phó hắn, nhưng lúc này lại có cơ hội tuyệt hảo.

Tiếng nói dừng lại, nam tử trung niên nói:

- Ta nghĩ hiện tại muốn Lục Lâm Thiên phải chết, tuyệt đối không chỉ có Phượng Hoàng nhất tộc mà thôi, Lục Lâm Thiên kia có quá nhiều kẻ thù, cũng tuyệt đối không chỉ có Phượng Hoàng nhất tộc. Lúc này hắn chết chắc, cây có mọc thành rừng, gió vẫn thổi bật rễ, khặc khặc...

....

- Chúc mừng Lục soái, về sau trong Thượng Thanh thế giới lại có thế lực mới sinh ra, ta nghĩ không bao lâu Lục gia quân sẽ quật khởi trong Thương Khung chiến trường.

Trong đại điện Kỷ Đại Yên Đại nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Kỷ lão ca nói đùa, sau này ta cần nhờ Minh Quang thế giới ủng hộ nhiều.

- Ha ha!

Kỷ Đại Yên Đại cười nói:

- Minh Quang thế giới ủng hộ là đương nhiên, ít nhất Kỷ bàn tử ta ủng hộ, tất cả là người một nhà, ta cũng không nói vòng vo nữa, hiện tại có chuyện trọng yếu cần thương lượng với Lục soái.

- Thực không dám dấu diếm, ta lần này muốn hỏi Lục soái, Kinh Vân, Lục Tượng, Lục Xảo ba tiểu gia hỏa trở về, không biết Lục soái có an bài gì không?

- Ý Kỷ lão ca là sao?

Lục Lâm Thiên không rõ cho lắm.

Sắc mặt Kỷ Đại Yên Đại hơi nghiêm túc, nói:

- Ta sẽ nói rõ, ta muốn biết Lục soái có muốn giữ Kinh Vân, Lục Tượng, Lục Xảo ở bên cạnh không.

Ánh mắt nặng nề, nhìn sắc mặt Lục Lâm Thiên phản ứng, Kỷ Đại Yên Đại tiếp tục nói:

- Dùng thiên phú của Kinh Vân, Lục Tượng, Lục Xảo ba tiêu gia hỏa, nếu ở lại bên người Lục soái, trong Thượng Thanh thế giới tự nhiên có thể bồi dưỡng tốt. Ba tiểu gia hỏa cũng là người Thượng Thanh thế giới, nếu Lục soái một lòng muốn lưu lại ba tiểu gia hỏa này, chỉ sợ ba tiểu gia hỏa không do dự ở lại.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt khẽ nhúc nhích, trong nội tâm hiểu đại khái, hỏi Kỷ Đại Yên Đại:

- Kỷ lão ca ý là, hẳn có an bài rồi?

Chương 4142: Tâm tư của Kỷ Đại Yêu Đại

Kỷ Đại Yên Đại gật gật đầu, nghiêm túc nói:

- Gia sư đã sớm có bàn giao, đoạn thời gian này cho Kinh Vân ba tiểu gia hỏa đi Minh Quang thế giới mật địa, cùng tu luyện với đám thiên tài trẻ tuổi đỉnh phong của cổ tộc. Tất cả do gia sư chỉ đạo, tuy gia sư không phải cổ tộc của Minh Quang thế giới, nhưng mà Lục soái đại khái có thể tin tưởng ta, địa vị của gia sư trong Minh Quang thế giới hết sức quan trọng, cho dù cường giả trong cổ tộc Minh Quang thế giới cũng phải cho gia sư ba phần mặt mũi. Cho nên gia sư đích thân dạy bảo ba tiểu gia hỏa, sư huynh đệ chúng ta không ai không phải Hóa Hồng Cảnh, điều này cũng chứng tỏ thực lực của gia sư.

Nghe Kỷ Đại Yên Đại nói, Lục Lâm Thiên cũng không nghi ngờ, thì ra Kỷ Đại Yên Đại sợ mình mang theo đi tiểu gia hỏa, lúc này mới cố ý theo tới quân đoàn Hùng Phong.

Đây là cơ duyên của Kinh Vân, Lục Tượng, Lục Xảo ba tiểu gia hỏa, Lục Lâm Thiên cũng không muốn nhúng tay.

Nghiêm khắc mà nói, Lục Lâm Thiên biết rõ bản thân mình không phải người Thượng Thanh thế giới, chính mình là người Linh Vũ thế giới.

Lục Doanh ở Thiên Nữ Cung tại Vô Tư thế giới, Lục Âm ở Thái Hoàng thế giới Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc, Lục Thành ở cạnh Thiên Cuồng Tam Đạo. Về công về tư, hoặc là vì Lục Kinh Vân, Lục Tượng, Lục Xảo ba người mà cân nhắc, Lục Lâm Thiên không ngăn cản Lục Kinh Vân, Lục Tượng, Lục Xảo ba người tiến vào Minh Quang thế giới tu luyện.

Lục Lâm Thiên rất rõ ràng, cho dù Lục Kinh Vân, Lục Tượng, Lục Xảo ba người đi theo chính mình đến Thượng Thanh thế giới vào Mật Địa Thiên Giới tu luyện, cũng không phải một chuyện tốt. Mình bây giờ bị phạt trong Thương Khung chiến trường, khi trở về Thượng Thanh thế giới cũng có không ít phiền toái.

Cho nên Lục Lâm Thiên biết rõ Lục Kinh Vân, Lục Tượng, Lục Xảo ba người đi theo mình không phải lựa chọn tốt. Để ba người đi Minh Quang thế giới, có cường giả đỉnh cấp của Minh Quang thế giới chỉ đạo là lựa chọn tốt nhất.

- Kỷ lão ca nói đùa, Kinh Vân, Lục Tượng, Lục Xảo ba tiểu gia hỏa đã bái sư, tất nhiên là phải tôn sư trọng đạo, nghe theo sư phụ an bài, có sư phụ Kỷ lão ca chỉ đạo, ta vui mừng còn không kịp, tại sao lại ngăn cản, ta cũng không phải người biết dạy người ta, ha ha.

Lục Lâm Thiên cười nhạt.

- Ha ha.

Nghe vậy, Kỷ Đại Yên Đại sững sờ, dường như không tin lời Lục Lâm Thiên nói, phải biết rằng dùng thực lực thiên phú Lục Kinh Vân, Lục Xảo, Lục Tượng ba người, còn có Lục Lâm Thiên chân lý Niết Bàn, đủ đại biểu tiền đồ Lục Kinh Vân ba huynh muội về sau, tiền đồ này dù là ai cũng không bỏ qua.

Chỉ tiếc Kỷ Đại Yên Đại căn bản không biết lai lịch Lục gia hoàn toàn không có quá nhiều quan hệ với Thượng Thanh thế giới.

Sững sờ, Kỷ Đại Yên Đại cười cười, bất kể như thế nào, chuyện hắn lo lắng nhất không xảy ra, bằng không hắn cũng khó báo cáo kết quả với gia sư.

Kỷ Đại Yên Đại cảm giác chính mình sợ quá nhiều, lập tức xấu hổ nói:

- Như thế rất tốt, ta cũng mang ba tiểu tử về Minh Quang thế giới mật địa, khi đó trong mật địa sẽ rất náo nhiệt, đám cổ tộc đầy ngạo khí kia sẽ biết ai mới là thiên tài.

- Kỷ lão ca, mấy ngày nay sợ rằng đi không được.

Lục Lâm Thiên cười cười, nói:

- Kinh Vân và Lục Tượng, Lục Xảo mấy ngày nay còn phải đi Vô Sắc thế giới một chuyến vấn an người nhà, cho nên mấy ngày nay sợ là không được.

- Như vậy sao.

Kỷ Đại Yên Đại nói:

- Như vậy đi, ta cũng theo ba tiểu gia hỏa đi Vô Sắc thế giới, đến lúc đó trực tiếp từ Vô Sắc thế giới đi Minh Quang thế giới.

- Như thế rất tốt.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên lập tức gật đầu.

Lục Lâm Thiên đang đau đầu, cho Lục Kinh Vân cùng Lục Tượng, Lục Xảo ba người đi một mình tới Vô Sắc thế giới, sau khi xảy ra chuyện quân đoàn Thiên Phượng, trong lòng Lục Lâm Thiên có chút không yên lòng, mà mình cũng bị phạt trong Thương Khung chiến trường năm trăm năm, không thể quang minh chính đại rời đi.

Lúc này có Kỷ Đại Yên Đại chủ động muốn đi cùng Lục Kinh Vân, Lục Tượng, Lục Xảo ba người tới Vô Sắc thế giới, với thực lực Kỷ Đại Yên Đại, bảo vệ Lục Kinh Vân, Lục Tượng, Lục Xảo ba người là dễ dàng.

- Vậy cứ như thế đi, ta cũng yên tâm.

Kỷ Đại Yên Đại đại hỉ, Lục Kinh Vân và Lục Tượng, Lục Xảo đi Vô Sắc thế giới, hắn tự nhiên lo lắng, vạn nhất cường giả Thượng Thanh thế giới chọc vào một cước, cố ý lưu Lục Kinh Vân ba người ở lại Thượng Thanh thế giới, đến lúc đó hắn không thể báo cáo kết quả được rồi, hắn đi cùng mới đảm bảo.

- Kỷ lão ca, có chút việc trên phương diện tu luyện ta muốn mời Kỷ lã ca giải thích một phen.

Yên tâm Lục Kinh Vân ba người, Lục Lâm Thiên hỏi Kỷ Đại Yên Đại.

Kỷ Đại Yên Đại tập trung tư tưởng suy nghĩ, trong nội tâm còn tưởng rằng là đại sự gì, lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Lục soái mời nói, đều là người một nhà không cần khách khí, ta biết sẽ nói tất cả.

Lục Lâm Thiên cười đắng chát và xấu hổ, nói:

- Cũng không phải đại sự gì, ta bây giờ không quá hiểu cấp độ Hóa Hồng Cảnh, cũng không biết nhiều, mong Kỷ lão ca chỉ dẫn.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên cảm thấy xấu hổ, khi thực lực tăng lên tiếp xúc với Hóa Hồng Cảnh, Lục Lâm Thiên loáng thoáng biết rõ Hóa Hồng Cảnh dường như có phân chia thành nhất nguyên nhị nguyên.

Nhưng đối với tu vị kỹ càng của cấp độ Hóa Hồng Cảnh thì hắn không rõ, lúc trước cho dù dùng Sưu Linh Thuật tìm tòi trí nhớ Tuyên Cổ Cảnh cao giai của Phệ Hồn nhất tộc cũng không biết quá nhiều.

- Không thể nào.

Lục Lâm Thiên nói làm cho Kỷ Đại Yên Đại nổi lên nghi ngờ, không biết cấp độ Hóa Hồng Cảnh chính là điều Kỷ Đại Yên Đại không ngờ.

Thực ra, xác thực có không ít người không rõ tình cảnh trong Hóa Hồng Cảnh, có bao nhiêu thực lực, biết bao nhiêu chuyện, đây là việc không thay đổi, những người tu vị thấp, tiểu gia tộc không biết cấp độ quá Đại Đạo Cảnh.

Vốn Kỷ Đại Yên Đại tưởng tượng, Lục Lâm Thiên đi tới cấp độ hiện tại, từ phản ứng của đám người Hạo Thần hoàng giả mà nhìn, sau lưng có lẽ cũng có không ít chỗ dựa.

Cho nên Kỷ Đại Yên Đại cho rằng, Lục Lâm Thiên không phải người cổ tộc cũng là thiên tài của đại gia tộc, trẻ tuổi như thế không biết cấp độ của Hóa Hồng Cảnh phân chia ra sao là quá khó tin.

Tuy trong lòng nghi hoặc, nhưng Kỷ Đại Yên Đại cũng không có hỏi nhiều cái gì, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta nói đại khái với Lục soái, trong thiên địa mênh mông, thiên địa vạn vật sinh linh có thể đến Niết Bàn Cảnh là thiên phú hơn người. Người nổi bật trong Niết Bàn Cảnh mới có thể đặt chân Tuyên Cổ Cảnh, mà người bước vào Hóa Hồng Cảnh chính là người nổi bật trong Tuyên Cổ Cảnh, trong ba ngàn đại thế giới, có thể đặt chân đến Hóa Hồng Cảnh không nhiều.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, hắn gật gật đầu, Kỷ Đại Yên Đại nói là sự thật, có thể đặt chân Hóa Hồng Cảnh không ai không phải thiên tài đỉnh cấp.

Chương 4143: Cấp độ Hóa Hồng

Một đại thế giới người có tu vị Hóa Hồng Cảnh là không ít, nhưng nghĩ tới sinh linh của một đại thế giới đâu chỉ hàng tỉ, vô số hàng tỉ sinh linh mới xuất hiện một đám cường giả Hóa Hồng Cảnh, từ đó có thể thấy thưa thớt cỡ nào.

Trong ba ngàn đại thế giới, Hóa Hồng Cảnh cũng không nhiều.

Nhưng mà cũng không thể phủ nhận, Hóa Hồng Cảnh rất khó xuất hiện cùng một chỗ quá đông..

Kỷ Đại Yên Đại nhìn Lục Lâm Thiên, tiếp tục nói:

- Hóa Hồng Cảnh, trong hàng tỉ tỉ sinh linh đã là tầng thứ tối cao, đại biểu thực lực đỉnh phong của ba ngàn đại thế giới.

- Đương nhiên, không phải mỗi một Hóa Hồng Cảnh đều có thực lực như nhau. Thân là Hóa Hồng Cảnh, dưới tình huống bình thường đều trường tồn thiên địa, sẽ bất hủ.

- Trong thời gian dài tất cả Hóa Hồng Cảnh đều nghĩ có một ngày sẽ đặt chân cảnh giới Hư Vô Cảnh trong truyền thuyết..

- Hư Vô Cảnh mới là vĩnh hằng bất diệt chân chính, chỉ tiếc Hư Vô Cảnh là mong muốn không thành của sinh linh, là cấp độ trong truyền thuyết.

Vừa dứt lời, Kỷ Đại Yên Đại cảm thán, thân là Hóa Hồng Cảnh, hắn có tự ngạo của mình, mỗi một Hóa Hồng Cảnh đều là thế hệ phong hoa tuyệt đại trong hàng tỉ tỉ sinh linh.

Nhưng lúc này, Kỷ Đại Yên Đại nói tới ba chữ Hư Vô Cảnh lại sinh kính sợ.

Cấp độ này không thể thành, chỉ tồn tại trong truyền thuyết, hàng tỉ tỉ sinh linh ai có thể bước vào Hư Vô Cảnh vĩnh hằng bất diệt chân chính.

Lục Lâm Thiên do dự một lát, hỏi Kỷ Đại Yên Đại:

- Hư vô cảnh, khó thành sao, chẳng lẽ theo như đồn đãi những đại năng dung hợp hỗn độn chi nguyên không đạt tới sao?

Kỷ Đại Yên Đại ngạc nhiên nhìn qua Lục Lâm Thiên.

- Lục soái biết thế giới hỗn độn bổn nguyên, thật không tầm thường, cho dù là ta cũng chỉ nghe gia sư ngẫu nhiên nhắc tới mà thôi.

Tiếng nói dừng lại, tuy có nghi hoặc, Kỷ Đại Yên Đại cũng không hỏi nhiều, hắn nói:

- Những viễn cổ đại năng có thể dung hợp thế giới hỗn độn bổn nguyên tự nhiên có thể tiến vào Hư Vô Cảnh trong truyền thuyết, nhưng mà nghe nói các viễn cổ đại năng này không xuất hiện nữa, thậm chí sống hay chết cũng không ai biết.

Dừng một lát hút thuốc, Kỷ Đại Yên Đại tiếp tục nói:

- Ở giữa thiên địa còn có một cách nói, nói là những viễn cổ đại năng dung hợp bổn nguyên, lúc tiến vào Hư Vô Cảnh đã hóa thành hư vô, tương dung với đại thế giới, từ đó về sau, thế giới hỗn độn chính là viễn cổ đại năng, viễn cổ đại năng chính là thế giới hỗn độn.

- Không thể nào.

Lục Lâm Thiên nghe vậy hít sâu một hơi.

Kỷ Đại Yên Đại hút thuốc, nói:

- Về phần nguyên nhân thật sự là gì, vậy không có ai biết, có bao nhiêu thực lực, biết rõ bao nhiêu chuyện, tuy ta đã là Hóa Hồng Cảnh, nhưng mà Hóa Hồng Cảnh cũng có phân chia với nhau, kỳ thật thực lực cách biệt một trời một vực, có chút chuyện ta hoàn toàn không biết.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, vấn đề Hư Vô Cảnh, trừ khi tiếp xúc tới tầng thứ kia, bằng không sẽ không biết.

Kỷ Đại Yên Đại nhìn qua Lục Lâm Thiên, hắn tươi cười, nói:

- Hư Vô Cảnh với chúng ta còn xa mới chạm tới, đặc biệt là với ta mà nói, mong muốn mà không thể thành. Lục soái chân lý Niết Bàn, có lẽ sau này có thể đột phá gông cùm thiên địa, đặt chân cấp độ trong truyền thuyết kia.

- Con đường tu luyện, thiên phú là một chuyện, kỳ ngộ là một chuyện, chính mình tôi luyện là một chuyện, nhưng mà có thể đi tới cuối cùng hay không, không ai nói rõ.

Lục Lâm Thiên cảm thán, con đường tu luyện, thiên phú, kỳ ngộ, tôi luyện đều trọng yếu, thậm chí chiếm cứ tuyệt đối chính là vận khí, ai đi tới cuối cùng còn chưa biết.

Kỷ Đại Yên Đại gật gật đầu, cũng ngạc nhiên khi thấy Lục Lâm Thiên nói như vậy, hắn tiếp tục nói:

- Trước mắt mà nói, trừ những viễn cổ đại năng mang thế giới hỗn độn bổn nguyên ra, Hóa Hồng Cảnh đã là tầng thứ cao nhất mà sinh linh đạt tới, cũng đại biểu cấp độ cao nhất trong ba ngàn đại thế giới.

- Thân là Hóa Hồng Cảnh, trong tình huống bình thường, ai cũng có thể trường tồn cổ kim, ai cũng nghĩ sẽ đặt chân cảnh giới trong truyền thuyết, vì vĩnh sinh và thực lực tăng cao hơn.

- Cho nên Hóa Hồng Cảnh và Tuyên Cổ Cảnh, Niết Bàn Cảnh, Đại Đạo Cảnh, Thông Thiên Cảnh không cùng cấp độ, trong thời gian dài người cấp độ Hóa Hồng Cảnh cũng có phân chia, đều mong một ngày đặt chân tới Hư Vô Cảnh trong truyền thuyết.

- Hóa Hồng Cảnh có bao nhiêu giai?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, hỏi Kỷ Đại Yên Đại.

Kỷ Đại Yên Đại mỉm cười, nói:

- Đến cấp độ Hóa Hồng Cảnh này, đối với tu luyện muốn tăng lên một tầng, tuy nguyên lực cũng không thể thiếu, nhưng tiếp tục đột phá lên cao hơn, như vậy phải thể hiện trên áo nghĩa.

- Trong thời gian dài, Hư Vô Cảnh là mong ước không thể đạt được, vạn vật sinh linh căn bản khó bước vào cấp độ này, cho nên thời gian dài tạo thành rất nhiều phân chia cấp độ trong Hóa Hồng Cảnh.

- Cho nên không phải mỗi một Hóa Hồng Cảnh đều có tu vị thực lực như nhau, khác biệt như trời và đất. Thậm chí khác biệt trong đó còn khó vượt qua như Phá Giới Cảnh bước vào Hóa Hồng Cảnh, khó có thể vượt qua được!

Hơi ngưng lại, Kỷ Đại Yên Đại tiếp tục nói:

- Bởi vậy Hóa Hồng Cảnh không phân thành giai, mà chia làm nguyên, từ nhất nguyên Hóa Hồng tới cửu nguyên Hóa Hồng.

- Nhất nguyên Hóa Hồng tới cửu nguyên Hóa Hồng.

Lục Lâm Thiên chấn động, tầng thứ này quá nhiều, sợ rằng nhất nguyên Hóa Hồng tới cửu nguyên Hóa Hồng đều gọi là Hóa Hồng Cảnh, nhưng mà nhất nguyên Hóa Hồng và cửu nguyên Hóa Hồng khác biệt còn lớn hơn cả Phá Giới Cảnh và Hóa Hồng Cảnh.

- Hóa Hồng Cảnh chia làm cửu nguyên, nhất nguyên Hóa Hồng đến tam nguyên Hóa Hồng gọi là Xúc Hồng Hóa Hồng.

- Tứ nguyên Hóa Hồng tới lục nguyên Hóa Hồng lại gọi là Siêu Phàm Hóa Hồng.

- Thất nguyên Hóa Hồng đến cửu nguyên Hoa Hồng gọi là Viên Mãn Hóa Hồng.

Kỷ Đại Yên Đại lại nói:

- Xúc Hồng Hóa Hồng, Siêu Phàm Hóa Hồng, Viên Mãn Hóa Hồng là ba cảnh giới đại khái, trong đó lại chia nhỏ, trong đó chia làm ba cảnh giới nhỏ, ví dụ như ta và Hạo Thần, còn có Phượng Viêm bị ngươi làm trọng thương vài ngày trước, nghiêm khắc mà nói là nhất nguyên Hóa Hồng Xúc Hồng Hóa Hồng.

- Xúc Hồng Hóa Hồng, Siêu Phàm Hóa Hồng, Viên Mãn Hóa Hồng, tiểu, trung đại!

Lục Lâm Thiên nghe vậy, nhíu mày, nói:

- Nhị nguyên Hóa Hồng có thể xưng là Nhị Nguyên Trung Xúc Hồng. Tam nguyên Hóa Hồng gọi là Đại Xúc Hồng, từ đó cứ suy ra.

- Không sai!

Kỷ Đại Yên Đại gật gật đầu, nói:

- Hóa Hồng Cảnh mỗi một tầng thực lực chênh lệch rất lớn, thậm chí là tầng tầng điệp gia.

- Nhất nguyên Tiểu Xúc Hồng Hóa Hồng cảnh và nhị nguyên Trung Xúc Hồng là cái hào rộng, cái hào này còn lớn hơn cả Phá Giới Cảnh đột phá tiểu Xúc Hồng Hóa Hồng rất nhiều.

- Ví dụ như Phượng Viêm, ví dụ như Hạo Thần, ví dụ như ta, chúng ta lúc còn trẻ nói tự phụ một ít, đó là thế hệ phong hoa tuyệt đại.

- Nhưng bây giờ chúng ta chỉ dừng lại ở nhất nguyên Tiểu Xúc Hồng Hóa Hồng, muốn đột phá nhị nguyên Trung Xúc Hồng khó như lên trời, đã mấy ngàn năm qua vẫn không chạm tới.

Chương 4144: Hồng kiếp

Dứt lời, Kỷ Đại Yên Đại cảm thán, hắn buồn bực khó chịu.

- Hóa Hồng Cảnh, đúng là khó đột phá.

Lục Lâm Thiên nghe vậy cũng thở dài, có thể đặt chân Hóa Hồng Cảnh không ai không phải thế hệ phong hoa tuyệt đại, nhưng đến Hóa Hồng Cảnh đột phá khó hơn lên trời, Hóa Hồng Cảnh khó có thể đột phá.

Kỷ Đại Yên Đại thu hồi cảm thán, tiếp tục nói:

- Hóa Hồng Cảnh khó có thể đột phá, không chỉ vì lĩnh ngộ áo nghĩa, đồng thời cũng có quan hệ tuyệt đối với thiên phú bản thân, mà loại thiên phú này tiên thiên thiên phú rất trọng yếu, trong tiên thiên thiên phú chiếm địa vị tuyệt đối.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, nghi hoặc hỏi:

- Cái gì gọi là tiên thiên thiên phú?

- Tiên thiên thiên phú chính là được thiên địa chiếu cố, tiên thiên thiên phú đại khái chia làm ba loại, loại thứ nhất, linh vật trời sinh, thiên phú bẩm sinh. Loại thứ hai, cổ tộc, trong người cổ tộc, đặc biệt là người nổi bật trong cổ tộc bẩm sinh đã có tiên thiên thiên phú.

Kỷ Đại Yên Đại nói.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên gật đầu, ngược lại hắn dễ hiểu hơn, linh vật trời sinh và cổ tộc dù thế nào cũng có tiên thiên thiên phú, được thiên địa chiếu cố, hiện tại Lục gia cũng xem như cổ tộc, giống như Linh Vũ thế giới Độc Cô gia, Bắc Cung gia cũng được xem là cổ tộc.

- Loại thứ ba là sao?

Lục Lâm Thiên hỏi Kỷ Đại Yên Đại.

Kỷ Đại Yên Đại nghe xong, nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt chấn động, thở dài, nói:

- Loại thứ ba chính là đại thừa Niết Bàn, đây là điểm khác biệt chính thức giữa đại thừa Niết Bàn và tiểu thừa Niết Bàn.

- Đại thừa Niết Bàn cần trải qua Niết Bàn kiếp, vượt qua sẽ được thiên địa thừa nhận, được thiên địa chiếu cố, bởi vậy xem như tiên thiên thiên phú. Đại thừa Niết Bàn người đặt chân càng cao, thành tựu ngày sau càng bất phàm.

- Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên không nghĩ tới đại thừa Niết Bàn có chỗ tốt khi đạt tới Hóa Hồng Cảnh, nói:

- Không biết tiên thiên thiên phú trong Hóa Hồng Cảnh có chỗ tốt gì?

- Chỗ tốt này một đi không trở lại.

Kỷ Đại Yên Đại thở dài:

- Thệ hệ phong hoa tuyệt đại đặt chân Hóa Hồng Cảnh, nếu tu vị bình thường đặt chân Hóa Hồng Cảnh, chỉ có dùng ở cấp độ Xúc Hồng Hóa Hồng, muốn đặt chân Siêu Phàm Hóa Hồng cần phải độ hồng kiếp!

- Độ hồng kiếp?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn lần đầu tiên nghe thấy hồng kiếp!

- Đúng vậy, độ hồng kiếp!

Kỷ Đại Yên Đại gật gật đầu, lập tức nói:

- Hồng kiếp cũng giống đại thừa Niết Bàn độ Niết Bàn kiếp, động tĩnh không lớn như thế, nhưng mà hung hiểm tăng lên khủng khiếp.

- Nhưng mà một khi hồng kiếp thất bại, nhẹ thì thực lực đại tổn, không còn khả năng đột phá. Nặng thì nguyên đan linh hồn ảnh hưởng cực lớn, trở thành phế nhân cũng có khả năng, thậm chí trực tiếp bị hồng kiếp đánh thần hồn câu diệt cũng có xảy ra.

- Hồng kiếp một tầng lớn hơn một tầng, thậm chí có tên xui xẻo, đột phá đến nhị nguyên Trung Xúc Hồng hoặc là tam nguyên Đại Xúc Hồng sẽ gặp phải hồng kiếp, không thể bảo là không gặp xui.

Kỷ Đại Yên Đại thở dài, lập tức kính sợ trong lòng, hắn về sau nếu có cơ hội đặt chân Siêu Phàm Hóa Hồng cần trải qua hồng kiếp, tâm thần của hắn hoảng hốt.

- Hóa Hồng Cảnh, thật sự khủng bố.

Lục Lâm Thiên nghe xong cũng nổi da gà, lúc trước trải qua vô thượng lôi kiếp, Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp còn có Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp, đó là hung hiểm cửu tử nhất sinh, hiện tại Lục Lâm Thiên vẫn sợ hãi đấy.

- Ngươi khủng bố cái gì, đối với ngươi mà nói không có chút ảnh hưởng gì cả.

Nghe Lục Lâm Thiên nói thế, Kỷ Đại Yên Đại trừng Lục Lâm Thiên, nói:

- Người mang tiên thiên thiên phú, tộc nhân cổ tộc huyết thống trực hệ có thể trực tiếp đạt tới lục nguyên Đại Siêu Phàm Hóa Hồng mà không cần độ kiếp.

- Linh vật trời sinh thân ngừi, trực tiếp đến thất nguyên tiểu Viên Mãn Hóa Hồng cảnh không cần độ hồng kiếp, ít đi nguy hiểm hồng kiếp, tự nhiên tăng lên càng mạnh.

- Còn có chỗ tốt cỡ này?

Lục Lâm Thiên sợ hãi thán phục.

Đặc biệt là linh vật trời sinh, vô thượng Niết Bàn cùng vô lượng Niết Bàn kiếp bỏ qua, ngay cả dưới thất nguyên tiểu Viên Mãn Hóa Hồng cũng không cần độ, không có hồng kiếp ngăn cản, tu vị thực lực sẽ rất mạnh.

Kỷ Đại Yên Đại tiếp tục đến:

- Trừ linh vật trời sinh và cổ tộc ra, thân là đại thừa Niết Bàn vô thượng Niết Bàn sẽ giống như linh vật trời sinh, cũng có thể trực tiếp đạt tới thất nguyên Tiểu Viên Mãn Hóa Hồng mà không cần độ kiếp.

- Cái gì?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên kinh ngạc, không nghĩ tới vô thượng Niết Bàn lại được thiên địa chiếu cố như vậy, nói:

- Vô thượng Niết Bàn người dĩ nhiên có thể mạnh hơn cả cổ tộc?

- Đó là đương nhiên, những cổ tộc kia dựa vào tổ tiên phù hộ, đến bây giờ đã sớm không thể sánh bằng những tổ tiên thôn thiên triệt địa kia, nhưng mà vẫn có thể ngạo nghễ trong thiên địa.

Kỷ Đại Yên Đại cười nói:

- Mà vô thượng Niết Bàn, thế hệ đỉnh phong của cổ tộc khó đạt tới. Cho nên vô thượng Niết Bàn đã bị thiên địa chiếu cố cao hơn cổ tộc cũng không kỳ quái, chớ xem thường đại thừa Niết Bàn. Đương nhiên, nếu cổ tộc có người đạt tới vô thượng Niết Bàn, cũng có thể đạt tới thất nguyên Tiểu Viên Mãn Hóa Hồng mà không cần độ hồng kiếp!

Kỷ Đại Yên Đại nói.

- Thật sự đủ chiếu cố.

Lục Lâm Thiên sợ hãi thán phục, lập tức chờ mong nhìn qua Kỷ Đại Yên Đại, nói:

- Còn vô lượng Niết Bàn và chân lý Niết Bàn thì sao?

Kỷ Đại Yên Đại nói:

- Đại thừa Niết Bàn vô lượng Niết Bàn trực tiếp đến bát nguyên Trung Viên Mãn Hóa Hồng không cần độ kiếp.

Vừa dứt lời, Kỷ Đại Yên Đại ngừng lại, lập tức hít sâu một hơi.

Hô!

Lục Lâm Thiên ánh mắt chờ mong nhìn qua Kỷ Đại Yên Đại, hỏi:

- Còn chân lý Niết Bàn thì sao?

Kỷ Đại Yên Đại nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt mang theo rung động, thật lâu sau mới nói:

- Chân lý Niết Bàn không bị hồng kiếp ngăn cản, một đường bình thản, chân lý Niết Bàn nhất định có cơ hội tiếp xúc Hư Vô Cảnh trong truyền thuyết.

- Còn có chỗ tốt và tiện nghi lớn như vậy?

Lục Lâm Thiên nghe xong liền khïếp sợ, lập tức cười hắc hắc, lần đâu tiên hắn có cảm giác chiếm tiện nghi, chính mình dĩ nhiên còn bỏ qua cổ tộc và linh vật trời sinh ra sau đầu.

- Ngươi cho rằng chân lý Niết Bàn đi đầy đất sao, trong thiên địa có người nào xuất hiện sẽ rung động trời xanh, chấn động ba ngàn đại thế giới, vượt qua đại kiếp nạn khủng khïếp của Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp đã được thiên địa tán thành lớn nhất, hồng kiếp không tồn tại.

Kỷ Đại Yên Đại thở dài, nói:

- Nhưng mà tiên thiên thiên phú chỉ là một phần trong đó, có thiên phú cực lớn chưa chắc vượt qua người khác.

Hơi dừng lại, hít một hơi, Kỷ Đại Yên Đại tiếp tục nói:

- Ví dụ như cổ tộc huyết mạch trực hệ đều có thể đạt tới lục nguyên Đại Siêu Phàm Hóa Hồng, đến thất nguyên Tiểu Viên Mãn Hóa Hồng mới nghênh đón hồng kiếp đầu tiên.

- Nhưng cũng không đại biểu tất cả huyết mạch trực hệ đều có thể đạt tới thất nguyên Tiểu Viên Mãn Hóa Hồng.

Chương 4145: Lục gia khủng bố

- Thậm chí cổ tộc có huyết mạch trực hệ có thể tiến vào Hóa Hồng Cảnh càng ít, có thể đạt tới thất nguyên Tiểu Viên Mãn Hóa Hồng và nghênh đón hồng kiếp đầu tiên càng nhỏ.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, thiên phú không có nghĩa là tất cả, thiên phú là một phần trọng yếu, nhưng mà lại không phải tuyệt đối, có một ít việc cần bản thân đi cố gắng.

- Lục soái chân lý Niết Bàn, về sau Lục gia nhất định quật khởi, đợi một thời gian sẽ là gia tộc cao cấp nhất.

Kỷ Đại Yên Đại cảm thán nói.

- Kỷ lão ca, ngươi nói chân lý Niết Bàn của ta mang tới chỗ tốt cực lớn cho gia tộc?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, tiếp tục hỏi Kỷ Đại Yên Đại, từ khi đặt chân chân lý Niết Bàn, linh hồn của Lục Lâm Thiên mạnh hơn không ít.

Về sau nhìn thấy tu vị Lục Kinh Vân, Lục Tượng và Lục Xảo ba người, cùng với ba người nói thời gian trước thực lực tăng vọt rất nhanh, Lục Lâm Thiên tính toán thời gian đó là thời điểm mình hoàn thành chân lý Niết Bàn.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng không khó biết rõ, bản thân mình đạt tới chân lý Niết Bàn và kim thuộc tính bổn nguyên trên Linh Vũ đại lục thừa nhận đã được thiên địa chiếu cố, làm cho cả Lục gia có chỗ tốt cực lớn.

- Xem ra, ngươi thật sự không biết gì hết!

Kỷ Đại Yên Đại rất nghi hoặc nhìn qua Lục Lâm Thiên, hắn thật sự không nghĩ ra dựa vào thiên phú của Lục Lâm Thiên lúc này, sau lưng phải có thế lực khổng lồ mới đúng chứ.

Nghi hoặc trừng Lục Lâm Thiên, Kỷ Đại Yên Đại cũng thở dài khi thấy biểu lộ mờ mịt của Lục Lâm Thiên, lúc này kính sợ nói:

- Chân lý Niết Bàn, một người đắc đạo, thiên địa chiếu cố, thần thông hàng lâm, từ nay về sau đặt chân gia tộc đỉnh phong, bao trùm chúng sinh, Lục gia sau này sẽ rầm rộ trong ba ngàn đại thế giới.

- Thiên địa chiếu cố, thần thông hàng lâm, bao trùm chúng sinh?

Lục Lâm Thiên nghe vậy cũng chấn động, máu trong người sôi lên.

Kỷ Đại Yên Đại nghiêm mặt nói:

- Chân lý Niết Bàn, thiên địa chiếu cố, từ nay về sau huyết mạch trực hệ của Lục gia tuy đại thừa Niết Bàn có kiếp, nhưng mà cũng như linh vật trời sinh, một khi tiến vào Hóa Hồng Cảnh, trực tiếp có thể đến thất nguyên Tiểu Viên Mãn Hóa Hồng mới có hồng kiếp, so với cổ tộc còn mạnh hơn một ít. Mà khác với linh vật trời sinh là, linh vật trời sinh cũng không có đại gia tộc, mà Lục gia sớm muộn cũng hình thành đại gia tộc, về sau quật khởi trong ba ngàn đại thế giới là đương nhiên.

Kỷ Đại Yên Đại tiếp tục nói:

- Bằng vào thiên địa chiếu cố, Lục gia muốn rầm rộ dễ dàng, muốn bao trùm chúng sinh thì khó làm được, nhưng mà nếu tăng thêm thần thông hàng lâm, vậy thì không kém bao nhiêu đâu.

- Thần thông hàng lâm là có ý gì?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Thiên phú hoặc áo nghĩa mạnh nhất của người nắm giữ chân lý Niết Bàn sẽ được thiên địa chiếu cố, với tư cách lạc ấn hàng lâm lên người con cháu trực hệ, không lâu sau sẽ lĩnh ngộ hoặc thức tỉnh, đến lúc đó cả gia tộc đều có áo nghĩa hoặc thiên phú khủng bố kia.

Kỷ Đại Yên Đại nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt mang theo rung động, nói:

- Dựa theo tin tức ta nhận được, Lục soái đã sớm là nhân vật phong vân ở Thượng Thanh thế giới và ba ngàn đại thế giới, lĩnh ngộ đệ ngũ kỳ lạ áo nghĩa, thiên phú này còn hiếm hơn cả chân lý Niết Bàn.

- Theo ta suy đoán, trên người Kinh Vân, Lục Tượng, Lục Xảo đã có kỳ lạ áo nghĩa thức tỉnh. Sợ rằng không bao lâu sau cả Lục gia sẽ được thiên địa hàng lâm lạc ấn vào trong huyết mạch.

- Chân lý Niết Bàn, một người đắc đạo, thiên địa chiếu cố, thần thông hàng lâm, bao trùm chúng sinh, từ nay về sau đặt chân gia tộc đỉnh phong, tương lai không lâu, Lục gia sẽ đứng ở đỉnh phong của ba ngàn đại thế giới.

....

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ bảy, Lục Lâm Thiên phun trọc khí ra, không gian chấn động không ngớt, trong mắt có tinh quang lập lòe, khí tức man hoang biến mất không thấy.

Vài ngày trước, Lục Lâm Thiên đã tiễn Lục Kinh Vân, Lục Tượng cùng Lục Xảo ba người đi, sau đó giải quyết chuyện Lục gia quân.

Ba ngày trước Kỷ Đại Yên Đại và người Minh Quang thế giới mang theo Lục Kinh Vân, Lục Tượng, Lục Xảo, còn có Bối nhi rời khỏi Thương Khung chiến trường tiến về Vô Sắc thế giới vấn an người nhà, Lục Lâm Thiên cũng vào trong Thiên Trụ giới khôi phục nguyên lực trong đan điền khí hải.

Thời gian ba ngày, trong Thiên Trụ giới tầng thứ bảy thời gian không nhiều, Hỗn Độn Âm Dương Quyết khôi phục tốc độ rất nhan, Lục Lâm Thiên đã sớm không cần lo lắng.

Ngày đó tuy trọng thương Phượng Viêm, nhưng Lục Lâm Thiên tiêu hao hầu như không còn đến mức tận cùng, ngay cả hồn anh của Phượng Viêm cũng trơ mắt nhìn đào thoát mà không thể đuổi theo, bằng không lúc đó Phượng Viêm sẽ nằm lại trong Thương Khung chiến trường.

Nhưng Lục Lâm Thiên rất thỏa mãn với thực lực của mình.

Đương nhiên, loại thoả mãn này tuyệt đối không phải cưc hạn của Lục Lâm Thiên, đây là quá trình, mục tiêu của Lục Lâm Thiên còn xa lắm.

Chân lý Niết Bàn, trọng thương Phượng Viêm, đây đã là không tệ, nhưng Lục Lâm Thiên biết còn chưa đủ.

Bất kể như thế nào, lần này có đột phá không nhỏ, từ sinh tử Niết Bàn trực tiếp đột phá đến chân lý Niết Bàn, Lục Lâm Thiên cảm thấy kiêu ngạo, lão Ảnh nói tám sư huynh sư tỷ đều là vô lượng Niết Bàn, mình bây giờ cũng không mất mặt.

Đặc biệt từ lời Kỷ Đại Yên Đại, Lục Lâm Thiên biết được mình đạt tới chân lý Niết Bàn mang chỗ tốt lớn cho Lục gia, về sau sẽ giúp Lục gia đặt chân hàng ngũ gia tộc cao cấp nhất trong ba ngàn đại thế giới, với tâm tình Lục Lâm Thiên bây giờ, kích động là đương nhiên.

- Tiếp tục cố gắng, cường giả vĩnh viễn không có điểm dừng.

Lục Lâm Thiên cười cười, thì thầm.

Chạng vạng tối, tà dương như máu, trời chiều bao phủ dãy núi.

Sau khi ra khỏi Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên từ lời Thái A cùng Lục Linh biết được, liên minh quân bộ Hạo Thần hoàng giả và Cô Lang, Băng Thiên Lý, còn có quân đoàn Thiên Hạm Mộ Linh Lạc đã đến quân đoàn Hùng Phong, nghe nói có tin tức trong liên minh quân bộ truyền đến.

Thái A lúc này nói với Lục Lâm Thiên.

- Sư phụ, bọn họ đến, nói có tin tức chỉ nói cho một mình sư phụ biết, ngươi nói liên minh quân bộ tới có phải vì chuyện quân đoàn Thiên Phượng không?

Lục Lâm Thiên nói:

- Bảo bọn họ đi đại điện đi, ta sẽ đi qua.

- Ta sẽ đi thông tri!

Thái A gật gật đầu, lập tức xoay người đi.

Nhìn qua Thái A rời khỏi đại sảnh, Lục Linh nói:

- Lục soái, ta tiếp xúc với Linh Lạc, từ lời của nàng biết, trong liên minh quân bộ không tới gây phiền toái cho chúng ta, nhưng rât giữ bí mật, không nói là việc gì.

Lục Lâm Thiên trầm tư một hồi, cũng không biết có chuyện gì, cứ tùy cơ ứng biến.

Lập tức Lục Lâm Thiên mỉm cười, nói với Lục Linh:

- Ngươi và đại tiểu thư quân đoàn Thiên Hạm Mộ có chuyện gì?

- Cũng không có gì, vốn là nàng đi tìm ta, nói là quân đoàn Thiên Hạm cố ý bảo ta gia nhập, nhưng ta cự tuyệt. Từ đó về sau nàng vẫn không ngừng chào đón ta, mà người theo đuổi nàng không ít, ta chỉ là một trong số đó, lúc trước thực lực của ta thậm chí không bằng nàng.

Chương 4146: Quay về Mật Địa Thiên Giới

Lục Linh do dự, sắc mặt ngượng ngùng nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta cảm giác, nàng dường như có hảo cảm với ngươi mà không phải ta.

- Thật sao?

Lục Lâm Thiên sững sờ, lập tức nhìn qua Lục Linh, hỏi:

- Chẳng lẽ ngươi không có lòng tin với mình như vậy sao? Chuyện này không giống Lục Linh ngươi.

Lục Linh ngẩng đầu, thân ảnh cao ngất không cong, nói:

- Đương nhiên không phải, nhưng cảm tình không thể miễn cưỡng.

- Lời nói mặc dù như thế, nhưng chưa thử làm sao biết?

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói:

- Mộ đại tiểu thư tuyệt đối không phải vừa ý ta, cho dù nhìn ta nhiều hơn vài lần, vậy cũng chỉ là hiếu kỳ mà thôi, Mộ đại tiểu thư tính cách không tầm thường, với tính cách của nàng, nếu ưa thích một nam nhân, chắc chắn sẽ điên cuồng theo đuổi, cho nên thực vừa ý ta, tuyệt đối sẽ không đặt trong lòng.

Lục Linh nghe vậy, ánh mắt sáng ngời, lườm lườm Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục soái, nhìn ngươi nhiều kinh nghiệm như thế, ta nên làm gì?

- Chuyện này... Ta có kinh nghiệm gì chứ...

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức ánh mắt biến hóa, nhìn Lục Linh, lập tức cười nói:

- Có phải ngươi mặt dày mày dạn với Mộ đại tiểu thư, dây dưa không được?

- Cái gì gọi là mặt dày mày dạn, dây dưa không được.

Lục Linh trừng Lục Lâm Thiên, nói:

- Ta chỉ quan tâm.

- Tốt, mặc kệ gọi mặt dày mày dạn hay là quan tâm, dù sao đều như nhau.

Lục Lâm Thiên khoác tay, chen ngang Lục Linh giải thích, nói:

- Nếu ngươi tin tưởng ta, vậy nghe ta, nếu không tin thì xem như ta chưa nói. Nhưng mà tuyên bố trước, chỉ là đề nghị mà thôi, về phần hậu quả như thế nào, vậy cũng không liên quan hay trách ta đấy.

- Cái này...

Lục Linh hơi không tin Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ nhúc nhích, lập tức hạ quyết tâm, nói:

- Ta sẽ tin ngươi một hồi, ngươi nói đi, ta nên làm sao bây giờ?

- Từ hôm nay trở đi, ngươi không nhìn nàng cái nào, nàng nói cái gì ngươi cũng làm trái lại với nàng, ép nàng buồn bực muốn chết, xem nàng làm gì cũng không vừa mắt.

- Ta có cảm giác ngươi đẩy ta vào đống lửa.

Lục Linh rất hoài nghi lời Lục Lâm Thiên.

- Lấy lui làm tiến, thích tin hay không tùy ngươi, ta đi đại điện đây, chính ngươi cân nhắc đi, dù sao cũng không phải ta thích Mộ đại tiểu thư.

Lục Lâm Thiên vung tay áo rời khỏi đại sảnh.

- Đúng rồi Lục soái, ta còn có chuyện trọng yếu hỏi ngươi.

Lục Linh trầm tư, sau đó nói nhỏ:

- Thế nào là ép nàng buồn bực muốn chết...

...

- Các vị, dựa theo tin tức chúng ta tìm hiểu được, cách đó không xa chính là vị trí quân đoàn Hùng Phong, Lục sư đệ bây giờ là đoàn trưởng quân đoàn Hùng Phong, có lẽ đang ở trong quân đoàn.

- Không biết tiểu tử Lâm Thiên gặp chúng ta sẽ như thế nào, hắc hắc...

Trêm bầu trời có sáu thân ảnh bay đi, từng đạo âm thanh truyền ra, sáu thân ảnh biến mất trong hư không.

...

Lục Lâm Thiên đến tổng bộ quân đoàn Hùng Phong, trong đại điện Hạo Thần hoàng giả đang đợi ở đó.

Trong đại điện chỉ có một mình Hạo Thần hoàng giả, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy kỳ quái, ánh mắt ám động, ôm quyền nói:

- Hạo Thần hoàng giả đợi lâu.

- Ta bây giờ nên gọi ngươi là Lục hoàng hay là Lục soái đây? Ha ha, chúc mừng Lục soái.

Hạo Thần hoàng giả đứng dậy, ôm quyền cười ha ha, không dám vô lễ.

- Hạo Thần hoàng giả nói đùa.

Hai người ngồi xuống, Lục Lâm Thiên nói:

- Không biết Hạo Thần hoàng giả tự mình tới đây làm gì?

- Có một chuyện, Mật Địa Thiên Giới truyền tin tức, Lục soái và Thái A lúc trước bị phạt tại Thương Khung chiến trường năm trăm năm, hiện tại đặc xá, bảo Lục soái và Thái A dùng tốc độ nhanh nhất bí mật quay về Mật Địa Thiên Giới, ngay hôm đó xuất phát, càng nhanh càng tốt.

Hạo Thần hoàng giả nói với Lục Lâm Thiên.

- Hiện tại quay về Mật Địa Thiên Giới?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, thời gian năm trăm năm mới qua một ít mà thôi, Mật Địa Thiên Giới quyết định biến hóa quá nhanh.

- Chuyện này không kỳ quái.

Hạo Thần hoàng giả nói với Lục Lâm Thiên:

- Bản thân Lục soái lĩnh ngộ đệ ngũ kỳ lạ áo nghĩa, bị xử phạt vào trong Thương Khung chiến trường là cân nhắc nhiều việc. Lúc này có chân lý Niết Bàn, Thiên La minh đã biết được, tự nhiên không tiếc giá nào đối phó Lục soái. Cho nên chúng ta phải rời khỏi Thương Khung chiến trường càng sớm càng tốt, vào Mật Địa Thiên Giới sẽ an toàn hơn. Vì an toàn của Lục soái, bên trên triệu Lục soái về Mật Địa Thiên Giới, tin tức này không bao nhiêu người trong liên minh quân bộ biết.

Lục Lâm Thiên nghe vậy mới biết được, khó trách lúc này liên minh quân bộ truyền tin tức giữ bí mật như vậy, thì ra là bảo mình về Mật Địa Thiên Giới.

Đột nhiên rời khỏi Thương Khung chiến trường, buông bỏ Lục gia quân vừa hình thành, trong lòng Lục Lâm Thiên có chút không nỡ bỏ.

Tuy trong Thương Khung chiến trường hung hiểm, khắp nơi đều là giết chóc, nhưng mà Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ mình thích hợp nơi đây.

Nhưng Lục Lâm Thiên cũng biết rõ, trước mắt mình nên quay về, ở đó trăm lợi không có một hại, Mật Địa Thiên Giới có không ít bí cảnh lĩnh ngộ, có thể giúp mình đạt được không ít chỗ tốt.

- Ta về Mật Địa Thiên Giới, thế nhưng mà quân đoàn Hùng Phong và...

Lục Lâm Thiên lo lắng sau khi về Mật Địa Thiên Giới, Lục gia quân bị trùng kích thật lớn.

- Lục gia quân Lục soái đại khái có thể an bài, nhưng mà lúc này phải về Mật Địa Thiên Giới, cấp trên hi vọng Lục Linh cùng đi, Lục Linh đã sớm là người được điểm danh vào Mật Địa Thiên Giới.

Hạo Thần hoàng giả nói với Lục Lâm Thiên.

- Chỉ sợ phiền toái!

Trầm tư một hồi, Lục Lâm Thiên lần nữa đối với Hạo Thần hoàng giả nói:

- Quân đoàn Hùng Phong còn có thượng đẳng công huân còn chưa hối đoái...

Hạo Thần hoàng giả cười cười, giải thích với Lục Lâm Thiên:

- Việc này Lục soái cũng không cần lo lắng, Lục soái là người phụ trách quân đoàn Hùng Phong, thượng đẳng công huân vào Mật Địa Thiên Giới đổi cũng được, thậm chí đổi trong Mật Địa Thiên Giới mới có lợi.

Lục Lâm Thiên nghe vậy yên tâm hơn, nhưng mà Lục Linh cũng sắp đi Mật Địa Thiên Giới, Lục gia quân vừa hình thành khó mà bỏ được.

Lục Lâm Thiên trở lại đình viện, trong thiên điện nhìn thấy Mộ Linh Lạc thở phì phì chạy đến.

- Mộ tiểu thư, như thế nào?

Lục Lâm Thiên thấy thế, lập tức nghi hoặc hỏi Mộ Linh Lạc.

- Hừ, ta xem như nhớ kỹ Lục gia quân của ngươi.

Mộ Linh Lạc hừ Lục Lâm Thiên một tiếng, đường đường Tuyên Cổ Cảnh trung giai lại bĩu môi như tiểu nha đầu, cũng không quay đầu lại đi.

- Xảy ra chuyện gì, quái...

Lục Lâm Thiên sững sờ, lập tức nghi hoặc đi vào đình viện, lúc này mới phát hiện Lục Linh và Thái A vẫn còn chờ, lập tức hỏi Lục Linh cùng Thái A:

- Vừa mới Mộ gia đại tiểu thư là thế nào?

Lục Linh nhún nhún vai, nói với Lục Lâm Thiên:

- Không có gì, nàng biết ta đi vào trong Lục gia quân, vừa mới hỏi phương pháp luyện chế chiến hạm Phi Hổ cấp năm, ta nói ta cũng không biết.

Thái A lườm Lục Linh, nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục Linh phó soái còn nói với Mộ gia đại tiểu thư, về sau không có việc gì ít đến Lục gia quân chúng ta, chúng ta không có người nào hoan nghênh nàng, cho nên Mộ gia đại tiểu thư thở phì phì chạy đi.

Chương 4147: Lai lịch Tử Lôi Huyền Đỉnh

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức ngoài ý muốn nhìn qua Lục Linh, sau một lát, cười tà nói:

- Chính là như vậy, lần sau nên hung ác hơn, dường như còn có chút không đủ, nên làm nhiều hơn mới tốt.

Lục Linh trợn mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức nói:

- Liên minh quân bộ có tin tức gì mà thần bí như thế?

Lục Lâm Thiên nói với bọn họ, Lục Linh cùng Thái A hai người bắt đầu trầm mặc.

Một lát sau, Lục Linh ngẩng đầu nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục soái, Lục gia quân vừa ngưng tụ, thời điểm này ngươi đi, sợ rằng không ổn. Thế nhưng mà ngươi không đi, với tình huống của ngươi hiện tại, sợ là Thiên La minh tuyệt đối không bỏ qua cơ hội, cho nên ngươi cũng không đi không được.

Ngừng dừng một cái, Lục Linh nói:

- Bằng không như vậy đi, các ngươi đi Mật Địa Thiên Giới, ta lưu lại.

- Vậy cũng không ổn.

Lục Lâm Thiên do dự một lúc, lắc đầu nói:

- Lúc này ta còn nghĩ, dù sao sáng mai đi sớm mới tốt.

- Đi nhanh như vậy.

Lục Linh cùng Thái A nghe vậy, sáng mai đi sớm như thế, ở trong Thương Khung chiến trường lâu như vậy, bất kể là Thái A hay là Lục Linh đều không nỡ.

Lục Lâm Thiên đành chịu, Hạo Thần hoàng giả nói bây giờ đi, nhưng chuyện Lục gia quân còn chưa có an bài, Lục Lâm Thiên mới thật sự không dễ dàng nói sáng mai đi.

- Lục soái, còn có một chuyện trọng yếu, ta muốn xác nhận với ngươi.

Do dự một lát, Lục Linh bố trí cấm chế trong đại điện, lúc này mới nghiêm túc nhìn Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy Lục Linh trọng trọng như vậy, Thái A cùng Lục Lâm Thiên đều nhìn Lục Linh.

Bố trí tốt cấm chế xong, Lục Linh lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục soái, nếu ta suy đoán không sai, ngươi nhất định là tu luyện Bất Diệt Huyền Thể, trên người của ngươi cũng có được một đạo tử kim huyền lôi.

- Đúng vậy, ta cũng biết trên người của ngươi cũng có được một đạo tử kim huyền lôi, ta lần đầu giao thủ với ngươi đã biết, vốn còn muốn tìm thời gian đối chiếu, như ta sở liệu, ta tu luyện Bất Diệt Huyền Thể là cùng một mạch với Bất Diệt Kim Cương Tượng của ngươi.

Lục Lâm Thiên trực tiếp gật đầu, chuyện này làm Lục Lâm Thiên kỳ quái nên hỏi rõ.

- Xem ra đúng là thế, Lục soái quả nhiên người mang tử kim huyền lôi tu luyện Bất Diệt Huyền Thể.

Lục Linh ngạc nhiên, dường như khó tưởng tượng nổi, lập tức hỏi Lục Lâm Thiên:

- Xin hỏi Lục soái, không biết làm sao có được tử kim huyền lôi, làm sao tu thành Bất Diệt Huyền Thể. Theo ta được biết, người bình thường căn bản không tu luyện thành Bất Diệt Huyền Thể, việc này có quan hệ lớn với sư môn của ta, kính xin Lục soái nói rõ.

- Ta trong lúc vô tình đạt được Bất Diệt Huyền Thể, cửu tử nhất sinh, thiếu chút nữa chết rồi.

Lục Lâm Thiên không có giấu diếm, lúc này nói về lai lịch của Tử Lôi Huyền Đỉnh cùng tử kim huyền lôi, tâm thần khẽ động, gọi Tử Lôi Huyền Đỉnh ra, khí tức lôi đình nồng đậm, Tử Lôi Huyền Đỉnh lớn như lòng bàn tay đang xoay tròn, cuối cùng trong đại sảnh đầy lôi đình.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh, đây là Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên cầm Tử Lôi Huyền Đỉnh, Lục Linh biến sắc, giống như gặp quỷ, lập tức ánh mắt nhìn qua Tử Lôi Huyền Đỉnh cung kính, thần sắc tuấn lãng nghiêm túc.

Lục Linh phản ứng làm Lục Lâm Thiên nghi hoặc, lúc này không thể không nghi ngờ, nói với Lục Linh.

- Lục Linh, có chuyện gì vậy?

Lục Linh ngẩng đầu, nhìn Tử Lôi Huyền Đỉnh tràn đầy kính sợ, nói:

- Đây là thánh vật, Tử Lôi Huyền Đỉnh là thánh vật.

Lục Lâm Thiên thu hồi Tử Lôi Huyền Đỉnh, hỏi Lục Linh:

- Cái gì thánh vật, ngươi nói mau.

Lục Linh lúc này nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục soái, ngươi biết Tuyên Cổ Điện chứ?

- Lại là Tuyên Cổ Điện sao, chẳng lẽ Tử Lôi Huyền Đỉnh có quan hệ với Tuyên Cổ Điện?

Lục Lâm Thiên thì thào, hắn chỉ hiểu một ít về Tuyên Cổ Điện mà thôi.

Tiếp theo Lục Linh giới thiệu, Lục Lâm Thiên lúc này mới dần dần biết được, bản thân Lục Linh đến từ Tuyên Cổ Điện, nhưng lại không phải đệ tử bình thường của Tuyên Cổ Điện, chính là đệ tử nội điện của Tuyên Cổ Điện.

Tuyên Cổ Điện chia làm nội điện cùng ngoại điện, ngoại điện tự do, cũng giống Thiên Địa Các trên Linh Vũ đại lục.

Tuyên Cổ Điện phân chia rất nghiêm khắc, nội điện Tuyên Cổ Điện mới là nơi chèo chống Tuyên Cổ Điện, cũng là đại biểu của Tuyên Cổ Điện.

Nghe nói trong Tuyên Cổ Điện cường giả như mây, ngay cả cổ tộc cũng không dám chọc Tuyên Cổ Điện.

Tăng thêm tính đặc thù của Tuyên Cổ Điện, thế lực này có thể nói chiếm giữ ba ngàn đại thế giới, càng không có kẻ nóng đầu đánh chủ ý Tuyên Cổ Điện. Cổ tộc cũng không dám tự cao, người trong Tuyên Cổ Điện không dễ chọc.

Tuyên Cổ Điện là một nghi vấn với người ngoài, Tuyên Cổ Điện tràn ngập không khí thần bí.

Đương nhiên, Lục Linh thân là đệ tử nội điện nên hiểu rõ không ít nội tình.

Nghe nói Lục Linh là nội điện trong Tuyên Cổ Điện, địa vị cũng không thấp.

Từ lời Lục Linh, Lục Lâm Thiên biết được trong Tuyên cổ Điện có Tử Lôi Huyền Đỉnh, mà Tử Lôi Huyền Đỉnh có được tử kim huyền lôi.

Tục truyền nói, ngoại giới tổng cộng có tám Tử Lôi Huyền Đỉnh, tăng thêm một Tử Lôi Huyền Đỉnh trong Tuyên Cổ Điện là có chín Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Tử Lôi Huyền Đỉnh chính là thánh vật trong Tuyên Cổ Điện, chỉ có đệ tử ưu tú mới có tư cách tu luyện Bất Diệt Huyền Thể, đương nhiên đệ tử Tuyên Cổ Điện không có bao nhiêu người tu thành Bất

Diệt Huyền Thể.

Tám cái Tử Lôi Huyền Đỉnh khác là như thế nào, Lục Linh cũng không biết, nghe nói khả năng chỉ có cường giả thế hệ trước trong Tuyên Cổ Điện mới biết.

Nhưng mà lại có thể khẳng định, tám Tử Lôi Huyền Đỉnh khác có quan hệ lớn tới Tử Lôi Huyền Đỉnh của Tuyên Cổ Điện, Tử Lôi Huyền Đỉnh là tồn tại mạnh nhất, uy áp và tử kim huyền lôi mạnh hơn tám Tử Lôi Huyền Đỉnh khác rất nhiều.

- Thì ra là thế.

Nghe Lục Linh nói, Lục Lâm Thiên cũng hiểu đại khái, Tử Lôi Huyền Đỉnh không rõ lai lịch, thì ra có quan hệ với Tuyên Cổ Điện.

Thu hồi kinh ngạc, Lục Linh nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục soái, ta không biết ngươi làm sao tu thành Bất Diệt Huyền Thể, làm sao đạt được một đạo Tử Lôi Huyền Đỉnh, nhưng mà ta bây giờ có thể xác định, Lục soái hiện tại đã là Bất Diệt Thiên Thể.

Từ đồn đãi về Bất Diệt Thiên Thể, Lục Linh rất rõ ràng đại biểu nó là thế nào, trong Tuyên Cổ Điện chưa từng có ai tu luyện thành công, mình cũng không thể, mà bây giờ hắn có thể khẳng định, Lục Lâm Thiên đã có được Bất Diệt Thiên Thể.

- Cái gì là Bất Diệt Thiên Thể?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc.

Lục Linh nhìn Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Chẳng lẽ Lục soái không có cảm giác đến gần đây Bất Diệt Huyền Thể mạnh hơn không ít sao?

- Hình như là mạnh hơn thật.

Lục Lâm Thiên gật đầu, từ lần trước làm trọng thương Phượng Viêm, Lục Lâm Thiên từ trong Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa cảm giác được, chính mình thúc dục Thanh Linh Khải Giáp, bởi vì có Thái Cổ U Minh Viêm thể linh hồn phân thân cho nên kháng được nhiệt độ cao.

Nhưng mà Bất Diệt Huyền Thể không thoát khỏi liên quan, dưới hỏa diễm khủng bố mà Bất Diệt Huyền Thể có thể chống được, Phượng Hoàng nhất tộc Phượng Hoàng sinh tử nghiệp hỏa không phải đùa.

Chương 4148: Thân phận sáu người

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, Bất Diệt Huyền Thể biến hóa dường như có quan hệ với Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp.

- Đương nhiên mạnh hơn, hơn nữa mạnh hơn rất nhiều, Bất Diệt Thiên Thể là tầng thứ tối cao của Bất Diệt Huyền Thể, mà ta chỉ mới là Bất Diệt Huyền Thể mà thôi.

Lục Linh nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt hâm mộ, có Bất Diệt Thiên Thể, đời này hắn không cách nào đạt tới, lập tức tiếp tục nói:

- Theo ta suy đoán, muốn Bất Diệt Huyền Thể tiến hóa thành Bất Diệt Thiên Thể, cần đặt chân vô lượng Niết Bàn, trải qua chín ngàn chín trăm chín mươi chín đạo vô lượng thiên lôi oanh kích. Khó trách sư phụ ta trước đó có nói, nhất định phải là vô lượng Niết Bàn, như vậy mới có tư cách đặt chân lên đỉnh phong.

- Bất Diệt Thiên Thể đúng là biến thái, dưới tình huống bình thường chưa ai tu thành công.

Lục Lâm Thiên kinh ngạc sau đó cảm thán, tu luyện ra Bất Diệt Thiên Thể không chỉ cần tu luyện Bất Diệt Huyền Thể đến vô lượng Niết Bàn, cả hai cùng gia tăng là chuyện xa vời.

Không thể không nói muốn tu luyện thành Bất Diệt Thiên Thể, phải là người biến thái mới được.

- Lục soái, ngươi người mang thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, lại có Bất Diệt Thiên Thể, có rảnh cứ đi Tuyên Cổ Điện một chuyến, dùng tư cách của ngươi đủ trở thành thân vương trong Tuyên Cổ Điện, tiến vào nội điện tu luyện công pháp Tuyên Cổ Điện cũng dễ dàng, thậm chí có cơ hội trở thành thánh chủ của Tuyên Cổ Điện.

Lục Linh ngừng một lát, nói nhỏ:

- Một khi Lục soái trở thành thánh chủ Tuyên Cổ Điện, khi đó có thể khống chế Tuyên Cổ Điện, dùng lực lượng Tuyên Cổ Điện, đừng nói kẻ khác, cổ tộc cũng không dám đυ.ng vào Lục soái, cho dù một đại thế giới muốn động tới Lục soái, cũng tuyệt đối phải nghĩ tới hậu quả.

- Thân vương, thánh vương, xem ra nhất định phải đi Tuyên Cổ Điện mới được.

Lục Lâm Thiên nói thầm.

Ba người bố trí cấm chế nói chuyện xong, lúc này mới tán đi. Từ lời Lục Linh, Lục Lâm Thiên cũng biết không ít về Tuyên Cổ Điện.

Ba người rời khỏi đại sảnh đã là đêm khuya.

Sáng sớm, lúc ánh sao vẫn còn trên Thương Khung chiến trường, tia nắng ban mai đã hàng lâm.

Lúc này có sáu đạo hào quang bay tới, bọn họ cùng hạ xuống đất.

Hào quang thu liễm, sáu thân ảnh cao ngất xuất hiện trên quảng trường.

Khi sáu người này xuất hiện, trên bầu trời có mười mấy bóng dáng đầy ngạo khí xuất hiện, khi thấy sáu người này không tầm thường, ngược lại khách khí hỏi:

- Các ngươi là ai?

Trong sáu người, thân ảnh tóc xanh đi tới, hắn trên người hắn khí tức mạnh mẽ, hiển nhiên là đầu lĩnh.

- Nơi này chính là quân đoàn Hùng Phong, đoàn trưởng các ngươi là Lục Lâm Thiên?

- Nơi này là quân đoàn Hùng Phong đúng rồi, nhưng mà đoàn trưởng quân đoàn Hùng Phong đã là người hoàn toàn khác.

Đầu lĩnh nhìn qua thân ảnh tóc xanh, nói:

- Ngươi nói Lục Lâm Thiên, chính là Lục soái của Lục gia quân?

- Lục gia quân, Lục soái, ha ha, tiểu tử này ngược lại lăn lộn không tệ trong Thương Khung chiến trường.

Một lão giả râu tóc bạc trắng đi ra, nói:

- Đi thông tri Lục soái của các ngươi, bảo tiểu tử kia ra tiếp chúng ta.

- Hừ, dám bảo Lục soái đi ra tiếp các ngươi, liên minh quân bộ tôn tướng hoàng giả cũng phải tự mình đi vào đấy. Các ngươi một không có bẩm báo, hai không có lệnh của Lục soái, bảo Lục soái đi ra tiếp các ngươi, các ngươi không nghĩ nhầm đấy chứ?

Trong lòng đầu lĩnh trung niên, mấy người kia tuy xem ra bất phàm, nhưng mà cũng không mạnh hơn liên minh quân bộ được.

- Ôi!!! Không nghĩ tới tiểu tử này kiêu ngạo như vậy.

Lúc này một thân ảnh già nua cao ngất đi ra, tóc dài áo choàng màu đen, khí tức mênh mông làm người ra run sợ.

- Cũng không biết thực lực thủ hạ tiểu tử này thế nào?

Lão giả tóc bạc cười nói.

- Xem ra các ngươi muốn thử thực lực thủ hạ tiểu tử này, vậy thử xem đi, ta cũng muốn biết hiện tại Lục gia quân so với Phi Linh Môn sẽ như thế nào?

- Ha ha, vậy thử xem thôi.

Cuối cùng thân ảnh lão giả áo xanh tuổi chừng thất tuần, tóc bạc trắng, khí tức băng hàn đi ra.

Rầm rầm rầm.

Lúc này hắn phóng thẳng về phía đầu lĩnh quân đoàn Hùng Phong.

Rầm rầm rầm.

Lúc này sắc mặt đầu lĩnh đại biến, hắn bắn đạn tín hiệu lên cao.

- Ồ.

Sáng sớm, trong phòng, vào lúc này Lục Lâm Thiên đột nhiên mở mắt ra, thần sắc biến hóa, hắn hừ lạnh sau đó đi ra ngoài.

- Thời điểm này có người nháo sự ở tổng bộ quân đoàn Hùng Phong, chẳng lẽ là cường giả Minh Linh đến đây sao.

- Thời điểm này dám động tới quân đoàn Hùng Phong, quyết định không phải người bình thường.

Khi đạn tín hiệu nổ tung, trong quân đoàn Hùng Phong có không ít Lục gia quân lao ra.

Lúc này các cường giả đỉnh phong của Lục gia quân bay ra ngoài, khí tức linh hồn hùng hậu bao phủ cả không gian nơi đây.

Lục Linh, Thái A, Vô Tướng, Phá Thổ, Huyết Ưng, Cát Bạch Mị, Đông Quan Trạch, Trương Lăng Phong, Cuồng Thử, Hổ Sư, Trình Tinh, Phong Hỏa, Truy Mệnh lập tức phá không bay tới, khí tức mạnh mẽ bắn ra ngoài.

- Nhiều cường giả Tuyên Cổ Cảnh trung giai như vậy, Tuyên Cổ Cảnh sơ giai và một Tuyên Cổ Cảnh cao giai, Lục gia quân đúng là không kém.

- Là nhân tộc.

Vô Tướng, Huyết Ưng, Cát Bạch Mị đứng trên cao, nhìn qua sáu thân ảnh kia, ánh mắt có chút nghi hoặc, còn tưởng rằng là Minh Linh xâm lấn đại quy mô..

Ánh mắt Lục Linh run rẩy, từ khí độ của sáu người, sáu người rất mạnh, tuyệt đối không phải người bình thường.

- Hai vô thượng Niết Bàn, sáu người này có địa vị gì?

Trong sáu người này, Lục Linh có thể cảm giác được có hai người là vô thượng Niết Bàn, chuyện này làm Lục Linh cảm thán không thôi, gần đây vô thượng Niết Bàn trở nên không đáng tiền như vậy sao? Ở đây có hai người đấy.

XÌU...UU!.

Trong nháy mắt trước mặt Lục Linh, Vô Tướng, Thái A, Hổ Sư không gian chấn động, thân ảnh Lục Lâm Thiên bay tới.

Cách đó không xa, Hạo Thần hoàng giả cầm đầu, Cô Lang, Băng Thiên Lý, Mộ Linh Lạc xuất hiện giữa không trung.

- Lục soái.

- Sư phụ.

- Thiếu chủ.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đến, Lục Linh, Thái A, Vô Tướng, Cát Bạch Mị, Hổ Sư, Huyết Ưng hành lễ.

Lục Lâm Thiên không quan tâm mọi người, ánh mắt run run nhìn sáu thân ảnh kia.

Trong đó người đi đầu, gương mặt trơn bóng lãnh tuấn, thân hình cao ngất, trường bào rộng rãi, trong lúc vô hình tỏa ra khí chất đường hoàng. Người thứ hai, thân thể to lớn như cột chống trời, hai mắt sáng ngời như hỏa, mái tóc bạc không gió tự bay.

Người thứ ba hơi già nua, tóc dài màu đen, thân hình khôi ngô nhưng phiêu dật, người ta có cảm giác mênh mông như biển.

Thứ tư là đại hán thân ảnh cao ngất thể trạng mạnh mẽ, đôi mắt đen bắn ra uy nghiêm, hơn nữa sóng mũi thẳng anh khí bừng bừng.

Lão giả thứ năm hơi già nua, tóc bạc thân ảnh cao lớn, bộ dáng chứng thất tuần, toàn thân có khí tức khủng bố khuếch tán ra ngoài, cho người ta cảm giác linh hồn bị đóng băng.

Người cuối cùng, mái tóc dài màu xanh, thân hình cao ngất, khí tức nghiêm nghị, khí tức giống như lợi khí sát phạt.

Sáu người này thực lực cũng không khủng khïếp. Nhưng khí tức trên người mênh mông như biển.

Loại khí tràng này đến từ tự tin bẩm sinh và tâm tình của mình.

Chương 4149: Nguy cơ tới 1

Nhìn qua sáu thân hình cao ngất này, ánh mắt Lục Lâm Thiên bắt đầu run rẩy.

Sáu người này Lục Lâm Thiên sao mà không biết, người đầu tiên là Nam thúc dạy hắn từ nhỏ, nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam, người thứ hai chính là sư phụ Chí Thánh đại đế, người thứ ba cũng là sư phụ Đoan Mộc Khung Thiên.

Người thứ tư thì là nhạc phụ Bắc Cung Kình Thương, còn có sư bá Lãnh Thiên Thu và sư huynh Sát Phá Quân.

- Tiểu tử này, ngươi thành thục không ít.

- Khí tức thâm bất khả trắc, ta không nhìn ra được.

- Nhiều năm không gặp, trưởng thành rất nhiều.

Ba thân ảnh đi về phía Lục Lâm Thiên.

Xùy.

Thân thể Lục Lâm Thiên run rẩy, ánh mắt ướt át nhìn qua ba thân ảnh đứng đầu, trong ánh mắt của nhiều người, trực tiếp quỳ một gối hành lễ, giọng nói kích động:

- Bái kiến nghĩa phụ, bái kiến hai vị sư phụ.

Giọng nói kích động nghẹn ngào vang lên, giờ phút này nhiều người biến sắc, lập tức há hốc mồm.

……………………..

Trong quân đoàn Hùng Phong, trong đình viện của Lục Lâm Thiên có không ít tiếng cười.

Trong sảnh, Lục Lâm Thiên và nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam, sư phụ Chí Thánh đại đế và Đoan Mộc Khung Thiên, nhạc phụ Bắc Cung Kình Thương, sư bá Lãnh Thiên Thu còn có sư huynh Sát Phá Quân trò chuyện vui vẻ và nói kinh nghiệm những năm qua.

Trong sáu người, đối với sư phụ Đoan Mộc Khung Thiên cùng sư bá Lãnh Thiên Thu và sư huynh Sát Phá Quân, nhạc phụ Bắc Cung Kình Thương bốn người Lục Lâm Thiên biết một ít, bốn người này lúc trước theo hắn rời khỏi Linh Vũ đại lục, về sau không ngồi yên trong Vô Sắc thế giới, mà đi khắp nơi lưu lạc, nhưng không biết tại sao lại đi vào Thương Khung chiến trường.

Dựa theo Bắc Cung Kình Thương nói, trong những năm này, bọn họ đi qua không ít nơi, cũng nhận được không ít cơ duyên lớn, hiểm cảnh cũng gặp vô số, xem như hiểu cả ba ngàn đại thế giới.

Về phần nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam và sư phụ Chí Thánh đại đế, lúc trước còn có Lục Kinh Vân, Lục Tâm Đồng và đại ca Dương Quá theo sau rời khỏi Thế giới Linh Vũ, bọn họ rời đi còn sớm hơn cả Bạch Linh, Bắc Cung Vô Song.

Hai người này đi ra ngoài lưu lạc thời gian dài nhất, tăng thêm nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam cũng tu luyện Hỗn Độn Âm Dương Quyết, Chí Thánh đại đế có truyền thừa của cường giả, tu vị trong Thế giới Linh Vũ cũng mạnh hơn người khác rất nhiều.

Bởi vậy lúc này hai người nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam và sư phụ Chí Thánh đại đế có thực lực mạnh nhất, đã là vô thượng Niết Bàn.

Lục Lâm Thiên biết được những năm qua nghĩa phụ cùng sư phụ, nhạc phụ đi ra ngoài, cũng biết mọi người vô tình gặp nhau trong Thương Khung chiến trường, cuối cùng sư phụ Đoan Mộc Khung Thiên vô tình sử dụng Sưu Linh Thuật mới biết được mình ở trong quân đoàn Hùng Phong, bởi vậy mới lên đường đi tới quân đoàn Hùng Phong.

Lập tức Lục Lâm Thiên cũng mang tình hình đại khái mấy năm qua nói với bọn họ, chuyện bên ngoài Thương Khung chiến trường Bắc Cung Kình Thương, Đoan Mộc Khung Thiên đã sớm biết rõ.

Mà ở trong Thương Khung chiến trường này, tính toán thời gian Lục Lâm Thiên cũng không có trải qua quá nhiều, hắn vẫn ở trong quân đoàn Hùng Phong.

Ngược lại trải qua mấy trận đại chiến, tăng thêm chân lý Niết Bàn, bởi vậy động tĩnh cũng không nhỏ.

Nói tới chuyện trong Mật Địa Thiên Giới, sắc mặt Độc Cô Ngạo Nam, Chí Thánh đại đế, Đoan Mộc Khung Thiên, Bắc Cung Kình Thương đều ngưng trọng.

- Ưng kích trời cao, long bơi biển cả, Lâm Thiên, thực lực ngươi đã vượt qua chúng ta, đây là chuyện nhất định, ngươi sớm muộn gì cũng đi tới bước này, cứ quyết định đi.

Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt thâm thúy mang theo thần thái chấn động, nói:

- Nhưng từ nay về sau, mấy lão gia hỏa chúng ta không thể giúp ngươi cái gì, nói không chừng còn có thể làm ngươi mệt mỏi, ngươi nói ngươi ngày mai sẽ phải quay về Mật Địa Thiên Giới, như vậy phải chú ý cẩn thận, ngươi đắc tội không ít thế lực, minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, cây cao gió lớn, nên cẩn thận.

- Con hiểu, nhưng mà đệ tử đã không còn như lúc trước, hiện tại không phải ai muốn động là có thể động.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong mắt bắn ra hàn ý nhàn nhạt, lúc này hắn quay trở về, một ít sổ sách trong Mật Địa Thiên Giới vẫn phải tính toán rõ ràng.

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên nhìn qua nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam, sư phụ Chí Thánh đại đế, Đoan Mộc Khung Thiên, nhạc phụ Bắc Cung Kình Thương, còn có sư bá Lãnh Thiên Thu và sư huynh Sát Phá Quân, hắn tươi cười, nói:

- Nghĩa phụ, sư phụ, nhạc phụ, sư bá, các ngươi sẽ không sợ phải liên lụy, lúc này các ngươi tới rất đúng lúc, con có chuyện cần các ngươi hỗ trợ đấy.

Ánh mắt Chí Thánh đại đế sáng như sao, thân thể to lớn đứng thẳng, hỏi Lục Lâm Thiên:

- Chuyện gì?

Đoan Mộc Khung Thiên lườm lườm Lục Lâm Thiên, lúc này nói với Chí Thánh đại đế:

- Tiểu tử này ngày mai phải đi về Mật Địa Thiên Giới, Lục gia quân vừa mới thành lập, tuy trong Lục gia quân có chút cường giả bất phàm, nhưng mà những người này chênh lệch không đều, cũng khó mà tìm ra người trấn thủ, cho nên tiểu tử này hiện tại muốn những lão già chúng ta trấn thủ Lục gia quân đấy.

- Hắc hắc, người hiểu ta chính là sư phụ.

Lục Lâm Thiên cười nói với sư phụ Đoan Mộc Khung Thiên, đây cũng là suy nghĩ trong lòng của Lục Lâm Thiên, thời điểm này nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam, sư phụ Chí Thánh đại đế và Đoan Mộc Khung Thiên đến đây, quả thật là giải quyết tình hình khẩn cấp của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên rất rõ ràng sáu người trước mặt là ai, cho dù hiện tại nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam, sư phụ Chí Thánh đại đế và Đoan Mộc Khung Thiên, nhạc phụ Bắc Cung Kình Thương thực lực không phải cường giả đỉnh cấp. Nhưng mà hai vô thượng Niết Bàn đủ trấn thủ Lục gia quân vừa mới cất bước.

Trọng yếu nhất là, Lục Lâm Thiên tuyệt đối hiểu về sáu người bọn họ. Bất cứ ai trong sáu người trước mặt, cho dù là sư huynh Sát Phá Quâ cũng là nhân vật phong hoa tuyệt đại trong Thế giới Linh Vũ.

Với tiềm lực của bọn họ, tăng thêm thân phận người thế giới hỗn độn đời thứ nhất, tiềm lực vô cùng, thực lực bây giờ có lẽ không phải đỉnh cấp nhất, nhưng mà từ nay về sau sẽ có thực lực để người ta nhìn thẳng, không bao lâu nữa sáu người này chắc chắn sẽ trở thành cường giả đỉnh cấp.

Mà năng lực của sáu người này, Lục Lâm Thiên biết rất rõ ràng, nhạc phụ Bắc Cung Kình Thương, sư phụ Đoan Mộc Khung Thiên, nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam đều là nhân vật cự phách khống chế một phương trên Thế giới Linh Vũ, lúc này Lục gia quân tự nhiên không có vấn đề, quả thật là như cá gặp nước.

Nếu có sáu người này trong Lục gia quân, Lục Lâm Thiên triệt để yên tâm, cho dù mình quay về Mật Địa Thiên Giới, Lục gia quân cũng sẽ bình an vô sự, đợi một thời gian Lục gia quân lớn mạnh có thể nghĩ.

- Lúc trước Phi Linh Môn, Lục sư đệ vẫn làm chưởng quầy vung tay, hiện tại Lục gia quân cũng như thế mà thôi.

Sát Phá Quân nghe vậy, khẽ cười nói.

Chương 4150: Nguy cơ tới 2

- Dù sao trong Thương Khung chiến trường này rất thích hợp với chúng ta, lưu lại Lục gia quân cũng không sao, chúng ta có thể làm chỉ có như vậy, ngươi không cần lo lắng chuyện ở đây. Nên tu luyện thật tốt trong Mật Địa Thiên Giới đi, có ngươi mới có tương lai cho Thế giới Linh Vũ, gánh nặng của Thế giới Linh Vũ đều nằm trên vai của ngươi đấy.

Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam nhìn Lục Lâm Thiên, những năm qua ở bên ngoài, bọn họ hiểu cường giả bên ngoài cường hãn ra sao, Thế giới Linh Vũ so với người ta chỉ là thế giới thổ dân mà thôi, một khi bị người ta phát hiện, hậu quả có thể nghĩ.

Đương nhiên, giờ phút này còn không có ai biết Thế giới Linh Vũ chính là thế giới hỗn độn.

- Ân.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam sẽ chú ý, Lục Lâm Thiên tự nhiên hiểu rõ...

....

Ngày hôm sau nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam, sư phụ Chí Thánh đại đế và Đoan Mộc Khung Thiên đều đến, Lục Lâm Thiên tìm tất cả đoàn trưởng đại quân đoàn, thông tri với Thái A, Lục Linh sáng sớm ngày mai rời khỏi Thương Khung chiến trường.

Có việc làm người ta khiếp sọ không nhỏ, trong nội tâm hoàn toàn không có dự kiến ra.

Sau khi Lục Lâm Thiên tuyên bố an bài nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam, sư phụ Đoan Mộc Khung Thiên, nhạc phụ Bắc Cung Kình Thương tiến vào trong Lục gia quân, do nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam và sư phụ Đoan Mộc Khung Thiên chung đảm nhiệm chức vụ quân sư Lục gia quân.

Đương nhiên, quân sư cũng là tùy tiện an bài, Đoan Mộc Khung Thiên, Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam cũng không thèm để ý.

....

Trong trời đất bao la, mặt trời như đốt, trên một khu vực bóng tối có sát khí băng hàn xuất hiện.

Trên một đỉnh núi có một thân ảnh xuất hiện, dường như tương dung với không gian, rõ ràng đứng ở nơi đó nhưng lại trong suốt, làm cho người ta khó có thể nhìn thấy. Mà đầu của hắn giống như cái bướu của lạc đà, khuôn mặt khác với Nhân tộc, vừa nhìn đã nhận ra hắn là người Dạ Xoa nhất tộc.

Dạ Xoa nhất tộc, đây là một trong những chủng tộc đỉnh phong trong Minh Linh, địa vị trong chủng tộc Minh Linh cũng giống như cổ tộc của Nhân tộc, có thiên phú và thực lực hơn người.

Xùy.

Người Dạ Xoa nhất tộc này có thần thái khác thường, sắc mặt hắn lạnh lùng và đầy hàn ý.

Sưu sưu.

Sau một lát, bỗng dưng có bốn đạo thân ảnh từ hư không xa xôi bay tới, lập tức đáp xuống bên cạnh người Dạ Xoa nhất tộc này.

Bốn người đáp xuống đất, ba lão nhân và một trung niên, bốn người xuất hiện vô thanh vô tức, nhưng mà năng lượng thiên địa trong thế giới này từ từ cải biến.

- Theo tin tức chúng ta nhận được, tiểu tử kia ngày mai rời khỏi Thương Khung chiến trường, thời gian không khác gì chúng ta nắm bắt được.

Thân ảnh Dạ Xoa nhất tộc vung tay một cái, lực lượng không gian bàng bạc bộc phát, trong nháy mắt trên không trung xuất hiện vết nứt không gian, lộ ra hào quang đen kịt, làm cho người ta có cảm giác hãi hùng khiĩếp vía.

Từ khi vết nứt không gian này xuất hiện, người này tiến vào vết nứt không gian biến mất không thấy đâu nữa.

Sưu sưu.

Bốn người kia không chần chờ chút nào, trong mắt đầy hàn ý, sát ý bắn ra ngoài, vung tay áo tiến vào trong khe nứt không gian, quay người biến mất không thấy gì nữa.

...

Trong quân đoàn Hùng Phong, sáng sớm hôm sau, trong vùng núi trùng điệp, tất cả cường giả đỉnh cấp của Lục gia quân đều ở đây, đi đầu Độc Cô Ngạo Nam, Chí Thánh đại đế, Đoan Mộc Khung Thiên, Bắc Cung Kình Thương.

- Nghĩa phụ, sư phụ, nhạc phụ, sư bá, sư huynh, ta đi đây!

Lục Lâm Thiên đứng trước mặt sáu người này, hôm qua mới gặp mặt, sáng nay đã rời đi, có phần không bỏ.

- Đi thôi.

Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam không nói thêm gì, hắn chỉ vung tay áo.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lúc này nhìn Hổ Sư, Huyết Ưng, Trình Tinh, Phá Thổ, Truy Mệnh, Cát Bạch Mị, Phong Hỏa, Trương Lăng Phong nhiều cường giả nói:

- Chư vị, Lục gia quân giao cho các vị.

- Lục soái yên tâm, chờ ngươi từ Mật Địa Thiên Giới trở về, nhất định sẽ có một chi Lục gia quân khổng lồ.

Huyết Ưng lúc này nói ra, khí tức huyết sát bao phủ thân thể hắn.

- Lục soái, chúng ta nên đi thôi.

Không gian trên hạp cốc, thế giới trùng động mở ra, Hạo Thần hoàng giả nói với Lục Lâm Thiên, Thái A, Lục Linh.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, nhìn không gian xa xa, cảm ứng vị trí của Long Tích đại lục lúc trước, linh hồn cảm giác vẫn nhận thấy khí tức linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm vẫn tồn tại.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong Thương Khung chiến trường lần này, bản thân hắn không rời đi hoàn toàn, đoán chừng vượt qua một thời gian ngắn, thời điểm linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm xuất hiện cũng đã đặt chân tới cấp độ khác.

Thần sắc mỉm cười, Lục Lâm Thiên lại nhìn mọi người rồi lao đi.

Sưu sưu.

Từng đạo thân ảnh tiến vào trong thế giới trùng động, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

- Lâm Thiên đi rồi.

Nhìn thấy không gian trùng động, Đoan Mộc Khung Thiên thì thào nói nhỏ, đôi mắt sáng ngời.

Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam nhìn lên trời, áo bào lay động, thấp giọng nói nhỏ:

- Mãnh hổ rời núi, phi long trùng thiên, ngày đó ta cũng không ngờ tới, giờ này ngày này hắn có thể đi tới một bước như vậy.

Chí Thánh đại đế bước đi như bay, khí tức bá đạo, nói nhỏ:

- Lúc trước chúng ta còn chưa biết bao nhiêu về thế giới bên ngoài.

Phần phật.

Trong thế giới trùng động, thân ảnh bốn người vượt qua không gian nhanh như tia chớp, không gian loạn lưu bị ngăn cách ra ngoài.

- Xem như chúng ta an toàn, thế giới trùng động này có thể trực tiếp đi tới Thế giới Thượng Thanh, đế Thế giới Thượng Thanh sẽ an toàn tuyệt đối.

Trong thế giới trùng động, Hạo Thần hoàng giả nói với Lục Lâm Thiên ba người:

- Thế giới trùng động này trong Thế giới Thượng Thanh cho dù là cường giả đỉnh cấp của Thiên La minh cũng không dám đi vào Thế giới Thượng Thanh.

Lúc này hộ tống Lục Lâm Thiên ba người trở về Mật Địa Thiên Giới, Hạo Thần hoàng giả cũng lo lắng gặp chuyện không may. Dùng thân phận hiện tại của Lục Lâm Thiên, hắn là chí bảo của Thế giới Thượng Thanh, nếu hắn xảy ra ngoài ý muốn thì cả Thế giới Thượng Thanh sẽ không chịu nổi, lúc này bình yên vô sự đến thế giới Trùng Động, đi ra khỏi thế giới trùng động chính là Thế giới Thượng Thanh, hắn có thể triệt để an tâm rồi.

- Sư phụ, chúng ta đi Mật Địa Thiên Giới lần thứ hai, ngươi nói đám người đuổi chúng ta đi có xuất hiện hay không?

Thái A mỉm cười nói với Lục Lâm Thiên.

- Thái A, ngươi đừng nghĩ nhiều.

Hạo Thần hoàng giả nghe vậy, hắn hơi xấu hổ, lúc này dùng thân phận của Lục Lâm Thiên, trừ phi là chọc đại họa không cách nào bù đắp được, bằng không Mật Địa Thiên Giới sẽ không để hắn đi ra ngoài nữa.

- Mật Địa Thiên Giới.

Lục Linh thì thào, trong Mật Địa Thiên Giới kia, hắn chưa từng đi vào, lúc hắn hắn đã gia nhập Thương Khung chiến trường, mục tiêu của hắn thực tế chính là Mật Địa Thiên Giới.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, hắn không có nhiều lời, trong Mật Địa Thiên Giới có không ít bằng hữu cũ của hắn, Mạc Kình Thiên, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân, bọn họ vẫn đang ở Mật Địa

Thiên Giới, lập tức nói nhỏ:

- Không biết thực lực bọn chúng hiện tại như thế nào.

Chương 4151: Bị mai phục

Rầm rầm.

Trong không gian loạn lưu đáng sợ kia, bầu trời biến thành đen kịt.

Trong không ngừng xuất hiện không gian loạn lưu, lực lượng của nó có thể lập tức xé cường giả Tuyên Cổ Cảnh sơ giai thành mảnh vỡ.

Xoẹt.

Những nơi không gian loạn lưu khủng bố đi qua, trên không trung xuất hiện nhiều khe nứt đáng sợ, nó giống như mảnh thú đáng sợ đang há miệng thôn phệ mọi thứ.

XIU....XIU....

Trong không gian loạn lưu đen kịt này, bỗng dưng năm đạo thân ảnh vượt qua khe nứt không gian, bỗng dưng xuất hiện trong khu vực xám trắng, khi thì đen kịt, không gian đầy khe hở đáng sợ.

Xuy xuy.

Năm người này có năm loại áo nghĩa khác nhau bao phủ thân thể, thời điểm không gian loạn lưu kinh khủng tới gần bọn họ, lập tức biến mất vô tung vô ảnh.

- Chính là nơi này, bọn họ có lẽ sắp tới rồi.

Thân ảnh đầu lĩnh cao ngất đứng đó, trên người có sát khí đáng sợ quấn quanh.

- Năm người chúng ta liên thủ để đối phó tiểu tử kia, có thể quá mức lao sư động chúng hay không?

Một lão giả có khí tức âm tàn và hung hãn nói chuyện, không gian loạn lưu tới gần người hắn thì sụp đổ.

Lão giả bên cạnh lão giả âm hàn nghe xong, hắn lập tức nói:

- Địa Lang, chúng ta không thể khinh thường nữa, hai lần trước chủ quan và tính sai, cho nên làm cho Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc các ngươi tổn thất thảm trọng. Lục Lâm Thiên thân là người lĩnh ngộ kỳ lạ áo nghĩa thứ năm và chân lý Niết Bàn, thiên phú như vậy lớn lên, tương lai sẽ là uy hiếp trí mạng với Thiên La minh, nếu như hắn thành công đi vào Mật Địa Thiên Giới, vậy sau này muốn động tới hắn là quá khó khăn.

- Khặc khặc, lúc này bọn chúng phong tỏa tin tức nghiêm mật, nhưng mà bọn chúng nghi ngờ có người động thủ trong Thương Khung chiến trường, mà không phải động thủ trong không gian trùng động. Đám người trong Thương Khung chiến trường và người trong Thế giới Thượng Thanh có phát hiện tình huống, dùng tốc độ nhanh nhất đến đây cũng không kịp. Dù Lục Lâm Thiên nghịch thiên thế nào cũng chết chắc thôi.

Lão giả đầu sói đầy hung ác nói một câu.

- Không thể chủ quan, theo tin tức chúng ta nhận được, Lục Lâm Thiên nương vào thông linh bảo khí trong tay làm trọng thương và phá hủy thân thể Phượng Hoàng nhất tộc Phượng Viêm, sợ rằng có thực lực chiến với nhị nguyên Hóa Hồng.

Lão giả khí tức âm hàn nói.

- Thông linh bảo khí ah, trên người tiểu tử này có hai kiện thông linh bảo khí, vì đạt được tin tức này, chúng ta cũng phải giao ra hai kiện thông linh bảo khí trao đổi.

Địa Lang âm trầm nói một câu.

- Lục Lâm Thiên này tuyệt đối đáng giá hai kiện thông linh bảo khí, kẻ này không chết là bất lợi của Thiên La minh chúng ta, bất hạnh của Dạ Xoa nhất tộc, còn có Phệ Hồn nhất tộc, Lang Linh nhất tộc của các ngươi, không được khinh thường.

Đầu lĩnh nói một câu.

- Đương nhiên, lúc này Lục Lâm Thiên có chạy đằng trời, năm người chúng ta tuyệt đối sẽ nghiền xương hắn thành tro.

Thần sắc Địa Lang đầy hung tàn, đối với người đầu lĩnh Dạ Xoa nhất tộc kia, trong mắt hắn dường như có oán hận. Lúc này trao đổi tin tức bằng hai kiện thông linh bảo khí, đây là người Phệ Hồn nhất tộc và Lang Linh nhất tộc hắn xuất ra, Dạ Xoa nhất tộc không có ra tay.

- Cùng đi với Lục Lâm Thiên còn có Lục Linh cùng Thái A, và Hạo Thần nữa, khả năng còn có một ít cá tạp Hộ Hoàng đội. Những người này tuy cũng là mục tiêu của chúng ta, nhưng mà hiện tại mục tiêu chủ yếu là Lục Lâm Thiên, kích giết đầu tiên là Lục Lâm Thiên, sau đó lại đối phó đám người khác, không thể lại xuất hiện sai lầm, trước tiên bảo đảm Lục Lâm Thiên phải chết.

Đầu lĩnh Dạ Xoa nhất tộc nói môt câu.

- Lục Lâm Thiên kia có nghịch thiên cũng không phải đối thủ của năm người chúng ta, đặc biệt là Dạ U đại nhân ra tay, đánh chết Lục Lâm Thiên quá dễ dàng.

Lão giả âm hàn của Phệ Hồn nhất tộc nói ra.

- Ngàn vạn lần không được chủ quan, đây là cơ hội cuối cùng.

Dạ U của Dạ Xoa nhất tộc trầm giọng nói, hắn nhìn không gian loạn lưu chung quanh, lại nói với bốn người.

- Sinh Hồn, Tử Hồn, Thiên Lang, Địa Lang, bây giờ chúng ta chỉ cần chờ đợi là được, ôm cây đợi thỏ, trong không gian loạn lưu không thể phát hiện ra chúng ta, huống chi dùng thực lực của bọn chúng cũng không thể dò xét ra chúng ta...

Thời gian từ từ trôi qua, năm đạo thân ảnh lẳng lặng đứng trong không gian loạn lưu cuồng bạo, nhắm mắt dưỡng thần, áo nghĩa trên người bao bọc thân thể, không gian loạn lưu chung quanh không thể làm gì bọn họ.

Xuy xuy.

Bỗng dưng năm đạo thân ảnh sinh ra chấn động, đầu lĩnh Dạ U của Dạ Xoa nhất tộc mở mắt ra, trong mắt bắn ra sát khí âm hàn, khóe miệng cười vui vẻ.

- Con thỏ đến, có thể động thủ.

Sinh Hồn, Tử Hồn, Thiên Lang, Địa Lang bốn người mở mắt ra, hàn quang trong mắt tỏa sáng, khí tức âm hàn hoạt động rất mạnh.

- Thế giới trùng động có thể đi Thế giới Thượng Thanh, cũng có thể đi cửu u địa ngục.

Trong mắt Dạ U bắn ra sát khí khủng khiếp, ống tay áo run lên, sát khí khủng khiếp đánh thẳng vào không gian loạn lưu.

- Phá.

Một trảo thật to quét qua, không gian chung quanh bị đánh nát, không gian tan vỡ, đột nhiên không gian loạn lưu bạo phát dữ dội, khí tức hủy diệt tàn phá các nơi.

Ầm ầm.

Trong không gian loạn lưu phong bạo, bỗng dưng bốn đạo thân ảnh xuất hiện.

Bôn thân ảnh này dừng lại trong không gian, bốn người này chính là Hạo Thần hoàng giả, Lục Lâm Thiên, Lục Linh, Hạo Thần hoàng giả bảo hộ Thái A bốn người.

PHỤT.

Thái A phun máu tươi, vừa rồi thế giới trùng động đột nhiên hủy diệt, còn có không gian loạn lưu cuồng bạo quét qua tất cả, Thái A không thể chống lại, nếu không phải Hạo Thần hoàng giả bảo hộ thì hậu quả có thể nghĩ.

Khi bốn người Lục Lâm Thiên, Lục Linh, Hạo Thần hoàng giả, Thái

A xuất hiện, năm ánh mắt hung ác nhìn qua bọn họ.

- Không tốt, là Phệ Hồn nhất tộc Sinh Tử song hồn, Lang Linh nhất tộc Thiên Địa song lang, còn có... Dạ Xoa nhất tộc Dạ U.

Lúc ánh mắt Hạo Thần hoàng giả nhìn thấy năm thân ảnh xuất hiện, sắc mặt của hắn đại biến.

Thời điểm Hạo Thần hoàng giả biến sắc, ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng nhìn qua thân ảnh năm người, linh hồn lực nhạy cảm dò xét, khí tức của năm người này làm Lục Lâm Thiên có cảm giác nguy hiểm.

- Năm siêu cấp cường giả.

Lục Lâm Thiên chấn động, từ việc hắn dò xét khí tức của năm người, Lục Lâm Thiên cũng biết đại khái tu vị của bọn họ, cũng bởi vậy thần sắc mới ngưng trọng.

Từ khí tức và bộ dáng không giống Nhân tộc của năm người này, năm người không cách nào che dấu thân phận Minh Linh của bản thân, nghe nói Minh Linh có cường giả muốn che dấu bộ dáng của mình không khó.

Nhưng từ khí tức chấn động của bọn họ khác biệt quá lớn với Thú tộc, linh vật trời sinh, Nhân tộc không khó nhận ra.

Bỗng nhiên ánh mắt Lục Linh cảnh giác nhìn qua năm người, thần sắc lạnh lùng và ngưng trọng, khí tức bộc phát.

- Lục soái, lần này phiền toái lớn, chúng ta nhất định đã để lộ tin tức, Dạ Xoa nhất tộc, Phệ Hồn nhất tộc, Lang Linh nhất tộc không ngờ lại phái người ra tay giữa không gian trùng động, hẳn là có cường giả trong Thế giới Thượng Thanh cùng Thương Khung chiến trường trợ giúp bọn chúng.

Chương 4152: Mai phục mạnh nhất

Thời điểm Lục Lâm Thiên đánh giá đối phương, Hạo Thần hoàng giả truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên, nói:

- Tới là Phệ Hồn nhất tộc Sinh Tử song hồn, Lang Linh nhất tộc Thiên Địa song lang, bốn này đều là nhị nguyên Hóa Hồng, Dạ Xoa nhất tộc Dạ U là tam nguyên Đại Xúc Hồng.

- Bốn nhị nguyên Hóa Hồng, một tam nguyên Đại Xúc Hồng Hóa Hống Cảnh, đội hình thật mạnh.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cảm thán, thần sắc ngưng trọng tới tận cùng.

Năm Hóa Hồng Cảnh, có bốn là nhị nguyên Hóa Hồng và một tam nguyên Hóa Hồng, đội hình này mạnh hơn hắn quá nhiều.

- Hạo Thần hoàng giả, Thái A, Lục Linh, những người này nhắm vào ta, các ngươi đi mau, thực lực của bọn chúng quá mạnh, các ngươi lưu lại là đi tìm chết, có ở lại cũng hoàn toàn vô dụng mà thôi.

Cảm giác ánh mắt đầy sát khí của đối phương nhắm vào phía mình, Lục Lâm Thiên truyền âm với Hạo Thần hoàng giả, Lục Linh và Thái A ba người.

- Lục soái, chúng ta đi, ngươi làm sao bây giờ?

- Vậy còn ngươi, mục tiêu bọn chúng là ngươi, nhất định là có người để lộ tin tức của chúng ta, bằng không bọn chúng không thể vào thời điểm này chặn không gian trùng động được.

Lục Linh và Hạo Thần hoàng giả truyền âm trả lời Lục Lâm Thiên.

- Ngươi chính là Lục Lâm Thiên?

Lang Linh nhất tộc Địa Lang hung tàn nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, ánh mắt âm trầm đầy hàn khí, so với Phượng Viêm còn mạnh hơn quá nhiều.

- Đừng nói nhảm, nếu các ngươi không đi thì trong dù một người trong chúng ta cũng đừng mong trốn thoát. Bọn chúng muốn giết ta cũng không dễ dàng, ta tự có biện pháp thoát thân. Các ngươi đi mau, lưu lại chỉ làm ta phân tâm mà thôi, bọn chúng hiện tại chỉ nhắm vào ta, các ngươi vẫn còn cơ hội.

Lục Lâm Thiên truyền âm nói với mọi người, lúc này nhìn Địa Lang, ánh mắt ngưng trọng đáp lời:

- Đúng vậy, ta chính là Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn Địa Lang, khí tức quanh người chấn động dữ dội.

- Khí tức đúng là rất mạnh.

Dạ U ngẩng đầu, sát khí hóa thành vòng xoáy bao phủ không gian quanh đây.

- Lục soái bảo trọng.

- Sư phụ coi chừng.

- Lục soái gắng chịu đựng, ta sẽ thông tri cường giả tới đây.

Vèo! Vèo! Vèo!

Ba đạo truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên, Hạo Thần hoàng giả bảo hộ Thái A, tăng thêm Lục Linh ba người biến mất vào trong không gian.

Đến thời điểm này, Hạo Thần hoàng giả, Lục Linh, Thái A ba người cũng biết nên làm như thế nào, thực lực bọn họ lưu lại chỉ tìm chết mà thôi, cũng không giúp được cái gì, ngược lại còn làm Lục Lâm Thiên phân tâm.

XÌU...UU!!

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng động, thời gian áo nghĩa không gian áo nghĩa đồng thời thúc dục, không gian loạn lưu cuồng bọa trở nên thác loạn, thân ảnh giống như tia chớp, lập tức bay về hướng ngược với Hạo Thần hoàng giả, Thái A, Lục Linh ba người.

- Thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa, đúng là làm người ta không bớt lo.

Vào lúc thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa hoạt động, thân ảnh Dạ U đã biến mất, âm thanh truyền ra:

- Thiên Lang, Địa Lang, Sinh Hồn, Tử Hồn, trước tru sát Lục Lâm Thiên, đám người kia tạm thời không cần xen vào.

Xoẹt.

Thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa bao phủ, Lục Lâm Thiên toàn lực bỏ trốn, chỉ tiếc lúc này Thanh Trụ Hư Không Dực vẫn đang ngủ say, không cách nào thúc dục thông linh bảo khí bỏ trốn.

- Lục Lâm Thiên, ngươi trốn không thoát đâu, không gian loạn lưu này ảnh hưởng lớn tới không gian áo nghĩa, thực lực cũng không đủ, huống chi có thời gian áo nghĩa của ta ảnh hưởng làm thời gian áo nghĩa cũng vô dụng, ngươi làm sao chạy thoát?

Thời điểm Lục Lâm Thiên dùng tốc độ cực nhanh bỏ chạy trong không gian loạn lưu, một âm thanh âm hàn bao phủ không trung.

Trong giây lát, thân ảnh Dạ U mang theo sát khí vượt qua không gian phong bạo, lập tức ngăn cản trước người Lục Lâm Thiên, khi Dạ U xuất hiện, sát khí mênh mông bùng phát, sát khí khủng bố không ngừng khuếch tán ra chung quanh, cả phiến không gian hỗn loạn này đầy âm hàn.

Dạ U vượt qua không gian cuồng bạo, khí tức tam nguyên Đại Xúc Hồng bộc phát, bàn tay nắm chặt, cuồng phong và sát khí khủng bố xoay tròn, trong đó không gian nứt vỡ từng khúc, biên giới không gian xuất hiện vết nứt không gian, lập tức lan tỏa ra ngăn cản trước mặt Lục Lâm Thiên, bao bao phủ không gian chung quanh Lục Lâm Thiên.

Dưới uy năng khủng bố như thế, nương theo tu vị tam nguyên Đại Xúc Hồng, không gian phong bạo bộc phát cuồn cuộn, Lục Lâm Thiên lập tức bị áp chế cực lớn.

Loại uy áp giai vị này rất mạnh, nương theo đó là thực lực khủng bố, đủ để nội tâm Lục Lâm Thiên sinh ra cảm giác nguy hiểm, linh hồn rung động giống như có búa tạ nện thẳng vào người.

Giờ phút này ngay cả cây đao màu vàng cũng không có phản ứng, từ lần trước sau khi trải qua Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp, cây đao màu vàng thôn phệ rất nhiều thiên lôi, nó đã lâm vào trạng thái ngủ say giống Thanh Trụ Hư Không Dực.

Trong sát khí phong bạo khủng bố này, Lục Lâm Thiên thừa biết uy năng và uy áp của nó ra sao, hắn biết mình đã gặp được đối thủ mạnh nhất trong đời.

Phượng Hoàng nhất tộc Phượng Viêm so với Dạ Xoa nhất tộc Dạ U này chỉ là cặn bã, không đáng so sánh.

Phượng Viêm và Dạ U cách biệt một trời một vực, đủ thấy Dạ Xoa nhất tộc, Lang Linh nhất tộc, Phệ Hồn nhất tộc lúc này liên thủ diệt sát mình đã hạ vốn gốc như thế nào.

Lúc trước đối mặt Phượng Viêm, Lục Lâm Thiên hoàn toàn không có cảm giác vô lực gì, mà trong lòng của hắn còn có cảm giác thích thú.

Lúc này đang bị vây trong vòng xoáy sát khí khủng khiếp, Lục Lâm Thiên cảm giác vô lực.

Loại vô lực này đến từ linh hồn, gần như nội tâm không cách nào phản kháng.

Tam nguyên Đại Xúc Hồng khủng bố như vậy!

Hóa Hồng Cảnh chênh lệch một giai là một khoảng cách làm người ta tuyệt vọng.

Ông!

Tất cả sát khí khủng bố bạo phát, tiếng xé gió vang lên, lòng bàn tay Lục Lâm Thiên cầm Truy Phong Chiến Thiên Cung, sấm gió không ngừng vang vọng các nơi.

Trong thời gian ngắn, Lục Lâm Thiên kéo cung và ngưng tụ mũi tên ánh sáng, mũi tên tỏa ra năng lượng phong bạo vô cùng đáng sợ.

- PHÁ...

Hét lớn một tiếng, trong gió lốc sát khí khủng bố, Lục Lâm Thiên trực tiếp thúc dục thông linh bảo khí, kéo căng Truy Phong Chiến Thiên Cung, một mũi tên bắn ra, năng lượng thiên địa, cuồng phong đột khởi, không gian loạn lưu cuồng bạo, vô số vết nứt không gian đen kịt rậm rạp.

Xoẹt!

Những nơi mũi tên ánh sáng đi qua mang theo vết nứt không gian tối tăm, nương theo đó là tiếng sấm gió nổ vang rất lớn, cũng lập tức xuyên thấu sát khí âm u tịch mịch.

Ầm ầm!

Khi mũi tên này xuyên thấu sát khí phong bạo, lập tức sát khí đang che khuất bầu trời rạn nứt và tan vỡ.

Xoẹt.

- Thực lực rát mạnh, thông linh bảo khí rất mạnh, khó trách có thể phá hủy bản thể Phượng Hoàng nhất tộc Phượng Viêm.

Dạ U thì thào, hiện tại thần sắc của hắn không có chút khinh thường nào.

Sưu sưu sưu sưu.

Truy Phong Chiến Thiên Cung bắn phá sát khí phong bạo, Lục Lâm Thiên không dám chậm chạp chút nào, thân thể hắn hóa thành hơn trăm đạo linh hồn phân thân, đột nhiên phá không lao đi.

Lúc này Lục Lâm Thiên toàn lực thúc dục Ám Ma Phân Thân Bí Pháp, Ám Ma Phân Thân Bí Pháp chính là tuyệt chiêu chạy trốn giữ mạng của hắn.

Chương 4153: Lục gia

- Quả nhiên đúng như đồn đãi, có không ít thủ đoạn.

Trong không gian loạn lưu, thân ảnh Dạ U đứng thẳng, nhìn qua hơn trăm thân ảnh Lục Lâm Thiên phá không lao đi, nụ cười của hắn càng đậm.

- Khặc khặc, trước mặt năm người chúng ta còn muốn bỏ chạy, nằm mơ đi, Lục Lâm Thiên, hôm nay ngươi chắp cánh cũng khó thoát.

Vào lúc này, trong không gian loạn lưu cuồng bạo, Thiên Lang, Địa Lang, Sinh Hồn, Tử Hồn bốn người xuất hiện, quanh thân bốn người là năng lượng khủng bố bộc phát bao phủ không gian, trực tiếp ngăn cản hơn trăm thân ảnh của Lục Lâm Thiên đang lao đi trong phong bạo.

Ô ô!

Năng lượng phong bạo đáng sợ quét qua các nơi, những nơi năng lượng màu đen đi qua sinh ra âm thanh như quỷ khóc thần gào.

XIU....XIU......

Năng lượng màu đen xuyên thủng không gian hơn trăm thân ảnh của, Lục Lâm Thiên bị ngăn cản, sau đó bị xuyên thủng thân thể, hóa thành gợn sóng không gian, dần dẫn biến mất không còn gì nữa.

Lúc này thi triển Ám Ma Phân Thân Bí Pháp, Lục Lâm Thiên cũng không phải thi triển Ám Ma Phân Thân Bí Pháp tác chiến, bởi vậy mỗi một đạo linh hồn đều không có bao nhiêu năng lượng, chỉ muốn thoát thân mà thôi, căn bản không cách nào ngăn chặn Thiên Địa song lang, Sinh Tử song hồn bốn cường giả nhị nguyên Hóa Hồng khủng bố.

Bản thể Lục Lâm Thiên cũng bị phong tỏa bên trong, trong thời gian ngắn, một mũi tên năng lượng màu đen phong tỏa trước người.

Oanh.

Áo giáp màu vàng bao phủ toàn thân Lục Lâm Thiên, Truy Phong Chiến Thiên Cung thu vào trong cơ thể, phất tay đánh ra một chưởng màu vàng vượt qua vết nứt không gian, trực tiếp xuyên thủng không gian đến trước mũi tên năng lượng.

Phần phật.

Hai luồng không gian loạn lưu va chạm với nhau lại không sinh ra tiếng nổ quá lớn, hai luồng năng lượng cực lớn bộc phát dữ dội.

Bang bang.

Không gian loạn lưu cuồng bạo kịch liệt hơn trước, giống như sóng to gió lớn, cả phiến không gian chung quanh không ngừng vặn vẹo nổ tung.

Cuộc chiến thực lực như hiện tại, căn bản không phải Tuyên Cổ Cảnh đủ khả năng tham gia.

Đạp đạp.

Lục Lâm Thiên phải không ngừng lui bước mới đứng vững thân thể.

Cũng may không gian loạn lưu hiện tại ảnh hưởng Lục Lâm Thiên cũng không lớn, nhưng cũng không phải nói không có bất cứ ảnh hưởn gì, chỉ có thể nói với thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại, tăng thêm Bất Diệt Huyền Thể đã tấn chức thành Bất Diệt Thiên Thể, bởi vậy hoàn toàn có thể chèo chống được.

Bá bá.

Lục Lâm Thiên bị đẩy lui, năm đạo thân ảnh, năm siêu cấp cường giả Minh Linh dùng xu thế ngũ giác bao vây Lục Lâm Thiên.

Năm siêu cấp cường giả của Minh Linh bộc phát khí tức đáng sợ, các loại áo nghĩa, không gian thời gian áo nghĩa, linh hồn tập trung các thủ đoạn thông thần, trực tiếp phong tỏa lao lung chung quanh Lục Lâm Thiên.

Bốn nhị nguyên Hóa Hồng, một Dạ Xoa nhất tộc tam nguyên Đại Xúc Hồng Hóa Hồng Cảnh.

Năm siêu cấp cường giả liên thủ phong tỏa, dùng thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại, cho dù phòng ngự nghiêm mật, mặc kệ hắn có thủ đoạn gì cũng không thể thoát khỏi.

Ầm ầm.

Năm siêu cấp cường giả phong tỏa, trong không gian phong bạo là nơi cuồng bạo nhất trong thiên địa.

Đối diện với lực lượng xé rách ảnh hưởng liên tục như thế, không phải người bình thường có thể đặt chân, nhưng mà sáu ngươi vẫn đứng đó không bị xi nhê gì.

- Lục Lâm Thiên, thù hận giữa ngươi và Phệ Hồn nhất tộc hôm nay sẽ chấm dứt.

Ánh mắt Sinh Hồn âm trầm nhìn lên người Lục Lâm Thiên, vừa dứt lời, khí tức âm hàn ngập trời bạo phát, nương theo đó là tiếng quỷ khóc thần gào, nhất thời từng đạo không gian phong bạo chấn động không ngớt.

- Khặc khặc, dám giết người của Lang Linh nhất tộc chúng ta, Lục Lâm Thiên, hôm nay ngươi dù chắp cánh cũng khó thoát, thiên tài quyết định tương lai Nhân tộc, lĩnh ngộ kỳ lạ áo nghĩa thứ năm, chân lý Niết Bàn, hôm nay sẽ chết trong tay của ta.

Thân ảnh Địa Lang có hàn khí bao phủ, đôi mắt đầy sát khí, miệng sói há to ra đầy khát máu.

Ầm ầm.

Thiên Lang, Tử Hồn hai cường giả này cũng bộc phát khí tức khủng khiếp, bốn nhị nguyên Hóa Hồng sinh ra khí tức đáng sợ, làm cho cả không gian cuồng bạo cũng nứt vỡ.

Lục Lâm Thiên nhìn không trung, năm siêu cấp cường giả Hóa Hồng Cảnh có thực lực mạnh hơn Phượng Viêm quá nhiều, một mình đυ.ng phải bất cứ người nào, mình cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống lại, lúc này năm người còn có Dạ Xoa nhất tộc tam nguyên Hóa Hồng, căn bản không thể chống lại được.

Năm siêu cấp cường giả Hóa Hồng Cảnh, đội hình như thế, Lục Lâm Thiên rất rõ ràng đối phương sớm có an bài, hôm nay không thể nghi ngờ là lần tao ngộ hiểm cảnh lớn nhất đời của hắn, cũng phải đối mặt với đại chiến kịch liệt nhất trong thiên địa.

Đã không thể bỏ trốn, khó có thể thoát thân, vậy cứ ác chiến một trận, ngược lại có thể liều mạng, sau đó ánh mắt Lục Lâm Thiên dần dần âm trầm, sắc mặt lạnh giá.

- Năm tên vô sỉ, muốn giết Lục gia gia ta, sợ rằng các ngươi phải trả cái giá bằng máu.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, trong mắt sát khí hàn ý bắt đầu khởi động, nhàn nhạt trong thanh âm, sát phạt chi khí tràn ngập, nói:

- Lục gia gia ta không phải ai cũng có thể bắt nạt, lúc trước U Hồn, U La, Ma Lang, Nguyên Hồn, Huyễn Lang, Âm Hồn đám gia hỏa kia muốn giết ta, chỉ tiếc hiện tại cũng thần hồn câu diệt, kết cục của các ngươi cũng như vậy cả thôi.

Vừa dứt lời, quanh người Lục Lâm Thiên bắt đầu sinh ra năng lượng chấn động, chấn động quỷ dị quét qua các nơi, không gian cuồng bạo sinh ra nhiều không gian loạn lưu cũng dừng lại, lập tức năng lượng bị cắn nuốt.

Nghe Lục Lâm Thiên nói thế, không hề nghi ngờ đã xát muối lên vết thương của Dạ Xoa nhất tộc, Lang Linh nhất tộc, Phệ Hồn nhất tộc, năm người đều âm trầm, ánh mắt hàn khí.

- Tiểu tạp chủng, ta sẽ cho ngươi biết dám đυ.ng tới người Lang Linh nhất tộc sẽ có kết quả như thế nào.

Địa Lang hét lớn một tiếng, ánh mắt hung tàn nhìn qua, năng lượng khủng bố bộc phát.

Xoẹt.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, Địa Lang ra tay, căn bản không cấp cho Lục Lâm Thiên bao nhiêu thời gian, phất tay đánh ra một trảo do năng lượng ngưng tụ thành, lập tức trực tiếp đánh thẳng vào Lục Lâm Thiên.

- Cùng động thủ, giết tiểu tử này, sau đó đuổi theo đánh chết Lục Linh, cũng không thể buông tha Hạo Thần, bọn chúng chạy không xa đâu.

Ngao.

Khi Địa Lang ra tay, Thiên Lang cũng ra tay, hai bên công kích làm không gian tối tăm, khí tức âm hàn và năng lượng ngưng tụ thành một đầu sói, mang theo tiếng sói tru vang vọng không gian, trực tiếp đánh thẳng vào Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên, đi chết đi.

Phệ Hồn nhất tộc Sinh Tử song hồn cùng hành động, năng lượng quét qua tất cả, gió nổi mây phun, quỷ khóc thần sầu, hai người ngưng tụ đầu quỷ cực lớn giống như ma quỷ từ cửu u địa ngục bò lên tấn công Lục Lâm Thiên.

Bốn cường giả nhị nguyên Hóa Hồng công kích, bốn đạo công kích phong tỏa bốn phương vị quanh Lục Lâm Thiên, không gian lung lay sắp đổ, chấn động rất mạnh mẽ.

Bốn người ra tay hoàn toàn không chút khách khí gì cả, rõ ràng đã quyết định chủ ý ngay cả mặt mo cũng không cần, liên thủ toàn lực đánh chết Lục Lâm Thiên âm hiểm xảo trá một cách gọn gàng.

Chương 4154: Vô lực chống lại

- Ám Ma Phân Thân Bí Pháp!

- Kim thuộc tính thời không lao ngục!

- Linh Vũ Quyết!

- Thập Phương Vũ Trụ Ấn!

- Tứ Thần Quyết!

Chỉ trong nháy mắt này, quanh người Lục Lâm Thiên xuất hiện hào quang quỷ dị, bốn đạo linh hồn phân thân lao qua bốn phía, năng lượng bạo phát dữ dội, bốn đạo linh hồn phân thân cùng lúc ra tay, kim thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’, hỏa thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’, Linh Vũ Giới, Thập Phương Vũ Trụ Ấn đồng thời thúc dục.

Bốn đạo lực công kích cùng lúc ra tay, cả không gian bị năng lượng áp nổ tung, làm cho không gian sinh ra tiếng nổ liên tục không dứt.

Bốn đạo linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên cùng ra tay mang theo lực lượng cường hãn, không gian chung quanh nổ tung dữ dội.

Ngao ngao.

Ô ô.

Xì xào.

Năng lượng khủng bố trấn áp linh hồn, kim quang rạng rỡ, lăng lệ ác liệt, thiên uy chấn động, thời không áo nghĩa lan tràn, khí tức hủy diệt bùng phát, thanh long bạch hổ chu tước huyền vũ bốn thú ảnh gào thét, không gian chung quanh tan nát, lực lượng hủy diệt tàn phá các nơi

Tuy Lục Lâm Thiên không có đạt tới nhị nguyên Hóa Hồng, nhưng lúc này ra tay lại có khí thế không dưới nhị nguyên Hóa Hồng.

Chân lý Niết Bàn, lĩnh ngộ kỳ lạ áo nghĩa thứ năm đã chứng minh tất cả.

Nhị nguyên Hóa Hồng thì như thế nào, Lục Lâm Thiên hiện tại không có lựa chọn khác, chỉ có thể liều đại chiến một trận, huyết chiến đến cùng.

Ầm ầm.

Tất cả chỉ diễn ra ngay trong tích tắc, tám đạo năng lượng công kích khủng bố quét qua chung quanh.

Năm người ra tay, giơ tay nhấc chân mang theo năng lượng thuộc tính, không gian loạn lưu cuồng bạo quét qua các nơi, năng lượng chấn động mạnh mẽ, tiếng gào thét bùng phát như thủy triều, không gian tan vỡ nhanh chóng.

Rầm rầm.

Tám đạo công kích như thế lập tức oanh kích ra tám cái động trong không gian, tám đạo kình phong tàn sát bừa bãi.

Năng lượng khủng bố va chạm các nơi, từng vết nứt không gian lan tràn ra các nơi, khí kình cường hãn bao phủ các hướng.

- Chân lý Niết Bàn, lĩnh ngộ kỳ lạ áo nghĩa thứ năm, kẻ này chưa trừ sẽ là đại họa của các chủng tộc Minh Linh.

Nhìn cảnh tượng trước mặt, Dạ U thì thào, một giây sau khí tức đáng sợ bao phủ các nơi, thân hình vượt qua bầu trời, hắn phất tay ngưng tụ một trảo, một trảo này nện thẳng vào Thanh Linh Khải Giáp của Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm.

Một trảo này bình thường không có gì lạ, nhưng lại do Dạ U đánh ra đã mang theo khí tức âm hàn khủng bố, mang theo lôi đình hắc ám, dễ dàng hủy diệt tất cả, đánh thẳng vào người Lục Lâm Thiên.

Thời điểm Dạ U đánh ra một trảo, Thanh Linh Khải Giáp bộc phát uy áp bá đạo ra chung quanh, nó mang theo khí tức phá hủy tất cả.

Ầm ầm!

Bỗng dưng trong không gian cuồn loạn, khí tức vô cùng vô tận bộc phát ra, Lục Lâm Thiên lặng yên tương liên với thiên địa, Hỗn Độn Âm Dương Quyết chấn động tỏa ra, không gian run run, không gian lôi điện nổ vang dữ dội.

- Bát Hoang Thiên Địa Quyết, tam quyết chuyển thiên thế, nhất cước toái núi hà!

Trong thời gian ngắn, thân hình Lục Lâm Thiên lăng không bay lên không trung, thân thể nghiêng xuống bốn mươi lăm độ, giống như mãnh hổ vồ mồi, chân phải toái hư không, trực tiếp đá vào một trảo kia.

Trong giây lát khí tức hủy thiên diệt địa từ một cước này bộc phat, giống như muốn đạp phá không gian loạn lưu, đá nát tất cả sinh cơ, lực lượng bá đạo làm người ta phải nhìn thẳng.

Rầm rầm!

Một trảo một cước va chạm vào nhau, đột nhiên hào quang mạnh mẽ bộc phát ra chung quanh.

Bỗng dưng hai lực lượng va chạm mạnh mẽ gặp nhau, tiếng nổ liên hoàn vang lên liên tiếp, tiếng sấm vang vọng hư không, làm cho người ta cảm thấy tai ông ông liên tục, trong đầu xuất hiện cảm giác va chạm.

Năng lượng loạn lưu khủng bố bùng phát dữ dội.

Xoẹt.

Trong va chạm khủng khiĩếp này, hào quang chói mắt bắn ra ngoài, lập tức năng lượng chấn động khuếch tán ra khắp nơi, không gian chung quanh dưới va chạm như thế lập tức vặn vẹo, dư âm năng lượng còn sót lại rất đáng sợ.

Xoẹt!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên bị dư âm khủng khiĩếp còn sót lại quét trúng, hắn bị đẩy lui như diều đứt dây, không gian ven đường bị phá hủy, dư âm năng lượng còn lại mang theo phong bạo dữ dội, cũng sinh sinh chấn lui hắn ra xa.

Đạp đạp.

Thân hình Dạ U lúc này lảo đảo, chấn lùi mấy bước, ánh mắt của hắn lập tức biến sắc, chân lý Niết Bàn Cảnh khủng bố như vậy, có thể đẩy lui hắn, điều này đại biểu cái gì thì hắn tự nhiên rõ ràng, thực lực như vậy ngay cả nhị nguyên Hóa Hồng cũng khó phát huy được.

PHỤT.

Thân hình bị đẩy lui, miệng Lục Lâm Thiên phun máu tươi, Bát Hoang Thiên Địa Quyết đệ tam quyết cũng không thể làm gì được Dạ U, tất cả đã là át chủ bài mạnh nhất của mình, tam nguyên Đại Xúc Hồng Hóa Hồng thật sự quá khủng bố.

Cấp độ Hóa Hồng Cảnh, chênh lệch một nguyên khác biệt như trời và đất.

Rầm rầm rầm phanh!

Bốn đạo linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên va chạm với bốn nhị nguyên Hóa Hồng, từ khi bản thể bị thương cũng sinh ra ảnh hưởng thật lớn.

Ầm ầm.

Bốn đạo linh hồn phân thân bị đánh tan hóa thành năng lượng phong bạo, lực lượng linh hồn lực bộc phát dữ dội.

PHỤT.

Bốn linh hồn phân thân bị đánh tan, không thể nghi ngờ đã làm Lục Lâm Thiên đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương, hắn phun máu tươi liên tục.

Nếu là chân lý Niết Bàn bình thường, sợ rằng kết cục thảm trọng, mà Lục Lâm Thiên hiện tại mang Bất Diệt Thiên Thể và Bất Tử Thần Thể, ngược lại hắn có thể thừa nhận được, ít nhất bây giờ còn có thể chống đỡ.

Ám Ma Phân Thân Bí Pháp chống đỡ linh hồn phân thân cũng không có đủ loại thủ đoạn giống bản thể. Thúc dục Ám Ma Phân Thân Bí Pháp thi triển linh hồn phân thân, tuy tình huống bình thường có thực lực không kém bản thể.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên có thể chống lại nhị nguyên Hóa Hồng hơn phân nửa đều dựa vào thể chất cường hãn của bản thân, kể cả lực phòng ngự và các thủ đoạn của bản thể.

Mà những thủ đoạn này khi Ám Ma Phân Thân Bí Pháp thúc dục linh hồn phân thân lại không có.

Bởi vậy Ám Ma Phân Thân Bí Pháp thúc dục linh hồn phân thân rất khó chống lại nhị nguyên Hóa Hồng, lúc này bản thể chịu ảnh hưởng, lập tức bị Thiên Địa song Lang, Sinh Tử song hồn cùng đánh tan.

- Tiểu tử, chết đi.

Thân thể Lục Lâm Thiên bị đẩy lùi thật nhanh, sau đó Dạ U ổn định thân hình và không dừng lại, hắn lập tức lao đi như lưu quang, trực tiếp xuất hiện tại chỗ Lục Lâm Thiên.

Dạ U vừa ra tay đã không lưu thủ chút nào, một chưởng vừa rồi ngay cả nhất nguyên Hóa Hồng không chết cũng trọng thương, nhị nguyên Hóa Hồng phải trọng thương, mà Lục Lâm Thiên không có bị đánh chết, hắn phải ra tay lần thứ hai.

Sát khí Lục Lâm Thiên bạo phát, thân thể bị đẩy lui, khóe miệng máu tươi đầm đài cười lạnh.

Rống.

Hổ gầm điếc tai, thân thể Lục Lâm Thiên biến lớn, hắn thúc dục Thanh Linh Khải Giáp hổ biến, thân thể khổng lồ bao phủ không trung, nhất thời thân thể như núi đứng vững, thế lui dừng lại.

Thân hổ khổng lồ dâng trào sát khí khủng khiếp, thúc dục vô cùng mạnh mẽ.

Ngao.

Long ngâm đao minh dâng trào, ‘ Huyết Lục ’ nằm trong hổ chưởng, sát khí khủng bố chấn động linh hồn.

Chương 4155: Lục gia gia cũng không phải dễ chọc 1

- Dạ Xoa chân thân.

Dạ U lướt đi, nhìn thân hổ khổng lồ và huyết đao của Lục Lâm Thiên, hắn cảm giác Lục Lâm Thiên bất phàm, thật sự không thể xem thường, ánh mắt hơi trầm xuống, khuôn mặt âm trầm giống như bướu lạc đà của hắn mang theo dáng vẻ dữ tợn, thân hình bành trướng cao ngất, tuyệt đối không dưới thân hổ của Lục Lâm Thiên.

Huyết Lục tỏa sáng, dưới thân hổ Lục Thiếu sinh ra huyết quang cuồn cuộn, đồ án âm dương trên ‘ Huyết Lục ’ không ngừng phóng thích hào quang sáng ngời, trong hư không loạn lưu cuồng bạo cũng có vòng xoáy âm dương xuất hiện, uy áp thiên địa khủng khiếp bạo phát.

- Âm Dương Phách Đao Quyết.

Huyết Lục trực tiếp bổ ra một đạo đao mang xuyên thủng không gian, tiếng phá không vang dội, lập tức cắt ngang không gian, trong chốc lát đã tới trước mặt Dạ U.

- U Linh Ma Trảo!

Ánh mắt Dạ U trầm xuống, Dạ Xoa chân thân cực lớn run lên, một đạo ma trảo ngưng tụ ra làm cho không gian chung quanh liên tục nứt vỡ, năng lượng tỏa ra ngập trời, sát khí trùng thiên, đao mang của Lục Lâm Thiên chém thẳng xuống dưới.

Xoẹt.

Ma trảo trực tiếp bắt lấy đao mang, sinh sinh bao bọc giữa không trung, sát khí khủng bố bộc phát dữ dội, đồ án âm dương chấn động, hai năng lượng giằng co trong ngắn ngủi, cả phiến không gian vặn vẹo.

Ken két.

Tuy giằng co trong ngắn ngủi, nhưng tất cả chỉ diễn ra trong nháy mắt mà thôi, đao mang bị ma trảo bóp vụn.

Chỉ trong nháy mắt sát khí khủng bố bùng phát dữ dội, không gian chung quanh vặn vẹo, lập tức bắn ra sát khí khủng khïếp bao phủ không gian, cả phiến không gian này bị xé rách.

Xoẹt.

Ma trảo lập tức phóng thích sát khí cuồn cuộn, cũng đánh vào người Lục Lâm Thiên, làm cho lân phiến màu xanh có điện quang của Lục Lâm Thiên ảm đạm đi nhiều.

- Khặc khặc, chết đi!

Cũng trong nháy mắt này, Thiên Địa song lang, Sinh Tử song hồn bốn cường giả nhị nguyên Hóa Hồng đồng thời bao vây Lục Lâm Thiên, nương theo tiếng cười hung tàn của Địa Lang, thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên vặn vẹo kịch liệt.

- Âm Lang Ma Quyền!

Thiên Địa song lang cùng đồng thời ngưng tụ một quyền rồi đánh ra một kích, năng lượng đáng sợ, ma khí cuồn cuộn, những nơi quyền này đi qua không gian đều sụp đổ xuất hiên hư không đen kịt.

- Phệ Hồn Quỷ Trảo!

Sinh Tử song hồn cũng quát to, một trảo mang theo đầu quỷ xuất hiện trong không gian, đầu quỷ dữ tợn không ngừng gào thét.

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!

Bốn lực lượng của nhị nguyên Hóa Hồng giáng thẳng vào người mình, dễ dàng đánh thẳng lên thân thể đã ảm đạm của Lục Lâm Thiên, năm siêu cấp cường giả vây công, thực lực kém nhau quá xa, Lục Lâm Thiên khó mà chống lại, ánh mắt của hắn mang theo thần sắc vô lực.

Bốn đạo công kích giáng xuống, tất cả đều rơi vào thân hổ của Lục Lâm Thiên.

Tạch tạch tạch két.

Lân phiến màu xanh trên người của Lục Lâm Thiên vào lúc này ảm đạm đi rất nhiều, rất nhiều lân phiến vỡ nát, da tróc thịt bong, huyết nhục bay tứ tung, hắn há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Bốn nhị nguyên Hóa Hồng tăng thêm chống lại một kích của Dạ U, Lục Lâm Thiên mạnh hơn nữa cũng không thể chịu đựng nổi.

Loại chênh lệch này quá lớn, lúc này Phệ Hồn nhất tộc, Lang Linh nhất tộc, Dạ Xoa nhất tộc chuẩn bị đội hình phục kích chính là muốn triệt để đánh chết Lục Lâm Thiên, vận dụng năm siêu cấp cường giả Hóa Hồng Cảnh chính là không cho Lục Lâm Thiên bất cứ cơ hội nào.

Lúc này đã là cơ hội cuối cùng, Dạ Xoa nhất tộc, Lang Linh nhất tộc, Phệ Hồn nhất tộc biết rõ lúc Lục Lâm Thiên tiến vào Thế giới Thượng Thanh Mật Địa Thiên Giới sẽ không còn cơ hội nữa.

Chân lý Niết Bàn, lĩnh ngộ kỳ lạ áo nghĩa thứ năm, kỳ tài khủng bố như thế nếu triệt để lớn lên, như vậy đó là họa lớn của chủng tộc Minh Linh.

Thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên bị đánh bay vào trong không gian loạn lưu, máu thịt của hắn không ngừng văng ra.

Có thể nói đây là năm siêu cấp cao thủ cùng công kích, cho nên với lực phòng ngự biến thái của Lục Lâm Thiên cũng không thể thê thảm như vậy.

- Ồ.

Bộ dáng thê thảm của Lục Lâm Thiên lại làm cho Dạ U, Thiên Địa song lang, Sinh Tử song hồn cực kỳ kinh dị, năm người công kích lại không thể triệt để đánh Lục Lâm Thiên thành mảnh nhỏ, thần hồn câu diệt, thậm chí còn không bị đánh chết, năm người trở nên vô cùng rung động.

Với thực lực của năm người, bọn họ tự nhiên rất rõ ràng, bọn họ ra tay rất gọn gàng, tuyệt đối không phải luận bàn, đây là dồn Lục Lâm Thiên vào tử địa, tuy mạnh hơn Lục Lâm Thiên rất nhiều nhưng bọn họ vẫn dùng toàn lực.

Công kích của năm người lại không đánh chết Lục Lâm Thiên, loại phòng ngự biến thái này quá kinh khủng, tuy Lục Lâm Thiên là chân lý Niết Bàn nhưng mà chân lý Niết Bàn cũng chẳng khác gì Tuyên Cổ Cảnh cao giai cả.

Mà người có tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai bọn họ có thể lật tay đánh chết, bóp nát như bóp con kiến hôi.

Tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai bình thường ở trước mặt bọn họ chỉ là con sâu cái kiến, không đáng quan tâm tới, Tuyên Cổ Cảnh và Hóa Hồng Cảnh không thể so sánh với nhau, bởi vì không so nổi.

Xùy.

Lục Lâm Thiên da tróc thịt bong, rốt cuộc ổn định thân thể, đôi mắt hổ có huyết sắc bao phủ, khí tức uể oải, trọng thương đến mức tận cùng, thân hổ lúc này có nhiều vết thương sâu tận xương.

Nhưng bộ dáng hiện tại vô cùng thê thảm, đôi mắt của Lục Lâm Thiên vẫn nhìn chằm chằm vào năm người, không có bất kỳ ý định lùi bước, đôi mắt đó bắn ra sát khí kinh tâm động phách.

Lui không thể lui, vậy cũng chỉ có thể chiến một trận, e ngại sợ chiến không phải tính cách của Lục Lâm Thiên.

- Kẻ này quá tà dị.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên năm người hai mặt nhìn nhau, ánh mắt âm thầm run sợ, đối mặt với năm người vây công, Lục Lâm Thiên lại không thể chèo chống.

- Nếu Lang Linh nhất tộc ta có hậu bối như hắn thì tốt rồi, chỉ tiếc là Nhân tộc, còn dám đυ.ng đến người của Lang Linh nhất tộc, thiên tài truyền kỳ của Nhân tộc sắp chấm dứt trong tay chúng ta, khặc khặc, đây chính là chuyện ta thích làm nhất.

Địa Lang cười rất hung tàn, thân thể của hắn bành trướng, biến thành Lang Linh chân thân khổng lồ, khí tức âm hàn quét qua tất cả, đôi mắt tỏa ra sát ý ngập trời.

- Lục Lâm Thiên, ngươi còn muốn chống lại sao, thiên tài truyền kỳ của Nhân tộc, đi chết đi!

Địa Lang cười lạnh, thân thể khổng lồ vượt qua không gian loạn lưu, một vuốt sói thật lớn xé rách không gian, năng lượng đáng sợ bạo phát ra lực lượng kinh người.

Xoẹt.

Một trảo này xé rách năm vết nứt không gian, chúng cùng một thời gian đánh lên thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên.

Chỉ trong nháy mắt này, Địa Lang cười càng lớn, ánh mắt càng hung tàn, hắn cũng không tin Lục Lâm Thiên không chết, sống sờ sờ cũng phải xé địch nhân trở thành mảnh nhỏ.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên đã nỏ mạnh hết đà, đã mất đi lực chống cự, một móng vuốt khổng lồ đánh ra không thể ngăn cản.

Một trảo của Địa Lang xé rách thiên địa, lang trảo đánh vào ngực Lục Lâm Thiên, trực tiếp cào ra một đống huyết nhục.

Chương 4156: Lục gia gia cũng không phải dễ chọc 2

Một trảo này cào tới phần bụng Lục Lâm Thiên, có thể gần như nhìn thấy lục phủ ngũ tạng, thân thể huyết nhục mơ hồ, xương trắng cũng thấy được, khí tức âm hàn ăn mòn thân thể, huyết nhục bị xé rách thành mảnh vỡ.

- Ta nói rồi, muốn động tới Lục gia gia của các ngươi cần phải trả giá thật nhiều.

Bỗng dưng vào thời khắc này, lời của Lục Lâm Thiên truyền vào trong tai Địa Lang, thân thể huyết nhục mơ hồ giống như bị phân thây cười dữ tợn, nụ cười mang theo máu tươi đầm đìa.

- Không, điều đó không có khả năng, không có khả năng, không...

Trong nháy mắt này Địa Lang vừa rồi còn rất hung tàn, bây giờ biến thành sợ hãi, nụ cười lạnh trên mặt của hắn biến mất, lập tức biến thành sợ hãi tuyệt vọng.

Bởi vì trong thời gian thật ngắn đó, nhanh tới mức không cách nào tưởng tượng nổi, hổ chưởng của Lục Lâm Thiên cầm chặt thanh đao huyết sắc xuyên thủng thân thể Địa Lang, trực tiếp xuyên qua người hắn..

Hắn thừa nhận một trảo gần như phân thây mình, phần bụng bị xé rách, xương trắng xuất hiện, máu huyết lan tràn, nhưng Lục Lâm Thiên cũng đổi được một đao.

Một đao của Lục Lâm Thiên cắm vào bụng Địa Lang, cắm vào không giang linh tinh khí hải của hắn, linh tinh chẳng khác gì nguyên đan của Nhân tộc, căn bản không chịu nổi bao nhiêu trùng kích.

Vào lúc này không có ai ngờ rằng Lục Lâm Thiên còn hung ác tới mức như thế, tình nguyện bản thân bị phân thây cũng muốn kéo Địa Lang làm đệm lưng.

Ken két.

Ánh mắt Địa Lang sợ hãi và tuyệt vọng, thân thể bộc phát kim sắc quang mang, kim quang rạng rỡ giống như mặt trời mới mọc.

Chỉ trong nháy mắt này Thiên Lang, Sinh Tử song hồn, Dạ U bốn người nhìn chằm chằm, Lang Linh chân thân khổng lồ của Địa Lang rạn nứt, cuối cùng linh tinh nổ tung trong cơ thể.

Rầm rầm rầm!

Âm thanh nổ tung kinh thiên, lập tức nổ vang trong thiên địa, năng lượng khủng bố bao phủ các nơi, bỗng nhiên quét qua tất cả.

Thân thể khổng lồ của Địa Lang nổ tung, hình thành năng lượng phong bạo âm hàn, không gian chung quanh trực tiếp nổ tung thành cái động sâu không thấy đáy.

Không gian động sâu thâm bất khả trắc, nó giống như miệng thú khổng lồ, có thể thôn phệ vạn vật, làm lòng người vô cùng sợ hãi.

- Ngao, Lục Lâm Thiên, ta không để yên cho ngươi đâu.

Trong năng lượng âm hàn này, một đạo lưu quang nhanh như thiểm điện thoát ra ngoài, trong lưu quang mang theo tiếng sói tru không cam lòng và thê lương quanh quẩn hư không.

Địa Lang gặp bi kịch, cường giả nhị nguyên Hóa Hồng bị Lục Lâm Thiên tiêu diệt bản thể, hồn anh còn sót lại thoát ra, tu vị đã không thể tiến thêm được nữa, đồng thời thực lực sau này cũng giảm mạnh.

Chuyện này làm cho Địa Lang hối hận xanh ruột, hắn không nên khinh địch như thế, không nên xem thường Lục Lâm Thiên, nhưng mà hối hận đã không kịp, Lục Lâm Thiên thật sự quá hung hãn.

Lúc này Lục Lâm Thiên da tróc thịt bong, phân thân hổ bị phân thây bộc phát hào quang tử kim sắc.

Bất Diệt Huyền Thể tiến hóa thành Bất Diệt Thiên Thể, dường như tốc độ khôi phục cũng tăng nhanh không ít, thân thể da tróc thịt bong nhanh chóng khôi phục lại, điện mang trong cơ thể cũng mạnh hơn rất nhiều.

Rống.

Lục Lâm Thiên gào thét, trong đôi mắt của hắn mang theo ý vui vẻ, hắn cũng cười tàn nhẫn, lúc này nhìn hồn anh Địa Lang chạy thoát, nói:

- Lục gia gia của ngươi cũng không phải dễ trêu!

- Hỗn đản.

Địa Lang bị phá hủy bản thể, Thiên Lang giận dữ, hắn quát một tiếng, thân thể hóa thành Lang Linh chân thân khổng lồ, lực lượng âm hàn khủng bố bạo phát ra, từng cột sáng năng lượng chấn vỡ hư không, dùng xu thế như bôn lôi đánh tan tất cả, lập tức quét qua thân hổ của Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử này quá biến thái, toàn lực tru sát.

Dạ U quát một tiếng, Dạ Xoa chân thân to lớn lao tới trước, thân thể khổng lồ chấn vỡ hư không, sát khí khủng bố thành công ngưng tụ công kích, trực tiếp đánh thẳng vào thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên.

- Phệ Hồn linh thân!

Sinh Tử song hồn vận dụng bản thể khổng lồ, năng lượng chấn động ngập trời, trong không gian sinh ra tiếng quỷ khóc thần gào thảm thiết.

Bốn siêu cấp cường giả trong nháy mắt đồng thời phát động vây công Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên biểu hiện ra một mặt khủng bố của mình, đã triệt để rung động bốn người bọn họ, thế cho nên dùng thân phận của bọn họ cũng không quan tâm cái gì, toàn lực vây công.

Ngay sau đó từng đạo năng lượng xé rách không gian, nương theo đó là kình phong đáng sợ bao phủ các nơi.

Ầm ầm.

Lục Lâm Thiên bị vây công, hiện tại hắn cũng đã nỏ mạnh hết đà.

Lục Lâm Thiên bị bốn người vây công, năng lượng kình phong khủng bố quét qua tất cả, chung quanh thân hổ là không gian loạn lưu, gợn sóng không gian đang nổ tung, cả không gian đều sinh ra gió nổi mây phun.

Bốn siêu cấp cường giả đều thi triển sát chiêu, hoàn toàn gọn gàng, dùng trạng thái nỏ mạnh hết đà của Lục Lâm Thiên hiện tại, ngay cả đánh trả cũng không có thể lực mà làm.

Lúc này Lục Lâm Thiên đã vô lực chưa từng có.

Hiện tại Lục Lâm Thiên không cách nào chống lại nữa.

Lục Lâm Thiên cũng bị chà đạp trước nay không có.

Rầm rầm rầm.

Bốn siêu cấp cường giả, Dạ U là Dạ Xoa nhất tộc tam nguyên Hóa Hồng, công kích của hắn có thể đánh chết Lục Lâm Thiên, công kích này mạnh mẽ có thể hủy thiên diệt địa.

PHỤT.

PHỤT.

PHỤT.

Lục Lâm Thiên há to miệng ra, máu tươi không ngừng chảy ròng, thân thể rạn nứt, vẫn không ngừng bị đẩy lùi, trong cổ họng không ngừng có tiếng trầm đυ.c vang lên, khí huyết trong người cuồn cuộn, ngũ tạng lục phủ chấn động, huyết nhục bay tứ tung, thân thể bị phá thành mảnh nhỏ.

Thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên sinh cơ nhạt dần, khí tức uể oải, trên người khe hở chồng chất, máu tươi bắt đầu khô kiệt, thậm chí đôi mắt đỏ rực của Lục Lâm Thiên cũng vô lực nhắm lại.

Rầm rầm rầm.

Không gian run run, từng âm thanh như bôn lôi vang vọng hư không, âm thanh phong bạo tàn phá hư không, từng công kích trí mạng bắt đầu nện thẳng vào người Lục Lâm Thiên.

Trên Thế giới Linh Vũ, đây là nơi yên tĩnh tường hòa.

Sau động tĩnh thiên uy to lớn giáng xuống, tất cả sinh linh trong Thế giới Linh Vũ đều phát hiện, cả thế giới lại phát sinh lột xác, loại lột xác này làm cho hàng tỉ sinh linh mang theo chỗ tốt thật lớn.

Nhưng tất cả sinh linh đều cảm nhận khác biệt, năng lượng thiên địa lần này không có tăng lên, càng trọng yếu là năng lượng thiên địa giờ phút này có năng lượng thiên địa vô hình có thể để người ta đạt được chỗ tốt thật lớn.

Nguyên bản có một ít người ở biên giới đột phá, giúp tất cả sinh linh không ngừng đột phá, trong vòng một đêm có chỗ tốt khi lĩnh ngộ.

Hàng tỉ sinh linh, tu vị trực tiếp tăng vọt.

Đặc biệt là Lục gia đã xuất hiện cường giả Niết Bàn Cảnh, tất cả người Lục gia đều đạt được chỗ tốt càng khổng lồ, mỗi người Lục gia tự dưng sinh ra năng lượng quỷ dị, tất cả đều có áo nghĩa gia thân như hoàng tộc.

Thế giới này sinh ra biến hóa làm tất cả mọi người mừng như điên, tất cả mọi người biết rõ, thế giới này đang lột xác, hàng tỉ sinh linh đang tiến bộ, thực lực bạo tăng.

Ầm ầm.

Trong Thế giới Linh Vũ bình tĩnh không biết tại sao lại run lên.

Chương 4157: Lục Lâm Thiên không chết

Cả thế giới lập tức phát sinh khó hiểu, địa chấn này không giống như địa chấn bình thường.

Loại rung chuyển này tới từ địa tâm, Cổ Vực, Linh Võ đại lục, Đông hải, Tổ Yêu Lâm, Linh Hoàng Nhai... Thế giới Linh Vũ lúc này rung động mọi nơi.

Oanh.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, bỗng nhiên trên trời xanh có một vòng xoáy như lỗ đen vũ trụ, trời xanh không ngừng mở rộng, diện tích vòng xoáy khổng lồ muốn thôn phệ toàn bộ Thế giới Linh Vũ.

Vòng xoáy bao phủ trời xanh, khí tức vô cùng lạ lẫm lan tỏa ra các hướng, trên phía chân trời bình tĩnh đột nhiên phong vân biến sắc, mây đen áp đỉnh, thiên địa chấn động, thiểm điện lôi minh.

Thế giới Linh Vũ bao la trong nháy mắt thiên địa biến thành đen kịt, núi sông lắc lư, sông núi bao la chấn động dữ dội.

Trong vòng xoáy này tỏa ra hào quang lờ mờ kinh tâm động phách.

Gió nổi mây phun, thiên địa biến sắc, sơn mạch rung động, vùng biển sinh sóng thần, sóng thần quét qua đại lục.

Phần phật.

Trong vòng xoáy trên không trung, một lực lượng cắn nuốt như lỗ đen thôn phệ toàn bộ Thế giới Linh Vũ.

Cả Thế giới Linh Vũ, năng lượng thiên địa bàng bạc tự nhiên bị vòng xoáy trên trời hấp thu.

- Nguyên lực của ta biến mất!

- Chân khí của ta không còn!

- Linh lực của ta cũng không còn, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Giờ phút này tất cả tu luyện giả trong Thế giới Linh Vũ phát hiện nguyên lực, chân khí, linh lực trong người biến mất không thấy gì nữa, loại biến mất này vô thanh vô tức, hồn nhiên không phát giác ra, căn bản không cách nào ngăn cản được.

Sưu sưu.

Trong Thế giới Linh Vũ, giờ phút này tất cả cường giả đứng trong hư không, nhìn chằm chằm vào bầu trời với ánh mắt rung động.

Hàng tỉ sinh linh ngẩng đầu, phủ phục.

Chẳng biết tại sao, giờ phút này tất cả sinh linh sinh ra cảm giác nguy hiểm từ sâu trong đáy lòng, linh hồn chấn động, cảm giác sợ hãi dâng trào, giống như khí tức tử vong đang bao phủ tâm thần của họ.

Trong đại điện sương mù trong Cổ vực, thân ảnh tập tễnh nhìn lên bầu trời, nhìn trời xanh biến hóa, lập tức ánh mắt vô cùng ngưng trọng, thì thào:

- Không ngờ đi tới bước này.

...

Bốn siêu cấp cường giả Hóa Hồng Cảnh đánh ra mấy đạo công kích khủng bố lên thân thể Lục Lâm Thiên.

Bành bành bành bành.

Năng lượng công kích thật mạnh giáng xuống, giữa không trung sinh ra chấn động mãnh liệt, năng lượng chấn động mạnh mẽ, không gian chấn động khủn khiëp.

Dưới năng lượng công kích liên hoàn như thế, thẳng đến khi trên người Lục Lâm Thiên triệt để da tróc thịt bong, thân hổ khổng lồ bị phá thành mảnh nhỏ giống như ngọn núi rạn nứt.

Thân hổ của Lục Lâm Thiên triệt để khô cạn máu huyết, đã không còn máu tươi chảy ra, ngũ tạng lục phủ trực tiếp nghiền nát, có thể nhìn thấy xương trắng.

Thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên chỉ còn lại một ít da thịt dính vào xương cốt, còn lại đều bị đánh thành mảnh nhỏ, vô cùng thê thảm, sinh cơ trên người biến mất không còn.

Vào thời điểm này, Dạ U, Sinh Tử song hồn, còn có Thiên Lang bốn siêu cấp cường giả dừng tay.

Bốn siêu cấp cường giả nhìn qua thân thể to lớn của Lục Lâm Thiên bị phá thành mảnh nhỏ, ánh mắt kinh dị.

Dưới công kích của bọn họ, thân thể của Lục Lâm Thiên còn không triệt để hóa thành tro bụi, chỉ bị đánh thành mảnh nhỏ mà thôi, lực phòng ngự khủng bố bực này sợ rằng tam nguyên Hóa Hồng đỉnh phong, thậm chí là tứ nguyên Tiểu Siêu Phàm Hóa Hồng Thú tộc cũng khó có được lực phòng ngự khủng bố như thế, chính vì điểm này đã làm cho bọn họ động dung.

Trong không gian phong bạo, thân thể bị nghiền nát của Lục Lâm Thiên lơ lửng giữa không trung, khi bốn người dừng công kích, không gian loạn lưu bộc phát khủng khiëp, cũng lập tức cuốn thân thể bị tàn phá của Lục Lâm Thiên vào trong.

Xoẹt.

Sinh cơ của Lục Lâm Thiên không có, thân hổ phá thành mảnh nhỏ bị không gian loạn lưu hút đi, chúng giống như cối xay thịt khổng lồ.

Dạ U, Sinh Tử song hồn, Thiên Lang bốn người nhìn nhau, bọn họ có thể cảm giác được sinh cơ trên người Lục Lâm Thiên hiện tại không còn, nhưng không biết vì sao, bọn họ lúc này khó phán đoán Lục Lâm Thiên có phải đã bị đánh chết hoàn toàn hay không.

Loại cảm giác này không hề nắm chắc này xuất hiện trong nội tâm bọn họ, khiến cho chính bọn họ cảm thấy có chút buồn cười vì cái cảm giác này.

Nhưng mà sự thật đúng là như vậy, hiện tại trên người Lục Lâm Thiên không còn chút sinh cơ nào, nhưng mà bốn người bọn họ không có nắm chắc khẳng định Lục Lâm Thiên bị đánh chết.

- Nhanh diệt Lục Lâm Thiên, làm cho hắn thần hồn câu diệt, hồn phi phách tán.

Hồn anh Địa Lang ở trên không trung gào thét, ánh mắt hồn anh vô cùng oán độc.

Bốn người Dạ U hai mặt nhìn nhau, lúc này cũng chần chờ, kết cục của Địa Lang làm cho bọn họ sợ hãi, Lục Lâm Thiên này quá mức tà dị, lúc này thân thể khổng lồ tuy bị đánh nát, nhưng mà trong mơ hồ vẫn còn tương liên với nhau, không bị đánh nát hoàn toàn.

Cho nên lúc này bốn người cũng không dám tới gần, nếu Lục Lâm Thiên đột nhiên đối phó bọn họ giống như đối phó Địa Lang, bọn họ không dám.

Oanh.

Thời điểm bốn người chần chờ, trong không gian loạn lưu bao la có hào quang lờ mờ lập lòe, lập tức không gian run lên, trên không trung xuất hiện vòng xoáy khổng lồ, vòng xoáy này hàng lâm rất đột ngột.

Chỉ trong giây lát gió nổi mây phun, không gian rung chuyển xen lẫn điện thiểm lôi minh.

Vòng xoáy khổng lồ xuất hiện thôn phệ không gian, trong đó một cột sáng giáng xuống, cột sáng nhanh chóng bao phủ thân thể bị phá thành mảnh nhỏ của Lục Lâm Thiên.

Xoẹt.

Thời điểm cột sáng chiếu vào thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên, chỉ trong nháy mắt không gian phong bạo đang cuốn thân thể Lục Lâm Thiên bị đánh nát, tiêu tán trong vô hình.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, thân thể bị phá thành mảnh nhỏ của Lục Lâm Thiên tiêu tán, trong vòng xoáy có hào quang tử kim lóe lên, thân thể khôi phục một cách quỷ dị, tốc độ nhanh vô cùng, huyền ảo đến cực điểm.

Hô.

Cùng lúc đó sinh cơ trên người Lục Lâm Thiên biến mất hầu như không còn bắt đầu lan tỏa ra khắp toàn thân.

Bá bá.

Tất cả chuyện này biến hóa quá nhanh, đột nhiên xuất hiện, làm cho Dạ U, Sinh Tử song hồn, Thiên Lang và hồn anh Địa Lang đại biến, lập tức kinh ngạc rung động và tập trung quan sát Lục Lâm Thiên.

Rống!

Tiếng rít trầm thấp truyền ra, thân thể bị phá thành mảnh nhỏ của Lục Lâm Thiên bắt đầu run lên, thân thể lung lay sắp đổ và toàn thân bị phá thành mảnh nhỏ bay lên, hiện tại xương trắng, ngũ tạng lục phủ đang kết nối với nhau.

Điện quang tử kim sắc lập lòe, tốc độ khôi phục thật nhanh, nhưng cũng chưa khôi phục tới mức hoàn toàn.

Xuy xuy.

Thân hổ đầy huyết tinh đứng thẳng, tương liên với cột sáng trên trời, cảnh tượng vô cùng huyền ảo.

Lục Lâm Thiên mở đôi mắt to ra, hắn nhìn chằm chằm vào đám người Dạ U, ánh mắt mang theo vẻ tàn nhẫn, càng vô cùng hung hãn làm người ta khiếp sợ.

Giờ phút này, chẳng biết tại sao, trong lòng bốn người Dạ U run lên khó hiểu, nhìn thấy đôi mắt tàn nhẫn của Lục Lâm Thiên liền sinh ra cảm giác bất an.

- Nhanh, tiểu tử này quá tà dị, mọi người không nên lưu thủ, lập tức triệt để đánh chết hắn đi.

Chương 4158: Át chủ bài chí tôn

Dạ U hét lớn một tiếng, Dạ Xoa chân thân khổng lồ ngưng tụ thủ ấn, sát khí khủng bố phóng thích ra ngoài. Giờ phút này nếu không giết Lục Lâm Thiên, Dạ U là cường giả tam nguyên Xúc Hồng Hóa Hồng cũng sợ hãi, sâu trong đáy lòng sinh ra cảm giác bất an.

- Toàn lực ra tay, không được lưu thủ.

Sinh Tử song hồn, Thiên Lang ba siêu cấp cường giả vào lúc này mặt âm trầm như nước, ba người bộc phát khí tức khổng lồ.

Nhất thời không gian chung quanh không ngừng run lên.

Bốn siêu cấp cường giả này không hề lưu thủ, toàn lực hành động, khí tức bắt đầu khởi động, thiên địa biến sắc, sát khí và năng lượng băng hàn bùng nổ khủng khiếp, nhanh chóng ngưng tụ tạo thành thiên địa dị biến.

Ầm ầm.

Nương theo tiếng sấm sét nổ vang, không gian sắp sụp đổ, lập tức bị phá hủy rất nhanh chóng.

- Một đường tu luyện tới bây giờ, tao ngộ vô số hiểm cảnh, nguy cơ tứ phía, có khối người muốn giết ta, nhưng Lục gia gia các ngươi vẫn sống sót.

Lục Lâm Thiên hành động, thân hổ bị tàn phá đứng lên, đôi mắt hổ đỏ rực, hắn gào thét:

- Muốn giết Lục gia gia các ngươi, các ngươi tìm nhầm người rồi.

Rống!

Tiếng quát vang lên, thân thể bị tàn phá của Lục Lâm Thiên há mồm hấp mạnh, hấp lực cực lớn bùng nổ.

Hấp lực tuôn trào, năng lượng khủng bố trong vòng xoáy truyền ra, trong nháy mắt năng lượng bị làn da, lỗ chân lông, thậm chí là huyết nhục nghiền nát của Lục Lâm Thiên thôn phệ.

Từ động tác của Lục Lâm Thiên, khí tức man hoang tự nhiên bộc phát trên người hắn.

Trong mắt hổ của Lục Lâm Thiên hiện tại có hào quang chữ vạn xuất hiện.

Ầm ầm.

Toàn thân cắn nuốt năng lượng từ vòng xoáy truyền ra, khí tức man hoang cổ xưa sinh ra trên người Lục Lâm Thiên, giờ phút này khí tức trên người Lục Lâm Thiên làm đám người Dạ U bắt đầu kinh hãi thất sắc.

- Nhanh, nhanh tru sát Lục Lâm Thiên, không thể cho hắn cơ hội lần nữa.

Dạ U hét lớn một tiếng, thân ảnh khổng lồ của hắn sinh ra sát khí khủng khiếp, trực tiếp ngưng tụ linh xiên dài vài trăm trượng mang theo uy năng hủy diệt, linh xiên đâm thẳng vào người Lục Lâm Thiên, không gian ven đường đi bị đánh nát.

- Ma Lang Huyễn!

Thời điểm Dạ U ra tay, Thiên Lang hét lớn một tiếng, ngập khí tức âm hàn đầy trời bao phủ trời cao, không gian sinh gió lạnh từng cơn, năng lượng ngưng tụ thành hư ảnh Ma Lang dài ngàn trượng, nó mang theo năng lượng cuồn cuộn lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Phệ Hồn Quỷ Ảnh!

Sinh Tử song hồn hét lớn, hai đầu lâu quỷ cực lớn xuất hiện, âm thanh quỷ khóc thần gào chấn động linh hồn bộc phát, hai đầu quỷ khổng lồ này nhanh chóng lao tới thôn phệ linh hồn của Lục Lâm Thiên.

Bốn siêu cấp cường giả toàn lực công kích, bốn đạo công kích này nhanh chóng phá hủy toàn bộ không gian.

Lúc này bốn người ra tay toàn lực, không có bất kỳ giữ lại nào, năng lượng hủy diệt đáng sợ làm cường giả tứ nguyên Hóa Hồng cũng không dám chống lại.

Phải biết rằng thực lực của Dạ Xoa nhất tộc Dạ U rất khủng khiếp, thân là cường giả Dạ Xoa nhất tộc, ngay cả cường giả Minh Linh tứ nguyên Hóa Hồng cũng không muốn dây vào.

Phần phật.

Bốn người toàn lực ra tay, trong nháy mắt bốn đạo công kích dâng trào, năng lượng khủng bố rung động đáng sợ, trực tiếp dễ dàng phá hủy không gian, làm cho không gian loạn lưu sinh ra khe hở khủng khiếp lan tỏa ra các hướng.

Thực lực khủng bố này nếu ở thế giới bên ngoài đủ để hủy thiên diệt địa, thực lực bốn siêu cấp cường giả thể hiện ra không chút nghi ngờ.

- Lục Lâm Thiên, bốn người bọn họ đã dùng toàn lực, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ, khặc khặc, không hổ là kỳ tài của Nhân tộc, công kích lúc nãy vẫn không thể đánh chết ngươi.

Lúc bốn công kích của bốn người rời tay, Dạ U quát lớn, bốn người vận dụng công kích hủy thiên diệt địa, nếu Lục Lâm Thiên thật sự không chết thì tiểu tử này bất tử bất diệt rồi.

Thời điểm Dạ U quát lớn, thân ảnh khổng lồ của Lục Lâm Thiên đứng vững, bỗng dưng hào quang chữ vạn bắn tỏa sáng, giờ phút này liên kết với cột sáng trong vòng xoáy trên cao.

- Các ngươi cao hứng quá sớm, Lục gia gia hôm nay cho các ngươi một phần đại lễ, cho các ngươi biết rõ muốn giết Lục gia gia, các ngươi sẽ phải trả cái giá lớn cỡ nào.

Một tiếng cười to tại đây mênh mông cuồn cuộn trong không gian cuồn cuộn quanh quẩn, Lục Lâm Thiên khổng lồ Hổ chưởng bên trong, lúc này đã là bắt đầu kết xuất quỷ dị thủ ấn, tổng cộng chín đạo thủ ấn.

Từng thủ ấn biến hóa kỳ dị, nếu giờ phút này có người ở thế giới kia nhìn thấy Lục Lâm Thiên ngưng tụ thủ ấn, người đó sẽ nhận ra đây là ‘ Bất Động Minh Vương ấn’, ‘ Đại Kim Cương Luân Ấn ’, ‘ Ngoại Sư Tử Ấn ’, ‘ Nội Sư Tử Ấn ’, ‘ Ngoại Thuần Ấn’, ‘ Nội Thuần Ấn ’, ‘ Trí Quyền Ấn ’, ‘ Thiên Luân Ấn ’, ‘ Bảo Bình Ấn ’.

Khi chín thủ ấn ngưng tụ xong, trong hai tay Lục Lâm Thiên lúc này có năng lượng mênh mông bộc phát, năng lượng khủng bố tăng thêm thủ ấn rất mạnh, trong lúc mơ hồ, hình thành hào quang vạn trượng, khí tức man hoang thương cổ tỏa ra các hướng.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Trên Thế giới Linh Vũ lúc này khi Lục Lâm Thiên ngưng tụ chín đạo thủ ấn, mỗi một thủ ấn ngưng kết xong đều lăng không sinh ra một đạo kinh lôi vang vọng trời cao.

Ngưng kết chín đạo thủ ấn, mang theo âm thanh cửu lôi, chỉ trong nháy mắt ngày đêm trong Thế giới Linh Vũ luân chuyển, thiên địa dị tượng không ngớt!

Chín đạo lôi minh vang lên, trong Thế giới Linh Vũ có chín cột sáng chói mắt phóng thẳng lên trời, bắn thẳng đến trời xanh, lập tức hình thành vòng xoáy tương liên với thiên địa.

Cửu lôi vang vọng, chín cột sáng phóng lên trời, thiên uy bao phủ các nơi.

- Đi tới nước này, không biết là phúc là họa.

Nhìn lên trời cao, trong đại điện sương mù, lão Ảnh tập tễnh nhìn lên cao, khí tức cổ xưa trên người chấn động kịch liệt, hai mắt của hắn rung rung và mờ mịt, lập tức thì thào nói:

- Động tĩnh như thế, đám người kia bao nhiêu cũng có thể phát hiện một ít.

Trong không gian bạo loạn, khi Lục Lâm Thiên ngưng kết mỗi đạo thủ ấn, hắn lập tức rống to:

- Linh! Tiêu! Thống! Hiệp! Giải! Tâm! Liệt! Tề! Thiền!

Ầm ầm!

Thời điểm thủ ấn cuối cùng vừa ngưng kết xong, đột nhiên chín cột sáng xuyên qua hư không vũ trụ vô tận tới nơi này, trực tiếp chiếu vào thân hổ của Lục Lâm Thiên.

Vào lúc này trong không gian loạn lưu điện thiểm lôi minh vang vọng, thiên uy khủng bố hàng lâm.

Nói rất dài dòng, nhưng tất cả chỉ diễn ra trong mấy hô hấp ngắn ngủi, trong mấy hô hấp ngắn ngủi này với cường giả đỉnh cấp lại không là gì.

Chín cột sáng bao phủ, thiên địa tương liên với Lục Lâm Thiên, dường như hổ chưởng bao quát thiên địa.

Ầm ầm.

Dạ U, Sinh Tử song hồn, Thiên Lang công kích san bằng không gian, dùng xu thế khủng khìếp giáng thẳng xuống, muốn đánh nát thân thể to lớn của Lục Lâm Thiên.

- Chỉ bằng bốn người các ngươi cũng muốn lấy mạng Lục gia gia, còn chưa đủ đâu!

Lục Lâm Thiên động thủ lần nữa, lời lẽ của hắn vô cùng bá đạo, khí thế hung hãn không sợ chết, tiếng quát chấn động nhân tâm!

Chương 4159: Tru Ma

Lục Lâm Thiên lạnh lùng cười to nói:

- Ta dùng thế giới chi lực diệt đám con sâu cái kiến các ngươi!

Nương theo lời nói của hắn vừa dứt, Lục Lâm Thiên vận dụng năng lượng từ trong hào quang chữ vạn.

Ầm ầm.

Khi hào quang chữ vạn này bị đẩy ra, xẹt qua hư không, hư không rung chuyển không nhỏ, giống như có trăng sáng hàng lâm từ hướng đông!

Trong ánh mắt kinh hãi của đám người Dạ U, bỗng nhiên nhìn thấy hào quang chữ vạn cực lớn che khuất thiên địa.

Rầm rầm rầm phanh!

Bốn tiếng nổ trầm thấp vang lên, Dạ U cầm linh xuyên, hư ảnh Ma Lang, đầu quỷ dữ tợn thừa nhận năng lượng khủng khiếp kia.

Cả không gian vào lúc này bị đông cứng lại, thời không dường như đình chỉ.

Bỗng dưng Dạ U, Thiên Lang, Sinh Tử song hồn bốn người vô cùng rung động, ánh mắt âm trầm vô cùng kinh hãi, khí tức hủy diệt trong hào quang chữ vạn bạo phát ra ngoài.

Đối mặt với hào quang chữ vạn vô cùng khủng khiếp kia, bốn người bọn họ cảm giác bản thân mình quá nhỏ bé!

Xoẹt!

Bốn người bọn họ toàn lực công kích, trong nháy mắt va chạm hào quang chữ vạn hóa thành hư vô.

Bốn người toàn lực công kích, lực lượng khủng khiếp của bọn họ bị hủy không một tiếng động.

Vù vù.

Không gian tĩnh mịch, trong lòng bốn người sinh ra cảm giác tim đập chân rung, sâu trong linh hồn sinh ra rung động và cảm giác sởn gai ốc, đối mặt với hào quang chữ vạn kia, bọn họ cảm giác mình quá nhỏ bé

Lục Lâm Thiên lại động lần nữa, thân ảnh khổng lồ vượt qua hư không, trực tiếp vung hổ chưởng lên ngưng tụ hào quang chữ vạn giống như thần tích.

Đôi mắt Lục Lâm Thiên bắn ra hào quang chữ vạn, ánh mắt giống như dã thú hung ác, lập tức chụp thẳng vào đám người Dạ U, hắn hét lớn:

- Linh phiêu thống hiệp giải tâm liệt tề thiện, Tru Ma!

Oanh!

Hào quang chữ vạn như mặt trời tỏa sáng, trăng sáng lên cao, khí tức man hoang thương cổ bao phủ tất cả, lực lượng hủy diệt không ngừng quét qua các hướng.

- Không tốt.

Dạ U, Thiên Lang, Sinh Tử song hồn bốn người vào lúc này sinh ra cảm giác sợ hãi, thân thể to lớn bắt đầu run rẩy, khí tức hủy diệt thẩm thấu ra khắp tứ chi bách hài của bọn họ, loại khí tức hủy diệt này không phải bọn họ có thể ngăn cản.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, hào quang chữ vạn giống như bàn quây diệt thế, khí tức hủy diệt mang theo thiên uy trấn áp các nơi, giống thiên thạch xuyên thủng không gian phá không bay tới, trực tiếp bao phủ bốn người vào bên trong.

Vào giờ phút này trong hào quang chữ vạn kia có khí tức cực đoan bộc phát, khí tức man hoang thương cổ có thể phá hủy tất cả sinh cơ.

Những nơi hào quang đi qua không gian tan thành mây khói, không gian chung quanh hóa thành hư vô, vết nứt không gian đen kịt giống như vực sâu không đáy, hào quang thâm thúy vô cùng đáng sợ.

Hào quang chữ vạn bao phủ không gian loạn lưu, năng lượng hủy diệt nhanh chóng lan ra chung quanh, những nơi đi qua tất cả hóa thành hư vô, giờ phút này sinh cơ không còn sót lại gì, lập tức bao phủ Dạ U, Sinh Tử song hồn, Thiên Lang, còn có hồn anh Địa Lang không thể nhúc nhích ở xa xa.

Xoẹt.

Hào quang chữ vạn che khuất bầu trời, cả không gian nhanh chóng sụp đổ hủy diệt, không gian cuồng bạo chấn động dữ dội, từng vết nứt không gian thâm thúy như vực sâu xuất hiện, không gian nhanh chóng sụp đổ.

- Ah...

Tiếng kêu thê lương thảm thiết vang lên, hồn anh Địa Lang bị phá hủy sinh cơ, trực tiếp hóa thành hư vô.

- Mạng ta xong rồi.

Lúc này Sinh Tử song hồn, Thiên Lang ba người bị hào quang chữ vạn trực tiếp ăn mòn, giống như hơi nước gặp nhiệt độ cao, tiêu tán trong thiên địa.

Vào lúc này nội tâm bọn họ tràn ngập sợ hãi, dù thế nào bọn họ cũng không nghĩ tới, cuối cùng Lục Lâm Thiên còn có thể thúc dục năng lượng hủy diệt khủng bố như vậy.

Dưới uy năng diệt thế đáng sợ này, bọn họ chính là con sâu cái kiến, ngay cả năng lực phản kháng cũng không có, đây là thực lực chân chính của Lục Lâm Thiên sao?

Lúc này đám siêu cấp cường giả hối hận còn không kịp, nhưng tất cả đã quá muộn.

Xoẹt!

Dưới ánh mắt kinh hãi của đám người này, thân thể to lớn, hồn anh và linh tinh trong cơ thể đều không thể ngăn cản năng lượng hủy diệt kia, tất cả hóa thành sương mù, tan thành mây khói.

Trong không gian hủy diệt này chỉ còn lại có Dạ U, thân thể to lớn của Dạ U không thể tránh khỏi kết cục tan thành mây khói, nhưng hắn kiên trì lâu hơn đám người Sinh Tử song hồn một cái nháy mắt.

Dạ U biến thành Dạ Xoa chân thân với gương mặt dữ tợn bị ăn mòn, trong ánh mắt sợ hãi bắn ra hào quang hung ác, cuối cùng hét lớn một tiếng:

- Lục Lâm Thiên, ta chết cũng không bỏ qua cho ngươi, lúc này vì tiêu diệt ngươi, không chỉ có Dạ Xoa nhất tộc chúng ta quyết định, đó là quyết định của cả Thiên La minh, ngươi, không thể không chết, khặc khặc!

Tiếng quát vang lên, Dạ U cuối cùng móc một cái ngọc giản ra và bóp nát, vào lúc này hào quang chữ vạn nhanh chóng an mòn thân thể của hắn thành tro tàn.

Xoẹt.

Trong phiến thiên địa bao lau này, sau khi hào quang chữ vạn diệt thế qua đi, tất cả hóa thành hư vô, ngay cả không gian loạn lưu cũng biến mất, giờ phút này tất cả đều bình tĩnh.

Hào quang bao phủ, vòng xoáy trên cao tiêu tán, mọi thứ đã bình tĩnh, hào quang chữ vạn biến mất không thấy gì nữa, tất cả bắt đầu bình thường lại.

Thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên còn chưa khôi phục triệt để, thậm chí chẳng biết tại sao, đột nhiên huyết nhục nổ tung, hào quang chữ vạn trong mắt tiêu tán, xương trắng tan rã, hai mắt của hắn nhắm lại.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên không cách nào kiên trì được nữa.

Ngay thời điểm Lục Lâm Thiên nhắm mắt lại, đột nhiên trong ánh mắt cuối cùng nhìn thấy không gian có gợn sóng sinh ra, một vết rách không gian mở ra, ma khí âm hàn từ trong khe hở này lan tỏa ra ngoài.

Lục Lâm Thiên chưa từng nhìn thấy khí tức âm hàn này, khí tức này kinh khủng nhất thiên địa, giống như ma khí lan tràn, băng hàn thấu xương, làm cho linh hồn người ta cảm thấy bất an.

Trong vết nứt không gian có một thân ảnh to lớn lướt đi, thậm chí Lục Lâm Thiên chưa kịp nhìn thấy thì thân ảnh kia đã biến mất, không gian này rung động, khí khí ngập trời hủy diệt tất cả mọi thứ.

- Ít nhất cũng là tứ nguyên Hóa Hồng.

Ánh mắt nhìn thấy lần cuối cùng, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được khí tức khủng bố trên người thân ảnh này, so với Dạ U còn khủng khiếp hơn nhiều, cho nên người đến cũng phải vượt qua tứ nguyên Hóa Hồng.

Vào giờ phút này Lục Lâm Thiên đã triệt để không còn hào quang bảo hộ, ngũ tạng lục phủ, gân cốt cơ bắp, linh hồn đã vỡ ra, quá uể oải, quá mệt mỏi, mí mắt như bị ngàn vạn cân đè xuống, vô lực mở ra, từ từ nhắm lại.

Một giọng nói vang lên bên tai hắn:

- Không nghĩ tới cuối cùng vẫn phải vận dụng ngọc giản không gian, thật sự vẫn cần ta ra tay, không hổ là kỳ tài khủng bố của Nhân tộc, nhưng mà đã tan thành mây khói.

Âm thanh đạm mạc không xen lẫn bất cứ tình cảm giác, âm thanh truyền ra, hai mắt Lục Lâm Thiên cuối cùng cố mở ra nhìn thấy đó là một thủ ấn to lớn xuyên qua không gian, nương theo ma khí ngập trời đánh thẳng vào đỉnh đầu của mình

Chương 4160: Họa phúc tương y 1

Vào lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác ý thức cuối cùng của mình tiêu tán, mình bây giờ không thể làm gì, cũng vô lực nhúc nhích, thẳng tới khi hai mắt nhắm lại thì ý thức đã biến mất.

Ầm ầm

Thủ ấn mang theo ma khí cuồn cuộn đánh xuống, mặc dù phá hủy không gian này, nương theo năng lượng chấn động đáng sợ truyền ra, không gian tan nát, khe nứt không gian rộng mấy trăm trượng xuất hiện, thân thể Lục Lâm Thiên bị đánh thành mảnh nhỏ.

Phanh!

Chưởng ấn giáng xuống, không gian chung quanh bị phá hủy không còn.

Thân hổ to lớn của Lục Lâm Thiên bị phá thành mảnh nhỏ, dưới thủ ấn khủng khiëp này lại rạn nứt và phân giải, thân thể tiêu tán trong thiên địa.

Khi thân hổ tan nát, lập tức trên thân hổ có mấy đạo hào quang ẩn hiện.

Hào quang thu liễm, đó chính là tử kim tiểu đỉnh, đôi quang dực xanh trắng, thanh huyết đao yên tĩnh, một cây cung cổ xưa, hai chiếc nhẫn cũ kỹ, một phong cách cổ xưa, một có gợn sóng không gian xuất hiện, một thanh đao màu vàng và một cây tiểu chùy.

Cuối cùng là hào quang chữ vạn mang theo khí tức man hoang tuyên cổ, năng lượng chấn động làm người ta tim đập chân rung.

- Ồ, trên người có không ít bảo bối, vậy mà đều không có bị phá hủy, thông linh bảo khí có ba kiện...

Thân ảnh đầy ma khí đứng đó, đôi mắt quan sát những gì còn sót lại, lập tức cảm giác được cái gì, lập tức nhìn qua hào quang chữ vạn.

Hào quang chữ vạn kia hắn cảm giác được một ít sinh cơ còn sót lại, sinh cơ này còn có một hồn anh mờ mịt, trong hào quang chữ vạn kia bao phủ hồn anh.

Xoẹt.

Hào quang chữ vạn vừa xuất hiện, trong nháy mắt đã biến mất, lập tức biến mất trong không gian này.

- Bất kể quỷ dị như thế nào, đều lưu lại cho ta, triệt để chết đi.

Ánh mắt thân ảnh khổng lồ đại biến, phất tay đánh ra một thủ ấn nện vào không gian, muốn đánh nát hào quang chữ vạn kia.

Ông!

Cùng thời gian, trong đống linh khí, cây đao màu vàng tỏa ra kim mang sáng lạn, nó dường như sống lại, bỗng nhiên cây đao màu vàng tự chủ bộc phát uy năng, cây đao màu vàng tỏa ra kim quang vạn trượng, sát khí khủng khiếp bùng nổ.

- Không tốt...

Thân ảnh to lớn kia chẳng biết tại sao, đột nhiên hai mắt kinh hãi, cây đao màu vàng này tỏa ra khí tức làm hắn tim đập chân rung, khí tức cực kỳ nguy hiểm.

Đối mặt với khí tức của cây đao màu vàng này, bỗng nhiên hắn có cảm giác mình là con sâu cái kiến, làm cho hắn không dám chống lại, năng lượng vô hình bá đạo bao phủ hắn vào trong, làm cho hắn thậm chí không thể nhúc nhích.

- Lúc trước có vài tên Thiên Ma đại viên mãn chết trong tay bản thánh thủ, thiên ma tứ nguyên Hóa Hồng nhỏ nhỏ, chết đi.

Trong cây đao màu vàng này có âm thanh bá tuyệt thiên địa vang lên, cây đao màu vàng tỏa ra kim quang chói mắt, dùng xu thế bàng bạc không gì ngăn cản nổi, một đao vô cùng bá đọa bổ vào thân ảnh to lớn kia.

Ken két!

Thân ảnh to lớn kia chia năm xẻ bảy, hóa thành ma khí cuồn cuộn tiêu tán trong hư không.

Hào quang kim đao tỏa sáng, nó hấp thu ma khí cuồn cuộn vào trong, cùng lúc đó kim đao tỏa ra hào quang cắt nát không gian, mắt thường có thể thấy được đó là không gian vừa thu mảnh vỡ thân thể Lục Lâm Thiên vào trong đó.

Xoẹt.

Vô số mảnh vụn huyết nhục và tro tàn trong nháy mắt bị tia sáng vạn trượng này hấp thu, huyết đao linh khí, quang dực linh khí, trường cung linh khí, chùy hình linh khí, Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng bị hấp thu vào.

Oanh.

Trong nháy mắt ngắn ngủi cây đao màu vàng run lên, thiên lôi nổ vang, tiếng sấm đầy trời, nó dùng xu thế cực nhanh biến mất trong không trung.

Ầm ầm.

Thiên địa nổ vang, lúc này trong một phương thế giới vô danh, hàng tỉ sinh linh trong thế giới này bỗng dưng nhìn thấy sâu trong trời xanh có kim quang như mặt trời ẩn hiện.

Kim sắc quang mang vạn trượng che khuất bầu trời, lập tức một cột sáng màu vàng tỏa sáng sau đó biến mất không thấy đâu nữa.

Ngay sau đó trong bầu trời không ngừng có tiếng nổ vang sinh ra, tiếng nổ không ngừng vang vọng trời cao, muốn nổ tung đỉnh bầu trời.

- Đây là chuyện gì, có siêu cấp cường giả sắp phá hủy một phương thế giới sao?

- Chẳng lẽ thế giới này sắp sụp đổ.

- Là khe hở thế giới xảy ra vấn đề?

Trong thế giới này, rất nhiều cường giả rung động nhìn không trung, trời xanh không ngừng nổ vang, khí tức khủng bố khuếch tán ra ngoài, lập tức bủng nổ.

Ầm ầm.

Trời xanh bắt đầu nứt vỡ, năng lượng khủng bố thẩm thấu vào trong, cả phiến thiến giới này thiên hôn địa ám, sóng thần bùng nổ, núi sông đảo ngược, đất rung núi chuyển, khí tức hủy diệt bao phủ hàng tỉnh sinh linh.

Xoẹt.

Cũng vào lúc này sâu trong trời cao, hàng tỉ sinh linh trong thế giới này nhìn thấy bàn tay cực lớn che khuất bầu trời, trực tiếp nghiền nát trời xanh, năng lượng cuồn cuộn hóa thành trời cao, trực tiếp bổ khiết bầu trời tan vỡ.

Lúc này một phương thế giới bình thường trở lại, các dị tượng biến mất.

Hàng tỉ sinh linh nhìn thấy năng lượng trên thủ ấn chấn động, tất cả sinh linh bỡ ngỡ, lập tức phủ phục trên mặt đất, khí tức mênh mông này không thể ngăn cản.

Xoẹt. ’

Hàng tỉ sinh linh nhìn thấy có mấy thân ảnh lóe lên rồi biến mất, bỗng dưng lại tiến vào trời cao, biến mất không thấy gì nữa.

……………………………………

Thế giới Linh Vũ, thiên địa lờ mờ, cả thế giới chấn động dữ dội cũng bình thường trở lại.

XIU....XIU...

Vòng xoáy trên trời xanh biến mất, ngay sau đó hào quang màu vàng có hình chữ vạn lóe lên, nó như thiên thạch vạch phá bầu trời, lập tức biến mất sâu trong Cổ Vực.

Sau khi các dị tượng khủng bố biến mất, cả thiên địa này không có khôi phục như cũ..

Cả thế giới ảm đạm, đại địa rạn nứt, không gian hoang vũ, tất cả sinh linh cảm giác nguyên lực, chân khí, linh lực cũng không quay trở về, căn bản không có khôi phục.

Càng làm cho tất cả sinh linh khiếp sợ là, năng lượng thiên địa không có khôi phục, ngược lại càng ngày càng ít đi.

Loại năng lượng thiên địa linh khí mỏng manh này, một ít lão nhân trong Thế giới Linh Vũ ngạc nhiên phát hiện, năng lượng thiên địa hiện tại thậm chí còn mỏng manh hơn cả lúc trước khi linh khí bùng nổ.

Năng lượng thiên địa mỏng manh hoang vu, hàng tỉ sinh linh không cách nào đột phá Tôn cấp, đối với rất nhiều cường giả Đại Đạo Cảnh, Thông Thiên Cảnh, Ngộ Chân Cảnh trong Thế giới Linh Vũ mà nói, bọn họ đang bị ném vào trong sa mạc cằn cỗi.

Thiên địa lờ mờ, thế giới âm trầm, năng lượng thiên địa mỏng manh, thiên địa dị biến, không ai biết vì sao lại như vậy.

Trong Thế giới Linh Vũ, hàng tỉ sinh linh thấp thỏm lo âu.

- Ai.

Trong đại điện sương mù, lão Ảnh tập tễnh ngẩng đầu, hắn nhìn qua tinh không lờ mờ, thì thào nói nhỏ:

- Rốt cục đã đến một bước này, là họa hay phúc, họa phúc tương y...

Thì thào xong, thân thể lão Ảnh tập tễnh biến mất không thấy đâu

nữa.

....

Trong Mật Địa Thiên Giới, ngọn núi cao ngất, mây mù lượn lờ, một thân ảnh cao lớn bao phủ trong mây mù nhìn lão giả tóc bạc già nua trước mặt, âm trầm nói:

- Ngươi còn muốn ngăn cản ta sao?

- Sai, ta không phải đến ngăn cản ngươi, nhưng chúng ta có việc cấp bách, trước tiên xác định hắn có chết thật hay không!

Chương 4161: Họa phúc tương y 2

Thân ảnh tóc bạc già nua nói ra.

- Một tứ nguyên Hóa Hồng Thiên Ma, một tam nguyên Hóa Hồng Dạ Xoa, còn có bốn nhị nguyên Hóa Hồng Lang Linh nhất tộc cùng Phệ Hồn nhất tộc, đội hình thật lớn, đây là đội hình tất sát, cho dù hắn là chân lý Niết Bàn, thực sự thế nào cũng không tránh được, ta đã tìm mấy thế giới chung quanh, một chút khí tức cũng không có.

Thân ảnh cao ngất nắm chặt nắm đấm, chung quanh thân thể của hắn có mây mù chấn động.

- Không nghĩ tới chúng ta muôn vàn phòng bị, nhưng không ngờ bọn chúng to gan như vậy, trực tiếp lẻn vào đến không gian trùng động phục kích bên ngoài khe hở thế giới.

Tóc trắng thân ảnh già nua người trầm giọng nói:

- Lúc này đây rõ ràng cho thấy đã để lộ tin tức, bằng không Thiên La minh làm sao biết thời gian rõ ràng như vậy, nhưng chúng ta cũng không xác định được là ai rò rỉ tin tức, lúc này chúng ta cần làm ít động tác, trong chúng ta có sâu mọt, không thể lại dễ dàng tha thứ cho chúng tồn tại.

Thân ảnh cao ngất đứng đó, khí tức vô hình chấn động, mang theo xu thế bế nghễ thiên hạ, nói:

- Tốt cho Thiên Ma nhất tộc, Dạ Xoa nhất tộc, Phệ Hồn nhất tộc, Lang Linh nhất tộc, lần này chúng triệt để chọc giận ta rồi, cũng phải trả giá thật nhiều, tuyệt đối là cái giá lớn.

- Bọn chúng phải trả cái giá lớn, Lục Lâm Thiên vẫn lạc là tổn thất của cả Thế giới Thượng Thanh, đây là tổn thất quá lớn. Cũng trách ta, lúc trước không nên dễ dàng tha thứ đám sâu mọt này, không nên để hắn tiến vào trong Thương Khung chiến trường, bằng không cũng không có chuyện này.

Lão giả già nua than thở, trong mắt mang theo hối hận không nhỏ.

- Đúng, ta có lẽ đến hỏi hắn, có lẽ...

Thân ảnh cao ngất nghĩ tới cái gì đó, bỗng dưng thân ảnh biến mất trong mây mù.

- Một cái giá lớn quá lớn, cái giá lớn này Thế giới Thượng Thanh trả không nổi, ai...

Lão giả già nua than thở, lúc này lắc đầu rời đi.

....

- Sẽ không đâu, Lục soái không thể vẫn lạc được, với thực lực của Lục soái, làm sao có thể...

Tổng bộ Lục gia quân, tổng bộ quân đoàn Hùng Phong, mấy trăm đạo khí tức hùng hồn đứng đó, ánh mắt rung rung, tất cả ánh mắt đỏ rực nhìn qua đám người Nhược Linh đạo nhân cùng Băng Thiên Lý.

Ánh mắt Băng Thiên Lý mang theo bi thương, nhìn mọi người, nói nhỏ:

- Chư vị, ta cũng không tin, nhưng tin tức này là từ trong Mật Địa Thiên Giới truyền ra ngoài, Lục soái và Lục Linh phó soái, Thái A, Hạo Thần hoàng giả lúc quay về Mật Địa Thiên Giới, nửa đường tao ngộ tứ nguyên Hóa Hồng Thiên Ma, một tam nguyên Hóa Hồng Dạ Xoa, còn có bốn nhị nguyên Hóa Hồng Lang Linh nhất tộc cùng Phệ Hồn nhất tộc vây công, Lục soái một mình hấp dẫn bọn chúng, cuối cùng Hạo Thần hoàng giả, Lục Linh phó soái, Thái A thuận lợi đào thoát, hưng Lục soái vẫn lạc rồi.

- Tại sao có thể như vậy, như thế nào...

Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam, Đoan Mộc Khung Thiên, Chí Thánh đại đế, ba người lập tức bước chân lảo đảo, thân thể ngồi bệch trên ghế, ánh mắt ngây ngốc dần dần mơ hồ.

- Lục soái.

Nhiều cường giả Lục gia quân quát lên, hai đấm nắm chặt, trong mắt đầy tơ máu.

...

Trong Thế giới Vô Sắc vô cùng buồn bã, Lục Lâm Thiên đứng đầu cửu hoàng bất hạnh vẫn lạc truyền ra, cả thế giới yên lặng, sinh linh trong Thế giới Vô Sắc bi ai.

Tất cả người Thế giới Vô Sắc cũng biết, những năm gần đây Thế giới Vô Sắc bắt đầu quật khởi, có được rất nhiều tài nguyên tu luyện, cả Thế giới Vô Sắc được lợi. Mà ngay cả người Thế giới Vô Sắc đi ra ngoài còn được tôn kính, tất cả là nhờ vào Lục Lâm Thiên đi ra từ Thế giới Vô Sắc.

Nam tử áo bào xanh kia đã trở thành biểu tượng của Thế giới Vô Sắc, biểu tượng này giống như đồ đằng, tất cả mọi người vừa nghĩ tới Thế giới Vô Sắc sẽ không tự chủ nghĩ tới thân ảnh áo xanh này.

Thế giới Vô Sắc Phi Linh Môn, các đệ tử buồn bã.

- Không phải đâu, qua nhiều năm như vậy, hắn gặp nạn vô số, mỗi lần đều biến nguy thành an, lần này cũng không thể chết được.

Trong nội điện có rất nhiều thân ảnh đứng đó, ánh mắt Bắc Cung Vô Song tin tưởng vững chắc, toàn thân tỏa ra khí chất trang nhã hồn nhiên thiên thành, tuyệt mỹ giống như trích tiên, lại nhìn qua Lục Du Thược bên cạnh, nói:

- Du Thược, việc này cứ phong tỏa đi, tạm thời đừng cho Kinh Vân, Tượng nhi, Xảo nhi, Thành nhi, Âm nhi, Doanh Nhi biết rõ, sẽ ảnh hưởng tâm tình bọn họ. Theo ta suy đoán, bây giờ đang có người đối phó Lục gia, phụ thân ngươi không có ở đây, cũng chỉ có dựa vào các ngươi, cho nên các ngươi không thể chậm trễ.

Lục Du Thược gật đầu, đôi mắt đen nhánh mơ hồ, do dự một hồi, khẽ cắn, nói với Bắc Cung Vô Song:

- Vô song đại nương, phụ thân ta hắn thực không có chuyện gì sao?

Trong thiên địa, trong khu vực này năng lượng thiên địa dồi dào sinh cơ.

Dãy núi xanh um tươi tốt, khói trắng ngà sữa không ngừng phiêu đãng nơi nơi giống như tiên cảnh.

Trong đại điện phong cách cổ xưa, linh hồn thể Phượng Viêm ngồi ngay ngắn, thần sắc âm lệ, nói:

- Rốt cục đã chết, khặc khặc, tiểu tạp chủng này thiên phú tuyệt đỉnh cỡ nào cũng chết, nhưng tạp chủng này chết không thể tiêu đi mối hận của ta, ta sẽ không tha cho người bên cạnh hắn, ta muốn cho hắn chết cũng phải hối hận!

- Gần đây nên an tĩnh một chút, Hỏa Loan trưởng lão đã truyền tin tức trở về, đối với Lục Lâm Thiên chết, cấp trên đã hoài nghi có người báo tin tức, đang rất tức giận, tuyên bố tuyệt không buông tha, nếu chúng ta vào thời điểm này đối phó người có quan hệ với Lục Lâm Thiên, đây không phải chuyện sáng suốt.

Trong đại điện có đại hán mặc hoa phục nói ra, trên người có hào quang đỏ thẫm bao phủ.

Phượng Viêm nghe vậy, ánh mắt lành lạnh, lạnh nhạt nói:

- Đương nhiên cấp trên sẽ hoài nghi Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta, chỉ tiếc chúng ta lại không phải người ngu, làm gì có chuyện tự mình đi mật báo chứ, cho dù chúng tìm vỡ đầu cũng không có chứng cớ.

- Nhưng thời điểm này chúng ta nên an tĩnh, Lục Lâm Thiên đã chết, hai kiện thông linh bảo khí cũng đã tới tay, chuyện còn lại không liên quan tới chúng ta.

Trung niên mặc hoa phục thỏa mãn với kết cục này, nói với Phượng Viêm:

- Về phần người có quan hệ với Lục Lâm Thiên, động hay không động cũng không ảnh hưởng lớn.

Nghe vậy, Phượng Viêm lập tức trầm giọng nói:

- Ngươi đừng quên, Lục Lâm Thiên thành công đạt tới chân lý Niết Bàn, về sau Lục gia sớm muộn gì cũng trở thành gia tộc cao cấp nhất trong ba ngàn thế giới, con cái của hắn không tầm thường, đến lúc đó vẫn là uy hiếp của Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta.

- Cái này...

Ánh mắt trung niên mặc hoa phục trầm xuống, nói:

- Nhưng ít ra, hiện tại vẫn không thể động, thời điểm này nếu động vào người Lục gia, sợ rằng Phượng Hoàng nhất tộc cũng không thưa nhận nổi hậu quả kia, tất cả nên chờ việc này dẹp loạn rồi từ từ mà làm, hiện tại ít nhất uy hiếp lớn nhất đã trừ. Còn nữa, ta đã giúp ngươi tìm được thân thể rồi, chúng là tới từ hắc Phượng Hoàng nhất tộc.

- Tìm được sao?

Ánh mắt Phượng Viêm nhìn trung niên mặc hoa phục.

Chương 4162: Thời gian trôi qua

Trung niên mặc hoa phục trầm giọng nói:

- Nhưng mà bọn chúng cần một kiện thông linh bảo khí làm điều kiện, điều kiện này không tầm thường, nếu không phải lúc này chúng ta đạt được hai kiện thông linh bảo khí, trong tộc không trả nổi cái giá này. Nhưng mà một kiện thông linh bảo khí giá cả cũng đáng được, sau khi gửi thân, thực lực của ngươi không giảm bao nhiêu, nếu vận khí tốt, sợ rằng còn đạt không ít chỗ tốt.

Ngừng một chút, trung niên mặc hoa phục nhìn Phượng Viêm, khẽ thở dài:

- Nhưng chỉ lần này mà thôi, chính ngươi nắm chắc, đừng để một kiện thông linh bảo khí trả giá không đáng, trong tộc thương nghị, vốn cho ngươi dung hợp một kiện thông linh bảo khí, nhìn xem có thể giúp ngươi đột phá nhị nguyên hay không, mà bây giờ, xem ngươi có nắm chắc cơ hội hiện tai hay không.

Phượng Viêm nghe vậy, đôi mắt hồn anh có hỏa diễm lóe lên, lạnh nhạt nói:

- Hừ, chờ ta sau khi thành công, người Lục gia và kẻ có quan hệ với Lục Lâm Thiên ta sẽ không bỏ qua, chỉ có như vậy mới tiêu đi mối hận trong lòng ta, cũng để đám người bỏ đá xuống giếng biết rõ, Phượng Viêm ta vẫn có cơ hội quật khởi.

....

- Không nghĩ tới Lục Lâm Thiên lại chết.

- Nghe nói, là bị sáu Hóa Hồng Cảnh Minh Linh vây công, trong đó còn có một tứ nguyên Hóa Hồng Thiên Ma nhất tộc, một tam nguyên Hóa Hồng Dạ Xoa nhất tộc.

- Không ngờ lại có Thiên Ma nhất tộc cùng Dạ Xoa nhất tộc ra tay, khó trách.

Trong Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới, phàm là nơi biết rõ ba chữ Lục Lâm Thiên đều bạn luận chuyện chân lý Niết Bàn người Lục Lâm Thiên vẫn lạc, lúc này cảm thán, kẻ này thiên phú đáng sợ, cuối cùng vẫn lạc trong tay Thiên La minh....

Trong Mật Địa Thiên Giới, tất cả cường giả đỉnh cấp gần đây cũng cảm giác được, khi Lục Lâm Thiên vẫn lạc, thế lực trong Thế giới Thượng Thanh đã có một ít động tác.

Nghe nói Thế giới Thượng Thanh có không ít thế lực, thậm chí là cường giả của cổ tộc hành động, về phần đi làm cái gì thì không nhiều người biết, hình như nghe nói trong chủng tộc Minh Linh có không ít người trẻ tuổi vẫn lạc.

Ở trong Thương Khung chiến trường, Thiên La minh và Thương Khung Minh giao chiến càng ngày càng kịch liệt.

Đối với việc Lục Lâm Thiên vẫn lạc, Mật Địa Thiên Giới không ít cường giả trẻ tuổi cảm thán, thế sự vô thường, ai cũng không ngờ có ngày như thế.

Thời gian trôi qua nhanh chóng.

Trong ba ngàn đại thế giới cường giả như mây, thời gian trôi qua không ai quan tâm.

Thời gian trôi qua, không biết bắt đầu từ khi nào, tin tức thiên tài đỉnh cấp Nhân tộc Lục Lâm Thiên vẫn lạc cũng không ai quan tâm, dần dần không có bao nhiêu người đề cập tới nữa.

Trong Thế giới Thượng Thanh, thế lực khắp nơi mạch nước ngầm mãnh liệt đều khôi phục bình thường, chuyện của Lục Lâm Thiên cũng dần dần tiêu tán.

Trong nháy mắt, thời gian gần ngàn năm trôi qua, lại một lần nữa hai đại liên minh Vạn Thế đối quyết bắt đầu, tất cả ánh mắt của cả Thế giới Thượng Thanh đều chú ý tới Vạn Thế đối quyết.

Trong Vạn Thế đối quyết lần này, làm cho mọi người chờ mong hơn lần trước, đặc biệt là người Thế giới Vô Sắc, lần trước Vô Sắc trung thiên thế giới chiếm danh tiếng không gì sánh được, danh chấn cả đại thế giới.

Nhưng hiện tại không có danh tiếng như vậy, đến cuối cùng chỉ có một người trở thành Chiến Tướng mà thôi.

Nhưng việc này cũng đã mạnh hơn trước kia rất nhiều, nhớ ngày đó Thế giới Vô Sắc không biết bao lâu đã không có Chiến Tướng. Bởi vì trong lần Vạn Thế đối quyết lúc trước, người Thế giới Vô Sắc biểu hiện, cuối cùng Thế giới Vô Sắc đạt được tài nguyên lực lớn trong ngàn năm, trẻ tuổi lấy được lợi ích không nhỏ, cho nên lúc này mới có được một Chiến Tướng trong Vạn Thế đối quyết.

Còn đứng đầu cửu hoàng lần này, người chiến danh hào Chiến Thần chính là hậu bối Nguyệt Hoàng thế giới Phượng Hoàng nhất tộc, nghe nói hậu bối Phượng Hoàng nhất tộc này bất phàm, thiên phú kinh người, cực kì khủng bố, chính là người trẻ tuổi được coi trọng nhất Phượng Hoàng nhất tộ.

Tranh đấu giành danh hiệu Chiến Thần, hậu bối Phượng Hoàng nhất tộc một đường đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, Nguyên Võ thế giới Nhâm gia và Võ Thần thế giới Tịnh gia không phải đối thủ, nhao nhao bị đánh tan dễ dàng.

Nguyệt Hoàng thế giới cũng có thanh danh hiển hách lần nữa, nghe nói lần này người trẻ tuổi của Phượng Hoàng nhất tộc có thiên phú không kém gì người cổ tộc, trong Vạn Thế liệp tràng trực tiếp đặt chân vô thượng Niết Bàn, là đại thừa Niết Bàn, nhất thời danh chấn Thế giới Thượng Thanh, không người sánh kịp.

Thời gian ngàn năm gần đây, Thế giới Vô Sắc cũng biến hóa không nhỏ, nhưng mà cũng không phải quá tốt.

Mà Phi Linh Môn đạt được Thế giới Vô Sắc cũng tiếp tục phát triển, phát triển cũngkhông tệ lắm.

Kim đường Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan phát triển liên tục, trong ngàn năm này phát triển kinh người, thậm chí đã có thể đặt chân trong đại thế giới.

Linh đường Phi Linh Môn có tọa giá khôi lỗi là vật hút hàng, hiện tại cũng là thứ vạn kim khó cầu, điều này cũng giúp tài nguyên Phi Linh Môn cuồn cuộn.

Trong các thế lực nổi danh, Phi Linh Môn trong thời gian ngàn năm đạt được danh tiếng không gì sánh nổi.

Đệ tử hạch tâm Phi Linh Môn đi ra từ Thế giới Linh Vũ và cường giả đỉnh cấp của Thế giới Linh Vũ đều dùng Phi Linh Môn làm hạch tâm, đến Thế giới Vô Sắc càng được tôi luyện mạnh hơn, lại có tài nguyên khổng lồ của Phi Linh Môn ủng hộ, tăng thêm thiên phú khủng bố nên bộc phát rất mạnh.

Đặc biệt là Cực Lạc tam qủy, Kiên Bách Biến, Thiên Thủ Quỷ Tôn, Lộc Sơn lão nhân, Thanh Hỏa lão quỷ, khoái kiếm vương Lưu Kiếm, Linh Vũ song quái,... Đều trở thành cường giả hạch tâm của Phi Linh Môn, lúc này sau khi đi ra bên ngoài cũng có hung danh hiển hách, tiến bộ cực lớn, thời gian ngàn năm này quật khởi không nhỏ.

Còn có Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Lạc Kiến Hồng, Tiêu Dao Vương, Dạ Vị Ương, Thiên Ưng công tử trong Thế giới Linh Vũ đi ra ngoài, kể cả là không ít cường giả cổ tộc đều đặt chân trong Phi Linh Môn, mọi người đi ra ngoài đều xem Phi Linh Môn là nhà, thanh danh cũng rất khủng bố.

Thời gian hơn ngàn năm, Phi Linh Môn bất tri bất giác phát triển rất mạnh, đến cuối cùng, thậm chí có thể nói cả Phi Linh Môn hiện tại đã sớm vượt qua Hoàng gia, Tiết gia, Tử Hỏa Huyền Xà các đại tộc, lúc này đã khống chế toàn bộ Thế giới Vô Sắc.

Các thế giới trong Thế giới Vô Sắc đều bị Phi Linh Môn khống chế.

Tất cả thế lực lớn trong Thế giới Vô Sắc đều rõ ràng, Phi Linh Môn hiện tại cường giả như mây, tài đại khí thô là một phần nguyên nhân, trọng yếu nhất là, Phi Linh Môn còn có Lục Du Thược tồn tại.

Đây là tuyệt thế băng sương mỹ nhân, làm cho thanh niên tuấn tài trong Thế giới Vô Sắc chú mục, nhưng lại xa không thể chạm tới, nghe nói ngay cả thanh niên tuấn tài cổ tộc trong Thế giới Thượng Thanh cũng mộ danh mà tới.

Làm cho Thế giới Vô Sắc nhớ kỹ là một trăm năm trước, nghe nói Hòa gia cổ tộc có một thanh niên Tuyên Cổ Cảnh trung giai đi tới Phi Linh Môn, cũng không biết bởi vì chỉ điểm cầu hôn Lục Du Thược.

Chương 4163: Mạch nước ngầm khởi động 1

Hòa gia trong tám đại cổ tộc cầu hôn, có thể nói là chuyện tất cả thế lực lớn trong Thế giới Thượng Thanh âm thầm quan tâm, nếu như làm Hòa gia không xuống đài được, đối với Phi Linh Môn mà nói không phải chuyện tốt, dù sao đây là cổ tộc trong Thế giới Thượng Thanh.

Thời điểm tất cả thế lực lớn đang nhìn chằm chằm vào, Lục Du Thược đưa ra một yêu cầu, chỉ cần thanh niên Hòa gia đánh thắng nàng, vậy nàng đáp ứng cầu hôn, nếu Hòa gia bại, tự mình đi đi.

Kết quả hai người đánh một trận, cả Thế giới Vô Sắc chú mục, nghe nói không ít người trong Thế giới Thượng Thanh đều tới Thế giới Vô Sắc quan sát.

Cả Thế giới Thượng Thanh đều biết, Lục Du Thược là con gái của Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ chân lý Niết Bàn, Lục Du Thược không bao lâu liền đặt chân lên vô thượng Niết Bàn.

Mà thanh niên Hòa gia tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai tuy tuổi hơi lớn, trong Hòa gia không tính là nhân vật thực lực cao nhất, nhưng dù gì cũng đi Mật Địa Thiên Giới tu luyện, cũng có phần bất phàm, lại là cổ tộc, không thể phủ nhận hắn là cường giả.

Hai người này quyết đấu sẽ là hai cường giả thiên tài thế hệ trẻ đánh nhau.

Vào lúc mọi người chờ mong, hai người giao thủ làm cho hàng tỉ sinh linh trong Thế giới Vô Sắc chấn kinh, từ đó càng điên cuồng, rung động rất mạnh.

Một chiêu, chỉ một chiêu, Lục Du Thược trực tiếp đánh bại thanh nhiên Tuyên Cổ Cảnh trung giai của Hòa gia.

Một chiêu này Lục Du Thược bộc lộ tu vị vô lượng Niết Bàn, cũng không biết lúc nào, ở địa phương nào, Lục Du Thược đã âm thầm độ Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp, đã là vô lượng Niết Bàn.

Một chiêu, Lục Du Thược một chiêu đánh bại thanh niên Hòa gia tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai.

Một chiêu kia thiên địa biến sắc, thiên uy cuồn cuộn, giống như thần tích, mỹ nữ băng sương kia lại làm cả thế giới sôi trào.

Lúc này mọi người chính thức ý thức được, cho dù Lục Lâm Thiên vẫn lạc, Lục gia cũng không phải không người, ít nhất còn có Lục Du Thược.

Không ít thế lực cũng nghe ngóng tin tức Lục gia, nghe nói Lục gia có không ít hậu bối có quan hệ không tầm thường với các thế lực cao cấp nhất các đại thế giới, cho nên Lục gia dù Lục Lâm Thiên vẫn lạc cũng có thế lực khổng lồ.

Vô lượng Niết Bàn là kỳ tài, nghe nói Thế giới Thượng Thanh Mật Địa Thiên Giới cố ý mời Lục Du Thược tiến vào Mật Địa Thiên Giới lĩnh ngộ, nhưng cuối cùng không biết vì nguyên nhân gì, trực tiếp bị Lục Du Thược cự tuyệt.

Trong đại điện Phi Linh Môn, không ít thân ảnh đều ngồi ở đây, là những người quen thuộc, chính là Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh, Lục Du Thược, Cực Nhạc tam quỷ, Khiên Bách Biến, Lăng Thanh Tuyệt bọn người.

Vào lúc này ngồi ở chủ vị đại điện chính là Lục gia Lục Trung khí vũ hiên ngang.

Bên người Lục Trung có một thanh niên mặc trường bào hơi gầy, đôi mắt to cơ linh, gương mặt tuấn lãng bắn ra khí tức lăng lệ, trong ánh mắt mang theo vẻ kiên nghị người thường khó có được, chính là Thế giới Linh Vũ Đoan Mộc Hồng Chí.

Trong thời gian ngàn năm gần đây, Lục Trung ban đầu vào lúc Lục Lâm Thiên bước vào chân lý Niết Bàn, đạt được tin tức Thế giới Vô Sắc, hắn và Đoan Mộc Hồng Chí cũng đã sớm đến Phi Linh Môn.

Trong thời gian ngàn năm gần dây, mọi người muốn trở lại Thế giới Linh Vũ tìm xem Lục Lâm Thiên có quay về Thế giới Linh Vũ hay không, nhưng lại phát hiện căn bản không biết làm sao tìm kiếm Thế giới Linh Vũ.

Vốn mọi người trong Thế giới Linh Vũ đều có liên hệ vô hình kỳ diệu với Thế giới Linh Vũ, nhưng trong ngàn năm này liên hệ vô hình kia biến mất không còn, căn bản không tìm ra Thế giới Linh Vũ tồn tại.

Chuyện này làm cho người Phi Linh Môn không thể không lo lắng, gần ngàn năm vẫn không có biện pháp, chỉ có thể cố gắng tu luyện, đề phòng biến cố không biết.

- Nhiều năm như vậy, vì sao còn không có tin tức?

Trên đại điện, Lục Trung than nhẹ, trong mắt lo lắng.

- Phụ thân, Lâm Thiên lúc này gặp phiền toái không nhỏ, nhưng mà hắn hiện tại không có việc gì, hẳn đang có phiền toái mà thôi.

Bắc Cung Vô Song nói nhỏ, ngàn năm qua đi không lưu lại chút dấu vết nào trên người của nàng, vẫn khí chất hồn nhiên thiên thành, khi thực lực tăng tiến, khí chất của nàng càng thanh nhã cao quý.

- Nghe nói là sáu cường giả đỉnh cấp ra tay, trong đó có một tam nguyên Hóa Hồng Dạ Xoa nhất tộc và một tứ nguyên Hóa Hồng Thiên Ma nhất tộc, đội hình này quá mạnh mẽ.

Lục Trung tức giận nói một câu.

Lục Du Thược tức giận, đôi mắt lạnh giá, nói:

- Tứ nguyên Hóa Hồng Thiên Ma, ta sớm muộn sẽ làm chúng trả giá thật nhiều.

Lăng Thanh Tuyền kéo tay Lục Du Thược, bóng dáng xinh đẹp ngồi đó, tóc xanh rủ xuống eo như thác nước, che dấu đường cong động lòng người của nàng, nói với Lục Du Thược:

- Phụ thân ngươi không có việc gì, trong tay Vô Song đại nương của ngươi rất sớm đã có linh hồn ngọc giản phụ thân ngươi lưu lại, nếu phụ thân ngươi thực vẫn lạc, chúng ta sẽ biết đầu tiên.

Lục Du Thược lập tức nhìn qua Lăng Thanh Tuyền cùng Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, hỏi:

- Thực sao, mẫu thân, đại nương, vì sao các ngươi không nói cho ta biết.

- Nha đầu kia, ta đã nói với ngươi bao nhiêu lần rồi, phụ thân ngươi không có việc gì, trong tay của ta đúng là có linh hồn ngọc giản của phụ thân ngươi, vốn trước khi phụ thân của ngươi rời khỏi Thế giới Linh Vũ lưu lại, sợ bên ngoài gặp chuyện không may, cũng không có tin tức truyền về. Hiện tại linh hồn ngọc giản mặc dù ảm đạm, nhưng nó vẫn hoàn hảo không có việc gì, cho nên ta suy đoán, phụ thân ngươi hiện tại đang ứng phó rắc rối mà thôi..

Bắc Cung Vô Song nói nhỏ.

- Đã lâu như vậy, phụ thân vẫn đang ứng phó sao?

Nghe vậy, Lục Du Thược thần sắc ngưng trọng.

Hai mắt Độc Cô Cảnh Văn mang theo biến hóa, trong mắt bắn ra tinh quang, nói:

- Ta cũng không phải lo lắng phụ thân ngươi, hắn đi tới bây giờ, tao ngộ không ít hiểm cảnh, nhưng hắn đều biến nguy thành an, ta hiện giờ đang lo lắng Lục gia và Phi Linh Môn.

- A di, hiện tại nếu có kẻ nào động tới Phi Linh Môn cùng Lục gia, cũng phải xem thế lực đó có tư cách hay không.

Lục Du Thược hàm răng khẽ cắn cặp môi đỏ mọng, trong mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng ánh mắt đấu bắn.

Lam Linh nghe vậy, nói với Lục Du Thược:

- Với thực lực chúng ta tích lũy những năm gần đây, hiện tại không phải thế lực bình thường có thể động vào.

Ngừng một chút, Lam Linh tiếp tục nói với Lục Du Thược:

- Nhưng đám gia hỏa phụ thân ngươi đắc tội lai lịch không nhỏ, những năm qua không làm gì mới là không bình thường, sợ là đang đợi thời gian, sau khi thời gian này qua đi, một khi có động tác sẽ là đả kích trí mạng với Lục gia cùng Phi Linh Môn chúng ta.

- Phụ thân ngươi là chân lý Niết Bàn, căn cứ đồn đãi, Lục gia chúng ta sớm muộn gì cũng quật khởi trong ba ngàn đại thế giới, cho nên các thế lực này bất an. Thậm chí ta hoài nghi người Hòa gia lúc trước tới đây cầu hôn, hắn cố ý dò xét Lục gia chúng ta những năm qua thế nào, cũng muốn thăm dò động tĩnh thế lực các nơi, nhưng mà ta không biết Hòa gia có ân oán gì với Lục gia chúng ta, có lẽ người Hòa gia bị người có ý chí lợi dụng cũng không chừng

Chương 4164: Mạch nước ngầm khởi động 2

Lục Du Thược nghe vậy, trầm tư một hồi, lúc này lộ ra vài phần nhu nhược, lập tức ngẩng đầu, đôi mắt bắn ra hàn quang, nói:

- Bất kể là ai, ai dám động đến Lục gia chúng ta, ta tuyệt không buông tha, phụ thân không có mặt, chín huynh muội chúng ta sẽ chèo chống Lục gia, Lục gia chúng ta không phải không có người.

....

Trong không gian tiêu điều, một thanh niên đứng thẳng như trường thương, hắn đứng đó trường bào chấn động, khí thế toàn thân giống như ngọn núi nguy nga không cách nào rung chuyển được.

Bỗng dưng thanh niên nhìn qua hư không, trong không gian có sáu người đi ra.

- Nam gia gia, sư thúc, sư bá đều tới.

Thanh niên nhìn qua sáu người, trên mặt bài trừ đi ra vẻ mĩm cười, hắn nở nụ cười tà dị, sợ rằng có thể mê đảo không ít nữ tử.

Người tới chính là Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam, Chí Thánh đại đế, Bắc Cung Kình Thương, Đoan Mộc Khung Thiên, Hàn Băng đại đế cùng Sát Phá Quân sáu người.

- Lại tìm phụ thân của ngươi sao?

Độc Cô Ngạo Nam chậm rãi đi đến, thân ảnh cao ngất không giấu được hoàng khí bẩm sinh, đôi mắt thâm thúy nhìn Lục Kinh Vân, khẽ thở dài một hơi, nói:

- Ngươi càng ngày càng giống phụ thân ngươi, thiếu chút nữa ta nhìn lầm.

Lục Kinh Vân cười cười, lập tức ngẩng đầu nhìn qua bầu trời bao la kia, nói:

- Nam gia gia, sắp ngàn năm rồi, phụ thân sẽ trở về nhanh thôi!

- Có lẽ không bao lâu nữa đâu.

Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam nhìn vào không gian bao la theo ánh mắt Lục Kinh Vân, thật lâu sau mới nói với Lục Kinh Vân:

- Ngươi tiểu gia hỏa này, lại mới ở trong Minh Quang thế giới năm mươi năm lại vụиɠ ŧяộм tiến đến Thương Khung chiến trường.

Lục Kinh Vân thu hồi ánh mắt, lúc này nhìn Độc Cô Ngạo Nam, nói nhỏ:

- Ta không nói với a di bọn họ, chính là không hy vọng bọn họ lo lắng, nhưng mà Lục gia quân nhất định phải có người Lục gia tọa trấn, bằng không sao có thể đủ gọi là Lục gia quân. Phụ thân ta tạm thời không có mặt, cho nên ta phải đến, bát đệ và cửu muội đang ở trong Minh Quang thế giới mật địa tu luyện là được rồi, mà ta cảm giác ta thích hợp với Thương Khung chiến trường này, đây mới là nơi thích hợp với ta, sư phụ cũng đồng ý ta làm như vậy, ta nghĩ, nếu phụ thân ta biết rõ, hắn cũng sẽ không phản đối.

- Ngươi lĩnh ngộ sát phạt áo nghĩa, thật sự thích hợp với Thương Khung chiến trường này nhất, những năm này, ngươi tiến bộ cũng kinh người, nhưng mà cây cao đón gió lớn, phụ thân ngươi lúc trước gặp nạn cùng vì danh tiếng mà ra.

Đoan Mộc Khung Thiên nói với Lục Kinh Vân.

- Sư công, ta hiểu, nhưng phụ thân ta không làm như vậy thì không phải phụ thân ta. Mà ta những năm gần đây tận lực ẩn nấp và thu liễm, đợi đến khi có thế lực nhịn không được nhảy ra, ta sẽ để chúng nhận giáo huấn khắc cốt minh tâm, ta sẽ làm chúng biết rõ, người Lục gia ta, cho dù không có phụ thân, Lục gia ta cũng có người, có chín huynh muội Lục gia chúng ta, đám trẻ tuổi cổ tộc tính là cái gì?

Lục Kinh Vân vừa dứt lời, mày kiếm sáng lên, hai mắt có huyết quang bắn vào hư không giống như hai cây búa sắc bén, nương theo đó là khí tức sát phạt kinh người, giống như phong bạo quét qua trời cao, không gian chấn động không nhỏ.

Trong một phương thế giới, trong khu vực núi đồi xanh mướt, che dấu không ít kiến trúc phong cách cổ xưa, chung quanh có không ít cung điện xây dựng quanh ngọn núi, mặt kiến trúc hướng ra biển, nó giống như thâm cung đứng vững trong thiên địa.

Trong đại điện lúc này có không ít thân ảnh đang ngồi, trong mơ hồ có khí tức hùng hậu bộc phát, bất luận là ai cũng là cường giả.

- Lục gia Lục Lâm Thiên đúng là bất phàm, nhưng mà Lục Du Thược chính là vô lượng Niết Bàn, một chiêu đánh bại Hòa Minh, thực lực này quá kinh khủng.

- Lục Lâm Thiên chân lý Niết Bàn, với tư cách đời thứ nhất của Lục gia, con cái của Lục Lâm Thiên tự nhiên bất phàm.

- Lục gia sớm muộn gì cũng quật khởi, đã qua lâu như vậy, nếu tiếp qua một thời gian ngắn, sợ rằng sẽ biến thành khó đối phó giống như Lục Lâm Thiên, đến lúc đó càng khó mà ra tay.

- Lục Lâm Thiên tạp chủng kia, lúc trước hắn hủy hoại thế hệ trẻ đầy hi vọng của gia tộc ta, chúng ta không thể để Lục gia quật khởi.

- Nhưng mà ta nghe nói, cấp trên có người vẫn che chở Lục gia, nếu chúng ta động thủ sẽ có phiền toái.

- Chuyện đã thành thế này, ta tin tưởng chư vị cũng biết, chuyện lúc trước đã bị cấp trên báo thù rồi, bằng không lần trước Thiên La minh tru sát Lục Lâm Thiên, sau đó trong Thương Khung chiến trường mới có chiến đấu khủng khiếp bộc phát.

- Vì chuyện này, Thiên La minh cùng Thương Khung Minh song phương cuối cùng khắc chế lại, đủ để chứng minh thời điểm này có người chú ý Lục gia, mà lần trước Hòa Minh đi Lục gia cũng không gây ra bao nhiêu phản ứng.

- Ta nghĩ đây chính là thời điểm, nếu tiếp qua qua một thời gian, Lục gia này càng khó đối phó hơn đấy.

- Nhưng muốn đối phó Lục gia cũng khó đấy, dù sao chúng ta cần phải có lý do, đồng thời chúng ta không biết Lục gia mạnh thế nào, nghe nói Lục gia có quan hệ không cạn với các thế lực đỉnh cấp thế giới khác.

- Thì tính sao, hiện tại tất cả thế lực lớn đang có cố kỵ, chuyện kia mới là trọng yếu nhất. Huống chi dù chúng ta thật sự ra tay, những thế lực bên ngoài muốn nhúng tay vào, ta nghĩ trong Thế giới Thượng Thanh có người không nguyện ý nhìn đâu.

- Về phần lý do đối phó Lục gia, người Hoài gia của Thương hội Kỳ Phong còn sót lại chính là lý do tốt nhất, sau lưng Hoài gia cũng không dễ chọc, những năm đó danh tiếng Lục Lâm Thiên quá mạnh cho nên không dám động tới hắn, đến hiện tại, ta nghĩ bọn chúng không cần nhẫn nại nữa đâu.

- Vậy cứ như thế đi, trước thăm dò một chút, bắt đầu vây quét Lục gia cùng Phi Linh Môn, ta cũng không tin một Lục gia mà thôi, cho dù bất phàm có thể chống lại chúng ta hay sao?

....

Trong Thế giới Linh Vũ, thời gian trôi qua như nước, lúc này đã qua một ngàn hai trăm năm

Trong thời gian một ngàn hai trăm năm này, cả Thế giới Linh Vũ tiêu điều, biển cả bắt đầu khô cạn, sơn mạch rạn nứt, đại địa bắt đầu hoang vu, cả đại lục lúc này khó tìm được bao nhiêu nơi xanh biếc.

Năng lượng thiên địa càng ngày càng yếu, linh khí trong thiên địa đã sớm biến mất, cả Linh Võ đại lục từ tu luyện giả ngàn năm không tiến bộ ra, tất cả vẫn dừng ở đó.

Càng thêm trọng yếu là, thời điểm Thế giới Linh Vũ kinh biến, năng lượng trên người tu luyện giả trôi qua khó hiểu, căn bản cũng không có khôi phục.

Khi năng lượng thiên địa càng ngày càng yếu, cả thế giới đã sớm bắt đầu bạo động, vì tranh đoạt năng lượng thiên địa, tất cả thế lực xung đột vũ trang, trong lúc nhất thời máu chảy thành sông, thây ngang khắp đồng, so với Đế Đạo Minh cùng Thiên Địa Minh lúc trước còn nghiêm trọng hơn.

Vào thời điểm này, tất cả thế lực lớn và các đại hoàng tộc dùng Lục gia cầm đầu bắt đầu đàn áp, lúc này Thế giới Linh Vũ tạm thời bình tĩnh trở lại.

Chương 4165: Yên tĩnh quan sát thương hải tang điền, trải nghiệm thiên địa biến hóa

Nhưng trong Thế giới Linh Vũ vẫn có mạch nước ngầm mãnh liệt, tăng thêm tất cả thế lực lớn lúc này mù quáng vì không có dựa vào, cũng không biết còn áp chế được bao lâu, tất cả mọi người chờ mong, cùng đợi, hy vọng Thế giới Linh Vũ sẽ lại khôi phục lần nữa, không có ai biết đó là bao lâu.

....

Không gian bao la mờ mịt giống như hỗn độn, bao la khôn cùng, bao la vô biên vô hạn.

Thời điểm Lục Lâm Thiên khôi phục một tia ý thức, hắn có cảm giác như giấc mộng, ý thức rất mơ hồ, dường như bản thân mình kết nối với con quái vật khổng lồ, chính mình trở thành then chốt của con quái vật kia, đủ khả năng cảm giác được tất cả chỉ là trắng xóa, thời gian lưu ly, không gian không nơi sống yên, thiên địa trở thành hỗn độn.

Lập tức ý thức trải qua không biết bao lâu, trong không gian hỗn độn này, đột nhiên Lục Lâm Thiên cảm giác được không gian đang run rẩy, không gian bị xé mở, hỗn độn chấn động, vũ trụ, nhật nguyệt tinh thần ngưng tụ, thổ thủy hỏa phong bốn loại năng lượng bắt đầu xuất hiện.

Giờ phút này thời gian có trật tự, không gian bắt đầu ổn định.

Loại thời giờ này trôi qua không biết bao lâu, vật đổi sao dời, một ngày nào đó thiên địa, địa tâm ngưng tụ sinh ra một tia hỏa diễm, trải qua năm tháng vô tận, rốt cục sinh ra linh trí, có linh hồn chấn động.

Lại không biết qua bao lâu, một ngày nào đó thế giới này lại xuất hiện thanh long, bạch hổ, chu tước, huyền vũ bốn thú, đó là thời điểm vạn thú cùng sinh, thời điểm thái cổ man hoang, nhân loại cuối cùng cũng xuất hiện ở trong đó.

Thanh long bạch hổ chu tước huyền vũ trời sinh cường hãn, lại trải qua năm tháng dài dằng dặc, có nhân loại đạt được thổ thủy hỏa phong, có thể khống chế thổ, thủy, hỏa, phong bốn loại thuộc tính.

Trong thời gian ngắn thây phơi khắp đồng, lũ lụt hành hoành.

Thẳng đến có một ngày, thế giới này xuất hiện một vị khách tới từ thiên ngoại, thân ảnh này xuất hiện trong Cổ Vực không bao lâu, ở trung ương Cổ Vực lập tức xuất hiện đại điện cao vυ"t trong mây, từ đó về sau nơi này biến thành cấm khu.

Người này nhốt tất cả cường giả vào bên trong, cũng không còn xuất hiện lần nào nữa, thời gian trôi qua, mênh mông thê lương, vạn vật biến hóa, hoa nở hoa tàn, thủy triều lên xuống, tất cả như cảnh trong mơ.

Trong đó ý thức của Lục Lâm Thiên biến hóa, hắn nằm mơ, giấc mơ kéo dài qua lịch sử, trải qua thời gian hỗn độn.

Cảnh trong mơ này không ngừng tuần hoàn, Lục Lâm Thiên có phần lĩnh ngộ vạn vật biến hóa, hoa nở hoa tàn, thủy triều lên xuống, dần dần đều là hóa thành lĩnh ngộ, lĩnh ngộ thiên địa vạn vật.

Cảnh trong mơ này bắt đầu từ khi thiên địa sơ khai đến bây giờ, trải qua trăm triệu năm, tất cả giúp Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ biến hóa, giống như hắn theo sau bức tranh trăm triệu năm, cảm ngộ thời gian trăm triệu năm này.

Dần dần ý thức của Lục Lâm Thiên đắm chìm trong đó, sau khi trải qua giấc mơ này nhiều lần, hắn yên tĩnh quan sát thương hải tang diền, trải nghiệm thiên địa biến hóa

Ở giữa thiên địa có khu vực huyền diệu, mênh mông như hỗn độn.

Giờ phút này thân thể hồn anh đang nằm trong không gian đó, hồn anh của hắn bị hào quang chữ vạn bao phủ, trên thân thể hồn anh lúc này có cây đao màu vàng chiếu rọi.

Hào quang chữ vạn và cây đao màu vàng tỏa ra kim quang, cả hai trọng điệp nhưng không ảnh hưởng nhau, cực kỳ huyền ảo.

Thời gian qua đi, trong không gian này hắn mất đi khái niệm thời gian.

Thời gian qua đi, hắn như lĩnh ngộ thiên địa biến hóa huyền ảo.

Lúc này không gian chấn động hơi mạnh.

XIU....XIU......

‘ Linh ” tiêu ” thống ” hiệp ” giải ” tâm ” liệt ” tề ” thiền ’ chín bí vân theo thứ tự tiến vào trong người hồn anh, mỗi một bí vân đánh vào đều ẩn chứa đại áo nghĩa huyền ảo nào đó.

Chín chữ bí vân này giống như lạc ấn, vừa tiếp xúc thì chúng đã tiến vào trong người hồn anh.

Từ khi mỗi chữ tiến vào trong thân thể hồn anh, làm cho hắn run lên, dường như trái tim của hắn bị kí©ɧ ŧɧí©ɧ, mỗi một lần rung rung đều nghe tiếng tim đập.

Phần phật.

Cùng một thời gian, trên thân thể hồn anh này truyền ra năng lượng chấn động, nó mang cho người ta cảm giác sinh cơ, trong thời gian dài như vậy đột nhiên khôi phục sinh cơ bản thân.

Vào thời khắc này, đột nhiên Linh Võ đại lục đang khô cạn run lên.

Hô!

Tổng cộng chín lần run rẩy, cả Linh Võ đại lục lập tức sinh ra năng lượng chấn động đáng sợ, đại địa run rẩy không ngớt, dường như dã sống lại.

Lập tức cả Thế giới Linh Vũ biến thành hung thú trong vũ trụ, đang không ngừng cắn nuốt năng lượng sâu trong hư không, không ngừng cắn nuốt tất ca năng lượng chung quanh.

Bỗng dưng năng lượng thiên địa mênh mông, bắt đầu từ sâu trong trời cao hội tụ khắp bốn phía, lập tức khuếch tán ra khắp núi sông rạn nứt, dòng sông khô cạn, trong sơn mạch hoang vu, nó từ từ thẩm thấu vào trong thế giới.

Chỉ trong nháy mắt, hàng tỉ sinh linh trong thiên địa đều cảm giác được động tĩnh, dường như Thế giới Linh Vũ sắp khôi phục, vô số cường giả lăng không bay lên, ánh mắt rung động.

Trong Thế giới Linh Vũ, năng lượng thiên địa càng ngày càng tràn đầy, thế giới này yên lặng suốt một ngàn hai trăm năm, nó bây giờ bắt đầu thức tỉnh, bắt đầu sinh ra biến hóa.

- Nguyên lực của ta bắt đầu khôi phục!

- Nguyên lực của ta bắt đầu khôi phục!

...

Hàng tỉ sinh linh rung động, thần sắc vô cùng vui ve, một ngàn hai trăm năm qua, rốt cuộc Thế giới Linh Vũ đã khôi phục.

Trong đại điện sương mù, thân ảnh lão Ảnh tập tễnh đi ra, nói:

- Một ngàn hai trăm năm, rốt cục bắt đầu có động tĩnh, hiện tại có thể tiến thêm một bước.

Thế giới Linh Vũ sống lại, trong nháy mắt đã qua mười năm, Thế giới Linh Vũ sống lại cũng đã mười năm.

Trong mười năm này năng lượng thiên địa của Thế giới Linh Vũ đã sớm đạt tới đỉnh phong lúc trước, thậm chí mỗi ngày đều tăng lên, chân khí, linh lực, nguyên lực trong người các sinh linh đều khôi phục.

Đối với những cường giả kia mà nói, một ngàn hai trăm năm bị áp chế, liên tiếp bắt đầu đột phá, mỗi một ngày đều có không ít sinh linh đột phá.

Loại hiện tượng này làm cho tất cả sinh linh trong Thế giới Linh Vũ mừng rỡ như điên.

……………………………………

Trong Thế giới Vô Sắc có hơn hai trăm năm chưa xảy ra đại sự rồi.

Vốn là Thương hội Kỳ Phong Hoài gia là đệ nhất gia tộc Thế giới Vô Sắc đã trở về, nghe nói Hoài gia có một ít liên hệ với siêu cấp thế lực trong Thế giới Thượng Thanh, lúc này có nhiều người tới đây bái phỏng.

Mà người cầm đầm là Hoài Như Danh, nghe nói người này cùng thời với Hoài Linh Ngọc, hắn tu luyện trong Mật Địa Thiên Giới, Tuyên Cổ Cảnh cao giai, thực lực xem như đệ nhất thế hệ trẻ, tăng thêm sau lưng có thế lực cường hãn nâng đỡ.

Mà người này xuất hiện, dựa theo rất nhiều thế lực hiểu biết, những thế lực này hoặc nhiều hoặc ít đều có liên hệ với Thế giới Thượng Thanh, cũng đều là một ít thế lực đỉnh cấp nhất trung thiên thế giới trong Thế giới Thượng Thanh.

Chương 4166: Tình hình Phi Linh gần đây

Rất nhiều thế lực ngưng tụ cùng một chỗ, lập tức trở thành thế lực to lớn, bắt đầu từ từ tạo thành vòng vây ở các thế giới, dùng Thế giới Vô Sắc làm trung tâm, bắt đầu đả kích Phi Linh Môn.

Thời gian hơn hai trăm năm bị nhiều thế lực vây công, tăng thêm dường như cũng có không ít thế lực trong bóng tối, ngay từ đầu Phi Linh Môn còn có thể ứng phó. Tới cuối cùng đã khó duy trì, thế lực và địa bàn của Phi Linh Môn ở bên ngoài không ngừng bị đả kích.

Thời gian hai trăm năm các thế lực không ngừng liên thủ, Phi Linh Môn một cây chẳng chống vững nhà, chỉ dựa vào Tiết gia, Hoàng gia, Tử Hỏa Huyền Xà nhất tộc các thế lực căn bản không thể nào ngăn cản được các thế lực khác đả kích..

Nhưng trong hơn hai trăm năm này, Phi Linh Môn cũng biểu hiện ra thế lực khủng bố, đầu tiên hạm đội Phi Linh Môn đủ làm đối phương nghe tên mà biến sắc, trước mặt hạm đội kia không ai dám đυ.ng vào.

Mà cường giả trong Phi Linh Môn đều khủng bố tới cực điểm, đặc biệt là ở các tiểu thế giới lớn nhỏ, một đám cường giả của Phi Linh Môn càng có hung danh hiển hách, những người này bị tất cả thế lực lớn liên minh suy đoán, có lẽ đến từ thế giới hỗn độn, nửa hỗn độn hoặc là ngụy hỗn độn, bởi vì những người này tới các tiểu thiên thế giới hoàn toàn không bị uy áp ở đó ảnh hưởng.

Những người này không phải một đám, mà là một nhóm lớn, mỗi một người đều tâm ngoan thủ lạt, không giống với những kẻ tu vị bình thường, khí tức không phải người bình thường có thể so sánh.

Cho nên người các thế lực và liên minh thăm dò, những người của Phi Linh Môn rốt cuộc xuất hiện từ đâu, toàn bộ đều là nửa hỗn độn cùng ngụy hỗn độn, làm cho liên minh cũng không chiếm được tiện nghi, ngược lại còn tổn thất không ít.

Bởi vậy loại giằng co này làm cho Phi Linh Môn và thế lực liên minh kéo dài hơn hai trăm năm.

Nhưng thế lực liên minh này thực lực không tầm thường, hơn mười thế lực liên minh dần dần ngăn chặn được Phi Linh Môn, cũng không biết vì sao, thế lực này dường như càng ngày càng không có cố kỵ, cường giả gia nhập càng ngày càng nhiều, làm cho Phi Linh Môn càng ngày càng khó ứng phó.

Trong các tiểu thiên thế giới lớn nhỏ, địa bàn của Phi Linh Môn bị tổn thất trong đại chiến, Phi Linh Môn cũng không cách nào ứng phó được các địa bàn bị vây công tiêu diệt, đều tổn thất thảm trọng, mỗi một lần đại chiến đều có máu chảy thành sông, thây ngang khắp đồng.

Liên tiếp thất bại làm cho Phi Linh Môn càng ngày càng khó chèo chống, dần dần bắt đầu lùi bước thu trở về trong Thế giới Vô Sắc, lần lượt tổn thất lớn làm cho Phi Linh Môn cũng không cách nào bận tâm toàn bộ.

Hoàng hôn, tà dương như máu.

Thế giới Vô Sắc, trong đại điện Phi Linh Môn, rất nhiều cường giả hạch tâm của Phi Linh Môn đang ngồi đây, thần sắc ngưng trọng, không ít cường giả đều liên tục ra ngoài trấn thủ.

- Chúng ta đã càng ngày càng khó ứng phó, Hoài gia Hoài Như Danh và Diệt Linh Minh thế lực quá mạnh mẽ, gần đây cũng không biết xảy ra chuyện gì, cũng đã sinh ra một đám Tuyên Cổ Cảnh, những người này trong trung thiên thế giới không bị áp chế, cũng đều là ngụy hỗn độn cùng nửa hỗn độn, trong tiểu thiên thế giới chúng ta cũng không chiếm tiện nghi.

Âm Quỷ thân là hội trưởng danh dự của Thương hội Phi Linh, những năm gần đây thực lực và nội tình của Phi Linh Môn trợ giúp, cộng thêm thiên phú bản thân cũng tuyệt đối không kém, đã sớm đạt tới cấp độ Niết Bàn.

- Bọn chúng xuất động không ít Tuyên Cổ Cảnh, Phi Linh Môn chúng ta tổn thất nhiều Niết Bàn Cảnh, dường như bọn chúng không dám mang cả tộc tới đây. Nhưng mà từ cấp độ Tuyên Cổ Cảnh thì chúng không kiêng nể, mà Tuyên Cổ Cảnh của Phi Linh Môn có hạn, đã bị áp chế không thể ra tay.

Độc Long trầm giọng nói, những năm qua hắn tiến bộ không dưới Âm Quỷ.

Thiên Độc Yêu Long nhìn qua Độc Long, qua Lục Trung, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh, Lục Du Thược, cùng với Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường.

Trong đại điện, từng ánh mắt nhìn lên các thủ lĩnh, Thất Kiếm, Thất Sát, Tam Thú vốn là cường giả hạch tâm Phi Linh Môn trong Thế giới Thị Hoang, những năm gần đây tiến bộ rất khủng bố, đã đến cấp độ Niết Bàn Cảnh.

Mà những người này dù là ai cũng đều giống như đệ tử hạch tâm ở Thế giới Linh Vũ, đều là thế hệ hung hãn, lúc giao thủ với Diệt Linh Minh cũng đánh ra hung danh hiển hách.

- Xuất động Tuyên Cổ Cảnh sao...

Thần sắc Lục Trung trầm xuống, áo trầm giọng nói:

- Muốn động Lục gia ta, cũng không phải một chuyện dễ dàng, nếu không được, chúng ta cũng có thể thối lui đến Thế giới Thị Hoang.

- Đúng vậy, Thế giới Thị Hoang đã không dưới trung thiên thế giới, tiến vào Thế giới Thị Hoang, có Huyết Thiên Đế đại nhân dung thế Niết Bàn, dù ai cũng không làm gì được chúng ta, Diệt Linh Minh cũng chỉ có thể giương mắt nhìn.

Thiên Xu lão đại Thất Sát trầm giọng nói, ánh mắt của hắn hơi do dự, lập tức ngẩng đầu nhìn Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng, Lam Linh, Lăng Thanh Tuyền, Lữ Tiểu Linh hỏi:

- Chư vị phu nhân, lâu như vậy có nên cho chúng ta câu trả lời khẳng định được không, chưởng môn rốt cuộc như thế nào, sống hay chết, chúng ta đều muốn một câu trả lời, chưởng môn còn sống, chúng ta thề sống chết chờ chưởng môn trở về.

Hơi dừng lại, Thiên Xu cắn răng tiếp tục trầm giọng nói:

- Chưởng môn vẫn lạc, chúng ta thật sự bất lực, trước hết lui về Thế giới Thị Hoang, đến lúc đó cũng thề sống chết báo thù cho chưởng môn.

- Chư vị phu nhân, những năm gần đây chúng ta cũng không tin chưởng môn vẫn lạc, chúng ta biết rõ chưởng môn không dễ dàng chết như vậy, từ các phu nhân ta cảm giác được, chưởng môn sợ rằng vẫn còn sống, nhưng mà hiện tại, chúng ta cần một đáp án khẳng định, mong các phu nhân thành toàn.

Thất Kiếm, Thất Sát, Âm Quỷ, Độc Long, Tam Thú... Đều nhìn qua Bắc Cung Vô Song, nhiều năm qua mọi người không hỏi nhiều, mà lúc này Phi Linh Môn đã tới thời khắc trọng yếu, mọi người hy vọng có một đáp án khẳng định.

Bắc Cung Vô Song nhìn mọi người, gật gật đầu, nói:

- Những năm gần đây không có nói với mọi người, chính là vì quan hệ quá lớn, người biết rõ càng ít càng tốt, cho dù là Du Thược cũng chỉ biết cách đây không lâu. Ta có thể nói cho với mọi người, chưởng môn không có việc gì, có lẽ không bao lâu sẽ trở về.

- Có những lời này của phu nhân, chờ thời điểm chưởng môn trở về, đó là ngày tận thế của Diệt Linh Minh chó má kia.

Thất Kiếm Du Long Đường Ngũ trầm giọng nói.

- Ta biết ngay chưởng môn không có việc gì, chờ chưởng môn quay về, Diệt Linh Minh nho nhỏ kia có gì đáng ngại.

Độc Long hưng phấn nói.

- Phu nhân, đại sự sợ là không ổn.

Nhưng vào lúc này một thân ảnh đi vào đại điện, âm thanh giống như u hồn, khi nói chuyện hai hàm răng như nghiến vào nhau, hắc y bao quanh thân thể, lộ ra khí tức lăng lệ như lệ quỷ, chính là Âm Minh Dạ Xoa.

- Âm Minh đại tỷ, chẳng lẽ Diệt Linh Minh lại có động tác?

Độc Cô Cảnh Văn lúc này hỏi Âm Minh Dạ Xoa.

Chương 4167: Thiên địa dị thường

Âm Minh Dạ Xoa sắc mặt vội vàng ngưng trọng, nói:

- Ám Đường vừa nhận được tin tức, tất cả trung thế thế giới lớn nhỏ, trong thế lực Diệt Linh Minh đã có thêm Tuyên Cổ Cảnh xuất động, mục tiêu chính là Phi Linh Môn chúng ta, sợ rằng trong vài ngày này Diệt Linh Minh sẽ có hành động lớn.

Người trong đại điện nghi xong cảm thấy hoang mang.

- Đến thì đến, ta cũng muốn xem, bọn chúng có bao nhiêu Tuyên Cổ Cảnh đi tìm cái chết.

Lục Du Thược đứng dậy, đôi mắt hung thần ác sát, hai mắt lạnh như băng, hàn ý bắn ra ngoài, sát ý dâng trào.

- Chúng ta vừa thu được ngọc giản tin tức của Diệt Linh Minh đưa tới, nói đích thân giao cho nhị tiểu thư.

Âm Minh Dạ Xoa cầm ngọc giản giao cho Lục Du Thược.

- Diệt Linh Minh.

Lục Du Thược tiếp nhận ngọc giản tin tức trong tay Âm Minh Dạ Xoa, cẩn thận kiểm tra bên trong, lúc này nội dung trong ngọc giản lóe lên, hào quang ảm đạm và tiêu tán.

- Du Thược, Diệt Linh Minh truyền tin tức gì?

ăng Thanh Tuyền mấy người nhìn qua Lục Du Thược, thời điểm này Diệt Linh Minh đột nhiên đưa ngọc giản tin tức tới, chắc chắn không tầm thường.

Hô.

Lục Du Thược nhẹ hít một hơi, lập tức mới nói với mọi người nói:

- Diệt Linh Minh hẹn chúng ta năm ngày sau phân cao thấp, triệt để giải quyết tất cả ân oán.

- Triệt để giải quyết tất cả ân oán, sau lưng Diệt Linh Minh không đơn giản như thế, đơn đả độc đấu chúng cũng không chiếm tiện nghi gì.

Lục Trung nhíu mày nói.

- Chỉ sợ sau lưng không đơn giản như thế, Du Thược, chính ngươi thấy thế nào?

Độc Cô Cảnh Văn hỏi Lục Du Thược.

Đôi mắt dễ thương của Lục Du Thược nhúc nhích, lập tức lạnh nhạt nói:

- Không quản bọn chúng làm gì, ta không thể không đi, tại trung thiên thế giới, trừ phi bản thân xuất động thế giới hỗn độn Hóa Hồng Cảnh, bằng không ta không sợ bất cứ kẻ nào.

Bắc Cung Vô Song nhíu mày nói:

- Mục đích chính thức của chúng chỉ sợ không đơn giản như thế.

- Đại nương, ta biết rõ mục đích của chúng sợ rằng không đơn giản như vậy, không ít Tuyên Cổ Cảnh bắt đầu có hành động, ta suy đoán bọn chúng lần này muốn triệt để đối phó Lục gia và Phi Linh Môn, bởi vì thế ta không đi không được, liều mạng đối với Lục gia và Phi Linh Môn hiện tại càng bất lợi.

Lục Du Thược dừng một lát, nói:

- Còn có năm ngày, lúc này Diệt Linh Minh đoán chắc muốn triệt để tiêu diệt Phi Linh Môn và Lục gia, năm ngày này thông tri Tiết gia, Tử Hỏa Huyền Xà nhất tộc, Hoàng gia, Tôn gia... Chúng ta trước triệt để lui vào trong thế giới Thị Hoang.

- Hiện tại lui lại, căn cơ hơn ngàn năm trong Vô Sắc thế giới thế giới sẽ bị hủy trong chốc lát.

Thiên Độc Yêu Long tiếc hận không thôi, không ít cường giả cũng tiếc hận.

- Lưu được núi xanh sợ gì không có củi đốt, mục tiêu chúng ta không phải những cơ nghiệp này, mà là các đệ tử Phi Linh Môn hiện tại, chỉ cần có người còn tồn tại, tất cả tổn thất hôm nay đều có thể thu trở lại.

Lục Du Thược nói.

- Du Thược, lần này không phải chuyện đùa, có cần thông tri Kinh Vân và Âm nhi, Doanh Nhi trở về hay không, như vậy cũng có ý định một ít, ta sợ ngươi một người khó có thể ứng phó tất cả.

Lục Trung trầm tư nói với Lục Du Thược.

Lục Du Thược nói:

- Gia gia, đại ca và tam muội các nàng đang bế quan tu luyện, đại ca và tam muội chính là át chủ bài cuối cùng của Lục gia chúng ta, không đến cuối cùng không thể vận dụng, tình huống bây giờ, một mình ta có thể ứng phó.

Vừa dứt lời, Lục Du Thược hơi dừng lại, trên dung nhan tuyệt mỹ mang theo thần sắc lạnh lùng, nói:

- Trừ phi khi bọn chúng xuất động thế giới hỗn độn Hóa Hồng Cảnh, bằng không ta còn không sợ.

Oanh.

Thời điểm Lục Du Thược vừa dứt lời, đại điện run lên, mọi người đang ngồi cảm thấy chấn động mãnh liệt, lập tức hoàng hôn biến thành thiên hôn địa ám.

- Xảy ra chuyện gì.

- Phát sinh chuyện gì.

Trong đại điện có từng tiếng nói ngạc nhiên vang lên, lập tức từng đạo thân ảnh lao ra khỏi đại điện.

Ầm ầm

Lúc này nhìn lên bầu trời, hoàng hôn, cả thế giới Vô Sắc bình tĩnh gió nổi mây phun, điện thiểm lôi minh, thiên uy thẩm thấu các nơi.

Trên không trung, mặt trời tỏa sáng, trăng sáng đột ngột xuất hiện, núi sông rung chuyển, thế giới chấn động, hàng tỉ ngôi sao hàng lâm.

- Đây là... Là hiện tượng giống chân lý Niết Bàn xuất thế vào một ngàn hai trăm năm trước.

- Trong ba ngàn đại thế giới sắp xuất hiện chân lý Niết Bàn.

- Lại có chân lý Niết Bàn xuất thế, lại có người nghịch thiên.

...

Trong thế giới Vô Sắc, vô số tiếng nghị luận truyền ra, thiên địa dị tượng này chính là dị tượng chân lý Niết Bàn xuất thế.

Tất cả sinh linh rung động, chân lý Niết Bàn, vô số trăm triệu năm qua, số lần xuất hiện chỉ đếm được trên đầu ngón tay, mà bây trong một ngàn hai trăm năm ngắn ngủi lại có chân lý Niết Bàn xuất thế.

Ngao.

Trong Phi Linh Môn không ai chú ý tới Thiên Độc Yêu Long lúc này đang nhắm mắt lại, bỗng dưng đột nhiên gào thét, hắn hóa thành bản thể Thiên Độc Yêu Long khổng lồ, tiếng rống vang vọng trời cao.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, rất nhiều ánh mắt rung động, chỉ thấy thân thể khổng lồ của Thiên Độc Yêu Long có khói độc lan tràn, phóng thích long uy, thân hình khổng lồ tương liên với thiên địa, tương liên với nhật nguyệt tinh thần.

- Chân lý Niết Bàn có quan hệ tới Độc Long, nếu ta suy đoán không lầm, hẳn là...

Ánh mắt Bắc Cung Vô Song rung động, nhìn Độc Cô Cảnh Văn, Lữ Tiểu Linh, Vân Hồng Lăng, Lăng Thanh Tuyền, bọn họ kích động khó nói nên lời.

- Có quan hệ với Độc Long bá bá, có thể có thiên phú như vậy, trừ tiểu Long thúc ra còn có thể là ai?

Lục Du Thược rung động, nội tâm vô cùng kích động, rung động nói:

- Đây là tiểu Long thúc ở trong thế giới Thần Thú làm ra, chân lý Niết Bàn!

....

Ầm ầm.

Lúc này năng lượng trong Linh Vũ thế giới triệt để khôi phục lại, một ngày này bỗng dưng đại địa nổ vang, thiên địa vần vũ.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, cả thiên địa trong thế giới Linh Vũ bắt đầy lung lay sắp đổ, chấn động khó hiểu, mặt trời mặt trăng và hàng tỉ ngôi sao xuất hiện, cảnh tượng rất đáng sợ

Ầm ầm.

Chỉ trong chốc lát thiên địa vật đổi sao dời, trên đại lục Linh Vũ núi sông rung chuyển, đại địa chấn động, biển cả gào thét.

Hàng tỉ sinh linh trên đại lục Linh Vũ rung động, dù là ai cũng không thể ngăn chặn uy áp như thế, người Nhân tộc còn tốt một chút, đặc biệt là Thú tộc, tất cả Thú tộc đều phủ phục trên mặt đất, căn bản không thể phản kháng, huyết mạch của Thú tộc lúc này đang sôi trào.

- Ngôi sao rơi rụng.

- Xảy ra chuyện gì, hoàn toàn giống như đúc cảnh tượng một ngàn hai trăm năm trước.

Lập tức, trong thế giới Linh Vũ thế giới, mọi người nhìn thấy hàng tỉ ngôi sao rơi rụng, hào quang chói mắt trực tiếp từ trên cao bay xuống.

Ngôi sao rơi xuống và thiên uy bộc phát, không trung điện thiểm lôi minh, khí tức giống như diệt thế, giống như đúc một ngàn hai trăm năm trước.

Ngao! Ngao! Ngao!......

Trong thiên địa có tiếng thú rống vang lên, âm thanh như kinh lôi vang vọng thiên địa.

Chương 4168: Phá kén mà ra

- Mau nhìn Tổ Yêu Lâm và Linh Hoàng Nhai bên kia có động tĩnh.

- Đây không phải là Thanh Long hoàng tộc và Huyền Vũ hoàng tộc sao, đã xảy ra chuyện gì? Giống như có quan hệ với Lục gia lúc trước, người Lục gia về sau đều tăng tiến dữ dội, chẳng lẽ lần này có quan hệ với Thanh Long hoàng tộc cùng Huyền Vũ hoàng tộc sao?

Dưới uy áp khủng bố, mọi người ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy trên bầu trời, Tổ Yêu Lâm cùng Linh Hoàng Nhai có tiếng thú rống dữ dội, lập tức vô số thân ảnh Thanh Long và Huyền Vũ bay lên cao, hoàn toàn tương liên với dị tượng.

Khu vực Tổ Yêu Lâm cùng Linh Hoàng Nhai bộc phát khí tức kinh người.

- Lại là Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp, có quan hệ với Thanh Long và Huyền Vũ nhất tộc, trừ tên biến thái kia có thể là ai khác chứ, không hổ là hai tên biến thái của thế giới Linh Vũ.

Gió nổi mây phun, điện thiểm lôi minh, trong đại điện sương mù, lúc này nhật nguyệt tinh thần chói mắt giống như phá hủy tất cả, thân ảnh lão Ảnh tập tễnh nói ra.

...

Trong thiên địa mênh mông, ba ngàn đại thế giới, giờ phút này chân lý Niết Bàn xuất thế đã làm mọi người rung động.

- Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp, lại có người sắp đặt chân lên cấp độ kia.

- Rốt cuộc là thế hệ nghịch thiên của thế giới nào, lúc này mới bao lâu, chân lý Niết Bàn lại xuất thế lần nữa.

- Chẳng lẽ tới gần chuyện kia, yêu nghiệt xuất hiện lớp lớp sao?

- Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp, rốt cuộc là người phương nào nghịch thiên?

- Lại có gia tộc sắp đặt chân lên hàng ngũ gia tộc đỉnh phong trong ba ngàn đại thế giới, gần đây thiên địa dị thường đấy.

Trong ba ngàn đại thế giới mênh mông, từng tiếng thì thào vang vọng thiên địa, vô số ánh mắt rung động không nhỏ.

...

Giờ phút này trong thế giới Thần Thú, núi sông rung chuyển, đại địa nổ vang, giống như có thiên quân vạn mã đang gào to, thiên uy bao phủ lòng người.

Phần phật.

Trên bầu trời thiên uy cuồn cuộn, điện thiểm lôi minh, khí tức như là diệt thế!

Dưới nhật nguyệt tinh thần trên bầu trời, thiên uy khủng bố đang tập trung vào một khu vực, giờ phút này vô số ánh mắt đều giật mình, kinh hãi lạnh mình, hàng tỉ sinh linh chấn động.

Vô số ngôi sao rơi xuống đất, lúc này có một con Kim Long bay lên.

Chung quanh Kim Long là hỏa diễm màu vàng, lân phiến màu vàng và xác ngoài của Huyền Vũ, mang theo khí tức chấn động lòng người, uy áp khủng bố lan tỏa ra.

Kim Long khổng lồ bao phủ bầu trời, trên lân phiến có bí vân đặc thù bao trùm, đó là đồ án Huyền Vũ phác họa hoàn mỹ, năng lượng bàng bạc hội tụ, gợn sóng không gian bao phủ các nơi, sóng nước cuồn cuộn bùng phát.

Dưới thân Kim Long là thú thể to lớn của Huyền Vũ nhất tộc và Thanh Long nhất tộc đang xoay quanh, nhận lấy thiên địa tẩy lễ, khí tức khủng bố lan tỏa ra chung quanh.

Vào lúc này vô số tạp long và tạp quy trong thế giới Thần Thú tương liên với thiên địa.

Ngao.

Long ngâm gào thét, tiếng gầm lan tràn thiên địa, lúc này vô số người nhìn thấy ngôi sao rơi xuống, kim long trùng thiên, nghịch thiên bay lên trời!

Ngao ngao.

Ô ô.

Rống rống.

……

Trong thế giới này, hàng tỉ Thú tộc gào thét, quỳ xuống thần phục.

- Chân lý Niết Bàn, tiểu Long thành công.

Trên đỉnh núi, Chu Loan, Chu Thần Hi, Hổ Y, Tĩnh Thần công chúa vô cùng rung động.

- Chân lý Niết Bàn, tiểu Long quả nhiên có quan hệ với thần thú, thế giới Thần Thú sẽ quật khởi.

Trong thế giới Thần Thú, rất nhiều thân ảnh già nua rung động nói với nhau.

Thiên địa lúc này vô cùng hỗn độn, giờ phút này cũng không biết bị lực lượng nào đó dẫn dắt, một thân thể hồn anh bay lên, khí tức sôi trào khủng khiïếp, hào quang lập loè, cả không gian rung chuyển dữ dội.

...

Trong ba ngàn thế giới trải qua đọng tĩnh kinh người, thật lâu về sau mưới bình thường trở lại.

Trong thế giới Thần Thú, giữa không trung có Kim Long bao phủ bầu trời, dường như nó đắm chìm trong trạng thái nào đó.

Lúc này trong không gian hỗn độn, một thân thể hồn anh tỏa ra hào quang lập lòe, hào quang chữ vạn và cây đao màu vàng bao phủ hồn anh.

- Lão đại, ngươi đang làm gì thế?

- Lão đại, ngươi ra sao rồi?

Có tiếng nói xuyên qua vũ trụ, tiếng nói vang lên bên tai thân thể hồn anh.

- Lão đại, ngươi đừng dọa ta, ngươi làm sao thế, mau tỉnh lại đi.

- Lão đại... Ngao...

Giữa không trung, bỗng nhiên Kim Long gào thét dữ dội, tam nhãn cùng hiện, thiên uy khủng bố bộc phát, ba đạo tinh mang phóng lên trời, xé rách không gian, bay thẳng vào trời xanh.

- Bái kiến thần thú.

Giờ phút này những thân ảnh già nua đạp không quỳ xuống.

- Bái kiến thần thú.

Trong không trung, tiếng gầm liên tiếp, hàng tỉ Thú tộc hàng phục.

Vù vù...

Thời điểm long ngâm biến mất, ba mắt nhắm chặt, thân thể Kim Long khổng lồ thu nhỏ lại, trong nháy mắt hóa thành một thanh niên áo bào màu vàng.

Thanh niên áo bào vàng này tỏa ra khí tức tôn quý không gì sánh được, tóc vàng hơi xoắn, quanh người có hỏa diễm màu vàng bao phủ, cả phiến thiên địa này rung rung.

Xuy xuy.

Giữa không trung, thanh niên áo bào vàng mở mắt ra, đôi mắt thâm thúy hơi nhìn qua chung quanh, tất cả đều thần phục, ấn ký màu vàng dọc theo mắt trên mi tâm càng trở nên yêu dị.

Khí tức chân lý Niết Bàn phóng thích ra, hàng tỉ Thú tộc cảm giác linh hồn của mình chấn động dữ dội, làm cho không người nào không sợ hãi, linh hồn và huyết mạch không thể ngăn cản.

- Linh Vũ bốn thú hoàng tộc nghe lệnh, lão đại đang gặp nạn, theo ta đi tới thế giới Vô Sắc.

Giữa không trung, thanh niên áo bào vàng rống to, tiếng gầm vang vọng trời cao.

- Vâng!

Trong không trung lập tức từng đạo thân ảnh lướt đi, khí tức chấn động hùng hồn bộc phát.

……………………

Trong không gian hỗn độn kia, dường như có triệu hoán đặc thù nào đó, thân thể hồn anh run lên, trong nháy mắt tiếp theo hồn anh mở mắt ra, khí tức man hoang tự nhiên khuếch tán ra chung quanh.

Xoẹt.

Vào lúc này trong hào quang của cây đao màu vàng, lập tức kim mang tăng lên, kim mang vạn trượng, trong kim quang chói mắt vô số huyết nhục, xương cốt nát bấy và nội tạng không ngừng bao phủ thân thể hồn anh.

Trong khoảng thời gian ngắn, vô số mảnh vỡ huyết nhục đang hội tụ lại tạo thành viên thịt khổng lồ.

XIU....XIU...

Cuối cùng cây đao màu vàng và hào quang chữ vạn, trường cung, chùy hình, quang dực, trữ vật giới chỉ và các linh khí tiến vào trong viên thịt khổng lồ.

Oanh.

Trên thế giới Linh Vũ, tất cả tinh thần dị tượng kia vừa biến mất không lâu, trong giây lát, thiên địa xuất hiện chấn động khủng khiếp.

Loại dị tượng này khác với tinh thần dị tượng lúc nãy, nhưng nó còn đáng sợ hơn cả việc ngôi sao rơi xuống, thiên địa biến sắc, gió nổi mây phun, điện thiểm lôi minh, nương theo thiên uy cuồn cuộn làm cho người ta không dám sinh lòng phản kháng.

Hô!

Cả đại lục Linh Vũ lúc này tỏa ra năng lượng đáng sợ, lúc này cả thế giới Linh Vũ giống như hung thú đáng sợ trong vũ trụ, lúc này cự thú há miệng ra, đại địa run rẩy không ngớt, trời xanh xuất hiện vòng xoáy đáng sợ.

Trong vòng xoáy này có lực thôn phệ tỏa ra, lực thôn phệ này bao phủ trời xanh, từng ánh mắt nhìn thấy nó hấp thu năng lượng thiên địa, dường như giống như xuyên thủng bầu trời, lập tức lướt qua trời cao, cuối cùng rơi xuống Cổ Vực.

Chương 4169: Âm Dương Ngũ Hành Quyết 1

Lúc này cột sáng năng lượng rơi thẳng vào hướng Cổ Vực, đột nhiên viên thịt phóng thẳng lên trời, khí tức man hoang thương cổ tỏa ra, cắn nuốt năng lượng thiên địa chung quanh.

Trong nháy mắt tiếp theo, khí tức viên thịt tăng vọt.

Không trung rung động, cột sáng năng lượng mênh mông cuồn cuộn không dứt, năng lượng mênh mông quán chú vào, viên thịt kia vững như bàn thạch, không thể rung chuyển nổi, chung quanh có vòng xoáy không gian chấn động dữ dội, gợn sóng không gian vô cùng đáng sợ.

Khí tức man hoang, cổ xưa từ trong viên thịt này tỏa ra ngoài, chung quanh viên thịt có thiên uy rất lớn bao phủ.

Tiếp tục trong thời gian dài như vậy, thời điểm mọi thứ trở nên bình thường, tất cả sinh linh trong thế giới Linh Vũ run sợ và kinh hãi khó hiểu.

Cột sáng năng lượng biến mất, vòng xoáy cũng không còn, viên thịt vẫn còn lơ lửng trên cao.

Bỗng nhiên trong ánh mắt của vô số người quan sát, cả viên thịt bắt đầu nhúc nhích, giống như đang sống lại, hào quang tử kim sắc chói mắt phóng thích ra chung quanh.

Phần phật.

Ngay trong vô số ánh mắt kinh hãi của mọi người, quang cầu màu vàng bộc phát, hào quang tử kim sắc bắn ra ngoài, giống như hóa kén thành bướm, tất cả khôi phục như ban đầu, hào quang tử kim sắc như điện xà vờn quanh viên thịt.

Oanh.

Lúc này thân ảnh cao lớn đứng lên, một kiện áo bào xanh gia thân, hai mắt một đen một trắng giống như âm dương luân chuyển

Vào lúc này người trong Lục gia, rất nhiều đệ tử Lục gia cảm thấy hai mắt đen trắng lóe lên.

Dùng thân ảnh áo xanh này làm trung tâm, khí tức vô cùng hùng hậu quân tâm thiên hạ, vương giả giá lâm, khí tức này chấn động trời cao.

- Đó là Linh Vũ Đại Đế, là Linh Vũ Đại Đế trở về.

- Linh Vũ Đại Đế, là Phi Linh Môn Linh Vũ Đại Đế.

- Đó là Lục gia Linh Vũ Đại Đế, là hắn trở về.

...

Vào lúc này trong thế giới Linh Vũ, rất nhiều ánh mắt khìếp sợ, thân ảnh áo bào xanh kia đối với một ít lão nhân trong thế giới Linh Vũ mà nói là tồn tại không ai không biết.

- Bái kiến lão tổ.

- Bái kiến đại thiếu gia.

- Bái kiến thúc công.

Lục gia, hơn một nghìn năm qua, Lục gia đã sớm phát triển thành đại gia tộc đỉnh cấp, trong Lục gia, rất nhiều người nhìn thân ảnh truyền kỳ của thế giới Linh Vũ đang đứng đó, lập tức quỳ xuống, cực kỳ kính sợ.

Thân là đệ tử Lục gia hiện tại đều rất rõ ràng, thân ảnh áo xanh kia, nam tử áo bào xanh này chính là linh hồn Lục gia, là bảo đảm Lục gia tung hoành thế giới Linh Vũ.

- Bái kiến thái chưởng môn.

Trong Phi Linh Môn, vô số đệ tử hành lễ, nam tử áo bào xanh kia cũng hinh hồn của Phi Linh Môn, là truyền kỳ Phi Linh Môn.

Lục Lâm Thiên đặt chân trời xanh, nhìn thấy trong mắt nhiều người có hào quang đen trắng luân chuyển không ngớt, bỗng dưng ánh mắt nhìn vào người Lục gia, thì thào:

- Trong khoảng thời gian này, ta có chỗ cảm ngộ, cũng là tộc ta, ta sẽ đưa cho các ngươi một hồi tạo hóa.

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên áo bào xanh run lên, phất tay, đột nhiên kim, lam, thanh, xích, hoàng năm loại thuộc tính bao phủ như mặt trời chói chang.

Oanh!

Trong chốc lát cả phiến thiên địa này có cảm giác như sắp bị hủy diệt.

Xoẹt.

Vào lúc này ngàn vạn người Lục gia thân bất do kỷ bay lên, hào quang không ngừng lan tỏa ra, hoàn toàn tương liên với hào quang năm màu trong tay Lục Lâm Thiên.

- Đạo sinh nhất, nhất sanh nhị, nhị sanh tam, tam sanh vạn vật, âm dương hóa ngũ hành, ngũ hành sinh vạn vật.

Lục Lâm Thiên tiếp tục thì thào, đôi mắt của hắn một nóng một lạnh, huyền ảo đến cực điểm, lập tức trong lòng bàn tay, kim, lam, thanh, xích, hoàng năm loại thuộc tính đột nhiên hội tụ cùng một chỗ.

Vào lúc này hào quang năm thuộc tính tương dung với nhau, hào quang lộng lẫy tỏa ra đồ án âm dương đen trắng.

Ầm ầm!

Giờ phút này người Lục gia bị hào quang của Lục Lâm Thiên bao phủ, trên người tỏa ra khí tức vô cùng lạ lẫm, nương theo đó là thiên uy bộc phát kinh người.

Hô!

Sâu trong bầu trời xuất hiện một vòng xoáy đen trắng luân chuyển, tương liên với thiên địa, hoàn toàn hô ứng với hào quang đen trắng trên bầu trời.

- Ngũ hành tụ âm dương, từ nay về sau, công pháp trấn tộc của Lục gia chính là ‘ Âm Dương Ngũ Hành Quyết ’, thiên hạ áo nghĩa trừ bốn kỳ lạ áo nghĩa ra, tất cả đều bị áp chế.

Lục Lâm Thiên quát lớn, trong lòng bàn tay của hắn, đồ án âm dương bắn thẳng vào mi tâm của mọi người.

Xoẹt.

Chỉ trong chốc lát, hai mắt đệ tử Lục gia bắn ra hào quang đen trắng, hoàn toàn tương liên với đồ án âm dương.

- Chân khí trong người của ta bị áp chế, xảy ra chuyện gì.

- Áo nghĩa của ta bị áp chế!

- Ta cũng vậy, áo nghĩa bị áp chế, nguyên lực bị khắc chế.

……

Giờ phút này người trong thế giới Linh Vũ đã hoàn toàn run rẩy, dưới đồ án âm dương này, tất cả mọi người đều bị khắc chế.

Ầm ầm.

Trong thế giới Linh Vũ phong vân biến sắc, thiên hôn địa ám, sông ngòi đảo lưu, đại địa nổ vang, trời xanh xuất hiện sấm sét lập lòe.

- Lục gia lại nâng cao một bước rồi!

- Âm Dương Ngũ Hành Quyết, nó có thể áp chế tất cả thuộc tính ngũ hành.

- Lục gia cũng quá kinh khủng.

Rất nhiều ánh mắt trong thế giới Linh Vũ đều kinh hãi, Âm Dương Ngũ Hành Quyết có thể áp chế áo nghĩa của mọi người.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên thu liễm hào quang, dị tượng biến mất, hai mắt bắn ra hào quang đen trắng lên bầu trời, một đạo khí thế bàng bạc tỏa ra làm chấn động lòng người.

- Âm Dương Ngũ Hành Quyết tuy còn kém Hỗn Độn Âm Dương Quyết, nhưng mà cũng đủ đánh đồng với công pháp nhất lưu trong đại thế giới, xem ra một ngàn hai trăm năm qua không có lãng phí.

Trong đại điện sương mù, thân ảnh lão Ảnh tập tễnh, hắn lẩm bẩm một câu.

…………………

Một ngày sau đó, trong đại điện sương mù, trong đại sảnh lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên, dò xét một lát, lườm lườm sau đó nói với Lục Lâm Thiên:

- Lúc này cảm giác bị người ta đánh chết là như thế nào?

- Hắc hắc.

Lục Lâm Thiên xấu hổ cười cười, ngay thời gian trở lại Phi Linh Môn và Lục gia, hắn gặp mẫu thân, cũng biết đoạn thời gian này có nhiều việc xảy ra trong thế giới Linh Vũ, cũng suy đoán ra, sợ ràng tiểu Long ở thế giới Thần Thú ngộ ra chân lý Niết Bàn thành công.

Nhìn lão Ảnh, Lục Lâm Thiên lập tức cười tự đắc, mang theo chút xấu hổ, nói:

- Ta cũng không ăn thiệt thòi, chủ yếu là đám Minh Linh kia xuất động đội hình không nhỏ, cuối cùng còn không phải cũng bị ta tiêu diệt sao?

- Có gì hay mà giải thích, cho dù ngươi tiêu diệt mấy trăm Hóa

Hồng Cảnh cũng không thể bỏ qua sự thật ngươi bị giết, nếu không phải hỗn độn bổn nguyên của thế giới Linh Vũ trên người của ngươi, ngươi đã chết từ lâu rồi.

Lão Ảnh nói không khách khí.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên thu liễm vui vẻ, lập tức ánh mắt nặng nề, nói:

- Hiện tại ta không chết, cho nên bọn chúng không may, khoản nợ này ta sẽ từ từ tính toán với bọn chúng.

- Chuyện tính sổ này nên giữ lại đi, một ngàn hai trăm năm qua, từ tin tức ta nhận được, bên ngoài có thể phát sinh không ít chuyện, có cái gì Diệt Linh Minh vây quét Phi Linh Môn trong thế giới Vô Sắc đã hơn hai trăm năm rồi.

Lão Ảnh từ từ nói.

Chương 4170: Âm Dương Ngũ Hành Quyết 2

- Diệt Linh Minh...

Lục Lâm Thiên nghe vậy, sắc mặt của hắn biến thành âm trầm.

Trong nội tâm Lục Lâm Thiên cũng không kỳ quái, lúc trước hắn bị Minh Linh đánh lén trong thế giới trùng động, rõ ràng cho thấy Thế giới Thượng Thanh Mật Địa Thiên Giới có người tiết lộ tin tức cho Minh Linh, chính mình vẫn lạc, bước tiếp theo là Phi Linh Môn và Lục gia ở bên ngoài không bình tĩnh, chắc chắn sẽ bị người ta đối phó.

Bản thân mình không có mặt, Phi Linh Môn và Lục gia ở ngoài chính là mối lo lắng của Lục Lâm Thiên.

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt động động, nói:

- Đừng quá khẩn trương, ta nhận được tin tức, Phi Linh Môn hiện tại còn không có đại sự gì, mặc dù có chút biệt khuất, nhưng mà còn có thể chèo chống, ngươi cứ để bọn họ rèn luyện đi, cũng không sợ xảy ra việc gì xấu đâu, yên tâm đi, trong Mật Địa Thiên Giới có người đang nhìn, không phải chuyện lớn gì.

Lục Lâm Thiên nghe xong cũng yên tâm không ít, lập tức ánh mắt nhìn qua lão Ảnh, nói:

- Ảnh lão, tại sao ngươi biết trong Mật Địa Thiên Giới có người đang nhìn?

- Chuyện này có gì kỳ quái, trong một ngàn hai trăm năm qua phát sinh không ít chuyện, tuy ta đang ở trong thế giới Linh Vũ nhưng không phải không biết gì.

Lão Ảnh không mặn không nhạt, cũng không có ý giải thích với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn qua lão Ảnh, với thực lực và tu vị của mình, Lục Lâm Thiên cảm giác mình bây giờ vẫn không nhìn ra tu vị thực lực của lão Ảnh, hắn cho mình cảm giác sâu không lường được.

- Đúng, một ngàn hai trăm năm qua có lẽ ngươi đã đạt tới chân lý Niết Bàn đỉnh phong rồi chứ?

Lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt lại đánh giá Lục Lâm Thiên.

- Ân.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, lúc này sau khi khôi phục, Lục Lâm Thiên mới biết được bản thân mình dựa vào thế giới Linh Vũ phục sinh, nhưng lại ngủ say một ngàn hai trăm năm, trừ thời gian trong Thiên Trụ giới, bản thân hắn tu luyện chưa tới một ngàn hai trăm năm, xem như thời gian không ngắn.

Trong một ngàn hai trăm năm này, Lục Lâm Thiên nghĩ lại có cảm giác như nằm mộng.

Nhưng mà nằm mộng lại chân thật như thế, vạn vật biến hóa, hoa nở hoa tàn, thủy triều lên xuống, hắn còn trải nghiệm cả hỗn độn.

Quan sát cảnh trong mơ, vạn vật biến hóa, hoa nở hoa tàn, thủy triều lên xuống, đối với Lục Lâm Thiên mà nói đây là lĩnh ngộ, lĩnh ngộ trong thiên địa vạn vật. Cảnh trong mơ bắt đầu từ thiên địa sơ khai, giống như trải qua trăm triệu năm, tất cả giúp Lục Lâm Thiên không ngừng lĩnh ngộ, giống như tự mình trải qua trăm triệu năm, lĩnh ngộ trăm triệu năm như yên tĩnh quan sát thương hải tang điền, trải nghiệm thiên địa biến hóa.

Trong quá trình lĩnh ngộ này Lục Lâm Thiên cuối cùng đã có tiến bộ lớn trong lĩnh ngộ áo nghĩa, thành công lĩnh ngộ ra Âm Dương Ngũ Hành Quyết.

Âm Dương Ngũ Hành Quyết, dùng âm dương làm cơ sở, dùng ngũ hành tương liên, ngũ hành sinh vạn vật. Tất cả áo nghĩa trên thế gian trừ bốn kỳ lạ áo nghĩa ra, hoặc nhiều hoặc ít đều nằm trong ngũ hành, Âm Dương Ngũ Hành Quyết đến mức tận cùng đủ khắc chế vạn vật, có thể khống chế vạn vật cho mình sử dụng, người

Lục gia đã kích hoạt âm dương áo nghĩa, mặt khác cũng mang lạc ấn âm dương áo nghĩa, bởi vậy Âm Dương Ngũ Hành Quyết rất thích hợp với người Lục gia tu luyện, đương nhiên, trước mắt cũng chỉ có Lục gia mới có thể tu luyện.

Lĩnh ngộ ra Âm Dương Ngũ Hành Quyết, nó cũng đại biểu lĩnh ngộ của Lục Lâm Thiên lại tăng tiến. Khi tu vị tăng lên cấp độ cao hơn, Lục Lâm Thiên cũng từ vừa đột phá chân lý Niết Bàn không lâu, đến bây giờ đã là chân lý Niết Bàn đỉnh phong.

Tuy đều là chân lý Niết Bàn nhưng cả hai cách biệt một trời một vực, từ biên giới đến đỉnh phong, đây là biến hóa cực lớn.

Tăng thêm một ngàn hai trăm năm hắn lĩnh ngộ áo nghĩa tinh tiến, Lục Lâm Thiên cảm giác thực lực của mình cho dù gặp tam nguyên Hóa Hồng Dạ U lần nữa cũng có lực chống lại.

Về phần Thiên Địa song lang của Lang Linh nhất tộc và Sinh Tử song hồn của Phệ Hồn nhất tộc bốn người này, Lục Lâm Thiên xem chừng mình nếu mình gặp có thể đánh chết dễ dàng.

Chân lý Niết Bàn ở cấp độ sơ giai đến đỉnh phong, đây là cái hào rộng to lớn, tăng thêm một ngàn hai trăm năm hắn có lĩnh ngộ áo nghĩa trọng yếu, lúc này thực lực tiến bộ có thể nói cách biệt như trời và đất.

- Lúc này ngươi phá rồi lại lập, họa phúc tương y, là phúc, ngươi có thể dựa vào bổn nguyên của thế giới Linh Vũ tăng tiến lĩnh ngộ của bản thân, có bổn nguyên thế giới Linh Vũ làm cơ sở, sau này ngươi có thể đột phá nhanh mà không bị cản trở, đủ để chèo chống ngươi đạp vào đỉnh phong. Bằng không việc ngươi đột phá quá nhanh không phải chuyện tốt. Trong thiên địa ba ngàn đại thế giới, bao nhiêu nhân vật thiên phú tuyệt đỉnh, tài hoa kinh người tu luyện trăm vạn năm, thậm chí trì trệ không tiến rất lâu, nguyên nhân trong đó đều có quan hệ với cơ sở, bỏ qua thời gian củng cố căn cơ, cho dù sau đó cố gắng thế nào, có nhiều thiên tài địa bảo hơn nữa cũng không thể bù đắp được.

Lão Ảnh hơi dừng lại, nhìn qua Lục Lâm Thiên, tiếp tục nói:

- Là họa, ngươi ngủ say tới bây giờ mới thức tỉnh, không nhất định có thể thuận lợi khôi phục, có khả năng triệt để ngủ say, thẳng đến khi sinh cơ hao hết rồi vẫn lạc chân chính. Có giới hỗn độn bổn nguyên cũng không phải bất tử chân chính, nếu lần sau ngươi bị người ta giết chết, loại nguy hiểm này càng lớn. Cũng may ngươi cuối cùng gặp phúc không phải họa, một ngàn hai trăm năm qua ngươi xem như phá rồi lại lập, lĩnh ngộ áo nghĩa tinh tiến không ít, sợ rằng đột phá tới Hóa Hồng Cảnh, chỉ cần một cơ hội là có thể nước chảy thành sông.

- Đặt chân Hóa Hồng.

Lục Lâm Thiên thì thào, hắn cười vui vẻ.

Ba chữ Hóa Hồng Cảnh đại biểu hắn đặt chân vào hàng ngũ cao thủ đỉnh cấp trong ba ngàn đại thế giới, người có tu vị Hóa Hồng Cảnh đều là cự phách một phương.

Lúc này đã có thể chạm tay vào Hóa Hồng Cảnh, Lục Lâm Thiên cũng khó có thể áp chế chờ mong trong lòng.

- Hóa Hồng cửu nguyên, muốn thực sự trở thành cường giả trong thiên địa, vậy tu luyện tới đại viên mãn, đến cấp độ đó mới chính thức xem như ngao du ba ngàn đại thế giới.

Ánh mắt lão Ảnh nhìn Lục Lâm Thiên, lườm lườm hắn, nói:

- Ngươi thân là người dung hợp thế giới hỗn độn, cho dù đại viên mãn cũng không phải mục tiêu của ngươi.

Hô.

Lục Lâm Thiên thở phào một hơi, trên đại viên mãn đồn đãi chính là Hư Vô Cảnh hư vô mờ mịt, người có tu vị Hóa Hồng Cảnh trong tình huống bình thường đều trường tồn cổ kim, tính mạng bất hủ, thậm chí có suy nghĩ sẽ đặt chân vào cảnh giới Hư Vô Cảnh trong truyền thuyết.

Hư Vô Cảnh, đó mới là tồn tại vĩnh hằng bất diệt, chỉ tiếc Hư Vô Cảnh này vẫn là mong muốn không thành của sinh linh.

Lúc trước từ lời Kỷ Đại Yên Đại, Lục Lâm Thiên cũng từng nghe nói qua, chỉ có những viễn cổ đại năng dung hợp thế giới hỗn độn bổn nguyên mới có thể bước vào Hư Vô Cảnh.

Chương 4171: Mục đích chân chính

Nhưng mà những viễn cổ đại năng kia không xuất hiện qua, thậm chí sống hay chết cũng không có ai biết. Cách nói trên phố, nghe nói những viễn cổ đại năng mang theo thế giới hỗn độn bổn nguyên sau khi tiến vào Hư Vô Cảnh liền hóa thành hư vô, tương dung với đại thế giới, từ đó về sau thế giới hỗn độn chính là viễn cổ đại năng, viễn cổ đại năng chính là thế giới hỗn độn.

Cho dù là người mang hỗn độn bổn nguyên, Lục Lâm Thiên cũng tự biết tất cả không có tuyệt đối, con đường tu luyện, thiên phú, kỳ ngộ và tôi luyện... Thiếu một thứ cũng không được, tất cả không giống nhau, nhưng có thể đi tới cuối cùng hay không thì không thể nói rõ.

- Đại viên mãn, ta sớm muộn gì cũng đặt chân tới, mà đây chỉ là mục tiêu, không phải cực hạn.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên thấp giọng nói nhỏ, thần sắc kiên định mang theo tự tin.

- Đặt chân tới rồi nói sau.

Lão Ảnh trừng Lục Lâm Thiên, lập tức nói:

- Tiểu Long có lẽ cũng đã chân lý Niết Bàn.

- Ngược lại không nghĩ tới tiểu Long cũng đặt chân một bước này.

Lục Lâm Thiên vui vẻ, trong thời gian ngủ say hắn nghe được tiểu Long la lên, bởi vì thế hắn mới triệt để thức tỉnh.

Tiểu Long có thể chân lý Niết Bàn, Lục Lâm Thiên tự nhiên cao hứng, về sau trong thế giới Linh Vũ sẽ xuất hiện ba đại gia tộc quật khởi, tự nhiên cũng thành bảo đảm cực lớn cho thế giới Linh Vũ.

Nhưng mà trong lòng Lục Lâm Thiên lại rất kỳ quái, tiểu Long lần trước đã là Tuyên Cổ Cảnh sơ giai, còn lần này lại là chân lý Niết Bàn, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên không rõ. Theo như bên ngoài đồn đãi, chỉ có linh vật trời sinh muốn chân lý Niết Bàn mới không cần trải qua vô thượng lôi kiếp, Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp, nhưng tiểu Long không phải linh vật trời sinh.

Mình có linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm, cũng không có trải qua vô thượng lôi kiếp cùng Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp, thậm chí cũng không có Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp, cho nên không đặt tinh lực vào việc Niết Bàn.

Dùng thiên phú của Thái Cổ U Minh Viêm, ngay cả vô thượng Niết Bàn cũng không cần làm, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy kỳ quái.

Nhưng mà kỳ quái này Lục Lâm Thiên hiện tại cũng không biết.

- Ngươi khi nào đi thế giới Vô Sắc? Theo ta đoán chừng, gần đây Phi Linh Môn của ngươi gặp phiền toái không nhỏ đâu.

Hiện tại Lục Lâm Thiên đang định hỏi thăm việc Thái Cổ U Minh Viêm và tiểu Long đại thừa Niết Bàn, lại nghe lão Ảnh hỏi Lục Lâm Thiên.

Nghe vậy, sắc mặt Lục Lâm Thiên âm trầm, hàn ý lan ra, nói:

- Ta muốn lập tức đi ngay, lần này ta không chết, trừ sổ sách với đám Minh Linh ra, một ít người trong Thế giới Thượng Thanh cũng nên triệt để tính sổ với chúng thôi.

Lục Lâm Thiên rất rõ ràng, trước đó mình bị mai phục, những Minh Linh kia tuy cần đối phó, nhưng mà trước mắt cần đối phó chính là đám bán đứng người nhà, lúc trước nhìn thấy rõ có kẻ bán tin tức cho Minh Linh, muốn chính mình chết, đây là việc cần tẩy trừ, còn việc trả thù Minh Linh cũng không thể buông tha.

- Đi thôi, lần này nên náo loạn lớn, bằng không ngươi về sau sẽ có phiền toái. Náo càng lớn mật, lúc này cho dù ngươi có lật trời cũng có người ôm thay ngươi.

Lão Ảnh mỉm cười, gương mặt già nua cười rất quái dị.

- Thật sao, vậy là tốt rồi.

Hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra, lão Ảnh nói thế, Lục Lâm Thiên tự nhiên sẽ không hoài nghi, dù sao lão Ánh rất thần thần bí bí, mà cũng không sai, cũng cần đại khai sát giới một lần.

…………………

Thế giới Vô Sắc, trong đại sảnh Phi Linh Môn, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng, Lam Linh, Lục Trung, Cực Nhạc tam quỷ đang ngồi đó.

Âm Minh Dạ Xoa nói với mọi người:

- Chư vị, Khiên tôn sứ truyền tin tức.

- Rốt cục truyền tin tức rồi sao?

Nghe vậy, ánh mắt mọi người chấn động, mấy trăm năm qua, với tư cách nhân vật trọng yếu trong Phi Linh Môn, tất cả mọi người rõ ràng Khiên Bách Biến có tác dụng như thế nào.

Khiên Bách Biến suốt mấy trăm năm qua dựa vào thiên phú dịch dung không gì sánh được, cũng không biết đánh chết bao nhiêu Niết Bàn Cảnh của Diệt Linh Minh.

Mà đổi thành người bên ngoài, hắn dựa vào thiên phú của mình,, Khiên Bách Biến vẫn tìm hiểu tin tức trong Diệt Linh Minh.

Những năm gần đây, chính bởi vì có Khiên Bách Biến tồn tại, âm thầm cắm trong trái tim Diệt Linh Minh, đạt được bao nhiêu tin tức trọng yếu, những tin tức này giúp Phi Linh Môn ứng phó Diệt Linh Minh, chiếm tất cả tiên cơ.

Có thể nói Phi Linh Môn trong hai trăm năm qua có thể chống lại thế lực to lớn của Diệt Linh Minh, thứ nhất là bởi vì Phi Linh Môn hiện tại có nhiều cường giả, đặc biệt là cường giả từ thế giới Linh Vũ đi ra, thứ hai cũng bởi vì Phi Linh Môn có hạm đội kinh khủng.

Mà thứ ba, còn có nguyên nhân trọng yếu nhất, đó chính là Khiên Bách Biến.

Có thể nói trong hai trăm năm này, tác dụng của Khiên Bách Biến thậm chí không dưới hạm đội khổng lồ của Phi Linh Môn.

Bởi vậy, Khiên Bách Biến trong hàng đệ tử hạch tâm của Phi Linh Môn có thanh danh hiển hách.

Chỉ tiếc, trong Diệt Linh Minh cũng không có ai biết Khiên Bách Biến tồn tại, dùng thiên phú khủng khiếp của Khiên Bách Biến, với tính cách cay độc cẩn thận, muốn phát hiện hắn là khó khăn cỡ nào.

Âm Minh Dạ Xoa vừa dứt lời, lập tức đưa ngọc giản tin tức cho Lục Du Thược, nói:

- Nhị tiểu thư, đây tin tức Khiên tôn sứ đưa tới.

Lục Du Thược tiếp nhận ngọc giản sau đó nhìn vào, tin tức lóe lên rồi biến mất, ngọc giản lập tức hóa thành mảnh vỡ.

- Du Thược, Khiên tôn sứ truyền tin tức gì?

Bắc Cung Vô Song khẩn trương hỏi Lục Du Thược.

Lục Du Thược ngưng trọng, nói:

- Khiên sư bá truyền tin tức, lúc này Diệt Linh Minh tổng cộng xuất động trên trăm Tuyên Cổ Cảnh, ý định triệt để tiêu diệt Phi Linh Môn cùng Lục gia chúng ta, mà kế hoạch phân làm hai bộ phận, một là sẽ có người đại chiến với chúng ta trên biển trên trời, nhưng Khiên sư bá cũng không biết là ai. Thực lực Khiên sư bá chỉ có thể đối phó Niết Bàn Cảnh, cho nên cũng không cách nào biết quá nhiều. Hai ngày sau chúng ta đi tới vùng biển trên trời, thứ nhất sau thời gian chiến tranh, Diệt Linh Minh đã tập kết đại quân, bắt đầu muốn triệt để vây công thế giới Vô Sắc, muốn nhổ tận gốc Phi Linh Môn, hiện tại không ít tiểu thiên thế giới trong thế giới Vô Sắc đã tập kết không dưới năm ngàn vạn đại quân.

- Xem ra, mục tiêu chính thức của chúng là vây công thế giới Vô Sắc.

Nghe vậy Lục Trung, Cực Nhạc tam quỷ, Độc Long, Âm Quỷ, Lưu Kiếm biến sắc.

- Năm ngàn vạn đại quân, Du Thược, việc này không nên chậm trễ, chúng ta chuẩn bị di chuyển vào trong thế giới Thị Hoang thôi.

Lục Trung nghe vậy, lập tức nói với Lục Du Thược.

- Phụ thân, Diệt Linh Minh tập kết trên năm ngàn vạn đại quân vây quanh thế giới Vô Sắc, sợ rằng không cho chúng ta cơ hội rời đi đâu.

Lam Linh nói với Lục Trung.

Vân Hồng Lăng cũng trầm giọng nói:

- Chúng ta bây giờ cần lui lại một ít người có thể làm được, thế nhưng mà tất cả mọi người lui lại đã quá muộn rồi.

Chương 4172: Các nơi hành động

Lục Du Thược nghe vậy, gật đầu nói:

- Đúng vậy, Khiên sư bá đưa tin tức nói, Diệt Linh Minh đã phong tỏa không gian trùng động quanh thế giới Vô Sắc, chúng ta bây giờ đã khó mà lui lại, Diệt Linh Minh lúc này đã chuẩn bị tốt mọi thứ, sợ để lộ tiếng gió, phong tỏa tin tức rất nghiêm mật, Khiên sư bá thật vất vả mới có thể truyền tin tức tới đây.

- Lúc này đúng là phiền toái.

Nghe vậy, Lục Trung ngưng trọng, lập tức nói với Lục Du Thược:

- Du Thược, hai ngày sau trên vùng biển trên trời, mục tiêu của chúng là thế giới Vô Sắc, ngươi không nên đi tới đó, sợ rằng bọn chúng đã có chuẩn bị rồi.

Lục Du Thược khẽ lắc đầu, nói:

- Chính bởi vì như thế, ta mới càng phải đi, tin tưởng bọn chúng muốn đối phó ta, nhất định sẽ an bài không ít cường giả, ta còn có thể kéo dài không ít người, đến lúc đó Phi Linh Môn chúng ta ít áp lực hơn, bằng không chúng ta không thể nào thừa nhận bao nhiêu áp lực cả.

Vừa dứt lời, Lục Du Thược ngẩng đầu nhìn qua Bắc Cung Vô Song, thần sắc lạnh lẽo, môi son khẽ mở, từ từ nói:

- Đại nương, đến thời điểm này, cũng nên vận dụng át chủ bài cuối cùng của Lục gia thôi, hy vọng thời gian còn có thể tới kịp.

- Vùng biển trên trời, Diệt Linh Minh sẽ đánh một trận giải ân oán với Du Thược, hiện tại chúng ta mang tin tức khuếch tán ra ngoài đến lúc đó trước mắt bao người, Diệt Linh Minh bao nhiêu cũng có cố kỵ, thủ đoạn hèn hạ cũng không nên thi triển.

Độc Cô Cảnh Văn trầm tư rồi nói ra.

Bắc Cung Vô Song gật đầu gật đầu, nói:

- Diệt Linh Minh có mục tiêu là thế giới Vô Sắc, muốn nhổ tận gốc Phi Linh Môn chúng ta, muốn rút lui cũng đã muộn. Đã như vầy, chúng ta dứt khoát không rút lui, thông tri Tiết gia, Hoàng gia, thương hội Thải Vân, Tôn gia đầu tiên rút lui về phía Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc. Bên kia có địa hình sơn mạch, chỉ có như vậy chiến hạm của Phi Linh Môn mới có thể phát huy tới mức lớn nhất, chỉ chờ tới lúc Kinh Vân, Xảo nhi, Tượng nhi trở về, Diệt Linh Minh muốn đối phó chúng ta cũng không dễ dàng như vậy đâu.

Bắc Cung Vô Song dứt lời, trong tay lấy ra vài khối ngọc giản, lập tức bóp nát thành phấn vụn.

Khi Bắc Cung Vô Song bóp nát ngọc giản trong tay, ngay lúc này trong thiên địa mênh mông, trong một căn phòng tao nhã trong thế giới Vô Tư, một nữ tử chừng mười chín tuổi dung mạo như tiên đang ngồi đó, khí chất cao quý hồn nhiên thiên thành, hai mắt nhắm chặt, quanh người có hào quang màu xanh bao phủ.

Dưới minh viêm màu xanh đậm bao quanh, trong mật thất tỏa ra sinh cơ bừng bừng, các nơi xanh um, trăm hoa đua nở, kỳ hoa dị thảo tranh nhau khoe sắc.

Hô.

Bỗng dưng thiếu nữ mở mắt ra, đôi mắt trong veo như nước, phun ra một ngụm trọc khí, lập tức cầm một khối ngọc giản, ngọc giản tan thành mảnh vỡ.

- Đυ.ng đến Lục gia ta, chết!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, thiếu nữ tuyệt mỹ sinh cơ bừng bừng kia biến hóa, ánh mắt đầy sinh cơ biến thành tử khí, sơn mạch chung quanh mật thất bách hoa héo rũ, dãy núi xanh biếc hóa thành đại địa hoang vu.

- Truyền lệnh xuống, mở thế giới trùng động, dùng lệnh của Thiên

Nữ ta, chấp pháp đoàn Thiên Nữ Cung theo ta đến thế giới Vô Sắc.

Sau một lát, trong sơn mạch lập tức huyên náo.

...

Trong thế giới Thái Hoàng, trong mật thất phong cách cổ xưa, một thiếu nữ váy dài ưu nhã mộc mạc đang ngồi đó, quanh người có ánh trăng bao phủ.

Bên cạnh thiếu nữ có nữ tử váy dài như tuyết cũng ngồi đó, tư thái xinh đẹp lung linh, làm cho người ta cảm thấy tim đập thình thịch, trên dung nhan tuyệt mỹ có khí chất rất tự nhiên.

Xùy.

Bỗng dưng hai mắt thiếu nữ mở ra, hai mắt tinh khiết làm thiên địa động dung, vào lúc mở mắt ra không gian chấn động, ánh mắt cao quý mang theo vũ mị hồn nhiên thiên thành.

Loại vũ mị này đẹp tới tận cùng, đã thành thánh khiết, trong tay thiếu nữ xuất hiện ngọc giản, ngọc giản nghiền nát.

Thiếu nữ quần trắng như tuyết mở mắt ra, ánh mắt yêu mị nhưng phong tình vạn chủng, dung nhan hoàn mỹ mê hoặc lòng người, kinh tâm động phách, trong xinh đẹp còn mang theo lãnh diễm cự tuyệt người từ ngàn dặm.

Nữ tử quần trắng tuyệt mỹ và thiếu nữ trừ Bạch Linh cùng Lục Âm ra, tự nhiên không còn người khác.

- Mẫu thân, lúc trước phụ thân lưu lại ngọc giản Phi Linh Môn đã nghiền nát, thế giới Vô Sắc gặp chuyện không may.

Lục Âm nói.

- Không đến nguy cơ trước mắt, Vô Song a di Cảnh Vân a di các nàng sẽ không vận dụng ngọc giản.

Bạch Linh nói ra, đôi mắt yêu dị biến thành băng hàn, nói:

- Chúng ta lập tức lên đường trở về.

Sau một lát, trong dãy núi có tiếng ra lệnh vang lên:

- Ta dùng Thánh Hồ Lệnh, điều lệnh Cửu Vĩ Thiên Hồ chấp pháp đoàn, theo ta đi tới thế giới Vô Sắc.

…………

Quần phong trùng điệp, sơn mạch xanh biếc, vách núi dốc đứng.

Đỉnh núi, ba thân ảnh cao ngất đang đứng, ba người nhìn dãy núi trùng điệp, thanh niên đứng đầu nói với lời đầy sát khí:

- Tất cả Thiên Cuồng Điện và Phi Thiên đạo tặc nghe lệnh, lập tức khởi hành đi tới thế giới Vô Sắc.

……

Thế giới Minh Quang, trong một khu vực mật địa, một mỹ nữ mặc trang phục yêu mị nóng bỏng đang ngồi, một thanh niên cười tà dị đi vào trong mật đia.

- Chuyện ở Thượng Thanh thế giới, thế giới Minh Quang không thể nhúng tay với quy mô lớn, nhưng mà việc này có quan hệ với các ngươi, thực lực của các ngươi xưa không bằng nay, cũng có thể ứng phó một vài vấn đề, đại ca các ngươi có không ít nhân thủ, cho nên ta sẽ cho Ngũ sư huynh cùng Lục sư huynh theo các ngươi quay về.

Trong nội điện có tiếng nói già nua vang lên.

………………

Trong không gian tiêu điều, trong mật thất một thân ảnh đang ngồi, huyết quang bùng nổ, khí tức sát phạt lăng lệ tỏa ra các hướng.

Xuy xuy.

Bỗng dưng hai mắt thanh niên mở ra, trong lòng bàn tay là ngọc giản nghiền nát.

- Rốt cục nhịn không được sao.

Thanh niên lúc này đứng lên, sát khí làm mật thất rung chuyển.

- Không nghĩ tới thế lực này rốt cuộc triệt để động thủ rồi.

Một lát sau, trên ngọn núi, Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam chậm rãi hành động, trường bào run lên, khí tức hoàng giả bẩm sinh bùng phát, đôi mắt lạnh như băng bắn ra, nói:

- Lúc trước Lâm Thiên bị đánh lén, nhất định là có người trong Thượng Thanh thế giới Mật Địa Thiên Giới bán đứng, những người này không cho phụ thân ngươi quật khởi, cũng tuyệt đối sẽ không ngồi nhìn Lục gia phát triển an toàn, đợi khi phong ba qua đi, chắc chắn sẽ đối phó Lục gia, đến lúc đó người bán đứng phụ thân ngươi sẽ tự mình đi ra ngoi đầu lên, thậm chí còn dẫn các thế lực âm thầm đi theo, xem ra hiện tại đã tới lúc rồi, nhiều năm như vậy, bọn chúng không còn nhẫn nại chờ đợi nữa, sợ Lục gia càng ngày càng phát triển an toàn sẽ không thể động thủ.

- Lục gia ta làm gì có thể rung chuyển, ta ẩn nhẫn nhiều năm như thế, ngay cả Lục gia quân cũng rất đường hoàng, chính vì chờ hơn ngàn năm qua, rốt cuộc bọn chúng không chờ được.

Lục Kinh Vân vô cùng lạnh lùng, khí tức sát phạt chấn động không ngớt, nói:

- Cũng tốt, ta đúng là muốn xem chúng có tư cách gì động tới Lục gia.

Chương 4173: Hoài Như Danh

- Lúc này nên thanh trừ triệt để, nhưng các thế lực sau lưng không tầm thường, cũng không phải dễ dàng đối phó như vậy.

Bắc Cung Kình Thương nói.

- Bắc Cung gia gia yên tâm, Lục gia ta cũng không phải không có người, thế lực này có bối cảnh, chẳng lẽ Lục gia ta không có, Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc, Thiên Nữ Cung, Phi Thiên đạo tặc, thế giới Minh Quang, thế giới Thần Thú, những bối cảnh này sẽ do Lục gia vận dụng.

Lục Kinh Vân đầy hàn ý, bối cảnh sau lưng Lục gia đủ chèo chống Lục gia.

- Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc, Thiên Nữ Cung, Phi Thiên đạo tặc, thế giới Minh Quang, thế giới Thần Thú, nếu ở bên ngoài diệt vài cái Diệt Linh Minh cũng đủ. Chỉ tiếc ở trong thế giới Thượng Thanh, bao nhiêu cũng có khó khăn.

Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam nói nhỏ, trong thế giới Thượng Thanh, thế lực bên ngoài mạnh hơn nữa cũng bị hạn chế, không cách nào làm quá mức trong thế giới Thượng Thanh.

- Chúng ta còn có Lục gia quân, chúng ta hao hết tâm huyết ngàn năm, hai vị sư phụ chế tạo hạm đội và đại trận của Lục gia quân hiện tại, đây là át chủ bài của chúng ta.

Sát ý trong mắt Lục Kinh Vân bắn ra ngoài, nói:

- Lúc này ta và Lục gia quân sẽ không ẩn nhẫn nữa, sẽ triệt để bộc lộ ra.

- Hạm đội và đại trận Lục gia quân hiện tại đủ làm người ta rung động, Lâm Thiên lưu lại Đại Thiên Linh Lục thật bất phàm, tăng thêm ta lĩnh ngộ cùng sáng tạo cái mới, lúc này cũng nên xuất thế.

Đoan Mộc Khung Thiên nói chuyện, một thân ảnh già nua bá đạo, tóc dài màu đen đi tới, dáng người khôi ngô phiêu dật mang cho người ta cảm giác mộng ảo, lúc trước Lục Lâm Thiên chuẩn bị trở về Mật Địa Thiên Giới, tự nhiên cũng mang Đại Thiên Linh Lục của Tam Kỳ lão nhân lưu cho sư phụ Đoan Mộc Khung Thiên.

Mà Đoan Mộc Khung Thiên ở phương diện này là kỳ tài phong hoa tuyệt đại, trong hơn một ngàn năm lĩnh ngộ Đại Thiên Linh Lục, hắn dựa vào tài nghệ của mình đã sáng chế thêm cái mới.

Chế tạo hạm đội và đại trận Lục gia quân chính là thủ đoạn mạnh mẽ, đều là Lục gia quân những năm qua tận lực che dấu.

- Lục gia quân hiện tại mấy ngàn vạn người, muốn toàn bộ rời khỏi Thương Khung chiến trường không dễ dàng, trong liên minh quân bộ sợ rằng có người ngăn cản, thế lực Diệt Linh Minh cũng có người trong liên minh quân bộ đấy.

Lãnh Thiên Thu nhíu mày.

- Ai dám ngăn cản, giết không tha.

Lục Kinh Vân ngẩng đầu lên nói.

- Lục gia quân không cần xuất động quá nhiều người, Thương Khung chiến trường là địa bàn chúng ta cần trấn thủ, cho nên chúng ta chỉ cần mang trăm vạn tinh anh của Lục gia quân đi là được rồi.

Chí Thánh đại đế đứng đó, nhìn Lục Kinh Vân, thân ảnh to lớn mang theo khí chất ngút trời, khí tức bá đạo, thân ảnh chấn động, nói:

- Đừng quên thời gian linh khí của ta, dung nạp trăm vạn còn có thể có thể làm được, như vậy chúng ta có thể nhanh chóng đi tới thế giới Vô Sắc trong thời gian nhanh nhất đấy.

Lục Kinh Vân gật gật đầu, thân ảnh cao ngất như trường thương, bay lên không trung, lập tức đạp không đứng đó, trường bào bay phất phới, khí thế sát phạt toàn thân bạo phát, tiếng gầm truyền ra:

- Tất cả tinh anh Lục gia quân nghe lệnh, lập tức xuất phát đi về thế giới Vô Sắc.

- Nghe lệnh thiếu soái!

Trong quần phong lập tức có vô số âm thanh phóng lên trời, tiếng gầm vang vọng các nơi.

Trong lúc nhất thời, trong thiên địa có vài luồng sát khí bao phủ thế giới Thượng Thanh, đại chiến bao phủ thế giới Vô Sắc.

Trong thế giới Vô Sắc, lúc này trong phố lớn hẽm nhỏ đều có tin tức Diệt Linh Minh hai ngày sau hẹn chiến hóa giải tất cả ân oán với nhị tiểu thư Phi Linh Môn Lục Du Thược.

Đại chiến hơn trăm năm qua, dùng Phi Linh Môn cầm đầu Hoàng gia, Tiết gia, Tử Diễm Huyền Xà, thương hội Thải Vân, Tôn gia giao phong với Diệt Linh Minh, đối với thế giới Vô Sắc, thậm chí là cả thế giới Thượng Thanh đều không phải chuyện gì kỳ lạ, sớm đã truyền ra khắp thế giới Thượng Thanh.

Thế lực Diệt Linh Minh khổng lồ, dùng Hoài gia Hoài Như Danh của thương hội Kỳ Phong cầm đầu, nghe nói hội tụ thế lực đỉnh cấp của các vài chục trung thiên thế giới vây quét Phi Linh Môn mấy trăm năm, nhưng cũng bị Phi Linh Môn cùng Hoàng gia, Tiết gia, thương hội Thải Vân, Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc ngăn cản.

Phi Linh Môn giao phong mấy trăm năm với Diệt Linh Minh cũng làm người ta khïếp sợ.

Phi Linh Môn dần dần quật khởi, đều có thế hệ hung danh hiển hách, người bên trong đi ra không ai là kẻ lương thiện.

Lần này Diệt Linh Minh hẹn nhị tiểu thư Phi Linh Môn chiến đấu hóa giải ân oán ở vùng biển trên trời vào hai ngày sau, Lục Du Thược là vô lượng Niết Bàn thiên phú khủng bố, tin tức này như sấm sét truyền ra khắp thế giới Vô Sắc, thậm chí dùng tốc độ nhanh nhất truyền vào trong thế giới Thượng Thanh.

Lục Du Thược, nhị tiểu thư Phi Linh Môn, con gái thứ hai của Lục Lâm Thiên, người đứng đầu cửu hoàng trong Vạn Thế đối quyết lần trước, nghe nói còn lĩnh ngộ kỳ lạ áo nghĩa thứ năm, đột phá chân lý Niết Bàn, nữ tử này dùng một chiêu đánh bại cổ tộc Hòa Minh, người trong thế giới Vô Sắc đã sớm biết tới nàng.

Bởi vậy, Lục Lâm Thiên và Diệt Linh Minh đánh một trận chấm dứt ân oán mấy trăm năm cũng hấp dẫn ánh mắt mọi người, lúc trà dư tửu hậu đều bàn chuyện đại chiến hai ngày sau.

...

Trong đại điện có hơn trăm thân ảnh đang ngồi, mỗi người đều thu liễm khí tức, nhưng trong lúc vô hình khí tức vô cùng hùng hậu, trong đại điện này một ít người thực lực thấp không dám tới gần.

Ngồi ở chủ vị trong đại điện là lão giả chừng năm mươi, thân thể gầy gò mặc áo dài xanh đen, trên mặt có không ít nếp nhăn, hai đồng tử như hãm sâu vào trong hốc mắt, cái mũi nhọn, ánh mắt phi thường lợi hại, toàn thân có khí tức chấn động không giận tự uy.

Người này có vài phần tương tự Hoài Linh Ngọc, Hoài Linh Hổ của Hoài gia lúc trước, cũng là Hoài gia Hoài Như Danh.

- Phi Linh Môn mang tin tức chiến đấu ở vùng biển trên không truyền đi xôn xao, đơn giản là muốn kéo dài thời gian, che dấu tai mắt mọi người, cũng muốn chúng ta không dễ động tay chân.

Hoài Như Danh cười lạnh, giọng nói âm trầm:

- Có thể bọn chúng không biết, lúc này chúng ta mặc kệ là nguyên nhân gì, Lục Du Thược đều phải chết, Lục gia cũng phải nhổ tận gốc, chúng ta không thể chờ lâu hơn... Càng lâu Lục gia càng lớn mạnh.

- Người Phi Linh Môn dường như chuẩn bị rút lui tới địa bàn Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc, ta suy đoán từ những tin tức này, các nàng đoán chừng sẽ dựa vào hạm đội và trận pháp Phi Linh Môn ngăn cản Diệt Linh Minh chúng ta.

Một trung niên tục tằng nói ra.

- Phi Linh Môn dựa vào chỉ là hạm đội, những năm này Phi Linh Môn tiêu hao cũng cực lớn, đã nỏ mạnh hết đà, lúc này các nàng còn không biết Diệt Linh Minh cũng chuẩn bị hạm đội, thề phải nhổ tận gốc bọn chúng, chó gà không tha, lâu như vậy, không thể tiếp tục kéo dài nữa.

Ánh mắt Hoài Như Danh âm trầm, ẩn nhẫn lâu như vậy, lúc trước Lục Lâm Thiên danh tiếng quá lớn, diệt Hoài gia, hắn cũng không cách nào làm cái gì, chỉ có thể chịu đựng. Mà bây giờ Lục Lâm Thiên chết lâu như vậy, những năm này cấp trên không có bao nhiêu người quan tâm chuyện Lục gia, đã là lúc nên đối phó Lục gia rồi.

Chương 4174: Đại chiến

- Mấy đứa con của Lục Lâm Thiên nghe nói có quan hệ không nhỏ với các thế lực đỉnh cấp bên ngoài, ở trong khu vực mật địa, Nhân giới mật địa, Hoàng gia, Tiết gia, Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc cũng có người, những việc này chính là phiền toái.

Bên cạnh trung niên tục tằng, một phu nhân xinh đẹp nói nhỏ, trang phục diễm lệ, ánh mắt như hoa đào, không ít người chung quanh bị nàng hấp dẫn.

- Bối cảnh bên ngoài của Phi Linh Môn thế nào ta không quan tâm, nơi này chính là thế giới Thượng Thanh, không cho phép người ngoài nhúng tay vào, ta đoán chừng bọn họ cũng không có lá gan đó, về phần Hoàng gia, Tiết gia, Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc thì không cần để ý tới, bất cứ quan hệ Nhân tộc nào đều không bằng chúng ta, chờ nhổ tận gốc Phi Linh Môn xong, người của bọn chúng ở trong Nhân giới mật địa cũng không thể đi nơi nào.

Hoài Như Danh trầm giọng nói, dường như đã tính trước.

Mọi người nghe vậy cũng gật đầu, điểm này không có quá nhiều cố kỵ, sau lưng mọi người đều có quan hệ, so với Hoàng gia, Tiết gia... còn mạnh hơn nhiều.

- Hai ngày sau chúng ta sẽ dựa theo kế hoạch hành động sao?

Phu nhân xinh đẹp nhìn Hoài Như Danh, nói:

- Do ngươi dẫn người đi vùng biển trên trời đối phó Lục Du Thược, những người khác đồng thời vây công Phi Linh Môn, nhổ tận gốc bọn chúng.

- Đúng vậy, Lục Du Thược cũng trốn không thoát, lúc này ta đã làm chuẩn bị vạn toàn, ta ngược lại muốn xem vô lượng Niết Bàn mạnh bao nhiêu.

Ánh mắt Hoài Như Danh đảo qua đại hán tục tằng và phu nhân xinh đẹp, lại nói:

- Không biết cường giả trong gia tộc các vị đã khởi hành chưa, lúc này chúng ta không được phép có sơ suất.

- Yên tâm đi, hai ngày sau sẽ tới đủ, đến lúc đó Lục gia không ai thoát được.

Mấy người gật đầu nói.

- Như thế vậy không sơ hở tý nào.

Sát ý trong mắt Hoài Như Danh bắn ra, nhìn hơn trăm người trên đại điện, nói:

- Tất cả mọi người chuẩn bị cho tốt, sáng sớm hai ngày sau dẫn quân tới thế giới Vô Sắc, tiêu diệt Phi Linh Môn.

....

Thời gian hai ngày đảo mắt là qua.

Sáng sớm, thế giới yên tĩnh, tất cả yên lặng.

Lúc này sương sớm đang thừa nhận chấn động rất mạnh.

Sáng sớm, trong thế giới Vô Sắc sơn mạch như son, dãy núi trọng điệp.

Hô.

Trên đỉnh núi, một nữ tử áo xanh đang ngồi đó, hào quang âm dương quanh người thu liễm, lập tức môi son khẽ mở phun ra một ngụm trọc khí.

Lục Du Thược từ từ đứng dậy, mái tóc dài thả sau đầu, da thịt tuyết trắng, mắt sáng như sao, nàng nhìn Lăng Thanh Tuyền ba người đã đến bên cạnh mình, nói nhỏ:

- Mẫu thân, ngươi cứ yên tâm đi, ta không có việc gì, cho dù bọn họ thi triển thủ đoạn hèn hạ gì ta cũng có nắm chắc rời đi, tính toán thời gian, đại ca, tam muội cũng sắp tới, chỉ cần chờ thêm một thời gian ngắn, đến lúc đó tất cả nguy cơ sẽ giải quyết dễ dàng.

Độc Cô Cảnh Văn đi tới, nhìn qua Lục Du Thược nói:

- Du Thược, ngươi hôm nay là người bị nguy hiểm lớn nhất, ngươi thật kiên trì đi một mình sao?

- Ân.

Lục Du Thược gật gật đầu, nói:

- Một mình ta là được rồi, ta ngăn chặn một ít người của bọn chúng, áp lực của Phi Linh Môn sẽ nhỏ đi không ít. Huống chi, Lục gia ta há có chuyện không chiến mà lùi, đây không phải phong cách của Lục gia.

- Vậy ngươi cẩn thận, đừng liều mạng, chỉ cần chờ đại ca và Âm nhi tới là được rồi.

Bắc Cung Vô Song nói với Lục Du Thược.

- Ta biết rõ, ta đi trước, Lục gia không dễ dàng bị người ta đánh bại như vậy. Ta cảm giác, bọn chúng đã bắt đầu hành động rồi, mọi người cẩn thận.

Lục Du Thược dứt lời, thân ảnh lóe lên biến mất không thấy.

- Không biết đám người Kinh Vân khi nào mới trở về đây, chỉ mong chúng ta có thể chèo chống tới khi đó.

Bắc Cung Vô Song nhìn bóng lưng Lục Du Thược biến mất, ánh mắt vô cùng ngưng trọng.

- Trận chiến này không thể tránh khỏi, chiến đi!

Bắc Cung Vô Song lấy một khối linh hồn ngọc giản ra, nhìn hào quang trên đó, nói:

- Ta có thể cảm giác được, phiền toái của hắn đã được giải trừ, có lẽ hắn trên đường trở về.

- Vậy là tốt rồi, lúc này chúng ta nên xem Diệt Linh Minh có thể rung chuyển Phi Linh Môn chúng ta hay không.

Trên ngọn núi, mấy bóng dáng xinh đẹp đứng đó, bọn họ hoàn toàn không sợ hãi chiến đấu.

Vùng biển trên trời, thân là người thế giới Vô Sắc, ai cũng biết vùng biển này.

Vùng biển trên trời là nơi khó có người đặt chân tới, tuy vùng biển này khổng lồ, bình thường cũng có một ít động vật biển chiếm cứ, nhưng nó so với cả thế giới Vô Sắc lại không tính là cái gì.

Hai ngày gần đây vùng biển này biến thành tiêu điểm của thế giới Vô Sắc, Lục Du Thược Phi Linh Môn sẽ chiến một trận hóa giải tất cả ân oán với Diệt Linh Minh tại đây, mọi người rất chờ mong được xem chiến đấu.

Sáng sớm, từ các nơi trong thế giới Vô Sắc có vô số thân ảnh tới đây. Cách khá xa một ít thậm chí đã khởi hành từ hai ngày trước, trận chiến này rất đáng xem.

Người trong thế giới Vô Sắc nhiều không kể xiết, bởi vậy cho nên trong thời gian ngắn nơi đây đã tụ tập trăm vạn người..

Càng có nhiều thân ảnh không ngừng lao tới đây, tiếng náo động xôn xao vang vọng cả vùng biển.

- Nhị tiểu thư Lục Du Thược Phi Linh Môn xuất chiến, không biết Diệt Linh Minh phái người nào xuất chiến đây?

- Sợ rằng là Hoài Như Danh, nghe nói Hoài Như Danh cũng là Tuyên Cổ Cảnh cao giai, bản thân hắn có thực lực nửa hỗn độn, rất là cường đại.

- Lúc trước Hòa gia Hòa Minh bị Lục Du Thược đánh bại bằng một chiêu, đơn đả độc đấu Hoài Như Danh khó chống lại Lục Du Thược.

- Cũng không nhất định, ta nghe nói Hoài Như Danh dường như là Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong, cũng là cường giả, không nhất định sẽ thua Lục Du Thược, không có vài phần nắm chắc, ta tin tưởng Diệt Linh Minh cũng không ngu xuẩn muốn đánh một trận hóa giải tất cả ân oán với Phi Linh Môn.

- Hiện tại không biết ai thắng ai thua, Diệt Linh Minh cùng Phi Linh Môn giao phong mấy trăm năm, nếu như Lục Lâm Thiên vẫn còn, Diệt Linh Minh này làm gì dám động tới Phi Linh Môn.

- Con cái Lục gia ở bên ngoài có giao tình sâu đậm với mấy thế lực đỉnh cấp, thời điểm này có lẽ đã trở về rồi.

- Ngươi cũng biết đây là thế lực bên ngoài, dù sao khó có thể nhúng tay vào chuyện trong Thượng Thanh thế giới chúng ta, nếu Lục gia có thể có quan hệ với thế lực đỉnh cấp trong Thượng Thanh thế giới, Diệt Linh Minh cũng cũng không dám động Phi Linh Môn.

- Ta suy đoán sau lưng Diệt Linh Minh cũng không biết đơn giản, bằng không làm gì dám động Phi Linh Môn, người sau lưng của Hoàng gia, Tiết gia, Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc cũng không kém.

...

Từng tiếng nghị luận vang lên, vào lúc này cả vùng biển huyên náo rất xôn xao.

Vào lúc này trên không trung có chấn động rất nhỏ, lập tức xôn xao im bật, tất cả ánh mắt đều nhìn vào chấn động trên không gian.

Xoẹt.

Sau chấn động không gian là vết nứt không gian đen kịt, mấy ngàn thân ảnh từ bên trong đi ra, khí tức lăng lệ bao phủ cả vùng biển.chươgn

Chương 4175: Cùng chung vinh nhục 1

Hơn mười người đi đầu thu liễm khí tức, nhưng trong đó có mấy người lại rất đáng sợ.

Đặc biệt là mấy người đi đầu khí tức càng khủng bố.

- Dường như là Tuyên Cổ Cảnh ah.

- Đầu năm nay Tuyên Cổ Cảnh là củ cải trắng sao, trong cả thế giới Vô Sắc dương như không có Tuyên Cổ cảnh đấy.

- Sai, Phi Linh Môn có thể là có vài người đấy.

- Phía trước chính là Hoài Như Danh, nhất mạch còn sót lại cuối cùng của Hoài giaDiệt Linh Minh chính là Hoài Như Danh cầm đầu, nghe nói sau lưng Hoài Như Danh còn có thế lực cực lớn đang bao phủ.

Từ khi mấy thân ảnh này lướt tới, sau khi yên tĩnh trong một lát lại có không ít khí tức lăng lệ truyền ra, nhưng mà tiếng nghị luận bị mấy đạo khí tức lăng lệ áp chế liền im bật.

………………

Sáng sớm, chung quanh thế giới Vô Sắc, không gian chung quanh thế giới Vô Sắc bị xé nát, thế giới trùng động bị khống chế, không cho người ra vào.

Rầm rầm rầm.

Nương theo âm thanh trầm đυ.c vang lên, trong thế giới Vô Sắc lúc này có một đội quân gia tộc, trực tiếp tiến về trước phía Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc, đại quân rậm rạp giống như châu chấu.

- Chém gϊếŧ Phi Linh Môn, chó gà không tha, người giao hảo với Phi Linh Môn cũng gϊếŧ.

Trong không gian thỉnh thoảng có tiếng hét lớn truyền ra, đại quân rậm rạp bắt đầu tỏa ra khí tức sát phạt, do cường giả dẫn đầu, một đường thế như chẻ tre, không người nào có thể ngăn cản.

- Là đại quân Diệt Linh Minh.

- Hôm nay không phải Diệt Linh Minh và Phi Linh Môn đánh một trận giải quyết ân oán sao?

- Xem ra Diệt Linh Minh cũng không hảo tâm, cố ý đánh lạc hướng Phi Linh Môn, muốn nhổ tận gốc Phi Linh Môn.

- Diệt Linh Minh này thật đủ vô sỉ.

- Nói nhỏ thôi, tránh bị tai bay vạ gió, Diệt Linh Minh thế lực quá khổng lồ, chúng ta trêu chọc không nổi.

....

Trong dãi núi bao la, cây cối xanh um.

Trong dãy núi trùng điệp, vô số khí tức chấn động, phía trước một hạp cốc có hạp cốc đỏ rực như lửa, đây là bình chướng hình thành tự nhiên.

Nơi này không người thế giới Vô Sắc nào không biết, chính là nơi ở của một trong những đại gia tộc thế giới Vô Sắc đang ở lại, lãnh địa của Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc.

Đây là hạp cốc Huyền Viêm nổi danh, là cửa vào của địa bàn Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc, và đây cũng là bình chương tự nhiên.

Phanh! Phanh! Phanh!

Giờ phút này giữa hạp cốc hội tụ nhiều thân ảnh, ánh mắt nhìn qua không gian trước mặt đang sinh ra tiếng động bạo tạc, sắc mặt mọi người ngưng trọng.

- Không nghĩ tới tốc độ của Diệt Linh Minh nhanh như vậy.

Trên hạp cốc có thân ảnh khổng lồ đang đứng, lão giả bộ dáng chừng năm mươi đang nói chuyện, gương mặt mang theo vài phần khí chất hào hùng, chính là gia chủ Hoàng gia Hoàng Thiên Tứ.

Một thân nho phục, ánh mắt trung niên mang theo vài phần dáng vẻ đệ tử thư hương, đây chính là Tiết gia Tiết Hưng Quốc, ngẩng đầu nói nhỏ:

- Người tới cũng không ít ah.

- Cùng lắm thì liều mà thôi!

Một trung niên mặc áo bào màu tím đứng đó, khí chất hiên ngang, toàn thân mang theo khí tức chấn động rất mạnh, vô thanh vô tức đứng trong không gian, ánh mắt bắn ra sát ý, chính là tộc trưởng Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc Tử Huyền.

- Hoàng gia chủ, Tiết gia chủ, Tử Huyền tộc trưởng, An tộc trưởng, Tôn gia chủ, hiện tại các ngươi hối hận còn kịp, ta nghĩ chỉ cần các ngươi rời đi, trước mắt Diệt Linh Minh cũng không làm khó các ngươi, hiện tại mục tiêu của chúng là Phi Linh Môn.

Thân ảnh nóng bỏng xinh đẹp của Bắc Cung Vô Song đứng trên không trung, lập tức từ từ quay đầu nhìn qua Tiết Hưng Quốc, Hoàng Thiên Tứ sau lưng, nói một câu.

An Thi Dao tiến lên, trên dung nhan tú lệ của nàng mang theo khí chất thanh nhã, lúc này nhìn đám người An tộc trưởng, lại nói với Bắc Cung Vô Song:

- Mọi người chúng ta đã sớm là một thể với Phi Linh Môn rồi, cho dù Diệt Linh Minh không đối phó chúng ta, sợ rằng sau đó sẽ không buông tha mọi người đâu, Phi Linh Môn lúc này muốn lui có thể mang tất cả chúng ta rời đi, nhưng thời điểm này bảo chúng ta rời khỏi Phi Linh Môn, việc này Vô Song cô nương đừng nói nữa.

- Đúng vậy, chúng ta và Phi Linh Môn đã sớm là nhất thể, cùng chung vinh nhục, Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc tuyệt đối không lui bước.

Tộc trưởng Tử Huyền trầm giọng nói.

- Hoàng gia ta và Phi Linh Môn cùng sinh cùng tử.

Hoàng Thiên Tứ phất tay áo, nói một câu ngắn gọn.

- Không có Phi Linh Môn, không có Lục đại nhân lúc trước, sẽ không có Tiết gia hiện tại, Tiết gia ta cũng không rút lui.

Tiết Hưng Quốc nói.

- Tôn gia ta cũngcũng không rút lui dâu.

Gia chủ Tôn gia tiến lên phía trước nói vào.

Bắc Cung Vô Song nghe vậy, ánh mắt cảm động, khẽ khom người, ít nhất lúc này bên người Phi Linh Môn còn có minh hữu vững chắc, nói:

- Ta lúc này đại biểu Phi Linh Môn đa tạ mọi người.

- Mọi người chuẩn bị đi, bọn chúng sắp tới rồi.

Vào thời điểm này, Lục Trung quát lên, áo bào trắng bay phất phơ, không gian trước mặt đã nghe được tiếng nổ đinh tai nhức óc, sát khí mênh mông bao phủ nơi này.

- Đến đây đi, ta đúng là muốn biết đám tạp chủng Diệt Linh Minh có thể chiếm tiện nghi hay không.

- Động thủ đi!

- Đại chiến một hồi, thì tính sao!

Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Lư Khâu Mỹ Vi, Lạc Kiến Hồng, Thái Công Tĩnh Nhiễm, Hiên Viên Triệt, Bắc Cung Ngọc, Mộ Dung Lan Lan, Diễm Quan Quần Phương Đông Cung Huyên, Đạm Thai Tuyết Vi, Kính Hoa Thủy Nguyệt, chiến đao Khuất Đao Tuyệt, Bá Đao Long Tam, phi ưng Lăng Phong, Dương Diệu, Dạ Vị Ương, Thiên Ưng công tử, Bắc Cung Ngọc, Bắc Cung Hạo Nam... Đều đứng trên tạp cốc.

Trong những gương mặt quen thuộc đó còn có Lục Đông, Lục Tây, Lục Thiếu Hùng, Lục Lộ, Lục Vân, Lục Thanh, Lục Đào, Lục Minh, Bạch Long đại đế, khổng Tước đại đế, Cùng Kỳ đại đế, Kim Lang đại đế, Cực Nhạc tam quỷ, Thiên Địa nhị lão, Lưu Kiếm, An Cát Tú Na, Độc Long, Quỳ Long, Long Linh, Hắc Hùng, Huyết Mị, Xích Viêm, Bàn Hủy, Bàn Vân, Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan, Diệp Phi, Diệp Mỹ, Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu...

......

- Sắp đại chiến rồi, trong thế giới Vô Sắc chưa từng có đại chiến lớn như vậy.

- Ta thấy Diệt Linh Minh lúc này mang theo hơn năm ngàn vạn đại quân tới đây, Phi Linh Môn và Tôn gia các gia tộc cộng lại chưa tới một ngàn vạn, có tám trăm vạn đã là không tệ rồi.

- Phi Linh Môn gặp phiền toái rồi, Diệt Linh Minh đã sớm có chuẩn bị.

...

Ầm ầm.

Trong khoảng thời gian ngắn, trên không trung có vô số thân ảnh mang theo sát khí đứng đó, những thân ảnh này rậm rạp như châu chấu, cả một khoảng không tối lại.

- Các nữ nhân Phi Linh Môn nghe đây, hiện tại đầu hàng còn kịp, nói không chừng Diệt Linh Minh chúng ta có thể tha các ngươi một mạng, bằng không ta sẽ giết sạch các ngươi.

Trong đám người rậm rạp như châu chấu kia, mấy trăm người đi đầu cất tiếng cười to, giọng nói càn rỡ không chút che dấu vang lên.

Nghe những âm thanh càn rỡ này, trong mắt Lam Linh xuất hiện nét cười lạnh, lướt tới trước, thân ảnh uyển chuyển, khí chất bướng bỉnh và nóng bỏng như con báo cái, nàng quát lớn:

- Tạp chủng Diệt Linh Minh, Phi Linh Môn cũng không có người đầu hàng, có bản lĩnh phóng ngựa tới đi!

Chương 4176: Cùng chung vinh nhục 2

- Khặc khặc, dã nữ nhân rất tốt, ta thích, chờ ta bắt ngươi, nhất định sẽ cho ngươi biết thế nào là không đầu hàng.

Giọng nói càn rỡ lại truyền ra, nói:

- Hoàng gia, Tiết gia, An gia, Tôn gia, các ngươi là người hai đại liên minh, nếu là có thể rời khỏi Phi Linh Môn, chúng ta cam đoan với hai đại liên minh, sẽ không động tới các ngươi.

- Tạp chủng, muốn động thủ thì động thủ, cần gì nói nhảm nhiều như thế.

Hoàng Thiên Tứ hét lớn một tiếng, tiếng nói như sấm vang lên.

- Rượu mời không uống muốn uống rượu phạt, tìm chết.

Giọng nói càn rỡ bị chọc giận, hét lớn:

- Giết cho ta, chó gà không tha.

- Sát!

Chỉ trong thời gian ngắn tiếng quát chói tai vang lên, trên bầu trời người ta tấp nập, đại quân trước mặt rống to, tiếng hét đinh tai nhức óc truyền ra.

Ầm ầm.

Nhất thời không gian run động, đất rung núi chuyển, che khuất bầu trời, đại quân di động như châu chấu, sát khí khủng khiếp lan tỏa ra, lập tức quét qua hạp cốc Huyền Viêm.

- Tất cả đại quân tản ra, bày trận!

Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường đạp không bay lên, lập tức hành động.

Ầm ầm.

Trong giây lát đại địa run rẩy, trên hạp cốc Huyền Viêm xuất hiện đại quân tấn công, trực tiếp bao phủ hạp cốc Huyền Viêm vào trong.

Xoẹt.

Khi đại trận được bố trí, giữa không trung xuất hiện vô số đạo năng lượng công kích, cuối cùng năng lượng thật mạnh bộc phát, trong chốc lát âm thanh năng lượng nghiền nát vang lên, giống như pháo hoa nổ rộ.

Đại chiến hết sức căng thẳng!

Lập tức tiếng năng lượng nổ vang sinh ra, sát phạt phóng lên trời!

......

Thế giới Vô Sắc, trong không gian trùng động xuât hiện thân ảnh áo xanh lướt đi.

- Người đến là người phương nào, thế giới Vô Sắc trước mặt bị Diệt Linh Minh chúng ta tiếp quản, tất cả người tiến vào thế giới Vô Sắc phải chờ ở nơi này, dám can đảm kháng mệnh không tuân, chính là đối đầu với Diệt Linh Minh chúng ta, giết không tha.

Thân ảnh áo bào xanh vừa ra, lập tức mấy chục thân ảnh mặc giáp đứng ra ngăn cản, sát khí bao phủ người tới, bảo thân ảnh áo bào xanh đứng chờ trên quảng trường.

Ánh mắt thanh niên áo bào xanh nhìn qua chung quanh, nhìn thấy có không ít người tiến vào thế giới Vô Sắc phải chờ đợi, hiển nhiên là sợ Diệt Linh Minh, cả đám giận mà không dám nói.

Rầm rầm rầm.

Trong quảng trường xa xa, trên hư không có tiếng năng lượng trầm thấp và tiếng đại chiến thảm thiết, đôi mắt của người áo xanh co rút, sắc mặt âm trầm.

Người áo xanh chính là Lục Lâm Thiên từ thế giới Linh Vũ đi tới đây, trên đường đi xuyên qua vô số khe hở thế giới, dùng thực lực của Lục Lâm Thiên bây giờ, nguy hiểm trong khe hở thế giới không cần quan tâm tới, đến cảnh giới chân lý Niết Bàn đỉnh phong, tốc độ nhanh hơn không ít, rốt cục hắn dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới thế giới Vô Sắc.

Nhìn chung quanh, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn hơn mười người vây quanh mình, nói nhỏ:

- Có phải các ngươi là Diệt Linh Minh đối phó Phi Linh Môn đúng không?

- Đó là đương nhiên, hôm nay Phi Linh Môn sắp chó gà không tha, không cần biết ngươi là ai, nên thành thật một chút mới tốt, bằng không Diệt Linh Minh cũng không ngại diệt ngươi.

Trong mười mấy người có lão già đầu lĩnh lên tiếng, lời lẽ càn rỡ, lúc này năm ngàn vạn đại quân của Diệt Linh Minh có nhiều cường giả đỉnh cấp giết vào thế giới Vô Sắc, Diệt Linh Minh càng không e ngại thế lực nào trong thế giới Vô Sắc, cho nên bất kể là ai cũng không đặt vào trong mắt.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, sắc mặt âm trầm, từ lời lão Ảnh, Lục Lâm Thiên đã dần dần hiểu một ít tình huống, dọc theo con đường này, ở các tiểu thế giới chung quanh hắn cũng nghe không ít.

Hơn hai trăm năm này, Phi Linh Môn đau khổ chèo chống, lúc này mới bị Diệt Linh Minh áp bức khổ sở, người thế giới Linh Vũ ở bên ngoài cũng bị chém giết không tha.

Chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên khó mà nhẫn nại, trong mắt bắn ra sát khí khủng khiếp.

Long có nghịch lân, mà nghịch lân của Lục Lâm Thiên chính là người bên cạnh mình. Ai dám động đến sẽ chết, nhất định phải hoàn lại gấp trăm lần.

- Thành thật một chút, nhanh qua bên kia chờ đi.

Lão giả đầu lĩnh thấy Lục Lâm Thiên không nói gì, lập tức quát lớn một tiếng, phất tay ra lệnh cho Lục Lâm Thiên.

- Con sâu cái kiến, muốn chết.

Thời điểm lão giả phất tay, Lục Lâm Thiên quát lớn.

Rầm rầm rầm.

Tiếng nổ trầm thấp vang lên, thân ảnh lão giả kia kia và mười mấy thân ảnh chung quanh nổ tung, huyết vụ bắn tung tóe, thần hồn câu diệt.

Vù vù.

Nhất thời rất nhiều người chung quanh ngây ngốc, không có ai biết là người nào ra tay, mười mấy thân ảnh nổ tung, cảnh tượng này quá khủng bố.

- Dám đυ.ng đến Diệt Linh Minh ta, ngươi là kẻ nào, xưng tên đi!

Khi đám người kia nổ tung, chung quanh không gian trùng động có không dưới ngàn người lướt tới, mục tiêu trực chỉ Lục Lâm Thiên.

- Diệt Linh Minh, thật là một đám ô hợp, chết!

Khi Lục Lâm Thiên lạnh lùng lên tiếng, một đạo hàn ý bộc phát giống như vô số sợi tóc màu bạc xuyên thủng không gian, dùng tốc độ nhanh như tia chớp lao đi, lập tức lướt qua thân ảnh ngàn người này.

Tạch tạch tạch két...

Trong thời gian ngắn hơn một ngàn thân thể trực tiếp hóa thành băng điêu.

Ngay sau đó băng điêu rạn nứt, trực tiếp nghiền nát.

Oanh...

Hơn ngàn băng điêu hóa thành mảnh vỡ, hơn ngàn người Diệt Linh Minh thần hồn câu diệt, trong nháy mắt ngắn ngủi cặn bã không còn.

Khí tức hàn băng bao phủ quảng trường, người chung quanh nhanh chóng rùng mình.

Vù vù.

Ồ.

Vào lúc này, Lục Lâm Thiên kêu một tiếng, đột nhiên cảm giác được khí tức tương liên quen thuộc trên quảng trường, thân ảnh lóe lên, bỗng nhiên hư không tiêu thất trên quảng trường.

- Đó là Lục Lâm Thiên, là Lục Lâm Thiên đứng đầu cửu hoàng, lúc trước trên Vạn Thế đối quyết ta có nhìn thấy trong hình ảnh truyền tống.

- Không phải Lục Lâm Thiên vẫn lạc rồi sao, vì sao Lục Lâm Thiên xuất hiện?

- Không sai, chính là Lục Lâm Thiên, ta cũng nhận ra, đó là Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên đứng đầu cửu hoàng trở về, chân lý Niết Bàn, hắn không có chết.

- Lục Lâm Thiên trở về, Diệt Linh Minh hiện tại hỏng bét rồi.

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất không thấy gì nữa, trong đám người rốt cuộc có người nhận ra Lục Lâm Thiên, tiếng nghị luận vang lên xôn xao.

...

Phần phật!

Giữa không trung bình tĩnh có một cự sư vỗ cánh bay, hai cánh trắng như tuyết, phong bạo gào thét dưới mỗi lần vỗ cánh, thân thể yêu thú trắng như tuyết.

Vào lúc này sau lưng cự sư trắng như tuyết còn có một yêu thú cự ưng và một con đại điêu màu vàng.

Xoẹt!

Cự ưng và đại điêu này đều có tu vị Niết Bàn Cảnh cao giai đỉnh phong, hai cánh vỗ mạnh, những nơi chúng lướt qua đều sinh ra phong bạo thật lớn.

Sư tử màu trắng chỉ có tu vị Niết Bàn Cảnh trung giai sơ kỳ, tuy đang bỏ chạy nhưng mà từ tình hình không ổn, thời gian lâu cũng không thể chống đỡ nổi.

Hơn nữa sư tử màu trắng này cũng có thương thế rất nặng, càng ngày càng nguy hiểm.

- Chạy không thoát đâu, ngoan ngoãn chờ chết đi, khặc khặc...

Trên cự ưng có tiếng hét lớn vang lên, vỗ cánh gia tốc, những nơi đi qua phong bạo càn quét các hướng.

- Tốc độ của nó không chậm, nhưng mà thực lực còn chưa đủ.

Chương 4177: Rốt cuộc đã đến

Đại điêu gào thét, nó vỗ cánh mạnh hơn, gợn sóng không gian nhộn nhạo, cự ưng màu đen đuổi theo sư tử, tình hình của sư tử màu trắng càng ngày càng nguy cấp.

Rống!

Bỗng dưng không biết tại sao, sư tử màu trắng cảm ứng được cái gì đó, bỗng nhiên nó đứng bất động, đôi mắt lớn của nó mang theo thần thái kích động, thu liễm hai cánh trên lưng.

Cự ưng màu đen và đại điêu màu vàng nhìn thấy sư tử màu trắng dừng lại, thân ảnh của chúng cũng bay quanh, đôi mắt nghi hoặc không dám vọng động.

Xoẹt.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, một thân ảnh áo xanh xé rách không gian xuất hiện trước mặt sư tử màu trắng, nam tử áo xanh này đứng đó, rất bình tĩnh.

- Tuyết Sư bái kiến chủ nhân.

Đột nhiên sư tử màu trắng nhìn thân ảnh áo xanh xuất hiện trước mặt của mình, đôi mắt như chuông đồng mở lớn, âm thanh khàn giọng nghẹn ngào, ánh mắt cung kính, thân thể khổng lồ run rẩy.

Sư tử màu trắng này chính là Thiên Sí Tuyết Sư, mà nam tử áo bào xanh chính là Lục Lâm Thiên vừa tới không lâu.

Trong đầu Thiên Sí Tuyết Sư có huyết hồn ấn của Lục Lâm Thiên, bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng cảm ứng được vị trí của Thiên Sí Tuyết Sư.

Thiên Sí Tuyết Sư những năm qua không ở trong Phi Linh Môn, nó phụ trách đưa tin từ chỗ Khiên Bách Biến tới cho Ám đường Phi Linh Môn, lúc này đã bị phát hiện, bị Niết Bàn Cảnh cao giai đỉnh phong hắc ưng cùng hoàng điêu đồng thời đuổi giết.

- Chủ nhân...

Nhìn qua nam tử áo bào xanh, hai mắt cự ưng màu đen và đại điêu màu vàng cực kỳ nghi hoặc.

Nam tử áo bào xanh nhìn Thiên Sí Tuyết Sư, trong mắt ôn hòa, hắn nói:

- Tuyết Sư, không có sao chứ.

- Chủ nhân, Phi Linh Môn hiện tại tràn đầy nguy cơ, trước mắt là do Du Thược tiểu thư đảm đương, ta vừa mới từ chỗ Khiên tôn sứ nhận được tin tức, Diệt Linh Minh xuất động hai Hóa Hồng Cảnh muốn đối phó Du Thược tiểu thư, ta đang muốn chạy tới vùng biển trên trời thông tri cho Du Thược tiểu thư, trên nửa đường bị hai con hắc ưng và hoàng điêu phát hiện.

Thiên Sí Tuyết Sư nghẹn ngào, những năm gần đây hắn biết chủ nhân không có việc gì. Mà bây giờ chủ nhân đã xuất hiện trước mặt nó.

- Diệt Linh Minh, đáng chết.

Nghe Thiên Sí Tuyết Sư nói thế, Lục Lâm Thiên quát một tiếng, ánh mắt của hắn nhìn thẳng vào cự ưng màu đen và đại điêu màu vàng.

Bị ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào, hai con cự ưng và đại điêu Niết Bàn Cảnh cao giai đỉnh phong cảm thấy linh hồn run lên, nguyên lực trong người ngưng trệ, sâu trong nội tâm sinh ra hàn ý.

- Không tốt, người này rất mạnh, chạy mau!

Cự ưng màu đen và đại điêu màu vàng nhìn nhau, chúng cảm thấy không ổn, lập tức bỏ chạy.

Ầm ầm.

Nhưng tất cả đã chậm, cánh tay phải Lục Lâm Thiên chấn động, bỗng nhiên kim quang tỏa ra, kim quang rạng rỡ mang theo một chưởng lôi đình, mang theo xu thế hủy diệt khủng khïếp, sát khí lăng lệ không thể tưởng tượng nổi giáng xuống, lập tức xuyên thủng không gian, trực tiếp đánh lên người đại điêu và cự ưng.

Bành! Bành!

Hai con yêu thú Niết Bàn Cảnh cao giai đỉnh phong không cách nào chống cự Lục Lâm Thiên, hai yêu thú khổng lồ bị đánh chết tại chỗ, thân hình khổng lồ nổ tung, thần hôn câu diệt.

....

Trên vùng biển trên trời, thời gian dần dần qua đi, trong vùng biển và không gian bao la đang tụ tập một số lớn con người, có ngàn vạn người đang tập trung quan sát trận chiến hôm nay..

- Lục Du Thược Phi Linh Môn không dám tới!

- Chắc có lẽ không đâu, ngay cả cổ tộc Hòa Minh cũng bị Lục Du Thược đánh bại trong một chiêu, làm gì có chuyên không dám tới chứ.

- Thời gian không còn nhiều lắm, có lẽ sắp tới rồi.

Rất nhiều tiếng nghị luận vang lên, tất cả mọi người đều mang theo lòng hiếu kỳ quan sát trận chiến này.

Trong ánh mắt chờ mong của mọi người, thời khắc này không gian chấn động, rốt cục cũng có người tới.

Xùy.

- Đến rồi, đó là Lục Du Thược, nhị tiểu thư của Phi Linh Môn.

- Rốt cục cũng đã đến.

Khi thân ảnh Lục Du Thược xuất hiện, vùng biển này xôn xao đã yên lặng lại, vô số ánh mắt đều nhìn qua thân ảnh xinh đẹp vừa tới.

Trong Diệt Linh Minh có mấy ngàn ánh mắt nhìn qua, bọn họ nhìn thẳng vào Lục Du Thược, mấy đạo khí tức Tuyên Cổ Cảnh bộc phát.

Lão giả gương mặt khô gầy mặc áo dài xanh đen đi lên, ánh mắt lợi hại mở ra, nếp nhăn trên mặt rậm rạp, đôi mắt đầy sát khí nhìn Lục Du Thược, giọng nói khàn khàn:

- Rốt cục cũng chịu đến, còn tưởng rằng không dám đến đấy.

Lục Du Thược bình thản, hàn ý tuôn ra, nàng đứng bất động như núi, nói:

- Lục gia không có người không dám chiến!

- Lục Du Thược Phi Linh Môn chỉ tới một mình.

- Thật can đảm, một người đến đây, chỉ phần can đảm này đã không phải người nào có thể sánh bằng.

- Không hổ là con gái Lục Lâm Thiên.

- Tốt cho người Lục gia, cũng không biết thực lực như thế nào?

Võ giả chung quanh nghị luận, Hoài Như Danh âm trầm cười nhìn Lục Du Thược, dường như hắn cũng không có bao nhiêu lo lắng.

Trái lại, Lục Du Thược tuy có thể một chiêu đánh bại cổ tộc Hòa Minh tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai, nhưng trong mắt đầy hàn ý, sắc mặt ngưng trọng, nhìn Hoài Như Danh, trầm giọng nói:

- Hoài Như Danh, các ngươi định phái ai ra nhận thua đây?

- Khặc khặc, khẩu khí thật lớn, nha đầu miệng còn hôi sữa, ta thật sự muốn biết ngươi có bao nhiêu bổn sự.

Hoài Như Danh nghe vậy, mặt đầy nếp nhăn co rúm, ánh mắt âm lệ, thân thể cao gầy và khí tức Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong phóng lên trời.

Phần phật.

Khí tức mênh mông cuồn cuộn, lập tức vùng biển này sinh ra sóng to gió lớn, không gian chung quanh gió nổi mây phun, nhiều người lạnh người.

- Thì ra lão cẩu ngươi tự mình ra tay, Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong, khó trách dám cậy già lên mặt.

Lục Du Thược đứng đó, thân thể mềm mại vững như bàn thạch.

- Tiện tỳ chớ có càn rỡ.

Hoài Như Danh bị Lục Du Thược quát một câu lão cẩu chọc giận, sắc mặt khô héo âm trầm, hắn vượt qua không gian tới trước người Lục Du Thược, một chưởng hóa thành tàn ảnh liên tiếp bổ về phía Lục Du Thược.

- Hoài Như Danh cậy già lên mặt, dùng già lấn trẻ, lại còn xuất thủ trước!

- Thật là vô sỉ.

Khi khi Hoài Như Danh đột nhiên ra tay, đám người bên ngoài tức giận, nhưng mà oán giận này Hoài Như Danh không quan tâm tới.

Nhưng lúc này đôi mắt Lục Du Thược trầm xuống, nguyên lực màu vàng bạo phát, ống tay áo run lên, đột nhiên đánh ra một chưởng, trên chưởng ấn mang theo hào quang lăng lệ giống như tia chớp màu vàng va chạm vào chưởng ấn của Hoài Như Danh.

Bành!

Hai chưởng đυ.ng nhau, khí kình khủng bố khuếch tán ra, giữa không trung vang lên âm thanh nổ tung cực lớn, cả hải vực này nổ tung, kí©ɧ ŧɧí©ɧ sóng lớn ngập trời.

Hai đạo thân ảnh bị khí kình đẩy lui, lập tức hai đạo thân ảnh này lao vào nhau thật nhanh, tốc độ công kích cực kỳ nhanh chóng.

Phanh! Phanh! Phanh!

Hai thân ảnh va chạm nhau, sóng nước ngập trời, cả phiến không gian bị phá hủy.

Giờ phút này trong vô số ánh mắt quan sát, sợ rằng không có bao nhiêu người nhìn rõ hai người đang giao thủ với nhau, chỉ có thể nhìn thấy thân ảnh khô gầy và thân ảnh mềm mại va chạm với nhau, sóng gió ngập trời, không gian tan nát.

Chương 4178: Thực lực Lục Du Thược

Khí kình cuồng bạo quét qua các nơi, cả vùng biển không ngừng nổ tung, sóng biển ngập trời.

Rầm rầm rầm...

Dưới tiếng nổ rất mạnh này, khí kình khủng bố tỏa ra các hướng, không gian bị chôn vùi thật nhanh.

Hai thân ảnh giao thủ như thiểm điện, giơ tay nhấc chân mang theo lực lượng xé rách không gian.

- Hai người thật mạnh, một Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong, một vô lượng Niết Bàn, tất cả đề cường hãn tới cực điểm.

- Chỉ sợ hai người này khó phân thân ra, trên người Lục Du Thược mang rất nhiều áo nghĩa.

- Hoài Như Danh cũng mang không ít áo nghĩa, trên người dường như còn có một loại áo nghĩa bổn nguyên...

Rầm rầm rầm phanh...

Trên vùng biển này có hai thân ảnh lập lòe quỷ dị, trong khoảng thời gian ngắn, hai người đã giao thủ hơn mười chiêu.

Hai người không ngừng va chạm nhau, vô số tia sáng chói mắt bắn ra chung quanh, va chạm nổ mạnh làm cả vùng biển chấn động khủng khiếp, sóng gió ngập trời.

Xoẹt.

Sau mấy trăm chiêu, hai đạo thân hình lúc này vừa va chạm đã phân ra, lập tức lùi trở về, lúc này thân ảnh mới ổn định.

Lục Du Thược ổn định thân thể, tóc dài sau lưng bay lên, thần sắc ngưng trọng.

Hoài Như Danh bị đẩy lui, nhìn thì cả hai khó phân thắng bại, nhưng mà ánh mắt của hắn khó coi, nhìn Lục Du Thược, trong ánh mắt âm trầm mang theo sát ý khủng khiếp.

Quanh người hai người sinh ra áp lực vô hình rất lớn, không khí trong vùng biển cũng mang theo áp lực thật lớn.

Áp lực này tỏa ra chung quanh, làm cho không ít người vây xem cũng cảm thấy mình bị thứ gì đó đè nén.

Một lát sau, ánh mắt âm trầm của Hoài Như Danh nhìn thẳng vào Lục Du Thược, cười lạnh nói:

- Tốt cho tiện tỳ, thì ra là muốn kéo dài thời gian, ngươi đang suy nghĩ gì, có lẽ ta cũng biết một ít, nhưng ta cho ngươi biết, ngươi tính toán có thể sai rồi. Nói thật cho ngươi biết, sợ rằng thời điểm này bọn chúng không tới được đâu.

Nghe vậy ánh mắt Lục Du Thược âm trầm, răng ngà hơi cắn cặp môi đỏ mọng, nói:

- Sợ rằng ngươi không có bản lĩnh đó.

- Tiện nha đầu còn mạnh miệng, vô lượng Niết Bàn cũng không có gì lạ cả, đừng có lại vọng tưởng kéo dài thời gian, phụ thân ngươi giết nhiều người Hoài gia như thế, ta cũng tính sổ từ ngươi trước.

Vừa dứt lời, trong tay Hoài Như Danh cầm một áo nghĩa linh khí thương không phải thương, tiễn không phải tiễn, hàn khí tỏa ra, mang theo thủy thuộc tính áo nghĩa đạm mạc.

Ầm ầm.

- Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong cũng không có gì là ghê cả.

Ánh mắt Lục Du Thược trầm xuống, lúc này cầm một thanh trường kiếm màu trắng, kim quang rạng rỡ, sát khí lăng lệ, đó cũng là áo nghĩa linh khí, sát khí này kinh tâm động phách.

Cầm trường kiếm, Lục Du Thược vào lúc này không che dấu khí tức của mình, vô lượng Niết Bàn đỉnh phong, đã sắp bước chân vào Tuyên Cổ Cảnh cao giai, không gian chung quanh sinh ra chấn động rất mạnh, áp bách khí lưu trong không gian gào thét.

- Không ngờ lại là vô lượng Niết Bàn đỉnh phong.

Lúc này Hoài Như Danh nhìn Lục Du Thược, trong mắt mang theo vẻ kinh dị và rung động, từ thời khắc Lục Du Thược phóng thích khí tức bản thân, bỗng nhiên hắn có cảm giác Lục Du Thược mang cho hắn áp lực rất lớn, thì ra tiện nha đầu này đã là vô lượng Niết Bàn đỉnh phong.

Ánh mắt Hoài Như Danh mang theo vẻ oán độc vẻ ghen ghét, bất kể là vô thượng Niết Bàn hay là vô lượng Niết Bàn, hắn đều không thể hoàn thành. nhưng mà thiên phú người Lục gia làm cho hắn không có tư cách so sánh.

- Thì ra Lục Du Thược có ẩn tàng thực lực, vô lượng Niết Bàn đỉnh phong, sợ rằng Hoài Như Danh không nhất định làm gì được nàng.

Khi Lục Du Thược phóng thích khí tức, rất nhiều ánh mắt nhìn khí thế Lục Du Thược tỏa ra, gợn sóng không gian chấn động, rất nhiều người cũng bình tĩnh quan sát tình huống.

Ngay cả đám Tuyên Cổ Cảnh lược trận của Diệt Linh Minh cũng cảm nhận được khí tức Lục Du Thược, ánh mắt rung động, nội tâm thầm kinh hãi.

- Hừ!

Hoài Như Danh hành động, sát khí trong mắt bộc phát, linh khí trong tay mang theo hàn quang nhanh chóng đâm thẳng về phía Lục Du Thược.

XIU....XIU....

Linh khí tàn phá, tàn ảnh khủng khiếp, khí kình tầng tầng lớp lớp, phô thiên cái địa, mỗi một kích đều xuyên thủng không gian, lập tức dùng xu thế che phủ thiên địa đánh thẳngvề phía Lục Du

Thược.

Lục Du Thược cũng động thủ, kim thuộc tính phóng thích ra ngoài, khí tức lăng lệ rót vào thanh trường kiếm của bản thân. Lập tức ngàn vạn kim quang cắt phá không gian, mỗi một đạo kiếm quang đều đánh ra một vết nứt không gian đen kịt, trực tiếp va chạm với thương ảnh kia.

XIU....XIU...

Thương ảnh kiếm quang va chạm như thiểm điện, nhanh như tốc độ ánh sáng, không gian bọn họ va chạm làm cho không gian vỡ tung, từng phiến không gian nghiền nát trong nháy mắt, năng lượng khủng bố quét qua tất cả.

Xoẹt.

Vùng biển này chấn động không nhỏ, trực tiếp xé rách vô số sóng biển, kí©ɧ ŧɧí©ɧ sóng biển bộc phát dữ dội, cả phiến không trung trên cao bị phá hủy không còn hình dáng.

- Tiện nha đầu, quả nhiên có chút bổn sự.

Hoài Như Danh quát một tiếng, thân ảnh của hắn lao tới trước mặt Lục Du Thược, khóe miệng của hắn cười lạnh, nguyên lực chung quanh phóng thích cực mạnh, thậm sấm gió quét ngang không trung, áo nghĩa linh khí giống trường thương của hắn càng mang theo năng lượng chấn động dữ dội.

Trong nháy mắt, nguyên lực trong người Hoài Như Danh trực tiếp rót vào trường thương như hồng thủy, linh khí trường thương tỏa sáng rất mạnh, đột nhiên năng lượng tỏa sáng, xuyên thủng không gian bắn thẳng vào Lục Du Thược.

Xùy!

Lục Du Thược hành động, lập tức xuất hiện trước mặt Hoài Như Danh, đôi mắt đẹp bắn ra tinh quang, gương mặt cũng bị hào quang âm dương đen trắng bao bọc, không gian chung quanh chấn động tầng tầng lớp lớp.

Ầm ầm.

Chỉ trong nháy mắt thiên uy lập tức thẩm thấu ra ngoài, cả không gian cũng chấn động kịch liệt.

Ông.

Kim kiếm hành động, Lục Du Thược nhanh chóng đánh ra một thanh hỏa kiếm, từng đạo kim quang vượt qua không gian, kim quang rạng rỡ kết nối thiên địa, nương theo thiên uy có tiếng kiếm quang quanh quẩn không gian, tiếng kiếm minh này chấn động dữ dội.

Trong nháy mắt, phô thiên cái địa màu vàng kiếm quang tại không trung hiện ra một đạo âm dương đồ án, lập tức như Vạn Kiếm Quy Tông, ngưng tụ thành một đạo nửa trắng nửa đen, như hắc bạch ngày đêm luân chuyển kiếm quang cột sáng, một cổ kinh khủng khí tức lan tràn.

Cảm giác được khí tức chấn động, hô hấp của mọi người trì trệ.

- Đi!

Giờ phút này thân thể mềm mại của Lục Du Thược bay phát phới, tóc dài phất phơ, hét lớn một tiếng, hào quang đen trắng xé rách không gian, kiếm quang làm hư không vặn vẹo, lập tức cột sáng bùng phát.

Oanh!

Va chạm như thế làm ánh mắt mọi người chấn động, ai cũng biết đến thời điểm này bất kể là Hoài Như Danh hay là Lục Du Thược, hai người đều ra tay toàn lực.

Thương mang và kiếm quang đen trắng va chạm vào nhau, lập tức thương mang bị áp chế nhanh chóng, không gian chung quanh bị áp chế, không gian vặn vẹo liên tục.

Gợn sóng vô hình không ngừng khuếch tán ra, mang theo không gian rung động dữ dội.

Xoẹt.

Dưới rung động thật mạnh này bùng nổ, cột sáng này làm ánh mắt Hoài Như Danh kinh hãi, ánh mắt không ngừng biến mất, trực tiếp áp dụng như vậy.

Chương 4179: Cá tạp mà thôi

Rắc rắc rắc.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, dưới ánh mắt kinh hãi của Hoài Như Danh, kiếm quang đen trắng tiêu tán, năng lượng rung động áp chế rất mạnh, cả phiến không gian này tan vỡ, vô số vết nứt không gian đen kịt vỡ ra.

Cả vùng biển tiêu tán, hình thành hố sâu rất khó phát hiện.

Xùy!

Bóng dáng Lục Du Thược xuất hiện quỷ mị trước mặt Hoài Như Danh, trên chưởng ấn xuất hiện đồ án âm dương đen trắng, hào quang đen trắng bao phủ l*иg ngực Hoài Như Danh.

Bành.

Năng lượng nổ vang trầm thấp, thân ảnh gầy gò của Hoài Như Danh trực tiếp bay đi, thân ảnh chấn vỡ không gian, vùng biển này nổ vang liên tục.

PHỤT.

Huyết vụ không ngừng phun trào, thân ảnh Hoài Như Danh đυ.ng nát không gian, miễn cưỡng ổn định thân ảnh, sắc mặt của hắn tái nhợt, ánh mắt kinh hãi nhìn Lục Du Thược, trong mắt chỉ có rung động và oán độc.

- Lục Du Thược thắng, đánh bại Hoài Như Danh là cường giả Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong.

- Không hổ là chân lý Niết Bàn, dễ dàng chống lại Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong.

- Vừa rồi Lục Du Thược thúc dục chính là áo nghĩa kỳ lạ thứ năm của Lục gia, thật sự khủng bố, không hổ là áo nghĩa áo áp chế các áo nghĩa khác.

- Vừa rồi nguyên lực trong người bị áp chế, không hổ là áo nghĩa kỳ lạ thứ năm.

Trên vùng biển, ánh mắt rung động dữ dội, Lục Du Thược vượt cấp đánh bại Hoài Như Danh, thực lực như thế làm mọi người rung động thật mạnh.

Vô lượng Niết Bàn, Lục gia áo nghĩa kỳ lạ thứ năm khủng bố như vậy!

Lục Du Thược nhíu mày, sắc mặt tái nhợt nhìn Hoài Như Danh máu tươi đầm đìa, nói:

- Ngươi bại, mang theo người của ngươi cút khỏi thế giới Vô Sắc đi.

- Khặc khặc, vô lượng Niết Bàn, áo nghĩa kỳ lạ thứ năm của Lục gia đúng là bất phàm.

Hoài Như Danh ổn định thân hình, đối mặt Lục Du Thược, hắn cười âm tàn, khóe miệng chảy máu tươi, ánh mắt thù hận nhìn Lục Du Thược, oán độc nói:

- Chính bởi vì như thế, hôm nay càng không thể buông tha ngươi, thật sự cho rằng ân oán giữa Diệt Linh Minh và Lục gia các ngươi chỉ trận chiến này là có thể giải quyết sao, ngươi cũng quá ngây thơ rồi. Ân oán giữa Diệt Linh Minh và Lục gia các ngươi, Lục gia chết hết mới có thể giải quyết, hôm nay Phi Linh Môn sẽ bị nhổ tận gốc, ngươi cũng chết đi.

Đôi mắt Lục Du Thược ngưng trọng, ánh mắt nhìn qua mấy ngàn người Diệt Linh Minh, cuối cùng nhìn Hoài Như Danh, nói:

- Chẳng lẽ chỉ bằng các ngươi cũng muốn lưu ta lại hay sao?

- Khặc khặc, đương nhiên không phải, vì đối phó ngươi chúng ta an bài không ít, xem như ngươi chết có ý nghĩa.

Hoài Như Danh cười âm tàn, hắn ném ngọc giản trong tay ra, ngọc giản rạn nứt, một vết nứt không gian đen kịt xuất hiện.

Nhìn vết nứt không gian này, Hoài Như Danh bắn ra hung quang, nói:

- Hai vị đại nhân, mời ra tay diệt Lục gia tiện tỳ này.

Nghe vậy, ánh mắt Lục Du Thược âm thầm giật mình, Diệt Linh Minh không an lòng về mình, điểm này Lục Du Thược cũng không kỳ quái.

Nhưng với tu vị thực lực của Hoài Như Danh, người có thể được hắn gọi là dại nhân, Lục Du Thược không thể không ngưng trọng, có hai người tới, sợ rằng thực lực của hắn cũng có thể nghĩ.

- Diệt Linh Minh có chuẩn bị mà đến, hèn hạ vô sỉ.

- Diệt Linh Minh không có tính toán buông tha Lục Du Thược và Phi Linh Môn.

Người chung quanh không ngừng oán giận, nhưng đối mặt quái vật khổng lồ Diệt Linh Minh, lúc này có mấy cường giả Tuyên Cổ Cảnh lược trận, cũng có không ít cường giả Niết Bàn Cảnh đứng ra, nàng có oán hận cũng chỉ nuốt vào bụng mà thôi.

- Không ngờ cần ta ra tay, tiện nha đầu Lục gia này quả nhiên có chút bổn sự.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, trong vết nứt không gian có tiếng nói truyền ra, tiếng nói vang vọng vùng biển.

Xuy xuy.

Hai đạo thân ảnh từ trong không gian đi ra, hai người vừa đi ra, vết nứt không gian biến mất không thấy gì nữa.

Nương theo hai thân ảnh này xuất hiện, cả không trung có hai khí tức nóng lạnh hàng lâm, nguyên lực trong người đình trệ, linh hồn rung rung, năng lượng thiên địa biến hóa rất nhanh.

Hai người này một người mặc áo dài màu trắng, mặt mũi đầy nếp may, gương mặt già nua, khí tức băng hàn bao phủ các nơi, nguyên lực trong người mọi người chung quanh đóng băng, không gian chung quanh có sương trắng bao phủ chung quanh.

Một lão giả còn lại mặc trường bào, sắc mặt đỏ rực, trên trán có mái tóc đỏ như lửa, hỏa diễm chập trùng, khí nóng bao phủ toàn thân, người nào nhìn hắn cũng cảm thấy linh hồn đau đớn.

Hai người này rất già nua, khi hai ngừơi này vừa xuất hiện, năng lượng thiên địa chung quanh bị ảnh hưởng.

- Đó là...

- Là cường giả Hóa Hồng Cảnh, tuyệt đối là cường giả Hóa Hồng Cảnh.

Hóa Hồng Cảnh chính là tồn tại làm cho cả thế giới Vô Sắc rung động, tu vị Hóa Hồng Cảnh chính là nhân vật đỉnh cấp trong thiên địa, bất luận người nào cũng là cự phách một phương, đều là nhân vật kiêu hùng, bất luận người nào cũng là nhân vật cao cao tại thượng.

Hai Hóa Hồng Cảnh hàng lâm, uy áp giai vị vô hình làm mọi người rung động, người thực lực thấp nguyên lực đình trệ.

Khặc khặc.

Khi hai tên cường giả Hóa Hồng Cảnh xuất hiện, Hoài Như Danh cười lạnh, vô lượng Niết Bàn mạnh hơn nữa, ở trong tay Hóa Hồng Cảnh, Lục Du Thược cũng không thể không chết, hôm nay đã sớm tính toán vạn toàn, Lục Du Thược chết chắc.

Hai Hóa Hồng Cảnh xuất hiện, lão giả áo dài khí tức băng hàn nhìn Lục Du Thược, thấp giọng nói nhỏ:

- Vô lượng Niết Bàn, áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, người Lục gia có thiên phú không tồi, nhân tài xuất hiện lớp lớp, chỉ tiếc nhân duyên kém, chọc phải người không nên chọc.

Vừa dứt lời hắn vung tay áo lên, một đạo hàn khí đóng băng thiên địa bộc phát dữ dội.

Khí tức hàn băng khủng bố bạo phát, trong khoảng thời gian ngắn hóa thành băng trụ khổng lồ, khí tức hàn băng vô hình lan tỏa ra các nơi, tất cả mọi người cảm giác không gian chấn động dữ dội, hàn băng thấu xương, linh hồn rét lạnh.

Oanh!

Băng trụ cực lớn làm không gian chung quanh rạn nứt, hư không đen kịt xuất hiện, dùng tốc độ như bôn lôi trực tiếp đυ.ng vào người Lục Tâm Đồng.

Đôi mắt Lục Tâm Đồng đại biến, thủ ấn khởi động, trường kiếm trong tay kéo lê một đường, trong mắt hào quang đen trắng không ngừng lưu chuyển, kiếm quang cực lớn hóa thành đồ án âm dương.

Xoẹt.

Băng trụ đánh vào hào quang đen trắng, cả hai đυ.ng nhau, giữa không trung run lên, lập tức giằng co, hào quang chói mắt bắn ra, ngay sau đó tất cả bị nổ tung.

Khí tức băng hàn thấu xương, hàn băng đáng sợ bao phủ các hướng, gợn sóng không gian chấn động dữ dội, từng vết nứt không gian đen kịt và kiếm quang đen trắng tan vỡ, sát khí bao phủ trời cao.

Xùy!

Tuy ngăn cản được băng trụ khổng lồ, nhưng khí tức hàn băng ngập trời, thân ảnh xinh đẹp của Lục Du Thược lùi lại mấy bước, sắc mặt tái nhợt, khóe miệng có máu tươi chảy ra.

Đối phó Hoài Như Danh, dù chiến thắng nhưng tiêu hao hần như không còn, lúc này đối mặt Hóa Hồng Cảnh, Lục Du Thược đã khó có thể chèo chống.

- Ồ, đúng là không tệ, vậy nhìn xem ngươi làm sao chống lại việc này.

Nhìn Lục Du Thược không ngờ lại có thể ngăn cản một kích này, lão giả sắc mặt đỏ kinh ngạc kêu lên một tiếng, lập tức cười lạnh, trường bào run lên, nguyên lực hỏa thuộc tính tỏa ra, hóa thành hỏa diễm thực chất.

Chương 4180: Thiên địa biến sắc 1

Dưới nhiệt độ nóng bỏng kia, không gian co rút lại, lão giả ngưng tụ hỏa diễm khủng bố, lập tức hình thành hỏa cầu khổng lồ giống như thiên thạch nện thẳng vào Lục Du Thược.

- Hai Hóa Hồng Cảnh vây công, Lục Du Thược bất phàm cũng không xong rồi.

- Sau khi đối phó Hoài Như Danh, lại còn chống một kích của Hóa Hồng Cảnh, Lục Du Thược đã rất mạnh rồi.

Không trung lắc đầu than thở, oán giận không dám nói thêm cái gì.

Lục Du Thược giờ phút này ngưng trọng, đối mặt nhiệt độ kinh khủng kia, uy năng cực lớn bao phủ thân thể nàng.

Lúc nàyđôi mắt Lục Du Thược ngưng trọng, bỗng dưng, trên không trung có một tiếng nói vang vọng:

- Lão cẩu lấy lớn hïếp nhỏ, dám xem Lục gia không người, nhất nguyên Hóa Hồng mà thôi, Lục gia ta còn chưa tới mức bị một đám tôm tép nhãi nhép này hïếp đáp, chết đi cho bổn cô nương!

Vừa dứt lời, hai thân ảnh xuất hiện trên không trung, trong đó một đạo bóng hình xinh đẹp, váy dài ôm chặc lấy thân thể mê người, dung nhan tuyệt mỹ, đôi mắt đen to tròn mọng nước, giống như hút người ta vào sâu trong mắt nàng, chung quanh nàng còn có áo nghĩa ba động, vượt qua không gian tới trước mặt Lục Du Thược, bàn tay trắng như ngọc đưa lên ngăn cản hỏa cầu giáng xuống.

Chưởng ấn đánh ra, sau khi giằng co trong nháy mắt, chưởng ấn nghiền nát, hỏa cầu cực lớn nghiền nát, một tiếng nổ to lớn vang vọng hư không.

Bang bang.

Hỏa cầu khủng bố này biến thành vô số hỏa diễm nóng bỏng quét qua chung quanh, khí nóng bao phủ cả bầu trời.

Trong khí kình nóng bỏng này, nữ tử tuyệt mỹ uyển chuyển lùi lại vài bước mới ổn định thân thể.

Trong một chưởng vừa rồi của nàng còn có khói độc quấn quanh, thậm chí còn sinh ra gợn sóng, trực tiếp bao phủ lão giả mặc trường bào.

Khói độc ăn mòn không gian, trong nháy mắt trực tiếp tiến vào trong người lão giả mặc trường bào, bàn tay của lão giả đen kịp sau đó sưng vù.

- Không tốt, độc công thật lợi hại.

Sắc mặt lão giả mặc trường bào đại biến, độc công này quá mạnh mẽ, ăn mòn không gian, ăn mòn linh hồn và nguyên lực, vào lúc này bàn tay của hắn sưng vù lên, hắn có tu vị nhất nguyên Hóa Hồng Cảnh nhưng bàn tay đã bắt đầu hư thối.

- Ah!

Lão giả mặc trường bào hét thảm thiết và sợ hãi, không thể không quyết định thật nhanh, cắn răng chặt đứt cánh tay bị độc công ăn mòn, huyết vụ tiêu tán, sắc mặt tái nhợt.

- Người tới là kẻ nào, độc công quá khó lường, một chiêu có thể ép cường giả Hóa Hồng Cảnh phải chặt đứt cánh tay của mình.

- Nữ tử này cũng là người Lục gia sao? Thật khó lường!

Những người chung quanh nhìn nữ tử này, có thể dùng một chiêu làm cường giả Hóa Hồng Cảnh phải chặt đứt tay mình, độc công này quá khủng khiếp.

Lúc này mọi người hít khí lạnh, cường giả Hóa Hồng Cảnh là tồn tại khủng bố trong suy nghĩ của mọi người.

Biến hóa đột ngột này đã làm Lục Du Thược kinh hỉ, ánh mắt rung động.

Nhìn nữ tử mặc váy dài với thân ảnh và khí tức quen thuộc, độc công cường đại, Lục Du Thược đã nhận ra đây là ai, tam cô của nàng, Lục gia tam tiểu thư, ma nữ Lục Tâm Đồng tung hoành thế giới Linh Vũ.

- Tâm Đồng cô cô, sao ngươi tới đây?

Lục Tâm Đồng vội vàng tiến lên, đôi mắt vô cùng vui vẻ.

- Du Thược nha đầu, ngươi không sao chớ, ta trên đường đi nghe nói thế giới Vô Sắc xảy ra chuyện, cho nên ta dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới đây.

Nữ tử tuyệt mỹ quay đầu lại, mỉm cười với Lục Du Thược, nàng cười đẹp khuynh quốc khuynh thành, nhưng lúc này có khói độc bao phủ quanh người, những người bình thường không dám tới gần.

- Ta không sao, nhưng mà Phi Linh Môn gặp gỡ một ít phiền toái nhỏ.

Lục Du Thược gật đầu, nhìn trộm khí tức trên người tam cô Lục Tâm Đồng, đôi mắt mang theo mừng rỡ và ngạc nhiên, nói:

- Tâm Đồng cô cô, ngươi là vô lượng Niết Bàn, cũng đã là Tuyên Cổ Cảnh cao giai sao?

- Ân.

Lục Tâm Đồng nghe xong, cười với Lục Du Thược, ánh mắt đảo qua đám người Hoài Như Danh, cuối cùng lại nhìn lão giả mặc trường bào cụt tay và lão giả mặt đỏ, lại nói với Lục Du Thược:

- Du Thược, ngươi nghỉ ngơi đi, chuyện nơi này đã có tam cô lo.

- Ha ha, Tâm Đồng nha đầu, tặng ta hai con cá tạp này được chứ?

Thời điểm Lục Tâm Đồng còn chưa dứt lời, trên bầu trời có tiếng cười vang vọng không gian, trong không gian xuất hiện vòng xoáy, sóng biển trên vùng biển này chấn động dữ dội.

Lúc mọi người ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, trong vòng xoáy trên bầu trời xuất hiện nhiều thân ảnh.

Ầm ầm.

Khí tức cường hãn hàng lâm, không dưới ngàn người phóng thích khí tức của mình.

Trong ngàn người này có không ít người tu vị Tuyên Cổ Cảnh. Còn lại đều là Niết Bàn Cảnh, hơn rất nhiều Niết Bàn Cảnh, không có ai là Đại Đạo Cảnh, ánh mắt của mọi người kinh hãi.

Một đám cường giả như thế đột nhiên hàng lâm, đặc biệt là có không ít Tuyên Cổ Cảnh, làm cho Hoài Như Danh và hai tên Hóa Hồng Cảnh của Diệt Linh Minh rung động dữ dội.

Hơn ngàn người này đều đứng sau thanh niên mặc áo vàng, ánh mắt vô cùng cung kính và thần phục.

Thanh niên áo bào vàng này tóc xoắn, đôi mắt sáng ngời có thần, làm cho người ta cảm giác hi vọng được hắn nhìn, cảm thấy mình nên thần phục, trong mi tâm có ấn ký màu vàng đầy yêu mị.

- Tiểu Long.

- Tiểu Long thúc thúc.

Nhìn thanh niên áo bào vàng này, Lục Tâm Đồng và Lục Du Thược chấn động, hai người vô cùng vui mừng, thanh niên áo bào vàng này chính là Tiểu Long.

- Tâm Đồng, Du Thược tiểu nha đầu, ta cũng nhớ các ngươi.

- Tâm Đồng, rốt cuộc ta cũng gặp lại ngươi rồi.

Bên cạnh Tiểu Long có nhiều nữ tử dáng người thướt tha đi lên, người nào cũng có tư thái khuynh quốc khuynh thành, khí chất cao quý hồn nhiên thiên thành, chính là Long Yên, Chu Thần Hi, Hổ Y, Chu Thần Nhu, Huyền Doanh là các công chú của tứ đại thú hoàng tộc trong thế giới Linh Vũ, các nàng có quan hệ vô cùng tốt với Lục Tâm Đồng và Lục Du Thược trong thế giới Linh Vũ.

Lúc này bên cạnh Tiểu Long còn có Tĩnh Thần công chúa, cùng Long Bích Hàm đại công chúa, Long Siêu, Long NGâm, Long Đại, Huy Nho, Huy Vũ, Huyền Phạt, Huyền Xá..., Đều là cường giả đỉnh cấp của tứ đại thú hoàng tộc trong thế giới Linh Vũ.

Hơn mọt ngàn năm qua, những cường giả thú tộc trong thế giới Linh Vũ đều đi theo Tiểu Long vào trong thế giới Thần Thú tu luyện. Hiện tại mạch tức rất mạnh, có không ít người đặt chân Tuyên Cổ Cảnh, thậm chí có vài đại thừa Niết Bàn vô thượng Niết Bàn.

Những người còn lại đều là Niết Bàn Cảnh cao giai cùng đỉnh phong, Tiểu Long đạt tới chân lý Niết Bàn, Huyền Vũ hoàng tộc và Thanh Long Hoàng tộc đều được thiên địa chiếu cố, thực lực tăng vọt không ít.

Nhìn thấy đột nhiên xuất hiện nhiều người như vậy, Hoài Như Danh và hai Hóa Hồng Cảnh và mấy Tuyên Cổ Cảnh biến sắc, với thực lực của bọn họ cũng nhìn ra, người bên kia không có Hóa Hồng Cảnh nhưng cũng không phải dễ chọc.

- Tại sao các ngươi tới đây?

Lục Tâm Đồng bị chúng nữ vây quanh, lập tức khiếp sợ, nàng thật không nghĩ đến người trong thế giới Linh Vũ đều đi ra ngoài, chuyện này làm cho nàng mừng rỡ không thôi.

Chương 4181: Thiên địa biến sắc 2

- Nói rất dài dòng, đầu tiên phải giải quyết đám cá tạp này mới tụ hội với nhau sau.

Thân ảnh Tiểu Long xuất hiện bên cạnh Lục Tâm Đồng cùng Lục Du Thược, nói với Lục Tâm Đồng xong, ánh mắt nhìn Lục Du Thược, lại lườm đám người Diệt Linh Minh, hỏi:

- Du Thược nha đầu, đám người này là thế nào?

- Tiểu Long thúc thúc, đám người này đều là người Diệt Linh Minh, bọn chúng muốn đối phó Phi Linh Môn và Lục gia, còn muốn giết ta, mấy trăm năm qua, Phi Linh Môn đã có không ít người hao tổn trong tay bọn chúng.

Lục Tâm Đồng nói với Tiểu Long, nhìn thấy tam cô cùng Tiểu Long đến đây, đôi mắt ngưng trọng của nàng giờ phút này rốt cục buông lỏng không ít.

Tiểu Long nghe xong, lập tức quay người lại, áo bào màu vàng phất phơ, ánh mắt nhìn mấy ngàn thân ảnh của Diệt Linh Minh, ánh mắt lại nhìn qua hai tên Hóa Hồng Cảnh, đạm mạc nói:

- Diệt Linh Minh, một đám tạp chủng mà thôi, động Phi Linh Môn và Lục gia, lá gan cũng không nhỏ, đoán chừng đầu bị cửa kẹp, đầu óc hư mất rồi.

Từ khi Tiểu Long dứt lời, những người chung quanh chấn động không nhỏ.

- Người này rốt cuộc là ai, khẩu khí thật không nhỏ.

- Khí tức trên người thanh niên này bất phàm, khí tức khủng bố, sợ rằng thực lực cũng rất mạnh.

- Dường như cũng là người Lục gia, đội hình Yêu tộc này quá mạnh.

Chung quanh không ngừng có tiếng nghị luận, sắc mặt đám người Diệt Linh Minh khó nhìn, vốn chỉ cần đánh chết một mình Lục Du Thược, chưa từng sẽ nghĩ tới bây giờ xuất hiện nhiều cường giả như vậy.

Những người này không có Hóa Hồng Cảnh nhưng khí tức trên người lại vô cùng bất phàm, hoàn toàn khó có thể nhìn trộm.

Ầm ầm.

Khi Tiểu Long dứt lời, hơn ngàn người thế giới Thần Thú và cường giả đỉnh cấp của bốn đại thú hoàng tộc trong thế giới Linh Vũ đều bộc phát khí tức của mình, sát khí bắn ra ngoài, khí tức quét qua trời cao, cả thiên địa biến sắc, trong lúc mơ hồ còn có sấm sét xuất hiện.

Đối diện khí tức khủng bố này, những người chung quanh vô cùng khiếp sợ.

- Các hạ là ai, có quan hệ gì với Lục gia?

Hoài Như Danh cắn răng, nhìn Tiểu Long sau đó trầm giọng hỏi, gương mặt già nua chấn động, bộ dáng lúng túng.

- Lục gia Lục Lâm Thiên là đại ca của ta, Lục Du Thược là chất nữ của ta, ngươi nói Tiểu Long gia gia và Lục gia có quan hệ gì?

Tiểu Longtrợn mắt lừHoài Như Danh, khí tức vô cùng bá đạo.

- Chẳng lẽ là đệ đệ Lục Lâm Thiên?

Ánh mắt người Diệt Linh Minh chấn động, sau đó sắc mặt khó nhìn, nhìn thấy quan hệ của đối phương với Lục gia, lần này không tốt rồi.

- Đầu tiên giải quyết đám cá tạp này đã, dám động Lục gia, cần phải trả giá thật nhiều.

Hàn ý trong mắt Lục Tâm Đồng bắn ra, sát ý bùng nổ, khói độc bộc phát, cho dù là Hóa Hồng Cảnh cũng không nằm trong mắt của nàng, thần thái vô cùng bá đạo.

- Tâm Đồng, hai con tôm cá nhãi nhép nhất nguyên Hóa Hồng Cảnh này cứ giao cho ta đi.

Tiểu Long nhìn qua hai tên Hóa Hồng Cảnh, sát ý trong mắt bắn ra, hoàn toàn không đặt đối phương trong lòng.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, Tiểu Long và Lục Tâm Đồng hai người hành động, một sinh ra độc công, một kim sắc hỏa diễm như ẩn như hiện, muốn ra tay.

Rống...

Vào lúc này trên không trung có tiếng sư tử gào thét..

Khi nghe tiếng sư tử vang vọng, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Lục Du Thược và người thế giới Linh Vũ đều đưa mắt nhìn theo.

Tiểu Long, Lục Tâm Đồng hai người chấn động, ánh mắt khiĩếp sợ.

Rống...

Tiếng sư tử rống từ xa tới gần, trong nháy mắt ngắn ngủi sư tử phá không bay tới.

Trên lưng sư tử trắng tuyết này có một thân ảnh áo xanh đứng chắp tay sau lưng, áo bào xanh khẽ nhúc nhích, thần thái tùy ý lạnh nhạt, nhưng lại làm cả phiến thiên địa chấn động kinh khủng.

Rống!

Thân ảnh áo bào xanh chỉ cần đứng đó đã làm thiên địabiếnsắc!

Một người một sư bay tới, ven đường sinh ra sóng gió ngập trời, sau lưng thiên địa biến sắc, giống như thần tích!

Chỉ mấy hô hấp một người một sư xuất hiện trên không trung.

Sau lưng một người một sư có có sáu mươi người, đi đầu là một đại hán trung niên, khí tức tu vị của hắn đã đạt tới nhất nguyên Hóa Hồng. Tuyên Cổ Cảnh sau lưng không dưới mười người, trong đó hai Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong, người thấp nhất cũng là Niết Bàn Cảnh, đa số đều là Niết Bàn Cảnh cao giai và Niết Bàn Cảnh cao giai đỉnh phong.

Một người một sư xuất hiện, nam tử áo bào xanh đứng chắp tay, trực tiếp vượt qua không gian, xuất hiện trước mặt mọi người.

Nhìn thấy một người một sư kia, Long Yên công chúa, Long Bích Hàm đại công chúa, Huyền Hạo, Huyền Vũ, Long Ngâm, Long Siêu, Huyền Vũ, Hổ y, Chu Thần Hi, Chu Thần nhu, Huyền Doanh, Huyền Kình các cường giả của thế giới Linh Vũ đều chấn động.

Ánh mắt bọn họ kinh hỉ, có kính sợ, có kích động.

Nam tử áo bào xanh xuất hiện nơi đây, trừ Lục Lâm Thiên ra không phải người khác.

Mấy chục cường giả khủng bố sau lưng LụcLâm Thiên đi đầulà Vô Tướng, tu vị nhất nguyên Hóa Hồng, có lẽ đã đạt tới nhất nguyên Hóa Hồng đỉnh phong, mà Vu Mã Tam Giới, Lý Cụ cũng đã đạt tới Tuyên Cổ Cảnh đỉnh phong.

Còn có vài Tuyên Cổ Cảnh cao giai, trung giai và sơ giai, cộng lại không dưới mười, còn lại đều là Niết Bàn Cảnh.

Lúc trước rời khỏi Thương Khung chiến trường, lúc đi vào thế giới trùng động, Lục Lâm Thiên đã an trí Vô Tướng trong Thiên Trụ giới tầng thứ năm, các cường giả Hộ Hoàng đội đều an bài trong Thiên Trụ giới tầng thứ tư.

Khi bản thân bị đánh chết, Lục Lâm Thiên trong lúc mơ hồ cảm giác dường như Thiên Trụ giới đã bị cây đao màu vàng đưa vào trong thế giới Linh Vũ, nhưng mà thời gian trong Thiên Trụ giới không có thay đổi.

Một ngàn hai trăm năm, Vô Tướng ở trong Thiên Trụ giới đã gần sáu vạn năm, những người khác cũng tu luyện suốt bốn vạn tám ngàn năm.

Trong thời gian dài như thế, Thiên Trụ giới vẫn ở trong khu vực trung ương của thế giới Linh Vũ, nơi đó vẫn còn bảo trì năng lượng thiên địa và khí tức hỗn độn, cho nên Vô Tướng cùng Vu Mã Tam Giới, Lý Cụ không ngừng trực tiếp đột phá trong Thiên Trụ giới.

Thậm chí thế giới Không Minh, đám người Vô Tướng, Lý Cụ ngạc nhiên phát hiện, bọn họ không biết vì sao trên người lại có khí tức hỗn độn, trở thành ngụy hỗn độn, ở phương diện lĩnh ngộ áo nghĩa có chỗ tốt rất lớn.

Tăng thêm lĩnh ngộ thời gian dài, trong suốt mấy vạn năm qua, người Hộ Hoàng đội tiến bộ cực lớn, nhưng màchuyệnxảy ra ở bên ngoài, bọn họ vẫn không biết.

Mà tất cả sau khi Lục Lâm Thiên biết được rất ngạc nhiên, xem ra đám người Vô Tướng trong Thiên Trụ giới đã theo mình vào khu vực trung ương của thế giới Linh Vũ, đạt được chỗ tốt thật lớn.

Năng lượng trong hỗn độn còn mạnh hơn thế giới Linh Vũ bên ngoài rất nhiều, thế cho Hộ Hoàng đội đạt được thiên đại cơ duyên.

Khi cưỡi Tuyết Sư chạy tới vùng biển trên trời, Lục Lâm Thiên cũng gọi đám người Vô Tướng trong Thiên Trụ giới ra ngoài, trải qua Thiên Trụ giới vài vạn năm, lúc này thực lực Hộ Hoàng đội tăng lên trình độ khủng bố, Vô Tướng đã là nhất nguyên Hóa Hồng đỉnh phong.

- Là Lục Lâm Thiên đứng đầu cửu hoàng.

- Đó là Phi Linh Môn Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên trở về.

Chương 4182: Đã rất tốt

- Chân lý Niết Bàn Lục Lâm Thiên đến, hắn không có chết.

- Đồn đãi là giả, Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm vẫn chưa chết.

- Lục Lâm Thiên trở về, Diệt Linh Minh muốn triệt để tiêu diệt Phi Linh Môn là không thể nào.

Rất nhiều người vây quanh chấn động, người trong thế giới Vô Sắc không ai không biết tới Lục Lâm Thiên.

Tiểu Long lập tức vượt qua không gian, thân ảnh cao ngất của hắn xuất hiện trên lưng Tuyết Sư, nhìn nam tử áo bào xanh, trên gương mặt anh tuấn vui vẻ, nói:

- Lão đại, cảm giác được ngươi không ổn, ta lập tức vội vàng quay về, không ngờ lại gặp được ngươi.

- Khá lắm, chân lý Niết Bàn.

Lục Lâm Thiên thò tay vỗ vai Tiểu Long, hắn cao hứng thay Tiểu Long, chân lý Niết Bàn đại biểu cho cái gì, Lục Lâm Thiên đã biết rõ, với thiên phú Tiểu Long và có chân lý Niết Bàn, về sau đặt chân cường giả đỉnh phong của ba ngàn đại thế giới là chuyện đương nhiên.

- Phụ thân...

Thiếu nữ áo xanh lúc này xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, sắc mặt tái nhợt, khóe môi còn mang theo vết máu đỏ tươi, mái tóc đen tán loạn, da thịttrắngnhư tuyết, mắtsáng như sao, khí chất cao ngạo ít người sánh bằng.

Nhìn thiếu nữ áo xanh trước mặt, ánh mắt Lục Lâm Thiên rung động, trên đường đi hắn cũng nghe Tuyết Sư kể tình huống Phi Linh Môn trong những năm qua.

Hơn một nghìn năm, tất cả đều là Du Thược cùng phụ thân Lục Trung, Vô Song, Cảnh Văn, Hồng Lăng, còn có Tiểu Linh, Lam Linh chống đỡ Phi Linh Môn.

Đặc biệt là Du Thược, những năm qua xuất đầu lộ diện thay Phi Linh Môn, cũng là nàng chắn mưa che gió ở bên ngoài, bờ vai mảnh mai của nàng đã thừa nhận gánh nặng của Lục gia cùng Phi Linh Môn.

Nhìn thiếu nữ áo xanh, khí chất cao ngạo giống như đúc mẫu thân Thanh Tuyền của nàng, thần sắc của nàng rất kiên định, lúc này Lục Lâm Thiên dường như nhìn thấy bản sao của mình, cảm thấy nội tâm đau xót, nhìn qua Tiểu Long, chậm rãi lau vết máu trên khóe miệng của nàng, thấp giọng nói nhỏ:

- Nha đầu, những năm này khổ cho ngươi.

- Không khổcực, conlàngườiLục gia, là con gáivô dụng, không thể chèo chống Lục gia.

Đối mặt với nam tử áo xanh này, chẳng biết vì sao giọng nói của Lục Du Thược hơi nghẹn ngào, đặc biệt khi Lục Lâm Thiên lau máu trên miệng nàng, Lục Du Thược cảm giác nước mắt tuôn trào.

Lục Lâm Thiên lau sạch máu trên khóe môi của nàng, lại vuốt mái tóc mất trật tự, hai tay bưng mặt thiếu nữ áo xanh, hôn nhẹ lên trán nàng, nói:

- Nha đầu ngoan, ngươi đãlàmrấttốt, phụ thân cảmthấyhãnhdiệnvì ngươi, Phi Linh Môn vàLục gia đềuhãnhdiệnvìngươi.

Động tác nhu hòa, lời lẽ ôn nhu.

- Phụ thân!

Lục Du Thược cao ngạo hơn nữa cũng không nhịn được lao vào ngực Lục Lâm Thiên, trong suy nghĩ của nàng, l*иg ngực của phụ thân là nơi an toàn nhất.

Nhìn thấy cảnh này vô số người động dung, cả vùng biển yên lặng, ngay cả sóng biển cuồn cuộn cũng bình tĩnh, không đành lòng phá vỡ thời điểm hai phụ tử đoàn tụ với nhau.

Lục Tâm Đồng lúc này đã đi lên lưng Tuyết Sư, lau lau đôi mắt đã ướt đẫm, nhìn nam tử áo bào xanh, nói:

- Ca ca, ngươi đã lâu không có ôm ta, ta cóchút ganh tị với Du Thược rồi đấy.

- Tam cô!

Lục Du Thược lập tức chui ra khỏi ngực phụ thân, khí chất cao ngạo cũng nhu hòa hơn vài phần.

Mà Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử mặc váy dài này, nói:

- Ngươi còn nói, bọn nhỏ không hiểu chuyện cũng thôi, ngươi tốt rồi, thân là trưởng bối lại vụиɠ ŧяộм chạy tới đây.

Độc ma nữ hung danh hiển hách lúc này ở trước mặt nam tử áo xanh lại biến thành nha đầu làm sai chuyện, hai mắt ướt sũng nhìn hắn, lộ ra vẻ điềm đạm đáng yêu, đôi mắt dễ thương hơi nháy, làm cho người ta thương tiếc, nói nhỏ:

- Ca ca, ta nhớ ngươi.

- Ngươi...

Nhìn bộ dáng điềm đạm đáng yêu này, nghe câu ‘ ta nhớ ngươi ’, Lục Lâm Thiên cũng không thể nghiêm túc được, chậm rãi đi lên véo gò má ục ục của nàng, bất đắc dĩ nói:

- Về sau còn dám chạy loạn, có phụ mẫu và đại ca bảo vệ cũng mặc kệ, ta tuyệt đối sẽ phạt ngươi, không biết ta lo lắng sao?

- Ca ca, lần sau ta không dám, ngươi cũng không thể đánh ta, ta đã lớn như vậy, nếu ngươi đánh ta, Du Thược, Kinh Vân sẽ cười ta, lại nói ta biết rõ ca ca sẽ không nỡ.

Vừa dứt lời, Lục Tâm Đồng nhào vào ngực nam tử áo bào xanh, đôi mắt giảo hoạt nháy mắt với Tiểu Long.

- Ta làm sao không nỡ, ta sẽ đánh ngươi, không biết ta lo lắng sao.

Lục Lâm Thiên khẩu khí nghiêm khắc, nhưng mà vẫn ôm nữ tử vào ngực.

- Đó là Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên không chết, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

- Là Lục Lâm Thiên trở về, không phải nói Lục Lâm Thiên bị Thiên Ma nhất tộc và Dạ Xoa nhất tộc giết rồi sao, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

- Không tốt, Lục Lâm Thiên trở về.

- Chiến Thần, lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, chân lý Niết Bàn, là Lục Lâm Thiên trở về!

Vào lúc này trong mấy ngàn người của Diệt Linh Minh sinh ra chấn động liên tục, người có tên, cây có bóng, ba chữ Lục Lâm Thiên đủ chấn nhiếp bọn họ.

Hoài Như Danh và hai tên Hóa Hồng Cảnh của Diệt Linh Minh vào lúc này sắc mặt co rút, ánh mắt run rẩy, tiến thối lưỡng nan, tình cảnh xấu hổ, ánh mắt khó coi, trong nội tâm sinh ra hàn ý không nhỏ.

Cũng vào lúc này, Lục Du Thược lập tức nhớ tới hạp cốc Huyền Viêm, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Phụ thân, nhanh đi hạp cốc Huyền Viêm, đại quân Diệt Linh Minh chắc đã tới hạp cốc Huyền Viêm rồi, gia gia cùng mẫu thân đang gặp nguy hiểm.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, sắc mặt âm trầm, trên đường đi hắn có nghe Tuyết Sư nói tình huống Phi Linh Môn hiện tại, gần đây Phi Linh Môn và Diệt Linh Minh ma sát với nhau, toàn do sư huynh Khiên Bách Biến truyền tin tức cho Tuyết Sư, Tuyết Sư mang tin tức về, Lục Lâm Thiên trên đường đi cũng có biết, năm ngàn vạn đại quân của Diệt Linh Minh lúc này đang vây công hạp cốc Huyền Viêm, Phi Linh Môn cùng Lục gia, Hoàng gia đã rút tới hạp cốc Huyền Viêm..

- Lão đại, hai tên nhãi nhép nhất nguyên Hóa Hồng này ta và ngươi giải quyết một tên, ta cũng muốn sớm gặp Vô Song tỷ, Cảnh Văn tỷ các nàng đấy.

Tiểu Long lườm lườm hai tên nhất nguyên Hóa Hồng của Diệt Linh Minh, căn bản không đặt hai tên này trong lòng.

- Hộ Hoàng đội nghe lệnh, tru sát tạp chủng Diệt Linh Minh, một người cũng không lưu lại.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, hắn ra lệnh xong, lập tức biến mất tại chỗ.

- Lão đại, ngươi chờ ta một chút, người thế giới Thần Thú nghe lệnh, tru sát tạp chủng Diệt Linh Minh.

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất tại chỗ, thân ảnh Tiểu Long cũng hóa thành kim quang biến mất theo.

Xùy.

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt lão giả nhất nguyên Hóa Hồng, ánh mắt âm trầm, hàn ý bắn ra dữ dôi.

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, lão giả mặc trường bào chẳng biết tại sao, trong nội lạnh toát, sinh ra cảm giác sởn gai ốc.

Dù sao lão giả cũng là nhất nguyên Hóa Hồng, hắn áp chế sợ hãi trong nội tâm của mình, cắn răng đánh ra một cột sáng năng lượng xuyên thủng không gian, cột sáng đâm thẳng vào Lục Lâm Thiên.

Chương 4183: Con sâu cái kiến

Xùy.

Cùng một thời gian, Tiểu Long xuất hiện trước mặt lão giả còn lại.

Ngao!

Lão giả này cắn răng, phát tay đánh ra một con hỏa long, hỏa long nóng bỏng lao thẳng về phía Tiểu Long.

- Cá tạp hung hăng càn quấy, đáng đánh.

Tiểu Long khinh thường cười lạnh một tiếng, hắn giơ tay ra ngăn cản hỏa long lao tới, bộ dáng dễ dàng như trở bàn tay.

Lão giả mặc trường bào nhất nguyên Hóa Hồng ra tay lạnh thấu xương, cột sáng đóng băng linh hồn lao thẳng vào người Lục Lâm Thiên, nhưng khi tới cách Lục Lâm Thiên nửa xích đã tiêu tán không còn, giống như bị khe hở vô hình thôn phệ, hoàn toàn không thể ảnh hưởng tới Lục Lâm Thiên chút nào.

Xoẹt.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên vượt qua không gian, trực tiếp xuất hiện trước mặt lão giả mặc trường bào, hắn giơ tay trái ra mà không mang theo chút chấn động nào.

Ầm ầm.

Trong nháy mắt tiếp theo, lão giả áo xám nhất nguyên Hóa Hồng bị đọng trên không trung, không gian vặn vẹo như bánh quai chèo, sau đó bắt lấy đầu lão giả nhất nguyên Hóa Hồng.

Giờ phút này lão giả nhất nguyên Hóa Hồng Cảnh không che dấu được sợ hãi trong lòng, trước mặt Lục Lâm Thiên hắn cảm giác nguyên lực bị áp chế, không gian trói buộc, linh hồn trói buộc, ngay cả tự bạo cũng không làm được.

Sâu trong linh hồn hắn thấy lạnh cả người, giờ phút này đối mặt với thân ảnh áo xanh, lão giả mặc trường bào cảm thấy mình có tu vị Hóa Hồng Cảnh lại chẳng khác gì con sâu cái kiến.

Xùy.

Vào lúc này, Tiểu Long đánh ra một trảo vào người lão giả tóc đỏ.

Đột nhiên bị cấm chế không thể động đậy, bị Tiểu Long chế trụ, ánh mắt của hắn như tro tàn, bộ dáng như chó chết, sợ hãi, kinh hãi không hiểu.

Hai cường giả Hóa Hồng Cảnh trong nháy mắt ngắn ngủi đã bị Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long bắt như chó chết.

Cảnh tượng này làm đám người trên không trung rung động, hai cường giả Hóa Hồng Cảnh bị hai thanh niên kia bắt lấy như chó chết, cũng giống như con sâu cái kiến.

Xì xào!

Vào lúc này nhiều người hít khí lạnh, âm thanh nuốt nước bọt vang lên, mọi người rung động nhìn trân trối

Tất cả người Diệt Linh Minh ngốc trệ, nội tâm chấn động nổi da gà.

Hoài Như Danh càng sợ hãi, cường giả Hóa Hồng Cảnh bị bắt dễ như gà, cường giả Hóa Hồng Cảnh trước mặt Lục Lâm Thiên không khác gì con sâu cái kiến, như vậy hắn không là cái gì cả.

- Giết không tha!

Giờ phút này, Vô Tướng động, trường bào màu đen quét qua, không gian tan vỡ.

Ầm ầm.

Sau lưng Vô Tướng là đám người Lý Cụ, Bắc Đông, Tô Nhan cùng mấy chục cường giả Hộ Hoàng đội lao tới, khí tức khủng bố bao phủ mấy ngàn người Diệt Linh Minh.

- Giết.

Trong thế giới Thần Thú, hơn một ngàn thấp nhất cũng là Niết Bàn Cảnh và rất nhiều cường giả Tuyên Cổ Cảnh lao đi, uy thế còn mạnh hơn Hộ Hoàng đội vài phần, từng đạo công kích đánh giết người Diệt Linh Minh.

- Giết.

Rầm rầm rầm.

Tiếng nổ tung trầm thấp vang lên, bị rất nhiều cường giả vây công, mấy ngàn người Diệt Linh Minh giống như con sâu cái kiến, trực tiếp bị tàn sát không có lực chống cự.

Mấy cường giả Tuyên Cổ Cảnh bị Lý Cụ, Vu Mã Tam Giới, Huyền Hao, Huyền Vũ và cường giả Tuyên Cổ Cảnh của thế giới Thần Thú vây công, ngay cả hồn anh cũng không thoát, trong khoảng thời gian ngắn vô số người bị chém giết.

Trong lúc nhất thời sát khí ngập trời, sát khí lan tràn làm sóng biển bắn lên cao, biển gầm dữ dội.

Khói độc bao phủ nhiều nơi, Lục Tâm Đồng phất tay, độc tố ăn mòn không gian quét qua mấy trăm người Diệt Linh Minh và hai tên Tuyên Cổ Cảnh, nàng giống như ma nữ tà ác, rất nhiều người sau ngày hôm nay sẽ nhớ rõ trong Lục gia có ma nữ như nàng.

Xoẹt.

Hoài Như Danh bỏ chạy đầu tiên, hắn xé rách không gian, toàn thân run rẩy, mắt đầy sợ hãi, như chó nhà có tang phá không trốn đi.

- Lưu lại cho ta!

Thân ảnh Vô Tướng phá không bay tới, xuyên thấu không gian, một tay bắt lấy Hoài Như Danh.

PHỤT.

Lục Du Thược bay thẳng tới đánh ra một chưởng vào người Hoài Như Danh, miệng hắn phun máu tươi, không gian trước mặt sụp đổ, thân hình bay đi như diều dứt dây.

Xùy.

Hoài Như Danh bị bắt, hắn bị một trảo của Vô Tướng cấm chế, hắn có tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong, đối mặt với Vô Tướng chỉ là con sâu cái kiến mà thôi.

Rầm rầm rầm.

Âm thanh trầm thấp vang lên không dứt, tất cả chỉ diễn ra trong mây hô hấp ngắn ngủi, mấy ngàn người Diệt Linh Minh đã bị tàn sát sạch sẽ.

Đây không phải đánh chết, đây là đồ sát, hoàn toàn không có lực chống cự.

Nguyên bản hắn vốn cho rằng người Diệt Linh Minh có một ít lực chống cự, nhưng mà nhìn thấy Hóa Hồng Cảnh bị Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long cầm trong tay như con sâu cái kiến, run như cầy sấy, sởn hết cả gai ốc, bọn họ làm gì có lực tâm chiến đấu chứ?

Khi người cuối cùng của Diệt Linh Minh bị tru sát, vùng biển này hoàn toàn yên tĩnh.

Đám người đứng ngoài lúc này như biến thành pho tượng đá, ánh mắt đầy sợ hãi, thật lâu không thể hồi phục tinh thần.

Hoài Như Danh và hai lão giả Hóa Hồng Cảnh đều bị Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Vô Tướng áp chế như chó chết, đối mặt với ba người này ai cũng sợ hãi, sợ hãi toàn thân run rẩy, cũng bị cấm chế không thể nhúc nhích.

Giờ phút này ba người hối hận xanh ruột, đặc biệt là hai lão giả

Hóa Hồng Cảnh hối hận không gì sánh nổi.

Đối với hai tên Hóa Hồng Cảnh mà nói, hảo hảo ở trong thế giới hỗn độn tu luyện là tốt rồi, không biết vì sao ăn cái gì lại đi ra đối phó người Lục gia, ai nói Lục Lâm Thiên đã chết, đây hắn không phải hảo hảo còn sống sao, thực lực còn đạt tới mức khủng bố, bằng không hai người bọn họ cũng không giống chó chết như lúc này, bọn họ đang nghĩ làm sao cầu xin Lục Lâm Thiên tha thứ đấy.

Hai tên Hóa Hồng Cảnh bị Tiểu Long và Lục Lâm Thiên bắt lấy, vừa vặn hai mắt nhìn nhau, đều sinh ra thần sắc sợ hãi, hai người giờ phút này đang nghĩ đầu của mình bị cửa kẹp rồi, bằng không đang yên lành lại đi phối phó Lục gia làm chi.

- Nhất nguyên Hóa Hồng, lại đi đối phó một tiểu bối, thật sự cam lòng ném mặt mũi của mình đi.

Nhìn thấy mấy ngàn người bị đánh chết, ánh mắt âm trầm của Lục Lâm Thiên nhìn qua lão giả nhất nguyên Hóa Hồng bị bắt, ánh mắt của hắn không chút che dấu sát khí.

- Lục đại nhân, hiểu lầm ah, chúng ta bị người ta giật dây, lúc đó tâm trí bị che lấp, khẩn cầu Lục đại nhân hạ thủ lưu tình, Tùng gia ta sau này không dám nữa, nhất định sẽ giao hảo với Lục gia, sẽ không tham gia vào những chuyện như vậy nữa

Lão giả nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt run động bất định, ở trước mặt Lục Lâm Thiên hắn không có ngạo khí của Hóa Hồng Cảnh, chỉ giống chó chết mà thôi.

Hắn còn không muốn chết, đến tu vị cấp độ của hắn, ba ngàn đại thế giới có thể đi dạo chơi.

- Lục đại nhân tha mạng, Sư gia ta về sau sẽ giao hảo với Lục gia, Lục đại nhân tha mạng, chúng ta chỉ hồ đồ trong nhất thời mà thôi.

Lão giả mặt đỏ cũng cầu xin Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy đường đường hai Hóa Hồng Cảnh lại có lúc cầu xin như thế, rất nhiều người chung quanh than thở.

Chương 4184: Vĩnh viễn thủ hộ Lục gia

- Thì ra là Tùng gia cùng Sư gia.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, trong chấp pháp đội ở Mật Địa Thiên Giới có một người tên là Tùng Liệt và Sư Thắng Kiệt, lúc này nghe nói trong Diệt Linh Minh, Sư gia và Tùng gia hoạt động hăng hái nhất.

- Dám động tới con gái Lục Lâm Thiên ta, đυ.ng đến Lục gia, đυ.ng đến Phi Linh Môn, ngươi không phải bị mù mắt, là ngươi muốn chết.

Lãnh ý truyền ra, Lục Lâm Thiên phất tay trực tiếp tát mấy bạt tai vào mặt lão giả nhất nguyên Hóa Hồng, mấy cây răng bay ra, huyết dịch bay tứ tung, gương mặt sưng vù chật vật.

- Lão cẩu, dám đối phó chất nữ của ta, có bản lĩnh ngươi hung hăng càn quấy trước mặt ta đi, Tiểu Long gia gia sẽ đánh chết ngươi.

Tiểu Long cũng tất vài cái vào mặt lão giả mặt đỏ, hắn ra tay hung ác hơn một ít, lão giả đầu choáng mắt hoa, răng bay tứ tung, máu tươi như suối, mũi cũng vỡ nát, lão giả nước mắt giàn dụa.

- Lục Lâm Thiên, có bản lĩnh thì gϊếŧ ta đi.

- Gϊếŧ ta đi, có bản lĩnh liền gϊếŧ ta, như vậy mới là hảo hán.

Hai Hóa Hồng Cảnh chưa từng ăn nhục nhã như vậy, lập tức từ sợ hãi biến thành oán độc, dù sao bọn họ lúc này cũng rõ ràng, Lục Lâm Thiên sẽ không tha bọn họ.

- Gϊếŧ các ngươi, đây không phải là tiện nghi các ngươi sao, các ngươi dám động Lục gia, đυ.ng đến Phi Linh Môn ta, vậy luyện sống các ngươi thành khôi lỗi, về sau vĩnh viễn thủ hộ Lục gia và Phi Linh Môn của ta, thẳng tới tan thành mây khói mới thôi.

Lục Lâm Thiên nói một câu làm hai lão giả Hóa Hồng Cảnh chấn động linh hồn, toàn than nổi da gà, nghe sẽ bị luyện sống thành khôi lỗi, bọn họ chết khïếp.

- Lão đại, con cá tạp này giao cho ngươi luyện khôi lỗi.

Tiểu Long hất lên tay, giao lão giả bị cấm chế cho Lục Lâm Thiên.

Xùy.

Kim quang lóe lên, Lục Lâm Thiên lập tức thu hai lão giả vào trong Tử Kim Huyền Đỉnh.

Mà lúc này, Vô Tướng đang bắt giữ Hoài Như Danh, ánh mắt hắn không ngừng chấn động, sắc mặt không biết có phải bị Vô Tướng trọng thương hay là sợ hãi sắc mặt tái nhợt.

- Thiếu chủ, xử lý tên này thế nào?

Vô Tướng cầm Hoài Như Danh như chó chết đến trước mặt Lục Lâm Thiên.

- Phụ thân, đây là Hoài gia Hoài Như Danh, Diệt Linh Minh do hắn cầm đầu đấy.

Lục Du Thược nói với Lục Lâm Thiên.

- Hoài gia sao, sợ gì thứ này chứ, còn không có lá gan đối phó Phi Linh Môn, Diệt Linh Minh, đám ô hợp mà thôi, có thể diệt được Phi Linh Môn sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua Hoài Như Danh.

Mắt thấy Lục Lâm Thiên, Hoài Như Danh cảm giác sợ hãi khó hiểu, lập tức Lục Lâm Thiên thu Hoài Như Danh vào lòng bàn tay.

Xùy.

Lục Lâm Thiên đặt một tay lên đầu hắn, vòng xoáy nguyên lực bộc phát.

- Ah...

Hoài Như Danh lập tức há mồm kêu thê lương, trên gương mặt đầy nếp nhăn co rúm lại, hắn vô cùng đau đớn, linh hồn và linh hồn phân thân cũng bị cắn nuốt.

Tiếng kêu thảm thiết vang vọng vùng biển, làm người ta động dung.

Hô!

Chỉ trong giây lát, Hoài Linh Ngọc biến thành thây khô trong tay Lục Lâm Thiên.

- Quả nhiên có hậu đài.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi trầm xuống, thôn phệ Hoài Như Danh này, Lục Lâm Thiên cũng thi triển Sưu Linh Thuật, từ trong linh hồn Hoài Như Danh biết được, sau lưng Diệt Linh Minh có dấu vết của Phượng Hoàng nhất tộc.

Đồng thời Diệt Linh Minh còn có mấy thế lực không tệ trong Mật Địa Thiên Giới chèo chống, Hoài Như Danh chỉ là con cá tạp mà thôi.

Mà thôn phệ nguyên lực một Tuyên Cổ Cảnh đỉnh phong, lúc này đối với Lục Lâm Thiên mà nói không có quá nhiều cảm giác.

Tuy chân lý Niết Bàn cũng tương đương Tuyên Cổ Cảnh cao giai. Thế nhưng mà lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác nguyên lực của Hoài Như Danh so sánh với đan điền khí hải của mình lại giống dân chơi gặp thứ thiệt.

Nguyên lực tinh khiết không gì sánh nổi, thể tích không đáng nói, chẳng khác gì muối bỏ biển.

Trên người Hoài Như Danh còn có một phần thủy thuộc tính áo nghĩa bổn nguyên, nhưng dùng lĩnh ngộ áo nghĩa của Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói, một phần áo nghĩa bổn nguyên cũng không có nhiều tác dụng, không có tác dụng lớn, nhưng mà sau này chắc có vài phần tác dụng.

Chính bởi vì Hoài Như Danh có một phần áo nghĩa bổn nguyên, Lục Lâm Thiên mới thôn phệ hắn.

Lục Lâm Thiên không có lưu áo nghĩa bổn nguyên cho Lục Du Thược, đối với Lục Du Thược mà nói, áo nghĩa bổn nguyên nên do bản thân lĩnh ngộ, thôn phệ áo nghĩa bổn nguyên không có lợi về sau.

…………………………………

Trong hạp cốc Huyền Viêm, đại chiến kịch liệt tới mức khủng bố.

- Phá những trận pháp này cho ta.

Đại quân Diệt Linh Minh che khuất bầu trời, khí tức mênh mông của chiến hạm tỏa ra ngoài.

Ầm ầm.

Mấy ngàn chiến hạm bùng nổ, đi đầu có vài chục chiến hạm cấp năm, hào quang từ chiến hạm bắn ra giống như thủy triều, âm thanh xé gió bắn thẳng vào hào quang trên hạp cốc Huyền Viêm.

Rầm rầm rầm!

Hào quang bao phủ hạp cốc bị bắn nổ âm ầm.

Bành!

Sau đó tiếng nổ như sấm sét vang vọng bầu trời, hào quang năng lượng bị nghiền nát, khí lãng khủng bố quét ngang bầu trời.

- Giết, chó gà không tha.

- Giết, một người cũng không bỏ sót.

Khi hào quang bên ngoài hạp cốc Huyền Viêm tan vỡ, lập tức mấy ngàn vạn đại quân Diệt Linh Minh hô chém giết dữ dội, nương theo đó là mấy ngàn chiến hạm che khuất bầu trời lao về phía hạp cốc.

- Hạm đội Phi Linh Môn nghe lệnh, ngăn cản tạp chủng Diệt Linh Minh.

Khi đại trận nghiền nát, trên hạp cốc Huyền Viêm có tiếng rống lớn vang lên, sau hạp cốc có chiến hạm Phi Hổ lướt đi.

Hạm đội mấy ngàn chiếc, còn nhiều hơn Diệt Linh Minh không ít, chúng giống như hung thú áp chế thiên địa, che khuất bầu trời, làm bầu trời biến thành thiên hôn địa ám.

Ầm ầm.

Mấy ngàn chiến hạm Phi Hổ, đầu lâu của chúng như vật sống, hai cánh khổng lồ vỗ mãnh, đầu hổ nhắm ngay đại quân Diệt Linh Minh bắn phá, hào quang năng lượng bắn ra như mưa.

- Giết đi, cùng liều với đám tạp chủng Diệt Linh Minh này.

Đệ tử Phi Linh Môn, Hoàng gia, Tiết gia, Tôn gia, An gia, Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc đều lao tới.

Đại chiến chém giết khủng bố bùng nổ!

Ầm ầm.

- Ah...

Trong lúc này, Diệt Linh Minh cùng Phi Linh Môn, Hoàng gia có đệ tử bị chiến hạm oanh kích, huyết vụ bắn tung tóe.

Cả sơn mạch chém giết ngập trời, máu chảy thành sông, huyết tinh tràn ngập, sát khí ngập trời!

- Giết ah.

- Liều.

Song phương chém giết ngập trời, trong chém giết huyết tinh này, mọi người càng ngày càng điên cuồng.

Loại chém giết này không phải ngươi sống thì ta chết, tất cả mọi người ra tay đều gọn gàng, không hề giữ lại.

- Giết ah.

Sát khí ngập trời, quấy hư không, trực tiếp làm không gian run rẩy, sơn băng địa liệt, sơn mạch biến thành bình địa.

- Ah...

Từng tiếng kêu thảm thiết vang vọng bên tai, cả sơn mạch không ngừng sụp đổ, sơn mạch máu chảy thành sông.

Chiến đấu cỡ này, thảm thiết khó diễn tả thành lời.

- Giết ah!

Chiến đao Khuất Đao Tuyệt, Bá Đao Long Tam, phi ưng Lăng Phong, Dương Diệu, Lục Thiếu Hùng, Lục Lộ, Lục Vân, Lục Thanh, Lục Đào, Lục Minh, Thái Công Tĩnh Nhiễm, Hiên Viên Triệt, Bắc Cung Ngọc, Bắc Cung Hạo Nam là những người nổi bật trên đại lục Linh Vũ nổi bật cùng thế hệ Lục Lâm Thiên cũng sớm lao ra chém giết.

Chương 4185: Chúng ta có viện binh, giết đi!

Bọn họ là thế hệ đầu tiên khi thế giới hỗn độn được kích hoạt chiếu cố, khí thế bạo phát ra đồng cấp không thể chống lại, cả đám đều có khả năng giết địch vượt cấp.

Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Lư Khâu Mỹ Vi, Lạc Kiến Hồng, Mộ Dung Lan Lan, Diễm Quan Quần Phương Đông Cung Huyên, Đạm Thai Tuyết Vi, Kính Hoa Thủy Nguyệt, Dạ Vị Ương, Thiên Ưng công tử, Lưu Kiếm, An Cát Tú Na, Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan, Diệp Phi, Diệp Mỹ, Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu, Lục Đông, Lục Tây đều công kích kẻ thù trên đường mình đi.

Rống rống.

Ngao ngao.

Độc Long, Quỳ Long, Long Linh, Hắc Hùng, Huyết Mị, Xích Viêm, Bàn Hủy, Bàn Vân là những Yêu thú cường giả trong Phi Linh Môn lúc này thúc dục bản thể, thân ảnh che khuất bầu trời.

Nhưng vào nhất thời, sát phạt khủng khiếp xé rách không gian, lúc này không ngừng có cường giả mới gia nhập vào chiến trường, bọn họ gia nhập vào chém giết Diệt Linh Môn.

- Lão tổ trở về, giết chúng đi!

- Lão tổ quay về, liều mạng với Diệt Linh Minh.

...

Người trong thế giới Linh Vũ không ngừng chém giết, không ít cường giả thế hệ trước của thế giới Linh Vũ sau khi ra khỏi thế giới Linh Vũ đều không muốn ở chung với hậu bối, sau khi rời khỏi thế giới Vô Sắc đi ra ngoài lịch lãm, vào lúc này các lão tổ bọn họ đều trở về.

Trên hạp cốc Huyền Viêm có không ít mỹ nữ đang đứng, bọn họ thân ảnh lung linh, váy dài bồng bềnh, kiều nhan như hoa, giống như tiên tử không ăn khói lửa nhân gian.

- Giết.

Chúng nữ nhìn nhau, nghiến chặt môi son, bọn họ đi tới nơi nào đại quân Diệt Linh Minh đều hóa thành mảnh vỡ.

- Ah...

Tiếng kêu thảm thiết vang vọng nơi nơi, giữa không trung không ngừng có chiến hạm nứt vỡ, không ngừng có thân người vỡ nát, huyết dịch bay tứ tung.

Rầm rầm rầm.

Tuy cường giả Phi Linh Môn rất mạnh, nhưng mà số cường giả và số đại quân không bằng đối thủ, cho dù khí thế hung mãnh nhưng vẫn không cách nào áp chế Diệt Linh Minh, có những lão tổ gia nhập cũng dần dần lâm vào hạ phong.

- Ah...

Hoàng gia, Tiết gia, Tử Diễm Huyền Xà thống lĩnh Thú tộc, An gia, Tôn gia và Phi Linh Môn lao tới trước, tổn thất cũng không ngừng gia tăng.

Bị vây công như thế, bị oanh kích dữ dội như vậy, không ngừng có người tự bạo hồn anh, chiến đấu rất thảm thiết.

- Vô liêm sỉ, Diệt Linh Minh khinh người quá đáng, muốn nhổ tận gôc Phi Linh Môn ah.

- Sợ rằng Phi Linh Môn gánh không được, làm thế nào đây?

Chung quanh sơn mạch này, vô số người vây xem lúc này giận mà không dám nói gì, Diệt Linh Minh quá mức cường đại, không có ai dám trêu chọc, không ít người nắm chặt hai đấm, ánh mắt đỏ thẫm, nhưng cũng không dám nói gì.

- Chư vị đạo hữu thế giới Vô Sắc, Phi Linh Môn chịu đựng, Hồ Nhất Đao ở thế giới Địa Hoang tới giúp một tay.

- Hỏa đạo nhân ở thế giới Khôn Cùng tới giúp các ngươi ngăn kẻ thù.

- Trần Hạo thế giới Huyền Nam giúp các ngươi!

- Bạch Lang ở thế giới Thiên Khôn tới đây!

...

Trên không trung không ngừng có tiếng hét lớn vang lên, lập tức có đại quân lao tới như bay.

Ầm ầm!

Từng đạo thân ảnh lao tới, không dưới mấy trăm vạn người, mấy thân ảnh đi đầu chính là Thiên Dương lão quỷ, Hỏa đạo nhân, Bạch Lang...

Bọn họ trước kia là những thanh niên bất phàm, còn có tiểu thiếu chủ Ôn Tuấn Hùng của Linh Thứu Tháp ở thế giới Thị Hoang tới giúp, bên cạnh hắn còn có phụ thân Ôn Thiên Cương, Linh Sơn tam thứu.

- Gïết ah.

Viện binh những thế giới này xuất hiện, lập tức gia nhập chiến trường.

Xùy!

Thân ảnh Bắc Cung Vô Song nhìn lên không trung, lúc này nói vang vọng hư không:

- Phi Linh Môn đại biểu Lục gia, đại biểu thế giới Vô Sắc, đa tạ chư vị viện thủ, vô cùng cảm kích, chúng ta sẽ ghi nhớ trong lòng.

- Phi Linh Môn khách khí, không có Lục gia, không có Phi Linh Môn, cũng không có Vô Sắc trung thiên thế giới hiện tại, Phi Linh Môn gặp nạn, chúng ta không thể khoanh tay đứng nhìn.

Thiên Dương lão quỷ hồ Hồ Nhất Đao cầm linh khí đại đao chém giết, tiếng gầm truyền ra, mấy tên Diệt Linh Minh biến thành vong hồn dưới đao.

- Các vị của thế giới Vô Sắc, không có Lục gia Lục Lâm Thiên Lục đại nhân lúc trước ra mặt, không có thế giới Vô Sắc chúng ta hiện tại, những năm qua, Phi Linh Môn, Lục gia, Hoàng gia, Tiết gia đối với chúng ta như thế nào, ta nghĩ mọi người hiểu rõ, hiện tại thế giới Vô Sắc gặp nạn, Phi Linh Môn gặp nạn, thương hội Phú Lâm chúng ta quyết định tương trợ.

- Những năm qua, Phi Linh Môn, Hoàng gia, Tiết gia rất chiếu cố chúng ta, Hỏa Linh Môn ta nguyện trợ Phi Linh Môn một tay.

- Tổ chim bị phá, há còn trứng lành, Tu Võ Tông ta cũng giúp Phi Linh Môn một tay.

Nhìn thấy chung quanh có không ít viện binh, vô số người vây xem trong hạp cốc Huyền Viêm, rốt cục có người không nhịn được.

Vốn là thương hội Phúc Lâm, Hoa Linh Môn, Tu Võ Tông những tiểu thế lực có quan hệ không tệ với Phi Linh Môn đều hét lớn, lập tức từng thân ảnh lao vào chém giết đại quân Diệt Linh Minh.

- Tổ chim bị phá, há còn trứng lành, giết ah, giết sạch đám tạp chủng Diệt Linh Minh này đi.

- Không có Lục đại nhân trước kia, không có thế giới Vô Sắc hiện tại, giết chúng đi.

- Đám tạp chủng Diệt Linh Minh đi chết đi!

Chém giết rung trời không ngừng sinh ra, khi Tu Võ Tông gia nhập, không ít tiểu thế lực lập tức nhao nhao phụ họa, một ít tán tu cũng quát lớn lao tới, người vây xem chung quanh sôi trào.

- Giết ah!

- Thế giới Vô Sắc còn chưa tới phiên Diệt Linh Minh tạp chủng tới cửa diễu võ dương oai, chẳng lẽ thế giới Vô Sắc chúng ta đều là người hèn nhát sau, tùy ý người khác đến thế giới Vô Sắc chúng ta diễu võ dương oai!

- Ai hèn nhát ai vương bát đản, giết sạch đám tạp chủng Diệt Linh Minh đi.

Ầm ầm.

Tất cả mọi người bạo động, vô số người vây xem chung quanh không nhịn được nữa, khí tức khủng bố bùng phát.

Từng đạo thân ảnh mang theo khí thế lăng lệ lao vào chém giết đại quân Diệt Linh Minh.

Tất cả mọi người sôi trào, vô số người vây xem, ít nhất cũng có mấy ngàn vạn người, thậm chí còn có rất nhiều người từ các nơi trong thế giới Vô Sắc đang chạy tới.

- Giết đi!

- Chúng ta có viện binh, giết đi!

Người Phi Linh Môn, Hoàng gia, Tiết gia sôi trào, nhìn viện binh lao tới, trong mắt cảm kích, sau đó hóa thành sát khí lao vào chém giết kẻ thù.

- Lục gia, lúc này đa tạ chư vị.

Bắc Cung Vô Song đạp không, váy dài bay phất phới, gật đầu, trong mắt có ba quang chấn động mãnh liệt.

- Giết ah.

Các thế lực và tán tu trong thế giới Vô Sắc vây xem gia nhập vào chém giết, tiếng hô giết không nhỏ.

Ầm ầm.

- Khặc khặc, xem ra đều có mặt hết rồi, cũng tốt, cùng giải quyết một thể, về sau thế giới Vô Sắc sẽ yên tĩnh rất nhiều.

Tiếng cười to âm trầm từ trong ngọn núi khổng lồ phía sau đội hình Diệt Linh Minh truyền ra, trên ngọn núi có mấy trăm người lướt đi, khí tức mênh mông hàng lâm.

Hơn trăm người xuất hiện, khí tức của đám người này làm không gian đông cứng lại.

Chương 4195 Viện binh các nơi

Chương 4186: Phạm người Lục gia ta, giết không tha!

Đặc biệt là ba lão giả đi đầu với khuôn mặt già nua, ánh mắt đầy hàn ý và sát khí tỏa ra.

Ba lão giả này không có quá nhiều chấn động, nhưng mà năng lượng thiên địa không ngừng biến hóa.

Ba lão giả này không thèm nhìn mấy ngàn vạn người thế giới Vô Sắc và Phi Linh Môn, ánh mắt khinh thường và xem thường.

- Không tốt, đều là Tuyên Cổ Cảnh, trên trăm Tuyên Cổ Cảnh.

- Ba lão giả đi đầu dường như là Hóa Hồng Cảnh.

- Ba tên đi đầu không phải Tuyên Cổ Cảnh, là Hóa Hồng Cảnh, là cường giả Hóa Hồng Cảnh trong truyền thuyết.

Hơn trăm người xuất hiện, khí tức khủng bố hàng lâm phiến thiên địa này, lập tức có khí tức và uy áp mênh mông bao phủ Phi Linh Môn, Hoàng gia và người thế giới Vô Sắc.

Không ít ánh mắt ngẩng đầu nhìn không trung, không ít người có nhãn lực đều nhìn ra trên trăm người Diệt Linh Minh vừa xuất hiện đều là Tuyên Cổ Cảnh và Hóa Hồng Cảnh trong truyền thuyết.

Vào lúc này có trên trăm Tuyên Cổ Cảnh và ba Hóa Hồng Cảnh gia nhập vào, nó giống tảng đá nện vào mặt nước, làm cho rất nhiều người chấn động!

Đội hình này đủ để phá hủy tâm tình liều mạng của mọi người, phá hủy tâm tư phản kháng!

- Phá chiến hạm Phi Hổ.

Trên trăm Tuyên Cổ Cảnh hét lớn, thân ảnh lao đi, đột nhiên từng đạo công kích khủng bố xuyên qua hào quang năng lượng khủng khiếp này, trực tiếp đánh thẳng vào hạm đội của Phi Linh Môn.

Ầm ầm.

Nhất thời trong hạm đội Phi Hổ của Phi Linh Môn có trăm chiến hạm bị phá hủy.

Tuyên Cổ Cảnh ra tay, phá hủy chiến hạm Phi Hổ rất dễ dàng.

- Con sâu cái kiến, đi chết đi.

Ba Hóa Hồng Cảnh gia nua xuất hiện ở trước đám người Phi Linh Môn cùng thế giới Vô Sắc, ba người này xuất chưởng vặn vẹo hư không, giơ tay nhấc chân chấn áp mọi thứ.

Rầm rầm rầm.

Dưới không trung, người có tu vị Hóa Hồng Cảnh ra tay có thể hủy thiên diệt địa, trấn áp tâm thần, quét sạch mọi thứ!

Trên trăm Tuyên Cổ Cảnh và ba tên Hóa Hồng Cảnh trong truyền thuyết đủ để phá hủy rất nhiều trung thiên thế giới, Phi Linh Môn và thế giới Vô Sắc căn bản không thể chống lại.

- Khặc khặc, dừng tay, dừng tay cho ta!

Trên trăm Tuyên Cổ Cảnh và ba lão giả Hóa Hồng Cảnh lại đứng trên không trung, một tục tằng đại hán âm hiểm cười hét lớn như lôi minh:

- Tất cả người thế giới Vô Sắc không quan hệ với Lục gia, Phi Linh Môn nghe đây, người quy hàng không giết, chúng ta chỉ cần diệt Lục gia là được rồi, các ngươi cần gì đi chịu chết, chỉ cần rời khỏi Lục gia, Diệt Linh Minh sẽ bỏ qua chuyện cũ, tha cho các ngươi một mạng!

Tiếng hét lớn vang lên, sát khí và tiếng chém giết ngập trời đang bùng nổ lập tức dừng lại.

- Làm sao bây giờ, trên trăm Tuyên Cổ Cảnh và cường giả Hóa

Hồng Cảnh trong truyền thuyết, căn bản cũng không có lực chống cự.

- Thực lực Diệt Linh Minh quá mạnh mẽ, cho dù liều mạng cũng là chết không công.

Trên trăm Tuyên Cổ Cảnh và ba Hóa Hồng Cảnh áp chế, trên không trung có tiếng nghị luận vang lên.

- Các vị ngoài Lục gia cùng Phi Linh Môn, Lục gia cảm tạ tương trợ, lúc này rời khỏi, Lục gia ta cũng đa tạ.

Bắc Cung Vô Song đạp không, váy dài phần phật, nàng lập tức áp chế những tiếng nghị luận này.

Lúc này đội hình của Diệt Linh Minh quá mạnh mẽ, Bắc Cung Vô Song rõ ràng, nhiều người cũng chỉ bị tàn sát mà thôi, không cần phải lôi kéo tất cả người thế giới Vô Sắc chôn cùng.

Nghe vậy, người thế giới Vô Sắc nhìn nhau, mắt lộ ra vẻ bất đắc dĩ, trên trăm Tuyên Cổ Cảnh và ba Hóa Hồng Cảnh trong truyền thuyết, bọn họ càng vô lực.

Tiếng nói vang lên khắp nơi, Bắc Cung Vô Song bay lên cao đối mặt hơn trăm tên Tuyên Cổ Cảnh cùng ba lão giả Hóa Hồng Cảnh, nàng vẫn bộc lộ khí chất hồn nhiên thiên thành, dung nhan tuyệt mỹ như tiên tử lại mang theo khí thế chống trời, tiếp tục nói:

- Về phần Lục gia, Phi Linh Môn, cho tới bây giờ không có người đầu hàng, chiến đến người cuối cùng cũng phải liều mạng, huyết chiến đến cùng, người phạm Phi Linh Môn, giết không tha!

Tiếng nói vừa vang lên, tất cả đệ tử Phi Linh Môn, Lục gia đều đỏ mắt, tất cả hóa thành khí tức sát phạt bao phủ các nơi...

- Phạm Phi Linh Môn ta, giết không tha!

- Phạm Phi Linh Môn ta, giết không tha!

...

Từng tiếng sát phạt mang theo vẻ bi thống từ trong đội hình Phi Linh Môn, Lục gia truyền ra, lập tức hội tụ cùng nhau, cuối cùng giống như kinh lôi vang vọng tứ phương.

Tất cả cường giả thế giới Linh Vũ và đệ tử Phi Linh Môn cắn răng, ánh mắt dần dần đỏ tươi, nắm chặt linh khí chuẩn bị liều mạng.

Ầm ầm.

Âm thanh bí tráng vang vọng, loại bi tráng này làm thiên địa động dung, gió nổi mây phun xuất hiện!

- Khặc khặc, con sâu cái kiến mà thôi, hôm nay sẽ nhổ tận gốc Phi Linh Môn, trảm thảo trừ căn Lục gia.

Đám Tuyên Cổ Cảnh của Diệt Linh Minh lúc này nghe thế liền cười lạnh, khí tức bộc phát, năng lượng bùng nổ dữ dội, sát ý không thêm che dấu, muốn triển khai công kích cuối cùng.

- Người phạm Lục gia, phạm Phi Linh Môn của ta, giết không tha!

Bỗng dưng trên không trung có vết nứt không gian xuất hiện, lập tức hơn hai mươi thân ảnh bay ra ngoài, hơn hai mươi người này đều là cấp độ Tuyên Cổ Cảnh.

Bảy người đi đầu thần sắc âm trầm, trường bào khinh động, khí thế cuồng ngạo bùng phát.

Sáu người đứng phía sau một thanh niên lãnh ngạo, thân thể thanh niên này cao ngất như trường thương, trường bào bay phất phới, khí thế toàn thân lăng lệ, khí tức sát phạt nồng đậm làm thiên địa rung động.

- Đó là...

Từ khi những người này xuất hiện, các cường giả trong thế giới Linh Vũ và đệ tử Lục gia chấn động, lập tức kích động khó tin.

- Là Linh Vũ Đại Đế đến.

- Là Chí Thánh Đại Đế đến.

- Thánh Thủ Linh Đế cũng tới.

- Còn có Hàn Băng Đại Đế cùng Sát Phá Quân.

- Lục Kinh Vân đến, Lục gia lão đại đến.

Đệ tử Lục gia và các cường giả thế giới Linh Vũ nhìn thấy những thân ảnh này xuất hiện, máu huyết trong người bành trướng.

Linh Vũ Đại Đế, Chí Thánh Đại Đế, Thánh Thủ Linh Đế những người này ban đầu ở trong thế giới Linh Vũ đều là tồn tại tung hoành đại lục, phong hoa tuyệt đại, bọn họ dựa vào khí tức cường đại làm tăng hi vọng của mọi người, chẳng khác gì liều thuốc trợ tim kịp thời.

- Ồ...

Khi Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam, Chí Thánh Đại Đế, Lục Kinh Vân, Đoan Mộc Khung Thiên những người này xuất hiện, hơn trăm Tuyên Cổ Cảnh của Diệt Linh Minh lúc này kêu lên đầy kinh dị.

Ba lão giả Hóa Hồng Cảnh già nua cũng cảm giác được gì đó, trong mắt có hào quang chấn động.

Chí Thánh Đại Đế nhảy ra khỏi vết nứt không gian, không chậm trễ thời gian, phất tay ném một chiếc nhẫn trữ vật vào trong không gian, trên không trung sinh ra thời không tɧác ɭoạи, chỉ trong nháy mắt vòng xoáy không gian xuất hiện.

- Không ngờ là thời gian linh khí rất thưa thớt.

Nhìn thấy cảnh tượng này, ba lão giả Hóa Hồng Cảnh nhìn nhau, trong mắt mang theo hào quang tham lam.

Sưu sưu sưu...

Trong vòng xoáy cực lớn kia lập tức xuất hiện những thân ảnh như cuồng phong bay ra, mang theo tiếng xé gió làm người ta khïếp sợ.

Thân ảnh lao đi, khí tức sát phạt hàng lâm các nơi.

Chương 4187: Lục gia sắp nghịch thiên!

Trong khí tức sát phạt này còn mang theo huyết tinh, không có trải qua máu tươi tẩy lễ sẽ không có khí tức huyết tinh này.

Oanh....

Trong nháy mắt đại quân trăm vạn chỉnh tề, gọn gàng đứng trên không trung, sát khí bùng phát tận trời.

Đại quân trăm vạn này giống như lang hổ, người bình thường không thể so sánh.

Chỉ cần đại quân trăm vạn này đủ quét ngang đại quân ngàn vạn dễ như chơi.

- Lục gia quân chuẩn bị.

Ba thanh niên trước mắt đạp không mà đứng, nhìn qua đại quân ngàn vạn của Diệt Linh Minh, đôi mắt đỏ rực nhìn vào địch nhân, nương theo khí tức sát phạt nồng đậm, sát khí bắn ra ngoài, quát:

- Lục gia quân, giết địch, người phạm Lục gia, giết không tha!

- Tuân lệnh thiếu soái!

Đại quân trăm vạn cùng hô lên.

- Thiên Cuồng Điện Lục gia Lục Thành ở đây, người phạm Lục gia, giết không tha!

- Thiên Cuồng Điện Lục gia Lục Trực ở đây, người phạm Lục gia, giết không tha!

- Thiên Cuồng Điện Lục gia Lục Phương ở đây, người phạm Lục gia, giết không tha!

- Thế giới Thái Hoàng Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc Lục gia Lục Âm ở đây, người phạm Lục gia, giết không tha!

- Thế giới Vô Tư Thiên Nữ Cung Lục gia Lục Doanh ở đây, người phạm Lục gia, giết không tha!

- Thế giới Minh Quang Lục gia Lục Tượng ở đây, người phạm Lục gia ta, giết không tha!

- Thế giới Minh Quang Lục gia Lục Xảo ở đây, người phạm Lục gia, giết không tha!

Cũng vào lúc này, trên không trung gió nổi mây phun, từng tiếng quát mang theo sát phạt truyền ra, từng thân ảnh xé rách hư không từ các hướng lao tới nơi này, khí tức mênh mông hàng lâm đại địa.

Tất cả cường giả trong thế giới Linh Vũ và đệ tử Phi Linh Môn nghe vậy, từng ánh mắt nhìn lên trời.

Vào lúc này mọi người cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

- Đến rồi, rốt cục đều kịp thời.

Mấy mỹ nữ tuyệt mỹ đứng trên không trung, váy dài bồng bềnh, dung nhan khuynh quốc khuynh thành nhìn người tới, ánh mắt vô cùng kích động.

Sưu sưu sưu...

Âm thanh xé gió vang lên liên tục, Diệt Linh Minh và người thế giới Vô Sắc vây xem, tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lên.

Trong đội hình ở bốn phương tám hướng đều có những người trẻ tuổi dẫn đầu.

Lập tức bốn nam ba nữ mấy bay ra, cùng bay về phía Lục kinh Vân.

Bốn nam ba nữ, bốn thanh niên thân thể cao ngất, niên kỷ nhìn như không lớn, dung mạo tuấn lãng, khóe miệng cười tà dị, khí tức giống như, bốn thanh niên này đều là vô lượng Niết Bàn.

Ba thiếu nữ dung nhan tuyệt mỹ, người đi đầu như trăm hoa đua nở, rực rỡ như sao trời, khí tức sinh cơ bừng bừng, nếu cẩn thận lại là tử khí, dường như có thể làm đại địa điêu linh, khí tức này hiển nhiên là Tuyên Cổ Cảnh cao giai.

Thiếu nữ thứ hai mặc váy dài trắng mộc mạc, khí chất tươi mát ưu nhã, đôi mắt mang theo vũ mị hồn nhiên thiên thành, loại vũ mị này mạnh tới tận cùng nên biến thành thánh khiết, khí tức rất mạnh, hiển nhiên cũng là Tuyên Cổ Cảnh cao giai.

Thiếu nữ thứ ba trang phục nóng bỏng ôm lấy thân thể mềm mại, dung mạo tinh xảo như búp bê, khí tức vô lượng Niết Bàn!

- Đại ca.

Bốn thanh niên và ba thiếu nữ vượt qua không gian, tới trước mặt Lục Kinh Vân, tám người đứng đó, không gian sinh ra gợn sóng rất mạnh.

- Năm vô lượng Niết Bàn người, ba vô lượng Niết Bàn đặt chân Tuyên Cổ Cảnh cao giai, điều này sao có thể!

Nhìn thấy tám thanh niên nam nữ, hơn trăm Tuyên Cổ Cảnh của Diệt Linh Minh có không ít người nhãn lực không tệ, lập tức nhận ra khí vận của bốn nam ba nữ này, tiếng hít khí lạnh vang lên liên tục.

Năm vô lượng Niết Bàn, ba vô lượng Niết Bàn đặt chân Tuyên Cổ Cảnh cao giai, tám người đứng đó, khí tức quá mức khủng bố, cuối cùng là thiên phú khủng bố như thế nào?

Trong ba ngàn đại thế giới, thanh niên cổ tộc lại có mấy người đặt chân đại thừa Niết Bàn vô lượng Niết Bàn Cảnh.

Mà bây giờ Lục gia có tám người, tăng thêm Lục Du Thược là chín người đấy.

Một Lục gia, một nhà chín vô lượng Niết Bàn.

Đội hình này làm rất nhiều người chấn động.

Mà giờ khắc này, ba lão giả Hóa Hồng Cảnh của Diệt Linh Minh không có nhìn tám vô lượng Niết Bàn thiên phú khủng bố của Lục gia, ánh mắt nhìn mấy địa hán trung niên trong đội hình chung quanh.

Nhìn thấy những đại hán trung niên ở đây, ba Hóa Hồng Cảnh của Diệt Linh Minh không biết tại sao, dường như cảm nhận được gì đó, lập tức ánh mắt sợ hãi, tim đập rộn lên.

- Nhị nguyên Hóa Hồng Cảnh, tam nguyên Hóa Hồng Cảnh, còn có tứ nguyên tiểu Siêu Phàm Hóa Hồng cảnh.

- Không xong, lần này có phiền toái.

- Là người của thế giới hỗn độn, đám người này là ai?

Nhìn qua những đại hán trung niên chung quanh, ba lão giả Hóa Hồng Cảnh của Diệt Linh Minh nhìn nhau, khí diễm hung hăng càn quấy biến mất không thấy gì nữa, bọn họ giống như chuột nhìn thấy mèo, kinh hãi còn mang theo sợ hãi, tóc gáy dựng đứng, nổi da gà khắp toàn thân.

- Các ngươi không sao chứ?

Trong đám người, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn đã đứng trước mặt bọn họ.

Nhìn thấy những thân ảnh xinh đẹp này, một thân ảnh tuyết trắng bay ra, chính là Bạch Linh đi theo Lục Âm quay trở về, lúc này khí tức cũng rất mạnh, hiển nhiên là vô thượng Niết Bàn.

- Có bọn chúng trở về, tất cả cũng không có việc gì.

Bắc Cung Vô Song cười nhạt, váy dài phiêu động, khí chất cao quý thanh nhã hồn nhiên thiên thành, nàng đứng đó làm rất nhiều người động dung.

- Lục gia tiểu ác ma đã về!

- Khá lắm, đều là Tuyên Cổ Cảnh.

- Không hổ là người Lục gia, đều nghịch thiên ah.

- Mang về nhiều cường giả Tuyên Cổ Cảnh như vậy, dường như còn có mấy cường giả Hóa Hồng Cảnh nữa đấy.

- Lục gia, không phải ai cũng có thể rung chuyển.

Trong thế giới Linh Vũ, chúng nhiều cường giả hai mặt nhìn nhau, rung động còn mang theo vui vẻ.

Phi Linh Môn, Hoàng gia, Tiết gia và cường giả từ thế giới Linh Vũ đi ra sôi trào.

Giờ phút này có thể nhìn ra được, viện binh của Lục gia đã đến, tuy nhân số không nhiều, nhưng mà khí thế đủ áp chế Diệt Linh Minh.

Trên không trung Lục Kinh Vân đứng đó, thân ảnh cao ngất như trường thương, khí tức Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong phóng thích ra không hề giữ lại, ánh mắt nhìn các huynh đệ của mình, sát khí trong mắt dâng trào, nói:

- Huynh muội Lục gia ở đây, người phạm Lục gia, giết không tha!

- Huynh muội Lục gia ở đây, người phạm Lục gia, giết không tha!

Lục Doanh, Lục Âm, Lục Thành, Lục Trực, Lục Phương, Lục Tượng, Lục Xảo bảy cùng hô theo Lục Kinh Vân, tiếng quát truyền khắp nơi, vang vọng như sấm sét.

Đến thời điểm này, tất cả mọi người mới chính thức biết rõ, Lục gia, trừ Lục Lâm Thiên ra, tuyệt đối không phải không người.

Trong chín huynh muội Lục gia, bất luận người nào cũng rất khủng bố.

- Lục gia thật đáng sợ!

- Lục gia sắp nghịch thiên!

Nhìn tám huynh muội Lục gia tỏa ra khí thế khủng khiếp, làm cho vô số người trong thế giới Vô Sắc vây xem nhiệt huyết sôi trào, Lục gia vẫn không sụp đổ, Lục gia vẫn có người chèo chống.

Rống!

Bỗng dưng vào thời khắc này, ở trong không gian có tiếng sư tử rống vang.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, một con sư tử màu trắng phá không lao tới nơi này, sau lưng hơn một ngàn đạo thân ảnh đạp không đi theo, mây đen áp đỉnh.

Chương 4188: Trở về rồi sao?

Trên lưng sư tử có hai thanh niên đang đứng, một áo bào xanh và một áo bào vàng.

Rống!

Sư tử gào thét, những nơi đi qua gợn sóng không gian rất mạnh, hơn ngàn thân ảnh đi theo cũng có khí tức vô cùng đáng sợ.

Nhìn thấy hai thân ảnh trên lưng sư tử, người trong thế giới Linh Vũ chấn động.

- Trở về rồi sao?

Giữa không trung, những bóng hình xinh xắn, mỹ nữ dung mạo khuynh quốc khuynh thành nhìn thân ảnh áo xanh trên không trung, sắc mặt kích động, thân thể run rẩy.

- Tiểu tử này, rốt cục trở về, mỗi lần về đều ưa thích náo động.

- Mỗi lần về rất kịp thời.

- Tiểu tử này, xem ra lại sắp gây chuyện nữa rồi!

Trước Lục gia quân, sáu thân ảnh kia tươi cười.

Nhìn thấy thân ảnh áo xanh trên người sư tử, Lục Kinh Vân, Lục Doanh, Lục Âm, Lục Thành, Lục Trực, Lục Phương, Lục Tượng, Lục Xảo tám huynh muội chấn động.

Trên không trung, trăm vạn tinh anh Lục gia quân, Phá Thổ, Truy Mệnh, Huyết Ưng, Trương Lăng Phong, Cát Bạch Mị, Hổ Sư, Cuồng Thử, Trình Tinh, Phong Hỏa, Hồ Hải nhìn thấy thân ảnh áo xanh quen thuộc, lập tức quỳ một gối, hô:

- Bái kiến Lục soái!

- Bái kiến Lục soái!

Trăm vạn tinh anh Lục gia quân cùng quỳ xuống, ánh mắt kính sợ nhìn thân ảnh áo xanh.

Lưu Kiếm, An Cát Tú Na, Hoa Mãn Ngọc, Hoa Mãn Lâu, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan, Diệp Mỹ, Diệp Phi, Âm Quỷ, Thất Kiếm, Thất Sát, Địa Long các đệ tử Phi Linh Môn đều chắp tay với nam tử áo xanh, cùng hành lễ:

- Bái kiến chưởng môn.

- Bái kiến chưởng môn!

- Bái kiến nhị thiếu gia!

- Bái kiến chủ nhân!

Mấy trăm vạn đệ tử Phi Linh Môn và Cực Nhạc tam quỷ, Huyết Mị, Xích Viêm, Hắc Hùng đều quỳ một gối, ánh mắt kính sợ nhìn người tới.

- Trời ạ, đó là Lục Lâm Thiên, Lục đại nhân!

- Không phải nói lục đại nhân đã chết sao, tại sao lại trở về?

- Đó là Lục Lâm Thiên đứng đầu cửu hoàng, chân lý Niết Bàn Lục Lâm Thiên, hắn không có chết!

...

Vào thời điểm này, mấy ngàn vạn đại quân Diệt Linh Minh nhìn thấy người tới, sắc mặt ngây ngốc, trên trăm Tuyên Cổ Cảnh biến sắc.

Ba lão giả Hóa Hồng Cảnh chấn động và run rẩy.

Giờ phút này không biết tại sao, không gian bỗng nhiên yên tĩnh đáng sợ, mọi người nhìn thẳng vào nam tử áo bào xanh kia, tất cả mọi người đều bị hắn thu hút.

Nam tử áo bào xanh đứng trên lưng sư tử, áo bào xanh phất phơ, đứng chắp tay, trong lúc vô hình có xu thế chống trời, khí thế bá tuyệt thiên hạ.

Cường giả đi theo Thiên Nữ Cung, Thiên Cuồng Điện, Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc, thế giới Minh Quang vào lúc này cũng bị ánh mắt này hấp dẫn.

Trên bầu trời, đám người kia quỳ xuống, thần sắc vô cùng cung kính.

Nam tử áo bào xanh nhìn qua mấy lão giả Hóa Hồng Cảnh của Diệt Linh Minh, nói:

- Chỉ bằng mấy tên nhất nguyên Hóa Hồng con sâu cái kiến các ngươi cũng muốn đυ.ng đến Phi Linh Môn, đυ.ng đến Lục gia ta sao?

Hắn cất bước đi tới, lời lẽ bình thản không có gì lạ.

Ầm ầm.

Nhưng khi Lục Lâm Thiên bước một bước, nói một câu, bầu trời gió nổi mây phun, mây đen cuồn cuộn, lập tức có thiểm điện giáng xuống.

Lục Lâm Thiên chắp tay đi chậm, mỗi một bước đều làm không gian chấn động dữ dội, thiên tượng hàng lâm, khí thế bức người.

Mỗi một bước làm ba lão giả nhất nguyên Hóa Hồng sắc mặt tái nhợt đi một phần, không gian chung quanh ba người vặn vẹo.

Ầm ầm.

Khi Lục Lâm Thiên hành động, trực tiếp đi tới trước mặt một lão giả Hóa Hồng Cảnh của Diệt Linh Minh, trên không trung sấm sét cuồn cuộn, phong vân biến hóa.

Đến thời điểm này, ba người mới biết được, bọn họ làm chuyện ngu xuẩn cỡ nào, Lục gia đã sớm lông cánh đầy đủ, căn bản không phải bọn họ có thể rung chuyển.

Trước đừng nói thế lực khủng bố sau lưng chín huynh muội Lục gia, ngay cả Lục Lâm Thiên trước mặt, bọn họ cũng chỉ là con sâu cái kiến, căn bản không có lực chống lại.

Đáy lòng bọn họ run như cầy sấy, hoàn toàn không dám phản kháng.

Nhưng lúc này tất cả đã muộn, nguyên lực và linh hồn trong người bị áp chế, ngay cả tự bạo cũng không làm được.

Lục Lâm Thiên bình thản đứng trước một lão giả nhất nguyên Hóa Hồng, hắn không nói gì, phất tay tát liên tục.

Trên mặt ba lão giả nhất nguyên Hóa Hồng sưng vù lên, bàn tay đánh vào mặt bọn họ, máu và răng lẫn lộn.

Cường giả thế giới Linh Vũ, thế giới Vô Sắc, thậm chí là Diệt Linh Minh đều rung động nhìn thanh niên áo xanh mà không thể nói gì, không gian hoàn toàn yên tĩnh, yên tĩnh tới mức có thể nghe được tiếng hít thở.

Ba Hóa Hồng Cảnh trở nên ti tiện và nhỏ bé trước mặt thanh niên áo xanh này.

- Ba con sâu cái kiến, muốn động tới Phi Linh Môn và Lục gia, vậy luyện các ngươi thành khôi lỗi sống, từ nay về sau, thủ hộ Phi Linh Môn và Lục gia cho tới khi hình thần câu diệt.

Lục Lâm Thiên bộc phát hào quang tử kim, ba người biến mất không thấy gì nữa.

- Một đám tạp chủng, cũng dám động Phi Linh Môn, không cho các ngươi chút giáo huấn, về sau sợ rằng ai cũng có thể động vào Phi Linh Môn.

Tiểu Long quát lớn, lúc này ấn ký màu vàng cao quý yêu mị kia mở ra, lập tức hào quang chói mắt bắn ra, nương theo đó là uy áp khủng bố bộc phát.

Ầm ầm.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, trên trời xanh phong vân biến hoa, hội tụ thành một vòng xoáy lơn trên bầu trời.

Xoẹt!

Trong nháy mắt, con mắt thứ ba của Tiểu Long mở ra, một tia sáng bắn vào trong vòng xoáy, cả hai đʋ.ng chạm, bỗng dưng hào quang bắn ra bao phủ không gian.

- Ah...

Chỉ trong nháy mắt hào quang bao phủ hơn trăm tên Tuyên Cổ Cảnh và vô số đại quân Diệt Linh Minh, bỗng dưng bọn chúng kêu lên thảm thiết, thực lực thấp một ít đã thất khiếu chảy máu, bộ dáng thê thảm.

Ngao!

Trong màn sáng có tiếng long ngâm truyền ra, long uy khủng bố xuyên thủng hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Trong màn sáng, hơn trăm tên Tuyên Cổ Cảnh và mấy chục vạn đại quân Diệt Linh Minh ngây người, ánh mắt ngây ngốc.

Thân thể vẫn đứng ở đó nhưng linh hồn đang bị chấn nhïếp, ngay sau đó chẳng biết tại sao, tất cả mọi người thất khiếu chảy máu, sơn mạch lập tức máu chảy thành sông.

Trên trăm Tuyên Cổ Cảnh và mấy chục vạn đại quân Diệt Linh Minh không còn sinh cơ, linh hồn bị phá hủy, thân thể rơi xuống đất.

Rầm rầm rầm!

Vô số thi thể rơi xuống như mưa, trên trăm Tuyên Cổ Cảnh và vài chục vạn đại quân Diệt Linh Minh bị tru sát trong nháy mắt.

Trên trăm Tuyên Cổ Cảnh bị giết cùng lúc, ánh mắt rất nhiều người khiếp sợ nhìn thanh niên áo bào vàng kia.

Tất cả mọi người biết được thanh niên áo bào vàng kia không dưới Lục Lâm Thiên, trong nháy mắt tru sát hơn trăm cường giả Tuyên Cổ Cảnh, đây là thực lực mạnh cỡ nào?

Lúc này quanh người Lục Lâm Thiên tỏa ra kim quang kết nối với thiên địa, bầu trời cuồng phong gào thét, kim mang phóng đại, khe nứt không gian bao phủ các nơi.

Kim quang rực rỡ che phủ bầu trời, mấy ngàn vạn đại quân Diệt Linh Minh bị bao phủ vào bên trong, cả đám không thể nhúc nhích, nguyên lực bị áp chế.

Sát khí mênh mông bùng phát, đại quân Diệt Linh Minh sợ hãi, trong nội tâm sởn hết cả gai ốc, sâu trong linh hồn có khí tức tử vong bùng nổ.

Chương 4189: Thời gian mười ngày 1

Trên không trung, khí chất trên người Lục Lâm Thiên biến mất không còn, không trung gió nổi mây phun, sấm sét rền vang, trong nháy mắt kim quang bắn ra các hướng, đại quân Diệt Linh Minh lúc này bị giam cầm.

- Đυ.ng đến Phi Linh Môn, đυ.ng đến Lục gia ta, gïếŧ không tha!

Lục Lâm Thiên quát lớn, phất tay đánh ra một thủ ấn, kim quang bùng nổ, mây đen xuất hiện và áp xuống.

Ầm ầm!

Hư không rung chuyển vặn vẹo, chung quanh thủ ấn có vô số vết nứt không gian, không gian nứt vỡ từng khúc khó khôi phục, phong vân kích động còn mang theo khí tức diệt thế.

Trong nháy mắt thủ ấn giáng xuống, đánh vào người mấy trăm vạn đại quân Diệt Linh Minh, sát khí lăng lệ bùng nổ rất mạnh.

- Ah...

Gần ngàn vạn đại quân Diệt Linh Minh kêu thảm thiết, thần hồn câu diệt.

Dưới thủ thủ ấn này gần ngàn vạn đại quân Diệt Linh Minh hóa thành tro tàn, trong sơn mạch bao la xuất hiện một thủ ấn năm ngón tay cực sâu in lên sơn mạch.

Chỉ một kích đã làm cho gần ngàn vạn đại quân Diệt Linh Minh tan biến.

Rầm rầm rầm!

Trên bầu trời xuất hiện chín cột sáng, chín cột sáng này chiếu vào người Lục Lâm Thiên.

Chín ngọn núi khổng lồ chung quanh Lục Lâm Thiên bị thiên lôi bổ trúng, trực tiếp một phân thành hai, đất đá bắn tung tóe.

Trời giáng thiên lôi, dường như tức giận vì Lục Lâm Thiên sinh ra giết chóc ngập trời.

Vù vù!

Tất cả ánh mắt khiếp sợ, sát phạt cỡ này đã chọc thiên nộ, nam tử áo bào xanh này giống như sát thần hàng lâm.

- Lục gia quân nghe lệnh, giết!

Lục Kinh Vân đạp không đứng đó, khí tức sát phạt bùng nổ làm lòng người sợ hãi.

- Đệ tử Thiên Cuồng Điện nghe lệnh, giết!

- Giết!

- Giết không tha!

...

Bỗng dưng từng tiếng sát phạt xuất hiện, hóa thành sóng âm kinh người bao phủ không gian, sau đó tinh anh Lục gia quân và Thiên Cuồng Điện cùng Phi Thiên đạo tặc liều chết xông tới, đệ tử Phi Linh Môn cũng bắt đầu phản kích.

- Giết.

Không chậm trễ thêm chút nào, đồ sát bắt đầu.

Ngao ngao...

Ô ô!

Rống!

Yêu thú gào thét, thân thể to lớn xuất hiện, chúng xông vào đại quân Diệt Linh Minh đang không còn sức phản kháng.

Lúc này đối mặt với Lục gia quân và thế lực viện quân của Phi Linh Môn phản kích, đại quân Diệt Linh Minh chỉ có thể bị tàn sát, tiếng kêu thảm thiết quanh quẩn cả không gian.

Vùng núi này biến thành tu la địa ngục.

Trong sơn mạch quanh hạp cốc Huyền Viêm, đồ sát không diễn ra bao lâu đã chấm dứt.

Trên năm ngàn vạn đại quân Diệt Linh Minh đều bị Lục Lâm Thiên và Tiểu Long hai người tru sát hơn hai ngàn vạn, tất cả cường giả đều bị đánh chết, lập tức trăm vạn tinh anh Lục gia quân và viện quân các nơi vây công, lập tức giải quyết phần còn lại.

Cả sơn mạch huyết tinh trùng thiên, thây ngang khắp đồng, ai nhìn thấy cũng giật mình.

Thời gian qua đi, Lục Lâm Thiên và cường giả chung quanh quay về thành Vô Sắc Phi Linh Môn, chiến trường đã được người Phi Linh Môn và Hoàng gia thu thập.

Trong đại điện Phi Linh Môn, các cường giả gặp nhau, các cường giả trong thế giới Linh Vũ đều tụ tập với nhau, khó tránh hàn huyên chuyện cũ.

Lục Lâm Thiên được Lục Doanh và Lục Tượng, Lục Kinh Vân, Lục Âm dẫn tiến, cũng làm quen với cường giả Cửu Vĩ Thiên Hồ, Thiên Nữ Cung, thế giới Minh Quang.

Thiên Nữ Cung có cho một mỹ phu nhân đi theo Lục Doanh trở về, đó là Trích Nguyệt tiên tử sư tỷ của Lục Doanh, còn có hai lão ẩu đều là cường giả Hóa Hồng Cảnh.

Khi Lục Lâm Thiên quan sát, một trong hai lão ẩu là nhị nguyên Hóa Hồng, người thứ hai là tam nguyên Hóa Hồng, đội hình của Thiên Nữ Cung tuyệt đối không kém.

Thế giới Minh Quang có hai trung niên đến, đều có khí độ bất phàm, chính là ngũ và lục sư huynh của Lục Kinh Vân, Lục Xảo cùng Lục Tượng, phân biệt là Cái Thế Hồng Tôn cùng Thiên Châu Hồng Tôn, cả hai đều là nhị nguyên Hóa Hồng.

Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc đi theo Lục Âm cùng Bạch Linh đến đây, trừ Xích Trọng ra, cũng còn có một lão giả khí vũ hiên ngang, tứ nguyên tiểu siêu phàm, làm cho Lục Lâm Thiên động dung.

Nhưng làm Lục Lâm Thiên động dung nhất chính là lão phụ áo đen bên cạnh Lục Tâm Đồng, giọng nói khàn khàn, khăn lụa đen che mặt, chính là sư phụ của Lục Tâm Đồng.

Khí tức của lão phụ này, linh hồn Lục Lâm Thiên nhạy cảm dò xét cũng khó dò xét được, nhưng mà lão phu nhân này có quan hệ rất tốt với Lục Tâm Đồng.

Các Hóa Hồng Cảnh đều không dám xem thường Lục Lâm Thiên, sau một phen khách sáo, Lục Lâm Thiên cũng không tránh hàn huyên với lão tổ nhân hoàng tộc và thú hoàng tộc trong thế giới Linh Vũ.

Lục Lâm Thiên cũng phải gặp mặt các nhạc phụ nhạc mẫu, còn có tụ tập với chiến đao Khuất Đao Tuyệt, Bá Đao Long Tam, phi ưng Lăng Phong, tự nhiên phải trò chuyện, còn có thế hệ thiên phú phi phàm của Vân Dương Tông, hiện tại so sánh với Lục Lâm Thiên, cách biệt đã một trời một vực, chuyện này làm cho đám người Khuất Đao Tuyệt cảm thán không thôi.

Mà Lục Lâm Thiên đứng trước mặt Dạ Vị Ương và Đạm Thai Tuyết Vi, Đoan Mộc Y Y, chẳng biết tại sao lại hơi khẩn trương.

Cuối cùng Lục Lâm Thiên mới đi đi gặp Vô Song, Cảnh Văn, Bạch Linh, Hồng Lăng, Tiểu Linh, Lam Linh chúng nữ, nội tâm Lục Lâm Thiên vô cùng rung động.

………

Trong nháy mắt đã qua mười ngày, khi tin tức đại chiến hạp cốc Huyền Viêm truyền ra, tin tức này như sấm sét truyền khắp thế giới Thượng Thanh, trận chiến này là nội chiến quy mô lớn nhất thế giới Thượng Thanh, trên trăm Tuyên Cổ Cảnh bị đánh chết, có vài Hóa Hồng Cảnh cũng không còn.

Tin tức trọng yếu nhất chính là Lục Lâm Thiên trở về, đồn đãi chân lý Niết Bàn Lục Lâm Thiên bị cường giả Minh Linh liên thủ đánh chết hơn ngàn năm, ai cũng không ngờ lúc này chân lý Niết Bàn Lục Lâm Thiên ngang trời xuất thế, đại sát tứ phương.

Một trận chiến này cũng giúp mọi người nhìn ra nội tình của Lục gia, một nhà chín vô lượng, đồn đãi còn có không ít vô thượng Niết Bàn.

Hiện tại Lục gia và Phi Linh Môn không phải ai cũng chọc được.

Một trận chiến này, còn có cái tên Long Huyền truyền ra.

Long Huyền là thanh niên áo vàng, nghe nói đến từ thế giới Thần Thú, chính là huynh đệ của chân lý Niết Bàn Lục Lâm Thiên.

Khiến người ta rung động khủng bố là, tục truyền nói Long Huyền cũng là chân lý Niết Bàn, lại có phong hào thần thú trong thế giới Thần Thú.

Hai chân lý Niết Bàn xuất hiện, trong lúc nhất thời chuyện này làm nhiều người khiếp sợ, Phi Linh Môn và Lục gia đã triệt để quật khởi.

Tin tức này truyền ra, trong thời gian mười ngày này, trong thế giới Vô Sắc Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên gặp mặt mọi người thời gian ngắn, thậm chí không có thời gian an ủi người nhà, hắn lập tức tiến vào Thiên Trụ giới.

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ bảy, sau thời gian mười ngày, trong Thiên Trụ giới đã gần hai năm.

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ bảy, thu đại đỉnh lại, trước người Lục Lâm Thiên có năm khôi lỗi sắc mặt tái nhợt đứng đó.

- Chủ nhân.

Ánh mắt năm khôi lỗi cung kính, khí tức toàn thân kinh người.

Luyện chế năm Hóa Hồng Cảnh thành khôi lỗi sống, đây là chuyện cực kỳ khó khăn.

Lúc luyện khôi lỗi sống đầu tiên, Lục Lâm Thiên suýt thất bại, cũng may dùng linh hồn lực và thực lực mạnh mẽ áp xuống, lúc này miễn cưỡng luyện chế thành công.

Chương 4190: Thời gian mười ngày 2

Bốn khôi lỗi đằng sau cũng dễ dàng hơn rất nhiều.

Muốn luyện khôi lỗi sống cần phải luyện rất nhiều khôi lỗi làm nền, đám lão giả Hóa Hồng Cảnh của Diệt Linh Minh tận mắt nhìn thấy quá trình, đó là cảnh tượng thê thảm, làm cho người ta sởn hết cả gai ốc, tóc gáy dựng đứng, trong mắt tràn ngập sợ hãi và tuyệt vọng, nhưng lại không có cách nào nhúc nhích.

Đến thời điểm này đám lão giả Hóa Hồng Cảnh hối hận xanh ruột, nhưng không có cơ hội hối hận nữa rồi.

Thu hồi năm khôi lỗi sống, sắc mặt tái nhợt của Lục Lâm Thiên vui vẻ, nhưng sau khi vui vẻ là hàn ý bộc phát.

Tuy Diệt Linh Minh đã bị đối phó, nhưng Diệt Linh Minh chỉ là quân cờ mà thôi, Lục Lâm Thiên rất rõ ràng, thế lực chủ yếu đối phó Lục gia còn chưa bò ra.

Thi triển Sưu Linh Thuật tìm kiếm trong linh hồn Hoài Như Danh, Lục Lâm Thiên biết không ít chuyện, sau lưng Hoài Như Danh có thế lực không kém, chính là Ô gia.

Ô gia có địa vị trưởng thượng trong hai đại liên minh, Hoài Như Danh chính là đệ tử đắc ý của trưởng thượng này.

Ô gia có địa vị không thấp trong hai đại liên minh, tuy nhiên so ra kém Nhâm gia, Tịnh gia cùng Phượng Hoàng nhất tộc ba đại gia tộc, nhưng mà cũng chỉ kém hơn một chút mà thôi.

Trong linh hồn Hoài Như Danh, Lục Lâm Thiên thi triển Sưu Linh Thuật nhận được tin tức khác, Diệt Linh Minh trừ có Sư gia, Tùng gia, còn có vài thế lực sinh động nhất, thế lực cường đại nhất có Linh gia, Thiệu gia và Tinh gia.

Trên hạp cốc Huyền Viêm, sau khi bắt ba Hóa Hồng Cảnh, trong đó phân biệt là Linh gia, Thiệu gia, còn có Tinh gia.

Mà Linh gia và Thiệu gia, Lục Lâm Thiên còn nhớ rõ, trong đó phó đoàn trưởng quân đoàn Thiên Phượng có một người tới từ Linh gia.

Lúc trước trong Mật Địa Thiên Giới có Thiệu Phong, hẳn là người Thiệu gia.

Về phần Tinh gia, Lục Lâm Thiên cũng không phải quá hiểu, lúc trước đánh chết không ít người trong chấp pháp đội, đoán chừng cũng có người Tinh gia

Trừ Linh gia, Thiệu gia, Tinh gia, Tùng gia, Sư gia năm đại gia tộc ra, sau lưng Diệt Linh Minh còn có dấu vết của Phượng Hoàng nhất tộc, trước đó mình tao ngộ mai phục trong thế giới trùng động, cho dù không có chứng cớ, Lục Lâm Thiên cũng biết đó là Phượng Hoàng nhất tộc.

- Phượng Hoàng nhất tộc, Ô gia, Linh gia, Thiệu gia, Tinh gia, Tùng gia, Sư gia, khoản nợ này nên thanh toán rồi.

Lục Lâm Thiên thì thào, hàn ý bắn ra, lập tức khoanh chân điều tức, luyện chế năm khôi lỗi sống Hóa Hồng Cảnh tiêu hao quá lớn, cho dù với thực lực của Lục Lâm Thiên cũng khó chèo chống.

...

Trong thiên địa, non xanh nước biếc, năng lượng thiên địa dạt dào, dãy núi xanh um tươi tốt, sườn núi như tiên cảnh.

Xùy.

Trên một ngọn núi bỗng dưng không gian nhộn nhạo, một tiếng kêu mang theo khí nóng bộc phát.

Lê-eeee-eezz~!!

Tiếng Lê-eeee-eezz~! vang vọng, biển lửa xuất hiện, hỏa diễm thu liễm, một thân thể Phượng Hoàng khổng lồ xuất hiện ở chân trời.

Thân thể Phượng Hoàng này quái dị, toàn thân có màu đen, loại màu đen này cực kỳ thâm thúy.

Lập tức thu liễm thân Phượng Hoàng, một lão giả mặc trường bào tối tăm xuất hiện, nhiệt độ chung quanh người này rất cao, linh hồn cũng có thể bị thiêu đốt.

Lão giả lơ lửng giữa không trung, đôi mắt âm trầm, trong đôi mắt có hỏa diễm đỏ rực đang nhảy nhót.

- Nhị nguyên Hóa Hồng, khặc khặc, không ngờ có thể nhân họa đắc phúc, đặt chân nhị nguyên Hóa Hồng.

Lão giả này cười âm trầm.

- Phượng Viêm, chuyện có chút không ổn.

Một đại hán trung niên mặc hoa phục xuất hiện bên cạnh lão giả, ánh mắt đỏ rực ngưng trọng.

Lão giả này chính là Phượng Viêm đào thoát hồn anh trong tay Lục Lâm Thiên hơn ngàn năm trước, dùng một kiện thông linh bảo khí trả giá, hắn không chỉ khôi phục, thậm chí còn có thể đột phá đến nhị nguyên Hóa Hồng, nhưng mà sau này không thể tiếp tục đột phá.

Nghe đại hán trung niên nói thế, Phượng Viêm nghe vậy ánh mắt âm trầm, hỏi:

- Phát sinh chuyện gì?

Trung niên mặc hoa phục nhìn Phượng Viêm, nói:

- Lục Lâm Thiên không chết, hắn còn sống.

- Cái gì, điều này sao có thể...

Ánh mắt Phượng Viêm biến hóa, hàn ý bùng phát.

Trung niên mặc hoa phục nhìn qua Phượng Viêm liếc, nói:

- Không chỉ có như thế, Lục gia hiện tại đã quật khởi, một nhà chín vô lượng, còn có rất nhiều vô thượng Niết Bàn, thế lực xưa đâu bằng nay.

....

Thành Vô Sắc, trong đại điện Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên ra khỏi Thiên Trụ giới thời cũng nhận được tin tức, phó chưởng môn Mộc Vương tới.

Khi Lục Lâm Thiên tiến vào Thiên Trụ giới luyện chế khôi lỗi, phó chưởng môn Phi Linh Môn Mộc Vương mang theo rất nhiều cường giả từ thế giới Thị Hoang đến thế giới Vô Sắc trợ giúp Phi Linh Môn, nhưng hơi muộn một chút.

Lục Lâm Thiên ở trong đại điện nhìn thấy Mộc Vương, lúc này Mộc Vương đã sớm đạt tới Niết Bàn Cảnh trung giai.

Sau khi hàn huyên, Lục Lâm Thiên từ lời Mộc Vương biết được, những năm này trong thế giới Phệ Hồn biến hóa không nhỏ, năng lượng thiên địa nồng đậm hơn cả thế giới Vô Sắc không ít.

Nhưng mà Mộc Vương vẫn không có tin tức lão tổ Huyết Thiên Đế, Huyết Thiên Đế rời đi tới bây giờ, vẫn chưa từng quay về thế giới Thị Hoang.

Từ lời chúng nữ Bắc Cung Vô Song, Lục Lâm Thiên biết những ngày qua thế giới Vô Sắc đã bị Phi Linh Môn, Hoàng gia, Tiết gia các thế lực liên thủ diệt sạch dư nghiệt Diệt Linh Minh trong thế giới Vô Sắc.

Thế giới Vô Sắc đã khôi phục trật tự, thế lực khắp nơi đều chờ ở trong thành Vô Sắc, đang chờ hành động kế tiếp.

Vào đêm, trong đại điện Phi Linh Môn, cường giả Phi Linh Môn, Lục gia quân, thế giới Linh Vũ, Tiết gia, Hoàng gia, An gia, thế giới Địa Hoang tụ tập với nhau, Mộc Vương, Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam, Đoan Mộc Khung Thiên, Chí Thánh đại đế cũng đang ở đó.

Nhưng cường giả Hóa Hồng Cảnh của Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc và Thiên Nữ Cung, thế giới Minh Quang Hóa Hồng Cảnh không tham gia.

Trong đại điện, thế lực khắp nơi tụ tập một đường, Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Lục Doanh đang ngồi hai bên, Huyết Ưng, Phá Thổ, Truy Mệnh cũng ngồi đó, Độc Cô Ngạo Nam, Đoan Mộc Khung Thiên, Bắc Cung Kình Thương, Lãnh Thiên Thu cũng xuất hiện trong đại điện.

Lục Lâm Thiên tự nhiên ngồi ở chủ vị, Vô Tướng, Vu Mã Tam Giới, Lý Cụ đứng sau lưng, bên người còn có Tiểu Long, Tĩnh Thần công chúa, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh ngồi cùng.

- Diệt Linh Minh trong thế giới Vô Sắc bị đại quân thanh trừ, nhưng thế lực sau lưng vẫn tồn tại.

- Những thế lực này là thế lực đỉnh cấp trong các trung thiên thế giới, không ở trong thế giới Vô Sắc chúng ta.

- Lúc này tất cả thế lực của Diệt Linh Minh đều trọng thương, đoán chừng cũng không dám đến thế giới Vô Sắc.

……

Mọi người hàn huyên về việc Diệt Linh Minh, tuy Diệt Linh Minh bị tiễu trừ, nhưng thế lực lớn sau lưng vẫn tồn tại, đây cũng là chủ đề ngày hôm nay.

- Lục chưởng môn, thế lực phía sau Diệt Linh Minh nên làm sao bây giờ?

Mọi người nghị luận một phen, Hoàng Thiên Tứ hỏi Lục Lâm Thiên, tuy thế lực lớn đang thương nghị, nhưng mà ai cũng biết, cũng chỉ hỏi thăm ý kiến Lục Lâm Thiên, đều lấy Lục Lâm Thiên làm chủ.

Chương 4191: Mười sáu trung thiên thế giới

Lục Lâm Thiên nhìn người trong đại điện, cuối cùng ánh mắt nhìn Lục Kinh Vân, hỏi Lục Kinh Vân:

- Kinh Vân, ngươi thấy thế nào?

Lục Kinh Vân nghe vậy, lập tức đứng dậy, khóe miệng cười tà, nói:

- Phụ thân, ta đã điều tra, tất cả thế lực lớn sau lưng Diệt Linh Minh tổng cộng có năm mươi ba thế lực, đến từ tông môn, thương hội gia tộc trong bốn mươi sáu trung thiên thế giới, trong đó dùng Linh gia, Ô gia, Tùng gia, Sư gia, Tinh gia năm gia tộc làm đầu, năm thế lực này đều có Hóa Hồng Cảnh, nhưng lần này đã tổn thất một người, xem ra cường giả Hóa Hồng Cảnh còn lại trong gia tộc bọn họ không vượt quá một người.

Dừng một chút, trong mắt Lục Kinh Vân bắn ra huyết quang, ngẩng đầu nói với Lục Lâm Thiên:

- Cho nên ta cảm thấy được, vì sự an toàn của Phi Linh Môn cùng Lục gia về sau, cần phải nhổ cỏ tận gốc, triệt để tẩy trừ dư nghiệt Diệt Linh Minh trong bốn mươi sáu trung thiên thế giới này, dùng chấn nhiếp kẻ khác, dương uy danh Lục gia và Phi Linh Môn.

Người trong đại điện nghe xong đều là âm thầm chấn động, Lục Kinh Vân nói như thế, mọi người không khó biết rõ ý định của Lục Kinh Vân.

Mọi người than thở, Lục Kinh Vân còn hung ác hơn cả phụ thân hắn, triệt để tẩy trừ tất cả thế lực lớn trong bốn mươi sáu trung thiên thế giới gây dựng Diệt Linh Minh, đây không phải chuyện bình thường.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, sắc mặt không biến hóa, nhìn qua Lục Kinh Vân, lập tức nói:

- Triệt để tẩy trừ thế lực lớn trong bốn mươi sáu trung thiên thế giới không phải chuyện dễ dàng, tuy tất cả thế lực lớn không có bao nhiêu Hóa Hồng Cảnh, nhưng mà liên lụy không ít.

Lục Kinh Vân trả lời Lục Lâm Thiên:

- Phụ thân, con và ngoại công cùng Nam gia gia, sư công thương lượng qua, tuy liên lụy không nhỏ, nhưng Lục gia và Phi Linh Môn chúng ta không e ngại chuyện này, nhưng mà vẫn có chút phiền toái mà thôi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, nói:

- Phiền toái gì?

- Không biết hai đại liên minh và cổ tộc có nhúng tay hay không, nếu hai đại liên minh và cổ tộc trong thế giới Thượng Thanh cũng nhúng tay vào chuyện này, như vậy rất bất lợi với chúng ta. Nhưng nếu bọn họ không nhúng tay, với thực lực của chúng ta khi tẩy trừ bốn mươi sáu trung thiên thế giới, đây là việc nắm chắc mười phần.

- Kinh Vân tiểu tử, tốt lắm, Tiểu Long thúc thúc ở đây, cái gì cổ tộc và hai đại liên minh, Tiểu Long thúc thúc không sợ.

Tiểu Long cũng không đặt hai đại liên minh và cổ tộc vào trong mắt, thân là thần thú của thế giới Thần Thú, hắn có tư cách này.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Lục Kinh Vân, hơi do dự, nói:

- Tạm thời không cần lo lắng hai đại liên minh và cổ tộc trong thế giới Thượng Thanh, lúc này cần phải chấn nhiếp, nên làm như thế nào cứ làm thế nào.

Lục Lâm Thiên dứt lời, hàn quang lóe lên rồi biến mất, Diệt Linh Minh đối phó Phi Linh Môn, nhiều năm qua cũng không thấy người hai đại liên minh ra mặt, bây giờ mình đối phó thế lực của Diệt Linh Minh, sợ rằng hai đại liên minh cũng không nhúng tay vào.

Lục Lâm Thiên đã có chuẩn bị, nếu hai đại liên minh có người nhúng tay, cho dù rời khỏi thế giới Thượng Thanh hắn cũng không bỏ qua, dù sao trong ba ngàn đại thế giới rộng lớn này, hắn không phải không nơi đi.

Trước khi đi, lão Ảnh có nói dù làm ầm ĩ lớn cũng không có gì, cho dù có lật trời cũng có người đỡ cho hắn.

Lục Lâm Thiên sẽ không hoài nghi lời của lão Ảnh, bởi vậy thời điểm này cũng không lo lắng hai đại liên minh và cổ tộc thế giới Thượng Thanh.

- Phụ thân, ta biết rõ nên làm như thế nào.

Lục Kinh Vân nghe vậy, lập tức đứng thẳng, có phụ thân nói lời này, hắn không gì không dám làm.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lập tức nói với Tiểu Long:

- Tiểu Long, mấy ngày này ta sẽ đi Mật Đia Thiên Giới, việc tẩy trừ bốn mươi sáu trung thiên thế giới hậu thuẫn Diệt Linh Minh, không có ngươi, ta không yên lòng.

- Lão đại, yên tâm giao cho ta, lần này ta sẽ không vội đi về, chuyện Diệt Linh Minh cứ giao cho ta tiểu tử Kinh Vân đi, tuyệt đối không xảy ra chuyện đâu.

Tiểu Long vỗ bộ ngực cam đoan.

- Ân.

Lục Lâm Thiên cười vui vẻ, khẽ gật đầu, có Tiểu Long thì hắn không cần lo lắng.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam, Bắc Cung Kình Thương, Chí Thánh đại đế, Bắc Cung Kình Thươngnói:

- Nghĩa phụ, sư phụ, nhạc phụ, việc này cũng cần các ngươi quan tâm một ít, ta muốn sớm đi Mật Địa Thiên Giới.

- Đi thôi, có chúng ta ở đây, bao nhiêu cũng có thể làm chút việc.

Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam gật đầu.

Mọi người đều phân tán ra làm việc của mình, tất cả thế lực lớn kích động, chuẩn bị tẩy trừ bốn mươi sáu trung thiên thế giới và thế lực đỉnh cấp có quan hệ với Diệt Linh Minh.

Trong lúc nhất thời, sát khí bao phủ thành Vô Sắc, một hồi đại chiến tẩy trừ bắt đầu.

Ánh trăng như luyện, màn đêm bao phủ các nơi.

Trong phòng sáng rực.

Trên giường ánh mắt Bắc Cung Vô Song mê ly, thân thể lung linh bay bổng, dung nhan kiều diễm thiên kiều bá mị, diễm lệ không gì sánh được, ánh mắt Lục Lâm Thiên mê ly, lập tức đứng dậy kéo nữ tử vào trong ngực, hôn nồng nhiệt.

Sau một lát, trong phòng đã xuân sắc khôn cùng.

Sáng sớm hôm sau, trong phòng, nữ tử tuyệt diễm nằm trong ngực Lục Lâm Thiên, thân che sa mỏng, đường cong mê người như ẩn như hiện, dẫn động hồn phách nhân tâm, bàn tay ngọc vuốt ve gò má của hắn, nói:

- Chàng định khi nào đi Mật Địa Thiên Giới?

Lục Lâm Thiên ngồi dậy, cầm bàn tay đang vuốt mặt mình, nói:

- Ta sẽ nhanh chóng đi Mật Địa Thiên Giới thôi!

- Không gặp Cảnh Văn, Hồng Lăng cùng Tiểu Linh các nàng sao?

Ánh mắt Bắc Cung Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt sáng hơi động, môi son khẽ mở, ngữ khí mang theo u oán.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, cầm bàn tay mềm mại, lập tức ngẩng đầu nhìn cửa sổ, sau một lát mới nói:

- Kinh Vân và Tiểu Long, Du Thược hôm nay sẽ tiến vào các trung thiên thế giới, ta cũng phải mau chóng đi Mật Địa Thiên Giới giải quyết phiền toái này.

- Chúng ta đều hiểu, chàng đi đi, cẩn thận đấy.

Bắc Cung Vô Song tựa vào ngực hắn, ngọc nhan cười nhạt, lúc này đứng lên khoác váy dài màu xanh lên người, khí chất thanh nhã như ẩn như hiện.

- Những năm qua ủy khuất cho nàng.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, ôm nữ tử vào trong ngực.

Bắc Cung Vô Song cười, nói:

- Không cần bận tâm chúng ta, chàng là lựa chọn của chúng ta, lựa chọn của chàng cũng không phải lựa chọn bình thường, chúng ta có thể làm chính là tận lực giảm lo lắng cho chàng, sẽ không liên lụy và làm gánh nặng cho chàng.

Lục Lâm Thiên ôm người ngọc vào trong ngực, cũng không nói gì.

...

Ầm ầm...

Sau một lát thế giới Vô Sắc có rất nhiều thân ảnh đi tới thế giới trùng động, cũng may những thế giới trùng động này nằm trong khống chế của thế lực lớn, bằng không chỉ cái giá linh thạch đã là con số trên trời.

Nhưng thế giới trùng động cũng là cần cường giả định kỳ bảo hành sửa chữa, cần tiêu hao không ít, cho nên cũng là chi phí không nhỏ.

Thế giới trùng động bên ngoài thành Vô Sắc, trên quảng trường không nhỏ, tất cả thế lực lớn đã rời đi.

Chương 4192: Dù xa cũng giết

Cường giả thế giới Linh Vũ, thế giới Thần Thú đều tiến vào thế giới trùng động.

Lúc này các thế lực lớn chia quân làm mấy đường, Lục Kinh Vân, Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam, Đoan Mộc Khung Thiên, Cái Thế Hồng Tôn cầm đầu, suất lĩnh Lục gia quân đối phó Linh gia.

Lục Doanh và Trích Nguyệt tiên tử của Thiên Nữ Cung dẫn thêm cường giả thế giới Thị Hoang và đệ tử Phi Linh Môn đi tẩy trừ Thiệu gia.

Lục Âm và cường giả Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc mang theo người Hoàng gia tẩy trừ Tùng gia.

Lục Tượng và Lục Xảo, còn có Thiên Châu Hồng Tôn cùng Tiết gia đi tẩy trừ Sư gia.

Lục Thành, Lục Trực, Lục Phương và Lục Tâm Đồng, Tiểu Long đi tẩy trừ Tinh gia.

Các thế lực nắm giữ thế giới trùng động đều nằm trong tay bọn họ, hiện tại Phi Linh Môn và Lục gia tăng thêm cường giả giới Linh Vũ, dùng Lục Du Thược làm chủ đủ để tẩy trừ mấy nơi.

- Phụ thân, chúng ta đi, người phạm Lục gia, dù xa cũng giết.

Lục Kinh Vân nói với Lục Lâm Thiên, thân ảnh cao lớn đi vào thế giới trùng động.

- Người phạm Lục gia, dù xa cũng giết.

Lục Du Thược, Lục Doanh, Lục Âm, Lục Thành và nhiều thân ảnh tiến vào thế giới trùng động.

- Lão đại, yên tâm đi, tất cả có ta ở đây, lần này đi Mật Địa Thiên Giới, ngươi cẩn thận.

Tiểu Long nói xong, áo bào vàng lóe lên, lập tức đi vào thế giới trùng động.

Các thân ảnh hành động, trong thế giới Vô Sắc gió nổi mây phun, lúc này người trong thế giới Vô Sắc đều không khó biết rõ, Phi Linh Môn và Lục gia bắt đầu trả thù.

Cả Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới sẽ có một trận đại chiến!

Lục Lâm Thiên nhìn các thân ảnh đi vao thế giới trùng động, ánh mắt hơi động.

- Thời gian qua rất nhanh, trong nháy mắt, Kinh Vân, Du Thược, Doanh nhi, Âm nhi đã trưởng thành rồi.

Độc Cô Cảnh Văn đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, tươi cười vũ mị nói một câu.

Lục Lâm Thiên nói:

- Thời gian vô tình, trôi qua là biến mất, không nghĩ tới trong chớp mắt bọn chúng đã có thể tự đảm đương một phía.

Lữ Tiểu Linh tư thái thướt tha đi lên, nói:

- Nhớ chúng ta năm đó, sớm đã có bọn chúng, ngươi nói đám tiểu gia hỏa này vì cái gì hiện tại còn không có động tĩnh?

- Cái này...

Lam Linh, Bắc Cung Vô Song, Vân Hồng Lăng, cùng Lục Lâm Thiên nghe vậy đều nghẹn lời, lập tức cười khổ, tính toán ra, chín tiểu gia hỏa thật sự không nhỏ, ban đầu ở thế giới Linh Vũ, bọn họ đã có con rồi.

Bạch Linh miễn cưỡng cười cười, lúc này nói:

- Lúc trước trong thế giới Linh Vũ quá nhỏ, ba ngàn đại thế giới mênh mông cỡ nào, tầm mắt lũ tiểu gia hỏa đã khác, tu luyện đã khác, tất cả tự nhiên cũng khác, huống chi, với thiên phú và ngạo khí của bọn chúng, những kẻ kém hơn mình sẽ không lọt mắt chúng đâu.

Vừa dứt lời, Bạch Linh lại lườm Lục Lâm Thiên, lúc này nói:

- Nếu lúc trước thế giới Linh Vũ và ba ngàn đại thế giới tương liên với nhau, ta cũng không nhìn kẻ nào đó vào trong mắt.

Nghe vậy, ánh mắt Lục Lâm Thiên sững sờ, đang muốn nói gì đó, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh ba nữ cũng dùng ánh mắt khác thường lườm Lục Lâm Thiên, Vân Hồng Lăng cũng cười thản nhiên, nói:

- Bạch Linh tỷ nói không sai, nếu ban đầu ở bên ngoài, ta cũng không nhất định sẽ vừa ý kẻ nào đó.

- Ta cũng vậy, đây chính là bị kẻ nào đó nhặt tiện nghi.

Lữ Tiểu Linh lập tức kéo tay Vân Hồng Lăng, ánh mắt có ghét bỏ lườm Lục Lâm Thiên.

- Ta cũng không biết, ta ban đầu vì sao bị mắc lừa, hiện tại xem ra, cũng miễn cưỡng vượt qua.

Lam Linh cười cười, cười tươi như hoa.

- Các nàng có ý gì?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên khó coi nhìn chúng nữ.

- Các nàng không có ý gì, chỉ cảm thấy ngươi cũng không tệ lắm.

Độc Cô Cảnh Văn vũ mị cười nói, cũng đi theo đám người Vân Hồng Lăng, không để ý Lục Lâm Thiên.

- Cái gì gọi là cũng không tệ lắm...

Lục Lâm Thiên nghe chúng nữ nói thế thì khó chịu, lập tức ngẫm lại, nhưng sau đó cười nhạt, đứng chắp tay, nhìn qua bóng lưng chúng nữ.

Bắc Cung Vô Song cười nhạt, lập tức đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, nói nhỏ:

- Lâm Thiên, còn không mau mau thăm Lan Lan tỷ.

Lục Lâm Thiên nghe xong, ánh mắt nhìn qua đình viện xa xa.

...

Không gian sinh ra chấn động, thân ảnh Lục Lâm Thiên đáp xuống vách núi, nhìn nữ tử trước mặt, chính là mẫu thân Kinh Vân, Mộ Dung Lan Lan đứng trên vách núi.

Ánh mắt Mộ Dung Lan Lan biến hóa, không quay đầu lại, nói:

- Đã một ngàn hai trăm năm, ngươi lại gặp phiền toái lớn, đáng tiếc ta cũng không cách nào đến giúp ngươi cái gì, nhìn thấy ngươi bây giờ, ta phát hiện khoảng cách giữa chúng ta càng lớn.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử trước mặt, bước đến bên cạnh nàng, nhìn nữ tử bên cạnh, nói:

- Những năm qua, ngươi ở bên ngoài thế nào?

Mộ Dung Lan Lan nghe vậy, ý thức nhìn qua Lục Lâm Thiên, mỉm cười, lời nói mang theo ba phần kiều mị:

- Cũng không tệ, nhưng mà thường xuyên nhớ tới thời gian trong thế giới Linh Vũ.

Lục Lâm Thiên nhìn Mộ Dung Lan Lan, nói:

- Thực xin lỗi...

Lục Lâm Thiên chưa nói xong, Mộ Dung Lan Lan chen ngang lời Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi cũng chỉ biết nói câu này sao, ngươi xin lỗi ta, những năm qua ngươi chưa thông suốt, điểm này ngươi có thể không bằng ta.

Ánh mắt Mộ Dung Lan Lan nhìn Lục Lâm Thiên, lúc này cười hồn nhiên thiên thành, bất tri bất giác làm cho người ta mê muội, môi son khẽ mở, tiếp tục nói với Lục Lâm Thiên:

- Những năm qua, ta nghĩ thông suốt rất nhiều chuyện, ta và ngươi chỉ có duyên phận ngắn ngủi, loại duyên phận này không quan hệ gió trăng. Mà Kinh Vân sinh ra đó là việc ngoài ý muốn, mà bây giờ việc ngoài ý muốn này cũng thành chuyện tốt, nhìn thành tựu của Kinh Vân hiện tại, người làm mẫu thân như ta rất tự hào.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt rung động, thật lâu sau mới nói:

- Những năm gần đây, nàng ở một mình, thật ủy khuất cho nàng.

- Ủy khuất...

Mộ Dung Lan Lan lắc đầu với Lục Lâm Thiên, nàng cười nhạt, nói:

- Ta hỏi ngươi một ít lời, ngươi có thể nói chi tiết không?

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói với Mộ Dung Lan Lan:

- Nàng hỏi đi.

- Nếu không có Kinh Vân, ngươi sẽ cảm thấy ta ủy khuất sao?

Mộ Dung Lan Lan nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói nhỏ:

- Nhớ rõ, ngươi cần phải thành thật trả lời, ta muốn nghe lời thật.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, trong lúc nhất thời lại nghẹn lời.

Mộ Dung Lan Lan cười cười, tiếp tục hỏi Lục Lâm Thiên:

- Còn nữa, ngươi yêu ta không, giống như yêu Vô Song, Cảnh Văn, Hồng Lăng, Bạch Linh, nếu không có Kinh Vân, có phải ta không có trong lòng của ngươi?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, cũng không nói ra lời, đúng thế, nếu không có Kinh Vân, có lẽ chính mình và nữ tử này không có quá nhiều gút mắc.

Trầm mặc một hồi, Lục Lâm Thiên áy náy, đang muốn nói chuyện, Mộ Dung Lan Lan chen ngang lời hắn nói:

- Ngươi lại muốn nói xin lỗi hay là muốn nói ủy khuất ta.

Ngừng một lát, Mộ Dung Lan Lan nhìn qua Lục Lâm Thiên, cười yếu ớt, nói nhỏ:

- Trái lại, ta phải đa tạ ngươi, là ngươi nuôi Kinh Vân lớn lên, bồi dưỡng trưởng thành, điểm này ngươi làm tốt hơn ta rất nhiều.

Chương 4193: Thoải mái sẽ làm người ta mê muội

- Cho nên ta cám ơn ngươi, hiện tại ta sống rất tốt, ta vẫn là đệ tử Thiên Vân Đảo, ta có nơi trở về của mình, có cảm giác mình tồn tại, cho dù là ở trong Lục gia, mọi người cũng không có xem ta là người ngoài. Cho nên ngươi cũng không có ủy khuất ta, ngươi cảm thấy bất an, cảm thấy ủy khuất ta, muốn xin lỗi ta, trong lòng ngươi thiếu nợ ta, tất cả chỉ là do ngươi áy náy và cảm thấy thế mà thôi.

Mộ Dung Lan Lan lại tiếp tục nói với Lục Lâm Thiên:

- Bởi vì ngươi là kẻ theo chủ nghĩa đại nam tử, ngươi bá đạo. Đương nhiên, đây không có gì không tốt, tất cả nữ nhân đều sẽ thích, nhưng ta sẽ khác, ta trong lòng ngươi không giống Vô Song, Cảnh Văn các nàng, chủ nghĩa đại nam tử và bá đạo này làm ta khó xử, làm khó dễ ngươi.

Lục Lâm Thiên nghe xong, lập tức cười khổ, nhìn nữ tử quyến rũ trước mặt mình, phát hiện mình nghẹn lời, nói nhỏ:

- Ta thật giống như lời nàng nói.

- Ta nói là lời thật, cho nên, ngươi tự nhiên nói không lại ta.

Mộ Dung Lan Lan nhìn Lục Lâm Thiên, nhìn một lát, nói:

- Ngươi muốn xin lỗi cũng không phải ta, là Vô Song các nàng, ngươi ủy khuất cũng là các nàng, cho dù hiện tại ta sống cạnh ngươi thì sao, thời gian trăm ngàn năm, ta có thể gặp ngươi mấy lần? Trăm ngàn năm qua, ngươi ở cạnh các nàng mấy ngày?

- Hô!

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, đúng thế, bản thân mình qua nhiều năm như thế, hắn có thể gặp các nàng mấy lần, từ khi ở thế giới Linh Vũ đến bây giờ, bản thân mình vẫn ở bên ngoài.

Mộ Dung Lan Lan cười yếu ớt, lại nói:

- Ngươi cũng không cần áy náy, Vô Song, Cảnh Văn các nàng hiểu ngươi, từ lúc ở đại lục Linh Vũ đến bây giờ, ngươi nhất định bất phàm. Hiện tại ngươi trên lưng không chỉ mang Lục gia cùng Phi Linh Môn, còn có cả thế giới Linh Vũ. Không ai có thể giúp ngươi cái gì, ngươi khác với người khác, người khác mệt mỏi có thể ngã xuống, có thể nghỉ ngơi. Nhưng ngươi thì ngược lại, ngươi không thể nghỉ ngơi, bởi vì trên lưng ngươi không có người đỡ.

- Đúng, ta không thể mệt mỏi, không thể nằm xuống, bởi vì sau lưng ta không người.

Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ.

Mộ Dung Lan Lan nhìn nam tử áo bào xanh này, chẳng biết tại sao, trong lòng ẩn ẩn đau, nói nhỏ:

- Ngươi gánh vác quá nhiều, làm gì có thời gian cho nữ nhi tình trường, nếu có ngày ngươi đặt chân lên đỉnh phong, đến lúc đó tất cả đều tốt, với tư cách mẫu thân Kinh Vân, ta cũng không thể giúp ngươi cái gì, chỉ hy vọng ngươi cẩn thận!

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên lại ôm Mộ Dung Lan Lan vào trong ngực.

Mộ Dung Lan Lan không có giãy dụa, hàm răng cắn chặt bờ môi, hai tay ôm nam tử này, không nói gì.

Thật lâu sau, hai người mới tách ra, Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử trong ngực, nói:

- Về sau Lục gia đều ở sau lưng nàng, bảo trọng.

- Ta sẽ rất tốt, sau lưng ta còn có Kinh Vân, không cần ngươi quan tâm.

Mộ Dung Lan Lan nhẹ nhàng gật đầu cười cười, nói:

- Chính ngươi cẩn thận, nếu mệt mỏi, có lẽ nên đi chậm một chút.

- Yên tâm đi, sau lưng ta kỳ thật cũng có người, có cả thế giới Linh Vũ, ta có gì phải sợ! Về phần mệt mỏi, đương nhiên sẽ mệt mỏi, thoải mái sẽ làm người ta mê muội.

Lục Lâm Thiên cười cười, vừa dứt lời, thân ảnh biến mất trên vách núi.

- Ngươi vẫn như thế, nhưng đừng quên, ngươi quá mệt mỏi sẽ có rất nhiều người đau lòng.

Mộ Dung Lan Lan nói nhỏ, giọng nói vũ mị truyền ra, nhưng không biết Lục Lâm Thiên có nghe hay không, thân ảnh xinh đẹp biến mất.

…………………

Hoàng hôn, trong Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới, trong mặt biển bị ánh hoàng hôn nhuộm đỏ, mặt trời chiếu thẳng vào sóng biển cuồn cuộn, kim quang sáng chói.

Đêm tối từ từ hàng lâm, trong hải vực vô tận, trên bầu trời, ánh trăng chiếu sáng sóng biển.

Sưu sưu sưu sưu.

Vùng biển bao la, từng thân ảnh bay ngang trời, xuyên qua những sóng biển vô tận tới các dãy núi.

Nhìn dãy núi trên mặt biển bao la, khắp nơi xanh biếc, núi non núi non trùng điệp.

Từng ngọn núi đứng sừng sững, núi non trùng điệp, mây mù lượn lờ như tiên cảnh.

- Thiếu chủ, chúng ta đến rồi!

Hơn mười đạo thân ảnh kia, một trung niên mặc áo bào màu đen rộng nói với thân ảnh áo xanh.

Mà đoàn người này chính là Lục Lâm Thiên cùng Vô Tướng Hộ Hoàng đội hơn mười người.

- Mật Địa Thiên Giới, chúng ta lại quay về.

Lục Lâm Thiên nhìn núi non trước mặt.

- Thiếu chủ, một ngàn hai trăm trước chúng ta đã nói qua, có một ngày chúng ta sẽ trở về, đến lúc đó tất cả đều không giống.

Vô Tướng nói với Lục Lâm Thiên.

Hô.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, không nói gì, trong mắt mang theo một tia chấn động, lập tức phất tay, không gian trước mặt ba động, vòng xoáy không gian xuất hiện, nói:

- Chúng ta vào đi thôi, có chút sổ sách nên thanh toán.

- Vâng, thiếu chủ.

Từng thân ảnh tiến vào trong vòng xoáy.

...

Màn đêm bao phủ trời xanh, ánh trăng bao trùm đại địa.

Ầm ầm.

Trên ngọn núi có năng lượng thiên nhiên hội tụ, không gian rung lên, năng lượng thiên địa bàng bạc quán chú vào thân thể một người.

Thân ảnh gầy gò ngồi đó giống như cái động không đáy, không ngừng hấp thu năng lượng bàng bạc rót vào trong thân thể, khí tức linh hồn nóng rực tỏa ra.

Ầm ầm!

Trong thời gian ngắn, trên bầu trời xuất hiện vòng xoáy hấp thu năng lượng, cột sáng năng lượng chói mắt bộc phát, trực tiếp rót vào trong người thân ảnh kia, bị lực lượng cắn nuốt của hắn thôn phệ.

Oanh.

Vào lúc này khí tức của thân ảnh kia tăng lên, thế như chẻ tre đột phá Tuyên Cổ Cảnh trung giai, năng lượng thiên địa mênh mông rót vào người, năng lượng không ngừng tuần hoàn quanh thân hắn.

Phần phật.

Chung quanh thân ảnh gầy gò này sinh ra khí tức thê lương, sau một lát đột nhiên ngừng lại, tất cả khôi phục bình thường.

Xùy!

Sau khi khí tức này tiêu tán đi, người này mở mắt ra, trong mắt của hắn bắn ra khí tức làm người ta phải hoảng sợ.

- Hộ Hoàng đội bái kiến thiếu chủ.

Thời điểm thân ảnh này mở mắt ra, hơn mười đạo thân ảnh cung kính xuất hiện trước mặt hắn, cùng hành lễ.

Thân ảnh gầy này đứng lên, thân thể cao ngất, ánh mắt nhìn nam tử áo bào xanh xuất hiện trước mặt mình, bỗng nhiên đôi mắt ướt át, lập tức cung kính quỳ xuống, nghẹn ngào:

- Đệ tử Thái A, bái kiến sư phụ!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nâng Thái A dậy, nói nhỏ:

- Tuyên Cổ Cảnh trung giai, rất tốt, rất không tồi.

- Bọn họ đều đồn đãi sư phụ ngài đã vẫn lạc, nhưng mà ta không tin, ta biết ngay sư phụ không có việc gì.

Thái A nghẹn ngào đứng dậy, trong mắt đã ướt đẫm.

- Đương nhiên ta không có việc gì!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lập tức hỏi:

- Lục Linh đâu rồi?

Thái A nghe vậy, dường như nhớ tới gì đó.

- Ta nghĩ tới ta không nhớ lầm, hôm nay là ngày Lục Linh phó soái sắp khiêu chiến Thiên Bảng mười lăm, thời điểm này hắn đang ở chiến đài.

- Khiêu chiến Thiên Bảng mười lăm?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhảy lên, Lục Lâm Thiên nhớ rõ lúc có đệ tử Quỷ Cốc tông có nhắc qua, trong Mật Địa Thiên Giới có một chiến đài, bất cứ người nào trong Mật Địa Thiên Giới cũng có thể khiêu chiến người khác, kể cả đó là tộc nhân cổ tộc.

Chương 4194: Trên chiến đài

Nghe nói khiêu chiến đài này có quan hệ thật lớn, trong Mật Địa Thiên Giới có không ít bí cảnh, cũng phải cần dựa vào bài danh Thiên Bảng mới có thể đi vào lĩnh ngộ, mỗi một bí cảnh cần thiết bài danh Thiên Bảng khác nhau, bài danh cao bao nhiêu, có thể đi vào bí cảnh bao nhiêu.

Lục Lâm Thiên vẫn cảm thấy hứng thú với bí cảnh cổ tộc, nhưng muốn đi vào bí cảnh cổ tộc cần phải vượt qua Thiên Bảng top mười mới được.

Thái A nhìn thấy ánh mắt sư phụ nhíu lại, lập tức nói:

- Thiên Bảng mười lăm hiện tại là tộc nhân cổ tộc Băng gia Băng Trần nắm giữ, tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai đỉnh phong, những gia hỏa cổ tộc này có thể khắc chế áo nghĩa người khac, tăng thêm nội tình cổ tộc, tự nhiên phi phàm.

- Băng gia Băng Trần, cổ tộc!

Lục Lâm Thiên nghe vậy ánh mắt khinh động, trong thế hệ trẻ cổ tộc, nổi bật trong Mật Địa Thiên Giới không ai không phải long phượng trong Nhân tộc, Thiên Bảng thứ mười lăm, thứ hạng này đã rất cao, lúc trước mình đánh chấp pháp đội Sát Thiên, dường như cũng là Thiên Bảng thứ mười lăm.

Ánh mắt chấn động, Lục Lâm Thiên nói với Thái A:

- Những năm gần đây, thực lực Lục Linh đã tới bước nào, bài danh trên Thiên Bảng bao nhiêu?

- Lục Linh phó soái chính là Tuyên Cổ Cảnh trung giai đỉnh phong, gần đây đang tìm cơ hội đột phá, bởi vậy liên tiếp khiêu chiến Thiên Bảng, đã thắng năm trận liên tục, trước mắt bài danh Thiên Bảng thứ mười sáu.

- Thiên Bảng thứ mười sáu, Tuyên Cổ Cảnh trung giai đỉnh phong.

Lục Lâm Thiên biết rõ Lục Linh thực lực bao nhiêu, vô thượng Niết Bàn, thiên phú của hắn không kém hơn cổ tộc bao nhiêu, hiện tại cổ tộc đều dựa vào tổ tiên bảo hộ, nồng độ huyết mạch không cao, nhưng bình thường cũng có một ít thế hệ kinh tài tuyệt diễm, huyết mạch có thể phản tổ, thiên phú càng mạnh.

Một ngàn hai trăm năm, Lục Linh chỉ từ Tuyên Cổ Cảnh trung giai đến Tuyên Cổ Cảnh trung giai đỉnh phong, một ngàn hai trăm năm này không có đột phá, dùng thiên phú của Lục Linh đủ chứng minh cấp độ Tuyên Cổ Cảnh khó đột phá cỡ nào.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, Lục Linh đã là Tuyên Cổ Cảnh trung giai đỉnh phong, đối mặt với Tuyên Cổ Cảnh cao giai bình thường vẫn có thể giao phong chính diện, mà bài danh vẫn chỉ là Thiên Bảng thứ mười sáu, xem ra Mật Địa Thiên Giới có không ít thiên tài kiệt xuất.

Lục Lâm Thiên cũng biết đây là bài danh trên Thiên Bảng bài, Vạn Thế đối quyết một ngàn năm một lần, từ khi mình và Mạc Kình Thiên, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân, Thái A tham gia Vạn Thế đối quyết, lần này đã có thêm một đám Chiến Hoàng mới tiến vào.

Tiến vào Mật Địa Thiên Giới lĩnh ngộ suốt một ngàn năm trăm năm, Lục Lâm Thiên nhớ rõ thời điểm mình tiến vào thê giới mật địa, nghe nói đã có một đám Chiến Hoàng đang tu luyện.

Cho nên hiện tại trong Mật Địa Thiên Giới có hai nhóm Chiến Hoàng, nghiêm khắc mà nói hắn đã là lão nhân, đã qua một đời Chiến Hoàng rồi.

- Đi, chúng ta đi chiến đài quan sát.

Lục Lâm Thiên trầm tư một hồi, hắn chưa từng đi chiến đài, lần này vừa vặn đi xem.

Sưu sưu...

Từng thân ảnh biến mất trên ngọn núi.

Chiến đài trong Mật Địa Thiên Giới nằm ở nơi nào, mọi người đều biết rõ, tất cả mọi người đều từng đặt chân trên chiến đài, trên chiến đài có Thiên Bảng bài danh, mọi người đều muốn có tên trên Thiên Bảng.

Chiến đài rộng vài vạn mét, nó là một khối nham thạch cực kỳ to lớn.

Chung quanh chiến đài được bố trí cấm chế, nghe nói cho dù là cường giả Hóa Hồng Cảnh cũng khó mà rung chuyển chiến đài.

Sáng sớm, sắc trời hơi sáng, lúc này là thời khắc yên tĩnh nhất.

Mà giờ phút này chung quanh chiến đài đã tụ tập biển người, nhân số không nhiều, chỉ hơn vạn mà thôi, nhưng mỗi một thanh niên nam nữ, bất kể là thân phận hay thực lực đều bất phàm trong thế hệ trẻ Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới.

- Hôm nay Lục Linh bài danh thứ mười sáu thắng liên tiếp năm trận, đặt chân Thiên Bảng thứ mười sáu.

- Lục Linh tiến vào Mật Địa Thiên Giới vẫn không đặt chân lên chiến đài, năm ngày trước đột nhiên lên chiến đài, trực tiếp khiêu chiến Thiên Bảng thứ hai mươi, sau khi thắng năm trận liên tiếp đã khiêu chiến Băng Trần.

- Vô lượng Niết Bàn không mạnh sao được, nghe nói Lục Linh đến từ Thương Khung chiến trường, khí tức sát lục rất khủng bố.

- Hôm nay Băng Trần không phải kẻ yếu, cũng tuyệt đối là cường giả số một số hai thế hệ trẻ Băng gia sau Băng Nhu.

- Nghe nói Bang Trần đã là Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong, cách Tuyên Cổ Cảnh cao giai chỉ một bước mà thôi.

- Trận chiến này bất kể ai thắng ai thua, đây là trận đấu đáng xem.

...

Chung quanh đài chiến đấu, trên vạn người thấp giọng nghị luận, người biết rõ lai lịch Lục Linh không nhiều, nhưng mấy ngày qua đã truyền ra nhanh chóng.

Trận chiến này hấp dẫn nhiều người, thế hệ trước và thế hệ trẻ đều bị hấp dẫn, chiến đấu thế này rất hiếm thấy.

Khi thời gian qua đi, sáng sớm dần dần sáng rõ, ánh mặt trời xuyên phá mây đen, vượt qua dãy núi, chiếu vào chiến đài.

Nhưng vào lúc này, trên ngọn núi có hào quang phá không bay tới, trực tiếp đáp vào chiến đài.

Hào quang thu liễm, một thanh niên đứng đó, tóc mai như đao, lông mày như vẽ, phong lưu phong nhã, trên dung mạo tuấn lãng lại có khí tức lăng lệ tới cực điểm.

Sát khí này giống như ma quỷ tới từ cửu u địa ngục.

- Là Lục Linh đến!

- Sát khí rất mạnh.

Người chung quanh chiến đài nhìn thấy nam tử lăng lệ kia, nội tâm mọi người đột nhiên chấn động cả kinh, thân ảnh cao ngất giống như một thanh đại đao bao phủ lòng người.

- Đây là Lục Linh sao, xem thực lực rất không tệ.

Trong đám người có một thanh niên mặc hoa phục, tuấn lãng bất phàm, khí chất không tầm thường, hai mắt mang theo ngạo khí, ánh mắt hơi tàn khốc, chẳng biết tại sao làm người ta cảm thấy thoải mái.

- Thiếu chủ, Lục Linh là vô thượng Niết Bàn, thiên phú rất mạnh.

Sau lưng thanh niên mặc hoa phục này có hơn mười người đứng đó, trung đó nam tử trung niên tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai cung kính nói một câu.

- Vô thượng Niết Bàn thì như thế nào, ta đã sớm đạt tới vô thượng

Niết Bàn, ta tin tưởng ta không lâu sau ta có thể đạt tới vô lượng Niết Bàn, đến lúc đó Lục Linh ở trước mặt ta tính là cái gì?

Thanh niên mặc hoa phục trầm giọng nói một câu, hoàn toàn không đặt Lục Linh vào trong mắt, thân là Chiến Thần trong Vạn Thế đối quyết lần này, hắn thật sự có tiền vốn tự ngạo.

Nghe vậy, trung niên Tuyên Cổ Cảnh trung giai rung động, nói nhỏ:

- Thiếu chủ thiên phú tự nhiên vượt qua Lục Linh rồi, nhưng mà Lục Linh hiện tại dù sao cũng đã đột phá Tuyên Cổ Cảnh trung giai đỉnh phong, đánh với Băng Trần một trận cũng khó phân thắng bại, cho nên tuyệt đối không phải kẻ yếu.

- Băng Trần, người này cũng là vô thượng Niết Bàn a!

Thanh niên mặc hoa phục nói nhỏ, khóe miệng của hắn cười rất tươi.

Thân là vô thượng Niết Bàn, hắn chính là người trẻ tuổi có thiên phú mạnh nhất Phượng Hoàng nhất tộc trong vạn năm gần đây, trong Vạn Thế liệp tràng, hắn đã trực tiếp đạt tới vô thượng Niết Bàn, đặt chân đại thừa Niết Bàn, từ đó danh chấn đại thế giới, thậm chí danh tiếng rất mạnh.

Chương 4195: Lục Linh chiến Băng Trần

Thậm chí đồn đãi có cường giả trong tổ địa Phượng Hoàng nhất tộc muốn hắn quay về tổ địa tu luyện, cho nên hắn có đầy đủ ngạo khí, ngay cả người cổ tộc cũng không quan tâm.

Nghe thanh niên mặc hoa phục nói thế, ánh mắt trung niên Tuyên Cổ Cảnh trung giai hơi than thở, cũng không nói cái gì.

Sưu sưu...

Ở chân trời hơi có chấn động, lập tức có hơn mười đạo thân ảnh vượt qua trời cao xuất hiện nơi đây, khí tức băng hàn lan tràn tới nơi khác, trên không trung xuất hiện một tầng băng sương bao phủ thiên địa.

Thiên địa đầy băng sương, làm cho nhiệt độ ở chiến đấu đài chấn động mạnh!

- Người Băng gia đến.

- Bá bá...

Chung quanh đài chiến đầu có vô số người, giờ phút này hơn mười thân ảnh vượt qua trời cao.

Hơn mười đạo thân ảnh đình trệ lơ lửng giữa không trung, một thân ảnh váy dài màu xanh tuổi chừng mười tám hai mươi, da trắng như tuyết, gương mặt như vẽ, đâu là mỹ nhân tuyệt sắc.

Nữ tử bên người, thanh niên này khí độ bất phàm, đặt chân giữa không trung, ánh mắt nhìn qua phía hồ nước.

- Là Băng Trần đến!

- Băng Nhu, không nghĩ tới Băng Nhu này là Thiên Bảng xếp hàng thứ bảy, sao nàng lại tới đây?

- Là Băng Nhu, vậy mà nàng tới đây.

Tất cả ánh mắt nhìn theo, nhìn qua nữ tử váy dài màu xanh với ánh mắt đầy kính sợ.

Trong mắt không ít thanh niên, thậm chí lộ ra ánh mắt đầy lửa nóng.

Băng gia Băng Nhu, người trẻ tuổi mạnh nhất Băng gia, là cường giả Thiên Bảng thứ bảy, nếu người nào có thể chiếm được tâm hồn thiếu nữ của nàng, như vậy có thể ít phấn đấu mấy vạn năm, đến lúc đó tài sắc kiêm thu, phong quang vô hạn.

Chỉ tiếc mọi người đứng xa mà nhìn, ai cũng biết, nữ tử như thế không phải bọn họ có thể tơ tưởng.

- Băng Nhu tỷ, ta đi đây.

Bên cạnh nữ tử váy dài, thanh niên bất phàm nói ra.

Trong đôi mắt nữ tử váy dài màu xanh này sáng ngời, đôi mắt khẽ nhúc nhích, ánh mắt như tinh linh ánh trăng, linh vận bộc phát. Mỗi cái nhíu mày, mỗi nụ cười rất mê người, nàng dặn dò nam tử bất phàm kia:

- Băng Trần, ngươi cẩn thận một ít, Lục Linh này không phải người bình thường, hắn là người từ trong gïếŧ chóc đi tới bây giờ, công kích của hắn quỷ dị xảo trá, giao thủ với hắn không được chủ quan và kéo dài, ra tay phải toàn lực, bằng không ngươi cho dù thực lực của ngươi vượt qua hắn cũng tuyệt đối không có hy vọng chiến thắng.

- Ta hiểu!

Băng Trần gật gật đầu, thân ảnh bay vυ"t lên không trung, lập tức rơi thẳng vào chiến đài.

- Ồ, không nghĩ tới bọn chúng cũng tới.

Ngay thời điểm Băng Trần thả người bay đi, Băng Nhu có cảm giác gì đó, ánh mắt của nàng nhìn qua vài ngọn núi bên kia.

- Băng Nhu tỷ, hình như là Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, Hỏa Vũ, Lý Tương.

Thanh niên bất phàm lại nói với Băng Nhu, hàn khí lan tỏa ra chung quanh.

- Còn có một gia hỏa khó có được đi tới, thật kỳ quái.

Băng Nhu thì thào, đôi mắt dễ thương nhìn qua một phía.

Trên chiến đài bóng loáng như ngọc, Băng Trần đáp xuống chiến đài, thân ảnh cao ngất của Lục Linh đang khép mắt dưỡng thần, lúc này mở mắt ra, cười lạnh nhạt, khí tức lăng lệ tới cực điểm bùng phát, ánh mắt nhìn thẳng Băng Trần, chiến ý bộc phát, nói nhỏ:

- Băng gia Băng Trần, Thiên Bảng thứ mười lăm.

- Mười lăm và mười sáu cũng có khác biệt thật lớn, ngươi thắng liên tiếp năm trận cũng nên dừng lại được rồi, ngươi khiêu chiến ta hay là ta xuất thủ trước?

Nhìn Lục Linh, khí tức chung quanh lăng lệ tới cực điểm, thần sắc Băng Trần vẫn lạnh nhạt, chỉ phần định lực này đã đủ thấy cổ tộc bất phàm, phong độ của hắn không ném hai chữ cổ tộc đi.

- Quả nhiên là phong độ cổ tộc, nhưng có đôi khi chú ý phong độ cũng không có chỗ tốt.

Tiếng nói của Lục Linh vang lên, khí tức vô hình và lăng lệ tới cực điểm bùng phát, chấn động rất dữ dội, làm cho không gian tự dưng run lên, tiếng nói vang lên, thân ảnh Băng Trần xuất hiện.

Tốc độ nhanh như thiểm điện.

- Thân là cổ tộc, người Băng gia ta tự nhiên phải có phong độ, loại phong độ này đến từ huyết mạch, không quan hệ tới cao ngạo, quả thật là xâm nhập linh hồn.

Băng Trần không hổ là cường giả Băng gia, Thiên Bảng bài danh mười lăm, thời điểm thân ảnh Lục Linh xuất hiện, khí tức hàn băng không ngừng bạo phát, trực tiếp đông cứng không khí thành băng giá, khí tức băng hàn tới cực điểm.

- Bắt đầu động thủ.

- Lục Linh đấu với Băng Trần, không biết ai thắng ai thua!

Khi hai người bắt đầu động thủ, mọi người chung quanh nhiệt huyết sôi trào, từng ánh mắt nhìn lên chiến đài.

- Không hổ là Băng gia Băng Trần, ta rất thưởng thức ngươi, nhưng ta sẽ không lưu thủ.

Khi Lục Linh dứt lời, khí tức toàn thân vô cùng lăng lệ, khí tức này giống như đại đao sắc bén, không ngờ lại băng tinh trực tiếp rạn nứt, một đạo hào quang tử kim mang theo khí thế sét đánh không kịp bưng tay, trực tiếp oanh kích không gian băng tinh.

Bành.

Tiếng nổ trầm thấp, điện mang bắt đầu khởi động, băng tinh nổ tung.

- Không hổ là vô thượng Niết Bàn, thực lực quả thật rất mạnh, nhưng muốn thắng ta còn chưa đủ.

Băng Trần quát lớn, thủ ấn biến hóa rất nhanh, băng nguyên lực bùng phát lạnh thấu xương, lòng bàn tay biến hóa, một con mãng xà hàn băng dài hơn mười trượng đông kết không gian, thiểm điện phá toái hư không, đánh thẳng vào Lục Linh.

- PHÁ...

Lục Linh quát lớn, đánh ra sáu quyền thật mạnh, mỗi một quyền oanh kích vào không gian, lập tức đánh tan mãng xà hàn băng.

Xoẹt.

- Hàn Băng Thiên Long Quyền.

Ngay sau đó Băng Trần hét lớn một tiếng, nguyên lực phong bạo không ngừng bùng phát, mang theo khí tức man hoang quét qua các hướng, Tuyên Cổ Cảnh trung giai đỉnh phong vô hạn tới gần Tuyên Cổ Cảnh cao giai, khí tức trong người bùng nổ.

Lúc này khí tức trên người Băng Trần còn mạnh hơn Tuyên Cổ Cảnh trung giai đỉnh phong rất nhiều, hàn khí cuồn cuộn ngưng kết thành băng quyền, băng quyền đông cứng không gian, không gian vặn vẹo rất mạnh.

Oanh.

Sau khi Băng Trần hét lớn, băng quyền oanh kích rất mạnh, lập tức hóa thành băng long lơ lửng trên trời, băng long khổng lồ đông cứng không gian, bao phủ toàn thân Lục Linh.

Giờ phút này trên một ngọn núi có một thanh niên hơi mập tuổi chừng hai mươi tám, mặc một bộ trường bào trắng hoa mỹ, áo khoác cũng là phi phong thuần trắng, nhìn chiến đấu bên dưới, nói:

- Băng Trần này rất thông minh, đối phó người am hiểu chém giết như Lục Linh, vừa ra tay đã dùng toàn lực, lúc này mới có khả năng áp chế Lục Linh, mấy người trước đó không có dùng toàn lực cho nên thua trong tay Lục Linh.

- Đường Bàn Tử nhãn lực không tệ, nhưng ta thấy Băng Trần vừa ra tay đã dùng toàn lực, sợ rằng là nha đầu Băng Nhu kia dại, ta không quản Băng Trần có toàn lực hay không, hắn khó mà chống lại Lục Linh.

Thanh niên có mái tóc tím đen nhìn qua chiến đài, tóc dài tím đen hiển thị khí chât bất phàm.

- Lôi khốn nạn, lần này nhãn lực của ngươi không tệ, Lục Linh đúng là không dễ chọc, vô thượng Niết Bàn, quả nhiên không dưới cổ tộc.

Thanh niên hơi mập nhìn qua thanh niên tóc tím đen, áo choàng phất phơ, ngũ quan không quá tuấn lãng, nhưng mà làm cho người ta nhìn có khí chất vô cùng cao ngạo, giống như đối mặt với ngọn núi khổng lồ.

Chương 4196: Băng Trần bại trận

- Băng Trần vừa ra tay đã dùng toàn lực, sợ rằng sẽ thua nhanh hơn, ta suy đoán Lục Linh cũng không dùng toàn lực.

Thanh niên tóc tím đen nói nhỏ, trên làn da ẩn ẩn có hào quang sáng bóng lưu động, thần sắc tuấn lãng và hai mắt tỏa sáng, trong đó ẩn hiện hào quang khiếp người, làm cho người ta nhìn vào có cảm giác tim đập chân rung.

- Lục Linh này quả thật bất phàm, người đi ra từ trong Thương Khung chiến trường quả nhiên không tầm thường, vô thượng Niết Bàn đặt chân đại thừa Niết Bàn, trong toàn bộ cổ tộc chúng ta cũng không có mấy người có bổn sự này.

Bên người Đường Dần, mỹ nữ có khí chất cao ngạo nói ra, trong đôi mắt mang theo thần thái rung động.

Thanh niên tóc tím đen nói:

- Lục Linh thật không đơn giản, không chỉ có danh tiếng trong Thương Khung chiến trường mà thôi, tên kia địa vị cũng không nhỏ, luận thiên phú, vô thượng Niết Bàn cũng không dưới cổ tộc chúng ta, luận địa vị cũng không kém chúng ta đâu.

- Lôi Tiểu Thiên, ngươi đã biết như vậy, tại sao không nói rõ đi?

Mỹ nữ khí chất cao quý nói với thanh niên tóc tím đen, thần thái vô cùng động lòng người.

- Ta không thể nói, ta và hắn có quan hệ, về sau ngươi sẽ biết rõ.

Nam tử tóc tím đen bất đắc dĩ.

Ngao.

Mọi người nói chuyện với nhau, trên chiến đài, Băng Trần ngưng ngưng tụ băng long tấn công Lục Linh.

Xoẹt!

Hàn băng cuồn cuộn bao vây Lục Linh, giống như muốn đóng băng hắn, băng vụn nổ tung không dứt, chấn động hàn băng cuồn cuộn làm không gian rung chuyển.

Băng Trần thân là cường giả Băng gia, Thiên Bảng bài danh mười lăm, thực lực khủng bố như vậy.

Chỉ trong ánh mắt nhìn lên người Lục Linh, Hàn Băng Thiên Long Quyền là tuyệt chiêu của Băng gia, lúc này mọi người không khó nhìn ra Băng Trần vừa ra tay chính là toàn lực, không biết Lục Linh này làm sao chống lại.

- Bất Diệt Kim Cương Tượng!

Lục Linh quát lớn, thân thể của hắn biến lớn, hắn nhanh chóng thúc dục Bất Diệt Kim Cương Tượng vượt qua không trung.

Thân thể khổng lồ của hắn biến thành kim cương, mang theo khí tức sát phạt lăng lệ, hào quang tử kim chấn động, khí tức hủy diệt lan tỏa ra các hướng, kim cương trợn mắt, bí vân quanh quẩn.

Thân thể kim cương khổng lồ của Lục Linh đánh ra một quyền tử kim sắc.

Ầm ầm.

Quyền kình nương theo khí tức sát lục bùng nổ, từng quyền kình mang theo khe hở đáng sợ, khí tức khủng bố bùng nổ, băng quyền đánh ra một kích rất mạnh.

Bành.

Một quyền này giống như thiên thạch bùng nổ, lập tức đánh lên đầu băng long, điện quang tử kim không ngừng bùng nổ dữ dội.

Xì xì!

Dưới hào quang chói mắt băng long nổ tung, nó nhanh chóng rạn nứt, khí tức hàn băng ngập trời.

- Lục Linh, ngươi không thể thắng ta đâu!

Băng Trần quát lớn, ngay sau đó băng long nghiền nát, thân thể xuyên thủng không gian, nhanh như thiểm điện lao thẳng về phía Lục Linh, chúng giống như mũi khoan xuyên qua tất cả, trực tiếp đánh vào l*иg ngực của kim cương thân.

Bành!

Năng lượng trầm đυ.c vang lên, khí tức hàn băng bùng nổ, thân kim cương khổng lồ của Lục Linh bắn ra lôi điện tử kim đánh tan hàn băng.

- Sợ rằng Băng Trần sẽ bại trận!

Trên không trung xa xa, đôi mắt Băng Nhu than thở, nói:

- Lục Linh có không gian áo nghĩa, Băng Trần muốn cận thân công kích là không dễ dàng, mà Băng Trần lại không chú ý sai lầm của mình, hối hận không kịp.

Ầm ầm.

Thời điểm Băng Nhu vừa dứt lời, Băng Trần đánh ra một quyền khủng bố vào l*иg ngực Bất Diệt Kim Cương Tượng của Lục Linh, đôi mắt Lục Linh bắn ra thần sắc vui mừng.

- Băng Trần, ngươi bại.

Vừa dứt lời, dưới nách Lục Linh có ba cánh tay kim cương xuất hiện, cánh tay xuất hiện đánh ra một quyền làm không gian rạn nứt, nương theo khí tức phô thiên cái địa, lập tức đánh vào thân thể nhỏ bé của Băng Trần gần trong gang tấc.

Xoẹt!

Một quyền này che khuất bầu trời, Băng Trần đã không tránh đi, một quyền này đánh nát không gian, lỗ đen xuất hiện trong không gian, năng lượng cuồng bạo bắn ra bốn phía.

Lập tức thân thể Băng Trần giống như cánh chim gãy cánh, trực tiếp nện vào chiên đài.

Không gian nổ tung, khí lãng bắn lên trời cao!

Bành!

Băng Trần nện thẳng vào chiến đài, chiến đài chấn động rất mạnh, sau đó thân thể giãy dụa đứng lên, trong miệng phun máu tươi.

Xùy!

Giữa không trung, thân thể khổng lồ Bất Diệt Kim Cương Tượng của Lục Linh, điện quang màu tím bộc phát, hàn băng trong ngực tiêu tán, lập tức thân hình khổng lồ khôi phục, trường bào khinh động, thân ảnh từ từ đi tới trước mặt Băng Trần.

- Lực phòng ngự rất mạnh, Lục Linh thật cường hãn, ra tay xảo trá hung hãn, không hổ là người đi ra từ Thương Khung chiến trường.

Trên ngọn núi xa xa, Đường Dần động dung nói một câu.

- Bất Diệt Kim Cương Tượng, lực công kích trong đồng cấp rất mạnh, Lục Linh căn bản không sợ, nếu Băng Trần cẩn thận hơn một ít, Lục Linh muốn chiến thắng cũng không dễ dàng, ít nhất cũng phải hơn mười chiêu, chỉ tiếc Băng Trần xem thường lực phòng ngự của Lục Linh.

Lôi Tiểu Thiên nói nhỏ, trong mắt bắn ra hào quang kỳ lạ, điện quang chấn động khïếp người.

- Xem ra Băng Trần bại.

- Lục Linh thắng sáu trận liên tiếp.

Chung quanh có nhiều người nghị luận, Lục Linh chiến thắng Băng Trần nằm trong dự liệu của mọi người, nhưng ghi chép sáu thắng liên tiếp này rất hiếm thấy.

- Thật sự có chút bổn sự.

Trong đám người, thanh niên mặc hoa phục trong Phượng Hoàng nhất tộc nhìn qua Lục Linh, ánh mắt nhíu lại, thấp giọng nói nhỏ.

Trên chiến đài, Băng Trần dùng trường bào lau máu trên khóe miệng, nhìn Lục Linh một hồi, há mồm nói nhỏ:

- Ta bại, không hổ là vô thượng Niết Bàn, về sau Thiên Bảng bài danh mười lăm là của ngươi.

- Đa tạ.

Ánh mắt Lục Linh không có quá nhiều chấn động, khẽ gật đầu, khí tức quanh người vô cùng lăng lệ.

- Ta thật khinh địch.

Ánh mắt Băng Trần thất lạc và bất đắc dĩ, hắn lập tức bay vυ"t lên không trung, bay về phía Băng gia.

- Không biết Lục Linh có chiến thắng khiêu chiến ngày mai hay không?

- Thiên Bảng bài danh mười bốn, hình như là gia hỏa kinh khủng kia.

- Tên kia cực ít lộ diện, nghe nói cách đây không lâu đã đột phá Tuyên Cổ Cảnh cao giai.

Từng ánh mắt nhìn qua đám người Lục Linh, trong mấy ngày qua chiến thắng đối thủ, Lục Linh cũng sẽ tuyên bố khiêu chiến tiếp theo. Thắng liên tiếp sáu trận, ngay cả Băng gia Băng Trần cũng chiến bại, tất cả ánh mắt đều chờ mong, không biết Lục Linh có thể tiếp tục khiêu chiến lần thứ bảy hay không.

Mọi người nhìn qua chiến đài, Lục Linh đứng đó, mọi người nhìn qua thanh niên tuấn lãng kia, nội tâm lúc này sinh ra cảm giác lạnh giá.

- Lục Linh ta ở đây, ngày mai sẽ khiêu chiến Thiên Bảng bài danh mười bốn, nếu bản thân không ở chỗ này, kính xin có người biết thông báo giúp, sáng sớm ngày mai, tương kiến trên chiến đài.

Nhìn qua không trung, Lục Linh dùng nguyên lực quán trú vào lời nói.

- Không cần thông báo, ta ở ngay đây.

Thời điểm Lục Linh vừa dứt lời, lập tức có giọng nói vang lên, lúc này trên ngọn núi cao có một đạo hào quang như sao băng đáp xuống chiến đài.

Hào quang thu liễm, đây là thanh niên tục tằng tuổi chừng ba mươi, hắn mặc trang phục bó sát người, thân hình lẫm lẫm, bộ ngực rộng rãi, ánh mắt như sao trời.

Chương 4197: Hắn chưa chết 1

Oanh!

Thời điểm thanh niên tục tằng đáp xuống chiến đài, cả chiến đài run lên, quanh người hắn có khí tức hùng hồn bộc phát, không gian chung quanh thân thể của hắn chấn động không nhỏ.

Nhìn thấy cái này một khôi ngô tục tằng thanh niên, người chung quanh không ngừng động dung.

- Xem ra gia hỏa này tới đây vì Lục Linh.

Trên không trung, Băng Nhu nhìn thanh niên tục tằng kia, nàng cũng không cảm thấy ngoài ý muốn bao nhiêu, đã sớm phát hiện ra hắn.

- Hắn cũng tới, không biết những năm qua thực lực của hắn như thế nào, lúc trước chúng ta đi tới, hắn thua trong tay Băng Nhu, sau đó chưa từng giao thủ qua, về sau vẫn dừng ở Thiên Bảng thứ mười bốn không động đậy.

Trên ngọn núi xa xa, Đường Dần nói về thanh niên tục tằng kia.

Lôi Tiểu Thiên nói:

- Nghe nói tên này đột phá Tuyên Cổ Cảnh cao giai cách đây không lâu, có thể nói rất mạnh, trong chấp pháp đội chỉ có hắn năm đó không ăn thiệt thòi trong tay Lục Lâm Thiên, về sau cũng không có người nào dám chọc hắn.

- Nghe nói lúc trước tên này thua trong tay Băng Nhu tỷ, cũng chưa xuất toàn lực, dường như cũng không quá chói mắt.

Đường Tiểu Tiểu nói.

Lôi Tiểu Thiên nói:

- Tên này có thể đi tới bước này, những năm qua dừng chân ở Thiên Bảng thứ mười bốn, sợ rằng có bí mật không nhỏ.

- Không nghĩ tới hắn cũng tới.

- Chấp pháp đội Pháp Vương, từ trước đến nay gia hỏa này rất ít khi xuất hiện, không nghĩ tới cũng tới.

- Lần trước người trong chấp pháp đội đi vào Thương Khung chiến trường, chỉ có Pháp Vương là còn tu luyện trong Mật Địa Thiên Giới...

Nhìn qua thanh niên tục tằng trên đài, nhiều người chấn động.

Chấp pháp đội Pháp Vương, hắn khó có thời điểm ra tay.

Chấp pháp đội, đây chính là tồn tại kỳ lạ trong Mật Địa Thiên Giới, là đội tuần tra và quản lý trong mật địa, mỗi lần có người trẻ tuổi đi vào mật địa tu luyện đều bị bọn chúng hạn chế, địa vị không thấp.

Mà chấp pháp đội lần trước địa vị đặc biệt cường thế, bởi vì trong chấp pháp đội có tám đội trưởng, theo thứ tự là Trùng Liệt, Thanh Khải, Mỹ Cơ, Mị Linh, Thiết Thủ, Vô Tình, Sát Thiên, Pháp Vương.

Tám người này đều có tư cách tiến vào mật địa tu luyện, địa vị thậm chí không kém gì phong hào Chiến Hoàng của hai đại liên minh.

Nhưng chỉ khi Lục Lâm Thiên xuất hiện, làm cho chấp pháp đội tổn binh hao tướng, ngay cả đệ nhất nhân Sát Thiên dưới Pháp Vương cũng bị Lục Lâm Thiên đánh chết.

Nhưng tình hình này cũng không quá ảnh hưởng tới chấp pháp đội, chấp pháp đội vẫn còn Pháp Vương tồn tại, ổn cư vị trí Thiên Bảng thứ mười bốn, đủ để vững chắc địa vị chấp pháp đội.

Từ khi Lục Lâm Thiên bị xử trí không biết đi nơi nào, chấp pháp đội yên lặng sau một khoảng thời gian, vẫn là thế lực khó bị dao động dưới cổ tộc trong Mật Địa Thiên Giới.

Trên chiến đài, Lục Linh nhìn thanh niên tục tằng kia, nói:

- Ngươi chính là Pháp Vương?

Pháp Vương nhìn Lục Linh, nói:

- Nghe nói ngươi ở trong Thương Khung chiến trường có quan hệ không nhỏ với Lục Lâm Thiên?

- Đúng vậy, nghe nói Lục soái lúc trước giết không ít người chấp pháp đội, ngươi thân là kẻ đứng đầu tám đại đội trưởng, nhưng chưa bao giờ lộ diện qua.

Lục Linh lạnh nhạt nói một câu, những năm này hắn từ lời Thái A biết được chuyện năm đó trong Mật Địa Thiên Giới.

Nghe vậy, sắc mặt Pháp Vương khó coi không ít, trên mặt bắn ra thần sắc lạnh giá, nhìn Lục Linh nói:

- Lục Lâm Thiên đã chết, ngươi có quan hệ sâu với Lục Lâm Thiên, sáng sớm ngày mai, trên chiến đài, ta sẽ xem ngươi là Lục Lâm Thiên, ngươi tự cầu phúc cho mình đi. Vô thượng Niết Bàn không có tư cách kiêu ngạo trước mặt ta.

- Có bản lãnh cứ tìm ta.

Lục Linh lẳng lặng đứng đó, nhìn Pháp Vương, khí thế đối chọi gay gắt, khi tức lăng lệ và sát khí bộc phát.

- Xem ra trận chiến ngày mai chắc chắn không đơn giản.

Cảm giác hai người đối chọi gay gắt, người chung quanh nghị luận với nhau, ngày mai Lục Linh và Pháp Vương chiến đấu không đơn giản, sợ rằng không đơn thuần là khiêu chiến.

- Hy vọng ngày mai ngươi vẫn còn có thể được như vậy.

Pháp Vương lạnh lùng nhìn Lục Linh, hắn cười đầy lãnh ý.

- Ta nghĩ không cần chờ ngày mai đâu, hôm nay luôn đi.

Pháp Vương vừa dứt lời, trên ngọn núi xa xa có hơn mười thân ảnh xuất hiện.

Khi lời này vang lên, trên chiến đài, Lục Linh vẫn đứng đó, đột nhiên thân thể run lên, ánh mắt nhìn thẳng vào những thân ảnh vừa đi tới.

Hơn mười thân ảnh này xuất hiện giữa không trung, nam tử áo bào xanh đi đầu lẳng lặng đạp không, khí độ lạnh nhạt.

Xuy xuy...

Khi nam tử áo bào xanh này vừa xuất hiện ở đây, lập tức có mấy đạo khí tức chấn động.

Trên ngọn núi, Đường Dần, Đường Tiểu Tiểu, Lôi Tiểu Thiên nhìn nhau, bọn họ nhìn nam tử áo xanh kia như nhìn thấy quỷ.

- Đường Bàn Tử, có phải ta hoa mắt hay không, ngươi mau nhìn xem có phải tên kia trở về không?

Lôi Tiểu Thiên dụi mắt hỏi Đường Dần.

- Ta cũng không biết ta có hoa mắt hay không, dường như là gia hỏa kia, nhưng làm sao có thể, tên kia không phải đã bị cường giả Hóa Hồng Cảnh của Thiên Ma nhất tộc cùng Dạ Xoa nhất tộc vây công vẫn lạc rồi sao, tại sao có thể...

Đường Dần cũng hoài nghi vào ánh mắt của mình.

- Chúng ta không có nhìn lầm, là hắn trở về, xem ra tin đồn là giả, Lục Lâm Thiên căn bản không có vẫn lạc, khó trách từ khi Lục Lâm Thiên bị Thiên La minh phục kích, trong Mật Địa Thiên Giới có không ít tin đồn lan truyền, ngay cả chúng ta cũng khó biết được, xem ra tất cả đều có quan hệ với Lục Lâm Thiên.

Đôi mắt dễ thương của Đường Tiểu Tiểu chấn động không nhỏ.

- Khí tức của tên kia càng ngày càng khó nhìn trộm.

Ánh mắt Lôi Tiểu Thiên chấn động nói.

Trên chiến đài, Lục Linh nhìn qua nam tử áo xanh trước mặt, ánh mắt rung rung, bỗng dưng quỳ một gối hành lễ:

- Bái kiến Lục soái!

Người đến chính là Lục Lâm Thiên và Thái A, Vô Tướng, Vu Mã Tam Giới, Lý Cụ, Bắc Đông, Tô Nhan, đều là người Hộ Hoàng đội.

Lục Lâm Thiên đã sớm đi tới chiến đài, hắn vẫn quan sát Lục Linh giao thủ với Băng Trần, từ khi Pháp Vương xuất hiện hắn mới hiện thân.

- Lục Linh đang hành lễ, người nọ là ai thế?

- Không ngờ có thể làm cường giả như Lục Linh hành đại lễ, người nọ có địa vị gì?

- Người tới là ai, trong đó còn có Thái A, nghe nói hắn là đệ tử của Lục Lâm Thiên.

- Không ngờ lại là hắn, là hắn trở về, hắn không có vẫn lạc.

- Trời ạ, đồn đãi là giả, hắn trở về!

- Người nọ rốt cuộc là ai, có địa vị gì?

- Lục Lâm Thiên, là Lục Lâm Thiên đứng đầu cửu hoàng lúc trước, người lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, chân lý Niết Bàn!

- Đồn đãi hắn không phải vẫn lạc ở Thương Khung chiến trường hay sao, vì sao có thể...

Trong khoảng thời gian ngắn, khi Lục Lâm Thiên xuất hiện, không ít người trong nơi này nhận ra Lục Lâm Thiên, lập tức bọn họ nghị luận không ít.

Ba chữ Lục Lâm Thiên này tuyệt đối có thanh danh hiển hách trong Mật Địa Thiên Giới.

Trên chiến đài, Pháp Vương nghe xong liền ngẩng đầu nhìn qua thanh niên áo bào xanh trên không trung, ánh mắt lạnh nhạt biến thành khïếp sợ.

Chương 4198: Hắn chưa chết 2

Xùy.

Trường bào của Lục Lâm Thiên run lên, thân ảnh của hắn đáp xuống bên cạnh Lục Linh, một tay nâng Lục Linh lên, nói:

- Thiên Bảng thứ mười bốn này cho ta được chứ?

Lục Linh đứng dậy, nhìn Lục Lâm Thiên trước mặt, hắn khïếp sợ thật lâu, sau khi nội tâm bình tĩnh hắn thu liễm khí tức, nhìn qua Pháp Vương, nói:

- Lục soái muốn, thì lấy thôi.

Vừa dứt lời, Lục Linh đạp lên chiến đài sau đó bay vυ"t lên không trung, trực tiếp xuất hiện bên cạnh Thái A cùng Vô Tướng.

Hô!

Lục Linh nhìn Thái A, sau đó phát hiện khí tức của hắn không đúng, lại nhìn đám người Vô Tướng Hộ Hoàng đội bên cạnh, hắn lập tức chấn động, bộ dáng khó mà tin được.

- Hắn chính là Lục Lâm Thiên sao, xem ra tin tức hắn vẫn lạc là giả, chẳng lẽ cấp trên cố ý thả tin tức giả hay sao?

Trong đám người Băng gia, Băng Nhu nhìn nam tử áo bào xanh trên chiến đài, đôi mắt thanh tịnh hơi biến hóa.

Trên chiến đài, Pháp Vương lúc này khôi phục tinh thần, ngăn chặn trong nội tâm rung động chấn động, nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt ánh mắt y nguyên mang theo một chút lành lạnh, nói:

- Ngươi chính là Lục Lâm Thiên, ngươi không chết trong Thương Khung chiến trường hay sao?

- Thiên Bảng thứ mười bốn, chấp pháp đội Pháp Vương.

Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, không có trực tiếp trả lời Pháp Vương, nhìn qua Pháp Vương, ánh mắt nhắm lại, nói:

- Ngươi là người Ô gia đúng không?

- Không sai!

Pháp Vương âm thầm nghi hoặc một hồi, không biết Lục Lâm Thiên hỏi thế là ý gì, hắn là người Ô gia, tin tức này cũng không phải quá nhiều người biết.

Lục Lâm Thiên đi lên phía trước hai bước, nhàn nhạt nói:

- Đúng vậy là tốt rồi.

Khi thi triển Sưu Linh Thuật trong linh hồn Hoài Như Danh, Lục Lâm Thiên mới biết được Pháp Vương trong chấp pháp đội chính là thiên tài trẻ tuổi kiệt xuất của Ô gia, mà Ô gia này cũng ủng hộ Hoài Như Danh đối phó Lục gia và Phi Linh Môn.

Chính bởi vì Pháp Vương xuất hiện, Lục Lâm Thiên mới hiện thân.

Lúc này Lục Lâm Thiên nhìn qua Pháp Vương, nói:

- Ngươi không biết ta còn sống, xem ra chuyện bên ngoài người Ô gia không nói cho ngươi biết.

Nghe vậy, Pháp Vương nghi hoặc, hắn thật không biết tin tức ở bên ngoài, từ sau lần trước có đồn đãi Lục Lâm Thiên bị Thiên La minh phục kích đánh chết, Mật Địa Thiên Giới cũng phong tỏa tin tức của bọn họ với bên ngoài, bọn họ thật không biết chuyện bên ngoài.

Ngay cả cường giả trong tộc của mình, cho dù là trong Mật Địa Thiên Giới cũng không biết chuyện bên ngoài.

Cho nên nghe được Lục Lâm Thiên nói thế, Pháp Vương lập tức nhíu mày, nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Bên ngoài phát sinh chuyện gì, chẳng lẽ Ô gia ta xảy ra chuyện gì?

Lục Lâm Thiên bình tĩnh, ánh mắt khẽ nhúc nhích, từ lời Thái A hắn biết được, những năm qua trong Mật Địa Thiên Giới không liên lạc với bên ngoài, càng không biết có Diệt Linh Minh tồn tại, cũng không biết có người động vào Phi Linh Môn cùng Lục gia.

Lúc trước trước khi quay về Mật Địa Thiên Giới, Lục Lâm Thiên cảm thấy kỳ quái, Lục Linh và Thái A đều ở trong Mật Địa Thiên Giới, nếu biết có người đối phó Phi Linh Môn chắc chắn sẽ quay trở về.

Trừ phi là trong Mật Địa Thiên Giới có gì đó, Lục Linh cùng Thái A cũng gặp chuyện không may, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên lo lắng thật lâu trước khi quay về Mật Địa Thiên Giới.

Lúc này nhìn thấy phản ứng của Pháp Vương, Lục Lâm Thiên mới biết có người phong tỏa tin tức bên ngoài với Mật Địa Thiên Giới, không chỉ có Thái A cùng Lục Linh, mà là phong tỏa tin tức của mọi người.

Nhìn qua Pháp Vương, Lục Lâm Thiên vẫn bình tĩnh, nói:

- Ô gia có chuyện gì hoàn toàn không quan hệ với ngươi, Thiên Bảng thứ mười bốn này, hôm nay ta muốn thử xem.

Nghe vậy, Pháp Vương tái mặt, ánh mắt âm tình bất định.

Lục Lâm Thiên ban đầu ở Thương Khung chiến trường đại phóng dị sắc, Pháp Vương cũng nghe qua một ít, Lục Lâm Thiên chính là chân lý Niết Bàn, đồn đãi có thể đánh bại cường giả Hóa Hồng Cảnh của Phượng Hoàng nhất tộc, mà đó là chuyện của một ngàn hai trăm năm trước.

- Hắn chính là Lục Lâm Thiên sao, xảy ra chuyện gì, vì sao hắn còn chưa chết!

Người chung quanh chiến đài, thanh niên mặc hoa phục của Phượng Hoàng nhất tộc chấn động, ánh mắt đầy hàn ý.

Trên chiến đài, nhìn thần sắc Pháp Vương âm dương bất định, Lục Lâm Thiên khinh thường, trêu tức nói với Pháp Vương:

- Như thế nào, ngươi không dám?

Đối mặt Lục Lâm Thiên khinh thường như vậy, Pháp Vương khẽ cắn môi, trầm giọng nói:

- Tốt, ta muốn xem ngươi bất phàm ra sao.

Khi Pháp Vương dứt lời, trên chiến đài tĩnh mịch.

Ai cũng muốn biết, thực lực Lục Lâm Thiên có như lời đồn hay không, mà Pháp Vương cũng không phải kẻ yếu.

- Vậy là tốt rồi, ta cho ngươi động thủ trước.

Lục Lâm Thiên cười nói rất thản nhiên, đồn đãi Pháp Vương vào một ngàn hai trăm năm trước chỉ là Tuyên Cổ Cảnh trung giai mà thôi.

Nhìn trộm khí tức trên người Pháp Vương, là cấp độ Tuyên Cổ Cảnh cao giai, có thể trong một ngàn hai trăm năm đặt chân Tuyên Cổ Cảnh cao giai, thiên phú này rất mạnh. Lục Linh ở trong Mật Địa Thiên Giới một ngàn hai trăm năm mới từ Tuyên Cổ Cảnh trung giai sơ kỳ đạt tới Tuyên Cổ Cảnh trung giai đỉnh phong.

Đương nhiên, Lục Lâm Thiên cũng biết Pháp Vương không thể so sánh với Lục Linh, chấp pháp đội ở trong Mật Địa Thiên Giới nhiều hơn người khác cả ngàn năm, nếu như tính thời gian, Pháp Vương đã tu luyện trong Mật Địa Thiên Giới vượt qua hai ngàn năm,

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, ánh mắt Pháp Vương âm trầm, trong thời gian ngắn thân ảnh tục tằng của hắn xuất hiện khí tức mạnh mẽ.

- Không biết Lục Lâm Thiên này có mạnh như đồn đãi hay không.

Trong hàng ngũ Băng gia, Băng Nhu hiếu kỳ nhìn Lục Lâm Thiên.

Vừa rồi Băng Trần chiến bại trong tay Lục Linh cũng nghi hoặc khó hiểu, giờ phút này hắn hiếu kỳ nhìn qua chiến đài, lập tức hỏi Băng Nhu:

- Băng Nhu tỷ, không phải tin tức trong tộc nói Lục Lâm Thiên đã bị Thiên ma nhất tộc cùng Dạ Xoa nhất tộc vây công đánh chết rồi sao, trong tộc thậm chí còn xuất động cường giả trong Thiên La minh báo thù, vì sao Lục Lâm Thiên lại xuất hiện?

Băng Nhu nghe vậy, trầm tư một hồi, đôi mắt dễ thương chấn động, nói với Băng Trần:

- Sợ rằng trong đó có nguyên nhân đặc thù, có lẽ cấp trên sợ Lục Lâm Thiên lại bị tập kích lần nữa, kì thực Lục Lâm Thiên vẫn không chết, chân lý Niết Bàn mà chết, đây là tổn thất quá lớn với thế giới Thượng Thanh, tự nhiên phải bảo hộ cẩn thận.

...

- Lôi khốn nạn, ngươi đoán Lục Lâm Thiên và Pháp Vương, ai thắng ai thua?

Trên ngọn núi, Đường Dần nhìn chiến đài, ánh mắt của hắn không đổi, lại hỏi Lôi Tiểu Thiên.

Lôi Tiểu Thiên nhìn lên chiến đài, nói:

- Pháp Vương cũng có thể có át chủ bài, ta cảm giác được tên kia cũng nguy hiểm, nhưng nếu đồn đãi trong Thương Khung chiến trường không giả, sợ rằng Pháp Vương không làm gì được Lục Lâm Thiên, dù sao Lục Lâm Thiên quá mức biến thái.

- Pháp Vương đã động thủ.

Đường Tiểu Tiểu cảm giác khí tức trên người Pháp Vương chấn động, lập tức nói với hai người.

Mọi người nhìn, trong nháy mắt ngắn ngủi khí tức trên người Pháp Vương trở nên kỳ dị, loại khí tức kỳ dị này tràn ngập nguy hiểm, làm cho đám người quanh chiến đài sởn tóc gáy.

Chương 4199: Diệt sát Pháp Vương

Ầm ầm.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, không gian sau lưng Pháp Vương rung động, thiên địa biến sắc, cả bầu trời gió nổi mây phun, mây đen tụ tập.

Giờ phút này gian thân ảnh Pháp Vương giống như dã thú, hai mắt có ma khí bộc phát, bỗng dưng hắn quát lớn giống như ma thú gào thét:

- Ô Ma Thiên Pháp Quyết!

Âm thanh chói tai rất khó nghe, thân ảnh Pháp Vương tương liên với ma khí trong không gian, ma khí trong không gian càng tụ tập càng nhiều.

- Ô Ma Pháp Thân!

Pháp Vương hét lớn giống như dã thú, thân ảnh khôi ngô của hắn bành trướng, trang phục bó sát người rạn nứt, lộ ra cơ bắp căng cứng, gân xanh nổi lên, há mồm phun ra một ngụm máu tươi.

Ngao!

Khi Pháp Vương há mồm phun máu tươi, máu tươi bị ma khí thôn phệ, trong ma khí có tiếng gào đinh tai nhức óc như dã thú.

Oanh!

Lúc này có một thân ảnh cự ma ngưng tụ ra, cả chiến đài bị ma khí ăn mòn, ma khí chấn nhiếp nhân tâm, làm cho người ta khiếp sợ tận linh hồn.

- Pháp Vương quả nhiên có át chủ bài, không ngờ lại đã tu luyện Ô gia Ô Ma Pháp Thân, đồn đãi công pháp này không tầm thường, tu luyện cửu tử nhất sinh, tàn nhẫn đến cực điểm, trong Ô gia từ trước tới nay không bao nhiêu người tu luyện thành công. Nhưng mà dựa vào Ô Ma Pháp Thân này, Pháp Vương có thể đánh một trận với Tuyên Cổ Cảnh cao giai hậu kỳ thậm chí là đỉnh phong.

Trên ngọn núi, Đường Tiểu Tiểu rung động nói ra, dường như rất quen thuộc công pháp Ô gia.

- Quả nhiên Pháp Vương không phải kẻ yếu, lúc trước đánh một trận với Băng Nhu, cũng không có thi triển ra thủ đoạn này.

Đường Dần cũng có chút kinh ngạc.

Lôi Tiểu Thiên cũng chấn động, nói:

- Pháp Vương này là thế hệ trẻ đỉnh phong của Ô gia, so với Tịnh gia, Nhâm gia, Phượng Hoàng nhất tộc cũng không yếu hơn bao nhiêu.

- Lục Lâm Thiên, ta xem ngươi mạnh bao nhiêu?

Trên chiến đài, Pháp Vương đứng trên cao như cự ma viễn cổ, hắn gào thét khàn khàn như dã thú, trong khi nói chuyện, khóe miệng của hắn chảy máu tươi đầm đìa, hiển nhiên hiện tại thi triển Ô Ma Pháp Thân đã làm hắn bị không ít tổn thương, tổn thương cực kỳ nghiêm trọng. Nếu bình thường, sợ rằng không tới mức cuối cùng, Pháp Vương tuyệt đối sẽ không dễ dàng vận dụng Ô Ma Pháp Thân đối địch.

Ngao!

Tiếng quát vang lên, Pháp Vương phất tay, viễn cổ cự ma gào thét, sát khí khủng khiếp lao về phía Lục Lâm Thiên, ven đường đôi ma trảo giống như lưỡi đao sắc bén xé rách không gian, vết nứt không gian quét ngang chiến đài.

Thân thể Lục Lâm Thiên lúc này so sánh với cự ma kia quả thật quá nhỏ bé.

Trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, Lục Lâm Thiên vẫn không có động tác gì.

Mọi người khiếp sợ, ma khí lan tới trước mặt Lục Lâm Thiên chừng ba thước thì dừng lại, ma khí cuồn cuộn ăn mòn linh hồn, nó không cách nào rung chuyển Lục Lâm Thiên.

Xoẹt!

Ma khí giống như thái sơn áp đỉnh, nhưng chúng dừng lại cách Lục Lâm Thiên ba thước thì biến mất không thấy gì nữa.

Cảnh tượng này làm Pháp Vương và những người đứng trên ngọn núi xa xa biến sắc.

Ngẩng đầu nhìn qua cự ma đang lao tới, thân ảnh Lục Lâm Thiên bắt đầu động, hắn cười lạnh.

Xùy!

Đến thời điểm này, Lục Lâm Thiên đứng đó cũng hành động, tay phải của hắn đánh ra một chưởng, hắn lại mở miệng nói một chữ:

- Định!

Chỉ trong nháy mắt, khi một chưởng của Lục Lâm Thiên đánh tới, thân ảnh khổng lồ của cự ma đông cứng lại trước mặt Lục Lâm Thiên.

Cảnh tượng này làm nhiều người khiếp sợ, tiếng nuốt nước bọt không ngừng vang lên, Pháp Vương vận dụng Ô Ma Pháp Thân khủng khiếp vẫn không thể lay động Lục Lâm Thiên.

- Phá!

Vào lúc này mọi người vô cùng kinh hãi, Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, hắn lại quát chữ ‘ Phá ’, bàn tay phải đánh mạnh một chưởng.

Trước mặt bao người một chưởng sinh ra kim quang ăn mòn linh hồn đánh vào người Pháp Vương, thân ảnh cự ma to lớn kinh tâm động phách run rẩy, lung lay sắp đổ, mặt ngoài sắp sụp đổ, kim quang tỏa sáng.

Xoẹt.

Kim mang tỏa sáng như mặt trời, cũng không có gây ra bao nhiêu động tĩnh, cự ma khổng lồ kia trực tiếp sụp đổ trên không trung, ma khí cuồn cuộn biến mất không thấy, giống như nó chưa từng xuât hiện bao giờ, giống như thân ảnh cự ma khủng bố đang tiêu tán.

Lục Lâm Thiên lại hành động, năm ngón tay bóp chặt, không gian chung quanh Pháp Vương bị đè nén.

PHỤT.

Thân ảnh cự ma viễn cổ vặn vẹo, ánh mắt Pháp Vương kinh hãi, cự ma phun máu tươi, một trảo này làm không gian vặn vẹo, dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi đè nén không gian.

Xoẹt!

Một trảo đánh tới, đồng tử Pháp Vương co rút, linh hồn rung động, vào lúc này sát khí dâng trào, hiện tại hắn mới biết Lục Lâm Thiên căn bản không tha hắn, hiển nhiên đã động sát tâm.

Lục Lâm Thiên vừa xuất hiện, mục tiêu chính là mạng của hắn.

- Chết đi!

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, hắn cười tà dị, sát khí dâng trào, ánh mắt bắn ra hàn ý, năm ngón tay bóp chặt.

Ken két!

Âm thanh ken két vang lên, cũng không có tiếng nổ lớn gì vang lên, chỉ có âm thanh nghiền nát trầm thấp vang lên, không gian chung quanh Pháp Vương sụp đổ, thân hình nghiền nát, không gian chung quanh biến thành hắc động.

Năng lượng khủng khiếp dâng trào, thậm chí không có năng lượng tiết ra ngoài, trong nháy mắt ngắn ngủi tất cả khôi phục bình thường, thân ảnh Pháp Vương biến mất trên chiến đài.

Vạn chúng chú mục, Pháp Vương bị Lục Lâm Thiên giơ tay nhấc chân diệt sát dễ dàng, thần hồn câu diệt!

Không trung hoàn toàn yên tĩnh, tất cả ánh mắt nhìn qua nam tử áo bào xanh kia, bọn họ đều kinh ngạc ngây người.

- Pháp Vương bị Lục Lâm Thiên giết!

Trên ngọn núi xa xa, Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, Đường Tiểu Tiểu nhìn nhau, Pháp Vương bị giết, đây là việc vượt qua dự tính của bọn họ.

Trong đội hình Băng gia, Băng Nhu, Băng Trần và nhiều người khác sợ hãi.

Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, Đường Tiểu Tiểu, Băng Nhu tuyệt đối không ngờ Lục Lâm Thiên lại trực tiếp đánh chết Pháp Vương, lần trước Lục Lâm Thiên đi vào đã đánh chết không ít người tuần tra đội và chấp pháp đội, còn lần này đánh chết Pháp Vương, chẳng lẽ Lục Lâm Thiên vì chuyện bị trừng phạt lúc trước nên tiến hành trả thù sao?

Trong đám người, thanh niên mặc hoa phục của Phượng Hoàng nhất tộc đầy cuồng ngạo cũng phải rung động, hai mắt khiếp sợ co rút lại, hắn sợ hãi không chỉ vì Lục Lâm Thiên một chiêu dễ dàng diệt sát Pháp Vương, còn bởi vì Lục Lâm Thiên cuồng vọng, trong Mật Địa Thiên Giới này dám động thủ giết người, lại giết Pháp Vương, cho dù hắn có thực lực cũng không có lá gan đó.

Giữa không trung lên, Lục Linh và Thái A vẫn không xem trọng Pháp Vương, mặc kệ Pháp Vương có thể thi triển lực công kích mạnh cỡ nào, Lục Linh và Thái A cũng không quan tâm.

Đặc biệt Lục Linh hai người rất rõ ràng, Pháp Vương đừng nói là Tuyên Cổ Cảnh cao giai, cho dù đột phá đến Hóa Hồng Cảnh cũng không phải đối thủ Lục Lâm Thiên.

Nhưng nhìn thấy Pháp Vương bị đánh chết, Lục Linh cùng Thái A ngạc nhiên, trên mặt không có chút biểu lộ gì, và người hai Hộ Hoàng đội càng không cảm thấy kỳ quái.

Trên chiến đài, Lục Lâm Thiên đứng đó, thu tay lại, đứng chắp tay sau lưng, ngẩng đầu nhìn qua Băng gia Băng Nhu, dường như không đặt chuyện vừa diệt sát Pháp Vương trong lòng, phong khinh vân đạm, hắn cười nói:

- Cô nương chính là Băng gia Băng Nhu?

Chương 4200: Có dám chiến một trận?

Nghe vậy, trong đội ngũ Băng gia, người Băng gia bạo động, thậm chí là vô cùng cảnh giác.

Ánh mắt Băng Nhu vô cùng thanh tĩnh, ngón tay nhẹ vuốt mép váy dài, khí chất cao quý, cũng không kém Bắc Cung Vô Song bao nhiêu, lúc này mỉm cười, thản nhiên nói:

- Băng gia Băng Nhu, các hạ có việc gì không?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, hắn cười rất bình thản, nói:

- Đường gia Đường Dần, Lôi gia Lôi Tiểu Thiên, Băng gia Băng Nhu, ba ngày sau trên chiến đài, ta sẽ đấu với các ngươi một trận, có dám hay không?

Lời của Lục Lâm Thiên không lớn nhưng lại vang vọng hư không, đủ để tất cả người ở đây nghe rõ ràng, tâm thần nhìn trộm, Lục Lâm Thiên đã sớm biết rõ Đường gia Đường Dần, Lôi gia Lôi Tiểu Thiên đang ở trên ngọn núi gần đó.

- Không thể nào, Lục Lâm Thiên lại muốn đồng thời khiêu chiến Đường gia Đường Dần, Lôi gia Lôi Tiểu Thiên, Băng gia Băng Nhu ba người này sao?

- Lục Lâm Thiên cũng không phải khiêu chiến, hắn căn bản không nói ra hai chữ khiêu chiến.

- Lục Lâm Thiên đang muốn chống lại ba người kia.

- Băng gia Băng Nhu, Thiên Bảng bài danh thứ bảy, Đường gia Đường Dần, Thiên Bảng bài danh thứ sáu, Lôi gia Lôi Tiểu Thiên, Thiên Bảng bài danh thứ năm, bọn họ đại biểu thế hệ đỉnh phong của cổ tộc, Lục Lâm Thiên muốn đồng thời khiêu chiến ba cường giả cổ tộc.

- Lục Lâm Thiên một chiêu đánh chết Pháp Vương, hắn thật sự có tư cách này.

...

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, chung quanh chiến đài chấn động, bỗng nhiên giống như có quả bom nổ tung ở trên chiến đài.

Lục Lâm Thiên đồng thời khiêu chiến ba đại biểu đỉnh phong của cổ tộc, những người đứng ngoài xem vô cùng khïếp sợ.

- Cổ tộc...

Giữa không trung lên, Lục Linh cười nhạt, ánh mắt của hắn đầy vui vẻ.

Trong đội ngũ Băng gia, từng ánh mắt đều nhìn lên người Băng Nhu.

Chỉ thấy Băng Nhu nhìn qua Lục Lâm Thiên, lúc này nàng mới nói:

- Băng gia Băng Nhu tiếp nhận, ba ngày sau, gặp nhau trên chiến đài.

Vừa dứt lời, bóng dáng xinh đẹp của Băng Nhu lóe lên, không gian sinh ra chấn động, trong nháy mắt thân thể mềm mại đã vạch phá bầu trời rời đi.

Sưu sưu.

Ánh mắt người Băng gia nhìn Lục Lâm Thiên đang mỉm cười trên chiến đài, cũng đều theo Băng Nhu rời đi.

Sưu sưu.

Trên ngọn núi khác, bỗng dưng hơn mười thân ảnh bay lên, lập tức xuất hiện trên không trung, trong đám người này có ba thanh niên nam nữ bất phàm đứng đầu.

Hai thanh niên một mặc trường bào trắng, phi phong màu trắng đang phất phơ trong gió, tuổi chừng hai mươi chín, thân hình hơi mập, người này đứng trên không trung nhưng cho người ta cảm giác vững vàng như núi.

Người còn lại có mái tóc tím đen, khí chất phiêu dật, khí chất bất phàm, hai mắt bắn ra hào quang như điện nhìn lên người Lục Lâm Thiên.

- Đường Dần và Lôi Tiểu Thiên đang ở đây.

- Thì ra hai người bọn họ vẫn ở nơi này.

Lúc ánh mắt của mọi người nhìn qua hai người này, Đường gia Đường Dần, Lôi gia Lôi Tiểu Thiên, cả hai bài danh Thiên Bảng thứ năm và thứ sáu, cả hai đều là nhân vật phong vân trong Mật Địa Thiên Giới, không ai không biết.

Đường gia Đường Dần, Lôi gia Lôi Tiểu Thiên đều là đại biểu của thế hệ trẻ đỉnh phong cổ tộc, nếu đặt ở bên ngoài, tùy tiện dậm chân một cái cũng làm Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới chấn động vài lần.

- Ba ngày sau, một trận chiến trên chiến đài!

Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên đồng thời nhìn Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt mang theo chiến ý cuồn cuộn, đặc biệt là Lôi Tiểu Thiên, chiến ý bắn ra như điện.

- Ba ngày sau, xin đợi trên chiến đài.

Trên chiến đài, Lục Lâm Thiên ôm quyền, áo bào xanh run lên, thân ảnh đạp không bay về phía Thái A cùng Lục Linh, nói nhỏ:

- Chúng ta đi thôi.

- Lục soái chờ một chốc.

Lục Linh hiện tại bất đắc dĩ, chậm rãi nói ra, không gian gợn sóng nhộn nhạo, hắn tiến một bước đi tới trước mặt Lôi gia Lôi Tiểu Thiên.

Thân ảnh cao ngất của Lục Linh đứng đó, trên gương mặt tuấn lãng lại cười khổ, nhìn Lôi Tiểu Thiên, khẽ gật đầu hành lễ, nói:

- Lục Linh bái kiến Lôi sư huynh, vẫn không bái phỏng sư huynh, thật có lỗi.

- Không thể nào, Lục Linh là sư đệ của Lôi Tiểu Thiên...

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi sững sờ, đám người Thái A Vô Tướng cũng cảm thấy ngạc nhiên.

Thậm chí có không ít người chung quanh chiến đài cả kinh, Đường Dần và Đường Tiểu Tiểu đều ngạc nhiên.

Nhìn Lục Linh, thần sắc Lôi Tiểu Thiên biến hóa, cười khổ, thấy Lục Linh ôm quyền hành lễ, nói:

- Lục Linh sư đệ không cần đa lễ, ta đã sớm biết rõ ngươi đang ở trong Mật Địa Thiên Giới, nếu quan hệ của chúng ta bị người ta biết rõ, sợ rằng sẽ ảnh hưởng ngươi tu luyện, cho nên cũng không đi tìm ngươi, nếu sau này sư đệ có gì cần ta giúp đỡ, cứ tới tìm ta, chúng ta không cần quá khách khí.

- Nếu có cần, tự nhiên sẽ phiền toái sư huynh.

Lục Linh gật đầu nói nhỏ.

Lôi Tiểu Thiên lập tức hỏi:

- Lục Linh sư đệ, không biết sư phụ lão nhân gia vẫn khỏe chứ?

Lục Linh nghe vậy, lập tức cười khổ, nói:

- Sư phụ lão nhân gia như thần long thấy đầu không thấy đuôi, vừa đi ra ngoài dạo chơi đã không còn tin tức, ta cũng đã lâu chưa gặp sư phụ lão nhân gia.

- Như vậy sao.

Lôi Tiểu Thiên cũng đành chịu, sư phụ của bọn họ không phải kẻ tầm thường, muốn gặp được người đúng là không dễ dàng.

- Lôi sư huynh, ta đi trước, đến lúc đó lại đi bái phỏng sư huynh.

Lục Linh nói ra.

Lôi Tiểu Thiên gật đầu, khóe miệng vẫn cười khổ.

- Lục soái, chúng ta đi thôi.

Lục Linh quay trở lại bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Sưu sưu...

Lục Lâm Thiên gật đầu, hắn mang người rời đi.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, Lục Linh rời đi, Đường Tiểu Tiểu ngạc nhiên nói với Lôi Tiểu Thiên:

- Tiểu Thiên, thì ra Lục Linh là sư đệ của ngươi.

- Sư đệ vô thượng Niết Bàn, kẻ làm sư huynh như ta thật xấu hổ ah.

Lôi Tiểu Thiên cười khổ, cấp độ tu vị của hắn mạnh hơn Lục Linh nhiều, thế nhưng mà so sánh với vô thượng Niết Bàn, nếu không có địa vị và thân phận cổ tộc, hắn chắc chắn không bằng sư đệ này.

- Không biết thực lực chân chính của Lục Lâm Thiên mạnh tới mưc nào?

Ánh mắt Đường Dần chấn động, hai mắt đầy chiến ý.

Đối với Đường Dần mà nói, thân là nhân vật đỉnh phong của Đường gia, nếu có kẻ đồng thời khiêu chiến hắn và Lôi Tiểu Thiên, Băng Nhu, hắn không do dự không quan tâm tới.

Khiêu chiến này cũng cần xem ngươi là ai, không phải ai cũng có tư cách khiêu chiến hắn, cho dù là đồng lứa trong cổ tộc cũng vậy.

Nhưng hiện tại Đường Dần rất rõ ràng, Lục Lâm Thiên có tư cách này, có thực lực này, thậm chí làm cho hắn cảm thấy không nắm chắc đánh thắng Lục Lâm Thiên. Loại cảm giác này giống như lúc hắn đối mặt với mấy gia hỏa siêu cấp biến thái kia, mấy gia hỏa siêu cấp biến thái này chỉ là truyền thuyết, không có bao nhiêu người gặp được.

Lôi Tiểu Thiên nhìn qua Đường Dần, hai mắt mang theo chiến ý cuồn cuộn, đầu lưỡi liếm liếm bờ môi khô khốc, nói:

- Rốt cục có cơ hội đánh với hắn một trận, thực lực của hắn đạt tới mức nào, ba ngày sau sẽ biết rõ, chân lý Niết Bàn, áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, ta rất chờ mong.

Chương 4201: Mọi người tụ tập

Mật Địa Thiên Giới, trong đình viện thật lớn, trong thiên sảnh, Vô Tướng, Vu Mã Tam Giới, Lý Cụ, Bắc Đông, Tô Nhan đã đột phá Tuyên Cổ Cảnh, bọn họ cùng Lục Linh, Thái A chờ đợi Lục Lâm Thiên.

Đối với việc thực lực của Hộ Hoàng đội tiến bộ cực nhanh, Lục Linh và Thái A cảm thán không nhỏ.

Lục Lâm Thiên cũng không cách nào nhiều lời vì sợ bại lộ chuyện thế giới hỗn độn, chỉ có ở trong trung tâm thế giới hỗn độn nên đám người Vô Tướng, Lý Cụ, Vu Mã Tam Giới mới đột phá nhanh như vậy.

Lập tức Lục Linh và Thái A biết được sau khi bọn họ thoát khỏi không gian trùng động và không gian loạn lưu, Lục Lâm Thiên còn ở lại đại chiến với cường giả Hóa Hồng Cảnh của Minh Linh một trận, đại chiến đó vô cùng kinh tâm động phách.

- Ta biết ngay Lục soái không có việc gì, Bất Diệt Thiên Thể cũng không dễ bị đánh chết như vậy.

Lục Linh vẫn không tin Lục Lâm Thiên thật sự vẫn lạc, Bất Diệt Thiên Thể mạnh thế nào hắn biết rõ.

Lục Lâm Thiên chỉ có thể cười khổ, tình huống cụ thể hắn không nói rõ, Bất Diệt Thiên Thể cũng không phải bất tử bất diệt chân chính. Nếu không phải bởi vì thế giới hỗn độn bổn nguyên ở trên người mình, hắn không chết mới là lạ.

So sánh thì đây chính là tìm đường sống trong chỗ chết.

Lúc này Lục Linh và Thái A biết được chuyện Diệt Linh Minh thì kinh ngạc, những năm qua bọn họ ở trong Mật Địa Thiên Giới mất đi liên hệ với bên ngoài, căn bản cũng không biết Diệt Linh Minh tồn tại.

Biết rõ tình huống Diệt Linh Minh, Lục Linh và Thái A cũng hiểu vì sao Lục Lâm Thiên lại ra tay đánh chết Pháp Vương.

Pháp Vương là người Ô gia, Ô gia có địa vị quan trọng trong Diệt Linh Minh. Diệt Linh Minh muốn diệt trừ Lục gia, Lục Lâm Thiên đánh chết Pháp Vương, đây chỉ là mở đầu quá trình trả thù mà thôi.

Sắc mặt Thái A nặng nề, trong Mật Địa Thiên Giới hơn ngàn năm, tuy không có liên hệ với bên ngoài, nhưng hắn lại biết rõ tình huống trong Mật Địa Thiên Giới, ngẩng đầu nói với Lục Lâm Thiên:

- Sư phụ, vậy bây giờ chúng ta nên làm gì, thế lực trong Diệt Linh Minh cũng có không ít người trong Mật Địa Thiên Giới đấy.

- Đám người Kinh Vân đã đi tới các trung thiên thế giới, tiến hành tẩy trừ thế lực Diệt Linh Minh, cho nên...

Lục Lâm Thiên ngừng một chút, trong mắt bắn ra hàn ý, trầm giọng nói:

- Diệt Linh Minh tổng cộng có năm mươi ba thế lực đỉnh cấp, đến từ tông môn, gia tộc, thương hội trong bốn mươi sáu trung thiên thế, trong đó có Linh gia, Ô gia, Tùng gia, Sư gia, Tinh gia, hai bút cùng vẽ, người trong năm mươi ba thế lực trong Mật Địa Thiên Giới này cũng phải nhổ tận gốc, một người cũng không lưu lại, lúc này phải chấn nhiếp thật mạnh mới được.

- Cứ động thủ đi, những tạp chủng kia muốn diệt Phi Linh Môn cùng Lục gia trước, vậy cần phải trả giá thật nhiều.

Sát khí quanh người Lục Linh tuôn ra, đối với hắn mà nói, Diệt Linh Minh nhất định phải trả giá thật nhiều, cho dù giết sạch cũng không có gì không ổn.

- Là phải động thủ, nhưng mà cần có thời gian nhổ cỏ tận gốc.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, nếu đối phó toàn bộ ngay lập tức, rằng cường giả trong Mật Địa Thiên Giới không thể không đi ra ngăn cản, người của tất cả thế lực lớn sẽ thoát đi hoặc ẩn nấp trong

Mật Địa Thiên Giới, muốn triệt để thanh trừ không dễ dàng, một khi để chúng đào thoát, trong ba ngàn đại thế giới rộng lớn, muốn triệt để thanh trừ một thế lực là không dễ dàng.

- Nhiều thế lực như vậy, ở trong Mật Địa Thiên Giới cũng có không ít người, đặc biệt là ô gia, Phượng Hoàng nhất tộc và Linh gia thế lực không kém, đủ loại con đường đưa người của mình vào trong Mật Địa Thiên Giới... Muốn nhổ tận gốc, độ khó quá lớn.

Thái A ngưng trọng, muốn thanh trừ người các thế lực Diệt Linh Minh trong Mật Địa Thiên Giới không khó, nhưng mà muốn nhổ tận gốc, quá khó.

Nhổ tận gốc, như vậy nhân số động thủ không thể quá nhiều, cũng khó ngăn cản người ta bỏ chạy, trong Mật Địa Thiên Giới cũng không phải nơi ai cũng có thể xằng bậy.

- Có không ít người đến.

Thời điểm Thái A nói xong, bỗng nhiên ánh mắt Lục Lâm Thiên nhíu lại, tâm thần dò xét, hắn vui vẻ, nói nhỏ:

- Những kẻ này cùng đến, xem ra là có hẹn nhau rồi.

- Sư phụ, ai đến?

Thái A lập tức hỏi, thực lực của hắn còn không cách nào dò xét khoảng cách như Lục Lâm Thiên.

- Trừ mấy gia hỏa kia, trong Mật Địa Thiên Giới sẽ không có người nào tới tìm ta cả.

Lục Lâm Thiên cười cười, lập tức mở miệng nói:

- Kình Thiên huynh đệ, chư vị, chính các ngươi vào đi, không cần ta đi tiếp các ngươi đâu.

Tiếng nói xuyên thấu không gian, truyền ra đình viện.

- Quả nhiên không chết, không chết là tốt rồi, ta biết ngươi sẽ không chết, nếu ngươi dễ chết như vậy thì ở thế giới Thị Hoang đã sớm chết rồi.

- Không cần tiếp chúng ta, vừa ra tay đã diệt Pháp Vương, đồng thời khiêu chiến đại biểu đỉnh phong trẻ tuổi của cổ tộc, chúng ta cũng không có mặt mũi lớn như vậy.

- Thương Khung chiến trường, chân lý Niết Bàn, bá tuyệt cỡ nào, thực hối hận lúc trước không đi với ngươi.

Trên hư không có tiếng nói vang vọng truyền vào trong đình viện.

Trong đại sảnh, Thái A nghe xong đã hiểu ra, nói:

- Thì ra là Kình Thiên sư bá, Tịnh Vô Ngân, Nhâm Tiêu Diêu.

- Là bọn họ!

Lục Linh chấn động, những năm qua vì quan hệ với Thái A cho nên hắn đã sớm quen biết đám người Mạc Kình Thiên, lúc này nghe tiếng đã biết là ai tới.

Qua một lát, bên ngoài có mấy thân ảnh đi vào, mấy thanh niên này thần thái xuất chúng, khí độ hiên ngang.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, nhìn qua mấy thanh niên, khóe miệng cười vui vẻ.

Thanh niên cao gầy đi đầu mái tóc dài không cột nên rất phiêu dật, nhìn Lục Lâm Thiên, sau khi hơi ngây người liền tiến lên.

Thanh niên này tiến lên, vượt qua không gian, trực tiếp đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, lập tức ôm Lục Lâm Thiên, hai tay dùng sức vỗ vỗ lưng Lục Lâm Thiên, nhịn không được cuồng hỉ nói:

- Quả nhiên không chết, ta biết ngay ngươi sẽ không chết mà, ha ha...

- Không có bị Minh Linh giết, cũng sắp bị ngươi ôm chết rồi.

Lục Lâm Thiên khó thở, thanh niên này trừ diệu thủ không không Mạc Kình Thiên ra, không phải là ai khác.

- Ha ha, sao ta có thể ôm chết ngươi chứ, Pháp Vương cũng bị ngươi giết mà.

Mạc Kình Thiên buông Lục Lâm Thiên ra, ánh mắt đại hỉ, lại nhìn qua Lục Linh, nói:

- Thắng liên tiếp sáu trận, quá cường hãn, không hổ là vô thượng Niết Bàn.

Mạc Kình Thiên đi qua, Nhâm Tiêu Diêu bên cạnh Lục Lâm Thiên có gương mặt góc cạnh rõ ràng, thân thể cao ngất, khóe miệng mỉm cười bình thản, làm cho người ta có cảm giác phong đạm vân khinh, lúc này lại hỏi Lục Lâm Thiên:

- Nghe nói Thiên Ma nhất tộc đều xuất động tiểu Siêu Phàm Hóa Hồng Cảnh, ngươi không chết thật sự mạng lớn.

- Như thế nào, ta không chết làm ngươi thất vọng sao?

Lục Lâm Thiên tức giận lườm Nhâm Tiêu Diêu.

- Ta không thất vọng, nhưng ta biết rõ Thiên La minh tuyệt đối rất thất vọng, ha ha.

Nhâm Tiêu Diêu cười ha hả.

Tịnh Vô Ngân nhìn Lục Lâm Thiên, khuôn mặt cương nghị, khí chất lãnh tuấn, ôm kiếm đứng đó đầy ngạo nghễ, một người một kiếm, nói với Lục Lâm Thiên:

- Lúc trước vốn định chờ sau năm trăm năm lại so chiêu với ngươi, hiện tại xem ra, ta nghĩ nhiều...ư

Chương 4202: Mưu đồ Bí mật 1

Tiếng nói vang lên, Tịnh Vô Ngân cũng trực tiếp đến bên cạnh Thái A, nhìn Thái A, nói:

- Ngươi cũng là Tuyên Cổ Cảnh trung giai a.

- Chúng ta mang rượu tới, một ngàn hai trăm năm trước chúng ta đã chuẩn bị tốt, cho rằng năm trăm năm sau có thể cùng uống.

Giang Đảo Lưu, Tuyệt Phong Hoa, Độc Nhất Đao, Thiên Thương Ngân bốn người dứt lời, nhẫn trữ vật lóe lên, lập tức hai bình rượu ngon bay ra, mùi rượu lan tỏa mê người.

Lục Lâm Thiên cười cười, trước đó rời khỏi Mật Địa Thiên Giới, đã từng có người nói qua, năm trăm năm sau chuẩn bị rượu thật tốt, không nghĩ tới trong nháy mắt đã qua ngàn năm.

Lục Lâm Thiên nhìn bảy người trước mặt, diệu thủ không không Mạc Kình Thiên, võ phá thương khung Nhâm Tiêu Diêu, kinh thiên nhất kiếm Tịnh Vô Ngân, phong hoa tuyệt đại Tuyệt Phong Hoa, hoành đao diệt không Độc Nhất Đao, man quyền Giang Đảo Lưu, Thiên Thương Ngân, trong Vạn Thế đối quyết lúc trước, bọn họ đều là Chiến Hoàng, hiện tại không thấy Hoàng Lạc Nhan, những người khác đều có mặt, nhưng mà Hoàng Lạc Nhan cũng không có cơ hội gặp mặt mình.

Nhìn qua bảy người, Lục Lâm Thiên rất có cảm xúc.

Linh hồn dò xét, thực lực bảy người lúc này Mạc Kình Thiên, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân ba người đều là mạnh nhất, đã đột phá đến Tuyên Cổ Cảnh trung giai, đột phá cũng có một ít thời gian.

Tuyệt Phong Hoa, Độc Nhất Đao, Giang Đảo Lưu ba người vẫn là Tuyên Cổ Cảnh sơ giai đỉnh phong, đoán chừng cách đột phá không xa.

Nhưng mà chuyện đột phá này, đến Tuyên Cổ Cảnh cũng cần phải có cơ duyên.

Cơ hội này khó nói nên lời, nói không chừng ngày mai sẽ có thể đột phá, cũng nói không chừng dừng lại mấy chục năm, hơn một ngàn năm, đây là chuyện bình thường.

Hơn một nghìn năm trôi qua, không hổ không hổ là Mật Địa Thiên Giới của cổ tộc, có thể đột phá như thế là rất bất phàm.

- Vô Tướng, ngươi đã là... Hóa Hồng Cảnh!

Bỗng dưng Mạc Kình Thiên kinh ngạc rung động, cảm giác khí tức trên người Vô Tướng, Mạc Kình Thiên nghẹn họng nhìn trân trối.

- Hóa Hồng Cảnh.

Mọi người nghe vậy, từng ánh mắt nhìn qua Vô Tướng, lập tức ngạc nhiên.

Mà khi mọi người nhìn trộm đám người Lý Cụ, Vu Mã Tam Giới, bọn họ rung động khó hiểu, ngây ra như khúc gỗ.

Sau một lát, mọi người lại hàn huyên, cùng ngồi vào vị trí của mình.

Lườm Vô Tướng và đám người Vu Mã Tam Giới, Mạc Kình Thiên lại nói với Lục Lâm Thiên:

- Thế nào, hôm nay không say không về?

Lục Lâm Thiên nhìn bảy người, nói ra:

- Hôm nay không được, có chút chuyện cần xử lý nhưng khó giải quyết, sợ rằng phải chờ thêm vài ngày.

- Có chuyện gì khó giải quyết?

Mạc Kình Thiên lập tức mắt thấy Lục Lâm Thiên hỏi.

Đám người Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân, Tuyệt Phong Hoa đều nhìn lên người Lục Lâm Thiên.

- Việc này quan hệ cực lớn, liên quan quá lớn, không chỉ có ta mà thôi, còn liên quan tới thế lực gia tộc sau lưng, hơn nữa còn là việc tư, cho nên chư vị không biết mới tốt.

Lục Lâm Thiên nói với mọi người, đối phó người Diệt Linh Minh trong Mật Địa Thiên Giới cũng không phải chuyện tầm thường.

Nghe vậy, ánh mắt Mạc Kình Thiên nặng nề, nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi có ý gì, xem chúng ta là người ngoài sao? Nếu ngươi xem ta là người ngoài, chỉ cần một câu, ta bây giờ lập tức rời đi, xem như ta chưa từng quen ngươi.

- Chúng ta cùng trải qua Vạn Thế đối quyết, ta nghĩ không cần khách khí.

Nhâm Tiêu Diêu ngẩng đầu lên nói.

Tịnh Vô Ngân nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Lúc trước kia chuyện thiên giới chấp pháp đội ta không biết, hiện tại có chuyện không cần bỏ qua chúng ta ra ngoài, về phần liên quan đến cổ tộc, ta nghĩ chúng ta cũng không sợ.

- Lúc trước ta không biết chấp pháp đội, lúc này đây cũng đừng đặt chúng ta qua một bên.

- Dưới cổ tộc, còn có gì làm chúng ta e ngại đây?

- Xem ra chuyện này không tầm thường, có lẽ chúng ta sẽ tham dự vào.

- Chẳng lẽ có quan hệ với Pháp Vương sao?

Đám người Tuyệt Phong Hoa, Giang Đảo Lưu, Độc Nhất Đao, Thiên Thương Ngân đều hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn qua mọi người, ánh mắt nhúc nhích, nói:

- Hảo ý của các vị ta rõ ràng, nhưng mà việc này không quan hệ tới các vị, không cần thiết phải như vậy đâu!

Mạc Kình Thiên nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Ta đã sớm nói, chúng ta là phong hào Chiến Hoàng trong Vạn Thế đối quyết, chúng ta trừ đại biểu cổ tộc ra. Ngươi mặc dù không có phong hào Chiến Thần, nhưng trong lòng chúng ta ngươi tuyệt đối Chiến Thần, cho nên ngươi là người đứng đầu mười Chiến Hoàng, chúng ta phải ra mặt.

Hô...

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi, nhìn ánh mắt mọi người, nói:

- Trước tiên nói rõ đã, đến lúc đó chư vị có quyết định tham gia hay không thì tùy.

Lập tức Lục Lâm Thiên mang chuyện Diệt Linh Minh nói đại khái một lần, mọi người nghe xong ngạc nhiên, tin tức ở bên ngoài bọn họ thật không biết.

- Khó trách nghe nói ngươi hôm nay giết Pháp Vương, thì ra là có người Ô gia tham gia.

Nhâm Tiêu Diêu nói nhỏ, bỗng nhiên mọi người hiểu ra, nghe nói Lục Lâm Thiên hôm nay vừa xuất hiện đã đánh chết Pháp Vương, trong lòng mọi người còn cảm thấy kỳ quái, thì ra nguyên nhân là như vậy.

Kinh thiên nhất kiếm Tịnh Vô Ngân lúc này không có quá nhiều do dự, nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ta tưởng là chuyện gì, thì ra là Diệt Linh Minh gì đó mà thôi, trong đó trừ Ô gia, Linh gia, Tùng gia, Tinh gia, Sư gia ra, các thế lực khác không lên mặt bàn, nếu việc này đã rõ, vậy không có khả năng xem như không biết, những thế lực này ta không phải không chọc nổi, thêm ta một suất.

Khi Tịnh Vô Ngân dứt lời, Mạc Kình Thiên nói:

- Không phải chỉ là thế lực như thế sao, Tịnh Vô Ngân đều tính toán một phần, ta làm gì không tham gia.

- Ta tham gia!

Nhâm Tiêu Diêu cũng không có do dự.

- Chúng ta cũng không có khả năng không đi.

Tuyệt Phong Hoa, Giang Đảo Lưu, Độc Nhất Đao, Thiên Thương Ngân bốn người nói.

- Đa tạ.

Lục Lâm Thiên gật đầu.

Lục Lâm Thiên thấy bảy người tham gia vào, có bảy người này tham dự, tăng thêm bối cảnh của bảy người, đặc biệt là bối cảnh sau lưng Nhâm Tiêu Diêu và Tịnh Vô Ngân, Lục Lâm Thiên không khó nghĩ tới, muốn đối phó thế lực Diệt Linh Minh quả thật dễ dàng, đến lúc đó sợ rằng có thể giảm được rất nhiều vấn đề.

- Kỳ thật ngươi không cần cảm ơn chúng ta, đối phó những thế lực này không chỉ có chúng ta, chúng ta cũng có chỗ tốt không ít đâu.

Tịnh Vô Ngân nhìn qua Lục Lâm Thiên, sắc mặt hơi xấu hổ vui vẻ nói.

Lục Lâm Thiên nghe xong lại kinh ngạc.

Nhâm Tiêu Diêu cười cười, nói với Lục Lâm Thiên:

- Ngươi thật không biết, trong Mật Địa Thiên Giới và các trung thiên thế giới bên ngoài mặt ngoài rất yên tĩnh, trên thực tế cũng có mạch nước ngầm mãnh liệt. Những năm gần đây, Ô gia, Linh gia, Tùng gia, Thiệu gia, Sư gia, Tinh gia có không ít người trẻ tuổi tiến vào đây, tăng thêm trong tộc cũng đã xuất hiện Hóa Hồng Cảnh, cho nên càng ngày càng làm càn.

Hơi dừng một lát, Nhâm Tiêu Diêu cũng cười, nói:

- Lúc này những gia tộc này đã tụ tập với nhau, cũng không thể đủ tùy tiện buông tha, nhổ tận gốc đám người này, về sau sẽ thanh tỉnh hơn nhiều.

Chương 4203: Mưu đồ Bí mật 2

Khục...

Tuyệt Phong Hoa, Giang Đảo Lưu, Độc Nhất Đao, Thiên Thương Ngân, Tịnh Vô Ngân nghe xong cũng xấu hổ ho khan một tiếng, muốn đối phó tất cả thế lực sau lưng Diệt Linh Minh tại Mật Địa Thiên Giới này, đối với tại bọn họ mà nói cũng có lợi vô hại, dùng bối cảnh của bọn họ, tự nhiên không sợ Diệt Linh Minh, cho dù là Ô gia cũng không sợ.

Mà những thế lực này sau khi bị nhổ tận gốc, quan hệ sau lưng cực lớn, tối thiểu nhất tài nguyên tu luyện trong đại thế giới có không ít sẽ rơi vào các trung thiên thế giới khác, nghiêm khắc mà nói sẽ có phân nửa rơi vào trong gia tộc bọn họ.

Lúc này có cơ hội trực tiếp nhổ tận gốc các thế lực như thế, cho nên cơ hội này, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân, Tuyệt Phong Hoa, Giang Đảo Lưu, Độc Nhất Đao, Thiên Thương Ngân tự nhiên không bỏ qua.

Nghe Tịnh Vô Ngân, Nhâm Tiêu Diêu nói thế, Lục Lâm Thiên cũng hiểu ra, không ngờ còn có tầng quan hệ này.

Lúc này khi đã vạch ra một ít, Lục Lâm Thiên cũng hiểu trong đại và trung thiên thế giới, tất cả thế lực lớn trong Mật Địa Thiên Giới lại có nước sâu như vậy.

Mà chính mình quyết định như thế đã cho Nhâm gia, Tịnh gia cơ hội.

Âm thầm cảm thán một phen, Lục Lâm Thiên bình tĩnh tâm thần, nhìn mọi người, nói:

- Đã như vậy, ta cũng không khách khí, nếu đã nhổ tận gốc đám người này, phải dùng tốc độ phải nhanh. Nhưng mà các phiền toái trong đó, thế lực này có bao nhiêu người trong Mật Địa Thiên Giới chúng ta không rõ ràng, mặt khác cũng không dễ dàng giải quyết tất cả.

Tịnh Vô Ngân nghe vậy, hắn lập tức cười lạnh nói với Lục Lâm Thiên:

- Thế lực này có bao nhiêu người trong Mật Địa Thiên Giới chúng ta cũng không chú ý, nhưng muốn tra cũng đơn giản, chúng ta mỗi người chỉ có Hộ Hoàng đội, ở trong Mật Địa Thiên Giới có vòng tròn nói nhỏ không nhỏ, nói lớn không lớn, những tin tức này vừa hỏi đã biết. Cho nên muốn giải quyết cũng đơn giản, chỉ cần chúng ta tìm được tất cả mọi người, có Hộ Hoàng đội của chúng ta, tăng thêm bản thân chúng ta chia nhau ra hành động, đến lúc đó không khó giải quyết, sẽ nhổ tận gốc bọn chúng.

Trên gương mặt góc cạnh của Nhâm Tiêu Diêu nặng nề, nói:

- Những thế lực này ở khu vực mật địa và nhân giới mật địa cũng có không ít người, cho nên chúng ta cũng phải giải quyết trong khu vực mật địa cùng nhân giới mật địa ởc, cần phải nhổ tận gốc, triệt để trừ đi mới tránh được hậu hoạn.

- Những gia hỏa này nhìn như đường đường chính chính, khí vũ hiên ngang, kì thực cũng là kẻ âm hiểm tâm ngoan thủ lạt.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức nhìn mấy người kia, cũng lau mắt mà nhìn, cái gọi là nhìn người không nên nhìn bề ngoài, những gia hỏa có thể đặt chân tới cấp độ này, tuyệt đối không phải chỉ dựa vào thiên phú.

Mọi người lập tức thương nghị với nhau, Mạc Kình Thiên, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân đều rời đi, đều đi làm việc của mình.

- Vô Tướng, Vu Mã Tam Giới, Lý Cụ, Bắc Đông, Tô Nhan, các ngươi cũng đi tìm hiểu một ít tin tức, lúc hoàng hôn thì trở về.

Trong sảnh, Mạc Kình Thiên, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân rời đi, Lục Lâm Thiên nói với đám Vô Tướng.

- Rõ!

Vô Tướng gật đầu, từng thân ảnh lướt đi trong đại sảnh.

- Sư phụ, buổi tối hôm nay động thủ sao?

Thái A ngẩng đầu hỏi.

- Nhất định phải nhanh, nếu ta đoán không sai, chậm nhất sáng sớm ngày mai người Ô gia sẽ tới tận cửa.

Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, ánh mắt dần dần âm trầm, nói:

- Dám động Lục gia và Phi Linh Môn, cần phải trả cái giá thật lớn, thế giới tu luyện vật đua trời lựa, mạnh được yếu thua, đây là quy tắc!

Trong dãy núi xanh tươi, năng lượng thiên địa dạt dào, trên sườn núi mây mù như tiên cảnh.

- Phượng Viêm, đại sự không ổn, ta nhận được tin tức, Phi Linh Môn và thế lực khắp nơi đang tiến vào trung thiên thế giới tiến hành tẩy trừ thế lực Diệt Linh Minh.

Trong đại sảnh phong cách cổ xưa, trung niên mặc hoa phục hấp tấp nói với Phượng Viêm.

- Cứ để bọn chúng liều đi, chuyện này không quan hệ với Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta, huống chi Phi Linh Môn thật sự dám đối phó Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta hay sao, tẩy trừ thế lực này, Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta có thể ngồi làm ngưa ông đắc lợi đấy.

Phượng Viêm lơ đễnh, cũng không có bao nhiêu lo lắng.

Trung niên hoa phục cực kỳ bất an, nói:

- Nhưng ta nhận được tin tức, thời điểm này Lục Lâm Thiên đã quay về Mật Địa Thiên Giới, hiện tại Mật Địa Thiên Giới không có bao nhiêu liên hệ với bên ngoài, ngươi vừa vặn có cơ hội quay về Mật Địa Thiên Giới, vì phòng ngừa vạn nhất, sợ Hỏa Loan trưởng lão một người không thể ứng phó được, ta hy vọng ngươi đi vào

Mật Địa Thiên Giới, ngay lập tức mang tin tức nói với Hoàng Lạc Nhan cùng Phượng Dục hai người.

Phượng Viêm nhíu mày, nói:

- Ngươi sợ Lục Lâm Thiên dám động tới Lạc nhan cùng Phượng Dục?

Lập tức nhíu mày, hắn cười lạnh:

- Cho dù lá gan Lục Lâm Thiên có lớn hơn nữa cũng không dám động vào Lạc Nhan và Phượng Dục a, với thiên phú của Phượng Dục, cả Thượng Thanh Đại Thiên Thế Giới cũng vô cùng quan trọng, Lục Lâm Thiên dám động vào, người bên trong cũng không bỏ qua cho hắn.

Trung niên mặc hoa phục nói với Phượng Viêm, ngưng trọng nói:

- Phượng Viêm, lá gan Lục Lâm Thiên bao lớn ngươi cũng không biết sao. Lúc trước đám người Sát Thiên bị hắn giết đấy, lúc này Lục Lâm Thiên đã trưởng thành, trong Thương Khung chiến trường, ngay cả Phượng Tuy cũng dám giết, giết nhiều hơn vài người thì có là gì, ngươi sẽ cảm thấy hắn không dám sao?

- Thời điểm này Lục Lâm Thiên không đi tẩy trừ các thế lực Diệt Linh Minh trong các trung thiên thế giới, mà là quay về Mật Địa Thiên Giới, đây là việc không tầm thường, cũng không phải tính cách Lục Lâm Thiên.

Phượng Viêm nghe xong, sắc mặt âm trầm không ít, Lục Lâm Thiên thật sự không có gì không dám, cả kinh nói:

- Thời điểm này Lục Lâm Thiên quay về Mật Địa Thiên Giới, chẳng lẽ là muốn hai bút cùng vẽ, Phi Linh Môn tẩy trừ các thế lực trong trung thiên thế giới, mà Lục Lâm Thiên muốn triệt để thanh trừ những người trong Mật Địa Thiên Giới của người ta.

- Có nhiều khả năng.

Hoa phục trung niên nghe vậy, ánh ắt âm trầm, lập tức nói:

- Ngươi nhanh đi Mật Địa Thiên Giới một chuyến thông tri Hỏa Loan nghĩ biện pháp, đồng thời bảo vệ Hoàng Lạc Nhan và Phượng Dục, hai người bọn họ tuyệt đối không thể gặp chuyện không may, đặc biệt là Phượng Dục, nhất định không thể xảy ra việc ngoài ý muốn, vì đạt mục đích an toàn, Phượng Dục và Hoàng Lạc Nhan dứt khoát mang về tổ địa.

- Ta hiểu!

Phượng Viêm gật đầu, lúc này sắc mặt đã ngưng trọng.

……………………

Hoàng hôn, mặt trời chiều ngã về tây.

Ngọn núi xa xa, tà dương như máu.

Sưu sưu.

Hơn mười đạo thân ảnh đáp xuống bên ngoài đình viện phong cách cổ xưa, đúng là đám người Vô Tướng.

- Thiếu chủ, tra được không ít tin tức.

Vô Tướng nói với Lục Lâm Thiên.

- Có tra được tin tức Phượng Hoàng nhất tộc hay không?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Trong Mật Địa Thiên Giới, tất cả người thế lực Diệt Linh Minh lưu lại không để ứng phó, Lục Lâm Thiên lo lắng nhất chính là Phượng Hoàng nhất tộc.

Chương 4204: Bắt đầu hành động

Phượng Hoàng nhất tộc không ở trong Diệt Linh Minh, nhưng khi Sưu Linh Thuật tìm tin tức trong linh hồn Hoài Như Danh, sau lưng Diệt Linh Minh lại có thêm Phượng Hoàng nhất tộc, cho nên Phượng Hoàng nhất tộc cũng không phải dễ đối phó.

Lúc trước bị tập kích trong không gian trùng động, mặc dù không có chứng cớ, nhưng Lục Lâm Thiên càng phát hiện là do Phượng Hoàng nhất tộc làm.

Cho nên, bất kể như thế nào, lúc này Phượng Hoàng nhất tộc và Ô gia chính là mục tiêu chủ yếu của Lục Lâm Thiên.

Nghe vậy, nhìn Lục Lâm Thiên, Vô Tướng gật đầu nói:

- Nghe nói Phượng Dục chính là Chiến Thần của Vạn Thế đối quyết lần này!

- Hắn là vô thượng Niết Bàn đấy!

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên trời, nói:

- Bọn họ đã tới!

Sưu sưu.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, trên không trung xa xa có nhiều thân ảnh bay tới.

Xuy xuy.

Lập tức có mấy trăm đạo thân ảnh xuất hiện trên không trung, sau mấy hô hấp có mấy trăm người đáp xuống đình viện.

Khí tức hùng hồn bộc phát, trọn vẹn hơn năm trăm thân ảnh, đi đầu chính là đám người Mạc Kình Thiên, Tịnh Vô Ngân, Nhâm Tiêu Diêu, Tuyệt Phong Hoa, bọn họ dẫn theo Hộ Hoàng đội của

mình.

Có ba trăm người trong đó rất lạ lẫm, đều là nam nữ bất phàm.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên dò xét, Nhâm Tiêu Diêu tiến lên, nói:

- Ta đã mang không ít người Nhâm gia và thế giới Nguyên Võ đưa tới đây, nhiều người làm việc cũng nhẹ nhõm hơn.

Tịnh Vô Ngân ôm kiếm nói:

- Ta cũng mang người Tịnh gia và thế giới Võ Thần tới đây.

Tuyệt Phong Hoa, Giang Đảo Lưu cũng gật đầu, nói:

- Chúng ta cũng thế, nhiều người dễ làm việc.

Nhâm Tiêu Diêu cười cười, trong mắt bắn hàn ý, nói:

- Chúng ta dò xét tin tức, thế lực này trong Mật Địa Thiên Giới có một ít đang tôi luyện trong các bí cảnh bí mật, cho nên chúng ta đã thông tri người trong các bí cảnh này, nhìn thấy người của thế lực này, lập tức đánh chết không lưu một ai.

- Thật sự là ngoan độc.

Lục Lâm Thiên âm thầm ngạc nhiên, đội hình này không phải là mục tiêu hắn muốn động, mà là mục tiêu Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân muốn động, hắn có cảm giác bị khách đổi thành chủ.

- Lâm Thiên huynh đệ, chúng ta có thể xuất phát chưa?

Mạc Kình Thiên tiến lên hỏi Lục Lâm Thiên, trừ Hộ Hoàng đội phía sau hắn còn có không ít người ở thế giới Phong Vân.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, ánh mắt bắn ra hàn ý, nói:

- Thế lực này giao cho ngươi và Lục Linh, Vô Tướng cùng Thái A, ta đi đối phó một ít người.

Đám người Mạc Kình Thiên, Tịnh Vô Ngân, Nhâm Tiêu Diêu hơi chấn động, cũng không hỏi nhiều.

Sưu sưu...

Một lát thời gian, mọi người thương nghị một phen, từng thân ảnh lướt đi trên không trung.

Lập tức một hồi sát phạt âm thầm triển khai.

....

Hoàng hôn trôi qua, màn đêm dần dần bao phủ trời xanh.

Trên một đỉnh núi, có thanh niên khoanh chân ngồi đó, khí nóng bao phủ quanh người.

Xùy.

Trên ngọn núi, bỗng nhiên không gian chấn động, xuất hiện thanh niên áo xanh, hắn lặng lẽ xuất hiện trên đỉnh núi.

- Ngươi là ai?

Thanh niên thu liễm khí tức, hai mắt mở ra, tinh mang dấu diếm, lập tức đứng lên, ánh mắt cảnh giác nhìn nam tử áo bào xanh trước mặt, người này không ngờ lại có thể xuất hiện vô thanh vô tức trước mặt hắn, thực lực tuyệt đối trên hắn, hắn không thể không phòng bị.

- Phượng Hoàng nhất tộc, không sai.

Nam tử áo bào xanh cười nhạt, áo bào xanh chấn động, một đạo kim quang bắn ra.

Bành.

Năng lượng trầm đυ.c nổ tung, không gian chung quanh thanh niên cứng lại và nổ tung.

...

Trong một mật thất, cấm chế như không có gì, một nam tử áo bào xanh vô thanh vô tức xuất hiện trong mật thất nóng bỏng.

- Ngươi là...

Trong mật thất nóng bỏng này, một thanh niên thức tỉnh, cảnh giác rung động nhìn nam tử áo bào xanh, tiếng nói của hắn còn chưa dứt, bỗng dưng đồng tử co rút, một chưởng đã đánh vào đỉnh đầu của hắn, lập tức linh hồn đau đớn kịch liệt, trong nháy mắt lập tức mất đi tri giác...

Trên đỉnh núi, trong một cung điện khổng lồ, một thanh niên mặc hoa phục nhìn lên bầu trời đêm.

Thanh niên mặc hoa phục tuấn lãng bất phàm, khí chất không tầm thường, hai hàng chân mày đầy lãnh ý, nói nhỏ:

- Thực lực Lục Lâm Thiên rất mạnh, không nghĩ tới hắn lại không chết.

- Thiếu chủ, Lục Lâm Thiên là người lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, chân lý Niết Bàn, thực lực thật sự rất mạnh.

Sau lưng thanh niên mặc hoa phục này, giờ phút này có hơn mười người cung kính đứng cạnh, một trung niên tu vị Tuyên Cổ Cảnh trung giai nhìn thanh niên mặc hoa phục, do dự một lát, nói:

- Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm và chân lý Niết Bàn chưa bao lâu, qua một thời gian trong thiên địa sẽ xuất hiện nhiều người lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm này, Lục gia sau lưng Lục Lâm Thiên sẽ quật khởi, đến lúc đó người bên cạnh Lục Lâm Thiên sẽ hình thành thế lực khổng lồ, thế lực này thậm chí còn mạnh hơn cả cổ tộc.

Dừng một lát, trung niên Tuyên Cổ Cảnh tiếp tục nói với thanh niên mặc hoa phục:

- Ta biết rõ Phượng Hoàng nhất tộc có ân oán với Lục Lâm Thiên, nhưng mà từ tình hình trước mắt, nếu không cần thiết, chúng ta không nên đi trêu chọc Lục Lâm Thiên.

Hừ!

Nghe vậy, thanh niên mặc hoa phục nhìn trung niên Tuyên Cổ Cảnh trung giai, ánh mắt hơi tàn khốc, làm cho người nào nhìn cũng không thoải mái, trầm giọng nói:

- Lục Lâm Thiên mạnh thì như thế nào, chẳng lẽ hiện tại có thể so nội tình với Phượng Hoàng nhất tộc hay sao, chờ ta tiến vào tổ địa, đến lúc đó không nhất định sẽ kém hắn bao nhiêu, huống chi ta còn có cơ hội lĩnh ngộ chân lý Niết Bàn, nếu ta đạt tới chân lý Niết Bàn, đến lúc đó hắn tính là cái gì.

Dừng một lát, thanh niên mặc hoa phục nhìn mười người sau lưng, nói:

- Các ngươi đừng quên, Lục Lâm Thiên có mạnh hơn nữa, nếu hắn đột nhiên chết đi, cái gì Lục gia, cái gì áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, tất cả sẽ thành quá khứ, có thiên phú, không có nghĩa là đi tới cuối cùng.

- Thiếu... Thiếu...

- Thiếu... Chủ...

...

Khi thanh niên mặc hoa phục nói câu này, mấy chục ánh mắt nhìn thanh niên mặc hoa phục, nhưng sắc mặt đại biến, toàn thân chấn động, ánh mắt co rúm, trong mơ hồ còn mang theo sợ hãi.

- Như thế nào, ta nói đúng mà, hiện tại Lục Lâm Thiên hung hăng càn quấy thì thế nào, ai cười đến cuối cùng mới là người thắng.

Thanh niên mặc hoa phục lúc này cười nói.

- Nói không sai, ai cười đến cuối cùng mới là người thắng.

Một giọng nói đạm mạc vang lên bên tai thanh niên mặc hoa phục, lúc nghe được tiếng nói này, sắc mặt thanh niên mặc hoa phục đại biến.

Bỗng nhiên thanh niên mặc hoa phục quay đầu lại, một gương mặt cương nghị nhìn hắn, áo bào xanh hơi động, đứng chắp tay, bộ dáng mây trôi nước chảy, khí định thần nhàn, nội tâm của thanh niên mặc hoa phục đầy sợ hãi.

Nhìn qua người xuất hiện sau lưng hắn, thân ảnh áo bào xanh này làm hắn khïếp sợ, hai mắt thanh niên mặc hoa phục rung rung, thân ảnh lui ra sau vài bước, khuôn mặt này hắn đã nhìn thấy trên chiến đài buổi sáng, nói:

- Lục... Lục Lâm Thiên, sao ngươi tới đây?

- Ngươi là Phượng Dục?

Chương 4205: Đánh chết Phượng Dục

Trăng sáng trên cao, ánh trăng như lụa, Lục Lâm Thiên nhìn qua thanh niên mặc hoa phục trước mặt, nói:

- Vô thượng Niết Bàn, Phượng Hoàng nhất tộc, chính là ngươi.

- Đúng vậy, ta chính là Phượng Dục của Phượng Hoàng nhất tộc, ngươi muốn làm cái gì?

Kinh ngạc qua đi, Phượng Dục cũng tăng thêm lòng dũng cảm, thân thể không cong, ánh mắt ngạo nghễ, nhưng ngạo khí của hắn lúc này hơi rung động.

- Cuồng ngạo không phải chuyện xấu, nhưng mà cuồng ngạo quá mức sẽ thành tự đại, người tự đại thường chết sớm.

Lục Lâm Thiên nhìn Phượng Dục, thần sắc vẫn phong đạm vân khinh như cũ, nhưng mà không gian nơi này bỗng dưng cứng lại, khí tức vô hình làm đám người nơi đây hít thở không thông.

- Thiếu chủ.

Trung niên Tuyên Cổ Cảnh trung giai lập tức tiến lên bên cạnh Phượng Dục.

Lục Lâm Thiên nhìn đám người Hộ Hoàng đội, nói một câu:

- Không có chuyện của Hộ Hoàng đội các ngươi, ai dám nhúng tay vào sẽ chết!

Trung niên Tuyên Cổ Cảnh trung giai nghe xong lập tức biến sắc, ánh mắt sợ hãi, căn bản không dám nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, ánh mắt lập loè nhìn qua Phượng Dục, trong lúc nhất thời không biết nên làm cái gì bây giờ.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn thế nào?

Phượng Dục nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt tàn khốc đã bắt đầu sợ hãi.

- Ta cũng không định bóp chết ngươi từ trong nôi, cũng không sinh lòng ghen ghét, nhưng muốn trách thì trách ngươi là người Phượng Hoàng nhất tộc, Phượng Hoàng nhất tộc không nên năm lần bảy lượt chọc ta.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, đột nhiên một trảo xuyên thủng không gian, trực tiếp xé nát không gian áp thẳng vào người Phượng Dục.

- Lục Lâm Thiên, ngươi dám...

Ánh mắt Phượng Dục hoảng hốt, muốn phản kháng nhưng lại phát hiện nguyên lực toàn thân bị giam cầm, căn bản không thể áp chế, linh hồn chấn động dữ dội.

- Vô dụng, vô thượng Niết Bàn mà thôi, ở trước mặt ta chỉ là con sâu cái kiến, người trẻ tuổi quá mức tự đại, cũng không phải là chuyện tốt.

Lục Lâm Thiên vặn vẹo không gian, trực tiếp giam cầm Phượng Dục, thần sắc phong khinh vân đạm, sát khí trong mắt dâng trào.

- Thả ta ra, ta là vô thượng Niết Bàn, nếu ngươi dám giết ta, Phượng Hoàng nhất tộc sẽ không chết không thôi với ngươi, ta là vô thượng Niết Bàn, ngươi dám giết ta, cường giả trong Mật Địa Thiên Giới sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Trong mắt Phượng Dục đầy sợ hãi, nhìn thấy gương mặt kia, trong nội tâm sinh ra cảm giác tim đập chân run, sát ý trong mắt tỏa ra làm hắn cảm giác được tử vong tới gần.

- Ngươi cảm thấy ta sẽ quan tâm Phượng Hoàng nhất tộc sao, nếu quan tâm, ta cũng không giết Phượng Tuy. Về phần vô thượng Niết Bàn mà thôi, ngươi cảm thấy chân lý Niết Bàn trọng yếu hay vô thượng Niết Bàn trọng yếu?

Lục Lâm Thiên lạnh lùng nói một câu, sát ý bắn ra dữ dội, năm ngón tay bóp cổ Phượng Dục, máu tươi trào ra ngoài.

Giờ phút này Phượng Dục mới thật sự tuyệt vọng, linh hồn chấn động, ánh mắt tuyệt vọng, mang theo không cam lòng, hắn chưa từng nghĩ sẽ có ngày hôm nay.

Đối với Phượng Dục hắn mà nói, trong Vạn Thế đối quyết, trên Phong Thần đài, hắn trực tiếp đạt tới vô thượng Niết Bàn, đặt chân đại thừa Niết Bàn, người Tịnh gia và Nhâm gia căn bản không phải đối thủ của hắn, danh chấn đại thế giới, nhất thời không ai sánh bàng, phong quang vô hạn.

Mỗi ngày hắn mặc sức tưởng tượng, một ngày kia hắn có thể đặt chân lên cấp độ đỉnh phong nhất trong thiên địa, trở thành người mạnh nhất Phượng Hoàng nhất tộc, dẫn đầu cả Phượng Hoàng nhất tộc hùng bá đại thế giới, cho dù là cổ tộc cũng phải nhìn sắc mặt của hắn.

Mà bây giờ nhìn thấy nam tử áo bào xanh trước mặt, Phượng Dục chỉ có tuyệt vọng và không cam lòng, còn có khí tức tử vong lan tràn trong nội tâm, linh hồn chấn động không nhỏ.

Cũng vào lúc này, năm ngón tay của Lục Lâm Thiên đặt lên người Phượng Dục, ánh mắt nhìn qua không gian xa xa.

- Lục Lâm Thiên, ngươi dám động thủ, Phượng Hoàng nhất tộc ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Trên bầu trời có tiếng hét lớn vang lên, khí tức nóng bỏng từ xa truyền tới.

Tiếng quát vang lên, một lão giả mặc trường bào đỏ phá không lao tới, lập tức lơ lửng trên không, khí tức nóng bỏng bạo phát dữ dội, đôi mắt hắn âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên, hỏa diễm đỏ thẫm đang nhảy nhót.

- Phượng Viêm trưởng lão, cứu ta, Phượng Viêm trưởng lão cứu ta, cứu ta ah...

Nhìn thấy lão giả mặc trường bào đỏ kia, trong ánh mắt tuyệt vọng của Phượng Dục chấn động, dường như nhìn thấy cọng cỏ cứu mạng, lập tức hô to lên.

- Nhị nguyên Hóa Hồng, Phượng Viêm...

Nhìn qua đến lão giả, Lục Lâm Thiên nhíu mày, người tới không ngờ lại là Phượng Viêm bị hắn diệt bản thể còn hồn anh đào thoát khỏi Thương Khung chiến trường, nhưng lúc này Phượng Viêm đã có thân thể, tu vị cũng đạt tới cấp độ nhị nguyên Hóa Hồng.

Biến hóa cỡ này làm cho Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, nhưng mà không khó phát hiện, khí tức trên người Phượng Viêm lúc này đã có không ít biến hóa.

Phượng Viêm đạp không, nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, ánh mắt âm trầm khó coi, không nghĩ tới hắn nhanh chóng chạy tới đây nhưng vẫn chậm một bước.

Vào lúc này làm Phượng Viêm rung động là, Lục Lâm Thiên thật sự không có chết, lúc trước ngay cả cường giả Thiên Ma nhất tộc cũng xuất động, không nghĩ tới Lục Lâm Thiên mạnh lớn tới mức này.

Nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, hỏa diễm trong mắt Phượng Viêm nhảy lên, quát:

- Lục Lâm Thiên, thả Phượng Dục ra, ngươi thật sự muốn khai chiến không chết không thôi với Phượng Hoàng nhất tộc hay sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn nhìn qua Phượng Viêm trên không trung, hắn cười lạnh, nói:

- Được rồi, ta sẽ trả lại cho ngươi.

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên đang bóp cổ Phượng Dục, lập tức vung tay ném Phượng Dục đi như cục đá.

Nhìn qua Phượng Dục bị ném đi, Phượng Viêm cười lạnh, Lục Lâm Thiên cuối cùng vẫn không dám giết vô thượng Niết Bàn, thân ảnh khẽ động, một tay tiếp lấy Phượng Dục, đồng thời lạnh nhạt nói:

- Lục Lâm Thiên, xem như ngươi thức thời, nhưng mà ngươi dám đυ.ng tới người Phượng Hoàng nhất tộc của ta, khoản sổ sách này...

Bành!

Phượng Viêm vừa mới tiếp được Phượng Dục, tiếng nói còn chưa dứt, bỗng dưng không gian chung quanh thân thể Phượng Dục nổ tung ầm ầm.

Xoẹt!

Năng lượng khủng bố bộc phát, hào quang chấn động không gian bùng nổ, năng lượng khuếch tán ra ngoài, lập tức chiếu rọi cả ngọn núi sáng như ban ngày.

Trên ngọn núi, Lục Lâm Thiên xiết năm ngón tay lại, hận ý dâng trào.

Phượng Dục, Phượng Hoàng nhất tộc không qua mấy năm nữa sẽ trở thành cường giả, hắn vào lúc này thần hồn câu diệt.

- Ah...

Năng lượng khủng khïếp bùng nổ, truyền ra tiếng hét lớn thê lương của Phượng Viêm, hắn tức điên lao lên cao.

Sau khi tất cả bình thường trở lại, thân ảnh Phượng Viêm đã bay vào trong không gian, bộ dáng chật vật, hai mắt mang theo hận ý ngập trời nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên vẫn đứng đó, khóe miệng cười trêu tức, nhìn Phượng Viêm, hàn ý không chút che dấu, nói:

- Phượng Viêm, khoản nợ này muốn tính thế nào, ngươi nói cho ta nghe xem, gïếŧ Phượng Hoàng nhất tộc các ngươi thì thế nào, ta cũng không sợ con gà trống già ngươi mổ ta đâu.

Hàn ý trong mắt Phượng Viêm ngập trời, không nói gì, bỗng dưng hỏa diễm màu đỏ bao phủ thiên địa, lập tức không gian chung quanh biến thành biển lửa.

Chương 4206: Nội gian trong Lục gia quân

Lê-eeee-eezz~!!

Một tiếng Lê-eeee-eezz~! trong biển lửa truyền ra xa, Phượng Viêm hóa thành thân thể Phượng Hoàng khổng lồ, vỗ cánh lơ lửng phía chân trời, toàn thân có hỏa diễm bao bọc, dường như biển lửa bốc cháy hừng hực.

Vào lúc này không gian chung quanh đỏ rực, hiện tại bản thể Phượng Hoàng của Phượng Viêm quái dị, biến thành màu đen thâm thúy.

- Hắc Phượng Hoàng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, bản thể Phượng Viêm lúc này là một con hắc Phượng Hoàng, Phượng Hoàng nhất tộc có không ít chi nhánh, mà trong đó hắc Phượng Hoàng có huyết mạch nổi bật nhất trong Phượng Hoàng nhất mạch, còn cao hơn xích Phượng Hoàng không ít.

Từ khí tức hắc Phượng Hoàng này có thể thấy được, linh hồn lực Lục Lâm Thiên nhạy cảm phát hiện, khí tức trong thân thể hắc Phượng Hoàng này đạt tới tình trạng tam nguyên Hóa Hồng, sợ rằng Phượng Viêm không biết vì sao dung nhập vào trong người hắc Phượng Hoàng, do đó có được bản thể, còn mượn cơ hội đột phá đến nhị nguyên Hóa Hồng.

Trong hỏa diễm màu đen, bản thể Phượng Viêm vỗ cánh, tiếng kêu thê lương vang lên.

- Lục Lâm Thiên, Phượng Hoàng nhất tộc không chết không thôi với ngươi.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, đôi mắt lạnh nhạt nhìn qua hắc Phượng Hoàng, hiện tại hắn cười âm trầm.

- Ha ha ha...

Sát ý đầy trời, Lục Lâm Thiên cười vang, sát khí vô hình bùng nổ, không trung lập tức đều là hoàn toàn yên tĩnh, mà ngay cả không khí đều giống như cứng lại.

Tiếng cười im bặt, sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên ngập trời, quát to:

- Không chết không ngớt thì như thế nào, ba lần bốn lượt trêu chọc ta, còn dám âm thầm tấn công Lục gia, từ nay về sau, đám gà các ngươi ta thấy một giết một, gặp hai giết cả hai!

Tiếng quát vang lên, sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên nhìn thẳng vào bản thể Phượng Viêm, hàn ý lạnh thấu xương bùng nổ, hàn ý và sát khí vô hình bùng nổ rất khủng khiếp, mấy chục người Hộ Hoàng đội của Phượng Dục cảm giác toàn thân run lên, không được an toàn.

Đối với Phượng Hoàng nhất tộc, Lục Lâm Thiên đã động sát ý, người bên cạnh chính là nghịch lân của Lục Lâm Thiên, ai đυ.ng vào nghịch lân của Lục Lâm Thiên, như vậy nhất định sẽ thừa nhận hậu quả, Phượng Hoàng nhất tộc cũng không ngoại lệ.

Phượng Hoàng nhất tộc trốn sau lưng mọi việc, càng biến thành đối tượng Lục Lâm Thiên không bỏ qua.

- Vậy phải xem ngươi có thực lực đó hay không, đυ.ng đến Phượng Hoàng nhất tộc ta, ngươi chắc chắn phải chết.

Bản thể khổng lồ của Phượng Viêm vỗ cánh, hỏa diễm ngập trời bùng nổ, đối với Lục Lâm Thiên, biển lửa trút xuống như nước, cả phiến không gian bị đốt cháy.

Nhiệt độ khủng khiếp bao phủ không gian chung quanh Lục Lâm Thiên, nhiệt độ khủng khiếp này làm người ta bị phỏng, linh hồn héo rũ, không phải người nào cũng có thể thừa nhận nhiệt độ như thế này.

Bản thể hắc Phượng Hoàng khổng lồ trong nháy mắt lao xuống ngọn núi, đột nhiên móng vuốt sắc bén của Phượng Viêm xé rách không gian, không gian bị móng vuốt xé rách, không gian ven đường bị móng vuốt này đánh tan, nó mang theo khí kình nóng bỏng bao phủ không gian quanh Lục Lâm Thiên, trực tiếp lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Ken két.

Dưới một trảo này, ngọn núi khổng lồ và cung điện hùng vĩ sau lưng Lục Lâm Thiên bị đánh nát dễ dàng.

Ầm ầm...

Ngọn núi sụp đổ, tiếng nổ ‘ ầm ầm ’ vang vọng trong không gian.

Xùy!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên trong nháy mắt xuất hiện trước mặt bản thể Phượng Viêm, hàn ý lan tỏa trong mắt, hắn lập tức khinh thường, nói:

- Mượn cơ hội đột phá nhị nguyên Hóa Hồng, căn bản không so sánh được với nhị nguyên Hóa Hồng chân chính, thực lực con gà trống ngươi không mạnh hơn trước kia bao nhiêu, lúc trước để hồn anh của ngươi trốn thoát, lần này không có cơ hội đâu.

Lục Lâm Thiên nói xong, khí tức khủng khïếp bùng nổ, cả không trung bị khí tức này làm chấn động, một đạo huyết quang bắn ra ngoài.

Ngao...

Trong nháy mắt tiếp theo, một tiếng long hổ sư phượng rống truyền ra từ trong tay Lục Lâm Thiên, trong nháy mắt một trảo này đánh thẳng vào thân thể Phượng Viêm.

Oanh!

Lòng bàn tay Lục Lâm Thiên hất lên, một đạo huyết quang bắn vào trong mi tâm của Phượng Viêm.

Vào lúc này Phượng Viêm không biết làm sao, hắn muốn bỏ trốn nhưn không cách nào nhúc nhích mảy may.

Bành!

Phượng Viêm không ngừng kêu gào thảm thiết, ánh mắt không ngừng chớp động, dường như muốn tránh thoát đau đớn này.

Hừ!

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, thủ ấn biến hóa, linh hồn bùng nổ, hai mắt Phượng Viêm lúc này nhộn nhạo, sinh ra mơ hồ.

Khi linh hồn lực chấn động lan tỏa ra, chỉ qua mấy phút sau đôi mắt thật lớn của Phượng Viêm ngây dại, hai mắt khép hờ, hỏa diễm màu đen quanh người cũng thu liễm lại.

Hộ Hoàng đội của Phượng Dục vô cùng rung động nhìn cảnh tượng trên không trung, nhưng lại không biết rõ phát sinh chuyện gì, chỉ cảm thấy khí tức mênh mông đang tỏa ra làm bọn họ hãi hùng khïếp vía.

Xuy xuy.

Trên không trung, bản thể khổng lồ của Phượng Viêm mở mắt ra lần nữa, hai mắt hàn ý ngập trời biến thành nhu thuận nghe lời.

Lục Lâm Thiên thấy thế, hắn lập tức cười lạnh nhìn Phượng Viêm, dùng Huyết Hồn Ấn đối phó Thú tộc, quả nhiên trăm thử trăm linh.

Bản thể khổng lồ của Phượng Viêm lơ lửng trên không trung, đối với hắn mà nói, tuy trong nội tâm biết rõ ràng mọi chuyện, nhưng mà sâu trong linh hồn lại bị Huyết Hồn Ấn ảnh hưởng, thần phục Lục Lâm Thiên từ sâu trong nội tâm.

Lục Lâm Thiên vượt qua không gian nhảy lên bản thể khổng lồ của Phượng Viêm, lúc này áo bào xanh phất phơ, nói với Phượng Viêm:

- Chúng ta đi thôi.

- Vâng, chủ nhân.

Phượng Viêm cung kính đáp, ánh mắt đầy hàn ý biến thành ngoan ngoãn, vỗ cánh bay đi, Hộ Hoàng đội của Phượng Dục lúc này rung động nhìn qua bầu trời.

- Cái này...

Những người của Hộ Hoàng đội chấn động thật lâu, khó nói nên lời.

...

- Ai...

Sâu trong trời xanh, một tiếng nói già nua truyền ra.

- Như thế nào, ngươi không nhịn được muốn nhúng tay vào hay sao?

Sâu trong bầu trời có tiếng nói vang lên.

- Những sâu mọt này phải tẩy trừ, nhưng mà ta nghĩ cái giá này quá lớn, xem ra ngươi những năm qua không động thủ là muốn triệt để thanh trừ toàn bộ, ai...

Giọng nói già nua thở dài.

Giọng nói khí phách vang lên:

- Nếu triệt để tìm ra, ta cũng không cần tốn sức như vậy, lúc trước ngươi đã nói sẽ thanh trừ toàn bộ, như bây giờ vừa vặn, cứ cho bọn chúng nhảy nhót đi, một mẻ hốt gọn, gọn gàng.

- Thật muốn một mẻ hốt gọn sao, hậu quả này không nhẹ, có lẽ, đối với một ít người trừng phạt nghiêm là được, tin tưởng có ta và ngươi ở đây, về sau cũng không ai dám lộn xộn.

Thân ảnh già nua nói.

- Như thế nào, ngươi đang cò kẻ mặc cả với ta sao, ta nghĩ ngươi nên hiểu tính tình của ta.

Giọng nói khí phách trả lời.

Lúc này hai giọng nói kia biến mất trên trời cao, hai giọng nói này không có người thứ ba nghe được.

Xuy xuy!

Màn đêm hàng lâm, hai đạo thân ảnh đáp xuống đình viện, chính là Lục Lâm Thiên cùng Phượng Viêm hai người.

- Hoàng Lạc Nhan ở đâu?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm trầm, một đường đi tới đình viện của Hoàng Lạc Nhan, linh hồn dò xét, Lục Lâm Thiên đã phát hiện trong đình viện không một bóng người, ở đây không còn ai khác.

Phượng Viêm ngẩng đầu, cung kính nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta trước khi chia tay với Hỏa Loan đã đi tới chỗ Hoàng Lạc Nhan cùng Phượng Dục, ta nghĩ hiện tại Hoàng Lạc Nhan đã bị Hỏa Loan mang đi.

Chương 4207: Không ngờ là hắn 1

- Mang đi nơi nào?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên nặng nề, không nghĩ tới Phượng Hoàng nhất tộc đã sớm có chuẩn bị, nếu chậm động thủ hơn một ít, sợ rằng hắn cũng không thể tru sát Phượng Dục.

Phượng Viêm nghe xong, cung kính trả lời Lục Lâm Thiên:

- Thời điểm này, Hỏa Loan hẳn đã mang Hoàng Lạc Nhan ra khỏi Mật Địa Thiên Giới, đồng thời ta cũng nhận được tin tức, nghe nói chủ nhân vài ngày trước đánh chết Pháp Vương, Pháp Vương là tằng tôn của Ô Hỏa tán nhân, hiện tại Ô Hỏa tán nhân đang triệu tập rất nhiều người trong Mật Địa Thiên Giới đối phó chủ nhân, ta và Hỏa Loan cũng có ý định sau khi mang Phượng Dục cùng Hoàng Lạc Nhan đi ra, sẽ liên thủ với Ô Hỏa tán nhân đối phó chủ nhân.

- Ô Hỏa tán nhân.

Lục Lâm Thiên thì thào, hắn rất quen thuộc người này, lập tức nhớ tới sau khi mình đánh chết một ít người trong chấp pháp đội, Ô Hỏa tán nhân chính là người chưởng hình phạt trong Mật Địa Thiên Giới, cũng là trưởng thượng trong Chiến Thiên liên minh, cũng là sư phụ của Hoài Như Danh, là người Ô gia.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nặng nề, hàn quang khẽ nhúc nhích, lập tức đối với Phượng Viêm hỏi:

- Lúc trước ta bị Minh Linh chặn giết, tin tức này là do Phượng Hoàng nhất tộc các ngươi truyền cho Thiên La minh?

Phượng Viêm gật đầu, nói:

- Đúng vậy, tin tức là chúng ta truyền ra, còn đạt được Minh Linh nhất tộc hai kiện thông linh bảo khí.

- Giá trị của ta chỉ là hai kiện thông linh bảo khí, cái giá này quá thấp.

Hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên bùng nổ, quả nhiên là Phượng Hoàng nhất tộc âm thầm bán đứng, so với Thiên La minh, giờ phút này hành động của Phượng Hoàng nhất tộc càng làm Lục Lâm Thiên tức giận.

Phượng Viêm nói tiếp:

- Chủ nhân, tin tức này không chỉ có Phượng Hoàng nhất tộc phát ra, còn có nội gián trong Lục gia quân truyền ra, Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta đã chôn ám tuyến bên cạnh ngươi.

- Nội gián trong Lục gia quân là ai?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, toàn thân run lên, hắn lập tức đổ mồ hôi lạnh, Lục Lâm Thiên cũng không phải lo lắng cho mình, Lục gia quân có nội gian của Phượng Hoàng nhất tộc, như vậy đám người Lục Kinh Vân và nghĩa phụ bọn họ sẽ gặp nguy hiểm bất cứ lúc nào.

Phượng Viêm trả lời:

- Là đoàn trưởng quân đoàn Linh Hỏa Đông Quan Trạch, lúc trước chuyện ở Long Tích đại lục cũng là hắn âm thầm báo cho Minh Linh, quân đoàn Linh Hỏa Đông Quan Trạch thèm muốn Hoàng Lạc Nhan đã lâu, cho nên cũng là lúc Phượng Hoàng nhất tộc thừa cơ an bài tai mắt.

Nghe vậy, ánh mắt Lục Lâm Thiên bắn ra hàn ý, hắn dù thế nào cũng không ngờ là đoàn trưởng quân đoàn Linh Hỏa Đông Quan Trạch, Đông Quan Trạch thâm trầm đáng sợ, bản thân mình lúc trước hoàn toàn không phát hiện ra chút nào.

- Hô.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, xem ra mình phát triển Lục gia quân quá nhanh, cho nên mới lưu lại họa lớn trong lòng, hiện tại có hơn một ngàn vạn Lục gia quân, bị người ta cài tai mắt vào là chuyện không thể ngăn cản, dù là ai cũng không thể ngăn chặn hoàn toàn.

Nhưng mà địa vị của Đông Quan Trạch trong Lục gia quân cực cao, trong hạch tâm của Lục gia quân cũng bị cái nội gian là khẳng định.

- Phượng Viêm, sau này ngươi đi tìm Hỏa Loan cùng Ô Hỏa, chuyện khác nghe ta an bài, đừng bạo lộ thân phận.

Lục Lâm Thiên nói với Phượng Viêm.

- Vâng, chủ nhân.

Phượng Viêm gật đầu, thân ảnh lóe lên, biến mất trong hư không.

- Ô Hỏa, Hỏa Loan, không biết còn có bao nhiêu người, phải nhổ hết mới tốt.

Lục Lâm Thiên thì thào, trong mắt bắn ra hàn ý, sau một lúc hắn biến mất tại chỗ.

Đêm nay nhìn như bình tĩnh nhưng lại có nhiều tiếng kêu thảm thiết vang lên, sát phạt đang diễn ra khắp Mật Địa Thiên Giới.

Sát phạt phải tới đêm khuya mới dừng lại.

Đây cũng là lần sát phạt lớn nhất trong Mật Địa Thiên Giới tới bây giờ.

Trong thiên giới mật dịa, rất nhiều thanh niên bất phàm, căn bản không rõ xảy ra chuyện gì đã hình thần câu diệt.

Bọn họ căn bản không biết mình trêu chọc người nào, chỉ có thể nhận ra những người ra tay, có những người cùng lúc đạt được phong hào Chiến Hoàng với họ, thậm chí có cả phong hào Chiến Hoàng mới tới.

Sát phạt từ từ bình tĩnh lại, rất nhiều nơi trong Mật Địa Thiên Giới sôi trào, nhiều sát phạt như thế nhưng chấp pháp đội hoàn toàn không dám quản.

Không ai biết xảy ra chuyện gì, nhưng đây là hành động chém giết có dự mưu, gọn gàng, tốc độ cực nhanh, đánh chết còn nghênh ngang rời đi.

Sưu sưu...

Dưới bóng đêm, từng đạo thân ảnh từ bốn phương tám hướng đáp xuống, một lát thời gian đã có hơn năm trăm người tụ tập.

Vào lúc này trên thân bọn họ đều là mùi huyết tinh.

Mấy trăm thanh niên tụ tập quanh vài người đứng đầu, chính là Lục Linh, Thái A, Mạc Kình Thiên, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân, Tuyệt Phong Hoa, Giang Đảo Lưu, Độc Nhất Đao, Thiên Thương Ngân, sau lưng còn có không ít thế lực.

- Tên kia vẫn chưa trở về, hắn đi đối phó ai?

Nhâm Tiêu Diêu nói.

- Nếu ta suy đoán không sai, tên kia muốn đích thân đi đối phó những kẻ khó đυ.ng tới nhất, trong nơi này trừ cổ tộc ra, cũng chỉ có Phượng Hoàng nhất tộc.

Tịnh Vô Ngân ôm kiếm đứng đó, khí tức trên người lăng lệ không ít, trong lúc mơ hồ còn mang theo huyết tinh nhàn nhạt.

- Phượng Hoàng nhất tộc, Phượng Dục cùng Hoàng Lạc Nhan.

Ánh mắt Nhâm Tiêu Diêu rung động, thở dài nói:

- Ta đã sớm đoán ra một ít, sợ rằng tên kia sợ chúng ta chọc phiền toái, cho nên hắn mới tự đi đối phó Phượng Hoàng nhất tộc.

- Thiếu chủ trở về.

Nhâm Tiêu Diêu vừa nói xong, Vô Tướng ngẩng đầu nhìn qua không gian.

Mọi người nghe vậy đều ngẩng đầu nhìn lên, trên không trung có thân ảnh áo xanh đang bay tới.

Người này đương nhiên là Lục Lâm Thiên, thân ảnh Thái A bay lên, nói với Lục Lâm Thiên:

- Sư phụ, chúng ta đã thanh lý xong, chỉ có một chút người bị thương, còn lại không có trở ngại.

Thái A báo cáo với Lục Lâm Thiên, hơi gật gật đầu, tốc độ này đúng là rất nhanh, nhưng mà nhiều người đồng thời ra tay đã rất khá rồi. Những thế lực bình thường không có quá nhiều người trong Mật Địa Thiên Giới, căn bản không phải là đối thủ của mọi người.

Mạc Kình Thiên đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, nói:

- Phượng Hoàng nhất tộc đều giải quyết chứ?

Lục Lâm Thiên lắc đầu, nói:

- Ta đi trễ một ít, Phượng Dục đã giải quyết, nhưng mà Hoàng Lạc Nhan đã bị người ta mang đi.

- Phượng Dục bị giết!

Trong đám người, những thanh niên cùng tham gia Vạn Thế đối quyết với Phượng Dục đều ngạc nhiên không ít.

Ánh mắt của những người khác chấn động, ai cũng rõ ràng Phượng Dục chính là kỳ tài khó gặp của Phượng Hoàng nhất tộc, lúc này Phượng Dục bị giết, đối với cả Nguyệt Hoàng thế giới và Phượng Hoàng nhất tộc cũng là đả kích cực lớn.

Lục Lâm Thiên nhìn sang mọi người, ôm quyền nói:

- Chư vị giải tán đi, ta nhận được tin tức, sợ rằng chậm nhất chiều mai, có lẽ còn sớm hơn, những lão gia hỏa thế lực sau lưng bọn chúng sẽ đối phó ta, việc này một mình ta ứng phó là được rồi, nhiều người không nhất định hữu dụng, lần này đa tạ.

- Ngươi sợ thực lực chúng ta hay sợ thế lực sau lưng chúng ta không chống lại đám lão gia hỏa kia?

Chương 4208: Không ngờ là hắn 2

Tịnh Vô Ngân ôm kiếm đứng đó, ngẩng đầu nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Giết đám nhỏ, những lão già sẽ nhảy ra, yên tâm đi, ta đã sớm thông báo với người Tịnh gia, những lão gia hỏa kia chạy tới, người Tịnh gia ta sẽ xuất hiện.

- Trùng hợp nhỉ, ta cũng thông tri lão nhân trong Nhâm gia, hắc hắc.

Nhâm Tiêu Diêu cười hắc hắc, ánh mắt có tinh mang hiện lên.

- Ta cũng thông tri những tộc lão, thật trùng hợp.

Đám người Tuyệt Phong Hoa, Giang Đảo Lưu cũng gật đầu, bọn họ đều thông tri lão nhân trong nhà mình.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua những người này, quả nhiên không ai dễ chọc. Lục Lâm Thiên vốn cảm thấy bọn họ chủ yếu giúp mình, hiện tại Lục Lâm Thiên có cảm giác đây không phải là giúp mình, mà là mình đang giúp bọn họ, giúp bọn họ thanh trừ không ít thế lực.

- Yên tâm đi, những lão nhân kia tới, chúng ta cũng không sợ, chúng ta nên quan sát biến hóa.

Mạc Kình Thiên vỗ vai Lục Lâm Thiên.

- Đêm nay đánh thật đã ghiền, chúng ta cũng nổi danh trong Mật Địa Thiên Giới, ha ha.

Nhâm Tiêu Diêu cười ha hả.

Mọi người lập tức phụ họa, đêm nay rất thoải mái, chuyện này trước kia chưa từng xảy ra trong Mật Địa Thiên Giới, thật sự dúng là chưa ai dám làm, cũng không ai dám làm thế trong Mật Địa

Thiên Giới, lúc này nếu không có Lục Lâm Thiên, bọn họ tuyệt đối không dám.

Nguyên nhân rất đơn giản, tất cả mọi người rất rõ ràng Lục Lâm Thiên là chân lý Niết Bàn, cho nên Lục Lâm Thiên tuyệt đối sẽ không có việc gì, chân lý Niết Bàn là người không phải ai cũng có thể động vào.

Lần trước nghe nói Lục Lâm Thiên vẫn lạc, cả thế giới Thượng Thanh đều xuất động không ít cường giả quét ngang chủng tộc Minh Linh, giết không ít thế hệ trẻ của Minh Linh trả thù, đủ thấy cấp trên xem trọng Lục Lâm Thiên cỡ nào.

Cho nên mọi người suy đoán đi theo Lục Lâm Thiên, chỉ cần Lục Lâm Thiên không có việc gì, bọn họ cũng không có việc gì.

Huống chi cũng không biết vì sao, lão nhân trong tộc nghe xong cũng không phản đối, cũng không có nói rõ, nhưng mà lại nói lời khích lệ, thậm chí âm thầm nhắc nhở bọn họ, tốt nhất nên nhân cơ hội này bồi dưỡng tình cảm với Lục Lâm Thiên nhiều hơn.

Lục Lâm Thiên nhìn qua những người này, lập tức cười bất đắc dĩ, biết rõ mình bị mượn tay giết người.

- Ta nói hiện tại cũng không muộn, bằng không mọi người cùng uống rượu đi, chúc mừng tên này đại nạn không chết, chân lý Niết Bàn, danh chấn ba ngàn đại thế giới.

Mạc Kình Thiên vỗ vai Lục Lâm Thiên, lập tức quay đầu nhìn đám người Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân, nói sang chuyện khác.

- Chủ ý này không tệ, rất lâu không uống rượu, thật sự hoài niệm.

Tịnh Vô Ngân ôm kiếm nói ra, với thiên phú của hắn rất khó tìm người uống rượu với mình, bởi vì đây là chuyện khó khăn. Nếu tìm người cấp độ không bằng hắn, làm sao có thể uống tận hưng.

- Cải lương không bằng bạo lực, đêm nay vẫn còn sớm đấy.

Tuyệt Phong Hoa, Giang Đảo Lưu, Thiên Thương Ngân, Độc Nhất

Đao cũng phụ họa, bọn họ cũng giống như vậy, bình thường rất khó tìm người uống rượu.

Mấy trăm người khác nghe xong cũng hứng thú, có thể uống rượu với những người cường hãn trong cùng thế hệ, uống rượu cùng chân lý Niết Bàn, đây chính là cơ hội khó có được. Cho dù uống một lần, vậy sau này cũng được xem là chuyện vinh quang đấy.

- Chuyện khác ngày mai nghĩ, uống rượu đi!

Mạc Kình Thiên cười nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cười cười, nhún nhún vai, nhìn Mạc Kình Thiên, nói:

- Uống đi, nhưng mà sợ rượu không đủ.

- Yên tâm, tuyệt đối đầy đủ.

Giang Đảo Lưu vỗ ngực cười hắc hắc, hắn xuất ra không ít rượu trong nhẫn trữ vật.

Tịnh Vô Ngân nhìn qua Lục Lâm Thiên cười nói:

- Ngươi đại khái còn không biết thế giới Song Tinh thừa thải hảo tửu, không ít cường giả đều thích rượu ở đó đấy.

Nha.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt sáng ngời, lập tức nói:

- Nhưng mà thiếu đồ nhắm rượu.

- Thiếu chủ, vật nhắm rượu giao cho ta.

- Ta cũng đi hỗ trợ.

Lục Linh lập tức nói, khi Lục Linh nói xong, hai người đều bay đi.

- Vô Tướng cùng Lục Linh chạy thật nhanh, ta đang muốn nói, trên người của ta cũng mang theo vật nhắm rượu đấy.

Giang Đảo Lưu bất đắc dĩ nói.

Mọi người mỉm cười, mọi người ở đây lai lịch bất phàm, bối cảnh rất mạnh, nhưng không có ai dám vô lễ với Vô Tướng.

Cường giả Hóa Hồng Cảnh, cho dù Vô Tướng là Hộ Hoàng đội, nhưng lúc này có tu vị Hóa Hồng Cảnh thì địa vị không tầm thường.

Huống chi sau lưng Vô chính là Lục Lâm Thiên.

Về phần Lục Linh, tự nhiên không ai dám vô lễ, vô thượng Niết Bàn, Thiên Bảng bài danh mười lăm, sư đệ Lôi Tiểu Thiên, lai lịch này còn mạnh hơn phong hào Chiến Hoàng.

Sau một lát, trong đình viện có mấy trăm người uống rượu.

Lúc trời sáng sao mờ, lúc này mây đen tán đi, mặt trời từ từ ló dáng.

- Uống.

- Cạn!

Trên ngọn núi, những vò rượu chất cao như núi, mấy trăm người không ngừng cạn chén.

Sưu sưu.

Vô Tướng và Lục Linh đi rồi quay về, trong những trữ vật có nhiều hoa quả tươi, còn có những yêu thú cấp thấp chưa mở linh trí, có yêu thú hậu thiên cấp hai, cũng không biết Vô Tướng và Lục Linh lấy từ chỗ nào.

- Thứ tốt, có thịt ăn.

Lục Lâm Thiên thấy thế, lập tức vui vẻ.

Sau một lát, trên ngọn núi có mùi thịt mỡ bay lên.

- Vô Tướng, Lục Linh, đón lấy.

Mạc Kình Thiên ném hai vò rượu về phía Lục Linh và Vô Tướng.

- Uống!

Trên ngọn núi lúc này đầy mùi rượu thịt.

- Ồ, bọn họ đang làm cái gì?

- Hình như là Lục Lâm Thiên và Lục Linh, Mạc Kình Thiên, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân đang uống rượu ăn thịt.

- Người cũng không ít, chúng ta cũng nên tham gia đi.

- Ta vừa mới biết được, đám người Nhâm Tiêu Diêu và Tịnh Vô Ngân đột nhiên dẫn người giết không ít người đấy.

- Ta cũng nhìn thấy Tuyệt Phong Hoa dẫn người giết mấy người trong tuần tra đoàn, cũng không biết xảy ra chuyện gì.

- Không thể nào, ta nhìn thấy Giang Đảo Lưu giết hai người trong chấp pháp đoàn, hôm nay đám người này tụ tập uống rượu?

....

Trên ngọn núi tiếng động tĩnh huyên náo hấp dẫn nhiều người vây xem, ngửi được mùi thịt và rượu tỏa ra chung quanh, nhưng không ai dám tới gần, âm thầm quan sát tình thế.

Đối với tu luyện giả mà nói, đặc biệt là tu luyện giả tiến vào Mật Địa Thiên Giới đã sớm không cần ăn uống, nhưng việc ăn uống không ai lại bỏ qua.

Trên ngọn núi, tiếng cạn chén vang lên, rượu qua ba tuần vẫn rất náo nhiệt, hào hứng tăng vọt.

Sau một lát, trước ngọn núi, Lục Lâm Thiên kéo Mạc Kình Thiên tới một tảng đá lơ lửng trên không trung, nói:

- Kình Thiên huynh đệ, ta có chuyện cần hỏi ngươi, hôm nay ngươi phải nói cho ta biết.

Mạc Kình Thiên sững sờ, buông vò rượu trong tay ra, nói:

- Chuyện gì, có cần phải làm bộ nghiêm trọng như vậy không, hỏi đi, ta cũng không có gì phải dấu ngươi.

Lục Lâm Thiên nhìn Mạc Kình Thiên, nói:

- Ngươi nói cho ta biết, nàng ở nơi nào?

- Nàng, nàng kia?

Mạc Kình Thiên lắc đầu, nâng vò rượu lên uống, nói:

- Giang Đảo Lưu mang đến rượu đến thật không tệ, thật là hảo tửu, so với rượu ta và đại ca, tam muội trộm của lão đầu tử còn không kém chúng ta bao nhiêu.

Chương 4209: Tung tích yêu nữ

Vừa dứt lời, dường như Mạc Kình Thiên nhớ tới cái gì, lập tức nhìn Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Ngươi hỏi là tam muội?

Lục Lâm Thiên gật đầu, còn nhớ rõ trước khi yêu nữ rời đi, chính mình từng nói, không bao lâu sẽ đi tới Phong Vân Sơn, kéo nàng làm nữ nhân của mình. Mà yêu nữ lại nói, chỉ có chờ chính mình đứng trong Vạn Thế đối quyết, tiến vào Thương Khung chiến trường mới có tư cách đó, mà bây giờ từ biệt hơn một nghìn năm, Vạn Thế đối quyết mình đã đánh bại các phong hào Chiến Hoàng, Thương Khung chiến trường cũng đi qua, đảo mắt ngàn năm, bây giờ không biết yêu nữ ra sao.

- Ai...

Mạc Kình Thiên nhìn qua Lục Lâm Thiên, lúc này uống cạn vò rượu, hắn dùng ống tay áo lau sạch rượu trên miệng, lúc này mới tiếp tục nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta nghĩ đến ngươi cũng đã quên, hơn một nghìn năm rồi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, áo bào xanh khẽ nhúc nhích nâng vò rượu lên, hắn nhìn lên bầu trời, nói:

- Tại sao lại quên?

Mạc Kình Thiên nhìn qua Lục Lâm Thiên, thần sắc nghiêm túc không ít, nói:

- Nếu trước khi ngươi lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm cùng chân lý Niết Bàn, ngươi có thể quên ta sẽ không chút do dự cao hứng thay ngươi, mà bây giờ, ta không biết nên nói thế nào.

Mạc Kình Thiên lúc này ngưng trọng và bất đắc dĩ, hắn không rõ quá nhiều tình huống của tam muội, lão đầu tử và đại ca chưa nói nhiều với hắn, thậm chí bản thân tam muội cũng không rõ ràng.

Nhưng Mạc Kình Thiên biết rõ, địa vị tam muội quá lớn, lão đầu tử năm đó trong lúc vô tình nói lộ ra, địa vị của tam muội ngay cả cổ tộc cũng không thể so sánh.

Cho nên, nếu lúc trước với thân phận Lục Lâm Thiên, cho dù thiên phú bất phàm, nhưng muốn chính thức ở cùng tam muội, độ khó cực kỳ khủng khiïếp.

Mà bây giờ, thân phận là người lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm và chân lý Niết Bàn, hắn kéo gần cái hào rộng này rất nhiều, nhưng tình huống trước mắt Mạc Kình Thiên cũng rất bất đắc dĩ, thậm chí không quá rõ ràng.

- Chẳng lẽ...

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt sững sờ, trước khi Ma Linh yêu nữ rời đi mang theo thương thế không nhẹ, nhìn Mạc Kình Thiên, hắn la lên:

- Chẳng lẽ nói xảy ra chuyện gì, hoặc thương thế của nàng...

- Thương thế của nàng không có vấn đề, nhưng ta không biết nói sao với ngươi, nói thật, bản thân ta kiến thức nửa vời, cũng không cách nào nói với ngươi đấy.

Mạc Kình Thiên lắc đầu bất đắc dĩ thở dài, tình huống này hắn không biết phải làm sao.

- Nàng là tam muội của ngươi, sao ngươi không rõ ràng?

Lục Lâm Thiên khó hiểu hỏi Mạc Kình Thiên.

Mạc Kình Thiên lắc đầu, nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta thực sự không rõ ràng, ba huynh muội chúng ta là lão đầu tử thu nhận giữa đường, lão đầu tử không tệ với chúng ta, nhưng làm người cay nghiệt làm người ta chán ghét một ít.

Dừng một chút, nói lơ đễnh, nhưng Mạc Kình Thiên dường như có chút nhớ lão đầu tử, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Tình huống của tam muội ta thực không phải quá rõ ràng, thậm chí lai lịch trước kia của tam muội, tam muội cũng không biết, đại ca ta dường như biết một chút, nhưng mà cũng chưa bao giờ nói, cho nên ta không rõ.

- Thì ra là như vậy.

Lục Lâm Thiên cũng không kỳ quái, từ bộ dáng yêu nữ và Mạc Kình Thiên, hắn cũng nhìn ra một ít, lại nói với Mạc Kình Thiên:

- Hiện tại nàng đang ở Phong Vân Sơn sao?

- Không, từ lần trước từ thế giới Thị Hoang trở về, nàng đã theo đại ca rời đi.

Mạc Kình Thiên lắc đầu, lại nhìn Lục Lâm Thiên một hồi, tiếp tục nói:

- Ta cũng không biết tam muội đi nơi nào, về sau ta hỏi lão đầu tử, lão đầu tử bảo ta không nên hỏi nhiều, về sau tự biết. Sau này ta tham gia Vạn Thế đối quyết, ta vẫn ở trong Mật Địa Thiên Giới, trước kia còn có thể nghe một ít tin tức từ Phong Vân Sơn, từ khi đồn đãi ngươi gặp chuyện không may, Mật Địa Thiên Giới phong tỏa tất cả tin tức, ta cũng không có tin tức từ Phong Vân Sơn.

L:ục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt than thở, lập tức cầm vò rượu uống hai ngụm.

- Lâm Thiên huynh đệ, tình huống tam muội ta biết không phải quá nhiều, cho nên cũng không nói gì với ngươi.

Mạc Kình Thiên cùng Lục Lâm Thiên uống hai ngụm, lại nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Nhưng ta phải nhắc nhở ngươi một chút, có lẽ tam muội không giống lúc trước.

- Không giống thế nào?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lại nghi hoặc hỏi Mạc Kình Thiên.

Mạc Kình Thiên gật gật đầu, cười khổ nói:

- Không biết sau khi tam muội rời khỏi thế giới Thị Hoang, ngươi có phát hiện tam muội có biến hóa khác với trước kia hay không, loại biến hóa này làm cho tam muội không bình thường?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, suy tư một hồi, ban đầu ở trong thế giới Thị Hoang, khí tức trên người Ma Linh yêu nữ sinh ra biến hóa khác thường và lạ lẫm thời gian ngắn, trên người xuất hiện khí tức không nói nên lời, khí tức này hoàn toàn ngược với với khí tức nóng bỏng của nàng, đó là khí tức thánh khiết, cao quý và không thể khinh nhờn.

Cẩn thận nhớ lại, Lục Lâm Thiên còn nhớ rõ Ma Linh yêu nữ vẫn tu luyện độc công và linh hồn áo nghĩa, về sau lại thể thiện ra phong thuộc tính áo nghĩa, trên người tràn ngập khí tức không tầm thường, dường như có liên hệ với nguyên đan chữ vạn của mình, đã từng làm nguyên đan chữ vạn run lên. Nhưng mà ngược lại sau này khôi phục như thường, không cẩn thận hồi tưởng, Lục Lâm Thiên cũng quên biến hóa như vậy.

- Hình như có chút không giống...

Một lát sau, Lục Lâm Thiên nói với Mạc Kình Thiên.

- Trong lòng ngươi hiểu rõ là được, chuyện cụ thể ta cũng không biết.

Mạc Kình Thiên nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Thế nhưng sau chuyện lần này ta sẽ nghĩ biện pháp hỏi thăm tin tức của tam muội, ít nhất cũng để cho ngươi biết rõ một ít rồi chuẩn bị.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lúc này cũng chỉ có thể như vậy mà thôi. Mạc Kình Thiên cũng không biết, hắn cũng không có cách nào. Lúc trước sư phụ Tam Kỳ lão nhân hắn dường như biết rõ một ít thứ gì đó che dấu, hắn lập tức nói tiếp với Mạc Kình Thiên:

- Tam Kỳ sư bá hiện tại thế nào rồi?

Mạc Kình Thiên nhún nhún vai nói:

- Ta cũng không biết, sau khi sư phụ nói một tiếng muốn bế quan đã hơn một ngàn năm rồi, ta cũng chưa được gặp a.

Lục Lâm Thiên cười khổ, cường giả bế quan, thời gian hơn một ngàn năm cũng không tính vào đâu, coi như bế quan mấy vạn năm, hơn mười vạn năm cũng là chuyện bình thường. Một khi đã bế quan không biết tới bao giờ mới có thể nhìn thấy.

- Uống rượu, đã nói hôm nay không nói tới chuyện khác, uống.

Mạc Kình Thiên giơ vò rượu về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười cười, vươn tay cạch vò rượu với đối phương một cái, nhanh chóng uống một ngụm lớn.

- Hai người các ngươi chạy xa như thế làm gì? Mau tới đây.

Sau ngọn núi, đám người Nhâm Tiêu Diêu quát lớn với hai người.

Hai người Lục Lâm Thiên, Mạc Kình Thiên nhìn nhau cười cười, lập tức thả người nhảy tới, lần nữa đối ẩm với mọi người.

Thật vất vả mới uống được một hồi, tự nhiên mọi người sẽ không vận dụng thủ đoạn bức rượu ra cơ thể, đối với bọn họ mà nói, có thể để cho mình và người bình thường uống say một hồi là chuyện không dễ. Chỉ bằng vào thể chất của một Niết Bàn cảnh, một Tuyên Cổ cảnh, rượu bình thường căn bản không thể làm cho bọn họ có phản ứng.

Chương 4210: Rốt cuộc cũng tới

Nhưng mà rượu Giang Đảo Lưu mang tới tự nhiên không phải tầm thường, vốn là thứ chuyên dành cho tu luyện giả uống, người bình thường căn bản không thể đυ.ng vào, trừ phi là không muốn sống.

Cho nên uống nhiều rượu này khiến cho mọi người mơ mơ hồ hồ.

Trên trời, trăng sáng bắt đầu xuất hiện tỏa ra ánh sáng nhu hòa, trên ngọn núi, mọi người đã bắt đầu say, không ngừng có người gục xuống.

Còn lại đám người Lục Lâm Thiên khuôn mặt đỏ bừng, sau khi nhìn nhau cười to, lập tức khoanh chân bắt đầu điều tức trên ngọn núi.

Một lát sau, quanh thân bắt đầu được quang mang áo nghĩa thuộc tính bao phủ, khí tức từ từ nội liễm.

Sáng sớm, mọi âm thanh trong thiên địa dường như đều biến mất, sau lưng ngọn núi, từ phía đông bắt đầu có một tia sáng chiếu rọi.

Một lát sau, ánh sáng ngày càng rực rỡ, những ngôi sao mờ mờ trên bầu trời bắt đầu biến mất.

Sáng sớm, trong dãy núi xanh biếc là một mảnh xanh ngắt, trên sườn núi lộ ra sinh cơ bừng bừng, một mùi hương hoa cỏ tràn vào mũi mọi người khiến cho người ta cảm thấy vui vẻ thoải mái.

Sưu Sưu.

Bỗng dưng, kim mang nhàn nhạt giống như vô số sợi tóc quanh thân Lục Lâm Thiên đột nhiên tiến vào trong cơ thể, hai con mắt hắn mở ra, tinh mang mang theo khí tức man hoang, cổ xưa từ trong mắt tràn ra, chợt lóe lên rồi biến mất.

Nhìn phía trước, Lục Lâm Thiên lập tức đứng dậy, trường bào màu xanh khẽ nhúc nhích, mở miệng nhẹ giọng nói:

- Chư vị, có người tới, có lẽ là tới gây phiền phức cho chúng ta.

Sưu Sưu Sưu Sưu.

Trên ngọn núi, từng cỗ khí tức lập tức chấn động, quang mang áo nghĩa thuộc tính liên tiếp thu liễm, hai con mắt đang nhắm mở ra, tinh mang trong mắt bắn ra.

Những người tối qua say mèm dưới động tĩnh bực này lập tức tỉnh lại, nhanh chóng chuẩn bị đối phó.

- Là Phượng Hoàng nhất tộc và người Ô gia tới sao?

Đám người Mạc Kình Thiên, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân, Tuyệt Phong Hoa đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, ánh mắt theo Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú về phía trước.

Lúc này mọi người coi như biết rõ thực lực của Lục Lâm Thiên mạnh mẽ ra sao, Lục Lâm Thiên dường như đã sớm cảm nhận được khí tức tới, mà hiện tại bọn họ còn chưa dò xét ra thứ gì, khác biệt như vậy đã coi như là một cái hào rộng lớn.

Nhưng mà mọi người cũng không biết, thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại bọn họ có khả năng đánh đồng hay không.

Nhưng mà lúc này phát hiện người Phượng Hoàng nhất tộc và Ô gia tới đây, Lục Lâm Thiên lại nhanh chóng biết rõ, là gì hắn bố trí Huyết Hồn ấn trong đầu Phượng Viêm, sau đó dưới tình huống tâm thần tận lực dò xét lúc này mới phát hiện ra người của Phượng Hoàng nhất tộc và Ô gia đang tới.

- Hẳn là vậy, người tới còn không ít.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói với đám người sau lưng, tâm thần tản ra chung quanh, hắn đã phát hiện ra không ít người đang tới đây.

- Xem ra sắp náo nhiệt rồi.

Ánh mắt Lục Linh biến ảo, trên người có khí tức huyết sát âm hàn bắt đầu lan tràn, khiến cho tất cả mọi người chung quanh có cảm giác tóc gáy dựng đứng.

Sưu Sưu.

Trong khoảng thời gian ngắn, trước không trung xuất hiện hơn chục đạo thân ảnh.

- Lục Lâm Thiên, cút ra nhận cái chết cho ta.

Một tiếng hét lớn phá không cuồn cuộn truyền tới.

Trong mấy hơi thở, khi tiếng hét lớn này vừa dứt, hơn mười đạo thân ảnh này đã xuất hiện trên không trung ngọn núi, từng đạo thân ảnh đạp không đứng lơ lửng, từng cỗ khí tức cường hãn lập tức khuếch tán ra chung quanh.

Hai người dẫn đầu là một lão giả mặc trường sam, khuôn mặt âm hàn, tóc trắng xóa, cùng với một mỹ phụ nhân vẻ mặt âm hàn, khí tức nóng bỏng, trong mắt tràn ngập vẻ giận dữ giống như có hỏa diễm đang nhảy nhót. Ánh mắt hai người này đều mang theo sát ý ngập trời nhìn vào mấy trăm người trên ngọn núi.

Nhưng mắt thấy mấy trăm người này, lão giả kia và mỹ phụ nhân không khỏi âm thầm biến sắc.

Ánh mắt tràn ngập sát ý của lão giả âm trầm cùng với mỹ phụ nhân kia cuối cùng dừng lại trên người Lục Lâm Thiên. Sát ý cuồn cuộn trong mắt không thèm che dấu, giống như định dùng ánh mắt băm vằm Lục Lâm Thiên thành vạn đoạn vậy.

- Là Ô Hỏa tông lão chưởng quản Hình pháp.

- Còn có Hỏa Loan tông lão.

- Nghe nói Pháp Vương là chắt trai của Ô Hỏa tông lão, người này bị Lục Lâm Thiên giết, thời điểm này sợ rằng đám người này đang tìm Lục Lâm Thiên tới báo thù.

- Còn có cường giả Tùng gia và cường giả Tinh gia a.

- Tối hôm qua đám người Tịnh Vô Ngân, Nhâm Tiêu Diêu giết người Tùng gia và Tinh gia, sợ rằng đám người này gặp phiền phức rồi.

Bốn phía ngọn núi, buổi tối hôm qua cũng bắt đầu xuất hiện đám người vây xem náo nhiệt tụ họp, lúc này đám người này bắt đầu thấp giọng thì thào nói ở phía xa.

Mọi người cũng không khó nhận ra, sợ rằng trong mật địa Thiên giới này sợ rằng sắp có náo nhiệt xảy ra.

Lục Lâm Thiên tiến lên, mật địa Thiên giới lần nữa náo nhiệt thêm vài phần.

- Ô Hỏa tán nhân của Ô gia, Hỏa Loan của Phượng Hoàng nhất tộc, là hai Hóa Hồng trong ba Hóa Hồng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, nhìn hai người dẫn đầu, trong hai người có một người là Ô Hỏa Tán nhân mà hắn đã có khúc mắc từ trước.

Mỹ phụ nhân âm trầm kia là Hỏa Loan của Phượng Hoàng nhất tộc. Hơn một ngàn năm trước, Lục Lâm Thiên còn khó có thể dò xét ra thực lực của hai người này, lúc ấy hắn đối với Hóa Hồng cảnh cũng không hiểu nhiều lắm. Mà lúc này dò xét Lục Lâm Thiên mới phát hiện ra Hỏa Loan kia đã là Nhị nguyên Trung Xúc Hóa Hồng cảnh, từ khí tức trên người xem ra, hẳn là thời gian đột phá cũng không quá dài.

Mà Ô Hỏa Tán Nhân kia Lục Lâm Thiên lại có chút ngạc nhiên, Ô gia này hẳn không bằng Nhâm gia và Tịnh gia, nhưng mà Ô Hỏa tán nhân này lại là Tam Nguyên Đại Xúc Hóa Hồng cảnh, từ khí tức trên người, thậm chí là thời gian đột phá cũng không ngắn, khí tức trên người cực kỳ ổn định.

Bởi vì bây giờ Lục Lâm Thiên cũng còn không biết, Ô Hỏa tán nhân này là cường giả Ô gia, Tam nguyên Hóa Hồng, thực lực mạnh mẽ.

Ô gia này sau khi xuất hiện Ô Hỏa tán nhân danh chấn Thượng

Thanh Đại thiên thế giới xong, vô số năm về sau cũng không có xuất hiện người trẻ tuổi nào có thể so sánh với Ô Hỏa tán nhân lúc trước.

Thế cho nên từ trước tới nay Ô gia đều dựa vào Ô Hỏa tán nhân chèo chống Ô gia to lớn. Ô gia tuy rằng cũng có chút cường giả, thế nhưng không có ai có tư cách đột phá tới Hóa Hồng cảnh.

Lần này thật vất vả mới xuất hiện một Pháp Vương, thiên phú so với Ô Hỏa tán nhân khi còn trẻ cũng không kém là bao, không có thông qua Vạn Thế đối quyết tiến vào mật địa Thiên giới, nghe nói lúc trước Pháp Vương này đang trong lúc đột phá, cho nên bất đắc dĩ mới buông tha Vạn Thế đối quyết, cuối cùng dùng con đường khác tiến vào mật địa Thiên giới.

Những năm này Pháp Vương vẫn luôn ở trong mật địa Thiên giới có biểu hiện không tầm thường. Trong vòng mấy ngàn năm đã đột phá tới Tuyên Cổ cảnh cao giai, có hy vọng nhanh chóng đặt chân lên Hóa Hồng cảnh, ai ngờ lại bị Lục Lâm Thiên vừa mới tiến vào mật địa Thiên giới dùng một chiêu diệt sát.

Chương 4211: Kết minh 1

Sau khi Ô Hỏa tán nhân biết được chuyện này trong lòng vô cùng giận dữ, hận không thể băm vằm Lục Lâm Thiên thành vạn đoạn. Khiến cho Lục Lâm Thiên thần hồn câu diệt cũng không đủ tiêu mối hận trong lòng hắn, Lục Lâm Thiên không chỉ giết Pháp Vương mà còn cắt đứt tiền đồ của Ô gia hắn.

Đương nhiên lúc này ba ngươi Ô Hỏa cũng không biết, Ô gia hắn không may, mà ngay cả sau này Ô gia cũng không có tiền đồ gì đáng nói.

Mà khi ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua đại khái chừng năm mươi người sau lưng Ô Hỏa tán nhân và Hỏa Loan, trừ Phượng Viêm trong đó ra, không ngờ lại có ba Hóa Hồng cảnh, nhưng mà đều là Nhất nguyên Tiểu Xúc Hóa Hồng cảnh, không biết là tới từ thế lực phương nào, ít nhất có thể khẳng định, cùng một phen với Ô Hỏa tán nhân, Hỏa Loan.

Những người còn lại ngoại trừ ba Hóa Hồng cảnh vừa rồi đều là Niết Bàn cảnh.

Nhìn đám người này, Lục Lâm Thiên lẳng lặng đứng đó, không để ý quá nhiều, Ô Hỏa tán nhân mạnh nhất cũng Tam nguyên Hóa Hồng mà thôi.

Loại thực lực này không có tư cách khiến cho hắn lo lắng.

Tất cả đã nằm trong dự liệu của Lục Lâm Thiên, những gia tộc như Ô gia so với Nhâm gia, Tịnh gia yếu hơn. Tăng thêm Hóa Hồng cảnh vô cùng khó đột phá, cho nên trong những gia tộc này cũng không có khả năng xuất hiện quá nhiều cường giả, chứ đừng nói xuất hiện thêm Hóa Hồng cảnh Cao nguyên.

Bằng không mà nói, đám gia tộc như Ô gia cũng không bị Nhâm gia, Tịnh gia áp chế.

Ngược lại Phượng Hoàng nhất tộc chỉ có một Hỏa Loan và Phượng

Viêm, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thấy bất ngờ.

- Lục Lâm Thiên, dám giết người Phượng Hoàng nhất tộc ta, hôm nay nhất định ngươi phải trả giá.

- Lục Lâm Thiên, lần trước đánh chết nhiều người của Chấp pháp đội ta như vậy, lần này cũng không có ai trêu chọc ngươi mà ngươi lại dám giết Pháp Vương, còn tụ tập nhiều người đồ sát nhiều tu luyện giả trong Thiên giới như vậy, tâm địa độc ác như thế, ngày hôm nay không thể để cho ngươi còn sống trên đời này được.

Hai người Hỏa Loan, Ô Hỏa lơ lửng đứng trên không trung, mắt nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt tràn ngập sát ý không thèm che dấu.

Ba Nhất Nguyên Hóa Hồng cảnh sau lưng hai người này cùng với không ít lão giả, trung niên có tu vi Tuyên Cổ cảnh vẻ mặt âm trầm, ánh mắt giận dữ, đoán chừng người chết đêm qua có quan hệ cực lớn với bọn họ.

Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô ngân, Mặc Kình Thiên nhìn lên trên không trung, ánh mắt khẽ đổi, bọn họ cảm nhận được có mấy Hóa Hồng cảnh trong đội ngũ này, đội hình này không nhỏ, giữa Hóa Hồng cảnh và Tuyên Cổ cảnh là cách biệt giữa trời và đất. Nếu như là Tuyên Cổ cảnh, cho dù là Tuyên Cổ cảnh cao giai bọn họ cũng không sợ mà chống lại một chút.

Nhưng mà Hóa Hồng cảnh cũng đủ để khiến cho bọn họ biết khó mà lui.

Lục Lâm Thiên nhìn đám người trên không trung, một Tam Nguyên Hóa Hồng, một Nhị Nguyên Hóa Hồng, tăng thêm ba Nhất Nguyên Hóa Hồng, không nói trước có quân cờ ẩn như Phượng Viêm và Vô Tướng, coi như một mình gặp phải mấy người này Lục Lâm Thiên cũng không thèm chú ý.

Tam Nguyên Hoa Hồng, Lục Lâm Thiên làm sao không có sức liều mạng, cần gì phải sợ.

Nhìn Ô Hỏa tán nhân, Hỏa Loan và những người khác trên không trung, thân hình Lục Lâm Thiên đứng thẳng, vẻ mặt lạnh nhạt, hắn lạnh lùng nói:

- Ô Hỏa, Hỏa Loan, bản thân các ngươi làm gì tự các ngươi hiểu rõ nhất. Đây một phần của hậu quả mà thôi, đã dám làm thì phải gánh chịu hậu quả, chuyện này rất công bằng.

- Lục Lâm Thiên, ngươi nói hươu nói vượn gì đó? Muốn chết.

Hỏa Loan nghe vậy, nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt có cảm giác giống như chột dạ. Nàng ta lập tức chính khí nói. Nếu như chuyện Phượng Hoàng nhất tộc lần trước bán đứng Lục Lâm Thiên truyền ra ngoài, đến lúc đó cả Thượng Thanh thế giới sẽ không bỏ qua cho Phượng Hoàng nhất tộc các nàng.

Xoẹt.

Tiếng quát vừa dứt, Hỏa Loan bỗng nhiên lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Thân hình xẹt qua không trung, trong tay đột nhiên có một đạo trảo ấn nóng bỏng được ngưng tụ, trảo ấn mang theo không gian vặn vẹo lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Phải nhanh chóng đánh chết Lục Lâm Thiên, không để cho hắn ta có bất kỳ cơ hội nào, đây chính là cơ hội mà bọn họ đã sắp xếp tốt từ trước. Nếu chậm, không nhất định có thể giết được Lục Lâm Thiên này nữa.

Nhìn Hỏa Loan công kích, trong chớp mắt này Lục Lâm Thiên vẫn lẳng lặng đứng đó, trong mắt lại tràn ngập sát ý, sát ý không ngừng lan tràn ra.

- Hỏa Loan, bắt nạt tiểu bối cũng không hay a.

Nhưng vào lúc này trên không trung có một tiếng quát không chút khách khí vang vọng. Một đạo thân ảnh xuất hiện, khí tức linh hồn cuồn cuộn rồi lan tràn. Năm ngón tay nắm lại trạo thành quyền, một đạo quyền ấn được đánh ra. lực lượng mạnh mẽ lan tràn, va chạm với trảo ấn của Hỏa Loan.

Xoẹt.

Tất cả đều nhanh như thiểm điện, khiến cho không ít cường giả có mặt ở đây cảm thấy hoa mắt.

Ầm ầm.

Quyền trảo va chạm, uy thế khủng bố kinh người lan tràn, không gian ven đường rạn nứt. Từng đạo gợn sóng trong không gian không ngừng lan tràn ra chung quanh. Khí tức nóng bỏng cuồn cuộn cùng với năng lượng linh hồn mênh mông cuồn cuộn lan tràn ra chung quanh.

- Thái A bái kiến cha nuôi.

Sau lưng Lục Lâm Thiên, khi Thái A nhìn thấy người đột nhiên xuất hiện rồi ra tay, lập tức tiến lên cung kính hãnh lễ. Người này chính là Quỷ Cốc tông lão, cha nuôi của Thái A.

- Miễn lễ, mau đứng dậy.

Quỷ Cốc quay người nhìn Thái A, khẽ mỉm cười nói.

- Quỷ Cốc tông lão.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, trong mắt hiện lên vẻ chấn động.

Xoẹt.

Trong khoảng thời gian ngắn, sau khi Quỷ Cốc tông lão xuất hiện, trên không trung bỗng nhiên có mấy đạo thân ảnh phá không xuất hiện, ước chừng hơn mười người.

Những người này xuất hiện, không trung trên ngọn núi này bắt đầu run lên, từng cỗ khí tức thu liễm, thế nhưng khí tức trong lúc mơ hồ lan tràn ra khiến cho không trung lặng lẽ gió nổi mây phun.

- Bái kiến chư vị tông lão.

- Bái kiến lão tổ.

- Bái kiến sư tôn.

Mười mấy đạo thân ảnh này xuất hiện, trên ngọn núi, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân, Tuyệt Phong Hoa, Giang Đảo Lưu cùng với tất cả mọi người và Hộ Hoàng đội cung kính hành lễ.

- Nhâm Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng, Nhàn Vân Hoàng giả, còn có Đường Ám Tôn giả.

Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, người đến lúc này đều có khí tức Hóa Hồng cảnh, có Nhất Nguyên Hóa Hồng, cũng có Nhị Nguyên Hóa Hồng, trừ Quỷ Cốc Hoàng giả tông lão ra, còn có Nhâm Ngã Hành của Nhâm gia mà Lục Lâm Thiên biết, Tịnh Kiếm Hoàng của Tịnh gia, Nhàn Vân Hoàng giả, Đường Ám Tôn giả của Đường gia trong hàng ngũ gia tộc thượng cổ.

Những người khác Lục Lâm Thiên chưa từng gặp qua, thế nhưng hắn không khó biết rõ đều đám cường giả sau lưng đám người Tuyệt Phong Hoa.

Khi nhìn thấy những cường giả này xuất hiện, đám người Ô Hỏa tán nhân cùng với Hỏa Loan đều biến sắc, dường như bọn họ thật không ngờ những người này lại xuất hiện nhanh như vậy, so với trong dự tính ban đầu của bọn họ còn nhanh hơn.

- Thực sự là náo nhiệt a.

Nhâm Ngã Hành nhìn đám người Ô Hỏa tán nhân, mái tóc dài màu đen có chút tán loạn, ánh mắt như sao, trong mắt hiện lên sự vui vẻ nhàn nhạt.

Chương 4212: Kết minh 2

Sau lưng Ô Hỏa tán nhân, đại hán trung niên có tu vi Nhất Nguyên Hóa Hồng nhìn Nhâm Ngã Hành, lập tức cắn răng tiến lên đối mặt với Nhâm Ngã Hành rồi cả giận nói:

- Nhâm Nhã Hành, ngươi tới vừa lúc, hậu bối Nhâm gia các ngươi cùng Lục Lâm Thiên tụ tập, tối hôm qua giết người Tinh gia chúng ta, đánh chết tất cả người Tinh gia chúng ta trong mật địa Thiên giới. Nếu như ngày hôm nay ngươi không cho ta một câu trả lời, dù thế nào ta cũng phải liều mạng với ngươi.

- Ồ, có chuyện này sao?

Nhâm Ngã Hành lập tức biến sắc, dường như không biết chút nào về chuyện này, hắn quay đầu lại nhìn Nhâm Tiêu Diêu và đệ tử Nhâm gia hỏi:

- Ai có thể nói cho ta biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì hay không? Các ngươi giết người Tinh gia sao? Sao phải giết người Tinh gia?

Nhâm Tiêu Diêu dường như cũng không cảm thấy ngạc nhiênmà lập tức bước ra một bước, nhìn đại hán trung niên có tu vi Nhất Nguyên Hóa Hồng của Tinh gia kia, lập tức ngẩng đầu nói với Nhâm Ngã Hành:

- Thúc công, lúc trước trong Vạn Thế đối quyết, con đại biểu cho Nhâm gia có kết minh với Lục gia, Nhâm gia chúng ta và Lục gia cùng chung chiến tuyến, có phúc cùng hưởng, có họa cùng chịu. Thế nhưng Tinh gia này lại tham dự cái Diệt Linh minh gì đó, muốn diệt Lục gia. Làm như vậy là đυ.ng chạm tới Nhâm gia chúng ta, cho nên con mới động thủ với Tinh gia.

Nghe Nhâm Tiêu Diêu nói, Lục Lâm Thiên lập tức có cảm giác không ổn mơ hồ, Nhâm Tiêu Diêu này mở miệng nói ra rõ ràng đã nghĩ kỹ từ trước, thế nhưng trước đó lại không có như vậy, bên trong rõ ràng có chút không đúng, cụ thể không đúng chỗ nào Lục Lâm Thiên cũng không biết.

Nhưng mà người có tu vi Nhất Nguyên Hóa Hồng của Tinh gia kia nghe vậy sắc mặt lập tức khó coi. Có phúc cùng hưởng, có họa cùng chịu, như vậy động Lục gia chính là đυ.ng vào Nhâm gia. Động vào người Nhâm gia thì Nhâm gia tự nhiên có thể quang minh chính đại đυ.ng vào người Tinh gia a.

- Thật sao? Ngươi là người Nhâm gia ta, dùng địa vị của ngươi trong Nhâm gia, cũng có thể đại biểu cho Nhâm gia kết minh với Lục gia.

Nhâm Ngã Hành gật đầu, lại nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lục Lâm Thiên, lời Nhâm Tiêu Diêu nói thật không?

- Con mẹ nó, lại bị bán rồi.

Nghe Nhâm Ngã Hành nói, lúc này Lục Lâm Thiên mới bỗng nhiên hiểu ra, lần này hắn lại bị Nhâm Tiêu Diêu bán.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới biết rõ, Nhâm gia này rõ ràng muốn cưỡng ép kết minh với Lục gia hắn. Loại tình huống lúc này, nếu như ở trước mặt mọi người mà hắn gật đầu, thì tương đương với việc thừa nhận, coi như là vốn không có, thế nhưng chẳng khác nào ở trước mặt mọi người liên minh với Nhâm gia. Loại tình huống này hắn cũng không có cách nào không gật đầu.

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn Nhâm Tiêu Diêu, thế nhưng lại nhìn thấy đôi mắt tràn ngập vẻ áy náy, ngây thơ của Nhâm Tiêu Diêu nhìn mình.

- Ài.

Lục Lâm Thiên âm thầm thở dài một hơi, xem ra trong lúc không chú ý lại bị bán một lần.

Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể ngẩng đầu nhìn qua Nhâm Ngã Hành mà gật đầu, nói:

- Bẩm Nhâm tông lão, chính là như vậy.

Nhâm Ngã Hành nở nụ cười thỏa mãn, lập tức nhìn qua người có tu vi Nhất Hóa Hồng của Tinh gia kia, ánh mắt bỗng nhiên trầm xuống, nói:

- Tinh Lộ, ngươi nghe thấy chưa? Ngươi động vào Lục gia chính là đυ.ng tới Nhâm gia ta, ta nghĩ hiện tại ngươi nên cho ta một câu trả lời, dám đυ.ng vào Nhâm gia ta, các ngươi coi Nhâm gia ta dễ bắt nạt sao?

Người gọi là Tinh Lộ có tu vi Nhất Nguyên Hóa Hồng của Tinh gia lập tức sửng sốt, hắn thật không ngờ cuối mình lại bị cắn ngược lại. Lúc này kẻ đần cũng biết Nhâm Ngã Hành đang ăn nói lung tung.

Nếu như Nhâm gia và Lục gia thực sự kết minh, chuyện lớn như vậy tại sao lại im ỉm. Thế nhưng cho dù đây lấy cớ thì hết lần này tới lần khác hắn cũng không tìm được sơ hở, cũng không có cách nào nói lại.

Hai mắt người này đỏ thẫm nhìn qua Nhâm Ngã Hành, Tinh Lộ của Tinh gia này cơ hồ tức khí tới nội thương, khuôn mặt đỏ rực, mãi một lúc lâu sau dường như không nhịn được mà hét lớn một tiếng:

- Nhâm Ngã Hành, ngươi đừng khinh người quá đáng. Ngươi cho rằng ta là kẻ ngu sao?

Nhâm Ngã Hành không thèm để ý mà nở nụ cười châm chọc nói với Tinh Lộ:

- Ngươi không phải là kẻ ngu, bằng không ngươi sao dám để cho người Tinh gia đi đυ.ng vào Lục gia a. Đầu bị lừa đá sao? Tinh gia ngươi là cái quái gì? Còn Diệt Linh minh, lúc nào Tinh gia ngươi bị diệt cũng không biết, ngươi là tẩu hỏa nhập ma chứ không phải là kẻ ngu a.

- Nhâm Ngã Hành, ngươi... Phụt.

Nhìn Nhân Ngã Hành, Tinh Lộ này dường như không dám động thủ với Nhâm Nga Hành, khuôn mặt vì giận dữ mà tím tái, gân xanh lộ ra, mãi một lúc lâu sau mới há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

- Nhân tài a.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, phải nhìn Nhâm Ngã Hành bằng con mắt khác. Không ngờ không cần ra tay là có thể khiến cho người có tu vi Nhất Nguyên Hóa Hồng gọi là Tinh Lộ của Tinh gia kia há mồm phun ra một ngụm máu tươi. Người này là nhân tài, xem ra hắn bị tiểu tử Nhâm Tiêu Diêu kia bán nhất định là do Nhâm Ngã Hành này âm thầm tính kế.

Đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng không biết, Tinh Lộ của Tinh gia này bị Nhâm Ngã Hành mắng cho bị nội thương, thế nhưng cũng bởi vì Tinh Lộ này vốn đang ở trong lúc quan trọng khi tu luyện, kết quả đột nhiên nghe thấy Tinh gia của hắn ở trong mật địa Thiên giới cơ hồ bị diệt toàn quân, không còn có một ai, khiến cho hắn tức giận tẩu hỏa nhập ma. Thật vất vả hắn mới áp chế xuống được, lúc này lại bị Nhâm Ngã Hành mắng như vậy, khí huyết công tâm cho nên phun ra máu tươi, quả là vô cùng bi kịch.

- Tịnh Kiếm Hoàng, Tuyệt Minh Liêm, Tịnh gia và Tuyệt gia các ngươi giết người Tùng gia chúng ta, chẳng lẽ cũng là liên minh với Lục gia hay sao?

Một lão giả bên cạnh Tinh Lộ vẻ mặt khó coi tới cực điểm nhìn TỊnh Kiếm Hoàng cùng với một lão giả áo xám. Đám người trẻ tuổi Tùng gia của hắn ở trong mật địa Thiên giới đều bị người Tịnh gia cùng với Tuyệt gia giết sạch sẽ.

- Đương nhiên, ta đã đại biểu cho Tịnh gia kết minh với Lục gia.

- Tuyệt gia ta từ lâu đã kết minh với Lục gia.

Nghe vậy, còn chưa đợi Tịnh Kiếm Hoàng và lão giả áo xám kia lên tiếng, Tịnh Vô Ngân cùng Tuyệt Phong Hoa lập tức tiến lên nói.

- Ta cũng đại biểu Vô Ảnh tông kết minh với Lục gia.

- Giang gia do ta đại biểu cũng đã kết minh với Lục gia từ lâu.

Tuyệt Phong Hoa và Tịnh Vô Ngân vừa mới nói xong, Thiên Thương Ngân, Độc Nhất Đao, Giang Đảo Lưu, ba người này lập tức tiến lên phía trước nói, sợ rằng chậm một bước.

Nghe Thiên Thương NGân, Độc Nhất Đao, Giang Đảo Lưu, Tuyệt Phong Hoa, còn có Tịnh Vô Ngân nói, trong mắt Tịnh Kiếm Hoàng và mấy người có tu vi Hóa Hồng cảnh hiện lên vẻ hài lòng.

- Một đám hỗn trướng.

Chỉ có Nhâm Ngã Hành rất bất đắc dĩ trừng mắt nhìn đám người Tịnh Kiếm Hoàng, đây vốn là kế hoạch mà hắn nghĩ ra a. Không ngờ đám người Tịnh Kiếm Hoàng lại cũng nhúng tay vào, nhất định là vừa rồi đám người này truyền âm để cho đám hậu bối của bọn hắn tiến lên.

Chương 4213: Đường Ám đau đầu

Gia nhập liên minh với Lục gia, dùng thiên phú và thân phận Chân lý Niết Bàn của Lục Lâm Thiên hiện tại, sau này có thêm vô số chỗ tốt, cơ hội này đương nhiên không thể bỏ qua.

- Bị bán lớn rồi.

Lục Lâm Thiên liếc nhìn đám người Tịnh Vô Ngân, Tuyệt Phong Hoa, lúc này cũng chỉ có thể bất đắc dĩ không thôi. Thế nhưng trong lòng hắn lại có chút cảm kích, tuy rằng Lục Lâm Thiên biết rõ nguyên nhân mà mọi người kết minh với Lục gia, thế nhưng cũng chứng minh lúc này mọi người công khai ủng hộ hắn. Ngay cả gia tộc cũng đánh cuộc, quyết định này cũng có chút nguy hiểm.

- Đáng hận, đây là chuyện vốn không có khả năng a.

Nghe đám người Tịnh Vô Ngân, Tuyệt Phong Hoa, Giang Đảo Lưu nói, khuôn mặt đám người Ô Hỏa tán nhân, Hỏa Loan run rẩy.

Đám người Ô Hỏa tán nhân không ngốc, đương nhiên có thể biết rõ nguyên nhân bên trong, đám người Nhâm gia, Tịnh gia đều nói rõ muốn ủng hộ Lục Lâm Thiên, cưỡng từ đoạt lý như vậy bọn họ còn làm thế nào được cơ chứ.

Mạc Kình Thiên tiến lên bên người Lục Lâm Thiên, ngẩng đầu nhìn ba người Ô Hỏa tán nhân nói:

- Về phần Phong Vân sơn ta sao? Ai cũng biết Lục Lâm Thiên chính là nửa đệ tử của sư phụ Tam Kỳ tán nhân của ta, các ngươi đυ.ng vào Lục gia đương nhiên chẳng khác nào đυ.ng phải ta. Đυ.ng phải ta tương đương với việc đυ.ng vào Phong Vân sơn. Các ngươi động Phong Vân sơn, nếu như khiến cho lão đầu tử khó chịu mà nói, ta nghĩ các ngươi sẽ biết hậu quả a.

- Lão đầu tử của Phong Vân sơn?

Nghe Mạc Kình Thiên nói, Ô Hỏa tán nhân và Hỏa loan lập tức biến sắc, rõ ràng cực kỳ kiêng kỵ người này.

- Lão đầu tử Phong Vân sơn, dường như có chút lai lịch a.

Nhìn thấy vẻ mặt đám người Ô Hóa tán nhân và Chu Loan, Lục Lâm Thiên không khỏi có chút giật mình.

Sau khi đám người Ô Hỏa tán nhân biến sắc, ánh mắt co rúm, đệ tử trong tộc bị giết, coi như phải đối mặt với người còn thực lực mạnh hơn bọn họ không thể buông tha cho Lục Lâm Thiên này.

- Đường Ám trưởng lão, người phải làm chủ thay cho chúng ta a. Lục Lâm Thiên này trắng trợn giết chóc trong mật địa Thiên giới. Nếu lần này cũng mặc kệ, ta thấy về sau trong mật địa Thiên giới không có ai coi quy củ vào trong mắt nữa. Ta thấy cũng không cần phải chấp chưởng Hình pháp trong mật địa Thiên giới nữa.

Ô Hỏa tán nhân nhìn Đường Ám trưởng lão, lúc này hắn chỉ có thể nghĩ biện pháp khác đối phó với Lục Lâm Thiên này. Muốn hắn cứ như vậy buông tha Lục Lâm Thiên này là chuyện không có khả năng, hắn cũng không làm được.

- Ài.

Đường Ám trưởng lão mặc một bộ trường bào rộng thùng thình màu đen, khuôn mặt già nua lúc này có vẻ ngưng trọng, nghe Ô Hỏa tán nhân nói, hắn chỉ có thể thở dài một tiếng.

Đường Ám trưởng lão tuy rằng thân là trưởng lão Cổ tộc, thế nhưng bây giờ đối mặt với đủ loại quan hệ phức tạp trước mắt, hắn làm sao có thể xử lý được. Căn bản không có cách nào xử lý.

Quan trọng nhất là Lục Lâm Thiên này, Đường Ám trưởng lão rất rõ, trước đó Lục Lâm Thiên ở trong Thương Khung chiến trường thiếu chút nữa gặp chuyện không may, đã khiến cho người ở bên trên cuống cuồng. Mà hiện tại Lục Lâm Thiên này lại là Chân lý Niết Bàn, thiên phú bực này, chỉ cần không bán cả Thượng Thanh Thế giới, người bên trên không có khả năng động tới hắn.

Đường Ám trưởng lão tự biết nếu như lúc này hắn đυ.ng tới Lục

Lâm Thiên, chỉ cần một sợi tóc, đến lúc đó Lục Lâm Thiên xảy ra chuyện gì sẽ có vô số người tìm hắn tính sổ.

Nhưng nếu như không làm gì thì cũng không được. Ân oán của Diệt Linh minh gì đó với Lục gia đều là chuyện bên ngoài. Lại giải quyết trong mật địa Thiên giới, chuyện này vốn trái với quy củ, không cho phép xảy ra. Lần này giết nhiều người như vậy không thể quan tâm, bằng không từ nay về sau trong mật địa Thiên giới sẽ vô cùng lộn xộn.

Cho nên Đường Ám trưởng lão thở dài, hắn thậm chí còn có chút hối hận đến đây, tới lúc này căn bản tiến thoái lưỡng nan a.

- Lục Lâm Thiên, Diệt Linh minh có ân oán với Lục gia các ngươi, thế nhưng dù sao cũng là chuyện bên ngoài, giải quyết trong mật địa Thiên giới là không được, ngươi có muốn nói gì không?

Đường Ám trưởng lão do dự, cân nhắc một chút rồi lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói. Thân là người khởi xướng tất cả chuyện này, ngọn nguồn của tất cả mọi chuyện, thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên còn chưa mở miệng nói lời nào.

Lục Lâm Thiên vẫn luôn nhìn mọi người, lúc này nghe vậy mới lập tức ngẩng đầu nhìn qua Đường Ám trưởng lão, sắc mặt có chút mờ mịt, nói:

- Đường Ám trưởng lão, chuyện này liên quan gì tới ta a? Tuy rằng ta muốn diệt tất cả người có quan hệ với Diệt Linh minh, thế nhưng ở trong mật địa Thiên giới này ta chưa từng động thủ qua, người chết không liên quan gì tới ta nha.

- Cái này...

Đường Ám trưởng lão nghe vậy hai mắt sững sờ, chung quy hắn vẫn có cảm giác không đúng ở chỗ nào đó.

- Tiểu tử này, đủ ngoan độc, so với Nhâm Ngã Hành còn vô lại hơn.

Đám người Tịnh Kiếm hoàng, Quỷ Cốc Hoàng giả nghe Lục Lâm

Thiên nói vậy khẽ cười một tiếng, ý tứ của Lục Lâm Thiên rõ ràng là người tự mình ra tay cũng không phải là hắn, không phải hắn giết người đương nhiên là không có liên quan tới hắn. Đây chính là do thế lực của gia tộc khác giết, hoàn toàn chối bỏ mọi trách nhiệm không giữ lại một chút nào.

Nghe vậy Ô Hỏa tán nhân cùng với những người khác nhìn nhau, khuôn mặt đỏ lên, không ngờ Lục Lâm Thiên này lại chối bỏ trách nhiệm không còn một chút nào.

Quả thực bọn họ không có nghe nói Lục Lâm Thiên tự mình động thủ, nhưng mà trong lòng ai cũng hiểu rõ người khởi xướng chính là Lâm Thiên, đầu lĩnh chính là Lục Lâm Thiên.

- Đường Ám trưởng lão, nếu như trưởng lão không tin thì có thể tìm mấy nhân chứng tới. Nhìn xem có ai chứng minh là ta giết người hay không a.

Trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên tung bay, bộ dáng không liên quan gì tới mình.

- Tìm người làm chứng sao...

Đường Ám trưởng lão bất đắc dĩ nhìn Lục Lâm Thiên, đừng nói là Lục Lâm Thiên không tự mình giết người, cho dù Lục Lâm Thiên tự mình giết thì lúc này có ai dám đứng ra chỉ điểm Lục Lâm Thiên cơ chứ, rõ ràng chẳng khác gì là diệt cửu tộc.

Hiện tại chỉ điểm ra Lục Lâm Thiên, chuyện này chính là đắc tội với Lục Lâm Thiên và tất cả các thế lực có quan hệ với hắn.

Loại tình huống này, Ô Hỏa và mấy gia tộc còn lại có vẻ đã lực bất tòng tâm. Coi như có cường giả Cổ Tộc tự mình nhìn thấy, sau khi cân nhắc lợi hại không dám chỉ điểm ra Lục Lâm Thiên, chỉ có thể mắt nhắm mắt mở, coi như không biết tất cả.

- Chư vị, các ngươi có nghe thấy không? Có gì muốn nói không?

Đường Ám trưởng lão nhìn Ô Hỏa tán nhân và những người khác hỏi.

Loại tình huống này là thứ mà Đường Ám trưởng lão muốn thấy nhất, Lục Lâm Thiên này hắn cũng không thể động vào, cũng không muốn động vào. Ai cũng không muốn vô duyên vô cớ đắc tội với một người Chân lý Niết Bàn.

Thậm chí trong lòng Đường Ám trưởng lão lúc này cũng đang nghĩ, đám người Ô gia, Tùng gia này đầu vô nước rồi hay sao, vốn tưởng rằng Lục Lâm Thiên vẫn lạc thì đối phó với Lục gia, ai ngờ hiện tại lại trêu vào Lục Lâm Thiên, lại gây ra đại họa như vậy.

Chương 4214: Chối không còn một chút nào 1

- Lục Lâm Thiên, cho dù ngươi có nói như thế nào thì ngươi cũng tự tay giết Pháp Vương, chuyện này rõ như ban ngày a.

Ô Hỏa tán nhân quát lên một tiếng với Lục Lâm Thiên, đây là chuyện rõ ràng như ban ngày, trên chiến đài, nhiều người đều tận mắt nhìn thấy, chuyện này căn bản không có cách nào nói dối.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, yếu ớt nhìn qua Ô Hỏa tán nhân nói:

- Ô Hỏa lão nhi, con mẹ nó, đầu ngươi vô nước rồi sao? Ta và Pháp Vương khiêu chiến với nhau, trong lúc giao thủ khó tránh khỏi sai lầm, Pháp Vương chết chính là chuyện ngoài ý muốn. Ở trên Chiến đài Pháp Vương ngoài ý muốn mà vẫn lạc, chuyện này liên quan gì tới ta? Nói cho cùng cũng chỉ có thể trách thực lực hắn không đủ, đầu Ô gia các ngươi có mủ mà thôi.

- Tuyệt, tiểu tử này đã sắp xếp đường lui từ trước, tất cả đều được chối bỏ không còn một chút nào a.

Lục Lâm Thiên vừa mới nói xong, Nhâm Ngã Hành nhìn Lục Lâm Thiên, tinh mang trong mắt chớp động, không khỏi âm thầm vỗ tay tán thưởng.

Những lão nhân như Tịnh Kiếm Hoàng, Quỷ Cốc Hoàng giả lúc này cũng cảm thán nhìn Lục Lâm Thiên, nếu nói trước đó Lục Lâm Thiên này không sắp xếp trước mà nói, có đánh chết bọn họ cũng không tin, chuyện này vô cùng kín kẽ, không có một chút sơ hở nào.

Đúng như suy đoán của mọi người, trước đó Lục Lâm Thiên cũng muốn rời khỏi mật địa Thiên giới sớm một ít, về sau tất cả lại dựa vào tình huống mà hành động. Lần đầu tiên vì đánh chết người Chấp pháp đoàn mà bị trừng phạt tiến vào trong Thương Khung chiến trường, khi đó Lục Lâm Thiên đã chuẩn bị sẵn sàng cho lúc này.

Vốn Lục Lâm Thiên cũng không phải là người lỗ mãng, kế hoạch này đã sắp xếp từ lâu, đương nhiên hiện tại chối bỏ không còn một chút quan hệ nào với hắn.

Đối với thế lực khác và Cổ tộc trong mật địa Thiên giới, Lục Lâm Thiên còn không muốn đắc tội, cho nên nếu không cần phải đắc tội thì Lục Lâm Thiên cũng không muốn làm vậy. Thứ nhất, hắn còn muốn lĩnh ngộ trong mật địa Thiên giới. Thứ hai, Phi Linh môn và người Linh Vũ thế giới cùng với người Vô Sắc thế giới cần có chỗ đặt chân, thứ ba, những năm gần đây Lục Lâm Thiên cũng coi như mình là một bộ phận của Thượng Thanh đại thiên thế giới.

Cho nên nếu như không cần Lục Lâm Thiên cũng không muốn rời khỏi Thượng Thanh Đại thiên thế giới.

Thái A nhìn sư phụ, đám người Vô Tướng nhìn qua Lục Lâm Thiên, dường như đã sớm quen như vậy rồi.

Thái A và đám người Vô Tướng hiểu rõ, sư phụ và Thiếu chủ của bọn hắn vừa có văn vừa có võ, không có gì mà không làm được.

Lục Linh nhìn Lục Lâm Thiên với con mắt khác, ánh mắt âm thầm biến đổi.

- Lục Lâm Thiên, ngươi...

Ô Hỏa tán nhân giận dữ, khuôn mặt vì nghẹn khuất mà đỏ bừng, Lục Lâm Thiên này không chút khách khí nào với hắn, cũng không đặt hắn vào trong mắt chút nào.

- Lục Lâm Thiên, ngươi giết Pháp Vương ở trên Chiến đài sao? Chuyện đó ngươi có thể nói láo, thế nhưng chuyện ngươi đánh chết người được phong hào Chiến thần của Phượng Hoàng nhất tộc ta thì sao? Chính Phượng Viêm trưởng lão tận mắt nhìn thấy, Hộ thần đội tận mắt nhìn thấy, để xem ngươi nói thế nào.

Âm thanh lạnh lẽo của Hỏa Loan vang vọng, đây chính là sự thật mà Lục Lâm Thiên không có cách nào phủ nhận, đánh chết người có phong hào Chiến Thần, bất kể như thế nào, người trong mật địa

Thiên giới cũng không thể mặc kệ, tội danh này không thể bao che được.

- Cái này...

Lời nói của Hỏa Loan lập tức khiến cho sắc mặt mọi người biến đổi, vô duyên vô cớ đánh chết người được phong hào Chiến Thần, đây quả thực không phải là chuyện bình thường, mà Hỏa Viêm lại tận mắt nhìn thấy, quả thực không có cách nào chối bỏ.

Từng ánh mắt lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên, đánh chết người được phong hào Chiến Thần, chuyện này vô cùng lớn.

Phượng Dục kia chính là kỳ tài khó có được mà Phượng Hoàng nhất tộc những năm nay có được, lúc này lại bị Lục Lâm Thiên đánh chết. Phượng Hoàng nhất tộc sẽ không từ bỏ ý đồ, cho dù liều mạng cũng là chuyện có khả năng.

Mọi người đều hiểu rõ Phượng Hoàng nhất tộc này vô cùng khó dây vào, từ trình độ nào mà nói, Phượng Hoàng nhất tộc này so với Nhâm gia cùng Tịnh gia còn mạnh hơn, cho dù là một Cổ tộc ở trước mặt Phượng Hoàng nhất tộc cũng không dám quá mức.

Từng ánh mắt nhìn soi mói vào người, nhưng Lục Lâm Thiên vẫn bình thản, lạnh nhạt, hắn nhìn Hỏa Loan nói:

- Con gà mái, ngươi vừa mới nói gì? Ai tận mắt nhìn thấy ta giết Phượng Dục gì đó? Ta không biết ai là Phượng Dục a, ngậm máu phun người.

- Tiểu tạp chủng, lần này ngươi không chối được đâu.

Hỏa Loan nổi trận lôi đình, lập tức nói với Phượng Viêm bên người:

- Phượng Viêm trưởng lão, đem chuyện ngươi nhìn thấy nói ra một lần.

Phượng Viêm nghe vậy trường bào đỏ thẫm khẽ tung bay, lập tức tiến lên một bước, từng đạo ánh mắt trên không trung lập tức nhìn vào người Phượng Viêm, chỉ có khóe miệng Lục Lâm Thiên là vẫn nở nụ cười vui vẻ.

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, Phượng Viêm nhìn Hỏa Loan bên người, lập tức mở miệng nói:

- Hỏa Loan trưởng lão, là thế này, sau khi Phượng Thất biết được Lục Lâm Thiên trở lại mật địa Thiên giới, sợ rằng chuyện lần trước Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta bán đứng thời gian và lộ tuyến Lục Lâm Thiên trở lại mật địa Thiên giới, sợ chuyện lấy được hai kiện Thông Linh bảo khí trong tay Thiên La minh bại lộ, sợ rằng vì chuyện đó mà Lục Lâm Thiên đối phó với Hoàng Lạc Nhan cùng Phượng Dục, cho nên mới gọi Hoàng Lạc Nhan và Phượng Dục trở lại tổ địa.

- Phượng Viêm, ngươi nói hươu nói vượn gì đó? Ngươi có biết ngươi đang nói gì hay không?

Phượng Viêm còn chưa nói xong, sắc mặt Hỏa Loan đã chuyển thành dữ tợn khiến cho người ta sợ hãi. Khuôn mặt trắng bệch, cơ hồ gần như phát điên ngắt lời Phượng Viêm.

Đường Ám trưởng lão cùng với cơ hồ tất cả mọi người có mặt ở đây khiếp sợ không thôi, vẻ mặt biến sắc, ánh mắt kinh hãi.

Ai cũng rõ, theo như lời Phượng Viêm vừa nói, chuyện này đủ để khiến cho Phượng Hoàng nhất tộc trên Thượng Thanh thế giới và Nguyệt Hoàng thế giới lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục.

Mà lúc này đám người Ô Hỏa tán nhân nghe vậy không khỏi hoảng sợ.

- Hỏa Loan trưởng lão, ta còn chưa nói xong, chúng ta sợ chuyện chúng ta âm thầm ủng hộ Diệt Linh minh tiêu diệt Lục gia bại lộ, tăng thêm bán đứng tin tức cho Thiên La minh, cho nên lần này phải giết Lục Lâm Thiên diệt khẩu mới được.

Phượng Viêm không để ý tới Hỏa Loan mà tiếp tục nói.

- Phượng Viêm, đủ rồi, ngươi bị tẩu hỏa nhập ma, nói hươu nói vượn.

Hỏa Loan gần như gầm lên một tiếng, sắc mặt trắng bệch, thân hình mềm mại run rẩy bất định. Nếu không phải lúc này đang ở trước mặt tất cả mọi người thì nàng hận không thể lập tức diệt Phượng Viêm này.

- Phượng Viêm, Hỏa Loan, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Phượng Hoàng nhất tộc các ngươi tốt nhất nên nói cho rõ.

Đường Ám trưởng lão mở miệng, vẻ mặt lúc này nhìn Phượng Viêm và Hỏa Loan đều rất khó coi. Quanh thân có khí tức nương theo chấn động khủng bố lan tràn ra. Trước đó lần thứ nhất Lục Lâm Thiên bị bán đứng, mật địa Thiên giới vẫn còn đang điều tra, thế nhưng bọn họ cũng không điều tra ra được. Bán đứng Thượng Thanh thế giới, chuyện này đủ để khiến cho Phượng Hoàng nhất tộc trong Nguyệt Hoàng thế giới lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục.

Chương 4215: Chối không còn một chút nào 2

- Đường Ám trưởng lão, Phượng Viêm bị tẩu hỏa nhập ma, nói hươu nói vượn mà thôi.

Hỏa Loan lập tức nói với Đường Ám trưởng lão.

Lúc này Hỏa Loan cũng sợ hãi, chuyện này nghiêm trọng ra sao nàng sao lại không hiểu rõ. Đến lúc đó cả Phượng Hoàng nhất tộc trong Chỉnh Nguyệt Hoàng thế giới sẽ lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục.

Lúc này Hỏa Loan cũng hận không thể chém Phượng Viêm thành tám khối, những lời này Phượng Viêm cũng có thể nói ra được, hẳn là hắn đã bị tẩu hỏa nhập ma.

Hỏa Loan cũng hoài nghi, Phượng Viêm này nhất định khi dung hợp thân hình Hắc Phượng Hoàng nhất tộc đã bị kí©ɧ ŧɧí©ɧ cùng với ảnh hưởng gì đó, cho nên mới tẩu hỏa nhập ma.

- Hỏa Loan trưởng lão, ta quả thực có chút tẩu hỏa nhập ma.

Phượng Viêm đột nhiên nhìn Hỏa Loan nói.

- Đường Ám trưởng lão, ngươi có nghe thấy không? Phượng Viêm bị tẩu hỏa nhập ma, lời hắn nói không tin được.

Hỏa Loan thật không ngờ, nàng vừa mới nói với Đường Ám trưởng lão xong, Phượng Viêm lại tiếp tục nói:

- Ta hoài nghi lần trước trong tộc dùng một kiện Thông Linh bảo khí nhận được trên tay Thiên La Minh đổi lấy một thân hình Hắc Phượng hoàng từ Hắc Phượng Hoàng nhất tộc có vấn đề, sau khi ta dung hợp xảy ra vấn đề, có chút giống như bị tẩu hỏa nhập ma. Hình như không thể nói dối điều gì được, ta cũng không có cách nào khắc chế bản thân mình.

- Phượng Viêm, ngươi câm miệng cho ta, thứ ngu xuẩn nhà ngươi, câm miệng cho ta.

Hỏa Loan cũng không nhịn được mà rít lên một tiếng, gần như phát điên nói với Phượng Viêm. Lúc này nàng có cảm giác như sụp đổ, ánh mắt nhìn về phía Phượng Viêm có chút tuyệt vọng, cơ hồ sắp bị tức tới mức phun ra máu.

- Hỏa Loan, Phượng Viêm, chuyện này Phượng Hoàng nhất tộc các ngươi nhất định phải tiếp nhận điều tra, điều tra linh hồn các ngươi.

Đường Ám trưởng lão nhìn về phía Hỏa Loan và Phượng Viêm, chuyện này hắn không thể nhúng tay vào. Chuyện này đã uy hïếp cả Thượng Thanh Đại thiên thế giới, thân là Cổ tộc trong Thượng Thanh Đại thiên thế giới, hắn nhất định phải có trách nhiệm điều tra chuyện này.

- Kiểm tra linh hồn?

Lúc này Hỏa loan đã tuyệt vọng, cường giả đỉnh cấp kiểm tra linh hồn, nếu muốn che dấu cơ hồ là không có khả năng.

Ngẫm lại hậu quả của chuyện này, Hỏa Loan cũng sởn cả gai ốc, trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi.

- Nếu như là thật, Phượng Hoàng nhất tộc sẽ vạn kiếp bất phục, việc này sợ rằng hơn phân nửa là thật.

Vô số ánh mắt chung quanh biến ảo, tính nghiêm trọng của chuyện này tất cả mọi người đều hiểu rõ. Thậm chí là đám người Ô Hỏa tán nhân trong lúc vô ý cách xa đám người Hỏa Loan và Phượng Viêm vài bước, loại chuyện này bọn họ cũng không bị ảnh hưởng, bị kéo vào bên trong.

Lục Lâm Thiên khẽ nhếch miệng nở nụ cười lạnh, hàn ý trong mắt bắn ra, tất cả sắp xếp của hắn đủ để cho Phượng Hoàng nhất tộc lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục. Thế nhưng kiểm tra linh hồn, Lục Lâm Thiên nguyện ý tin tưởng bản thân mình hơn, đêm dài lắm mộng, từ trước tới nay Lục Lâm Thiên chưa từng tin người khác.

Ánh mắt biến ảo, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn Đường Ám trưởng lão, nói:

- Đường Ám trưởng lão, ngươi cũng nghe rồi đó, chuyện ta bị bán đứng lần trước có liên quan tới Phượng Hoàng nhất tộc, thân là người trong cuộc, ta nghĩ ta cũng nên đòi lại công đạo a.

Đường Ám trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên, do dự một lát rồi gật đầu nói:

- Đó là đương nhiên.

Lục Lâm Thiên nhìn Đường Ám trưởng lão, lần nữa nói:

- Hiện tại ta muốn tự mình giải quyết ân oán với Phượng Hoàng nhất tộc, chuyện hôm nay đám người Ô Hỏa lão nhi ngậm máu phun người với ta, ta cũng muốn xử lý một chút. Lại nói việc này cũng do ta mà nên, không bằng để cho ta xử lý trước một phen. Nếu như ta không có cách nào xửa lý, đến lúc đó mong Đường Ám trưởng lão chủ trì công đạo, nhưng mà khi ta xử lý chuyện này, ta hy vọng không có bất luận kẻ nào nhúng tay vào, kể cả chính bản thân Đường Ám trưởng lão ngươi.

- Cái này...

Đường Ám trưởng lão rung động, nhìn qua Lục Lâm Thiên một lúc lâu rồi gật đầu nói:

- Đã như vậy, việc này có quan hệ với ngươi, vậy thì cho ngươi xử lý trước, ta cũng cam đoan không nhúng tay vào.

Nghe Đường Ám trưởng lão, đám người Hỏa Loan, Ô Hỏa tán nhân nhìn nhau, ánh mắt âm thầm chấn động.

- Đa tạ Đường Ám trưởng lão.

Lục Lâm Thiên ôm quyền thi lễ, lập tức nhìn đám người Hỏa Loan và Ô Hỏa tán nhân phía xa, sát khí quanh thân lặng lẽ khuếch tán:

- Hỏa Loan, Ô Hỏa, các ngươi cũng nghe rồi đó, chuyện hôm nay đều vì ta mà lên, hiện tại sẽ do ta xử lý, không có bất kỳ người nào nhúng tay vào. Tất cả sổ sách sẽ do chúng ta tính toán.

- Lục Lâm Thiên, ngươi có ý gì?

Ô Hỏa tán nhân nhìn Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói, ánh mắt âm trầm nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi định xử lý thế nào?

- Rất đơn giản.

Trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên run lên, ánh mắt nhìn qua đám người Ô Hỏa tán nhân một vòng, lạnh nhạt nói:

- Các ngươi giết ta, hoặc là ta giết các ngươi, chuyện này hiện tại ta làm chủ, không có người nào nhúng tay vào.

Đường Ám trưởng lão trên không trung nghe vậy, hắn thật không ngờ Lục Lâm Thiên lại có ý định như vậy. Muốn ngăn cản, vừa mở miệng ra nói, âm thanh còn chưa vang lên đã nghẹn lại ở cổ họng.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn động thủ với chúng ta?

Ô Hỏa tán nhân dường như không tin nổi, Lục Lâm Thiên này hiện tại có nhiều chỗ dựa như vậy lại muốn giao thủ với đám người bọn hắn. Hắn có tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng, Lục Lâm Thiên này còn có thể nghịch thiên hay sao?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, lạnh nhạt nhìn Ô Hỏa tán nhân nói:

- Ô Hỏa, Hoài Như Danh là đệ tử của ngươi sao? Hắn đã chết, kế tiếp tới phiên ngươi, muốn động vào Lục gia, vậy thì ta nhất định sẽ khiến cho Ô gia ngươi chó gà không tha.

Dứt lời, sát ý ngập trời trong mắt Lục Lâm Thiên phóng ra, áo bào xanh phấp phới, sát khí vô hình khuếch tán. Sát khí nương theo sát ý khuếch tán. Dưới cỗ sát khí cùng với sát ý này, cả không trung hoàn toàn yên tĩnh, mà ngay cả không khí lúc này cũng giống như cứng lại.

Ai đu.ng phải ngịch lân của Lục Lâm Thiên thì nhất định phải thừa nhận lửa giận của hắn. Hôm nay vốn Lục Lâm Thiên cũng không có ý định thả Ô Hỏa tán nhân và những người khác rời đi. Bằng vào thực lực những người này, Lục Lâm Thiên còn không để vào trong lòng.

- Ngươi còn giết Hoài Như Danh.

Ô Hỏa tán nhân nghe vậy lập tức biến sắc, hiện tại xem như hắn đã biết rõ vì sao Lục Lâm Thiên vừa mới tiến vào trong mật địa Thiên giới đã giết Pháp Vương, thì ra...

- Lục Lâm Thiên, bổn tông sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Ô Hỏa tán nhân nổi giận, Lục Lâm Thiên không chết, cả Ô gia sau này sẽ bị sụp đổ.

- Hừ, ai không buông tha ai còn không nhất định, ta cũng nói cho ngươi biết, thế lực gia tộc các ngươi ở bên ngoài lúc này sợ rằng cũng không chống đỡ được bao lâu. Bất kể là các ngươi hay là gia tộc và tông môn sau lưng các ngươi, chỉ cần có quan hệ với Diệt Linh minh nhất định sẽ chó gà không tha.

Chương 4216: Hỏa Loan phát điên

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên nở nụ cười lạnh lẽo, sát ý ngập trời trào ra. Sát khí khuếch tán, âm thanh quanh quẩn trên không trung ngọn núi, rơi vào trong tai mỗi người. Trên ngọn núi lúc này dường như có một cơn gió mát lạnh thổi qua.

Âm thanh lạnh nhạt của Lục Lâm Thiên vang lên, người có thực lực thấp trên ngọn núi lúc này đột nhiên cảm thấy cơ thể lạnh lẽo, máu trong cơ thể như cứng lại, dưới sát khí và âm thanh lạnh lẽo bực này, thân hình bọn họ run run, bị sát khí và sát ý kinh thiên động địa này chấn nhiếp.

- Sát khí thật khủng khiếp.

Sắc mặt đám người Đường Ám trưởng lão, Nhâm Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng, Nhàn Vân Hoàng giả, Quỷ Cốc Hoàng giả, Nhâm Tiêu Diêu âm thầm biến hóa, dưới cỗ sát khí cùng với sát ý ngập trời lạnh lẽo thấu xương này ngay cả bọn họ cũng cảm thấy rung động.

Cảm nhận sát khí ngập trời trên người Lục Lâm Thiên lúc này, Ô Hỏa tán nhân, Hỏa Loan đột nhiên trong lòng có dự cảm không tốt, ánh mắt thoáng run rẩy một chút.

Bỗng dưng ba người Ô Hỏa tán nhân, Hỏa Loan và những người khác nhìn nhau, tất cả ngọn nguồn đều từ Lục Lâm Thiên mà ra, Lục Lâm Thiên không chết bọn họ sẽ không còn những ngày tốt lành, cuộc sống bình thường khó có thể bình an, Lục Lâm Thiên này sẽ không buông tha cho bọn họ.

Trong nháy mắt này mọi người dường như đạt được sự ăn ý chung nào đó, khí tức chấn động, sát ý trong mắt bắt đầu bắn ra, ánh mắt chăm chú nhìn vào người Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tạp chủng, đây là ngươi tự mình lựa chọn.

Hỏa Loan cười lạnh, hôm nay Phượng Hoàng nhất tộc đã có phiền phức, nhất định phải giải quyết Lục Lâm Thiên này.

- Ha ha..

Lục Lâm Thiên nhìn Hỏa Loan rồi cười to một tiếng, trong tiếng cười xen lẫn hàn ý vô tận, tiếng cười khiến cho tóc gáy người ta dựng đứng, trong lòng sợ hãi, Lục Lâm Thiên nói:

- Hỏa Loan, ngươi tính là thứ gì? Ngươi cho rằng vào ngươi có thể làm gì được ta sao?

- Tiểu tạp...

Hỏa Loan há mồm, lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên, sát ý trong đôi mắt giống như có hỏa diễm phóng ra.

Xoẹt.

Hỏa Loan còn chưa dứt lời, phía sau lưng có một đạo trảo ấn xuyên thủng phần bụng, một đạo trảo ấn xuyên thủng thân hình nàng, từ lưng xuyên qua bụng. Bên trong trảo ấn có những vật màu đỏ trắng, máu tươi rơi vãi ra chung quanh.

Sắc mặt Hỏa Loan chỉ trong nháy mắt trắng bệch như tro tàn, hai mắt cơ hồ trợn trừng lên. Sau lưng nàng, khí tức nóng bỏng ngập trời quen thuộc đang lan tràn ra, trên trảo ấn, hỏa diễm màu đen lan tràn. Có quang mang đen kịt bao phủ, khí tức nóng bỏng khủng bố khuếch tán ra.

Nàng lập tức nhận ra người vừa mới ra tay là ai, không ngờ Phượng Viêm lại ra tay sau lưng nàng, đây là chuyện có nằm mơ nàng cũng không ngờ tới.

Phanh.

Tất cả chỉ xảy ra trong nháy mắt ngắn ngủi, thân hình Hỏa Loan dưới trảo ấn xoay tròn vỡ nát, thân hình Hỏa Loan hóa thành mảnh vỡ.

Mắt thấy tất cả chuyện này, tất cả mọi người há hốc mồm, ngây ngốc.

Phượng Viêm đột nhiên ra tay, chuyện này khiến cho mọi người không hình dung ra được rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Đám ngươi Ô Hỏa tán nhân gần trong gang tấc cũng trợn mắt há hốc mồm, ánh mắt hoàn toàn mờ mịt và rung động.

- Phượng Viêm, ngươi điên rồi. Không ngờ ngươi lại dám động thủ với ta. Ngươi có biết ngươi đang làm gì hay không?

Thân hình nổ tung, đồng thời linh hồn phân thân và hồn anh của Hỏa Loan nhanh chóng chạy ra.

Phượng Viêm không nói gì, quanh thân có khí tức nóng bỏng lan tràn, năng lượng chung quanh bỗng nhiên chấn động. Khí tức trên người đột nhiên cuồng bạo tăng lên, toàn thân được hỏa diễm giống như thực chất bao phủ, nhiệt độ cao khủng bố thiêu đốt không gian tạo thành âm thanh xì xèo rung động.

- Không xong, không tốt...

Đám người Ô Hỏa tán nhân xung quanh lập tức biến sắc, trong mắt bỗng nhiên hiện lên vẻ kinh ngạc.

Sưu.

Mà trong khi hai mắt Ô Hỏa tán nhân tràn ngập vẻ hỏa sợ, Phượng Viêm giống như nổi giận lôi đình, điên cuồng đánh về phía Ô Hỏa tán nhân gần đó. Thân hình hắn trong nháy mắt bỗng nhiên hóa thành thân hình Hắc Phượng Hoàng khổng lồ vỗ cánh lơ lửng trên chân trời, toàn thân có hỏa diễm màu đem thâm thúy.

Trong sát na này cả không trung bỗng nhiên được nhuộm một màu đỏ thẫm.

Thân hình Hắc Phượng Hoàng khổng lồ của Phượng Viêm vỗ cánh lơ lửng phía chân trời, đã sớm bành trương ra chung quanh. bao phủ đám người Ô Hỏa tán nhân vào bên trong. Thân hình khổng lồ che khuất bầu trời của hắn bỗng nhiên nổ tung.

Phanh Phanh Phanh Phanh.

Thân hình Hắc Phượng Hoàng khổng lồ của Phượng Viêm nổ tung, cả không trung ầm ầm vang vọng, khiến cho gợn sóng trong không gian chấn động kịch liệt. Năng lượng nóng bỏng vô cùng cùng với hỏa diễm đỏ rực cuồn cuộn khuếch tán ra chung quanh, che khuất bầu trời, giống như muốn thôn phệ toàn bộ ánh sáng trong không gian này. Khắp không gian chung quanh bắn ra quang mang bằng hỏa diễm màu đen chói mắt mà mạnh mẽ.

Xoẹt.

Lực lượng ngập trời khuếch tán, từng vết nứt không gian đen kịt lan tràn ra trên bầu trời, lộ ra quang mang đen kịt, thâm thúy, khiến cho tim đập nhanh.

Sưu Sưu.

Theo thân hình Hắc Phượng Hoàng của Phượng Viêm nổ tung, năng lượng khủng bố khuếch tán, xé rách tạo thành vết nứt không gian đen kịt. Bằng mắt thường có thể thấy được ba Nhất Nguyên Hóa Hồng cảnh kia cùng với hơn mười Tuyên Cổ cảnh, Niết Bàn cảnh bị cắn nuốt vào bên trong.

- Ah...

Từng tiếng kêu thảm thiết truyền ra, ba người có tu vi Nhất Nguyên Hóa Hồng cảnh cùng với hơn mười Tuyên Cổ cảnh, Niết Bàn cảnh dưới tình huống bất ngờ, không có một chút dấu hiệu nào báo trước, Nhị Nguyên Hóa Hồng cảnh tự bạo hồn anh đủ để so sánh với công kích của cường giả Tam Nguyên Hóa Hồng cảnh, tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng.

Lập tức bị thần hồn câu diệt, hồn anh cũng không thể chạy ra.

- Phượng Viêm... Hỗn đản nhà ngươi, ngươi điên rồi, điên thật rồi.

Linh hồn phân thân Hỏa Loan không ngừng hét lớn, Phượng Viêm tự bạo hồn anh cũng triệt để phá hủy linh hồn phân thân của nàng. Chỉ lưu lại một đạo thân hình hồn anh mang theo sự hoảng sợ chạy trốn.

Rầm rầm rầm.

Bản thể Nhị Nguyên Hóa Hồng cảnh Hắc Phượng Hoàng của Phượng Viêm tự bạo hồn anh, năng lượng đáng sợ từ trong đó tràn ra, cả phiến không gian vỡ nát, thỉnh thoảng có vết nứt không gian đen kịt giống như một dải lụa màu đen từ trong không gian hư vô hiển hiện, mãi một lúc lâu mới dần dần tiêu tán.

Ầm ầm.

Dưới không trung, không ít sơn mạch ầm ầm rạn nứt rồi sụp đổ, năng lượng khủng bố khuếch tán trên không trung, sơn băng địa liệt, đất rung núi chuyển.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Đường Ám trưởng lão, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Kiếm Hoàng, Quỷ Cốc Hoàng giả, Nhàn Vân Hoàng giả cùng với tất cả các cường giả lúc này nhìn nhau, rung động không thôi.

- Hỗn trướng.

Năng lượng kình khí khủng bố rung động khuếch tán ra chung quanh, trên không trung nhanh chóng truyền ra tiếng thét chói tai của Ô Hỏa tán nhân.

Oanh.

Bỗng dưng, không gian run run, trên không trung thiên địa biến sắc, bỗng nhiên gió nổi mây phun, mây đen cuồn cuộn cùng với ma khí hội tụ, khí tức cực độ nguy hiểm lan tràn ra.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, năng lượng ma khí khủng bố bành trướng trên không trung. Ma khí màu đen giống như mây đen che khuất bầu trời lan tràn, bao phủ cả phía chân trời.

Chương 4217: Hoàng Phủ Minh Long 1

Ngao.

Trong ma khí cuồn cuộn lập tức truyền ra một tiếng gầm gừ của dã thú chấn động nhân tâm, lập tức một thân hình cự ma khổng lồ chừng mấy trăm trượng xẹt qua phía chân trời, giống như tới từ tu la địa ngục, viễn cổ, vẻ mặt dữ tợn, toàn thân lộ ra sát khí hung tợn, chấn động nhân tâm dị thường, khiến cho người ta sởn cả gai ốc, linh hồn rung động.

Viễn cổ cự ma xẹt qua phía chân trời, cả không trung lập tức tràn ngập ma khí ăn mòn linh hồn.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên, thân hình cự ma này Pháp Vương kia cũng đã từng vận dụng qua, lúc này Ô Hỏa tán nhân không chỉ ngưng tụ ra thân hình cự ma này mà hóa thành thân hình cự ma, so với Pháp Vương, khí thế cách biệt một trời một vực.

Tam Nguyên Hóa Hồng cảnh, vừa rồi Phượng Viêm tự bạo hồn anh dường như cũng chỉ tạo thành ảnh hưởng không nhẹ với Ô Hỏa tán nhân mà thôi, cũng không tạo thành ảnh hưởng với hắn giống như Hỏa Loan, dù sao Phượng Viêm tự bạo, uy năng có thể tiếp cận tới Tam Nguyên Hóa Hồng, thế nhưng bản thân Ô Hỏa tán nhân vốn đã là Tam Nguyên Hóa Hồng rồi.

- Lục Lâm Thiên, bổn tông sẽ không tha cho ngươi.

Thân hình cự ma kéo dài qua phía chân trời, dáng vẻ dữ tợn khủng bố, khí tức bắt đầu cuồn cuộn. Cả không trung thiên địa biến sắc, cánh tay khổng lồ khẽ động, dường như dẫn động năng lượng thiên địa bàng bạc, năng lượng thiên địa giống như mây đen hội tụ, khiến cho cả không trung lung lay giống như sắp đổ, một đạo thủ ấn giống như ma chưởng nhanh như thiểm điện đánh ra, hung hăng đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Thủ ấn giống như ma chưởng này cực lớn mang theo khí tức khủng bố ăn mòn linh hồn, phô thiên cái địa đánh về phía Lục Lâm Thiên. không gian ven đường bị rạn nứt, từng đạo gợn sóng trong không gian bắn tứ tung, giống như sóng xung kích mang theo khí thế ngập trời tuôn ra, năng lượng khủng bố cuồn cuộn.

Mục đích của Ô Hỏa tán nhân lúc này rất đơn giản, muốn nhanh chóng giết chét Lục Lâm Thiên, chấm dứt hậu hoạn, đây cũng là cơ hội cuối cùng của hắn.

Phanh Phanh Phanh.

Cùng lúc, thủ ấn giống như ma chưởng đánh xuống, năng lượng khủng bố rung động rồi khuếch tán, dễ dàng đánh vỡ vô số ngọn núi chung quanh Lục Lâm Thiên, nhất thời sơn băng địa liệt, mặt đất rung chuyển giống như vừa xảy ra địa chấn.

- Thật mạnh.

Các cường giả Hóa Hồng cảnh có mặt lúc này cũng rung động, Tam Nguyên Hóa Hồng cảnh như Ô Hỏa tán nhân không ngờ lại khủng bố như vậy.

Đường Ám trưởng lão, Quỷ Cốc Hoàng giả, Nhâm Ngã Hành... tất cả đều âm thầm chuẩn bị sẵn sàng, mặc dù nói không nhúng tay vào, thế nhưng vạn nhất tới lúc cuối cùng bọn họ cũng chỉ có thể nhúng tay vào mà thôi.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn thủ ấn giống như ma chưởng cuồn cuộn đánh tới, hàn ý trong mắt dần dần nồng đậm, tu vi Tam Nguyên Hóa thần, Lục Lâm Thiên cũng còn chưa đặt vào trong mắt.

- Ô Hỏa, ngươi thật uy phong a, đủ hung hăng càn quấy. Nhưng mà ai dám động tới hắn, ta thề sẽ khiến cho kẻ đó thần hồn câu diệt, toàn tộc chó gà không tha.

Bỗng dưng có một tiếng quát vang lên, dưới thủ ấn giống như ma chưởng khủng bố kia, gợn sóng không gian đột nhiên lóe lên, một đạo thân ảnh cao ngất từ trong không gian bước ra, sau đó xuất hiện dưới vô số ánh mắt của mọi người.

Người này mặc một bộ trường bào màu lam, lăng không đứng lơ lửng, nhìn như hơn bốn mươi tuổi, thân hình cao ngất, dưới thủ ấn giống như ma chưởng kinh khủng kia ngay cả góc áo trên trường bào của người này cũng không bị lay động nửa phần.

Đại hán trung niên có thân hình cao ngất này đạp không đứng lơ lửng, một tay chắp sau lưng, tay còn lại nắm thân hình hồn anh vừa mới bỏ chạy của Hỏa Loan, ngũ quan của người này góc cạnh rõ ràng, ánh mắt lạnh nhạt lại mang theo một tia hàn ý, toàn thân có chấn động vô hình, lộ ra khí thế bễ nghễ thiên hạ.

Người này xuất hiện, sắc mặt đám người Nhâm Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng, Quỷ Cốc Hoàng giả, Nhàn Vân Hoàng giả biến đổi.

- Thật mạnh.

Lục Lâm Thiên nhìn thân hình cao ngất vừa mới xuất hiện này, chỉ bằng khí tức vô hình kia cũng khiến cho Lục Lâm Thiên run run.

Điều khiến cho Lục Lâm Thiên càng thêm kinh ngạc chính là khí tức trên thân người này còn khiến cho hắn tự dưng chấn động không hiểu, dường như khí tức trên thân người này có liên quan cực lớn tới hắn, còn liên quan không nhỏ. Trong lúc mơ hồ khiến cho Lục Lâm Thiên có một loại cảm giác vừa lạ lẫm vừa quen thuộc. Dưới thủ ấn giống như ma chưởng ngập trời, đại hán có thân hình cao ngất này rốt cuộc cũng hành động, quanh thân bị năng lượng thiên địa nồng đậm bao phủ, lặng lẽ phát ra khí tức khiến năng lượng thiên địa biến hóa, hai con mắt đen nhánh thâm thúy giống như ngôi sao, nhìn vào thủ ấn đánh xuống, trong mắt mơ hồ hiện lên sát ý, bỗng nhiên người này ngẩng đầu, không mặn không nhạt phẩy tay một cái về phía thủ ấn giống như ma chưởng kia.

Ầm ầm.

Cái phẩy tay không mặn không nhạt này nhìn như nhẹ nhàng, thế nhưng lại dễ dàng khiến cho thủ ấn giống như ma chưởng nứt vỡ, ma khí ngập trời trong chốc lát tự động biến mất. Mà cái phẩy tay kia cũng xẹt qua không gian đánh vào trên thân hình cự ma khổng lồ ở phía chân trời.

Xoẹt.

Thân hình cự ma lập tức nứt vỡ, ma khí cuồn cuộn tiêu tán, tất cả giống như đồ chơi, dễ dàng bị phá hủy, không thể địch lại.

Đùng.

Thân hình cự ma trên không trung dễ dàng bị nghiền nát, tiếng bại tai thanh thúy vang vọng trong không gian.

Phốc phốc.

Bản thể Ô Hỏa tán nhân ở trong thân hình cự ma bị nghiền nát xuất hiện, trên khuôn mặt hiện lên một dấu tay đỏ bừng, máu tươi xen lẫn mấy cái răng phun ra.

Sưu.

Ngay dưới ánh mắt hoảng sợ, sợ hãi của hắn, thân hình Ô Hỏa tán nhân giống như chim gãy cánh, bị một tát này hung hăng bắn ngược xuống phía dưới, thân hình giống như thiêm thạch bắn xuống ngọn núi đã sớm bị rạn nứt phía dưới.

Phanh Phanh.

Tiếng nổ vang trầm thấp vang lên, ngọn núi rạn nứt dưới công kích bực này run rẩy, đá văng khắp nơi, từng đạo khe nứt từ trong ngọn núi khổng lồ lan tràn ra ngoài, ngọn núi khổng lồ lập tức bị nứt vỡ, sụp đổ.

Một cái tát, Ô Hỏa tán nhân bị đánh bay.

Lúc này đám người Tịnh Kiếm Hoàng, Lục Linh, Mạc Kình Thiên, Thái A và những tụ tập vây xem náo nhiệt ở xa nhìn thấy một màn này trong lòng không khỏi run rẩy.

Cảnh tượng này không phải là rung động bình thường, dùng tu vi kinh khủng của Ô Hỏa tán nhân, không ngờ lại không chịu nổi một kích, giống như là con sâu cái kiến bị đánh bay.

Lúc này đối với đám người Nhâm Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng, Quỷ Cốc Hoàng giả, Nhàn Vân Hoàng giả, Đường Ám trưởng lão mà nói, nhìn thân ảnh cao ngất trên không trung kia, lại nhìn thấy Ô Hỏa tán nhân bị đánh bay, trong mắt bọn họ không có một chút kinh ngạc nào.

Đường Ám trưởng lão, Tịnh Kiếm Hoàng, Nhâm Ngã Hành và những người khác chỉ có chút ngoài ý muốn mà thôi. Những câu người này vừa nói mọi người đều nghe thấy rõ, ai dám động tới Lục Lâm Thiên, hắn sẽ khiến cho kẻ đó thần hồn câu diệt, toàn tộc chó gà không tha. Lục Lâm Thiên này rốt cuộc có quan hệ gì với người này, không ngờ lại khiến cho người này phẫn nộ như vậy.

Chương 4218: Hoàng Phủ Minh Long 2

Vô số cường giả Hóa Hồng cảnh dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn qua đại hán trung niên có thân hình cao ngất lập tức cung kính tiến lên, dưới ánh mắt rung động của mọi người, kể cả là đám người Nhâm Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng cùng với người khác cung kính hành lễ, trong mắt hiện lên vẻ kính sợ:

- Bái Kiến Hoàng Phủ minh chủ.

- Minh chủ, Hoàng Phủ minh chủ, là Hoàng Phủ minh chủ của Chiến Thiên liên minh.

Tịnh Vô Ngân, Nhâm Tiêu Diêu, Tuyệt Phong Hoa, Mạc Kình Thiên lập tức rung động, khi ánh mắt nhìn về phía đạo thân ảnh cao ngất kia, trong mắt hiện lên vẻ kính sợ.

Hoàng Phủ minh chủ, trên Thượng Thanh thế giới này trừ Hoàng Phủ Minh Long, minh chủ của Chiến Thiên liên minh ra sẽ không có một Hoàng Phủ minh chủ thứ hai.

- Bái kiến Hoàng Phủ minh chủ.

- Bái kiến Hoàng phủ minh chủ.

Trên ngọn núi, Nhâm Ngã Hành, Mạc Kình THiên, Tuyệt Phong Hoa, Tịnh Vô Ngân cùng với tất cả mọi người cung kính hành lễ. Phía xa xa, đám người xem náo nhiệt đột nhiên biến sắc, cũng không dám bất kính mà cung kính hành lễ.

- Bái kiến Hoàng Phủ minh chủ.

Giờ phút này ngay cả Đường Ám trưởng lão thân là Cổ tộc đối mặt với đại hán trung niên có thân hình cao ngất kia cũng phải cung kính hành lễ.

- Minh chủ, minh chủ Chiến Thiên liên minh sao?

Lục Lâm Thiên lúc này cũng kinh ngạc không nhỏ, không ngờ người vừa mới xuất hiện lại có địa vị như vậy, minh chủ Chiến Thiên liên minh, trên Thượng Thanh Đại thiên thế giới này là người có thể chống lại Cổ tộc.

- Minh chủ, hiểu lầm, tất cả hiểu lầm mà thôi.

Ô Hỏa tán nhân mang theo thân hình đầm đìa máu tươi lao ra khỏi ngọn núi sụp đổ, thân hình lơ lửng ở trước mặt đại hán trung niên có thân hình cao ngất kia, trong mắt hiện lên vẻ kiêng kỵ và sợ hãi thật sâu. Khuôn mặt bị một cái tát khiến cho máu tươi đầm đìa, thế nhưng ngay cả ý nghĩ phẫn nộ cũng không dám.

Bởi vì Ô Hỏa tán nhân biết rõ người trước mắt là ai, người này là người cả đời này hắn không dám trêu vào.

- Minh chủ, hiểu lầm a, tất cả đều là hiểu lầm. Minh chủ.

Hồn anh của Hỏa Loan rơi vào trong tay Hoàng Phủ Minh Long, không ngừng lớn tiếng cầu xin tha thứ, sớm biết Lục Lâm Thiên có quan hệ với người trước mắt, cả Phượng Hoàng nhất tộc nàng không dám đυ.ng tới một cọng tóc gáy của Lục Lâm Thiên.

Sợ rằng hai người Ô Hỏa tán nhân và Hỏa Loan đã hối hận đứt ruột đứt gan.

- Ô gia, Phượng Hoàng nhất tộc, Tinh gia, Tùng gia, Đô Linh gia, Thiệu gia, một đám hỗn trướng, dám nói hiểu lầm với ta? Nếu không phải ta không đi ra, muốn hốt gọn các ngươi một mẻ, thì tại sao lại để cho đám người các ngươi nhảy nhót cho tới bây giờ? Ta đã sớm đập chết đám người các ngươi rồi.

Hoàng Phủ Minh Long đạp không đứng lơ lửng, mắt nhìn hồn anh Hỏa Loan và Ô Hỏa tán nhân phía dưới, đôi mắt thâm thúy như sao vô cùng bình tĩnh lại mang theo khí tức khiến cho người ta cảm thấy cực kỳ lạnh lẽo, tự dưng bá đạo vô cùng, bễ nghễ thiên hạ, hắn lạnh lùng nói:

- Lục Lâm Thiên chính là sư đệ của Hoàng Phủ Minh Long ta, ngay cả hắn mà các ngươi cũng dám động, các ngươi có đặt ta ở trong mắt không? Không ngờ lại dám đυ.ng vào nghịch lân của ta, các ngươi có chết cũng đáng.

- Sư đệ, Lục Lâm Thiên là sư đệ của Hoàng Phủ Minh Long?

Nghe vậy bất kể là Ô Hỏa tán nhân, Hỏa Loan hay là đám người Đường Ám trưởng lão, Nhâm Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng, Quỷ Cốc Hoàng giả, Mạc Kình Thiên, Nhâm Tiêu Diêu hay là Thái A, Lục Linh, Vô Tướng, thậm chí là bản thân Lục Lâm Thiên, toàn thân cả đám giống như bị điện giật, biểu hiện trên mặt không đồng nhất, thế nhưng cả đám đều không nói được một lời nào.

- Không hay, mạng ta xong rồi...

Hai người Ô Hỏa tán nhân, Hỏa Loan kinh hãi, trong mắt bỗng nhiên hiện lên vẻ tuyệt vọng, Lục Lâm Thiên không ngờ lại là sư đệ của minh chủ Chiến Thiên liên minh - Hoàng Phủ Minh Long. Bọn họ muốn gϊếŧ Lục Lâm Thiên, Hoàng Phủ Minh Long nhất định sẽ khiến cho bọn họ xong đời.

- Sư đệ của Hoàng Phủ Minh Long ta mà đám tạp chủng các ngươi cũng dám động, làm sao có thể tha cho các ngươi sống được.

Âm thanh lạnh lùng từ trong miệng Hoàng Phủ Minh Long vang lên, hai tay cùng lúc huy động, hồn anh của Hỏa Loan trong tay hắn bị bóp nát.

Phanh.

Cùng lúc, không gian quanh thân Ô Hỏa tán nhân không biết vì sao đột nhiên vặn vẹo, chung quanh không gian vặn vẹo hiện lên quang mang chói mắt, âm thanh trầm đυ.c lập tức vang lên.

Không gian run lên, sau đó cả không gian hóa thành một cái động sâu đen kịt, quang mang năng lượng vô cùng vô tận vặn vẹo ở giữa không trung. Ô Hỏa tán nhân có tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng đem theo ánh mắt tuyệt vọng, sợ hãi bị gϊếŧ vô cùng hời hợt, giống như là con sâu cái kiến. Cặn bã cũng không còn, thần hồn câu diệt ở trong không gian vặn vẹo. không có tiếng nổ qua lớn, không có một chút năng lượng nào tiết ra ngoài.

Tất cả quá chấn động nhân tâm, đại hán trung niên có thân hình cao ngất kia quá mức cường hãn, trong lúc vô hình có xu thế chống trời.

Hời hợt diệt sát hồn anh Hỏa Loan và Ô Hỏa tán nhân, thậm chí là không có lấy một động tác dư thừa nào, tự dưng lại mang theo uy thế tràn ngập thiên địa khiến cho cơ hồ tất cả mọi người run rẩy, chấn động tới mức ngây ra như phỗng.

Ai cũng thật không ngờ kết cục hiện tại lại ngoài ý muốn như vậy, Ô Hỏa tán nhân, Hỏa Loan và những người khác hùng hổ tới đây, kết quả ngay cả sợi tóc của Lục Lâm Thiên cũng không động tới được, Phượng Viêm bị tẩu hỏa nhập ma đánh nát bản thể Hỏa Loan, hồn anh tự bạo đánh chết tất cả những người khác.

Rồi sau đó không ngờ lại khiến cho minh chủ Chiến Thiên liên minh Hoàng Phủ Minh Long hiện thân, hắn ta lại là sư huynh của Lục Lâm Thiên, đến thời điểm này mọi người mới biết được không ngờ Lục Lâm Thiên lại có địa vị như vậy.

Từ trước tới nay tất cả mọi người đều tìm hiểu lai lịch của Lục Lâm Thiên, thế nhưng lại không thu hoạch được gì.

Mà bây giờ rốt cuộc tất cả mọi người đã biết, hóa ra Lục Lâm Thiên lại là sư đệ của Hoàng Phủ Minh Long, khó trách lại có thiên phú và thực lực như vậy.

Cả không trung lập tức yên tĩnh, triệt để yên tĩnh, yên tĩnh tới đáng sợ.

Bản thân Lục Lâm Thiên lúc này cũng rung động, minh chủ Chiến Thiên liên minh Hoàng Phủ Minh Long không ngờ lại là sư huynh của hắn.

Sư huynh gì gì đó bản thân Lục Lâm Thiên cũng không rõ ràng lắm. Từ trước tới nay Lục Lâm Thiên cũng không biết hắn và minh chủ Chiến Thiên liên minh còn có tầng quan hệ như vậy.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên lập tức nghĩ tới lời Lão Ảnh nói, Lão

Ảnh đã từng nói qua, lần này coi như hắn lật tung trời trong mật địa Thiên giới cũng có người bảo hộ.

Cho nên hiện tại Lục Lâm Thiên nghĩ tới, sợ rằng người này chính là minh chủ Hoàng Phủ Minh Long của Chiến Thiên liên minh, trừ hắn ra, sợ rằng cũng không có bao nhiêu người có thể đảm bảo cho hắn đi ngang mật địa Thiên giới này.

- Chẳng lẽ...

Thân hình Lục Lâm Thiên đột nhiên run lên, trong lòng như bị gõ một cái, vị sư huynh này, đừng nói là...

Chương 4219: Kỳ ngộ của Du Thược 1

Trên không trung, trường bào màu lam trên người Hoàng Phu Minh Long tung bay, thân hình cao ngất mang theo khí thế bễ nghễ thiên hạ đáp xuống trước mặt Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi có biết ta là ai không?

Tuy rằng Lục Lâm Thiên cũng có suy đoán qua, thế nhưng hắn cũng không dám xác định, hắn nhìn về phía Hoàng Phủ Minh Long rồi khẽ lắc đầu.

- Nhìn thấy vật này ngươi sẽ rõ.

Hoàng Phủ Minh Long đối với phản ứng của Lục Lâm Thiên dường như cũng không quá để ý mà lập tức móc một vật trong người ra đưa cho Lục Lâm Thiên.

- Nhất Phẩm Thủ Tạ lệnh.

Khi Lục Lâm Thiên nhìn thấy vật trong tay Hoàng Phủ Minh Long, sắc mặt lập tức đại biến. Đây là Nhất Phẩm Thủ Tạ lệnh, từ khí tức bên trên Lục Lâm Thiên không khó nhận ra, đây chính là vật lúc trước hắn vừa mới đi ra ngoài đã bị Phạm Sàm của Thiên Thủy môn lừa gạt, vật này không biết tại sao lại rơi vào trong tay Hoàng Phủ Minh Long.

Hoàng Phủ Minh Long nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Nhất Phẩm Thủ Tạ lệnh này là sư phụ lão nhân gia lấy từ trên người ta khi trước, cho nên sau khi Nhất Phẩm Thủ tạ lệnh này xuất hiện ta đã biết rõ đệ tới Thượng Thanh thế giới, chuyện về sau ta cũng biết, cũng âm thầm nhìn qua. Ta không có lộ diện vì đây cũng là ý của sư phụ. Phải để cho đệ tôi luyện, dưới sự bảo hộ của người khác vĩnh viễn không có khả năng trở thành cường giả. Hiện tại đệ đã lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, là Chân lý Niết Bàn, không làm cho sư phụ lão nhân gia mất mặt.

Ngừng một cái, Hoàng Phủ Minh Long nhìn Lục Lâm Thiên, khí tức tự dưng chuyển thành bá đạo, hắn nói:

- Cửu sư đệ, ta tự giới thiệu cho đệ một chút, ta chính là Lục sư huynh của đệ, gọi là Hoàng Phủ Minh Long.

- Bái kiến Hoàng Phủ sư huynh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ run lên, tất cả không có sai, nhiều năm như vậy rốt cuộc hắn cũng nhìn thấy một trong tám vị sư huynh sư tỷ của mình. Minh chủ Hoàng Phủ Minh Long của Chiến Thiên liên minh, hắn lập tức cung kính hành lễ.

- Ha ha, miễn lễ.

Hoàng Phủ Minh Long cười cười, tay áo khẽ phất, nâng Lục Lâm Thiên đứng dậy, tiếng cười vang vọng không trung.

- Đệ tử Thái A bái kiến sư bá.

Sau khi kinh hãi một lát, Thái A cũng cung kính tiến lên trước mặt Hoàng Phủ Minh Long rồi hành lễ.

Đường đường là minh chủ Chiến Thiên liên minh không ngờ lại là sư bá của hắn, vậy thì sau này ở trong Thượng Thanh thế giới, không nói trước tung hoành, ít nhất hắn cũng có thể đi ngang, nghĩ tới chuyện này khiến cho Thái A kinh hỉ không thôi.

- Tiểu gia hỏa, thiên phú của ngươi cũng không tệ, nếu như ngươi đã gọi ta một tiếng sư bá, tự nhiên ta cũng không để cho ngươi gọi không. Trên người ta vừa vặn có một kiện thông linh bảo khí coi như không tệ, xem như là lễ gặp mặt. Nhưng ta không mang theo người, lúc nào tiện tới chỗ ta lấy đi.

Hoàng Phủ Minh Long khẽ mỉm cười nói.

- Thông linh bảo khí.

Thái A nghe vậy lập tức mừng rỡ, sư bá của hắn đường đường là minh chủ Chiến Thiên liên minh, tự nhiên sẽ không nói dóc lừa hắn cho nên hắn vội vàng nói:

- Thái A đa tạ sư bá.

- Thông linh bảo khí a.

Trên ngọn núi, cơ hồ tất cả mọi người nhìn qua Thái A rồi ngây ngốc, Thông linh bảo khí a, đối với cường giả Hóa Hồng cảnh mà nói là trọng bảo, căn bản không có mấy Hóa Hồng cảnh lấy ra được Thông linh bảo khí.

Quỷ Cốc Hoàng giả cũng hít sâu một ngụm khí lạnh, linh khí áo nghĩa trên người hắn không ít, thế nhưng thứ như Thông linh bảo khí ngay cả một kiện cũng không có. Mà bây giờ Thái A lại có thể nhận được một kiện Thông linh bảo khí.

- Lễ gặp mặt này không nhỏ a.

Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, lễ gặp mặt chính là một kiện Thông linh bảo khí, không hổ là Hoàng Phủ Minh Long, minh chủ của Chiến Thiên liên minh.

- Cửu sư đệ, đệ có nữ nhi gọi là Du Thược đúng không?

Hoàng Phủ Minh Long lập tức hỏi Lục Lâm Thiên.

- Không sai.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức gật đầu với Hoàng Phủ Minh Long, trong lòng có chút khẩn trương.

- Cửu sư đệ không cần khẩn trương.

Hoàng Phủ Minh Long cười nói:

- Ta cũng chỉ tới nói cho đệ một tiếng, ngày hôm qua Đại sư tỷ đã tới, ở trong Thiều Danh thế giới thu một người đệ tử gọi là Du Thược, sau khi biết được là nữ nhi của đệ, cho nên cố ý bảo ta nói cho đệ một tiếng. Du Thược đã được tỷ ấy mang đi, về sau tự nhiên sẽ có cơ hội gặp mặt, nó ở chỗ tỷ ấy đệ có thể yên tâm.

- Đại sư tỷ?

Lục Lâm Thiên sững sờ, lúc này mới được bao lâu a, lúc này Du Thược vốn nên mang theo Phi Linh môn và Lục gia, tăng thêm cường giả Linh Vũ giới chia ra là mấy đường đi tiễu trừ các thế lực của Diệt Linh minh trong các Trung Thiên thế giới, tại sao lại đột nhiên bái sư, lại còn là Đại sư tỷ mà hắn chưa từng gặp mặt.

Thậm chí hiện tại Lục Lâm Thiên mới biết được, người đệ tử đầu tiên của sư phụ lão nhân gia lại là nữ nhân.

- Yên tâm đi, không có vấn đề gì đâu. Về sau tự nhiên đệ sẽ có cơ hội gặp mặt Đại sư tỷ, chuyện của đệ tỷ ấy cũng biết rồi.

Hoàng Phủ Minh Long nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười khổ, từ trong lời nói của Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long này hắn không khó biết rõ vị Đại sư tỷ kia là tồn tại bực nào, Du Thược có thể bái làm môn hạ của vị Đại sư tỷ kia cũng coi như là cơ duyên lớn, chuyện này quả thật cũng không cần lo lắng.

Tất cả chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc mà thôi.

- Ài...

Bỗng nhiên trên trời cao truyền ra một tiếng than nhẹ, lập tức một đạo âm thanh già nua vang vọng:

- Đường Ám trưởng lão, chuyện Phượng Hoàng nhất tộc ở Nguyệt Hoàng thế giới ngươi lập tức đi điều tra, nếu như chuyện Phượng Hoàng nhất tộc cấu kết với Thiên La minh là thật, nhất định phải nghiêm trị không tha. Đô Linh gia, Tùng gia cấu kết với Phượng Hoàng nhất tộc, trục xuất ra khỏi tất cả mật địa trong Thượng Thanh thế giới, nếu như chuyện Phượng Hoàng nhất tộc cấu kết với Thiên La minh là thật, đến lúc đó tất cả sẽ bị nghiêm trị không tha, quyết không thể nương tay.

- Vâng.

Đường Ám trưởng lão khẽ giật mình, sau đó lập tức cung kính nói.

- Phượng Hoàng nhất tộc này triệt để xong đời rồi.

Nghe vậy đám người trên núi và vô số người vây xem phía xa lập tức nhìn nhau, âm thầm rung động. Lần này cả Thượng Thanh thế giới náo nhiệt, tất cả các thế lực dưới Cổ tộc lại một lần nữa bị thanh trừng.

- Âm thanh rất quen thuộc.

Lục Lâm Thiên nghe âm thanh trên không trung lập tức cảm giác được một loại cảm giác quen thuộc, dường như là âm thanh của lão giả khi hắn đi vào trong Thương Khung chiến trường vậy.

- Cửu sư đệ, ta có một chút chuyện muốn tâm sự với đệ, đệ đi theo ta.

Hoàng Phủ Minh Long nhìn chung quanh, lập tức nói với Lục Lâm Thiên. Nói xong, thân ảnh lóe lên, lập tức phá không rời đi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lập tức đuổi theo.

Sưu Sưu.

Khi thấy thân ảnh hai người Lục Lâm Thiên và Hoàng Phủ Minh Long biến mất trên không trung xa xa, tất cả những người có mặt trên ngọn núi lần nữa nhìn nhau rồi hít sâu một ngụm khí lạnh.

Chương 4220: Cường giả chính thức

Tất cả mọi chuyện ngày hôm nay, kết quả đều vượt quá dự đoán trước đó của mọi người, ai cũng không biết kết quả cuối cùng lại như vậy.

Ô Hỏa tán nhân cùng với đám người Hỏa Loan hùng hồ tới đối phó với Lục Lâm Thiên, kết quả ngay cả một cọng tóc của Lục Lâm Thiên cũng không đυ.ng được, cuối cùng cả đám thần hồn câu diệt.

Ô Hỏa tán nhân chết là chuyện rõ ràng, trước mặt minh chủ Hoàng Phủ Minh Long của Chiến Thiên liên minh, hắn ta xoay người được mới là chuyện lạ.

Thế nhưng bản thể Hỏa Loan cùng với mấy Nhất Nguyên Hóa Hồng và những người khác bị diệt mà còn không biết gì, không ngờ lại bị Phượng Viêm tẩu hỏa nhập ma tiêu diệt.

Không có ai biết Phượng Viêm tại sao phải tự bạo hồn anh, còn đẩy Phượng Hoàng nhất tộc vào chỗ vạn kiếp bất phục, chẳng lẽ đúng như lời Phượng Viêm nói, khi hắn dung hợp với thân hình Hắc Phượng Hoàng đã bị tẩu hỏa nhập ma sao?

Hiện tại mọi người cũng chỉ có thể đoán Phượng Viêm tẩu hảo nhập ma, dù sao dưới tình huống bình thường Phượng Viêm sẽ không ngớ ngẩn mà làm như vậy.

Mà cơ hồ tất cả chuyện này khiến cho trong lòng mọi người hiểu rõ một điều, về sau trong Thượng Thanh Đại thiên thế giới này, ai dám động vào Lục Lâm Thiên tương đương với việc muốn chết.

Không nói trước thiên phú của Lục Lâm Thiên còn đó, ai cũng không dám ngớ ngẩn đi đắc tội, quan trọng nhất là có sư huynh Hoàng Phủ Minh Long, minh chủ Chiến Thiên liên minh ở đó, trong Thượng Thanh Đại thiên thế giới này không ai dám động tới.

Mà Hoàng Phủ Minh Long vẫn Lục sư huynh của Lục Lâm Thiên mà thôi, Lục Lâm Thiên là Cửu sư đệ, đồng nghĩa với việc Lục Lâm

Thiên còn bảy sư huynh đệ khác, sợ rằng mỗi một người không kém Hoàng Phủ Minh Long là bao, loại đội hình như vậy, cả Cổ tộc trên Thượng Thanh Đại thiên thế giới cũng không dám trêu vào.

- Chúng ta cũng đi thôi.

Đám người Nhâm Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng lập tức nói, lúc này bọn hắn có ở lại hay không cũng không quan trọng. Ô Hỏa tán nhân và những kẻ khác đã chết, bọn họ cũng còn có việc của bọn họ.

Sưu Sưu.

Chúng cường giả rời đi, chỉ lưu lại đám người Tịnh Vô Ngân, Nhâm Tiêu Diêu, Tuyệt Phong Hoa, cả đám lúc này vẫn còn đang ngây ngốc, còn chưa lấy lại được tinh thần.

....

Trong mật địa Thiên giới, trong một quần sơn, nơi đây có năng lượng thiên địa cực kỳ nồng đậm.

Lục Lâm Thiên theo Hoàng Phủ Minh Long tiến vào trong một cugn điện khổng lồ trong mật thất.

Ở trong mật thất này Hoàng Phủ Minh Long thậm chí chỉ bố trí một đạo cấm chế, ánh mắt chính sắc nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Cửu sư đệ, trừ nơi đệ tới, bất kỳ nơi nào nói chuyện cũng không quá an toàn, ở nơi này của ta cũng giống như vậy. Ta đã sớm nhận được tin tức của Lão Ảnh, chuyện của đệ ta cũng biết, cho nên không cần nói ra miệng, đệ hiểu chưa.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lập tức hiểu ý Hoàng Phủ Minh Long nói nhất định là chuyện hỗn độn bổn nguyên của Linh Vũ thế giới, chuyện này liên quan quá lớn.

Tuy rằng thực lực của Hoàng Phủ MInh Long mạnh, Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào dò xét ra rõ ràng, thế nhưng không hề nghi ngờ, nếu như có người muốn dò xét, quả thực cũng có thể dò xét được rõ ràng.

Thân là người luyện hóa bổn nguyên hỗn độn, bản thân Lục Lâm Thiên biết rõ chỗ khủng bố của việc luyện hóa hỗn độn bổn nguyen. Ví dụ người nếu như chủ nhân của Thượng Thanh Đại thiên thế giới này muốn dò xét Hoàng Phủ Minh Long mà nói, ở trong Thượng Thanh Thế giới này cho dù thực lực của Hoàng Phủ MInh Long có mạnh hơn nữa cũng không có cách nào ngăn cản.

- Dùng thiên phú và biểu hiện của đệ trong khoảng thời gian này, sớm muộn cũng có một ngày vượt lão bát a.

Hoàng Phủ Minh Long nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Muốn vượt qua các sư huynh sợ rằng còn quá sớm.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, hắn biết bằng vào thực lực của mình hiện tại nếu như so sánh với Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long này mà nói, còn kém xa.

Hoàng Phủ Minh Long nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Cửu sư đệ không cần khiêm tốn, đệ thế nào ta là người rõ nhất. Những năm gần đây tất cả hành động của đệ ta đều rõ, mạnh hơn tám người chúng ta là chuyện sớm muộn.

Lục Lâm Thiên cười khổ, lập tức nói với Hoàng Phủ Minh Long:

- Lục sư huynh, không biết những sư huynh sư tỷ khác ở nơi nào?

Lục Lâm Thiên nhớ rõ tàn ảnh mà sư phụ lão nhân gia lưu lại khi trước đã từng nói qua, tám vị sư huynh sư tỷ của hắn đã sớm là cường giả thanh danh hiển hách trong ba ngàn đại thế giới.

Tám vị sư huynh sư tỷ của hắn mỗi một người đều tu luyện công pháp khác nhau, thậm chí không nhất định là cường giả nhân tộc. Mà người tu luyện Hỗn Độn Âm Dương Quyết chỉ có một mình hắn, cũng chính là chân truyền của sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên.

Hoàng Phủ Minh Long nghe vậy, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Sư huynh muội chúng ta có tổng cộng chín người, bảy sư huynh sư tỷ khác của đệ đến lúc thích hợp đệ sẽ biết rõ. Đến lúc đệ tự nhiên sẽ hiểu rõ, hiện tại còn không phải lúc nói cho đệ biết.

- Lại nói giống Lão Ảnh.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nhún vai, vị Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long này giống như Lão Ảnh, nói đều cùng một giọng như vậy.

Hoàng Phủ Minh Long lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Chắc hẳn đệ cũng biết, chín sư huynh muội chúng ta tu luyện công pháp không giống nhau, nhưng mà chỉ có người tu luyện Hỗn Độn Âm Dương Quyết là đệ mới là chân truyền của sư phụ lão nhân gia. Điều này cũng quyết định sau này đệ sớm muộn cũng vượt qua đám người chúng ta. Thứ bây giờ mà đệ phải làm là mau chóng trở thành cường giả chính thức.

- Cường giả chính thức.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, xem ra trong mắt của Lục sư huynh Hoàng Phủ Long Minh của hắn, bằng vào tu vi thực lực của hắn hiện tại còn chưa là cái gì.

Hoàng Phủ Minh Long gật đầu nói:

- Đúng vậy, cường giả chính thức, là cường giả đỉnh phong ở giữa thiên địa này, đây là thứ mà đệ nhất định phải làm được. Ta thấy đây cũng là mong muốn của sư phụ. Trong ba ngàn đại thiên thế giới này không lâu nữa sẽ xảy ra đại sự, đại sự này đủ làm ảnh hưởng đến cả đại cục của ba ngàn đại thiên thế giới. Ta hy vọng trước đó đệ có thể trở thành cường giả chính thức. Thời gian đã không còn nhiều, đệ lại luôn sáng tạo ra kỳ tích, ta hy vọng tới lúc đó đệ cũng sáng tạo ra kỳ tích, đặt chân tới bước kia.

Dứt lời, ánh mắt Hoàng Phủ Minh Long nhìn về phía Lục Lâm Thiên vô cùng nghiêm túc.

Đặt chân tới đỉnh phong, đường cường giả vĩnh viễn không có điểm dừng, đây cũng là điều Lục Lâm Thiên muốn làm, chỉ có đặt chân vào hàng ngũ cường giả đỉnh phong mới có thể thủ hộ tất cả mọi thứ của mình. Nghe vậy Lục Lâm Thiên nhìn Hoàng Phủ Minh Long rồi gật đầu nói:

- Đệ sẽ cố gắng.

Chương 4230 Kỳ ngộ của Du Thược 2

Chương 4221: Mật địa sôi trào

Hoàng Phủ Minh Long nhìn Lục Lâm Thiên, ngưng trọng nói:

- Cửu sư đệ, đây là trách nhiệm của đệ, cũng là nghĩa vụ của đệ. Tất cả mọi thứ bây giờ đệ có được đều do sư phụ lão nhân gia sắp xếp. Tất cả của sư phụ lão nhân gia đều để cho đệ, tám người chúng ta không có một câu oán hận nào. Bởi vì chúng ta cũng biết, chúng ta cuối cùng khó có thể đạt tới độ cao như sư phụ lão nhân gia. Mà đệ bây giờ lại có cơ hội, cho nên đệ phải hoàn thành, đệ có trách nhiệm, cũng có nghĩa vụ, trong thiên địa này có một chút chuyện có lẽ đệ còn không biết. Thế nhưng sớm muộn gì cũng có một ngày đệ sẽ biết. Sau khi đệ đi từ chỗ kia ra, đệ đã bước vào một vòng xoáy khổng lồ, không thể trốn chạy.

- Lục sư huynh, trong thiên địa này có vòng xoáy khổng lồ nào hay sao?

Lục Lâm Thiên nghe vậy vẻ mặt lập tức nghiêm chỉnh, xem ra không lâu sau trong ba ngàn đại thiên thế giới này sẽ xảy ra đại sự, đại sự này thậm chí còn lan tới tất cả các đại thế giới.

Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Đến lúc đó đệ sẽ biết rõ, đến thời điểm phù hợp tự nhiên đệ sẽ biết. Thực lực mạnh bao nhiêu thì biết rõ bấy nhiêu chuyện. Chuyện quan trọng nhất của đệ hiện tại là tu luyện, mau chóng trở thành cường giả chính thức. Hiện tại biết rõ quá nhiều chuyện đối với việc tu luyện của đệ có hại mà không có lợi, sẽ khiến đệ suy nghĩ nhiều.

- Lại là cái giọng này.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ, xem ra nếu như hắn muốn biết rõ thì cũng chỉ có thể trở thành cường giả chính thức, thực lực mạnh bao nhiêu mới có thể biết rõ bấy nhiêu chuyện.

Hoàng Phủ Minh Long cười nhạt, ống tay áo khẽ phất lên, lộ ra khí thế bễ nghễ thiên hạ, hắn nhìn Lục Lâm Thiên cười nói:

- Nghe nói mấy ngày nay đệ muốn đồng thời đối phó với ba tiểu gia hỏa Cổ tộc.

- Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Hai ngày sau, trên chiến đài.

- Tốt, có sự can đảm, dám đối phó với ba người, trên chiến đài chưa từng có ai làm như vậy.

Hoàng Phủ MInh Long cười cười, nói với Lục Lâm Thiên:

- Nhưng mà ba tiểu gia hỏa kia đều có chút bổn sự, hai ngày sau trên chiến đài, đệ có mấy phần nắm chắc?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, nhìn Hoàng Phủ Minh Long, khóe miệng nở nụ cười nhạt, dường như cũng muốn biểu hiện một chút khí độ trước mặt Lục sư huynh cho nên mở miệng nói:

- Mười phần, có thắng chứ không có bại.

Hoàng Phủ Minh Long nhìn Lục Lâm Thiên, nhìn thấy Lục Lâm Thiên khẳng định như vậy cũng có chút kinh ngạc, hắn cũng không cảm thấy ngạc nhiên quá nhiều, trong mắt hiện lên sự vui vẻ, nói:

- Mấy người này đều cùng thế hệ với đệ, đến lúc đó phải chà đạp đám người này cho tốt, cũng là cho ta mặt mũi.

Lục Lâm Thiên rời khỏi nơi ở của Hoàng Phủ Minh Long, lúc này đã tới hoàng hôn. Trước khi rời đi, Hoàng Phủ Minh Long cũng thực hiện hứa hẹn với Thái A, ném cho Lục Lâm Thiên một kiện Thông Linh bảo khí linh hồn hình dáng giống như một chiếc chuông để giao cho Thái A.

Điều khiến cho Lục Lâm Thiên phiền muộn chính là, vốn Lục Lâm Thiên còn muốn kiếm một chút chỗ tốt từ trong tay vị sư huynh đường đường là minh chủ Chiến Thiên liên minh này. Thế mà vị Lục sư huynh này cũng không có ý tứ cho hắn.

Thân là sư đệ Lục Lâm Thiên cũng không tiện mở miệng, cho nên cũng chỉ có thể phiền muộn mà thôi.

Sau khi Lục Lâm Thiên trở lại đình viện của mình màn đêm đã buông xuống, người các đại gia tộc cũng đã rời đi. Thế nhưng bảy người Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân, Tuyệt Phong Hoa, Mạc Kình Thiên vẫn đang chờ đợi Lục Lâm Thiên.

Sau khi nhìn thấy Lục Lâm Thiên, đám người Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân, Tuyệt Phong Hoa, Giang Đảo Lưu, Độc Nhất Đao, Thiên Thiên Thương Ngân, sáu người này vội vàng tỏ vẻ áy náy và bất đắc dĩ với Lục Lâm Thiên.

Chuyện kết minh với Lục gia bọn họ cũng bị ép, trưởng bối trong tộc và sơn môn bảo bọn họ nói như vậy. Dưới tình huống đó bọn họ cũng không có biện pháp, huống chi đây cũng không phải là chuyện xấu, cho nên lần này bọn họ mới không thể không bán Lục Lâm Thiên một lần.

Lục Lâm Thiên tự nhiên cũng không quá để ý, có thêm nhiều minh hữu chung quy so với có thêm địch nhân vẫn tốt hơn nhiều. Huống chi đối với gia tộc và thế lực sau lưng mọi người, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút cảm kích, cho nên kết minh cũng là chuyện tốt.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên không có để trong lòng, đám người Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân lúc này mới an tâm lại. Đối với địa vị của Lục Lâm Thiên hiện tại, sư đệ của minh chủ Hoàng Phủ Minh Long, mọi người vô cùng rung động.

Lục Lâm Thiên nhún nhún vai, tới hôm nay hắn cũng mới được biết a.

- Lâm Thiên huynh đệ, hai ngày sau huynh đệ cùng chiến một trận với Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, Băng Nhu, trận chiến này huynh đệ chuẩn bị tới đâu rồi?

Mạc Kình Thiên nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười cười nói:

- Có lẽ không kém bao nhiêu.

Đối với việc chiến với ba người Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, Băng Nhu một trận, chuyện này đối với Lục Lâm Thiên mà nói cũng là trùng hợp. Một mặt Lục Lâm Thiên cũng rất muốn biết thực lực của đám người trẻ tuổi đỉnh phong trong các Cổ tộc của Thượng Thanh thế giới thế nào.

Mặt khác Lục Lâm Thiên cũng muốn thử xem lĩnh ngộ của mình tới đâu, cơ hồ tất cả người có phong hào Chiến Hoàng đều tiến vào trong mật địa Thiên giới lĩnh ngộ một ngàn năm trăm năm, mà bây giờ cách một ngàn năm trăm năm chỉ có ba trăm năm mà thôi.

Đối với người tất cả các đại Cổ tộc trong mật địa Lục Lâm Thiên vẫn luôn cảm thấy hứng thú, mà điều kiện tiến vào trong bí cảnh các đại Cổ tộc là phải bài danh trong top mười của Thiên bảng, khi đó mới có tư cách. Cho nên lúc này Lục Lâm Thiên mới chiến với ba người Đường Dần một trận.

Lúc ấy chung quanh đài chiến đấu cho Băng Du, Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, ba người này tu luyện ba loại áo nghĩa khác nhau, ba loại Cổ tộc, cho nên Lục Lâm Thiên dứt khoát muốn chiến với ba người một trận.

- Hai ngày sau trên chiến đài, chúng ta sẽ giúp ngươi cổ vũ.

Nhâm Tiêu Diêu nói với Lục Lâm Thiên.

Tịnh Vô Ngân nhìn qua Lục Lâm Thiên, ôm kiếm nói:

- Bây giờ ngươi đại biểu cho tất cả những người trẻ tuổi ngoài Cổ tộc trong mật địa Thiên giới, đánh bại ba cổ tộc kia chúng ta cũng coi như có mặt mũi.

- Đám người chúng ta ngoài Cổ tộc ra cũng nên hãnh diện một lần.

- Để cho những gia hỏa Cổ tộc kia sau này bớt ngạo khí đi, để cho bọn chúng biết rõ sự lợi hại của chúng ta.

Đám người Tuyệt Phong Hoa, Giang Đảo Lưu, Độc Nhất Đao, Thiên Thương Ngân nhao nhao phục họa, bây giờ mọi người đối với trận chiến hai ngày sau vô cùng hứng thú.

- Ta thấy chúng ta không nên quấy rầy Lâm Thiên huynh đệ thì hơn. Đi về đi hai ngày này để cho Lâm Thiên huynh đệ chuẩn bị một chút. Hai ngày sau gặp lại ở chiến đài.

Mạc Kình Thiên nói với mọi người.

- Đúng vậy, một đối ba, phải chuẩn bị cho tốt.

Mọi người gật đầu, lập tức cáo từ rời đi, trong đình viện lúc này cũng chỉ còn Lục Lâm Thiên, Vô Tướng, Lục Linh, Thái A, tăng thêm người của Hộ Hoàng đội.

Chương 4222: Trước giờ chiến 1

Trong sảnh, Lục Lâm Thiên đem Thông Linh bảo khí của Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long giao cho Thái A, để cho hắn luyện hóa.

Nhưng mà Thái A lại muốn hai ngày sau đi xem sư phụ chiến đấu một trận với ba thanh niên đồng lứa Cổ tộc, đợi trận chiến xong mới bắt đầu chuẩn bị luyện hóa Thông Linh bảo khí.

Lục Lâm Thiên cũng không có phản đối, vì tránh hai ngày sau xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, cho nên hắn cũng quyết định trong hai ngày này tiến vào trong Thiên Trụ giới tĩnh tu một lần.

Trong thời gian hai ngày này, người bình thường đến đây Lục Lâm Thiên nhắn đám người Vô Tướng ngăn lại.

Mà trước khi tiến vào trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên cũng đem một ngọc giản tin tức bảo Vô Tướng tìm người giao cho Lục Kinh Vân ở ngoài mật địa Thiên giới. Đông Quan Trạch ở trong Lục gia quân không thể không thanh trừng.

Một lát sau, trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên ngồi khoanh chân, lúc này chuyện ngoài mật địa Thiên giới cuối cùng so với trong kế hoạch của Lục Lâm Thiên khác không ít, nhưng mà kết quả cũng không đến nỗi một trời một vực.

Mà bây giờ chuyện trong mật địa Thiên giới cũng coi như đã xử lý sạch sẽ. Chuyện còn lại cũng chỉ đợi đám người Tiểu Long, Lục Kinh Vân báo cáo kết quả, Lục Lâm Thiên đoán đại cục đã định, sẽ không xảy ra vấn đề gì quá lớn.

Chuyện Diệt Linh minh và Ô gia coi như tới đoạn kết. trong Phượng Hoàng nhất tộc lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn nho nhỏ, Hoàng Lạc Nhan rời khỏi mật địa Thiên giới, Phượng Hoàng nhất tộc có lẽ còn có cường giả, thế nhưng lúc này Phượng Hoàng nhất tộc đã lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này hy vọng Thượng Thanh thế giới có thể triệt để giải quyết Phượng Hoàng nhất tộc, bằng không khó có thể bảo đảm sau này không có một chút phiền phức nhỏ nào xảy ra.

Trước đó hắn bị Thiên La minh vây công, lần đầu tiên vận dụng lực lượng thế giới đối địch, nghĩ lại chuyện này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên rung động.

Vận dụng lực lượng thế giới, lúc trước bằng vào tu vi của hắn tăng thêm lực lượng thế gớ cũng đủ để cho Tam Nguyen Hóa Hồng thần hồn câu diệt.

Nhưngkhi một cường giả Thiên La Minh chạy ra, cuối cùng người này bị đánh chết như thế nào, Lục Lâm Thiên nghĩ lại chỉ có một chút ấn tượng. Duờng như kim đao màu vàng sau khi hấp thu không ít thiên lôi trong lôi kiếp lần nữa xuất động.

Nhưng mà tất cả chuyện này Lục Lâm Thiên cũng chỉ có chút trí nhớ mơ hồ, nghĩ lại cũng mơ mơ màng màng, không có cách nào xác định được.

Gần đây kim đao màu vàng trong đầu cũng không có quá nhiều động tĩnh, nhưng mà cũng không phải yên lặng, vẫn tương liên với tiểu hồn anh giống như trước kia.

Lần trước bị phục kích thân hình bị nghiền nát, linh khí và thân hình nghiền nát tại sao lại trở lại Linh Vũ thế giới, chuyện này cũng khiến cho Lục Lâm Thiên mê man.

Mặc dù nói có hỗn độn bổn nguyên tương đương với việc bất tử, hắn lại có thể phục sinh một lần nữa. Nhưng mà thân hình bị nghiền nát, coi như hắn khôi phục cũng không còn Bất Diệt thân và Bất Tử thần thể. Còn có bao nhiêu linh khí và nhẫn trữ vật do sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên lưu lại, nếu như mất hết thỉ tổn thất vô cùng thảm trọng, đồng thời cũng vô cùng phiền phức.

- Chẳng lẽ đều là do tên thổ phỉ trong linh hồn này?

Lục Lâm Thiên thì thào nói, tất cả mọi chuyện Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể quy kết vào cây kim đao màu vàng trong đầu.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên thu hồi suy nghĩ trong đầu, ba người Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, Băng Nhu đều là người nổi bật trong đám người trẻ tuổi của Cổ tộc, thực lực cũng không thể khinh thường.

Kết xuất thủ ấn tu luyện, Lục Lâm Thiên bắt đầu tĩnh tu, hai ngày sau phải đại chiến trên Chiến đài một trận, hắn cũng phải luôn bảo trì trạng thái tốt nhất, Lục Lâm Thiên chưa bao giờ là người chủ quan.

Hai ngày sau chiến đấu trên Chiến đài, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút chờ mong, thân là người luyện hóa hỗn độn bổn nguyên, chiến một trận với người trẻ tuổi đỉnh phong trong Cổ tộc của Đại thế giới bên ngoài, Lục Lâm Thiên cũng muốn giết rốt cuộc mình so sánh với đám người trẻ tuổi đỉnh phong ở bên ngoài, thực lực rốt cuộc hơn kém bao nhiêu, ngẫm lại trong lòng cũng có chút chờ mong.

Mà sau khi Lục Lâm Thiên tiến vào trong Thiên Trụ giới, trong mật địa Thiên giới lập tức có vô số tin tức truyền ra giống như một quả bom nổ tung, nhất thời khiến cả mật địa Thiên giới xôn xao, rung động không thôi.

Lục Lâm Thiên dẫn đầu Nhâm gia, Tịnh gia và các thế lực khác thanh trừ thế lực của Ô gia, Phượng Hoàng nhất tộc.

Ô Hỏa tông lão, Hỏa Loan tông lão đều bị đánh chết.

Lục Lâm Thiên chính là sư đệ của minh chủ Chiến Thiên liên minh - Hoàng Phủ Minh Long, bất luận một tin tức nào ở trong mật địa Thiên giới này cũng đều là bom tấn.

Tin tức này truyền ra khiến cho vô số người kinh hãi, cơ hồ tất cả ánh mắt đền tập trung vào người Lục Lâm Thiên.

Mà trận chiến hai ngày sau trên Chiến đài, tin tức Lục Lâm Thiên cùng với ba người Băng Nhu, Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên chiến một trận truyền ra khiến cho tất cả mọi người chú ý và tò mò. Băng Nhu, Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên lần lượt có vị trí thứ bảy, thứ sáu, thứ năm trên Thiên bảng, là một trong những tồn tại đỉnh phong trong đám người trẻ tuổi Cổ tộc.

Lục Lâm Thiên muốn một mình chống lại ba người trẻ tuổi đỉnh phong của Cổ tộc lập tức tạo nên ý kiến trái chiều.

Có người nói Lục Lâm Thiên tự đại, có người nói Lục Lâm Thiên có thể chiến thắng, cũng có người cảm thấy Lục Lâm Thiên nhất định sẽ thua.

Thế nhưng trong đó cơ hồ khiến cho tất cả những người ngoài Cổ tộc trong lúc bất tri bất giác đều rung hộ Lục Lâm Thiên, dù sao nếu có người đánh bại đám người trẻ tuổi của Cổ tộc, lại liên tiếp đánh bại ba người mà nói, đây là chuyện đủ để tự hào và trấn áp ngạo khí của Cổ tộc.

Đối với mọi người luôn bị Cổ tộc áp chế mà nói cũng là một chuyện đáng giá chờ mong.

Lục Lâm Thiên với Băng Nhu, Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên đứng ở vị trí thứ bảy, thứ sáu, thứ năm trong Thiên bảng, chuyện này cũng khiến cho tất cả người của Cổ tộc chú ý.

Nghe nói ngay cả cường giả trong mật địa Thiên giới cũng bị kinh động, cũng có chút chờ mong.

Trong cả mật địa Thiên giới chưa từng có ai chiến một trận như vậy. Dưới sự chú ý của thế lực khắp nơi, tăng thêm mấy ngày này Lục Lâm Thiên tiến vào trong mật địa Thiên giới đã tạo ra không ít việc chấn động, bởi vậy sau khi tin tức này truyền ra đã khiến cho tất cả mọi người sôi trào.

Cũng có không ít người nhanh nhạy, dùng trận chiến này để mang ra đặt cược.

Có người đặt cược Lục Lâm Thiên thắng đầu tiên sẽ có người đặt Lục Lâm Thiên thắng thứ hai, cũng có người đánh cược Lục Lâm Thiên thắng thứ ba, đương nhiên cũng có người đặt cược Lục Lâm

Thiên thua.

Đồn rằng ở trong mật địa Thiên giới này cũng có cường giả lẽn lút đánh cược bằng linh khí áo nghĩa và bảo vật khác. Trên phố nghe đồn trong đám người tham dự cũng có cường giả Cổ tộc, dường như tiền đặt cược còn cực lớn.

Chương 4223: Trước giờ chiến 2

Tóm lại, Lục Lâm Thiên chiến với ba người trẻ tuổi đỉnh phong xếp thứ bảy, sáu, năm trên Thiên bảng của Cổ tộc là Băng Nhu, Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên hiện tại chính là tiêu điểm của cả mật địa Thiên giới.

Sợ rằng tất cả mọi người trong mật địa trừ người người đang bế quan, hoặc là ở trong bí cảnh lĩnh ngộ ra thì toàn bộ đều bị bốn người hấp dẫn. Bởi vì trận chiến này thực sự không thể dùng lẽ thường để so sánh.

Trước trận chiến, cả đêm này cả mật địa Thiên giới không biết có bao nhiêu người đang khẩn trương chờ mong.

Đêm, trên vòm trời, trăng sáng dần dần hiểu hiện, ánh trăng tỏa ra ánh sáng nhu hòa. Cuối cùng một vầng trăng sáng treo cao trên bầu trời, ánh trăng như hòa giống như một tấm lụa mỏng bao phủ mặt đất, sơn mạch.

Ở giữa thiên địa, tại một nơi có khí tức âm hàn bao phủ, sơn mạch dưới bóng đêm nhìn qua càng thêm âm hàn.

- Đáng hận, Lục Lâm Thiên này không ngờ lại không chết. Chúng ta tổn thất hai kiện Thông linh bảo khí, tổn thất nhiều cường giả như vậy, thậm chí Thượng Thanh thế giới đánh chết nhiều người đồng lứa của Minh Linh chủng tộc chúng ta, thế nhưng Lục Lâm Thiên này lại không chết.

Trong sơn mạch đen kịt mà âm trầm bỗng nhiên có tiếng quát chói tai và không cam lòng vang lên.

Khi đêm đen dần dần trôi qua, sắc trời bắt đầu sáng rõ, trong mật địa Thiên giới khắp nơi đều có người bắt đầu tiến về Chiến đài.

Hôm nay chính là ngày Lục Lâm Thiên chiến một trận với ba người Băng Nhu, Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, vạn chúng chờ mong.

Phù.

Trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên ngồi khoanh chân, bỗng nhiên từ trong miệng thở ra một ngụm trọc khí, tinh mang trong mắt cùng với khí tức tang thương, cổ xưa tràn ra. Thời gian trong Thiên Trụ giới đã qua hơn trăm ngày, tĩnh tu như vậy cũng đủ để trạng thái của Lục Lâm Thiên đạt tới đỉnh phong.

- Thiếu chủ.

- Sư phụ.

- Lục Soái.

Khi Lục Lâm Thiên rời khỏi Thiên Trụ giới, Hộ Hoàng đội cùng Lục Linh, Thái A đã chờ ngoài đình viện.

- Lâm Thiên huynh đệ.

Ngoài đình viện còn bảy người thanh niên có thân hình cao ngất, đám người này chính là Mạc Kình Thiên, Nhâm Tiêu Diêu cùng Tịnh Vô Ngân. Sau lưng bảy người còn có Hộ Hoàng đội, tổng cộng trên hai trăm người.

- Sư phụ, chúng ta nên xuất phát rồi.

Thái A tiến lên bên người Lục Lâm Thiên, ngày hôm nay đối với hắn mà nói cũng vô cùng chờ mong. Sư phụ cùng với ba người trẻ tuổi đỉnh phong trong Cổ tộc chiến một trận, đây là chuyện khó có thể gặp.

- Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, Băng Nhu, ba Cổ tộc này ngày hôm nay nhất định sẽ bị đánh bại.

Mạc Kình Thiên cười hắc hắc.

- Thời gian cũng không kém lắm, đi thôi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong ánh mắt có chiến ý tuôn ra, ba người Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, Băng Nhu, ba người đỉnh phong trong người trẻ tuổi của Cổ tộc, không một ai là kẻ yếu.

Sưu Sưu.

Từng đạo thân ảnh ở dưới ngọn núi vυ"t lên không trung rời đi, nhanh như lưu quang xẹt qua trời cao.

...

Chiến đài của mật địa Thiên giới là nơi tất cả người trong mật địa Thiên giới đều biết.

Người tu luyện trong mật địa Thiên giới, tất cả đều từng đặt chân lên Chiến đài qua, kể cả là người của Chấp pháp đội và Tuần tra đội, muốn đạt được thêm nhiều tài nguyên tu luyện ở trong mật đại Thiên giới vậy cũng chỉ có cách khiêu chiến trên Chiến đài.

Thiên bảng trên Chiến đài chính là nơi phát ra tài nguyên tu luyện trong mật địa Thiên giới, người bài danh càng gần những vị trí đầu tiên trên Thiên bảng, chỗ tốt nhận được cũng đủ để khiến cho mọi người khϊếp sợ.

Hôm nay có người muốn liên tiếp khiêu chiến ba người nằm trong top mười Thiên bảng, chuyện này đủ để khiến cho vạn chúng chú ý.

Sáng sớm, sắc trời vừa mới sáng, trên bầu trời xám trắng còn có những ngôi sao lưu luyến như chưa muốn rời đi, nhưng bốn phía Chiến đài đã tụ tập vô số người đông nghịt.

Có không ít người dường như tối hôm qua đã tới, sắc trời vừa mới sáng chung quanh Chiến đài giống như đột nhiên xuất hiện vô số người, nhân số ước chừng mấy vạn người.

Trong đám người tuyệt đại bộ phận đều là thanh niên nam nữ, bất lể là có thân phận như thế nào, bất luận ai đều là môt trong những người trẻ tuổi bất phàm của Thượng Thanh Đại thiên thế giới, bên trong đám người cũng có không ít trung niên và lão giả.

Trên ngọn núi bốn phía Chiến đài xa xa lúc này cũng có vô số thân ảnh, không ít khí tức chấn động, rõ ràng cho thấy bên trên có không ít người xuất hiện xem cuộc chiến.

Nhân số bốn phía Chiến đài lúc này vẫn còn chậm rãi gia tăng, dòng người hối hả mang theo tiếng động ồn ào khuếch tán ra bốn phía.

Trong đám người, tất cả mọi người đều kinh ngạc phát hiện ra một việc, người bình thường khó thấy xuất hiện lúc này lại xuất hiện không ít ở chung quanh.

Cả Chiến đài ở trên một hồ nước cực lớn, bốn phía là núi non, đây chính là một khối nham thạch cực lớn giống như con quay lơ lửng trên không trung. Bên trên ước chừng mấy vạn thước, bề mặt sáng bóng như ngọc, phía dưới liên kết với hồ nước, giống như một thạch nhũ nhỏ xuống, bên trên giống như một khối lục địa cực lớn.

Cả Chiến đài mang theo phong cách cổ xưa, không biết đã sừng sững đứng trên hồ nước bao nhiên ngàn vạn năm, sừng sững không đổ, giống như không ai có thể rung chuyển được nó một chút nào.

- Người Băng gia tới.

- Bên kia người Đường gia cũng tới.

- Còn có người Lôi gia, bọn họ cũng tới rồi.

Đám người chung quanh Chiến đài ngẩng đầu nhìn lên trên không trung, trên không phía trước có ba nơi không gian chấn động, ba đội ngũ phá không mà tới.

Ba đội ngũ này xuất hiện, ba cỗ khí tức hùng hồn hàng lâm, trước ba đội ngũ là một nữ tử xinh đẹp và hai thanh niên.

Ba người này nhìn chung quanh, ba người lập tức khép hờ hai mắt, lẳng lặng mà đứng, nhắm mắt dưỡng thần.

- Là Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên và Băng Nhu.

- Ba người này phân biệt bài danh thứ sáu, thứ năm và thứ bảy trên Thiên bảng a.

- Ba người nổi bật trẻ tuổi trong Cổ tộc.

Ba người này xuất hiện, lập tức đám người phía dưới nghị luận không ngừng. Ba người này cũng khiến cho ánh mắt vô số người trở nên nóng bỏng.

Ba người này vô luận là bối cảnh hay là thiên phú, đều là nhân vật phong hoa tuyệt đại trong Thượng Thanh thế giới.

- Băng Nhu, Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, ba người đã sớm đột phá tới Tuyên Cổ cảnh cao giai, cũng đều là Cổ tộc, thực lực cường hãn tới cực điểm.

- Lục Lâm Thiên kia cũng rất khủng bố, Chân lý Niết Bàn, lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, không dưới Cổ tộc.

- Chuyện này cũng khó nói, dù sao Cổ tộc cũng có nội tình sau lưng.

- Ngươi còn không biết sao? Lục Lâm Thiên này chính là sư đệ của minh chủ Chiến Thiên liên minh, chẳng lẽ không có nắm chắc, không biết lượng sức mình sao?

- Ta nghe nói hơn một ngàn năm trước Lục Lâm Thiên này ở trong mật địa Thiên giới có thể chống lại cường giả Hóa Hồng cảnh.

- Không thể nào, Lục Lâm Thiên này không mạnh mẽ như vậy chứ? Lục Lâm Thiên này nghe nói vẫn chưa đột phá Hóa Hồng cảnh a.

- Băng Nhu, Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, ba người này tuy rằng là Tuyên Cổ cảnh cao giai, thế nhưng thân là tồn tại đỉnh phong trong đám người đồng lứa Cổ tộc, ta hoài nghi thực lực bọn họ cũng có thể chống lại Hóa Hồng cảnh.

Chương 4224: Đừng có lớn lối 1

Mọi người thấp giọng nghị luận, tiếng ồn ào hội tụ lại một chỗ.

Giữa không trung, Ba người Băng Nhu đứng đầu đội ngũ của Băng gia, Đường gia, Lôi gia vẫn đang khép hờ hai mắt dưỡng thần, thân hình lơ lửng trên không trung.

Sưu Sưu.

Bỗng nhiên hai con mắt khép hờ của ba người Băng Nhu, Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần mở ra, tinh mang trong mắt mang theo khí tức cổ xưa từ từ thu liễm, ánh mắt nhìn chăm chú lên trên không trung.

Sưu Sưu.

Trên phía chân trời xa xa, có vô số tiếng xé gió vang vọng.

Đám người rậm rạp chằng chịt bốn phía Chiến đài lập tức bạo động, trên ngọn núi xa xa bốn phía Chiến đài, không ít khí tức chấn động.

Dưới ánh mắt của mọi người, trên không trung có mấy trăm đạo thân ảnh tựa như lưu quang lướt tới, lưu quang thu liễm, lập tức dừng lại trên không trung, đứng lơ lửng trước mặt đội ngũ của Băng gia, Đường gia, Lôi gia.

Đám người vừa mới xuất hiện chính là Mạc Kình Thiên, Lục Linh, Thái A, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân, Vô Tướng, Vu Mã tam giới.

Lục Lâm Thiên dẫn đầu, nhìn chung quanh, trường bào màu xanh khẽ tung bay, khuôn mặt mỉm cười, bộ dáng nhẹ nhàng.

- Phía trước chính là Lục Lâm Thiên kia.

- Kia chính là Lục Lâm Thiên sao? Người lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm và Chân lý Niết Bàn sao?

Bốn phía Chiến đài, vô số ánh mắt lập tức nhìn vào người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn ba đạo thân ảnh cao ngất trước đội ngũ của Băng gia, Lôi gia, Đường gia, ba người vừa vặn cũng ngẩng đầu, từng ánh mắt nhìn thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Lập tức tám con mắt nhìn nhau, chỉ một thoáng, cả không gian hoàn toàn yên tĩnh.

Bỗng nhiên, trong tám con mắt có bốn cỗ khí thế vô hình bắn ra, nhanh như thiểm điện va chạm vào nhau.

Oanh.

Cả phiến không trung này đột nhiên ru lên, tám con mắt nhìn nhau, trong chớp mắt này đều xuất hiện chiến ý cuồn cuộn, từng cỗ khí tức hùng hồn ở trong cơ thể lan tràn ra.

- Khí tức thật mạnh.

Sau lưng bốn người, đội ngũ sau lưng lập tức liên tiếp lui lại.

Lập tức trên không tủng này chỉ còn bốn người lơ lửng đạp không đứng lơ lửng, y phục trên thân bốn người bay phấp phới, không gian run rẩy, từng đạo gợn sóng trong không gian rung động rồi lan tràn ra.

- Bốn người này đã bắt đầu giao phong rồi sao?

- Khí tức thật mạnh, không ngờ lại có thể áp chế nguyên lực.

Bốn phía Chiến đài, vô số ánh mắt rung động, khí tức vô hình bực này lan tràn trên không trung khiến cho nguyên lực trong cơ thể bọn họ giống như muốn đình trệ.

Trên không trung, bỗng nhiên hư không phía trên bốn người rạn nứt, khe nứt gợn sóng lan tràn ra chung quanh. Ba cỗ gợn sóng trong không gian lập tức va chạm với gợn sóng từ trước người Lục Lâm Thiên lan tràn ra.

Ken két.

Bốn cỗ khí tức mang theo gợn sóng va chạm, cả không trung run lên, bốn cỗ khí tức kinh khủng lập tức lan tràn, khiến cho vô số ánh mắt chung quanh chiến đài run run.

- Ha ha ha ha.

Trên không trung, trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên bỗng nhiên run lên, khí tức vô hình quét ngang, hai tay huy động, thân hình giống như đại bàng vỗ cánh phá không đáp xuống Chiến đài phía dưới.

Đặt chân lên Chiến đài, Lục Lâm Thiên thu hai tay lại rồi chắp tay đứng. Quanh thân có khí tức vô hình cuồn cuộn, hắn ngẩng đầu nhìn lên ba người trên không trung, tinh mang bắn ra, khí thế bá đạo và chiến ý ngập trời bắn ra.

Tiếng cười vừa dứt, khí tức lan tràn, cả không trung hoàn toàn yên tĩnh, Lục Lâm Thiên nhìn ba người trên không trung, hét lớn:

- Ai tới trước? Hoặc là ba người các ngươi cùng tới đi.

Tiếng quát quanh quẩn, ánh mắt đám người bốn phía Chiến đài nhảy lên, Lục Lâm Thiên này không ngờ lại cuồng ngạo tới cực điểm, không đem ba người trẻ tuổi có thực lực đỉnh phong trong đám người đồng lứa của Cổ tộc vào trong mắt, để cho ba người cùng tiến lên, đây chính là hành động không chút khách khí a.

- Lục Lâm Thiên, chớ có lớn lối.

Tiếng quát khẽ vang lên, trên không trung, một đạo thân ảnh mềm mại lập tức đáp xuống Chiến đài, người mặc bộ váy dài màu xanh trắng, làn da trắng như tuyết, khuôn mặt như tranh vẽ, chính là một nữ nhân tuyệt sắc. Trong dôi mắt trong sáng mà tĩnh lặng kia lúc này cũng có chiến ý trào ra, nàng nhìn Lục Lâm Thiên, bờ môi son khẽ mở rồi nói:

- Băng gia - Băng Nhu, thứ bảy Thiên bảng, ra tay đi.

Lục Lâm Thiên nhìn Băng Nhu, vẫn đứng chắp tay, khóe miệng nở nụ cười nhàn nhạt, nói:

- Ta chưa bao giờ ra tay với nữ nhân trước, Băng Nhu cô nương, mời cô nương ra tay trước.

- Trong tu luyện giả chúng ta mà nói, giữa nam nữ không có bất kỳ khác nhau. Xem thường nữ nhân không phải là một chuyện tốt.

Băng Nhu nghe vậy ánh mắt khẽ đảo, chiến ý với hàn ý trong đôi mắt giống như trăng sáng tràn ra.

Lục Lâm Thiên cười cười, nói:

- Ta chưa từng xem thường nữ nhân, tôn trọng mà thôi. Bất kể như thế nào nam nhân cũng nên có một chút phong độ.

- Cũng có chút ý tứ.

Băng Nhu nghe vậy, bộ váy dài màu xanh khẽ tung bay, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên có chút chấn động, miệng khẽ mỉm cười, nhìn qua vô cùng cao quý. Nàng lập tức nói:

- Vì phong độ của ngươi, vậy thì ta không khách khí nữa, bất quá ta cũng rất muốn biết một khi ngươi bại, không biết phong độ gì đó còn có hay không a.

Âm thanh dịu dàng vang lên, trên thân hình xinh đẹp nhìn như nhu nhược của Băng Nhu bỗng nhiên có khí tức lạnh lẽo phô thiên cái địa tràn ra. Cả Chiến đài to lớn như vậy, trên không trung bắt đầu xuất hiện băng sương, không gian bỗng nhiên giống như đóng băng.

- Băng hàn chi khí thật làkhủng khiếp.

Chỉ một thoáng, người có thực lực không đủ chung quanh biến sắc, dưới khí tức băng hàn khủng bố này nguyên lực bị đọng lại, linh hồn giống như sắp bị đóng băng.

Đặc biệt là đối với những người có chủ thuộc tính là thuộc tính Thủ ở đây mà nói, dưới băng hàn chi khí trên người Băng Nhu tràn ra, tất cả đều bị ảnh hưởng, gần như muốn phủ phục.

Xoẹt.

Thân hình xinh đẹp mà mềm mại phối hợp với băng sương trên không trung, bộ váy dài khẽ tung bay nhìn như tiên nữ giáng trần. Khí tức bắt đầu tràn ra, thiên địa đột nhiên biến sắc.

Trong sát na, thân hình của Băng Nhu lập tức xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, rõ ràng cho thấy có dấu vết của áo nghĩa thời gian, tốc độ nhanh như thiểm điện, thân hình xinh đẹp giống như quỷ mị biến ảo thất thường. Trong tay Băng Nhu, bàn tay trắng như ngọc khẽ nắm chặt, khí tức man hoang khuếch tán, bên trong còn có băng hàn chi khí lạnh lẽo thấu xương từ trong cơ thể nàng lan tràn ra. Nhanh chóng ngưng tụ thành một không gian bằng năng lượng lạnh lẽo mênh mông, băng hàn chi khí bàng bạc gần như muốn đem cả Chiến đài đóng băng.

- Hàn Băng Thiên Long quyền.

Âm thanh vang lên, hàn băng chi khí nhanh chóng ngưng tụ ra một đạo quyền ấn cực lớn, quyền ấn lập tức rời khỏi tay Băng Nhu.

Xoẹt.

Quyền ấn bằng băng lập tức hóa thành một đầu cự long bằng băng lơ lửng trên phía chân trời, chung quanh thân hình cự long bằng băng tràn ngập khí tức lạnh lẽo thấu xương, chung quanh hiện lên vết nứt không gian đen kịt như ẩn như hiện.

Chương 4225: Đừng có lớn lối 2

Ngao.

Cự long bằng băng khổng lồ dẫn động năng lượng thiên địa lạnh lẽo bàng bạc, năng lượng lạnh lẽo đóng băng không gian khiến cho không gian lung lay giống như sắp đổ, lập tức mang theo năng lượng lạnh lẽo khủng bố ầm ầm đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Băng Nhu vừa mới ra tay đã không lưu tình một chút nào, vô cùng lưu loát, trái ngược với khí chất cao quý, dịu dàng của nàng.

- Không ngờ Băng Nhu vừa mới ra tay đã dùng toàn lực, xem ra nàng ta không hề xem thường Lục Lâm Thiên kia.

- Thân là người bài danh thứ bảy trên Thiên bảng, là nhân vật đầu lĩnh trong đám người trẻ tuổi của Băng gia, Băng Nhu cũng không phải dễ trêu.

- Ba ngày trước Băng Trần cũng thúc dục Hàn Băng Thiên Long Quyền của Băng gia, thế nhưng uy năng so với khi Băng Nhu thúc dục ra cách biệt một trời một vực a.

Băng Nhu công kích, bốn phía lập tức vang lên tiếng nghị luận, mọi người sôi trào. Có một ít người hiểu biết về Băng Nhu chỉ cần liếc là có thể nhìn ra, đối mặt với Lục Lâm Thiên Băng Nhu vừa mới ra tay đã dùng toàn lực, không có một chút chủ quan nào.

- Băng Nhu này không hổ là cường giả bài danh thứ bảy trên Thiên bảng a.

Ánh mắt Lục Linh cũng âm thần biến sắc, Băng Trần bài danh thứ mười lăm so với Băng Nhu mà nói, Băng Nhu hiển nhiên mạnh hơn quá nhiều. Tuy rằng lúc đối phó với Băng Trần cũng không dùng toàn lực và sát chiêu, thế nhưng Lục Linh đoán chừng Băng Trần cũng không phải là không có sát chiêu. Thân là người nổi bật trong đám đệ tử Cổ tộc, trên người không có sát chiêu mới là lạ. Do đó một khi liều mạng có đôi khi cũng không giống như luận bàn.

Nhưng mà chung quy, lúc này Lục Linh có cảm giác, nếu để hắn đối mặt với Băng Nhu lúc này, hắn không có bao nhiêu phần thắng, tối đa chỉ lưỡng bại câu thương mà thôi.

Ngao.

Dưới vạn chúng chú mục, thân hình cự long bằng băng khủng bố trong nháy mắt mang theo khí tức lạnh lẽo khủng bố lan tràn tới trước người Lục Lâm Thiên. khí tức đóng băng thiên địa kia sau khi lan tràn tới quanh thân Lục Lâm Thiên lại vô thanh vô tức biến mất không thấy gì nữa.

- Hàn băng chi khí cũng chỉ tới từ áo nghĩa thuộc tính Thủy mà thôi.

Trên Chiến đài, trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên tung bay, miệng khẽ nhếch lên, khi âm thanh truyền ra, Lục Lâm Thiên khẽ vung tay lên, tay phải hóa chưởng thành quyền, trên nắm tay có quang mang bàng bạc ngập trời mạnh mẽ bắn ra.

Ngao

Bỗng nhiên, trong quang mang có một tiếng long ngâm vang vọng trên không trung, lập tức ở trong quang mang ngập trời kia có một hư ảnh hoàng kim cự long rít gào phóng ra, lập tức va chạm với cự long bằng băng.

Ngao Ngao.

Hai đầu cự long va chạm, đầu cự long kinh khủng bằng băng trong lúc vô hình dường như bị một loại lực lượng nào đó áp chế, không gian chung quanh thân hình khổng lồ bị nghiền nát.

Xoẹt.

Năng lượng lạnh lẽo khủng bố giống như cơn lốc khuếch tán ra chung quanh, băng sương tràn ngập không trung. Sau khi năng lượng lạnh lẽo khuếch tán tới một phạm vi nhất định lập tức ngừng lại, lặng lẽ không một tiếng động biến mất trong thiên địa.

Ngao.

Thân hình Hoàng kim cự long kia lúc này cũng không có tiêu tán mà rít gào liên tục, nhanh như thiểm điện rít lên với Băng Nhu.

Băng Nhu biến sắc, hàn băng chi khí của nàng vừa rồi không ngờ lại bị áp chế, thân là Cổ tộc nắm giữ hàn băng chi khí, loại cảm giác này dưới tính huống bình thường sẽ không xuất hiện, áo nghĩa Cổ tộc chỉ có áp chế áo nghĩa người khác chứ chưa từng bị người khác phản lại, áp chế áo nghĩa của Cổ tộc.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, thân hình xinh đẹp của Băng Nhu lơ lửng, khí tức lạnh lẽo quanh người bỗng nhiên hóa thành khí tức sinh cơ bừng bừng. Chỉ một thoáng, cơ hồ tất cả tu luyện giả thuộc tính Mộc chung quanh Chiến đài bị áp chế, gần như muốn phủ phục.

Ngao.

Trên không trung vang lên tiếng rít gào, áo nghĩa thuộc tính Mộc ngập trời lan tràn, thủ ấn Băng Nhu khẽ kết, cổ tay trắng ngần hơi run, trong lòng bàn tay, năng lượng áo nghĩa thuộc tính Mộc mênh mông trào ra, dẫn động năng lượng thiên địa, tiếng long ngâm vang vọng trên không trung. Cuối cùng dưới vô số ánh mắt khïếp sợ của đám người chung quanh, một đầu cự long màu xanh va chạm với Hoàng kim cự long của Lục Lâm Thiên.

Ngao Ngao.

Trên chiến đài, hai hư ảnh cự long lần nữa va chạm, hai cỗ năng lượng dây dưa.

- Đẳng mẫu thân của Băng Nhu Băng gia chính là người Mộc gia, trên người mang hai loại khí của Cổ tộc.

- Hàn Băng chi khí trên người Băng Nhu không phải mạnh hơn không ít sao? Tại sao lại vận dụng áo nghĩa thuộc tính Mộc?

- Ngươi không cảm giác được sao? Vừa rồi Hàn băng chi khí của

Băng Nhu dường như bị áp chế.

- Ồ, khí tức của hai loại Cổ tộc.

Trên Chiến đài, hai hàng lông mày của Lục Lâm Thiên vì hiếu kỳ mà nhíu lại, lúc này áo nghĩa thuộc tính Mộc trên người Băng Nhu cũng không phải là áo nghĩa thuộc tính Mộc bình thường, trong đó còn xen lẫn khí tức Cổ tộc, trên người đồng thời mang khí tức của hai loại Cổ tộc.

- Thì ra là thế.

Mà tâm thần tỏa ra nghe được tiếng nghị luận chung quanh Chiến đài, Lục Lâm Thiên lập tức hiểu ra, sợ rằng Băng Nhu này giống như Tiểu Long, cho nên trên người mới đồng thời mang hai khí tức của hai loại Cổ tộc, Lục Doanh và Lục Trực cũng như vậy.

Ầm ầm.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, hai hư ảnh cự long tán loạn trên không trung, năng lượng khủng bố tán loạn, tán loạn trên không trung Chiến đài. Kình phong giống như tạo thành từng đường vòng cung huyền ảo, hóa thành quang mang phô thiên cái địa rồi tiêu tán.

- Lâm Thiên huynh đệ chiến thế thượng phong a.

- Hai đạo công kích của Băng Nhu mới ngăn được, đã rơi vào thế hạ phong rồi.

Đám người Mạc Kình THiên, Nhâm Tiêu Diêu nhìn lên Chiến đài, ánh mắt không nháy lấy một cái, một màn vừa rồi khiến cho bọn họ rung động.

- Xem ra hôm nay ta khó thua được rồi. Phong độ cũng không mất được nha.

Trên Chiến đài, Lục Lâm Thiên nhìn Băng Nhu cười nói.

- Còn không nhất định, ngươi quả thực rất mạnh, thế nhưng trước mắt dường như ngươi không còn bảo trì được khí độ này nữa.

Âm thanh như chuông bạc vang lên, con mắt của Băng Nhu khẽ đổi, cánh tay giơ lên, nhìn Lục Lâm Thiên, khẽ cắn môi, lập tức nói:

- Kế tiếp ta sẽ vận dụng toàn lực, nếu muốn bảo trì phong độ nên cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, ngẩng đầu nhìn nữ tử có thân hình mềm mại, tuyệt sắc trước mắt rồi nói:

- Sự phong độ của ta xâm nhập vào huyết mạch, linh hồn, từ trong ra ngoài, không bao giờ là không có.

- Tiểu tử này không biết xấu hổ hay sao?

Nhâm Tiêu Diêu nhìn Lục Lâm Thiên trên Chiến đài rồi nói.

Lục Linh nhíu mày, nói:

- Lục Soái không biết đang chiến đấu hay là đang đùa giỡn với nữ nhân a.

- Băng Nhu của Băng gia cũng không tính là nữ nhân a.

Tịnh Vô Ngân ôm kiếm nói.

- Ý ngươi là Băng Nhu không tính là nữ nhân sao?

Nhâm Tiêu Diêu nhìn Tịnh Vô Ngân nói, ánh mắt như cười như không.

- Lão tử vốn không có ý đó, ngươi định để cho Băng Nhu tính sổ ta sao?

Tịnh Vô Ngân hung hăng trừng mắt nhìn Nhâm Tiêu Diêu.

Chương 4226: Phong độ vẫn vậy 1

Phụt.

Trong tiếng nghị luận của mọi người, Băng Nhu trên không trung nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, sau khi nhìn Lục Lâm Thiên một cái cũng không nhịn được mà mở miệng cười một tiếng.

Nhưng mà Băng Nhu lại lập tức cố gắng nhịn cười, khuôn mặt ra vẻ nghiêm túc, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Vậy thì ta cũng muốn nhìn xem rốt cuộc ngươi có bao nhiêu phong độ.

Âm thanh vang vọng, trong thân hình nhìn như nhu nhược của Băng Nhu bỗng nhiên lại một lần nữa có khí tức lạnh lẽo truyền ra, bộ váy dài rung động, cổ tay trắng run lên. Ống tay áo bỗng nhiên mở rộng, trong lòng bàn tay xuất hiện một cái tháp nhỏ ba góc.

Tiểu tháp này toàn thân trắng nõn như băng, lộ ra khí tức lạnh lẽo.

Sau khi tiểu tháp xuất hiện trong lòng bàn tay nàng, trên Chiến đài, cả phiến không gian bên trên bỗng nhiên co rút lại, thiên địa cũng theo đó mà run lên.

Sưu Sưu.

Thậm chí là trong nháy mắt này, trên ngọn núi xa xa, lập tức có không ít khí tức mịt mờ bắt đầu chấn động.

Trên không trung, sắc mặt đám người Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên cùng với tất cả người Cổ Tộc đột nhiên biến hóa.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, tiểu tháp xuất hiện trong tay Băng Nhu, cả không trung to lớn đóng băng, khí tức lạnh lẽo vô hình giống như kéo theo năng lượng trong thiên địa, không gian bị đóng băng nhanh chóng lan tràn.

Tạch tạch....

Trên không trung, khí tức lạnh lẽo đóng băng không gian, giống như là bao phủ một tầng băng sương trên trời xanh. Dưới Chiến đài cũng nhanh chóng có băng lan tràn, đóng băng cả Chiến đài.

Lúc này băng lan tới trước người Lục Lâm Thiên cũng không có biến mất, thậm chí cũng đóng băng hai chân Lục Lâm Thiên ở trên chiến đài.

Băng dày đặc lập tức lan tới gối Lục Lâm Thiên, khí tức lạnh lẽo khủng bố phô thiên cái địa.

Chỉ trong chớp mắt cả Chiến đài bao la đều được băng dày đặc bao phủ, trên mặt hồ nước dưới Chiến đài phía dưới cũng cứng lại, mặt hồ đông cứng tạo thành một cái sân bằng băng.

Cả thiên địa này giống như là một con sông băng, khắp nơi đều là một mảnh trắng xóa.

- Ta không chịu nổi.

- Nhanh bảo vệ linh hồn, hàn băng chi khí này quá mạnh mẽ.

Trong nháy mắt, đám người vây xem chung quanh Chiến đài, vô số người có thực lực không đủ chịu ảnh hưởng, loại khí tức lạnh lẽo thấu xương này khiến cho máu tươi trong cơ thể người ta cứng lại, nguyên lực bị đóng băng, linh hồn đóng băng, giống như lập tức muốn đóng băng cả thân hình mọi người vậy.

- Thông Linh bảo khí, đó là Thông Linh bảo khí.

- Trong tay Băng Nhu chính là Thông Linh bảo khí, uy năng quá mạnh mẽ.

Khí tức lạnh lẽo thấu xương lập tức đóng băng cả Chiến đài, ngay lập tức có vô số âm thanh mang theo sự rung động không ngừng truyền ra.

- Hồng Thiên Băng Xuyên tháp của băng gia không ngờ lại ở trong tay Băng Nhu tỷ.

Trong đội ngũ của Đường giả, Đường Tiểu Tiểu vô cùng kinh ngạc nói.

Trên không trung, Đường Dần và Lôi Tiểu Thiên không khỏi nhìn nhau rồi liếc mắt về phía xa. Hồng Thiên Băng Xuyên tháp của Băng gia, kiện Thông Linh bảo khí khủng bố này không biết từ khi nào đã rơi vào trong tay Băng Nhu.

Bên ngoài hồ nước, cách Chiến đài xa xa, trong một ngọn núi lúc này có không ít khí tức mịt mờ chấn động.

Trên ngọn núi có không ít đại hán trung niên cùng với lão giả nhìn về phía Chiến đài trước mắt, trong đó có Nhâm Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng, Quỷ Cốc Hoàng giả, Nhàn Vân Hoàng giả, mà ngay cả Đường Ám trưởng lão cũng ở bên trong.

Mặt khác còn có không ít lão giả và đại hán trung niên khác, khí tức trên người không dưới đám người Nhâm Ngã Hành và Tịnh Kiếm Hoàng.

Thậm chí còn có mấy lão giả trước mặt đứng song song với Đường Ám trưởng lão, địa vị dường như còn cao hơn đám người Nhâm Ngã Hành một chút.

- Hồng Thiên Băng Xuyên tháp.

Trên ngọn núi, vô số ánh mắt biến đổi, nghẹn họng nhìn về phía Chiến đài.

Một kiện Thông Linh bảo khí tuy rằng đối với bất kỳ người nào mà nói đều là trọng bảo, thế nhưng đối với đám người trên núi này mà nói, còn không đến mức khiếp sợ như thế này.

Mà là bởi vì Hồng Thiên Băng Xuyên tháp này không phải là Thông Linh bảo khí bình thường, đồn rằng Hồng Thiên Băng Xuyên tháp này chính là cổ vật, do cường giả viễn cổ của Băng gia dùng tất cả những dòng sông băng trong Trung thiên thế giới luyện chế mà ra, sau đó lại dung hợp hàn băng chi khí ở trong Trung thiên thế giới.

Khi luyện chế Hồng Thiên Băng Xuyên tháp này thiếu chút nữa đã khiến cho không ít Trung thiên thế giới sụp đổ, cuối cùng còn kinh động tất cả các Đại cổ tộc đi ra ngăn cản.

Mà cuối cùng Hồng Thiên Băng Xuyên tháp cũng là vật nổi bật trong đám Thông Linh bảo khí, ở trong ba ngàn đại thế giới, Băng gia dựa vào Hồng Thiên Băng Xuyên tháp cũng tiếng tăng lừng lẫy, dựa vào kiện Thông Linh bảo khí này vượt cấp chống lại đối thủ, đây cũng là chuyện không khó.

Huống chi, người Cổ tộc vốn đã có thực lực vượt cấp chống lại đối thủ.

- Băng Cổ, từ bao giờ Hồng Thiên Băng Xuyên tháp của Băng gia ngươi đã giao cho Băng Nhu rồi?

Trên ngọn núi, Đường Ám trưởng lão nhìn một lão giả mặc áo bào xám bên người, trong mắt có chút rung động, hắn nói:

- Xem ra vì Lục Lâm Thiên, Băng gia các ngươi chuẩn bị không ít a.

Lão giả mặc áo bào xám, hai mắt như sao, quanh thân có khí tức lạnh lẽo nhàn nhạt quanh quẩn, khẽ mỉm cười nói:

- Cũng không tính là chuẩn bị không ít, Băng Nhu quả thực cũng có tư cách đạt được Hồng Thiên Băng Xuyên tháp, từ mấy trăm năm trước nó đã dung hợp với Hồng Thiên Băng Xuyên tháp rồi.

- Băng Cổ trưởng lão, tiền đặt cược có thể không tính được không? Chúng ta không biết trên người Băng Nhu còn có Hồng Thiên Băng Xuyên tháp a.

Nhâm Ngã Hành lập tức tiến lên nói với Băng Cổ trưởng lão, hắn ở trên người Lục Lâm Thiên đặt cược vài kiện linh khí áo nghĩa, hiện tại ngẫm lại khó trách Băng Cổ trưởng lão lại nhận, thì ra trên người Băng Nhu này không ngờ có Hồng Thiên Băng Xuyên tháp, Băng gia đã sớm sắp xếp từ trước.

- Ngươi nói xem, đã nói còn có thể đổi ý được hay không?

Băng Cổ lạnh nhạt nhìn Nhâm Ngã hành, linh khí áo nghĩa đã vào trong tay hắn làm sao có thể nhổ ra được.

- Băng Cổ, tính một nửa có được không?

Nhâm Ngã Hành nhìn Băng Cổ, có chút bất đắc dĩ nói, chuyện này hắn cũng không có hy vọng.

Nhâm Ngã Hành biết rõ Lục Lâm Thiên rất mạnh, thậm chí đồn rằng còn có thể chống lại Nhất Nguyên Hóa Hồng, có thể cũng lời đồn mà thôi. Mà bây giờ tuy rằng Lục Lâm Thiên là Chân lý Niết Bàn, nhưng còn chưa tới Hóa Hồng cảnh, mà Băng Nhu thân là Tuyên Cổ cảnh hậu kỳ của Cổ tộc, vốn đã rất mạnh, bây giờ trong tay còn có Hồng Thiên Băng Xuyên tháp, nếu đây là một kiện Thông Linh bảo khí bình thường, khi đó có lẽ Nhâm Ngã Hành còn có chút lòng tin với Lục Lâm Thiên, dù sao người Chân lý Niết Bàn cũng không phải dễ trêu.

Nhưng mà hiện tại trong tay Băng Nhu chính là Hồng Thiên Băng Xuyên tháp, ở trước mặt Hồng Thiên Băng Xuyên tháp, Nhâm Nhã Hành tin rằng Lục Lâm Thiên cũng sắp bị đóng băng.

- Đừng nói những lời vô dụng đó, nhìn xem Lục Lâm Thiên kia có thể chống lại được hay không?

Chương 4227: Sư phụ thật mạnh

Băng Cổ không chút khách khí nói với Nhâm Ngã Hành, mỉm cười nhìn lên trên Chiến đài, nói giỡn sao, linh khí áo nghĩa thắng được hắn làm sao có thể nhổ ra được.

Mọi người nhìn vào, tất cả không có chút trì hoãn nào, trên Chiến đài, Hồng Thiên Băng Xuyên tháp đã rời khỏi tay Băng Nhu.

Xoẹt.

Tiểu tháp nhanh chóng bành trướng, lập tức hóa thành một băng tháp khổng lồ chừng mấy trăm trượng, khắp chung quanh là năng lượng lạnh lẽo tràn ngập, khí tức lạnh lẽo thấu xương khuếch tán trên bầu trời, dưới hàn khí đáng sợ này, ngay cả gợn sóng trong không gian cũng biết thành từng vòng băng sương, từng vết nứt không gian đen kịt giống như mạng nhện từ chung quanh băng tháp nhanh chóng lan tràn ra.

Ầm ầm.

Tòa băng tháp khổng lồ chừng vài trăm trượng lập tức từ phía trên đánh xuống, đánh về phía Lục Lâm Thiên hai chân đang bị đóng băng. Hàn khí lạnh lẽo bắn ra bốn phía, đóng băng không gian chung quanh rồi lập tức khiến cho không gian chung quanh tan thành những mảnh nhỏ, lộ ra hư không cực lớn, đen kịt. Hàn khí vô hình bắn ra, khiến cho tất cả mọi người đều cảm nhận được khí tức lạnh lẽo mà hủy diệt.

- Thật mạnh, có Thông Linh bảo khí thực lực của Băng Nhu này tăng lên nhiều a.

Lục Linh rung động, vốn hắn cho rằng nếu như hắn toàn lực chống lại Băng Nhu mà nói, ai thắng ai thua còn có lực liều mạng, ít nhất Băng Nhu cũng không thể đơn giản chiến thắng trong tay hắn.

Mà bây giờ có Thông Linh bảo khí này trong tay, trong lòng Lục Linh hiểu rõ, hắn khó có thể chống lại Băng Nhu có được Thông

Linh bảo khí.

Nhưng mà Lục Linh lại không có chút lo lắng nào cho Lục Lâm Thiên, Thông Linh bảo khí, trên người Lục Lâm Thiên cũng có vô số.

Ầm ầm.

Trong sát na, băng tháp khổng lồ che khuất bầu trời đánh về phía Lục Lâm Thiên trên Chiến đài. Cả Chiến đài run lên, năng lượng lạnh lẽo khủng bố giống như những chiếc chùy bằng băng điên cuồng bắn ra tứ phía.

- Lục Lâm Thiên có thể chống lại được không.

Dưới công kích bực này, cơ hồ tất cả mọi người run lên, không khỏi có chút lo lắng thay cho Lục Lâm Thiên.

- Thông Linh bảo khí thật mạnh, quả thực không kém a.

Ngay khi tất cả mọi người đang lo lắng thay cho Lục Lâm Thiên thì một đạo âm thanh lạnh nhạt vang lên, mọi người lập tức kinh ngạc nhìn thấy một màn, băng tháp khổng lồ kia lúc này cũng không có đánh Lục Lâm Thiên thành thịt vụn ở trên Chiến đài.

Mọi người nhìn vào Chiến đài, chỉ thấy trên Chiến đài hiện tại Lục Lâm Thiên vẫn sừng sững đứng đó, thậm chí hai chân vốn bị đóng băng lúc này băng cũng không biết tan rã tự bao giờ. Một tay chắp sau lưng, tay phải giơ lên cao, một tay nâng băng tháp khổng lồ mấy trăm trượng.

Trên Chiến đài, cả thiên địa bị đóng băng, trường bào màu xanh tung bay, nam tử này đỡ tháp mà đứng, tự dưng có khí thế chống trời. Thân hình mặc áo bào xanh trên đài giống như một ngọn núi cao đứng sừng sững, không thể rung chuyển.

Sưu Sưu.

Chỉ một thoáng, cả không trung vang lên tiếng hít sâu một ngụm khí lạnh, không ít khí tức mịt mờ trên không trung cũng chấn động kịch liệt.

- Mạnh a, thực sự quá mạnh.

Trên ngọn núi, sau lưng Băng Cổ, Nhâm Ngã Hành thì thào rung động khẽ nói, lập tức trong mắt hiện lên vẻ mừng rõ. Sự tin tưởng bắt đầu sống lại sau khi băng chung quanh Lục Lâm Thiên tan rã.

- Băng Nhu cô nương, Thông Linh bảo khí này rất mạnh, thế nhưng bằng vào thực lực của cô nương hiện tại cũng không có cách nào thúc dục nó tới mức tận cùng.

Trên Chiến đài, Lục Lâm Thiên vẫn lạnh nhạt như trước, âm thanh vừa dứt, trong lòng bàn tay nâng băng tháp lên bỗng nhiên có quang mang ngập trời tuôn ra.

Oanh.

Quang mang tuôn ra, tựa như gợn sóng khuếch tán, trong khoảnh khắc lấy Lục Lâm Thiên làm trung tâm, lan tràn chung quanh Chiến dài. Trong thiên địa, quang mang rung động giống như thực chấn điên cuồng nhọn nhạo, không gian to lớn dưới năng lượng đáng sợ va chạm bắt đầu vặn vẹo.

Những nơi quang mang đi qua, không gian gần như muốn cứng lại. Mà giữa không trung, cơ hồ có thể nhìn thấy được, tất cả băng đang nhanh chóng tan rã, hàn khí nhanh chóng phai nhạt, quang mang này có thể phá hủy và áp chế hàn ý.

- Áo nghĩa thuộc tính Thổ thật quỷ dị.

Vô số ánh mắt nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên trên Chiến đài, trong lòng không khỏi phát run, ai cũng thật không ngờ Lục Lâm Thiên lại có thể chống lại Thông Linh bảo khí của Băng Nhu.

Khuôn mặt xinh đẹp của Băng Nhu lúc này đại biến, phía trên Hồng Thiên Băng Xuyên tháp lúc này lập tức bị quang mang áo nghĩa thuộc tính Thổ bao phủ, áo nghĩa thuộc tính Thổ này vô cùng quỷ dị, có lực lượng trói buộc cực lớn, khiến cho Hồng Thiên Băng Xuyên tháp cứng lại.

Lúc này cho dù Băng Nhu có thúc dục như thế nào đều khó có thể khiến cho Hồng Thiên Băng Xuyên tháp nhúc nhích, mặt khác còn có lực lượng không gian, công kích linh hồn lẫn lộn ở bên trong, trong lúc nhất thời ngăn cản nàng và Hồng Thiên Băng Xuyên tháp liên hệ tâm thần.

- Thông Linh bảo khí không tệ.

Lục Lâm Thiên dứt lời, ngay trong ánh mắt kinh ngạc và rung động của tất cả mọi người, ngọn tháp bằng băng cực lớn kia bắt đầu thu nhỏ lại, cuối cùng thu nhỏ bằng lòng bàn tay, bị quang mang nồng đậm trong tay Lục Lâm Thiên bao phủ, giống như là đồ chơi vậy.

Chỉ có người có tu vi nhất định mới có thể nhìn thấy, chung quanh quang mang bao phủ tiểu tháp bằng băng trong lòng bàn tay của Lục Lâm Thiên có khe nứt đen kịt như ẩn như hiện.

Rõ ràng Lục Lâm Thiên đã cưỡng ép phong tỏa Thông Linh bảo khí của Băng Nhu, cho dù Lục Lâm Thiên có muốn đoạt kiện Thông Linh bảo khí này của Băng Nhu sợ rằng cũng không phải là chuyện quá mức khó khăn.

- Chuyện này...

Trên ngọn núi, đám người Nhâm Ngã Hành, Băng Cổ, Đường Ám, Tịnh Kiếm Hoàng, Quỷ Cốc, Nhàn Vân Hoàng giả cũng với các cường giả khác ngây ngốc như tượng gỗ.

Hít.

Vô số người chung quanh Chiến đài hít sâu một ngụm khí lạnh, cảnh này vượt quá dự đoán của tất cả mọi người, không có ai nghĩ kết cục lại thành như vậy, Thông Linh bảo khí do Băng Nhu thúc dục lại bị Lục Lâm Thiên áp chế.

- Thực lực thật mạnh, quá kinh khủng, đây là chỗ khủng bố của Chân lý Niết Bàn sao?

Đám người Tịnh Vô Ngân, Nhâm Tiêu Diêu, Tuyệt Phong Hoa và những người khác nhìn lên Chiến đài, ánh mắt không thể tin được. Đám người Lục Linh, Vô Tướng lúc này cũng tràn ngập vẻ rung động.

Cơ hồ tất cả mọi người chung quanh lúc này rung động không thôi, Lục Lâm Thiên này cường hãn tới mức khiến cho tất cả mọi người không thể tin được.

- Sư phụ thật mạnh.

Thái A nắm chặt tay, hai mắt rung động, há hốc mồm, tuy rằng không cảm thấy ngạc nhiên, thế nhưng thực lực của sư phụ mạnh mẽ như vậy lại khiến cho hắn rung động.

Trên không trung, sắc mặt Băng Nhu trắng bệch, khiến cho bộ dáng của nàng nhìn qua càng nhu nhược, động lòng người, khiến cho người ta thương tiếc.

Đối mặt với nam tử mặc áo bào xanh vẫn bảo trì bộ dáng lạnh nhạt trên Chiến đài, trong đôi mắt xinh đẹp của Băng Nhu hiện lên vẻ chấn động cùng với rung động, bàn tay ngọc thu lại, quang mang cùng với khe nứt đen kịt chung quanh lòng bàn tay Lục Lâm Thiên tiêu tán, bờ môi son khẽ mở, nàng nói:

- Quả nhiên có phong độ, đa tạ đã lưu tình.

Chương 4237 Phong độ vẫn vậy 2

Chương 4228: Chịu thiệt là phúc 1

- Có lẽ, nam nhân cũng không thể bắt nạt nữ nhân a.

Lục Lâm Thiên cười cười, lập tức ném tiểu tháp bằng băng về phía Băng Nhu, không có ai biết, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về phía tiểu tháp màu trắng kia lưu luyến không thôi.

Sưu.

Băng Nhu phất tay thu lại, tiểu tháp hóa thành lưu quang tiến vào trong bàn tay nàng rồi biến mất không thấy. Đôi mắt xinh đẹp lại lần nữa nhìn Lục Lâm Thiên trên Chiến đài, trong mắt mơ hồ vẫn còn hiện lên vẻ chấn động và rung động. Một lát sau nàng khẽ cười một tiếng, nụ cười khuynh quốc khuynh thành.

Quay đầu, Băng Nhu nhìn về phía Đường Dần và Lôi Tiểu Thiên, nói:

- Ta bại rồi, tới phiên các ngươi.

- Vậy để cho ta tới đi.

Nhìn đạo thân ảnh mặc áo bào xanh trên Chiến đài, hai mắt Đường Dần khẽ đổi, tay áo run lên, phi phong màu trắng sau lưng tung bay, kình phong mạnh mẽ hình thành dưới chân. Bàn chân đạp mạnh hư không, không gian rung động lan tràn ra chung quanh, thân hình hắn giống như một đạo thiểm điệm màu trắng lập tức đáp xuống trước mặt Lục Lâm Thiên ở Chiến đài.

- Thắng, Lục Lâm Thiên thắng rồi.

Cùng lúc này, sau khi khiĩếp sợ qua đi, Nhâm Ngã Hành lập tức kinh hỉ nói với Băng Cổ:

- Băng Cổ, bốn kiện linh khí áo nghĩa, lấy ra đi.

- Không hổ là người Chân lý Niết Bàn, thực lực như vậy so với trong lời đồn không sai. Đủ dể diệt bản thể Phượng Viêm khi trước.

Băng Cổ khẽ than thở, Băng Nhu tăng thêm Hồng Thiên Băng Xuyên tháp đủ để chống lại Hóa Hồng cảnh, mà vừa rồi rõ ràng Lục Lâm Thiên còn chưa dùng toàn lực, loại thực lực này quá mức cường hãn. Băng Cổ nghe thấy Nhâm Ngã Hành nói vậy, khuôn mặt có chút bất đắc dĩ nhìn Nhâm Ngã hành nói:

- Nhâm trưởng lão, hai kiện được không? Lục Lâm Thiên này thực sự quá mạnh mẽ, Băng Nhu thua...

- Ngươi thử nói xem, đã nói rồi có thể đổi ý được không? Đừng nói những thứ kia, vô dụng thôi.

Nhâm Ngã Hành cũng không chút khách khí nhìn Băng Cổ, linh khí áo nghĩa đã nằm trong tay, hắn cũng không có khả năng nhổ ra được.

- Băng Cổ trưởng lão, còn có hai kiện của ta.

- Còn có một kiện linh khí áo nghĩa của ta.

Lập tức đám người Tịnh Kiếm Hoàng, Quỷ Cốc, Nhàn Vân cùng với không ít người chạy tới trước mặt Băng Cổ, bọn họ cũng đặt cược giống vậy, bất quá không có nhiều bằng Nhâm Ngã Hành mà thôi.

- Ài...

Sắc mặt Băng Cổ bắt đầu có chút đau lòng.

Sau khi Đường Dần đáp xuống Chiến đài, phi phong màu trắng run lên, sau khi thân hình từ từ đáp xuống, khí tức hùng hồn trên người lập tức lan tràn ra.

Oanh.

Cả không trung, cỗ khí tức này trong khoảnh khắc khuếch tán, tựa như muốn làm cho không gian cứng lại vậy.

Nhìn thẳng vào đạo thân ảnh mặc áo bào xanh trước người, trong mắt Đường Dần hiện lên quang mang màu đen quỷ dị, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi có muốn nghỉ ngơi một lát hay không? Hiện tại động thủ ngươi sẽ chịu thiệt.

- Không sao, chịu thiệt là phúc.

Lục Lâm Thiên nhìn Đường Dần cười, lúc này cảm nhận khí tức trên người Đường Dần, khí tức này có chút kỳ lạ và quỷ dị.

Dưới linh hồn lực nhạy cảm dò xét, Lục Lâm Thiên phát hiện ra khí tức trên người Đường Dần trong lúc mơ hồ hiện ra khí tức âm nhu và ăn mòn, loại ăn mòn này dường như có thể ăn mòn không gian, làm cho lòng người phát lạnh, lộ ra cảm giác nguy hiểm cực độ.

- Loại áo nghĩa này chẳng lẽ cũng là áo nghĩa lạ sao?

Lục Lâm Thiên âm thầm rung động, bên trong tám đại Cổ tộc trong Thượng Thanh thế giới đều có áo nghĩa chủ thuộc tính của mình. Mà đối với áo nghĩa của tám đại Cổ tộc này tu luyện, Lục Lâm Thiên cũng không có tìm hiểu kỹ càng.

Lúc này Lục Lâm Thiên có cảm giác khí tức áo nghĩa trên người Đường Dần tràn ra lúc này rõ ràng cũng là một loại áo nghĩa cực kỳ lạ, nhưng mà loại áo nghĩa lạ này cũng để cho Đường gia đặt chân vào hàng ngũ Cổ tộc.

- Chịu thiệt là phúc.

Đường Dần nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt biến ảo, lẳng lặng đứng trên Chiến đài, trên người tự nhiên có ngạo khí, hắn nói:

- Vậy thì bắt đầu đi, bất quá ta không phải là nữ nhân, ngươi cũng đừng có giảng phong độ trước mặt ta. Vừa rồi ngươi đã tiêu hao, hiện tại có lẽ ngươi nên động thủ trước, như vậy cũng công bằng.

Lời còn chưa dứt, trong đôi mắt đen nhánh của Đường Dần có chiến ý bắn ra, nói:

- Thắng ta, vị trí thứ sáu trên Thiên bảng chính là của ngươi. Bí cảnh Đường gia ta ngươi cũng có thể tùy thời tiến vào lĩnh ngộ.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt lập tức nhảy lên, bí cảnh Đường gia chính là nơi hắn cần đi vào. Trường bào màu xanh run lên, chiến ý trong mắt bắn ra, Lục Lâm Thiên nói:

- Đã như vậy thì cứ tới đi.

Dứt lời, thân ảnh Lục Lâm Thiên bỗng nhiên kéo theo một đạo tàn ảnh màu xanh xuất hiện trước mặt Đường Dần, không gian quanh thân đột nheine vặn vẹo, khí tức giống như gợn sóng vô hình khuếch tán, mang theo phiến không gian rung động. Dưới sự rung động này đột nhiên có một đạo quyền ấn xuất hiện.

Xoẹt.

Quyền ấn đánh ra mang theo áo nghĩa linh hồn mênh mông cuồn cuộn, trước quyền ấn, không khí trong không gian bị đè nén tạo thành một cái động sâu, trong chốc lát quyền ấn dùng xu thế như sấm sét xuất hiện trước mặt Đường Dần.

- Áo nghĩa thời gian, áo nghĩa không gian, áo nghĩa linh hồn.

Đường Dần nhìn Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện trước mặt, sắc mặt đột nhiên đại biến, ba loại áo nghĩa kỳ lạ ẩn chứa bên trong, áo nghĩa không gian và áo nghĩa thời gian cùng thi triển khiến cho tốc độ nhanh như thiểm điện.

- Không gian hắc ám.

Cũng trong sát na này, thân hình hơi mập mạp của Đường Dần vô cùng nhanh nhẹn, thân ảnh hắn như quỷ dị nhoáng lên, lấy thân hình làm trung tâm, khí tức hắc ám phô thiên cái địa giống như cơn lốc khuếch tán. khí tức quỷ dị khủng bố thẩm thấu vào trong linh hồn, giống như có thể thôn phệ không gian, khiến cho tâm thần người ta rung động.

Xoẹt.

Khí tức hắc ám này lấy bản thân Đường Dần làm trung tâm, khí tức hắc ám giống như che khuất bầu trời cuồn cuộn lan tràn, giống như muốn nuốt trọn cả không gian. Lập tức trước người Đường Dần xuất hiện một cửa động trong không gian hắc ám.

Trong cửa động của không gian hắc ám này tràn ngập quang mang đen kịt mà thâm thúy, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, lập tức thôn phệ quyền ấn của Lục Lâm Thiên.

Động sâu màu đen khủng bố này giống như có thể cắn nuốt không gian, lập tức thôn phệ một quyền của Lục Lâm Thiên vào bên trong, quyền ấn bị ăn mòn rồi chôn vùi trong cái động sâu trong không gian kia.

- Ồ?

Khí tức hắc ám quỷ dị như vậy khiến cho trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ kinh ngạc, thân hình nhanh chóng lùi lại. Khí tức hắc ám này có thể ăn mòn không gian, trong đó còn xen lẫn khí tức âm nhu, có thể ảnh hưởng tới linh hồn, giống như muốn dẫn linh hồn người ta vào trong hắc ám vô tận, quỷ dị vô cùng.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, không gian chung quanh Chiến dài lập tức thiên hôn địa ám, giống như màn đêm buông xuống.

Màn đêm bao phủ trọn thiên địa, giống như là đêm tối trước bình minh vậy, thâm thúy khôn cùng.

Trong không gian hắc àm này có khí tức quỷ dị lan tràn, khiến cho linh hồn người ta có cảm giác bị ăn mòn sau khi tiến vào không gian này, đầu óc choáng váng, cảm giác khiến tim đập nhanh tràn ngập Chiến đài, khiến cho những người vây xem chung quanh cảm thấy lạnh lẽo.

Chương 4229: Chịu thiệt là phúc 2

- Áo nghĩa hắc ám của Đường gia quả thực có chút khủng bố.

- Áo nghĩa hắc ám này quá quỷ dị.

- Thì ra là áo nghĩa hắc ám.

Trên Chiến đài, sau khi thân hình Lục Lâm Thiên lui về phía sau một chút, bàn chân đạp mạnh mặt đất ổn định thân hình, từ tiếng nghị luận kinh ngạc ốn phía hắn đã biết đây là áo nghxia hắc ám, áo nghĩa chủ thuộc tính của Đường gia chính là áo nghĩa hắc ám.

Dưới áo nghĩa hắc ám này Lục Lâm Thiên cũng có chút kinh ngạc, thứ áo nghĩa này so với áo nghĩa lạ bình thường còn lạ hơn nhiều.

Áo nghĩa hắc ám này có thể ăn mòn không gian, nơi nó lan tràn qua, không gian trở thành đêm tối, giống như cũng muốn kéo người ta vào trong bóng tối vô tận, đặc biệt là đối với linh hồn giống như có thể khiến cho linh hồn người ta chìm vào trong bóng tối thâm thúy.

- Áo nghĩa hắc ám của Đường gia quả thực bất phàm, rất khó chống đỡ được.

- Đặc biệt là không gian hắc ám này, khiến cho người ta một khi đi vào khó mà thoát thân.

- Lục Lâm Thiên dường như cũng không biết chỗ khủng bố của không gian hắc ám của Đường gia, một khi đi vào giống như vũng bùn, khiến cho người ta càng giãy lún càng sâu.

- Coi như là mấy vị bài danh phía trước hắn trên Thiên bảng cũng không dám ở trong không gian hắc ám của Đường Dần này.

- Đường Dần vừa mới ra tay đã sử dụng không gian hắc ám, xem ra hắn ta vô cùng cố kỵ với Lục Lâm Thiên.

Trên những ngọn núi xa xa Chiến đài, vô số ánh mắt hiện lên sự chấn động, mọi người ở đây đều biết rõ áo nghĩa hắc ám của Đường gia khó dây vào ra sao.

- Áo nghĩa hắc ám là áo nghĩa kỳ lạ, thế nhưng không gian hắc ám sợ rằng chưa đủ để vây khốn Lục Lâm Thiên, người Chân lý Niết Bàn bất phàm.

Đường Ám nhìn về không gian hắc ám phía trước, dường như cũng biết được một chút gì đó mà cười nhạt một tiếng:

- Nhưng mà Lục Lâm Thiên muốn thắng Đường Dần sợ rằng cũng không dễ.

- Không phải trên người Đường Dần có con át chủ bài nào đó chứ?

Băng Cổ mang theo vẻ mặt đau lòng hỏi Đường Ám.

- Ha ha, không gian hắc ám của Đường Dần ta có cảm giác có lẽ khó có thể vây khốn được Lục Lâm Thiên.

Đường Ám trưởng lão cười mà không nói, dường như trong lòng đối với Đường Dần cũng có vài phần nắm chắc.

Dưới màn đêm, thân hình Đường Dần cùng với phi phong màu trắng không gió bay phấp phới, hai tròng mắt có quang mang đen kịt mà thâm thúy bao phủ, toàn thân lặng lẽ có khí tức quỷ dị mà âm nhu chấn động.

Cả không gian run run không hiểu, hắc ám lan tràn giống như muốn ăn mòn, thôn phệ tất cả.

Nhìn Lục Lâm Thiên, khí tức hắc ám cuồn cuộn quanh thân tràn ngập, Đường Dần nói:

- Lục Lâm Thiên, áo nghĩa hắc ám của Đường gia ta khá khó đối phó, trong không gian hắc ám này tất cả đều nằm trong sự khống chế của ta. Người tiến vào trong không gian hắc ám của ta, muốn đi ra ngoài cũng không phải dễ.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn không gian chung quanh, cả không gian giống như bị một đám mây đem khổng lồ che khuất, không có ánh sáng, bóng đêm thâm thúy có thể ăn mòng không gian, khí tức âm nhu này thẩm thấu vào tận sâu trong linh hồn.

- Hắc dạ bạch trú, hắc ám quang mang, hắc ám chi khí...

Trong bóng đêm thâm thúy, Lục Lâm Thiên thì thào nói, hắn có chút hiểu ra, dường như hắn đang nghĩ tới thứ gì đó.

- Không gian hắc ám, hư vô hủ thực.

Tiếng quát của Đường Dần vang vọng, thủ ấn trong tay nhanh chóng được kết, khí tức trong không gian hắc ám lập tức chấn động kịch liệt, giống như núi lửa phun trào.

Ầm ầm.

Trên Chiến đài, không gian hắc ám lập tức run rẩy không thôi, khí tức hắc ám cuồn cuộn trong nháy mắt giống như nước sôi bắt đầu sôi trào lên.

Trong hư không, khí tức hắc ám vô cùng vô tận tràn ra, đều hội tụ trên Chiến đài.

Trong thời gian ngắn ngủi, trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, không gian hắc ám trên Chiến đài đột nhiên xuất hiện một lỗ đen thâm thúy cực lớn.

Lỗ đen thâm thúy giống như che khuất bầu trời, giống như có thể thôn phệ trọn Chiến đài vào bên trong. Khí tức khủng bố ngút trời khiến cho mọi người nhìn vào linh hồn phủ phục, tim đập nhanh.

Sưu Sưu.

Lỗ đen thâm thúy lập tức thôn phệ về phía Lục Lâm Thiên, không gian chung quang giống như vô thanh vô tức bị ăn mòn rồi biến mất, tất cả hóa thành hư vô.

Chỉ có khí tức hủy diệt nhanh chóng lan tràn ra trong thiên địa, khiến cho da đầu người ta run lên, tự nhiên toàn thân sởn cả gai ốc.

- Ta hiểu rồi.

Cũng vào lúc này Lục Lâm Thiên bỗng nhiên ngẩng đầu, mắt nhìn động sâu đen kịt mà thâm thúy kéo tới, năm loại thuộc tính trong cơ thể lập tức phóng ra năm loại quang mang có màu sắc khác nhau.

Quang mang chói mắt tựa như mặt trời phóng lên trời.

Oanh.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, cả thiên địa này run lên, trong không gian hắc ám hư vô, năng lượng thiên địa vô cùng vô tận lặng lẽ hội tụ trên không trung. Trên trời xanh, một đồ án âm dương cực lớn chẳng biết từ khi nào đã xuất hiện.

Trong sát na này, cả không gian trong phiến thiên địa này lập tức xuất hiện một màn kinh ngạc. Trên trời xanh vốn là một mảnh đen kịt kia lúc này đột nhiên có một đồ án âm dương cực lớn xuất hiện trên trời xanh, bao phủ mảnh thiên địa bị bóng đêm bao phủ.

Bỗng nhiên không gian run rẩy, thiên địa tựa như rung chuyển, trong lúc mơ hồ có thiên uy lan tràn, khí tức kinh khủng khiến cho tất cả mọi người lúc này đều cảm thấy tim đập nhanh.

Sưu.

Cũng không biết tại sao, cái động sâu đen kịt mà thâm thúy đang thôn phệ Lục Lâm Thiên lại lập tức dừng lại, trong lúc vô hình dường như đã bị một loại lực lượng nào đó áp chế.

- Khí tức thật là khủng khiĕp, đây là áo nghĩa kỳ lạ thứ năm mà Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ ra sao?

- Dường như cơ hồ tất cả áo nghĩa đều bị áp chế, áo nghĩa kỳ lạ này quá kinh khủng a.

- Áo nghĩa kỳ lạ thứ năm không ngờ lại khủng bố như vậy.

- Áo nghĩa kỳ lạ này dường như so với bốn loại áo nghĩa kỳ lạ kia còn khủng bố hơn.

Lục Lâm Thiên thúc dục ra áo nghĩa Âm Dương, vô số người chung quanh Chiến đài lập tức bị áp chế, dưới áo nghĩa âm Dương, trừ phi là những áo nghĩa kỳ lạ khác, tất cả các áo nghĩa đều bị áp chế.

Trên ngọn núi, từng đạo khí tức mịt mờ bỗng nhiên chấn động kịch liệt, tập trung vào áo nghĩa Âm Dương của Lục Lâm Thiên.

- Áo nghĩa kỳ lạ thứ năm này thật mạnh.

Băng Nhu, Lôi Tiểu Thiên nhìn đồ án Âm Dương trên không trung, hai mắt hiện lên vẻ khïếp sợ và chấn động.

- Ngũ hành sinh vạn vật, vạn vật trong trời đất, thiên địa ngũ hành, âm dương tương dung, quang mang hắc ám, hắc bạch dạ trú, áo nghĩa hắc ám cũng tới từ Âm Dương.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, quang mang năm loại thuộc tính quanh thân cũng ngưng tụ thành đồ án Âm Dương trắng đen quanh quẩn ở quanh thân hình hắn, phát ra quang mang chói mắt, tương liên với thiên địa. Hai mắt một trắng một đen, tựa như ngày đêm luân chuyển, huyền ảo vô cùng.

Cùng một lúc, trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên bỗng nhiên có năng lượng kinh khủng tuôn ra, hai cỗ năng lượng một trắng một đen bắt đầu ngưng tụ thành một chưởng ấn có đồ án Âm Dương, chưởng ấn giống như mặt trời ban trưa, năng lượng thiên địa mênh mông đột nhiên hàng lâm.

Chương 4230: Hắc Ám Thiên Hổ quyết

Phá.

Lục Lâm Thiên mở miệng quát một chữ, trong mắt có hai đạo tinh mang một trắng một đen bắn ra, chưởng ấn có đồ án Âm Dương cũng bắn về phía trước.

Đồng thời, lấy thân hình Lục Lâm Thiên làm trung tâm, cả thiên địa run rẩy, lung lay giống như sắp đổ.

Oanh.

Trong sát na này, chưởng ấn có đồ án Âm Dương đánh về phía lỗ đen thâm thúy mà đen kịt kia.

Xoẹt.

Không gian rung rung, dưới chưởng ấn có đồ án Âm Dương, lỗ đen thâm thúy kia lập tức sụp đổ, dễ dàng bị sụp đổ. Khí tức hắc ám cuồn cuộn, điên cuồng lan tràn ra bốn phía.

- Áo nghĩa kỳ lạ thứ năm thật mạnh, quả thực cường hãn, nếu là trăm năm trước ta cũng không có cách nào làm gì được ngươi, thế nhưng bây giờ cũng giống như trong dự đoán của ta. Không sử dụng toàn lực ta cũng không có cách nào làm gì được ngươi.

Trong lúc khí tức hắc ám cuồn cuộn, điên cuồng lan tràn ra bốn phía, Đường Dần khẽ quát một tiếng, thủ ấn trong tay lần nữa thành hình, khí tức hắc ám cuồn cuộn chung quanh đột nhiên co rút lại, dùng xu thế khủng bố lập tức ngưng tụ thành hình trên không trung.

- Hắc Ám Thiên Hổ Quyết.

Một tiếng quát nhẹ từ trong miệng Đường Dần vang vọng, khí tức hắc ám cuồn cuộn ngập trời lần nữa từ trên người Đường Dần phô thiên cái địa tuôn ra, khí tức hắc ám giống như là cơn lốc rít gào, vô số khí tức hắc ám hội tụ trên không trung, che khuất bầu trời, trong lúc mơ hồ có khí tức cổ xưa thẩm thấu ra.

Trong khỏang thời gian ngắn khí tức hắc ám do áo nghĩa hắc ám tạo thành nhanh chóng ngưng tụ thành một đầu cự hổ màu đen cực lớn, ước chừng mấy trăm trượng lơ lửng trên không trung.

Rống.

Cự hổ màu đen rít gào, âm thanh vang vọng phía chân trời. Trên người có đồ án bí văn cổ xưa, không gian chung quanh bị ăn mòn thành hư không. Đôi mắt hổ cực lớn nhìn về phía Lục Lâm Thiên, làm bộ như vồ mồi, khiến cho người ta hãi hùng khïếp vía.

- Uy năng thật mạnh. Đường gia từ khi nào lại có loại công pháp này?

Băng Cổ nhìn về phía Chiến đài lúc này cũng không khỏi rung động. Cự hổ màu đen do Đường Dần thúc dục ra vô cùng kinh khủng, độ kinh khủng của nó sợ rằng so với một kiện Thông Linh bảo khí cũng không chêch lệch là bao, thậm chí còn hỗ trợ với áo nghĩa hắc ám, cả hai tạo thành một thể, dung hợp hoàn mỹ, không chê vào đâu được, đồng thời uy năng dường như còn tăng lên.

- Uy năng thật mạnh. Công pháp này khủng bố a.

Đám người Nhâm Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng lúc này nhìn về phía cự hổ màu đen lơ lửng trên Chiến đài không khỏi khïếp sợ, từ phía xa nhìn qua giống như có thể khiến cho nguyên lực của người nhìn cứng lại. Linh hồn lâm vào trong bóng tối. Đầu cự hổ màu đen kia giống như một đầu hung thú ăn mòn toàn bộ thiên địa tạo thành hư không đen kịt vậy.

Đường Ám trưởng lão nở nụ cười thỏa mãn, dường như lên tiếng nói với mọi người bên cạnh:

- Trăm năm trước Đường Dần ở trong bí cảnh Đường gia ta trong lúc vô tình đạt được một kiện đồ vật có quan hệ với tiền bối Viễn cổ của Đường gia, cho nên dưới cơ duyên xảo hợp đã tu luyện thành Hắc Ám Thiên Hổ quyết, một trong những công pháp đỉnh cấp đã thất truyền từ lâu trong Đường gia. Công pháp này vô cùng khó tu luyện cho nên lúc trước mới thất truyền, uy năng của nómạnh mẽ vô cùng. Lại hỗ trợ, tương dung với áo nghĩa hắc ám của Đường gia, uy năng thậm chí còn không dưới Thông Linh bảo khí bình thường.

Rống.

Đường Ám nói xong, chúng cường giả trên ngọn núi lập tức nhìn thấy đầu cự hổ màu đen rít gào, dùng tư thế vồ mồi lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Cái miệng lớn mở ra, giống như là lỗ đen, muốn thôn phệ Lục Lâm Thiên vào bên trong hư vô, đen kịt.

Không gian chung quanh cự hổ đen kịt vô thanh vô tức bị ăn mòn trở thành một mảnh hư vô đen kịt, khí tức cổ xưa vô hình khiến cho tim đập nhanh lan tràn ra toàn bộ thiên địa. Trong nháy mắt cự hổ bổ nhào về phía Lục Lâm Thiên, cái miệng giống như hắc động đen ngòm cắn về phía thân hình có chút nhỏ bé của Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Lục Lâm Thiên bị cự hổ thôn phệ vào trong miệng, cả thiên địa đen tốt lập tức trở nên yên tĩnh, giống như là đêm khuya yên tĩnh vậy, mọi âm thanh đều biến mất, may ngay cả kình phong ngập trời trong sát na này cũng biến mất.

Ánh mắt chúng nhân khẩn trương, hãi hùng khiếp vía.

Đám người Đường gia giữa không trung đều có chút ngạc nhiên, chăm chú nhìn vào cự hổ màu đen khổng lồ trên không trung.

Mà loại yên tĩnh này cũng không kéo dài được lâu.

Lập tức vô số ánh mắt nhìn thấy thân hình cự hổ màu đen kia bắt đầu rạn nứt, có quang mang chói mắt bắt đầu từ bên trong bắn ra, cực kỳ huyền ảo.

Ngay sau đó, khe nứt trên người cự hổ màu đen càng ngày càng nhiều, quang mang càng lúc càng chói mắt, nhịp tim của mọi người không biết tại sao càng lúc lại càng nhanh.

Rốt cuộc, thiên địa chung quanh Chiến đài run lên, một tiếng năng lượng nổ vang khiến cho thiên địa rung chuyern đột nhiên vang vọng trên không trung Chiến đài.

Ầm ầm.

Đầu cự hổ màu đen giống như quả bom nổ tung, năng lượng hắc ám phô thiên cái địa ngưng tụ thành thân hình cự hổ màu đen nổ tung rồi khuếch tán ra chung quanh. Cả không gian bên tren Chiến đài lập tức nổ tung tạo thành một lỗ đen không gian cực lớn.

Dưới lỗ đen không gian này tất cả mọi người đều có thể tận mắt nhìn thấy, một vòng quang mang trắng đen giống như nhật nguyện khuếch tán, khí tức hắc ám cuồn cuộn một khi va chạm với quang mang giống như nhật nguyện kia bị cắn nuốt sạch sẽ.

Xoẹt.

Dưới lực lượng mạnh mẽ và cuồng bạo này, cả không trung giống như sơn băng địa liệt, cả phiến không gian lớn bị phá hủy, vết nứt không gian giống như những đám mây lơ lửng ở trên vòm trời.

Khi tất cả dần dần dẹp loạn, thân hình Lục Lâm Thiên xuất hiện trong tầng trời thấp, quanh thân được đồ án trắng đen Âm Dương bao phủ, vô cùng huyền ảo. Toàn thân giống như một vầng trăng sáng, ở trong cơn lốc bằng năng lượng khủng bố thân hình giống như bàn thạch đứng sừng sững, không thể rung chuyển.

Tất cả dẹp loạn, thiên địa khôi phục, hắc ám beiens mất, giống như là bóng đêm tiêu tán trước bình minh, thiên địa trở nên sáng rõ.

Đường Dần đạp không đứng lơ lửng, sắc mặt trắng bệch, giống như vừa rồi hắn tiêu hao vô cùng khủng bố. Mà lúc này ánh mắt hắn nhìn về phía Lục Lâm Thiên tràn ngập vẻ không thể tin nổi, còn có rung động.

Sưu Sưu.

Nhìn cơn lốc cuồng bạo trên không trung, sắc mặt tất cả mọi người có mặt ở đây tái nhợt, thực lực thấp một chút thì sắc mặt trắng bệch như tro tàn.

- Lục Lâm Thiên này thật mạnh, xem ra Đường Dần bị thua rồi.

- Thực lực của Lục Lâm Thiên thật khủng khiếp, đầu cự hổ màu đen kia vừa rồi không biết tại sao lại bị hắn ta phá hủy.

Mọi người thì thào, vô cùng rung động nói, đầu cự hổ màu đen kia vừa rồi bị phá hủy như thế nào không có ai nhìn rõ.

- Người Chân lý Niết Bàn khủng bố như vậy sao?

Trên ngọn núi, ánh mắt Đường Ám run run, vẻ tự tin trên khuôn mặt vì Đường Dần vừa rồi lúc này đã sụp đổ, trong mắt hiện lên vẻ rung động.

- Ta thua, áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, quả nhiên đủ cường hãn, tâm phục khẩu phục.

Chương 4231: Ta vừa béo lại vừa có khí chất 1

Đường Dần nhìn Lục Lâm Thiên, mãi một lúc sau hai hàng lông mày mới giãn da, trên mặt nở nụ cười khổ, chỉ có hắn mới cảm nhận được rõ ràng nhất. Áo nghĩa hắc ám mà tất cả mọi người kiêng kỵ ở dưới áo nghĩa kỳ lạ thứ năm của Lục Lâm Thiên lại bị áp chế khắp nơi.

- Đa tạ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, quang mang áo nghĩa Âm Dương trên người từ từ thu liễm, thân hình đáp xuống Chiến đài, khí tức thương cổ tự nhiên biến mất.

Lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút kinh ngạc về áo nghĩa hắc ám của Đường gia, áo nghĩa hắc ám này không trong ngũ hành, ngũ hành không có cách nào tương khắc. Nhưng mà áo nghĩa hắc ám lại ở trong Âm dương, dùng áo nghĩa Âm Dương hóa thành hắc ám vô tận, vừa vặn có thể khắc chế áo nghĩa hắc ám. Bằng không mà nói, mặc dù áo nghĩa hắc ám này không phải hắn không có cách nào chống lại, thế nhưng cũng sẽ không đơn giản như vậy.

- Về sau vị trí thứ sáu trên Thiên bảng chính là của ngươi, đợi lát nữa sau khi ngươi thắng tên Lôi Tiểu Thiên hỗn đản kia, chúng ta sẽ đi uống rượu. Ta đối với áo nghĩa kỳ lạ thứ năm của ngươi rất ngạc nhiên, khi có thời gian ngươi có thể giảng giải cho ta một chút được không?

Đường Dần hỏi Lục Lâm Thiên, nói mình chú ý áo nghĩa kỳ lạ thứ năm này.

Lục Lâm Thiên mỉm cười gật đầu nói:

- Chuyện như uống rượu ta chưa bao giờ nói không đi.

- Ha ha, vậy ngươi nên giải quyết hỗn đản Lôi Tiểu THiên kia sớm một chút, đừng có chậm trễ thời gian của chúng ta.

Đường Dần cười to, không có vì bị thua mà ảnh hưởng tới tâm tình.

- Đường bàn tử, ngươi có ý gì? Chẳng lẽ ta nhất định sẽ thua sao?

Âm thanh củ Lôi Tiểu Thiên vang lên, khi âm thanh vừa dứt thân ảnh đã lập tức nhảy xuống Chiến đài, hắn quay đầu nhìn Đường Dần trên không trung nói:

- Đừng tưởng rằng ngươi thua thì ta sẽ thua, đừng quên, bài danh của ta cao hơn ngươi.

- Bài danh cao hơn thì có cái rắm gì?

Đường Dần trừng mắt nhìn Lôi Tiểu Thiên, lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi coi chừng thuộc tính Lôi của Lôi Hỗn đản này, công kích rất mạnh, còn nữa, tốc độ của hắn cũng không chậm, lĩnh ngộ áo nghĩa không gian cũng không tệ.

- Đường Bàn Tử, ngươi bán đứng ta. Vô sỉ, hạ lưu.

Lôi Tiểu Thiên lập tức quát Đường Dần, nói:

- Vì muốn cho ta thua, ngươi sợ mất mặt mũi sao? Không ngờ lại bán đứng ta. Tiểu Tiểu tâm địa thiện lương như vậy, ngươi lại gian trá, hạ lưu, vô sỉ, ngươi còn béo như vậy, các ngươi nhất định không phải là thân huynh muội.

- Ta béo thì sao? Ta béo đẹp, lại có khí chất.

Đường Dần dường như nhìn thấy Lôi Tiểu Thiên khó chịu lại rất cao hứng, hắn lập tức phất tay, nhìn Lôi Tiểu Thiên nói:

- Ta sẽ chờ ngươi bị chà đạp, hắc hắc.

Nói xong với Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần lập tức nói với Lục Lâm

Thiên:

- Lục Lâm Thiên, coi chừng áo nghĩa không gian và Lôi thuộc tính của hắn, chà đạp hắn cho ta, không cần để cho hắn ta mặt mũi.

Dứt lời, Đường Dần phất tay, dậm chân tại chỗ rồi nhanh chóng trở lại trên đội ngũ của Đường gia.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng rồi không nói gì, thuộc tính Lôi, lần trước ở trước mặt Lục Lâm Thiên Vô Tướng cũng vô tình đề cập qua một lần.

Lôi thuộc tính của Lôi gia có lực công kích bá đạo vô cùng, mà đối với lôi điện lực, thân mang Tử Lôi huyền đỉnh, có Tử Kim Huyền Lôi, Lục Lâm Thiên cũng không lạ lẫm gì. Lôi thuộc tính không dễ chọc, nếu như cùng cấp độ mà nói, lực công kích của lôi thuộc tính so với thuộc tính thổ còn mạnh hơn.

- Đường bàn tử, ngươi cứ chờ đó cho ta.

Lôi Tiểu Thiên bất đắc dĩ nhìn Đường Dần, lập tức quay đầu lại nhìn Lục Lâm Thiên, trên khuôn mặt tuấn lãng hiện lên sự vui vẻ, trường bào màu tím bay phấp phới, mái tóc đen không gió mà bay, khí chất bất phàm, hắn cực kỳ khách khí nói:

- Lục huynh đệ, ta nói với huynh đệ này, Đường bàn tử này hèn hạ vô sỉ, rất hạ lưu, sau này huynh đệ cách hắn xa một chút, chúng ta nên thân cận hơn một chút a.

- Cái này...

Lục Lâm Thiên sững sờ, có chút kinh ngạc nói:

- Tiểu Thiên huynh đệ, ta cảm thấy Đường Dần huynh đệ không tệ nha.

- Không tệ mới là lạ, hắn không biết xấu hổ là gì, lần trước dám gạt ta thua trong tay hắn, sau đó tiến vào trong bí cảnh Lôi gia ta lĩnh ngộ, còn lấy đi một kiện bảo vật của Lôi gia. Nếu không phải vì Tiểu Tiểu ta sẽ không khách khí với hắn như vậy.

Lôi Tiểu Thiên nhìn đôi mắt đen nhánh mà sáng ngời của Đường Dần, ánh mắt âm thầm chuyển động, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Không nói tới Đường bàn tử kia nữa, về sau huynh đệ ở cạnh hắn nhiều sẽ biết hắn ta vô sỉ thế nào. Huynh đệ cẩn thận một chút, ngàn vạn lần đừng cho hắn biết huynh đệ có bảo vật gì, bằng không cho dù hắn nằm mơ cũng sẽ nhớ tới nó.

- Không sao, dù sao ta cũng chỉ có hai bàn tay trắng, không có bảo vật nào a.

Lục Lâm Thiên xấu hổ cười cười, mặc kệ Lôi Tiểu Thiên nói thật hay giả, nhưng mà phải có một chút gió, trong lòng Lục Lâm Thiên ghi nhớ tới Đường Dần này, xem ra Đường Dần cũng không phải loại lương thiện, nhất định Lôi Tiểu Thiên đã thua thiệt ở trong tay hắn.

Đường Dần ở trên không trung nghe vậy, không thể nhịn được nữa với Lôi Tiểu Thiên, cũng không thèm để ý tới hình tượng mà mở miệng nhổ ra một ngụm nước bọt, mắng to một tiếng nói:

- Ta nhổ vào, Lôi hỗn đản, ngươi cũng không biết xấu hổ sao?

Lôi Tiểu Thiên không để ý tới Đường Dần, tiếp tục nhìn qua Lục Lâm Thiên, trên da dẻ dường như có lưu quang lưu chuyển, trên khuôn mặt tuấn lãng, hai mắt chuyển động, nhìn qua giống như có một loại quang mang kỳ lạ, quang mang này khiến cho người ta nhìn vào một cái lập tức cảm thấy tim đập nhanh, linh hồn run run, hắn nghiêm túc nói:

- Dù sao huynh đệ cũng nên cẩn thận mập mạp kia là được rồi. Ta nói thật với huynh đệ, ta không giống hắn ta, ta đối với bằng hữu, đối với huynh đệ từ trước tới nay đều không tiếc mạng sống, cũng không vô sỉ hạ lưu như Đường bàn tử này.

Lục Lâm Thiên dường như có chút kinh ngạc mà nhìn qua Lôi Tiểu Thiên, nói:

- Nói như vậy, đối với huynh đệ, bằng hữu giúp không tiếc mạng sống, vì nữ nhân sẽ chọc huynh đệ hai đao, không biết Lôi huynh đệ có như vậy không?

- Cái này...

Khuôn mặt Lôi Tiểu Thiên lập tức cứng đờ, mở miệng thế nhưng lại không nói nên lời.

- Ha hah a....

Bốn phía Chiến đài, đám người vây xem chung quanh không nhịn được cười, nhị nữ Băng Nhu và Đường Tiểu Tiểu trên không trung cũng phải che miệng cười.

- Ha ha ha...

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, người cao hứng nhất không ai khác ngoài Đường Dần, hắn cười to không thôi.

- Lục huynh đệ, ta không phải người như vậy a.

Lôi Tiển Thiên phất tay, khuôn mặt có chút xấu hổ, khoát tay nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta thì huynh đệ coi như biết rõ, ta là loại người này sao? Nói thí dụ như hiện tại, chúng ta chiến một trận, công kích của thuộc tính Lôi của Lôi gia chúng ta rất mạnh, ta lại tu luyện áo nghĩa không gian cho nên tốc độ cực nhanh. Ta sẽ dùng để đối phó với huynh đệ và bằng hữu của ta sao? Sẽ không, nhất định là như vậy, đúng không?

Chương 4232: Ta vừa béo lại vừa có khí chất 2

Lôi Tiểu Thiên nói xong, nhìn qua Lục Lâm Thiên, cực kỳ chân thành nói:

- Ta cùng với Lục huynh đệ tuy rằng thời gian quen biết không dài, thế nhưng lúc trước vừa mới biết đã trở nên thân quen. Về sau nghe nói Lục huynh đệ bị đám tạp chủng Thiên La minh vây công vẫn lạc, ta thiếu chút nữa muốn xông tới tìm đám người này liều mạng. Cũng may hiện tại Lục huynh đệ bình yên vô sự, ta vui mừng cao hứng không thôi. Đợi lát nữa chúng ta phải đi uống vài chén, quan hệ của Lục huynh đệ và Lục Linh sư đệ cũng không phải là nông cạn, về sau huynh đệ chính là huynh đệ của Lôi Tiểu Thiên ta. Về sau ai dám trêu vào huynh đệ thì chính là đυ.ng vào Lôi Tiểu Thiên ta, ta sẽ không để yên cho hắn ta.

Nói xong, Lôi Tiểu Thiên có chút kích động, giống như hận không thể uống máu ăn thề với Lục Lâm Thiên, kết nghĩa huynh đệ, khí thế giống như không cầu sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, thế nhưng lại cầu chết cùng ngày cùng tháng cùng năm vậy.

- Lôi Tiểu Thiên này có chút không giống a.

Bốn phía Chiến đài, người biết rõ Lôi Tiểu Thiên nhìn thấy lời nói và cử chỉ của Lôi Tiểu Thiên lúc này trong mắt đều hiện lên vẻ nghi hoặc. Dùng ngạo khí và tính tính của Lôi Tiểu Thiên, một người là nhân vật dẫn đầu trong Cổ tộc, hắn ta chưa từng tỏ vẻ khiêm tốn và nhiệt tình với một ai khác như vậy. Chẳng lẽ Lôi gia muốn triệt để lôi kéo Lục Lâm Thiên, một Chân lý Niết Bàn tiền đồ vô lượng này hay sao?

- Kình Thiên sư bá, người có cảm giác Lôi Tiểu Thiên trên không kia có chút quái dị hay không?

Giữa không trung, Thái A nghi hoặc nói với Mạc Kình Thiên.

- Cái này... Ta cũng không nói rõ được.

Mạc Kình Thiên vuốt vuốt mũi, ánh mắt nghi hoặc, hắn cảm thấy Lôi Tiểu Thiên này có chút quái dị, thế nhưng cụ thể là quái dị ở đâu lúc này hắn cũng không nói nên được.

- Không đúng, có che dấu bên trong.

Trong mắt Lục Linh cũng hiện lên vẻ nghi hoặc, dùng hiểu biết của hắn về Lôi Tiểu Thiên này, đây cũng không giống như tính tình thường ngày của Lôi Tiểu Thiên.

- Ồ, tiểu tử này muốn làm gì?

Ngay cả Đường Dần trên không trung cũng cảm thấy nghi ngờ không thôi.

Lục Lâm Thiên vẫn lạnh nhạt cười, thế nhưng ánh mắt dường như nhìn về phía Lôi Tiểu Thiên vô cùng cảm động, giống như bị thái độ nhiệt tình của Lôi Tiểu Thiên làm hòa tan, bộ dáng giống như được sủng ái mà lo sợ, hắn nói:

- Tiểu Thiên huynh đệ nghiêm trọng rồi, xem ra Tiểu Thiên huynh đệ cũng là người có tình nghĩa, vậy thì lát nữa ta nhất định phải uống hai chén với Tiểu Thiên huynh đệ.

- Uống rượu là đương nhiên, chờ chúng ta thi đấu xong rồi uống rượu cũng không muộn.

Lôi Tiểu Thiên nhìn thấy bộ dáng cảm động của Lục Lâm Thiên cũng vô cùng hưởng thụ, lập tức cao hứng nói:

- Bất quá chúng ta là huynh đệ, thi đấu cũng tùy tiện đi, công kích của thuộc tính Lôi rất mạnh, ta tu luyện áo nghĩa không gian nên tốc độ cũng cực nhanh. Ta sẽ không dùng để đối phó với huynh đệ và bằng hữu của ta. Nhưng mà ta cũng muốn biết thực lực chân chính của Lục huynh đệ tới trình trạng nào, Lục huynh đệ nhất định phải khiến ta mở mang tầm mắt nha.

- Ý Tiểu Thiên huynh đệ là...

Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc nhìn Lôi Tiểu Thiên.

Lôi Tiểu Thiên nói:

- Ý của ta chính là chúng ta đổi phương thức thi đấu, vừa rồi Lục huynh đệ với Băng Nhu, Đường bàn tử chiến một trận, ta cảm thấy Lục huynh đệ cũng không toàn lực ứng phó, cho nên dứt khoát như vậy đi. Ta và huynh đệ mỗi người đánh ba quyền, nhìn xem ai ngã xuống trước, ai ngã xuống trước thì thua. Lục huynh đệ cảm thấy thế nào?

Dứt lời, Lôi Tiểu Thiên lập tức dùng vẻ mặt chờ mong nhìn Lục Lâm Thiên.

- Thì ra là thế, không ngờ lại có chủ ý này, chỉ sợ lần này hắn không trộm được gà mà còn mất nắm gạo rồi, tự mình tìm tai vạ a.

Nhìn Lôi Tiểu Thiên trước mặt, Lục Linh bỗng nhiên hiểu ra, dường như hắn đã biết Lôi Tiểu Thiên muốn gì.

- Lôi Tiểu Thiên này muốn so lực phòng ngự với sư phụ sao?

Thái A dường như cũng hiểu ra, lập tức cảm thán nói với Lục Linh bên người.

Lục Linh cười cười, có chút bất đắc dĩ nói với Thái A:

- Vị sư huynh kia của ta cũng có chút dựa vào, thế nhưng hắn lại không biết hắn đã tìm sai người, đợi lát nữa sẽ là lúc hắn khóc.

- Hắc hắc, thì ra là muốn so lực phòng ngự, có trò hay xem rồi.

Mạc Kình Thiên cười cười, ánh mắt có chút thâm ý.

- So lực phòng ngự, có trò hay rồi.

Đám người Tịnh Kiếm Hoàng, Nhâm Tiêu Diêu, Tuyệt Phong Hoa cũng lập tức hiểu ra, âm thầm cười hắc hắc không thôi. Ở trong Tương Hoàng không gian, bọn họ đã tận mắt nhìn thấy lực phòng ngự khủng bố của Lục Lâm Thiên.

Đặc biệt là Giang Đảo Lưu, hắn là người rõ ràng nhất phòng ngự của Lục Lâm Thiên, cho nên lập tức cảm thấy bi ai thay cho Lôi Tiểu Thiên.

Trên Chiến đài, Lục Lâm Thiên có chút giật mình nhìn qua Lôi Tiểu Thiên, nói:

- Tiểu Thiên huynh đệ, như vậy được sao?

- Yên tâm đi, không có vấn đề, chúng ta chỉ tùy tiện đọ sức một chút mà thôi. Chỉ cần tới điểm là ngừng, như vậy cũng nhanh chóng, không dây dưa dài dòng, còn phải nhanh đi uống rượu a.

Lôi Tiểu Thiên vỗ ngực mình, nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục huynh đệ vừa rồi đã giao thủ qua với Đường bàn tử, Băng Nhu cho nên đã tiêu hao không ít, ta thân làm huynh đệ sẽ không chiếm tiện nghi của Lục huynh đệ. Huynh đệ cứ đánh ta ba quyền trước, nếu ta còn có thể chèo chống được thì Lục huynh đệ lại chịu ba quyền của ta.

- Ồ?

Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy kinh ngạc, khiếp sợ nhìn qua Lôi Tiểu Thiên, nói:

- Tiểu Thiên huynh đệ, không được nha. Như vậy huynh đệ sẽ là người chịu thiệt, ta cũng không thể làm như vậy, như vậy quá chiếm tiện nghi rồi.

- Huynh đệ nói gì vậy? Chúng ta là huynh đệ, không có ai chiếm tiện nghi, huống chi Lục huynh đệ đã tiêu hao không ít, chỉ cần đến lúc đó hạ thủ lưu tình là được rồi.

Vẻ mặt Lôi Tiểu Thiên hào khí ngập trời, nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục huynh đệ, đừng từ chối.

Lục Lâm Thiên lập tức lắc đầu, vẻ mặt không đành lòng nói với Lôi

Tiểu Thiên:

- Tiểu Thiên huynh đệ, ngươi quả thực là trọng tình trọng nghĩa, vì huynh đệ mà không tiếng cả mạng sống a. Cho nên ta không thể làm như vậy, như vậy ngươi quá thiệt thòi, nếu như ta làm như vậy sau này Lục Lâm Thiên ta sẽ không còn mặt mũi gặp người khác nữa.

- Lục huynh đệ, chẳng lẽ ý của huynh đệ là chịu ba quyền trước sao?

Lôi Tiểu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, cảm động không thôi, thiếu chút nữa cảm động tới khóc rống lên, hắn lắc đầu nói với Lục Lâm Thiên:

- Thế nhưng nếu như vậy ta cũng sẽ không đành lòng ra tay với Lục huynh đệ a.

- Tiểu tử này không phải bị Lôi Tiểu Thiên lừa rồi đó chứ? Lôi Tiểu Thiên này quá vô sỉ a.

Nghe vậy đám người Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân, Tuyệt Phong Hoa lập tức khẩn trương, cách đấu này đừng nói là ai chịu ba quyền trước, cho dù chịu một quyền trước cũng là người bị thiệt.

- Yên tâm đi, sư phụ sẽ không bị lừa dối đâu, chỉ sợ kẻ nào đó bị lừa mà còn không biết thôi.

Chương 4233: Lôi Tiểu Thiên bộc phát 1

Thái A mở miệng cười hắc hắc, tính cách của sư phụ hắn biết rõ, người như sư phụ làm sao có thể chịu thiệt như vậy.

Trên Chiến đài, nhìn qua Lôi Tiểu Thiên cảm động không biết là thật hay giả, Lục Lâm Thiên nghiêm túc, vẻ mặt cảm động tiếp tục nói:

- Vậy cũng không phải, Tiểu Thiên huynh đệ có ý tốt như vậy, ta sao có thể cự tuyệt được chứ? Nếu như ta cự tuyệt đến lúc đó nhất định Tiểu Thiên huynh đệ sẽ thương tâm. Tiểu Thiên huynh đệ, huynh đệ thấy ta nói có đúng không? Nếu như ta cự tuyệt ý tốt của ngươi ngươi nhất định sẽ thương tâm đúng không?

Lôi Tiểu Thiên sững sờ nhìn Lục Lâm Thiên, trong lúc nhất thời trong lòng hắn có chút sợ hãi, chẳng biết tại sao trong lòng hắn lại đột nhiên có cảm giác này.

Nhìn qua vẻ mặt chân thành và cảm động của Lục Lâm Thiên, trong lòng Lôi Tiểu Thiên đột nhiên có ý nghĩa muốn hung hăng đánh Lục Lâm Thiên một chầu.

Ý tốt như vậy Lôi Tiểu Thiên đương nhiên hy vọng Lục Lâm Thiên sẽ cự tuyệt, vừa rồi hắn nói cảm động như vậy người bình thường sẽ cảm thấy ngại ngùng, ít nhất cũng làm bộ cự tuyệt một chút. Đến lúc đó hắn có thể xuất thủ trước.

Thế nhưng Lôi Tiểu Thiên thật không ngờ Lục Lâm Thiên này lại nói như vậy, không biết khách khí một chút nào, cho nên khiến cho hắn sững sờ một lúc lâu.

Tóm lại hiện tại Lôi Tiểu Thiên rất nghẹn khuất, trong lòng có chút sợ hãi, có cảm giác nghèn nghẹn ở cổ.

Lúc này Lôi Tiểu Thiên tự nhiên còn không biết, một số năm sau, ở trong một bí cảnh hắn gặp một tiểu ác ma của Lục gia, hắn cũng dùng phương pháp này, kết quả bị đùa bỡn thiếu chút nữa bị nội thương. Sau đó vội vàng nhắn nhủ hậu bối Lôi gia, từ nay về sau thân cận với Lục gia nhiều hơn, nhưng không được giao thủ, đương nhiên đây cũng là chuyện sau này.

Trên Chiến đài, khuôn mặt Lôi Tiểu Thiên thoáng âm trầm, co rút, tiếp tục cố nén mà mỉm cười, nói với Lục Lâm Thiên:

- Vậy ý Lục huynh đệ là?

Lục Lâm Thiên cảm động nói với Lôi Tiểu Thiên:

- Tiểu Thiên huynh đệ, huynh đệ chịu ba quyền của ta trước là không công bằng, ta không thể làm vậy.

Ngừng một lát, Lục Lâm Thiên nghiêm túc nói với Lôi Tiểu Thiên:

- Cho nên ta quyết định, ta ra tay chỉ dùng ba phần khí lực, nhất định sẽ không đả thương tới Tiểu Thiên huynh đệ.

- Thật sao...

Lôi Tiểu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, trong lòng có cảm giác phát điên, hắn cảm thấy nếu như mình nói thêm với Lục Lâm Thiên này hai câu, sẽ không kìm nén được cảm giác muốn giết người. Không thể cứ nghẹn khuất mãi như vậy được.

Lôi Tiểu Thiên thậm chí còn hoài nghi Lục Lâm Thiên này cố ý muốn hắn nghẹn khuất như vậy, thế nhưng nhìn qua khuôn mặt chân thành của Lục Lâm Thiên, ánh mắt khiến hắn cảm động kia, hắn lại không có cách nào tin rằng Lục Lâm Thiên cố ý làm vậy.

Phụt.

Giữa không trung, Băng Nhu và Đường Tiểu Tiểu nhìn qua bộ dáng nghẹn khuất của Lôi Tiểu Thiên, không nhịn được cười nữa.

- Ài...

Lục Linh cũng chỉ có thể thở dài, một là Lục Soái, một là sư huynh hắn, hắn ở giữa cũng chỉ bất đắc dĩ không thôi.

Bốn phía Chiến đài, vô số người vây xem chung quanh có không ít người không nhịn được cười nữa.

- Lục huynh đệ, huynh đệ động thủ đi, chúng ta đi uống rượu sớm một chút.

Lôi Tiểu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, nghẹn khuất một hơi, thế nhưng không thể nặn ra nụ cười. Cho nên hắn quyết định, hắn không thể nói nhảm với Lục Lâm Thiên nữa, đợi lát nữa phải cho Lục Lâm Thiên thấy một chút lợi hại, may mà hắn cũng có sự chuẩn bị từ trước.

- Tiểu Thiên huynh đệ, huynh đệ quyết định như vậy sao?

Lục Lâm Thiên dùng vẻ mặt chân thành, cảm động yếu ớt nhìn Lôi Tiểu Thiên rồi hỏi.

- Đến đây đi, đừng nói nhảm nữa.

Lôi Tiểu Thiên có cảm giác không nhịn được nữa, trong lòng giống như muốn bộc phát, hắn biết rõ hắn sắp không nén được sự nghẹn khuất trong lòng mình.

Thế nhưng Lôi Tiểu Thiên cũng biết, thực lực của Lục Lâm Thiên này thực sự quá mạnh mẽ, thực lực của hắn so với Đường Dần trên thực tế cũng không kém quá nhiều, cho nên trước mặt Lục Lâm Thiên, dưới tình huống bình thường hắn rất khó chiến thắng.

Cho nên Lôi Tiểu Thiên nghĩ tới thứ mà hắn dựa vào, có lẽ dưới tình huống bất ngờ, lừa gạt Lục Lâm Thiên này một chút là có thể chiến thắng.

Bất kể là dùng biện pháp gì, Lôi Tiểu Thiên nghĩ chỉ cần chiến thắng một lần là được rồi. Hắn chỉ cần đánh bại người Chân lý Niết Bàn một lần là tốt rồi, ít nhất về sau có thể đả kích Đường bàn tử kia một chút.

Dưới tình huống thực lực bình thường, Lôi Tiểu Thiên tự biết mình khó có thể làm gì được Lục Lâm Thiên, cho nên lúc này có nghẹn khuất, ở trước mặt Lục Lâm Thiên hắn cũng chỉ có thể cố nhịn trong lòng, bằng không mà nói hắn đã sớm động thủ chứ không bị Lục Lâm Thiên này làm nghẹn khuất tới sắp bộc phát.

- Tiểu Thiên huynh đệ, huynh đệ quả nhiên là một hàn tử chân chính, hảo huynh đệ, ta không biết huynh đệ có vì nữ nhân mà chọc huynh đệ mình hai đao hay không. Bất quá ta có thể khẳng định, huynh đệ có thể giúp bằng hữu mà không tiếc mạng sống. Đại trượng phu được như vậy quả thực khó thấy. Có thể làm bằng hữu của huynh đệ là chuyện may mắn của ta. Huynh đệ bảo ta làm sao có thể ra tay được đây, ta không thể nhẫn tâm được a. Nhưng mà đây lại là ý tốt của huynh đệ, ta không thể nào cự tuyệt được.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Lôi Tiểu Thiên, vẻ mặt không đành lòng, xoắn xuýt khiến cho người ta nhìn qua lặng lẽ rơi lệ.

- Lục huynh đệ, ta cầu xin đó, mau ra tay nhanh đi.

Lôi Tiểu Thiên gần như muốn sụp đổ.

- Vậy được rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nhìn Lôi Tiểu Thiên nói:

- Tiểu Thiên huynh đệ, ta ra tay đây, huynh đệ phải chuẩn bị sẵn sàng, tuy rằng ta không đành lòng, thế nhưng ý tốt của huynh đệ, ta cũng chỉ có thể ra tay mà thôi.

Vẻ mặt Lôi Tiểu Thiên có chút co rúm, run rẩy không thôi, hắn có cảm giác mình sắp bộc phát, trên khuôn mặt tuấn lãng có khí tức lôi điện tràn ra, thủ ấn nhanh chóng được kết, miệng quát to một tiếng:

- Bất diệt kim cương tượng.

Xoẹt.

Âm thanh của Lôi Tiểu Thiên vừa dứt, trên thân hình lập tức có điện mang màu tím bắt đầu xuất hiện, lưu chuyển.

Quang mang màu tím đại thịnh, thân hình của Lôi Tiểu Thiên dưới ánh mắt kinh ngạc, rung động của vô số người chung quanh Chiến đài bành trướng, giống như một ngọn núi lớn đột ngột mọc lên từ Chiên đài, khiến cho cả Chiến đài to lớn đột nhiên run lên.

Thân hình khổng lồ giống như ngọn núi tràn ngập quang mang màu tím, khí tức hủy diệt từ bên trong tràn ra, bí văn quanh quẩn, lực lượng lôi điện tựa như hủy diệt ở chung quanh thân hình khiến cho người ta rung động.

- Đây là Bất Diệt Kim Cương Tượng của Lôi Tiểu Thiên, lúc trước chỉ khi đối phó với yêu nữ xếp thứ tư trên Thiên Bảng hắn mới thi triển qua.

- Đây hình như là át chủ bài của Lôi Tiểu Thiên a.

Lôi Tiểu Thiên thúc dục thúc dục Bất Diệt Kim Cương tượng, dưới khí thế kinh khủng này, vô số người vây xem chung quanh trực tiêp rung động không thôi.

- Thủ đọa này cũng không tệ nha.

Mạc Kình Thiên nhìn Bật Diệt Kim Cương tượng của Lôi Tiểu Thiên cũng có chút kinh ngạc.

- Ài...

Chỉ có Lục Linh tiếp tục bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Chương 4234: Đây mới là thực lực chân chính của Lục Lâm Thiên sao?

- Bất Diệt Kim Cương tượng.

Lục Lâm Thiên nhìn thân hình khổng lồ giống như một bức tượng trước mắt, trong lòng cũng không cảm thấy ngạc nhiên.

Lôi Tiểu Thiên thân là sư huynh của Lục Linh, trên người còn có thuộc tính Lôi của Lôi gia, có Bất Diệt Kim Cương tượng này cũng đã sớm nằm trong dự liệu của Lục Lâm Thiên.

Lúc này Bất Diệt Kim Cương tượng do Lục Lâm Thiên thi triển, uy năng thậm chí so với lúc Lục Linh thi triển còn mạnh hơn một chút.

Lôi Tiểu Thiên dường như bị Lục Lâm Thiên làm nghẹn khuất tới bộc phát, thân hình khổng lồ rung động, đôi mắt cực lớn nhìn Lục Lâm Thiên có chút nhỏ bé trên Chiến đài, miệng hét lớn:

- Lục huynh đệ, nhanh ra tay đi, ngàn vạn lần không nên dùng ba phần thực lực, huynh đệ nên dùng toàn lực thì hơn. Huynh đệ không dùng toàn lực là xem thường Lôi Tiểu Thiên ta, huynh đệ không dùng toàn lực ta sẽ không để yên cho huynh đệ.

Lôi Tiểu Thiên bộc phát, khi nói chuyện âm thanh cũng không nhỏ, nương theo khí thế khủng bố trên người lập tức khiến cho hư không chung quanh Chiến đài run rẩy, âm thanh như tiếng sấm vang vọng khiến cho màng nhĩ mọi người đau đớn, nguyên lực trong chớp mắt như đình trệ.

- Vậy sao? Vậy ta sẽ động thủ, Tiểu Thiên huynh đệ phải chú ý a.

Lục Lâm Thiên vẫn lạnh nhạt như vậy, mắt nhìn Lôi Tiểu Thiên vẫn chân thành, vô cùng cảm động như trước.

Sưu.

Ngay khi Lục Lâm Thiên vừa mới nói xong, quang mang trong mắt bỗng nhiên biến đổi, thân ảnh màu xanh thuấn di, bàn chân đạp mạnh mặt đất, thân hình khom xuống, sau đó giống như mũi tên phóng lên trời.

Oanh.

Trên không trung, khí thế bá đạo quanh thân Lục Lâm Thiên lập tức lan tràn, quang mang màu xanh nương theo điện mang màu xanh bắn ra. Gân cốt, cơ bắp, tứ chi bách hải, huyết mạch, huyết quản trong nháy mắt mở rộng, vô cùng quỷ dị.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, thân hình vừa mới giống như mũi tên lướt đi dưới vô số ánh mắt rung động, thân hình vừa rồi còn có chút nhỏ bé của Lục Lâm Thiên hóa thành một đầu cự hổ khổng lồ, chừng mấy trăm trượng.

Cự hổ có thân hình khổng lồ này so với thân hình Lôi Tiểu Thiên thúc dục Bất Diệt Kim Cương tượng ít nhất còn lớn hơn gấp đôi. Lôi Tiểu Thiên lập tức có chút nhỏ bé, lực lượng trùng kích rung động bực này khiến cho người ta hãi hùng khiếp vía, sợ hãi không thôi.

Rống.

Cự hổ rít gào, thân hình lơ lửng trên không trung, tiếng hổ gầm rung trời, làm bộ vồ mồi, hung mãnh dị thường, uy thế bá đạo chấn động nhân tâm. Sau thân hình cự hổ, cả thiên địa tràn ngập kim quang rực rỡ, vô cùng vô tận, khí tức sắc bén, khủng ố khuếch tán.

Ầm ầm.

Tất cả giống như thiểm điện, thân hình cự hổ khổng lồ nhanh chóng phóng tới thân hình cực lớn giống như tượng của Lôi Tiểu Thiên, khí tức sắc bén lạnh lẽo từ trong thân hình cự hổ khổng lồ phô thiên cái địa tuôn ra. Không gian quanh thân liên tiếp bị đè nén rồi nổ tung, hổ trảo bên phải đột nhiên vươn ra, kim quang hiện lên trong tay. Trong hổ chưởng kim quang bắt đầu khởi động, hóa thành một đạo quyền ấn màu vàng cực lớn.

Không gian chung quanh quyền ấn màu vàng vặn vẹo rồi bị nghiền nát, xu thế mạnh mẽ như vậy khiến cho người ta run rẩy.

- Không ổn.

Đôi mắt to lớn trên thân hình giống như bức tượng của Lôi Tiểu Thiên run lên, trong lúc vô hình có cảm giác không ổn từ sâu trong lòng dâng lên, chẳng biết tại sao lúc này khí thế đột nhiên bộc phát trên người Lục Lâm Thiên khiến cho linh hồn hắn run lên.

- Trời ạ.

Cùng một thời gian, nhìn thân hình Lục Lâm Thiên biến thành một đầu cự hổ cực lớn, vô số người có mặt chung quanh lập tức kinh ngạc không thôi.

Xoẹt.

Tất cả đều quá nhanh, thân hình cự hổ khổng lồ giống như vồ mồi, tốc độ như thiểm điện, đánh ra một quyền, dùng thế như sấm sét giống như thiên thạch đánh vào trên ngực thân hình Bất Diệt Kim Cương tượng của Lôi Tiểu Thiên.

Tất cả gọn gàng, liên tiếp giống như thiên y vô phùng, thế như sấm sét.

Chỉ bằng vào những hành động liên tục lưu loát này, đâu có nhìn ra Lục Lâm Thiên không đành lòng, quả thực giống như mưu đồ đã lâu.

Một quyền này đánh xuống, bốn phía Chiến đài, mọi người có cảm giác tim đột nhiên run lên, giống như linh hồn bị búa tạ đập một cái, không ngừng rung động.

Ầm ầm.

Trong chốc lát âm thanh bạo liệt trầm thấp quanh quẩn trên không trung, quyền ấn đánh xuống, vô số ánh mắt bốn phía Chiến đài lập tức nhìn thấy thân hình Bất Diệt Kim Cương tượng của Lôi Tiểu

Thiên giống như thiên thạch từ trên Chiến đài hung hăng bị đánh bay ra ngoài. Trên thân hình khổng lồ của hắn có điện mang màu tím cùng quang mang năng lượng màu vàng lan tràn. Quang mang giống như pháo hoa tràn ra, dưới quang mang chói mắt này là khí tức hủy diệt.

Xoẹt.

Thân hình khổng lồ của Lôi Tiểu Thiên bị đánh bay, không gian ven đường bị phá hủy, trên thân hình, quang mang màu vàng cùng với điện mang màu tím giống như pháo hoa nổ tung, trong giây lát ngắn ngủi phá không hung hăng đập vào trong hồ nước bao la phía dưới, hung hăng nện vào trong hồ nước rồi biến mất.

Ầm ầm.

Cả hồ nước trong chớp mắt này hung hăng run lên, năng lượng kinh khủng chấn động hóa thành cơn lốc, giống như gợn sóng đột nhiên khuếch tán ra chung quanh. Tất cả giống như biển gầm, chấn động không thôi.

Xoẹt.

Trên hồ nước nổi lên sóng to gió lớn, tất cả phóng lên trời, bắn lên trời cao, cả mặt hồ nước lúc này run rẩy, dưới sóng gió ngập trời kia, không ít thân ảnh trên tầng trời thấp ở bốn phía Chiến đài lui lại, nhìn qua có vẻ cực kỳ chật vật.

Từng đạo thân ảnh bốn phía Chiến đài nhanh chóng lui lại, nhìn chăm chú vào động tĩnh sóng gió ngập trời mang theo chấn động điên cuồng kia, tất cả mọi người không khỏi khiếp sợ, nghẹn họng nhìn trân trối.

Ực.

Trong đám người đứng xem bên ngoài lập tức vang lên không ít tiếng nuốt nước bọt, mắt nhìn nơi thân hình khổng lồ của Lôi Tiểu Thiên đập xuống, từng ánh mắt lập tức nhìn về phía thân hình cự hổ khổng lồ trên Chiến đài, đa phần ánh mắt rung động không thôi.

Băng Nhu, Đường Dần, Đường Tiểu Tiểu và những thanh niên Cổ tộc khác không khỏi rung động.

Đặc biệt là đối với Đường Dần và Băng Nhu mà nói, lực phòng ngự của Lôi Tiểu Thiên mạnh mẽ bao nhiêu bọn họ hiểu cực rõ. Tăng thêm thực lực của Lôi Tiểu Thiên, ai muốn rung chuyển Lôi Tiểu Thiên không phải là chuyện dễ dàng.

Mà bây giờ Lôi Tiểu Thiên không ngừng bị rung chuyển mà còn bị ngược đãi, một quyền đã bị đánh bay, muốn làm được như vậy cần thực lực như thế nào, Đường Dần và đám người Băng Nhu đều hiểu rõ trong lòng, cho nên lại càng khiĩếp sợ.

- Đây mới là thực lực chân chính của Lục Lâm Thiên sao?

- Lôi Tiểu Thiên tìm nhầm người rồi.

- Lục Lâm Thiên này không ngờ lại cường hãn tới tình trạng như vậy, Nhất Nguyên Hóa Hồng bình thường sợ rằng cũng khó mà làm được như vậy với Lôi Tiểu Thiên.

Trên ngọn núi, đám người Nhâm Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng, Đường Ám, Băng Cổ và chúng cường giả khiĩếp sợ.

- Không ngờ tiểu tử này lại mạnh mẽ tới tình trạng này.

Đám người Nhâm Tiêu Diêu, Tuyệt Phong Hoa, Tịnh Vô Ngân lúc này cũng khiĩếp sợ nhìn lên thân hình cự hổ trên Chiến đài, một quyền đánh bay Lôi Tiểu Thiên, loại thực lực này khủng bố tới nhường nào a.

Chương 4235: Thua cũng không mất mặt

- Ài...

Lục Linh khẽ lắc đầu than nhẹ, trên khuôn mặt tuấn lãng hiện lên nụ cười khổ, chuyện này đối với hắn mà nói, hắn không có cảm giác ngạc nhiên một chút nào.

Xoẹt.

Dưới đài, chấn động khủng bố trên hồ nước lúc này mới dẹp loạn được một chút, lần nữa xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ.

Trên mặt nước, cả sóng nước trong hồ nước đều tràn ngập điện mang màu tím, lực trùng kích thị giác mạnh mẽ vô cùng, cực kỳ đáng chú ý.

Oanh.

Thân hình khổng lồ của Lôi Tiểu Thiên từ trong hồ nước lao ra, mang theo sóng nước cuồn cuộn ngập trời bắn tứ tung, ở trong hồ nước bao la không ngừng có gợn sóng lan tràn ra bốn phía.

Thân hình khổng lồ lần nữa lơ lửng đạp không đứng lơ lửng, trên người có điện mang lập lòe, trên l*иg ngực hắn rõ ràng có vết quyền lõm vào bên trong, đang dần dần khôi phục trong điện mang.

- Lôi Tiểu Thiên lại lên rồi.

- Lực phòng ngự của Lôi Tiểu Thiên rất mạnh, sợ rằng người này vốn định để cho Lục Lâm Thiên mắc lừa, thế nhưng không ngờ lại để Lục Lâm Thiên lừa ngược lại.

- Lục Lâm Thiên quá mạnh mẽ.

Bốn phía Chiến đài, nhìn thân hình khổng lồ của Lôi Tiểu Thiên, vô số âm thanh mang theo sự khϊếp sợ từ trong miệng chúng nhân truyền ra.

Đôi mắt khổng lồ trên thân hình của Lôi Tiểu Thiên lần nữa nhìn về phía thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên, lúc này trong mắt tràn ngập vẻ rung động.

Đến lúc này Lôi Tiểu Thiên mới ý thức được, mình đã rơi vào tròng của đối phương.

Lục Lâm Thiên này đâu có phải là không đành lòng ra tay, vừa rồi rõ ràng ra tay vô cùng lưu loát, liên tục, không ngờ lại giả heo ăn thịt hổ.

Lực công kích từ một quyền kia của Lục Lâm Thiên mạnh mẽ ra sao, Lôi Tiểu Thiên là người hiểu rõ nhất, nếu không phải hắn có Bất Diệt Kim Cương tượng, sợ rằng kết cục sẽ không như hiện tại.

Thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên đứng thẳng trên không trung, nhìn Lôi Tiểu Thiên, trong lúc vô hình lộ ra khí tức vương giả, hắn vẫn yếu ớt nói:

- Xin lỗi Tiểu Thiên huynh đệ, ta không có nghe ngươi mà dùng toàn lực, ta chỉ dùng đúng ba phần khí lực, thật sự có lỗi. Ta thực sự sợ huynh đệ bị thương, là ta xem thường lực phòng ngự của huynh đệ. Quyền thứ hai của ta nhất định sẽ dùng toàn lực.

- Cái gì? Mới dùng ba phần khí lực đã chà đạp Lôi Tiểu Thiên, thật hay giả đây?

- Không thể nào? Lục Lâm Thiên này cường hãn tới tình trạng như vậy sao?

Lục Lâm Thiên dứt lời, lập tức khiến cho đám người vây xem bên ngoài khiếp sợ.

- Ngươi... Ta...

Chỉ có Lôi Tiểu Thiên nhìn thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên, khóc không ra nước mắt.

Mặc kệ vừa rồi Lục Lâm Thiên có thực sự dùng ba phần khí lực hay không. Lôi Tiểu Thiên cũng hiểu rõ, nếu như hắn chịu thêm một quyền nữa mà nói, hậu quả không cần phải nói, mà không chỉ như vậy, vẫn còn một quyền thứ ba a.

Liên tiếp ăn ba quyền như vậy, Lôi Tiểu Thiên tự biết kết cục mình sẽ như thế nào, coi như hắn có Bất Diệt Kim Cương tượng, sau ba quyền kia, không nói trước đó hắn còn sống hay đã chết, sợ rằng khi đó cũng không còn khí lực đối phó với Lục Lâm Thiên nữa.

Huống chi Lôi Tiểu Thiên có thể cảm giác được, vừa rồi Lục Lâm Thiên còn chưa dùng toàn lực, nếu như thực sự dùng toàn lực, hắn nhất định sẽ còn thảm hơn.

Lúc này Lôi Tiểu Thiên vô cùng hối hận, hối hận vô cùng sâu, thế nhưng phương thức này lại do hắn tự mình nói ra, cái gọi là đâm lao phải theo lao, cái gọi là khóc không ra nước mắt, Lôi Tiểu Thiên đã tự mình cảm nhận được.

- Lôi hỗn đản, ngươi còn muốn động thủ sao? Cũng được sao, tốt hơn hết là nhanh chóng đi uống rượu đi thôi, cần gì phải tự mình làm khổ mình như vậy.

Đường Dần nhìn qua Lôi Tiểu Thiên nói, hắn không khó nhận ra được Lôi Tiểu Thiên vốn định chiếm tiện nghi, kết quả trộm gà không được mà còn mất nắm gạo, lần này bị lừa như vậy, nếu như tiếp tục chống lại hai quyền, sợ rằng kết cục của Lôi Tiểu Thiên không mấy tốt đẹp.

Nghe Đường Dần nói vậy, thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên từ từ thu liễm, trường bào màu xanh tung bay, nhìn Lôi Tiểu Thiên khẽ mỉm cười nói:

- Tiểu Thiên huynh đệ, bằng không hai quyền sau này chúng ta lại tính tiếp, chúng ta đi uống rượu trước vậy.

- Ài.

Đôi mắt vĩ đại của Lôi Tiểu Thiên tràn ngập vẻ bất đắc dĩ, thân hình khổng lồ lúc này cũng thu lại, ánh mắt nhìn qua Lục Lâm

Thiên, ánh mắt tràn ngập vẻ ai oán, cùng với chua xót và bất đắc dĩ, hắn cắn răng nói với Lục Lâm Thiên một câu:

- Coi như ngươi giỏi, xem như ta đã nhìn ra ngươi cố ý dẫn ta mắc câu. Ta xem như biết ngươi, ngươi thắng rồi, hai quyền còn lại ta không chơi nữa.

- Ha ha...

Lục Lâm Thiên cười ha hả, nhìn Lôi Tiểu Thiên nói:

- Tiểu Thiên huynh đệ, ta cũng không có cố ý dẫn huynh đệ mắc câu a, ta đều nghe lời huynh đệ ngươi nha.

- Ngươi... Ta..

Lôi Tiểu Thiên có chút bất đắc dĩ nhìn qua Lục Lâm Thiên, nghẹn họng không nói nên lời.

- Thế nào? Tự khiêng đá đập vào chân mình vui không?

Đường Đần đi tới bên người Lôi Tiểu Thiên, mỉm cười, vỗ bả vai Lôi Tiểu Thiên rồi nói:

- Đừng nghẹn khuất, dù sao chúng ta đều thua bởi hắn, thua trong tay người Chân lý Niết Bàn, thua cũng không mất mặt.

Lôi Tiểu Thiên nhìn Đường Dần nói:

- Đường bàn tử, ta thua, tại sao ngươi lại cao hứng như vậy?

- Dù sao ta chắc chắc ta sẽ không thương tâm vì ngươi a. Nếu như ngươi thắng, như vậy chẳng khác nào là ngươi mạnh hơn ta nhiều sao? Cho nên bây giờ ngươi thua ta cực kỳ cao hứng.

Đường Dần nói với Lôi Tiểu Thiên.

Lôi Tiểu Thiên mở miệng cười nói với Đường Dần:

- Có ý gì? Ta vốn đã mạnh hơn ngươi, hiện tại ta ở vị trí thứ năm trên Thiên bảng, Đường bàn tử ngươi thứ sáu, ta mạnh hơn ngươi, đây chính là chuyện rành rành không thể thay đổi.

Nghe vậy Đường Dần lập tức hung hăng nhìn qua Lôi Tiểu Thiên, trợn mắt, lại đột nhiên quỷ dị cười cười nói:

- Lôi hỗn đản, ngươi biết lần trước vì sao ngươi cầu hôn Tiểu Tiểu, vì sao mà Tiểu Tiểu lại nói muốn cân nhắc một chút sao?

- Vì cái gì?

Lôi Tiểu Thiên lập tức trợn mắt hỏi Đường Dần.

Đường Dần cười cười, nhìn Lôi Tiểu Thiên, đắc ý vô cùng nói:

- Bởi vì ta nói với Tiểu Tiểu ngươi không đáng tin cậy, bảo nó suy nghĩ thêm một chút.

- Đường bàn tử, ngươi có ý gì? Ta lúc nào không đáng tin cậy chứ?

- Bởi vì anh vợ ngươi cảm thấy khó chịu với ngươi, rất không thoải mái, cho nên hậu quả vô cùng nghiêm trọng, ngươi sẽ không lấy được vợ đâu.

Đường Dần nói xong, không ở gần Lôi Tiểu Thiên mà phá không đi tới bên người Lục Lâm Thiên nói:

- Thế nào, đi uống rượu chứ?

Lục Lâm Thiên cười cười, lập tức nhìn đám người Giang Đảo Lưu cách đó không xa, hỏi:

- Giang Đảo Lưu, trên người ngươi còn có rượu không?

- Có, phần lớn thời gian đều có.

Nghe vậy Giang Đảo Lưu lập tức lớn tiếng trả lời.

Lúc này Lục Lâm Thiên mới nói với Đường Dần:

- Đi chỗ ta, có hảo tửu.

- Đương nhiên, rượu của Song Tinh thế giới nổi tiếng nhất a.

Đường Dần cười cười, lập tức nói với đám thanh niên nam nữ trong Đường gia:

- Các ngươi cũng đi cùng chứ? Nhiều người mới náo nhiệt một chút.

Chương 4236: Đáng đời ngươi không có tức phụ 2

- Ca ca, muội cũng muốn đi.

Đường Tiểu Tiểu lập tức nói với Đường Dần.

- Được rồi, lần này ta sẽ cho muội uống một chút rượu.

Đường Dần gật đầu nói.

- Thật sao?

Đường Tiểu Tiểu dường như còn có chút không tin, lập tức cao hứng đến bên người Đường Dần, kéo cánh tay của Đường Dần, thân mật nói:

- Đa tạ ca ca.

Đường Dần mỉm cười, nhìn Lôi Tiểu Thiên đang phiền muộn phía xa xa, dường như đang nói đắc tội với anh vợ, cả đời không thể lấy được vợ.

- Chư vị, ta có thể đi không?

Trong đội ngũ của Băng gia, đôi mắt xinh đẹp của Băng Nhu khẽ đổi, nhìn qua đám người Đường Dần, Lục Lâm Thiên, bờ môi son khẽ mở, âm thanh vang vọng.

- Ngươi cũng đi sao?

Nghe vậy Đường Dần và Lôi Tiểu Thiên đều có chút kỳ quái, không ngờ Băng Nhu bình thường lạnh lùng không ngờ lại chủ động muốn đi. Nếu là trước kia, trừ Tiểu Tiểu và mấy người khác ra, nàng bình thường sẽ không cho bất kỳ ai mặt mũi.

- Đúng vậy.

Khóe miệng Băng Nhu nở nụ cười như có như không, nụ cười vui vẻ giống như đóa hoa kiều diễm trên gò má, đôi mắt xinh đẹp tràn ngập vẻ vui vẻ, khiến cho nam tử chung quanh Chiến đài nhìn qua có chút ngây ngốc, nàng khẽ nói:

- Nếu như thuận tiện thì ta sẽ đi.

- Ha ha.

Lục Lâm Thiên cười cười, nhìn Băng Nhu nói:

- Đương nhiên là thuận tiện, cầu còn không được.

- Đúng vậy, cầu còn không được.

Đường Dần cũng lập tức nói.

Băng Nhu gật đầu, lập tức quay người nói với đám người Băng gia sau lưng nói:

- Các ngươi cũng đi chứ?

- Vâng, Băng Nhu tỷ.

Vô số nam nữ thanh niên trong đội ngũ Băng gia lập tức cao hứng đáp.

- Lục huynh đệ, nơi của huynh đệ có đủ không? Tăng thêm người Lôi gia chúng ta sẽ không chật chứ?

Trường bào trên người Lôi Tiểu Thiên tung bay, lập tức đến bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

- Đủ.

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Vậy là tốt rồi, đi uống rượu.

Lôi Tiểu Thiên nói xong, lập tức đi tới trước mặt Đường Tiểu Tiểu,

nói:

- Tiểu Tiểu, không phải nàng vì lời nói của Đường bàn tử mà không chịu đồng ý đó chứ? Ta nói với nàng một câu, lời của Đường bàn tử này không thể tin a.

Lôi Tiểu Thiên còn chưa nói xong, Đương Tiểu Tiểu đã quay đầu sang chỗ khác, thân ảnh xinh đẹp phá không đi tới bên người Băng Nhu, nói:

- Băng Nhu tỷ, chúng ta đi trước thôi, muội biết rõ bọn họ ở nơi nào.

- Được.

Băng Nhu khẽ gật đầu, nhị nữ lập tức dẫn đầu rời đi.

- Tiểu Tiểu... Ta còn chưa nói xong a.

Lôi Tiểu Thiên còn chưa nói xong, thân hình xinh đẹp của Đường Tiểu Tiểu đã biến mất trên không trung.

- Đáng đời nhà ngươi.

Đường Dần thấy vậy đành liếc mắt nhìn Lôi Tiểu Thiên.

Sưu Sưu.

Một lát sau, từng đạo thân ảnh mang theo tiếng xé gió vang vọng, lập tức biến mất trên không trung Chiến đài.

- Lôi Tiểu Thiên nhận thua, vị trí thứ năm trên Thiên bảng sau này chính là của Lục Lâm Thiên.

- Vị trí thứ năm trên Thiên bảng sợ còn chưa đủ. Nhưng mà yêu nữ đứng thứ tư Thiên bảng kia cũng khó dây vào a.

- Đám người này đều đi uống rượu rồi, nếu như ta cũng có thể đi là tốt rồi.

- Ngươi có tư cách đi sao. Người đi đều là tộc nhân Cổ tộc a, đời này ngươi không có tư cách đi đâu.

- Vừa rồi đám người Tịnh Vô Ngân, Nhâm Tiêu Diêu, Tuyệt Phong Hoa cũng đi đó thôi.

- Đầu ngươi là đầu lợn sao? Bọn họ vốn đã ở cùng Lục Lâm Thiên một chỗ, huống chi bọn họ đều là Chiến Hoàng, đương nhiên là có thể đi rồi.

- Không ngờ Băng Nhu cũng đi.

Bốn phía Chiến đài, nhìn từng đạo thân ảnh biến mất, lập tức có không ít ánh mắt hâm mộ, ghen ghét nhìn về phía xa, thế nhưng bọn họ cũng chỉ có thể ghen ghét hâm mộ mà thôi, cấp độ như vậy bọn họ cũng không có tư cách tham dự.

Trên ngọn núi phía xa Chiến đài, vô số ánh mắt nhìn một mảng lớn thân ảnh rời đi, ánh mắt âm thầm biến đổi.

Nhìn đám người kia tụ họp một chỗ khiến cho trong mắt không ít người hiện lên chút thâm ý, một số năm sau, đám thanh niên nam nữ này đều là người hạch tâm, chèo chống cả Thượng Thanh thế giới.

- Lôi Quang, Lục Lâm Thiên này ngươi thấy thế nào?

Trên ngọn núi, Đường Ám nhìn một lão giả chừng năm mươi tuổi, trong mắt có tinh quang giống như điện mang, người mặc trường bào màu trắng bên người Băng Cổ rồi hỏi.

Nghe vậy ánh mắt rung động của lão giả lúc này mới từ từ thu hồi từ Chiến đài, tinh quang giống như điện mang từ từ thu liễm, nhìn qua Đường Ám, ánh mắt hắn vẫn còn nguyên vẻ rung động, một lát sau mới nói:

- Chân lý Niết Bàn, cường hãn như vậy sao?

- Đường Ám, Lôi Quang, các ngươi cảm thấy Lục Lâm Thiên cùng với hai người Phong gia, Hoàng gia thì thế nào?

Băng Cổ nhìn Đường Ám và Lôi Quang rồi hỏi.

Lôi Quang nghe vậy khóe miệng nở nụ cười khổ nói:

- Không so sánh được a, cho tới bây giờ Lục Lâm Thiên chưa dùng toàn lực, căn bản cũng không vận dụng toàn lực, vừa rồi đối phó với Tiểu Thiên cũng không có sử dụng toàn lực a.

- Ta chỉ có thể nói, ba trăm năm sau, ở trong Thương Khung chiến trường Thượng Thanh thế giới chúng ta sẽ nắm chắc thêm một phần.

Đường Ám trưởng lão khẽ cảm thán, lập tức ngẩng đầu, trong mắt tuôn ra sự nóng bỏng, nói:

- Nhiều năm trôi qua như vậy, thành tích chúng ta cũng không được tốt lắm, lần kế tiếp sẽ không giống như vậy.

- Đúng vậy a, lần tiếp theo sẽ không giống nữa, có người kia của Phong gia, tăng thêm Lục Lâm Thiên và người của Hoàng gia, Thượng Thanh thế giới ta lúc này nhân tài đông đúc a.

Nghe vậy Lôi Quang cùng với hai người có chút phấn chấn.

Đường Ám trưởng lão nói:

- Nghe nói lần này trong Thần Thú thế giới cũng xuất hiện một nhân vật trẻ tuổi đứng đầu. Cũng có người Chân lý Niết Bàn. Ta nhận được tin tức, nghe nói người Chân lý Niết Bàn kia có quan hệ không bình thường với Lục Lâm Thiên, chính là huynh đệ a. Mặt khác trong vài thế giới khác đều xuất hiện nhân tài tuyệt đỉnh. Kể cả trong Thiên La minh cũng xuất hiện không ít thiên tài tuyệt đỉnh khó gặp. Nghe nói còn có người đã sớm đột phá Hóa Hồng cảnh. Trước đó bởi vì Lục Lâm Thiên vẫn lạc, bên trên chúng ta vốn định thừa cơ bóp chết những người kia, kết quả căn bản không có cơ hội tới gần, đám người này đều được bảo vệ vô cùng kỹ.

Nghe vậy, đám người Lôi Quang, Băng Cổ, Nhâm Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng và những người khác đều kinh ngạc không thôi.

Không chỉ vì trong thiên địa đột nhiên xuất hiện vô số thiên tài mà kinh ngạc, mà cũng bởi vì chuyện lần trước khiến cho bên trên bị kinh động mà kinh ngạc.

- Chẳng lẽ vì chuyện kia sắp tới, thiên địa lại phong vân biến sắc, yêu nghiệt thành đàn sao?

Lôi Quang thì thào nói.

- Chuyện kia cũng sắp tới, mà không lâu sau, ở trong Thượng Thanh thế giới chúng ta sẽ xuất hiện một hồi long tranh hổ đấu a.

Đường Ám thầm nghĩ.

- Thời gian cũng sắp tới, còn chưa tới ba trăm năm. Hy vọng trước khi tiến vào Thương Khung chiến trường đám tiểu tử này có thể tiến bộ được thêm một chút. Bên trong Thiên Lan minh từ trước tới nay cũng có không ít người có thiên phú cường hãn a.

Băng Cổ nói.

- Chúng ta cũng nên rời đi thôi.

Mãi một lúc lâu sau, Đường Ám trưởng lão nói.

Chương 4237: Chủ ý không tệ 1

Khi đám người Lục Lâm Thiên kéo nhau về tới đình viện đặt chân thì đã là buổi chiều. Mấy trăm người lần nữa đi tới sau núi, Vô Tướng, Lục Linh và không ít người đi tìm yêu thú, linh thú cấp thấp, Giang Đảo Lưu cũng móc ra không ít hảo tửu.

Tất cả mọi người đều hưng phấn không gì sánh được, cho dù là đối với đám người Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Kiếm Hoàng mà nói, khi trước bọn họ cũng chưa từng được tiếp cận với cường giả trẻ tuổi đỉnh phong của Cổ tộc như hiện tại.

Trên ngọn núi, nhị nữ Đường Tiểu Tiểu và Băng Nhu thì lẳng lặng đứng ở đằng xa nhìn mọi người bận rộn, nhị nữ xuất hiện cũng khiến cho ngọn núi này như rực rỡ hơn.

- Uống.

- Móa.

Sau khi chuẩn bị xong tất cả, mấy trăm người điên cuồng hét lớn, rượu qua ba tuần, vốn đám người Cổ tộc ban đầu có chút lạnh nhạt với Nhậm Tiêu Diêu và những người khác lúc này đã sớm ôm cổ bá vai, xưng huynh gọi đệ.

- Tiểu Tiểu...

Lôi Tiểu Thiên luôn đi theo bên người Đường Tiểu Tiểu, chỉ tiếc hiệu quả cũng không quá lớn, Đường Tiểu Tiểu theo sát Băng Nhu, cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên, cũng không để ý tới Lôi Tiểu Thiên, Lôi Tiểu Thiên cũng chỉ có thể phiền muộn không thôi.

Lục Linh đi tới trước mặt Lôi Tiểu Thiên, nhìn qua Đường Tiểu Tiểu, sau khi do dự một chút rồi nói với Lôi Tiểu Thiên:

- Lôi sư huynh, muốn lấy được Đường tiểu thư kỳ thực cũng không khó.

- Lục Linh sư đệ, đệ có biện pháp sao?

Lôi Tiểu Thiên lập tức có hứng thú, hỏi Lục Linh.

Lục Linh lắc đầu, lập tứcý bảo Lôi Tiểu Thiên nhìn về phía Đường Dần, đám người Nhâm Tiêu Diêu đang cùng uống rượu với Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Đệ không có cách nào, bất quá đệ biết rõ Lục Soái nhất định sẽ có biện pháp.

- Thật sao?

Lôi Tiểu Thiên tỏ vẻ hoài nghi.

- Tin hay không tùy huynh.

Lục Linh khẽ ngẩng đầu, có chút đồng tình nhìn Lôi Tiểu Thiên nói:

- Lôi sư huynh, về sau không nên so lực phòng ngự với Lục Soái, huynh không thể nào bằng người ta được.

- Làm sao có thể, Bất Diệt Kim Cương tượng của chúng ta có lực phòng ngự cực mạnh, không có bao nhiêu người có thể so sánh. Nếu như hôm nay ta xuất thủ trước, người bại chính là hắn.

Lôi Tiểu Thiên có chút không phục nói, hôm nay vốn hắn trộm gà không được mà còn mất nắm gạo, nếu như hắn xuất thủ trước, chỉ dựa vào lực phòng ngự mà nói, dĩ nhiên có thể chiến thắng.

- Ài...

Lục Linh nhìn Lôi Tiểu Thiên, thật sự rất đồng tình với Lôi Tiểu Thiên, hắn thở dài một hơi nói:

- Trên người Lục Soái có Tử Lôi Huyền Đỉnh, lần trước khi Chân lý Niết Bàn, dưới Vô lượng thiên lôi, Bất Diệt Huyền Thể cũng thừa cơ đột phá tới Bất Diệt Thiên Thể.

- Cái gì...

Lôi Tiểu Thiên nghe vậy, khuôn mặt tuấn lãng run rẩy, hai mắt trợn ngược, ngây ngốc.

Trên ngọn núi, mấy trăm người này vẫn đang điên cuồng uống tới khuya, có người say mèm, có người gục trên núi.

Người còn có thể bảo trì tỉnh táo cũng chỉ có đám người Lục Lâm Thiên, Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên và một số ít người.

- Ha ha... Đã nghiền.

Mọi người cười cười, Đường Dần, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân và những người khác trước sau khoanh chân, bắt đầu điều tức.

- Băng Nhu tỷ, muội còn chưa đi ra ca ca muội và Tiểu Thiên đã trở thành như vậy rồi a.

Trên một tảng đá có bề mặt bóng loáng, Đường Tiểu Tiểu cùng với Băng Nhu tùy ý ngồi, hai má của hai người lúc này ửng đỏ, không có cảm giác giống như say, lại có nhiều thêm vài phần vũ mị.

Băng Nhu nhìn đám người đã say mèm trên ngọn núi, dịu dàng cười nói:

- Mấy khi bọn họ lại buông lỏng như vậy, chúng ta tuy rằng thân là Cổ tộc, thế nhưng bản thân mình lại hiểu rõ, sinh ở trong Cổ tộc đã có ưu thế và thiên phú bẩm sinh mà thường nhân khó có được, thế nhưng trách nhiệm và nghĩa vụ trên vai cùng với người bình thường lại nhiều hơn rất nhiều. So với người khác còn phải cố gắng hơn nhiều.

- Cổ tộc chúng ta cũng không phải là người mạnh nhất trong thiên địa này.

Đường Tiểu Tiểu nói.

- Lục Lâm Thiên cũng không phải là Cổ tộc, thế nhưng thực lực và thiên phú của hắn lại không dưới Cổ tộc chúng ta.

- Hắn sao? Xem như hắn là ngoại lệ, trong thiên địa ít có người như vậy.

Băng Nhu nhìn bóng lưng của nam tử mặc áo bào xanh đang ngồi ở phía xa, lập tức nhíu mày, nói với Đường Tiểu Tiểu:

- Nhưng mà khi giao thủ với hắn, ta phát hiện ra khí tức trên người hắn không giống như người bình thường, có nhiều tương tự với Cổ tộc chúng ta, có lẽ ta đã cảm giác sai rồi.

Đêm khuya, trên trời xanh xuất hiện vô số ngôi sao. Cả thiên địa im ắng, vầng trăng tỏa ra ánh sáng nhu hòa, ánh trăng như dải lụa bao phủ cả thiên địa.

Bầu trời đêm nay giống như được gột rửa, không có một chút mây mù nào, ánh trăng nhu hòa chiếu rọi mặt đất.

Trên ngọn núi, Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, mắt nhìn vầng trăng sáng trên tời. Đêm khuy yên tĩnh này khiến cho lòng hắn tĩnh lặng.

Từ lúc rời khỏi Thương Khung chiến trường cho tới hiện tại, Lục Lâm Thiên đã lâu không có cảm nhận được bầu không khí tĩnh lặng như vậy, cho nên hắn lặng lẽ hưởng thụ sự tĩnh lặng hiếm có này.

- Lục huynh đệ.

Lôi Tiểu Thiên đến bên người Lục Lâm Thiên, nhìn Lục Lâm Thiên, thấp giọng hỏi:

- Nghe Lục Linh sư đệ nói ngươi có Tử Lôi Huyền Đỉnh và Bất Diệt Thiên Thế đúng không?

- Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên nhìn Lôi Tiểu Thiên rồi gật đầu, xem ra Lục Linh đã nói với Lôi Tiểu Thiên.

- Ngươi...

Lôi Tiểu Thiên nghe vậy lập tức bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, thở dài một hơi nói:

- Trộm gà không được mà còn mất nắm gạo a. Mắc lừaquá thảm a.

Hiện tại Lôi Tiểu Thiên đã hiểu rõ, cũng có thể khẳng định, Lục Lâm Thiên thân mang Bất Diệt Thiên Thể, từ lúc đầu đã lừa dối hắn, bởi vì Lục Linh cho nên Lục Lâm Thiên đã sớm biết rõ hắn có Bất Diệt Kim Cương tượng, nên mới dựa thế lừa hắn vào tròng, tóm lại lúc này hắn đã đem đá nện chân mình, nện còn không nhẹ a.

- Được rồi, không so đo với ngươi nữa. Nhưng mà bây giờ ngươi phải nói thật với ta một câu, rốt cuộc ngươi dùng mấy phần thực lực?

Lôi Tiểu Thiên hỏi Lục Lâm Thiên, dù sao hắn đã thua, hiện tại hắn rất muốn biết rõ Lục Lâm Thiên lúc đó dùng mấy phần thực lực. Hắn hiểu rõ, Lục Lâm Thiên chưa dừng toàn lực.

- Ha ha...

Lục Lâm Thiên cười cười không nói gì, một quyền đánh vào người Lôi Tiểu Thiên kia thật ra hắn cũng chỉ dùng ba phần khí lực.

Lục Lâm Thiên hiểu rõ, Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần cùng Băng Nhu, ba người này tuy rằng thân là Cổ tộc, tăng thêm thủ đoạn bất phàm, đủ để chống lại Nhất Nguyên Hóa Hồng bình thường. Dùng thực lực của hắn bây giờ đủ để chính diện giao phong với Tam Nguyên Hóa Hồng bình thường. Cho nên loại chênh lệch này cũng không nhỏ, dùng thực lực của hắn hiện tại, nếu như toàn lực ra tay với ba người Đường Dần, Băng Nhu, Lôi Tiểu Thiên là bắt nạt bọn họ. Thân là người có được hỗn độn bổn nguyên của thế giới hỗn độn, thân phận Cổ tộc của đối phương ở trước mặt hắn hoàn toàn vô dụng, trừ Thiên Uy ra cơ hồ hắn không chịu bất kỳ uy áp nào.

- Được rồi, không muốn nói thì đừng nói, tránh đả kích ta.

Chương 4238: Thiếu soái, có tin tức gì không?

Nhìn biểu lộ của Lục Lâm Thiên, Lôi Tiểu Thiên dường như hiểu rõ, hai mắt biến ảo, dường như có chút phân vân, một lát sau mới nhìn Lục Lâm Thiên hỏi:

- Đúng rồi, giúp ta một chuyện được không?

- Tiểu Thiên huynh đệ cứ nói.

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Cái này... Nói thế nào đây...

Lôi Tiểu Thiên dường như có chút xấu hổ, nhìn qua Băng Nhu và Đường Tiểu Tiểu ở phía xa, lại lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên, muốn nói lại thôi.

Lục Lâm Thiên nhìn Đường Tiểu Tiểu và Băng Nhu, lập tức nói với Lôi Tiểu Thiên:

- Đường cô nương không để ý tới ngươi sao?

- Nói gì vậy, nàng sao lại không để ý tới ta chứ?

Lôi Tiểu Thiên lập tức ưỡn ngực, khóe miệng giật giật, nói với Lục Lâm Thiên:

- Tất cả đều do Đường bàn tử âm thầm làm chuyện xấu, bằng không Tiểu Tiểu sẽ không đối với ta như vậy.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, cười nói với Lôi Tiểu Thiên:

- Bây giờ ngươi muốn Đường cô nương để ý tới ngươi sao?

- Xem như thế đi, có biện pháp nào không?

Lôi Tiểu Thiên dường như không muốn thừa nhận, nhưng mà vẫn gật đầu với Lục Lâm Thiên.

- Kỳ thật cũng dễ xử lý, chỉ cần ngươi nghe ta là được.

Lục Lâm Thiên thần bí cười cười, nói:

- Chỉ cần ngươi chịu ăn chút đau khổ là được.

- Chỉ cần được như vậy, một chút đau khổ tính là thứ gì chứ.

Lôi Tiểu Thiên lập tức gật gật đầu, một chút đau khổ hắn không sợ chút nào.

- Vậy là tốt nhất.

Lục Lâm Thiên lập tức cười cười nói.

Một lát sau, hai đạo thân ảnh lập tức đi tới trước mặt Băng Nhu và Đường Tiểu Tiểu, hai người này chính là Lục Lâm Thiên và Lôi Tiểu Thiên, lúc này sắc mặt Lôi Tiểu Thiên tái nhợt, khóe miệng có vết máu chảy ra, không ngừng có mồi hôi chảy xuống.

- Tiểu Thiên, ngươi sao vậy.

Nhìn thấy bộ dáng của Lôi Tiểu Thiên hiện tại, Đường Tiểu Tiểu vốn không muốn để ý tới Lôi Tiểu Thiên lập tức biến sắc, đứng dậy đi tới trước người Lôi Tiểu Thiên hỏi.

- Đường cô nương, có thể ban ngày ta ra tay quá nặng, Tiểu Thiên huynh đệ hiện tại có chút không ổn, ta còn có việc, những người khác đều uống say, bằng không cô nương giúp ta đưa hắn trở về được không?

Lục Lâm Thiên nói với Đường Tiểu Tiểu.

- Được, ta sẽ đưa hắn trở về.

Đường Tiểu Tiểu nói với Lục Lâm Thiên, cùng lúc nhanh chóng nhét một viên đan dược vào trong miệng Lôi Tiểu Thiên, lại móc ra một chiếc khăn tay thơm ngát lau vết máu trên miệng Lôi Tiểu Thiên, có chút đau lòng, ôn nhu nói:

- Ngươi không sao chứ? Có nghiêm trọng không? Đồ ngốc nhà ngươi, tại sao phải nghạnh kháng, không biết sẽ làm bản thân mình bị thương sao?

- Không nghiêm trọng, ta không sao, ta không có việc gì.

Lôi Tiểu Thiên có cảm giác được sủng ái mà lo sợ, nhất thời kích động, đẩy Đường Tiểu Tiểu ra, vỗ ngực nói:

- Ta không sao, tiểu tử Lục Lâm Thiên kia làm sao có thể khiến ta bị thương được chứ. Hắn cố ý để cho ta bị thương, để cho nàng chú ý tới ta a.

- Bà mẹ nó.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức nhìn qua Lôi Tiểu Thiên, vẻ mặt đen lại thành hắc tuyến, trên đầu giống như có ngàn vạn con quạ bay qua.

- Hai người các ngươi...

Quả nhiên, Đường Tiểu Tiểu giận dữ dậm chân, hung hăng trừng mắt nhìn Lục Thiếu Du và Lôi Tiểu Thiên, cuối cùng nhéo cánh tay Lôi TIểu Thiên một cái rồi thở phì phò rời đi.

- Ah...

Lôi Tiểu Thiên bị véo đau đớn mà kêu thảm một tiếng, lập tức nhìn qua bóng lưng của Đường Tiểu Tiểu, vẻ mặt nghi hoặc khó hiểu, hắn còn không hiểu tại sao nữ nhân trở mặt so với lật sách còn nhanh hơn.

- Đáng đời nhà ngươi...

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ lườm Lôi Tiểu Thiên, hắn đã không còn lời nào để nói nữa.

- Lôi Tiểu Thiên, ngươi còn không mau đuổi, hiện tại nếu không đuổi theo ngươi không còn cơ hội đâu.

Băng Nhu ở bên cạnh mỉm cười nhẹ giọng nói với Lôi Tiểu Thiên.

- Tiểu Tiểu, chờ ta một chút...

Nghe vậy Lôi Tiểu Thiên lập tức thả người, thân hình giống như lưu quang phá không rời đi.

- Ài...

Lục Lâm Thiên nhìn qua bóng lưng Lôi Tiểu Thiên đuổi theo Đường Tiểu Tiểu mà thở dài một hơi.

Thân ảnh xinh đẹp của Băng Nhu đứng đó, váy dài tung bay, đôi mắt xinh đẹp nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Chủ ý cũng không tệ, nhưng mà đối với Lôi Tiểu Thiên lại có chút không thích hợp.

- Để cho Băng Nhu cô nương chê cười rồi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói với Băng Nhu.

Nhìn khuôn mặt cương nghị của Lục Lâm Thiên đang nở nụ cười vui vẻ, ba phần tà khí, bảy phần tự tin, trong lòng Băng Nhu đột nhiên run lên, dường như có thứ gì đó chạm vào tâm linh, từ tận đáy lòng nổi lên chấn động. Chẳng biết tại sao khuôn mặt lặng lẽ đỏ ửng, trong lòng đột nhiên có chút xấu hổ, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Đúng rồi, hôm nay ngươi đánh bại Lôi Tiểu Thiên, thế nhưng cũng phải cẩn thận tỷ tỷ của ta. Bằng vào tính cách của tỷ ấy, tỷ ấy sẽ không chờ người khác đi khiêu chiến tỷ ấy mà sẽ chủ động tới tìm ngươi.

- Tỷ tỷ nàng?

Lục Lâm Thiên có chút ngạc nhiên hỏi, chẳng lẽ trong đám người trẻ tuổi của Băng gia ngoài Băng Nhu ra còn có cường giả khác hay sao.

Băng Nhu cười nói:

- Là biểu tỷ ta, Mộc Tử Kỳ của Mộc gia, bài danh thứ tư trên Thiên bảng, thực lực ngay cả Lôi Tiểu Thiên nhìn thấy cũng phải đau đầu, ngươi nên cẩn thận một chút.

- Mộc Tử Kỳ của Mộc gia, có lẽ hẳn là thuộc tính Mộc a.

Lục Lâm Thiên khẽ nhíu mày, lập tức nhẹ nhàng nói với Băng Nhu:

- Băng Nhu cô nương, ngày mai ta muốn đi vào trong bí cảnh của Băng gia lĩnh ngộ, không biết có được không?

- Không thành vấn đề, ngươi đã tiến vào trong top mười Thiên bảng, đồng thời còn đánh bại ta, tự nhiên có thể tiến vào bí cảnh Băng gia. Ngày mai ta sẽ mang ngươi vào trong, vừa vặn ta cũng muốn đi vào trong lĩnh ngộ.

Băng Nhu nói với Lục Lâm Thiên.

- Vậy thì đa tạ Băng Nhu cô nương.

Lục Lâm Thiên gật đầu, gần đây hắn cũng không có nhiều chuyện để làm, thời gian ở trong mật địa Thiên giới cũng không ngắn, cho nên cũng nên tiến vào trong mật địa của các đại Cổ tộc mà lĩnh ngộ, tu luyện.

Cảnh đêm huyền ảo, ánh trăng chiếu rọi từng dãy núi.

Trong rừng rậm xanh tươi, rập rạm có vô số kiến trúc bị che dấu.

Trong một đại điện, Lục Kinh Vân, Độc Cô Ngạo Nam, Đoan Mộc Khung Thiên, Chí Thánh Đại Đế, Cái Thế Hồng Tôn, còn có những người lâu năm trong Lục gia quân. Đám người Hổ Sư, Đông Quan Trạch, Huyết Ưng, Bạch Mị cùng với những người khác ngồi xuống. Những người khác trong Lục gia quân thì đi theo Du Thược tẩy trừ các thế lực khác.

Trên đại điện, Lục Kinh Vân nắm một khối ngọc giản tin tức trong tay, hai hàng lông máy nhíu lại, ánh mắt âm thầm biến đổi rồi lặng lẽ khôi phục ljai như lúc ban đầu.

- Thiếu soái, có tin tức gì không?

Cuồng Thửu nói với Lục Kinh Vân.

Lục Kinh Vân nhìn mọi người nói:

- Tin tức nói, Đô Linh gia còn lại vài dư nghiệt đã bắt đầu chia ra làm mấy đường lẩn trốn.

- Đô Linh gia này che dấu đủ sâu a.

Đoan Mộc Khung Thiên trầm tư một hồi, nói:

- Việc này không nên chậm trễ, chúng ta chia ra mấy đường hành động.

- Vâng, sư tổ.

Chương 4239: Bí cảnh Băng gia

Lục Kinh Vân gật đầu, lập tức nói:

- Truy Mệnh đoàn trưởng dẫn người tiến về phía Đông, Hổ Sư đoàn trưởng dẫn người tiến về phía Tây. Huyết Ưng đoàn trưởng dẫn người về phía Nam. Cát Bạch đội trưởng dẫn người về phía Đông nam. Đông Quan đoàn trưởng dẫn người đi tới phía Bắc. Mà ta cùng với Cái Thế sư huynh đi về phía Đông nam, sư tổ ở lại trấn thủ nơi này.

- Được, chúng ta lập tức xuất phát.

Hổ Sư gật đầu, mọi người lập tức xuất phát.

Sau khi mọi người rời đi, trong đại điện chỉ còn năm người Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam, Đoan Mộc Khung Thiên, Chí Thánh Đại Đế, Cái Thế Hồng Tôn, còn có Lục Kinh Vân.

Trong đại điện, Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam tiện tay bố trí một đạo cấm chế, sau đó nói với Lục Kinh Vân:

- Kinh Vân, khí tức trên ngọc giản tin tức không đúng, không phải là tin tức do Ám đường Phi Linh môn truyền tới. Là tin tức do phụ thân con truyền tới đúng không?

- Ánh mắt gia gia thật tốt.

Lục Kinh Vân gật đầu, tinh mang trong mắt bắn ra, trầm giọng nói:

- Phụ thân truyền tới tin tức, Nguyệt Hoàng thế giới đã có người xử lý, chúng ta không cần phải nhúng tay vào. Vũng bùn trong Nguyệt Hoàng thế giới rất sâu, chúng ta không cần phải động vào, đều có người đối phó, mặt khác trong Lục gia quân có nội gián.

- Nội gián, là ai?

Nghe vậy ánh mắt đám người Độc Cô Ngạo Nam, Đoan Mộc Khung

Thiên, Chí THánh Đại Đế lập tức trầm xuống, nói.

- Đông Quan Trạch, là tai mắt của Phượng Hoàng nhất tộc, lần trước phụ thân con bị Thiên La minh mai phục trong đường hầm thế giới là do hắn truyền tin tức ra.

Lục Kinh Vân nói.

- Không ngờ lại là Đông Quan Trạch, vậy ngươi định xử lý thế nào?

Chí Thánh Đại Đế hỏi Lục Kinh Vân:

- Vì sao vừa rồi không giết? Chẳng lẽ ngươi còn định giữ lại.

Lục Kinh Vân nói:

- Đến bây giờ chúng ta còn không biết Linh Hỏa quân đoàn của Đông Quan Trạch còn bao nhiêu người liên quan tới chuyện này. Nếu như xử lý luôn bây giờ thì sẽ có lời đồn ra ngoài trong Lục gia quân chúng ta có nội gián, thanh danh sẽ không tốt, thứ hai cũng dễ dàng làm dao động quân tâm của Lục gia quân ta, cho nên chúng ta không thể xử lý.

Ngừng một lát, trong mắt Lục Kinh Vân hiện lên hàn ý, nói với mọi người:

- Dư nghiệt của Đô linh gia quả thực đã chia ra làm mấy đường chạy trốn, bất quá con đã nhận được tin tức, phía bắc chính là trọng điểm. Dư nghiệt của Đô Linh gia được một Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong tự mình suất lĩnh.

- Đông Quan Trạch đi tới phương Bắc, dùng thực lực của Đông Quan Trạch khó có thể làm gì được Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong của Đô Linh gia a.

Đoan Mộc Khung Thiên nhíu mày nói:

- Kinh Vân, con định mượn Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong của Đô Linh gia kia thanh trừ nội gián sao? Nhưng mà dùng thực lực của Đông Quan Trạc, một khi muốn trốn cũng không thành vấn đề.

Lục Kinh Vân trầm giọng nói:

- Chuyện này cũng không còn quan trọng, chỉ cần Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong của Đô Linh gia kia ra tay là được. Về phần cuối cùng kết quả như thế nào cũng không quan trọng. Kết quả người Đô Linh gia chết là được, quân tâm Lục gia quân không thể dao động. Trong Lục gia quân không thể xuất hiện nội gián, cho nên con phải tự mình đi tới phương Bắc một chuyến.

- Đi đi.

Độc Cô Ngạo Ngam thu hồi cấm chế, Lục Kinh Vân mang theo Cái Thế Hồng Tôn lập tức rời khỏi đại điện.

Nhìn qua bóng lưng Lục Kinh Vân, Đoan Mộc Khung Thiên nói:

- Những năm này tôi luyện đã khiến cho ta có cảm giác Kinh Vân đã trò giỏi hơn thầy a.

- Chín tiểu gia hỏa của Lục gia đều là nghịch long, mãnh hổ, coi như là mấy tiểu nha đầu kia, Lục gia sớm muộn cũng trở thành gia tộc đỉnh cấp trong ba ngàn đại thiên thế giới.

Đoan Mộc Khung Thiên nhìn Độc Cô Ngạo Nam nói:

- Ban đầu ở trên đại lục Linh Vũ, ta chưa từng nghĩ tới lúc này.

Độc Cô Ngạo Nam mỉm cười, cảm thán nói:

- Từ trước tới nay ta cũng chưa từng nghĩ tới, một tiểu tử ai cũng có thể bắt nạt trên trấn Thanh Vân khi trước một ngày nào đó lại có thể trở thành cường giả, giống như là trở thành một người khác, không ngờ lại có thể đưa Lục gia tới độ cao như vậy.

- Kim Lân há là vật trong ao, một khi phong vân lập tức hóa rồng, ha ha...

Đoan Mộc Khung Thiên mỉm cười, nói với Độc Cô Ngạo Nam.

- Tính ra tiểu tử này gặp chúng ta đầu tiên a.

- Có ý gì? Các ngươi có ý gì mà nói kim lân há là vật trong ao? Một khi gặp Nam - Thiên lập tức hóa rồng?

(Hai lão kia chơi chữ)

Chí Thánh đại Đế trừng mắt nhìn Độc Cô Ngạo Nam và Đoan Mộc Khung Thiên, tóc bạc tung bay, rõ ràng có chút không phục.

- Ha ha...

Độc Cô Ngạo Nam mỉm cười không nói gì.

...

Trong mật địa Thiên giới, sáng sớm, bên ngoài bí cảnh Băng gia, Lục Lâm Thiên cùng với Băng Nhu cùng đi tới Băng gia khiến cho vô số người kinh ngạc không thôi.

Trước một hải vực vô biên, trên vách đá dựng đứng cực lớn thi thoảng có sóng biển va vào, bọt nước bắn tứ tung. Hải vực bao la, là một màu xanh ngắt, giống như vô biên vô hạn.

- Phía trước chính là bí cảnh của Băng gia ta.

Băng Nhu nói xong, cổ tay trắng ngần từ trong ống tay áo vươn ra, trong tay có quang mang xanh da trời bắn ra, bàn tay trắng như ngọc kết xuất thủ ấn, lam quang lập tức bắn vào trong hải vực.

Ầm ầm.

Cả hải vực bao la lập tức run lên, ầm ầm run rẩy, cuối cùng chung quanh hải vực có một vòng xoáy thành hình, giống nư một thông đạo cực lớn trong nước xuất hiện trong hải vực vậy.

- Chúng ta vào thôi.

Thân hình mềm mại của băng Nhu nhảy lên, hóa thành một đạo lưu quang màu lam, lập tức nhảy vào trong thông đạo.

- Không ngờ bí cảnh của Băng gia lại ở dưới hải vực.

Lục Lâm Thiên rất kinh ngạc, nhanh chóng theo đuôi Băng Nhu, lập tức tiến vào trong vòng xoáy trong nước.

Xoẹt.

Không gian bị xé rách tạo thành một cái khe nứt, hai đạo thân ảnh một nam một nữ phóng ra, hai người này chính là Lục Lâm Thiên và Băng Nhu.

- Băng hàn chi khí thật mạnh, năng lượng thiên địa thật nồng đậm.

Dưới hải vực lần nữa khiến cho Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc. Dưới hải vực này không ngờ là một con sông băng bao la, không gian lạnh lẽo vô cùng. Thực lực thấp một chút căn bản không có cách nào dặt chân được ở nơi này, thế nhưng Băng Nhu nhìn thấy Lục Lâm Thiên kinh ngạc cũng không cảm thấy có gì kỳ quái, nàng nói:

- Đây là bí cảnh của Băng gia ta, có từ thời Viễn cổ tới nay. Trong này có tất cả mọi thứ do cường giả Băng gia chúng ta lưu lại, có tâm đắc lĩnh ngộ, có lĩnh ngộ công pháp, còn có lĩnh ngộ áo nghĩa. Ngươi có thể tùy ý lĩnh ngộ trong bí cảnh bao lâu cũng được. Thế nhưng không phải người Băng gia, ngươi chỉ có một cơ hội tiến vào trong Băng gia mà thôi.

- Ta hiểu rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói với Băng Nhu, bí cảnh của tất cả các đại Cổ tộc, ngoại nhân chỉ có một lần cơ hội đi vào bên trong.

- Ta đi trước, ngươi chậm rãi lĩnh ngộ đi, muốn đi ra ngoài thì chỉ cần bóp nát ngọc giản không gian trong tay là có thể đi ra ngoài.

Chương 4240: Hối hận cũng không hối 1

Băng Nhu giao cho Lục Lâm Thiên một khối ngọc giản không gian, thân ảnh xinh đẹp lập tức thả người rời đi.

- Bắt đầu lĩnh ngộ vậy.

Lục Lâm Thiên thu hồi ngọc giản không gian, ánh mắt lóe lên, bí cảnh Cổ tộc không giống bình thường, sợ rằng hắn cũng phải ngây ngốc, lĩnh ngộ một thời gian ngắn trong bí cảnh Băng gia này. Đến lúc đó cũng mượn cơ hội đột phá tới Hóa Hồng cảnh. Một khi đột phá tới Hóa Hồng cảnh, khi đó mới chính thức được coi là cường giả đỉnh phong trong ba ngàn đại thiên thế giới này.

Trong dãy núi trùng điệp trong sơn mạch có hai đạo thân ảnh giống như thiểm điện xé rách không gian.

- Các ngươi cho rằng có thể đuổi tận giết tuyệt người Đô Linh gia chúng ta sao? Không có dễ như vậy đâu.

Một đạo thân ảnh màu nâu đang đuổi theo một đạo thân ảnh màu tím rồi nói.

Phụt.

Đạo thân ảnh mặc áo bào tím phía trước giống như đã bị thương nặng, trong miệng không ngừng có máu tươi phun ra, rốt cuộc khi tới không trung trên một sơn cốc thì bị người sau lưng đuổi kịp, cho nên không thể không đáp xuống bên dưới.

- Trốn không thoát đâu.

Đạo thân ảnh màu nâu kia đuổi tới, hai mắt tràn ngập sát khí nhìn vào đạo thân ảnh phía trước rồi nhanh chóng đáp xuống bên dưới.

Một lát sau, trong sơn cốc, trong sơn cốc có vách núi dựng đứng, một nam tử có thân hình gầy gò, người mặc bộ trường bào màu tím, khuôn mặt vốn tuấn lãng khiến cho người ta nhìn qua có chút ôn hòa, có xúc động giống như muốn ôm hôn lúc này lại tràn ngập hàn ý, hai mắt nhìn chăm chú vào lão giả mặc trường bào màu nâu trước mặt.

- Ngươi trốn không thoát đâu, đuổi tận giết tuyệt Đô Linh gia, ta không buông tha cho ngươi.

Lão giả này âm trầm nhìn qua nam tử mặc áo bào tím, sát ý trong mắt không thèm che dấu bắn ra.

- Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, ngươi cho rằng mình có thể giết ta sao? Ta muốn đi ngươi còn chưa giữ lại được ta.

Nam tử mặc áo bào tím có hoa văn lau vết máu ở khóe miệng, ánh mắt đảo qua lão giả trước người, người này cũng chính là Đông Quan Trạch, hắn nhếch miệng lên cười nói:

- Ngươi đuổi theo ta xa như vậy đủ chưa? Không che chở cho dư nghiệt Đô Linh gia ngươi, ngươi lại đuổi theo ta, ta thấy đợi sau khi ngươi trở về, người Đô Linh gia các ngươi cũng đã chết hết rồi.

- Đáng hận.

Lão giả mặc áo bào màu nâu rít lên một tiếng, trong mắt có hung quang bắn ra, sát ý ngập trời nói:

- Ta sẽ không buông tha cho ngươi.

Tiếng quát vừa dứt, quanh thân lão giả mặc áo bào màu nâu này có lực lượng linh hồn bàng bạc từ trong cơ thể phô thiên cái địa tuôn ra. Áo nghĩa linh hồn dẫn động năng lượng thiên địa, năm ngón tay nắm chặt thành quyền, lập tức ngưng kết thành một đạo quyền ấn.

Oanh.

Trên đạo quyền ấn này có quang mang năng lượng bắn ra tứ tung, mang theo năng lượng linh hồn khủng bố chấn động. Trong lúc mơ hồ có tiếng sấm vang vọng, khiến cho không gian run run. Quyền ấn dùng xu thế sấm sét, tốc độ như thiểm điện hung hăng đánh về phía Đông Quan Trạch.

Nhìn qua đạo quyền ấn này đánh tới, Đông Quan Trạch nhanh chóng lui về phía sau, không dám ngạnh kháng, thân hình như quỷ mị nhanh chóng lùi lại.

- Trốn không thoát đâu.

Lão giả mặc áo bào nâu âm trầm hết lớn, quyền ấn phá không phong tỏa đường lui của Đông Quan Trạch, quyền ấn biến đổi, hóa thành một đạo chưởng ấn, mang theo vô số tàn ảnh chưởng ấn cùng với linh hồn chấn động cuồn cuộn phô thiên cái địa đánh về phía Đông Quan Trạch.

Sắc mặt Đông Quan Trạch trầm xuống, khẽ cắn răng, bàn tay đột nhiên nắm chặt, năng lượng linh hồn bàng bạc ở trong cơ thể tuôn ra, một thanh trường kiếm linh khí mang theo vô số tàn ảnh nhanh chóng bắn ra.

Xoẹt.

Tàn ảnh của trường kiếm cùng với tàn ảnh chưởng ấn va chạm vào nhau lập tức vỡ tan, kình khí ngập trời, chưởng ấn lập tức vỗ vào trường kiếm.

Phanh.

Năng lượng linh hồn vô hình chấn động bắn tứ tung, không gian xuất hiện hư không đen kịt. Thân hình Đông Quan Trạch bị đẩy lùi, trong mắt lần nữa có máu tươi tràn ra.

Xoẹt.

Cùng lúc này, lão giả mặc áo bào nâu cũng điên cuồng lao thẳng về phía Đông Quan Trạch, thân ảnh nhanh như thiểm điện, một đạo quyền ấn bằng linh hồn lần nữa được đánh ra.

- Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong mà thôi, rốt cuộc cũng không dấu diếm nữa mà ra tay toàn lực sao?

Âm thanh lạnh nhạt vang lên, trong sát na, một thanh niên mặc trường bào lập tức phá không xuất hiện, tay nắm một thanh đại đao màu trắng như tuyết, nương theo khí tức sát phạt ngập trời lan tràn ra, giống như phong quyển tàn vân khuếch tán. Một đạo đao mang xé rách không gian mang theo vết nứt không gian đen kịt lan tràn, trong nháy mắt đánh xuống.

Xoẹt.

Vết nứt không gian đen kịt chung quanh đao mang lan tràn, dùng xu thế như sấm sét đánh vào cánh tay của lão giả mặc áo bào màu nâu, một đao bị chém đứt đôi, huyết vụ lập tức bắn ra.

- Ah...

Lão giả mặc áo bào màu nâu lập tức kêu lên thảm thiết, khuôn mặt âm trầm vốn tràn ngập sát khí ngập trời lập tức trắng bệch như tro tàn, thân hình nhanh chóng lui lai.

- Lục Kinh Vân.

Lão giả mặc áo bào nâu này trogn nháy mắt cũng phát hiện ra thân phận của thanh niên vừa mới tới, người này chính là Lục Kinh Vân của Lục gia, sắc mặt hắn càng thêm trắng bệch.

- Trốn không thoát đâu.

Âm thanh lạnh nhạt truyền ra, Lục Kinh Vân đã như quỷ mị xuất hiện trước người lão giả mặc áo bào màu nâu, bàn tay hóa thành trảo ấn, bên trong trảo ấn có một vòng xoáy bằng nguyên lực điên cuồng tuôn ra, dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi xuyên thấu không gian, đặt vào trên đỉnh đầu của lão giả mặc áo bào nâu này, lực lượng cắn nuốt quỷ dị điên cuồng tuôn ra.

- Ah...

Lão giả mặc áo bào màu nâu muốn tránh thoát, thế nhưng lúc này lại phát hiện ra tất cả đều bị trói buộc, lực lượng cắn nuốt quỷ dị kia thôn phệ linh hồn và nguyên lực, khiến cho hắn căn bản không có cách nào giãy dụa, sinh ra cảm giác đau đớn kịch liệt. Khiến cho hắn không nhịn được kêu lên thảm thiết không ngớt, toàn thân lập tức run rẩy, khuôn mặt trở nên dữ tợn vô cùng.

Đông Quan Trạch nhìn Lục Kinh Vân đột nhiên xuất hiện, ánh mắt chấn động một chút, trong mắt lại càng thêm ngưng trọng, lẳng lặng đứng dậy. Trên trường bào màu tím có hoa văn có vết máu đã khô, sắc mặt tái nhợt vô cùng.

Một lát sau đó, lão giả mặc áo nâu ở trong lòng bàn tay Lục Kinh Vân hóa thanh thây khô, trong lòng bàn tay của Lục Kinh Vân toát ra hỏa diễm, thân hình lão giả kia hóa thành tro tàn.

Phù.

Lục Kinh Vân thở ra một ngụm trọc khí, lúc này mới mở ra hai mắt ra, quay người nhìn Đông Quan Trạch, trong mắt hiện lên hàn ý.

- Thiếu soái, một mình thiếu soái tới sao?

Đông Quan Trạch ngẩng đầu nhìn Lục Kinh Vân, ánh mắt chẳng biết từ lúc nào đã lạnh nhạt hơn không ít.

Lục Kinh Vân thu đại đao trên tay vào trong cơ thể, ngẩng đầu nhìn Đông Quan Trạch, nói:

- Đúng vậy, một mình ta tới đây.

- Thiếu soái có lẽ tới giết ta đúng không?

Đông Quan Trạc ngẩng đầu nhìn Lục Kinh Vân, trường bào máu tím tung bay trong gió, khuôn mặt có chút vui vẻ, sự vui vẻ này có chút khổ sở.

- Ta đoán dùng tâm tư kín đáo của nhà ngươi, có lẽ ngươi đã sớm nhìn ra.

Lục Kinh Vân nhìn Đông Quan Trạch nói.

Chương 4241: Hối hận cũng không hối 2

- Ngọc giản tin tức của Ám đường so với ngọc giản tin tức trong đại điện không giống, có lẽ là từ Lục Soái, từ trước đó ta đã lo lắng việc này có thể xảy ra, cho nên ta chỉ cần liếc là có thể cảm giác được.

Đông Quan Trạch cười khổ, khuôn mặt vẫn vui vẻ.

Lục Kinh Vân lại nói:

- Ngươi có thời gian, ngươi có cơ hội, vì sao ngươi lại không trốn?

- Trốn sao?

Đông Quan Trạch lắc đầu nói:

- Ta có thể trốn đi đâu chứ? Sau lưng có Đông Quan gia, có thế giới của ta, ta còn có Linh Hỏa quân đoàn, ta trốn cũng vô dụng.

- Sớm biết có hiện tại vì sao lúc trước lại làm như vậy? Nếu như là chuyện khác, xem xét những công lao mà ngươi lập vì Lục gia quân trong những năm này, ta cũng có thể tha cho ngươi, thế nhưng ngươi không nên cấu kết với Thiên La minh hại phụ thân ta. Cho nên ta không tha cho ngươi được.

Lục Kinh Vân nhìn Đông Quan Trạch nói.

- Đa tạ Thiếu soái còn nhớ tới ta, sớm biết hiện tại cần gì lúc trước phải làm như vậy, ha haha....

Đông Quan Trạch nói xong, lập tức cười ha hả nói:

- Thực không dám dấu Thiếu soái, Đông Quan Trạch ta hiện tại không hối hận, cho dù một chút cũng không.

- Ta cũng muốn xem xem một chút.

Thân hình cao ngất của Lục Kinh Vân tiến lên hai bước, đứng chắp tay.

- Thứ hiện tại ta hối hận là đã đưa Đông Quan gia và Linh Hỏa quân đoàn tới tình trạng như vậy. Nếu như lúc trước không làm như vậy, ta có thể đưa Đông Quan gia và Linh Hỏa quân đoàn tới một độ cao mới.

Đông Quan Trạch nói xong, mở miệng liếm vết máu ở khóe miệng mình, ngừng một lát rồi nhìn Lục Kinh Vân nói:

- Thế nhưng hiện tại ta lại không hối hận, tuy rằng là mâu thuẫn, thế nhưng trong lòng ta quả thực lại mâu thuẫn như vậy, Thiếu soái, ngươi đã từng có nữ nhân nào trong lòng chưa?

- Có nữ nhân nào trong lòng sao?

Hai mắt Lục Kinh Vân khẽ đảo, trong đầu không khỏi nhớ tới từng nữ tử đã làm bạn bên cạnh mình.

- Thiếu soái ta hối hận, cũng không hối hận. Người khác đều cho rằng ta chung tình với Mộ Linh Lạc, kỳ thực không phải vậy, làm như vậy sẽ khiến cho người ta không liên tưởng tới quan hệ của ta với Phượng Hoàng nhất tộc mà thôi. Người ta chung tình chính là Dạ Phượng Hoàng, kể từ lần đầu tiên nhìn thấy nàng, ta đã biết rõ ta sinh ra vì nàng, cũng có thể chết vì nàng.

Ngẩng đầu nhìn Lục Kinh Vân, Đông Quan Trạch cười nói:

- Có phải ngươi thấy ta ngốc đúng không?

- Ta không có cách nào phán xét chuyện này của ngươi, bởi vì ta không phải ngươi. Ta thấy, nếu như vì nữ tử trong lòng ta, ta cũng sẽ cam tâm làm tất cả, cho dù giao ra cả tính mạng của mình cũng can tâm tình nguyện.

Lục Kinh Vân nhìn Đông Quan Trạch, nói:

- Bất quá ta khác ngươi, ta sẽ không bị người ta lợi dụng.

- Thiếu soái, đó là bởi vì ngươi còn chưa đạt tới tình trạng si tình như ta.

Đông Quan Trạch lắc lắc đầu nói.

Lục Kinh Vân nhìn qua Đông Quan Trạch nói:

- Thật sao, vậy ta cũng muốn biết, nữ tử của Phượng Hoàng nhất tộc kia có si vì ngươi giống như ngươi si vì nàng ta hay không?

- Cái này.... Ha ha hah....

Đông Quan Trạch nghe vậy lập tức sững sờ, âm thầm đau thương, lại lập tức cười ha hả, tuy rằng cười thế nhưng lại có thể thấy được nụ cười của hắn đắng chát.

Tiếng cười vừa dứt, Đông Quan Trạch nhìn Lục Kinh Vân nói:

- Thiếu soái, nể mặt ta những năm này lập nhiều công lao cho Lục gia quân, Đông Quan Trạch ta cầu xin Thiếu soái một chuyện được không?

- Nếu không phải những năm này ngươi vì Lục gia quân lập nhiều công lao, ta sẽ không phải tới tận đây. Thứ nhất ta không muốn làm ảnh hưởng tới quân tâm, thứ hai ngươi cũng vì Lục gia quân mà lập không ít công lao, cho nên ta muốn phái đoàn trưởng Linh Hỏa quân đoàn đi thể hiện một chút. Ra đi tôn nghiêm một chút.

- Đa tạ Thiếu soái.

Nghe vậy Đông Quan Trạch ôm quyền cúi người thi lễ thật sâu, nhìn qua Lục Kinh Vân nói tiếp:

- Ta còn cầu Thiếu soái một chuyện, chuyện ta và Phượng Hoàng nhất tộc bán đứng Lục soái và Linh Hỏa quân đoàn chỉ có mình ta biết rõ. Ta hy vọng Thiếu soái có thể giữ lại Linh Hỏa quân đoàn. Đông Quan gia ta cũng không liên quan tới việc này, hy vọng Thiếu soái tha cho Đông Quan gia ta.

Lục Kinh Vân nghe vậy, đôi mắt đen nhánh khẽ đổi, lập tức gật đầu nói:

- Được, ta đồng ý với ngươi.

Đông Quan Trạch nghe Lục Kinh Vân nói vậy, khuôn mặt mỉm cười, nói:

- Có những lời này của Thiếu soái ta yên tâm rồi.

Phanh.

Dứt lời, trong lòng bàn tay của Đông Quan Trạch đột nhiên có linh hồn lực mênh mông cuồn cuộn tuôn ra, lập tức dùng một chưởng hung hăng đập vào đỉnh đầu mình, miệng phát ra những âm thanh cuối cùng trong cuộc đời mình:

- Thiếu soái, ta vì nàng có thể không màng sinh tử, nàng làm ta có thể trả giá bất kỳ thứ gì, ta thật đáng thương, sớm biết như vậy, lúc trước cần gì phải làm thế. Chỉ tiếc hiện tại tất cả đã không còn cách nào quay đầu lại.

Phanh.

Thân hình Đông Quan Trạch ngã xuống mặt đá, âm thanh hoàn toàn biến mất.

Lục Kinh Vân đứng chắp tay, trường bào tung bay, thân ảnh vừa mới định bắn ra thế nhưng lần nữa lại cắn răng đứng lại, mắt nhìn tất cả mọi chuyện xảy ra, mãi một lúc lâu sau hắn mới xoay người, cúi đầu thì thào nói:

- Có Lục gia quân một ngày, ta sẽ che chở cho Đông Quan gia ngươi một ngày.

...

Thời gian giống như cát chảy lặng lẽ trôi qua, đảo mắt đã trôi qua năm năm.

Trong vòng năm năm này, trên Thượng Thanh thế giới xảy ra không ít chuyện, đầu tiên là Phi Linh môn quật khởi. Những năm này, sau khi Phi Linh môn dùng thủ đoạn lôi đình tiêu diệt tất cả thế lực thuộc Diệt Linh minh, cơ hồ tất cả các thế lực kia đều bị Phi Linh môn dùng danh nghĩa khống chế tất cả, cũng danh chính ngôn thuận được Phi Linh môn tiếp thu.

Thực lực của Phi Linh môn hiện tại, còn có Lục Lâm Thiên trong mật địa Thiên giới, tất cả các thế lực khác trong Trung Thiên thế giới tuy rằng trong lòng cảm thấy không công bằng, thế nhưng cũng không có biện pháp, cũng không dám ngăn cản.

Trong vòng năm năm ngắn ngủi, Phi Linh môn dùng xu thế sấm sét khống chế mấy chục Trung Thiên thế giới, nhảy vọt, quật khởi trở thành thế lực đệ nhất dưới Cổ tộc và hai đại Liên minh trong Thượng Thanh thế giới.

Mặc khác, Nguyệt Hoàng thế giới cũng xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Năm năm trước, Phượng Hoàng nhất tộc mạnh nhất trong Nguyệt Hoàng thế giới chẳng biết tại sao giống như trong vòng một đêm biến mất hầu như không còn, trong Nguyệt Hoàng thế giới không còn Phượng Hoàng nhất tộc nữa.

Trên phố cũng lập tức truyền ra tin tức, lúc này mọi người mới biết rõ, thì ra Phượng Hoàng nhất tộc trong mật địa Thiên giới động đao với người không nên động, nghe nói chuyện này có quan hệ với Lục Lâm Thiên của Phi Linh môn kia.

Phi Linh môn, trong thời gian năm năm, Tiểu Long, Lục Doanh, Lục Âm, Lục Tượng, Lục Xảo sau khi ở với người nhà mấy tháng lập tức trở lại nơi mà mình nên tới.

Lục Kinh Vân ở lại giúp Phi Linh môn khống chế đại cục. Sau đó giao lại tất cả cho gia gia Lục Trung, ngoại công Vân Khiếu Thiên và Lữ Chỉnh Cường.... hắn cùng sư tổ Chí Thánh Đại Đế, Đoan Mộc Khung Thiên, còn có Độc Cô Ngạo Nam, Hàn Băng Đại Đế và những người khác trở lại Thương Khung chiến trường.

Chương 4242: Không gian này thật kỳ quái

Đám người Cái Thế Hồng Tôn vốn hy vọng Lục Kinh Vân lần này có thể trở lại mật địa trong Minh Quang thế giới tu luyện, thế nhưng Lục Kinh Vân biết rõ, Lục gia quân vô cùng thích hợp với Thương Khung chiến trường, Lục gia quân là Phi Linh môn. Là một tầng đảm bảo đối với Lục gia. Trong Lục gia quân cũng cần người Lục gia trấn thủ, nếu không cũng không phải là Lục gia quân nữa. Mà hắn thân là lão đại hiện tại của Lục gia, cho nên cũng phải đứng lên suy xét cho Lục gia.

Những năm này Phi Linh môn phát triển cực lớn, Hoàng gia, Tiết gia, An gia, Tôn gia, Tử Diễm Huyền Xà nhất tộc cùng với những thế lực khác cũng theo sau phát triển gấp mấy lần.

Những năm gần đây Phi Linh thương hội lần nữa đặt chân ở trong trung tâm của các Trung thiên thế giới, ở trong Vạn Thiên liên minh đã sớm có ghế trưởng lão. Nhưng mà nếu so về tài lực mà nói, sợ rằng thương hội và gia tộc trong Vạn Thiên liên minh có thể so với Phi Linh tương hội hiện tại không có nhiều lắm, mạnh hơn Phi Linh thương hội cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

...

Trong dòng sông băng mênh mông, hàn khí lạnh lẽo thấu xương này căn bản người có tu vi bình thường khó có thể đặt chân vào nơi này.

Trên một hòn đảo bằng băng cực lớn có một đạo thân ảnh màu xanh đang khoanh chân ngồi, trước mặt hắn là một bức tường bằng băng. Bức tường này giống như là bức tường cuối cùng, bên trên có bí văn quanh quẩn, hàn ý ngập trời.

Đạo thân ảnh mặc áo bào xanh này khoanh chân ngồi trước mặt bức tường băng, băng chung quanh dần dần hóa thành thủy vực bao la, sau đó lập tức bị đóng băng.

Tan rã rồi ngưng kết, ngưng kết rồi tan rã, cứ như vậy tuần hoàn, cũng không biết trải qua bao nhiêu lần luân hồi, cực kỳ huyền ảo.

Chỉ có bức tường bằng băng kia là sừng sững, không chút biến đổi.

Ken két.

Sau một năm nữa, bức tường bằng băng sừng sững trên hòn đảo bằng băng này bỗng nhiên rạn nứt, lập tức ken két bị nghiền nát.

Sưu Sưu.

Bức tường bằng băng cực lớn bị nghiền nát, thế nhưng lại lập tức tiêu tán thành vô hình, ngay cả một chút vụn băng cũng không có để lại.

- Ha ha...

Lục Lâm Thiên cười ha hả, thân hình lập tức phóng lên trời, đột nhiên xuất hiện cách đó hơn ngàn thước.

Ầm ầm.

Ngay sau khi thân hình Lục Lâm Thiên rời khỏi hòn đảo bằng băng, bức tường bằng băng, hàn khí ngập trời, bí văn quanh quẩn giống như kéo dài tới trời cao kia vừa mới tiêu tán thành vô hình lại một lần nữa xuất hiện, trong bức tường bằng băng này vẫn có bí văn quanh quẩn, hàn ý ngập trời.

Thân ảnh màu xanh này cũng không có quay người lại mà chắp tay chậm rãi đi về phía trước, mỗi một buớc bbước xuống, dòng sông băng dưới chân lập tức hóa thành thủy vực, mà sau khi bước ra, thủy vực sau lưng lần nữa ngưng tụ thành dòng sông băng. Trước mặt tan rã, sau lưng ngưng kết, huyền ảo vô cùng.

Trên Chiến đài trong mật địa Thiên giới mỗi ngày đều có náo nhiệt, trước đó không lâu, trên Chiến đài, Thái A dựa vào một kiện Thông Linh bảo khí hình chiếc chuông mà tiến vào trong Thiên bảng, xếp ở vị trí thứ mười chín.

Mà chuyện khiến cho người ta rung động nhất là Lục Linh, ba ngày trước, Lục Linh rốt cuộc đột phá tới Tuyên Cổ cảnh cao giai, sau đó trên Chiến đài khiêu chiến người đứng thứ mười một trên Thiên bảng. Người này không phải là Cổ tộc, là cường giả đệ nhất trong đám người trẻ tuổi trong Thượng Thanh thế giới, chỉ dưới Cổ tộc, ngay cả không ít thanh niên Cổ tộc cũng không phải là đối thủ của người này. Đứng thứ mười một trên Thiên bảng đã chứng minh được điểm mạnh của hắn.

Mà Lục Linh thúc dục Bất Diệt Kim Cương tượng triệt để đánh bại người này.

Mà dưới sự chứng kiến của người xem bốn phía Chiến đài, Lục Linh lần nữa khiêu chiến một thanh niên đứng vị trí thứ mười trên Thiên bảng, thúc lục Bất Diệt Kim Cương tượng, tay cầm Tử Lôi Diệt Thiên đao, trong giao thủ kịch liệt, kịch chiến khiến cho cơ hồ cả mật địa Thiên giới khiĩếp sợ. Dùng huyết chiến đánh bại một cường giả trẻ tuổi đứng thứ mười trong Thiên bảng, đánh văng cường giả trẻ tuổi kia ra khỏi top mười Thiên bảng.

Sau trận chiến này, danh tiếng của Lục Linh triệt để vang vọng trong mật địa Thiên giới, khiến cho người ta chính thức biết được cái gì gọi là người đi ra từ Thương Khung chiến trường.

...

Trong nháy mắt lại một năm trôi qua, cách thời gian Lục Lâm Thiên tiến vào trong bí cảnh Băng gia đã là năm thứ bảy.

Trong dòng sông băng mênh mong, một đạo thân ảnh mặc áo bào xanh đang một mình hành tẩu trên dòng sông băng mênh mông, không ngày nào nghỉ, không biết mệt mỏi, một đường băng tan rã, sau lưng lại ngưng kết. Ven đường hắn cũng đã nhìn thấy không ít cảnh vật chung quanh con sông băng này.

Rốt cuộc đạo thân ảnh mặc áo bào xanh này dừng bước trước một sườn núi, ánh mắt nhìn chăm chú vào một hạp cốc bằng băng cực lớn, đang tản ra khí tức cổ xưa ở dưới sườn núi.

- Ồ?

Đạo thân ảnh màu xanh này khẽ kêu một tiếng, thân hình nhảy lên, lập tức tiến vào trong hạp cốc bằng băng kia, lập tức tiến vào trong một sơn động.

Trong sơn động cực lớn bằng băng này có không ít băng chùy lơ lửng, tỏa ra quang mang trắng nõn.

Xoẹt.

Trong sơn động bằng băng này, gợn sóng trong không gian chẳng biết tại sao lại bắt đầu chấn động, xuất hiện vết nứt không gian nho nhỏ, khí tức lạnh lẽo ngập trời bắt đầu lan tràn ra, khiến cho linh hồn người ta khó có thể chống lại.

Thân ảnh mặc áo bào xanh này do dự một chút lập tức thả người nhảy vào bên trong, thân hình tiến vào trong vết nứt không gian đang chấn động này.

Khi thân hình người mặc áo xanh này lần nữa chui ra khỏi vết nứt không gian thì đã tới một sơn động bằng băng cực lớn, không gian cực lớn, bao la vô cùng. Ngẩng đầu nhìn qua không trung, băng giống như che khuất bầu trời vậy.

- Không gian này thật kỳ quái.

Lục Lâm Thiên đi vào trong sơn động bằng băng rộng lớn này, hắn cảm thấy vô cùng kỳ quái, không gian này cực kỳ quỷ dị. Khí tức lạnh lẽo tới mức tận cùng, trong không gian này tất cả mọi thứ dường như đều chậm lại một chút. Nguyên lực, linh hồn, máu tươi vận chuyển trong cơ thể đều giảm tốc độ.

Trước một bức tường bằng băng trong sơn động rộng rãi có một đạo thân ảnh đang ngồi khoanh chân, toàn thân được băng bao phủ, giống như một bức tương điêu khắc bằng băng đang tỏa ra ánh sáng long lanh.

Xoẹt.

Băng bắt đầu tan rã, một đạo thân ảnh khoanh chân ngồi xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên. Khuôn mặt không biết bởi vì hàn khí hay không mà thoạt nhìn cực kỳ trắng nõn, khuôn mặt cương nghị có chút cứng nhắc, hai hàng lông mi rậm rạp nhìn qua cũng có chút cứng cáp, bộ dáng chừng hơn bốn mươi tuổi, thế nhưng toàn thân lại lộ ra khí độ phi phàm.

Sưu Sưu.

Bỗng nhiên đạo thân ảnh này lập tức mở hai mắt ra, hai mắt giống như những ngôi sao sáng trong bầu trời đêm thâm thúy. Hai mắt mở ra, khí tức từ trong cơ thể giống như thức tỉnh lập tức nhộn nhạo tràn ra, khiến cho cả không gian xuất hiện những mảnh băng vụn lơ lửng.

- Khí tức thật mạnh, người này rất mạnh.

Thanh niên mặc áo bào xanh khẽ giật mình, cảm nhận khí tức trên người đại hán trung niên này mà biến sắc, khí tức mạnh mẽ bực này không phải chuyện đùa.

Chương 4252 Một đường huyền ảo

Chương 4243: Biến cố trong bí cảnh 1

- Vẫn là thiếu một chút a, nhiều năm như vậy còn không có cách nào làm được. Chẳng lẽ ta thực sự sai rồi sao? Cả đời này của ta không có cách nào hoàn thành được hay sao?

Đại hán trung niên thức tỉnh, thế nhưng lại không để mắt tới thanh niên mặc áo bào xanh kia mà miệng vẫn thì thào nói:

- Ta sai rồi sao? Không thể nào tồn tại thứ như vậy sao?

Thân ảnh mặc áo bào xanh lẳng lặng nhìn đại hán trung niên không nói gì, tất cả trong không gian này đều có chút quái dị, từ khí tức trên người đại hán trung niên này không khó biết rõ, người này có lẽ chính là người Băng gia, khí tức trên người lại mạnh tới mức khiến cho người ta rung động.

- Ngươi là người phương nào?

Rốt cuộc đại hán trung niên mới phát hiện ra thanh niên mặc áo bào xanh, đôi mắt thâm thúy như sao trên khuôn mặt trắng nõn, khí khái hào hùng nhìn vào người Lục Lâm Thiên.

- Bái kiến tiền bối, ta chính là Lục Lâm Thiên.

Thanh niên mặc áo bào xanh ôm quyền thi lễ, người này là cường giả Băng gia.

- Ồ, không phải là người Băng gia ta, vì sao khí tức lại tương tự như vậy, cũng không phải đám người Phong gia, Hoàng gia, Mộc gia...

Đại hán trung niên nghe vậy khẽ nhíu mày, ống tay áo khẽ phất một cái, trong tay lập tức có hàn khí quét qua Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Băng sương chấn động, hàn khí cuồn cuộn lan tràn, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được không gian chung quanh bị hàn khí bao phủ. Hàn khí này cũng không phải bình thường, giống như có thể tự thành không gian. Trong không gian này hàn khí có thể đem tất cả đóng băng cứng lại, hàn khí ảnh hưởng tới tất cả.

Sưu Sưu.

Hàn khí vô hình va chạm vào quang mang, băng vụn lập tức cuồn cuộn bắn ra tứ phía, quang mang bị ngăn cản lui về, lực lượng ngũ hành tương khắc trước mặt thực lực cũng khó có thể chống lại được hàn khí này, không gian chung quanh nhanh chóng bị đóng băng.

- Tuyên Cổ cảnh cao giai, không phải... Chẳng lẽ... Tiểu tử, ngươi tới cấp độ nào trong Đại Thừa Niết Bàn?

Bỗng nhiên đại hán trung niên kia thu thủ ấn trong tay lại, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên hỏi.

Lục Lâm Thiên thu liễm khí tức, sắc mặt có chút tái nhợt, nói:

- Chân lý Niết Bàn trong Đại Thừa Niết Bàn.

- Chân lý Niết Bàn, thật sự là Chân lý Niết Bàn sao?

Nghe vậy đôi mắt thâm thúy của đại hán trung niên cũng không nhịn được mà rung động, lập tức khoát tay nói với Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, ngươi đi ra nơi khác lĩnh ngộ đi, ta lĩnh ngộ vẫn chưa xong, ta còn cần tìm hiểu một đoạn thời gian nữa.

- Không biết tiền bối lĩnh ngộ thứ gì? Thực lực của ta còn thấp, thế nhưng nói không chừng vạn nhất có thể giúp được một ít chuyện.

Lục Lâm Thiên do dự một chút lập tức hỏi đại hán trung niên, lực lượng quỷ dị trong không gian băng băng này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng hứng thú, lực lượng quỷ dị trong không gian bằng băng này có thể đóng băng tất cả, cường hãn mà quỷ dị.

- Ngươi sao?

Đại hán trung niên nhìn qua Lục Lâm Thiên, nghi hoặc một hồi rồi. Thân hình cao ngất chậm rãi tiến lên, nhìn Lục Lâm Thiên, hai hàng lông mày khẽ nhíu lại, nói:

- Người Chân lý Niết Bàn, thiên phú khủng bố, nói không chừng ngươi quả thực có thể giúp được, cũng được, ta sẽ nói với ngươi, ngươi gọi là Lục Lâm Thiên đúng không?

- Đúng vậy, vãn bối gọi là Lục Lâm Thiên, là người được phong hào Chiến Thần trong Vạn Thế đối quyết lần trước, gần đây lại lĩnh ngộ áo nghĩa thuộc tính thủy trong áo nghĩa hàn băng.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói với đại hán trung niên.

- Người Chân lý Niết Bàn, xem ra Thượng Thanh thế giới chúng ta lần này sẽ quật khởi rồi.

Đại hán trung niên gật gật đầu, nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta có thể nhìn ra, ngươi lĩnh ngộ áo nghĩa hàn băng cũng không tầm thương, ngươi có biết sau khi tu luyện áo nghĩa hàn băng tới cực hạn, trừ đóng băng thiên địa, đóng băng tất cả mọi thứ ra còn xảy ra chuyện gì không?

- Cái này...

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong đầu suy tư, trong lúc nhất thời cũng không nghĩ ra được cái gì.

Đại hán trung niên nhìn qua Lục Lâm Thiên suy tư, lại lập tức hưng phấn nói:

- Dưới áo nghĩa hàn băng, nhiệt độ càng thấp càng có thể ảnh hưởng tất cả áo nghĩa khác, thậm chí ta còn phát hiện ra có thể ảnh hưởng không gian, thời gian, các loại các nghĩa.

Dứt lời, sắc mặt đại hán trung niên lại có chút thất vọng, nói với Lục Lâm Thiên:

- Trong tưởng tượng của ta, dùng áo nghĩa hàn băng hình thành không gian, khiến cho hàn khí ngưng tụ đến thấp nhất, khiến cho tất cả áo nghĩa trong không gian này sẽ bị ảnh hưởng, đến lúc đó người có tu vi đồng cấp khó có thể là đối thủ của ta.

- Dùng hàn khí ngưng tụ thành không gian, ảnh hưởng tới tất cả áo nghĩa.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, thì thào nói nhỏ, trong đầu đột nhiên lóe lên linh quan, Lục Lâm Thiên vẫn còn nhớ mọi chuyện kiếp trước, cho nên hắn lập tức nhớ tới một chuyện. Trước kia hắn từng xem qua phim ảnh, nói là nhiệt độ ảnh hưởng tới cường độ vận động của vật thể, nguyên tử. Mà nhiệt độ thấp là một loại hạt không mang bất kỳ năng lượng nào, loại nhiệt độ này gọi là độ không tuyệt đối, mà dưới độ không này, tất cả đều bị ảnh hưởng, có chăng là khác nhau mà thôi.

Kiếp trước lại có người cho rằng, hạt này không có khả năng bất động, cũng nói là loại độ không này không có cách nào đạt tới, nhiệt độ cao không có giới hạn, thế nhưng nhiệt độ giảm xuống lại không có cách nào đạt tới độ không tuyệt đối, chỉ có thể tiếp cận vô hạn mà thôi.

- Dùng hàn khí ngưng tụ thành không gian, ảnh hưởng tới tất cả áo nghĩa không phải là không làm được, chuyện này có khả năng làm được.

Lục Lâm Thiên suy tư một hồi rồi lập tức ngẩng đầu nói với đại hán trung niên.

- Làm sao ngươi biết có thể thực hiện.

Đại hán trung niên khí khái hào hùng kia nói, sau đó lại nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi thở dài, nói tiếp:

- Ta lĩnh ngộ không biết đã bao nhiêu vạn năm, tuy rằng có một chút tâm đắc cùng thành tựu, thế nhưng lại không đạt tới trình độ mà ta muốn. Có lẽ suy nghĩa của ta căn bản à viển vông, áo nghĩa hàn băng quá mênh mông, ta lĩnh ngộ còn chưa đủ a.

- Không, nhất định là có thể.

Lúc này Lục Lâm Thiên lại có chút hưng phấn nói với đại hán trung niên:

- Theo ta được biết, trên lý luận mà nói, khi vật chất có động năng tới mức thấp nhất của cơ học lượng tử khi đó vật chất sẽ đạt tới độ không tuyệt đối, mặc dù nói độ không vĩnh viễn không có cách nào đạt tới, chỉ có thể tiếp cận vô hạn, bởi vì bất luận không gian nào đều còn nhiệt lượng và năng lượng, không hoàn toàn chuyển đổi sang nhau, cho nên độ không không có cách nào tồn tại. Cái này có điểm giống như ngũ hành tương sinh tương khắc, trừ phi trong không gian không có một chút năng lượng và nhiệt lượng nào. Dưới trạng thái độ không năng lượng mới đạt tới nhiệt độ thấp nhất, nhưng mà dùng nhiệt độ của thiên nhiên mà nói, chỉ có thể tiếp cận vô hạn, không có cách nào tới gần.

Chương 4244: Biến cố trong bí cảnh 2

Lục Lâm Thiên nuốt nước bọt, hưng phấn nói tiếp:

- Nhưng mà áo nghĩa hàn băng lại có thể làm được, đây là trạng thái siêu tự nhiên, chỉ cần đóng băng tất cả không gian tới tình trạng thấp nhất, khi đó có thể đạt tới độ không tuyệt đối, dưới độ không tuyệt đối, tất cả vật chất và áo nghĩa đều sẽ bị ảnh hưởng.

Trung niên khí khái hào hùng nghe vậy có chút khìếp sợ nhìn qua Lục Lâm Thiên đang hưng phấn, ánh mắt vô cùng nghi hoặc nói:

- Cái gì là độ không tuyệt đối? Ta nghe không hiểu..

- Cái này...

Lục Lâm Thiên sững sờ, hắn đã quên một chuyện, hắn lập tức cười khổ nói với đại hán trung niên khí khái hào hùng:

- Tóm lại suy nghĩ của tiền bối sẽ thành công, ta thấy tiền bối nếu như không ngại, ta có thể giúp một ít chuyện nhỏ được.

- Thật sao? Vậy thì quá tốt, ta sẽ nói lĩnh ngộ những năm này của ta cho ngươi. Đối với áo nghĩa hàn băng của ngươi ít nhiều sẽ có trợ giúp.

Đại hán trung niên khí khái hào hùng kia lập tức kích động rồi hưng phấn.

Trong cái động bằng băng rộng rãi, cực lớn kia, bên trong hàn khí lạnh thấu xương, một lát sau hai người ngồi khoanh chân, trong miệng nhấp nháy, không biết là đang nói gì, trong tay có từng đường vòng cung huyền ảo xẹt qua rồi ngưng kết thành thủ ấn, không gian bằng băng chung quanh không ngừng biến ảo bất định.

...

Thời gian lần nữa trôi qua, trong mật địa Thiên giới, chẳng biết tại sao một ít thanh niên Cổ tộc khó xuất hiện lại càng ít lộ diện hơn, đồn rằng tất cả đều đi bế quan tĩnh tu.

Chỉ trong chớp mắt, thời gian cách lúc Lục Lâm Thiên tiến vào mật địa Băng gia đã được mười lăm năm.

Trong mười lăm năm này, trong mật địa Thiên giới cũng không xảy ra chuyện gì đặc biệt, tất cả mọi người đều đang tĩnh tu.

Nhưng mà ba năm trước đây lại xảy ra một đại sư, trong thiên địa đột nhiên xuất hiện động tĩnh lớn lần thứ ba. Nhật nguyệt hàng lâm, ngôi sao rơi xuống, trong khoảng một ngàn năm ngắn ngủi xuất hiện người Chân lý Niết Bàn thứ ba, trong lúc nhất thời kinh động cả ba ngàn Đại thiên thế giới.

Trong tất cả các cường giả đã bắt đầu lan truyền ra một câu, thiên địa phong vân, yêu nghiệt thành đàn. Trong một nghìn năm trước sau xuất hiện ba người Chân lý Niết Bàn, đủ để khiến cho tất cả mọi người khiếp sợ.

Sáng sớm, trong dãy núi ở trong mật địa Thiên giới có chút sương mù nhàn nhạt còn chưa tán đi, nhìn tư xa như có như không, giống như tấm lụa mỏng.

Sáng nay, chẳng biết tại sao trong mật địa Thiên giới lại lạnh lẽo dị thường, loại hiện tượng này trước nay chưa từng thấy qua. Hàn khí lan tràn, khiến cho người có tu vi thực lực thấp một chút căn bản không có cách nào chống lại.

Trong mật địa Thiên giới lập tức có không ít khí tức mịt mờ trong chốc lát dò xét, lan tràn về phía bí cảnh Băng gia.

- Là hàn khí từ trong bí cảnh Băng gia, chẳng lẽ bên trong xảy ra biến cố gì đó?

Lập tức trên trời xanh có âm thanh vang lên, trên không trung lập tức từng đạo thân ảnh phá không rời đi.

Sưu Sưu.

Ngoài bí cảnh Băng gia, trước hải vực vô biên, trên vách đá dựng đứng lúc này xuất hiện không ít thân ảnh hội tụ, đám người Băng Cổ, Đường Ám, Lôi Quang, Nhâm Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng đều có mặt.

Hải vực vô biên bên ngoài bí cảnh Băng gia vốn là một màu xanh, giống như vô biên vô hạn, bọt nước bắn tứ tung thì lúc này cả hải vực bao la kết thành băng, hàn khí ngập trời từ trong hải vực cuồn cuộn lan tràn ra.

Kỳ lạ nhất chính là trên hải vực bao la này có không ít thân ảnh được băng sương bao phủ, thân hình trên hải vực bằng băng không có cách nào nhúc nhích, tư thế giống như một bức tượng bằng băng, cực kỳ quái dị.

- Băng hàn chi khí thật quái dị, Băng Cổ, trong bí cảnh Băng gia ngươi xảy ra chuyện gì vậy?

Đường Ám thất kinh, có chút kinh ngạc hỏi Băng Cổ.

- Ta cũng không biết trong bí cảnh xảy ra biến hóa gì, chúng ta đang muốn xuống dưới xem xét, thế nhưng nếu ai đặt chân xuống dưới sẽ bất động, đóng băng, căn bản không có cách nào thoát thân ra được. Ta vừa rồi thiếu chút nữa cũng không ra được.

Vẻ mặt Băng Cổ lúc này cũng rung động, hắn cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, lúc này hải vực bằng băng này căn bản không thể đặt chân xuống, một khi tiến vào sẽ bị trói buộc làm ảnh hưởng, không thể giãy dụa.

- Gần đây trong bí cảnh Băng gia ngươi có chuyện gì đặc biệt xảy ra hay không? Tại sao lại có thể như vậy?

Lôi Quang có chút khó hiểu nói.

- Không có, bí cảnh vẫn bình thường.

Băng Cổ lắc đầu, ánh mắt lập tức khẽ đổi, nói:

- Nhưng mà Lục Lâm Thiên mười lăm năm trước tiến vào trong bí cảnh Băng gia ta, đến bây giờ còn chưa có đi ra.

- Lục Lâm Thiên, không phải chuyện này có quan hệ với Lục Lâm Thiên đó chứ?

Đám người Lôi Quang và Ám Đường nghe vậy sắc mặt lập tức ngưng trọng.

- Chúng ta cũng không biết rốt cuộc là thế nào, trong bí cảnh này nhất định xảy ra biến cố gì đó, hàn băng chi khí này rất mạnh, có lẽ cũng không phải Lục Lâm Thiên tạo thành.

Băng Cổ nhíu mày, hiện tại hắn cũng bó tay, hải vực này hiện tại ngay cả hắn cũng không dám đặt chân lên, chỉ cần đặt chân lên trên sẽ bị ảnh hưởng, không có cách nào nhúc nhích.

Sưu Sưu.

Từ bốn phương tám hướng trên không trung không ngừng có cường giả đáp xuống, sắc mặt đều kinh ngạc nhìn quan hải vực đóng băng vô biên vô hạn trước mắt, hàn băng chi khí cuồn cuộn, người thực lực thấp căn bản không thể tới gần.

Sưu Sưu.

Bỗng nhiên, trong hải vực lập tức truyền ra hai tiếng xé gió, hai đạo âm thanh vang lên trong hải vực bị đóng băng. Âm thanh giống như quỷ mị chui ra, giống như óc thể di chuyển trong băng dày đặc trên hải vực.

Hai đạo thân ảnh này nhảy ra, băng hàn chi khí trong thiên địa cũng lạnh lẽo tới mức tận cùng, giữa không trung có tầng tầng lớp lớp băng sương bao phủ, che khuất bầu trời, giống như cơn lốc cuốn tới, khiến cho thiên hôn địa ám.

- Băng hàn chi khí thật mạnh.

Băng hàn chi khí như vậy khiến cho chúng cường giả có mặt ở đây bỗng nhiên biến sắc, băng hàn chi khí này ảnh hưởng tới không gian, ảnh hưởng tới thời gian và nguyên lực cùng linh hồn. Cường giả ở đây cũng khó có thể chống lại, đều phát hiện ra thoạt nhìn mình trở nên ngây ngốc, trong lúc vô hình bị băng hàn chi khí này ảnh hưởng, căn bản không có cách nào chống lại.

- Ha ha ha, thành công, thành công rồi...

Trên không trung lập tức vang lên tiếng cười to, hàn băng chi khí cũng đột nhiên thu liễm.

Xoẹt.

Băng sương phô thiên cái địa biến mất không thấy gì nữa, hải vực đóng băng bao la dần dần bị hóa giải, băng hàn chi khí giảm bớt.

Cơ hồ tất cả mọi người ngẩng đầu, trên không trung lúc này có hai đạo thân ảnh, một người trung niên có khuôn mặt khí khái hào hùng cùng một nam tử mặc áo bào xanh đang lơ lửng đứng trên không trung, khuôn mặt hai người lúc này đều mang theo vẻ kích động.

- Là Lục Lâm Thiên.

Nhâm Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng và những người khác ngẩng đầu, thanh niên mặc áo bào xanh kia chính là Lục Lâm Thiên tiến vào trong bí cảnh Băng gia đã được mười lăm năm.

Chương 4245: Độ không tuyệt đối

Mà khi ánh mắt đám người Băng Cổ nhìn thấy trung niên khí khái hào hùng kia, sắc mặt đột nhiên giống như gặp quỷ, không khỏi cung kính hành lễ, nói:

- Đệ tử Băng gia bái kiến Băng Thiên thúc tổ.

- Đó là Băng Thiên của Băng gia sao? Không phải nói Băng Thiên của Băng gia mất tích gần ba ngàn vạn năm rồi sao? Đồn rằng vị thúc tổ của Băng gia này lần trước cũng không tham gia Thương Khung chiến trường, tại sao lại ở trong bí cảnh Băng gia?

- Thực lực của thúc tổ Băng Thiên của Băng gia đã sớm tới tình trạng khủng bố, không ngờ căn bản không có mất tích, mà đều ở trong bí cảnh Băng gia...

- Băng Thiên, ngươi trốn đủ dài nha, ta đã nghĩ ngươi chết rồi.

Trên trời xanh vang lên một đạo âm thanh tràn ngập khí phách, lập tức có một đạo thân ảnh cao ngất, phá không phóng ra. Trên người có khí thế bễ nghễ thiên hạ, đây chính là minh chủ Chiến Thiên liên minh - Hoàng Phủ Minh Long.

- Hàn băng chi khí này dường như thực lực tiến bộ không ít nha.

Một đạo âm thanh già nua vang lên, một lão giả già nua hiện thân trên không trung, thân hình hùng vĩ, khuôn mặt già nua, mặt mũi tràn ngập nếp nhăn, dường như là dấu vết của vô tận tuế nguyệt lưu lại trên mặt hắn, mái tóc trắng tung bay, nhìn qua có vài phần phiêu dật.

- Là hắn.

Khi Lục Lâm Thiên nhìn thấy lão giả già nua này, nhìn đôi mắt đen nhanh mà thâm thúy kia đang mỉm cười đánh giá bản thân, ánh mắt khiến cho người ta nhìn vào lập tức có cảm giác giống như nhìn vào trong trời xanh bao la, sâu không thấy đáy, vô biên vô hạn.

Lão giả này Lục Lâm Thiên đương nhiên nhận ra được, lúc trước khi tiến vào trong Thương Khung chiến trường, lão giả này còn giao cho hắn một chiếc nhẫn trữ vật, bên trong còn có cổ đồ Đại Từ Đại Bi.

Đám người phía dưới nhìn thấy Hoàng Phủ Minh Long và lão giả già nua cũng tới, hai mắt nhìn nhau, không ngờ ngay cả hai người này cũng bị kinh động cho nên khiếp sợ hành lễ:

- Bái kiến Thiên chủ, bái kiến Hoàng Phủ Minh chủ.

- Thiên chủ?

Lục Lâm Thiên sững sờ, chẳng lẽ lão giả già nua này lại là Thiên chủ của mật địa Thiên giới sao?

- Hai người các ngươi cũng tới sao? Đến đây, có muốn luận bàn một chút hay không? Để xem ta còn bại bởi hai người các ngươi hay không. Ta nói với các ngươi một việc, rốt cuộc ta đã thành công, ta rốt cuộc cũng làm được.

Đại hán trung niên nhìn thấy Hoàng Phủ Minh Long và lão giả già nua tới, lập tức có hứng thú luận bàn.

- Cũng được, đã lâu rồi không có luận bàn với ngươi, ngươi vừa mới ra, động tĩnh cũng không nhỏ a.

Lão giả già nua nhìn đại hán trung niên một chút rồi lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục Lâm Thiên, ngươi đi với ta một chuyến, ta có chuyện muốn thương lượng với ngươi.

- Được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lập tức đi tới bên cạnh Hoàng Phủ Minh Long hành lễ:

- Bái kiến Lục sư huynh.

- Cửu sư đệ, sao đệ lại ở cùng một chỗ với Băng Thiên này vậy?

Hoàng Phủ Minh Long nhìn thấy Lục Lâm Thiên ở cùng với Băng Thiên một chỗ, vô cùng nghi hoặc.

- Cái này...

Lục Lâm Thiên đang định nói chuyện thì bị đại hán trung niên có khuôn mặt trắng nõn kia ngắt lời, hắn kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên và Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Hoàng Phủ đại ca, Lục Lâm Thiên là sư đệ của huynh?

- Đúng vậy, có vấn đề gì sao?

Hoàng Phủ Minh Long nói.

- Ha ha, đương nhiên không có vấn đề, ta còn phải đa tạ hắn, bằng không ta cũng không có cách nào thành công.

Băng Thiên cười to, lập tức nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên huynh đệ, về sau mật địa Băng gia ngươi muốn tiến vào lúc nào cũng được. Có rảnh chúng ta nghiên cứu không gian này một chút, ta cảm giác có lẽ còn có thể hoàn thiện thêm một chút nữa. Đúng rồi, không gian này vì ngươi mới lĩnh ngộ thành công, ngươi cảm thấy nên đặt tên nó như thế nào mới được?

- Băng Thiên lão ca, gọi là Độ không tuyệt đối đi, thế nào?

Lục Lâm Thiên cũng không khách khí, Băng Thiên này dường như xưng huynh gọi đệ, đồng lứa với sư huynh Hoàng Phủ Minh Long, hắn nếu gọi đối phương lớn quá không thể nghi ngờ sẽ làm sư huynh của mình thấp đi.

- Độ không tuyệt đối, không tệ, không tệ, ha ha...

Băng Thiên cười to, lập tức lớn tiếng nói:

- Về sau Độ không tuyệt đối chính là thủ đoạn trấn tộc của Băng gia và Lục gia.

- Băng gia và Lục gia?

Đám người Băng gia đang cung kính hành lễ nghe vậy lập tức chấn động không thôi.

...

Một lát sau, trong một quần sơn xanh ngắt, tươi tốt, trên ngọn núi, ba đạo thân ảnh đáp xuống, đúng là Lục Lâm Thiên, Hoàng Phủ Minh Long, còn có một lão giả già nua.

Lục Lâm Thiên đi theo sau lưng sư huynh Hoàng Phủ Minh Long và lão giả già nua gọi là Thiên chủ, ở cùng với hai người này một chỗ, không gian chung quanh lặng lẽ trở nên biến đổi, có chút không bình thường. Mà không bình thường chỗ nào Lục Lâm Thiên không nói rõ ra được. Loại cảm giác này khiến cho trong đầu người ta lan tràn ra một nỗi sợ hãi, thực lực của hai người này rất mạnh, tới tình trạng vô cùng cường hãn, tới bây giờ Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào phỏng đoán được.

Lục Lâm Thiên chỉ có thể cảm giác ra, thực lực của lão giả gọi là Thiên chủ cùng với sư huynh Hoàng Phủ Minh Long có lẽ cũng không sai biệt nhiều lắm.

- Cửu sư đệ, đây là Phong Hành, Thiên chủ của mật địa Thiên giới. Đệ cứ gọi là Phong Hành Thiên chủ là được rồi.

Ba người đáp xuống, Hoàng Phủ Minh Long nói với Lục Lâm Thiên.

- Bái kiến Phong Hành Thiên chủ.

Lục Lâm Thiên hành lễ, Phong Hành Thiên chủ, trên người cũng có được khí tức của Cổ tộc, có lẽ chính là người Phong gia.

- Không cần phải khách khí.

Phong Hành gật đầu, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta và Lục sư huynh của ngươi đã từng thương lượng qua, Phi Linh môn của ngươi hiện tại có không ít người có thiên phú mạnh mẽ, cho nên muốn phá lệ để cho bọn chúng tiến vào trong mật địa Thiên giới lĩnh ngộ, ngươi thấy thế nào?

- Cái này...

Lục Lâm Thiên lập tức sững sờ, nhưng mà lập tức cũng không nghĩ nhiều, trong Phi Linh môn có nhiều người có thiên phú mạnh mẽ, đều là từ Linh Vũ thế giới tới, vạn nhất bạo lộ chuyện Linh Vũ thế giới là một chuyện không tốt, mà mục đích của mật địa Thiên giới khi làm vậy cũng khiến cho Lục Lâm Thiên nghi hoặc.

Nhìn thấy bộ dáng của Lục Lâm Thiên, Phong Hành Thiên chủ và Hoàng Phủ Minh Long liếc nhìn nhau, lập tức hỏi:

- Sao nào? Đây là chuyện tốt, chẳng lẽ ngươi còn không muốn sao?

Nghe vậy Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, hỏi Phong Hành Thiên chủ:

- Phong Hành Thiên chủ, vì sao phải làm như vậy?

- Cửu sư đệ, chuyện là như vậy.

Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Không bao lâu nữa, cả ba ngàn đại thiên thế giới sẽ xảy ra một chuyện lớn, đến lúc đó cả ba ngàn đại thế giới không có bất kỳ thế giới nào chỉ bo bo giữ mình được. Cân nhắc vì Thượng Thanh thế giới, vì muốn cho Thượng Thanh thế giới có dòng máu mới, cho nên tất cả đại Cổ tộc hiện tại cũng đang lựa chọn người có thiên phú không kém tiến vào trong ba mật địa lĩnh ngộ. Hạn chế đã phóng khoáng hơn một chút. Phi Linh môn của đệ có không ít người, đúng là lựa chọn tốt nhất, có ta ở đây, tất cả yên tâm đi.

Chương 4246: Lĩnh ngộ áo nghĩa hắc ám 1

- Vậy thì Lục sư huynh cứ sắp xếp là được rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, có sư huynh Hoàng Phủ Minh Long nói chuyện, Lục Lâm Thiên cũng không còn cố kỵ nữa. Bí mật hỗn độn thế giới Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long của hắn cũng biết, huynh ấy đã nói như vậy đương nhiên đã có ý định của mình.

- Tốt, quyết định như vậy đi, nhưng mà cần phải phát ra ngọc giản tin tức mới được, kỳ thật mấy năm trước chúng ta đã phái người tới Phi Linh môn, người Phi Linh môn của ngươi quá mức cẩn thận, không có ngọc giản tin tức của ngươi kiên quyết không tới mật địa Thiên giới.

Phong Hành Thiên chủ cười khổ nói.

- Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, không có hắn nói một tiếng, người Phi Linh môn đương nhiên sẽ không tin tưởng.

Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Cửu sư đệ, người Phi Linh môn sau khi tiến vào trong mật địa Thiên giới ta sẽ sắp xếp người chú ý người của Phi Linh môn đệ, sẽ không xuất hiện chuyện gì ngoài ý muốn đâu.

- Vậy thì phải đa tạ Lục sư huynh.

Hoàng Phủ Minh Long nói những lời này, Lục Lâm Thiên càng thêm yên tâm.

Ba ngày sau, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện ngoài bí cảnh Đường gia.

Trong ba ngày này, Lục Lâm Thiên trở về đình viện mà hắn ở trong mật địa Thiên giới, hắn lại kinh ngạc phát hiện ra Thái A luyện hóa xong Thông Linh bảo khí, thực lực tăng mạnh. Từ trong miệng Thái A hắn cũng biết được Lục Linh tiến bộ không ít, không ngờ lại tiến vào top mười Thiên bảng, dù chỉ đứng ở vị trí thứ mười mà thôi.

- Tiểu Tiểu cô nương, Đường Dần huynh đệ đâu?

Lục Lâm Thiên hỏi Đường Tiểu Tiểu bên người.

- Ca ca ta sau khi ngươi tiến vào trong bí cảnh Băng gia lập tức lĩnh ngộ trong bí cảnh Đường giả, từ đó chưa từng đi ra.

Đường Tiểu Tiểu nhắc nhở Lục Lâm Thiên, nghiêm túc nói:

- Hạp cốc phía trước chính là bí cảnh của Đường gia ta, không có áo nghĩa hắc ám của Đường gia ta mà đi vào, trên thực tế cũng không lĩnh ngộ ra thứ gì. Cho nên từ cổ chí kim, người lựa chọn tiến vào trong bí cảnh Đường gia ta lĩnh ngộ cực kỳ nhỏ. Mặt khác có không ít người không hiểu áo nghĩa hắc ám đi vào thậm chí còn gặp phải nguy hiểm cực lớn. Nếu như một khi ngươi gặp nguy hiểm, ngàn vạn lần không nên ngạnh kháng, phải lập tức bóp nát ngọc giản rồi đi ra.

Dứt lời, Đường Tiểu Tiểu giao cho Lục Lâm Thiên ngọc giản không gian.

- Áo nghĩa hắc ám sao?

Lục Lâm Thiên tiếp nhận ngọc giản không gian trong tay Đường Tiểu Tiểu, khóe miệng mỉm cười, áo nghĩa hắc ám đã ở trong âm dương, dường như hắn đã hiểu được một chút.

Trong không gian đen kịt, thiên hôn địa ám, đưa tay không nhìn thấy năm ngón, một mảnh là đêm tối mênh mông khiến cho linh hồn người ta cảm thấy áp lực. Loại bóng đêm này dường như có thể ăn mòn tất cả, bất luận kẻ nào tiến vào bên trong đều giống như bị ăn mòn trở thành một bộ phận của hắc ám, căn bản khó có thể chống cự nó ăn mòn.

- Thiên địa vạn vật, Âm Dương ngũ hành, Âm Dương tương dung, ngũ hành tương dung...

Trong không gian đen kịt, bỗng nhiên hai mắt Lục Lâm Thiên biến thành một đen một trắng, tựa như ngày đêm luân chuyển, cực kỳ huyễn ảo, không gian đen kịt chung quanh lập tức bị chôn vùi, tiêu tán, tất cả cực kỳ huyền ảo.

Năm năm sau, ngoài mật địa Đường gia, một đạo thân ảnh màu xanh đột nhiên phá không đi ra, đạp không đứng lơ lửng.

Ầm ầm.

Trên không trung, thiên hôn địa ám, tiếng sấm vang vọng, trên phía chân tời yên tĩnh đột nhiên phong vân biến sắc, vô số mây đen dày đặc kéo tới, cả sơn mạch chung quanh run run, mặt đất run rẩy không ngừng.

Trên người đạo thân ảnh màu xanh phóng lên trời kia có quang mang màu đen giống như mặt trời lên cao phóng lên trời. Quang mang chói mắt nương theo khí tức cực kỳ quỷ dị bắt đầu chậm rãi khuếch tán, lan tràn ra không gian của Đường gia chung quanh. Khí tức hắc ám lan tràn, ăn mòn tất cả không gina, bao phủ tất cả thành hắc ám.

Hắn ám lan tràn rồi phóng thích, khí tức lạ lẫm vô cùng vô tận lan tràn.

Ầm ầm.

Trên không trung, tiếng sấm hung hãn vang vọng không thôi, phong vân biến sắc, mây đen dày đặc bao phủ, xen lẫn tiếng sấm minh vang vọng, hắc ám chi khí lan tràn, cả thiên địa phảng phất như lâm vào trong bóng tối. Ở trong phiến thiên địa này mặt đất lắc lư, mặt nước cuồn cuộn, nổi lên sóng to gió lớn.

Trong không gian đen kịt, ở chỗ sâu trong trời xanh, điện mang lập lòe, có thể thấy được một đạo thân ảnh mặc áo bào xanh toàn thân có quang mang màu đen thâm thúy lan tràn ra, giống như muốn ăn mòn tất cả không gina, khiến cho linh hồn người ta chìm vào trong bóng tối.

Sưu Sưu.

Trong không gian chung quanh lập tức có từng đạo thân ảnh từ bốn puhowng tám hướng phóng tới, từng đạo ánh mắt rung động nhìn lên trên không trung, không có ai biết đang xảy ra chuyện gì.

- Dị tượng thiên địa, xuất hiện dị tượng thiên địa.

- Có người lĩnh ngộ áo nghĩa hắc ám, đồng thời áo nghĩa hắc ám còn đại thành.

- Người bên trên kia hình như là Lục Lâm Thiên a.

Cường giả Đường gia tới đầu tiên, một cường giả Đường gia không nhịn được mà rung động lên tiếng.

Sưu Sưu.

Chung quanh còn có cường giả đang tiếp tục tới, đều bị dị tượng thiên địa này hấp dẫn, tất cả khïếp sợ không thôi.

Trên trời cao, Hoàng Phủ Minh Long, Phong Hành Thiên chủ, Băng Thiên, ba người này đạp không đứng lơ lửng.

Mắt nhìn hắc ám che khuất bầu trời trước mắt, tiếng sấm vang vọng, phong vân biến sắc, Phong Hành Thiên chủ nhìn Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Lần trước ngươi cùng nàng ở trong bí cảnh Đường gia cũng chỉ lĩnh ngộ ra áo nghĩa hắc ám mà không có cách nào trong vòng năm năm lĩnh ngộ đại thành đúng không?

- Ài...

Hoàng Phủ Minh Long bất đắc dĩ lắc lắc đầu, nói:

- Ta và nàng đều không thể so sánh với đệ ấy.

- Tiểu tử này, Chân lý Niết Bàn quả nhiên không phải bình thường.

Băng Thiên rung động nói.

- Đúng rồi...

Phong Hành Thiên chủ nhíu mày nói với hai người:

- Đã điều tra ra Chân lý Niết Bàn tám năm trước.

- Tin tức phong tỏa lâu như vậy, chúng ta cũng không dám khẳng định là thế giới nào, là chủng tộc nào vậy?

Hoàng Phủ Minh Long lập tức hỏi Phong Hành Thiên chủ.

- Hít.

Phong Hành Thiên chủ hít sâu một hơi, nói:

- Là tộc nhân Thần Linh tộc.

- Thần Linh tộc sao?

Nghe vậy hai người Hoàng Phủ Minh Long và Băng Thiên lập tức nhíu mày.

- May mà trong Thượng Thanh thế giới chúng ta lần này có Lục Lâm Thiên, đồn rằng thiên phú càng cao cơ hội càng lớn.

Phong Hành Thiên chủ nói.

Ầm ầm.

Dị tượng thiên địa khủng bố mãi một lúc sau mới dần dần tiêu tán, thiên uy khủng ố nương theo năng lượng chấn động nhộn nhạo lan tràn.

Trên không trung, một đoàn quang mang đen kịt cực lớn lơ lửng giữa không trung, quang mang dần dần thu liễm, tiến vào trong một đạo thân ảnh mặc áo bào xanh.

Sưu Sưu.

Đạo thân ảnh mặc áo bào xanh trên không trung mãi một lúc lâu sau mới mở hai mắt ra, hai mắt một đen một trắng, tinh mang bắn thẳng lên trời xanh, nương theo khí tức cổ xưa, man hoang, khiến cho trong lòng chúng cường giả đột nhiên run lên.

Phù.

Một ngụm trọc khí được thở ra, tinh mang thu liễm vào trong mắt. Khóe miệng Lục Lâm Thiên lúc này mới mỉm cười, không ngờ hắn còn có thể lĩnh ngộ ra áo nghĩa hắc ám.

Chương 4247: Lĩnh ngộ áo nghĩa hắc ám 2

- Biến thái, quả thực quá biến thái.

Nhìn Lục Lâm Thiên trên không trung, trong không gian chung quanh có không ít người thì thào nói.

- Bái kiến chưởng môn.

- Bái kiến Đại thiếu gia.

- Lâm Thiên đại ca.

Trong đình viện, trước người Lục Lâm Thiên, vô số thân ảnh hành lễ, đúng là Lục Minh, Lục Lộ, Cực Lạc Tam Quỷ, Hoa Mãn Lâu, Hoa Mãn Ngọc, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Phách Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong, còn có Đạm Đài Tuyết Vi, Lăng Thanh Tuyền, Bắc Cung Ngọc, Bắc Cung Hạo Nam, Thái Công Tĩnh Nhiễm, cơ hồ tất cả người của Linh Vũ thế giới đều tới mật địa Thiên giới.

Mà Lục Lâm Thiên thì đi tới trước mặt đám người Lữ Chỉnh Cường, Khâu Mỹ Vi, Vân Khiếu Thiên, Lục Trung, Lục Đông, Lục Tây hành lễ.

Điều khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc nhất chính là đám người Bắc Cung Vô Song, Vân Hồng Lăng, Lam Linh, Lữ Tiểu Linh, Độc Cô Cảnh Văn cũng tới mật địa Thiên giới.

Từ trong miệng chúng nhân Lục Lâm Thiên mới biết được, năm năm trước mọi người đã được người trong mật địa Thiên giới dẫn vào bên trong mật địa Thiên giới lĩnh ngộ, tu luyện. Hiện tại Phi Linh môn chỉ có thể giao cho đám người Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Âm Quỷ, Mộc Vương, Hoàng Đan.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy mọi người tự nhiên đại hỉ, mọi người không tránh khỏi hàn huyên một phen, người mật địa Thiên giới cũng sắp xếp chỗ ở của mấy người, đồng thời không ít người trong Linh vũ thế giới đều được sắp xếp tiến vào trong Tuần Tra đội và

Chấp pháp đội.

Từ trong miệng mọi người Lục Lâm Thiên cũng biết được tình hình đại khái gần đây của Phi Linh môn, hiện tại Phi Linh môn coi như đã triệt để đứng vững trong Thượng Thanh đại thiên thế giới.

Đêm, màn đêm buông xuống, màn đêm giống như là một tấm lưới khổng lồ, bao phủ trọn thiên địa vào bên trong.

Thiên địa yên tĩnh, nhu hòa, ở một căn phòng trong đình viện, nhìn khuôn mặt tinh xảo trước mắt, trong lòng Lục Lâm Thiên khẽ run lên, nói:

- Cảnh Văn, các nàng ở trong mật địa Thiên giới đã quen chưa?

- Nơi này có chàng, sao lại không quen cơ chứ.

Độc Cô Cảnh Văn tựa vào trong l*иg ngực Lục Lâm Thiên, khẽ ngẩng đầu, hai hàng lông mi rung động, đôi mắt xinh đẹp nhìn vào khuôn mặt quen thuộc, bờ môi son khẽ mở, có chút giận hờn, nói:

- Ta nghe nói, chàng cùng với Băng Nhu gì đó của Băng gia đi lại rất gần, Hồng Lăng và Tiểu Linh đang định đi tìm chàng hỏi một chút đó nha.

Lục Lâm Thiên lập tức sững sờ, vội vàng lắc đầu nói:

- Không có chuyện này a, quen biết mà thôi.

Đôi mắt trên khuôn mặt trắng nõn, không chút son phấn của Độc Cô Cảnh Văn khẽ đảo, đôi mắt giống như bảo thạch nhìn qua Lục Lâm Thiên, cười nói:

- Vậy là tốt nhất, bằng không Hồng Lăng và Tiểu Linh, Lam Linh sẽ không bỏ qua cho chàng.

Lục Lâm Thiên cười khổ, lập tức nhìn vào nữ tử xinh đẹp trước mắt, khuôn mặt nữ tử này câu hồn đoạt phách, dung nhan tuyệt mỹ, bờ môi son hồng nhuận phơn phớt giống như dụ hoặc hắn, khiến cho lửa nóng trong bụng Lục Lâm Thiên dâng trào, hắn lập tức cúi người hôn cặp môi đỏ mọng mê người kia.

- Ưm...

Độc Cô Cảnh Văn không nói gì, lúc này nàng có nói cũng không nên lời, đôi môi bị bao phủ, cái lưỡi mềm mại thơm tho lập tức dây dưa cùng một chỗ, lửa nóng trong người hai người đồng thời dâng trào.

Hai người quấn lấy nhau, hô hấp ngày càng dồn dập, năm ngón tay di chuyển, tùy ý chạy loạn trên thân hình đối phương, không ngừng thỏa mãn khát vọng trong lòng.

Một lát sau, y phục trên thân hai người biến mất, bắt đầu mây mưa, trong phòng, hai người hòa vào làm một thể, xuân sắc khôn cùng.

Mọi người trong Linh Vũ thế giới tiến tới, cũng quấy rầy một ít kế hoạch của Lục Lâm Thiên, hắn không thể không ở cùng với chúng nữ Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng một đoạn thời gian ngắn. Không thể bồi tiếp chúng nữ một phen Lục Lâm Thiên cũng băn khoăn không thôi.

Trong mật địa Thiên giới, dùng thân phận của Lục Lâm Thiên hiện tại cũng không có nơi nào không thể đi, những ngày này hắn mang theo chúng nữ đi dạo ở không ít nơi trong mật địa Thiên giới. Những nơi mọi người đi qua tạo thành không ít oanh động. Dung nhan, khí chất của đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn và chúng nữ, cũng không có nữ nhân nào trong mật địa Thiên giới có thể đánh đồng.

Nửa tháng sau, Lục Lâm Thiên tiến vào trong mật địa Lôi gia, do Lôi Quang trưởng lão tự mình dẫn vào.

- Lục lão đệ, mật địa Lôi gia chúng ta người bình thường khó có thể đi vào, phải đặc biệt cẩn thận, nếu không chống lại được phải lập tức đi ra.

Lôi Quang trưởng lão tự tay giao cho Lục Lâm Thiên một khối ngọc giản, nghiêm túc dặn dò Lục Lâm Thiên.

- Không thành vấn đề, ta sẽ nhớ kỹ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói với Lôi Quang trưởng lão.

Lôi Quang nhìn Lục Lâm Thiên, hai hàng lông mày khẽ nhúc nhích, nói tiếp:

- Lục lão đệ, không phải lão đệ cũng sẽ lĩnh ngộ áo nghĩa thuộc tính Lôi trong bí cảnh Lôi gia chúng ta đó chứ?

- Ta cũng không biết.

Lục Lâm Thiên vuốt vuốt mũi mình, mỉm cười nói:

- Ta sẽ cố gắng thử xem, áo nghĩa thuộc tính Lôi của Lôi gia cực kỳ cường hãn a.

Lôi Quang nghe vậy bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức mở ra bí cảnh Lôi gia.

Ầm ầm.

Trong không gian trước mặt mọi người lập tức có tiếng sấm hung hãn cuồn cuộn vang vọng.

Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức nhảy về phía trước, tiến vào trong không gian lôi điện.

Nhìn qua thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất trong bí cảnh Lôi gia, ánh mắt một đại hán chừng năm mươi tuổi có chút chờ mong hỏi Lôi Quang:

- Lôi Quang trưởng lão, Lục Lâm Thiên này sẽ không ở trong bí cảnh Lôi gia chúng ta lĩnh ngộ áo nghĩa thuộc tính Lôi của Lôi gia chúng ta đó chứ?

- Ai biết được...

Lôi Quang cũng không dám khẳng định.

Ầm ầm.

Trong không gian lôi điện, Lục Lâm Thiên vừa mới đặt chân vào bên trong, tiếng sấm lập tức ầm ầm vang vọng không thôi.

Trong không gian bao la, lôi vân hội tụ, giống như che khuất bầu trời, trong lôi vân có từng tia chớp màu trắng xuyên thẳng ra bên ngoài, có sấm sét to như cánh tay, giống như cự long rít gào ở phía chân trời, không ngừng tàn sát bừa bãi trong lôi vân.

Khí tức khiến cho tim đập nhanh tràn ngập, lôi uy mênh mông lan tràn, không gian lôi điện này vốn không phải là nơi mà người bình thường có thể đặt chân vào.

Xoẹt.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa mới xuất hiện, trên không trung lập tức có từng đạo sấm sét mang theo quang mang chói mắt phô thiên cái đại đánh về phía Lục Lâm Thiên. Từng đạo sấm sét giống như có linh trí, đánh vào người Lục Lâm Thiên, khiến cho điện mang trên người Lục Lâm Thiên tràn ngập.

Rầm rầm.

Bằng mắt thường có thể thấy được, vô số điện mang lập tức hóa thành vô số điện xà nho nhỏ, sau đó tiến vào trong thân hình Lục Lâm Thiên, khiến cho Lục Lâm Thiên run lên.

- Lôi điện lực thật mạnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức kinh ngạc không ít, nhưng mà người mang Bất Diệt Thiên Thể, ngay cả Vô Thượng thiên lôi hắn cũng có thể chống lại, Lục Lâm Thiên cũng không sợ những lôi điện này.

Ầm ầm.

Trong không gian lôi vân không ngừng vang lên tiếng sấm vang dội, dường như biết rõ Lục Lâm Thiên không sợ lôi điện lực, trong lôi vân ngày càng có nhiều điện mang mang theo khí tức khiến cho tim đập nhanh hội tụ thành những đạo sấm sét sau đó đều bổ vào trên thân hình Lục Lâm Thiên.

Chương 4248: Lĩnh ngộ thuộc tính Lôi

Lục Lâm Thiên nhướng mày, lôi điện lực trong không gian này dường như càng ngày càng mạnh.

Lục Lâm Thiên cũng không để ý tới những công kích như này, điện mang màu tím quanh quẩn, đạp không mà đi trong không gian tràn ngập lôi điện bao la, cưỡng ép tiến vào trong chỗ sâu của không gian này.

Thời gian ba năm lần nữa trôi qua, trong thời gian ba năm này, đối với mật địa Thiên giới mà nói lại có chút yên tĩnh.

bất quá đối với ba ngàn đại thiên thế giới mà nói, một năm trước lại xảy ra một đại sự, nhật nguyệt hàng lâm, ngôi sao buông xuống.

Đại Thừa diệt thế Tinh Thần kiếp lại một lần nữa xuất hiện, trong ba ngàn Đại thiên thế giới lại một lần nữa xuất hiện người Chân lý Niết Bàn.

Trong hơn một ngàn năm ngắn ngủi, bốn người Chân lý Niết Bàn xuất hiện, khiến cho cường giả cả ba ngàn Đại thiên thế giới rung động không thôi.

Oanh.

Một ngày này, trong bí cảnh Lôi gia ở mật địa Thiên giới, ngoài bí cảnh Lôi gia đột nhiên có tiếng sấm vang vọng.

Cùng lúc này, thiên địa chung quanh lập tức gió nổi mây phun, thiên hôn địa ám, lôi vân cuồn cuộn, mặt đất nổ vang, dị tượng thiên địa.

Sưu Sưu.

Vô số thân ảnh đáp xuống bên ngoài bí cảnh Lôi gia, mắt nhìn lên trên không trung, hai mắt nhìn nhau, rung động không thôi.

Ầm ầm.

Trên không trung, Lôi Vân vẫn còn tiếp tục hội tụ, mảnh không gian này đột nhiên trở nên bạo động dị thường, từng đạo lôi đình khủng bố từ trong lôi vân lướt đi, lôi uy đáng sợ tràn ngập thiên địa. Sấm sét phô thiên cái địa không ngừng lóe lên, tất cả đều đánh vào người Lục Lâm Thiên trên không trung.

Phanh Phanh Phanh.

Từng đạo sấm sét ẩn chứa lực lượng đnág sợ giống như mưa không ngừng trút xuống thân hình người mặc áo bào xanh kia, âm thanh hung hãn vang vọng không ngừng ở trong không gian này. Lại không có cách nào làm bị thương nam tử mặc áo bào xanh kia một chút nào.

Trên không trung, nam tử mặc áo bào xanh tương liên với thiên địa, giống như là dung nhập vào trong không gian tràn ngập lôi điện này.

Trên ngọn núi xa xa, Lôi Quang trưởng lão nhìn lên trên không trung, hai mắt co rúm, thì thào nói:

- Bốn năm a, lĩnh ngộ ra áo nghĩa thuộc tính Lôi, đồng thời áo nghĩa thuộc tính đại thành, Lục Lâm Thiên này, biến thái a...

Mười ngày sau, trong đình viện, Thái A hỏi Lục Lâm Thiên:

- Sư phụ, lần này sư phụ định đi vào trong bí cảnh của Cổ tộc nào lĩnh ngộ?

Lục Lâm Thiên trầm tư một hồi, tám đại Cổ tộc, theo thứ tự là Phong gia, Hoàng gia, Lôi gia, Đường gia, Lý gia, Băng gia, Hỏa gia và Mộc gia. Đường gia và Băng gia, Lôi gia hắn đã đi qua, thu hoạch không kém.

- Đi Lý gia đi.

Lục Lâm Thiên trầm tư một hồi, sau đó nói với Thái A. Lý gia, chủ thuộc tính của họ là thuộc tính Thổ.

- Sư phụ, người mạnh nhất trong Lý gia hiện tại là Lý Tương, bài danh thứ chín trên Thiên bảng, con nghe nói muốn đi vào bí cảnh của tám đại Cổ tộc, trừ việc phải nằm trong top mười Thiên bảng ra, đồng thời cũng phải đánh bại đệ nhất nhân trong đám người cùng thế hệ của Cổ tộc đó mới được.

Thái A nói.

- Như vậy sao? Chẳng lẽ còn phải đánh bại Lý Tương kia sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lập tức nói với Thái A:

- Thay ta thông báo cho mọi người ngày mai ta muốn lĩnh ngộ trong bí cảnh Lý gia, nếu cần thì ta sẽ đánh bại Lý gia kia, cũng để cho bọn họ có thời gian chuẩn bị từ trước.

- Con biết rồi sư phụ.

Thái A gật đầu, lập tức rời khỏi đình viện.

Nhìn Thái A rời đi, Độc Cô Cảnh Văn nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Những người trong Cổ tộc cũng không có ai là kẻ yếu a.

Lục Lâm Thiên nhìn đám người Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh bên người, mỉm cười nói:

- Hoàng tộc trong Linh Vũ thế giới của chúng ta cũng không kém. Sớm muộn gì cũng có một ngày không kém những Cổ tộc này.

- Ngày mai đối phó với Lý Tương của Lý gia kia. Tuy rằng bài danh trên Thiên bảng đã chứng minh thực lực mạnh yếu, thế nhưng cũng không phải là tuyệt đối.

Lữ Tiểu Linh nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mỉm cười không nói gì, lĩnh ngộ vài chục năm qua, trên người hắn nhiều thêm hai loại áo nghĩa, thân mang hỗn độn bổn nguyên, bất luận áo nghĩa nào đều có thể lĩnh ngộ ra, tất cả giống như nước chảy thành sông.

Vài chục năm lĩnh ngộ này, thực lực của hắn tự nhiên cũng tiến bộ không ít, vẫn chỉ dừng lại ở Chân lý Niết Bàn đỉnh phong, cách đột phá Hóa Hồng cảnh một chút. Trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên cảm giác được dường như còn kém một chút gì đó, cho nên trong khoảng thời gian này vẫn nên lĩnh ngộ nhiều hơn.

Về phần đột phá, hiện tại Lục Lâm Thiên cũng không quá gấp gáp, cũng còn có không ít bí cảnh Cổ tộc mà hắn chưa đi vào. Trong bi cảnh của Băng gia, Đường gia, Lôi gia, Lục Lâm Thiên hiểu rõ bên trong bí cảnh của các Cổ tộc này có bao nhiêu chỗ tốt với mình.

Sáng sớm hôm sau, trong mật địa Thiên giới.

Trong thiên địa bao la, một nam tử thân hình vạm vỡ, người mặc y phục màu nâu đất, đang đứng trên một ngọn núi cao mấy chục thước, tinh mang trong hai mát bắn ra. Ánh mắt nhìn vào một nam tử mặc áo bào xanh đang chắp tay đứng trước người, âm thanh có chút ngạo khí, mở miệng nói:

- Lục Lâm Thiên, ta biết rõ ngươi rất mạnh, nhưng muốn đi vào trong bí cảnh Lý gia cũng phải đánh bại Lý Tương ta. Bọn họ đồn rằng ngươi cường hãn vô cùng, ta cũng muốn tận mắt biết một chút.

Lục Lâm Thiên chắp tay, nhìn nam tử vạm vỡ trước người, nói:

- Ngươi cứ thử xem là biết rõ.

- Vậy thì ta sẽ không khách khí đâu.

Dứt lời, Lý Tương đem nguyên lực thuộc tính Thổ phô thiên cái địa cùng với áo nghĩa thuộc tính Thổ từ trong cơ thể tuôn ra, cả không gian lập tức như cứng lại. Bàn chân dậm mạnh mặt đất, tảng đá khổng lồ mấy chục thước kia rạn nứt từng khúc. Năm ngón tay tạo thành trảo, cách không nhấc lên một khối đá khổng lồ phía xa, đập về phía Lục Lâm Thiên.

Xoẹt.

Tảng đá khổng lồ phá không vọt tới, tiếng xé gió vang vọng, những nơi nó đi qua không gian bị đè nén thành hình cung, lập tức đánh tới trước người Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm ầm.

Tảng đá khổng lồ này còn chưa đập tới trước người Lục Lâm Thiên, không biết vì sao lại rạn nứt rồi nổ tung, hóa thành tro bụi che khuất bầu trời lan tràn ở giữa không trung.

Sưu.

Cơ hồ là cùng lúc, thân hình vạm vỡ của Lý Tương tựa như sao băng từ trong không gian tràn ngập tro bụi lao ra, một đạo quyền ấn nhanh chóng được ngưng tụ. Dưới quyền ấn, không gian bị nghiền nát, không gian ven đường bị phá hủy. Dùng xu thế như sấm sét, tựa như thiên thạch đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, quanh thân lập tức có quang mang lan tràn ra, lập tức bao phủ thân hình Lý Tương vào bên trong.

Sưu.

Trong nháy mắt Lý Tương biến sắc, quyền ấn phá hủy không gian của hắn đυ.ng phải quang mang màu vàng trong không gian của Lục Lâm Thiên lại khó có thể tiến thêm nửa phần, áo nghĩa thuộc tính thổ còn mênh mông hơn hắn khiến cho thân hình hắn cứng ngắc trên không gian, vô luận giãy dụa như thế nào căn bản cũng không có cách nào giãy dụa.

Chương 4249: Cổ Viêm Hỏa Thương 1

Sưu.

Trong nháy mắt ngắn ngủi thân ảnh Lục Lâm Thiên đã lặng lẽ xuất hiện trước quyền ấn của Lý Tương, khuôn mặt vui vẻ nói:

- Ngươi thua rồi.

Dứt lời, ngón tay Lục Lâm Thiên khẽ gảy nhẹ, đầu ngón tay nhẹ nhàng chạm vào quyền ấn của Lý Tương, một đám quang mang bỗng nhiên bắn ra.

Sưu Sưu.

Tiếng xé gió vang vọng, dưới vô số ánh mắt bốn phía nhìn vào, thân hình vạm vỡ của Lý Tương giống như diều dứt dây, phá vỡ không gian bắn thẳng xuống đất. Mũi chân tạo thành hai rãnh nhỏ giống như dòng suối nhỏ trên mặt đất, đá vụn cùng với kình khí bắn ra, lúc này thân hình mới đứng vững được.

Thân hình vạm vỡ của Lý Tương ổn định, dường như cũng không có bị thương, thế nhưng ánh mắt khi nhìn về phía đạo thân ảnh mặc áo bào xanh xa xa, ánh mắt lúc này đã kinh hãi, mãi một lúc lâu còn chưa hoàn hồn.

- Thật mạnh.

Cơ hồ tất cả mọi người chung quanh rung động thật sâu, đệ nhất nhân trong đám người trẻ tuổi của Lý gia, Tuyên Cổ cảnh trung giai đỉnh phong, Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong bên ngoài gặp phải Lý Tương sợ rằng cũng không chiếm được một chút tiện nghi nào, không ngờ lại thua trong một chiêu. Lại bị một đầu ngón tay của Lục Lâm Thiên làm cho bắn ngược ra ngoài. Cảnh tượng rung động bực này khiến cho mọi người khó có thể tin được.

- Ài...

Trong đám người, một lão giả mặc áo bào màu nâu khẽ cười khổ, thở dài một hơi rồi nói với Lý Tương:

- Lý Tương, ngươi không phải là đối thủ, lui ra đi.

- Lục Lâm Thiên, ta thua.

Khẽ lắc đầu, Lý Tương nhìn Lục Lâm Thiên rồi lui xuống. Tuy rằng vừa rồi hắn còn lạnh nhạt như vậy, thế nhưng lúc này lại hiểu rõ, hắn không thể nào là đối thủ của Lục Lâm Thiên, nếu không phải Lục Lâm Thiên hạ thủ lưu tình, một chiêu vừa rồi hắn sẽ thua vô cùng khó coi.

Lý Tương thật không ngờ, Lục Lâm Thiên này không ngờ lại cường hãn tới tình trạng như vậy, dễ dàng có thể đánh bại mình, chuyện này khiến cho hắn khó mà tin được.

- Đa tạ.

Lục Lâm Thiên gật đầu với Lý Tương, lập tức nhìn lão giả mặc áo bào màu nâu, vừa rồi hắn cũng đã biết qua tên tuổi người này. Người này gọi là Lý Hậu Minh trưởng lão của Lý gia, từ khí tức trên người Lục Lâm Thiên có thể nhìn ra, thực lực người này cũng không dưới Lôi Quang trưởng lão, Đường Ám trưởng lão, Băng Cổ trưởng lão.

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn lão giả mặc áo bào màu nâu kia, nói:

- Lý trưởng lão, hiện tại ta có thể đi vào trong bí cảnh Lý gia không?

- Đương nhiên, ta sẽ mang ngươi vào.

Lý trưởng lão gật đầu cảm thán, lập tức mỉm cười, thái độ cực kỳ thân mật.

Thời gian giống như cát chảy, lặng lẽ trôi qua, lần nữa lại trôi qua ba năm.

Sau ba năm, bên ngoài bí cảnh Lý gia bị xé rách tạo thành vết nứt không gian. Một đạo thân ảnh màu xanh lướt đi, khóe miệng nở nụ cười lui vẻ, sau đó lập tức biến mất trong không gian của Lý gia.

Ba ngày sau, trong không gian của Hỏa gia.

- Lâm Thiên lão đệ, lúc trước trong Vô Sắc trung thiên thế giới, tiểu tử Hỏa Minh kia không biết nặng nhẹ, cũng bị người khác giật dây, sau đó ta đã nghiêm trị hắn, mong Lâm Thiên huynh đệ đừng trách.

Một lão giả mặt mày hồng hào có chút áy náy nói với Lục Lâm Thiên, khí tức tu vi của người này Lục Lâm Thiên có thể dò xét ra, không dưới Lý Hậu Minh, đám người Băng Cổ.

- Hỏa Khánh trưởng lão khách khí rồi, chuyện đã qua rồi.

Lục Lâm Thiên cũng không có canh cánh trong lòng chuyện này, chuyện Hỏa Minh và Lục Du Thược từ lâu Lục Lâm Thiên đã nghe nói qua. Hỏa Minh của Hỏa gia cũng bị người khác giật dây, sau đó cũng không có tham dự vào Diệt Linh minh, cho nên việc này cũng không cần phải truy cứu.

- Ha ha, nhưng mà dựa vào trong quy củ, Lâm Thiên lão đệ muốn đi vào bí cảnh Hỏa gia ta mà nói, phải luận bàn với nha đầu Hỏa Vũ kia một chút mới được.

Hỏa Khánh trưởng lão cười nói.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, mở miệng cười, lạnh nhạt nói:

- Đương nhiên.

Một lát sau, trong quần phong bao la đỏ thẫm, cơ hồ tất cả các loại cây cối, thực vật trong không gian này đều có màu đỏ thẫm, kỳ lạ vô cùng. Đều là vật thuộc tính Hỏa kỳ lạ, trên không ít cây cỏ còn có hỏa diễm giống như thực chất nhảy múa, cực kỳ huyền ảo.

Vô số người Hỏa gia xuất hiện trong quần phong, con mắt nhìn chăm chú vào một nam tử mặc áo bào xanh cùng với một nữ tử mặc váy dài đang đứng ở trên một hạp cốc phía xa.

Trên một mặt đá màu đỏ, một nữ tử mặc váy dài màu đỏ thêu hoa văn tinh xảo, dung nhan thanh tú, ánh mắt lại có chút xảo trá, mắt nhìn Lục Lâm Thiên, chu miệng, có chút không phục nói:

- Lục Lâm Thiên, nghe nói Lý Tượng ở trước mặt ngươi cũng không chịu nổi một chiêu sao?

Lục Lâm Thiên đánh giá nữ tử trước mắt, người này bài danh thứ tám trên Thiên bảng, Hỏa Vũ của Hỏa gia, hắn cười nói:

- Vận khí mà thôi.

Hỏa Vũ chu miệng, đôi mắt xinh đẹp khẽ đảo, âm thanh thanh thúy vang vọng, nói:

- Thật sao, ta biết rõ ngươi mạnh hơn ta, đám người Băng Nhu, Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần đều bại trong tay ngươi. Bất quá ta muốn biết rốt cuộc ngươi có phải khủng bố như trong lời đồn hay không.

- Ra tay thử xem sẽ biết.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lạnh nhạt chắp tay đứng.

- Hừ, ngươi xem thường ta đúng không? Ta sẽ cho ngươi biết sự lợi hại của ta.

Hỏa Vũ nhìn bộ dáng lạnh nhạt của Lục Lâm Thiên, rõ ràng không để nàng vào trong lòng. Nàng khẽ kêu một tiếng, thủ ấn lập tức biến hóa, trong không gian chung quanh đột nhiên có hỏa diễm giống như thực chất tràn ra rồi lơ lửng trên không trung. Váy dài trên người được hảo diễm quấn quanh, ống tay áo run lên, một thanh linh khí giống như kiếm mà không phải là kiếm, là thương mà không phải là thương xuất hiện trong tay nàng. Nhiệt độ trên không trung nhanh chóng kéo lên.

- Cẩn thận Cổ Viêm Hỏa thương của ta.

Linh khí trong tay, Hỏa Vũ yêu kiều quát lên một tiếng, âm thanh vừa dứt, Cổ Viêm Hỏa thương trong tay bắn ra, trong sát na hóa thành một cơn sóng lửa khổng lồ chừng mấy trăm trượng, nhiệt độ khủng bố khiến cho vô số cây cối màu đỏ trong không gian chung quanh bắt đầu co rút lại.

Xoẹt.

Sóng lửa mang theo khí tức cổ xưa, giống như sóng to gió lớn lan tràn về phía Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt đám người Hỏa gia chung quanh lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Thực lực của Hỏa Vũ người Hỏa gia biết rõ, so với Lý Tương kia cũng mạnh hơn không ít.

- So với Lý Tương ba năm trước đây còn mạnh hơn.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, âm thanh vừa dứt, sóng lửa cuồn cuộn ngập trời kéo tới trước mặt hắn lập tức ngừng lại.

Lập tức xảy ra một màn quỷ dị, trước mắt bao người, Lục Lâm Thiên vẫn đứng chắp tay, mồm khẽ hút một cái, sóng lửa cuồn cuộn, có chút cổ xưa khổng lồ, ước chừng mấy trăm trượng kia giống như cá voi hút nước, bỗng nhiên bị Lục Lâm Thiên nuốt vào trong bụng.

Xoẹt.

Sóng lửa khổng lồ tiêu tán, Cổ Viêm Hỏa thương giống kiếm mà không phải là kiếm, là thương mà không phải là thương lơ lửng trước người Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Tay phải Lục Lâm Thiên lập tức hành động, khuôn mặt vẫn mỉm cười, tay phải đột nhiên nắm chặt Cổ Viêm Hỏa Thương kia, không gian bỗng nhiên bạo liệt.

Chương 4250: Cổ Viêm Hỏa Thương 2

Sưu Sưu.

Lập tức một cái thủ ấn trong không gian nắm chặt Cổ Viêm Hỏa Thương, cho dù Hỏa Vũ có thúc dục như thế nào cũng không có cách nào làm cho Cổ Viêm Hỏa Thương nhúc nhích nửa phần.

- Ta thua, ta không phải là đối thủ của ngươi, không đánh nữa, bí cảnh của Hỏa gia ngươi cứ vào đi.

Hỏa Vũ giãy dụa một hồi, lập tức thở phì phì dậm chân một cái, nàng biết rõ Lục Lâm Thiên trước mắt này khủng bố giống như lời đồn, nàng vốn không phải là đối thủ của đối phương.

- Hỏa Vũ cô nương, đa tạ.

Lục Lâm Thiên cười cười, buông Cổ Viêm Hỏa thương của Hỏa Vũ ra. Cổ Viêm Hỏa thương lập tức trở lại trong tay Hỏa Vũ, khiến cho sắc mặt nàng tái nhợt, nhìn qua dường như tăng thêm vài phần vũ mị, Hỏa Vũ cũng là nữ tử tuyệt mỹ.

- Ha ha, thực lực của Lâm Thiên lão đệ rất mạnh, hiện tại đi cùng ta vào bí cảnh Hỏa gia thôi.

Hỏa Khánh trưởng lão đi tới bên người Lục Lâm Thiên, khẽ phất tay một cái, trường bào rung động, một ngọn núi đỏ thẫm cách đó không ra đột nhiên xuất hiện sóng lửa cuồn cuộn, trong sóng lửa có một thông đạo không gian đen kịt xuất hiện.

- Đa tạ Hỏa Khánh trưởng lão.

Lục Lâm Thiên dứt lời, thân ảnh lập tức tiến vào thông đạo trong sóng lửa, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

- Hỏa Khánh trưởng lão, Hỏa Vũ rõ ràng không phải là đối thủ của Lục Lâm Thiên, vì sao lại còn muốn Hỏa Vũ chiến với hắn một trận, không phải là cố ý muốn mất mặt sao?

Nhìn Lục Lâm Thiên tiến vào trong bí cảnh, một đại hán trung niên của Hỏa gia đến bên cạnh Hỏa Khánh trưởng lão rồi hỏi.

Ánh mắt Hỏa Khánh khẽ đảo, cảm thán nói:

- Tuy rằng mất mặt, thế nhưng có thể khiến cho nha đầu Hỏa Vũ kia chịu một chút giáo huấn, biết thế nào là trời cao đất rộng. Đối với tu luyện sau này của nha đầu này sẽ có chỗ tốt thật lớn. Hiện tại mất chút mặt mũi cũng không coi vào đâu. không ngờ thực lực của Lục Lâm Thiên lại mạnh tới tình trạng như vậy. Không biết có thể chống lại mấy người đứng đầu kia hay không.

Trong không gian nóng bỏng bao la, trên mặt đất khắp nơi đều là hỏa diễm, khắp nơi đều là khí tức nóng bỏng, phía xa xa trong không gian, trong tầm mắt đều là sương mù, nhiệt độ nóng bỏng, người bình thường khó có thể đặt chân tới nơi này.

- Bắt đầu lĩnh ngộ.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, thân ảnh lướt đi, lập tức tiến vào chỗ sâu trong bí cảnh Hỏa gia, tìm kiếm tất cả lĩnh ngộ hữu dụng với mình.

..

Sưu.

Ba năm lần nữa giống như cát chảy lặng lẽ trôi qua, trong bí cảnh Hỏa gia, một đạo thân ảnh màu xanh lướt đi, tinh mang trong hai mắt giống như hỏa diễm nhảy lên, khí tức cổ xưa, man hoang trên người dần dần tiêu tán không thấy.

Ở đình viện ngoài ngọn núi, Lữ Tiểu Linh nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, Vô Song tỷ, Cảnh Văn tỷ, Hồng Lăng tỷ và Lam Linh tỷ đều đi vào lĩnh ngộ ở bí cảnh trong mật địa Thiên giới này rồi.

- Ừm.

Lục Lâm Thiên gật đầu, trong mật địa này từ bí cảnh của Cổ tộc ra, mặt khác cũng còn có vô số bí cảnh khác tồn tại. nhiều bí cảnh như vậy, lựa chọn đầu tiên của Lục Lâm Thiên đương nhiên là bí cảnh trong tay Cổ tộc, những bí cảnh khác hắn cũng không có hứng thú quá lớn.

- Bẩm sư phụ, gần đây có một chuyện có lẽ người không biết.

Thái A nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi cười nói:

- Mộc Tử Kỳ bài danh thứ tư trên Thiên bảng nghe nói gần đây xuất quan, còn đi tìm người. Nói là người bắt nạt Băng Nhu, phát ngôn bừa bãi cho nên muốn giáo huấn người một chút.

- Thật sao? Mộc Tử Kỳ của Mộc gia...

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười khổ, lập tức nói với Thái A:

- Đã như vậy con giúp ta thông báo cho Mộc Tử Kỳ kia một chút, ba ngày sau chiến một trận trên Chiến đài, ta cũng đang muốn đi bí cảnh Mộc gia một chuyến.

- Vâng.

Thái A gật đầu, lập tức đi sắp xếp.

- Mộc Tử Kỳ của Mộc gia, thứ tư Thiên bảng sao?

Lục Lâm Thiên thì thào nói.

Lữ Tiểu Linh chu miệng, lườm Lục Lâm Thiên nói:

- Sao nào, chàng bắt nạt Băng Nhu, nghe nói chàng có không ít quan hệ với Băng Nhu nha.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức lắc đầu nói:

- Không có khả năng a, chuyện này không có, nàng ghen sao?

- Đi đi, ai thèm ăn dấm chua của chàng chứ.

Lữ Tiểu Linh lập tức trắng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Nhưng mà chàng còn dám hái hoa ngắt cỏ thì đừng trách chúng ta không khách khí với chàng, con đã lớn như vậy rồi, chàng còn không biết xấu hổ đi hái hoa ngắt cỏ.

- Có trời đất chứng giám, ta không có a.

Lục Lâm Thiên lập tức ôm Lữ Tiểu Linh vào trong ngực, hai tay ôm thật chặt tấm lưng thon thả, mềm mại kia.

- Thả thïếp ra, chỉ biết dùng chiêu này thôi.

Lữ Tiểu Linh lập tức nhỏ giọng kêu lên rồi giãy dụa, lực đạo lại có hạn.

- Thật không? Vậy ta sẽ đổi chiêu khác vậy.

Thân hình mềm mại trong ngực, lập tức khiến cho bản năng của Lục Lâm Thiên bị câu dẫn, khóe miệng hắn nở nụ cười tà, lập tức ôm Lữ Tiểu Linh đi vào trong đình viện.

- Chàng muốn làm gì? Thả thïếp ra, chàng dám bắt nạt thïếp, thïếp sẽ nói cho đám Vô Song tỷ.

- Thả thïếp ra.

- Ưм...

Một lát sau, trong đình viện trong lúc mơ hồ truyền ra tiếng rêи ɾỉ, tiếng thở dốc.

Ba ngày sau đó, sáng sớm, mây mù lượn lờ, bốn phía Chiến đài đã có vô số người tụ tập tới xem náo nhiệt.

Sưu Sưu.

Giữa không trung có tiếng xé gió vang lên, lập tức có hơn mười đạo thân ảnh xuất hiện giữa không trung, đều là thanh niên nam nữ bất phàm.

Dẫn đầu là một nữ tử bộ dáng cực kỳ xinh đẹp, khuôn mặt trái dưa, hai hàng lông mày như lá liễu, đôi mắt to tròn mọng nước, thứ khiến cho người ta chú ý nhất chính là dưới bộ y phục màu xanh là là thân hình động lòng người, gầy gò, nhìn qua giống như vô lực, đôi chân mềm mại, thon dài, trắng nõn, bên hông còn có không ít vật trang sức tinh xảo, y phục nóng bỏng, tất cả tập hợp lại trên người khiến cho người ta có cảm giác nóng bỏng.

Lúc này bên người nữ tử này còn có một mỹ nhân tuyệt sắc, da thịt trắng như tuyết, khuôn mặt như tranh vẽ, người mặc bộ váy dài màu xanh trắng, đôi mắt trong vắt mà tĩnh lặng, đôi mắt khẽ đảo, giống như có phong vận tràn ra.

Nhị nữ lúc này được vô số người vây quanh giống như quần sao chung quanh vầng trăng vậy. Vô số thanh niên ở bốn phía Chiến đài nhìn thấy nhị nữ ánh mắt lập tức nóng brong.

- Là Mộc Tử Kỳ của Mộc gia và Băng Nhu của Băng gia.

- Biểu tỷ muội hai người này càng ngày càng động lòng người a.

- Nhỏ giọng một chút thôi, bị Mộc Tử Kỳ nghe được ngươi nhất định sẽ chết, không ai trêu được tới nàng đâu.

Mắt thấy đám người vừa mới xuất hiện, bốn phía lập tức ồn ào hơn không ít.

- Tử Kỳ tỷ, lát nữa tỷ phải chuẩn bị thật tốt, thực lực của Lục Lâm Thiên này rất mạnh.

Băng Nhu nói với nữ tử mặc y phục màu xanh bên người, đôi mắt sáng có chút ngưng trọng, mỗi một cái nhăn mày, một nụ cười đều có vẻ cao quý.

- Yên tâm đi, ta nhất định sẽ xả giận cho muội, không phải Chân lý Niết Bàn thôi sao? Ta cũng không tin hắn nghịch thiên như vậy, một lát nữa ta sẽ hỏi tội hắn.

vẫn chưa giải quyết xong chuyện cá nhân, các độc giả thông cảm nha

- -------------------------------

Tác giả:vẫn chưa giải quyết xong chuyện cá nhân, các độc giả thông cảm nha

Chương 4251: Mộc Tử Kỳ - Mộc gia

Nữ tử kia nhíu mày nói, nhìn qua có vẻ điêu ngoa, lại không làm ảnh hưởng tới vẻ tuyệt sắc của nàng.

Băng Nhu cười khổ rồi nói một câu:

- Tử Kỳ tỷ, hắn cũng không có bắt nạt muội, chuyện thắng bại trên Chiến đài là chuyện thường, tóm lại tỷ nên cẩn thận một chút. Thực lực của hắn không giống lẽ thường. Ngay cả Băng Thiên thúc tổ cũng nhiều lần sợ hãi thán phục về hắn.

- Hừ, chẳng phải một nam nhân có thiên phú mạnh một chút thôi sao?

Mộc Tử Kỳ nhìn đám nam nhân chung quanh Chiến đài đang dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn hai người, những nam tử kia khi nhìn thấy nàng nhìn qua ánh mắt lập tức trốn tránh. Nàng khẽ nở nụ cười có chút khinh thường, nói:

- Muội nhìn xem đám nam nhân kia, muốn nhìn chúng ta, thế nhưng lại nhát gan như chuột a.

Nghe vậy Băng Nhu mỉm cười, nụ cười giống như khiến cho không gian chung quanh như sáng hơn một chút.

Sưu Sưu.

Cùng lúc này, trong không trung lập tức nổi lên không ít chấn động, lập tức có không ít thân ảnh vọt ra, dẫn đầu là một nam tử mặc áo bào xanh.

Bên người hắn có một nữ tử mặc y phục bao phủ lấy cái eo thon nhỏ, hai chân thon dài, hai bên eo có hai thanh đoản kiếm linh khí tinh xảo, dài nửa xích, ngũ quan tinh xảo, làn da trắng nõn, mái tóc đen giống như thác nước buộc ở sau đầu. Tất cả hợp lại vô cùng hoàn mỹ, không thể nghi ngờ chính là hấp dẫn vô cùng với tất cả nam nhân.

- Lục Lâm Thiên tới.

- Bên người Lục Lâm Thiên hình như là Lữ Tiểu Linh, đồn rằng chính là một trong những nữ nhân của Lục Lâm Thiên.

- So với Băng Nhu và Mộc Tử Kỳ không có một chút chênh lệch nào a.

Từng ánh mắt bốn phía Chiến Đài lập tức nhìn vào người Lục Lâm Thiên và Lữ Tiểu Linh, dùng danh khí của Lục Lâm Thiên ở trong mật địa Thiên giới hiện tại, nhất cử nhất động đều đủ để khiến cho mọi người bạo động.

- Bên kia có lẽ là Mộc Tử Kỳ và Băng Nhu a, quả nhiên rất đẹp.

Lữ Tiểu Linh quét qua đội ngũ của Mộc gia, khẽ nhíu mày, ánh mắt hữu ý vô tình nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi nói một tiếng.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên cười khổ, lập tức nói với Lữ Tiểu Linh:

- Đợi ta một chút, ta đi một lát sẽ trở lại.

- Chậm đã.

Lữ Tiểu Linh lập tức ngẩng đầu nhìn qua Lục Lâm Thiên, cái miệng nhỏ nhắn chu lên, nói:

- Chàng hôn thiếp một cái đi.

- Cái này...

Lục Lâm Thiên sững sờ, lúc này chung quanh Chiến đài có không ít người a.

- Khục...

Thái A thấy vậy lập tức ho khan một tiếng, ý bảo đám người Vô Tướng và Vu Mã tam giới, Lý Cụ quay đầu ra chỗ khác. Mọi người lập tức nhìn sang bên cạnh, coi như không có nhìn thấy.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ, nhìn qua cái miệng nhỏ nhắn đang chu lên, đành phải cúi đầu hôn xuống, lập tức nói:

- Như vậy được chưa?

- Hừ.

Mộc Tử Kỳ ở phía xa nhìn thấy vậy, cái miệng nhỏ nhắn khẽ hừ nhẹ một tiếng, ánh mắt thanh tĩnh trên khuôn mặt lạnh nhạt của Băng Nhu trong lúc mơ hồ hiện lên vẻ chấn động.

Ánh mắt Lữ Tiểu Linh hữu ý vô tình đảo qua Mộc Tử Kỳ và Băng Nhu phía trước, lập tức nở nụ cười thỏa mãn nói với Lục Lâm Thiên:

- Đây là biểu hiện chủ quyền công khai, tránh cho người khác có ý nghĩ khác. Hiện tại được rồi, chàng đi đi, cẩn thận một chút.

- Ài, nữ nhân a.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, thân ảnh lập tức lóe lên, tựa như thiểm điện đáp xuống Chiến đài.

Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đáp xuống, cùng một thời gian, một đạo lục mang lập tức đáp xuống Chiến đài, dưới bộ y phục màu xanh lá, thân hình có chút gầy gò, đường cong động lòng người, người này chính là Mộc Tử Kỳ.

Mộc Tử Kỳ nhìn Lục Lâm Thiên một lát, đôi chân thon dài bước về phía trước một bước, ánh mắt khẽ đảo, nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Ngươi chính là Lục Lâm Thiên?

- Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, nhìn nữ tử trước mắt, khí tức

Tuyên Cổ cảnh cao giai, ít nhất cũng đã tới cao giai trung kỳ. Áo nghĩa thuộc tính Mộc trên người trong lúc mơ hồ nhộn nhạo, Lôi Tiểu Thiên lúc trước cho dù có Bất Diệt Kim Cương tượng cũng thua trong tay nàng, đủ thấy Mộc Tử Kỳ này là người khó dây vào.

- Nghe nói ngươi một lần khiêu chiến ba người Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần, còn có biểu muội Băng Nhu của ta?

Mộc Tử Kỳ nhìn Lục Lâm Thiên, khuôn mặt thanh tú, lúc này ánh mắt và ngữ khí của nàng đều có chút lạnh lẽo, rõ ràng không có ý tốt.

- Luận bàn mà thôi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, mắt nhìn Mộc Tử Kỳ, thân hình của nữ tử này cũng không tồi, đặc biệt là trước người. Nữ tử có thân hình cao gầy như vậy, đường vòng cung trước ngực cũng không quá lớn, nhưng mà Mộc Tử Kỳ lại là ngoại lệ, chỉnh thể hoàn mỹ, cực kỳ cân đối.

- Hừ, ánh mắt ngươi nhìn đi đâu đó?

Mắt thấy Lục Lâm Thiên không chút kiêng nể nhìn vào người mình, Mộc Tử Kỳ lập tức trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

- Tử Kỳ cô nương, cô nương ăn mặc như vậy, không phải là muốn để cho nam nhân khác xem sao?

Lục Lâm Thiên sờ sờ mũi mình, ngữ khí không nhanh không chậm, lạnh nhạt, tùy ý, cười nói:

- Nếu không mặc cho nam nhân xem, cần gì phải nóng bỏng như vậy. Nói thật tư thái của Tử Kỳ cô nương quả thực không tệ.

Bốn phía Chiến đài nghe vậy lập tức có vô số âm thanh giống như sôi trào vang lên. Nhiều năm như vậy rồi, người dám lớn tiếng nói chuyện với Mộc Tử Kỳ cũng không có lấy một người, huống chi lại là người đùa giỡn Mộc Tử Kỳ như vậy.

- Háo sắc, lát nữa thiếp sẽ thu thập chàng.

Chỉ có Lữ Tiểu Linh ở trên không trung nghe vậy lập tức hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên ở phía xa xa.

- Ngươi... Háo sắc.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Mộc Tử Kỳ lập tức nghiến răng nghiến lợi nói, rốt cuộc nàng không nhẫn nhịn được, mà yêu kiều quát lên một tiếng:

- Hôm nay ta nhất định phải giáo huấn ngươi một chầu.

Tiếng quát vừa dứt, thủ ấn trong tay Mộc Tử Kỳ lập tức được kết, đôi chân thon dài lập tức điểm nhẹ mặt đất, nhảy lên trên không trung. Quanh thân lập tức có khí tức sinh cơ bộc phát ra. Nguyên lực từ trong cơ thể tuôn ra, giống như quang mang bao phủ thân hình, sinh cơ phô thiên cái địa tràn ngập, sinh ra cảm giác áp bách cực lớn lan tràn, sinh cơ trong không gian chung quanh lập tức bị ảnh hưởng.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, thân hình xinh đẹp của Mộc Tử Kỳ đã kéo theo một đạo tàn ảnh thật dài, trong nháy mắt xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

Không gian thuộc tính Mộc giống như mặt trời màu xanh cực lớn lập tức bao phủ không gian chung quanh Lục Lâm Thiên. Sinh cơ trong không gian đều bị thôn phệ, sinh cơ trên người Lục Lâm Thiên cũng giống như bị thôn phệ, từng đạo mộc thứ màu xanh sắc bén mang theo không gian vặn vẹo giống như mưa to phá không đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Cùng một thời gian, hai mắt Lục Lâm Thiên bỗng nhiên có quang mang màu xanh đậm bắn ra, quang mang màu xanh chói mắt vô cùng, cỗ quang mang màu xanh đậm này lấy bản thân hắn làm trung tâm, hóa thành một màn sáng lập tức bao phủ không gian to lớn.

Chương 4252: Bị cường hôn 1

Xoẹt.

Không gian to lớn bị màn sáng màu xanh bao phủ vào trong, chỉ một thoáng năng lượng đáng sợ như cơn lốc lập tức quét qua. Quang mang màu xanh đậm tách ra, chung quanh màn sáng hiện lên vết nứt không gian đen kịt, ngay cả bản thân Mộc Tử Kỳ cũng bị màn sáng màu xanh đập bao phủ.

Rầm rầm.

Mộc thứphô thiên cái địa xuyên thủng không gian ở dưới không gian màu xanh đậm này, mộc thứ mang theo không gian vặn vẹo đi tới trước người Lục Lâm Thiên lập tức tan biến trong vô hình, giống như bị chém đứt sinh cơ vậy.

Dưới màn sáng màu xanh đập, Lục Lâm Thiên vừa mới bị Mộc Từ Kỳ thôn phệ sinh cơ lúc này sinh cơ trên người đột nhiên tăng lên nhiều. lực lượng mạnh mẽ thôn phệ sinh cơ vạn vật nhanh như thiểm điện khuếch tán, lan tràn ra. Khiến cho gợn sóng không gian chung quanh nhộn nhạo từng khúc. Lập tức bị xé nát ra. Cả không gian chung quanh Chiến đài bị hủy diệt thành tro tàn, hư không hiển hiện.

Trong hư không trên Chiến đài là một mảnh tro tàn, đều mất đi sinh cơ, chỉ có một mình Lục Lâm Thiên sinh cơ dạt dào ở trong không gian này, mà Mộc Tử Kỳ bị lực lượng thôn phệ sinh cơ ngập trời vây kín mít, khiến cho nàng khó có thể giãy dụa.

- Áo nghĩa thuộc tính Mộc làm sao lại mạnh như vậy? Không ngờ không bị Mộc gia ta áp chế.

Thấy vậy khuôn mặt xinh đẹp của Mộc Tử Kỳ tràn ngập vẻ khiếp sợ, áo nghĩa thuộc tính Mộc của Lục Lâm Thiên rõ ràng còn mạnh hơn nàng, cùng là áo nghĩa thuộc tính mộc mà không bị nàng áp chế một chút nào, thậm chí còn có cảm giác muốn áp chế nàng.

- Lục Lâm Thiên cũng vận dụng áo nghĩa thuộc tính Mộc, không ngờ có thể chống lại Mộc Tử Kỳ.

- Không ngờ áo nghĩa thuộc tính Mộc của Lục Lâm Thiên lại lĩnh ngộ tới tình trạng mạnh mẽ như vậy.

Nhìn không gian bị hủy hoại sinh cơ trên Chiến đài, vô số người chung quanh Chiến đài lúc này kinh ngạc không thôi.

- Những năm này hắn tiến bộ như vậy, có lẽ vẫn giống như lúc trước, chỉ dùng ba thành thực lực mà thôi.

Giữa không trung, trong đôi mắt sáng của Băng Nhu hiện lên vẻ rung động khó có thể che dấu.

Sưu.

Trong không gian sinh cơ bị hủy hoại, thân hình Lục Lâm Thiên tựa như tia chớp lướt đi, lập tức tới trước mặt Mộc Tử Kỳ, tay lặng lẽ đặt lên vai Mộc Tử Kỳ, nói:

- Tử Kỳ cô nương, cô nương thua rồi.

- Ta không phải là đối thủ của ngươi.

Mộc Tử Kỳ đã hiểu rõ, thực lực của Lục Lâm Thiên cường hãn giống như lời đồn, nàng vốn không phải là đối thủ của người ta. lúc này Mộc Tử Kỳ nhìn qua ánh mắt của Lục Lâm Thiên, trong mắt lại hiện lên vẻ giảo hoạt.

Sưu.

Lục Lâm Thiên thu liễm nguyên lực quanh thân, không gian Sinh Sinh Bất Tức tiêu tán, nhìn qua Mộc Tử Kỳ, hắn cười nhạt một tiếng rồi nói:

- Tử Kỳ cô nương, đa tạ.

- Cái gì? Ngươi thích ta sao?

Mộc Tử Kỳ lập tức kinh ngạc lớn tiếng nói, âm thanh thanh thúy đủ để khiến cho người chung quanh Chiến đài nghe thấy.

- Tử Kỳ cô nương, ta...

Lục Lâm Thiên sững sờ, vội vàng giải thích.

- Ta cũng thích ngươi.

Lục Lâm Thiên còn chưa nói xong đã bị Mộc Tử Kỳ lấn át, chặn họng. Thân hình nóng bỏng mà mềm mại quay lại, cặp môi đỏ mọng kia trước mặt bao nhiêu người dính vào đôi môi của Lục Lâm Thiên.

- Ồ?

Trên Chiến đài, trước mắt bao nhiêu người như vậy đường đường là Mộc Tử Kỳ của Mộc gia không ngờ lại có một màn nóng bỏng với Lục Lâm Thiên như vậy lập tức khiến cho âm thanh sợ hãi, thán phục, sôi trào vang lên, chuyện này khiến cho người ta nhìn vào ngây ngốc không thôi.

Bốn cánh môi vừa chạm lập tức phân ra, cùng lúc đó một âm thanh vang vọng trong đầu Lục Lâm Thiên:

- Lục Lâm Thiên, ta không phải là đối thủ của ngươi. Nhưng mà ngươi dám khinh bạc ta, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi. Để ta xem ngươi giải thích với hũ giấm chua bên cạnh ngươi như thế nào đây. Hừ.

- Ta ở trong bí cảnh Mộc gia chờ ngươi.

Mộc Tử Kỳ truyền âm nói xong, dùng ánh mắt đắc ý liếc nhìn Lục Lâm Thiên. Khuôn mặt ra vẻ thẹn thùng, thân ảnh xinh đẹp lóe lên, lập tức đi tới đội ngũ Mộc gia. Dưới ánh mắt kinh ngạc của thanh niên nam nữ của Mộc gia và Băng Nhu, nàng khẽ nói:

- Chúng ta trở về đi.

Sưu Sưu.

Người Mộc gia phá không rời đi, bốn phía Chiến đài, cơ hồ tất cả ánh mắt đều nhìn vào người Lục Lâm Thiên, trong từng ánh mắt có ghen ghét, hâm mộ...

- Phiền phức rồi...

Trên Chiến đài, Lục Lâm Thiên vô cùng bất đắc dĩ, trong không khí còn lưu lại mùi thơm nhàn nhạt, hắn thì thào nói:

- Hương vị dường như cũng không tệ.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được trên không trung có một ánh mắt nóng bỏng tập trung vào người hắn. Ngẩng đầu nhìn lại, người này chính là Lữ Tiểu Linh, ánh mắt nàng lúc này không vui vẻ gì.

Mấy thời thần sau, bên ngoài đình viện trên một ngọn núi, mấy chục người Hộ Hoàng đội và Thái A đứng bên ngoài đình viện không dám đi vào, cả đám nhìn nhau không thôi.

- Thái A, ngươi nói xem Thiếu chủ sẽ không có việc gì chứ?

Mãi một lúc lâu sau, Vô Tướng rốt cuộc nhịn không được mà khẩn trương nói với Thái A:

- Đã vài thời thần rồi mà Thiếu chủ còn chưa đi ra a.

Ánh mắt Thái A khẽ đảo, cảm thán nói:

- Chuyện lớn thì có lẽ không có, phiền toái nhỏ nhất định sẽ có.

- Vô Tướng, ngươi nói xem Thiếu chủ và Mộc Tử Kỳ của Mộc gia kia từ lúc nào đã có quan hệ với nhau rồi?

Vu Mã tam giới dùng vẻ mặt nghi hoặc, rồi lại hâm mộ, cảm thán nói:

- Mộc Tử Kỳ kia ở được không ít nam nhân trong mật địa Thiên giới chú ý vào, không ngờ lại bị Thiếu chủ thu lấy.

- Vu Mã tam giới, ngươi nói gì vậy? Muốn Thiếu chủ xử ngươi sao?

Tô Nhan nói với Vu Mã tam giới:

- Lá gan của Thiếu chủ quả thật rất lớn, Thiếu phu nhân có mặt ở đó còn dám làm xằng bậy, chuyện này người bình thường không dám làm.

- Thiếu Chủ đương nhiên không phải người bình thường.

Lý Cụ rung đùi đắc ý nói.

- Các ngươi đang nói gì đó?

Trong lúc mọi người nghị luận, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- Thiếu chủ.

Người Hộ Hoàng đội bị dọa nhảy dựng lên, lập tức hành lễ.

- Sư phụ, người không sao chứ?

Thái A vô cùng quan tâm đi tới trước người Lục Lâm Thiên, cẩn thận xem xét Lục Lâm Thiên.

- Không có việc gì, tản đi đi.

Lục Lâm Thiên xoa xoa cánh tay, vừa rồi hắn chịu không ít đau khổ, trong lòng âm thầm nhớ tới Mộc Tử Kỳ kia. Lần sau khi nhìn thấy nàng nên tránh xa ra một chút. Ăn không được thịt dê còn bị dính trên mép, chuyện này không thể nói thành lời được a. Huống chi lúc này không chỉ có Lữ Tiểu Linh bên người, may mà đám người Vân Hồng Lăng, Lam Linh, Độc Cô Cảnh Văn và Vô Song không có mặt, bằng không lần này quả thực mất đi một tầng da, có trăm miệng cũng không biện hộ nổi a.

Hôm sau, trong phạm vi Mộc gia, đi vào trong Mộc gia, Lục Lâm

Thiên cảm giác từng đạo ánh mắt kỳ lạ nhìn mình, ánh mắt đều có chút mịt mờ.

- Lâm Thiên lão đệ, chuyện tiến vào trong bí cảnh Mộc gia Tử Kỳ sẽ sắp xếp, ta không giúp được.

Chương 4253: Bị cường hôn 2

Một lát sau, một đại hán trung niên mặc trường bào, khuôn mặt có chút trẻ trung nói với Lục Lâm Thiên. Ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên và Mộc Tử Kỳ phía xa cũng có chút mịt mờ.

- Đa tạ Mộc Nguyên trưởng lão.

Lục Lâm Thiên gật đầu, vẻ mặt bất đắc dĩ, khóe miệng nở nụ cười khổ.

- Lục Lâm Thiên, đi theo ta.

Mộc Tử Kỳ nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt đắc ý không thôi, bước chân liên tục đi về phía trước, ý bảo Lục Lâm Thiên đuổi theo.

- Vậy thì mời Tử Kỳ cô nương dẫn đường.

Lục Lâm Thiên cắn răng nói, nhìn ánh mắt đắc ý của Mộc Tử Kỳ, trong lòng có chút khó chịu, lập tức đi tới bên người Mộc Tử Kỳ, trước mặt bao nhiêu người thân mật dùng một tay vòng qua cái eo nhỏ nhắn của nàng.

- Ngươi...

Mộc Tử Kỳ bị dọa không nhẹ, sững sờ một lúc, muốn dãy dụa thế nhưng lại phát hiện ra cánh tay sau lưng mình giống như gọng kìm, khiến cho nàng hoàn toàn không thể dãy dụa, một đạo âm thanh truyền vào trong tai nàng:

- Tử Kỳ cô nương, diễn trò mà thôi, không cần phải phản ứng mạnh như vậy. Nhiều người Mộc gia của cô nương có mặt như vậy, nếu như ta làm tiếp một chuyện thân mật nào đó, khi đó cũng không tốt chút nào đâu.

- Lục Lâm Thiên, xem như ngươi lợi hại, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Mộc Tử Kỳ lập tức hung hăng truyền âm vào trong tai Lục Lâm Thiên, tùy ý để cho Lục Lâm Thiên ôm eo nàng đi về phía trước.

- Mộc Nguyên trưởng lão, Tử Kỳ nha đầu này không ngờ cùng Lục Lâm Thiên... Ài, Lục Lâm Thiên kia là người đã có thê thất rồi a.

Nhìn qua hai người Lục Lâm Thiên xa xa, không ít nam tử trung niên cùng lão giả đi tới bên người Mộc Nguyên trưởng lão, ngày hôm qua trên Chiến đài nghe đồn bọn họ còn chưa tin, thế nhưng lúc này lại tận mắt nhìn thấy, bọn họ không muốn tin cũng phải tin.

Mộc Nguyên trưởng lão khoát khoát tay, khẽ than nhẹ một tiếng, nói:

- Ài, chuyện người trẻ tuổi chúng ta cũng không quản được, tùy bọn họ đi.

Xoẹt.

Trong bí cảnh Mộc gia, trong không gian bao la sinh cơ nồng đậm, hai đạo thân ảnh phá không nhảy vào bên trong không gian này, người này chính là Mộc Tử Kỳ và Lục Lâm Thiên.

Thân hình hai người vừa mới đáp xuống, bỗng nhiên đôi môi của Mộc Tử Kỳ hung hăng bị ép xuống, một đôi mắt đen nhánh trong nháy mắt xuất hiện trước mặt nàng, gần trong gang tấc.

- Tử Kỳ cô nương, ngày hôm qua cô nương hôn ta vẫn còn dư hương lưu lại, cho nên hôm nay ta chỉ trả lại mà thôi. Cáo từ.

Dứt lời thân ảnh Lục Lâm Thiên đã biến mất trong mắt Mộc Tử Kỳ.

- Lục Lâm Thiên, tên háo sắc nhà ngươi, hỗn đản, ngươi dám cưỡng ép ta, ngươi đứng lại đó cho ta.

Mộc Tử Kỳ mãi một lúc lâu sau mới kịp phản ứng, lúc này mới ý thức được mình bị cưỡng hôn, nhưng mà trước người nàng, Lục Lâm Thiên kia đã sớm biến mất không còn tung tích.

Thời gian ba năm lần nữa trôi qua, trong mật địa Thiên giới cũng không xảy ra đại sự gì. Trong ba năm này chuyện Lục Lâm Thiên và Mộc Tử Kỳ của Mộc gia lại khiến cho mật địa Thiên giới sôi trào không ít.

Sau khi biết được không ngờ Mộc Tử Kỳ có quan hệ với Lục Lâm Thiên, không ít thanh niên tài tuấn tan nát cõi lòng.

Sưu.

Ba năm sau, trong bí cảnh Mộc gia có một đạo thân ảnh mặc áo bào xanh nhảy ra, hai con mắt hiện lên quang mang xanh đậm, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ.

Hôm sau, ngoài đình viện trên ngọn núi, đám người Nhâm Tiêu Diêu, Mạc Kình Thiên, Tịnh Vô Ngân, Tuyệt Phong Hoa, Giang Đảo Lưu đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên, cẩn thận đánh giá Lục Lâm Thiên, ánh mắt như cười như không, lại mang theo vẻ cực kỳ hâm mộ.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ nhìn mọi người, trong mấy chục năm qua tu vi của mọi người lần nữa tiến bộ không nhỏ. Ba người Mạc Kình Thiên, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân đều đạt tới Tuyên Cổ cảnh cao giai.

- Lâm Thiên huynh đệ.

Ngoài đình viện, phía xa dường như có tiếng hét lớn vang vọng, lập tức có mấy đạo thân ảnh giống như lưu quang phá không phóng tới.

Lưu quang thu liễm, không ít thân ảnh đáp xuống trước người Lục Lâm Thiên, khí tức có chút cường hãn thu liễm, thế nhưng cũng khiến cho không trung run lên.

Mấy người này chính là bọn người Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, Đường Tiểu Tiểu, còn lại đều là những thanh niên nam nữ có thực lực ở những vị trí đầu trong hai nhà Đường, Lôi.

- Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, các ngươi xuất quan rồi sao?

Nhìn thấy mọi người, Mạc Kình Thiên, Nhâm Tiêu Diêu và mọi người lập tức hỏi, sau lần uống rượu khi trước, quan hệ mọi người đã tốt hơn rất nhiều, ở chung một chỗ vô cùng hòa hợp.

- Mấy ngày hôm trước mới xuất quan, nghe nói tiểu tử này xuất quan cho nên ta tới.

Đường Dần nói xong với Mạc Kình Thiên, phi phong màu trắng khẽ nhúc nhích, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Nghe nói ngay cả nha đầu Mộc Tử Kỳ điêu ngoa của Mộc gia cũng bị ngươi xử lý?

- Tốt lắm, nha đầu kia người bình thường khó mà tới gần, ngươi rất cường hãn.

Lôi Tiểu Thiên vỗ vỗ vai Lục Lâm Thiên, ánh mắt vô cùng tán thưởng.

- Cường hãn a.

Đám người Nhâm Tiêu Diêu, Mạc Kình Thiên, Tịnh Vô Ngân cùng với những người khác cảm thán không thôi. Mộc Tử KỲ của Mộc gia không phải là nữ nhân bình thường, thứ tư Thiên bảng, đệ nhất nhân trong đám người trẻ tuổi của Mộc gia. Thân phận bực này đủ để thanh niên tài tuấn trong ba ngàn Đại thiên thế giới chạy theo như vịt.

Nhưng bây giờ lại rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên, mọi người cũng chỉ có thể hâm mộ không thôi.

Lục Lâm Thiên cười khổ, nhị nữ Lữ Tiểu Linh và Vân Hồng Lăng đều ở trong đình v iện, hắn đâu dám đáp lời, nhìn mọi người, Lục Lâm Thiên lập tức thay đổi chủ đề, nói với chúng nhân:

- Đúng rồi, các ngươi tới vừa lúc, ta có chuyện muốn tìm đám các ngươi đây.

- Chuyện gì?

Nghe vậy Đường Dần lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên, thân hình mập mạp rung rung, nói:

- Có chuyện gì ngươi cứ nói, có thể giúp ngươi thì chúng ta sẽ làm, không thành vấn đề.

Lục Lâm Thiên cười cười nói:

- Chuyện nhỏ mà thôi, top ba của Thiên bảng có lẽ các ngươi vô cùng quen thuộc, ta định giao thủ với top ba Thiên bảng một chút.

- Rốt cuộc cũng giao thủ với ba người ka sao?

Nghe vậy, dường như nghĩ tới cái gì đó, ánh mắt mọi người lập tức rung động.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, khóe miệng Lôi Tiểu Thiên giật giật, nghiêm túc nói:

- Top ba Thiên bảng mỗi một người đều vô cùng khủng bố, dùng thực lực của ngươi ta cũng không nhiều lời. Nhưng ngươi phải chú ý một việc, ba người top ba này bất luận một người nào đều là tồn tại khủng bố.

- Top ba theo thứ tự là Phong Bá Nam, Hoàng Dật, còn có Phong Du Du.

Đường Dần nói ra ba cái tên này xong cũng không khỏi than nhẹ một chút. Thực lực ba người này rất mạnh, mà ngay cả hắn cũng cực kỳ kiêng kỵ. Ba tồn tại khủng bố kia giống như là tồn tại nghịch thiên vậy.

- Phong Bá Nam, Hoàng Dật, còn có Phong Du Du?

Lục Lâm Thiên nhíu mày:

- Hai Phong gia, một Hoàng gia sao? Không ngờ nàng lại là thứ nhất trên Long bảng.

Danh tự ba người này, Phong Du Du thứ nhất Thiên bảng, Lục Lâm Thiên đã sớm nghe nói qua, cũng nhận thứ một chút. Nữ tử thánh khiết cơ hồ giống Ma Linh yêu nữ như đúc, khí tức trên thân hai người lại bất đồng.

Chương 4254: Người top ba Thiên bảng

Thế nhưng hai người lại quá mức giống nhau, vốn Lục Lâm Thiên cũng hoài nghi Ma Linh yêu nữ thực sự là Phong Du Du, từ lần giao thủ trước, Lục Lâm Thiên cũng phát hiện ra không chỉ khí tức của hai người không giống nhau, mà ngay cả áo nghĩa trên người cũng không giống.

- Đúng vậy, hai Phong gia, một Hoàng gia, hai tộc này ở trong bát đại Cổ tộc trên Thượng Thanh thế giới chúng ta là hai tộc gần đây cường hãn nhất, đặc biệt là Phong gia, từ trước tới nay đều là tộc mạnh nhất trong bát đại Cổ tộc.

- Phong Bá Nam, Hoàng Dật, còn có Phong Du Du, tu vi của bọn họ tới tình trạng nào rồi?

Lục Lâm Thiên hỏi mọi người, thực lực của top ba Thiên bảng khiến cho đám người Lôi Tiểu Thiên và Đường Dần cực kỳ kiêng kỵ, không biết tu vi đã tới tình trạng nào.

- Phong Bá Nam kia đồn rằng đã tới Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, Hoàng Dật có lẽ cũng không sai biệt lắm. Bất quá là Vô Thượng Niết Bàn trong Đại Thừa Niết Bàn mà thôi.

Đường Dần dừng một lát, con mắt chăm chú nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên vẻ rung động tuyệt đối, nói:

- Về phần Phong Du Du, nữ tử kia cũng yêu nghiệt giống như ngươi. Vô Lượng Niết Bàn, đồn rằng lúc ngươi tiến vào trong mật địa Thiên giới lần thứhai cũng đã đột phá tới Hóa Hồng cảnh.

- Vô Lượng Niết Bàn, đã sớm đột phá Hóa Hồng cảnh?

Hai mắt Lục Lâm Thiên sững sờ, trong mắt cũng hiện lên vẻ rung động. Bên trong đám người cùng thế hệ với hắn có người đột phá tới Hóa Hồng cảnh. Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi rung động, Vô Lượng Niết Bàn, tăng thêm Phong gia là Cổ tộc, có khả năng tổ tiên Phong gia là người luyện hóa hỗn độn bổn nguyên, thiên phú bực này không hề tầm thường.

- Du Du tỷ ngươi đã gặp rồi đó, thực lực của tỷ ấy vô cùng khủng bố.

Đường Tiểu Tiểu nói với Lục Lâm Thiên.

- Đúng vậy.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lần trước hắn đã gặp Phong Du Du, không nghĩ tới hơn một ngàn năm nàng không những thành Vô Lượng Niết Bàn, còn từ Vô Lượng Niết Bàn đặt chân tới Hóa Hồng cảnh sơ giai.

Vừa tới Hóa Hồng, cùng Tuyên Cổ cảnh mà nói, hai cấp độ hoàn toàn là cách biệt một trời một vực. Độ rộng của cái hào kia người bình thường căn bản khó có thể vượt qua được.

- Ngươi định khiêu chiến ai trước?

Đường Dần hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ một chút, lập tức nhìn qua mọi người nói:

- Ta có thể khiêu chiến cả ba người cùng một lúc không?

- Ngươi muốn một lần khiêu chiến ba người?

Nghe vậy trong mắt Đường Dần lần nữa hiện lên vẻ kinh ngạc. Ba gia hỏa top ba kia bất luận một người nào đều là tồn tại cực kỳ khủng ố, nếu như Mộc Tử Kỳ ở trước mặt hắn còn có tâm chống lại. Thế nhưng ba người của top ba kia, thậm chí ngay cả tâm chống lại hắn cũng không có. Bởi vì đó là tồn tại không thể chiến thắng.

- Lâm Thiên huynh đệ, ba người kia không phải là người bình tường. So với ta và Đường bàn tử, Băng Nhu là cách biệt một trời một vực.

Thân là Cổ tộc, Lôi Tiểu Thiên có ngạo khí của riêng mình, thế nhưng loại ngạo khí này ở trước mặt ba người trong top ba kia, hắn lại không dám thể hiện ra.

Lôi Tiểu Thiên biết lúc trước Lục Lâm Thiên dễ dàng thắng ba người hắn, Đường Dần, Băng Nhu. Ba người top đầu kia so với ba bọn họ mà nói, khác biệt một trời một vực. Lục Lâm Thiên biến thái ra sao bọn họ cũng biết rõ, nhưng Phong gia cũng có yêu nữ kia.

- Mỗi lần đều phải chạy tới Chiến đài cũng mệt, không bằng cùng khiêu chiến đi.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói với mọi người, Phong Bá Nam và Hoàng Dật tuy rằng mạnh, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng không quá đặt vào trong lòng. Vô Thượng Niết Bàn, Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, thân là Cổ tộc, tất cả mọi thứ cộng lại khiến cho thực lực không thể khinh thường.

Nếu như là lúc hắn vừa mới đột phá Chân lý Niết Bàn mà nói, có lẽ Lục Lâm Thiên còn phải cố kỵ với Phong Bá Nam và Hoàng Dật kia. Nhưng hiện tại hắn đã sớm đạt tới Chân lý Niết Bàn đỉnh phong, tăng thêm lĩnh ngộ trong những năm này, cho nên đối với Phong Bá Nam và Hoàng Dật kia mà nói, có lẽ cũng chỉ khó chơi một chút, muốn chiến thắng vấn đề không quá lớn.

Về phần Phong Du Du, người Vô Lượng Niết Bàn, đã đặt chân tới Hóa Hồng cảnh, xếp thứ nhất trên Thiên bảng chuyện này cũng khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên đột nhiên bùng lên chiến ý. Trong bát đại Cổ tộc của Thượng Thanh thế giới rốt cuộc cũng có một đối thủ cường hãn, không biết Phong Du Du kia rốt cuộc cường hãn tới tình trạng nào.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn khiêu chiến Du Du tỷ sao?

Đường Tiểu Tiểu nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp kinh ngạc không thôi, nói:

- Có muốn ta thông báo cho Du Du tỷ một chút hay không? Người bình thường khiêu chiến Du Du tỷ, tỷ ấy căn bản đều mặc kệ, trừ Bá Nam đại ca ra, bình thường Du Du tỷ đều không có phản ứng.

- Cũng tốt, vậy thì làm phiền Tiểu Tiểu cô nương, thông báo cho nàng ta bảy ngày sau.

Lục Lâm Thiên gật đầu, hắn cũng không muốn đến lúc đó lại phải tới Chiến đài một chuyến. Đối với hai người Phong Bá Nam và Hoàng Dật này, dù sao Lục Lâm Thiên cũng không quá mức đặt ở trong lòng, người duy nhất có sự uy hiếp cũng chỉ có một mình Phong Du Du mà thôi.

- Bảy ngày sau ngươi định cùng lúc khiêu chiến ba người kia sao? Ta thấy tin tức này sau khi truyền ra nhất định sẽ khiến cho cả mật địa Thiên giới sôi trào.

Đường Dần có chút rung động nói.

Tất cả mọi người đều có chút rung động, top ba đều là người có thực lực cường hãn tới cực điểm. Đặc biệt là Phong Du Du ở vị trí đầu tiên, là tồn tại giống như yêu nghiệt.

Nhưng mọi người cũng biết, Lục Lâm Thiên cũng không phải không là tồn tại khủng bố. Lúc này chống lại yêu nữ biến thái kia, đoán chừng ngay cả cường giả đỉnh tiêm trong mật địa Thiên giới cũng bị kinh động.

Mọi người mãi một lúc lâu sau mới rời đi, mà sau khi mọi người rời đi, tin tức bảy ngày sau Lục Lâm Thiên ở Chiến đài muốn đồng thời khiêu chiến top ba trên Thiên bảng truyền ra khắp mật địa.

Tất cả đúng như dự liệu của đám người Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, tin tức này một khi truyền ra, lập tức giống như quả bom, tạo thành phản ứng dây chuyền, khiến cho người nghe thấy khiếp sợ không thôi.

Tin tức này truyền ra, ngay cả cường giả trong mật địa Thiên giới cũng khiếp sợ.

Trong dãy núi xanh biếc, khắp nơi là kỳ hoa dị thảo, bên trong có một đình viện nhỏ tinh xảo, như ẩn như hiện, chuung quanh chim hót hoa nở.

Trước đình viện có một cây hoa màu trắng, toàn thân trắng nõn như ngọc, sáng óng ánh long lanh, mà ngay cả hoa và lá cây đều là màu trắng thuần. Nhìn từ xa giống như là một mảnh mây mù cực lớn.

Dưới cây hoa màu trắng lúc này có một nam tử mặc cẩm bào đứng chắp tay, cái cằm nhọn, thế nhưng lại không làm mất đi vẻ ưu nhã, ánh mắt lạnh lùng, lông mày kiếm, lẳng lặng đứng đó, khí tức lạnh lẽo. Mái tóc đen nhánh buộc lại ở sau đầu, sợi tóc mai phất phơ hai bên, nhìn qua có vài phần phiêu dật.

Bên người lúc này có mấy thanh niên nam nữ cung kính đứng ở cách đó không xa, khuôn mặt có chút giận dữ.

Chương 4255: Nam tử mặc cẩm bào

- Dật đại ca, Lục Lâm Thiên này muốn đồng thời khiêu chiến ba người đại ca. Dựa theo quy củ, đại ca có thể mặc kệ, tên kia dựa vào thân phận Chân lý Niết Bàn, cho rằng mình vô địch thiên hạ, không biết bản thân mình có bao nhiêu cân nặng.

Một thanh niên tức giận, bất bình nói với nam tử mặc cẩm bào.

- Chuyện gì tới sẽ tới.

Nam tử mặc cẩm bào đứng chắp tay, thân hình đi về phía trước một bước nhỏ, vươn tay hái đóa hoa màu trắng vào trong tay, lại hít hà mùi hương một lát rồi nói tiếp:

- Thơm quá, chỉ tiếc hoa không thể tồn tại quá lâu, coi như là Thiên Sơn Tuyết Mai của ta cũng chỉ có thể tồn tại nửa năm, dù sao cũng sẽ có một ngày héo rũ.

Dứt lời, nam tử mặc cẩm bào quay đầu nhìn đám thanh niên nam nữ sau lưng, nói:

- Bên Du Du có truyền ra tin tức gì không?

Nghe vậy thanh niên vừa mới mở miệng tiếp tục nói:

- Còn chưa có tin tức cả, không biết có đồng ý hay không? Có lẽ nàng đang bế quan cũng không nhất định. Ta thấy có lẽ nàng không để ý tới Lục Lâm Thiên kia.

- Như thế cũng tốt, nàng không tham dự là tốt nhất. Có một chút chuyện không sợ vạn nhất chỉ sợ nhất vạn. Phong Bá Nam không nhất định có thể chống đỡ được Lục Lâm Thiên kia. Ta phải đi, có một chút chuyện không thể để cho nó bị một chút ảnh hưởng nào. Dù ta không ích kỷ, thế nhưng cũng không thể để cho hắn đi qua trước mặt ta.

Nam tử cẩm bào nói xong, bông hoa màu trắng trong tay hắn từ từ rơi xuống.

...

Trong mật địa Thiên giới, tại một dãy núi danh ngắt liên miên tựa như sóng biển phập phồng, to lớn, hùng vĩ mà tráng lệ.

Ngọn núi mênh mông, nhìn từ phía xa giống như được một tấm lụa mỏng bao phủ, lờ mờ, mờ ảo trong mây mù, nhìn qua như gần như xa, giống như những nét vẽ mờ ở phía chân trời.

Mãi tới Hoàng hôn, trên dãy núi này đều bị phủ một màu đỏ thẫm.

Trên ngọn núi hùng vĩ có một đạo thân ảnh xinh đẹp xuất hiện.

Đây là một nữ tử tuyệt mỹ, trên người mặc y phục màu trắng, ánh nắng chiều cùng với gió đảo qua khiến cho bộ váy trên người khẽ tung bay, lẳng lặng đứng một chỗ, không gian chung quanh như ẩn như hiện có chút chấn động.

- Du Du tỷ, muội biết ngay tỷ ở đây mà.

Âm thanh thanh thúy vang lên, thân ảnh xinh đẹp của Đường Tiểu TIểu lướt lên đỉnh núi rồi đứng sau lưng nữ tử áo trắng, đôi mắt xinh đẹp hiện lên vẻ vui vẻ và rung động, khí chất cao quý.

- Tiểu Tiểu, sao muội lại tới đây?

Nữ tử áo trắng nghe vậy lập tức từ từ quay người lại, hai hàng lông mi thon dài như vẽ, hai mắt lập lòe như sao, môi son khẽ mở, không dày không mỏng, hơi con lên trên, khiến cho người ta nhìn vào có cảm giác cao quý không dám khinh nhờn. Khí chất của nàng khiến cho Đường Tiểu Tiểu đứng trước mặt nàng lập tức ảm đạm thất sắc.

- Tỷ còn chưa đồng ý với muội, muội tự nhiên không thể chạy đi về a. Muội đã đồng ý với Lục Lâm Thiên, nếu như không làm được thì muội làm sao không biết xấu hổ đi gặp hắn cơ chứ.

Đường Tiểu Tiểu nhìn cánh tay nữ tử áo trắng, cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên, khuôn mặt nhìn qua điềm đạm đáng yêu, khiến cho người ta thương tiếc.

- Muội đó...

Nữ tử áo trắng nhìn qua Đường Tiểu Tiểu, khuôn mặt thoát tục, cao quý mà thánh khiết, không mang theo một chút khói lửa nhân gian nào, giống như là đáng lẽ không tồn tại trên đời này. đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía Đường Tiểu Tiểu tràn ngập vẻ bất đắc dĩ, lập tức hỏi:

- Hoàng Dật có ứng chiến không?

- Muội vừa nhận được tin tức, Hoàng Dật đã phái người truyền lời ra, nói lúc đó hắn sẽ ứng chiến trên Chiến đài.

Đường Tiểu Tiểu nhìn qua nữ tử mặc áo bào trắng rồi gật đầu.

- Lục Lâm Thiên...

Nữ tử áo trắng thì thào nói, dường như nhớ tới cái gì đó, trong đôi mắt trong vắt, thanh tịnh như hồ nước hiện lên vẻ rung động, ánh mắt lập tức mơ mơ hồ hồ, một lát sau nàng mới nói với Đường Tiểu Tiểu:

- Tiểu Tiểu, đã như vậy muội trở về nói cho Lục Lâm Thiên kia biết. Đến lúc đó ta sẽ đi, nếu như hắn có bản lĩnh thắng đại ca ta và Hoàng Dật, vậy thì ta sẽ ra tay. Nếu như hắn không có bổn sự đó, vậy thì sau này cũng đừng tới quấy rầy ta. Không lâu sau chúng ta sẽ phải tiến vào trong Thương Khung chiến trường, vì Thượng Thanh thế giới, đến lúc đo ta sẽ bế quan cho tới khi tiến vào trong Thương Khung chiến trường.

- Muội biết rồi, đa tạ Du Du tỷ.

Đường Tiểu Tiểu lập tức gật đầu, đôi mắt xinh đẹp tiếp tục nhìn vào người nữ tử áo trắng, muốn nói lại thôi.

Đôi mắt thanh tịnh, tĩnh lặng của nữ tử áo trắng nhìn qua Đường Tiểu Tiểu, nàng khẽ mỉm cười, bờ môi son khẽ mở, nói:

- Tiểu tiểu, có lời gì cứ nói, ở trước mặt ta từ lúc nào muội đã câu nệ như vậy?

Đường Tiểu Tiểu do dự một chút rồi mới nói với nữ tử áo trắng:

- Du Du tỷ, muội cảm giác tỷ so với trước kia đã thay đổi rất nhiều. Sau khi trở về từ lần đó thiếu chút nữa muội không nhận ra.

- Có sao? Ta vẫn luôn như vậy mà.

Nữ tử áo trắng mỉm cười, mỗi một cái nhăn mày, một nụ cười đều cao quý, thánh khiết. Làm cho người ta không khỏi rung động vì khí chất cao quý thánh khiết của nàng.

- Tóm lại muội có cảm giác tỷ biến hóa quá lớn, biến hóa quá nhiều.

Đường Tiểu Tiểu lắc đầu, đôi mắt xinh đẹp khẽ đảo, lập tức nói với nữ tử áo trắng:

- Du Du tỷ, tỷ nói xem Lục Lâm Thiên này có thể đánh bại Bá Nam đại ca cùng với Hoàng Dật không?

- Vô Lượng Niết Bàn và Chân lý Niết Bàn đều bất phàm, sẽ không dưới Cổ tộc chúng ta. Hắn là Chân lý Niết Bàn, thiên phú thực tế còn mạnh hơn nữa, càng có thể khiến cho một gia tộc đạt tới tình trạng đỉnh phong.

Nữ tử áo trắng nói với Đường Tiểu Tiểu:

- Người Chân lý Niết Bàn cũng cần có đủ thời gian phát triển. Trong ba ngàn Đại thế giới, trăm triệu năm qua có không ít người có thiên phú tuyệt đỉnh ngã xuống. Cho dù là đối với Cổ tộc chúng ta mà nói, mỗi một lần chính thức tiến vào trong Thương Khung chiến trường, hao tổn cũng không phải là một con số nhỏ. Người Chân lý Niết Bàn có thể phát triển, tự nhiên rất khủng bố, nếu hắn có thể thắng đại ca và Hoàng dật, thậm chí còn thắng ta. Ta nghĩ ta sẽ thật cao hứng, đối với cả Thượng Thanh thế giới chúng ta là một chuyện tốt. Thiên địa phong vân, yêu nghiệt thành đàn. Không lâu nữa, coi như là ta cũng không có cách nào nắm chắc.

- Du Du tỷ, tỷ hy vọng hắn có thể thắng Bá Nam đại ca và Hoàng Dật sao?

Đường Tiểu Tiểu nhìn qua Phong Du Du nói tiếp:

- Muội nghe nói đám người Đường Ám trưởng lão đã từng nói qua, lần này Thượng Thanh thế giới có tỷ và Hoàng Dật đã có hy vọng cực lớn.

Nữ tử áo trắng mỉm cười, nụ cười khuynh quốc khuynh thành, không nhiễm trần thế, nàng nói:

- Đó là lúc trước, trước khi người Chân lý Niết Bàn xuất hiện. Trong khoảng thời gian ngắn trong thiên địa xuất hiện bốn người Chân lý Niết Bàn, một nhân tộc, một thú tộc, một Thần Linh tộc, cuối cùng chính là một linh vật trời sinh. Cũng may thú tộc và Nhân tộc đều ở trong Thương Khung minh chúng ta, nhân tộc này còn ở trong Thượng Thanh thế giới chúng ta.

Chương 4256: Bảy ngày sau 1

Vừa mới dứt lời, nữ tử áo trắng lại dịu dàng cười, tiếp tục nói với Đường Tiểu Tiểu:

- Không nói những thứ này với muội nữa. Muội về trước nói với Lục Lâm Thiên kia, muốn ta ra tay thì phải mạnh hơn đại ca ta và Hoàng Dật. Coi như hắn là Chân lý Niết Bàn muốn thắng đại ca ta và Hoàng Dật cũng không phải là chuyện dễ dàng.

- Du Du tỷ, muội biết rồi, muội đi thông báo cho hắn.

Đường Tiểu Tiểu cao hứng gật đầu, thân hình xinh đẹp nhảy lên trên không trung, thân hình động lòng người này nhanh chóng rời đi.

Đường Tiểu Tiểu rời đi, nữ tử áo trắng nhìn lên trên không trung, thì thào nói:

- Trong khoảng thời gian ngắn xuất hiện bốn Chân lý Niết Bàn, có thể xuất hiện người thứ năm hay không? Thiên địa phong vân, yêu nghiệt thành đàn, đến lúc đó còn lại được mấy người cơ chứ.

Trời chạng vạng tối, sau khi màn đêm buông xuống, từng dãy núi trong thiên địa dường như biến thành màu xám bạc, sương chiều bao phủ ngọn núi, mặt đất, đình viện, núi sông, làm cho chúng trở nên như ẩn như hiện, bồng bềnh, nhìn qua có vài phần mờ ảo.

Sưu.

Nữ tử áo trắng lúc này mới nhảy lên, hóa thành một đạo lưu quang màu trắng rời đi.

Sưu Sưu.

Nữ tử áo trắng rời đi, trên ngọn núi lúc này mới có hai đạo thân ảnh đáp xuống. Hai đạo thân ảnh này đáp xuống, năng lượng thiên địa chung quanh lập tức bị ảnh hưởng, từ phía xa nhìn lại, ngọn núi này giống như đột nhiên biến mất trong thiên địa vậy.

Hai đạo thân ảnh này chính là một lão giả già nua, một đại hán trung niên, người này chính là Phong Hành Thiên chủ của mật địa Thiên giới cùng với minh chủ Hoàng Phủ Minh Long của Chiến Thiên liên minh.

Hoàng Phủ Minh long nhìn qua Phong Hành nói:

- Xem ra nàng ta đã quên rồi.

- Bằng không hững năm này tu vi của nàng ta khó có thể đạt tới tình trạng như hiện tại.

Trên khuôn mặt già nua của Phong Hành hiện vẻ nghi hoặc, nói:

- Nếu như nàng đột nhiên nhớ tới việc trước kia, ta cũng không biết sẽ xảy ra chuyện gì. Đến lúc đó đối với bản thân nàng ta, đối với cả Thượng Thanh thế giới mà nói, hậu quả vô cùng đáng sợ.

Hoàng Phủ Minh Long nhìn Phong Hành nói:

- Ngươi sợ rằng Lục Lâm Thiên lúc này sẽ làm ảnh hưởng tới nha đầu này, lần trước bọn họ đã gặp mặt rồi a.

- Không sợ vạn nhất, chỉ sợ nhất vạn, hậu quả này quá lớn.

Phong Hành Thiên chủ nói.

Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Bất kể như thế nào việc này đã không có cách nào lảng tránh.

Trên khuôn mặt già nua của Phong Hành Thiên chủ, khí tức có chút chấn động, nói:

- Trừ phi hai người kia có thể ngăn cản được Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Hoàng Phủ Minh Long nhảy lên, nhìn Phong Hành Thiên chủ nói:

- Kết quả này không có khả năng xuất hiện, ta là người hiểu sư đệ của ta nhất. Phong Bá Nam cùng Hoàng Dật đều khó có khả năng ngăn cản, coi như là nha đầu kia cũng không thể.

Phong Hành Thiên chủ nhìn Hoàng Phủ Minh Long, ánh mắt thâm thúy có chút chấn động, nói:

- Phong Bá Nam và Hoàng Dật cũng không dễ đối phó, đặt biệt là Hoàng Dật.

- Ta nói rồi, Phong Bá Nam và Hoàng Dật khó có thể ngăn cản hắn, coi như là nha đầu kia cũng không thể.

Hoàng Phủ Minh Long nhắc lại.

Phong Hành Thiên chủ nhìn Hoàng Phủ Minh Long, mái tóc trắng tung bay, khuôn mặt già nua run run, nói:

- Đây chính là điều ta lo lắng nhất, nếu như là lúc trước không có đoạn khúc mắc kia, thì có lẽ bây giờ không cần cố kỵ nhiều như vậy.

- Ngươi trách ta lúc đầu không ngăn cản sao?

Hoàng Phủ Minh Long nhíu mày nói.

- Ài, thích ứng trong mọi tình cảnh. Chuyện cho tới bây giờ ngay cả chúng ta cũng không có cách nào khống chế.

Phong Hành Thiên chủ thở dài một hơi, lập tức nói tiếp:

- Lúc này có lẽ cũng là một cơ hội. Có thể để cho chúng ta biết rõ thực lực của đám người này rốt cuộc đã tới tình trạng nào.

Hoàng Phủ Minh Long nhíu mày, lại nhìn qua Phong Hành Thiên chủ nói:

- Bằng không chúng ta đánh cuộc một chút.

- Ngươi cũng có hứng thú sao? Đánh cuộc như thế nào?

Phong Hành Thiên chủ dường như cũng có hứng thú, ánh mắt mang theo chút chấn động nhìn qua Hoàng Phủ Minh Long rồi nói.

- Ngươi nhất định sẽ đặt cược vào nha đầu kia, ta sẽ đặt vào Cửu sư đệ ta. Đến lúc nếu như nha đầu Phong gia ngươi bại mà nói, ngươi nhất định phải mở ra tổ địa Phong gia ngươi cho đệ ấy đi vào.

Hoàng Phủ Minh Long nói với Phong Hành Thiên chủ.

- Không ngờ ngươi lại đánh chủ ý vào tổ địa Phong gia, ngươi nên biết, ngay cả nha đầu kia hiện tại cũng còn chưa có đi vào. Tổ địa của Phong gia ta trăm triệu năm nay người có tư cách đi vào cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay. Ngươi nghĩ thật tốt a.

Phong Hành Thiên chủ nhìn Hoàng Phủ Minh Long nói.

- Ha ha...

Hoàng Phủ Minh Long cười ha hả, nhìn Phong Hành Thiên chủ nói:

- Nếu như Lục Lâm Thiên thắng, ngươi cũng không có lựa chọn nào khác, vì cả Thượng Thanh thế giới, ngươi cảm thấy ngươi sẽ có lựa chọn nào khác không?

- Vậy ngươi đánh cuộc bằng cái gì? Trên người ngươi dường như không có vật nào có thể ngang hàng với tổ địa Phong gia ta a. Cũng không có vật nào có thể so sánh được.

Phong Hành Thiên chủ nghe vậy lập tức nhìn Hoàng Phủ MInh Long nói.

- Ta không lo lắng.

Hoàng Phủ Minh Long mỉm cười, đứng chắp tay, trên người có khí thế bá đạo tràn ra, miệng nói:

- Bởi vì hắn không có khả năng thua.

...

- May mắn không làm nhục mệnh, Du Du tỷ không đồng ý, cũng không cự tuyệt. Chỉ cần ngươi có thể đánh bại Bá Nam đại ca và Hoàng Dật thì Du Du tỷ sẽ đồng ý ra tay.

Ngoài đình viện trên một ngọn núi, Đường Tiểu Tiểu nói với Lục Lâm Thiên.

- Đa tạ Tiểu Tiểu cô nương.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

- Sư phụ, Phong Bá Nam và Hoàng Dật đều phái người đưa tới tin tức, bọn họ ứng chiến.

Thái A nói với Lục Lâm Thiên.

Mạc Kình Thiên nhíu mày, không phải hắn không tin tưởng Lục Lâm Thiên, top ba trên Thiên bảng quả thực không phải là người dễ chọc.

- Không cần quá khẩn trương.

Lục Lâm Thiên vươn hai tay, duỗi lưng một cái. Nhìn đám người Mạc Kình Thiên, Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần, Tịnh Vô Ngân, Nhâm Tiêu Diêu mỉm cười, nói:

- Chẳng lẽ các ngươi lại không có lòng tin đối với ta như vậy sao?

- Được rồi, dù sao chúng ta cũng ủng hộ ngươi.

Ánh mắt Mạc Kình Thiên khẽ đổi, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên huynh đệ, vậy ngươi nên nói cho ta biết một chút rốt cuộc ngươi có mấy thành nắm chắc? Hiện tại trong mật địa Thiên giới cũng có không ít người mở đặt cược ngươi và ba người Phong Bá Nam, Hoàng Dật, Phong Du Du. Cho ta một chút tin tức nội tình, ta cũng dễ kiếm thêm một chút.

- Ha ha...

Lục Lâm Thiên cười ha hả mà không nói gì.

Thời gian từng ngày trôi qua, sau khi tin tức Lục Lâm Thiên muốn đồng thời khiêu chiến top ba trên Thiên bảng truyền ra, cả mật địa Thiên giới mỗi một ngày đều sôi trào hơn ngày trước đó.

Ba người Phong Bá Nam, Hoàng Dật, Phong Du Du ở trong mật địa Thiên giới hiếm có người nhắc tới, bởi vì ba người cũng ít công khai xuất hiện trong mật địa Thiên giới. Thậm chí là hơn một ngàn năm cũng khó mà lộ diện được một lần.

Chương 4257: Bảy ngày sau 2

Nhưng tuy rằng ít lộ diện, tên tuổi được ít nhắc tới cũng không nhất định là ba người này không có tiếng tăm gì, ngược lại danh tự của ba người này một khi được nhắc tới giống như sấm bên tai.

Ba người này là đại biểu cho thế hệ trẻ tuổi trong Thượng Thanh thế giới, coi như là Mộc Tử Kỳ, Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần, Băng Nhu so sánh với ba người này cũng ảm đạm thất sắc.

Trong mật địa Thiên giới này tất cả mọi người bị kinh động. Trận chiến mấy ngày sau trên Chiến đài được vạn chúng chú ý, tất cả đều chờ mong.

So với việc mười mấy năm trước Lục Lâm Thiên chiến với ba người Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, Băng Nhu một trận, lúc này mới chính thức được coi là trận chiến của người trẻ tuổi đỉnh phong trong Thượng Thanh thế giới.

Có thể không chút khách khí nói một câu, đây chính là quyết đấu đỉnh phong của thế hệ trẻ tuổi trong cả Thượng Thanh thế giới.

Tin tức này thậm chí còn từ trong mật địa Thiên giới tràn ra ngoài. Lan truyền khắp cả Thượng Thanh thế giới.

Nhất thời, bên ngoài mật địa Thiên giới cũng có vô số người đợi kết quả.

Trận quyết đấu đỉnh phong này bất kể có kết quả ra sao, đều ảnh hưởng cực lớn tới đại cục trong Thượng Thanh thế giới.

Thời gian bảy ngày đảo mắt trôi qua.

Hoàng hôn, mặt trời lặn xuống phía tây.

Dãy núi trùng điệp tạo thành núi sóng to sóng lớn, tầng tầng lớp lớp, trên một đỉnh núi bằng phẳng rộng lớn như bị đao gọt búa chém lại giống như được thiên nhiên tạo sẵn ra đã sừng sững ở đó với khí thế đỉnh thiên lập địa.

Một đạo thân ảnh màu xanh lẳng lặng đứng chắp tay trên vách núi cao vυ"t, nhìn đỉnh núi trùng trùng điệp điệp giống như một cơn sóng lớn lan tràn ra phía xa.

Sưu Sưu.

Mấy tiếng xé gió vang lên, không gian nổi lên chấn động, lập tức có mấy đạo thân ảnh xinh đẹp đáp xuống sau lưng nam tử mặc áo bào xanh kia. Mấy người này chính là Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh, Lăng Thanh Tuyền.

- Các nàng xuất quan rồi sao?

Lục Lâm Thiên quay đầu lại, nhìn qua bốn người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lăng Thanh Tuyền, Lam Linh. Bốn người luôn ở trong bí cảnh của mật địa lĩnh ngộ. Dò xét khí tức trên người tứ nữ, những năm này tứ nữ tiến bộ không ít.

- Chàng chuẩn bị cho ngày mai thế nào rồi? Ba người kia đều là nhân vật đỉnh phong trong đám người trẻ tuổi của bát đại Cổ tộc a.

Độc Cô Cảnh Văn tiến lên một bước, khẽ phẩy tro bụi trên ngực Lục Lâm Thiên, ngước mặt lên, đôi mắt sáng nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngày mai chàng nên cẩn thận một chút, thiếp biết chàng không quá để ý, thế nhưng tất cả mọi việc nên cẩn thận.

- Được.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng nắm tay Độc Cô Cảnh Văn, lập tức nhìn qua chúng nữ, nói:

- Tốt rồi, chúng ta trở về đi.

Sưu Sưu.

Mấy đạo thân ảnh lập tức hóa thành từng đạo lưu quang rời đi.

Hôm sau, khi ánh nắng ban mai vừa mới ló rạng, từng dãy núi giống như thiếu nữ xấu hổ, như ẩn như hiện trong sương sớm.

Sưu Sưu Sưu...

Sáng sớm, trong mật địa Thiên giới, từ bốn phương tám hướng đều có người bắt đầu tiến về phía Chiến đài. Hôm nay chính là người Lục Lâm Thiên cùng với ba người Phong Bá Nam, Hoàng Dật, Phong Du Du của top ba Thiên bảng chiến một trận, mọi người đã chờ ngày này từ lâu.

Cả Chiến đài bao la dưới bầu trời tảng sáng lúc này quần phong bốn phía giống như thương sắc, trang nghiêm không thôi. Sương mù mờ ảo giống như ngăn cách ngọn núi, chỉ còn lại cái đầu màu xanh, như mộng ảo.

Từng đạo thân ảnh xuất hiện giữa không trung, tương dung với sương mù, nhìn qua càng huyền ảo không thôi, giống như tiên cảnh.

Mặt trời xuất hiện, sương mù chung quanh những ngọn núi bốn phía Chiến đài tán đi, những vách đá, cỏ cây bị ánh nắng sớm nhuộm thành màu đỏ, trên mặt nước bao la, sóng nước óng ánh, tráng lệ vô cùng.

Trời vừa mới sáng, bốn phía Chiến đài đã tụ tập vô số người rậm rạp, chằng chịt, sương mù tán đi, một mảng lướn người giống như đột nhiên xuất hiện, nhân số ước chừng mấy vạn.

Nhân số vây xem chung quanh Chiến đài so với lần trước Lục Lâm Thiên chiến với ba người Đường Dần còn nhiền hơn, đồng thời nhân số còn đang chậm rãi gia tăng.

Trong đám người có không ít đệ tử Cổ tộc, trên ngọn núi bốn phía CHiến đài lúc này cũng có vô số thân ảnh lập lòe, như ẩn như hiện, không ít khí tức chấn động, rõ ràng cho thấy có không ít người tụ tập bên trên ngọn núi.

Tổng đám người này, người bình thường khó mà xuất hiện cũng có không ít người xen lẫn trong đám người bốn phía Chiến đài.

Sưu Sưu Sưu...

Bốn phía Chiến đài lúc này không ngừng vang lên tiếng xé gió.

- Băng Nhu của Băng gia và Mộc Tử Kỳ của Mộc gia tới.

- Nghe nói Mộc Tử Kỳ có quan hệ rất thân mật với Lục Lâm Thiên, xem ra Mộc gia cũng đã nhận định Lục Lâm Thiên kia rồi.

- Lục Lâm Thiên này tuy rằng không phải là Cổ tộc, thế nhưng có thân phận Chân lý Niết Bàn, cũng không dưới Cổ tộc, Mộc gia tự nhiên cũng không thể nói gì hơn.

- Ai, lại một Mộc Tử Kỳ bị Lục Lâm Thiên gây tai họa, nếu ta có thể nhấc lên quan hệ với Mọc gia, thì sớm muộn cũng có thể trở thành cường giả.

- Ngươi mà cũng được sao? Dùng một chút thiên phú của ngươi, diễu võ dương oai ở bên ngoài còn không không ai để ý. Ở trong mật địa Thiên giới chính là cái rắm.

- Lý Tương của Lý gia cũng tới.

- Hỏa Vũ của Hỏa gia bên kia cũng tới.

- Hỏa Vũ này cũng là mỹ nhân tuyệt sắc a, so với Mộc Tử Kỳ kia cũng không kém nhiều lắm.

- Nghe nói trước Lục Lâm Thiên tiến vào bí cảnh Lý gia và Hỏa gia đều dùng một chiêu đánh bại Lý Tương và Hỏa Vũ.

- Lục Lâm Thiên này thật đúng là khủng bố, không biết hôm nay có thể đi tới một bước kia hay không.

Thanh niên nam nữ của các Cổ tộc hiện thân, đạp không đứng lơ lửng, đám người chung quanh lập tức nghị luận.

Tiếng ồn ào từ trong đám người rập rạm, chằng chịt bắt đầu khuếch tán ra bốn phía. Nhiều Cổ tộc xuất hiện cùng nhau như vậy khó gặp, không hề nghi ngờ, lần này Lục Lâm Thiên và Phong Bá Nam, Hoàng Dật, Phong Du Du chiến một trận đã đủ để hấp dẫn tất cả người trong mật địa Thiên giới.

- Các ngươi cũng tới sao?

Trong đội ngũ Băng gia, một nam tử khí độ bất phàm, thân hình vạm vỡ, mấy chục thanh niên nam nữ sau lưng đi tới bên người hắn.

- Băng Nhu tỷ, Tử Kỳ tỷ.

Một người dung nhan thanh tú, người mặc bộ váy dài màu hồng, bên trên có thêu những hoa văn tinh xảo giống như hỏa diễm, cũng mang theo mấy chục thanh niên nam nữ sau lưng đi tới đội hình Băng gia, Mộc gia.

- Lý Tương, Hỏa Vũ, các người đều đã từng động thủ với Lục Lâm Thiên sao?

Trong đội ngũ Mộc gia, Mộc Tử Kỳ nhìn qua nam tử khí độ bất phàm cùng với nữ tử dung nhan thanh tú mặc bộ váy dài hỏi. Chân mày lá liễu như vẽ, đôi mắt to tròn ngập nước, dưới bộ y phục màu xanh lá, thân hình cao gầy cùng với đường cong động lòng người khiến cho không ít ánh mắt trong không trung bị hấp dẫn tới.

- Động thủ qua rồi, thực lực của Lục Lâm Thiên quá mạnh mẽ. Ta căn bản không phải là đối thủ của hắn.

Lý Tương trả lời Mộc Tử Kỳ, nhắc tới Lục Lâm Thiên, cỗ ngạo khí Cổ tộc trên người hắn lập tức tiêu tán không còn sót lại một chút nào.

Chương 4258: Phong Bá Nam - Phong gia

Hỏa Vũ chu miệng, khẽ than thở nói:

- Muội cũng không phải là đối thủ, Lục Lâm Thiên kia quá mạnh mẽ.

Dứt lời, Hỏa Vũ lập tức nhìn qua Mộc Tử Kỳ, hai mắt khẽ đảo, nói:

- Tử Kỳ tỷ, nghe nói tỷ và Lục Lâm Thiên có quan hệ không phải nông cạn, chẳng lẽ tỷ còn không rõ ràng thực lực của hắn hay sao?

- Ai cùng hắn có quan hệ không cạn? Ta...

Mộc Tử Kỳ nghe vậy, đôi chân thon dài lập tức dậm mạnh lên mặt đất, không ít trang sức tinh xảo trên người cũng rung động, tạo ra âm thanh thanh thúy, nhìn qua càng thêm nóng bỏng. Dường như đột nhiên nghĩ tới cái gì đó mà nghiến răng nghiến lợi, lập tức nói:

- Không nói tới hắn nữa, đám người Bá Nam đại ca có lẽ cũng sắp tới rồi a.

- Có lẽ vậy.

Đôi mắt trong suốt, thanh tịnh của Băng Nhu khẽ nhúc nhích, nhìn ngọn núi bốn phía dò xét một hồi, đôi mắt xinh đẹp lập tức nhìn về ngọn núi bên trái, nói:

- Bọn họ tới rồi.

Sưu Sưu.

Băng Nhu dứt lời, từ trên không trung lập tức vang lên một mảng lớn tiếng xé gió, từng đạo lưu quang xuất hiện trên không trung, từng cỗ khí tức khiến cho không trung nhộn nhạo. Lưu quang thu liễm, lộ ra mấy trăm đạo thân ảnh.

- Là Lục Lâm Thiên và đám người Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên.

Mấy thanh niên nam nữ cao ngất đứng đầu xuất hiện khiến cho không ít ánh mắt chung quanh lập tức run lên, đám người vừa mới tới chính là đám người Lục Lâm Thiên, Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần, Mạc Kình Thiên, Tịnh Vô Ngân, Nhâm Tiêu Diêu.

Còn có không ít nữ tử tuyệt mỹ đạp không đứng lơ lửng, thân ảnh lung linh, bộ váy dài trên người bồng bềnh, khuôn mặt như hoa, cũng giống như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian. Mỗi một người so với Mộc Tử Kỳ, Băng Nhu không chút thua kém.

Mộc Tử Kỳ, Băng Nhu, Hỏa Vũ và không ít nữ tử khác lúc này lập tức nhìn về phía mấy nữ tử tuyệt mỹ kia.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người sau lưng, lúc này chúng nữ cùng Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, Mạc Kình Thiên, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lục Linh, Thái A chờ ở bên ngoài. Còn có Vân Khiếu Thiên, Lữ Chỉnh Cường, Phách Đao Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong, Chiến đao Khuất Đao Tuyệt, Thái Công Tĩnh Nhiễm, Thái Công Mỹ Diễm, Bắc Cung Ngọc, Độc Cô Hồn Long, Cực Lạc Tam Quỷ, Thiên Địa Nhị Lão cùng với chúng cường giả Linh Vũ giới đều có mặt.

Sưu.

Nhìn mọi người một lượt, thân ảnh lập tức lóe lên, hai tay Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, lập tức đáp xuống Chiến đài.

Cả Chiến đài lơ lửng trên hồ nước lớn, bên trên khổng lồ chừng mấy vạn thước, bóng loáng như ngọc. Bên dưới giống như thạch nhũ rủ xuống, kết nối với hồ nước, giống như một khối lục địa cực lớn, phong cách cổ xưa mà trang trọng. Không biết đã sừng sững đứng trên hồ nước lớn này bao nhiêu ngàn vạn năm. Sừng sững không ngã, giống như không có ai có thể rung chuyển mảy may vậy.

Lục Lâm Thiên đáp xuống Chiến đài, đám người đứng xem chung quanh Chiến đài bỗng nhiên yên tĩnh, vô số ánh mắt nhìn lên trên Chiến đài.

Trên ngọn núi xa xa, cũng có trên trăm thanh niên nam nữ cao ngất đứng đó.

Trong ba người dẫn đầu, có một nữ tử áo trắng, áo trắng như tuyết trên người, hai mắt như sao, khuôn mặt cao quý thoát tục tới thánh khiết, giống như không nhiễm khói lửa nhân gian, giống như là đáng lẽ không nên tồn tại trên thế gian này.

Sau lưng nàng là một nam tử mặc cẩm bào đứng chắp tay, khuôn mặt tuấn lãng, cái cằm nhọn, thế nhưng lại không làm mất đi vẻ ưu nhã, mày kiếm, ánh mắt lạnh lùng, mái tóc đen nhánh buộc ở phía sau đầu. Có vài sợi tóc rủ xuống hai bên tai làm cho mọi người nhìn qua hắn có vẻ vài phần phiêu dật. Tuy rằng chỉ lẳng lặng đứng đó, thế nhưng khí thế lạnh mạnh mẽ vô cùng.

Bên người nữ tử áo trắng còn có một nam tử thân hình to lớn, màu da đồng, ngũ quan góc cạnh rõ ràng, khuôn mặt giống như điêu khắc, hai mắt thâm thúy, mắt nhìn về phía Chiến đài bao la phía trước hiện lên vẻ cuồng dã, không câu nệ.

- Đại ca, đi thử thực lực của hắn đi.

Nữ tử áo trắng nhìn về phía trước, đôi mắt trong sáng mà thanh thịnh, nàng nhẹ nhàng nói với nam tử cuồng dã, không câu nệ bên người.

- Người Chân lý Niết Bàn ta cũng muốn thử một chút.

Nghe vậy nam tử này khẽ gật đầu, vẻ mặt lặng lẽ biến ảo bất định, trong lúc mơ hồ ánh mắt có chút khác thường, mũi chân điểm nhẹ mặt đất, thân hình tựa như tia chớp lướt đi.

Sưu.

Trên Chiến đài, Lục Lâm Thiên lẳng lặng đứng chắp tay, bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn qua đạo lưu quang đang xẹt qua không trung, sau chớp mắt đã đáp xuống chiến đài.

Lưu quang thu liễm, một nam tử thân hình to lớn, da dẻ màu đồng, ngũ quan góc cạnh lập tức xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, người mặc trường bào màu lam, thân hình cao ngất đứng đó giống như một bước tượng.

- Phong Bá Nam tới.

- Phong Ba Nam của Phong gia, thứ ba Thiên bảng.

Nam tử này đáp xuống Chiến đài, từng đạo ánh mắt lập tức nhìn vào. Giữa không trung, đmá người Băng Nhu, Mộc Tử Kỳ, Lý Tương, Hỏa Vũ, Lôi Tiểu Thiên, Đường Tiểu Tiểu, Đường Dần và những người khác đều nhìn vào người vừa mới xuất hiện này.

Mà trong đám người, Mạc Kình Thiên nhìn qua đạo thân ảnh to lớn trên Chiến đài, ánh mắt đại biến, dùng sức xoa xoa mắt, dường như cho rằng mình nhìn lầm, miệng thì thào nói:

- Điều này không có khả năng, tại sao lại có thể như vậy... Chẳng lẽ...

Ánh mắt thâm thúy mà u ám của nam tử cao ngất, to lớn kia nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ta đã sớm nghe nói qua ngươi, vốn ta cho rằng đời này cũng không có cơ hội gặp mặt, không ngờ ông trời lại trêu ngươi, hôm nay rốt cuộc cũng gặp mặt.

Ngeh vậy Lục Lâm Thiên cảm thấy có chút nghi hoặc, thế nhưng cũng không nghe ra được cái gì. Hắn nhìn qua nam tử cao ngất, to lớn, toàn thân lộ ra vẻ cuồng dã không câu nệ, trên người nam tử này có khí chất vương giả, uy chấn thiên hạ, có lẽ chính là Phong Bá Nam của Phong gia.

Dưới linh hồn lực nhạy cảm, Lục Lâm Thiên không khó biết rõ khí tức trên người nam tử to lớn cao ngạo này mạnh mẽ ra sao, đám người Mộc Tử Kỳ, Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên không có khả năng so sánh với người này. Khí tức Cổ tộc trên người hắn ta so với đám người Mộc Tử Kỳ, Đường Dần rõ ràng còn mạnh hơn không ít.

- Phong Bá Nam của Phong gia?

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng người này rồi nói, dưới linh hồn lực nhạy cảm dò xét, khí tức Tuyên Cổ cảnh cao giai, không hổ là tồn tại thứ ba trên Thiên bảng.

Giờ phút này, cảm nhận cỗ khí tức này cũng khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên tuôn ra chiến ý không hiểu, gặp đường cường giả chính thức trong đám người cùng thế hệ, trong lòng Lục Lâm Thiên mới có thể tuôn ra loại chiến ý như vậy.

- Không tệ.

Phong Bá Nam nhìn Lục Lâm Thiên, bốn mắt nhìn nhau, trong mắt có một chút gì đó.

- Sắp bắt đầu rồi.

Bốn phía Chiến đài, vô số người lúc này đều nhìn về phía hai người, chung quanh hoàn toàn yên tĩnh.

- Chân lý Niết Bàn vô cùng bất phàm, muốn thắng ta cũng không dễ.

Bốn mắt nhìn nhau, một lát sau Phong Bá Nam lập tức ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, âm thanh có chút trầm thấp, khí thế không giống người thường, lộ ra vẻ bá đạo, không câu nệ, hắn nói:

- Ta hy vọng ngươi không làm cho ta thất vọng.

Chương 4259: Vận dụng toàn lực 1

- Nếu như ngươi có thể ngăn cản ta, ta sẽ vận dụng toàn lực. Hy vọng ngươi cũng có thể khiến cho ta vận dụng toàn lực. Sẽ không làm ta thất vọng.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng.

- Hay cho một Lục Lâm Thiên, quả thực có vài phần ngạo khí, có ngạo khí không có gì là không tốt, như mà hy vọng không phải là tự đại.

Phong Bá Nam nói xong, trong lòng bàn tay bỗng nhiên có lưu quang lóe lên, trong tay xuất hiện một kiện linh khí giống như côn mà không phải côn, giống thương mà không phải thương. Toàn thân tràn ngập khí tức cổ xưa, bí văn quanh quẩn.

Ô Ô.

Kiện linh khí giống côn mà không phải là côn, giống thương mà không phải là thương xuất hiện, cả Chiến đài đột nhiên run lên. Chỉ một thoáng cuồng phong rít gào trên không trung, thiên địa biến sắc.

- Thái Cổ Thiên Phong Trụ.

- Thông linh bảo khí Thái Cổ Thiên Phong Trụ của Phong gia.

Trong lúc cuồng phong rít gào, thiên địa biến sắc, đám người Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, Mộc Tử Kỳ, Băng Nhu cùng với những người khác nhìn thấy kiện linh khí trong tay Phong Bá Nam, sắc mặt khẽ đổi.

- Lục Lâm Thiên, ngươi có bản lĩnh để cho ta vận dụng Thái Cổ Thiên Phong Trụ không?

Linh khí trong tay, khí thế bá đạo quanh thân Phong Bá Nam trở nên sắc bén. Hắn khẽ phất tay, Thái Cổ Phong Thiên trụ trong tay giống như lưu quang lướt đi, cắm ở trên Chiến đài bóng loáng như ngọc cách đó không xa.

Sưu.

Khí thế bá đạo mênh mông khuếch tán trên không trung, Chiến đài sừng sững không thể bị lay động lúc này cũng bị Thái Cổ Thiên Phong trụ này làm cho rung động một chút.

- Thông Linh bảo khí, Phong gia quả thực ra tay bất phàm a.

Lục Lâm Thiên nhìn Thái Cổ Thiên Phong trụ của Phong Bá Nam, áo nghĩa thuộc tính Phong mênh mông khuếch tán trên trời cao, uy năng kinh thiên động địa, không phải là thứ mà linh khí áo nghĩa có thể làm được. Cười nhạt một tiếng, Lục Lâm Thiên nhìn Phong Bá Nam nói:

- Hy vọng ngươi cũng có thể khiến cho ta vận dụng Huyết Lục.

Ngao.

Lục Lâm Thiên nói xong, trong lúc mơ hồ có tiếng Long ngâm vang vọng. trong tay Lục Lâm Thiên chẳng biết từ khi nào xuất hiện một đạo huyết quang, huyết quang thu liễm, một thanh đại đao huyết sắc tràn ngập kim quang hiển hiện. Lục Lâm Thiên lập tức lướt đi, cắm huyết đao ở trên bề mặt Chiến đài cách đó không xa. Khiến cho Chiến đài bóng loáng như ngọc xuất hiện một cái khe, sát khí sắc bén, lạnh lẽo lập tức tràn ra.

- Đao tốt.

Phong Bá Nam nhìn đại đao huyết sắc Lục Lâm Thiên cắm cách đó không xa, cỗ khí tức sắc bén mà lạnh lẽo kia khiến cho ngay cả bản thân hắn cũng phải run lên. Ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên, thân hình to lớn có chút trầm xuống, nói:

- Ra tay đi, không phải nói ta khinh thường ngươi. Muốn ta ra tay, ngươi phải xuất ra thực lực để chứng minh ngươi có thể khiến cho ta ra tay thực sự.

- Thật sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, khẽ mỉm cười, thủ ấn khẽ kết, năng lượng thuộc tính Phong phô thiên cái địa hội tụ trên không trung. Trong chốc lát tạo thành một mảnh mây mù dày đặc trên không trung Chiến đài. Không gian lập tức chấn động, khiến cho người ta hãi hùng, khiếp vía không thôi.

- Tam Thiên Lưu Vân thủ.

Trong sát na ngắn ngủi, ngay trong chấn động trên không trung khiến cho người ta hãi hùng khiếp vía kia, trong tầng mây cuồn cuộn nổi lên rung động kỳ dị, lập tức có vô số đạo thủ ấn khuếch tán ra. Không gian chung quanh mỗi đạo thủ ấn rung động, bắn tứ tung. Trong lúc không gian run rẩy, vô số đạo thủ ấn này lại lập tức hội tụ lại một chỗ, vô cùng quỷ dị. Dùng xu thế sấm sét đánh xuống Phong Bá Nam, khí tức hủy diệt lan tràn.

Tam Thiên Lưu Vân thủ vốn một loại vũ kỹ thuộc tính Phong bình thường mà Lục Lâm Thiên tu luyện trên đại lục Linh Vũ khi trước, mà lúc này dùng tu vi hiện tại của Lục Lâm Thiên thúc dục ra, uy năng đã tới tình trạng khủng bố.

- Lục Lâm Thiên đối phó với người Phong gia không ngờ lại dùng thuộc tính Phong.

Lục Lâm Thiên ra tay, đối phó với Phong Bá Nam, không ngờ Lục Lâm Thiên lại lựa chọn vận dụng thuộc tính Phong, chuyện này khiến cho không ít người ngây ngốc, há hốc mồm.

Phong Bá Nam ngẩng đầu, nhìn đạo chưởng ấn mang theo không gian gần như bị nghiền nát phóng tới, ánh mắt có chút biến hóa, nguyên lực dưới chân chấn động, đột nhiên phất tay đánh ra một đạo chưởng ấn giống như cuồng phong rít gào nghênh đón công kích của Lục Lâm Thiên.

Phanh Phanh.

Năng lượng khuếch tán, không gian chấn động nổi lên rung động kịch liệt.

- Lưu Phong Trụ Diệt Ấn.

Trong lúc không gian rung động kịch liệt, một tiếng hét lớn bỗng nhiên truyền ra, thân hình to lớn mà cao ngạo của Phong Bá Nam từ trong không gian rung động phóng ra, áo nghĩa không gian quanh thân rung động nương theo áo nghĩa thuộc tính Phong tràn ngập, nhanh như thiểm điện, cả phiến không gian, thiên địa chung quanh hắn lập tức bị ảnh hưởng cực lớn.

Sưu Sưu.

Chỉ một thoáng, nguyên lực thuộc tính Phong phô thiên cái địa quanh thân Phong Bá Nam cuồn cuộn ngưng tụ thành một đạo thủ ấn trong không gian. Những nơi chưởng ấn đi qua, không gian to lớn đều vặn vẹo rồi sụp đổ, phá hủy tất cả ven đường, nhanh như thiểm điện chụp về phía Lục Lâm Thiên.

- Thập Phương Vũ Trụ ấn.

Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, thân hình không lùi mà tiến tới, mũi chân khẽ điểm nhẹ mặt đất Chiến đài, thân hình giống như mũi tên phóng lên trời. một đạo chưởng ấn trong tay phá không phóng ra, giống như không mang theo bất luận một chút uy năng nào.

Trong sát na, lấy thân hình hắn làm trung tâm, gợn sóng trong không gian nổi lên sóng to gió lớn giống như không gian tɧác ɭoạи, cả không gian bỗng nhiên xuất hiện khí tức giống như hủy diệt.

Ầm ầm.

Hai đạo chưởng ấn va chạm, không trung bỗng nhiên run lên, một phiến hư không bị sụp đổ. Kình khí rung động giống như biển gầm tạo thành sóng to gió lớn, bỗng nhiên lan tràn, khuếch tán ra bốn phía. Từng vòng không gian đen kịt rung động giống như là thủy triều nhộn nhạo lan tràn ra chung quanh.

- Thực lực thật mạnh.

Trên không trung Chiến đài, ánh mắt đám người Mộc Tử Kỳ, Băng Nhu, Lý Tương, Hỏa Vũ rung động, nhìn hai người quyết đấu trong lòng mọi người đã hiểu rõ. So sánh với hai người này bọn họ đã không còn theo kịp nữa.

- Thực lực của hai người đều rất mạnh, cường hãn tới cực điểm.

Đám người Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân lúc này cũng nhìn nhau, chúng nữ Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn thì chăm chú nhìn vào trên Chiến đài.

Trên ngọn núi xa xa, đám cường giả Cổ tộc như Đường Ám, Băng Cổ, Lý Hậu Minh, Lôi Quang, Hỏa Khánh, Mộc Nguyên và đám người Tịnh Kiếm Hoàng, Nhâm Ngã Hành, Quỷ Cốc Hoàng giả, từng ánh mắt lúc này đều tập trung vào trên Chiến đài bao la trước mặt.

- Thực lực của hai người Phong Bá Nam, Lục Lâm Thiên đã có thể san bằng khoảng cách cực lớn giữa Tuyên Cổ cảnh và Hóa Hồng cảnh.

- Lục Lâm Thiên này ở trước mặt người Phong gia lại vận dụng thuộc tính Phong, dường như cũng không có bị áp chế. Đủ quỷ dị a.

Nhìn trên Chiến đài, khuôn mặt già nua của Đường Ám trưởng lão khẽ nhúc nhích.

Đợi chương mới up lên đã bạn nhé. Trong lúc chờ đợi, bạn có thể đọc truyện khác hoặc Tham gia Facebook Group: Đọc truyện miễn phí mãi mãi để tán gẫu nha! Lịch up Chương mới:

Buổi sáng: 9h-11h

Buổi tối:17h-19h00

Trong lúc chờ chương mới bạn có thể đọc thể loại truyện tranhTruyện tranh 18 Hoặc một số truyện khác:

Quân Lâm binh vương Huyền Thiên Hồn Tôn - Thần Cấp Ở Rể - Cô

vợ câm quá bá đạo - Siêu Cấp Shipper - Cuồng phi sủng vương - Sau Ly Hôn, Chồng Cũ Lại Muốn Theo Đuổi Tôi - Lên Nhầm Xe Hoa Cưới Chồng Như Ý - Long Vương trở lại

Tiếp tục ủng hộ Tamlinh247.com.vn ra thêm nhiều truyện mới phục vụ các bạn nha!

Chương 4260: Vận dụng toàn lực 2

Xoẹt.

Trên Chiến đài, một chưởng của hai người va chạm, kình khí rung động khuếch tán. Thân hình to lớn vạm vỡ của Phong Bá Nam lại lảo đảo lùi lại mấy bước mới có thể đứng vững được. Mà lúc này Lục Lâm Thiên lại đứng vững như bàn thạch, thân hình ở trên không trung không bị lắc lư một chút nào. Kình khí khủng bố giống như cơn lốc kia ngay cả vạt áo bào màu xanh của hắn cũng không thể làm cho nó rung động được.

Phong Bá Nam ổn định thân hình, khuôn mặt vốn tràn ngập vẻ ngạo nghễ của hắn lúc này cũng xuất hiện vẻ rung động, trong mắt hiện lên vẻ khiếp sợ. Ống tay áo vung lên, phủi một chút bụi đất trên người mình, hắn nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Không thể không nói ta đã xem thường ngươi. Hôm nay ta sẽ dùng toàn lực. Ngăn cản bước tiến của ngươi.

Dứt lời, tay phải Phong Bá Nam nhấc lên, năm ngón tay khẽ trảo một trảo với không gian bên cạnh, hấp lực vô hình từ trong tay tuôn ra.

Oanh.

Cách đó không xa, Thái Cổ Phong Thiên Trụ lập tức bắn ra, trong lúc mơ hồ phát ra tiếng sấm minh, tiếp đó lập tức xuất hiện trong tay Phong Bá Nam.

Ngao.

Lục Lâm Thiên vươn tay ra, tâm thần khẽ động, Huyết Lục lập tức xuất hiện trong tay. Trong lúc mơ hồ có tiếng đao minh giống như long ngâm quanh quẩn, vang vọng trên không trung Chiến đài.

- Hai người này mới giao thủ hai chiêu, Phong Bá Nam đã muốn vận dụng toàn lực sao?

- Nói đùa sao? Lục Lâm Thiên há là kẻ yếu, Phong Bá Nam này trong hai chiêu vừa rồi cũng không chiếm được một chút tiện nghi nào. Thậm chí còn rơi vào thế hạ phong, cho nên chỉ có thể vận dụng toàn lực.

- Không ngờ thực lực của Lục Lâm Thiên kia lại tới một bước này.

Bốn phía Chiến đài, tiếng nghị luận vang lên không ngừng. Cùng lúc, Phong Bá Nam đã ra tay, khí tức Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong không chút giữ lại mà lan tràn ra. Khí tức giống như một cơn lốc lan tràn ra chung quanh không trung. Nguyên lực phô thiên cái địa rót vào trong Thái Cổ Thiên Phong trụ trên tay hắn.

Ầm ầm.

Bỗng nhiên không gian run run, Thái Cổ Thiên Phong trụ phát ra một tiếng sấm minh, thân rung rung, tự dưng khiến cho vô số cơn lốc lan tràn, khuếch tán. Cuồng phong rít gào, gợn sóng trong không gian lập tức giống như những cơn xóng lan tràn ra phía xa xa.

Sưu.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, thủ ấn trong tay Phong Bá Nam được kết, Thái Cổ Thiên Phong trụ trong tay bắn lên trên không trung. Trong sát na bành trướng, giống như trụ trời. TIếng sấm minh vang vọng, vô số cơn lốc chung quanh hội tụ tạo thành một cái vòi rồng quét qua chung quanh, khí tức thái cổ lan tràn. Bên trong vòi rồng mang theo một loại khí thế bá đạo, giống như là trụ trời mang theo cơn lốc cuồng bạo, tàn sát bừa bãi, trong chớp mắt phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Trong sát na này cả không gian lập tức hỗn loạn, dưới uy năng của Thông Linh bảo khí, một mảng lớn hư không ở trên trời cao bắt đầu theo Thái Cổ Thiên Phong trụ lan tràn ra phía xa.

Dưới Thái Cổ Thiên Phong trụ, trong vòi rồng, từng đạo phong nhận cắt vỡ không gian tạo thành từng lưỡi đao bằng hư không đen kịt, lưỡi đao đen kịt chấn động nhân tâm, bên trong dường như còn ẩn chứa khí tức hủy diệt, phô thiên cái địa lập tức bao phủ Lục Lâm Thiên.

Dưới vô số cơn lốc lan tràn tới, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, chiến ý trong lòng luôn bị áp chế lúc này cũng triệt để bộc phát và sôi trào. Trong đôi mắt đen láy tràn ngập chiến ý cuồn cuộn. Hai loại tinh mang một trắng một đen giống như ngày đêm luân chuyển.

Cường giả Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong của Phong gia, tăng thêm Thông Linh bảo khí, tổ hợp như vậy rốt cuộc cũng có thể khiến cho Lục Lâm Thiên phóng tay ra chiêu.

- Âm Dương Phách Đao Quyết.

Dứt lời, đồ án Âm Dương trên Huyết Lục trong tay Lục Lâm Thiên bỗng nhiên phóng ra quang mang chói mắt, đao mang trong chốc lát bắn ra.

Ầm ầm.

Đao mang vừa mới xuất hiện, bỗng nhiên cả không gian rung chuyển, hư không sụp đổ, uy áp thiên địa vô cùng vô tận từ trong hư không thẩm thấu ra, tiếng sấm minh vang vọng không ngừng. Vô số đạo đao mang bắn ra, nương theo hư không sóng to gió lớn, lập tức đánh vào trong vô số cơn lốc của Thái Cổ Thiên Phong trụ.

Xoẹt.

Đao mang và cơn lốc giằng co, dưới đao mang, vô số cơn lốc lập tức rạn nứt, bị hủy diệt.

Sưu Sưu.

lực lượng hủy diệt lan tràn trên không trung, cả phiến không gian lớn hỗn loạn. Ngay sau đó là không gian lập tức bị nghiền nát từng khúc, dễ dàng hóa thành hư vô.

Sưu...

Một đạo đang mang trắng đen sắc bén cùng với Thái Cổ Thiên phong trụ cực lớn giống như trụ tời va chạm.Dưới Thái Cổ Thiên Phong trụ, không gian vặn vẹo, đao mang cũng chỉ có thể bị phá hủy.

Rống.

Cùng một lúc, tiếng hổ gầm vang vọng trên bầu trời, khiến cho không trung và màng nhĩ mọi người chấn động.

Trước mắt bao nhiêu người, thân hình Lục Lâm Thiên hóa thành một đầu cự hổ tràn ngập điện mang màu xanh khổng lồ, thân hình khổng lồ xẹt qua không trung, cánh tay cực lớn chấn động, trong lòng hổ trảo, Huyết Lục lập tức bành trướng, lưỡi đao cực lớn lập tức va chạm với Thái Cổ Thiên Phong trụ.

Xoẹt.

Thải Cổ Thiên Phong trụ phá không mà tới lúc này bị Lục Lâm Thiên mạnh mẽ ngăn cản rồi đẩy lui, khiến cho trong không gian xuất hiện vết nứt đen kịt.

Sưu.

Phong Bá Nam ngẩng đầu, trong mắt lần nữa ngưng trọng hơn một chút, thân hình to lớn của hắn thả người nhảy lên trên không trung, khí thế bá đạo khuếch tán. Thân hình vọt lên trên không trung, một đạo thủ ấn lập tức đặt lên trên Thái Cổ Thiên Phong trụ, nguyên lực phô thiên cái địa rót vào bên trong.

Oanh.

Không gian bỗng dưng run lên, cả phiến không gian chung quanh bị chấn vỡ. Sau khi nguyên lực của Phong Bá Nam tiếp tục rót vào, Thải Cổ Thiên Phong trụ đang bị đẩy lui lập tức ổn định lại.

Phá.

Thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên đứng thẳng, trong cái miệng hổ dữ tợn vang lên một tiếng hét lớn, Huyết Lục được thu lại, hổ chưởng bên trái giống như sấm sét đánh ra. Lưu quang màu tím trong tay lập tức xuất hiện, khí tức hủy diệt mênh mông từ trong thân hình cự hổ khổng lồ phô thiên cái địa tuôn ra, trong lúc mơ hồ mang theo tiếng sấm sét chấn nhiếp linh hồn vang vọng trên không trung.

- Áo nghĩa thuộc tính Lôi tăng thêm Tử Kim Huyền Lôi.

Trên không trung Chiến đài cách đó không xa, ánh mắt Lôi Tiêu Thiên run lên, khí tức Tử Kim Huyền Lôi trên thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên lúc này làm sao hắn có thể không nhận ra được.

Bàn tay hổ cực lớn của Lục Lâm Thiên nắm lại, trong nháy mắt này lôi vân quay cuồng trên không trung, một đạo quyền ấn mang theo quang mang sấm sét màu tím giống như cự long màu tím đột nhiên đánh ra. Xu thế mạnh mẽ như vậy khiến cho người ta run rẩy không thôi.

Đạo hổ quyền của Lục Lâm Thiên giống như nộ long mang theo điện mang ầm ầm nện vào phía trên Thái Cổ Thiên Phong trụ.

Ầm ầm.

Quyền ấn mang theo điện mang màu tím ầm ầm đánh vào trên Thái Cổ Thiên Phong trụ, âm thanh trầm thấp giống như tiếng sấm kinh thiên động địa đột nhiên vang vọng trong phiến thiên địa này, khiến cho trong đầu tất cả mọi người có cảm giác rung chuyển, hai tai như ù đi.

Chương 4261: Hoàng Dật của Hoàng gia

Trong nháy mắt, trên Thải Cổ Thiên Phong trụ khổng lồ lập tức có điện mang màu tím lan tràn, dùng xu thế mạnh mẽ dễ dàng lan tràn tới những nơi khác trên Thái Cổ Thiên Phong trụ rồi trút xuống người Phong Bá Nam, lực lượng mạnh mẽ lập tức trút xuống.

Thái Cổ Thiên Phong trụ khổng lồ lại lần nữa mạnh mẽ bị đẩy lui, trong lúc bị đẩy lui, thể tích to lớn lập tức thu nhỏ lại, không gian ven đường lặng lẽ bị diệt sát không còn chút dấu vết nào.

Thân hình cự hổ khồng lồ xẹt qua không gian lập tức thu nhỏ lại, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong ánh mắt của tất cả mọi người. Trường bào màu xanh khẽ tung bay, khí tức trầm ổn, trên người còn sót lại khí tức của điện mang màu tím vừa rồi.

Ở không gian phía trước, thân hình Phong Bá Nam xuất hiện rõ ràng, Thái Cổ Thiên Phong trụ trong tay hóa thành bộ dáng như bình thường, thân hình to lớn vạm vỡ của hắn đứng đó trên khuôn mặt khí phách kia lúc này không ngờ lại cực kỳ tái nhợt.

Người bốn phía Chiến đài cùng với không trung lúc này đều chăm chú nhìn vào hai người, lúc này cũng không ai biết là ai thắng ai thua.

Trong đội ngũ của Linh Vũ thế giới, một người nắm chặt tay, ánh mắt run rẩy.

- Bất phân thắng bại sao?

- Thông linh bảo khí do Phong Bá Nam thúc dục cũng bị Lục Lâm Thiên ngăn lại được sao?

Vô số người chăm chú nhìn lên trên không trung chiến đài, như ngừng thở, giống như ngay cả nói lớn cũng không dám vậy. Xem bộ dáng hiện tại hai người lúc này dường như là bất phân thắng bại. Từng ánh mắt mang theo vẻ rung động, kính sợ nhìn về phía hai đạo thân ảnh cao ngất đang đạp không trên Chiến đài.

Quyết đấu vừa rồi khiến cho trong lòng mọi người không khỏi sinh ra tâm kính sợ.

Trên không trung Chiến đài, Phong Bá Nam và Lục Lâm Thiên nhìn nhau, bỗng nhiên miệng Phong Bá Nam run lên, khóe miệng lập tức có máu tươi tràn ra. Có vài giọt máu đã rơi vào trường bào màu lam trên người, số máu tươi còn lại lập tức bị hắn mạnh mẽ nuốt ngược lại vào trong cổ họng.

- Phong Bá Nam thua.

Sau khi khóe miệng Phong Bán Nam có máu tươi tràn ra, vô số ánh mắt chung quanh run lên.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Phong Bá Nam, ngẩng đầu nói:

- Đa tạ.

- Người Chân lý Niết Bàn quả nhiên danh bất hư truyền, ta thua...

Phong Bá Nam nhìn Lục Lâm Thiên, khẽ thở dài, thu hồi Thái Cổ Thiên Phong trụ trong tay, mũi chân điểm nhẹ hư không, thân hình lập tức giống như lưu quang rời đi.

- Thắng rồi.

Nhìn đạo thân ảnh mặc áo bào xanh trên không trung, vô số khí tức chung quanh chấn động, sôi trào.

Sưu.

Trên ngọn núi xa xa, thân ảnh Phong Bá Nam đáp xuống trước người nữ tử áo trắng, tay lau sạch vết máu ở khóe miệng, nhìn nam tử mặc cẩm bào kia rồi nói:

- Lục Lâm Thiên kia rất mạnh, Cổ tộc chúng ta ở trước mặt hắn không có một chút ưu thế nào, sợ rằng lần này ngươi phải vận dụng át chủ bài rồi.

Nam tử mặc cẩm bào nhìn qua Phong Bá Nam, khuôn mặt khẽ nhếch lên, cái cằm nhọn cùng với khuôn mặt tạo thành đường cong ưu mỹ, trong đôi mắt lạnh lùng hiện lên chút chấn động, nói:

- Quả thực hắn ta có chút bổn sự, ta sẽ cố hết sức.

Nói xong, nam tử mặc cẩm bào nhìn Phong Du Du bên người, ánh mắt khẽ đảo, mở miệng nói một câu:

- Ta đi đây.

- Cẩn thận một chút, thực lực của hắn bất phàm, áo nghĩa thời gian tăng thêm áo nghĩa không gian, tốc độ sẽ cực nhanh. Một khi tới gần ngươi, dùng lực phòng ngự của hắn, ngươi sẽ bị thiệt thòi không nhỏ.

- Ta biết rồi.

Nam tử mặc cẩm bào gật đầu, khẽ mỉm cười, khóe miệng khẽ nhếch lên, khóe miệng cùng với hai bờ môi và lông mày dài, đôi mắt đen nhánh như mực, sáng sủa như sao giống như có thể câu hồn đoạt phách. Nụ cười giống như gió xuân.

Sưu.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, thân hình nam tử cẩm bào này vô thanh vô tức biến mất trên ngọn núi.

Lục Lâm Thiên đáp xuống Chiến đài, khẽ ngẩng đầu nhìn qua một đạo lưu quang đang lướt tới trên không trung, sau vài lần lóe lên đã đáp xuống Chiến đài trước mặt hắn.

Sưu.

Lưu quang thu liễm, một nam tử mặc cẩm bào đứng chắp tay, mái tóc khẽ phất phơ, ánh mắt lạnh lùng, lẳng lặng đứng đó, khí thế lạnh lẽo.

- Là hắn đi ra.

- Là hắn, Hoàng Dật của Hoàng gia.

Nhìn thấy nam tử mặc cẩm bào trên Chiến đài, vô số đệ tử Cổ tộc chung quanh cũng rung động. Vị trí thứ hai trên Thiên bảng đã nói lên tất cả, đây chính là tồn tại mà những đệ tử Cổ tộc khác thậm chí còn không có lòng tin khi khiêu chiến.

Đây là nam tử mà hơn ngàn năm cũng khó có một lần công khai lộ diện, nhưng danh tự so với những người thường xuyên lộ diện kia còn khiến cho đệ tử Cổ tộc kiêng kỵ hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn nam tử mặc cẩm bào vừa mới tới, mái tóc dài màu đen buộc ở sau gáy, cái vài sợi tóc rủ xuống hai bên cổ, nhìn qua có vài phần lạnh lùng và phiêu dật. Khuôn mặt cương nghị có khí chất lạnh lùng, trong lúc mơ hồ, Lục Lâm Thiên có cảm giác, người này so với Phong Bá Nam còn khó đối phó, trêu chọc hơn nhiều.

- Hoàng Dật của Hoàng gia.

Nam tử mặc cẩm bào nhìn qua Lục Lâm Thiên, âm thanh có chút lạnh lùng, nói:

- Trước đây rất lâu đã ta sớm nghe nói qua ngươi, thế nhưng đây lại là lần đầu tiên gặp mặt.

- Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn Hoàng Dật trước mắt, âm thanh lạnh nhạt, trước sau như một, thế nhưng chiến ý với Phong Bá Nam trong mắt vừa rồi còn chưa tán đi. Lúc này Chiến ý lại một lần nữa cuồn cuộn, nói:

- Mấy ngày hôm trước ta mới nghe nói tới ngươi. Hoàng Dật của Hoàng gia, thứ hai Thiên bảng. Hy vọng áo nghĩa linh hồn của ngươi sẽ làm cho ta có chút bất ngờ.

- Có chút cuồng ngạo, thân là người Chân lý Niết Bàn, thật sự cũng nên cuồng ngạo một chút. Người Chân lý Niết Bàn giống như cổ tộc, tự nhiên không phải là tồn tại mà phàm phu tục tử có thể so sánh với.

Hoàng Dật nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên vẻ tán thưởng lại có chút phức tạp, từ từ nói:

- Thứ ta tán thưởng ngươi nhất là đại khai sát giới Thiên Linh minh trong Thương Khung chiến trường, ta đồng ý chiến với ngươi một trận, trừ việc muốn ngăn cản bước tiến của ngươi ra, đây cũng là một nguyên nhân rất quan trọng.

- Đa tạ tán thưởng.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Hoàng Dật, nhìn qua ánh mắt của Hoàng Dật, hắn nhíu mày rồi nói:

- Nhưng mà không biết vì nguyên nhân gì, ta có cảm giác không thích ngươi một chút nào, nguyên nhân ta cũng không nói rõ ra được.

- Nguyên nhân cũng rất đơn giản, bởi vì ta cũng không hy vọng ngươi tiến thêm được.

Hoàng Dật cười nhạt một tiếng, nói với Lục Lâm Thiên:

- Chúng ta nhất định không thể trở thành bằng hữu, cũng không trở thành cừu nhân.

- Như vậy cũng tốt, ta không khách khí đâu.

Dứt lời, trường bào màu xanh trên thân hình cao ngất của Lục Lâm Thiên khẽ tung bay. Chẳng biết vì sao, trong lòng hắn lại có chút khó chịu với Hoàng Dật này. Loại cảm giác khó chịu này ngay cả nguyên nhân Lục Lâm Thiên cũng không biết, cảm giác khó chịu thuần túy mà thôi.

Hai người đối thoại trên Chiến đài lúc này cũng truyền vào trong tai tất cả mọi người ở bốn phía Chiến đài, trên không trung không sót một chữ nào. Hai người đối chọi gay gắt như vậy khiến cho trong lòng tất cả mọi người căng thẳng, đồng thời cũng càng khiến cho trong lòng tất cả mọi người mong đợi.

Chương 4262: Bồ Đề linh căn 1

Nếu trước khi Phong Bá Nam thua trong tay Lục Lâm Thiên, muốn tất cả mọi người phán đoán giữa Lục Lâm Thiên và Hoàng Dật ai sẽ chiến thắng mà nói, có lẽ đối với tất cả mọi người đều là chuyện cực kỳ hư vô, mờ mịt.

Một người là cường giả Hoàng gia, đứng thứ hai trên Thiên bảng lâu năm. Mà một người là kẻ bá đạo vô cùng trong mật địa Thiên giới, là cường giả chưa từng biết thất bại. Hai người này cùng chiến một trận, mọi người không biết rõ rốt cuộc sẽ xảy ra chuyện gì.

Mà vừa rồi trong lúc Lục Lâm Thiên và Phong Bá Nam giao thủ, mọi người cũng có thể nhìn ra được một chút. Hoàng Dật so với Phong Bá Nam mạnh hơn nhiều, đây là chuyện rõ ràng. Mà vừa rồi Lục Lâm Thiên mới đánh bại Phong Bá Nam, lúc này lại đối mặt với Hoàng Dật, quyết dấu như vậy không thể nghi ngờ sẽ khiến cho mọi người càng thêm chờ mong.

Chính bởi vì càng rõ ràng cho nên mới càng chờ mong, lúc này Lục Lâm Thiên chống lại Hoàng Dật, loại quyết đấu này không thể nghi ngờ sẽ càng thêm cường hãn. Không ai biết rõ được kết quả, coi như là một ít người có ánh mắt tốt, lúc này cũng không thể nào phán đoán ra kết quả. Không đến lúc cuối cùng giữa trận quyết chiến giữa hai người, cũng không ai dám nói là ai thắng ai thua.

Từng ánh mắt mang theo vẻ vô cùng chờ mong nhìn vào Chiến đài. Lúc này trên Chiến đài, hai đạo thân ảnh cao ngất đứng đối diện nhau ở phía xa, khí thế dường như đã sớm đối chọi gay gắt. Khí thế từ trên Chiến đài lan tràn ra tự dưng khiến cho những người chung quanh không gian có cảm giác hít thở có chút khó khăn.

Trong lòng ai cũng hiểu rõ, sợ rằng một hồi quyết đấu nóng bỏng sắp xảy ra.

- Lục Lâm Thiên, ta sẽ dùng toàn lực, ngăn cản ngươi ở trước mặt ta.

Dưới khí thế đối chọi gay gắt này, dứt lời, Hoàng Dật trên Chiến đài rốt cuộc đã hành động, thủ ấn được kết, khí tức Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong trên người lập tức cuồn cuộn không hề giữ lại phóng ra. Nương theo đó còn có áo nghĩa linh hồn khuếch tán.

Ầm ầm.

Thiên địa, không trung bỗng nhiên gió nổi mây phun, thiên địa biến sắc.

- Uy áp thật mạnh.

Dưới khí thế khủng bố như vậy, vô số người vây xem chung quanh bốn phía Chiến đài lập tức biến sắc. Dưới uy áp linh hồn khủng bố này, đặc biệt là đối với tu luyện giả chủ tu là áo nghĩa linh hồn mà nói, nguyên lực và linh hồn trong cơ thể đã bị uy áp không thể nào ngăn cản đè nặng trên người.

- Một chân bước vào Hóa Hồng cảnh.

Lục Lâm Thiên cảm giác khí tức trên người Hoàng Dật phóng ra, Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, so với Phong Bá Nam còn mạnh hơn. Thậm chí trong lúc mơ hồ mang theo khí tức Hóa Hồng cảnh. Loại cấp độ này đã thuộc về cấp độ đặt một chân vào Hóa Hồng cảnh, xem như là người có tu vi bán Hóa Hồng cảnh.

Khí tức như vậy khiến cho Lục Lâm Thiên cũng có chút động dung, không ngờ Hoàng Dật đứng thứ hai Thiên bảng này tu vi lại tới trình độ như vậy.

- Hoàng Thiên bí pháp, Hóa Hồng biến.

Tiếng quát trầm thấp lạnh lùng từ trong miệng Hoàng Dật truyền ra, cuối cùng một đạo thủ ấn được kết, khí tức vô hạn tiếp cận Hóa Hồng cảnh trên người hắn đột nhiên tăng vọt, khí tức quanh thân phóng lên trời. Mái tóc dài màu đen sau đầu lập tức thoát khỏi trói buộc, sợi tóc bay múa, khí tức trên người kéo lên.

- Không ngờ còn chưa động thủ mà Hoàng Dật đã thi triển ra Hoàng Thiên bí pháp của Hoàng gia.

- Hoàng Dật tự biết Lục Lâm Thiên khủng bố, cho nên căn bản không dám khinh thường, sợ rằng cũng không muốn cho Lục Lâm Thiên có cơ hội.

- Hoàng Dật từ trước tới nay đều là người trầm ổn, hắn nhìn ra Lục Lâm Thiên khủng bố, cho nên còn chưa ra tay đã lập tức chuẩn bị.

Khí thế quanh thân Hoàng Dật kéo lên, đám người Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, Mộc Tử Kỳ, Hỏa Vũ, Băng Nhu, Lý Tương và những người khác trên không trung lập tức biến sắc.

- Hoàng Thiên bí pháp, Hóa Hồng biến, không ngờ Hoàng Dật này lại tu luyện Hoàng Thiên bí pháp của Hoàng gia tới tình trạng này rồi.

- Hoàng Dật là Vô Thượng Niết Bàn, bản thân đã có tu vi bán bộ Hóa Hồng, tăng thêm Hoàng Thiên bí pháp, không ngờ lại khủng bố như vậy.

Trên một ngọn núi, đám người Lôi Quang, Đường Ám, Mộc Nguyên và chúng cường giả nhìn qua Chiến đài trước mắt, ánh mắt cũng rung động.

Bọn họ là người coi như hiểu rõ rất chỗ khủng bố của Hoàng Thiên bí pháp của Hoàng gia này. Hoàng Thiên bí pháp của Hoàng gia có thể đề tăng tu vi cấp độ của bản thân, như một chút công pháp có thể làm tăng lên tu vi bất phàm trong ba ngàn đại thiên thế giới này, đừng nói là tới cấp độ Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, coi như là tới Đại Đạo cảnh, Niết Bàn cảnh cũng không có hiệu quả quá lớn.

Mà Hoàng Thiên bí pháp của Hoàng gia lại khủng bố tới cực điểm, tu luyện tới tình trạng đỉnh cấp, đồn rằng ngay cả Hóa Hồng cảnh cũng có tác dụng lớn. Mà trong ba ngàn đại thiên thế giới Hoàng Thiên bí pháp cũng là một trong những công pháp đỉnh tiêm.

Nương theo Hoàng Thiên bí pháp và các thủ đoạn khác, Hoàng gia ở trong Thượng Thanh thế giới cũng trở thành đệ nhất gia tộc dưới Phong gia.

Sưu Sưu.

Trên Chiến đài, trong giây lát ngắn ngủi, khí tức trên người Hoàng Dật dễ dàng kéo lên, một lát sau khí tức mới bình thường trở lại. Mà lúc này khí tức trên người hắn đã tương đương với Nhất Nguyên Hóa Hồng, trên người lộ ra khí tức Nhất Nguyên Hóa Hồng, không ngờ dựa theo Hoàng Thiên bí pháp hắn lại san lấp được cái hào rộng giữa Tuyên Cổ cảnh và Hóa Hồng cảnh, khí tức trên người lại tăng lên khủng bố như vậy.

- Bí pháp thật là khủng khïếp.

Lục Lâm Thiên cũng phải sợ hãi thán phục. Loại bí pháp tăng cường tu vi này so với bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh còn mạnh hơn nhiều. Bí pháp Cửu Chuyển Thiên Linh đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói, đã hoàn toàn không còn một chút hiệu quả nào.

Cảm nhận khí tức cuồng bạo có thể tương đương với Nhất Nguyên Hóa Hồng trên người Hoàng Dật lúc này, trong đôi mắt thâm thúy mà đen kịt của Lục Lâm Thiên đột nhiên cuồn cuộn chiến ý, khí tức cuồng bạo kinh khủng tuôn ra.

Oanh.

Khí tức Chân lý Niết Bàn đỉnh phong phóng thích ra, không trung đột nhiên gió nổi mây phun, thiên uy nhàn nhạt từ trong hư không lan tràn ra.

Khí tức Chân lý Niết Bàn đỉnh phong của Lục Lâm Thiên lúc này phóng ra, không dưới khí tức do Hoàng Dật thúc dục Hoàng Thiên bí pháp tới Hóa Hồng cảnh một chút nào, cỗ khí tức này có cảm giác hùng hậu, ngưng thực. Khí tức Chân lý Niết Bàn mang theo thiên uy nhàn nhạt, phát ra uy áp càng khiến cho người ta khó có thể chịu đựng.

- Lục Lâm Thiên, Chân lý Niết Bàn, để xem hôm nay ngươi có vượt qua được ta hay không.

Cảm nhận khí tức gia tăng mạnh mẽ trên người lúc này, Hoàng Dật nhìn Lục Lâm Thiên, mái tóc sau đầu bay múa, khí tức lạnh lùng mà phiêu dật lúc này có vẻ cuồng dã không thôi. Cảm nhận khí tức khủng bố trên người Lục Lâm Thiên lúc này, trong mắt hắn lập tức tràn ngập chiến ý.

- Lúc này ngươi mới có tư cách chiến với ta một trận. muốn ngăn cản bước tiến của ta, coi như ngươi có chính thức là Nhất Nguyen Hóa Hồng sợ rằng còn chưa đủ. Huống chi một chút thủ đoạn giúp ngươi đạt tới Hóa Hồng tạm thời. Cho nên còn xa mới có thể ngăn cản được ta.

Chương 4263: Bồ Đề linh căn 2

Lục Lâm Thiên không chút khách khí, chiến ý cuồn cuộn trong mắt phóng ra.

Bốn mắt hai người nhìn nhau, hai cỗ khí tức phóng lên trời, giữa không trung gió nổi mây phun, thiên địa biến sắc. Chiến ý bị đè nén trong cơ thể hai người rốt cuộc cũng triệt để sôi trào rồi bộc phát.

- Đủ cuồng ngạo. Hoàng Dật ta hy vọng đến lúc đó sau khi tiến vào trong Thương Khung chiến trường, Lục Lâm Thiên ngươi cũng có thể cuồng ngạo trước sau như một như vậy.

Tiếng quát từ trong miệng Hoàng Dật truyền ra, cùng lúc đó, trong mi tâm hắn đột nhiên có một đạo lưu quang bắn ra. uy áp linh hồn ngập trời lan tràn ra thiên địa, lập tức hóa thành một cây đại thụ trên không trung. Uy áp linh hồn liên miên không ngớt, trầm trọng vô cùng giống như thủy triều cùng với uy áp Thông linh bảo khí giống như gợn sóng lan tràn ra.

Ầm ầm.

Cái cây này xuất hiện, cả không trung Chiến đài vang vọng tiếng sấm minh, trên trời xanh giống như mơ hồ có tiếng phạm âm chấn nhiếp linh hồn. Mà ngay cả trong thủy vực bao la ở dưới Chiến đài trong lúc mơ hồ cũng gợn sóng, dường như có không ít phật tượng hiển hiện.

- Thông linh bảo khí linh hồn thật mạnh.

Linh căn kia xuất hiện trên không trung, ánh mắt Lục Lâm Thiên bỗng nhiên biến đổi, dưới uy áp linh hồn kia tâm thần Lục Lâm Thiên run lên, thông linh bảo khí linh hồn bực này so với Thông linh bảo khí linh hồn hình chuông lần trước Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long đưa cho Thái A cũng mạnh hơn không ít. Cấp độ giữa hai thứ hoàn toàn không giống nhau.

- Bồ Đề linh căn, còn chưa bắt đầu Hoàng Dật đã thúc dục Bồ Đề linh căn cùng với Hoàng Thiên bí pháp, hắn muốn làm gì?

- Hoàng Dật không dám xem thường Lục Lâm Thiên một chút nào, cho nên hiện tại hắn mới toàn lực ngăn cản Lục Lâm Thiên.

- Hoàng Thiên bí pháp tăng thêm Bồ Đề linh căn, dùng tu vi của Hoàng Dật lúc này, người có tu vi Nhị Nguyên Hóa Hồng cũng phải nhượng bộ lui binh.

- Nếu như Lục Lâm Thiên có thể chống lại, vậy thì có thể chống lại yêu nữ kia của Phong gia.

Trên ngọn núi, chúng cường giả lúc này cũng nhìn nhau, dưới linh hồn chấn động kinh khủng kia, tất cả mọi người hãi hùng, khiếp vía.

- Ngay cả Bồ Đề linh căn cũng thúc dục, Lục Lâm Thiên còn có thể chống lại được Hoàng Dật biến thái này hay không?

- Nghe nói lúc trước khi chúng ta đọ sức, Hoàng Dật thậm chí còn có cơ hội đánh bại Phong Du Du, thế nhưng lại can tâm tình nguyên chịu thua trong tay Phong Du Du.

Đám người Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, Đường Tiểu Tiểu, Mộc Tử Kỳ, Băng Nhu, Hỏa Vũ, Lý Tương và những người khác đều tập trung nhìn vào Chiến đài.

- Lục Lâm Thiên này có thể nghịch thiên được hay sao?

Sau lưng Phong Bá Nam, trong đội ngũ Hoàng gia, không ít thanh niên nam nữ có chút cao ngạo nói. Hoàng Dật của Hoàng gia chính là tồn tại không thể chiến thắng trong lòng bọn họ.

- Bồ Đề linh căn, đi.

- A...

Hoàng Dật khẽ quát một tiếng, tâm thần khẽ động, trong Bồ Đề linh căn khổng lồ lập tức phát ra một tiếng phạm âm cực lớn. Linh căn lập tức xoay tròn, trong chốc lát diễn sinh, hóa thành một cây bồ đề cực lớn, chừng mấy trăm trượng. Bồ đề xanh biếc, tầng tầng lớp lớp, giống như một cái ô che khuất bầu trời, che khuất trời xanh.

Ầm ầm.

uy áp trên Thông linh bảo khí Bồ Đề Linh căn này cũng phát huy tới mức tận cùng. Giữa không trung đột nhiên vang vọng tiếng sấm, uy áp linh hồn khủng bố tràn ngập thiên địa.

Xoẹt.

Cây Bồ Đề che khuất bầu trời cũng bao phủ Lục Lâm Thiên dưới tán cây. Thân hình Hoàng Dật chẳng biết từ khi nào đã khoanh chân ngồi dưới gốc Bồ Đề, miệng nói lẩm nhẩm, dường như đã nhớ kỹ từng tiếng phạm âm mờ ảo, khó hiểu. Uy áp linh hồn khủng bố khiến cho một phiến không gian lớn vặn vẹo. Công kích linh hồn phô thiên cái địa giống như sóng to gió lớn không ngừng trút vào trong đầu Lục Lâm Thiên. Công kích linh hồn hung hãn, mạnh mẽ như vậy khiến cho mọi người không khỏi hít một ngụm khí lạnh thay cho Lục Lâm Thiên.

Xoẹt.

Công kích linh hồn mạnh mẽ, hung hãn như vậy, uy áp mạnh mẽ ẩn chứa bên trong đã sớm khiến cho thiên địa biến sắc.

Nhưng lúc này Lục Lâm Thiên lại vẫn đạp không đứng lơ lửng, trường bào màu xanh dưới kình phong không ngừng bay phấp phới, công kích linh hồn khủng bố không ngừng tiến vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên.

Nhưng dưới vô số ánh mắt kinh hãi nhìn vào, công kích linh hồn khủng bố giống như gợ sóng này căn bản không có cách nào làm gì được Lục Lâm Thiên.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, dường như hoàn toàn không thèm để ý. Tùy ý để cho công kích linh hồn bàng bàng vô cùng này tiến vào trong cơ thể mình.

Không có ai biết, ngay khi Hoàng Dật thúc dục Thông Linh bảo khí linh hồn Bồ Đề linh căn kia, kim đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên dường như đã cảm giác được điều gì, lập tức nhảy ra, phóng ra kim quang tràn ngập trong đầu Lục Lâm Thiên.

Lúc này công kích linh hồn bàng bạc mênh mông tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên, đang muốn mạnh mẽ phá hủy tất cả thì lập tức bị kim đao màu vàng tỏa ra kim quang thôn phệ, bao nhiêu cũng không đủ. Công kích linh hồn biến mất không thấy gì nữa.

Công kích linh hồn bàng bạc tiếp tục cuồng bạo tiến vào trong đầu Lục Lâm Thiên, gợn sóng trong không gian nổi lên sóng to gió lớn không ngừng lan tràn ra bốn phương tám hướng, thế nhưng lại không khiến cho Lục Lâm Thiên có bất kỳ phản ứng nào.

Đạo thân ảnh màu xanh cao ngất kia lúc này ở trong cơn lốc linh hồn khủng bố này giống như bàn thạch, vững vàng, không có cách nào bị rung chuyển, dù chỉ mảy may.

Hoàng Dật trên cây Bồ Đề dường như cũng cảm giác được biến hóa như vậy, trong ánh mắt lạnh lùng lúc này mơ hồ hiện lên vẻ kinh ngạc. Phạm âm trong miệng khẽ đổi, thủ ấn lần nữa biến hóa.

Ầm ầm.

Trên không trung, tiếng sấm bỗng nhiên vang vọng, dưới cây Bồ Đề cực lớn, Bồ Đề linh căn đột nhiên run lên, trong giây lát có ngàn vạn Bồ Đề linh căn lướt ra.

Xoẹt.

Mỗi một Bồ Đề linh căn đều mang theo linh hồn chấn động khủng bố, xuyên thủng không gian mang theo vết nứt không gian đen kịt, giống như tia chớp xuyên thủng không gian, giống như một cơn mưa to phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Sưu Sưu.

Dưới vô số Bồ Đề linh căn phô thiên cái địa, năng lượng trong phiến không gian này chấn động cuồng bạo. Thanh thế giống như hủy diệt khiến cho không trung trên Chiến đài rung rung không ngớt. Sóng nước ở bốn phía Thủy vực phóng lên trời, chấn động nhân tâm.

Dưới thanh thế hủy diệt bực này, mọi người nhìn vào lập tức cảm thấy hãi hùng khiếp vía, âm thầm hít sâu một hơi thay cho Lục Lâm Thiên.

Mà trong lúc mọi người chờ đợi, lo lắng, đổ mồ hôi lạnh thay cho Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên rốt cuộc có động tác. Lấy thân hình hắn làm trung tâm, lập tức có một vòng kim quang lan tràn ra.

Oanh.

Cùng lúc đó, trong phiến hư không này có quang mang màu vàng vô cùng vô tận thẩm thấu ra, khí tức sắc bén lan tràn, tràn ngập trời cao.

Sưu.

Khi ngàn vạn Bồ Đề linh căn phô thiên cái địa xuyên thủng không gian bắn tới trước người Lục Lâm Thiên là lập tức đứt đoạn từng khúc dưới khí tức sắc bén quanh thân Lục Lâm Thiên, căn bản không có cách nào tới gần quanh thân Lục Lâm Thiên.

Chương 4264: Thông Linh bảo khí không phải chỉ mỗi ngươi có

- Dùng tu vi của ngươi có thể coi như là cường giả trẻ tuổi đỉnh phong, cũng là đệ nhất nhân trong đám người trẻ tuổi mà ta từng gặp. Chỉ tiếc muốn ngăn cản ta, bằng vào Thông Linh bảo khí còn chưa đủ.

Nhìn Bồ Đề thụ khổng lồ giống như che khuất bầu trời trước mắt, Lục Lâm Thiên nói xong, trong mi tâm có một đạo lưu quang lướt đi, mang theo linh hồn chấn động mênh mông lan tràn ra.

Sưu.

Lưu quang lập tức bị Lục Lâm Thiên nắm trong lòng bàn tay, lưu quang thu liễm, đây chính là một cây búa nhỏ màu trắng, dài nửa thước, toàn thân tràn ngập bí văn quanh quẩn.

Chiếc búa nhỏ này xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên, cả không trung trong thoáng chốc run lên. Không gian chung quanh thân hình Lục Lâm Thiên thậm chí còn xuất hiện vết nứt không gian đen kịt.

Trong phiến thiên địa này trong lúc mơ hồ có cuồng phong rít gào ở phía xa, khí tức giống như hủy diệt phô thiên cái địa lan tràn ra. Khiến cho linh hồn người ta không tự giác được mà rung động.

Cây búa này xuất hiện trong tay, trong hai mắt đen láy của Lục Lâm Thiên có tinh mang bắn ra. Tay nắm chặt, đây chính là Thông Linh bảo khí Hồn Diệt Phách Chùy mà Lục Lâm Thiên nhận được trong mật địa Thiên giới.

Cùng lúc, Lục Lâm Thiên đột nhiên đạp không nhảy lên, áo nghĩa thời gian, không gian chấn động, thân hình xẹt qua không gian giống như sấm sét đánh về phía trước. Vô số Bồ Đề linh căn ven đường lập tức nứt vỡ, căn bản không thể nào ngăn cản khí thế đột nhiên bộc phát của Lục Lâm Thiên.

- Thông Linh bảo khí, không chỉ có mình ngươi có.

Khi Lục Lâm Thiên nói xong, lập tức phất tay đánh ra một búa về phía Bồ Đền linh căn khổng lồ kia.

Trong sát na này mọi người có thể cảm giác được đột nhiên cả không gian đình trệ, giống như không gian đột nhiên run lên, lập tức có năng lượng hủy diệt từ trong hư không thẩm thấu ra.

Xoẹt.

Phía trên Hồn Diệt Phách Chùy có một đạo quang trụ giống như sấm sét đánh ra. Mang theo lực lượng hủy diệt khuếch tán ra chung quanh. Trong giây lát ngắn ngủi lập tức hình thành một vòng xoáy khủng bố trong hư không. Giống như một cái lỗ đen vũ trụ đánh vào trên Bồ Đề linh căn.

Khí tức khủng bố lan tràn, khiến cho linh hồn người ta rung động, sau khi một búa này hung hăng nện vào phía trên Bồ Đề linh căn, quang mang chói mắt lập tức từ phía trên Bồ Đề linh că khổng lồ kia bắn ra. Một mảng lớn khe nứt đen kịt lan tràn. Ngay sau đó một âm thanh bạo liệt giống như tiếng sấm hung hăng vang vọng trên không trung Chiến đài.

Ầm ầm.

Cơn lốc năng lượng linh hồn khủng bố lập tức cuồn cuộn lan tràn ra bốn phía, vô số Bồ Đề linh căn đang phá không phóng về phía trước lập tức bị vỡ nát. Tầng tầng lớp lớp lá cây trên Bồ Độ thụ khổng lồ khô héo, năng lượng hủy diệt vô cùng vô tận ở trong hư không thẩm thấu ra.

Rầm rầm rầm.

Cơn lốc linh hồn khủng bố từ trên hai kiện Thông Linh bảo khí trên Chiến đài khuếch tán. Cả phiến không gian lớn đều vặn vẹo, vô số Chiến đài phía dưới cũng bắt đầu lay động, run run, Thủy vực bao la phía dưới lúc này giống như đột nhiên có vô số quả bom dưới nước không ngừng nổ tung, sóng nước ngập trời bắn lên trên trời cao.

- Ah, linh hồn không chịu nổi.

Dưới cơn lốc năng lượng linh hồn khủng bố này, đám người bốn phía Chiến đài, người có thực lực thấp một chút lập tức kêu thảm thiết, linh hồn dò xét vừa mới chạm tới cơn lốc linh hồn kia lập tức bị ảnh hưởng cực lớn, linh hồn không thể chạm tới, khiến cho đám người vây xem chung quanh bị dọa tới sắc mặt trắng bệch.

- Quá mạnh mẽ.

- Công kích bực này coi như là người có tu vi Hóa Hồng cảnh thực thụ cũng không dám đυ.ng vào.

- Hoàng Dật của Hoàng gia và Lục Lâm Thiên Chân lý Niết Bàn không ngờ lại kinh khủng như vậy.

Bốn phía Chiến đài, vô số ánh mắt xa xa tràn ngập vẻ kinh hãi, loại lực lượng này quá mức khủng bố, căn bản không phải là thứ mà Tuyên Cổ cảnh bình thường có thể thúc dục ra. Loại năng lượng này cho dù người có tu vi Hóa Hồng cảnh bình thường cũng không dám đυ.ng vào.

Bồ Đề thụ khổng lồ giống như che khuất bầu trời dưới công kích linh hồn mang tính hủy diệt này lập tức héo rũ, hóa thành bộ dáng vốn có của Bồ Đề linh căn, sau đó trở về trong mi tâm của Hoàng Dật.

Hoàng Dật đạp không đứng lơ lửng, ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên phía xa, trong mắt bắt đầu hiện lên vẻ kinh hãi. Ngay sau đó thân hình bỗng nhiên run lên, há miệng phun ra một ngụm máu tươi đỏ thẫm.

Phụt.

Một ngụm máu tươi được phun ra, sắc mặt Hoàng Dật cũng trở nên trắng bệch, hắn thật không ngờ hắn lại dùng phương thức này thua trong tay Lục Lâm Thiên. Hoàng gia dùng áo nghĩa linh hồn mà lừng danh cả Thượng Thanh Đại thiên thế giới, hắn thân là đệ nhất nhân trong đám người trẻ tuổi của Hoàng gia, thế nhưng lại thua dưới công kích linh hồn của Lục Lâm Thiên.

- Ta nói rồi, ngươi không cản được ta đâu, ngươi thua rồi.

Nắm Hồn Diệt Phách Chùy trong tay, Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, khí thế bá đạo trên người lan tràn ra.

- Không ngờ thực lực ngươi lại tới tình trạng như vậy, Chân lý Niết Bàn quả nhiên danh bất hư truyền.

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong ánh mắt lạnh lùng của Hoàng Dật hiện lên vẻ bất đắc dĩ và rung động, nói:

- Ta đã dùng hết toàn lực mà vẫn không thể ngăn cản được ngươi. Ngươi thắng.

- Đa tạ.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, thu Hồn Diệt Phách Chùy trong tay lại, Hoàng Dật không hổ là người đứng thứ hai trên Thiên bảng, người đạt Vô Thượng Niết Bàn, thực lực khủng bố của người này tăng thêm Thông Linh bảo khí linh hồn, đủ để cho người có tu vi Nhị Nguyên Hóa Hồng bình thường cũng phải kiêng kỵ.

Chỉ tiếc thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại có thể chống lại Tam Nguyên Hóa Hồng bình thường. Tăng thêm Thông Linh bảo khí, còn có kim đao màu vàng, công kích linh hồn hắn không sợ, muốn đối phó với Hoàng Dật này cũng không có chút khó khăn nào.

- Có hối cũng muộn, ta thấy có lẽ chỉ có ngươi mới có thể chiến với nàng một trận.

Hoàng Dật nói xong, thân hình lập tức xoay người rời đi.

- Hoàng Dật thua, lại thua trong công kích linh hồn của Lục Lâm Thiên.

- Trên người Lục Lâm Thiên cũng có Thông Linh bảo khí linh hồn.

- Hai người này đều biến thái, so với Lục Lâm Thiên, Hoàng Dật vẫn kém hơn một chút.

Mãi một lúc lâu sau, ở hư không bốn phía Chiến đài, vô số ngây ngốc như gà gỗ, ánh mắt lúc này mới bắt đầu chấn động. Lục Lâm Thiên và Hoàng Dật chiến một trận, dùng Thông Linh bảo khí ngạnh kháng, Hoàng Dật lập tức tan tác, chuyện này khiến cho mọi người hoảng sợ và khiếp sợ ngoài ý muốn.

- Hai biến thái a.

Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần, Nhâm Tiêu Diêu, Mộc Tử Kỳ, Băng Nhu, Lý Tương và những người khác nhìn nhau, mắt nhìn hai người kia vừa chiến một trận, đối với bọn họ mà nói, bọn họ đã bị đả kích không nhỏ. Đến thời điểm này bọn họ mới biết được, trong lúc bất tri bất giác, chênh lệch giữa bọn họ và hai người này lại lớn tới tình trạng như vậy.

- Hai biến thái, Lục Lâm Thiên càng thêm cường hãn.

- Thực lực của hai người này đều có thể vượt qua cái hào rộng giữa Tuyên Cổ cảnh và Hóa Hồng cảnh, đều là người nghịch thiên.

Chương 4265: Lục Lâm Thiên với Phong Du Du 1

- Không ngờ áo nghĩa linh hồn của Lục Lâm Thiên lại mạnh mẽ tới tình trạng như vậy.

Trên ngọn núi, đám người Nhâm Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng, Đường Ám, Lôi Quang, Mộc Nguyên cùng chúng cường giả không khỏi cảm thán, đám người trẻ tuổi đồng lứa bày ra thực lực như vậy cũng khiến cho bọn họ cảm thấy xấu hổ.

Mà nếu Hoàng Dật chỉ bị thua đơn thuần, có lẽ mọi người còn có thể tiếp nhận dễ dàng hơn một chút, Hoàng Dật lúc này không những thua, mà còn thua trong áo nghĩa linh hồn của Lục Lâm Thiên. Chuyện này khiến cho mọi người không khỏi rung động, đồng thời còn khó có thể tiếp nhận.

- Ta dùng toàn lực cũng không có cách nào ngăn cản hắn. So với trong tưởng tượng của ta còn mạnh hơn. Không hổ là người Chân lý Niết Bàn.

Hoàng Dật trở lại ngọn núi, nhìn Phong Bá Nam nói. Sắc mặt đám đệ tử Hoàng gia sau lưng lập tức khó coi.

Ánh mắt Phong Bá Nam thu hồi từ trên người Hoàng Dật, nhìn vào Phong Du Du, nhíu mày nói:

- Du Du, Lục Lâm Thiên kia hôm nay có lẽ đã tiêu hao không ít, bằng không muội hôm khác lại chiến với hắn một trận cũng được.

- Đại ca, Lục Lâm Thiên có lẽ không tiêu hao bao nhiêu, hắn còn chưa dùng toàn lực.

Phong Du Du nói, trong đôi mắt thanh tịnh, sáng ngờ có chút rung động, lại nói tiếp:

- Muội thấy hôm nay muội không ra tay hắn cũng sẽ không bỏ qua, huống chi muội cũng đã đồng ý, tự nhiên không thể nuốt lời.

- Thế nhưng mà...

Phong Bá Nam dường như còn muốn nói điều gì, nhìn đôi mắt thanh tịnh, sáng ngời của Phong Du Du, hai mắt biến ảo bất định, nói:

- Vậy muội cẩn thận một chút. Cũng chỉ có thể dựa vào muội đối phó với hắn.

- Muội cũng không có nắm chắc, nếu như hắn dùng toàn lực, có lẽ muội cũng khó có thể chống lại hắn.

Phong Du Du cười nhạt một tiếng, y phục màu trắng trên người khẽ tung bay, khi âm thanh vừa dứt. Thân hình xinh đẹp màu trắng mang theo đường cong động lòng người, duyên dáng nhảy về phía Chiến đài.

Bốn phía Chiến đài, vô số ánh mắt đang còn rung động vì cảnh tượng vừa rồi, nhìn thấy trên không trung đã có một đạo thân ảnh xinh đẹp mang theo đường cong động lòng người đi tới, dáng người uyển chuyển, từ từ đáp xuống Chiến đài, y phục màu trắng khẽ bay.

Đạo thân ảnh này đáp xuống, không gian chung quanh có chút rung động như ẩn như hiện. Đây là một nữ tử tuyệt mỹ, một khuôn mặt thoát tục, cao quý, thánh khiết không mang theo khói lửa nhân gian. Giống như đáng lẽ không nên tồn tại trên đời này, thế nhưng lại cao quý đến mức người ta không dám khinh nhờn.

- Đẹp quá.

Nhìn thân ảnh xinh đẹp mà mềm mại trên Chiến đài, trong mắt vô số người bốn phía nổi lên sự chấn động. Mà ngay cả ánh mắt đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng cũng chấn động.

- Rốt cuộc nàng ta cũng xuất hiện.

Đám người Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần, Lý Tương tập trung vào trên Chiến đài. Nhìn đạo thân ảnh nhỏnhắn, mềm mại, nhìn như yếu đuối kia, thế nhưng lại khiến cho bọn họ kiêng kỵ thật sâu. Thứ nhất Thiên bảng, là tồn tại phía trên Phong Bá Nam và Hoàng Dật. Các lão nhân trong tộc bọn họ đã từng nói qua, đây là một tồn tại yêu nghiệt.

- Tại sao lại giống như vậy được?

Mạc Kình Thiên nhìn qua Chiến đài, lập tức có cảm giác giống như gặp quỷ, ánh mắt lập tức nhìn về phía Thái A.

Thái A lắc đầu với Mạc Kình Thiên, nói:

- Kình Thiên sư bá, sư phụ nói không phải, thế nhưng người này rất giống.

- Không đúng, ở trong đó nhất định có nguyên nhân gì đó, chẳng lẽ...

Mạc Kình THiên lắc đầu một chút, sau đó lập tức ngẩng đầu, ánh mắt chấn động không thôi.

Trên Chiến đài, Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử trước mắt, trong đầu có cảm giác giống như ảo giác. Nữ tử này cùng yêu nữ kia quả thực là hai người sao? ngay cả bản thân Lục Lâm Thiên cũng hoài nghi.

- Không ngờ thực lực của ngươi lại tới một bước này. Chân lý Niết Bàn quả nhiên danh bất hư truyền.

Phong Du Du nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên vẻ rung động. Bàn tay trắng nõn nắm góc áo, nhất cử nhất động, dù một cái nhăn mày hay nụ cười đều cao quý tự nhiên, khiến cho người ta không khỏi động dung, khí chất cao quý thánh khiết vô cùng.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt từ trong hoảng hốt phục hồi tinh thần lại, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ nói:

- May mắn mà thôi, hy vọng ngươi có thể dùng toàn lực. Ta có thể cảm giác, ngươi so với bọn họ còn mạnh hơn rất nhiều.

- Trước mặt đại ca ta và Hoàng Dật, dựa vào may mắn không có cách nào chiến thắng.

Phong Du Du nhìn qua Lục Lâm Thiên, đôi mắt trong sáng, thanh thịnh giống như sao trên trời, âm thanh như âm thanh của thiên nhiên, nàng nói tiếp:

- Không thể không nói, ngươi muốn liên tiếp khiêu chiến ba người chúng ta quả thực có chút cuồng ngạo. Bài danh trên Thiên bảng đối với ngươi quan trọng như vậy sao?

- Bài danh trên Thiên bảng sao?

Lục Lâm Thiên nhìn qua Phong Du Du rồi lắc đầu, nhìn nữ tử có chút giống người kia trước mắt, ánh mắt lại lần nữa hoảng hốt, hắn nói:

- Đã từng có một người con gái nói với ta, ta muốn trở thành nam nhân của nàng thì phải đứng trong Vạn Thế đối quyết, đứng trong Thương Khung chiến trường. Khi đó ta mới có tư cách trở thành nam nhân của nàng. Từ khi ta tiến vào Vạn Thế đối quyết cho tới ngày hôm nay, trừ lý do muốn bảo vệ tất cả người bên cạnh mình ra cũng là bởi vì nàng. Ta hy vọng có một ngày ta có thể đứng trước mặt nàng, nói với nàng hãy làm nữ nhân của ta.

Phong Du Du nghe vậy, chẳng biết tại sao những lời này khiến cho nàng có một loại cảm giác quen thuộc. Giống như lúc trước nàng đã từng nghe nói qua ở đâu đó, thậm chí trong đầu nàng, mơ hồ từ sâu trong linh hồn còn hiện lên cảnh tượng đó. Thân hình mềm mại run lên, đôi mắt xinh đẹp mang theo vẻ rung động nhìn qua Lục Lâm Thiên, một lát sau môi son khẽ mở rồi nói:

- Người ngươi nói chẳng lẽ chính là người rất giống ta hay sao?

- Đúng vậy, cơ hồ giống như đúc.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, lập tức nói:

- Hiện tại ta cũng không biết nàng ở nơi nào.

- Tên này, lại hái hoa ngắt cỏ.

Giữa không trung, đám người Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh nghe vậy sắc mặt lập tức biến hóa không ít. Ánh mắt ba người lập tức nhìn về phía Thái A. Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lăng Thanh Tuyền, tam nữ nhìn qua không có quá nhiều chấn động.

Thái A bị ba sư mẫu nhìn qua, lập tức cúi đầu không dám nói gì, lặng lẽ đi ra sau lưng Mạc Kình Thiên.

- Một ngày nào đó ngươi sẽ tìm được nàng. Đến lúc đó ta cũng muốn nhìn một chút, người giống ta như đúc dưới gầm trời này rốt cuộc có bộ dáng như thế nào.

Trên Chiến đài, Phong Du Du nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt trong sáng mà thanh tịnh hiện lên một chút tò mò, bờ môi son khẽ mở, nói:

- Hiện tại ngươi ra tay đi, hy vọng ngươi có thể thắng ta. Thắng ta, trong Thương Khung chiến trường, đến lúc đó ngươi sẽ có một chỗ cắm dùi. Ta thấy nữ nhân kia của ngươi trước đó dường như có gì đó cố kỵ. Nếu như cuối cùng ngươi có thể ở trong Thương Khung chiến trường, đến lúc đó nàng cũng sẽ không cần phải cố kỵ nữa.

Chương 4266: Lục Lâm Thiên với Phong Du Du 2

Lục Lâm Thiên nhìn qua Phong Du Du, khóe miệng giật giật, nói:

- Thật không ngờ, ta nhất định sẽ thắng ngươi.

- Cũng có chút tự tin.

Phong Du Du thản nhiên cười, hai má lúm đồng tiền xuất hiện trên khuôn mặt tinh xảo mà thánh khiết kia, âm thanh như thiên nhiên vang vọng:

- Kỳ thật ta rất thích ngươi tự tin và cuồng ngạo, hy vọng tới lúc đó sau khi tới Thương Khung chiến trường, ngươi còn có thể tiếp tục cuồng ngạo như vậy.

- Thương Khung chiến trường sao? Ta đã đi qua.

Lục Lâm Thiên nói.

Phong Du Du lắc đầu nói:

- Ta biết rõ ngươi đã đi vào Thương Khung chiến trường rồi, nhưng lần này không giống. Đến lúc đó ngươi sẽ biết rõ, thời gian cũng không quá lâu nữa đâu.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, đang muốn nói tiếp thì Phong Du Du lại nói, đông mắt thanh tịnh giống như sau chấn động:

- Được rồi, chúng ta cũng nên động thủ thôi.

Âm thanh giống như âm thanh của thiên nhiên vừa dứt, y phục màu trắng bỗng nhiên run lên. khí tức vô hình từ trong cơ thể Phong Du Du lan tràn ra. Khí tức này nương theo khí tức vổ xưa.

Oanh.

Trong chớp mắt này, chẳng biết tại sao, chung quanh Chiến đài lập tức có từng cơn gió đập vào mặt, tóc trên đầu tung bay.

Sưu.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, đồng thời quanh thân có khí tức chấn động vô hình lan tràn ra. Toàn thân có khí tức cổ xưa chấn động.

Giờ phút này, quanh thân Lục Lâm Thiên và Phong Du Du trên Chiến đài đều có hai cỗ khí tức vô hình lấy bản thân làm trung tâm lập tức lan tràn ra bốn phương tám hướng. Gợn sóng trong không gian nhộn nhạo, khí tức bực này lan tràn, trong lúc mơ hồ còn có thể thấy được dấu vết của trạng thái chân không.

Xoẹt.

Hai cỗ khí tức vô hình va chạm, tại nơi hai cỗ khí tức vô hình va chạm với nhau, quang mang hình cung lập tức bắn ra. Quang mang giống như gợn sóng bắn ngược ra. Cơ hồ cùng lúc, ngay khi quang mang bắn ngược ra, hai đạo quang tráo trong suốt giống như vô hình lập tức bao phủ thân hình hai người.

Sưu Sưu.

Trong sát na này, cũng không biết vì sao, sau khi được hai đạo quang tráo trong suốt giống như vô hình bao phủ, hai người lại đồng thời khép hờ hai mắt, được quang tráo nhấc lên, lập tức lơ lửng trên không trung.

Rầm Rầm.

Khí tức cổ xưa từ trong cơ thể hai người tuôn ra, từ từ lan tràn, giống như một cơn gió nhẹ thổi qua thiên địa, trong lúc mơ hồ có thể thấy được từng đạo năng lượng vô hình chấn động tạo thành một vòng tròn lan tràn ra chung quanh. Hai đạo năng lượng hình cung mỗi một lần va chạm với nhau đều có tia sáng chói mắt bắn ra.

Oanh.

Không trung run rẩy, thủy vực bao la phía dưới, sóng nước bắt đầu cuồn cuộn, nhộn nhạo không ngớt.

Trong sát na này, trong phiến thiên địa đột nhiên có năng lượng quỷ dị không thôi thẩm thấu vào trong thiên địa, khiến cho tất cả mọi người ở đây không khỏi run lên. Linh hồn chấn động không thôi. lực lượng áp bách tràn ngập thiên địa. Người thực lực thấp một ít, nguyên lực lặng lẽ đình trệ, sắc mặt trắng bệch.

Trong hư không bao la khôn cùng khắp nơi trắng xám, mây mù lượn lờ, tựa như hỗn độn.

Sưu Sưu.

Thân hình Lục Lâm Thiên và Phong Du Du xuất hiện ở trong không gian giống như hỗn độn, hai mắt khép hờ lập tức mở ra. Tinh mang trong mắt cùng với khí tức cổ xưa lúc này vẫn còn như cơn lốc khuếch tán.

Sưu Sưu.

Ngay khi mắt hai người mở ra, thân hình giống như một tia chớp màu xanh cùng với điện mang màu trắng trong giây lát va chạm vào nhau.

Ầm ầm.

Hai người va chạm, không gian giống như hỗn độn này lập tức run rẩy không ngớt, nhất cử nhất động, mỗi cái giơ tay nhấc chân của hai người đều dẫn động năng lượng thiên địa bàng bạc.

Xoẹt.

Hai đạo thân ảnh nhanh chóng va chạm rồi phân ra, quanh thân đều được năng lượng thiên địa hội tụ rồi tạo thành một cơn lốc năng lượng cực lớn bao phủ.

Vừa chạm vào lập tức phân ra, hai người đừng ở phía xa nhìn nhau, ánh mắt bình thản, không có một chút chấn động nào. Bỗng dưng, thân hình hai người lần nữa giống như mũi tên lướt đi, công kích trong tay giống như mũi tên bắn ra, xuyên thủng không gian mang theo khí tức cổ xưa.

Xoẹt.

Trong sát na, hai người nhanh như thiểm điện giao thủ mấy chiêu. Phong Du Du ra tay quỷ dị, phóng khoáng. Lục Lâm Thiên ra tay cường hãn, bá đạo, giao thủ giống như sấm sét khiến cho cả phiến không gian to lớn bị phá hủy thành hư không.

Sưu.

Thân hình mềm mại xinh đẹp, quanh thân được áo nghĩa thuộc tính Phong bao phủ, trong bàn tay ngọc có một đạo năng lượng tinh luyện nhanh như thiểm điện xuyên thấu không gian bắn về phía Lục Lâm Thiên. Trong nháy mắt lập tức xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

Gợn sóng áo nghĩa không gian nhộn nhạo khuếch tán, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức biến mất tại chỗ. Ngay khi thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất, đạo năng lượng tinh luyện của Phong Du Du xuyên thủng không gian bắn tới, chỉ kém hơn đúng một hơi mà thôi.

Ngao.

Tiếp đó trong nháy mắt Lục Lâm Thiên đã xuất hiện sau lưng Phong Du Du, trong tay có quang mang tuôn ra, một hư ảnh cự long bằng quang mang cực lớn rít gào một tiếng, xẹt qua không gian bắn về phía trước.

Sưu.

Phong Du Du dường như đã sớm có chuẩn bị, thân ảnh xinh đẹp nhanh chóng lùi lại, môi son khẽ mở, một đạo lưu quang bằng năng lượng mang theo tiếng xé gió xuất hiện. Âm thanh chi chi vang lên, lưu quang hóa thành một hư ảnh phượng hoàng màu trắng khổng lồ, mỗi cái vỗ cánh đều khiến cho không gian vặn vẹo, mạnh mẽ dây dưa cùng với cự long màu vàng kia.

Ngao Ngao.

Chi Chi.

Tiếng long ngâm rung trời, tiếng phượng hoàng kêu vang vọng, cả hai đều giống như vật còn sống không ngừng dây dưa, va chạm trong không gian giống như hỗn độn. Trong chốc lát khiến cho cả phiến hư không cuồn cuộn.

Xoẹt.

Lúc này thân hình Lục Lâm Thiên lần nữa tiếp cận Phong Du Du, hóa chưởng thành trảo, cả phiến không gian lớn vặn vẹo, hung hăng chộp về phía Phong Du Du đang đứng ở phía trước.

Sưu...

Thân ảnh xinh đẹp của Phong Du Du bỗng nhiên xoay tròn một trăm tám mươi độ, váy dài bồng bềnh, thân hình nhẹ như lông ngỗng, một đạo cước ấn mang theo một đạo quang trụ bằng năng lượng màu trắng giống như sấm sét đánh về phía trước.

Phanh.

Cước ấn, trảo ấn hung hăng va chạm. Lực lượng mạnh mẽ, cuồng bạo ẩn chứa bên trên lập tức nổ tung, khiến cho thân hình Lục Lâm Thiên cũng bị đẩy lui.

Chi.

Trong nháy mắt ngắn ngủi này, thủ ấn trong tay Phong Du Du lần nữa được ngưng kết, trong lòng bàn tay lần nữa có một đạo lưu quang lướt đi mang theo xu thế mênh mông cuồn cuộn vô cùng. Lại là một đầu phượng hoàng khổng lồ màu trắng vỗ cánh lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Thế như chẻ tre, vỗ cánh tạo thành một cơn lốc ngập trời.

Rống.

Tiếng hổ gầm vang vọng, trong lòng bàn tay của Lục Lâm Thiên, một đầu cự hổ màu trắng lập tức xuất hiện trên trời cao, làm bộ vồ mồi, nhìn chằm chằm về phía trước, hung mãnh dị thường.

Ầm Ầm.

Đầu phượng hoàng màu trắng khổng lồ vỗ cánh, cự hổ rít gào, cũng như vật còn sống, cả hai lại lần nữa dây dưa.

Xoẹt.

Áo nghĩa thuộc tính Phong trên người Phong Du Du và trong thiên địa bắt đầu cuồn cuộn mang theo khí tức cổ xưa lan tràn, năng lượng bàng bạc ẩn chứa bên trong bắt đầu ngày càng cuồng bạo, tạo thành một cơn lốc bằng năng lượng xé nát không gian ven đường chung quanh, phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Chương 4267: Trạng thái hồn áo

Lục Lâm Thiên nhìn qua Phong Du Du, khóe miệng giật giật, nói:

-

- Thật không ngờ, ta nhất định sẽ thắng ngươi.

- Cũng có chút tự tin.

Phong Du Du thản nhiên cười, hai má lúm đồng tiền xuất hiện trên khuôn mặt tinh xảo mà thánh khiết kia, âm thanh như thiên nhiên vang vọng:

- Kỳ thật ta rất thích ngươi tự tin và cuồng ngạo, hy vọng tới lúc đó sau khi tới Thương Khung chiến trường, ngươi còn có thể tiếp tục cuồng ngạo như vậy.

- Thương Khung chiến trường sao? Ta đã đi qua.

Lục Lâm Thiên nói.

Phong Du Du lắc đầu nói:

- Ta biết rõ ngươi đã đi vào Thương Khung chiến trường rồi, nhưng lần này không giống. Đến lúc đó ngươi sẽ biết rõ, thời gian cũng không quá lâu nữa đâu.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, đang muốn nói tiếp thì Phong Du Du lại nói, đông mắt thanh tịnh giống như sau chấn động:

- Được rồi, chúng ta cũng nên động thủ thôi.

Âm thanh giống như âm thanh của thiên nhiên vừa dứt, y phục màu trắng bỗng nhiên run lên. khí tức vô hình từ trong cơ thể Phong Du Du lan tràn ra. Khí tức này nương theo khí tức vổ xưa.

Oanh.

Trong chớp mắt này, chẳng biết tại sao, chung quanh Chiến đài lập tức có từng cơn gió đập vào mặt, tóc trên đầu tung bay.

Suu.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, đồng thời quanh thân có khí tức chấn động vô hình lan tràn ra. Toàn thân có khí tức cổ xưa chấn động.

Giờ phút này, quanh thân Lục Lâm Thiên và Phong Du Du trên Chiến đài đều có hai cỗ khí tức vô hình lấy bản thân làm trung tâm lập tức lan tràn ra bốn phương tám hướng. Gợn sóng trong không gian nhộn nhạo, khí tức bực này lan tràn, trong lúc mơ hồ còn có thể thấy được dấu vết của trạng thái chân không.

Xoẹt.

Hai cỗ khí tức vô hình va chạm, tại nơi hai cỗ khí tức vô hình va chạm với nhau, quang mang hình cung lập tức bắn ra. Quang mang giống như gợn sóng bắn ngược ra. Cơ hồ cùng lúc, ngay khi quang mang bắn ngược ra, hai đạo quang tráo trong suốt giống như vô hình lập tức bao phủ thân hình hai người.

Sưu Sưu.

Trong sát na này, cũng không biết vì sao, sau khi được hai đạo quang tráo trong suốt giống như vô hình bao phủ, hai người lại đồng thời khép hờ hai mắt, được quang tráo nhấc lên, lập tức lơ lửng trên không trung.

Rầm Rầm.

Khí tức cổ xưa từ trong cơ thể hai người tuôn ra, từ từ lan tràn, giống như một cơn gió nhẹ thổi qua thiên địa, trong lúc mơ hồ có thể thấy được từng đạo năng lượng vô hình chấn động tạo thành một vòng tròn lan tràn ra chung quanh. Hai đạo năng lượng hình cung mỗi một lần va chạm với nhau đều có tia sáng chói mắt bắn ra.

Oanh.

Không trung run rẩy, thủy vực bao la phía dưới, sóng nước bắt đầu cuồn cuộn, nhộn nhạo không ngớt.

Trong sát na này, trong phiến thiên địa đột nhiên có năng lượng quỷ dị không thôi thẩm thấu vào trong thiên địa, khiến cho tất cả mọi người ở đây không khỏi run lên. Linh hồn chấn động không thôi. lực lượng áp bách tràn ngập thiên địa. Người thực lực thấp một ít, nguyên lực lặng lẽ đình trệ, sắc mặt trắng bệch.

Trong hư không bao la khôn cùng khắp nơi trắng xám, mây mù lượn lờ, tựa như hỗn độn.

Sưu Sưu.

Thân hình Lục Lâm Thiên và Phong Du Du xuất hiện ở trong không gian giống như hỗn độn, hai mắt khép hờ lập tức mở ra. Tinh mang trong mắt cùng với khí tức cổ xưa lúc này vẫn còn như cơn lốc khuếch tán.

Sưu Sưu.

Ngay khi mắt hai người mở ra, thân hình giống như một tia chớp màu xanh cùng với điện mang màu trắng trong giây lát va chạm vào nhau.

Ầm ầm.

Hai người va chạm, không gian giống như hỗn độn này lập tức run rẩy không ngớt, nhất cử nhất động, mỗi cái giơ tay nhấc chân của hai người đều dẫn động năng lượng thiên địa bàng bạc.

Xoẹt.

Hai đạo thân ảnh nhanh chóng va chạm rồi phân ra, quanh thân đều được năng lượng thiên địa hội tụ rồi tạo thành một cơn lốc năng lượng cực lớn bao phủ.

Vừa chạm vào lập tức phân ra, hai người đừng ở phía xa nhìn nhau, ánh mắt bình thản, không có một chút chấn động nào. Bỗng dưng, thân hình hai người lần nữa giống như mũi tên lướt đi, công kích trong tay giống như mũi tên bắn ra, xuyên thủng không gian mang theo khí tức cổ xưa.

Xoẹt.

Trong sát na, hai người nhanh như thiểm điện giao thủ mấy chiêu. Phong Du Du ra tay quỷ dị, phóng khoáng. Lục Lâm Thiên ra tay cường hãn, bá đạo, giao thủ giống như sấm sét khiến cho cả phiến không gian to lớn bị phá hủy thành hư không.

Suu.

Thân hình mềm mại xinh đẹp, quanh thân được áo nghĩa thuộc tỉnh Phong bao phủ, trong bàn tay ngọc có một đạo năng lượng tinh luyện nhanh như thiểm điện xuyên thấu không gian bắn về phía Lục Lâm Thiên. Trong nháy mắt lập tức xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

Gợn sóng áo nghĩa không gian nhộn nhạo khuếch tán, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức biến mất tại chỗ. Ngay khi thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất, đạo năng lượng tinh luyện của Phong Du Du xuyên thủng không gian bắn tới, chỉ kém hơn đúng một hơi mà thôi.

Ngao.

Tiếp đó trong nháy mắt Lục Lâm Thiên đã xuất hiện sau lưng Phong Du Du, trong tay có quang mang tuôn ra, một hư ảnh cự long bằng quang mang cực lớn rít gào một tiếng, xẹt qua không gian bắn về phía trước.

Suu.

Phong Du Du dường như đã sớm có chuẩn bị, thân ảnh xinh đẹp nhanh chóng lùi lại, môi son khẽ mở, một đạo lưu quang bằng năng lượng mang theo tiếng xé gió xuất hiện. Âm thanh chi chi vang lên, lưu quang hóa thành một hư ảnh phượng hoàng màu trắng khổng lồ, mỗi cái vỗ cánh đều khiến cho không gian vặn vẹo, mạnh mẽ dây dưa cùng với cự long màu vàng kia.

Ngao Ngao.

Chi Chi.

Tiếng long ngâm rung trời, tiếng phượng hoàng kêu vang vọng, cả hai đều giống như vật còn sống không ngừng dây dưa, va chạm trong không gian giống như hỗn độn. Trong chốc lát khiến cho cả phiến hư không cuồn cuộn.

Xoẹt.

Lúc này thân hình Lục Lâm Thiên lần nữa tiếp cận Phong Du Du, hóa chưởng thành trảo, cả phiến không gian lớn vặn vẹo, hung hãng chộp về phía Phong Du Du đang đứng ở phía trước.

Suu...

Trong kình khí khủng bố mà rung động, thân ảnh xinh đẹp của Phong Du Du lướt đi, trên khuôn mặt thánh khiết mà tuyệt mỹ không có bất kỳ tình cảm nào chấn động. Hai ngón tay khiến cho không gian thay đổi, hóa thành hai đạo lưu quang màu trắng xé rách không khí, xuyên thủng không gian, dùng một loại quỹ tích quỷ dị nhanh như thiếm điệm đánh vào trên ngực Lục Lâm Thiên.

Trên khuôn mặt cương nghị của Lục Lâm Thiên lúc này cũng không có bất kỳ tình cảm nào, hai tay chấn động. Hai đạo quyền ấn giống như sấm sét ngăn cản hai đạo lưu quang màu trắng của Phong Du Du. Cùng lúc cánh tay xoay tròn, liên tiếp bấm tay đánh ra mấy đạo chỉ ấn xuyên thủng không gian, giống như mũi tên lập tức phóng tới trước người Phong Du Du.

Suu Suu.

Quanh thân Phong Du Du hình thành một cơn lốc khủng bố, thôn phệ mấy đạo chỉ ấn của Lục Lâm Thiên vào trong cơn lốc.

Âm ầm.

Trong không gian giống như hỗn độn này, cự long, cự hổ rít gào, hư ảnh phượng hoàng vỗ cánh.

Rầm rầm rầm.

Hai đạo thân ảnh trong sát na va chạm, giao thủ, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều dẫn theo năng lượng bàng bạc trong thiên địa. Lực lượng cơ hồ giống như hủy diệt va chạm, bên trong không gian lập tức có lực lượng cuồng bạo lan tràn, khiến cho một phiến không gian lớn sụp đổ, bị phá hủy, lại khôi phục rồi lại bí phá hủy.

Giờ phút trong không gian này chỉ có hai người giao thủ, thế nhưng lại vận dụng các loại áo nghĩa cùng với lực lượng linh hồn, nguyên lực và tất cả thủ đoạn dường như cũng không có cách nào vận dụng. Mỗi một lần giao thủ, va chạm, đều là các loại áo nghĩa thuộc tính va chạm.

Suu Suu.

Trên chiến đài, trong hai vòng quang mang chói mắt mà giống như vô hình kia, mọi người ngẩng đầu nhìn lên, thế nhưng chỉ có thể nhìn thấy ở trong quang mang chói mắt, quanh thân hai người không ngừng có rung động kinh người lan tràn ra. Giống như không khí tạo thành đường vòng cung lan tràn ra trên không trung vậy.

Ầm ầm.

Bốn phía thủy vực bao la dưới Chiến đài, gợn sóng ngày càng chấn động kịch liệt, giống như là nổi lên sóng to gió lớn.

- Uy áp thật mạnh. Ta chịu không...

- Ta cũng chịu không nổi..

Trên không trung Chiến đài, vô số người vây xem chung quanh có thực lực không đủ bắt đầu quỳ sát ở giữa không trung. Trong không gian, thiên địa chung quanh Chiến đài có hai cỗ năng lượng mênh mông, quý dị thẩm thấu vào trong thiên địa, nương theo uy áp tới từ sâu trong linh hồn lan tràn ra. Người có thực lực không đủ, căn bản không có cách nào chống cự.

- Bọn họ đang làm gì?

Uy áp cuồn cuộn lan tràn ra, vô số người bốn phía Chiến đài nhìn qua hai đạo thân ảnh được quang mang chói mắt bao phủ, kinh ngạc không thôi.

Hít.

Đám người Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, Mộc Tử Kỳ, Băng Nhu, Lý Tương, Hỏa Vũ không nhịn được mà hít sâu một hơi, hai mắt nhìn nhau, trong mắt hiện lên vẻ rung động khó có thể che dấu.

- Một yêu nghiệt, một biến thái. Chúng ta đã theo không kịp.

Mộc Tử Kỳ đứng trên không trung, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên vẻ chấn động kịch liệt, thật lâu không có cách nào bình tĩnh được.

vậy?

- Sư phụ cùng với Phong Du Du kia đang làm gì

Thái A lúc này cũng nghi hoặc không thôi.

Ánh mắt Lục Linh run rẩy, khí tức sắc bén trên người nổi lên chấn động, nói với Thái A:

- Ta thấy hai người bọn họ hiện tại đã tiến vào trong một loại trạng thái huyền diệu.

- Cái gì là trạng thái huyền diệu? Thái A vẫn nghi hoặc không thôi.

- Trạng thái Hồn Áo, cuộc chiến Hồn Áo.

Lục Linh nhìn qua Thái A, trong lòng khó nén nổi chấn động, nói:

- Đồn rằng chỉ khi hai người đạt tới trạng thái ăn ý nào đó thì mới có thể tiến vào trong trạng thái Hồn Áo, trong trạng thái Hồn Áo này, hai người giao thủ áo nghĩa và linh hồn. Loại trạng thái này so độ mạnh yếu của áo nghĩa. Thế nhưng phàm là người có thể tiến vào trong trạng thái Hồn Áo này đến lúc đó đều nhận được chỗ tốt cực lớn. Loại trạng thái Hồn Áo này không phải ai cũng có thể tùy tiện đi vào.

Rầm rầm.

Trong không gian giống như hỗn độn, hai người Lục Lâm Thiên và Phong Du Du đều không có bất kỳ cảm giác nào, trong mắt không có một chút cảm tình, không hề bận tâm, không ngừng giao thủ với tốc độ giống như ánh sáng. Mỗi một đạo công kích đều mang theo áo nghĩa linh hồn cuồn cuộn.

Phanh Phanh.

Bỗng nhiên thân ảnh hai người đu.ng thẳng vào nhau, năng lượng khủng bố va chạm, tiếng trầm **.c giống như tiếng sấm vang vọng. Hư không giống như hỗn độn chung quanh ầm ầm run lên. Không gian mấy ngàn trượng khổng lồ chung quanh lúc này trong chốc lát tựa như sụp đổ, năng lượng thiên địa khủng bố

bỗng nhiên khuếch tán, hiện ra khe nứt đen kịt khiến cho tim đập nhanh. Từng đạo vết nứt không gian lan tràn ra bốn phía.

Ngao Ngao.

Rống Rống.

Suu...

Ngay lúc đó, trong không trung, đầu cự hổ cùng với đầu phượng hoàng của Lục Lâm Thiên và Phong Du Du va chạm, nơi hai hư ảnh va chạm hiện lên một cái động sâu đen kịt. Vô số vết nứt không gian đen kịt lan tràn ra chung quanh. Kình khí rung động giống như biển gầm bỗng nhiên khuếch tán ra bốn phương tám hướng trên không trung.

Trong chốc lát, hư ảnh nhị thú tiêu tán, thân ảnh hai người Lục Lâm Thiên và Phong Du Du bỗng nhiên biến mất, không gian giống như hỗn độn này cũng lập tức nứt vỡ từng khúc, bộc phát ra quang mang chói mắt, quang mang giống như pháo hoa rơi vãi xuống phía dưới.

Ken két.

Trên chiến đại, vòng quang tráo trong suốt giống như vô hình quanh thân hai người Lục Lâm Thiên và Phong Du Du bỗng nhiên rạn nứt, lập tức bị nghiền nát.

Sưu Sưu.

Đồng thời, hai con mắt nhầm chặt của hai người bỗng nhiên mở ra, trong mắt đều có tinh mang và khí tức cổ xưa bắn ra, khiến cho cả phiến thiên địa run rẩy không ngớt.

Oanh.

Trong chớp mắt khi đôi mắt sáng của Phong Du Du mở ra, khí tức Nhất Nguyên Hóa Hồng quanh thân nàng không chút giữ lại mà phóng thích ra, y phục tung bay, uy thế kinh thiên khuếch tán, lan tràn giữa không trung.

Suu.

Đồng thời, trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên tung bay, khí tức trên người trong chớp mắt này đột nhiên kéo tới đỉnh phong.

Chi.

Y phục màu trắng trên người Phong Du Du tung bay, lưu quang trong lòng bàn tay lóe lên, một đạo âm thanh giống như tiếng phượng hoàng kêu vang vọng trên không trung, trong tay nàng lập tức xuất hiện một thanh linh khí kỳ lạ, giống kiếm mà không phải là kiếm, giống quạt mà không phải là quạt, giống cánh mà không phải là cánh.

Toàn thân nó trắng như tuyết, có đường cong hoàng mỹ khiến cho linh hồn rung động, tựa như do vô số chuỗi linh kiếm cùng với một đầu phượng hoàng màu trắng dung hợp hoàn mỹ với nhau tạo thành vậy.

Oanh.

Thanh linh khí kỳ lạ này xuất hiện trong tay, linh khí ở trong tay Phong Du Du lập tức giống như một đầu phượng hoàng tung cánh, khí tức kinh người lập tức khuếch tán. Cả không trung lập tức có cuồng phong rít gào, thiên hôn địa ám, gió nổi mây phun, thiên địa biến sắc, năng lượng thiên địa ngập trời bị dẫn dắt.

Chương 4268: Chấn động hoàn vũ 1

- Lưu Vân Phượng Sí Kiếm, đó là Lưu Vân Phượng Sí Kiếm của Phong gia, là tồn tại cường hãn trong đám Thông Linh bảo khí.

- Lưu Vân Phượng Sí Kiếm là Thông Linh bảo khí do Lưu Vân Kiếm kết hợp với một cánh của cường giả Hóa Hồng cảnh viên mãn đã vẫn lạc của Bạch Phượng Hoàng nhất tộc dung hợp luyện chế mà thành, uy năng kinh thiên.

Thanh linh khí tựa kiếm mà không phải là kiếm, tựa cánh mà không phải cánh xuất hiện trong tay Phong Du Du, trên ngọn núi xa xa, vô số khí tức mịt mờ lúc này đều chấn động không ngớt, run rẩy không thôi.

Sưu Sưu.

Lưu Vân Phượng Sí Kiếm xuất hiện trong tay, khí thế toàn thân Phong Du Du đã tăng lên tới mức tận cùng.

Dáng người yểu điệu cùng với khuôn mặt ung dung, thánh khiết, tuyệt mỹ, đôi mắt sáng của nàng lúc này tràn ngập vẻ ngưng trọng. Lưu Vân Phượng Sí Kiếm trong tay nhanh chóng run rẩy, mỗi khi Lưu Vân Phượng Sí Kiếm di chuyển là trên không trung trước mặt nàng lập tức còn lưu lại mấy đạo tàn ảnh kiếm quang giống như thực chất. Mỗi một đạo tàn ảnh kiếm quang hiển hiện giữa không trung, khí thế mạnh mẽ trên người nàng lần nữa lại kéo lên.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, trường bào màu xanh trên người tung bay, hai mắt nhìn Phong Du Du đang huy động linh khí, trong mắt cũng hiện lên vẻ ngưng trọng, thế nhưng vẫn sừng sững đứng đó, bá đạo vô cùng.

Ầm ầm.

Cùng một lúc, trong thiên địa này ngoại trừ tiếng Phượng Hoàng hót kia còn có tiếng sấm nổ mạng vang vọng, năng lượng thiên địa ở trong phiến thiên địa này lập tức bạo động, cả không gian bắt đầu rung chuyển không ngớt.

Dưới khí tức khủng bố như vậy, một mảng lớn người chung quanh lúc này lập tức bị thu hút, lập tức nhìn vào người Lục Lâm Thiên.

- Mau nhìn, trong tay Lục Lâm Thiên có vật gì vậy?

- Thông Linh bảo khí, trong tay Lục Lâm Thiên cũng có Thông Linh bảo khí, còn không phải là Thông Linh bảo khí bình thường a.

- Trên người Lục Lâm Thiên làm sao lại có được nhiều Thông Linh bảo khí như vậy?

Vô số ánh mắt tập trung nhìn vào người Lục Lâm Thiên, lúc này chẳng biết từ khi nào trong tay Lục Lâm Thiên đã nắm một thanh trường cung, trường cung này toàn thân màu trắng, sáng long lanh, giống như phượng lại giống như long, bí văn quanh quẩn, đường cong rung động lòng người. Giống như là lông phượng, long trảo, khí tức bên trên đủ để khiến cho người ta hãi hùng khïếp vía.

Trong lúc thiên địa rung chuyển không ngớt, Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, giống như bàn thạch không thể rung chuyển, thanh trường cung giống phượng hoàng lại giống cự long nằm trong lòng bàn tay, bí văn quanh quẩn, không gian chung quanh xuất hiện khe nứt đen kịt. Chỉ một thoáng có quang mang chói mắt lan tràn ra thiên địa, tiếng sấm minh vang vọng trên trời cao.

Ầm ầm.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, Lục Lâm Thiên đạp mạnh một cước về phía trước, thân trên khẽ nghiêng về phía sau. Tay trái nắm cung, trong lòng bàn tay phải có nguyên lực tuôn ra, bắt đầu kéo cung. Một mũi tên bằng năng lượng chói mắt nhanh chóng được ngưng tụ trên cây cung đã được giương lên, mũi tên bằng năng lượng chói mắt giống như sao trời.

Trong sát na này, dây cung căng cứng, Lục Lâm Thiên căn cung rồi đứng đó, nguyên lực cuồn cuộn trong cơ thể không ngừng rót vào trong Truy Phong Chiến Thiên cung, trên không trung lập tức có cuồng phong rít gào, rung động không thôi. Cả phiến không gian lớn bị nứt vỡ, gợn sóng trong không gian nổi lên sóng gió ngập trời.

- Lưu Vân Phượng Sí, Phượng Vũ Cửu Thiên.

Tất cả chỉ trong sát na ngắn ngủi, Phong Du Du rốt cuộc cũng hành động, một tiếng quát trong cái miệng nhỏ nhắn kia vang lên, kiếm ảnh ngập trời trước người lập tức ngưng tụ thành một đầu phượng hoàng bằng kiếm.

Tiếp theo trong nháy mắt, y phục màu trắng trên người Phong Du Du tung bay, thân hình mềm mại, yểu điệu đặt chân lên trên người đầu phượng hoàng bằng kiếm khổng lồ, giống như tiên giáng trần.

Chi.

Đầu phượng hoàng này giống như vật còn sống, miệng không ngừng phát ra tiếng chi chi, âm thanh vang vọng trời cao, uy năng khủng bố, kinh thiên động địa, khí tức cổ xưa bao phủ trời xanh.

Phượng hoàng bằng kiếm vỗ cánh, phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Dưới hai cánh của đầu kiếm phượng này tràn ngập hư ảnh trường kiếm giống như mũi tên dẫn đầu phóng về phía trước. Từng đạo hư ảnh trường kiếm giống như mưa to phô thiên cái địa bắn về phía Lục Lâm Thiên, mỗi một đạo hư ảnh kiếm quang đều mang theo vết nứt không gian đen kịt, chỉ một thoáng, trên không trung lập tức tràn ngập vết nứt không gian đen kịt giống như dải lụa.

- Truy Phong Chiến Thiên cung, đi.

Lục Lâm Thiên cũng có động tác, cây cung được kéo hết cỡ rốt cuộc cũng buông lỏng. Mũi tên bằng ánh sáng bỗng dưng hóa thành một đạo lưu quang, phá không phóng tới đầu kiếm phượng khổng lồ kia.

Ầm ầm.

Mũi tên này được bắn ra, lập tức kéo theo năng lượng trong phiến thiên địa này, cuồng phong xuất hiện trên không trung. Năng lượng thiên địa tuôn ra, những nơi mà mũi tên bằng năng lượng này đi qua, không gian run rẩy kịch liệt, một vết nứt không gian đen kịt mang theo quang mang đen kịt mà thâm thúy xuất hiện rồi lan tràn ra trên trời cao.

Xẹt.

Mũi tên bằng năng lượng giống như ánh sáng lướt đi, nhanh chóng khiến cho những hư ảnh kiếm quang dẫn đầu dễ dàng nứt vỡ, hóa thành hư vô trên không trung. Chỉ một thoáng, vô số khe nứt đen kịt lơ lửng trên không trung, cuồng phong rít gào, chấn động ngập trời, khiến cho người ta nổi hết gai ốc.

Ông.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, mũi tên bằng năng lượng mang theo vô số vết nứt không gian đen kịt xuyên thủng không gian, chỉ một thoáng đã bắn tới trước đầu kiếm phượng khổng lồ. Mũi tên bằng năng lượng mang theo lực trùng kích cực lớn giống như thiên thạch bắn tới.

Sưu...

Phía trên kiếm phượng, Lưu Vân Phượng Sí Kiếm trong tay Phong Du Du lần nữa vung lên.

Chi.

Lúc này, kiếm phượng mở miệng bắn ra một đạo kiếm quang. Chung quanh kiếm quang nổi lên sóng to gió lớn, vết nứt không gian đen kịt giống như thực chất lan tràn về phía chân trời xa xa, năng lượng khủng bố bắn thẳng về phía trước, lập tức va chạm vào mũi tên bằng năng lượng kia.

Cả hai va chạm, kiếm quang và mũi tên bằng năng lượng cơ hồ cùng lúc rạn nứt rồi nghiền nát, hai cỗ khí tức cổ xưa lúc này triệt để lan tràn tới mức tận cùng.

Ầm ầm.

Thiên địa rung chuyển không thôi, Chiến đài khổng lồ không thể lay động chẳng biết tại sao lại đột nhiên lay động. Quang mang hiển hiện, bỗng nhiên có vô số khe nứt giống như mạng nhện lan tràn. Trong bốn phía thủy vực dưới Chiến đài, sóng to gió lớn, vô số cột nước giống như cự long bắn thẳng lên trời.

Tiếng nổ không ngừng vang vọng trên không trung, trên ngọn núi xa xa bốn phía, những ngọn núi này lúc này cũng ầm ầm lay động rồi rạn nứt, vô số thân ảnh mang theo sự kinh hãi, hoảng sợ từ trên ngọn núi nhảy lên trên không trung.

Trên không trung, tiếng sấm minh vang vọng, chấn động toàn bọ thiê địa, vang vọng trời xanh.

- Uy áp thật mạnh, ta chịu không nổi rồi.

- Tại sao uy áp lại có thể mạnh như vậy?

Hư không bốn phía Chiến đài, vô số người vây xem lần nữa lui lại, thế nhưng vẫn không có cách nào thoát khỏi uy áp kinh khủng kia. Trong thiên địa này, sau khi Lục Lâm Thiên và Phong Du Du giao thủ, lúc này có hai cỗ uy áp kỳ lạ hàng lâm. Dưới uy áp này lập tức xuất hiện một màn khiến cho đám người đứng xem bên ngoài giật mình.

Chương 4269: Chấn động hoàn vũ 2

Trừ đệ tử Cổ tộc trong Thượng Thanh thế giới ra, cơ hồ tất cả những người vây xem lúc này đều quỳ sát trên không trung, dưới uy áp như vậy, bọn họ không có cách nào loại trừ, không thể phản kháng.

Trừ tám đại Cổ tộc trong Thượng Thanh thế giới ra, mà người của Linh Vũ thế giới cũng có thể đứng bình thường như đệ tử Cổ tộc, tuy rằng sắc mặt trắng bệch không thôi. Thế nhưng vẫn đạp không đứng lơ lửng, dưới hai cỗ uy áp này vẫn sừng sững đứng đó.

- Truy Phong Chiến Thiên Cung, phá.

Trong lúc phiến thiên địa này rung chuyển, trên không trung, Lục Lâm Thiên xoay người lần nữa nghiêng người, cánh tay kéo cung. Trên cây cung có một mũi tên bằng năng lượng chẳng biết từ khi nào đã lặng lẽ ngưng tụ ra.

Ông.

Mũi tên bằng năng lượng khủng bố lại một lần nữa hóa thành lưu quang phá không bắn ra.

- Lại tới.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, trong đan điền khí hải bàng bạc, nguyên lực điên cuồng rót vào bên trong cây cung ở tay hắn. Mũi tên thứ hai bắn ra, ngay sau đó mũi tên thứ ba kéo căng cung bắn ra.

Ngay lập tức, sắc mặt Lục Lâm Thiên tái nhợt, gân xanh trên mặt hiện lên. Phóng ra ba mũi tên của Truy Phong Chiến Thiên Cung, loại tiêu hao này cho dù là Lục Lâm Thiên hiện tại cũng khó có thể chịu nổi.

Ông Ông.

Liên tiếp phóng ra hai mũi tên, năng lượng thiên địa cuồn cuộn bạo động, tiếng sấm minh vang vọng không ngừng. Hai mũi tên mang theo hai vết nứt không gian đen kịt giống như dải lụa màu đen, lại giống như đạn pháo hung hăng phá không bắn về phía trước. Hung hăng đánh vào trên thân kiếm phượng đã tiếp cận tới gần Lục Lâm Thiên lúc này.

Chi.

Đầu kiếm phượng kêu lên một tiếng, Phong Du Du chém ra một kiếm, mở miệng bắn ra một đạo hư ảnh kiếm quang, ngăn cản mũi tên bằng năng lượng thứ hai.

Ông.

Mũi tên bằng năng lượng thứ ba lúc này dưới vô số ánh mắt kinh hãi bắn vào trong đầu kiếm phượng khổng lồ, ngay sau đó, phía trên kiếm phượng khổng lồ lập tức xuất hiện từng khe nứt.

Ầm ầm.

Cùng lúc, kiếm quang và mũi tên bằng năng lượng thứ hai cùng lúc bị nghiền nát, ngay sau đó đầu kiếm phượng triệt để bị phá vỡ, hóa thành hư ảnh kiếm quang ngập trời, bắn ra bốn phương tám hướng. Quang mang giống như pháo hoa nổ tung, năng lượng khủng bố ẩn chứa lực lượng hủy diệt lan tràn ra chung quanh.

Ầm ầm.

Chiến đài khổng lồ không thể lay động rốt cuộc triệt đển nổ tung. Trong thủy vực bao la phía dưới giống như đột nhiên có vô số quả bom nổ tung dưới nước. Vô số ngọn núi bốn phía vỡ nát, sụp đổ. Trên không trung, tiếng nổ vang liên hoàn, cuồn cuộn không ngừng vang vọng trong không gian này.

Xoẹt.

Lấy thân hình Lục Lâm Thiên và Phong Du Du làm trung tâm, năng lượng khủng bố giống như pháo hoa rực rỡ bắn ra bốn phía. Năng lượng khủng bố bắn tứ tung, thế nhưng lại ẩn chứa lực lượng hủy diệt. Cả phiến không gian lớn nứt vỡ từng khúc hóa thành hư không đen kịt lan tràn ra chung quanh.

Vô số người vây xem chung quanh bốn phia có chút kinh ngạc. Năng lượng hủy diệt này lan tràn tới, thế nhưng bọn họ lại không bị ảnh hưởng tới. một khi bị ảnh hưởng, chắc chắn sẽ thần hồn câu diệt.

- Ài.

Trên trời cao truyền ra một tiếng thở dài già nua.

- Độ không tuyệt đối.

Lập tức có một đạo âm thanh khác vang lên, mảnh không trung phía trên Chiến đài lập tức có hàn khí hàng lâm. Một trung niên có khuôn mặt trắng nõn, khí khái hào hùng lặng lẽ xuất hiện trên không trung tràn ngập năng lượng hủy diệt. Lấy thân hình hắn làm trung tâm, hàn khí lạnh lẽo thấu xương lan tràn ra, trong giây lát cả thiên địa này giống như bất động, cơ hồ tất cả năng lượng hủy diệt ngừng lan tràn, sau đó lập tức biến mất không còn gì nữa.

Phụt.

Trong cơn lốc bằng năng lượng khủng bố, thân hình xinh đẹp của Phong Du Du liên tiếp thối lui, trong đôi môi đỏ chót có một ngụm máu tươi phun ra. Khuôn mặt thánh khiết lập tức tái nhợt như tro tàn, khí tức khủng bố trong nháy mắt va chạm với thân hình nàng.

Xoẹt.

Thân hình Lục Lâm Thiên chẳng biết từ khi nào lặng lẽ được Thanh Linh Khải Giáp bao phủ, quang mang lập lòe, thân hình ở trong cơn lốc bằng năng lượng khủng bố liên tiếp bị đẩy lui. Cuối cùng bàn chân đạp mạnh hư không mới có thể đứng vững thân hình. Truy Phong Chiến Thiên cung biến mát trong tay, sắc mặt hắn cũng tái nhợt.

- Nàng không sao chứ?

Thanh Linh Khải Giáp được thu liễm, thân ảnh Lục Lâm Thiên xẹt qua không trung xuất hiện bên người Phong Du Du, nhìn nữ tử trước mắt, trong mắt hắn vẫn tràn ngập vẻ nghi hoặc, khó có thể tin được trên đời này lại có hai người tương tự như vậy.

Phong Du Du khẽ ngẩng đầu, nhìn qua nam tử mặc áo bào xanh bên người. Trong mắt hiện lên chút mê ly bất định. Trong lúc mơ hồ trước mắt nàng dường như xuất hiện vô số hình ảnh, nam tử mặc áo bào xanh bên cạnh nàng đột nhiên lại trở nên quen thuộc như vậy.

Từng bức họa kia rõ mồn một hiện lên trong đầu nàng. Một nam tử mặc áo bào xanh đang nói với một nữ tử giống nàng:

- Bởi vì ta thích nàng, thế nhưng ta biết nàng là một cường giả, ta là một tiểu tử Phá Giới cảnh, ta căn bản không xứng với nàng. Từ lần đầu tiên nhìn thấy nàng ta đã thích nàng, cho dù là nàng đâm ta một đao, đặt Vô Ảnh Phệ Tùy Độc trùng vào trong người ta. Ta cũng không có trách nàng, ta nguyện ý vì nàng mà làm bất luận chuyện gì, ta cố ý không trả lại cho nàng Vô Ảnh Phệ Tủy độc trùng và Tử Linh thánh dịch là bởi vì ta thích nàng.

- Ngươi quá to gan lớn mật, ngươi có biết ngươi đang nói gì không? Dám đùa giỡn ta sao? Ta sẽ giết ngươi.

- Nàng giết ta, ta vẫn sẽ thích nàng.

- Người ta thích phải có phong độ, anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng, thiên phú, thực lực đều là người trẻ tuổi đứng đầu trong ba ngàn Đại thiên thế giới này. Không phải là kẻ miệng lưỡi trơn tru, chỉ biết lừa gạt người khác, thực lực thì thấp tới mức đáng thương như ngươi. Tóm lại ngươi không thể thích ta, bằng không ta sẽ giết ngươi...

Từng bức họa xuất hiện trong đầu Phong Du Du, trong đầu lập tức xuất hiện cảm giác đau đớn, nhìn qua nam tử mặc áo bào xanh trước mắt, Phong Du Du mở miệng nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi thực sự yêu ta sao?

- Du Du cô nương, nàng sao vậy?

Lục Lâm Thiên nghe vậy khuôn mặt đang tái nhợt lập tức sững sờ.

- Du Du.

Hai đạo thân ảnh lập tức phá không xuất hiện bên cạnh hai người, một đạo thân ảnh to lớn, cao ngạo, một nam tử mặc cẩm bào khí vũ hiên ngang.

- Đại ca, Hoàng Dật.

Phong Du Du ngẩng đầu nhìn hai nam tử vừa tới. Ánh mắt nhìn vào trên người nam tử mặc cẩm bào lập tức sững sờ, trong đầu lại hiện lên một màn giống như nàng đã từng biết. Ta hy vọng người ta thích có phong độ, anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng, thực lực mạnh mẽ...

- Ah..

Sự đau đớn trong đầu nàng không có cách nào chống lại, linh hồn đau đớn kịch liệt, giống như trong đầu nàng đang có người không ngừng gõ búa tạ vào, Phong Du Du kêu thảm một tiếng, lập tức mở miệng lần nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Chương 4270: Đa tình chung quy so với vô tình vẫn tốt hơn

- Ài..

Tiếng thở dài già nua vang vọng. Một lão giả già nua xuất hiện bên người Phong Du Du, mấy đạo chưởng ấn đánh xuống, hai mắt Phong Du Du lập tức khép hờ, toàn thân vô lực rơi vào trên cánh tay của đạo thân ảnh già nua này.

Trên khuôn mặt của thân ảnh già nua lúc này hai hàng lông mày nhíu lại, trên khuôn mặt có không ít nếp nhăn. Trong đôi mắt thâm thúy hiện lên vài phần bất đắc dĩ, miệng nói:

- Được rồi, tản đi đi.

Dứt lời, thân ảnh già nua này đã mang theo Phong Du Du đột nhiên biến mất.

Phong Bá Nam và Hoàng Dật quay đầu lại nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên chút than thở, lập tức thả người rời đi.

- Cửu sư đệ, đệ không sao chứ?

Một đạo thân ảnh cao ngất phá không mà tới. Thân ảnh Hoàng Phủ Minh Long đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Lục sư huynh.

Lục Lâm Thiên lắc đầu nói với Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long, bản thân hắn tiêu hao quá nhiều, có một chút thương thế, không có trở ngại, hắn nói:

- Đệ không sao.

Dứt lời, nhìn qua phương hướng mà Phong Du Du và Phong Hành Thiên chủ biến mất, câu nói sau cùng của Phong Du Du khiến cho Lục Lâm Thiên trong lúc mơ hồ cảm nhận được một loại cảm giác quen thuộc.

- Hai người nghịch thiên a, thật sự là trường giang sóng sau đè sóng trước.

Hàn khí chung quanh đại hán trung niên có khuôn mặt trắng nõn kia được thu lại, chậm rãi đi tới bên người Lục Lâm Thiên và Hoàng Phủ Minh Long, lập tức nhìn Hoàng Phủ Minh LOng nói:

- Xem ra lần này Thượng Thanh thế giới ta có hy vọng rồi.

Hoàng Phủ Minh Long đảo mắt nhìn qua không gian bốn phía đã sớm trở thành một mảnh bừa bộn lúc này, Chiến đài bao la đã hóa thành mảnh vỡ. Sơn mạch bốn phía xa xa nứt vỡ, giống như vừa mới trải qua một hồi địa chấn mạnh mẽ. Vô số ngọn núi sụp đổ, trong lúc mơ hồ còn lưu lại khí tức uy áp trên không trung còn chưa tán đi. Nghe đại hán trung niên này nói vậy, lúc này hắn mới thu hồi ánh mắt rồi nói:

- Hy vọng là như thế đi.

Trong bốn phía thiên địa, uy áp khủng bố tiêu tán, đám người đứng xem bên ngoài vừa rồi quỳ rạp lúc này mới có thể đứng dậy, cả đám còn đang mơ hồ run rẩy, nhìn qua Chiến đài đã sớm hóa thành mảnh vỡ cùng với sơn mạch bừa bộn phía dưới, vô số ánh mắt kinh hãi, ngây ngốc, mãi một lúc lâu không thể nói thành lời.

- Lục Lâm Thiên thắng, Phong Du Du thứ nhất Thiên bảng vẫn kém hơn hắn một chút.

Đám người Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần, Mộc Tử Kỳ, Băng Nhu mãi một lúc lâu khó có thể hồi phục lại tinh thần, cảnh tượng vừa rồi khiến cho bọn họ khó có thể tiếp nhận.

Hít.

Ba ngày sau đó, trong tầng thứ bảy Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên thở ra một ngụm trọc khí trong bụng, ánh mắt tràn ngập tinh quang lập lòe cùng với khí tức cổ xưa mang hoang lan tràn, sau đó lập tức biến mất không thấy.

Lúc này khuôn mặt tái nhợt của Lục Lâm Thiên lúc trước đã khôi phục vẻ hồng nhuận phơn phớt, hắn khoanh chân ngồi xuống, ánh mắt khẽ đảo. Ngày đó chiến một trận với Phong Du Du cũng khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu một chút về Cổ tộc có thực lực đỉnh phong trong tám đại Cổ tộc.

Thực lực của Phong Du Du đã đạt tới tình trạng khủng bố, không hổ là đại biểu đỉnh phong trong Cổ tộc. Lục Lâm Thiên không khó nhận ra, nếu như hắn chỉ vừa mới đột phá Chân lý Niết Bàn mà còn chưa tới đỉnh phong, sợ rằng cũng khó có thể chống lại Phong Du Du.

Thượng Thanh thế giới một trong ba ngàn Đại thiên thế giới mênh mông mà thôi, trong thiên địa mênh mông còn có hai ngàn chín trăm chín mươi chín Đại thế giới giống như Thượng Thanh Đại thiên thế giới như đúc. Trong mỗi một Đại thế giới, trong Cổ tộc sợ ràng đều có một hai người có thiên phú khủng bố như Hoàng Dật, Phong Bá Nam, cũng khó tránh khỏi sẽ có tồn tại yêu nghiệt giống như Phong Du Du.

Lục Lâm Thiên cũng không khó tưởng tượng ra, có lẽ thực lực của Phong Du Du trong đám người trẻ tuổi của Thượng Thanh Đại thiên thế giới là tồn tại đỉnh phong, thế nhưng cũng không dám nói là tồn tại đỉnh phong nhất trong ba ngàn Đại thiên thế giới.

- Còn có bí cảnh Hoàng gia và Phong gia a.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, hy vọng sau khi tiến vào bí cảnh Hoàng gia và Phong gia, đến lúc đó hắn có thể tìm thấy được cơ hội đột phá, đến lúc đó chính thức đặt chân vào Hóa Hồng cảnh.

Mà khi cùng với Phong Du Du tiến vào trong trạng thái huyền ảo rồi chiến một trận kia, dường như hắn đạt được không ít chỗ tốt. chỗ tốt kia cụ thể như thế nào hắn khó có thể giải thích được, huyền diệu khó có thể nói thành lời. Chỉ có thể hiểu, loại trạng thái này cho dù hiện tại Lục Lâm Thiên có cố ý đi vào cũng không có cách nào làm được.

Sau khi không có cách nào làm được, Lục Lâm Thiên cũng đành buông tha cho việc thử tiến vào trong trạng thái huyền diệu kia, lúc này hắn mới rời khỏi Thiên Trụ giới.

Sau khi Lục Lâm Thiên chiến thắng Phong Du Du, người đứng đầu trong Thiên bảng trên Chiến đài, trong ba ngày ngày, cả mật địa Thiên giới cơ hồ tất cả mọi người còn đang đắm chìm trong rung động. Thậm chí không ít người sau khi rời khỏi Chiến đài bị san bằng thành bình địa cùng với sơn mạch rạn nứt, hỗn độn lại một lần nữa quay trở lại.

Lục Lâm Thiên và Phong Du Du chiến một trận, khiến cho không ít thanh niên nam nữ dường như cũng hiểu được, không ít thanh niên nam nữ thậm chí còn vây quanh hồ nước bao la phía dưới Chiến đài bắt đầu khoanh chân ngồi. Một màn thần kỳ như vậy là thứ mà từ trước tới nay trong mật địa Thiên giới khó có thể thấy được.

Chiến thắng người đứng đầu Thiên bảng, chiến thắng người trẻ tuổi đỉnh phong trong tám đại Cổ tộc trong Thượng Thanh thế giới, đây chính là điều mà chưa từng có ai làm được.

Ba chữ Lục Lâm Thiên này cũng trở thành truyền kì trong mật địa Thiên giới, nhất thời các đệ tử Cổ tộc ảm đạm, ngạo khí trên người trong lúc vô hình phai nhạt hơn không ít.

Trong đình viện ở trên một ngọn núi, trong sảnh, Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lăng Thanh Tuyền, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh đều ngồi đó.

- Nói như vậy Mộc Tử Kỳ kia không có quan hệ gì với chàng, mà người có quan hệ chính là Ma Linh Yêu nữ gì đó đúng không?

Lữ Tiểu Linh nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt rõ ràng còn có chút hoài nghi.

- Có thể nói như vậy.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói.

Vừa ra khỏi Thiên Trụ giới, đối mặt với việc ba người Vân Hồng

Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh hỏi thăm, hắn cũng không thể không mang chuyện Ma Linh Yêu nữ ra nói rõ cho chúng nữ qua một lần, không có một chút dấu diếm nào.

Lữ Tiểu Linh nghe vậy hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lúc trước trong Linh Vũ thế giới, trên Quỷ Vũ tông, chàng nói chàng thích thïếp, những lời kia cũng giống lời chàng nói với Ma Linh yêu nữ như đúc. Có phải chàng nên giải thích với thïếp một chút hay không?

- Tiểu Linh, việc này không truy cứu chàng nữa. Ngày đó một mình chàng hành tẩu bên ngoài, hiểm cảnh vô số, có một chút chuyện đừng so đo với chàng.

Lăng Thanh Tuyền đập tay Lữ Tiểu Linh, khẽ lườm Lục Lâm Thiên.

Chương 4271: Thập đại Bán thánh khí 1

- Lâm Thiên, trên đời này thực sự có người giống như vậy sao? Trừ tỷ muội song sinh ra, sợ rằng cũng không có cách nào giải thích chuyện giữa Phogn Du Du của Phong gia và Ma Linh Yêu nữ kia.

Độc Cô Cảnh Văn dường như có chút hứng thú với chuyện này.

- Ta cũng không biết, bất quá ta sẽ cố gắng điều tra cho rõ.

Lục Lâm Thiên nói.

Bắc Cung Vô Song nhìn qua Lục Lâm Thiên, miệng khẽ mỉm cười, sau đó lại thở dài một chút rồi nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, theo chàng nói, chàng và Ma Linh Yêu nữ kia đã có tình cảm, nếu như còn có thể gặp lại nàng ta, chàng nhất định phải trả khoản nợ tình này.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Bắc Cung Vô Song mà không nói gì, nhưng trong mắt lại nổi lên không ít rung động.

- Hái hoa ngắt cỏ khắp nơi, ta đi bế quan, nhắm mắt làm ngơ vậy.

Vân Hồng Lăng đứng dậy, hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

- Chúng ta cũng đi bế quan, tránh khỏi nhìn thấy hắn lại thấy phiền.

Nhị nữ Vân Hồng Lăng và Lam Linh lập tức đứng dậy, có chút ghen tuông, miệng thở phì phò rời khỏi sảnh.

Độc Cô Cảnh Văn nhìn tam nữ Vân Hồng Lăng thở phì phò rời đi, nàng nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên, nhanh đi an ủi 3 người đi.

Lục Lâm Thiên cười khổ gật gật đầu, sau đó lập tức đứng dậy đuổi theo tam nữ.

- Hồng Lăng, Tiểu Linh, Lam Linh đã là mẫu thân mà còn không lớn, có đôi khi muội thực sự hâm mộ ba người này.

Nhìn Lục Lâm Thiên đuổi theo tam nữ, Lăng Thanh Tuyền cười nhạt một tiếng, trong mắt tràn nhu tình và bình yên.

Nghe vậy Bắc Cung Vô Song khẽ nâng bàn tay trắng nõn nà lên, trên cổ tay trắn ngần có một vòng phỉ thúy phản lại một chút ánh sáng lên trên khuôn mặt tinh xảo của nàng. Trong mắt có một chút quang mang, ngay lập tức ánh mắt nổi lên rung động, miệng nói với Lăng Thanh Tuyền:

- Không phải là ba người muội ấy không lớn, mà do Lâm Thiên thân là phụ thân mà còn lưu tình khắp nơi như vậy.

- Đa tình chung quy so với vô tình còn tốt hơn. Bản tính của chàng chính là đa tình, lại hay báo đáp ân tình, chúng ta đã quản không được vậy thì dứt khoát không cần quản. Như vậy chàng sẽ thu liễm một chút, sẽ không làm chuyện khiến cho chúng ta không thoải mái.

Độc Cô Cảnh Văn cười cười, thế nhưng trong đôi mắt lại hiện lên vẻ bất đắc dĩ.

Mấy ngày sau, bên ngoài bí cảnh Hoàng gia trong mật địa Thiên giới, Lục Lâm Thiên cũng không có nhìn thấy Hoàng Dật mà do một trưởng lão Hoàng gia gọi là Hoàng Hiên trưởng lão dẫn hắn đi xuống. Tiến vào trong bí cảnh Hoàng gia, đệ tử Hoàng gia ven đường cúi đầu không nói gì, ngạo khí tiêu tán.

Trong bí cảnh Hoàng gia, áo nghĩa linh hồn mênh mông tràn ngập, Lục Lâm Thiên có một loại cảm giác như trở lại Linh Vũ ảo cảnh của Vân Dương Tông khi trước.

...

Hoàng hôn, chiều tà, những ngọn núi đứng sừng sững.

Áo choàng màu đen trên người Mạc Kình Thiên khẽ tung bay, nhìn qua có vẻ phóng khoáng, hắn nhìn một nam tử to lớn cao ngạo trước người, ngẩng đầu nói:

- Đại đương gia của Phong Vân sơn, không ngờ bản thân lại tới từ Phong gia, đường đường là Cổ tộc đứng đầu trong bát đại Cổ tộc. Có lẽ ngươi đã sớm biết ta ở trong mật địa Thiên giới a.

Thân ảnh to lớn vạm vỡ mặc trường bào màu lam kia khẽ nhúc nhích, trên khuôn mặt tuấn lãng hiện lên nụ cười vui vẻ, người này nói:

- Sao nào? Lâu như vậy ta không tới thăm đệ, đệ giận ta sao?

- Không dám, ngươi là lão dại, ai dám giận ngươi.

Mạc Kình Thiên liếc nhìn Phong Bá Nam, rõ ràng có chút giận dữ mà lại nén ở trong lòng.

- Ha ha.

Phong Bá Nam mỉm cười, vỗ vỗ vai Mạc Kình Thiên, ánh mắt trầm xuống một chút rồi nghiêm túc nói:

- Tam đệ, việc này ngu huynh tạ lỗi với đệ, thật sự là bất đắc dĩ, trên người có việc trọng đại cho nên không thể không làm như vậy.

- Nói như vậy Tam muội chính là Phong Du Du, Phong Du Du chính là tam muội sao?

Mạc Kình Thiên nhìn qua Phong Bá Na, dường như trong lòng hoang mang, những nghi vấn trong lòng hắn lúc này đột nhiên được cởi bỏ, hắn nói:

- Tam muội cởi bỏ tất cả tình cảm trong cơ thể cho nên mới biến thành như vậy sao?

Phong Bá Nam gật đầu, xem như trả lời, hắn nhìn qua Mạc Kình

Thiên rồi nói:

- Nhị đệ, tình huống của tam muội đệ cũng biết rõ một ít. Trong lúc nhất thời ta cũng khó mà nói rõ được. Tìm một nơi ta sẽ nói rõ cho muội. bên Lục Lâm Thiên kia, đệ tạm thời không nên nói cho hắn thì tốt hơn. Đây cũng là vì tốt cho tam muội.

Tu luyện không năm tháng, thời gian đảo mắt trôi qua.

Năm năm lẻ tám tháng, sau khi Lục Lâm Thiên bước ra khỏi bí cảnh Hoàng gia, hai mắt càng thêm thâm thúy, toàn thân có chấn động vô hình khiến cho linh hồn người ta nhộn nhạo.

- Uy áp linh hồn thật mạnh.

- So với Hoàng Dật đại ca còn mạnh hơn không ít.

- Hoàng Dật đại ca vì thua Lục Lâm Thiên này lần trước mà đã lần nữa bế quan.

Đám thanh niên nam nữ Hoàng gia ngẩng đầu nhìn qua nam tử mặc áo bào xanh kia, linh hồn uy áp trong lúc vô hình khiến cho ánh mắt bọn họ rung động ngạo khí không còn lấy một chút nào.

- Thiếu chủ.

- Lâm Thiên.

- Lâm Thiên đại ca.

Lục Lâm Thiên trở lại đình viện trên ngọn núi, hơn năm năm ở trong mật địa Thiên giới này cũng không có bao nhiêu biến hóa. Đám người Vô Tướng, Bắc Cung Vô Song, cùng với đám người Lục Đào, Lục Lộ ở trong đình viện trên núi nhìn thấy Lục Lâm Thiên đều mừng rỡ không thôi.

- Lục Soái, người đi ra vừa đúng lúc. Ta đang không biết nên làm thế nào, may mà người đi ra.

Lục Linh đến bên người Lục Lâm Thiên rồi nói, hắn hít sâu một hơi, dường như trong lòng trút được gánh nặng.

Đây là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên nhìn thấy bộ dáng Lục Linh ngưng trọng như vậy, hắn hỏi Lục Linh:

- Sao vậy? Xảy ra chyện gì sao?

Lục Linh nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Bên trong có nói rõ, về Tuyên Cổ điện.

Nghe vậy ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhảy lên, gật đầu với Lục Linh.

Một lát sau, trong sảnh, chỉ có đám người Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song, Vô Tướng, Lục Linh và những người cực kỳ thân cận ngồi bên trong.

Tin tức từ Tuyên Cổ điện cũng khiến cho Lục Lâm Thiên có chút sốt ruột, hắn lập tức hỏi Lục Linh:

- Lục Linh, Tuyên Cổ điện xảy ra chuyện gì sao?

- Một đại sự.

Sau khi ngồi vào chỗ của mình, Lục Linh mới ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ta cũng mới từ trong miệng của Lôi sư huynh mà biết được. Không lâu trước Lôi sư huynh nhận được tin tức, nghe nói trong hàng đệ tử của Tuyên Cổ điện xuất hiện một Bất Diệt thiên thể, tăng thêm lần này Thân Vương đại hội đã sắp tới gần. Cho nên Tuyên Cổ điện quyết định lần này trên Thân Vương đại hội chuẩn bị thử nhận chủ thánh vật Tử Lôi Huyền đỉnh, đến lúc đó năm đại Thân Vương, còn có cơ hồ tất cả tinh anh trong Tuyên Cổ điện đều tham gia. Nếu như có thể nhận chủ được thánh vật, đến lúc đó sẽ trở thành Thánh chủ của Tuyên Cổ điện.

- Thân Vương đại hội sao?

Chương 4272: Thập đại Bán thánh khí 2

Lục Lâm Thiên thì thào nói, đối với Tuyên Cổ điện này Lục Lâm Thiên lập tức có hứng thú, sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên lưu lại ngọc bài Tuyên Cổ điện cho hắn, tăng thêm lai lịch của Tử Lôi Huyền đỉnh lúc này cho nên trong lúc vô hình hắn đã dây dưa với Tuyên Cổ điện một chút.

- Lục Soái, ta thấy có lẽ người sẽ không bỏ lỡ Thân Vương đại hội, đúng không?

Bất Diệt Thiên Thể, người mang Tử Lôi Huyền Đỉnh, Lục Linh biết rõ Lục Lâm Thiên sẽ không bỏ qua cơ hội lần này.

Tuyên Cổ điện là một đầu quái vật khổng lồ. Lục Linh thân là đệ tử Tuyên Cổ điện, cũng có thể không cúi đầu trước mặt Cổ tộc, có ngạo khí đối mặt với Cổ tộc.

- Đương nhiên, Thân Vương đại hội này ta cũng muốn đi để biết một chút.

Lục Lâm Thiên gật đầu, coi như lúc này không có Thân Vương đại hội, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng đã có ý định từ trước. Nếu như có thời gian sẽ tới Tuyên Cổ điện, Thân Vương đại hội sắp tới gần, Thánh vật có quan hệ với Tử Lôi huyền đỉnh, tự nhiên hắn không đi không được.

Nghe vậy Lục Linh không có một chút bất ngờ nào, hắn nói với Lục Lâm Thiên:

- Nhận chủ Thánh vật, nghe nói trừ việc tám Tử Lôi Huyền đỉnh hội tụ ra, cửu đỉnh quy nhất ra, cơ duyên cũng rất quan trọng. Tuy nhiên nói người có cơ hội nhất là chủ nhân của các Tử lôi huyền đỉnh, thế nhưng cũng không phải nói những người không có Tử lôi huyền đỉnh sẽ không có bất kỳ cơ hội nào. Lôi sư huynh và ta lúc này cũng cùng nhau tới để thử vận khí.

Trong mật địa Thiên giới, trong một hạp cốc ở quần sơn, năng lượng thiên địa ở nơi này cực kỳ nồng đậm.

Trong quần phong, cảnh sắc tuyệt luân, một màu xanh um, cung điện liên miên, đây chính là nơi ở của minh chủ Chiến Thiên liên minh Hoàng Phủ Minh Long.

- Xem ra ở trong bí cảnh Hoàng gia lấy được chỗ tốt không nhỏ nha, áo nghĩa linh hồn còn tiến bộ không thấp.

Trong một mật thất ở cung điện khổng lồ, Hoàng Phủ Minh Long nhìn qua Lục Lâm Thiên dò xét một vòng, dường như có thể nhìn thấu được Lục Lâm Thiên vậy, khiến cho Lục Lâm Thiên không che dấu được bao nhiêu, hắn lập tức nói:

- Lúc này đệ tới tìm ta gấp như vậy, ta tin rằng chuyện Tuyên Cổ điện đệ cũng đã biết rõ.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói với sư huynh Hoàng Phủ Minh Long:

- Đệ tới tìm Lục sư huynh là vì chuyện của Tuyên Cổ điện.

- Vốn ta còn định cho đệ tiến vào bí cảnh Phong gia một chuyến, thế nhưng xem ra bây giờ đệ nên tới Tuyên Cổ điện thì hơn.

Hoàng Phủ Minh Long nhíu mày nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Trên người đệ có Tử Lôi huyền đỉnh, thế nhưng đối với Tử Lôi Huyền đỉnh và Tuyên Cổ điện đệ biết được bao nhiêu?

- Đại khái có lẽ cũng biết được một ít.

Lục Lâm Thiên trả lời Hoàng Phủ Minh Long, lập tức đem những gì mà mình biết ra nói một lần. Từ trong miệng Lục Linh khi trước, đối với chuyện của Tử Lôi Huyền đỉnh và Tuyên Cổ điện Lục Lâm Thiên cũng biết không sai biệt lắm. Trong Tuyên Cổ điện cũng có Tử Lôi Huyền đỉnh, chính là Thánh vật của cả Tuyên Cổ điện. Bên ngoài tổng cộng còn tám cái Tử Lôi Huyền đỉnh khác. Tăng thêm một cái Tử Lôi Huyền đỉnh trong Tuyên Cổ điện là chín cái Tử Lôi Huyền đỉnh.

Mà tổ chức thần bí như Tuyên Cổ điện chính là một đầu quái vật khổng lồ, chiếm giữ trong cả ba ngàn Đại thiên thế giới. Mà nội điện cũng chính là tồn tại chính thức của Tuyên Cổ điện. Chính thức có thể đại biểu cho Tuyên Cổ điện. Bên trong cường giả như mây, mạnh mẽ tới mức Cổ tộc cũng không muốn trêu vào Tuyên Cổ điện này.

Nghe Lục Lâm Thiên nói xong, ánh mắt Hoàng Phủ Minh Long khẽ đảo, lập tức hỏi Lục Lâm Thiên:

- Xem ra đệ cũng biết không ít. Nhưng đệ có biết Tử Lôi Huyền đỉnh trong Tuyên Cổ điện có địa vị như thế nào không.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, địa vị của Tử Lôi Huyền đỉnh trong Tuyên Cổ điện Lục Linh cũng không biết. Tám Tử Lôi Huyền đỉnh khác làm sao lại xuất hiện, nghe nói chỉ những cường giả thế hệ trước trong Tuyên Cổ điện mới biết rõ được nguyên nhân, chí có thể xác định một việc đó là, Tử Lôi Huyền đỉnh trên người hắn cùng Tử Lôi Huyền đỉnh trong Tuyên Cổ điện có quan hệ cực lớn.

Hoàng Phủ Minh Long nhìn qua Lục Lâm Thiên, mỉm cười nói:

- Cái này cũng khó trách, cũng không có ai biết rõ việc này, trong thiên địa người biết rõ việc này sợ rằng cũng không có bao nhiêu người. Mà ta chính là một người trong số đó.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên lập tức nhìn qua Hoàng Phủ Minh Long rồi hỏi:

- Lục sư huynh biết rõ lai lịch của Tử Lôi Huyền đỉnh sao?

- Đúng vậy.

Hoàng Phủ Minh Long gật đầu rồi mới lại nói tiếp:

- Chín cái Tử Lôi Huyền đỉnh, cái Tử Lôi Huyền đỉnh trong Tuyên Cổ điện mới là cái mạnh nhất. Uy năng của Tử Kim huyền lôi so với trong tám cái Tử Lôi Huyền đỉnh khác còn mạnh hơn nhiều. Bởi vì chín cái Tử Lôi Huyền đỉnh vốn là một thể, hội tụ chín cái Tử Lôi Huyền đỉnh, khi đó Tử Lôi Huyền đỉnh có thể khôi phục tới trạng thái đỉnh phong.

- Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên chỉ có chút ngạc nhiên, còn đâu vẫn nằm trong dự liệu của hắn từ trước. Từ trong miệng Lục Linh khi trước Lục Lâm Thiên cũng đã có hoài nghi như vậy. Thế nhưng hắn vẫn còn có chút nghi hoặc, hắn tiếp tục hỏi Hoàng Phủ Minh Long:

- Lục sư huynh. Tử Lôi Huyền đỉnh khi trước tại sao lại chia ra thành chín?

- Bởi vì chuyện này vốn là do Điện chủ Tuyên cổ điện thứ nhất cố ý tạo ra. Dùng đủ loại biện pháp cho nên lúc này mới mạnh mẽ chia Tử Lôi Huyền đỉnh ra làm chín.

Hoàng Phủ Minh Long nói với Lục Lâm Thiên một hồi.

- Cố ý làm ra chuyện này? Tại sao vậy?

Lục Lâm Thiên nghe vậy kinh ngạc không thôi.

Hoàng Phủ Minh Long dường như cũng không cảm thấy kỳ quái khi Lục Lâm Thiên kinh ngạc, hắn nói:

- Bởi vì Tử Lôi Huyền đỉnh chính là thứ đứng đầu Thập đại Bán Thánh khí, không ai có thể thu phục, luyện hóa được nó.

- Thập đại bán Thánh khí?

Lục Lâm Thiên nghe Hoàng Phủ Minh Long nói vậy, trong lòng đột nhiên run lên.

Thập đại bán Thánh khí, nếu như dính vào chữ bán Thánh khí, Lục Lâm Thiên cũng không cần nghĩ cũng biết nó khủng bố ra sao.

Linh khí tổng cộng phân thành linh khí hậu thiên, linh khí tiên thiên, linh khí áo nghĩa, Thông Linh bảo khí cùng Hỗn độn Thánh khí. Hỗn độn Thánh khí truyền thuyết ở trong ba ngàn Đại thiên thế giới mà thôi. Về phần có hay không cũng không có ai dám nói chắc chắn, dù sao chưa từng có ai nhìn thấy qua.

Như vậy Hỗn độn Thánh khí cơ hồ là thứ không xuất hiện, Thông Linh bảo khí chính là cấp độ đỉnh phong của linh khí trong ba ngàn đại thiên thế giới.

Mà lúc này cái gọi là thập đại Bán Thánh khí xuất hiện khiến cho Lục Lâm Thiên không khó biết rõ, dưới truyền thuyết hư vô mờ mịt về Hỗn độn Thánh khí, Thập đại Bán Thánh khí này mới thực sự là linh khí đỉnh phong trong ba ngàn Đại thiên thế giới.

Tử Lôi Huyền đỉnh lại đứng đầu trong Thập đại Bán Thánh khí, đây chính là thứ khiến cho Lục Lâm Thiên không thể không khiếp sợ.

Chương 4273: Thân Vương lệnh 1

- Nói tới Thập đại Bán Thánh khí rất dài dòng, dù Tử Lôi Huyền đỉnh tuy rằng là đứng đầu Thập đại Bán Thánh khí, thế nhưng cũng không phải là uy năng của nó mạnh hơn chín kiện Bán Thánh khí khác. Chỉ là bởi vì Tử Lôi Huyền đỉnh bá đạo nhất, chín kiện Bán Thánh khí còn lại đều đã từng được người ta nhận chủ qua, duy chỉ có Tử Lôi Huyền đỉnh này không ai có thể nhận chủ, cho nên Tử Lôi Huyền Đỉnh này mới có thể xếp làm thứ đứng đầu trong Thập đại Bán Thánh khí.

Hoàng Phủ Minh Long giải thích với Lục Lâm Thiên.

- Thì ra là thế, Tử Lôi Huyền đỉnh quả thật là bá đạo.

Lục Lâm Thiên cũng hiểu được một chút, linh khí tới cấp độ Bán Thánh khí, uy năng ai cao ai thấp sợ rằng khó có thể dễ dàng phán đoán ra.

Giống như thực lực mạnh rơi vào trong tay người thích hợp, thì uy năng có thể phát huy ra càng mạnh. Thế nhưng trong mười kiện Bán Thánh khí chỉ có một mình Tử Lôi Huyền đỉnh là chưa từng bị ai nhận chủ qua. Như vậy cũng chứng minh chỗ bất phàm của Tử Lôi Huyền đỉnh, đủ để đứng đầu trong Thập đại Bán Thánh khí.

Hoàng Phủ Minh Long tiếp tục nói với Lục Lâm Thiên:

- Bởi vì Tử Lôi Huyền đỉnh không ai có thể nhận chủ nó, cho nên vị điện chủ đầu tiên của Tử Lôi Huyền đỉnh mới mạnh mẽ chia Tử Lôi Huyền đỉnh này ra làm chín. Bộ phận mạnh nhất trấn thủ tại Tuyên Cổ điện, phong ấn chặt linh trí của nó, để cho nó ngủ say. Hy vọng ở trong thời gian vô tận có thế khiến cho nó bớt bá đạo đi, đến lúc đó hy vọng có người nào đó sẽ triệt để khống chế nó, khiến cho nó nhận chủ.

Lục Lâm Thiên có chút rung động, Tử Lôi Huyền đỉnh từ trước tới nay không ai có thể nhận chủ nó, mà muốn chia nó ra làm chín không biết phải cần thực lực như thế nào a. Hắn gật đầu một cái, tiếp tục hỏi Hoàng Phủ Minh Long:

- Lục sư huynh, không biết vị điện chủ đầu tiên của Tuyên Cổ điện chia Tử Lôi Huyền đỉnh ra làm chín mạnh mẽ tới bực nào a.

Hoàng Phủ Minh Long mỉm cười trả lời Lục Lâm Thiên:

- Điện chủ Tuyên Cổ điện thứ nhất cũng chính là người luyện chế ra Tử Lôi Huyền đỉnh, chỉ có hắn mới có thể sau khi luyện chế ra Tử Lôi Huyền đỉnh lại có thể chia nó ra làm chín. Đồn rằng chính hắn không muốn dùng Tử Lôi Huyền đỉnh cho nên mới chia Tử Lôi Huyền đỉnh ra làm chín, đem linh trí của nó phong ấn trong dòng sông thời gian vô tận.

- Người này nhất định là có thực lực thông thiên a.

Lục Lâm Thiên cảm thán, Điện chủ đầu tiên của Tuyên Cổ điện nhất đinh là người có thực lực thông thiên trong ba ngàn Đại thiên thế giới, là người phong hoa tuyệt đại.

Hoàng Phủ Minh Long cười cười, ánh mắt có chút chấn động, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Theo ta được biết, đệ đã có Bất Diệt Thiên Thể từ Tuyên Cổ điện, còn có một Tử Lôi Huyền đỉnh, muốn đi vào trong Tuyên Cổ điện cũng không khó. Lúc này Tuyên Cổ điện tổ chức Đại hội Thân Vương, có lẽ đệ cũng có thể trở thành một trong các Thân Vương. Thế nhưng muốn triệt để dung hợp với Tử Lôi Huyền đỉnh trong Tuyên Cổ điện sợ rằng không phải là chuyện dễ dàng, trong đó có hai cửa rất nguy hiểm.

Dùng tính cách của Lục Lâm Thiên, hắn sẽ không buông tha cho cơ hội lần này. Cho dù hung hiểm thế nào, chỉ cần có một đường cơ hội hắn sẽ tranh thủ thử một lần. Hắn mỉm cười nói:

- Đệ sẽ nỗ lực hết sức, không đi thử một chút thì mãi mãi không biết kết quả.

- Có can đảm, không hổ là người sư phụ chọn ra từ tầng tầng lớp lớp người.

Hoàng Phủ Minh Long vỗ vỗ vai Lục Lâm Thiên, cười nói:

- Cửu sư đệ, đệ biết lần này nếu như đệ đi tranh đoạt Tử Lôi Huyền đỉnh trong Tuyên Cổ điện sẽ gặp bao nhiêu đối thủ cường hãn hay không?

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên chút do dự, theo miệng Lục Linh khi trước hắn đã biết. Đệ tử trong điện nội và điện ngoại của Tuyên Cổ điện nghe nói đều không ít. Đồn rằng trong điện nội của Tuyên Cổ điện còn có đệ tử Cổ tộc siêu phàm, Lôi Tiểu Thiên cũng là một người trong số đó.

Mà không chỉ có đệ tử Cổ tộc, cũng không thiếu cường giả, ví dụ như Lục Linh là một trong những số đó, nội tình của Tuyên Cổ điện không cần nói cũng biết. Cho nên lúc này muốn đi vào trong Tuyên Cổ điện, sẽ gặp phải bao nhiêu đối thủ cường hãn trong lòng Lục Lâm Thiên cũng biết rõ.

Nhìn Hoàng Phủ Minh Long một lát, Lục Lâm Thiên cười cười, vẻ mặt lạnh nhạt, trong mắt có chút chiến ý bắn ra, miệng nói:

- Đối thủ đệ gặp phải đương nhiên không phải ít. Bất quá đệ cũng cam đoan, đệ sẽ là đối thủ mà bọn chúng khó dây vào nhất.

- Ngạo khí không nhỏ. Đệ tử truyền thừa duy nhất của sư phụ, có ngạo khí như vậy cũng phải.

Hoàng Phủ Minh Long cười cười với Lục Lâm Thiên, lập tức nói:

- Trong Tuyên Cổ điện hiện tại còn có năm đại Thân Vương, năm đại Thân Vương này có lẽ xem như là đối thủ cường hãn nhất của đệ trong việc nhận chủ Tử Lôi Huyền đỉnh. Nghiêm khắc mà nói năm người này cũng không còn trẻ tuổi. Trên người đều có một trong tám kiện Tử Lôi Huyền đỉnh lưu lạc bên ngoài. Cũng đều tu luyện tuyệt kỹ của Tuyên Cổ điện. Thực lực đã sớm trở thành cường giả thanh danh hiển hách trong ba ngàn Đại thiên thế giới, là cự phách danh chấn một phương.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên không khỏi liếм liếм môi, năm Thân vương của Tuyên Cổ điện, mà ngay cả Lục sư huynh Hoàng Phủ Phi Long của hắn cũng nói là cự phách danh chấn một phương, đủ để thấy được thực lực cường hãn tới mức nào.

Hoàng Phủ Minh Long nhìn Lục Lâm Thiên, nhìn thấy biểu hiện trên khuôn mặt Lục Lâm Thiên như vậy lại tiếp tục cười nói:

- Mặt khác, ta còn nhận được tin tức, trong tám kiện Tử Lôi Huyền đỉnh lưu lạc bên ngài chỉ có năm chủ nhân của năm kiện xuất hiện, còn chưa có tin tức của ba người nắm ba kiện Tử Lôi Huyền Đỉnh, lại trừ một kiện Tử Lôi Huyền đỉnh trên người đệ ra, hai cái còn lại còn chưa có hiện thân.

- Nếu như một khi hiện thân, lần này có lẽ chín kiện Tử Lôi Huyền đỉnh sẽ hợp lại thành một thể, lần nữa hội tụ.

Lục Lâm Thiên động dung, chín kiện Tử Lôi Huyền đỉnh quy vào về một thể đến lúc đó Tử Lôi Huyền đỉnh sẽ triệt để khôi phục tới tình trạng bán Thánh Khí.

Bán Thánh khí, đó là tồn tại mạnh nhất dưới Hỗn độn Thánh khí.

- Chín kiện Tử Lôi Huyền đỉnh lần này hẳn sẽ một lần nữa hội tụ, tin tức khiến cho Tử Lôi Huyền đỉnh nhận chủ từ lâu đã từ trong Tuyên Cổ điện truyền ra. Một ít thế lực lớn cùng với các đại gia tộc có quan hệ với Tuyên Cổ điện đều nhận được tin tức. Đến lúc đó chỉ cần là đệ tử của Tuyên Cổ điện đều có cơ hội tham gia. Tranh thủ tranh đoạt danh ngạch nhận chủ Tử Lôi Huyền đỉnh. Đây xem như là một việc trọng đại trong Tuyên Cổ điện, cũng may muốn dung hợp Tử Lôi Huyền đỉnh thì phải có áo nghĩa thuộc tính Lôi giống như đệ tử nội điện, Tuyên Cổ điện trước nay cũng có quy định, cường giả tới cấp bậc trưởng lão trong nội điện không thể tham gia tranh đoạt, cho nên cũng bớt được không ít đối thủ. Bằng không mà nói, đây quả thực là trận chiến tranh đoạt trong cả ba ngàn đại thiên thế giới. Cơ hội của đệ sẽ càng nhiều hơn.

Chương 4274: Thân Vương lệnh 2

Đợi chương mới up lên đã bạn nhé. Trong lúc chờ đợi, bạn có thể đọc truyện khác hoặc Tham gia Facebook Group: Đọc truyện miễn phí mãi mãi để tán gẫu nha! Lịch up Chương mới:

Buổi sáng: 9h-11h

Buổi tối:17h-19h00

Trong lúc chờ chương mới bạn có thể đọc thể loại truyện tranhTruyện tranh 18 Hoặc một số truyện khác:

Quân Lâm binh vương Huyền Thiên Hồn Tôn - Thần Cấp Ở Rể - Cô vợ câm quá bá đạo - Siêu Cấp Shipper - Cuồng phi sủng vương - Sau Ly Hôn, Chồng Cũ Lại Muốn Theo Đuổi Tôi - Lên Nhầm Xe Hoa Cưới Chồng Như Ý - Long Vương trở lại

Hoàng Phủ Minh Long nhìn Lục Lâm Thiên cười nói.

Nghe Hoàng Phủ Minh Long nói những lời này, khuôn mặt Lục Lâm Thiên lập tức hiện lên vẻ rung động, chuyện quan hệ tới việc Tử Lôi Huyền đỉnh đứng đầu trong Thập đại Bán Thánh khí nhận chủ, sợ rằng bất kể là ai sẽ đều có hứng thú lớn.

Mà thân là đệ tử Tuyên Cổ điện, còn phải tu luyện áo nghĩa thuộc tính lạ như thuộc tính Lôi, sợ rằng thực lực quá thấp cũng tự biết khó mà lui. Điều này cũng gián tiếp làm giảm bớt không ít người, bằng không mà nói, Tuyên Cổ điện lần này sẽ vô cùng náo nhiệt.

Nhưng mà mặc dù như vậy, Lục Lâm Thiên cũng không khó biết rõ, lần này Đại hội Thân Vương của Tuyên cổ điện, tất cả các thế lực lớn, các đại gia tộc đều sẽ nhìn chằm chằm vào.

- Cửu sư đệ, bây giờ đệ còn mấy phần tự tin với bản thân?

Hoàng Phủ Minh Long cười nói với Lục Lâm Thiên.

- Không có nắm chắc cũng sẽ đi, cho dù miệng hổ cũng có thể nhổ răng, sợ cái gì.

Đến lúc này Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể vỗ ngực tự xưng là hảo hán, đến lúc đó một khi đi tới cuối cùng sợ rằng cũng không có ai là kẻ yếu. Năm THân vương kia đã là người tiếng tăm lừng lẫy trong ba ngàn đại thiên thế giới, cũng khó tránh khỏi khi đó sẽ có hắc mã xuất hiện. Cho nên Đại hội Thân Vương lần này là một hồi long tranh hổ đấu.

- Vậy đi, ha ha.

Hoàng Phủ Minh Long vỗ bả vai Lục Lâm Thiên rồi cười ha hả, dường như lập tức nhớ tới điều gì mà nghiêm túc nói:

- Cửu sư đệ, lần này đi đệ nên cẩn thận một chút. Từ Thượng Thanh thế giới đến Tuyên Cổ điện bằng đường hầm thế giới an toàn. Hơn nữa từ lần trước Thiên La minh đánh lén đệ tổn thất thảm trọng, lần này sợ rằng cũng không dám tùy tiện dẫm lên vết xe đổ. Nhưng mà lần này đi tới Đại hội Thân Vương, có không ít người là người của Thiên La minh. Sợ rằng đến lúc đó nhìn thấy đệ Thiên La minh này sẽ làm một ít việc mờ ám. Mà trong Tuyên Cổ điện ta cũng không tiện đi vào, cho nên tất cả chỉ có thể dựa vào bản thân đệ mà thôi.

- Hừ.

Nghe vậy trong cổ họng Lục Lâm Thiên vang lên một tiếng hừ lạnh, hàn ý trong mắt bắn ra. Tuyên Cổ điện lần này thu hút cả ba ngàn Đại thiên thế giới, Thiên La Minh, Thương Khung minh đều có trong đó. Mà lần trước Thiên La minh đánh lén hắn, Lục Lâm Thiên luôn nhớ ở trong lòng.

Một tia hàn ý nhàn nhạt từ trong kẽ răng Lục Lâm Thiên lan tràn ra:

- Muốn đối phó với đệ, sợ rằng Thiên La minh sẽ phải trả một cái giá lớn mà ngay cả bản thân bọn chúng cũng không trả nổi. Có cừu báo cừu, có oán báo oán. Lần trước bọn chúng đối phó với đệ, đệ không chết, vậy thì bây giờ cũng nên tới lúc biết kẻ nào sẽ không gặp may rồi.

Dứt lời, trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sát ý, đệ tử nội điện của Tuyên Cổ điện có thể tranh đoạt nhận chủ Tử Lôi Huyền đỉnh của Thiên La minh nhất định cũng là người có thiên phú cường hãn. Nếu như có cơ hội Lục Lâm Thiên sẽ không ngại giết thêm mấy người. Coi như là đòi chút tiền lãi từ Thiên La minh.

- Có cừu báo cừu, có oán báo oán. Bọn họ sớm muộn gì cũng phải trả giá gấp bội.

Hoàng Phủ Minh Long khẽ gật đầu nói.

- Đúng rồi, Lục sư huynh, đây là vật gì, huynh có biết hay không?

Lục Lâm Thiên móc ra một thứ trong nhẫn trữ vật, đây chính là ngọc bài của Tuyên Cổ điện mà sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên ném trong nhẫn trữ vật.

- Thân Vương lệnh, trong tay đệ làm sao lại có Thân Vương lệnh?

Hoàng Phủ Minh Long tiếp nhận ngọc bài trong tay Lục Lâm Thiên, hai hàng lông mày hơi nhíu lại, nhưng cũng không để ý quá nhiều, nói:

- Đây là thứ ở trong Tử Lôi Huyên đỉnh sao? Có Thân Vương lệnh cũng bình thường. Lúc trước chủ nhân của tám kiện Tử Lôi Huyền đỉnh lưu lạc bên ngoài đều có thân phận Thân Vương của Tuyên Cổ điện. Nếu như Thân Vương vẫn lạc, người kế tiếp trở thành chủ nhân của Tử Lôi Huyền đỉnh tự nhiên sau đó cũng coi như được kế vị Thân Vương. Có cơ hội tiến vào trong Tuyên Cổ điện, sau khi trải qua khiêu chiến, sẽ được chính thức phong làm Thân Vương.

Lục Lâm Thiên nghe vậy đại khái cũng có thể suy đoán ra một ít, một kiện Tử Lôi Huyền đỉnh xuất hiện trong Linh Vũ thế giới, một khối lệnh bài Thân Vương cũng xuất hiện trong Linh Vũ thế giới cũng là bình thường, chỉ là không biết tại sao khối lệnh bài Thân Vương này lại ở trong tay sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên.

Trong lòng Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc, hắn lập tức nói với Hoàng Phủ Minh Long:

- Sư huynh, lệnh bài Thân Vương này là do sư phụ lưu lại, chẳng lẽ sư phụ lão nhân gia cũng có quan hệ với Tuyên Cổ điện hay sao?

- Là sư phụ lưu lại sao?

Hoàng Phủ Minh Long nghe Lục Lâm Thiên nói vậy lần nữa kinh ngạc, tay nắm Thân Vương lệnh, một lát sau mới mỉm cười nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta cũng luôn cảm thấy kỳ quái tại sao Tử Lôi Huyền đỉnh lại xuất hiện trong Linh Vũ thế giới, hiện tại xem ra ta đã biết rõ được một ít.

Ngừng một lát, Hoàng Phủ Minh Long tiếp tục nói với Lục Lâm Thiên:

- Nhưng mà việc này ta còn chưa có xác định, đợi sau khi ta làm rõ sẽ nói cho đệ cũng không muộn. Tóm lại có Thân Vương lệnh trong tay, lần này đệ muốn tiến vào trong Tuyên Cổ điện, muốn trở thành Thân Vương của Tuyên Cổ điện cũng đơn giản hơn không ít. Tuy rằng có Tử Lôi Huyền đỉnh và Bất Diệt Thiên thể muốn trở thành Thân Vương của Tuyên Cổ điện sẽ dễ dàng. Thế nhưng vạn nhất lại bị đám người Thiên La minh cố ý lừa gạt, gây khó dễ, có Thân Vương lệnh này trong tay cũng đảm bảo hơn không ít.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, tiến nhận Thân Vương lệnh trong tay Hoàng Phủ Minh Long.

- Cửu sư đệ, Thân Vương của Tuyên Cổ điện không phải là chuyện đùa, mỗi một Thân Vương của Tuyên Cổ điện không nhất định đều là đệ tử thân truyền trong Tuyên Cổ điện, thế nhưng bởi vì Tử Lôi Huyền đỉnh chính là vật có quan hệ với thánh vật của Tuyên Cổ điện, Thân Vương có thể ngồi ngang hàng với trưởng lão trong nội điện, thậm chí còn cao hơn. Trở thành Thân Vương của Tuyên Cổ điện có không ít chỗ tốt, về sau đệ sẽ biết.

Hoàng Phủ Minh Long nhìn Lục Lâm Thiên hỏi:

- Đại hội Thân Vương cũng sắp bắt đầu, tính toán thời gian, đệ và Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh có lẽ nên xuất phát ngay từ ngày mai đi.

- Lục sư huynh, không biết Tuyên Cổ điện ở nơi nào?

Lục Lâm Thiên hỏi, đến bây giờ hắn vẫn còn chưa biết Tuyên Cổ điện ở nơi nào, nhưng mà vốn người trong thiên địa này biết rõ vị trí của Tuyên Cổ điện sợ rằng cũng không có được bao nhiêu người.

- Từ chỗ chúng ta tới Tuyên Cổ điện cũng rất xa.

Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Tuyên Cổ điện ở trong Cổ Hạo thế giới trong Cổ Hạo Đại thiên thế giới, chính là một thế giới hỗn độn. Cổ Hạo thế giới tuy rằng thuộc Thiên Khung minh của chúng ta. Nhưng mà từ trước tới nay lại không nhúng tay vào bất kỳ chuyện gì trong Tuyên Cổ điện. Cho nên lúc này chuyện Tuyên Cổ điện, trên nguyên tắc không phải là Thương Khung minh và Thiên La minh tranh giành, cho nên người của song phương cũng không sai người nhúng tay vào chuyện Tuyên Cổ điện.

Tiếp tục ủng hộ Tamlinh247.com.vn ra thêm nhiều truyện mới phục vụ các bạn nha!

Chương 4275: Một Vương sáu hậu

- Cổ Hạo thế giới.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, lập tức nói với Hoàng Phủ Minh Long:

- Người không liên quan tới Tử Lôi Huyền đỉnh trong Thương Khung minh cùng với Thiên La minh sẽ không nhúng tay vào chuyện Tuyên Cổ điện. Sợ rằng người có liên quan tới Tử Lôi Huyền đỉnh sẽ động thủ. Khi đó bất kể là Tuyên Cổ điện hay Thương Khung minh, Thiên La minh đều sẽ không xen vào, đúng không?

- Cái này...

Trong mắt Hoàng Phủ Minh Long hiện lên chút vui vẻ, nói:

- Đệ cũng có thể hiểu như vậy.

- Vậy là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên như cười như không, trong mắt có hàn ý nhàn nhạt xuất hiện, Hoàng Phủ Minh Long lập tức nói:

- Lục sư huynh, lần trước đệ ở trong Thương Khung chiến trường còn hai công huân thượng đẳng, liệu bây giờ có thể đổi được hai kiện Thông Linh bảo khí hay không?

- Thông Linh bảo khí?

Hoàng Phủ Minh Long nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Theo ta được biết, trên người của đệ hiện tại tổng cộng có ba kiện Thông Linh bảo khí, đệ còn muốn Thông Linh bảo khí làm gì?

- Đệ muốn đổi lấy hai kiện Thông Linh bảo khí cho người khác.

Tất nhiên Lục Lâm Thiên không cần Thông Linh bảo khí nữa, trong đầu có tồn tại thần bí như kim đao màu vàng, còn Thôi Hồn Diệt Phách chùy, có hai kiện bảo vật linh hồn như vậy, lại còn có Thanh Trụ Hư Không dực cùng Truy Phong Chiến Thiên cung trên người, Thông Linh bảo khí trên người hắn đã đủ dùng.

- Đổi cho cho người khác đương nhiên là có thể, đây là quyết định của đệ, bây giờ đệ muốn thứ gì...

Hoàng Phủ Minh Long hỏi Lục Lâm Thiên.

- Lục sư huynh, đệ muốn đổi Thông Linh bảo khí cho nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam và nhi tử Lục Kinh Vân của đệ, bọn họ hiện tại có lẽ đều đang ở trong Thương Khung chiến trường, không biết Lục sư huynh có thể..

- Ta biết rõ ý tứ của đệ, muốn ta đem Thông Linh bảo khí tới Thương Khung chiến trường đưa cho bọn họ đúng không? Độc Cô Ngạo Nam, Lục Kinh Vân, Chí Thánh, Bắc Cung Kình Thương, Đoan Mộc Khung Thiên, mấy người này mật địa Thiên giới hiện tại luôn chú ý tới, đặc biệt là tiểu tử Lục Kinh Vân, thiên phú vô cùng kinh người. Mấy ngày nay ta sẽ sắp xếp, để cho bọn họ tới mật địa Thiên giới chọn lựa, thuận tiện lại lĩnh ngộ một đoạn thời gian ngắn trong mật địa Thiên giới. Đệ thấy thế nào?

Lục Lâm Thiên còn chưa nói hết đã bị Hoàng Phủ Minh Long ngắt lời.

- Như thế đương nhiên là tốt nhất, đa tạ Lục sư huynh.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên đại hỉ, có thể sắp xếp nghĩa phụ cùng Lục Kinh Vân, sư phụ Chí Thánh Đại Đế còn có sư phụ Đoan Mộc Khung Thiên tiến vào trong mật địa Thiên giới lĩnh ngộ một đoạn thời gian ngắn, chuyện này đối với bọn họ mà nói đều có chỗ tốt cực lớn.

Lục Lâm Thiên tiếp tục nhìn qua Hoàng Phủ Minh Long, ánh mắt âm thầm biến đổi, lại nói:

- Lục sư huynh, đám người Thái Công gia tộc, Độc Cô gia, Bắc

Cung gia mà đệ mang tới, tình huống có lẽ huynh cũng biết. Nếu như bọn họ có thể tiến vào trong bí cảnh Băng gia, Hoàng gia, Mộc gia, các loại, tiến bộ nhất định sẽ không ít a.

Bắc Cung gia tộc, Đôc Cô gia tộc, Thái Công gia tộc cùng với những người khác đều là Cổ tộc trong Linh Vũ thế giới, trong lòng Lục Lâm Thiên vẫn nghĩ nếu như có thể để cho bọn họ vào trong bí cảnh của các Cổ tộc trên Thượng Thanh thế giới lĩnh ngộ, chỗ tốt tự nhiên sẽ càng lớn.

- Dã tâm của đệ không nhỏ.

Hoàng Phủ Minh Long trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Tất cả các đại Cổ tộc đều có quy củ của riêng mình, mặt khác ở trong mật địa Thiên giới cũng có quy củ. Muốn tiến vào trong bí cảnh Cổ tộc khác phải tiến vào top mười Thiên bảng, đồng thời còn đánh bại người mạnh nhất trong đám người cùng thế hệ của Cổ tộc đó. Đệ cho rằng nói tiến vào là có thể tiến vào sao? Coi như là ta cũng không có cách nào thay đổi tất cả. Dù sao đây cũng là Thượng Thanh thế giới.

- Không sao, vậy thì chỉ có thể dựa vào bọn họ tự tìm lấy cơ duyên của bản thân mình vậy.

Lục Lâm Thiên nói, hắn cũng không quá đặt ở trong lòng, chuyện cơ duyên này phải dựa vào tự bản thân của bọn họ tìm kiếm.

Hai mắt Hoàng Phủ Minh Long đột nhiên khẽ đảo, nói với Lục Lâm Thiên:

- Nhưng mà việc này cũng không phải hoàn toàn không có cơ hội, ta thấy lúc này nếu như đệ có thể thành công nhận chủ Tử Lôi Huyền đỉnh, trở thành Thánh chủ của Tuyên Cổ điện, đến lúc đó một khi đệ mở miệng, tất cả các đại Cổ tộc tự nhiên sẽ cho đệ một chút mặt mũi.

- Có cơ hội là tốt rồi.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên sự vui vẻ nhàn nhạt, bảo vật như Tử Lôi Huyền đỉnh kia trong lòng hắn đã sớm nhận định không thể buông tha.

Sau khi hai huynh đệ trò chuyện một lát, Lục Lâm Thiên mới rời đi. Sáng sớm ngày mai hắn phải cùng với ba người Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh tiến về Tuyên Cổ điện. Có hai đệ tử thân truyền của Tuyên Cổ điện như Lục Linh và Lôi Tiểu Thiên, Lục Lâm Thiên cũng không quá lo lắng việc mình có tìm thấy Tuyên Cổ điện hay không.

Nhưng mà lúc này hắn chỉ có thể một mình đi về phía trước, người không có quan hệ với Tuyên Cổ điện không thể tiến vào trong Cổ Hạo thế giới. Đại hội Thân Vương này đã khiến cho cả ba ngàn Đại thiên thế giới chú ý. Đối với Cổ Hạo thế giới mà nói, tự nhiên bọn họ sẽ không cho người có liên quan đi vào.

Nhìn bóng lưng Lục Lâm Thiên rời đi, Hoàng Phủ Minh Long đứng chắp tay, không có di chuyển, mãi một lúc lâu sau mới khẽ ngẩng đầu, miệng thì thào nói:

- Ván cờ này không ngờ sư phụ lại đánh lớn như vậy, lần này không thể lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn được.

Lục Lâm Thiên trở lại đình viện thì đã là buổi chiều. Sau đó hắn cùng với chúng nữ đi du ngoạn một phen, lần này đi Cổ Hạo thế giới cũng không biết bao giờ mới có thể trở về.

Vào đêm, Lục Lâm Thiên nói với Lục Linh một chút chuyện về việc sáng mai đi Tuyên Cổ điện, sau đó mới trở lại phòng, chỉ là Lục Lâm Thiên ngay lập tức sững sờ.

Chỉ thấy lúc này Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lăng Thanh Tuyền, Vân Hồng Lăng, Lam Linh, Lữ Tiểu Linh đều ở trong phòng. Lục Lâm Thiên nhìn qua lục nữ, trên khuôn mặt chúng nữ lập tức hiện lên vẻ thẹn thùng.

- Sắc lang, nhìn gì vậy. Không phải chàng luôn muốn chúng thiếp ở cùng một chỗ với chàng sao? Nể mặt chàng sắp đi tới Cổ Hạo thế giới, đêm nay tiện nghi cho chàng.

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, trên khuôn mặt hiện lên vẻ ửng đỏ, vô cùng mê người. Hai hàng lông mi khẽ nhíu lại, trong đôi mắt xinh đẹp giống như có xuân ý vô cùng vô tận, nồng đậm từ bên trong tràn ngập ra.

- Cùng một chỗ?

Nghe vậy trong mắt Lục Lâm Thiên lập tức hiện lên vẻ nóng bỏng, lúc trước đãi ngộ bực này chỉ có lúc đại hôn trong Linh Vũ thế giới hắn mới được hưởng. Chỉ tiếc là khi đại hôn ngoài lục nữ ra còn có Bạch Linh, mà lúc này Bạch Linh vẫn ở trong Thái Hoàng thế giới, nhưng giờ lại nhiều thêm Lăng Thanh Tuyền.

Ực.

Nhìn qua lục nữ, Lục Lâm Thiên không khỏi hung hăng nuốt một ngụm nước miếng, xoa xoa tay, khóe miệng nở nụ cười tà.

Chương 4276: Cố ý làm khó dễ 1

Sau đêm tân hôn, Lục Lâm Thiên vẫn muốn nếm thử tư vị này một lần, thế nhưng chúng nữ đều thẹn thùng không đáp ứng, Lục Lâm Thiên cũng không thể mạnh mẽ mẽ cưỡng chế, mà lúc này lại có cơ hội từ trên trời rơi xuống như vậy, Lục Lâm Thiên đâu còn có thể nhẫn nại được.

- Chỉ một lần này, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa.

Lăng Thanh Tuyền lườm Lục Lâm Thiên, khí chất cao ngạo mà vũ mị, mị hoặc không thể chống đỡ, mê hoặc chúng sinh.

- Chuyện lần sau lần sau sẽ bàn.

Lục Lâm Thiên nói xong, lập tức giống như sói đói chụp mồi, nhào vào người sáu vị kiều thê.

- Sắc lang, chàng nhẹ một chút.

- Tay chàng làm gì đó?

- Cứu mạng ah, buồn..

Chỉ một thoáng, trong phòng không ngừng vang lên tiếng kêu liên tục, một lát sau, sáu thân hình linh lung, mềm mại hiện lên trước mắt Lục Lâm Thiên, những đôi ngọc thỏ giống như dãy núi phập phồng, ngọc thỏ ngạo nghễ đứng thẳng, bên trên có trái bồ đào đỏ mọng, kiều diễm, rung động lòng người, thấm đẫm ruột gan, khiến cho xuân ý tràn ngập tâm hồn.

- Phu quân như ta còn đòi hỏi gì được nữa. Sáu vị lão bà, vi phu tới...

Lục Lâm Thiên cảm thán nói một tiếp, sau đó xách thương ra trận.

Trên giường, từng đạo thân hình trắng nõn, mềm mại, tiếng kêu rung động tâm hồn vang vọng, xuân ý tràn ngập, ôn nhu kiều diễm

không thôi.

Sáng sớm hôm sau, sắc trời vừa sáng, ngoài mật địa Thiên giới, ba đạo thân ảnh cao ngất tiến vào trong đường hầm thế giới rồi biến mất không thấy gì nữa.

Cổ Hạo thế giới là một trong ba ngàn Đại thiên thế giới.

Mà gần đây trong thiên địa, vô số ánh mắt đều âm thầm nhìn vào Cổ Hạo thế giới.

Tuyên Cổ điện, thế lực thần bí trong ba ngàn Đại thiên thế giới bất quá đối với các thế lực đỉnh cấp cùng các gia tộc đỉnh cấp mà nói, vẻ thần bí chung quanh Tuyên Cổ điện đã bớt đi không ít.

Nhưng càng hiểu thì bọn họ càng kiêng kỵ với Tuyên Cổ điện, cơ hồ tất cả các thế lực lớn và đại gia tộc cũng biết, trong Tuyên Cổ điện cường giả như mây, sự cường hãn khiến cho ngay cả Cổ tộc cũng phải kiêng kỵ ba phần, không dám đơn giản đυ.ng vào.

Nhất cử nhất động của Tuyên Cổ điện từ trước tới nay đều khiến cho cơ hồ tất cả các thế lực chú ý. Còn lần này Tuyên Cổ điện tổ chức Đại hội Thân Vương, quan hệ tới Tử Lôi Huyền đỉnh đứng đầu trong Thập đại Bán Thánh khí nhận chủ, càng khiến cho cơ hồ tất cả mọi người trong thiên địa đều đổ dồn mắt vào Cổ Hạo thế giới.

Sưu Sưu.

Trên một quảng trường cực lớn, không gian đột nhiên nổi lên chấn động, lập tức có ba đạo thân ảnh cao ngất xuất hiện ở trên không trung.

Ba nam tử ao ngất, dẫn đầu là một người mặc áo bào xanh, khuôn mặt cương nghị, ánh mắt thâm thúy, khóe miệng nở nụ cười tà.

Sau lưng nam tử mặc áo bào xanh là một thanh niên mặc áo tím tóc đen, khí chất phiêu dật, khuôn mặt tuấn lãng, đôi mắt đen nhánh mà sáng ngời khiến cho người ta nhìn một cái tim không tự chủ được mà đập nhanh hơn vài phần, linh hồn rung động.

Cuối cùng là một nam tử phong nhã, phong lưu, thế nhưng khí tức toàn thân lại lạnh lẽo tới cực điểm, khí tức này giống như tới từ cửu u địa ngục, khiến cho trong lòng người ta không nhịn được cảm thấy lạnh lẽo từ tận sâu trong lòng.

Ba người chính là đám người Lục Lâm Thiên, Lôi Tiểu Thiên, còn có Lục Linh từ Thượng Thanh thế giới tới Cổ Hạo thế giới.

- Đây là Cổ Hạo thế giới sao?

Lục Lâm Thiên ở giữa không trung, linh hồn lực nhạy cảm dò xét chung quanh, năng lượng thiên địa ở nơi này nồng đậm không dưới Thượng Thanh thế giới, phía xa xa là sơn mạch liên miên, một mảng lớn kiết trúc lan tràn về phía xa, không ít khí tức mịt mờ ở phía xa lúc này cũng đang dò xét ba người.

- Lục Soái, vị trí chúng ta đang đứng hiện tại chính là Thành Tây Thiên trong Cổ Hạo thế giới, xem như là địa bàn của Tuyên Cổ điện, đây là con đường phải đi qua khi tới Tuyên Cổ điện phía trước. Bây giờ chúng ta phải chờ ở Thành Tây Thiên một đoạn thời gian, đến lúc Tuyên Cổ điện mở ra sẽ cùng nhau đi vào.

Lục Linh nói với Lục Lâm Thiên bên người, nơi này đối với hắn mà nói, tự nhiên cũng không xa lạ gì.

Xem ra người tới đây không ít a.

Lôi Thiên đảo qua bốn phía quảng trường, hai hàng lông mày nhíu lại. Lúc này số người tới cũng đã khá nhiều. Từ huy chương trên vai mọi người là hắn có thể nhận ra đều là đệ tử Tuyên Cổ điện.

Sưu Sưu.

Ba người lập tức đáp xuống quảng trường, hai người Lục Linh và Lôi Tiểu Tiêu lúc này đều móc ra một cái huy chương, toàn thân tràn ngập bí văn, có năng lượng ở bên trên tràn ra. Sau đó cả hai dán huy chương lên vai mình.

- Đây rốt cuộc là vật gì?

Lục Lâm Thiên hiếu kỳ hỏi hai người, Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh đều có huy chương tràn ngập bí văn, bí văn này có chút tương tự với khối ngọc bài Thân Vương mà sư bá Tam Kỳ lão nhân khi trước đã giao cho hắn.

Lôi Tiểu Thiên trả lời Lục Lâm Thiên:

- Đây là tiêu chí của đệ tử Tuyên Cổ điện, thân là đệ tử nội điện, tất cả trong này nên xử lý một chút.

- Bái kiến hai vị sư huynh.

Lôi Tiểu Thiên nói xong lập tức có mấy thanh niên đi tới, nhìn thấy huy chương trên vai hai người Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh lập tức cung kính hành lễ.

- Thiên phú đều rất mạnh a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua thiếu niên này, người này có thiên phú không tệ, thậm chí trên người mỗi một người đều mang một loại áo nghĩa kỳ lạ.

- Lục Soái, những người này đều là nhân vật mới trong nội điện, yêu cầu trong nội điện và ngoại điện lại có chút bất đồng. Người bên ngoài tiến vào trong ngoại điện cần thực lực ít nhất phải tới Niết Bàn cảnh, đồng thời trên người còn phải mang hai loại áo nghĩa kỳ lạ hoặc là áo nghĩa lạ. Cả hai thứ này thiếu một thứ cũng không được. Mà nội điện dù sao cũng là thứ chính thức chèo chống Tuyên Cổ điện, thiên phú tuy rằng không có chênh lệch quá lớn, nhưng mà độ trung thành lại cực kỳ cao. Mỗi mười năm hoặc là trăm năm Tuyên Cổ điện đều tuyển một lượng lớn thiếu niên để bồi dưỡng, đệ tử của Tuyên Cổ điện đều do trưởng lão, chấp pháp của Tuyên Cổ điện tự minh đi ra ngoài chọn lựa một ít hậu bối thiên phú mạnh mẽ tiến vào bên trong điện. Cũng chọn một ít người ngoại điện cùng với hậu bối có thiên phú mạnh mẽ trong các thế lực và gia tộc tiến vào bên trong điện. Lúc trước một vị cường giả trong tộc của Lôi sư huynh quen biết với sư phụ ta, cho nên mới bái làm môn hạ của sư phụ rồi tiến vào đệ tử nội điện. Mà ta thì bị sư phụ nhìn thấy bên ngoài rồi cưỡng ép thu làm môn hạ đưa tới Tuyên Cổ điện.

Lục Linh truyền âm nói với Lục Lâm Thiên, sau đó lại nói tiếp:

- Trong hàng đệ tử của Tuyên Cổ điện, không tính thời gian nhập môn mà chỉ dùng thực lực mạnh yếu phân cao thấp. Mỗi một lần Đại hội Thân Vương, đệ tử thân truyền trong nội điện đều tiến hành thi đấu một lần. Cường giả vi tôn, nếu như lúc đó ta thắng Lôi sư huynh, về sau hắn sẽ phải gọi ta là sư huynh.

Chương 4277: Cố ý làm khó dễ 2

Lục Lâm Thiên nghe Lục Linh truyền âm giới thiệu, cùng lúc đó Lôi Tiểu Thiên liếc nhìn mấy thanh niên này hỏi:

- Còn bao lâu nữa nội điện mới mở ra?

- Bẩm sư huynh, vừa rồi có một nhóm người mới vào nội điện chưa được bao lâu. Lúc này người tới tham dự Đại hội Thân Vương đã khá đủ rồi, sáng sớm ngày mai sẽ có một nhóm người cuối cùng tiến vào trong nội điện.

Một thiếu niên Đại Đạo cảnh cao giai cung kính trả lời với Lôi Tiểu Thiên, ánh mắt lập tức nghi hoặc nhìn về phía Lục Lâm Thiên, do dự một chút rồi lên tiếng:

- Vị sư huynh này, tiến vào Thành Tây Thiên mong sư huynh mang huy chương của nội điện.

Lục Lâm Thiên lúc này đang truyền âm trò chuyện với Lục Linh, nghe vậy hắn lập tức nói với thiếu niên này:

- Ta còn chưa có huy chương, kỳ thật còn chưa tính là người nội điện.

- Cái này...

Thiếu niên này nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, ánh mắt lập tức cảnh giác, thiếu niên Đại Đạo cảnh cao giai đỉnh phong vừa mới hỏi thăm kia lập tức nói:

- Không phải đệ tử nội điện nhanh chóng rời đi, nếu không chúng ta sẽ thông báo hộ pháp tới đây xử lý.

- Việc này không cần các ngươi lo, cứ giao cho ta là được rồi.

Lôi Tiểu Thiên phất phất tay nói với mấy thanh niên này, Lục Lâm Thiên có Tử Lôi Huyền đỉnh, còn có Bất Diệt Thiên Thể đã tương đương với thân phận Thân Vương, hiện tại còn chưa phải là đệ tử Tuyên Cổ điện, thế nhưng đến lúc đó chỉ cần đi vào trong nội điện là có thể trở thành Thân Vương, cho nên hiện tại Lôi Tiểu Thiên cũng không lo lắng một ít quy củ kia.

- Thế nhưng mà...

Mấy thiếu niên này dường như cảm thấy chuyện này không hợp quy củ, sợ phải gánh trách nhiệm cho nên có chút do dự.

- Các ngươi lui ra đi, việc này không có quan hệ với các ngươi. Chuyện sẽ do chúng ta chịu trách nhiệm.

Lục Linh thấy vậy, khí tức âm hàn tựa như tới từ cửu u địa ng ục chấn động, ý bảo đám thiếu niên này bỏ ý định cùng với lui ra ngoài.

- Vâng... Sư huynh..

Mắt thấy khí tức âm hàn trên người Lục Linh lan tràn, toàn thân không khỏi run lên, sắc mặt tái nhợt đi không ít, cho nên lập tức gật đầu muốn lui ra ngoài.

- Ha ha, Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh, các ngươi bắt nạt mấy tiểu sư đệ thì có bổn sự gì? Còn dám can đảm mang theo người ngoài vào trong Thành Tây Thiên, lá gan của các ngươi càng lúc càng lớn a.

Tiếng cười lạnh cùng với âm thanh lạnh lùng vang lên, lập tức có hơn mười đạo thân ảnh đáp xuống trước mặt ba người Lục Lâm Thiên, Lục Linh, Lôi Tiểu Thiên không xa, hơn mười cỗ khí tức bất phàm bắt đầu lan tràn.

Đám người đến tổng cộng có mười ba người, có một nữ tử mặc váy dài cùng với hai nữ tử mặc cung trang, còn lại đều là mười nam tử khí chất bất phàm.

Đặc biệt là mấy người dẫn đầu khí tức đều tới Tuyên Cổ cảnh, người dẫn đầu là một nam tử mặc cẩm bào cao ngất, khí tức trên người kẻ này không ngờ lại tới Tuyên Cổ cảnh cao giai.

- Người Cổ tộc.

Lục Lâm Thiên khẽ nhíu mày, từ khí tức trên người nam tử mặc cẩm bào đứng đầu, xem ra cũng là đệ tử Cổ tộc.

- Bái kiến mấy vị sư huynh sư tỷ.

Mấy thiếu niên kia nhìn thấy những người này, đang muốn rời đi cũng phải lập tức hành lễ. Thấy tình thế dường như có chút không ổn cho nên lập tức thức thời đứng lui sang một bên, dường như loại chuyện như thế này đối với bọn họ mà nói cũng không hiếm thấy, dù sao loại chuyện này bọn họ còn không có thực lực nhúng tay vào.

- Xán Ngọc, ngươi nên gọi ta là sư huynh, đừng nên không hiểu quy củ.

Lôi Tiểu Thiên nhìn nam tử mặc cẩm bào vừa lên tiếng rồi nói, trong đôi mắt khiến cho người ta có chút rung động hiện lên chấn động.

- Thật sao? Sợ rằng lần này sau Đại hội Thân Vương, ngươi sẽ phải gọi ta là sư huynh.

Nam tử mặc cẩm bào được Lôi Tiểu Thiên gọi là Xán Ngọc kia nhìn qua Lôi Tiểu Thiên, trong mắt mơ hồ hiện lên hàn ý. Lập tức cười lạnh với Lôi Tiểu Thiên, sau đó lại nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Chậm rãi tiến lên, Xán Ngọc này không ngờ đi tới trước người Lục Lâm Thiên, dò xét một chút, nheo mắt, dường như hắn đang kỳ quái vì không có cách nào dò xét ra khí tức tu vi của Lục Lâm Thiên, nhưng mà hắn cũng không có đặt trong lòng mà nhìn Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

- Tiểu tử, ngươi là người phương nào? Dám xông vào trong Thành Tây Thiên, tội danh này không nhỏ, đừng tưởng rằng có người che chở ngươi là ngươi có thể tiến vào Thành Tây Thiên. Người che chở cho ngươi còn chưa đủ tư cách. Không phải đệ tử Tuyên Cổ điện thì nên cút sớm cho ta, nếu không đừng trách ta không khách khí.

Nhìn thấy Xán Ngọc này không ngờ lại tới tìm Lục Lâm Thiên gây phiền phức, Lôi Tiểu Thiên không những không ngăn cản mà còn nở nụ cười châm chọc.

- Xán Ngọc, ta nhắc nhở ngươi một câu, nếu như hiện tại ngươi không lăn thì tự mình gánh lấy hậu quả.

Lục Linh cất bước đi ra đứng ở bên cạnh Lục Lâm Thiên, thân hình cao ngất lẳng lặng đứng đó, thế nhưng tự dưng lại có khí tức lạnh lẽo tới cực điểm quay chung quanh, loại khí tức này khiến cho linh hồn bỡ ngỡ, khiến cho ánh mắt của Xán Ngọc kia cũng âm thầm biến đổi.

Cùng lúc Lục Linh cũng truyền âm tới trong tai Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục Soái, trong Tuyên Cổ điện thực lực vi tôn, tăng thêm Thiên La minh và Thương Khung minh ta cũng có không thiếu Cổ tộc trong này, cho nên cạnh tranh cực kỳ kịch liệt. Đã tạo thành không ít phe phái trong nội điện. Xán Ngọc này không phải người cùng phái với chúng ta. Ban đầu ở trong nội điện tu luyện, hắn ta và Lôi sư huynh có chút mâu thẫn. Lúc này sợ rằng biết rõ không có cách nào làm gì được ta và Lôi sư huynh cho nên vừa gặp mặt đã cố ý làm khó dễ người, mượn cơ hội trả thù ta và Lôi sư huynh.

Lục Lâm Thiên nghe vậy khẽ mỉm cười, tình huống bên trong hắn cũng đã hiểu đại khái, Xán Ngọc này hẳn là biết rõ không có cách nào làm gì được Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh, nhưng mà lại muốn gây ra chút phiền toái cho Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh, thật vất vả mới tìm được cơ hội danh chính ngôn thuận như vậy, sợ rằng hắn sẽ không dễ dàng buông tha.

Trong Tuyên Cổ điện thực lực vi tôn, cạnh tranh tự nhiên sẽ cực kỳ kịch liệt, mà trong nội điện thực lực vi tôn, sợ rằng cũng chỉ có tôn trọng cường giả mà thôi.

- Lục Linh, ngươi có ý gì? Dám can đảm mang người ngoài tự tiện xông vào trong Tuyên Cổ điện. Lúc này lại tiến vào trong Thành Tây Thiên, chẳng lẽ muốn trà trộn vào trong nội điện sao? Nếu như chuyện này bị các trưởng lão biết rõ, sư phụ ngươi cũng không bảo vệ được các ngươi.

Xán Ngọc nhìn Lục Linh đối chọi gay gắt, miệng cười lạnh nói.

Sắc mặt Lục Linh phát lạnh, đang muốn mở miệng nói tiếp, Lục Lâm Thiên phất tay với Lục Linh, đứng chắp tay, sau đó lạnh nhạt nhìn Xán Ngọc trước mắt, nói:

- Nể mặt ngươi là nhân tộc, ta có thể tha cho ngươi lần này. Nếu không mặc kệ ngươi là đệ tử nội điện hay là đệ tử Cổ tộc, ở trước mặt ta ngươi không có tư cách kêu gào.

Chương 4278: Tử Kim Huyền Lôi

Nghe vậy ánh mắt Xán Ngọc run lên, kinh ngạc nhìn qua Lục Lâm Thiên, khuôn mặt lập tức âm trầm, dần dần chuyển thành lạnh lẽo, hắn cười lạnh nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tử, ta không nghe nhầm chứ? Nói mạnh miệng phải chú ý một chút, gió lớn quá sẽ làm đứt đầu lưỡi đó.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Xán Ngọc, vẻ mặt vẫn lạnh nhạt, chỉ là khuôn mặt bắt đầu âm trầm hơn một chút, hắn trầm giọng nói:

- Sự nhẫn nại của ta có hạn, nếu không lăn, tự gánh lấy hậu quả.

- Hừ, tự tiện xông vào trong Tuyên Cổ điện còn dám hung hăng càn quấy, tiểu tử ngươi muốn chết.

Xán Ngọc quát lạnh, hàn mang trong mắt bắn ra, thân là đệ tử Cổ tộc, là đệ tử trong nội điện Tuyên Cổ điện, chưa từng có người nào dám hung hăng càn quấy như vậy trước mặt hắn. Không có một chút dấu hiệu nào báo trước, sau khi tiếng quát vừa dứt, không gian trước người hắn bỗng nhiên nổi lên sóng to gió lớn.

Oanh.

Cẩm bào trên người run lên, trong chớp mắt ngắn ngủi này Xán Ngọc đánh ra một đạo quyền ấn nương theo nguyên lực khủng bố, giống như thiểm điện gần trong gang tấc đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Tranh chấp bên này lập tức thu hút vô số ánh mắt chung quanh nhìn vào.

Mà trong lúc mọi người nhìn vào, lại xuất hiện một màn khiến cho mọi người khiếp sợ, ngay khi quyền ấn của Xán Ngọc vừa mới ngưng tụ ra còn chưa rơi vào trên người Lục Lâm Thiên, trong sát na này Lục Lâm Thiên vung tay lên, áo bào xanh trên người rung động, một đạo quyền ấn màu vàng bỗng nhiên được ngưng tụ.

Ngay khi tất cả mọi người cảm thấy hoa mắt, đạo quyền ấn màu vàng này đã dùng tốc độ không thể tưởng tượng được đánh vào bụng Xán Ngọc.

Phanh.

Một quyền này đánh xuống, quang mang trên bụng Xán Ngọc bắn ra, khiến cho không gian chung quanh hung hăng run rẩy, mọi người lập tức nhìn thấy thân hình Xán Ngọc giống như diều đứt dây bay ngược về phía sau.

Phụt.

Trong lúc thân hình bay ngược về phía sau, đồng thời Xán Ngọc lập tức phun ra một ngụm máu tươi, thân thể hung hăng đập vào phía xa trên quảng trường.

Xoẹt.

Nơi thân hình hắn đập vào, khe nứt trên mặt đất nhanh chóng lan tràn, kình khí năng lượng khủng bố chấn động lập tức hóa thành cơn lốc vòng tròn đột nhiên khuếch tán.

Phụt.

Đáng thương cho Xán Ngọc rơi xuống phía ra, lúc này trong miệng lại tiếp tục phun ra máu tươi, sắc mặt trắng bệch như tro tàn, mà ánh mắt lại tràn ngập vẻ kinh ngạc, hoảng sợ không thôi.

Hít..

Cả quảng trường sau khi yên lặng một lát lập tức vô số người chấn động, không ít người hít sâu một hơi, từng ánh mắt bỗng nhiên nhìn vào người Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên nhanh như thiểm điện lập tức đi tới trước mặt Xán Ngọc đang nằm trên mặt đất rạn nứt, cánh tay vung lên, năm ngón tay tạo thành trảo, không gian vặn vẹo, một đạo trảo ấn đặt lên cổ Xán Ngọc, mạnh mẽ kéo hắn tới trước mặt. Lúc này khuôn mặt Lục Lâm Thiên lạnh lẽo, trong mắt tràn ngập hàn ý lạnh như băng.

Tất cả mọi người thấy vậy lập tức ngây ngốc như gà gỗ, hơn mười người theo Xán Ngọc tới đây lúc này căn bản không dám nhúc nhích. Một chiêu chà đạp Tuyên Cổ cảnh cao giai, Xán Ngọc lúc này chỉ giống như một con chó trong tay người này, cho nên cũng không ai dám tiến lên ý kiến nữa.

Những người này vốn cho rằng Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh là người không nên trêu vào nhất, đến lúc này, những người này mới biết được bọn họ trêu phải người này, so với Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh còn khủng bố hơn nhiều. Khó trách vừa rồi Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh đều không có ý tứ ngăn cản.

Mấy thiếu niên ban đầu hỏi thăm ba người lúc này khuôn mặt đã sớm trắng bệch, toàn thân âm thầm run rẩy, trong lòng đều cảm thấy may mắn vì vừa rồi mình không tiến lên gây phiền phức.

Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh cách đó không xa đều khẽ mỉm cười, hai người nhìn nhau, cũng rất kinh ngạc, bọn họ không ngờ Lục Lâm Thiên lại ra tay nhanh như vậy, sợ rằng Xán Ngọc kia không có vài chục năm điều dưỡng thì đừng mong khôi phục. Đại hội Thân Vương lần này sợ rằng hắn ta cũng sẽ không tham gia được rồi.

Lúc này bị Lục Lâm Thiên mạnh mẽ nắm trong tay, ánh mắt Xán Ngọc bỗng nhiên hoảng sợ tới cực điểm, trong lòng tuôn ra sự sợ hãi, một thân ngạo khí trong nháy mắt hoàn toàn bị chà đạp, phá hủy. Trước khi hắn ra tay, hắn chưa từng nghĩ tới lại có kết quả như vậy. Thân là cường giả đỉnh tiêm trong đám người trẻ tuổi trong tộc, thế nhưng trước mặt nam tử này, dưới một chiêu hắn đã bị chà đạp giống như con sâu cái kiến. Thân là Cổ tộc, lại thêm thân phận đệ tử trong Tuyên Cổ điện, thế nhưng lại bị chà đạp triệt để không còn lại chút gì.

Nhìn qua Xán Ngọc trong tay, Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói:

- Nhớ kỹ cho ta, bằng vào thân phận Cổ tộc và đệ tử nội điện của ngươi ở trước mặt ta ngay cả cái rắm cũng không bằng. Lần sau tốt nhất nên biết thân biết phận, đừng có mang cái ngạo khí vô tri đó tới kɧıêʋ кɧí©ɧ tính nhẫn nại của ta.

Phanh.

Lục Lâm Thiên nói xong, cánh tay vung lên, lập tức ném Xán Ngọc sắc mặt trắng bệch như tro ra phía xa. Trong miệng hắn lại có máu tươi phun ra, dãy dụa một lúc lâu cũng không thể bò người lên được.

Cử động của Lục Lâm Thiên lúc này cũng muốn gïếŧ gà dọa khỉ, trong Tuyên Cổ điện thực lực vi tôn, có lẽ hắn nên biểu hiện một chút thực lực, phiền toái sau này gặp phải cũng ít hơn một chút.

- Xán Ngọc sư huynh...

Hơn mười nam nữ đi theo lúc này mới tới bên người Xán Ngọc, một đám nhìn Lục Lâm Thiên, một đám lại dìu Xán Ngọc lên.

- Rất hay, không ngờ vừa mới Thành Tây Thiên lại có thể gặp một màn đặc sắc như vậy. Nhân loại vẫn luôn thích tự gïếŧ lẫn nhau nha. Ha ha.

Âm thanh âm hàn vang lên, khi âm thanh vừa dứt, khí tức âm hàn mênh mông hàng lâm, giữa không trung có mấy đạo thân ảnh bay bổng lập tức đáp xuống mặt đất.

Dẫu đầu là một nam tử, bộ dáng chừng ba mươi lăm ba mươi sáu tuổi, khí tức âm hàn, ánh mắt mang theo vẻ âm trầm nhìn vào người Lục Lâm Thiên. Người vừa mới nói chuyện dường như cũng là người này. Mấy người khác bên cạnh hắn khí tức đều âm hàn, tuổi tác không đồng đều.

- Minh Linh, Nhất Nguyên Hóa Hồng.

Lục Lâm Thiên nhìn nam tử có khí tức âm hàn dẫn đầu, cỗ khí tức âm hàn kia khiến cho trong mắt Lục Lâm Thiên nổi lên chấn động. Khí tức âm hàn này Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ gì, khí tức này đã chứng minh mấy người này là Minh Linh.

- Bái kiếm Lôi Lang Sử.

Trên quảng trước lúc này có không ít người nhìn thấy người này xuất hiện lập tức hành lễ, một ít Nhân tộc tuy rằng ánh mắt có chút không muốn, khó chịu, thế nhưng cuối cùng cũng phải cúi đầu.

- Lục Soái, người tới là Lôi Lang trong sáu Tử Kim Huyền Lôi, là người Minh Linh chủng tộc.

Lục Linh nhìn thấy nam tử âm hàn kia xuất hiện, hai hàng lông mày khẽ nhíu lại, truyền âm tới trong tai Lục Lâm Thiên.

- Lục đại Tử Kim Huyền Lôi sử sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, lai lịch của cái này hắn đã nghe Lục Linh và Lôi Tiểu Thiên nhắc qua một chút. Ngươi có tư cách tham gia Đại hội Thân Vương, đồng thời còn là người có được danh ngạch tranh đoạt Tử Lôi Huyền đỉnh. Trừ năm đại Thân Vương hắn đã biết ra, bên ngoài còn có mười đại đệ tử, mặt khác chính là Lục đại Tử Kim Huyền Lôi sử này, những người này khó đối phó.

Chương 4279: Ba chuẩn Thân Vương 1

Lục đại Tử Kim Huyền Lôi sử, nghe nói chính là người thân cận nhất với thánh vật Tử Lôi Huyền đỉnh, mỗi người đều có thể mượn lực lượng Tử Kim Huyền lôi, cùng với hai người Lục Linh, Lôi Tiểu Thiên không khác là bao.

Lục Lâm Thiên đối với Lục Đại Tử Kim Huyền Lôi sử này cũng không phải quá hiếu kỳ, nhưng mà lúc này Lôi Lang kia thân lại là Minh Linh chủng tộc, đây cũng là thứ khiến cho Lục Lâm Thiên không thể không động dung.

Ngẩng đầu nhìn Lôi Lang, trong đôi mắt thâm thúy của Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý, nói:

- Ta còn thấy Minh Linh chó cắn chó a, chuyện này còn đặc sắc hơn nhiều.

Nghe vậy Lôi lang lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt lạnh lẽo hơn một ít, khí tức âm hàn trong lúc mơ hồ bắt đầu chấn động rồi lan tràn, nói:

- Tiểu tử, càn rỡ phải trả giá rất nhiều. Ta cũng không phải là phế vật tự cho mình là đúng giống như Xán Ngọc kia.

- Trong mắt ta ngươi còn chưa bằng hắn ta.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên lạnh lẽo, những lời này của hắn lại khiến cho Xán Ngọc đang uể oải ở phía xa kinh ngạc, sững sờ.

- Người phương nào dám can đảm làm càn ở Thành Tây Thiên ta?

Một tiếng hét lớn vang lên, trong những kiến trúc liên miên ở phía xa có hơn mười đạo thân ảnh nhanh như thiểm điện phóng tới, hơn mười đạo thân ảnh mang theo khí tức bất phàm nhanh chóng hàng lâm.

- Bái kiến chư vị hộ pháp, chấp sự.

Bốn phía có không ít thiếu niên cùng với thanh niên nam nữ khi nhìn thấy mười đạo thân ảnh này tới lập tức cung kính hành lễ. Mà ngay cả ánh mắt của hai người Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh cũng chấn động một chút.

- Bái Kiến Lôi Lang sử.

Hơn mười đạo thân ảnh này đáp xuống quảng trường, lão giả có ánh mắt âm hàn quét qua bốn phía một vòng, sau khi nhìn thấy Lôi Lang lập tức kinh ngạc, không ngờ lại xoay người hành lễ với Lôi Lang.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy vậy, ánh mắt khẽ đổi, xem ra trong Tuyên Cổ điện, địa vị của Tử Kim Huyền Lôi Sử còn trên hộ pháp, dựa theo lời của Lục Linh và Lôi Tiểu Thiên dọc đường đi có nói, Tử Kim Huyền Lôi Sử này có địa vị chỉ dưới năm đại Thân Vương, nhưng mà lại cao hơn nếu so với mười đại đệ tử.

Trong Tuyên Cổ điện, địa vị của mười đại đệ tử không khác hộ pháp là bao, xem như có địa vị cực cao trong Tuyên Cổ điện. Mà Thân Vương và trưởng lão lại có địa vị không kém nhau là bao, cho nên địa vị của Tử Kim Huyền Lôi Sử này ở trong Tuyên Cổ điện có lẽ ở giữa trưởng lão và hộ pháp, xem như địa vị cũng cực cao.

Nhíu mày, ánh mắt Lục Lâm Thiên đã sớm đảo qua hơn mười người vừa mới tới này. Dẫn đầu là một lão giả hộ pháp có khí tức âm hàn, rõ ràng cũng là người Minh Linh chủng tộc. Khí tức của kẻ này cũng tới Tuyên Cổ cảnh cao giai, thậm chí còn tới Tuyên Cổ cảnh cao giai hậu kỳ gần đỉnh phong.

Một hộ pháp chính là Tuyên Cổ cảnh cao giai hậu kỳ, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên âm thầm rung động, Tuyên Cổ điện không hổ là quái vật khổng lồ trải dài ba ngàn Đại thiên thế giới.

Sau lưng lão giả hộ pháp kia cũng còn không ít người có tu vi Tuyên Cổ cảnh, thực lực thấp nhất cũng là Niết Bàn cảnh.

- Minh Chí hộ pháp, ngươi tới vừa vặn, nơi này dường như có người trà trộn vào trong Thành Tây Thiên, ngươi tới xử lý một chút đi.

Nhìn thấy lão giả này tới, Lôi Lang nhìn qua Lục Lâm Thiên cười cười, khóe miệng nở nụ cười lạnh, trong mắt có chút lạnh lẽo, thế nhưng lại ra vẻ phong độ lùi về phía sau.

Đám người Xán Ngọc kia lúc này dường như bị thực lực của Lục Lâm Thiên làm cho rung động triệt để, cho nên lúc này hộ pháp tới cũng không dám nói nhiều lời, nhưng mà ánh mắt không ngừng nhìn vào động tĩnh ở giữa sân.

Nghe Lôi Lang nói vậy, Minh Chí hộ pháp và đám người sau lưng lập tức nhìn vào người Lục Lâm Thiên.

- Minh Chí hộ pháp.

Lục Linh, Lôi Tiểu Thiên thấy vậy ôm quyền gật đầu với lão giả hộ pháp kia, cũng không có hành lễ. Cũng đủ thấy được địa vị của Lục Linh và Lôi Tiểu Thiên trong đám đệ tử thân truyền của Tuyên Cổ điện cũng có địa vị không thấp.

Minh Chí hộ pháp nhíu mày, dường như cũng cảm thấy phiền toái vì sự có mặt của Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh, thậm chí còn cảm nhận được khí tức trên người Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh lúc này, ánh mắt âm thầm chấn động, lập tức hỏi hai người:

- Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh, hai người này các ngươi mang tới sao?

- Đúng vậy, người là do chúng ta mang tới.

Lôi Tiểu Thiên gật đầu, cũng không có bất kỳ lo lắng nào, vốn hắn cũng không có một chút lo lắng.

Minh Chí hộ pháp nghe vậy nhìn qua Lục Lâm Thiên dò xét một phen, nhìn trên người Lục Lâm Thiên cũng không có huy chương, hai hàng lông mày nhíu lại, sau đó nhìn Lôi Tiểu Thiên là Lục Linh nói:

- Mang người ngoài tiến vào Thành Tây Thiên, hai người các ngươi thân là đệ tử thân truyền của Thần Lôi điện, cũng nên biết quy củ chứ?

- Minh Chí hộ pháp, chúng ta tự nhiên biết rõ quy củ, bất quá người chúng ta mang tới cũng không phải người ngoài.

Trong âm thanh của Lục Linh vẫn mang theo hàn khí nhàn nhạt, cho dù chỉ lẳng lặng đứng đấy cũng khiến cho người ta cảm thấy không khỏi có áp lực. Nói xong, ánh mắt lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hiểu ý, lưu quang trên nhẫn trữ vật lóe lên, Thân Vương lệnh xuất hiện trong tay, sau đó ném cho Minh Chí hộ pháp kia.

Đối với Minh Linh chủng tộc, gần đây Lục Lâm Thiên không có một chút hảo cảm nào, thậm chí là không có một hảo cảm nào đáng nói. Âm thanh lạnh nhạt, nói:

- Nhìn rõ xem đây là thứ gì? Không biết ta có tính là người ngoài hay không?

Sưu.

Khuôn mặt già nua của Minh Chí hộ pháp có chút nghi hoặc, trường bào vung lên, trong lòng bàn tay lập tức có hấp lực trào ra, lập tức thu Thân Vương lệnh do Lục Lâm Thiên ném ra vào trong tay.

Mà sau khi nhìn rõ lệnh bài trong tay, ánh mắt trên khuôn mặt già nua của Minh Chí hộ pháp lập tức nổi lên sóng to gió lớn, toàn thân không nhịn được run lên.

- Thân Vương lệnh, đây là Thân Vương lệnh.

Minh Chí hộ pháp khiếp sợ, khi lần nữa nhìn về phía Lục Lâm Thiên, ánh mắt đã mang theo vẻ rung động.

- Thân Vương lệnh?

Nghe lời nói mang theo vẻ khïếp sợ của Minh Chí hộ pháp, vô số người chung quanh lập tức kinh ngạc nhìn qua Thân Vương lệnh trong tay Minh Chí hộ pháp. Đám người Lôi Lang cùng với Xán Ngọc vừa mới bị Lục Lâm Thiên giáo huấn lập tức biến sắc.

Minh Chí hộ pháp nhìn qua Lục Lâm Thiên, cố nén sự khïếp sợ trong lòng, vẻ mặt, thái độ lập tức cung kính hơn không ít, miệng hỏi:

- Không biết các hạ có Thân Vương lệnh trên người, có lẽ cũng có Tử Lôi Huyền đỉnh chứ?

- Là vật này sao?

Lục Lâm Thiên nói xong, đồng thởi qunah thân có một mảnh quang mang màu tím nhàn nhạt lặng lẽ tuôn ra, một đạo lưu quang màu tím lập tức xoay tròn trong lòng bàn tay phải của hắn.

Sưu.

Đạo lưu quang màu tím này xuất hiện, cả không trung lan tràn khí tức quỷ dị, khiến cho không gian lúc này bỗng nhiên run lên. Cảm giác nguy hiểm cực độ bắt đầu lan tràn ra trên không trung. Trong một cái chớp mắt ngắn ngủi, trên không trung, thậm chí còn đột nhiên có một mảnh lôi vân màu tím nhạt cuồn cuộn kéo tới.

Chương 4280: Ba chuẩn Thân Vương 2

- Tử Lôi Huyền đỉnh, đây là một trong tám kiện Tử Lôi Huyền đỉnh lưu lạc ở bên ngoài.

Mắt nhìn đạo lưu quang trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên đang thu liễm, một tiểu đỉnh nhỏ màu tím nương theo điện mang màu tím đang lóe lên rồi xoay tròn, cơ hồ tất cả mọi người bỗng nhiên run lên, loại khí tức này đối với tất cả mọi người ở đây mà nói, tự nhiên bọn họ sẽ không nhầm lẫn.

- Tử Lôi Huyền đỉnh...

Vẻ mặt Lôi Lang lúc này cũng thất kinh không nhỏ, khí tức âm hàn chấn động trên người thoáng cái kịch liệt, mắt nhìn Tử Lôi Huyền đỉnh trong tay Lục Lâm Thiên lúc này, khóe mắt âm thầm co giật, trong mắt cũng hiện lên vẻ nóng bỏng.

Thân là một trong Lục đại Tử Kim Huyền Lôi Sư, Lôi Lang hiểu rõ Tử Lôi Huyền đỉnh này đại biểu cho cái gì. Đặc biệt là lúc này sắp diễn ra đại hội Thân Vương, người có được Tử Kim Huyền đỉnh, đồng nghĩa với việc thân phận sẽ không giống bình thường.

- Tử Lôi Huyền đỉnh, đây là Tử Lôi Huyền đỉnh, kiện Tử Lôi Huyền đỉnh thứ tám đã xuất hiện.

Đám người sau lưng Minh Chí lúc này run rẩy, khiếp sợ, mãi một lúc sau mới thì thào nói.

- Bái kiến chuẩn Thân Vương, vừa rồi không biết thân phận chuẩn Thân Vương, cho nên có chỗ nào đắc tội mong chuẩn Thân Vương thông cảm.

Minh Chí hộ pháp đi tới bên người Lục Lâm Thiên, vẻ mặt cung kính đưa Thân Vương lệnh trong tay giao cho Lục Lâm Thiên, ánh mắt so với khi trước đã biến đổi, một trời một vực.

- Không sao.

Lục Lâm Thiên thu hồi Thân Vương lệnh và Tử Lôi Huyền đỉnh trong lòng bàn tay. Tuy rằng hắn đối với người của Minh Linh chủng tộc không có bất kỳ hảo cảm nào. Thế nhưng lúc này Minh Chí hộ pháp này lại cực kỳ cung kính, Tuyên Cổ điện này cũng có không ít người của Minh Linh chủng tộc, Lục Lâm Thiên cũng không tiện nói thêm cái gì.

Không thể lấy cớ nào khác, lúc này Lục Lâm Thiên cũng không muốn làm gì quá mức với đám người Minh Linh chủng tộc này, dù sao đây cũng là Tuyên Cổ điện, mà không phải là Thượng Thanh thế giới.

Minh Chí hộ pháp bình tĩnh lại, lần nữa nói với Lục Lâm Thiên:

- Chuẩn Thân Vương, sáng sớm ngày mai mới có thể một lần nữa mở ra thông đạo tiến vào trong nội điện. Hôm nay mời người nghỉ trong Thành Tây Thiên, năm đại Thân Vương, mười đại đệ tử, Lục đại Tử Kim Huyền Lôi Sử đã xuất hiện năm người, còn có ba vị chuẩn Thân Vương thì một trong ba người đã tới nội điện. Mời chuẩn Thân Vương ở trong nội thành thành Tây Thiên tới sáng sớm ngày mai, sau đó sẽ cùng với một vị chuẩn Thân Vương khác và Lôi Lang sử cùng nhau tiến vào trong nội điện tham dự Đại hội Thân Vương a.

- Có ba chuẩn Thân Vương sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, cũng không phải là hắn không biết cách xưng hô chuẩn Thân Vương này, từ trong miệng Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh hắn đã biết được, người có được Tử Lôi Huyền đỉnh và Thân Vương lệnh tuy rằng có thể trở thành Thân Vương trong Tuyên Cổ điện. Nhưng mà muốn Tuyên Cổ điện thừa nhận vậy cũng chỉ có thể trải qua khiêu chiến mới được. Trải qua sự khiêu chiến trong Tuyên Cổ điện, mới có thể được Tuyên Cổ điện thừa nhận. Đến lúc đó sẽ trở thành Thân Vương của Tuyên Cổ điện, địa vị không dưới trưởng lão.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng có chút kinh ngạc khi nghe lời Minh Chí hộ pháp này nói, có tới ba chuẩn Thân Vương, hiện tại dường như tăng thêm hắn tới, sư huynh Hoàng Phủ Minh Long cũng đã nói qua, trừ Tử Lôi Huyền đỉnh trên người hắn ra hai cái còn lại cũng đã hiện thân.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, Minh Chí hộ pháp lập tức cung kính nói:

- Bẩm chuẩn Thân Vương, tăng thêm Tử Lôi Huyền đỉnh trên người ngài, hiện tại tám kiện Tử Lôi Huyền đỉnh lưu lạc bên ngoài đã trở về. Ngày mai trên Đại hội Thân Vương, ba vị chuẩn Thân Vương nếu như có thể vượt qua khiêu chiến, đến lúc đó là có thể trở thành Thân Vương của Tuyên Cổ điện.

- Cần phải nghe kỹ, hiện tại chỉ là chuẩn Thân Vương mà thôi, nếu như đến lúc đó mà thua, thì Tử Lôi Huyền đỉnh cũng không còn là của ngươi nữa.

Âm thanh có chút lạnh lẽo từ trong miệng Lôi Lang truyền ra, hắn ở cách đó không xa lạnh nhạt nhìn qua Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt của Lôi Lang khiến cho Lục Lâm Thiên nhìn qua trong lòng rất khó chịu, nhìn Lôi Lang, khóe miệng hắn hiện lên hàn ý, nói:

- Yên tâm đi, Tử Lôi Huyền đỉnh là của ai thì sẽ là của người đó. Nếu như ngươi muốn, có thể tới thử xem.

Nghe Lục Lâm Thiên và Lôi Lang nói vậy, Minh Chí hộ pháp lén lút liếc qua hai người, dường như muốn nói gì đó, thế nhưng ánh mắt lại lặng lẽ chớp lên rồi đứng ở một bên mà không nói gì.

Minh Chí hộ pháp không nói gì, những người khác càng không dám nói gì. Một chuẩn Thân Vương và một Tử Kim Huyền Lôi sứ tranh chấp, người có mặt ở đây không ai dám tùy tiện xen vào.

Lôi Lang nghe lời nói của Lục Lâm Thiên, ánh mắt bỗng nhiên nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt không có bất kỳ chấn động nào. Trong lúc vô tình bầu không khí trong không gian chung quanh bắt đầu căng cứng.

- Ha ha, hiện tại ta còn không có hứng thú. Chuẩn Thân Vương, khặc khặc, ngày mai có thể trở thành được Thân Vương rồi nói sau.

Nói với Lục Lâm Thiên xong, Lôi Lang khẽ phất tay, nói với chúng nhân sau lưng:

- Chúng ta đi trước, nghỉ chân ở thành Tây Thiên.

Sưu Sưu.

Dứt lời, từng đạo thân ảnh lập tức thả người lao về phía những kiến trúc liên miên phía trước.

- Chuẩn Thân Vương, thời gian còn sớm a, cũng nên nghỉ chân ở thành Tây Thiên.

Nhìn thấy Lôi Lang rời đi, Minh Chí hộ pháp lúc này mới nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Linh biết rõ Lục Lâm Thiên đối với Minh Linh chủng tộc không có bao nhiêu hảo cảm, thế nhưng hết lần này tới lần khác trong Tuyên Cổ điện lại gặp. Thế lực của Minh Linh chủng tộc trong này cũng không dưới Nhân tộc và Thú tộc. Nguyên nhân ở trong đó, hắn thân là đệ tử thân truyền cũng không rõ. Lúc này ánh mắt biến ảo một hồi, sau đó thấp giọng nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục Soái, ngày mai chính là Đại hội Thân Vương, núi không chuyển nước chuyển, có chuyện gì sau này hãi nói.

- Được.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, dù sao hiện tại cũng không có cách nào đối phó với Lôi Lang kia, người Minh Linh chủng tộc trong Tuyên Cổ điện cũng không phải chỉ có một mình Lôi Lang.

Sưu Sưu.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên theo Minh Chí hộ pháp và hai người Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh cùng những người khác rời khỏi quảng trường, nghỉ chân trong thành Tây Thiên, chờ sáng sớm ngày mai tiến vào trong Tuyên Cổ điện tham gia Đại hội Thân Vương.

Nhìn ba người Lục Lâm Thiên, Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh rời đi, Xán Ngọc được mọi người nâng dậy, chỉ là lúc này khuôn mặt xám như tro tàn.

Xán Ngọc này vốn tưởng rằng có thể mượn cơ hội làm khó dễ Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh một chút, ai ngờ lại chọc vào một chuẩn Thân Vương, lại là một chuẩn Thân Vương có thực lực khủng bố.

Xán Ngọc cảm nhận thương thế trên người, nếu như ngày mai đối phương có thể thuận lợi trải qua khiêu chiến trở thành Thân Vương mà nói, về sau nếu người ta cố ý đối phó với hắn, khi đó quả thực vô cùng dễ dàng.

Chương 4281: Nữ tử mặc áo bào tím

Lúc này Xán Ngọc đã hối hận tới mức ngay cả ruột gan cũng đứt, thế nhưng có hối hận cũng không kịp. Lúc này cũng chỉ có thể mạnh mẽ nuốt ngược máu tươi vào trong bụng, sợ rằng cho dù bằng vào thân phận Cổ tộc của hắn cũng khó mà báo thù được.

Trên những kiến trúc hình cung điện liên minh, đá xanh tường trắng, khắp nơi lan tràn ra khí tức cổ xưa, khắp nơi đều có dấu vết do tuế nguyệt vô tận lưu lại, cũng không biết nơi này đã tồn tại qua bao nhiêu năm.

Lục Lâm Thiên, Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh được Minh Chí hộ pháp sắp xếp ở trong một đình viện ở một cung điện, còn có mấy thiếu niên, thiếu nữ hầu hạ.

Sau khi sắp xếp tốt tất cả, lúc này Minh Chí hộ pháp mới vội vàng cáo lui rời đi.

- Lục Soái, xem ra lần này tám tôn của tám kiện Tử Lôi Huyền đỉnh bên ngoài cũng đã tới.

Trong sảnh của cung điện, ánh mắt Lục Linh có chút chờ mong, tám kiện Tử Lôi Huyền đỉnh lưu lạc bên ngoài toàn bộ đã trở lại, đây chính là chuyện từ cổ chí kim chưa từng xảy ra trong Tuyên Cổ điện. Thứ khiến cho Lục Linh có chút chờ mong là tới lúc đó có thể nhận chủ thánh vật Tử Lôi Huyền đỉnh. Chuyện này đối với bất luận đệ tử nào phù hợp trong Tuyên Cổ điện mà nói, đều là một cơ hội chỉ có một lần, không có cách nào bỏ qua.

...

Lục Lâm Thiên cầm một trái qua hỏa đỏ tươi không biết tên trên bàn cắn một cái, vừa cắn vào đã cảm thấy thoải mái, hắn nhìn qua Lục Linh và Lôi Tiểu Thiên rồi nói:

- Đã tới đông đủ rồi, đến lúc đó cửu đỉnh hội tụ, không tránh khỏi được một phen long tranh hổ đấu.

- Lâm Thiên huynh đệ, theo lời ngươi nói Tử Lôi Huyền đỉnh là thứ đứng đầu trong Thập đại Bán Thánh khí, cũng chưa từng có ai dung hợp được nó, sợ rằng đến lúc đó muốn dung hợp cũng không dễ.

Lôi Tiểu Thiên nhìn qua Lục Lâm Thiên, cũng cầm một trái hoa quả tươi trên bàn, ở trong đường hầm thế giới từ trong miệng Lục Lâm Thiên hắn cũng biết được lai lịch của Tử Lôi Huyền đỉnh, khi đó hắn khiếp sợ không nhẹ.

- Thì có sao chứ? Chả nhẽ ngươi lại sợ?

Lục Lâm Thiên cười nói với Lôi Tiểu Thiên, vốn Lục Lâm Thiên cho rằng Lôi Tiểu Thiên cũng biết chuyện mười kiện Bán Thánh khí, thật không ngờ thân là đệ tử Cổ tộc như Lôi Tiểu Thiên cũng không biết mười kiện Bán Thánh khí.

- Sợ sao? Lôi Tiểu Thiên ta chưa từng biết sợ khi nào, tuy rằng ngươi có Tử Lôi Huyền đỉnh, thế nhưng đến lúc đó Tử Lôi Huyền đỉnh là của ai còn chưa nhất định. Một khi Tử Lôi Huyền đỉnh đứng đầu trong mười kiện Bán Thánh khí nằm trong tay ta, coi chừng ta chà đạp ngươi.

Lôi Tiểu Thiên nở nụ cười không mấy hảo ý nhìn qua Lục Lâm Thiên, lúc trước một quyền trên Chiến đài kia hắn vẫn còn nhớ trong lòng, nếu có cơ hội hắn không ngại đòi trở lại.

- Thật sao? Ta sẽ chờ a.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, hắn nhất định phải dành được Tử Lôi Huyền đỉnh, loại bảo vật đứng đầu thập đại Bán Thánh khí, tự nhiên hắn sẽ không bỏ qua.

Lục Lâm Thiên nói xong, lập tức nhìn qua Lục Linh và Lôi TIểu Thiên, tiếp tục nói:

- Thời gian còn sớm, Đại hội Thân Vương sắp diễn ra, mau nói cho ta chuyện của thập đại đệ tử, năm đại Thân Vương, Lục đại Tử Kim Huyền Lôi sử một chút.

....

Trong hành lang của một cung điện cổ xưa, chung quanh là kỳ hoa dị thảo, phong cảnh cực kỳ đẹp đẽ. Một đạo thân ảnh mềm mại màu tím lẳng lặng đứng đó, lẳng lặng nhìn một đóa hoa màu hồng trước mắt, hai mắt có thần, làn da trắng nõn, gò má hiện lên má lúm đồng tiền, cực kỳ xinh đẹp, tuyệt trần vô luân.

- Chuẩn Thân Vương, vừa rồi chúng ta mới nhận được tin tức, kiện Tử Lôi Huyền đỉnh thứ tám lưu lạc ở bên ngoài đã trở về, chuẩn Thân Vương thứ ba cũng đã tới thành Tây Thiên.

Một thiếu nữ thanh tú, nhìn qua có chút xinh đẹp ở sau lưng nữ tử này cung kính nói. Trong ánh mắt cung kính lại có vài phần hâm mộ.

- Kiện thứ tám sao?

Thân ảnh xinh đẹp này nghe vậy miệng thì thào nói, lập tức từ từ đứng dậy, bộ y phục màu tím nhạt bao phủ thân hình, thoạt nhìn chừng hai mươi tám, hai mươi chín tuổi, đường cong động lòng người. Tăng thêm vẻ ngại ngùng giống như trời sinh, dung mạo tinh xảo tuyệt thế, lúc này ánh sáng trong hành lang chiếu vào khuôn mặt tinh xảo của nàng khiến cho làn da có chút óng ánh, ôn nhu như ngọc, hai tổng mắt lại ẩn chứa màu tím nhàn nhạt, khí chất cao quý đoan trang, khiến cho người ta tự dưng cảm thấy kính trọng, không dám xem thường.

Nhìn thiếu nữ trước mắt, nữ tử mặc y phục màu tím lập tức nhẹ giọng hỏi:

- Chuẩn Thân Vương kia có địa vị gì, ngươi có biết hay không?

Thiếu nữ lắc đầu trả lời:

- Bẩm chuẩn Thân Vương, vị chuẩn Thân Vương kia dường như không có ai biết lai lịch, nhưng mà nghe nói đi cùng với Lôi Tiểu Thiên sư huynh của Thần Lôi điện. [T-R-U-Y-E-N-F-U-L-L-.-V-N] Có khả năng là người Thượng Thanh thế giới. Nghe nói thực lực của chuẩn Thân Vương kia vô cùng mạnh, một quyền khiến cho Xán Ngọc sư huynh có tu vi Tuyên Cổ cảnh cao giai bị trọng thương.

- Thượng Thanh thế giới sao?

Nữ tử mặc y phục màu tím thì thào nói, lại một lần nữa hỏi:

- Người nó chẳng lẽ đã tới Hóa Hồng cảnh rồi hay sao?

- Cái này cũng không biết, ta cũng vừa mới nghe sư huynh muội nói tới.

Thiếu nữ thanh tú lắc đầu, nói với nữ tử mặc áo bào tím:

- Nhưng mà vị chuẩn Thân Vương kia đang nghỉ ở cung điện phía trước chúng ta. Sáng sớm ngày mai sẽ cùng chuẩn Thân Vương tiến vào trong nội điện tham gia Đại hội Thân Vương.

- Ưm, biết rồi.

Nữ tử mặc y phục màu tím nhìn theo ánh mắt của thiếu nữ thanh tú, khẽ gật đầu nói.

Sơn mạch bao la nguy nga, những ngọn núi phập phồng, sơn phong cao ngất, chung quanh có nhiều cây cối, tầng tầng lớp lớp, ở bên dưới là những kiến trúc liên miên được che dấu.

Trong một căn phòng nhỏ có mấy lão giả già nua cùng nam nữ trung niên ngồi đó, tuy rằng đã thu liễm khí tức, thế nhưng tự nhiên lại khiến cho trong sảnh run rẩy.

Bên trên chủ vị là một lão giả mặc y phục màu trắng, sau khi quang mang trên khối ngọc giản tin tức trong tay lão giả này biến mất, hai mắt người này mở ra, ánh mắt khẽ run rẩy.

- Hành Lôi trưởng lão, thành Tây Thiên xảy ra chuyện gì quan trọng hay sao?

Mấy người phía dưới cảm nhận chấn động trên người lão giả mặc áo bào trắng, sắc mặt lập tức khẽ biến.

Lão giả mặc áo bào màu trắng nhìn qua mọi người, ánh mắt khó dấu vẻ kích động, nói:

- Chư vị, kiện Tử Lôi Huyền đỉnh thứ tám lưu lạc ở bên ngoài rốt cuộc đã trở về.

- Quá tốt rồi, kiện Tử Lôi Huyền đỉnh thứ tám cũng đã trở về, muốn nhận chủ Thánh vật càng thêm có hy vọng.

- Cửu đỉnh hội tụ, thánh vật sẽ triệt để khôi phục. Thời điểm này mà thánh vật của Tuyên Cổ điện chúng ta có thể khôi phục, đến lúc đó cũng có thêm vài phần đảm bảo.

Mấy người phía dưới nghe vậy lập tức nhìn nhau, thân hình kích động mà run rẩy, trong mắt hiện lên vẻ rung động và mừng rỡ.

- Những năm này Thánh vật đã có dấu hiệu thức tỉnh cho nên lần này chúng ta mới không thể không sắp xếp việc nhận chủ. Lần này xem ra có lẽ thánh vật cảm giác được những bộ phận lưu lạc ở bên ngoài cũng đã xuất thế cho nên mới có động tĩnh. Chỉ là không biết lần này có ai dung hợp được thánh vật hay không.

Chương 4282: Đại hội Thân Vương 1

Trong mắt lão giả mặc áo bào trắng hiện lên vẻ cảm thán, lập tức nói với mấy người phía dưới:

- Lần này Đại hội Thân Vương giao cho các ngươi, tám kiện Tử Lôi Huyền đỉnh lưu lạc ở bên ngoài đều quay trở về, ta phải đi thông báo cho đám người Đại trưởng lão... Đoán chừng phải cần mấy ngày. Mặt khác thông báo cho Thần Lôi điện, Phong Lôi điện, Kim Lôi điện, Mộc Lôi điện, Băng Lôi điện, Viêm Lôi điện, Thổ lôi điện, thông báo cho điện chủ của bảy điện này, cửu đỉnh hội tụ không phải là chuyện đùa.

...

Sáng sớm hôm sau, khi tia sáng đầu tiên xuất hiện ở phía đông.

Phù.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên thở ta một ngụm trọc khí từ trong đan điền khí hải, khiến cho gợn sóng không gian trong phòng nhộn nhạo, hai con mắt khép hờ mở ra, tinh mang nương theo khí tức thương cổ khuếch tán, rồi lập tức thu liễm lại.

Sưu Sưu.

Một lát sau, trên quảng trường ngày hôm qua, khi thân ảnh Lục Lâm Thiên đáp xuống nơi này, cả quảng trường đã có gần ba trăm đạo thân ảnh tụ tập. Lục Lâm Thiên cũng lập tức nhìn thấy đám người Lôi Lang, Xán Ngọc ở trong đám người phía trước.

- Nam tử mặc áo bào xanh kia chính là chuẩn Thân Vương, thực lực cực kỳ cường hãn.

- Hóa ra là hăn sao? Không ngờ tám kiện Tử Lôi Huyền đỉnh lưu lạc bên ngoài lúc này toàn bộ đều hội tụ lại.

Ba người Lục Lâm Thiên, Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh xuất hiện, từng đạo ánh mắt lập tức nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên, tiếng thấp giọng nghị luận lập tức từ trong đám người lặng lẽ truyền ra.

Lục Lâm Thiên đáp xuống quảng trường rồi đảo qua đám người, cũng có chút kinh ngạc, ở đây sợ rằng có một nửa đều là người chờ tiến vào trong nội điện. Từ khí tức trên người có thể nhìn ra, Nhân tộc, Thú tộc, Minh Linh chủng tộc cũng có. Đây có thể là nhóm người cuối cùng được tiến vào trong nội điện tham dự Đại hội Thân Vương, chỉ là lại còn nhiều người như vậy, đều là thế hệ bất phàm, đủ thấy nội tình của Tuyên Cổ điện mạnh mẽ ra sao.

- Ồ?

Bỗng nhiên ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức trầm giống, Tử Lôi Huyền đỉnh trong đan điền đột nhiên không biết vì sao lại run lên, dường như đã bị thứ gì đó dẫn dắt, loại động tĩnh này thậm chí còn càng lúc càng lớn.

Sưu Sưu.

Trước không trung có không ít đạo thân ảnh giống như lưu quang phóng tới, tiếp đó lập tức đáp xuống bên cạnh mọi người, đây là đám người Minh Chí hộ pháp.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lại lập tức nhìn vào một nữ tử mặc áo bào tím, ước chừng hai mươi tám hai mươi chín tuổi, làn da óng ánh, ôn nhu như ngọc, thế nhưng trong hai mắt lại ẩn chứa màu tím nhạt, khí chất cao quý, trang nghiêm khiến cho người ta nhìn vào tự nhiên kính nể, không dám xem thường.

- Nhất Nguyên Hóa Hồng, Cổ tộc.

Dưới linh hồn lực nhạy cảm dò xét, Lục Lâm Thiên lập tức âm thầm kinh ngạc. Nơi phát ra khí tức khiến cho Tử Lôi Huyền đỉnh trong người hắn chấn động dường như là tới từ nữ tử mặc áo bào tím này.

Trong lúc Lục Lâm Thiên dò xét nữ tử mặc áo bào tím, nữ tử mặc áo bào tím này dường như cũng bị một loại lực lượng nào đó dẫn dắt mà ngẩng đầu lên nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Đường cong động lòng người giống như thiên thành, khuôn mặt tinh xảo, tuyệt lệ, ánh mắt khiến cho người ta nghiêm túc, kính nể, không dám xem thường kia dò xét Lục Lâm Thiên một lát, sau đó mới gật đầu với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên thấy vậy cũng khẽ gật đầu, trong lòng thầm than, nội tình trong ba ngàn Đại thiên thế giới quả thực vô cùng đáng sợ. Người giỏi còn có người giỏi hơn, nữ tử mặc áo bào tím này có lẽ cũng không phải là lão quái vật gì, thế nhưng tu vi thực lực so với người cùng thế hệ mà nói, sợ rằng đã tới trình độ cực kỳ biến thái.

- Chư vị, chúng ta chuẩn bị tiến vào trong nội điện, Đại hội Thân Vương ngày hôm nay sẽ cử hành, đây chính là việc trọng đại khó gặp trong Tuyên Cổ điện chúng ta.

Minh Chí hộ pháp sau khi hạ xuống lập tức nói với mọi người, thủ ấn nhanh chóng được kết, không gian trên quảng tường bắt đầu nổi lên chấn động.

Sáng sớm, dưới bầu trời hơi sáng, sương mù mờ ảo, từng dãy núi như sắt, cực kỳ trang nghiêm, hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Mặt trời mới lên, từng ngọn núi bắt đầu phóng ra một màu xanh ngắt của sinh cơ, từng dãy núi cao vút trong mây, liên miên không ngớt. Tựa như từ thủa thiên địa sơ khai đã tồn tại. Chỉnh thể phong cách cổ xưa, giống như trường tồn từ cổ chí kim, trên dãy núi còn có sương mù mờ ảo màu trắng đang lững lờ trôi qua.

Sưu Sưu.

Trên không trung, không gian nổi lên chấn động, lập tức có mấy trăm đạo thân ảnh bay ra, đám người này chính là bọn người ltd

- Đây là trong nội điện sao?

Trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên theo gió tung bay, lọt vào trong tầm mắt của hắn hiện tại là từng dãy núi xanh ngắt chồng chất, tựa như biển cả phập phồng, hùng vĩ mà tráng lệ, năng lượng thiên địa tràn ngập tới mức giống như có thể tùy tiện thôn phệ, đủ thấy không gian của Tuyên Cổ điện này coi như là

Hỗn độn thế giới cũng không bằng.

- Lục Soái, đây là nội điện Tuyên Cổ điện, diện tíc bên trong cũng không nhỏ. Đồn rằng là nơi mà cường giả Tuyên Cổ điện phong ấn từ xa xưa, người bên ngoài không thể xông vào.

Lục Linh ở bên người Lục Lâm Thiên nhẹ giọng nói, nhìn đám mây mù bao phủ phía xa, ánh mắt cũng có chút chấn động, tới nơi này hắn lập tức có cảm giác giống như về nhà.

- Địa phương này không tệ, thế lực bình thường khó mà có được.

Lục Lâm Thiên thấp giọng nói.

- Chư vị, hai chuẩn Thân Vương đều là lần đầu tiên tới nội điện Tuyên Cổ điện, bây giờ chúng ta đi vào Tử Lôi điện. Đại hội Thân Vương cử hành ở trong Tử Lôi điện.

Minh Chí hộ pháp cung kính nói với Lục Lâm Thiên và nữ tử mặc y phục màu tím.

- Dẫn đường đi.

Nữ tử mặc y phục màu tím gật đầu, trong âm thanh hiện ra vẻ uy nghiêm.

Trong sơn mạch liên miên này khắp nơi đều có thể thấy được không ít cung điện, đình viện đứng sừng sững, đều là những kiến trúc mang theo vẻ cổ xưa, nguy nga mà hùng vĩ.

Một mảng lớn sơn mạch liên miên ở trong thiên địa này dường như cuối cùng đều hội tụ lại trong một quần sơn cực lớn. Quần sơn này trùng trùng điệp điệp, có những con sông giao thoa, có một nơi bằng phẳng giữa các dãy núi, hội tụ trăm sông.

Trên đỉnh núi, sáng sớm, sương mùa màu trắng mờ ảo như xa như gần, giống như là một dải mực nhàn nhạt vẽ lên trên chân trời màu xanh, tráng lệ khôn cùng.

Trong mây mù mờ ảo có thể thấy được một tòa cung điện khổng lồ đứng sừng sững ở giữa quần sơn.

Cung điện khổng lồ này giống như cao vυ"t trong mây, cao tới mức có cảm giác sắp sụp đổ, diện tích khổng lồ của nó tựa như một đầu cự thú khổng lồ, khôn cùng kéo dài qua quần sơn, khiến cho người ta đứng trước mắt không khỏi có cảm giác nhỏ bé.

Trước cung điện là một quảng trường bao la, diện tích bao la khôn cùng.

Bốn phía quảng trường có hình thang lõm xuống, cho nên người đứng ở bốn phía chung quanh có thể đơn giản bao quát toàn trường.

Lúc này trên không trung quảng trưởng thỉnh thoảng có không ít thân ảnh chớp động, xuyên thẳng từ bên ngoài vào trong quảng trường.

Chương 4283: Đại hội Thân Vương 2

Trên quảng trường đã

có mấy vạn thân ảnh tụ tập tự khi nào, không phân biệt nam nữ, tất cả đều đứng thẳng tắp, khí tức cả đám không hề tầm thường.

Mấy vạn người đối với bất luận thế lực lớn nào trong ba ngàn Đại thiên thế giới mà nói, đều không đáng nhắc tới, thậm chí có thể bỏ qua. Thế nhưng trong Tuyên Cổ điện thì lại không giống, Tuyên Cổ điện trải dài trong ba ngàn Đại thiên thế giới, nhưng cho tới bây giờ lại không có quá nhiều đệ tử, đặc biệt là đệ tử nội điện.

Nhưng mà bất luận một đệ tử nào trong nội điện Tuyên Cổ điện đều không phải là kẻ bình thường, cũng không phải là người mà người bình thường bên ngoài có thể so sánh, thậm chí có không ít người một khi ném ra bên ngoài đều là nhân vật hùng bá một phương, cũng không phải là thế hệ yếu kém.

Trước cung điện khổng lồ kia, ở giữa chính giữa quảng trường có không ít chỗ ngồi bằng đá xanh, phong cách cổ xưa, bên trên còn chưa có một bóng người nào.

Nhưng mà những chỗ ngồi bằng đá xanh phong cách cổ xưa kia cũng khiến cho vô số người trên quảng trường nhìn lên vô cùng cung kính, thân là đệ tử Tuyên Cổ điện mọi người đều biết, mỗi một lần Đại hội Thân Vương diễn ra, chỗ ngồi đó đều là của chư vị trưởng lão, năm đại Thân Vương, còn có sáu vị Tử Kim Huyền Lôi Sử mới được ngồi. Mà ngay cả mười đại đệ tử, hộ pháp, chấp sự cũng chỉ có thể đứng một bên mà thôi.

- Các ngươi có nghe nói hay không, ba kiện tử Lôi Huyền đỉnh luôn lưu lạc ở bên ngoài lúc này cũng đã trở về trước khi Đại hội Thân Vương này diễn ra.

- Ta cũng nghe nói, ba người sở hữu ba kiện Tử Lôi Huyền đỉnh lưu lạc bên ngoài cũng có thể thành Thân vương. Khi đó quả thực là một bước lên trời a.

- Ngươi cho rằng dung hợp Tử Lôi Huyền đỉnh là có thể trở thành Thân Vương sao? Còn phải trải qua khiêu chiến mới được. Nếu như thua, trong điện sẽ cưỡng ép thu hồi Tử Lôi Huyền đỉnh.

- Nghe nói lần này còn muốn nhận chủ Thánh vật, nếu như có thể thành công, đây mới thực sự là một bước lên trời.

- Muốn nhận chủ Thánh vật cũng phải có tư cách mới có thể tiến vào, ta và ngươi đều không có hy vọng.

- Đáng tiếc chúng ta không lĩnh ngộ ra áo nghĩa thuộc tính Lôi, bằng không cũng có thể đi thử thời vận.

- Có lĩnh ngộ cũng không phải là một chuyện tốt, nghe nói muốn dung hợp Thánh vật, cơ hội lớn nhất chính là Thân Vương, bọn họ vốn là một trong tám tôn của Tử Lôi Huyền đỉnh lưu lạc bên ngoài, tự nhiên cơ hội sẽ lớn hơn. Mặt khác còn có Lục đại Tử Kim Huyền Lôi sử, bọn họ cũng có thể mượn lực Tử Kim Huyền lôi, cơ hội của những người khác sợ rằng cũng không cao.

- Loại chuyện như cơ hội này không nói chắc chắn được, phải xem vào cơ duyên.

- Mau nhìn, các trưởng lão và năm đại Thân Vương đều tới.

Đám người bạo động, trong cung điện khổng lồ lúc này có không ít thân ảnh từ từ đi ra quảng trường. Đám người đứng xem bên ngoài lập tức yên tĩnh lại, từng ánh mắt mang theo sự kính sợ nhìn vào đám người này.

Từng đạo thân ảnh kia tới những chỗ ngồi bằng những phiến đá xanh có phong cách cổ xưa, năng lượng thiên địa chung quanh bắt đầu lặng lẽ biến hóa.

Chỉ một thoáng, cả quảng trường tràn ngập áp lực, trước mặt vô số cường giả lúc này, mọi người đều cảm giác nguyên lực trong cơ thể giống như muốn đình trệ, cảm giác áp bách cực lớn lan tràn, đè nặng lên trên người tất cả mọi người.

- Bái kiến chư vị trưởng lão, Thân Vương, Tử Kim Huyền Lôi sử.

Trên quảng trường, mọi người lập tức cung kính hành lễ.

- Tất cả miễn lễ đi.

Trước đám người kia có một lão giả có khuôn mặt già nua nói với mọi người chung quanh một tiếng, ánh mắt đảo qua toàn trường, lập tức bảo đám người bên cạnh ngồi xuống.

Mọi người ngồi xuống, ước chừng có hơn bốn mươi người, nam có, nữ có, khí tức trong lúc mơ hồ đều khiến cho người ta cảm thấy áp bách, ánh mắt không dám nhìn thẳng.

Sau khi mọi người ngồi xuống, có không ít người đã bắt đầu khép hờ hai mắt, nhắm mắt dưỡng thần. Dường như tất cả mọi chuyện chung quanh đều không có liên quan tới những người này.

Chung quanh những chiếc ghế đá này còn có không ít thân ảnh đứng thẳng tắp, chỉ là lúc này còn có chiếc ghế đá còn trống, cũng không có ai ngồi xuống. Chuyện này khiến cho đám người bốn phía quảng trường cảm thấy ngoài ý muốn không thôi.

- Tại sao còn ba ghế không có người ngồi?

- Còn ai nữa, chỉ có trưởng lão, Lục đại Tử Kim Huyền Lôi sử, còn có năm đại Thân Vương mới có tư cách ngồi chỗ đó.

- Trong lục đại Tử Kim Huyền Lôi sử mới có Lôi Hồn sử, Lôi Dạ sử, Hỏa Lôi sử, Kim Lôi sử, và Bôn Lôi sử có mặt, còn có một mình Lôi Lang sử là chưa có mặt. Nghe nói còn có hai chuẩn Thân Vương khác cũng tới. Ba chỗ ngồi này có lẽ là chuẩn bị cho Lôi Lang sử cùng với hai chuẩn Thân Vương.

- Thấy không, thanh niên chính giữa kia là chuẩn Thân Vương mới tới, nghe nói thực lực không tầm thường.

Các trưởng lão xuất hiện, bốn phía quảng trường yên tĩnh trong ngắn ngủi, lại lập tức vang lên tiếng thấp giọng nghị luận. Âm thanh hội tụ lại tạo thành tiếng xôn xap quanh quẩn trên không trung, chuyện này khiến cho không ít lão giả trên mấy chiếc ghế đá bắt đầu nhíu mày.

Sưu Sưu.

Nhưng mà vào lúc này, giữa không trung truyền ra không ít tiếng xé gió.

Tiếng xé gió truyền ra, cùng lúc mấy người khép hờ mắt lập tức mở ra, ánh mắt nhìn về phía trước xa xa.

Người bốn phía quảng trường lập tức bạo động, nhao nhao ngẩng đầu nhìn lên.

Đám người đến tự nhiên là đám người Lục Lâm Thiên, ở giữa không trung, Lục Lâm Thiên ở xa dã nhìn thấy vô số thân ảnh đông nghịt ở trên quảng trường. Mà ở giữa có một cung điện khổng lồ mang theo phong cách cổ xưa, cao vυ"t trong mây, đại điện này so với đại điện trong Vụ Tinh Hải cũng không kém là bao.

Cung điện khổng lồ sừng sững đứng đó giống như một đầu cự thú ngập trời, khiến cho người ta đứng từ xa nhìn vào trong lòng cũng có cảm giác nhỏ bé.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên và những người khác dưới sự dẫn dắt của Minh Chí hộp háp lập tức đáp xuống vị trí cách những chiếc ghế đá màu xanh không xa.

Từng đạo thân ảnh đáp xuống, lập tức hấp dẫn không ít người chú ý.

Lục Lâm Thiên và nữ tử mặc áo bào tím lập tức nhìn vào sáu người đang ngồi ngay ngắn trên những chiếc ghế đá màu xanh kia. Một nữ năm nam, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được trên thân sáu người này đều có khí tức vô hình khiến cho Tử Lôi Huyền đỉnh trong cơ thể hắn run run.

Không hề nghi ngờ, trên người sáu người này sợ rằng đều có được

Tử Lôi Huyền đỉnh.

- Ba Tam Nguyên Hóa Hồng, một Vô Lượng Niết Bàn - Tuyên Cổ cảnh cao giai. Còn có một Tứ nguyên tiểu siêu phàm Hóa Hồng cảnh, một Ngũ Nguyên trung siêu phàm Hóa Hồng cảnh.

Lục Lâm Thiên dùng tâm thần dò xét năm người kia, trong đó có ba đại hán trung niên cùng với một mỹ phụ tuy rằng khí tức thu liễm tới mức cực kỳ khó dò xét, thế nhưng Lục Lâm Thiên lại có thể đại khái biết rõ, có ba người đều tới Tam Nguyên Hóa Hồng, khí tức tu vi so với Ô Hỏa tán nhân kia đều mạnh hơn chứ không yếu hơn.

Chương 4284: Bái kiến chư vị trưởng lão, chư vị Thân Vương

Mặt khác còn có một thanh niên tuấn lãng vẻ mặt lạnh lùng, trên người có khí tức tu vi Niết Bàn cảnh cao giai, nhưng trên người lại có thêm khí tức Vô Lượng Niết Bàn. Dưới ánh mắt của Chân Lý Niết Bàn như Lục Lâm Thiên đương nhiên không thể nào che dấu được.

Hai người cuối cùng là một đại hán chừng năm mươi tuổi và một mỹ phụ có Tử Lôi Huyền đỉnh kia, khí tức trên thân hai người này khiến cho tâm thân Lục Lâm Thiên run lên. Mỹ phụ kia có bộ dáng xinh đẹp, quý phái, khí tức trên người thiếu chút nữa khiến cho Lục Lâm Thiên khó có thể nhìn ra. Rõ ràng đã tới Tứ Nguyên tiểu siêu phàm.

Mà đại hán trung niên kia còn mạnh hơn, khí tức quanh thân trong lúc mơ hồ mang theo cảm giác ấm áp, Lục Lâm Thiên càng khó có thể dò xét ra. Thế nhưng có một điều rõ ràng là khí tức trên thân người này so với khí tức của mỹ phụ kia còn thâm thúy mênh mông hơn nhiều, khí tức cũng có chút kỹ lạ, giống như không phải là Nhân tộc, Thú tộc, cũng không giống là Minh Linh chủng tộc.

Lục Lâm Thiên càng dò xét khí tức người này thì khí tức ẩn nấp kia càng mênh mông. Lục Lâm Thiên lại càng thêm rung động, sợ rằng đại hán trung niên có khí tức ấp áp kia vô cùng có khả năng đã tới cấp độ kinh người là Ngũ Nguyên trung siêu phàm.

- Thật mạnh.

Dưới khí tức này, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng rung động không nhẹ, hắn cũng nhìn ra được thanh niên lạnh lùng kia nhất định là chuẩn Thân Vương khác. Bốn đại hán trung niên cùng một mỹ phụ nhân xinh đẹp, quý phái kia có lẽ chính là Thanh Lôi Thân Vương, Phi Long Thân vương, Vân Lôi Thân Vương, Hoằng Diễm Thân Vương và Lôi Hồng tiên tử mà đám người Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh dọc đường đi đã đề cập tới. Đây chính là năm đại Thân Vương hiện tại của Tuyên Cổ điện.

Lúc này nhìn về phía năm người này, Lục Lâm Thiên cũng không khỏi âm thầm dò xét thêm vài lần.

Từ trong miệng Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long Lục Lâm Thiên cũng đã biết được, năm đại Thân Vương trong Tuyên Cổ điện hiện tại coi như là năm đối thủ cường hãn nhất trong việc nhận chủ Tử Lôi Huyền đỉnh của hắn.

Năm người này đều không phải là người trẻ tuổi, trên người đều có Tử Lôi Huyền đỉnh, thậm chí cũng đều tu luyện tuyệt kỹ của Tuyên cổ điện. Thực lực của năm người này đã sớm là cường giả thanh danh hiển hách trong ba ngàn Đại thiên thế giới, cự phách danh chấn một phương.

Lúc này Lục Lâm Thiên tự mình dò xét cho nên trong lòng không khỏi càng thêm rung động.

Đối với thực lực của mình bây giờ Lục Lâm Thiên cũng có chút tự tin, Hóa Hồng cảnh bình thường hắn sẽ không quá mức để ở trong lòng.

Thế nhưng trong năm Thân Vương này người sau còn mạnh hơn người trước, trong đó có một người rất có khả năng đã tới Ngũ Nguyên Trung siêu phàm khủng bố kia, tu vi mạnh mẽ như vậy, thực lực càng không cần phải nói.

Khi ánh mắt Lục Lâm Thiên và nữ tử mặc áo bào tím đều đang đánh giá sáu người kia, ánh mắt của năm đại Thân Vương và thanh niên lạnh lùng cùng nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên và nữ tử mặc y phục màu tím.

- Bái kiến chư vị trưởng lão, chư vị Thân Vương.

Lôi Lang sử cùng đám người Lục Linh, Lôi Tiểu Thiên đáp xuống đất, lập tức hành lễ với đám người ở ghế đá.

- Miễn lễ.

Trong đám người, một lão giả có khuôn mặt già nua gật đầu với mọi người, ánh mắt đảo qua mọi người, tiếp đó lập tức nhìn qua hai người Lục Lâm Thiên và nữ tử mặc áo tím, thậm chí là vô số ánh mắt chung quanh đều âm thần quét qua người Lục Lâm Thiên và nữ tử mặc y phục màu tím kia.

- Lôi Dạ sử, Lôi Hồn sử, đã lâu không gặp.

Lôi Lang kia lập tức mở miệng nói chuyện với một lão giả âm hàn cùng với một trung niên ở trên ghế đá, sau đó ngồi trên một chiếc ghế đá có phong cách cổ xưa cách hai người này không xa. Ánh mắt còn hữu ý, vô tình quét qua Lục Lâm Thiên.

- Vũ Thái trưởng lão, Như Hoằng trưởng lão, Kiền Vũ trưởng lão, hai vị chuẩn Thân Vương đã tới.

Minh Chí hộ pháp cung kính nói với lão giả có khuôn mặt già nua vừa mới mở miệng cùng với hai lão giả già nua bên cạnh người này.

- Hai chuẩn Thân Vương ở lại, những người khác xuống dưới trước, chuẩn bị bắt đầu Đại hội Thân Vương đi.

Lão giả vừa mới mở miệng phất tay nói một câu.

- Vâng.

Mọi người hành lễ rồi cáo lui, Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh nhìn Lục Lâm Thiên một cái rồi chậm rãi thôi lui tới phía sau không ít thanh niên, nam nữ cao ngất phía sau.

Đám nam nữ thanh niên này bất luận một ai đều không phải là kẻ yếu, thậm chí còn có một ít người khí tức mơ hồ tiết ra ngoài khiến cho không gian quanh thân chấn động. Rõ ràng so với Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh còn cường hãn hơn.

- Trên người các ngươi đều có Tử Lôi Huyền đỉnh, cũng đều có Thân Vương lệnh, vậy thì trước tiên cứ ngồi xuống đã.

Lão giả có khuôn mặt già nua lập tức nói với Lục Lâm Thiên và nữ tử mặc y phục màu tím, nhìn hai chiếc ghế đá cạnh thanh niên lạnh lùng kia, thậm chí còn không có hỏi chuyện Tử Lôi Huyền đỉnh với hai người.

- Vâng.

Lục Lâm Thiên và nữ tử mặc y phục màu tím gật đầu, dưới vô số ánh mắt nóng bỏng, chăm chú lập tức ngồi xuống.

Sau khi ngồi xuống, Lục Lâm Thiên lúc này mới đánh giá những người đằng sau năm đại Thân Vương.

Sau ghế đá có không ít thanh niên nam nữ cao ngất, trên vai đều có huy chương của Tuyên Cổ điện, đại biểu cho việc là đệ tử thân truyền của Tuyên Cổ điện. Trong đó có không ít người có khí tức của Cổ tộc chấn động. Mà những người này bất luận một ai ở bên ngoài đều khiến cho vô số thế lực chạy theo sau như vịt, đều là kỳ tài, có thiên phù ở thế giới bên ngoài.

Nhưng mà lúc này những người này ở trong Tuyên Cổ điện chỉ có thể cung kính đứng đó. Cũng có không ít người sau lưng lão giả, trung niên, mỹ phụ... Đoán chừng đều là đệ tử của các hộ pháp, chấp sự rong Tuyên Cổ điện, đều là thế hệ cường hãn.

Về phần khí tức trên người không ít đại hán trung niên và lão giả mơ hồ chấn động kia cũng khiến cho Lục Lâm Thiên âm thầm rung động, đều có tu vi Hóa Hồng cảnh.

Đặc biệt là người gọi là Vũ Thái trưởng lão, Như Hoằng trưởng lão, Kiền Vũ trưởng lão mà Minh Chí hộ pháp vừa mới cung kính gọi kia, ánh mắt không hề bận tâm của ba người khiến cho Lục Lâm Thiên có chút chú ý.

Trong ba lão nhân này, trong đó khí tức của hai người không dưới đại hán trung niên là Thân Vương có tu vi Ngũ Nguyên Trung siêu phàm Hóa Hồng cảnh. Mặt khác còn có một lão giả có khuôn mặt già nua kia khiến cho Lục Lâm Thiên có một loại cảm giác thâm bất khả trắc.

Thực lực của lão giả này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên lần nữa rung động, thực lực lão giả này hẳn không tới bước như Băng

Thiên, Phong Thiên Thiên Chủ, còn có Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long của hắn, thế nhưng cũng cũng là một siêu cấp cường giả.

Nhìn đội hình bốn phía quảng trường lúc này, sợ rằng cường giả chính thức trong Tuyên Cổ điện còn chưa có lộ diện, thế nhưng cũng đủ để khiến cho Lục Lâm Thiên cảm thán trong lòng một phen, không hổ là Tuyên Cổ điện trải dài ba ngàn Đại thiên thế giới, chỉ bằng đội ngũ trước mắt cũng đủ để dọa người.

Chương 4285: Khảo nghiệm Thân Vương 1

Trong lòng Lục Lâm Thiên thầm than, Tuyên Cổ điện có thể tồn tại lâu như vậy trong ba ngàn Đại thiên thế giới, nội tình bực này quả thực cực kỳ đáng sợ. Đệ tử trong đó cũng có không ít người là người của các đại gia tộc và các thế lực trong ba ngàn Đại thiên thế giới. Lại không nhúng tay vào phân tranh trong ba ngàn Đại thiên thế giới, khó trách người có tu vi không đủ căn bản không thể biết được có quái vật khổng lồ như Tuyên Cổ điện này tồn tại.

Ông Ông.

Trong lúc Lục Lâm Thiên dò xét, mây mù trên không trung đã tán đi, ánh mặt trời chiếu rọi cung điện khổng lồ, một tiếng chuông cổ xưa, trầm thấp, du dương không biết từ chỗ nào truyền tới.

Tiếng chuông cổ xưa này vang vọng trên không trung quảng trường, cơ hồ tất cả mọi người lúc này đều khẽ run lên, cả quảng trường lập tức yên ắng, từng ánh mắt dường như đều đang chờ mong điều gì đó.

- Đại hội Thân Vương bắt đầu.

Tiếng chuông du dương truyền ra, Minh Chí hộ pháp đứng ở một bên lập tức chậm rãi tiến lên, sau khi hành lễ với mọi người đang ngồi, trường bào lập tức run lên, nhìn vô số đệ tử nội điện Tuyên Cổ điện trên quảng trường, nói:

- Đại hội Thân Vương lần này cuối cùng sẽ tiến vào Thánh cảnh nhận chủ Thánh vật.

- Oa, nhận chủ Thánh Vật a.

- Nếu như ta có thể nhận chủ Thánh Vật được thì tốt rồi.

Minh Chí hộ pháp nói xong, đám người chung quanh quảng trưởng lập tức bạo động cực lớn, nhận chủa Thánh Vật, chuyện này đối với đệ tử Tuyên Cổ điện mà nói, là hấp dẫn mang tính trí mạng.

- Yên lặng.

Âm thanh của Minh Chí hộ pháp vang lên, bạo động ở bốn phía quảng trưởng lúc này mới dần dần dẹp loạn, ánh mắt quét qua mọi người, lúc này âm thanh của Minh Chí hộ pháp mới tiếp tục vang lên bên tai, nói:

- Đối với quy củ của Thân Vương đại hội chắc hẳn mọi người đã rõ ràng. Quy củ so với những năm qua giống như đúc, đoán chừng ở đây cũng có không ít người lần đầu tiên tham dự Thân Vương đại hội, thế nhưng có lẽ cũng đã nghe nói về quy củ rồi, cho nên ta sẽ không nói gì thêm.

Dừng lại một chút, Minh Chí hộ pháp tiếp tục nói:

- Bình thường đầu tiên sẽ là khiêu chiến năm vị Thân Vương, hoặc là khiêu chiến đệ tử nội điện đồng cấp, thậm chí là hộ pháp, trưởng lão. Nếu như ai cảm thấy thực lực mình có thể chiến thắng bất luận một ai trong năm vị Thân Vương, người thắng trận sẽ đạt được Tử Lôi Huyền đỉnh, trở thành Thân Vương mới.

Minh Chí hộ pháp nói xong, ánh mắt năm vị Thân Vương trên ghế đá cũng lập tức quét qua toàn trường, thậm chí trong mắt còn hiện lên vẻ chờ mong.

- Nói giỡn sao? Năm vị Thân Vương đều là người khủng bố, lúc trước khiêu chiến ba người có tu vi đồng cấp mới có thể trở thành Thân Vương, mà bây giờ chỉ có người có tu vi đồng cấp mới có thể khiêu chiến, như vậy càng không thể nào chiến thắng được a.

- Trước đây có người muốn thử, thế nhưng từ trước tới nay chưa từng có ai thành công qua. Mỗi một Thân Vương đều có thực lực tuyệt đối, vượt cấp chống lại đối thủ.

- Nhiều lần Đại hội Thân Vương diễn ra, có không ít người đi lên tự rước lấy nhục, muốn khiêu chiến năm vị Thân Vương là điều không thể nào.

Tiếng nghị luận của mọi người vang lên, trong đám người cũng không có bất kỳ ai dám đi lên, chúng trưởng lão hộ pháp dường như cũng không có ý tứ khiêu chiến khiến cho năm vị Thân Vương ngồi trên ghế đá cười nhạt một tiếng, bọn họ quả thực cũng không dễ khiêu chiến.

Lục Lâm Thiên cũng nhàn nhạt cười, quy củ của Đại hội Thân Vương này tối hôm qua trong thành Tây Thiên Lục Lâm Thiên từ trong miệng Lục Linh, Lôi Tiểu Thiên và cư dân trong thành mà biết được.

Quy củ của mỗi một lần Đại hội Thân Vương dường như đều giống nhau, chia làm hai bộ phận. Bắt đầu là do những người có tu vi đồng cấp hoặc là phía dưới, bất luận ai cũng có thể khiêu chiến một Thân Vương nào đó trong năm vị Thân Vương.

Nhưng mà mỗi một lần Đại hội Thân Vương diễn ra, Thân Vương chỉ cần đáp ứng nghênh chiến một đối thủ là được rồi, còn đâu những người khác có thể cự tuyệt.

Đương nhiên, nếu như Thân Vương nguyện ý ứng chiến mà nói, mọi người không nói gì thêm.

Mà trên Đại hội Thân Vương khiêu chiến Thân Vương, chiến thắng là có thể có được Tử Lôi Huyền đỉnh, đồng thời còn trở thành Thân Vương của Tuyên Cổ điện. Chỗ tốt như vậy không cần phải nhiều lời, cơ hồ tất cả đệ tử nội điện của Tuyên Cổ điện đều hiểu rõ.

Nhưng mà nếu như bị thua, vậy thì cũng tổn thất không ít, tất cả linh khí cũng những vật trên người chỉ cần là thứ Thân Vương vừa ý, đều phải giao ra vô đi ều kiện. Nếu như không có quy củ này mà nói, có lẽ cũng không có việc gì thì tất cả mọi người sẽ không cố kỵ mà khiêu chiến.

Nhìn biểu hiện của mọi người hiện tại, không ai dám khiêu chiến năm vị Thân Vương, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy kỳ quái.

Lúc trước năm vị Thân Vương muốn trở thành Thân Vương được thừa nhận của Tuyên Cổ điện, điều kiện tiên quyết chính là phải bất bại trước sự vây công của ba người có tu vi đồng cấp do Tuyên Cổ điện chọn ra, đương nhiên loại giao thủ đồng cấp, tu vi cao thấp đều có trưởng lão bên trên chọn lựa, sẽ không hơn kém quá lớn.

Nếu như một người vừa mới đột phá tới Tuyên Cổ cảnh cao giai, nhưng lại bị ba Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong vây công, khác biệt vô cùng lớn.

Động tĩnh của đám người bốn phía bị Minh Chí trưởng lão nhìn thấy, trong mắt hắn không có bất kỳ sự kỳ quái nào. Tất cả dường như đều trong dự liệu, trên cơ bản mỗi một lần Đại hội Thân Vương diễn ra, bước này đều có thể bỏ qua.

Lần nữa liếc nhìn qua mọi người, Minh Chí hộ pháp lần nữa nói:

- Có ai muốn khiêu chiến năm vị Thân Vương hay không? Các ngươi còn có thời gian cân nhắc, bởi vì lần này xuất hiện ba chuẩn Thân Vương, cho nên dựa theo quy củ lúc trước, ngày hôm nay đầu tiên sẽ khảo nghiệm ba vị chuẩn Thân Vương.

Minh Chí nói xong, ngừng một cái, ánh mắt lập tức nhìn vào ba người Lục Lâm Thiên, nữ tử mặc y phục màu tím, thanh niên lạnh lùng. Theo Minh Chí hộ pháp nhìn vào, đám người chung quanh lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

- Ba vị chuẩn Thân Vương, quy củ này ba vị có biết không?

Minh Chí hộ pháp hỏi ba người Lục Lâm Thiên.

- Đã biết.

Ba người Lục Lâm Thiên nghe vậy, đều gật đầu nói.

Từ trong miệng Lục Linh và Lôi Tiểu Thiên Lục Lâm Thiên đã sớm hiểu rõ quy củ, muốn trở thành Thân Vương được Tuyên Cổ điện thừa nhận phải trải qua khảo nghiệm của Tuyên Cổ điện.

Khảo nghiệm cũng vô cùng đơn giản, chỉ là chống lại ba người có tu vi đồng cấp vây công mà thôi, phải đứng ở thế bất bại, nếu như bị thua sẽ bị Tuyên Cổ điện cưỡng ép thu hồi Tử Lôi Huyền đỉnh và Thân Vương lệnh trên người.

Đây là quy củ của Tuyên Cổ điện, có lẽ thoạt nhìn tựa hồ không mấy công bằng, nhưng mà bao nhiêu năm qua, kể cả năm vị Thân Vương hiện tại cũng không có ai nói qua những lời giống như không công bằng. Thân là người có được Tử Lôi Huyền đỉnh, phải có thực lực cường hãn thì mới có tư cách nắm giữ nó.

Chương 4286: Khảo nghiệm Thân Vương 2

Sau khi Lục Lâm Thiên biết được điều kiện này cũng không cảm thấy không công bằng một chút nào, trên đời này vốn không có chuyện gì công bằng, có thực lực thì mới có thể nói công bằng.

Muốn có được Tử Lôi Huyền đỉnh cũng phải có thực lực cường hãn mới có đủ tư cách, huống chi Tử Lôi Huyền đỉnh cũng không phải là thứ mà ai cũng có thể luyện hóa. Lúc trước hắn dung hợp Tử Lôi Huyền đỉnh cũng chính là cửu tử nhất sinh.

Cho nên cũng có thể nói, tám người dung hợp Tử Lôi Huyền đỉnh lưu lạc bên ngoài trở thành Thân Vương thì thực lực bản thân so với đám người có tu vi đồng cấp đã bất phàm hơn rất nhiều.

Nhìn thấy ba người Lục Lâm Thiên gật đầu, lúc này Minh Chí hộ pháp tiếp tục nhìn ba người nói:

- Vậy là tốt rồi, ba vị chuẩn Thân Vương, vị này sẽ ra tay trước vậy?

- Ta tới trước đi.

Dưới ánh mắt của mọi người, thanh niên lạnh lùng kia lập tức đứng dậy. Sau đó dưới ánh mắt chung quanh lập tức thả người nhảy xuống vị trí vắng vẻ trên quảng trường rồi nhìn Minh Chí hộ pháp nói:

- Không biết ta phải đối phó với ba người nào?

- Vũ Thái trưởng lão?

Nghe vậy Minh Chí hộ pháp lập tức nhìn lão giả có khuôn mặt già nua kia.

- Thải Thanh, Linh Tịnh Trí.

Vũ Thái trưởng lão nhìn hai đệ tử một nam một nữ phía sau, nói xong, hai người một nam một nữ kia đã đi tới. Nam có khí tức âm hàn, người mặc một bộ trường bào màu xám, dường như là người Minh Linh nhất tộc.

Còn nữ tử kia bộ dáng thanh tú, người mặc bộ váy dài, toàn thân tỏa ra khí tức sinh cơ bừng bừng, hẳn là chủ tu áo nghĩa thuộc tính Mộc. Khí tức trên thân hai người này cũng là Tuyên Cổ cảnh cao giai.

Mà Vũ Thái trưởng lão lại lập tức nhìn vào Lục Linh và Lôi Tiểu Thiên, chuyện này khiến cho hai người Lục Linh, Lôi Tiểu Thiên nắm chặt tay, trong lòng nhảy lên.

- Còn có Chương Kiến Minh, ba người các ngươi luận bàn với chuẩn Thân Vương một chút đi.

Ngay khi Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh cho rằng Vũ Thái trưởng lão sẽ kêu tên bọn họ, Vũ Thái trưởng lão lại gọi một nam tử thanh tú, chuyện này khiến cho Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh thất vọng không ít.

- Vâng, Vũ Thái trưởng lão.

Người gọi là Chương Kiến Minh, Linh Tịnh Trí, Thải Thanh, ba thanh niên nam nữ này lập tức cung kính hành lễ với Vũ Thái trưởng lão. Dứt lời, thân hình phá không nhảy ra, lập tức lặng lẽ không một tiếng động rơi vào trước mặt thanh niên lạnh lùng kia.

Ba người này không mang theo bất kỳ khí tức nào chấn động. Bất kể là khí tức hay là khí độ của ba người đều là thế hệ bất phàm.

- Thực lực của ba người không kém a, ba người trong thập đại đệ tử, có lẽ có chút náo nhiệt.

Lục Lâm Thiên nhìn ba người kia, ánh mắt khẽ đảo, ba người này đều có tu vi Tuyên Cổ cảnh cao giai. Thân là đệ tử thân truyền của Tuyên Cổ điện, thực lực vô cùng bất phàm.

Mà thanh niên lạnh lùng kia muốn lấy một địch ba, chống lại ba người này độ khó cũng không thể nói trước. Ba người này cũng không phải là Tuyên Cổ cảnh cao giai bình thường ở bên ngoài.

Mà danh tự của ba người Thải Thanh, Linh Tịnh Trí, Chương Kiến Minh kia, Lục Lâm Thiên lập tức nhớ lại trong thập đại đệ tử cũng có tên của ba người này.

Trước đó trên Đại hội Thân Vương, thực lực của Lôi Tiểu Thiên còn chưa đủ, thế nhưng ở trong đám người cùng thế hệ đã xuất hiện danh xưng thập đại đệ tử. Trong đó Thải Thanh này chính là người đứng thứ mười trong thập đại đệ tử, Linh Tịnh Trí bài danh thứ chín. Chương Kiến Minh bài danh thứ ba.

- Là Thái Thanh, Chương Kiến Minh, Linh Tịnh Trí lên đài. Ba người này đều là người trong thập đại đệ tử a.

- Không biết chuẩn Thân Vương kia có thể chống lại được hay không.

- Có thể trở thành chuẩn Thân Vương có lẽ cũng không bình thường.

- Thải Thanh.

- Linh Tịnh Trí.

- Chương Kiến Minh.

- Mong chuẩn Thân Vương chỉ giáo.

Ba người Chương Kiến Minh, Thải Thanh, Linh Tịnh Trí bước lên, tạo thành trận thế, ba người tạo thành hình tam giác lập tức đem thanh niên lạnh lùng kia vây lại. Khí tức của ba người trong lúc mơ hồ chấn động, năng lượng thiên địa trên phiến quảng trường này trong lúc mơ hồ vặn vẹo, không gian chấn động.

- Quang Thiên thế giới, gia tộc Lãnh Luân, Lãnh Luân Lôi Điện, các ngươi có thể ra tay trước.

Nam tử lạnh lùng nhàn nhạt nhìn qua ba người, trong hai mắt hiện lên vẻ chấn động, thân hình đứng thẳng, trong mắt hiện lên vẻ ngạo nghễ.

Lãnh Luân Lôi Điện nói xong, cả quảng trường lập tức căng cứng, cơ hồ tất cả mọi người đều nhìn về phía bốn người này.

Chỉ trong nháy mắt, Thải Thanh, Linh Tịnh Trí, Chương Kiến Minh ba người ngưng trọng, nguyên lực chấn động nhè nhẹ lan ra chung quanh, ánh mắt ba người cũng nhìn qua Lãnh Luân Lôi Điện.

Vào lúc này không gian chung quanh bốn người không ngừng căng cứng.

Nhưng khi ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua bốn người, ánh mắt nữ tử áo bào hoa màu tím nhìn qua Lục Lâm Thiên, hơi do dự, hé môi, giọng nói thanh thoát cao quý truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên

- Không biết các hạ có kiến giải thế nào về khả năng thắng bại của bốn người trên đài hay không?

- Cô nương hỏi ta như vậy, có phải quá sớm hay không?

Lục Lâm Thiên hơi ngạc nhiên, lập tức nhìn qua nữ tử áo bào tím, truyền âm trả lời nàng.

Ánh mắt nữ tử nhìn qua Lục Lâm Thiên, hơi chấn động, truyền âm vào trong tai Lục Lâm Thiên:

- Thải Thanh, Linh Tịnh Trí, Chương Kiến Minh ba người đều là thập đại đệ tử, thực lực rất mạnh, Linh Tịnh Trí là đệ tử Phệ Hồn nhất tộc, Chương Kiến Minh đến từ Chương gia, cũng là cổ tộc, ba người này thực lực rất mạnh, cũng đều tu luyện tuyệt kỹ Tuyên Cổ Điện. Nhưng mà Lãnh Luân Lôi Điện cũng không phải dễ trêu, nghe nói là vô lượng Niết Bàn đột phá Tuyên Cổ Cảnh cao giai, Lãnh Luân gia là đệ nhất cổ tộc trong Quang Thiên thế giới, hắn cũng là đệ tử kiệt xuất số một số hai trong gia tộc, nếu một mình gặp gỡ bất cứ ai trong đám người Thải Thanh, đều có thể chiến thắng thật nhanh. Thậm chí hai người cũng có thể giải quyết, nhưng đồng thời chống lại ba người thì ta khó nói, dù sao ai cũng có một ít át chủ bài.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, âm thầm quái lạ, tin tức của nữ tử áo tím này rất linh thông, nhưng mà dường như biết một ít chuyện trọng yếu, cười nhạt một tiếng, lập tức truyền âm trả lời:

- Cô nương nói đại khái có lý, Thải Thanh ba người đều không kém, nhưng đừng quên trong Đại hội Thân Vương này, Tuyên Cổ Điện có quy định, trừ Tử Lôi Huyền Đỉnh ra, không thể vận dụng bất cứ linh khí nào, Tuyên Cổ Điện muốn là bản thể cường đại chân chính, linh khí cường hãn cũng không phải Tuyên Cổ Điện muốn, trong điều kiện tiên quyết không thể vận dụng linh khí gì, bốn người này sẽ nhanh chóng chấm dứt giao thủ.

Nghe vậy, nữ tử áo bào tím nhíu mày, lập tức truyền âm lại:

- Vậy các hạ cho rằng, bốn người này mất bao lâu mới phân thắng bại.

Lục TLâm Thiên mỉm cười, dò xét nữ tử áo bào tím một hồi, dường như có chút nắm chắc, nói:

- Nếu ta suy đoán không sai, chừng mười chiêu, có lẽ mười hai chiêu Lãnh Luân Lôi Điện sẽ chiến thắng.

Chương 4287: Chiến thắng mạnh mẽ

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, ánh mắt Vũ Thái trưởng lão không biết vì sao lại ngạc nhiên nhìn qua phía Lục Lâm Thiên, dường như Lục Lâm Thiên và nữ tử áo bào tím truyền âm cũng không có tránh hắn.

Lục Lâm Thiên cười cười nhìn qua Vũ Thái trưởng lão, thần sắc vẫn tươi cười như trước.

Rầm rầm rầm!

Lúc Lục Lâm Thiên và nữ tử áo bào tím truyền âm với nhau, Thải Thanh, Linh Tịnh Trí, Chương Kiến Minh ba người đồng thời thúc dục công kích, trong giây lát đồng thời tấn công Lãnh Luân Lôi Điện.

Lãnh Luân Lôi Điện đã sớm có chuẩn bị, thân ảnh của hắn nhanh chóng biến mất tại chỗ, chung quanh sinh ra không gian áo nghĩa, lập tức vị trí bốn người giao thủ sinh ra các loại áo nghĩa chấn động dữ dội.

Oanh!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, cả không trung gió nổi mây phun, thiên địa biến sắc, bốn thân ảnh lóe lên rồi biến mất nhanh chóng, có vài tiếng năng lượng va chạm trầm thấp vang lên, năng lượng bắn ra hào quang rực rỡ.

Xoẹt!

Thải Thanh, Linh Tịnh Trí, Chương Kiến Minh ba người dường như có ăn ý nào đó, biết rõ đơn đả độc đấu khó có thể là đối thủ của Lãnh Luân Lôi Điện, nhưng ba người có ưu thế của mình, ba người vây công tấn công không ngừng nghỉ.

Ba người liên thủ vây công, năng lượng và áo nghĩa của ba người công kích liên tục không dứt, tấn công từ các góc độ Lãnh Luân Lôi

Điện khó phòng bị.

Nhưng lúc này Lãnh Luân Lôi Điện lại làm cho mọi người ngạc nhiên, ba người công kích như mưa làm hắn cực kỳ chật vật, nhưng hắn vẫn có thể chống lại.

- Lãnh Luân Lôi Điện thật bất phàm!

Đối với cường giả ở giữa sân mà nói, càng phát sinh chuyện đáng ngạc nhiên, Lãnh Luân Lôi Điện lúc này nhìn thì chật vật, nhưng khi bị ba người vây công không có sinh ra bối rối và biến sắc, động tác tốc độ hơi chậm, nhưng mà thần thái vô cùng bình tĩnh.

Rầm rầm rầm...

Sau khi giao phong hai hiệp, bốn người đã nhanh chóng giao thủ hai chiêu, đối với Lãnh Luân Lôi Điện mà nói hắn đã xuất sáu chiêu.

Xoẹt!

Bốn người đồng thời bị đẩy lui, Thải Thanh ba người một người hai đại chiêu nhưng không thể chiếm tiện nghi, thân hình lui lại và nhìn nhau, ba người nhíu mày, trong mắt mang theo thần sắc ngạc nhiên.

Thân ảnh Lãnh Luân Lôi Điện lập tức thoái lui, sắc mặt lạnh lùng của hắn hơi tái, đồng thời ứng phó ba người vây công với hắn là việc rất không dễ dàng, thậm chí cũng có phiền toái không nhỏ.

- Chuẩn Thân Vương tốt lắm.

- Dùng một đấu ba, phong làm Thân Vương!

Trong đám người, nhìn thấy Lãnh Luân Lôi Điện chiến đấu cường hãn, lúc này có không ít tiếng hò hét vang dội, trong Tuyên Cổ Điện thực lực vi tôn, từ trước đến nay cường giả được tôn kính tuyệt đối.

Nghe tiếng hò hét chung quanh, ánh mắt Thải Thanh, Linh Tịnh

Trí, Chương Kiến Minh ba người biến hóa liên tục, lúc này bọn họ đạt thành ăn ý với nhau, trong giây lát trên người ba người bộc phát hào quang sáng ngời.

Xì xì...

Trong nháy mắt ngắn ngủi, hào quang tử kim quanh ba người lưu chuyển liên tục, hào quang tử kim tỏa sáng, thân ảnh ba người từ từ biến lớn, lập tức hóa thành thân ảnh cao trăm trượng.

Ầm ầm!

Không gian trên quảng trường run lên, khí tức hủy diệt bộc phát, khí tức lăng lệ sát phạt bao phủ quanh người ba người.

Thải Thanh biến thành nữ kim cương khổng lồ, Chương Kiến Minh và Lục Linh cũng biến thành khổng lồ, hoàn toàn không kém Bất Diệt Kim Cương Tượng của Lôi Tiểu Thiên bao nhiêu.

Nhưng Linh Tịnh Trí biến thành thân hình khổng lồ, hắn dung hợp Phệ Hồn Linh Thân của Phệ Hồn nhất tộc vào Bất Diệt Kim Cương Tượng, biến thành địa ngục ác kim cương, một ít người thực lực thấp nhìn thấy lại sợ phá gan.

- Bất Diệt Kim Cương Tượng!

Ba người biến lớn, tiếng gầm chấn động nguyên lực của những người thực lực thấp, màng tai đau đớn.

Ba thân ảnh khổng lồ biến lớn như ngọn núi, hào quang tử kim khuếch tán khắp chung quanh, khí tức bá đạo xuất hiện, ba lôi uy đáng sợ bộc phát bao phủ bầu trời, ba đạo khí tức hủy diệt đáng sợ cùng bộc phát.

Trong ánh mắt rung động của mọi người, lúc này trên mặt Lãnh Luân Lôi Điện cười lạnh một cách khó hiểu.

Xoẹt!

Vào lúc này, ba thân ảnh Bất Diệt Kim Cương Tượng vừa xuất hiện, lôi vân trên bầu trời bùng phát, nắm chặt Kim Cang Quyền Ấn, lôi điện màu tím vần vũ, quyền ấn như mãng xà vặn vẹo, cuối cùng nện thẳng vào người Lãnh Luân Lôi Điện.

Ầm ầm!

Ba đạo lôi điện tử kim biến thành lôi xà vần vũ, nương theo xu thế đáng sợ làm rất nhiều đệ tử Tuyên Cổ Điện run lên như cầy sấy.

Rầm rầm rầm!

Ba quyền ấn to lớn giáng thẳng vào Lãnh Luân Lôi Điện, ba đạo quyền tụ tập lại thành lôi cầu, không gian chung quanh lôi cầu chấn động rất mạnh, lôi điện xuyên thấu tầng mây, không gian lúc này có màu tím nhạt, cả không gian chấn động như thiên băng địa liệt.

- Vây công rất thoải mái đúng không, chỉ tiếc Bất Diệt Kim Cương Tượng của các ngươi không đáng nhắc tới trước mặt ta.

Thời điểm rất nhiều người đang lo lắng thay Lãnh Luân Lôi Điện, trong lôi cầu có tiếng nói bình tĩnh của Lãnh Luân Lôi Điện truyền ra, lập tức lôi cầu nhanh chóng biến nhỏ lại.

Thời điểm mọi người ngạc nhiên quan sát tình hình, lôi đình chi lực trong lôi cầu tử kim nhưng lại bị Lãnh Luân Lôi Điện trực tiếp nuốt vào trong miệng, thậm chí còn có cảm giác chưa thỏa mãn.

Xuy xuy!

Vào lúc này, hai tay Lãnh Luân Lôi Điện nắm chặt lại, thân ảnh bay vư"t lên cao, không gian chung quanh run run, hai tay đánh ra một quyền vào Bát Diệt Kim Cương Tượng của Thải Thanh và Linh Tịnh Trí, thân ảnh lóe lên, hắn dùng tốc độ nhanh không tưởng tượng nổi đánh vào thân hình khổng lồ của Chương Kiến Minh.

Ba quyền oanh kích ra công tác liên tục, không hề gián đoạn, trong khoảnh khắc trên không trung có lôi quang lập lòe.

Ba quyền giống như tử kim long khổng lồ giáng xuống, ba đạo tử kim lôi đình đi qua làm không gian vặn vẹo.

Ầm ầm!

Lôi đình nổ mạnh, trước mặt lôi uy kinh người này, linh hồn Thải Thanh ba người run lên, ánh mắt dại ra.

Nhưng tất cả đều không kịp, ba người không nghĩ tới Lãnh Luân Lôi Điện có thể trực tiếp ngăn cản một kích của ba người, làm cho bọn họ không kịp chuẩn bị đường lui.

Rầm rầm rầm!

Ba đạo tử kim lôi đình đánh thẳng vào Thải Thanh ba người, hắn tiếng nổ như pháo hoa vang vọng không gian, hào quang chói mắt, khí tức hủy diệt làm không gian tan vỡ.

PHỤT!

Thân ảnh khổng lồ của ba người phun máu tươi, thân hình khổng lồ nện xuống đất, ánh mắt vô cùng hoảng sợ.

- Bất Diệt Thiên Thể, đó là Bất Diệt Thiên Thể!

- Lãnh Luân Lôi Điện đạt tới cấp độ Bất Diệt Thiên Thể!

……

Thải Thanh, Linh Tịnh Trí, Chương Kiến Minh ba người biến thành thân ảnh kim cương khổng lồ, nhưng tất cả ánh mắt đều nhìn lên người Lãnh Luân Lôi Điện.

Ầm ầm!

Giờ phút này trên người Lãnh Luân Lôi Điện bắn ra điện quang tử kim rực rỡ, hào quang tử kim sáng ngời, thân ảnh tử kim giống như tử kim đồng nhân, một tia tử kim lôi quang chớp động và bí vân không ngừng lập lòe, giống như bên ngoài thân hình được khắc lên rất nhiều đường vân rực rỡ, khí tức vô cùng mênh mông quanh quẩn trên người, không gian chấn động nổ ầm ầm giống như ẩn chứa lực lượng khôn cùng

Chương 4288: Khí tức quen thuộc

Tất cả mọi người khiếp sợ, đối với đệ tử trong Tuyên Cổ Điện mà nói, Bất Diệt Thiên Thể chỉ là truyền thuyết, vẫn chưa có người nào đạt tới cấp độ Bất Diệt Thiên Thể, thậm chí không có ai biết làm thế nào mới đạt tới cấp độ Bất Diệt Thiên Thể.

- Bất Diệt Thiên Thể!

Tất cả trưởng lão, hộ pháp, chấp sự, thân vương, tử kim huyền lôi làm cho bọn họ khiếp sợ.

Từng ánh mắt kinh ngạc nhìn lên người Lãnh Luân Lôi Điện, ai cũng biết có được Bất Diệt Thiên Thể đại biểu cho cái gì, Bất Diệt Kim Cương Tượng và Bất Diệt Thiên Thể so lực phòng ngự với nhau chẳng khác gì dân chơi gặp thứ thiệt, khó trách Thải Thanh ba người bại thảm như thế.

Giờ phút này dường như Vũ Thái trưởng lão, Như Hoằng trưởng lão, Kiền Vũ trưởng lão đều không ngạc nhiên cho lắm, hắn đã sớm biết rõ Lãnh Luân Lôi Điện có Bất Diệt Thiên Thể.

- Không nghĩ tới Bất Diệt Thiên Thể cũng không phải truyền thuyết, thật sự có thể tu luyện được.

- Đương nhiên có thể tu luyện ra, đồn đãi thời kỳ viễn cổ, trong Tuyên Cổ Điện có cường giả luyện ra Bất Diệt Thiên Thể.

...

Đệ tử bốn phía không ngừng nghị luận, lúc này Lục Lâm Thiên cũng tươi cười, thiên phú của Lãnh Luân Lôi Điện tuyệt đối là không thể khinh thường, đã đạt tới mức đáng sợ, vô lượng Niết Bàn, thiên phú thậm chí có thể so sánh với Phong gia Phong Du Du.

Mà người có được Tử Lôi Huyền Đỉnh lại trải qua vô lượng Niết Bàn Vô Lượng Tịch Diệt Đại Lôi Kiếp là có thể tu thành Bất Diệt Thiên Thể. Điểm này Lục Lâm Thiên sớm đã biết rõ, Lục sư huynh

Hoàng Phủ Minh Long cũng biết, cho nên Lục Lâm Thiên có thể suy đoán ra, dưới tình huống không sử dụng linh khí, ba người Thải Thanh căn bản không chèo chống được mấy chiêu, trừ phi Lãnh Luân Lôi Điện cố ý buông thả.

Nhưng Lục Lâm Thiên không khó biết rõ, với biểu hiện của và ngạo khí của Lãnh Luân Lôi Điện, tuyệt đối sẽ không buông thả ba người này, cho nên Lục Lâm Thiên có thể ước đoán không qua bao lâu ba người này sẽ bại, huống chi cuối cùng Thải Thanh ba người còn mượn lực lượng kim huyền lôi đối phó Lãnh Luân Lôi Điện, Lãnh Luân Lôi Điện thân là người có được tử kim huyền lôi, dùng tử kim huyền lôi đối phó hắn càng làm Thải Thanh ba người thua nhanh hơn.

Nữ tử áo bào tím cũng đạt được một ít tin tức, nhưng mà lại không biết sau khi trải qua vô lượng Niết Bàn, Lãnh Luân Lôi Điện đã có át chủ bài Bất Diệt Thiên Thể này.

Một đấu ba, tổng cộng mấy chiêu đã chiến thắng, còn nhanh hơn dự tính của Lục Lâm Thiên một chiêu, đôi mắt nữ tử áo bào tím chớp động, ánh mắt lúc này lườm Lục Lâm Thiên, đôi mắt hơi chấn động.

Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh hai người cũng hơi động dung, liều với Lãnh Luân Lôi Điện, bọn họ tự nhiên cũng không sợ. Nhưng mà người có vô lượng Niết Bàn cộng thêm Bất Diệt Thiên Thể, tăng thêm việc không sử dụng binh khí nào, bọn họ mà động thủ cũng thua không nghi ngờ.

Bất Diệt Kim Cương Tượng rất mạnh, nhưng mà so sánh với Bất Diệt Thiên Thể tự nhiên không đủ.

Thải Thanh, Linh Tịnh Trí, Chương Kiến Minh ba người bị đánh bay ra xa, thân hình kim cương biến mất, khóe miệng đều chảy máu, khuôn mặt tái nhợt, ánh mắt kinh hãi, Bất Diệt Thiên Thể, bọn họ không thể chống lại, ba người bọn họ đồng thời đánh ra một kích không có tác dụng với Lãnh Luân Lôi Điện.

- Lãnh Luân Lôi Điện thắng, hôm nay hắn trở thành Thân Vương của Tuyên Cổ Điện.

Vũ Thái trưởng lão quát lớn, giọng nói tang thương già nua vang lên bên tai mọi người.

- Bái kiến Thân Vương!

Vũ Thái trưởng lão vừa dứt lời, tất cả đệ tử, hộ pháp, chấp sự và thập đại đệ tử đều xoay người hành lễ.

Thân Vương trong Tuyên Cổ Điện có địa vị không kém trưởng lão, cũng chỉ kém hơn Vũ Thái trưởng lão, Như Hoằng trưởng lão, Kiền Vũ trưởng lão một chút mà thôi.

- Miễn lễ.

Lãnh Luân Lôi Điện nói một câu, gương mặt lạnh như băng chấn động, lập tức thả người ngồi lên ghế, khí tức mênh mông cũng thu liễm lại.

Thân là đỉnh phong thế hệ trẻ của cổ tộc, vô lượng Niết Bàn, thực lực của Lãnh Luân Lôi Điện không thể nói là mạnh nhất thế hệ trẻ Quang Thiên thế giới,

[T-R-U-Y-E-N-F-U-L-L-.-V-N] và thiên phú của hắn là mạnh nhất, không bao lâu sau hắn có tự tin sẽ là đệ nhất trong cùng thế hệ.

Mà chuyện này cũng dưỡng thành tính cách tự ngạo của Lãnh Luân Lôi Điện, hắn cũng có thực lực tự ngạo.

Sọ rằng chỉ cần người trong Tuyên Cổ Điện này, dù ít dù nhiều cũng có tiền vốn tự ngạo trong ba ngàn đại thế giới.

- Vị chuẩn thân vương kế tiếp, ai lên trước?

Tiếng nói của Minh Chí hộ pháp vang lên, ánh mắt của hắn nhìn qua hai người Lục Lâm Thiên và nữ tử áo bào tím.

- Ta đến đây...

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, động tác hơi điều chỉnh, giờ phút này giọng nói của nữ tử áo bào tím hơi truyền ra, âm thanh vang lên, bóng hình xinh đẹp đã xuất hiện trong sân rộng.

Đôi mắt Vũ Thái trưởng lão hơi mở ra, lập tức nói với sau lưng:

- La Sâm, Đái Nghị, Chính Bắc hộ pháp các ngươi đi ra đi.

- Vâng.

Khi Vũ Thái trưởng lão dứt lơi, hắn hai nam tử bất phàm và một trung niên chừng bốn mươi đi ra, ba thân ảnh tiến vào trong sân rộng.

- La Sâm, Đái Nghị, còn có Chính Bắc hộ pháp, ba người này đêu đứng đầu trong thập đại đệ tử đấy.

- Đồn đãi La Sâm và Đái Nghị hai người là hai người duy nhất trong hàng đệ tử tiến vào Hóa Hồng Cảnh đấy.

- Ngay cả Chính Bắc hộ pháp cũng ra tay.

...

- La Sâm.

- Đái Nghị.

- Tuyên Cổ Điện nội điện Chính Bắc hộ pháp.

- Thỉnh chuẩn Thân Vương chỉ giáo.

Ba người đáp xuống bên cạnh nữ tử áo bào tím, dùng xu thế tam giác vây quanh, khí tức dâng trào, từ khi Thải Thanh ba người bị thua, ba người này cẩn thận hơn rất nhiều.

- Đông Phương Tử Quỳ.

Nữ tử áo bào tím nói nhỏ, âm thanh rất êm tai, bộ dáng mê người, hồn nhiên thiên thành, nàng đứng ở giữa sân nhưng làm cho đám người La Sâm, Đái Nghị và Chính Bắc hộ pháp sinh ra ý sợ mơ hồ..

- Khí tức này rất đặc biệt.

Lục Lâm Thiên ngồi xuống, lúc này cảm giác khí tức trên người Đông Phương Tử Quỳ làm nội tâm của hắn cảm giác gì đó, khí tức này rất quen thuộc.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, sắc mặt ngạc nhiên, hắn phát hiện ra cái gì đó, thì thào:

- Khí tức này đủ mạnh, thì ra là...

- Bất Diệt Kim Cương Tượng!

Ầm ầm!

Ba tiếng quát vang lên, trên không trung gió nổi mây phun, bỗng nhiên biến sắc, cảm giác được khí tức đáng sợ khó hiểu sinh ra trên người Đông Phương Tử Quỳ, đám người Chính Bắc hộ pháp, La Sâm, Đái Nghị cẩn thận, không có lập tức ra tay, vào lúc này cùng thúc dục Bất Diệt Kim Cương Tượng.

Nhìn thấy ba thân ảnh khổng lồ xuất hiện, trên dung nhan tinh xảo của Đông Phương Tử Quỳ có điện quang lập lòe, trong mắt bắn ra hào quang màu xanh nhạt, ánh mắt làm mọi người kính nể, không dám nhìn thẳng, xem như kinh tâm động phách.

- Không biết chuẩn Thân Vương Đông Phương Tử Quỳ có thể chống lại Chính Bắc hộ pháp cùng La Sâm, Đái Nghị ba người hay không.

Chuẩn thân vương Đông Phương Tử Quỳ cũng là nhất nguyên Hóa Hồng, thân là kẻ có được tử kim huyền lôi sẽ không yếu đâu...

Chương 4289: Đổi người

Xoẹt!

Trên quảng trường bàn tán, La Sâm, Đái Nghị, Chính Bắc hộ pháp ba người đứng đó, lôi điện vờn quanh thân hình, nương theo khí tức hủy diệt của lôi đình, thân ảnh ba người lập tức lao tới oanh kích Đông Phương Tử Quỳ.

Ầm ầm!

Ba người giơ tay nhấc chân hình thành vòng khí xoáy, năng lượng khủng bố bộc phát đánh cả phiến không gian này vặn vẹo đáng sợ.

Đại chiến hết sức căng thẳng, vào lúc này bóng dáng xinh đẹp của Đông Phương Tử Quỳ bộc phát dữ dội, điện quang màu xanh sinh ra trên người của nàng, cuối cùng bao bọc thân ảnh xinh đẹp của nàng vào trong.

- Ồ.

Cũng vào lúc này, Hoằng Diễm Thân Vương cảm giác khí thế trên người Đông Phương Tử Quỳ tỏa ra thì hơi nhíu mày, ánh mắt hơi rung động.

XIU....XIU...!

Mấy đạo công kích đánh xuống, đại chiến nổ ra, thân ảnh xinh đẹp của Đông Phương Tử Quỳ biến mất.

Chính Bắc hộ pháp ba người công kích thất bại, ba người cảm giác có biến hóa nên ngẩng đầu lên, nhưng biến hóa này không có năng lượng tỏa ra, tốc độ công kích không giảm,. lập tức đánh thẳng lên bầu trời.

Xoẹt!

Cùng một thời gian, thân ảnh Đông Phương Tử Quỳ xuất hiện trên đầu ba người, đồng thời đánh ra ba mũi tên lôi điện, điện quang màu xanh xuyên thủng không gian, giống như thiên thạch mang theo lực lượng không gì sánh nổi, trực tiếp đυ.ng và công kích của Chính Bắc hộ pháp ba người.

Rầm rầm rầm!

Công kích này làm người ta hãi hùng khϊếp vía, năng lượng khủng bố khuếch tán ra, từng đạo năng lượng đáng sợ đánh thẳng xuống dưới.

Rất nhiều ánh mắt kinh ngạc, rất khó tưởng tượng Đông Phương Tử Quỳ nhìn nhỏ yếu gầy gò lại có thực lực khủng bố như vậy.

Đạp đạp đạp!

Điện quang khuếch tán ra thật nhanh, thân ảnh ba người Chính Bắc hộ pháp lảo đảo lui ra phía sau.

Xùy...

Thân ảnh xinh đẹp của Đông Phương Tử Quỳ bị đẩy lui, nhưng lúc này trong lòng bàn tay của nàng có lôi điện màu tím xuất hiện, cổ tay run lên, lập tức một đại đỉnh màu tím xuất hiện trên không trung.

Hô...

Trong chốc lát, không trung chấn động dữ dội, lôi vân màu tím chấn động không ngớt, năng lượng chấn động đáng sợ bao phủ các nơi, tiếng điện quang xì xì khuếch tán khắp không gian.

- Vậy mà vận dụng Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Ánh mắt người trong quảng trường biến hóa, rất nhiều trưởng lão, hộ pháp, thân vương đều chấn động nhìn lôi điện màu tím kia.

Ầm ầm!

Khi Tử Lôi Huyền Đỉnh xuất hiện, Đông Phương Tử Quỳ không chậm trễ chút thời gian nào, hào quang màu tím trên lôi vân cuồn cuộn, lôi điện giáng xuống, lôi đình đánh thẳng vào không gian.

Lôi điện màu tím mang theo lực lượng đáng sợ đánh thẳng vào thân hình khổng lồ của Chính Bắc hộ pháp ba người.

Ba người lui ra sau ổn định thân hình, nhìn thấy lôi điện màu tím liền khiếp sợ, phất tay đánh ra công kích ngăn cản, hiển nhiên phải toàn lực ứng phó.

PHỤT!

Tuy thân hình khổng lồ của bọn họ ngăn cản không ít lôi điện màu tím, nhưng không thể ngăn cản hoàn toàn, thân hình khổng lồ của ba người lập tức bị thương, miệng phun máu tươi.

- Tốt, lui ra đi, các ngươi đã bại.

Vũ Thái trưởng lão tuyên bố, sắc mặt không chút chấn động.

- Có lẽ thủ đoạn của nàng cũng không chỉ có như vậy.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên hơi chấn động, hắn hiểu đại khái thực lực của Đông Phương Tử Quỳ, cho nên trong nội tâm suy đoán, nếu Đông Phương Tử Quỳ muốn thắng ba người kia, hoàn toàn không dùng Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng có thể chiến thắng, ít nhất Đông Phương Tử Quỳ đến bây giờ vẫn chưa dùng toàn lực.

Hô!

Khi Vũ Thái trưởng lão dứt lời, Đông Phương Tử Quỳ cũng thu hồi Tử Lôi Huyền Đỉnh, lôi vân màu tím trên không trung cũng thu liễm lại.

Chính Bắc hộ pháp ba người thu liễm Bất Diệt Kim Cương Tượng, ánh mắt thất vọng lui ra, đối với bọn họ mà nói, bọn họ bị đả kích không nhỏ.

- Đông Phương Tử Quỳ thắng, ngay hôm nay trở thành Thân Vương của Tuyên Cổ Điện.

Vũ Thái trưởng lão tuyên bố, lời của hắn truyền vào tai mọi người.

- Bái kiến Thân Vương.

Đông Phương Tử Quỳ đã thành Thân Vương, các đệ tử, hộ pháp, chấp sự... Hành lễ với Thân Vương mới.

Xùy!

Bóng hình xinh đẹp lắc lư, Đông Phương Tử Quỳ quay trở lại ghế ngồi, đôi mắt mang theo tinh quang nhìn qua, truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên:

- Tới ngươi!

Khi Đông Phương Tử Quỳ truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên, ánh mắt Minh Chí hộ pháp nhìn qua Lục Lâm Thiên, lúc này ba chuẩn Thân Vương này cũng chỉ có mình Lục Lâm Thiên là chưa trải qua Tuyên Cổ Điện khảo nghiệm.

- Mời chuẩn Thân Vương cuối cùng lên đài.

Minh Chí hộ pháp tuyên bố, rất nhiều ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên mỉm cười với Đông Phương Tử Quỳ, áo bào xanh hơi động, hắn đứng lên đi tới quảng trường.

Trong rất nhiều ánh mắt nhìn thẳng vào mình, Lục Lâm Thiên chậm rãi bước đi, lúc này làm rất nhiều ánh mắt khó hiểu.

Đi tới sân rộng, Lục Lâm Thiên lúc này dừng bước, đứng chắp tay, thần sắc lạnh nhạt.

Khi Lục Lâm Thiên lên đài, ánh mắt Minh Chí hộ pháp nhìn qua Vũ Thái trưởng lão, chuyện an bài đối thủ đều là Vũ Thái trưởng lão làm, huống chi hắn hiện tại không nhìn ra chút khí tức nào trên người Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Vũ Thái trưởng lão nhìn qua Lục Lâm Thiên, giờ phút này bắt đầu có sóng gió nổi lên, sau một lát đôi mắt già nua nhìn thẳng

Lục Lâm Thiên, thở dài một hơi, nói nhỏ:

- Ai, lão hủ tu luyện nhiều năm như vậy, thật sự là phí thời gian, đến bây giờ không cách nào nhìn thấu khí tức của ngươi.

- Vũ Thái trưởng lão cũng không nhìn thấu khí tức của người nọ?

Khi Vũ Thái trưởng lão dứt lời, lập tức không ít ánh mắt chấn động, Vũ Thái trưởng lão vẫn không nhìn thấu khí tức của nam tử áo xanh này, rất nhiều người ngạc nhiên.

- Hẳn là Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong.

Lục Lâm Thiên nhìn Vũ Thái trưởng lão, thần sắc lạnh nhạt, ánh mắt trấn tĩnh.

- Thì ra là Tuyên Cổ Cảnh cao giai, cũng không tệ.

- Đoán chừng có bí pháp gì đó, ngay cả Vũ Thái trưởng lão cũng không nhìn ra khí tức của hắn.

...

Trong tiếng nghị luận của mọi người, ánh mắt Đông Phương Tử Quỳ nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, đôi mắt mang theo thần sắc nghi hoặc.

- Lang Dược, Tô Trí Viễn, Côn Thành Không, các ngươi đi lên.

Ánh mắt Vũ Thái trưởng lão hơi chấn động, lập tức nói ra tên của ba thanh niên sau lưng, ba thanh niên này nhanh chóng bay tới.

Xuy xuy!

Ba khí tức chấn động, lập tức ba thân ảnh nam tử cao ngất nhìn Lục Lâm Thiên, ba khí tức này phong tỏa Lục Lâm Thiên vào trong.

- Lang Dược.

- Tô Trí Viễn.

- Côn Thành Không.

- Thỉnh chuẩn Thân Vương chỉ giáo.

Ba người nhìn Lục Lâm Thiên, khí tức chấn động rất mạnh, ba người đều có tu vị Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong.

- Là ba người Lang Dược, Tô Trí Viễn, Côn Thành Không.

- Không biết chuẩn Thân Vương thứ ba có thực lực thế nào.

Trong tiếng nghị luận chung quanh, Lục Lâm Thiên nhìn qua ba người, ánh mắt nhìn qua Lôi Lang trên trên kia, ánh mắt không chấn động quá nhiều, nói nhỏ:

- Lôi Lang đúng không, không biết ba người này ngươi có thể đánh bại hay không?

- Xảy ra chuyện gì?

Khi Lục Lâm Thiên đặt câu hỏi, chung quanh bạo động, ánh mắt Lang Dược không vui, lúc này cười lạnh, nói:

- Tuyên Cổ Cảnh cao giai và Hóa Hồng Cảnh không thể so sánh với nhau.

Chương 4290: Miểu sát Lôi Lang 1

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt cười cười, đám người đứng ngoài xem dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn Lôi Lang, ánh mắt hắn nhìn qua ba người Lang Dược, Tô Trí Viễn, Côn Thành Không ba người hỏi:

- Ba người các ngươi có nắm chắc đánh bại Lôi Lang hay không?

Ánh mắt ba người chấn động, khí tức Lang Dược hơi âm hàn, nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Lôi Lang đã là nhất nguyên Hóa Hồng sắp đạt tới đỉnh phong, tuy ba người chúng ta là Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong, nhưng Tuyên Cổ Cảnh và Hóa Hồng Cảnh không thể so sánh với nhau, cho nên chúng ta cùng lên cũng không thể chiến thắng Lôi Lang.

Lục Lâm Thiên nghe vậy cũng không suy nghĩ, lại nhìn qua Lôi Lang, hắn cười nói:

- Lôi Lang, không bằng nhiệm vụ khảo nghiệm Tuyên Cổ Điện giao cho ngươi đi, thực lực ba người này quá thấp.

Dứt lời, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua Vũ Thái trưởng lão, nói:

- Vũ Thái trưởng lão, không biết ta đổi đối thủ mạnh hơn có phù hợp quy củ Tuyên Cổ Điện hay không, nếu Tuyên Cổ Điện có quy củ này, hoặc là Lôi Lang không dám, vậy thì thôi.

- Cái gì, người này đang ngại Lang Dược ba người thực lực thấp sao, còn dám khiêu chiến Lôi Lang?

- Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong khiêu chiến Lôi Lang nhất nguyên Hóa Hồng đỉnh phong, đầu óc bị hư rồi sao?

...

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, đám người trên quảng trường bạo động, không có ai biết vì sao Lục Lâm Thiên phải làm như vậy, Đông Phương Tử Quỳ, Lãnh Luân Lôi Điện hai người âm thầm ngạc nhiên.

Nhưng chỉ có Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh hai người vẫn không quan tâm, bộ dáng vô cùng vui vẻ, bọn họ tự nhiên biết rõ vì sao Lục Lâm Thiên lại khiêu chiến Lôi Lang.

- Người này không biết lai lịch thế nào, dường như cực kỳ cuồng ngạo.

- Có phần càn rỡ, lại dám vượt qua Tuyên Cổ Cảnh khiêu chiến Hóa Hồng Cảnh.

Lúc này tất cả trưởng lão, hộ pháp, chấp sự, năm đại thân vương đều ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên, trên Đại hội Thân Vương vẫn chưa từng có tình huống đổi đối thủ mạnh hơn.

Vũ Thái trưởng lão vẫn không có chút chấn động nào, đôi mắt sáng ngời nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Tuyên Cổ Điện không có quy củ này, nhưng mà quy củ này cũng không phải không thực hiện được...

- Vũ Thái trưởng lão, nếu như ta bại, Tử Lôi Huyền Đỉnh này ta sẽ vô điều kiện giao cho Lôi Lang, nếu Lôi Lang không dám thì thôi.

Lục Lâm Thiên chen ngang lời Vũ Thái trưởng lão.

- Vũ Thái trưởng lão, ta thấy không thành vấn đề, có một ít người không biết trời cao đất rộng, Tử Lôi Huyền Đỉnh trong Tuyên Cổ Điện không xứng nằm trên người hắn, ta sẽ thu hồi.

Lôi Lang đứng dậy, ánh mắt đầy hàn ý nhìn Lục Lâm Thiên, rồi lập tức cố nén hàn ý, hắn cung kính nói với Vũ Thái trưởng lão cách đó không xa. Hắn biết rõ đối phương cố ý nhắm vào hắn, dù sao hắn cũng không vừa mắt tiểu tử này, cộng thêm Tử Lôi Huyền Đỉnh, hắn không có lý do không ra tay.

Ánh mắt Vũ Thái trưởng lão nhìn sang Lục Lâm Thiên, lúc này nói với Lôi Lang:

- Đã như thế, Lang Dược ba người lui ra, ngươi đi lên đi.

- Vâng.

Lôi Lang cúi đầu đáp, trong mắt có hàn quang lóe lên.

Âm thanh xé gió vang lên, Lang Dược ba người bay trở về, thân ảnh Lôi Lang Sử lóe lên, hắn vượt qua không gian xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Lôi Lang Sử đáp xuống, ánh mắt đầy hàn ý nhìn Lục Lâm Thiên, cười dữ tợn, tiếng nói âm hàn giống như từ địa ngục truyền tới, trầm giọng nói:

- Tiểu tử, chuẩn Thân Vương cũng không phải Thân Vương thật sự, ngươi dám náo động như vậy, thật sự là cuồng vọng mà.

- Thật sao.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thẳng vào Lôi Lang Sử.

- Ngươi là Lang Linh nhất tộc?

- Đúng vậy, thế nào, hối hận rồi sao?

Thân là Lang Linh nhất tộc, Lôi Lang Sử có ngạo khí của mình, tuy chủng tộc Lang Linh nhất tộc trong Minh Linh không tính là tộc cường hãn nhất, nhưng mà không yếu, mà thiên phú của hắn còn mạnh hơn nhân loại bình thường rất nhiều.

- Thắng ta, Tử Lôi Huyền Đỉnh chính là của ngươi, nhưng mà ngươi không có cơ hội này, không biết vì cái gì, ta rất ghét Lang Linh nhất tộc các ngươi, chỉ nhìn thấy thôi đã cảm thấy khó chịu lắm rồi.

Lục Lâm Thiên cười nói với Lôi Lang Sử một tiếng, ánh mắt đảo qua làm Lôi Lang Sử chấn động.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên làm Lôi Lang Sử run lên, ánh mắt đó làm nội tâm của hắn sinh ra cảm giác bất an, lập tức vận chuyển nguyên lực xua tan bất an đó, thần sắc âm hàn, khí tức lôi đình của hắn không ngừng dâng trào.

- Tiểu tử, ngươi sẽ phải trả giá vì lời này, không cần biết ngươi là ai, ngươi nên biết trong Tuyên Cổ Điện này, ngươi không là cái gì cả. [T-R-U-Y-E-N-F-U-L-L-.-V-N]

Tiếng nói âm hàn quanh quẩn hư không, Lôi Lang vừa nói xong, năng lượng bao phủ thiên địa, hàn quang trong mắt đại thịnh, năng lượng thiên địa chung quanh sinh ra chấn động không nhỏ, trong lúc mơ hồ có lôi điện màu tím bắn ra.

- Khí tức của Lôi Lang thật mạnh!

Khí tức kinh người này làm người ta động dung.

Khí tức mênh mông cuồn cuộn này làm Lục Lâm Thiên chấn động, nhưng thân ảnh của hắn bất động vững như bàn thạch, bất động không dao động, ánh mắt nhìn thẳng vào Lôi Lang trở nên thâm thúy hơn trước.

- Ngươi không có tư cách nắm giữ Tử Lôi Huyền Đỉnh trong tay, đây là ngươi tự tìm lấy phiền phức.

Lôi Lang động, hắn quát lớn, lập tức phá vỡ hư không, khí tức âm hàn phóng thẳng lên trời, lập tức lôi điện màu tím quét qua không gian, lập tức tràn ngập thiên địa.

Loại khí tức âm hàn này là trời sinh của Lang Linh nhất tộc, cho nên nó ảnh hưởng tới linh hồn của người khác.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, khí tức âm hàn chấn động mãnh liệt, cả không trung run lên, ánh mắt Lôi Lang lạnh giá, thân ảnh lao về phía Lục Lâm Thiên, khí tức nhất nguyên Hóa Hồng phóng thích ra không giữ lại chút nào.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, năng lượng âm hàn kinh khủng quét qua các nơi, năng lượng khủng bố càn quét không gian, khí tức hủy diệt đáng sợ bộc phát, trường bào run lên, một trảo đánh thẳng vào ngực Lục Lâm Thiên.

Ngao!

Một trảo đánh tới, tiếng sói tru vang vọng, hàn khí chấn động dữ dội, một trảo này làm mang theo lôi điện xé rách không gian, trực tiếp đánh vào ngực Lục Lâm Thiên.

Xoẹt!

Lôi Lang ra tay xảo trá ngoan độc, không lưu tình chút nào, một trảo này xuyên phá không gian.

- Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong, thanh niên áo xanh này muốn chống lại Lôi Lang là nhất nguyên Hóa Hồng đỉnh phong...

Vào lúc này có nhiều ánh mắt sợ hãi thay Lục Lâm Thiên, trái tim như nằm trên cổ họng.

Bành.

Một trảo này mang theo khí tức âm hàn và lôi điện màu tím đánh xuống, giống như muốn trực tiếp xé thân ảnh Lục Lâm Thiên thành mảnh nhỏ..

- Ai...

Giờ phút này rất nhiều người thở dài, Tuyên Cổ Cảnh cao giai chuẩn Thân Vương lại dám khiêu chiến Lôi Lang, Tuyên Cổ Cảnh cao giai và Hóa Hồng Cảnh là hai cấp độ khác nhau, cho dù Lôi Lang ra tay quá tàn nhẫn cũng không thể trách người khác.

Tất cả mọi người cho rằng một trảo của Lôi Lang có thể xé Lục Lâm Thiên thành mảnh nhỏ, cảnh tượng làm nhiều người sợ hãi diễn ra, một trảo của Lôi Lang đánh xuống, thân ảnh Lục Lâm Thiên vốn nên nát bấy lại không bị thương chút nào.

- Lôi Lang, nói cho người Lang Linh nhất tộc các ngươi biết, ta là

Lục Lâm Thiên, à, nhưng mà sợ rằng ngươi không có cơ hội đâu.

Chương 4291: Miểu sát Lôi Lang 2

Lục Lâm Thiên cười đầy lãnh ý, thời điểm một trảo của Lôi Lang đánh xuống, hào quang tử kim sắc bao phủ một quyền của hắn, nương theo đó là một quyền đánh thẳng vào người Lôi Lang.

Không tránh không né, trực tiếp chống lại, một quyền đổi một trảo!

Xoẹt!

Móng vuốt đánh vào l*иg ngực Lục Lâm Thiên, không biết vì sao, bỗng nhiên hào quang màu tím bộc phát.

Oanh!

Nắm đấm cũng đánh vào người Lôi Lang, sát khí lăng lệ bao phủ trời cao.

- Không tốt...

Vào lúc này trên bàn tiệc trưởng lão, Vũ Thái trưởng lão, Như Hoằng trưởng lão, Kiền Vũ trưởng lão, năm đại Thân Vương, Lãnh Luân Lôi Điện, Đông Phương Tử Quỳ đều biến sắc.

- Lục Lâm Thiên, không thể hạ sát thủ!

Vũ Thái trưởng lão quát lớn, thân ảnh lập tức biến mất trên ghế ngồi.

Nhưng tất cả không kịp, gần trong gang tấc, một quyền đổi một trảo, tốc độ quá nhanh...

Trong mắt Lôi Lang vốn đang cười lạnh đã biến thành hoảng sợ tột cùng, thân hình của hắn nứt vỡ từng khúc.

Rầm rầm rầm!

Tiếng nổ tung trầm thấp vang lên, cả không trung hấn động, không gian bị nghiền nát dữ dội, năng lượng lăng lệ tàn phá không gian, lỗ đen xuất hiện, nương theo đó là uy áp kinh người bạo phát ra ngoài.

- Ai...

Thân ảnh Vũ Thái trưởng lão xuất hiện trong năng lượng phong bạo đáng sợ, năng lượng phong bạo khủng bố không thể ảnh hưởng tới hắn, ánh mắt không bận tâm của hắn biến thành than thở.

Xùy!

Thân ảnh Lôi Lang nứt vỡ từng khúc sau đó hóa thành tro tàn, vào lúc này năng lượng chấn động bộc phát, linh tinh xuất hiện trong khu vực nổ tung này

Thân ảnh áo xanh xuất hiện, khí tức vô cùng mênh mông bao phủ toàn trường, phất tay không khách khí thu linh tinh vào trong tay.

Hiện tại thân ảnh cao ngất đứng giữa không trung, cả quảng trường tĩnh mịch, lúc này thân hình của hắn có hào quang tử kim bao phủ.

- Bất Diệt Thiên Thể!

Đôi mắt dễ thương của Đông Phương Tử Quỳ chấn động, thần sắc Lãnh Luân Lôi Điện từ lạnh nhạt biến thành rung động.

Cách đó không xa, Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh cười nhạt, một chiêu miểu sát Lôi Lang, hai người không cảm thấy kỳ quái chút nào, chỉ có thể nói Lôi Lang không may mà thôi.

Các trưởng lão, hộ pháp, năm đại Thân Vương... Chấn động phức tạp.

- Bất Diệt Thiên Thể, đó là Bất Diệt Thiên Thể.

- Chuẩn Thân Vương này cũng có Bất Diệt Thiên Thể!

- Lục Lâm Thiên, chẳng lẽ hắn là Lục Lâm Thiên của Thượng Thanh thế giới sao?

- Lục Lâm Thiên, chân lý Niết Bàn, lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm!

- Ta hoa mắt sao, Lôi Lang bị miểu sát?

Nhất nguyên Hóa Hồng Lôi Lang bị một chiêu đánh hình thần câu diệt, sau yên lặng trong ngắn ngủi, thần sắc vô cùng rung động, đó là Bất Diệt Thiên Thể giống như Lãnh Luân Lôi Điện thi triển ra, thậm chí uy năng còn thâm thúy hơn rất nhiều.

Bất cứ người nào ở đây, sau lưng đều có thế lực to lớn chèo chống, cho nên không xa lạ gì với ba chữ Lục Lâm Thiên, chân lý Niết Bàn, lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, ba chữ Lục Lâm Thiên đã sớm truyền khắp ba ngàn đại thế giới hơn một ngàn năm.

Xì xào!

Sau khi quay về vị trí của mình, lúc này Lang Dược, Tô Trí Viễn, Côn Thành Không ba người không nhịn được nhìn nhau, đều nuốt nước bọt sợ hãi, giờ phút này tâm tình khó chịu vừa rồi biến mất, Lôi Lang bị miểu sát, nếu ba người bọn họ tiến lên, người ta cũng không đặt vào trong mắt.

Trên quảng trường, Vũ Thái trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt không quan tâm đã chấn động, nói:

- Ngươi là Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ chân lý Niết Bàn trong Thương Khung chiến trường?

- Đúng!

Lục Lâm Thiên thu hồi Bất Diệt Thiên Thể, khẽ gật đầu.

- Thật sự là hắn, chân lý Niết Bàn, lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm!

Khi Lục Lâm Thiên gật đầu, cả quảng trường sôi trào, lúc này rất nhiều ánh mắt phức tạp nhìn qua Lục Lâm Thiên.

- Thì ra người này chính là Lục Lâm Thiên!

- Chân lý Niết Bàn, lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, khó trách có thể vượt cấp đánh chết Lôi Lang.

- Đồn đãi ngàn năm trước, Lục Lâm Thiên bị cường giả Thiên La minh vây công đánh giết, trong đó có cường giả Lang Linh nhất tộc, khó trách Lục Lâm Thiên muốn thừa cơ đánh chết Lôi Lang Sử.

...

Từng tiếng nghị luận không nhỏ, đám người đứng ngoài xem nhìn Lục Lâm Thiên với ánh mắt rung động thật lớn.

Chân lý Niết Bàn, lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, hai thân phận này trong ba ngàn đại thế giới là quá khủng khiếp, nhưng bây giờ có một người làm được cả hai việc này.

Cho nên trưởng lão, hộ pháp, năm đại thân vương, Tử Kim Huyền Lôi Sử, thập đại đệ tử đều nhìn Lục Lâm Thiên với ánh mắt chấn động.

Trong đám người, có người là chủng tộc Minh Linh đều động dung.

- Ai...

Ánh mắt Vũ Thái trưởng lão nhìn qua Lục Lâm Thiên, than nhỏ:

- Lục Lâm Thiên, ngươi đánh chết Lôi Lang có phần quá mức, cho dù ngươi và Lôi Lang từng có thù hận, nhưng đây dù sao cũng là Tuyên Cổ Điện.

- Vũ Thái trưởng lão, Lôi Lang cũng không khách khí với ta, ta từ trước đến nay vẫn tuân thủ nguyên tắc người không phạm ta, ta không phạm người, nếu người phạm ta, đừng trách ta vô tình, huống chi ta cũng không có ý định đánh chết Lôi Lang, nhưng không ngờ hắn lại không chịu nổi một kích như vậy, thuần túy là chuyện ngoài ý muốn thôi.

Lục Lâm Thiên nhìn Vũ Thái trưởng lão, vẫn không kiêu ngạo không siểng nịnh, nói:

- Nếu như Tuyên Cổ Điện cảm thấy ta không đủ tư cách trở thành Thân Vương, đại khái ta rời đi là được rồi.

Vũ Thái trưởng lão nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi cầm Tử Lôi Huyền Đỉnh uy hiếp ta sao, còn chưa từng có người dám uy hiếp Tuyên Cổ Điện.

- Không dám.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, nói:

- Nếu Tuyên Cổ Điện cảm thấy ta không đủ tư cách làm Thân Vương, ta cần gì phải cưỡng cầu.

Vũ Thái trưởng lão nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt hơi chấn động, lập tức nói:

- Ngay hôm nay, Lục Lâm Thiên chính thức trở thành Thần Vương Tuyên Cổ Điện, ba ngày sau thập đại đệ tử khiêu chiến, bảy ngày sau, có tư cách vào nhập Thánh Cảnh, tiến vào Thánh Cảnh nhận chủ thánh vật.

- Bái kiến thân vương.

....

Hoàng hôn ảm đạm, tà dương như máu, dãy núi liên miên mê hoặc lòng người.

- Chúc mừng Lục soái.

Trong cung điện to lớn trên ngọn núi, Lục Linh cười cười với Lục Lâm Thiên, nói:

- Ba ngày sau sẽ nhận chủ thánh vật, Lục soái chuẩn bị như thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nói:

- Năm đại Thân Vương không có kẻ yếu, còn có năm Tử Kim Huyền Lôi Sử có thực lực vô cùng cường hãn, vốn trong sáu Tử Kim Huyền Lôi Sử, Lôi Lang là kẻ yếu nhất.

- Thực lực ngươi có lẽ cũng không cần quá lo lắng, huống chi nhận chủ thánh vật, trọng yếu nhất là cơ duyên, thực lực không phải là ưu thế lớn nhất.

Lôi Tiểu Thiên nói.

- Hô!

Lục Lâm Thiên thở dài, lập tức nói với hai người:

- Nhận chủ thánh vật, các ngươi chuẩn bị ra sao?

Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh nhìn nhau, Lục Linh nói:

- Ba ngay sau chúng ta tham gia thập đại đệ tử thi đấu, đến lúc đó thập đại đệ tử nói không chừng sẽ thay người lần nữa, nhưng ta và Lôi sư huynh đều là đệ tử thân truyền của Thần Lôi Điện, Thần Lôi Điện cũng chỉ có ta và Lôi sư huynh là hai đệ tử thân truyền mà thôi, cho nên chúng ta có danh ngạch đi vào Thánh Cảnh mà không cần tranh đoạt với ai, những điện khác có nhiều đệ tử, mỗi một điện có mười đệ tử thân truyền, mỗi điện cũng chỉ có mười danh ngạch đi vào Thánh Cảnh nhận chủ thánh vật.

Chương 4292: Tiến vào thập cường

- Thần Lôi Điện chỉ có hai đệ tử thân truyền là các ngươi sao?

Lục Lâm Thiên nhìn sang dãy núi phía sau, sau lưng có kiến trúc cung điện to lớn của liên minh, nhưng nơi có thưa người lại là Tuyên Cổ Điện Thần Lôi Điện.

Lôi Tiểu Thiên nhìn cung điện khổng lồ mà Lục Lâm Thiên đang nhìn, cũng chỉ có thể cười khổ, nói:

- Tuyên Cổ Điện hiện tại tổng cộng có Tử Lôi Điện, Thần Lôi Điện, Phong Lôi Điện, Kim Lôi Điện, Mộc Lôi Điện, Băng Lôi Điện, Viêm Lôi Điện, Thổ Lôi Điện còn có Thánh Lôi Điện chín đại điện, Tử Lôi Điện đứng đầu chín điện, Thánh Lôi Điện vẫn không có người, nghe nói ai có thể đủ dung hợp thánh vật sẽ trở thành điện chủ Thánh Lôi Điện.

- Hôm nay những điện chủ kia dường như chưa từng lộ diện qua?

Lục Lâm Thiên nghe xong cảm thán, Tuyên Cổ Điện quả nhiên là cường giả như mây, hôm nay trên Đại hội Thân Vương cũng chỉ có một ít trưởng lão có mặt, điện chủ các điện trong Tuyên Cổ Điện đều không xuất hiện.

- Đó là đương nhiên, tất cả đại điện chủ đều là cường giả tuyệt thế đấy.

Lục Linh nói:

- Trong chín điện của Tuyên Cổ Điện lấy Tử Lôi Điện cầm đầu, Thánh Lôi Điện tiếp theo, hiện tại tám điện chủ dùng điện chủ Tử Lôi Điện cầm đầu, điện chủ Tử Lôi Điện cũng được người ngoài gọi là điện chủ Tuyên Cổ Điện. Bảy điện chủ khác có địa vị không kém nhau bao nhiêu trong Tuyên Cổ Điện, dưới điện chủ còn có trưởng lão, hộ pháp, chấp sự, còn có đệ tử thân truyền. Trong Tử Lôi Điện có nhiều đệ tử thân truyền, nhưng mà điện chủ chưa từng lộ diện qua. Phong Lôi Điện, Kim Lôi Điện, Mộc Lôi Điện, Băng Lôi Điện, Viêm Lôi Điện, Thổ Lôi Điện cũng có không ít đệ tử, duy chỉ có đệ tử thân truyền của Thần Lôi Điện chỉ có ta và Lôi sư huynh.

Từ lời của Lục Linh nói, Lục Lâm Thiên cũng có hiểu biết về Tuyên Cổ Điện sâu hơn, trong Tuyên Cổ Điện đẳng cấp sâm nghiêm, cường giả phần đông, không hổ là quái vật khổng lồ chiếm giữ ba ngàn đại thế giới, tuy mình bây giờ đang ở trong Tuyên Cổ Điện, nhưng hắn hiểu Tuyên Cổ Điện chỉ là một góc của băng sơn mà thôi, lông mày cau lại, có chút nghi hoặc hỏi Lôi Tiểu Thiên cùng Lục Linh:

- Thần Lôi Điện chỉ có hai người các ngươi, tại sao thế?

- Bởi vì sư phụ chúng ta là điện chủ Thần Lôi Điện, lão nhân gia căn bản không thu đồ đệ.

Lôi Tiểu Thiên giận dữ nói:

- Cho nên hiện tại tất cả đại điện cũng chỉ có Thần Lôi Điện thế lực yếu nhất.

- Vì sao không muốn thu đồ đệ?

Lục Lâm Thiên vẫn không rõ.

- Lục soái, trong Tuyên Cổ Điện có cạnh tranh gay gắt, tất cả đại điện trừ Thánh Lôi Điện không có người ra, đệ tử các đại điện khác tự nhiên không tránh được tranh giành so sánh, sư phụ lão nhân gia cũng không thích nhất tranh giành, cho nên dứt khoát không muốn thu nhiều đệ tử, những năm gần đây mới thu ta và Lôi sư huynh.

Lục Linh bất đắc dĩ cười khổ.

Lôi Tiểu Thiên tiếp lời nói:

- Không chỉ là như thế, sư phụ lão nhân gia ông ta nhận lấy hai đệ tử thân truyền chúng ta, tùy tiện lưu lại công pháp và công phu liền trực tiếp cho ta về Lôi gia, lại bảo Lục Linh sư đệ đi Thương

Khung chiến trường, căn bản không chịu trách nhiệm.

- Vị sư phụ này thật đặc biệt đấy.

Lục Lâm Thiên nghe vậy mỉm cười, xem ra điện chủ Thần Lôi Điện cũng không phải người thường, trong nội tâm cũng khó tránh sinh ra hiếu kỳ.

Ba người nói chuyện phiếm một lúc, lúc này mới rời đi, Lục Lâm Thiên mấy ngày nay vẫn ở trong Thần Lôi Điện.

Ba ngày sau Đại hội Thân Vương, còn lại chỉ là thi đấu khiêu chiến của các đệ tử, tất cả đệ tử quy củ chiến đấu với bọn họ.

Sau ba ngày, lúc này biết được bài danh thập đại đệ tử, Lục Linh và Lôi Tiểu Thiên hai người đều căng thẳng, thi triển công phu.

Trong lòng Lục Lâm Thiên âm thầm suy nghĩ, hiện tại mười đại đệ tử kí không có bất kỳ một kẻ yếu, mỗi một người đều là thế hệ cường hãn, bất luận người nào cũng không dưới Lôi Tiểu Thiên.

Nhưng mà Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh hai người cũng sẽ không phải kẻ yếu, Lục Linh là vô thượng Niết Bàn, tại Tuyên Cổ Điện chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Thập đại đệ tử khiêu chiến thi đấu cho nên Lục Lâm Thiên thật sự khó có thể đoán ra kết quả, có không ít đệ tử khác lần thứ hai khiêu chiến, thực lực rất trọng yếu, nhưng mà thi đấu bài danh, trong đó có một phần là dựa vào vận khí.

Đương nhiên, thập đại đệ tử khiêu chiến, Lục Lâm Thiên cũng suy đoán thay Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh, cho nên kết quả phải cẩn thận, đối với Lục Lâm Thiên hiện tại trọng yếu nhất chính là Tử Lôi Huyền Đỉnh, thánh khí đứng đầu, khi dung hợp thánh vật sẽ làm thực lực tăng lên, đây mới là điểm Lục Lâm Thiên chú ý nhất.

Nhưng người thi đấu hiện tại đều là thế hệ tuyệt đỉnh, thế hệ thế lực cường hãn, tuy tình thế Lục Lâm Thiên bắt buộc phải chiếm được, nhưng mà nói nắm chắc thì Lục Lâm Thiên thật sự không nắm chắc bao nhiêu.

Thực lực năm đại Thân Vương vô cùng cường hãn, thậm chí có tứ nguyên tiểu siêu phàm và ngũ nguyên trung siêu phàm, tăng thêm hiện tại có Lãnh Luân Lôi Điện và Đông Phương Tử Quỳ cũng không phải kẻ yếu, năm đại Tử Kim Huyền Lôi Sử cũng cũng không phải kẻ yếu, còn có đệ tử thân truyền các điện, đội hình như vậy, Lục Lâm Thiên cũng không có bao nhiêu nắm chắc.

Sau khi suy tư, Lục Lâm Thiên cũng không nghĩ nhiều, hắn quay về nơi của mình, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Hôm sau, mặt trời lên cao, kim quang sáng chói, cuối cùng ngày mới đã tới.

Trên quảng trường Tử Lôi Điện, Đại hội Thân Vương đang tiếp tục, trên quảng trường bắt đầu náo nhiệt, Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh cũng gia nhập vào trong đó.

Trên bàn tiệc trưởng lão không còn chỗ ngồi, nhưng mà tám đại Thân Vương có một không xuất hiện, năm đại Tử Kim Huyền Lôi Sử cũng chỉ có hai người xuất hiện xem cuộc chiến.

Đương nhiên, chuyện này không ảnh hưởng tới quá trình tranh đoạt kịch liệt.

Một ngày tranh đấu loại đi rất nhiều người, ngày hôm sau càng náo nhiệt hơn trước, Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh cũng thành công tấn cấp sáu mươi đệ tử.

Ngày thứ ba tranh đoạt mới là quan trọng nhất, trên quảng trường Tử Lôi Điện, Tử Kim Huyền Lôi Sử và tám đại Thân Vương cùng xuất hiện, tranh đấu cũng rất náo nhiệt, cũng chỉ có Lục Lâm Thiên là không quá quan tâm tới cuộc chiến.

Chung quanh Tử Lôi Điện có bố trí đại trận của Tuyên Cổ Điện, bằng không tranh đấu kịch liệt như vậy đã sớm phá hủy toàn bộ Tử Lôi Điện.

Đại chiến tiếp tục, Nhân tộc, Minh Linh, thậm chí còn có Thú tộc và linh vật trời sinh xuất hiện, làm cho Lục Lâm Thiên động dung, không hổ là Tuyên Cổ Điện bao trùm ba ngàn đại thế giới.

Các loại áo nghĩa và năng lượng va chạm với nhau, các linh khí công kích mạnh mẽ, làm cho Lục Lâm Thiên cũng mở rộng nhãn giới, thậm chí hắn còn nhìn thấy thông linh bảo khí xuất hiện.

Hoàng hôn, sau tranh đấu kịch liệt mọi thứ bình thường trở lại, bài danh thập đại đệ tử mới cũng có, theo thứ tự là Triệu Ngôn Yên, Minh Vô Ngôn, Côn Thành Không, Tô Trí Viễn, Lang Dược, La Sâm, Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh, Trần Hào, Đảo Linh mười người.

Chương 4293: Tiến vào Thánh Lôi Điện

Vốn trong thập đại đệ tử cũ Thải Thanh, Chương Kiến Minh, Linh Tịnh Trí, Đái Nghị hôm qua bị chuẩn Thân Vương đánh bị thương, ảnh hưởng cũng không ít, cho nên đã bị xóa tên khỏi thập đại đệ tử.

Vốn trong hàng đệ tử hôm qua giao thủ kịch liệt nhất là hai người La Sâm và Lang Dược, cuối cùng tiếp tục ở lại trong hàng ngũ thập đại đệ tử cũng chỉ có bọn họ, nhưng mà hai người vốn xếp hạng thứ nhất và thứ ba, nhưng bài danh mất đi không ít.

Ngược lại Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh hai người vận khí không tệ, thủ đoạn ra hết, một vết thương chồng chất, tiêu hao hầu như không còn, rốt cuộc thắng hiểm tiến vào thập đại đệ tử.

Bài danh thập đại đệ tử đủ để chứng minh thực lực của mười người này, nhưng mà cũng không phải nói thập đại đệ tử là người mạnh nhất trong nội điện, ví dụ như Đái Nghị, Linh Tịnh Trí, bọn họ tuyệt đối có thực lực tiến vào thập đại đệ tử, nhưng trong đó nhân tố vận khí chiếm phần lớn mà thôi.

Trên Đại hội Thân Vương còn có khiêu chiến khâu khiêu chiến Thân Vương, cuối cùng không có người nào lên đài.

Cũng như ngày thường, tất cả tự chấm dứt, không có người nào dám can đảm đi khiêu chiến Thân Vương.

Khiêu chiến Thân Vương khác khiêu chiến thập đại đệ tử, người khiêu chiến không thể vận dụng bất luận linh khí gì, mà Thân Vương có thể vận dụng Tử Lôi Huyền Đỉnh, tăng thêm bất cứ Thân Vương nào đều là thế hệ kinh khủng, căn bản khó mà chiến thắng được, tự nhiên không có ai đi lên làm trò cười.

Vào đêm, trở lại Thần Lôi Điện, bốn ngày sau đó đó hắn sẽ đi vào Thánh Cảnh dung hợp thánh vật, Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh hai người thương tích chồng chất và tiêu hao không còn, hai người đã tiến vào trong Thiên Trụ giới tu luyện.

Từ lời của Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh, Lục Lâm Thiên cũng biết trong nội điện cũng là thời gian linh khí, đệ tử bình thường đều tu luyện bên trong.

Thời gian linh khí có chỗ tốt cực lớn với các tu luyện giả, nhưng mà cấp độ càng cao thì càng nhỏ.

Đến tu vị rất cao, tu vị tăng lên cần phải lĩnh ngộ trong thời gian dài dằng dặc, đã không cách nào trợ giúp nữa.

Khi Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh tiến vào Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên cũng cân nhắc chuyện của Thần Lôi Điện một lúc, lập tức rời khỏi Thần Lôi Điện, thừa dịp ban đêm, dưới sự dẫn dắt của thiếu niên Tuyên Cổ Điện đi thẳng tới Thánh Lôi Điện.

Thánh Lôi Điện khổng lồ còn lớn hơn suy nghĩ của Lục Lâm Thiên, cung điện khổng lồ như cụ thú nằm trên sơn mạch, nhìn từ xa có cảm giác mình rất nhỏ bé.

Xuy xuy!

Trước Thánh Lôi Điện, Lục Lâm Thiên đi theo thiếu niên kia, nhìn Thánh Lôi Điện làm bản thân cảm thấy nhỏ bé, ánh mắt âm thầm chấn động.

- Cấm chế thật mạnh!

Cảm giác được Thánh Lôi Điện tỏa ra khí tức kinh người, Lục Lâm Thiên nhìn trộm, cả Thánh Lôi Điện đều có cấm chế mạnh mẽ.

Loại cấm chế này cho dù là Hóa Hồng Cảnh cũng khó vượt qua nửa bước, một khi tự tiện xông vào sẽ kinh động cả Tuyên Cổ Điện, thậm chí bị cấm chế oanh kích thần hình câu diệt.

- Thân Vương đại nhân, đây là Thánh Lôi Điện, bên trong có công pháp và lĩnh ngộ của các cường giả Tuyên Cổ Điện, cũng có các thủ đoạn và tuyệt kỹ của Tuyên Cổ Điện, trừ thánh vật cất giấu trong Thánh Cảnh ra, tất cả đều nằm trong Thánh Lôi Điện.

Thiếu niên nói với Lục Lâm Thiên.

- Cảm ơn, đan dược này ngươi cầm đi, sẽ có chỗ tốt không nhỏ với tu vị của ngươi.

Lục Lâm Thiên xuất ra mấy viên đan dược trung phẩm đưa cho thiếu niên.

- Đa tạ Thân Vương đại nhân.

Thiếu niên vui vẻ cảm tạ, với tu vị Đại Đạo Cảnh trung giai của hắn, đạt được mấy viên đan dược trung phẩm, cho dù với gia thế bất phàm của hắn cũng cực kỳ khả quan.

Đối với thiếu niên này mà nói, trọng yếu nhất là Thân Vương này rất khách khí, có thể nhắc lên quan hệ với chân lý Niết Bàn, lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, đối với gia tộc sau lưng hắn cũng là chuyện đáng cao hứng.

- Lui ra đi, ta đi dạo bên trong.

Lục Lâm Thiên nói với thiếu niên, thân là Thân Vương, hắn đã có thể tùy ý tiến vào Thánh Lôi Điện.

Thánh Lôi Điện vô chủ, bởi vì cho tới nay Thánh Lôi Điện là cấm địa với toàn bộ Tuyên Cổ Điện, người bình thường không thể đi vào, cũng là một trong những nơi trọng yếu nhất Tuyên Cổ Điện.

Thánh Lôi Điện bình thường cũng chỉ có đệ tử thân truyền vào lúc đặc biệt mới có thể đi vào, thân phận đệ tử thân truyền khác nhau, đủ khả năng tiến vào các nơi khác nhau.

Mà Lục Lâm Thiên hiện tại là Thân Vương, cầm Thân Vương lệnh trong tay, nghe nói có thể đi dạo trong Thánh Lôi Điện không gặp trở ngại, bởi vậy đây cũng là nguyên nhân Lục Lâm Thiên đến Thánh Lôi Điện.

- Mời Thân Vương đại nhân, ta không cách nào đi vào bên trong, nhưng mà Thân Vương đại nhân có Thân Vương lệnh, tự nhiên có thể tùy ý tiến vào bất kỳ địa phương nào, dù sao Thân Vương đại nhân bốn ngày sau sẽ đi vào Thánh Cảnh dung nhập thánh vật, Thân Vương đại nhân có việc gì cứ tùy thời phân phó ta làm.

Thiếu niên kích động trả lời Lục Lâm Thiên, thật vất vả có cơ hội như vậy, hắn không muốn bỏ qua.

- Tùy ngươi!

Lục Lâm Thiên cười nhạt, lập tức cầm Thân Vương lệnh, trên Thân Vương lệnh có hào quang tỏa ra, cấm chế bên ngoài Thánh Lôi Điện mở ra, hắn tiến vào trong cấm chế, thân ảnh đi vào đại môn Thánh Lôi Điện.

Thánh Lôi Điện tổng cộng có tầng bảy, đệ tử Phá Giới Cảnh chỉ có thể đi vào tầng một, Ngộ Chân Cảnh đi vào tầng hai, Hóa Hồng Cảnh đi vào tầng bảy, trong đó còn có không ít mật thất, thân phận đặc thù mới có thể đi vào.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn Thánh Lôi Điện, hắn sải bước đi vào bên trong.

- Lần này vận khí bộc phát rồi, chỉ cần nhấc lên quan hệ với người lĩnh ngộ chân lý Niết Bàn, địa vị trong tộc ngày sau sẽ khác biệt, đây là cơ hội, nhất định không thể bỏ qua.

Bên ngoài cấm chế Thánh điện, thiếu niên hưng phấn nói nhỏ.

...

Ban đêm thâm thúy, bóng tối bao trùm, không gió, không sóng, bầu trời yên tĩnh.

Trong đêm tối có mấy thân ảnh đứng trên ngọn núi, nhìn qua bầu trời bao la kia, bầu trời giống như kết nối với thiên địa.

Thân ảnh già nua đứng đầu, không gian chung quanh thân hình hắn chấn động, thân ảnh như ẩn như hiện, mông lung làm cho người ta không thể nhìn rõ ràng, hắn nói với những thân ảnh khác:

- Nhiều năm như vậy, Tử Lôi Huyền Đỉnh của bát tôn lưu lạc ra ngoài đã xuất hiện, lúc này Tử Lôi Huyền Đỉnh sẽ thức tỉnh, đến lúc đó sẽ là một trận long tranh hổ đấu, muốn dung hợp linh khí bá đạo như Tử Lôi Huyền Đỉnh, đây không phải việc người thường có thể làm được.

Hơi dừng lại, thân ảnh già nua tiếp tục nói:

- Lúc trước không người có thể thu phục Tử Lôi Huyền Đỉnh, lão gia hỏa kia mới chia Tử Lôi Huyền Đỉnh ra làm chín, phong ấn linh hồn Tử Lôi Huyền Đỉnh, muốn dùng thời gian dài mài bớt bá khí của nó, tăng thêm khống chế Tử Lôi Huyền Đỉnh trên người kẻ khác, đến lúc đó bao nhiêu cũng có khí tức thân cận với Tử Lôi Huyền Đỉnh, khi đó cơ hội sẽ có cơ hội lớn hơn. Nhưng bao nhiêu năm qua, Tử Lôi Huyền Đỉnh bá đạo tự nhiên cũng có phần phai mờ yếu bớt, nhưng muốn dung hợp linh khí bá đạo như Tử Lôi Huyền Đỉnh, cho dù tám Thân Vương khống chế một Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng khó mà khống chế Tử Lôi Huyền Đỉnh sau khi thức tỉnh.

Chương 4294: Tất cả đại điện chủ 1

- Đứng đầu Thập đại bán thánh khí, Tử Lôi Huyền Đỉnh nhiều năm qua có vô số người thiên phú tuyệt đỉnh không thể dung hợp, ngược lại không ít người vẫn lạc, không ít trọng thương trốn đi, còn có nguyên nhân gì đó đã tẩu hỏa nhập ma, muốn dung hợp nói dễ vậy sao, nhưng chúng ta phải có chuẩn bị, đến lúc đó người chúng ta không thể dung hợp Tử Lôi Huyền Đỉnh, cũng có thể dùng thủ đoạn cuối cùng mang Tử Lôi Huyền Đỉnh cách ly với Tuyên Cổ Điện, nhất định không thể để Tuyên Cổ Điện có được vật bá đạo kia, nếu không, một khi có người dung hợp khống chế Tử Lôi Huyền Đỉnh, sớm muộn gì cũng tạo thành uy hïếp với chúng ta, nếu có thể bị người của chúng ta dung hợp, không thể nghi ngờ là như hổ thêm cánh.

Thân ảnh khác nhỏ nói.

- Lúc này chúng ta đã chuẩn bị tốt nhất, nhưng cái giá quá lớn, vạn nhất sinh ra sơ suất sẽ tổn thất thảm trọng, cái giá này quá lớn, đối với chúng ta mà nói là đả kích trọng đại, mặt khác Tuyên Cổ Điện dường như đã chú ý chúng ta, muốn xét xử chúng ta đấy.

Một thân ảnh to lớn khác nói chuyện.

- Chuyện này phải làm nhanh, Thương Khung Minh, Thiên La minh, Phi Thiên đạo tặc, Tuyên Cổ Điện các thế lực lớn rục rịch, đều toàn lực bồi dưỡng thế hệ trẻ tuổi, ngay cả Thiên Địa Các cũng có không ít thiên tài, chúng ta còn chưa có ý định tốt, Tuyên Cổ Điện chú ý chúng ta cũng không chỉ gần đây, nhưng mà chỉ bằng vào Tuyên Cổ Điện, muốn triệt để khai chiến với chúng ta sẽ có cố kỵ, nếu không phải cố kỵ những lão gia hỏa Thiên Địa Các, Thương Khung Minh, Thiên La minh kia chen chân vào, chúng ta sợ gì Tuyên Cổ Điện.

- Lúc này cơ hội thất bại không lớn, trong Thánh Cảnh Tuyên Cổ Điện, những lão gia hỏa Tuyên Cổ Điện không cách nào tiến vào, thậm chí không cách nào quan sát, mà chúng ta hoàn toàn có chuẩn bị, cho nên Tử Lôi Huyền Đỉnh tình thế bắt buộc, thế hệ trẻ của Thiên La minh và Thương Khung Minh cũng có thể âm thầm giải quyết một ít, đến lúc đó đầu mâu sẽ chỉ về phía Tuyên Cổ Điện, một công ba việc, khặc khặc...

...

Trong Tuyên Cổ Điện, bóng đêm bao phủ dãy núi, trong rừng rậm có dấu vết pha tạp.

Vèo...

Một đạo thân ảnh yên lặng xuất hiện trước Thần Lôi Điện, bộ dáng hơn sáu mươi, thân hình gầy thon dài, quần áo vải thô, toàn thân sạch sẽ, đồng tử đen như mực bắn ra hào quang làm người ta đau đớn.

- Ồ, ranh con không ở trong hang ổ của mình, chạy tới đây làm gì?

Ánh mắt lão giả nhìn qua cung điện Thần Lôi Điện to lớn, thần thái già nua nghi hoặc, bên người hắn không biết lúc nào xuất hiện một thanh niên.

Thanh niên này thân hình cao ngất, thần thái kiên nghị, khí tức vững vàng mang theo lăng lệ, bộ dáng chừng hai mươi lăm, dung mạo tuấn tú, hắn đứng đó lại tỏa ra khí tràng thu hút ánh mắt người khác.

Nếu Lục Lâm Thiên đứng ở đây, hắn nhìn thấy thanh niên này chắc chắn sẽ ngạc nhiên.

Thanh niên nhìn qua kiến trúc to lớn trước mặt, ánh mắt chấn động dò xét một hồi, sau đó nói với lão giả bên cạnh:

- Sư phụ, đây là Thần Lôi Điện ngươi nói sao, vì sao không có người trông coi?

- Đệ tử Thần Lôi Điện chúng ta không nhiều, quý ở tinh nhuệ, nhiều người dùng được cái rắm gì chứ.

Lão giả nhìn thanh niên, nói:

- Cũng không biết hai sư huynh bất tranh khí của ngươi ở nơi nào.

- Sư phụ, vừa rồi không phải có hộ pháp nói Lôi sư huynh và Lục Linh sư huynh đã trở thành thập đại đệ tử rồi, chẳng lẽ còn chưa tranh giành đủ sao?

Thanh niên le lưỡi, âm thầm nghĩ yêu cầu của lão đầu tử quá cao.

- Thập đại đệ tử chỉ là bình thường, thập đại đệ tử không có nghĩa là mười người mạnh nhất, chỉ có thể xem như miễn cưỡng mà thôi, ngươi về sau cố gắng một chút, đừng làm ta thất vọng, hai người bọn họ chỉ miễn cưỡng vượt qua kiểm tra, nếu ngươi không cố gắng, ta đến lúc đó sẽ trục xuất ngươi khỏi sư môn.

Lão giả nói với thanh niên.

- Là ngươi mặt dày mày dạn thu ta làm đồ đệ, cũng không phải ta cầu ngươi!

Thanh niên nhìn lão giả, lập tức cúi đầu thấp giọng nói thầm.

- Ngươi nói thầm cái gì đó?

Dường như lão giả nghe được thanh niên nói chuyện.

- Sư phụ, ta nói mình nhất định cố gắng, nhất định sẽ không để sư phụ mất mặt.

Thanh niên lập tức ngẩng đầu, gương mặt cương nghị tươi cười vui vẻ.

Lão giả lườm thanh niên, lúc này mới thoả mãn nói:

- Thiên phú của ngươi còn tốt hơn hai tên ranh con kia, nhưng mà tu luyện cần bản thân ngươi cố gắng mới được, ngươi không nên biếng nhác, bằng không về sau thực lực thường thường, vậy đừng đi ra ngoài làm ta mất mặt.

- Vâng, ta biết rồi sư phụ, tuyệt đối không để lão nhân gia mất mặt đâu.

Thanh niên gật gật đầu, thần sắc cương nghị bảo đảm, lâu như vậy hắn chưa từng lười biếng, cường giả vĩnh viễn không chừng mực, con đường cường giả là lựa chọn của hắn.

- Vậy mới được!

Nghe vậy, lão giả dường như cực kỳ thỏa mãn.

- Thiên Lôi tử, lại thu đệ tử?

Một giọng nói từ xa vọng tới, thời điểm giọng nói vang lên, một lão giả tóc ngắn mặc trường bào trắng xuất hiện.

- Khó được Thiên Lôi tử lại thu đệ tử, ta đúng là muốn xem đệ tử ngươi thu là thế nào?

Lúc này lại có giọng nói dịu dàng vang lên, nương theo khí tức nóng bỏng xuất hiện trên bầu trời, một mỹ phụ mặc cung trang xuất hiện, bộ dáng chừng bốn mươi, trong thần thái xinh đẹp còn mang theo khí chất đoan trang.

- Thiên Lôi tử lại thu đệ tử sao, ta cũng muốn xem một chút.

Khí tức băng hàn xuất hiện, bên cạnh mỹ phụ cung trang xuất hiện đại hán to lớn, hai mắt thanh tịnh như nước, quanh người không có khí tức chấn động, nhưng khi đại hán xuất hiện, nhiệt độ trong không gian giảm xuống.

- Ai thu đệ tử, cho ta xem thiên phú thế nào.

Một lão già gầy đột nhiên xuất hiện bên cạnh mỹ phụ, trên người sinh cơ bừng bừng, tóc bạc mặt hồng hào, khí độ cực kỳ tiêu sái, có tư thế tiên phong đạo cốt.

- Ha ha, Thiên Lôi tử lại thu đệ tử, các ngươi hưng phấn làm cái gì, cũng không phải các ngươi thu đệ tử.

Có tiếng cười từ phía sau vọng tới một đại hán khôi ngô đứng giữa không trung, trường bào khinh động, khí tức lăng lệ mang theo âm hàn.

- Thiên Lôi tử thu đệ tử, chúng ta phải chúc mừng mới được, lão gia hỏa này đã lâu như vậy mới thu đệ tử thứ ba, thiếu chút nữa Thần Lôi Điện không có người kế tục, chẳng lẽ các ngươi trơ mắt nhìn Thần Lôi Điện không người kế tục hay sao?

Lại có giọng nói vang lên, một lão giả mặc áo dài màu vàng xuất hiện.

Khi lão giả áo dài vàng xuất hiện, ánh mắt mấy người trên không trung nghiêm túc, mỹ phụ mặc cung trang nói với lão giả áo bào vàng:

- Kim Tuyên, khó được ngươi và Thiên Lôi tử lần này đều trở về, thật sự làm chúng ta cảm thấy ngạc nhiên đấy.

- Cửu Đỉnh hội tụ đại biểu cho cái gì các ngươi cũng biết, đại sự như thế có ai không quay về!

Đôi mắt lão giả áo bào vàng thâm thúy như sao trời, ánh mắt sáng như ánh trăng, trên gương mặt già nua mang theo khí chất hào hùng, dung mạo góc cạnh rõ ràng mang theo phong phạm vương giả, chắc hẳn lúc còn trẻ hắn cũng là thế hệ tuấn lãng bất phàm.

Chương 4295: Tất cả đại điện chủ 2

Trên người lão giả bắn ra khí chất lăng lệ, không người nào dám tới gần hắn.

Lão giả áo vàng bị mỹ phụ cung trang gọi là Kim Tuyên đáp xuống, ánh mắt của hắn nhìn qua thanh niên bên cạnh Thiên Lôi tử, thần thái biến hóa.

- Ồ...

Ánh mắt Kim Tuyên rung rung, hắn không nhịn được kêu lên một tiếng, lập tức ống tay áo vung lên, thân ảnh đáp xuống bên cạnh thanh niên, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm và bắt đầu đánh giá thanh niên từ cao xuống thấp.

Sưu sưu.

Nhìn thấy bộ dáng của lão giả áo vàng, mỹ phụ cung trang và lão giả tóc ngắn áo bào thô, lão giả gầy sinh cơ bừng bừng và đại hán khí tức âm hàn đều đi tới bên cạnh thanh niên này.

Sáu người vây quanh thanh niên đánh giá một phen, sáu người không ngừng dò xét thanh niên.

Thanh niên thấy sáu người vây quanh, sắc mặt chẳng biết tại sao bắt đầu biến thành tái nhợt, nhưng hắn vẫn đứng vững, bất động như bàn thạch.

- Tiểu tử, bọn họ là điện chủ Kim Lôi Điện Kim Tuyên Hồng Tôn, điện chủ Phong Lôi Điện Lang Long, điện chủ Mộc Lôi Điện Hồng Khung Hồng Tôn, điện chủ Băng Lôi Điện Nghi Hàng Hồng Tôn, điện chủ Viêm Lôi Điện Diễm Hoàng Hồng Tôn, điện chủ Thổ Lôi Điện Hoang Thổ Hồng Tôn.

Thiên Lôi tử nhìn lão giả áo bào vàng, đại hán khí tức âm hàn, lão giả tóc bạc mặt hồng gầy sinh cơ bừng bừng, đại hán khí tức băng hàn, mỹ phụ cung trang, lão giả tóc ngắn áo vải thô sáu người, lập tức giới thiệu với thanh niên.

Thanh niên bị sáu người vây quanh, sắc mặt tái nhợt, hắn đứng như bàn thạch, nghe vậy cũng hành lễ, thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh, nói:

- Bái kiến chư vị tiền bối.

- Tốt, tốt, tốt.

Vẻ mặt Kim Tuyên vui vẻ nói ba chữ tốt, ánh mắt nhìn qua Thiên Lôi tử, nói:

- Thiên Lôi tử, chắc giá, mười viên đan dược hồng phẩm, hai mươi kiện áo nghĩa linh khí, ngươi tặng đệ tử này cho ta, ta vừa vặn thiếu môn hạ như hắn, tùy ngươi chọn mấy món, thế nào?

Khi Kim Tuyên dứt lời, Thiên Lôi tử xuất hiện trước mặt thanh niên, hắn càng ngày càng thỏa mãn với đệ tử mới thu, trên mặt còn vui vẻ, có người tranh đoạt càng trở nên trân quý, hắn lườm Kim Tuyên, nói:

- Kim Tuyên, lão tử không thiếu hai mươi kiện áo nghĩa linh khí và mười viên đan dược hồng phẩm, trong hàng đệ tử của ngươi nếu có thiên phú tốt, ngươi cam lòng đổi với chúng ta sao? Ngươi nghĩ ta bị ngốc đúng không?

Kim Tuyên nhìn Thiên Lôi tử, lại dò xét thanh niên một hồi, cuối cùng cắn răng nói với Thiên Lôi tử:

- Thiên Lôi tử, chắc giá, một kiện thông linh bảo khí, tặng đệ tử này cho ta chứ?

Chung quanh Diễm Hoàng Hồng Tôn, Lang Long Hồng Tôn, Nghi Hàng Hồng Tôn, Hoang Thổ Hồng Tôn, Hồng Khung Hồng Tôn sáu người nghe vậy cũng nhìn Kim Tuyên.

Lập tức sáu người nhìn Thiên Lôi tử, thanh niên này bất phàm, bọn họ tự nhiên cũng nhìn ra một hai, nhưng mà một kiện thông linh bảo khí trực tiếp đổi một đệ tử, đây là xuất huyết rất nhiều, cho dù cấp độ như bọn họ, thông linh bảo khí cũng là chí bảo.

Thiên Lôi tử nghe Kim Tuyên nói thế, ánh mắt cũng cực kỳ động dung, nhưng lập tức cười nhạt một tiếng, lườm lườm Kim Tuyên, nói:

- Đừng nói một kiện thông linh bảo khí, mười kiện thông linh bảo khí lão tử cũng không đổi, vạn kim khó đổi yêu thích, ta thích đệ tử này, đừng có đánh chủ ý lên hắn đi.

Vừa dứt lời, Thiên Lôi tử nhìn thanh niên nói:

- Tiểu tử, đi tìm nơi đặt chân đi, trong Thần Lôi Điện rất lớn, chính ngươi tùy tiện tìm, ta thương lượng công việc với bọn họ.

- Vâng, đệ tử cáo lui.

Thanh niên cao lớn rời đi, hắn thả người bay qua cung điện to lớn kia.

- Ai, hạt giống tốt, tâm tính kiên định, ổn trọng không thiếu lăng lệ, không minh không thiếu tinh minh, người mang hỗn độn chi khí, nhiều loại áo nghĩa một thân, căn cơ ổn như bàn thạch, Thiên Lôi tử ah, ngươi thu đệ tử nào khác ta mặc kệ, ngươi không nên hủy hạt giống tốt như thế chứ?

Nhìn thanh niên rời đi, ánh mắt Kim Tuyên Hồng Tôn không bỏ, thần sắc cảm thấy bất công, vì sao hắn không gặp được hạt giống tốt như thế chứ.

Thân ảnh Thiên Lôi tử dời bước tới trước mặt Kim Tuyên Hồng Tôn, đôi mắt đen như mực âm trầm, nói:

- Kim Tuyên, ngươi đừng có đánh chủ ý lên hắn, đệ tử nào ta mặc kệ, Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh hai ranh con kia hiện tại đều là thập đại đệ tử, Lục Linh cũng đã là vô thượng Niết Bàn, tiền đồ vô lượng, các ngươi lại ghen ghét, là các ngươi không dạy được đồ đệ mà thôi.

- Bớt đắc ý đi, có bản lĩnh lúc này để hai đệ tử ngươi dung hợp thánh vật đi.

Kim Tuyên trừng Thiên Lôi tử.

- Dù sao đệ tử ngươi không cách nào dung hợp thánh vật.

Thiên Lôi tử không chút khách khí phản bác Kim Tuyên một câu.

Diễm Hoàng Hồng Tôn cười cười, không mất trang nhã và cao quý, nói với mọi người:

- Nói chuyện đứng đắn đi, chuyện của Lục Lâm Thiên mọi người đều biết rồi chứ?

Nghe vậy, sắc mặt mọi người nghiêm túc khẽ gật đầu, trở lại nội điện, cũng nghe nói qua việc của Lục Lâm Thiên.

Đôi mắt Diễm Hoàng Hồng Tôn nóng bỏng nhìn qua Kim Tuyên, hỏi:

- Đồn đãi Lục Lâm Thiên vận dụng kim thuộc tính áo nghĩa, kim thuộc tính áo nghĩa là cực kỳ hiếm thấy trong các áo nghĩa, có phải Lục Lâm Thiên có quan hệ với ngươi hay không?

- Kim Tuyên, ta cũng hoài nghi có quan hệ với ngươi, tiểu tử Lục Lâm Thiên kia vừa tiến vào đã đánh chết Lôi Lang, nghe nói người sáng suốt đều nhìn ra là tiểu tử kia cố ý làm ra, dù gì Lôi Lang cũng là người Lang Linh nhất tộc của ta...

- Lang Long, Lang Linh nhất tộc của ngươi nhiều chi nhánh như thế, Lôi Lang dù là người Lang Linh nhất tộc nhưng có bò tám con phố cũng không dính gì với ngươi, các ngươi không có chút quan hệ nào cả.

Lang Long Hồng Tôn vừa dứt lời, Kim Tuyên liền trực tiếp chen ngang lời Lang Long Hồng Tôn.

Lập tức Kim Tuyên Hồng Tôn nói với Diễm Hoàng Hồng Tôn:

- Ta cũng nghe nói Lục Lâm Thiên vận dụng kim thuộc tính, thậm chí trong thời gian ngắn lúc trước có mấy lão bằng hữu nói chuyện, bọn họ cũng đề cập tới việc Lục Lâm Thiên người mang kim thuộc tính áo nghĩa, hỏi thăm có phải có quan hệ với ta không, nhưng mà Lục Lâm Thiên thật sự không có quan hệ gì với ta, kim thuộc tính tuy là áo nghĩa kỳ lạ khó gặp, nhưng trong ba ngàn đại thế giới, người lĩnh ngộ ra kim thuộc tính không chỉ có một mình ta, khó tránh khỏi có một ít người lĩnh ngộ kim thuộc tính, nhưng mà thật vất vả gặp gỡ một gia hỏa lĩnh ngộ ra kim thuộc tính áo nghĩa, ta cũng rất muốn gặp đấy, lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, chân lý Niết Bàn, thiên phú này chưa từng gặp qua, cũng chỉ có thời đại viễn cổ, những đại năng và viễn cổ tiền bối mới có thiên phú này.

- Chân lý Niết Bàn, lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, thiên phú đủ mạnh, hiện tại còn là Thân Vương của Tuyên Cổ Điện chúng ta, không biết có cơ hội nhận chủ thánh vật hay không.

Hồng khung Hồng Tôn nói nhỏ.

- Nhận chủ thánh vật khó khăn cỡ nào, lúc trước nhiều cường giả tuyệt thế như vậy, thế hệ thiên phú tuyệt đỉnh đều không công mà lui, thậm chí tổn thất thảm trọng, trả cái giá quá lớn.

Nghi Hàng Hồng Tôn thở dài.

Chương 4296: Long đầu Tuyên Cổ Điện

Nghe vậy, sắc mặt mọi người than thở, chuyện thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh bọn họ nghe nói qua

Hoang Thổ Hồng Tôn lúc này phá vỡ trầm mặc:

- Đã nhiều năm như vậy, hy vọng an bài có thể sinh ra tác dụng, lúc trước tiền bối chia Tử Lôi Huyền Đỉnh ra làm chín, phong ấn linh hồn Tử Lôi Huyền Đỉnh, dùng thời gian dài làm suy yếu khí tức bá đạo của nó, đồng thời hy vọng tám người dung hợp Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng có được khí tức thân cận với Tử Lôi Huyền Đỉnh, đến lúc đó dung hợp Tử Lôi Huyền Đỉnh sẽ có cơ hội lớn hơn.

Kim Tuyên nghe vậy, đi mấy bước, áo bào chấn động, trong mắt mang theo lo lắng, nói với mọi người:

- Những năm gần đây, khí tức bá đạo của Tử Lôi Huyền Đỉnh có yếu đi, nhưng mà Tử Lôi Huyền Đỉnh bá đạo cỡ nào, cho dù tám Thân Vương khống chế một Tử Lôi Huyền Đỉnh trước đó, có khí tức thân cận với Tử Lôi Huyền Đỉnh, nhưng mà ta lo lắng, dù sao thực lực không cao, muốn khống chế Tử Lôi Huyền Đỉnh sau khi thức tỉnh là chuyện quá khó khăn.

- Cũng phải, ta không rõ, vì sao lúc trước phải bố trí cấm chế trong Thánh Cảnh, vượt qua đại siêu phàm không thể đi vào trong đó, tự nhiên không thể nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, bằng không cường giả thực lực mạnh đi vào, cơ hội sẽ càng lớn.

Hồng khung Hồng Tôn nói.

- Ta cũng nghĩ không thông, vì sao trong Thánh Cảnh lại có cấm chế như vậy.

Hoang Thổ Hồng Tôn nói nhỏ.

- Các ngươi cũng đừng nghĩ lung tung, cấm chế tồn tại là có đạo lý của nó, chúng ta bây giờ không rõ, về sau sẽ rõ.

Thời điểm Hoang Thổ Hồng Tôn vừa dứt lời, một giọng nói lạnh thấu xương vang lên.

Xùy!

Lập tức trên không trung có một thân ảnh cao lớn xuất hiện trước mặt mọi người, gió núi thổi qua làm tóc dài đen bóng tung bay, mái tóc dài phủ xuống da thịt màu tím, khi thì đảo qua bờ môi, năng lượng thiên địa sớm bị ảnh hưởng, gương mặt cương nghị và thân hình to lớn làm nổi bật sự bất phàm.

Nhìn thấy thân ảnh trung niên xuất hiện, Thiên Lôi tử, Hoang Thổ Hồng Tôn, Diễm Hoàng Hồng Tôn đều cung kính hành lễ:

- Bái kiến long đầu!

- Đều đến cả sao, rất lâu mọi người không có tụ tập đông đủ đấy.

Đại hán nhìn mọi người, đôi mắt màu tím có thể nhìn xuyên thấu hồn phách của người đối diện.

- Long đầu, ta bế quan rất lâu, nhưng cửu đỉnh tề tụ, đại sự bực này ta làm sao không quay trở lại chứ.

Diễm Hoàng Hồng Tôn mỉm cười nói với đại hán, giọng nói mang theo kính sợ.

- Mọi người gần đây cũng đừng có bế quan nữa.

Đại hán nói với mọi người.

Lang Long nghe vậy, nhíu mày, nói:

- Long đầu, chẳng lẽ phát sinh chuyện gì sao?

Mọi người cũng nhìn đại hán to lớn này.

Đại hán to lớn sinh ra khí tràng vô hình, áo choàng màu tím sau lưng phất phơ, khí thế bá tuyệt thiên hạ bộc phát, nói:

- Chuyện kia đã tới gần rồi, những người chúng ta nhìn chằm chằm vào đã có hành động, còn nhớ rõ sau khi chúng ta định ra quy củ không, người có chức vị trưởng lão không được tiến vào trong Thánh Cảnh.

Nghe vậy, đôi mắt Diễm Hoàng Hồng Tôn rung động, nói với đại hán cao lớn:

- Lúc trước chúng ta định ra quy củ này, là bởi vì chúng ta âm thầm nhìn chằm chằm vào đám người đánh chủ ý Tuyên Cổ Điện của chúng ta, chúng ta có thể phái người đánh với bọn chúng, vì phòng ngừa vạn nhất, dùng thủ đoạn cùng nội tình của chúng, trong chúng ta cũng khó tránh khỏi sẽ có người của chúng lẻn vào. [T-R-U-Y-E-N-F-U-L-L-.-.V-N] Nếu bọn chúng những năm qua tân tân khổ khổ có người bò lên chức trưởng lão, đến lúc đó tất cả sẽ khó khống chế, cho nên chúng ta định ra quy củ, trưởng lão không được đi vào Thánh Cảnh, nếu trong Tuyên Cổ Điện có chuyện trọng yếu, chúng ta sẽ sớm di chuyển Tuyên Cổ Điện, như thế, cho dù có tổn thất bất ngờ, tất cả đều nằm trong khả năng thừa nhận của chúng ta.

Đại hán to lớn gật đầu, nói:

- Ta đã có một ít tin tức, lúc này người của đám người kia đã lẻn vào việc này, muốn nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh.

- Tra, nghiêm tra mới được, thánh vật tuyệt đối không thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn được.

Nghe vậy, sắc mặt Kim Tuyên trầm xuống, sát khí bộc phát dữ dội.

Thân ảnh to lớn lắc đầu, đôi mắt màu tím chớp động, nói:

- Thời gian của chúng ta không nhiều lắm, cũng không cách nào tra từng người một, chúng ta cũng không cách nào biết rõ chúng phái vào bao nhiêu người, một khi trắng trợn điều tra, chỉ sợ dao động quân tâm, cũng đánh rắn động cỏ.

Sắc mặt Thiên Lôi tử ngưng trọng, trầm tư một hồi, lập tức ngẩng đầu nói với mọi người.

- Chúng ta nên làm gì bây giờ, trong Thánh Cảnh có cấm chế, chúng ta không vào được, nếu xảy ra chuyện gì, chúng ta không thể nhúng tay vào.

- Ta đã nghĩ ra biện pháp, tìm người mà chúng ta có thể tín nhiệm quan sát tình hình, nhất định không thể để đám người kia đạt được thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Thân ảnh to lớn kia nói ra.

- Long đầu, chúng ta hiện tại không cách nào xác định ai là người đáng tin cậy cả, tất cả đều có khả năng, huống chi cho dù chúng ta thi triển chút thủ đoạn tìm ra người đáng tin cậy, nhưng mà cũng không biết đến lúc đó có đủ thực lực khống chế tất cả hay không?

Diễm Hoàng Hồng Tôn nghe vậy, nhìn qua thân ảnh to lớn, nói:

- Chẳng lẽ long đầu đã có người lựa chọn rồi sao?

Đôi mắt màu tím của thân ảnh to lớn chấn động, nói:

- Các ngươi đều nghe nói về Lục Lâm Thiên cả rồi, các ngươi cảm thấy hắn thế nào?

- Lục Lâm Thiên?

Mọi người nghe vậy, ánh mắt chấn động.

Nghi Hàng Hồng Tôn xong khẽ ngẩng đầu, trong mắt bắn ra tinh quang sáng ngời trong màn đêm, khí tức băng hàn ẩn hiện trong không gian.

- Lục Lâm Thiên, chân lý Niết Bàn, lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, chưởng khống giả một Tử Lôi Huyền Đỉnh, lúc này chân lý Niết Bàn đỉnh phong, có thể dùng một chiêu đánh chết Lôi Lang, thực lực có thể chống lại nhị nguyên Trung Xúc Hồng, cón thể chống lại tam nguyên Đại Xúc Hồng cũng không chừng, luận thiên phú tuyệt đối không phản đối, hắn là người trẻ tuổi đỉnh phong trong ba ngàn đại thế giới.

- Nhưng mà nếu giao việc này cho hắn, sợ rằng không dễ khống chế toàn cục, những người kia nếu phái người đến, sợ rằng sẽ có chuẩn bị vẹn toàn, dù sao thực lực của Lục Lâm Thiên có hơi thấp.

Nghi Hồng nói một hơi, nói xong nhiều người gật đầu.

- Ngàn năm trước, Thiên La minh xuất động mấy cường giả, ngay cả một tộc nhân Thiên Ma cũng xuất động, kết quả không một quay trở về, đồn đãi linh hồn ngọc giản của bọn họ đã sớm nghiền nát, cho nên lúc này đây giao cho Lục Lâm Thiên cũng không phải không có cơ hội, chân lý Niết Bàn, áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, đương nhiên là có điểm bất phàm.

Thân ảnh hùng vĩ nói ra.

Mọi người nghe đại hán nói thế, hơi suy nghĩ, Diễm Hoàng Hồng Tôn nói:

- Long đầu, Lục Lâm Thiên có thể tin cậy tuyệt đối sao?

- Đây là người tuyệt đối tin cậy mà ta có thể nghĩ tới, lại là người có khả năng khống chế toàn cục.

Đại hán hùng vĩ gật đầu, lập tức nói:

- Chuyện cho tới bây giờ, chẳng lẽ chúng ta còn có lựa chọn sao?

- Long đầu có nắm chắc là được, chuyện này chúng ta không có lựa chọn.

Chương 4297: Thiên địa dị biến

Lang Long Hồng Tôn vừa nói xong, nhíu mày, lại nói tiếp:

- Nhưng mà dường như Lục Lâm Thiên có không ít thù hận với chủng tộc Minh Linh đấy, đây chính là điểm phiền phức, có chút chuyện hắn không hiểu, cũng không cách nào giải thích thêm, đến lúc đó tiến vào Thánh Cảnh, người Minh Linh nhất tộc sẽ không khách khí với Lục Lâm Thiên. Mà cường giả trong Minh Linh nhất tộc có kẻ mang chủ tâm châm ngòi ly gián, ta sợ rằng những người kia trong Thánh Cảnh không cần lộ diện thì chúng ta cũng sẽ tranh đấu nội bộ.

- Hô...

Đại hán hùng vĩ hít sâu một hơi, nói:

- Lúc này ta sẽ an bài, nhưng ta nhận được tin tức, trong chủng tộc Minh Linh đúng là có người thừa cơ đối phó hắn.

- Xem ra, Lục Lâm Thiên lúc này có không ít phiền toái, không biết có thể chống lại hay không.

Diễm Hoàng Hồng Tôn cười nói.

- Diễm Hoàng, ta vừa mới từ thế giới Thượng Thanh bên kia trở về, ta nghe nói Lục Lâm Thiên có không ít thù hận với Phượng Hoàng nhất tộc của ngươi, nếu Lục Lâm Thiên nhìn thấy ngươi, sợ rằng không cho các ngươi sắc mặt tốt.

Diễm Hoàng Hồng Tôn chưa nói xong, Thiên Lôi tử giống như cười mà không cười nói với Diễm Hoàng Hồng Tôn

Diễm Hoàng Hồng Tôn nghe vậy, nói:

- Việc này ta gần đây cũng nghe nói qua, cũng truyền ra khắp Phượng Hoàng nhất tộc, Phượng Hoàng nhất tộc ta có một chi nhánh ở thế giới Thượng Thanh, nghe nói có mấy người trẻ tuổi bất phàm cũng bị Lục Lâm Thiên đánh chết, nhưng việc này một ít lão gia hỏa còn chưa tỏ thái độ, cũng không biết cuối cùng sẽ như thế nào, đến lúc đó ta tự mình quan sát mới được.

- Diễm Hoàng, chuyện Phượng Hoàng nhất tộc ngươi trước không cần lo lắng, chuyện đó đã qua rồi, nếu những người kia có gió thổi cỏ lay gì đó, ngươi bảo Phượng Hoàng nhất tộc nên lưu ý một chút, cũng phải chú ý những năm qua trong Phượng Hoàng nhất tộc có người bị chúng âm thầm lôi kéo hay không, nội tình bọn chúng quá mạnh mẽ, bao nhiêu năm qua không đâu không vào, thời gian càng ngày càng gần, mỗi lần chúng đều không hết hi vọng, đã đợi lâu như vậy, lúc này bọn chúng càng ngày càng sinh động.

Đại hán to lớn nói với Diễm Hoàng.

- Ta hiểu rồi!

Diễm Hoàng gật đầu gật đầu đáp.

- Ta càng ngày càng hiếu kỳ Lục Lâm Thiên, không biết hiện tại hắn đang ở nơi nào?

Kim Tuyên hiếu kỳ nói.

Hùng vĩ đại hán nói nhỏ:

- Hắn bây giờ đang ở Thánh Lôi Điện, đoán chừng hắn có hiếu kỳ về Tuyên Cổ Điện, chúng ta đầu tiên không cần quấy rầy hắn, cứ để hắn quan sát đi.

Oanh...

Khi đại hán to lớn nói xong, đột nhiên thiên địa chấn động không nhỏ.

- Xảy ra chuyện gì...

Bỗng nhiên sắc mặt từng thân ảnh biến hóa, vào lúc này trên màn đêm đột nhiên trăng sáng sao tỏ, ngàn vạn ánh sao xuất hiện, vô số ngôi sao hiện ra.

Oanh, oanh, oanh...

Trong bầu trơi đêm đột nhiên chấn động vài cái, trăng sáng xoay tròn, ngôi sao chói mắt.

Oanh...

Mặt đất chấn động, vào lúc này đại địa không bình thường, bắt đầu có tiếng nổ vang sinh ra, trong nháy mắt ngắn ngủi, thiên địa vật chuyển sao dời, thiên địa triều tịch, núi sông chấn động dữ dội.

- Xảy ra chuyện gì?

- Đây là thế nào?

Không gian trong Tuyên Cổ Điện, rất nhiều thân ảnh lướt đi từ các nơi, từng ánh mắt nhìn không gian vật đổi sao dời, thiên địa dị biến, bọn họ rung động và kinh hãi.

Xoẹt...

Vào lúc này trên trời xanh đột nhiên xuất hiện lỗ hổng, hào quang chói mắt như mặt trời chói chan xuất hiện.

Tia sáng chói mắt này còn kèm theo thiên uy, bầu trời lập tức xuất hiện thiên uy khủng khïếp bao phủ đại địa.

Thiên uy này vô thanh vô tức, không có điện thiểm lôi minh, không có gió nổi mây phun, không có mây đen cuồn cuộn.

Chỉ có núi sông rung chuyển, tia sáng chói mắt này giống như thánh quang phổ chiếu thiên địa, tự dưng làm cho người ta cảm thấy thoải mái.

Còn có thiên uy khó hiểu, dưới thiên uy khủng khïếp, những người thực lực thấp đã bắt đầu cảm thấy linh hồn rung động, nguyên lực khó vận chuyển.

Vào lúc này trong thế giới Vô Tư, trăng sáng xoay tròn, ngôi sao hàng lâm, thiên địa núi sông rung chuyển, vô số sinh linh phủ phục!

Thế giới Thần Thú, đại địa run rẩy, vật đổi sao dời, hàng tỉ sinh linh khiếp sợ.

Thế giới Thái Hoàng, thiên uy và hào quang bộc phát, linh hồn chúng sinh chấn động không nhỏ.

Thế giới Thượng Thanh, thiên địa dị biến, đêm cũng như ngày, ngôi sao hàng lâm, trong thiên giới mật địa, Hoàng Phủ Minh Long, Phong Hành Thiên Chủ, Băng Thiên đứng lên, ánh trăng sáng ngời hàng lâm, ba người hai mặt nhìn nhau, bọn họ cảm thấy hãi hùng khiếp vía.

Trong thế giới Linh Vũ xa xôi, thánh quang phóng lớn, thiên uy khiếp người.

Trong ba ngàn đại thế giới mênh mông, giờ phút này từng thân ảnh già nua xuất hiện.

Giờ phút này thế giới sinh ra hào quang sáng ngời, đại địa run rẩy, triều tịch khủng bố, trăng sáng xoay tròn, ngôi sao hàng lâm, thiên địa rung chuyển, hàng tỉ sinh linh khiếp sợ.

Xùy!

Sâu trong ánh sao thâm thúy, từng vết rách xuất hiện, hào quang chói mắt trên trời cao hàng lâm, chúng rơi thẳng xuống, thiên uy khiếp người.

Giờ phút này, dưới thiên uy khủng bố đó, hàng tỉ sinh linh phải phủ phục xuống đất, chỉ có nam tử áo bào xám tóc đen vẫn đang đứng đó, hắn tương liên cùng thiên địa...

Giờ phút này vô số ánh mắt đều nhìn thấy, giật mình kinh hãi!

Ông!

Ngay vào lúc này bên cạnh nam tử áo bào xám tóc đen có tiếng sấm nổ vang vọng.

Tiếng sấm như kiếm quang màu vàng đánh xuống, năng lượng quanh người sôi trào, không gian chấn động như nước sôi, hư ảnh kiếm quang mờ ảo xoay quanh đỉnh đầu thanh niên áo xám.

Xuy xuy!

Vào lúc này hai mắt thanh niên áo xám nhắm chặt lại mở ra, thân ảnh cao to đứng đó, ngũ quan rõ ràng, gương mặt kiên nghị như đao khắc, hai mắt thâm thúy, ngôi sao tỏa ra hào quang không chút tạp chất nào.

Thanh niên áo bào xám mở mắt, nhìn ngôi sao tỏa ra hào quang đầy trời, hắn cười nhạt, lập tức nói với kiếm quang màu vàng bên cạnh.

- Chấn Thiên, theo giúp ta đạp trời xanh, đi lên trời như thế nào.

Ông!

Thanh kiếm màu vàng rung động, dường như đang trả lời thanh niên áo xám kia, thân kiếm tỏa ra hào quang sáng ngời.

Thanh niên áo xám cười nhạt, áo bào xám run lên, lập tức bước vào sâu trong hư không.

Phanh!

Từ khi thanh niên tóc xám này bước đi, sâu trong trời xanh có âm thanh lôi điện nổ vang, cũng không có sấm sét cuồn cuộn hay mây đen áp đỉnh.

Thanh niên áo xám thế đi không giảm, hắn đi từng bước lên bầu trời, giống như dưới chân hắn có bậc thang, mỗi một bước đều làm không gian chấn động, vô số hào quang khuếch tán theo bước đi của hắn.

Thanh niên áo bào xám bay lên trời với thế đi không giảm, từng bước đi chậm chạp lên bầu trời, giống như dưới chân hắn có bậc thang vô hình, mỗi một bước đều làm không gian sinh ra vô số gợn sóng, gợn sóng không ngừng khuếch tán khắp thiên địa.

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!...

Tiếng sấm vang vọng thiên địa, chấn động màng tai hàng tỉ sinh linh, sấm sét này chấn nhïếp tâm thần.

Trong thiên hạ vào lúc này chỉ còn thanh niên áo xám đi lên bầu trời, hắn đi dưới thiên uy cuồn cuộn giống như thần tích.

Bành!

Thời điểm hắn bước ra bước thứ chín mươi chín, sâu trong trời xanh có tiếng sấm sét vang vọng trời cao, dường như có thể hủy thiên diệt địa, ngôi sao đầy trời run lên, sâu trong trời xanh có một đạo năng lượng quán chú vào trong đó, tất cả đều rơi vào người thanh niên áo bào xám.

Chương 4298: Vạn pháp duy tâm

Vào lúc này thân ảnh thanh niên áo bào xám giống như cái động không đáy, năng lượng thiên địa tùy ý rót vào người, cũng không qua bao lâu đã đạt tới đỉnh phong.

Thanh niên áo xám đứng trong thiên địa, nói nhỏ:

- Bồ đề vốn chẳng cây, Gương sáng cũng chẳng đài, Xưa nay không một vật, Nơi nào dính bụi trần. Tất cả chỉ là hư ảo, chỉ có vạn pháp quy tâm, dùng hậu đức tái vật, cho là chính, ta dùng quy chân lại phá Hóa Hồng, PHÁ...

Phanh!

Khi thanh niên áo xám nói ra chữ "Phá" cuối cùng, trong cơ thể sinh ra âm thanh trầm đυ.c, khí tức trong người tăng vọt, không gián đoạn...

- Thiên địa dị biến, tổng cộng chín mươi chín âm lôi cùng vang, thiên uy cuồn cuộn, lại không có khí tức hủy diệt, chẳng lẽ...

Trong thiên giới mật địa thế giới Thượng Thanh, lúc này thánh quang tiêu tán đi, giờ phút này thiên địa sáng rõ, Phong Hành Phách Thiên nói nhỏ, ánh mắt của hắn khó tin, suốt một thời gian dài cũng không nói ra lời, mắt nhìn Hoàng Phủ Minh Long và Băng Thiên chấn động không nhỏ.

Ánh mắt Hoàng Phủ Minh Long chấn động kịch liệt, nói nhỏ:

- Đại nhân, không mất tấm lòng son. Không nghĩ tới còn có thể kiến thức Niết Bàn cỡ này, đồn đãi cũng không phải là hư giả, trong thiên địa này rốt cuộc có người làm được, có người chỉ cần có tấm lòng son sẽ làm được như thế!

Băng Thiên rung động, nói:

- Chân lý Niết Bàn xuất hiện, không nghĩ tới thời điểm này còn có

Niết Bàn như thế hiện thân, xem ra hắn đã thành công, thiên địa phong vân khởi, yêu nghiệt xuất hiện thành đàn, chẳng lẽ vào lúc này mọi thứ đều náo nhiệt hay sao?

- Không biết người Niết Bàn này là người Thiên La minh hay là Thương Khung Minh.

Phong Hành Phách Tôn nói nhỏ.

Sắc trời sáng rõ, trong đại điện Tuyên Cổ Điện, ánh mắt mọi người ngây ngốc nhìn qua bầu trời, thật lâu không cách nào phục hồi tinh thần lại, gần đây trong ba ngàn đại thế không ngừng xuất hiện động tĩnh lớn.

Trước Thần Lôi Điện, trên ngọn núi cao ngất, Kim Tuyên Hồng Tôn, Thiên Lôi tử, Lang Long Hồng Tôn, Hồng Khung Hồng Tôn, Nghi Hàng Hồng Tôn, Diễm Hoàng Hồng Tôn, Hoang Thổ Hồng Tôn đều nhìn nhau, rung động khó mà khôi phục tinh thần, lập tức nhìn qua thân ảnh hùng vĩ kia, nói:

- Long đầu nói, chẳng lẽ đúng như lời đồn...

Thân ảnh hùng vĩ nhìn lên bầu trời, nghe xong ánh mắt vô cùng chấn động, nói một câu rất khó hiểu:

- Tòng nhân hi hi, như hưởng thái lao, như xuân đăng thai. Kỳ trọc bạc hề, kỳ vị triệu, độn độn hề, như anh nhi chi vị hài, lỗi lỗi hề, nhược vô sở quy. Chúng nhân giai hữu dư, nhi kỳ độc nhược di! Tục nhân chiêu chiêu, kỳ độc hôn hôn. Tục nhân sát sát, kỳ độc muộn muộn. Đạm hề kỳ nhược hải, liêu hề nhược vô chỉ. Chúng nhân giai hữu dĩ, kỳ độc ngoan thả bỉ. Kỳ độc dị vu nhân, nhi quý thực thiên

Dừng một chút, thân ảnh to lớn nhìn qua Kim Tuyên, Thiên Long Hồng Tôn, Diễm Hoàng, nói:

- Các ngươi đoán đúng rồi, vừa rồi chính là quy chân Niết Bàn, chân lý Niết Bàn xuất hiện, hiện tại quy chân Niết Bàn cũng xuất hiện, người có tấm lòng son sẽ trở thành quy chân Niết Bàn!

- Đồn đãi quy chân Niết Bàn không dưới chân lý Niết Bàn, chân lý Niết Bàn nghịch thiên mà đi, phải trải qua Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp, quy chân Niết Bàn là thuận thiên mà đi, kiếp số tự giải, nhưng mà quy chân Niết Bàn cần một khỏa tấm lòng son, tu luyện giả chúng ta khó lòng giữ được tấm lòng son này, không nghĩ tới thật sự có người thành công.

Kim Tuyên rung động, thân là tu luyện giả, trong thế giới mạnh được yếu thua, ai có thể bảo trì một tấm lòng son.

- Không biết quy chân Niết Bàn này là người Thiên La minh hay là Thương Khung Minh, chỉ mong không phải người của thế lực kia là được.

Thân ảnh to lớn nói ra.

...

Thời gian từ từ qua đi, trong Thánh Lôi Điện tầng thứ bảy, trong một cấm chế, trong cấm chế sinh ra chấn động khác thường.

Xoẹt!

Tử kim huyền lôi trong Tử Lôi Huyền Đỉnh vượt qua không gian, lôi vân màu tím không ngừng tụ tập, năng lượng trong không gian không ngừng xao động, lôi vân màu tím không ngừng sinh ra chấn động khìếp người, điện mang hội tụ thành lôi đình.

Oanh!

Lôi đình màu tím quấn quanh, thân hình Lục Lâm Thiên đứng đó, quần áo trên người bị lôi điện đánh nát vụn, thân hình như đồng nhân.

Ầm ầm!

Trong lôi điện màu tím kia, trên trăm đạo lôi đình màu tím uy lực khủng bố bạo phát, lôi điện đáng sợ tràn ngập hư không, dường như có thể phá hủy tất cả, tiếng sấm nổ vang ầm ầm, sau đó không ngừng bổ vào thân hình Lục Lâm Thiên.

Rất nhiều lôi điện đánh vào người Lục Lâm Thiên, lôi điện màu tím tỏa ra các hướng hóa thành vô số điện xà máu tím thật nhỏ, chúng không ngừng rót vào lỗ chân lông của hắn.

Ầm ầm.

Bị rất nhiều lôi điện màu tím oanh kích, chúng không ngừng chui vào thân hình Lục Lâm Thiên.

Hiện tại thân ảnh Lục Lâm Thiên đứng cao ngất, giống như trữ lôi khí thật lớn, từng đạo lôi đình quán chú vào người.

- Bất Diệt La Hán Tượng!

Lúc này thân hình Lục Lâm Thiên giống như ngọn núi lửa bị áp chế không cách nào bạo phát, đột nhiên hắn hét lớn một tiếng, lập tức ngưng kết thủ ấn, lôi điện tử kim trên người tỏa ra, chúng giống như pháo hoa không ngừng càn quét các hướng.

Ầm ầm!

Vào lúc này thân hình Lục Lâm Thiên tràn ngập lôi đình màu tím, trực tiếp bành trướng trong hư không.

Chỉ trong nháy mắt thân ảnh khổng lồ của Lục Lâm Thiên vượt qua không gian, trên thân hình khổng lồ xuất hiện cái động màu tím, khí tức hủy diệt và lôi điện từ trong tràn ra.

Thân hình khổng lồ có phần khác với Bất Diệt Kim Cương Tượng của Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh hai người, khí tức lăng lệ hủy diệt hoàn toàn không cùng cấp độ, chỉ khí tức hủy diệt cũng đủ làm linh hồn người ta rung động.

Mà bộ dáng của hắn không phải kim cương trợn mắt, mà là La Hán hủy diệt khôn cùng, mắt quắc nhìn trừng trừng, người nào nhìn cũng tim đập chân run.

Xoẹt...

Thân hình khổng lồ của Lục Lâm Thiên đứng đó, năm ngón tay mở ra, lôi điện tử kim xuyên thủng không gian, một quyền đánh xuống, lôi cầu cực lớn nện thẳng xuống đất, những nơi quyền này đi qua không gian khó mà khôi phục lại.

Trong lực lượng lôi điện hủy diệt, lập tức có âm thanh trầm thấp vang lên.

Bành!

Không gian bị một quyền này đánh nổ, mảnh vỡ không gian màu tím quét qua các hướng, điện quang màu tím bùng nổ, không gian to lớn bị lôi điện xé nát thành nhiều mảnh vỡ.

Sau một lát tất cả mới khôi phục bình thường, khí tức lôi điện hủy diệt bùng nổ các hướng.

Xùy...

Lục Lâm Thiên rất hài lòng với bộ dáng hiện tại, lập tức thu liễm La Hán khổng lồ, hắn mặc bộ y phục sạch sẽ, trên mặt cười tà dị.

Trong Thánh Lôi Điện, Lục Lâm Thiên cầm Thân Vương Lệnh có thể đi bất cứ nơi nào, hai ngày trước hắn đã đi khắp Thánh Lôi Điện, cũng xem toàn bộ trân tàng.

Với ánh mắt Lục Lâm Thiên hiện tại, không phải thứ gì trong Thánh Lôi Điện cũng nhìn, các công pháp áo nghĩa, chuyện che dấu trong ba ngàn đại thế giới, còn có rất nhiều thủ đoạn kỳ lạ, cách điều chế đan dược, cách luyện linh khí...

Trong đó làm cho Lục Lâm Thiên rung động là, không ngờ hắn phát hiện trong Tuyên Cổ Điện có tư liệu lĩnh ngộ kim thuộc tính áo nghĩa, nó là một bản thiếu, nhưng lại làm cho Lục Lâm Thiên động dung.

Chương 4299: Tử Hư Thôn Thiên Hậu Khánh Lâm

Chuyện này đủ chứng tỏ trong ba ngàn đại thế giới có người lĩnh ngộ kim thuộc tính áo nghĩa, từ tư liệu ghi lại, người lưu lại cách lĩnh ngộ kim thuộc tính áo nghĩa tuyệt đối là cường giả.

Nếu như là lúc trước đυ.ng phải người lĩnh ngộ kim thuộc tính áo nghĩa, Lục Lâm Thiên sẽ ngạc nhiên và rung động không ít.

Nhưng vào thời điểm này Lục Lâm Thiên cũng không có quá nhiều ngạc nhiên nữa.

Trong ba ngàn đại thế giới mênh mông, người có thiên phú tuyệt đỉnh nhiều không kể xiết, áo nghĩa kỳ lạ cũng nhiều, Lục Lâm Thiên tự biết mình có thể lĩnh ngộ ra kim thuộc tính áo nghĩa, tự nhiên cũng có người lĩnh ngộ ra.

Nhưng đối với tu luyện giả lĩnh ngộ kim thuộc tính áo nghĩa, đặc biệt là cường giả, Lục Lâm Thiên cảm thấy hiếu kỳ, có cơ hội hắn sẽ gặp, có lẽ sẽ có chỗ tốt thật lớn với bản thân.

Trong cất chứa của Thánh Lôi Điện cực kỳ phong phú, nhưng thứ có thể hấp dẫn ánh mắt của Lục Lâm Thiên lại không nhiều.

Trong Tuyên Cổ Điện còn truyền lưu không ít chí bảo truyền thuyết, lúc này trong mắt Lục Lâm Thiên cũng không có gì lạ, chỉ có những thứ đặc biệt mới là thứ hắn quan tâm.

Hắn chỉ cưỡi ngựa xem hoa tìm hiểu mà thôi, nhưng lại làm cho Lục Lâm Thiên hiểu ở trong Thánh Lôi Điện tới hai ngày.

Hai ngày sau đó, trong Thánh Lôi Điện tầng thứ bảy, Lục Lâm Thiên cũng tìm được thứ mình động tâm.

Thánh Lôi Điện tầng thứ bảy, trong gian lầu các ít người tiến vào, Lục Lâm Thiên tìm được công pháp tu luyện Bất Diệt La Hán Tượng.

Từ tin tức tu luyện Lục Lâm Thiên biết được, Bất Diệt La Hán Tượng chính là một tầng công pháp cao hơn của Bất Diệt Kim Cương Tượng, tu luyện thành công sẽ có uy năng không phải Bất Diệt Kim Cương Tượng có thể so sánh được, cả hai chênh lệch thật lớn.

Tu luyện Bất Diệt La Hán Tượng cực kỳ khó khăn, bởi vậy Tuyên Cổ Điện mấy ngàn năm nay chưa từng có ai tu luyện thành công.

Tu luyện Bất Diệt La Hán Tượng, tu luyện giả phải tu luyện Bất Diệt Thiên Thể mới được, trong đó còn cần không gian lôi điện mới được.

Loại điều kiện này làm người trong Tuyên Cổ Điện căn bản không thể tu luyện, cho nên lầu các này hiếm người tới.

Nhưng điều kiên tu luyện Bất Diệt La Hán Tượng hà khắc, đối với Lục Lâm Thiên mà nói lại không là gì, trong Tử Lôi Huyền Đỉnh có không gian lôi điện, hắn cũng có Bất Diệt Thiên Thể, trong công pháp Bất Diệt La Hán Tượng cũng có không ít thủ đoạn công kích.

Đối với Lục Linh và Lôi Tiểu Thiên thi triển Bất Diệt Kim Cương Tượng, tuy Lục Lâm Thiên là người mang Bất Tử Thần Thể và Bất Diệt Thiên Thể, còn có Thanh Linh Khải Giáp hổ biến không dưới Bất Diệt Kim Cương Tượng, cộng lại còn có thể hơn, nhưng đối với Bất Diệt La Hán Tượng, Lục Lâm Thiên vẫn có chút thích thú.

Lúc này phát hiện Bất Diệt La Hán Tượng còn mạnh hơn Bất Diệt Kim Cương Tượng không biết bao nhiêu lần, Lục Lâm Thiên sẽ không buông tha, cũng bởi vậy cho nên lúc đi vào Thánh Cảnh nhận chủ thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, hắn cũng nhiều ra một loại thủ đoạn.

Vì sợ thời gian không đủ, Lục Lâm Thiên mang Tử Lôi Huyền Đỉnh đưa vào trong Thiên Trụ giới tầng thứ bảy, ở trong Thiên Trụ giới hắn dùng thời gian ba tháng, Lục Lâm Thiên mới tu luyện thành Bất Diệt La Hán Tượng, đối với loại kết quả này, Lục Lâm Thiên có cảm giác hài lòng.

Chỉ tiếc lúc này Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh hai người không có ở đây, nếu không khi thấy Lục Lâm Thiên trong ba tháng tu luyện thành Bất Diệt La Hán Tượng còn không hài lòng, bọn họ trực tiếp đánh hắn mới được, tên này thật không biết xấu hổ là gì.

Nhớ ngày đó Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh còn nhớ khi tu luyện Bất Diệt Kim Cương Tượng, bọn họ mất vài năm mới có được chút thành tựu.

Mà bây giờ Lục Lâm Thiên trong ba tháng ngắn ngủi luyện thành Bất Diệt La Hán Tượng còn ngại chính mình tu luyện dài, đủ làm bọn họ xấu hổ không biết giấu mặt vào đâu.

- Thời gian chắc cũng đã tới rồi.

Lục Lâm Thiên tính toán thời gian, vào ngày Đại hội Thân Vương chấm dứt ngày thứ năm sẽ diễn ra Thánh Cảnh nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, lúc này đã là ngày thứ tư.

Xùy.

Ra khỏi Tử Lôi Huyền Đỉnh và Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên thu hồi hai kiện linh khí, hắn tươi cười vì tu luyện thành Bất Diệt La Hán Tượng, chuyến đi Tuyên Cổ Điện lần này không tệ, nhưng mà đây không phục mục đích của hắn, mục đích của hắn là Tử Lôi Huyền Đỉnh, đứng đầu thập đại bán thánh khí, hắn không bỏ qua.

- Ngươi vừa mới thu hồi thời gian linh khí rất bất phàm đấy.

Thời điểm Lục Lâm Thiên vừa mới thu hồi Tử Lôi Huyền Đỉnh và Thiên Trụ giới, một giọng nói băng hàn vang lên, lập tức một đạo thân ảnh to lớn xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đại biến, người này tiếp cận mình thế nào hắn còn không có phát giác, ngẩng đầu nhìn qua người tới, bộ dáng chừng bốn mươi, thân hình to lớn, trang phục màu xanh, áo choàng màu tím, mái tóc đen như mực và thân ảnh to lớn.

- Khí tức thật mạnh, dường như là...

Làm cho Lục Lâm Thiên khiếp sợ chính là khí tức của người này, khí tức kinh khủng không dưới Hoàng Phủ Minh Long; trong khí tức cường hãn này linh hồn Lục Lâm Thiên nhạy cảm quan sát, tăng thêm dung hợp Thái Cổ U Minh Viêm, lúc này hắn nhìn ra khí tức của người này. Đại hán này dường như không phải Nhân tộc và Yêu tộc, cũng không giống chủng tộc Minh Linh, cách giải thích duy nhất chính là linh vật trời sinh.

Đại hán nhìn qua Lục Lâm Thiên, cẩn thận quan sát một hồi, đứng chắp tay, khí tức bá tuyệt thiên hạ tỏa ra, hắn cười nói với Lục Lâm Thiên:

- Chân lý Niết Bàn, lĩnh ngô áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, Lục Lâm Thiên đúng không?

- Đúng thế, không biết tiền bối là?

Lục Lâm Thiên khiếp sợ xong, hắn khôi phục thần thaias, thần sắc lạnh nhạt, thực lực đối phương quá mạnh mẽ, nếu thật sự gây bất lợi cho hắn, hắn cũng không có cơ hội phản kháng.

Ngay cả trong Tuyên Cổ Điện cũng có linh vật trời sinh, nếu như Thiên La minh muốn đối phó chính mình, nhưng sẽ không ra tay trong Thánh Lôi Điện.

Nhìn thấy thần sắc Lục Lâm Thiên lạnh nhạt, thân ảnh to lớn cảm thấy ngạc nhiên, lập tức nói:

- Không cần xưng hô cái gì tiền bối, ngươi là sư đệ của Hoàng Phủ Minh Long, mà ta và Hoàng Phủ Minh Long xem như có chút giao tình, nếu nhận câu tiền bối của ngươi, Hoàng Phủ Minh Long tên kia cũng không đáp ứng đâu.

Lục Lâm Thiên nghe vậy cũng có chút ngạc nhiên, nghi ngờ nói:

- Các hạ quen sư huynh của ta?

- Ân, có chút giao tình với hắn!

Hùng vĩ đại hán mắt thấy Lục Lâm Thiên, thân hình so về Lục Lâm

Thiên thế nhưng mà cao lớn không ít, khẽ mỉm cười nói:

- Ngươi có khả năng không biết ta, thân là Thân Vương Tuyên Cổ Điện, ta tự giới thiệu với ngươi, ta chính là điện chủ Tử Lôi Điện, là long đầu tổng điện của Tuyên Cổ Điện, cũng được người ta xưng là điện chủ Tuyên Cổ Điện, người ta gọi ta là Tử Hư Thôn Thiên Hậu Khánh Lâm.

- Điện chủ Tử Lôi Điện, điện chủ Tuyên Cổ Điện hiện tại, Tử Hư Thôn Thiên Hậu Khánh Lâm.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, với định lực của hắn có thể chiếm giữ chức điện chủ của ba ngàn đại thế giới Tuyên Cổ Điện, khó trách thực lực sâu không lường được, tuyệt đối sẽ không dưới sư huynh Hoàng Phủ Minh Long, trước mắt chỉ cần dậm chân là ba ngàn đại thế giới cũng phải rung chuyển.

Chương 4300: An bài Thánh Cảnh 1

Sau khïếp sợ ngắn ngủi, Lục Lâm Thiên lập tức xoay người hành lễ, không kiêu ngạo không siểm nịnh, nói:

- Bái kiến điện chủ.

- Không cần khách khí.

Hậu Khánh Lâm nhìn qua lầu các này, nói:

- Trong lầu các này có phương pháp tu luyện Bất Diệt La Hán Tượng, rất nhiều năm trước khi Bất Diệt Thiên Thể xuất hiện, Bất Diệt La Hán Tượng vẫn chưa từng có người tu luyện thành công, ngươi chính là chân lý Niết Bàn, có Bất Diệt Thiên Thể, Bất Diệt La Hán Tượng cực kỳ thích hợp với ngươi.

- Ta đã tu thành Bất Diệt La Hán Tượng rồi.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu.

- Đã tu luyện thành công?

Hậu Khánh Lâm biết rõ trên người Lục Lâm Thiên có linh khí thời gian, nhưng tính toán thời gian cũng ngạc nhiên không ít, lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt chấn động, nói với Lục Lâm Thiên:

- Không hổ là thế hệ thiên phú tuyệt đỉnh, thiên địa phong vân khởi, yêu nghiệt thành đàn xuất, ta cũng ngạc nhiên, ta nghĩ ta đã già rồi.

Tiếng nói hơi dừng lại, Hậu Khánh Lâm nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Hôm nay ta cố ý tìm ngươi nhờ hỗ trợ.

- Muốn ta hỗ trợ?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức mắt lộ ra nghi hoặc, cười khổ cười, không cần nghĩ ngợi, nói:

- Dùng thực lực điện chủ, nếu có chuyện làm không được, sợ rằng ta cũng không cách nào hỗ trợ.

- Dù có thực lực, nhưng ngoài tầm tay cũng không làm nên việc gì.

Ánh mắt Hậu Khánh Lâm hơi rung động, nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Trong thiên địa có vài chuyện che dấu, nói cho ngươi biết cũng không sao, với thiên phú cua ngươi, đã nhất định đặt chân vào vòng xoáy này không thoát thân được, biết sớm với ngươi cũng không phải chuyện xấu.

- Ngươi cũng biết trong ba ngàn đại thế giới, trừ Tuyên Cổ Điện, Thương Khung Minh, Thiên La minh, Phi Thiên đạo tặc ra, còn có thế lực lớn?

Hậu Khánh Lâm lập tức hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên suy tư một hồi, lắc đầu, tỏ vẻ không biết, trên đời này dường như trừ Tuyên Cổ Điện, Thương Khung Minh, Thiên La minh, Phi Thiên đạo tặc có thể đi ngang thế lực trong ba ngàn đại thế giới ra, mặt khác đã không có thế lực lớn nào sánh bằng, Vạn Thiên liên minh và Chiến Thiên liên minh cũng không thể so sánh với Tuyên Cổ Điện, cả Thương Khung Minh cũng không được.

- Trong ba ngàn đại thế giới vô cùng mênh mông này, trong đó thế lực ẩn giấu trừ Tuyên Cổ Điện, Thương Khung Minh, Thiên La minh, Phi Thiên đạo tặc ra, còn có thế lực lớn âm thầm tồn tại, nhưng thực lực lại cực kỳ cường hãn, trong đó có Chí Tôn Điện và Thiên Địa Các hai thế lực lớn.

- Thiên Địa Các?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt run lên, trên đại lục Linh Vũ cũng có Thiên Địa Các tồn tại, chẳng lẽ đây là trùng hợp sao?

- Thế nào, ngươi biết Thiên Địa Các?

Nhìn thấy thần sắc Lục Lâm Thiên, Hậu Khánh Lâm hỏi.

- Dường như nghe nói qua, nhưng mà không nhớ rõ.

Thần sắc Lục Lâm Thiên âm thầm suy nghĩ, hắn không thể bạo lộ thế giới Linh Vũ được.

Hậu Khánh Lâm nghe vậy, nghiêm túc nói:

- Thiên Địa Các cũng giống như Tuyên Cổ Điện, đều không nhúng tay vào việc bên ngoài, bởi vì Thiên Địa Các đều có thế giới, không nhận đệ tử bên ngoài, cho nên người biết rõ ít càng thêm ít, nhưng mà âm thầm chỉnh hợp không ít thế lực phụ thuộc vào đó, tăng thêm thế lực bản thân cực kỳ khổng lồ, cho nên kỳ thật thực lực cũng cực kỳ cường hãn, cũng càng xa lạ hơn cả Tuyên Cổ Điện. Nhưng những lão gia hỏa đến cấp độ cao thâm cùng biết rõ nó như biết về Tuyên Cổ Điện.

Vừa nói xong, thần sắc Hậu Khánh Lâm nghiêm túc, khí chất lạnh giá, tiếp tục nói:

- Về phần Chí Tôn Điện lại không có bao nhiêu người biết rõ, tất cả thế lực lớn biết rõ ít càng thêm ít. Chí Tôn Điện ẩn nấp trong thiên địa, bình thường căn bản không thấy bóng người, khó mà tìm ra, nhân số không nhiều lắm, nhưng mỗi một người đều là cường giả, Chí Tôn Điện phân tán trong thiên địa, có khả năng bất cứ cường giả nào cũng là người của Chí Tôn Điện, có khả năng chính là ta, cũng có khả năng chính là ngươi.

- Còn có thế lực khủng bố như vậy?

Lục Lâm Thiên nghe xong cũng ngạc nhiên, thế lực có thể ẩn nấp không nhìn thấy bóng dáng, loại thế lực này rất khủng bố, nếu như ngay cả Tuyên Cổ Điện cũng không tìm thấy dấu chân của bọn họ, như vậy thế lực này kinh khủng có thể nghĩ.

- Chí Tôn Điện là thế lực tà ác, bao nhiêu năm qua, Thương Khung Minh cùng Thiên La minh tranh đoạt chém giết trong Thương

Khung chiến trường, lúc trước không thiếu bàn tay Chí Tôn Điện trợ giúp, người của Chí Tôn Điện dung nhập vào các đại thế giới, đã sớm có thể vươn tay nhấc chân ảnh hưởng tới ba ngàn đại thế giới.

Hậu Khánh Lâm nói ra lời lẽ hận thấu xương, đôi mắt tím rực, giống như có thể câu đoạt hồn phách của người ta.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, không nghĩ tới trừ Tuyên Cổ Điện ra, trong ba ngàn đại thế giới này còn có thế lực khủng bố như vậy, giơ tay nhấc chân ảnh hưởng cả ba ngàn đại thế giới, thậm chí không có bao nhiêu người cảm giác được.

- Điện chủ, không biết mục đích của bọn họ là gì?

Lục Lâm Thiên hiếu kỳ hỏi Hậu Khánh Lâm, thế lực khổng lồ như vậy, mục đích thật không đơn giản.

Hậu Khánh Lâm nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt câu hồn đoạt phách thu liễm, nói:

- Không biết sư huynh Hoàng Phủ Minh Long của ngươi có nói qua hay không, trong ba ngàn đại thế giới sẽ xảy ra đại sự, đến lúc đó ba ngàn đại thế giới sẽ bị cuốn vào vòng xoáy, không có thế giới nào có thể tự lo thân mình.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên gật gật đầu, ngày đó ở trong thế giới Thượng Thanh, từ miệng sư huynh Hoàng Phủ Minh Long hắn biết được, trong ba ngàn đại thế giới không lâu sau sẽ có đại sự xảy ra, đại sự này sẽ càn quét các đại thế giới.

Ngay cả Lục sư huynh và lão Ảnh thực lực mạnh như thế, tự nhiên biết rõ không ít chuyện, cũng không muốn nói, bọn họ chỉ nói hắn nhất định sẽ bị cuốn vào vòng xoáy này, không cách nào thoát thân được.

Lúc này nghe Hậu Khánh Lâm nhắc tới, Lục Lâm Thiên không thể không ngạc nhiên, xem ra việc này tuyệt đối không phải lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long dọa chính mình, đây là chuyện có thật, ba ngàn đại thế giới không lâu sau sẽ có đại sự phát sinh, đại sự này sẽ càn quét ba ngàn đại thế giới.

Hậu Khánh Lâm tiếp tục nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Mục tiêu cuối cùng của Chí Tôn Điện chính là đại sự kia, Thương Khung Minh, Thiên Địa Minh, Thiên Địa Các, Phi Thiên đạo tặc, thậm chí là Tuyên Cổ Điện chúng ta, tất cả đều đứng mũi chịu sào đối mặt đại sự này. Hiện tại đại sự chưa tới, nói rất dài dòng, lúc này đã không có thời gian giải thích nhiều với ngươi, sáng sớm ngày mai các ngươi phải đi vào Thánh Cảnh nhận chủ thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, nhưng ta có tin tức đáng tin cậy cho biết, lúc này trong quá trình nhận chủ thánh vật, đã có người Chí Tôn Điện trà trộn vào.

- Trong Tuyên Cổ Điện cũng có người Chí Tôn Điện trà trộn vào sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày.

- Cũng không có gì kỳ quái, bao nhiêu năm qua, Tuyên Cổ Điện chúng ta tìm ra không ít người Chí Tôn Điện, nhưng chúng ta càn quét người Chí Tôn Điện cũng bị ảnh hưởng rất lớn, nội tình của Chí Tôn Điện không dưới Tuyên Cổ Điện chúng ta.

Chương 4301: An bài Thánh Cảnh 2

Hậu Khánh Lâm nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Còn lần này, mục tiêu của bọn chúng là thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, trong Thánh Cảnh, cường giả Tuyên Cổ Điện không cách nào đi vào, hoàn toàn không thể dò xét bên trong.

- Chí Tôn Điện nhìn chằm chằm vào Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm tầm, hắn bắt buộc phải có Tử Lôi Huyền Đỉnh, Lục Lâm Thiên có được một cái Tử Lôi Huyền Đỉnh, cho nên vô ý thức đã sớm xem Tử Lôi Huyền Đỉnh là vật của mình.

Lúc này nghe có người nhìn chằm chằm vào Tử Lôi Huyền Đỉnh, đối với Lục Lâm Thiên mà nói, không thể nghi ngờ là động tới nghịch lân của hắn.

Hậu Khánh Lâm nhìn thần sắc của Lục Lâm Thiên, hắn mỉm cười, mở mồm nói:

- Bọn họ dám động thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, tự nhiên biết rõ Tử Lôi Huyền Đỉnh khó có thể dung hợp cùng bá đạo, cho nên cũng có chuẩn bị vạn toàn, bằng không sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.

Chúng ta bây giờ trong thời gian ngắn không biết người Chí Tôn Điện trà trộn vào là ai, thậm chí có thể không ngoài ba người thân vương mới, trực tiếp tìm tòi khó tránh đánh rắn động cỏ, trong Thánh Cảnh những lão nhân chúng ta không thể tiến vào, cho nên...

Lục Lâm Thiên nhìn qua Hậu Khánh Lâm, nói:

- Điện chủ muốn ta làm cái gì?

Điện chủ Tử Lôi Điện Hậu Khánh Lâm nói đến nước này, Lục Lâm Thiên cũng biết điện chủ Tử Lôi Điện cần mình hỗ trợ, sợ rằng cũng vì chuyện này.

Hậu Khánh Lâm mỉm cười, hắn đứng trước người Lục Lâm Thiên, khí tức không chấn động, nhưng tự nhiên sinh ra khí tức thật mạnh, loại khí tức này giống như có thể dung hợp với hư không, căn bản không cách nào khu trừ, nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta bây giờ có thể đủ triệt để tín nhiệm, có thực lực cùng khả năng ngăn cản người Chí Tôn Điện cũng chỉ có thể nghĩ đến ngươi, cho nên mặc kệ lúc này Chí Tôn Điện an bài thủ đoạn gì, ta đều hy vọng ngươi có thể bảo vệ thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, tuyệt đối không thể để Tử Lôi Huyền Đỉnh rơi vào trong tay Chí Tôn Điện, nếu sớm biết như vậy, đến lúc đó chúng sẽ như hổ thêm cánh.

- Nếu bọn chúng sớm có an bài, nhất định là tình thế bắt buộc, bằng không cũng không dễ dàng bạo lộ, mà một mình ta muốn ngăn cản, sợ là khó a?

Lục Lâm Thiên nhìn qua Hậu Khánh Lâm, hiện tại nội tâm của hắn ngưng trọng, hắn nhất định phải có được Tử Lôi Huyền Đỉnh, đột nhiên nghe nói có thế lực lớn đánh chủ ý lên Tử Lôi Huyền Đỉnh, đây chính là chuyện làm nội tâm Lục Lâm Thiên ngưng trọng.

- Người Chí Tôn Điện ở trong Thánh Cảnh, sợ rằng dễ dàng bạo lộ, trong đó có thể có người lợi dụng ân oán giữa ngươi và chủng tộc Minh Linh, đến lúc đó khó tránh bị châm ngòi ly gián, làm đệ tử Tuyên Cổ Điện lưỡng bại câu thương, ngươi phải một người ngăn cản, dùng thực lực của ngươi, thế đơn lực bạc a.

Vừa dứt lời, tay Hậu Khánh Lâm vung lên, trong tay xuất hiện một ngọc bài, trên ngọc bài này có bí vân giống Thân Vương Lệnh, hắn đưa ngọc bài cho Lục Lâm Thiên, nói:

- Đến cuối cùng thời khắc mấu chốt, chờ ngươi xác định ai là người Chí Tôn Điện, cứ vận dụng ngọc bài, đến lúc đó tất cả đệ tử Tuyên Cổ Điện sẽ nghe lệnh của ngươi.

Lục Lâm Thiên xoay chuyển ánh mắt, hắn không có tiếp ngọc bài, hỏi Hậu Khánh Lâm:

- Trách nhiệm này quá lớn, tại sao ta phải giúp Tuyên Cổ Điện?

Hậu Khánh Lâm nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Chớ ngang ngạnh trước mặt ta, đây không phải đang giúp Tuyên Cổ Điện, mà là đang giúp chính ngơi, chẳng lẽ ngươi nguyện ý để Chí Tôn Điện chiếm Tử Lôi Huyền Đỉnh sao, tuy bọn chúng không nhất định mang Tử Lôi Huyền Đỉnh rời đi, nhưng mà vạn nhất bọn chúng thật có cơ hội thừa cơ, sợ rằng ngươi cũng không muốn, đừng nói ngươi không muốn nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, khống chế bán thánh khí đứng đầu thập đại bán thánh khí, cho nên đây không phải ngươi giúp Tuyên Cổ Điện, mà là Tuyên Cổ Điện cho ngươi cơ hội.

- Không phải đèn cạn dầu.

Lục Lâm Thiên nghe xong thầm than một tiếng, vốn còn muốn chiếm chỗ tốt từ trong tay điện chủ Tuyên Cổ Điện Hậu Khánh Lâm, nhưng xem bộ dáng không có hy vọng, lập tức thu ngọc bài trong tay Hậu Khánh Lâm vào trong nhẫn trữ vật.

- Ta sẽ hết sức.

Lục Lâm Thiên thu hồi ngọc bài sau đó gật đầu với Hậu Khánh Lâm, dù sao chyện Tử Lôi Huyền Đỉnh hắn không thể làm như không biết, bất kể là vì mình hay giúp Tuyên Cổ Điện, ngọc bài này đều có tác dụng rất lớn.

Hậu Khánh Lâm lại chắp tay lần nữa, giơ tay nhấc chân gian sinh ra khí chất bá tuyệt thiên địa, nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Có chút chuyện ta hiện tại không có thời gian giải thích với ngươi quá nhiều, nhưng mà ở trong Thánh Cảnh, ta hy vọng ngươi không nên có quá nhiều ma sát với người chủng tộc Minh Linh.

- Ân oán giữa ngươi và chủng tộc Minh Linh ta có nghe qua không ít, ngươi phải biết chủng tộc Minh Linh sẽ không dưới Nhân tộc, đối phó chủng tộc Minh Linh không có nghĩa là tất cả, cho dù đại biểu đại bộ phận, nhưng mà ít nhất người chủng tộc Minh Linh không ở trong đám này. Ví dụ như trong Tuyên Cổ Điện, có một nửa là người chủng tộc Minh Linh, sẽ không dưới Nhân tộc Thú tộc bao nhiêu, nếu lúc này ngươi dung hợp Tử Lôi Huyền Đỉnh trở thành Thánh Chủ của Tuyên Cổ Điện, điện chủ Thánh Lôi Điện, chẳng lẽ ngươi khu trục toàn bộ cường giả chủng tộc Minh Linh ra khỏi Tuyên Cổ Điện hay sao?

Hậu Khánh Lâm hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, hắn cau mày.

- Ngươi đi về trước đi, chuẩn bị ngày mai tiến vào Thánh Cảnh, chuyện trong Thánh Cảnh ngươi không được nói với bất cứ ai, chính mình chú ý một ít, ta cũng không ngờ trách nhiệm này lại rơi vào vai của ngươi, có lẽ đây là thiên ý...

Tử Hư Thôn Thiên Hậu Khánh Lâm nói câu cuối cùng, thân ảnh của hắn biến mất không một tiếng động trước mặt Lục Lâm Thiên, lập tức biến mất không biết.

- Thực lực rất mạnh!

Lục Lâm Thiên lại cảm thán một tiếng, ánh mắt bình tĩnh, trong đầu lẳng lặng hình thành ý nghĩ của mình, lúc này mới lập tức rời đi.

Thời điểm Lục Lâm Thiên bước ra khỏi Thần Lôi Điện cũng đã là hoàng hôn của ngày hôm nay.

Thiếu niên lúc trước dẫn Lục Lâm Thiên đến Thánh Lôi Điện vẫn chờ ở bên ngoài, nhìn thấy Lục Lâm Thiên thì hành lễ, nói:

- Thân Vương đại nhân, rốt cuộc ngươi đã đi ra, ngày mai sẽ phải tiến vào Thánh Cảnh nhận chủ thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, sớm chúc Thân Vương đại nhân thành công.

- Thời gian không còn sớm, ngươi cũng nên sớm quay về đi.

Lục Lâm Thiên nhìn qua thiếu niên, hắn cười khổ, nói:

- Ta sẽ nhớ kỹ ngươi.

- Đa tạ Thân Vương đại nhân.

Thiếu niên nghe vậy, lúc này mới mừng rỡ rời đi.

Ngẩng đầu nhìn bầu trời hoàng hôn đã hàng lâm, Lục Lâm Thiên cầm Thiên Trụ giới, tâm thần khẽ động, hai thân ảnh cao ngất xuất hiện.

Hô...

Hai người hít sâu một hơi, chính là Lôi Tiểu Thiên cùng Lục Linh hai người, trong Thiên Trụ giới tầng thứ tư, bốn ngày đã qua hơn nửa năm, thương thế của hai người được nhiều đan dược và thể chất cường hãn chữa khỏi.

- Lục soái, sao ngươi đi đến Thánh Lôi Điện?

Lục Linh nhìn qua Thánh Lôi Điện khổng lồ sau lưng, dường như cảm thấy kỳ quái.

Lục Lâm Thiên cười yếu ớt, hắn không nói về chuyện Chí Tôn Điện, nói với Lục Linh:

- Ta nhàn rỗi nhàm chán thuận tiện đi sang mà thôi.

Chương 4302: Tiến vào Thánh Cảnh

- Nhanh tiến vào Thánh Cảnh đi, không biết chừng lúc này có người đang bận rộn chuyện nhận chủ thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh đấy.

Lôi Tiểu Thiên duỗi lưng mỏi, trong mắt bắn ra lôi quang làm người ta khïếp sợ.

- Đến lúc đó sẽ biết rõ, nhận chủ thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh không phải chuyện dễ dàng đâu.

Lục Linh nhìn qua Lôi Tiểu Thiên, trong lúc thập đại đệ tử khiêu chiến, hắn vận khí kém một chút, vẫn có bài danh dưới hắn, lập tức nói với Lục Lâm Thiên cùng Lôi Tiểu Thiên:

- Lục soái, Lục sư huynh, chúng ta đi trước đây.

- Đi thôi.

Lục Lâm Thiên và Lôi Tiểu Thiên gật gật đầu, ba thân ảnh có lôi quang bao phủ, trong chốc lát vạch phá bầu trời rời đi.

Bên ngoài Thần Lôi Điện ba người rời đi, hào quang thu liễm, ba người đáp xuống Thần Lôi Điện.

- Ồ.

Vừa đáp xuống bên ngoài Thần Lôi Điện, Lục Lâm Thiên nhíu mày một cái.

- Lục đại ca.

Trong Thần Lôi Điện, một đạo thân ảnh lập tức lao ra, trước mặt Lục Lâm Thiên chính là thanh niên tuấn lãng, ánh mắt kiên nghị, khí tức toàn thân vững vàng.

Lục Lâm Thiên nhìn qua thanh niên trước mắt, ánh mắt đánh giá thanh niên chừng ai mươi lăm tuổi này, trên gương mặt tuấn lãng mỉm cười hưng phấn, không phải Đoan Mộc Hồng Chí còn có thể là ai, kinh ngạc nghẹn họng nhìn trân trối, hỏi:

- Hồng Chí, tại sao ngươi tới đây?

- Sư phụ dẫn ta tới.

Đoan Mộc Hồng Chí nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta mấy ngày qua có nghe nói qua Lục đại ca đã ở trong Tuyên Cổ Điện, ta còn không tin đấy, không nghĩ tới Lục đại ca thật ở nơi này.

- Tiểu tử, sư phụ ngươi là ai?

Nhìn qua Đoan Mộc Hồng Chí, Lôi Tiểu Thiên lập tức hỏi, ánh mắt Lục Linh nghi hoặc nhìn qua Đoan Mộc Hồng Chí.

Đoan Mộc Hồng Chí nhìn qua Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh, xoay người hành lễ, nói:

- Bái kiến Lôi sư huynh và Lục Linh sư huynh.

- Sư huynh, sư phụ ngươi là?

Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh nhìn nhau, lập tức hai người dường như phát hiện ra cái gì đó, ánh mắt ngạc nhiên.

Thùng thùng!

Nhưng khi Lôi Tiểu Thiên cùng Lục Linh hai người chưa kịp quay đầu lại, cái ót của mình bị gõ một cái, giọng nói nhàn nhạt truyền ra:

- Cho các ngươi khi dễ sư đệ, cánh cứng rắn rồi có phải hay không?

Lôi Tiểu Thiên Lục Linh hai người quay đầu lại, nhìn thấy sau lưng không biết lúc nào có lão giả vô thanh vô tức đứng đó, quần áo vải thô, tùy ý nhưng cũng rất sạch, tự dưng nội tâm run sợ, lập tức ánh mắt chấn động, cung kính hành lễ:

- Đệ tử bái kiến sư phụ.

- Lần này xem như không làm mất mặt mũi, đứng lên đi.

Thiên Lôi tử nhìn Lôi Tiểu Thiên cùng Lục Linh hai người, trên gương mặt cương nghị, hai đồng tử đen như mực nhúc nhích, cũng lộ ra cảm giác yêu thương khó phát hiện.

- Đây là điện chủ Thần Lôi Điện Thiên Lôi tử sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn lên người Thiên Lôi tử, theo lời Lục Linh cùng Lôi Tiểu Thiên thì hắn nghe được người này, cũng có phần hiếu kỳ, không biết sư phụ Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh hai người, điện chủ Thần Lôi Điện là nhân vật bậc nào, tất cả điện trong Tuyên Cổ Điện, chỉ có Thần Lôi Điện mới có hai đệ tử thân truyền mà thôi.

Thời điểm Lục Lâm Thiên dò xét Thiên Lôi tử, ánh mắt của hắn cũng nhìn qua Lục Lâm Thiên, đôi mắt thâm thúy đen như mực lại mang theo một đám điện mang, nói nhỏ:

- Ngươi chính là Lục Lâm Thiên?

- Lục Lâm Thiên bái kiến Thần Lôi Điện chủ.

Lục Lâm Thiên ôm quyền hành lễ, khí tức trên người Thiên Lôi tử tuyệt đối đạt tới mức khủng bố, Lục Lâm Thiên nương tựa vào nguyên đan chữ vạn và khí tức linh hồn lực mạnh mẽ, Thiên Lôi tử thu liễm khí tức, sợ rằng ít nhất không dưới Băng gia Băng Thiên.

- Không cần đa lễ, ngày mai các ngươi phải đi vào trong Thánh Cảnh, đều đi chuẩn bị đi.

Ánh mắt Thiên Lôi tử dò xét Lục Lâm Thiên một lát mới dời đi, lập tức thân ảnh phiêu nhiên biến mất trong Thần Lôi Điện.

- Ai...

Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh nhìn thân ảnh Thiên Lôi tử biến mất thì thở dài, cũng đã sớm quen sư phụ như thần long thấy đầu không thấy đuôi.

Bốn người lập tức trở lại Thần Lôi Điện, lập tức từ lời Đoan Mộc Hồng Chí, Lục Lâm Thiên mới biết được, Đoan Mộc Hồng Chí ban đầu bỏ qua cơ hội đối phó Diệt Linh Minh, cho nên cũng không có đi theo người thế giới Linh Vũ người tiến vào thiên giới mật địa tu luyện.

Nhưng mà trước đó không lâu, Đoan Mộc Hồng Chí lại nhìn thấy Thiên Lôi tử, trực tiếp bị Thiên Lôi tử lừa gạt làm đệ tử, cuối cùng cũng bị mang về Tuyên Cổ Điện.

Đoan Mộc Hồng Chí có thể bái nhập môn hạ Thiên Lôi tử, đây cũng là đại cơ duyên, Lục Lâm Thiên cũng cao hứng thay hắn, cơ duyên cỡ này không nhỏ.

Sau khi giải quyết không ít nghi vấn áo nghĩa cho Đoan Mộc Hồng Chí, thời gian cũng đến đêm khuya.

Cảnh đêm rất đậm, trăng sáng sao thưa.

Lục Lâm Thiên quay về trong phòng, khoanh chân ngồi xuống, trong đầu đang xoắn xuýt chuyện các thế lực lớn Thương Khung Minh, Thiên La minh, Tuyên Cổ Điện, Phi Thiên đạo tặc và Chí Tôn Điện thần bí kia, mạch nước ngầm trong ba ngàn đại thế giới thật mãnh liệt.

- Thiên Địa Các, không biết có quan hệ gì với Thiên Địa Các thế giới Linh Vũ hay không?

Sau một lát Lục Lâm Thiên thì thào, điện chủ Tuyên Cổ Điện Hậu Khánh Lâm nhắc tới Thiên Địa Các, làm cho Lục Lâm Thiên không thể không liên tưởng tới Thiên Địa Các trong thế giới Linh Vũ.

Từ lời Tiểu Long hắn biết được, bốn đại thú hoàng tộc có quan hệ rất lớn với thế giới Thần Thú, Tử Lôi Huyền Đỉnh lại có quan hệ với Tuyên Cổ Điện, lúc này xuất hiện thêm một Thiên Địa Các, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên khó tránh khỏi nghi ngờ Thiên Địa Các có quan hệ với Thiên Địa Các trong thế giới Linh Vũ hay không, đây là thế lực đỉnh cấp của ba ngàn đại thế giới đấy.

Suy tư một hồi, Lục Lâm Thiên cũng không nghĩ nhiều, trước mắt trọng yếu nhất chính là thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, tuyệt đối không thể rơi vào tay kẻ khác, cho dù là Chí Tôn Điện cũng không được.

Nhưng chuyện này lại làm Lục Lâm Thiên cười khổ, sợ rằng lúc này đi vào trong Thánh Cảnh sẽ không yên bình.

Sáng sớm hôm sau, trong dãy núi trùng điệp, trong khu vực ngọn núi chập chùn, ngọn núi cao vʋ"t trong mây, nơi này không có ngọn cỏ, đại địa, cự thạch, hạp cốc đều có dấu vết màu tử kim, trong lúc mơ hồ trên đá vụn cũng có tiếng điện quang xì xì, điện quang màu tím lóe lên rồi biến mất.

Sưu sưu sưu...

Từng đạo thân ảnh đáp xuống trước cấm chế Tử Kim Sơn, ở đây có hơn hai trăm người, khí tức vô hình bao phủ thiên địa, khí tức chấn động làm không gian trong thiên địa chấn động dữ dội.

Hơn hai trăm người này nếu đưa ai ra bên ngoài, người đó ttuyệt đối là cường giả, cũng là nhân vật phong vân bên ngoài.

Mấy người đi đầu chính là đại trưởng lão các điện trong Tuyên Cổ Điện, lập tức có tám đại Thân Vương hiện thân, năm Tử Kim Huyền Lôi Sử và thập đại đệ tử, phía sau là rất nhiều đệ tử thân truyền.

Lục Lâm Thiên đứng trước tiên, nhìn qua ngọn núi tử kim sắc trước mặt, không gian vặn vẹo một cách mơ hồ, rất rõ ràng trong đó có phong ấn hoặc là kiến trúc ẩn vào hư không.

Trong Tuyên Cổ Điện có cấu trúc không gian của mình, cấu trúc này phong ấn trong không gian cực lớn, độ khó có thể nghĩ, căn bản không phải thế lực bình thường có đủ khả năng làm, sợ rằng Chiến Thiên liên minh cùng Vạn Thiên liên minh cũng không cách nào làm được.

Chương 4303: Bị uy hiếp

Lập tức ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua mọi người, lúc này người tiến vào Thánh Cảnh cũng có không dưới hai trăm người, đại biểu chính là tám đại Thân Vương, năm Tử Kim Huyền Lôi Sử, còn có thập đại đệ tử, còn có các đệ tử thân truyền tu luyện lôi thuộc tính áo nghĩa nổi bật.

Tuy mọi người đều đứng đó, nhưng mà trong lúc vô hình lại có không ít người đề phòng người bên cạnh, sợ là ai cũng biết, một khi vào trong Thánh Cảnh, tất cả mọi người đều biến thành kẻ cạnh tranh của nhau.

Ánh mắt đảo qua chung quanh, thậm chí Lục Lâm Thiên phát hiện có không ít ánh mắt đang đề phòng mình, sợ là mình người mang một Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng thành đối tượng đề phòng của người khác.

Lục Lâm Thiên cười khổ, hắn cũng không quan tâm những người đề phòng mình.

Lúc này chuyện cần làm là tìm ra người Chí Tôn Điện, lúc này mới là mục đích của Lục Lâm Thiên.

Xoẹt.

Giữa không trung có lôi điện màu tím lóe lên làm không gian vặn vẹo, có Vũ Thái trưởng lão, Như Hoẳng trưởng lão, Kiền Vũ trưởng lão ba người ở đây, không gian cũng hoàn toàn yên tĩnh, dường như đang chờ cái gì đó.

Xùy.

Sau một lát, giữa không trung có một thân ảnh phá không bay tới, lập tức xuất hiện bên cạnh Như Hoẳng trưởng lão, Vũ Thái trưởng lão, Kiền Vũ trưởng lão.

Người này mặc áo bào tơ màu trắng, khuôn mặt già nua, khi người này đáp xuống không gian chấn động kịch liệt hơn.

- Bái kiến Hành Lôi trưởng lão.

Vũ Thái trưởng lão đang chờ lão giả này, đều cung kính hành lễ.

- Bái kiến Hành Lôi trưởng lão.

Các Thân Vương, Tử Kim Huyền Lôi Sử, thập đại đệ tử đều cung kính hành lễ, hiển nhiên thân phận lão giả áo tơ trắng này có địa vị cao hơn cả Vũ Thái trưởng lão các trưởng lão ở đây không ít.

- Lục soái, đây là Hành Lôi trưởng lão, là chấp pháp trưởng lão trong Tuyên Cổ Điện, địa vị chỉ dưới đại điện chủ mà thôi.

Lục Linh truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên.

- Lại là cường giả khủng bố.

Lục Lâm Thiên nhìn trộm Hành Lôi trưởng lão, khí tức chấn động trên người lão giả này rất khủng bố, làm cho linh hồn cũng chấn động không nhỏ.

Lục Lâm Thiên dò xét khí tức của Hành Lôi trưởng lão, dường như bị hắn phát hiện, ánh mắt Hành Lôi trưởng lão cũng nhìn lên người Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức lộ ra vẻ áy náy, tuy Lục Lâm Thiên cũng không có ác ý, nhưng hắn chỉ muốn biết rõ tu vị của Hành lôi trưởng lão rất cao, hành vi như thế dù sao không lễ phép.

Nhưng mà ánh mắt Hành Lôi trưởng lão nhìn qua Lục Lâm Thiên một lúc, cũng không nói gì, ánh mắt đảo qua những người khác, mở miệng nói:

- Trong Thánh Cảnh có thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, nó gần đây xuất hiện vấn đề, làm cho cấm chế bên ngoài Thánh Cảnh cực kỳ hỗn loạn, chỉ có thể mở ra trong thời điểm đặc biệt, một khi đóng lại, muốn đi ra cần phải chờ nửa tháng, trong nửa tháng này bên trong Thánh Cảnh xảy ra chuyện gì không ai biết, nhưng các ngươi hiện tại có trách nhiệm chủ yếu là nhận chủ thánh vật, về phần điều kiện và quá trình nhận chủ không có ai biết, tất cả chỉ có thể dựa vào các ngươi mà thôi.

- Vâng.

Mọi người nghe vậy lập tức cung kính nói ra.

Hành Lôi trưởng lão nhìn qua mọi người, ánh mắt lập tức lăng lệ hơn một ít, nghiêm mặt nói:

- Hiện tại ta có thể nói các ngươi chuyện nhận chủ thánh vật trong Thánh Cảnh ở là quá trình cửu tử nhất sinh, thành công hy vọng xa vời, thậm chí thánh vật đã sớm thoát khỏi khống chế của Tuyên Cổ Điện vào tám năm trước, nó đã ẩn thân trong Thánh Cảnh, có thể tìm được hay không là vấn đề, nếu các ngươi gặp gỡ, nếu không thể nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, vậy sẽ trở thành năng lượng giúp nó khôi phục, cho nên các ngươi lúc này rất nguy hiểm, hiện tại hối hận muốn rời khỏi còn kịp.

Mọi người nhìn nhau, có không ít ánh mắt cũng chấn động không nhỏ, nhưng vào thời điểm này không ai muốn rời khỏi, cũng có ngạo khí cho nên bọn họ sẽ không rời đi.

Tất cả mọi người cũng biết, nếu một khi có thể nhận chủ thánh vật, đến lúc đó có thể khống chế Tử Lôi Huyền Đỉnh đứng đầu thập đại bán thánh khí, trở thành Thánh Chủ của Tuyên Cổ Điện, điện chủ Thánh Lôi Điện, bằng vào địa vị này ngay cả lão tổ các cổ tộc cũng phải khách khí.

Cho nên mọi người biết rõ có nguy hiểm cực lớn nhưng cũng không nguyện ý rời đi.

Con đường tu luyện vốn là chuyện mạo hiểm, đến cấp độ của mọi người muốn tiến bộ quá khó khăn.

- Không có người rời khỏi sao, vậy các ngươi tự cầu phúc cho mình đi, ta sẽ không nói nhảm nhiều, bản thân các ngươi chú ý an toàn, nếu gặp gỡ thời khắc nguy nan, không ngại liều mạng đi, nhận chủ thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, cơ duyên là mấu chốt, có tám Thần Vương có một Tử Lôi Huyền Đỉnh, người mang tử kim huyền lôi, có lẽ có thể mượn chúng tìm kiếm nơi ẩn thân của thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh.

- Nhưng không ai có thể khẳng định mình sẽ đạt được thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, ngàn vạn đừng cho tám Tử Lôi Huyền Đỉnh khác quy vị, bằng không Cửu Đỉnh quy nhất, thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng nhanh chóng khôi phục tới đỉnh phong, khi đó đừng nói là các ngươi không cách nào làm gì được Tử Lôi Huyền Đỉnh, cho dù là cả thiên địa này cũng khó có người hàng phục thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, các ngươi khi đó sẽ dữ nhiều lành ít, nghe rõ chưa?

Hành Lôi trưởng lão trầm giọng nói ra.

Nghe vậy, mọi người đều gật gật đầu, Hành Lôi trưởng lão nói mọi người biết đại biểu cái gì, con đường tu luyện vốn là mạo hiểm, nhưng ai cũng không cầm mạng của mình ra đùa.

- Vậy thì tốt, thời gian cũng không còn nhiều lắm, chuẩn bị đi vào đi thôi, có thể nhận chủ thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh hay không, phải xem các ngươi có đại cơ duyên hay không!

Hành Lôi trưởng lão dứt lời, ngưng kết thủ ấn, Vũ Thái trưởng lão, Như Hoằng trưởng lão, Kiền Vũ trưởng lão và tám trưởng lão khác đi ra, bọn họ thi triển trận hình, nguyên lực trong người bạo phát ra ngoài, hào quang áo bùng phát năng lượng vô cùng đáng sợ.

Ầm ầm!

Chỉ trong nháy mắt trời xanh biến hóa, cửu thiên rung chuyển, năng lượng chấn động làm Lục Lâm Thiên cũng cả kinh.

- Mở ra!

Các trưởng lão hét lớn, từng cột sáng áo nghĩa cùng bắn thẳng vào không gian.

Trong nháy mắt không gian bình tĩnh mở ra một thông đạo không gian, trong thông đạo có lôi điện tử kim sắc, lôi điện vờn quanh giống như mãng xà thật lớn.

Vào lúc thông đạo mở ra, rất nhiều người nóng mắt.

- Đều vào đi thôi, Thánh Cảnh có thánh vật ảnh hưởng, đã không hề vững chắc, cho nên các ngươi đi vào cũng không biết xuất hiện ở nơi nào trong Thánh Cảnh, tất cả phải cẩn thận!

Trên không trung, Hành Lôi trưởng lão nói ra.

Sưu sưu!

Nghe vậy, rất nhiều thân ảnh phóng thẳng lên trời, nhanh chóng tiến vào trong thông đạo, sợ không gian sinh ra biến cố mà đóng thông đạo.

- Đi.

Lục Lâm Thiên và Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh ba người tiến vào hư không, ba người nhanh chóng hóa thành hào quang chui vào thông đạo.

- Lục Lâm Thiên, tiến vào trong Thánh Cảnh ngươi sẽ chết rất thảm, dám giết người Thiên La Minh, ngươi sẽ không sống yên đâu.

Vào lúc bước vào trong hư không, bên tai Lục Lâm Thiên nghe được tiếng quát chói tai.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lại, trong không gian có một ánh mắt nhìn qua, ánh mắt này vô cùng lạnh lẽo.

Chương 4304: Vùng đất đặc biệt 1

Đó chính là mỹ phu nhân trong tám Thân Vương, tứ nguyên tiểu Siêu Phàm, là cường giả tuyệt thế, lúc này nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt vô cùng lạnh giá.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, thần sắc âm trầm không ít, trả lời mỹ phụ kia.

- Chỉ sợ ngươi còn chưa đủ tư cách, lúc trước Thiên La minh các ngươi phái nhiều Hóa Hồng Cảnh đi nhưng không có tên nào quay về, lúc này ngươi cũng giống như thế.

- Lúc trước sợ là có người giúp ngươi, lúc này trong Thánh Cảnh ngươi chắp cánh cũng khó thoát, thật sự là thiên đường có cửa ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi lại vào.

Nhìn Lục Lâm Thiên, mỹ phu nhân đỏ cười càn rỡ.

Lúc trước Thiên La minh phái nhiều cường giả thất bại, nàng xem ra là có cường giả đang âm thầm bảo hộ Lục Lâm Thiên, mà trong Thánh Cảnh lại khác, cho dù Lục Lâm Thiên có chắp cánh cũng khó thoát.

- Ai tiến vào địa ngục còn không biết, nhưng ngươi không thể đi vào địa ngục được, ngươi sẽ thần hồn câu diệt làm gì có tư cách vào địa ngục.

Lục Lâm Thiên âm trầm, ánh mắt đầy sát ý, Lục Lâm Thiên sẽ không bao giờ buông tha kẻ uy hïếp mình.

Tuy điện chủ Tử Lôi Điện Hậu Khánh Lâm bảo Lục Lâm Thiên tận lực không nên động vào người chủng tộc Minh Linh, nhưng nếu có kẻ dám chọc Lục Lâm Thiên, với tính cách của Lục Lâm Thiên sẽ không dễ dàng buông tha, Lục Lâm Thiên không còn là người tùy ý phục kích trong không gian trùng động lúc trước.

Xoẹt!

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, trong không gian phía trước có tia chớp màu tím lóe lên, không gian sinh ra chấn động, thân ảnh của hắn biến mất trong thông đạo.

- Lâm Thiên huynh đệ, Dạ Mị Thân Vương này ngươi phải cẩn thận, nữ nhân kia đã sớm trở thành cường giả thanh danh hiển hách trong ba ngàn thế giới, đoán chừng sẽ đối phó ngươi trong Thương Khung chiến trường...

Xoẹt.

Lôi Tiểu Thiên nói xong, điện quang màu tím lan tràn trong khe nứt không gian, thân ảnh của hắn biến mất trong thông đạo.

Xoẹt...

Lúc này Lục Lâm Thiên và Lục Linh cảm giác bị lực hấp xả rất mạnh bùng nổ, điện quang màu tím bùng nổ, toàn thân mọi người run lên, còn không kịp phản ứng, thân hình cũng dần dần rơi xuống.

Nguyên lực trên người bùng nổ, thân hình Lục Lâm Thiên cuối cùng mới ổn định trên không trung, mà lúc này Lục Linh và Lôi Tiểu Thiên hai người, không gian hỗn loạn chấn động rất mạnh.

Xùy!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa ổn định lại, lập tức một thân ảnh xinh đẹp đáp xuống, bóng hình xinh đẹp run lên, cuối đáp xuống bên cạnh Lục Lâm Thiên.

Người đến mặc hoa bào màu tím, tuổi chừng hai tám hai mươi chín, màu da óng ánh, ôn nhu như ngọc, trong mắt có hào quang màu tím xanh xuất hiện, chính là Đông Phương Tử Quỳ.

Đông Phương Tử Quỳ cũng phát hiện Lục Lâm Thiên đang ở bên cạnh, đôi mắt tím xanh nhúc nhích, nói nhỏ:

- Chúng ta lại gặp mặt.

Giọng nói rất mị hoặc, đường cong toàn thân hấp dẫn lòng người, xinh đẹp hồn nhiên thiên thành.

- Xem ra chỉ có hai người bọn họ mà thôi.

Lục Lâm Thiên dời ánh mắt lên người Đông Phương Tử Quỳ, lúc này mới đánh giá không gian chung quanh, không gian bao la tỏa ra sinh cơ quỷ dị, đại địa, thâm uyên, ngọn núi, vách đá, hạp cốc đều có hào quang tử kim sắc vờn quanh.

Xì xì...

Trong lúc mơ hồ mặt đất và không trung có âm thanh điện quang xì xì, điện quang màu tím biến mất, hoàn toàn không kém sơn mạch bên ngoài bao nhiêu, tình hình lúc này càng ngày càng nghiêm trọng.

Đông Phương Tử Quỳ dừng lại ở không gian chung quanh, khí chất quý giá đoan trang, môi son khẽ mở, há mồm nói với Lục Lâm Thiên:

- Tử Lôi Huyền Đỉnh bị phong ấn linh hồn đang thức tỉnh, dưới uy lực của tử kim huyền lôi phá hủy không gian, chỉ có vật thích hợp với tử kim huyền lôi mới có thể tồn tại trong không gian này.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Đông Phương Tử Quỳ, mỉm cười, nói:

- Ngươi biết về tử kim huyền lôi không ít nha?

- Ta cũng chỉ nghe người ta nói thôi!

Đông Phương Tử Quỳ cười cười, nụ cười động lòng người, nói:

- Chúng ta đều có một phần tử kim huyền lôi trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, là một phần của thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, tử kim huyền lôi cũng bị tách ra khi linh hồn nó bị phong ấn. Nếu như cửu đỉnh quy nhất, Tử Lôi Huyền Đỉnh khôi phục đỉnh phong, đến lúc đó đừng nói là chúng ta, cho dù là cường giả cao cấp nhất trong thiên địa cũng không thể trấn áp Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Lục Lâm Thiên nhìn qua nữ tử xinh đẹp quý phái, cảm giác khí tức trên người Đông Phương Tử Quỳ làm nội tâm run lên, loại cảm giác quen thuộc này duy trì không lâu.

Nghe Đông Phương Tử Quỳ nói thế, nàng hiểu Tử Lôi Huyền Đỉnh không ít, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên không thể không âm thầm cân nhắc, Đông Phương Tử Quỳ có thể có quan hệ với Chí Tôn Điện.

Đông Phương Tử Quỳ nhìn qua Lục Lâm Thiên, sau khi do dự, lúc này mới khẽ cắn răng hỏi Lục Lâm Thiên:

- Mạo muội hỏi một câu, trên người có khí tức đồng loại của ta, mà ngươi là nhân loại, chẳng lẽ linh hồn phân thân của ngươi dung hợp với nó?

Nàng cảm giác khí tức tồn tại mơ hồ trên người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, nói với Đông Phương Tử Quỳ:

- Xem ra ta cảm giác không sai, nhưng mà ta không có cảm giác dung hợp, chỉ có chút ít tiếp xúc.

- Thì ra là thế.

Đông Phương Tử Quỳ gật đầu gật đầu, không có hỏi nữa, nhìn qua không gian chung quanh, tiếp tục nói với Lục Lâm Thiên:

- Tử Lôi Huyền Đỉnh đã bắt đầu khôi phục, nhưng hiện tại không phải thời điểm mạnh nhất, nhất định ẩn nấp ở nơi nào đó khôi phục, chúng ta muốn tìm được nó rất khó khăn.

- Ta nghĩ đi về phía trước sẽ có cơ hội nhiều hơn trước.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Đông Phương Tử Quỳ, Tử Lôi Huyền Đỉnh trong đan điền khí hải bị thứ gì đó hấp dẫn sinh ra chấn động, khí tức này tới từ sâu trong không gian.

- Ta cũng muốn đi về phia trước xem có đúng không.

Tử Lôi Huyền Đỉnh trong người Đông Phương Tử Quỳ cũng có cảm giác bị dẫn dắt, lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên cười cười, nói:

- Không ít người đã âm thầm kéo bé kéo cánh, muốn nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh thì chắc chắn sẽ có tranh đoạt, không bằng chúng ta chung đường, về phần nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản, đến lúc đó phải xem cơ duyên của mỗi người.

Lục Lâm Thiên hơi suy nghĩ, cũng đồng ý với Đông Phương Tử Quỳ.

Sưu sưu!

Thân ảnh hai người bay lên không trung, không gian trong Thánh Cảnh không nhỏ, muốn tìm được Tử Lôi Huyền Đỉnh đang ẩn nấp là chuyện không dễ dàng.

Một đường phá không, tâm thần Lục Lâm Thiên quan sát bốn phía, xem tình thế chung quanh.

Đồn đãi trước kia trong Thánh Cảnh cây cối xanh biếc, thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh có thể ra vào tự do, đệ tử nội điện Tuyên Cổ Điện cũng có thể vào tu luyện, thậm chí rất nhiều công pháp tuyệt kỹ của Tuyên Cổ Điện không phải đặt trong Thánh Lôi Điện, mà là đặt trong thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Nhưng mà từ khi tử kim huyền lôi trong Tử Lôi Huyền Đỉnh thức tỉnh, Tử Lôi Huyền Đỉnh đã triệt để thoát ly khống chế của Tuyên Cổ Điện, mà trong không gian này, khắp nơi tràn ngập điện mang màu tím, tử kim sắc bao phủ đại địa, nhưng sinh cơ lại không giảm...

Chương 4305: Vùng đất đặc biệt 2

Trong dãy núi tử kim sắc, năm thân ảnh tề tụ, mỹ phu nhân đi đầu, khí chất đẹp đẽ quý giá, ánh mắt bắn ra hào quang lành lạnh, một nam tử trung niên và ba thanh niên cung kính đứng đó.

- Dạ Mị đại nhân, ba ngày qua còn không có nhìn thấy Lục Lâm Thiên, tiểu tử kia không phải đang cố ý tránh chúng ta đấy chứ?

Nam tử trung niên hỏi Dạ Mị.

Dạ Mị thu hồi ánh mắt, đôi mắt hơi có chấn động, nói nhỏ:

- Hắn trốn không thoát đâu, chúng ta cũng đang tìm kiếm Tử Lôi Huyền Đỉnh, trên người hắn có một trong tám Tử Lôi Huyền Đỉnh, cuối cùng sẽ tề tụ gần chúng ta, một khi nhìn thấy Lục Lâm Thiên thì lập tức động thủ, lúc này tuyệt đối không cho hắn cơ hội.

- Dạ Mị đại nhân, Tuyên Cổ Điện có quy củ, đệ tử thân truyền Tuyên Cổ Điện không thể giết lẫn nhau, đến lúc đó...

Một thanh niên nói xong, ánh mắt Dạ Mị lập tức lạnh lùng nhìn qua thanh niên, khí tức uy áp vô hình bùng nổ dọa thanh niên kia toàn thân run lên, lời nói tới miệng bị ép trở về.

- Vô tri!

Dạ Mị trừng thanh niên kia, lạnh nhạt nói:

- Quy củ Tuyên Cổ Điện tính toán là cái gì, Lục Lâm Thiên đánh chết Lôi Lang, chẳng lẽ không vi phạm quy củ, huống chi Lục Lâm Thiên cũng chưa tính là đệ tử thân truyền trong Tuyên Cổ Điện, giết Lục Lâm Thiên, Tuyên Cổ Điện cũng không thể nói cái gì, lại nói trong không gian Thánh Cảnh này, bên ngoài không biết rõ, diệt một Lục Lâm Thiên, đến lúc đó cũng ít đi một người tranh đoạt Tử Lôi Huyền Đỉnh.

- Dạ Mị đại nhân, ta biết rồi.

Thanh niên khúm núm, cực kỳ e ngại Dạ Mị này.

Thanh niên kia nói ra, Dạ Mị lạnh nhạt nói:

- Chúng ta tìm kiếm phía trước, tất cả cẩn thận một ít, thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh đã thức tỉnh tử kim huyền lôi, đây chính là vật khủng bố, tuyệt đối không phải thứ dễ trêu chọc...

Không ngờ trong các dãy núi, vách đá trên hạp cốc có hào quang tử kim sắc bùng phát, màn đêm bao quát các nơi, tử kim điện quang xuyên thẳng qua không trung, dường như một tấm lôi điện cực lớn bao phủ các nơi.

- Nơi này đặc biệt...

Một thân ảnh uyển chuyển xẹt qua không gian, bỗng dưng thân ảnh uyển chuyển này dừng lại trên không trung, nhìn thấy điện quang tử kim xuyên qua không gian, ánh mắt vô cùng nghi hoặc.

Hai người này là Lục Lâm Thiên và Đông Phương Tử Quỳ đang tìm kiếm thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, Lục Lâm Thiên hiện tại đứng bên người Đông Phương Tử Quỳ, nhìn qua ngọn núi này không tầm thường, lông mày khẽ nhúc nhích, nói nhỏ:

- Có phát hiện gì?

- Nơi này không tầm thường, nhưng mà tạm thời còn không có phát hiện gì, ta nghĩ tìm thêm một lúc, nói không chừng có quan hệ với thánh vật Tuyên Cổ Điện...

Đông Phương Tử Quỳ nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong nội tâm dường như có cảm giác gì, nhưng lại không nói ra gì.

Nơi đây bất phàm, Lục Lâm Thiên cũng có cảm giác được một ít, nghe vậy, nói với Đông Phương Tử Quỳ:

- Vậy thì phải cẩn thận một chút, vạn nhất gặp phải..

- Trước đi xem một chút.

Đông Phương Tử Quỳ gật đầu, Đông Phương Tử Quỳ đáp xuống hạp cốc.

Xoẹt!

Thân ảnh Đông Phương Tử Quỳ đáp xuống, dường như được cái gì đó dẫn dắt, lập tức bình tĩnh nhìn không gian chấn động, từng đạo điện quang tử kim bộc phát như pháo hoa.

Vù vù...

Thần sắc Đông Phương Tử Quỳ hơi động, hé môi ra, hấp lực sinh ra hấp thu điện quang vào miệng.

- Cẩn thận một chút, nơi này rất kỳ lạ!

Lục Lâm Thiên đáp xuống bên cạnh Đông Phương Tử Quỳ, ngẩng đầu dò xét hạp cốc, chung quanh hạp cốc có khí tức kỳ lạ, trong lúc mơ hồ có chút không giống.

Dường như Đông Phương Tử Quỳ vừa thôn phệ điện quang tử kim đã tìm được gì đó, nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Nếu ta đoán đúng, hẳn là ở dưới mặt đất, chúng ta nên tìm cửa vào.

- Ngươi có ý gì?

Lục Lâm Thiên hỏi Đông Phương Tử Quỳ.

Đông Phương Tử Quỳ nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta muốn đi xem, ngươi thì sao?

- Đã đến đây, tự nhiên nên đi tìm thôi.

Lục Lâm Thiên chưa từng do dự, nói:

- Tìm cửa vào đi.

Sau một lát, sâu trong hạp cốc có một vực sâu, bên dưới có điện quang tử kim bộc phát phong tỏa cửa động, lôi điện tử kim sắc bùng nổ.

- Có lẽ đây chính là cửa vào.

Lục Lâm Thiên nói với Đông Phương Tử Quỳ.

- Chúng ta vào đi thôi.

Đông Phương Tử Quỳ duỗi tay áo ra, lôi điện tử kim lập lòe, trực tiếp xé rách lôi điện tử kim bao phủ cửa động, bóng hình xinh đẹp lóe lên, thân ảnh của nàng tiến vào bên trong.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, áo bào xanh run lên, thân ảnh theo sát bên trong.

Xì xì!

Nham thạch tử kim bùng phát dữ dội, dường như có chất dẫn, điện quang tử kim phía trên lập lòe không dứt.

Nhưng mà tu vị thực lực Lục Lâm Thiên và Đông Phương Tử Quỳ, hai người đều có mang tử kim huyền lôi,

[T-R-U-Y-E-N-F-U-L-L-.-V-N] Bất Diệt Thiên Thể Bất Diệt Huyền Thể, cho nên cũng không sợ những lôi điện này, tử kim điện mang còn chưa tới mức làm bọn họ cố kỵ..

Không gian trong động càng sâu càng rộng, đến cuối cùng, điện quang tử kim lập lòe, đây là một thế giới cực lớn.

Xoẹt.

Trong không gian bao la, không biết khi nào trên đỉnh đầu hai người xuất hiện lôi vân màu tím, trong lôi vân, lôi quang lập lòe, khí tức làm rung động lòng người.

Ầm ầm!

Không gian lôi vân cuồn cuộn, điện quang tử kim chiếm cứ nơi này, lôi đình không ngừng vang vọng, uy áp cực lớn lan tràn ra.

- Chẳng lẽ có quan hệ với thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh Tuyên Cổ Điện?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn chung quanh, lôi vân màu tím áp đỉnh, từng đạo thiểm điện bùng phát, nơi này bị lôi vân chiếm cứ phạm vi rất lớn.

Nhưng mà nội tâm Lục Lâm Thiên nghi hoặc, điện quang tử sắc bùng nổ, khí tức tử kim huyền lôi bùng nổ.

- Không phải tử kim huyền lôi, là có tình huống khác.

Dường như Đông Phương Tử Quỳ cảm giác được gì đó, bóng hình màu tím lóe lên, thân ảnh lướt tới phía trước.

- Chẳng lẽ...

Lục Lâm Thiên nhìn lên cao, ánh mắt nhíu lại, bàn chân khẽ nâng lên, lập tức tiến tới gần Đông Phương Tử Quỳ.

Ầm ầm!

Trên không trung, lôi uy tỏa ra cực kỳ đáng sợ, từng đạo lôi đình tràn ngập không trung, lôi vân cuồn cuộn, phiến không gian này bị hào quang tử kim sắc bao phủ, không gian bắt đầu rung động.

Xoẹt!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên và Đông Phương Tử Quỳ dừng lại, tiếng xẹt xẹt vang vọng không trung, từng đạo lôi đình bao phủ không gian bao la, lôi quang lập loè, lôi đình giáng xuống như thác nước.

Lôi đình sinh ra lôi vân, hào quang màu tím bùng nổ, vô số đạo lôi đình từ trên trời giáng xuống, bao phủ toàn bộ không gian.

Xùy!

Khi thân ảnh hai người xuất hiện, lôi vân trên không trung quay cuồng, hai đạo lôi đình màu tím giáng xuống như nộ long, những nơi lôi đình đi qua không gian tan vỡ, giáng thẳng vào đầu hai người bọn họ.

PHÁ...

Lôi đình màu tím làm rung động lòng người, nhưng lúc này dường như không tạo thành quá nhiều uy hïếp với Lục Lâm Thiên và Đông Phương Tử Quỳ, tay áo hai người run lên, tay áo quét qua lôi điện trên đỉnh đầu, lôi điện này không cách nào tới gần hai người bọn họ mảy may.

Rầm rầm!

Lôi vân màu tím quanh quẩn không trung, lôi đình bắt đầu hội tụ, lập tức lại đánh thẳng vào hai người lần nữa.

Chương 4306: Phát hiện ngạc nhiên

Ầm ầm.

Tiếng sấm đinh tai nhức óc vang lên, điện quang màu tím bắn ra mãnh liệt, từng đạo lôi vân màu tím xé rách không gian, chúng giống như có linh trí oanh kích hai người.

Xoẹt....

Lục Lâm Thiên và Đông Phương Tử Quỳ phát tay quét ngang, điện quang màu tím bao phủ quanh người, hình thành vòng bao phủ ngăn cách với điện quang đánh tới.

Lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên và Đông Phương Tử Quỳ nhìn qua không gian lôi đình rậm rạp.

Ánh mắt hai người rung động, không gian lôi đình trước mặt làm người ta rung động, ở đó có một đóa hoa sen màu tím lớn trăm trượng đầy lôi vân..

Điện quang tử kim không ngừng lập lòe, làm cho linh hồn Lục Lâm Thiên run lên, cẩn thận quan sát thấy nụ hoa của hoa sen chớm nở, điện quang màu tím bao phủ, cũng có thể nhìn thấy nó đẹp và tinh mỹ, óng ánh sáng long lanh, hồn nhiên thiên thành.

Trong không gian lôi đình này, rể cây sinh trưởng trên nham thạch màu tím, năng lượng ngập trời tỏa ra đều bị nó thôn phệ, trên rễ cây còn có vô số rễ nhỏ màu tím, lúc này vô số lôi đình như điện xà bị hút vào trong, năng lượng khủng khiếp làm lòng người chấn động.

- Đây là...

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thẳng vào hoa sen màu tím, gương mặt ngac nhiên không ít, không ngờ dị động trong sơn mạch lại tới từ vật này.

- Tử Kim Phách Lôi Liên, không nghĩ tới vật này thật sự tồn tại trong thiên địa.

Đôi mắt màu tím xanh của Đông Phương Tử Quỳ nhìn chằm chằm vào đóa hoa sen màu tím này, hai mắt của nàng vô cùng rung động.

- Đông Phương cô nương, ngươi nhận ra vật này sao?

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên thu hồi thần sắc ngạc nhiên, lập tức hỏi thăm Đông Phương Tử Quỳ.

Đến bây giờ Lục Lâm Thiên cũng không khó biết rõ, nơi này không có thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh của Tuyên Cổ Điện, cũng không phải là chỗ ẩn thân của thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, mà là có quan hệ với đóa hoa sen trước mặt.

Hoa sen màu tím này rõ ràng chính là linh vật trời sinh.

Nhưng mà từ khí tức của nó, Lục Lâm Thiên không khó nhận ra nó còn chưa tiến hóa ra linh trí hoàn toàn, chỉ vừa mới có linh trí mà thôi, luận tu vị, sợ rằng còn chưa đạt tới tu vị Phá Giới Cảnh. Dựa theo cấp độ của thế giới Linh Vũ chỉ vừa đột phá Võ Đế mà thôi, dường như đang trong quá trình tiến hóa, bây giờ lại gặp phiền toái.

Khi Lục Lâm Thiên đặt câu hỏi, Đông Phương Tử Quỳ gật gật đầu, đôi mắt tím xanh nhìn qua đóa hoa sen màu tím trước mặt, nói:

- Đây là Tử Kim Phách Lôi Liên, là linh vật trời sinh lôi thuộc tính cực kỳ bá đạo, nhưng mà đồn đãi cấp độ linh vật trời sinh này cực cao cho nên cũng rất khó xuất hiện. Những năm gần đây ta chưa từng nghe qua có đồng loại của nó xuất hiện, nghe nói Tử Kim Phách Lôi Liên cần phải ở nơi có tử kim huyền lôi mới có thể xuất hiện, nếu như ta đoán đúng, nơi này là nơi Tuyên Cổ Điện phong ấn linh hồn tử kim huyền lôi của Tử Lôi Huyền Đỉnh, bởi vì linh hồn của tử kim huyền lôi bắt đầu thức tỉnh, Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng thoát ra khỏi khống chế của Tuyên Cổ Điện vào tám trăm năm trước, bởi vì nơi này đã từng phong ấn tử kim huyền lôi vô số năm, cho nên dưới cơ duyên xảo hợp cũng sinh ra Tử Kim Phách

Lôi Liên.

- Tử Kim Phách Lôi Liên, cấp độ càng cao càng ít gặp.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua đóa hoa sen màu tím, hồn nhiên thiên thành, làm cho người ta yêu thích không buông tay, mà khí tức kinh người của nó tỏa ra, đợi một thời gian tuyệt đối càng trở nên khủng bố.

- Có thể thương lượng với ngươi một chuyện hay không?

Đông Phương Tử Quỳ hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn qua Đông Phương Tử Quỳ, ánh mắt hơi ngạc nhiên, gật đầu.

- Tử Kim Phách Lôi Liên cấp độ càng cao, cả ba ngàn đại thế giới càng ít gặp, thân là linh vật trời sinh, đối với nhân loại mà nói đây chính là trọng bảo, lúc này Tử Kim Phách Lôi Liên mới phát triển, càng là thứ mà nhân loại các ngươi yêu nhất.

Đông Phương Tử Quỳ nhìn qua Lục Lâm Thiên, linh vật trời sinh đối với nhân loại mà nói đây chính là trọng bảo, dung hợp linh vật trời sinh chẳng khác gì nhiều ra một tính mạng, vật có quan hệ tới tính mạng càng là thứ trọng yếu nhất.

Thậm chí từ tình huống đặc biệt mà nói, linh vật trời sinh cấp độ càng cao càng quý trọng.

Cấp độ linh vật trời sinh càng cao, nhân loại muốn dung hợp càng khó khăn, trên cơ bản là không có bao nhiêu cơ hội, có thể dung hợp thành công là chuyện không dễ dàng, thất bại sẽ trả giá rất lớn.

Mà linh vật trời sinh vừa có linh trí nhưng chính là thứ nhân loại yêu nhất, bởi vì thời điểm này dễ dàng dung hợp nhất, cho dù siêu cấp cường giả cảm thấy mình không dùng được, cũng có thể trước dung hợp sau đó chậm rãi tu luyện lớn mạnh, hoặc là lưu cho hậu bối, tóm lại linh vật trời sinh tuyệt đối là trọng bảo của nhân loại, đương nhiên, cũng là thứ tất cả mọi người thèm chảy nước miếng.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Đông Phương Tử Quỳ, nói:

- Ta còn chưa hiểu ý của ngươi?

Mà Đông Phương Tử Quỳ đã nói, Lục Lâm Thiên lại rất rõ ràng, Tử Kim Phách Lôi Liên trước mắt chính là trọng bảo.

Nếu linh vật trời sinh cấp độ càng cao, đến lúc đó cũng không phải dễ dung hợp, dung hợp càng hung hiểm.

Linh vật trời sinh một khi lớn lên, mỗi loại đều là tồn tại khủng bố.

Đông Phương Tử Quỳ cắn môi nói với Lục Lâm Thiên:

- Tử Kim Phách Lôi Liên khó có thể xuất hiện, nếu hiện tại đã xuất hiện, nó nên tồn tại trong thiên địa, mà không phải bị người ta dung hợp trở thành khôi lỗi, đây là bất kính với sinh linh, cho nên ta muốn ngươi thả Tử Kim Phách Lôi Liên.

Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, nhìn hoa sen tràn ngập lôi đình trước mặt, không có tỏ thái độ, lập tức nói với Đông Phương Tử Quỳ:

- Tử Kim Phách Lôi Liên dường như đang gặp phiền toái.

Đông Phương Tử Quỳ nói:

- Tử Kim Phách Lôi Liên đã gặp phiền toái thật lâu rồi, từ khí tức này mà nhìn, nó đã tẩu hỏa nhập ma, đoán chừng lĩnh ngộ áo nghĩa gặp bình cảnh, muốn mạnh mẽ đột phá nên gặp phiền toái.

Oanh...

Khi Đông Phương Tử Quỳ dứt lời, không gian quanh Tử Kim Phách Lôi Liên đột nhiên run lên, thân hoa sen chấn động, điện quang cuồng bạo bộc phát dữ dội.

- Lĩnh ngộ áo nghĩa gặp phiền toái.

Lục Lâm Thiên nhìn động tĩnh của hoa sen, từ khí tức hỗn loạn mà quan sát, nếu tiếp tục như vậy hậu quả rất nghiêm trọng.

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, lập tức ngưng kết thủ ấn, trong lòng bàn tay xuất hiện hào quang lôi đình, nương theo đó là lôi thuộc tính áo nghĩa xuất hiện trong không gian, trong ánh mắt ngạc nhiên của Đông Phương Tử Quỳ, nó phá vỡ không gian xuất hiện gần hoa sen.

- Ta hộ pháp giúp ngươi.

Đông Phương Tử Quỳ thấy thế, sau khi kinh ngạc thì vui vẻ nhìn Lục Lâm Thiên, lúc này nàng nhìn ra Lục Lâm Thiên đang vào lúc khẩn yếu quan đầu, trợ giúp Tử Kim Phách Lôi Liên một tay, cho nên không đánh chủ ý lên Tử Kim Phách Lôi Liên.

Đông Phương Tử Quỳ hộ pháp sau lưng Lục Lâm Thiên, đôi mắt sáng nghi hoặc, dường như cũng không ngờ Lục Lâm Thiên lại viện thủ cho Tử Kim Phách Lôi Liên.

Chương 4307: Thanh Lôi Thân Vương

Lúc này Đông Phương Tử Quỳ không biết, linh vật trời sinh với Lục Lâm Thiên hiện tại đã không có lực hấp dẫn quá lớn.

Người mang Thái Cổ U Minh Viêm, Lục Lâm Thiên đã hoàn toàn không dùng được thứ khác, huống chi cấp độ của Thái Cổ U Minh Viêm không phải vật khác có thể so sánh..

Nếu đổi thành hậu bối của Lục Lâm Thiên, thậm chí là Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Lục Âm, Lục Âm, Lục Xảo các nàng, hắn cũng không chủ động tranh giành vật gì với bọn họ, trên cơ sở Lục Lâm Thiên sẽ an bài một ít, nhưng mà quá trình tu luyện của bọn họ, Lục Lâm Thiên chưa từng hỏi qua.

Từ lúc ở trấn Thanh Vân đi tới bây giờ, Lục Lâm Thiên đã hiểu rõ con đường tu luyện, nếu không có trải qua tôi luyện, chỉ dựa vào gia tộc chiếu cố, muốn đặt chân vào hàng ngũ cường giả rất dễ dàng, nhưng muốn bước vào hàng ngũ đỉnh phong thì đừng mơ tới.

Cho nên Lục Lâm Thiên vẫn không cấp quá nhiều bảo hộ thực chất cho Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Lục Doanh, Lục Phương, kể cả Niếp Phong cùng Thái A cũng thế, cơ duyên phải dựa vào bản thân mình tranh thủ, cho nên Tử Kim Phách Lôi Liên, Lục Lâm Thiên cũng không có ý định thu cho hậu bối.

Qua một thời gian, được lôi thuộc tính áo nghĩa và lôi đình chi lực của Lục Lâm Thiên phụ trợ, lôi đình cuồng bạo trong không gian đã hòa hoãn.

Dường như Lục Lâm Thiên rót lôi thuộc tính áo nghĩa sinh ra hiệu quả cực lớn, lúc này khí tức hỗn loạn biến mất, trong nháy mắt hoa sen sinh ra khí tức thần dị, khí tức này làm lòng người thoải mái không nói nên lời.

Lục Lâm Thiên thu hồi thủ ấn, thu liễm lôi đình chi lực và áo nghĩa, áo bào xanh chấn động, nhìn qua hoa sen trước mặt, nói:

- Có thể thành công hay không phải xem chính ngươi, ta có thể giúp ngươi cũng chỉ có thể như vậy, đây chính là duyên phận.

Xùy.

Dường như nghe hiểu lời của Lục Lâm Thiên, hoa sen rung động, dường như nó đang cảm tạ Lục Lâm Thiên.

Sưu sưu!

Đột nhiên trong không gian sinh ra tiếng xé gió.

- Lục Lâm Thiên, Đông Phương Tử Quỳ, Tử Kim Phách Lôi Liên, bảo vật như vậy người gặp đều có phần.

Tiếng cười vang lên, không gian chấn động, lúc này đại hán mặc trang phục màu xanh xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên và Đông Phương Tử Quỳ, nhìn Lục Lâm Thiên và Đông Phương Tử Quỳ cười vui vẻ, ánh mắt lại nhìn Tử Kim Phách Lôi Liên, trong mắt bắn ra thần thái tham lam.

- Thanh Lôi Thân Vương.

Đông Phương Tử Quỳ trầm xuống, nói với Lục Lâm Thiên.

- Tu vị tam nguyên Hóa Hồng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn người này, cũng không có gì lạ, đây là một trong bát đại thân vương, Thanh Lôi Thân Vương, tam nguyên Hóa Hồng Cảnh, đại Xúc Hồng, tuyệt đối là tồn tại cường hãn, người này đã sớm là nhân vật thanh danh hiển hách trong ba ngàn đại thế giới.

- Các hạ ý muốn thế nào?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, Thanh Lôi Thân Vương lai giả bất thiện, thân là Thân Vương trong Tuyên Cổ Điện, tu vị tam nguyên Hóa Hồng, nếu đặt ở bên ngoài sợ là có thể trực tiếp chống lại tứ nguyên Hóa Hồng.

- Rất đơn giản, đồn dãi nói Tử Kim Phách Lôi Liên rất khó hiện thế, không phải bình thường, ta cảm thấy hứng thú, bảo vật này người gặp có phần.

Thanh Lôi Thân Vương nhìn Lục Lâm Thiên và Đông Phương Tử Quỳ, nói:

- Cho nên ta cảm thấy, xem mặt mũi chúng ta là người Tuyên Cổ Điện, ta cho các ngươi mỗi người hai kiện áo nghĩa linh khí, Tử Kim Phách Lôi Liên sẽ thuộc về ta, thế nào?

Thanh Lôi Thân Vương cũng biết hai người này thân phận không tầm thường, không nói trước cũng là Thân Vương trong Tuyên Cổ Điện, Lục Lâm Thiên còn là chân lý Niết Bàn, nếu là người không bình thường, hắn cũng không nhúng tay vào, cũng không cần đắc tội hai người này.

Hoặc nếu hai người này là người khác, hắn trực tiếp lấy đi là được, không cần tốn bốn áo nghĩa linh khí.

Nhưng vấn đề là này Tử Kim Phách Lôi Liên không bình thường, hắn tuyệt đối không buông tha.

- Thật sao, nhưng mà ta cảm thấy biện pháp này không tốt.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên trố mắt nhìn, ánh mắt vui vẻ, khóe miệng cong lên, nhìn Thanh Lôi Thân Vương và nói:

- Tử Kim Phách Lôi Liên này bị người mang đi, vậy cũng nhất định là ta, hiện tại ta không mang đi, vậy ngươi không có tư cách này.

- Lục Lâm Thiên, đừng ỷ có chút bổn sự và thiên phú thì không biết trời cao đất rộng, rượu mời không uống lại uống rượu phạt, đừng để hối hận không kịp.

Nghe Lục Lâm Thiên trêu tức, Thanh Lôi Thân Vương cũng tức giận.

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng Thanh Lôi Thân Vương, ánh mắt lạnh như băng, nói:

- Ngươi cũng không cần ỷ vào tu vị tam nguyên Hóa Hồng diễu võ dương oai trước mặt ta, ngươi còn chưa đủ tư cách, hoặc là đi, hoặc là chiến.

Nghe Lục Lâm Thiên nói thế, sắc mặt Thanh Lôi Thân Vương âm trầm tới cực hạn, với thực lực và quan hệ của Tuyên Cổ Điện, những năm gần đây không ai dám làm càn trước mặt hắn, mà Lục Lâm Thiên trước mắt không đặt hắn vào mắt.

- Lục Lâm Thiên, ta cho ngươi biết, kết cục không coi ai ra gì rất thê thảm.

Thanh Lôi Thân Vương vung tay lên, một cột sáng đánh thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Vào lúc Thanh Lôi Thân Vương ra tay, Lục Lâm Thiên lạnh lùng, bàn chân đạp vào hư không, trong ánh mắt ngưng trọng của Đông Phương Tử Quỳ, lôi thuộc tính nguyên lực quét qua tất cả, nhất thời không gian nơi đây run lên, lôi vân cuồn cuộn, tiếng sấm vang lên cuồn cuộn.

Oanh!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, áo bào xanh của Lục Lâm Thiên quét qua không trung, bàn tay nắm chặt, một quyền mang theo hào quang tử kim hình thành, sau đó đánh thẳng vào cột sáng của Thanh Lôi Thân Vương, quyền ấn mang theo khí tức hủy diệt đáng sợ.

Lục Lâm Thiên đã sớm lĩnh ngộ ra lôi thuộc tính, dùng lôi thuộc tính mượn nhờ tử kim huyền lôi tăng cường uy năng mạnh hơn nữa.

Một quyền khủng bố của Lục Lâm Thiên đánh thẳng vào cột sáng của Thanh Lôi Thân Vương đang lao tới.

Bành!

Va chạm như vậy làm màng tai Đông Phương Tử Quỳ run lên, tiếng lôi minh vang vọng không gian, năng lượng khuếch tán ra chung quanh.

Xoẹt.

Năng lượng bộc phát rất mạnh, Lục Lâm Thiên cùng Thanh Lôi Thân Vương hai người lui ra sau, không gian sau lưng bị phá hủy nhanh chóng.

- Ồ, mạnh như thế!

Thanh Lôi Thân Vương ổn định thân hình, ánh mắt rung động, Lục Lâm Thiên chính là chân lý Niết Bàn đỉnh phong, hắn có thực lực đánh chết nhất nguyên Hóa Hồng, lần trước đánh chết Lôi Lang đã làm hắn nghẹn họng nhìn trân trối.

Một quyền vừa rồi của Lục Lâm Thiên mang theo lực công kích rất mạnh, không thể nghi ngờ đã làm Thanh Lôi Thân Vương rung động hơn nữa.

Chân lý Niết Bàn đỉnh phong cũng không khác gì Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong, nhưng Lục Lâm Thiên không phải là Tuyên Cổ Cảnh đỉnh phong có thể so sánh.

Mà bây giờ Thanh Lôi Thân Vương mới biết được, Lục Lâm Thiên một chiêu đánh chết Lôi Lang không phải đánh bất ngờ và dùng toàn lực, ngược lại Lục Lâm Thiên lúc đó không có dùng toàn lực.

Thân hình Lục Lâm Thiên lùi lại xa hơn Thanh Lôi Thân Vương một ít mới đứng vững lại được, nắm đấm chấn động, ánh mắt càng âm trầm. Thanh Lôi Thân Vương không hổ là Thân Vương của Tuyên Cổ Điện, tu vị tam nguyên Hóa Hồng Cảnh, nhưng thực lực của hắn có thể sánh ngang tứ nguyên Hóa Hồng ở bên ngoài.

Chương 4308: Tư cách diễu võ dương oai

Nhưng tất cả đều nằm trong dự liệu của Lục Lâm Thiên, có thể trở thành Thân Vương của Tuyên Cổ Điện, thực lực tự nhiên không tầm thường.

- Đúng là có chút bổn sự, nhưng mà dường như còn chưa đủ.

Thanh Lôi Thân Vương nói xong, bàn chân đạp mạnh vào hư không, thân ảnh như điện lao về phía Lục Lâm Thiên, nguyên lực trong người bộc phát tới mức tận cùng, hắn đánh ra một quyền vào người Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm!

Dưới một quyền này, lôi quang lập loè, năng lượng đáng sợ bùng phát.

Nhìn thấy Thanh Lôi Thân Vương lao tới đánh ra một quyền như bôn lôi, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thân hình hơi khom, áo xanh chấn động, lập tức thân ảnh của hắn lao thẳng về phía Thanh Lôi Thân Vương, trực tiếp đánh ra một quyền.

Rống.

Trong nháy mắt tiếp theo, tiếng hổ gầm vang vọng hư không, tiếng gầm cuồn cuộn, dường như thần lôi càn quét không gian, khí tức bá đạo bùng nổ làm linh hồn người ta chấn động dữ dội.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, Lục Lâm Thiên không lùi mà tiến tới, lân phiến bao phủ thân hổ của hắn, trong ánh mắt kinh ngạc của Đông Phương Tử Quỳ, hắn hóa thành mãnh hổ đáng sợ, uy thế bá đạo bao phủ không gian.

Oanh!

Chỉ trong thời gian thật ngắn, thân hổ của Lục Lâm Thiên bộc phát khí tức Tuyên Cổ Cảnh cao giai đỉnh phong, chấn động không gian, hàn khí bắn ra bốn phía, không gian như bị hầm băng bao phủ.

- Tứ Thần Quyết!

Lục Lâm Thiên gào thét, hổ chưởng chấn động, hào quang dung hợp trong tay hắn, năng lượng chói mắt bắn ra bốn phía, lúc này Thanh Lôi Thân Vương đánh ra một quyền, trong hổ trảo của Lục Lâm Thiên tỏa ra khí tức chấn động linh hồn.

Rống!

Ngao!

Cô!

...

Chỉ trong nháy mắt không gian sụp đổ, hào quang năng lượng bùng phát, hư ảnh thanh long, bạch hổ, chu tước, huyền vũ lao nhanh ra, bốn thú gào thét, tiếng gào đinh tai nhức óc, thời gian, không gian, linh hồn, vật chất bốn loại áo nghĩa kỳ lạ tràn ngập không gian.

Bốn đạo thú ảnh mang theo bốn loại áo nghĩa kỳ lạ, ánh mắt Thanh Lôi Thân Vương rung rung, lập tức đánh ra một quyền, hư ảnh bốn thú đã nhanh chóng bao phủ Thanh Lôi Thân Vương vào bên trong.

Ầm ầm!

Không gian hỗn loạn sinh ra tiếng nổ tung kinh thiên động địa, cả phiến không gian sinh ra vết nứt không gian rất lớn, cả phiến không gian sụp đổ thành hư không.

- Bất Diệt Kim Cương Tượng!

Trong không gian hỗn loạn truyền ra tiếng hét lớn của Thanh Lôi Thân Vương,, lập tức môt thân ảnh giống như kim cương bay lên, điện mãng lập loè, bí vân quanh quẩn, khí thế khủng khiĩếp.

Một quyền này đánh thẳng vào hào quang kinh người kia, hào quang nổ tung, hắn cũng bị ép lui rất xa, một quyền này đang chảy máu, bàn tay rung rung.

Thực lực của Lục Lâm Thiên đã ép Thanh Lôi Thân Vương không thể không sinh lòng cố kỵ, chân lý Niết Bàn quá kinh khủng, hắn phải vận dụng toàn lực.

- Tam nguyên đại Xúc Hồng, ngươi không có tư cách diễu võ giương oai trước mặt ta.

Thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên lúc này mang theo sát khí khủng khiếp, không biết lúc nào trong tay hắn xuất hiện trường cung.

Ông ông!

Trường cung trong tay, sấm gió không ngừng vang vọng trời cao, thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên vào lúc này đứng thẳng, kéo cung thật căng, không gian chung quanh trường cung tan nát, chỉ còn lại một ít tia sáng mà thôi.

XÌU...UU!!

Một mũi tên ánh sáng ngưng tụ trong hổ trảo của Lục Lâm Thiên Hổ, lập tức giương cung bắn ra.

Ầm ầm.

Khi mũi tên bắn đi đã xé rách không gian như xé giấy khô, trong không gian sinh ra tiếng lôi điện đùng đùng, lôi đình tàn phá dữ dội, mũi tên này lao thẳng vào thân hình kim cương của Thanh Lôi Thân Vương.

Lúc mũi tên bắn ra, thân hình kim cương của Thanh Lôi Thân Vương chấn động, ánh mắt biến hóa, trong chưởng của hắn ngưng tụ một đạo năng lượng lôi điện, lôi vân màu tím cuồn cuộn hóa thành tử kim đại đỉnh đánh tới.

Oanh!

Tử kim đại đỉnh phóng xuất khí tức lôi đình đáng sợ, tử kim huyền lôi không ngừng bùng phát ra chung quanh.

Xoẹt!

Mũi tên ánh sáng như thiên thạch lao đi, nó mang theo lực trùng kích đáng sợ phá không bay tới, cuối cùng bị Tử Lôi Huyền Đỉnh trong tay Thanh Lôi Thân Vương ngăn cản, năng lượng trực tiếp bắn thẳng vào Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Đạp đạp!

Trong nháy mắt này, thân hình kim cương khổng lồ của Thanh Lôi Thân Vương lảo đảo lui ra phía sau vài bước, không gian dưới chân hắn nổ tung, đại phiến, cả phiến không gian tỏa ra hào quang sáng ngời.

Đông Phương Tử Quỳ đứng ở xa nhìn đại chiến với thần sắc chấn động, thì thào nói nhỏ:

- Đây mới là thực lực chân chính của hắn sao?

- Tiếp tục!

Lục Lâm Thiên gào lên, lập tức giương cung cài tên.

- Lục Lâm Thiên, Tử Kim Phách Lôi Liên thuộc về ngươi.

Thanh Lôi Thân Vương hét lớn, trong ánh mắt của hắn mang theo thần sắc phức tạp.

Vừa dứt lời, Thanh Lôi Thân Vương thu liễm thân hình, vào lúc này hắn biết thực lực của Lục Lâm Thiên còn mạnh hơn những gì hắn biểu hiện ra nhiều.

Tuy Thanh Lôi Thân Vương không có triệt để sợ Lục Lâm Thiên, nhưng mà trong lòng hắn hiểu rõ, dùng thực lực hiện tại của Lục Lâm Thiên mà nhìn, hắn không làm gì được người ta.

Tăng thêm tính cách của Lục Lâm Thiên có thù tất báo, bá đạo, tuyệt đối không phải loại người sợ phiền phức, kết cục của Lôi Lang đã chứng minh, bởi vậy Thanh Lôi Thân Vương cũng hiểu rõ, hôm nay có Lục Lâm Thiên ở đây, hắn không có hi vọng cướp Tử Kim Phách Lôi Liên, hắn căn bản không thể cướp từ trong tay Lục Lâm Thiên, nếu đã thế cần gì đắc tội Lục Lâm Thiên quá ác cơ chứ?

Thanh Lôi Thân Vương không phải đồ đần, cho nên biết rõ nên lấy hay bỏ, hắn và Lục Lâm Thiên cũng không có thâm cừu đại hận, triệt để đắc tội không đáng, với hắn sau này không có chút chỗ tốt gì cả.

Lục Lâm Thiên thu cung, ánh mắt nhìn chằm chằm vào đối thủ, cũng thu liễm Thanh Linh Khải Giáp hổ biến.

Lục Lâm Thiên không sợ Thanh Lôi Thân Vương, nhưng hắn biết cho dù mình có thể đánh chết tam nguyên Hóa Hồng cũng cần liều mạng mới được, nhưng mà đối mặt Thanh Lôi Thân Vương tu vị tam nguyên Hóa Hồng, Lục Lâm Thiên tự biết cũng rất khó làm được.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên thu liễm khí tức và bản thể, Thanh Lôi Thân Vương ánh mắt phức tạp, nhìn qua Lục Lâm Thiên và Đông Phương Tử Quỳ, ánh mắt nhảy lên, nói:

- Quả nhiên có vài phần bổn sự, ẩn giấu rất sâu, Tử Kim Phách Lôi Liên này ta không lấy, nhưng mà người gặp có phần, hai người các ngươi mỗi người cho ta hai kiện áo nghĩa linh khí, ta sẽ rời khỏi nơi đây!

Lục Lâm Thiên nghe vậy, hắn giơ Truy Phong Chiến Thiên Cung trong tay lên, lắc lắc Thanh Lôi Thân Vương, nói một câu rất khinh thường:

- Truy Phong Chiến Thiên Cung trong tay ta chính là thông linh bảo khí, ngươi muốn cứ lấy, chỉ cần có bổn sự, cùng cho ngươi thì thế nào?

- Ngươi...

Thanh Lôi Thân Vương nghe vậy, ánh mắt trừng Lục Lâm Thiên, hắn không nghĩ tới Lục Lâm Thiên này không nỡ lấy hai kiện áo nghĩa linh khí, nhìn Lục Lâm Thiên không hề nhượng bộ, cuối cùng ánh mắt vẫn rung động, trầm giọng nói:

- Lục Lâm Thiên, lần này tính toán ta thua, núi không chuyển nước chuyển, lần sau rơi vào trong tay ta, đừng trách ta không khách khí.

- Ngươi ngàn vạn đừng khách khí, ta là người sợ nhất có ai khách khí với ta.

Chương 4309: Nhân phẩm Thanh Lôi Thần Vương

Lục Lâm Thiên nói với Thanh Lôi Thân Vương, lúc này cùng Thanh Lôi Thân Vương cũng không cần thiết động thủ, hai người muốn chính thức phân thắng bại, trừ phi là phân sinh tử, bằng không sẽ khó phân thắng bại.

Nhìn Lục Lâm Thiên một lát, Thanh Lôi Thân Vương cuối cùng vẫn bất đắc dĩ, trầm giọng nói:

- Xem như ngươi hung ác.

Dứt lời, Thanh Lôi Thân Vương dậm chân một cái, thân ảnh biến mất trong hang động.

Đông Phương Tử Quỳ nhìn qua Thanh Lôi Thân Vương biến mất, lúc này bước tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, hỏi hắn:

- Vì sao ngươi sợ người khác khách khí với mình?

Lục Lâm Thiên cười cười, lại nói với Đông Phương Tử Quỳ:

- Bởi vì một khi có người vô cớ khách khí với ta, không có chuyện cầu ta thì tìm ta vay tiền, ta tự nhiên là sợ rồi.

PHỤT!

Đông Phương Tử Quỳ nghe xong liền phì cười, dùng ánh mắt quái dị nhìn qua Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Dùng thân phận và địa vị của ngươi bây giờ, chẳng lẻ còn sợ có người tìm ngươi làm việc và vay tiền sao?

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, cũng có chút bất đắc dĩ nói:

- Ngươi không biết, càng bị người khác xem là kẻ có tiền, chính hắn khẳng định sẽ càng thiếu tiền, càng có người xem ngươi có năng lực, chính hắn khẳng định còn đang muốn tìm người làm việc thay mình, cho nên thân phận và địa vị chỉ là hư ảo.

- Nghe có chút đạo lý.

Nghe Lục Lâm Thiên nói thế, Đông Phương Tử Quỳ cũng có phần tán thành, dường như thật sự có đạo lý.

Lục Lâm Thiên không nói vấn đề này nữa, cười nhạt một tiếng sau đó nói:

- Chúng ta cũng đi thôi, nên tìm kiếm thánh vật của Tuyên Cổ Điện, tránh bị kẻ khác nhanh chân tới trước.

- Người khác muốn nhanh chân đến trước cũng không dễ dàng, còn có hai cái Tử Lôi Huyền Đỉnh trên người chúng ta đấy.

Đông Phương Tử Quỳ nhìn Tử Kim Phách Lôi Liên sau lưng, đôi mắt đảo một vòng, sau đó nói với Lục Lâm Thiên:

- Chúng ta đi rồi, nhưng Thanh Lôi Thân Vương có đi vòng trở lại hay không?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lóe lên, cúi đầu trầm tư một hồi mớ nói với Đông Phương Tử Quỳ:

- Dùng tính cách của Thanh Lôi Thân Vương, nên đề phòng một chút, cũng sợ có người khác đang ở đây đấy.

Tiếng nói ngừng lại, nhìn qua hoa sen bên kia, Lục Lâm Thiên lại nói với Đông Phương Tử Quỳ:

- Ta sẽ bố trí cấm chế ở bên ngoài, về phần có thể bị người ta phát hiện và xông qua hay không, vậy phải xem cơ duyên của Tử Kim Phách Lôi Liên, ta có thể làm cũng chỉ làm như thế mà thôi.

- Ân, vậy xem cơ duyên của nó.

Đông Phương Tử Quỳ khẽ gật đầu....

Xoẹt.

Sau một lát, ở ngoài lối ra vào, Lục Lâm Thiên bố trí một đạo cấm chế, sau đó bố trí nhiều trận pháp ẩn hình.

- Đoán chừng hiện tại sợ rằng không có bao nhiêu người tìm được nơi đây.

Đông Phương Tử Quỳ rất khiếp sợ với thủ đoạn của Lục Lâm Thiên.

- Chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên vỗ vỗ tay, hắn có thể giúp Tử Kim Phách Lôi Liên cũng chỉ có như thế mà thôi.

Sưu sưu!

Hai đạo thân ảnh lập tức bay đi, biến mất trong không trung.

Xùy!

Thời điểm thân ảnh hai người biến mất, Thanh Lôi Thân Vương xuất hiện tại vị trí Lục Lâm Thiên bố trí cấm chế.

Ánh mắt Thanh Lôi Thân Vương nhìn cửa vào biến mất, sau khi nhìn thật lâu vẫn không hiểu ra, oán hận mắng:

- Lục Lâm Thiên tiểu hỗn đản, đây là không tin nhân phẩm của ta, vậy mà bố trí trận pháp, nhất định là biết ta không thể phá trận, tiểu hỗn đản, rất đáng hận.

Xùy!

Oán hận mắng vài câu, Thanh Lôi Thân Vương cuối cùng vẫn oán hận rời đi, hắn không còn hi vọng tìm Tử Kim Phách Lôi Liên nữa rồi.

Thời điểm thân ảnh Thanh Lôi Thân Vương rời đi, trên ngọn núi cách đó không xa, một nam một nữ hai người xuất hiện, không phải người khác, chính là Lục Lâm Thiên cùng Đông Phương Tử Quỳ hai người.

- Xem ra Thanh Lôi Thân Vương thật sự thúc thủ vô sách, đúng như ngươi dự liệu, nhân phẩm của lão gia hỏa này thật sự không được tốt lắm, ẩn thân muốn đυ.c nước béo cò.

Đông Phương Tử Quỳ nhìn qua Lục Lâm Thiên, cực kỳ kinh ngạc nói:

- Nhưng mà, ngươi bố trí thủ đoạn thật không tầm thường.

- Thủ đoạn nhỏ mà thôi, đoán chắc Thanh Lôi Thân Vương không tinh thông trận pháp, bằng không cũng không đến lỗi thúc thủ vô sách, còn có thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh tung tích không rõ, Thanh Lôi Thân Vương cũng không muốn phí thời gian.

Lục Lâm Thiên mỉm cười với Đông Phương Tử Quỳ, tất cả chỉ làm dáng mà thôi.

Lục Lâm Thiên đã sớm suy đoán Thanh Lôi Thân Vương sẽ không dễ dàng bỏ qua, cho nên giả vờ rời đi sau đó quay về.

Luận công phu ẩn nấp, Lục Lâm Thiên có Hỗn Độn Âm Dương Quyết trên người, cũng không phải Thanh Lôi Thân Vương có thể phát hiện.

- Chúng ta nên đi tìm thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Đông Phương Tử Quỳ nói.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, thân ảnh hai người nhanh chóng rời đi.

Trong không gian cấm chế của Lục Lâm Thiên bố trí, hoa sen khổng lồ sinh ra thần thức dò xét, trên thân hình hoa sen khổng lồ sinh ra lôi điện quái dị.

Đông Phương Tử Quỳ và Lục Lâm Thiên cũng không có phát hiện, sau khi hai người rời đi không lâu, trong nụ hoa đầu tiên của hoa sen khổng lồ hơi mở ra, một âm thanh nữ đồng vô cùng non nớt vang lên:

- Thì ra phụ thân ta là Lục Lâm Thiên, phụ thân, ta sẽ tìm ngươi.

...

Thời gian dần dần qua đi, trong Thánh Cảnh đã trôi qua ba ngày ba đêm, đảo mắt đã qua ba ngày, Lục Lâm Thiên cũng phải kinh ngạc về độ lớn của Thánh Cảnh.

Mặc dù nói có quan hệ tới thánh vật của Tuyên Cổ Điện, cho nên đoạn đường này đi không nhanh, nhưng mà đi nhiều ngày như thế vẫn không tới cuối cùng.

Nhưng mấy ngày qua, Lục Lâm Thiên gặp được không ít đệ tử Tuyên Cổ Điện, nhưng những người này sau khi gặp Lục Lâm Thiên đều tránh đi.

Đặc biệt là người chủng tộc Minh Linh sau khi gặp Lục Lâm Thiên đều quay đầu đi thật xa, dường như sợ Lục Lâm Thiên tìm bọn họ gây phiền toái, dù sao Lục Lâm Thiên đánh chết Lôi Lang sử đã làm tất cả đệ tử chủng tộc Minh Linh trong Tuyên Cổ Điện sinh lòng sợ hãi, không có thực lực đối phó Lục Lâm Thiên, vậy chỉ có thể tránh xa một chút.

Đối với đám người Nhân tộc Thú tộc, Lục Lâm Thiên cũng không để ý đến, tính cách của Lục Lâm Thiên luôn là người không phạm ta ta không phạm người, nếu người phạm ta, giết!

Đối với Minh Linh, Lục Lâm Thiên vốn không có tính toán buông tha, nhưng mà điện chủ Tử Lôi Điện Hậu Khánh Lâm nói một phen, làm cho Lục Lâm Thiên cũng trầm tư không ít.

Trong Tuyên Cổ Điện có một nửa người là chủng tộc Minh Linh, chính mình chẳng lẽ thật giết hết hay sao, nếu mình có một ngày thực sự trở thành điện chủ Thánh Lôi Điện, Thánh Chủ Tuyên Cổ Điện, chẳng lẽ hắn phải khu trừ toàn bộ chủng tộc Minh Linh sao?

Bởi vậy, đối với những đệ tử thân phận Minh Linh không chọc mình, Lục Lâm Thiên cũng mở một mắt nhắm một mắt, không có chủ động tìm phiền toái, chỉ cần bọn họ không chọc mình là được.

Lục Lâm Thiên thậm chí còn gặp được hai Tử Kim Huyền Lôi Sử, dường như cũng không phải trẻ tuổi, mà là thế hệ đã sớm có danh tiếng từ trước, từ lời Đông Phương Tử Quỳ hắn biết được, chính là hỏa lôi sử Dư Kỳ và bôn lôi sử Tằng Siêu.

Chương 4310: Phi Long Thân Vương cùng kim lôi sử

Nhưng hai Tử Kim Huyền Lôi Sử này không có ý trêu chọc, thấy Lục Lâm Thiên từ xa đã bỏ đi.

Trên con đường này cũng không có phát hiện dấu vết thánh vật Tuyên Cổ Điện, nhưng tìm kiếm mấy ngày, Lục Lâm Thiên cũng phát hiện khí tức không gian trước mặt càng ngày càng cuồng bạo, loại cuồng bạo này hắn cảm thấy quen thuộc.

Đông Phương Tử Quỳ cũng phát hiện Tử Lôi Huyền Đỉnh chấn động một ít, loại chấn động này làm cho Đông Phương Tử Quỳ và Lục Lâm Thiên tin tưởng hướng này là đúng, từ Tử Lôi Huyền Đỉnh chấn động mà nhìn, bọn họ cách Tử Lôi Huyền Đỉnh chân chính không xa.

Sưu sưu!

Hai người có cảm giác thì gia tốc tiến lên phía trước.

Lúc này trên một ngọn núi có trên trăm thân ảnh hội tụ, cả không gian Thánh Cảnh chỉ có hơn hai trăm người mà thôi, lúc này đã có một nửa tụ tập nơi này, dường như lòng phòng bị thấp hơn không ít.

- Chư vị, thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh đã thức tỉnh, cho nên tuyệt đối không phải bất cứ người nào chúng ta có thể đối phó, đến thời điểm này chúng ta phải liên thủ, bằng không dù là ai cũng không thể chiếm được Tử Lôi Huyền Đỉnh, cho nên ta hy vọng chúng tạm thời bỏ đề phòng, cùng áp chế thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, chúng ta cũng đều là đệ tử Tuyên Cổ Điện, ta tin tưởng mọi người sẽ tín nhiệm nhau.

Một đại hán trung niên khí tức âm hàn nói ra, bên cạnh hắn còn có một thanh niên khí tức thô bạo và một mỹ phu nhân và đại hán âm hàn dáng người cao lớn.

- Lôi Dạ sử, chúng ta liên thủ, đến lúc đó thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh do ai nhận chủ?

Trong đám người có một nữ tử hỏi thăm đại hán khôi ngô, người vừa nói chuyện chính là Lôi Dạ sử.

Nhìn thấy nữ tử hỏi thăm, đại hán khôi ngô bên cạnh Lôi Dạ sử hơi động, nói:

- Thải Thanh, muốn nhận chủ thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, vậy phải xem cơ duyên của mình, ai cũng có cơ hội, nhưng mà hiện tại không liên thủ áp chế Tử Lôi Huyền Đỉnh thì không có cơ hội, nếu ngươi không nguyện ý liên thủ, cũng không có ai cầu ngươi, ngươi đi là được.

Nàng kia nghe vậy, đôi mắt động động, lại nói:

- Lôi Hồn sử, cho dù không liên thủ với các ngươi, các ngươi cũng không có quyền lợi bảo ta rời đi, mỗi người trong Thánh Cảnh đều có thể tiến đến, thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh mỗi người đều có thể nhận chủ.

Đại hán khôi ngô nói với Thải Thanh:

- Ngươi nói đúng, nhưng hiện tại chúng ta liên thủ trước, ngươi muốn đυ.c nước béo cò là đánh sai chủ ý rồi, ngươi không muốn góp phần lại muốn nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, muốn lợi dụng chúng ta đi đối phó Tử Lôi Huyền Đỉnh hay sao, bằng không ngươi một mình đi đối phó Tử Lôi Huyền Đỉnh, bằng không cứ rời đi.

- Ta gia nhập.

Sắc mặt Thải Thanh nặng nề, lập tức cắn răng gật đầu, loại tình huống này nàng không có lựa chọn khác.

Những người chung quanh vốn không muốn liên thủ với kẻ khác, lúc này nghe được Thải Thanh nói với Lôi Hồn sử, Lôi Dạ sử hai người, sắc mặt biến hóa, không nói thêm gì nữa, bọn họ cũng không có nắm chắc chiến được Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Đại hán khôi ngô nhìn qua hai người khác, nói:

- Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh, hai người các ngươi thế nào, gia nhập hay rời đi.

Hai người này chính là Lục Linh cùng Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh lẳng lặng đứng đó, khí tức âm hàn như cửu u địa ngục, nói:

- Lôi Hồn sử, chúng ta không có ý định gia nhập các ngươi, cũng không có ý định rời khỏi, thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh trước khi nhận chủ không thuộc về ai, sư huynh đệ chúng ta cũng không muốn làm bia đỡ đạn cho kẻ khác, đến lúc đó chết như thế nào cũng không biết. Chúng ta còn tự mình nghĩ biện pháp, các ngươi đi đối phó của các ngươi, thứ cho chúng ta không làm bia đỡ đạn.

Khi Lục Linh nói xong, sắc mặt không ít người khó coi, vừa rồi có một ít người cảm thấy không có lựa chọn khác, trong mắt đã dao động, ở đây cũng đều là người thông minh, chuyện bảo bọn họ làm pháo hôi, không ai nguyện ý cả.

Mắt thấy mọi người phản ứng, ánh mắt Lôi Hồn sử âm trầm nhìn Lục Linh.

Ánh mắt đảo qua mọi người, mỹ phu nhân chậm rãi đi tới, nhìn Lục Linh nói:

- Lục Linh, đừng tưởng rằng ngươi là người Thần Lôi Điện thì chúng ta không đυ.ng tới ngươi, quy củ chính là quy củ, ngươi muốn khiêu chiến chúng ta, còn chưa đủ tư cách, hoặc là gia nhập, hoặc là rời đi, bằng không có thể thử xem chúng ta có động tới ngươi hay không.

Đối mặt mỹ phu nhân, Lục Linh cùng Lôi Tiểu Thiên hai người không thể chống lại, bởi vì đó là Dạ Mị Thân Vương.

Sưu sưu...

Bỗng dưng có âm thanh xé gió vang lên, hai thân ảnh bay tới, lập tức đáp xuống bên cạnh mọi người, ba nam tử trung niên, còn có một trung niên nho nhã gầy gò.

- Là Phi Long Thân Vương, Hỏa Lôi sử, Bôn Lôi sử, còn có Kim Lôi sử.

Nhìn trung niên nho nhã và ba người kia, trong đám người sinh ra dao động, trong đám người có một Thân Vương cùng ba Tử Kim Huyền Lôi Sử, đội hình này không thấp.

- Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh, các ngươi gặp phiền toái sao?

Ánh mắt bốn người tới đảo qua Lôi Hồn sử và Lôi Dạ sử, cuối cùng nhìn Lôi Tiểu Thiên cùng Lục Linh.

- Bái kiến Kim Lôi sử Diêm Cương sư huynh, chúng ta khá tốt, trước mắt còn không có phiền toái gì lớn.

Lôi Tiểu Thiên cùng Lục Linh hành lễ với người này.

Trước mắt là Kim Lôi sử Diêm Cương, đệ tử điện chủ Kim Lôi Điện điện Kim Tuyên Hồng Tôn, Tuyên Cổ Điện ai cũng biết, cả Tuyên Cổ Điện, Thần Lôi Điện cùng Kim Lôi Điện quan hệ tốt nhất, điện chủ Thần Lôi Điện Thiên Lôi tử và điện chủ Kim Lôi Điện Kim Tuyên chính là bạn tri kỉ.

Thần Lôi Điện là nơi nhân số ít nhất trong Tuyên Cổ Điện, nhưng mà Kim Lôi Điện rất tốt với Thần Lôi Điện.

Nghe Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh nói thế, Diêm Cương khẽ gật đầu, lại nhỏi hai người:

- Vậy là tốt rồi, muốn nhận chủ thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, nhiều người mới dễ áp chế một ít, cơ hội cũng lớn hơn một chút, bằng không các ngươi theo ta và Phi Long Thân Vương chứ?

- Đương nhiên.

Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh không chút do dự đồng ý, dùng giao tình của Thần Lôi Điện cùng Kim Lôi Điện, bọn họ tự nhiên tin tưởng Diêm Cương.

- Diêm Cương, ngươi có ý tứ gì?

Dạ Mị nhìn Diêm Cương, đôi mắt không dễ nhìn.

- Dạ Mị Thân Vương, tất cả mọi người là người Tuyên Cổ Điện, làm gì động khí, ta cảm thấy phía trước có liên quan tới thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, chuyện trọng yếu nhất hiện tại chính là tìm thánh vật nha?

Trung niên nho nhỏ cực kỳ hữu lễ, nói với Dạ Mị Thân Vương, ánh mắt lại đảo qua ngọn núi đang tỏa sáng trước mặt.

Đôi mắt Dạ Mị Thân Vương nặng nề nhìn trung niên nho nhã, nói:

- Phi Long, ngươi có ý gì, không liên thủ, muốn áp chế thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Nam tử trung niên nho nhỏ gọi là Phi Long cười nói với Dạ Mị:

- Dạ Mị Thân Vương, liên thủ và không liên thủ, đến lúc đó lại nói, tình huống bây giờ không phải quá rõ ràng, đến lúc đó quyết định mới tốt.

Ánh mắt Dạ Mị âm trầm nhìn Phi Long, nội tâm không thoải mái, há mồm nói:

- Phi Long ngươi còn không biết, phía trước có cửa vào, đã sớm có mấy người xông vào, cuối cùng hài cốt không còn, thần hồn câu diệt, khí tức trong đó chắc chắn là thánh vật, ngay cả ta cũng không nắm chắc xông vào, hiện tại không nói liên thủ, chỉ sợ hậu quả khó lường.

Chương 4311: Rốt cuộc gặp nhau

- Như vậy sao...

Nghe vậy, Phi Long Thân Vương nhíu mày, thì ra đã có người đi vào, tình huống nơi đây hắn chưa rõ, tự nhiên còn không biết.

Sưu sưu...

Không gian sinh ra chấn động không nhỏ, hai đạo thân ảnh một nam một nữ bay tới.

Lục Lâm Thiên cùng Đông Phương Tử Quỳ hai người một đường tìm tòi đến đây, bỗng nhiên nhìn thấy hơn trăm người tụ tập, lập tức ngạc nhiên đi qua.

- Lục Linh, Lôi Tiểu Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua đám người, phát hiện Lục Linh và Lôi Tiểu Thiên.

Trong đó còn có một ít thân ảnh quen thuộc, có mỹ phu nhân trung niên thân hình đẫy đà, khí tức hơi âm hàn, chính là Dạ Mị Thân Vương phát ngôn bừa bãi trong thông đạo Thánh Cảnh.

- Có Dạ Mị Thân Vương, Phi Long Thân Vương, mấy tử kim huyền lôi sử, xem ra bọn họ cảm giác được gì đó nên tụ tập ở đây.

Đông Phương Tử Quỳ nói với Lục Lâm Thiên.

- Lục soái.

Trên ngọn núi, Lục Linh cùng Lôi Tiểu Thiên hai người gặp Lục Lâm Thiên, lập tức vui vẻ.

Xuy xuy!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đang nhìn Lôi Tiểu Thiên cùng Lục Linh, hắn và Đông Phương Tử Quỳ đã từ từ đáp xuống.

- Lâm Thiên huynh đệ.

Lôi Tiểu Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, dường như kỳ quái vì sao Lục Lâm Thiên đi chung với Đông Phương Tử Quỳ.

Bóng dáng xinh đẹp của Đông Phương Tử Quỳ đáp xuống cùng với Lục Lâm Thiên, không ít thanh niên nhìn thấy cảnh này đều ghen ghét nhìn Lục Lâm Thiên, với khí chất và tư sắc của Đông Phương Tử Quỳ, đặt ở nơi nào cũng là hồng nhan họa thủy.

Lục Lâm Thiên cũng phát hiện nhiều người hận mình, nhưng hắn không quan tâm tới chuyện như vậy.

Nhìn qua ngọn núi phía trước, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được Tử Lôi Huyền Đỉnh trong đan điền chấn động tăng lên, Tử Lôi Huyền Đỉnh trong người dường như bị dẫn dắt, hắn lập tức hỏi Lôi Tiểu Thiên cùng Lục Linh:

- Nơi này có phát hiện gì sao?

Vừa dứt lời ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua mấy người đang đứng ở đây, cầm đầu là Dạ Mị.

- Bên trong có hiểm địa, nghe nói có vài người thần hồn câu diệt, có lẽ có quan hệ với thánh vật.

Lôi Tiểu Thiên nói với Lục Lâm Thiên.

- Ân.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, hiện tại hắn nhìn thẳng vào Dạ Mị bên kia.

- Lục Lâm Thiên, thiên đường có của ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi lại vào, ta không thể không bội phục lá gan của ngươi.

Dạ Mị Thân Vương bước tới, hàn khí chấn động, lời lẽ âm trầm.

- Dạ Mị Thân Vương muốn đối phó Lục Lâm Thiên.

Người chung quanh cảm giác được Dạ Mị đang sinh ra sát ý, lập tức lui ra xa.

- Ai chết còn chưa biết.

Lục Lâm Thiên âm trầm, bản thân Dạ Mị đã cực kỳ khó dây vào, so với Thanh Lôi Thân Vương không hề nghi ngờ còn cường hãn hơn, mà bản thân không thiếu người, trong đó có hai tử kim huyền lôi sử đi theo, đều là nhị nguyên Hóa Hồng, thực lực cũng không kém.

Nhưng đội hình này không làm cho Lục Lâm Thiên e ngại, Lục Lâm Thiên rất rõ ràng, ít nhất những người này muốn đối phó chính mình cũng không dễ dàng.

Lục Lâm Thiên dứt lời, hắn nhíu mày, nhìn qua Lục Linh, Lôi Tiểu Thiên và Đông Phương Tử Quỳ ba người, nói:

- Việc này không quan hệ với các ngươi, chớ xen vào.

- Lục soái, chúng ta...

Lục Linh định nói gì đó, bị Lục Lâm Thiên chen ngang, nói:

- Ta không phải người mà bọn họ có thể đối phó, có ít người ngại mạng dài ta tự nhiên hoan nghênh, các ngươi nhúng tay sẽ ảnh hưởng tới ta, lui ra đi.

- Vâng.

Lục Linh nghe vậy, nhìn Lôi Tiểu Thiên, ánh mắt lăng lệ nhưng vẫn hậm hực lui ra sau.

Đông Phương Tử Quỳ nhìn qua người Lục Lâm Thiên, ánh mắt chấn động, bóng dáng uyển chuyển cũng lui lại.

Vào lúc này Phi Long Thân Vương, Kim Lôi sử Diêm Cương đều âm thầm quan sát tràng diện, ánh mắt ám động, thần sắc phức tạp.

Xuy xuy!

Dạ Mị cầm đầu mười mấy đạo thân ảnh bao vây Lục Lâm Thiên vào trong, dùng Dạ Mị Thân Vương, Lôi Hồn sử, Lôi Dạ sử ba người làm chủ.

Những người còn lại biết thực lực mình không đủ, đều đứng xa một chút, rất nhiều người kiêng kị Lục Lâm Thiên lúc trước một chiêu đánh chết Lôi Lang Sử.

- Lục Lâm Thiên, ngươi hôm nay có chắp cánh khó thoát.

Dạ Mị Thân Vương lạnh lẽo nhìn Lục Lâm Thiên, cười nói:

- Ngươi sẽ trả giá vì hành vi của mình thật nhiều.

- Chỉ bằng các ngươi?

Lục Lâm Thiên lườm mười người sau lưng Dạ Mị, đều là có khí tức Minh Linh chấn động, chung quanh còn có không ít người chủng tộc Minh Linh, nhưng mà không tham gia vào. Xem ra đúng như điện chủ Tuyên Cổ Điện Hậu Khánh Lâm nói, chủng tộc Minh Linh khổng lồ, có chút không qua lại với nhau, thế lực rắc rối phức tạp, chính mình không phải quá rõ ràng.

- Chẳng lẽ ngươi cho rằng còn chưa đủ?

Dạ Mị âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên, nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Dạ U chết có quan hệ với ngươi, ngươi cũng biết hắn là ai, hắn chính là phu quân của ta, vì thế ngươi sẽ trả giá thật nhiều.

Nói xong lời cuối cùng, sát ý trong mắt Dạ Mị bắn ra không chút che dấu.

- Dạ U...

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hắn nhớ tới trong thông đạo đi từ Thương Khung chiến trường tới thế giới Thượng Thanh thiên giới mật địa, trong đám người vây công mình do Dạ U của Dạ Xoa nhất tộc tu vị tam nguyên Hóa Hồng cầm đầu.

Lập tức, Lục Lâm Thiên cười lạnh, sát khí bộc phát nhìn Dạ Mị Thân Vương, nói:

- Dạ U thần hồn câu diệt rồi, ngươi đã đưa tới cửa, vậy cũng đừng rời khỏi Thánh Cảnh nữa.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Dạ Mị Thân Vương lạnh giá, nói:

- Lục Lâm Thiên, lúc này không có kẻ nào cứu ngươi đâu.

Đột nhiên Dạ Mị Thân Vương đánh một đạo thiểm điện tử kim về phía Lục Lâm Thiên, đám người chung quanh không dám ngăn cản.

Người ở đây hiểu rõ thực lực của Dạ Mị Thân Vương mạnh nhất nơi này, ai dám ngăn cản, sợ rằng sẽ chết, cho nên bọn họ rút lui ra sau.

Thiểm điện lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, khí tức âm hàn làm Lục Lâm Thiên cảm thấy áp lực thật lớn.

- Thời không tɧác ɭoạи.

Lục Lâm Thiên nhanh chóng tránh đi.

- Thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa.

Ánh mắt Dạ Mị Thân Vương kinh ngạc, dường như không nghĩ tới tốc độ của Lục Lâm Thiên nhanh như vậy, trong mắt hắn điều khiển thiểm điện đuổi theo Lục Lâm Thiên, quát lớn:

- Muốn chạy trốn, hôm nay ngươi chắp cánh khó thoát.

Xoẹt.

Ngay lúc này thân ảnh Dạ Mị Thân Vương đuổi theo.

Đột nhiên sau lưng Lục Lâm Thiên có hai cánh mở ra, từng lân phiến hồn nhiên thiên thành, nương theo đó là uy năng khủng khiếp làm cho mọi người ở đây có xúc động quỳ xuống.

Hai cánh chấn động, thân ảnh Lục Lâm Thiên lao đi với tốc độ khủng bố, trực tiếp vượt qua bên cạnh Lôi Hồn sử cùng Lôi Dạ sử hai người, bọn họ vẫn chưa kịp phản ứng.

- Chết đi!

Lục Lâm Thiên quát lớn, hai cánh sau lưng cắt ngang không gian, nương theo đó là vô số vết nứt không gian đen kịt, hai cánh trực tiếp cắt qua thắt lưng hai người Lôi Hồn sử và Lôi Dạ sử, dễ dàng không bị trở ngại gì cả.

Trên không trung, Dạ Mị Thân Vương đuổi theo sau lưng Lục Lâm Thiên, trong tay bắn ra lôi đình phá không đánh vào lưng Lục Lâm Thiên.

Phần phật...

Thân ảnh Lục Lâm Thiên vỡ ra, hóa thành khói biến mất.

- Không tốt, mắc lừa rồi, Lôi Dạ, Lôi Hồn cẩn thận...

Vào lúc này sắc mặt Dạ Mị run rẩy, lời nói còn chưa dứt đã nghe hai tiếng hét thảm thiết vang lên.

Chương 4312: Dạ Mị Thân Vương

- Dạ Mị đại nhân cứu ta...

Xoẹt...

Tiếng kêu vang lên, thân ảnh Lục Lâm Thiên xẹt qua, Lôi Dạ và Lôi Hồn chưa định thần, ánh mắt bỗng nhiên sinh ra vẻ sợ hãi và tuyệt vọng, thân hình bị cắt thành hai khúc...

- Đều đi chết đi!

Hai cánh xuyên qua thân ảnh Lôi Dạ và Lôi Hồn, Lục Lâm Thiên không dừng lại, hắn lao về phía mười thanh niên nam nữ của Minh Linh, hai cánh cắt ngang...

Phần phật...

Trong chốc lát kình phong quét qua thôn phệ mọi người vào trong đó.

Xoẹt!

- Ah...

- Cứu mạng ah...

Nương theo đó là tiếng hét thảm thiết, Lôi Dạ sử, Lôi Hồn sử và mười thanh niên nam nữ này chỉ trong chớp mắt đã bị Lục Lâm Thiên trực tiếp đánh chết.

Quá trình gọn gàng, ra tay tàn nhẫn, hoàn toàn không lưu tình chút nào.

- Lục Lâm Thiên, hôm nay bổn vương thề phải xé xác ngươi.

Dạ Mị triệt để tức giận, đánh ra một đạo lôi đình màu tím vào người Lục Lâm Thiên.

Ông!

Lục Lâm Thiên vỗ cánh, lôi đình màu tím đánh hụt, Dạ Mị có tu vị tứ nguyên tiểu Siêu Phàm Hóa Hồng cảnh, thực lực vô cùng cường hãn.

Phanh!

Lôi đình màu tím đánh vào mặt đất dưới chân, lập tức một hố sâu vỡ ra, không gian tan nát, mọi thứ biến mất không còn lại gì, từ đó có thể thấy nó khủng khiếp thế nào.

- Lục Lâm Thiên không có việc gì.

Sau khi không gian khôi phục, trong đó không nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên đâu, dưới thế công khủng bố của Dạ Mị Thân Vương, mọi người đổ mồ hôi lạnh thay Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Dạ Mị Thân Vương âm trầm khó coi, không nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên đâu cả.

Ông!

Lúc này thân ảnh Lục Lâm Thiên phá không xuất hiện cách đó mấy trăm trượng.

- Lục Lâm Thiên không có việc gì, thật nhanh, quả nhiên có dựa vào.

- Thông linh bảo khí phi hành!

- Trên người Lục Lâm Thiên còn có không gian áo nghĩa cùng với thông linh bảo khí phi hành!

- Lôi Hồn sử và Lôi Dạ sử vậy mà lại bị miểu sát.

- Đây chính là nhị nguyên Hóa Hồng đấy, thực lực Lục Lâm Thiên đã cường hãn tới mức này rồi.

Khi Lục Lâm Thiên xuất hiện, rất nhiều ánh mắt nhìn chằm chằm vào hai cánh sau lưng Lục Lâm Thiên, uy năng khủng bố đáng sợ, ánh mắt mọi người nhảy lên.

Lúc này từng ánh mắt nhìn qua sau sau lưng Lục Lâm Thiên, thông linh bảo khí đủ làm nhiều người đỏ mắt, cho dù người nơi đây có bối cảnh và thiên phú tuyệt đỉnh cũng vậy.

Lục Lâm Thiên trong nháy mắt đánh chết đám người Lôi Hồn sử, đủ làm nhiều người sợ hãi.

Đặc biệt là Kim Lôi sử, Hỏa Lôi sử, Bôn Lôi sử và Phi Long Thân Vương đều khiếp sợ nhìn cảnh này, nó đại biểu cho thực lực thế nào thì mọi người đều rõ.

- Thông linh bảo khí phi hành.

Dạ Mị Thân Vương nhìn Lục Lâm Thiên, sắc mặt cực kỳ khó coi, đám người Lôi Dạ, Lôi Hồn bị đánh chết, chuyện này làm nàng tức giận tới tận cùng.

Dạ Mị Thân Vương tức giận như điên, sát ý bắn ra không che dấu, nhìn Lục Lâm Thiên và quát:

- Lục Lâm Thiên, ngươi đang khiêu chiến cực hạn của ta, hôm nay bổn vương nhất định sẽ nghiền xương ngươi thành tro mới tiêu mối hận trong lòng ta!

Dạ Mị Thân Vương lại ra tay lần nữa, trong ánh mắt khiếp sợ của nhiều người, Lục Lâm Thiên hiện tại triệt để chọc giận Dạ Mị Thân Vương, không biết Lục Lâm Thiên có thể ngăn cản Dạ Mị Thân Vương hay không, bởi vì thực lực chênh lệch quá lớn.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, thân ảnh Dạ Mị Thân Vương đã xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, hàn khí bắn thẳng vào Lục Lâm Thiên.

Xoẹt!

Hàn khí xuyên qua không gian đánh vào mặt Lục Lâm Thiên, cũng không có máu tươi bắn ra, hàn khí xuyên qua đầu Lục Lâm Thiên, lập tức thân ảnh Lục Lâm Thiên nương theo hai cánh nhạt đi.

- Tàn ảnh.

Dạ Mị biến sắc, tốc độ của Lục Lâm Thiên vượt qua dự kiến của nàng.

Một tiếng sấm gió vang lên, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện lần nữa, đã ở sau lưng Dạ Mị, Truy Phong Chiến Thiên Cung đang cầm trong tay, mũi tên ánh sáng ngưng tụ trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên.

- Đi!

Một tiếng quát trầm thấp vang lên, Truy Phong Chiến Thiên Cung kéo căng, mũi tên ánh sáng phá không bay đi.

Truy Phong Chiến Thiên Cung lại tỏa ra ánh sáng lần nữa, lại bắn ra, Lục Lâm Thiên đã giương cung lần thứ hai.

- Lại đi!

Khi mũi tên ánh sáng thứ hai bắn ra, ngay sau đó là mũi tên ánh sáng thứ ba hình thành.

Xoẹt!

Ba mũi tên liên tiếp, trước sau lướt đi, chúng hình thành xu thế tam giác, ba mũi tên ánh sáng hóa thành ba đạo lưu quang, ba vết nứt không gain đen kịt xuyên thấu qua hư không, cả không gian gió nổi mây phun, thiên địa biến sắc, năng lượng thiên địa bạo động.

Ba mũi tên ánh sáng vượt qua không gian, ba đạo hào quang này làm người ta sởn tóc gáy.

- Lại mạnh như thế!

Dạ Mị Thân Vương lập tức quay người, sắc mặt đại biến, ba mũi tên ánh sáng đã tới trước người của nàng.

Đến thời điểm này Dạ Mị Thân Vương mới ý thức tới, nàng từ khi vừa bắt đầu đã xem thường Lục Lâm Thiên, thậm chí nàng còn không ngờ Lục Lâm Thiên đã mạnh tới mức này, chân lý Niết Bàn cao giai đỉnh phong, kỳ thật thực lực đã vượt qua cái hào rộng quá nhiều.

Tránh cũng không thể tránh, tốc độ quá nhanh, sắc mặt Dạ Mị đại biến, trong lòng bàn tay ngưng tụ tử kim lưu quang, Tử Lôi Huyền Đỉnh lơ lửng trước người, hóa thành vòng xoáy lôi đình tử kim sắc, lập tức hút ba mũi tên ánh sáng vào bên trong.

Đạp đạp!

Sau khi ngăn cản ba mũi tên ánh sáng, vòng xoáy Tử Lôi Huyền Đỉnh bị xuyên thủng, Tử Lôi Huyền Đỉnh chấn động bay ngược ra sau, cùng lúc đó bỗng nhiên bay đi, thân ảnh Dạ Mị Thân Vương cũng lảo đảo lùi theo Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Dạ Mị Thân Vương tu vị tứ nguyên Hóa Hồng, dựa vào thực lực bất phàm đủ để so sánh với tứ nguyên Hóa Hồng đỉnh phong ở bên ngoài, nhưng chiến đấu liều mạng lại không làm gì được Lục Lâm Thiên.

Tuy Lục Lâm Thiên cũng không sợ, nhưng nếu liều mạng với Dạ Mị Thân Vương ở đây, còn có đám người Chí Tôn Điện phái tới chưa giải quyết, Lục Lâm Thiên không thể không cân nhắc.

Cho nên Lục Lâm Thiên lập tức biến mất tại chỗ, hắn đã bỏ trốn mất dạng.

Chờ giải quyết xong chuyện Tử Lôi Huyền Đỉnh lại đối phó Dạ Mị cũng không chậm, dù sao trong Thánh Cảnh này, Dạ Mị trốn không thoát.

- Lục Lâm Thiên, hôm nay ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển, bổn vương cũng không tha ngươi.

Dạ Mị đã bị chọc giận triệt để, nhìn thấy Lục Lâm Thiên dễ dàng rời đi, khí chất ung dung quý phái đã thay thế bằng lửa giận, thân ảnh bao phủ trong lôi đình, trong chốc lát đã đuổi theo.

- Đây mới là thực lực chân chính của Lục Lâm Thiên sao?

Nhìn thân ảnh hai người biến mất, mọi người hít sâu một hơi.

Vù vù!

Đối với mọi người, đặc biệt là đối với Bôn Lôi sử, Hỏa Lôi sử, Kim Lôi sử và Phi Long Thân Vương mà nói, thực lực Dạ Mị Thân Vương thế nào mọi người đều biết.

Hiện tại ở trong Thánh Cảnh, trừ Hoằng Diễm Thân Vương là tồn tại khủng bố ra, sợ rằng không còn người nào có thể làm gì Dạ Mị Thân Vương.

Vừa rồi Dạ Mị Thân Vương không để ý tới Phi Long Thân Vương và Hỏa Lôi sử, Kim Lôi sử, Bôn Lôi sử ở đây, trực tiếp ra tay với Lục Lâm Thiên, nguyên nhân là thực lực của nàng quá mạnh.

Chương 4313: Hoằng Diễm Thân Vương

- Lục Lâm Thiên đúng là ngoan độc, không nghĩ tới Lôi Hồn, Lôi Dạ hai người và nhiều đệ tử bị giết như thê.

- Khá tốt ta không có tham dự vào.

- Chân lý Niết Bàn đỉnh phong, không ngờ có thể làm cho Dạ Mị Thân Vương ăn thiệt thòi lớn, loại thực lực này quá biến thái rồi.

Mọi người không ngờ, thực lực Lục Lâm Thiên lại mạnh như thế, không chỉ có trực tiếp diệt Lôi Hồn, lôi Dạ trước mặt Dạ Mị Thân Vương, còn làm Dạ Mị Thân Vương chật vật như thế. Nhưng mà hành động này cũng chọc giận Dạ Mị Thân Vương, sợ rằng dù thế nào Dạ Mị Thân Vương cũng không dễ dàng buông tha Lục Lâm Thiên.

Sưu sưu...

Khi Lục Lâm Thiên và Dạ Mị Thân Vương hai người biến mất trên không trung, không lâu sau không gian rách ra, từng thân ảnh mang theo khí tức hùng hồn xuất hiện.

Không ít người đáp xuống. Mây người đi đầu có Lãnh Luân Lôi Điện và thập đại đệ tử Trần Hào, Đàm Linh, La Sâm, Minh Vô Ngôn.

- Phi Long, ngươi cũng đến.

Tiếng cười vang lên, đại hán khôi ngô áo xanh bên cạnh Lãnh Luân Lôi Điện chậm rãi đi ra.

Nhìn thấy người này, ánh mắt Đông Phương Tử Quỳ chấn động, đại hán khôi ngô này chính là Thanh Lôi Thân Vương, tu vị tam nguyên Hóa Hồng Cảnh, đại Xúc Hồng, hắn cũng là nhân vật thanh danh hiển hách trong ba ngàn thế giới.

Trong không gian lôi đình của Tử Kim Phách Lôi Liên, mấy ngày trước Đông Phương Tử Quỳ đã gặp qua Thanh Lôi Thân Vương, hắn đã giao thủ qua với Lục Lâm Thiên.

- Thanh Lôi, ngươi cũng cảm giác được sao?

Phi Long Thân Vương nhìn Thanh Lôi Thân Vương, ánh mắt âm thầm.

Thanh Lôi Thân Vương gật đầu với Phi Long Thân Vương, lại nhìn thấy Đông Phương Tử Quỳ ở đây, nói nhỏ:

- Xem ra đang ở gần đây.

Phi Long Thân Vương nho nhã gật đầu, Thanh Lôi Thân Vương cũng ở đây, chứng tỏ thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh ở đây là tỷ lệ rất lớn.

Huống chi trừ Thanh Lôi Thân Vương ra, còn có tồn tại kinh khủng ở đây, ánh mắt Phi Long Thân Vương nhìn đại hán trung niên đứng ở nơi này, không thể không gật đầu chào, nói:

- Hoằng Diễm Thân Vương, ngươi cũng tới sao?

Ánh mắt Hoằng Diễm Thân Vương đảo qua đám người nơi đây, lúc này mới nói với Phi Long Thân Vương:

- Phi Long, vừa rồi xảy ra chuyện gì, dường như Dạ Mị và Lục Lâm Thiên a?

Hắn mơ hồ cảm giác được khí tức trong không gian, trên người cũng tạo thành áp bách với người nơi đây.

- Lục Lâm Thiên có chút mâu thuẫn với Dạ Mị Thân Vương, đánh chết đám người Lôi Hồn và Lôi Dạ.

Phi Long Thân Vương nói.

- Thật sao...

Hoằng Diễm Thân Vương nghe vậy, lập tức chấn động.

Thanh Lôi Thân Vương nghe vậy, ánh mắt đảo qua, lập tức đảo lên người Đông Phương Tử Quỳ.

- Không tốt, Lục Lâm Thiên và Dạ Mị Thân Vương đang ở hướng trước mặt.

- Phía trước có cửa vào, bên đó đã biến thành cấm địa, vài sư huynh đệ đã vẫn lạc bên trong...

Trong đám người không rõ ai lên tiếng.

- Chúng ta đi.

Ánh mắt Hoằng Diễm Thân Vương đảo qua, lập tức tiến lên.

Mọi người thấy thế, từng đạo thân ảnh lập bay lên không theo đuôi.

Ông...

Tiếng vỗ cánh vang lên, Lục Lâm Thiên thúc dục Thanh Trụ Hư Không Dực vượt qua không gian, lần trước Thanh Trụ Hư Không Dực tiêu hao hầu như không còn, những năm gần đây đã sớm khôi phục. Lúc này Lục Lâm Thiên thúc dục Thanh Trụ Hư Không Dực, không biết có phải ở trong thế giới Linh Vũ hơn ngàn năm hay không, phát giác Thanh Trụ Hư Không Dực đã có uy năng lớn hơn trước không ít.

- Lục Lâm Thiên, ngươi chắp cánh khó thoát, ta nhìn ngươi có thể chạy bao xa.

Tiếng quát lạnh lùng vang lên.

Dùng linh hồn dò xét, ánh mắt Lục Lâm Thiên đầy hàn ý, Dạ Mị của Dạ Xoa nhất tộc dù sao cũng là tứ nguyên Hóa Hồng Cảnh, chính mình thúc dục Thanh Trụ Hư Không Dực cũng không thể bỏ xa.

- Chủ nhân, phía trước có khí tức bất thường, khí tức này dường như áp chế ta, chủ nhân phải cẩn thận một ít.

Giọng nói nữ đồng non nớt vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên, chính là lời của Thanh Trụ Hư Không Dực.

- Chúng ta đi qua.

Lục Lâm Thiên không do dự, trong nội tâm sớm có quyết định, bởi vậy mới trực tiếp lướt tới, Tử Lôi Huyền Đỉnh trong người đang chấn động mãnh liệt.

Tăng thêm cảm giác của Thanh Trụ Hư Không Dực, Lục Lâm Thiên đã không khó biết rõ, sợ rằng phía trước có thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh của Tuyên Cổ Điện, nghe nói phía trước rất nguy hiểm, vì tạm thời thoát khỏi Dạ Mị, Lục Lâm Thiên đặt mục tiêu vào nơi đây.

Thúc dục Thanh Trụ Hư Không Dực, Lục Lâm Thiên xuyên phá hư không, Dạ Mị Thân Vương sau lưng nổi giận, trong thời gian ngắn không thể đuổi theo Lục Lâm Thiên.

Có thời gian không gian áo nghĩa tập trung vào Thanh Trụ Hư Không Dực, tốc độ của Lục Lâm Thiên khủng bố tới tận cùng.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn qua dãy núi phía trước, trên không gian có điện trụ sinh ra, không ngừng lập loè và tỏa ra điện quang tử kim sắc.

Xì xì...

- Khí tức hủy diệt thật mạnh.

Khu vực này tràn ngập khí tức hủy diệt, nội tâm Lục Lâm Thiên xao động, hắn cảm thấy mình không nên đi tới nơi đây.

Ông!

Bỗng dưng trong đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên, Tử Lôi Huyền Đỉnh phát ra tiếng oanh minh như lôi đình vang vọng, đan điền khí hải xuất hiện chấn động rất mạnh.

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, Tử Lôi Huyền Đỉnh và tử kim huyền lôi không gian chấn động.

Tử Lôi Huyền Đỉnh trong đan điền bạo động, Lục Lâm Thiên không thể không áp chế, hắn áp chế Tử Lôi Huyền Đỉnh trong đan điền cũng không khó khăn gì.

Khi Lục Lâm Thiên vỗ cánh bay qua, cả không gian dường như bị thứ gì đó dẫn dắt, từng đám tia chớp tử kim sắc giáng xuống, từng mạng lưới lôi điện đan vào nhau như mạng nhện, từng tia chớp trong nháy mắt bao phủ không gian quanh Lục Lâm Thiên.

- Lôi đình thật mạnh!

Linh hồn Lục Lâm Thiên run lên, lập tức mượn tử kim huyền lôi chi lực trong Tử Lôi Huyền Đỉnh bảo vệ thân hình, bao phủ Thanh Trụ Hư Không Dực.

Xoẹt!

Có lẽ bởi vì có quan hệ với tử kim huyền lôi cho nên áp lực không tạo thành ảnh hưởng gì tới Lục Lâm Thiên, hắn chỉ tê dại một chút sau đó biến mất.

Lực lượng đáng sợ này làm Lục Lâm Thiên âm thầm hít vào khí lạnh, Lục Lâm Thiên phán đoán nếu mình không có tử kim huyền lôi, sợ rằng hắn có phiền toái không nhỏ.

Nếu người có tu vị Tuyên Cổ Cảnh sơ giai xông vào, sợ rằng chỉ bị tử kim huyền lôi lan tới cũng gặp nguy hiểm lớn.

Xoẹt...

Cùng một thời gian, không gian vặn vẹo, trong không gian vỡ ra một khe hở, bên trong có thân ảnh đi ra.

- Lục Lâm Thiên, ngươi chắp cánh khó thoát, ta tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi.

Dạ Mị nổi giận hét lớn, quyết đuổi theo không bỏ, càng đuổi càng gần.

- Lão bà, có bản lĩnh ngươi tiếp tục đuổi!

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, vỗ cánh bay đi, Thanh Trụ Hư Không Dực tiến vào trong không gian đầy lôi điện kia.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng không khó biết rõ bên trong rất nguy hiểm, nếu thời điểm bình thường mà làm chuyện như vậy, Lục Lâm Thiên sẽ không làm.

Nhưng mà hiện tại sau lưng có Dạ Mị đuổi không bỏ, tăng thêm trong lòng Lục Lâm Thiên đã sớm nghĩ phải thoát thân, cho nên cũng không cân nhắc bao nhiêu, trực tiếp tiến vào trong vòng xoáy trước mặt.

Chương 4314: Vân Lôi Thân Vương

XÍU...UU!!

Dạ Mị Thân Vương cũng đuổi theo, thân ảnh cũng tiến vào trong vòng xoáy, quyết tâm không tha Lục Lâm Thiên.

Sưu sưu...

Khi Lục Lâm Thiên và Dạ Mị Thân Vương tiến vào vòng xoáy, không trung phía sau có tiếng xé gió vang lên, từng đạo thân ảnh xuyên qua điện quang tới nơi này.

Mọi người lơ lửng giữa không trung, ánh mắt nhìn vào lôi điện tử kim sắc và vòng xoáy ở giữa không trung.

- Khí tức bên trong còn mạnh hơn hai ngày trước gấp mười lần.

Có người vài ngày trước đã từng tới đây nói ra.

Ông...

Đám người Hoẳng Diễm Thân Vương, Thanh Lôi Thân Vương, Phi Long Thân Vương, Lãnh Luân Lôi Điện, Đông Phương Tử Quỳ đều có Tử Lôi Huyền Đỉnh, nội tâm chấn động, trên đường đi khí tức vô hình ảnh hưởng tới Tử Lôi Huyền Đỉnh, lúc này cũng đã chấn động mãnh liệt.

- Xem ra, muốn tìm thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, không thể không đi vào.

Thanh Lôi Thân Vương nhìn qua vòng xoáy, dường như đang nói với đám người Phi Long Thân Vương cùng Hoẳng Diễm Thân Vương.

- Vậy vào đi thôi, không có lựa chọn nào khác.

Hoẳng Diễm Thân Vương nói nhỏ, hắn tiến vào trong vòng xoáy...

Sưu sưu.

Mọi người nhìn thấy Hoằng Diễm Thân Vương đều đi vào, cũng không do dự, muốn nhận chủ thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, bên trong vô cùng có khả năng là nơi thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh ẩn thân, cũng là mục đích bọn họ đi vào Thánh Cảnh, tự nhiên không lui lại.

...

Lục Lâm Thiên xuyên qua vòng xoáy, hắn tiến vào hư không đầy lôi điện tử kim sắc.

Hư không này làm Lục Lâm Thiên khiếp sợ thật sâu, lôi điện tử kim sắc đầy trời, hào quang chói mắt, khí tức hủy diệt bá đạo đáng sợ.

Chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên càng khó áp chế Tử Lôi Huyền Đỉnh, Tử Lôi Huyền Đỉnh trong đan điền khí hải muốn lao ra.

Ông!

Lục Lâm Thiên vỗ cánh xẹt qua hư không, cảm giác khí tức của Tử Lôi Huyền Đỉnh đang tăng mạnh.

- Ngươi tốt nhất nên chạy mau, nhanh!

Thời điểm thân ảnh Lục Lâm Thiên tiến vào sâu trong không gian tử kim sắc này, một tiếng hét lớn vang vọng trong không gian này.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, lập tức Lục Lâm Thiên nhìn thấy sâu trong không gian tử kim sắc này có thân ảnh lao ra, tốc độ nhanh vô cùng.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, thân ảnh này tới trước mặt Lục Lâm Thiên không xa.

Đó là đại hán trung niên, đang mặc áo bào xám mềm mại, gương mặt mang theo uy thế không giận tự uy, mái tóc xám trắng kỳ lạ.

- Vân Lôi Thân Vương.

Lục Lâm Thiên nghe vậy vỗ cánh dừng trong hư không, người này Lục Lâm Thiên biết, một trong tám đại Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương, tu vị tam nguyên Hóa Hồng đại Xúc Hồng, thực lực cũng không dưới Thanh Lôi Thân Vương.

Nhưng làm cho Lục Lâm Thiên nghi hoặc là Vân Lôi Thân Vương chật vật tới tận cùng, mái tóc xám bị lôi điện đánh xù lên, thậm chí còn cháy đen, bộ dáng cực kỳ lam lũ.

- Lục Lâm Thiên.

Vân Lôi Thân Vương xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên, hắn cảm thấy kỳ quái, hắn ở Tuyên Cổ Điện nhìn thấy thân thủ của Lục Lâm Thiên, có thể một chiêu miểu sát Lôi Lang, thực lực không kém, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục Lâm Thiên, ngươi tốt nhất nhanh rời khỏi nơi này, vật bên trong rất khủng bố, không phải ngươi đủ khả năng đối phó. [T-R-U-Y-E-N-F-U-L-L-.-V-N]

Dứt lời, ánh mắt Vân Lôi Thân Vương nhìn ra phía sau, dường như sợ vật khủng bố kia đuổi theo.

- Vân Lôi Thân Vương, bên trong có vật gì?

Lục Lâm Thiên gật đầu, Vân Lôi Thân Vương có thể lên tiếng cảnh báo, nội tâm Lục Lâm Thiên có vài phần hảo cảm, loại tình huống này, có thể không hại người ích ta đã xem như không tệ.

Vân Lôi Thân Vương nhìn qua Lục Lâm Thiên, lập tức nói:

- Nói rất dài dòng, những vật khủng bố kia không ít...

- Lục Lâm Thiên, bổn vương tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi.

Vân Lôi Thân Vương còn chưa dứt lời, sau lưng Lục Lâm Thiên có Dạ Mị Thân Vương quát lớn, Lục Lâm Thiên vừa dừng lại, Dạ Mị

Thân Vương cũng đã đuổi theo, không chút khách khí đánh ra một kích cường hãn.

Cô...

Một kích của Dạ Mị ngưng tụ năng lượng trong không gian và lôi đình tử kim sắc biến thành lệ quỷ đáng sợ, khí tức âm hàn tỏa ra các nơi.

Lệ quỷ này toàn thân có điện quang lóe lên, nó giương nanh múa vuốt lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, thế như bôn lôi, khí tức hủy diệt xé gió mạnh mẽ.

- Ngươi cho rằng Lục gia gia dễ khi dễ sao?

Lục Lâm Thiên đã sớm quay đầu lại, Thanh Trụ Hư Không Dực cũng bay đi.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, quang dực động lòng người của Thanh Trụ Hư Không Dực mở ra, lập tức tiến vào trong không gian.

Xoẹt...

Nương theo âm thanh trầm thấp vang lên, tiếng xé gió như lưỡi mác cà vào da vang lên, Thanh Trụ Hư Không Dực lập tức bay trở về.

Lục Lâm Thiên thúc dục Thanh Trụ Hư Không Dực thi triển thủ đoạn công kích ‘ Trụ Không Bạo Loạn ’, điện quang màu tím mang theo khí tức hủy diệt bùng nổ.

XÍU...UU!! XÍU...UU!! XÍU...UU!!

Thời không hủy diệt, lỗ đen phá hủy tất cả, khí tức hủy diệt quét qua các nơi, thời không hủy diệt, làm vạn vật không còn, hủy diệt tất cả!

Dưới khí tức hủy diệt cỡ này, Dạ Mị Thân Vương đang công kích và Vân Lôi Thân Vương hai người vô cùng ngạc nhiên.

Rầm...

Ngay lúc này không biết tại sao trong tia chớp tử kim, trong chốc lát không gian run run, một đạo khí tức đáng sợ bùng nổ, mang theo khí tức vô cùng bá đạo xuyên qua không gian, giống như muốn thôn phệ tất cả.

- Ồ.

Cảm giác khí tức này, ánh mắt Vân Lôi Thân Vương nhìn thẳng vào người Lục Lâm Thiên.

Chỉ thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên lúc này đạp không đứng đó, sau lưng thiểm điện lôi minh, giống như muốn thôn phệ không gian này, khí tức khủng bố phá hủy tất cả.

- Thực xem Lục gia gia dễ khi dễ sao, muốn động thủ Lục gia gia, lão bà ngươi còn chưa đủ.

Lục Lâm Thiên quát lớn, lập tức xuất hiện trước mặt Dạ Mị Thân Vương, cất bước ngưng tụ một bước đạp thẳng xuống.

Ầm ầm!

Một cước này làm hư không nứt vỡ, khí tức phá hủy sinh cơ vạn vật hàng lâm, giống như phá hủy tất cả mọi thứ.

Lực lượng bá đạo bao phủ các nơi, lập tức như thiên thạch đánh thẳng vào đỉnh đầu Dạ Mị Thân Vương!

Vào lúc vận dụng Trụ Không Bạo Loạn, Lục Lâm Thiên vận dụng Bát Hoang Thiên Địa Quyết đệ tam quyết.

Biết rõ thực lực của Dạ Mị, Lục Lâm Thiên không chỉ vận dụng át chủ bài, hắn còn dùng toàn lực chống lại Dạ Mị.

- Bất Diệt Kim Cương Tượng.

Sắc mặt Dạ Mị đại biến, một cước bá đạo như vậy làm linh hồn của nàng run rẩy, lập tức thúc dục Bất Diệt Kim Cương Tượng, thân hình kim cương khổng lồ bộc phát.

Nhưng Dạ Mị thúc dục Bất Diệt Kim Cương Tượng, chân thân Dạ Xoa nhất tộc tăng thêm Bất Diệt Kim Cương Tượng dung hợp thể, Dạ Xoa kim cương này vô cùng bá đạo và mạnh mẽ.

Lập tức thân ảnh khổng lồ của Dạ Mị đánh ra một quyền, một quyền này nhanh chóng va chạm với một cước của Lục Lâm Thiên.

Bành bành!

Quyết đấu như vậy làm sắc mặt Vân Lôi Thân Vương rung động, một quyền một cước này va chạm làm hư không sụp đổ.

Xoẹt!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên thúc dục Bát Hoang Thiên Địa Quyết đệ tam quyết xong đã lảo đảo lui ra phía sau.

Rống!

Vào lúc bị đẩy lùi, điện quang quanh người Lục Lâm Thiên lan ra, tiếng hổ gầm vang lên, hóa thành hổ thân, Thanh Trụ Hư Không Dực trở lại sau lưng, phi hổ bay lên trời, sẽ không cho Dạ Mị Thân Vương thúc dục Bất Diệt Kim Cương Tượng.

Chương 4315: Lôi bộc

Nhìn chằm chằm, ánh mắt ngưng trọng, tuy Lục Lâm Thiên không sợ, nhưng không có nghĩa nội tâm hắn không ngưng trọng.

Thực lực Dạ Mị Thân Vương vô cùng mạnh mẽ, Lục Lâm Thiên không thể không quan tâm.

Dạ Mị Thân Vương trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt ngưng trọng khó có được, luân phiên giao thủ, nàng liên tục ngạc nhiên.

Thực lực Lục Lâm Thiên quá mức quỷ dị, dị thường đến mức Dạ Mị không thể không hoài nghi Lục Lâm Thiên chỉ là chân lý Niết Bàn đỉnh phong hay không!

- Nỏ mạnh hết đà, ta xem ngươi có thể chống bao lâu.

Dạ Mị Thân Vương không phải người ngu, tuy có cố kỵ cũng không cho rằng Lục Lâm Thiên có thể chèo chống bao lâu, quát một tiếng, muốn tiếp tục ra tay với Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên càng mạnh làm sát ý của nàng càng nồng đậm, tóm lại hôm nay không để ý tất cả, nàng cũng không thể buông tha Lục Lâm Thiên mặc kệ rời khỏi Thánh Cảnh được.

- Dạ Mị Thân Vương, Lục Lâm Thiên, các ngươi đừng động thủ, nếu lưỡng bại câu thương lời thì chúng ta phiền toái lớn.

Dạ Mị Thân Vương đang muốn động thủ chi tế, Lôi Vân Thân Vương hét lớn.

Dạ Mị Thân Vương cùng Lục Lâm Thiên dường như cảm giác được cái gì đó, cùng nhìn qua một hướng.

Xì xì...

Hư không trung quanh đây xuất hiện điện quang tử kim chấn động.

Từng đạo thân ảnh nhanh chóng đứng quanh Dạ Mị Thân Vương và Lục Lâm Thiên, giống như người khổng lồ kéo dài qua không trung.

Thời điểm hào quang tử kim biến mất, Lục Lâm Thiên lúc này mới nhìn thấy trên trăm thân ảnh kia đều là lôi đình hóa thành cự nhân.

Những lôi đình cự nhân này ngưng tụ tương tự Bất Diệt Kim Cương Tượng, toàn thân tỏa ra hào quang chói mắt.

Mỗi một lôi đình cự nhân có khí tức không dưới nhất nguyên Hóa Hồng, thậm chí có khí tức còn mạnh hơn.

- Đây là vật gì?

Nhiều như cự nhân như thế, ánh mắt của Dạ Mị ngưng trọng hơn trước.

Ánh mắt Vân Lôi Thân Vương ngưng trọng, cảnh giác nhìn qua những lôi đình cự nhân này, những cự nhân này hắn đã lĩnh giáo qua.

- Những vât này ta đoán chính là lôi bộc của thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, lúc trước có vô số cường giả chết trong uy năng của Tử Lôi Huyền Đỉnh, có chút linh hồn may mắn còn sống sót đã bị Tử Lôi Huyền Đỉnh khống chế, cuối cũng hình thành quái vật lôi hệ ở đây.

Vân Lôi Thân Vương nói với Dạ Mị Thân Vương.

- Lôi bộc...

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, đám lôi bộc này đều có tu vị Hóa Hồng Cảnh, thậm chí còn có thể sánh ngang nhị nguyên Hóa Hồng.

Vân Lôi Thân Vương nói tới đây, mắt thấy đám lôi bộc không ngừng vây quanh hắn và Dạ Mị Thân Vương cùng Lục Lâm Thiên, nói thêm:

- Những lôi bộc này kinh khủng nhất không phải thực lực cường hãn khó có thể đối phó, mà giết khống không chết, một khi phá hủy sẽ lập tức khôi phục, vô cùng vô tận đủ để vây công tiêu hao chúng ta tới chết.

Nghe vậy, ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, khó trách vừa rồi Vân Lôi Thân Vương bị làm chật vật như thế, thì ra là đám lôi bộc này giết không chết, mới làm cho Vân Lôi Thân Vương chạy trối chết.

Sưu sưu...

Lúc này có người đang lao tới nơi này.

- Cũng tốt, ít nhất người nhiều một ít, không cần ba người làm chim đầu đàn.

Lục Lâm Thiên vỗ cánh chiếm giữ không gian, mắt nhìn cả đám thân ảnh bay tới, ánh mắt nhìn vào cảm giác hả hê.

Loại tình huống này, Lục Lâm Thiên cảm thấy mọi người bị nhốt còn tốt hơn ba người bị nhốt, có họa cùng gánh mới là công bằng.

Từng thân ảnh xuất hiện trong hư không, nhìn qua trăm cự nhân lôi đình đứng đó, đám người đi đầu rất bất phàm.

Người đi đầu tự nhiên là Hoằng Diễm Thân Vương, Thanh Lôi Thân Vương, Lãnh Luân Lôi Điện, Đông Phương Tử Quỳ, Lục Linh, Lôi Tiểu Thiên, Kim Lôi sử, Bôn Lôi sử còn có Phi Long Thân Vương.

- Đó là quái vật lôi đình.

- Những quá vật lôi đình này rất mạnh, cẩn thận.

Nhìn thấy từng thân ảnh lôi đình kia, từng tia ánh mắt cảm giác lôi đình mang theo khí tức hủy diệt quá mạnh.

Xì xì...

Từng đạo thân ảnh nhìn lôi đình thật lớn xuất hiện trong tầm mắt mình, quay đầu nhìn các cự nhân, điện quang lập lòe, lôi điện đảo qua đám đệ tử Tuyên Cổ Điện chỉ nhìn đã cảm thấy linh hồn rung động, hãi hùng khiếp vía.

Rầm rầm rầm!

Từng cự nhận khổng lồ không bao lâu đều lập tức ra tay, đều bộc phát vô số lôi đình giống như vô số tiêu xa khoảng cách xa, lập tức lướt qua không gian.

- Không tốt, mau ra tay.

- Những quái vật này ra tay.

- Bất Diệt Kim Cương Tượng.

- Bất Diệt Kim Cương Tượng.

...

Đám người Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh, Lãnh Luân Lôi Điện vừa tiến tới liền biến sắc, không nghĩ tới vừa đi vào không gian này đã bị cự nhân ra tay, lập tức thúc dục Bất Diệt Kim Cương Tượng.

Tất cả đệ tử tiến vào Thánh Cảnh đều là đệ tử Tuyên Cổ Điện tu luyện lôi thuộc tính, cũng có người mang tuyệt kỹ Tuyên Cổ Điện Bất Diệt Kim Cương Tượng, cảm giác đám cự nhân khủng bố nên liền dùng Bất Diệt Kim Cương Tượng chống lại.

Oanh...

Nhất thời mấy trăm kim cương đứng vững trên không gian, đứng vững trước thế công lôi điện.

Ầm ầm!

Va chạm như thế làm hư không rung lên, cuồng phong gào thét, điện thiểm lôi minh, lực lượng khủng bố giống như có thể hủy diệt tất cả.

Không gian hỗn loạn, điện quang chói mắt xuyên thẳng qua các nơi.

Trong phiến không gian này, chỉ thấy Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh, Lãnh Luân Lôi Điện, Minh Vô Ngôn, Côn Thành Không đều lui ra, ăn không ít thiệt thòi.

Mà đám người Hỏa Lôi sử, Bôn Lôi sử, Kim Lôi sử cũng bị quái vật đánh lui lại.

Hoằng Diễm Thân Vương, Phi Long Thân Vương, Thanh Lôi Thân Vương bị đám quái vật đánh phun máu.

Phanh!

Lục Lâm Thiên dùng lực lượng cực mạnh đánh nát một cự nhân lôi điện.

Xoẹt!

Cự nhân lôi điện bị Lục Lâm Thiên phá hủy, vô số tử kim điện mang xuyên thẳng qua, tại Lục Lâm Thiên nhìn qua cũng sững sờ, tử kim điện mang hội tụ lần nữa, khí tức hủy diệt bùng phát, một cự nhân lại xuất hiện.

Xoẹt!

Thanh Lôi Thân Vương, Hoằng Diễm Thân Vương, Phi Long Thân Vương, Dạ Mị Thân Vương cũng vừa ra tay phá hủy cự nhân, giờ phút này cự nhân lại khôi phục.

- Vô dụng, những đồ chơi này không thể đánh chết, mau trốn thôi.

Vân Lôi Thân Vương hét lớn, hắn đã sớm biết đám cự nhân khủng bố, căn bản không cách nào triệt để đánh chết, hắn thật vất vả mới thoát được, bây giờ lại bị vây khốn.

- Trốn, chạy mau.

Nghe được Vân Lôi Thân Vương nói thế, đệ tử thực lực thấp một ít nhanh chóng lùi lại, thời điểm này những Thân Vương cường hãn cũng không thể bảo vệ bọn họ.

Sưu sưu.

Từng đạo thân ảnh cấp tốc bỏ trốn ra phía sau.

Xoẹt.

Từng cự nhân lôi điện ra tay, vô số năng lượng tử kim tuôn ra, lực lượng che khuất bầu trời, bao phủ mọi người vào bên trong.

Oanh...

Lực lượng hủy diệt cả phiến không gian này, uy áp khủng bố không ngừng bao phủ hư không.

Trong khoảng thời gian ngắn, những đệ tử bỏ chạy đều trúng năng lượng lôi điện tỏa ra.

- Ah...

Từng tiếng kêu thảm thiết truyền ra, có hồn anh và linh hồn phân thân chạy đi, ngay lập tức có lực lượng lôi điện đánh nát chúng, hình thần câu diệt.

- Nhanh ra tay toàn lực, chạy ra ngoài trước nói sau.

Thân Vương và tử kim huyền lôi sử thực lực cường hãn biến sắc, ra tay ngăn cản những cự nhân.

Lôi đình cự nhân lập tức khôi phục lần nữa, căn bản không cách nào đánh chết chúng.

Chương 4316: Chính là khắc tinh của linh hồn

Dạ Mị Thân Vương hiện tại không cách nào ra tay với Lục Lâm Thiên, bị từng lôi đình cự nhân vây quanh, tuy không sợ nhưng lôi đình cự nhân này đánh không chết, cho nên nàng luống cuống tay chân.

Lục Lâm Thiên không bị Dạ Mị Thân Vương dây dưa, nhưng hắn cũng không sống khá giả, những lôi đình cự nhân này dường như có linh trí, thực lực càng mạnh, lại càng dây dưa rất lợi hại, từng đạo tử kim lôi đình không ngừng oanh kích tới.

Bành bành.

Lục Lâm Thiên không ngừng ra tay ngăn cản, lôi thuộc tính cũng không thuộc về ngũ hành, Lục Lâm Thiên cũng không cách nào áp chế, lôi thuộc tính cũng không bị âm dương áo nghĩa áp chế, Lục Lâm Thiên chỉ có thể chống lại.

Hiện tại Lục Lâm Thiên có thể chống lại những lôi đình cự nhân này, nhưng thời gian lâu về sau sợ rằng không thể nào.

- Không tốt, lối ra bị phong tỏa rồi.

- Không thấy cửa ra, chúng ta bị vây khốn.

- Lần này phiền toái lớn, chúng ta có thể bị nhốt chết tại đây...

Trong thời gian ngắn ngủi, đệ tử trong Tuyên Cổ Điện phát hiện vết nứt không gian phía sau không còn nữa, lúc này căn bản không có lối ra, cũng không thể đi ra ngoài.

- Chỉ có thể thể đối phó đám quái vật này mà thôi...

Trong lúc thất kinh, những đệ tử Tuyên Cổ Điện đều không phải người bình thường, lui không thể lui ra, cũng không thể ổn định, nhanh chóng bắt đầu phản công, có người bắt đầu tấn công lôi đình cự nhân.

Rầm rầm rầm...

Rất nhiều lôi đình cự nhân không khách khí, hung hãn không sợ chết, chúng không ngừng oanh kích, mục đích chính là phá hủy đám đông.

Ầm ầm!

Lục Lâm Thiên lại phá hủy một lôi đình cự nhân, thân hình của hắn nổ tung, hào quang tử kim sắc quang mang bao phủ các hướng.

- Ồ...

Lục Lâm Thiên kêu một tiếng, lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác cẩn thận, phát hiện vô số hào quang tử kim bao phủ các nơi, điện quang tử kim bao phủ đầy trời, không ngừng càn quét các hướng.

Khí tức linh hồn bao phủ điện quang tử kim, tử kim điện mang rõ ràng cho thấy là tử kim huyền lôi, không ai dám dùng linh hồn nhìn trộm, tăng thêm lôi điện đầy trời cũng chẳng ai dám làm thế, cho nên mọi người khó có thể phát hiện.

Nhưng Đại Hồn Anh trong đầu Lục Lâm Thiên lúc này cảm giác được linh hồn chấn động, nhưng chỉ cảm giác được có linh hồn dò xét, lập tức bị khí tức tử kim huyền lôi ngăn cản, làm linh hồn lực của Đại Hồn Anh biến mất.

Tử kim huyền lôi chính là vật chí dương chí cương trên đời, chính là khắc tinh của linh hồn.

Chính bởi vì như thế, trong chủng tộc Minh Linh ở đây cũng không có người nào phát hiện ra khác thường.

Xoẹt!

Lôi đình cự nhân vừa mới bị Lục Lâm Thiên phá hủy, vô số tử kim điện xuyên thẳng qua không gian, tử kim điện mang lại hội tụ lần nữa, một lôi đình cự nhân lại ngưng tụ lần nữa, lúc này hình thành lôi bộc cường hãn.

- Chẳng lẽ...

Vừa mới phát hiện ra, lúc này làm cho Lục Lâm Thiên nhíu mày, nguyên lực toàn thân khởi động, thân hổ khồng lồ lướt đi, toàn lực ra tay, hổ trảo xé rách năm vêt nứt không gian, lập tức đánh tan lôi đình cự nhân.

Xoẹt.

Thân hình lôi đình cự nhân tan nát lần nữa, điện quang rực rỡ chiếu rọi không gian, trong mi tâm của Lục Lâm Thiên có một đạo hào quang lướt đi, khí huyết sát ngập trời bùng nổ, chính là Đại Hồn Anh đã lâu chưa hiện thân.

Thời điểm Đại Hồn Anh xuất hiện, Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng xoay quanh trên đỉnh đầu Đại Hồn Anh.

Dùng tử kim huyền lôi trong không gian Tử Lôi Huyền Đỉnh bảo hộ Đại Hồn Anh, thân hình Đại Hồn Anh tỏa ra hào quang sáng rực, thời điểm tử kim điện quang ngưng tụ, Tử Lôi Huyền Đỉnh che đậy, Đại Hồn Anh há miệng hút mạnh.

Hô!

Không gian vặn vẹo, vòng xoáy không gian sáng ngời, Đại Hồn Anh lập tức hấp thu tử kim huyền lôi vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, lôi đình bị Tử Kim Huyền Lôi hấp thu, khí tức linh hồn tróc ra, lập tức bị Đại Hồn Anh thôn phệ.

Linh hồn lực mênh mông này bị Đại Hồn Anh của Lục Lâm Thiên thôn phệ, lôi đình cự nhân tan vỡ hoàn toàn, không thể ngưng tụ nữa.

- Thì ra là thế.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, lập tức vui vẻ, Đại Hồn Anh thôn phệ linh hồn kia không dưới tu vị Hóa Hồng Cảnh.

- Tiếp tục.

Thân hình mãnh hổ khổng lồ lập tức tiến lên, Lục Lâm Thiên lại công kích lôi đình cự nhân lần nữa.

Tuy những lôi đình cự nhân này thực lực cường hãn, nhưng mà độ nhanh nhạy chưa đủ, cho dù có tu vị Hóa Hồng Cảnh nhưng cũng rất ngốc.

Xoẹt...

Thân hình lôi đình cự nhân bị một đạo hổ trảo của Lục Lâm Thiên đánh vỡ ra, điện quang lan tràn ra chung quanh, Tử Lôi Huyền Đỉnh bảo hộ, thân hình Đại Hồn Anh lập tức bị hấp thu vào trong, há mồm sinh ra hấp lực thật lớn, dường như hấp thu mọi thứ vào bên trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Phần phật...

Vào lúc này lôi điện bị Tử Lôi uyền Đỉnh hấp thu, linh hồn lực mênh mông trong đó bị hấp thu, bị Đại Hồn Anh nuốt vào trong bụng, lôi bộc khổng lồ không thể ngưng tụ nữa.

Rầm rầm rầm.

Tất cả đại thân vương và tử kim huyền lôi sử toàn lực ra tay xuống, trong đó có không ít lôi bộc bị nghiền nát.

Đại Hồn Anh Lục Lâm Thiên lướt đi, lôi bộc bị phá hủy, dựa vào Tử Lôi Huyền Đỉnh bảo hộ, nó lập tức hấp thu linh hồn lực chung quanh..

- Lục Lâm Thiên có biện pháp đối phó đám lôi bộc này.

Từ khi những lôi bộc này không ngưng tụ nữa, mọi người cũng phát hiện Lục Lâm Thiên có thể đối phó lôi bộc, từng ánh mắt ngạc nhiên nhìn qua Lục Lâm Thiên.

Phần phật!

Lục Lâm Thiên không quan tâm ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, thừa cơ lại thôn phệ mấy đạo linh hồn lực.

Những linh hồn lực này không dưới tu vị nhất nguyên Hóa Hồng, có chỗ tốt cực lớn với Đại Hồn Anh.

Tuy Đại Hồn Anh sau khi luyện hóa bảo vật Phệ Hồn nhất tộc, cũng có thực lực so với nhất nguyên Hóa Hồng, nhưng khi thực lực bản thể tăng cường, tác dụng của Đại Hồn Anh cũng không đủ, muốn tìm tàn hồn và sát khí tăng cường thực lực cho Đại Hồn Anh không dễ dàng, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu.

Nhưng hiện tại trên người lôi bộc có linh hồn lực mênh mông, không thể nghi ngờ có tác dụng lớn với Đại Hồn Anh, Lục Lâm Thiên cũng không bỏ qua cơ hội này.

Xoẹt...

Một đạo lôi đình xuyên thủng không gian, trực tiếp lướt tới bên cạnh Lôi Tiểu Thiên.

Rống...

Hổ gầm rung trời, Lục Lâm Thiên vỗ cánh bay tới gần Lôi Tiểu Thiên, Hổ chưởng đánh nát lôi bộc, lập tức hấp thu linh hồn lực.

- Trong tử kim huyền lôi có linh hồn lực, dùng Tử Lôi Huyền Đỉnh thôn phệ tử kim huyền lôi có thể tróc linh hồn lực ra, là có thể phá hủy đám lôi bộc này.

Vân Lôi Thân Vương hét lớn một tiếng, nhìn qua Đại Hồn Anh của Lục Lâm Thiên, hắn đã tìm ra biện pháp tiêu diệt lôi bộc.

- Thôn phệ những linh hồn lực này có chỗ tốt cực lớn.

Đôi mắt Dạ Mị Thân Vương đại biến, thân là người Dạ Xoa nhất tộc, những linh hồn lực này với nàng có tác dụng rất lớn.

- Nhanh thúc dục Tử Lôi Huyền Đỉnh đối phó đám lôi bộc.

Hoằng Diễm Thân Vương bộc phát khí tức khủng bố, dựa vào hào quang tử kim huyền lôi, thúc dục Tử Lôi Huyền Đỉnh, dựa vào phương pháp của Lục Lâm Thiên tiêu diệt đám lôi bộc này.

Chương 4317: Giành thức ăn bên miệng

Ầm ầm!

Lãnh Luân Lôi Điện, Đông Phương Tử Quỳ, Phi Long Thân Vương, Thanh Lôi Thân Vương, Dạ Mị Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương sáu người đều thúc dục Tử Lôi Huyền Đỉnh, lại thi triển thủ đoạn đánh tan linh hồn lực của chúng.

- Lục Lâm Thiên, chúng ta phá hủy những lôi bộc này, linh hồn lực giao ngươi xử lý.

Kim Lôi sử Diêm Cương hét lớn một tiếng, toàn lực ra tay, kim quang bắn ra khỏi miệng của hắn.

- Kim thuộc tính áo nghĩa.

Lục Lâm Thiên nháy mắt, Kim Lôi sử ra tay có kim thuộc tính.

Hô...

Đại Hồn Anh cũng ra tay như thiểm điện, Kim Lôi sử Diêm Cương ra tay phá hủy lôi bộc, Đại Hồn Anh lập tức thôn phệ linh hồn lực vào bụng.

Bang bang!

Cùng một thời gian, Hỏa Lôi sử Dư Kỳ cùng Bôn Lôi sử Tằng Siêu hai người phá hủy hai lôi bộc, Đại Hồn Anh thừa cơ thôn phệ linh hồn lực mênh mông.

Rầm rầm rầm!

Lôi bộc gào thét như sấm, lúc này tám đại Thân Vương và tử kim huyền lôi sử đều ra tay tiêu diệt lôi bộc.

- Ah...

Trong đó có không ít đệ tử Tuyên Cổ Điện thực lực hơi kém bị lôi bộc chém giết.

Những đệ tử Tuyên Cổ Điện còn lại năm ba người liên thủ với nhau, lúc này mới tạm thời chống lại, tăng thêm tám đại Thân Vương và tử kim huyền lôi sử đối phó hữu hiệu, lúc này áp lực giảm nhiều..

Trên trăm lôi bộc không ngừng bị phá hủy.

Dạ Mị cũng thừa cơ thôn phệ không ít linh hồn lực, Hoằng Diễm Thân Vương tru sát lôi bộc nhanh nhất, há mồm hấp thu còn nhanh hơn Dạ Mị Thân Vương cùng Lục Lâm Thiên rất nhiều, từng linh hồn lực của lôi bộc bị hắn thôn phệ nhanh chóng.

- Phá...

Dạ Mị quát một tiếng, ánh mắt bắn ra hào quang, lúc này nhìn thẳng vào lôi bộc có thể tương đương với tam nguyên Hóa Hồng, vừa rồi lôi bộc này đã tru sát không ít đệ tử Tuyên Cổ Điện.

Phanh!

Dạ Mị Thân Vương toàn lực ra tay, lôi bộc bị phá hủy nhanh chóng, Dạ Mị Thân Vương định hấp thu linh hồn lực này.

- Lão bà, lui ra đi!

Cùng một thời gian, Lục Lâm Thiên gào lên như sấm sét, phi hổ lao thẳng tới phía trước.

Tiếng quát vang lên, hổ trảo của Lục Lâm Thiên đánh ra một kích vô cùng khủng bố, dựa vào sát khí lăng lệ đánh thẳng về phía Dạ Mị.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn chết.

Trong mắt Dạ Mị Thân Vương bắn ra hàn ý, nàng không nghĩ tới thời điểm này Lục Lâm Thiên còn dám chủ động trêu chọc nàng, lập tức ngưng tụ năng lượng âm hàn tấn công Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm!

Va chạm như thế, tia chớp nổ tung trong hư không, uy thế kinh người làm không gian chung quanh nứt vỡ, hai người một quyền một chưởng va chạm với nhau, từng từng gợn sóng không gian thật nhỏ bao phủ các nơi.

Xoẹt!

Va chạm như thế, phi hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên bị đẩy lui, hai cánh cắt phá không gian, nhanh chóng đứng vững thân hình, Dạ Mị chỉ lảo đảo lui một bước mà thôi.

Phần phật...

Trong giây phút này, khí huyết sát quét qua các nơi, Đại Hồn Anh của Lục Lâm Thiên đã sớm hiện thân.

Tử Lôi Huyền Đỉnh xoay quanh đỉnh đầu, Đại Hồn Anh thừa cơ hấp thu linh hồn lực lôi bộc cường hãn tương đương tam nguyên Hóa Hồng bị Dạ Mị Thân Vương tiêu diệt vào trong miệng, sau đó nhanh chóng lùi lại, tiến vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên.

Trong chiến đấu vừa rồi hắn đã thôn phệ không dưới ba mươi linh hồn lực tương đương nhất nguyên Hóa Hồng, cuối cùng cũng thôn phệ linh hồn lực tương đương tam nguyên Hóa Hồng Cảnh, lúc này Đại Hồn Anh đã sớm không chống đỡ nổi, cũng không tiếp tục thôn phệ linh hồn lực.

Đương nhiên, hiện tại trên trăm lôi bộc bị mọi người liên thủ tiêu diệt, chỉ có Hoằng Diễm Thân Vương thôn phệ linh hồn lực là không dưới Lục Lâm Thiên, thậm chí còn nhiều hơn.

Dạ Mị cũng thôn phệ không ít, các Thân Vương khác đối phó không ít, ngay cả Đông Phương Tử Quỳ cũng thôn phệ linh hồn lực..

- Lục Lâm Thiên...

Dạ Mị Thân Vương nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức sát khí ngập trời tuôn ra.

Lục Lâm Thiên lại cướp linh hồn lực tam nguyên Hóa Hồng Cảnh trước mặt nàng, linh hồn lực cường hãn đối với Dạ Xoa nhất tộc có chỗ tốt rất lớn.

Thân hình khổng lồ của Lục Lâm Thiên phòng bị, ánh mắt đầy ý cười, vừa rồi đối phó Dạ Mị, tự nhiên chính là linh hồn lực tu vị tam nguyên Hóa Hồng, loại linh hồn lực này Lục Lâm Thiên không bao giờ để Dạ Mị đạt được, đi tăng cường thực lực Dạ Mị, mà Đại Hồn Anh đạt được, không thể nghi ngờ đã đạt tới mức khủng bố.

- Dạ Mị Thân Vương lại bị Lục Lâm Thiên hớt tay trên.

- Linh hồn lực đến miệng lại bị Lục Lâm Thiên cướp đi, Dạ Xoa nhất tộc thôn phệ linh hồn lực, có thể trực tiếp tăng cường thực lực đấy.

- Lục Lâm Thiên thật to gan lớn mật, đối đầu với Dạ Mị Thân Vương.

- Lục Lâm Thiên lại không ngốc, đã là đối thủ một mất một còn với Dạ Mị Thân Vương, chẳng lẽ còn trơ mắt nhìn linh hồn lực bị Dạ Mị Thân Vương thôn phệ tăng cường thực lực sao, tất nhiên phải cướp rồi chứ?

Xoẹt!

Khi lôi bộc bị phá hủy, mọi người thấp giọng nghị luận với nhau, Dạ Mị đã nổi giận đến mức không cách nào ngăn chặn, khí tức âm hàn chấn động dữ dội, muốn lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm...

Vào lúc này trong không gian bao la có chấn động dữ dội sinh ra.

Ông...

Tám đại thân Thân Vương vận dụng Tử Lôi Huyền Đỉnh vào lúc này có khí tức liên hệ vô hình, tám cái Tử Lôi Huyền Đỉnh rung rung, muốn thoát ly khống chế của tám người bay đi.

- Không tốt, thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh nhất định ở nơi này, tám cái Tử Lôi Huyền Đỉnh đều đã bị dẫn dắt, nhất định không thể bị thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh thu hút đi. Cửu đỉnh hợp nhất, Tử Lôi Huyền Đỉnh sẽ khôi phục đến trạng thái mạnh nhất, đến lúc đó không ai có thể nhận chủ.

Thanh Lôi Thân Vương hét lớn một tiếng, trong tay hắn xuất hiện một đạo lôi quang bao phủ Tử Lôi Huyền Đỉnh.

- Cửu đỉnh quy nhất, Tử Lôi Huyền Đỉnh sẽ hoàn toàn khôi phục, nhanh cất kỹ Tử Lôi Huyền Đỉnh đi.

Phi Long Thân Vương quát lớn, sắc mặt đại biến, trong tay bắn ra lôi quang sáng ngời, trực tiếp ngăn chặn Tử Lôi Huyền Đỉnh của mình.

Xoẹt.

Lãnh Luân Lôi Điện, Vân Lôi Thân Vương, Đông Phương Tử Quỳ ba người đều ra tay ngăn cản Tử Lôi Huyền Đỉnh, thần sắc vô cùng khẩn trương.

- Ngàn vạn không được để cửu đỉnh quy nhất.

Hoẳng Diễm Thân Vương há mồm khẽ hấp, hấp lực cực lớn nhanh chóng bao phủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, ngăn cản Tử Lôi Huyền Đỉnh thoát ly.

Ánh mắt Dạ Mị oán hận không ngớt, nhưng lúc này không có biện pháp làm gì Lục Lâm Thiên, lực lượng âm hàn dâng bao phủ Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Mà lúc này Lục Lâm Thiên không thể không dùng toàn lực ngăn cản Tử Lôi Huyền Đỉnh, trong không gian lúc này, một lực lớn vô hình tương liên với Tử Lôi Huyền Đỉnh đã kéo Tử Lôi Huyền Đỉnh bay đi.

Loại lực kéo này càng ngày càng lớn, Lục Lâm Thiên cũng cảm giác càng ngày càng khó áp chế.

Ông ông...

Tám cái Tử Lôi Huyền Đỉnh sinh ra tiếng nổ vang vọng hư không, khí tức đáng sợ bao phủ nội tâm các đệ tử Tuyên Cổ Điện, bọn họ bị áp bách thở không ra hơi.

Bành bành bành bành...

Tám đạo lôi đình từ trên cao giáng thẳng vào tám cái Tử Lôi Huyền Đỉnh, tám người cũng bị điện giật.

Chương 4318: Lục Lâm Thiên nói không sai!

PHỤT...

Lãnh Luân Lôi Điện, Đông Phương Tử Quỳ, Thanh Lôi Thân Vương, Phi Long Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương, Lục Lâm Thiên sáu người há miệng phun máu tươi.

Chỉ có Dạ Mị cùng Hoẳng Diễm Thân Vương hai người đỡ một ít, nhưng tám cái Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng mất đi khống chế.

Ông...

Tám cái Tử Lôi Huyền Đỉnh phóng lên trời, sấm gió vang vọng hư không, chúng đã biến mất trong bầu trời.

- Không tốt, lần này phiền toái lớn...

Tám cái Tử Lôi Huyền Đỉnh biến mất, Hoẳng Diễm Thân Vương, Dạ Mị đều biến sắc, cửu đỉnh quy nhất đại biểu cái gì mọi người đều biết, một khi thánh vật Tuyên Cổ Điện triệt để khôi phục, khi đó không ai có thể nhận chủ.

- Lục Lâm Thiên, ta giết ngươi đầu tiên.

Trong nháy mắt Dạ Mị lại nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, nàng không thể không ra tay.

Tức giận ngập trời, khí tức âm hàn trên người Dạ Mị bùng nổ, một đạo khí tức âm hàn quét qua Lục Lâm Thiên, không gian rạn nứt dữ dội.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, thân ảnh khổng lồ bay lên, hắn nhanh chóng lùi lại, thúc dục Thanh Trụ Hư Không Dực, thân ảnh biến mất trong hư không.

Xoẹt...

Dạ Mị lập tức đánh vào hư không vị trí Lục Lâm Thiên vừa mới đứng, không gian nổ tung.

Ầm ầm...

Trong hư không xuất hiện hư không phong bạo, những người ở gần khu vực này bị dư âm ảnh hưởng, không ít người thiếu chút nữa bị ảnh hưởng cực lớn.

Dạ Mị ra tay với Lục Lâm Thiên không chút lưu tình, đều là sát chiêu.

Thân ảnh phi hổ của Lục Lâm Thiên lại xuất hiện, khí tức cũng hỗn loạn, liên tiếp tiêu hao đã làm Lục Lâm Thiên cảm thấy không dễ chịu.

- Nhìn ngươi chạy đi đâu!

Ánh mắt Dạ Mị huyết hồng, sát ý ngập trời, đang định giết tới.

- Dạ Mị Thân Vương dừng tay.

Vân Lôi Thân Vương hét lớn một tiếng, nói với Dạ Mị:

- Thời điểm này mọi người còn đấu tranh nội bộ, đến lúc đó không ai có thể sống được.

- Vân Lôi, ngươi muốn nhúng tay vào chuyện của ta và Lục Lâm Thiên sao?

Ánh mắt Dạ Mị lập tức lạnh lẽo nhìn qua Vân Lôi Thân Vương.

- Không phải nhúng tay, hiện tại thời điểm này mọi người không liên thủ, đến lúc đó nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, sợ rằng không có ai có thể đi ra ngoài.

Vân Lôi Thân Vương nói với Dạ Mị.

Ánh mắt Thanh Lôi Thân Vương nhìn qua Lục Lâm Thiên, lập tức nói với Dạ Mị Thân Vương, ánh mắt chớp động, khuyên can:

- Vân Lôi Thân Vương nói đúng, thời điểm này chúng ta còn không liên thủ thì hậu quả đáng lo, có ân oán gì, ra ngoài nói cũng không muộn.

Lục Lâm Thiên đứng trên không trung, mắt hổ ngạc nhiên, không nghĩ tới thời điểm này Vân Lôi Thân Vương và Thanh Lôi Thân Vương hai người này lại giúp mình.

- Vân Lôi, Thanh Lôi, các ngươi có ý tứ gì, nếu ta nhất định ra tay đối phó Lục Lâm Thiên thì sao?

Dạ Mị lạnh lẽo nhìn lấy Vân Lôi Thân Vương và Thanh Lôi Thân Vương, đôi mắt đầy hàn ý.

- Vậy đừng trách ta giúp Lục Lâm Thiên một tay.

Ánh mắt Vân Lôi Thân Vương nhảy lên, nhìn Dạ Mị nói:

- Ta tin tưởng không có chỗ tốt với ngươi đâu.

- Lúc đó ta cũng nhúng tay vào, đây là ân oán của các ngươi, không quan hệ tới ta, nhưng mà bây giờ không thể ảnh hưởng tất cả mọi người.

Thanh Lôi Thân Vương nói.

- Còn có ta.

Kim Lôi sử Diêm Cương ngẩng đầu nói ra:

- Thời điểm này mọi người không liên thủ sẽ liên lụy mọi người.

- Còn có chúng ta.

Bôn Lôi sử, Hỏa Lôi sử, cùng với Lục Linh, Lôi Tiểu Thiên, Đông Phương Tử Quỳ và nhiều người đứng ra.

Ánh mắt Dạ Mị đầy hàn ý nói:

- Chỉ bằng các ngươi cũng muốn ngăn cản ta sao, chỉ sợ thực lực không đủ.

Ánh mắt Thanh Lôi Thân Vương vui vẻ, nói:

- Dạ Mị Thân Vương, chúng ta liên thủ, ngươi cũng không thể chiếm tiện nghi đâu, muốn đánh chết Lục Lâm Thiên là chuyện không có khả năng, sao không đợi đến lúc ra ngoài rồi giải quyết ân oán?

- Các ngươi đang uy hiếp ta sao?

Ánh mắt Dạ Mị không ngừng lập loè, những người khác nàng không đặt vào trong mắt, nhưng Thanh Lôi và Vân Lôi lại khác.

Hoằng Diễm Thân Vương vẫn không nói gì lại nhìn mọi người, trường bào khẽ nhúc nhích, khí tức nóng rực sinh ra, nói:

- Đã náo đủ chưa?

Khi Hoằng Diễm Thân Vương nói chuyện, rất nhiều người nhìn Hoằng Diễm Thân Vương, với tư cách người có thực lực mạnh nhất nơi đây, Hoằng Diễm Thân Vương hành động gì cũng làm người ta chú ý.

Dạ Mị cố kỵ nhìn Hoằng Diễm Thân Vương.

Hoằng Diễm Thân Vương ngẩng đầu nhìn Dạ Mị và Lục Lâm Thiên, nói:

- Dạ Mị, Lục Lâm Thiên, ta không quản các ngươi có ân oán gì, nhưng mà hiện tại dừng tay cho ta, nếu ta đoán đúng, chúng ta đang ở trong không gian Tử Lôi Huyền Đỉnh, chúng ta đều không còn Tử Lôi Huyền Đỉnh, một khi cửu đỉnh quy nhất, đến lúc đó đừng nói là chúng ta không có bất kỳ người nào có được Tử Lôi Huyền Đỉnh, sợ rằng tất cả sẽ biến thành năng lượng giúp Tử Lôi Huyền Đỉnh khôi phục.

Khi Hoằng Diễm Thân Vương dứt lời, Lục Lâm Thiên cười nhạt, hắn thu liễm thân hổ, mỉm cười nói với Hoằng Diễm Thân Vương:

- Ta không có ý kiến, thời điểm này mọi người nên liên thủ với nhau.

- Dạ Mị, ngươi thì sao?

Hoằng Diễm Thân Vương nhìn qua Lục Lâm Thiên, thần sắc không có có bao nhiêu biến hóa, lại hỏi Dạ Mị.

Dạ Mị nhìn Hoằng Diễm Thân Vương, lại hung ác nhìn vào Lục Lâm Thiên, oán hận nói:

- Lục Lâm Thiên, giữa chúng ta không xong đâu, dù sao ngươi cũng chết chắc!

Dứt lời, Dạ Mị Thân Vương cũng thu liễm kim cương tượng.

Mọi người thấy thế, ánh mắt nhìn qua Hoằng Diễm Thân Vương.

- Chư vị...

Hoằng Diễm Thân Vương nhìn mọi người, ấm áp khí tức không ngừng từ từ tràn ngập ra đi, nói:

- Chúng ta bây giờ hơn phân nửa đã vào trong không gian Tử Lôi Huyền Đỉnh, một khi cửu đỉnh quy nhất, đến lúc đó chúng ta không ai có được Tử Lôi Huyền Đỉnh, tất cả mọi người cũng biến thành năng lượng giúp Tử Lôi Huyền Đỉnh khôi phục, hiện tại không có đường lui, cứ thử một lần đi.

- Phải làm thế nào?

Bôn Lôi sử Tằng Siêu hỏi.

Lục Lâm Thiên thu liễm thân hổ, trong tay cầm một đống đan dược nhét vào miệng, nghe vậy, ánh mắt khẽ nhúc nhích, lập tức há mồm nói:

- Chư vị, cho dù hiện tại tử kim huyền lôi trong thánh vật Tử Lôi

Huyền Đỉnh thức tỉnh, sợ rằng cửu đỉnh quy nhất cũng không quá nhanh, chúng ta bây giờ cần tìm tử kim huyền lôi và ngăn cản nó khôi phục, lại nghĩ biện pháp nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, đến lúc đó mới có biện pháp ra ngoài.

Dừng một chút, nhìn qua mọi thần sắc mọi người, Lục Lâm Thiên mới tiếp tục nói:

- Bằng không, sợ rằng không ai có thể đào thoát, cường giả bên ngoài cũng không thể quan sát bên trong, chúng ta chết hết cũng không ai biết rõ.

- Lục Lâm Thiên nói không sai!

Hoẳng Diễm Thân Vương kinh ngạc nhìn qua Lục Lâm Thiên, sau đó nói với mọi người:

- Chúng ta bây giờ chỉ có một con đường, tìm kiếm tử kim huyền lôi, đoạt lại Tử Lôi Huyền Đỉnh của chúng ta, ngăn cản cửu đỉnh quy nhất, bằng không chúng ta sẽ chết.

- Đã không có đường lui, chỉ có thể như vậy.

Sưu sưu...

Mọi người nghe xong đều gật đầu, lúc này đều tiến vào sâu trong hư không.

Lôi vân màu tím chiếm giữ không gian, từ khi mọi người xâm nhập, lôi vân màu tím càng ngày càng nặng, rất nhiều lôi điện màu tím mang theo khí tức hủy diệt quét qua không gian.

Chương 4319: Lôi hải

- Mọi người tốt nhất nên cẩn thận, ta có cảm giác không tốt.

Thân ảnh Hoằng Diễm Thân Vương đang lướt đi, ngẩng đầu nhìn qua lôi vân màu tím và cảnh báo mọi người.

- Khí tức càng ngày càng mạnh.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, từ lâu hắn đã cảm giác khí tức của lôi vân càng ngày càng nặng

Lúc này Tử Lôi Huyền Đỉnh của mình mất đi khống chế, làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy nội tâm ngưng trọng, một khi Tử Lôi Huyền Đỉnh khôi phục, đến lúc đó không cách nào nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh là chuyện nhỏ, nếu không gian này đúng như Hoằng Diễm Thân Vương đã nói, chỉ sợ mọi người đang ở trong không gian thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, tử kim huyền lôi thức tỉnh sẽ biến bọn họ thành năng lượng khôi phục, đây mới là điểm đáng nói.

Cùng lúc đó, Lục Lâm Thiên cũng âm thầm quan sát người nơi đây, rốt cuộc ai là người bị Chí Tôn Điện phái tới, không biết hắn sẽ dùng biện pháp nào mang Tử Lôi Huyền Đỉnh đi, Chí Tôn Điện dám đi vào Thánh Cảnh của Tuyên Cổ Điện thì chắc chắn có chuẩn bị sẵn sàng.

Ầm ầm!

Trong khoảng thời gian ngắn, thời điểm Hoằng Diễm Thân Vương nhắc nhở mọi người không lâu sau, mọi người cảm giác lôi vân cuồn cuộn, lập tức xuất hiện từng đạo lôi đình tử kim sắc nện xuốn.

- Coi chừng, đây là tử kim huyền lôi, tất cả mọi người cẩn thận.

Vân Lôi Thân Vương quát một tiếng, lúc này lập tức giơ tay ngăn cản.

XIU....XIU...

Mọi người chung quanh cũng hành động, đều bố trí thủ đoạn của riêng mình.

Nhưng thời điểm này không ai biến thành Bất Diệt Kim Cương Tượng, bởi vì lôi điện nện xuống, Bất Diệt Kim Cương Tượng thể tích khổng lồ sẽ thừa nhận lôi điện nhiều nhất, khi đó là tự tìm đường chết.

Xoẹt!

Lúc này có nhiều người bố trí thủ đoạn phòng ngự lôi đình, lôi đình chi lực giáng xuống, nhưng có người không thể phòng ngự hữu hiệu nên bị lôi điện nện phun máu tươi.

Oanh!

Một đạo tử kim huyền lôi cũng rơi thẳng vào người Lục Lâm Thiên, thân hình Lục Lâm Thiên run lên.

Lục Lâm Thiên ổn định thân hình, sắc mặt của hắn vô cùng ngưng trọng, lực công kích của từng đạo tử kim huyền lôi không phải Tuyên Cổ Cảnh cao giai bình thường đủ khả năng chống lại.

- Ah...

Không ít tiếng kêu thảm thiết làm Lục Lâm Thiên ngưng trọng, nếu như Lục Lâm Thiên đoán không sai, không ít Tuyên Cổ Điện sẽ bị lôi đình tiêu diệt, còn có tiếng kêu thảm thiết có nghĩa hồn anh chạy ra, trọng thương cũng số lượng không ít.

- Thực lực mạnh bảo hộ người thực lực yếu.

Vân Lôi Thân Vương quát một tiếng, hắn lập tức bộc phát hào quang bảo hộ vài đệ tử Tuyên Cổ Điện vào bên trong, loại bảo hộ này cũng cần tiêu hao nguyên lực của Vân Lôi Thân Vương để chèo chống.

- Các ngươi tới đây.

Thanh Lôi Thân Vương do dự một chút, cũng lập tức ra tay giúp đỡ các đệ tử thực lực không cao.

Xoẹt.

Kim Lôi sử, Bôn Lôi sử, Hỏa Lôi sử, Đông Phương Tử Quỳ bốn người cũng ra tay, ngay cả Dạ Mị và Hoẳng Diễm Thân Vương cũng không đứng nhìn, đều ra tay bảo hộ các đệ tử.

Lục Lâm Thiên cũng bảo hộ Lục Linh, Lôi Tiểu Thiên hai người vào trong đó, dùng thực lực của Lục Linh cùng Lôi Tiểu Thiên tuyệt đối không cách nào ngăn cản tử kim huyền lôi.

Hai người Lục Linh Lôi Tiểu Thiên biến sắc, đến nơi đây bọn họ mới biết thực lực của mình không dùng được, không ngờ còn không có lực chống lại, vốn còn muốn nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, xem ra hiện tại cơ hội xa vời.

Rầm rầm!

Lôi điện tử kim sắc vờn quanh hư không, từng đạo lôi đình như cánh tay không ngừng giáng xuống.

- Đi về phía trước, phía trước có khí tức của Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Hoẳng Diễm Thân Vương hét lớn một tiếng, tuy trong người hắn Tử Lôi Huyền Đỉnh thoát ly khống chế của mình, nhưng lúc này hắn vẫn còn cảm nhận được khí tức Tử Lôi Huyền Đỉnh chấn động mơ hồ.

- Có lẽ ở phía trước không xa, đây là tử kim huyền lôi đang ngăn cản chúng ta tới gần, sợ rằng tử kim huyền lôi cũng vừa mới thức tỉnh, còn chưa khôi phục bao nhiêu, bằng không với thực lực của chúng ta không cách nào ngăn cản tử kim huyền lôi.

Vân Lôi Thân Vương quát, lúc này hắn cảm giác Tử Lôi Huyền Đỉnh của mình ở cách đó không xa.

- Nhanh lao ra khỏi không gian này.

Từng đạo thân ảnh lướt đi, vào lúc này không ngừng có lôi đình giáng xuống, lôi điện bao phủ hư không, giống như hóa thành vô số lôi điện thật nhỏ tạo thành cái lưới quét.

Ầm ầm!

Tiếng sấm ‘ ầm ầm ’ không ngừng vang vọng hư không, liên tục xuất hiện lôi điện màu tím ngăn cản đường bọn họ đi.

Như thế lôi đình oanh tạc, Lục Lâm Thiên cũng khó chống cự, từng tiếng lôi đình rền vang làm cho mọi người mê muội, hãi hùng khiếp vía.

Phần phật...

Mọi người cắn răng vượt qua không gian lôi đình, cũng không biết qua bao lâu, rốt cuộc lôi đình trong hư không cũng biến mất.

Ánh mắt mọi người biến hóa, nhìn lên không trung, thu liễm màn sáng phòng ngự, từng ánh mắt nhìn chằm chằm về phía trước.

Lúc này ánh mắt mọi người nhìn ra xa xa, nhìn thấy không gian lôi điện này khác với biển lôi điện lúc trước.

Loại lôi điện này không giống như lôi điện trước đó, mà là lôi điện hội tụ thành biển cả, sâu tới mức không nhìn thấy cuối cùng.

Không gian lôi điện bao la, tử kim lôi điện chấn động, khí tức hủy diệt tỏa ra!

Nhưng mà không gian lôi điện này không có khí tức chấn động.

- Tử kim huyền lôi, đây là tử kim huyền lôi!

Ánh mắt Hoằng Diễm Thân Vương lúc này rất rung động, trong không gian tử kim bao la này trừ tử kim huyền lôi có thể diễn sinh ra, trong thiên hạ sợ không có linh vật trời sinh nào tạo thành lôi hải khủng bố như thế.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh, đó là Tử Lôi Huyền Đỉnh của chúng ta!

Phi Long Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương, Thanh Lôi Thân Vương đều nhìn lên trên cao, tám cái Tử Kim Huyền Đỉnh biến lớn cả ngàn mét và đang xoay tròn từ từ.

Ánh mắt tám Thân Vương nhìn qua tám cái Tử Lôi Huyền Đỉnh cao ngàn mét kia, cũng là Tử Lôi Huyền Đỉnh của bọn họ từng khống chế.

Tám cái Tử Lôi Huyền Đỉnh xoay tròn quanh một cái lôi cầu thật lớn.

Không gian yên tĩnh, yên tĩnh lặng ngắt như tờ, trong yên tĩnh này không có chút tiếng động nào, tiếng sấm cũng biến mất không thấy đâu nữa.

Ánh mắt mọi người nhìn qua tám cái Tử Lôi Huyền Đỉnh đang quay quanh lôi cầu tử kim sắc, dường như không cảm giác được lôi cầu có động tĩnh gì, nhưng trong mơ hồ lại cảm giác lôi cầu đang có cảm giác đập mạnh, loại cảm giác này làm tim của mọi người không tự chủ đập nhanh hơn.

Loại tiết tấu này làm tim mọi người không tự giác đập nhanh hơn, càng ngày càng điên cuồng, từng ánh mắt đều nhìn qua lôi cầu.

Ông!

Vào thời khắc này, cây đao màu vàng trong đầu Lục Lâm Thiên run lên, kim quang lóe sáng, tiếng đao minh như sấm sét vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

Xoẹt...

Tử kim sắc quang mang trong mắt Lục Lâm Thiên biến mất, tiếng tim đập nhanh biến mất không còn, lập tức biến sắc hét lớn:

- Coi chừng, tử kim huyền lôi đang khống chế chúng ta.

Âm thanh như sấm rền vang vọng hư không, khi lời của Lục Lâm Thiên vang lên, Hoằng Diễm Thân Vương, Dạ Mị, Thanh Lôi Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương, Phi Long Thân Vương đều khôi phục tinh thần, ánh mắt đại biến.

Phanh!

Vào lúc này tám cái Tử Lôi Huyền Đỉnh không ngừng xoay tròn, một tiếng nói trầm đυ.c vang lên bên cạnh.

Chương 4320: Cửu đỉnh quy nhất

PHỤT!

- Nguy hiểm thật...

Hoẳng Diễm Thân Vương, Dạ Mị, Thanh Lôi Thân Vương đều hít khí lạnh, nếu không phải Lục Lâm Thiên bừng tỉnh, sợ rằng mọi người không thừa nhận nổi hậu quả, những đệ tử nội điện thực lực yếu cũng xong đời.

Không ít ánh mắt đều cảm kích nhìn qua Lục Lâm Thiên, vừa rồi chính là Lục Lâm Thiên cứu mọi người.

Xoẹt!

Cùng lúc đó tử kim huyền lôi chấn động như sóng biển, nổi lên tầng tầng gợn sóng, nhưng mà không truyền ra ngoài, cực kỳ huyên náo.

Trong ánh mắt phòng bị của mọi người, một thân ảnh hơi nhúc nhích, điện quang bắn ra, lập tức một thân ảnh hùng vĩ mặc tử kim bào xuất hiện.

Một thân ảnh đơn độc đi ra khỏi lôi cầu, bộ dáng nhìn như bốn mươi, hai mắt nhắm chặt nhưng bá khí bạo phát ra ngoài.

Mọi người đang nhìn chằm chằm vào, thân ảnh này mở mắt ra, đôi mắt này vừa mở ra không gian tử kim này chấn động, tuy giờ phút này bình tĩnh nhưng linh hồn mọi người khiếp sợ hãi hùng.

- Không biết qua bao nhiêu năm rồi, rốt cục cũng thức tỉnh.

Thân ảnh tử kim này nói nhỏ, lầm bầm xong, hắn duỗi lưng mỏi, không gian chung quanh chấn động rất mạnh, sau đó ánh mắt của hắn nhìn qua mọi người, hắn nhìn qua đám người, nhìn lên người Lục Lâm Thiên, nói:

- Không nghĩ tới ngươi có thể phát hiện Lôi Động Thuật của ta, ồ, chân lý Niết Bàn, thiên phú mạnh như vậy...

Thân ảnh tử kim này đánh giá Lục Lâm Thiên, lại nói thêm:

- Thời gian đã trôi qua không ngắn, lúc trước chân lý Niết Bàn cũng không nhiều, xem như phượng mao lân giác, không nghĩ tới bây giờ còn có chân lý Niết Bàn xuất hiện, thiên phú hẳn là thiên hạ ít có, nhưng mà hôm nay lại không cải biến được cái gì.

- Ngươi là tử kim huyền lôi?

Lục Lâm Thiên nhìn thân ảnh tử kim kia, cái khí tức chấn động của người này đang áp chế mọi người rất mạnh.

Nghe vậy, thân ảnh tử kim nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói nhỏ:

- Ngươi nói đúng, ta là tử hồn bổn nguyên tử kim huyền lôi biến thành, cũng chính là tử kim huyền lôi, cũng chính là bổn nguyên hạch tâm Tử Lôi Huyền Đỉnh mà các ngươi tìm.

Vù vù...

Thân ảnh tử kim này chính là bản thể Tử Kim Huyền Đỉnh, cũng là tử kim huyền lôi, nếu có thể dung hợp nó, bọn họ sẽ hoàn thành mục đích đi tới nơi này.

- Ai, vạn vật sinh linh tham lam, thực lực như con sâu cái kiến xuất hiện trước mặt ta, lại còn nghĩ muốn nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, thật sự là không biết nói các ngươi thật đáng buồn hay buồn cười. Lúc trước bao nhiêu kẻ tự cho mình siêu phàm, thiên phú tuyệt đỉnh đều muốn dung hợp Tử Lôi Huyền Đỉnh ta, kết quả lại tử thương vô số, không ít trực tiếp thần hồn câu diệt hóa thành tro tàn, bọn chúng còn không thể, các ngươi so với bọn chúng còn không tính là cái gì? Chẳng lẽ vạn năm sau, các ngươi vẫn dùng đám con sâu cái kiến này đối phó ta?

Thân ảnh tử kim bùng phát khí tức chấn động đáng sợ, nói:

- Ta chính là tử kim huyền lôi, linh vật trời sinh đỉnh phong, trong thiên địa này có thể so sánh với ta cũng chỉ có ba ngàn đại năng dung hợp thế giới hỗn độn, bọn ngươi chỉ là con sâu cái kiến, lại tham lam ngập trời, muốn dung hợp ta, thật đáng cười.

Vừa dứt lời, hai tay của thân ảnh tử kim chấn động, trong không gian có tám đạo lôi đình giáng thẳng vào Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Ông ông...

Tám cái Tử Lôi Huyền Đỉnh nổ vang, khí tức vô cùng khủng bố bộc phát.

- Không tốt, tử kim huyền lôi muốn cửu đỉnh quy nhất khôi phục trạng thái mạnh nhất, nhanh toàn lực ngăn cản, chúng ta dung hợp Tử Lôi Huyền Đỉnh có liên hệ với hắn, bằng không sau đó sẽ vô lực xoay chuyển trời đất.

Hoằng Diễm Thân Vương hét lớn một tiếng, nguyên lực chấn động rất mạnh, một đạo lôi quang bao phủ lấy một cái Tử Lôi Huyền Đỉnh trên cao.

- Chỉ có thể đủ liều mạng.

Ầm ầm!

Năng lượng bảy người chấn động, lôi quang không ngừng lướt đi, giáng thẳng vào Tử Lôi Huyền Đỉnh, muốn hoàn thành quá trình dung hợp Tử Lôi Huyền Đỉnh.

- Buồn cười, thật sự là buồn cười, xem ra các ngươi lựa chọn tám cơ hội đối phó ta, chỉ tiếc các ngươi cho rằng có khí tức của ta, mượn lực lượng của ta là có thể ngăn cản ta hay sao?

Thân ảnh tử kim tiêu tán trước mặt mọi người, hai tay chấn động và hàng trăm khí tức tương liên với Tử Lôi Huyền Đỉnh trở nên gió nổi mây phun.

Rầm rầm rầm bang bang!

Bỗng dưng, tám âm thanh trầm thấp nổ tung cùng lúc với Tử Lôi

Huyền Đỉnh!

PHỤT...

Tám Tử Lôi Huyền Đỉnh khổng lồ nổ tung, Lục Lâm Thiên, Hoằng Diễm Thân Vương, Dạ Mị, Đông Phương Tử Quỳ, Lãnh Luân Lôi Điện, Phi Long Thân Vương, Thanh Lôi Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương tám người bay ra xa, đều há miệng phun máu tươi.

Trong ánh mắt rung động của mọi người, tám đầu lôi long màu tử kim nhanh chóng xoay quanh lôi cầu, điện quang khuếch tán ra bốn phía.

Ngao ngao...

Tám đầu cự long gào thét, âm thanh như lôi đình vang vọng trời đất.

Tám đầu lôi long tử kim xoay quanh không gian, động tác huyền ảo và khó lường.

Lập tức trong ánh mắt rung động của nhiều người, tám đầu tử kim cự long hóa thành lôi đình bá đạo xuyên qua không gian trong chốc lát.

Xoẹt!

Tám đầu lôi long xoay tròn lập tức biến mất không thấy gì nữa, trong nháy mắt này thân ảnh lập tức biến mất, nhưng lại có sóng to gió lớn xoay tròn, làm cho không gian chung quanh vặn vẹo dữ dội.

- Cửu đỉnh quy nhất, đại sự không ổn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua không gian, Tử Lôi Huyền Đỉnh thức tỉnh đã có nhiều hành động vượt qua bọn họ tưởng tượng, căn bản không thể nào ngăn cản, cửu đỉnh quy nhất, đại sự không ngờ không ổn, không người nào có thể đối phó tử kim huyền lôi.

- Không ổn!

Thanh Lôi Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương, Hoằng Diễm Thân Vương, Đông Phương Tử Quỳ đều nhìn nhau, cửu đỉnh quy nhất, lúc này trên người thân ảnh tử kim tỏa ra hào quang sáng ngời, bọn họ tự nhiên biết rõ đại biểu cho cái gì, vừa rồi Tử Lôi Huyền Đỉnh biểu hiện thực lực, nội tâm mọi người rất rõ ràng.

- Lục soái, hiện tại dường như phiền toái lớn, chúng ta làm sao bây giờ, làm sao có thể nhận chủ thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Lục Linh thấp giọng nói với Lục Lâm Thiên, thân ảnh cao ngất của hắn cũng bị lôi đình chấn nhiếp làm run rẩy bất định, khí tức kia quá mức khủng bố.

- Nghĩ biện pháp bỏ chạy đi.

Lục Lâm Thiên cười khổ, lúc này nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, có thể thoát thân hay không là vấn đề, tử kim huyền lôi bị phong ấn vô số năm, hiện tại vừa thức tỉnh đã có thực lực khủng bố thế này rồi.

Xoẹt.

Cũng không có bao lâu, khí tức chấn động trên người thân ảnh tử kim vững vàng, hai mắt khép hờ lại mở ra, nhìn qua mọi người đầy khinh thường, ánh mắt càng chấn nhiếp linh hồn người bị hắn nhìn.

Thân ảnh tử kim cuối cùng nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Tiểu tử, quên hỏi ngươi, vì sao vừa rồi ngươi phát hiện Lôi Động Thuật của ta?

- Đại khái trùng hợp thôi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến hóa, tự nhiên không thể nói là cây đao màu vàng trong đầu rồi, nếu không có cây đao vàng, hắn đã trúng chiêu.

Thân ảnh tử kim cũng không quan tâm câu trả lời của Lục Lâm

Thiên, hắn nói:

- Nếu ngươi không nói cũng không có gì, ở trên người của ngươi ta cảm giác có khí tức quen thuộc, ta cũng muốn biết là vật gì của ngươi làm ta quen thuộc như thế.

Chương 4321: Hoằng diễm ấn thiên

Vừa dứt lời trên người thân ảnh tử kim kia bùng phát khí tức đáng sợ, năng lượng hủy diệt bùng phát, nó lướt thẳng về phía Lục Lâm Thiên, năng lượng cuồng bạo bộc phát, nói:

- Không xong.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, kim quang bùng nổ, lập tức biến mất.

Bành!

Hai đạo năng lượng va chạm với nhau, đột nhiên nổ tung, âm thanh nổ tung như sấm sét rền vàng, không gian trực tiếp bị xốc lên một cái động sâu.

Trong va chạm như thế, bàn tay của Lục Lâm Thiên bị lôi đình tử kim xuyên thấu qua, toàn bộ cánh tay phải nứt vỡ từng khúc, mãi cho đến cả cánh tay biến mất mới dừng lại, thân hình của hắn run rẩy, huyết vụ bắn ra túng tóe.

Dạ Mị nhìn thấy Lục Lâm Thiên đã bị trọng thương, lúc này cao hứng khó nén, thực lực của thân ảnh tử kim có thể nghĩ.

- Lục soái.

- Lâm Thiên huynh đệ.

Lục Linh và Lôi Tiểu Thiên hai người đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, hai người trừ lo lắng ra, cũng không thể giúp được cái gì.

- Ngươi không sao chớ.

Bóng dáng xinh đẹp của Đông Phương Tử Quỳ lướt tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, ánh mắt chấn động.

- Còn chưa chết được.

Lục Lâm Thiên nói ra, miệng phun máu tươi, lực lượng lôi đình bùng nổ. Ngũ tạng lục phủ, đan điền khí hải cũng gặp trọng kích, lực lượng hủy diệt này thật sự quá mức khủng bố, cũng làm cho Lục Lâm Thiên rung động không nhỏ.

- Bất Diệt Thiên Thể, lực phòng ngự thật không tệ.

Thân ảnh tử kim ngạc nhiên nhìn qua Lục Lâm Thiên, dường như không có đánh chết Lục Lâm Thiên mới là chuyện kỳ quái.

- Tất cả mọi người muốn mạng sống thì toàn lực liên thủ đi, bằng không đừng ai mong rời khỏi đây, chúng ta đều chết chắc.

Trong thập đại đệ tử, Côn Thành Không cảnh giác nhìn thân ảnh tử kim, tên này có thực lực quá mức khủng bố, sớm biết hắn khủng bố như thế, lúc trước cũng không dám đi vào Thánh Cảnh.

- Điềm tĩnh.

Côn Thành Không vừa dứt lời, thân ảnh tử kim dùng đôi mắt hủy diệt nhìn lên người Côn Thành Không, ánh mắt xuyên thấu qua không gian, một đạo tử kim lôi đình đánh thẳng vào l*иg ngực của Côn Thành Không.

Phanh!

Tử kim điện quang lan tỏa ra các nơi, năng lượng trầm thấp vang lên, thân hình Côn Thành Không vỡ vụn, trong nháy hắn bị điện quang tử kim làm thần hình câu diệt.

- Dù sao các ngươi đều phải chết, vậy cùng đi chết đi, không bao lâu nữa trong thiên địa này không còn các ngươi nữa.

Thân ảnh tử kim quát to.

Oanh!

Khi lôi cầu tử kim bùng nổ, cả phiến lôi hải này chấn động.

Trên lôi cầu tử kim cực lớn kia tỏa ra kim quang chói mắt.

Lôi quang lóe lên, chấn động dữ dội sinh ra.

Rầm rầm!

Chỉ trong nháy mắt năng lượng dữ dội lập tức khuếch tán ra cả hư không.

Từng đạo tia chớp chấn động, trực tiếp làm mọi người dựng tóc gáy!

- Không tốt, tử kim huyền lôi muốn đánh chết chúng ta, hóa chúng ta thành năng lượng giúp hắn khôi phục, một khi hắn đạt tới toàn thịnh, đến lúc đó cả phiến thiên địa này không có người làm gì được nó cả.

Sắc mặt Vân Lôi Thân Vương biến hóa, tử kim huyền lôi bao phủ mọi người vào bên trong, rõ ràng là muốn đánh chết toàn bộ người ở đây.

Sắc mặt Thanh Lôi Thân Vương ngưng trọng tới tận cùng, cả kinh nói:

- Đồn đãi ở thời đại viễn cổ mới có đại năng nắm giữ tử kim huyền lôi, nhưng đến lúc tử kim huyền lôi khôi phục triệt để, như vậy trong thiên địa này làm gì có ai có thể hàng phục nó được?

Tử kim lôi điện tỏa ra khí tức khủng bố bá đạo hủy diệt, dưới áp bách cực lớn này, tu vị dưới Hóa Hồng Cảnh bị áp chế sắc mặt tái nhợt.

Trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, từng thân ảnh bị bao phủ trong lôi điện.

- Hiện tại tử kim huyền lôi thức tỉnh chưa bao lâu, chỉ vừa cửu đỉnh quy nhất, trong thời gian ngắn không thể khôi phục bao nhiêu, linh hồn tử kim huyền lôi bị các tiền bối Tuyên Cổ Điện phong ấn bao nhiêu năm, lúc này thực lực cũng chỉ tương đương lục nguyên Hóa Hồng đỉnh phong mà thôi, bằng không hắn cũng không cần e ngại cường giả Tuyên Cổ Điện mà trốn trong Thánh Cảnh, mọi người liên thủ toàn lực đối phó, cũng không phải là không có cơ hội, còn tốt hơn là chết.

Ánh mắt Hoằng Diễm Thân Vương rung động nói với mọi người.

- Tương đương với lục nguyên Hóa Hồng đỉnh phong.

Mọi người nghe xong liền khiïếp sợ, Hóa Hồng Cảnh chênh lệch một nguyên đã là chênh lệch thật lớn, dù ai cũng không cách nào trực tiếp vượt qua cái hào rộng giống Lục Lâm Thiên.

Đối mặt với lục nguyên Hóa Hồng, bọn họ chỉ là con sâu cái kiến, huống chi thực lực tử kim huyền lôi còn chưa đạt tới đỉnh phong, lúc này cũng không chỉ đơn thuần là lục nguyên Hóa Hồng, thực lực nó phát huy ra còn trên cả lục nguyên Hóa Hồng, tăng thêm trong thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh còn có tử kim huyền lôi vô cùng đáng sợ.

- Hoằng Diễm Thân Vương, có biện pháp nào đối phó tử kim huyền lôi thì nói đi, mọi người liên thủ, bằng không sẽ gặp phiền toái lớn.

Dạ Mị nói với Hoằng Diễm Thân Vương.

Từng ánh mắt nhìn qua Hoằng Diễm Thân Vương, ở đây thực lực Hoằng Diễm Thân Vương tiếp cận với tử kim huyền lôi nhất.

Hoằng Diễm Thân Vương nhìn mọi người, nói:

- Các ngươi cũng biết ta có thân hình Hoàng Ấn Thiên Diễm, thiên phú của ta là ‘ Hoằng Diễm Ấn Thiên ’ có thể luyện hóa tất cả, [T-R-U-Y-E-N-F-U-L-L-.-V-N] cho dù là gặp linh vật trời sinh cao cấp hơn cũng có thể phong ấn, lúc này một mình ta không cách nào phong ấn tử kim huyền lôi, tất cả mọi người liên thủ bố trí Tụ Nguyên Trận, rót nguyên lực cho ta, ta toàn lực thi triển Hoằng Diễm Ấn Thiên phong ấn vật này, mọi người có thể thừa cơ chạy thoát.

Dạ Mị nhìn Hoằng Diễm Thân Vương, du͙© vọиɠ muốn sống tăng lên, lập tức cắn răng nói:

- Chúng ta đã không có lựa chọn, nhanh bố trí Tụ Nguyên Trận.

- Mau động thủ đi, bằng không sẽ không kịp.

Lãnh Luân Lôi Điện nhìn lôi đình chung quanh càng ngày càng kịch liệt, sắc mặt chấn động bất an.

- Cũng chỉ có thể đủ như thế.

Thanh Lôi Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương... Đều gật đầu.

- Đã như thế thì không nên chậm trễ, lam đi!

Ánh mắt Hoẳng Diễm Thân Vương ngưng trọng, khí nóng bao phủ toàn thân, loại nhiệt độ này với người khác là cao, chỉ trong nháy mắt khí nóng bao phủ toàn thân, nhưng lại làm nguyên lực của người ta sinh ra cảm giác bị đè nén.

Phần phật!

Khi nhiệt độ tăng lên, dùng Hoẳng Diễm Thân Vương làm trung tâm, lập tức có hỏa diễm bùng phát thành biển lửa, biển lửa cuồn cuộn, khí tức vặn vẹo không gian, làm cho nguyên lực và linh hồn của mọi người bị áp chế.

- Hoẳng Ấn Thiên Diễm thể.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn qua, Hoẳng Ấn Thiên Diễm thể của Hoẳng Diễm Thân Vương đúng là cường hãn, thân hình linh vật trời sinh, Hoẳng Diễm Thân Vương tu vị ngũ nguyên Hóa Hồng, nhưng có thể so với lục nguyên Hóa Hồng, tăng thêm đủ loại thủ đoạn, trong đồng cấp khó có người hơn.

- Hoẳng Diễm Ấn Thiên!

Thời điểm này hỏa diễm bùng phát dữ dội, Hoẳng Diễm Thân Vương cũng hét lớn, ngưng kết thủ ấn huyền ảo, trên không trung xuất hiện biển lửa thật lớn.

Oanh!

Phong ấn hình thành, không gian chấn động khó hiểu, phong ấn này giống đồ án bát cực, không gian lôi đình cao vạn trượng bùng nổ.

- Chư vị, nhanh chóng bố trí Tụ Nguyên Trận đi.

Phong ấn biển lửa xuất hiện, Hoằng Diễm Thân Vương lại hét lớn lần nữa.

Chương 4322: Liên thủ phong ấn

- Động thủ...

Dạ Mị, Thanh Lôi Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương, Phi Long Thân Vương, Hỏa Lôi sử, Kim Lôi sử, Bôn Lôi sử đều đáp lời.

Từng thân ảnh phá không bay tới, Tụ Nguyên Trận là tiểu trận đơn giản, người ở đây đều có thể bố trí, tác dụng duy nhất chúng là ngưng tụ nguyên lực của mình truyền cho một người khác.

Khi Dạ Mị, Thanh Lôi Thân Vương đều động thủ, vào lúc này còn có năm sáu mươi đệ tử Tuyên Cổ Điện đều phản ứng, nguyên lực nhanh chóng bùng nổ.

- Các ngươi cẩn thận một chút, đừng giả vờ giả vịt.

Lục Lâm Thiên truyền âm vào tai Lục Linh và Lôi Tiểu Thiên, vào lúc này nhìn nguyên lực đang hội tụ vào trận pháp.

Ầm ầm!

Cả lôi đình không gian run lên, giờ này nguyên lực trong người đang hội tụ, từng cột sáng nguyên lực rót vào thân hình, nguyên lực cuồn cuộn tỏa ra uy thế khủng bố, làm không gian lôi đình sinh ra gợn sóng.

- Hoằng Diễm Thân Vương, dựa vào ngươi rồi.

Tụ nguyên trận dùng Dạ Mị, Thanh Lôi Thân Vương, Phi Long Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương bốn người làm chủ, bốn người này đều có thực lực mạnh nhất. Bốn người ngưng kết thủ ấn rót nguyên lực vào trận pháp.

- Tốt, giao cho ta đi!

Hoằng Diễm Thân Vương hét lớn một tiếng, thân ảnh của hắn trong nháy mắt nhảy vao trong Tụ Linh Trận.

Chỉ trong nháy mắt nguyên lực trong trận pháp rót vào trong người Hoằng Diễm Thân Vương.

Khi nguyên lực bàng bạc của mọi người hội tụ vào người Hoằng Diễm Thân Vương, biển lửa phóng thích uy năng mạnh hơn trước!

- Ồ, Hoằng Ấn Thiên Diễm thể, chẳng lẽ ngươi cho rằng thật sự có thể ngăn cản ta hay sao?

Lôi hải cuồn cuộn, trong lôi đình có tiếng hét vang lên, bỗng dưng vô số lôi đình nổ vang.

Ầm ầm!

- Hoằng Diễm Ấn Thiên, phá phong!

Ánh mắt Hoằng Diễm Thân Vương ngưng trọng, hắn hét lớn và ngưng tụ vô số phù văn, cuối cùng như tấm lụa bao phủ bầu trời..

Vào lúc này mọi người có cảm giác nguyên lực trong người trôi đi rất nhanh, giống như có hung vật ngập trời rút nguyên lực của mọi người ra.

- Chư vị, thời điểm nguy hiểm tính mạng, xin dùng toàn lực tương trợ ta đi, nếu còn che dấu, chúng ta không may mắn thoát khỏi đâu.

Hoằng Diễm Thân Vương hét lớn một tiếng, nguyên lực trong người quán chú vào trong phong ấn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, xem ra không ít người ngoài mặt, ngoài miệng đồng ý toàn lực tương trợ, nhưng trong lòng lại có tính toán, căn bản cũng không có ý toàn lực tương trợ, đoán chừng Dạ Mị, Thanh Lôi Thân Vương, Phi Long Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương càng cáo già không thật tâm trợ giúp.

- Chư vị, vì tất cả mọi người, toàn lực tương trợ đi, thời điểm này không nên đề phòng lẫn nhau.

Vân Lôi Thân Vương quát một tiếng, dường như cũng có điểm giữ lại, vào lúc này quát lên, rót nguyên lực vào nhiều hơn.

- Toàn lực đi, tử kim huyền lôi không phải dễ đối phó.

Phi Long Thân Vương, Thanh Lôi Thân Vương, Dạ Mị Thân Vương biến sắc, lập tức rót nguyên lực nhiều hơn.

Khi mọi người toàn lực làm, phong ấn biển lửa kia sinh ra lực lượng kỳ dị, vô số lôi đình đình trệ và biến mất.

Cùng lúc đó vô số hỏa diễm đυ.ng vào lôi đình, phá hủy từng phần.

- Ồ... Khí tức rất quen thuộc...

Thân ảnh tử kim kia kêu một tiếng, thân ảnh của hắn xuất hiện trước mọi người, ánh mắt đảo qua đám người, cuối cùng lại nhìn lên người Lục Lâm Thiên.

- Hoẳng Diễm Ấn Thiên, phong ấn!

Hoẳng Diễm Thân Vương đang ngưng tụ nguyên lực, có mọi người toàn lực chèo chống, thủ ấn vội vàng biến ảo, phong ấn biển lửa run lên, vô số phù văn diễn hóa ra.

XIU....XIU......

Lúc thân ảnh tử kim nhìn Lục Lâm Thiên, vô số hỏa diễm ngưng tụ trong hư không, hóa thành từng đạo phù văn bao phủ lấy thân ảnh tử kim.

Ầm ầm!

- Muốn vây khốn ta, không dễ dàng như vậy đâu.

Thân ảnh tử kim lên tiếng, lôi quang toàn thân bùng nổ, lôi hải sinh ra sóng to gió lớn, vô số lôi đình phóng lên trời, cho đến khi xé rách phong ấn, biển lửa vạn trượng vặn vẹo.

Từng đạo lôi đình phóng lên trời, rực rỡ tươi đẹp chói mắt, vô số vết nứt không gian đen kịt tỏa ra lực lượng hủy diệt đáng sợ!

- Muốn đi ra, khó, dùng linh hồn ta làm dẫn, Hoằng Diễm Ấn Thiên, phong ấn thiên địa!

Hoằng Diễm Thân Vương hét lớn, ngưng kết thủ ấn quỷ dị, bỗng nhiên linh hồn phân thân của hắn từ mi tâm lao ra ngoài, trực tiếp lướt vào trong biển lửa, toàn lực phong ấn.

Ầm ầm!

Phong ấn hỏa diễm lúc này tỏa ra lực lượng đáng sợ, uy năng cuồn cuộn lao nhanh, phong ấn biển lửa co rút lại, vô số phù văn không ngừng bám vào lôi đình, chúng sinh ra lực lượng quái dị áp chế lôi đình.

Vào lúc này mọi người có cảm giác nguyên lực trong người bị hút khô cạn, nguyên lực không ngừng rót vào phong ấn biển lửa.

Ầm ầm!

Trong không gian lúc này thiểm điện lôi minh, phong vân biến sắc, hư không rung chuyển, cả phiến không gian đang trải qua quá trình tận thế.

- Phong ấn thật mạnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, nguyên lực trong người đã không còn nhiều, nhưng giờ phút này đang bị hút đi như hồng thủy, mà lúc này Hoằng Diễm Thân Vương bố trí phong ấn uy năng làm cho Lục Lâm Thiên ngạc nhiên rung động, mọi người liên thủ, lúc này sợ rằng siêu cấp cường giả lục nguyên Hóa Hồng cũng khó thoát.

Ầm ầm!

Không gian trong nội điện Tuyên Cổ Điện, cửa vào Thánh Cảnh vào lúc này sinh ra uy năng khủng bố.

- Đã bắt đầu giao phong, xem ra tử kim huyền lôi bị phong ấn vô số năm, khí tức bá đạo và thực lực còn mạnh hơn chúng ta tưởng tượng.

Trong ngọn núi cao ngất, Kim Tuyên nói nhỏ.

Thiên Lôi tử khẽ nhíu mày, nói nhỏ:

- Muốn nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh là khó khăn cỡ nào, bọn họ có người nào thành công sao?

- Đừng quên còn có người Chí Tôn Điện, đến bây giờ chúng ta còn không biết đám gia hỏa Chí Tôn Điện đang chuẩn bị thủ đoạn gì, không ngờ còn dám đánh cướp Tử Lôi Huyền Đỉnh ngay trước mặt chúng ta.

Diễm Hoàng nói ra, đôi mắt sáng ngời nhìn qua Hậu Khánh Lâm, nói:

- Long đầu, tại sao ngươi không nói chuyện?

Ánh mắt Hậu Khánh Lâm nhìn qua mọi người, thân ảnh cao lớn đứng thẳng, áo choáng tím đen phất phơ, sắc mặt kiên định, nói:

- Tất cả đều là thiên ý, chúng ta sốt ruột cũng vô dụng, ta nghĩ, có lẽ hắn sẽ không làm chúng ta thất vọng đâu.

- Muốn đối phó ta, các ngươi còn chưa đủ tư cách.

Thân ảnh tử kim hét lớn, toàn thân tỏa ra lôi đình chói mắt.

- Vừa mới thức tỉnh mà thôi, bị phong ấn lâu như vậy, thực lực của ngươi không phải là lúc trước, phong ấn.

Hoằng Diễm Thân Vương quát lớn, cuối cùng đánh ra một thủ ấn huyền ảo, biển lửa to lớn mang theo uy thế khủng bố, dùng xu thế này bao phủ tất cả lôi đình.

Không gian lôi đình run lên, trong nháy mắt lôi đình khủng bố đình trệ, khí tức hủy diệt thô bạo tiêu tán, không gian lôi đình khủng bố bình tĩnh trở lại, tử kim huyền lôi thật sự bị phong ấn.

PHỤT...

Trong nháy mắt này, sắc mặt tất cả mọi người trắng bệch, đều phun máu tươi, khí tức cũng uể oải tới tận cùng, nhưng thấy lúc này tử kim huyền lôi thật sự bị phong ấn, bọn họ rất vui mừng.

Xùy!

Nhưng lúc này có một thân ảnh cao ngất phá không bay ra, trên người có hào quang tử kim xuất hiện, chính là Lãnh Luân Lôi Điện mang Bất Diệt Thiên Thể.

Chương 4323: Tổ tông thôn phệ

Khi Lãnh Luân Lôi Điện lướt đi, ánh mắt mọi người ngạc nhiên, lôi điện tử kim lập loè, lập tức lao vào phong ấn kim cầu.

- Chẳng lẽ là Lãnh Luân Lôi Điện?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, hắn vẫn âm thầm chú ý dị động, vào thời điểm này, sợ rằng người Chí Tôn Điện sẽ nhảy ra, chỉ là Lục Lâm Thiên không ngờ lại là Lãnh Luân Lôi Điện.

- Lãnh Luân Lôi Điện muốn làm cái gì, hắn thật sự muốn nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh sao?

Mọi người nhìn Lãnh Luân Lôi Điện tiến vào phong ấn lôi điện, bọn họ vô cùng khïếp sợ.

- Không tốt, nguyên lực của ta không trở về.

- Nguyên lực của ta bị khống chế!

- Đã xảy ra chuyện gì?

………

Trong nháy mắt mọi người phát hiện nguyên lực của mình không bị khống chế, tiếp tục bị hút đi.

- Không tốt...

Lôi Tiểu Thiên và Lục Linh đều biến sắc, hai người nghe Lục Lâm Thiên nói nên có điểm giữ lại, nhưng lúc này nguyên lực trào ra, đã không còn bị bọn họ khống chế, trong lúc vô hình còn bị lực lượng quỷ dị bao phủ.

- Hoẳng Diễm Thân Vương tại thôn phệ nguyên lực của mọi người.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, nguyên lực trong người hắn tuôn ra không dứt, Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được có lực lượng quái dị đang hấp thu nguyên lực của hắn, loại lực lượng cắn nuốt khủng bố này không giống Hỗn Độn Âm Dương Quyết, bị cắn nuốt nguyên lực vào người Hoằng Diễm Thân Vương.

- Hoằng Diễm Thân Vương, ngươi đang làm gì thế?

Dạ Mị quát lớn, ánh mắt kinh hãi ngẩng đầu nhìn qua Hoằng Diễm Thân Vương.

- Hoằng Diễm Thân Vương, có phải là ngươi đang làm hay không?

Thanh Lôi Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương, Phi Long Thân Vương đều kinh hãi nhìn Hoằng Diễm Thân Vương, nguyên lực trong người không ngừng tiến vào người Hoằng Diễm Thân Vương thôn phệ, Tụ Nguyên Trận không bị bọn họ khống chế, loại biến cố này làm bọn họ sợ hãi.

Khặc khặc...

Hoằng Diễm Thân Vương tương liên với Tụ Nguyên Trận, hỏa diễm quanh người cuồn cuộn, nguyên lực trong người không ngừng bốc lên hừng hực.

Hoằng Diễm Thân Vương nhìn qua mọi người, trên mặt hắn cười cợt không chút che dấu:

- Ta thật sự phải đa tạ các ngươi, không có các ngươi, ta không thể nào phong ấn tử kim huyền lôi, chỉ tiếc các ngươi quá ngốc, ngốc đáng thương, chỉ bằng các ngươi còn muốn tiến vào Thánh Cảnh nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, thật sự là buồn cười.

- Hoằng diễm, ngươi có ý gì, ngươi dám đối phó chúng ta, cả Tuyên Cổ Điện và thế lực lớn sau lưng chúng ta sẽ không bỏ qua cho ngươi đâu.

Dạ Mị lớn tiếng quát lên.

Hoằng Diễm Thân Vương cười lạnh nói:

- Toàn bộ các ngươi đều phải chết, không gian trong Thánh Cảnh đều bị phong tỏa, bên trong xảy ra chuyện gì bên ngoài cũng không biết, cho dù là linh hồn phân thân của các ngươi có ở bên ngoài, lúc này cũng không thể cảm giác nơi đây, không gian này bị cường giả viễn cổ của Tuyên Cổ Điện bố trí vô cùng kỳ diệu, khặc khặc, các ngươi chết, đến lúc đó đừng nói không ai biết xảy ra chuyện gì, thế lực sau lưng các ngươi sẽ ghi hận Tuyên Cổ Điện, về phần Tuyên Cổ Điện tuy rất mạnh, nhưng trên đời vẫn có thế lực không dưới Tuyên Cổ Điện, không bao lâu nữa, thiên địa sẽ biến hóa, đến lúc đó Tuyên Cổ Điện chẳng là cái gì, ta cần gì phải lo lắng Tuyên Cổ Điện chứ.

- Hoằng Diễm, ngươi vô liêm sỉ, ta tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi.

Dạ Mị quát lớn, lập tức giãy dụa nhưng không thể làm nên chuyện gì.

- Đừng giãy dụa, tất cả đều vô dụng, các ngươi không thoát đâu, nhất định trở thành đá kê chân của ta, Hoằng Ấn Thiên Diễm của ta có thiên phú ‘ Hoằng Diễm Ấn Thiên ’, ở bên ngoài có người biết một ít, nhưng mà còn có một loại thiên phú người biết rất ít, đó là ‘ Hoằng Diễm Luyện Thể ’, trong Hoằng Diễm Luyện Thể của ta, các ngươi không thể giãy dụa, đều trở thành đá kê chân của ta, sẽ bị Hoằng Diễm Luyện Thể của ta đốt thành tro tàn, ha ha ha...

- Hoằng Diễm Luyện Thể, luyện hóa cho ta.

Tiếng hét lớn vang lên trong hư không, Hoằng Diễm Thân Vương cười lạnh, phát tay phát động lực lượng, biển lửa bùng nổ nhanh chóng.

Rốt cuộc đệ tử Tuyên Cổ Điện thực lực thấp sắc mặt tái nhợt tới tận cùng, máu tươi không ngừng trào ra.

- Hoằng Diễm, ngươi hỗn đản, ta chết cũng không tha ngươi.

- Hoằng Diễm vô sỉ, lão tử không để yên cho ngươi.

Thanh Lôi Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương, Phi Long Thân

Vương biến sắc, gào thét không ngớt, căn bản không thể làm gì.

Thực lực Hoằng Diễm Thân Vương còn mạnh hơn bọn họ, lúc này bọn họ đã tiêu hao hầu như không còn, tăng thêm bị Hoằng Diễm Thân Vương ám toán, giờ phút này bọn họ biến thành thịt cá mặc người ta chém giết.

- Luyện hóa các ngươi, tăng thêm linh hồn lực của lôi bộc, ta nghĩ tới ta cũng nhanh chóng đột phá Siêu Phàm rồi.

Hoằng Diễm Thân Vương lườm mọi người, cười lạnh và nói:

- Các ngươi tính toán là vật gì, thời kỳ toàn thịnh cũng không phải đối thủ của ta, lúc này ở trong Hoằng Diễm Luyện Thể của ta, trung thực chờ hóa thành tro tàn đi.

- Xem ra, người Chí Tôn Điện phái tới không chỉ có mình ngươi, mà là hai người ngươi cùng Lãnh Luân Lôi Điện, rốt cục không cần che dấu nữa rồi...

Thời điểm Hoằng Diễm Thân Vương cười lạnh thì có một tiếng nói đạm mạc vang lên.

- Là ai...

Lúc nghe được lời này, sắc mặt Hoằng Diễm Thân Vương đại biến, thân hình run như sét đánh, ánh mắt kinh hãi cảm giác được cái gì đó, cuối cùng nhìn lên người Lục Lâm Thiên, thần sắc ngạc nhiên, nói:

- Tiểu tử, là ngươi?

- Xem ra, ngươi chính là người Chí Tôn Điện, định một mình hốt gọn sao?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn Hoằng Diễm Thân Vương, đến thời điểm này Lục Lâm Thiên cũng không khó biết rõ, điện chủ Tử Lôi Điện Hậu Khánh Lâm nói người Chí Tôn Điện phái tới không chỉ là một, trừ Lãnh Luân Lôi Điện ra, còn có Hoằng Diễm Thân Vương mạnh nhất trong năm Thân Vương.

Khó trách dám đến Tuyên Cổ Điện đánh chủ ý lên tử kim huyền lôi, Lãnh Luân Lôi Điện tăng thêm Hoằng Diễm Thân Vương, thật sự có phần thắng cực lớn.

- Lục Lâm Thiên biết cái gì?

Từng ánh mắt kinh hãi đang chống cự nguyên lực bị hút đi, ánh mắt mọi người nhìn qua Lục Lâm Thiên.

Hoằng Diễm Thân Vương nhìn Lục Lâm Thiên, trầm giọng nói:

- Tiểu tử, không nghĩ tới ngươi còn biết rất nhiều, vốn cấp trên còn có ý định thuyết phục ngươi gia nhập Chí Tôn Điện, nhưng mà hiện tại xem ra ngươi không có gì hơn thế này, ta là người Chí Tôn Điện thì thế nào, Tử Lôi Huyền Đỉnh nhất định là vật của Chí Tôn Điện, các ngươi cũng trở thành đá kê chân của ta, các ngươi còn có thể như thế nào, khặc khặc, cho dù các ngươi thời kỳ toàn thịnh ta cũng không sợ, chẳng lẽ dựa vào trạng thái nỏ mạnh hết đà của cá ngươi có thể làm gì được ta sao?

- Hoằng Diễm Luyện Thể, thôn phệ nguyên lực và linh hồn hóa thành năng lượng cho bản thân sử dụng, năng lực không tệ.

Nguyên lực trong người Lục Lâm Thiên không ngừng bị dẫn dắt đi, hắn nói xong liền cười lạnh, trầm giọng nói:

- Nếu giao thủ với ngươi, ta thật sự không thể đối phó ngươi, nhưng bây giờ ngươi chọc lên đầu tổ tông thôn phệ, thật sự muốn tìm chết thì không ai ngăn cản được.

Vừa dứt lời, sắc mặt Lục Lâm Thiên biến thành quỷ dị, quanh người sinh ra chấn động quỷ dị, cùng lúc đó nguyên lực trong người đang rút đi đã dừng lại, sau đó nguyên lực làm không gian sinh ra vòng xoáy vặn vẹo.

Chương 4324: Thôn phệ điên cuồng

Loại năng lực cắn nuốt này còn mạnh hơn cả Hoằng Diễm Thân Vương cắn nuốt rất nhiều, cũng không phải Hoằng Diễm Thân Vương thúc dục lực cắn nuốt có thể so sánh, Hoằng Diễm Thân Vương chỉ có dựa vào tu vị cường hãn mới có thể miễn cưỡng so sánh mà thôi.

Phần phật...

Lực cắn nuốt lan tràn mở rộng ra, nguyên lực trực tiếp bị Lục Lâm Thiên cướp đoạt, chúng không ngừng rót vào người Lục Lâm Thiên.

Chỉ trong khoảng thời gian ngắn, đan điền khí hải khô cạn của Lục Lâm Thiên lập tức được Hỗn Độn Âm Dương Quyết luyện hóa năng lượng và biến thành nguyên lực tinh thuần.

- Ngươi cũng có thể thôn phệ nguyên lực?

Lúc này sắc mặt Hoằng Diễm Thân Vương biến hóa, hắn phát hiện Lục Lâm Thiên cắn nuốt còn trên cả hắn, lúc này nguyên lực hắn thôn phệ mọi người đã bị Lục Lâm Thiên hoành đao chặn đường.

Thiên phú cắn nuốt của hắn so với Lục Lâm Thiên chẳng là gì, hắn vô cùng khïếp sợ.

- Ah...

Vào lúc này tiếng kêu thảm thiết vang lên, một lực cắn nuốt đã làm mọi người khó thừa nhận, lúc này hai chủng lực cắn nuốt bao phủ với đệ tử Tuyên Cổ Điện chính là ác mộng.

Rầm rầm rầm!

Sau tiếng kêu thảm thiết là mấy đệ tử nội điện Tuyên Cổ Cảnh bị hút thành thây khô, ngay cả hồn anh và linh hồn phân thân cũng bị lực cắn nuốt xâu xé.

- Ô ô...

- Ah...

Hồn anh và linh hồn không ngừng kêu thảm thiết, giằng co xé nát hồn anh và linh hồn phân thân, nhưng mà cuối cùng lại bị hút vào vòng xoáy của Lục Lâm Thiên.

Rất rõ ràng, Hoằng Diễm Thân Vương đã không thể tranh đoạt với Lục Lâm Thiên!

- Lục Lâm Thiên có lực cắn nuốt quỷ dị, phiền toái.

- Chúng ta nên làm cái gì bây giờ, căn bản không cách nào giãy giụa ra được, bị hãm vào sâu trong đó không thể thoát ra.

- Lục Lâm Thiên, Lục thân vương. Ngươi nhanh muốn nghĩ biện pháp, nếu có thể giúp ta thoát thân, Thanh Lôi Thân Vương ta thiếu nợ nhân tình của ngươi...

- Lục thân vương, nhanh nghĩ biện pháp, chỉ cần giúp chúng ta thoát thân, chúng ta sẽ thiếu nợ ngươi.

...

Đám người Phi Long Thân Vương, Thanh Lôi Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương, Kim Lôi sử, Bôn Lôi sử, Hỏa Lôi nói với Lục Lâm Thiên, lúc này ngay cả bọn họ cũng càng ngày càng khó chịu, nguyên lực trong đan điền khí hải đang bị hút khô cạn.

- Vì sao lại mạnh như thế...

Ánh mắt Hoằng Diễm Thân Vương không ngừng ngạc nhiên, Lục Lâm Thiên thúc dục lực thôn phệ cắn nuốt còn mạnh hơn thiên phú của bản thân hắn quá nhiều.

Rầm rầm rầm!

Chèo chống hai lực lượng thôn phệ này, lại có không ít đệ tử nội điện Tuyên Cổ Điện không chèo chống nổi bị hút thành thây khô, lập tức trở thành tro tàn, linh hồn hồn anh cũng không thể chạy thoát.

Lúc này tất cả đệ tử Tuyên Cổ Điện toàn lực giãy dụa, bọn họ không thể thoát thân, cả đám sởn gai ốc, tóc gáy dựng đứng, sợ hãi tử vong bao phủ nội tâm.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên dần dần bị nguyên lực hút được làm đỏ mặt, có mấy chục cường giả bị cắn nuốt, còn có Dạ Mị, Phi Long Thân Vương, Thanh Lôi Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương, Kim Lôi sử các cường giả, tuy nguyên lực trong người bọn họ tiêu hao không còn, nhưng Lục Lâm Thiên lúc này hấp thu nguyên lực vẫn cuồn cuộn không dứt.

- Tiểu tử, giành ăn với ta, dù ngươi là chân lý Niết Bàn đỉnh phong cũng có thể thôn phệ bao nhiêu chứ, no quá sẽ chết đấy.

Hoằng Diễm Thân Vương lạnh nhạt nói với Lục Lâm Thiên, hắn không biết vì sao Lục Lâm Thiên biết thôn phệ, cũng không tranh với Lục Lâm Thiên, nhưng biết rõ, dùng thực lực của Lục Lâm Thiên bây giờ cũng không thể thôn phệ bao nhiêu, cưỡng ép thôn phệ chỉ làm bản thân nổ tung mà thôi.

Rống...

Tiếng hổ gầm vang vọng, Lục Lâm Thiên biến thành hổ, thân hình to lớn bắt đầu chứa nguyên lực nhiều hơn.

- Vô liêm sỉ...

Hoằng Diễm Thân Vương mắng to một tiếng, khi Lục Lâm Thiên thúc dục thân hổ khổng lồ, nguyên lực của tất cả mọi người lúc này đều bị Lục Lâm Thiên thôn phệ, vốn là hắn còn có thể thôn phệ thêm một ít, lúc này tăng lực thôn phệ không ngờ đã làm hắn không chiếm tiện nghi, thậm chí nguyên lực trong cơ thể không có dấu hiệu bị Lục Lâm Thiên hút đi.

- Ah...

Trong đám đệ tử Tuyên Cổ Điện không ngừng có tiếng kêu thảm thiết vang lên, trong lực thôn phệ cực lớn này, đệ tử Tuyên Cổ Điện rất thảm hại, trừ Lục Linh cùng Lôi Tiểu Thiên hai người sắc mặt tái nhợt, khóe miệng vết máu loang lổ ra, nếu không phải hai người bảo tồn không ít nguyên lực, sợ rằng lúc này sẽ gặp hậu quả nghiêm trọng.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm, ánh mắt hơi chấn động, loại thôn phệ này tuy có thể ngăn cản Hoằng Diễm, nhưng lại không ảnh hưởng tới Hoằng Diễm, chính mình đang thôn phệ nguyên lực của mọi người, khi đó chính mình sẽ no tới chết, thế nhưng mà Hoằng Diễm không tổn thất gì.

Cho dù mình không bị no tới chết, đến lúc đó không thể thoát khỏi không gian này cũng phí công mà thôi.

- Không thể lại tiếp tục như vậy.

Lục Lâm Thiên âm thầm suy nghĩ, chỉ có thể đối phó Hoằng Diễm mà thôi, lập tức truyền âm nói với mọi người:

- Các ngươi muốn mạng sống thoát thân, cũng đừng có ngăn cản nguyên lực tiết ra ngoài, đến lúc đó ta thông tri các ngươi nên toàn lực giãy dụa, có lẽ còn có thể có một đường cơ hội, không tin ta, vậy cứ hao tổn chết đi, dù sao ta cũng không có chuyện gì.

Khi Lục Lâm Thiên truyền âm, Dạ Mị, Thanh Lôi Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương, Phi Long Thân Vương, Kim Lôi sử, Hỏa Lôi sử đều sững sờ.

Từng ánh mắt chấn động, trong nháy mắt lập tức cắn răng, dứt khoát không ngăn cản nguyên lực trong người trôi đi, giống như còn mở ra con đường thuận tiện cho nguyên lực trôi qua.

- Nhìn ngươi còn có thể chèo chống bao lâu nữa.

Hoằng Diễm quát lạnh, hiện tại trơ mắt nhìn Lục Lâm Thiên thôn phệ năng lực vốn nên thuộc về mình trong bất lực, Hoằng Diễm cũng không thể đối phó Lục Lâm Thiên, chỉ có thể chờ đến lúc Lục Lâm Thiên bị no chết, lúc đó năng lượng cũng không thể thoát khỏi

‘ Hoẳng Diễm Luyện Thể ’ được.

Nguyên lực không ngừng rót vào trong người Lục Lâm Thiên, hơn mười đạo nguyên lực như hồng thủy trút vào người Lục Lâm Thiên, lập tức làm cho nguyên lực của Lục Lâm Thiên nhanh chóng bành trướng dữ dội.

Loại năng lượng chưa bị luyện hóa thành nguyên lực tồn trữ trong người, đối với Lục Lâm Thiên mà nói là chuyện rất nguy hiểm.

- Mau ra tay, toàn lực giãy giụa!

Bỗng dưng Lục Lâm Thiên quát lớn, Âm Dương Linh Vũ Quyết lập tức đình trệ thôn phệ, nguyên lực trong người bành trướng, lập tức bùng phát một cách dữ dội.

Oanh!

Nguyên lực tồn đọng như ngọn núi lửa phun trào, uy lực bài sơn đảo hải, trực tiếp xông thẳng về phía Hoẳng Diễm Thân Vương.

Đối mặt uy lực bài sơn đảo hải như núi lửa phun trào xông thẳng về phía Hoẳng Diễm Thân Vương, hai lực hút đang giằng co với nhau, tình cảnh giống như hai người kéo co, một người đột nhiên buông tay sẽ làm một phương khác ngã chổng vó.

Đạp đạp...

Nguyên lực khủng bố trùng kích làm cho Hoẳng Diễm Thân Vương không kịp thôn phệ, thân hình trực tiếp lảo đảo lui ra phía sau, khí tức cũng trì trệ.

- Toàn lực giãy giụa, động thủ!

- Liều!

...

Chỉ trong nháy mắt mọi người đang khẩn trương và có chuẩn bị, bọn họ cùng hành động, lập tức dùng toàn lực giãy dụa.

Chương 4325: Cuộc chiến thôn phệ

Ngao...

Rống...

Phi Long Thân Vương và Vân Lôi Thân Vương há mồm gào thét, hai người một hóa thành giao long màu tím, là Thú tộc Thiên Lôi Giao hiếm thấy.

Vân Lôi Thân Vương hóa thành một con dị thú màu trắng, giống như hổ không phải hổ, giống như voi mà không phải voi, hình dáng vô cùng kỳ lạ, nhưng nó lại vô cùng hung hãn, khí tức khủng bố, chính là Thú tộc Thôn Hổ Vân Tượng Kinh Lôi Thú.

- Dạ Xoa chân thân.

- Bất Diệt Kim Cương Tượng.

Dạ Mị, Thanh Lôi Thân Vương đều dùng toàn lực, Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh cũng thừa dịp lực thôn phệ biến mất, cuối cùng dốc sức liều mạng đánh cược một lần thúc dục Bất Diệt Kim Cương Tượng lui ra.

Ngao!

Tiếng gầm gừ như rồng gào thét, thanh lôi lập lòe, trong ánh mắt rung động của tất cả mọi người, thân ảnh xinh đẹp của Đông Phương Tử Quỳ lập tức sinh ra lôi vân màu xanh, nàng hóa thành cây mây màu xanh cao mấy ngàn mét.

Hình thể óng ánh, điện quang màu xanh cực kỳ chói mắt, thân cây sinh ra lực áp bách không gian, nhìn qua giống như có một con Thanh Long đang quấn quanh gốc cây.

Trên cây mây màu xanh này có một luồn khí tức viễn cổ bùng nổ, khí tức này làm linh hồn mọi người chấn động, ngay cả linh hồn cũng không thể phản kháng, chính là Thanh Lôi Huyền Đằng thể.

Lục Lâm Thiên lúc trước có cảm giác khí tức quen thuộc trên người Đông Phương Tử Quỳ, thì ra là có Thanh lôi Huyền Đằng giống như Lục Tâm Đồng.

Lúc trước Lục Lâm Thiên có giao thủ với Thanh Lôi Huyền Đằng trong thế giới Linh Vũ, cho nên xem như hơi quen thuộc, tăng thêm linh hồn lực nhạy cảm, cho nên mới đoán đại khái bản thể của Đông Phương Tử Quỳ.

- Không ngờ là Thanh Lôi Huyền Đằng thể hiếm thấy.

Không ít ánh mắt nhìn qua bản thể Đông Phương Tử Quỳ với ánh mắt ngạc nhiên, nhưng mà thời điểm này mọi người đang hãm sâu vào nguy hiểm, cũng không quan tâm quá nhiều.

Ầm ầm...

Trong nháy mắt Tụ Nguyên Trận sụp đổ hoàn toàn, phong ấn hỏa diễm trong không gian run rẩy, khí tức khủng bố tàn sát bừa bãi, hơn mười người rốt cuộc thoát ly khỏi lực cắn nuốt của Hoẳng Diễm Thân Vương.

Phần phật.

Hoẳng Diễm Thân Vương lảo đảo lui ra phía sau, ánh mắt vô cùng âm trầm, lập tức hóa thành hỏa diễm cự nhân cao trăm trượng, lập tức thân thể ổn định, năng lượng nguyên lực bùng nổ như núi lửa phun trào kia bị thân thể này luyện hóa.

Rống!

Thời điểm thân thể Hoẳng Diễm Thân Vương lui lại, thân hổ của Lục Lâm Thiên gào thét, vô cùng hung hãn, như mãnh hổ vồ mồi, trực tiếp đánh một chưởng về phía Hoẳng Diễm.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn chết!

Hoẳng Diễm đã sớm hận Lục Lâm Thiên thấu xương, nhìn thấy Lục Lâm Thiên không tự lượng sức còn dám công kích mình, không chút do dự, một đạo hỏa diễm bao phủ chưởng ấn nghênh tiếp một chưởng của Lục Lâm Thiên.

Phanh!

Hai chưởng đυ.ng nhau, năng lượng khủng bố bộc phát, năng lượng trầm đυ.c bắn ra bốn phía, âm thanh trầm thấp làm da đầu mọi người run lên.

Tất cả mọi người lúc này hít khí lạnh vì Lục Lâm Thiên, nhưng cũng không có xuất hiện tình cảnh mọi người tưởng tượng, cảnh Lục Lâm Thiên bị trực tiếp đập bay đi.

PHỤT!

Lục Lâm Thiên há mồm phun ra một ngụm máu tươi, mọi người kinh ngạc nhìn, chỉ thấy hổ chưởng của Lục Lâm Thiên dính vào bàn tay Hoằng Diễm, vòng xoáy thôn phệ xuất hiện, thôn phệ nguyên lực của Hoằng Diễm.

Hoằng Diễm lúc này tức giận gào thét:

- Tiểu tử, cũng dám thôn phệ ta, không biết lượng sức, vậy ta cho ngươi nếm thử Hoằng Diễm Thiên Diễm Hỏa luôn, cho ngươi chết không có chỗ chôn, thần hồn câu diệt!

Tiếng hét lớn vang lên, hỏa diễm trong bàn tay Hoằng Diễm bùng phát, năng lượng nóng rực sinh ra, nguyên lực và hỏa diễm cùng rót vào trong vòng xoáy thôn phệ của Lục Lâm Thiên.

Trong nội tâm Hoằng Diễm, một nhân loại có thủ đoạn thôn phệ kỳ lạ dám đấu với thủ đoạn của Hoằng Ấn Thiên Diễm của mình thật sự là tìm chết.

Hoằng Ấn Thiên Diễm Hỏa của hắn có thể đốt tất cả thành tro tàn, thần hồn câu diệt!

Nhưng cảnh tượng phát sinh lại làm cho Hoằng Diễm biến sắc, Hoằng Diễm cảm thấy Hoằng Ấn Thiên Diễm Hỏa rót vào người Lục Lâm Thiên, nhưng lại không có tác dụng gì, căn bản không tạo thành ảnh hưởng quá lớn với Lục Lâm Thiên.

Thậm chí trong cơ thể Lục Lâm Thiên có khí tức âm hàn và nóng bỏng tồn tại, khí tức này làm tim hắn đập nhanh, đối với Hoằng Ấn Thiên Diễm Hỏa đó là khí tức của vương giả.

Mà bản thể Hoằng Diễm chính là Hoằng Ấn Thiên Diễm Hỏa, có lẽ đối với người khác chắc chắn không dám thôn phệ, bởi vì hỏa diễm này vào trong cơ thể, nguyên lực, linh hồn ngũ tạng lục phủ đều bị phong ấn, sẽ bị phá hủy thành tro tàn.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên không giống, Lục Lâm Thiên không chỉ có Bất Diệt Thiên Thể, Bất Tử Thần Thể đệ nhị biến, bản thể Lục Lâm Thiên đã được Thái Cổ U Minh Viêm rèn luyện qua.

Thái Cổ U Minh Viêm thân là vật xen lẫn với thế giới hỗn độn, cấp độ của Thái Cổ U Minh Viêm cũng chỉ có những đại năng thời đại thiên địa sơ khai mới có thể so sánh.

Hoằng Ấn Thiên Diễm Hỏa rất mạnh, có thể liệt kê thành cường giả trong linh vật trời sinh, cường giả ngũ nguyên Hóa Hồng Cảnh, cũng không phải linh vật trời sinh bình thường có thể đạt tới.

Chỉ tiếc lúc này Hoằng Ấn Thiên Diễm Hỏa lại gặp Thái Cổ U Minh Viêm, tuy Thái Cổ U Minh Viêm bây giờ không có trên người Lục Lâm Thiên, nếu Thái Cổ U Minh Viêm có mặt, Hoằng Ấn Thiên Diễm Hỏa không xem là cái gì, cho dù thực lực mạnh cũng bị cấp độ của Thái Cổ U Minh Viêm áp chế, tăng thêm đám người Dạ Mị, Hoằng Diễm không lật nổi sóng cồn gì.

Lúc này Thái Cổ U Minh Viêm không có trên người Lục Lâm Thiên, nhưng bản thể Lục Lâm Thiên đã được Thái Cổ U Minh Viêm rèn luyện, tăng thêm Hỗn Độn Âm Dương Quyết kỳ lạ, tuy Lục Lâm Thiên lúc này cũng chịu ảnh hưởng, nhưng cũng không chính thức làm gì được Lục Lâm Thiên.

- Tại sao có thể như vậy...

Năng lượng và hỏa diễm bị Lục Lâm Thiên thôn phệ đi, Hoằng Ấn Thiên Diễm Hỏa của mình cũng vô dụng với Lục Lâm Thiên, Hoằng Diễm vô cùng kinh hãi.

Lực cắn nuốt này hơn thiên phú của hắn quá nhiều, giống như cắn nuốt linh hồn bổn nguyên.

Hoằng diễm nổi giận, hắn toàn lực giãy dụa không được, hắn mang toàn bộ năng lượng vừa mới thôn phệ nguyên lực của mọi người đẩy ra toàn bộ, chờ Lục Lâm Thiên thôn phệ nổ tung, như vậy thì hắn có thể thôn phệ toàn bộ năng lượng của Lục Lâm Thiên rồi.

Ầm ầm!

Nhưng mà vượt qua Hoằng Diễm suy đoán, nguyên lực của hắn tràn vào trong người Lục Lâm Thiên tuy làm thân hổ của Lục Lâm Thiên run lên không ngớt, nhưng mà hắn không cách nào thoát khỏi lực hút quỷ dị này.

Dạ Mị nhìn qua Lục Lâm Thiên và Hoằng Diễm, nội tâm vô cùng phức tạp, nhưng mà nhưng trong lòng thì hy vọng Lục Lâm Thiên có thể chiến thắng, Lục Lâm Thiên chiến thắng, nàng sẽ thoát khỏi không gian Hoằng Diễm Luyện Thể này, đến lúc đó mới có thể đánh giết Lục Lâm Thiên.

Nếu như Hoằng Diễm chiến thắng, đến lúc đó kết cục nàng có thể nghĩ, thời kỳ toàn thịnh không thể làm gì Hoằng Diễm, bây giờ càng nghĩ tới.

- Lục Lâm Thiên có thể đối phó Hoằng Diễm không?

Mọi người đều khẩn trương quan sát.

Lục Lâm Thiên mạnh hơn nữa làm sao đánh thắng Hoằng Diễm, đây là chuyện nằm mơ.

Chương 4326: Thủ đoạn cuối cùng

Lúc này mọi người muốn giúp đỡ, nhưng lại không có bất kỳ người nào ra tay, đối mặt với Hoằng Diễm, bọn họ khó bảo toàn, đành phải im lặng xem biến hóa.

Giữa không trung, dưới thôn phệ khủng bố, thân hổ của Lục Lâm Thiên bành trướng tới tận cùng, đã vượt qua khả năng thừa nhận của Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử, ngươi đợi tự bạo đi, ta sẽ thôn phệ ngươi.

Dường như cảm giac được Lục Lâm Thiên khó có thể chống đỡ, Hoằng Diễm cười lạnh, nhưng trong nội tâm giờ phút này cũng khiếp sợ đến mức tận cùng, tuy đối phó tử kim huyền lôi, nguyên lực trong người hắn cũng bộc phát toàn bộ.

Nhưng về sau hắn thôn phệ hơn mười người, đặc biệt là Dạ Mị, Thanh Lôi, Phi Long, Vân Lôi, nguyên lực của hắn cuối cùng bảo thủ cũng đạt tới tu vị tam nguyên Hóa Hồng so với lúc toàn thịnh.

Nhưng lúc này năng lượng mà hắn thôn phệ đã bị Lục Lâm Thiên thôn phệ không còn một mảnh, từ đó đã làm hắn kinh hãi.

- Không được, không thể buông tay.

Lục Lâm Thiên ngưng trọng, trong lòng biết một khi buông tay, đến lúc đó tất cả mọi người không thể không chết.

Người khác chết hay không, Lục Lâm Thiên cũng không phải quan tâm, nhiều nhất là lo lắng Lục Linh, Lôi Tiểu Thiên còn có Đông Phương Tử Quỳ mà thôi, trọng yếu nhất là mình không thể thoát thân, mà đến lúc đó Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng không thể lấy được.

- Liều mạng, không có lựa chọn nào khác.

Lục Lâm Thiên lập tức cố nén cảm giác đau đớn khi tới cực hạn, hắn đưa ra quyết định.

Rống...

Loại cưỡng ép thôn phệ này đã làm thân hình Lục Lâm Thiên rạn nứt, Lục Lâm Thiên thậm chí cảm giác kinh mạch vỡ ra, đan điền khí hải cũng sắp nổ tung, máu trong người túa ra ngoài.

Rống!

Đau đớn làm hắn gầm giận dữ, Lục Lâm Thiên lân phiến trên người nổ tung, máu tràn ra ngoài.

- Không ổn, Lục Lâm Thiên hẳn là có biện pháp đối phó Hoằng Diễm, nhưng mà thực lực Lục Lâm Thiên quá thấp không thể thôn phệ Hoằng Diễm cưỡng ép thôn phệ chỉ làm hắn hài cốt không còn.

- Đây là đại họa, Lục Lâm Thiên nhịn không được, sợ rằng đan điền khí hải đã rạn nứt.

- Chúng ta không thể giúp gì.

Thanh Lôi Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương đều biết rõ tình huống của Lục Lâm Thiên, mọi người ngẩng đầu nhìn thân hình Lục Lâm Thiên máu tươi đầm đìa, ánh mắt ngưng trọng tới tận cùng..

- Liều, ta muốn chết cũng không dễ dàng.

Lục Lâm Thiên tiếp tục cắn răng thừa nhận.

Lúc này nếu không phải tiếp tục thôn phệ Hoằng Diễm, Lục Lâm Thiên biết hậu quả rất nghiêm trọng, cho nên hiện tại đã không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể liều mạng.

Cho nên nội tâm Lục Lâm Thiên không nghĩ nhiều, trong nội tâm buông ra, thúc dục Âm Dương Linh Vũ Quyết tiếp tục thôn phệ.

Cũng nhưng vào lúc này, Lục Lâm Thiên vận chuyển nguyên đan chữ vạn, từ từ xoay tròn rồi đột nhiên gia tốc, khí tức man hoang thương cổ bạo phát, cũng xoay tròn và hấp thu năng lượng của vòng xoáy.

Bỗng dưng năng lượng còn chưa luyện hóa trong người Lục Lâm Thiên bị nguyên đan chữ vạn hấp thu, thân hình bành trướng sắp nổ tung cũng giảm rất nhiều áp lực.

Mà thời điểm này, năng lượng trong người Lục Lâm Thiên đều bị nguyên đan hấp thu.

Loại hấp thu này bảo trì trạng thái no đủ trong kinh mạch và đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên, còn năng lượng dư thừa đều bị nguyên đan hấp thu hết.

- Tại sao có thể như vậy, quỷ dị ah...

Hoẳng Diễm Thân Vương rung động, hắn sợ hãi khó nói thành lời.

Vừa rồi hắn nhìn thấy Lục Lâm Thiên đang ở biên giới nổ tung, nhưng lại đột nhiên không có việc gì, mà lúc này hắn vừa mới thôn phệ năng lượng của người Tuyên Cổ Điện đều bị Lục Lâm Thiên thôn phệ đi, tất cả đều thành toàn cho Lục Lâm Thiên.

Vào lúc này ngay cả nguyên lực của hắn cũng bị Lục Lâm Thiên thôn phệ, hắn không thể thoát khỏi lực cắn nuốt này, ngay cả linh hồn bổn nguyên cũng bị hút vào, là vĩnh viễn biến mất.

Ầm ầm...

Không gian Hoẳng Diễm Luyện Thể rạn nứt, nhiệt độ khủng bố quét qua, không gian chung quanh bị điện quang tử kim đánh vỡ, vết nứt không gian không ngừng mở rộng ra.

Phần phật...

Cả không gian bị hư không quét qua, làm cho lôi hải bình tĩnh sinh ra sóng gió, cuối cùng điện quang lại bùng phát.

- Tại sao có thể như vậy, phá cho ta.

Hoằng Diễm không ngừng giãy dụa, Hoằng Ấn Thiên Diễm Hỏa gào thét lao ra, thi triển tất cả thủ đoạn muốn tránh thoát Lục Lâm Thiên thôn phệ, nhưng lại bị lực thôn phệ cắn nuốt..

Năng lượng trong người không ngừng bị Lục Lâm Thiên thôn phệ, loại thôn phệ này ngay cả Hoằng Ấn Thiên Diễm Hỏa cắn nuốt mất, [T-R-U-Y-E-N-FU-L-L-.-V-N] tốc độ thôn phệ cũng khủng bố, một lát sau năng lượng bị cắn nuốt một lần, còn nhiều hơn năng lượng của mọi người lúc nãy.

Hoằng Diễm sợ hãi, kinh hãi, bắt đầu lo lắng.

Loại thôn phệ quỷ dị này đã làm Hoằng Diễm Thân Vương khủng hoảng, sâu trong linh hồn sinh ra hàn ý, đến thời điểm này, hắn không có lựa chọn nào khác, hắn muốn vận dụng thủ đoạn cuối cùng chuyên dùng đối phó tử kim huyền lôi.

Xoẹt...

Vào lúc này hào quang trong mi tâm Hoằng Diễm bùng phát, bỗng dưng trong mi tâm sinh ra hào quang chói mắt.

Oanh!

Hào quang chói mắt bắn ra, không gian chung quanh run lên, một đạo khí tức vô hình tuôn ra, lập tức làm không gian này chấn động kịch liệt.

Xoẹt!

Chỉ trong nháy mắt trong mi tâm Hoằn Diễm bắn ra hào quang ngập trời, loại năng lượng chấn động này làm Dạ Mị, lôi vân, Phi Long, Thanh Lôi, Đông Phương Tử Quỳ, Kim Lôi sử vô cùng khiếp sợ, thân hình không tự chủ run lên.

Ô...

Hào quang đại phóng, trong không gian sinh ra tiếng đao kiếm vang vọng, âm thanh đủ rung chuyển linh hồn mọi người.

Ầm ầm!

Giờ phút này trong không gian lôi điện rung chuyển rất mạnh, dường như hô ứng cái gì đó, cả không gian rung mạnh.

- Năng lượng chấn động quá mạnh, không cách nào phản kháng.

Nhìn thấy hào quang bùng nổ, thân hình Dạ Mị Bất Diệt Kim Cương Tượng rung rung, mắt đầy sợ hãi, năng lượng chấn động kinh người này làm nàng sợ hãi.

- Khí này tức này dường như không bị tử kim huyền lôi ảnh hưởng.

Thân hình Phi Long Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương lúc này chấn động mạnh, đôi mắt sợ hãi, linh hồn chấn động.

...

Trong bầu trời bao la, lúc này có một thân ảnh đang ngồi, hai mắt khép hờ, không gian quanh người chấn động như ẩn như hiện, mông lung làm cho người ta không nhìn rõ ràng, giống như kết nối với thiên địa.

Thân ảnh này thì thào:

- Lại phải vận dụng át chủ bài cuối cùng, xem ra Lãnh Luân Lôi Điện đã thất bại, Tử Lôi Huyền Đỉnh căn bản là vật bá đạo không thể nhận chủ, xem ra vẫn phải dựa vào át chủ bài cuối cùng.

...

- Lục Lâm Thiên, muốn đấu với bổn vương, ngươi còn kém nhiều, chết đi, Luân Hồi Hư Vọng Đao!

Hoằng Diễm quát lớn, lúc này một đạo đao khí khổng lồ chém thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Oanh!

Lực lượng hủy diệt làm không gian tan vỡ, khí tức và năng lựng nó tỏa ra làm rung động linh hồn, nội tâm sợ hãi khó ức chế!

- Luân Hồi Hư Vọng Đao, không ngờ là Luân Hồi Hư Vọng Đao.

Ánh mắt Dạ Mị kinh hãi, nàng chưa gặp qua Luân Hồi Hư Vọng Đao, nhưng lại nghe nói qua tên của nó, cũng là một trong thập đại bán thánh khí, cũng là bán thánh khí như Tử Lôi Huyền Đỉnh, đó là chí bảo ngang cấp với Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Chương 4327

- Luân Hồi Hư Vọng Đao, Hoằng Diễm có chí bảo như thế?

Thanh Lôi Thân Vương dường như có nghe nói về Luân Hồi Hư Vọng Đao, ánh mắt kinh hãi rung rung không ngớt, thập đại bán thánh khí đều là chí bảo, hắn thật không ngờ Hoằng Diễm lại có chí bảo này, thập đại bán thánh khí.

Một đạo kinh khủng kia làm mọi người run sợ, linh hồn chấn động dữ dội, trực tiếp lướt về phía Lục Lâm Thiên.

Xoẹt...

Thân hổ của Lục Lâm Thiên run lên, hào quang bay vào mi tâm của hắn.

- Phá!

Hoằng Diễm quát một tiếng, toàn lực giãy ra khỏi lực thôn phệ, lạnh nhạt nhìn qua Lục Lâm Thiên, cười lạnh nói:

- Khặc khặc, nhìn ngươi không biết tự lượng sức mình, ngươi sẽ chết thôi.

Thúc dục Luân Hồi Hư Vọng Đao, Hoằng Diễm biết rõ Lục Lâm Thiên chết chắc, Luân Hồi Hư Vọng Đao nhập vào cơ thể, Lục Lâm Thiên có mười cái mạng cũng không đủ chết, thập đại bán thánh khí Luân Hồi Hư Vọng Đao, đúng là át chủ bài mạnh nhất Chí Tôn Điện cho hắn.

Luân Hồi Hư Vọng Đao, nó cũng là chí bảo của Chí Tôn Điện, lúc này vì thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh của Tuyên Cổ Điện, Chí Tôn Điện cũng có ý định vạn toàn.

Nếu không phải Thánh Cảnh của Tuyên Cổ Điện chỉ cho tối đa ngũ nguyên Hóa Hồng đi vào, lại là người mang lôi thuộc tính của Tuyên Cổ Điện, chí bảo như Luân Hồi Hư Vọng Đao sẽ không tới phiên Hoằng Diễm tạm thời khống chế.

Vốn Chí Tôn Điện an bài nếu không cách nào nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, cũng chỉ có thể vận dụng Luân Hồi Hư Vọng Đao ngăn chặn Tử Lôi Huyền Đỉnh và mang về Chí Tôn Điện, Tử Lôi Huyền Đỉnh tuy bá đạo, nhưng mà vô số năm áp chế xuống, thực lực giảm lớn, dùng Luân Hồi Hư Vọng Đao mang về cũng có thể áp chế.

Nhưng mà trong tình hình đột phát, gặp gỡ Lục Lâm Thiên quỷ dị, trong lúc tính mạng khẩn cấp, Hoằng Diễm cũng chỉ có thể sớm vận dụng Luân Hồi Hư Vọng Đao.

- Ô...

Thời điểm Hoằng Diễm cho rằng Lục Lâm Thiên chết mười lần cũng không đủ, trong mi tâm Lục Lâm Thiên bắn ra kim sắc quang mang, lập tức áp chế tiếng đao minh kia.

Nhưng mọi người không có nghe ra tiếng đao minh này ẩn chứa sợ hãi và khủng hoảng.

XÍU...UU!...

Lập tức trong mi tâm Lục Lâm Thiên, Luân Hồi Hư Vọng Đao vừa tiến vào lập tức bay ra, hào quang chói mắt yếu đi một nửa.

Đây là thanh đao có bí vân quấn quanh, sống dao hẹp dài, trên phần đao cong vô cùng sắc bén, giống như răng nanh của một con sói khủng khiếp, lưỡi đao có hàn quang rạng rỡ, lại có phong cách cổ xưa, năng lượng tỏa ra làm người ta sợ hãi.

Nhưng hiện tại đối mặt với hào quang trong mi tâm Lục Lâm Thiên, Luân Hồi Hư Vọng Đao run rẩy quỷ dị, đó là một loại cảm giác e ngại từ bản năng.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên không có bất cứ khí tức nào, nhưng mà Luân Hồi Hư Vọng Đao giống như vương giả kia lại rất kiêng kị, tuyệt đối kiêng kị, thân đao run rẩy, sợ hãi bất định.

- Xảy ra chuyện gì?

Hoằng Diễm khiếp sợ, tuy hắn lúc này không phải chủ nhân Luân Hồi Hư Vọng Đao, nhưng mà hắn có thể mượn uy năng của đao, tự nhiên cũng có thể cảm giác được khí tức e ngại trên người Luân Hồi Hư Vọng Đao.

Loại e ngại này làm người ta sợ hãi.

- Ồ...

Mọi người nhìn qua, vốn tưởng rằng Lục Lâm Thiên chết chắc, nhưng không ngờ sinh ra biến hóa như vậy.

Ầm ầm...

Cùng một thời gian, phong ấn lôi cầu của Hoằng Diễm chấn động, phù văn phong ấn lóe lên, đột nhiên hào quang kinh người từ trong phù văn bắn ra bốn phía..

- Không tốt, Hoằng Diễm bố trí phong ấn sắp bị phá, mau lùi lại.

Thanh Lôi Thân Vương nhìn thấy một màn này, lập tức hét lớn, thân hình Bất Diệt Kim Cương Tượng khổng lồ lui ra.

Nghe được Thanh Lôi Thân Vương nói thế, mọi người kinh hãi, bọn họ biết nếu bị hào quang quét trúng, hậu quả không chịu nổi.

Bởi vậy, cũng lập tức lùi lại thật nhanh.

Oanh!...

Lúc này mọi người nhanh chóng lùi lại, tử kim lôi cầu rạn nứt, phong ấn sụp đổ.

Rầm rầm rầm!

Âm thanh trầm thấp vang lên, năng lượng phong bạo bùng nổ, khói báo động lan tỏa ra các nơi, lực lượng hủy diệt sinh ra.

Mọi người đã tránh ra thật xa, nhưng hiện tại bị dư âm sót lại ảnh hưởng, những người thực lực hơi thấp không ngừng phun máu tươi

Phong ấn chấn vỡ, cả phiến không gian hóa thành hư vô, chỉ còn lại lôi điện tử kim sắc đáng sợ.

- Tử kim huyền lôi không bình thường...

Phi Long Thân Vương sợ hãi, vừa mới có cảm giác tìm được đường sống trong chỗ chết, hắn cũng cảm thấy tử kim huyền lôi khác với lúc trước, cụ thể khác như thế nào hắn không rõ.

- Một ngũ nguyên Hóa Hồng cũng muốn phong ấn ta, thật không biết nói ngươi quá ngốc hay ngây thơ, còn có con sâu cái kiến Tuyên Cổ Cảnh cao giai, cho rằng nương tựa vào Bất Diệt Thiên Thể là có thể nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, thật sự là trò cười lớn, ha ha ha...

Tiếng cười tục tằng bá đạo truyền ra, lập tức tử kim lôi cầu bắn ra khí tức nhộn nhạo, một thân ảnh to lớn mặc trường bào tử kim hiện thân.

Lúc này trong tay thân ảnh to lớn đó còn nắm một cái hồn anh nhỏ bé.

Tất cả mọi người nhận ra hồn anh này, đó chính là Lãnh Luân Lôi Điện thừa dịp mọi người bị áp chế đã bay vào phong ấn, nhưng thân hình không còn, hiện tại chỉ còn hồn anh mà thôi.

- Sư phụ cứu mạng ah, tử kim huyền lôi khó mà thu phục, sư phụ cứu ta...

Hồn anh của Lãnh Luân Lôi Điện kinh hãi, nhìn thấy Hoằng Diễm liền cầu cứu.

- Lãnh Luân Lôi Điện là đồ đệ của Hoằng Diễm?

Nghe Lãnh Luân Lôi Điện xưng hô, mọi người ngạc nhiên không nhỏ, không ngờ Lãnh Luân Lôi Điện chính là đệ tử Hoằng Diễm, hai người này che dấu đủ sâu.

- Con sâu cái kiến, ai có thể cứu ngươi.

Thân ảnh tử kim quát lớn, dùng sức bóp, hồn anh Lãnh Luân Lôi Điện bị hào quang tử kim nắm trong tay, ánh mắt lập tức nhìn thẳng vào Luân Hồi Hư Vọng Đao.

- Lôi Điện...

Mắt thấy Lãnh Luân Lôi Điện bị thân ảnh tử kim hủy hồn anh, Hoằng Diễm bi thống quát lên, nội tâm cũng sợ hãi.

Thân ảnh tử kim nhìn qua Luân Hồi Hư Vọng Đao, hắn đoán được mục đích là thế nào.

- Thì ra bọn chúng muốn dùng ngươi đối phó ta.

Thân ảnh tử kim nhìn Luân Hồi Hư Vọng Đao, lại nói với Luân Hồi Hư Vọng Đao:

- Trận chiến lúc trước, xem ra qua nhiều năm như vậy ngươi vẫn chưa khôi phục a.

Ô...

Luân Hồi Hư Vọng Đao phát ra tiếng đao minh, dường như đang nói với thân ảnh tử kim.

- Vậy ngươi bây giờ muốn mưu toan áp chế ta, hay là thoát khỏi đám phàm phu tục tử khống chế, ngươi sau này lại tiêu dao thiên địa.

Thân ảnh tử kim tiếp tục nói với Luân Hồi Hư Vọng Đao:

- Nếu ở bên ngoài, với trình độ của ta bây giờ, muốn giúp ngươi thoát khỏi khống chế cũng không dễ dàng, nhưng trong không gian này thì khác, linh hồn của kẻ khống chế ngươi không thể vào đây, ta muốn giúp ngươi thoát khốn cũng không quá sức.

Nghe vậy, sắc mặt Hoẳng Diễm đại biến, lập tức ngưng kết thủ ấn, quát lớn:

- Luân Hồi Hư Vọng Đao, nhanh ngăn chặn Tử Lôi Huyền Đỉnh, mang nó về Chí Tôn Điện.

Ô...

Khi Hoẳng Diễm ngưng kết thủ ấn, năng lượng trên người Luân Hồi Hư Vọng Đao bùng phát, có cảm giác thân bất do kỷ, nó không ngừng phóng thích đao mang làm không gian tử kim chấn động không nhỏ.

Chương 4328: Hoằng Diễm chết

Ầm ầm...

- Con sâu cái kiến mà thôi, thực cho rằng ngay từ đầu có thể phong ấn ta sao, ta làm bộ bị phong ấn, chỉ là muốn biết bên ngoài có bao nhiêu thế lực không lượng sức muốn chiếm ta mà thôi, cũng tránh để đến lúc đó đi tìm kiếm. Mặt khác ta cũng rất muốn biết thủ đoạn cuối cùng của ngươi là gì, vậy mà các ngươi thật cho rằng có thể phong ấn ta, buồn cười.

Thân ảnh tử kim nói với Hoằng Diễm, sau đó phát tay đánh ra một chưởng.

Phanh...

Trong nháy mắt chưởng ấn lôi đình đã che khuất bầu trời, đánh thẳng vào thân hình khổng lồ của Hoằng Diễm.

Vào lúc này trong mắt Hoằng Diễm mang theo rung động và kinh hãi, còn chưa kịp phản ứng, lúc này lôi đình đánh lên người của hắn.

Trong chưởng ấn này mang theo khí tức hủy diệt giống như diệt thế!

Mọi người nhìn thấy chưởng ấn đánh lên người Hoằng Diễm, khí tức bá đạo hủy diệt bao phủ, linh hồn tịch mịch.

Nhìn thấy chưởng ấn đánh Hoằng Diễm thành tro bụi, khí tức hủy diệt mênh mông tỏa ra, không gian chấn động dữ dội, lôi đình trận trận, lôi hải gào thét.

- Con sâu cái kiến mà dám phong ấn ta, muốn chết.

Khi thân ảnh tử kim đánh chết Hoằng Diễm, cả phiến không gian Hoằng Ấn Thiên Diễm này nhanh chóng biến mất, nó tiêu tán vào trong hư vô.

Thân ảnh tử kim tru sát Hoẳng Diễm, hành động mây trôi nước chảy, không có chút tốn sức nào, lúc này thậm chí không có đặt Dạ Mị, Thanh Lôi Thân Vương, Phi Long Thân Vương vào trong mắt, ở trước mặt hắn, đám người Dạ Mị cũng chỉ là con kiến, căn bản không đáng giẫm lên một cước, thân ảnh tử kim lại nói:

- Ngươi không muốn bị khống chế, ta sẽ giúp ngươi một tay.

Ô...

Luân Hồi Hư Vọng Đao rung rung, phạm âm vang vọng, tâm thần mọi người chấn động, âm thanh đao minh này sinh ra lực lượng không cách nào chống cự.

Ầm ầm!

Thân ảnh tử kim phát tay, hai tay bắn ra lôi quang sáng ngời, tử kim lôi quang tỏa sáng, lập tức ngưng tụ thành tử kim lôi cầu khủng bố.

- Đi!

Thân ảnh tử kim quát, kim cầu trong tay sáng ngời bay thẳng về phía Luân Hồi Hư Vọng Đao, lập tức tương liên với không gian chung quanh.

Ầm ầm!

Lôi đình trận trận, lôi hải cuồn cuộn, Luân Hồi Hư Vọng Đao được lôi điện quấn quanh, thân đao không ngừng rung rung.

Ô ô...

Âm thanh vang vọng, trên Luân Hồi Hư Vọng Đao tỏa ra uy thế ngập trời, thân đao chấn động làm không gian chung quanh vỡ ra.

- Rất mạnh!

Những người ở xa nhìn thấy cảnh này đều trốn tránh, đáy lòng đầy sợ hãi, hoàn toàn không phản kháng, linh hồn chấn động dữ dội.

...

- Lôi đình diệt hồn, tan đi!

Một lát thời gian, thân ảnh tử kim hét lớn, ống tay áo run lên, ngưng kết thủ ấn, trong mi tâm có điện quang xuất hiện, điện quang làm đám người Dạ Mị đang đứng xa xa sởn gai ốc.

XÍU...UU!!

Ngay sau đó điện quang tử kim tỏa ra khí thế hủy diệt, lôi đình lập tức bao phủ Luân Hồi Hư Vọng Đao, sau đó lôi quang nổ tung hủy diệt rất mạnh.

Oanh!

Âm thanh trầm đυ.c nổ tung, Luân Hồi Hư Vọng Đao lập tức tỏa ra hào quang chói mắt, hào quang sáng ngời làm rung động lòng người, hào quang sinh ra khí tức khϊếp người...

Ông ông...

Giờ phút này Luân Hồi Hư Vọng Đao tỏa ra phạm âm biến hóa không ít, phạm âm hóa thành tiếng sấm, ít đi chói tai, chấn động linh hồn cũng êm dịu...

- Đại sự không ổn...

Ở giữa thiên địa, trên hư không tối tăm, một đạo thân ảnh già nua đang khoanh chân ngồi đó cảm thấy chấn động rất mạnh.

Phốc...

Hắn há miệng phun ra một ngụm máu tươi, ánh mắt co rúm, ánh mắt đầy kính sợ, thì thào nói nhỏ:

- Vì sao Luân Hồi Hư Vọng Đao bị xóa phong ấn linh hồn, đây rốt cuộc là ai làm, trong Thánh Cảnh của Tuyên Cổ Điện không cho người có tu vị cao hơn ngũ nguyên Hóa Hồng đi vào, căn bản không người ai có bổn sự này, chẳng lẽ... Tử Lôi Huyền Đỉnh căn bản không có bị ảnh hưởng bao nhiêu, Luân Hồi Hư Vọng Đao, đại sự không ổn..."

PHỤT...

Lão giả già nua phun máu tươi, linh hồn của hắn bị ảnh hưởng cực lớn, nội tâm đau xót, lại tiếp tục phun máu tươi liên tục...

Oanh!

Trong thiên địa xa xa, thế giới Linh Vũ đột nhiên chấn động, loại rung động này sinh linh của thế giới Linh Vũ vô cùng quen thuộc.

Cả thế giới Linh Vũ run rẩy, không ít thân ảnh bay lên không trung, thần sắc vui mừng.

Người trong thế giới Linh Vũ biết rõ, thế giới Linh Vũ rung rung như thế sẽ tăng thêm năng lượng thiên địa, tất cả sinh linh sẽ đạt được chỗ tốt lớn.

Trong cửa vào Thánh Cảnh Tuyên Cổ Điện chấn động khủng khiếp, năng lượng thiên địa nồng đậm hội tụ lại, không gian vặn vẹo, năng lượng thiên địa bàng bạc kéo tới thật nhanh.

- Động tĩnh này là Tử Lôi Huyền Đỉnh xuất hiện biến cố sao?

Trên ngọn núi nơi đây, thiên lôi vần vũ, mọi người nghi hoặc.

Ánh mắt Kim Tuyên Hồng Tôn ngưng trọng, nói:

- Không biết người Chí Tôn Điện phái đi là ai, Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng không nên xảy ra chuyện gì.

- Đây không phải khí tức Tử Lôi Huyền Đỉnh chấn động, là có người đột phá.

Trên đỉnh Tử Kim Sơn, Hậu Khánh Lâm quan sát thiên địa chung quanh, hắn lập tức nói ra dự đoán của mình.

Đôi mắt Diễm Hoàng ngạc nhiên nhìn Hậu Khánh Lâm:

- Long đầu, đột phá với dấu hiệu không nhỏ như thế, sẽ là ai?

- Ta không biết, nhìn biểu hiện đột phá và động tĩnh của Thánh Cảnh thì có lẽ không phải người bình thường.

Ánh mắt Hậu Khánh Lâm chấn động, đôi mắt như câu hồn đoạt phách của người ta, lập tức nói nhỏ:

- Động tĩnh trong Thánh Cảnh không nhỏ, hy vọng không xảy ra biến cố gì mới tốt.

......

Ông...

Trong không gian lôi hải, Luân Hồi Hư Vọng Đao đã tiêu trừ linh hồn lực gông xiềng mình, trong nội tâm kinh hãi, cũng làm người ta như nghe được âm thanh của thiên nhiên, tâm thần nhộn nhạo, năng lượng không ngừng bành trướng, giống như đang hoan hô và được giải thoát.

- Tử Lôi, Hư Vọng ta thiếu nhân tình của ngươi.

Tiếng nói như phạn âm vang lên, bỗng dưng trong thân đao bắn ra hào quang xa xưa, lúc này một thanh niên mặc trường bào đen trắng xuất hiện.

Một thân ảnh hư ảo tỏa ra khí tức vô cùng lăng lệ bộc phát, ánh mắt một nửa thuần trắng, một nửa đen kịt, giống như tất cả đều là hư vô, nhìn thấy thân ảnh này, ánh mắt sinh ra chấn động không nhỏ, nam tử trung niên này giống như hư ảo và thực tại, ánh mắt nhìn một cái có thể làm linh hồn người ta bị chấn nhïếp.

Thân ảnh tử kim nhìn qua thân ảnh hư ảo, khí tức trên người của hắn cũng chấn động, vừa mới xóa đi linh hồn ấn ký trong người Luân Hồi Hư Vọng Đao cũng hao phí không ít khí lực của hắn, nói:

- Hư Vọng, trận chiến lúc ấy tới bây giờ, ngươi còn chưa khôi phục sao?

Nam tử trung niên lắc đầu, nói:

- Ta vẫn không khôi phục, bằng không cũng không bị người ta cưỡng ép nhận chủ.

Nam tử trung niên vừa nói xong, bỗng nhiên cả lôi hải run lên, thân ảnh khổng lồ của Lục Lâm Thiên vẫn không có động tĩnh gì, lập tức có năng lượng thiên địa hội tụ tới, mà thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên cũng sinh ra điện quang màu xanh lập lòe.

- Là Lục Lâm Thiên đột phá.

- Lục Lâm Thiên sắp đột phá vào thời điểm này?

Thân hổ khổng lồ biến hóa, ánh mắt mọi người sợ hãi nhìn Lục Lâm Thiên, khí tức chấn động này chính là dấu hiệu đột phá.

Chương 4329: Rốt cuộc đột phá

- Đột phá vào lúc này?

Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh nhìn nhau, ánh mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, thời điểm này đột phá không phải lựa chọn sáng suốt.

Oanh!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, trong không gian lôi hải này có năng lượng thiên địa trút xuống người Lục Lâm Thiên, năng lượng thiên địa mênh mông quán chú vào thân thể Lục Lâm Thiên, ngay cả điện quang chung quanh cũng bị hấp thu toàn bộ.

- Khí tức rất quen thuộc, tại sao trên người của tiểu tử này có khí tức quen thuộc như thế, đột phá trong không gian của ta, lá gan không nhỏ, ta muốn xem trên người tiểu tử này có cái gì.

Thân ảnh tử kim nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ nhúc nhích, lập tức ngưng tụ lôi điện muốn ra tay với Lục Lâm Thiên.

- Tử Lôi dừng tay.

Nam tử trung niên lập tức ngăn cản thân ảnh tử kim, ánh mắt mang theo sợ hãi tuyệt đối, nói:

- Là Chí Tôn, ta nhìn thấy Chí Tôn trong thân thể của hắn.

Nghe vậy, khí tức bá tuyệt thiên hạ của thân ảnh tử kim biến hóa, trong lúc mơ hồ còn mang theo kính sợ, nói:

- Ngươi xác định?

- Tận mắt nhìn thấy, khí tức đó không sai, là khí tức của Chí Tôn.

Nam tử hư ảo gật đầu.

- Tại sao lại là Chí Tôn, sẽ không phải chứ, sao Chí Tôn ở trên người con sâu cái kiến này chứ, không có khả năng, không biết...

Ánh mắt thân ảnh tử kim âm trầm bất định, hắn thì thào, cũng không ra tay với Lục Lâm Thiên nữa, lúc này chỉ tập trung vào người Lục Lâm Thiên.

Phanh!

Năng lượng bàng bạc quán chú vào thân hổ, trong đan điền của Lục Lâm Thiên tỏa ra khí tức giống như hung thú, khí tức này chấn nhìếp nhân tâm.

- Nhất nguyên Hóa Hồng, không ngờ lại đột phá nhất nguyên Hóa Hồng nhanh như thế.

- Khí tức này căn bản không phải nhất nguyên Hóa Hồng có thể so sánh.

...

Dạ Mị Thân Vương, Thanh Lôi Thân Vương, Phi Long Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương đều ngạc nhiên nhìn qua thân hổ kia, tốc độ đột phá Hóa Hồng Cảnh cực nhanh này bọn họ chưa từng gặp qua, mà khí tức đột phá căn bản không phải tu vị nhất nguyên Hóa Hồng Cảnh có thể sánh bằng.

- Ồ, xảy ra chuyện gì?

- Tại sao năng lượng vẫn còn hội tụ?

- Chẳng lẽ Lục Lâm Thiên còn muốn tiếp tục đột phá sao?

Trong ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, năng lượng thiên địa lại tiếp tục rót vào người Lục Lâm Thiên, vừa đột phá nhất nguyên Hóa Hồng nhưng không yếu đi, ngược lại năng lượng thiên địa giống như phong bạo quán chú vào người Lục Lâm Thiên.

Lúc này không có ai biết, Lục Lâm Thiên lúc trước liều chết thôn phệ năng lượng của Hoẳng Diễm, hắn tiến vào trạng thái không minh và tìm được cơ hội đột phá.

Cơ hội đột phá vừa đến, Lục Lâm Thiên liền đột phá Hóa Hồng Cảnh là chuyện nước chảy thành sông.

Từ loại đột phá này, Lục Lâm Thiên dừng ở chân lý Niết Bàn đỉnh phong đã quá lâu, tích lũy quá dày, bây giờ có được nơi đột phá, tăng thêm vừa thôn phệ năng lượng mênh mông, lúc này bắt đầu đột phá liên tục.

Trong đan điền khí hải Lục Lâm Thiên, đan nguyên chữ vạn hấp thu năng lượng thiên địa, khí tức man hoang của nó như hồng thủy rót vào người Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm!

Cửa vào Thánh Cảnh của Tuyên Cổ Điện lúc này tập trung năng lượng thiên địa cuồn cuộn.

- Rốt cuộc là ai đột phá, tại sao lại không dưới tứ nguyên Hóa Hổng, chẳng lẽ là đám Kim Lôi sử sao?

Trên ngọn núi, ánh mắt Thiên Lôi tử chấn động rất mạnh.

...

Trong người Lục Lâm Thiên lúc này có cảm giác vô lực tiếp tục, khi từ chân lý Niết Bàn đỉnh phong đột phá đến nhất nguyên Hóa Hồng là nước chảy thành sông, đột phá không phí chút sức lực nào cả.

Nhưng từ nhất nguyên Hóa Hồng muốn đột phá nhị nguyên Hóa Hồng, năng lượng cần thiết quá kinh người, thôn phệ năng lượng thiên địa và đan nguyên chữ vạn cung cấp vẫn không đủ.

Nếu đổi thành nhất nguyên Hóa Hồng khác đột phá nhị nguyên Hóa Hông là đầy đủ, nhưng đối với Lục Lâm Thiên mà nói thì không đủ, bởi vì nhất nguyên Hóa Hồng bình thường không thể so sánh với hắn.

Dùng cấp độ Niết Bàn Cảnh đỉnh phong của hắn đã có thể chống lại nhị nguyên Hóa Hồng Cảnh.

Hiện tại đột phá nhất nguyên Hóa Hồng, từ tu vị nhất nguyên Hóa Hồng đột phá đến nhị nguyên Hóa Hồng, như vậy năng lượng cần thiết không khác gì tam nguyên Hóa Hồng đột phá đến tứ nguyên Hóa Hồng.

- Dừng lại rồi, hình như không cách nào đột phá tiếp.

Lúc này nhiều người phát hiện Lục Lâm Thiên không tiếp tục đột phá lần nữa.

Nhưng chuyện này đủ làm nhiều người khiếp sợ, lúc này cho dù Lục Lâm Thiên dừng lại không tiếp tục đột phá nữa, nhưng từ chân lý Niết Bàn đỉnh phong đột phá đến nhất nguyên Hóa Hồng đỉnh phong cũng không phải người thường có thể so sánh.

- Hừ, Hóa Hồng Cảnh còn muốn đột phá liên tiếp, nằm mơ đi.

Dạ Mị lườm qua, thân ảnh khổng lồ đầy uể oải, cũng không còn bao nhiêu tư cách tự phụ như ban đầu.

Rống!

Hổ gầm rung trời, khí tức đình trệ lại tăng vọt, Lục Lâm Thiên đang nhắm mắt lại mở ra.

Ánh mắt đỏ ngầu hung hãn, thân hổ Lục Lâm Thiên lập tức nhìn qua Dạ Mị.

Xoẹt!

Lục Lâm Thiên lập tức nhảy thẳng vào Dạ Mị, cự trảo của hắn giống như tấm lưới che phủ thiên địa chụp thẳng vào Dạ Mị.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn làm cái gì?

Dạ Mị dồn dập hét lớn, ánh mắt sợ hãi như chim sợ cành cong, nàng cũng không ngờ Lục Lâm Thiên lại ra tay với mình.

Nương theo uy thế áp bách kinh người, một trảo của Lục Lâm Thiên đã trực tiếp bắt lấy Dạ Mị.

Dạ Mị cảm thấy lực lượng của bản thân bị Lục Lâm Thiên rút đi, Lục Lâm Thiên không ngừng thôn phệ nguyên lực trong người của nàng.

- Không tốt...

Lúc này Dạ Mị cảm giác năng lượng của mình đang bị Lục Lâm Thiên hấp thu, ánh mắt lập tức kinh hãi, nàng muốn giãy dụa ra khỏi một trảo của Lục Lâm Thiên.

Lực cắn nuốt của Lục Lâm Thiên vô cùng khủng bố, ngay cả Hoằng Diễm Hoằng Diễm Luyện Thể có năng lực thôn phệ cũng không thể sánh bằng Lục Lâm Thiên.

Mặc kệ Dạ Mị giãy dụa thế nào cũng không làm nên chuyện gì, nguyên lực trong người bị Lục Lâm Thiên cắn nuốt, Lục Lâm Thiên giờ phút này đã là ác quỷ khủng khiếp trong lòng nàng.

- Thanh Lôi cứu ta ah, Phi Long nhanh cứu ta, bằng không tất cả mọi người sẽ chết, Vân Long cứu ta, nếu không đừng ai mong thoát khỏi không gian này.

Dạ Mị sợ, sợ hãi tột độ, nàng đã cảm giác được khí tức tử vong, lúc này không ngừng cầu cứu Phi Long Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương.

Chỉ tiếc mọi người không để ý Dạ Mị, hai mặt nhìn nhau, thời điểm nào không có ai tùy tiện ra tay cứu Dạ Mị để đắc tội Lục Lâm Thiên..

Trên không trung, thân ảnh tử kim và trung niên hư ảo nhìn Lục Lâm Thiên với ánh mắt nghi hoặc.

Oanh!

Trong nháy mắt nguyên lực trong người Dạ Mị bị hấp thu, năng lượng cuồn cuộn rót vào trong người Lục Lâm Thiên, hắn nhắm mắt tu luyện lần nữa.

Được năng lượng bổ sung, khí tức quanh người Lục Lâm Thiên nhanh chóng đạt tới đỉnh phong.

- Ah...

Dạ Mị bắt đầu kêu thảm thiết, nguyên lực trong người vốn đã gần khô cạn, hiện tại không thể ngăn cản Lục Lâm Thiên thôn phệ, lập tức hồn anh cũng bị hấp thu, thân hình Dạ Mị nhanh chóng héo rút lại.

Dạ Mị nàng nằm mơ cũng không nghĩ tu vị tứ nguyên Hóa Hồng của mình vốn dễ dàng tru sát Lục Lâm Thiên, nhưng cuối cùng lại rơi vào kết quả như vậy.

Chương 4330: Thôn phệ Dạ Mị

- Ah...

Dạ Mị kêu gào thảm thiết, nhưng sau một lúc thân hình héo rút và hóa thành tro tàn.

Lúc này khí tức Lục Lâm Thiên đã đột phá nhị nguyên Hóa Hồng, nhưng lại làm cho Thanh Lôi Thân Vương, Phi Long Thân Vương ngạc nhiên vẫn còn tiếp tục.

- Hắn thật sự đột phá Hóa Hồng Cảnh liên tục...

- Lục Lâm Thiên tuyệt đối là tồn tại nghịch thiên, Hóa Hồng Cảnh đột phá liên tục, thật đáng sợ.

Nhiều người ngạc nhiên, trong cấp độ Hóa Hồng Cảnh, mỗi cấp độ là một cái hào rộng, mà đột phá trọng yếu nhất là lĩnh ngộ, muốn đột phá cấp độ Hóa Hồng Cảnh còn khó hơn lên trời, thiên phú rất mạnh có thể trong mấy ngàn năm đột phá một tầng đã khó lường, nhiều thì vô hạn, mà Lục Lâm Thiên từ chân lý Niết Bàn đỉnh phong lại đột phá tới nhị nguyên Hóa Hồng.

- Khí tức rất quen thuộc, vì sao khí tức này quen thuộc như thế.

Từ khí tức trên người Lục Lâm Thiên thân ảnh tử kim nghi ngờ, hắn cảm giác được vài khí tức quen thuộc.

Khí tức quanh người Lục Lâm Thiên nhanh chóng bình thường trở lại.

Chấn động không gian cũng nhanh chóng biến mất, khôi phục như thường.

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên mở mắt ra, khí tức bùng nổ giống như hung thú thức tỉnh, khí tức man hoang thương cổ bao phủ thiên địa.

Ánh mắt đảo qua bầu trời, Lục Lâm Thiên thu hồi hổ biến, áo bào xanh lăng không, lúc này hắn quan sát thân ảnh tử kim và trung niên hư ảo, tử kim huyền lôi trong Tử Lôi Huyền Đỉnh quả nhiên không dễ phong ấn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lại nhìn qua trung niên hư ảo, khí tức của người này giống như vô hình, nhưng chấn động linh hồn tỏa ra lại cực kỳ khủng bố.

- Lục soái, ngươi đột phá nhị nguyên Hóa Hồng?

Lục Linh thu hồi Bất Diệt Kim Cương Tượng và đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, sắc mặt tái nhợt và khí tức uể oải, ánh mắt vẫn khó mà tin Lục Lâm Thiên lại đột phá liên tục, từ chân lý Niết Bàn đỉnh phong đạt tới nhị nguyên Hóa Hồng, chuyện này làm nhiều người sợ hãi.

Lục Lâm Thiên gật đầu với Lục Linh, lập tức hỏi:

- Tình hình hiện tại thế nào?

- Lãnh Luân Lôi Điện là đồ đệ Hoằng Diễm, thần hồn câu diệt, linh hồn bổn nguyên của Hoằng Diễm bị tử kim huyền lôi đánh nát, nhưng mà Hoằng Diễm mang theo một thanh Luân Hồi Hư Vọng Đao, cũng là một trong thập đại bán thánh khí, nhưng lúc này linh hồn ấn ký bị tử kim huyền lôi xóa đi, đã có thân tự do.

Lục Linh nói ngắn gọn, lập tức nói đại khái với Lục Lâm Thiên.

- Luân Hồi Hư Vọng Đao, một trong thập đại bán thánh khí?

Nghe vậy, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, nhìn trung niên hư ảo kia, khó trách khí tức khủng bố như thế, Luân Hồi Hư Vọng Đao, một trong thập đại bán thánh khí, tồn tại nổi danh như Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Đến bây giờ Lục Lâm Thiên mới biết được, sợ rằng đây là át chủ bài của Chí Tôn Điện, nhưng mà Chí Tôn Điện không ngờ rằng, Luân Hồi Hư Vọng Đao bị tử kim huyền lôi xóa ấn ký linh hồn.

Đây không nghi ngờ là trộm gà không được còn mất nắm thóc, tổn thất một kiện bán thánh khí nổi danh cùng Tử Lôi Huyền Đỉnh, Chí Tôn Điện cũng tổn thất thảm trọng.

Lôi Tiểu Thiên, Phi Long Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương, Thanh Lôi Thân Vương, Đông Phương Tử Quỳ các đều thu hồi bản thể Bất Diệt Kim Cương Tượng.

Sưu sưu.

Tất cả đệ tử Tuyên Cổ Điện có không ít là người chủng tộc Minh Linh, đều đi về phía Lục Lâm Thiên, lúc này đối với mọi người mà thôi, nhìn thấy Lục Lâm Thiên không thể nghi ngờ là nhìn thấy cọng cỏ cứu mạng.

- Lâm Thiên huynh đệ, chúng ta làm sao bây giờ.

Ánh mắt Lôi Tiểu Thiên ngưng trọng, mặc dù biết hỏi Lục Lâm Thiên cũng không có biện pháp gì, nhưng vẫn không nhịn được hỏi một câu.

- Lục thân vương, nhanh muốn nghĩ biện pháp.

Phi Long Thân Vương lúc này nhìn qua Lục Lâm Thiên, nếu ngươi có thể nghĩ ra biện pháp thoát thân, mọi người cũng chỉ có thể mong đợi lên người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, trong mắt ánh mắt đảo qua nam tử trung niên và thân ảnh tử kim hùng vĩ, Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng không cách nào đối phó, lúc này hơn nữa lại có thêm Luân Hồi Hư Vọng Đao nổi danh cùng Tử Lôi Huyền Đỉnh, không thể nghi ngờ đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương, càng đừng nói tới Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Lục Lâm Thiên tự biết mình đã đột phá tới nhị nguyên Hóa Hồng, muốn nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng không có cơ hội nào, Hoằng Diễm chính là kết cục.

- Tiểu tử, trên người của ngươi dường như có Chí Tôn?

Thân ảnh tử kim nhìn qua Lục Lâm Thiên, hai mắt tử kim lôi đình dường như muốn nhìn rõ Lục Lâm Thiên, nhưng lại không cách nào xem thấu.

- Chí Tôn?

Lục Lâm Thiên không hiểu ra sao có chút nghi hoặc, thân ảnh tử kim chính là tử kim huyền lôi trong Tử Lôi Huyền Đỉnh biến thành, nói:

- Các hạ, ngươi muốn luyện hóa chúng ta không dễ dàng, huống chi luyện hóa chúng ta cũng không khôi phục quá nhiều, sao không ngươi thả chúng ta rời đi, chúng ta nước sông không phạm nước giếng.

- Đừng có giả vờ ngốc với ta, ta đúng là muốn nhìn, Chí Tôn có thật đang ở trên thân nhân loại nhỏ bé như ngươi hay không.

Vừa dứt lời thân ảnh tử kim lao tới, dưới chân tử kim lôi đình lập loè, đột nhiên một đạo lôi đình đánh thẳng vào đám người Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm!

Lôi đình vang vọng, tử kim lôi đình khủng bố đã xuất hiện trước mặt mọi người.

Hiện tại trừ Lục Lâm Thiên ra, cũng không có ai có lực chống lại.

- Thực cho rằng có thể bắt nạt ta hay sao, Bất Diệt La Hán Tượng.

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, lập tức bay lên không trung, không gian lôi hải chấn động dữ dội, hắn ngưng kết thủ ấn.

Oanh!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, thân ảnh Lục Lâm Thiên bành trướng trong không gian lôi hải, trong ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, thân ảnh như núi xuất hiện trên không trung, tử kim điện mang tỏa ra, khí tức hủy diệt ngập trời.

Khi Bất Diệt La Hán Tượng khổng lồ đứng đó, năm ngón tay khổng lồ nắm chặt, tử kim điện mang chói mắt xuyên qua không gian, Lục Lâm Thiên vung tay đánh ra một quyền.

Xùy...

Những nơi quyền pháp đi qua, không gian xuất hiện hư không đen kịt, trực tiếp đánh thẳng vào cột sáng tử kim huyền lôi.

Cả hai đυ.ng nhau, va chạm như sấm sét, hào quang tử kim ngập trời bao phủ lôi hải.

Bành!

Đạp đạp!

Va chạm mạnh như thế, trong nháy mắt thân hình la hán của Lục Lâm Thiên bị đẩy ra xa mấy bước.

Cột sáng lôi đình quá mức chói mắt, lúc này thực lực Lục Lâm Thiên tăng vọt, nhưng hắn vẫn không bằng Tử Lôi Huyền Đỉnh.

- Không ngờ là Bất Diệt La Hán Tượng?

Mọi người nhìn Bất Diệt La Hán Tượng của Lục Lâm Thiên đầy kỳ quái.

- Lục Lâm Thiên tu luyện thành Bất Diệt La Hán Tượng khi nào?

Lục Lâm Thiên biến thành Bất Diệt La Hán Tượng bị đẩy lùi ra sau, mọi người cảm thấy ngạc nhiên nhìn Bất Diệt La Hán Tượng.

Các đệ tử Tuyên Cổ Điện cũng biết, còn có Bất Diệt La Hán Tượng cường đại hơn cả Bất Diệt Kim Cương Tượng, nghe nói chưa từng có người luyện thành, về phần thời đại viễn cổ có tiền bối Tuyên Cổ Điện tu luyện thành hay không, không ai biết rõ.

- Thực lực quá mạnh mẽ, căn bản khó có thể đối phó.

Lục Lâm Thiên Lâm Thiên nói thầm.

- Ai, không nghĩ tới Tử Lôi Huyền Đỉnh và Luân Hồi Hư Vọng Đao đều ở đây.

Chương 4331: Kịch chiến Tử Lôi

Thời điểm Lục Lâm Thiên đang nghi hoặc thì trong đầu hắn có giọng nói mờ mịt vang lên.

- Là ai...

Lục Lâm Thiên cả kinh kêu lên.

Giọng nói tiếp tục vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên:

- Muốn nhận chủ Luân Hồi Hư Vọng Đao và Tử Kim Huyền Đỉnh cũng không phải chuyện dễ dàng, đặc biệt là tử kim huyền lôi, đỉnh phong trong thiên địa không có bao nhiêu người có thể nhận chủ nó, nhưng với người khác khó như lên trời, đối với ngươi mà nói ngược lại cũng không phải là không có cơ hội, cho mọi người tiến vào trong thời gian linh khí của ngươi đi.

Lục Lâm Thiên nghe xong, thời điểm này lập tức lấy Thiên Trụ giới ra, quay đầu nói với mọi người sau lưng:

- Tất cả mọi người nhanh chóng tiến vào trong thời gian linh khí của ta.

- Lục soái, ngươi cẩn thận.

Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh, Đông Phương Tử Quỳ nghe vậy, ba người tuy không biết Lục Lâm Thiên muốn làm gì, nhưng không có chút do dự, thân ảnh tiến vào trong Thiên Trụ giới.

Những người khác còn có phần do dự, trước đó không lâu bọn họ bị Hoằng Diễm tính toán, đương nhiên vẫn còn sợ hãi.

- Không muốn chết thì đi vào.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nặng nề, lập tức lấy ngọc bài điện chủ Tuyên Cổ Điện Hậu Khánh Lâm giao cho mình ra, ngọc bài này có phần tương tự Thân Vương Lệnh.

- Đây là điện chủ thủ lệnh.

Thanh Lôi Thân Vương, Phi Long Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương, thập đại đệ tử nhìn thấy ngọc bài này cũng không do dự, cấp tốc tiến Thiên Trụ giới nội.

Thẳng đến khi Lục Lâm Thiên thu hồi Thiên Trụ giới thì ánh mắt nhìn qua hai bán thánh khí kia.

- Ngươi là ai?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cảnh giác nhìn qua hai bán thánh khí, lập tức hỏi thầm trong đầu, vừa mới nói chuyện chính là giọng nói mờ ảo kia, làm cho Lục Lâm Thiên có cảm giác quen thuộc, dường như đã từng nghe qua.

Giọng nói vang lên:

- Ta chính là Chí Tôn trong lời khí linh Tử Lôi Huyền Đỉnh đã nói.

Khi nói chuyện, rốt cuộc Lục Lâm Thiên cũng nhìn ra nơi nói chuyện, sắc mặt Lục Lâm Thiên đại biến, giọng nói này tới từ cây đao thổ phỉ, cây đao màu vàng này chính là Chí Tôn trong lời Tử Lôi Huyền Đỉnh.

- Tiểu tử, thiên phú không tồi, nhị nguyên Hóa Hồng, thực lực có thể sánh ngang tứ nguyên Hóa Hồng, nhưng mà chẳng lẽ ngươi cho rằng chút thực lực ấy và Bất Diệt La Hán Tượng là có thể chống lại ta sao, ta thật không biết vì sao Chí Tôn ở trên người của ngươi, ngươi nên gọi Chí Tôn ra đây đi.

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt thân ảnh tử kim dò xét Lục Lâm Thiên thật kỹ.

Ầm ầm!

- Tử Lôi, ngươi bảo muốn gặp ta thì ta phải ra gặp ngươi sao, ngươi chưa đủ tư cách.

Nhưng vào lúc này, giọng nói mờ mịt vang lên trong lôi hải, vào lúc này Lục Lâm Thiên cảm thấy trong lời nói này mang theo sát khí và hào quang màu vàng bùng nổ.

Hào quang màu vàng trực tiếp bao phủ toàn thân Lục Lâm Thiên.

- Chí Tôn...

Khi hào quang màu vàng bao phủ Lục Lâm Thiên, thần sắc đạm mạc của thân ảnh tử kim biến hóa, ánh mắt sợ hãi, hào quang của cây đao màu vàng làm hắn không thể chống lại.

Dưới uy năng của cây đao màu vàng, Luân Hồi Hư Vọng Đao biến thành nam tử hư ảo cũng biến sắc.

Thân ảnh tử kim lúc này sợ hãi, không ngừng nói:

- Chí Tôn, ngươi là Chí Tôn, ngươi thật...

- Tử Lôi, hiện tại ngươi chỉ có hai lựa chọn, đầu tiên là thần phục nhận chủ, thứ hai, bị cưỡng ép nhận chủ!

Giọng nói từ cây đao màu vàng mang theo uy thế phách tuyệt thiên hạ.

Thân ảnh tử kim nhìn qua Lục Lâm Thiên, lại nói với cây đao màu vàng:

- Chí Tôn, muốn ta nhận chủ với nhân loại nhỏ bé này sao, điều đó không có khả năng, hắn còn không xứng.

- Rượu mời không uống, muốn uống rượu phạt.

Giọng nói đạm mạc trong cây đao màu vàng bùng phát, trực tiếp bao phủ thân ảnh tử kim, cây đao màu vàng bộc phát uy năng giam cầm thân ảnh tử kim.

Thân ảnh tử kim muốn trốn, thế nhưng bị hào quang màu vàng bao phủ, lực lượng ngập trời ẩn chứa trong đó làm hắn không thể nhúc nhích.

- Năm đó chủ nhân sợ ngươi bị hủy thì đáng tiếc. Đối với ta mà nói, ngươi bây giờ còn không bằng chó má, nếu ngươi không muốn vậy thì không cần tồn tại nữa.

Giọng nói đạm mạc mang theo uy thế bá tuyệt thiên hạ, hào quang cây đao màu vàng trước mặt Lục Lâm Thiên chấn động, hào quang màu vàng bắn thẳng tới trước.

Một cây đao màu vàng bổ thẳng vào thân ảnh tử kim.

Xoẹt!

Cây đao màu vàng bắn ra sát khí ngập trời, mang theo hủy diệt tuyệt đối, trong lôi hải vô tận kim quang mang theo sát khí, lôi hải cuồn cuộn, dường như lôi hải không ngừng rung động mạnh mẽ.

- Chí Tôn...

Thân ảnh tử kim hoảng hốt, hắn còn chưa dứt lời, cây đao màu vàng đã bổ lên người của hắn.

Đao mang rơi xuống, cả lôi hải rung chuyển, kim mang phóng đại, cả lôi hải không ngừng chấn động dữ dội.

Xoẹt!

Dưới đao mang màu vàng này, thân ảnh tử kim không có cơ hội chạy trốn, một đao chém xuống, một đao hai nửa, đánh xuyên qua không gian.

Rầm rầm rầm!

Khí tức của cây đao màu vàng bổ xuống làm cho Lục Lâm Thiên run sợ, loại khí tức khủng bố này rung động lòng người.

Sát khí khủng khiếp như thế làm Lục Lâm Thiên cảm giác so với Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long, điện chủ Tuyên Cổ Điện Hậu Khánh Lâm còn cường hãn hơn rất nhiều.

Vào lúc này Lục Lâm Thiên khiếp sợ nghe được khẩu khí của cây đao màu vàng, dường như Tử Lôi Huyền Đỉnh là vật của chủ nhân nó lúc trước, có quan hệ với chủ nhân cây đao màu vàng.

Tử Lôi Huyền Đỉnh chính là vật của Tuyên Cổ Điện, cây đao màu vàng có quan hệ với Tuyên Cổ Điện.

Xoẹt.

Trong lôi hải có bóng thân ảnh tử kim ngưng tụ, trong mắt thân ảnh tử kim vô cùng kinh hãi.

- Tử Lôi, đây là cảnh cáo, xem mặt mũi của chủ nhân ta cho ngươi cơ hội.

Cây đao màu vàng thu liễm không ít, âm thanh bá tuyệt thiên hạ lại nói một câu.

- Ha ha...

Nghe vậy, thân ảnh tử kim lại cười ha hả, ánh mắt nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, nói:

- Chí Tôn, không nghĩ tới ngươi cũng có hôm nay, ngươi căn bản chưa khôi phục, bằng không với tính tình của ngươi sẽ không cho ta cơ hội lựa chọn, ha ha, ngươi trốn trên người con sâu cái kiến này chính là chờ đợi khôi phục mà thôi.

- Ai...

Trong đầu Lục Lâm Thiên, cây đao màu vàng thở dài, dường như không quan tâm Tử Lôi Huyền Đỉnh nói chuyện, lại nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục Lâm Thiên, muốn nhận chủ tử kim huyền lôi có hai phương pháp, một là dựa vào thực lực cưỡng ép nhận chủ, còn biện pháp khác là nó tự động nhận chủ, ngươi muốn loại nào?

- Có khác nhau sao? Sợ là có khác nhau ta cũng không làm được.

Tuy Lục Lâm Thiên có ngạo khí, nhưng lúc này cũng tự hiểu mình, dùng thực lực của mình, hai biện pháp cây đao màu vàng nói đều không làm được.

Cưỡng ép nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh và làm Tử Lôi Huyền Đỉnh thần phục, tất cả đều cần có thực lực, nhiều cường giả viễn cổ như thế còn không làm được, tuy lúc này Tử Lôi Huyền Đỉnh còn chưa khôi phục tới trạng thái đỉnh phong, Lục Lâm Thiên biết rõ Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng không phải hắn có thể ngăn cản.

Chương 4332: Sợ cái rắm 1

- Cả hai đương nhiên có khác nhau, nếu mạnh mẽ nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh giống như làm với Luân Hồi Hư Vọng Đao, Luân Hồi Hư Vọng Đao cũng bị người ta thừa dịp nó suy yếu mà bố trí ấn ký linh hồn nhận chủ, tuy là bị nhận chủ, nhưng cấp độ của nó không thấp, khác với khí linh bình thường, chúng sẽ âm thầm phản kháng, một khi có cơ hội sẽ giãy giụa khỏi trói buộc, muốn triệt để phát huy ra thực lực của chúng không dễ dàng.

Hơi chút dừng lại, cây đao màu vàng nói với Lục Lâm Thiên:

- Nhưng nếu chúng cam tâm tình nguyện thần phục, cuối cùng nhận chủ thì khác, tuyệt đối sẽ không phản bội, cũng có thể phát huy uy năng của chúng tới tận cùng. Ngươi muốn cưỡng ép nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, ta giúp ngươi ngăn chặn, vấn đề cũng sẽ không quá lớn, nhưng nếu ngươi muốn thuần phục chúng, ta cũng có thể giúp ngươi.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt nhảy lên, nếu cưỡng ép nhận chủ, Tử Lôi Huyền Đỉnh sẽ âm thầm phản kháng và sẽ đào thoát, còn không cách nào triệt để phát huy ra uy năng của nó, thu phục nó cam tâm tình nguyện thì tuyệt đối sẽ không phản bội, cũng có thể phát huy uy năng tới tận cùng, Lục Lâm Thiên tự nhiên sẽ chọn cách thứ hai.

- Ta tất nhiên là muốn phương pháp thứ hai, nhưng cách này ta không làm được.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, không có màu vàng cây đao hỗ trợ, chính mình căn bản không thể làm gì tử kim huyền lôi.

Lục Lâm Thiên cũng suy đoán thân phận của cây đao màu vàng, Tử Lôi Huyền Đỉnh đứng đầu thập đại bán thánh khí vẫn thua kém cây đao màu vàng, cấp độ của cây đao màu vàng thật sự làm Lục Lâm Thiên cảm thấy run lên.

- Muốn thu phục Tử Lôi Huyền Đỉnh rất khó, lúc trước rất nhiều cường giả không thành công, khí linh trong Tử Lôi Huyền Đỉnh chính là tử kim huyền lôi, tử kim huyền lôi có phần lưu luyến chủ nhân ta, cho nên đã tạo thành tính cách cuồng ngạo của Tử Lôi Huyền Đỉnh. Trừ chủ nhân ra sẽ không đặt kẻ nào vào trong mắt, muốn nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, trước hết cần phải làm khí linh thuần phục, làm cho hắn thần phục, cho dù thực lực ngươi mạnh hơn nó thì nó cũng không cam tâm thần phục. Với thực lực của ngươi muốn hắn thuần phục, cho dù hắn hiện tại còn chưa khôi phục cũng không có khả năng, nhưng mà...

Cây đao màu vàng từ từ nói:

- Người khác không có khả năng, nhưng mà không có nghĩa là ngươi không có khả năng.

- Chỉ cần có cơ hội, ta tự nhiên muốn thử một lần.

Lục Lâm Thiên lập tức nâng cao tinh thần, chỉ cần có cơ hội, tự nhiên là cần thử một lần.

Tử Lôi nhìn Lục Lâm Thiên, thấy Lục Lâm Thiên thật lâu không có động tĩnh, ánh mắt lôi đình lập loè lóe sáng, nói:

- Chí Tôn, ngươi thật không đi ra gặp sao?

- Tử Lôi, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Cây đao màu vàng lại trả lời Tử Lôi như thế.

Tử Lôi nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên nói:

- Chí Tôn, ngươi không dám a, trận chiến lúc trước ngươi khẳng định bị thương nặng nhất, ngươi đã sớm không bằng lúc trước, cho nên mới dùng ánh sáng chấn nhiếp ta, ha ha...

Sau khi cười to không ngớt, Tử Lôi nhìn qua Luân Hồi Hư Vọng Đao biến thành nam tử trung niên, nói:

- Hư Vọng, chúng ta liên thủ, thế nào, lúc này Chí Tôn cũng không phải là Chí Tôn lúc trước, nếu chúng ta có thể có được vật trên người Chí Tôn, đến lúc đó chúng ta sẽ có chỗ tốt gì, ngươi biết rõ chứ?

- Cái này...

Nghe vậy, nam tử trung niên chấn động, hai mắt đen trắng sáng lên, nhưng mà hắn cũng sợ hãi, ánh mắt nhìn hào quang cây đao màu vàng trên người Lục Lâm Thiên lập loè bất định.

- Vọng Hư, ngươi thiếu nợ ta một phần nhân tình, hiện tại nên liên thủ với ta đối phó Chí Tôn xem như trả hết nợ, thời điểm đó còn phân ngươi một nửa chỗ tốt.

Tử Lôi tiếp tục đối với nam tử trung niên nói ra.

Nam tử trung niên dường như khó quyết đoán, dưới chỗ tốt cực lớn và sợ hãi, hắn khó mà lựa chọn.

- Thật sự là không biết sống chết...

Lời của cây đao màu vàng truyền ra mờ ảo, sát khí chấn động, khí tức lăng lệ tập trung vào nam tử trung niên, nói:

- Ngươi thực muốn đối phó ta sao, thu ngươi, ta sẽ khôi phục rất nhanh, có chỗ tốt cực lớn, ta cũng nên thu thập ngươi.

- Chí Tôn lưu tình, ta tất nhiên sẽ không dám đối phó Chí Tôn.

Bị khí tức lăng lệ vô tình kia tập trung, nam tử trung niên run lên, linh hồn rung động, lập tức nói với Tử Lôi:

- Tử Lôi, thiếu nợ nhân tình của ngươi ta sẽ trả, nhưng mà ta không dám đối phó Chí Tôn.

- Phế vật, khó trách bị người ta nhận chủ.

Thân ảnh tử kim quát nam tử hư ảỏ.

- Khá tốt Luân Hồi Hư Vọng Đao nhát gan, hắn khôi phục hơn phân nửa, nếu ta ở thời kỳ toàn thịnh, cho dù hai bọn chúng liên thủ, ở trước mặt ta cũng không chịu nổi một kích. [T-R-U-Y-E-N-F-U-L-L-.-V-N] Nhưng ta lúc đầu bị thương quá nặng, hiện tại khôi phục chưa được một phần mười, Luân Hồi Hư Vọng Đao mà đối phó ta, thật sự khó giải quyết, tuy hắn lúc này có thực lực không kém Tử Lôi Huyền Đỉnh, nhưng mà ngươi có thể áp chế Tử Lôi Huyền Đỉnh, lại không thể áp chế Luân Hồi Hư Vọng Đao.

Cây đao màu vàng nói với Lục Lâm Thiên:

- Tránh đêm dài lắm mộng, nhanh thu phục Tử Lôi Huyền Đỉnh đi!

- Thực lực của ta còn không đủ mà.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên dấu diếm, trong lòng lại cho rằng cây đao màu vàng cố làm ra vẻ, đang hù dọa Luân Hồi Hư Vọng Đao mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói thế, cây đao màu vàng lại nói:

- Tiểu tử, tử kim huyền lôi tuy bị chủ nhân luyện thành khí linh của Tử Lôi Huyền Đỉnh, cải biến không ít khí tức, cũng không phải là trước kia, nhưng ngươi cẩn thận quan sát khí tức của nó có phát hiện gì không?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức quan sát khí tức của tử kim huyền lôi, nó tràn ngập khí tức hủy diệt, nhạy cảm quan sát, Lục Lâm Thiên trong lúc mơ hồ cảm thấy khí tức thuộc tính.

Khí tức quen thuộc trên người tử kim huyền lôi lúc trước Lục Lâm Thiên cảm giác qua, nhưng không có chú ý, cho rằng là có quan hệ với Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Lúc này dò xét, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác quen thuộc, cẩn thận quan sát thì nguyên đan chữ vạn run lên.

- Có khí tức quen thuộc, dường như là...

Quan sát một hồi, Lục Lâm Thiên nói:

- Chẳng lẽ là, nhưng mà không có khả năng, tại sao lại...

- Có lẽ ngươi cảm giác ra, thật sự là thế, ngươi cũng không cần hoài nghi, tử kim huyền lôi là vật của thế giới Linh Vũ, lúc trước bị chủ nhân luyện chế thành khí linh của Tử Lôi Huyền Đỉnh. Trong cấp độ linh vật trời sinh, tử kim huyền lôi so ra kém Thái Cổ U Minh Viêm mà ngươi dung hợp đấy, nhưng lại mạnh hơn Hoằng Ấn Thiên Diễm rất nhiều.

Cây đao màu vàng nói với Lục Lâm Thiên:

- Vận dụng hỗn độn bổn nguyên tự thành không gian, ngươi thân là chủ nhân thế giới hỗn độn, tử kim huyền lôi chính là vật của thế giới Linh Vũ, tự nhiên sẽ bị ngươi áp chế, trước mắt thực lực mạnh hơn ngươi, còn lại phải xem ngươi thu phục nó thế nào, chỉ cần thu phục được khí linh Tử Lôi Huyền Đỉnh, đến lúc đó ngươi có thể nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, lập tức hỏi cây đao màu vàng:

- Ngươi nói ta có thể dùng thế giới hỗn độn ngăn cản tử kim huyền lôi sao?

Chương 4333: Sợ cái rắm 2

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên nhịn không được xoa tay, tử kim huyền lôi chính là vật của thế giới Linh Vũ, tự nhiên bị mình áp chế, thúc dục hỗn độn bổn nguyên tự thành không gian, cũng giống như trong thế giới Linh Vũ, tử kim huyền lôi ở trước mặt mình căn bản chỉ có thực lực bằng mình.

Mình bây giờ là nhị nguyên Hóa Hồng, nếu áp chế thực lực khí linh Tử Lôi Huyền Đỉnh tới cấp độ nhị nguyên Hóa Hồng, mình chỉ cần dùng thực lực đánh bại nó là được.

Tử kim huyền Lôi Thiên phú cực cao, cho dù áp chế xuống sánh bằng mình cũng khó đối phó, nhưng mà Lục Lâm Thiên không sợ, trong ngang cấp hắn không dễ chọc, huống chi tử kim huyền lôi còn bị mình áp chế, đủ để chà đạp khí linh Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Cây đao màu vàng nói với Lục Lâm Thiên:

- Tử kim huyền lôi chính là vật của thế giới Linh Vũ, trước mặt tự nhiên bị ngươi áp chế, nhưng hắn cũng không dễ đối phó, nếu ngươi thua, thì hỗn độn bổn nguyên của ngươi nói không chừng sẽ bị hắn cướp, đến lúc đó một kiện linh khí trở thành thế giới chi chủ, đây chính là lần đầu tiên đấy.

- Sợ rằng hắn không có bản lĩnh đó.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, hắn áp chế khí linh Tử Lôi Huyền Đỉnh cùng cấp độ với mình, hắn cũng không sợ tử kim huyền lôi, mình không dễ chọc, khẽ nhíu mày, nói:

- Nếu ta ở bên ngoài vận dụng hỗn độn bổn nguyên, sợ rằng chủ nhân thế giới này sẽ cảm nhận được, vạn nhất bạo lộ hỗn độn bổn nguyên thì không ổn.

Sau đó cây đao màu vàng do dự, mới nói với Lục Lâm Thiên:

- Không cần phải lo lắng, những chủ nhân thế giới này hiện tại bản thân khó bảo toàn, chỉ cần không bị các cường giả khác phát hiện là được, bằng không phiền toái của ngươi lớn lắm.

- Bản thân chủ nhân thế giới khó bảo toàn...

Lục Lâm Thiên nghe vậy, trong nội tâm âm thầm nghi hoặc.

Từ lúc cây đao màu vàng, tử kim huyền lôi, Luân Hồi Hư Vọng Đao nói chuyện với nhau, Lục Lâm Thiên trong mơ hồ nghe được trong thiên địa có biến cố thật lớn. Mà biến cố lớn này nói không chừng có tử kim huyền lôi, cây đao màu vàng, còn có cả thế giới Linh Vũ cũng tham dự vào.

Trong lúc nhất thời Lục Lâm Thiên có không ít nghi hoặc, nhưng mà không biết nên hỏi thế nào, lúc này cũng không có thời gian hỏi nhiều, bởi vì thân ảnh tử kim đang lao tới.

- Chí Tôn, ngươi không dám đi ra, sợ bị ta nhìn thấu, cho dù ngươi trốn được ta dò xét, đạt được vật trên người của ngươi, khi đó trong thiên địa này mặc ta tiêu dao.

Lời nói của thân ảnh tử kim đầy hàn ý.

- Thì ra là vật trong thế giới của lão tử, dám hung hăng càn quấy trước mặt lão tử à.

Lúc này thấy thân ảnh tử kim lao tới, Lục Lâm Thiên không hề sợ, hắn ngưng kết thủ ấn, thúc dục bổn nguyên.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi khí tức man hoang khủng khiếp lan tỏa ra khắp không gian lôi hải.

Cả không gian lôi hải rung rung, vô số tử kim lôi đình phóng lên trời, mang theo khí thế hủy diệt tất cả.

Sau đó từng khe nứt không gian xuất hiện, khí tức man hoang bao phủ cả không gian, vào lúc này thân ảnh tử kim chấn động.

- Đây là...

Luân Hồi Hư Vọng Đao hiện tại cũng bị khí tức man hoang bao phủ, hắn cảm thấy toàn thân hơi khó thừa nhận được.

- Khí tức quen thuộc, thì ra là hỗn độn bổn nguyên, trên người của ngươi tại sao có được hỗn độn bổn nguyên của Thánh Vương? Tại sao...

Tử Lôi khiếp sợ, trong khí tức man hoang này hắn bị áp chế, căn bản không tới phiên hắn phản kháng.

Tử Lôi vẫn cảm thấy khí tức quen thuộc trên người nam tử này, thậm chí trong lòng có kiêng kị, nhưng lại không ngờ là hỗn độn bổn nguyên, chính là hỗn độn bổn nguyên của Thánh Vương, hắn lúc trước ra đời trong thế giới đó, chỉ có trong thế giới hỗn độn bổn nguyên hắn ra đời mới có thể áp chế hắn.

- Càn rỡ đủ rồi, hiện tại tới phiên ta!

Lục Lâm Thiên hét lớn, thân hình bất diệt la hán xuất hiện.

Hắn bị khí linh Tử Lôi Huyền Đỉnh áp chế uất ức không thôi, thật vất vả mới có được cơ hội như thế, Lục Lâm Thiên sẽ không bỏ qua.

Xoẹt.

Khi quát lớn vừa dứt, Lục Lâm Thiên vận chuyển nguyên lực bùng phát thật dữ dội.

Không gian chung quanh chấn động, chỉ cần là sinh linh trong thế giới Linh Vũ đều bị khống chế, một quyền màu vàng mang theo khí tức man hoang đánh tới.

- Hỗn độn bổn nguyên, không ngờ ngươi lại có hỗn độn bổn nguyên của Thánh Vương, xem ra Thánh Vương đã vẫn lạc rồi, hỗn độn bổn nguyên của Thánh Vương không phải nhân loại nhỏ bé ngươi có được, giao ra đây, Chí Tôn, hỗn độn bổn nguyên của Thánh Vương, ha ha, đây là đại cơ duyên của ta, từ nay về sau, cả thiên địa này dùng ta vi tôn, ai dám không theo.

Sau khi trải qua sợ hãi thời gian ngắn, hai mắt Tử Lôi bắn ra hào quang tham lam, hắn rất rõ ràng nêu đạt được bảo vật trên người Chí Tôn và thế giới hỗn độn chi nguyên sẽ đại biểu cho cái gì, đến lúc đó hắn sẽ trở thành tồn tại mạnh nhất trong thiên địa, khi đó những đại năng lúc trước cũng không làm gì được hắn, thậm chí còn phải thần phục dưới chân hắn.

Oanh!

Trong thời gian ngắn, mắt thấy một quyền của Lục Lâm Thiên oanh kích đến, Tử Lôi cũng toàn lực ra tay, lực lượng hủy diệt bùng nổ, bỗng nhiên không gian này sinh ra lôi đình tử kim bao phủ các nơi, hai quyền va chạm vưới nhau.

Rầm rầm rầm bang bang...

Hai quyền đυ.ng nhau, lôi hải không ngừng chấn động dữ dội, vô số tiếng vọng truyền ra, lôi hải sinh ra sóng to gió lớn.

Xoẹt...

Vào lúc này, thân ảnh Tử Lôi cũng bị đánh bay ra ngoài, cột sáng như lôi đình giáng thẳng xuống.

- Tại sao có thể mạnh như vậy?

Thân hình Tử Lôi bị đánh bay xa, ánh mắt tham lam của hắn hóa thành sợ hãi.

Tử Lôi tham lam hỗn độn bổn nguyên, nhưng kết quả quá tàn nhẫn với hắn, lúc này bị áp chế, thực lực của hắn hoàn toàn không phải đối thủ của người ta, áp chế tới từ sâu trong linh hồn, đến từ cốt tủy, hắn không có biện pháp phản kháng.

- Thật thoải mái, tiếp tục!

Thúc dục hỗn độn chi nguyên, sinh linh trong thế giới Linh Vũ chung quanh đều bị khống chế, một chiêu chiếm ưu thế, Lục Lâm Thiên vui mừng, lập tức hét lớn một tiếng sau đó không trì hoãn chút nào, thời điểm thân hình Tử Lôi bị đánh bay, không gian trước người chấn động rất mạnh, hắn lướt đi lần nữa, hắn đánh ra một quyền như pháo kích, phối hợp với thời gian và không gian áo nghĩa nện xuống thật mạnh.

Bành!

Đánh ra một quyền này, Tử Lôi vẫn chưa ổn định thân hình, hắn trực tiếp phá không xuyên qua lôi hải, vô số lôi đình lơ lửng giữa không trung, chấn động ngút trời.

Rầm rầm rầm...

- Muốn thắng ta, không dễ dàng như vậy.

Ánh mắt Tử Lôi kinh hãi và tức giận ngập trời, lập tức thân ảnh hóa thành lôi đình cự nhân, không dưới Bất Diệt La Hán Tượng của Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm!

Lôi hải cuồn cuộn, thân hình Tử Lôi đánh ra một quyền với uy thế hủy diệt, một quyền này oanh kích vào quyền của Lục Lâm Thiên, khí tức hủy diệt bao phủ không gian.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, Bất Diệt La Hán Tượng sinh ra bí vân bao phủ thân hình, điện quang lập lòe bất định, hắn mặc kệ tử lôi đánh vào người.

Chương 4334: Chà đạp Tử Lôi

Rầm rầm!

Bất Diệt La Hán Tượng khổng lồ thừa nhận lôi đình, mặc cho tử kim lôi đình đánh thẳng vào người Bất Diệt La Hán Tượng, thậm chí Bất Diệt La Hán Tượng còn có thể thôn phệ tử kim lôi đình.

Khi áp chế thực lực đối thủ tới đồng cấp với mình, Lục Lâm Thiên dựa vào lực phòng ngự biến thái của Bất Diệt La Hán Tượng ngăn cản lôi đình, huống chi hắn còn được tử kim huyền lôi rèn luyện qua, loại tình huống này, lúc này có hỗn độn bổn nguyên áp chế, tử kim huyền lôi mạnh hơn nữa cũng không thể tổn thương Lục Lâm Thiên.

- Tại sao lại...

Tử Lôi lại khiếp sợ, phát hiện đối phương không thèm nhìn oanh kích của hắn, điều này làm hắn sợ hãi hoảng hốt.

Tử Lôi khiếp sợ thực lực của nhân loại này, phải biết rằng trong tu vị đồng cấp, mặc dù hắn đã bị luyện thành khí linh nhưng lại là linh vật trời sinh, trong quá trình bị luyện thành khí linh cũng mạnh hơn chứ không yếu đi, tu vị đồng cấp không thể là đối thủ của hắn.

Nhưng mà trước mặt đối phương, Tử Lôi phát hiện mình không thể làm gì, thực lực của chính mình sau đại chiến lúc trước tổn thương không nhỏ, nhưng mà tổn thương không nghiêm trọng lắm, sau đó lại bị phong ấn.

Trong phong ấn này, Thánh Chủ cố ý muốn giảm bá đạo và thực lực của hắn.

Bao nhiêu năm qua đi, thực lực của hắn bị phong ấn làm giảm nhiều, lúc này khôi phục chưa tới một nửa, Cửu Đỉnh quy nhất cũng chỉ giúp khôi phục tới trạng thái đỉnh phong, lại không phải đại biểu lập tức sẽ khôi phục đỉnh phong.

Tử Lôi xem chừng, lúc này hắn bị áp còn ở trạng thái nhị nguyên Hóa Hồng, cho dù hắn có thực lực nhị nguyên Hóa Hồng, đám Thú tộc, Nhân tộc, Minh Linh tu vị tam nguyên đỉnh phong cũng không thể đánh lại hắn, tứ nguyên Hóa Hồng cũng không thể làm gì hắn được.

Nhưng hiện Tử Lôi phát hiện đối phương còn mạnh hơn nữa, tiểu tử Lục Lâm Thiên này chỉ tu vị nhị nguyên Hóa Hồng lại có thể sánh bằng tứ nguyên Hóa Hồng Cảnh đỉnh phong, thậm chí là có thể so với ngũ nguyên Hóa Hồng Cảnh, tăng thêm áp chế đã mạnh hơn hắn không ít.

Một nhân loại lại mạnh hơn hắn, chuyện này làm cho hắn không thể không khïếp sợ.

- Không phục sao, vậy đánh tới khi ngươiphục.

Lục Lâm Thiên không ngừng đấm đá liên tục.

Một quyền hắn đánh xuống, thân hình khổng lồ của Tử Lôi bị đánh bay, nhưng Tử Lôi không ngừng khôi phục nhanh chóng.

- Tiếp tục!

Lục Lâm Thiên không có lưu tình, tiếp tục oanh kích, quyền kích như mưa, tốc độ khôi phục của Tử Lôi cũng rất nhanh, không bao lâu đã hồi phục thương thế.

Tử Lôi lúc này hoàn toàn bị chà đạp không thể ngẩng đầu lên nổi, hắn không thể làm gì.

Trong lòng Tử Lôi càng ngày càng kinh hãi, ban đầu hắn còn muốn chiếm hỗn độn bổn nguyên và Chí Tôn, lúc này hắn biết rõ đây là chuyện không có khả năng, nhân loại này quá đáng sợ.

- Thế nào, thoải mái chứ, một khí linh mà thôi, thực cho rằng mình là viễn cổ đại năng sao?

Lục Lâm Thiên quát lớn, lại tiếp tục đấm đá, hắn hoàn toàn đánh bạo Tử Lôi, nghiền áp không tha người.

Rầm rầm rầm...

Âm thanh đinh tai nhức óc vang lên, Luân Hồi Hư Vọng Đao đứng xa nhìn cảnh này, dưới uy áp chấn động tâm thần kia, hắn không dám tham gia vào việc này.

Luân Hồi Hư Vọng Đao nhìn thấy tất cả, nhân loại này quá cường hãn, làm cho Tử Lôi ăn thiệt thòi lớn, hắn lần đầu tiên nhìn thấy Tử Lôi bị hành hạ thảm như thế.

- Còn muốn đoạt hỗn độn bổn nguyên, muốn tìm tai vạ hả!

Oanh!

- Muốn đối phó bổn công tử, hiện tại biết rõ không đủ tư cách chưa?

Oanh!

- Vẫn cho rằng bổn công tử dễ khi dễ sao?

Oanh!

....

Lục Lâm Thiên không ngừng hét lớn, quyền hắn giáng xuống thân hình Tử Lôi như mưa.

Rầm rầm rầm!

Tiếng nổ tung vang lên như sấm, lôi hải không ngừng nổ tung, Luân Hồi Hư Vọng Đao khiếp sợ quan sát tình hình, thân hình lôi đình to lớn của Tử Lôi đã bị Lục Lâm Thiên đánh biến hình, thân hình lôi đình cự nhân xuất hiện vô số khe hở.

- Hỏi lại ngươi một lần, có thể thần phục hay không?

Lục Lâm Thiên lập tức hỏi Tử Lôi.

- Hừ, muốn ta thần phục, ngươi tính toán là cái gì, chỉ là dựa vào hỗn độn bổn nguyên áp chế ta mà thôi, có bản lĩnh đấu công bằng đi.

Tử Lôi tức giận, hắn chưa từng biệt khuất như thế này bao giờ, lập tức giận dữ quát lớn.

- Không muốn thần phục, vậy tiếp tục.

Lục Lâm Thiên quát lớn, thân hình la hán nhanh chóng đánh tới tấp, từng quyền như bôn lôi nện vào người Tử Lôi, giáng những đòn rất mạnh.

Lục Lâm Thiên công kích không ngừng, thân hình lôi đình cự nhân bị phá hủy, nhưng Lục Lâm Thiên biết rõ Tử Lôi không dễ dàng bị hủy như vậy, lúc trước một đao của cây đao màu vàng cũng không làm gì được nó.

- Ha ha, nhân loại nhỏ bé, có hỗn độn bổn nguyên ngươi cũng không làm gì được ta, ngươi có thể đánh bại ta thì thế nào, tuy ta là khí linh, nhưng có thân hình tử kim huyền lôi, ngươi không thể làm gì được ta đâu.

Tử kim lôi đình cự nhân cười lạnh, khí tức của hắn yếu đi rất nhiều, nhưng qua thời gian khí tức càng ngày càng mạnh, hiển nhiên khôi phục rất nhanh.

- Tiểu tử, tử kim huyền lôi có thiên phú tự lành khủng bố, bất luận thương thế nào, chỉ cần không bị thương linh hồn bổn nguyên đều có thể khôi phục, ngươi tu luyện Bất Diệt La Hán Tượng là có người lúc trước lĩnh ngộ từ tử kim huyền lôi mà ra, thiên phú tử kim huyền lôi có thể nói là bất tử, đây cũng là một trong những nguyên nhân các cường giả lúc trước không thể thu phục nó.

Cây đao màu vàng nói với Lục Lâm Thiên.

- Thiên phú bất tử, tự lành chi khủng bố, thật sự khó đối phó.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hắn cảm giác dù có tiếp tục như vậy cũng không phải là cách.

- Tiểu tử, buông tha đi, ngươi không thể làm gì được ta, chỉ cần ngươi buông tha ta, ta sẽ thả ngươi ra khỏi không gian này, dù sao ngươi cũng không làm gì được ta.

Tử Lôi nói với Lục Lâm Thiên, ánh mắt âm trầm chớp động.

- Thật sao, nhưng ngươi còn chưa có tư cách cò kè mặc cả.

Lục Lâm Thiên trợn mắt nói ra.

Nghe vậy, lôi đình cự nhân lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, đừng có rượu mời không uống muốn uống rượu phạt, ngươi căn bản không thể làm gì được ta, ta thừa nhận ngươi có thể đánh bại ta, nhưng chỉ là đánh bại mà thôi, ngươi căn bản không cách nào làm gì được ta, kéo dài thời gian lâu, đến lúc đó ăn thiệt thòi là ngươi mà thôi.

- Còn dám hung hăng càn quấy.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, hắn lập tức đánh ra một quyền cực mạnh.

Bành.

Một quyền này làm lôi đình nổ tung không dứt bên tai, ánh mắt Luân Hồi Hư Vọng Đao ngây ngốc, chỉ thấy Lục Lâm Thiên tiếp tục ngược đãi Tử Lôi.

- Tiểu tử, ngươi chọc giận ta.

Tử Lôi gào thét, lôi hải cuồn cuộn, lôi đình không ngừng nổ tung bên tai.

- Bổn công tử chọc giận ngươi thì như thế nào?

Lục Lâm Thiên quát lớn, tiếp tục công kích như mưa.

Oanh!

Một quyền lại một quyền, đánh Tử Lôi thảm hại như chó chết, nhưng tốc độ khôi phục của Tử Lôi lại rất mạnh.

- Tiểu tử, ngươi triệt để chọc giận ta.

Trong tiếng gầm gừ này, tử kim lôi cầu trên không trung lập tức xuất hiện vật khổng lồ.

Chương 4335: Không phù hợp quy tắc thì hủy diệt

Thời điểm vật này hiện ra, Lục Lâm Thiên ngạc nhiên không ít, hiển hiện đây là con rùa lôi đình cực lớn, bản thể cực kỳ tương tự Huyền Vũ hoàng tộc, nhưng không có xà thể, trên mai rùa có bí vân quanh quẩn, trên lưng còn có một cái đỉnh, hiển nhiên là bộ dáng của Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Ầm ầm!

Lúc con rùa lôi đình mang đỉnh xuất hiện, lôi uy đáng sợ bao phủ các nơi.

- Rốt cuộc linh hồn bổn nguyên cũng đi ra sao?

Lục Lâm Thiên cười lạnh, ánh mắt nhìn qua cự đỉnh trên thân rùa khổng lồ, đây là linh hồn bổn nguyên của tử kim huyền lôi biến thành, lúc này hắn lạnh nhạt nói:

- Cho ngươi một cơ hội cuối cùng, thần phục hay hủy diệt?

Ngao...

Rùa khổng lồ gào thét, nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, vô cùng bá đạo nói:

- Nhân loại nhỏ bé, ngươi có gì tư cách gì thần phục hay hủy diệt ta, ngươi hoàn toàn không làm được.

- Nếu ngươi không muốn, hôm nay ta chỉ có thể hủy diệt ngươi, tuy là khí linh, nhưng luyện hóa ngươi ta cũng có không ít chỗ tốt, cho dù là Tử Lôi Huyền Đỉnh, ta không muốn thì tiêu diệt, trước mặt bổn công tử còn chưa tới phiên một kiện bán thánh khí cuồng ngạo.

Lục Lâm Thiên quát lớn, lúc này thân hình la hán nói:

- Linh! Tiêu! Thống! Hiệp! Giải! Tâm! Liệt! Tề! Thiền!

Ầm ầm!

Sau khi chữ cuối cùng và thủ ấn ngưng kết xong, chín bí vân bao quanh tay Lục Lâm Thiên.

Hào quang mang theo khí tức man hoang, có thể hủy diệt mọi thứ.

Sau khi hào quang man hoang ngưng tụ thành thủ ấn, sát khí ngập trời dâng trào, trong mắt bắn ra sát ý không thèm che dấu, quát:

- Hỗn độn bổn nguyên, Trấn Tà!

Lục Lâm Thiên quát lớn trong lôi hải, tiếng gầm quét qua tất cả, kí©ɧ ŧɧí©ɧ lôi đình bùng nổ, ngay sau đó một chưởng mang theo bí vân quét qua các nơi.

Hào quang chữ vạn ngưng tụ trên bầu trời, cả không gian nhanh chóng sụp đổ hủy diệt, không gian bao la run rẩy, từng vết nứt không gian thâm thúy quét qua các nơi, không gian liên tiếp sụp đổ nhanh chóng.

Thân rùa khổng lồ của Tử Lôi rung động rất mạnh, giờ phút này, khí tức hủy diệt bá đạo của Lục Lâm Thiên đã làm hắn sợ hãi

Xoẹt!

Dưới hào quang của chữ vạn kia, khí tức man hoang quét qua các nơi, lực lượng hủy diệt bùng nổ trong không gian này.

Phanh!

Khí linh Tử Lôi Huyền Đỉnh, thân rùa khổng lồ run rẩy rất mạnh, hàn ý rất mạnh bao phủ toàn thân của hắn, hàn ý tới từ sâu trong linh hồn, không thể ức chế được.

- Không muốn thần phục, vậy hủy diệt, lưu gia hỏa cuồng vọng như ngươi làm gì?

Quát to một tiếng, Lục Lâm Thiên sinh ra sát ý ngập trời, hào quang chữ vạn bao phủ ban tay, thân rùa khổng lồ bị áp chế rất mạnh, lập tức trong lòng bàn tay sinh ra lực thôn phệ rất đáng sợ.

Lực cắn nuốt này sinh ra, hai mắt rùa khổng lồ run lên, lập tức sợ hãi bao phủ tâm thần của hắn.

Đối mặt với lực cắn nuốt này tuyệt đối có thể hủy diệt hắn, cho dù hắn giãy dụa thế nào cũng bị hào quang hỗn độn bổn nguyên trấn áp, căn bản không cách nào nhúc nhích, không phù hợp quy tắc phục, vậy hủy diệt.

- Nhân loại, ta nguyện ý thần phục, ta nguyện ý...

Rùa khổng lồ sợ hãi quát lớn.

- Ta sớm cảnh cáo ngươi, ngươi chỉ là vật sinh ra trong thế giới của bổn công tử mà thôi, ở trước mặt ta ngươi chính là con sâu cái kiến, thiên phú của ngươi là bất tử, ở trước mặt ta chỉ là chó má, còn mưu toan đoạt hỗn độn bổn nguyên, ngươi nói thần phục thì thần phục, nói đánh là đánh sao, ngươi hiện tại còn không có tư cách thần phục, bổn công tử không thiếu một kiện Tử Lôi Huyền Đỉnh, chẳng lẽ ngươi có thể vượt qua Chí Tôn hay sao?

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, sát ý không giảm, nguyên lực bùng nổ dữ dội.

Vù vù...

Dưới lực lượng thôn phệ cực lớn này, rùa khổng lồ không thể ngăn cản.

Rốt cục ánh mắt rùa khổng lồ sợ hãi, đồng tử co rút lại, khí tức tử vong bao phủ toàn thân của hắn.

Giờ phút này hắn đã cảm giác được tử vong chân chính, dưới trấn áp của hỗn độn bổn nguyên, hắn không có lực hoàn thủ.

- Chủ nhân, ta đầu hàng, ta thần phục, chủ nhân tha mạng, ta nguyện ý thần phục, chủ nhân tha ta một mạng, cho ta một cơ hội cuối cùng, chờ ta khôi phục, ta sẽ trợ giúp chủ nhân đi lên đỉnh phong.

Rùa khổng lồ cầu khẩn, trong mắt mang theo sợi hãi tuyệt đối.

- Tốt, bổn công tử tạm cho ngươi một cơ hội cuối cùng.

Lục Lâm Thiên thu chưởng ấn, hào quang chữ vạn mất đi, lực cắn nuốt dần dần tiêu tán, chấn động khủng bố biến mất.

- Chủ nhân.

Thân rùa khổng lồ thu nhỏ lại, ánh mắt còn sợ hãi, cung kính thần phục, phủ phục dưới chân Lục Lâm Thiên, cũng không dám làm càn, thân ảnh lập tức hóa thành tử kim huyền lôi.

Xoẹt.

Lục Lâm Thiên thu hồi bản thể, áo bào xanh phần phật, bá đạo lăng lệ.

Luân Hồi Hư Vọng Đao biến thành nam tử trung niên, đứng từ xa nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt rung động thì thào:

- Vì sao nhân loại này giống Thánh tôn đại nhân thế nhỉ?

- Tiểu tử, ta cũng không phải là của ngươi, chỉ tạm thời ở trong đầu của ngươi thôi, tuy ta đạt được một ít chỗ tốt từ ngươi, nhưng nếu không phải ta âm thầm che chở ngươi, dùng tính tình của ngươi đã sớm chết không biết bao nhiêu lần, chúng ta không ai nợ ai cả.

Cây đao màu vàng nói trong đầu Lục Lâm Thiên, dường như phản bác câu nói của Lục Lâm Thiên với Tử Lôi Huyền Đỉnh vừa rồi, là câu ‘ bổn công tử không thiếu một kiện Tử Lôi Huyền Đỉnh, chẳng lẽ ngươi có thể vượt qua Chí Tôn hay sao".

Lục Lâm Thiên biết cây đao màu vàng nói gì, tiểu hồn anh nói với cây đao màu vàng:

- Nhưng hiện tại ngươi trong đầu ta, vẫn cần ta, không phải sao? Hơn nữa ta có thể cảm giác được, giữa chúng ta mơ hồ có liên hệ nào đó.

Cây đao màu vàng lập lòe, suy nghĩ gì đó.

- Đúng, năm đó khi xảy ra thiên địa đại biến, ngươi đã ở trên thế giới Linh Vũ, vì sao Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng tới từ thế giới Linh Vũ?

Hồn anh trong đầu Lục Lâm Thiên hỏi cây đao màu vàng.

Cây đao màu vàng chấn động, lập tức nói:

- Thế giới Linh Vũ năm đó cũng không gọi là thế giới Linh Vũ, về phần phát sinh chuyện gì, nói rất dài dòng, ta vừa mới chấn nhiếp Tử Lôi Huyền Đỉnh tiêu hao cũng không ít, mỗi lần ta khôi phục một ít, đều bị ngươi liên lụy.

Dừng một lúc, cây đao màu vàng nói:

- Đợi ta lần sau nói chuyện năm đó với ngươi, hiện tại ngươi nên nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh đi, sợ rằng cần không ít thời gian, Tử Lôi Huyền Đỉnh chính là chủ nhân năm đó tự tay chế tạo, sau này ngươi nhận chủ sẽ có không ít chỗ tốt.

- Chờ ngươi nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh xong, đi tới thế giới Thượng Thanh, vào trong Phong gia bí cảnh, Phong gia bí cảnh chính là hạch tâm của thế giới Thượng Thanh, ta có nhiều thứ lưu trong nơi này, chờ ta lấy được, về sau cũng không cần phiền lụy tiểu tử ngươi.

Cây đao màu vàng nói xong, đao quang biến mất.

Lục Lâm Thiên vốn còn muốn hỏi cái gì, nhưng hỏi thế nào cũng không có câu trả lời.

Một lát sau, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn qua Luân Hồi Hư Vọng Đao, cùng nổi danh với Tử Lôi Huyền Đỉnh, thậm chí có thể nói là chí dưới không kém hơn Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Chương 4336: Tìm kiếm lương chủ

Luân Hồi Hư Vọng Đao biến thành trung niên hư ảo nhìn Lục Lâm Thiên, đột nhiên quỳ một gối trước mặt hắn, nói:

- Hư Vọng nguyện ý đi theo tùy tùng, thỉnh chủ nhân thu lưu.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Luân Hồi Hư Vọng Đao, dường như suy nghĩ gì đó, sau một lát, ánh mắt khẽ nhúc nhích, nói:

- Trên người của ta có một thanh ‘ Huyết Lục ’, ngươi đi theo bên cạnh ta tác dụng không lớn, cũng sẽ làm mất đi uy danh của ngươi, không bằng ngươi tạm thời đi theo bên cạnh ta, trên người ta có hỗn độn bổn nguyên, sẽ chữa tốt thương thế của ngươi, một ngày nào đó ngươi tìm được người thỏa mãn điều kiện để nhận chủ, ta sẽ giao ngươi cho người đó, để hắn và ngươi giương danh thiên địa, thế nào?

Ngao!

Nghe được Lục Lâm Thiên lời nói, ‘ Huyết Lục ’ trong đan điền gào lên.

- Hư Vọng bái tạ!

Trung niên hư ảo cung kính thi lễ, thân ảnh hóa thành hào quang chói mắt, Luân Hồi Hư Vọng Đao lơ lửng trước mặt Lục Lâm Thiên, năng lượng chấn động kinh người.

Lục Lâm Thiên thu Luân Hồi Hư Vọng Đao vào trong đan điền:

- Đến đây đi, không bao lâu nữa, ta chắc chắn sẽ tìm cho ngươi một lương chủ, sẽ không làm mất uy danh của ngươi.

Ông...

Luân Hồi Hư Vọng Đao tỏa ra phạn âm, âm thanh như thiên âm vang lên trong lôi hải, lập tức biến mất không còn nữa.

- Hỗn độn bổn nguyên, đa tạ ân chủ.

Trong đan điền, Luân Hồi Hư Vọng Đao xuất hiện trước nguyên đan chữ vạn, khí tức man hoang thương cổ tỏa ra rất mạnh, nguyên lực cỡ này có thể giúp hắn khôi phục thật nhanh. Lập tức bắt đầu tương liên với nguyên đan.

Lục Lâm Thiên bắt đầu tiến vào trong Thiên Trụ giới tu luyện.

Xoẹt...

Trong lôi hải mọi thứ bình phục lại.

Trong không gian lôi hải, một đóa hoa sen màu tím tràn ngập khí tức thần bí khuếch tán trong lôi đình, múi hoa thứ hai đã nở, bên trong có tiếng nói non nớt của nữ đồng truyền ra:

- Phụ thân, đến lúc đó ngươi có mang ta đi chơi không?

Cửa ra vào Thánh Cảnh trong Tuyên Cổ Điện, dãy núi cao lớn đã biến mất.

Thiên Lôi tử đứng trước cấm chế, áo bào lay động, thần sắc khác thường, nói:

- Tại sao lại không có động tĩnh, không biết bên trong xảy ra chuyện gì?

- Đáng tiếc chúng ta không thể vào Thánh Cảnh, hiện tại tất cả chỉ có thể chờ đợi mà thôi.

- Vừa rồi có lẽ là Thân Vương hoặc là tử kim huyền lôi sử đột phá, không biết có quan hệ với thánh vật hay không?

Diễm Hoàng nói lại hỏi một câu:

- Long đầu, ngươi cho rằng là ai đột phá?

Hậu Khánh Lâm lắc đầu, hắn thì thào:

- Lúc trước đột phá liên tiếp, động tĩnh có chút quỷ dị, ta cũng không biết là ai đột phá.

- Đột phá liên tục, ai có bổn sự lớn thế.

Hồng Khung Hồng Tôn sinh cơ bừng bừng ngạc nhiên nói một câu.

Hậu Khánh Lâm lại nói:

- Cửa ra vào cấm chế bị thứ gì đó ảnh hưởng, hiện tại khó có thể mở ra, cố mở ra chỉ sợ sẽ có biến cố, chúng ta tiếp tục đợi đi.

Sáng sớm, thế giới Thượng Thanh, thiên giới mật địa.

- Lúc này chưa đến một trăm năm, đám người Lục Kinh Vân thật đáng sợ.

- Gần trăm năm mà thôi, thật là khủng bố ah, hiện tại cả lão nhân top mười trên Thiên bảng không còn đệ tử cổ tộc.

- Đúng vậy, hơn ba mươi năm trước, Hòa gia Hòa Vũ, Lý gia Lý Chấp đều thua.

- Hiện tại trong top năm mươi thiên bảng không còn bao nhiêu cổ tộc.

- Cũng không biết đám người Thanh Tuyệt, Đạm Thai Tuyết Vi, Dạ Vị Ương tới từ nơi nào, tiến bộ quá khủng khiếp.

- Kinh khủng nhất là Lục Kinh Vân ah, vô lượng Niết Bàn, sát phạt áo nghĩa, tiểu tử kia quá kinh khủng.

- Nghe nói Lục Kinh Vân là nhi tử của Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên năm đó đánh bại Phong Du Du, hắn còn chưa tới Hóa Hồng Cảnh a, Lục Kinh Vân hiện tại đã tiến vào Hóa Hồng Cảnh rồi.

- Sắp một trăm năm, Lục Lâm Thiên, Lục Linh, Lôi Tiểu Thiên không biết đi nơi nào, nhưng Lục Lâm Thiên cũng có thể đã đột phá Hóa Hồng Cảnh a.

- Lục Kinh Vân trăm năm trước tiến vào thiên giới mật địa đánh bại năm cự phách, về sau không ra tay nữa, ngày mai lại chiến một trận với Phong Phách Nam, không biết kết quả như thế nào.

- Khó mà nói, Phong Phách Nam lúc trước bại trong tay Lục Lâm Thiên, nói không chừng lúc này cũng thua Lục Kinh Vân đấy.

- Ngày mai sẽ biết rõ, không biết Lục Kinh Vân ngày mai có đánh bại Phong Phách Nam hay không.

……

Vô số thân ảnh chạy tới chiến đài, chung quanh đều vang lên ba chữ ‘ Lục Kinh Vân ’.

Mà Lục Kinh Vân từ trăm năm trước đi vào thiên giới mật địa, hắn đã đạt được thanh danh rất lớn.

Trong trăm năm này, thiên giới mật địa không yên tĩnh, Lăng Thanh Tuyệt, Đạm Thai Tuyết Vi, Dạ Vị Ương những người này đều đi lên chiến đài.

Còn có chiến đao Khuất Đao Tuyệt, Bá Đao Long Tam, phi ưng Lăng Phong, Lục Thiếu Hùng, Lục Đào, Lục Lộ những người này làm ra không ít phong vân.

Thậm chí các bài danh trong thiên bảng trước kia chín thành là cổ tộc và các vọng tộc trong đại thiên thế giới chiếm đoạt, trong trăm năm này có hơn phân nửa đã rơi ra ngoài.

Bọn họ đã đến, trực tiếp chiếm bài danh, hơn nữa càng ngày càng mạnh. Trong đó mạnh nhất chính là Lục Kinh Vân nhi tử Lục Lâm Thiên.

Lúc này Lục Kinh Vân và Phong Phách Nam đánh một trận khiến người ta chú ý, ai cũng muốn biết trăm năm qua thực lực Lục Kinh Vân đạt tới mức nào.

Mà Phong Phách Nam lúc trước tuy thua Lục Lâm Thiên một lần, nhưng không ảnh hưởng mọi người kính sợ Phong Phách Nam, tuy hắn vẫn là thiên bảng đệ tứ, nhưng cho dù đám người Mộc Tử Kỳ, Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần, Băng Nhu cũng ảm đạm thất sắc so với hắn.

Trong gian phòng của mình, đột nhiên Lục Kinh Vân đang tu luyện mở mắt ra, trước mắt có thiếu phụ xuất hiện, tư thái lung linh bao phủ trong trang phục ưu mỹ, đường cong động lòng người, da thịt như tuyết, dung nhan tinh xảo mang theo vũ mị thành thục.

- Nương!

Lục Kinh Vân đứng lên, thân ảnh cao như trường thương đứng thẳng, đứng trước mặt mỹ phu nhân, hắn đã cao hơn một nửa, nhưng trước mặt mỹ phu nhân này Lục Kinh Vân lại cúi đầu, trong mắt vô cùng vui vẻ.

- Trong nháy mắt đã qua nhiều năm như thế, con đã lớn rồi.

Mộ Dung Lan Lan vuốt ve mái tóc đen sau lưng Lục Kinh Vân, lại xoa xoa gương mặt con mình, ánh mắt đầy yêu thương.

Lục Kinh Vân ôm hai vai mẫu thân, nói:

- Nhiều năm như vậy, nương vẫn xinh đẹp như thế.

- Ít ba hoa đi.

Ánh mắt Mộ Dung Lan Lan từ ái nhìn Lục Kinh Vân, lập tức nói nhỏ:

- Lần trước ta nói chuyện ngươi không nghe sao, ta rất ưa thích Bối nhi, những năm qua nàng vẫn theo bên cạnh ngươi, ta nói...

- Nương, những này chuyện sau này hãy nói đi, bây giờ không phải vẫn còn sớm sao...

Lục Kinh Vân cười hắc hắc.

- Sớm cái gì mà sớm, lúc phụ thân ngươi có ngươi mới bao nhiêu tuổi chứ, ngươi bây giờ nên thành gia sớm thôi.

Mộ Dung Lan Lan trừng Lục Kinh Vân, ánh mắt yêu thương không dứt, nói:

- Ta đã nói với gia đình Bối nhi, còn nói với Vô Song a di, Cảnh Vân a di các nàng, các nàng không có ý kiến.

Chương 4337: Tân truyền kỳ mật địa

Lục Kinh Vân bất đắc dĩ nhìn Mộ Dung Lan Lan, nhếch miệng, tựa đầu vào vai Mộ Dung Lan Lan, mang theo vài phần làm nũng, nói:

- Nương, lúc này không giống ngày xưa, phụ thân năm đó không phải tình huống đặc thù sao?

Mộ Dung Lan Lan trừng mắt lườm Lục Kinh Vân, đầu ngón tay đẩy đầu Lục Kinh Vân ra, nói:

- Ta không nói chuyện kia với ngươi, chờ phụ thân ngươi về, tự đi nói với Vô Song a di và Cảnh Vân a di.

Dứt lời, Mộ Dung Lan Lan nghiêm mặt một ít, nói:

- Hôm nay đánh với Phong gia Phong Phách Nam một trận, ngươi cẩn thận, đừng bị thương.

- Hắc hắc...

Lục Kinh Vân mỉm cười, nói:

- Mẫu thân, kỳ thật con muốn khiêu chiến nhất là Phong gia Phong Du Du, nhưng mà nghe nói nàng có quan hệ không tầm thường với phụ thân, con không khiêu chiến nữa, tránh đến lúc đó phụ thân quay về đánh con.

- Ai...

Mộ Dung Lan Lan nghe vậy, đôi mắt mang theo chút khác thường, nói:

- Ngươi cái gì cũng giống như phụ thân ngươi, phụ thân ngươi có hai khuyết điểm, khá tốt, ngươi chỉ giống hắn một điểm mà thôi.

Lục Kinh Vân nghe mẫu thân nói thế, lập tức hứng thú, hỏi Mộ Dung Lan Lan:

- Nương, phụ thân ta có hai khuyết điểm gì?

Mộ Dung Lan Lan trừng Lục Kinh Vân, nói:

- Ta mấy ngày hôm trước có cùng với Hồng Lăng a di, Tiểu Linh a di nói chuyện phiếm, nói ngươi và Lục Thành, Lục Tượng, Lục Trực mấy gia hỏa này cực giống phụ thân ngươi. Phụ thân ngươi có hai khuyết điểm, một chính là tu luyện không cần mạng, điểm này các ngươi cũng giống như thế, đều tu luyện không cần mạng.

Lục Kinh Vân mỉm cười, tiếp tục hỏi:

- Khuyết điểm thứ hai là gì?

Mộ Dung Lan Lan nói với Lục Kinh Vân:

- Phụ thân ngươi quá đào hoa, khá tốt các ngươi không giống.

Tiếng nói ngừng lại, Mộ Dung Lan Lan bỉu môi nói:

- Nhưng mà gia gia của ngươi và Lục Đông, Lục Tây hai vị thúc công, thường xuyên nói các ngươi không suy nghĩ cho Lục gia như phụ thân ngươi, Lục gia tới thời đại này tốt một chút, cũng nên sớm giúp Lục gia khai chi tán diệp, nếu giống như các ngươi, Lục gia đã không cách nào mở rộng.

- Hắc hắc...

Lục Kinh Vân nghe vậy cũng cười khổ.

- Kinh Vân, nên đi.

Bên ngoài gian phòng, một giọng nói già nua vang lên.

- Chí Thánh sư công, ta lập tức đi ngay.

Lục Kinh Vân nghe vậy lập tức trả lời.

Mộ Dung Lan Lan lại sửa sang quần áo Lục Kinh Vân một chút, nhìn qua Lục Kinh Vân, ánh mắt yêu thương, nói:

- Các ngươi phát triển, phụ thân các ngươi không cần mệt mỏi như trước nữa, nhìn thấy ngươi bây giờ hiểu chuyện như vậy, Lục gia đều kiêu ngạo vì ngươi.

Lục Kinh Vân gật đầu, nói nhỏ:

- Nương, con sẽ tiếp tục cố gắng, dùng phụ thân làm mục tiêu, thủ hộ nương, thủ hộ huynh đệ tỷ muội, thủ hộ Lục gia và thế giới Linh Vũ.

- Tốt, đi thôi, cẩn thận một ít.

Khóe mắt Mộ Dung Lan Lan ướt át.

Trong nội điện Tuyên Cổ Điện, sáng sớm, ngọn núi trùng điệp cao vυ"t trong mây, không có một ngọn cỏ.

Ầm ầm!

Bỗng dưng trên đỉnh Tử Kim có tiếng nổ ầm ầm, lập tức năng lượng bàng bạc trong thiên địa hội tụ lại, năng lượng quán chú vào cửa ra vào, cả cánh cửa rạn nứt tan vỡ.

Khí thế to lớn này làm cả thiên địa sáng sớm gió nổi mây phun.

Sưu sưu sưu...

Từng đạo thân ảnh bay tới trước Tử Kim Sơn, khí tức vô hình hàng lâm thiên địa, khí tức chấn động còn mang theo xu thế áp bách không gian.

Thân ảnh to lớn đi đầu đáp xuống, đôi mắt nhìn cửa ra vào, nói:

- Một trăm năm, rốt cục có động tĩnh, khí tức này dường như có người đột phá, nhưng nó lại làm cho cả Thánh Cảnh chấn động, từ khí tức này không phải khí tức của Tử Lôi Huyền Đỉnh, cũng không biết bọn họ thế nào, chỉ biết chắc sẽ an toàn thôi.

- Không biết là người phương nào đột phá, động tĩnh so còn lớn hơn lần trước nhiều.

Thiên Lôi tử nói.

Lang Long nhìn động tĩnh trên cao, cau mày nói:

- Động tĩnh lớn như thế ít nhất là ngũ nguyên Hóa Hồng

đột phá, chẳng lẽ là Hoằng Diễm.

- Đến lúc đó sẽ biết rõ, trong một trăm năm này, Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng không có động tĩnh, một chút khí tức cũng không có, yên lặng như vậy, hy vọng sẽ thành công.

Hậu Khánh Lâm thì thào nói nhỏ.

......

Ầm ầm!

Trong lôi hải bao la, chẳng biết lúc nào bắt đầu có điện thiểm lôi minh, lôi đình màu tím tràn ngập các nơi.

Trong lôi hải bao la, không biết từ chỗ nào năng lượng thiên địa vọt tới, năng lượng quán chú vào không gian lôi điện này.

Phần phật...

Thiên uy khủng bố duy trì thật lâu rồi im lặng lại, thiên uy từ từ tiêu tán.

Sau yên lặng ngắn ngủi, một đạo lôi quang phóng thẳng lên trời.

Oanh...

Lúc này cả lôi hải run lên, một nam tử áo bào xanh đi ra, khí tức tam nguyên đại Xúc Hồng phóng thích ra ngoài, miệng hổ gầm thét:

- Rống!

Tiếng rít gào đinh tai nhức óc, âm thanh này chấn động màng nhĩ người ta.

Nam tử áo bào xanh mở mắt ra, khí tức man hoang thương cổ thu liễm lại.

- Không nghĩ tới trong Tử Lôi Huyền Đỉnh còn ẩn chứa lôi thuộc tính áo nghĩa mênh mông như thế, việc này không uổng.

Lục Lâm Thiên thì thào, lập tức trong mi tâm có hào quang lóe lên, khí huyết sát chấn động, Đại Hồn Anh lướt đi, trên người tỏa ra khí tức mạnh hơn lúc trước không biết bao nhiêu lần.

- Có lẽ cũng là tam nguyên Hóa Hồng.

Bản thể Lục Lâm Thiên và Đại Hồn Anh cùng cười lớn, ánh mắt đầy thỏa mãn.

Đối với Đại Hồn Anh phát triển thật nhanh, Lục Lâm Thiên rất là thoả mãn, thôn phệ mấy chục linh hồn lôi bộc, Đại Hồn Anh từ cấp độ chỉ sánh bằng nhất nguyên Hóa Hồng đã tăng lên tam nguyên Hóa Hồng, tăng thêm Đại Hồn Anh có đủ loại thủ đoạn, bây giờ giao thủ với tam nguyên Hóa Hồng đã không có vấn đề, xem như đại trợ lực bên người.

Giờ phút này hắn đã đột phá đến tam nguyên đại Xúc Hồng, cảm giác đan điền khí hải lớn hơn nữa, tăng cường linh hồn lực mênh mông, tất cả đều làm Lục Lâm Thiên cực kỳ thoả mãn.

- Trực tiếp đối phó ngũ nguyên Hóa Hồng cũng không thành vấn đề, không biết gặp gỡ lục nguyên đại Siêu Phàm sẽ ra sao.

Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ, Lục Lâm Thiên nhớ rõ lúc vừa đột phá nhị nguyên Hóa Hồng Cảnh, hắn có thể đánh chính diện với tứ nguyên tiểu Siêu Phàm, thậm chí gặp gỡ ngũ nguyên trung Siêu Phàm vẫn có thể đánh một trận.

Cho dù đối mặt Hoẳng Diễm là tồn tại bất phàm trong ngũ nguyên

Hóa Hồng, Lục Lâm Thiên vẫn có tin tưởng tuyệt đối.

Nhưng đối mặt lục nguyên đại Siêu Phàm thế nào, Lục Lâm Thiên cũng không biết, trước mắt hắn chưa gặp qua lục nguyên Hóa Hồng.

Sau khi thỏa mãn, thu hồi Đại Hồn Anh, Lục Lâm Thiên ngưng kết thủ ấn, cả lôi hải rung chuyển, lập tức khí tức chấn động khủng khiếp bùng nổ, không gian vỡ nát.

Ầm ầm!

Lúc này một cái đỉnh màu tím bay thẳng lên trời, không gian tan nát nhanh hơn trước rất nhiều.

Thân ảnh áo bào xanh lướt đi, cái kia một cực lớn tử kim đại đỉnh thu nhỏ lại đến lòng bài tay lớn nhỏ, cuối cùng rơi vào tay thanh niên áo bào xanh.

Tử kim tiểu đỉnh ẩn chứa lực lượng hủy diệt đáng sợ, lọt vào tay thanh niên lại vô cùng yên tĩnh.

Nhìn tử kim tiểu đỉnh trong tay, Lục Lâm Thiên nói nhỏ:

- Ngươi đã nhận ta làm chủ, vậy vào đan điền hấp thu lực lượng bổn nguyên khôi phục đi, ngươi vốn đến từ thế giới này, tin tưởng cũng có thể gia tốc khôi phục, nói không chừng còn có tăng cường đấy.

Chương 4338: Kéo vào Thánh Lôi Điện

- Đa tạ chủ nhân.

Trong Tử kim tiểu đỉnh có tiếng nói kính sợ vang lên.

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên lại gọi Thiên Trụ giới ra.

XIU....XIU......

Thời không tɧác ɭoạи tạo thành lối ra, hơn mười đạo thân ảnh lao ra ngoài, khí tức cường hãn bùng phát, đúng là Lục Linh, Lôi Tiểu Thiên, Đông Phương Tử Quỳ, Phi Long Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương, Thanh Lôi Thân Vương, Kim Lôi sử, Hỏa Lôi sử, Bôn Lôi sử.

Khi mọi người lao ra, tâm thần Lục Lâm Thiên quan sát, lập tức phát hiện Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh, Đông Phương Tử Quỳ đa số đều có đột phá, không hỗ là nhân vật nổi tiếng từ các nơi trong thiên địa đưa tới, bất luận người nào cũng có thiên phú khủng bố.

Thời gian trôi qua không ngắn, nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, lĩnh ngộ các thuộc tính... Lục Lâm Thiên tính ra đám đông ở trong Thiên Trụ giới tầng thứ tư đã trôi qua bốn ngàn năm rồi.

Thời gian bốn ngàn năm thật không ngắn.

Cho nên lúc này Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh đạt tới nhất nguyên Hóa Hồng, thậm chí Đông Phương Tử Quỳ đã tới nhị nguyên Hóa Hồng.

Ngược lại Phi Long Thân Vương cùng Thanh Lôi Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương cùng Kim Lôi sử, Hỏa Lôi sử, Bôn Lôi sử đều không có đột phá, nhưng tuyệt đại bộ phận đệ tử nội điện đều đột phá.

- Lục soái, ngươi thế nào rồi?

Mọi người đi ra khỏi Thiên Trụ giới liền nhìn chung quanh, Lục Linh cùng Lôi Tiểu Thiên đi lên hỏi thăm Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười nói với hai người:

- Không có việc gì, chúng ta đã an toàn.

- Lục Thân Vương, lần này đa tạ, tất cả mọi người thiếu nợ ngươi một phần ân tình.

Thanh Lôi Thân Vương đều đi tưới bên người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Thanh Lôi Thân Vương, mỉm cười, nói:

- Ngươi đừng có nhớ thương Tử Kim Phách Lôi Liên là được rồi.

Thanh Lôi Thân Vương nhìn qua Lục Lâm Thiên, hơi có xấu hổ, cười hắc hắc nói:

- Đương nhiên sẽ không, ngươi bố trí cấm chế và trận pháp, ta không mở ra được.

Tiếng nói hơi ngừng, Thanh Lôi Thân Vương nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói nhỏ:

- Bất kể như thế nào, lúc này chúng ta thiếu ân tình của ngươi, về sau có gì cần cứ phân phó, chúng ta sẽ không chối từ.

- Đúng vậy, chúng ta thiếu nợ Lục Thân Vương đại ân tình, về sau cứ phân phó chúng ta làm việc là được.

Vân Lôi Thân Vương, Phi Long Thân Vương, Kim Lôi sử, Bôn Lôi sử đều gật đầu cảm kích, lúc trước không có Lục Lâm Thiên bảo hộ, bọn họ đã chết rồi.

- Lục Thân Vương, thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh đâu rồi?

Đông Phương Tử Quỳ hỏi một câu làm mọi người chú ý tới mục đích của chuyến đi lần này.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nhìn qua Đông Phương Tử Quỳ, nói:

- Đã bị ta nhận chủ, chúng ta có thể đi ra ngoài.

- Cái gì, thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh đã nhận chủ!

Người chung quanh vô cùng ngạc nhiên, không ngờ có chuyện này.

Đông Phương Tử Quỳ nhìn hắn, ánh mắt chấn động, kiều nhan cũng ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi thực nhận chủ thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh sao?

- Đương nhiên, bằng không chúng ta làm sao xuất hiện ở đây?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt gật gật đầu, mỉm cười nói với nàng.

- Thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh đã nhận chủ.

Khi Lục Lâm Thiên gật đầu khẳng định, từng ánh mắt không dám tin nhìn Lục Lâm Thiên.

Mà nhận chủ thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, mọi người biết nó đại biểu cái gì, nhận chủ thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, sau này sẽ trở thành điện chủ Tuyên Cổ Điện Thánh Lôi Điện, Thánh Chủ của Tuyên Cổ Điện, có thể giống như điện chủ Tử Lôi Điện khống chế cả Tuyên Cổ Điện.

Dùng lực lượng của Tuyên Cổ Điện, thân là Thánh Chủ Tuyên Cổ Điện, một đại thế giới cũng không dám làm càn.

- Bái kiến Thánh Chủ.

Mọi người nghẹn họng nhìn trân trối, lập tức hai mặt nhìn nhau, cuối cùng hành lễ với hắn, hành lễ với Thánh Chủ.

- Miễn lễ.

Lục Lâm Thiên phất tay áo qua, trên người đã sớm có khí chất thượng vị giả, lúc này càng nồng đậm hơn trước.

- Chúc mừng Lục soái.

- Chúc mừng Lâm Thiên huynh đệ, không phải, về sau chính là Thánh Chủ.

Lục Linh và Lôi Tiểu Thiên hai người cao hứng thay Lục Lâm Thiên ca, nghe nói Lục Lâm Thiên nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, chẳng biết tại sao, hai người tuy cao hứng, nhưng không cảm thấy ngoài ý muốn, thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh bị Lục Lâm Thiên nhận chủ, dường như quá bình thường.

- Tiểu Thiên huynh đệ, ngươi gọi ta là Lâm Thiên huynh đệ là được rồi, ta nghe như vậy mới sảng khoái.

Lục Lâm Thiên mỉm cười với Lôi Tiểu Thiên, trong nội tâm suy tư, sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên lưu lại Thân Vương Lệnh Tuyên Cổ Điện cho mình, bản thân mình cũng tìm được Tử Lôi Huyền Đỉnh trong thế giới Linh Vũ ở đây, cũng là bảo mình nhận chủ Tử Kim Huyền Đỉnh, đồng thời trở thành chủ nhân Tuyên Cổ Điện.

- Chẳng lẽ sư phụ lão nhân gia ông ta...

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, thế giới Linh Vũ và bên ngoài có quá nhiều quan hệ, trong thế giới Linh Vũ càng có an bài của sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên, Lục Lâm Thiên không thể không hoài nghi, nói không chừng Tuyên Cổ Điện có quan hệ cực lớn với sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên đấy.

- Lục soái, ngươi nói thầm gì vậy?

Lục Linh nghe Lục Lâm Thiên thấp giọng nói thầm, nghi hoặc hỏi.

- Không có việc gì.

Lục Lâm Thiên phục hồi tinh thần lại, khẽ ngẩng đầu, lại nhìn qua Thanh Lôi Thân Vương, nói:

- Thanh Lôi Thân Vương, tuy ngươi là Thân Vương trong Tuyên Cổ Điện, nhưng nghiêm khắc tính toán ra, ngươi còn chưa phải đệ tử Tuyên Cổ Điện a?

Theo Lục Lâm Thiên biết, bởi vì tám Tử Lôi Huyền Đỉnh lưu lạc bên ngoài, thân vương cũng không nhất định chính là đệ tử Tuyên Cổ Điện, nhưng nươi mang Tử Lôi Huyền Đỉnh, cho nên liền trở thành Thân Vương của Tuyên Cổ Điện.

- Đúng vậy, ta còn không phải người Tuyên Cổ Điện, ta là tán tu, Tử Lôi Huyền Đỉnh cửu đỉnh quy nhất, về sau không có quá nhiều quan hệ với Tuyên Cổ Điện.

Thanh Lôi Thân Vương trả lời Lục Lâm Thiên:

- Phi Long Thân Vương và Vân Lôi Thân Vương đều giống như vậy, chúng ta nghiêm khắc mà nói đều xem như tán tu, dưới cơ duyên xảo hợp đạt được Tử Lôi Huyền Đỉnh, về sau cũng không có quá nhiều quan hệ với Tuyên Cổ Điện.

- Đều là tán tu sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, nghe vậy lập tức nhìn Vân Lôi Thân Vương cùng Phi Long Thân Vương hai người, một là Thôn Thiên Hổ Tượng Kinh Lôi Thú, một là thiên lôi dị giao, đúng là bất phàm..

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua ba người, nói:

- Các ngươi nói thiếu nợ ta một phần ân tình, có thể làm một việc cho ta.

- Thánh Chủ mời nói, chỉ cần ta có thể làm được, tuyệt đối sẽ không có vấn đề gì.

Ba người thoáng nhìn nhau, Thanh Lôi Thân Vương còn kém vỗ ngực xưng tên.

Lục Lâm Thiên nhìn qua ba người, mỉm cười, nói:

- Dựa theo quy củ Tuyên Cổ Điện, ta nhận chủ thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh sẽ trở thành điện chủ Thánh Lôi Điện, Thánh Lôi Điện trước mắt vẫn chưa có người nào, không bằng ba người các ngươi gia nhập Thánh Lôi Điện đi, dùng tu vị các ngươi, cho ngươi chức trưởng lão Thánh Lôi Điện, được chứ?

Vừa dứt lời, trên mặt Lục Lâm Thiên và ba người vui vẻ.

Lục Lâm Thiên lúc này nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, cũng không khác gì điện chủ Thánh Lôi Điện, biết được Thanh Lôi Thân Vương đều là tán tu, lại không phải cường giả bình thường. Hơn nữa thân là Thân Vương của Tuyên Cổ Điện, hiện tại đã không phải người Chí Tôn Điện, cho nên cũng là người trong sạch.

Chương 4339: Thực lực của Lục Kinh Vân 1

Cân nhắc vì Thánh Lôi Điện, bởi vậy Lục Lâm Thiên đã sớm cân nhắc qua, cho nên hắn cố ý kéo ba người đi Thánh Lôi Điện.

Mặc dù nói hắn là điện chủ Thánh Lôi Điện, Thánh Chủ cũng là điện chủ Tử Lôi Điện có thể khống chế cả Tuyên Cổ Điện, nhưng đối với Lục Lâm Thiên mà nói, nhưng hắn biết rõ mình không thể nào là điện chủ khống chế cả Tuyên Cổ Điện, tất cả vẫn dựa vào thực lực của Thánh Lôi Điện nói chuyện.

- Trở thành trưởng lão Thánh Lôi Điện?

Thanh Lôi Thân Vương, Phi Long Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương ba người nghe xong nghi hoặc.

Lục Lâm Thiên nhìn thần sắc ba người biến mất, nhìn thấy hắn lập tức nói:

- Ba người các ngươi tu luyện là lôi thuộc tính, ta nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, bên trong có lĩnh ngộ lôi thuộc tính của tiền bối viễn cổ trong Tuyên Cổ Điện, có lẽ có tác dụng với các ngươi.

- Ta nguyện ý gia nhập Thánh Lôi Điện.

- Ta cũng nguyện ý.

- Ta cũng nguyện ý.

Lục Lâm Thiên vừa nói xong, Thanh Lôi Thân Vương, Phi Long Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương ba người đều gật đầu.

Ba người tự biết trở thành trưởng lão Tuyên Cổ Điện có không ít chỗ tốt, huống chi Thánh Lôi Điện vẫn khống chế tất cả cất chứa của Tuyên Cổ Điện, tất cả tuyệt kỹ và bảo vật cả Tuyên Cổ Điện đều nằm ở đây.

Lúc này còn có Lục Lâm Thiên cung cấp lĩnh ngộ lôi thuộc tính, ba người lúc này tự nhiên không cự tuyệt, chuyện tốt cỡ này cầu còn không được

- Bái kiến điện chủ.

Ba người lập tức cung kính hành lễ.

- Trước không cần hành lễ, chờ ta chính thức trở thành điên chủ Tuyên Cổ Điện rồi nói sau.

Lục Lâm Thiên mỉm cười bảo ba người miễn lễ, đội hình Thánh Lôi Điện sau này cần nhờ ba người này phát triển, chính mình sợ rằng không có thời gian phát triển Thánh Lôi Điện.

- Thánh Chủ, không biết ta có thể gia nhập Thánh Lôi Điện hay không?

Đông Phương Tử Quỳ bước tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, cười nhạt nói một câu rất mê người.

- Ngươi...

Lông mày Lục Lâm Thiên nhướng lên liếc nhìn Đông Phương Tử Quỳ.

- Đương nhiên.

Đông Phương Tử Quỳ gật đầu nói:

- Ta đi ra từ Sở giới, đương nhiên cũng có một ít lai lịch, thậm chí còn có liên quan đến Thiên La Minh. Tuy vậy nhưng ta gia nhập vào Thánh Lôi Điện cũng không có vấn đề gì.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, tuy hắn không hiểu rõ lai lịch của Đông Phương Tử Quỳ, thậm chí cũng không biết Sở giới là nơi nào, nhưng hắn vẫn nhanh chóng gật đầu nói:

- Đông Phương cô nương gia nhập Thánh Lôi Điện là chuyện cầu còn không được, sao ta có thể từ chối. Các vị trưởng lão như thế

nào?

- Không sao.

Đông Phương Tử Quỳ nhìn Lục Lâm Thiên, cười nói:

- Vậy về sau ta nên gọi ngươi là điện chủ hay là thánh chủ đây?

Lục Lâm Thiên nhún vai:

- Sao cũng được, nhưng cứ gọi tên là được rồi.

- Xem ra Lâm Thiên huynh và Đông Phương Tử Quỳ có chuyện xưa rồi!

Lôi Tiểu Nhiên thấy Lục Lâm Thiên nói chuyện với Đông Phương Tử Quỳ, liền thăm dò xem điều mà Lục Linh vừa nói có đúng hay không.

- Khi trở về ngươi đừng nói như vậy, Lục soái có mấy vị nương tử cũng không phải lương thiện gì, tránh làm cho lúc đó Lục soái không giải thích rõ với họ được. Chúng ta giúp được bao nhiêu thì giúp. Dù sao cũng đều là nam nhân, chúng ta nên ở cùng một phe với nhau.

Lục Linh nói nhỏ Lôi Tiểu Nhiên.

Lôi Tiểu Nhiên vô cùng tán thành, lại nói nhỏ vào tai Lục Linh:

- Giúp người khác là niềm vui. Ta hiểu rồi, cùng là nam nhân với nhau mà, ngươi đừng nói ra là tốt rồi.

- Hai người các ngươi đang nói gì đó?

Lục Lâm Thiên thấy hai người bọn họ ghé tai nhau thì thầm to nhỏ, liền hỏi.

- Không có gì. Lục soái, chúng ta chỉ muốn khi mới có thể rời khỏi Thánh Cảnh, có lẽ các trưởng lão đang rất sốt ruột rồi.

Lục Linh nhanh chóng bày ra vẻ mặt xin chỉ thị.

- Bây giờ chúng ta sẽ...

Lục Lâm Thiên đang muốn nói hiện tại mọi người có thể đi ra, nhưng đột nhiên sắc mặt của hắn khẽ biến, ánh mắt nhìn chăm chú về phía xa, rồi vội vàng nói:

- Các ngươi chờ một lát, ta đi nhanh rồi sẽ trở lại.

Vù...

Lục Lâm Thiên nói xong, trong lúc mọi người đang nghi hoặc thì thân ảnh của hắn đã hóa thành một đạo cầu vồng lôi quang hướng về phía xa kia biến mất.

- Chẳng lẽ... Lâm Thiên, ta cũng đi với ngươi...

Đông Phương Tử Quỳ thấy Lục Lâm Thiên đi đến nơi đó, lông mày cau lại, dường như nàng cũng cảm giác được điều gì, cả người cũng hóa thành một đạo cầu vồng biến mất ngay tại chỗ...

Bốn phía mật địa Thiên Giới là chiến đài, xung quanh được bao bởi những dãy núi xanh biếc. Chiến đài đều một màu xanh đen như sắt, trang nghiêm sừng sững.

Mây mù mờ ảo, đỉnh núi cao vυ"t hiện lên như mờ như ảo giữa biển mây. Những dải núi thỉnh thoảng lộ ra giữa tầng mây như đang treo lơ lửng, không khác gì tiên cảnh nhân gian.

Đài chiến đấu khổng lồ đã bị hủy do trận chiến của Lục Thiếu Phong và Phong Du Du, nay đã sớm được các cường giả trong mật địa Thiên Giới trùng tu lại, so với chiến đài lúc trước thì giống nhau như đúc.

Nhưng có lẽ là bọn họ sợ về sau lại có người đến đánh nhau và phá hủy đài chiến đấu lần nữa, nên khi trùng tu lại, các cường giả đã bố trí thêm một đại trận để đài chiến đấu được vững chắc hơn.

Lúc này đang diễn ra trận chiến giữa Lục Kinh Vân và Phong Phách

Nam, số người vây xem ở xung quanh cũng không phải số ít. Bọn họ vây kín xung quanh đài không chừa một chỗ trống, mà tất cả đều là đệ tử của các đại cổ tộc.

Đường Dần, Đường Tiểu Tiểu, Băng Nhu, Mộc Tử Kỳ, Hỏa Vũ, Lý Tương Đẳng... còn có Mạc Kình Thiên, Thái A, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân, Tuyệt Phong Hoa, Giang Đảo Lưu, Thiên Thương Ngân... đều tập trung ở đây. Giờ phút này, tất cả mọi đều hiện lên vẻ mặt rung động, ánh mắt kinh ngạc nhìn chằm chằm lên đài chiến đấu.

Không chỉ đám người Đường Dần mà hầu như người vây xem bốn phía cũng lộ ra ánh mắt kinh ngạc, chăm chú nhìn hai người cao to đang giao thủ trên không trung, tốc độ nhanh như thiểm điểm của bọn họ làm cho một vài người đứng xem không thể nhìn thấy rõ.

Rầm rầm rầm!

Khi tiếng bạo phát trầm thấp vang lên, thân ảnh của hai người họ đã nhanh chóng thuấn di. Từng đạo công kích giao phong với nhau như vũ bão, làm cho không gian liên tục bị bạo phát. Những tàn ảnh công kích xẹt lên lên trời cao, làm cho những không gian nó đi qua đều trở nên vặn vẹo.

Mội khi công kích va chạm nhau, thanh âm trầm thấp liền vang vọng vào không trung, làm cho da đầu người xem đều phải run lên. Khi những vòng năng lượng như kình phong mở to ra quét lên trên mặt hồ, thì mặt nước liền hiện lên sóng lớn cuồn cuồn, dần dần tạo thành những cơn sóng lớn va đập vào nhau.

Tuy vậy nhưng mọi người vẫn không khó để nhìn ra rằng... ngay từ khi bắt đầu giao thủ, Phong Phách Nam vẫn luôn bị Lục Kinh Phong áp chế.

- Hai người này thật mạnh, loại thực lực này quá mạnh rồi!

Đám người Đường Dần, Mộc Tử Kỳ, Băng Nhu... bọn họ đều là những người đại biểu cho thế hệ trẻ tuổi của Cổ Tộc, giờ phút này vẫn đang dùng ánh mắt khiếp sợ chăm chú quan sát trận đấu. Bọn họ không nghĩ tới sau khi Phong Phách Nam đột phá sơ giai Hóa

Hồng Cảnh mà thực lực vẫn còn cường hãn như vậy. Mà bọn họ không ngờ thực lực Lục Kinh Vân cũng cường hãn không kém, hắn ta lại có thể áp chế triệt để được những đợt tấn công của Phong Phách Nam…

Chương 4340: Thực lực của Lục Kinh Vân 2

- Không ngờ thực lực của Lục Kinh Vân lại mạnh vậy, Phong Phách Nam đã đột phá đến Hóa Hồng Cảnh cũng bị hắn áp chế.

Ở trên một ngọn núi phía xa, trưởng lão Lôi Quang vô cùng cảm thán, khuôn mặt già nua của lão cũng cực kỳ chấn động.

- Chẳng lẽ chúng ta đã già rồi sao? Thật không ngờ Lục Kinh Vân này lại cường hãn như vậy.

Trưởng lão Mộc Nguyên cũng không khác gì, khóe miệng tự giễu nhếch lên.

Ánh mắt của trưởng lão Đường Ám khẽ chuyển, giọng nói có chút bất đắc dĩ:

- Hai cha con Lục gia đều là thế hệ nghịch thiên.

Mặc Ngã Hành nhếch miệng, nhìn về phía chiến đài phía xa, thở dài nói:

- Chân lý Niết Bàn, Lục gia chắn chắn sẽ quật khởi, lời đòn này quả nhiên không sai.

- Chắc lẽ các ngươi không cảm giác được, tiểu tử Lục Kinh Vân kia vẫn không sử dụng toàn bộ thực lực, từ đầu tới giờ hắn vẫn luôn thăm dò Phong Phách Nam.

Trưởng lão đồng sự Hỏa Khánh cũng đang nhìn về phía đó, ánh mặt vô cùng rung đồng cùng bất đắc dĩ.

Oanh!

Tiếng nổ tung lại lần nữa vang lên, hai thân ảnh cũng vô cùng ăn ý va chạm vào nhau.

Hô...

Phong Phách Nam thở ra một ngụm trọc khí giống như sưng mù bay lên, hai mắt thâm thúy âm u của hắn lóe lên tinh quang, da thịt cổ đồng trên thân hình cao lớn như có ánh hỏa quang phát ra.

Cả người Phong Phách Nam đứng đó, giống như một bức tượng điêu khắc không hề che dấu vẻ cuồng dã, nhìn Lục Kinh Vân trước mặt nói:

- Không nghĩ tới thực lực của ngươi đã đạt tới tình trạng này, nhưng cũng chỉ như cha ngươi năm đó mà thôi!

- Ta nghe nói lúc trước cha ta chỉ dùng ba chiêu để đối phó với các hạ, mà vừa rồi ta phải sử dụng hết chín mươi chín chiêu.

Lục Kinh Vân mỉm cười, chân đạp trên không khí lơ lửng giữa không trung, cả người hắn cao lớn như một cây trường thương. Khí tức của hắn đã thu liễm lại, chỉ lẳng lặng đứng đó, nhưng khí thế cuồn cuộn, sừng sững lại như một ngọn núi lớn không thể rung chuyển được. Khí thế của hắn không hề thua kém Phong Phách Nam.

Nghe hắn nói vậy, ánh mắt Phong Phách Nam nhảy lên:

- Đó là do ngươi không sử dụng toàn lực.

Lục Kinh Vân vẫn cười, khóe miệng lộ ra một đường cong nói:

- Các hạ cũng vậy, ta nghe nói các hạ có Hoang Cổ Thiên Phong Trụ, hôm ta rất muốn muốn được lãnh giáo.

- Xem ra nếu như ta không dùng Hoang Cổ Thiên Phong Trụ, thì ngươi cũng sẽ không có ý định dùng toàn lực...

Ngay khi Phong Phách Nam nói xong, thì ánh mắt Lục Kinh Vân liền lộ ra tinh mang. Cùng lúc đó, một cỗ khí tức cường hãn như bão táp từ trong người bộc phát ra, than hình cao lớn lộ ra một chỗ chi khí hùng hồn.

Phong Phách Nam ngẩng đầu, nhìn về phía Lục Kinh Vân nhếch miệng cười nói:

- Tiểu tử, ngươi muốn giống như cha ngươi, đánh bại được Hoang Cổ Thiên Phong Trụ, điều này cũng không phải một chuyện dễ dàng đâu.

Khi hắn nói xong câu này, khí tức trên người Phong Phách Nam cũng bạo phát đến cực hạn.

Tất cả mọi người trong chu vi có thể quan sát được đều cảm thấy, dưới sự ảnh hưởng của Phong Phách Nam, không gian toàn bộ đài chiến đấu đều bị ngưng kết lại.

Sau khi đột phá Hóa Hồng, thực lực của Phong Phách Nam đã cường hãn hơn trước không biết bao nhiêu lần. Rõ ràng là Phong Phách Nam bị Lục Kinh Vân ép buộc phải dùng toàn lực để chiến đấu.

- Gần đây, những chuyện dễ dàng ta đều không cảm thấy hứng thú. Cho tới bây giờ, trừ chuyện có vượt qua được cha ta hay không, thì không có chuyện gì ta làm không được.

Lục Kinh Vân nhìn Phong Phách Nam, cảm giác được khí tức của hắn chấn động kinh khủng, hai tay nắm chặt lại nói:

- Hiện tại, có lẽ chuyện ta đánh bại được các hạ cũng không phải khó!

Hô lạp lạp...

Lời nói kết thúc, trường bào của Lục Kình Vân cũng run lên.Hai con ngươi của hắn bỗng chuyển đỏ, phát ra bạch quang sắc bén như búa. Theo đó là một cỗ khí tức như vũ bão quét sạch lên trời cao, chấn động toàn bộ không gian.

- Khí thế thật mạnh.

Ngọn núi phía xa, bốn cặp mắt già nua cũng lộ ra cảm thán. Không ít cường giả khi cảm giác được khí thế bàng bạc sắc bén này đều phải run rẩy. Loại khí thế chấn kinh này làm cho cả người không nhịn được mà run lên.

- Ha ha, thì ra cũng có chút bản lãnh, ngươi cũng rất cuồng ngạo như cha ngươi, nhưng không biết ngươi có loại thực lực cường hãn như cha ngươi hay không.

Phong Phách Nam cười một cách cuồng dã, khí thế hùng vĩ trên người cũng ngày càng mạnh.

Oanh!

Bỗng nhiên Phong Phách đưa tay ra, lưu quang cũng bắt đầu lộ ra, trong tay hắn liền hiện ra linh khí ‘Hoang Cổ Thiên Phong Trụ’. Một cỗ năng lượng thuộc tính Phong mạnh mẽ quét sạch không trung, cuồng phong gào thét, làm cho năng lượng thiên địa bị bạo động dữ dội.

- Không kém Thông Linh Bảo Khí.

Lục Kinh Vân nhìn Hoang Cổ Thiên Phong Trụ trong tay Phong Phách Nam, xem ra đây là vật mạnh nhất trong Thông Linh Bảo Khí rồi.

Hiện tại trên người Lục Kinh Vân không hề có kiện Thông Linh Bảo Khí nào. Vốn là lần trước hắn dùng chiến công của cha mình đi chọn một kiện Linh Hồn Thông Linh Bảo Khí ở chỗ sư bá Hoàng Phủ Minh Long, nhưng mà hắn lại cưỡng ép mẫu thân Mộ Dung Lan Lan nhận lấy. So với an toàn của mình thì mẫu thân vẫn quan trọng hơn, còn hắn thì hắn tự có năng lực tự bảo vệ mình.

Hô lạp lạp...

Phong Phách Nam cầm Hoang Cổ Thiên Phong Trụ trong tay, toàn bộ tu vi Nhất Nguyên Hóa Hồng của hắn đều phóng thích và bao phủ bên trên trên Hoang Cổ Thiên Phong Trụ.

Nhìn thấy biến hóa này, ánh mắt Lục Kinh Vân cũng ngưng tụ lại. Một cỗ năng lượng mạnh mẽ vô cùng chấn động từ bản thân hắn cũng lặng lẽ bộc phát ra. Khí thế kinh người lan tràn khắp mọi không gian, làm cho người khác cảm giác được một loại áp bách khó có thể hình dung.

- Thực lực rất mạnh, thông linh bảo khí cũng cực mạnh, đây mới là thực lực cực mạnh của ngươi, chẳng qua ta cũng không thể xuất đao!

Dứt lời, Lục Kinh Vân cũng không giữ lại khí tức, mạnh mẽ bộc phát.

Khí tức mênh mông cuồn cuộn thổi quét, lực lượng khủng bố tán phát, giống như giơ tay nhấc chân đều có được lực lượng nổ nát bầu trời…

- Nhất nguyên Hóa Hồng cảnh đỉnh phong, tiểu tử này từ khi nào đã tới trình độ như thế!

Xa xa, Đường Ám, Mộc Nguyên, Lý Hậu Minh, Hỏa Khánh, Lôi Quang, Nhậm Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng, Hoàng Vân đều rung động kịch liệt, hoàn toàn trố mắt.

Ngay lúc này, trong đôi mắt sắc bén sát phạt của Lục Kinh Vân lập tức hóa thành hai luồng tinh quang đen trắng, luân phiên như ngày và đêm!

Hô lạp…

Trường bào phần phật, thủ ấn ngưng kết, trong lòng bàn tay Lục Kinh Vân hiện lên một đạo chưởng ấn, đồ án âm dương hắc bạch nở rộ, mơ hồ còn có khí lãng lan tràn khuếch tán.

Oanh long long…

Trên trời cao gió giục mây vần, mơ hồ một đạo đồ án âm dương hắc bạch cực lớn hiện ra, tựa hồ đang hô ứng cùng đồ án trong lòng bàn tay Lục Kinh Vân.

Ông!

Hoang Cổ Thiên Phong Trụ trong tay Phong Phách Nam truyền ra tiếng sấm nổ mạnh, khí tức như gió lốc thổi quét trên bầu trời, không gian xung quanh nổi lên sóng to gió lớn dựng thẳng trời cao.

- Hoang Cổ Thiên Phong Trụ - Kình Thiên Nhất Trụ!

Chương 4341: Nếu ta xuất đao, tất sẽ thấy máu!

Tiếng quát rơi xuống, Hoang Cổ Thiên Phong Trụ hóa thành thể tích khổng lồ, giống như trụ trời nương theo tiếng gào thét của long quyển phong bạo, hoang cổ khí bá đạo khuếch tán, bỗng dưng hướng Lục Kinh Vân áp xuống.

Oanh long!

Cả bầu trời hung hăng run lên, dưới uy lực thông linh bảo khí vô số khe không gian xé rách lan tràn trời cao, uy lực chấn động lòng người.

- Âm Dương Ngũ Hành quyết – Bạch Nhật Thanh Thiên!

Lục Kinh Vân hét lớn một tiếng, hắc bạch hào quang cuồn cuộn mạnh mẽ tràn ra, thân hình dựng thẳng lên, một đạo chưởng ấn lướt ra.

Oanh long!

Chưởng ấn bay ra, trời cao rung chuyển, hư không sụp đổ, thủy vực xung quanh chiến thai nổi lên sóng to gió lớn.

Xuy!

Thân hình Lục Kinh Vân như tia chớp xuyên vào trong gió lốc, một đạo chưởng ấn phá hủy không gian, rơi lên Hoang Cổ Thiên Phong Trụ.

Oanh long long!

Ầm ầm va chạm, gió lốc nhất thời nứt nẻ hủy diệt, cả phiến không gian đột nhiên hỗn loạn, ngay sau đó hóa thành hư vô.

Xuy lạp lạp…

Chưởng ấn rơi xuống, xu thế cuồng mãnh đẩy lui Hoang Cổ Thiên Phong Trụ, khe không gian không ngừng hiện ra.

Phanh phanh phanh!

Vô số không gian nứt toác, vô số cột nước phóng thẳng lên cao.

Phốc!

Phong Phách Nam phun ra máu tươi, Hoang Cổ Thiên Phong Trụ thu nhỏ lại, thân hình hắn liên tục chấn lui ra sau, chấn vỡ một dãy hư không mới đứng vững thân hình.

Khí tức của hắn cực kỳ chật vật, ánh mắt lộ vẻ khiếp sợ.

Hô lạp lạp…

Không gian dao động khủng bố lập tức bình ổn, hư không biến thành yên tĩnh.

Thân hình Lục Kinh Vân cao ngất, trường bào bay phất phới, hắc bạch hào quang thu liễm, như ngọn núi lớn nguy nga không thể lay động!

- Lục Kinh Vân thắng!

- Lục Kinh Vân tay không thắng thông linh bảo khí của Phong Phách Nam!

- Nguyên lai thực lực Lục Kinh Vân tới tình trạng như thế!

- Thật dễ dàng, dùng tay trần đánh bại Phong Phách Nam, cha con Lục gia đều là hạng người nghịch thiên!

- Đám người Lục gia rốt cục từ chỗ nào xuất hiện thế!

Sau thoáng yên tĩnh ngắn ngủi, đông đảo ánh mắt bắt đầu rung động.

- Tiểu tử Lục Kinh Vân biến thái a!

Đám người Đường Dần cảm thán không thôi, ánh mắt khïếp sợ thật lâu không tiêu tan.

- Lần này đại ca đủ ủy khuất chứ!

Mạc Kình Thiên đứng xa xa nhìn tới, đầy vẻ bất đắc dĩ.

- Tiểu tử, ngươi thắng!

Phong Phách Nam lau máu trên miệng, khuôn mặt lộ nụ cười chua sót.

- Thật ngại quá, xuống tay nặng một ít, ta sợ không thể đánh bại ngươi!

Nghe vậy Phong Phách Nam không khỏi liếc mắt, lập tức thở dài:

- Ai, không nghĩ tới lúc trước đã thua cha ngươi, mới hơn trăm năm lại thua bởi ngươi.

- Các hạ cũng đã rất mạnh, trong đồng cấp ba ngàn đại thế giới chỉ sợ cũng khó mà gặp được đối thủ!

Lục Kinh Vân nói:

- Ta thắng lợi cũng không dễ dàng, dù sao ta đã là nhất nguyên Hóa Hồng cảnh đỉnh phong, có chút không công bình đối với ngươi.

- Ngươi đang cố ý chọc giận ta sao?

Phong Phách Nam liếc mắt, thoáng do dự nói:

- Vì sao đao của ngươi không thể tùy tiện xuất ra?

Trên mặt Lục Kinh Vân lộ nụ cười tà khí, khoanh tay trước ngực nói:

- Nếu ta xuất đao, tất nhiên sẽ thấy máu!

Sưu!

Vừa dứt lời, mũi chân điểm hư không, không gian gợn sóng, thân ảnh hóa thành cầu vồng rời đi.

- Ai…

Phong Phách Nam nhẹ giọng thở dài, có chút chật vật, cũng bất đắc dĩ rời đi…

Oanh long long…

Bên trong một mảnh không gian tràn ngập lôi đình, tiếng sấm sét vang dội, tương liên cùng một đóa liên hoa màu tím khổng lồ hơn trăm thước.

Trên tử liên, tử kim lưu quang điện mang không ngừng lóe ra, cả tử liên như mỹ ngọc, trong suốt trong sáng, hồn nhiên thiên thành, năng lượng ngập trời lan tràn.

Xuy lạp lạp…

Vô số thân rễ màu tím như điện xà tham lam hấp thu điện mang cùng năng lượng ngập trời.

Trong mơ hồ còn có linh hồn năng lượng khủng bố lan tràn, kinh sợ cả linh hồn người khác.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên cùng Đông Phương Tử Quỳ hiện ra trong không gian lôi đình trước mắt.

Hai người nhìn thấy tử liên lập tức kinh ngạc, lúc này tử liên đã hoàn toàn nở rộ.

- Tử Kim Phách Lôi Liên tựa hồ biến hóa không ít, bắt đầu đột phá rồi!

Lục Lâm Thiên nói, Tử Kim Phách Lôi Liên vốn có chút tẩu hỏa nhập ma, lúc này đang đột phá.

- Tiểu bất điểm này vận khí không tệ!

Đông Phương Tử Quỳ khẽ động, khuôn mặt tinh xảo lộ ý cười.

- Không biết sau này sẽ lớn lên tới loại tình trạng nào.

Không biết tại sao Lục Lâm Thiên có chút chờ mong, Tử Kim Phách Lôi Liên thuộc loại lôi hệ hiếm thấy trong thiên sinh linh vật, mà sinh linh có được lôi hệ đều có chút khí phách.

Đồng thời trong những thiên sinh linh vật lôi hệ, Tử Kim Phách Lôi Liên cực kỳ bá đạo, bởi vì cấp độ cực cao, trong ba ngàn đại thế giới cũng chỉ tồn tại trong truyền thuyết viễn cổ.

Cũng chưa có ai từng gặp qua, nghe đồn đãi Tử Kim Phách Lôi Liên rất hiếm xuất hiện.

Đông Phương Tử Quỳ mở miệng:

- Tử Kim Phách Lôi Liên cần phải có Tử Kim Huyền Lôi mới xuất hiện, bởi vì nơi đây là địa phương phong ấn khí linh thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, linh hồn Tử Kim Huyền Lôi, dưới cơ duyên xảo hợp mới ra đời Tử Kim Phách Lôi Liên, cho nên nếu Tử Kim Phách Lôi Liên có thể hoàn toàn trưởng thành cũng sẽ không kém hơn Tử Kim Huyền Lôi bao nhiêu, [T-R-U-Y-E-N-F-U-L-L-.-V-N] nghe đồn đãi thời viễn cổ, nếu Tử Kim Phách Lôi Liên hoàn toàn trưởng thành, thậm chí có thể so sánh với thân thể cường giả thiên sinh linh vật khủng bố nhất thời viễn cổ, về phần nguyên nhân thì ta cũng không biết được, nhưng nhìn trước mắt mà nói, còn cao hơn bản thể Thanh Lôi Huyền Đằng của ta một chút.

- Sau khi hoàn toàn trưởng thành, có thể so sánh với thân thể cường giả thiên sinh linh vật khủng bố nhất viễn cổ, sẽ kinh khủng như thế sao…

Lục Lâm Thiên nhíu mày nhủ thầm.

Xuy…

Lôi đình bắt đầu yếu bớt, nhưng khí tức của tử liên đã tăng lên thật lớn, hóa thành điện mang quang hoa như có một đoàn quang kén rực rỡ tươi đẹp lóa mắt, khiến người không thể nhìn thẳng.

Hô lạp lạp!

Thân rễ bắt đầu co rút lại hóa thành hư vô, điện mang bắt đầu thổi quét khuếch tán.

Bên trong quang kén có một thân hình nho nhỏ hiện ra.

Ca…

Tử kim điện mang lóe ra, quang kén phá vỡ, tử liên khổng lồ biến mất, như hóa kén thành điệp hiện ra một tiểu cô nương.

- Cha!

Ngay trong ánh mắt nghẹn họng trân trối của Lục Lâm Thiên, quang hoa tán đi, âm thanh non nớt của tiểu cô nương truyền tới, mở ra hai tay lao vào trong lòng Lục Lâm Thiên.

Chương 4342: Hai loại kim hệ

Lục Lâm Thiên theo bản năng ôm tiểu cô nương vào lòng, khuôn mặt đáng yêu xuất hiện trước mắt hắn, cơ hồ dán chặt lên mặt hắn. Khuôn mặt tinh xảo đáng yêu, mái tóc màu tím nhạt, đôi mắt to thật linh vận, giống như là biết nói.

- Cha, cha tới đón con sao?

Tiểu cô nương nhào vào trong lòng Lục Lâm Thiên, đôi tay nhỏ bé thân mật ôm lấy hai má hắn, dùng sức xoa bóp.

- Cha, cha cái gì cha?

Lục Lâm Thiên thật vất vả mới giãy thoát khỏi ma thủ của tiểu nha đầu, thoáng phục hồi lại tinh thần, nhìn tiểu cô nương kinh ngạc nói, tiểu cô nương khoảng ba bốn tuổi, trên người mặt váy tím, mép váy như liên diệp, bên trên còn thêu hoa văn tử liên, cẩn thận đếm lại có tới chín cánh hoa.

- Cha, cha không biết con hay sao, con là nữ nhi của cha đây, con vốn muốn đi tìm cha, không nghĩ tới cha tới đón con, thật tốt!

Âm thanh tiểu nha đầu nói chuyện non nớt trúc trắc, như đang bi bô tập nói, nhưng lại vô cùng thân mật, dựa vào trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng cao hứng, miệng nhỏ nhắn chu lên:

- Cha, cha dẫn con đi chơi được không, con ở đây mãi chưa từng đi ra ngoài, thật muốn ra ngoài nhìn xem!

- Tiểu nha đầu, chúng ta phải tìm hiểu trước rõ ràng.

Lục Lâm Thiên đặt tiểu nha đầu trước người, nhìn thẳng vào mắt nàng, hỏi:

- Ngươi tên là gì?

Tuy Lục Lâm Thiên kinh ngạc, nhưng có cảm giác thân thiết khó nói nên lời, loại cảm giác thân thiết này tựa hồ không giống như huyết mạch tương liên, nhưng lại có liên hệ thân cận.

Tiểu cô nương mở to hai mắt, nghi hoặc nói:

- Cha, con còn chưa có tên đâu.

Ánh mắt Đông Phương Tử Quỳ kinh ngạc nhìn tiểu cô nương, ánh mắt dao động, tựa hồ hiểu được điều gì, liền dùng linh hồn truyền âm:

- Lâm Thiên, nàng đích xác là nữ nhi của ngươi.

- Nữ nhi của ta?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc ngẩng đầu.

- Không sai.

Đông Phương Tử Quyền truyền âm:

- Chẳng lẽ ngươi đã quên sao, lúc trước khi Tử Kim Phách Lôi Liên đột phá tới thời điểm trọng yếu có dấu hiệu tẩu hỏa nhập ma, mà ngươi đã truyền vào một đạo lôi hệ áo nghĩa, đó là giúp nàng lĩnh ngộ, cho nên trong linh hồn của nàng có ấn ký của ngươi, vì vậy tiểu nha đầu lĩnh ngộ thành công, tất nhiên sẽ nhận ngươi làm cha.

- Cha, cha làm sao vậy?

Tiểu nha đầu nhìn thấy Lục Lâm Thiên sững sờ, đôi tay nhỏ bé mềm mại nhu nhu mặt Lục Lâm Thiên chăm chú hỏi.

Lục Lâm Thiên quan sát tiểu nha đầu, sau khi nghe Đông Phương Tử Quỳ giải thích cũng không còn tiếp tục kinh ngạc, nguyên lai tiểu nha đầu này có quan hệ sâu xa với mình, trăm năm trước không nghĩ tới cử chỉ vô hình của mình lại làm cho mình có thêm một nữ nhi.

- Cha không có việc gì, cha nhìn thấy con nên vui mừng đó mà!

Lục Lâm Thiên nhìn tiểu nha đầu càng xem càng thích, cảm giác vui sướng không kém gì lúc nhìn thấy Lục Doanh cùng Lục Âm bọn họ.

- Con gặp cha cũng rất vui mừng!

Tiểu nha đầu thân mật nói, lại nhìn qua Đông Phương Tử Quỳ, nói:

- Cha, a di này là ai vậy, hình như con đã gặp qua nàng.

- Nàng…

Lục Lâm Thiên đang định nói chuyện, Đông Phương Tử Quỳ đã ngồi xổm trước người tiểu nha đầu, liếc mắt nhìn Lục Lâm Thiên, khẽ cười nói:

- Sau này ngươi gọi ta là dì Tử Quỳ thì được rồi, ta là bằng hữu của cha ngươi.

- Chào dì Tử Quỳ, dì thật xinh đẹp nha!

Tiểu nha đầu ngẩng đầu nói, bộ dáng cực kỳ đáng yêu.

- Ngươi thật đáng yêu!

Đông Phương Tử Quỳ bị tiểu nha đầu thổi phồng một tiếng nhất thời nét mặt tươi cười rạng rỡ, trong tay hiện ra một viên đan dược, nói:

- Đây là dì Tử Quỳ đưa cho ngươi, ngươi vừa đột phá hậu thiên nhất cấp, đan dược này sẽ có chỗ tốt thật lớn.

- Cảm ơn dì Tử Quỳ!

Tiểu nha đầu không chút khách khí chụp lấy viên đan dược, cũng không nhìn qua nhét luôn vào trong miệng, nhai như nhai kẹo nuốt vào trong bụng.

- Hậu thiên nhất cấp?

Lục Lâm Thiên quan sát tiểu nha đầu, tương đương võ đế nhất trọng trong Thế giới Linh Vũ.

- Cha, con nóng quá!

Khuôn mặt tiểu nha đầu nhất thời đỏ bừng lên, thân hình lóe ra tử sắc điện mang, khí tức bắt đầu dao động.

- Tại sao lại như vậy?

Lục Lâm Thiên khẩn trương hỏi.

Đông Phương Tử Quỳ mỉm cười nói:

- Đây là hiện tượng bình thường, đan dược kia vốn vô cùng hữu dụng với thiên sinh linh vật, người thường cũng không có, là dùng linh dịch trong linh mạch thuần khiết của Hỗn Độn thế giới luyện chế, sau khi dùng đều có tác dụng cực lớn trong tu luyện, nhưng năng lượng đan dược không nhỏ, mặc dù đại bộ phận sẽ xâm nhập vào cơ thể tiểu nha đầu, theo nàng trưởng thành mà bị luyện hóa, nhưng năng lượng như vậy cũng đủ nàng luyện hóa mấy tháng, huynh chỉ cần đặt nàng vào trong linh khí thời gian của huynh là được rồi, tự thiên phú tu luyện bản năng của nàng sẽ biết nên làm như thế nào.

- Được.

Lục Lâm Thiên nghe vậy an tâm, triệu hoán Thiên Trụ giới ôm tiểu nha đầu đưa vào tầng thứ nhất.

Nhìn thấy tiểu nha đầu tự mình khoanh chân tu luyện, Lục Lâm Thiên cười cười đi ra ngoài.

- Chúc mừng!

Nhìn thấy hắn đi ra, Đông Phương Tử Quỳ mỉm cười nói:

- Huynh vô duyên cớ có thêm một nữ nhi, tiểu nha đầu này bất phàm, phúc khí lại sâu, có thể đi theo cạnh huynh sau này nhất định không bình thường.

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói:

- Chúng ta đi thôi, phỏng chừng bọn họ chờ sốt ruột!

- Ta nghĩ sốt ruột nhất hẳn là những trưởng lão trong điện.

Đông Phương Tử Quỳ nói.

Lục Lâm Thiên khẽ cười không nói, đã nhiều năm như vậy người bên ngoài vào không được, không nóng nảy mới là lạ. Lục Lâm Thiên thậm chí có thể khẳng định, điện chủ Tuyên Cổ điện Hậu Khánh Lâm tuyệt đối đang lo lắng.

Sưu sưu…

Sau một lát, thân ảnh hai người hóa thành cầu vồng rời khỏi không gian, Tử Kim Phách Lôi Liên lĩnh ngộ thành công, tử kim lôi đình cũng biến mất, chỉ còn sót lại không ít khí tức lôi đình…

Ba ngày sau, trong Tuyên Cổ điện, trước Tử Lôi điện khổng lồ làm trong lòng mỗi người sản sinh cảm giác nhỏ bé.

Trên quảng trường rộng lớn, hơn vạn đệ tử thân truyền nhìn thanh niên khuôn mặt cương nghị, lộ ra bá đạo lăng tuyệt, ánh mắt kinh sợ quỳ một gối hành lễ:

- Bái kiến thánh chủ!

- Ngay trong ngày, thánh chủ tiếp quản Thánh Lôi điên, Thanh Lôi thân vương, Phi Long thân vương, Vân Lôi thân vương, Đông Phương thân vương trở thành trưởng lão Thánh Lôi điện!

Hành Lôi trưởng lão lên tiếng, ánh mắt thâm thúy vô cùng.

- Bái kiến bốn vị trưởng lão!

Sau một lát bên trong Tử Lôi điện, đại điện hùng vĩ phong cách cổ xưa, túc mục nghiêm trang.

Ba ngày trước sau khi Lục Lâm Thiên đi ra khỏi Thánh Cảnh, trước tiên gặp được điện chủ Tử Lôi điện Hậu Khánh Lâm, đem toàn bộ chuyện phát sinh trong Thánh Cảnh thuật lại một lần, kể cả Luân Hồi Hư Vọng đao cùng Tử Lôi Huyền Đỉnh, Hoằng Diễm cùng Dạ Mị đều không giấu diếm, nhưng không nhắc tới kim sắc tiểu đao cùng Hỗn Độn bổn nguyên.

Quan hệ tới kim sắc tiểu đao cùng Hỗn Độn bổn nguyên trong Thế giới Linh Vũ, Lục Lâm Thiên đương nhiên không thể nói với người khác.

Hậu Khánh Lâm kinh ngạc nhưng không hỏi nhiều, ánh mắt biến hóa để Lục Lâm Thiên đi nghỉ ngơi trước, chuẩn bị ba ngày sau chính thức trở thành thánh chủ Tuyên Cổ điện cùng điện chủ Thánh Lôi điện.

Lục Lâm Thiên đem chuyện đưa bốn người Phi Long, Thanh Lôi, Vân Lôi cùng Đông Phương Tử Quỳ kéo vào Thánh Lôi điện báo lại với Hậu Khánh Lâm, Hậu Khánh Lâm cũng không nói gì thêm, chỉ có chút bất ngờ thôi.

Trong đại điện, Hậu Khánh Lâm giới thiệu bảy người cho Lục Lâm Thiên, nói:

- Lâm Thiên, đây là Thiên Lôi điện chủ Thần Lôi điện, ngươi hẳn đã gặp qua, còn có Diễm Hoàng điện chủ Viêm Lôi điện, Nghi Hàng điện chủ Băng Lôi điện, Hoành Khung điện chủ Mộc Lôi điện, Lang Long điện chủ Phong Lôi điện, Hoang Thổ điện chủ Thổ Lôi điện, còn có Kim Tuyên điện chủ Kim Lôi điện.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên thầm rung động.

Diễm Hoàng điện chủ là một mỹ phụ cung trang hồng y, quanh thân bao trùm khí tức nóng cháy, khoảng ba bốn mươi tuổi, xinh đẹp cao quý, khí chất đoan trang, như rượu ngon lâu năm ý nhị ngân nga, nói vậy lúc trẻ tuổi cũng là một tuyệt thế nữ tử rung động lòng người.

Nhưng khí tức của Diễm Hoàng điện chủ làm Lục Lâm Thiên có chút quen thuộc, mà Nghi Hàng điện chủ lại không có chút khí tức dao động, vô hình trung ảnh hưởng thiên địa năng lượng, đủ thấy thực lực mạnh.

Mà Lang Long điện chủ làm Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong khí tức sắc bén có âm hàn khí, rõ ràng là người của Minh Linh bộ tộc.

- Tiểu tử, không cần kinh ngạc, ta chính là Minh Linh bộ tộc, cũng biết ân oán giữa ngươi cùng Thiên La minh, lần này đám người Dạ Mị cũng rất có ý kiến với ngươi.

Lang Long tựa hồ biết Lục Lâm Thiên đánh giá hắn, mỉm cười nói:

- Hiện tại ngươi chính là thánh chủ Tuyên Cổ điện, hẳn nên hiểu sự tình mới được, Thiên La minh cùng Thương Khung minh giao chiến cũng không phải đại diện toàn bộ Chủng tộc Minh Linh, các loại quan hệ thế lực rắc rối phức tạp, sau này ngươi sẽ chậm rãi hiểu được, nhất thời cũng khó thể cùng ngươi nói rõ ràng.

- Ân, ta hiểu được.

Lục Lâm Thiên lộ vẻ xin lỗi, gật gật đầu, Hậu Khánh Lâm cũng đã sớm nhắc tới việc này với hắn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên dừng lại trên người Kim Tuyên điện chủ, tiêu sát khí sắc bén vô hình lan tràn làm trong lòng hắn đột nhiên run lên.

Kim Tuyên điện chủ nhìn Lục Lâm Thiên, mày kiếm nhíu lại, trong mắt bắn ra kim mang.

Xuy xuy…

Trong mắt Lục Lâm Thiên cũng bắn ra kim mang, khí tức sắc bén tiêu sát, cơ hồ cùng lúc quanh thân hai người hiện lên kim sắc cương khí bao phủ toàn bộ thân hình của bọn họ.

Oanh!

Cả đại điện ầm ầm run lên, bốn mắt chợt nhắm lại, tựa hồ cả hai đều tiến nhập một loại trạng thái huyền ảo.

- Hai người này…

Đám người Lang Long kinh ngạc, nhưng không lộ vẻ lo lắng.

Xuy!

- Lĩnh ngộ kim hệ thật mạnh!

Hai người vừa mở mắt, ánh mắt Lục Lâm Thiên có chút khiếp sợ, lĩnh ngộ kim hệ của Kim Tuyên vượt xa hắn, lại có chút không giống nhau.

Chương 4343: Thạch thất thứ bảy

Lục Lâm Thiên từng nghe nói qua trong ba ngàn đại thế giới cũng không chỉ riêng mình lĩnh ngộ được kim hệ áo nghĩa, Kim Lôi chính là một trong số đó, bởi vậy hắn cũng biết tên của Kim Tuyên điện chủ.

Lúc này gặp mặt Lục Lâm Thiên mới biết lĩnh ngộ của Kim Tuyên cao hơn mình, nhưng vừa rồi tiếp xúc kim hệ của Kim Tuyên tuy lợi hại gọn gàng nhưng lại không giống với kim hệ của hắn.

- Kim hệ thật đặc biệt!

Ánh mắt Kim Tuyên nhìn Lục Lâm Thiên cũng khiếp sợ, tựa hồ trong kim hệ áo nghĩa còn có nhiều loại áo nghĩa khác cùng tồn tại.

Kim Tuyên nói:

- Không ít người quen gần đây đều nhắc nhở ngươi trước mặt ta, hỏi ngươi có liên quan với ta hay không, nhưng lĩnh ngộ kim hệ của ngươi cũng không giống ta a.

- Ta lĩnh ngộ còn kém hơn Kim Tuyên điện chủ!

Lục Lâm Thiên âm thầm khiếp sợ, thần sắc đúng mức nói.

- Được rồi, nếu các ngươi muốn trao đổi tâm đắc của mình thì đợi rảnh rỗi hãy tự bàn chuyện, bây giờ cần nói chính sự.

Hậu Khánh Lâm mỉm cười nói:

- Lần này ngươi chẳng những nhận chủ thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, còn đạt được Luân Hồi Hư Vọng đao cùng bảo vật Tử Lôi Huyền Đỉnh nổi danh, cũng tiêu trừ Hoằng Diễm cùng Lãnh Luân lôi điện, xem như đánh Chí Tôn điện trọng thương.

- Luân Hồi Hư Vọng đao, trong người mang hai kiện bán thánh khí!

Ánh mắt nhóm siêu cấp cường giả đều lộ vẻ hâm mộ, tràn xem ra nóng cháy, bảo vật cấp độ bán thánh khí đối với họ là chí bảo không cách nào cự tuyệt.

Lục Lâm Thiên cười nhẹ, bởi vì lo ngại có người đánh chủ ý với Luân Hồi Hư Vọng đao, cho nên hắn mới nói sau khi nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh mới nhân tiện nhận chủ Luân Hồi Hư Vọng đao, nhờ vậy cũng không còn ai đánh chủ ý với bảo đao.

Hậu Khánh Lâm tiếp tục nói:

- Ngươi nhận chủ thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh trở thành thánh chủ Tuyên Cổ điện cùng điện chủ Thánh Lôi điện, trong thiên địa này người dám động tới ngươi tuyệt đối không bao nhiêu, nhưng cũng không đại biểu không có ai dám động tới ngươi, có thế lực thậm chí sẽ dùng mọi thủ đoạn đối phó ngươi.

- Điện chủ nói Chí Tôn điện sao?

Lục Lâm Thiên thoáng nhíu mày, thánh chủ Tuyên Cổ điện tuyệt đối không phải người bình thường có thể động, nhưng không có nghĩa thật sự không người dám động.

Chí Tôn điện thậm chí cũng dám nghĩ cách với thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh của Tuyên Cổ điện, lần này trộm gà không được còn mất nắm gạo, đánh mất Luân Hồi Hư Vọng đao, chỉ sợ tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ.

Hậu Khánh Lâm gật gật đầu, nói:

- Chí Tôn điện là uy hiếp lớn nhất, đồng thời người mang ngọc mắc tội, trên người ngươi có Tử Lôi Huyền Đỉnh cùng Luân Hồi Hư Vọng đao, chỉ sợ tin tức này đã sớm truyền ra ngoài.

- Hai kiện bán thánh khí, trong thiên địa này khó tránh chú ý, còn hơn một ngàn năm trong thiên địa sẽ có đại sự phát sinh, nhiều một phần thực lực tăng thêm một phần bảo đảm, mà ngươi lại có hai kiện bán thánh khí, không thể nghi ngờ sẽ làm không ít người lưu ý.

Lời của Hậu Khánh Lâm đã nói, Lục Lâm Thiên cũng hiểu được, hai kiện bán thánh khí đủ làm siêu cấp cường giả điên cuồng, suy tư một hồi Lục Lâm Thiên chợt lóe tinh quang, nói:

- Muốn đoạt vật của ta cũng không dễ dàng!

- Khẩu khí của tiểu tử ngươi thật lớn, tu vi cấp độ nhị nguyên Hóa Hồng cảnh của ngươi, thủ đoạn bất phàm, ngũ nguyên Hóa Hồng cảnh cũng khó làm gì được ngươi. Nhưng ngươi phải biết rằng trong thiên địa này lục nguyên Hóa Hồng cảnh, thất nguyên Hóa Hồng cảnh tuy bình thường khó gặp, nhưng cũng rất nhiều, chẳng qua vì chuyện đại sự kia cho nên bọn hắn bế quan tu luyện, sẽ không dễ dàng lộ mặt, nhưng hiện tại có hai kiện bán thánh khí, chỉ sợ hấp dẫn bọn hắn đi ra.

Kim Tuyên lại nói tiếp:

- Nếu ngươi vẫn ở trong Tuyên Cổ điện, có long đầu cùng chúng ta thì không ai dám động tới ngươi, nhưng một khi ngươi rời khỏi Tuyên Cổ điện, vậy khó bảo toàn không có người nghĩ cách.

Lục Lâm Thiên cũng hiểu được điều này, nhưng sau khi đột phá tam nguyên Hóa Hồng cảnh lại không có ai biết, tuy ngoài Thánh Cảnh có động tĩnh nhưng khẳng định không ai hoài nghi là Lục Lâm Thiên, họ chỉ nghĩ là động tĩnh khi hắn luyện hóa Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Dù sao chỉ mới qua trăm năm thời gian, lúc trước Lục Lâm Thiên liên tục đột phá đã làm người chấn kinh, nếu lần này biết hắn lại đột phá tam nguyên Hóa Hồng cảnh, khẳng định sẽ bị đả kích thật lớn.

Không ai hỏi hắn cho nên hắn cũng lười giải thích, dù sao ẩn giấu thực lực đối với bản thân chỉ có lợi mà vô hại.

Suy tư một lát, Lục Lâm Thiên cười bất đắc dĩ nói:

- Nhưng ta cũng không thể luôn luôn ở lại trong Tuyên Cổ điện, bên ngoài còn rất nhiều chuyện cần ta đi làm.

- Ngươi cần quay về mật địa Thiên giới Thượng Thanh đại thế giới ta cũng yên tâm, cũng sẽ không có người dám động tới ngươi, nhưng nếu ngươi đi Thương Khung chiến trường thì phải cẩn thận, theo ta được biết không bao lâu nữa các ngươi cần phải đi Thương Khung chiến trường.

Hậu Khánh Lâm nhíu mày nói, trong Thương Khung chiến trường, Tuyên Cổ điện cũng khó nhúng tay vào.

Lục Lâm Thiên gật đầu, tính toán thời gian tựa hồ còn hơn trăm năm là phải tiến vào Thương Khung chiến trường, lần trước bị phạt lưu đày, nhưng lần này nghe nói nhiều người của mật địa sẽ phải đi vào Thương Khung chiến trường.

- Tóm lại hết thảy ngươi phải cẩn thận, lần này bên ngoài có không ít người đánh chủ ý của ngươi, nhưng người bình thường muốn động ngươi cũng không dễ dàng.

Vẻ mặt Hậu Khánh Lâm chợt nghiêm túc:

- Mặt khác ta cũng đã thông tri nhóm lão nhân Tuyên Cổ điện đang ở bên ngoài lưu ý nhiều hơn, một khi có người động ngươi thì phải trước tiên giải quyết, thánh chủ Tuyên Cổ điện không phải ai cũng có tư cách động tới, ngươi chỉ cần chú ý nhiều hơn là được rồi, những chuyện khác chúng ta sẽ an bài.

- Đa tạ long đầu!

Lục Lâm Thiên gật đầu, âm thầm run sợ, nghe như vậy khẳng định nội tình của Tuyên Cổ điện không chỉ là như thế, mà những người ẩn tàng trong ba ngàn đại thế giới mới là lực lượng trung tâm của Tuyên Cổ điện…

Nửa tháng sau.

Bên trong một lầu các Thánh Lôi điện, hai thân ảnh lướt ra khỏi Thiên Trụ giới, chính là Kim Tuyên cùng Lục Lâm Thiên.

- Thu hoạch thật không nhỏ, kim mộc thủy hỏa thổ, ngũ hành lực, thổ sinh kim, kim khắc mộc, hay lắm hay lắm, khó trách a!

Vẻ mặt Kim Tuyên hưng phấn, nói:

- Không nghĩ tới từ chỗ ngươi ta hiểu được điều này, xem như thiếu ngươi một nhân tình, ta đi về lĩnh ngộ trước, hi vọng trước khi chuyện kia tới có thể tiến bộ, tiểu tử ngươi rời khỏi Tuyên Cổ điện, hết thảy cẩn thận!

Dứt lời Kim Tuyên lắc mình rời đi.

- Kim Tuyên điện chủ đi thong thả!

Lục Lâm Thiên vui vẻ nói.

Lục Lâm Thiên quay về tầng bảy Thiên Trụ giới, một giới chỉ màu xanh hiện ra trong tay, khóe môi hiện nụ cười mong chờ, thì thào:

- Đã có thể mở ra gian mật thất thứ bảy đi?

Xuy!

Giới chỉ nhất thời nổi lên thanh sắc quang mang, bí văn quanh quẩn, nương theo sau thanh quang không ngừng lóe ra.

Chương 4344: Tu luyện đệ tứ quyết

Mang theo chờ mong, tâm thần Lục Lâm Thiên xâm nhập vào trữ vật giới chỉ, đi tới chín gian thạch thất màu xanh phong cách cổ xưa.

- Ca…

Tâm thần Lục Lâm Thiên vừa đi vào, cấm chế trên thạch thất thứ bảy lập tức nứt vỡ.

Trong thạch thất tổng cộng có hai kiện đồ vật.

Một pho tượng đá tương tự tượng đá trong thạch thất thứ năm cùng thứ sáu. Phong cách tượng đá xa xưa dày trọng, mang theo tư thế trợn mắt hét lớn, như thiên thần lăng không phủ lãm chúng sinh hét lên giận dữ, tạo hình thật sống động, mơ hồ còn nghe được tiếng long ngâm hổ gầm.

- Đệ tứ quyết!

Cảm giác được dao động truyền ra, Lục Lâm Thiên liền biết là Bát Hoang Thiên Địa quyết – đệ tứ quyết!

Kiện đồ vật thứ hai là một khối tàn đồ phong cách cổ xưa, trên tàn đồ có một ít bí văn, ngoài ra trống rỗng.

- Đây là vật gì?

Lục Lâm Thiên vô cùng nghi hoặc, nhưng có thể được sư phụ đặt vào thạch thất thứ bảy, tuyệt đối không phải vật bình thường.

Sau khi thu lại tàn đồ, tâm thần vừa động, du quang chớp động, trước mặt Lục Lâm Thiên hiện ra tượng đá như thiên thần lăng không phủ lãm chúng sinh.

Xuy!

Vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương quyết, nguyên lực dâng lên, ngưng tụ thành lực cắn nuốt, nhất thời trào ra bao vây tượng đá.

Oanh!

Tượng đá run rẩy, khí tức cổ xưa tràn ngập khuếch tán, tư thế gầm lên như đang sống, sóng âm nhất thời lan tràn, đem Lục Lâm Thiên bao phủ bên trong.

Không gian xung quanh run lên, tâm thần Lục Lâm Thiên hốt hoảng, ý thức lập tức đi vào trong một hư không xa xưa.

Một thân ảnh hư ảo hùng vĩ đứng thẳng, uy áp bá đạo kinh khủng lan tràn, làm tâm thần Lục Lâm Thiên cũng run rẩy.

Hoa lạp…

Thân ảnh hùng vĩ vừa xuất hiện, từng đạo thủ ấn lập tức ngưng kết.

Nương theo sau thủ ấn ngưng kết, từng luồng khí tức năng lượng lập tức bị kéo tới.

Oanh long!

Trong chốc lát, lực cắn nuốt nhất thời lan tràn, như muốn đem cả không gian cắn nuốt bên trong, làm không gian rung chuyển không ngớt, uy áp cuồn cuộn mang theo khí tức phúc diệt tràn ngập khắp hư không.

Xuy lạp lạp…

- Bát Hoang Thiên Địa quyết – đệ tứ quyết Bào Thiên Thế - nhất hống phúc thương khung!

Một tiếng sấm vang vọng trên không trung, thân ảnh hư ảo kết xuất thủ ấn, hư không rung chuyển vặn vẹo, thân ảnh nhất thời dựng lên, hóa thành thân hình hư ảo khổng lồ, như thiên thần lăng không đứng lơ lửng, tương liên cùng thiên địa, thăm dò phủ lãm chúng sinh, miệng bỗng dưng rít gào một tiếng.

- Hống!

Tiếng hô như long ngâm hổ khiếu, sư hống hạc minh, không gian rung chuyển nứt vụn, phúc diệt thương khung, mai một thiên thế!

Như có thể đem hết thảy sinh linh phá hủy, đem linh hồn chấn vỡ.

Hoa lạp lạp!

Sóng âm khủng bố lập tức bao phủ Lục Lâm Thiên, đại hồn anh cùng tiểu hồn anh đều kiêng kỵ run lên, kim sắc tiểu đao khẽ run, một đạo kim sắc đao mang lan tràn.

Sóng âm tiêu tán, một đạo lưu quang xuyên vào trong ấn đường của hắn.

- Bát Hoang Thiên Địa quyết đệ tứ quyết, uy lực mạnh hơn tam quyết gấp mười, tụ tập linh hồn áo nghĩa, không gian áo nghĩa, thế giới áo nghĩa, tu luyện đại thành, diệt linh hồn vạn vật trong vô hình, thanh chấn chúng sinh!

Sóng âm tiêu tán, một âm thanh quen thuộc rơi vào trong não hải của Lục Lâm Thiên, tin tức về đệ tứ quyết cũng hiện lên trong đầu hắn.

- Đệ tứ quyết thật cường hãn!

Sau một lát Lục Lâm Thiên mở mắt, có chút kinh ngạc, không ngờ đệ tứ quyết ẩn chứa linh hồn áo nghĩa, không gian áo nghĩa, thế giới áo nghĩa cùng một khối.

- Thời gian còn sớm, trước tu luyện cái đã!

Lục Lâm Thiên thì thào nói, dù sao hiện tại vẫn chưa gấp gáp quay về mật địa Thiên giới, chi bằng tranh thủ thời gian tu luyện đệ tứ quyết.

Hô lạp lạp…

Từng đạo thủ ấn huyền ảo ngưng kết, Lục Lâm Thiên bắt đầu tu luyện.

Tu luyện đệ tứ quyết khó khăn hơn đệ tam quyết thật không nhỏ.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên đắm chìm trong trạng thái tu luyện…

Trong khoảng thời gian này, bên trong ba ngàn đại thế giới mơ hồ gợn sóng.

Loại gợn sóng như vậy người bình thường không thể nhận ra, nhưng các thế lực lớn đều có thể cảm giác được mạch nước ngầm ngày càng mãnh liệt.

Trong thiên địa gần đây liên tục xuất hiện bốn Chân Lý Niết Bàn cùng một Quy Chân Niết Bàn, dị thường bậc này đối với toàn bộ cường giả mà nói thật sự bất ngờ.

Thánh vật Tử Lôi Huyền Đỉnh, Cửu đỉnh hợp nhất của Tuyên Cổ điện bị Lục Lâm Thiên nhận chủ, làm ba ngàn đại thế giới âm thầm dao động.

Bên trong mây mù lượn lờ, một thân ảnh cao ngất đang đứng, chính là minh chủ Chiến Thiên liên minh Hoàng Phủ Minh Long.

Sưu sưu!

Hai đạo cầu vồng từ viễn không lặng yên rơi xuống bên người Hoàng Phủ Minh Long, một người thân hình hùng vĩ, khuôn mặt đầy nếp nhăn tựa hồ tràn ngập năm tháng tang thương, mái tóc bạc buông xõa, một người trung niên khuôn mặt trắng nõn, khí khái anh hùng, chính là hai người Phong Hành thiên chủ cùng Băng Thiên.

- Hoàng Phủ đại ca, ngươi vội vã gọi chúng ta tới, đã phát sinh đại sự gì sao?

Băng Thiên hỏi.

Hoàng Phủ Minh Long nhìn hai người nói:

- Chí Tôn điện có động tĩnh, đã phái người đi Tuyên Cổ điện tranh đoạt Tử Lôi Huyền Đỉnh.

- Bọn hắn đã không nhịn được sao!

Phong Hành thiên chủ nhìn ra xa xa, nói:

- Vậy Tử Lôi Huyền Đỉnh thế nào?

Hoàng Phủ Minh Long cười nói:

- Ta lấy được tin tức, lần này Chí Tôn điện ăn trộm gà không thành trái lại mất nắm gạo, -T-R-U-Y-E-N-F-U-L-L-.-V-N- Tử Lôi Huyền Đỉnh đã bị cửu sư đệ nhận chủ, đồng thời Luân Hồi Hư Vọng đao của Chí Tôn điện cũng rơi vào trong tay hắn. Nửa tháng trước cửu sư đệ đã chính thức trở thành thánh chủ Tuyên Cổ điện, điện chủ Thánh Lôi điện.

- Lại là Lục Lâm Thiên…

Phong Hành thiên chủ cùng Băng Thiên đưa mắt nhìn nhau chấn kinh, Phong Hành thiên chủ nói:

- Như vậy một mình tiểu tử Lục Lâm Thiên lấy được hai kiện bán thánh khí sao?

- Đương nhiên.

Hoàng Phủ Minh Long mỉm cười tiếp tục nói:

- Ta được tin tức, cửu sư đệ liên tiếp đột phá nhị nguyên Hóa Hồng cảnh, rất có thể đã là tam nguyên Hóa Hồng cảnh.

- Đúng là yêu nghiệt…

Hai người Băng Thiên nhìn nhau thở dài bất đắc dĩ.

- Đúng rồi, Phong gia nha đầu thế nào?

Hoàng Phủ Minh Long hỏi.

Phong Hành khẽ động, nói:

- Vừa đột phá nhị nguyên Hóa Hồng cảnh, nhưng tình huống của nàng ngươi cũng rõ ràng, lần trước chịu ảnh hưởng, mất không ít khí lực mới áp chế xuống.

Chương 4345: Nhận chủ Luân Hồi Hư Vọng đao

- Tình huống của nha đầu kia chúng ta cũng không có cách nào, không biết nên làm thế nào mới phải, vui buồn mỗi nửa, nhưng thật không biết có thể vĩnh viễn áp chế hay không.

Hoàng Phủ Minh Long than nhẹ một tiếng.

- Hi vọng đi!

Phong Hành thiên chủ nói.

- Đúng rồi, lần trước nói chuyện kia với các ngươi, làm cho Lục Kinh Vân, Độc Cô Ngạo Nam, Vân Tiếu Thiên, Lữ Chính Cường, Bắc Cung Vô Song bọn họ tiến vào trong bí cảnh các đại Cổ tộc, các ngươi suy nghĩ thế nào?

Hoàng Phủ Minh Long hỏi.

Phong Hành thiên chủ cùng Băng Thiên liếc nhìn nhau, cười khổ, Phong Hành nói:

- Cũng được, vào đi thôi, có lẽ cũng là một chuyện tốt, chẳng qua thiên phú những người đó đều quá mạnh mẽ, chỉ sợ sau khi bọn hắn đi vào tài nguyên trong bí cảnh cũng không còn lưu được bao nhiêu.

Nghe vậy Hoàng Phủ Minh Long cười nói:

- Không bao lâu nữa toàn bộ các thế lực lớn trong ba ngàn đại thế giới sẽ tẩy bài, lưu trữ tài nguyên trong bí cảnh có ý nghĩa gì, tới lúc đó tranh thủ được càng nhiều mới là điều mấu chốt, đừng quên, lần này còn phải dựa vào hắn ra tay tranh thủ tới, không cho hắn ít ưu đãi, cửu sư đệ của ta chỉ sợ sẽ không dốc hết sức!

Phong Hành nhíu mày, cười khổ nói:

- Những nhân vật mấu chốt của gia tộc khác đều bế quan, ta đi tìm trưởng lão đoàn của họ thương nghị một chút hẳn không có vấn đề, bất kể như thế nào cũng phải cấp mặt mũi cho thánh chủ Tuyên Cổ điện.

- Tốt lắm, ta phái người đi thông tri những người đó, mặt khác một nhóm người thứ hai tiến vào Thương Khung chiến trường, thành tích lần trước có chút ảm đạm, lần này hi vọng có thể tranh thủ thêm một ít.

Hoàng Phủ Minh Long nói…

Mười ngày trôi qua, trong tầng bảy Thiên Trụ giới gần hai năm.

- Hống!

Một âm thanh long ngâm hổ khiếu, sư hống hạc minh truyền ra, giống như muốn đem trọn cả không gian rung chuyển nứt vụn, đem hết thảy linh hồn sinh linh phá hủy, sau một lát tất cả chuyện này mới bình ổn trở lại.

Lục Lâm Thiên vững vàng ngồi yên, quanh thân hiện lên không gian xung quanh dao động.

Xuy!

Bỗng dưng không gian xung quanh run lên, không gian xung quanh nổi lên sóng gió kịch liệt, cuối cùng thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất không thấy.

Xuy!

Khi Lục Lâm Thiên lại xuất hiện, đang ở trong một không gian thời không tɧác ⌊oạи, vừa mở mắt, tinh quang bắn ra, khí tức man hoang thương cổ tràn ngập, tâm thần lan tràn, ánh mắt lộ ra ý cười:

- Tầng thứ tám!

Thu lại thủ ấn, Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, tâm thần quan sát, vẻ mặt vui mừng.

Lục Lâm Thiên không nghĩ tới tu luyện đệ tứ quyết trong Bát Hoang Thiên Địa quyết lại tiến bước không ít, rốt cục giúp cho hắn tiến vào tầng tám Thiên Trụ giới.

- Di, tiểu nha đầu kia!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên híp lại, khóe môi hiện nụ cười, thân ảnh nháy mắt biến mất.

Xuy!

Lúc này hắn đã đi xuống tầng thứ nhất, một đóa Tử Kim Phách Lôi Liên đang lan tràn tử kim điện mang, thiên địa năng lượng nồng đậm truyền vào, mãi một lúc lâu mới bình ổn trở lại.

Tư tư…

Tử liên lập tức hóa thành quang kén, một thân ảnh nho nhỏ phá kén hiện ra, một tiểu nha đầu khoanh chân ngồi, đôi mắt nhắm chặt.

Xuy xuy…

Đôi mắt tiểu nha đầu mở ra, tử kim điện mang lóe sáng, vừa nhìn thấy Lục Lâm Thiên thân ảnh nho nhỏ nhảy tới nhào vào trong lòng hắn.

- Hậu thiên tam cấp, đột phá hai tầng!

Lục Lâm Thiên cảm giác khí tức trên thân tiểu nha đầu, tiểu nha đầu lưu lại tầng thứ nhất cũng đã mười tháng, đột phá xem như cực nhanh.

- Cha, dì Tử Quỳ cấp đan dược rất tốt, giúp cho con đột phá!

Tiểu nha đầu lúc lắc đầu nói, vô cùng cao hứng.

- Được, cha đưa con về nhà!

Lục Lâm Thiên cười nói, ánh mắt mơ hồ khó xử, lỡ như Vô Song các nàng nhìn thấy tiểu nha đầu, không biết có cho hắn cơ hội giải thích hay không.

- Dạ, con muốn về nhà!

Tiểu nha đầu thật cao hứng, thân mật dán trong lòng Lục Lâm Thiên, hưng phấn không cách nào an tĩnh.

Lục Lâm Thiên thì thào nói:

- Bị nguyệt hề bội bảo lộ, thạch chi mỹ giả…

- Cha, cha đang nói gì vậy?

Nghe Lục Lâm Thiên lẩm bẩm, tiểu nha đầu nghi hoặc hỏi.

Lục Lâm Thiên khẽ động, mỉm cười nói:

- Nha đầu, sau này gọi con là Lục Lộ đi, con còn có chín ca ca cùng tỷ tỷ.

- Lục Lộ, tên thật dễ nghe.

Tiểu nha đầu thật hài lòng, cao hứng nói:

- Con còn có chín ca ca cùng tỷ tỷ sao?

- Không sai, con còn chín ca ca tỷ tỷ, con là thứ mười, sau này sẽ có ca tỷ chiếu cố cho con.

Lục Lâm Thiên cười nói.

Sau khi Lục Lâm Thiên đi ra khỏi Thiên Trụ giới cũng đã hoàng hôn, Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh còn có Đoan Mộc Hồng Chí nhìn thấy Lục Lộ đều nghẹn họng trân trối, kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên.

- Lục soái, nữ nhi của ngươi, chẳng lẽ cùng Đông Phương…

Lục Linh kinh ngạc hô.

- Lâm Thiên huynh đệ quả nhiên không tầm thường, thậm chí cả Đông Phương…

Lôi Tiểu Thiên cảm thán không thôi.

- Đừng đoán bậy, không phải như các ngươi nghĩ đâu.

Lục Lâm Thiên liếc mắt, tự nhiên hiểu hai người đang suy nghĩ gì.

Hai người rõ ràng không tin lời Lục Lâm Thiên, liếc mắt nhìn nhau, Lôi Tiểu Thiên cười cười nói:

- Lục huynh đệ, chúng ta đều hiểu được, không sao, tới lúc đó trở về nói giúp ngươi là được rồi.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ lườm hắn, nói:

- Chuẩn bị một chút, chúng ta về Thượng Thanh thế giới.

- Tùy thời có thể xuất phát!

Lôi Tiểu Thiên nghiêm túc nói:

- Đi ra lâu như vậy, cũng cần phải trở về thôi.

Hôm sau, Lục Lâm Thiên cáo biệt Hậu Khánh Lâm cùng Thiên Lôi tử, còn có Đoan Mộc Hồng Chí, Phi Long, Thanh Lôi cùng Vân Lôi bọn họ, sau đó đi vào thế giới trùng động.

Mấy ngày trước Đông Phương Tử Quỳ đã sớm rời khỏi Tuyên Cổ điện, nghe nói quay về Trung Sở thế giới.

Trên đỉnh núi, thân ảnh Hậu Khánh Lâm nổi bật bất phàm, đôi mắt màu tím nhìn thấy Lục Lâm Thiên biến mất, ánh mắt nổi lên dao động, cuối cùng thả người rời đi…

Bên trong mật địa Thiên giới Thượng Thanh thế giới, khi Lục Lâm Thiên trở về, đi thẳng tới đình viện trên núi, Lôi Tiểu Thiên cáo biệt quay về Lôi gia.

- Tiểu nha đầu thật đáng yêu, chỗ nào tới a!

Trong đại điện, nhóm người Vô Song nhìn thấy Lục Lộ, trong mắt phát sáng.

Các nàng vừa chạy tới định ôm Lục Lộ, làm tiểu nha đầu hoảng sợ ôm chặt tay Lục Lâm Thiên.

- Lục Lộ, đây đều là mẹ của con.

Lục Lâm Thiên ngồi xổm nhìn Lục Lộ nói, khóe mắt quan sát phản ứng của chúng nữ.

- Cha, đây đều là mẹ con sao?

Nghe vậy một tay Lục Lộ nắm chặt tay Lục Lâm Thiên, một tay nắm lấy mép áo, đôi mắt to ngập nước nhìn lục nữ, tựa hồ có chút khẩn trương, đôi mắt to long lanh làm lòng người thương tiếc.

- Ta lại có thêm cháu gái?

Lục Trung sửng sốt, trong mắt lộ ý cười, cẩn thận đánh giá Lục Lộ.

- Muội muội?

Lục Kinh Vân sửng sốt, nhìn qua Lục Lộ lại nhìn qua phản ứng của lục nữ.

- Tiểu tử này đi Tuyên Cổ điện chẳng lẽ lại hái hoa ngắt cỏ?

Nhóm người Độc Cô Ngạo Nam nghe vậy hữu ý vô ý lui ra sau một ít, tránh bình dấm chua bị nghiêng, vô duyên vô cớ bị liên lụy.

- Lâm Thiên…

Quả nhiên ánh mắt Vân Hồng Lăng nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên dò hỏi.

- Việc này nói ra dài dòng, cũng không phải như các muội tưởng tượng, ở trước mặt nhi đồng thật khó nói, đợi ta giải thích sau, ta cam đoan không phải như các nàng nghĩ.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ truyền âm cho chúng nữ.

Nghe vậy, lục nữ đều tin tưởng Lục Lâm Thiên, ánh mắt biến thành dễ nhìn hơn không ít.

Lục Lâm Thiên dắt Lục Lộ giới thiệu với chúng nữ, Lục Lộ ngẩng đầu nhỏ, mái tóc tím lắc lư, thân mật hô:

- Vô Song nương, Cảnh Văn nương, Thanh Tuyền nương, Hồng Lăng nương, Tiểu Linh nương, Linh nương!

- Nha đầu thật đáng yêu, bộ dáng giống Xảo nhi năm xưa như đúc!

- Ta cảm thấy giống Âm nhi mà, cực kỳ tương tự!

- Ta cảm thấy giống Du Thược, đôi mắt to như thế.

Nhìn thấy bộ dáng khả ái của Lục Lộ, lục nữ cũng không quản Lục Lâm Thiên, mẫu tính tràn ra liền vây tới.

Lục Lâm Thiên thở ra một hơi nhẹ nhõm, ánh mắt ý bảo, sau đó cùng Độc Cô Ngạo Nam bọn họ đi vào nội đường.

Trong nội đường, Lục Lâm Thiên nghe nói trăm năm qua trong mật địa Thiên giới phát sinh một ít chuyện, không ít trẻ tuổi của Thế giới Linh Vũ như Lăng Thanh Tuyệt, Đạm Thai Tuyết Vi, Dạ Vị Ương đều bắt đầu nổi danh trong mật địa.

Sau đó Lục Lâm Thiên đem hết thảy những chuyện phát sinh trong Tuyên Cổ điện thuật lại, kể cả lai lịch của Lục Lộ, chỉ có điều không nhắc tới kim sắc tiểu đao cùng Hỗn Độn bổn nguyên, hiện tại còn chưa tới lúc nên công khai.

- Nguyên lai tiểu nha đầu có lai lịch lớn như vậy, Tử Kim Phách Lôi Liên, nghe nói cấp độ cực cao a!

Đoan Mộc Khung Thiên kinh ngạc nói:

- Không nghĩ tới cơ duyên của tiểu tử Hồng Chí cũng không nhỏ, hiện tại đã tiến vào Tuyên Cổ điện.

Lục Lâm Thiên nói:

- Sư phụ, Hồng Chí ở trong Tuyên Cổ điện, đợi một thời gian thực lực có thể đại tăng, thực lực sư phụ hắn Thiên Lôi điện chủ cực kỳ khủng bố.

- Nói không chừng sau này ta còn không bằng hắn!

Đoan Mộc Khung Thiên mỉm cười nói.

Độc Cô Ngạo Nam lên tiếng:

- Lâm Thiên, thực lực trong ba ngàn thế giới đan chéo, cực kỳ phức tạp, lần này trên người ngươi có hai kiện bán thánh khí, mang ngọc mắc tội, chí bảo như vậy nhất định phải cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên gật đầu:

- Nghĩa phụ, con đang định thương lượng việc này, bán thánh khí đều tự có thần thông, con cẩn thận suy nghĩ, cảm thấy ngài cùng cha con, Bắc Cung nhạc phụ, Lục Linh, Kinh Vân đều thích hợp nhận chủ Luân Hồi Hư Vọng đao, con tính toán để mọi người thử nhận chủ nó, về phần cuối cùng Luân Hồi Hư Vọng đao nhận ai, vậy phải xem vận khí, có lẽ cũng không ai làm được, bởi vì nó có linh trí của mình, sẽ tự mình lựa chọn chủ nhân thích hợp đi theo!

Lục Trung nghi hoặc hỏi:

- Lâm Thiên, chí bảo như bán thánh khí sao con không tự giữ lại?

- Con chỉ cần Tử Lôi Huyền Đỉnh là đủ rồi!

Lục Lâm Thiên nhìn Đoan Mộc Khung Thiên cùng Chí Thánh đại đế nói:

- Chỉ tiếc Luân Hồi Hư Vọng đao không phải linh hồn bán thánh khí, hai vị sư phụ cũng không thích hợp nhận chủ.

- Chúng ta không sao cả, nhận chủ bán thánh khí phải dựa vào cơ duyên, cũng không phải cưỡng cầu thì làm được.

Đoan Mộc Khung Thiên nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu, thương nghị một phen dẫn Độc Cô Ngạo Nam, Lục Trung, Bắc Cung Kình Thương, Lục Linh cùng Lục Kinh Vân vào trong Thiên Trụ giới.

Triệu ra Luân Hồi Hư Vọng đao cho mọi người nhận chủ, bảo đao vừa hiện, linh hồn mọi người liền run rẩy.

Sau khi an bài xong Lục Lâm Thiên rời khỏi Thiên Trụ giới, miễn quấy rầy bọn họ nhận chủ, dù sao cũng không có gì nguy hiểm, cho nên hắn cũng yên tâm.

Chương 4346: Thương Khung bí cảnh

Rời khỏi Thiên Trụ giới, cùng mọi người hàn huyên một lát, Lục Lâm Thiên đi thẳng tới chỗ ở của lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long.

- Vận khí thật không tệ, nhận chủ thánh vật Tuyên Cổ điện Tử Lôi Huyền Đỉnh, còn được Luân Hồi Hư Vọng đao, thu hoạch không đơn giản.

Hoàng Phủ Minh Long nhìn thấy hắn cũng không kỳ quái, nói:

- Ngươi tới vừa lúc, phỏng chừng ngươi đã nghe nói rồi, những người ngươi mang tới đều có thể tiến vào trong bí cảnh các đại Cổ tộc tiến hành tu luyện, nhưng mỗi người chỉ có một lần cơ hội tiến vào bí cảnh lĩnh ngộ mà thôi.

Lục Lâm Thiên cũng nghe mọi người nói qua, âm thầm kinh ngạc tin tức của lục sư huynh đủ linh thông, giống như điều gì cũng biết, lập tức đa tạ nói:

- Đa tạ lục sư huynh!

Hoàng Phủ Minh Long mỉm cười nói:

- Việc này không có bao nhiêu quan hệ với ta, là các đại Cổ tộc cho thánh chủ Tuyên Cổ điện mặt mũi, bằng không bọn hắn sẽ không đồng ý, dù sao họ cũng cần chuẩn bị tài nguyên cho hậu bối của họ.

- Xem như ta thiếu nhân tình của họ trước, sau này có cơ hội chắc chắn tương báo!

Lục Lâm Thiên gật đầu, nhiều người của Linh Vũ giới tiến vào bí cảnh đại Cổ tộc Thượng Thanh thế giới, sẽ làm các đại Cổ tộc tiêu hao không nhỏ, tính ra hắn thật sự thiếu nhân tình.

- Sẽ có thời gian cho ngươi báo đáp, nhóm người các ngươi cần đi vào Thương Khung chiến trường, tới lúc đó cũng cần ngươi ra sức!

Hoàng Phủ Minh Long quan sát Lục Lâm Thiên, nói:

- Tam nguyên Hóa Hồng cảnh rồi chứ?

- Hắc hắc, may mắn đột phá!

Lục Lâm Thiên cười nói, lời tuy khiêm tốn nhưng mơ hồ có chút tự đắc.

- Mặc dù là không kém, nhưng đừng cao hứng quá sớm!

Hoàng Phủ Minh Long liếc Lục Lâm Thiên, nói:

- Thực lực ngươi bây giờ đối phó ngũ nguyên Hóa Hồng cảnh không có vấn đề lớn, nhưng ta nhận được tin tức, trong Thiên La minh có kẻ nghịch thiên xuất hiện, thiên phú kinh người. Còn có Thiên Địa các, Phi Thiên đại đạo, đều có hậu bối kinh người xuất hiện, sau khi tiến vào Thương Khung chiến trường ngươi không nhất định có thể quét ngang mọi người.

- Lục sư huynh, Thiên Địa các có lai lịch gì?

Lục Lâm Thiên nghe vậy hỏi.

Nghe tên Thiên Địa các, Lục Lâm Thiên có chút lưu ý, trong Thế giới Linh Vũ cũng có Thiên Địa các, không biết giữa đôi bên có liên hệ gì hay không.

Hoàng Phủ Minh Long nhìn hắn, bí hiểm cười nói:

- Thiên Địa các tồn tại đã lâu, thậm chí cũng như Tuyên Cổ điện, thế lực này tồn tại trong ba ngàn đại thế giới, kinh doanh tin tức cùng bảo vật, nhưng không nhúng tay ân oán trong ba ngàn đại thế giới, nếu ai dám trêu chọc họ, sẽ bị trả thù, trong ba ngàn thế giới cũng không có nơi dung thân.

Dừng một thoáng, hắn nói tiếp:

- Bởi vì một ít nguyên nhân đặc thù, thế lực chỉnh thể của Thiên Địa các có lẽ kém hơn Tuyên Cổ điện một ít, nhưng mấy năm nay bởi vì Tuyên Cổ điện không tranh giành, mặc dù có quan hệ với các thế lực gia tộc lớn trong ba ngàn đại thế giới, nhưng chính bởi vì như thế mặc dù có thế lực khổng lồ nhưng lại chưa từng phát triển thế lực hạch tâm của mình, vì vậy nhân tài ít hơn Thiên Địa các. Mấy năm nay nghe nói trong Thiên Địa các đã xuất hiện không ít hậu bối, tới lúc đó ngươi sẽ biết, nói không chừng còn có người mà ngươi quen biết.

Lục Lâm Thiên nhíu mày:

- Lục sư huynh, hơn trăm năm sau tiến vào Thương Khung chiến trường, cũng là một lần tôi luyện?

Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Chỉ còn hơn trăm năm thời gian, về tình huống cụ thể trong Thương Khung chiến trường ngươi cũng có quyền lợi hay biết, dù sao tới lúc đó ngươi cũng sẽ biết, đi vào nội đường ngồi xuống nói đi, chúng ta nói chuyện này một chút, việc này cũng không tầm thường.

Dứt lời Hoàng Phủ Minh Long mang theo Lục Lâm Thiên đi vào nội đường, ánh mắt hắn nghiêm túc nói:

- Ngươi cũng biết Thương Khung chiến trường là địa phương nào?

Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ, nói:

- Là địa phương thế chiến!

- Việc này người nào cũng biết, nơi đó quả thật là nơi thế giới đại chiến, trong ba ngàn đại thế giới cũng không phải hài hòa, cơ hồ ba ngàn đại thế giới đều tham dự bên trong, không có mấy ai không đếm xỉa tới, sinh linh rơi xuống nhiều vô số kể. Thương Khung chiến trường là nơi bồi dưỡng cường giả các đại thế giới, gặp qua giết chóc chân chính mới có thể thật sự rèn luyện ra cường giả.

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói:

- Lục sư huynh, đây là một trong những nguyên nhân, nhưng chỉ sợ không phải nguyên nhân duy nhất đi.

- Ồ…

Ánh mắt Hoàng Phủ Minh Long híp lại, có chút ngoài ý muốn nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi nói thử xem?

Lục Lâm Thiên khẽ cười nói:

- Thiên La minh cùng Thương Khung minh giao thủ đã lâu, nhưng không dễ dàng có cường giả đứng đầu nhúng tay vào, còn có quy định bất thành văn, ngoại trừ một ít tu vi Hóa Hồng cảnh trấn thủ bên trong, những Hóa Hồng cảnh khác cũng không đi vào.

- Bởi vì người nào cũng biết, một khi tu vi Hóa Hồng cảnh đi vào, sẽ đem đại chiến diễn biến thành diệt tộc đại chiến, là đại chiến hủy diệt chân chính, không chết không ngừng.

- Chỉ tiếc, song phương đều cũng biết lấy thế lực của song phương, cũng không khả năng đem đối phương diệt tộc, càng không khả năng hoàn toàn đem đối phương tiêu diệt.

- Trời sinh vạn vật, nhân lực không thể hủy diệt, một khi cường giả nhúng tay, kết quả duy nhất là không chết không ngừng, cả ba ngàn đại thế giới vĩnh viễn chém giết hỗn loạn, đây cũng không phải kết quả mà cường giả song phương mong muốn, cho nên mới có Thương Khung chiến trường.

Hoàng Phủ Minh Long hứng thú nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi còn chưa nói nguyên nhân.

Lục Lâm Thiên thản nhiên mỉm cười, chậm rãi nói:

- Trong Thiên La minh cùng Thương Khung minh có đông đảo đại thế giới, nếu nơi nơi một mảnh thái bình, chỉ sợ ngay trong nội bộ cũng đã sớm làm ầm ĩ, cho nên hết thảy trong Thương Khung chiến trường cũng là điều mà cường giả đứng đầu hai minh mơ tưởng.

- Ha ha…

Hoàng Phủ Minh Long cười to, nói:

- Khó trách Phi Linh môn ở trong tay ngươi phát triển không tệ, cửu sư đệ nói rất đúng, hai tay mười ngón nhất định khó phân cao thấp, nếu không có Thương Khung chiến trường, Thiên La minh cùng Thương Khung minh sẽ không tồn tại, cả ba ngàn đại thế giới nhất định càng thêm hỗn loạn, luôn có một số việc nên vào trong hóa giải mâu thuẫn, thủ đoạn thượng vị này kỳ thật không khó lý giải, chỉ tiếc đại bộ phận mọi người lại không hiểu được, như thế cũng tốt, cải chính thiên địa này nhất định rất ít người mà thôi.

Dừng lại một chút hắn tiếp tục nói:

- Nhưng đây cũng là một trong số những nguyên nhân, vậy ngươi có biết chuyện của Thương Khung bí cảnh?

Lục Lâm Thiên gật đầu, nhưng lại lắc đầu nói:

- Nghe nói qua một ít, nhưng cũng biết không nhiều lắm.

Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Thương Khung bí cảnh nằm trong Thương Khung chiến trường, ba ngàn đại thế giới đều không thể không đếm xỉa tới, toàn bộ thế lực chuẩn bị hết thảy, mục tiêu cuối cùng đều là mỗi cách một trăm năm mươi vạn năm mở ra Thương Khung bí cảnh một lần.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, hỏi:

- Còn hơn trăm năm Thương Khung bí cảnh sẽ mở ra sao?

- Vậy cũng không phải.

Hoàng Phủ Minh Long lắc đầu nói:

- Hiện tại còn một ngàn sáu trăm năm Thương Khung bí cảnh mới mở ra, mọi người muốn đi vào bí cảnh cũng không phải tùy tiện đều có thể đi vào, ít nhất tu vi Hóa Hồng cảnh mới có tư cách. Không tới Hóa Hồng cảnh, đi vào sẽ bị áp bạo thành tro tàn, thậm chí Hóa Hồng cảnh đê nguyên đi vào cũng không có nhiều cơ hội ra ngoài.

Thoáng tạm dừng, hắn giống như nhớ ra điều gì đó, trong mắt hiện lên vẻ cảm thán vắng vẻ, nói:

- Mỗi lần Thương Khung bí cảnh mở ra, tu vi Hóa Hồng cảnh rơi xuống vô số kể, cuối cùng có thể đi ra chưa tới hai phần mười, thậm chí còn ít hơn.

- Lục sư huynh, trong Thương Khung bí cảnh có gì, sao lại khủng bố như thế?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, thần sắc ngưng lại, nhớ tới trước kia Quỷ Cốc có nói qua, Thương Khung bí cảnh là một hắc động khủng bố, cuồn cuộn cắn nuốt cường giả ba ngàn đại thế giới, cũng chưa từng có người phát hiện bí mật chân chính bên trong, thậm chí không có ai biết bí mật rốt cục là gì, nhưng vẫn phấn đấu quên mình xông vào chịu chết.

Chương 4347: Hồng Hoang điện

- Trong Thương Khung bí cảnh có hết thảy những gì mà cường giả trong thiên địa này mong muốn, chỉ tiếc cho tới bây giờ chưa có ai đạt được, việc đó sau này chúng ta nói cũng không muộn, hôm nay ta muốn nói với ngươi, tới lúc đó các ngươi tiến vào trong Thương Khung chiến trường, đi vào Thương Khung bí cảnh tranh đoạt chín tòa Hồng Hoang điện.

Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Ba ngàn đại thế giới, các thế lực lớn tranh đoạt chính là chín tòa Hồng Hoang điện, mỗi một ngàn năm trăm năm Hồng Hoang điện đổi chủ, mỗi điện có thể tiến vào chín mươi chín người.

- Chín tòa Hồng Hoang điện là vật gì?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Ánh mắt Hoàng Phủ Minh Linh dao động, nói:

- Vị trí chín tòa Hồng Hoang điện là điểm hội tụ của linh khí trong thiên địa này, bên trong có Hồng Hoang khí mà toàn bộ tu luyện giả đều mong ước. Tu luyện trong Hồng Hoang điện, đạt được Hồng Hoang khí, ngoại trừ có tác dụng cực lớn với tu vi, còn có thể miễn được Hồng Kiếp.

- Miễn được Hồng Kiếp?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, nghe đồn sau khi đặt chân Hóa Hồng cảnh, chỉ có thể đột phá tới cấp độ xúc hồng Hóa Hồng cảnh, muốn đặt chân siêu phàm Hóa Hồng cảnh cần phải độ Hồng Kiếp.

Mỗi tầng Hồng Kiếp càng lúc càng lớn, đây là con đường phải đi qua, loại Hồng Kiếp này hung hiểm khủng bố, một khi thất bại nhẹ thì thực lực hao tổn, hơn nữa cũng không còn khả năng đột phá. Mà nặng thì nguyên đan linh hồn bị ảnh hưởng thật lớn, trở thành phế nhân, thậm chí bị tan thành mây khói.

- Đương nhiên, miễn đi Hồng Kiếp cũng không phải miễn toàn bộ Hồng Kiếp, mà là bất kể là ai một khi có thể tiến vào Hồng Hoang điện đều có thể đạt tới thất nguyên tiểu viên mãn mà không cần độ Hồng Kiếp.

Hoàng Phủ Minh Long nói.

- Đi tới thất nguyên tiểu viên mãn mà không cần độ Hồng Kiếp, khủng bố như thế sao!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên dao động, người mang tiên thiên thiên phú, tộc nhân huyết mạch trực hệ Cổ tộc, cũng chỉ đi tới lục nguyên đại siêu phàm Hóa Hồng cảnh mà không cần độ Hồng Kiếp. -T-R-U-Y-E-N-F-U-L-L-.-V-N- Mà thiên sinh linh vật cũng tới thất nguyên tiểu viên mãn Hóa Hồng cảnh mà không cần độ Hồng Kiếp, người vô thượng niết bàn cùng thiên sinh linh vật giống nhau, có thể đến thất nguyên tiểu viên mãn Hóa Hồng cảnh mà không cần độ Hồng Kiếp.

Nói cách khác, chỉ cần đi vào Hồng Hoang điện tới lúc đó có thể như đại thừa niết bàn vô thượng niết bàn, tiến tới thất nguyên tiểu viên mãn không cần độ Hồng Kiếp, tiến vào Hồng Hoang điện chẳng khác gì vô thượng niết bàn, mặt khác còn đạt được chỗ tốt trong tu luyện, Hồng Hoang điện đích thật là trọng bảo.

Hoàng Phủ Minh Long lại nói:

- Chín tòa Hồng Hoang điện, nhất là tòa trung ương có ưu đãi lớn nhất, bất kể là ai, một khi có thể tiến vào tòa Hồng Hoang điện này, có thể tới bát nguyên tiểu viên mãn mà không cần độ Hồng Kiếp.

- Đồng thời Hồng Hoang khí trong đó cũng dày đặc nhất, tiến vào trong đó tu luyện đối với tu vi Hóa Hồng cảnh có chỗ tốt kinh người.

- Tóm lại tiến vào Hồng Hoang điện, trừ bỏ tu luyện có chỗ tốt cùng Hồng Kiếp, còn có nhiều chỗ tốt khác.

- Mà việc tranh đoạt Hồng Hoang điện mỗi lần đều nhờ các hậu bối như ngươi, tranh đoạt một tòa Hồng Hoang điện, có thể giúp chín mươi chín hậu bối tiến vào bên trong, chuẩn bị bồi dưỡng chín mươi chín vị chuẩn siêu cấp cường giả.

- Thì ra là thế!

Lục Lâm Thiên gật đầu.

Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Ngươi chính là Chân Lý Niết Bàn, đã không có Hồng Kiếp, nhưng những ưu đãi khác trong Hồng Hoang điện cũng không kém hơn bát nguyên Hồng Kiếp, Hồng Hoang khí đối với bất kỳ kẻ nào mà nói đều có chỗ tốt thật lớn. Nếu ngươi có thể đại biểu Thượng Thanh thế giới tranh đoạt được một tòa Hồng Hoang điện, tới lúc đó có thể giúp người bên cạnh ngươi tiến vào trong đó, đương nhiên cũng phải lưu danh ngạch cho người của Thượng Thanh thế giới mới được.

- Chỉ sợ cũng không dễ tranh đoạt đi?

Lục Lâm Thiên nói.

Nhưng trong lòng hắn đã quyết định, nếu Hồng Hoang điện có chỗ tốt lớn như thế, nói thế nào hắn cũng phải đi tranh một lần, đặc biệt tòa Hồng Hoang điện trung ương.

- Đương nhiên không dễ tranh đoạt.

Hoàng Phủ Minh Long gật đầu cười khổ nói:

- Thượng Thanh thế giới đã không biết bao nhiêu lần không tranh được Hồng Hoang điện rồi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, ba ngàn đại thế giới cùng các thế lực lớn, một Thượng Thanh thế giới chỉ là một phần ngàn trong đó, mỗi một đời đều có người nổi bật, nhưng thế giới khác cũng sẽ có, hơn nữa càng mạnh.

Mà Thượng Thanh thế giới đã thật lâu không tranh được Hồng Hoang điện, bởi vậy có thể thấy được trạng huống không tốt lắm.

Hoàng Phủ Minh Long nhìn thần sắc của Lục Lâm Thiên, ống tay áo khẽ run, thân hình hơi ngửa ra sau, tư thế vô hình lộ vẻ bá đạo, cười nói:

- Tranh đoạt Hồng Hoang điện, toàn bộ trẻ tuổi đứng đầu trong ba ngàn đại thế giới đều cũng tham dự, đây là việc trọng đại của giới trẻ tuổi, bên trong đội ngũ mỗi người đều là thiên chi kiêu tử, chỉ có cao cấp nhất mới có thể trổ hết tài năng.

- Mấy năm nay, bởi vì Thượng Thanh thế giới luôn không xuất hiện người có thể lực áp người cùng thế hệ trong ba ngàn đại thế giới, cho nên việc tranh đoạt Hồng Hoang điện Thượng Thanh thế giới đều khắc ý áp chế việc này.

- Tranh đoạt Hồng Hoang điện, xem như là chân chính quyết đấu cùng những đỉnh cấp trong cùng thế hệ, thế nào, ngươi có vài phần nắm chắc?

Lục Lâm Thiên thản nhiên cười cười, vuốt chop mũi, nói:

- Việc trọng đại như vậy ta đương nhiên muốn đi, bất kể như thế nào cũng không thể làm cho sư phụ lão nhân gia dọa người.

- Ha ha!

Hoàng Phủ Minh Long cười to nói:

- Lần này trong Thượng Thanh thế giới có ngươi cùng nha đầu Phong gia, đủ tranh một lần. Đặc biệt ngươi, lần này có thể trổ hết tài năng trong Thương Khung chiến trường.

Ánh mắt hắn co giật, nói tiếp:

- Thực lực tam nguyên Hóa Hồng cảnh của ngươi hiện tại hẳn còn chưa có bao nhiêu người biết đi?

- Hẳn là không có, công pháp ta tu luyện cho dù là cường giả thực lực mạnh hơn ta cũng khó thể nhìn ra.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

Hoàng Phủ Minh Long gật đầu:

- Tận lực ẩn giấu thực lực, tới lúc đó tiến vào Thương Khung chiến trường, phiền toái của ngươi nhất định không ít, bại lộ sớm không phải chuyện tốt. Phải làm cho Thiên La minh trở tay không kịp, cùng những kẻ âm thầm đánh chủ ý với ngươi hối hận không kịp, cửu sư đệ hiểu được ý của ta?

- Ta hiểu được.

Lục Lâm Thiên cười tà nói.

- Còn hơn trăm năm thời gian, ngươi có tính toán gì không?

Hoàng Phủ Minh Long hỏi.

- Lục sư huynh, ta chưa từng đi Phong gia bí cảnh, cho nên ta muốn đi nhìn xem.

- Cũng tốt, Phong gia bí cảnh không bình thường, chuẩn bị một phen cũng không sao, tới lúc đó trong Thương Khung chiến trường đừng làm sư phụ mất mặt, đừng để sư huynh mất mặt, bằng không đừng nói ta không tha cho ngươi, những sư huynh tỷ khác cũng không bỏ qua ngươi.

Hoàng Phủ Minh Linh khẽ cười, lập tức đứng dậy, ống tay áo run lên, một tay đặt sau lưng nói:

- Tới lúc đó tiến vào Thương Khung chiến trường, ngoại trừ cẩn thận Thiên La minh ngươi còn phải cẩn thận đám người xuất quỷ nhập thần Chí Tôn điện, lần này ngươi lấy được Tử Lôi Huyền Đỉnh cùng Luân Hồi Hư Vọng đao, bọn hắn tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, cho nên nhanh chóng tăng cường thực lực của mình mới là trọng yếu nhất.

- Ta sẽ chú ý.

Lục Lâm Thiên gật đầu cười khổ.

- Đúng rồi, ngươi đã nhận chủ Luân Hồi Hư Vọng đao chưa?

Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Kỳ thật ngươi đã có Tử Lôi Huyền Đỉnh, cũng không cần tiếp tục nhận chủ Luân Hồi Hư Vọng đao, nếu thúc giục Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng không thể giải quyết đối thủ, tiếp tục dùng Luân Hồi Hư Vọng đao cũng không giúp được gì nhiều.

Lục Lâm Thiên đứng dậy nhìn Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Lục sư huynh, ta cũng không nhận chủ, đang đưa cho nghĩa phụ cùng Kinh Vân bọn họ thử nhận chủ xem sao, cũng không biết có thể thành công hay không, nếu như thất bại tới lúc đó nếu sư huynh không chê, có thể thử xem.

Chương 4348: Ma Tôn Lệ Huyết Phủ

- Ha ha, nguyên lai thật sự không nhận chủ a!

Hoàng Phủ Minh Long giống như đã sớm biết Lục Lâm Thiên sẽ làm vậy, vỗ vai hắn nói:

- Khó được ngươi còn nhớ tới sư huynh của ngươi, có những lời này của ngươi là đủ rồi, chí bảo cấp độ bán thánh khí ta sao lại bỏ qua, nếu có cơ hội cũng nguyện ý thử một lần, giữa sư huynh đệ chúng ta cũng chỉ có tam sư huynh mới có một kiện bán thánh khí.

- Tam sư huynh cũng có bán thánh khí sao?

Lục Lâm Thiên hỏi, Hoàng Phủ Minh Long tiếp lời:

- Mười kiện bán thánh khí, ngươi biết được mấy kiện?

Lục Lâm Thiên lắc đầu:

- Đệ chỉ biết Tử Lôi Huyền Đỉnh cùng Luân Hồi Hư Vọng đao, sư đệ kiến thức hạn hẹp, không nghe nói những kiện khác.

- Ngươi không biết cũng bình thường, mười kiện bán thánh khí, vốn cũng không bao nhiêu người biết, ngươi mới tu luyện bao lâu, không biết thật bình thường.

Hoàng Phủ Minh Long mấp máy miệng, nói:

- Mười kiện bán thánh khí, trừ Tử Lôi Huyền Đỉnh cùng Luân Hồi Hư Vọng đao, còn có Thánh Hoàng Chấn Thiên kiếm, Long Đế Nghịch Viêm tỏa, Yêu Vương Diệt Sinh trảo, Minh Thần Phệ Huyết tiễn, Phật Nộ Cực Kim trượng, Quỷ Tuyệt Lăng Hàn khâu, Nhân Tổ Diễn Thiên thuẫn, Ma Tôn Lệ Huyết phủ.

- Nghe thật khí phách!

Tâm thần Lục Lâm Thiên run lên, danh xưng mười kiện bán thánh khí khiến tâm thần người ta run lên.

Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Trong tay tam sư huynh là Ma Tôn Lệ Huyết phủ, hung vật kia vừa xuất, thây ngang khắp đồng, ma khí ngập trời, sau này ngươi nhìn thấy hắn sẽ biết.

- Lục sư huynh, không biết vài vị sư huynh tỷ khác là thần thánh phương nào?

Lục Lâm Thiên tò mò hỏi.

- Ha ha!

Hoàng Phủ Minh Long cười nói:

- Ngươi cũng muốn biết nhiều lắm, không cần gấp gáp, chín người chúng ta không bao lâu nữa sẽ gặp mặt, tới lúc đó ngươi sẽ biết, trước mắt quan trọng nhất là cuộc tranh giành Hồng Hoang điện trong Thương Khung chiến trường, mục tiêu của ngươi là tòa Hồng Hoang điện trung ương.

- Được rồi!

Sư huynh không nói, Lục Lâm Thiên cũng không biện pháp, đành phải rời đi.

Quay lại đình viện đặt chân trong mật địa, hắn nhìn thấy Lục Lộ đang được Vân Hồng Lăng ôm vào trong lòng.

Tiểu nha đầu đang chơi đùa với lục nữ khiến các nàng thoải mái cười to, tăng thêm một phần niềm vui cho bọn họ.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Lục Lộ nhảy xuống, chạy tới chui vào trong lòng hắn, còn làm Vân Hồng Lăng hung tợn trừng mắt với hắn.

Từ dáng vẻ của các nàng, Lục Lâm Thiên phỏng chừng bọn họ cũng đã biết thân phận của Lục Lộ.

Không ít thân ảnh từ xa bay tới, từ xa xa đã nghe được âm thanh:

- Lâm Thiên huynh đệ!

Đó là đám người Mạc Kình Thiên, Đường Dần, còn có Nhâm Tiêu Diêu cùng Tịnh Vô Ngân.

Mọi người gặp mặt cùng nhau hàn huyên.

Mạc Kình Thiên nhìn thấy Lục Lộ cũng ngạc nhiên, trong mơ hồ muốn nói lại thôi, lập tức liền che giấu, mọi người nói chuyện một lát mời rời khỏi, lúc này cũng đã sắp hoàng hôn.

Vào đêm Lục Lộ quấn quýt Lục Lâm Thiên, khiến cho hắn phải dỗ dành mãi tiểu nha đầu mới tới chỗ phòng nhỏ mà Vô Song chuẩn bị bắt đầu tu luyện.

Mấy ngày thời gian kế tiếp, thật vất vả mới trở lại đình viện trong mật địa, Lục Lâm Thiên tận tâm bồi Vô Song các nàng.

Người của Thế giới Linh Vũ cùng đệ tử Lục gia lẫn Phi Linh môn nghe nói Lục Lâm Thiên trở về, lần lượt tới bái phỏng.

Nửa tháng sau, ở chỗ của Phong gia, bên ngoài bí cảnh Phong gia, Lục Lâm Thiên gặp được Phong Hành thiên chủ.

- Bái kiến Phong Hành thiên chủ!

Lục Lâm Thiên hành lễ.

Phong Hành mỉm cười nói:

- Hiện tại ngươi đã là thánh chủ Tuyên Cổ điện, ta cũng không dám tùy ý nhận lễ của ngươi, đi vào bí cảnh Phong gia lĩnh ngộ đi, hi vọng trong trăm năm cuối cùng có được thu hoạch không thấp, tới lúc đó vào Thương Khung chiến trường phải nhờ ngươi.

- Tiểu tử sẽ tận lực!

Lục Lâm Thiên gật đầu.

- Ngươi tự nhiên có lực lượng tranh một lần!

Mí mắt Phong Hành khẽ giật, nói:

- Lúc trước khi ngươi đi Thương Khung chiến trường, ta giao giới chỉ trữ vật cho ngươi, trong đó có sáu hộp gấm ngươi có mở ra lĩnh ngộ?

- Tiểu tử đã mở được năm, bên trong có năm tấm cổ đồ đều đã lĩnh ngộ, nhưng thật hổ thẹn, hộp gấm còn lại vẫn chưa mở ra.

- Ngươi đã lĩnh ngộ năm tấm cổ đồ sao?

Nghe vậy Phong Hành kinh ngạc hỏi, có vẻ cực kỳ giật mình.

- Ân, lĩnh ngộ năm tấm.

Lục Lâm Thiên khẳng định gật đầu, lúc trước khi vô thượng niết bàn, hắn còn nhớ rõ lĩnh ngộ năm tấm cổ đồ từng trợ giúp hắn một tay, cuối cùng còn giúp hắn vượt qua lôi kiếp vượt qua vô thượng niết bàn.

Ánh mắt Phong Hành càng thêm dao động, lập tức nói:

- Ngươi đi vào bí cảnh trước đi, tới lúc đó thử xem có thể lĩnh ngộ tấm cổ đồ thứ sáu hay không.

Xuy!

Vừa dứt lời, Phong Hành phất tay, một cửa động không gian lớn chừng vài thước chậm rãi hiện ra trước mắt, không gian xung quanh nhộn nhạo bốn phía, khí tức đến từ Tuyên Cổ cảnh từ trong cửa động lan tràn ra ngoài.

- Đây là bí cảnh của Phong gia sao, thiên địa năng lượng thật nồng đậm!

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào cửa động bí cảnh Phong gia với ánh mắt có chút khïếp sợ, bên trong có thiên địa năng lượng nồng đậm tiết ra ngoài, làm cho hắn cảm thấy toàn thân run lên, thiên địa năng lượng nơi này còn mạnh hơn bí cảnh của những Cổ tộc khác.

- Tiểu tử đi vào trước!

Sau thoáng kinh ngạc, Lục Lâm Thiên gật gật đầu, đầu ngón chân giẫm xuống đất, thân ảnh lập tức lướt vào bên trong cửa động không gian.

Phong Hành thu lại thủ ấn, thì thào nói:

- Lại lĩnh ngộ xong năm tấm đồ cổ, cho tới bây giờ không ai có thể lĩnh ngộ năm tấm, chẳng lẽ thật có người có thể lĩnh ngộ được hết sao…

Xuy…

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, đã đặt chân ở một không gian cực kỳ mở mang, tựa hồ không có gì khác với không gian bên ngoài.

Chỉ là năng lượng phong hệ bàng bạc nồng đậm, thậm chí hoàn toàn tinh khiết vô cùng.

Chương 4349: Ngươi rốt cục đã tới

- Thiên địa năng lượng phong hệ thật nồng đậm!

Lục Lâm Thiên kinh ngạc nhủ thầm.

Ông!

Cùng một thời gian, kim sắc tiểu đao run lên, dưới tiếng đao minh như bão táp, ngay sau đó đao mang đột nhiên phát ra.

Hưu!

Một đạo kim quang từ trong ấn đường Lục Lâm Thiên tự động lướt ra, trong kim mang chính là kim sắc tiểu đao, tiểu đao trôi nổi giữa không trung, nhất thời bay thẳng về hướng phương xa.

- Chẳng lẽ…

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, thân ảnh chợt lóe, lập tức dùng tốc độ cao nhất đuổi theo, sau khi kim sắc tiểu đao đặc biệt bảo hắn nhận chủ Tử Lôi Huyền Đỉnh, còn dặn đi bí cảnh Phong gia một chuyến, mà bí cảnh Phong gia chính là trung tâm Thượng Thanh thế giới, kim sắc tiểu đao đã lưu thật nhiều thứ ở đây, tựa hồ chỉ cần lấy được sẽ khôi phục không ít.

Lục Lâm Thiên không biết kim sắc tiểu đao có quan hệ gì với Thượng Thanh thế giới, nhưng phản ứng của tiểu đao hẳn có quan hệ với đồ vật lưu trong bí cảnh Phong gia, cho nên hắn chỉ có thể toàn lực đuổi theo.

Xuy!

Kim sắc tiểu đao cấp tốc bay đi, Lục Lâm Thiên gắt gao đi theo, xa xa nhìn lại chỉ thấy kim quang cùng tử sắc lôi hồng chợt lóe, nháy mắt biến mất.

Không biết bay qua bao nhiêu dãy núi cùng mặt đất, kim sắc tiểu đao còn chưa có ý tứ dừng lại.

Lục Lâm Thiên chỉ đành gắt gao đi theo, may mắn gần đây hắn đột phá, bằng không sẽ không đuổi kịp tốc độ của tiểu đao rồi.

Xuy!

Khi tiểu đao ngừng lại đã là vài giờ sau, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện bên trong một vực sâu bí mật nằm trong dãy núi trùng điệp.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lộ vẻ nghi hoặc, thì thào nói:

- Chẳng lẽ ở nơi này sao?

Ông!

Lời của Lục Lâm Thiên vừa dứt, kim sắc tiểu đao phát ra tiếng sấm nổ mạnh, kim mang bộc phát, một đạo đao mang hư ảo nương theo sau năng lượng cuồn cuộn xuyên thủng không gian bổ tới, nháy mắt đem không gian đánh xuyên, bổ ra khe không gian ngay dưới vực sâu.

Xuy!

Khe không gian vỡ ra, kim sắc tiểu đao xuyên vào bên trong, Lục Lâm Thiên lộ vẻ kinh ngạc lao theo.

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên lại xuất hiện, đã đi tới một phiến hư không, hư không như một mảnh hỗn độn, mây mù mờ ảo, khí tức viễn cổ man hoang lại thê lương tràn ngập.

Trên không trung giống như vũ trụ mở mang đầy tinh tú, trong mơ hồ còn có hình ảnh nhật nguyệt tinh thần lưu chuyển, thiên địa năng lượng tràn ngập, có ánh huỳnh quang lóe ra, sáng ngời lóa mắt.

Oanh!

Cơ hồ cùng lúc Lục Lâm Thiên chợt cảm thấy Vạn Tự nguyên đan trong cơ thể ầm ầm run lên, hào quang lan tràn, tựa hồ nhận lấy được một loại lực lượng thần dị kéo tới.

- Bí cảnh Phong gia là nội bộ Hỗn Độn thế giới!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, hắn nháy mắt có thể cảm giác ra.

Vào lúc này Lục Lâm Thiên giống như đối diện với cả vũ trụ, khí tức cuồn cuộn không cách nào hình dung khiến người muốn phủ phục dưới đất.

Nhưng trong mơ hồ Lục Lâm Thiên cảm giác được trong Hỗn Độn thế giới tựa hồ khuyết thiếu điều gì đó, hoặc là bị ảnh hưởng, nhất thời hắn không thể nói nên lời, loại cảm giác này thật có chút kỳ diệu, không thể nói thành lời.

Hưu…

Kim sắc tiểu đao xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, cấp tốc xẹt qua không gian.

Lục Lâm Thiên không do dự tiếp tục đuổi theo, sau một lát tiểu đao chợt tạm dừng trước một tầng mây.

Hô lạp…

Thân đao tán phát đao mang, lan tràn khắp cả hư không.

Oanh!

Chỉ nháy mắt ngắn ngủi, trong hư không hỗn độn đột nhiên bắn ra một mảnh kim mang, trong kim mang mang theo sát khí thao thiên bức người, làm cả không gian đều run lên.

Kim mang xuất hiện, dựng thẳng vạn trượng, thao thiên sát khí thổi quét, uy áp khuếch tán lan tràn.

- Sát khí cùng uy áp thật mạnh!

Tâm thần Lục Lâm Thiên lay động, kim mang cuồn cuộn chói mắt khiến hắn kính sợ, uy áp còn mạnh mẽ hơn cả Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Ông!

Đúng ngay lúc này bên trong kim mang vạn trượng, kim sắc tiểu đao run lên, phát ra tiếng vang trầm thấp, âm thanh uyển như phong lôi, lại như long ngâm, lực xuyên thấu còn hơn cả long ngâm thực sự.

Kim mang nở rộ như mặt trời giữa trưa, thân đao tuôn ra lực hấp xả đem kim mang trong hỗn độn không gian hấp thu vào mình.

Đồng thời âm thanh mờ ảo của kim sắc tiểu đao truyền vào trong tai Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, nơi này có một bộ phận năng lượng của ta bị phong ấn, nhiều năm qua mặc dù bị triệt tiêu đi không ít, bất quá đối với ta hiện tại mà nói có chỗ tốt thật lớn, vốn ta cần dùng thời gian thật dài dung hợp hấp thu, ngươi có thể lưu lại đây lĩnh ngộ, nơi này là trung tâm hỗn độn Thượng Thanh thế giới, hiện tại Thượng Thanh thế giới chi chủ còn khó bảo toàn, bởi vậy chúng ta mới có thể tiến vào, ở trong này ngươi lĩnh ngộ mạnh hơn bên ngoài rất nhiều, không có việc gì đừng quấy rầy ta.

Kim sắc tiểu đao dứt lời, thân đao run lên, nhất thời nhảy vào trong khu vực kim mang vạn trượng biến mất, uy áp bàng bạc làm Lục Lâm Thiên không dám nhìn thẳng.

Đối với lai lịch của kim sắc tiểu đao, trong lòng Lục Lâm Thiên suy đoán được một ít, cả Tử Lôi Huyền Đỉnh cùng Luân Hồi Hư Vọng đao đều phải kính sợ nó, có thể tưởng tượng được lai lịch của nó thế nào, thậm chí Lục Lâm Thiên cũng không dám tưởng tượng.

- Tiểu tử không cần kinh ngạc, kiện chí tôn kia đang hấp thu năng lượng của mình khôi phục, cuộc chiến lúc trước chí tôn bị thương nặng tới cực hạn, cỗ năng lượng này là do ta phong ấn, vô số năm qua bị tiêu tán đi không ít, còn thừa không nhiều lắm.

Ngay lúc Lục Lâm Thiên còn đang kinh ngạc, một âm thanh trống rỗng rơi vào trong tai hắn, hào quang dịu dàng chói mắt bao phủ lên người Lục Lâm Thiên.

Cỗ hào quang ẩn chứa uy áp làm nguyên lực của hắn ngừng trệ, linh hồn bất động, căn bản vô lực giãy dụa phản kháng.

Tâm thần run lên, khi Lục Lâm Thiên xuất hiện, đã đi vào một không gian hư vô khác.

Một thân ảnh hư ảo xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, thân hình cao gầy, khuôn mặt già nua đang mỉm cười, khiến người có cảm giác hòa nhã dễ gần, nhưng trong ánh mắt bao hàm uy nghiêm khiến người kính nể, hắn đang khoanh tay đứng thẳng, phảng phất như phủ lãm chúng sinh.

Oanh!

Vừa nhìn thấy lão giả, linh hồn Lục Lâm Thiên lập tức run lên, phảng phất như nhịp tim ngừng đập, linh hồn run rẩy!

- Ngươi rốt cục đã tới!

Lão giả nhẹ nhàng nói.

- Tiền bối, ngươi là?

Lục Lâm Thiên lần đầu tiên lộ xem ra kinh hoảng.

- Ta là ai cũng không trọng yếu, quan trọng là ngươi đã tới rồi, ngươi có thể tới đây đã chứng minh an bài thành công một nửa, Hỗn Độn bổn nguyên đã bị ngươi dung hợp, chỉ sợ thời gian không nhiều, ngươi đã có thể tới chỗ này, ta bị người nhờ vả tặng cho ngươi một lần tạo hóa!

Lão giả vừa nói, song chưởng rung lên, hư không chao đảo.

Chương 4350: Một hồi tạo hóa

Không gian run rẩy, không ngừng vặn vẹo, ngay lập tức khí tức xa lạ trào ra, nương theo sau năng lượng xa lạ nồng đậm dao động.

Âm thanh lão giả lại vang lên:

- Ngươi dung hợp Hỗn Độn bổn nguyên, nhưng không phải tới từ thiên địa sơ khai, cũng không phải tới từ hồng hoang, không thể so sánh với chúng ta, trận tạo hóa này có tác dụng cực lớn đối với ngươi, thể chất của ngươi đã thật tốt, nếu có thêm trận tạo hóa này hẳn không còn kém bao nhiêu, toàn lực hấp thu năng lượng đi, có thể được bao nhiêu hay bấy nhiêu.

Lục Lâm Thiên thoáng kinh ngạc, cũng hiểu được đây chỉ là tàn hồn, người này cũng không có ác ý với hắn, thậm chí dù biết trong người hắn có Hỗn Độn bổn nguyên cũng không chú ý, nếu không sẽ không khách khí với hắn như vậy.

- Hấp thu!

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương quyết, lực hấp thu cắn nuốt nhất thời lan tràn, năng lượng cuồn cuộn xâm nhập vào thân thể hắn.

Cỗ năng lượng hoang cổ truyền vào thân thể, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác được năng lượng lan tràn khắp thân thể mình.

Năng lượng xâm nhập vào cơ thể, gân cốt, ngũ tạng lục phủ, khí tức nóng cháy như ngọn lửa, phảng phất như có thể đem hết thảy thiêu thành tro tàn.

- Ân…

Cảm giác nóng bỏng làm Lục Lâm Thiên nhíu mày, nhịn không được khẽ rên một tiếng..

Cảm giác nóng cháy cực kỳ khủng bố, thậm chí càng ngày càng nóng bỏng, nhưng lại xen lẫn cảm giác thanh lương ôn hòa, vô cùng kỳ diệu.

- Chịu đựng, có thể hấp thu được bao nhiêu hay bấy nhiêu, hấp thu càng nhiều chỗ tốt cho ngươi càng lớn, cũng không uổng lúc trước tốn bao tâm huyết tìm vật ấy cho ngươi!

Âm thanh già nua vang lên, tựa hồ có thể cảm giác được hết thảy những gì Lục Lâm Thiên trải qua.

Hô lạp lạp…

Khí tức thần dị càng lúc càng nồng đậm, làm không gian tràn ra kim quang nhàn nhạt, như hóa thành một mảnh kim sắc năng lượng hải dương.

- Di…

Thân ảnh lão giả chợt hô lên một tiếng, thì thào nói:

- Tựa hồ là có chút đặc biệt!

Lão giả phất tay, không gian lốc xoáy hiện ra, một thân ảnh xinh đẹp bị bài xích ra ngoài.

Thân ảnh xinh đẹp đôi mắt như sao, cao quý thánh khiết, nhìn thấy mình đang ở trong kim sắc không gian, ánh mắt kinh ngạc.

- Không nghĩ tới lại có thể chất kỳ lạ như thế, xem như hữu duyên với hậu nhân của ngươi, cũng tặng cho ngươi tạo hóa lần này đi!

Âm thanh già nua rơi vào trong tai nữ tử, thân hình nàng bị một đoàn quang mang dịu dàng bao phủ, đôi mắt chợt khép lại…

- Ngao…

Kim sắc tiểu đao, Tử Lôi Huyền Đỉnh, Thanh Trụ Hư Không Dực, Truy Phong Chiến Thiên Cung đồng thời vui mừng hấp thu cỗ nguyên lực hoang cổ kia.

Hoa lạp lạp…

Hỗn Độn Âm Dương quyết vận chuyển, tốc độ cắn nuốt càng lúc càng nhanh, làm thân hình Lục Lâm Thiên bao phủ kim mang, cơ thể càng thêm nóng bỏng.

Sau cảm giác nóng cháy là thanh lương ôn hòa, làm thân thể Lục Lâm Thiên thong thả biến hóa.

Hoa lạp lạp…

Tốc độ cắn nuốt của Lục Lâm Thiên khiến năng lượng hải dương nhấc lên dao động như sóng biển, năng lượng gào thét vang lên bên tai không dứt.

Không qua bao lâu, Lục Lâm Thiên rơi vào trạng thái huyền ảo.

Thân hình Lục Lâm Thiên tản ra kim sắc quang mang, hai loại hào quang đan xen, cực kỳ huyền ảo, làm cho người ta cảm giác thật cường hãn.

Thậm chí trong mơ hồ có thể chứng kiến thân thể hắn đang biến hóa, mặc dù thong thả nhưng vẫn có thể nhìn thấy, một khi hắn thức tỉnh nhất định sẽ tiến thêm một bước, một bước thật trọng yếu.

- Thời gian hẳn là nhanh, tiểu tử, nhanh trưởng thành đi, tiền đặt cược cuối cùng của thiên địa này đều ở trên thân của ngươi!

Lão giả khẽ nói:

- Trước khi tàn hồn tiêu tán, cũng thành toàn các ngươi thêm một lần!

Dứt lời, lão giả hóa thành hai đoàn bạch quang xuyên thủng năng lượng hải dương rơi lên ấn đường Lục Lâm Thiên cùng nữ tử tuyệt mỹ.

Hoa lạp lạp…

Quanh thân hai người bộc phát bạch quang, năng lượng áo nghĩa phong hệ cuồn cuộn dao động khắp cả không gian hư vô…

Bên trong không gian hoang vu tiêu điều, nơi nơi một mảnh mờ mịt hư vô.

Sinh cơ hoàn toàn không có, một mảnh xơ xác, cũng không biết bắt đầu từ khi nào, trong không gian tràn ra cỗ khí tức nóng bỏng.

Khí tức nóng bỏng kéo lên, thời gian đã thật lâu.

Xuy…

Bỗng dưng có một ngày trong không gian đột nhiên truyền ra dao động.

Hoa lạp lạp…

Dao động cực kỳ huyền ảo, dọc theo hư không mở mang lan tràn, dần dần trong không gian hiện lên một mảnh núi non rộng lớn, vô biên vô hạn, diện tích khổng lồ.

Một mảnh núi non đột nhiên xuất hiện, nếu có người từng tham dự trận chiến trong mật cảnh Long Dương sẽ nhận ra nơi này chính là mật cảnh Long Dương.

Mật cảnh Long Dương biến mất, về sau cả Long Tích đại lục cũng bị Lục Lâm Thiên Chân Lý Niết Bàn gây ra đại thừa diệt thế tinh thần kiếp phá hủy, về sau càng không có ai tìm được Mật cảnh Long Dương.

Nhưng giờ phút này Mật cảnh Long Dương trống rỗng xuất hiện, một mảnh núi non trùng điệp lộ ra, nham thạch đỏ sậm, xa xa nhìn lại giống như có vô số người khổng lồ mặc áo giáp đỏ sậm sừng sững, nhưng sơn thể không biết từ khi nào đã biến thành lam nhạt.

Hô hô…

Cả núi non tràn ngập khí tức nóng bỏng kịch liệt, khí tức âm hàn cùng nóng cháy đồng thời tồn tại, lộ ra hủy diệt.

Oanh long long…

Không gian vặn vẹo, dãy núi giống như có vật gì đó khủng bố sắp xông lên, liên tục nổ tung.

Oanh long long…

Chỉ nháy mắt tiếng sấm sét nổ tung liên hoàn, thiên địa như nát vụn, hỏa viêm màu lam phóng lên cao, bao phủ khắp cả thiên địa.

Hô lạp lạp…

Lam quang trút xuống, lam sắc hỏa viêm tràn ngập, hình thành một mảnh hải dương, khí tức đáng sợ lặng yên lan tràn như muốn hủy diệt vạn vật.

Hống…

Một đạo lam sắc thân ảnh sừng sững mà đứng, như một vương giả, khí thế vô cùng bá đạo, thân ảnh này lại giống Lục Lâm Thiên như đúc.

Chương 4351: Động tĩnh Huyết Lục

Biển lửa dần dần tan biến, nhanh chóng hội tụ vào trong thân thể người kia.

Xuy!

Lục Lâm Thiên điểm mũi chân trong hư không, thân ảnh lập tức hóa thành cầu vồng dần dần biến mất tại viễn không…

Tầng thứ tư Thiên Trụ giới, trong không gian quang mang chói mắt, mơ hồ mang theo hắc bạch hào quang, giống như đang luân hồi.

Khí tức cuồn cuộn khiến không gian dao động kịch liệt, uy thế kinh khủng tràn ngập, khiến linh hồn kẻ khác như run rẩy.

Ông…

Trong hào quang, như có phong lôi phạn âm vang vọng, nương theo sau khí tức man hoang thổi quét.

Lục Trung, Lục Linh, Bắc Cung Kình Thương bật lui nhanh về phía sau, không còn cách nào thừa nhận được phong lôi phạn âm kia áp tới.

Phốc!

Nam thúc cũng không thể tiếp tục đối kháng, thân hình bắt đầu run rẩy, khóe môi tràn ra vết máu.

Ông ông…

Khí tức mênh mông cuồn cuộn, dưới phong lôi phạn âm, chỉ có thân thể Lục Kinh Vân bao phủ trong huyết bạch cương khí lợi hại sát phạt, sắc mặt tái nhợt nhưng thân hình vẫn cao ngất sừng sững, khí thế toàn thân cuồn cuộn nguy nga, giống như ngọn núi lớn không thể lay động.

- Xuy xuy…

Bỗng dưng, huyết bạch quang mang từ trong mắt Lục Kinh Vân bắn mạnh ra ngoài, nương theo sau cỗ khí tức lợi hại sát phạt, hét lớn một tiếng:

- Luân Hồi Hư Vọng đao, ta có thể cảm nhận được sự trầm tịch của ngươi, ngươi hãy theo ta đi, ta nhất định có thể làm cho ngươi khôi phục vinh quang ngày xưa, cùng ngươi tái chiến toàn bộ cường giả trong thiên địa, cùng ngươi tranh giành ba ngàn đại thế giới!

Âm thanh cuồn cuộn truyền ra, như sấm sét vang vọng quanh quẩn trong hư không.

Khi âm thanh hạ xuống, cả không gian chợt yên lặng, bỗng dưng hào quang chói mắt bắn ra, một kiện đại đao màu đồng cổ quỷ dị hiện lên trước người Lục Kinh Vân, uy áp hoang cổ tràn ngập.

Xuy!

Cùng lúc đó, thân hình Nam thúc, Bắc Cung Kình Thương, Lục Trung, Lục Linh nháy mắt bị bài xích ra ngoài.

Bốn người đưa mắt nhìn nhau, Nam thúc tự giễu:

- Xem ra chúng ta đều thất bại, Luân Hồi Hư Vọng đao đã lựa chọn tiểu tử Kinh Vân!

- Việc này cũng bình thường, nằm trong dự liệu của ta!

Bắc Cung Kình Thương cười nhẹ nói.

Lục Trung mỉm cười không nói gì, cháu của mình nhận chủ hay do chính bản thân hắn nhận chủ cũng không có gì khác nhau.

- Chư vị tiền bối, các ngươi có phát hiện hay không, khí tức trong Thiên Trụ giới hôm nay có chút không thích hợp a?

Lục Linh kinh ngạc hô.

- Đích xác là khác với lúc trước.

Lúc này trong Thiên Trụ giới, lan tràn kim quang nhàn nhạt, tràn ngập cỗ khí tức hoang cổ.

Xuy xuy…

Nam thúc vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương quyết, nguyên lực lan tràn, cắn nuốt kim quang vào thân thể, lập tức biến sắc nói:

- Hấp thu khí tức này sẽ có chỗ tốt thật lớn trong tu luyện!

Mọi người nghe vậy đưa mắt nhìn nhau, hiểu ý khoanh chân ngồi xuống bắt đầu tu luyện.

Sắc mặt mọi người vui mừng, lập tức đắm chìm trong tu luyện, bắt đầu nhanh chóng hấp thu khí tức kia.

Hoa lạp lạp…

Kim sắc hoang cổ khí càng lúc càng dày đặc, dần dần tràn ngập khắp không gian…

Thời gian trôi qua, năng lượng hải dương cuồn cuộn, một nam một nữ khoanh chân ngồi trung ương, nguyên lực dao động không ngừng lan tràn phát tán.

Hô lạp lạp…

Năng lượng hải dương bị hai người quấy nhiễu sôi trào, không ngừng dao động, thanh thế khiến người kinh ngạc.

Quanh thân nữ tử lan tràn kim mang, áo trắng trên thân đã hóa thành hư vô không biết từ khi nào.

Thân thể uyển chuyển bại lộ, độ cung tuyệt vời động lòng người, xinh đẹp đủ khiến người kinh tâm động phách, chỉ tiếc một màn này không có bất kỳ người nào nhìn thấy.

Thân hình nam tử còn mang theo hào quang tử kim sắc, cùng kim quang dung hợp càng thêm hồn nhiên thiên thành, thậm chí còn có tử kim lôi quang chớp động, bí văn mơ hồ quanh quẩn, thân hình tràn ngập lực lượng dâng trào.

Tốc độ hấp thu của Lục Lâm Thiên nhanh hơn, so sánh với nữ tử, có thể dùng từ điên cuồng mà hình dung.

Bốn mươi năm lặng yên trôi qua.

- Ngao!

Bỗng dưng trong cơ thể Lục Lâm Thiên mơ hồ truyền ra tiếng long ngâm rít gào, đan điền khí hải run lên.

Hưu!

Huyết Lục tự động bay ra khỏi đan điền khí hải, xoay quanh trên đỉnh đầu Lục Lâm Thiên, thân đao run lên, kim huyết sắc quang mang phát tán, năng lượng hải dương xung quanh hình thành năng lượng lốc xoáy cực lớn, đồ án hắc bạch âm dương xuất hiện, lập tức hấp thu cỗ năng lượng hoang cổ kia.

Xuy!

Huyết Lục vừa hấp thu năng lượng, rơi lên người Lục Lâm Thiên, vỡ áp cả không gian xung quanh, không ngừng khuếch tán lan tràn, khiến thân thể Lục Lâm Thiên chợt run rẩy.

Ngao!

Đao minh lại vang vọng không gian, kim huyết sắc quang mang chậm rãi bình tĩnh trở lại.

Oanh!

Chỉ yên lặng chốc lát, Huyết Lục run lên, khí tức xa lạ lan tràn, giống như tăng thêm sinh cơ, nương theo cỗ tiêu sát khí huyết sát sắc bén thổi quét, khiến linh hồn người run rẩy.

Xuy!

Huyết Lục khôi phục lại bình tĩnh, quay vào trong thân thể Lục Lâm Thiên, tất cả động tĩnh tựa hồ cũng không quấy nhiễu tới hắn cùng nữ tử.

Nhưng giờ phút này, khí tức của Lục Lâm Thiên đã lên tới đỉnh, dao động ngày càng kịch liệt.

Thân hình tử kim sắc của hắn bộc phát ra năng lượng dao động bàng bạc, mà hoang cổ năng lượng xung quanh càng điên cuồng xâm nhập vào thân thể hắn.

Hô lạp…

Không biết qua bao lâu, khí tức đột nhiên ngừng lại, giống như vận sức chờ phát động.

Xuy!

Đồng thời khí tức nữ tử cũng thẳng tắp kéo lên, nguyên lực mênh mông cuồn cuộn bắt đầu tràn ra.

Chương 4352: Biến hóa hoàn mỹ

- Oanh!

Vận sức chờ phát động, khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên đột nhiên run lên, khí tức bắt đầu phát ra, đột nhiên ầm ầm xông vào trong đan điền khí hải.

Thân thể Lục Lâm Thiên run lên, khí tức dao động kinh khủng phóng lên cao.

Năng lượng lao vào trong đan điền khí hải, nháy mắt khiến nó chợt bành trướng, cuối cùng tăng lên tới cực hạn, nguyên lực co rút nổ tung, một tiếng vang như sấm trầm đυ.c truyền ra.

Phanh!

Đan điền khí hải lập tức mở rộng, khí tức kinh khủng cấp tốc kéo lên, năng lượng hoang cổ không ngừng điên cuồng lao tới, hóa thành nguyên lực tinh thuần tràn vào trong đan điền khí hải, làm cho đan điền đã mở rộng của hắn càng thêm bàng bạc như hải dương, sôi trào không ngớt.

Nương theo sau Lục Lâm Thiên đột phá, năng lượng hoang cổ chen chúc mà vào, thân hình của hắn liên tục cắn nuốt không hề ngừng lại.

Xuy xuy!

Không biết thời gian kéo dài được bao lâu, năng lượng hải dương xung quanh dần dần giảm bớt.

Phanh!

Cách đó không xa, trong đan điền khí hải của nữ tử cũng truyền ra tiếng nổ trầm đυ.c, khí tức dao động nhộn nhạo khuếch tán.

Oanh!

Khi tia năng lượng cuối cùng bị Lục Lâm Thiên đoạt lấy truyền vào thân thể, khí thế mạnh mẽ chợt phóng lên cao.

Xuy xuy!

Thân hình Lục Lâm Thiên trôi nổi giữa không trung, đột nhiên mở mắt, hắc bạch tinh quang bạo lướt, xuyên thủng cả hư không, khí thế thổi quét khắp không trung.

Oanh long long!

Khí tức đã lên tới tứ nguyên Hóa Hồng cảnh, khí tức chấn động cả không gian ầm ầm run lên, sau một lát mới bình ổn trở lại.

- Đây là lực lượng tứ nguyên tiểu siêu phàm sao?

Lục Lâm Thiên cảm giác lực lượng trong thân thể, nguyên lực trong đan điền như phát ra âm thanh sư hống hổ gầm, nguyên lực tựa hồ đã biến hóa, càng thêm ngưng thật lắng đọng trở lại.

- Giống như càng mạnh!

Thay đổi lớn nhất là toàn bộ thân hình Lục Lâm Thiên, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được biến hóa kinh người.

Hống!

Lực lượng tăng vọt hơn nữa thực lực tiến bộ nhanh chóng làm cho hắn không nhịn được rít gào một tiếng.

Tâm thần vừa động, nguyên lực run lên, nguyên lực cuồn cuộn dâng tràn, bàn tay nắm chặt như muốn đem không gian đánh vỡ.

Một đạo quyền ấn nhất thời thành hình, oanh kích thẳng không gian phía trước.

Phanh phanh phanh!

Hư không nổ tung, xốc lên cuộn sóng lan tràn tới cuối, âm thanh nổ tung liên miên quanh quẩn không dứt.

- Thật sự là không tệ!

- Chủ nhân, ta cũng đột phá!

Đúng ngay lúc này một âm thanh nam đồng non nớt vang lên trong đan điền khí hải của hắn.

- Là Huyết Lục!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến hóa, huyết sắc lan tràn, Huyết Lục hiện ra trong tay, thân đao linh động, huyết quang như ẩn như hiện, cho dù là tu vi nhị nguyên nhất nguyên Hóa Hồng cảnh nhìn thấy cũng phải rùng mình.

Ngoại trừ khí tức thay đổi tăng vọt, Huyết Lục còn có thêm dao động bừng bừng sinh cơ, trong dao động còn mang theo khí tức hoang cổ bên trong, càng có vẻ bất phàm.

- Thông linh bảo khí, Huyết Lục tấn thăng thành thông linh bảo khí!

Lục Lâm Thiên trố mắt, tuy Huyết Lục chỉ vừa đột phá mà thôi, nhưng uy áp cực kỳ khủng bố.

Lục Lâm Thiên cảm giác khí tức của Huyết Lục tựa hồ không kém hơn Truy Phong Chiến Thiên Cung bao nhiêu.

Trong không gian hư vô, nữ tử tuyệt mỹ vẫn ngồi khoanh chân, khí tức yên lặng thu liễm không hề tiết ra ngoài.

Hô!

Thật lâu sau trên mặt nàng bắt đầu có khí tức dao động, một hơi trọc khí tản ra, đem không gian trước mặt chấn khai.

Xuy xuy…

Lục Lâm Thiên cảm giác được khí tức dao động, lúc này mới phát hiện trong không gian còn có người khác, vừa quay đầu nhìn lại chợt trợn tròn mắt.

- Cô cô…

Lục Lâm Thiên trợn tròn mắt, một nữ tử tuyệt mỹ thánh khiết trần trụi khoanh chân ngồi, thân hình lả lướt nảy nở, trên người như có kim quang nhàn nhạt đang dần dần biến mất, lộ ra thân thể hấp dẫn thiên thành, rung động lòng người.

Xuy xuy!

Nữ tử thở một hơi trọc khí, chợt mở mắt, khí tức tam nguyên Hóa Hồng cảnh khủng bố lan tràn, linh hồn lực mẫn tuệ chợt cảm giác được có một ánh mắt nóng bỏng đang rơi lên người của mình.

Nàng vừa nhìn lại, chớp mắt khuôn mặt đỏ bừng, một thân ảnh trần trụi cao lớn đang lăng không cầm đao mà đứng, toàn bộ thân thể đều lộ liễu không hề che giấu, cảnh xuân đại lộ, không gì ngăn cản…

Nữ tử lập tức phản ứng, nũng nịu hét lớn một tiếng:

- Lục Lâm Thiên, đồ lưu manh…

- Kháo, sao ta cũng không có quần áo…

Lục Lâm Thiên mới kịp phản ứng mình cũng trần trụi, ánh mắt lưu luyến rời khỏi thân thể mỹ nữ, thu hồi Huyết Lục lấy ra bộ quần áo mặc vào.

Lúc này nữ tử cũng cảm giác được mình trần trụi, đã bị đối phương hoàn toàn chứng kiến:

- A…

Nữ tử không nhịn được hét lớn một tiếng, lấy ra bộ quần áo mặc vào người, liếc mắt nhìn xung quanh đánh giá, vội vàng xé mở không gian hoảng sợ lao vào bên trong biến mất.

- Du Du cô nương…

Lục Lâm Thiên đang định giải thích nhưng Phong Du Du đã bỏ chạy không thấy.

Chương 4353: Lĩnh ngộ cổ đ�? Thứ sáu

Nhìn thấy Phong Du Du hoảng sợ rời đi, Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc, không biết nàng cũng tới không gian này từ lúc nào.

- Sẽ không đợi đi ra ngoài rồi lại tìm ta phiền toái đi!

Lục Lâm Thiên có chút lo lắng, lập tức nói:

- Nàng cũng đã nhìn thấy ta, cho nên không thiệt thòi, hẳn không tới mức tìm ta phiền toái đi!

Khóe môi hắn giật giật, lập tức nhìn quanh bốn phía đánh giá.

Trước mắt kim quang lan tràn, kim mang cũng đã giảm nhiều so với lúc trước.

- Còn chưa xong sao!

Lục Lâm Thiên khẽ động, cũng không biết cần thêm bao lâu kim sắc tiểu đao mới hấp thu xong năng lượng, lập tức triệu hồi Thiên Trụ giới, liền đi vào.

- Nhất nguyên Hóa Hồng cảnh đỉnh phong, nhất nguyên Hóa Hồng cảnh đỉnh phong, Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong.

Khi Lục Lâm Thiên đi vào Thiên Trụ giới, nhìn thấy Nam thúc, Bắc Cung Kình Thương, Lục Trung cùng Lục Linh, kinh ngạc không ít.

Tu vi của bốn người đồng thời gia tăng, làm hắn thật sự ngạc nhiên.

Bên ngoài bốn mươi năm, tầng thứ tư Thiên Trụ giới đã là một ngàn sáu trăm năm, trong không gian vẫn còn dấu vết của khí tức hoang cổ, Lục Lâm Thiên liền hiểu được ngoại trừ tu vi bốn người đột phá, ưu đãi lớn nhất chính là thân thể biến hóa.

- Năng lượng đã không còn!

Bốn người thức tỉnh, đều có cảm giác thỏa nguyện, khí tức hoang cổ thật sự mang tới chỗ tốt thật lớn, chính họ hiểu được rõ ràng, lúc này bốn người đều có thể cảm giác.

- Năng lượng đã biến mất, đã bị luyện hóa hầu như không còn!

Lục Lâm Thiên không nghĩ tới cử chỉ vô tình của mình lại đem tới chỗ tốt thật lớn cho bọn họ, hẳn nên mang theo càng nhiều người vào Thiên Trụ giới thì tốt hơn.

Chỉ sợ có quá nhiều người hấp thu sẽ biến thành cung không đủ cầu, tới lúc đó được còn không bằng mất.

- Lâm Thiên, ngươi lại đột phá sao?

Nam thúc đứng dậy, cảm giác khí tức trên người Lục Lâm Thiên, lập tức hỏi.

- Dạ!

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu.

Nghe vậy ánh mắt mọi người có chút kinh ngạc, nhưng cũng không ngạc nhiên, lần này họ lấy được chỗ tốt lớn như thế, Lục Lâm Thiên còn đột phá, đương nhiên họ sẽ không cảm thấy kỳ quái, chỉ kinh ngạc với tốc độ quá nhanh của hắn mà thôi.

Xuy xuy!

Cách đó không xa, Lục Kinh Vân mở mắt, tinh quang bắn ra, khí tức nhị nguyên Hóa Hồng cảnh hậu kỳ chấn khai cả không gian.

- Nhận chủ Luân Hồi Hư Vọng đao rồi sao, nhị nguyên Hóa Hồng cảnh, tiến bộ khủng bố!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, cảm thấy kinh ngạc.

- Cha, con nhận chủ Luân Hồi Hư Vọng đao, còn đột phá nhị nguyên Hóa Hồng cảnh!

Lục Kinh Vân đi tới bên cạnh phụ thân, ánh mắt lộ vẻ hài lòng.

- Không tệ lắm!

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Tiếp tục cố gắng, cũng phải chú ý củng cố tu vi, không được miễn cưỡng!

Đối với tu vi hiện tại của Lục Kinh Vân, Lục Lâm Thiên cũng không thể nói gì hơn, với thực lực bây giờ của hắn, dù đối mặt tứ nguyên Hóa Hồng cảnh bình thường cũng có thể dễ dàng thoát thân.

Trong giới trẻ tuổi Thượng Thanh thế giới, Lục Lâm Thiên phỏng chừng trong đồng lứa với mình cũng chỉ có Phong Du Du mới có thể ngăn cản Lục Kinh Vân.

Bất quá dù Phong Du Du có thể thắng Lục Kinh Vân, nhưng muốn làm gì hắn chỉ sợ không phải chuyện dễ dàng, thậm chí căn bản không làm được.

- Dạ, con sẽ chú ý củng cố tu vi.

Nghe được phụ thân khích lệ, trong mắt Lục Kinh Vân lộ ra ý cười cao hứng. Cảm giác được nguyên lực mênh mông cuồn cuộn, chỉ cần giơ tay nhấc chân là có thể xé rách thiên địa,

thật sự làm trong lòng hắn cực kỳ thoải mái.

Hàn huyên với mọi người một lát, cũng không biết khi nào tiểu đao mới hấp thu xong năng lượng, Lục Lâm Thiên liền đi vào tầng thứ tám.

Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, lấy ra một hộp gấm.

Lần này trong lúc đột phá, Lục Lâm Thiên cũng lĩnh ngộ phong hệ thật lớn, trong mơ hồ hắn còn nhớ được trước khi tàn hồn lão giả tiêu tán đã đem áo nghĩa phong hệ đánh vào trong đầu mình, đủ cho hắn đạt được ích lợi vô cùng.

Cho nên lúc này mặc dù đang ở trong không gian của Phong gia, Lục Lâm Thiên cũng không có dự tính tiếp tục lĩnh ngộ phong thuộc tính.

Tâm thần vừa động, hộp gấm mở ra, vẫn là một bộ cổ đồ xuất hiện.

Tấm cổ đồ thứ sáu lộ ra cảm giác sinh cơ bừng bừng, hoàn toàn trái ngược với tấm thứ năm tâm sinh tử vong.

Sinh cơ nồng đậm tràn ra như gió bão thổi quét, làm trong lòng Lục Lâm Thiên run lên.

Lục Lâm Thiên lập tức tĩnh tâm lĩnh ngộ tấm cổ đồ thứ sáu.

Thượng Thanh thế giới, lối vào mật địa Thiên giới, trước mặt là một mảnh biển khơi vô tận, núi non trùng điệp, mây mù lượn lờ, giống như tiên cảnh.

Sưu sưu!

Trên hải vực mở mang, từng thân ảnh xuyên qua bầu trời, sau đó xuất hiện trước dãy núi xanh biếc.

Khoảng hơn hai mươi thân ảnh, đều là thanh niên nam nữ, trôi nổi trên hải vực, khí độ bất phàm, theo khí tức thần thái mà xem hẳn là người trẻ tuổi.

Thanh niên đi đầu thân mặc hoa phục, khuôn mặt tuấn mỹ tuyệt luân như điêu khắc, đôi mắt hoa đào làm cho người ta có chút không thoải mái, nhưng cũng không làm ảnh hưởng vẻ tuấn mỹ của hắn.

- Ma Tước đại ca, chúng ta đã tới lối vào mật địa Thiên giới Thượng Thanh thế giới, không biết bọn hắn có cho chúng ta đi vào hay không.

Một thanh niên mặc cẩm bào thấp giọng hỏi, tu vi Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, nhưng thần sắc thái độ lại có chút cung kính.

- Yên tâm đi, lần này chúng ta đi tìm người Mộc gia, tốt xấu cũng đại biểu Thái Minh thế giới, người Thượng Thanh thế giới sẽ không tới mức nhỏ mọn không cho chúng ta đi vào mật địa Thiên giới.

Ánh mắt thanh niên mặc hoa phụchíp lại, khóe môi lộ ý cười thản nhiên:

- Tới lúc đó ta cũng muốn biết một chút thực lực người Thượng Thanh thế giới hiện tại đã tới tình trạng nào.

- Ma Tước đại ca, nghe nói thánh chủ Tuyên Cổ điện Lục Lâm Thiên đang ở trong mật địa Thiên giới, chân lý niết bàn, người lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, chính là một ngưu nhân.

Một thanh niên nói.

- Lục Lâm Thiên…

Nghe vậy Ma Tước hiện lên lãnh ý, nói:

- Lục Lâm Thiên bất phàm, nếu là ngàn năm trước ta thật không bằng hắn, nhìn thấy hắn cũng phải lễ nhượng ba phần, nhưng tới hôm nay ta đã không còn tin lời đồn đãi, chẳng lẽ hắn còn có thể che trời hay sao, trước kia Lục Lâm Thiên từng gặp mặt trưởng bối Ma gia ta.

Chương 4354: Hắn gọi Lục Lâm Thiên

Hô hô…

Tầng thứ tám Thiên Trụ giới, bên ngoài một năm, nơi này đã trôi qua tám mươi năm.

Sáu tấm cổ đồ trôi nổi xung quanh Lục Lâm Thiên, sáu cỗ khí tức ngập trời lan tràn khắp thân thể.

Khí tức sáu tấm cổ đồ bắt đầu khởi động, đều mang theo khí tức cổ xưa, sáu cỗ khí tức hình thành hư ảnh bí văn xung quanh thân thể hắn, chính là bộ dáng của sáu tấm cổ đồ ngọc bích.

Sáu cỗ khí tức như mơ hồ luân hồi lẫn nhau, vây quanh thân hình Lục Lâm Thiên, khí tức khủng bố khiến người run sợ.

- Đại bi đại từ, diệt tuyệt bạo lệ, vô diệt vô sinh!

Lục Lâm Thiên thì thào lẩm bẩm, tựa hồ đang lĩnh ngộ gì đó.

Hắn đã dùng năm năm lĩnh ngộ cổ đồ thứ sáu, theo sau cân nhắc mối quan hệ giữa sáu tấm cổ đồ, bắt đầu thử dung hợp, tuần hoàn lẫn nhau, tựa hồ như có điều ngộ ra, nhưng trong nháy mắt vẫn chưa nắm bắt.

Oanh!

Không gian hỗn độn run lên, kim quang đều bị kim sắc tiểu đao cắn nuốt.

Oanh!

Kim sắc tiểu đao ầm ầm run lên, bí văn lưu quang bốn phía, sát khí uy áp bàng bạc vỡ áp.

Xuy!

Sáu tấm cổ đồ hóa thành sáu đạo khí tức thu liễm vào trong người Lục Lâm Thiên.

Hô!

Lục Lâm Thiên thở mạnh một hơi trọc khí, ánh mắt khẽ giật, lập tức biến mất.

Ông!

Âm thanh bão táp áp tới, làm toàn thân hắn run lên, kim sắc tiểu đao liền trôi nổi trước người hắn.

- Không nghĩ tới còn có được ưu đãi bậc này, thật không tệ!

Kim sắc tiểu đao vừa thốt ra, đao mang chợt lóe hóa thành kim quang quay về não hải Lục Lâm Thiên, xoay quanh tiểu hồn anh, nói:

- Ta cần tiêu hao chút thời gian, không có việc gì đừng quấy rầy ta!

Vừa dứt lời cũng đã không còn tiếng vang.

Sáng sớm, bên trong dãy núi tràn ngập sương mờ, ánh mặt trời xuyên thấu hư không, kim quang bao phủ thiên địa.

Một nữ tử mặc trang phục xanh lục, dáng người cao gầy đang dựa vào cột đá, đường cong mê hồn quyến rũ.

Lúc này nhìn nàng như đang suy tư chuyện gì, thần sắc ngưng lại.

Cuối hành lang, một thanh niên tuấn mỹ tuyệt luân từ xa xa nhìn vào thân ảnh xinh đẹp của nàng, ánh mắt mê muội.

- Tử Kỳ!

Thanh niên mặc hoa phụcchậm rãi đi tới bên cạnh Mộc Tử Kỳ, khuôn mặt lộ ý cười, âm thanh cực kỳ ôn nhu.

- Ma Tước, chẳng lẽ ta nói còn chưa rõ ràng lắm sao, chúng ta không thích hợp.

Mộc Tử Kỳ đứng thẳng, bước tới trước người Ma Tước, nhíu mày nói:

- Ngươi đừng tiếp tục tới phiền ta được không!

- Tử Kỳ, hôn sự của chúng ta là do phụ thân nàng cùng cha ta quyết định!

Ngũ quan Ma Tước thật rõ ràng, khuôn mặt như điêu khắc, trong mắt hiện tia dao động khó thể phát hiện.

- Nhưng mà cha ta đã mất rồi, việc này ta căn bản không biết, không liên quan gì với ta.

Mộc Tử Kỳ trầm giọng nói.

Ma Tước nghe vậy, thần sắc tựa hồ lộ xem ra khó sống, nói:

- Đối với sự vẫn lạc của Mộc bá phụ, ta vô cùng đau lòng, nhưng hôn sự của chúng ta, không ít Mộc gia trưởng lão có thể làm chứng, đó là do Mộc bá phụ cùng cha ta quyết định, khi đó chúng ta từng gặp mặt, tuy rằng nàng còn ở trong lòng mẫu thân nàng, nhưng lúc đó nàng cũng đã ở trong lòng ta.

- Buồn cười, khi đó ta còn ở trong tã lót, làm sao ngươi lại đặt ta trong lòng, vạn nhất ta lớn lên xấu xí thì sao, ngươi còn mặt dày mày dạn muốn ta gả cho ngươi sao.

Mộc Tử Kỳ không chút khách khí nói.

Ánh mắt Ma Tước khẽ giật giật, vẫn duy trì phong độ nói:

- Tử Kỳ, bất kể như thế nào, lần này ta tới chủ yếu là vì hôn sự giữa hai chúng ta, nàng đừng tùy hứng, ta nhất định sẽ đối xử tốt với nàng.

Vừa dứt lời, Ma Tước định vươn tay ôm Mộc Tử Kỳ.

- Ma Tước, ngươi nên tự trọng một chút!

Mộc Tử Kỳ lui ra sau, ánh mắt lộ cảnh cáo, trầm giọng nói:

- Ngươi cứ quấn quýt lấy ta, ta cũng chỉ có thể nói thật với ngươi, ta sớm đã có người, ngươi quấn quýt lấy ta cũng vô dụng, về phần Ma gia muốn thế nào, thì tự mình làm đi.

- Cái gì, nàng có người rồi sao?

Ma Tước nghe vậy ánh mắt trầm xuống, nói:

- Là ai? Là người trong Mộc gia, hay trong Cổ tộc khác, cả Mộc gia cùng những thanh niên trong các Cổ tộc cũng không ai xứng với nàng đi, mấy ngày nay ta đã kiến thức, so sánh với ta chẳng đáng vào đâu.

Ma Tước cực kỳ tự tin, mấy ngày nay hắn liên tục khiêu chiến người các Cổ tộc, Đường Dần, Lý Tương kể cả Phong Phách Nam cũng thua trong tay hắn, những người trẻ tuổi cùng thế hệ hắn thật sự không đặt vào trong mắt.

Mộc Tử Kỳ nhíu mày nói:

- Không phải Mộc gia, cũng không phải Cổ tộc, hắn gọi Lục Lâm Thiên. Người trong mật địa Thiên giới đều biết quan hệ giữa ta cùng Lục Lâm Thiên, cho nên giữa chúng ta là không thể nào, ngươi trở về đi, lấy điều kiện cùng thân phận của ngươi, sẽ không thiếu nữ nhân. Mà trong lòng ta chỉ có hắn, sẽ không có người khác.

- Lục Lâm Thiên!

Ánh mắt Ma Tước rung động, tràn ngập hàn ý:

- Ta có điểm nào kém hơn Lục Lâm Thiên, chẳng lẽ chỉ vì Chân Lý Niết Bàn cùng người lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm thôi sao.

Mộc Tử Kỳ có chút kỳ quái vì sao người này lại phản ứng kịch liệt như vậy, nói:

- Cái gì hắn cũng tốt hơn ngươi, chỉ riêng Chân Lý Niết Bàn cùng áo nghĩa kỳ lạ thứ năm ngươi cũng đã không khả năng so sánh.

- Được, ta sẽ cho nàng biết người lĩnh ngộ Chân Lý Niết Bàn cùng áo nghĩa kỳ lạ thứ năm cũng không nhất định mạnh bao nhiêu!

Ma Tước cắn răng, khuôn mặt biến thành âm trầm, lập tức xoay người rời đi.

- Hô…

Nhìn thân ảnh Ma Tước rời khỏi, Mộc Tử Kỳ thở sâu một hơi.

Sau một lát, cuối hành lang có một mỹ nhân tuyệt sắc đi ra, khoảng hai mươi bảy hai mươi tám, đi tới gần nói:

- Biểu tỷ, tỷ không sợ Ma Tước đi tìm Lục Lâm Thiên gây phiền phức sao?

- Việc này…

Mộc Tử Kỳ nhất thời sửng sốt, lập tức có chút lo lắng nói:

- Ma Tước đã là nhị nguyên Hóa Hồng cảnh, nếu thật sự đi tìm Lục Lâm Thiên thật có chút phiền phức.

- Theo ta được biết, Lục Lâm Thiên đã đi vào bí cảnh Phong gia chưa từng đi ra, Ma Tước cũng tìm không thấy!

Băng Nhu nói xong, lại nhìn Mộc Tử Kỳ nói:

- Biểu tỷ, ngươi không phải thật sự có gì với Lục Lâm Thiên…

- Băng nha đầu, ngươi còn dám giễu cợt biểu tỷ hay sao!

Trên mặt Mộc Tử Kỳ lộ tia thẹn thùng nói:

- Ta sẽ không nói cho ngươi, ngươi chậm rãi đoán đi!

Dứt lời thân ảnh Mộc Tử Kỳ biến mất.

- Biểu tỷ chờ ta…

Băng Nhu vội vàng đuổi theo.

Sưu sưu…

Giữa không trung, sáu đạo cầu vồng lướt qua trời cao, rơi xuống đình viện, chính là Lục Lâm Thiên, Độc Cô Ngạo Nam, Lục Linh, Lục Kinh Vân, Bắc Cung Kình Thương cùng Lục Trung bọn họ.

- Hình như có chút không đúng!

Lục Lâm Thiên nhìn quanh, nhận ra có dấu vết đánh nhau, tựa hồ chưa xảy ra bao lâu.

- Cha, có người động thủ qua, thực lực không kém!

Lục Kinh Vân nhíu mày nói.

Chương 4355: Bổn thú

Tâm thần Lục Lâm Thiên tản ra, nháy mắt lướt vào trong đình viện.

Năm người Nam thúc lập tức đi theo Lục Lâm Thiên tiến vào bên trong.

Bên trong đình viện, sáu người Vô Song, ngoài ra còn có Lăng Thanh Tuyệt, Đạm Thai Tuyết Vi, Dạ Vị Ương, Bối nhi, Lục Đào, Lục Thiếu Hùng, Khuất Đao Tuyệt, Long Tam, Lăng Phong, Hiên Viên Triệt, Bắc Cung Ngọc, Bắc Cung Hạo Nam cùng vài lão nhân Thế giới Linh Vũ đều có mặt.

Chẳng qua chín người Lăng Thanh Tuyệt sắc mặt trắng bệch, quần áo còn vương vết máu, tựa hồ thương thế không nhẹ.

- Sao lại thế này?

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong đại điện, ánh mắt đảo qua, nhìn thấy sáu nữ tử đều bình yên vô sự, lập tức nhìn nhóm người Lăng Thanh Tuyệt hỏi.

Tuy rằng thương thế của mọi người không nhẹ, nhưng không nguy hiểm tính mạng.

- Là ai dám càn rỡ?

Lục Kinh Vân vừa đi vào đại điện, nhìn thấy mọi người bị thương, ánh mắt hiện lên sát phạt khí liền hỏi.

- Kinh Vân, huynh xuất quan sao!

Bối nhi nhìn thấy Lục Kinh Vân, khuôn mặt động lòng người hiện lên vẻ vui sướng, lập tức chạy tới bên cạnh Lục Kinh Vân, thần sắc ngưng lại, nói:

- Vừa rồi có một nhóm người tới tìm chưởng môn, nghe khẩu khí tựa hồ tới làm phiền, cực kỳ cuồng ngạo, thực lực cũng rất mạnh mẽ, đánh trọng thương bọn họ.

- Lâm Thiên!

- Lục đại ca!

Nhìn thấy nhóm người Lục Lâm Thiên, sắc mặt mọi người trong đại điện lộ vẻ vui mừng.

- Lâm Thiên, huynh trở về vừa lúc, vừa rồi gặp một chút phiền toái!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, ánh mắt Bắc Cung Vô Song thả lỏng, tiến lên nói:

- Người đó tựa hồ tên Ma Tước, là tới tìm huynh gây sự, nghe nói huynh đi vắng, liền cố ý khó xử Bắc Cung Ngọc cùng Khuất Đao Tuyệt.

- Ma Tước?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, trong mật địa Thiên giới tựa hồ chưa nghe nói qua người này.

- Lục đại ca, Ma Tước kia từ bên ngoài tới, đã vào mật địa được nửa tháng, mấy hôm trước ở trên chiến thai liên tục đánh bại Lý Tương, Đường Dần, thậm chí Phong Phách Nam cũng thua trong tay hắn, phát ngôn bừa bãi nói không xem người cùng thế hệ của Thượng Thanh thế giới ở trong lòng, cực kỳ cuồng ngạo.

Lục Thiếu Hùng nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt âm trầm, tựa hồ bị đả kích, nói:

- Lục đại ca, thực xin lỗi, tên kia hình như là nhị nguyên Hóa Hồng cảnh, thực lực của ta không phải đối thủ, khiến Lục gia mất mặt.

- Điều này không trách ngươi, ngươi còn chưa đạt tới nhị nguyên Hóa Hồng cảnh, không phải đối thủ!

Lục Lâm Thiên nói.

- Lần này ta cũng thật mất mặt, không đánh thắng được tên Ma Tước kia.

Lăng Thanh Tuyệt cười khổ, nói:

- Nghe nói người kia tới từ Ma gia Thái Minh thế giới, cũng là một trong những Cổ tộc của Thái Minh thế giới, lần này tới đây đại biểu Thái Minh thế giới cùng Thượng Thanh thế giới thương lượng chuyện gì đó, mặt khác tựa hồ có quan hệ sâu xa với Mộc gia, vẫn luôn ở lại trong Mộc gia.

- Thái Minh thế giới, Ma gia!

Thần sắc Lục Lâm Thiên trầm xuống, hắn đương nhiên sẽ không quên Ma gia trong Thái Minh thế giới, ban đầu ở Trung Minh thế giới, bởi vì Thiên Long tông muốn đối đầu với Lục Du Thược đã từng tiếp xúc qua, cuối cùng đã khó tránh khỏi kết thù hận.

- Cha, cha biết người Ma gia của Thái Minh thế giới sao?

Nhìn thấy thần sắc phụ thân, Lục Kinh Vân hỏi.

- Lúc trước trong Trung Minh thế giới, trong địa bàn của Ma gia có Thiên Long tông muốn đối phó nhị muội của con, cuối cùng đã kết thù.

Lục Lâm Thiên hiện lên hàn ý, trong lòng cũng không ngờ người Ma gia tới Thượng Thanh thế giới, còn trêu chọc tới trên đầu của hắn.

- Nguyên lai có quan hệ với Thiên Long tông.

Trong mắt Lục Kinh Vân hiện lên hàn ý, hắn từng ở Vô Sắc thế giới một thời gian, nghe Lục Du Thược nói qua, không nghĩ tới còn có quan hệ với Ma gia.

Độc Cô Cảnh Văn đi tới bên cạnh nói:

- Lâm Thiên, Ma Tước tựa hồ muốn tìm tới làm phiền huynh, chỉ sợ sẽ không từ bỏ ý đồ, huynh định làm như thế nào?

- Đây là do chính bọn hắn tự tìm tới, địa bàn của ta đánh bị thương người của ta, muốn bỏ qua sao, cũng không phải do bọn hắn.

Lục Lâm Thiên âm trầm đáp.

- Lục soái, chúng ta làm sao bây giờ, có cần thông tri Lôi sư huynh bọn họ?

Lục Linh đi qua hỏi.

- Ta không biết các ngươi xuất quan khi nào, cho nên đã cho người đi thông tri Lôi Tiểu Thiên cùng Nhâm Tiêu Diêu bọn họ.

Lam Linh nói.

- Ân, bọn họ đã tới.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu nhìn lên, đã thấy Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, còn có Nhâm Tiêu Diêu, Mạc Kình Thiên, Tịnh Vô Ngân đã tới.

Sau một lát, bên trong đại sảnh, nhóm người Đường Dần đã đi vào trong nội sảnh, trên đường cũng đã biết đại khái tình huống.

- Ta đã giao thủ qua với Ma Tước, thực lực quá mạnh mẽ, tu vi cấp độ của ta hiện tại không thể đối phó.

Đường Dần nói.

- Nhị nguyên Hóa Hồng cảnh mà thôi, dám tới Thượng Thanh thế giới diễu võ giương oai, thật sự là to gan!

Lôi Tiểu Thiên nổi hàn quang, mấy ngày trước vừa lúc hắn đi vắng, khi trở về còn về qua Lôi gia, hôm qua mới trở lại mật địa.

Hắn dừng lại một chút, ánh mắt lóe ra điện mang, nói:

- Lâm Thiên huynh đệ, nói đi, chúng ta làm sao bây giờ?

- Nghe nói Ma Tước đang ở Mộc gia, từ đây tới Mộc gia cũng không xa, đi xem đi.

Lục Lâm Thiên nói, cũng không cần biết Ma gia có quan hệ gì với Thượng Thanh thế giới, lại có quan hệ thế nào với Mộc gia, dám động tới người của mình, chạm tới điểm mấu chốt của Lục Lâm Thiên, tuyệt đối không thể buông tha.

- Đi, chúng ta tới Mộc gia một chút!

Nghe vậy nhóm người Mạc Kình Thiên đều hiểu ý, liền phất tay mang theo người của mình đi ra đại sảnh.

- Lâm Thiên, đều là chuyện của người trẻ tuổi, chúng ta không tham dự, dù sao có ngươi, mọi người cũng không giúp được chuyện gì.

Nam thúc nói.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, tự nhiên hiểu được ý tứ.

- Cẩn thận một chút!

Sáu nữ tử cũng không ngăn cản Lục Lâm Thiên.

Vân Hồng Lăng có chút suy nghĩ, ngẩng đầu nói:

- Lâm Thiên, hay là mọi người bồi huynh cùng đi?

- Không cần, ta sẽ nhanh chóng trở lại, yên tâm đi, không có chuyện gì.

Lục Lâm Thiên nói.

- Vậy được rồi!

Vân Hồng Lăng gật đầu, thật ra nàng cũng không muốn đi.

- Đúng rồi, tiểu nha đầu đâu?

Lục Lâm Thiên đảo mắt nhìn qua mọi người, không nhìn thấy Lục Lộ liền hỏi.

Vô Song nói:

- Tiểu nha đầu cùng Tiểu Linh đi ra ngoài chơi, trong mật địa Thiên giới sẽ không có việc gì.

- Đầu xuẩn thú kia đã tới?

Lục Lâm Thiên có chút ngạc nhiên, Tiểu Linh chính là Nguyên Cổ Linh Tinh thú, vốn đi theo Huyền Tuyết Ngưng, về sau lại lựa chọn Bắc Cung Vô Song chăm sóc, trước khi vào bí cảnh Phong gia, Lục Lâm Thiên có nghe Vô Song nhắc qua Linh Tinh thú đã đi tìm địa phương đột phá.

Suốt hơn ngàn năm, đầu xuẩn thú kia ăn không ít thế giới tin thạch khiến Lục Tiểu Bạch cùng Lưu Nhất Thủ vô cùng đau lòng.

Bất quá đầu bổn thú cũng không tới nỗi ăn không trả tiền, nó còn phát hiện vài linh mạch thế giới, sản xuất không ít thế giới tinh thạch.

Hơn nữa cũng giúp người Phi Linh môn đạt được không ít ưu đãi trong tu luyện, bởi vì phân của nó là Nguyên Cổ Tịnh Linh Dịch, có chỗ tốt thật lớn trong đột phá Niết Bàn cảnh, chính là bảo vật tuyệt đối.

- Tiểu Linh không ngu ngốc!

Vô Song bất đắc dĩ trừng mắt nhìn hắn, nói:

- Tiểu Linh đã vô lượng niết bàn thành công, cho nên mới tới mật địa tìm muội, chơi thân với tiểu nha đầu.

- Đầu xuẩn thú kia lại có thể vô lượng niết bàn?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, nhưng lập tức cảm thấy bình thường, bởi vì tâm cảnh của Linh Tinh thú cùng thiên phú thật không có người so sánh được.

Bên trong một đại sảnh trong Mộc gia, hai mươi thanh niên nam nữ vây quanh, có người ngồi trên ghế tay cầm hoa quả quỳnh tương nhấm nháp.

- Ha ha, không nghĩ tới người Thượng Thanh thế giới thật chẳng ra gì, không chịu nổi một kích, phế vật mà thôi.

- Chúng ta thật đúng là đã xem trọng Thượng Thanh thế giới, khó trách mỗi lần bọn hắn đều cùng Thái Minh thế giới chúng ta hành động.

- Thượng Thanh thế giới đều là phế vật, nhìn dáng vẻ hẳn là sắp xuống dốc!

- Ha ha…

Trong sảnh vang lên tiếng cười to.

Sắc mặt Ma Tước lại âm trầm, tay cầm chén nhỏ tinh xảo, ánh mắt dao động lại không hề có chút cao hứng.

- Ba!

Bỗng dưng trong mắt hắn chợt lóe hàn ý, bóp nát chén nhỏ.

Mọi người chợt yên tĩnh trở lại, nhìn qua Ma Tước, thanh niên mặc cẩm bào hỏi:

- Ma Tước đại ca, ngươi làm sao vậy?

Ma Tước ném mảnh vỡ xuống đất, ngẩng đầu nói:

- Không có việc gì!

Chương 4356: Chính là loại mặt hàng này sao

Một nữ tử có chút mỹ mạo đi tới bên cạnh Ma Tước, ánh mắt lóe ra dao động, nói:

- Ma Tước đại ca, có phải là bởi vì chuyện của Mộc Tử Kỳ không, theo ta xem, Mộc Tử Kỳ cũng bình thường mà thôi, không xứng với Ma Tước đại ca, đại ca cần gì phải nghĩ trong lòng.

- Người ta xem trúng, nếu ta không chiếm được, người khác cũng không thể có, huống chi ta còn chưa được tới, làm sao có thể tặng người!

Khuôn mặt Ma Tước lộ vẻ âm trầm, hắn nghe tên của Lục Lâm Thiên cũng đã không vui, không nghĩ tới Mộc Tử Kỳ còn dính líu với Lục Lâm Thiên, hắn làm sao có thể nuốt xuống cơn tức này.

Thanh niên mặc cẩm bào nói:

- Ma Tước đại ca, bất quá ta cảm giác chúng ta đối phó Lục Lâm Thiên trong Thượng Thanh thế giới cũng không ổn thỏa, những người ở đây tự nhiên sẽ xen vào, đi vào trong Thương Khung chiến trường tiếp tục đối phó hắn cũng không trễ.

- Theo ta xem Thượng Thanh thế giới cũng không còn người, đối phó Lục Lâm Thiên mà thôi, cho dù Ma Tước đại ca giết Lục Lâm Thiên, phỏng chừng Thượng Thanh thế giới cũng không dám thế nào, Thượng Thanh thế giới không có ai, tới lúc đó sẽ yêu cầu Thái Minh thế giới, làm sao dám không khách khí với chúng ta.

Một nam tử nói, thần sắc ngạo khí:

- Lần này Ma Tước đại ca có cơ hội tuyệt đối, người Thượng Thanh thế giới sao dám làm gì Ma Tước đại ca.

- Chư vị, các ngươi đã đi đánh trọng thương người của Lục Lâm Thiên?

Vài thanh niên trẻ tuổi Mộc gia đi tới, nam tử đầu lĩnh nhíu mày hỏi, ánh mắt thâm trầm lướt quanh nhóm người Ma gia.

- Người Mộc gia không biết lễ phép vậy sao, còn không biết thưa bẩm mới đi vào!

Thanh niên mặc cẩm bào liếc mắt nói.

- Đây là Thượng Thanh thế giới, là Mộc gia, ta nghĩ nên lễ phép phải là Ma gia đi!

Nam tử đầu lĩnh đảo mắt nhìn qua, khuôn mặt càng thêm tối tăm.

Ma Tước đứng dậy, khoanh tay thản nhiên nhìn nam tử đầu lĩnh, há mồm nói:

- Mộc Khánh, hôm nay chúng ta hình như đánh bị thương vài người, chủ yếu tại thực lực bọn hắn quá thấp, có vấn đề gì sao?

- Ma Tước, Lục Lâm Thiên ở bên ngoài chờ ngươi, chính các ngươi gây ra phiền phức thì chính mình giải quyết đi, đừng tưởng rằng có thể đánh bại Phong Phách Nam thì cho rằng Thượng Thanh thế giới không người, có chút người các ngươi không thể trêu chọc!

Nam tử đầu lĩnh nói xong, ánh mắt ý bảo, vài người xoay người bỏ đi.

- Lục Lâm Thiên không phải vắng mặt sao?

- Lục Lâm Thiên đã tới rồi sao?

Người của Ma gia nghe vậy, ánh mắt đều nhìn qua Ma Tước.

- Rốt cục đã tới, Lục Lâm Thiên…

Khuôn mặt Ma Tước lộ nụ cười, hàn ý lóe ra…

- Ngươi nói cái gì, Ma Tước đánh bị thương người của Lục Lâm Thiên?

Mộc Tử Kỳ nhìn thiếu nữ trước mắt với vẻ ngạc nhiên, thần sắc ngưng trọng, Băng Nhu nghe vậy ánh mắt cũng ngưng lại.

- Tử Kỳ tỷ, hiện tại Lục Lâm Thiên đi cùng nhóm người Lôi Tiểu Thiên đều tới đây, hình như thế tới hung hung, nghe nói Ma Tước đánh bị thương nhóm người Khuất Đao Tuyệt, còn là Lăng Thanh Tuyệt bọn họ.

Thiếu nữ bộ dáng thanh tú, khuôn mặt có chút bất an nói:

- Mộc Nguyên trưởng lão đang ở bên ngoài, tình huống cụ thể ta cũng không biết.

- Được, ta đã biết, ta lập tức đi qua.

Mộc Tử Kỳ cau mày nói.

- Tử Kỳ tỷ, ta đi trước.

Thiếu nữ gật đầu lập tức lui ra ngoài.

Ánh mắt Băng Nhu khẽ động, nói:

- Như vậy Lục Lâm Thiên đã xuất quan, Ma Tước đánh bị thương nhóm người Lăng Thanh Tuyệt, chỉ sợ có quan hệ với ngươi. Mà họ đều là người của Lục Lâm Thiên. Với tính cách của hắn, vừa mới xuất quan chỉ sợ sẽ không bỏ qua Ma Tước. Việc này nếu ở bên ngoài hắn dễ dàng giải quyết, nhưng ở trong mật địa, hơn nữa Ma Tước còn đại biểu Thái Minh thế giới, nếu xử lý không tốt chính là đại sự.

- Đều là ta không tốt, ta chỉ không muốn Ma Tước lại tới phiền ta, không nghĩ tới Ma Tước đi đánh bị thương người của hắn, hắn nhất định sẽ tưởng ta cố ý…

Ánh mắt Mộc Tử Kỳ ngưng trọng, nhưng lại suy nghĩ tới vấn đề khác.

- Tử Kỳ biểu tỷ, ta đang lo lắng chuyện giữa Thượng Thanh thế giới cùng Thái Minh thế giới mà!

Băng Nhu bất đắc dĩ nói.

- Không được, ta phải đi xem, phải nói rõ ràng với Ma Tước.

Mộc Tử Kỳ nói xong chạy ra khỏi phòng.

- Việc này chỉ sợ không dễ kết thúc!

Băng Nhu thì thào, cũng theo sau.

- Lục lão đệ, lần này có lẽ là hiểu lầm, không bằng đi vào ngồi một chút được không?

Trên quảng trường, một trung niên lộ vẻ bất đắc dĩ, chính là Mộc Nguyên trưởng lão.

Việc này Mộc Nguyên cũng vừa mới biết, mấy ngày nay Ma gia ngang ngược hoành hành, hắn cũng đã sớm chướng mắt. Nhưng Ma gia cùng Mộc gia lại có kết giao, hơn nữa hai ngàn năm trước phụ thân của Ma Tước đã cứu tiền nhiệm gia chủ, chính là phụ thân của Mộc Tử Kỳ, bởi vậy Mộc gia luôn có chút cảm ơn, luôn có giao tình với Ma gia.

Mặt khác, lần này Ma gia tới Thượng Thanh thế giới, là vì quan hệ tới việc của hai thế giới, xem như đại biểu Thái Minh thế giới. Vì vậy với thái độ ngang ngược của Ma gia, người Mộc gia cũng không nói gì.

Nhưng bây giờ Ma Tước lại động tới người của Lục Lâm Thiên, Mộc Nguyên cũng không biết nên làm sao kết thúc, đừng nói thân phận của Lục Lâm Thiên, chỉ nói thân phận thánh chủ Tuyên Cổ điện, lúc này hắn còn xưng hô là Lục lão đệ cũng xem như quá phận, chỉ là vì nhờ giao tình trước kia mà thôi.

- Mộc Nguyên trưởng lão, việc này không có quan hệ gì với Mộc gia, ta sẽ không đi vào, Mộc Nguyên trưởng lão không cần khách khí, ta chỉ tới tìm Ma Tước mà thôi, nếu có chỗ đắc tội, xin Mộc Nguyên trưởng lão thứ lỗi!

- Lục lão đệ, đối với việc này Mộc gia thật sự xin lỗi, nói thế nào Ma Tước bọn họ cũng đang đặt chân trong Mộc gia, không thoát khỏi quan hệ với chúng ta, chúng ta cũng có trách nhiệm, xin tha lỗi!

Mộc Nguyên áy náy nói.

Sưu sưu!

Hai thân ảnh xinh đẹp hạ xuống quảng trường, chính là Mộc Tử Kỳ cùng Băng Nhu, Mộc Tử Kỳ nhìn quanh lại dừng ở Lục Lâm Thiên, nói:

- Thực xin lỗi, chuyện này bởi vì ta dựng lên, Lăng Thanh Tuyệt bọn họ không sao chứ?

- Bọn họ không có chuyện gì lớn, nhưng thương thế cũng không nhẹ.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hỏi:

- Tại sao lại nói chuyện này có quan hệ với ngươi?

- Tử Kỳ, xảy ra chuyện gì?

Mộc Nguyên cùng người Mộc gia nghi hoặc nhìn Mộc Tử Kỳ.

Thần sắc Mộc Tử Kỳ có chút xấu hổ, lại ngẩng đầu nói:

- Bởi vì Ma Tước mỗi ngày đều tới phiền ta, ta thật sự không có biện pháp cho nên nói với hắn ta là người của ngươi, ta nghĩ việc này là bởi vì ta cho nên Ma Tước mới đối phó Lăng Thanh Tuyệt bọn họ, thực xin lỗi!

Nghe vậy nhóm người Lục Kinh Vân đều lướt nhìn Mộc Tử Kỳ cùng Lục Lâm Thiên, mà người Mộc gia cũng khó hiểu, không ai biết chuyện giữa Lục Lâm Thiên cùng Mộc Tử Kỳ là thật hay giả.

Lục Lâm Thiên nói:

- Chuyện lần này chỉ sợ không quan hệ gì lớn với ngươi, ngươi cũng không cần tự trách.

Nói tới đây, Lục Lâm Thiên chợt nhìn nhóm người Mộc gia:

- Bọn hắn đã tới, nếu việc này không quan hệ với Mộc gia, vậy giao cho ta xử lý đi, Mộc gia cũng không cần nhúng tay, mượn địa phương này dùng một chút, đắc tội!

Người Mộc gia nghe vậy quay đầu lại, nhìn thấy hai mươi nam nữ đang đi ra, chính là đám người Ma Tước.

Ánh mắt Mộc Nguyên giật giật, phất tay, người Mộc gia lui sang một bên, việc này họ bị kẹp ở giữa cũng thật xấu hổ, lời của Lục Lâm Thiên cũng là ý muốn của họ.

- Ta…

Mộc Tử Kỳ còn định nói chuyện, Băng Nhu đã kéo tay nàng, nói:

- Để cho bọn họ xử lý đi.

- Không biết là ai tìm Ma Tước đại ca, hãy xưng tên ra đi.

Hai mươi thanh niên nam nữ đi ra, thần sắc ngạo khí không xem ai vào trong mắt, thanh niên mặc cẩm bào ngẩng đầu, đã sớm dừng lại trên nhóm người Lục Lâm Thiên.

- Hùng thúc, người nào xuất thủ?

Lục Kinh Vân liếc mắt nhìn lướt qua, hỏi.

Sau khi dùng đan dược chữa thương, sắc mặt Lục Thiếu Hùng đỡ hơn một chút, ngẩng đầu nói:

- Tất cả đều xuất thủ, những kẻ khác cũng không đáng sợ, nhưng người đứng giữa thực lực quá mạnh mẽ, kẻ làm chúng ta bị thương chính là hắn.

- Đã biết.

Lục Kinh Vân khẽ gật đầu, không nói gì thêm.

Thanh niên mặc hoa phục nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt tuy không chút dao động nhưng làm cho người ta thật không thoải mái.

Lôi Tiểu Thiên nhíu mày nói:

- Chính là những mặt hàng này dương oai diễu võ trong Thượng Thanh thế giới chúng ta sao, cũng chẳng có gì đặc biệt, bề ngoài còn không đẹp bằng Lục Linh sư đệ cùng Lăng Phong, nhìn qua chẳng khác gì nữ nhân, ta mới nhìn đã cảm thấy không thoải mái rồi!

Chương 4357: Ngươi còn chưa đủ tư cách

- Ta cũng thấy không thoải mái!

Ánh mắt Lục Linh khẽ giật, tu vi nhất nguyên Hóa Hồng cảnh đỉnh phong hơn nữa ưu đãi biến hóa trong Thiên Trụ giới khiến cho Lục Linh gặp mặt nhị nguyên Hóa Hồng cảnh cũng không để trong lòng.

- Các ngươi nói cái gì, có bản lĩnh lặp lại lần nữa?

Nghe vậy, một thanh niên đứng bên người Ma Tước liền nhìn qua Lôi Tiểu Thiên cùng Lục Linh, thần sắc âm trầm đầy vẻ cảnh cáo.

- Ui, còn nuôi chó cắn người, ha ha!

Lôi Tiểu Thiên cùng Lục Linh nhìn nhau, lập tức cười to.

- Ha ha ha ha…

Nhóm người Mạc Kình Thiên đứng phía sau cũng cười vang, không hề đem người Ma gia đặt vào trong mắt.

- Các ngươi nói ai là chó?

Thanh niên chưa từng gặp được khinh miệt cùng cười nhạo như vậy, ánh mắt tức giận rơi lên người Lôi Tiểu Thiên cùng Lục Linh.

Mạc Kình Thiên nhếch môi, nói:

- Nói ai là chó thì chó tự nhiên nhảy ra, cho nên nhảy ra đương nhiên là chó, hiện tại ngươi nhảy ra, còn muốn hỏi là ai sao?

- Ha ha…

Mọi người không khỏi cười vang, kể cả người của Mộc gia cũng bật cười.

- Đồ khốn, dám chêu chọc đại gia ngươi!

Thanh niên hét lớn một tiếng, khí tức Tuyên Cổ cảnh cao giai bộc phát muốn lao tới.

- Cần gì cùng một đám tôm tép nhãi nhép đấu mồm mép!

Ma Tước phất tay áo, ngăn cản thanh niên, khoanh tay đứng thẳng nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi chính là Chân Lý Niết Bàn, lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, Lục Lâm Thiên?

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

- Tới địa bàn của ta, gây tổn thương người của ta, còn có gì để nói hay không?

Âm thanh rơi xuống, toàn trường đọng lại.

Sắc mặt Ma Tước cũng đọng lại, ánh mắt thẳng tắp âm trầm, tựa hồ thái độ của Lục Lâm Thiên vượt ngoài suy đoán của hắn, thậm chí hắn cũng không nhìn thấu khí tức của Lục Lâm Thiên.

Khóe môi Ma Tước hiện lên vẻ khinh miệt, mang theo dáng vẻ làm người khó chịu, nói:

- Chỉ là luận bàn mà thôi, không nghĩ tới đánh giá cao thực lực của bọn họ, làm họ bị thương, chỉ trách thực lực chính mình không cao minh, lại oán được ai!

- Nhị nguyên Hóa Hồng cảnh luận bàn cùng Tuyên Cổ cảnh, thực lực bọn họ đương nhiên không được, vậy tiếp tục luận bàn một hồi thế nào?

Lục Lâm Thiên cười nhạt nói.

Nghe vậy Ma Tước cười lạnh, nói:

- Thật sảng khoái, đang có ý đó!

Nói tới đây, Ma Tước nhìn qua Mộc Tử Kỳ, cười ngạo nghễ lạnh lùng nói:

- Tử Kỳ, ta sẽ cho nàng tận mắt nhìn thấy người mà nàng nhìn trúng ngã dưới chân của ta, Thượng Thanh thế giới quá nhỏ, nàng hẳn nên ra ngoài nhiều một chút, tới lúc đó ánh mắt sẽ khác hẳn.

Nghe hắn nói nhóm người Lôi Tiểu Thiên đưa mắt nhìn nhau, Lôi Tiểu Thiên cảm thán:

- Khẩu khí này ta nghe thật mệt hoảng, lòng tự tin không biết xấu hổ kia từ đâu mà có a!

Đường Dần nói:

- Có lẽ Thái Minh thế giới là một thế giới thần kỳ, cho nên có được lòng tự tin không biết xấu hổ như vậy đi.

- Bại tướng dưới tay cũng dám mở miệng, buồn cười!

Lời nói của nhóm người Lôi Tiểu Thiên không tránh khỏi lỗ tai Ma Tước, hắn quay đầu khinh thường nói, nhìn lại Lục Lâm Thiên, ánh mắt âm trầm:

- Lục Lâm Thiên, nghe nói trước kia ngươi ở trước mặt Ma gia thật cuồng vọng, vậy cùng nhau giải quyết đi, cho ta xem thử ngươi rốt cục có tiền vốn cuồng vọng trước mặt Ma gia chúng ta hay không, ngươi cũng không tư cách nhúng chàm Tử Kỳ!

Lục Lâm Thiên lãnh đạm nói:

- Chuyện Trung Minh thế giới ta vốn đã không có ý định truy cứu, nếu ngươi còn muốn nhắc tới, nhìn dáng vẻ Ma gia các ngươi vẫn còn canh cánh trong lòng, lần này ngươi ở trong địa bàn của ta, động người của ta, thật sự làm cho ta không có lý do gì không truy cứu.

Tạm dừng lại, ý cười của hắn biến thành khinh thường, làm người của Mộc gia cùng Ma gia đều nhịn không được giật mình.

- Đáng tiếc ngươi còn chưa có tư cách để ta ra tay!

Lục Lâm Thiên quay đầu nhìn Lục Kinh Vân, nói:

- Kinh Vân, con đi xử lý đi, chúng ta cùng Mộc gia đều là người một nhà, Mộc gia tiền bối cũng sẽ không trách con càn rỡ.

- Dạ!

Lục Kinh Vân gật đầu, bước tới trước, ý tứ của phụ thân hắn đương nhiên hiểu được, muốn hắn không cần hạ thủ lưu tình, có chuyện gì cũng sẽ có người xử lý.

Ma Tước liếc mắt nhìn Lục Kinh Vân, lại nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi có ý tứ gì?

- Bởi vì ngươi còn chưa có tư cách để cha ta ra tay!

Thân hình Lục Kinh Vân cao ngất, vừa dứt lời trong đôi mắt thâm thúy hiện lên huyết sắc.

Ngay lập tức quanh thân Lục Kinh Vân tràn ra hàn ý, làm mọi người xung quanh đều giật mình. Mộc Nguyên ý bảo, người Mộc gia lập tức lui ra sau.

Ánh mắt Mộc Tử Kỳ cùng Băng Nhu khẽ động, lập tức thối lui. Bọn họ đều biết Lục Kinh Vân, người này giống như cha hắn, bình thường tính khí ôn hòa, khuôn mặt luôn cười, một khi biến sắc mặt thậm chí còn không cho đối thủ cơ hội dập đầu nhận sai.

Mà thực lực cùng danh khí của Lục Kinh Vân đối với mật địa mà nói, nếu không có Lục Lâm Thiên đè nặng, hắn đã trở thành nhân vật phong vân nhất.

- Nguyên lai ngươi là con của Lục Lâm Thiên!

Tựa hồ cảm nhận được Lục Kinh Vân cũng không tầm thường, Ma Tước vung tay áo, làm người Ma gia lui ra sau, ánh mắt âm trầm nhìn Lục Kinh Vân.

Trong mắt Ma Tước mang theo vẻ cười lạnh quỷ dị, nói:

- Ngươi đã muốn thay cha ngươi thụ ngược, ta cũng tốn chút lực dạy dỗ tiểu bối tốt lắm!

Lục Kinh Vân không để ý tới hắn, chỉ nói:

- Hùng thúc, là hàng này đánh bị thương ngươi sao?

- Không sai!

Lục Thiếu Hùng gật gật đầu.

- Hùng thúc, ta sẽ giúp ngươi đòi lại món nợ này!

Lục Kinh Vân nói.

- Cố làm ra vẻ, hạng người của Lục gia mỗi người càng cuồng vọng hơn người trước, vậy phải vì cuồng vọng của mình trả giá đắt!

Đột nhiên một cỗ nguyên lực mộc hệ hùng hậu dị thường lập tức thổi quét.

Lục Kinh Vân quay đầu nói:

- Nói nhiều như phụ nhân, khó trách người ta không nhìn trúng ngươi!

- Tiểu tử hung hăng càn quấy!

Lời của Lục Kinh Vân giống như xé mở miệng vết thương trên người Ma Tước, ánh mắt hắn phát lạnh, khí thế khởi động, thân ảnh lướt ra, không nghĩ tới lại ra tay trước.

Oanh!

Nháy mắt hắn đã xuất hiện trước người Lục Kinh Vân, nguyên lực bao phủ thiên không, làm sinh cơ hoàn toàn biến mất, không gian đọng lại.

Chương 4358: Miểu bạo

Xuy!

Khí tức nhị nguyên Hóa Hồng cảnh bùng nổ, Ma Tước không hề lưu thủ, thủ ấn ngưng kết, quyền ấn bao phủ lục mang oanh ra.

Oanh!

Một quyền vừa ra, không gian run lên, nháy mắt làm vô số ánh mắt đều run rẩy.

Đúng lúc này quanh thân Lục Kinh Vân hiện lên kim quang nhàn nhạt, tiêu sát khí sắc bén lan tràn.

Tốc độ của Ma Tước cực nhanh, nháy mắt oanh thẳng lên đầu Lục Kinh Vân.

Oanh!

Tiếng nổ tung trầm thấp vang vọng, không gian bị một quyền oanh thành mảnh nhỏ, năng lượng cường hãn nhất thời bắn ra, đầu của Lục Kinh Vân cũng tan thành vô số mảnh vụn tung tóe, nhưng không nhìn thấy có máu tươi.

- Là tàn ảnh, không tốt…

Ánh mắt Ma Tước đại biến, chỉ chốc lát đồng tử chợt run lên, cảm giác được lãnh ý lan tràn, linh hồn run rẩy, quanh thân lập tức bố trí một đạo cương khí lục mang, hoảng sợ lao về phía trước tránh né.

Xuy!

Chỉ nháy mắt thời gian không gian áo nghĩa nhộn nhạo, thân hình Lục Kinh Vân xuất hiện sau lưng Ma Tước, kim quang thổi quét trời cao, quyền ấn ngưng tụ, khí tức nhị nguyên Hóa Hồng cảnh nháy mắt cuồng bạo tràn ra.

- Con kiến mà thôi, cũng dám trâng tráo!

Lời nói lãnh đạm từ trong miệng Lục Kinh Vân truyền tới, thân ảnh hắn nháy mắt xuất hiện, tiêu sát khí mạnh mẽ lan tràn, kim sắc quyền ấn rơi thẳng lên sau lưng Ma Tước.

Ca ca!

Cương khí quanh thân Ma Tước bị quyền ấn nổ nát, lập tức oanh thẳng lên sau lưng Ma Tước.

Oanh!

Âm thanh trầm đυ.c truyền tới, kim mang bắn ra, tiêu sát khí sắc bén thổi quét trời cao, oanh kích ra khe không gian, hào quang tối đen chợt lóe liền biến mất.

Phốc!

Cùng lúc đó thân hình Ma Tước văng về phía trước, miệng phun máu tươi, thân thể nện thẳng xuống quảng trường.

Phanh phanh phanh!

Mặt đất nứt nẻ, quảng trường lay động kịch liệt, từng luồng năng lượng phong bạo khủng bố nương theo tiêu sát khí thổi quét tứ tán.

Xuy lạp lạp!

Khi gió lốc khuếch tán đến phạm vi nhất định nháy mắt đột nhiên ngừng lại, lặng yên mai một, chỉ còn lưu lại Ma Tước nằm gục trên quảng trường cùng toàn bộ ánh mắt nghẹn họng nhìn trân trối.

Im lặng, không gian im lặng tới mức tĩnh mịch, thậm chí còn có thể nghe được cả nhịp tim đập mạnh.

Hô hô!

Một lát sau, không ngừng có tiếng hít thở vang lên.

Cô cô…

Không ít thân ảnh run rẩy, cổ họng phát ra tiếng nuốt nước bọt.

Nhóm người Mạc Kình Thiên thậm chí là Mộc Nguyên đều ngây dại, không nói thành lời.

Lục Kinh Vân chậm rãi sải bước, xuyên tới trước người Ma Tước, một cước đá lật người hắn.

Thân hình Ma Tước uể oải, căn bản không thể nhúc nhích, khí tức suy nhược tới cực hạn, mơ hồ nhìn lên Lục Kinh Vân.

Giờ phút này, ánh mắt Ma Tước như tro tàn cùng phức tạp, có sợ hãi, kinh hãi, không thể tin hơn nữa là oán độc cùng tuyệt vọng, nhiều nhất chính là hối hận, hối hận tuyệt vọng sâu sắc.

- Chỉ là con kiến, thật không biết ở đâu làm cho ngươi có tự tin, nhị nguyên Hóa Hồng cảnh, giờ này khắc này ta muốn ngươi chết còn dễ dàng hơn gιếŧ một con kiến!

Lục Kinh Vân bá đạo cuồng ngạo nói, dứt lời nhấc chân hung hăng giẫm lên l*иg ngực Ma Tước.

Phốc!

Một cước hạ xuống, bộ dáng Ma Tước đã máu tươi đầm đìa thật thê thảm, miệng phun máu tươi, ánh mắt oán độc tuyệt vọng.

- Lưu cho ngươi một cái mạng chó, trở về nói cho người Ma gia, không phải chó mèo gì cũng có thể tới trêu chọc Lục gia, nếu Ma gia không phục có thể tìm tới cửa, nhưng chỉ sợ Ma gia ngươi trả giá không nổi!

Lục Kinh Vân nói xong, đi tới bên người Lục Lâm Thiên đang lẳng lặng đứng đó, khí thế vô hình làm toàn bộ ánh mắt run rẩy không chừng.

- Mộc Nguyên trưởng lão, đã đắc tội, cáo từ!

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt cười, lập tức nói:

- Chúng ta đi thôi!

Sưu sưu…

Nhóm người Lôi Tiểu Thiên lúc này mới hồi phục thần trí, lập tức thả người theo sau Lục Lâm Thiên.

- Một chiêu gây trọng thương Ma Tước a!

- Lục Kinh Vân cũng là nhị nguyên Hóa Hồng cảnh!

- Không ngờ Lục Kinh Vân cường hãn như vậy!

- Ma Tước ngang ngược, không nghĩ tới chỉ một chiêu đã bị Lục Kinh Vân đánh bại, căn bản không cần Lục Lâm Thiên ra tay!

Mãi tới khi thân ảnh nhóm người Lục Lâm Thiên đã hoàn toàn biến mất, mọi người mới hồi phục tinh thần xôn xao nghị luận.

- Ma Tước đại ca, ngươi thế nào?

- Không tốt, Ma Tước bị Lục Kinh Vân phế rồi!

- Nguyên đan của Ma Tước bị oanh vỡ, từ nay về sau biến thành phế nhân!

Đồng thời hai mươi thanh niên nam nữ vừa xông tới, tựa hồ ngoài Ma gia còn có gia tộc khác, đi tới bên cạnh Ma Tước mới phát hiện lúc này hắn thậm chí không còn khí lực kêu rên, nguyên đan đã bị một quyền của Lục Kinh Vân oanh thành mảnh nhỏ.

- Một chiêu nổ nát nguyên đan của Ma Tước!

Mộc Nguyên trưởng lão nghe vậy, ánh mắt hoảng sợ, khuôn mặt nháy mắt ngưng trọng.

- Lục Kinh Vân thật ác độc, Ma Tước bị phế!

Người của Mộc gia chấn kinh, nguyên đan bị oanh vỡ, Ma Tước biến thành phế nhân, chỉ sợ còn thảm hơn giết hắn, trêu chọc Lục Lâm Thiên, hậu quả như vậy có hối hận cũng không còn kịp rồi…

Vào đêm, màn đêm bao phủ, tinh tú hiện lên, một vầng trăng sáng nhô cao, đem núi non chiếu rọi mông lung.

- Tiểu tử ngươi lại tới nhị nguyên Hóa Hồng cảnh, thật là quái vật, không có cách nào khác chơi với Lục gia các ngươi!

Trên đỉnh núi, hương rượu tận trời, phi thường náo nhiệt, Lôi Tiểu Thiên ôm vò rượu nhìn Lục Kinh Vân bất đắc dĩ lắc đầu, hôm nay hắn thật sự bị đả kích, vốn cho rằng mình ở Tuyên Cổ điện đột phá nhất nguyên Hóa Hồng cảnh sau khi quay về Thượng Thanh thế giới danh vị bay lên không ít, nhưng hiện tại nhìn thấy Lục Kinh Vân thật không lời gì để nói.

- May mắn đột phá mà thôi!

Lục Kinh Vân khẽ cười nói, Bối nhi vẫn lẳng lặng đi theo bên cạnh.

- Uống ngon thật…

Trên tảng đá, thực lực Lục Lộ tăng cao không ít, nhưng bộ dáng cũng không nhiều biến hóa, chỉ hơi cao hơn, lúc này đang ôm vò rượu lớn cỡ người nàng uống thả cửa.

Chương 4359: Tuyệt Linh độc cốc

Hôm sau, trong mật địa Thiên giới, tin tức Lục Kinh Vân chỉ dùng một chiêu đánh bại Ma Tước Thái Minh thế giới, chấn vỡ nguyên đan của hắn đã giống như cuồng phong thổi quét khắp cả mật địa.

Tin tức này truyền ra làm mọi người thật trút giận, lại khiếp sợ thực lực của Lục Kinh Vân.

Bên trong một đình viện phong cách cổ xưa, Băng Thiên, Phong Hành, Hoàng Phủ Minh Long nhìn vào Mộc Nguyên trưởng lão, Phong Hành nói:

- Mộc Nguyên, Lục Kinh Vân dùng một chiêu làm nổ nát nguyên đan của Ma Tước, ngươi tận mắt nhìn thấy?

Mộc Nguyên gật đầu, lúc này hồi tưởng lại ánh mắt vẫn rung động, nói:

- Ta tận mắt nhìn thấy, Lục Kinh Vân chỉ dùng một chiêu liền chấn vỡ nguyên đan của Ma Tước, thật dễ dàng vô cùng, ta nghĩ ngăn cản cũng không còn kịp nữa.

Hô…

Nghe vậy Băng Thiên cùng Phong Hành đều thở sâu một hơi.

- Phong Hành thiên chủ, Hoàng Phủ minh chủ, lần này nguyên đan của Ma Tước bị vỡ, việc này đã không thể cứu vãn, chỉ sợ cả Ma gia cùng Thái Minh thế giới sẽ không bỏ qua, Thượng Thanh thế giới chúng ta…

Thần sắc Mộc Nguyên lo lắng, lời còn chưa nói xong Phong Hành đã khoát tay, nói:

- Việc này ta sẽ xử lý, những người còn lại của Thái Minh thế giới đâu?

- Bọn hắn đã đem Ma Tước rời đi ngay trong đêm.

Mộc Nguyên nói.

Phong Hành ngẩng đầu, ánh mắt nổi lên dao động, nói:

- Cũng tốt, ngươi về trước đi, lưu ý động tĩnh Ma gia một chút.

- Dạ!

Mộc Nguyên cung kính rời đi, nhưng ánh mắt mang theo vẻ nghi hoặc khó hiểu.

- Xem ra lần này Thái Minh thế giới nhất định là không đồng ý!

Băng Thiên mỉm cười, bộ dáng cực kỳ trẻ tuổi, nhưng hắn lại là một trong những siêu cấp cường giả của Băng gia hiện tại. Vai vế của hắn so với giới trẻ tuổi đã không biết cao hơn mấy cấp bậc.

Phong Hành nghe vậy, mí mắt giật giật, lập tức ngẩng đầu hỏi:

- Ngươi thấy thế nào?

Hoàng Phủ Minh Long lộ ý cười quỷ dị, nói:

- Đây chẳng phải là điều ngươi muốn sao, trong lòng ngươi đã sớm tính toán rồi đi.

- Ha ha!

Nghe vậy Phong Hành cười cười, nói:

- Nha đầu Phong Du Du đã xuất quan, đạt tới tam nguyên Hóa Hồng cảnh!

- Tam nguyên Hóa Hồng cảnh, thể chất khủng bố như vậy sao.

Băng Thiên kinh ngạc không thôi.

- Tam nguyên Hóa Hồng cảnh, dựa theo kết quả mà xem, đây là chuyện như ván đã đóng thuyền.

Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Lần này yêu nghiệt xuất hiện lớp lớp, nhưng tuyệt đối có cơ hội, có thể so sánh được với họ cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Phong Hành khẽ cười:

- Với thực lực của Lục Kinh Vân thể hiện bây giờ mà xem, tuyệt đối có đủ lực tranh một lần.

Ánh mắt Hoàng Phủ Minh Long híp lại, nói:

- Ngươi đã sớm tính toán rồi, muốn đánh chủ ý luôn với Lục Kinh Vân đi?

- Khụ…

Phong Hành xấu hổ cười nói:

- Đây cũng không phải đánh chủ ý, suy nghĩ cho Thượng Thanh thế giới mà thôi.

Băng Thiên cười nói:

- Lục Kinh Vân đích thực có thực lực này, nếu có thể thành công, vậy lần này Thượng Thanh thế giới kiếm lớn.

- Còn có Lục Lâm Thiên, Phong Du Du, lại thêm Lục Kinh Vân, lần này sao…ha ha!

Không biết nghĩ tới điều gì, Phong Hành đột nhiên cười vui vẻ.

Hoàng Phủ Minh Long liếc Phong Hành, nói:

- Lão hồ ly, lần này chỉ sợ ngươi không biết làm sao nói với Thái Minh thế giới đi, cho nên khi nhóm hậu bối Ma gia tới đây, ngươi căn bản không quản thúc bọn hắn. Không nghĩ tới người Ma gia lại trêu chọc Lục gia, Lục Kinh Vân ra tay phế Ma Tước, chuyện bây giờ không thể quay đầu lại, tới lúc đó Thái Minh thế giới sẽ không bỏ qua, ngươi mượn cơ hội này giải quyết phiền toái, còn lấy được thanh danh tốt, thật có chút bội phục ngươi.

- Cũng vậy thôi, ngươi dám nói ngươi không nghĩ vậy!

Phong Hành nhíu mày, lập tức nghiêm túc nói:

- Lần này Thái Minh thế giới cho vài hậu bối tới đây, chỉ sợ cũng có ý tứ này, mấy năm nay bọn hắn luôn phong tỏa tin tức, nhưng ta suy đoán chỉ sợ trong Thái Minh thế giới nhất định xuất hiện người còn mạnh hơn Ma Tước, thậm chí là còn mạnh hơn rất nhiều. Bọn hắn phái Ma Tước một mặt là muốn thử xem thực lực đồng lứa thế nào, mặt khác cũng mặc kệ vẻ ngang ngược của Ma Tước, chỉ sợ tâm tư cũng giống như chúng ta thôi.

- Hẳn là như thế đi, mấy lão hồ ly của Thái Minh thế giới lần này đã tính sai rồi, phái ra một kẻ thực lực không kém nhưng cũng không nên thân, không chịu nổi trọng dụng như vậy.

Hoàng Phủ Minh Long nói.

- Tên Ma Tước xem như hoàn toàn phế bỏ, nói thế nào hắn cũng đại biểu Thái Minh thế giới, hắn bị phế, chỉ sợ Ma gia cùng Thái Minh thế giới sẽ không bỏ qua.

Băng Thiên nhíu mày nói.

Phong Hành mỉm cười, tựa hồ đã có định liệu trước:

- Ta sẽ để Mộc gia phái người tặng đồ vật cho Ma gia, xem như an ủi một phen đi. Chỉ sợ cả Thái Minh thế giới sẽ không vì một Ma Tước mà chân chính trở mặt với chúng ta, nhưng sẽ nhân cơ hội xóa bỏ minh ước, như vậy sẽ hợp ý bọn hắn.

Dừng lại một chút, ánh mắt Phong Hành cười cười, nói:

- Chỉ sợ Ma Tước bị phế, không ít gia tộc trong Thái Minh thế giới sẽ âm thầm cao hứng, về phần Ma gia không phục, vậy phải xem Ma gia có dũng khí đối kháng cả Tuyên Cổ điện hay không, nếu chọc giận đám người Hậu Khánh Lâm, tới lúc đó cũng không phải việc nhỏ.

- Lại quên mất nhóm người Hậu Khánh Lâm, bọn họ cũng không dễ trêu chọc.

Ánh mắt Băng Thiên khẽ động, nhìn Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Hoàng Phủ đại ca, chỉ sợ ngươi cũng sẽ không ngồi yên không lý tới đi?

- Ma gia dám động tới cửu sư đệ, không cần ta ra tay, tự nhiên sẽ có nhiều người tiêu diệt Ma gia, tới lúc đó trừ phi Ma gia co đầu rút cổ ở trong Thái Minh thế giới thì còn được.

Hoàng Phủ Minh Long thản nhiên cười nói, không hề đem Ma gia đặt trong lòng…

Ba ngày sau, trong đình viện trên núi, mọi người tề tụ.

Ánh mắt mọi người ngưng lại, khẩn trương nhìn Lục Lâm Thiên.

Xuy!

Lục Lâm Thiên khép mắt, ngọc giản tin tức chớp động quang mang, lập tức mờ đi, khi Lục Lâm Thiên mở mắt, trong mắt hiện lên vẻ ngưng trọng.

- Lâm Thiên, Ám đường truyền tin vô cùng khẩn cấp, có phải Phi Linh môn xảy ra chuyện gì không?

Độc Cô Cảnh Văn hỏi.

Lục Lâm Thiên lắc đầu nói:

- Không phải Phi Linh môn xảy ra sự cố, là do Tâm Đồng giao ngọc giản cho Ám đường, Tâm Đồng gặp phải phiền toái.

Lục Lâm Thiên lập tức thuật lại tình huống đại khái.

Lúc trước sau khi Phi Linh môn tiêu diệt Diệt Linh minh, không bao lâu Lục Tâm Đồng cũng theo sư phụ đi Côn Vân thế giới, đi vào một địa phương tên là Tuyệt Linh độc cốc.

Đi vào trong đó Lục Tâm Đồng gặp phải phiền toái, cũng không biết làm sao liên lạc được với Ám đường Phi Linh môn, cuối cùng tin tức truyền tới trong tay mẫu thân Thái A là Âm Minh dạ xoa.

Âm Minh dạ xoa biết là Lục Tâm Đồng truyền về, lập tức thông qua quan hệ đưa vào trong mật địa Thiên giới.

Nhưng có lẽ Lục Tâm Đồng không dám khẳng định ngọc giản có thể rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên hay không, vì vậy cũng không nói rõ gặp phải phiền toái gì, chỉ nói mong Lục Lâm Thiên nhanh chóng đi tới Côn Vân thế giới Tuyệt Linh độc cốc giúp đỡ.

- Tâm Đồng có phiền toái!

Ánh mắt Vân Hồng Lăng ngưng tụ, lập tức nói:

- Có cần thông tri Phi Linh môn hay không?

- Dì Hồng Lăng, thông tri Phi Linh môn cũng vô dụng, người nhiều càng chậm trễ thời gian, không có tác dụng gì quá lớn.

Lục Kinh Vân nói xong, thần sắc ngưng trọng, hận không thể lập tức đi Côn Vân thế giới, nói:

- Cha, hiện tại chúng ta lập tức đi Côn Vân thế giới đi, con sợ sẽ tới chậm!

- Có ai biết về Tuyệt Linh độc cốc?

Lục Lâm Thiên trầm tư hỏi.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, tựa hồ chưa nghe nói qua sự tồn tại của Tuyệt Linh độc cốc.

Nam thúc nhìn thần sắc của mọi người, nói:

- Lâm Thiên, người Cổ tộc trong mật địa hẳn là biết, hay là tìm người hỏi thăm xem, hiểu rõ ràng hãy đi Côn Vân thế giới, cũng không cần quá vội vàng mới tốt.

- Được.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Ta ra ngoài một chuyến, muộn một chút sẽ về.

Dứt lời thân ảnh hắn biến mất trong đại điện.

- Lục sư huynh, ngươi ở đây thì được rồi…

Lục Lâm Thiên đi thẳng tới chỗ của Hoàng Phủ Minh Long, nói.

- Cửu sư đệ, chuyện gì vậy?

- Lục sư huynh, ngươi có nghe nói về Tuyệt Linh độc cốc?

- Tuyệt Linh độc cốc?

Hoàng Phủ Minh Long giật mình:

- Ngươi hỏi độc cốc kia làm gì, chẳng lẽ ngươi trêu chọc những độc vật kia sao?

Nghe lời này Lục Lâm Thiên thở ra một hơi, nói:

- Không phải ta trêu chọc, mà là tam muội của ta gặp phiền toái trong Tuyệt Linh độc cốc.

- Gặp phiền toái trong Tuyệt Linh độc cốc, vậy việc này thật sự không nhỏ rồi!

Chương 4360: Nội loạn

Hoàng Phủ Minh Long nghiêm túc hỏi:

- Tam muội của ngươi sao lại gặp phải phiền toái trong Tuyệt Linh độc cốc?

Lục Lâm Thiên đem tình huống đại khái trong ngọc giản truyền tin kể lại một lần.

- Ngươi muốn nói Lục Tâm Đồng cùng sư phụ nàng đi vào Tuyệt Linh độc cốc?

Nghe lời của Lục Lâm Thiên, Hoàng Phủ Minh Long nhướng mày.

- Hẳn là như thế.

Lục Lâm Thiên gật đầu.

Lục Tâm Đồng có nhắc qua trong ngọc giản, sư phụ của nàng mặc trường bào màu đen, âm thanh khàn khàn, dùng khăn đen che mặt, khí tức không cách nào nhìn thấu, nhưng hẳn là người có thực lực cực kỳ cường hãn.

- Gần đây ta không có lưu ý tình huống của Tuyệt Linh độc cốc, hiện tại hỏi thăm chỉ sợ không kịp rồi!

Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Tuyệt Linh độc cốc nằm trong Côn Vân thế giới, tuy rằng không phải Cổ tộc, nhưng trong ba ngàn đại thế giới đều có danh khí nhất định, người bình thường sẽ không nguyện ý trêu chọc bọn hắn.

- Chỉ sợ cũng không có ai muốn trêu chọc tới những độc vật như vậy đi.

Lục Lâm Thiên không kỳ quái, Tuyệt Linh độc cốc, nghe tên cũng biết có quan hệ với độc vật, Lục Tâm Đồng đi tới đó, Lục Lâm Thiên không cần hỏi cũng biết có quan hệ tới độc.

Hoàng Phủ Minh Long gật đầu:

- Đúng vậy, không người nào nguyện ý trêu chọc người nào toàn thân đầy độc vật, trên đời này người tu luyện độc công cùng phụ trợ tu luyện độc công cộng lại cũng không bao nhiêu, Tuyệt Linh độc cốc là thánh địa dành cho họ, cũng là độc trung thánh địa, hội tụ không ít quái vật đầy chất độc khủng bố, kể cả nhân tộc, thú tộc, minh linh tộc, thiên sinh linh vật, tóm lại trong đó có đủ loại chủng tộc đều là độc vật.

- Tuyệt Linh độc cốc thật sự phong phú a!

Lục Lâm Thiên cảm thán.

- Đó là đương nhiên, đám người trong Tuyệt Linh độc cốc, mặc dù thế lực không thể so sánh với Tuyên Cổ điện, Phi Thiên đại đạo, Thiên Địa các, nhưng bất kỳ Cổ tộc nào cũng tuyệt đối không dám trêu chọc Tuyệt Linh độc cốc, cũng không có thế lực nào nguyện ý trêu chọc họ. Trong đó có không ít cường giả, thậm chí cả siêu cấp cường giả. Chẳng qua siêu cấp cường giả sẽ không lộ mặt, trừ phi là chuyện đại sự ngàn năm sau, tới lúc đó những cường giả đỉnh cấp mới ra mặt.

Hoàng Phủ Minh Long nói.

- Như vậy thực lực Tuyệt Linh độc cốc thật sự rất mạnh!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, đối với hắn mà nói hiện tại Lục Tâm Đồng gặp phiền toái trong Tuyệt Linh độc cốc, thế lực của họ càng mạnh đối với hắn sẽ càng phiền toái.

Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Chủ yếu mà nói không người nào nguyện ý trêu chọc Tuyệt Linh độc cốc, thậm chí nếu không có đại sự gì ngay cả ta tuyệt đối sẽ không đi trêu chọc những độc vật đáng ghét kia, hơn nữa sư phụ của Lục Tâm Đồng là cường giả Tuyệt Linh độc cốc, cho nên theo ta phán định có chín thành Tuyệt Linh độc cốc nhất định là có nội loạn, mà tam muội của ngươi vừa lúc bị liên lụy bên trong.

- Nội loạn!

Lục Lâm Thiên nhíu mày nói:

- Đa tạ Lục sư huynh, ta muốn đi Tuyệt Linh độc cốc một chuyến.

- Một mình ngươi đi?

Hoàng Phủ Minh Long nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt dao động.

- Phải, một mình ta đi nhanh một ít!

Lục Lâm Thiên ngẫm nghĩ nói, nguyên bản hắn cũng muốn mang theo cường giả cùng đi, nhưng nghe lời của lục sư huynh nhiều người càng không thuận tiện, không có ai không sợ hãi kịch độc. Mà hắn cũng không e ngại độc vật cho lắm, quan trọng nhất là một mình hắn đi sẽ nhanh hơn, không biết Lục Tâm Đồng gặp phải phiền toái gì, thời gian cực kỳ trọng yếu.

- Vậy chính ngươi cẩn thận một chút, độc công cũng không dễ chọc, dù sao thực lực ngươi tới tam nguyên Hóa Hồng cảnh, không đúng, khí tức của ngươi…

Lời còn chưa dứt, ánh mắt Hoàng Phủ Minh Long chợt lóe lên.

- Tứ nguyên Hóa Hồng cảnh, vừa đột phá trong bí cảnh Phong gia không lâu.

Lục Lâm Thiên cũng không che giấu, thản nhiên nói.

- Ta kháo…

Ánh mắt Hoàng Phủ Minh Long run lên, khuôn mặt co rúm, rốt cục không nhịn được nói:

- Ngươi đúng là cấp mặt mũi cho sư phụ, chẳng lẽ không muốn cho những sư huynh tỷ chúng ta sống sót sao?

Lục Lâm Thiên nhún vai, nhàn nhạt cười nói:

- May mắn đột phá, cấp độ càng cao đột phá càng khó khăn, chỉ sợ lần sau không biết phải đợi tới khi nào.

Trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ ràng, gần đây hắn liên tục đột phá cũng không phải gặp được đại cơ duyên.

- Khó khăn cái rắm!

Hoàng Phủ Minh Long mắng một câu thô tục, nói:

- Ngươi không gặp Hồng Kiếp, còn có Hỗn Độn Âm Dương quyết, hơn nữa có thiên phú, chỉ sợ không cần bao lâu nữa.

- Hi vọng vậy đi!

Lục Lâm Thiên than nhẹ, gật đầu nói.

- Tin tức ngươi đi Tuyệt Linh độc cốc đừng tiết lộ ra ngoài, hiện tại nhiều người đều muốn tìm ngươi, thánh chủ Tuyên Cổ điện, có gia có nghiệp có căn cơ đều không dám chọc giận ngươi, nhưng những kẻ không gia nghiệp không căn cơ sẽ không có gì băn khoăn!

Hoàng Phủ Minh Long nghiêm túc nhắc nhở.

- Hiểu được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

- Cũng không phải ai muốn đều có thể động, đại giới chỉ sợ không mấy người trả nổi!

- Ngươi đi Tuyệt Linh độc cốc cũng phải cẩn thận một chút, tứ nguyên Hóa Hồng cảnh, cũng có thể xông vào một lần!

Hoàng Phủ Minh Long nói.

- Tuyệt Linh độc cốc!

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện hàn quang, trầm giọng nói:

- Nếu tam muội xảy ra chuyện, mặc kệ Tuyệt Linh độc cốc là địa phương nào, ta cũng phải san thành bình địa, chó gà không tha!

Mí mắt Hoàng Phủ Minh Linh khẽ giật, nói:

- Mau đi đi, Tuyệt Linh độc cốc nằm trong Côn Vân thế giới, ngươi đi ra thế giới trùng động cũng không khó tìm.

- Lục sư huynh, vậy ta cáo từ trước.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lập tức lắc mình rời đi.

Hoàng Phủ Minh Long khoanh tay đứng thẳng, nhíu mày nói:

- Với tính cách tiểu tử này, chỉ sợ tuyệt đối lật ngược Tuyệt Linh độc cốc, tốt xấu cũng là địa bàn của tên kia, nhất định phải thông tri lão gia hỏa kia mới được, đừng tới lúc đó gây ra chuyện lớn.

Nói xong Hoàng Phủ Minh Long cũng biến mất tại chỗ.

Thiên địa mênh mông, núi non trùng điệp, một màu xanh biếc.

- Hống…

- Ngao…

- Ô…

Bên trong dãy núi, tiếng thú rống liên tục vang lên.

Trên một ngọn núi, từng thân ảnh uyển chuyển xinh đẹp đang đứng, dung mạo khuynh quốc khuynh thành, hấp dẫn chúng sinh.

Ở giữa chúng nữ có một thanh niên mạc kim bào, mái tóc vàng rực cuốn lên, mi tâm có vết ấn ký kim sắc, trong vẻ tôn quý lộ ra thần bí yêu mị, ngọc giản tin tức trong tay chợt tắt, hắn mở mắt, trong mắt lóe sáng khiến người nhìn thấy lại muốn thần phục.

Một nữ tử khí chất cao quý thanh lệ lẳng lặng mà đứng, ánh mắt nhìn thanh niên mạc kim bào, lập tức nói với một đại hán áo đen trước mặt:

- Độc Vị, ngươi làm sao lấy được tin tức này trong Tuyệt Linh độc cốc mang đi ra?

- Hồi công chúa, là Lục Tâm Đồng sư thúc đưa cho ta, nàng biết ta là người Thần Thú thế giới, cho nên muốn ta lập tức đi thông tri thần thú, vì che giấu ta đi ra, sư phụ cùng mấy sư tỷ đều rơi xuống.

Trong mắt đại hán áo đen nổi lên bi thương.

Thanh niên mạc kim bào nghe vậy, hai tay siết chặt, trong mắt bắn ra hàn ý, khàn giọng nói:

- Bất kể là ai, dám động Tâm Đồng, lão tử đem hắn nghiền xương thành tro!

Sáng sớm, ngọn gió trong trẻo rét lạnh, núi non mở mang mênh mông, xanh um tươi tốt, ngọn núi cao vυ"t trong mây, tựa như tiên cảnh.

Sưu…

Trong sơn mạch yên tĩnh, một đạo lôi quang lướt qua không trung nhanh như chớp, lập tức biến mất không thấy.

Sưu sưu…

Giữa không trung, vài thân ảnh đang bay nhanh, một đạo lôi quang nháy mắt rơi xuống trước mặt bọn họ, lôi quang thu liễm, một thanh y nhân hiện ra.

- Cẩn thận!

Vài người ánh mắt cảnh giác nhìn thanh y nhân, đều có tu vi Đại

Đạo cảnh, đi đầu là một nữ tử thanh tú, đã tới đại đạo cao giai đỉnh phong.

Nhưng trên thân thể những người này lại có cỗ khí tức như có như không, đó chính là độc vụ dao động, họ đều là người tu luyện độc công.

Chương 4361: Ám Minh động

Thanh y nhân chính là Lục Lâm Thiên, từ trong mật địa Thiên giới hắn xuyên qua thế giới trùng động đi tới Côn Vân thế giới, Lục Kinh Vân, Vân Hồng Lăng đều muốn đi theo, nhưng cuối cùng Lục Lâm Thiên vẫn lưu họ ở lại mật địa, Tuyệt Linh độc cốc không bình thường, còn chưa hiểu rõ tình huống cụ thể, Lục Lâm Thiên không muốn mọi người mạo hiểm, một mình sẽ phương tiện hơn một ít.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua mấy thanh niên nam nữ, hỏi:

- Các ngươi chính là đệ tử Tuyệt Linh độc cốc?

- Hồi tiền bối, chúng ta chính là đệ tử Tuyệt Linh độc cốc.

Nữ tử dẫn đầu tựa hồ cảm nhận được khí tức của Lục Lâm Thiên không tầm thường, ngữ khí cực kỳ cung kính, đôi mắt to đen nhánh.

- Tuyệt Linh độc cốc ở địa phương nào, còn cách nơi đây xa lắm không?

Lục Lâm Thiên khẽ nhướng mày, ánh mắt hờ hững hỏi, đôi mắt của nữ tử có chút giống Lục Tâm Đồng, bộ dáng cực kỳ thanh tú động lòng người, mà cả hai nữ tử đều tu luyện độc công, bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng để mắt tới.

Nghe được Lục Lâm Thiên hỏi thăm, vài thanh niên nam nữ đều có chút nghi hoặc, nhìn qua Lục Lâm Thiên, cũng không biết vì sao nhất thời giống như bị chạm điện bật lui ra sau, trên người thanh y nhân như có lôi điện, căn bản không thể nhìn thẳng, sắc mặt họ đại biến, vội vàng trốn tránh.

- Tiền bối, Tuyệt Linh độc cốc ở phía trước không xa, lướt qua mảnh núi non này nhìn thấy có một khu vực đặc biệt chính là phạm vi Tuyệt Linh độc cốc.

Nữ tử thanh tú nhìn Lục Lâm Thiên, cũng không hề cảm thấy bị điện giật giống như những người khác.

- Ân!

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, ánh mắt thoáng động, rốt cục đã sắp tới Tuyệt Linh độc cốc, vì vậy hắn định rời đi.

- Tiền bối, ngươi muốn đi Tuyệt Linh độc cốc phải không, ngươi hẳn là lần đầu tiên đi độc cốc, bên trong nơi nơi đều là kịch độc, có lẽ với thực lực của tiền bối không cần sợ, nhưng có chút khí độc vô sắc vô hình, đề phòng một chút tốt hơn, chúng ta chính là đệ tử thân truyền của Tuyệt Linh độc cốc, nơi này có một viên Tịnh Độc đan, sau khi tiền bối dùng có thể giải quyết không ít phiền toái.

Nữ tử thanh tú nói, trong tay hiện ra một viên đan dược màu trắng.

Lục Lâm Thiên có ngạc nhiên muốn nhìn nữ tử, ống tay áo run lên, đã hút viên đan dược vào trong tay, lập tức hỏi:

- Ngươi tên là gì?

Ánh mắt nữ tử cả kinh, nàng không hề có chút cảm giác thì viên đan dược đã biến mất, đúng như suy đoán của nàng, tu vi của người này sâu không lường được, thực lực tuyệt đối khủng bố, vì vậy liền trả lời:

- Hồi tiền bối, ta gọi là Vu Nữ.

- Ân, ta nhớ kỹ.

Lục Lâm Thiên dứt lời, thân ảnh chợt lóe đã biến mất, sắc mặt nhóm người kinh biến, ngay tiếp theo thân ảnh Lục Lâm Thiên đã tới xa xa, chợt lóe cũng không còn bóng dáng.

- Sư tỷ, tốc độ người này thật nhanh!

Một thanh niên kinh ngạc nói.

- Tốc độ cực nhanh, thực lực hẳn cực kỳ cường hãn.

Một nữ tử khiếp sợ nói.

Vu Nữ lên tiếng:

- Thực lực vị tiền bối kia rất mạnh, thậm chí còn mạnh hơn lão tổ, lần trước ta nhìn thấy lão tổ trong truyền thuyết, thậm chí không tới nỗi không nhìn thấu khí tức.

- Bộ dáng vị tiền bối này còn rất trẻ tuổi.

Một thanh niên lên tiếng.

- Thân là tu luyện giả, không thể nhìn bộ dáng mà phán đoán, tuy rằng thời gian dài đăng đẵng các vị cường giả cũng sẽ già đi, nhưng muốn dùng thủ đoạn giữ tuổi trẻ cũng sẽ không khó khăn.

Một hồng y nữ tử nói, khuôn mặt thanh lệ liếc mắt nhìn sau lưng, nói:

- Sư phụ nói là đi tìm sư bá, sao còn chưa đuổi theo chúng ta.

Sắc mặt thanh niên vừa nói chuyện cũng có chút nghi hoặc, nói:

- Chẳng lẽ sư phụ không tìm được sư bá hay sao, không phải nói mỗi lần sư phụ đều gặp mặt sư bá ở nơi này, sau đó cùng đi tới độc cốc sao?

- Chúng ta không cần lo lắng, với tu vi của sư phụ, chúng ta đều là người Tuyệt Linh độc cốc, trong Côn Vân thế giới cũng không có ai dám tùy tiện trêu chọc, chỉ sợ sư phụ cùng sư bá đang truy theo chúng ta.

Vu Nữ nhíu mày nói, trong lòng nàng cũng lo lắng.

Sưu…

Ngay khi Vu Nữ vừa dứt lời, một thân ảnh từ phía sau lao tới nhanh như chớp, giọng nữ có chút già nua quát:

- Vu Nữ, chạy mau, mau chạy về Tuyệt Linh độc cốc, mau!

- Là sư phụ, sư phụ làm sao vậy?

Mấy thanh niên nam nữ quay đầu lại, vừa nghe được tiếng hô đều ngây dại, trong nháy mắt liền nhìn thấy sư phụ của họ, là một lão phụ nhân áo trắng sắc mặt tái nhợt, toàn thân loang lổ vết máu đang vội vàng lao tới, một màn này làm sắc mặt bọn họ đại biến.

- Còn ngây ra đó làm gì, không muốn chết chạy mau, mau chạy về Tuyệt Linh độc cốc, mau!

Lão phụ lớn tiếng nói, khuôn mặt năm mươi tuổi lúc này nhìn càng già nua, theo dấu vết mà xem hẳn vừa trải qua cuộc đại chiến kịch liệt.

- Trốn, nhanh chạy về Tuyệt Linh độc cốc, các ngươi nhanh lên người của ta, ta chạy nhanh hơn các ngươi!

Vu Nữ phục hồi lại tinh thần, lập tức lên tiếng nhắc nhở.

Cô…

Cùng một thời gian, quanh thân Vu Nữ tản ra hào quang nóng cháy, sau đó hóa thành một con chim khổng lồ màu xanh, như phượng hoàng lại như chu tước, chẳng qua toàn thân là màu xanh, chỉ có khí tức nóng cháy dao động, nhưng xung quanh tràn ra không gian áo nghĩa, lại có chút giống Chu Tước nhất tộc.

Hưu!

Mọi người lập tức nhảy lên lưng Vu Nữ, lão phụ cũng nhảy lên lưng nàng.

Hô lạp lạp…

Vu Nữ vỗ cánh, không gian áo nghĩa dao động nháy mắt lướt về phía trước.

- Sư phụ, đã xảy ra chuyện gì, sư bá lão nhân gia đâu?

Vu Nữ vội hỏi.

- Sư bá cùng vài vị sư huynh sư muội của ngươi đã chết, sau khi ta đuổi tới cũng đã không kịp, sư bá ngươi thúc giục bí pháp vây khốn những người đó, ta mới có thể thoát thân.

Lão phụ nói xong, trong mắt tràn ngập tức giận, cực kỳ bi thương.

- Sư phụ, ai dám động tới Tuyệt Linh độc cốc chúng ta?

Một thanh niên sợ hãi nói.

- Người Ám Minh động, trong bọn họ có một Tuyên Cổ cảnh cường giả, chỉ sợ dù sư bá ngươi dùng tính mạng thi triển bí pháp cũng không ngăn cản được bọn hắn quá lâu, Vu Nữ, mau dùng tốc độ nhanh nhất chạy về Tuyệt Linh độc cốc, chỉ cần về tới độc cốc sẽ an toàn, bọn hắn tuyệt đối không dám đi Tuyệt Linh độc cốc!

Thần sắc lão phụ ngưng trọng, ánh mắt bi thống trầm giọng nói:

- Ám Minh động dám động tới người Tuyệt Linh độc cốc, ta tuyệt đối sẽ không buông tha cho bọn hắn!

Hô lạp lạp…

Vu Nữ dùng tốc độ nhanh nhất lướt tới, mặc dù tu vi chỉ là Đại Đạo cảnh cao giai, nhưng tốc độ không kém gì Niết Bàn cảnh…

Sưu!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên rơi xuống một mảnh núi non trùng điệp phía trước, trong dãy núi xanh um vô biên vô hạn mơ hồ truyền ra dao động đặc thù, cẩn thận nhìn lại, trong phiến không gian trước mặt tản ra sương khói màu trắng nồng đậm, loại sương khói kia vô sắc vô vị, nhìn qua chẳng khác gì sương mù.

- Độc chướng khí!

Độc chướng khí bao trùm vô biên vô hạn, toàn bộ bầu trời đều lan tràn loại chướng khí độc này, bên dưới khu rừng tựa hồ càng thêm nồng đậm, hết thảy thực vật khu vực này cũng có chút khác hẳn, giống như đã thói quen với độc chướng khí kia.

Chân mày khẽ động, Lục Lâm Thiên lẩm bẩm:

- Đây đã là phạm vi của Tuyệt Linh độc cốc đi!

Sưu sưu…

Ngay lúc Lục Lâm Thiên định bước vào khu rừng, không gian phía trước nổi lên tiếng xé gió liên tục, mười mấy thân ảnh bay vυ"t ra, ánh mắt rơi lên người Lục Lâm Thiên.

Mười mấy thân ảnh lướt ngang qua đầu Lục Lâm Thiên, cũng không để ý tới hắn.

- Cự trưởng lão, tiểu tử kia hình như không phải người Tuyệt Linh độc cốc chúng ta đi, vì sao lại xuất hiện nơi này, có cần hỏi hắn hay không?

- Đừng trông gà hóa cuốc, sự tình đã nằm trong sự khống chế của chúng ta, đám người Lục Tâm Đồng đã như nỏ mạnh hết đà, nhảy nhót không được bao lâu!

- Cũng phải, sự tình đã có định tính, bọn hắn đã tới đường cùng, giải thích một ít tiểu tạp ngư không biết điều là được rồi!

- Không nghĩ tới người Ám Minh động lại thất bại, phỏng chừng Độc Cầm bọn họ đang chạy về Tuyệt Linh độc cốc, vì không muốn cành mẹ đẻ cành con, chúng ta tới phía trước chặn đường, giải quyết sạch sẽ, những người này chỉ biết ủng hộ đám người kia!

- Tâm Đồng?

Lời nói của đám người vừa rồi không thoát khỏi lỗ tai Lục Lâm Thiên, vừa nghe ba chữ Lục Tâm Đồng, ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, thân ảnh chợt lóe nháy mắt biến mất tại chỗ.

Chương 4362: Đều đánh chết

- Độc Cầm, ngươi trốn không thoát, không bằng đầu hàng, ta thả ngươi một con đường sống!

Vu Nữ cấp tốc lướt qua trời cao, nhóm người lão phụ sắc mặt ngưng trọng, sau lưng có tiếng hét lớn xuyên thấu không gian truyền tới, từ rất xa có thể nhìn thấy không ít thân ảnh xuất hiện nơi viễn không.

Trên dãy núi mười mấy thân ảnh bay vυ"t qua, phía trước một đầu yêu thú khổng lồ vỗ cánh bay tới.

- Người tới chính là Độc Cầm hộ pháp!

Mười mấy thân ảnh dừng lại giữa không trung, ánh mắt ám động, đi đầu là một lão nhân, mặc trường bào đen như mực, hơi có vẻ lão thái.

- Là Cự trưởng lão, chúng ta được cứu rồi!

Lão phụ vừa nhìn thấy nhóm người, ánh mắt mừng rỡ lớn tiếng nói:

- Cự trưởng lão, tặc tử Ám Minh động muốn truy sát chúng ta, sư tỷ của ta đã bất hạnh bị hại!

- Hô!

Lão phụ vừa dứt lời, bản thể Vu Nữ xoay quanh giữa không trung, từng thân ảnh lướt xuống, Vu Nữ hóa thành hình người, sắc mặt vui mừng, nhìn thấy người Tuyệt Linh độc cốc bọn họ xem như được cứu.

- Hoàn hảo các ngươi đều ở đây, không có việc gì là được rồi!

Cự trưởng lão nhìn thấy lão phụ, ánh mắt khẽ biến, khuôn mặt lộ vẻ mỉm cười.

- Chúng ta không sao, nhưng sư tỷ cùng đệ tử đều bị tặc tử Ám Minh động hãm hại!

Lão phụ ánh mắt bi thương, lập tức nói:

- Đúng rồi Cự trưởng lão, tại sao các ngươi tới đây?

- Kiệt kiệt, các ngươi trốn không thoát!

Âm thanh âm trầm hạ xuống, mười thân ảnh từ phía sau rơi xuống, từng đạo khí tức lan tỏa, có vài tu vi Niết Bàn cảnh, một ít Đại Đạo cảnh cao giai, đi đầu là một lão giả sắc mặt âm trầm, khí tức âm hàn, cũng đã tới Tuyên Cổ cảnh.

- Cự trưởng lão, chính là bọn hắn hại chết Độc Minh hộ pháp, Cự trưởng lão báo thù cho đệ tử bổn cốc a!

Độc Cầm nhìn thấy cường giả Ám Minh động liền hô.

- Ta sẽ, yên tâm, một tên cũng trốn không thoát!

Cự trưởng lão nói, ngay lúc này một bàn tay khô héo đen thui vươn ra, khí tức ầm ầm dao động, hóa thành năng lượng lốc xoáy, năm ngón tay xoay tròn, một đạo trảo ấn như lệ quỷ rơi vào trong thân thể gần trong gang tấc của Độc Cầm, xuyên thủng qua đồi ngực, trong chốc lát đã phá hủy phòng ngự, chộp lấy trái tim còn đỏ tươi của lão phụ.

- Cự trưởng lão, ngươi…

Sắc mặt lão phụ đại biến, tựa hồ hiểu được điều gì, đồng tử co rút lại lớn tiếng hô:

- Các ngươi là đồng bọn, là các ngươi cấu kết Ám Minh động, Vu Nữ chạy mau, mau…

- Chết đi!

Trong mắt Cự trưởng lão chợt lóe sát ý, bóp nát trái tim, thân hình lão phụ nổ tung, hồn anh cùng linh hồn phân thân bỏ chạy.

- Trốn không thoát đâu!

Cự trưởng lão cười lạnh một tiếng, linh khí hắc sắc viên cầu lướt ra, bộc phát quang mang chói mắt, khí tức áp chế linh hồn, chỉ một thoáng đã thu hồn anh cùng linh hồn phân thân của lão phụ vào trong hắc cầu, mọi chuyện chỉ phát sinh trong chớp mắt.

- Sư phụ!

Sắc mặt nhóm người Vu Nữ đại biến, ánh mắt ngây dại nhìn sư phụ tử vong ngay trước mắt.

- Sư tỷ, làm sao bây giờ?

- Liều mạng, chết cũng phải kéo một tên đệm lưng!

Vu Nữ nghiến răng quát, ở trước mặt cường giả, ngay cả sư phụ cũng không chạy thoát, với thực lực của họ càng không có cơ hội chạy trốn, chỉ có thể liều mạng mà thôi.

- Kiệt kiệt, Cự trưởng lão, các ngươi tới rất nhanh!

Tiếng cười âm khặc truyền ra, nhóm người Ám Minh động đã vây quanh nhóm người Vu Nữ, thần sắc thản nhiên không hề xem họ vào trong mắt.

- Phác trưởng lão, các ngươi lại thất bại!

Cự trưởng lão thu hồi linh khí hắc cầu, lạnh lùng nói.

- Không nghĩ tới độc công của độc phụ kia khó chơi như vậy, Ám Minh động chúng ta còn chết vài người.

Lão giả âm trầm nói, nếu không phải trước đó đã có giải dược độc công, chỉ sợ lần này hắn sẽ gặp phiền toái, nói:

- Ta có vài người bị lây nhiễm độc khí, cho ta mấy viên giải dược.

- Thứ này có thể giải được đại bộ phận độc khí, độc của họ cũng chỉ bình thường, sau khi dùng điều tức một chút thì được rồi!

Cự trưởng lão nói xong, trong tay ném ra một bình ngọc, lập tức nhìn nhóm người Vu Nữ, nói:

- Giao mấy tiểu tử này cho các ngươi giải quyết, chúng ta trở về còn có chuyện trọng yếu cần làm!

- Không thành vấn đề!

Lão giả tiếp nhận bình ngọc, âm trầm cười nói:

- Không bao lâu nữa chúng ta chính là người một nhà!

Nói tới đây ánh mắt hắn nhìn qua nhóm nữ tử Vu Nữ, tiếc hận nói:

- Cũng xinh đẹp lắm, đáng tiếc toàn thân là độc, thật sự là uổng phí, nếu không còn có thể lưu các ngươi một mạng!

- Đừng cành mẹ để cành con, hiện tại chính là thời điểm mấu chốt!

Cự trưởng lão nói xong định lắc mình rời đi.

- Nói cho ta biết, Lục Tâm Đồng hiện tại thế nào?

Một thanh y nhân vô thanh vô tức xuất hiện bên cạnh Cự trưởng lão, lãnh đạm nhìn hắn, khiến toàn thân Cự trưởng lão run lên.

- Lục Tâm Đồng, ngươi là ai?

Ba chữ Lục Tâm Đồng làm ánh mắt Cự trưởng lão đại biến, thân ảnh thối lui hai bước, ánh mắt ngưng trọng nhìn Lục Lâm Thiên, thanh y nhân này mới xuất hiện bên ngoài Tuyệt Linh độc cốc, không nhìn thấu khí tức, nhưng càng quan sát càng thâm sâu khó lường.

- Là vị tiền bối kia!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, sắc mặt Vu Nữ kinh hãi, lập tức lộ vẻ vui mừng, Vu Nữ lớn tiếng hô:

- Tiền bối, cứu chúng ta, những người này cấu kết với nhau làm việc xấu muốn giết chúng ta!

Lục Lâm Thiên nhìn qua, cũng không hề do dự nói:

- Lại đây đi, ai dám động tới các ngươi, sẽ chết!

- Đa tạ tiền bối!

Sắc mặt Vu Nữ mừng rỡ, đôi mắt ý bảo sư đệ muội phía sau, nhất thời muốn lướt qua người Ám Minh động đi tới chỗ Lục Lâm Thiên.

- Muốn chết!

Nhóm người Ám Minh động sắc mặt trầm xuống, hàn ý chợt lóe, nguyên lực khởi động muốn ra tay.

- Ta nói rồi, ai dám động tới bọn họ sẽ chết!

Âm thanh lạnh lùng truyền ra, năm đại hán Ám Minh động vừa khởi động khí tức đột nhiên run lên, thân thể như bị trúng công kích, tử kim điện mang chợt lóe, thân hình lập tức nổ tung.

Oanh oanh oanh!

Tiếng nổ tung trầm thấp vang lên, thân thể nhóm đại hán nổ tung, máu tươi phun tung tóe, thần hồn câu diệt.

Sắc mặt mọi người hoảng sợ đại biến, trong mấy đại hán có hai là Niết Bàn cảnh, nhưng bị đánh chết mà không ai thấy được rõ ràng.

Nhóm người Vu Nữ khiếp sợ, thân ảnh cấp tốc lao tới bên người Lục Lâm Thiên.

Mọi người hết hồn, ánh mắt Lục Lâm Thiên lại nhìn qua Cự trưởng lão, lãnh đạm nói:

- Hỏi ngươi một lần cuối cùng, tốt nhất thành thật nói cho ta biết, hiện tại Lục Tâm Đồng thế nào, người đang ở đâu?

- Hừ, dám trêu chọc người Tuyệt Linh độc cốc, tiểu tử ngươi tới lộn chỗ!

- Người Ám Minh động ngươi cũng dám giết, hôm nay lão phu phải đem ngươi nghiền xương thành tro!

Biến cố bất thình lình làm cho Cự trưởng lão cùng lão giả âm trầm nhìn nhau, cơ hồ cùng một thời gian khí tức độc vụ nóng cháy cùng khí tức thủy hệ âm hàn đồng thời khởi động, nguyên lực cuồn cuộn trào ra, đều là khí tức Tuyên Cổ cảnh sơ giai.

Oanh long!

Hai người hét lớn một tiếng, thân ảnh nháy mắt lao về hướng Lục Lâm Thiên.

- Tiền bối cẩn thận!

Vu Nữ biến sắc hô to.

- Cũng tốt, đỡ cho ta phiền toái!

Không gian run lên, tầm mắt mọi người mơ hồ.

Mọi người còn chưa nhìn thấy rõ ràng là chuyện gì xảy ra, chỉ thấy thân ảnh Cự trưởng lão cùng lão giả vừa xông tới bên cạnh thanh y nhân, chẳng biết tại sao không gian đều vặn vẹo.

Cự trưởng lão cùng lão giả bị uy thế khủng bố định trụ không thể nhúc nhích, thân hình dại ra giữa không trung.

- Muốn chết!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, song chưởng run lên, hai tay trảo xuống, trảo ấn lập tức rơi lên thiên linh cái hai người, hấp lực trào ra bắt đầu cắn nuốt.

- A…

Chỉ nháy mắt ngắn ngủi, hai Tuyên Cổ cảnh đồng thời kêu rên thảm thiết, ngũ quan vặn vẹo, khuôn mặt dữ tợn, ánh mắt kinh hãi tới cực hạn, tựa hồ đang gặp phải tra tấn vô cùng khủng bố, tiếng kêu thảm như lệ quỷ khiến người dựng đứng tóc gáy.

- Không tốt, là siêu cấp cường giả, trưởng lão không phải là đối thủ, chạy mau a!

Người của Tuyệt Linh độc cốc cùng Ám Minh động nhìn thấy thế, trong mắt lộ vẻ sợ hãi, điên cuồng bỏ chạy, căn bản không dám dây dưa.

Hưu hưu!

Nhưng hơn hai mươi thân ảnh vừa lao đi, trên không trung bỗng dưng lướt ra hơn hai mươi đạo kim sắc hỏa diễm, như tia chớp kim sắc xuyên vào thân thể hơn hai mươi người.

Phanh phanh phanh…

Hơn hai mươi thân ảnh nổ tung, kim sắc hỏa diễm chợt lóe liền biến mất, như khói hoa rực rỡ lóa mắt, ẩn chứa khí khủng bố hủy diệt, khí tức làm nhóm người Vu Nữ run rẩy.

Xuy lạp lạp…

Cùng một thời gian, hư không bị xé ra khe không gian, mười mấy thân ảnh lướt ra, đi đầu là thanh niên mạc kim bào, mái tóc vàng cuốn lên, mi tâm có ấn ký kim sắc, trong tôn quý lộ xem ra yêu mị thần bí.

Chương 4363: Tin tức Dương Quá

Sau lưng kim bào nam tử còn có vài nữ tử tuyệt sắc khí chất cao quý, ngoài ra còn vài đại hán dáng vóc thô lỗ.

- Uy áp thật mạnh!

Ánh mắt Vu Nữ run lên, giống như có uy áp đến từ linh hồn cùng huyết mạch, làm cho nàng không thể phản kháng.

- Là thú tộc, huyết mạch thật mạnh!

Thần sắc Vu Nữ kinh ngạc, nhóm người kia mang khí tức thú tộc, bản thể huyết mạch của nàng vốn đã rất mạnh, nhưng ở trước mặt những người này, đặc biệt là kim bào nam tử cùng một hồng y nữ tử có mái tóc đỏ như thác nước, khí tức của hai người làm linh hồn nàng run rẩy.

Thanh niên mạc kim bào hạ xuống, khí tức cuồn cuộn lan tràn, lẳng lặng đi tới cạnh thanh y nhân chờ đợi.

Nhóm người Vu Nữ không dám nói lời nào, thân hình run rẩy gắt gao tránh sau lưng thanh y nhân.

Nhưng Vu Nữ vẫn đề phòng đứng trước người Lục Lâm Thiên, tựa hồ như muốn hộ pháp cho hắn, điều này làm thanh niên mạc kim bào lộ vẻ nghi hoặc.

Xuy lạp lạp…

Chỉ một lát ngắn ngủi, Lục Lâm Thiên đã cắn nuốt hai Tuyên Cổ cảnh sơ giai thành thây khô, ngọn lửa chợt lóe, đem thây khô hóa thành tro tàn tiêu tán, vừa mở mắt, tinh quang lóe ra.

- Lão đại!

Thanh niên mạc kim bào bước tới, giang rộng hai tay ôm chầm thanh y nhân.

- Là người quen của tiền bối sao?

Vu Nữ run lên, thực lực thanh niên mạc kim bào cực kỳ cường hãn khủng bố, trong số những người này còn có đại hán áo đen làm nàng cảm thấy có chút quen mắt, tựa hồ từng gặp qua trong Tuyệt Linh độc cốc.

Lục Lâm Thiên ôm kim bào nam tử, nam tử chính là Tiểu Long, mà người đi cùng hắn là Chu Thần Hi, Hổ Y, còn có Huyền Doanh cùng đại tẩu Long Yên công chúa, mặt khác còn có Tĩnh Thần công chúa cùng cường giả Thần Thú thế giới.

Lúc này Chu Thần Hi, Hổ Y, Long Yên cùng Huyền Doanh đã đạt tới nhất nguyên Hóa Hồng cảnh, còn là vô lượng niết bàn.

Khí tức Tĩnh Thần công chúa không kém bao nhiêu, nhưng cũng tới vô thượng niết bàn, chỉ kém một chút mà thôi.

- Còn có chút can đảm, ngươi có quan hệ thế nào với Thanh Loan nhất tộc?

Mấy tuyệt mỹ nữ tử nhìn Vu Nữ, hồng y nữ tử thản nhiên hỏi.

Sắc mặt Vu Nữ đại biến, không nghĩ tới hồng y nữ tử liếc mắt liền xem thấu nàng, cung kính nói:

- Tiền bối, trên người của ta có huyết mạch của Thanh Loan bộ tộc, mẹ ta chính là chi nhánh của Thanh Loan bộ tộc, nhưng huyết mạch đã rất nhạt, cho nên đã sớm không ở trong tộc, hơn nữa cha ta chính là Thanh Vân Yêu Bằng nhất tộc, cho nên huyết mạch cũng rất nhạt, vì vậy địa vị trong hai tộc không cao, không biết bởi vì sao từ nhỏ trên người ta đã có kịch độc, cho nên có chút thiên phú, về sau gia nhập vào Tuyệt Linh độc cốc.

Lục Lâm Thiên buông Tiểu Long, hỏi:

- Ngươi cũng thu được ngọc giản của Tâm Đồng sao?

- Nhận được, cho nên lập tức chạy tới đây, hiện tại Tâm Đồng thế

nào?

Tiểu Long lộ vẻ lo lắng hỏi.

Lục Lâm Thiên nói:

- Tuyệt Linh độc cốc nội loạn, Tâm Đồng bị bao vây ở một địa phương tên Thiên Độc đảo, tin tức cụ thể còn chưa biết.

Dứt lời ánh mắt hắn cũng ngưng trọng, vừa rồi thi triển Hỗn Độn Âm Dương quyết cắn nuốt hai người, cũng thi triển Sưu Linh thuật xem linh hồn của họ, cho nên mới biết tin tức trong Tuyệt Linh độc cốc.

Tin tức lấy được cũng không lạc quan, nhưng đối với Lục Lâm Thiên mà nói tin tốt lành duy nhất chính là Lục Tâm Đồng bị vây khốn trên Thiên Độc đảo, tin tức này xem như đã rất may, cũng làm cho hắn thầm thở ra một hơi.

Nhưng Lục Lâm Thiên cũng đọc được tin, tựa hồ có một nhóm cường giả đang vây sát Thiên Độc đảo.

Chu Thần Hi nghe xong lời của Vu Nữ, ánh mắt khẽ động, nói:

- Không cần gọi ta tiền bối, ta cũng không lớn hơn ngươi vài tuổi, ngươi có quan hệ gì với lão đại?

- Lão đại?

Vu Nữ sửng sốt, chợt phục hồi lại tinh thần, tựa hồ biết là nhắc tới thanh y nhân, đang định trả lời thì Lục Lâm Thiên đã đi qua, liếc mắt nhìn Vu Nữ khẽ cười, lại nhìn Chu Thần Hi nói:

- Nha đầu này mới gặp được ta, là người Tuyệt Linh độc cốc, sợ ta trúng độc đã tặng Tịnh Độc đan cho ta.

- Lão đại, Tâm Đồng thế nào?

Chu Thần Hi hỏi.

- Tạm thời còn chưa rõ lắm, trước mắt hình như chưa nguy hiểm tính mạng, nhưng tình huống cũng không lạc quan.

Lục Lâm Thiên nói xong đi tới trước mặt Long Yên công chúa hành lễ, nói:

- Bái kiến đại tẩu.

- Không cần đa lễ.

Long Yên công chúa gật đầu, nói:

- Chúng ta đã có tin tức của đại ca ngươi.

- Có tin tức của đại ca?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên vui vẻ, cuối cùng xem như có việc vui.

- Lão đại, lúc chúng ta đi Côn Vân thế giới, Dương Quá đại ca vừa phái người đưa tới tin tức, hắn nói đã có tin tức của chúng ta, mà hắn đang ở Thiên Địa các, tựa hồ có chuyện trọng yếu cần làm, nói là đi tìm khí linh Chấn Thiên, lúc nào xong việc sẽ tới tìm chúng ta. Hắn dặn chúng ta không cần lo lắng, nếu lần này hắn tới trễ, nhiều lắm là có thể gặp lại trong Thương Khung chiến trường.

Tiểu Long đi tới nói.

- Thật tốt quá, rốt cục có tin tức của đại ca.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên vui mừng, nhưng cũng âm thầm nghi hoặc, tìm kiếm khí linh Chấn Thiên, điều này làm hắn khó hiểu, nhưng nói thế nào cũng nhận được tin tức của đại ca, đại ca bình an là rất tốt.

- Lão đại, chúng ta làm sao bây giờ, có cần san bằng Tuyệt Linh độc cốc hay không, dám động Tâm Đồng, vậy phải trả giá thật nhiều.

Tiểu Long nói.

- San bằng Tuyệt Linh độc cốc, những người này là ai?

Nhóm người Vu Nữ nghe vậy sắc mặt kinh biến, nghe khẩu khí của những người này, tựa hồ hoàn toàn không đem Tuyệt Linh độc cốc xem vào trong mắt.

Ánh mắt Vu Nữ cũng kinh ngạc, nàng có thể cảm giác được bất kỳ người nào cũng là cường giả đỉnh cấp, thực lực sâu không lường được.

- Chúng ta đi Thiên Độc đảo trước đi, Tâm Đồng còn bị vây trong Thiên Độc đảo, việc này không nên chậm trễ, lập tức xuất phát!

Lục Lâm Thiên nói xong, quay đầu hỏi Vu Nữ:

- Ngươi là đệ tử Tuyệt Linh độc cốc, nhưng trong độc cốc xuất hiện nội loạn, ngươi có biết gì không?

- Tiền bối, ta biết một ít, đoán chừng là có quan hệ tới cốc chủ cùng quyền cốc chủ, sư phụ cùng sư bá của ta luôn ủng hộ cốc chủ, mà Cự trưởng lão luôn ủng hộ quyền cốc chủ, chỉ sợ hiện tại quyền cốc chủ đã phát động biến cố trong cốc.

Vu Nữ gật đầu, sư phụ sư bá bị giết, Cự trưởng lão cấu kết Ám Minh động hạ sát thủ với các nàng, trong chuyện này nàng cũng hiểu không ít.

- Ngươi có biết đường đi Thiên Độc đảo?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Tuy hắn từ trong linh hồn trí nhớ của Cự trưởng lão tìm hiểu vị trí Thiên Độc đảo, nhưng con đường cụ thể cũng không rõ lắm, nếu chậm rãi mà tìm thì cực kỳ không ổn, hiện tại không có nhiều thời gian.

Vu Nữ gật đầu, ánh mắt ngưng lại, ngẩng đầu lo lắng nói:

- Hồi tiền bối, ta biết Thiên Độc đảo, ta từng đi qua, ngay trong Tuyệt Linh độc cốc, nhưng người ngoài rất khó tiến vào trong độc cốc, đặc biệt là lúc này, ta suy đoán quyền cốc chủ đã phong tỏa toàn bộ lối ra vào, mà người ngoài cùng người ủng hộ cốc chủ càng khó thể đi vào.

- Việc này ngươi không cần lo lắng, chỉ cần ngươi biết đường đi là được rồi, xem ngươi còn có chút quan hệ với lão đại, tới lúc đó theo ta đi Thần Thú thế giới một chuyến, trên người ngươi có Thanh Loan huyết mạch, ta giúp ngươi thức tỉnh, như vậy có thể khôi phục thiên phú Thanh Loan của ngươi, tới lúc đó ta giúp ngươi một chút, sau này ở trong Thanh Loan nhất mạch, huyết mạch của ngươi đủ đứng trong cấp độ cao nhất.

Chu Thần Hi cười nói.

Chương 4364: Diệt Hồn độc cơ

Nghe vậy Vu Nữ vừa kinh ngạc lẫn khïếp sợ nhìn Chu Thần Hi, kinh hãi nói:

- Ngươi là tiền bối Thanh Loan bộ tộc?

- Thanh Loan bộ tộc có chút quan hệ với ta, nhưng ta không phải, tộc trưởng Thanh Loan vừa mới rời khỏi chỗ của ta, sau này đừng gọi ta tiền bối, gọi ta Thần Hi tỷ là được rồi.

Chu Thần Hi mỉm cười, mái tóc đỏ như lửa, trang phục lửa đỏ, dung nhan tuyệt mỹ, đường cong lả lướt trí mạng, nhìn qua quả thật hoàn mỹ, vô cùng hấp dẫn nam nhân, làm mấy thanh niên đứng sau lưng Vu Nữ không dám nhìn thẳng.

- Tộc trưởng Thanh Loan bộ tộc tới vấn an?

Ánh mắt Vu Nữ ngây dại, tộc trưởng Thanh Loan bộ tộc a, đó chính là siêu cấp cường giả trong truyền thuyết. Nghe nói siêu cấp cường giả Cổ tộc nhìn thấy tộc trưởng Thanh Loan bộ tộc cũng phải nể tình, không ngờ còn phải đi vấn an hồng y nữ tử trước mặt, Vu Nữ cũng biết điều đó đại biểu cho chuyện gì.

Nếu là người khác nói như vậy, Vu Nữ sẽ không tin tưởng, nhưng những người trước mắt đều là người bất phàm.

Huống chi hồng y nữ tử có được lực uy áp thật lớn, vừa liếc mắt liền nhìn ra thân phận của nàng, Vu Nữ cũng phải tin tưởng chỉ sợ nàng không hề nói dối, cũng không cần phải nói dối.

Một màn càng thêm rung động đã xảy ra, mấy thanh niên nam nữ thậm chí là cường giả Thần Thú thế giới đều nghẹn họng nhìn trân trối.

Xuy xuy…

Dưới ánh mắt ngây dại hoảng sợ của mọi người, thân hình Lục

Lâm Thiên mấp máy, khuôn mặt co rút dao động, khung xương phát sinh biến hóa, chỉ trong nháy mắt đã biến thành bộ dáng Cự trưởng lão, thậm chí khí tức giống nhau như đúc, phong vận không hề sơ hở.

Hắn lấy ra giới chỉ của Cự trưởng lão, đổi lại trường bào mà Cự trưởng lão thường mặc, giống nhau như đúc, không chê vào đâu được.

- Vu Nữ, như vậy hẳn là có thể đi vào Tuyệt Linh độc cốc chứ?

Lục Lâm Thiên nói, vì không muốn phát sinh chuyện, trước tiên phải tìm được Lục Tâm Đồng là chủ yếu, trong lòng Lục Lâm Thiên ngẫm nghĩ, quyết định dùng Tam Thần quyết lẻn vào độc cốc, dùng thân phận Cự trưởng lão hẳn càng thêm nhanh chóng hơn.

- Tiền bối, ngươi…

Nhóm người Vu Nữ đều chấn kinh, ngay cả âm thanh cũng giống như đúc, không hề sơ hở, chuyện này hết thảy vừa phát sinh trước mắt bọn họ.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, bọn hắn thật không dám tưởng tượng trên đời này còn có thần hồ kỳ kỹ như vậy, tận mắt chứng kiến còn không dám tin.

- Từ giờ trở đi, nhớ rõ gọi ta là Cự trưởng lão, chúng ta đi thôi!

Lục Lâm Thiên dứt lời, trong tay tản ra hào quang dịu dàng bao vây nhóm thanh niên nam nữ, phá không rời đi.

Sưu sưu…

Từng thân ảnh hóa thành lưu quang, nháy mắt bay lên không biến mất giữa không trung…

Lục Lâm Thiên một đường bay nhanh, mãi tới Thiên Độc đảo, thần sắc ngưng trọng.

Từ trong trí nhớ linh hồn của Cự trưởng lão, Lục Lâm Thiên biết được đại bộ phận tình huống, đại khái có điều hiểu biết về tình hình hiện tại của Tuyệt Linh độc cốc.

Bên trong độc cốc cường giả đông đảo, còn có cường giả Hóa Hồng cảnh.

Nghe đồn có không ít lục nguyên Hóa Hồng cảnh, thất nguyên Hóa Hồng cảnh đều đang bế quan, cho dù là người của độc cốc cũng rất khó thống kê có bao nhiêu cường giả đang bế quan.

Mà những cường giả đỉnh cấp kia cũng không quá mức để ý tục sự, đối với bất kỳ đại gia tộc hay thế lực lớn nào cũng đều là như thế.

Trong Tuyệt Linh độc cốc, do một vị cốc chủ cùng không ít trưởng lão quản lý, mỗi đời cốc chủ chưởng quản độc cốc mười vạn năm.

Mà hai vạn năm trước tiền nhiệm cốc chủ đột nhiên mất tích, cuối cùng độc cốc lựa chọn một vị quyền cốc chủ.

Ai biết không bao lâu trước đây, trước khi thời hạn lựa chọn cốc chủ sắp hết, tiền nhiệm cốc chủ mất tích đột nhiên trở về, còn mang theo một đệ tử.

Việc lựa chọn tân cốc chủ, có hai loại tình huống, một là cốc chủ lựa chọn truyền ngôi, mặt khác là do trưởng lão đoàn chọn lựa. Mà cốc chủ mất tích trở về, có người vui mừng có người sầu, tựa hồ đã làm rối loạn an bài của quyền cốc chủ.

Quyền cốc chủ nắm giữ Tuyệt Linh độc cốc cũng đã hai vạn năm, chèn ép người cũ, bồi dưỡng vây cánh, đã hoàn toàn thủ tiêu đội hình ngày trước của nguyên cốc chủ, đang định bồi dưỡng người của mình kế nhiệm cốc chủ.

Lúc này cốc chủ mất tích lại trở về, đây không thể nghi ngờ là làm cho quyền cốc chủ kiếm củi ba năm thiêu một giờ, tự nhiên sẽ không nguyện ý, bởi vậy bí quá hóa liều, quyết định khơi dậy nội loạn, lừa dối lẫn giấu diếm thế lực trưởng lão hộ pháp trung lập, đem thế lực còn sót lại của nguyên cốc chủ một lưới bắt hết.

Từ trong linh hồn trí nhớ của Cự trưởng lão tìm kiếm tin tức, Lục Lâm Thiên biết được nguyên cốc chủ chính là vị sư phụ thần bí của Lục Tâm Đồng, tên là Diệt Hồn độc cơ, mà lần này mang Lục Tâm Đồng trở về là vì thay chức chưởng môn, bởi vậy Lục Tâm Đồng cũng bị đối phó.

Bất quá hình như trên người Lục Tâm Đồng cất giấu bí mật gì thật lớn, hơn nữa còn lo lắng bị trưởng lão trung lập chú ý, đám người quyền cốc chủ cũng có băn khoăn, tựa hồ vẫn còn đang an bài gì đó, bởi vậy cho tới bây giờ mặc dù vẫn một mực đối phó Lục Tâm Đồng, không dám gây lớn chuyện.

Hơn nữa tựa hồ đám người Lục Tâm Đồng cũng có chỗ dựa vào, vẫn luôn luôn kiên trì được tới hiện tại.

Dọc theo đường đi Lục Lâm Thiên cũng hỏi thăm một vài vấn đề, tình huống cũng giống như trong trí nhớ của Cự trưởng lão, đại bộ phận nhân thủ trong độc cốc hiện giờ là người của quyền cốc chủ Diệt Hồn yêu cơ, còn có một bộ phận thế lực trung lập, cuối cùng mới là nhóm người của lão cốc chủ Diệt Hồn độc cơ.

Bao năm nay Diệt Hồn độc cơ mất tích, thế lực cũng bị thanh trừ mượn sức không còn bao nhiêu, hơn nữa những siêu cấp cường giả cũng không quan tâm chuyện trong cốc, Diệt Hồn yêu cơ cũng sẽ không đem chuyện nội loạn truyền vào trong tai những siêu cấp cường giả kia, bởi vậy lần này đám người Lục Tâm Đồng dữ nhiều lành ít.

Cuối cùng đám người Diệt Hồn yêu cơ cũng đã rảnh tay, phái ra cường giả chuẩn bị thu thập tàn cuộc, đồng thời bắt đầu bồi dưỡng tân cốc chủ thượng vị.

Sưu sưu…

Đám người Lục Lâm Thiên một đường xuyên qua độc chướng sơn mạch, độc chướng đối với mọi người mà nói cũng không gây ảnh hưởng được gì. Đặc biệt đối với nhóm người Tiểu Long, độc tố hoàn toàn không hề có chút ảnh hưởng.

Hiện tại Lục Lâm Thiên dùng bộ dáng của Cự trưởng lão, tự nhiên có thể dễ dàng đi vào trong Tuyệt Linh độc cốc, sau đó theo Vu Nữ dẫn đường đi thẳng tới Thiên Độc đảo…

Hải vực mênh mông vô bờ, không trung là một tầng sương mù màu đen, tràn ngập hương vị gay mũi khó ngửi, phạm vi hải vực độc khí mãnh liệt, mặt nước màu đen thật kỳ lạ, thỉnh thoảng có yêu thú kịch độc gây sóng gió trong hải vực, phảng phất như nơi này là thiên đường của chúng nó, người thường không dám đi vào khu vực của những độc vật này.

Bên trong trung ương hải vực có một mảnh hải đảo kéo dài qua biển khơi, tựa như đầu cự thú khổng lồ xoay quanh mặt biển, trấn thủ một mảnh độc khí mênh mông nơi này.

Chẳng qua lúc này một mảnh hải đảo kia rõ ràng bị cương khí độc khí bao vây, một trận pháp viễn cổ cực lớn đem cả khu vực kia hoàn toàn bao phủ.

Chẳng qua khắp bốn phía hải vực lại rậm rạp trôi nổi mấy ngàn thân ảnh, toàn thân lan tràn độc khí cuồn cuộn, đem cả hải vực đều phong tỏa, đề phòng có người đào thoát.

Nhưng nhìn dáng vẻ tựa hồ những người này dừng lại nơi đây đã lâu, còn chưa tấn công vào trong trận.

Bên trong đại trận, có mười mấy thân ảnh đứng trên tảng đá cao ngất, ánh mắt ngưng trọng nhìn ra ngoài.

Nhưng từ trong ánh mắt của họ mà xem, làm cho họ ngưng trọng cũng không phải đội hình mấy ngàn người, mà là nhóm trung niên nam nữ còn có vài lão giả khoảng mười mấy người đứng phía trước, đó mới là cường giả chân chính. Nếu không mấy ngàn người kia cũng không cách nào ngăn cản họ đào thoát, cũng bởi vì có nhóm cường giả canh giữ cho nên họ mới bị bức bách dừng lại trong đại trận phòng ngự này.

Mấy ngày qua bọn họ đã liên tục tháo chạy, đây đã là nơi tử thủ cuối cùng.

Chương 4365: Tuyệt Linh song độc

Trong hơn mười người, một trung niên phụ nhân áo tơ trắng, mái tóc tím bới cao, cắm một cây trâm bằng gỗ, ánh mắt cực kỳ thâm thúy, nhìn tuyệt sắc nữ tử trước mắt, nói:

- Thiếu cốc chủ, hai vị Tuyệt Linh song độc vừa tới, nếu bọn hắn động thủ chỉ sợ Thiên Cổ Độc Linh trận cũng không còn kiên trì được bao lâu.

Tuyệt sắc nữ tử váy dài phấp phới, dung nhan tuyệt mỹ, đôi mắt to đen nhánh làm người nhìn vào như muốn hãm sâu trong đó, không phải Lục Tâm Đồng thì còn có ai.

Chẳng qua lúc này trong đôi mắt thâm thúy của Lục Tâm Đồng lại ẩn chứa hàn ý băng sương, giống như la sát, nhìn hai thân ảnh thương lão mơ hồ xa xa, môi son khẽ mở, trong mắt lóe ra lệ quang, nói:

- Tặc tử đại nghịch, bất kể như thế nào ta đều phải báo thù cho sư phụ, nếu không ta thật xin lỗi ân tình của sư phụ, không mặt mũi nào sống trên đời này!

Một vị lão giả già nua đứng bên cạnh Lục Tâm Đồng, âm thanh khàn khàn trầm giọng nói:

- Không nghĩ tới cốc chủ bị gian nhân làm hại đại nạn không chết, lần này quay về trong cốc lại bị người thân làm hại, mắt ta bị mù cho nên mới tin độc phụ kia nhiều năm như vậy, nếu không phải lần này cốc chủ trở về, chỉ sợ ta đã vĩnh viễn bị che đậy!

Lục Tâm Đồng nói:

- Hử trưởng lão không cần tự trách, nhưng mà lần này chỉ sợ làm liên lụy tới chư vị trưởng lão hộ pháp, bọn hắn người đông thế mạnh, chúng ta chắp cánh khó tránh khỏi, tới lúc đó...

Lục Tâm Đồng thoáng tạm dừng, nhìn mấy trưởng lão cùng hộ pháp bên người, còn có mấy trăm đệ tử Tuyệt Linh độc cốc, người đơn thế yếu, căn bản không thể đối kháng với đối phương, lúc này đã không còn đường lui, kết cục có thể nghĩ.

- Đường cùng thì chúng ta liều mạng với bọn hắn, liều cá chết lưới rách!

Một trung niên đại hán cả giận nói, ánh mắt oán hận, trầm giọng nói:

- Chỉ tiếc những trưởng lão cùng thái thượng trưởng lão khác vẫn chưa hay biết gì, nếu chúng ta có thể đem tin tức thuận lợi đưa ra ngoài thì được rồi.

- Chúng ta cũng đã thử qua, tin tức mang tới những nơi kia đều bị ngăn chặn lại, Diệt Hồn yêu cơ đã phái nhiều nhân mã đặc biệt chờ đợi bên ngoài những chỗ các vị kia bế quan, người của chúng ta căn bản không thể tới gần!

Trung niên phụ nhân áo trắng cảm thán, trầm giọng nói:

- Cung may mắn là như thế, khiến bọn hắn nhất thời không rảnh tay, nếu không chúng ta cũng không kiên trì được lâu như vậy, chỉ sợ hiện tại bọn hắn đã sắp xếp xong xuôi hết thảy, ngày mai cũng là ngày lựa chọn tân cốc chủ, nếu thiếu cốc chủ còn không xuất hiện, hết thảy đã trở thành xác định!

- Chúng ta tứ cố vô thân, kiên trì lâu như vậy cũng đã kiệt lực rồi!

Hử trưởng lão thở dài, thần sắc có chút tĩnh mịch, nói:

- Không nghĩ tới Tuyệt Linh độc cốc lại phát sinh loại chuyện này, những năm gần đây các vị thái thượng trưởng lão cũng chưa từng xuất hiện qua, chẳng lẽ trời vong Tuyệt Linh độc cốc hay sao?

- Liều mạng thôi, chẳng qua cá chết lưới rách!

- Phải chết cũng kéo theo đệm lưng!

- Liều mạng cùng đám vương bát đản, giết một tên hòa vốn, giết hai tên là lời!

Từng tiếng nghị luận trầm thấp truyền ra, toàn bộ ánh mắt đều ngưng trọng tới cực hạn, ngược lại không còn sợ hãi, trong mắt hàn ý ngập trời.

- Không biết hai ngọc giản tin tức khác có đưa tới nơi được hay không, nếu đưa tới được, cho dù chỉ là một trong hai, chúng ta cũng sẽ có cơ hội!

Lục Tâm Đồng thì thào nói.

Phụ nhân áo trắng nói:

- Thiếu cốc chủ, chẳng lẽ chúng ta còn viện binh sao, cho dù là có, chỉ sợ cũng không vào được, không nói tới người bình thường không dám xông vào Tuyệt Linh độc cốc, với sự hiểu biết của ta về Diệt Hồn yêu cơ, chỉ sợ dù chúng ta có người bên ngoài cũng sẽ bị thanh trừ sạch sẽ.

Lục Tâm Đồng nghe vậy, trong mắt lóe tinh quang, nói:

- Người khác khó có thể tiến vào, nhưng trong họ có bất kỳ ai muốn đi vào cũng không ai làm gì được, chỉ là…

Oanh long…

Lời của Lục Tâm Đồng còn chưa dứt, hải vực bên ngoài ầm ầm run lên, vài ngàn thân ảnh bắt đầu tiếp cận trên bầu trời đại trận.

- Thiếu cốc chủ, Tuyệt Linh song độc đã muốn phá trận!

Sắc mặt phụ nhân áo trắng thoáng trầm xuống.

- Liều mạng!

Mấy trăm người cùng động, ánh mắt đỏ bừng, tới thời điểm này cũng chỉ có thể liều lĩnh.

Mấy ngàn người vỡ áp xuống, trong mười mấy thân ảnh đi trước có hai thân ảnh nhảy ra, một cao một thấp, một béo một gầy.

Cao lại béo, thân hình khôi ngô như tháp sắt, thấp lại gầy, cơ hồ giống như chu nho, hai người đứng chung một chỗ, cực kỳ buồn cười.

Nhưng những ai nhìn thấy hai người này cũng không dám cười, thậm chí linh hồn run rẩy, không dám tới gần.

Tuyệt Linh song độc, tính tình độc ác, không xem là danh chấn ba ngàn đại thế giới, nhưng trong những cường giả độc đạo cũng thanh danh hiển hách.

Thực lực hai người rất mạnh, đã tới tam nguyên Hóa Hồng cảnh. Hai người liên thủ, uy lực càng mạnh, hơn nữa còn có độc công, nghe nói ngũ nguyên Hóa Hồng cảnh bình thường cũng không dám dễ dàng trêu chọc bọn hắn.

- Ha ha ha, tận lực chống đỡ lâu như vậy, đã sớm nỏ mạnh hết đà, Lục Tâm Đồng, Hử Sư Mưu, thế nào, các ngươi có đầu hàng không?

Âm thanh người lùn cười to truyền ra, nhìn như chu nho nhưng âm thanh như chuông, trầm thấp hùng hậu, sóng âm cuồn cuộn, chấn động cả vầng cương khí đại trận ầm ầm rung động, đủ thấy thực lực cực mạnh.

- Tuyệt Linh song độc, hai ngươi nối giáo cho giặc, bây giờ quay đầu còn kịp, nếu chờ thái thượng trưởng lão đi ra, các ngươi sẽ chết không có chỗ chôn!

Hử trưởng lão lớn tiếng quát.

- Hử Sư Mưu, các ngươi hồ đồ ngu xuẩn, chết chưa hết tội, các thái thượng trưởng lão sao lại quản bọn ngươi!

Người cao béo lớn tiếng nói, âm thanh hết sức thanh thúy, tựa như giọng nữ, vô cùng chói tai:

- Lục Tâm Đồng, giao ra bổn cốc chi bảo cùng tuyệt học, tân cốc chủ chắc chắn tha cho ngươi một mạng, thế nào?

- Tín vật cùng tuyệt học chưởng môn bổn cốc chỉ có cốc chủ mới có thể tu luyện, ai có Vạn Độc ấn phù cùng Tuyệt Linh độc quyết chính là cốc chủ,

sư phụ đã đem vị trí cốc chủ truyền cho ta, ta có Vạn Độc ấn phù cùng Tuyệt Linh độc quyết, thì là cốc chủ, đám phản đồ các ngươi dám bội phản bổn cốc, hậu quả chính các ngươi rõ ràng, tới lúc đó sẽ bị vạn độc đốt người, vạn độc phệ hồn, muốn sống không được, vĩnh viễn bị trấn áp dưới Tuyệt Linh độc cốc!

Khuôn mặt Lục Tâm Đồng băng sương, khí thế thượng vị giả thổi quét, tiếng quát cuồn cuộn truyền ra.

Vừa nghe âm thanh, mấy ngàn người bên ngoài đều thoáng dao động, thậm chí sắc mặt Tuyệt Linh song độc cũng âm thầm khẽ biến.

- Hắc hắc, Lục Tâm Đồng, ngươi nỏ mạnh hết đà, còn muốn phô trương thanh thế hay sao, ai biết ngươi dùng thủ đoạn gì lấy được Vạn Độc ấn phù cùng Tuyệt Linh độc quyết, chưa từng gặp qua trưởng lão đoàn nhận định cuối cùng, ngươi còn chưa phải cốc chủ, huống chi ngươi không có tư cách trở thành cốc chủ!

Âm thanh tên lùn vang vọng, tựa hồ sợ Lục Tâm Đồng làm dao động lòng quân, quát:

- Cho ngươi một lần cơ hội cuối cùng, giao ra Vạn Độc ấn phù cùng Tuyệt Linh độc quyết đầu hàng, nếu không chết không có chỗ chôn!

- Ta sao có thể đầu hàng phản tặc, bọn ngươi phản cốc, một ngày nào đó ta chắc chắn đem bọn ngươi thần hồn câu diệt!

Lục Tâm Đồng nghiến răng quát lớn.

- Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, nghĩ tới Thiên Cổ Độc Linh trận còn có thể bảo vệ các ngươi hay sao!

Tuyệt Linh song độc cùng nhảy ra, từng luồng dao động khủng bố thổi quét, hai cỗ lực lượng vỡ áp, hải vực ầm ầm bốc lên sóng lớn, va chạm lên màn hào quang phía trên.

- Phá cho ta!

Chỉ nháy mắt lão giả chu nho quát to, độc vụ lan tràn, khí tức gió giục mây vần, thân ảnh lao tới trên màn hào quang, một đạo thổ hoàng sắc quyền ấn bao trùm độc khí dâng lên, cự lực trút xuống, trong giây lát oanh kích lên màn hào quang.

Oanh long long…

Hào quang cuồn cuộn lan tràn tới viễn không, hải đảo như đất rung núi chuyển, vô số sóng lớn dâng tận trời.

Chỉ là đại trận vẫn không nứt vỡ, vừa nhìn liền biết không phải vật phàm.

Chương 4366: Chẳng khác gì con kiến

- Nỏ mạnh hết đà, ta đã sớm biết phương pháp phá trận, làm sao đối kháng ta!

Âm thanh chói tai truyền ra, thân ảnh lão giả khôi ngô lập tức xuất hiện trên bầu trời đại trận, trong mắt hiện ra hàn ý, năng lượng khủng bố tuôn tràn, ngưng tụ thành một mảnh năng lượng không gian cuồn cuộn, nương theo sau độc vụ bạo tuôn, lập tức ngưng tụ thành một thanh trường thương năng lượng.

Trường thương hiện lên, phong vân biến sắc, trong nháy mắt xuyên thủng không gian, hung hăng đánh lên đại trận vừa bị oanh hơi nứt nẻ.

Oanh long!

Trường thương năng lượng đánh xuống, dẫn theo lực lượng huyền ảo, hào quang đại trận run rẩy lên, lập tức nứt nẻ, cuối cùng ầm ầm nứt vụn, từng tiếng sấm sét nổ vang khắp cả trời cao.

Năng lượng gợn sóng theo độc vụ khuếch tán thổi quét, đem sóng biển xung quanh kích lên thành trăm trượng sóng lớn.

Phanh phanh phanh!

Trong nhất thời vô số thủy lôi nổ vang, cả hải vực đều rung động, độc khí ngập trời phóng lên cao.

- Thiên Cổ Độc Linh trận đã phá, các ngươi không còn chỗ dựa vào, lên trời không cửa xuống đất không đường, ha ha ha…

Tên chu nho cất tiếng cười to, ánh mắt nhìn Lục Tâm Đồng, Hử trưởng lão cùng phụ nhân áo trắng, cười lạnh không ngớt.

- Tuyệt Linh song độc!

Khuôn mặt nhóm người Lục Tâm Đồng ngưng trọng, thực lực hai người kia quá mạnh mẽ, ba người liên thủ cũng không nắm chắc.

- Hử trưởng lão, ngươi cùng Anh trưởng lão liên thủ đối phó Địa Độc, ta đối phó Thiên Độc, những đệ tử khác cẩn thận ứng phó, liều mạng!

Lục Tâm Đồng lập tức nói.

- Giết!

Mấy ngàn thân ảnh áp không tràn tới, khí thế bất phàm.

- Thiếu cốc chủ, một mình ngươi đối phó Thiên Độc chỉ sợ không ổn, ngươi chạy mau, chúng ta liều chết bám trụ bọn hắn, sau này báo thù cho mọi người!

Mỹ phụ áo trắng tên Anh trưởng lão nói, ngoại trừ Tuyệt Linh song độc còn có ba tu vi Hóa Hồng cảnh, không ít Tuyên Cổ cảnh cùng Niết Bàn cảnh.

- Anh trưởng lão, chỉ sợ thời điểm này không cách nào rời khỏi Tuyệt Linh độc cốc, mọi người cận kề cái chết đi theo sư phụ, đi theo ta, ta sao có thể bỏ qua mọi người, Anh trưởng lão không cần nhiều lời, muốn giết ta chỉ sợ cũng không dễ dàng!

Lục Tâm Đồng trầm giọng nói, tâm ý đã quyết.

- Các ngươi thương lượng xong chưa, tính toán chết như thế nào sao?

Âm thanh chói tai âm dương quái khí truyền ra, khiến người vô cùng khó chịu.

- Muốn đối phó ta, chỉ sợ ngươi trả giá không nổi, tặc tử phản cốc, sớm muộn gì sẽ thần hồn câu diệt, chết không toàn thây!

Lục Tâm Đồng tràn ngập hàn ý quát.

- Hừ, rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, giết ngươi, chẳng phải lấy được Vạn Độc ấn phù cùng Tuyệt Linh độc quyết!

Ánh mắt tên khôi ngô phát lạnh, khí tức dao động quay đầu nói với tên chu nho:

- Ta đối phó Lục Tâm Đồng, mặt khác giao cho ngươi, tốc chiến tốc thắng!

- Được!

Tên chu nho khẽ gật đầu, nguyên lực khởi động hình thành hai đạo trảo ấn.

Hưu hưu!

Hai đạo trảo ấn vặn vẹo không gian, thoáng chốc thân ảnh chu nho lướt động lao thẳng về hướng Hử trưởng lão cùng Anh trưởng lão.

- Liều mạng!

Hai vị trưởng lão trầm xuống, tu vi nhị nguyên Hóa Hồng cảnh đỉnh phong cùng nhất nguyên Hóa Hồng cảnh đỉnh phong bạo tuôn, nghênh chiến.

Oanh oanh!

Chỉ nháy mắt ba người đã giao thủ cùng nhau, âm bạo nổ tung như sấm sét, mang theo cuồng phong kình bạo thổi quét, độc vụ ngập trời tản khắp không trung.

Xuy lạp lạp…

Chỉ mới một chiêu hai vị trưởng lão đã bị đẩy lui, Anh trưởng lão miệng phun máu tươi.

- Liều mạng!

- Tử chiến!

Hai vị trưởng lão không hề khïếp ý, dù sao không còn đường lui, liều mạng lao tới trước.

- Đi!

- Muốn chết!

Tên chu nho lại ngưng kết thủ ấn, nhất thời va chạm tới…

Tên khôi ngô đồng thời lao thẳng về hướng Lục Tâm Đồng.

- Ngươi còn chưa có thực lực kia!

Nguyên lực cuồn cuộn tràn ra, thời không như thác loạn dao động, tu vi nhất nguyên Hóa Hồng cảnh hoàn toàn bộc phát.

- Giết a!

- Tốc chiến tốc thắng, mau chóng giải quyết!

Ngoài hải đảo, mấy ngàn người lao thẳng về hướng mấy trăm người còn lại.

Oanh long long!

- Liều mạng!

Mấy trăm người hét lớn, mắt lộ hàn ý hung quang, liều mạng một trận tử chiến, một đám toàn lực ra tay, khí thế có chút không kém tuôn trào.

Oanh oanh oanh!

Đặng đặng…

Phốc…

Chỉ nháy mắt ngắn ngủi, đội hình mấy trăm người rõ ràng không đủ lực, có người bị đánh bay, sắc mặt trắng bệch, thực lực yếu một chút phun cả máu tươi, có người bị đẩy lui, vô luận trên nhân số hay thực lực cũng không cách nào đối kháng.

Xuy…

Giờ phút này Lục Tâm Đồng cũng đã giao thủ với tên khôi ngô, thân ảnh tốc độ nhanh vô cùng, liên tiếp đánh mấy chiêu đều tách ra, không đối kháng.

- Di…

Đối mặt với công kích của Lục Tâm Đồng, tên khôi ngô ngày càng kỳ quái, nữ tử này rõ ràng tu vi nhất nguyên Hóa Hồng cảnh, nhưng thực lực lại cao hơn hẳn bình thường.

- Vô lượng niết bàn, đích thật không kém, nhưng thực lực cấp độ quá yếu!

Tên khôi ngô cũng không lưu thủ, khí tức tam nguyên Hóa Hồng cảnh bộc phát, trường thương năng lượng ngưng tụ, nháy mắt xuyên thủng không gian đi tới trước người Lục Tâm Đồng.

Xuy!

Thân ảnh Lục Tâm Đồng chợt lóe, một đạo thanh sắc hồ quang khởi động, vòng qua không gian hình thành độ cung quỷ dị, hung hăng quấn quanh trường thương năng lượng.

- Hừ!

Trong cổ họng Lục Tâm Đồng truyền ra tiếng hừ đau đớn, trường thương năng lượng ẩn chứa lực đạo quá mức cường hãn, khiến nàng nhận thiệt thòi, nhưng cũng kịp thời hất văng trường thương ra khỏi thân thể.

- Có chút bổn sự, nhưng tu vi còn chưa đủ!

Chỉ nháy mắt tên khôi ngô đã đi tới phía sau Lục Tâm Đồng, trường thương năng lượng hiện lên, lúc này Lục Tâm Đồng muốn thối lui cũng không còn kịp nữa.

- Con kiến như ngươi sao có thể động tới nàng, nếu nàng thiếu một sợi tóc, ta gïếŧ cửu tộc của ngươi!

Chương 4367: Một tên cũng không để lại

Đúng ngay lúc này một âm thanh trầm thấp lạnh lùng vang lên, một thân ảnh nháy mắt rơi xuống sau lưng Lục Tâm Đồng, xuất hiện vô thanh vô tức, bàn tay nhẹ nhàng nắm lấy trường thương năng lượng, khiến trường thương không thể đi tới được dù nửa tấc.

Sắc mặt tên khôi ngô đại biến, thực lực đối phương cường hãn quá mức tưởng tượng, loại thực lực này quá kinh khủng, sau khi tận mắt chứng kiến thân ảnh kia, ánh mắt hắn càng thêm kỳ quái.

Vừa nghe âm thanh trầm thấp kia, thân hình Lục Tâm Đồng run lên, âm thanh kia quá mức quen thuộc, thân thể mềm mạp cấp tốc nhìn lại, trong mắt xuất hiện một thân ảnh xa lạ, nhưng âm thanh lại vô cùng quen thuộc, chính là Cự trưởng lão của Tuyệt Linh độc cốc.

Điều này làm cho Lục Tâm Đồng nghi hoặc, dựa theo đạo lý mà nói Cự trưởng lão là người của Tuyệt Linh song độc, vì sao lại giúp nàng, huống chi thực lực Cự trưởng lão cũng không phải đối thủ của Thiên Độc.

- Tâm Đồng, ta cùng lão đại tới đúng lúc chứ!

Cơ hồ cùng một thời gian, một thanh niên mạc kim bào nhẹ nhàng rơi xuống bên cạnh Lục Tâm Đồng.

- Tiểu Long!

Nhìn thấy Tiểu Long xuất hiện, âm thanh Lục Tâm Đồng khẽ run, sắc mặt vui mừng lại nhìn qua Cự trưởng lão, nàng đã biết người đó là ai.

- Cự Khuê, ngươi làm…

Khuôn mặt Thiên Độc nghi hoặc, lớn tiếng quát chói tai, nhưng lời còn chưa dứt đã nhìn thấy Cự trưởng lão đột nhiên mấp máy, lập tức hóa thành một nam tử khuôn mặt cương nghị, ánh mắt thâm thúy băng hàn.

Cùng lúc này trường thương năng lượng đã bị nam tử cắn nuốt biến mất, lực công kích khủng bố đã làm trường thương biến mất vô ảnh vô tung.

- Dám động tới tam muội của ta, ngươi đã chán sống rồi!

Âm thanh lãnh đạm truyền ra, lòng bàn tay Lục Lâm Thiên run lên, kim mang chưởng ấn mang theo khí thế hủy diệt đánh thẳng lên l*иg ngực của tên khôi ngô.

Giờ phút này cả không gian đều đọng lại, Thiên Độc không cách nào tránh thoát, hết thảy đều đã mất đi khống chế, ánh mắt hắn trào ra sợ hãi, từ tận sâu trong linh hồn dâng tràn khí tức tử vong.

Oanh long!

Kim mang chưởng ấn hạ xuống, tiêu sát khí sắc bén khiến thân hình Thiên Độc run rẩy kịch liệt, ầm ầm nổ tung.

Xuy lạp lạp!

Thân hình Thiên Độc hóa thành huyết vụ, nương theo sau dư âm kình khí xé mở khe không gian tối đen, mà lúc này Thiên Độc cũng đã thần hồn câu diệt.

Phanh phanh!

Năng lượng âm bạo trầm thấp vang lên, Hử trưởng lão cùng Anh trưởng lão bị hung hăng chấn khai, miệng phun máu tươi, sắc mặt trắng bệch, Anh trưởng lão bị nện xuống bên dưới, lực đánh thật lớn chấn động cả không gian như đất rung núi chuyển.

- Đại ca…

Lão giả chu nho hét lớn một tiếng, trơ mắt nhìn Thiên Độc bị một chiêu đánh chết, thần hồn câu diệt, thực lực đối phương mạnh mẽ làm linh hồn hắn run rẩy bất an, không nghĩ tới đám người Lục

Tâm Đồng còn có cường giả như vậy tương trợ.

Sưu…

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, Địa Độc cũng không quản tới Anh trưởng lão cùng Hử trưởng lão, đại ca chỉ bị một chiêu đã đánh chết, nếu hắn lưu lại hậu quả có thể nghĩ, vì vậy không dám dừng lại, thân ảnh chợt lóe định bỏ trốn.

- Còn muốn trốn, vừa rồi không phải thật hung hăng càn quấy sao, chết cho Tiểu Long gia!

Thân ảnh Tiểu Long đã đi tới trước người Địa Độc, nháy mắt dao động khủng bố bộc phát, khí tức kinh khủng tràn ra, một đạo quyền ấn bao phủ kim sắc hỏa diễm lướt ra.

- Thực lực cường hãn như thế, mạng ta xong rồi!

Địa Độc không kịp phản ứng, quyền ấn hỏa diễm đã rơi lên người của hắn.

- Phanh!

Không gian nổ tung, âm bạo như hãn lôi như sấm sét giữa trời quang, một quyền oanh ra không gian động sâu, kim sắc hỏa diễm nóng cháy cùng năng lượng kình khí ngập trời hóa thành hình cung thổi quét, sau đó mai một không còn nhìn thấy.

Địa Độc lập tức hóa thành mảnh nhỏ cùng máu tươi phun tung tóe, thần hồn câu diệt, thậm chí không còn chút tro tàn.

Xuy lạp lạp…

Không gian dao động, mười mấy thân ảnh nháy mắt rơi xuống.

- Tâm Đồng, ngươi không sao chứ?

- Tâm Đồng, chúng ta tới rồi!

Mấy nữ tử tuyệt mỹ xuất hiện, từng thân ảnh xinh đẹp mềm mại, tựa như trích tiên.

- Thần Hi, Hổ Y, Huyền Doanh, Long Yên đại tẩu, Tĩnh Thần công chúa!

Đôi mắt Lục Tâm Đồng nổi lên dao động, có chút thả lỏng, rốt cục người nàng chờ đợi cũng đã tới, có họ ở đây dù trời sập xuống nàng cũng không chút e ngại.

Cả bầu trời lúc này hoàn toàn yên lặng, từ khi hai siêu cấp cường giả Tuyệt Linh song độc bị miểu sát, đối với mấy ngàn người đang hỗn chiến mà nói làm sao còn lực đối kháng, một đám người ngây dại giữa không trung, rung động khó thể nhúc nhích.

- Một tên cũng không để lại, gïếŧ không tha!

Tiểu Long trôi nổi giữa không trung, kim bào run lên, hướng mấy cường giả Hóa Hồng cảnh của Thần Thú thế giới quát.

- Dạ!

Nhóm cường giả gật đầu, nháy mắt trầm xuống, nguyên lực bạo tuôn, nhanh chóng ngưng tụ thành một mảnh năng lượng không gian trên bầu trời.

- Gïếŧ…

Mấy cường giả Hóa Hồng cảnh bay ra, khí tức khởi động, hải vực biến sắc, mơ hồ mang theo tiếng sấm sét rền vang, khí tức khủng bố phóng thích, giơ tay nhấc chân như xé rách thiên địa, lập tức hướng mấy ngàn người hung hăng ập tới, đội hình giữa đôi bên rất dễ phân biệt rõ ràng.

- Chạy mau!

Trong đội ngũ mấy ngàn người còn có vài Hóa Hồng cảnh cũng không còn quan tâm được người khác, phân tán bỏ chạy.

- Một tên cũng đừng mong chạy trốn!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên hiện giữa không trung, ba tu vi Hóa Hồng cảnh bị đọng lại giữa hư không, một đạo chưởng ấn khổng lồ ngưng kết, hướng ba người vỗ xuống.

Oanh oanh oanh!

Không gian chụp vỡ, năng lượng gợn sóng thổi quét, đánh vỡ thân thể ba người thành tro tàn, không chịu nổi một kích.

Phanh phanh phanh!

Cùng lúc đó cường giả Thần Thú thế giới bộc phát công kích, như gió cuốn mây tan đem cả tảng lớn không gian nổ nát, không ít đệ tử Tuyệt Linh độc cốc bị cuốn vào bên trong, trước mặt thực lực tuyệt đối, tác dụng độc công biến thành vô ích.

- Dám động tới Tâm Đồng, các ngươi không biết chữ chết viết như thế nào!

Tiểu Long hét lớn một tiếng, trường bào run lên, quyền ấn oanh ra, một mảnh Tuyên Cổ cảnh tu vi nổ nát không chừa lại chút tro tàn.

Hử trưởng lão cùng Anh trưởng lão bị trọng thương đi tới bên cạnh Lục Tâm Đồng, nhìn nhóm cường giả khủng bố vừa xuất hiện, đặc biệt là nam tử khuôn mặt cương nghị cùng thanh niên mạc kim bào, trong lòng run rẩy không ngớt.

- Giết, viện binh của chúng ta đã tới!

- Giết, đám tặc tử phản cốc chết không đáng tiếc, giết!

Mấy trăm người đi theo Lục Tâm Đồng giờ phút này không khỏi sôi trào, bộc phát ra khí tức khủng bố oanh kích tới.

Trái lại đội ngũ mấy ngàn người hiện tại không còn chút dũng khí đối kháng.

- Thiếu cốc chủ tha mạng a!

- Thiếu cốc chủ tha mạng!

- Thiếu cốc chủ, chúng ta sai lầm rồi, tha chúng ta một mạng!

Chương 4368: Miểu Minh ca ca

Từng thân ảnh nhất thời buông tha chống cự, vội vàng đầu hàng.

Mỗi người quỳ rạp dưới đất, không còn ai dám động thủ, thậm chí cũng không dám trốn.

Trưởng lão Hóa Hồng cảnh cũng trốn không thoát, bọn hắn thế nào có thể nghĩ.

Mấy cường giả Thần Thú thế giới thấy vậy cũng tạm thời dừng tay, ánh mắt mấy trăm người đều nhìn qua Lục Tâm Đồng.

- Thiếu cốc chủ, dù sao đều là đệ tử Tuyệt Linh độc cốc, huống chi chúng ta đang cần dùng người…

Anh trưởng lão tựa hồ muốn cầu tình cho hơn phân nửa phản đồ còn lại, dù sao đều là đệ tử Tuyệt Linh độc cốc, có chút không đành lòng.

- Thiếu cốc chủ, chúng ta biết sai rồi!

- Thiếu cốc chủ tha mạng, sau này chúng ta sẽ không phản bội, vĩnh viễn đi theo thiếu cốc chủ!

Lục Tâm Đồng nhìn mấy ngàn phản đồ, mày khẽ động, không tự chủ được nhìn qua nam tử giữa không trung, nói:

- Ca ca…

- Nguyên lai là ca ca của thiếu cốc chủ, không biết những vị cường giả khủng bố này ở đâu tới, thật không tầm thường.

Nghe vậy Hử trưởng lão cùng Anh trưởng lão rung động nhủ thầm.

Lục Lâm Thiên nhìn Lục Tâm Đồng, nói:

- Tâm Đồng, muội là thiếu cốc chủ Tuyệt Linh độc cốc, muội cảm thấy nên làm thế nào thì làm thế đó, hết thảy có ca ca cùng Tiểu Long ở đây, buông tay đi làm là được rồi.

- Dạ!

Lục Tâm Đồng nghe vậy ánh mắt khẽ động, gật đầu, khi ánh mắt nhìn qua nhóm đệ tử đầu hàng, trong mắt bắn ra hàn ý, như la sát ma nữ, trầm giọng nói:

- Một lần bất trung trăm lần bất dung, người phản cốc đại nghịch bất đạo, giết không tha!

Tiếng quát lạnh lùng rơi xuống, làm sắc mặt Hử trưởng lão cùng Anh trưởng lão khẽ động, mà nhóm người đầu hàng càng đại biến, biết đây chính là tuyên bố tử vong của bọn họ.

- Chạy mau, mau!

Lập tức có người vội vàng bỏ chạy.

- Một khi đã như vậy, đều đi chết đi!

Lục Lâm Thiên lãnh đạm nói, từ trong thiên địa xung quanh thẩm thấu ra kim mang chói mắt, kim mang rạng rỡ lan tràn, tiêu sát khí vô cùng vô tận bộc phát.

Oanh long long!

Tiếng sấm vang vọng, phong vân biến sắc, hải vực nổi lên sóng to gió lớn.

Oanh long long!

Xung quanh nhất thời vỡ ra vô số cái khe, từng đạo kim mang từ trong khe hở bắn ra.

Hưu hưu!

Kim mang như tia chớp xuyên vào mấy ngàn thân thể, tàn sát bừa bãi khắp cả thiên địa.

Oanh long long!

Uy áp khủng bố, vô số cự lãng dựng thẳng lên bầu trời, sóng biển gào thét.

- Thực lực thật khủng khiếp!

Nhóm cường giả Thần Thú thế giới cũng khiếp sợ kêu thầm.

Xuy lạp lạp…

Những nơi kim mang đi qua, đều có người bị tru diệt trong đó.

Kim mang xuyên thủng không gian, làm những thân hình hóa thành tro tàn, thần hồn câu diệt!

- Sát khí thật khủng khiếp!

Giơ tay nhấc chân làm người thần hồn câu diệt, sát khí thao thiên làm mọi người có mặt đều run như cầy sấy.

- Hô…

Thoáng chốc kim mang đều biến mất, Lục Lâm Thiên thu liễm khí tức rơi xuống trước mặt Lục Tâm Đồng.

Lục Lâm Thiên đưa qua vài viên đan dược, nói:

- Chuyện thế nào ta đã biết, có ta cùng Tiểu Long ở đây, sẽ không có vấn đề gì nữa.

- Không sai, ta cùng lão đại đã tới đây, muốn san bằng Tuyệt Linh độc cốc cũng không có vấn đề.

Tiểu Long mỉm cười vỗ vai Lục Tâm Đồng, vẫn như ngày trước khi còn ở trong Thế giới Linh Vũ.

Lục Tâm Đồng cầm đan dược bỏ vào miệng, nhìn hai người, nói:

- Ca ca, Tiểu Long, nhìn thấy hai người là được rồi, muội còn nghĩ hai người không kịp đuổi tới, sư phụ cũng đã bị gian nhân làm hại, trong ba ngàn đại thế giới muội cũng chỉ có thể tìm hai người hỗ trợ.

- Nha đầu ngốc, chúng ta là người một nhà, ai dám động tới tam muội của ta, ta cùng đại ca, Tiểu Long chắc chắn giúp muội trút giận, trong thiên địa này bất cứ người nào cũng không thể động muội mảy may!

Lục Lâm Thiên vuốt vuốt mái tóc dài tán loạn trên vai Lục Tâm Đồng, sát khí ngập trời vừa rồi cũng vô ảnh vô tung biến mất.

- Đại ca thiếu cốc chủ là người phương nào, sao chưa từng nghe nói qua!

Toàn bộ đệ tử Tuyệt Linh độc cốc nhìn nam tử cương nghị trước mắt, người này đúng là sát tinh, là sát thần tuyệt đối. Mà lúc này nhìn hắn thật thản nhiên ôn hòa, người như vậy là khó trêu chọc nhất, bọn họ chưa từng nghe nói qua thiếu cốc chủ còn có chỗ dựa vững chắc như vậy.

- Tâm Đồng, nói cho ngươi nghe một tin tốt lành, Dương Quá đại ca đã có tin tức, hiện tại hắn đang ở Thiên Địa các, nhưng tạm thời có việc, tới lúc đó sẽ tới tìm chúng ta.

Tiểu Long nói.

Nghe vậy Lục Tâm Đồng vui mừng nói:

- Có tin tức của đại ca sao, vậy cũng tốt, đại ca không có việc gì là được rồi.

- Thiếu cốc chủ còn có đại ca ở Thiên Địa các…

Hử trưởng lão cùng Anh trưởng lão nghe vậy, ánh mắt nhìn nhau khiếp sợ, họ có nghe nói qua về Thiên Địa các, đó chính là thế lực khủng bố, không kém hơn Tuyên Cổ điện chút nào.

Tới thời điểm này bọn họ mới biết, thiếu cốc chủ cũng không phải vô thân vô cố, sau lưng còn có thế lực tuyệt đối khủng bố…

Vào đêm, núi non mênh mông, trăng sáng treo cao, ánh trăng như nước, mơ hồ phiêu đãng một tầng sương mù màu đen.

Trong bầu trời đêm, một mảnh ánh trăng bao phủ xuống dãy kiến trúc liên miên trong núi, chiếu rọi ra từng kiến trúc khổng lồ, ánh trăng thổi qua sương mù màu đen, lưu lại những dấu vết loang lổ trong sơn mạch.

- Miểu Minh ca ca, tu vi của ngươi tựa hồ lại tiến một bước!

- Tu vi Thanh Man muội cũng tiến bộ không ít, một thân độc công người thường không dám đυ.ng vào.

- Vậy sao Miểu Minh ca còn dám đυ.ng tới?

- Chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu, ta có thể vì muội bỏ qua tính mạng!

- Hì hì, Miểu Minh ca xấu lắm!

- Không xấu, sao có thể yêu thương Thanh Man muội!

Bên trong một đình viện mơ hồ truyền ra tiếng cười daˆм uế, chỉ thấy một lão giả trên năm mươi đang cùng một nữ tử thanh xuân trêu đùa trên giường, ca ca muội muội quấn quýt, chỉ sợ làm người nghe được không ngừng nôn mửa suốt ba ngày.

Khí tức lão giả âm hàn, nhưng trong mắt bắn ra tinh quang, thân mặc áo đen, ánh mắt cười dâм đãиƍ, chính là một tên sắc lang.

Nữ tử cực kỳ xinh đẹp mỹ mạo, đôi mắt hoa đào có thể vạch lòng người.

Nữ tử khoảng hai mươi lăm hai mươi sáu, phong tình vạn chủng, làm lão giả mê mệt, hai tay không ngừng xoa nắng thân thể nàng, nữ tử ỡm ờ, dục cự còn nghênh.

- Miểu Minh ca, tới đi!

Lão giả làm sao còn nhịn được nữa, vội vàng cởϊ qυầи áo nghênh thương ra trận, thúc ngựa chạy chồm, làm cho nữ tử nhất thời kêu rên…

Chương 4369: Tình huống của Tuyệt Linh độc cốc

Sau một lát hai người mới tách ra, bàn tay lão giả lưu luyến không rời vuốt ve thân thể nữ tử.

- Miểu Minh ca, tại sao Tuyệt Linh song độc vẫn chưa về, không phải sẽ xảy ra sự tình gì đi?

Nữ tử nằm trên giường, khuôn mặt đã khôi phục lại bình thường, ánh mắt có chút lo lắng nói.

- Yên tâm đi, Lục Tâm Đồng cũng không còn khả năng lật nổi sóng to, có Tuyệt Linh song độc ra tay, nỏ mạnh hết đà cũng không thể tiếp tục đối kháng, ngày mai muội cứ đợi ngồi lên vị trí cốc chủ đi, tới lúc đó Ám Minh động cùng Tuyệt Linh độc cốc hợp lại, sau này thế lực đương nhiên cao hơn một tầng!

Lão giả nói.

Nữ tử nghe vậy, tựa hồ đã yên tâm một ít, cười lạnh nói:

- Đoán chừng là Tuyệt Linh song độc chậm trễ đi, đám người Lục Tâm Đồng cũng không lật nổi sóng to, nếu không phải lúc sư phụ đánh chết lão gia hỏa kia đã bị thương nặng, bên chúng ta cũng chết vài cường giả, nhất thời nhân thủ không đủ, còn muốn trông chừng những người khác, chỉ sợ đám người Lục Tâm Đồng cũng không nhảy nhót được lâu như vậy, nhưng hiện tại rốt cục đã giải quyết, bắt đầu từ ngày mai Tuyệt Linh độc cốc thuộc về muội.

- Vậy ca ca phải nói tiếng chúc mừng muội trước, từ ngày mai ta cần xưng hô muội là Thanh Man cốc chủ mới tốt, ha ha…

Lão giả cười nói, hai tay không ngừng vuốt ve bộ ngực của nữ tử.

- Ca ca đừng chê cười muội, huynh đường đường là động chủ Ám Minh động, nếu lần này không có Ám Minh động hỗ trợ, sư phụ giải quyết lão gia hỏa kia, chuyện của chúng ta cũng sẽ không thuận lợi như vậy, đều là nhờ ca ca hỗ trợ giải quyết dư nghiệt của lão gia hỏa kia.

Nữ tử cười nói.

Lão giả nghe vậy hung hăng bóp nhẹ bộ ngực của nữ tử, cười daˆм uế nói:

- Thanh Man muội khách khí, sau này chúng ta là người một nhà, Ám Minh động của ta cũng là của muội, huống chi trên người muội có một vật khiến ta thật lưu luyến, hận không thể thời khắc làm bạn.

- Ca ca, ngươi thật hư hỏng…

- Vậy tiếp tục hư hỏng hơn một ít…

Trong màn đêm, bên trong một đình viện nằm trong dãy núi, Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Lục Tâm Đồng cùng nhóm người Chu Thần Hi đều có mặt.

Mọi người nghe Lục Tâm Đồng thuật lại mọi sự tình kể từ khi rời khỏi Phi Linh môn quay về Tuyệt Linh độc cốc.

Nguyên lai lúc trước sư phụ Lục Tâm Đồng là Diệt Hồn độc cơ hơn hai vạn năm trước mất tích, chính là vì có một lần đi ra ngoài đã bị một đám cường giả xa lạ vây công, sau một trận ác chiến cuối cùng bị trọng thương cơ hồ hẳn phải mất mạng.

Nhưng dưới cơ duyên xảo hợp Diệt Hồn độc cơ đào thoát một kiếp, may mắn lưu tia sinh cơ, nhưng lâm vào khốn cảnh không thể thoát khốn rời đi.

Bởi vì Diệt Hồn độc cơ hoài nghi mình bị vây công có quan hệ với Tuyệt Linh độc cốc, khi thực lực còn chưa khôi phục cũng không dám quay về, một mình càng không thể chữa thương, bị nhốt trong khốn cảnh thiếu thốn tài nguyên, thương thế rất nặng, rất khó khôi phục.

Dưới sự trùng hợp Lục Tâm Đồng gặp được Diệt Hồn độc cơ, còn tu luyện độc công cho nên bái làm môn hạ.

Được Lục Tâm Đồng trợ giúp, thực lực Diệt Hồn độc cơ chậm rãi khôi phục, nhưng vẫn chưa tới thời kỳ toàn thịnh.

Bởi vì sau đó không lâu là ngày lựa chọn tân cốc chủ, thực lực đã khôi phục không ít cho nên Diệt Hồn độc cơ muốn quay về tìm kiếm nội gián đánh lén mình, vì vậy cùng Lục Tâm Đồng quay về Tuyệt Linh độc cốc.

Diệt Hồn độc cơ đột nhiên trở về làm Tuyệt Linh độc cốc náo động, nhất thời chia thành ba đội ngũ, một là muốn duy trì quyền cốc chủ Diệt Hồn yêu cơ, một là ủng hộ lão cốc chủ, nhưng cỗ thế lực này cũng không lớn.

Cỗ thế lực thứ ba do không ít trưởng lão cùng hộ pháp tạo thành, nhưng cỗ thế lực này luôn duy trì trung lập.

Ở trong Tuyệt Linh độc cốc, thực lực Lục Tâm Đồng tiến bộ không ít, mà Diệt Hồn độc cơ cũng một mực thầm điều tra nội gián ngày trước.

Sau một thời gian dò xét, Diệt Hồn độc cơ rốt cục tra được manh mối, phát hiện là sư muội Diệt Hồn yêu cơ, lập tức đem Vạn Độc ấn phù cùng Tuyệt Linh độc quyết giao cho Lục Tâm Đồng, còn căn dặn không được để bại lộ hay giao cho bất luận kẻ nào.

Ấn phù chưởng môn là tín vật của cốc chủ, nghe đồn có quan hệ tới một chuyện đại sự hoặc là bảo vật gì đó của Tuyệt Linh độc cốc.

Nhưng các đời cốc chủ lại không biết bí mật này, chỉ dùng làm ấn phù chưởng môn mà thôi, hai vạn năm trước khi Diệt Hồn độc cơ rời khỏi cốc cũng là vì điều tra chuyện liên quan tới ấn phù Vạn Độc.

Về phần Tuyệt Linh độc quyết cũng chỉ truyền lại cho cốc chủ kế nhiệm, mà Lục Tâm Đồng cũng đã sớm tu luyện Tuyệt Linh độc quyết.

Sau khi Diệt Hồn độc cơ đem Vạn Độc ấn phù giao cho Lục Tâm Đồng, căn dặn nàng rời khỏi độc cốc đi ra ba ngàn đại thế giới tìm kiếm một vị tên là Vạn Độc chí tôn Tuyệt Linh độc cốc tiền bối.

Còn dặn nàng phải nói với vị Vạn Độc chí tôn, nói Tuyệt Linh độc cốc đã bị thế lực bên ngoài thẩm thấu, chỉ sợ hiện tại cả độc cốc đã không còn như ngày trước.

Nhưng Lục Tâm Đồng còn chưa kịp rời khỏi, đã bị người Diệt Hồn yêu cơ ngăn trở.

Mà Diệt Hồn độc cơ bị mấy cường giả vây công, mặc dù liều mạng đánh chết mấy tên, đánh trọng thương Diệt Hồn yêu cơ, nhưng cuối cùng vẫn bị rơi xuống, Lục Tâm Đồng tận mắt nhìn thấy sư phụ chết trước mắt của mình, sự tình phía sau Lục Lâm Thiên cũng đã biết.

Bởi vậy lúc này Lục Lâm Thiên chợt nhướng mày, nói:

- Nhìn dáng vẻ Diệt Hồn yêu cơ đã sớm mưu đồ từ lâu, Tuyệt Linh độc cốc bị thế lực bên ngoài thẩm thấu, hẳn là Ám Minh động đi.

- Bọn hắn nhất định muốn tiêu diệt toàn bộ thế lực của sư phụ để ngày mai có thể ngồi vào vị trí cốc chủ, Ám Minh động là cỗ thế lực rất mạnh trong Côn Vân thế giới, mặc dù không thể so sánh với Cổ tộc, nhưng trong Côn Vân thế giới cũng là thế lực nhất lưu, trong động cường giả đông đảo, không thể khinh thường, nếu Tuyệt Linh độc cốc không có nội ứng, Ám Minh động tuyệt đối không dám trêu chọc.

Thần sắc Lục Tâm Đồng ảm đạm thần thương, trong mắt hiện lên vẻ bi thống lẫn kiên nghị, nói:

- Bất kể thế nào mối thù của sư phụ muội phải báo, lần này nếu không phải sư phụ một lòng muốn che chở muội rời đi, chỉ sợ đã có cơ hội đào thoát, nếu không phải muội, sư phụ sẽ không chết!

Lục Lâm Thiên thở dài, mặc dù Lục Tâm Đồng ở chung với Diệt Hồn độc cơ chưa bao lâu, nhưng cũng biết quan hệ sư đồ rất tốt, nhìn ra được bà ta thật sự thương yêu tam muội của mình.

Chương 4370: Phá thiên cũng có ta chống đỡ

Lục Tâm Đồng tổng cộng có hai vị sư phụ, lúc trước Đông lão bất hạnh rơi xuống, bây giờ Diệt Hồn độc cơ lại tử vong, giờ phút này Lục Lâm Thiên hiểu rõ tâm tình của Lục Tâm Đồng, biết nàng cực kỳ đau lòng bi thương, nếu không báo thù cho sư phụ, trong lòng nàng sẽ không tha thứ cho mình.

- Tâm Đồng, hiện tại mọi người đã trốn thoát, tại sao chúng ta không đi tìm các trưởng lão trung lập, đem những gì ngươi biết nói cho bọn hắn, tới lúc đó tự nhiên có thể đối phó Diệt Hồn yêu cơ.

Hổ Y nói.

Lục Tâm Đồng nghe vậy, lộ xem ra cười khổ, Huyền Doanh đã nói:

- Hổ Y muội, sự tình không đơn giản như vậy, chỉ sợ tới lúc đó đối phương chết không thừa nhận, nhất thời cũng khó điều tra rõ ràng. Cho dù là những trưởng lão kia sẽ điều tra, chỉ sợ trong đoạn thời gian đó Tâm Đồng càng gặp phải nguy hiểm lớn hơn nữa, thậm chí còn lưu thời gian cho Diệt Hồn yêu cơ chuẩn bị, tới lúc đó chỉ sợ cả những trưởng lão trung lập cũng bị rửa sạch, mà khi đó không còn ai làm gì được đám người Diệt Hồn yêu cơ.

Lục Tâm Đồng gật đầu, nói:

- Huyền Doanh tỷ nói rất đúng, nhưng chỉ đúng một phần, còn một phần khác.

Khẽ than dài, sắc mặt Lục Tâm Đồng hơi trầm xuống, nói:

- Thứ hai, Tuyệt Linh độc cốc luôn lấy thực lực vi tôn, người mạnh là vương. Lúc trước sư phụ muội ngồi lên vị trí cốc chủ, cũng bởi vì đánh bại người trong độc cốc, cũng đánh bại Diệt Hồn yêu cơ cho nên mới ngồi lên vị trí cốc chủ.

- Rồi sau đó sư phụ bị gian nhân làm hại, bị trọng thương, bởi vậy trong hai vạn năm vô luận thực lực hay thế lực cũng yếu hơn Diệt Hồn yêu cơ, cho nên hiện tại trong Tuyệt Linh độc cốc có không ít trưởng lão cùng hộ pháp cũng biết sự tranh đoạt giữa sư phụ muội cùng Diệt Hồn yêu cơ, nhưng vẫn giữ thái độ trung lập.

- Nếu lần này muội thuận lợi ngồi lên vị trí cốc chủ, thế lực kia đương nhiên sẽ thần phục, nhưng nếu bị Diệt Hồn yêu cơ ngồi lên vị trí cốc chủ, thế lực kia đương nhiên cũng sẽ nhờ vả bà ta!

- Người mạnh là vương, có đôi khi sự thật cũng không quá trọng yếu, được làm vua thua làm giặc, từ xưa tới nay luôn như thế, thực lực mới là quyết định hết thảy tồn tại!

Lục Lâm Thiên than nhỏ, cũng đã thay bộ thanh y của mình, nhìn Lục Tâm Đồng, hỏi:

- Tâm Đồng, vậy hiện tại muội có tính toán gì không?

- Ngày mai chính là ngày lựa chọn tân cốc chủ, dựa theo quy củ Tuyệt Linh độc cốc, nếu muội không xuất hiện, cho dù là không có Vạn Độc ấn phù cùng Tuyệt Linh độc quyết, người Diệt Hồn yêu cơ cũng sẽ dễ dàng trở thành tân cốc chủ, tới lúc đó muội cũng phải vô điều kiện giao ra Tuyệt Linh độc quyết cùng Vạn Độc ấn phù, cho nên muội phải đi.

Lục Tâm Đồng nhíu mày, nói:

- Ít nhất, muội không cho phép bọn hắn tiếp tục phát triển an toàn.

Lục Lâm Thiên nhìn Lục Tâm Đồng, ánh mắt khẽ động, trầm mặc một lúc hỏi:

- Tâm Đồng, thực lực của Diệt Hồn yêu cơ như thế nào?

Lục Tâm Đồng nhìn hắn, nói:

- Trước khi sư phụ muội bị trọng thương đã là ngũ nguyên Hóa Hồng cảnh, vẫn chưa thể khôi phục tới cấp độ toàn thịnh, lúc trước khi sư phụ bị thương nặng, đã bị độc công cắn lại, dung nhan tuyệt mỹ đều bị hủy, thậm chí còn chưa khôi phục được thủ đoạn bình thường, sư phụ luôn phải dùng khăn đen che mặt. Mà thực lực Diệt Hồn yêu cơ muội có nghe sư phụ nói qua, hình như đã tới lục nguyên Hóa Hồng cảnh, cho nên lần này sư phụ mới gặp phải độc thủ.

- Lục nguyên Hóa Hồng cảnh sao?

Trong mắt Lục Lâm Thiên chợt lóe lên, nói:

- Tâm Đồng, ngày mai dựa theo lời muội nói mà làm đi, có ta ở đây, cho dù muội có phá thiên ca ca cũng giúp muội chống đỡ.

- Tâm Đồng, còn có ta đây, tu vi lục nguyên Hóa Hồng cảnh mà thôi, cũng không có gì đặc biệt.

Tiểu Long nghiêng đầu, nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Lão đại, ta nhận được tin tức nói ngươi đã đi Tuyên Cổ điện, trở thành điện chủ Thánh Lôi điện cùng thánh chủ Tuyên Cổ điện, thật không?

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, cười nói:

- Tin tức của ngươi rất linh thông.

- Ta chỉ mới biết không lâu, là Thần Thú thế giới lấy được tin tức.

Tiểu Long khẽ cười nói:

- Tâm Đồng, ngươi nghe được rồi đi, hiện tại lão đại đã là thánh chủ Tuyên Cổ điện, tùy tiện mà làm, ngày mai hết thảy còn có chúng ta.

- Ân.

Lục Tâm Đồng gật đầu đáp:

- Chúc mừng ca ca, thánh chủ Tuyên Cổ điện, thật sự không tầm thường.

Lục Lâm Thiên khẽ cười, nói:

- Ngày mai có tính toán gì không, nói thử xem.

Lục Tâm Đồng khẽ cắn răng, lập tức nói:

- Chỉ sợ không bao lâu nữa bọn hắn cũng sẽ biết đoàn người Tuyệt Linh song độc đã chết, muội nghĩ ngày mai lấy lại vị trí cốc chủ của muội, không vì vị trí cốc chủ, chỉ vì báo thù cho sư phụ, làm cho kế hoạch của bọn hắn thất bại.

- Quyết định thì đi làm đi, ngày mai có ta đi với muội.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

- Còn có ta đây, hết thảy cũng không lật nổi trời!

Tiểu Long tiếp lời.

Một đêm chậm rãi trôi qua, phía đông dần dần sáng lên.

Bình thường Tuyệt Linh độc cốc cũng không quá yên lặng, nhưng cũng không náo nhiệt, nhưng gần đây có vẻ náo nhiệt hơn không ít.

Bên trong một dãy núi có một quảng trường khổng lồ, bốn phía xây dựng thật nhiều đại điện.

Độc khí tràn ngập, trên quảng trường hội tụ không ít thân ảnh, nhân số lên tới ba bốn vạn, có thêm thú tộc, nhân tộc, thậm chí cả minh linh tộc.

Bọn họ đều là người tu luyện độc công.

Người càng ngày càng nhiều, rốt cục có gần hai mươi thân ảnh vây quanh một nữ tử xinh đẹp đi ra, bộ dáng hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, mỹ mạo yêu mị, đôi mắt hoa đào như có thể vạch lòng người.

Nữ tử đang chào hỏi các cường giả hộ pháp cùng những vị thường ra ngoài ít quay về trong cốc, váy dài xanh nhạt phong tình vạn chủng, khiến người thỉnh thoảng phải ghé mắt.

- Lần này tiên tử nhất định có thể trở thành cốc chủ!

- Tới lúc đó hậu bối còn phải thỉnh chư vị hộ pháp chấp sự ủng hộ nhiều hơn.

- Chúc mừng tiên tử!

- Hoàng trưởng lão khách khí, có Hoàng trưởng lão là phúc phần của Tuyệt Linh độc cốc!

- Thực lực tiên tử tựa hồ lại có tiến bộ, độc công khẳng định tiến thêm một tầng.

…

- Không phải nói lão cốc chủ truyền vị cho Lục Tâm Đồng sao, nghe nói Lục Tâm Đồng độc công cường hãn, còn là vô lượng niết bàn, hẳn là có cơ hội trở thành tân cốc chủ a.

- Việc này chúng ta cũng không biết, tình huống hiện tại trong độc cốc ngươi hẳn cũng biết một ít, lúc này không giống ngày xưa đâu.

Ông!

Khi mặt trời lên cao, trên quảng trường truyền ra tiếng chuông, mọi âm thanh dừng lại, ánh mắt nhìn vào đại điện trên quảng trường.

Xuy…

Mười mấy thân ảnh xuất hiện, hiện thân trước dãy ghế phía trước.

Đi đầu là một mỹ phụ hơn bốn mươi, phong vận do tồn, khí chất không tầm thường, mắt bắn tinh quang, váy dài màu đen có không ít lấm tấm huyết sắc, màu sắc làm cho người có tu vi thấp nhìn thấy lại cảm giác thần hồn run rẩy.

Chương 4371: Khí thế của Lục Tâm Đồn

Bên cạnh mỹ phụ còn có vài lão giả cùng mấy lão ẩu, thực lực cường hãn, khí tức dao động làm không gian khẽ run, chỉ có cường giả mới có thể cảm giác.

Nhìn thấy nhóm người mỹ phụ đi ra, toàn bộ đệ tử Tuyệt Linh độc cốc trên quảng trường đồng thời cung kính hành lễ:

- Bái kiến cốc chủ, bái kiến chư vị trưởng lão.

- Đều miễn lễ!

Mỹ phụ phất tay ý bảo, sau đó ngồi xuống ghế.

Mọi người xung quanh lúc này mới ngồi xuống, có không ít người có tư cách ngồi xuống, sắc mặt lại âm thầm khẽ biến, thần sắc khẽ động.

- Ngoại trừ các trưởng lão bên cạnh cốc chủ, còn có mấy người là ai a?

- Hình như là người Ám Minh động, nghe nói là mời đến xem lễ.

- Tuyệt Linh độc cốc chúng ta từ khi nào có quan hệ với Ám Minh động tốt như vậy.

Giờ phút này nữ tử mỹ mạo sau vài lần lắc mình đã đi tới sau lưng mỹ phụ áo đen cung kính đứng thẳng, trong mơ hồ ánh mắt liếc qua lão giả khí tức âm hàn, thân mặc áo đen vừa ngồi xuống.

- Di, sao không nhìn thấy cốc chủ cùng Lục Tâm Đồng?

- Nghe nói lão cốc chủ muốn truyền vị cho Lục Tâm Đồng mà!

- Đã tới giờ này sao Lục Tâm Đồng còn chưa tới, nếu không tới, dựa theo quy củ Tuyệt Linh độc cốc tới lúc đó sẽ đánh mất cơ hội trở thành cốc chủ.

Có một ít đệ tử Tuyệt Lôi độc cốc thấp giọng nghị luận, mà không ít trưởng lão hộ pháp cũng đưa mắt nhìn nhau, thần sắc khẽ động.

- Thời gian đã đến, có thể bắt đầu rồi!

Mỹ phụ áo đen vẻ mặt hờ hững, nhìn hoàng sam lão giả bên cạnh nói:

- Người chưa tới, dựa theo quy củ Tuyệt Linh độc cốc, đánh mất tư cách, dựa theo quy củ độc cốc mà làm đi!

- Buổi lễ long trọng nhậm chức cốc chủ mười vạn năm một lần của Tuyệt Linh độc cốc hiện tại bắt đầu!

Hoàng sam lão giả nghe vậy liền tiến lên, âm thanh vang vọng trên không trung:

- Về quy củ chọn lựa tân cốc chủ ta cũng không muốn nói nhiều, mọi người đều biết quy củ Tuyệt Linh độc cốc, ngoại trừ được cốc chủ chỉ định tiếp nhận vị trí cốc chủ, cũng có thể do toàn bộ trưởng lão cùng thân truyền đệ tử của cốc chủ tranh đoạt. Bởi vì lần này cốc chủ có một số việc, cho nên hết thảy thủ tục do quyền cốc chủ giải quyết, bởi vậy quyền cốc chủ cũng có quyền lựa chọn người kế nhiệm, đó là chỉ định thân truyền đệ tử của quyền cốc chủ Thanh Man tiên tử kế thừa, không biết có người nào có ý kiến hay không?

Ánh mắt hoàng sam lão giả hữu ý vô ý dừng lại trên người nhóm trưởng lão.

Có không ít trưởng lão Tuyệt Linh độc cốc đưa mắt nhìn nhau, tựa hồ đang tìm hiểu điều gì, sau đó rơi lên người nữ tử xinh đẹp, ánh mắt khẽ than, nhưng cuối cùng cũng không nói thêm lời gì.

Ánh mắt nữ tử đảo qua mọi người, nhận ra thần sắc của họ, khuôn mặt mơ hồ lộ ra ý cười.

Hoàng sam lão giả nhìn qua mỹ phụ áo đen thấy bà ta thầm gật đầu, lập tức nói:

- Nếu không có ai phản đối, như vậy Thanh Man tiên tử trở thành cốc chủ là thực chí danh quy, cho nên ta tuyên bố, từ giờ trở đi, Thanh Man tiên tử…

Sưu sưu…

Đúng lúc này, mỹ phụ áo đen chợt ngẩng đầu lên, nhìn chăm chú vào viễn không, không ít ánh mắt của các trưởng lão cũng cảm giác được gì đó, đồng loạt nhìn theo.

- Bao biện lừa dối, thật sự là buồn cười, lựa chọn cốc chủ kế nhiệm từ khi nào thì tới lượt các ngươi nói chuyện.

Cùng lúc đó, khi hoàng sam lão giả nói xong, một âm thanh cuồn cuộn truyền ra, quanh quẩn trên bầu trời quảng trường.

Sưu sưu…

Mọi người ngẩng đầu, âm thanh xé gió vang vọng giữa không trung.

Trong ánh mắt kinh ngạc của bọn họ, gần hai mươi đạo lưu quang bay tới, chợt lóe liền rơi xuống trên quảng trường.

Lưu quang thu liễm, mọi người lập tức hiện thân.

- Là Lục Tâm Đồng!

- Còn có Hử trưởng lão cùng Anh trưởng lão.

- Thật nhiều nữ tử tuyệt sắc a, hình như không phải đệ tử Tuyệt Linh độc cốc chúng ta!

Xuy lạp lạp…

Từng thân ảnh hạ xuống, sau lưng còn có vài trăm thân ảnh cấp tốc lướt tới, chỉ vài lần chớp động đã xuất hiện trên bầu trời quảng trường, chính là nhóm người Vu Nữ cùng đệ tử Tuyệt Linh độc cốc luôn đi theo Lục Tâm Đồng.

- Đẹp quá…

Lão giả âm hàn nhìn thấy Lục Tâm Đồng, Chu Thần Hi, Huyền Doanh, Hổ Y cùng Long Yên công chúa, ánh mắt rung động, nữ tử tuyệt mỹ như vậy, ngay cả vẻ đẹp dung tục của Thanh Man làm sao có thể đánh đồng với các nàng.

Vừa nhìn thấy nhóm người Lục Tâm Đồng, sắc mặt mỹ phụ áo đen cùng không ít trưởng lão lẫn Thanh Man đều biến hóa, mơ hồ nhìn nhau, nổi lên dao động.

- Thật là to gan, không có Vạn Độc ấn phù, không tu luyện Tuyệt Linh độc quyết, là có thể ở đây lựa chọn tân cốc chủ, khinh thường quy củ Tuyệt Linh độc cốc, chẳng lẽ các ngươi muốn tạo phản hay sao!

Lục Tâm Đồng bước tới trước mặt hoàng sam lão giả, âm thanh lạnh lùng truyền ra, bỗng dưng vung tay tát thẳng lên mặt hoàng sam lão giả tu vi Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong phía trước.

- Ba!

Khuôn mặt hoàng sam lão giả nhất thời hiện lên dấu tay đỏ bừng.

Phốc!

Hoàng sam lão giả phun máu tươi, bị Lục Tâm Đồng tát tai thậm chí phun máu lẫn vài cái răng.

Một màn bất thình lình làm cả quảng trường yên tĩnh trở lại, ánh mắt mọi người đều nhìn Lục Tâm Đồng.

Nhưng lúc này ánh mắt mỹ phụ áo đen cùng vài lão ẩu lão giả đều nhìn Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long, thần sắc thầm nghi hoặc.

- Lục Tâm Đồng, ngươi dám tát ta…

Hoàng sam lão giả ôm khuôn mặt rát bỏng, ánh mắt có chút ngây dại, tựa hồ còn chưa hồi phục thần trí, khuôn mặt đột nhiên sưng phồng lên, biến thành một mảnh tối đen, nháy mắt lan tràn khắp cả khuôn mặt lộ ra gân xanh, toàn thân lập tức sưng phù tối tăm.

- Dám đối với ta bất kính, đáng chết!

Lục Tâm Đồng thản nhiên nói, hàn ý hiện lên, không tiếp tục ra tay nhưng hoàng sam lão giả đã kêu lên thảm thiết.

- A…

Thân hình gầy gò của hoàng sam lão giả sưng phù trướng lớn, ngứa ngáy không chịu nổi, mười ngón tay cào lên da mặt đầm đìa vết máu màu đen, trong mắt lộ vẻ sợ hãi, loại kịch độc như vậy dù là hắn cũng không thể đối kháng, quát to:

- Cốc chủ cứu…

Hoàng sam lão giả đang định cầu cứu, nhưng lời còn chưa dứt thân hình đã bành trướng, lập tức nổ tung.

Oanh!

Trong khoảnh khắc lão giả đã biến thành một bãi thịt máu màu đen văng tung tóe trên quảng trường, thần hồn câu diệt, thậm chí linh hồn cũng bị kịch độc tiêu hủy.

Hô…

Ánh mắt mọi người run lên, không ai ngờ Lục Tâm Đồng lại hạ sát thủ, độc công nghe rợn cả người.

- Lục Tâm Đồng, ngươi thật to gan, trong buổi lễ long trọng đánh chết nhị hộ pháp, ngươi có biết tội của ngươi không?

Thanh Man liếc nhìn mỹ phụ áo đen, nhất thời quát lớn.

- Vạn Độc ấn phù ở đây, ta chính là thiếu cốc chủ, người thừa kế Tuyệt Linh độc cốc, nhị hộ pháp dám bất kính với ta, mọi người đều chứng kiến, tại sao ta không thể giết hắn, Thanh Man, chẳng lẽ ngươi cũng dám bất kính với ta sao!

Chương 4372: Vạn Độc ấn phù

Lời của Lục Tâm Đồng vừa dứt, bàn tay run lên, trong tay hiện ra một khối ấn phù trong suốt trong sáng tản ra lưu quang bí văn cỡ lòng bàn tay, nhìn qua giống như ngọc tỷ xoay quanh trong tay nàng.

- Vạn Độc ấn phù!

Ánh mắt mọi người nhìn chăm chú vào trên ấn phù, đệ tử Tuyệt Linh độc cốc đương nhiên nhận thức được nó, đó là ấn phù chưởng môn, có Vạn Độc ấn phù đại biểu cho cốc chủ.

- Bái kiến thiếu cốc chủ!

Không ít đệ tử Tuyệt Linh độc cốc hành lễ, Vạn Độc ấn phù đối với họ mà nói có ý nghĩa phi phàm.

Đông đảo những người đang ngồi thấy vậy nhất thời âm thầm biến sắc.

- Miễn lễ!

Vạn Độc ấn phù lóe ra lưu quang, ý bảo mọi người trên quảng trường miễn lễ, lập tức đưa mắt nhìn Thanh Man, thản nhiên nói:

- Thanh Man, nhìn thấy Vạn Độc ấn phù, vì sao ngươi không hành lễ?

- Việc này…

Ánh mắt Thanh Man run lên, nếu lúc này nàng hành lễ, chính là nhận thua với Lục Tâm Đồng.

- Lục Tâm Đồng, ngươi có Vạn Độc ấn phù, nhưng rốt cục làm sao ngươi lấy được còn phải chờ đợi xác nhận, nếu là sư phụ ngươi đưa cho ngươi, có chứng cớ hay không?

Ngay lúc Thanh Man còn đang khó xử, mỹ phụ áo đen nhìn Lục Tâm Đồng, âm thanh thanh thúy truyền ra, nhưng lại làm linh hồn người khác thật khó chịu.

- Vật này là do sư phụ ta lưu lại, còn cần chứng cớ gì!

Lục Tâm Đồng nhìn mỹ phụ, trong mắt tràn ngập hàn ý.

- Đây là do cốc chủ lưu cho thiếu cốc chủ, cốc chủ hi vọng thiếu cốc chủ trở thành cốc chủ Tuyệt Linh độc cốc, ta có thể làm chứng.

- Ta cũng có thể làm chứng!

Hử trưởng lão cùng Anh trưởng lão đồng thời nói.

- Các ngươi làm chứng cũng không thể nói được điều gì, dù sao đại bộ phận trưởng lão cùng hộ pháp đều không biết rõ tình hình, chỉ có vài người các ngươi làm chứng, khó tránh không thỏa đáng.

Mỹ phụ áo đen nhìn lướt qua Anh trưởng lão cùng Hử trưởng lão, cũng không để trong lòng.

Lục Tâm Đồng ngẩng đầu, nhìn thẳng mỹ phụ áo đen, nói:

- Chẳng lẽ còn cần sư phụ ta tới làm chứng sao?

- Tâm Đồng sư điệt, nếu có sư phụ ngươi tới làm chứng, vậy càng tốt hơn.

Thần sắc mỹ phụ âm trầm, khuôn mặt thoáng co rúm lại.

Trong mắt Lục Tâm Đồng hiện lên hàn ý, trầm giọng nói:

- Sư phụ ta đi đâu, trong lòng ngươi hẳn là rõ ràng, bằng không ngươi đi tìm lão nhân gia thế nào, ta nghĩ sư phụ rất muốn nhìn thấy ngươi.

Lục Tâm Đồng cũng biết dù cho mình nói sư phụ là bị Diệt Hồn yêu cơ giết chết cũng không có tác dụng gì lớn.

Thậm chí thế lực trung lập nếu biết được sư phụ nàng đã chết, sẽ đổi hướng, chính bởi vì sư phụ tồn tại cho nên họ mới lựa chọn trung lập.

Trong mắt mỹ phụ áo đen hiện tia hàn ý, nàng cũng không thể nói sư tỷ Diệt Hồn độc cơ đã bị mình tự tay đánh chết, loại chuyện này đương nhiên không cách nào nói ra.

- Lục Tâm Đồng, ngươi nói Vạn Độc ấn phù là do sư phụ ngươi giao cho ngươi, lúc này sư phụ ngươi đi vắng, chúng ta cũng không thể xác nhận ngươi làm sao lấy được Vạn Độc ấn phù.

Diệt Hồn yêu cơ lập tức nói:

- Vậy không bằng cứ như vậy đi, sư thúc bảo quản Vạn Độc ấn phù cho ngươi, chờ khi gặp sư phụ ngươi xác nhận, buổi lễ long trọng hôm nay cũng không thể chậm trễ, tiếp tục lựa chọn tân cốc chủ, nếu Vạn Độc ấn phù thật là của ngươi, tới lúc đó để cho ngươi trở thành cốc chủ thế nào?

- Đây rõ ràng là muốn cướp đoạt đi!

- Cốc chủ chân chính đi đâu vậy, sao ngày quan trọng mà cũng không xuất hiện!

- Chuyện này hình như không đúng a!

Không ít người nghi hoặc xôn xao, đối với đại bộ phận đệ tử Tuyệt Linh độc cốc từ ngoài chạy về dự lễ mà nói, cũng không biết nhiều về tình huống trong cốc.

Bởi vì diện tích độc cốc rất lớn, chia làm nhiều khu vực, dù là chuyện xảy ra trong cốc một khi bị phong tỏa tin tức những người khác cũng không biết gì, huống chi đám người Diệt Hồn yêu cơ đã chuẩn bị kỹ càng, phái ra rất nhiều người phong tỏa tin tức.

- Thật là vô sỉ, đúng như lời Tâm Đồng đã nói, trong độc cốc người mạnh là vua, chỉ có thực lực mới là đạo lý cứng rắn.

Đôi mắt Tiểu Long nhíu lại, dáng vẻ tôn quý lại tăng thêm vẻ thần bí cùng yêu mị, lúc này cũng làm cho không ít ánh mắt rình rập tới.

Lục Lâm Thiên khoanh tay đứng thẳng, khuôn mặt lãnh đạm, ánh mắt đảo qua những người đang ngồi, tu vi Hóa Hồng cảnh thật không ít, đều là tu luyện độc công, bất kỳ là ai ở bên ngoài đều hung danh hiển hách.

Cuối cùng ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua trên người mỹ phụ áo đen cùng hắc y lão giả, đó chính là Diệt Hồn yêu cơ cùng động chủ Ám Minh động Miểu Minh hồng tôn.

Lục Lâm Thiên cảm giác được khí tức của Diệt Hồn yêu cơ, đã đạt tới lục nguyên Hóa Hồng cảnh. Thực lực Miểu Minh cũng không kém, đã đạt tới ngũ nguyên Hóa Hồng cảnh.

Ngay lúc Lục Lâm Thiên đang đánh giá mọi người, từng ánh mắt trên quảng trường cũng rơi lên Lục Tâm Đồng.

Lục Tâm Đồng nhìn qua Diệt Hồn yêu cơ, nói:

- Muốn Vạn Độc ấn phù không cần phiền toái như vậy!

Dứt lời, Lục Tâm Đồng quay đầu nhìn qua Thanh Man, nói:

- Hôm nay là buổi lễ long trọng lựa chọn tân cốc chủ, Thanh Man, chỉ cần ngươi có thể thắng ta, Vạn Độc ấn phù cùng Tuyệt Linh độc quyết đều là của ngươi, từ nay về sau ta rời khỏi Tuyệt Linh độc cốc, như thế nào?

- Hô…

Nghe vậy không ít người đều dao động, ánh mắt những người đang ngồi cũng thay đổi.

Thanh Man nghe được lời của Lục Tâm Đồng, ánh mắt khẽ động, nhìn qua Diệt Hồn yêu cơ.

Sắc mặt Diệt Hồn yêu cơ thoáng trầm xuống, nói:

- Thanh Man, ngươi lại đây.

- Dạ, sư phụ.

Thân ảnh Thanh Man chợt lóe đi tới trước người Diệt Hồn yêu cơ.

Diệt Hồn yêu cơ đứng dậy, vỗ nhẹ lên hai vai Thanh Man, nói:

- Ta nhớ được mấy năm nay ngươi chưa từng luận bàn qua với vị sư muội này, hiện tại vừa lúc có cơ hội, nếu sư muội ngươi muốn tỷ thí với ngươi một phen, ngươi hãy đi thử xem thực lực của sư muội ngươi đi.

- Đệ tử lĩnh mệnh, vậy cùng sư muội luận bàn một phen!

Chẳng biết tại sao trên mặt Thanh Man lộ vẻ vui mừng, chợt lóe đi tới trên quảng trường, nói:

- Hảo sư muội của ta, chúng ta luận bàn một phen đi!

- Cũng tốt.

Lục Tâm Đồng quay đầu nhìn Lục Lâm Thiên bọn họ, nói:

- Ca ca, Tiểu Long, đại tẩu, các ngươi ngồi chờ một chút, có một số việc muội muốn tự mình giải quyết.

- Người đâu, chuẩn bị chỗ ngồi!

Hử trưởng lão lập tức phân phó mấy trăm đệ tử Tuyệt Linh độc cốc đứng phía sau mình.

Sưu sưu…

Nhất thời có thân ảnh lướt ra, vào đại điện lấy ra không ít ghế ngồi đặt lên vị trí phía trên, ngang hàng với nhóm người Diệt Hồn yêu cơ.

- Càn rỡ, cũng không phải là ai đều ngồi được ở đây!

Một lão giả âm trầm ngồi bên cạnh Diệt Hồn yêu cơ nói.

- Lưu Độc, vài vị này đều là thiếu cốc chủ mời tới Tuyệt Linh độc cốc xem lễ, vì sao không thể ngồi!

Anh trưởng lão trầm giọng nói.

- Nếu là ca ca của Lục Tâm Đồng sư điệt, còn tới xem lễ, tự nhiên phải tận tình chiêu đãi.

Chương 4373: Tâm Đồng và Thanh Man

Ánh mắt Diệt Hồn yêu cơ thỉnh thoảng dừng lại trên người Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long, phất tay ý bảo.

- Tâm Đồng, cẩn thận!

Lục Lâm Thiên cũng không để ý tranh chấp, ánh mắt khẽ động, đi tới trước mặt Lục Tâm Đồng ôm nàng nói nhỏ:

- Hết thảy có ca ca ở đây, yên tâm đi!

- Đa tạ ca ca!

Lục Tâm Đồng ngẩng đầu, ánh mắt ý bảo, thân ảnh chợt lóe đi lên quảng trường, nhẹ nhàng dừng trước người Thanh Man.

- Lão đại, chúng ta ngồi một lát, Tuyệt Linh độc cốc không có gì là ghê gớm cả, cũng không có mấy người vừa mắt a.

Tiểu Long nhìn lướt qua những trưởng lão của Tuyệt Linh độc cốc, sải bước đi tới bên ghế ngồi xuống.

Lời của Tiểu Long không hề che giấu, làm ánh mắt những người đang ngồi đều dao động.

Long Yên, Chu Thần Hi, Hổ Y, Tĩnh Thần cùng cường giả Thần Thú thế giới còn có Hử trưởng lão, Anh trưởng lão ngồi xuống ghế, chỉ riêng Vu Nữ cùng các đệ tử vẫn đứng trên quảng trường.

Ánh mắt Miểu Minh lại không nhìn Thanh Man, chỉ liên tục lướt qua thân thể của đám người Chu Thần Hi.

- Hảo sư muội, ta luôn muốn biết thực lực của ngươi, hi vọng hôm nay ngươi đừng làm ta thất vọng!

Thanh Man nhìn Lục Tâm Đồng, lời vừa rơi xuống từng luồng khí tức cường hãn đã bắt đầu lan tràn, nương theo sau độc khí cuồn cuộn thẩm thấu không gian.

Lục Tâm Đồng thản nhiên nói:

- Chỉ sợ nhất định sẽ làm ngươi thất vọng, có bao nhiêu thực lực thì toàn lực ra tay đi!

- Sư muội thật có tự tin, bất quá tựa hồ có chút khờ dại, muốn thắng ta, chỉ sợ sư muội còn cần tu luyện thêm một đoạn thời gian!

Thân hình xinh đẹp của Thanh Man khẽ động, trong âm thanh mơ hồ lộ ra ngạo khí, tựa hồ cho rằng mình đã tuyệt đối thắng lợi, khí tức nhất nguyên Hóa Hồng cảnh tới gần hậu kỳ hoàn toàn phóng thích, không gian quanh quảng trường tự dưng run lên.

Đối với lời nói của Thanh Man, Lục Tâm Đồng cũng không để ý, khí tức mênh mông lập tức tràn ra, khí tức nhất nguyên Hóa Hồng cảnh phóng lên cao.

Khí tức ngưng thật tinh thuần, có cường giả mơ hồ quan sát, tự nhiên phân biệt được khí tức trên người Lục Tâm Đồng thiếu một loại mạnh mẽ, nhưng lại rất dày trọng cùng tinh thuần, như không thể lay động, phẩm chất khí tức tuyệt đối cao hơn Thanh Man.

- Hừ!

Nhìn thấy khí tức trên người Lục Tâm Đồng, sắc mặt Thanh Man thoáng trầm xuống, khuôn mặt hiện lên hàn ý, hừ lạnh một tiếng, độc vụ bắt đầu khởi động, khí tức nháy mắt tăng lên tới đỉnh, xung quanh gió giục mây vần, trong mơ hồ thiên địa biến sắc, làm lòng người run run.

- Hảo sư muội, ta sẽ không khách khí, tiếp chiêu đi!

Thanh Man ngưng kết thủ ấn, một đạo thanh quang dải lụa hướng Lục Tâm Đồng bắn tới, nương theo sau khí tức kịch độc lan tràn, nháy mắt xuyên thủng không gian, xuất hiện trước người Lục Tâm Đồng.

Ra tay gọn gàng, xảo quyệt ngoan độc!

Xuy lạp lạp…

Thanh quang dải lụa xuyên thủng không gian, thân ảnh Lục Tâm Đồng nổi lên thời không dao động thật quỷ dị, thân hình lập tức tránh thoát.

Xuy!

Một đạo thanh quang từ trong tay Lục Tâm Đồng mang theo dao động khiến tim đập nhanh bắn mạnh về hướng Thanh Man, vừa tránh né vừa phản công liền mạch lưu loát, nhanh như thiểm điện, không thể nắm bắt.

- Thật nhanh…!

Tốc độ của Lục Tâm Đồng làm Thanh Man kinh hãi, thân ảnh chợt lóe, xuyên qua không gian, tránh được một kích đánh tới, vài đạo thanh sắc độc vụ giống như linh xà bao vây về hướng Lục Tâm Đồng.

Xuy lạp lạp…

Vài đạo thanh sắc độc vụ quấn quýt như hình với bóng, giống như có được linh trí, kịch độc chỉ sợ đủ làm Hóa Hồng cảnh bị lây nhiễm một chút cũng sẽ gặp phải hậu quả nghiêm trọng.

Hưu hưu…

Lục Tâm Đồng có chút e ngại, thân hình cấp tốc thối lui, đồng thời ngón tay gấp khúc thành trảo, vặn vẹo không gian nhất thời đem thanh sắc độc vụ vây khốn bên trong trảo ấn của mình.

Răng rắc!

Thanh sắc hồ quang chớp động, nhất thời thiêu hủy thanh sắc độc vụ thành hư vô, độc khí không còn bao nhiêu tác dụng, Lục Tâm Đồng vung tay, độc vụ lập tức bao phủ Thanh Man.

- Hừ!

Thanh Man hừ lạnh một tiếng, đôi môi đỏ tươi mở ra, lực lượng hấp xả tuôn tràn, đem độc vụ hấp vào trong bụng, không hề có chút sợ hãi.

Đồng thời quanh thân Thanh Man tràn ra nguyên lực, một đạo chưởng ấn lóe sáng, hét lớn một tiếng:

- Độc Linh Hồn Ấn!

Lục Tâm Đồng ngưng kết thủ ấn, khẽ cười lạnh, thanh sắc hồ quang chưởng ấn nương theo sau linh hồn uy áp xuất hiện, va chạm cùng chưởng ấn của Thanh Man.

Xuy lạp lạp…

Năng lượng va chạm, như bị xé rách, thanh sắc hồ quang như khói hoa tán phát khắp bầu trời.

Đặng đặng…

Năng lượng tán loạn, thân ảnh Lục Tâm Đồng thoáng lui ra sau vài bước, sau đó dừng ổn giữa không trung.

Xuy lạp…

Thanh Man bị đánh bay ra ngoài, khóe môi trào máu tươi, một chiêu giao thủ nàng đã bị tổn thất nặng dưới tay Lục Tâm Đồng.

Xuy!

Thân hình Lục Tâm Đồng xuyên qua không gian đi tới trước người Thanh Man, thủ ấn nhanh chóng ngưng kết, nguyên lực cùng linh hồn lực như hồng thủy trào ra, độc vụ bao trùm khắp bầu trời.

- Thiên Độc Hồn Quyết!

Quang mang chói mắt, khe không gian liên tục hiện ra.

Ô ô ô!

Chỉ nháy mắt tiếng thú minh vang vọng, mấy đạo thú ảnh kịch độc tối đen hiện lên, quang mang chói mắt nở rộ, hội tụ thành một đạo thú ảnh dữ tợn.

Chương 4374: Đánh chết Thanh Man

- Chỉ bằng ngươi còn muốn nhúng chàm vị trí cốc chủ Tuyệt Linh độc cốc, ngươi còn chưa đủ tư cách, ta là đại thừa niết bàn vô lượng niết bàn, ngươi ở trước mặt ta lại tính thứ gì!

Lục Tâm Đồng quát lạnh một tiếng, bàn tay run lên, nhanh chóng đẩy ra.

Ô!

Trong tích tắc, thú ảnh dữ tợn run lên, thú minh truyền ra, cả không gian đột nhiên vặn vẹo kịch liệt, lao thẳng về hướng Thanh Man.

Tê tê!

Thanh Man vừa ổn định thân hình, ánh mắt ngưng trọng, năng lượng cuồng bạo dao động, thanh sắc lưu quang khởi động, chỉ nháy mắt thân hình hóa thành một đầu cự mãng thanh sắc như cự long.

Toàn thân cự mãng tràn ngập độc vụ, không gian run rẩy vặn vẹo, ầm ầm nứt vụn.

Tĩnh Thần công chúa chợt nói:

- Nguyên lai là Thanh Man Yêu Độc Mãng, huyết mạch xem như không kém!

Răng rắc!

Thú ảnh va chạm cùng bản thể độc mãng của Thanh Man, năng lượng đυ.ng chạm, hai cỗ năng lượng dây dưa ăn mòn, cả phiến không gian nổ tung, âm thanh thổi quét cả bầu trời quảng trường…

Oanh long long!

Năng lượng khủng bố dập nát, như khói hoa nở rộ, không gian lập tức bị áp bạo.

Hô lạp lạp!

Kình khí năng lượng khuếch tán trên không trung, tạo thành từng trận gợn sóng cuồn cuộn không cả bầu trời.

Tê tê!

Một âm thanh kêu thảm đau đớn truyền ra, bản thể Thanh Man bị đẩy lui, lớp vảy nổ tung không ít, huyết vụ không ngừng tuôn xuống.

- Thực lực thật mạnh!

Không ít người kinh ngạc, không nghĩ tới Thanh Man hoàn toàn không phải đối thủ của Lục Tâm Đồng.

Ánh mắt đám người Diệt Hồn yêu cơ cũng hiện lên vẻ ngưng trọng, âm thầm lóe ra.

- Tê tê!

Bản thể Thanh Man xoay quanh trên bầu trời, thân hình khổng lồ đầm đìa máu tươi, khí tức uể oải, đôi mắt hung hãn gắt gao nhìn chằm chằm Lục Tâm Đồng.

- Lục Tâm Đồng, ngươi cho rằng ngươi có thể thắng ta hay sao, đi chết đi!

Thanh Man hét lớn một tiếng, thân hình đột nhiên bộc phát cỗ khí tức khác thường, đồng thời khí tức tăng vọt, tiếp theo sau há mồm phun ra huyết sắc quang trụ.

Xuy lạp lạp!

Huyết sắc quang trụ lướt ra, không trung run lên, vật thể huyết sắc phiếm đen, làm cho người ta có cảm giác yêu dị, độc vụ cuồn cuộn bao trùm, khí tức khiến linh hồn run rẩy giáng xuống!

Cùng lúc đó không ít ánh mắt nhìn qua Diệt Hồn yêu cơ, tựa hồ huyết sắc quang trụ có quan hệ thật lớn với bà ta.

Ánh mắt Diệt Hồn yêu cơ nổi lên vẻ cười lạnh.

- Lực lượng này không phải của Thanh Man Yêu Độc Mãng, đầu độc mãng kia dùng ngoại lực!

Sắc mặt Tĩnh Thần công chúa đại biến, kêu lên.

- Đồ hỗn trướng, chán sống rồi sao!

Sắc mặt Tiểu Long chợt trầm xuống, vừa định lao ra.

- Không sao, xem trước đi!

Lục Lâm Thiên ngăn cản Tiểu Long, ánh mắt không chút lo lắng, khóe môi hiện lên ý cười.

Xuy lạp lạp…

Huyết sắc quang trụ xuyên qua không gian đi tới trước mặt Lục Tâm Đồng, năng lượng khủng bố cùng độc khí tràn ngập lan tràn, khiến cả thiên địa năng lượng như có chút rối loạn.

Ánh mắt Lục Tâm Đồng lạnh thấu xương, giọng nói tràn đầy khí phách:

- Sớm biết ngươi sẽ dở trò, lại dám vận dụng thực lực bên ngoài, chỉ tiếc, ngươi còn chưa đủ!

Từ trong ấn đường Lục Tâm Đồng bắn ra lưu quang, một thanh tiểu chùy màu trắng nhỏ chừng nửa thước đã hiện ra trong tay.

Trong nháy mắt hư không run lên, mọi người đều cảm giác được không gian bị kềm hãm, năng lượng hủy diệt lặng yên thẩm thấu khắp không gian.

- Đi!

Lục Tâm Đồng phất tay, từ trong tiểu chùy bắn ra một đạo quang trụ như lôi đình, nương theo lực lượng hủy diệt gào thét, làm không gian biến thành lốc xoáy hư không cực lớn.

Xuy lạp!

Một đạo năng lượng lôi đình đánh thẳng lên huyết sắc quang trụ kia.

Mọi người hết hồn, ngay sau đó quang mang chói mắt tán phát.

Hô lạp lạp…

Huyết sắc quang trụ chỉ giằng co trong nháy mắt, lập tức dễ dàng hóa thành hư vô, năng lượng lôi đình xuyên thẳng vào trong ấn đường Thanh Man.

Ngay sau đó ánh mắt Thanh Man tràn xem ra sợ hãi, đôi mắt vô thần nhắm chặt, từ sâu trong óc như có vật gì nháy mắt nổ tung.

Ngay tiếp theo bản thể Thanh Man lập tức bị tạc vỡ, tiếng nổ tung trầm thấp dựng lên, thú thể nứt vụn thành từng khúc, máu tươi khuynh sái như huyết vũ.

Oanh long long!

Không gian rung động không ngớt, sức bật khủng bố nháy mắt thổi quét tứ tán.

Toàn bộ những người trên quảng trường đều vội vàng bố trí cương khí phòng ngự ngăn cản máu tươi văng tới, ánh mắt đều lộ vẻ kinh hãi.

Thực lực như vậy thật quá mức khủng bố, linh khí tiểu chùy lại cường hãn như thế, một chiêu đã đánh chết người có tu vi tăng vọt tới tam nguyên Hóa Hồng cảnh như Thanh Man hiện tại.

- Bá!

Ánh mắt những người đang ngồi đều run lên, mà Diệt Hồn yêu cơ cùng quay phắt đầu nhìn qua Lục Lâm Thiên, tựa hồ cảm nhận được điều gì đó.

Thần sắc Lục Lâm Thiên lạnh lùng, không thèm nói lời nào.

Vừa rồi hắn đã truyền lực lượng vào Thôi Hồn Diệt Phách Chùy, để tiểu chùy tự mình ra tay.

Thân là thông linh bảo khí, Thôi Hồn Diệt Phách Chùy vốn đã có linh trí, đương nhiên tự mình hành động cũng không có vấn đề gì.

Vì vậy cũng giống như chính Lục Tâm Đồng thúc giục tiểu chùy, trên thực tế đây là công kích của Lục Lâm Thiên.

Mà Thanh Man sử dụng lực lượng của Diệt Hồn yêu cơ, vừa rồi giao phong chẳng khác gì là Lục Lâm Thiên giao phong với Diệt Hồn yêu cơ.

Bởi vì Lục Lâm Thiên chuẩn bị ngoan độc hơn, vì thế Thanh Man bị Thôi Hồn Diệt Phách Chùy đánh chết thần hồn câu diệt.

Chương 4375: Thực lực thật quá cường hãn!

- Hắc hắc, ăn trộm gà không được còn mất nắm gạo!

Tiểu Long thấy thế hắc hắc cười to, mới biết được không ngờ lão đại đã sớm có chuẩn bị, hắn tự nhiên đã nhìn ra vừa rồi ra tay chính là lão đại, thực lực Lục Tâm Đồng còn chưa đạt tới một bước này.

Năng lượng gợn sóng cuồng bạo điên cuồng nhộn nhạo như thực chất, sau khi kình khí tiêu tán, ánh mắt mọi người trên quảng trường đều ngơ ngẩn nhìn chằm chằm Lục Tâm Đồng.

- Thanh Man tiên tử lại bị giết, thần hồn câu diệt!

- Đó là thông linh bảo khí, trong tay Lục Tâm Đồng có thông linh bảo khí!

- Lục Tâm Đồng vừa vận dụng lực lượng rất quái lạ, tựa hồ cũng không phải thực lực của bản thân nàng a!

Ánh mắt Diệt Hồn yêu cơ rung động, liếc qua Miểu Minh hồng tôn, trong mắt chợt lóe hàn ý.

- Nữ oa thật ác độc, giữa đồng môn luận bàn lại lòng dạ độc ác, giết Thanh Man muội của ta, ta không thể tha cho ngươi!

Thân ảnh Miểu Minh lao ra, nhanh như chớp đánh về hướng Lục Tâm Đồng.

Thân ảnh Miểu Minh vừa lao tới, năng lượng âm hàn khủng bố cực độ dâng lên, nhất thời hung hăng bạo lướt về hướng Lục Tâm Đồng.

Oanh!

Năng lượng âm hàn lướt ra, uy áp tràn ngập, làm không gian biến thành vặn vẹo.

Nhưng đúng ngay lúc này năng lượng quanh thân Tiểu Long chợt dao động, trong tích tắc thân ảnh đã biến mất khỏi chỗ ngồi.

Xuy!

Khi thân ảnh Tiểu Long lại xuất hiện, thân hình đã hiện thân trước người Lục Tâm Đồng, nhìn chằm chằm năng lượng quét tới, quanh thân tràn ra dao động, kim bào phần phật, năm ngón tay nắm chặt thành quyền, kim sắc hỏa diễm nhất thời dựng lên.

- Dám động nàng, lão cẩu ngươi chán sống rồi!

Một đạo quyền ấn đánh ra, quyền ấn nháy mắt đánh lên năng lượng âm hàn của Miểu Minh.

Oanh!

Hai bên va chạm, tiếng nổ trầm thấp, kình khí liên tục khuếch tán, khí tức nóng cháy ngập trời đem hết thảy năng lượng âm hàn phá hủy thành hư vô, trong khoảnh khắc thân ảnh Miểu Minh cũng bị đẩy lui.

Đặng!

Mà thân hình Tiểu Long cũng chỉ hơi lảo đảo lui ra sau một bước nhỏ đã ổn định lại thân thể.

- Người này cũng là tam nguyên Hóa Hồng cảnh a!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, khóe môi lộ ý cười.

Miểu Minh bị một chiêu đẩy lui, dưới kim sắc hỏa diễm, linh hồn hắn run rẩy, nhiệt độ khủng bố khiến cho hắn cảm giác được vô cùng kinh khủng, như có thể phá hủy linh hồn của hắn, thật vất vả mới có thể ngăn cản hóa giải.

- Tam nguyên Hóa Hồng cảnh, sao lại mạnh như vậy?

Miểu Minh ổn định thân hình, ánh mắt kinh hãi, sắc mặt biến thành âm lãnh, nguyên lực âm hàn dâng lên, động tới thiên địa năng lượng, khí tức ngũ nguyên Hóa Hồng cảnh khủng bố chen chúc lao ra.

Sau thoáng tạm dừng ngắn ngủi, Miểu Minh lại lao thẳng về hướng Tiểu Long, ngưng tụ một đạo trảo ấn hướng Tiểu Long oanh tới.

Oanh!

- Vừa mới đặt chân ngũ nguyên Hóa Hồng cảnh mà thôi, ngươi chán sống rồi!

Ánh mắt Tiểu Long hiện lên vẻ khinh thường, hoàng mang chợt lóe, hóa thành một đầu hoàng kim cự long thật lớn.

Oanh long!

Hoàng kim cự long xuyên qua trời cao, long lân tràn ngập kim sắc hỏa diễm, khí tức gào thét, giờ phút này toàn bộ thú tộc trên quảng trường đều bị uy áp, không cách nào ngăn cản.

- Thú tộc thật mạnh, đây là huyết mạch gì?

Thân hình nhóm lão ẩu cùng lão giả đang ngồi không khỏi run lên, uy áp khủng bố khiến nhân tộc cũng phải rung động, uy thế thật khủng bố!

- Ngao!

Long ngâm rít gào, hóa thành sóng âm lan tràn, long uy cuồn cuộn, làm thiên địa rung động.

Chỉ thấy hoàng kim cự long rít gào, há to mồm, lực hấp xả kinh khủng trào ra, đem cả phiến không gian vặn vẹo cắn nuốt, nhất thời đem trảo ấn cắn nuốt bên trong, đồng thời cả thân hình Miểu Minh cũng bị nuốt vào trong miệng.

- Không tốt!

Miểu Minh giãy dụa muốn chạy, sắc mặt hoảng sợ đại biến, nhưng vừa bị hấp xả vào trong miệng cự long lập tức bị kim sắc hỏa diễm bao trùm, ánh mắt nhất thời lộ vẻ tuyệt vọng sợ hãi, thậm chí không cách nào lên tiếng, sau đó một ngụm đã bị nuốt chửng.

- Ngao!

Tiếng long ngâm vang vọng trời cao, vô số ánh mắt ngây dại nhìn chằm chằm, hoàng kim cự long hóa thành hình người, quanh thân tản ra kim sắc hỏa diễm không ngừng dựng lên cao.

Một ngụm nuốt chửng Miểu Minh, Tiểu Long chợt mở mắt, trong mắt lộ vẻ tà mị, khóe môi giương lên nói:

- Vừa đặt chân ngũ nguyên Hóa Hồng cảnh cũng dám hung hăng càn quấy trước mặt ta, đích thật là chán sống mà!

- Người này, càng ngày càng mạnh!

Lục Lâm Thiên cũng chấn kinh, một ngụm nuốt chửng tu vi ngũ nguyên Hóa Hồng cảnh, thiên phú bản thể của Tiểu Long ngày càng biến thái, cũng không sợ bị tiêu hóa bất lương.

- Thú tộc thật mạnh!

Không ít trưởng lão hộ pháp sợ hãi than, lúc trước nghe Tiểu Long hoàn toàn không đem Tuyệt Linh độc cốc xem vào trong mắt, trong lòng họ còn cực kỳ khinh thường. Nhưng hiện tại chứng kiến thực lực của Tiểu Long, cũng biết đối phương thật sự không đem bọn hắn đặt vào trong lòng.

- Hô hô!

Không gian biến thành yên tĩnh, chỉ còn lại tiếng hít thở cùng tiếng than sợ hãi…

- Đó là thú tộc gì vậy, trước đây chưa từng gặp a!

- Nghe nói động chủ Ám Minh động tu vi ngũ nguyên Hóa Hồng cảnh, lại bị nuốt!

- Thực lực thanh niên mạc kim bào không ngờ khủng bố như vậy, thật là đáng sợ!

- Thực lực thật quá cường hãn!

- Động chủ…

Cường giả Ám Minh động sắc mặt hoảng sợ đại biến, động chủ một chiêu bị nuốt chửng, hết thảy phát sinh thật quá nhanh, sau một lát bọn họ mới kịp phản ứng, nhưng không ai dám ra tay, không ai muốn bị nuốt sống.

- Cốc chủ…

Cường giả Ám Minh động nhất thời nhìn qua Diệt Hồn yêu cơ.

- Thật to gan, ở trong Tuyệt Linh độc cốc lại dám càn rỡ!

Diệt Hồn yêu cơ cũng không còn cách nào tránh được, vỗ ghế đứng lên, nhìn chằm chằm Lục Tâm Đồng cùng Tiểu Long.

- Diệt Hồn yêu cơ, là người Ám Minh động ra tay với ta trước, không đem Tuyệt Linh độc cốc đặt vào trong mắt, ngươi bị mù mắt nhìn không thấy sao, cấu kết Ám Minh động muốn ngốn sạch vô số năm cơ nghiệp của Tuyệt Linh độc cốc, ngươi có ý đồ gì?

Lục Tâm Đồng thu lại tiểu chùy vào ấn đường, hô tên của Diệt Hồn yêu cơ.

- Đừng có nói bậy, bổn tọa cấu kết Ám Minh động khi nào, tiểu nha đầu, ngươi gia nhập Tuyệt Linh độc cốc chưa bao lâu, lại cùng những người lai lịch không rõ xông vào Tuyệt Linh độc cốc, đánh chết đồng môn, muốn nắm Tuyệt Linh độc cốc trong tay, ngươi có mưu đồ gì? Hôm nay bổn tọa phải thanh lý môn hộ!

Tới thời điểm này Diệt Hồn yêu cơ cũng biết phải toàn lực diệt sát Lục Tâm Đồng, nếu không toàn bộ mưu toan của mình sẽ sụp đổ, tâm huyết mấy vạn năm đều tan thành mây khói.

Chương 4385 Nuốt sống ngũ nguyên Hóa Hồng cảnh

Chương 4376: Ngươi là Lục Lâm Thiên?

- Miệng toàn nói bậy, vừa đánh trống vừa la làng!

Lục Tâm Đồng quát lạnh, lập tức nhìn những người ngồi trên ghế, trầm giọng nói:

- Toàn bộ đệ tử trưởng lão hộ pháp Tuyệt Linh độc cốc nghe kỹ, lúc trước sư phụ ta mất tích, bởi vì Diệt Hồn yêu cơ cấu kết tặc tử mưu hại gây ra, cách đây không lâu sư phụ ta đã điều tra được hết thảy do Diệt Hồn yêu cơ gây nên, cũng bị bà ta cấu kết Ám Minh động làm hại lần nữa, cuối cùng truyền ngôi cho ta, vì vô số năm cơ nghiệp của Tuyệt Linh độc cốc, các ngươi rốt cục cần hiểu rõ mình nên đứng ở đội hình nào!

Nói tới đây, Lục Tâm Đồng lại thúc giục Vạn Độc ấn phù, trầm giọng nói tiếp:

- Ta có Vạn Độc ấn phù, tu luyện Tuyệt Linh độc quyết, từ giờ trở đi ta chính là cốc chủ, nếu có ai không phục muốn phản cốc, hậu quả trong lòng các ngươi hiểu rõ ràng!

Âm thanh quanh quẩn trên quảng trường, ánh mắt các đệ tử Tuyệt Linh độc cốc đều rung động.

- Bái kiến cốc chủ!

Hử trưởng lão, Anh trưởng lão dẫn đầu đứng dậy cung kính hành lễ.

- Bái kiến cốc chủ!

Mấy trăm đệ tử luôn đi theo Lục Tâm Đồng cũng quỳ một gối hành lễ.

Đám đệ tử đứng trên quảng trường đưa mắt nhìn nhau, bắt đầu xôn xao.

- Bái kiến cốc chủ!

Rốt cục có người thần phục hành lễ.

- Bái kiến cốc chủ!

Nhất thời từng đợt âm thanh cung kính thần phục truyền ra, phản ứng như dây chuyền, hơn phân nửa đệ tử Tuyệt Linh độc cốc đã quỳ một gối cung kính hành lễ.

Nhìn thấy cảnh này, những người ngồi trên ghế đều đưa mắt nhìn nhau.

- Thật to gan, dám ngậm máu phun người vu tội cho ta, hôm nay ta sẽ thanh lý môn hộ!

Diệt Hồn yêu cơ cũng không còn cách nào nhẫn nại, trong mắt tràn ngập sát ý, huyết quang trên áo lóe ra, chân giẫm xuống đất thân hình cấp tốc đánh về hướng Lục Tâm Đồng, năng lượng cuồn cuộn lập tức lan tràn.

Khí tức thổi quét, làm cả hư không rung động điên cuồng, uy lực khủng bố còn cường hãn hơn cả Miểu Minh.

Xuy!

Một đạo thanh quang nháy mắt lướt ra, thẳng tắp bay về hướng Diệt Hồn yêu cơ, hai thân ảnh lập tức va chạm lẫn nhau.

Oanh!

Cũng không ai thấy rõ hai người làm sao ra tay, hai thân ảnh vừa chạm liền phân, năng lượng kình khí khủng bố bộc phát, thổi quét khắp cả không trung, phá hủy tảng lớn không gian.

Thân ảnh Diệt Hồn yêu cơ lui ra sau ngừng lại giữa không trung, ánh mắt kinh dị nhìn thanh y nhân trước mặt.

Vừa va chạm một chiêu, thực lực của thanh y nhân làm Diệt Hồn yêu cơ ngưng trọng. Ca ca của Lục Tâm Đồng không ngờ cường hãn tới trình độ như vậy, thậm chí còn muốn mạnh hơn thanh niên mạc kim bào.

Lục Lâm Thiên lăng không giữa bầu trời, nhìn Lục Tâm Đồng cùng Tiểu Long nói:

- Giao cho ta là được rồi, hai người lui ra sau đi!

- Lão đại, ta ở bên dưới chờ ngươi!

Tiểu Long hoàn toàn không hề lo lắng, cùng Lục Tâm Đồng rơi xuống bên cạnh nhóm người Long Yên công chúa.

Ánh mắt Diệt Hồn yêu cơ chớp động, lạnh lùng trầm giọng nói:

- Ngươi rốt cục là ai?

- Ca ca của Lục Tâm Đồng!

Lời vừa dứt, khí tức bắt đầu khởi động, thiên địa nổi lên dao động kỳ dị, phảng phất như năng lượng trong không gian đều cuồn cuộn hội tụ về hướng Lục Lâm Thiên.

Chỉ nháy mắt hư không đột nhiên run lên, không gian giống như bị cắn nuốt, thậm chí mọi người đều có cảm giác thân bất do kỷ, tựa hồ nguyên lực đang bị hấp xả ra ngoài.

Diệt Hồn yêu cơ bắt đầu hoảng sợ, khí tức của thanh y nhân cũng khó thể nhìn thấu, đối mặt với hắn có một cảm xúc bất an khiến linh hồn bà ta luôn nhộn nhạo.

- Nhất định phải giết tiểu tử này mới có thể giải quyết phiền toái hôm nay!

Trong lòng quyết tâm, sát ý khởi động, quanh thân Diệt Hồn yêu cơ tràn ra khí tức huyết sắc phiếm đen, khí tức giống như đúc khí tức sử dụng lần cuối cùng Thanh Man khi nãy.

Oanh!

Năng lượng tuôn tràn, nguyên lực trong người Diệt Hồn yêu cơ như hồng thủy trút xuống, chấn động hư không rung chuyển, ngưng tụ thành một đầu thú thể tri chu (nhện) cực lớn.

Ô ô…

Tri chu rít lên làm linh hồn người đau đớn, giương nanh múa vuốt kéo ra một khe không gian thật dài, mở miệng rộng khủng bố dữ tợn mang theo khí thế lẫn khí tức kịch độc bao phủ về hướng Lục Lâm Thiên.

Hô lạp lạp!

Chỉ nháy mắt hư không rung chuyển, khí thế vô cùng bá đạo buông xuống, uy lực vô cùng vô tận thẩm thấu, khí thế bá đạo lăng tuyệt thổi quét hư không, thế trùm thiên địa, vô cùng lăng nhiên!

Oanh long!

Khí tức khởi động, tiếng sấm sét vang rền, thiên địa biến sắc.

- Bát Hoang Thiên Địa quyết - tam quyết Chuyển Thiên Thế - Nhất Cước Toái Sơn Hà!

Chỉ nháy mắt ngắn ngủi Lục Lâm Thiên chợt động, vung chân giẫm xuống!

Hư không nứt vỡ, khí tức phá hủy vạn vật thế giới buông xuống, làm linh hồn người run rẩy không ngớt, một cước phảng phất như đạp vỡ hết thảy sinh cơ, bá đạo phá hủy làm người không cách nào kháng cự.

Cước ảnh khổng lồ giẫm lên thú ảnh tri chu, như thái sơn áp đỉnh, từ trên trời giáng xuống!

Oanh long!

Tiếng nổ vang trầm thấp truyền ra, năng lượng cuồng bạo bá đạo khuếch tán, không gian ầm ầm lay chuyển, thú ảnh lập tức phá nát, hóa thành độc khí cuồn cuộn khuếch tán ngập trời.

Xuy lạp!

Thân hình Diệt Hồn yêu cơ quỷ dị lướt tới trước người Lục Lâm Thiên, hàn quang hiện lên, khí tức lục nguyên Hóa Hồng cảnh như gió bão thổi quét, một đạo chưởng ấn ngưng tụ, độc vụ lan tràn, mơ hồ có khe không gian tối đen hiện lên.

- Thị Huyết độc chưởng!

Chưởng ấn vỗ tới, kịch độc làm cả không gian đều âm trầm, khí tức khủng bố ngày càng mạnh, nháy mắt đi tới trước người Lục Lâm Thiên.

- Độc khí không tệ, chỉ tiếc vô dụng đối với ta!

Lục Lâm Thiên thì thào nói, chỉ nháy mắt ngắn ngủi thủ ấn khẽ nhúc nhích, năm loại hào quang thuộc tính ngưng tụ thành hắc bạch âm dương đồ an xoay quanh người, cùng thiên địa tương liên, ánh mắt biến thành một đen một trắng vô cùng huyền ảo.

Cùng một thời gian một đạo chưởng ấn dâng lên, hắc bạch đồ án đi theo, như mặt trời ban trưa, thiên địa năng lượng đột nhiên buông xuống!

Oanh!

Chưởng ấn bay tới, một đen một trắng bắn ra, va chạm cùng độc chưởng.

Hai đạo công kích cường hãn va chạm, hắc bạch hào quang lan tràn, uy áp khủng bố khiến mọi người đều cảm giác bị áp chế, độc chưởng giằng co trong nháy mắt lập tức phá nát, hóa thành khói độc ngập trời, năng lượng khủng bố điên cuồng nhộn nhạo tán loạn.

Xuy lạp lạp!

Không gian bị phá hủy thành hư vô, thân hình Diệt Hồn yêu cơ bị đẩy lui, hai mắt âm trầm nhìn Lục Lâm Thiên, âm thanh rung động bén nhọn quát:

- Đây là áo nghĩa kỳ lạ thứ năm âm dương áo nghĩa, ngươi…ngươi là Lục Lâm Thiên Thượng Thanh thế giới!

Lời của Diệt Hồn yêu cơ vừa vang lên, mọi người ngây dại, khuôn mặt những người ngồi trên ghế đều co rúm, ánh mắt run rẩy dữ dội.

- Nguyên lai tiền bối chính là Lục Lâm Thiên ở Thượng Thanh thế giới!

Vu Nữ khiếp sợ kinh hô.

Chương 4377: Thái thượng trưởng lão Huyền Độc

Hử trưởng lão cùng Anh trưởng lão đều rung động, lúc này họ mới biết ca ca của thiếu cốc chủ chính là Chân Lý Niết Bàn Lục Lâm Thiên trong lời đồn đãi.

Ba chữ Lục Lâm Thiên đã sớm vang vọng khắp cả ba ngàn đại thế giới, bọn họ cũng từng nghe đồn đãi, nghe nói Lục Lâm Thiên đã trở thành thánh chủ Tuyên Cổ điện, thân phận như vậy, mặc dù thực lực Tuyệt Linh độc cốc không kém, nhưng không thể so sánh với Tuyên Cổ điện.

- Lục Lâm Thiên, không ngờ ngươi là Lục Lâm Thiên!

Diệt Hồn yêu cơ run lên.

- Không nghĩ tới danh hào của ta cũng có chút tiếng tăm trong ba ngàn đại thế giới, một khi đã như vậy thì cho ngươi chết nhanh một chút đi!

Thanh y lay động, Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, khí tức bá đạo rung chuyển, trong lòng bàn tay hiện ra một cây cung toàn thân trong suốt trong sáng, lại như phượng lại như long.

Ông ông!

Cây cung rung động lòng người, bí văn quanh quẩn, cương khí tối đen bao phủ, hào quang chói mắt tràn ra, tiếng gầm rú như bão táp vang vọng trời cao.

- Thông linh bảo khí!

Sắc mặt Diệt Hồn yêu cơ đại biến, khí tức cây cung làm bà ta run sợ, trong tay khởi động huyết sắc quang mang quỷ dị, trống rỗng hóa thành một đầu tri chu khổng lồ hơn trăm thước.

Tĩnh Thần công chúa nhìn chằm chằm thú thể tri chu, nói:

- Nguyên lai là độc vật Phệ Huyết độc chu, kịch độc vô cùng, người bình thường nghe tên đã sợ mất mật, không dám đυ.ng vào!

Hổ Y nói:

- Chỉ tiếc Lâm Thiên lão đại không sợ độc!

- Nguyên lai là Phệ Huyết độc chu!

Lục Lâm Thiên bước tới một bước, thắt lưng hơi ngửa về phía sau, nguyên lực bạo tuôn, năng lượng quang tiễn chói mắt ngưng tụ, chuẩn bị phóng ra.

- Lục Lâm Thiên, ngươi đừng quá càn rỡ, nơi này là Tuyệt Linh độc cốc, ta cũng không phải dễ chọc!

Diệt Hồn yêu cơ sản sinh sợ hãi, trong lòng mơ hồ bất an, tâm tình khủng hoảng ngày càng dày đặc.

- Lục nguyên đạt siêu phàm Hóa Hồng cảnh, cực kỳ không tệ rồi, chỉ tiếc lúc ngươi trong thời kỳ toàn thịnh ta còn không sợ, huống chi ngươi bị lão cốc chủ đánh trọng thương, tới giờ còn chưa thể khôi phục!

Khóe môi Lục Lâm Thiên cười lạnh, trong mắt hiện lên hàn ý, nguyên lực tràn vào Truy Phong Chiến Thiên cung, cuồng phong gào thét rung trời, dây cung buộc chặt, lập tức kéo căng năng lượng quang tiễn.

Xuy lạp lạp!

Năng lượng quang tiễn lướt ra, những nơi đi qua làm không gian nứt vụn hóa thành hư vô.

Hưu…

Chỉ nháy mắt, năng lượng quang tiễn kéo theo khe không gian xuyên thủng không gian, đã đi tới bản thể Phệ Huyết độc chu của Diệt Hồn yêu cơ, quang tiễn mang tới lực trùng kích thật lớn giống như vẫn thạch va chạm xuống.

Phệ Huyết độc chu vung chân, trong miệng phun ra độc ti huyết hắc sắc, ngưng kết thành một tấm mạng nhện năng lượng vô cùng vững chắc, đem năng lượng quang tiễn ngăn cản trước người.

Răng rắc…

Năng lượng quang tiễn va chạm mạnh mẽ như tê thiên liệt địa, nhưng Diệt Hồn yêu cơ dù sao cũng là lục nguyên Hóa Hồng cảnh, đem đạo năng lượng quang tiễn đầu tiên đánh tan tại chỗ.

Hưu hưu hưu hưu…

Tiếng sấm vang vọng trời cao, chỉ nháy mắt Lục Lâm Thiên liên tục phóng tên, lại có bốn mũi năng lượng quang tiễn lướt ra.

Ngay khi đạo năng lượng quang tiễn thứ tư lướt ra, khe không gian đã hình thành một hắc động trôi nổi trên vòm trời.

Răng rắc răng rắc…

Năng lượng mạng nhện run rẩy nứt nẻ, mãi tới đạo quang tiễn thứ ba bắn vào cũng đã lung lay, miệng Diệt Hồn yêu cơ phun máu đen nhánh, huyết dịch rơi xuống ăn mòn mặt đất, trong phạm vi trăm thước không còn ngọn cỏ.

Oanh long long!

Đạo quang tiễn thứ tư rơi xuống, năng lượng mạng nhện khổng lồ hoàn toàn bị tạc vỡ, khói độc ngập trời thổi quét thiên không.

Phốc!

Phệ Hồn độc chu không ngừng phun máu.

Xuy lạp lạp!

Giờ phút này năm đạo năng lượng quang tiễn mang theo động sâu tối đen nối đuôi bay tới, rơi vào trong ánh mắt Phệ Hồn độc chu, lực hủy diệt khủng bố bá đạo lan tràn, đem không gian xung quanh đều phong tỏa.

Ánh mắt Diệt Hồn yêu cơ run lên, tràn ngập vẻ kinh hãi, một cảm giác tử vong sản sinh, bà ta rất rõ ràng nếu bị quang tiễn bắn trúng sẽ dữ nhiều lành ít, thực lực Lục Lâm Thiên thật sự khủng bố như lời đồn đãi.

- Huyền Độc thái thượng trưởng lão, cứu ta!

Giờ khắc này Diệt Hồn yêu cơ thật sự sợ hãi, lập tức hét lên chói tai.

- Quả nhiên còn có cường giả ở đây!

Trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra hàn mang, hắn luôn mơ hồ cảm giác được có khí tức che giấu ở gần bên, quả thật không sai lầm.

Lúc này xem ra sau lưng Diệt Hồn yêu cơ còn có cường giả, theo xưng hô suy đoán, hẳn là thái thượng trưởng lão Tuyệt Linh độc cốc, khó trách Diệt Hồn yêu cơ dám một tay che trời trong độc cốc, nguyên lai còn có thái thượng trưởng lão làm chỗ dựa.

- Lục Lâm Thiên, trong Tuyệt Linh độc cốc còn chưa tới lượt ngươi giương oai!

Một âm thanh vang vọng thiên không.

Xuy lạp lạp…

Một thân ảnh áo xám hiện thân trước người Diệt Hồn yêu cơ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, khí tức của người này khủng bố hơn Diệt Hồn yêu cơ, cấp độ ít nhất là thất nguyên tiểu viên mãn.

Xuy!

Thân ảnh áo xám vươn tay hướng năm đạo năng lượng quang tiễn chộp tới.

Trảo ấn ngưng tụ năng lượng lốc xoáy cực lớn, xoay tròn như con quay, nhất thời cắn nuốt năng lượng quang tiễn, kể cả hắc động tối đen cũng biến mất.

Nhìn thấy thân ảnh kia, Diệt Hồn yêu cơ lộ vẻ vui mừng vội vàng lớn tiếng nói:

- Huyền Độc thái thượng trưởng lão cứu ta, Lục Lâm Thiên chính là người mà chúng ta muốn tìm, giết hắn chính là lập công lớn!

- Hình như là không thích hợp a…

Lục Lâm Thiên cảm giác không đúng, tựa hồ hai người này muốn tìm hắn gây phiền toái.

Chương 4378: Ai cũng không cứu được

- Di, người tới thực lực rất mạnh a!

Tiểu Long nhíu mày nói.

- Mặc kệ ngươi là ai, mạng của Diệt Hồn yêu cơ ta thu định rồi!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, hàn ý dâng lên, bàn chân giẫm hư không, thân ảnh như tên rời cung lướt về hướng lão giả áo xám, khí tức tứ nguyên Hóa Hồng cảnh hoàn toàn bộc phát.

- Lão đại thật đúng là tứ nguyên Hóa Hồng cảnh, không hổ là lão đại của ta!

Tiểu Long khẳng định nói.

- Nguyên lai là tu vi tứ nguyên Hóa Hồng cảnh, có ta ở đây, chỉ sợ ngươi còn chưa có bổn sự lấy tính mạng của nàng!

Huyền Độc âm trầm cười lạnh, nhưng vừa dứt lời thần sắc kinh biến, trong cảm xúc linh hồn của hắn, trên người Lục Lâm Thiên chợt lan tràn khí tức hàn băng khủng bố quỷ dị.

Xuy lạp lạp…

Hàn băng khí cuồn cuộn dâng lên, thiên không nổi lên băng tuyết, Huyền Độc cảm giác không gian xung quanh nháy mắt đã bị hàn băng khí lạnh thấu xương kỳ lạ bao phủ.

Loại hàn băng khí kỳ lạ làm toàn bộ vật chất trong không gian đều đóng băng, ảnh hưởng nguyên lực, linh hồn, làm nguyên lực cùng linh hồn không gian của Huyền Độc giống như cũng đóng băng.

- Trời ạ, hàn băng khí khủng bố như thế!

- Hàn băng khí có thể đóng băng nguyên lực cùng linh hồn.

- Áo nghĩa cũng có thể đóng băng, đây là hàn băng khí loại nào!

Thần sắc cường giả Tuyệt Linh độc cốc đại biến, hàn băng khí ảnh hưởng không gian, thời gian, nguyên lực lẫn linh hồn.

Một đám cường giả Hóa Hồng cảnh bị ảnh hưởng làm cho động tác của họ biến thành chậm chạp, hết thảy đều bị áp chế, căn bản không thể đối kháng.

- Độ Không Tuyệt Đối!

Lục Lâm Thiên ngưng kết thủ ấn, hàn băng khí quỷ dị cuồn cuộn không ngừng lan tràn.

Xuy lạp lạp…

Sắc mặt Huyết Độc biến hóa, thân ảnh cấp tốc thối lui, nguyên lực khủng bố bạo tuôn không dứt, mặc dù còn chưa bị hoàn toàn đóng băng nhưng tốc độ đã suy giảm, không gian xung quanh dần dần bị đông cứng, càng lúc càng chịu ảnh hưởng.

Xuy!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên Dạ Mị xuất hiện trước bản thể Diệt Hồn yêu cơ.

- Ngao…

Một đạo kim huyết sắc lưu quang khởi động, Huyết Lục hiện ra, long ngâm đao minh khiến linh hồn kẻ khác rung chuyển.

- Duệ Kim hồn đao!

Huyết Lục bổ xuống, kim quang tán phát, đao mang mang theo tiêu sát khí bàng bạc lướt qua giữa không trung.

Xuy lạp…

Diệt Hồn yêu cơ đối mạng với đao mang càng cảm thấy khủng bố, tiêu sát khí sắc bén khiến linh hồn bà ta run rẩy, trong mắt tràn ngập sợ hãi nhưng thân thể không cách nào giãy thoát.

Hưu!

Toàn bộ mọi chuyện xảy ra trong tích tắc, đao mang bổ thẳng vào thân hình Phệ Huyết độc chu, chỉ chớp mắt tiêu sát khí ngập trời thổi quét.

Răng rắc!

Kim sắc đao mang vặn vẹo không gian, vỡ áp xuống, thân hình Diệt Hồn yêu cơ chém thành hai nửa, nương theo sau linh hồn công kích nháy mắt triệt để phóng thích, khí tức hủy diệt kinh người lan tràn khắp thiên không.

Xuy lạp lạp…

Hai đạo linh hồn quang mang lướt ra nhanh như điện, nhưng lại bị đông cứng lại, chính là linh hồn phân thân cùng thú hồn của Diệt Hồn yêu cơ.

Hưu…

Một đạo tử quang nhàn nhạt lướt ra khỏi ấn đường Lục Lâm Thiên, đại hồn anh xuất hiện trước linh hồn phân thân cùng thú hồn của Diệt Hồn yêu cơ, sát khí âm hàn thổi quét trời cao.

Hô lạp lạp!

Đại hồn anh xuất hiện, há mồm khẽ hấp, lốc xoáy sát khí lan tràn, đem linh hồn phân thân cùng thú hồn của Diệt Hồn yêu cơ nuốt vào trong miệng.

- Huyền Thiên Toái Không quyết, phá!

Đồng thời Huyền Độc cũng khẽ quát một tiếng, năng lượng khủng bố điên cuồng tràn ra, va chạm cùng không gian linh độ tuyệt đối của Lục Lâm Thiên.

Xuy!

Năng lượng va chạm, chỉ nháy mắt đã gạt bỏ hàn băng khí thoát ra ngoài.

- Thất nguyên tiểu viên mãn, rất mạnh!

Lục Lâm Thiên nhíu mày.

- Ta nói rồi, mặc kệ ngươi là ai, người ta muốn giết không ai bảo hộ được!

Lục Lâm Thiên ngạo nghễ đứng thẳng nhìn qua lão giả áo xám.

Giờ phút này đối mặt thất nguyên tiểu viên mãn, Lục Lâm Thiên không chút sợ hãi, với thực lực bây giờ của hắn, còn có đủ loại thủ đoạn, chẳng phải không có lực chiến đấu, hơn nữa trong lòng hắn cũng rất muốn thử xem sao.

- Lục Lâm Thiên, ngươi sẽ phải hối hận!

Huyền Độc là một lão giả bảy tám mươi tuổi, thân hình gầy gò, tận mắt nhìn thấy Diệt Hồn yêu cơ bị đánh chết, ánh mắt dâng lên gợn sóng.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên cười lạnh:

- Hối hận giết Diệt Hồn yêu cơ sao, cho ta thêm một lần cơ hội, ta cũng diệt bà ta, ai cũng không bảo hộ được!

- Tiểu tử, thiên đường có đường ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi lại vào, cũng tốt, dứt khoát đem ngươi cùng nhau giải quyết, hết thảy đều là của ta!

Xuy!

Vừa dứt lời, chân giẫm hư không, thân ảnh Huyền Độc lướt ngang trời cao, không gian tạc vỡ, xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, oanh thẳng ra một quyền.

Chương 4379: Một cái tát đánh bay

Oanh!

Một quyền của Huyền Độc, không gian phía trước mai một, kèm theo kịch độc lan tràn, thất nguyên tiểu viên mãn khủng bố như vậy!

Lục Lâm Thiên không hề tránh né, kim quang quyền ấn oanh ra, va chạm cùng quyền ấn của Huyền Độc.

Phanh!

Hai đạo quyền ấn đυ.ng chạm, năng lượng vang vọng như sấm rền, kình phong thổi quét làm không gian xung quanh nứt vụn.

Xuy lạp lạp!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên liên tục bị đẩy lui, bàn chân chấn vỡ không gian, ngũ tạng lục phủ rung động kịch liệt. Đồng thời khí kịch độc lan tràn trong cơ thể, lập tức ăn mòn lên linh hồn.

Thân hình Lục Lâm Thiên đã bách độc bất xâm, kịch độc khủng bố ảnh hưởng không lớn, nhất thời dần dần khôi phục.

Nhưng cự lực trút xuống, làm Lục Lâm Thiên hiểm hiểm ổn định thân hình, cổ họng hư một tiếng thiếu chút nữa phun máu tươi.

Lục Lâm Thiên cảm giác lực lượng khủng bố vừa rồi đủ oanh gϊếŧ một ngũ nguyên Hóa Hồng cảnh đỉnh phong!

Đặng đặng!

Thân hình Huyền Độc lảo đảo lui ra sau một bước mới ổn định thân hình, ánh mắt kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên.

- Thất nguyên tiểu viên mãn, quát mạnh mẽ, mạnh hơn lục nguyên Hóa Hồng cảnh rất nhiều!

Lục Lâm Thiên cảm thán, bằng lực phòng ngự của hắn cũng bị tổn thương không ít.

- Không hổ là Chân Lý Niết Bàn, người lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, nhưng hiện tại chỉ vô dụng, gặp được ta, ngươi đã không còn kịp trưởng thành, nói thế nào hôm nay ngươi chết chắc rồi!

Chỉ nháy mắt thân ảnh Huyền Độc lại xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, giơ tay nhấc chân năng lượng xung quanh không ngừng dao động.

Một đạo quyền ấn thứ hai ngưng tụ đánh ra, xuyên phá không gian nhanh như chớp.

- Có lẽ, phải liều mạng thêm một lần!

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ ngoan độc, định toàn lực ra tay.

Nhưng đúng ngay lúc này, trước mặt Lục Lâm Thiên vỡ ra khe không gian, một thân ảnh mặc trường bào vĩ ngạn xuất hiện ngay trước người hắn.

Thân ảnh khẽ ngẩng đầu, vươn tay, ống tay áo đảo qua trời cao, làm không gian nổi lên dao động thật quỷ dị.

Xuy lạp lạp…

Thật nhẹ nhàng, đạo quyền ấn của Huyền Độc tán loạn theo ống tay áo phất đi qua.

Ngay sau đó thân ảnh vĩ ngạn vung tay tát tới, chỉ thấy một cái tát nện thẳng lên mặt của Huyền Độc mà hắn không cách nào tránh né.

Ba!

Một cái tát rơi xuống, một tiếng vang thanh thúy chói tai quanh quẩn, ngay sau đó dấu ấn đỏ rực hiện rõ trên mặt của Huyền Độc.

Phốc!

Huyền Độc phun máu tươi trộn lẫn vài cái răng, thân hình như viên đạn pháp hung hăng nện xuống góc quảng trường.

Oanh!

Lúc thân hình Huyền Độc bị nện xuống, mặt đất bị lõm thành hố sâu, khe nứt lan tràn ra xa.

Cả thiên địa nháy mắt biến thành yên tĩnh, một mảnh tử tịch lan tràn, mọi ánh mắt đều nhìn chằm chằm vào người mới đến, thậm chí ngừng thở.

Hô hô!

Toàn bộ ánh mắt mọi người tràn ngập vẻ khïếp sợ, nghẹn họng nhìn trân trối.

Thất nguyên tiểu viên mãn, cường giả đỉnh cấp hiếm thấy trong thiên địa này, lại bị người một cái tát đánh bay, không hề có chút lực đối kháng, thực lực người này khủng bố như vậy, đã tới nông nỗi kinh khủng thế nào?

- Ừng ực…

Lục Lâm Thiên nuốt nước bọt, không dám tin vào mắt của mình.

Vào thời khắc này Lục Lâm Thiên cũng không cảm giác được có khí tức dao động, nhưng cũng biết tu vi cấp độ của người này chỉ sợ không kém hơn Phong Hành thiên chủ, ít nhất là không kém hơn Băng Thiên.

Huyền Độc ôm mặt bò lên khỏi hố sâu, ánh mắt nhìn lên thân ảnh vĩ ngạn trên không trung, thần sắc âm trầm giống như gặp phải quỷ, xem ra kiêng kỵ thật sâu, nhịn không được thất thanh hô:

- Độc Tôn đại nhân, sao ngươi lại ở đây?

Vừa dứt lời, toàn thân Huyền Độc run rẩy lên.

- Độc Tôn đại nhân, Độc Tôn đại nhân đã trở lại!

- Trời ạ, là Độc Tôn đại nhân!

- Độc Tôn đại nhân, chính là Độc Tôn đại nhân a!

Nhóm lão giả cùng lão ẩu đang ngồi trên ghế, giờ phút này nhìn thấy thân ảnh vĩ ngạn, toàn thân run lên, lập tức quỳ xuống đất, cung kính hành lễ:

- Bái kiến Độc Tôn đại nhân!

- Bái kiến Độc Tôn đại nhân!

- Bái kiến Độc Tôn đại nhân!

Đông đảo đệ tử Tuyệt Linh độc cốc nhìn thấy các trưởng lão hộ pháp đều cung kính quỳ xuống, làm sao còn dám chần chờ, lập tức quỳ trên quảng trường, tiếng hành lễ vang lên liên tục không ngớt.

Huyền Độc ôm lấy khuôn mặt sưng phù, ánh mắt không ngừng lóe ra, không dám rời đi cũng không dám nói lời nào, trong mắt vô cùng kiêng kỵ.

Thân ảnh vĩ ngạn liếc mắt nhìn Huyền Độc, trôi nổi giữa không trung, thu hồi tay phải, nhìn nhóm trưởng lão hộ pháp bên dưới, thản nhiên trầm giọng nói:

- Một đám hỗn trướng cẩu thí, thật hận không thể một cái tát đập chết đám bất lực các ngươi!

Chương 4380: Độc Tôn Minh Tôn

Thân ảnh vĩ ngạn tức giận mắng to, các trưởng lão hộ pháp cũng không dám ngẩng đầu nhìn lên, toàn thân run rẩy.

Xuy!

Thân ảnh bước lên một bước, không gian sóng gợn lan tỏa, hắn khẽ ngẩng đầu, lập tức hướng trời cao quát lớn:

- Đám hỗn trướng đang bế quan, đều lăn ra đây cho bản tôn!

Tiếng quát truyền ra, khí thế bá đạo điên cuồng khởi động, âm thanh như sấm sét vang vọng cả bầu trời, như có thể xuyên thấu không gian, không ngừng vang vọng trên không trung.

Sau khi tiếng quát hạ xuống, thiên địa một mảnh yên tĩnh, không có bất kỳ người nào dám nói chuyện.

Lục Lâm Thiên vẫn chưa nhìn thấy bộ dáng người kia, e ngại không tiến lên, chỉ lẳng lặng đứng phía sau cảnh giác, thực lực người này thật sự quá mạnh mẽ.

Sưu sưu…

Bỗng dưng khắp bốn phía không gian có vài đạo cầu vồng lướt tới nhanh như chớp, từng thân ảnh hạ xuống, lập tức rơi giữa không trung.

Cầu vồng thu liễm, là hai trung niên đại hán cùng bốn lão giả già nua, sáu cỗ khí tức buông xuống, làm cả không gian ầm ầm run lên.

- Hai thất nguyên Hóa Hồng cảnh, ba lục nguyên Hóa Hồng cảnh, còn có một người tựa hồ còn mạnh hơn!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, khí tức của sáu người rõ ràng thật cường hãn, mà một lão giả tựa hồ càng mạnh hơn, không biết là thất nguyên Hóa Hồng cảnh đỉnh phong hay bát nguyên trung viên mãn Hóa Hồng cảnh. Lục Lâm Thiên cũng không nhìn thấu khí tức, có thể biết thực lực người này nhất định tuyệt đối khủng bố.

Lục Lâm Thiên thật không ngờ trong Tuyệt Linh độc cốc còn ẩn giấu nhiều cường giả như vậy, không hổ là thế lực nhất lưu, nội tình như vậy thật sự có thể lấy được ra tay.

- Bái kiến Độc Tôn đại nhân!

Sáu cường giả hạ xuống, ánh mắt rơi lên thân ảnh vĩ ngạn, vô cùng rung động, cung kính quỳ một gối hành lễ.

- Đồ hỗn trưởng, bây giờ Tuyệt Linh độc cốc chướng khí mù mịt, mấy năm nay các ngươi chỉ biết ăn phân thôi sao, còn có mặt mũi tới gặp ta!

Thân ảnh vĩ ngạn trách mắng.

Sáu siêu cấp cường giả bị mắng tối tăm mặt mày, cũng không dám có chút bất kính, trộm liếc mắt nhìn quanh, cũng không biết là chuyện gì xảy ra, nhưng ánh mắt rơi lên người Huyền Độc đều cực kỳ nghi hoặc.

Lão giả già nua thoáng do dự, ngẩng đầu cố lấy dũng khí nói:

- Độc Tôn đại nhân, vì chuyện sắp tới cho nên bao năm nay chúng ta chỉ bế quan, đã sớm không để ý tới việc trong cốc, không biết…

- Một đám thùng cơm!

Thân ảnh vĩ ngạn trách mắng một tiếng không chút khách khí, trường bào run lên, khoanh tay mà đứng:

- Có người đưa tay vào trong Tuyệt Linh độc cốc mà các ngươi cũng không biết, bế quan có ích lợi gì?

Nghe vậy sắc mặt sáu người đại biến, không ít trưởng lão hộ pháp bên dưới cúi đầu lắng nghe, nhất thời biến sắc.

Lão giả ngẩng đầu kinh ngạc nói:

- Độc Tôn đại nhân, là ai mà to gan như vậy, cũng dám đưa tay vào trong Tuyệt Linh độc cốc?

- Hừ!

Thân ảnh vĩ ngạn hừ lạnh một tiếng, ánh mắt nhìn qua Huyền Độc, nói:

- Vậy cần hỏi tên hỗn trướng kia đi!

Ánh mắt mọi người cùng rơi lên người Huyền Độc.

- Độc Tôn đại nhân, ta không biết ngài đang nói gì?

Huyền Độc run lên, toàn thân run rẩy sợ hãi.

Ánh mắt thân ảnh vĩ ngạn lãnh đạm nhìn Huyền Độc, như liếc nhìn thiên hạ, khiến người run sợ, trầm giọng nói:

- Ở trước mặt ta còn giả vờ ngây ngốc sao, không nghĩ tới Chí Tôn điện dám đánh chủ ý với Tuyệt Linh độc cốc của ta, bàn tay thật sự đủ dài a!

- Chí Tôn điện!

Lục Lâm Thiên run lên, không nghĩ tới Huyền Độc có quan hệ với Chí Tôn điện.

Lời của thân ảnh vĩ ngạn vừa rơi xuống, sắc mặt sáu người lão giả lập tức đại biến.

Ánh mắt Huyền Độc biến thành hoảng sợ, không chút do dự trong tay đột nhiên xuất hiện một khối ngọc giản, lập tức bóp nát, khe không gian trước mặt bị xé nát, khí tức âm hàn dâng lên.

- Minh Tôn đại nhân cứu ta a!

Huyền Độc lớn tiếng kêu cứu.

- Còn có cường giả tiến đến!

Giữa không trung, sáu người khẽ biến, đứng dậy cảnh giác.

- Minh Tôn, Tuyệt Linh độc cốc không phải chỗ ngươi muốn tới thì tới!

Cảm thụ được khí tức âm hàn trào ra, sắc mặt thân ảnh vĩ ngạn thay đổi, lướt ra nhanh như chớp, trường bào run lên, năng lượng dao động điên cuồng nháy mắt bùng nổ, mang theo uy áp đánh ra một đạo chưởng ấn thẳng về hướng khe không gian.

Hô lạp lạp!

Khí tức kịch độc lan tràn, vô thanh vô tức, khắp thiên địa đều biến thành vặn vẹo.

- Kiệt kiệt, Độc Tôn, đã lâu không gặp, ngươi không chào đón lão bằng hữu như vậy hay sao, không biết hơn trăm vạn năm nay thực lực của ngươi có tiến bộ hay không!

Đồng thời trong khe không gian truyền ra tiếng cười âm lệ, cùng lúc đó một đạo năng lượng trảo ấn xuyên thấu không gian lướt ra.

- Chủng tộc Minh Linh!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, khí tức âm hàn cuồn cuộn, Minh Tôn kia hẳn là người Chủng tộc Minh Linh, nhưng không biết thuộc bộ tộc nào.

Chỉ nháy mắt chưởng ấn cùng trảo ấn va chạm lẫn nhau, như vẫn thạch đụng chạm.

Oanh!

Không gian run lên, lực khủng bố thổi quét, năng lượng trảo ấn giằng co trong nháy mắt liền bị phá hủy nứt vụn, mai một trong hư không.

- Kiệt kiệt, không hổ là Độc Tôn, ngày khác chúng ta tiếp tục giao thủ, hôm nay sẽ không phụng bồi!

Một đạo năng lượng trảo ấn như chuẩn bị sẵn cuốn lấy thân hình Huyền Độc, nháy mắt kéo hắn vào trong khe không gian phá nát, theo tiếng cười to âm lệ, đồng thời biến mất.

Hô lạp lạp…

Năng lượng dao động điên cuồng cuốn khắp cả thiên không, như quang hồ khuếch tán, thật lâu sau mới tán đi.

Thân ảnh vĩ ngạn chứng kiến cảnh tượng này, cũng không chút phản ứng, chờ sau khi không gian hoàn toàn khôi phục lại, trong mắt hiện lên ý cười, nhưng lại xen lẫn vẻ ngưng trọng.

Giờ phút này Lục Lâm Thiên mới nhìn rõ bộ dáng của hắn, đó là một lão giả hơn năm mươi, khuôn mặt lại không già lão, ngũ quan thâm thúy, toàn thân toát ra khí tức bá đạo liếc nhìn thiên hạ.

Ánh mắt hắn rơi lên người Lục Tâm Đồng, đôi mắt không ngừng đánh giá.

- Tiền bối, ngài chính là Vạn Độc chí tôn?

Ánh mắt Lục Tâm Đồng kinh hãi hỏi.

Độc Tôn cũng không trả lời nàng, thì thào nói:

- Đúng là mầm tốt a, vô lượng niết bàn, độc công còn hơn nha đầu kia, chỉ mạnh hơn chứ không yếu, không tệ, đích xác không tệ!

Sau đó hắn mới trả lời:

- Nữ oa nhi, hình như danh hào năm xưa của ta là Vạn Độc chí tôn, là một trong những người khai sáng Tuyệt Linh độc cốc, sao ngươi lại biết danh hiệu ta?

- Bái kiến Độc Tôn tiền bối!

Lục Tâm Đồng hành lễ nói:

- Độc Tôn tiền bối, gia sư từng lệnh đệ tử tìm tiền bối, muốn đệ tử nhắn lại, Tuyệt Linh độc cốc đã khác hẳn ngày xưa.

Chương 4381: Già không biết xấu hổ, chỉ biết trơ mặt mo

Đương nhiên trên đường gặp được Vu Nữ, Chu Thần Hi liền đưa nàng đi theo về thế giới Thần Thú, nghe nói sẽ giúp nàng thức tỉnh huyết mạch Thanh Loan.

Hiện tại đại ca Dương Quá rốt cục đã có tin tức, Lục Lâm Thiên cũng không nóng nảy, rốt cục đã yên tâm.

Lục Lâm Thiên phỏng chừng sau khi đại ca tìm được khí linh Chấn Thiên, sẽ đi tìm mình, chậm nhất mọi người cũng sẽ gặp mặt trong Thương Khung chiến trường, nếu bây giờ đại ca đã là người của Thiên Địa các, phỏng chừng trong thiên địa này cũng không bao nhiêu người dám trêu chọc.

Nhóm người Tiểu Long rời đi, Lục Lâm Thiên vẫn lưu lại trong Tuyệt Linh độc cốc.

Đi theo sự dẫn dắt của Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên liên tục đi vào bí cảnh của Tuyệt Linh độc cốc, có Độc Tôn đồng ý, các thái thượng trưởng lão cũng sẽ không nói gì.

Hai năm trôi qua, Lục Lâm Thiên mới rời khỏi các bí cảnh, tự nhiên có không ít thu hoạch.

Hai năm thời gian, được thái thượng trưởng lão ủng hộ, còn có Độc Tôn trấn thủ, Lục Tâm Đồng đã triệt để rửa sạch Tuyệt Linh độc cốc, nơi này cũng đã hoàn toàn thay đổi.

Sáng sớm, ở lối ra độc cốc, bên ngoài một mảnh độc chướng bao trùm vô biên vô hạn, Lục Tâm Đồng lẳng lặng đứng giữa không trung, đông đảo cường giả Tuyệt Linh độc cốc đứng sau lưng nàng.

- Tâm Đồng, ta đi về trước, có chuyện gì cứ bóp nát ngọc giản báo cho ta biết.

Lục Lâm Thiên nói, hắn đặc biệt chế tạo linh hồn ngọc giản giao cho Lục Tâm Đồng, nếu nàng gặp nguy hiểm hắn có thể lập tức chạy tới cứu viện.

Lục Tâm Đồng cười nói:

- Ca ca trên đường cẩn thận, hiện tại người muốn mạng của huynh khẳng định không ít.

Lục Lâm Thiên cười nhẹ nói:

- Yên tâm đi, mạng của ta cứng lắm, không phải ai cũng có thể đối phó.

- Chờ muội có rảnh sẽ về thăm người nhà.

Lục Tâm Đồng gật đầu.

- Ta sẽ truyền lời lại.

Dứt lời, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã tới viễn không, sau thoáng lắc mình liền biến mất.

Sáng sớm, núi non liên miên trùng điệp, diện tích mở mang.

Thiên địa xanh um tươi tốt, ngọn núi cao vυ"t trong mây, mây mù lượn lờ, tựa như tiên cảnh.

Trên một ngọn núi, không gian lặng yên dao động, ba đạo khí tức cường hãn như ẩn như hiện lan tràn, người bình thường tuyệt đối khó thể phát hiện.

Bên trong một khe đá, có ba thân ảnh ngồi khoanh chân.

Ba lão giả khuôn mặt già nua, khoảng hơn bảy mươi, một người mặc trường bào xám trắng, trên áo thêu bí văn đồ án hai cánh, khuôn mặt lại cực kỳ bóng loáng.

Người thứ hai mặc áo dài màu đỏ, mái tóc chải kiểu đạo sĩ, dáng người có chút khôi ngô, khuôn mặt hiện tia đỏ ửng như lửa.

Người cuối cùng mặc áo trắng đen đan xen, tóc dài xõa tung, có vẻ cực kỳ hỗn độn.

Theo tư thế của họ, tựa hồ đang đợi ai đó, mà chờ đợi cũng đã lâu.

- Phi Thiên lão yêu, Lục Lâm Thiên đã vào Tuyệt Linh độc cốc suốt hai năm, chúng ta cũng đã đợi suốt một năm lẻ tám tháng, vì sao hắn còn chưa đi ra, chẳng lẽ muốn gia nhập độc cốc sao?

Lão giả áo đỏ hỏi.

- Viêm Quang lão đạo, ngươi có chút tính nhẫn nại đi, trên người hắn có hai kiện bán thánh khí, không ít thông linh bảo khí, đừng nói là chờ một năm tám tháng, dù là một ngàn tám trăm năm cũng đáng giá.

Lão giả áo đen trắng nói:

- Nơi này cách Tuyệt Linh độc cốc rất gần, nếu chúng ta động thủ ở đây rất có thể dẫn dắt người của Tuyệt Linh độc cốc đi qua, ở trong độc cốc có vài tên không phải dễ chọc.

- Song Kỳ lão quái, chẳng lẽ ngươi không biết phía trước không xa là thế giới trùng động hay sao, chúng ta chỉ phải chặn đường ở trong này, yên tâm đi, đối phó Lục Lâm Thiên hẳn không có bao nhiêu khó khăn, ta nghe được tin tức, hắn chỉ có nhị nguyên Hóa Hồng cảnh mà thôi, không khó đối phó!

Phi Thiên lão yêu nói:

- Mấy người trong Tuyệt Linh độc cốc thật khó dây vào, nhưng chúng ta cần đối phó Lục Lâm Thiên cũng không dùng bao nhiêu thời gian, cho dù bọn hắn chạy tới cũng không kịp, sau khi chúng ta bắt được Lục Lâm Thiên, rời khỏi Côn Vân thế giới, tới lúc đó bọn hắn cũng không có biện pháp.

Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái, nếu ai nghe danh hào của ba người đều tuyệt đối quay đầu bỏ chạy, bọn họ hung danh hiển hách, ba siêu cấp tán tu, đều có danh khí nhất định trong ba ngàn đại thế giới.

- Vậy thì chờ đi, dù sao Lục Lâm Thiên cũng phải quay về Thượng Thanh thế giới, đây là đường phải đi qua, tới lúc đó tốc chiến tốc thắng, bắt hắn liền đi, không lo không chiếm được bảo vật.

Viêm Quang lão đạo cười nói.

- Nếu không vì bán thánh khí, ta cũng không muốn động vào Lục Lâm Thiên, Tuyên Cổ điện cũng không dễ trêu chọc.

Song Kỳ lão quái nói.

- Yên tâm đi, chúng ta cũng không cần Tử Lôi Huyền Đỉnh, nghe nói người bình thường cũng không cách nào dung hợp được huyền đỉnh, huống chi còn cần lôi hệ, chúng ta chỉ cần Luân Hồi Hư Vọng đao là được rồi, tới lúc đó chỉ cần Lục Lâm Thiên thức thời, chúng ta cũng không muốn trêu chọc Tuyên Cổ điện, phỏng chừng đám lão gia hỏa kia cũng sẽ không cách nào đuổi theo chúng ta…

Phi Thiên lão yêu nói.

Xuy lạp lạp…

Lời của hắn còn chưa nói xong, giữa không trung run lên, một đạo tử kim lưu quang lướt qua trời cao, mang theo âm thanh như lôi đình, xu thế chấn động khiến người run như cầy sấy, nháy mắt rơi trên đỉnh đầu ba người.

- Có người đánh lén!

Sắc mặt ba người đại biến, trong tích tắc biến mất tại chỗ, tử kim lưu quang ầm ầm rơi xuống chỗ ba người vừa ngồi.

Oanh long!

Tử kim lưu quang ầm ầm giáng xuống đất, ngọn núi khổng lồ nứt vỡ, lõm xuống một hố sâu không thấy đáy, toàn bộ ngọn núi đều chao đảo kịch liệt.

Xuy lạp lạp…

Đá vụn kích tán, năng lượng phong bạo hủy diệt thổi quét, sau đó đột nhiên dừng lại, lặng lẽ mai một.

Phi Thiên lão yêu tức giận hét lớn:

- Là tên khốn kiếp nào dám đánh lén chúng ta, đi ra cho ta!

- Ba lão thất phu, rõ ràng các ngươi chuẩn bị đánh lén người khác, còn trách mình bị đánh lén, thật sự là già không biết xấu hổ, còn trơ mặt mo ra!

Chương 4382: Sẽ không cô phụ

Độc Tôn nhìn Lục Tâm Đồng, nói:

- Việc này ta đã biết đại khái, miễn lễ đi!

Vừa dứt lời, Độc Tôn liếc mắt nhìn xung quanh, nói:

- Mọi người nghe kỹ cho ta, từ giờ trở đi tiểu nha đầu này chính là cốc chủ Tuyệt Linh độc cốc, ai dám không phục thì tới nói với ta!

Ánh mắt mọi người khẽ biến, đây chính là do Độc Tôn đại nhân tự mình lựa chọn cốc chủ, làm sao còn dám không phục, lập tức hành lễ:

- Bái kiến cốc chủ!

- Tiểu tử, ngươi đi theo ta một chuyến, ta có chuyện nói với ngươi!

Ánh mắt Độc Tôn nhìn qua Lục Lâm Thiên, vừa dứt lời thân ảnh đã bay về phía trước.

- Tiểu Long, Tâm Đồng, ta đi một chút sẽ trở lại!

Lục Lâm Thiên không chút do dự đi theo sau.

Sau một lát, hai người hạ xuống một đình viện nằm trong rừng rậm tận sâu trong núi.

Lục Lâm Thiên nhìn đình viện, tro bụi thật dày, tựa hồ thật lâu không có người ở qua.

Độc Tôn nhìn đình viện một lát, không nói chuyện, lập tức đẩy cửa đi vào.

Lục Lâm Thiên theo sau, trong đình viện cực kỳ sạch sẽ, không có tro bụi, hết thảy tràn đầy phong cách giản dị cùng cổ xưa.

Hô lạp…

Độc Tôn phất tay áo, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngồi đi, không biết đã bao lâu ta chưa trở về nơi này rồi.

Lục Lâm Thiên cũng không khách khí ngồi xuống, hỏi:

- Không biết tiền bối gọi ta tới, có gì chỉ giáo?

Độc Tôn ngồi đối diện, ánh mắt như quan sát khí tức của Lục Lâm Thiên, một lát sau mới nói:

- Đừng gọi ta là tiền bối, ngươi là sư đệ của Hoàng Phủ Minh Long, vậy chúng ta ngang hàng luận giao đi, trong tu luyện cũng không cần dùng nhiều lễ nghi phiền phức, ta gọi ngươi tới cũng không có chuyện gì đại sự, ngươi không cần khẩn trương.

- Giao tình không cạn với Lục sư huynh sao?

Lục Lâm Thiên khẽ nhướng mày nhủ thầm.

Độc Tôn hỏi:

- Mấy năm nay tiểu tử Mạc Kình Thiên ở trong mật địa Thiên giới có khỏe không?

Lục Lâm Thiên nghe vậy vô cùng nghi hoặc, hỏi:

- Mạc Kình Thiên huynh đệ cũng không tệ lắm, không biết quan hệ với tiền bối…

Sắc mặt Độc Tôn cũng không có quá nhiều dao động, gác chéo chân, vuốt vuốt tay áo nói:

- Trước kia tiểu tử đó gọi ta một tiếng nghĩa phụ, lừa đi Hồn Thiên Hàn Băng Bích Long Liên của ta.

Khuôn mặt Lục Lâm Thiên kinh ngạc, khiếp sợ vô cùng, thật không ngờ Độc Tôn là nghĩa phụ của Mạc Kình Thiên, khó trách khi ở trong Tướng Hoàng không gian, Mạc Kình Thiên có nhắc tới lão đầu tử sau lưng, làm tông lão trong hai đại liên minh cũng băn khoăn, hắn lập tức đứng đậy khom người thi lễ, nói:

- Nguyên lai tiền bối là nghĩa phụ của Mạc Kình Thiên huynh đệ, tiểu tử hữu lễ.

- Đừng nên đa lễ, xưng hô như vậy có chút rối loạn rồi.

Độc Tôn khẽ cười, ý bảo Lục Lâm Thiên ngồi xuống.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên thầm dao động, lại ngồi xuống ghế, thoáng do dự hỏi:

- Tiền bối, không biết có tin tức về lệnh nữ hay không?

Độc Tôn cũng không trả lời Lục Lâm Thiên, nói:

- Nghe nói quan hệ giữa ngươi cùng nha đầu kia không tệ, ngươi tìm nàng làm gì?

Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tử đã đáp ứng nàng một việc, hi vọng tới lúc gặp lại có thể công đạo với nàng.

- Không nghĩ tới còn là một tình si, theo ta được biết, ngươi đã có không ít hoa hoa thảo thảo.

Độc Tôn thản nhiên nói.

Lục Lâm Thiên nhếch môi:

- Đa tình dù sao cũng hơn bạc tình, ta vốn vô ý nghĩ đa tình, nhưng cố tình gặp được người đa tình, cuối cùng chỉ có thể đều không cô phụ.

- Hay cho câu đều không cô phụ, ai, chuyện người trẻ tuổi các ngươi, ta cũng không muốn quản, nhưng tình huống hiện tại của nàng cũng khó mà nói rõ, những năm gần đây ta một mực nghĩ biện pháp, cũng tận lực tìm phương pháp hiệu quả, ngươi muốn gặp nàng cũng vô dụng, việc này quan hệ không nhỏ, thậm chí bản thân ta cũng không thể nói chính xác sau này sẽ phát sinh chuyện gì.

Độc Tôn dừng lại một chút, nói:

- Ta chỉ có thể nói cho ngươi biết, nha đầu kia vẫn rất tốt, nếu các ngươi thật sự có duyên, tới lúc đó sẽ gặp lại, cưỡng cầu làm gì, ngươi cũng không cần hỏi nhiều, ta không cách nào nói rõ ràng.

- Tiểu tử hiểu được rồi!

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu.

- Nói chính sự, ngươi biết bao nhiêu về Chí Tôn điện?

Khuôn mặt Độc Tôn trở nên nghiêm túc.

Lục Lâm Thiên lắc đầu:

- Ta hiểu biết cũng không nhiều, mới biết về Chí Tôn điện cách đây không lâu.

Độc Tôn cũng không kỳ quái, nói:

- Chí Tôn điện tồn tại đã lâu, lai lịch luôn bí ẩn đáng sợ, thậm chí vô số năm qua cũng không bao nhiêu người biết lai lịch cụ thể, sau lưng rốt cục có những thế lực nào, nhưng thế lực cực kỳ khủng bố, cường giả vô số, mỗi lần Thương Khung bí cảnh mở ra họ sẽ cực kỳ sinh động, nghe nói hiện tại trong người ngươi có Luân Hồi Hư Vọng đao cùng Tử Lôi Huyền Đỉnh, mà Luân Hồi Hư Vọng đao còn là bảo vật của Chí Tôn điện, hiện tại ngươi là thánh chủ Tuyên Cổ điện, Chí Tôn điện tuyệt đối không dễ dàng bỏ qua.

Lục Lâm Thiên cười nhạt:

- Chí Tôn điện muốn đối phó ta, cũng phải trả giá lớn!

- Ngươi cẩn thận một chút là được rồi, ta có chút quan hệ với

Phong Vân thế giới, bởi vậy luôn ở nơi đó, hiện tại ngươi đã là tứ nguyên Hóa Hồng cảnh, lần này tranh đoạt chín tòa Hồng Hoang điện, ngươi có hi vọng, như vậy Thượng Thanh thế giới cũng sẽ được phúc ấm, cố gắng nỗ lực lên.

Độc Tôn lại nói:

- Lần này ta sẽ lưu lại trong Tuyệt Linh độc cốc một thời gian, sau khi ngươi trở về mật địa thì nói với Mạc Kình Thiên một tiếng, nói ta ở Côn Vân thế giới, nếu hắn muốn tới thì nhanh lên, vì ta cũng không biết mình khi nào sẽ rời đi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

- Tiểu tử chắc chắn sẽ chuyển lời cho Kình Thiên huynh đệ.

Độc Tôn nói:

- Nếu ngươi có thời gian, lưu lại trong Tuyệt Linh độc cốc thêm vài ngày đi, trong độc cốc có chút bí cảnh có thể đi vào lĩnh ngộ, nhưng đại bộ phận dùng cho tu luyện độc công, phỏng chừng tác dụng không lớn với ngươi, chính ngươi tự xem mà làm là được rồi.

- Đa tạ tiền bối.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nếu có thời gian có thể tiến vào bí cảnh Tuyệt Linh độc cốc nhìn xem, tự nhiên là có lợi vô hại.

- Đã nói không cần gọi ta tiền bối, bằng không Hoàng Phủ Minh Long còn tưởng ta chiếm tiện nghi của ngươi, ta ở lại đây một chút, ngươi đi trước đi.

Độc Tôn nói.

- Dạ!

Lục Lâm Thiên cáo lui, xoay người rời đi.

Vài ngày kế tiếp Lục Lâm Thiên, Tiểu Long cùng nhóm người Long

Yên công chúa đều lưu lại trong Tuyệt Linh độc cốc.

Lục Tâm Đồng trở thành cốc chủ Tuyệt Linh độc cốc, đầu tiên tiến hành đại thanh tẩy độc cốc, có Độc Tôn ủng hộ, nên nhóm thái thượng trưởng lão đều phải phối hợp.

Trong nhất thời Tuyệt Linh độc cốc gió giục mây vần, những trưởng lão hộ pháp ủng hộ Thanh Man cùng Diệt Hồn yêu cơ đều hối hận ruột xanh mét, nhưng đã không còn kịp quay đầu lại.

Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long họp mặt, cùng nhau kể lại những gì đã xảy ra bao năm nay.

Nghe trong lời nói của Tiểu Long, Lục Lâm Thiên hiểu được giữa thế giới Thần Thú cùng Thế giới Linh Vũ tựa hồ có liên hệ thật lớn, điều này làm trong lòng Tiểu Long luôn cảm thấy nghi hoặc khó hiểu.

Lục Lâm Thiên cũng nghe Tiểu Long nói thế giới Thần Thú đang chuẩn bị tranh đoạt Hồng Hoang điện, tới lúc đó cũng sẽ phái người tiến vào trong Thương Khung chiến trường.

Mãi tới mấy ngày sau Lục Tâm Đồng mới có thời gian tới gặp mặt mọi người, tự nhiên có không ít lời muốn nói.

Tuyệt Linh độc cốc đã có Độc Tôn trấn thủ, hết thảy tự nhiên không có vấn đề. Bởi vậy bảy ngày sau Tiểu Long cùng Chu Thần Hi lưu luyến cáo biệt.

Tiểu Long đã hẹn Lục Lâm Thiên sẽ gặp lại trong Thương Khung chiến trường, tới lúc đó cùng mọi người đi tranh đoạt Hồng Hoang điện.

Chương 4383: Có cừu oán đương trường liền báo

Ngay khi Phi Thiên lão yêu nổi giận hét lớn, trời cao vỡ ra khe không gian, một thanh y nhân lắc mình bay ra.

Thanh y nhân thản nhiên trôi nổi giữa không trung, khoanh tay mà đứng, khí thế bá đạo.

- Một lục nguyên Hóa Hồng cảnh phong hệ áo nghĩa, hai ngũ nguyên Hóa Hồng cảnh đỉnh phong, một chủ tu hỏa hệ áo nghĩa, một tu luyện linh hồn cùng không gian áo nghĩa, đội hình ám tập thật không nhỏ a.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, ánh mắt hiện lên vẻ dao động.

Lục Lâm Thiên chưa bao giờ là người hời hợt, trên đường quay về Thượng Thanh thế giới, mặc dù lần này cũng giữ bí mật, nhưng đối với người có ý chí mà nói muốn điều tra tung tích của hắn thật không khó khăn, không ít người bên ngoài đều đánh chủ ý với mình, Lục Lâm Thiên làm sao lại khinh thường, bởi vậy luôn ở trong trạng thái cảnh giác.

Với linh hồn lực hiện tại của hắn, tâm thần truyền xa, vượt qua sự suy đoán cùng phỏng chừng của ba người Phi Thiên lão yêu.

Nếu ba người này hoàn toàn thu liễm khí tức, Lục Lâm Thiên muốn phát hiện cũng không dễ dàng. Nhưng ba người còn muốn rình xem hắn có đột nhiên đi qua hay không, cho nên thỉnh thoảng phóng thích khí tức dò xét, từ rất xa bị Lục Lâm Thiên nhìn thấy, theo khí tức truy tìm cho nên ba người khó thể phát hiện.

Vừa biết ba người tính toán vây công hắn, đánh xuống một đạo tử kim lôi đình. Nhưng ba người Phi Thiên lão yêu cũng không phải kẻ yếu, hiểm hiểm đều tránh thoát.

Ba người đều biết thanh y nhân này cũng không dễ chọc, không ngờ có thể vô thanh vô tức đánh lén bọn hắn, thiếu chút nữa làm họ trúng chiêu, điều này đã chứng minh người này khó dây vào.

- Tiểu tử, ngươi là người phương nào?

Viêm Quang lão đạo cau mày, trong mắt nổi lên hung sát.

- Các ngươi không biết ta là ai?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, ba lão gia hỏa này rõ ràng muốn đánh lén mình, nhưng lại không biết mình, điều này chỉ có thể làm Lục Lâm Thiên cười khổ.

- Ngươi là...?

Ánh mắt Phi Thiên lão yêu thầm dao động, khuôn mặt lập tức trầm xuống:

- Tiểu tử, chẳng lẽ ngươi chính là Lục Lâm Thiên?

- Lục Lâm Thiên!

Viêm Quang lão đạo cùng Song Kỳ lão quái nhất thời sửng sốt, ánh mắt tập trung trên người Lục Lâm Thiên.

- Chúc mừng chúc mừng, ngươi trả lời đúng rồi!

- Không nghĩ tới tiểu tử ngươi dám tự mình đưa tới cửa!

Viêm Quang lão đạo trầm giọng nói:

- Tiểu tử, nể tình ngươi là hậu bối, chúng ta cũng không gây khó khăn ngươi, nghe nói ngươi có Tử Lôi Huyền Đỉnh cùng Luân Hồi Hư Vọng đao, chúng ta chỉ cần Luân Hồi Hư Vọng đao là được rồi, đồng thời xem như thù lao, ba chúng ta tiễn ngươi bình an quay về Thượng Thanh thế giới, ngươi thấy thế nào?

Nghe vậy Lục Lâm Thiên thoáng lặng người, không nghĩ tới người này không biết xấu hổ như vậy, lập tức nói:

- Nói nghe thật hay, nhưng chỉ sợ các ngươi không phải không muốn làm khó ta, là vì sợ hãi cường giả Tuyên Cổ điện cùng Thượng Thanh thế giới đi.

Ánh mắt Viêm Quang lão đạo biết thành hung sát kịch liệt, trầm giọng nói:

- Tiểu tử, đừng rượu mời không uống muốn uống rượu phạt, chúng ta cần gì đem Tuyên Cổ điện cùng Thượng Thanh thế giới đặt vào trong mắt, giết tiểu tử ngươi, trong ba ngàn đại thế giới mờ mịt lại có ai tìm thấy ba người chúng ta, nếu ngươi thành thật giao ra Luân Hồi Hư Vọng đao thì còn tốt, nếu không đừng trách chúng ta không khách khí.

- Mềm không được định cứng rắn sao…

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lạnh lùng nói:

- Ta xem chi bằng như vậy đi, ba ngươi giao ra trữ vật giới chỉ, ta đáp ứng cho ba ngươi bình yên rời khỏi Côn Vân thế giới, các ngươi thấy thế nào, như vậy xem như là công đạo đi?

Nghe vậy sắc mặt ba người vô cùng khó xem, không nghĩ tới Lục Lâm Thiên hoàn toàn không đem bọn họ đặt vào trong mắt!

- Đồ khốn, ngươi dám chêu chọc ba chúng ta!

Phi Thiên lão yêu biến sắc mặt cả giận nói.

- Nói sai rồi, không phải chêu chọc ba ngươi, là khinh thường các ngươi. Chỉ với ba ngươi, dù gì cũng một đống tuổi, thậm chí ngay cả đương sự có bộ dáng gì cũng không biết lại dám chạy ra đánh cướp, các ngươi có thể chuyên nghiệp một chút hay không, thật sự là quá kém mà!

Ba người nghe vậy liền ngẩn người.

- Ai…

Lục Lâm Thiên than nhẹ một tiếng, nói:

- Không nói trước thực lực các ngươi có thể thành công hay không, chẳng lẽ các ngươi không nghĩ qua sao, các ngươi đối phó ta, Tuyên Cổ điện sẽ bỏ qua các ngươi sao? Cho dù là vì mặt mũi của Tuyên Cổ điện, tới lúc đó các cường giả cũng đuổi giết các ngươi, với lực lượng trải rộng cả ba ngàn đại thế giới, các ngươi thật sự nghĩ mình có thể chạy thoát hay sao! Cho dù không tính Tuyên Cổ điện, còn có Chiến Thiên liên minh, Thượng Thanh thế giới, Tuyệt Linh độc cốc, Thần Thú thế giới, Thiên Nữ cung, Cửu Vĩ Thiên Hồ đều có quan hệ với ta, tới lúc đó nhất định cũng không khách khí với các ngươi, hậu quả như vậy chẳng lẽ các ngươi đều chưa nghĩ qua? Các ngươi muốn đánh cướp ta, chưa hề có chút chuẩn bị gì à?

Những câu hỏi liên tục của Lục Lâm Thiên khiến ba người ngây dại, vẻ mặt đọng lại, lập tức đưa mắt nhìn nhau, ánh mắt mờ mịt, lộ xem ra dao động kiêng kỵ mơ hồ.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy phản ứng của ba người, tựa hồ cực kỳ hài lòng, nói:

- Cho nên giao trữ vật giới chỉ cho ta, ta cam đoan cho các ngươi an toàn rời khỏi Côn Vân thế giới, sau này cũng sẽ không tìm các ngươi phiền toái, các ngươi cảm thấy thế nào?

- Chúng ta vì sao phải tin tưởng ngươi?

Viêm Quang lão đạo hỏi.

Lục Lâm Thiên nâng tay phải, mắt lộ ý cười, ngón trỏ sờ chóp mũi, cười nói:

- Ta làm người xưa nay công bình, tục ngữ nói công đạo ở trong lòng người, tướng tùy tâm sinh, ta là người có hạo nhiên chính khí, khí vũ hiên ngang, cho nên hẳn nên tin tưởng ta. Huống chi ta không làm ra việc trơ trẽn trả thù, bình thường có cừu oán, ta đương trường liền báo, loại hành động trả thù ngày sau, ta thật sự khinh thường đi làm.

- Việc này…

Viêm Quang lão đạo nghi hoặc, thần sắc có chút sững sờ.

- Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Lục Lâm Thiên đang chêu chọc chúng ta đâu.

Song Kỳ lão quái hồi phục thần trí, sắc mặt khó xem nói.

- Tiểu hỗn trướng…

Viêm Quang lão đạo phục hồi lại tinh thần, giận dữ quát, năng lượng nóng cháy bạo động thổi quét, toàn thân bốc lên ngọn lửa cuồn cuộn.

- Tiểu tử, dám giỡn mặt bổn đạo nhân, ngươi cần trả giá thật nhiều!

Tiếng quát hạ xuống, thân ảnh Viêm Quang nhanh như chớp lướt ra, quyền ấn bao phủ ngọn lửa cuồn cuộn hướng Lục Lâm Thiên oanh tới.

- Nộ Hỏa Phần Thiên quyền!

Chỉ nháy mắt, thân ảnh Viêm Quang xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên không xa, năng lượng kình khí khủng bố làm không gian điên cuồng nhộn nhạo, cường giả ngũ nguyên Hóa Hồng cảnh đỉnh phong, tuyệt đối khủng bố!

Chương 4384: Nhất định bi kịch

Thần sắc Lục Lâm Thiên hờ hững, khóe môi hiện ý cười, trong mắt hiện hàn ý.

Xuy!

Bỗng dưng Lục Lâm Thiên khom người xuống, khí tức bắt đầu khởi động, không gian dưới chân nổ tung, nháy mắt lướt ra, dùng một tốc độ nhanh như chớp xuyên qua trường không, đồng thời thân thể bành trướng mở rộng, điện mang lan tràn, từng mảnh vảy mang theo thanh sắc hồ quang gắt gao bao vây thân thể.

Xuy lạp lạp…

Lớp vảy quỷ dị bao trùm, mang theo năng lượng kinh người, thân hình Lục Lâm Thiên cấp tốc biến hóa, gân cốt cơ thể, tứ chi huyết mạch nháy mắt mở rộng.

Oanh long!

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, không trung run lên, thân hình Lục Lâm Thiên đã biến thành một đầu cự hổ thanh bạch sắc, cự hổ hung mãnh dị thường, quanh thân quanh quẩn điện mang, thú uy phóng thích khiến người hết hồn.

Xuy!

Lục Lâm Thiên tiến tới, một quyền của Viêm Quang oanh thẳng lên thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên.

Oanh!

Một tiếng nổ tung trầm thấp truyền ra, quyền ấn dừng trên người Lục Lâm Thiên tóe ra ngọn lửa nóng cháy.

Thân thể khổng lồ chỉ có chút chấn động, làm không gian xung quanh nổi lên nhộn nhạo.

Ngược lại một quyền của Viêm Quang giống như đánh lên tảng đá cứng rắn, điện mang trào ra, toàn thân chợt tê dại, nguyên lực run lên, ánh mắt hoảng hốt.

- Hống…

Một tiếng hổ gầm truyền ra, thú uy khủng bố khiến lòng dạ kẻ khác như muốn nứt vỡ, đôi mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, đột nhiên vung lên hữu trảo, thanh quang điện mang quanh quẩn, xuyên qua không gian, vỗ thẳng lêи đỉић đầu Viêm Quang.

Oanh!

Không gian trên đỉnh đầu Viêm Quang nổ tung, năng lượng kình phong khủng bố thổi quét, thân hình khôi ngô của Viêm Quang lập tức nện xuống như vẫn thạch, hung hăng đập lên một đỉnh núi bên dưới.

Oanh long long!

Đất rung núi chuyển, thân hình Viêm Quang mang theo cỗ lực trùng kích thật lớn đem cả một ngọn núi lớn phá hủy.

Vô số đá vụn kích tán, khí tức hủy diệt lan tràn, lực trùng kích chấn động lòng người.

- Hống!

Lục Lâm Thiên lao theo, hữu trảo cao cao giơ lên, một đạo trảo ấn lại rơi xuống, trong lòng bàn tay hiện ra một tử kim tiểu đỉnh.

uy áp càng thêm kinh khủng nhất thời giáng xuống khu vực này.

Oanh!

Hổ trảo rơi xuống, vừa lúc rơi ngay chỗ của Viêm Quang lão đạo, nương theo sau tiếng lôi đình nổ vang, chỉ nháy mắt đã rơi xuống chân núi, mặt đất run lên như địa chấn, vô số khe nứt lan tràn.

Răng rắc răng rắc!

Vài ngọn núi xung quanh nứt nẻ vỡ ra, thanh thế làm người sợ hãi.

Mà giờ khắc này, Viêm Quang lại giống như bốc hơi biến mất, không còn động tĩnh.

Hết thảy liền mạch lưu loát, dứt khoát gọn gàng, tốc độ nhanh như thiểm điện, chỉ còn năng lượng kinh người dao động xung quanh trời cao cùng vết tích ngọn núi bị san thành bình địa đã chứng minh hết thảy những việc vừa phát sinh.

Hô hô!

Phi Thiên lão yêu cùng Song Kỳ lão quái trôi nổi giữa không trung, vẻ mặt kinh ngạc ngây dại, vừa hồi phục lại tinh thần liền hít sâu một hơi.

- Trốn, chạy mau!

Thấy tình thế không ổn, thực lực của Lục Lâm Thiên vượt ngoài dự liệu cùng lời đồn đãi rất nhiều, thậm chí Viêm Quang còn không tiếp nổi một chiêu, hai người đã không còn chút do dự, lập tức thả người bỏ chạy, thậm chí không dám quay đầu lại.

Hổ gầm rung trời, mắt hổ lóe hung quang, tốc độ lại khủng bố tới cực điểm, xuyên qua thời không lướt tới sau lưng Song Kỳ lão quái.

- Sao lại nhanh như vậy?

Sắc mặt Song Kỳ đại biến, không gian áo nghĩa khởi động, nhất thời lóe ra không gian động sâu, thân ảnh muốn xuyên vào bên trong.

Chẳng qua ngày hôm nay hắn gặp phải Lục Lâm Thiên, nhất định là bi kịch.

- Ở trước mặt ta chơi không gian áo nghĩa sao!

Âm thanh Lục Lâm Thiên truyền ra ngay sau lưng Song Kỳ lão quái, hữu trảo vung xuống, tử kim tiểu đình trôi nổi bay ra, mơ hồ còn vang lên tiếng sấm chấn động lòng người.

Xuy lạp lạp…

Tử kim điện mang chớp lóe, tử kim tiểu đỉnh lật úp xuống, một không gian động sâu hiện ra, nháy mắt bao phủ xuống, khí thế hủy diệt đọng lại trời cao, không gian xung quanh giống như đều bị cắn nuốt.

Hô lạp!

Ngay khi thân ảnh Song Kỳ lão quái sắp xuyên vào khe không gian, không gian áo nghĩa của hắn đột nhiên rối loạn.

Bản thân hắn còn chưa kịp phản ứng, lực cắn nuốt tràn ra, đem toàn bộ không gian hấp xả đi vào, sau đó biến mất bên trong tử kim tiểu đỉnh.

Sưu!

Vào lúc này Phi Thiên lão yêu cũng vừa xé rách không gian, thân hình chui vào biến mất không thấy.

Xuy lạp!

Lục Lâm Thiên hiện lại hình người, thân hình trôi nổi giữa không trung, nhìn tận sâu trong hư không, nói:

- Đa tạ Độc Tôn tiền bối có tâm bảo hộ, tiểu tử cáo biệt, lần sau tái kiến!

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên phất tay áo, thân ảnh nháy mắt biến mất trong khe không gian.

Ngay sau khi hắn vừa đi, thân ảnh Vạn Độc chí tôn dần dần hiện ra, thì thào nói:

- Không nghĩ tới linh hồn lực lại cường hãn tới nông nỗi như vậy.

Khuôn mặt hắn chợt hiện ý cười, lập tức biến mất trên không trung.

Bên trong kẽ hở của thế giới, không gian yên tĩnh không tiếng động, nhưng đây chỉ là khe không gian thế giới bên cạnh Hỗn Độn thế giới, nhưng trong lòng các cường giả đều rõ ràng, loại bình tĩnh như vậy luôn ẩn chứa nguy cơ trí mạng.

Xuy lạp lạp!

Tiếng xé gió bén nhọn truyền ra, một đạo lưu quang màu xám trắng nháy mắt lướt tới, tốc độ nhanh vô cùng, chỉ chớp mắt đã xuyên qua không trung, như đang đào mạng.

Cuối cùng thân ảnh kia mới dừng lại, cảnh giác nhìn phía sau, thấy không ai đuổi theo mới thở ra một hơi nhẹ nhõm, thì thào nói:

- Thực lực Lục Lâm Thiên lại khủng bố như vậy, cũng may trốn thoát!

- Đáng thương Viêm Quang cùng Song Kỳ, nếu là người khác, nể tình chúng ta quen biết, ta có cơ hội cũng sẽ báo thù cho các ngươi, nhưng Lục Lâm Thiên quá kinh khủng, ta cũng không dám trêu chọc, còn phải tìm chỗ trốn, Tuyên Cổ điện cũng không dễ trêu vào!

Phi Thiên lão yêu lẩm bẩm, vẻ mặt vô cùng buồn bực, không nghĩ tới phí không ít tâm huyết chờ đợi gần hai năm nhưng vừa đối mặt phải đào mạng, nếu chuyện này truyền ra ngoài, mặt mũi sẽ mất hết.

Oanh!

Bỗng dưng không gian run lên, một đạo kim mang quang trụ bạo lướt tới, tiêu sát khí sắc bén thổi quét trời cao, đột nhiên hiện ra trước người Phi Thiên lão yêu.

- Lục Lâm Thiên?

Sắc mặt Phi Thiên đại biến, trong mắt bắn ra tinh quang, nguyên lực thổi quét ngập trời, ngón tay như bóp méo không gian, một đạo quyền ấn đánh thẳng vào kim mang quang trụ phía trước.

Chương 4385: Làm người lưu một đường, ngày sau dễ gặp lại

Oanh!

Tiếng nổ tung trầm thấp nhất thời vang vọng, từng vòng năng lượng kinh người dao động thổi quét, làm cả không gian nhất thời run lên.

Hô lạp lạp!

Bên trong kẽ hở thế giới trong tích tắc sôi trào, nơi nơi đều là năng lượng dao động ảnh hưởng khe không gian tối đen xuất hiện, tựa như từng chiếc miệng rộng dữ tợn đem hết thảy cắn nuốt, khiến người nhìn thấy đều dựng đứng tóc gáy.

Không gian loạn lưu khủng bố không ngừng bạo phát, đủ đem Hóa Hồng cảnh xé rách thành mảnh nhỏ.

Xuy lạp lạp!

Không gian loạn lưu đi qua, không gian sóng gợn nổi lên sóng to gió lớn như hải vực, điên cuồng nhộn nhạo, chấn động lòng người.

Hô!

Thân hình Phi Thiên lão yêu đυ.ng nát không gian lốc xoáy mới đứng vững lại thân hình, phong hệ áo nghĩa bao quanh lấy hắn, không gian loạn lưu thổi tới bên người lập tức liền tiêu tán biến mất.

Khi thân ảnh vừa ổn định lại, Phi Thiên nhìn thấy thanh y nhân đang mỉm cười hiện thân trước mặt mình, khuôn mặt hắn lập tức biến thành khó xem, hắn thật không ngờ Lục Lâm Thiên có thể đuổi theo nhanh như thế.

- Lục Lâm Thiên, làm người lưu một đường, ngày sau dễ gặp lại!

Phi Thiên trầm giọng nói.

- Ta đã nói qua, ta làm người có cừu oán lập tức báo đương trường, bình thường sẽ không lưu tới ngày sau, cho nên sau này cũng không cần gặp lại ngươi.

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện vẻ thản nhiên nói.

- Lục Lâm Thiên, ngươi đừng bức ta, tới lúc đó đối với tất cả mọi người đều không tốt!

Phi Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt lộ vẻ hung hăng.

- Con thỏ nóng nảy cắn người, chó gấp nhảy tường!

Khóe môi Lục Lâm Thiên khẽ động, cười nói:

- Nhưng ta cứ bức ngươi, ngươi có năng lực làm gì?

- Ngươi...

Thần sắc Phi Thiên lão yêu giận dữ, trong lòng biết việc này đã không ổn, Lục Lâm Thiên không muốn buông tha chính mình, ánh mắt hắn càng thêm ngưng trọng, trải qua tiếp xúc hắn cũng biết Lục Lâm Thiên thật khó đối phó.

Cô!

Một tiếng kêu chói tai vang lên, thân hình Phi Thiên lão yêu nháy mắt bành trướng, trong chớp mắt lưu quang quanh quẩn, liền hóa thành một đầu đại bàng khổng lồ màu xám trắng.

Hô lạp lạp!

Thân hình khổng lồ mở rộng hai cánh, bao trùm trời đất, thể tích hơn ngàn thước, từng luồng phong hệ dao động như gió lốc, làm cả không gian hỏng mất, lập tức nổ tung!

- Nguyên lai là Phi Thiên Yêu Bằng!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, đây là một đầu yêu thú huyết mạch cực kỳ cường hãn, thể tích khổng lồ cũng tương tự như Hắc Vũ thúc cùng Kim Huyền.

Nghĩ tới đây hắn chợt nhớ sư phụ Thánh Thủ Linh Đế có nói qua, sau khi Hắc Vũ thúc cùng Kim Huyền đi tới Vô Sắc thế giới chưa được bao lâu đã rời khỏi Phi Linh môn, sau đó luôn không có tin tức, cũng không biết hai người đi đâu.

- Lục Lâm Thiên, ta nói rồi, ngươi bức ta nóng nảy, đối với ai cũng không có lợi!

Phi Thiên lão yêu vỗ cánh, mắt lộ hung quang.

Lục Lâm Thiên hài hước nói:

- Bức ngươi thì đã sao, ta còn sợ ngươi cắn ta hay sao?

- Lục Lâm Thiên, bản tôn liều mạng với ngươi!

Phi Thiên lão yêu không nhẫn nhịn được nữa, vỗ cánh liền động, năng lượng dao động khủng bố bộc phát, xuyên qua hư không lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên.

- Đối với ta mà nói, ngươi cũng chỉ là một con chim lớn một chút mà thôi, ngươi làm khó dễ được ta?

Thanh y phất phới, năng lượng kinh khủng bạo động, Lục Lâm Thiên ngửa mặt cười to, khí độ bá đạo lăng tuyệt, tử kim điện mang quanh quẩn, như khói hoa nở rộ bao trùm khắp cả không gian.

Oanh!

Không trung ầm ầm run lên, thân hình Lục Lâm Thiên trướng lớn, nháy mắt xuyên qua không gian, đôi mắt nhìn trừng trừng, khí tức hủy diệt tràn ngập khiến linh hồn kẻ khác run rẩy.

- Bất Diệt La Hán Tượng!

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, trên người bí văn quanh quẩn, uy thế khủng bố càng thêm cường hãn, năm ngón tay siết lại, quyền ấn oanh thẳng đi ra.

Xuy lạp lạp!

Tử kim quyền ấn lướt tới, chỉ lưu lại khe không gian tối đen.

Tốc độ của hai người nhanh tới cực hạn, quyền ấn cùng đôi cánh va chạm lẫn nhau, đôi cánh mang theo gió lốc xen lẫn tử kim điện mang lóe ra, lập tức vang lên âm thanh trầm thấp, như sấm sét vang vọng cả không gian hỗn loạn…

Phanh phanh phanh!

Một cánh của Phi Thiên Yêu Bằng nhất thời tràn ngập tử kim điện mang, toàn thân như bị điện giật, không gian lập tức tạc vỡ, vô số không gian loạn lưu phá nát, không gian sóng gợn khủng bố thổi quét, nương theo sau tử kim hồ quang khuếch tán.

Hoa lạp…

Thân hình Phi Thiên bị đẩy lui, cánh phải không chịu nổi một quyền của Lục Lâm Thiên, chuyển quanh một vòng.

- Lục nguyên Hóa Hồng cảnh mà thôi, có tư cách gì kêu gào trước mặt ta, còn dám đánh cướp ta, ngươi tìm lộn người!

Thân hình Lục Lâm Thiên xuyên qua trời cao, lại một quyền oanh tới.

Xuy lạp lạp…

Tử sắc lôi vân cuồn cuộn xuất hiện, một đạo quyền ấn lần thứ hai hung hăng đánh thẳng lên thân hình Phi Thiên Yêu Bằng còn đang xoay tròn.

Oanh!

Thân hình Phi Thiên lại lần thứ hai bị chấn khai.

- Lại đến!

Quyền phải lại oanh xuống, quyền trái ầm ầm tiếp theo, như lôi cầu hung hăng nện thẳng tới, nương theo lực hủy diệt oanh kích lên Phi Thiên Yêu Bằng, một quyền nổ nát không ít lông cánh của Phi Thiên.

Oanh!

Cơ hồ cùng một thời gian, thân hình Phi Thiên bị oanh bay, toàn thân run rẩy.

Phốc!

Cuối cùng Phi Thiên không chịu đựng được nữa, phun ra máu tươi.

Cô!

Đôi cánh Phi Thiên vỗ mạnh, áp bạo thật lớn không gian mới đứng vững thân hình, khóe môi đầm đìa máu tươi, nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt tràn ngập vẻ sợ hãi.

Giờ này khắc này hắn mới biết Lục Lâm Thiên lợi hại thế nào, buồn cười cho ba người bọn họ còn muốn đánh cướp hắn, chờ suốt gần hai năm lâu như vậy, ai biết lại dời tảng đá đập lên chân mình, làm hại bản thân hiện tại cũng không thể trốn thoát.

- Lục Lâm Thiên, rốt cục ngươi muốn thế nào, ngươi khinh người quá đáng!

Phi Thiên sợ hãi nói.

- Ba ngươi không biết xấu hổ lấy già hïếp nhỏ, lấy nhiều khi ít, nửa đường muốn đánh lén, chuyện xấu hổ như vậy càng không cần nói, còn dám nói ta khinh người quá đáng, thật là già mà không biết tự trọng!

Lục Lâm Thiên lại vung tay, một đạo quyền ấn thành hình, hướng thân thể Phi Thiên oanh kích xuống.

Lục Lâm Thiên theo đuổi không bỏ, không cho Phi Thiên lão yêu đường lui, tục ngữ nói con thỏ nóng nảy cũng cắn người.

Huống chi Phi Thiên lão yêu cũng không phải con thỏ, hắn là Phi Thiên Yêu Bằng hung danh hiển hách.

- Lục Lâm Thiên, bản tôn liều mạng với ngươi!

Trong mắt Phi Thiên lão yêu hiện lên vẻ âm tàn, lớn tiếng chợt quát, đôi cánh vỗ mạnh, nguyên lực trào ra, một đạo nguyên lực quang trụ dâng lên, hung hăng va chạm cùng một quyền của Lục Lâm Thiên.

Oanh!

Âm thanh nổ tung trầm đυ.c, năng lượng kình khí nương theo sau tử kim điện mang bộc phát, cả phiến không gian nổ tung, từng đợt quang hồ năng lượng cấp tốc lan tràn.

Xuy lạp…

Năng lượng gợn sóng kinh người khuếch tán, Phi Thiên lão yêu lại vỗ cánh bỏ chạy.

- Diêu Bằng Phá Thiên!

Bản thể Phi Thiên lưu quang quanh quẩn, tựa hồ là một loại thủ đoạn thiên phú không kém, hai cánh xoay tròn, không gian chợt xé rách, thân ảnh lao thẳng vào bên trong…

Giữa trưa, bên trong một mảnh núi non trùng điệp, từng tảng lớn ngọn núi đột ngột mọc lên, bốn phía xanh biếc, một ngọn núi cao tới vạn trượng, mây mù lượn lờ, có cảm giác mờ ảo phiêu diêu.

Trong dãy núi có một quảng trường bằng phẳng, diện tích thật lớn, bốn phía tràn ngập kiến trúc cung điện.

Nơi này giống như một đại sơn môn, hôm nay còn là ngày đặc thù, có vài vạn người đang hội tụ trên quảng trường, từng luồng khí tức cường hãn dao động.

Cả không gian này là một khu vực cấm, chỉ sợ không người nào dám tới gần.

Xuy lạp lạp…

Bỗng dưng giữa không trung gió giục mây vần, như trời sụp đất nứt.

- Chuyện gì vậy?

- Sao lại thế này?

Từng thân ảnh kinh hãi nhìn lên bầu trời, trong cung điện khắp bốn phía cũng có không ít thân ảnh khí tức cường hãn lướt ra, ánh mắt kinh ngạc cảnh giác nhìn chăm chú lên không, sắc mặt đại biến.

- Cô cô!

Chỉ nháy mắt ngắn ngủi, trên không trung xuất hiện một động sâu cực lớn, một đầu đại bàng màu xám trắng vỗ cánh bay ra, dưới hai cánh hình thành vô số gió lốc thổi quét, như muốn phá hủy cả không gian, sau đó thân thể cao lớn cấp tốc vỗ cánh thoát đi.

- Nghiệt súc, chạy đi đâu!

Một tiếng hét lớn vang vọng, thanh chấn hoàn vũ.

Oanh!

Đồng thời một cự nhân toàn thân tràn ngập tử kim lôi đình xuyên qua không gian, nương theo sau tiếng sấm sét lan tràn, từng đạo tử kim điện mang tươi đẹp lóa mắt ẩn chứa lực hủy diệt không ngừng khuếch tán.

Bên trong đám người dưới quảng trường, một nữ tử mặc áo xanh nhạt ngẩng đầu, nhìn thấy cự nhân kia, trong đôi mắt đẹp liên tục biến hóa.

Lục Lâm Thiên xuyên qua không gian, nhìn thấy Phi Thiên Yêu Bằng cấp tốc bỏ chạy, một cây cung trong suốt hiện trong tay, điện mang quanh quẩn.

Ông ông!

Tiếng gầm rú như bão táp vang vọng trời cao, cây cung rung động lòng người, hào quang chói mắt lóe sáng tinh không.

Oanh!

Lục Lâm Thiên tiến lên một bước, điện mang điên cuồng nhộn nhạo, nguyên lực tuôn tràn, hơi nghiêng về phía sau, lập tức kéo cung, năng lượng quang tiễn chói mắt ngưng tụ.

- Loan cung xạ đại điểu!

Năng lượng quang tiễn phóng ra, cả phiến thiên không cuồng phong gào thét thổi quét, tử kim điện mang lan tràn.

Xuy lạp…

Năng lượng quang tiễn xuyên thủng không gian, chỉ thoáng chốc đã bạo lướt tới sau thân thể Phi Thiên Yêu Bằng.

Quang tiễn mang theo lôi đình, như vẫn thạch va chạm, xuyên qua năng lượng gió lốc, lập tức bay thẳng vào cánh phải của Phi Thiên.

Hưu!

Một mũi tên xuyên thủng cánh phải của Phi Thiên Yêu Bằng.

- Cô…

Phi Thiên Yêu Bằng phát ra một tiếng kêu thảm, thân thể nghiêng xuống dưới, như vẫn thạch rơi xuống đất, hung hăng đập mạnh xuống dưới.

Oanh oanh!

Đất rung núi chuyển, thân thể Phi Thiên làm tảng lớn mặt đất bị chấn vỡ, một ngọn núi bị chấn nát, vô số cự thạch ầm ầm ngã nhào.

Phốc!

Phi Thiên rơi xuống, nhất thời hóa thành hình người, sắc mặt thê thảm cũng không quan tâm máu tươi đầm đìa, ánh mắt kinh hãi xé rách không gian bỏ chạy.

- Thành thật chút đi!

Cự nhân xuyên qua thiên không giáng xuống, bàn tay khổng lồ vặn vẹo cả phiến không gian, đem Phi Thiên lão yêu nắm lấy trong tay.

Xuy lạp lạp!

Phi Thiên còn chưa kịp phục hồi lại tinh thần, một tử kim động sâu hiện ra, lập tức đem hắn cắn nuốt vào bên trong.

- Đứng đầu thập đại bán thánh khí – đây là Tử Lôi Huyền Đỉnh!

Lực hấp xả thật lớn làm nguyên lực trên người Phi Thiên ngừng lại, linh hồn run rẩy, hoàn toàn không còn lực chống cự mềm nhũn bị kéo vào bên trong, cuối cùng hắn mới cảm giác được vật kia chính là Tử Lôi Huyền Đỉnh…

Cự nhân dần dần thu liễm, thân hình Lục Lâm Thiên xuất hiện trước vô số ánh mắt kinh ngạc lẫn kinh hãi.

- Cường giả thật mạnh!

- Người này là ai, thật quá cường hãn!

- Thực lực còn mạnh hơn lão tổ!

Cự nhân đột nhiên xuất hiện, cùng thực lực khủng bố đủ làm những người đứng trên quảng trường hít sâu một hơi lạnh.

- Mộc Lôi điện đệ tử Thái Thanh, bái kiến thánh chủ!

Một âm thanh nũng nịu truyền ra, một nữ tử áo xanh xuyên qua trường không đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên cung kính hành lễ, toàn thân bừng bừng sinh cơ.

Nữ tử khoảng hai mươi sáu hai mươi bảy, búi tóc đơn giản, trâm cài đầu bằng phỉ thúy, như mây bay rũ mềm, góc độ hành lễ đủ làm Lục Lâm Thiên chứng kiến khuôn mặt mỹ lệ với đôi mắt sáng rực của nàng.

- Nguyên lai là ngươi, miễn lễ!

Lục Lâm Thiên nhất thời ngẩn người, hắn nhận ra nữ tử này, là một trong mười đại đệ tử Tuyên Cổ điện, đệ tử Mộc Lôi điện, tu vi Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, lần trước ở trong Thiên Trụ giới mấy ngàn năm nàng cũng tiến bộ không nhỏ, lúc này tùy thời đều có thể đột phá Hóa Hồng cảnh.

- Thánh chủ, sao ngươi lại tới Côn Vân thế giới?

Thái Thanh ngẩng đầu kinh ngạc hỏi.

- Hóa ra vẫn còn ở Côn Vân thế giới!

Lục Lâm Thiên nhún vai nói:

- Không ngờ ngươi lại ở Côn Vân thế giới!

- Đệ tử vốn ở Côn Vân thế giới, chỉ là thánh chủ không biết mà thôi!

Thái Thanh khẽ mỉm cười, lúm đồng tiền ẩn hiện, càng thêm mê người.

- Thái Thanh, vị này chính là…?

Vài thân ảnh già nua cùng vài trung niên đại hán xuất hiện, còn có một mỹ phụ cùng nhau rơi xuống bên cạnh Thái Thanh.

- Các vị thái gia gia, cha, mẹ, thúc bá, con giới thiệu một chút, vị này chính là thánh chủ Tuyên Cổ điện Lục đại nhân.

Thái Thanh giới thiệu, liền cung kính nói:

- Thánh chủ, đây là các vị thái gia gia còn có cha mẹ thúc bá của ta.

- Nguyên lai là thánh chủ Lục đại nhân đại giá quang lâm, không kịp từ xa tiếp đón, xin hãy tha lỗi.

Mọi người đã sớm nhìn thấy Thái Thanh hành lễ, tới đây chỉ là vì xác định mà thôi.

Lục Lâm Thiên lướt mắt nhìn qua, một tứ nguyên Hóa Hồng cảnh, một tam nguyên, còn có hai nhị nguyên cùng một nhất nguyên.

- Ha ha, mọi người không cần phải khách khí, ta tới thật đường đột, hi vọng không mạo phạm mới tốt.

- Không đường đột, thánh chủ giá lâm Thái gia, đủ làm Thái gia cảm thấy thật vinh hạnh, đây có cầu cũng không được.

Một lão giả già nua thực lực tứ nguyên Hóa Hồng cảnh tức khắc nói, thần thái cực kỳ cung kính:

- Thánh chủ, lão hủ chính là trưởng lão già nhất của Thái gia, danh xưng Thái Hoa Đạo, nếu thánh chủ đã tới Thái gia, Thái Thanh còn là đệ tử Tuyên Cổ điện, xin mời thánh chủ nấn ná vài ngày cho Thái gia được tận tình địa chủ.

- Thái Hoa Đạo? Hái hoa đạo tặc…

Lục Lâm Thiên nhủ thầm, nhưng trường hợp này cũng không tiện nói đùa, vì vậy nói:

- Đa tạ Thái trưởng lão thịnh tình, chẳng qua gần đây sự tình có chút nhiều, sẽ không lưu lại, lần sau tiếp tục tới quấy rầy.

- Vậy…

Mọi người khẽ biến, đưa mắt nhìn qua Thái Thanh như muốn nàng lên tiếng.

Thái Thanh thấy vậy lộ vẻ khó xử, trong lòng không biết nên làm như thế nào.

Lục Lâm Thiên nhận xem ra khác thường của họ, lại nhìn thấy không ít người tụ tập trên quảng trường, phỏng chừng Thái gia đã xảy ra đại sự gì.

- Thái Thanh, có việc cứ nói thẳng đi.

Lục Lâm Thiên nói.

Vẻ mặt Thái Thanh có chút xấu hổ nói:

- Thánh chủ, là như vậy, Thái gia gần đây gặp phải đại phiền toái, thật sự khó thể giải quyết, ta đang định đi Tuyên Cổ điện khẩn cầu Mộc Lôi điện trưởng bối tương trợ, nhưng cũng có băn khoăn, lại sợ thời gian không kịp, cho nên…

Chương 4386: Thái gia phiền phức

- Gặp phiền toái gì?

Lục Lâm Thiên hỏi, nhìn thực lực của Thái gia, cũng có nhiều tu vi Hóa Hồng cảnh, như vậy đã không kém, phỏng chừng chỉ kém hơn chút Cổ tộc, chỉ sợ phiền toái kia thật không tầm thường.

Thái Thanh ngẩng đầu nói:

- Mấy tháng trước Thái gia cùng Côn Dương tông đồng thời phát hiện một bí cảnh, đã phát hiện không ít bảo vật, đều giá trị xa xỉ. Nhưng trong bí cảnh có một nơi, không ai có thể đi vào, Thái gia cùng cường giả Côn Dương tông nghĩ đủ loại biện pháp, cũng thử mạnh mẽ xâm nhập, nhưng không hề tiến triển. Cuối cùng chúng ta buông tha, quyết định để hai nhà đồng thời bảo quản bí cảnh, đợi sau này có cơ hội tiếp tục đi vào. Theo bảo vật trong bí cảnh mà xem, chỉ sợ địa phương kia sẽ có nhiều bảo vật hơn, cho nên việc này cũng chỉ có số ít người trong Thái gia cùng Côn Dương tông hay biết.

- Về sau thì thế nào? Bị người khác phát hiện sao?

Thần sắc Lục Lâm Thiên khẽ động, chỉ sợ bí cảnh kia cũng bất phàm, mà địa phương vào không được cũng là địa phương trọng yếu nhất.

Thái Thanh lắc đầu:

- Hồi thánh chủ, cũng không phải bị người khác phát hiện, mà mấy ngày trước Côn Dương tông đột nhiên phái người cho chúng ta biết, nếu bí cảnh kia không ai vào được, do hai nhà chưởng quản cũng phiền toái, cho nên chỉ do một nhà chưởng quản là được, ước định vài ngày sau, cũng chính là tới hôm nay được ba ngày, ba ngày sau Thái gia cùng Côn Dương tông mỗi bên phái người đối chiến, ai thắng lợi thì bí cảnh thuộc về ai.

Lục Lâm Thiên lại hỏi:

- Chẳng lẽ thực lực Thái gia không bằng Côn Dương tông sao?

- Thái Thanh, mời thánh chủ đại nhân vào ngồi nói chuyện đi, chúng ta cũng có thể kể lại chi tiết cho thánh chủ đại nhân nghe qua.

Thái Thanh đang định trả lời, Thái Hoa Đạo nhìn thấy Lục Lâm Thiên chịu dừng lại nói chuyện liền cao hứng, ý bảo Thái Thanh mời hắn vào ngồi xuống nói tốt hơn.

Lục Lâm Thiên cũng không phản đối, bí cảnh kia đoán chừng là bất phàm, trong lòng hắn cũng có chút hứng thú, vì vậy lập tức đi theo nhóm người Thái Thanh vào trong đại điện.

- Mọi người nghe đây, việc phát sinh hôm nay nếu có ai dám tiết lộ nửa câu, gia quy nặng phạt!

Cường giả Thái gia lập tức lên tiếng, hướng đông đảo đệ tử quát lớn…

Bên trong đại sảnh, Lục Lâm Thiên ngồi trên thượng vị, nghe Thái Thanh kể lại ngóc ngách chuyện này.

Nguyên lai trước kia quan hệ giữa Thái gia cùng Côn Dương tông không kém, hai nhà đều có giao tình, thậm chí cũng có quan hệ thông gia, có thể nói rất tốt.

Cách đây không lâu, một nữ tử trẻ tuổi của Thái gia ước hẹn với một nam đệ tử của Côn Dương tông, vô ý phát hiện lối vào một bí cảnh.

Hai người cảm giác khí tức trong bí cảnh thật mạnh, vì vậy không dám một mình đi vào, đều tự thông tri trưởng bối.

Bởi vậy xem như là do Thái gia cùng Côn Dương tông đồng thời phát hiện, trước khi tiến vào bí cảnh, cường giả hai bên đã thương nghị nếu có bảo vật thì chia đều, vì vậy cả hai bên vốn không có ý kiến gì.

Nhưng hai bên không hề nghĩ tới nhìn bề ngoài bí cảnh bình thường, ai biết bên trong có thật nhiều bảo vật, chỉ tính thông linh bảo khí cũng có vài kiện, những bảo vật khác càng thêm đông đảo.

Bởi vậy hai nhà bắt đầu có ý tưởng riêng, nhưng bởi vì đã có ước định cho nên vẫn bình yên vô sự, lòng hiểu mà không nói.

Mãi tới khi phát hiện một thạch động, bố trí cấm chế cực kỳ cường hãn, Thái Hoa Đạo cùng cường giả Côn Dương tông liên thủ cũng không thể xông vào, bởi vậy cuối cùng quyết định do hai nhà đồng thời chưởng quản.

Đây cũng là phương pháp bất đắc dĩ, hai nhà chỉ đành đồng ý, do cường giả hai bên phong ấn lối vào bí cảnh, chờ đợi tới lúc thích hợp mới đi vào thử xem, miễn cho tiết lộ tin tức, nếu để Cổ tộc trong Côn Vân thế giới hay biết, chỉ sợ bí cảnh sẽ bị người chiếm đoạt.

Ai biết mấy ngày trước Côn Dương tông đột nhiên thông tri Thái gia, nói hai nhà cùng chưởng quản bí cảnh quá phiền toái, đôi bên phái người đối chiến, chỉ dùng người trong môn phái, không được cầu viện trợ, ai thắng thì thuộc về ai.

Thực lực hai bên vốn không kém bao nhiêu, bằng không bí cảnh cũng không được chia đôi, tự nhiên là ai mạnh hơn thì thuộc về người đó.

Nhưng gần đây Thái gia nhận được tin tức, đại biểu Côn Dương tông giao thủ với Thái gia chính là Dư gia Dư Truyền.

Mà Dư gia lại là một trong Cổ tộc của Côn Vân thế giới, Dư Truyền là trưởng lão Dư gia, tam nguyên Hóa Hồng cảnh đỉnh phong.

Thái gia Thái Hoa Đạo cũng là tam nguyên Hóa Hồng cảnh, nhưng bản thân hắn biết rõ mình không phải đối thủ của Dư Truyền.

Nghe Thái Thanh thuật lại, Lục Lâm Thiên khẽ cau mày, vốn hai nhà quyết định giấu kín tin tức không cho người Cổ tộc hay biết.

Nhưng lần này hai bên đối chiến còn dính dáng tới Cổ tộc Dư gia, rõ ràng là do người Côn Dương tông chủ động báo với Dư gia, muốn dùng Dư gia áp chế Thái gia, tới lúc đó độc chiếm bảo vật trong bí cảnh, phỏng chừng quan hệ giữa Dư gia cùng Côn Dương tông không kém.

Thoáng cân nhắc một lúc, Lục Lâm Thiên hỏi:

- Không phải nói cuộc chiến này không được cầu viện thủ sao, vì sao người Dư gia có thể nhúng tay?

Thái Thanh lộ vẻ cười khổ nói:

- Thánh chủ có điều không biết, nghe nói Côn Dương tông có một nữ đệ tử trước đó không lâu gả vào Dư gia, trở thành vợ của Dư Truyền, mà Dư Truyền cũng trở thành cung phụng của Côn Dương tông. Có Cổ tộc Dư gia làm chỗ dựa, thế lực Côn Dương tông tăng nhiều, hiện tại Dư Truyền đại biểu Côn Dương tông xuất chiến, mặc dù có chút vô sỉ nhưng cũng nằm trong quy củ.

- Đích xác đủ vô sỉ!

Lục Lâm Thiên thấp giọng mắng một tiếng, bất kể là Côn Dương tông hay Dư gia đều vô liêm sỉ.

- Phốc!

Thái Thanh nghe vậy bật cười, bị Thái Hoa Đạo trừng mắt vội vàng thu liễm.

Lục Lâm Thiên cũng không để ý, thần sắc khẽ động hỏi:

- Thái trưởng lão, Côn Dương tông có thể thỉnh được Cổ tộc, chẳng lẽ Thái gia ở trong Côn Vân thế giới lại không có giao tình tốt với Cổ tộc nào sao, ta nghĩ Dư gia cũng không thể độc đại trong Côn Vân thế giới đi?

Thái Hoa Đạo nghe vậy xấu hổ cười nói:

- Lời của thánh chủ đại nhân, kỳ thật chúng ta cũng sớm nghĩ tới, Thái gia cũng có chút giao tình với Cổ tộc nơi này. Theo lý mà nói muốn mời người ra tay cũng không khó khăn, nhưng lần này sự việc không tầm thường, Dư gia rõ ràng muốn tương trợ Côn Dương tông, cho nên Cổ tộc khác cũng không muốn đắc tội Dư gia.

- Chẳng lẽ bọn hắn rất mạnh?

Thái Thanh tiếp lời:

- Cũng không phải, Dư gia cũng không phải Cổ tộc cực mạnh trong Côn Vân thế giới, chẳng qua bọn hắn có chút bối cảnh, cho nên những Cổ tộc khác cũng cấp cho họ chút mặt mũi, cũng không ai nguyện ý đắc tội Dư gia.

- Tại sao vậy?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên.

Thái Thanh nói:

- Thánh chủ đại nhân còn nhớ Hỏa Lôi Sứ Dư Kỳ?

- Chẳng lẽ hắn là người Dư gia?

- Không sai, hắn là người Dư gia, chẳng những như vậy, sư phụ của hắn còn là Như Hoằng trưởng lão.

Thái Thanh nói.

- Thì ra là thế.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, địa vị Như Hoằng trưởng lão trong Tuyên Cổ điện không thấp, mà địa vị của Hỏa Lôi Sứ Dư Kỳ cũng không thấp, khó trách những Cổ tộc khác đều cấp mặt mũi cho Dư gia, có quan hệ tới Tuyên Cổ điện, đích thật là khác hẳn.

Chẳng qua Lục Lâm Thiên vẫn có chút kỳ quái, hỏi:

- Ngươi cũng là đệ tử Mộc Lôi điện, theo lý mà nói, Dư gia không giao hảo với Thái gia cũng không tới nỗi gây khó khăn như vậy đi?

Thái Thanh xấu hổ, không biết nên giải thích thế nào.

Thái Hoa Đạo tiếp lời:

- Hồi thánh chủ, Thái gia cùng Dư gia vốn quan hệ không tệ, nhưng từ mấy trăm năm trước, quan hệ đã xảy ra ngăn cách.

Thái Thanh hồi phục lại, nghiêm túc nói:

- Để đệ tử nói, kỳ thật chỉ là chuyện nhỏ, mấy trăm năm trước có một người cùng thế hệ có ý với ta, nhưng lúc đó ta chỉ một lòng tu luyện, cũng không muốn nói chuyện tình cảm, cho nên cự tuyệt. Thật không nghĩ tới họ cho rằng Thái gia làm họ mất mặt, mặc dù bề ngoài không nói gì, nhưng ngày càng xa cách, lần trước trong Tuyên Cổ điện, cả Dư Kỳ cũng chỉ gật đầu chào mà không muốn nói chuyện với ta.

- Dư Kỳ đúng là nhỏ mọn a!

Lục Lâm Thiên bĩu môi nói.

Thái Thanh cười khổ:

- Thánh chủ, người mà ta cự tuyệt chính là con trai của Dư Kỳ, cho nên…

Chương 4387: Đáp ứng ra tay tương trợ

- Dư Kỳ thật sự là nhỏ mọn!

Lục Lâm Thiên nói:

- Chỉ sợ dù ngươi về Mộc Lôi điện tìm người hỗ trợ cũng không quá khả năng.

Có Vu gia nhúng tay, khó trách lần này Thái gia có chút luống cuống, với địa vị của Dư Kỳ cùng Như Hoằng trưởng lão trong Tuyên Cổ điện, Lục Lâm Thiên phỏng chừng cho dù Thái Thanh đi Mộc Lôi điện tìm viện binh cũng vô dụng, người Mộc Lôi điện tự nhiên sẽ cấp mặt mũi cho Như Hoằng trưởng lão, trừ phi Thái Thanh có thể thỉnh được điện chủ Mộc Lôi điện Hoành Khung hồng tôn lên tiếng thì còn có cơ hội.

Trọng yếu hơn chính là Tuyên Cổ điện sẽ không nhúng tay vào phân tranh bên ngoài.

Thái Thanh nghe vậy, nói:

- Đệ tử cũng biết có đi Mộc Lôi điện cũng vô dụng, nhưng đệ tử thật không còn biện pháp, Côn Dương tông vô sỉ, hơn nữa còn có Dư gia tương trợ, Thái gia khó thể đối kháng, cũng không cách nào mời được trợ lực.

Nói tới đây, Thái Thanh nhất thời quỳ một gối hành lễ, nói:

- Thỉnh thánh chủ thương tình đệ tử là đệ tử Tuyên Cổ điện, xin chủ trì công đạo cho Thái gia.

- Thỉnh thánh chủ đại nhân chủ trì công đạo giúp Thái gia.

Các cường giả Thái gia cũng đứng dậy cầu xin.

- Việc này…

Sắc mặt Lục Lâm Thiên lộ vẻ khó khăn, mặc dù Côn Dương tông trơ trẽn, nhưng mình lại có thân phận thánh chủ Tuyên Cổ điện, cũng không thể quá rêu rao nhúng tay bất cứ chuyện gì, lưu cho người nói xấu cũng không tốt. Lần này Dư gia không để Dư Kỳ ra tay, chỉ sợ là vì người Tuyên Cổ điện nhúng tay chuyện gì cũng sẽ có băn khoăn.

- Thánh chủ đại nhân, chỉ cần có thể tương trợ Thái gia, chúng ta nguyện ý dâng lên toàn bộ bảo vật trong bí cảnh cho thánh chủ, chúng ta cũng không muốn tiện nghi cho Côn Dương tông cùng Dư gia vô sỉ kia.

Thái Hoa Đạo cắn răng nói.

- Không phải ta không muốn tương trợ, nhưng Tuyên Cổ điện không thể nhúng tay bất cứ chuyện gì, mọi người nên biết.

Lục Lâm Thiên nói.

- Đệ tử đương nhiên biết điều này, nhưng việc này quan hệ tới Dư gia, chỉ sợ cũng chỉ có thánh chủ mới có thể giúp đỡ Thái gia.

Thái Thanh lại tiếp tục khẩn cầu:

- Chỉ cần thánh chủ đáp ứng nguyện ý giúp đỡ, Thái gia nguyện ý trả bất cứ giá nào, cũng không muốn nhìn thấy Côn Dương tông lấn Thái gia quá đáng.

Lục Lâm Thiên nhìn Thái Thanh, chân mày khẽ động.

- Tiểu tử, đáp ứng Thái gia, ngươi mau chân đi xem bí cảnh kia đi!

Vào lúc này kim sắc tiểu đao đột nhiên lên tiếng:

- Ta đã phát hiện một loại khí tức có chút quen thuộc trên thân thể người của Thái gia, hẳn là lây dính từ trong bí cảnh kia cách đây không lâu. Nếu ta đoán không sai, là xuất phát từ bí cảnh đó, nhưng khí tức quá yếu, nhất thời ta cũng không cảm giác được nhiều, có lẽ sau khi đi vào bí cảnh sẽ có phát hiện cũng không chừng.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, thần sắc nổi lên một ít dao động, như vậy hắn không muốn nhúng tay cũng không được, lập tức nói:

- Như vậy đi, ta đáp ứng tận lực thử xem một lần, nếu cuối cùng thành công, mặc kệ trong bí cảnh có cái gì, ta chỉ lựa chọn trước ba kiện là được rồi, các ngươi thấy thế nào?

- Chỉ cần ba kiện?

Thái Hoa Đạo nghe vậy nhất thời nghi hoặc ngẩng đầu, có vẻ thật kinh ngạc, vừa rồi hắn cũng đã hứa hẹn, dù sao đã có Dư gia ra tay, bí cảnh kia Thái gia cũng không giữ được, cho nên rõ ràng toàn bộ giao cho thánh chủ, cũng không muốn nhìn thấy Côn Dương tông khinh người quá đáng, thật không nghĩ tới vị thánh chủ này chủ động nói chỉ cần ba kiện đồ vật là được rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói:

- Không tệ, nếu ta thành công, tới lúc đó ta chỉ cần ba kiện đồ vật là được rồi, dù sao bí cảnh là do Thái gia phát hiện, Thái Thanh cũng là đệ tử Tuyên Cổ điện, ta cũng không thể lấy đồ vật của đệ tử. Nhưng ta chỉ hết sức thử xem một lần, nếu tới lúc đó ta không được, chư vị đừng trách ta mới tốt.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, các cường giả Thái gia vô cùng kích động, Thái Hoa Đạo tràn ngập ý cười, nói:

- Thánh chủ đại nhân không cần nói vậy, có thánh chủ đại nhân ra tay, Dư gia lại tính thứ gì, nhất định sẽ thành công.

Lục Lâm Thiên thản nhiên cười cười, dù sao cũng phải đợi ba ngày, thời gian cũng không lâu lắm, huống chi là kim sắc tiểu đao yêu cầu hắn đi, lập tức nói:

- Với thân phận của ta, chỉ sợ tới lúc đó không thích hợp ra mặt, dù sao hai bên đã hẹn chỉ dùng người môn phái mình, Dư Truyền cũng có danh hiệu cung phụng của Côn Dương tông, không bằng như vậy đi, tới lúc đó ta sẽ dịch dung…

Nói tới đây, Lục Lâm Thiên không khỏi dừng lại một thoáng, nhìn qua Thái Thanh, nói:

- Thái Thanh, nếu ngươi không để ý, tới lúc đó tuyên bố với người ngoài ta là vị hôn phu của ngươi thế nào, ta nghĩ làm vậy xem như phân nửa người của Thái gia đi, Côn Dương tông cũng không thể nói gì hơn.

Thái Thanh nghe vậy ánh mắt sửng sốt, nhất thời khuôn mặt nổi lên đỏ ửng, từ cổ hồng tới vành tai, có vẻ kiều diễm ướt át.

Lục Lâm Thiên thấy thế, nháy mắt khôi phục thần trí, chợt cảm thấy có chút không ổn, khuôn mặt hiện lên vẻ xấu hổ, vội vàng nói:

- Làm vậy hình như cũng không ổn thỏa, vậy tuyên bố ta là cung phụng của Thái gia đi.

- Thánh chủ không để ý, vậy tuyên bố là vị hôn phu của đệ tử đi, như vậy càng đỡ, chỉ sợ làm nhục thanh danh của thánh chủ.

Thái Thanh nói tới đó, khuôn mặt ửng đỏ, tựa hồ như muốn nhỏ ra nước, nhìn thấy như cây đào mật, làm người ta thèm chảy nước miếng.

- Sao cũng được.

Lục Lâm Thiên ho khan một tiếng, nói:

- Mấy ngày nay ta sẽ ở lại Thái gia, không biết có địa phương nào yên tĩnh hay không, ta muốn tĩnh tu vài ngày.

- Thánh chủ đại nhân nguyện ý đặt chân trong Thái gia, đây chính là phúc khí của Thái gia.

Thái Hoa Đạo nghe vậy cao hứng phấn chấn, có thể kết giao được với thánh chủ Tuyên Cổ điện, hắn tự nhiên hiểu được điều này đại biểu cho chuyện gì, lập tức nói:

- Thái Thanh, mau mời thánh chủ tới đình viện của ngươi ở lại, đình viện của ngươi an tĩnh nhất, thông tri toàn bộ đệ tử không được tới gần hậu viện nửa bước.

- Dạ!

Thái Thanh gật đầu, hai má phiếm hồng, căn bản không dám nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, cúi đầu dẫn theo Lục Lâm Thiên đang cười khổ đi về hướng hậu viện.

- Không nghĩ tới Thái gia chúng ta lại có vận khí bậc này, không ngờ thánh chủ đột nhiên giá lâm, thật sự là trời phù hộ Thái gia a!

Nhìn thấy hai người đã rời khỏi, Thái Hoa Đạo kích động nói.

- Thái trưởng lão, hiện tại thánh chủ đã đáp ứng tương trợ, tới lúc đó Côn Dương tông cùng Dư gia cũng không làm được gì.

Một trung niên cao hứng nói.

- Đó là đương nhiên, không nghĩ tới thánh chủ trẻ tuổi như vậy, còn không có chút cái giá nào!

Thái Hoa Đạo chợt cười nói:

- Các ngươi nói thánh chủ có thật sự trúng ý Thái Thanh nha đầu hay không, nha đầu kia cũng không tệ, bất luận là thiên phú hay tài hoa đều là nhân tuyển tốt nhất, mà ánh mắt vẫn luôn khá cao.

Mẫu thân của Thái Thanh lên tiếng:

- Ta cảm giác Thái Thanh nha đầu có chút không thích hợp, diễn cảm vừa rồi hình như là có chút…

- Thái gia gia, loại chuyện này vẫn thuận theo tự nhiên đi, Thái gia đừng quá tỏ vẻ ý tứ của mình mới tốt, nếu thánh chủ thật sự trúng ý Thanh nhi, chúng ta tự nhiên là cao hứng, nhưng cũng phải nhìn xem ý của Thanh nhi, chuyện như Côn Dương tông, Thái gia chúng ta không cần làm như thế!

Phụ thân của Thái Thanh nói.

- Khụ…

Thái Hoa Đạo nghe vậy xấu hổ ho khan một tiếng, thu liễm thần sắc, nói:

- Đó là đương nhiên, chuyện như Côn Dương tông Thái gia chúng ta cũng không làm được, nếu bọn họ tự có ý nguyện như vậy thì rất tốt. Lần này có thánh chủ hỗ trợ, chúng ta cũng không cần sợ Dư gia cùng Côn Dương tông, chuẩn bị cuộc chiến ba ngày sau đi.

Lục Lâm Thiên đi theo Thái Thanh tới một hậu viện yên tĩnh, trong đình viện bố trí tinh xảo, có hương thơm tràn ngập, đây chính là khuê phòng của Thái Thanh, chỉ sợ chưa từng có nam tử đi qua.

- Mấy ngày này thánh chủ ở lại đây tĩnh tu, cam đoan không có bất luận kẻ nào gây rối, ba ngày sau ta sẽ tới gọi thánh chủ.

Thái Thanh cúi đầu nói, chẳng biết tại sao khuôn mặt nàng lại biến thành đỏ bừng, vừa dứt lời vội vàng xoay người chạy ra ngoài.

Lục Lâm Thiên lộ vẻ cười khổ, đánh giá xung quanh, thần sắc thu liễm, thủ ấn ngưng kết, bố trí cấm chế đem cả đình viện bao phủ bên trong.

- Ta nên xưng hô ngài như thế nào?

Sau khi bố trí xong cấm chế, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi trên giường, tâm thần lại hỏi kim sắc tiểu đao:

- Ngài đã dung hợp xong năng lượng rồi sao?

Kim sắc tiểu đao nói:

- Đều đã dung hợp, nhưng năng lượng quá ít, ban đầu ta bị thương quá nặng, muốn hoàn toàn khôi phục thật khó khăn, nhưng hiện tại tốt hơn trước kia rất nhiều.

Chương 4388: Đao thúc

Thoáng dừng lại một chút, kim sắc tiểu đao nói:

- Những linh khí cùng người bình thường khác đều xưng hô ta là Chí tôn, ngày xưa chủ nhân lại xưng hô ta là huynh đệ, ngươi sao, gọi ta là Đao thúc đi.

- Đao thúc?

Lục Lâm Thiên bĩu môi nói:

- Đao thúc thì Đao thúc đi.

- Sao vậy, ngươi còn cảm thấy ta chiếm tiện nghi của ngươi hay sao.

Kim sắc tiểu đao nói.

- Không dám, ta chỉ cảm thấy vinh hạnh mà thôi.

Lục Lâm Thiên cũng biết vị này tuyệt đối khủng bố, vội vàng nói:

- Đao thúc, ngươi muốn ta đáp ứng đi vào bí cảnh kia, chẳng lẽ trong đó có bảo vật gì hay sao?

Đao thúc nói:

- Ta cũng không biết, chỉ là ta cảm thấy được có khí tức quen thuộc trên thân thể người Thái gia, hẳn là do họ mang ra từ trong bí cảnh. Khí tức cực yếu, ta cũng không thể cảm giác được quá nhiều, tới lúc đó ngươi tiến vào xem, nói không chừng ta có thể xác định.

- Được rồi, tới lúc đó ta sẽ tận lực đi vào.

Lục Lâm Thiên nói, thoáng do dự, lại hỏi:

- Đao thúc, lúc trước có phải Thế giới Linh Vũ xảy ra đại sự gì hay không, làm sao ngươi lại ở trong Thế giới Linh Vũ, còn nữa, Tử Lôi Huyền Đỉnh sao cũng ở trong Thế giới Linh Vũ?

- Ngươi mới đạt tới tứ nguyên Hóa Hồng cảnh mà thôi, biết nhiều như vậy làm gì, chờ một ngày ngươi đặt chân tới Hư Vô cảnh, tới lúc đó ta sẽ xem xét đem hết thảy đều nói cho ngươi biết, hiện tại ngươi nên tập trung tinh lực tu luyện đi.

Đao thúc nói.

- Đặt chân Hư Vô cảnh, chỉ sợ không dễ dàng.

Lục Lâm Thiên cười khổ nói.

- Ngươi mang Hỗn Độn bổn nguyên, tu luyện Hỗn Độn Âm Dương quyết, nếu ngươi còn không thể đặt chân tới Hư Vô cảnh, chỉ có thể trách bản thân ngươi quá bình thường.

Đao thúc không chút khách khí nói:

- Không có việc gì đừng quấy rầy ta, để cho ta thanh tĩnh, ban đầu ta bị thương quá nặng, có một số việc cần suy ngẫm lại.

Dứt lời hào quang thu liễm, Đao thúc lập tức yên lặng.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, tử kim lưu quang chợt lóe, Tử Lôi Huyền Đỉnh hiện ra, lập tức đi vào bên trong.

Oanh long long!

Tử kim lôi vân cuồn cuộn, trong hư không vô biên vô hạn đều bị lôi vân chiếm cứ, lôi đình uy áp khủng bố tràn ngập, khiến người dựng đứng tóc gáy.

Xuy lạp lạp…

Cả không gian rung động, lôi quang lóe ra, hóa thành lôi đình lao ra khỏi lôi vân, tử kim điện mang tàn sát bừa bãi, mang theo tử kim hào quang tuôn xuống dưới, đem ba thân ảnh chật vật vây quanh chặt chẽ.

Ba người này chính là Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái.

Chỉ sợ từ khi chào đời tới nay họ chưa từng phải chật vật tới như vậy.

- Đây nhất định là trong Tử Lôi Huyền Đỉnh!

- Lại tới nữa, chúng ta sớm muộn gì cũng bị Tử Kim Huyền Lôi oanh thành tro tàn!

- Xong đời rồi, lần này thật sự là xong đời, Lục Lâm Thiên muốn hại chúng ta bị oanh thành tro bụi!

Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái đều run rẩy lên.

Oanh long long!

Phốc!

Ba người đều phun máu tươi, miệng vết thương cháy đen một mảnh, thân hình bị đánh bay, lôi đình lực căn bản không cách nào đối kháng.

Hô lạp lạp!

- Phi Thiên lão yêu, ngươi là vương bát đản lừa dối chúng ta đi đối phó Lục Lâm Thiên, còn nói hắn là nhị nguyên Hóa Hồng cảnh thật dễ đối phó, bắt được người liền đi, tuyệt đối không xảy ra ngoài ý muốn…

Viêm Quang sắc mặt tối đen, căm tức nói:

- Nhưng tới cuối cùng người bỏ chạy chính là ngươi, hoàn hảo ông trời có mắt, không cho tên vương bát đản ngươi chạy trốn, cũng cho ngươi nếm thử mùi vị của Tử Kim Huyền Lôi!

Phi Thiên buồn rười rượi, chật vật nói:

- Việc này sao có thể trách ta, ta cũng không biết Lục Lâm Thiên cường hãn tới như vậy, sớm biết như thế sao ta lại đem cả mình rơi vào!

- Phi Thiên lão yêu, ngươi có ý tứ gì, chẳng lẽ chúng ta xứng đáng bị rơi vào hay sao?

Viêm Quang giận dữ hét.

Phi Thiên nói:

- Viêm Quang lão đạo, thương thế của lão tử cũng không nhẹ hơn ngươi, còn trọng thương nặng hơn ngươi, ngươi nghĩ rằng ta nguyện ý bị Tử Kim Huyền Lôi oanh sao, sớm biết Lục Lâm Thiên khó dây vào, ta tội gì đi trêu chọc hắn!

Song Kỳ nhìn lôi vân, vẻ mặt chật vật nói:

- Các ngươi đừng ồn ào, ồn ào cũng không giải quyết được vấn đề, nếu không muốn chết thì nghĩ biện pháp đi!

- Còn có biện pháp gì, đây là bên trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, chúng ta làm sao cũng không thoát được.

Viêm Quang run rẩy nói.

Xuy lạp lạp!

Từng đạo Tử Kim Huyền Lôi ngưng tụ, sắp sửa oanh kích xuống.

- Phi Thiên, Viêm Quang, hay là chúng ta giao trữ vật giới chỉ cho Lục Lâm Thiên đi, nhìn xem có thể rời khỏi hay không, đây là Tử Lôi Huyền Đỉnh, hắn có thể nghe được lời nói của chúng ta.

Song Kỳ nói.

Ba người đưa mắt nhìn nhau, ngẩng đầu nhìn lên Tử Kim Huyền Lôi, giống như ăn ý, nhất thời quát to:

- Lục Lâm Thiên, chúng ta nguyện ý giao ra trữ vật giới chỉ, ngươi thả chúng ta đi là được rồi.

- Lục Lâm Thiên, sau này ta tuyệt đối không dám trêu chọc ngươi.

Viêm Quang quát to…

Xuy lạp lạp!

Tử kim lôi vân cuồn cuộn không ngớt, xen lẫn theo lực hủy diệt lặng yên thẩm thấu, làm cả không gian xuất hiện những khe tối đen, giống như sắp bị nổ tung, ngay trong tiếng hét lớn của ba người, lôi đình lại oanh kích xuống.

- Không tốt…

Sắc mặt ba người đại biến, lôi uy hủy diệt đủ làm linh hồn run rẩy, kinh hãi đảm chiến!

Hoa lạp…

Tử Kim Huyền Lôi nháy mắt lắng xuống.

Thấy thế ba người kinh hồn chưa định, lâm vào nghi hoặc, giờ phút này giống như lôi vân cũng dừng dao động.

Bỗng dưng một thanh ảnh xuất hiện trước mặt ba người.

Ánh mắt cả ba chợt run lên, khuôn mặt chật vật lộ vẻ phức tạp, người tới chính là Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khoanh tay, thản nhiên liếc mắt nói:

- Hiện tại nguyện ý đem trữ vật giới chỉ giao cho ta sao?

- Nguyện ý, chúng ta nguyện ý!

Ba người nghe vậy như gặp được cứu tinh, nhất thời gật đầu.

- Vậy vì sao khi nãy không muốn, còn muốn liên thủ đánh cướp ta?

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên âm trầm khiến ba người chợt run sợ.

- Đó là ba chúng ta có mắt không nhìn thấy được thái sơn, xin thánh chủ đại nhân có đại lượng, lần sau chúng ta tuyệt đối không dám.

Ba siêu cấp cường giả bị Tử Kim Huyền Lôi oanh kích, cũng đã oanh rớt không ít tính tình, không dám phản kháng Lục Lâm Thiên, càng không dám cậy già lên mặt.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói:

- Các ngươi hiểu thật đơn giản, cho các ngươi một lần cơ hội các ngươi không cần, hiện tại nếu ta dễ dàng thả các ngươi, truyền ra ngoài có phải ai cũng dám chạy tới đánh cướp ta?

- Việc này…

Ba người nhìn nhau, không biết nên làm thế nào mới phải.

Lục Lâm Thiên nói:

- Như vậy đi, các ngươi nói thử xem, có thứ gì có thể làm cho ta động tâm hay không, có thể làm cho ta bỏ qua cho các ngươi?

- Vậy…

Ba người lại nhìn nhau, Viêm Quang nói:

- Ngươi không phải cần trữ vật giới chỉ sao, ta có thể đưa cho ngươi, đây chính là gia sản vô số năm qua của ta.

- Trong trữ vật của ta có ba kiện thông linh bảo khí, hai viên hồng phẩm đan dược, còn có công pháp, không ít thế giới tinh thạch.

Song Kỳ nói.

Phi Thiên cũng nói:

- Trên người của ta còn có một kiện thông linh bảo khí hỏa hệ, không thích hợp ta dùng, có thể cho ngươi, chỉ cần ngươi thả chúng ta là được.

- Phi Thiên lão yêu, ngươi là vương bát đản, kiện thông linh bảo khí năm xưa lại bị ngươi lấy đi, ngươi nhớ kỹ cho ta!

Viêm Quang nhất thời không nhịn được giận dữ hô.

Chương 4389: Không sợ trời phạt

- Viêm Quang, việc đó sau này hãy nói, đừng cho là ta không biết, năm xưa kiện bảo vật phong hệ ngươi cũng trộm nuốt riêng, sau đó bị ngươi qua tay bán cho Phong Minh hồng tôn, đổi lấy kiện bảo vật hỏa hệ.

Phi Thiên lão yêu cũng không cam lòng quát.

- Ta…

Tựa hồ chột dạ, Viêm Quang nói không nên lời.

Lục Lâm Thiên liếc nhìn ba người, trầm giọng nói:

- Ít nói nhảm đi, thế giới tinh thạch, công pháp, đan dược ta không thiếu. Mặc dù thông linh bảo khí không tệ, nhưng ngươi cảm thấy ta là thánh chủ Tuyên Cổ điện còn thiếu thông linh bảo khí sao, mọi người đều biết ta có hai kiện bán thánh khí, chẳng lẽ còn đem thông linh bảo khí xem trong mắt nữa à?

Nghe được lời của hắn, sắc mặt ba người Phi Thiên thật khó xem, họ cũng biết lời của Lục Lâm Thiên chính là sự thật.

Lục Lâm Thiên nhìn sắc mặt biến hóa của ba người, trầm giọng nói:

- Huống chi hiện tại các ngươi rơi vào trong tay ta, ta muốn tiêu diệt các ngươi thậm chí các ngươi cũng không có cơ hội tự bạo, tới lúc đó đồ vật của các ngươi không phải đều là của ta sao?

- Lục Lâm Thiên, ngươi…

Ba người nghe vậy sắc mặt càng thêm tối tăm.

- Ngươi cái gì ngươi…đừng có gấp, ta sẽ không giết các ngươi.

Lục Lâm Thiên cười tà khí:

- Thực lực ba ngươi không thấp, nếu ta luyện chế các ngươi thành khôi lỗi, dùng linh hồn phân thân cùng hồn anh bồi dưỡng khí linh, đó mới là vật tận kỳ dụng, tài liệu khôi lỗi như các ngươi thật rất khó tìm.

Lời của hắn vừa nói ra, ba người yên lặng, đưa mắt nhìn nhau đầy vẻ sợ hãi.

- Lục Lâm Thiên, ngươi đừng khinh người quá đáng, ngươi lòng dạ độc ác, sẽ gặp trời phạt.

Yên lặng một hồi, Viêm Quang chửi ầm lên.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, không hề để ý:

- Con đường tu luyện, vốn nghịch thiên mà đi, có trời phạt sợ cái gì, có thể cho mọi người biết lão tử chính là Chân Lý Niết Bàn, ít nhất từ Hóa Hồng cảnh tới hư vô ta cũng không có Hồng Kiếp, còn sợ gì trời phạt.

…

Nghe vậy ba người á khẩu.

Lục Lâm Thiên tiếp tục nói:

- Huống chi tu luyện tới trình độ như các ngươi, chỉ sợ làm không ít chuyện độc ác, nếu không các ngươi cũng không đạt được tu vi hôm nay, ta có ác độc với các ngươi, chỉ sợ cũng xem như thay trời hành đạo.

- Lục Lâm Thiên, ngươi…

Viêm Quang cũng không biết nên nói gì, Lục Lâm Thiên nói đều là sự thật.

Càng nghĩ càng tức giận, Viêm Quang hung hăng trừng mắt nhìn Phi Thiên, trầm giọng nói:

- Phi Thiên lão yêu, ngươi là vương bát đản, lần này bị ngươi hại chết!

Ánh mắt Phi Thiên liên tục lóe ra, tựa hồ như đang nghĩ cách.

- Lục Thiếu…không, thánh chủ, ngươi không cần phải giết ta!

Song Kỳ vẫn không nói gì, đột nhiên ánh mắt nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, quỳ một gối giữa không trung hành lễ:

- Song Kỳ nguyện ý đi theo thánh chủ, vì thánh chủ dốc sức, vượt lửa qua sông, muôn chết không chối từ, như vậy tốt hơn là thánh chủ luyện chế chúng ta thành khôi lỗi không ít hay sao.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói:

- Ta làm sao tin tưởng ngươi?

Song Kỳ cúi đầu, bất đắc dĩ lại lộ vài phần cung kính, nói:

- Thánh chủ không cần tin tưởng chúng ta, tin tưởng mình sẽ tốt hơn, với thực lực cùng địa vị của thánh chủ, ta nghĩ nếu ta phản bội, trừ phi chạy ra khỏi ba ngàn thế giới, nếu không chúng ta cũng không còn nơi dung thân.

- Vậy sao…ta cần suy nghĩ lại.

Lục Lâm Thiên cau mày như khó quyết đoán.

- Ta cũng nguyện ý truy tùy, chỉ cần đừng đem ta luyện chế thành khôi lỗi là được.

Viêm Quang nhìn thần sắc của Lục Lâm Thiên, tựa hồ có chút hi vọng hắn sẽ thả cho họ con đường sống, nhất thời liền làm theo Song Kỳ hành lễ.

- Thánh chủ, Phi Thiên có mắt không nhìn được thái sơn, ta mắt mù a, đắc tội thánh chủ, từ nay về sau nguyện ý truy tùy bên cạnh, đi theo làm tùy tùng, cầu thánh chủ thứ lỗi.

Phi Thiên cũng không cam tâm rớt lại phía sau, cung kính quỳ một gối hành lễ, so sánh với việc bị luyện chế thành khôi lỗi, có thể giữ mạng mới là điều may mắn.

Lục Lâm Thiên nói:

- Cường giả trong Tuyên Cổ điện vô số, theo công bằng mà nói, thực lực của các ngươi cũng không yếu…

- Đúng vậy, lúc trước không biết có bao nhiêu sơn môn muốn chúng ta gia nhập, còn đưa địa vị cao, nhưng vì muốn tự do một chút cho nên chúng ta chẳng thèm nhìn tới đâu.

Viêm Quang ngẩng đầu cười, có cảm giác đại nạn không chết, tựa hồ Lục Lâm Thiên đã đáp ứng hắn.

- Chỉ tiếc điều kiện của các ngươi, ngoại trừ Song Kỳ lão quái có thể miễn cưỡng gia nhập ngoại điện, thậm chí còn không thể vào nội điện, Tuyên Cổ điện cũng không nhất định nhận ba người các ngươi.

Lục Lâm Thiên nói:

- Ta còn phải suy nghĩ một chút, chờ ta có quyết định sẽ thông tri các ngươi.

Lục Lâm Thiên dứt lời, thân ảnh chợt biến mất.

Xuy lạp lạp!

Thân ảnh hắn biến mất, tử kim lôi vân lại lần nữa hội tụ.

- Viêm Quang lão đạo, ngươi nói ít một câu sẽ chết sao!

Nhìn thấy biến hóa, Phi Thiên ngẩng đầu nhìn lôi vân nổi giận nói.

Song Kỳ cũng lập tức đứng dậy trầm giọng nói:

- Viêm Quang lão đạo, lần này thật sự bị ngươi hại chết, còn nói là chẳng thèm ngó tới, miệng ngươi thật tiện, tốt lắm, người ta cũng chẳng thèm ngó tới chúng ta rồi.

- Ta không phải cố ý, ta chỉ thuận miệng mà nói, không nghĩ tới…

Viêm Quang cũng cảm giác mình miệng tiện, không dám nhìn Song Kỳ cùng Phi Thiên.

Xuy xuy…

Không gian xung quanh ba người dao động, cả ba còn chưa kịp lấy lại tinh thần, hư không đã lặng yên thay đổi.

- Đây là đâu vậy?

Ba người nhìn xung quanh kinh ngạc.

Hiện tại họ cảm giác được không gian họ đang đứng thoải mái hơn không gian đầy lôi đình khi nãy.

Hưu hưu hưu…

Trước mặt ba người nổi lên dao động, ba viên đan dược trống rỗng xuất hiện, âm thanh Lục Lâm Thiên truyền tới:

- Ăn vào đan dược chữa thương, ta phải cân nhắc xem có nên lưu các ngươi một mạng hay không!

- Đa tạ thánh chủ!

Ba người nghe vậy mừng rỡ hô.

Cả ba đem đan dược cầm trong tay, theo năng lượng mà xem nhất định không phải vật phàm.

- Hừ!

Sau đó cả ba trừng mắt nhìn nhau, hừ lạnh một tiếng, quay người đi sang một bên ăn đan dược chữa thương.

Tầng thứ tám Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên khoanh tay đứng thẳng, khóe môi hiện ý cười thản nhiên, chợt cau mày như đang cảm thán…

Ba ngày thời gian, đảo mắt đã qua.

Mấy ngày nay Thái gia toàn diện phong tỏa tin tức về sự xuất hiện của Lục Lâm Thiên.

Cường giả Thái gia mấy ngày nay tinh thần sảng khoái, thậm chí còn có chút kích động.

Tầng thứ tư Thiên Trụ giới, ba người Phi Thiên đã thay quần áo mới, đang khoanh chân ngồi, thần thái vẫn còn có chút uể oải.

Bên ngoài ba ngày, tầng thứ tư đã qua bốn tháng, vết thương của họ đã không còn trở ngại.

Xuy!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên chợt xuất hiện, ba người chợt mở mắt, tinh quang bắn ra, liền thu liễm không thấy.

Chương 4390: Hợp nhất ba người 1

Ba người đứng dậy, nhìn thấy Lục Lâm Thiên, ánh mắt đều âm thầm chấn động, lập tức hành lễ:

- Bái kiến Thánh chủ.

Lục Lâm Thiên nhìn qua ba người, nhàn nhạt hỏi một câu, nói:

- Khôi phục thế nào rồi?

- Bẩm Thánh chủ, đã khá ổn rồi.

Song Kỳ lão quái cúi đầu cung kính nói, hắn cực kỳ hiểu rõ sự khủng bố của Lục Lâm Thiên trước mặt này. Lấy tu vị Lục Nguyên Hóa Hồng, cộng thêm Phi Thiên Yêu Bằng chi khu của hắn nhưng vẫn không phải là đối thủ. Loại thực lực kia, nào giống với thực lực mà một người trẻ tuổi nên có chứ.

- Đa tạ Thánh chủ quan tâm, đã không có gì trở ngại nữa rồi.

Song Kỳ lão quái cũng khom người trả lời.

Duy chỉ có Viêm Quang lão đạo lúc này lại không dám hó hé, sợ rằng sẽ nói gì đó không phải. Nhìn Lục Lâm Thiên vừa cho đan dược, lại đưa bọn chúng ra khỏi không gian Lôi Đình, chắc rằng hơn phân nửa sẽ tha cho bọn hắn. Nếu là lại nói thêm điều gì đó không hay, đừng nói đến lúc đó hai người Phi Thiên lão yêu và Song Kỳ lão quái sẽ không tha cho hắn, mà ngay cả chính hắn cũng khó tha thứ được cho mình rồi.

Lục Lâm Thiên liếc qua Viêm Quang lão đạo, lập tức ánh mắt đồng thời rời vào trên người ba người.

Cảm giác được ánh mắt Lục Lâm Thiên, trong lòng ba người đều có chút bất định, đều có thể suy đoán được hiện giờ chính là thời khắc quyết định sống chết của mình rồi. Tuy rằng ba người đều có thể cảm giác được, hơn phân nửa Lục Lâm Thiên sẽ lưu cho bọn hắn một mạng, nhưng dù vậy cũng không dám khinh thường.

Ba người đều tự cho rằng mình tốt xấu gì cũng coi như có kiến thức rộng rãi rồi, bất quá đối với nam tử thanh bào trước mắt này, ba người lại không nhìn thấu được.

Bởi vậy, càng thêm tâm thần bất định, bất kể như thế nào cũng không có ai muốn chết cả, huống chi còn bị luyện chế thành khôi lỗi nữa.

Sau khi nhìn qua ba người một lát, lúc này Lục Lâm Thiên mới nhàn nhạt mở miệng nói:

- Ta vừa mới suy nghĩ qua, cho ba người một cơ hội tạm thời đi theo bên cạnh ta đi. Tuyên Cổ Điện thì các ngươi không thể vào được rồi, trong tay của ta còn có một cái Phi Linh Môn, ba người các ngươi cứ đảm nhiệm danh thái thượng trưởng lão đi, các ngươi cảm thấy sao hả?

- Phi Linh Môn, thái thượng trưởng lão?

Ba người nghe vậy, ánh mắt đồng thời nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên. Cái này thật sự tốt hơn trong tưởng tượng của ba người rất nhiều, không phải làm nô bộc như bọn họ nghĩ, tốt xấu cũng còn có một danh thái thượng trưởng lão, nói ra cũng không quá mức xấu hổ với người khác.

- Đa tạ Thánh chủ.

Ba người hai mặt nhìn nhau, lập tức trong mắt toát ra vẻ kinh hỉ nồng đậm, trong lòng ngưng trọng bỗng nhiên như được đại xá, ngay ngắn hướng lên cao hành lễ.

- Về sau gọi ta là chưởng môn là được rồi.

Lục Lâm Thiên nói với ba người, mắt thấy ba người kinh hỉ, nhưng nơi mi tâm trong lúc mơ hồ lại lộ ra vẻ cười khổ. Sợ rằng sinh linh đều như thế cả, vào lúc cùng đường mạt lộ ban cho một chút ân huệ, hoặc là tương trợ người trong hiểm cảnh một chút thì ân đức đều như phụ mẫu tái sinh vậy.

Nhưng đối mặt với phụ mẫu chính thức cho mình sinh mạng thì cảm kích trong lòng sợ rằng còn không nhiều bằng chút ân huệ mà người khác ban cho, loại tình huống này, ở trong Nhân tộc là thường thấy nhất.

- Bái kiến chưởng môn.

Ba người Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái nghe vậy lập tức sửa lại xưng hô.

Lục Lâm Thiên khẽ giãn mày ra lại, lập tức mắt nhìn ba người, thần sắc đột ngột trầm xuống, lành lạnh nói:

- Ba người các ngươi nếu đã đáp ứng gia nhập Phi Linh Môn, vậy thì hãy nhớ rõ ràng cho ta, đừng trách ta không nói trước, dám can đảm phản bội Phi Linh Môn thì luyện chế các ngươi thành khôi lỗi cũng đã là nhẹ nhất rồi, đến lúc đó đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt!

Nhìn qua vẻ lành lạnh kia của Lục Lâm Thiên, linh hồn ba người đều run lên, nam tử thanh bào trước mặt này không phải loại dễ trêu, lập tức khom người đáp:

- Chúng ta gia nhập Phi Linh Môn, không dám sinh lòng phản bội, từ nay về sau, sinh là người Phi Linh Môn, chết là quỷ Phi Linh Môn, nếu vi phạm lời thề này, xin trời cứ giáng ngũ lôi đánh chết.

Lục Lâm Thiên thoả mãn nhìn ba người nói:

- Tất cả đứng lên đi, các ngươi ở trong Côn Vân thế giới không có cừu nhân gì chứ?

Ba người nghe vậy đều lộ ra vẻ khó hiểu, đều lắc đầu, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Hẳn là không có cừu gia gì trong Côn Vân thế giới a?

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

- Vậy là tốt rồi, giờ theo ta đi xem náo nhiệt đi.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, lập tức thân hình khẽ chuyển động ngay trước mặt ba người, các cơ trên khuôn mặt vặn vẹo, trong ánh mắt trân trối của ba người Phi Thiên lão yêu hắn không ngờ đã biến thành một đại hán khôi ngô, trên mặt có một vết sẹo dài, khiến bộ dáng vốn hung thần ác sát càng được tăng thêm vài phần hung thần.

Không gian quanh thân chấn động, lưu quang lóe lên bao phủ không gian, thanh bào được trút đi đổi thành một kiện y phục khác, lúc hào quang thu liễm lại thì trước mắt ba người Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái đã xuất hiện một đại hán khôi ngô khỏe mạnh.

Càng khiến ánh mắt ba người chấn động chính là trên vai hắn hết lần này tới lần khác còn khiêng một cây đoản côn màu trắng, đoản côn dài chừng ba xích, so sánh với hình thể khôi ngô trước mắt này thật sự là cực kỳ không cân đối.

"Xì xào... "

Nhìn biến hóa trước mắt này, ba người đã ngốc trệ!

- Làm sao vậy, không nhận ra ta nữa sao, nhớ rõ phải gọi ta là chưởng môn, đừng lỡ miệng đấy.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, vệt sẹo dữ tợn trên mặt run rẩy. Đại hán khôi ngô này không ngờ chính là do Lục Lâm Thiên vừa thi triển Tam Thần Thiên Biến Quyết rồi, tăng thêm một cây linh khí đoản côn thuộc tính thủy cấp độ Hậu Thiên, ngay cả cấp độ Tiên Thiên cũng không đạt được, hoàn toàn chính là tạo hình của Tây Phương Cầu Bại lúc trước....

Sáng sớm, sơn mạch mây mù lượn lờ, quần phong xanh biếc.

Trong hậu viện Thái gia, mới sáng sớm đã tụ tập không ít cường giả Thái gia, tất cả mọi người đều cung kính chờ ở bên ngoài đình viện.

- Thánh chủ đại nhân bố trí xuống cấm chế, chúng ta không thể quấy rầy, Thánh chủ đại nhân cũng tự có thể nhìn ra được chúng ta đã đến, cứ an tâm chờ đợi là được rồi.

Thái Hoa Đạo đi đầu nói với mọi người Thái gia.

"Xoẹt á... "

Ngay khi tiếng nói già nua của Thái Hoa Đạo vừa dứt, cấm chế bên ngoài đình viện đã thu lại, bốn đạo thân ảnh từ từ xuất hiện trong tầm mắt của mọi người Thái gia.

- Cẩn thận...

Khi nhìn thấy bộ dáng bốn người, khuôn mặt Thái Hoa Đạo lập tức đại biến, khí tức toàn thân lập tức chấn động, mọi người nguyên một đám sắc mặt thoáng chốc đại biến. Không ngờ bốn người đi ra này lại hoàn toàn xa lạ, một người trong đó lúc trước hắn còn từng thấy qua, đúng là cường giả khủng bố Phi Thiên Yêu Bằng đối đầu với Thánh chủ lúc trước.

- Thái trưởng lão không cần khẩn trương, ta chỉ hơi dịch dung một chút thôi, như thế cũng có thể thuận tiện hơn.

Chương 4391: Hợp nhất ba người 2

Lục Lâm Thiên hai tay khoác lên linh khí ngắn vắt ở trên vai, nhưng âm thanh lại không thay đổi, ánh mắt chớp chớp, lập tức âm thanh đều biến đổi nói với đám người Thái Hoa Đạo:

- Nhớ kĩ phải gọi ta là Tây Phương Cầu Bại, thân phận của ta còn không tiện để lộ ra ngoài.

- Vâng...

Bọn người Thái Hoa Đạo nghe vậy mới dần phục hồi tinh thần lại từ trong kinh hãi, dịch dung bực này thật khiến người mở rộng tầm mắt, chưa nói đến bộ dáng đã hoàn toàn biến hóa, mà ngay cả khí tức trên thân cũng hoàn toàn không giống với lúc trước.

Đừng nói bọn người Thái Hoa Đạo kinh hãi, dù là ba người Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái đi sau lưng Lục Lâm Thiên lúc này vẫn còn khïếp sợ đấy, thủ đoạn nghịch thiên bực này, lúc trước nếu Lục Lâm Thiên dùng bộ dáng như vậy đi ngang qua trước mặt bọn hắn thì dám chắc bọn hắn cũng không thể nào nhận ra nổi.

Đến tận lúc này ba người Phi Thiên lão yêu mới có chút hiểu rõ, sợ rằng chưởng môn Lục Lâm Thiên trước mắt này từ đầu đã không sợ nửa đường ăn cướp rồi, nếu từ đầu đã dịch dung ra bộ dáng này thì có ai nhận ra được chứ.

Ánh mắt Thái Hoa Đạo cũng khïếp sợ rơi vào trên người ba người Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, còn có Song Kỳ lão quái, hắn có thể cảm giác được ba người này bất kỳ người nào thực lực cũng đều trên hắn, cũng không phải cường giả bình thường. Lúc này ba người này lại cung kính đứng ở sau lưng Lục Lâm Thiên khiến lòng hắn cảm thấy cực kỳ rung động.

- Thánh chủ...

Thái Thanh nhìn qua bộ dáng Lục Lâm Thiên trước mặt, trên mặt tràn đầy kinh ngạc, thật lâu sau mới hồi phục tinh thần lại.

Lục Lâm Thiên đã cắt đứt lời Thái Thanh, nói:

- Nhớ rõ, Tây Phương Cầu Bại.

- Vâng.

Thái Thanh ngẩn người, lập tức nghi hoặc nói Lục Lâm Thiên:

- Tây Phương... Cầu Bại, chỉ là sao ngươi không biến thành bộ dáng đẹp một chút chứ?

- Ha ha...

Lục Lâm Thiên cười ha ha nói:

- Chẳng lẽ nữ nhân đều thích nam nhân đẹp sao?

Đôi mắt sáng của Thái Thanh nổi lên chút ít rung động, nói:

- Vậy cũng không phải, cường giả anh hào như Thánh... Tây Phương, tự nhiên sẽ được vô số thiếu nữ ái mộ, bất quá nếu có thể đẹp mắt một chút cũng không có hại gì, dù sao ai cũng yêu thích cái đẹp cả mà.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nói với Thái Thanh:

- Kỳ thật khuôn mặt này cũng không kém đâu, ngươi nhìn kỹ đi, càng nhìn càng đẹp mắt, giống như là mang thai vậy, thời gian lâu rồi mới nhìn ra.

"PHỤT... " Nghe vậy, Thái Thanh lập tức nhịn không được bật cười, phun nước miếng lên mặt Lục Lâm Thiên.

- Thực xin lỗi Thánh chủ, ta không phải cố ý đâu, thật sự là lời Thánh chủ vừa nói khiến người cảm thấy rất buồn cười.

Thái Thanh bị hù đến kiều nhan đại biến, vội vàng móc ra một miếng khăn hương mềm mại trong ngực lau mặt cho Lục Lâm

Thiên.

- Không sao, bất quá đừng gọi ta là Thánh chủ nữa.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cười cười.

Chúng cường giả Thái gia thấy thế, đều cúi đầu âm thầm liếc mắt nhìn nhau, trong mắt đều xẹt qua một tia thần thái khác thường.......

Côn Lăng Cốc, một đại sơn cốc trong sơn mạch Côn Lăng.

Sáng sớm, bốn phía núi vây quanh, ngọn núi đứng vững trong Côn Lăng Cốc, người bình thường rất ít khi qua lại, nhưng hôm nay lại thoáng cái trở nên cực kỳ náo nhiệt.

Lúc Lục Lâm Thiên theo chúng cường giả và đệ tử Thái gia cưỡi mấy khung khôi lỗi bay tới trên không thì liền có một số khí tức nhìn trộm đến, đều là người có tu vị Hóa Hồng cảnh cả.

Đáng nhắc tới chính là, lúc Lục Lâm Thiên nhìn thấy Thái gia móc ra khôi lỗi tọa giá cũng lộ vẻ cực kỳ kinh ngạc.

Những khôi lỗi tọa giá của Thái gia này chính là thứ mà lúc trước Lục Lâm Thiên thiết kế, do Linh đường Phi Linh Môn sản xuất ra, Mị Ảnh. Lục Lâm Thiên thật không nghĩ đến Mị Ảnh hiện giờ lại được Phi Linh thương hội bán đến cả trong Côn Vân thế giới rồi.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên tựa hồ rất có hứng thú đối với Mị Ảnh, Thái Hoa Đạo lập tức liền tỏ vẻ với Lục Lâm Thiên, nếu Lục Lâm Thiên thích thì có thể lấy đi vài khung.

Nghe nói hiện giờ Phi Linh thương hội có rất nhiều chiến hạm và khôi lỗi tọa giá, còn có một ít các loại khôi lỗi đặc thù đều là cung không đủ cầu, nếu không có quan hệ, căn bản không thể nào lấy được hàng, trừ phi là sớm đặt trước.

Mà Thái gia lại một nhà trong các đại thương hành, vốn là tiêu thương của Phi Linh thương hội cho nên mới có thể có được những Mị Ảnh này.

Rất nhiều nghi hoặc của Lục Lâm Thiên, trên đường đi Thái Thanh đều giải thích kỹ càng cho Lục Lâm Thiên hiểu rõ hơn.

Lục Lâm Thiên lúc này mới biết được thì ra Phi Linh thương hội hiện giờ hợp tác với tất cả các đại thương hội, chuyên chia đều số lượng khôi lỗi tọa giá, chiến hạm cho các đại thương hành ở tất cả Đại Thế Giới, sau đó để các đại thương hành này bán thay.

Giá mà các đại thương hành nhập về cũng rẻ hơn giá bán ra ngoài không ít, bất quá trước đó cần đặt cọc một số tiền lớn mới được.

Thậm chí mỗi mười năm là một chu kỳ, nếu số lượng khôi lỗi, chiến hạm, còn có khôi lỗi tọa giá bán được tốt, đạt đến nhiệm vụ mà Phi Linh thương hội đề ra thì thương hội còn có thể đạt được không ít ban thưởng nữa.

Nhưng nếu ba lượt không đạt đến nhiệm vụ mà Phi Linh thương hội đề ra liền sẽ bị Phi Linh thương hội huỷ bỏ đi tư cách bán thay, sau đó chuyển cơ hội này cho một tiêu thương khác.

Sau khi nghe Thái Thanh nói rõ ràng thì khuôn mặt Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ đặc sắc, không nghĩ tới bọn người Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan, Âm Quỷ lại điều hành Phi Linh thương hội làm ra nhiều trò như vậy, đây quả thực chính là buôn bán đại lý của kiếp trước mà.

Lục Lâm Thiên đương nhiên sẽ không cần Mị Ảnh của Thái gia, sợ rằng Thái gia căn bản còn không biết được hắn mới chính là lão bản chính thức sau lưng của Phi Linh thương hội hiện giờ, giờ trong trữ vật giới chỉ của hắn cũng có vài khung Mị Ảnh đấy.

"Sưu sưu... "

Từng đạo thân ảnh lướt đi, khôi lỗi tọa giá đã đáp xuống trên một quảng trường, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ kín đáo đảo qua một vòng chung quanh.

Vừa rồi hắn từ trong miệng Thái Thanh biết được, lần này Thái gia đánh một trận với Côn Dương Tông, bởi vì có Dư gia tham dự cho nên khiến không ít người bị kinh động đến.

Thái gia và Côn Dương Tông ở trong Côn Vân thế giới, cũng thuộc hàng thế lực lớn dưới Cổ Tộc, coi như danh tiếng không nhỏ. Lần này tăng thêm Dư gia nhúng tay vào, đương nhiên nhất cử nhất động đều sẽ bị các thế lực khác chú ý đến, bởi vậy mới khiến tin tức Bí Cảnh bị tiết lộ ra ngoài.

Bất quá cũng may hiện giờ tin tức về Bí Cảnh cũng chỉ có các thế lực lớn và Cổ Tộc của Côn Vân thế giới biết rõ, cho nên hôm nay cũng có không ít cường giả các thế lực lớn và người Cổ Tộc đến đây xem náo nhiệt.

Rất rõ ràng, những người thuộc Cổ Tộc và các thế lực lớn hiện giờ chỉ sợ đều ôm ý định muốn kiếm một chén canh, bất quá có Dư gia nhúng tay vào, ngược lại cũng khiến những người này không dám quá vọng động

Chương 4392: Cải trắng đều bị heo ăn cả rồi

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua đám người, lập tức liền phát hiện ra ở đây có thêm không ít cường giả, Hóa Hồng cảnh của các thế lực lớn cộng lại cũng không hề ít

Thái Hoa Đạo không để ý đến mọi người nhìn trộm, lập tức liền mang theo Lục Lâm Thiên đi đến chỗ đình nơi đệ tử Thái gia đã sớm tụ tập không ít người.

Chung quanh có rất nhiều người đều gật đầu với Thái Hoa Đạo, có ít người cũng cười ha hả chào hỏi, đủ để chứng minh Thái gia ở Côn Vân thế giới cũng có một chút địa vị.

Bất quá mọi người sau khi chào hỏi thì từng ánh mắt đã lập tức rơi vào trên thân ba người Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, còn có Song Kỳ lão quái, tuy rằng ba người đều thu liễm lại khí tức trên thân nhưng đối với cường giả mà nói, chung quy vẫn có thể nhìn ra một chút gì đó

Dùng cấp độ tu vị của ba người Phi Thiên lão yêu, khí tức chấn động quanh thân toát ra trong lúc mơ hồ cũng đủ để khiến người cảm thấy âm thầm rung động rồi.

Mà Lục Lâm Thiên ngược lại không có chút gì khiến người để ý cả, bất quá hình tượng thân hình khôi ngô sau lưng lại vác theo một cây linh khí ngắn kia quả thực cũng khiến người có chút hiếu kỳ.

- Thái Hoa Đạo lão đệ, sao giờ ngươi mới đến thế, chờ ngươi đã lâu rồi đấy.

Ngay khi Thái Hoa Đạo đến chào hỏi vấn an mọi người một tiếng mỉm cười lập tức truyền đến, đám người xúm ở bên người Thái Hoa Đạo cũng lập tức tự động tản ra một con đường.

Lập tức một lão giả dáng người to lớn xuất hiện trước tầm mắt mọi người, thân mặc cẩm bào, trên gương mặt già nua lộ ra ánh sáng màu đỏ, thần thái sáng láng, thoạt nhìn tâm tình hẳn là cực kỳ vui vẻ.

- Người này là người mạnh nhất Côn Dương Tông, Minh Dương Hồng Tôn, thực lực không hề kém Thái gia gia ta bao nhiêu, bất quá làm người rất vô sỉ.

Thái Thanh lập tức truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt liền khẽ nhìn lướt qua Minh Dương Hồng Tôn, dùng tu vị thực lực Lục Lâm Thiên hiện giờ, tự nhiên cũng không cần phải quá mức để ý đến Minh Dương Hồng Tôn này làm gì.

- Là ngươi đến sớm.

Thái Hoa Đạo mắt thấy Minh Dương Hồng Tôn, khóe miệng lộ ra vui vẻ nhàn nhạt, nói:

- Sốt ruột mong thất bại, cũng không cần tới sớm như thế đâu.

- Thất bại, Thái Hoa Đạo lão đệ, ngươi cũng quá đề cao bản thân rồi đấy.

Minh Dương Hồng Tôn vừa dứt lời, khi ánh mắt đã rơi vào trên thân ba người Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo còn có Song Kỳ lão quái thì thần sắc liền biến hóa không ít, dùng tu vi thực lực của hắn, tự nhiên có thể cảm giác được tu vị thực lực của ba người Phi Thiên lão yêu ở trên mình, ba người này cũng không phải người Thái gia.

Thái Hoa Đạo đối với biểu lộ kinh ngạc của Minh Dương Hồng Tôn tựa hồ cảm thấy cực kỳ thoả mãn, nói:

- Minh Dương, ai thắng ai bại, một hồi nữa tự có kết quả, Tục ngữ nói, lòng mang làm loạn, ắt gặp Thiên Khiển.

Mọi người chung quanh thấy thế, cũng nhao nhao xúm lại, cực kỳ hứng thú nhìn chủ nhân hai thế lực lớn tranh chấp một phen.

Minh Dương Hồng Tôn nghe Thái Hoa Đạo nói thế, ánh mắt liền thu hồi khỏi thân ba người Phi Thiên lão yêu, khuôn mặt hồng hào lúc này cũng dần âm trầm hơn một chút, trong lúc mơ hồ ánh mắt có chút run run, nói:

- Thái Hoa Đạo, ngươi đừng quên quy củ, chỉ có thể để ngươi Thái gia người ra tay, người khác tương trợ sẽ không được tính, về phần ngươi có thể chiến thắng hay không, vậy thì phải xem kỳ tích rồi.

Thái Hoa Đạo nhìn Minh Dương Hồng Tôn, trên gương mặt già nua lộ ra chút vui vẻ, ánh mắt khẽ liếc về phía đội hình hội tụ ở xa xa, chợt nói với Minh Dương Hồng Tôn:

- Không cần ngươi nhắc nhở, hôm nay đại biểu Thái gia ta ra tay chính là vị hôn phu của Thái Thanh, ta tự nhiên không có ý định ra tay rồi, ta cũng không phải đối thủ của Dư Truyện trưởng lão Dư gia a, do vị hôn phu của Thái Thanh ra tay, cái này cũng xem như phù hợp với quy củ rồi.

- Vị hôn phu của Thái Thanh?

Ánh mắt mọi người chung quanh đều nổi lên sóng gió, thân là thân truyền đệ tử Tuyên Cổ Điện, còn là một trong thập đại đệ tử thân truyền của Tuyên Cổ Điện, bản thân Thái Thanh cũng có thiên phú bất phàm, ở trong Côn Vân thế giới này, dù là trong Cổ Tộc cũng là tồn tại thanh danh hiển hách trong cùng thế hệ, bởi vậy nên mọi người đối với Thái Thanh cũng không hề lạ lẫm chút nào.

Thậm chí, nếu không phải Tuyên Cổ Điện không can thiệp chuyện bên ngoài, sợ rằng Dư gia và Côn Dương Tông cũng không dám áp chế Thái gia như thế rồi.

Ánh mắt Minh Dương Hồng Tôn lập tức nhìn vào Thái Thanh ở một bên, lập tức liếc nhìn đám người, nói:

- Không biết vị hôn phu của Thái Thanh là ai?

"Khục... " Lục Lâm Thiên khiêng linh khí đoản côn màu trắng cấp độ Hậu Thiên sau lưng, khẽ ngẩng đầu nhìn vào Minh Dương

Hồng Tôn, vết đao trên mặt run rẩy, ánh mắt nhàn nhạt liếc qua Minh Dương Hồng Tôn, sau khi ho khan một tiếng liền nói:

- Chính là ta.

Minh Dương Hồng Tôn nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức nghi hoặc, nói:

- Ngươi là ai?

- Lão tử là vị hôn phu của Thái Thanh, ngươi không nghe rõ sao?

Lục Lâm Thiên trái tay mang theo linh khí đoản côn màu trắng cắm vào mặt đất, tay phải tục tằng ốm lấy Thái Thanh vào lòng, thân hình khôi ngô còn cao lớn hơn Minh Dương Hồng Tôn một chút, trên người có chút nhộn nhạo ra khí tức tu vị Tuyên Cổ cảnh trung giai, mang theo một loại ánh mắt như bao quát nhìn Minh Dương Hồng Tôn, nói:

- Nhìn không ra là trai tài gái sắc, giai ngẫu tự nhiên sao?

- Thái Thanh lúc nào có vị hôn phu rồi, không phải lúc trước ngay cả Dư gia cũng cự tuyệt sao?

- Aizz, đây là vị hôn phu của Thái Thanh sao, thật là hoa tươi cắm bãi phân trâu mà.

- Đáng tiếc, thật sự là hoa tươi cắm trên bãi phân trâu ah.

- Dường như chỉ có tu vị Tuyên Cổ cảnh trung giai tu vị ah, thật sự là chà đạp rồi.

- Thái Thanh nhìn trúng tên này ở điểm nào chứ, đây không phải mắt mù rồi sao.

- Cải trắng đều bị heo ăn sạch a......

Thấy Thái Thanh bị Lục Lâm Thiên ôm vào vòng tay, mọi người chung quanh lập tức như nổ tung lên vậy

Thái Thanh ở trong toàn bộ các thế lực lớn tại Côn Vân thế giới cũng có không ít người theo đuôi, thanh danh hiển hách, mỹ danh lan truyền.

Lúc này không ngờ lại thấy Thái Thanh bị một đại hán mặt sẹo ôm vào vòng tay, hơn nữa tên này chỉ có tu vị Tuyên Cổ cảnh trung giai, thật sự khiến vô số người mở rộng tầm mắt, hâm mộ ghen ghét đủ cả, có không ít thanh niên ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên còn như muốn phun ra lửa nữa.

Chỉ có điều lúc này Thái Thanh lại hồn nhiên không để ý đến lời nghị luận ở chung quanh, ngược lại bị Lục Lâm Thiên ôm vào lòng, xấu hổ vẻ mặt ửng đỏ, kiều diễm ướt át, càng khiến thanh niên tài tuấn thế lực khắp nơi thất thần, trong mắt càng tăng thêm vẻ bất mãn đối với Lục Lâm Thiên.

Bất quá hiện giờ không ít cường giả nhãn lực bất phàm lại không hề cười nhạo tiếng nào cả, thậm chí ánh mắt còn ngưng lại.

Chương 4393: Tuyệt Linh Độc Cốc đến 1

Khí tức ba người Phi Thiên lão yêu cường giả ở đây cũng có thể cảm nhận được một ít, lúc này ba cường giả siêu cấp kia lại cung kính trung thực đứng ở sau lưng đại hán mặt sẹo này, những người nhãn lực phi phàm sao có thể bật cười cho được, cái này cũng đủ để đại biểu cho thân phận của hắn rồi.

- Tiểu tử, ngươi dường như không phải là người Côn Vân thế giới a, không biết tên gọi là gì, đến từ phương thế giới nào?

Minh Dương Hồng Tôn cũng không phải người bình thường, cũng cảm thấy Lục Lâm Thiên tựa hồ có chút địa vị.

Lục Lâm Thiên mắt nhìn Minh Dương Hồng Tôn, lại không thèm để ý, tay trái giương lên linh khí đoản côn màu trắng trong tay, cười hắc hắc, nói:

- Ta đương nhiên không phải người Côn Vân thế giới, người gọi là Thần Côn Tây Phương Cầu Bại là...

Tiếng nói còn chưa dứt, Lục Lâm Thiên vội vàng phất phất tay, nói:

- Chậm đã, nói sai rồi, là Côn Thần Tây Phương Cầu Bại, không phải là Thần Côn.

"PHỤT... "

Lời của Lục Lâm Thiên lập tức khiến không ít nữ tử và phu nhân ở chung quanh đều là nhịn không được hé miệng nở nụ cười, khuôn mặt Thái Thanh vốn ửng đỏ cũng lập tức bị chọc đến phì cười.

- Hừ, lòe bịp thiên hạ, tu vị cấp độ Tuyên Cổ cảnh trung giai, đợi lát nữa lại không biết chết như thế nào đâu...

Không ít thanh niên nam tử nhìn thấy Lục Lâm Thiên khiến không ít nữ tử bật cười, ngay cả Thái Thanh cũng cười tươi như hoa, lập tức nguyên một đám không biết vì sao trong lòng chợt cảm thấy có chút khó chịu.

Lục Lâm Thiên không thèm để ý đến đám người chung quanh, tiếp tục nhìn vào Minh Dương Hồng Tôn, nói:

- Về phần ta đến từ phương nào, thật sự không tiện nói cho ngươi biết, sợ rằng vạn nhất hù chết ngươi, vậy cũng không tốt.

- Tiểu tử, nói mạnh miệng không sợ đau đầu lưỡi sao, trong thiên địa này còn chưa có người nào có thể hù chết bản tôn đâu.

Nghe Lục Lâm Thiên nói lời khinh thường như vậy, khuôn mặt Minh Dương Hồng Tôn cũng dần trầm xuống, đối phương giống như đang trêu đùa hắn vậy.

- Không phải không phải...

Lục Lâm Thiên lắc lắc đầu, đột nhiên dùng một loại ánh mắt thần bí nhìn vào Minh Dương Hồng Tôn.

Dưới ánh mắt, Minh Dương Hồng Tôn lập tức sững sờ, lập tức khuôn mặt già nua cũng khẽ giật mình. Mọi người chung quanh thấy thế, cũng lập tức rơi vào trên người Lục Lâm Thiên, chờ đợi Lục Lâm Thiên nói chuyện.

Mà ngay cả một ít đội hình ở xa, từ khí tức trên người mà xem thì tựa hồ là cường giả Cổ Tộc hội tụ, cũng có không ít ánh mắt lập tức rơi vào Lục Lâm Thiên trên người, trong đó không ngờ có cả Hỏa Lôi Sử Tuyên Cổ Điện Dư Kỳ.

Lục Lâm Thiên mắt nhìn Minh Dương Hồng Tôn, trong mắt đôi mắt có chút xoay chuyển, lập tức cười nhạt một tiếng, nói:

- Ngươi xem, bị dọa rồi, ha ha.

- Tiểu tử, ngươi dám trêu đùa bản tôn!

Nghe vậy, gương mặt già nua của Minh Dương Hồng Tôn lập tức trầm xuống, trừng mắt nhìn hằm hằm vào Lục Lâm Thiên, không ngờ lại bị tên đại hán mặt sẹo này trêu đùa trước mặt bao người như vậy.

"Oanh! "

Chỉ là ngay khi lời Minh Dương Hồng Tôn vừa dứt, đột nhiên chung không run lên, ba người Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái thấy có cơ hội biểu hiện tự nhiên sẽ không bỏ qua, thân ảnh sải bước ra, khí tức lập tức bắt đầu khởi động, khiến cho không gian lập tức hung hăng run lên.

Phi Thiên lão yêu lạnh lẽo nhìn vào trên người Minh Dương Hồng Tôn, cười lạnh nói:

- Tiểu tử, dám hô to gọi nhỏ trước mặt chưởng môn chúng ta, có tin lão tử một tát đập chết tươi ngươi không?

- Tứ Nguyên Hóa Hồng cũng dám hung hăng càn quấy, chán sống sao, ngươi đây là muốn chết rồi!

Viêm Quang lão đạo cũng không chút khách khí.

- Ta thấy hiện giờ chụp chết được rồi, Côn Dương Tông rất giỏi sao, dứt khoát san thành bình địa là được.

Song Kỳ lão quái nói.

Lời ba người vừa dứt, ba cổ khí tức mênh mông cuồn cuộn trong lúc mơ hồ khiến Thiên Địa rung chuyển, gió nổi mây phun, không gian cứng lại lập tức ép xuống trên người Minh Dương Hồng Tôn.

Ba người Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái lúc này đều cố ý biểu hiện trước mặt Lục Lâm Thiên cho nên tự nhiên sẽ không khách khí rồi.

Khí tức ba người bắt đầu khởi động, ép xuống khiến thân hình Minh Dương Hồng Tôn mềm nhũn, linh hồn run lên.

Chỉ một thoáng sắc mặt Minh Dương Hồng Tôn đã thảm trắng đi, trên gương mặt già nua cũng tràn đầy kinh hoảng.

- Đây chính là Côn Vân thế giới, muốn diễu võ dương oai trong Côn Vân thế giới, sợ rằng phải chú ý nhiều hơn mới được!

Một tiếng quát trầm thấp truyền ra, đồng thời một cỗ hơi thở nóng bỏng lập tức lan tràn đến, lập tức hơi thở nóng bỏng chấn động bao lấy Minh Dương Hồn Tôn.

Cùng lúc đó, thân ảnh một người trung niên mập mạp chợt như quỷ mị xuất hiện trước người Minh Dương Hồng Tôn, khí tức tiếp cận cấp độ Tứ Nguyên Hóa Hồng chấn động tràn ngập ra, thay Minh Dương Hồng Tôn ngăn cản ba cổ khí tức uy áp.

- Cổ Tộc rất giỏi sao?

Ánh mắt Phi Thiên lão yêu nhảy lên, từ trong cổ khí tức nóng bỏng của trung niên mập mạp kia không khó để phát giác ra đối phương thân là Cổ Tộc, nếu là lúc trước hắn nhất định sẽ kiêng kị vài phần, nhưng bây giờ hắn hiểu rất rõ mình đang đi theo người nào, cũng không cần phải sợ Cổ Tộc.

Hỏa thuộc tính Cổ Tộc áo nghĩa uy áp của đối phương ngược lại có ảnh hưởng không nhỏ đến Viêm Quang lão đạo, đối với Phi Thiên lão yêu tuy rằng có ảnh hưởng, bất quá cũng không bao nhiêu, mà thực lực cấp độ tu vị hắn cũng cao hơn hai nguyên, đủ để triệt tiêu uy áp bực này, lập tức một cỗ khí tức càng thêm mênh mông cuồn cuộn phóng thích ra, áp tới trung niên mập mạp kia.

"Xoẹt! "

Khí tức như núi đè xuống, không gian chung quanh đều run lên, một cỗ năng lượng kình khí cuồng bạo lập tức bộc phát ra, trong khoảnh khắc như phong bạo càn quét khắp mọi nơi

"Đạp đạp! "

Trung niên mập mạp kia bị chấn cho lảo đảo lui ra phía sau hai bước lúc này mới đứng vững được thân hình, mà thân hình Phi Thiên lão yêu chỉ hơi hơi lay động một chút thôi.

- Lục nguyên đại siêu phàm Hóa Hồng.

Trung niên mập mạp sau khi ổn định thân hình, ánh mắt trên gương mặt mập mạp cũng theo đó kinh biến không ít, tu vị cấp độ như lục nguyên đại siêu phàm không hề thấp chút nào.

"Bá bá! "

Khí tức hai ngươi va chạm cũng lập tức thu hút tất cả ánh mắt nhìn đến, xa xa không ít cường giả Cổ Tộc cũng chuyển tầm mắt đến trên thân ba người Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái.

- Đó hình như là Phi Thiên lão yêu, năm đó ta đã thấy qua rồi.

- Còn kia dường như là Viêm Quang lão đạo và Song Kỳ lão quái, ba người này sao lại có quan hệ với Thái gia rồi.

- Thì ra là Phi Thiên lão yêu, khó trách Dư Truyện cũng phải chịu thiệt một chút...

Theo ánh mắt đám người đứng ngoài xem nhìn vào ba người Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái thì thân phận ba người cũng lập tức bị nhận ra, theo danh hào ba người truyền ra cũng khiến trong đám người xảy ra chút bạo động.

- Trung niên mập mạp này chính là Dư gia Dư Truyện.

Chương 4394: Tuyệt Linh Độc Cốc đến 2

Lúc này Thái Thanh cũng truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên.

- Cốc chủ Tuyệt Linh Độc Cốc đến.

Đột nhiên, trong cốc chợt truyền đến một âm thanh cao vυ"t.

Theo âm thanh kia vừa dứt, trong đám người cũng lần nữa bắt đầu bạo đống, Minh Dương Hồng Tôn vốn có sắc mặt khó coi nghe vậy cũng lập tức xoay người ra nghênh đón.

- Cốc chủ Tuyệt Linh Độc Cốc Lục Tâm Đồng đã đến.

- Nghe nói cốc chủ mới của Tuyệt Linh Độc Cốc chính là Vô Thượng Niết Bàn giải, muội muội của Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm.

- Lúc trước khi tranh đoạt cốc chủ, Thú Thần của Thần Thú thế giới, còn có Lục Lâm Thiên đều từng đến trợ trận.

- Tuyệt Linh Độc Cốc cũng không hề tầm thường, thế lực cũng không dưới bất luận một cổ Tộc nào cả, đồn đãi trong Tuyệt Linh Độc Cốc còn có cường giả đỉnh tiêm tọa trấn nữa.

- Nghe nói vị cốc chủ Tuyệt Linh Độc Cốc mới, Lục Tâm Đồng này dung nhan khuynh quốc khuynh thành, tuyệt mỹ vô song, nếu có thể được nàng nhìn trúng, vậy sau này sẽ là một đại trợ lực, hơn nữa còn có thêm tầng quan hệ với ca ca Lục Lâm Thiên kia của Lục Tâm Đồng, về sau không phải lo lắng gì nữa rồi...

Bên trong đám người bạo động, không ít tiếng nghị luận lập tức liền chuyển khỏi thân ba người Phi Thiên lão yêu, thanh niên tất cả thế lực lớn nguyên một đám lập tức liền xông ra ngoài, không ít cường giả Cổ Tộc thậm chí đều vội vàng dời bước, trong đó có Dư gia Hỏa Lôi Sử Dư Kỳ trong đó, đủ thấy tất cả các đại Cổ Tộc đối với Tuyệt Linh Độc Cốc coi trọng đến mức nào.

Trong đám người Thái gia, Thái Thanh ngẩng đầu, đôi mắt sáng nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Chúng ta có cần đi qua chào hỏi với Tuyệt Linh Độc Cốc không, Tuyệt Linh Độc Cốc ở Côn Vân thế giới hết sức quan trọng, Cổ Tộc cũng phải cho vài phần mặt mũi, huống chi ngươi và...

- Không cần.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, ánh mắt cực kỳ hứng thú nhìn qua bóng người hội tụ bên ngoài Côn Lăng Cốc, trong mắt ánh mắt khẽ nhúc nhích. Nha đầu Tâm Đồng kia hiện giờ phô trương không ít, xem ra Tuyệt Linh Độc Cốc thật sự danh bất hư truyền, không nghĩ tới chuyện Thái gia và Côn Dương Tông ngay cả Tuyệt Linh Độc Cốc cũng kinh động đến.

Chúng cường giả Thái gia nghe thấy Lục Lâm Thiên nói thế cũng đều im im lặng lặng đứng ở sau lưng Lục Lâm Thiên.

Quan hệ giữa cốc chủ mới thượng nhiệm của Tuyệt Linh Độc Cốc và Thánh chủ Lục Lâm Thiên của Tuyên Cổ Điện, Thái gia thân ở Côn Vân thế giới tự nhiên cũng đã sớm biết, lúc này Lục Lâm Thiên cũng đang ở Thái gia, bởi vậy tự nhiên không cần phải vội đi chào hỏi làm gì.

- Chúc mừng Lục cốc chủ tuổi còn trẻ lại có thể tọa trấn Tuyệt Linh Độc Cốc.

- Nếu Lục cốc chủ có rảnh, kính xin đến hàn xá ngồi một chút.

Một lát sau, một nữ tử tuyệt mỹ ước chừng 25~26 tuổi nhẹ nhàng bước tới dưới sự bao vây của mọi người, váy dài nhẹ nhàng, đôi mắt sáng răng trắng tinh, khí chất cao quý, đúng là Lục Tâm Đồng không thể nghi ngờ.

Mọi người túm tụm xuống, Lục Tâm Đồng khẽ gật đầu, đối mặt cường giả Cổ Tộc cũng không kiêu ngạo không siểm nịnh, thậm chí khí chất thanh nhã lộ ra trong lúc mơ hồ kia còn khiến người có chút áp lực, một cỗ khí tức thượng vị giả dần dần hiển lộ.

- Lục cốc chủ, hôm nay Côn Dương Tông và Thái gia một trận chiến tranh thủ Bí Cảnh, không nghĩ tới Lục cốc chủ cũng tự mình đến đây, Lục cốc chủ tuổi trẻ tài cao, thật khiến lão phu xấu hổ ah.

Minh Dương Hồng Tôn đến bên người Lục Tâm Đồng nói nhỏ.

- Minh Dương lão tông chủ quá khen rồi.

Lục Tâm Đồng không kiêu ngạo không siểm nịnh, lạnh nhạt trả lời.

Khí tức nhàn nhạt kia, giơ tay nhấc chân đều khiến đông đảo cường giả Cổ Tộc ở chung quanh cũng phải âm thầm động dung không thôi.

- Nghe nói ca ca Lục cốc chủ chính là Thánh chủ Tuyên Cổ Điện, Dư mỗ bất tài chính là một Hỏa Lôi Sử, như thế xem ra, về sau Dư gia và Tuyệt Linh Độc Cốc ngược lại phải thân cận hơn một chút mới tốt.

Hỏa Lôi Sử Dư Kỳ nói với Lục Tâm Đồng, thái độ có chút hữu lễ, muội muội Thánh chủ, giờ lại là cốc chủ Tuyệt Linh Độc Cốc, tu vi của hắn tuy rằng cao một chút, nhưng cũng không dám tự đại..

- Việc này ta đã có nghe từ lâu, Tuyệt Linh Độc Cốc cũng rất hy vọng có thể thân cận với Dư gia hơn một chút, về sau tiểu nữ tử khó tránh khỏi sẽ gặp phải ít chuyện phiền toái, đến lúc đó kính xin Hỏa Lôi Sử và chư vị trợ giúp nhiều hơn đấy. Lục Tâm Đồng nhẹ nhàng cười cười, vẻ động lòng người kia càng khiến cho ánh mắt không ít thanh niên phải ngốc trệ.

- Đây là đương nhiên.

Nghe Lục Tâm Đồng nói thế, nguyên một đám cường giả lập tức mỉm cười gật đầu, đều bị muốn tạo mối quan hệ với Tuyệt Linh Độc Cốc nhiều hơn một chút.

- Nghe nói lần này do Dư gia tiền bối đại biểu Côn Dương Tông ra tay, không biết Thái gia là vị tiền bối nào ra tay vậy, xem ra hôm nay có thể khiến cho tiểu nữ tử mở rộng tầm mắt, được kiến thức nhiều hơn một chút rồi.

Ánh mắt Lục Tâm Đồng đảo qua đám người, lạnh nhạt nói nhỏ.

- Cái này...

Khuôn mặt già nua của Minh Dương Hồng Tôn có chút thầm động, nói với Lục Tâm Đồng:

- Thái gia ra tay, chính là con rể mới của Thái gia, Tây Phương Cầu Bại.

- Tây Phương Cầu Bại...

Đôi mắt sáng của Lục Tâm Đồng khẽ nhúc nhích.

- Ai kêu ta vậy, ai ah.

Một âm thanh tục tằng truyền ra, trong tầm mắt Lục Tâm Đồng cũng xuất hiện một thân hình khôi ngô, cầm trong tay một cây linh khí đoản côn màu trắng cực kỳ không cân xứng với thân hình, mày rậm mắt to, vết sẹo trên mặt càng tăng thêm vài phần hung thần.

Đáng chú ý nhất chính là khí tức chừng Tuyên Cổ cảnh trung giai chẳng đâu vào đâu của người này lại không hề biết xấu hổ, cực kỳ rêu rao phóng thích ra trong đội hình đầy cường giả Cổ Tộc, tựa hồ như khí tức tu vị Tuyên Cổ cảnh trung giai của hắn còn cao hơn cả Hóa Hồng cảnh vậy, điều này khiến ánh mắt không ít người nhìn về phía Lục Lâm Thiên đều lộ ra vẻ xem thường.

- Tuyên Cổ cảnh trung giai...

Theo đại hán khôi ngô mặt sẹo tạo hình có chút không được tự nhiên kia xuất hiện, Lục Tâm Đồng khẽ ngẩng đầu, đôi mắt dễ thương cũng lộ ra vẻ nghi hoặc, Dư gia Dư Truyện nghe nói đã đạt đến Tứ nguyên Hóa Hồng đỉnh phong, Tây Phương Cầu Bại trước mắt này không ngờ chỉ mới là Tuyên Cổ cảnh trung giai.

Ngay khi Lục Tâm Đồng đánh giá Lục Lâm Thiên thì vết đao trên mặt Lục Lâm Thiên cũng giật giật, nhìn Lục Tâm Đồng, có chút vô lễ nói:

- Ngươi chính là Lục Tâm Đồng?

- Đúng vậy.

Lục Tâm Đồng khẽ gật đầu, khuôn mặt vẫn cực kỳ lạnh nhạt, trong mắt đẹp không có một chút chấn động, thậm chí ánh mắt còn mang theo vui vẻ nhàn nhạt nhìn qua đại hán mặt sẹo trước mắt.

- Tiểu tử Lục Kinh Vân kia thường xuyên nhắc tới ngươi trước mặt ta, nói hắn đã rất lâu không gặp cô cô mình rồi.

Lục Lâm Thiên nhếch miệng nói với Lục Tâm Đồng một câu.

- Kinh Vân...

Khuôn mặt lạnh nhạt của Lục Tâm Đồng lập tức nổi lên chấn động, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Không nghĩ tới các hạ lại quen biết Kinh Vân, không biết các hạ và Kinh Vân có quan hệ thế nào?

Chương 4395: Tiểu tử, cho ngươi biết trời cao đất rộng!

Theo lời Lục Lâm Thiên vừa dứt, đám người đứng ngoài xem lần nữa nổi lên không ít bạo động, không ít ánh mắt càng thêm kinh ngạc..., không ai ngờ tới "Tây Phương Cầu Bại" trước mặt này lại nhấc lên quan hệ với Lục Tâm Đồng, hơn nữa tựa hồ còn rất sâu nữa.

- Quan hệ sao, thật sự rất lớn đấy.

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, nói:

- Đợi ta sau khi ta động thủ xong lại nói với ngươi.

Theo lời Lục Lâm Thiên vừa dứt, hắn lập tức quay đầu nói với Thái Hoa Đạo đang lộ ra mỉm cười:

- Thái trưởng lão, chuẩn bị bắt đầu đi, giải quyết sớm một chút, ta cũng có thể nhanh chóng tìm hiểu Bí Cảnh kia rồi.

Thái Hoa Đạo nghe vậy gật đầu, lập tức nhìn về phía Minh Dương Hồng Tôn đang nghi hoặc bên người Lục Tâm Đồng, nói:

- Minh Dương, có thể bắt đầu chưa?

Minh Dương Hồng Tôn nghe vậy, ánh mắt khẽ lướt qua Thái Hoa Đạo, lập tức ánh mắt lại hữu ý vô ý nhìn về phía Dư Truyện ở cách đó không xa.

Ánh mắt Dư Truyện kín đáo xẹt qua trên người Lục Lâm Thiên liền âm thầm gật đầu đối với Minh Dương Hồng Tôn.

- Thái Hoa Đạo, bắt đầu đi.

Minh Dương Hồng Tôn lúc này mới gật đầu với Thái Hoa Đạo.

Mọi người chung quanh nghe vậy, cũng lập tức thức thời đều thối lui ra bên ngoài quảng trường.

Lục Tâm Đồng nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt dễ thương âm thầm nghi hoặc, ánh mắt ý bảo xuống, cũng theo không ít cường giả Tuyệt Linh Độc Cốc lui ra.

Ngắn ngủn một hồi thời gian, trên quảng trường rộng lớn cũng chỉ còn lại hai người Lục Lâm Thiên và Dư gia Dư Truyện kia.

Ánh mắt mọi người chung quanh đều rơi vào trên thân hai người Lục Lâm Thiên và Dư Truyện, sợ rằng tất cả mọi người đều rất muốn biết, Tây Phương Cầu Bại với tu vị Tuyên Cổ cảnh trung giai chống lại Dư Truyện Tứ nguyên Hóa Hồng đỉnh phong có phải đầu óc đã hỏng rồi không.

- Xem tên gia hỏa lòe bịp mọi người này chết thế nào.

Không ít thanh niên càng thêm có chút hả hê, "Tây Phương Cầu Bại" này trở thành vị hôn phu của Thái Thanh đã khiến trong lòng mọi người cực kỳ khó chịu rồi, nhưng sau khi thấy tên "Tây Phương Cầu Bại" này tựa hồ còn có quan hệ rất sâu với Lục Tâm Đồng thì lại càng khiến mọi người rất không vừa mắt.

Trong sân rộng, Dư Truyện nhìn vào Lục Lâm Thiên. Thân hình mập mạp mặt dù không bình thường, bất quá khí tức trên thân lại là Tứ nguyên Hóa Hồng đỉnh phong hàng thật giá thật.

Nhìn đến trên người Lục Lâm Thiên, cảm giác khí tức tu vị Tuyên Cổ cảnh trung giai chấn động, khuôn mặt Dư Truyện có chút không quá dễ nhìn, trầm giọng nói:

- Chẳng lẽ Thái gia thật sự không có người nào sao?

Âm thanh nhàn nhạt mang theo một chút châm chọc, một Tuyên Cổ cảnh trung giai giao thủ với hắn, cái này chẳng khác nào đang trêu chọc hắn cả.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, linh khí đoản côn màu trắng trên tay trái liền chuyển qua tay phải, sau đó nhẹ chà lên mặt đất quảng trường, nhìn Dư Truyền nói:

- Sao hả, xem thường ta sao?

Nghe vậy, Dư Truyện nhìn Lục Lâm Thiên, trầm giọng nói:

- Tiểu tử, đừng không biết trời cao đất rộng, ta cũng không muốn bị người nói ỷ mạnh hïếp yếu đâu.

Lục Lâm Thiên cười cười với Dư Truyện, vết sẹo trên mặt khẽ nhúc nhích, nói:

- Không có sao, chờ ngươi có thể thắng ta rồi nói sau, chỉ với chút thực lực kia của ngươi, ta còn sợ người khác nói ta lấy mạnh hïếp yếu đấy, bằng không như vậy đi, ngươi đầu hàng nhận thua thì ta cũng không cần giao thủ với ngươi, tránh cho đến lúc đó có người nói ta lấy mạnh hïếp yếu cũng không tốt lắm.

- Không biết trời cao đất rộng.

Theo Lục Lâm Thiên vừa dứt lời lại lần nữa đón nhận không ít ánh mắt cười nhạo từ bốn phía.

- Tiểu tử, quá cuồng ngạo cũng không hay, chẳng lẽ trưởng bối của ngươi chưa nói cho ngươi biết ngươi thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân sao?

Dư Truyện nói, vừa dứt lời, sắc mặt hắn cũng triệt để âm trầm xuống, thân là cường giả Cổ Tộc, từ trước đến nay hắn luôn tràn đầy ngạo khí và cảm giác về sự ưu việt, chưa từng bị người không để vào mắt như vậy, bởi vậy đối với tên "Tây Phương Cầu Bại" này hắn cũng đã nổi lên vài phần lãnh ý.

- Trường bối của ta tất nhiên đã dạy ta thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, bất quá thiên ngoại thiên, nhân ngoại nhân kia không phải ngươi. Về phần trưởng bối Dư gia ngươi có dạy ngươi thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân không thì ta không biết, bất quá hôm nay ta lại có thể dạy ngươi một lần.

Lục Lâm Thiên nhìn Dư Truyện, ánh mắt vẫn lộ vẻ cười nhàn nhạt.

Mặt Dư Truyện trở nên âm trầm, dần dần nổi lên lãnh ý với Lục Lâm Thiên, âm trầm nói:

- Tiểu tử, xem ra ta cũng phải thay trưởng bối của ngươi hảo hảo dạy bảo ngươi một chút rồi.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên một đường cong vui vẻ, nói:

- Chỉ sợ ngươi không có bổn sự kia.

- Tiểu tử cuồng vọng, ngươi lập tức sẽ biết hậu quả!

Dư Truyện cũng không nhịn được nữa, năm lần bảy lượt bị đối phương khinh thường, trêu đùa như thế, khiến thân phận trưởng lão Dư gia của hắn không còn lại gì, chỉ có hảo hảo giáo huấn tên tiểu tử không biết trời cao đất rộng trước mắt này một phen mới có thể giải quyết vấn đề thôi.

"Phần phật... "

Ngay khi lời Dư Truyện vừa dứt, trong nội tâm nổi lên hàn ý, không gian quanh thân cũng nhanh chóng trở nên vặn vẹo, một cỗ khí tức nóng bỏng bắt đầu khởi động, mang theo một cỗ năng lượng chấn động đáng sợ nóng bỏng lập tức tràn ngập khắp quảng trường.

Khí tức hỏa thuộc tính nóng bỏng bắt đầu khởi động cuồn cuộn, hỏa thuộc tính áo nghĩa bao phủ xuống, không gian toàn bộ quảng trường thoáng chộc liền nên vô cùng nóng bỏng, giống như khiến cho người lập tức chìm sâu trong lò lửa nóng bỏng vậy, khí tức nóng bỏng phô thiên cái địa liền tuôn trào về phía Lục Lâm Thiên.

"Oanh! "

Khí tức mãnh liệt khiến toàn bộ quảng trường đều ầm ầm run lên, ngay sau đó bàn chân Dư Truyện đạp mạnh lên mặt đất một cái, thân hình mập mạp không ngờ lại cực kỳ nhanh nhẹn, thân hình như mũi tên bạo lướt tới chỗ Lục Lâm Thiên.

Đối mặt Dư Truyện đột nhiên ra tay, không ít thanh niên mắt lộ ra vẻ cười lạnh chờ xem kịch vui, mắt Minh Dương Hồng Tôn cũng lộ vẻ cười lạnh.

Mà bọn người Thái Hoa Đạo và Phi Thiên lão yêu cũng hơi hơi lộ ra vui vẻ quỷ dị, không hề có chút lo lắng nào cả.

Ngược lại Lục Tâm Đồng tuy rằng cùng cường giả Tuyệt Linh Độc Cốc thối lui đến dọc quảng trường, nhưng đôi mắt đẹp lại vẫn một mực nghi hoặc nhìn vào trên người "Tây Phương Cầu Bại", đôi mắt dễ thương chấn động, tựa hồ càng thêm nghi hoặc.

- Tiểu tử, cho ngươi biết trời cao đất rộng!

Chỉ chớp mắt ngắn ngủi, theo thân hình Dư Truyện đập ra, một giây sau thân hình mập mạp kia đã như thuấn di xuất hiện ở trước người Lục Lâm Thiên không xa, quát lạnh một tiếng, đánh một quyền tới Lục Lâm Thiên.

"Rầm rầm rầm! "

Trong quyền ấn mơ hồ có hỏa diễm thực chất chấn động, âm thanh năng lượng âm bạo đáng sợ nương lấy hỏa diễm nóng bỏng bắn ra, không ngừng vang vọng trước quyền ấn, không gian trước quyền ấn bị đánh nát không còn gì.

Tu vị Tứ nguyên Hóa Hồng đỉnh phong, thực lực khủng bố!

"Oanh! "

Dư Truyện đánh ra một quyền này, nhanh như thiểm điện, thế như bôn lôi, trong phần đông ánh mắt hãi hùng khiếp vỉa đánh lên trên người Lục Lâm Thiên.

Chương 4396: Dọa lui Cổ Tộc 1

Dưới một quyền kia, thân hình Lục Lâm Thiên theo không gian nứt vỡ từng khúc, bị một quyền đánh vỡ ra, nhưng lại không có bất kỳ máu tươi nào phun ra cả.

- Tàn ảnh, tốc độ thật nhanh.

Ánh mắt chúng cường giả chung quanh và Dư Truyện đều thoáng cái kinh biến, tốc độ bực này thật sự quá nhanh đi, nhanh đến mức ở đây không ai thấy rõ ràng được.

- Côn thần nhất kích.

Cũng trong lúc này, sau lưng Dư Truyện vô thanh vô tức xuất hiện một thân hình khôi ngô, hai tay nắm chặt đoản côn trong tay, nghiêng người quất một kích lên bờ mông mập mạp to lớn kia của Dư Truyện, tiếng nói cũng đồng thời phát ra.

Ngay khi một tiếng cuối cùng vừa dứt, dưới ánh mắt tràn đầy kinh hãi của mọi người, một côn không thể tưởng tượng nổi đã rơi vào trên mông Dư Truyện.

"Bành! "

Theo một côn này rơi xuống, âm thanh năng lượng trầm đυ.c lập tức từ trên mông Dư Truyện vang vọng ra, một cỗ kình phong năng lượng lập tức bắn ra, không gian chung quanh cũng bị một côn này nổ nát.

"PHỤT! "

Một đám huyết vụ lập tức phun ra, thân hình mập mạp của Dư Truyện trong một sát na này liền như phi cầu bị một côn kia quất ra ngoài, bắn đi như một đường vòng cung, cuối cùng dưới vô số ánh mắt sững sờ, hung hăng đập vào trên một ngọn núi khổng lồ ở bên ngoài quảng trường.

"Bành! "

Theo thân hình Dư Truyện rơi xuống, ngọn núi khổng lồ kia sinh sinh bị đánh nát, vô số đá vụn bắn ra, bụi đất đá vụn từ trên không trung rơi vãi xuống như pháo hoa, mặt đất rung chuyển, trong ngọn núi sụp đổ trút xuống không ngừng có tiếng âm bạo "Bang bang" vang vọng

- Bóng tốt, a!

Đoản côn linh khí màu trăng trở về lòng bàn tay Lục Lâm Thiên, đùa nghịch xoay "vù vù" mấy vòng, đoản côn linh khí màu trắng lập tức thu lại, trên mặt lộ ra vẻ cao hứng, tựa hồ rất thỏa mãn với một côn vừa rồi của mình.

"Vù vù... "

Chỉ có điều lập tức, sau khi ánh mắt toàn bộ quảng trường ngốc trệ thì trong chốc lát đã liên tục vang lên các tiếng hít lạnh.

Một màn này, khiến mọi người không dám tin, đường đường Dư Truyện Dư gia, tu vị cấp độ Tứ nguyên Hóa Hồng đỉnh phong, tu vị này trong thiên địa có thể được coi là cường giả, không ngờ không ngờ lại bị một côn hời hợt của Tây Phương Cầu Bại kia đánh bại.

"Xì xào! "

Đặc biệt là những thanh niên vốn chờ chế giễu kia, trong tích tắc này khuôn mặt nguyên một đám đều cực kỳ kinh hãi, trong cổ họng không ngừng truyền ra tiếng nuốt nước bọt.

Bọn người Phi Thiên lão yêu, Thái Hoa Đạo, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái tuy rằng đã biết thực lực chân thật của Lục Lâm Thiên, nhưng thấy hắn một kích đã đánh Dư Truyện bay ngoài cũng cảm thấy khiếp sợ không nhỏ, bất quá ngược lại cũng không quá mức bất ngờ.

Đặc biệt là đối với Viêm Quang lão đạo, lúc trước hắn chính là bị một chiêu này chà đạp, so với tình huống không rõ ràng trước kia thì Dư Truyện đã tốt hơn rất nhiều rồi.

- Ta biết rồi, thì ra là...

Đám người đứng ngoài xem đều rung động, chỉ có trong đôi mắt đẹp vốn nghi hoặc của Lục Tâm Đồng lại bỗng nhiên lộ ra vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, sau đó âm thầm thu liễm lại, ánh mắt mang cười, đây không phải là ca ca nàng thì còn có thể là ai nữa chứ.

Ban đầu ở Linh Vũ thế giới Thiên Địa Các tổ chức cuộc đọ sức giữa thập đại cường giả trẻ tuổi ca ca cũng đã từng dịch dung, khiến dù là người thân cận nhất cũng không thể nào nhìn ra được, lúc này Lục Tâm Đồng cẩn thận quan sát cuối cùng cũng có thể xác nhận.

- Tuyên Cổ cảnh trung giai, tại sao có thể như vậy, điều đó không có khả năng...

Minh Dương Hồng Tôn trợn tròn mắt, một màn này khiến hắn thật khó mà tin được, cái này đã hoàn toàn vượt quá dự tính của hắn, cũng không phải là kết quả hắn muốn.

"Xùy~~! "

Trong ngọn núi sụp xuống, thân ảnh Dư Truyện chật vật lao ra ngoài, thân hình uể oải chật vật rơi xuống trước người Lục Lâm Thiên, khóe miệng máu tươi đầm đìa, ánh mắt tái nhợt, đầy bụi đất, trong ánh mắt nổi giận còn mang theo vài phần rung động kinh ngạc kiêng kị nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên không quá để ý đến Dư Truyện, đoản côn màu trắng trong tay có chút quơ quơ, nhìn Minh Dương Hồng Tôn nói:

- Ta nghĩ Côn Dương Tông đã thua rồi a, vậy thì Bí Cảnh kia sau này sẽ là của Thái gia, không có bất cứ quan hệ nào đến Côn Dương Tông cả, mang theo người của các ngươi đi đi thôi.

Ánh mắt Minh Dương Hồng Tôn run lên, lúc này hắn mới biết được đại hán mặt sẹo này khó dây đến cỡ nào, người này không phải là Tuyên Cổ cảnh trung giai, nhất định là có lợi hại thủ đoạn thu liễm tu vị thực lực chân chính trên người.

Nghe vậy, Dư Truyện sắc mặt trắng bệch trừng trừng nhìn vào Lục Lâm Thiên quát:

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi lừa đảo, ngươi căn bản không phải Tuyên Cổ cảnh trung giai, ngươi lừa gạt ta.

- Buồn cười, ta nói ta là Tuyên Cổ cảnh trung giai lúc nào thế hả?

Lục Lâm Thiên đạm mạc liếc qua Dư Truyện sắc mặt trắng bệch trước người, nói:

- Lại nói, ngươi thất bại chính là thất bại, ta có tu vị gì thì liên quan gì?

Lời Lục Lâm Thiên nhất thời khiến Dư Truyện phải nghẹn lời, quả thật, Tây Phương Cầu Bại này cũng chưa từng nói qua mình là Tuyên Cổ cảnh trung giai bao giờ.

Mắt nhìn Dư Truyện, sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống một chút, thần sắc bất cần đời trên mặt thu liễm không còn nữa, nói:

- Nếu ngươi còn muốn ra tay nữa..., ta bảo đảm kết quả của ngươi sẽ thảm hơn giờ gấp 10 lần đấy, không tin thì ngươi cứ thử xem.

- Tây Phương Cầu Bại, ngươi...

Ánh mắt Dư Truyện phát lạnh, nhưng lại không dám động thủ lần nữa, hắn không phải người ngu, đến nước này rồi hắn tự nhiên hiểu rõ Tây Phương Cầu Bại trước mặt này không đơn giản như mặt ngoài hắn thể hiện, thực lực của đối phương, đủ để dễ dàng chà đạp hắn.

Ánh mắt Minh Dương Hồng Tôn rung rung, lập tức có chút bất đắc dĩ nhìn phía Hỏa Lôi Sử Dư Kỳ bên người, rất rõ ràng Dư Truyện đã thua, sợ rằng dù có động thủ lần nữa cũng chỉ khiến người chê cười thêm thôi.

Ánh mắt Hỏa Lôi Sử Dư Kỳ lúc này cũng ngưng trọng, sắc mặt cực kỳ khó coi, thấy ánh mắt Minh Dương Hồng Tôn, thân ảnh hắn liền tiến lên mấy bước, nhìn vào Lục Lâm Thiên, nói:

- Đại ca ta đã thua, các hạ chiến thắng, không biết các hạ đến tột cùng là đến từ phương nào, cần gì phải trốn trốn tránh tránh, dùng thực lực các hạ, cũng không đến mức phải dùng thân phận hôn phu một tiểu nha đầu để che che lấp lấp chứ?

Lúc này trong lòng Hỏa Lôi Sử Dư Kỳ cũng rất hoài nghi, sợ rằng Tây Phương Cầu Bại này cũng không phải là hôn phu của Thái Thanh gì cả, hơn phân nửa là cường giả mà Thái gia mời đến rồi.

- Dư Kỳ, ngươi thật muốn biết ta là ai sao, vậy ta sẽ thành toàn cho ngươi.

Lục Lâm Thiên gọi thẳng Dư Kỳ, ánh mắt nhìn thẳng vào Dư Kỳ, lấy Trữ Vật Giới Chỉ trong tay ra ném tới trước người Hỏa Lôi Sử Dư Kỳ.

Ánh mắt Hỏa Lôi Sử Dư Kỳ có chút run lên, chụp lấy Trữ Vật Giới Chỉ vào tay, lập tức tâm thần nhìn vào.

Trong lúc mọi người ở đây đều nghi hoặc, tâm thần Hỏa Lôi Sử Dư Kỳ sau khi nhìn vào trong Trữ Vật Giới Chỉ, ánh mắt nghi hoặc trong một thoáng liền bắt đầu đại biến, toàn thân cũng lập tức run lên, muốn cúi người hành lễ.

Chương 4397: Dọa lui Cổ Tộc 2

- Dư Kỳ, thân phận của ta không muốn bị bạo lộ, ngươi biết là tốt rồi.

Ngay khi Hỏa Lôi Sử Dư Kỳ muốn hành lễ thì âm thanh Lục Lâm Thiên đã truyền vào tai Dư Kỳ.

Dư Kỳ nghe thế liền hồi phục lại từ trong khiếp sợ, cung kính đưa lại Trữ Vật Giới Chỉ đến trước người Lục Lâm Thiên.

Trong trữ vật giới chỉ không phải vật gì khác, đúng là Thánh chủ lệnh của Tuyên Cổ Diện, lúc trước Dư Kỳ đã tận mắt nhìn thấy điện chủ giao Thánh Chủ Lệnh cho Thánh chủ Lục Lâm Thiên, tăng thêm âm thanh mới truyền âm vừa rồi, đúng là âm thanh của Thánh chủ Lục Lâm Thiên.

Đến lúc này Dư Kỳ đã có thể hoàn toàn khẳng định, Tây Phương Cầu Bại thoạt nhìn không chút đặc biệt trước mắt này chính là Thánh chủ Tuyên Cổ Điện, điện chủ Thánh Lôi Điện.

- Đây là có chuyện gì?

Nhìn thấy thái độ Hỏa Lôi Sử Dư Kỳ lập tức chuyển biến hoàn toàn, mọi người ở đây đều cảm thấy cực kỳ kinh ngạc.

Lục Tâm Đồng từ xa thấy thế, kiều nhan có chút lộ ý cười, có thể càng thêm khẳng định về thân phận của Tây Phương Cầu Bại.

Lục Lâm Thiên tiếp nhận Trữ Vật Giới Chỉ mà Dư Kỳ đưa về, nhìn hắn nói:

- Dư Kỳ, ta vốn không muốn nhúng tay vào chuyện giữa Thái gia và Côn Dương Tông, bất quá lần này Dư gia ngươi nhúng tay vào, thủ đoạn thật có chút không ổn nha. Dư gia ngươi dầu gì cũng là Cổ Tộc, cũng phải chú ý một chút mới được, nếu Dư Kỳ ngươi còn có ý kiến, vậy thì cứ tìm đến ta, ta sẽ đón hết, nếu Dư gia có ý kiến, vậy thì cứ mang theo nhân mã Dư gia ngươi đến là được.

- Không dám, lần này là Dư gia mạo phạm, thỉnh đại nhân thứ lỗi, giờ ta sẽ rời đi, về sau Dư gia không bao giờ nhúng tay vào chuyện giữa Côn Dương Tông và Thái gia nữa.

Dư Kỳ lúc này đã bị hù đến thiếu chút đổ mồ hôi lạnh, người trước mắt thân là Thánh chủ Tuyên Cổ Điện, hắn rất rõ ràng cái này đại biểu cho cái gì, coi như là toàn bộ Dư gia hắn cũng không cách nào chống lại Tuyên Cổ Điện được, nếu hắn còn không biết điều, sợ rằng dù có sư phụ hắn cũng khó mà bảo vệ cho hắn được.

Lời nói vừa dứt, Hỏa Lôi Sử Dư Kỳ cung kính thi lễ thật sâu với Lục Lâm Thiên, sau đó nói với mọi người Dư gia ở phía sau:

- Đệ tử Dư gia nghe lệnh, mau theo ta trở về.

- Dư trưởng lão, đây là...

Minh Dương Hồng Tôn ngốc trệ, cũng hoàn toàn không biết phải làm gì nữa.

Ánh mắt Dư Kỳ hung hăng trợn nhìn Minh Dương Hồng Tôn, trầm giọng nói:

- Việc này không có quan hệ gì với Dư gia ta nữa, ngươi muốn làm gì thì làm đi.

Lời nói vừa dứt, Dư Kỳ lập tức nói với Dư Truyện vẫn còn chưa phục hồi tinh thần lại:

- Đại ca, chúng ta đi thôi.

- Cái này...

Dư Truyện còn có chút sững sờ, Dư Kỳ thấy thế, lôi kéo Dư Truyện thả người rời đi

- Rốt cục là chuyện gì xảy ra thế này?

Đông đảo ánh mắt bốn phía quảng trường đều nhìn nhau, không có ai biết là chuyện gì xảy ra, trong mắt đều lộ vẻ nghi hoặc.

Nhưng mọi người lúc này cũng không khó biết rõ, sợ rằng Tây Phương Cầu Bại kia có địa vị cực lớn, Dư gia Dư Kỳ không ngờ lại bị dọa rời đi, địa vị thế nào có thể nghĩ, có thể dọa đi Cổ Tộc, cái này cần thân phận gì chứ?

"Xì xào! "

Đám thanh niên chung quanh vốn cảm thấy khó chịu với Lục Lâm Thiên lúc này cũng chỉ có thể âm thầm hít vào khí lạnh, nuốt nuốt nước bọt, nhìn bộ dáng này rõ ràng là người Dư gia bị dọa sợ rồi, thân phận của đối phương rất lớn. Dư Truyện chỉ một chiêu đã bị chà đạp, thực lực bực này bọn hắn há có thể so sánh được, cả đám đều nhao nhao lui về phía sau một ít, nếu đắc tội với Tây Phương Cầu Bại này, đến lúc đó hắn lấy bọn hắn ra khai đao thì sợ rằng dù là thế lực sau lưng cũng không thể bảo vệ được bọn hắn.

Mắt thấy mọi người Dư gia rời đi, ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn vào đám người Minh Dương Hồng Tôn, trầm giọng nói:

- Mang theo người Côn Dương Tông của ngươi đi đi, Bí Cảnh không quan hệ gì đến Côn Dương Tông nữa rồi.

- Chúng ta đi...

Minh Dương Hồng Tôn nhìn qua Lục Lâm Thiên và bọn người Thái Hoa Đạo, ánh mắt chấn động, cuối cùng cũng chỉ có thể cắn răng mang theo mọi người Côn Dương Tông vội vàng rời đi. Người Dư gia cũng đã đi rồi, hắn tự nhiên không dám ở lại lâu, thực lực và thân phận của đối phương ngay cả Dư gia cũng bị chấn nhiếp rời đi, Côn Dương Tông hắn tự nhiên càng khó mà chọc vào nổi.

- Chúc mừng Thái gia chiến thắng.

- Chúc mừng chúc mừng.

Theo Dư gia và Côn Dương Tông Minh Dương Hồng Tôn rời đi, không ít người các thế lực lớn vây xem chung quanh đều nhao nhao đi đến bên người Thái Hoa Đạo chúc mừng, cực kỳ nhiệt tình, bộ dáng như vốn là đồng minh với Thái gia vậy.

- Thái gia chiến thắng, không biết có thể cho chúng ta đi vào Bí Cảnh chiêm ngưỡng một chút được không?

- Đúng đấy, chúng ta chỉ cần chiêm ngưỡng một chút là được, ta nghĩ Thái gia sẽ không cự tuyệt mọi người chúng ta chứ?

- Đúng vậy, mọi người chúng ta đều chỉ vào chiêm ngưỡng một chút thôi...

Lập tức không ít thế lực và một ít cường giả các Cổ Tộc khác liền xúm lại về phía Thái Hoa Đạo, rõ ràng là có ý đồ muốn mượn cơ hội tiến vào trong Bí Cảnh kiếm một chén canh. Đông đảo thế lực xúm lại như vậy khiến Thái Hoa Đạo lúc này cũng khó mà trả lời. Nơi này là trong Côn Vân thế giới, hắn cũng không thể đắc tội các thế lực được, dù sao ngày sau Thái gia vẫn còn phải đặt chân sinh sống ở Côn Vân thế giới nữa.

- Các ngươi tìm lộn người rồi, Bí Cảnh không quan hệ gì với Thái gia cả. Bí Cảnh Thái gia phát hiện hiện giờ đã thuộc về ta rồi, các ngươi có muốn cùng ta tiến vào xem không? Ngay khi Thái Hoa Đạo không biết làm sao thì mắt Lục Lâm Thiên đã nhướng lên, nhìn qua mọi người nói.

Nghe vậy từng đạo ánh mắt cũng nghi hoặc rơi vào trên người Lục Lâm Thiên, ánh mắt đều có chút phức tạp.

- Tây Phương tiểu hữu nhiệt tình như vậy, chúng ta không tiện chối từ rồi.

- Như thế rất tốt, cung kính không bằng tuân mệnh.

- Đa tạ Tây Phương tiểu hữu rồi.

Lập tức, trong đám người liền có thêm không ít lão giả cười ha ha gật đầu ý bảo với Lục Lâm Thiên, phảng phất như chỉ một thoáng đã trở nên cực kỳ quen thuộc vậy.

Lục Lâm Thiên liếc qua đám người, ánh mắt đạm mạc đảo qua, lập tức nói với Thái Hoa Đạo:

- Thái trưởng lão, Bí Cảnh ở phương nào?

Thái Hoa Đạo chỉ vào một mảnh dãy núi sau Côn Lăng Cốc, nói:

- Ở ngay phía trước không xa, cửa vào hiện giờ bị ta và Minh Dương bố trí phong ấn, cần hai người chúng ta hợp lực mới có thể mở ra, hiện giờ Minh Dương lại vừa mới rời đi rồi, sợ rằng phải mạnh mẽ phá phong mới được.

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu, nói:

- Mang ta đi xem một chút đi.

- Vâng...

Thái Hoa Đạo gật đầu, thần sắc trên gương mặt già nua lại cực kỳ nghi hoặc, âm thầm phỏng đoán, chẳng lẽ thật sự muốn mang theo những người khác vào trong Bí Cảnh sao?

Chương 4398: Gặp chuyện không may ta gánh vác

"Sưu sưu! "

Một lát sau, thâm cốc dưới một tòa núi khổng lồ, một cỗ năng lượng chấn động trong lúc mơ hồ lan tràn ra, trước tầm mắt là một cái sơn động bị bố trí lấy cấm chế, từng đạo thân ảnh theo Thái Hoa Đạo và Lục Lâm Thiên đã đáp xuống trước cấm chế kia.

Lục Tâm Đồng và cường giả Tuyệt Linh Độc Cốc cũng theo đuôi mọi người đi tới.

- Chính là cái cấm chế này, đây là do ta và Minh Dương cùng nhau bố trí, Minh Dương lại vừa rời đi, giờ cấm chế này cần phải mạnh mẽ mở ra mới được.

Thái Hoa Đạo mắt nhìn cửa vào cấm chế nói với Lục Lâm Thiên.

- Không sao.

Lục Lâm Thiên dứt lời, thân hình khôi ngô sải bước đã đi đến trước cấm chế, cùng lúc đó trên đoản côn màu trắng chợt tràn ra một cỗ Hàn Băng chi khí băng hàn rét thấu xương, bạo lướt vào trong khe hở cấm chế.

"Ken két! "

Hàn Băng chi khí băng hàn rét thấu xương bắt đầu khởi động, làm cho toàn bộ thâm cốc lập tức run lên, lập tức chu không rơi xuống đầy băng sương, tựa hồ như muốn đông lại toàn bộ thâm cốc này vậy. Lập tức cái khe hở cấm chế kia liền bị ngưng kết thành Hàn Băng, một giây sau, Hàn Băng rạn nứt, truyền ra tiếng nghiền nát "Ken két", ngay sau đó nổ tung.

"Bành bành! "

Dưới tiếng âm bạo trầm thấp, Hàn Băng lập tức nổ tung, cấm chế do Thái Hoa Đạo và Minh Dương Hồng Tôn liên thủ bố trí lập tức đã bị phá hủy một cách dễ dàng, động khẩu chừng vài mét liền xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, ghé mắt nhìn qua Thái Thanh bên người nói:

- Thái Thanh, ngươi theo ta đi vào.

Lời vừa dứt, Lục Lâm Thiên liếc qua mọi người đang theo đuôi tới, ghé mắt nói với ba người Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái ở sau lưng:

- Ba người các ngươi giữ vững vị trí cửa vào, mặc kệ ai dám xông vào đều không cần khách khí, xảy ra chuyện có ta gánh vác.

- Vâng.

Ba người Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái gật đầu, ba cổ khí tức bắt đầu khởi động, lập tức đứng ngay ở cửa ra vào.

"Sưu sưu. "

Lập tức Lục Lâm Thiên lôi kéo Thái Thanh, hai người là được tiến nhập Bí Cảnh ở trong không thấy.

- Không phải nói để cho chúng ta đi vào sao?

- Sao lại vậy chứ, định lật lọng à?

- Chưởng môn nhà ta đáp ứng cho đám các ngươi vào từ lúc nào chứ, là chính các ngươi hiểu sai thôi, ai dám đi lên, vậy thì đừng trách ta không khách khí.

Khí tức Phi Thiên lão yêu bắt đầu nổi lên quanh thân, đứng ở ngay trước cửa vào Bí Cảnh, đủ để chấn nhiếp mọi người.

Lục Tâm Đồng tiến lên, mắt nhìn mọi người, cười nhạt một tiếng, nói:

- Bí Cảnh chính là thuộc sở hữu của Thái gia và Côn Dương Tông, hiện giờ nếu Bí Cảnh này đã có chủ nhân, vậy thì chúng ta không cần phải nhúng tay vào nữa.

Theo Lời nói vừa dứt, Lục Tâm Đồng liền bước tới trước cửa vào Bí Cảnh, ba người Phi Thiên lão yêu tự nhiên biết rõ quan hệ giữa Tuyệt Linh Độc Cốc Cổ Tộc và chưởng môn cho nên tự nhiên sẽ không ngăn cản.

"Xoẹt! "

Ở trước cửa vào Bí Cảnh, Lục Tâm Đồng bố trí lên một đạo cấm chế khói độc, một cỗ khói đen kịch độc lập tức cuồn cuộn phóng thích ra, đông đảo ánh mắt mọi người chung quanh đều thầm chấn động, Tuyệt Linh Độc Cốc không ngờ lại đứng cùng phía với Tây Phương Cầu Bại kia...

Trong Bí Cảnh không gian phảng phất như hư không vậy, có khí tức cổ xưa tràn ngập, không ít không gian đều có dấu vết bị người tìm kiếm qua..

- Thánh chủ, bên ngoài này đều đã bị tìm kiếm sạch sẽ rồi, chỉ có nơi bên trong cấm chế là chưa mở ra được.

Thái Thanh nói với Lục Lâm Thiên.

- Khí tức kia ở bên trong, đi vào trong đi.

Kim Sắc Tiểu Đao trong đầu Lục Lâm Thiên tựa hồ cảm thấy gì đó, lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức triển khai thân hình, một đường không hề trì hoãn đi thẳng vào sâu trong Bí Cảnh.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên rốt cục đã đến nơi sâu trong Bí Cảnh, không gian chấn động, rung động nhộn nhạo, một đạo cấm chế kéo dài qua trước người hai người, uy áp cường hãn lộ ra trong lúc mơ hồ kia cũng khiến Lục Lâm Thiên cảm thấy cực kỳ run sợ.

- Cấm chế rất mạnh.

Lục Lâm Thiên nhướng mày, khó trách hai người Thái Hoa Đạo và Minh Dương Hồng Tôn liên thủ cũng không mở ra cái cấm chế này được, người bố trí ra cấm chế này cường hãn đến cực điểm, tuy rằng cấm chế này hẳn là đã được bố trí cách đây rất lâu rồi, nhưng cũng không phải là thứ hai người Thái Hoa Đạo và Minh Dương Hồng Tôn có thể phá hủy được.

- Khí tức chính là đến từ trong cấm chế này, khí tức này rất quen thuộc, nhưng trong lúc nhất thời ta lại không nghĩ ra được.

Kim Sắc Tiểu Đao thì thào nói nhỏ trong đầu Lục Lâm Thiên, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, cấm chế này sợ rằng không thể cưỡng ép phá vỡ được, một khi cưỡng ép mở ra cấm chế, sợ rằng đồ vật lưu bên trong đều sẽ bị phá hủy hết mất.

- Đao thúc, vậy chúng ta làm sao mới có thể đi vào?

Lục Lâm Thiên hỏi Kim Sắc Tiểu Đao, không thể cưỡng ép mở ra cấm chế, vậy thì ngoại trừ chủ nhân cấm chế này ra thì không cách nào đi vào được bên trong rồi.

Kim Sắc Tiểu Đao nói:

- Mục đích người này bố trí ra cấm chế hẳn là muốn chờ người thích hợp nào đó mới có thể đi vào, người khác cưỡng ép đi vào, tất cả mọi thứ trong này đều sẽ bị hủy, coi như là có bảo vật gì đi nữa thì cũng đều hóa thành hư ảo hết thôi.

- Vậy sao...

Lục Lâm Thiên nhíu mày lại, lập tức trong ánh mắt lộ ra một chút vui vẻ, nói nhỏ:

- Ta có cách có thể tiến vào trong đạo cấm chế này rồi, ta ngược lại muốn xem thử bên trong có loại bảo vật nào, lại có thể khiến chủ nhân Bí Cảnh lúc trước bố trí xuống cấm chế trùng trùng điệp

điệp như vậy.

Một lát sau, dẫn Thái Thanh vào trong Thiên Trụ Giới, trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên xuất hiện một đoàn máu huyết đỏ thẫm và một đạo linh hồn lực, một cỗ hơi thở nóng bỏng lan tràn ra

"Xuy xuy! "

Thủ ấn huyền ảo liên tục chớp động, lòng bàn tay Lục Lâm Thiên run lên, đoàn máu huyết đầu tiên bị hắn nuốt vào trong miệng, còn đạo linh hồn lực tràn ngập khí tức nóng bỏng lại lướt tiến vào trong mi tâm.

- Tam Thần Thiên Biến Quyết, Địa Linh Biến.

Từng đạo thủ ấn huyền ảo biến hóa, Lục Lâm Thiên khẽ quát một tiếng, lập tức gân cốt cơ bắp và vô số tế bào trong cơ thể đều lập tức gây dựng lại, tứ chi bách hài, huyết mạch huyết quản, toàn bộ thân hình đều đang nhanh chóng biến hóa lấy.

Chỉ chớp mắt ngắn ngủi, theo từng đạo phương thức phức tạp huyền ảo, Lục Lâm Thiên đã biến thân thành Chu Tước chi khu toàn thân đỏ thẫm, toàn thân được bao bọc trong ngọn lửa nóng bỏng.

Sau lưng Chu Tước chi khu kéo lấy thất thải vũ mao thật dài, hai cánh mở rộng, hỏa diễm tràn ngập, nhiệt độ cực cao kia đủ khiến linh hồn người bị thiêu rụi rồi.

Hiện giờ Lục Lâm Thiên thúc dục đúng là bản thể của Chu Tước nhất tộc, lần trước Lục Lâm Thiên đã tìm đến người Tứ đại hoàng tộc xin không ít máu huyết và linh hồn lực để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.

Chương 4399: Đạt được bảo vật 1

Không gian chi lực của Chu Tước nhất tộc không giống với tu luyện giả tu luyện không gian áo nghĩa bình thường, thi triển là linh biến, thân hình hóa thành bản thể Chu Tước nhất tộc, Lục Lâm Thiên cũng có thể vận dụng thiên phú không gian của Chu Tước hoàng tộc nữa.

Mà giờ muốn đi vào trong cấm chế, dùng thiên phú không gian của Chu Tước nhất tộc hẳn có thể làm được.

"Cô! "

Hai cánh chấn động, không gian chung quanh đều lắc lư chập trùng, mang theo hỏa viêm nóng bỏng cuồn cuộn, thân hình mặc dù lao vào trng cấm chế cường hãn kia nhưng nó cũng chỉ cản trở trong chớp mắt ngắn ngủi, một giây sau đã bị Chu Tước chi khu của Lục Lâm Thiên xuyên thủng qua.

Lúc thân ảnh Lục Lâm Thiên lần nữa xuất hiện thì thân đã ở trong một gian thạch thất phong cách cổ xưa rồi.

Chu Tước chi khí thu liễm, Lục Lâm Thiên nhìn quanh mọi nơi trong thạch thất.

Trên một cái giường đá màu xanh có một thân hình áo lam đang ngồi khoanh chân, bộ dáng chừng năm mươi tuổi, trông rất sống động, thân mặc một bộ áo bào rộng màu xanh da trời, toàn thân không biết từ chỗ nào tỏa ra một cỗ khí tức khiến lòng người nhộn nhạo, bất quá trong loại sinh cơ này lại lộ ra một cỗ tử khí.

- Thủy thuộc tính tu vị bát nguyên trung viên mãn, đã chết, sợ rằng thời gian cũng rất xưa rồi.

Kim Sắc Tiểu Đao ở trong đầu Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên khẽ động lòng, gọi Thái Thanh ra từ trong Thiên Trụ Giới, ánh mắt cũng nhìn một lượt quanh giường đá kia, thân người áo lam kia tay trái cầm một thanh đoản kiếm đâm vào trên giường đá, thân kiếm bí vân quanh quẩn, khiến lòng run sợ.

Trong lòng bàn tay phải người kia lại nắm một cái trữ vật giới chỉ, trong trữ vật giới chỉ, có năng lượng rõ ràng lan tràn ra.

Lục Lâm Thiên cẩn thận nhìn qua, phát hiện trên thân người mặc áo bào màu xanh da trời kia không biết từ chỗ nào tỏa ra một cỗ khí tức mạnh mẽ, hắn nhìn kỹ lại thì đúng là từ trong chiếc trữ vật giới chỉ kia nhộn nhạo ra.

- Ồ...

Khuôn mặt Lục Lâm Thiên tràn đầy vẻ kinh nghi, khí tức nhộn nhạo ra từ trong trữ vật giới chỉ kia càng nhìn kỹ càng cảm thấy thâm bất khả trắc, trong cổ xưa thẩm thấu ra một loại khí tức sinh cơ bừng bừng, sợ rằng chính vì sinh cơ chi khí này nên mới có thể khiến người này dù không biết đã vẫn lạc bao nhiêu năm nhưng vẫn còn có thể giữ lại bộ dáng cực kỳ sống động kia.

- Ta biết rồi, thì ra là vật ấy, không nghĩ tới ở đây còn có thể nhìn thấy vật ấy.

Kim Sắc Tiểu Đao nói trong đầu Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, trên người tên Bát nguyên trung viên mãn này có lưu lại một phần thủy thuộc tính áo nghĩa chi nguyên, còn có truyền thừa của hắn, thanh đoản kiếm này cũng là Thông Linh Bảo Khí thủy thuộc tính, bất quá hẳn là đã bị thương tương đối nặng, sau khi bị người nhận chủ có lẽ có thể dần dần khôi phục lại, bất quá thứ bên trong trữ vật giới chỉ kia mới chính thức không tệ.

- Đao thúc, trong trữ vật giới chỉ kia có bảo vật gì?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên thầm động, truyền thừa của Bát nguyên trung viên mãn và Thông Linh Bảo Khí, Kim Sắc Tiểu Đao cũng không chút để vào mắt, nhưng thứ trong trữ vật giới chỉ kia lại có thể khiến Kim Sắc Tiểu Đao nói là không tệ, có thể nghĩ, sợ rằng là bảo vật cấp độ chí bảo rồi.

Kim Sắc Tiểu Đao nói với Lục Lâm Thiên:

- Nói rất dài dòng, đến lúc đó ta lại nói cho ngươi biết.

- Thánh chủ...

Thái Thanh rung động nhìn quanh thạch thất, khí tức nhộn nhạo ra từ trong thân hình kia đủ để khiến nàng run sợ, đôi mắt lập tức đã rơi vào trên người Lục Lâm Thiên.

- Xem ra trong này cũng không có quá nhiều bảo vật, một kiện Thông Linh Bảo Khí, một phần thủy thuộc tính áo nghĩa bổn nguyên, một phần truyền thừa của cường giả Bát nguyên Hóa Hồng, còn có một Trữ Vật Giới Chỉ.

Lục Lâm Thiên nói với Thái Thanh:

- Chủ thuộc tính của ngươi là mộc thuộc tính, còn có lôi thuộc tính, mặt khác còn có thời gian áo nghĩa và thủy thuộc tính áo nghĩa đúng không?

- Đúng vậy.

Thái Thanh gật đầu, nghe thấy một kiện Thông Linh Bảo Khí, một phần thủy thuộc tính áo nghĩa bổn nguyên, một phần truyền thừa của cường giả Bát nguyên Hóa Hồng, chừng đó đủ khiến nàng cảm thấy quá mức rung động rồi.

Lục Lâm Thiên mắt nhìn Thái Thanh nói:

- Thông Linh Bảo Khí và thủy thuộc tính áo nghĩa bổn nguyên, cùng với phần truyền thừa của cường giả tu vị Bát nguyên Hóa Hồng này đều cho ngươi đi, ta đối với cái trữ vật giới chỉ kia có chút tò mò, ta lấy trữ vật giới chỉ này là được rồi.

Thái Thanh nói:

- Thánh chủ, dựa theo lời lúc trước, Thánh chủ có thể tuyển chọn lựa ba loại a.

"Xùy~~... "

Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích áo bào xanh, trong lòng bàn tay tuôn ra một cỗ hấp lực, thu trữ vật giới chỉ trong tay phải thân ảnh kia vào trong tay, nhìn Thái Thanh cười cười, nói:

- Không sao, ta lấy cái trữ vật giới chỉ này là được rồi, cái khác đều cho ngươi, Thông Linh Bảo Khí và truyền thừa Bát nguyên Hóa Hồng, tạm thời không nên tiết lộ tin tức đi ra ngoài, ta giúp ngươi mang ra ngoài trước, đến lúc đó có bị người đoạt lấy hay không còn phải xem ngươi có phúc duyên hay không mới được.

Trước cửa vào Bí Cảnh, sau khi Lục Tâm Đồng bố trí xuống cấm chế độc vụ, còn có ba người Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái trông coi, người các thế lực lớn và một ít Cổ Tộc sắc mặt đều không dễ coi lắm, nhưng cũng không dám mạnh mẽ xông tới.

Dư gia cũng bị dọa đi rồi, mọi người không thể không cố kỵ thân phận của Tây Phương Cầu Bại kia được.

Huống chi hiện giờ còn có Tuyệt Linh Độc Cốc ở đó, mọi người lại càng cảm thấy kiêng kị hơn.

Ngược lại đám người Thái Hoa Đạo lại cao hứng không thôi, lập tức tiến lên trò chuyện thân mật với Lục Tâm Đồng, thậm chí rất hùng hồn tỏ vẻ muốn đưa tặng một đám khôi lỗi tọa giá Mị Ảnh và Phi Hổ chiến hạm đang cực kỳ đắt hàng của Phi Linh thương hội hiện giờ cho Tuyệt Linh Độc Cốc.

Lục Tâm Đồng vẫn nhẹ nhàng cười, uyển chuyển cự tuyệt hảo ý của Thái gia, đồ của Phi Linh thương hội, nếu nàng muốn thì tự nhiên không thiếu rồi.

"Sưu sưu. "

Mấy canh giờ sau, trong ánh mắt trông ngóng của mọi người, hai người người Lục Lâm Thiên và Thái Thanh rốt cục cũng ra khỏi Bí Cảnh.

Lục Tâm Đồng cũng lập tức thu hồi cấm chế khói độc, từng tia ánh mắt lập tức chờ mong rơi vào trên thân hai người Lục Lâm Thiên và Thái Thanh đi ra khỏi Bí Cảnh, tất cả mọi người muốn biết bọn hắn ở trong Bí Cảnh kia rốt cuộc đã nhận được bảo vật gì.

Chỉ có điều thần sắc Lục Lâm Thiên và Thái Thanh đều ảm đạm.

- Aizz...

Lục Lâm Thiên than nhẹ một tiếng thật dài, nói với Thái Hoa Đạo:

- Thái trưởng lão, cấm chế bên trong thật sự quá mạnh mẽ, ta cũng không cách nào phá vỡ được.

- Không mở được cấm chế...?

Mọi người chung quanh nghe vậy, lập tức liền lộ ra vẻ hả hê, đều cảm thấy cao hứng không thôi, bất kể như thế nào, bảo vật bên trong vẫn chưa bị người đạt được.

- Không thể nào...

Chỉ có Thái Hoa Đạo và người Thái gia nguyên đám sắc mặt đều cứng lại.

Lập tức Lục Lâm Thiên mặc kệ mọi người hỏi thăm đủ kiểu vẫn một mực chắc chắn cấm chế bên trong vẫn chưa mở ra.

Chương 4400: Không biết hủy đi bao nhiêu bảo vật

Cuối cùng người các thế lực lớn và các đại Cổ Tộc nhao nhao thương nghị với Lục Lâm Thiên, nguyện ý thỉnh cường giả trong tộc hỗ trợ phá vỡ cấm chế, bất quá tự nhiên cũng phải được chia một ít chỗ tốt mới được.

Lục Lâm Thiên vẻ mặt không tình nguyện, cũng chỉ có thể miễn cưỡng đáp ứng. Bất quá Lục Lâm Thiên cũng nói trước, nếu Bí Cảnh này có thể mở ra, mình nhất định phải được chia một nửa bảo vật, nếu không thì thà rằng tự mình đi mời người đến mở. Hắn cũng nói rõ là nếu không phải xem ở phân thượng nơi này là Côn Vân thế giới thì cũng không đồng ý làm vậy rồi.

Sau khi Lục Lâm Thiên nhả ra, người các đại Cổ Tộc lập tức liền nhao nhao thông tri siêu cấp cường giả trong tộc đến.

Cũng không được bao lâu, đã có một cường giả Thất nguyên Hóa Hồng của Cổ Tộc đến, vừa đến đã lập tức vọt vào trong Bí Cảnh muốn mở ra cấm chế.

Ngay sau đó trong các đại Cổ Tộc cũng có rất nhiều cường giả Thất nguyên Hóa Hồng nhao nhao vội vàng đến đây, đều muốn là người đầu tiên xuất thủ. Bởi vì rõ ràng nếu ai là người đầu tiên mở ra Bí Cảnh liền có thể chia đều Lục Lâm Thiên, sau khi tranh chấp một lúc mọi người mới đạt thành nhất trí chung

Sau khi nhất trí ý kiến, nguyên một đám cường giả Cổ Tộc đều cùng tạo áp lực với Lục Lâm Thiên, bảo vật trong cấm chế đến lúc đó Lục Lâm Thiên được một phần ba, còn lại các đại gia tộc khác sẽ cùng chia đều hai phần ba còn lại.

Lục Lâm Thiên sau khi kháng nghị một hồi lâu cuối cùng cũng chỉ có thể làm ra bộ dáng bất đắc dĩ đáp ứng.

Điều này khiến đám người Thái gia Thái Hoa Đạo đau lòng không thôi, đây chính là nguyên nhân từ đầu không dám tiết lộ tin tức, một khi tin tức tiết lộ bị Cổ Tộc trong Côn Vân thế giới biết rõ, vậy thì Bí Cảnh sẽ không phần cho Thái gia nữa.

Mà bây giờ nếu không phải Lục Lâm Thiên ở đây, Cổ Tộc âm thầm kiêng kị Lục Lâm Thiên thì sợ rằng một phần ba này cũng đừng mơ có được.

Đạo cấm chế kia Lục Lâm Thiên tự nhiên không động vào, vì sợ đến lúc đó dẫn ra phiền toái dư thừa, bởi vậy Lục Lâm Thiên mới dùng cách lúc trước để ra khỏi thạch thất, sau đó bảo Thái Thanh không được tiết lộ đi ra ngoài, cho dù là người Thái gia cũng không được nói.

Đến khi chúng cường giả liên thủ phá vỡ cấm chế, ngay khi mọi người đang chờ mong có thể dò xét bảo vật trong cấm chế thì cả cấm chế sau khi bị cưỡng ép phá vỡ một lát lại nổ tung lên.

"Ầm ầm... "

Năng lượng trên cấm chế nổ tung, năng lượng khủng bố như hủy diệt, lập tức nổ tung trong Bí Cảnh.

"Rầm rầm rầm! "

Trong lúc nhất thời không gian rung chuyển, như thiên băng địa liệt vậy, toàn bộ chung quanh Côn Lăng Cốc đất rung núi chuyển, ngọn núi sụp đổ, cả sơn mạnh rộng lớn đều bắt đầu nứt vỡ.

- Trốn đi, chạy mau!

- Chạy mau...

- Ah...

Tiếng hét lớn, tiếng chạy trối chết trong lúc nhất thời vang vọng trong hư không Bí Cảnh, từng đạo thân ảnh hoảng sợ mà trốn, thực lực thấp một ít thì trên người xuất hiện vết thương chồng chất, tiếng kêu thảm thiết liên tục, nếu không phải cường giả các tộc kịp thời bảo hộ thì sợ rằng ngay cả tính mạng cũng khó mà bảo toàn được.

"Rầm rầm rầm! "

Trước mặt đám người hoảng sợ chạy ra, toàn bộ một mảnh sơn mạch bao la đều trầm xuống, thiên băng địa liệt, sụt lún khắp nơi, toàn bộ hư không Bí Cảnh kia cũng không thấy đâu nữa.

- Ta đã nói là không thể cưỡng ép phá vỡ cấm chế mà, sợ rằng bảo vật đều bị phá hủy rồi, hiện giờ không còn lại gì nữa rồi.

- Ngươi lúc nào nói qua không thể cưỡng ép phá vỡ cấm chế chứ.

- Đáng tiếc bảo vật ah, loại cấm chế kia là do cường giả siêu cấp lưu lại, sợ rằng bảo vật trong đó cũng cực kỳ kinh người a...

Mắt thấy toàn bộ Bí Cảnh bị phá hủy, nguyên một đám cường giả Cổ Tộc liền bắt đầu chỉ trích lẫn nhau, tranh giành đến mức mặt đỏ tới mang tai.

Mà không có bất kỳ người nào hoài nghi đến bên trong cấm chế kia, trên thực tế đã sớm không còn gì nữa rồi.

Thái Thanh thân là người duy nhất biết chuyện, ánh mắt thỉnh thoảng lại nhìn trên người Lục Lâm Thiên, trong nội tâm bội phục đến cúi rạp người. Ở trước mặt đông đảo cường giả Cổ Tộc Côn Vân thế giới lại có bổn sự lừa gạt đến bực này, trong thiên hạ sợ rằng chỉ có mình Thánh chủ mới có thể làm được thôi.

Kể từ đó, sau này Bí Cảnh cũng sẽ không khiến người khác ngấp nghé thêm nữa.

Giằng co chừng một ngày, đến khi mọi người rời đi thì đã là đêm khuya.

Đã không còn Bí Cảnh nữa, mục tiêu của tất cả các đại Cổ Tộc lại lần nữa rơi vào trên người Lục Lâm Thiên, đều nhao nhao mời Lục Lâm Thiên lưu lại chỗ mình một thời gian ngắn, nguyên một đám cường giả Cổ Tộc đều nói bóng nói gió một phen, hi vọng moi ra được bối cảnh của Lục Lâm Thiên.

Chỉ có điều lấy tâm tư của Lục Lâm Thiên, muốn moi ra gì đó từ trên người Lục Lâm Thiên thì những cường giả Cổ Tộc Côn Vân thế giới này vẫn có chút không đủ.

Lục Lâm Thiên cũng không muốn lưu lại lâu trong Cổ Tộc nên uyển chuyển cự tuyệt nói muốn lưu lại Thái gia.

- Tây Phương các hạ, có muốn đến Tuyệt Linh Độc Cốc ta ngồi một chút không?

Lục Tâm Đồng bước nhẹ nhàng, mỉm cười đi đến trước người Lục Lâm Thiên, ánh trăng như luyện, thân ảnh nhẹ nhàng động lòng người, khiến cho không ít nữ tử bất phàm chung quanh đều ảm đạm thất sắc, trở thành phông nền cho nàng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nói với Lục Tâm Đồng nói:

- Ta không đi đâu, lần sau có cơ hội gặp lại.

- Vậy ngươi trên đường nhớ cẩn thận.

Lục Tâm Đồng ngầm hiểu, khẽ gật đầu, tư thế động lòng người, khiến cho không ít thanh niên chung quanh đều ngốc trệ nhập thần.

- Đi thôi...

Lục Lâm Thiên quay người, cởi mở khoát tay áo, sau đó liền mang theo ba người Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái theo mọi người Thái gia cùng rời đi.

- Ai...

- Không biết hủy đi bao nhiêu bảo vật.

- Lẽ ra không nên cưỡng ép phá vỡ cấm chế, đáng tiếc ah.

Trong Côn Lăng sơn mạch bừa bội, chúng cường giả dưới bóng đêm vẫn còn chịu tiếc hận không thôi.

Không có ai biết, Lục Lâm Thiên mang theo ba người Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái thậm chí còn không quay lại Thái gia, nửa đường đã cáo biệt Thái gia rời đi....

Sau khi Lục Lâm Thiên khôi phục bộ dáng vốn có liền thông qua không gian trùng động mang theo ba người Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái về tới sơn phong đình viện trong Mật địa Thiên Giới.

- Đại Thừa Niết Bàn Vô Lượng Niết Bàn, Đại Thừa Niết Bàn Vô Thượng Niết Bàn...

- Nhiều Vô Thượng Niết Bàn, Vô Lượng Niết Bàn vậy sao.

- Trời đất ơi, Thượng Thanh thế giới đây là làm sao vậy, quá dọa người rồi...

Chỉ là sau khi ba người Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái nhìn thấy tại sơn phong đình viện, lúc này đa số mọi người trong Linh Vũ thế giới đều có tu vị dao động ở Đại Thừa Niết Bàn Vô Thượng Niết Bàn, Vô Lượng Niết Bàn thì nguyên một đám đều nghẹn họng nhìn trân trối.

Chương 4401: Hồng Hoang chi vật 1

Đại Thừa Niết Bàn giả ở bên ngoài khó mà gặp được, ở chỗ này không ngờ lại như khắp nơi đều có, không chút đáng giá nào vậy, cái này khiến ba người Phi Thiên lão yêu đều cảm thấy cực kỳ rung động.

Mà sau khi Lục Lâm Thiên về tới đình viện liền cùng Bắc Cung Vô Song nói đại khái một chút về tình huống Tuyệt Linh Độc Cốc.

Hai năm qua ở trong Tuyệt Linh Độc Cốc Bí Cảnh, vì sợ mọi người lo lắng, Lục Lâm Thiên cũng đã sớm bảo Lục Tâm Đồng truyền tin tức ngọc giản đến Thượng Thanh thế giới Mật địa Thiên Giới, vì vậy đối với cường giả Tuyệt Linh Độc Cốc, bọn người Bắc Cung Vô Song cũng đã sớm hiểu rõ trong lòng.

Từ trong miệng Bắc Cung Vô Song, Lục Lâm Thiên biết được đám người Lục Kinh Vân, nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam, sư phụ Chí Thánh Đại Đế, Đoan Mộc Khung Thiên hai năm qua cũng đều tiến nhập vào trong Cổ Tộc mật địa bế quan, một mực không đi ra ngoài.

Đám Độc Cô Cảnh Văn, Lam Linh, Lăng Thanh Tuyền, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh đều đang bế quan cả.

Mà Bắc Cung Vô Song trước đó không lâu mới xuất quan từ trong Bí Cảnh của Mộc gia, mà tu vị thực lực của Bắc Cung Vô Song hiện giờ rốt cục cũng đã từ Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong đột phá đến Nhất nguyên Hóa Hồng rồi, hơn nữa còn đột phá ở trong Bí Cảnh Mộc gia nữa.

Hàn huyên một hồi với Bắc Cung Vô Song về tình huống trong Mật địa Thiên Giới, tất cả đều không có chuyện lớn gì xảy ra cả.

Bắc Cung Vô Song bế quan, sự việc dư thừa ngược lại cũng không biết nhiều lắm, chỉ nghe nói người Ma gia lúc trước có đến Mật địa Thiên Giới tìm phiền toái một lần, ngoài ra cũng không còn chuyện gì nữa.

Mà nha đầu Lục Lộ kia hai năm qua không biết làm sao biết được Lôi gia có Bí Cảnh, đã bảo Lôi Tiểu Thiên mang theo nàng tiến vào trong Bí Cảnh Lôi gia, kết quả không biết vì sao, toàn bộ Bí Cảnh Lôi gia đều bị ảnh hưởng, nghe nói còn kinh động đến cường giả Lôi gia nữa.

Mà lúc Lục Lộ ra khỏi Bí Cảnh Lôi gia tu vị cũng cuồng phá đến Phá Giới cảnh trung giai, gần đây dường như lại sắp đột phá cho nên đã đi bế quan chuẩn bị rồi.

Phi Linh môn cũng có tin tức truyền vào, tất cả đều vô cùng tốt, Phi Linh môn cũng đang phát triển rất nhanh chóng, hiện giờ đã có được ghế trưởng thượng tại Chiến Thiên liên minh rồi.

Mà Phi Linh thương hội ở trong ngàn vạn liên minh cũng đã sớm có được ghế trưởng thượng.

Sau khi tìm hiểu rõ các loại tình huống, Lục Lâm Thiên liền tiến vào phòng, tiện tay bố trí xuống một đạo cấm chế, lại tiến nhập vào trong Thiên Trụ giới tầng thứ 8.

Lục Lâm Thiên ngồi khoanh chân, trong lòng bàn tay xuất hiện một cái Trữ Vật Giới Chỉ, đúng là cái phát hiện được trong Bí Cảnh ở Côn Vân trong thế giới kia.

Trong trữ vật giới chỉ phong cách cổ xưa có một loại năng lượng làm tâm thân người nhộn nhạo chấn động ra, trong loại tâm thần nhộn nhạo này, trong lúc mơ hồ còn có một cỗ khí tức sinh cơ bừng bừng tràn ngập mà ra.

- Đao thúc, trong trữ vật giới chỉ này đến cùng có bảo vật gì?

Tâm thần Lục Lâm Thiên khẽ động, liền hỏi Kim Sắc Tiểu Đao trong đầu.

"Xùy~~. "

Trên Kim Sắc Tiểu Đao lan tràn ra một tia hoa quang màu vàng, âm thanh truyền ra, nói:

- Đồ vật bên trong lai lịch không nhỏ, ngươi lấy ra nhìn xem sẽ biết thôi.

Nghe vậy, tâm thần Lục Lâm Thiên lập tức tiến vào trong trữ vật giới chỉ, lập tức trong lòng bàn tay có một cỗ ánh sáng màu xanh đậm sáng chói quanh quẩn mà ra, một cỗ khí tức khiến linh hồn cũng cảm thấy cực kỳ dễ chịu thoáng chốc lan tràn, sau đó liền khuếch tán trong toàn bộ không gian Thiên Trụ giới.

Khí tức này khiến linh hồn Lục Lâm Thiên cũng phải run lên, một cỗ cảm giác nói không thành lời lan tràn ở sâu trong linh hồn, phảng phất có thể khiến người sinh cơ bừng bừng, có thể thoải mái linh hồn, thoải mái sinh cơ, loại khí tức lan tràn này khiến toàn thân Lục Lâm Thiên đều cảm thấy thoải mái nói không thành lời.

Mà khí tức nồng đậm này cũng không cuồng bạo nhưng lại vô cùng mênh mông, năng lượng cuồn cuộn không ngờ lại có thể lan tràn đến toàn bộ khắp các tầng trong Thiên Trụ giới, trong lúc mơ hồ khiến cho toàn bộ Thiên Trụ giới đều như lung lay sắp đổ vậy.

Khí tức nồng đậm này cũng thẩm thấu ra khỏi Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên phải toàn lực khống chế Thiên Trụ giới, lúc này mới ngăn chặn được khí tức nồng đậm sinh cơ bừng bừng kia không tiết ra ngoài.

Một cỗ ánh sáng sáng chói màu xanh đậm lan tràn, khí tức mênh mông phóng thích ra, ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng lập tức rung động nhìn chăm chú vào một quang đoàn linh dịch màu xanh đậm chừng hai khối lở lửng trong lòng bàn tay.

Nó nồng đặc như chất lỏng vậy, óng ánh sáng long lanh, có chút lắc lư, nhưng lại không hề tán loạn, còn có một cỗ khí tức thái cổ cổ xưa nương theo khí tức sinh cơ bừng bừng lan tràn khắp nơi

Lục Lâm Thiên nhìn chăm chú vào quang đoàn linh dịch trong lòng bàn tay, nhịp tim cũng vô cớ nhảy nhanh lên.

- Đây là loại bảo vật gì?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, dưới linh hồn lực nhạy cảm quan sát có thể cảm giác được rõ ràng linh dịch quang đoàn màu xanh đậm này nhìn như ôn hòa, nhưng kì thực lại có năng lượng tinh thuần khủng bố đang lặng yên chấn động kịch liệt, cái này đủ đến thấy nó nồng đậm đáng sợ đến mức nào, một khi phóng thích ra cũng đủ khiến người phải kinh hãi.

- Là Mộc Chi Thánh Nguyên.

Kim Sắc Tiểu Đao ở trong đầu nói với Lục Lâm Thiên.

- Cái gì là Mộc Chi Thánh Nguyên?

Lục Lâm Thiên nghe thế cảm thấy cực kỳ lạ lẫm, chưa từng nghe qua thứ gì là Mộc Chi Thánh Nguyên cả.

Kim Sắc Tiểu Đao nói:

- Mộc Chi Thánh Nguyên chính là Hồng Hoang chi vật, ngươi không biết cũng rất bình thường, đây chính là chí bảo của tu luyện giả mộc thuộc tính áo nghĩa.

Dừng lại một chút, Kim Sắc Tiểu Đao nói:

- Coi như là trước kia, Mộc Chi Thánh Nguyên này cũng là bảo vật, đủ để khiến cho cường giả đỉnh cấp Thiên Địa phải điên cuồng tranh đoạt. Không nghĩ tới trên người một tên Bát nguyên Hóa Hồng cảnh không ngờ lại có một đạo Mộc Chi Thánh Nguyên, nếu tính toán giá trị thì cái này so với Tử Lôi Huyền Đỉnh trên người ngươi chỉ có mạnh hơn chứ không yếu, đối với tu luyện giả mộc thuộc tính áo nghĩa mà nói, đây lại càng là chí bảo không cách nào kháng cự nổi.

- Trân quý vậy sao...

Lục Lâm Thiên nghe vậy, cũng bị Mộc Chi Thánh Nguyên đang cầm trong tay hiện giờ chấn kinh, so với Tử Lôi Huyền Đỉnh chỉ có mạnh hơn chứ không yếu, trình độ trân quý của nó có thể nghĩ, lập tức hỏi:

- Đao thúc, ngươi nói Hồng Hoang, là sao vậy?

Kim Sắc Tiểu Đao yên lặng một hồi, tựa hồ suy tư về cái gì đó, sau đó mới từ từ nói:

- Chuyện Hồng Hoang đã từ rất lâu rồi, cụ thể bao lâu ta cũng không cách nào cho ngươi đáp án, giờ ta thậm chí còn không biết đã qua bao nhiêu năm. Chỉ có thể nói thế nào, lúc đầu ta và chủ nhất chính là ở thời kỳ Hồng Hoang, việc này về sau có lẽ ngươi sẽ từ từ biết được. Mà Mộc Chi Thánh Nguyên này vào thời Hồng Hoang cũng đủ khiến người phải điên cuồng. Sau khi mộc thuộc tính hòa tan nó vào một thể, vậy thì sau này lĩnh ngộ đối với mộc thuộc tính áo nghĩa sẽ thuận buồm xuôi gió, hoàn toàn không có trở ngại gì cả, muốn đột phá đến Đại viên mãn Hóa Hồng là chuyện rất dễ dàng, đột phá Hư Vô cũng có được mấy thành nắm chắc.

Chương 4402: Hồng Hoang chi vật 2

- Mạnh mẽ vậy sao?

Lục Lâm Thiên nhịn không được kinh hãi, mộc thuộc tính sau khi hòa tan vào một thể, từ đó về sau lĩnh ngộ đối với mộc thuộc tính áo nghĩa thuận buồm xuôi gió, hoàn toàn không có trở ngại, đột phá đến Đại viên mãn Hóa Hồng dễ dàng, đột phá Hư Vô cũng có được mấy thành nắm chắc, tác dụng như thế, đích thật là so với thập đại Bán Thánh khí Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng chỉ mạnh hơn chứ không yếu, là bảo vật cấp chí bảo.

- Lần này đi Côn Vân thế giới đại phát rồi.

Đối với bảo vật bình thường, Lục Lâm Thiên đã sớm không quá để trong lòng rồi, nhưng giờ đối với Mộc Chi Thánh Nguyên đang cầm trên tay, Lục Lâm Thiên cũng không nhịn được cảm thấy tim đập rộn lên.

Lần này đi Côn Vân thế giới thật sự đại phát, nói đến còn phải cảm tạ ba gia hỏa Phi Thiên lão yêu kia, nếu không phải vì bọn hắn, mình cũng sẽ không đi đến Thái gia rồi, vậy thì tự nhiên cũng không đạt được loại bảo vật này.

Kim Sắc Tiểu Đao tiếp tục nói:

- Mộc Chi Thánh Nguyên ở Hồng hoang thời kỳ cũng là đã ít càng thêm ít, khó mà bắt gặp tung tích, bất quá theo ta được biết những người dung hợp Mộc Chi Thánh Nguyên cuối cùng dường như đều đã đến Hư Vô cảnh. Bất quá Mộc Chi Thánh Nguyên này tuy rằng là không tệ, nhưng nếu như bị ngươi dùng, chẳng phải có chút chà đạp sao?

- Đây là vì sao?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức nghi hoặc khó hiểu hỏi:

- Chẳng lẽ ta lại chà đạp Mộc Chi Thánh Nguyên này sao?

- Đó là đương nhiên, nếu ngươi ăn vào, vậy thì tự nhiên là chà đạp Mộc Chi Thánh Nguyên này rồi.

Kim Sắc Tiểu Đao nói với Lục Lâm Thiên:

- Mộc Chi Thánh Nguyên mặc dù không tệ, bất quá ngươi thân mang Hỗn Độn Bổn Nguyên, so với Mộc Chi Thánh Nguyên không biết mạnh hơn bao nhiêu lần, cả hai căn bản chính là cách biệt một trời, Mộc Chi Thánh Nguyên tự nhiên không cách nào sánh được với Hỗn Độn Bổn Nguyên rồi. Nếu ngươi dùng Mộc Chi Thánh Nguyên này cũng có có thể tăng vài phần nguyên lực thôi, căn bản không cách nào phát huy ra được tác dụng chính thức của Mộc Chi Thánh Nguyên, các loại tác dụng kia Hỗn Độn Bổn Nguyên đã có rồi, vậy thì cần gì đến Mộc Chi Thánh Nguyên nữa chứ.

- Như vậy sao...?

Lục Lâm Thiên sau khi nghe thấy lời ấy, đôi mắt khẽ đảo vài vòng, lập tức khóe miệng lộ ra một đường cong vui vẻ, nói nhỏ:

- Vậy thì thật không nên chà đạp bảo vật như Mộc Chi Thánh Nguyên, như bảo vậy này, tự nhiên phải dùng cho đúng tác dụng rồi.

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ tư, Bắc Cung Vô Song ngồi khoanh chân, mở ra lòng bàn tay, Mộc Chi Thánh Nguyên lơ lửng trong đó, theo hào quang một cỗ mộc thuộc tính áo nghĩa đầu tiên phóng thích ra, dưới ánh mắt đầy khẩn trương của hắn, dần dần bao lấy Mộc Chi Thánh Nguyên vào trong.

"Rầm rầm... "

Mà theo hào quang mộc thuộc tính áo nghĩa của v bao lấy Mộc Chi Thánh Nguyên, Mộc Chi Thánh Nguyên sáng long lánh lập tức liền dậy sóng, một cỗ ánh sáng sáng chói dần bộc phát ra, khiến cho toàn bộ Thiên Trụ giới cũng theo đó run lên.

"XÌU... UU!! "

Cũng trong nháy mắt ngắn ngủn, cỗ ánh sáng màu xanh đậm sáng chói đã bao kín lấy Bắc Cung Vô Song, sau đó hóa thành một đoàn linh dịch.

"Phần phật"

Bắc Cung Vô Song khẽ mở bờ môi, một cỗ lục mang tuôn ra, nương theo một cỗ hấp lực hít toàn bộ đoàn linh dịch màu xanh đậm kia vào trong miệng.

"Xoẹt! "

Linh dịch Mộc Chi Thánh Nguyên hóa thành bị Bắc Cung Vô Song hít vào trong miệng, trong nháy mắt tiếp theo, thân hình Bắc Cung Vô Song đang ngồi khoanh chân bỗng run rẩy kịch liệt, lỗ chân lông toàn thân đều lập tức như lặng yên nổ tung, một cỗ năng lượng tinh thuần đến đáng sợ như thủy triều, phô thiên cái địa từ trên thân hình mềm mại phóng thích ra, chấn động khiến không gian chung quanh đều sinh sinh bị nghiền nát.

- Không nghĩ tới nha đầu kia lại có thể dễ dàng dung hợp Mộc Chi Thánh Nguyên như thế, thiên phú so với đệ tử Cổ Tộc mộc thuộc tính Hỗn Độn Thế Giới còn mạnh hơn nhiều lắm.

Kim Sắc Tiểu Đao tại Lục Lâm Thiên trong đầu nói ra.

- Đao thúc, chẳng lẽ bình thường tu luyện giả mộc thuộc tính áo nghĩa khó có thể dung hợp Mộc Chi Thánh Nguyên sao?

Lục Lâm Thiên hỏi Kim Sắc Tiểu Đao trong đầu.

Kim Sắc Tiểu Đao nói:

- Đó là đương nhiên, Mộc Chi Thánh Nguyên chính là chí bảo của tu luyện giả mộc thuộc tính áo nghĩa, ngươi vừa thấy nha đầu kia dung hợp có vẻ như nhẹ nhõm, kì thực không phải vậy. Mộc Chi Thánh Nguyên cũng không phải mỗi một tu luyện giả mộc thuộc tính áo nghĩa đều có thể dung hợp, nếu dung hợp thất bại, nặng thì thần hồn câu diệt, nhẹ thì mộc thuộc tính áo nghĩa toàn thân sụp đổ trở thành phế nhân đấy.

Lục Lâm Thiên mắt nhìn Bắc Cung Vô Song đang ngồi khoanh chân dung hợp Mộc Chi Thánh Nguyên. Nếu hắn luyện hóa Mộc Chi Thánh Nguyên ngoại trừ là có thể tăng cường một ít nguyên lực ra, khác chẳng khác nào như phế đi, bởi vậy người đầu tiên mà Lục Lâm Thiên nghĩ đến chính là Bắc Cung Vô Song.

Bởi vậy, sau khi Lục Lâm Thiên ra khỏi Thiên Trụ giới liền dẫn Bắc Cung Vô Song vào trong Thiên Trụ giới, để Bắc Cung Vô Song dung hợp Mộc Chi Thánh Nguyên, Bắc Cung Vô Song không thể nghi ngờ chính là người lựa chọn thích hợp nhất.

- Đao thúc, đã có Mộc Chi Thánh Nguyên, có phải cũng có Phong Chi Thánh Nguyên, Hỏa Chi Thánh Nguyên các loại không? Lục Lâm Thiên nhìn Bắc Cung Vô Song đang ngồi khoanh chân dung hợp Mộc Chi Thánh Nguyên, lập tức hỏi Kim Sắc Tiểu Đao.

Kim Sắc Tiểu Đao nói:

- Đó là đương nhiên, bất quá ngươi cũng đừng suy nghĩ nhiều, lúc trước trong Hồng Hoang thế giới loại bảo vật này cũng cực kỳ hiếm gặp, huống chi là hiện giờ. Ngươi có thể phát hiện ra một phần Mộc Chi Thánh Nguyên đã là rất không dễ dàng rồi.

- Được rồi.

Lục Lâm Thiên lập tức có chút thất vọng, nếu có thể tìm được thêm mấy phần bảo vật loại này thì thật sự rất khó được.

- Ngươi từ từ đợi đi, nha đầu kia dung hợp Mộc Chi Thánh Nguyên cũng không phải trong thời gian ngắn có thể xong được đâu, dung hợp Mộc Chi Thánh Nguyên, đến lúc đó sẽ thoát thai hoán cốt một lần, toàn thân sẽ được Mộc Chi Thánh Nguyên rèn đúc, trở thành sủng nhi của mộc thuộc tính trong Thiên Địa, đợi sau khi triệt để dung hợp Mộc Chi Thánh Nguyên thực lực cũng sẽ bay vọt một đoạn khoảng cách cực lớn, về phần có thể đột phá bao nhiêu, thì phải xem thiên phú bản thân nha đầu kia thế nào rồi.

Kim Sắc Tiểu Đao ở trong đầu Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng nói.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, mắt nhìn vào bóng hình xinh đẹp mơ hồ đang bị hào quang xanh đậm của Mộc Chi Thánh Nguyên bao lấy, hiếu kỳ hỏi Kim Sắc Tiểu Đao trong đầu:

- Đao thúc, vậy dưới tình huống bình thường, dung hợp Mộc Chi Thánh Nguyên, đến lúc đó thực lực có thể bay vọt bao nhiêu?

Kim Sắc Tiểu Đao nói:

- Chỗ tốt lớn nhất khi dung hợp Mộc Chi Thánh Nguyên chính là ở chỗ lĩnh ngộ mộc thuộc tính áo nghĩa sau này, nha đầu kia là Hóa Hồng cảnh sơ giai, trên người vốn cũng đã luyện hóa qua mộc thuộc tính bổn nguyên, nếu vậy dung hợp Mộc Chi Thánh Nguyên, thực lực hẳn có thể bay vọt đến chừng Nhị nguyên Hóa Hồng đỉnh phong, bất quá thiên phú nàng rất mạnh, lại là Vô Lượng Niết Bàn giả, có lẽ có thể đột phá đến cấp độ Tam nguyên Hóa Hồng cũng không chừng, hơn nữa tốc độ tu luyện sau này nhất định sẽ cực kỳ khủng bố.

Chương 4403: Ngươi rất nhớ nàng sao?

- Đến lúc đó có thể đột phá đến Tam nguyên Hóa Hồng sao.

Lục Lâm Thiên hé miệng cười cười, thì thào nói nhỏ:

- Vậy thì trong Thương Khung chiến trường cũng có thêm một phần lực tranh giành rồi.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên ra khỏi Thiên Trụ giới liền ngây người trong đình viện một hồi, sau đó mới rời khỏi sơn phong đình viện, định đi khắp nơi dạo chơi một chút.

Mật địa Thiên Giới trên thực tế cực kỳ khổng lổ, đến Mật địa Thiên Giới lâu vậy rồi nhưng Lục Lâm Thiên cũng chưa lần nào đi chung quanh xem xét một chút.

Mọi người trong Linh Vũ thế giới lúc này đều đang bế quan, đặc biệt là bọn người nghĩa phụ và sư phụ còn đang lĩnh ngộ trong Bí Cảnh Cổ Tộc, Lục Lâm Thiên thậm chí đã lâu lắm chưa gặp Thái A rồi. Lần trước nghe Bắc Cung Vô Song nói thì Thái A đã theo cha nuôi hắn là Quỷ Cốc Hoàng Giả đi bế quan đến tận giờ vẫn chưa xuất quan. Thái A ở cùng một chỗ với Quỷ Cốc Hoàng Giả, Lục Lâm Thiên tự nhiên không cần lo lắng. Một đường đi dạo trong Mật địa Thiên Giới, bất tri bất giác, thân ảnh đã đáp xuống trên một ngọn núi

Phía trước núi non trùng điệp, nguy phong sừng sững, mây xanh nước biếc, mây mù lượn lờ, hệt như Tiên Cảnh vậy.

- Ồ...

Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, đang thưởng thức cảnh đẹp thì bỗng dưng kêu nhẹ một tiếng, thân ảnh lập tức lách mình biến mất trên ngọn núi.

"Rầm rầm... "

Giữa quần phong, trong một hạp cốc, chung quanh xanh biếc, trong hạp cốc lại có một thác nước như một tấm lụa dài màu bạc từ trên trời xanh đổ xuống, chảy giữa cự thạch hai bên, tung tóe lên bọt nước trắng xóa.

Trên thác nước, một đạo bóng hình xinh đẹp dịu dàng đứng đó, đây là một nữ tử tuyệt mỹ, áo trắng phủ thân, làn váy khẽ nhúc nhích, không gian chung quanh hiện ra rung động như ẩn như hiện, thác nước trước người tung tóe ra bọt nước, ở trước người nàng hình thành mảng lớn bụi nước, như một đoàn mây mỏng màu ngà sữa, thân ảnh nhẹ nhàng, phiên như kinh hồng.

"Vèo. "

Trông thấy nổi lên chấn động, một đạo thân ảnh phá không xuất hiện giữa thác nước, đáp xuống sau lưng bạch y nữ tử sau lưng không xa, thân mang áo bào xanh, khuôn mặt cương nghị, trong lúc mơ hồ khóe miệng lộ ra ba phần tà khí.

Nam tử áo xanh kia đáp xuống đất, sau khi nhìn thấy bóng hình xinh đẹp trước mắt thì ánh mắt liền đại biến, lập tức muốn xoay người rời đi.

- Lục Lâm Thiên, đã đến thì cần gì phải đi, chẳng lẽ đường đường Thánh chủ Tuyên Cổ Điện còn sợ ta hay sao?

Một giọng nói dịu dàng truyền ra, tựa như thiên âm, thân ảnh xinh đẹp kia xoay lại, một khuôn mặt tinh xảo, hai hàng lông mày thon dài như vẽ, hai con ngươi lập loè như sao, không hề nghi ngờ, đây là một gương mặt cao quý thoát tục đến cực điểm.

- Du Du cô nương. Đã lâu không gặp.

Lục Lâm Thiên dừng bước, hé miệng cười cười, che dấu vẻ xấu hổ trên mặt, nhìn qua nữ tử tuyệt mỹ thánh khiết kia, trong đầu Lục Lâm Thiên lại vô ý thức nghĩ tới một màn trong Bí Cảnh Phong gia Hỗn Độn Thế Giới lúc trước.

Thân hình động lòng người không chút che đậy xuất hiện trước mắt, linh lung bay bổng, hấp dẫn tự nhiên, kiều nộn hồng nhuận phơn phớt, óng ánh linh lung, tươi mới ướt át...

- Đúng là đã lâu không gặp.

Bạch y nữ tử lộ ra cao quý, nhìn qua Lục Lâm Thiên, lúc nói chuyện, môi son dưới sống mũi tinh xảo khẽ mở, bờ môi hơi cong lên trên lộ ra vẻ cao quý khiến người không dám khinh nhờn.

- Khục...

Nhìn qua hình tượng cao quý khiến người không dám khinh nhờn kia của bạch y nữ tử, Lục Lâm Thiên lập tức cảm giác mình giống như có tội vậy, vội vàng thu hồi lại những tâm tư lung tung kia, nhẹ nhàng vội ho một tiếng, nói:

- Du Du cô nương, đối với chuyện lần trước, ta cảm thấy cực kỳ áy náy, chúng ta đều là thân bất do kỷ, bất quá ta thật sự không có nhìn nhiều, ta...

- Việc này đã qua, sau này ngươi không được nhắc lại nữa.

Gương mặt xinh đẹp của Phong Du Du có chút động dung, lập tức liền cắt đứt lời Lục Lâm Thiên, trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Chuyện kia căn bản chưa từng xảy ra, nếu ngươi dám nói với người khác, ta sẽ không để yên cho ngươi đâu.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt khẽ xoay vòng, nhìn qua Phong Du Du, nói:

- Ta đã quên xảy ra chuyện gì rồi, cũng không biết Du Du cô nương đang nói về chuyện gì cả.

Phong Du Du nghe vậy, khuôn mặt tinh xảo khẽ nhúc nhích, sau khi nhìn Lục Lâm Thiên thật lâu, bóng hình xinh đẹp liền xoay người sang chỗ khác, đôi mắt dễ thương nhìn bọt nước trắng xóa bắn lên trước mặt, trong đôi mắt trong vắt thanh tịnh rực rỡ như sao trời kia lúc này mới có chút chấn động, phảng phất linh vận cũng tràn ra, nói:

- Người mà ngươi biết kia, thật sự rất giống ta sao, có điểm nào khác biệt không, chẳng lẽ thật sự giống như đúc sao?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, bước chân khẽ dời, ngồi xổm bên thác nước, vươn tay từ trong khe đá lấy ra một cục đá vụn phủ đầy rêu xanh, nhẹ nhàng ném lướt qua trên mặt nước làm nổi lên tầng tầng rung động.

Phong Du Du ghé mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên, thần sắc cao quý thánh khiết tự nhiên, khiến người không thể không động dung. Bị khí chất cao quý thánh khiết kia của nàng quấy rầy, Lục Lâm Thiên lúc này mới phủi tay, đứng dậy, nhìn qua Phong Du Du, nói:

- Các ngươi rất giống, dung nhan không chút khác biệt, bất quá tính cách lại hoàn toàn không giống, nàng sao...

Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, trong đầu không khỏi là nhớ tới bộ dạng yêu nữ kia lần đầu gặp mặt, cực kỳ giống cô gái trước mắt này, đều có khuôn mặt tinh xảo, đẹp như trích tiên.

Bất quá yêu nữ kia so với cô gái trước măt thì trong mắt nàng này tràn đầy linh vận, yêu nữ lại nhiều hơn vài phần giảo hoạt.

Cô gái trước mắt cao quý khiến người không dám khinh nhờn, yêu nữ thì lại hấp dẫn như ma quỷ, bộ trang phục hở rốn, bộ ngực cao vυ"t, éo nhỏ nhắn đến mức có thể nắm chặc, chung quanh bụng dưới bằng phẳng không có một chút mỡ, bóng loáng như ngọc, tựa như không có xương vậy, thật sự là thiên sứ kết hợp với ma quỷ mà.

Cái này khiến Lục Lâm Thiên nhớ lại cũng không khỏi là sinh lòng rung động.

Nhìn qua thần sắc trên mặt Lục Lâm Thiên, trong mắt Phong Du Du ảm đạm xẹt qua chút chấn động, mắt nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi rất nhớ nàng sao?

Lục Lâm Thiên mắt nhìn Phong Du Du, gãi gãi chóp mũi mỉm cười, nói:

- Loại chuyện này quá buồn nôn rồi, nam nhân rất khó nói ra miệng được.

- Nếu đã nhớ nàng, vì sao nói không nên lời?

Phong Du Du đuổi theo Lục Lâm Thiên hỏi.

Lục Lâm Thiên nhún vai, cười yếu ớt nói:

- Cái này, nam nhân có lẽ đều là như thế đi.

Phong Du Du không hỏi tới nữa, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Xem ra ngươi rất nhớ nàng, chẳng lẽ nàng đối với ngươi rất tốt sao?

Lục Lâm Thiên khẽ nhướng mày, cười khổ, còn nhớ lúc trước khi lần đầu thấy yêu nữ kia, yêu nữ kia không ngờ lại vung vẩy chủy thủ trong tay dạo qua giữa hai chân mình một vòng, thiếu chút đã khiến món đồ chơi kia rớt mất rồi.

Chương 4404: Cha, cha trở về rồi

Khẽ ngẩng đầu, Lục Lâm Thiên lại lần nữa nhìn bạch y nữ tử, chuyện như thế cũng không phải bạch y nữ tử trước mắt này có thể làm ra được, có chút nói nhỏ:

- Lúc trước ta thiếu chút nữa đã chết ở trong tay nàng, nói ra thì xấu hổ, lúc trước ta tu vị còn rất yếu, mỗi lần nhìn thấy nàng đều chạy trốn thục mạng, nhìn thấy nàng giống như gặp quỷ vậy, hận không thể mọc ra một đôi cánh, như vậy thì có thể chạy nhanh hơn được rồi.

"PHỤT. "

Phong Du Du nghe vậy, lập tức bật cười, hỏi Lục Lâm Thiên:

- Vậy thì xem ra nàng đối với ngươi rất kém rồi

- Cũng không phải vậy.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, nói:

- Nàng làm cho ta rất nhiều, nàng chính là như vậy, nàng có chút điêu ngoa tùy hứng, có chút cố tình gây sự, bất quá nàng chính là nàng, không thể thay thế, nàng đã từng nói qua ta chính là áp trại tướng công của nàng, nhưng nàng lại không phải nữ nhân của ta, cho nên ta đáp ứng nàng, trong Vạn Thế đối quyết, trên Thương Khung chiến trường, đến lúc đó ta tất nhiên có thể đứng ở trước mặt nàng, chính miệng nói với nàng, làm cho nàng trở thành nữ nhân của ta.

Phong Du Du nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt ánh mắt bình tĩnh đến thần kỳ, trong loại bình tĩnh này lại như đè nén gì đó, thật lâu sau, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ta có chút hâm mộ nàng, hi vọng ngươi đến lúc đó có thể như nguyện.

- Nhưng giờ ta lại không biết nàng đang ở phương trời nào.

Lục Lâm Thiên than nhẹ, nhìn qua Phong Du Du hỏi:

- Du Du cô nương, ngươi xác định ngươi không có tỷ muội song sinh sao?

- Hẳn là không có.

Phong Du Du liếc Lục Lâm Thiên, lập tức nói:

- Ta phải đi về rồi, không bao lâu nữa chúng ta phải đi vào Thương Khung chiến trường rồi, lúc ngươi đứng ở nơi cao nhất Thương Khung chiến trường, một khắc này, ta tin tưởng nàng cũng sẽ cảm động vì ngươi thôi.

"Vèo... "

Lời vừa dứt, thân ảnh Phong Du Du đã lập tức lóe lên rồi biến mất không thấy gì nữa.

Lục Lâm Thiên đứng trước thác nước trước, im im lặng lặng ngây người một lúc lúc này mới lách mình rời đi.

Mà khi Lục Lâm Thiên trở lại trong sơn phong đình viện, ánh mắt lại khẽ nhúc nhích, khuôn mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, trong đình viện bốn nam một nữ đã đợi hắn từ lâu.

Bốn nam một nữ này, nữ váy dài màu xanh da trời, thân ảnh thướt tha, khí chất thanh nhã, tuy rằng còn chưa tới mức tuyệt mỹ vô song, bất quá cũng là một mỹ nhân tuyệt sắc, đủ cho không ít tài tuấn vài khổ sở theo đuổi.

Bốn nam thì đều là thanh niên nam tử, người đầu tiên là một thanh niên thân cao chừng một trượng, thân mang trang phục mang, cánh tay cuồn cuộn, cơ bắp trước ngực nổi lên cao, tràn đầy cảm giác lực lượng, bộ dáng như hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, ánh mắt như sao, trong chất phác lại lộ ra vẻ nhanh nhẹn.

Thanh niên thứ hai mặc một kiện trường bào màu vàng, trên đó thêu không ít hoa văn tinh mỹ, bộ dáng chừng mười sáu, tóc mai như lưỡi đao, lông mày vẽ, thân hình cao ngất, rất có lấy vài phần khí độ hiên ngang.

Thanh niên nam tử thứ ba mặc một kiện kính trang nhan sắc hơi sẫm màu, thân hình có chút nhỏ gầy, nhìn qua bộ dáng chỉ chừng mười lăm mười sáu, khí tức toàn thân cho người một loại cảm giác âm trầm, sắc mặt hắn tái nhợt, tóc tuyết trắng như tuyết.

Thứ tư mặc trường bào màu tím, khuôn mặt tuấn lãng, khí tức quanh thân trong lúc mơ hồ lộ ra vẻ nóng bóng.

Lục Lâm Thiên nhìn qua bốn nam một nữ này, ánh mắt kinh ngạc chấn động một lúc, lập tức khóe miệng đã lộ ra một đường cong vui vẻ, nói:

- Rốt cục đến Mật địa Thiên Giới rồi sao, ta đã đợi các ngươi rất lâu rồi đấy, nếu không ra, ta cũng chỉ đành đi tìm các ngươi thôi.

- Lâm Thiên huynh đệ, ta nhớ ngươi muốn chết.

Nam tử khôi ngô mặc trang phục màu vàng kia nhìn thấy Lục Lâm Thiên liền lao qua ôm lấy, thân hình cao lớn khiến cho Lục Lâm Thiên như nhỏ bé hơn không ít, một cái ôm này khiến thân hình Lục Lâm Thiên chỉ như tới ngực hắn, người này không phải Hoàng Kim Long Viên nhất tộc Kim Viên thì còn ai vào đây nữa.

- Bái kiến đội trưởng.

Ba nam một nữ khác cũng hành lễ, ba nam một nữ đúng là Hoàng Sa, Quỷ Oa, Tử Viêm, còn có Tiết Mặc Kỳ.

Lục Lâm Thiên nhìn qua bốn người, khóe miệng vui vẻ dạt dào, lúc này khí tức trên người Kim Viên không ngờ đã đến Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong rồi, thực lực bực này tuy rằng vẫn khó có thể so với tồn tại đỉnh phong của Cổ Tộc, bất quá cũng có thể sánh vai với tồn tại nhất lưu trong lớp trẻ Cổ Tộc rồi.

Mà khí tức trên thân ba người Hoàng Sa, Quỷ Oa, Tử Viêm cũng đều đã đến cấp độ Tuyên Cổ cảnh trung giai tới gần hậu kỳ, khí tức trên thân Tiết Mặc Kỳ cũng đã đến Tuyên Cổ cảnh cao giai, nhưng hắn là mới đột phá không bao lâu.

- Đúng rồi, còn tên Bạch Lang đâu?

Lục Lâm Thiên hỏi năm người.

Tiết Mặc Kỳ nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Lần này chúng ta chiến thắng trong Mật địa Địa Giới, tổng cộng mười người có thể tiến vào Mật địa Thiên Giới, tên Bạch Lang kia lúc trước cùng Hoàng Sa, Tử Viêm từ trong Mật địa Nhân Giới chiến thắng tiến vào trong Mật địa Địa Giới, bất quá cuối cùng ở Mật địa Địa Giới không cách nào tiến vào Mật địa Thiên Giới.

- Tên Bạch Lang kia bảo chúng ta đến vấn an đội trưởng, nói đến lúc đó chắc chắn sẽ có ngày gặp mặt, cũng chúc mừng đội trưởng đã trở thành đệ nhất Thiên Bảng, Chân Lý Niết Bàn, còn trở thành Thánh chủ Tuyên Cổ điện nữa.

Quỷ Oa nói với Lục Lâm Thiên, âm thanh vẫn cực kỳ âm trầm, khiến cho người nghe cũng thấy sởn hết cả gai ốc.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nói:

- Tên kia cũng không cố gắng một chút, lần sau nhìn thấy hắn, lại tính sổ với hắn sau.

- Lâm Thiên huynh đệ, ngươi không biết đâu, lúc chúng ta ở Mật địa Địa Giới, những người kia nghe nói chúng ta lúc trước cùng một đội với ngươi cũng trở nên trung thực hơn không ít, không nghĩ tới bây giờ Lâm Thiên huynh đệ lại mạnh mẽ như vậy rồi.

Kim Viên lớn tiếng nói, âm thanh tựa như chuông lớn vậy, khiến dù là bên ngoài đình viện cũng có thể nghe được rõ ràng.

- Ha ha...

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười, có thể gặp được mọi người, trong lòng tự nhiên cảm thấy rất sung sướng.

- Ai cười lớn tiếng như vậy chứ

Nhưng vào lúc này, bên ngoài đình viện truyền đến một giọng nói dịu dàng non nớt, lập tức một tiểu nha đầu bộ dáng nhìn như bốn năm tuổi cưỡi một đầu giống như lộc không phải lộc, thân hình giống như tượng lại không phải tượng, có đủ tứ chi, toàn thân tuyết trắng, trên trán còn mọc ra một cái sừng dài, hình thái rất ưu mỹ tiến vào đại sảnh đình viện.

- Cha, cha trở về rồi.

Lúc tiểu nha đầu này nhìn thấy trong sảnh, lập tức liền từ trên lưng linh thú màu trắng kia nhào tới trong ngực Lục Lâm Thiên, trên gương mặt tinh xảo lộ ra nụ cười cao hứng, hai tay nho nhỏ ôm lấy má Lục Lâm Thiên hôn một cái, nói:

- Cha, con rất nhớ cha đấy.

Tiểu nha đầu này không phải Lục Lộ thì còn có thể là ai nữa, Lục Lâm Thiên ôm tiểu nha đầu cao hứng vòng vo một vòng tròn, nói:

- Cha cũng nhớ con.

Chương 4405: Cửu Tuyệt Tháp 1

- Lần sau cha muốn đi ra ngoài phải mang con theo đấy, bằng không con sẽ không để ý đến cha nữa đâu.

Lục Lộ vểnh cái miệng nhỏ nhắn, càng lộ ra vài phần đáng yêu, hai mắt linh vận trừng trừng nhìn Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy Lục Lộ, lập tức khiến đám người Kim Viên, Tiết Mặc Kỳ đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Ha ha, lần sau đi ra ngoài, nhất định mang theo nữ nhi bảo bối của cha mà.

Lục Lâm Thiên cười ha ha, sau đó ôm tiểu nha đầu giới thiệu với bọn người Kim Viên...

Vào đêm, trên ngọn núi sau sơn phong đình viện, Lục Lâm Thiên tẩy trần cho năm người Kim Viên, Hoàng Sa, Quỷ Oa, Tiết Mặc Kỳ, Tử Viêm, cũng gọi bọn người Lôi Tiểu Thiên và Đường Dần, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân, Thiên Thương Ngân, Giang Đảo Lưu, Tuyệt Phong Hoa đến, rượu qua ba tuần, sau khi náo nhiệt một phen đến đêm khuya mới dần dần tán đi.

Mấy ngày tiếp theo, Lục Lâm Thiên đều ở cùng tiểu nha đầu Lục Lộ, nha đầu kia hiện giờ cũng đã đến cấp độ Phá Giới cảnh cao giai, Lục Lâm Thiên cũng đã trợ giúp nàng không ít ở mặt lĩnh ngộ lôi thuộc tính áo nghĩa. Thân là lôi thuộc tính áo nghĩa sủng nhi, ngộ tính lĩnh ngộ lôi thuộc tính của Lục Lộ tiểu nha đầu này khiến cho Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy cực kỳ khiếp sợ.

Trong mấy ngày này, Lục Lâm Thiên cũng đi tìm Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long, nói đại khái lại chuyện Tuyệt Linh Độc Cốc một lần, bất quá về chuyện Thái gia và Mộc Chi Thánh Nguyên thì Lục Lâm Thiên cũng không nhiều lời.

Mà đối với chuyện Côn Vân thế giới Tuyệt Linh Độc Cốc, Hoàng Phủ Minh Long tựa hồ đã sớm biết rõ ràng, sau khi hai sư huynh đệ hàn huyên một thì Hoàng Phủ Minh Long nói cho Lục Lâm Thiên một việc, trong hơn nghìn năm kế tiếp hắn có thể sẽ bế quan, đến lúc đó có chuyện gì có thể tìm đến Phong Hành thiên chủ.

Sáng sớm, trong Mật địa Thiên Giới, phía đông quần sơn lộ ra ngân bạch sắc, toàn bộ trong Mật địa Thiên Giới phảng phất như được bao quanh bởi một bức tranh thủy mặc, dãy núi bao la, cánh rừng xanh ngắt bao la bạt ngàn, gió sớm nhẹ phẩy, khiến người cảm thấy cực kỳ sảng khoái tinh thần.

Trên hậu sơn sơn phong đình viện, thân ảnh Lục Lâm Thiên đáp xuống trên núi, mấy ngày nay ngoại trừ tiểu nha đầu ra, tất cả mọi người đều đang bế quan tu luyện, bọn người Kim Viên, Tiết Mặc Kỳ cũng đã sớm tiến nhập vào các Bí Cảnh trong Mật địa Thiên Giới để lĩnh ngộ tu luyện, Lục Lâm Thiên cũng cảm thấy rất nhàm chán.

"Hô! "

Lục Lâm Thiên vươn cái lưng mệt mỏi, hít sâu một hơi, cực kỳ nhẹ nhàng khoan khoái, hắn phóng mắt nhìn ra dãy núi ở xa xa, trên đỉnh núi mây mù nhàn nhạt lượn lờ, tựa như Tiên Cảnh vậy.

- Ai?

Bỗng dưng, ánh mắt Lục Lâm Thiên đột nhiên bắn ra tinh mang, lập tức ngưng mắt nhìn về phía không trung bên trái.

- Xem ra hai năm qua linh hồn lực tựa hồ đã tăng tiến không ít a.

Âm thanh già nua vang lên, sau khi một chữ cuối cùng như chuông lớn vừa dứt, một thân ảnh tóc trắng già nua được đáp xuống bên người Lục Lâm Thiên. Người này thân mặc cỗ trường bào màu lam, thân hình hùng vĩ, trên gương mặt già nua tràn đầy vô số nếp nhăn, tựa hồ như dấu vết pha tạp do tuế nguyệt vô tận lưu lại trên mặt vậy.

- Vấn an Phong Hành thiên chủ.

Nhìn thấy người tới, Lục Lâm Thiên cảm thấy rất ngạc nhiên, đây không phải là Phong Hành thiên chủ thì là ai nữa, hắn lập tức có chút hành lễ.

Phong Hành thiên chủ nhìn Lục Lâm Thiên, con ngươi đen nhánh thâm thúy như trời xanh, sâu không thấy đáy vô biên vô hạn, nói:

- Gần đây thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên nghe vậy hơi bất ngờ, đây là lần đầu tiên Phong Hành thiên chủ nói việc nhà với mình, thế này cũng không giống như Phong Hành thiên chủ, nhẹ gật đầu, mang theo nghi ngờ nói:

- Cũng không tệ lắm.

Phong Hành thiên chủ nghe vậy, lập tức liếc qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Ý của ta là, ta đưa cho ngươi bức đồ thứ sáu ngươi đã lĩnh ngộ chưa?

- Cái này khoảng cách cũng quá xa đi, ai có thể hiểu được chứ?

Lục Lâm Thiên nhìn qua Phong Hành thiên chủ trong lòng thầm nhũ lấy, đương nhiên những lời này tự nhiên không thể nói ra miệng được, nhìn qua Phong Hành thiên chủ nhẹ gật đầu, nói:

- Đã sớm lĩnh ngộ bức cổ đồ thứ sáu rồi.

Nghe vậy, trên gương mặt già nua của Phong Hành thiên chủ lập tức lộ ra vẻ khiếp sợ, một lúc sau vẻ khiếp sợ kia mới dần biến mất, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi thật sự đã lĩnh ngộ thành công cả sáu bức cổ đồ kia rồi sao?

Lục Lâm Thiên khẳng định nhẹ gật đầu, nói với Phong Hành thiên chủ:

- Đã triệt để lĩnh ngộ thành công, bất quá ta chung quy cảm giác sau khi lĩnh ngộ sáu bức cổ đồ kia luôn luôn cảm thấy có chút thiếu khuyết, vẫn chưa thỏa mãn, xin hỏi Thiên chủ, sáu bức cổ đồ kia có phải có lai lịch gì đó không?

- Sáu bức cổ đồ kia lai lịch thật sự có chút bất phàm.

Phong Hành thiên chủ sau khi nhẹ gật đầu với Lục Lâm Thiên, lập tức nói:

- Có chuyện gì cần nhắn nhủ không, nếu không có thì đi cùng ta, có lẽ ngươi sẽ cần bế quan một thời gian ngắn đấy.

- Ta đi nói với tiểu nha đầu một chút, bằng không có thể có chút phiền phức.

Sau khi Lục Lâm Thiên suy nghĩ một chút liền nói với Phong Hành thiên chủ, thân ảnh lập tức lướt về phía đình viện.

Mắt nhìn thân ảnh Lục Lâm Thiên rời đi, trên gương mặt già nua của Phong Hành thiên chủ không khỏi lại lần nữa nổi lên vài phần rung động, thì thào nói nhỏ:

- Không nghĩ tới có người thật sự có thể hành công, chỉ là không biết cuối cùng có thể thành công không, nếu như có thể thành công, cơ hội trong Thương Khung chiến trường sẽ càng thêm bảo đảm rồi...

Sâu trong dãy núi bao la, đây hẳn là một nơi ít người lui tới. Thậm chí chung quanh nơi này còn lộ ra chút hoang vu, đã không vẻ xanh biếc nồng đậm mà trong Mật địa Thiên Giới nên có nữa rồi.

"Sưu sưu! "

Hai đạo thân ảnh đáp xuống trên một thạch cốc nham thạnh bóng loáng, đúng là hai người Phong Hành thiên chủ và Lục Lâm Thiên.

- Đây là nơi nào?

Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía hỏi Phong Hành thiên chủ, ở trong Mật địa Thiên Giới lâu như vậy, hắn thật sự không biết lại còn một nơi thế này, trong trời đất chung quanh nơi này trong lúc mơ hồ thẩm thấu ra một loại khí tức khiến Lục Lâm Thiên cảm giác được có chút thuộc tính.

Phong Hành thiên chủ không nói gì, vươn tay vào không gian trước người xé mở ra một vết nứt không gian.

"Phần phật á... "

Theo vết nứt không gian này xé mở, một cỗ khí tức hung thần sát phạt lập tức bạo tuôn ra, khí tức sát phạt ngập trời từ trong vết nứt không gian kia cuốn ra như gió bão, tràn ngập một cỗ Diệt Tuyệt chi khí, sát phạt ngập trời, loại khí tức này đủ để khiến tâm chí người tu vị Hóa Hồng cảnh phải dao động.

- Là Diệt Tuyệt chi khí.

Dưới sát phạt chi khí khủng bố ngập trời kia, ánh mắt Lục Lâm Thiên thoáng chốc đại biến, khí tức này không ngờ là Diệt Tuyệt chi khí trong một trong sáu bức cổ đồ.

- Đến đây.

Phong Hành thiên chủ dứt lời, lập tức liền lách mình tiến vào trong vết nứt không gian.

Lục Lâm Thiên không do dự, theo sau Phong Hành thiên chủ lập tức tiến nhập vào trong vết nứt không gian.

Chương 4406: Cửu Tuyệt Tháp 2

"Phần phật"

Trong không gian u ám bao la, không có Nhật Nguyệt Tinh Thần, khắp nơi một mảnh lờ mờ, chỉ có một cỗ Diệt Tuyệt chi khí ngập trời cuốn khắp, nương theo cổ khí tức hung hãn ngập trời chấn động lòng ngươi này, trong lúc mơ hồ còn lộ ra vô diệt chi khí và vô sinh chi khí vô cùng vô tận, dù là Hóa Hồng cảnh sợ rằng cũng không dám dừng lại trong không gian lờ mờ này quá lâu.

Trong hư không lờ mờ, phía trước xuất hiện một tòa đại tháp khổng lồ, tổng cộng chín tầng, như cao vυ"t trong mây vậy. Trong không gian lờ mờ này chính là tồn tại duy nhất, diệt tuyệt thô bạo, vô diệt vô sinh khí tức vô cùng vô tận vây quanh đại tháp khổng lồ, như vòi rồng xoay tròn không ngớt, khiến cho người ngẩng đầu nhìn lên thôi cũng cảm thấy tâm thần rung động rồi.

- Chính là chỗ này, đây là nơi duy nhất bị phong ấn trong Mật địa Thiên Giới, tên là Cửu Tuyệt Tháp.

Xa nhìn đại tháp chín tầng bị khí tức khủng bố vô cùng vô tận bao lấy xoay tròn kia, Phong Hành thiên chủ nhẹ giọng nói.

- Cửu Tuyệt Tháp, chẳng lẽ có liên quan đến cổ độ mà ta lĩnh ngộ sao?

Lục Lâm Thiên hỏi Phong Hành thiên chủ, từ khí tức thuộc tính khủng bố trong không gian nơi này cũng có thể cảm giác được sợ rằng sáu bức cổ đồ mà mình lĩnh ngộ có liên quan rất lớn đến Cửu Tuyệt Tháp này.

Phong Hành thiên chủ nhẹ gật đầu, quay đầu, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Đúng vậy, sau bức cổ đồ mà ngươi lĩnh ngộ, đều là ta từ nơi này phục chế ra cho ngươi, hiệu quả không bằng một phần ngàn phong ấn Cửu Tuyệt Tháp nơi này.

- Vì sao phải phong ấn Cửu Tuyệt Tháp?

Lục Lâm Thiên cau mày lại, sau đó hỏi Phong Hành thiên chủ.

Phong Hành thiên chủ nhìn Lục Lâm Thiên, đầu đầy tóc trắng không hề cột lại, tăng thêm vài phần phiêu dật, trong con ngươi thâm thúy lúc này cũng tuôn ra vài phần bất đắc dĩ cảm thán nói nhỏ:

- Bởi vì Cửu Tuyệt Tháp này đã làm tổn thất quá nhiều thế hệ thiên phú tuyệt đỉnh, những tổn thất kia, đã vượt ra khỏi phạm vi toàn bộ Thượng Thanh thế giới có thể thừa nhận, phá hủy Cửu Tuyệt Tháp này lại quá đáng tiếc, cho nên cuối cùng tất cả các đại Cổ Tộc đồng thời quyết định phong ấn Cửu Tuyệt Tháp này lại.

- Cửu Tuyệt Tháp là tồn tại bực nào vậy?

Lục Lâm Thiên trên mặt nghi hoặc, xa xa nhìn Cửu Tuyệt Tháp khổng lồ lơ lửng trong hư không kia, nó giống như một đầu hung thú khổng lồ đang mở ra miệng rộng dữ tợn, có thể thôn phệ hết tất cả vậy, càng nhìn càng làm cho người sởn hết cả gai ốc, không rét mà run.

Phong Hành thiên chủ quay người nhìn Cửu Tuyệt Tháp khổng lồ kia, khuôn mặt già nua nghiêm lại, nhẹ giọng trả lời Lục Lâm Thiên:

- Cửu Tuyệt Tháp chính là do một vị cường giả khủng bố ngoài Cổ Tộc trong Thượng Thanh thế giới lưu lại, đồn đãi vị cường giả này chính là cường giả cùng thời kỳ với các tiền bối lão tổ Cổ Tộc. Chỉ là không biết vì sao lại không lưu lại một cỗ Tộc nào cả. Nhưng thực lực chân thật thì theo như truyền thuyết, lúc trước chỉ dưới Phong gia lão tổ thôi. Trong Thượng Thanh thế giới, chính là đệ nhất nhân sau Phong gia lão tổ, lúc trước tung hoành 3000 đại thế giới, uy danh hiển hách, đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi.

- Cửu Tuyệt Tháp là do cường giả mạnh mẽ như vậy lưu lại, phong ấn Cửu Tuyệt Tháp có phải là quá mức đáng tiếc không?

Lục Lâm Thiên hỏi Phong Hành thiên chủ.

Khuôn mặt già nua của Phong Hành thiên chủ có chút động, than nhẹ, nói:

- Đó cũng là hành động bất đắc dĩ thôi, trong Cửu Tuyệt Tháp chưa từng có người nào đi được đến tầng thứ 8, mà ta nhiều nhất cũng chỉ có thể đến tầng thứ 7, cho dù là siêu cấp cường giả trong Thượng Thanh thế giới mấy năm qua, kể cả Lục sư huynh ngươi Hoàng Phủ Minh Long cũng không thể đủ đặt chân tầng thứ 8.

Lục Lâm Thiên nghe thấy lời Phong Hành thiên chủ nói, thần sắc trên mặt cũng giật mình không ít, dùng thực lực của Phong Hành thiên chủ và Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long cũng không thể đặt chân đến tầng thứ 8, việc này khiến trong lòng Lục Lâm Thiên cảm thấy cực kỳ chấn kinh.

Phong Hành thiên chủ nhìn Lục Lâm Thiên một hồi, nói:

- Lớp trẻ Hóa Hồng cảnh tiến vào Cửu Tuyệt Tháp, thiên phú nhất tuyệt đỉnh nhiều nhất cũng chỉ có thể đặt chân đến tầng thứ tư, bình thường đặt chân tầng thứ ba là đã tẩu hỏa nhập ma, nhẹ thì tu vị tổn hao nhiều, linh hồn trọng thương. Nặng thì linh hồn xuất khiếu. Các loại diệt tuyệt bạo lệ chi khí, vô diệt vô sinh chi khí trong Cửu Tuyệt Tháp kia không phải thường nhân có thể chạm vào được.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, từ lĩnh ngộ mấy tấm cổ đồ kia mà xem, các loại diệt tuyệt bạo lệ, vô sinh vô diệt chi khí kia quả thật không phải thường nhân đủ khả năng chạm vào được.

Huống chi Phong Hành thiên chủ cũng đã loại khí tức mà mình lĩnh ngộ trên cổ đồ kia cũng chỉ là một phần ngàn của Cửu Tuyệt Tháp mà thôi, có thể tưởng tượng trong Cửu Tuyệt Tháp trước mắt này, các loại khí tức khủng bố diệt tuyệt bạo lệ, vô sinh vô diệt sẽ khủng bố đến mức nào.

Phong Hành thiên chủ lần nữa nói:

- Ngươi cảm giác không sai, sáu bức cổ đồ ngươi lĩnh ngộ quả thật không phải toàn bộ, chỉ là lục tuyệt chi khí từ tầng một đến tầng sáu trong cửu tuyệt chi khí của Cửu Tuyệt Tháp. Trong Cửu Tuyệt Tháp tổng cộng có Cửu Tuyệt chi khí, theo thứ tự là Đại Bi chi khí, Đại Từ chi khí, Diệt Tuyệt chi khí, Bạo Lệ chi khí, Vô Sinh chi khí, Vô Diệt chi khí.

- Còn tam tuyệt chi khí nữa là gì?

Lục Lâm Thiên hỏi Phong Hành thiên chủ, Đại Bi chi khí, Đại Từ chi khí, Diệt Tuyệt chi khí, Bạo Lệ chi khí, Vô Sinh chi khí, Vô Diệt chi khí mới chỉ là lục tuyệt chi khí, nếu là cửu tuyệt, vậy thì hẳn nên còn tam tuyệt chi khí nữa.

Phong Hành thiên chủ nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên, nếp nhăn trên gương mặt già nua khẽ nhúc nhích, lập tức nói:

- Còn có Tuyệt Linh chi khí! Tuyệt Địa chi khí! Tuyệt Thiên chi khí!

- Tuyệt Linh! Tuyệt địa! Tuyệt Thiên!

Lục Lâm Thiên nghe xong, lục tuyệt chi khí Đại Bi chi khí, Đại Từ chi khí, Diệt Tuyệt chi khí, Bạo Lệ chi khí, Vô Sinh chi khí, Vô Diệt chi khí trong cơ thể trong lúc mơ hồ cũng khẽ rung lên.

Tóc trắng Phong Hành thiên chủ nhẹ bay, trường bào màu xanh da trời bay phất phơi, nhìn Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt sáng khẽ lộ ra chút chấn động, nói:

- Vị cường giả lúc trước lưu lại Cửu Tuyệt Tháp này gọi là Thất Tuyệt Hoàng Tôn, dựa vào thất tuyệt Diệt Tuyệt, Bạo Lệ, Vô Sinh, Vô Diệt, Tuyệt linh, Tuyệt Địa, Tuyệt Thiên tung hoành thiên hạ, đồn đãi thực lực của ông ta đủ để quét ngang 3000 đại thế giới, không gì cản nổi.

- Không phải còn có Đại Từ chi khí và Đại Bi chi khí sao?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

Phong Hành thiên chủ nhìn qua Lục Lâm Thiên, tiếp tục nói:

- Vốn chỉ có thất tuyệt chi khí, chỉ có điều sau khi tu luyện thành đệ thất tuyệt Tuyệt Thiên, bản thân Thất Tuyệt Hoàng Tôn cũng tẩu hỏa nhập ma, sau đó bắt đầu giết chóc thành tánh. Dùng thực lực Thất Tuyệt Hoàng Tôn lúc trước, ngoại trừ đại năng thân mang bổn nguyên Hỗn Độn Thế Giới ra, căn bản là không người nào có thể ngăn cản. Một ít cường giả thực lực kém hắn một chút thì dưới tình huống hắn tẩu hỏa nhập ma cũng không có cách nào làm gì được hắn cả.

Chương 4407: Thất Tuyệt Hoàng Tôn

- Vậy thì về sau thế nào?

Lục Lâm Thiên nghe có chút nhập thần.

- Về sau...

Ánh mắt Phong Hành thiên chủ có chút khinh động, nói:

- Về sau, thê tử Thất Tuyệt Hoàng Tôn không đành lòng Thất Tuyệt Hoàng Tôn cứ tiếp tục giết chóc như thế, liền khắp nơi ngăn cản Thất Tuyệt Hoàng Tôn đã tẩu hỏa nhập ma, rốt cục có một ngày tìm được Thất Tuyệt Hoàng Tôn đang đại khai sát giới, sau đó... Bị Thất Tuyệt Hoàng Tôn lỡ tay đánh chết.

- Thất tuyệt chi khí này quá kinh khủng.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cảm thán, mấy loại diệt tuyệt bạo lệ, vô sinh vô diệt chi khí kia quả thật quá mức ảnh hưởng đến tâm trí và linh hồn.

- Ngay một sát na đánh chết thê tử, Thất Tuyệt Hoàng Tôn ở trong máu tươi của ái thê rốt cục cũng khôi phục một tia thanh minh, cảm thấy cực kỳ hối hận, từ đó về sau biến mất tại trong thiên địa.

Phong Hành thiên chủ cất tiếng, thần sắc cực kỳ cảm xúc, nói với Lục Lâm Thiên:

- Cũng không biết qua bao nhiêu vạn năm sau, Thất Tuyệt Hoàng Tôn mới lần nữa đi ra, mà khi đó, trên người nhiều thêm Đại Từ Đại Bi chi khí, thất tuyệt biến thành cửu tuyệt.

Lục Lâm Thiên nhìn vào Cửu Tuyệt Tháp khổng lồ trước mặt, nói nhỏ:

- Sợ rằng những năm Thất Tuyệt Hoàng Tôn biến mất kia chính là để lĩnh ngộ ra Đại Từ Đại Bi chi khí, để áp chế thất tuyệt chi khí.

- Ngươi nói không sai, đích thật là như thế, Thất Tuyệt Hoàng Tôn ngay trong đoạn thời gian kia lĩnh ngộ ra Đại Bi Đại Từ chi khí, để áp chế thất tuyệt chi khí.

Phong Hành thiên chủ nhẹ gật đầu với Lục Lâm Thiên, sau đó tiếp tục nói:

- Sau khi Thất Tuyệt Hoàng Tôn lần nữa trở lại Thượng Thanh thế giới chính là cùng lão tổ Phong gia ta đại chiến ba ngày ba đêm.

- Kết quả thế nào?

Lục Lâm Thiên lập tức cảm thấy cực kỳ hứng thú, hai mắt tỏa sáng. Phong gia lão tổ chính là kẻ có được bổn nguyên Hỗn Độn Thế Giới của Thượng Thanh thế giới, tuyệt không phải thường nhân có khả năng chống lại, không biết Thất Tuyệt Hoàng Tôn này thế nào?

Trên gương mặt già nua của Phong Hành thiên chủ tựa hồ lộ ra vài phần hướng tới, hai mắt thâm thúy mênh mông nhìn qua Cửu Tuyệt Tháp, nói:

- Trận chiến ấy không có ai chứng kiến, chỉ có điều sau đó Phong gia lão tổ từng nói qua một câu, nếu không phải lấy được bổn nguyên Hỗn Độn Thế Giới, sợ rằng so với Thất Tuyệt Hoàng Tôn ai thắng ai thua, cũng chỉ có có trời mới biết thôi.

- Xem ra vẫn là Thất Tuyệt Hoàng Tôn bị thua, chỉ có điều Thất Tuyệt Hoàng Tôn sợ rằng cũng đủ để xưng là đệ nhất nhân dưới những người có được bổn nguyên Hỗn Độn Thế Giới rồi.

Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ, trong nội tâm cũng không khỏi càng thêm kính sợ đối với Thất Tuyệt Hoàng Tôn.

Phong Hành thiên chủ lại nói:

- Mà sau hồi đại chiến kia, Phong Hành thiên chủ lúc trước tẩu hỏa nhập ma quá nặng, cũng không cách nào chống lại nữa, chỉ lưu lại Cửu Tuyệt Tháp, sau đó liền triệt để biến mất trong thiên địa.

Dừng lại một chút, Phong Hành thiên chủ mới tiếp tục nói với Lục Lâm Thiên:

- Trong Cửu Tuyệt Tháp, có "Cửu Tuyệt chi khí" mà suốt đời Thất Tuyệt Hoàng Tôn lĩnh ngộ. Thất Tuyệt Hoàng Tôn lưu lại di ngôn muốn đạt được Cửu Tuyệt chi khí thì trước đó cần phải lĩnh ngộ được Đại Từ Đại Bi chi khí đã, nếu không căn bản không cách nào tu luyện thành công thất tuyệt sau, chỉ sẽ tẩu hỏa nhập ma hại người hại mình thôi.

- Khó trách ngay từ đầu cần lĩnh ngộ Đại Từ Đại Bi chi khí.

Lục Lâm Thiên không khó hiểu rõ nguyên nhân vì sao lúc trước lĩnh ngộ lại là Đại Từ cổ đồ và Đại Bi cổ đồ, Thất Tuyệt Hoàng Tôn chính là muốn dựa vào Đại Từ chi khí và Đại Bi chi khí để áp chế thất tuyệt chi khí sau.

- Những năm gần đây, thế hệ thiên phú tuyệt đỉnh tiến vào trong Cửu Tuyệt Tháp lĩnh ngộ Đại Từ chi khí cũng không ít, nhưng cuối cùng nhiều nhất cũng chỉ lĩnh ngộ được Bạo Lệ chi khí liền tẩu hỏa nhập ma.

Lời vừa dứt, ánh mắt Phong Hành thiên chủ liền nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, trong lúc nhất thời cũng khó có thể quyết đoán, mở miệng từ từ nói:

- Ngươi bây giờ hãy suy nghĩ kĩ càng một chút, cân nhắc xem có nên tiến vào Cửu Tuyệt Tháp hay không. Ngươi tuy rằng đã lĩnh ngộ lục tuyệt chi khí, bất quá Duyệt Tuyệt chi khí, Bạo Lệ chi khí, Vô Diệt chi khí, Vô Sinh chi khí mà ta phục chế trên cổ đồ đều chỉ bằng một phần ngàn trong Cửu Tuyệt Tháp mà thôi. Huống chi phía sau còn có Tuyệt Linh chi khí, Tuyệt Địa chi khí, Tuyệt Thiên chi khí càng thêm kinh khủng, đồn đãi sau khi tu luyện thành Tuyệt Thiên chi khí đủ để hủy thiên diệt địa, khủng bố vô song, dù là cường giả như Thất Tuyệt Hoàng Tôn lúc trước cũng vì thế mà tẩu hỏa nhập ma.

Ánh mắt nhìn qua Cửu Tuyệt Tháp trong không gian tối tăm lu mờ kia, Lục Lâm Thiên giống như đang trầm tư, sau một lát, ánh mắt nhìn qua Phong Hành thiên chủ, nói:

- Tiểu tử quyết định đi vào Cửu Tuyệt Tháp thử xem.

- Đã nghĩ kỹ càng chưa, hậu quả không phải bình thường đâu, có lẽ ta không nên mang ngươi tới nơi này. Kỳ thật ta vụиɠ ŧяộм đưa cho ngươi Lục Tuyệt cổ đồ, sư huynh của ngươi Hoàng Phủ Minh Long cũng không biết, hắn cho rằng ta đưa cho ngươi chỗ tốt khác, nếu hắn biết rõ, sợ rằng sẽ không cho ngươi bốc lên phong hiểm lớn thế đâu.

Phong Hành thiên chủ nhìn Lục Lâm Thiên, khuôn mặt già nua tràn đầy ngưng trọng.

Lục Lâm Thiên gật đầu, nói:

- Đã quyết định rồi, ta cũng không phải người hay lùi bước.

- Trên Thiên Địa Phong Vân, yêu nghiệt ra thành đàn, Thương Khung chiến trường chi tranh lần này, không tầm thường.

Phong Hành thiên chủ nhìn qua Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ, lập tức nói:

- Ngươi đã quyết định tốt rồi, vậy thì vào đi thôi, nếu ngươi có thể thành công, trong Thương Khung chiến trường sẽ càng được bảo đảm hơn.

- Vậy tiểu tử xin tiến vào.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lời vừa dứt, nguyên lực nơi mũi chân đã bắt đầu khởi động, thân ảnh lập tức xuyên thủng qua giữa không gian đen tối, tiến nhập trong Cửu Tuyệt Tháp khổng lồ kia.

- Phong Hành lão ca, ngươi làm như vậy, Hoàng Phủ Minh Long đại ca sợ rằng sẽ có ý kiến đấy.

Ngay say khi thân ảnh Lục Lâm Thiên tiến vào Cửu Tuyệt Tháp, trong không gian lờ mờ bỗng nhiên nhiều ra một cỗ Hàn Băng chi khí, lời vừa dứt một đại hán trung niên tuấn lãng đã xuất hiện ở bên người Phong Hành thiên chủ, đúng là Băng gia Băng Thiên.

Phong Hành thiên chủ không quay đầu lại, vẫn nhìn vào Cửu Tuyệt Tháp, hai con ngươi hơi nháy một cái, nói nhỏ:

- Ta tin tưởng hắn cũng sẽ hiểu, trên Thiên Địa Phong Vân, yêu nghiệt ra thành đàn. Trong Thiên La Minh lúc này cũng xuất hiện quá nhiều yêu nghiệt, ba đại tộc Tu La nhất tộc, Thiên Ma nhất tộc, La Sát nhất tộc thì vẫn một mực phong tỏa tin tức, việc này khiến ta cảm giác rất bất an, tin tức phong tỏa quá mức nghiêm trọng rồi...

Băng Thiên nhíu mày lại, Hàn Băng chi khí có chút chấn động, nói nhỏ:

- Tu La nhất tộc, Thiên Ma nhất tộc, La Sát nhất tộc cường thịnh trở lại, sợ rằng cũng không bằng một mình Thần Linh nhất tộc a, lần này Thương Khung Minh chúng ta cũng không yếu, huống chi tiểu tử Lâm Thiên này càng thêm biến thái.

Chương 4408: Một trăm ba mươi năm 1

- Lời này mặc dù không sai, nhưng ta chung quy vẫn có chút bất an.

Phong Hành thiên chủ lắc đầu, lập tức quay đầu lại nhìn Băng Thiên, nói:

- Dùng tính cách đám người Thương Khung Minh, còn có Chí Tôn Minh kia nữa, sau khi biết rõ Lục Lâm Thiên bất phàm sẽ liều lĩnh để đối phó. Bọn hắn hiện giờ tuy rằng đã rục rịch, tuy nhiên lại không liều lĩnh. Trừ phi là bọn hắn cũng đã sớm có chuẩn bị, bằng không, không thể như vậy được...

- Có lẽ ngươi suy nghĩ nhiều, Lục Lâm Thiên một mực bị người chú ý, bọn hắn muốn ra tay cũng không có cơ hội đâu.

Băng Thiên nói nhỏ:

- Huống chi lần này chúng ta cũng không phải duy nhất, có lẽ bọn hắn biết rõ coi như đối phó Lục Lâm Thiên rồi cũng còn Thần Thú thế giới Long Huyền, cùng với không ít kiệt xuất các thế giới khác, hơn nữa các Thiên Địa khác lần này cũng không thiếu nhân tài.

- Chỉ mong vậy a.

Phong Hành thiên chủ khẽ thở dài:

- Hi vọng là ta thật sự suy nghĩ nhiều.

Băng Thiên nhìn qua Cửu Tuyệt Tháp khổng lồ trong không gian u ám kia, nói nhỏ:

- Ngươi nói Lục Lâm Thiên có thể thành công không, Thất Tuyệt Hoàng Tôn lưu lại thứ này không biết đã bao nhiêu năm rồi, bao nhiêu thế hệ thiên phú tuyệt đỉnh đều từng thử qua, nhưng lại không một ai có thể thành công cả.

- Trong Cửu Tuyệt Tháp còn chưa có Chân Lý Niết Bàn giả và lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm đi vào, cho nên... Chỉ mong có hy vọng đi.

Phong Hành thiên chủ nói xong chữ cuối cùng, thân ảnh phiêu dật đã hoàn toàn biến mất khỏi không gian u ám này rồi..

- Chỉ mong vậy, thời gian đã không nhiều lắm rồi.

Băng Thiên thì thào nói nhỏ, sau đó cũng hoàn toàn biến mất.

Thời gian từ từ trôi qua, trong toàn bộ 3000 đại thế giới, đoạn thời gian này không biết vì sao cũng tiến nhập một loại bình tĩnh vi diệu, cũng không có đại sự gì xảy ra cả.

Mà ngay cả trong Thương Khung chiến trường cũng bình tĩnh hơn không ít, đại quân khắp nơi tựa hồ cũng bắt đầu chờ đợi gì đó.

Trong Mật địa Thiên Giới cũng cực kỳ bình tĩnh, trừ một ít nhân vật mới ra, lớp trẻ lần trước đều như bỗng dưng biến mất hết vậy, rất ít người nhìn thấy.

"Vèo. "

Mười năm sau, thân ảnh Phong Hành thiên chủ xuất hiện ở trước Cửu Tuyệt Tháp, từ xa nhìn qua Cửu Tuyệt Tháp như một con hung thú vắt ngang trong hư không kia, thì thào nói nhỏ:

- Tiến vào tầng thứ bảy rồi sao?

Hai mươi năm sau, Phong Hành thiên chủ nhìn vào Cửu Tuyệt Tháp khổng lồ, trong ánh mắt già nua mang theo vẻ rung động, nói:

- Tầng thứ tám rồi.

Năm mươi năm sau, Phong Hành thiên chủ đứng trước Cửu Tuyệt Tháp khổng lồ, trong con ngươi thâm thúy vô biên vô hạn cũng khó được lộ ra vẻ khiếp sợ, thì thào nói nhỏ:

- Tầng thứ 9 rồi, tiểu tử chịu đựng ah, trừ ngươi ra, sợ rằng trong Thượng Thanh thế giới không còn ai có thể thành công nữa rồi...

Thời gian dần dần trôi qua, toàn bộ 3000 thế giới đều ở trong một loại không khí an tĩnh, không có có bao nhiêu đại sự xảy ra.

Trong loại yên tĩnh vi diệu này, trong nháy mắt đã qua hơn 100 năm.

Cũng không biết từ đâu, tất cả đại gia tộc đỉnh tiêm trong Thượng Thanh thế giới đều đột nhiên bắt đầu lần nữa chấn động, Mật địa Thiên Giới, Địa Giới, Mật địa Nhân Giới đều có động tĩnh.

Thậm chí trong toàn bộ 3000 đại thế giới cũng đều có một loại chấn động không hiểu, toàn bộ 3000 đại thế giới đều đang chuẩn bị lấy cùng một việc.

"Phần phật... "

Trong không gian lờ mờ, khí tức duyệt tuyệt khủng bố tràn ngập, hình thành vòng xoáy khủng bố, xoay tròn như lôi đình phong bạo, sợ rằng bất luận kẻ nào một khi tới gần, đều sẽ phải nhận lấy ảnh hưởng cực kỳ khủng bố..

Huống chi thêm vào các loại Diệt Tuyệt chi khí khủng bố kia, thứ này trong thiên địa lại có bao nhiêu người tâm trí và căn cơ có thể vững chắc ở trong đó mà không chịu ảnh hưởng cơ chứ.

Có, ít nhất là có một người, đó chính là Lục Lâm Thiên.

Trong vòng xoáy cực kỳ khủng bố kia, Lục Lâm Thiên ngồi khoanh chân, thân hình lại có thêm khí tức nguy nga như núi lớn khiến cho vòng xoáy Diệt Tuyệt chi khí khủng bố kia cũng không cách nào rung chuyển được.

Lấy Lục Lâm Thiên làm trung tâm, ở giữa có chín cổ khí tức ngập trời từ trong cơ thể hắn tràn ra

Chín cổ khí tức kinh khủng phân biệt lộ ra Đại Từ chi khí, làm cho tâm thần người khoan khoái dễ chịu. Đại Bi chi khí, khiến nhân tâm sinh thương cảm. Diệt Tuyệt chi khí, khiến người hung thần sát phạt. Bạo Lệ chi khí, khiến người hung hãn. Vô diệt chi khí, khiến nhân tâm sinh tử vong.

Còn có ba cổ khí tức lạ lẫm, nhưng lại càng thêm kinh khủng. Ba cổ khí tức này làm lòng người sinh tuyệt diệt, có thể tuyệt diệt tất cả sinh linh, tuyệt diệt thái cổ đại địa, tuyệt diệt trường thiên vô tận, có thể hủy thiên tuyệt địa!

Chín cổ khí tức phóng lên trời, lập tức ngưng tụ ở quanh thân Lục Lâm Thiên trở thành chín bức cổ đồ bí vân hư ảo, chín cổ khí tức khủng bố khiến nhân tâm rung động.

Lục Lâm Thiên không biết đã ngây ngươi bao lâu trong không gian này rồi, hắn như một lão tăng nhập định vậy, toàn thân nếu không phải có chín cổ khí tức kia đang chấn động thì phảng phất như đã tọa hóa rồi vậy.

Trong không gian lờ mờ, có hai đạo thân ảnh đứng nhìn qua Cửu Tuyệt Tháp khổng lồ.

- Một trăm ba mươi năm.

Phong Hành thiên chủ ánh mắt khẩn trương ngưng trọng nhìn Cửu Tuyệt Tháp khổng lồ trước mặt, nói nhỏ:

- Tiểu tử Lục Lâm Thiên kia đã hơn tám mươi năm không có bất luận động tĩnh gì rồi, hắn ở trong tầng thứ chín đã trọn vẹn ngây ngốc hơn tám mươi năm rồi.

Băng Thiên ở bên nghe vậy, nhìn Cửu Tuyệt Tháp khổng lồ kia, nói nhỏ:

- Có lẽ không có vấn đề gì đâu, bất quá thật là kỳ quái, vì sao vẫn chưa có động tĩnh, đám người bọn hắn sắp phải đi vào Thương Khung chiến trường rồi.

- Thời gian không còn nhiều lắm, hi vọng sẽ không xuất hiện vấn đề, bằng không tội của ta sẽ lớn lắm.

Phong Hành thiên chủ nói nhỏ, trong hai mắt thâm thúy cũng nổi lên chấn động.

Băng Thiên nghe vậy, nói nhỏ:

- Hẳn là sẽ không xảy ra vấn đề, dùng căn cơ vững chắc, tâm trí mạnh mẽ của tiểu tử kia, lại là Chân Lý Niết Bàn giả, Đại Thừa Diệt Thế Tinh Thần Kiếp cũng có thể chống lại, chắc hẳn Cửu Tuyệt Tháp này cũng không làm gì được hắn đâu.

Phong Hành thiên chủ nghe vậy, trên gương mặt già nua thần sắc vẫn cực kỳ ngưng trọng, nói nhỏ:

- Tuy rằng nói thì nói thế, bất quá tu vi của hắn dù sao còn thấp, trong Cửu Tuyệt tháp, ngay cả ta và Hoàng Phủ minh Long cũng chỉ có thể dừng lại ở tầng thứ tám, dù là ta cũng không dám vọng động, không lẽ ah.

Nhìn qua bộ dáng Phong Hành thiên chủ, Băng Thiên cũng chỉ có thể bất đắc dĩ than nhẹ. "Oanh. " vào thời khắc này, toàn bộ Cửu Tuyệt Tháp tự dưng lặng yên run lên, trong Thiên Địa lờ mờ kia lập tức có năng lượng thiên địa bắt đầu lặng yên không một tiếng động tiến nhập trong Cửu Tuyệt Tháp...

"Ầm ầm. "

Một sát na kia, trong Thiên Địa lờ mờ, giờ khắc này phảng phất như có thứ gì đó thức tỉnh vậy, trong hư không bắt đầu phát ra tiếng oanh minh trầm thấp, như có vạn thú đang lao nhanh ở phương xa vậy.

Chương 4409: Một trăm ba mươi năm 2

Trong mảnh không gian lờ mờ này, năng lượng thiên địa cũng đang kịch liệt chập trùng!

- Chuyện gì xảy ra vậy.

Biến cố đột nhiên xuất hiện, lập tức khiến sắc mặt Băng Thiên khẽ giật mình, ánh mắt lập tức nhìn tới trong Cửu Tuyệt Tháp khổng lồ ở đằng kia.

- Hẳn là Lục Lâm Thiên đã có động tĩnh.

Mắt nhìn về trước, gương mặt già nua của Phong Hành thiên chủ cũng nổi lên chấn động không nhỏ.

Băng Thiên nghe vậy, lập tức hỏi Phong Hành thiên chủ:

- Không phải là tiểu tử Lâm Thiên kia thật sự thành công đấy chứ, Cửu Tuyệt chi khí của Thất Tuyệt Hoàng Tôn bị hắn lĩnh ngộ thành công rồi.

Con ngươi thâm thúy vô biên vô hạn của Phong Hành thiên chủ cũng nhìn chăm chú vào Cửu Tuyệt Tháp khổng lồ, trong mắt xẹt qua thần sắc kích động, nói:

- Cái này cũng không biết được, bất quá động tĩnh này có quan hệ với Lục Lâm Thiên, trong Cửu Tuyệt Tháp hiện giờ cũng chỉ có mỗi mình hắn thôi.

"Phần phật á! "

Trong khoảng thời gian ngắn, trong hư không lờ mờ, năng lượng thiên địa chấn động cũng càng ngày càng kịch liệt. Một cỗ năng lượng thiên địa không ngừng từ trong không gian lờ mờ này thẩm thấu ra, liên tục tiến vào trong Cửu Tuyệt Tháp, một cỗ tuyệt diệt chi khí cuồng bạo kinh khủng tràn ngập.

Tuyệt diệt chi khí cuồng bạo như thế khiến cho hai người Phong Hành thiên chủ và Băng Thiên cũng phải cảm thấy chấn động.

Khí tức tuyệt diệt khủng bố và năng lượng thiên địa chấn động càng lúc càng cường hãn, càng ngày càng mênh mông bàng bạc, cuối cùng như lôi đình tràn ngập trong không gian u ám bao la, không ngừng quay chung quanh Cửu Tuyệt Tháp khổng lồ, phát ra âm thanh "Ầm ầm" đinh tai nhức óc.

"Rầm rầm rầm! "

Bỗng dưng, trong không gian lờ mờ, vòng xoáy tuyệt diệt chi khí khủng bố nổ tung, giống như một quả bom ném vào trong không gian mờ mịt này vậy.

Không gian bạo tạc nổ tung, tầng tầng không gian rung động bay vụt kích tán, từng đạo vết nứt không gian treo ở không gian phía trên.

Theo vòng xoáy các loại tuyệt diệt chi khí nổ tung, động tĩnh khủng bố cũng lập tức biến mất bình tĩnh trở lại.

Hai người Phong Hành thiên chủ và Băng Thiên hai mặt nhìn nhau, bốn mắt nhìn nhau, Băng Thiên chấn động, nói nhỏ:

- Động tĩnh thật không nhỏ a, tên kia rốt cục đã làm gì trong Cửu Tuyệt Tháp thế, là thành công hay là đột phá?

- Cái này cũng không biết, không biết tên kia đã xảy ra chuyện gì, trong Cửu Tuyệt Tháp tràn đầy các loại tuyệt diệt chi khí, ngay cả ta cũng không dám xông vào.

Phong Hành thiên chủ nói.

"Xùy~~! "

Ngay khi lời Phong Hành thiên chủ vừa dứt, trong Cửu Tuyệt Tháp khổng lồ, trên tầng thứ 9 có một đạo thân ảnh lướt xuống.

Một nam tử áo bào xanh lập tức lăng không lơ lửng trên không

không gian âm u mờ mịt này, đạp không đứng lơ lửng, áo bào xanh phần phật cổ đãng, hai mắt nhắm chặc ngay khi hắn dừng lại đột nhiên mở ra, trong hai con ngươi một đen một trắng tựa như Nhật Nguyệt xoay tròn, hai cổ tinh mang bắn ra, bên trong thái cổ chi khí lại nương theo một cỗ tuyệt diệt chi khí ngập trời.

"Ầm ầm! "

Theo hai mắt Lục Lâm Thiên mở ra, quang mang hắc bạch luân chuyển trong mắt, tựa hồ trong hư không lờ mờ này cũng chỉ có một mình hắn tồn tại, dưới tuyệt diệt chi khí khủng bố cũng khiến cho Cửu Tuyệt Tháp khổng lồ kia cũng theo đó lần nữa ầm ầm run lên.

Một lát sau, tất cả khí tức đều thu liễm không còn nữa.

- Đa tạ tiền bối.

Sau một lúc, Lục Lâm Thiên quay người nhìn về phía Cửu Tuyệt Tháp kia cúi đầu một cái hành lễ thật sâu, sau đó thân ảnh mới đáp xuống bên người Phong Hành thiên chủ và Băng Thiên nói:

- Bái kiến Phong Hành thiên chủ, Băng Thiên lão ca.

- Ngươi thế nào rồi?

Hai người Phong Hành thiên chủ và Băng Thiên chăm chú nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên, hai cổ hơi thở cũng điều tra trên người Lục Lâm Thiên, tựa hồ như muốn nhìn trộm gì đó.

- Cũng không tệ lắm, tiểu tử còn có việc, đi trước một bước.

Lục Lâm Thiên dứt lời liền xé mở một đạo vết nứt không gian trước người sau đó biến mất không thấy đâu nữa.

- Lục Lâm Thiên, nhớ rõ bảy ngày sau các ngươi sẽ phải đi vào Thương Khung chiến trường rồi đấy.

Phong Hành thiên chủ nói với Lục Lâm Thiên, lời vừa dứt, vết nứt không gian cũng lập tức khép lạ.

- Khí tức trên thân tiểu tử Lâm Thiên này vì sao như thế khó có thể dò xét như vậy, hiện giờ ngay cả ta cũng không cách nào dò xét được rồi, vừa rồi đến cùng có đột phá không vậy?

Hai mắt Băng Thiên tràn đầy nghi hoặc.

Phong Hành thiên chủ nhíu mày, nói nhỏ:

- Khí tức của hắn, ta cũng khó có thể dò xét thấu...

- Đệ tử bái kiến sư phụ.

Lúc Lục Lâm Thiên trở lại trong sơn phong đình viện, Thái A đã xuất quan, nhìn thấy Lục Lâm Thiên lập tức hành lễ, khí tức Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh cao trên người hắn hiện giờ khiến Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ thoả mãn.

- Miễn lễ.

Lục Lâm Thiên dứt lời liền lập tức biến mất trước người Thái A, khiến cho Thái A cũng lộ ra vẻ nghi hoặc.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên sau khi bố trí một đạo cấm chế liền gọi ra Thiên Trụ giới, lập tức tiến vào trong Thiên Trụ giới.

"Rầm rầm... "

Thiên Trụ giới tầng thứ tư, còn có một cỗ năng lượng thiên địa kinh khủng còn sót lại đang dần dần tràn vào trong cơ thể một đạo thân ảnh uyển chuyển xinh đẹp.

Thân ảnh kia lơ lửng trên bầu trời, chung quanh một cỗ năng lượng áo nghĩa mộc thuộc tính ngưng tụ hình thành một cái vòng xoáy lan tràn ra.

Dưới năng lượng mộc thuộc tính nồng đậm, không gian chung quanh bóng hình xinh đẹp kia khẽ lắc lư, hoàn toàn vặn vẹo lấy, cả phiến không gian to như vậy đều nổi lên gợn sống, tầng tầng chấn động lan tràn ra.

Thân ảnh xinh đẹp kia đúng là Bắc Cung Vô Song, ngoại giới hơn một trăm ba mươi năm, trong Thiên Trụ giới tầng thứ tư lại qua hơn năm nghìn năm rồi.

Trong thời gian dài dòng buồn chán như thế, bởi vì Lục Lâm Thiên ở trong Cửu Tuyệt Tháp cho nên Bắc Cung Vô Song cũng không cách nào ra khỏi Thiên Trụ giới được.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên rơi vào trên người Bắc Cung Vô Song ở xa xa, động tĩnh trong Thiên Trụ giới lúc Lục Lâm Thiên đang bế quan cũng vẫn có thể cảm nhận được, vừa mới bởi vì mình lần nữa đột phá cho nên khiến trong Thiên Trụ giới cũng tràn vào đại lượng năng lượng thiên địa, khiến Bắc Cung Vô Song đang ở biên giới đột phá cũng dựa vào Thiên Trụ giới đột phá.

"Phần phật"

Ngay khi một cỗ năng lượng thiên địa cuối cùng trong không gian tràn vào cơ thể Bắc Cung Vô Song thì một cỗ khí tức mới cũng đột nhiên từ sâu trong cơ thể Bắc Cung Vô Song phô thiên cái địa bạo tuôn ra. Khí thế đột nhiên phóng lên trời, mang theo không gian gợn sóng bay thẳng lên không trung, nương theo một đạo cột sáng lục sắc tràn ngập mà ra, khiến cho thân hình đều bay bổng lên, quần màu lục cũng cổ đãng bồng bềnh, tóc sau đầu bay múa.

- Không nghĩ tới thiên phú nha đầu kia lại mạnh như vậy, có thể dung hợp Mộc Chi Thánh Nguyên đến tình trạng hoàn mỹ thế này, thật sự là hiếm thấy ah.

Trong đầu Lục Lâm Thiên, Kim Sắc Tiểu Đao cũng cảm thấy chấn động bên ngoài, kim mang nhàn nhạt quanh quẩn mà ra, âm thanh truyền ra trong đầu Lục Lâm Thiên.

Chương 4410: Hắc mã ngang trời xuất thế

- Đao thúc, tốc độ Vô Song đột phá quá nhanh, có thể nào ảnh hưởng đến căn cơ không?

Lục Lâm Thiên mắt nhìn bóng hình linh lung xinh đẹp trước mắt, trong mắt lại là có chút lo lắng.

- Đúng là có chút quá nhanh, bất quá dung hợp Mộc Chi Thánh Nguyên, loại đột phá quá nhanh này tuy rằng có chút ảnh hưởng, nhưng ảnh hưởng vẫn trong khống chế, về sau nghĩ biện pháp củng cố vững chắc là có thể giảm ảnh hưởng đến tình trạng thấp nhất, không có gì trở ngại cả.

Kim Sắc Tiểu Đao nói với Lục Lâm Thiên.

- Vậy sao?

Lục Lâm Thiên mắt thấy thân ảnh xinh đẹp kia không ngừng tràn ra khí tức đáng sợ, trên mặt cũng lộ ra vẻ khiếp sợ và cười khổ, nói nhỏ:

- Không nghĩ tới Vô Song lại đột phá khủng bố như thế, nếu không phải ta lại lần nữa đột phá thì sợ rằng phải xấu hổ đến chết mất rồi.

- Ngươi tu luyện chính là Hỗn Độn Âm Dương Quyết, nếu ngươi muốn cưỡng ép đột phá, đã sớm không chỉ có tu vị hiện tại rồi, nhưng như vậy đối với ngươi lại không có chút chỗ tốt nào cả.

Kim Sắc Tiểu Đao nói với Lục Lâm Thiên:

- Cấp độ tu vị ngươi hiện giờ tuy rằng không cao, nhưng đủ để vượt cấp đánh chết đối thủ, đây mới là tầm quan trọng của căn cơ, một ngày kia nếu ngươi có thể thành công, tu vị cấp độ căn bản sẽ không thành vấn đề, mà điều kiện tiên quyết là phải xem căn cơ ngươi có đủ để thừa nhận hay không thôi.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt lộ ra vẻ nghi hoặc, lập tức hỏi Kim Sắc Tiểu Đao:

- Đao thúc, nơi mà ngươi nói là nơi nào?

Trong đầu trầm mặc một hồi, Kim Sắc Tiểu Đao mới tiếp tục nói:

- Việc này có lẽ còn cần một thời gian ngắn nữa, có một số việc hiện giờ ta cũng không quá rõ ràng, những năm gần đây ta cũng không biết mọi thứ đã biến thành dạng gì rồi, sau khi ta khôi phục lại, đến lúc đó tự nhiên sẽ nói cho ngươi biết, đây chính là trách nhiệm của ta.

"Ầm ầm... "

Dưới khí tức chấn động kinh khủng trên người Bắc Cung Vô Song, toàn bộ không gian lúc này đột nhiên run rẩy, khí tức cường hãn chấn khai gợn sóng không gian, một cỗ uy thế chấn động tâm phách lan tràn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng ngưng trên người Bắc Cung Vô Song, khóe miệng lộ ra một đường cong vui vẻ, thì thào nói nhỏ:

- Xem ra lần này nhất định có hắc mã ngang trời xuất thế, hiệu quả của Mộc Chi Thánh Nguyên thật cường hãn.

- Các ngươi dường như là muốn đi Thương Khung Bí Cảnh gì đó tranh đoạt đúng không?

Kim Sắc Tiểu Đao hỏi Lục Lâm Thiên.

- Toàn bộ 3000 đại thế giới tranh đoạt Hồng Hoang Điện, đồn đãi vị trí Hồng Hoang Điện chính là nơi linh khí hội tụ trong thiên địa này, bên trong có Hồng Hoang chi khí mà tất cả tu luyện giả đều điên cuồng theo đuổi. Ở trong Hồng Hoang Điện dùng Hồng Hoang chi khí tu luyện, ngoại trừ có tác dụng cực lớn đối với tu vị ra, còn có thể miễn đi Hồng Kiếp.

Lục Lâm Thiên nói với Kim Sắc Tiểu Đao.

- Hồng Hoang chi khí, Hồng Kiếp, nhớ ngày đó, căn bản cũng không có bao nhiêu người gặp phải Hồng Kiếp cả. Hồng Hoang chi khí tuy rằng trân quý, bất quá cũng không đến mức khiến cả 3000 đại thế giới đều phải điên cuồng tranh đoạt.

Kim Sắc Tiểu Đao nói nhỏ, sau khi dứt lời, lập tức tiếp tục nói với Lục Lâm Thiên:

- Bất quá Hồng Hoang chi khí cũng không phải là phàm vật, tuy rằng ngươi đã hấp thu qua thứ còn trân quý hơn, bất quá hấp thụ nhiều Hồng Hoang chi khí một chút đối với ngươi cũng có chỗ tốt rất lớn, đến lúc đó có thể tranh giành một phen.

- Còn thêm trân quý hơn...

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, lập tức cũng không để ý nữa, nhìn tới trước, khí tức trên người Bắc Cung Vô Song sau một lúc lâu cuối cùng cũng đã lắng xuống.

Sau khi tất cả dần dần bình tĩnh lại, bóng hình xinh đẹp kia lơ lửng đứng đó, hai mắt nhắm chặt, toàn thân tản ra một loại khí tức thanh nhã cao quý tự nhiên, cứ thế im im lặng lặng lơ lửng giữa không trung, giống như không ăn khói lửa nhân gian vậy.

"Xùy~~! "

Trên gương mặt tinh xảo kia mở ra đôi mắt sáng ngời, trong mắt một cỗ tinh mang màu xanh lá mãnh liệt bắn lên trời cao, khí tức quanh thân bỗng nhiên tăng vọt, khí tức cuồng bạo chấn động khiến không gian đã sớm như thời không tɧác ɭoạи lại càng thêm cuồng bạo.

"Phần phật! " Một cỗ uy áp cực độ cường hoành từ trong thân hình uyển chuyển kia tràn ngập ra, từng đạo không gian gợn sóng không ngừng chấn động ra rung động cuốn khắp trời đất.

- Tứ nguyên Hóa Hồng, sợ rằng sau khi đám người Phong Hành thiên chủ biết được cũng phải khïếp sợ a.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên lộ ra đường cong vui vẻ, nhìn thân ảnh kia lộ ra vẻ cực kỳ vui mừng.

- Vốn cho là có thể đột phá đến Tam nguyên Hóa Hồng đã là cực kỳ khủng khiếp rồi, không nghĩ tới có thể dung hợp Mộc Chi Thánh Nguyên hoàn mỹ như thế, Tứ nguyên tiểu siêu phàm, thiên phú của tiểu nha đầu kia cũng thật không thể tưởng tượng nổi.

Kim Sắc Tiểu Đao ở trong đầu Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ.

- Lâm Thiên.

Bóng hình xinh đẹp Bắc Cung Vô Song lóe lên, lập tức đã rơi vào bên người Lục Lâm Thiên, khí tức thu liễm, toàn thân tản ra một loại khí chất tự nhiên cao quý khiến người không dám nhìn thẳng.

- Chúc mừng Tứ nguyên tiểu siêu phàm a.

Lục Lâm Thiên khuôn mặt khẽ mỉm cười, lập tức thần sắc trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, nói:

- Ồ...

Bắc Cung Vô Song dịu dàng cười cười, cười có thể khuynh thành, thấy thần sắc kinh ngạc trên mặt Lục Lâm Thiên, đôi mắt dễ thương chấn động, hỏi Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, làm sao vậy?

- Nàng thu liễm lại khí tức trên thân, thậm chí ngay cả ta cũng khó có thể dò xét đấy.

Lục Lâm Thiên dò xét khí tức trên người Bắc Cung Vô Song khí trước mặt, khí tức Bắc Cung Vô Song hoàn toàn thu liễm, không ngờ ngay cả bản thân hắn cũng khó mà dò xét được.

Bắc Cung Vô Song nghe vậy, khuôn mặt tinh xảo cũng lộ ra một chút nghi hoặc, hàm răng khẽ mở, nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta cũng không biết, ta cảm giác sau khi dung hợp Mộc Chi Thánh Nguyên thì toàn thân đều đã xảy ra không ít biến hóa.

- Tiểu tử, nha đầu kia dung hợp hoàn mỹ Mộc Chi Thánh Nguyên, đã thoát thai hoán cốt một lần, sau khi thu liễm khí tức người bình thường tự nhiên khó có thể dò xét được rồi, cái này cũng không có gì kỳ quái cả.

Âm thanh Kim Sắc Tiểu Đao lại vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lúc này mới cười nói với Bắc Cung Vô Song,

- Vậy vừa đúng lúc, chúng ta dường như sắp phải tiến vào trong Thương Khung chiến trường rồi, đến lúc đó tận lực thu liễm khí tức, nói không ngừng sẽ có không ít tác dụng đâu đấy.

- Tốt, ta nghe lời chàng.

Bắc Cung Vô Song khẽ gật đầu cười cười, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Chúng ta tiến vào trong Thương Khung Bí Cảnh, đến lúc đó Doanh nhi các nàng có thể vào cùng không?

- Cái này... Ta cũng không biết, bất quá đến lúc đó cường giả thế hệ trước ngoài Hóa Hồng cảnh đều không thể tiến vào, sợ rằng đến lúc đó nghĩa phụ và sư phụ bọn họ cũng không thể.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ.

Chương 4411: Cửu đại thống lĩnh

Trong Thương Khung chiến trường có quy củ, một khi đột phá Hóa Hồng cảnh, vậy thì không thể tiến vào trong Thương Khung chiến trường, đây cũng là quy định bất thành văn mà lưỡng đại liên minh và các thế lực hỗn tạp phải tuân thủ, trừ phi là muốn khiến cho 3000 đại thế giới sớm xảy ra đại chiến cuối cùng...

Bảy ngày sau đó, sáng sớm, mây mù mờ ảo, trong dãy núi, trong một thủy vực bao la, một đài chiến đấu khổng lồ đến mấy vạn mét như một khối lục địa cực lớn lơ lửng trong đó, phong cách cổ xưa trang trọng, khí thế phi phàm!

"Sưu sưu... "

Sáng sớm, giữa không trung đài chiến đấu liền có thêm từng đạo thân ảnh phá không lao đến, lập tức đều đáp xuống trên chiến đài.

Từng đạo thân ảnh đáp xuống, đều là thanh niên nam nữ trẻ tuổi, từng đạo thân ảnh đáp xuống, đều yên tĩnh im ắng, khuôn mặt ngưng trọng, ánh mắt lại mang theo vài phần nóng bỏng chờ mong.

Từng đạo thân ảnh nam nữ trẻ tuổi đáp xuống, sau một lát, lấy Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần, Lý Tương, Băng Nhu, Hỏa Vũ, Mộc Tử Kỳ cầm đầu lớp trẻ Cổ Tộc cũng đã đến đủ.

Mấy người Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần đáp xuống trên chiến đài, từng người khẽ đối mắt với nhau, sau đó lập tức lẳng lặng mà đứng.

"Sưu sưu. "

Lần nữa có hơn mười đạo thân ảnh đáp xuống, đi đầu là một nam tử cẩm bào, cái cằm nhọn lộ ra một đường cong ưu mỹ, lông kéo đến tóc mai, ánh mắt lạnh lùng, lẳng lặng mà đứng, lộ ra khí thế băng lãnh.

Người này đến khiến mấy người Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần, Mộc Tử Kỳ cũng khẽ động. Mái tóc dài đen kịt như gấm vóc của nam tử cẩm bào kia vẻn vẹn chỉ dùng một sợi dây buộc sau ót, tóc mái rủ xuống hai bên cổ khiến tăng thêm vài phần phiêu dật, không phải hoàng gia Hoàng Dật thì có thể là ai nữa.

"Sưu sưu. "

Lần nữa hơn mười đạo thân ảnh phá không đáp xuống trước mấy người Cổ Tộc, đi đầu một mỹ nữ tuyệt thế, áo trắng phủ thân, làn váy khẽ nhúc nhích, sau đó lẳng lặng mà đứng, không gian chung quanh cũng ẩn ẩn lộ ra vẻ rung động

Bên người nữ tử bạch y có một nam tử dáng người to lớn cao ngạo, màu da cổ đồng, ngũ quan rõ ràng đứng đó, thân hình cao ngất đứng thẳng trên chiến đài, giống như điêu khắc vậy, con ngươi u ám thâm thúy có chút đảo qua mọi người ở đây, lộ ra vẻ cuồng dã không câu nệ.

Hai người này tự nhiên là hai người Phong Du Du và Phong Phách Nam Phong gia, hai người này đến, cũng lập tức khiến đám người yên tĩnh trở nên bạo động, chỉ là trên chiến đài đa số thân ảnh vẫn một mảnh yên tĩnh, tất cả mọi người như đang chờ đợi lấy gì đó.

"Xoẹt. "

Thẳng đến khi không gian lại lần nữa nổi lên chấn động, từng đạo thân ảnh già nua xuất hiện trên chiến đài, đúng là đám trưởng lão Cổ Tộc và trưởng thượng của hai đại liên minh Lôi Quang trưởng lão, Đường Ám trưởng lão, Lý Hậu Minh trưởng lão, Băng Cổ trưởng lão, Hỏa Khánh trưởng lão, Mộc Nguyên trưởng lão, Nhâm Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng, Quỷ Cốc Hoàng Giả, Phục Ma Hoàng Giả, Linh Thai Hoàng Giả, Dược Vương, Ngọc Linh Tử, Kiền Khôn Chân Nhân, Nhàn Vân Hoàng Giả.

- Bái kiến chư vị trưởng lão, trưởng thượng.

Theo mọi người hàng lâm, hơn vạn cường giả trẻ tuổi trên chiến đài cũng đột nhiên cung kính hành lễ.

"Rống... "

Xa xa trong viễn không, một tiếng Sư rống xuyên thấu trời cao, một đầu Thiên Sí Tuyết Sư khổng lồ lập tức xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư, đi đầu lại là một tiểu nha đầu năm sáu tuổi bộ dáng đáng yêu, sau lưng là một nam tử áo xanh đang đứng thẳng ở đó cùng một số người khác.

Trên lưng Thiên Sí Tuyết Sư có trọn vẹn chừng hơn trăm người.

- Là Lục Lâm Thiên đã đến, hắn hiện giờ thế chính là Thánh chủ Tuyên Cổ điện rồi.

- Còn có Lục Kinh Vân, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng, Lam Linh, Lữ Tiểu Linh.

- Mạc Kình Thiên, Lục Linh, Thái A, Lục Đào, Lục Lộ, Khuất Đao Tuyệt, Long Tam, Lăng Phong, Dạ Vị Ương, Đạm Thai Tuyết Vi, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân, Tuyệt Phong Hoa đều đã đến.

- Độc Nhất Đao, Giang Đảo Lưu bọn hắn cũng đến rồi...

Một nhóm người này đến, trong đám người yên tĩnh ở đây rốt cục nổi lên tiếng nghị luận nhao nhao, gây ra bạo động còn lớn hơn lúc người Phong gia đến nữa.

"Bá bá... "

Trong đám người đứng đầu, đám Phong Du Du, Phong Phách Nam, Hoàng Dật cũng phức tạp nhìn qua.

- Không có ý tứ, ta đã tới chậm một chút.

Lục Lâm Thiên nhìn qua cả vạn người trên chiến đài, ánh mắt cuối cùng đảo qua trên thân ba người Hoàng Dật, Phong Phách Nam, Phong Du Du, áo bào xanh run lên, thân ảnh mang theo Lục Lộ đáp xuống bên cạnh đám người.

"Sưu sưu... "

Đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lục Kinh Vân, Lục Linh, Thái A, Mạc Kình Thiên, Đạm Thai Tuyết Vi, Dạ Vị Ương, Lục Thiểu Hùng Lục Đào, Lục Lộ, Khuất Đao Tuyệt cũng theo Lục Lâm Thiên đáp xuống.

Từng đạo thân ảnh lẳng lặng rơi vào sau lưng Lục Lâm Thiên, có chút khom người hành lễ với chúng trưởng lão và trưởng thượng:

- Bái kiến chư vị trưởng lão, bái kiến chư vị trưởng thượng.

- Miễn lễ.

Đường Ám trưởng lão thu hồi ánh mắt khỏi thân đám người Lục Lâm Thiên, lớn tiếng nói:

- Hôm nay các ngươi đều tụ tập ở trên chiến đài, có lẽ cũng biết cần làm chuyện gì rồi, giờ ta chỉ nói ngắn gọn thôi, sáng sớm ngày mai, các ngươi liền phải đi vào trong Thương Khung chiến trường. Đến lúc đó, các ngươi liền đại biểu cho toàn bộ Thượng Thanh thế giới, vinh dự Thượng Thanh thế giới, phải nhờ vào các ngươi tới tranh thủ rồi.

Âm thanh cuồn cuộn quanh quẩn trên trời cao bao la, vang vọng bên tai mọi người.

- Chúng ta sẽ toàn lực ứng phó, làm lớn mạnh Thượng Thanh thế giới!

Phong Phách Nam cao ngất mà đứng, lớn tiếng nói.

- Lớn mạnh Thượng Thanh thế giới!

Hoàng Dật tiến lên, khí thế lãnh túc cuốn ra ngoài.

- Lớn mạnh Thượng Thanh thế giới!...

Từng đạo tiếng gầm, lập tức hội tụ, như lôi đình vang vọng khắp chiến đài.

- Rốt cục phải tiến vào rồi sao?

Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ, dưới tiếng gầm bực này, dù là hắn cũng có chút tâm huyết sôi trào.

Lần này chính là tránh đấu đỉnh phong giữa những người cùng thế hệ trong 3000 thế giới, cũng là một lần quyết đấu đỉnh phong nhất trong cùng thế hệ 3000 đại thế giới.

Lục Lộ ngẩng đầu, đôi mắt to linh động nhìn Lục Lâm Thiên, âm thanh non nớt nói:

- Cha, con cũng muốn đi vào Thương Khung chiến trường.

- Im lặng.

Lục Lâm Thiên đặt ngón trỏ lên miệng làm ra thủ thế im lặng, nói nhỏ với tiểu nha đầu:

- Đã nói Tuyết Sư thúc thúc con mang con tới đài chiến đấu, con sẽ không đi Thương Khung chiến trường nữa mà, trong đó cường giả quá nhiều, không phải là nơi con nên đi đâu

- Hừ, không để ý tới cha nữa.

Tiểu nha đầu buông tay Lục Lâm Thiên, đáng yêu trừng mắt với Lục Lâm Thiên sau đó ủy khuất chạy tới trong ngực Bắc Cung Vô Song.

Lục Lâm Thiên lộ ra nụ cười khổ bất đắc dĩ, ánh mắt tiếp tục nhìn về phía Đường Ám trưởng lão, âm thanh của ông ta lần nữa truyền đến:

- Sáng sớm ngày mai tiến vào trong Thương Khung chiến trường, vẫn quy củ cũ, Thượng Thanh thế giới chín đại quân bộ, phân biệt do chín vị thống lĩnh khống chế, Đường gia quân, Đường Dần là tổng thống lĩnh.

Chương 4412: Cực kỳ không công bằng 1

- Tuân mệnh!

Đường Dần nghe vậy, ánh mắt lập tức nhảy lên, thân hình lập tức dời bước tiến lên, một bộ trường bào màu trắng khoác lấy một cái bạch sắc phi phong, trên người tràn ra một cỗ khí tức to lớn cao ngạo khiến người khác cảm giác như đang đối mặt với một ngọn núi khổng lồ vậy, giờ phút này, một cỗ khí tức hắc ám chấn động ra.

- Bái kiến Đường Thống lĩnh!

Đội hình Đường gia ngay ngắn mà đứng trong đệ tử Cổ Tộc, còn có không ít thanh niên nam nữ bên ngoài Đường gia cũng theo đó cung kính hành lễ, có lẽ đều là lớp trẻ của các đại gia tộc trong phạm vi thế lực Đường gia.

- Lôi gia quân, Lôi Tiểu Thiên làm tổng thống lĩnh.

Lôi Quang trưởng lão tiến lên, nhìn mọi người trên chiến đài nói.

- Tuân mệnh!

Lôi Tiểu Thiên bước tới bên người Đường Dần, áo tím tóc đen, bồng bềnh dật dật, toàn thân ẩn ẩn có quang mang lưu động, trong con mắt đen nhánh trên khuôn mặt tuấn lãng có điện mang chớp động, khiến linh hồn người phải rung động

- Bái kiến Lôi Thống lĩnh!

Đám thanh niên nam nữ đệ tử Lôi gia lập tức cung kính hành lễ....

- Mộc gia quân, Mộc Tử Kỳ làm tổng thống lĩnh! "

- Đồng Sự quân, Hỏa Vũ làm tổng thống lĩnh!

- Băng gia quân, Băng Nhu làm tổng thống lĩnh!

- Lý gia quân, Lý Tương làm tổng thống lĩnh!

- Hoàng gia quân, Hoàng Dật làm tổng thống lĩnh!

- Phong gia quân, Phong Du Du làm tổng thống lĩnh!

Mộc Nguyên trưởng lão, Băng Cổ trưởng lão, Lý Hậu Minh trưởng lão, Hoàng Hiên trưởng lão tiến lên, từng đạo âm thanh hùng hồn rơi xuống...

- Tuân mệnh!

Sáu người Mộc Tử Kỳ, Hỏa Vũ, Băng Nhu, Lý Tương, Hoàng Dật, Phong Du Du lách mình tiến lên, đứng song song với Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, sáu cỗ khí tức chấn động, khiến cho máu huyết toàn bộ những người trên chiến đài đều sôi trào.

- Bái kiến Mộc Thống lĩnh!

- Bái kiến Hỏa thống lĩnh!

Đám thanh niên nam nử trẽ tuổi lập tức ngay ngắn hướng hành lễ.

Nhậm Ngã Hành tiến lên, tóc dài màu đen có chút tán loạn, ánh mắt như thần, ngẩng đầu nhìn qua mọi người trên chiến đài, lớn tiếng nói:

- Đại quân lưỡng đại liên minh Chiến Thiên liên minh, Vạn Thiên, Lục Lâm Thiên làm tổng thống lĩnh, khống chế đại quân lưỡng minh!

Âm thanh cuồn cuộn rơi xuống, từng đạo ánh mắt đám người đứng ngoài xem đều rơi vào trên người Lục Lâm Thiên.

Không có bao nhiêu người có vẻ ngạc nhiên cả, cái này giống như đều đã trong dự liệu của mọi người rồi vậy, không có gì phải kỳ quái.

Thế nhưng bản thân Lục Lâm Thiên cảm thấy rất bất ngờ, ánh mắt khẽ nhấc, lập tức trong mắt tinh mang khẽ nhúc nhích. Lần này chính là một hồi tranh đấu đỉnh phong giữa người cùng thế hệ 3000 đại thế giới, trong không khí bực này, Lục Lâm Thiên cũng khó tránh khỏi cảm thấy máu nóng trong cơ thể sôi trào, lập tức tiến lên song song mà đứng với đám người Phong Du Du, Hoàng Dật, Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần, nhìn Nhậm Ngã Hành, nói:

- Tuân mệnh!

- Bái kiến Lục Thống lĩnh!

Trên chiến đài, đám thanh niên nam nữ Mạc Kình Thiên, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân, Tuyệt Phong Hoa đều cung kính hành lễ, tiếng gầm hội tụ, vang vọng trời cao.

- Chín đại quân bộ, chín người thống lĩnh. Chín người các ngươi từ giờ trở đi sẽ đại biểu cho toàn bộ Thượng Thanh thế giới!

Đường Ám trưởng lão nhìn chín người Lục Lâm Thiên, Phong Du Du, Hoàng Dật, Mộc Tử Kỳ nói.

- Nhất định sẽ toàn lực ứng phó!

Hoàng hôn, mây mù dày đặc trùng chiếm giữ trên bầu trời, mặt trời tới gần đường chân trời giống một đoàn hỏa cầu sắp dập tắt, ở trong khe hở mây mù bắn ra một mảnh dài hẹp đỏ thẫm, buông xuống nơi dãy núi

Trong một đại điện to lớn cổ xưa, chín người Lục Lâm Thiên, Phong Du Du, Hoàng Dật đứng trong đại điện, trước người chỉ có hai người, chính là Băng Thiên và Phong Hành thiên chủ.

Phong Hành thiên chủ nhìn chín người, nói:

- Chín người các ngươi thân là tổng thống lĩnh chín đại quân bộ lần này, cũng gánh vác trách nhiệm Thượng Thanh thế giới, các ngươi có rõ ràng trách nhiệm mình phải gánh vác chưa?

Phong Du Du ngẩng đầu, đôi mắt sáng khẽ nhúc nhích, hàm răng khẽ mở, nói:

- Ta nhất định sẽ vì Thượng Thanh thế giới đoạt được một tòa Hồng Hoang Điện, thỉnh lão tổ yên tâm.

- Thực lực của ngươi không ngờ trong cùng thế hệ không hề kém, bất quá lần này yêu nghiệt xuất hiện lớp lớp, cường giả như mây, thực lực tuy rằng rất trọng yếu, nhưng các nhân tố khác cũng không thể bỏ qua. Nói tóm lại, trong chín người các ngươi, bàn về kinh nghiệm đến cũng chỉ có một người là phong phú nhất.

Phong Hành thiên chủ nói nhỏ.

Theo lời Phong Hành thiên chủ vừa dứt, ánh mắt mọi người đều rơi vào trên người Lục Lâm Thiên.

Mọi người lòng dạ biết rõ, trong chín người, hiện giờ vô luận là thực lực hay là kinh nghiệm thì Lục Lâm Thiên đều là đệ nhất nhân.

Đối mặt với ánh mắt mọi người, Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng.

- Tầm quan trọng của Hồng Hoang Điện người bình thường không biết nhiều lắm, nhưng chín người các ngươi rõ ràng nhất, không biết bao nhiêu năm Thượng Thanh thế giới chúng ta cũng không tranh đoạt Hồng Hoang Điện rồi.

Phong Hành thiên nói với mọi người:

- Lần này, các ngươi không thể để nó mất được.

- Chúng ta sẽ toàn lực mà làm.

Hoàng Dật gật đầu, ánh mắt kiên định.

- Lần này Thượng Thanh thế giới chúng ta đối với việc tranh đoạt Hồng Hoang Điện mục tiêu là ít nhất một tòa, phải tranh giành hai ba tòa.

Ánh mắt Phong Hành thiên chủ đảo qua trên người mọi người cuối cùng dừng trên người Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi thấy thế nào?

- Ta...?

Lục Lâm Thiên mắt nhìn Phong Hành thiên chủ ngẩn người, lập tức nói:

- Ta cũng sẽ toàn lực mà làm, tận lực tranh thủ một tòa.

- Không phải hết sức, mà là nhất định.

Băng Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Dùng thực lực của ngươi, một tòa không có vấn đề, bất quá mục tiêu của ngươi phải là đệ nhất tòa, có được đệ nhất tòa Hồng Hoang Điện, mới có thể đặt tương lai cho Thượng Thanh thế giới.

- Quan trọng vậy sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chớp chớp, cũng biết Hồng Hoang Điện trọng yếu, bất kể là ai một khi có thể tiến vào Hồng Hoang Điện, đều có thể đến Thất nguyên tiểu viên mãn mà không cần độ Hồng Kiếp.

Mà đệ nhất tòa Hồng Hoang Điện là có chỗ tốt lớn nhất, một khi có thể tiến vào đệ nhất Hồng Hoang Điện đều có thể đến Bát nguyên tiểu viên mãn mà không cần độ Hồng Kiếp, đồng thời Hồng Hoang chi khí trong Hồng Hoang điện này cũng là nồng nặc nhất, tiến vào trong đó tu luyện, đối với cấp độ Hóa Hồng cảnh cũng có chỗ tốt rất kinh người, cái này đủ để giúp toàn bộ Thượng Thanh thế giới bồi dưỡng được gần trăm siêu cấp cường giả tương lai.

- Lần này sau khi Hồng Hoang Điện đổi chú, lần tiếp theo Hồng Hoang Điện mở ra cũng là 1500 năm sau rồi, mà khi đó, vừa vặn có một đại sự, đến lúc tất cả đều sẽ chịu ảnh hưởng. Lần này sợ rằng sẽ là lần cuối cùng Hồng Hoang Điện trong thời gian ngắn gần đây, cho nên lần tranh giành Hồng Hoang Điện lần này đối với toàn bộ 3000 đại thế giới đều đặc biệt trọng yếu, ai có thể chiếm cứ được một tòa Hồng Hoang Điện, vậy thì đến lúc đó toàn bộ đại thế giới cũng có thể chiếm cứ được một đường sinh cơ.

Chương 4413: Cực kỳ không công bằng 2

Bởi vậy lớp người trẻ tuổi các ngươi lần này, tất cả Đại Thế Giới đều đã toàn lực ném tài nguyên bồi dưỡng, tăng lần này đồng lứa các ngươi xuất hiện rất nhiều yêu nghiệt, đối thủ lần này mà các ngươi phải đối mặt so với những lần trước cũng không biết phải cường hãn hơn gấp bao nhiêu lần nữa.

Tiếng nói khẽ dừng lại, Băng Thiên nhìn qua Lục Lâm Thiên, tiếp tục nói:

- Bởi vì 1500 năm sau sẽ có một đại sự xảy ra, chuyện kia đủ để lan đến toàn bộ cường giả 3000 đại thế giới, bởi vậy các ngươi lần này tranh đoạt Hồng Hoang Điện quả thật cực kỳ trọng yếu, trong đó đệ nhất tòa Hồng Hoang Điện càng thêm quan trọng, hoàn toàn có khả năng ảnh hưởng đến tương lai Thượng Thanh thế giới.

- Thúc tổ, thường xuyên nghe các trưởng lão nhắc tới chuyện đại sự kia, vậy đến cùng đó là đại sự gì, nó sẽ lan đến toàn bộ tất cả cường giả trong 3000 đại thế giới sao?

Đôi mắt sáng ngời của Băng Nhu nhìn qua Băng Thiên hỏi, âm thanh như thiên âm.

Nghe Băng Nhu hỏi, đám người Phong Du Du, Hoàng Dật, Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên cũng đều nhìn qua Băng Thiên, tựa hồ ngay cả bọn hắn cũng không rõ đó là đại sự gì.

Băng Thiên nhìn qua mọi người, nói:

- Nếu các ngươi có thể tiến vào Hồng Hoang Điện, đến lúc đó sau khi đi ra từ trong Hồng Hoang Điện tự nhiên sẽ biết rõ, hiện giờ nhiệm vụ quan trọng của các ngươi là Hồng Hoang Điện, tổng cộng chín tòa Hồng Hoang Điện, bất luận tòa nào cũng không hề dễ tranh đoạt đâu.

Băng Thiên dứt lời, Phong Hành thiên chủ liếc nhìn qua mọi người, cuối cùng nói với Phong Du Du:

- Nha đầu, ngươi biết tư cách tranh đoạt Hồng Hoang Điện, sợ rằng bọn họ vẫn còn chưa rõ đâu, ngươi nói với bọn họ đi.

- Vâng, lão tổ.

Phong Du Du khẽ gật đầu với Phong Hành thiên chủ, lập tức bóng hình xinh đẹp có chút xoay người, nhìn tám người Lục Lâm Thiên, Hoàng Dật, môi son khẻ nhếch, nói:

- Tranh đoạt Hồng Hoang Điện không phải bất luận kẻ nào cũng có tư cách đâu. Lần này người tiến vào trong Thương Khung Bí Cảnh chỉ riêng Mật địa Thiên Giới Thượng Thanh thế giới đã có trên vạn người, còn có Mật địa Địa Giới, Mật địa Nhân Giới nữa, người hai mật địa này tiến vào chiến trường cộng lại cũng không ít hơn năm vạn, bởi vậy chỉ riêng người Thượng Thanh thế giới tiến vào Thương Khung Bí Cảnh đã không ít hơn sáu vạn rồi.

- Thật đúng là không ít.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt cũng khẽ nhúc nhích, sáu vạn người này đều là sáu vạn người đỉnh phong nhất trong cùng thế hệ.

Sáu vạn người nghe không ít, bất quá sáu vạn người bình quân phân đến các trung thiên thế giới trong đại thiên thế giới thì một trung thiên thế giới chỉ có sáu mươi ngươi. Mà nếu bình quân phân đến một cái tiểu thiên thế giới thì sợ rằng một bàn tay cũng đếm không đủ.

Cho nên, sáu vạn người trên thực tế cũng cũng không có bao nhiêu. Bất quá một cái đại thế giới sáu vạn người tiến vào trong Thương Khung chiến trường, vậy thì toàn bộ 3000 đại thế giới cộng lại đã gần 200 triệu đỉnh phong cùng thế hệ, thật sự không ít chút nào.

Phong Du Du tiếp tục nói:

- Thượng Thanh thế giới chúng ta gần như sáu vạn người cùng thế hệ tiến vào trong Thương Khung Bí Cảnh, đồng thế hệ các đại thế giới khác tiến vào Thương Khung chiến trường đoán chừng cũng không kém bao nhiêu, cho nên không có khả năng đồng thời tranh đoạt Hồng Hoang Điện, bởi vậy cuối cùng chỉ có kẻ có được bảy mươi hai khối lục địa, tổng cộng bảy mươi hai người mới có thể có tư cách tranh đoạt Hồng Hoang Điện.

- Bảy mươi hai khối lục địa là thứ gì?

Lục Lâm Thiên hỏi Phong Du Du.

Phong Du Du nghe vậy, đôi mắt sáng nhìn sang Lục Lâm Thiên đang muốn nói chuyện thì Hoàng Dật đã nhìn Lục Lâm Thiên, khí tức lãnh túc có chút chấn động, nói nhỏ:

- Bảy mươi hai khối lục địa, là bảy mươi hai khối lục địa ở sâu trong Thương Khung chiến trường, mỗi khối lục địa đều cực kỳ khổng lồ, không hề kém một thế giới đơn lẻ. Bảy mươi hai khối lục địa kia bình thường đều bị phong ấn lấy, sẽ chỉ đồng thời mở ra vào một ngày nào đó, chỉ có chiếm được trước một khối lục địa, đạt được Hồng Hoang Lệnh trong đó mới có tư cách tranh đoạt chín tòa Hồng Hoang Điện ở nơi sâu nhất trong Thương Khung chiến trường.

- Thì ra là thế, ta đã hiểu!

Lục Lâm Thiên đại khái đã hiểu, khẽ gật đầu với Hoàng Dật.

- Ngươi vẫn không rõ, chuyện không đơn giản như ngươi nghĩ đâu.

Hoàng Dật tiếp tục nói với Lục Lâm Thiên:

- Cũng không phải cướp đoạt lấy một trong bảy mươi hai khối lục địa là có thể có được Hồng Hoang Lệnh, còn có chuyện càng khó hơn nữa, trung ương bảy mươi hai khối lục địa sẽ có chủ nhân lần trước cướp đoạt được bảy mươi hai khối lục địa tọa trấn, bản thân bảy mươi hai người bọn hắn chính là bảy mươi hai người mạnh nhất lần trước, đại đa số còn mới vừa đi ra từ trong Hồng Hoang Điện, trải qua 1500 tu luyện trong Hồng Hoang Điện, thực lực có thể nghĩ.

- Không phải chỉ có chín tòa Hồng Hoang Điện sao, sao đại đa số đều tiến vào Hồng Hoang Điện thế?

Lục Lâm Thiên phát hiện ra chỗ nghi hoặc, khó hiểu hỏi Hoàng Dật.

Băng Thiên tiếp lời nói với Lục Lâm Thiên:

- Đó là bởi vì lưỡng đại liên minh đã từng có minh ước, chỉ cần là người trong liên minh của mình có bất kỳ một người của đại thế giới nào tiến nhập vào trong đội hình bảy mươi hai người cuối cùng kia, đến lúc đó bất kể là cuối cùng do đại thế giới nào đạt được Hồng Hoang Điện cũng phải chia danh ngạch tiến vào cho những người đã nhận được Hồng Hoang Lệnh, mỗi người bình quân phải được phân cho bốn danh ngạch tiến vào Hồng Hoang Điện, tổng cộng là hai trăm năm mươi hai danh ngạch, một mặt là không thể để cho bất luận đại thế giới nào về sau một nhà độc đại, mặt khác như thế cũng công bình hơn một chút, nếu không, hai đại liên minh cũng không giữ vững được lâu như vậy rồi.

- Nói như vậy, bảy mươi hai người cuối cùng đạt được Hồng Hoang Lệnh, cho dù cuối cùng không đạt được một trong chín tòa Hồng Hoang Điện cũng có thể vì đại thế giới của mình tranh thủ được bốn danh ngạch tiến vào Hồng Hoang Điện sao?

Lục Lâm Thiên nói nhỏ.

- Đúng là như thế.

Băng Thiên nhẹ gật đầu, lập tức nói:

- Bất quá các thế lực như Tuyên Cổ điện, Phi Thiên đạo tặc, Thiên Địa Các không ở trong này, người của bọn hắn nếu tranh đoạt được, danh ngạch đều sẽ thuộc về người của bọn hắn, bọn hắn và hai đại liên minh không phải chung đường, nhưng cũng phải tuân thủ quy tắc tranh đoạt của Hồng Hoang Điện.

Băng Thiên dứt lời, Hoàng Dật lúc này mới nói tiếp với Lục Lâm Thiên:

- Người cuối cùng tranh đoạt được Hồng Hoang Lệnh còn phải đối mặt với một cửa ải cuối cùng, đó chính là tiếp được một chiêu từ kẻ có được Hồng Hoang Lệnh lần trước, bằng không sẽ không cách nào đạt được Hồng Hoang Lệnh, Hồng Hoang Lệnh sẽ truyền cho người trong thế giới của kẻ có Hồng Hoang Lệnh lần trước, đến lúc đó tên kia có thể trở thành một trong bảy mươi hai người sở hữu Hồng Hoang Lệnh.

- Cái này cũng quá không công bằng đi!

Chương 4414: Lại đến Thương Khung chiến trường 1

Lục Lâm Thiên sững sờ, cái này thật sự quá không công bằng, kẻ có được Hồng Hoang Lệnh lần trước, bản thân bọn hắn đã là bảy mươi hai người mạnh nhất lần trước, như Hoàng Dật nói, bảy mươi hai người bọn hắn đều là vừa vặn đi ra từ trong Hồng Hoang Điện, trải qua 1500 tu luyện trong Hồng Hoang Điện, thực lực có thể nghĩ, phải chống lại bọn hắn một chiêu mới có thể đoạt được Hồng Hoang Lệnh, mặc dù chỉ cần chống lại một chiêu mà không phải là đánh bại, nhưng việc này cũng quá khó khăn rồi.

Băng Thiên nghe vậy, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Không có gì không công bằng cả, giữa Thiên Địa này vốn đã không có chuyện công bằng rồi, tất cả đều phải dựa vào thực lực nói chuyện, nếu ngay cả một chiêu của kẻ có được Hồng Hoang Lệnh lần trước vậy thì cũng không xứng đạt được Hồng Hoang Lệnh. Thực lực chống lại một chiêu cũng không có, vậy thì dù có nhận được Hồng Hoang Lệnh cũng không có cơ hội tranh được một trong chín tòa Hồng Hoang Điện.

Theo lời Băng Thiên vừa dứt, Hoàng Dật lại nói:

- Nếu kẻ có được Hồng Hoang Lệnh lần trước trên một trong bảy mươi hai khối lục địa tranh đoạt là người trong bản liên minh còn may, đối phương mặc dù sẽ vì đại thiên sau lưng mình tranh thủ được bốn danh ngạch Hồng Hoang Điện mà toàn lực ra tay ngăn cản, nhưng dù sao cũng không đến mức động sát tâm.

Dừng lại một chút, Hoàng Dật nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Bất quá nếu kẻ có được Hồng Hoang Lệnh lần trước trên một trong bảy mươi hai khối lục địa ngươi muốn chiếm cú là người Thiên La Minh vậy thì hậu quả sẽ nghiêm trọng hơn nhiều, đối phương chắc chắn sẽ dùng một chiêu toàn lực tru sát chúng ta. Mà kẻ có được Hồng Hoang Lệnh lần trước là người Thương Khung Minh chúng ta mà gặp phải người Thiên La Minh tất nhiên cũng sẽ toàn lực động thủ đánh chết đối phương. Cho nên bình thường để đảm bảo an toàn thì lúc lựa chọn chiếm bảy mươi hai khối lục địa đều sẽ lựa chọn bản liên minh để tranh đoạt.

Tinh mang trong mắt Lục Lâm Thiên chấn động, xem ra Hồng Hoang Điện quả nhiên không dễ đạt được như vậy, khẽ gật đầu, sau đó tiếp tục hỏi Hoàng Dật hỏi:

- Mỗi một đại thế giới đều toàn lực tranh đoạt bảy mươi hai khối lục địa kia, đến lúc đó sẽ có bao nhiêu đại quân tham dự tranh đoạt đây?

Phong Du Du nói nhỏ:

- Bình thường mỗi đại thế giới đều sẽ phái ra mười quân đoàn nhất lưu, không phải là toàn bộ, nếu là toàn bộ vậy thì cũng là lúc 3000 đại thế giới phải rung chuyển rồi, hậu quả dù bất luận kẻ nao cũng khó mà khống chế nổi.

- Mười quân đoàn nhất lưu, nhiều như vậy sao?

Lục Lâm Thiên cũng có chút động dung rồi, đối với biên chế quân đoàn trong Thương Khung chiến trường Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ gì cả, quân đoàn nhất lưu cơ bản đều là quân đoàn chủ chiến, mỗi quân đoàn đều có trên mấy ngàn vạn người, cường giả như mây, người tu vị Tuyên Cổ cảnh chiếm đa số.

Mười cái quân đoàn nhất lưu, đây chính là mấy tỷ đại quân, đại quân toàn bộ 3000 đại thế giới đều hội tụ sẽ là cảnh tượng mênh mông hùng hậu đến bực nào chứ, đến lúc đó nhất định sẽ là một hồi huyết chiến, chém giết đến rung trời.

- Dựa theo lần trước, trong Thượng Thanh thế giới chúng ta trên căn bản là bát đại Cổ Tộc từng cái chọn ra một quân đoàn nhất lưu, người trong hai đại liên minh là nhiều nhất, nhưng thực lực của tên thống lĩnh đó cũng là người yếu nhất trong chín thống lĩnh, cho nên cũng xuất ra hai quân đoàn nhất lưu.

Phong Du Du nói với Lục Lâm Thiên.

- Nhưng lần này lại không giống...

Phong Hành thiên chủ nhìn mọi người, tiếp lời nói:

- Những năm qua chín thống lĩnh sẽ vào lúc tranh đoạt Hồng Hoang Lệnh cuối cùng đề cử ra một người làm Thống soái, nhưng lần này trong chín người các ngươi ta muốn sớm an bài Lục Lâm Thiên làm Thống soái, những người khác có ý kiến gì không?

Phong Hành thiên chủ dứt lời, ánh mắt Hoàng Dật có chút khẽ động, lập tức liếc nhìn qua Lục Lâm Thiên, không ngờ lại là người đầu tiên gật đầu, nói:

- Lục Lâm Thiên vô luận là thực lực hay kinh nghiệm trong Thương Khung chiến trường đều là mạnh nhất, ta tự nhiên không có ý kiến, sẽ toàn lực phối hợp, chỉ là thân làm Thống soái, trách nhiệm trên vai sẽ càng thêm nặng nề đấy.

- Chúng ta cũng không có ý kiến.

Đám Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần, Hỏa Vũ, Mộc Tử Kỳ.

Phong Du Du cũng gật đầu, cong môi nói nhỏ:

- Ta cũng không có ý kiến.

- Vậy thì như thế đi, thời gian không còn sớm, các ngươi đều trở về sớm an bài chút đi, sáng sớm ngày mai tiến vào trong Thương Khung chiến trường.

Phong Hành thiên chủ nói với mọi người....

Quần phong xa xa, hoàng hôn dần dần buông xuống, một mảnh thuỷ vực bao la, nơi trời nước giao nhau vẫn còn lưu lại một vòng đỏ ửng nhàn nhạt dần tàn lùi, trời đất cũng theo đó trở nên hôn ám.

Màn đêm buông xuống, như một tấm lưới lớn màu xem, lén lút vung xuống bao phủ lấy toàn bộ đại địa.

Trên bầu trời u lam, ngôi sao dần dần hiển hiện, một vòng loan nguyệt từ sâu trong trời cao như một thanh loan đao tách ra quang mang của mình..

Trong đại sảnh sơn phong đình viện, Độc Cô Ngạo Nam mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói nhỏ:

- Lần này đi vào không phải chuyện đùa, ngươi và Kinh Vân, Cảnh Văn, Vô Song đều cẩn thận một chút.

- Con biết rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, trong mắt ánh mắt lại lộ ra vài phần chờ mong:

- Đỉnh phong cùng thế hệ trong toàn bộ 3000 đại thế giới, ta cũng muốn kiến thức thử một phen, không biết so Thượng Thanh thế giới thì thế nào?

- Chín tòa Hồng Hoang Điện, đệ nhất tòa Hồng Hoang Điện tận lực đạt lấy.

Độc Cô Ngạo Nam trường bào nhẹ bay, trong lúc vô hình lộ ra một loại cuồng ngạo.

- Sẽ dốc toàn lực.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong hai tròng mắt lại tràn đầy chiến ý.

- Chín tòa Hồng Hoang Điện, một tòa có thể thiếu đi.

Chí Thánh Đại Đế cười cười, thân hình to lớn mang theo một cỗ khí thế chống trời, hai mắt phảng phất nhu hòa như trăng sáng, tóc dài màu bạc ngang vai không gió mà bay, khí tức tự dưng bá đạo, nói:

- Còn có Kinh Vân, cũng phải đoạt lấy một tòa đấy.

- Đệ tử tự nhiên hết sức, đến lúc đó lại đến thỉnh sư công tiến vào trong Hồng Hoang Điện.

Lục Kinh Vân lộ ra một nụ cười đầy tà khí, trong ánh mắt nghiêm nghị lộ ra vài phần ngạo nghễ.

Chí Thánh Đại Đế vỗ bả vai Lục Kinh Vân cười ha ha, nói:

- Ha ha, hảo tiểu tử, thật quá giống cha ngươi mà.

Đoan Mộc Khung Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt mang đến cho người một loại cảm giác mênh mông như biển cả, nói nhỏ:

- Lâm Thiên, một thân tạp học của ta, Thái A còn học nhiều hơn cả ngươi, đến lúc đó có Thái A phụ trợ ngươi, chắc hẳn sẽ giúp ích được rất nhiều, ta cũng không cần quá mức lo lắng nữa.

- Yên tâm đi sư phụ, các ngài ở trong Mật địa Thiên Giới tĩnh tâm tu luyện là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ mĩm cười nói.......

Sáng sớm, bên ngoài Mật địa Thiên Giới, trên dãy núi non trùng điệp, không ngớt không ngừng tràn đầy mây mù lượn lờ, trên Vô Tận Hải Vực có đến hơn vạn thân ảnh lơ lửng giữa không trung, một cỗ khí tức bắt đầu khởi động, khiến cho toàn bộ không gian đều nổi lên chấn động.

Chương 4415: Lại đến Thương Khung chiến trường 2

"Xoẹt... "

Trên không trung, vòng xoáy không gian bắt đầu khởi động, từng đạo thân hình như vạch phá bầu trời tiến vào trong vòng xoáy không gian không thấy đâu nữa.

Đám người Phong Hành thiên chủ, Băng Thiên, Lôi Quang trưởng lão, Đường Ám trưởng lão, Nhậm Ngã Hành, Quỷ Cốc Hoàng Giả nhìn từng đạo thân ảnh dần dần biến mất không thấy gì nữa, ánh mắt cũng nổi lên chấn động.

- Không biết lần này bọn hắn đi vào sẽ có kết quả gì, Thượng Thanh thế giới ta cũng muốn trở mình a.

Băng Thiên thấp giọng nói nhỏ.

- Một khi tiến vào trong Thương Khung chiến trường, kết quả đã không phải là chúng ta có thể đoán được nữa. Cho dù là đám người Chí Tôn Điện, Thiên La Minh cũng sẽ có cố kỵ không dám động tâm tư gì, cho nên tất cả đều phải dựa vào bản thân bọn hắn rồi.

Gương mặt già nua Phong Hành thiên chủ khẽ nhúc nhích, thấp giọng nói nhỏ:

- 1500 năm trước, sáu vạn người tiến vào trong Thương Khung chiến trường, cuối cùng còn lại không đến mấy ngàn người, lần này không biết có thể còn lại bao nhiêu đây...

Trong không gian mông mông bụi bụi, đại địa có chút khô hạn, sơn mạch tiêu điều, năng lượng thiên địa so với bên ngoài kém hơn rất nhiều, nếu so sánh với Hỗn Độn Thế Giới thì lại càng thêm cách biệt một trời, không thể nào so sánh.

Trong hư không bao la, không gian bình nguyên vô biên vô tận, một đám người rậm rạp đứng đó.

Mười đội hình, mười cái phương trận, mỗi một phương trận đều trên trăm vạn người

Tổng cộng hơn một ngàn vạn thân ảnh đứng đó, thân ảnh đều thẳng tắp cao ngất, khí tức huyết tinh sát phạt tỏa ra khiến không gian yên tĩnh này lại thêm vài phần áp lực.

Vị đạo huyết tinh này nếu không trải qua từng tràng chém giết thì không thể nào có chấn động huyết tinh mãnh liệt như thế được.

"Xoẹt. "

Đột nhiên, trong hai đạo trùng động thế giới trên không bỗng nổi lên chấn động kịch liệt.

"Vù vù... "

Dưới không gian chấn động kia, khí tức trong phương trận do cả ngàn vạn người bày trận cũng bắt đầu nổi lên chấn động.

"Sưu sưu sưu sưu"

Chỉ một lát ngắn ngủi, trong hai đạo trùng động thế giới kia có vô số lưu quang cấp tốc vọt ra, từng đạo lưu quang lướt đi, nương theo một cỗ khí tức hùng hồn hàng lâm, khiến cho toàn bộ không gian gió nổi mây phun.

Từng đạo thân ảnh lách mình lướt đi, lưu quang thu liễm, nguyên một đám thanh niên nam nữ lơ lửng giữa không trung, cũng không qua bao lâu đã có gần năm vạn thân ảnh chiếm giữ giữa không trung, rậm rạp chằng chịt, giống như che khuất cả bầu trời vậy.

Năm vạn thanh niên nam nữ, khí tức thấp nhất cũng là tu vị Niết Bàn Cảnh, tu vị Tuyên Cổ Cảnh chiếm đa số.

"Xoẹt... "

Theo hai cái trùng động thế giới khép lại mọi thứ cũng khôi phục lại bình tĩnh, đạo trùng động thế giới thứ ba trên không lúc này rốt cục nổi lên chấn động, theo đạo không gian trùng động thứ ba kia chấn động, ánh mắt ngàn vạn nhân ảnh bên dưới và mấy vạn thanh niên nam nữ trên không cũng đều nhìn qua, từng tia ánh mắt nổi lên chấn động.

"Sưu sưu... "

Từng đạo thân ảnh cầu vồng lướt đi lơ lửng giữa không trung, một cỗ mênh mông khí tức hàng lâm, làm cho chu trống không đầu run rẩy, bực này khí tức, so về vừa mới cái kia gần năm vạn người tới khí tức, rõ ràng cho thấy cao hơn một cấp độ.

Từng đạo cầu vồng lướt đi, theo cầu vồng thu liễm, từng đạo thân ảnh lăng không đứng lơ lửng, từng đạo thân hình cao ngất, ánh mắt tinh mang chấn động.

- Quân bộ Phong gia quân bái kiến Phong Thống lĩnh!

- Quân bộ Mộc gia quân bái kiến Mộc Thống lĩnh!

- Quân bộ Đồng sự quân bái kiến Hỏa thống lĩnh!

- Quân bộ Đường gia quân bái kiến Đường Thống lĩnh!

- Quân bộ Liên minh bái kiến Lục Thống lĩnh!...

Chín trăm vạn người trong chín phương trận bên dưới đều cung kính quỳ một gối hành lễ, đội hình năm vạn thanh niên nam nữ trên không mảng lớn đạp không quỳ xuống, cung kính nói với mấy thân ảnh cao ngất đứng đằng kia, tiếng gầm cuốn khắp nơi, vang vọng trời cao.

- Lục gia quân nghênh đón Lục soái.

Cuối cùng một tiếng hét lớn vang tận mây xanh, trong phương đội hình cuối cùng, trăm vạn thân ảnh thẳng tắp mà đứng ngay ngắn quỳ một gối xuống hành lễ.

Người đi đầu trong phương trận này, đúng là đám cường giả hạch tâm Lục gia quân như Huyết Ưng, Cuồng Thử, Trình Tinh, Cát Bạch Mị, Trương Lăng Phong, Hổ Sư, Trần Đặc Tiến, Truy Mệnh, Phá Thổ, Phong Hỏa, từng đạo âm thanh ngay ngắn hét lớn:

- Lục gia quân bái kiến Lục soái, Thiếu soái, Phó soái, cung nghênh Lục soái, Thiếu soái, Phó soái trở về!

Tiếng quát quanh quẩn, khí thế bắt đầu khởi động, không hề dưới bất luận một phương trận nào cả, khiến cho bọn người Phong Du Du, Hoàng Dật, Phong Phách Nam, Lôi Tiểu Thiên, Mạc Kình Thiên, Nhậm Tiêu Dao cũng phải ghé mắt nhìn nhau.

Bọn hắn không khó biết rõ, lúc trước trong thời gian bị xử phạt trong Thương Khung chiến trường, Lục Lâm Thiên đã sớm chính thực thành lập nên thế lực cho mình, Lục gia quân, một cỗ thế lực bên ngoài bát đại Cổ Tộc và lưỡng đại liên minh.

- Miễn lễ.

Thân hình Lục Kinh Vân kéo dài qua không gian hơn một ngàn, thân hình cao ngất như một thanh trường thương lơ lửng giữa không trung, lăng lệ như sơn phong, bất động đứng đó.

- Không nghĩ tới khí thế Lục gia quân cũng không yếu a.

Lam Linh nhìn xuống dưới, trên người vẫn mặc một bộ kính trang màu lam nhạt cực kỳ yêu thích của mình, cả người lộ ra nóng bỏng hấp dẫn, tư thế hiên ngang, kiệt ngao bất tuần, chỉ là trong những năm dài dằng dặt này, tuế nguyệt đã sớm rửa sạch đi vẻ trẻ trung, nhưng nhiều ra một loại hàm súc thú vị, giống như rượu mạnh vậy, bắt đầu hương thuần nội liễm, vào lưỡi lưu hương..

Trước Hộ Hoàng Đội, Vô Tướng cung kính đứng đó, vừa vặn ở ngay bên người Lam Linh, nghe vậy nói nhỏ:

- Khởi bẩm thiếu phu nhân, Lục gia quân lúc trước chính là do thập đại quân đoàn tạo thành, bọn hắn dưới sự dẫn dắt của Thiếu chủ đã sớm tôi luyện lột xác, đoán chừng hiện giờ sẽ không dưới một quân đoàn nhất lưu nào cả, cái thiếu chỉ là người cầm lái thôi.

Theo lời Vô Tướng nói với Lam Linh vừa dứt, trong phương trận Lục gia quân bên dưới mọi người lập tức đứng dậy, từng đạo ánh mắt đều rơi vào trên người nam tử áo xanh trên không kia. Hơn một ngàn năm không gặp, nhưng nam tử áo xanh kia đã sớm được khắc sâu trong nội tâm tất cả mọi người Lục gia quân rồi, đó chính là quân hồn của Lục gia quân.

Đám người Huyết Ưng, Cuồng Thử, Trình Tinh, Cát Bạch Mị, Trương Lăng Phong, Hổ Sư ngay ngắn đứng phía trước, một cỗ khí tức hùng hồn bắt đầu khởi động ra, lúc trước lựa chọn nam tử áo bào xanh lơ lửng trên không kia, đó là bởi vì trong lòng bọn hắn đều đã sớm nhận định, nam tử áo bào xanh nhất định sẽ có một ngày vững vàng đặt chân lêи đỉиh phong, tên của hắn đủ để chấn động cả 3000 đại thế giới, đi theo bên người hắn, ngày sau bọn hắn nhất định có thể trèo lên được độ cao mà bản thân vốn khó mà với tới.

Mà bây giờ, mọi người biết rõ lựa chọn trước kia của mình thật không sai, nam tử áo bào xanh bá đạo lăng tuyệt kia đã sớm chói mắt hơn bất kỳ một người đỉnh phòng cùng thế hệ nào của Cổ Tộc trong Thượng Thanh thế giới, danh hào của hắn, từ lâu đã sớm vang vọng khắp toàn bộ Thương Khung chiến trường thậm chí là toàn bộ 3000 Đại Thiên rồi.

Chương 4416: Đội hình đại khái

Dãy núi không ngớt, hoang vu tiêu điều.

Trên một ngọn núi cao ngất, bỗng dưng, một cỗ khí tức nóng bỏng âm hàn lăng không chấn động lan tràn ra.

Trong dãy núi chung quanh, chỉ một thoáng khí tức nóng bỏng đã tràn ngập ra, khiến cho dãy núi chung quanh trong nháy mắt liền như tạo thành một mảnh núi lửa vậy.

"Xùy~~! "

Trên ngọn núi, một đạo thân hình áo lam ngồi khoanh chân, hai mắt nhắm chặt bỗng nhiên mở ra, hai cổ tinh mang nóng bỏng bắn ra, khiến không gian trên ngọn núi tầng tầng cuốn ra ngoài, nổi lên chấn động giống như Liệt Hỏa vậy.

- Còn sớm, không gấp.

Thân ảnh áo làm thì thào nói nhỏ, khóe miệng lộ ra một đừng cong vui vẻ, lập tức hai mắt lại lần nữa đóng chặt, khí tức nóng bỏng trong dãy núi chung quanh trong nháy mắt hư không tiêu thất không thấy đâu nữa, trong dãy núi hoang vu tiêu điều tất cả đều khôi phục lại như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Trong khu kiến trúc cung điện cổ xửa, trong đại điện, trong tổng bộ quân bộ liên minh, Lục Lâm Thiên gặp được mấy người Hạo Thần Hoàng Tương, Nhược Linh Đạo Nhân, Khôn Thủy Tôn Tương, còn có Băng Thiên Lý, Mục Hân Nhiên, Cô Lang, mà ngay cả Mộ Linh Lạc quân đoàn Thiên Hạm cũng ở trong đó.

- Lục Thống lĩnh, để ta giới thiệu cho ngươi một chút, vị này chính là đoàn trưởng quân đoàn Thiên Hạm Mộ Quang Diệu, một trong các quân đoàn nhất lưu mạnh nhất liên minh.

Hạo Thần Hoàng Tương cung kính giới thiệu với Lục Lâm Thiên một đại hán trung niên cao gầy bên người. Hiện giờ vô luận là thực lực hay địa vị, trong lòng Hạo Thần Hoàng Tương cũng rất rõ ràng, nam tử áo bào xanh trước mắt này đã không phải là hắn có thể so sánh được nữa.

Nam tử áo bào xanh này lúc trước bị trừng phạt tiến vào Thương Khung chiến trường, nhưng bây giờ đã đạt đến độ cao có thể khống chế toàn bộ tương lai Thượng Thanh thế giới!

- Bái kiến Lục Thống lĩnh.

Trung niên đại hán cung kính hành lễ, hắn thân mặc nho phục, ngũ quan thanh tú nhã nhặn, nhưng khí tức trên thân lại là Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, thậm chí đã nửa chân đạp vào Hóa Hồng cảnh. Có lẽ chỉ cần gặp được một cơ hội liền có thể đột phá, chỉ có điều ở trong Thương Khung chiến trường muốn đột phá đến Hóa Hồng cảnh, cũng có chút khó khăn.

- Miễn lễ.

Lục Lâm Thiên ý bảo đại hán trung niên trước mắt miễn lễ, quân đoàn Thiên Hạm lúc đầu Lục Lâm Thiên ở trong Thương Khung chiến trường cũng thường xuyên được nghe nói đến, là quân đoàn nhất lưu chủ chiến trong liên minh, thực lực rất mạnh, chính là một trong mấy quân đoàn mạnh nhất trong quân bộ liên minh.

Nhìn qua trung niên nho phục kia, sau đó nhìn qua Mộ Linh Lạc trước người, Lục Lâm Thiên cũng đã sớm nghe nói qua, Mộ Linh Lạc chính là đại tiểu thư quân đoàn Thiên Hạm, trung niên nho phục này có lẽ chính là phụ thân Mộ Linh Lạc rồi.

Nghe vậy, theo Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, Mộ Quang Diệu đã đứng thẳng người lên, tiếp tục cung kính nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục Thống lĩnh, không biết Tam Kỳ trưởng thượng hiện giờ thế nào rồi?

- Tam Kỳ sư bá một mực đang bế quan, ta cũng không gặp được, bất quá vẫn rất mạnh khỏe.

Lục Lâm Thiên nói với Mộ Quang Diệu, nghe nói Mộ Quang Diệu này chính là đệ tử ký danh của Tam Kỳ sư bá.

Mà lúc ở trong Mật địa Thiên Giới, Lục Lâm Thiên cũng có hỏi Phong Hành thiên chủ về tình huống Tam Kỳ lão nhân. Từ trong miệng Phong Hành thiên chủ biết được, Tam Kỳ lão nhân một mực đang bế quan, nghe nói là đã sớm triệt để dung hợp Nghịch Thiên Tà Long, thực lực đột phá không ít, nhưng vẫn còn đang trong bế quan tiềm tu.

- Lần này liên minh quân bộ vốn là muốn phái ra hai quân đoàn nhất lưu giao cho Lục Thống lĩnh, nhưng nghĩ đến bây giờ Lục gia quân cũng đã bất phàm, có lẽ vận dụng Lục gia quân, đối với Lục Thống lĩnh mà nói ngược lại sẽ thích hợp hơn nhiều. Tăng thêm bên trên cũng có quyết đoán, bởi vậy liên minh quân bộ quyết định vận dụng Lục gia quân. Đương nhiên, liên minh quân bộ cung cấp vật tư mà Lục gia quân cần thiết, mặt khác quân đoàn Thiên Hạm cũng giao cho Lục Thống lĩnh.

Hạo Thần Hoàng Tương nói với Lục Lâm Thiên.

- Không có vấn đề.

Lục Lâm Thiên không có chút liền khẽ gật đầu. Thượng Thanh thế giới chỉ vận dụng mười quân đoàn, nếu liên minh quân bộ phái ra hai quân đoàn, vậy thì người Lục gia quân tất nhiên khó có thể gia nhập, vận dụng Lục gia quân đối với mình đích thật thích hợp hơn nhiều.

Sau khi ở trong quân bộ liên minh gần ba giờ Lục Lâm Thiên mới rời đi, tiếp nhận quân đoàn Thiên Hạm, còn có tình huống chiến cuộc trong toàn bộ Thương Khung chiến trường, những chuyện rườm rà này quả thật không ít.

Lần này không phải là từng binh sĩ tác chiến, cũng không phải một cái quân đoàn, cộng thêm tám quân đoàn của bát đại Cổ Tộc tổng cộng là mười cái quân đoàn, mấy tỷ đại quân đều nằm trong tay mình, còn có gần như sáu vạn người trẻ tuổi đỉnh phong nhất toàn bộ Thượng Thanh thế giới lần này, cùng với tiền đồ tương lai Thượng Thanh thế giới đều ở trong tay mình, Lục Lâm Thiên không thể không cẩn thận từng li từng tí, không dám có chút lơ là.

Bởi vì lần này có vận dụng Lục gia quân bởi vậy ở trong quân đoàn Thiên Hạm, quân bộ liên minh cũng gia nhập thêm không ít cường giả Tuyên Cổ cảnh ngoài quân đoàn Thiên Hạm, trong đó có cả bọn người Nhược Linh Đạo Nhân, Khôn Thủy Tôn Tương, Kiền Hỏa Tôn Tương, còn có Cô Lang, Băng Thiên Lý, Mục Hân Nhiên

Còn lần này tranh đoạt Hồng Hoang Lệnh, ngoại trừ đỉnh phong cùng thế hệ lần này như bọn Lục Lâm Thiên ra, bất luận người tu vị Hóa Hồng cảnh nào cũng không thể tham dự vào được, đây cũng là quy củ bất thành văn mà toàn bộ 3000 đại thế giới đều một mực tuân thủ, cho dù là Thương Khung Minh cũng vậy.

Ai cũng rõ ràng, một mực bảo trì loại quy định này, một khi có người muốn nhúng tay phá hư, vậy thì đến lúc đó toàn bộ 3000 đại thế giới đều sẽ náo động, bởi vậy tất cả thế lực bất kể như thế nào, cũng sẽ không phá hư loại quy định chung này.

Sau khi rời khỏi quân bộ liên minh, Lục Lâm Thiên liền về tới tổng bộ tạm thời của Lục gia quân. Trong đại điện, đám nhân vật trọng yếu của Lục gia quân Truy Mệnh, Huyết Ưng, Phá Thổ, Phong Hỏa, đám người trẻ tuổi của Linh Vũ thế giới như Lục Linh, Lục Kinh Vân, Thái A, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lam Linh, Vân Hồng Lăng, Lăng Thanh Tuyệt, Khuất Đao Tuyệt, Long Tam, Lăng Phong, Đạm Thai Tuyết Vi, Dạ Vị Ương cũng ở trong đó.

Bọn người Truy Mệnh, Huyết Ưng, Phá Thổ, Cuồng Sư ngay ngắn mà đứng, trong nội tâm nhịn không được kích động, hơn một nghìn năm rồi, Lục soái rốt cục trở về Thương Khung chiến trường.

Còn có Thiếu soái Lục Kinh Vân, Phó soái Lục Linh, toàn bộ Tam đại cự đầu Lục gia quân đều đã trở về, mọi người không khó tưởng tượng, trong thời gian sắp đến, thời khắc mà Lục gia quân vang vọng toàn bộ Thương Khung chiến trường đã đến, vì ngày hôm nay, bọn hắn một mực đều đang chuẩn bị lấy...

Từ trong miệng bọn Truy Mệnh, Phá Thổ, Lục Lâm Thiên biết được hiện giờ Lục gia quân ở trong quân bộ liên minh đã tiến nhập vào hàng ngũ quân đoàn nhất lưu rồi, chỉ có điều sau khi bọn người

Lục Kinh Vân và nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam, sư phó Chí Thánh Đại Đế, Đoan Mộc Khung Thiên tiến nhập Mật địa Thiên Giới thì Lục gia quân một mực không có ai dẫn dắt cả.

Chương 4417: Quân lệnh như sơn 1

Nhân số Lục gia quân trong quân đoàn nhất lưu có lẽ không phải nhiều nhất, nhưng các loại thủ đoạn như chiến hạm và khôi lỗi, hợp kích đại trận của Lục gia quân trong toàn bộ quân đoàn nhất lưu cúa Thượng Thanh thế giới lại trổ hết tài năng, khiến cho người không dám khinh thị.

Sau khi bọn người Lục Kinh Vân tiến nhập Thương Khung chiến trường, toàn bộ Lục gia quân cũng đang tận lực nghỉ ngơi lấy lại sức, một mực không có động tác lớn nào cả.

Tất cả mọi người Lục gia quân đều đang chờ đợi, chờ đợi quân hồn Lục gia quân trở về!

Trong đại điện, Lục Lâm Thiên nhìn đám người hạch tâm Lục gia quân, đây chính là thành viên thế lực của chính mình, những năm gần đây, Lục gia quân đã dần dần lớn mạnh.

Chỉ là những năm gần đây này, tu vị đám người Truy Mệnh, Phá Thổ, Hổ Sư tuy rằng đều có tiến bộ nhưng tiến bộ lại không lớn. Trong Thương Khung chiến trường, coi như là có linh tinh thì cũng rất khó có tiến bộ quá lớn.

Truy Mệnh đang mặc một thân trường báo ám sắc, lưng đeo áo choàng ngắn màu xanh, hai hàng lông mày như kiếm, ánh mắt tinh mang chấn động, nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục soái, những người Thiên La Minh kia lúc này cũng đã bắt đầu tụ tập, giờ chúng ta có phải cũng nên động thủ rồi không?

Lục Lâm Thiên nhìn Truy Mệnh, mỉm cười nói nhỏ:

- Việc này ngày mai lại quyết định cũng không muộn, cứ đợi bọn hắn đi.

- Còn phải đợi ai, chẳng lẽ chúng ta còn có giúp đỡ sao?

Huyết Ưng có huyết y bao phủ toàn thân, ngay cả đầu cũng bọc một cái mũ dài, toàn thân tràn ngập một cỗ huyết tinh, trong ánh mắt nghi hoặc lập loè tia máu, người bình thường nhìn qua, thậm chí sẽ sinh ra một loại cảm giác không rét mà run.

Nghe vậy, Lục Linh nói với Huyết Ưng nói:

- Lần này chúng ta chính là cùng hành động với bát đại Cổ Tộc.

- Lục Linh phó soái, ta nghe nói bình thường hẳn là hai đại liên minh một mình hành động, không phải đến cuối cùng mới hội tụ cùng với Cổ Tộc tranh đoạt Hồng Hoang Lệnh sao?

Cuồng Thử thân hình nhỏ gầy như người lùn, mặt như thiếu niên, nhưng nói chuyện lại tràn đầy ra vẻ, hai mắt lộ ra tinh mang.

Thái A mỉm cười, vỗ bả vai Cuồng Thử nói:

- Cuồng Thử đoàn trưởng, sư phụ ta đã được phong làm Thống soái rồi, khống chế tất cả quân đoàn của bát đại Cổ Tộc và lưỡng đại liên minh, bởi vậy lần này chúng ta sắp sửa cùng nhau hành động, như vậy mới có lợi với đại cục.

- Đã là thống soái rồi sao?

Trương Lăng Phong, Hổ Sư, Trình Tinh Đẳng nghe vậy, đều có chút khiếp sợ, lập tức mắt lộ ra vẻ vui mừng.

Cát Bạch Mị nhìn qua Lục Lâm Thiên, một thân trang tri khác thường làm nổi bật lên vẻ đáng yêu khá lạ, dịu dàng cười nói:

- Trước xin chúc mừng Lục soái, lần này thanh danh Lục gia quân chúng ta nhất định có thể vang vọng Thương Khung chiến trường.

Lục Lâm Thiên đứng dậy mắt nhìn mọi người, tinh mang trong mắt khẽ nhúc nhích, nói:

- Tất cả mọi người trước tiên chuẩn bị tốt một chút đi, sợ rằng không bao lâu nữa sẽ không còn được hưởng cuộc sống bình yên nữa đâu.

Nghe vậy, Cát Bạch Mị mỉm cười, ba búi tóc đen buột đơn giản lên một chút, còn lại rủ xuống bên cổ, càng lộ vẻ quyến rũ, cong môi hàm răng khẽ mở, nói:

- Chúng ta đã chuẩn bị đã lâu rồi, chỉ chờ Lục soái về thôi.

Sáng sớm hôm sau, trong đại điện, đám người Phong Du Du, Hoàng Dật, Phong Phách Nam, Lôi Tiểu Thiên, Mộc Tử Kỳ, Đường Dần...,

còn có đoàn trưởng quân đoàn Thiên Hạm Mộ Quang Diệu, Lục Kinh Vân, Lục Linh, Thái A, còn có đoàn trưởng phó đoàn trưởng các quân đoàn thuộc bát đại Cổ Tộc..., tăng thêm đám người quân bộ liên minh Nhược Linh Đạo Nhân, Băng Thiên Lý, Mục Hân Nhiên tổng cộng hơn mười người tụ tập.

Lục Lâm Thiên không chút khách khí ngồi ngay ngắn trên thượng thủ, Phong Du Du ngồi ngay ngắn bên trái thượng thủ, phía bên phải là Độc Cô Cảnh Văn và Lam Linh.

Đối với hành quân, Lục Lâm Thiên rất rõ ràng, dùng tâm trí hai người Độc Cô Cảnh Văn và Lam Linh không hề thua kém bất cứ người nào cả.

- Bái kiến lục thống soái.

Tất cả đại quân đoàn đoàn trưởng và phó đoàn trưởng đều rất rõ ràng thân phận Lục Lâm Thiên nên đều cung kính hành lễ.

- Miễn lễ.

Lục Lâm Thiên vung ống tay áo lên, ý bảo mọi người miễn lễ, nhìn qua tất cả mọi người, thực lực tám đoàn trưởng không khác lắm với Mộ Quang Diệu, đều có thực lực tiếp cận Hóa Hồng cảnh, chỉ có điều lại không có bất kỳ người nào đặt chân đến Hóa Hồng cảnh chính thức cả, việc này có lẽ có quan hệ đến quy định bất thành văn Hóa Hồng cảnh không được tham dự Thương Khung chiến trường.

Mọi người sau khi phân chia nhau ra ngồi, Phong Du Du liền khẽ nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói nhỏ:

- Mọi người đã đến đông đủ rồi.

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu với Phong Du Du, nhìn mọi người trong đại điện, sau đó nói:

- Hồng Hoang Điện còn nửa năm nữa mới mở ra, người lần trước tham gia nữa năm sau mới ra được, nửa năm sau bảy mươi hai khối lục địa kia cũng sẽ đồng thời mở ra, nói cách khác chúng ta còn có nửa năm thời gian.

- Trong thời gian nửa năm này, các đại thế giới đều sẽ chuẩn bị tốt cho việc tranh đoạt bảy mươi hai khối lục địa có được Hồng Hoang Lệnh, bằng không đến lúc đó chúng ta căn bản không thể nào chen vào được, khi đó các đại thế giới vô số đại quân hội tụ, mục tiêu đều sẽ là bảy mươi hai khối lục địa kia, tất sẽ là một đường chém giết tranh đoạt. "

Hoàng Dật ghé mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên, vẫn lạnh lùng như cũ, tiếp tục nói:

- Dựa theo tình huống lần trước mà xem, đến thời khắc cuối cùng tranh đoạt bảy mươi hai khối lục địa kia, ít nhất phải đến một nửa đại quân đại thế giới trọng thương, có thậm chí là toàn quân bị diệt.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, trong nội tâm cũng khó tránh khỏi có chút cảm xúc, đoạn đường này chém giết tới, số sinh linh vẫn lạc khó có thể tính toán, đây mới thực sự là Thương Khung chiến trường, so sánh với lúc trước mình ở bên ngoài Thương Khung chiến trường hoàn toàn cách biệt một trời một vực.

- Tranh đoạt một khối Hồng Hoang Lệnh mà thôi, Lục gia quân ta chưa từng biết lùi bước đâu.

Lục Kinh Vân lẳng lặng ngồi thấp giọng nói nhỏ, khí thế toàn thân lại nguy nga mênh mông như một tòa núi lớn khó lay chuyển, một cỗ khí tức sát phạt cực kỳ thu liễm dần dần chấn động, Thương Khung chiến trường, đúng là thiên đường cho sát phạt áo nghĩa.

Không ít ánh mắt nhìn Lục Kinh Vân, nhưng lại không người nào dám lộ ra vẻ kinh thường với thanh niên này. Tất cả thanh niên các đại Cổ Tộc đều rất rõ ràng thực lực Lục Kinh Vân mạnh như thế nào. Cho dù là các quân đoàn trưởng ngồi đây cũng đều biết rõ hung danh của Lục Kinh Vân tại Thương Khung chiến trường, Lục gia quân có thể quật khởi nhanh như vậy, không thoát khỏi quan hệ đến Lục Kinh Vân này.

- Hôm nay gọi mọi người đến đây, tổng cộng cũng chỉ có hai chuyện.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người nói, từng tia ánh mắt nghe vậy, cũng đều lập tức rơi vào trên người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người nói:

- Thứ nhất, ta đối với mọi người chỉ có một yêu cầu, một khi giao thủ với Thiên La Minh, vậy thì tất cả đều phải nghe theo ta, ai dám cãi lời, ta sẽ không khách khí, cảm thấy làm không được thì hiện giờ có thể rời đi, ta sẽ không cưỡng cầu.

Chương 4418: Quân lệnh như sơn 2

Mọi người nghe vậy, hai mặt nhìn nhau, mắt mắt nhìn nhau, ánh mắt mọi người các đại quân đoàn lập tức đều rơi vào trên thân bọn người Phong Du Du, Đường Dần, Hoàng Dật, Lôi Tiểu Thiên.

- Ngươi là thống soái, quân lệnh như sơn, ai dám không theo, ta sẽ là người đầu tiên không tha cho hắn.

Phong Du Du nói nhỏ, ánh mắt thánh khiết kia lại nhiều ra một loại lăng lệ ác liệt.

- Quân lệnh như sơn, không ai dám không theo.

Theo lời Phong Du Du vừa dứt, đám Hoàng Dật, Đường Dần, Mộc Tử Kỳ, Băng Nhu đều gật đầu.

Miệng Lục Lâm Thiên lộ ra đường cong thỏa mãn, nhìn mọi người nói:

- Đã như vậy, vậy thì mọi người trở về chuẩn bị một chút đi, sau hoàng hôn, đại quân xuất phát.

- Thống soái, nhanh vậy sao?

Lý Tương cảm thấy rất ngoài ý muốn.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ:

- Ta nhận được tin tức, một quân đoàn đại thế giới của Thiên La Minh ở ngay phía trước không xa, chúng ta hoàng hôn xuất phát, dùng hành trình đại quân, rạng sáng là chúng ta có thể đuổi tới rồi, đây là trận chiến đầu tiên của chúng ta.

- Vâng!

Nghe vậy, mọi người nghe vậy trong mắt mọi người đều bắn ra tinh mang, nguyên một đám lập tức trở về chuẩn bị, từng người điều động mấy ngàn vạn đại quân, cũng không phải một kiện chuyện đơn giản.

Sau khi mọi người rời đi, Lục Lâm Thiên và Lục Kinh Vân, Độc Cô Cảnh Văn, Lam Linh tạm thời đến một đình viện, Bắc Cung Vô Song, Vân Hồng Lăng cũng có mặt

- Lâm Thiên, người biết phía trước có người Thiên La Minh từ lúc nào thế?

Độc Cô Cảnh Văn nghi hoặc hỏi Lục Lâm Thiên, nàng rất rõ ràng Lục Lâm Thiên một mực không hề ra ngoài, còn tin tức của Lục gia thì nàng cũng biết toàn bộ.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, cười thần bí, nói:

- Ngẫu nhiên phát hiện thôi, thiên cơ bất khả lộ, đến lúc đó sẽ biết.

Vừa dứt lời, thần sắc trên mặt Lục Lâm Thiên lập tức nghiêm lại nhìn bọn người Lục Kinh Vân, Bắc Cung Vô Song, nói:

- Trong Thương Khung chiến trường không phải chuyện đùa, các ngươi nhất định phải cẩn thận, không thể có bất kỳ chủ quan nào đâu đấy.

Đám Lục Kinh Vân, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng gật đầu, lần này phải đối mặt với điều gì, trong lòng mọi người đều hiểu rất rõ.

- Lâm Thiên, ngươi cũng phải cẩn thận chút đấy.

Lữ Tiểu Linh nói với Lục Lâm Thiên, phía dưới trang phục, hai chân thon dài cao gầy, hai bên eo nhỏ mềm yếu không xương còn treo hai thanh đoản kiếm chừng nửa xích tinh mỹ, tóc đen thật dài buộc ở sau ót, trong vẻ tuyệt mỹ mang theo một tia cuồng dã, tuế nguyệt cũng không lưu lại bất luận dấu vết nào trên người nàng cả.

- Ta biết rồi.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, trong mắt tinh mang chấn động, thấp giọng nói nhỏ:

- Vì Linh Vũ thế giới, Hồng Hoang Điện nhất định phải đoạt được.

- Cha, bọn người Long thúc và Dương Quá đại bá, còn có Tâm Đồng cô cô có lẽ đều đi vào Thương Khung chiến trường đúng không?

Lục Kinh Vân hỏi Lục Lâm Thiên.

- Hẳn là vậy, không bao lâu nữa là có thể gặp mặt bọn họ rồi.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, ánh mắt khẽ nhúc nhích, cũng không khỏi chờ mong. Đã lâu như vậy không được gặp đại ca rồi, không biết lần sau gặp mặt, thực lực đại ca sẽ đạt đến tình trạng nào đây.

Hoàng hôn, mặt trời chiều ngã về tây, tà dương như máu, hào quang bắn ra bốn phía.

Tà dương như máu tựa như ảo mộng đâm vào mắt ngươi chiếu lên dãy núi tiêu điều, kim quang sáng chói, thôn thiên ốc nhật, tự dưng lộ ra tiêu sát lăng liệt.

- Cũng đã tới lúc rồi, khởi hành đi.

Trên một ngọn núi, Lục Lâm Thiên nhìn đại quân hạo hạo đãng đãng, che khuất bầu trời, bao phủ đại địa trong sơn mạch, ánh mắt cũng tuôn ra chút nóng bỏng, lập tức ống tay áo run lên, vung bàn tay lên, lập tức chui vào trong một khung Mị Ảnh khôi lỗi tọa giá trước người.

"Sưu sưu sưu sưu......! "

Cùng lúc này, cả phương Thiên Địa này đều rung rung không ngớt, đông đảo khí tức hùng hồn mênh mông bỗng nhiên chấn động, vô số khôi lỗi tọa giá lơ lửng giữa không trung, như châu chấu lướt qua vậy, vô số thân ảnh đại quân lướt vào trong đám khôi lỗi tọa giá.

- Xuất phát.

Vô số khôi lỗi tọa giá nổ vang, lập tức phá không mà đi, như mảng lớn mây đen bao phủ Thiên Địa, phô thiên cái địa bay vʋ"t về trước.

Động tĩnh lớn như thế khiến vô số ánh mắt ở chung quanh đều sôi trào

Không ít cường giả lơ lửng lên trên không, mắt nhìn đám đông khôi lỗi tọa giá kia đi xa, ai cũng hiểu rõ, hiện giờ đại chiến điên cuồng lại lần nữa bắt đầu rồi, đại chiến lan đến gần toàn bộ 3000 đại thế giới.

Gïếŧ chóc huyết tinh điên cuồng sắp bắt đầu, chém gïếŧ điên cuồng, huyết tinh sẽ tràn ngập trời xanh, gïếŧ chóc cuốn ngang toàn bộ chiến trường!

Màn đêm dần dần tiêu tán, ánh trăng nhàn nhạt treo cao.

"Rầm rầm rầm... "

Ngay khi đêm tối bị ánh dương quét qua, trên quần phòng ở phương đông tuôn ra ánh mặt trời đầu tiên, trong một mảnh sơn mạch bao la, âm thanh năng lượng âm bạo bỗng nhiên trầm thấp bộc phát vang vọng, trong sơn mạch không ngớt, một hồi đại chiến đột ngột bộc phát.

"Ầm ầm! "

Các loại công kích năng lượng áo nghĩa như mưa rào xẹt qua trời cao, năng lượng kình khí như pháo hoa tản ra chói mắt, mấy tỷ đại quân lấy Nhân tộc làm chủ xen lẫn Thú Tộc đang vây công lấy mấy ngàn vạn Minh Linh trong sơn mạch.

"Ô... Ô.... "

Từng tiếng hét lớn chói tai, khí tức âm hàn điên cuồng bắt đầu khởi động.

Trong đám đông Minh Linh chủng tộc còn có cả Lang Linh nhất tộc và Phệ Hồn nhất tộc, nguyên một đám cũng lập tức hóa thành Phệ Hồn linh thân và Lang Linh chân thân khổng lồ bành trướng..., hung hăng va chạm với đại quân Nhân tộc.

"Rầm rầm rầm! "

Những tiếng va chạm khủng bố vang vọng khắp không trung, giữa không trung vô số thân ảnh đυ.ng nhau, từng đạo lưu quang bay vυ"t, năng lượng áo nghĩa lan tràn.

"Ầm ầm! "

Giờ phút này, cả Thiên Địa đều đang run rẩy, sát khí, mùi huyết tinh tràn ngập trời cao, bao phủ cả một phương Thiên Địa này.

- Chúng ta bị Thương Khung Minh bao vây rồi, chạy mau.

- Chạy mau, người Thương Khung Minh quá đông đi.

"NGAO... Ô... "

Tiếng kêu thảm thiết và tiếng kêu rên thê lương quanh quẩn, khí tức khủng bố cuốn khắp nơi, tiếng chém gïếŧ trùng thiên nương theo đó vang vọng, dưới từng tiếng kêu thảm thiết, có không ít người phải tự bạo, năng lượng khủng bố nổ tung phô thiên cái địa.

Chỉ là trong đại chiến bực này, hồn anh tự bạo thực lực không đủ khiến động tĩnh cũng trở nên không chút đáng kể, chỉ có thể bị bao phủ trong tiếng năng lượng nổ vang như sấm rền ở khắp mọi nơi.

- Trốn, tất cả mọi người chạy mau, mau báo cho quân đoàn khác đến cứu viện.

Trên không trung, một đạo Lang Linh chân thân khổng lồ kéo dài qua giữa không trung, tu vị nhất nguyên Hóa Hồng bạo tuôn ra, khí tức âm hàn cuốn khắp mọi nơi, trong đại chiến chém gïếŧ điên cuồng bực này, cũng đủ để khiến cho bộ phận người phải chú ý đến.

- Còn muốn chạy trốn, đáng tiếc kiếp sau ngươi cũng không có cơ hội nữa đâu.

Lời nói lạnh như băng lạnh nhạt vang lên, vào lúc này, trong chiến trường chém giết hỗn loạn, một đạo huyết quang phóng lên trời, lời vừa dứt đã xuất hiện trước thân Lang Linh chân thân.

Chương 4419: Năm tháng chém giết

Ngay dưới ánh mắt rung động của mọi người, huyết bạch lưu quang lui lại, một thanh niên mang trường bào thân hình cao ngất như trường thương xuất hiện, so về thân hình thì hoàn toàn không đáng kể, nhưng khí thế toàn thân lại mênh mông nguy nga như một tòa núi lớn không thể lay chuyển.

- Duệ Kim Hồn Đao!

Dưới mày kiếm, hai con ngươi bỗng nhiên khẽ động, huyết bạch quang mang như lợi phủ thoáng cái bắn phá hư không, nương theo trên người có một loại sát khí bàng bạc như phong bạo cuốn ngang trời cao, kim mang hiển hiện ở hư không sau lưng, huyết bạch đại đao sau lưng lập tức bổ tới Lang Linh chân thân trước người.

"Xoẹt á! "

Một đao bổ ra, tiêu sát chi khí cuốn khắp, đao mang mang theo âm thanh âm bạo vô cùng bén nhọn, như thiểm điện vạch phá không gian, những nơi đao mang kim sắc đi qua, gợn sóng không gian hóa thành tro tàn, hiển lộ ra một đạo vết nứt không gian thật dài.

"XÍU... UU!! "

Lang Linh chân thân cấp độ Nhất nguyên Hóa Hồng kia dưới tình huống không kịp né tránh, đạo đao mang kim sắc kia dùng xu thế bôn lôi bổ ra vòng năng lượng phòng ngự âm hàng của hắn.

"Rầm rầm rầm! "

Đao mang nhập vào cơ thể, một đao hai nửa, Lang Linh chân thân khổng lồ lập tức nứt vỡ từng khúc, đao mang còn thừa rơi xuống dưới sơn mạch tiêu điều bên dưới, các ngọn núi liên tiếp nổ tung nứt vỡ, đinh tai nhức óc, vô số đá vụn bắn lên trời cao.

- Thiếu soái Lục gia quân lại mạnh mẽ hung hãn thế sao?

Phần đông ánh mắt đều nhìn tại cái này một thanh niên trên người, vạn chúng mục rung động.

Trong tay Lục Kinh Vân nắm một khỏa linh tinh Nhất nguyên Hóa Hồng, tay kia nắm lấy đại đao, hét lớn một tiếng:

- Giết, một tên cũng không để lại!

- Giết...

Từng tiếng chém giết, như tiếng sấm rền vang vọng trên không trung, cả phương Thiên Địa này thây ngang khắp đồng, máu chảy thành sông.

....

Thời gian dần dần trôi qua, theo đám trẻ tuổi đỉnh phong trong cùng thế hệ các đại thế giới tiến vào Thương Khung chiến trường, chém giết điên cuồng cũng diễn ra hết sức căng thẳng, tất cả thế lực lớn trong thiên địa đều tập trung ánh mắt vào Thương Khung chiến trường.

Chỉ có điều đang ở trong Thương Khung chiến trường thì người bên ngoài Thương Khung chiến trường không thể nhúng tay vào được, tất cả đều phải dựa vào người bên trong tự mình khống chế tất cả thôi.

Mỗi một ngày, đều có vô số sinh linh vẫn lạc trong Thương Khung chiến trường, mỗi một ngày, đều có đại thế giới vừa buồn vừa vui.

3000 đại thế giới, mỗi đại thế giới thực lực cũng không phải đều ngang nhau, có mạnh tự nhiên cũng có yếu.

Thời gian nháy mắt đã qua năm tháng, trong tranh đấu Thương Khung chiến trường, có đại thế giới quật khởi, cũng có đại thế giới bị dìm ngập trong chém giết điên cuồng này.

Năm tháng, theo toàn bộ 3000 đại thế giới, lấy Thương Khung Minh và Thiên La Minh cầm đầu chém giết khiến vô số sinh linh vẫn lạc.

Một đường đi đến chỗ Hồng Hoang Điện ở sâu trong Thương Khung chiến trường, một đường tiếng kêu than dậy khắp trời đất, thây ngã vạn dặm, máu chảy thành sông.

Trong Thượng Thanh thế giới, cách mỗi vài ngày đều có ngọc giản truyền vào trong Mật địa Thiên Giới, tình huống Thượng Thanh thế giới trong Thương Khung chiến trường trong Mật địa Thiên Giới đều có thể biết được với tốc độ nhanh nhất.

Trong đình viện phong cách cổ xưa, ngọc giản trong tay Phong Hành thiên ảm đạm, hai mắt khép hở khẽ mở ra, ánh mắt như thâm thúy vô biên vô hạn.

- Thế nào rồi?

Băng Thiên nói với Phong Hành thiên chủ.

- Chúng ta không chọn lầm người, tổn thất mặc dù có, bất quá so về những năm qua thì căn bản không thể nào so sánh được. Lần này Thượng Thanh thế giới chúng ta có thể một lần hành động xoay người hay không, toàn bộ đều phải dựa vào tiểu tử kia rồi. Nha đầu Du Du tuy rằng giờ thực lực cũng không yếu, bất quá muốn khống chế toàn cục, cũng khó có thể so sánh với tiểu tử kia được.

Phong Hành thiên chủ nói.

- Còn một tháng nữa thôi, không biết đến lúc đó đám tiểu gia hỏa kia cuối cùng có thể đạt được mấy tòa Hồng Hoang Điện.

Băng Thiên nói nhỏ.

Ánh mắt Phong Hành thiên chủ khẽ nhúc nhích, nói nhỏ:

- Lục Lâm Thiên một tòa Hồng Hoang Điện không thành vấn đề, nha đầu Du Du và Lục Kinh Vân đều có lực tranh giành, hi vọng có lẽ đều rất lớn, những người khác đoán chừng không có cơ hội gì rồi.

Dứt lời, ánh mắt Phong Hành thiên chủ ngưng lại, khẽ thở dài:

- Chỉ có điều muốn tranh giành Hồng Hoang Điện, chỉ dựa vào thực lực một người cũng vô dụng. Trước hết phải tranh đoạt được Hồng Hoang Lệnh, nếu đến lúc đó không có được vài ba khối Hồng Hoang Lệnh thì nha đầu Du Du và Lục Kinh Vân cũng mất đi tư cách, ba khối Hồng Hoang Lệnh, phải đồng thời chiếm đóng ba khối đại lục, áp lực thật sự quá lớn, dùng quân đoàn trong tay bọn họ, căn bản khó có thể làm được.

Băng Thiên nghe vậy, có chút cúi đầu trầm mặc một hồi mới nói với Phong Hành thiên chủ:

- Yên tâm đi, bọn hắn biết rõ quy tắc, đến lúc đó tự nhiên sẽ an bài tốt thôi

- Tất cả phải dựa vào tiểu tử kia rồi.

Phong Hành thiên chủ nói nhỏ...

Trong một khung khôi lỗi tọa giá, mấy người cầm đầu chủ yếu Lục Lâm Thiên, Lục Linh, Thái A, Lục Kinh Vân, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Phong Du Du, Hoàng Dật, Phong Phách Nam, Lôi Tiểu Thiên... đều ở đây

Từng đạo thân ảnh phân tịch mà ngồi, mọi người từ Mật địa Thiên Giới đến đây, trải qua năm tháng khí tức trên người so với trước kia đều nhiều ra một loại huyết tinh sát khí lăng liệt, năm tháng chém giết kịch liệt, khiến tâm cảnh và hòa khí chất mỗi người đều dần dần bị ảnh hưởng xảy ra không ít biến hóa.

Năm tháng, mấy tỉ đại quân Thượng Thanh thế giới giờ cũng đã vẫn lạc không ít hơn 5000 vạn.

Lớp trẻ đỉnh phong trong Mật địa Thiên Giới, Mật địa Địa Giới, Mật địa Nhân Giới cũng vẫn lạc hơn mấy ngàn.

Diệt địch một vạn, tự thương 800, bên trong hỗn chiến, một ít thương vong căn bản không cách nào tránh khỏi được.

Nhưng nếu so với Minh Linh của Thiên La Minh vẫn lạc thì sau mỗi lần đại chiến thương vong của Thượng Thanh thế giới quả thật có thể dùng không cần để ý để hình dung.

Mỗi một trận chiến, Thượng Thanh thế giới cơ hồ đều toàn thắng, chưa từng thua trận!

Năm tháng, trong đại quân Thượng Thanh thế giới, địa vị của Lục Lâm Thiên cũng đã triệt để vững chắc, thành tích mỗi một trận chiến đều toàn thắng đủ để khiến cho tất cả mọi người phải tâm phục khẩu phục.

Thậm chí không lâu trước, đại quân Thượng Thanh thế giới đồng thời bị mấy cái đại thế giới Thiên La Minh, gần hai mươi quân đoàn vây khốn trên một khối đại lục, cuối cùng bọn người Hoàng Dật, Phong Phách Nam, Lục Kinh Vân, Lục Linh ra tay, hạm đội khổng lồ của Lục gia quân tăng thêm hạm đội quân đoàn Thiên Hạm toàn lực đuổi giết, lại có Phong Du Du toàn lực ra tay, quân lực dưới tình huống lấy một địch hai không ngờ đại quân Thượng Thanh thế giới cuối cùng chỉ vẫn lạc 3000 vạn người, nhưng lại đánh tan tác đội hình đối phương hầu như không còn

Lục Lâm Thiên thân làm Thống soái, ở trong trận chiến ấy, dùng sức một mình tru sát mười tên tổng thống lĩnh quân đoàn Minh Linh, tru sát mấy trăm Minh Linh Tuyên Cổ cảnh, danh vọng sau trận chiến ấy cũng đạt đến đỉnh phong.

Chương 4420: Tam đại chủng tộc 1

Sau trận chiến ấy, thân ảnh nam tử áo bào xanh sát khí ngập trời, bá đạo lăng tuyệt cũng khắc sâu vào trong lòng mọi người đại quân Thượng Thanh thế giới.

- Còn một tháng nữa là đến lúc bảy mươi hai khối đại lục đồng thời mở ra rồi.

Trong khôi lỗi tọa giá, Lục Lâm Thiên nhìn mọi người đang ngồi nói.

- Quân đoàn có thể còn sót lại đến giờ, mỗi cái đều có thực lực hàng đầu, càng ngày càng khó mà chống đỡ được.

Phong Du Du cong môi nói nhỏ.

- Đúng vậy, có thể đi đến một bước này, bất luận quân đoàn nào cũng đều có chỗ bất phàm của mình cả.

Độc Cô Cảnh Văn mỉm cười với Phong Du Du, trong năm tháng này, giữa chúng nữ cũng đã bồi dưỡng ra tình cảm sâu đâm, tình cảm giữa nữ nhân rất kỳ diệu, có đôi khi có thể chỉ vì một câu liền có thể trở nên cực kỳ thân thiết.

- Lấy thực lực thống soái và toàn bộ đại quân Thượng Thanh thế giới hiện giờ, có lẽ cũng không sợ bất luận quân đoàn nào cả.

Lý Tương nói với mọi người

- Thật sự chúng ta không sợ bất luận quân đoàn nào!

Lục Lâm Thiên tự tin hé miệng cười cười, nhìn qua nói nhỏ:

- Theo ta được biết, trên bảy mươi hai khối đại lục kia, mỗi khối chỉ có một khối Hồng Hoang Lệnh thôi đúng không?

Hoàng Dật nhẹ gật đầu, nói:

Trên mỗi một khối đại lục tự nhiên chỉ có một khối Hồng Hoang Lệnh, dùng thực lực chúng ta hiện giờ, đến lúc đó cướp lấy một khối Hồng Hoang Lệnh có lẽ không có vấn đề gì quá lớn.

Lời nói vừa dứt, Hoàng Dật có chút khẽ động, nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Chẳng lẽ Lục soái muốn đoạt được hai khối Hồng Hoang Lệnh sao?

Lục Lâm Thiên cười cười, nhìn qua Hoàng Dật, nói:

- Không phải hai khối, tạm thời ba khối a.

- Ba khối Hồng Hoang Lệnh.

Mọi người nghe vậy ánh mắt đều kinh biến không ít, Lôi Tiểu Thiên lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Ba khối Hồng Hoang lệnh, đây chính là phải đồng thời tranh đoạt ba khối đại lục mới được, bảy mươi hai khối đại lục cùng lúc mở ra, cũng đều không cùng một chỗ, đại quân Thượng Thanh thế giới chúng ta sợ rằng cũng không có thực lực đồng thời đi tranh đoạt ba tòa đại lục đâu.

- Tranh đoạt ba khối đại lục, thế tất phân tán binh lực, cái này quá mạo hiểm rồi.

Đám Đường Dần, Mộc Tử Kỳ cũng đều lộ vẻ ngưng trọng.

Ai cũng rõ ràng, bảy mươi hai khối đại lục, mỗi một khối đại lục đến lúc đó đều có mấy chục gần trăm đại thế giới tranh đoạt, đại quân Thượng Thanh thế giới nếu còn muốn phân ra ba đi tranh đoạt ba đại lục căn bản chính là lực bất tòng tâm.

Lục Lâm Thiên nhìn qua mọi người, thần sắc trên mặt vẫn lạnh nhạt, nói nhỏ:

- Mọi người đừng quên, tranh giành cuối cùng cũng chỉ đơn giản là giữa Thương Khung Minh và Thiên La Minh thôi, chỉ cần đi vào đại lục, binh lực nhiều ít đã không phải là trọng điểm nữa, chỉ cần đủ thực lực là được rồi.

Nghe vậy, ánh mắt lam linh khẽ nhúc nhích, lập tức kiều nhan cười cười, nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ta hiểu rồi, ý của ngươi là mượn nhờ lực lượng toàn bộ Thương Khung Minh, đến lúc đó đồng thời tranh đoạt ba khối đại lục đúng không?

- Chỉ dựa vào lực một thế giới, tự nhiên không cách nào thành công được rồi.

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu.

- Lục soái...

Ngay khi Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, bên ngoài khôi lỗi tọa giá, âm thanh của Phong Hỏa đã vội vàng truyền đến, âm thanh dồn dập, tựa hồ như đã ra chuyện lớn gì đó vậy.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt lập tức nhảy lên, ống tay áo khẽ nhúc nhích, đại môn khôi lỗi tọa giá mở ra, Truy Phong Hỏa Ảnh cũng lập tức tiến vào trong khôi lỗi tọa giá, sau khi thi lễ với đám người Cổ Tộc đang ngồi đây liền lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục soái, thám tử của chúng ta phát hiện Minh Linh có đại động tĩnh.

Nghe vậy, ánh mắt đám người Phong Du Du, Hoàng Dật cũng lập tức nhìn lại.

- Phong Hỏa, đến cùng chuyện gì, còn không mau nói?

Lục Linh quát với Phong Hỏa, tính nhẫn nại của hắn cũng không được tốt lắm.

Phong Hỏa nuốt xuống từng ngụm nước bọt, tựa hồ mới vừa cấp tốc chạy về, nói:

- Thám tử của chúng ta phát hiện thân ảnh Tu La tộc và Dạ Xoa tộc còn có La Sát tộc nữa.

- Cái gì...

Phong Hỏa vừa dứt lời, ánh mắt bọn người Phong Du Du, Hoàng Dật, Lục Linh, Lôi Tiểu Thiên, Mộ Quang Diệu đã bỗng nhiên đại biến.

- Tu La tộc, Dạ Xoa tộc, La Sát tộc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng nổi lên không ít chấn động, trong chủng tộc Minh Linh, năm đại chủng tộc cường hãn nhất, mỗi một chủng tộc đều có được thiên phú kinh khủng nhất, thiên phú của năm đại chủng tộc này thậm chí cũng không dưới thiên sinh linh vật bao nhiêu. Đồng lứa đỉnh tiêm trong tộc chúng càng có thể đánh đồng với thiên sinh linh vật đánh đồng. Năm đại chủng tộc này lần lượt là Thiên Ma tộc, Tu La tộc, Thần Linh tộc, La Sát tộc, còn có Dạ Xoa tộc.

Đối với Dạ Xoa tộc trong ngũ đại chủng tộc Minh Linh, Lục Lâm Thiên đã sớm được tiếp xúc, cũng rất rõ ràng thiên phú bọn hắn danh bất hư truyền. Người Dạ Xoa nhất tộc rất khủng bố, đặc biệt là đối với Nhân tộc và Thú tộc lại càng cực kỳ khó đối phó. Người Dạ Xoa nhất tộc ngoại trừ thiên sinh linh vật ra, tựa hồ là có thể đoạt xá tất cả sinh linh, đặc biệt là Nhân tộc và Thú tộc, thiên phú đoạt xá kia quả thật cực kỳ khủng bố.

Có thể nói Nhân tộc trong 3000 đại thế giới chỉ có thể xem như một chủng tộc yếu đuối thôi.

Về phần người Tu La tộc và La Sát tộc, Lục Lâm Thiên cũng đã nghe nói qua, bất quá lại chưa có cơ hội tiếp xúc.

Lúc này trong ngũ đại chủng tộc Minh Linh đã có Tam đại chủng tộc đồng thời hiện thân ở chung quanh, trong lòng Lục Lâm Thiên hoàn toàn có thể khẳng định, chuyện bực này không thể nào là trùng hợp được.

- Phong Hỏa, có biết bọn hắn hội tụ bao nhiêu người không?

Lục Lâm Thiên nói với Phong Hỏa

Phong Hỏa vội vàng nói:

- Nhân số không ít, bất quá thám tử của chúng ta không dám tới gần, mười tên thám tử, chín tên bị cường giả Thiên La Minh cảm giác được đánh chết tại chỗ, chỉ có một trọng thương hồn anh trốn về được thôi.

- Xem ra, lần này bọn hắn tụ tập sợ rằng là có mục tiêu, mà mục tiêu này đa phần là Thượng Thanh thế giới chúng ta rồi.

Hoàng Dật tỏa ra khí tức lạnh lùng, nói nhỏ:

- La Sát tộc có thiên phú tốc độ, ở mặt lĩnh ngộ Không Gian Áo Nghĩa có chỗ hơn người, La Sát nhất tộc nam cực xấu, nữ tử nhưng lại cực đẹp, bất kỳ một nữ tử La Sát nhất tộc nào cũng cực kỳ xinh đẹp yêu mị.

Dừng lại một chút, Hoàng Dật tiếp tục nói:

- Tu La nhất tộc cũng là nam tử cực xấu, nữ tử lại cực kỳ đoan chính mỹ mạo, chỉ có điều người Tu La nhất tộc kiêu ngạo dị thường. Người Tu La nhất tộc đều vì mình thân là Tu La nhất tộc mà cảm thấy vẻ vang, tâm tư đố kị cũng rất nặng, không hề để chúng tộc khác vào mắt, cũng không cho phép bất luận kẻ nào ưu tú hơn chủng tộc mình. Thiên phú của bọn hắn cũng cực kì khủng bố, tính cách hiếu chiến, chính là loại cuồng chiến nhất trong chủng tộc Minh Linh. Dạ Xoa nhất tộc lại có thiên phú đoạt xá khủng bố, cũng cực kỳ khó đối phó.

Chương 4421: Tam đại chủng tộc 2

Ánh mắt Lục Lâm Thiên một mực trầm tư gì đó, sau khi Hoàng Dật nói xong liền nhìn mọi người nói:

- Mọi người từng người trở về chuẩn bị, đại quân trận địa sẵn sàng đón quân địch, ta đi ra ngoài một chuyến.

- Cha, con đi với cha.

Lục Kinh Vân nói với Lục Lâm Thiên.

- Không cần, con trấn thủ Lục gia quân là được rồi.

Lục Lâm Thiên dứt lời, thân ảnh bỗng dưng hoàn toàn biến mất khỏi ghế ngồi.

- Thực lực Lục soái tựa hồ càng ngày càng mạnh a.

Nhìn qua nơi thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất, Lôi Tiểu Thiên nói nhỏ.

Đường Dần híp mắt lại, nói nhỏ:

- Không biết hiện giờ thực lực Lục soái đã đạt đến loại tình trạng nào rồi, thật nhìn không thấu a.

- Đều trở về chuẩn bị đi, Dạ Xoa tộc, Tu La tộc, La Sát tộc, người Tam đại tộc này đã lộ diện, sợ rằng có mưu đồ lớn, Lục soái cây to đón gió, tăng thêm mấy tháng này chúng ta giảo sát nhiều Minh Linh như vậy, sợ rằng bọn hắn cũng ngồi không yên được nữa rồi.

Phong Du Du nói với mọi người...

Dãy núi trùng điệp, tiêu điều đìu tiêu sát!

Bốn phía một tòa sơn mạch khổng lồ, hội tụ đông nghịt các thân ảnh, rậm rạp chằng chịt, từ giữa không trung bao quát nhìn lại, giống như một bầy kiến chằng chịt bao phủ khắp cả sơn mạch vậy.

Một cỗ khí tức âm hàn chấn động, khiến cho xa xa nhìn lại, hơn nửa bầu trời đều lờ mờ không ánh sáng, tựa như đêm đen.

Trên ngọn núi, hơn mười đạo thân ảnh đứng đó, không ít đều có bộ dáng quái dị.

Có người thân người đầu thú, cũng có người thân thú đầu người, hoặc là đầu trâu mặt ngựa, thậm chí còn có ba đầu một cánh tay, hoặc là hai đầu ba cánh tay đủ cả, nhưng mỗi người đều có khí tức âm hàn bàng bạc, khiến lòng run sợ.

Trong đó cũng có không ít người bộ dáng nhân loại bình thường, đều là thanh niên nam nữ, khí độ bất phàm.

Đặc biệt là ba thanh niên nam tử đi đầu. Nam tử bên trái bộ dáng tuấn lãng, nhưng toàn thân trong lúc mơ hồ tràn ra một cỗ sát khí u ám, hai con ngươi đang nhìn vào hư không, tựa hồ như đang dò xét gì đó.

Nam tử chính giữa bộ dáng lại vô cùng xấu xí, đầu có mấy nhúm tóc ngắn màu đỏ dựng ngược, thân hình rắn chắc lỗ võ hữu lực, tnhưng trên mặt lại cực kỳ tự ngạo.

Nam tử thứ ba, bộ dáng xấu xí có thể sánh được với nam tử thứ hai, chỉ là thân hình gầy hơn một chút.

- Phía trước chính là người Thượng Thanh thế giới rồi, giết nhiều sinh linh chủng tộc Minh Linh chúng ta như vậy, cũng đến lúc nên trả giá thật nhiều rồi.

Nam tử tuấn lãng đầu tiên thu hồi ánh mắt khỏi hư không, nhìn hai nam tử bộ dáng cực xấu bên người nói.

- Hừ, một cái Thượng Thanh thế giới mà thôi, nghe nói Lục Lâm Thiên kia là Chân Lý Niết Bàn, lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, còn trở thành Thánh chủ Tuyên Cổ Điện, ta ngược lại rất hứng thú với Tử Lôi Huyền Đỉnh kia đấy.

Nam tử xấu xí thân hình rắn chắc, lộ vẻ hữu lực chính giữa chau mày lại, ngạo khí nghiêm nghị.

- Lục Lâm Thiên kia hẳn là không kém, bất quá lần này không thể để hắn thoát được.

Nam tử xấu xí gầy gò nói nhỏ, lập tức nói với hơn mười người sau lưng:

- Người Âm Linh tộc, Ám Quỷ tộc các ngươi đã chuẩn bị xong hết chưa?

Nghe vậy, một thân ảnh toàn thân khí tức âm hàn chấn động, đầu thú thân người tiến lên trước nói:

- Đều chuẩn bị xong, đoán chừng bọn người Ải Linh tộc sáng sớm ngày mai là có thể đuổi tới, đến lúc đó đủ để vây khốn đám người Thượng Thanh thế giới kia rồi.

- Hừ, đám người Thượng Thanh thế giới cho rằng đem hội tụ tất cả mọi người một chỗ là được sao, vừa vặn một lần hành động triệt để xóa tên Thượng Thanh thế giới khỏi nơi này luôn.

Thanh niên xấu xí đầy ngạo khí trong mắt xẹt qua sát ý, trầm giọng nói:

- Truyền lệnh xuống, sáng sớm ngày mai động thủ, nhổ tận gốc đám người Thượng Thanh thế giới kia.

Trên không trung, mây mù lờ mờ mờ ảo, một đạo thân ảnh áo bào xanh hiển hiện trên không trung, mắt nhìn xuông vô số thân ảnh rậm rạp bên dưới, nhíu mày lại, lập tức thân ảnh biến mất không thấy gì nữa, từ đầu đến cuối cũng không có bất cứ người nào có thể phát hiện ra.

Vào đêm, màn đêm bao phủ trời xanh.

Dưới ánh trăng nhu hòa, trên một ngọn núi, một đạo thân ảnh áo bào xanh từ từ đáp xuống. Theo thân ảnh áo bào xanh đáp xuống, không ít thân ảnh trên ngọn núi lập tức nghênh đón.

- Lâm Thiên, thế nào rồi?

Bắc Cung Vô Song hỏi Lục Lâm Thiên.

- Chủng tộc Minh Linh có không ít quân đoàn đã đến, Phệ Hồn nhất tộc, Lang Linh nhất tộc, Âm Linh tộc, Ám Quỷ tộc đều đến đủ, còn có Dạ Xoa Tộc, Tu La tộc, La Sát tộc cũng đã ở phía trước.

Lục Lâm Thiên nhìn qua bọn người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lục Kinh Vân, Lục Linh, Mạc Kình Thiên, Thái A, Lăng Thanh Tuyệt trên ngọn núi, nói:

- Nhân số không ít, sợ rằng cộng lại cũng trên bốn mươi quân đoàn.

- Nhiều như vậy sao?

Nghe vậy, Vân Hồng Lăng cũng biến sắc, bốn mươi quân đoàn Minh Linh, tính sơ qua cũng là hơn 1 tỷ Minh Linh đại quân, đội hình như thế, sợ rằng dùng che khuất bầu trời cũng khó có thể hình dung được.

Ánh mắt Lục Kinh Vân xẹt qua tinh mang huyết bạch nhàn nhạt, lập tức ngẩng đầu nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Cha, thực lực của bọn hắn thế nào?

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên nở nụ cười, nói với Lục Kinh Vân:

- Thực lực chỉnh thế cũng không tệ lắm, dù sao cũng có Dạ Xoa tộc, Tu La tộc, La Sát tộc. Những người trẻ tuổi đỉnh tiêm trong ba tộc này đã tới Nhị Nguyên Hóa Hồng. Những người còn lại còn có không ít Nhất Nguyên Hóa Hồng. Đây coi như là đội ngũ mạnh nhất mà mấy tháng này chúng ta gặp phải.

- Ba Nhị Nguyên Hóa Hồng? Muốn chết sao?

Nghe vậy ánh mắt Lục Kinh Vân chấn động, khí tức sát phạt trong mắt bắn ra.

- Đám người này hẳn định sáng sớm ngày mai động thủ, bọn chúng đã vây chúng ta vào trong, định một lần tiêu diệt Thượng Thanh thế giới. Tuy rằng đám người này không đáng lo lắng, nhưng mà phải khiến cho tổn thất của Thượng Thanh thế giới chúng ta giảm xuống mức thấp nhất mới được.

Lục Lâm Thiên nói xong, lập tức nhìn Lục Kinh Vân và Thái A rồi nói tiếp:

- Kinh Vân, Thái A, Lục gia quân giao cho hai ngươi, chuẩn bị ngày mai đại chiến một hồi. Thông tri tất cả các Đại quân đoàn bày trận suốt đêm, chuẩn bị chiến tranh. Đến lúc đó cố gắng không nên liều mạng, đợi giải quyết hết Hóa Hồng cảnh và Tuyên Cổ cảnh của đám người kia xong, tất cả sẽ dễ xử lý hơn nhiều.

- Vâng, sư phụ.

Hai người Thái A, Lục Kinh Vân gật đầu, hai người lập tức thả người nhảy xuống ngọn núi.

Mắt thấy hai người Thái A và Lục Kinh Vân xuống dưới sắp xếp, Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, ánh mắt trầm tư nhìn về phương xa, dường như đang cân nhắc gì đó.

- Tuy rằng bọn chúng nhiều người, thế nhưng chỉ có ba Nhị Nguyên Hóa Hồng cầm đầu, đối với chúng ta mà nói, hẳn là không có uy hïếp quá lớn. Chàng còn lo lắng gì vậy?

Hai mắt Lăng Thanh Tuyền khẽ đảo, chậm rãi đi tới bên người Lục Lâm Thiên, thân ảnh xinh đẹp lẳng lặng đứng đó, mái tóc dài màu đen xõa xuống vai, khuôn mặt trắng nõn không chút son phấn.

Chương mới nhất được đăng tải tại Website Tamlinh247.com.vn - Nếu bạn đang ở website khác vui lòng quay lại ủng hộ website gốc tamlinh247 nhé!

Chương 4422: Đâu chỉ quen biết

Những năm này, thời gian cũng không làm phai mờ khí chất giống như tiên tử hạ phàm của nàng, chỉ là phần cao ngạo lại yếu bớt đi không ít mà lại tăng thêm vài phần vũ mị.

- Dạ Xoa tộc, Tu La tộc, La Sát tộc. Tộc nhân của ba tộc này tuy rằng cũng không tính là yếu, nhưng mà hẳn không phải là đám người mạnh nhất trong những người cùng thế hệ. Ta cũng không quá để ở trong lòng.

Lục Lâm Thiên thấp giọng nói, lập tức nhìn về phía Lăng Thanh Tuyền rồi cười khổ, thờ dài một câu:

- Con đường tu luyện tàn khốc, mạnh được yếu thua, số mệnh của vạn vật nằm trong sự khống chế của lão thiên. Trong Thương Khung chiến trường, mỗi một ngày đều có vô số sinh linh trong các Đại thiên thế giới vẫn lạc.

Nghe vậy vẻ mặt Lăng Thanh Tuyền biến hóa một chút, nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Chàng suy nghĩ cho Linh Vũ thế giới sao?

Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, nhìn màn đêm mờ ảo phía trước trong Thương Khung chiến trường, nói:

- Không có thực lực thì không có cách nào thủ hộ tất cả mọi người bên cạnh. Ta không phải là người vĩ đại, chuyện sống chết của người khác không liên quan tới ta. Ta cũng không có năng lực quản. Có lẽ có một ngày nào đó, sau khi ta có thực lực kia sẽ quản một chút. Nhưng mà hiện tại ta chỉ hy vọng có thể bảo vệ tất cả những người bên cạnh, bảo vệ tất cả những thứ có quan hệ với ta mà thôi.

Nói xong, Lục Lâm Thiên ngừng một chút, mãi sau mới thở dài, nói:

- Chỉ là đột nhiên ta có cảm giác trách nhiệm trên người càng ngày càng nặng, ta sợ có một ngày ta sẽ không bảo vệ nổi tất cả mọi người.

- Cho nên chàng mới tranh thủ kiếm vài cái Hồng Hoang điện, muốn để cho người Linh Vũ thế giới đi vào trong đó hay sao?

Bắc Cung Vô Song nhẹ nhàng bước lên, thân ảnh xinh đẹp từ từ đứng cạnh Lục Lâm Thiên, nói:

- Yên tâm đi, không bao lâu nữa tất cả người trong Linh Vũ thế giới sẽ mạnh mẽ tới mức đứng vững trong ba ngàn Đại thiên thế giới này.

- Đó là chuyện sớm muộn mà thôi.

Lục Lâm Thiên nhìn Bắc Cung Vô Song cười cười, lập tức nói với chúng nữ bên cạnh:

- Ngày mai sợ rằng sẽ là một hồi đại chiến, các nàng đến lúc đó phải cẩn thận một chút.

- Yên tâm đi, còn có thïếp ở đây, chàng cứ xử lý chuyện của mình là được rồi.

Bắc Cung Vô Song thay Lục Lâm Thiên phủi phủi một ít tro bụi trên áo bào xanh, bờ môi son khẽ mở, nói:

- Còn có thïếp ở đây sẽ không xảy ra chuyện gì đâu.

- Hy vọng là thế.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, dùng tu vi của Bắc Cung Vô Song hiện tại, tự nhiên có được thực lực nói ra được những lời này. Nói xong, nhìn nữ tử thanh nhã trước mắt, hai tay hắn khẽ kéo, lập tức ôm thân hình mềm mại này vào trong l*иg ngực. Đôi môi khỏa lấp bờ môi son mềm mại kia.

- Được rồi, đám người Kinh Vân nói không chừng một lát nữa sẽ trở lại, bị nó nhìn thấy cũng không hay.

Bắc Cung Vô Song nhẹ nhàng giãy khỏi vòng tay của Lục Lâm Thiên, đôi mắt xinh đẹp khẽ đảo, khí tức quanh thân chấn động như ẩn như hiện, khiến cho lòng người nhộn nhạo.

- Lâm Thiên, Bạch Linh tỷ cùng Âm nha đầu, Doanh nha đầu, Thành nhi không biết hiện tại có đi vào trong Thương Khung chiến trường hay không?

Vân Hồng Lăng tiến lên hỏi Lục Lâm Thiên, đối với việc Lục Lâm Thiên thân mật với Bắc Cung Vô Song nàng bỏ qua, lúc này nàng đang bận nghĩ tới nhi tử bảo bối của mình.

- Không có cách nào xác định, ta luôn dặn người của chúng ta chú ý, nhưng hiện tại cũng còn chưa có tin tức.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hiện tại đã trôi qua năm tháng mà còn chưa có tin tức đám người đại ca Dương Quá cùng Tiểu Long. Thương Khung chiến trường này không phải là lớn bình thường, cũng không biết hiện tại bọn họ đang ở nơi nào.

- Diện tích của Thương Khung chiến trường cực lớn, muốn gặp được bọn họ cũng không dễ dàng, đến lúc gặp tự nhiên sẽ gặp được bọn họ.

Lữ Tiểu Linh nói.

Màn đêm, ánh trăng bao phủ khiến cho cả sơn mạch nhìn qua lại càng tiêu điều, lạnh lẽo.

Trên một vách núi dựng đứng cao ngất có một đạo quang mang huyết sắc chấn động, khiến cho không gian chung quanh chấn động ngày càng kịch liệt.

Sưu.

Một lát sau, đạo quang mang huyết sắc kia từ từ thu liễm, một đạo thân ảnh xinh đẹp dần dần hiển hiện, một ngụm trọc khí từ trong đôi môi màu đỏ kia tràn ra, hai con mắt yêu mị màu đỏ đang nhắm chặt khẽ nhúc nhích.

Bỗng nhiên, hàm răng trắng ngà bên trong đôi môi son của thân ảnh xinh đẹp kia mở ra, âm thanh giống như chuông bạc quanh quẩn trên vách núi đá dựng đứng:

- Từ Quỳ, ngươi tới rồi còn không đi ra sao? Ngươi cho rằng ta không có cách nào phát hiện ra ngươi sao?

- Thực lực của tỷ tỷ càng ngày càng mạnh.

Âm thanh vang lên, không gina nổi lên chấn động, lập tức một đạo thân ảnh mềm mại, xinh đẹp xuất hiện ở trên vách núi đá dựng đứng. Bộ dáng nhìn như hai mươi tám, hai mươi chín tuổi, trên người mặc hoa bào màu tím nhạt, đường vòng cung toàn thân mê người, ngại ngùng, e ấp giống như trời sinh đã vậy.

- Nha đầu nhà ngươi tới từ lúc nào vậy?

Nữ tử đang khoanh chân ngồi từ từ đứng dậy, bộ cung trang màu đỏ giống như máu tươi lưu chuyển bao phủ thân hình mềm mại động lòng người giống như không xương. Khuôn mặt tinh xảo, kiều diễm, mị hoặc, tăng thêm thân hình uyển chuyển kia giống như một loại kɧıêυ кɧí©ɧ với dụng vọng của tất cả nam nhân vậy.

Nữ tử mặc hoa bào màu tím nhạt bên cạnh nữ tử này cũng là mỹ nhân tuyệt sắc, nhưng mà so với nữ tử mị hoặc này mà nói, bỗng nhiên kém sắc hơn rất nhiều.

- Muội theo đám người Trung Sở thế giới tới đây, sau đó nghe các nàng nói tỷ tỷ ở nơi này cho nên lập tức tới đây.

Nghe vậy nữ tử mặc hoa bào màu tím nhạt khẽ cười nói, khuôn mặt tinh xảo, làn da óng ánh, ôn nhu như ngọc, nhưng hai tròng mắt lại có màu tím nhạt như ẩn như hiện. Khí chất cao quý, trang nghiêm, khiến cho người ta tự nhiên cảm thấy kính nể không dám xem thường, người này không phải là Đông Phương Tử Quỳ thì còn có thể là ai được nữa.

Chỉ là Đông Phương Tử Quỳ so với nữ tử mặc cung trang màu đỏ bên người lúc này tự dưng lại ảm đạm vài phần. Nữ tử mặc cung trang màu đỏ kia ngoài cao quý đoan trang ra còn có cảm giác kiều mỵ, trang nhã.

- Coi như ngươi còn có chút lương tâm.

Nữ tử mặc cung trang màu đỏ nhìn qua Đông Phương Tử Quỳ dịu dàng cười, trong đôi mắt đỏ hồng hiện lên sự vui vẻ, hai cái má lúm đồng tiền xuất hiện, kiều mỵ, trang nhã khiến cho tim người ta đập thình thịch, môi son khẽ mở, nói:

- Nghe nói lần trước ngươi đi Tuyên Cổ điện gặp người Chân Lý Niết Bàn kia, cũng chính là Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm đúng không?

- Vâng, tỷ tỷ cũng biết hắn sao?

Đông Phương Tử Quỳ gật đầu, lập tức nhìn qua nữ tử trước mắt, trong mắt hiện lên vẻ nghi hoặc.

Khanh Khách.

Nữ tử mặc bộ cung trang màu đỏ cười khanh khách, cười đến mức thân hình mềm mại động lòng người kia run run. Âm thanh giống như chuông bạc lại giống như ma âm truyền a, miệng nói:

- Đâu chỉ là biết hắn, xem ra lần này khó trách khỏi không gặp lại gia hỏa này rồi.

Chương 4423: Ngươi là ai?

- Tỷ tỷ, chẳng lẽ tỷ tỷ tỷ quen biết hắn?

Đông Phương Tử Quỳ lại càng thêm nghi hoặc.

Trên khuôn mặt tuyệt mỹ của nữ tử mặc cung rang màu đỏ hiện lên nụ cười vui vẻ, nụ cười tươi như hoa, giống như hoa anh túc, bên trong sự diễm lệ lại mang theo độc dược, khí tức huyết sát quanh thân giống như vô hình chấn động, hai mắt nhìn Đông Phương Tử Quỳ, mỉm cười nói:

- Đâu chỉ quen biết, đến lúc đó ta sẽ nói cho ngươi biết a.

Nói xong, nữ tử mặc cung trang màu đỏ thì thào nói:

- Gia hỏa này sao lâu như vậy còn chưa tới tìm ta? Tới lúc đó ta sẽ tìm hắn tính sổ....

Sáng sớm, trong không gian tiêu điều có sương sớm nhàn nhạt còn chưa tán đi. Nhìn từ phía xa như có như không, giống như một tấm lụa mỏng mềm mại đang bay múa trên không gian vậy.

Ầm ầm.

Bỗng nhiên trong thiên địa này lập tức vang lên tiếng nổ mạnh, giống như tiếng sấm vang vọng không thôi trên không trung. Âm thanh vang vọng từ xa tới gần, khiến cho đám sương sớm mờ ảo bị xua tán ra chung quanh.

Khi đám sương sớm dần dần tiêu tán, một mảng mây đen kịt từ bốn phía thiên địa nhanh chóng kéo tới.

Sau khi đám mây đen kịt này tới gần thì mới có thể nhìn rõ, đó là vô số thân ảnh rậm rạp, chằng chịt, là một đại quân khổng lồ che khuất bầu trời. khí tức âm hàn lan tràn, tàn sát bừa bãi khiến cho thiên địa vừa mới sáng sớm lại lập tức lâm vào trong bóng đêm lờ mờ, ánh mặt trời cũng khó có thể chiếu xuyên qua đại quân khổng lồ này.

Khí tức âm hàn lan tràn mang theo sát khí không thèm che dấu khuếch tán, khiến cho thiên địa bốn phía run rẩy nhè nhẹ.

Trên một ngọn núi cao ngất có không ít thân ảnh nhìn bốn phía, trong mắt âm thầm nổi lên chấn động.

Trên ngọn núi, Phong Du Du mặc y phục trắng như tuyết, khí tức thánh khiết lại mang theo mấy phần sát phạt, sắc bén. Đối mặt với đại quân phô thiên cái địa kia, tinh mang trong mắt khẽ nhúc nhích. Khí tức chung quanh khiến cho không gian quanh thân nàng nổi lên rung động, chấn động như ẩn như hiện, miệng thấp giọng nói:

- Số lượng không ít, ước chừng mười ức người.

- Nhiều hơn nữa cũng vô dụng, đến rồi sẽ không đi được.

Thân ảnh xinh đẹp của Lam Linh cũng đứng đó, y phục trên người bao phủ đường cong động lòng người, khí chất giống như một đầu báo mẹ, trong mắt nàng không có bất kỳ sự lo lắng nào, ngược lại còn tràn ngập vẻ chờ mong, một loại chờ mong giết chóc.

Trong vòng mấy tháng này, Lam Linh tung hoành trong đại quân hàng ức người cũng khiến cho tất cả mọi người phải nhìn nàng bằng con mắt khác.

Tung hoành trong hàng ức đại quân, có đôi khi không liên quan tới thực lực, hoàn toàn là do thiên phú.

Trong năm tháng ở Thương Khung bí cảnh này, ba người Lam Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Thái A, ba người này khống chế Lục gia quân cũng khiến cho tất cả quân đoàn của Thượng Thanh thế giới khiếp sợ.

Dưới sự khống chế của ba người này, chiến lực của Lục gia quân phát huy tới mức tận cùng, năng lực điều binh khiển tướng ngay cả đám người Cổ Tộc cũng tự nhận không có cách nào làm được.

- Đám Minh Linh chủng tộc kia đang chuẩn bị tiến công.

Đôi mắt của Độc Cô Cảnh Văn nhì bốn phía, ánh mắt khẽ đảo, trên khuôn mặt động lòng người dần dần nổi lên khí tức sát phạt lạnh như băng. Khí chất trong một thời gian ngắn chuyển thành lạnh lẽo như băng.

Ầm ầm.

Trong bốn phía thiên địa, âm thanh đại quân Minh Linh chủng tộc di chuyển vang dội không thôi, càng ngày càng kịch liệt. Vô số thân ảnh Minh Linh chủng tộc bay vυ"t tới, cuối cùng đem trọn đại quân của Thượng Thanh thế giới bao phủ trong phiến thiên địa này.

Khí tức âm hàn khủng bố tràn ngập ra phiến thiên địa này khiến cho linh hồn người ta run run.

Giữa không trung, dẫn đầu có trên trăm cường giả đứng thẳng, từng đạo khí tức vô cùng cường hãn khiến cho không gian chung quanh chấn động, gió nổi mây phun. Trong đó có không ít cường giả Hóa Hồng cảnh.

Trước trăm đạo thân ảnh đều là người cường hãn này có ba thanh niên lơ lửng trên không trung, dẫn đầu là một nam tử xấu xí, thân hình rắn chắc có lực. Người này nhìn đại quân Thượng Thanh thế giới trước mặt, tiếng cười cuồng ngạo cùng với tự phụ vang vọng trên không trung, nói:

- Lục Lâm Thiên có nghe rõ không, chỉ cần ngươi giao ra Tử Lôi Huyền đỉnh, sau đó lại khấu đầu ba cái trước mặt Bà Vũ ta là ngày hôm tay ta sẽ tha cho đám nhân loại nhỏ bé của Thượng Thanh thế giới các ngươi. Ha ha..

Sưu.

Tiếng cười to vang vọng trên không trung, chỉ là tiếng cười này còn chưa có dứt, một đạo thân ảnh mặc áo bào xanh đã xuất hiện trước mặt đại quân Minh Linh chủng tộc.

Nghe tiếng hét lớn cuồn cuộn kia, trên khuôn mặt cương nghị của nam tử mặc áo bào xanh khẽ nở nụ cười lạnh nhạt, ánh mắt không có bất kỳ chấn động nào mà chỉ lạnh nhạt nói:

- Các ngươi chính là ba người của Tu La tộc, La Sát tộc, Dạ Xoa tộc sao?

Nam tử mặc áo bào xanh đột nhiên xuất hiện trước mặt khiến cho trên trăm cường giả dẫn đầu đột nhiên rung động.

Người này xuất hiện không ngờ bọn họ lại không có bất kỳ cảm giác nào, trong mắt tất cả đều hiện lên vẻ cảnh giác. Trong ba người đứng đầu, nam tử xấu xí, thân hình gầy gò kia bỗng nhiên dùng ánh mắt cảnh giác nhìn về phía Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Ngươi là ai?

- Cẩn thận, hắn là Lục Lâm Thiên của Thượng Thanh thế giới.

Trong ba người, thanh niên tuấn lãng kia lập tức nói, ánh mắt bỗng nhiên run lên. Hắn còn chưa có tự mình gặp qua Lục Lâm Thiên, thế nhưng trong tư liệu mà tộc nhân thu thập về Lục Lâm Thiên, hắn đã nhìn thấy hình ảnh Lục Lâm Thiên của Thượng Thanh thế giới trong Tương Hoàng không gian, cho nên vừa mới gặp mặt đã nhận ra.

- Lục Lâm Thiên.

Vừa nghe nói vậy, thân hình đám người này rung động. Người có tên, cây có bóng, ba chữ Lục Lâm Thiên này đã sớm vang vọng cả ba ngàn Đại thiên thế giới.

- Muốn Tử Lôi Huyền đỉnh của ta, thế nhưng ngay cả ta cũng không nhận ra, xem ra Tử Lôi Huyền đỉnh các ngươi không có cơ hội nhận được rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn ba người trước mắt, cuối cùng nhìn vào người hai nam tử cực kỳ xấu xí kia, nói:

- Xem ra lời đồn là thật. Nam nhân Tu La tộc và La Sát tộc đều cực xấu xí, còn không phải xấu bình thường a.

- Lục Lâm Thiên, dám vũ nhục Tu La nhất tộc ta, ngươi muốn chết.

Nam tử cao ngạo của Tu La tộc kia nghe vậy giận dữ, khí tức toàn thân trào ra, thân hình rắn chắc, có lực lập tức lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Trong nháy mắt phá không xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

- Thiên La quyền.

Người này hét lớn một tiếng, năm ngón tay nắm lại, đánh ra một đạo quyền ấn cường hãn giống như thiên thạch phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Xoẹt.

Trước đạo quyền ấn cường hãn này năng lượng khủng bố chấn động khiến cho không gian chung quanh xuất hiện vết nứt không gian lan tràn ra bốn phía. Khí tức cuồng bạo lập tức rít vào, khiến cho cả không trung đung đưa.

Dưới vô số ánh mắt kinh hãi nhìn vào, một quyền này trong nháy mắt đã sắp đánh tới mặt Lục Lâm Thiên.

- Muốn chết.

Âm thanh nhàn nhạt từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên, cánh tay phải run lên, nắm tay nắm chặt, kim quang từ trong tay tuôn ra, trong nháy mắt cả không trung run lên. Một đạo quyền ấn màu vàng được ngưng tụ rồi nghênh đón một quyền của nam tử Tu La tộc kia.

Chương 4424: Iểu sát Bà Vũ 2

Oanh.

Quyền ấn màu vàng lướt đi, hai đạo quyền ấn trong sát na giống như thiên thạch va chạm, lực lượng cực lớn lập tức trút xuống không trung. Uy thế khủng bố kinh người lan tràn, làm cho không gian chung quanh rạn nứt. Từng đạo gợn sóng trong không gian mang theo khe nứt vẫn còn lan tràn ra phía xa.

Xoẹt.

Bằng mắt thường có thể thấy được, đạo quyền ấn bằng bằng kim quang kia thậm chí không có một chút chậm trễ nào, không gian bốn phía lập tức bị chấn vỡ, rạn nứt.

Sưu Sưu.

Đạo quyền ấn của nam tử cao ngạo Tu La tộc kia dưới đạo quyền ấn màu vàng của Lục Lâm Thiên nứt vỡ từng khúc, hóa thành mảnh vỡ. Khí tức sắc bén lạnh lẽo tuôn ra. Từng mảnh vỡ quyền ấn bắt đầu lan tràn tới cánh tay phải, sau đó cả thân hình hắn trong nháy mắt dùng xu thế sấm sét dễ dàng bị đánh tan thành mảnh vỡ.

Hai quyền ấn va chạm, Nhị Nguyên Hóa Hồng cảnh của Tu La tộc bị diệt sát.

Sưu Sưu.

Trong nháy mắt, cả phiến thiên địa này đột nhiên yên tĩnh, không gina nặng nề, một lát sau mới có vô số tiếng hít sâu một hơi.

- Tất cả chết đi.

Thân hình Lục Lâm Thiên không có bất kỳ trì hoãn nào, sau khi nam tử Nhị Nguyên Hóa Hồng của Tu La tộc bị đánh chết, không gian chung quanh vặn vẹo, thân hình nương theo gợn sóng giống như thời gian tɧác ɭoạи lướt ra.

Năng lượng áo nghĩa sắc bén vô cùng khuếch tán ra không gian chunug quanh, bao phủ cả phiến không gian lớn. Uy thế kinh người trong một sát na lan tràn, khiến cho cả không gian tràn ngập khí tức sắc bén, lạnh lẽo, linh hồn rung động không thôi.

Sưu Sưu...

Lục Lâm Thiên dùng tốc độ không thể tưởng tượng xuất hiện, hai tay chấn động. Hai tay mang theo hai đạo quyền ấn màu vàng, nện vào trên l*иg ngực của hai nam tử Dạ Xoa nhất tộc và La Sát nhất tộc. Tất cả đều nhanh tới mức khó mà nghĩ nổi.

Ken két.

Trong lúc mơ hồ còn có thể nghe được tiếng răng răng do xương cốt vỡ vụn, hai người này đồng thời phun ra một ngụm máu tươi trên không trung.

Phanh Phanh.

Âm thanh trầm thấp bạo liệt truyền ra, thân hình của hai nam tử này đều bị hai đạo quyền ấn màu vàng của Lục Lâm Thiên hung hăng đánh thành mảnh vỡ. Trong sát na ngay cả hồn anh cũng không kịp chạy ra. Năng lượng khủng bố bắn ra tứ phía, khiến cho không gian điên cuồng nhộn nhạo.

Trong lúc thân hình hai người này vỡ nát, cả không trung tràn ngập kim quang, khí tức sắc bén, lạnh lẽo vô cùng tràn ngập. Trong nháy mắt cuồng phong rít gào, mơ hồ còn có tiếng sấm vang vọng.

Oanh.

Không gian bỗng nhiên run rẩy dữ dội, kim quang đại thịnh, khí tức sắc bén lạnh lẽo tràn ngập không trung. Đột nhiên có một đạo thủ ấn màu vàng phá không đánh ra. Đạo thủ ấn này vô cùng khổng lồ, ước chừng mấy ngàn thước khiến cho không gian ven đường nứt vỡ, khó có thể khôi phục. Hư không đen kịt hiển hiện.

Dưới vô số ánh mắt chấn động, đạo thủ ấn màu vàng này đánh vào trong đám cường giả đỉnh tiêm của Minh Linh.

Ầm ầm ầm.

Một chưởng ngập trời ngày đánh xuống, từng tiếng năng lượng nổ vang trầm thấp không ngừng vang vọng trên trời cao. Không trung giống như sơn băng địa liệt. Cả phiến không gian dưới đạo thủ ấn màu vàng này bị đánh thành tro tàn.

Bằng mắt thường có thể thấy được, những cường giả đỉnh tiêm do các tộc trong Minh Linh đại quân hội tụ dưới đạo thủ ấn này thân hình lập tức nứt vỡ từng khúc.

Trên trăm cường giả Minh Linh, ngay cả sức phản kháng cũng không có, thực lực hơn kém quá xa, trước mặt Lục Lâm Thiên hiện tại, bọn họ so với con sâu cái kiến không khác là bao, đều không phải là đối thủ.

Trên không trung, năng lượng cuồng bạo rung động giống như thực chất điên cuồng nhộn nhạo, không gian to lớn dưới năng lượng đáng sợ va chạm bắt đầu trở nên vặn vẹo, khí tức ngập trời giống như quang mang khuếc tán, trong nháy mắt lan tràn ra phía xa.

- Ah..

Lực lượng cuồng bạo thổi quét, uy năng khủng bố khiến cho lòng người run rẩy như cầy sấy, một mảng lớn đại quân Minh Linh chung quanh bị ảnh hưởng. Tiếng kêu thảm thiết thê lương truyền ra, không ngừng quanh quẩn trên không trung.

Một mảnh lớn đại quân Minh Linh bị ảnh hưởng bị trọng thương, còn có không ít người thần hồn câu diệt.

Khi năng lượng khủng bố trên không trung tán đi, trên không trung tràn ngập khí tức năng lượng.

Cả đại quân Minh Linh giống như che khuất bầu trời ở bốn phía lúc này im lặng, tất cả ngây ngốc nhìn về phía trước, có cảm giác sởn gai ốc, tóc gáy dựng đứng. khí tức khiến tim đập nhanh từ trong lòng mọi người truyền ra.

Trên trăm cường giả các tộc, vô số Hóa Hồng cảnh, trong đó còn có ba cường giả Nhị Nguyên Hóa Hồng của Dạ Xoa tộc, Tu La tộc, La Sát tộc, không ngờ trong nháy mắt đã bị miểu sát.

Cảnh này khiến cho người ta quá mức rung động.

Trên ngọn núi xa xa, Lam Linh nhìn lên trời cao, âm thanh lạnh lẽo như băng vang vọng, cánh tay vung lên:

- Bày trận pháp công kích, hạm đội chuẩn bị, giết.

- Bày trận.

Tiếng quát từ trong miệng Lam Linh vang lên, từ trong thiên địa bốn phía lập tức có không ít tiếng quát vang lên, không gian trên không ít đội ngũ run run. Một đại trận cổ xưa, cường hãn nhanh chóng được ngưng kết, lơ lửng trên không trung. uy thế khủng bố lan tràn.

- Hạm đội công kích.

Mấy đạo lưu quang lướt đi, vô số chiến hạm xẹt qua trời cao, tựa như từng đầu hung thú khổng lồ trên không trung, khí tức khủng bố khiến cho không gian rung động. Từng đạo quang mang năng lượng giống như thiên thạch bắn về phía trước.

Xoẹt.

Từng đạo năng lượng công kích của chiến hạm giống như thiên thạch xé rách không gian mang theo quang mang chói mắt từ chỗ sâu trong hư không đánh xuống, uy năng chấn động khiến cho cả phiến không gian lớn cứng lại. Khiến cho những người khác khó có thể chạy trốn. Từng đạo công kích lập tức đánh vào trong đại quân Minh Linh.

Ầm ầm.

Công kích của chiến hạm nổ tung, không gian to lớn như vậy trong khoảnh khắc ầm ầm bị nghiền nát, một mảng lớn không gian đen kịt bị phá thành mảnh nhỏ, hiển lộ ra vòng xoáy không gian cực lớn. Âm thanh bạo liệt, trầm đυ.c kinh thiên khiến cho linh hồn phát run nổ vang.

Ô ô.

Tiếng kêu thảm thiết nương theo tiếng nổ kinh thiên động địa vang vọng. Một mảng lớn sinh linh Minh Linh dưới công kích này thậm chí ngay cả tiếng kêu thảm thiết từ trong miệng còn chưa phát ra đã bị công kích mang theo năng lượng khủng bố đánh thành mảnh vỡ.

Oanh. Oanh. Oanh.

Vô số đại trận khởi động, đại trận công kích, đại trận hợp kích bắt đầu hiển hiện.

Uy năng cổ xưa tàn sát tứ phía, dưới năng lượng mênh mông bực này, không gian sơn băng địa liệt, kình khí cuồng bạo khủng bố rung động tạo thành hình tròn tán loạn, lan tràn ra chung quanh.

- Gïếŧ.

Đại chiến khốc liệt, đám người Lăng Thanh Tuyền, Lam Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng, Lục Kinh Vân, Lục Linh, Thái A, Nhâm Tiêu Diêu, Mạc Kình Thiên, Lôi Tiểu Thiên, Phong Bá Nam, Hoàng Dật, Mộc Tử Kỳ, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt, Đạm Đài Tuyết Vi, Dương Diệu, Lục Thiếu Hùng, Dạ Vị Ương, Bạch Lang, Quỷ Oa, Tiết Mặc Kỳ, Kim Viêm cùng những người khác đều nhanh chóng lướt đi.

Xoẹt.

Những người nổi bật này ra tay, đây là một đoàn thể có một lực lượng hủy diệt. Cả không gian đều run rẩy không ngớt, từng đạo công kích khủng bố giống như vô số đạo pháo hoa đột nhiên nổ tung. Quang mang mạnh mẽ khuếch tán, không gian đều hóa thành hư vô đen kịt. Giống như cả thiên địa này dưới công kích bực này đột nhiên lung lay giống như sắp đổ.

Chương 4425: Tam hùng hội tụ 1

Ầm Ầm.

Sơn băng địa liệt, khí tức hủy diệt tràn ngập giữa không trung, trong Hoang Vu sơn mạch, vô số ngọn núi cao ngất dưới dư âm của năng lượng khủng bố ảnh hưởng bị san bằng thành bình địa.

- Gïếŧ.

Cùng với đó, những người trong mật địa Thiên giới và những người nổi bật trong các mật địa khác đánh ra. Cả đại quân rậm rạp của Thượng Thanh thế giới trong giây lát cũng bộc phát ra tiếng chém gïếŧ kinh thiên động địa.

Đại quân phóng về phía trước, đất rung núi chuyển. Giống như là thủy triều mang theo khí tức sát phạt lập tức va chạm với đại quân Minh Linh.

Ầm ầm.

Ô Ô.

Va chạm bực này khiến cho vô số sinh linh vẫn lạc, trong sơn mạch bỗng nhiên có khí tức sát phạt kinh người bộc phát. Vô số đôi mắt trở nên đỏ thẫm, tiếng kêu thảm thiết thê lượng cùng với năng lượng kinh người, tiếng trầm đʋ.c vang vọng quanh quẩn trên không trung.

- Trốn, chạy mau.

- Thống lĩnh một chiêu bị diệt, chúng ta không phải là đối thủ, chạy mau.

Những cường giả đỉnh tiêm trong Minh Linh đại quân ngay một chiêu đã bị miểu sát, lực chấn nhïếp như vậy khiến cho Minh Linh đại quân kinh hồn táng đảm, hồn phi phách tán.

Minh Linh đại quân này tuy rằng số lượng nhiều hơn gấp mấy lần, thế nhưng người có thể phát huy ra chiến lực vốn có lại không có mấy. Cả đám mang theo sự hoảng sợ thoát đi.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, trường bào màu xanh bay phất phới, khí tức sát phạt lạnh lẽo khiến cho Minh Linh đại quân chung quanh điên cuồng chạy trốn, không dám lại gần.

Bỗng nhiên Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, hai mắt nhìn về phía xa.

Ngao Ngao.

Rống Rống.

Trên không trung phía xa, từng tiếng thú rống kinh người trong lúc mơ hồ truyền tới. Từ xa tới gần, một mảng lớn đại quân Thú tộc khổng lồ che khuất bầu trời phá không bay tới. Giống như muốn che đậy trời xanh, rập rạp chằng chịt, đông nghịt một mảnh, liếc nhìn không thấy tận cùng.

- Giết, không để lại một ai.

Trên không trung xa xa, một tiếng hét lớn mang theo sự uy nghiêm, bá đạo vang vọng trên trời cao.

Rống.

Ngao.

Tiếng hét lớn này vang lên, trong đại quân Thú tộc giống như vô biên vô hạn phía trước phát ra tiếng thú rống kinh thiên động địa. Khiến cho thiên địa run rẩy, lập tức mang theo khí tức sát phạt ngập trời liên miên không ngừng phóng về phía Minh Linh đại quân đang hoảng sợ chạy tứ tán.

Ô Ô.

Đại quân Thú tộc liên miên không ngớt gia nhập khiến cho trong Minh Linh đại quân càng có nhiều tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên nhiều hơn.

Phía trên đại quân Thú tộc có mấy trăm đạo thân ảnh dẫn đầu, khí tức khủng bố phóng ra, khiến cho trời cao rung chuyển.

Từng đạo thân ảnh mềm mại, thân hình động lòng người xuất hiện, đúng là đám người Chu Thần Hi, Hổ Y, TĨnh Thần Công Chúa, Long Yên công chúa, Huyền Doanh...

Còn có Huyền Kình và những thanh niên ở phía sau, cũng không thấy đám người Huyền Hạo, đại công chúa Long Bích Hàm, Huyền Vũ, Huyền Ô lão tổ, Long Minh lão tổ, Long Bành lão tổ, lão tộc trưởng Long Ngộ, đại trưởng lão Long Nguyệt, có lẽ thân là người thế hệ trước, có ngạo khí bẩm sinh cho nên sẽ không tranh đoạt với đám người trẻ tuổi làm gì.

- Giết.

Từng tiếng quát vang lên, từng đạo thân ảnh khiến cho người ta sôi máu nhìn như vô lực thế nhưng lại bộc phát ra năng lượng giống như hủy diệt, bất luận một người nào đều là tồn tại khủng bố tới cực điểm.

- Tất cả đi chết đi.

Từng tiếng hét lớn bá đạo vang vọng, một đạo thân ảnh màu vàng xẹt qua trời cao. Những nơi đạo thân ảnh này đi qua, vô số người trong MInh Linh đại quân ở ven đường nổ tung. Trong hư không có từng đạo hỏa diễm màu vàng bắn ra. Nơi đi qua, một đường sát phạt, thi thể ngập tràn.

Những nơi đạo thân ảnh màu vàng này đi qua, tất cả đều bị hủy diệt vô cùng bá đạo, thân ảnh lập tức đáp xuống bên người Lục Lâm Thiên.

Quang mang nóng bỏng màu vàng thu liễm, đây chính là một nam tử mặc áo bào màu vàng, mái tóc xoăn màu vàng, trong đôi mắt thâm thúy mà đen nhánh lộ ra khí tức mênh mông. Trong mi tâm có một đạo ấn ký màu vàng, thần bí mà yêu mị.

Thanh niên mặc áo bào màu vàng này nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó lại nhìn đại quân Thú tộc rậm rạp che khuất bầu trời sau lưng mình rồi nói với Lục Lâm Thiên:

- Lão đại, đại quân Thần Thú thế giới của đệ không tệ đúng không?

- Quả thực không tệ.

Lục Lâm Thiên nhìn thanh niên mặc áo bào vàng này khẽ mỉm cười, người này trừ Tiểu Long ra cũng không thể là ai khác.

Đại quân Thú tộc của Thần Thú thế giới, so với Thượng Thanh thế giới mà nói còn mạnh hơn. Thân là Thú tộc, đại quân của Thần Thú thế giới lấy Thú tộc làm chủ, cơ hồ đều là tồn tại đỉnh phong. Thanh thế của đại quân Thú tộc này cực kỳ khủng bố.

Trong tiếng chém giết rung trời, tuy rằng thanh thế của đại quân Thượng Thanh thế giới đã không kém, thế nhưng lúc này Lục Lâm Thiên cũng không khó cảm giác ra, đồng thời cũng có chút rung động. Nhân tộc ở trên phương diện bản thể và các thiên phú khác quả thực không bằng Thú tộc, Minh Linh chủng tộc, cũng may Nhân tộc lại có ưu thế khác.

Thu hồi ánh mắt, trong mắt Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, nói:

- Tiểu Long, sao đệ biết ta ở nơi này?

- Ha ha, mấy ngày hôm trước đệ phát hiện ra một đám người của Tu La nhất tộc, đầu lĩnh gọi là Bà Vũ gì đó, vốn muốn tiêu diệt tên này, không ngờ bọn chúng dường như đang mưu đồ gì đó. Lại tụ tập không ít quân đoàn cho nên đệ muốn chờ xem một chút. Không ngờ đám người không có mắt này lại dám đánh chủ ý tới lão đại huynh.

Tiểu Long cười ha hả, hoàn toàn không đem Tu La nhất tộc đặt vào trong mắt.

Nói xong, Tiểu Long khẽ nheo mắt, nhìn chiến trường bao la khôn cùng phía dưới, khí tức nóng bỏng lần nữa chấn động, miệng nói:

- Lão đại, đệ đi giải quyết một chút, tránh cho chúng ta thương vong quá lớn.

Nói xong, thân ảnh màu vàng của Tiểu Long lập tức xông vào trong Minh Linh đại quân, chuyên tìm những Tuyên Cổ cảnh của Minh Linh đại quân để giải quyết.

Những nơi thân ảnh màu vàng này đi qua, tất cả bị phá hủy, một đường hủy diệt.

Sưu.

Trường bào màu xanh khẽ tung bay, trong không trung đột nhiên xuất hiện chấn động. Thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng lập tức lao thẳng xuống Minh Linh đại quân, quang mang màu xanh đậm bao phủ thân hình.

Những nơi hắn đi qua, hư không rung chuyển, tất cả sinh cơ bị cắt đứt.

Tiếng chém giết, tiếng kêu rên thê lương quanh quẩn, giết chóc ngập trời, mùi máu tươi phóng lên trời, tràn ngập không trung. Trong khoảng thời gian ngắn đã máu chảy thành sông.

Minh Linh đại quân vốn đã sợ hãi lúc này đã bắt đầu điên cuồng lên. Sợ hãi tới mức tận cùng là điên cuồng, điên cuồng phản kháng giống như không muốn sống.

Minh Linh đại quân đã chém giết tới mức hai mắt đỏ rực. Từng người biến thành thân hình khổng lồ đứng sừng sững trên không trung. Cũng không ngừng có thân hình khổng lồ giống như pháo hoa nứt vỡ từng khúc. Lùi không thể lùi, chỉ có thể liều, trốn không thể trốn, chỉ có thể dốc sức liều mạng. Không có bất kỳ cơ hội đầu hàng nào. Thương Khung minh và Thiên La minh, vốn đã có ân oán từ lâu.

Chương 4426: Tam hùng hội tụ 2

Trong Minh Linh đại quân sợ hãi, điên cuồng có một thân ảnh xinh đẹp mặc y phục màu trắng như tuyết, mái tóc xanh sau đầu theo gió tung bay. Trong bàn tay ngọc có từng đạo công kích được đánh ra, không gian vặn vẹo, vô số người trong Minh Linh đại quân tan thành mây khói.

Nữ tử mặc y phục màu trắng tóc xanh này có khí chất nhẹ nhàng tựa như lông hồng, vô số sinh linh trong Minh Linh đại quân tai thành mây khói bên cạnh dường như vẫn không làm ảnh hưởng tới khí chất của nàng một chút nào. Phảng phất như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian vậy.

- Giết, liều mạng với nàng ta.

Hơn mười người có tu vi Tuyên Cổ cảnh của Tu La nhất tộc trong Minh Linh đại quân hét lớn một tiếng, hai mắt đỏ thẫm, điên cuồng đánh ra từng đạo công kích về phía trước. Cả phiến không gian bị xé rách tạo thành khe nứt, năng lượng âm hàn mênh mông lan tràn ra chung quanh, cả nửa không trung đã phong vân biến sắc. Sơn mạch phía dưới sơn băng địa liệt, khiến cho người ta nhìn vào run như cầy sấy.

Lực lượng khủng bố trong công kích khiến cho bầu trời chấn động, công kích từ bốn phương tám hướng đánh về phía nữ tử mặc y phục màu trắng, khiến cho giữa không trung vặn vẹo không ngừng.

Tổng đôi mắt xinh đẹp của nữ tử tuyệt mỹ mặc y phục màu trắng này không có bất kỳ chấn động nào, vẻ mặt lạnh nhạt, váy dài màu trắng run run, đứng lơ lửng trên không trung, một đạo quang mang vô hình từ quanh thân nàng lan tràn ra.

Bàn tay trắng nõn của nữ tử tuyệt mỹ này vung lên, đang muốn ra tay, bỗng nhiên ánh mắt lại chăm chú nhìn về phia trước.

Lập tức trong đôi mắt yên tĩnh giống như ngập nước kia trong nháy mắt nổi lên rung động. xoẹt.

Công kích của hơn mười người Tu La nhất tộc Minh Linh đại quân có tu vi Tuyên Cổ cảnh sau khi bắn tới phạm vi mấy chục thước quanh thân nữ tử mặc y phục màu trắng tuyệt mỹ, nữ tử mặc y phục màu trắng này còn chưa có bất kỳ động tĩnh nào thế nhưng công kích âm hàn khủng bố lại giống như vô thanh vô tức bị phá hủy. Làm cho hơn mười Tu La nhất tộc có tu vi Tuyên Cổ cảnh khiếp sợ không thôi.

Tạch Tạch Tạch... Két.

Cùng một lúc, thân hình của hơn mười Tuyên Cổ cảnh Tu La nhất tộc trong Minh Linh đại quân kia tự động nứt vỡ, từng vết nứt không gian xuyên thủng không gian đi qua thân hình, trong lúc vô thanh vô tức thần hồn câu diệt, chỉ lưu lại hơn mười linh tinh lơ lửng.

Sưu.

Vết nứt không gian bắn thẳng tới trước mặt nữ tử tuyệt mỹ mặc y phục màu trắng lại lập tức dừng lại. Một nam tử mặc áo bào xám tóc đen, có chút tuấn lãng giống như vô thanh vô tức xuất hiện trước người nữ tử mặc y phục màu trắng tuyệt mỹ này. Khuôn mặt giống như điêu khắc, cương nghị, đôi mắt giống như sao trời vô cùng thâm thúy, trong mắt không có một chút tạp chất nào.

Nam tử mặc áo bào xám, tóc đen này xuất hiện, quang mang quanh thân nữ tử mặc y phục màu trắng tuyệt mỹ này thu liễm. Thân hình xinh đẹp run lên, đôi mắt như nước, yên tĩnh lúc này chấn động, đẹp tới mức khiến cho người ta nhìn vào lập tức có cảm giác như đang mơ.

Nam tử mặc áo bào xám tóc đen nhìn thân ảnh mềm mại trước người, từ từ từng bước một đi tới. Mỗi một bước bước ra, gợn sóng không gian dưới chân lập tức rung động không ngừng, không ngừng lan tràn ra chung quanh.

Nam tử mặc áo bào xám tóc đen tuấn lãng đứng đó, áo bào xám trên người phần phật, giống như là tương liên với thiên địa. Ánh mắt trong sáng thanh tịnh, không chứa bất luận tạp chất gì. Nam tử này tới trước mặt nữ tử mặc y phục màu trắng rồi đứng lại, khẽ ngẩng đầu, ánh mắt vẫn luôn chăm chú nhìn vào trên người nữ tử mặc y phục màu trắng này.

Chiến trường bao la chung quanh lúc này giống như là thứ thừa thãi, hàng ức người trong Minh Linh đại quân cũng không dám tới gần hai người.

Hai người nhìn nhau, nam tử mặc áo bào xám tóc đen nhìn nữ tử mặc y phục màu trắng tuyệt mỹ, trong đôi mắt giống như sao rốt cuộc hiện lên chấn động, nói:

- Tỷ tỷ, ta rất nhớ nàng.

Nam tử mặc áo bào xám tóc đen chỉ nói một câu thế nhưng lại khiến cho thân hình mềm mại của nữ tử mặc y phục màu trắng tuyệt mỹ này run lên. Đôi mắt như nước chấn động, nhìn nam tử mặc áo bào xám trước người, bờ môi son khẽ mở, mím môi nói:

- Tuy rằng biết tương tư là vô dụng, thế nhưng trong lòng ta cũng không nhịn được mà sinh ra nhớ nhung.

Nói xong, nữ tử tuyệt mỹ mặc y phục màu trắng không nhịn được nữa mà lập tức nhào vào trong ngực nam tử mặc áo bào xám tóc đen.

Hai người lập tức ôm nhau, ôm nữ tử mặc y phục màu trắng trước người vào trong lòng, nam tử mặc áo bào xám tóc đen thấp giọng nói bên tai nữ tử tuyệt mỹ này:

- Đừng nói tương tư là vô dụng, cũng không muốn tương tư. Cho dù tương tư vô cùng khổ sở, nhưng ta lại tình nguyện tương tư trong khổ sở như vậy. Cuộc đời này, nếu không có tương tư, ta sẽ không có cách nào chờ được nàng lâu như vậy.

Phanh Phanh.

Chúng cường giả trong Linh Vũ thế giới đang chiến đấu kịch liệt nhìn thấy nam tử mặc áo bào xám tóc đen phía xa, lập tức nhận ra thân phận của người này.

- Là Trọng kiếm vô phong Dương Quá, là Dương Quá tới.

- Đó là Dương Quá, hắn cũng tới...

Xoẹt.

Sinh cơ trong không gian bị chặt đứt, trong vòng quang mang màu xanh đậm trước người Lục Lâm Thiên, vô số Minh Linh đại quân lập tức suy yếu rồi hóa thành hư vô. Một mảng lớn Linh Tinh lơ lửng, hai mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn về phía đạo thân ảnh mặc áo bào xám cách đó không xa, trong mắt hiện lên sự vui vẻ. Khóe miệng nở nụ cười vui vẻ.

Hồi đại chiến này kéo dài từ sáng sớm tới trưa mới dần dần chấm dứt. Minh Linh đại quân do nhiều tộc hợp lại, khoảng bốn mươi quân đoàn, hơn mười người có tu vi Hóa Hồng cảnh, mấy trăm Tuyên Cổ cảnh, Niết Bàn cảnh nhiều vô số kể, đại quân tổng cộng hơn mười ức, chết hoặc tổn thương hơn ba phần tư. Cường giả càng khó có thể đào thoát.

Sát khí ngập trời, mùi máu tươi tràn ngập thiên địa, khắp nơi đều là cảnh tượng thi thể ngập tràn.

- Quy Chân Niết Bàn, quả thực đủ cường hãn a.

Trên một ngọn núi, Lục Lâm Thiên nhìn nam tử mặc áo bào xám tóc đen trước người, biết được đại ca Dương Quá không ngờ lại là Quy Chân Niết Bàn không thua Chân Lý Niết Bàn, trong lòng hắn không khỏi kinh ngạc.

Trong lòng Lục Lâm Thiên lúc này cũng âm thầm cao hứng, nhiều năm như vậy, đại ca luôn giữ phần tình ý kia của mình, không có vì thời gian mà xóa nhòa, lãng quên, lúc này cuối cùng cũng đạt được thứ mà đại ca hằng nhung nhớ.

Hắc hắc.

Trên ngọn núi, Dương Quá cười ngượng ngùng, những năm này hai con mắt hắn vẫn tràn ngập vẻ chất phác, thanh tịnh như trước. Chỉ là khí chất so với lúc trong Linh Vũ thế giới lần nữa có thêm vài phần sắc bén. Dương Quá chất phác vuốt vuốt gáy mình, nói với Lục Lâm Thiên và Tiểu Long:

- Hai gia hỏa nhà các đệ cũng là Chân Lý Niết Bàn a, ta cũng không thể chênh lệch với hai người quá nhiều.

Chương 4427: Nghiêm túc mà nói thì đúng như vậy

Tiểu Long nhìn Dương Quá một lượt, ánh mắt chăm chú nhìn vào Dương Quá, lập tức nghi hoặc nói vói Dương Quá:

- Tam Nguyên Hóa Hồng, Dương Quá lão đại, huynh đột phá thật khủng bố a.

- Sau Quy Chân Niết Bàn ta lại nhận được một ít cơ duyên, không lâu trước đó mới đột phá Tam Nguyên Hóa Hồng, bằng không ta đã sớm đi tìm các đệ rồi.

Dương Quá cười cười, lập tức nhìn qua Tiểu Long, khẽ nhíu mày, nói:

- Tu vi của đệ cũng không dưới ta nha. Đừng đả kích ta, có lẽ đệ cũng là Tam Nguyên Hóa Hồng đúng không?

Hắc hắc.

Tiểu Long cười cười, vẻ mặt có chút ngạo nghễ nho nhỏ, nói:

- So với lão đại đương nhiên còn kém hơn một chút. Mới Tam Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong mà thôi. Cũng không biết lúc nào mới đột phá tới Tứ Nguyên Hóa Hồng.

Nghe vậy Dương Quá lập tức bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên không nói gì mà chỉ cười cười. Đại ca Dương Quá là Tam Nguyên Hóa Hồng, Tiểu Long là Tam Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong. Hai ngươi muốn tranh đoạt chín tòa Hồng Hoang điện không có vấn đề quá lớn. Thân là đời thứ nhất sau khi Linh Vũ thế giới mở ra hỗn độn, bất luận một người nào đi ra đều không phải là kẻ yếu, nhất định sớm muộn cũng có thể tung hoành trong ba ngàn đại thiên thế giới.

Mà những người như đại ca Dương Quá, Tiểu Long vốn là tồn tại đỉnh phong trong đám người cùng thế hệ của Linh Vũ thế giới. Lúc này đi ra ngoài, cũng có thể trở thành tồn tại đỉnh phong trong đám người cùng thế hệ của phiến thiên địa này.

- Phụ thân, đại bá, Tiểu Long thúc, phía dưới đã thu thập xong xuôi. Đạt được không ít linh tinh.

Lục Kinh Vân phóng lên đỉnh núi, khí tức sát phạt sắc bén quanh người tuy rằng đã thu liễm, thế nhưng vẫn khiến cho lòng người thầm run run.

- Hảo tiểu tử, không ngờ lại mạnh như vậy. Thời gian trôi qua thật nhanh a. Nhớ năm đó trong Phi Linh môn con còn quấn ta đòi đi chơi, thời gian trôi qua thật nhanh.

Dương Quá dùng sức vỗ bả vai Lục Kinh Vân, mắt nhìn thanh niên trước mắt đã cao gần bằng hắn. Nhớ tới tiểu gia hỏa trong Phi Linh môn khi trước, giống như chỉ trong chớp mắt đã trở thành Đại thiếu gia Lục gia thanh danh hiển hách, danh chấn Thương Khung chiến trường. Trong lòng hắn không khỏi có chút thổn thức về thời gian.

Lục Kinh Vân cười một cái, nói với Dương Quá:

- Thời gian có trôi qua nhanh nữa, chỉ cần người nhà chúng ta ở cùng một chỗ là tốt rồi. Lục gia, Linh Vũ thế giới có phụ thân, có đại bá, còn có Tiểu Long thúc, sớm muộn cũng có một ngày Linh Vũ thế giới sẽ quật khởi trong ba ngàn đại thiên thế giới này.

- Hảo tiểu tử, không hổ là nhi tử của phụ thân ngươi.

Tiểu Long vỗ bả vai Lục Kinh Vân, trên khuôn mặt tuấn lãng hiện lên sự vui vẻ.

- Các ngươi trò chuyện đủ chưa? Tăng thêm mấy người chúng ta có được không

Âm thanh dịu dàng vang lên, từng đạo thân ảnh xinh đẹp liên tục bước tới, nhẹ nhàng như lông hồng, lập tức đi tới bên cạnh bốn người.

- Vô Song tỷ, Cảnh Văn tỷ...

Nhìn từng đạo thân ảnh xinh đẹp đi tới, trong mắt Tiểu Long hiện lên sự vui vẻ.

Trên một ngọn núi cách đó không xa, bộ váy dài màu đỏ trên người Hỏa Vũ theo gió tung bay, hoa văn hỏa diễm tinh xảo chấn động, tựa như hỏa diễm đang nhảy múa. Nhìn ngọn núi phía trước, cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên, nói với chúng nhân bên người:

- Thanh niên mặc áo bào vàng của Thần Thú thế giới và nam tử mặc áo bào xám bên người Lục Soái là ai? Thực lực dường như đều rất mạnh a.

- Người của Thần Thú thế giới kia gọi là Long Huyền, Chân Lý Niết Bàn, là người mới được Thần Thú thế giới phong là Thần Thú. Nam tử áo bào xám kia hẳn là Dương Quá của Thiên Địa các, Quy Chân Niết Bàn.

Hoàng Dật đứng chắp tay, mái tóc dài đen kịt giống thác nước buộc ở phía sau đầu, khí chất trước sau như một đều lạnh lùng như vậy, hắn nói:

- Không ngờ hai người này đều là huynh đệ của Lục Lâm Thiên.

- Lục gia này thật đáng sợ.

Nghe vậy đám người Mộc Tử Kỳ, Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần, Lý Tương, Nhâm Tiêu Diêu, Mạc Kình Thiên... nghẹn họng nhìn trân trối về phía trước, trong lòng âm thầm hít sâu một ngụm khí lạnh.

Vào đêm, ánh trăng bao phủ ngọn núi, trên ngọn núi, mọi người tề tụ. Trên tảng đá bên người Dương Quá, Long Yên ngồi ngay ngắn, ánh mắt như nước vô cùng động lòng người.

- Nhị đệ, lần này ta tới đây chủ yếu là tới tìm các đệ, mặt khác còn có một chuyện khác.

Dương Quá nhìn Lục Lâm Thiên và Tiểu Long nói:

- Chuyện Đại hội tranh đoạt hồng hoang không biết các đệ có biết không?

- Cái gì là đại hội tranh đoạt hồng hoang?

Nghe vậy Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc, xem ra còn có không ít chuyện hắn còn không biết.

Tiểu Long dường như biết rõ, ánh mắt khẽ đổi, lập tức lên tiếng nói:

- Đệ biết rõ một chút, còn chưa đầy một tháng nữa là tới. Bảy mươi hai khối đại lục sẽ mở ra, thời điểm này bình thường Thương Khung Minh và Thiên La minh đều mở ra đại hội lựa chọn những người có thực lực đỉnh tiêm. Thương lượng tranh đoạt bảy mươi hai khối lục địa. Tránh cho lúc đó người Thương Khung minh đều như ong vỡ tổ tranh đoạt một khói đại lục giống nhau. Trên đại hội cũng sẽ thương lượng đến lúc đó chống lại Thiên La minh thế nào. Dù sao mỗi một lần Thương Khung minh ở trước mặt Thiên La minh đều không chiếm được tiện nghi gì. Đại hội này gọi là đại hội tranh đoạt hồng hoang.

Lục Lâm Thiên nghe Tiểu Long nói vậy một lúc sau mới gật đầu nói:

- Đại hội tranh đoạt hồng hoang, là đại hội mà cơ hồ đại biểu của các đại thế giới trong Thương Khung minh đều tham gia đúng không?

- Nghiêm túc mà nói thì đúng như vậy.

Cách Lục Lâm Thiên không xa, Phong Du Du ngồi bên người Bắc Cung Vô Song có chút bất đắc dĩ và cảm thán nói với Lục Lâm Thiên.

- Đại hội tranh đoạt hồng hoang này Thượng Thanh thế giới lúc nào cũng tham dự, thế nhưng gần đây lại không coi trọng quá lớn. Giống như những năm qua, cho dù đi cũng không có tác dụng quá

nhiều.

- Không phải cơ hồ tất cả đại biểu của Thương Khung minh đều phải tham gia sao? Tại sao lại đi cũng không có tác dụng?

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nhìn Phong Du Du hỏi.

Phong Du Du khẽ than, Hoàng Dật tiếp lời nói với Lục Lâm Thiên:

- Tất cả các đại thế giới trong Thương Khung minh chúng ta thực lực cũng có mạnh có yếu không đồng nhất. Thượng Thanh thế giới chúng ta những năm qua trong đám người trẻ tuổi đã lâu không có xuất hiện kẻ nào hơn người. Cho nên đã bao nhiêu năm qua không tranh đoạt tới Hồng Hoang điện. Bởi vậy, trên đại hội tranh đoạt hồng hoang đương nhiên sẽ không coi trọng. Nhiều nhất chỉ tới đó nghe ngóng một chút tin tức mà thôi. Có coi trọng cũng không kiếm được chút chỗ tốt nào.

Nói xong Hoàng Dật cũng không khỏi cảm thán, khí chất lạnh lẽo có chút chấn động, trong Thượng Thanh thế giới hắn có ngạo khí tuyệt đối. Cho dù là trước mặt Lục Lâm Thiên, hắn tự biết không địch lại cũng có thể bảo trì được sự kiêu ngạo của mình. Bởi vì bản thân hắn có kiêu ngạo của mình.

Chương 4428: Thiên Linh cung 1

Thế nhưng trong đại hội tranh đoạt hồng hoang, Hoàng Dật hiểu rất rõ, Thượng Thanh thế giới ở bên trong đại hội này còn chưa tính là thứ gì. Nhìn Lục Lâm Thiên, Hoàng Dật tiếp tục nói:

- Lần này đại hội tranh đoạt hồng hoang có ngươi và Du Du, còn có Lục Kinh Vân, tin rằng sẽ khiến cho Thương Khung minh nhớ kỹ Thượng Thanh thế giới chúng ta.

Lục Lâm Thiên nghe vậy ánh mắt khẽ đảo, xem ra Thượng Thanh thế giới ở trong Thương Khung minh thực lực quá thấp so với những đại thế giới khác.

Phong Du Du nhìn Lục Lâm Thiên, cánh tay khẽ giơ lên, đôi môi son khẽ nhếc, nói:

- Ngươi còn nhớ rõ Ma tước của Ma gia kia hay không?

- Tiểu tử bị ta làm nổ Nguyên đan hay sao?

Hai mắt Lục Kinh Vân nhảy lên, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ, Ma Tước kia lúc trước bị một quyền của hắn đánh nát Nguyên đan trở thành phế nhân.

Phong Du Du gật đầu nói với Lục Kinh Vân, trong bờ môi có chút đắng chát, đang muốn nói tiếp, Phong Bá Nam lại nhìn Lục Kinh Vân nói:

- Ngươi ra tay phá hủy Nguyên đan của Ma Tước kia, lúc trước mục đích chân chính của bọn chúng tới Thượng Thanh thế giới là dò xét thực lực của đám người chúng ta. Chỉ là không ngờ về sau lại trả giá có chút thảm trọng.

Trong mắt Lục Kinh Vân có chút nghi hoặc, hỏi:

- Thái Minh thế giới kia chẳng phải là người của Thương Khung minh hay sao? Bọn hắn thăm dò thực lực của chúng ta làm gì?

- Đều là vì nguyên nhân tranh đoạt Hồng Hoang điện.

Hoàng Dật khẽ than nhẹ một tiếng, dừng một cái rồi nhìn Lục Kinh Vân tiếp tục nói:

- Ba ngàn đại thiên thế giới, tất cả các thế lực lớn, thế nhưng tổng cộng chỉ có chín tòa Hồng Hoang điện. Trong đó mỗi một lần tranh đoạt chín tòa Hồng Hoang điện này Thiên La minh còn chiếm hơn phân nữa. Thương Khung minh chúng ta bình quân chỉ có chiếm được ba tới bốn tòa Hồng Hoang điện. Đây coi như là nhiều rồi. Có đôi khi chỉ có hai tòa. Mà mấy tòa Hồng Hoang điện này vốn là thứ trong túi của mười thế lực đỉnh tiêm nhất trong Thương Khung minh ta. Còn hơn một ngàn đại thế giới còn lại trong Thương Khung minh căn bản không có bao nhiêu cơ hội. Trừ phi có thể đột nhiên xuất hiện người trẻ tuoir có thiên phú tột đỉnh.

Ngừng lại một lần nữa, cẩm bào trên người Hoàng Dật khẽ nhúc nhích, khí tức lạnh lẽo lần nữa theo đó chấn động, tiếp tục nói:

- Bởi vì như vậy cho nên những đám Đại thiên thế giới này, ba tới năm Đại thiên thế giới hoặc là hơn mười Đại thiên thế giới đều có một ước định chúng. Bất kể là có một Đại thế giới nào đến lúc đó nếu như có cơ hội tranh đoạt một tòa Hồng Hoang điện, vậy thì tới lúc đó các Đại thế giới này đều được chọn lựa một vài đệ tử đi vào. Mà giữa Thượng Thanh thế giới chúng ta và Thái Minh thế giới lại vừa vặn có ước định như vậy.

Lục Kinh Vân nghe vậy, ánh mắt lập tức trầm xuống, nói với Hoàng Dật:

- Nói cũng đúng. Nếu như Thượng Thanh thế giới chúng ta có thể đoạt được Hồng Hoang điện, người Thái Minh thế giới kia cũng muốn phân nửa đi vào đúng không?

- Đúng vậy, chính là như vậy.

Hoàng Dật mỉm cười nói với Lục Kinh Vân.

- Đây không phải là làm không công cho kẻ khác sao? Quá tiện nghi cho Thái Minh thế giới kia.

Sắc mặt Lục Kinh Vân lập tức khó coi, có chút giận dữ, nếu như đoạt được Hồng Hoang điện, còn phải không câu giao cho Thái Minh thế giới một nửa danh ngạch, ngẫm lại Lục Kinh Vân bắt đầu cũng cảm thấy có chút không công bằng.

Phong Du Du nhẹ nhàng cười cười, nói:

- Lần trước Ma Tước tới mật địa Thiên giới chính là có ý định tới thực lực của đám người trẻ tuổi chúng ta. Sau đó muốn cùng chúng ta giải trừ ước định này.

- Ngươi nói là mấy tiểu tử rắm thối này định không tính toán gì sao? Không cần giao cho Thái Minh thế giới một nửa danh ngạch sao?

Lục Kinh Vân nhìn qua Phong Du Du, hai mắt lập tức sáng ngời.

Phong Du Du nói:

- Bởi vì lần trước ngươi phế Ma Tước, Thái Minh thế giới tuyên bố sẽ không bỏ qua. Nói nếu như không giao ra ngươi thì sẽ giải trừ ước định với Thượng Thanh thế giới ta. Cho nên Phong Hành lão tổ đã đồng ý giải trừ ước định kia.

- Phong Hành Thiên chủ thật anh minh a.

Lục Kinh Vân thỏa mãn cười nói, sắc mặt lập tức ngưng trọng một chút, nói tiếp:

- Vậy sẽ không còn đại thiên thế giới khác có ước định với Thượng Thanh thế giới đó chứ?

Hoàng Dật lắc đầu nói:

- Chỉ có Thái Minh thế giới, không có đại thế giới nào khác nữa.

Lục Lâm Thiên chỉ lẳng lặng ngồi nghe, nghe vậy lập tức mỉm cười, nói với Phong Du Du:

- Nói như vậy Thái Minh thế giới bọn chúng sợ rằng lần này đã xuất hiện kẻ nào hơn người, bằng không sợ rằng cũng không xóa bỏ ước định với Thượng Thanh thế giới.

Phong Du Du gật đầu trả lời Lục Lâm Thiên:

- Chúng ta nhận được một tin tức, lần này trong Thái Minh thế giới quả thực xuất hiện một người bất phàm, thực lực so với Ma Tước còn cường hãn hơn. Đoán chừng đối với tranh đoạt Hồng Hoang điện có vài phần nắm chắc.

- Hừ, ta muốn nhìn xem Thái Minh thế giới này có thể xuất ra kẻ bất phàm tới đâu. Ngàn vạn lần đừng rơi vào trong tay ta.

Ánh mắt Lục Kinh Vân chấn động một chút, trong cổ họng vang lên một tiếng hừ nhẹ.

- Giải trừ là được rồi.

Lục Lâm Thiên nói xong, khẽ mỉm cười, nhìn Dương Quá nói:

- Đại ca, đại hội tranh đoạt Hồng Hoang này bao giờ sẽ bắt đầu.

- Hẳn là ba ngày sau. Nhưng mà cách đây có chút xa, ở trong Mẫn Tinh đại lục, không ít đại biểu của các đại thế giới trong Thương Khung minh đã chạy tới đó.

Dương Quá lại nói tiếp với Lục Lâm Thiên:

Lần này ta từ phụ cận Mẫn Tinh đại lục đuổi tới, Thiên Địa các đã quyết định cùng với Thương Khung minh ở cùng một chỗ.

- Không phải Thiên Địa các luôn bảo trì trung lập sao? Tại sao lần này lại muốn gia nhập Thương Khung minh?

Nghe Dương Quá nói vậy, đám người Phong Du Du, Hoàng Dật, Phong Bá Nam đều có chút kinh ngạc. Thiên Địa các và Tuyên Cổ điện giống nhau, đều trải dài trong ba ngàn Đại thiên thế giới. Từ trước tới nay không để ý tới bất luận phân tranh gì. Không ngờ lần này lại gia nhập đội ngũ của Thương Khng minh.

Dương Quá cười cười nói:

- Đây là quyết định của bên trên, ta cũng không có cách nào biết được nguyên nhân. Theo ta được biết. Lúc này không chỉ có Thiên Địa các gia nhập Thương Khung minh, mà ngay cả Phi Thiên đạo tặc, Tuyên Cổ điện, hai cỗ thế lực này cũng gia nhập vào trong hàng ngũ của Thương Khung minh.

Tuyên Cổ điện cũng gia nhập sao?

Lục Lâm Thiên lập tức nhíu mày, nếu như Phi Thiên đạo tặc gia nhập thì Lục Lâm Thiên tuy rằng có chút ngoài ý muốn, thế nhưng cũng không nhiều lắm. Thế nhưng hắn thân là Thánh chủ của Tuyên Cổ điện lại không biết Tuyên Cổ điện gia nhập vào trong đội ngũ của Thương Khung minh.

- Nhị đệ, đệ là Thánh chủ của Tuyên Cổ điện, chẳng lẽ không biết việc này sao?

Dương Quá có chút ngoài ý muốn nhìn Lục Lâm Thiên hỏi.

Lục Lâm Thiên nghẹn họng, thầm nghĩ đám người kia cũng không quá nể tình mình, chuyện lớn như vậy không ngờ lại không thông báo cho hắn. Hắn nhíu mày, bất đắc dĩ nói với Dương Quá:

- Việc này quả thực đệ không biết rõ.

Chương 4429: Thiên Linh cung 2

Dương Quá không để ý mà tiếp tục nói:

- Trừ Phi Thiên đại tặc, Thiên Địa các, Tuyên Cổ điện ra. Theo ta được biết, ngay cả Thiên Linh cung cũng tuyên bố gia nhập đội ngũ của Thương Khung minh, lần này cũng theo Thương Khung minh tranh đoạt Hồng Hoang điện.

- Cái gì?

Nghe vậy đám người Phong Du Du, Hoàng Dật, Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần và những người khác đều khïếp sợ. So với việc nghe thấy Tuyên Cổ điện và Phi Thiên đạo tặc gia nhập vào trong hàng ngũ của Thương Khung minh còn khïếp sợ hơn không thôi.

- Thiên Linh cung, đây là thế lực gì vậy?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc nhìn qua mọi người nói, đây là lần đầu tiên hắn nghe thấy ba chữ Thiên Linh cung này. Từ vẻ mặt khïếp sợ của đám người Phong Du Du, Hoàng Dật hắn không khó biết rõ, Thiên Linh cung này sợ rằng có địa vị không nhỏ.

Phong Du Du nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Chí Tôn điện ngươi cũng biết chứ?

- Đúng vậy, biết rõ một chút.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lúc trước hắn cũng từ trong miệng điện chủ Hậu Khánh Lâm của Tuyên Cổ điện mà biết được tới Chí Tôn điện này. Đây là thế lực ẩn giấu trong ba ngàn đại thiên thế giới, không có một chút tung tích nào. Nhân số không nhiều thế nhưng lại đều là cường giả, thế lực khủng bố. Dùng thế lực của Tuyên Cổ điện thế nhưng cũng không tìm thấy dấu chân của bọn họ.

Lục Lâm Thiên lập tức nhíu mày, hỏi Phong Du Du:

- Chẳng lẽ Thiên Linh cung có quan hệ với Chí Tôn điện sao?

Lục Lâm Thiên từ trong miệng long đầu Hậu Khánh Lâm của Tuyên Cổ điện biết được, Chí Tôn điện chính là thế lực tà ác. Vô số năm qua, Thương Khung minh và Thiên La minh ở trong Thương Khung chiến trường chém giết tranh đoạt, ngọn nguồn chính là do Chí Tôn điện ngày trước châm ngòi thổi gió không ít.

Nhưng mà Thiên Linh cung gia nhập Thương Khung minh, cho nên hẳn là Chí Tôn điện không có quan hệ gì với nó mới đung.

Phong Du Du lắc đầu nói:

- Thiên Linh cung ngược lại không có quan hệ với Chí Tôn điện. Thiên Linh cung và Chí Tôn điện có chỗ giống nhau, đều là thế lực cực kỳ thần bí, chỉ là Chí Tôn điện thần bí, tà ác khiến cho người ta nhìn không thấy dấu vết. Dường như muốn mưu đồ gì đó. Mà Thiên Linh cung tuy rằng thần bí, thế nhưng lại có dấu vết mà lần theo. So với hai cỗ thế lực lớn như Thiên Địa các và Tuyên Cổ điện mà nói, là chính thức không nhúng tay vào bất luận phân tranh nào trên đời này.

- Lại thêm một Thiên Linh cung sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, lập tức hỏi Phong Du Du:

- Không biết thế lực của Thiên Linh cung này so với Tuyên Cổ điện thì thế nào?

- Cái này...

Phong Du Du lắc đầu, cười khổ nói:

- Chuyện này thì ta không được biết.

Dương Quá nghe vậy tiếp lời nói với Lục Lâm Thiên:

- Thế lực của Tuyên Cổ điện khổng lồ, cường giả vô số. Thiên Linh cung tuy rằng không để ý tới phân tranh bên ngoài, thế nhưng cũng rất mạnh. Càng quan trọng là, trong nội cung Thiên Linh cung, không phải Thú tộc và Nhân tộc hoặc là Minh Linh. Trong nội cung Thiên Linh cung đều là linh vật trời sinh.

- Toàn bộ Thiên Linh cung đều là linh vật trời sinh sao?

Hai mắt Lục Lâm Thiên lập tức tràn ngập vẻ hoảng sợ.

- Đúng vậy, toàn bộ đều là linh vật trời sinh, cho nên mới gọi là Thiên Linh cung.

Dương Quá gật đầu nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Thiên Linh cung này tuy rằng chưa từng để ý tới phân tranh bên ngoài, thế nhưng có thể khẳng định, thế lực của Thiên Linh cung rất mạnh.

- Toàn bộ đều là linh vật trời sinh, thực lực không mạnh mới là lạ.

Lục Lâm Thiên cảm thán, vẻ mặt có chút nghi hoặc, nói:

- Không phải linh vật trời sinh kết minh với Minh Linh sao? Trong Thiên La minh cũng có không ít linh vật trời sinh nha.

Tiểu Long từ đầu chưa nói gì lúc này lên tiếng nói với Lục Lâm Thiên:

- Lão đại, theo đệ được biết, số linh vật trời sinh kết minh với Minh Linh trong Thiên La minh cũng không phải là toàn bộ.

Lục Lâm Thiên đại khái đã hiểu ra một chút. có lẽ giống như trong Tuyên Cổ điện cũng có Minh Linh vậy, chắc chắn sẽ có một tình tiết đặc biệt nào đó.

Mà Thiên Linh cung là thế lực hội tụ linh vật trời sinh, lại là chân chính không để ý tới tất cả phân tranh bên ngoài. Thế lực do linh vật trời sinh hội tụ, trình độ cường hãn ra sao không cần phải bàn.

- Thiên Linh cung gần đầy rất kiêu ngạo, sợ rằng dùng sự kiêu ngạo của Thiên Linh cung hẳn sẽ không tham dự đại hội tranh đoạt Hồng Hoang lần này. Thiên Linh cung tuy rằng tuyên bố gia nhập vào Thương Khung minh, thế nhưng đoán chừng có lẽ một mình tranh đoạt Hồng Hoang điện.

Dương Quá nói với mọi người.

Lục Lâm Thiên cũng không suy nghĩ nhiều nữa, Thiên Linh cung thân là thế lực hội tụ linh vật trời sinh, tự nhiên cũng có ngạo khí của mình. Linh vật trời sinh là tồn tại có thiên phú có thể nói là mạnh nhất trong thiên địa này, bọn họ có tiền vốn kiêu ngạo.

- Đại hội tranh đoạt Hồng Hoang này đệ cũng nhận được tin tức, đang định đi xem, lão đại. Nếu như huynh muốn đi, chúng ta ngay ngày mai nên xuất phát.

Tiểu Long quay đầu nói với Lục Lâm Thiên.

- Đi, đương nhiên phải đi rồi. Ngày mai xuất phát, tránh việc chậm trễ, coi như lúc đó không tranh đoạt được gì, đi đến đó nghe ngóng tin tức cũng tốt.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói.

Phong Du Du nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Vậy ta đưa ngươi đi.

- Phụ thân, con cũng đi cùng người. Con xem ai dám không để lại chỗ cho chúng ta.

Lục Kinh Vân nói với Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sát khí.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ một hồi, mở miệng nói với Lục Kinh Vân và Phong Du Du:

- Không, biết mình biết người trăm trận trăm thắng. Một mình ta đi là được rồi. Tránh cho bạo lộ thực lực của Thượng Thanh thế giới chúng ta. Huống chi đại hội tranh đoạt Hồng Hoang sợ rằng Thiên La minh cũng sẽ nhận được tin tức. Khó bảm đảm đến lúc đó bọn chúng không đánh lén. Quân đoàn của Thượng Thanh thế giới cần các người trấn thủ.

Lục Lâm Thiên rất rõ ràng, mặc dù nói đại hội tranh đoạt Hồng Hoang đều là người của Thương Khung minh, thế nhưng có thể tưởng tượng ra, một khi tranh đoạt Hồng Hoang điện, cho dù cuối cùng có thể tranh đoạt được Hồng Hoang điện hay không, một khối Hồng Hoang lệnh cũng có bốn danh ngạch tiến vào trong Hồng Hoang điện. Cho nên tranh đoạt Hồng Hoang lệnh, tuy rằng cùng là người Thương Khung minh, sợ rằng cũng không lưu tình.

Sau khi biết rõ thực lực của Thượng Thanh thế giới, đến lúc đó sẽ hấp dẫn không ít các đại thế giới liên thủ ngăn cản, có hại mà không có lợi.

Mà nếu như tất cả cường giả đều rời khỏi, đến lúc đó khó tránh khỏi Minh Linh chủng tộc sẽ đánh lén, có Lục Kinh Vân và Phong Du Du ở lại, Lục Lâm Thiên mới có thể yên tâm.

Đương nhiên, điều khiến cho Lục Lâm Thiên yên tâm nhất chính là trong Thượng Thanh thế giới hiện tại còn có con át chủ bài đang ẩn dấu. Con bài này còn chưa có bất kỳ ai phát hiện ra. Đến lúc đó sẽ giống như hắc mã phát huy tất cả, khiến cho tất cả mọi người rung động không thôi.

Dương Quá nói:

- Tỷ lệ Thiên La minh đánh lén có lẽ không lớn. Thừa dịp này bọn họ cũng phải tổ chức đại hội tranh đoạt Hồng Hoang. Đến lúc đó đám người kia cũng sẽ tụ tập lại. Không có bao nhiêu thời gian đến đánh lén Thương Khung minh. Bảy mươi hai khối đại lục kia mới là chiến trường kịch liệt nhất.

Chương 4430: Thập đại bài danh

Lục Lâm Thiên nhìn bầu trời đêm thâm thúy, mơ hồ, thì thào nói:

- Chín tòa Hồng Hoang điện, ba ngàn Đại thiên thế giới sẽ phải chém giết một hồi thảm thiết, đọ sức đỉnh phong.

Mọi người ngồi đó mãi tới đêm khuya mới tán đi. Cuối cùng Lục Lâm Thiên cũng quyết định, sáng sớm ngày mai một mình hắn tiến về phía Mẫn Tinh đại lục diễn ra đại hội tranh đoạt Hồng Hoang. Tiểu Long tự nhiên cũng quyết định một người đi tới đó, mặt khác cũng không thiếu Dương Quá.

Trong màn đêm, sơn mạch bao la bị phá thành từng mảnh nhỏ, vô số khe nứt thật sâu lan tràn trên mặt đất, đại quân Thượng Thanh thế giới đã sớm rút lui ra xa.

Đại chiến thê thảm ban ngày, số người vẫn lạc dùng đơn vị mấy ức mà tính. Khắp sơn mạch bao la là cảnh máu cảnh thành sông, mùi máu tươi phóng lên trời cao.

Sưu Sưu.

Ở giữa nơi chiến đấu kịch liệt nhất, trên một ngọn núi bị phá hủy thành mảnh nhỏ có một đạo thân ảnh đang khoanh chân ngồi đó. Sát khí âm hàn trên người chấn động rồi lan tràn, khiến cho cả không gian run rẩy. Lập tức hình thành lực lượng cắn nuốt, đem năng lượng tàn hồn và một lượng lớn sát khí trong phiến thiên địa này hút vào trong cơ thể.

Sưu Sưu.

Lấy đạo thân ảnh đang ngồi khoanh chân trên ngọn núi bị nghiền nát kia làm trung tâm, sát khí nồng đậm cùng tàn hồn bị hút tới ngày càng nhiều, khiến cho cả phiến không gian lờ mờ không có ánh sáng.

Sưu Sưu.

Sáng sớm hôm sau, ba người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Dương Quá, còn có Long Yên công chúa thả người phá không phóng về phía Mẫn Tinh đại lục.

Long Yên công chúa và Dương Quá xa cách hơn một ngàn năm, mãi cho tới hôm qua mới nhìn được một cái, tự nhiên không đành lòng tách ra, cho nên cùng một chỗ đi về Mẫn Tinh đại lục.

Mẫn Tinh đại lục, trên đường đi từ trong miệng Dương Quá và Tiểu Long thì Lục Lâm Thiên mới biết được đây chính là một khối đại lục diện tích không phải là quá lớn. Ở trong Thương Khung chiến trường cũng là tiếng tăm lừng lẫy. Đây chính là một tiểu hắc thị trong Thương Khung chiến trường.

Trong hắc thị này có thể đổi các loại tài liệu, đan dược, linh khí, tinh thạch thế giới, thậm chí là nữ nhân. Tóm lại chỉ cần là thứ mà ngươi nghĩ tới trong hắc thị đều có.

Hắc thị ở trong Mẫn Tinh đại lục này còn không nhỏ, bình thường cũng có chút náo nhiệt.

Bởi vì Thương Khung chiến trường không thuộc về bất kỳ thế lực nào. Có hắc thị tồn tại cũng làm cho người ta thuận tiện hơn không ít. Bởi vậy cũng không có bất luận kẻ nào chèn ép, sự tồn tại của nó tự nhiên có lý do khác.

Tự nhiên cũng không có người nào dám quấy rối hắc thị. Thế lực sau lưng mỗi một hắc thị không nhỏ. Tuy nói rằng là hắc thị, thế nhưng nương sau lưng sâu bao nhiêu người thông minh cũng có thể biết được.

Trong Thương Khung chiến trường vốn có diện tích cực lớn, Lục Lâm Thiên từ trong miệng Dương Quá biết được, sợ rằng muốn tới Mẫn Tinh đại lục còn cần hai ngày. Cũng gần tới đại hội tranh đoạt Hồng Hoang.

Đường hầm không gian trong Thương Khung chiến trường cực ít, mặt khác chẳng biết tại sao, trong Thương Khung chiến trường có không ít đại lục, thế nhưng giữa các đại lục lại không có khe hở thế giới, cũng không có cách nào xuyên qua kẽ hở thế giới tiến về phía trước.

Cho nên coi như là dùng thực lực của ba người Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Tiểu Long hiện tại, cũng không có cách nào nhanh chóng đi tới Mẫn Tinh đại lục phía trước.

Cứ như vậy ba người nhanh chóng phi hành, ba người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Dương Quá đã lâu không gặp, một mặt vừa phi hành, mặt khác tự nhiên có không ít chuyện bàn luận.

Ven đường ba người cũng gặp không ít quân đoàn của Thương Khung minh, tất cả đều không để ý tới, cũng không vì ven đường gặp quân đoàn của Minh Linh mà trì hoãn lại.

Trên đường đi Lục Lâm Thiên từ trong miệng Dương Quá và Tiểu Long biết được một ít chuyện trong ba ngàn Đại thiên thế giới, ví dụ như bài danh của Thượng Thanh thế giới trong Thương Khung minh.

Loại bài danh này tự nhiên cũng không phải là chính thức, chỉ do một ít người nhạy bén dùng thứ tự của các người trẻ tuổi tham dự đại hội tranh đoạt Hồng Hoang, còn có một ít người trẻ tuổi kiệt xuất trong quá trình tranh đoạt làm căn cứ mà xếp loại đại thế giới sau lưng.

Từ trong miệng Phong Du Du và Hoàng Dật, Lục Lâm Thiên cũng biết được bài danh của Thượng Thanh thế giới trong Thương Khung minh cũng không quá cao.

Nhưng mà từ trong miệng Dương Quá và Tiểu Long, Lục Lâm Thiên mới biết được hai người Phong Du Du và Hoàng Dật còn chưa nói thật, bài danh của Thượng Thanh thế giới trong Thương Khung minh đâu chỉ là không cao, quả thực chính là cực thấp.

Nghe nói Thượng Thanh thế giới đã hơn một trăm năm mươi vạn năm không có đạt được Hồng Hoang điện, mà ngay cả số lần nắm được Hồng Hoang lệnh cũng chỉ có một lần mà thôi.

Mà so sánh với các đại thế giới xếp trước, trong Thương Khung chiến trường cũng lưu truyền bài danh của các đại thế giới. Trong Thương Khung minh có mười đại thế giới xếp đầu, phân biệt là Tôn Vũ thế giới đứng thứ nhất, thứ hai là Sang Linh thế giới, thứ ba là Băng Tuyệt thế giới, thứ tư là Thần Thú thế giới. Thứ năm là Thái Hoàng thế giới. Thứ sáu là Phong Thiên thế giới. Thứ bảy là Minh Quang thế giới. Thứ tám là Vô Tư thế giới. Thứ chín là Thần Hổ thế giới, còn thứ mười là Xích Thiên thế giới.

Tuy rằng thứ tự của mười đại thiên thế giới này chỉ là thứ lưu truyền trong miệng mọi người, cũng chỉ dựa vào bài danh của những người trẻ tuổi tranh đoạt Hồng Hoang lệnh cùng Hồng Hoang điện mà đúc kết ra. Không có cách nào đại biểu thực lực chân chính của tất cả các đại thế giới.

Nhưng mà từ trình độ nào đó mà nói, tuy rằng đây chỉ là bài danh của những người nhạy bén kia, thế nhưng cũng thể hiện ra được một ít thực lực của các đại thế giới.

Đối với bài danh của thập đại thế giới này, đối với Thần Thú thế giới Lục Lâm Thiên cũng không thấy xa lạ gì.

Lục Lâm Thiên đối với Thái Hoàng thế giới và Vô Tư thế giới, Minh Quang thế giới cũng không xa lạ. Bạch Linh và Lục Âm còn ở trong Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc trong Thái Hoàng thế giới. Lục Doanh ở Thiên Nữ cung trong Vô Tư thế giới. Còn Lục Xảo và Lục Tượng đang ở mật địa Minh Quang thế giới.

- Không ngờ Thần Thú thế giới, Thái Hoàng thế giới, Vô Tư thế giới, Minh Quang thế giới lại có bài danh cao như vậy.

Thân hình xẹt qua không trung, đồng thời khóe miệng Lục Lâm Thiên khẽ nhếch lên nở nụ cười vui vẻ.

- Thượng Thanh thế giới tuy rằng yếu một chút, thế nhưng như vậy cũng không đồng nghĩa với thực lực của bản thân Thượng Thanh thế giới, chỉ là bài danh dựa vào thực lực của đám người trẻ tuổi bao năm qua mà thôi.

Tiểu Long gật gật đầu, nhìn Lục Lâm Thiên cười nói tiếp:

- Huống chi lần này có lão đại trong Thượng Thanh thế giới, bài danh của Thượng Thanh thế giới nhất định sẽ tăng vọt.

Không biết thực lực người dẫn đầu trong các đại thế giới khác ra sao.

Lục Lâm Thiên hỏi.

Dương Quá nói:

- Có lẽ đều không kém nhưng mà so với nhị đệ mà nói, sợ rằng không đủ. Theo Thiên Địa các ta được biết, mạnh nhất cũng chỉ có Nhị Nguyên Hóa Hồng xuất hiện. Nhất Nguyên Hóa Hồng đã có tư cách tranh đoạt Hồng Hoang điện. Nhưng mà lần này dường như có chút quái dị, trong đám người trẻ tuổi có không ít cường giả. Nhị Nguyên Hóa Hồng không ít. Trong đó dường như cũng còn có Tam Nguyên Hóa Hồng.

Chương 4431: Oan gia ngõ hẹp 1

- Lần này dù sao cũng không giống như những lần trước. Theo đệ được biết, lần này sau khi Hồng Hoang điện đổi chủ, lần kế tiếp Hồng Hoang điện mở ra phải sau một ngàn năm trăm năm. Nghe nói khi đó vừa vặn có chuyện lớn xảy ra. Đến lúc đó đủ để kéo theo cả ba ngàn Đại thiên thế giới. Cho nên đây chính là lần cuối cùng diễn ra đại hội tranh đoạt Hồng Hoang và Hồng Hoang điện đổi chủ. Bởi vậy lần này tranh đoạt Hồng Hoang điện đối với cả ba ngàn Đại thiên thế giới mà nói đều là chuyện đặc biệt quan trọng. Ai có thể chiếm được một tòa Hồng Hoang điện, đến lúc đó cả đại thế giới sau lưng đều nhận được một đường sinh cơ.

Tiểu Long nói xong, tiếp tục nói:

- Bởi vậy trên đám người đồng lứa này, tất cả các đại thế giới đều toàn lực ném vào tài nguyên bồi dưỡng. Lấy Thần Thú thế giới làm ví dụ, ném xuống không ít tài nguyên và tâm huyết, bởi vậy thế hệ hiện tại so với khi trước, thực lực chỉnh thể đề cao không ít. Cũng xuất hiện thêm không ít người có thiên phú không tồi. Đương nhiên bọn họ có mạnh cũng chỉ như vậy mà thôi.

Nói xong Tiểu Long mỉm cười, những chuyện này đoạn thời gian trước hắn cũng đã biết được.

- Tiểu Long, cũng không thể nói tới Thiên La minh. Lần này trong Thiên La minh cũng xuất hiện vài người bất phàm. Lại thêm người Thiên La minh so với Nhân tộc và Thú tộc còn đoàn kết hơn nhiều. Đặc biệt là Tu La tộc, La Sát tộc, Dạ Xoa tộc, Thiên Ma tộc, Thần Linh tộc, lần này những người bất phàm kia đều không thể khinh thường. Không được chủ quan.

Dương Quá nói với Tiểu Long.

- Dạ Xoa tộc, Thiên Ma tộc..

Lục Lâm Thiên nghe vậy, sá tý ngập trời trong mắt lập tức chấn động, ban đầu ở trong đường hầm không gian từ Thương Khung chiến trường tới mật địa Thiên giới. Bên trong đám người có tu vi Hóa Hồng cảnh đánh lén hắn có Dạ Xoa tộc cùng với người của Thiên Ma tộc.

Cảm nhận sát ý trên người Lục Lâm Thiên chấn động, Tiểu Long nói:

- Lão đại, những người kia của THiên Ma tộc và Dạ Xoa tộc sớm muộn gì cũng có lúc đối phó với chúng. Đến lúc đó báo thù cũng không muộn.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên gật đầu, ngăn chặn sát ý trong lòng. Dù sao hiện tại cũng khó có thể giải quyết sạch sẽ, nếu như có cơ hội đối phó cũng không muộn. Trước mắt Hồng Hoang điện là quan trọng nhất, nếu như gặp phải những người của Dạ Xoa tộc và Thiên Ma tộc kia cũng chỉ có thể để cho bọn chúng sống thêm một chút.

Ngay khi Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, Dương Quá nhìn mảnh đại lục bao la trước mắt, thân hình hắn cùng với Long Yên công chúa dừng lại, nói:

- Chúng ta tới rồi, phía trước chính là Mẫn Tinh đại lục.

Trên đường đi Long Yên công chúa đều nghe ba người nói chuyện mà trầm mặc không nói, nhìn đại lục phía trước, lúc này nàng mới mở miệng nói:

- Phía trước dường như có chút phồn hoa.

- Rốt cuộc cũng tới rồi sao?

Lục Lâm Thiên nhìn phía trước, trước không gian xa xa phía trước có một mảng lớn đại lục xuất hiện, trong lúc mơ hồ có từng dãy núi trùng trùng điệp điệp hiển hiện.

Sưu Sưu.

Thân hình bốn người đáp xuống Mẫn Tinh đại lục. Trong Thương Khung chiến trường tiêu điều này không ngờ Mẫn Tinh đại lục này lại có một chút sinh cơ nhàn nhạt hiếm thấy. Năng lượng thiên địa cũng nồng đậm hơn không ít, không ít sơn mạch cũng có vài phần xanh ngắt.

- Thủ bút quả thực không nhỏ.

Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh, trong mắt lập tức hiện lên vẻ kinh ngạc. Sau lưng Mẫn TInh đại lục này không biết rốt cuộc là thế lực lớn nào. Không ngờ lại bố trí một Tụ Linh trận cực lớn, làm cho năng lượng thiên địa ở trên Mẫn Tinh đại lục này so với bên ngoài nồng đậm hơn không ít.

Muốn tạo ra được Tụ Linh trận cực lớn này cũng cần phải trả một cái giá lớn không nhỏ. Bố trí ở trên Mẫn Tinh đại lục cũng không có tạo ra bao nhiêu tác dụng với bản thân mình, đây mới thực sự là chuyện khiến cho Lục Lâm Thiên kinh ngạc. Một mình bố trí Tụ Linh trận cực lớn này, chỉ cần có đầy đủ tài liệu Lục Lâm Thiên cũng có thể bố trí ra được.

- Thật sự có chút náo nhiệt.

Tiểu Long đánh giá bốn phía rồi nói, trên phiến đại lục này xuất hiện không ít kiến trúc liên miên. Tựa như một đại thành cực lớn, giữa không trung xung quanh cũng còn có thể nhìn thấy không ít thân ảnh phá không đi tới đi lui. Bởi vậy bốn người Lục Lâm Thiên đáp xuống cũng không có bao nhiêu người chú ý.

- Cường giả trên Mẫn Tinh đại lục không ít, xem ra đại bộ phận đại biểu của các thế giới đều đã tới.

Dương Quá nói, dường như đã dò xét ra thứ gì.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, linh hồn lực nhạy cảm của hắn đã sớm chấn động rồi lan tràn ra, dò xét tất cả mọi thứ trong phiến thiên địa này. Vẻ mặt hắn lập tức rung động, miệng nói:

- Người các đại thế giới có lẽ cũng đã tới không ít.

- Ngày mai có lẽ chính là ngày diễn ra đại hội tranh đoạt Hồng Hoang a. Lão đại, hôm nay chúng ta có nên tìm chỗ đặt chân một chút hay không?

- Trước tiên cứ nhìn kỹ rồi hãy nói, đến lúc đó lại quyết định cũng không muộn.

Lục Lâm Thiên nói.

Bốn người lập tức đi vào trong đại thành phía trước. Từ phía xa đã nghe thấy không ít tiếng ồn ào truyền tới. Trong đại thành có vô số thân ảnh đi tới đi lui, giữa không trung không ngừng có người xẹt qua.

Cả đại thành so với trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên còn náo nhiệt hơn một ít.

KHông hổ là hắc thị trong Thương Khung chiến trường, cửa hàng bên trường trong đại hành thực sự cái gì cũng có. Rực rỡ muôn màu, số lượng của nó so với đại thành bên ngoài không chút thua kém.

Bốn người đi dạo thành đại thành một phen, bởi vì Long Yên công chúa xinh đẹp cho nên khiến cho không ít người chú ý. Chỉ là lại không có ai dám nháo sự trong lúc nhạy cảm trên Mẫn Tinh đại lục như vậy.

Người xuất hiện trên Mẫn Tinh đại lục cũng biết, trong mấy ngày này, đại biểu của cả ba ngàn Đại thiên thế giới đều tới tham dự đại hội tranh đoạt Hồng Hoang. Tất cả đều có mặt trên Mẫn Tinh đại lục, vạn nhất trêu chọc phải một người xa lạ là đại biểu cho đám người đồng lứa của một đại thế giới nào đó. Khi đó thực sự sẽ không biết chết như thế nào. Vô luận là bối cảnh hay thực lực, đến lúc đó sẽ chết mà không có chỗ chôn.

Đi dạo trong cả đại thành, linh hồn lực nhạy cảm của Lục Lâm Thiên không khó phát hiện ra không ít thanh niên nam nữ có tu vi Hóa Hồng cảnh, đều khí độ bất phàm, có mấy người thậm chí hắn còn gặp thoáng qua.

Sau khi đi dạo một phen, Lục Lâm Thiên cung có chút thu hoạch. Dùng tinh linh trên người đổi lấy một ít tài liệu luyện khí không tệ phòng tới lúc cần dùng. Lúc này số lượng linh tinh trên người hắn cực kỳ khổng lồ, cho nên Lục Lâm Thiên cũng không quan tâm số lượng tinh linh nhỏ như vậy.

Ngược lại tinh thạch thế giới Lục Lâm Thiên lại không nỡ dùng. Hạm đội của hắn tiêu hạo không ít tinh thạch thế giới do Liên minh cung cấp. Tăng thêm Lục gia quân lại dùng tinh thạch thế giới của hắn, cho nên nhập không đủ xuất, tiêu hao vô cùng kinh người.

Chương 4432: Oan gia ngõ hẹp 2

Đến lúc đó ở trên bảy mươi hai khối đại lục tranh đoạt Hồng Hoang lệnh mới chính là chiến trường lớn nhất. Bởi vậy Lục Lâm Thiên không nỡ dùng bất kỳ một khỏa tinh thạch thế giới nào.

Mà khi Lục Lâm Thiên đang định dùng một ít linh tinh đổi lấy tinh thạch thế giới trong các thương hội thì phát hiện ra tinh thạch thế giới đã tăng giá, đã có người thu mua ở khắp nơi.

Chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên cười khổ, đoán chừng cũng có đại biểu của đại thế giới nào đó đang trắng trợn thu mua tinh thạch thế giới. Gần đây dưới loại chém giết như vậy, linh tinh khắp nơi đều có, có thể nói là có một lượng lớn dang lưu hành.

Mà một ít Hạm đội thì lại tiêu hao tinh thạch thế giới với số lượng khủng bố. TInh linh vốn so với tinh thạch thế giới khó cầu hơn, thế nhưng bây giờ lại quay ngoắt một trăm tám mươi độ, tinh thạch thế giới so với linh tinh khó cầu hơn.

Bốn người đi dạo chừng ba thời thần, sợ rằng ngay cả một phần mười đại thành này bốn người còn chưa đi hết, bốn người đều có một chút thu hoạch, cho nên cũng vui vẻ đi tiếp.

Ngay khi bốn người đang định tiếp tục đi thì bỗng nhiên đám người phía trước giống như thủy triều túm tụm lại, không ít người tụ tập tới.

Ánh mắt ba người Dương Quá, Tiểu Long, Long Yên khẽ đổi, trong đám người giống như thủy triều túm tụm ở phía trước có không ít khí tức Hóa Hồng cnarh tồn tại, cho nên mọi người cũng không tính qua đó mà định rời đi.

Chỉ là ánh mắt Lục Lâm Thiên lại biến hóa không nhỏ, đám người kia có không ít người trẻ tuổi, nhưng cường giả Hóa Hồng cảnh cường hãn trong đó lại không dưới mười người. Những đám người chung quanh Lục Lâm Thiên cũng không có để ý, cũng không định để ý tới.

Tuy rằng Lục Lâm Thiên không định để ý tới, thế nhưng trong đám người phía trước, nữ tử xinh đẹp mặc bộ váy màu đỏ, dáng người lả lướt động lòng người được vô số nam tử vây quanh, khuôn mặt vốn vô cùng mị hoặc, cao quý vô cùng, thế nhưng sau khi ánh mắt nhìn thấy rõ Lục Lâm Thiên, khuôn mặt lập tức co rúm lại. Bộ dáng mị hoặc kia lập tức trở nên lạnh lẽo.

Nam tử mặc áo bào xanh kia nàng sao có thể quên được.

Bởi vì hắn trong khu vực săn bắn của Vạn Thế đối quyết mà quang mang trên người nàng ảm đạm, trọng thương cực nặng, nếu không phải trong tộc hao phí một cái giá lớn, sợ rằng hiện tại nàng còn chưa khôi phục được. Bởi vì hắn hiện tại trong mật địa Thiên giới nàng không thể ngẩng đầu lên được, không còn vẻ tao nhã lúc trước.

Cũng bởi vì hắn cuối cùng toàn tộc trốn chết, giống như chó nhà có tang chạy khỏi Thượng Thanh thế giới, chỉ có thể tới Tổ địa che chở.

Lục Lâm Thiên đột nhiên nhìn thấy ánh mắt của nữ tử xinh đẹp mặt váy dài màu đỏ trong đám người, ánh mắt lập tức run lên, có chút chấn động.

Đây không phải là ai khác mà chính là Hoàng Lạc Nhan của Nguyệt Hoàng thế giới, ngay khi Lục Lâm Thiên định đối phó với Nguyệt Hoàng thế giới, Hoàng Lạc Nhan đã bị người Phượng Hoàng nhất tộc mang đi, cuối cùng toàn tộc thoát khỏi Nguyệt Hoàng thế giới.

Lục Lâm Thiên thật không ngờ ở trên Mẫn Tinh đại lục này lại có thể nhìn thấy được Hoàng Lạc Nhan, trong mắt hiện lên vẻ lạnh lẽo, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo như băng nhìn thẳng về phía Hoàng Lạc Nhan.

Cùng lúc này, trong đám thanh niên túm tụm bên người Hoàng Lạc Nhan, không ít người nhìn thấy Hoàng Lạc Nhan lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên, lập tức hung hăng nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Đương nhiên cũng có không ít người nhìn vào Long Yên công chúa, trong mắt hiện lên vẻ rung động.

Một nam tử mặc cẩm bào, khuôn mặt trắng nõn, có chút đẹp mắt, khí tức Nhất Nguyên Hóa Hồng trên người chấn động, hẳn là người Thú tộc, nhưng vào lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên đang dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn Hoàng Lạc Nhan cho nên lập tức quát lớn với Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, nhìn gì vậy? Ngươi nhìn tiếp ta sẽ móc mắt ngươi ra.

Hoàng Lạc Nhan nghe vậy lập tức nhìn qua thanh niên vừa quát Lục Lâm Thiên, chỉ là không nói thêm gì.

- Kiêu ngạo như vậy sao? Ta...

Lục Lâm Thiên vẫn không nói gì, chỉ là Tiểu Long lại không nhịn được, tiếng quát từ trong miệng vang lên, đang định ra tay.

- Tiểu Long.

Trong nháy mắt này, Lục Lâm Thiên đột nhiên đặt tay lên vai Tiểu Long, nói:

- Nếu hắn đã tìm tới ta để cho ta xử lý đi.

Nói xong Lục Lâm Thiên chậm rãi bước ra, hai bước ngắn ngủi thế nhưng lại xuất hiện trước người Hoàng Lạc Nhan, mà ngay cả thanh niên mặc cẩm bào kia hắn còn không thèm nhìn lấy một cái mà nhìn Hoàng Lạc Nhan nói:

- Chó ngươi nuôi sao? Ồn ào quá.

Hoàng Lạc Nhan nghe vậy, mắt nhìn Lục Lâm Thiên, vẻ mặt lạnh như băng, khuôn mặt co rúm lại. Trong mắt hiện lên vẻ oán độc. Trong lúc mơ hồ thậm chí còn hiện lên vẻ sợ hãi, năm ngón tay lặng lẽ bóp nát một khối ngọc giản linh hồn trong lòng bàn tya.

- Tiểu tử, ngươi nói ai là chó? Ngươi muốn chết?

Cùng lúc này, nam tử mặc cẩm bào vừa mới lên tiếng lần nữa hét lớn, trong mắt hiện lên vẻ dữ tợn, vốn hắn còn đang định ở trước mặt nữ nhân mình thích ra oai một chút, không ngờ nam tử mặc áo bào xanh này lại dám ở trước mặt nữ tử hắn thích làm hắn mất mặt như vậy. Âm thanh giận dữ từ trong miệng nam tử mặc cẩm bào này vừa dứt, năng lượng thuộc tính Phong cuồng bạo, sắc bén quanh thân nam tử mặc cẩm bào này chấn động. Thân hình lập tức lao thẳng về phía trước, cùng lúc đánh ra một đạo quyền ấn đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Mà đồng thời, khi nam tử mặc cẩm bào này ra tay, khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười lạnh lẽo, đầu còn không thèm quay lại, cánh tay phải chém về phía bên phải. Năm ngón tay uốn lượn tạo thành trảo ấn. Một đạo trảo ấn được ngưng kết, khiến cho phiến không gian bên phải bị lún sâu xuống.

Tiếp theo trong nháy mắt, trong sát na thân ảnh vừa mới phóng ra của nam tử mặc cẩm bào kia lại bị đạo trảo ấn vừa mới được ngưng kết ra của Lục Lâm Thiên nắm lấy.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, trảo ấn mang theo không gian lún sâu bắt lấy nam tử mặc cẩm bào. Vẻ mặt người này hoảng sợ, biến sắc. Vẻ cuồng ngạo, hung hăng càn quấy vừa rồi được thay thế bằng vẻ mặt sợ hãi, kinh khủng.

Trong trảo ấn kinh khủng kia, toàn thân hắn không thể nhúc nhích mảy may, cho dù là tự bạo cũng không có cách nào làm được.

Đến lúc này nam tử mặc cẩm bào này mới biết được, nam tử trước mặt mặc áo bào xanh nhìn như không có một chút khí tức chấn động này thực lực không ngờ lại cường hãn tới tình trạng như vậy. Căn bản không phải là tồn tại mà hắn có thể trêu chọc. Đây là một cọng rơm cứng, so với hắn còn cường hãn hơn.

Phụt.

Trảo ấn mang theo không gian lún xuống ucra Lục Lâm Thiên nắm nam tử mặc cẩm bào, trảo ấn khẽ bóp, không gian lập tức vặn vẹo kịch liệt. Chỉ một thoáng nam tử mặc cẩm bào này lập tức mở miệng phun ra một mảng lớn máu tươi, sắc mặt tái nhợt.

Thân hình nam tử mặc cảm bào này lập tức vặn vẹo, biến dạng giống như không gian chung quanh trảo ấn.

- Ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, quả nhiên bên cạnh cũng không có thứ gì tốt. Ngay cả thực lực làm chó cũng không có.

Chương 4433: Ngươi là người Nguyệt Hoàng thế giới?

Lục Lâm Thiên vẫn lạnh lùng nhìn Hoàng Lạc Nhan, ngay cả đầu Lục Lâm Thiên cũng không quay về sau nhìn một cái. Nói xong, tay phải hắn run lên, hung hăng nện nam tử mặc cẩm bào trong trảo ấn về phía xa.

Phanh.

Thân hình nam tử mặc cẩm bào giống như thiên thạch lập tức bị nện vào trong lòng đất, âm thanh trầm đυ.c vang vọng. Thân hình bị cắm vào trong lòng đất.

Ầm ầm.

Mặt đất cũng run lên, trên con đường bằng nham thạch rắn chắc lập tức xuất hiện khe nứt. Thân hình nam tử mặc cẩm bào ở trong khe nứt trên mặt đất mềm nhũn gục xuống. Xương cốt toàn thân nứt vỡ từng khúc. Thân hình giống như một cục thịt, linh hồn phân thân và hồn anh chẳng biết khi nào đã bị Lục Lâm Thiên phá hủy. Trên người không còn sinh cơ.

Bên người Hoàng Lạc Nhan, gần hai mươi nam tử vốn cao ngạo không thôi, khuôn mặt lúc này được thay bằng vẻ hoảng sợ. Căn bản không có ai dám nói một câu gì, đều bị Lục Lâm Thiên dọa sợ. Bởi vì vừa rồi bọn họ tận mắt nhìn thấy Nhất Nguyên Hóa Hồng cảnh bị diệt sát, muốn làm được như vậy cần thực lực nhường nào cơ chứ.

Đến thời điểm này tất cả mọi người mới ý thức được nam tử mặc áo bào xanh trước mắt này mạnh như thế nào.

Cảnh này cũng khiến cho ánh mắt oán độc của Hoàng Lạc Nhan co rúm lại. Những năm này không gặp mặt, không ngờ thực lực của Lục Lâm Thiên lại tiến bộ khủng bố như vậy.

- Người này là ai? Tại sao lại mạnh như vậy?

- Đây không phải là Tra Thiên Minh của Thành Băng thế giới sao? Một chiêu bị gïếŧ a.

Trên đường phố vốn náo nhiệt sau khi xảy ra động tĩnh bực này lập tức thu hút vô số người thích xem náo nhiệt vây quanh.

Đánh chết một Nhất Nguyên Hóa Hồng, bất kể là người này của thế giới nào, là thân phận gì, Lục Lâm Thiên hiện tại cũng không quá để ý.

Lục Lâm Thiên nhìn qua đám nam nhân túm tụm bên người Hoàng Lạc Nhan, lúc này cả đám lập tức kinh hãi lùi về phía sau. Lúc này Lục Lâm Thiên mới nhìn Hoàng Lạc Nhan nói:

- Không ngờ chúng ta còn có thể gặp gặp a. Xem ra đám tùy tùng của ngươi sợ rằng cũng không quản tới ngươi nữa rồi.

Hoàng Lạc Nhan nhìn đám nam tử chung quanh lúc này đã sớm lùi về phía sau, ánh mắt tràn ngập hàn ý, oán hận không thôi. Khóe miệng co giật, nàng cắn răng ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi muốn làm gì? Đây là Mẫn TInh đại lục.

- Muốn làm gì sao? Ta chỉ muốn giải quyết dư ngiệt ngày đó chưa quét sạch sẽ mà thôi.

Lục Lâm Thiên nói, hàn ý trong mắt không thèm che dấu làn tràn ra, nói:

- Vốn ta cho rằng sau này có thể gặp lại thì thực lực của ngươi sẽ có tiến bộ mới đúng, không ngờ đã nhiều năm như vậy lại vẫn chỉ là Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, ngay cả Hóa Hồng cảnh còn không tới.

- Lục Lâm Thiên, rốt cuộc ngươi muốn làm gì? Ngươi đừng khinh người quá đáng.

Trên khuôn mặt tuyệt mỹ động lòng người của Hoàng Lạc Nhan, đôi mắt xinh đẹp run rẩy nhìn qua Lục Lâm Thiên. Nàng cảm giác được ánh mắt tràn ngập hàn ý không thèm che dấu của Lục Lâm Thiên lúc này, trong lòng âm thầm cảm thấy bất an, ánh mắt mơ hồ đảo ngược đảo xuôi, dường như đang chờ đợi thứ gì đó.

- Lục Lâm Thiên, hắn là Lục Lâm Thiên.

- Chẳng lẽ là người Chân Lý Niết Bàn? Người lĩnh ngộ ra áo nghĩa kỳ lạ thứ năm? Là Thánh chủ Lục Lâm Thiên của Tuyên Cổ điện sao?

- Là hắn, Lục Lâm Thiên...

Hoàng Lạc Nhan nói xong, hai mươi nam tử vừa mới lùi ra phía sau cùng với một mảng lớn người vây xem chung quanh lập tức bạo động.

- Ta khinh người quá đáng sao? Hay là Phượng Hoàng nhất tộc các ngươi phải nếm trái đắng? Phượng Hoàng nhất tộc các ngươi lúc trước dám bán đứng ta. Ta đã từng thề, ta không chết thì nhất định phải giải quyết tất cả các ngươi. Mà ngươi chính là dư nghiệt còn lại.

Lục Lâm Thiên không có một chút khách khí nào, khuôn mặt bỗng nhiên âm trầm lạnh lẽo. Trong nụ cười tràn ngập sát ý, hàn ý lạnh lẽo ngập trời trong mắt bắn ra, nói:

- CHo nên hiện tại cũng là lúc ngươi nên chết đi.

Sưu.

Lục Lâm Thiên nói xong, lấy thân hình hắn làm trung tâm, cả không gina chung quanh bỗng nhiên run lên, hàn ý ngập trời bỗng nhiên lan tràn ra chung quanh.

Ken két.

Dưới loại hàn khí này, không gian đóng băng, Hoàng Lạc Nhan đột nhiên run rẩy không hiểu. Ánh mắt tràn ngập vẻ hoảng sợ, thế nhưng trong nháy mắt này toàn thân nàng đông cứng thành băng. Vẻ mặt hoảng sợ cùng ánh mắt sợ hãi ở trong khối băng vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng.

- Vỡ.

Âm thanh lạnh lùng từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra, đủ để lọt vào tai tất cả mọi người chung quanh, cũng không thấy hắn có một hành động gì.

Ầm ầm ầm.

Chữ vỡ này vang vọng, khối băng kia lập tức nổ tung, không gian chung quanh hiện lên vòng xoáy hư không, tảng băng nứt vỡ từng khúc, hóa thành vô số mảnh vỡ bắn ra tứ phía rồi lập tức biến mất không thấy gì nữa. Thân hình Hoàng Lạc Nhan theo tảng băng nhanh chóng biến mất trong thiên địa này.

Sưu Sưu.

Hai mươi thanh niên kia hít sâu một ngụm khí lạnh, trơ mắt nhìn Hoàng Lạc Nhan bị đánh chết trước mắt thế nhưng lại không có bất kỳ ai dám ngăn cản. Không có bất kỳ ai dám lên tiếng.

Bọn họ tuy rằng là tự ngạo, thế nhưng Lục Lâm Thiên này ngay cả Tra Thiên Minh và Hoàng Lạc Nhan đều dám giết. Vậy thì cũng dám giết bọn họ. Trước mặt thực lực tuyệt đối, lại ở trong Thương Khung chiến trường, bên ngoài không có bất kỳ ai có thể nhúng tay vào, bọn họ còn dám nói gì được nữa.

- Hỗn trướng, ai dám lớn mật giết người Phượng Hoàng nhất tộc ta như vậy?

Trong lúc mọi người kinh hãi, một tiếng hét lớn âm trầm nương theo giận dữ ngập trời vang vọng rên không trung đại thành.

Oanh.

Trong nháy mắt ngắn ngủi này, khí tức nóng bỏng cuồn cuộn kéo tới. Một đạo thân ảnh đỏ rực nhanh chóng đáp xuống nơi Hoàng Lạc Nhan bị đánh chết.

Người tới chính là một nam tử thân hình thon dài, có chút tuấn lãng, mắt nhìn nơi Hoàng Lạc Nhan vừa bị đánh chết, người này bỗng nhiên quay đầu về phía Lục Lâm Thiên. Khuôn mặt tuấn lãng lúc này có chút âm trầm, tái nhợt, giống như người ta chỉ cần nhìn một cái trong lòng lập tức cảm thấy lạnh lẽo không thôi. Khí tức nóng bỏng quanh thân người này lan tràn, khuôn mặt tái nhợt kia run ẩy một chút rồi nhìn Lục Lâm Thiên, trầm giọng nói:

- Người Phượng Hoàng nhất tộc ta là do ngươi giết?

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn nam tử này, khóe miệng khẽ nhếch lên, nói:

- Ngươi là người Nguyệt Hoàng thế giới?

- Nhớ kỹ, Phượng Thiên Thế giới, Phượng Vũ.

Nam tử này nhìn Lục Lâm Thiên, trầm giọng nói:

- Giết người Phượng Hoàng nhất tộc ta nhất định sẽ phải trả giá thật nhiều.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn nam tử trước mắt này rồi nói:

- Đã không phải là người của Nguyệt Hoàng thế giới vậy thì đi đi. Việc này không có liên quan tới ngươi. Chỉ là một ít ân oán cũ giữa ta và Hoàng Lạc Nhan mà thôi. Nếu như ngươi nhúng tay vào, sợ rằng cái giá phải trả sẽ vô cùng lớn. Đừng khiêu chiến tính nhẫn nại của ta.

Nam tử này nghe vậy, ánh mắt khẽ đảo, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Nực cười, ngươi cảm thấy Phượng Thiên thế giới ta dễ bắt natjk sao? Còn ngươi, không cần biết ngươi là ai, một khi giết người Phượng Hoàng nhất tộc ta thì nhất định phải trả giá thật nhiều.

Chương 4434: Phượng Vũ 1

- Phượng Vũ đại ca, hắn chính là Lục Lâm Thiên.

Trong đám thanh niên nam tử vừa mới lui về phía sau, một thanh niên mặc hoa phục tu vi TUyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong tiến lên, hai mắt có chút e ngại nhìn qua Lục Lâm Thiên, lập tức yếu ớt nói với Phượng Vũ.

- Lục Lâm Thiên?

Ba chữ Lục Lâm Thiên lập tức khiến cho khuôn mặt Phượng Vũ co lại, hai mắt run lên nhìn thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Không nhịn được mà hít sâu một hơi, cố gắng ngăn chặn sự khỉếp sợ trong lòng, ánh mắt đại biến không ít.

Đối với người ở đây mà nói, ba chữ Lục Lâm Thiên không có ai chưa từng nghe nói qua.

- Ngươi không tới từ Nguyệt Hoàng thế giới, nể mặt Diễm HOàng điện chủ, lần này không có mắt ta sẽ không truy cứu, nhưng mà nhớ kỹ, không có lần thứ hai.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt liếc qua Phượng Vũ, lập tức quay đầu nói với Dương Quá và Tiểu Long sau lưng:

- Đại ca, Tiểu Long, chúng ta đi thôi.

Dương Quá, Tiểu Long gật đầu, bốn người lập tức nghênh ngang rời đi.

Từng ánh mắt nhìn bóng lưng bốn người nghênh ngang rời đi, không có bất kỳ ai dám nói gì. Một chiêu đánh chết Hóa Hồng cảnh sơ giai, ở đây không có ai dám động vào.

Phượng Vũ cũng không dám, hắn cắn chặt răng, khuôn mặt co rúm, hàn ý trong mắt bắn ra, nhưng lại không có biện pháp nào khác.

Nhìn Tra Thiên Minh bị đánh chết cách đó không xa, Phượng Vũ hiểu rõ, bản thân mình tuy rằng là Nhị Nguyên Hóa Hồng, thế nhưng một chiêu đánh chết Tra Thiên Minh như vậy, hắn tự nhận không có cách nào làm gọn gàng như thế được.

Cho nên Phượng Vũ biết rõ hắn không trêu vào được Lục Lâm Thiên kia. Huống chi ba người sau lưng Lục Lâm Thiên này, nữ nhân kia còn tốt. Nhưng mà thanh niên áo xám tóc đen và thanh niên mặc áo bào màu vàng kia, khí tức của hai người này hắn cũng không có cách nào dò xét ra được. Nhưng mà hắn có thể cảm giác được hai người này không dễ trêu.

Đi dạo một phen, khi bốn người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Dương Quá, Long Yên công chúa tìm được nơi đặt chân thì đã tới hoàng hôn.

Bốn người cũng đã dò xét được chút tin tức, ngày mai chính là ngày đại hội tranh đoạt Hồng Hoang diễn ra ở trong phòng đấu giá của một thương hội trong hắc thị.

Người tham gia đại hội tranh đoạt Hồng Hoang cũng không ít, hơn một ngàn Đại thế giới của Thương Khung minh, cũng không phải mỗi một đại thế giới đều giống như Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, một đại thế giới đều tới một người.

Đại thế giới bình thường sẽ tới hai hoặc ba người. Có đại thế giới phô trương hơn chút sẽ mang tới hơn mười người cũng không nhất định. Bởi vậy mỗi một lần nhân số tham dự đại hội tranh đoạt Hồng Hoang đều tăng lên. Ước chừng hơn vạn, bởi vậy nơi bình thường căn bản không có cách nào chứa được.

Đại hội tranh đoạt Hồng Hoang cũng không thể nào tổ chức trên quảng trường. Người tới đều là đại biểu đỉnh tiêm trong đám người cùng thế hệ, cũng không phải chỉ đại biểu mỗi Cổ tộc. Mỗi một người đều là tồn tại đỉnh phong trong thiên địa. Tự nhiên đều có một ít ngạo khí. Dù thế nào cũng không tham dự đại hội tranh đoạt Hồng Hoang diễn ra trên quảng trường.

Bốn người Lục Lâm Thiên tìm được một khách điếm yên tĩnh, giá cả tuy rằng đắt, thế nhưng bốn người bao trọn một tầng, tránh cho người khác quấy rầy.

Về phần muốn bao cả khách điếm là chuyện không thể nào. Hiện tại tất cả khách điếm trên Mẫn Tinh đại lục đều kín hết người. Bốn người Lục Lâm Thiên có thể thuê hẳn một tầng là bởi vì bọn hắn vừa uy bức vừa lợi dụ.

Ánh trời chiều như máu chiếu vào không ít kiến trúc cổ xưa, liên miên.

Lục Lâm Thiên tiến vào trong phòng, ngồi khoanh chân, trong đầu lại đang nghĩ tới chuyện Hồng Hoang điện.

Một tòa Hồng Hoang điện lúc đó tối đa chỉ chứa được chín mươi chín người, quả thực có chút ít ỏi. Chín mươi chín danh ngạc, còn phải phân cho một ít Đại thế giới có Hồng Hoang lệnh một ít danh ngạch. Đến lúc đó đã ít lại càng ít. Linh Vũ thế giới tăng thêm người của Thượng Thanh thế giới, Lục Lâm Thiên tính đi tính lại cho dù nhiều hơn nữa cũng không đủ.

May mà quy tắc tranh đoạt Hồng Hoang điện cũng không có quy định một đại thế giới chỉ có được một tòa. Chỉ cần có thực lực tranh đoạt. Có thể tranh đoạt bao nhiêu cũng được.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên đã có kế hoạch, đến lúc đó tranh thủ tranh đoạt nhiều hơn một chút. Chín tòa Hồng Hoang điện. Các đại thế giới trong Thương Khung minh cũng là đối thủ cạnh tranh, đến lúc đó đều sẽ không lưu tình. Biết người biết ta trăm trận trăm thắng, bằng không lúc này Lục Lâm Thiên sẽ không có hứng thú tới tham dự đại hội tranh đoạt Hồng Hoang.

- Sau một ngàn năm trăm năm rốt cuộc sẽ có chuyện lớn gì xảy ra?

Lục Lâm Thiên khẽ than một tiếng, Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long và Phong Hành lão tổ cũng không có đề cập tới, cho nên Lục Lâm Thiên cũng không có cách nào biết được.

Sau khi cảm thán một tiếng, hắn bắt đầu tiến vào trạng thái điều tức. Chỉ cần có thời gian Lục Lâm Thiên chưa từng bao giờ thôi lĩnh ngộ. Về phần tu luyện nguyên lực đã sớm không phải là mối lo lắng của hắn. Tinh thạch thế giới, linh tinh, thôn phệ nguyên lực người khác... Đều là ngọn nguồn phát ra nguyên lực hco hắn. Có Âm Dương Hỗn Độn Quyết, tất cả sẽ không thành vấn đề.

Trên ban công của đình viện tang thương có vô số dấu vết, chứng minh nơi này sợ rằng không biết đã tồn tại bao nhiêu năm.

Trên ban công có một nữ nhân có mái tóc dày như mây, người mặc bộ váy dài màu tím, dáng người cao gầy. Ống tay áo rộng thùng thình, bên trên có thêu đồ án hoa sen. Thân hình mềm mại, thướt tha, đường cong lung linh, nhìn vào lại cảm thấy có thêm vài phần thanh nhã.

- Sao ngươi lại chạy tới đây?

Một đạo âm thanh dịu dàng truyefn tới, một nữ tử mặc cẩm bào màu tím liên tục bước tới, dáng người nhẹ nhàng, vẻ mặt cũng giống như trích tiên, phong tư trác tuyệt. Nữ tử như vậy, sợ rằng bất luận là môt jnam tử nào nhìn thấy cũng phải thất hồn lạc phách. Khuôn mặt thanh tú giống như lưu ly, đôi mắt giống như bảo thạch màu đen, ánh mắt như ngập nước, lộ ra vẻ vũ mị.

- Không phải ngươi cũng tới sao? Ngày mai chính là đại hội tranh đoạt Hồng Hoang. Dương Quá kia có trở về không? Lần này hắn là trọng tâm của Thiên Địa các chúng ta.

Nữ tử mặc váy tím quay đầu lại, ngũ quan tinh xảo, khuôn mặt như ngọc, mắt ngọc mày ngài, hai hàng lông mi mang theo vẻ lạnh lùng, thế nhưng lúc này nhìn qua nữ tử mặc cẩm bào màu tím lại dịu dàng nở nụ cười.

Nữ tử mặc cẩm bào kia đi tới bên người nữ tử mặc váy tím, bên hông bộ cẩm bào màu tím có một đai lưng mềm mại, mái tóc đen nhánh xõa xuống vai. Dưới ánh trăng u tĩnh bao phủ ban công, nhìn mái tóc đen nhánh này lại giống như thác nước màu đen u tĩnh chảy xuống phía dưới. Khuôn mặt tinh xảo, hai mắt nhìn qua nữ tử mặc váy tím, khẽ mở miệng nói:

- Vừa rồi đám người bọn họ đã nhận được tin tức, Dương Quá đã trở về, đã tới Mẫn Tinh đại lục.

- Hắn không phải đi tìm mấy người kia sao? Vậy...

Nghe vậy nữ tử mặc váy tím mở miệng, đôi mắt trong sáng mà thanh tịnh nhìn qua nữ tử mặc cẩm bào màu tím.

Chương 4435: Phượng Vũ 2

Nữ tử mặc cẩm bào màu tím mỉm cười, nụ cười khuynh thành, ống tay áo màu tím khẽ tung bay, nhất cử nhất động đều câu hồn đoạt phách, nàng nói:

- Lục Lâm Thiên kia cũng tới, vừa rồi trên Mẫn Tinh đại lục hắn đánh chết Tra Thiên Minh của Thành Băng thế giới cùng Hoàng Lạc Nhan của Phong Thiên thế giới.

- Hắn đến thật rồi sao?

Nghe nữ tử mặc cẩm bào màu tím nói vậy, nữ tử mặc váy tím có chút vui vẻ, thế nhưng lại nhanh chóng thu liễm, miệng nở nụ cười nhạt, thở dài có chút sâu kín, nói:

- Gia hỏa này giống như lúc còn ở Linh vũ thế giới, đến nơi nào cũng gây náo động.

Nữ tử mặc cẩm bào màu tím cũng mỉm cười, nụ cười khuynh quốc khuynh thành. Bộ cẩm bào không thể che hết tư thái mềm mại thướt tha của nàng, tư thái của mỹ nhân. Bờ môi song khẽ mở, nàng nói:

- Đi theo hắn còn có hai người. Hẳn là Long Yên công chúa của Thanh Long Hoàng tộc, còn có Tiểu Long kia.

Nữ tử mặc váy tím nhìn lên trên không trung. Trên vòm trời có một vầng trăng sáng treo cao. Mây mù nhàn nhạt mờ ảo, so với tiếng động ồn ào trong nội thành đêm khuya mà nói, nơi này không thể nghi ngờ còn yên tĩnh hơn rất nhiều.

Mắt nhìn nữ tử mặc váy tím, nữ tử mặc cẩm bào màu tím khẽ hỏi:

- Không biết Dương Quá có nói cho hắn biết chúng ta đều ở Thiên Địa các hay không? Nếu như không nói, ngày mai gặp gia hỏa này nhất định hắn sẽ giật mình không nhỏ. Lại nói, ta còn chưa từng nhìn thấy gia hỏa này giật mình, không biết bộ dáng sẽ ra sao.

Nói xong, nữ tử mặc cẩm bào màu tím khẽ lười biếng duỗi lưng, ngẩng đầu nhìn lên vầng trăng sáng xa xa cùng với sương mù đang lơ lửng trên không trung, đôi mắt trong sáng thâm thúy, không biết có phải đang nghĩ tới chuyện gì đó hay không mà bờ môi son đột nhiên mỉm cười.

- Ngày mai ta không đi. Một mình Lam Thập Tam trấn thủ ở bên kia ta có chút không yên lòng. Ta vẫn nên trở về thì tốt hơn.

Nữ tử mặc váy tím khẽ vươn tay, hai hàng lông mi nhíu lại. Mặc dù nàng chờ mong được gặp hắn, thế nhưng cho dù có gặp mặt lần nữa thì có thể làm được gì? Sau khi gặp mặt sẽ xảy ra chuyện gì nàng không có cách nào tưởng tượng ra được.

Nữ tử mặc cẩm bào màu tím nghe vậy lập tức nhìn nữ tử mặc váy tím, thở dài nói:

- Ngươi còn đang suy nghĩ chuyện trước kia sao? Tất cả đều đã qua, chuyện trước kia ngươi bất lực. Người khác không biết thế nhưng ta đều biết. Những năm này sợ rằng trong lòng người đều có bóng dansgcura hắn. Nếu không ở trong Thiên Địa các, chỉ cần là tin tức về hắn ngươi sẽ không vụɰ ŧяộм đi đọc. Lúc trước tin tức hắn bị Thiên Ma tộc, Dạ Xoa tộc đánh lén vẫn lạc truyền ra. Ngươi lấy cớ đi ra ngoài, kỳ thực lại đi điều tra tin tức của hắn. Một ngàn hai trăm năm kia, không ít người Dạ Xoa tộc, Lang Linh tộc, Thiên Ma tộc đều chết trong tay ngươi. Ta biết rõ ngươi muốn báo thù cho hắn.

Ngừng một lát, nữ tử mặc cẩm bào màu tím nhìn nữ tử mặc váy tím, cắn môi rồi tiếp tục nói:

- Các chủ đã từng nói qua, dùng đại nghị lực, đại hằng tâm, đại thiên phú của ngươi, nếu không phải do một ngàn hai trăm năm kia làm ảnh hưởng tới tâm tình của ngươi. Rất có thể ngươi không chỉ là Vô Lượng Niết Bàn mà chí ít có ba thành trở thành Chân Lý Niết Bàn.

Nữ tử mặc váy tím nghe vậy, khuôn mặt không có bất kỳ chấn động nào. Chỉ là trong đôi mắt sáng lại âm thầm rung động, biến ảo. Sau khi nữ tử mặc cẩm bào màu tím dứt lời, nàng nhìn nữ tử mặc cẩm bào màu tím hỏi:

- Tử Yên, vậy còn ngươi thì sao? Làm sao ngươi biết lúc trước ta đi tới nơi hắn gặp chuyện không may?

- Ta...

Nữ tử mặc cẩm bào màu tím nghe vậy, khuôn mặt tinh xảo lập tức cứng đờ, trong đôi mắt hiện lên vẻ ảm đạm.

Hôm sau, khi tia sáng đầu tiên của mặt trời chiếu vào căn phòng.

Trong phòng, Lục Lâm Thiên đang khoanh chân ngồi bỗng nhiên mở ra, khí tức thương cổ man hoang từ trong mắt chấn động, hai mắt một trắng một đen giống như ngày và đêm luân chuyển nhanh chóng thu liễm.

- Đi kiến thức đại hội tranh đoạt Hồng Hoang một lần đi thôi.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, đại hội tranh đoạt Hồng Hoang, tất cả những người trẻ tuổi trong Thương Khung minh đều hội tụ, chuyện này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có chút chờ mong.

Đại hội tranh đoạt Hồng Hoang diễn ra tại một thương hội trong hắc thị, ở trong đại thành, khiến cho khi bốn người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, DƯơng Quá, Long Yên đi tới thương hội kia, đường phố chung quanh đã có vô số người giống như thủy triều, khiến cho những con đường cái chung quanh chật ních.

Việc quy mô lớn và trọng đại bực này tự nhiên dẫn tới vô số người xem náo nhiệt. Xuyên qua đám người chật như nêm cối ở trên đường là chuyện không thể nào, cho nên Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Dương Quá, Long Yên công chúa cũng chỉ có thể nhảy vọt qua đám người này mà thôi.

Người bay vọt lên giữa không trung cũng có không ít, từng đạo thân ảnh đáp xuống trước đại điện cực lớn trên quảng trường, đây chính là nơi thương hội kia đặt chân.

Diện tích của mảnh quảng trường trước đại điện không nhỏ, trên quảng trường này lại không có bất kỳ người xem náo nhiệt nào dám tới gần nửa bước. Trong lúc diễn ra đại hội tranh đoạt Hồng Hoang, ai dám bước vào quảng trường nửa bước giết không tha.

KHông người nào dám vượt một bước bước vào trong quảng trường. Hôm nay những người tụ tập trong thương hội kia là những người nào a. Ai dám nháo sự hôm nay thuần túy là muốn chết. Những người trẻ tuổi đỉnh phong nhất trong Thương Khung minh, những người trẻ tuổi có bối cảnh không nhỏ đại biểu cho Đại thiên thế giới mình tụ tập lại đây. Loại đội hình này cho dù có ăn tim gấu, gan báo cũng không dám nháo sự.

Sưu Sưu.

Từng đạo thân ảnh đáp xuống quảng trường. Tốp năm tốp ba, cũng có đội ngũ hơn mười người tụ tập lại một chỗ. Từng đạo thân ảnh đáp xuống, khí tức ẩn nấp.

Nhưng mà khí tức trong lúc mơ hồ này lại khiến cho cả phiến thiên địa này run lên.

Từng đạo thân ảnh tiến vào trong đại điện, nhưng lại cần phải đi qua chỗ mấy lão giả giữa đường để đăng ký, sau khi báo ra danh tính mới có thể tiến vào trong đại điện.

Sưu Sưu.

Bốn người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Dương Quá, Long Yên công chúa đáp xuống quảng trường, ánh mắt quét qua quảng trường, lập tức thu hồi ánh mắt nhìn v ề phía mấy lão giả kia. Đều là Tuyên Cổ cảnh, thực lực như vậy nếu như ném ra bên ngoài cũng có thể coi là rất mạnh.

- Những người này hẳn là người Tôn Vũ thế giới, lần tranh đoạt Hồng Hoang điện trước đó, thành tích của Tôn Vũ thế giới tốt nhất, bởi vậy đại hội tranh đoạt Hồng Hoang lần này cũng là do Tôn Vũ thế giới tổ chức. Nghe nói lúc này trong Tôn Vũ thế giới cũng có hậu bối không kém, Vô Thượng Niết Bàn, người mang áo nghĩa lạ.

Dương Quá nói với ba người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Long Yên công chúa.

- Vô Thượng Niết Bàn, thấp một chút a.

Khóe miệng Tiểu Long nhếch lên, Vô Thượng Niết Bàn trong mắt hắn cũng không là gì.

Chương 4436: Ba Tam Nguyên Hóa Hồng?

- Trong thiên địa này Vô Thượng Niết Bàn đã ít càng thêm ít, cũng không giống như người của Linh Vũ thế giới chúng ta, có thể tuôn ra nhiều Vô Thượng Niết Bàn và Vô Lượng Niết Bàn như vậy. CÓ lẽ bởi vì vốn Linh Vũ thế giới chúng ta đã bất phàm từ trước.

Dương Quá nói, hiểu ba ngàn Đại thiên thế giới càng nhiều, hắn cũng có không ít suy đoán về Linh Vũ thế giới. Người trong Linh Vũ thế giới đều bất phàm, Vô Thượng Niết Bàn khắp nơi đều có thể thấy được. Chỉ cần như vậy cũng thấy được Linh Vũ thế giới bất phàm, hoặc giả có nguyên nhân khác.

- Ta cũng cảm thấy kỳ quái.

Tiểu Long nghe vậy cũng có chút nghi ngờ nói:

- Tứ Thú Hoàng tộc trong Linh Vũ thế giới chúng ta sao lại có liên quan tới Thần Thú thế giới, quá kỳ quái.

- Đến lúc đó sẽ biết rõ. Bây giờ chúng ta tới kiến thức đại hội tranh đoạt Hồng Hoang một chút đi.

Lục Lâm Thiên nói xong đứng chắp tay, sau đó đi tới đại điện.

- Lão đại, chờ đệ.

Tiểu Long lập tức theo đuôi, sải bước đuổi theo Lục Lâm Thiên rồi đi tới bên cạnh hắn.

Dương Quá cúi đầu cười cười với Long Yên công chúa, sau đó kéo tay Long Yên công chúa từ từ đi theo sau lưng Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

Bốn người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Long Yên công chúa, Dương Quá đi tới trước người mấy lão giả trước đại điện, lúc này cũng có mấy đội thanh niên nam nữ cũng đang đăng ký.

- Xin hỏi chư vị là đại biểu của đại thế giới nào? Họ gì tên gì? Lão hủ sẽ đăng ký cho chư vị.

Một lão giả nhàn rỗi lập tức nhìn bốn người Lục Lâm Thiên một lát rồi nói. Thái độ khi nói chuyện cực kỳ khách khí. Bất luận một đại biểu của đại thế giới nào tới đây đều là người nổi bật, đỉnh tiêm trong đám người đồng lứa. Bọn họ tới từ Tôn Vũ thế giới, cũng không dám có bất kỳ ngạo khí nào. Đám người trẻ tuổi đồng lứa tới đây hôm nay tuyệt đại bộ phận thực lực đều mạnh hơn bọn họ.

- Thần Thú thế giới Long Huyền.

- Thượng Thanh Thế giới Lục Lâm Thiên.

- Thiên Địa các Dương Quá.

Tiểu Long, Lục Lâm Thiên, Dương Quá, ba người nhẹ nhàng nói danh tự của mình cho lão giả kia.

..

Chỉ là ba người vừa mới nói xong, ánh mắt của lão giả nhìn ba người này lập tức run lên, toàn thân nhịn không được run rẩy.

Mấy chục thanh niên nam nữ chung quanh cùng với mấy lão giả đang ghi tên nghe vậy cũng run lên, ánh mắt đồng loạt nhìn vào Tiểu Long, Lục Lâm Thiên, còn có Dương Quá.

Một đạo lưu quang trên tay lão giả này khắc tư liệu của ba người vào trong ngọc giản, ánh mắt vẫn khó dấu được vẻ rung động. Hắn lập tức cung kính gật đầu nói với ba người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Dương Qúa:

- Mời chư vị vào bên trong, đại biểu các đại thế giới đã tới không sai biệt lắm rồi.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ thủ tục khi đăng ký cũng có chút đơn giản. Bốn người lập tức cất bước, đi về phía đại điện kia.

- Hóa ra hắn chính là Lục Lâm Thiên, Thánh chủ Tuyên Cổ điện, người Chân Lý Niết Bàn, người lĩnh ngộ ra áo nghĩa kỳ lạ thứ năm a.

- Long Huyền cũng là người Chân Lý Niết Bàn.

- Dương Quá của Thiên Địa các cũng là Quy Chân Niết Bàn cực kỳ thưa thớt.

- Ba người này sao lại đi cùng một chỗ? Xem ra quan hệ của ba người này cũng sâu a.

Bốn người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Dương Quá, Long Yên công chúa đi vào trong đại điện phía trước, mấy chục thanh niên nam nữ sau lưng, khuôn mặt vốn tràn ngập ngạo khí lúc này tràn ngập vẻ kinh ngạc và khiếp sợ. Khí độ hiên ngang, cao ngạo trên người dưới mấy chữ này hoàn toàn không nhấc lên nổi.

Sưu Sưu.

Bốn người Lục Lâm Thiên tiến vào trong đại điện, trên quảng trường có mấy người đáp xuống, dẫn đầu là một nữ tử mặc cẩm bào màu tím, dáng người mềm mại, tư thái trác tuyệt tựa như trích tiên. Mỗi một cái nhăn mày, một nụ cười đủ để khiến cho bất luận nam nhân nào thất hồn lạc phách. Thân ảnh đáp xuống đất, đã thu hút không ít ánh mắt chung quanh.

- Là một trong hai Thánh nữ của Thiên Địa các - Tử Yên.

- Vừa rồi không phải Dương Quá, một trong những Thánh tử của Lâm Thiên tới sao? Xem ra lần này Thiên Địa các đối với Hồng Hoang điện cực kỳ coi trọng, không ngờ lại phái ra Thánh tử và Thánh nữ tới.

Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Dương Quá, Long Yên công chúa, bốn người đi vào trong đại điện. Trong đại điện này vốn là do thương hội cải tạo thành đấu giá hội, cho nên diện tích cực lớn có thể dung nạp hơn mấy vạn người.

Khi bốn người Lục Lâm Thiên vào trong đại điện, lúc này trong đại điện cũng có hơn vạn người ở trong, cũng không quá chật chội.

Trên vạn người trong đại điện, bất luận một ai đều là người trẻ tuổi có thực lực đỉnh phong trong đại thế giới của mình. Cho dù không phải là đại biểu trẻ tuổi đỉnh phong trong thế giới của mình, thế nhưng mỗi một người đều là thế hệ bất phàm.

Ánh mắt quét qua, tiếng động lớn, náo nhiệt vang vọng trong đại điện. Tốp năm tốp ba túm tụm, mấy chục người xen lẫn một chỗ, đều đang hỏi han lẫn nhau.

Trong đó bên người không ít nữ tử có không ít thanh niên vây qunah.

Bốn người Lục Lâm Thiên tiến vào cũng không có động tĩnh gì. Bởi vì ở đây đều là những nhân vật có ngạo khí, cho nên cũng không để ý những người vừa mới tiến vào trong đại điện là người nào.

- Đám người trẻ tuổi đồng lứa đỉnh phong trong Thương Khung minh a.

Tổng đại điện, ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, trong đội ngũ hơn vạn người kia, có gần ngàn người có tu vi Hóa Hồng cảnh đã thu liễm. Những người còn lại bất luận một ai đều là Tuyên Cổ cảnh, thậm chí còn là Tuyên Cổ cảnh cao giai trở lên.

Đội ngũ như vậy Lục Lâm Thiên cũng có chút rung động. Sợ rằng người có tu vi Niết Bàn cảnh tiến vào trong đại điện, dưới cỗ khí tức áp lực vô hình kia toàn thân cũng như nhũn ra, nguyên lực đình trệ.

Loại đội hình này cũng là lần đầu tiên Lục Lâm Thiên gặp phải, chân chính là quần anh hội.

Dùng thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại, tu vi còn có tâm cảnh đều được đề cao, đối với loại tình cảnh này hắn cũng không có bao nhiêu chấn động.

Tuy rằng có hơn ngàn Hóa Hồng cảnh có mặt ở nơi này, thế nhưng đối mặt với những siêu cấp cường giả như Phong Hành Thiên chủ, Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long, Băng Thiên, Điện chủ Hậu

Khánh Lâm của Tuyên Cổ điện, Điện chủ Thiên Lôi Tử của Thần Lôi điện đã thành thói quen, cho nên loại trường hợp này tuy rằng người nhiều một chút, thế nhưng so sánh với uy áp khi đối mặt với những siêu cấp cường giả như Phong Hành Thiên chủ, Hoàng Phủ Minh Long, Hậu Khánh Lâm mà nói, tự nhiên không đủ làm cho Lục Lâm Thiên chấn động.

Tâm thần dò xét trong đại điện, Lục Lâm Thiên dò xét tu vi của mọi người. Những thanh niên của Thương Khung minh tới đây đều bất pàm, trong đó cũng có vài khí tức đạt tới Nhị Nguyên Hóa Hồng.

- Ba Tam Nguyên Hóa Hồng?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, không ngờ trong đám người này cũng có ba Tam Nguyên Hóa Hồng, ba cỗ khí tức kia thu liễm cực kỳ tốt. Thế nhưng dưới tu vi của Lục Lâm Thiên hiện tại cũng không khó mà dò xét ra được.

Chương 4437: Tranh đoạt chỗ ngồi 1

Tuổi còn trẻ mà có thể đạt tới tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng, thiên phú này cực kỳ khủng bố. Trong ba ngàn Đại thiên thế giới này người mạnh còn có người mạnh hơn, thiên ngoại hữu thiên, người trong cùng thế hệ có thể so sánh với những người này trong Thượng Thanh thế giới cũng chỉ có Phong Du Du mà thôi.

Đương nhiên giữa Tam Nguyên Hóa hồng cũng có chênh lệch cực lớn. Cảm nhận khí tức thu liễm trong lúc mơ hồ chấn động của ba người kia Lục Lâm Thiên cũng không khó nhận ra. So với lúc đại ca Dương Quá thu liễm khí tức chấn động mà nói, giữa song phương không cùng một tần suất, loại tần suất này đại biểu cho thực lực khác biệt.

Về phần Tiểu Long thì càng không có cách nào so sánh được. Dùng tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong của Tiểu Long hiện tại, thực lực chân chính của Tiểu Long tới tình trạng nào trong lòng Lục Lâm Thiên hiện tại cũng không có cách nào phỏng đoán được.

- Hóa Hồng cảnh không ít.

Long Yên công chúa nhìn bốn phía, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên vẻ chấn động.

Ánh mắt như sao của Dương Quá nhìn qua đại điện, ôn nhu nói với Long Yên công chúa:

- Nhân số không ít, dù sao đều là những người đỉnh phong trong đám người cùng thế hệ của Thương Khung minh, bản thân mình vốn là người nổi bật trong Đại thế giới của mình rồi.

Ngay khi bốn người chăm chú nhìn vào trong đại điện, vốn bốn người tiến vào trong đại điện cũng không khiến cho người ta quá chú ý. Thế nhưng trong bốn người lại có Long Yên công chúa, lập tức hấp dẫn không ít ánh mắt của các thanh niên nhìn tới.

Dùng khí chất và mỹ mạo của Long Yên công chúa, đủ để khiến cho tất cả nữ tử trong đại điện này ảm đạm thất sắc.

Khi bốn người đang dò xét chung quanh đại điện, từng đạo ánh mắt chung quanh đại điện lúc này cũng nhìn vào người Long Yên công chúa.

Thậm chí không ít nữ tử vốn đã quen bản thân là tiêu điểm ở những nơi đi qua, lúc này cảm thấy bị người ta đoạt đi ánh sáng cũng không khỏi dùng ánh mắt giận dữ nhìn về phía Long Yên công chúa. Trong ánh mắt giận dữ này còn có sự ghen ghét.

Tiểu Long nhìn đại điện một vòng, sau đó nói với Lục Lâm Thiên:

- Lão đại, Thần Thú thế giới và Thiên Địa các hẳn có chỗ ngồi bên trên, chúng ta qua đó ngồi đi.

Long Yên công chúa cảm thấy khó chịu với ánh mắt chung quanh, lập tức khoác cánh tay Dương Quá rồi nói với Dương Quá:

- Chúng ta đi thôi.

Dương Quá gật đầu, nhìn Tiểu Long rồi đi lên phía trước.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, đứng chắp tay, cũng theo ba người Tiểu Long, Dương Quá, Long Yên công chúa chậm rãi đi vào trong đại điện.

Trong đại điện này tuy rằng đều là người trẻ tuổi nổi bật, thế nhưng với tu vi thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại, hắn có cảm giác đứng ở nơi này giống như là bắt nạt đám người trẻ tuổi này vậy.

- Tịch Thiên Vũ, ngươi muốn chết sao?

Ngay khi bốn người Lục Lâm Thiên đi vào giữa đại điện, ở trong vị trí trung ương có một tiếng hét lớn vang vọng, âm thanh khiến cho đại điện chấn động rồi run lên.

Tiếng hét lớn đột nhiên xuất hiện khiến cho đám thanh niên nam nữ túm năm tụm ba, tạo thành đội ngũ đang trò chuyện nghe vậy đột nhiên sững sờ. Từng ánh mắt lập tức nhìn về trong đại điện, từng đạo thân ảnh lập tức tiến về phía trước.

Trên đại điện lúc này có mười ba chiếc ghế đá tràn ngập phong cách cổ xưa, tạo hình nặng nề mà nguy nga, khiến cho người ta nhìn vào lập tức có cảm giác áp bách.

Mà sau lưng mười ba chiếc ghế này bên trên có đặt một khối ngọc bài, ngọc bài bên trên chiếc ghế phía sau này có khắc bốn chữ Tôn Vũ thế giới.

Mà mười hai chiếc ghế tiếp theo trên ngọc bài đều có khắc những chữ khác nhau, theo thứ tự là Sang Linh thế giới, Băng Tuyệt thế giới, Thần Thú thế giới, Thái Hoàng thế giới, Phượng Thiên thế giới. Minh Quang thế giới, Vô Tư thế giới, Thần Hổ thế giới, Xích Thiên thế giới, Thiên Địa các, Thiên Linh cung, Phi Thiên đạo tặc.

Tổng cộng có mười ba chiếc ghế phong cách cổ xưa, bên trên đều có ngọc bài khắc danh tự các thế giới, thế lực.

Nhưng lúc này trên mười ba chiếc ghế ngồi kia, trên chiếc ghế có ngọc bài khắc chữu Vô Tư thế giới lại có một nam tử khí khái hào hùng, ước chừng không tới ba mươi tuổi đang ngồi đó. Sau lưng có hai nam một nữ đang cung kính đứng.

Trước người nam tử khí khái hào hùng này có một nam tử khôi ngô rắn chắc đang trợn mắt đứng đó. Tiếng hét lớn kia rõ ràng là vừa từ trong miệng nam tử khôi ngô rắn chắc này truyền ra.

Chung quanh đã sớm có vô số thân ảnh đông nghịt tụ tập lại. Từng người đối với nam tử khôi ngô này đều không xa lạ gì. Ô Tự An của Vô Tư thế giới, tu vi Nhị Nguyên Hóa Hồng, lúc này dựa vào chiến công hiển hách mà ở trong Thương Khung minh có danh tiếng cực lớn.

Vô Tư thế giới thân là một trong mười đại thế giới bài danh đầu tiên, Ô Tự An này vừa mới tới Thương Khung chiến trường đã khiến cho không ít người chú ý.

Nam tử khí khái hào hùng kia nhìn nam tử khôi ngô đang trợn mắt nhìn mình phía trước, trong mắt không có bất kỳ chấn động nào. Thậm chí ngay cả đầu cũng không ngẩng lên mà chỉ nói:

- Ô Tự An, có chuyện gì mau nói, cần gì phải hét lớn như vậy. Hôm nay không phải là đấu giá hội. Hôm nay là đại hội tranh đoạt Hồng Hoang, ngươi làm như vậy là làm mất mặt mũi của Vô Tư thế giới ngươi a.

Ô Tự An nghe vậy vẫn trợn mắt nhìn đối phương, nhìn nam tử khí khái hào hùng kia, hắn trầm giọng nói:

- Tịch Thiên Vũ, đây cũng không phải là ghế của Thái Minh thế giới các ngươi. Muốn ngồi, sợ rằng thực lực của Thái Minh thế giới ngươi còn chưa đủ.

Tịch Thiên Vũ vẫn ngồi đó, dường như không tức giận bởi vì lời nói của Ô Tự An một chút nào, trong lòng bàn tay không biết từ khi nào đã xuất hiện một chiếc khăn che mặt màu trắng, vô cùng mềm mại. Cánh tay giương lên nhẹ nhàng lau mặt, nói:

- Nhỏ giọng một chút, nước miếng của ngươi phun hết lên người ta rồi. Chú ý vệ sinh một chút.

Nói xong, Tịch Thiên Vũ thu chiếc khăn tay kia lại, lúc này mới khẽ ngẩng đầu nhìn qua Ô Tự An, nói:

- Ta nhớ có một quy củ a, những chỗ ngồi này cũng không phải là dành riêng cho các ngươi. Nếu như ai có thực lực là có thể ngồi, có đúng như vậy không?

- Quả thực đúng là như vậy. Nếu ai có thực lực là có thể đi lên ngồi, nhưng mà Tịnh Thiên Vũ ngươi còn không có tư cách, Thái Minh thế giới ngươi còn chưa đủ tư cách ngồi lên trên đó.

Một tiếng hét lớn vang lên, Ô Tự An hoàn toàn không có bất kỳ khách khí nào, nguyên lực thuộc tính Thổ hùng hồn lập tức tuôn ra, năng lượng cường hãn mang theo uy áp hàng lâm khiến cho đám người có thực lực hơi thấp chung quanh lập tức cảm nhận được cảm giác áp bách cực lớn.

Vẻ mặt Tịch Thiên Vũ vẫn lạnh nhạt như cũ, ánh mắt trên khuôn mặt khí khái hào hùng kia thậm chí còn không thèm nhìn Ô Tự An lấy một cái.

- Cút xuống dưới cho ta.

Lại một tiếng quát vang lên, nguyên lực trong người Ô Tự An tuôn ra, năm ngón tay nắm chặt thành quyền, phảng phất như muốn đem phiến không gian lớn trước mắt nắm vào trong lòng bàn tay. MỘt đạo quyền ấn ầm ầm đánh về phía Tịch Thiên Vũ.

Chương 4438: Tranh đoạt chỗ ngồi 2

Sưu.

Gợn sóng trong không gian trước quyền ấn bị nghiền nát, đạo quyền ấn này bắn ra, vết nứt không gian lan tràn, lập tức đánh tới trước người Tịch Thiên Vũ.

- Thực lực của ngươi dường như chưa đủ a.

Tịch Thiên Vũ rốt cuộc cũng có động tác, chiếc khăn tay màu trắng nhỏ không biết biến mất từ khi nào, vô cùng quỷ dị. Bàn tay trắng nõn đánh ra. quang mang khiến tim đập nhanh đen kịt mang theo khí tức cường hãn tựa như hủy diệt hung hăng va chạm với một quyền của Ô Tự An.

Tất cả chỉ trong sát na, khiến cho tất cả mọi người ở đây nhìn vào cảm thấy hoa mắt.

Phanh.

Chưởng quyền va chạm, âm thanh trầm đυ.c do năng lượng va chạm truyền ra. kình khí cường hãn giống như gợn sóng lan tràn, thế nhưng cũng không lan tràn ra quá ra, dường như tất cả đều nằm trong sự khống chế.

Phụt.

Mà dưới năng lượng khủng bố như vậy, không gian quanh thân hình khôi ngô của Ô Tự An bỗng nhiên xuất hiện từng vòng kình phong rung động, vô cùng quỷ dị. Không gian quanh thân lập tức vặn vẹo, trong miệng có một ngụm máu tươi đỏ thẫm phun ra.

Khục khục.

Thân hình Ô Tự An lập tức lảo đảo lui lại vài bước mới có thể đứng vững thân hình. Mỗi khi lui về phía sau một bước, trong đại điện đều lộ ra dấu chân thật sâu. Mặt đất rạn nứt, ánh mắt hắn cũng rung động không thôi.

- Thực lực thật mạnh, Ô Tự An một chiêu đã bị thua.

- Tam Nguyên Hóa Hồng, Tịch Thiên Vũ không ngờ lại là Tam Nguyên Hóa Hồng.

Sau khi Ô Tự An bị thua, từng đạo ánh mắt lập tức nhìn về phía Tịch Thiên Vũ, trong mắt hiện lên vẻ chấn động.

Nơi này hiện tại đều là những người trẻ tuổi tập trung, cả đám đều là người nổi bật trong đám người cùng thế hệ, ngạo khí mười phần.

Tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng ở trong đám người trẻ tuổi đỉnh phong này mà nói là tồn tại đỉnh phong, chỉ có thực lực mới có thể đại biểu cho tất cả.

- Ngươi là Tam Nguyên Hóa Hồng?

Thân hình Ô Tự An ổn định lại, mắt nhìn Tịch Thiên vũ, đôi mắt vốn trợn lên lúc này tràn ngập vẻ rung động. Trong lúc nhất thời không biết nên làm thế nào. Muốn ra tay thế nhưng lại có chút do dự, trước mặt thực lực hắn biết tất cả chỉ là uổng công.

- Ô Tự An, nể mặt đều là người Thương Khung minh, ta đã để cho ngươi còn mặt mũi. Nên biết thức thời, bằng không sẽ tự rước lấy nhục.

Tịch Khung Thiên ngồi trên ghế đá, thân hình không có di động một chút nào. Thu hồi một chưởng, ánh mắt nhìn về phía Ô Tự An lúc này mới có chút chấn động, hàn ý không thèm che dấu lan tràn ra, nói:

- Ngươi phải hiểu rõ, trong này là Thương Khung bí cảnh, nên thu liễm ngạo khí của Vô Tư thế giới ngươi một chút. Bằng không ta muốn giết ngươi cũng không ai có thể cứu ngươi.

Thân hình khôi ngô của Ô Tự An khẽ run lên, sắc mặt tái nhợt, thế nhưng cũng không dám nói gì nữa. Trước mặt thực lực tuyệt đối, hắn biết rõ mình có nói cũng không có tác dụng gì. Tất cả chỉ có thể nhịn.

Vô số người vây xem chung quanh đối với Ô Tự An có chút đồng tình, thế nhưng cũng chỉ là đồng tình mà thôi. Thậm chí trong ánh mắt đồng tình còn hiện lên vẻ trào phúng.

Cường giả vi tôn, không có ai sẽ để ý tới kẻ yếu. Tuy rằng Ô Tự An không phải là kẻ yếu, thế nhưng so với Tịch Thiên Vũ mà nói lại là kẻ yếu.

Lục Lâm Thiên nhìn xuyên qua đám người vào Tịch Khung Thiên, đây là một trong ba kẻ có khí tức Tam Nguyên Hóa Hồng trong đại điện.

Thái Minh thế giới, Lục Lâm Thiên cũng không quên Ma gia kia chính là một phần tử trong Thái Minh thế giới. Xem ra Thái Minh thế giới vì Tịch Thiên Vũ cho nên lần trước mới cố ý sai Ma Tước tới mật địa Thiên giới dò xét thực lực của đám người cùng thế hệ, sau đó mới quyết định bội ước.

- Lão đại, Tịch Thiên Vũ của Thái Minh thế giới này đủ độc a.

Trong đám người, Tiểu Long truyền âm tới trong tai Lục Lâm Thiên.

- Người này không phải loại lương thiện, Ô Tự An không chỉ có thực lực không phải là đối thủ của hắn, mà ngay cả tâm trí cũng không phải là đối thủ.

Lục Lâm Thiên trả lời, thầm nghĩ sợ rằng Thái Minh thế giới có vài phần nắm chắc với Tịch Thiên vũ này, cho nên mới bội ước với Thượng Thanh thế giới.

Lục Lâm Thiên âm thầm mở miệng cười, nhưng mà những người sau lưng Thái Minh thế giới kia lại không chơi được Phong Hành Thiên chủ, đoán chừng hiện tại đám người này vẫn chưa biết gì, đến lúc đó sợ rằng chỉ có hối hận tới mức đứt ruột đứt gan.

- Bội ước tốt.

Lục Lâm Thiên thì thào nói một tiếng, bất kể như thế nào đến lúc đó hắn đoạt được Hồng Hoang điện mà lại phải vô duyên vô cớ giao một nửa cho người khác, đây chính là chuyện mà hắn không muốn thấy nhất.

- Không ngờ thực lực của Tịch huynh đệ lại manh như vậy, lần này chúng ta tranh đoạt Hồng Hoang lệnh lại thêm một phần nắm chắc a.

Một âm thanh hồ hởi vang lên, trong đám người có một nam tử mặc y phục màu đen, áo khoác ngắn, sau lưng có áo choàng màu đỏ nhàn nhạt bước ra, đi tới chỗ ngồi của Tôn Vũ thế giới chính giữa, áo choàng màu đỏ trên người run lên, lập tức ngồi ngay ngắn vào chỗ của mình.

Mà sau khi nam tử này ngồi vào chỗ của mình, lập tức có mười người đứng ở phía sau hắn, khí tức bất phàm lập tức khởi động. Một nửa đều có tu vi Hóa Hồng cảnh, thậm chí còn có một Nhất Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong, tất cả đều cung kính đứng sau lưng nam tử mặc áo choàng màu đỏ này.

- Tranh đoạt Hồng Hoang lệnh, còn phải nhờ Vũ huynh đệ và mọi người sắp xếp a.

Tịch Thiên Vũ cũng không dám vô lễ với nam tử mặc áo choàng màu đỏ này, khẽ gật dầu, vẻ mặt vô cùng tự nhiên, thần thái lạnh nhạt.

- Ha ha, Hồng Hoang lệnh lần này tự nhiên chúng ta phải tranh đoạt mấy khối. Về phần Hồng Hoang điện sao, lần này tự nhiên phải áp chế Thiên La minh một chút mới được.

Lại có một đạo thân ảnh đi ra, đó là một nam tử mặc y phục màu trắng tinh xảo, mái tóc dài sau lưng rũ xuống hai vai, che hai má trên khuôn mặt tinh xảo. Khuôn mặt trắng nõn trơn bóng, đôi mắt đen nhánh thâm thúy hiện lên vẻ mê người, quả là một mỹ nam tử.

Mỹ nam tử này xuất hiện, trong đại điện có không ít nữ tử hiện lên vẻ rung động. Tâm hồn thiếu nữ rung động, loại nam nhân này giống như nữ nhân chỉ cần nhìn một cái sẽ bị mê muội.

Huống chi hắn chính là Nhược Vô Trần, Nhược Vô Trần của Sang Linh thế giới, là cường giả đỉnh phong trong đám người cùng thế hệ của Sang Linh thế giới, ở trong Sang Linh thế giới lưu lại vô số truyền kỳ.

Y phục màu trắng trên người Nhược Vô Trần tung bay, ngồi ngay ngắn bên chiếc ghế đá của Sang Linh thế giới bên phải nam tử mặc áo choàng màu đỏ, sau đó khẽ gật đầu với nam tử này.

- Nghe nói không lâu trước ngươi vừa mới tiêu diệt mấy chục quân đoàn của Phệ Hồn nhất tộc cùng Ám Linh tộc. Chúc mừng.

Nam tử mặc áo choàng màu đỏ nói với Nhược Vô Trần.

- Không có gì, Hồng Hoàng lệnh và Hồng Hoang điện mới là trọng điểm.

Nhược Vô Trần nói.

- Vũ huynh, chúng ta lại gặp mặt.

- Vô Trần huynh đệ, đã lâu không gặp.

Chương 4439: Tất cả đại biểu của các đại thiên thế giới

- Thực lực hai người các ngươi dường như lại mạnh hơn a.

Mấy đạo âm thanh từ trong đám người truyền ra, lập tức có mấy đạo thân ảnh chớp động, khiến cho người ta hoa mắt. Trong nháy mắt lập tức trên mười ba chiếc ghế ngồi kia lần nữa xuất hiện thêm bảy người.

- Đã lâu không gặp.

Nam tử tuấn lãng mặc áo choàng đỏ cùng với mỹ nam tử mặc y phục màu trắng khẽ gật đầu, dường như bọn họ vốn đã nhận thức nhau từ trước.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước, sáu nam một nữ, bên người Nhược Vô Trần, trên ghế ngồi của Băng Tuyệt thế giới có một nam tử gầy gò đang ngồi, hai hàng lông mày thô đậm, sống mũi cao thẳng, thế nhưng làn da lại trắng nõn.

Tiếp theo trên chiếc ghế của Thái Hoàng thế giới chính là một đại hán có hình thể giống như cột điện, hai mắt to như mắt trâu, trên trán có một chiếc sừng nhỏ. Chiếc ghế ngồi kia vốn bình thường hai người có thể ngồi đó, thậm chí ba người còn vừa vặn. Thế nhưng cự hán này ngồi vào nhìn qua lại có cảm giác chật chội.

Người này chỉ cần nhìn cũng biết là Thú tộc, nhưng Lục Lâm Thiên cũng khó có thể nhận ra là loại Thú tộc nào. Chỉ là khí tức cường hãn.

Trên ghế ngồi của Phượng Thiên thế giới chính là một nam tử thân hình thon dài, có chút tuấn lãng, người này chính là Phượng Vũ mà hắn đã gặp ngày hôm qua.

Trên ghế ngồi của Minh Quang thế giới là một nam tử mặc hoa phục, khuôn mặt cực kỳ cương nghị, đôi mắt thâm thúy giống như sương mai.

Trên ghế ngồi của Thần Hổ thế giới, một nam tử màu da vàng óc, thân hình to lớn, ngũ quan góc cạnh mà thâm thúy, giống như điêu khắc, trên cái trán trong lúc mơ hồ hiện lên bí văn chữ Vương, trong con mắt thâm thúy hiện lên vẻ uy nghiêm. Trên thân hình phát ra khí chất vương giả, uy chấn thiên hạ.

Trên ghế ngồi của Phi Thiên đạo tặc là một nam tử tóc dài màu đen, mái tóc đen nhánh phất phơ bên tai, lông mày dài như lá liễu, thân hình gầy gò, trên người khoác một chiếc áo choàng màu xám, nhìn qua có chút đơn bạc. Trong hai mắt hiện lên vẻ cao ngạo, thế nhưng sâu trong đáy mắt hiện lên vẻ bình tĩnh.

Thứ khiến cho Lục Lâm Thiên có chút chú ý chính là, không gian bên người nam tử đơn bạc kia vô thanh vô tức có khí tức lạnh buốt.

Người cuối cùng, trên ghế ngồi của Xích Thiên thế giới là một nữ tử. Cũng là một nữ tử duy nhất trên hàng ghế. Trên người mặc một kiện khải giáp màu xanh da trời, kiện khải giáp này càng làm tôn thân hình động lòng người của nàng ra khiến cho không ít nam tử chung quanh phun máu mũi.

Nữ tử này có khuôn mặt, da trắng như tuyết, làn da trắng nõn nà, lông mi gióng như lông chim, răng trắng như ngọc, kiện khải giáp màu xanh da trời không làm mất đi vẻ mềm mại của nàng, ngược lại nhìn qua còn có vẻ khí vũ hiên ngang, khí khái hào hùng. Lục Lâm Thiên cũng không khỏi liếc nhìn nữ tử này vài lần. Khải giáp trên người nữ tử này tràn ngập bí văn, hoa văn phong cách cổ xưa, cách ăn mặc cùng với dáng người cực kỳ tương tự Lữ Tiểu Linh.

- Nhị đệ, Tiểu Long, những người này nếu không có bất ngờ xảy ra mà nói, có lẽ chính là Vũ Thoát Phàm của Tôn Vũ thế giới, Nhược Vô Trần của Sang Linh thế giới, Thì Trường Ức của Băng Tuyệt thế giới. Phượng Vũ của Phượng Thiên thế giới chúng ta đã gặp qua ngày hôm qua. Còn có Ngưu Trĩ của Thái Hoàng thế giới, CamNgộ Kỳ của Minh Quang thế giới, Kim Hổ của Thần Hổ thế giới. Phong Dạ Phiêu của Phi Thiên đại đạo cùng với Diễm Hân của Xích Thiên thế giới.

Dương Quá dùng linh hồn truyền âm tới trong tai Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lần nữa nhìn mấy người đang ngồi trên mấy chiếc ghế đá, ở giữa là Vũ Thoát Phàm mặc áo choàng đỏ của Tôn Vũ thế giới. Còn có mỹ nam tử Nhược Vô Trần của Sang Linh thế giới. Hai người này giống như Tịch Thiên Vũ của Thái Minh thế giới, đều có tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng.

Sau đó Lục Lâm Thiên cũng dò xét Ngưu Trĩ của Thái Hoàng thế giới cùng Cam Ngộ Kỳ của Minh Quang thế giới, Phong Dạ Phiêu của Phi Thiên đại đạo một lần. Lục Âm và Lục Xảo, Lục Tượng, Lục Thành, Lục Phương, mấy đứa nhỏ Lục gia này đều ở trong Thái Hoàng thế giới, Minh Quang thế giới, còn có Phi Thiên đạo tặc. Lúc này đám người Lục Âm, Lục Xảo, Lục Tượng, Lục Trực, Lục Thành không tới, vậy hẳn là không có tư cách đại biểu của các thế giới. Hoặc là căn bản cũng không tiến vào trong Thương Khung chiến trường.

Chỉ là Lục Lâm Thiên cũng vẫn kỳ quái, ngay cả Phi Thiên đạo tặc cũng có chỗ ngồi ở đây mà Tuyên Cổ điện lại không có.

- Lão đại, chúng ta cũng đi ngồi xuống đi, đứng lâu mỏi quá.

Tiểu Long liếc nhìn mười người, cũng không có để trong lòng, nói xong, đi tới hàng ghế ngồi phía trước.

- Chúng ta cũng tới ngồi đi.

Dương Quá kéo tay Long Yên công chúa từ trong đám người đi ra.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, cũng cất bước theo sau lưng Tiểu Long, đứng chắp tay, vẻ mặt lạnh nhạt.

Bốn người đi ra, đám người chung quanh lập tức bạo động, từng án mắt lập tức nhìn vào thân bốn người.

Bốn người từ trong đám người đi ra, đám người Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ, Diễm Hân đều nhìn về phía bốn người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Dương Quá, Long Yên công chúa.

Phượng Vũ của Phượng Thiên thế giới nhìn bốn người Lục Lâm Thiên, ánh mắt bắt đầu run run.

- Là Lục Lâm Thiên, ngày hôm qua Hoàng Lạc Nhan đã bị Lục Lâm Thiên này đánh chết.

- Người Chân Lý Niết Bàn của Thượng Thanh thế giới, Thánh chủ Tuyên Cổ điện Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên xuất hiện, lập tức có không ít tiếng nghị luận vang vọng, chuyện ngày hôm qua đánh chết Hoàng Lạc Nhan đã sớm xôn xao trong đại thành này. Tất cả đại biểu của các đại thế giới đều nhận được tin tức.

Nghe thấy ba chữ Lục Lâm Thiên này, ánh mắt ba người Vũ Thoát Phàm, Tịch Thiên Vũ, Nhược Vô Trần đều nhảy lên, chăm chú nhìn về phía bốn người dường như đang tìm kiếm gì đó.

- Tỷ tỷ, nàng ngồi đi, ta đứng là được rồi.

Cùng lúc Dương Quá đi tới chỗ ngồi của Thiên Địa các, ống tay áo vung lên, khí lưu đảo qua chỗ ngồi, sau đó ý bảo Long Yên công chúa ngồi xuống.

Long Yên công chúa dịu dàng ngồi xuống, sau đó kéo tay Dương Quá nói:

- Chỗ ngồi này đủ hai người ngồi, chúng ta cùng ngồi đi.

- Cũng tốt.

Dương Quá cười cười, dưới vô số ánh mắt kinh ngạc và cực kỳ hâm mộ ngồi bên cạnh Long Yên công chúa.

- Lão đại, chúng ta ngồi cùng một chỗ hay là...

Tiểu Long đến trước chỗ ngồi của Thần Thú thế giới, sau đó nói với Lục Lâm Thiên, lão đại không có chỗ ngồi, đương nhiên hắn sẽ không ngồi.

- Không cần, đệ cứ ngồi đi.

Tiểu Long còn chưa dứt lời đã bị Lục Lâm Thiên ngắt lời.

Lúc này, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào trên mười ba chiếc ghế, chiếc ghế bên cạnh Vũ Thoát Phàm của Tôn Vũ thế giới còn chưa có người ngồi, trên ngọc bài có viết ba chữ Thiên Linh cung.

Nói xong, dưới ánh mắt rung động của mọi người, Lục Lâm Thiên lạnh nhạt không chút sợ hãi, đi tới chỗ ngồi của Thiên Linh cung, đặt mông ngồi lên ghế.

- Đó là Dương Quá của Thiên Địa các, Long Huyền của Thần Thú thế giới...

Dương Quá và Tiểu Long ngồi xuống, đối với thân phận của hai người, người chung quanh cũng biết được đại khái, cũng có không ít người kinh ngạc lên tiếng.

Chương 4440: Gặp lại người quen 1

Long Huyền của Thần Thú thế giới là Chân Lý Niết Bàn, Dương Quá của Thiên Địa các là Quy Chân Niết Bàn. Danh tự của hai người này đã sớm rơi vào trong tay ba ngàn Đại thiên thế giới. Đại biểu của các Đại thiên thế giới tới tham dự đại hội tranh đoạt Hồng Hoang bình thường cũng biết được hai người này mạnh mẽ ra sao.

Chỉ là sau khi Lục Lâm Thiên đặt mông ngồi trên ghế của Thiên Linh cung, lại khiến cho không ít ánh mắt bắt đầu phức tạp.

- Đó là Lục Lâm Thiên, chẳng lẽ hắn là người Thiên Linh cung?

- Chẳng lẽ Lục Lâm Thiên là người của Thiên Linh cung hay sao?

Lục Lâm Thiên ngồi xuống, đối với tiếng nghị luận của đám người chung quanh không chút để ý. Sau khi ngồi xuống, áo bào xanh trên người tung bay, hắn chỉ lạnh nhạt lẳng lặng ngồi đó.

Trước mỗi một chiếc ghế đều có một chiếc bàn vuông phong cách cổ xưa, bên trên có không ít hoa quả tươi.

Vũ Thoát Phàm nhìn Lục Lâm Thiên ngồi bên trái, lông mày mơ hồ nhíu lại, mở miệng hỏi:

- Các hạ là người của Thiên Linh cung?

- Ta sao?

Lục Lâm Thiên nhìn qua Vũ Thoát Phàm, nói:

- Lục Lâm Thiên của Thượng Thanh thế giới, cũng không phải là người của Thiên Linh cung.

- Thật sự là Lục Lâm Thiên sao?

- Hóa ra hắn chính là Lục Lâm Thiên.

Trong đại điện, nhân số ở trong đại điện đã hơn vạn người, vô số ánh mắt chung quanh lúc này đều rơi vào trên người Lục Lâm Thiên.

Đối với mọi người mà nói, danh khí của ba chữ Lục Lâm Thiên này quả thực quá lớn một ít.

Vũ Thoát Phàm nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Thì ra là thánh chủ Tuyên Cổ điện, người Chân Lý Niết Bàn của Thượng Thanh thế giới. Lần này tuy rằng Tuyên Cổ điện tuyên bố gia nhập Thương Khung minh, thế nhưng cũng không có phái người tiến vào trong Thương Khung chiến trường tranh đoạt Hồng Hoang điện trong nội bộ Thương Khung minh chúng ta. Thượng Thanh thế giới vốn cũng không có tư cách được ngồi đây. Mặt khác đây cũng là chỗ ngồi của Thiên Linh cung, lúc này các hạ ngồi đây sợ rằng có chút không ổn.

- Hừ, không biết quy củ, cho rằng Thánh chủ của Tuyên Cổ điện, người Chân Lý Niết Bàn thì là oai lắm sao? Đây là Thương Khung chiến trường.

Phượng Vũ nhìn Lục Lâm Thiên, dường như lúc này có đám người Vũ Thoát Phàm có mặt, lá gan của hắn cũng lớn hơn một chút. Ánh mắt âm trầm lạnh lùng, miệng quát một tiếng, thế nhưng cũng không dám quá lớn tiếng.

Phanh.

Bỗng nhiên một âm thanh trầm thấp bạo liệt đột nhiên vang vọng trong đại điện, khí tức nóng bỏng đột nhiên khuếch tán. Cả đại điện ầm ầm run lên, giống như đại điện khổng lồ này sắp sụp đổ vậy.

Mà ánh mắt mọi người lập tức nhìn về phía Phượng Vũ của Phượng Thiên thế giới, lúc này mọi người lập tức nhìn thấy ghế đá hóa thành bột phấn. Mặt đất lõm xuống, nửa thân hình Phượng Vũ cắm vào trong mặt đất của đại điện. Khắp không gian chung quanh có một vòng xoáy không gian đen kịt, có hỏa diễm màu vàng ở trong vòng xoáy tràn ra, tất cả đang từ từ tiêu tán.

Chỉ là những khí tức nóng bỏng kia cũng đủ khiến cho đám người chung quanh này rung động, linh hồn run rẩy.

Mà Tiểu Long của Thần Thú thế giới ngồi bên trái Phượng Vũ, nắm tay phải còn chưa thu lại, hỏa diễm màu vàng nhàn nhạt từ trên nắm tay hắn đang từ từ thu liễm.

Phụt.

Phượng Vũ một nửa thân hình cắm vào trong mặt đất lúc này phun ra một ngụm máu tươi đỏ thẫm. Máu tươi nhuộm đỏ y phục, ánh mắt lúc này đã không phân rõ là sợ hãi hay là kinh hãi. Ngày hôm qua hắn đã biết rõ thanh niên mặc áo bào vàng này khó dây vào. Thế nhưng thật không ngờ đâu chỉ là khó dây vào, đây quả thực chính là khủng bố, ánh mắt hoảng sợ mà ngốc trệ.

- Lải nhải, bản Long ngày hôm qua đã nhìn ngươi không vừa mắt, ngươi cho rằng thân phận của ngươi to lắm sao? Nếu không phải nể mặt Thần Hi, bản long vừa rồi nhất định sẽ lấy mệnh ngươi. Nếu như lải nhải một lần nữa, lão tử sẽ phế nhà ngươi.

Hỏa diễm màu vàng từ từ thu liễm, thu hồi nắm tay, Tiểu Long tiếp tục lạnh nhạt ngồi đó, khí thế bá đạo, lạnh lùng khiến cho người ta hãi hùng khiĩếp vía. hít.

Đám người đứng xem bên ngoài hít sâu một ngụm khí lạnh, thực lực của Phượng Vũ tất cả mọi người đều biết rõ một ít, Phượng Vũ đã đột phá tới Nhị Nguyên Hóa Hồng, nương theo bản thể của Phượng Hoàng nhất tộc, thực lực không cần phải nói. Thế nhưng chỉ một quyền đã bị Long Huyền của Thần Thú thế giới chà đạp giống như con sâu cái kiến. Đủ để chứng minh thực lực của Long Huyền kia kinh khủng ra sao.

Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ, ba người này âm thầm biến sắc, ánh mắt mơ hồ hiện lên vẻ phức tạp.

- Ngươi...

Thân hình Phượng Vũ dãy dụa từ trong mặt đất lao ra, khuôn mặt trắng bệch như tro tàn. Mắt nhìn Tiểu Long, lời còn chưa dứt lại phun ra một ngụm máu tươi. Sau đó không còn mặt mũi lưu lại, ánh mắt oán độc mang theo vẻ sợ hãi quay người tiến vào trong đám người hướng về phía ngoài rời đi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nhìn Phượng Vũ, lúc này mới nói Vũ Thoát Phàm bên người:

- Ta tùy tiện ngồi một chút, dù sao cái ghế này ta cũng không lấy, nếu như Thiên Linh cung tới ta lại trả lại là được rồi.

- Cái này...

Vũ Thoát Phàm sững sờ một chút, dường như cũng có chút khó xử.

- Vũ huynh, dù sao cũng không lấy, vậy thì để cho Lục huynh đệ ngồi cũng không sao. Lần này chúng ta tranh đoạt Hồng Hoang lệnh và Hồng Hoang điện, tự nhiên không thiếu được Lục huynh đệ hỗ trợ.

Nhược Vô Trần nhìn Lục Lâm Thiên gật đầu, lập tức nói với Vũ Thoát Phàm.

- Chèn ép Thiên La minh, tất cả người trong Thương Khung minh phải hợp tác, tự nhiên cần vị Lục huynh đệ này hỗ trợ. Ta nghe nói đại quân của Thượng Thanh thế giới mấy tháng này bách chiến bách thắng, chưa từng thua trận, bội phục, bội phục.

Dưới tay Nhược Vô Trần, trên ghế của Băng Tuyệt thế giới, nam tử có làn da trắng nõn, sống mũi cao thẳng, lông mày thô rậm ôm quyền gật đầu với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cũng không phải là người tự ngạo, đối phương có lễ như vậy trong lòng hắn lập tức có hảo cảm cho nên cũng gật đầu.

- Đã như vậy nếu như Lục huynh đệ không chê thì ngồi cũng không sao. Ta đoán người Thiên Linh cung ngày hôm nay sợ rằng cũng không tới.

Vũ Thoát Phàm nói với Lục Lâm Thiên.

- Vậy thì ta sẽ ngồi đây, các người cứ trò truyện, ta nghe là được rồi.

Lục Lâm Thiên cũng không khách khí, chỗ ngồi vô cùng rộng, hắn khẽ nhích mông, nắm lấy một loại hoa quả tươi không biết tên trên cái bàn vuông vắn, nhét vào trong miệng cắn một ngụm. Âm thanh thanh thúy vang lên, hương vị ngọt ngào khiến cho hắn sảng khoái không thôi.

Từng ánh mắt mang theo vẻ kinh ngạc nhìn về phía Lục Lâm Thiên, không ít nữ tử nhíu mày, có cảm giác Lục Lâm Thiên này có chỗ không giống người thường.

Vào giờ phút này, trong lối vào đại điện, trong đám người xa xa lại có không ít người bắt đầu bạo động.

- Tại hạ Bạch Lâm của Minh Hoa thế giới bái kiến Tử Yên tiểu thư.

- Tần Lâm Đào của Mộc Vũ thế giới bái kiến Tử Yên tiểu thư.

Khi từng ánh mắt nhìn về phía sau, trong mắt đều hiện lên vẻ kinh ngạc. Từng âm thanh vang lên, trong đám người dần dần cũng tách ra một lối đi.

Chương 4441: Gặp lại người quen 2

Mọi người nhường ra một lối đi, mấy đạo thân ảnh vây quanh một nữ tử lập tức xuất hiện trước mười ba chiếc ghế phong cách cổ xưa.

Đây là một nữ tử tuyệt mỹ, người mặc cẩm bào màu tím, cái eo nhỏ nhắn, thân hình mềm mại, đường cong động lòng người.

Liên tục bước về phía trước, nữ tử tuyệt mỹ từ từ đi tới, thân hình mềm mại giống như tiên tử, phong tư trác tuyệt. Đôi mắt xinh đẹp giống như ngọc thạch, khiến cho tất cả nam tử trong đại điện bỗng nhiên thất hồn lạc phách, đều bị khuynh đảo.

Long Yên công chúa cũng là nữ tử tuyệt mỹ, thế nhưng Long Yên công chúa so với nữ tử tuyệt mỹ này lại có khí chất cao quý.

Mà nữ tử tuyệt mỹ này chỉ cần liếc nhìn cũng khiến cho hồn phách nam nhân rung động. Khí chất thánh khiết, cả hai khí chất đều không giống nhau, đều tuyệt mỹ, thế nhưng không hề nghi ngờ. Nữ tử tuyệt mỹ mặc cẩm bào màu tím này càng khiến cho người ta mê muội hơn.

Trên ghế ngồi, từng đạo ánh mắt nhìn qua nữ tử mặc cẩm bào màu tím, mà ngay cả Diễm Hân thân là nữ nhân cũng chăm chú nhìn vào nữ tử mặc cẩm bào màu tím kia, trong mắt hiện lên vẻ kinh diễm.

Trong mắt đám người Thì Trường Ức, Tịch Thiên Vũ, Cam Ngộ Kỳ, Vũ Thoát Phàm lúc này đều hiện lên vẻ chấn động, mà ngay cả Nhược Vô Trần cũng rung động, khẽ vươn tay vuốt vuốt mái tóc dài màu đen bên tai.

Đôi mắt đen nhánh của Tiểu Long khi nhìn thấy nữ tử mặc cẩm bào màu tím này thiếu chút nữa muốn rớt ra, ánh mắt của Long Yên công chúa cũng hiện lên vẻ kinh ngạc.

Răng Rắc.

Tay Lục Lâm Thiên đặt hoa quả tươi vào trong miệng, đang định cắn miếng thứ hai, ánh mắt lập tức ngây ngốc, kinh ngạc tới mức cái cằm rớt xuống, mãi không nhấc lên được. Biểu lộ trên mặt so với Tiểu Long không kém là bao. Ngốc trệ một hồi mới cắn được miếng thứ hai.

Nữ tử tuyệt mỹ mặc cẩm bào màu tím này Lục Lâm Thiên sao lại không biết, đây không phải là thánh nữ Tử Yên của Thiên Địa các khi trước thì còn có thể là ai được.

- Nhị đệ, xem đầu óc ta này. Mấy ngày nay ta chỉ nghĩ tới Long Yên mà quên nói cho đệ biết Tử Yên và Lam Thập Tam cũng gia nhập Thiên Địa các.

Dương Quá dùng linh hồn truyền âm nói với Lục Lâm Thiên, ánh mắt lập tức tìm kiếm sau lưng Tử Yên, dường như đang tím kiếm ai đó, trong mắt hiện lên vẻ nghi hoặc.

Từng ánh mắt nhìn vào trên người Tử Yên, bên người nàng có không ít thanh niên xúm lại, tranh nhanh báo danh, dường như muốn lọt vào mắt xanh của mỹ nhân.

Chỉ là mỹ nhân này đối với đám thanh niên tuấn lãng bất phàm, khí vũ hiện ngang bên người đều không có hứng thú gì. Đôi mắt đen như mực giống như bảo thạch kia liếc qua chung quanh đại điện. Ánh mắt nàng khiến cho nam tử nhìn vào lập tức có cảm giác mất hồn vía. Thân hình mềm mại lập tức đi thẳng về phía trước, đi tới bên người Long Yên rồi nói:

- Đã lâu không gặp công chúa, ta rất nhớ mọi người a.

- Không ngờ ngươi lại ở Thiên Địa các, Quá nhi cũng không có nói với ta.

Long Yên công chúa đứng dậy, dịu dàng cười, nụ cười khuynh thành.

Nhìn hai nữ tử tuyệt mỹ đứng đó, tất cả ánh mắt đều bị thu hút, tất cả nữ tử trong đại điện lúc này đều ảm đạm thất sắc.

Mấy thanh niên nam nữ đi theo Tử Yên tới sau khi tới trước mặt Dương Quá lập tức xoay người hành lễ, rồi cung kính đứng sau lưng Dương Quá.

Dương Quá gật đầu với mấy người sau lưng, sau đó lập tức đứng dậy, mỉm cười nói với Tử Yên:

- Tử Yên, nàng ngồi cùng tỷ tỷ ta đi.

- Ta không quấy rầy các ngươi.

Tử Yên mở miệng cười cười, tiếp đó gật đầu với Long Yên công chúa rồi quay người nhìn Tiểu Long đang há hốc mồm nói:

- Sao nào? Không biết ta sao?

- Cũng không phải, chỉ là không ngờ đột nhiên lại gặp ngươi mà thôi.

Tiểu Long mỉm cười, cũng không có quá nhiều kinh ngạc. Chỉ là lúc này nhìn thấy Tử Yên, trong lòng hắn không nhịn được có chút kinh hãi mà thôi.

Tử Yên nhìn Tiểu Long cười cười, lập tức bước lên phía trước, dưới vô số ánh mắt kinh ngạc đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên.

Đôi mắt xinh đẹp, mái tóc sau đầu tựa như thác nước màu đen kéo dài tới tận eo, tăng thêm vài phần vũ mị. Bờ môi song của Tử Yên khẽ mở, mỉm cười nói:

- Ta còn chưa có chỗ ngồi, ngươi không nhẫn tâm để cho ta đứng xem đó chứ?

Lục Lâm Thiên cầm nửa quả hoa quả tươi trong tay, ngẩng đầu nhìn nữ tử trước mắt, vẻ kinh ngạc lúc này mới phục hồi lại tinh thần một chút. Nghe Tử Yên nói vậy, hắn lập tức sững sờ, miệng nở nụ cười nhìn Tử Yên rồi nói:

- Đương nhiên là không đành lòng để nàng đứng đó a. Nàng ngồi đi, ta đứng là được rồi.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên muốn đứng dậy.

- Không cần, cái ghế này không nhỏ, đủ để cho hai người ngồi, cùng ngồi đi.

Tử Yên mở miệng, đôi mắt xinh đẹp khẽ đảo, nói xong lập tức ngồi phía bên phải Lục Lâm Thiên. Tự nhiên, hào phóng, một mùi hương thơm ngát như u lan lập tức tràn ngập trong mũi Lục Lâm Thiên.

Mùi thơm nhàn nhạt trên người Tử Yên giống như hoa lan khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi nhớ tới một màn thân cận giữa hắn và Tử Yên trong Huyền Thiên bí cảnh. Mùi thơm này vẫn thơm ngát mê người như vậy. Nhìn thấy Tử Yên đã ngồi xuống, nàng đã không ngại, tự nhiên Lục Lâm Thiên cũng không ngại ngần gì nữa.

Chỉ là Lục Lâm Thiên lập tức phát hiện ra, sau khi Tử Yên ngồi xuống, cả đại điện, sợ rằng lúc này có không biết bao nhiêu ánh mắt lúc này hận không thể phún ra lửa với hắn. Từng ánh mắt giống như đều có thể giết được người vậy.

Ánh mắt đám người Cam Ngộ Kỳ lúc này cũng âm thầm chấn động, đều hối hận không thôi. Sớm biết như vậy vừa rồi nhường ghế cho Tử Yên. Không ngờ lại bị Lục Lâm Thiên nhặt được tiện nghi như vậy. Càng nghĩ càng thấy hối hận, thiếu chút nữa ruột gan đứt từng khúc.

- Cảm giác này dường như không tệ.

Cảm giác này khiến cho Lục Lâm Thiên thoải mái không thôi. Cảm nhận thực lực của Tử Yên lúc này cũng đặt chân tới Nhị Nguyên Hóa Hồng, nhưng mà còn chưa đột phá được bao lâu, thế nhưng cũng là người Vô Lượng Niết Bàn trong Đại Thừa Niết Bàn.

Tử Yên là Vô Lượng Niết Bàn trong Đại Thừa Niết Bàn, Lục Lâm Thiên cũng không có chút kinh ngạc nào. Người trong Linh Vũ đại lục giống như đều có thiên phú cường hãn vậy, cơ hồ đều là Vô Lượng Niết Bàn và Vô Thượng Niết Bàn. Tử Yên có Thiên Địa các bồi dưỡng, nổi tiếng cũng là chuyện sớm muộn mà thôi.

- Đại biểu của Thiên Linh cung tới.

Mà trong khi Lục Lâm Thiên đang dò xét tu vi cấp độ của Tử Yên, bên ngoài đại điện đột nhiên truyền ra một âm thanh già nua có chút run rẩy vì khiếp sợ. Âm thanh run run vang vọng quanh quẩn trong đại điện.

Mà sau khi âm thanh này vừa dứt, vô số ánh mắt trong đại điện run lên, từng đạo thân ảnh vừa rồi còn đang nhìn vào người Tử Yên lúc này bỗng nhiên quay người lại nhìn ra bên ngoài đại điện.

Thiên Linh cung, ba chữ này đủ để khiến cho mọi người run sợ. Hôm nay những người có thể có mặt trong đại điện đều không phải là người thường. Chuyện ba ngàn Đại thiên thế giới, người hôm nay ở đây có thể nói đại bộ phận đều biết. Thiên Linh cung là thế lực gì trong lòng bọn họ đều rất rõ ràng.

Chương 4442: Còn có người quen

Thiên Linh cung và Chí Tôn điện đều là thế lực cực kỳ thần bí. Trong nội cung Thiên Linh cung đều là Linh vật trời sinh, chính thức là thế lực không nhúng tay vào bất kỳ phân tranh nào. Tuy rằng Thiên Linh cung chưa từng để ý tới phân tranh bên ngoài, thế nhưng lại không có ai dám hoài nghi thực lực của Thiên Linh Cung, toàn bộ đều là Linh vật tời sinh, thực lực không mạnh mới là lạ, loại thế lực hội tụ Linh vật trời sinh như Thiên Linh cung trình độ cường hãn không cần phải nói.

Không ít người kỳ thật đã sớm nghĩ, người Thiên Linh cung đều là người tự ngạo, lần này đại hội tranh đoạt Hồng Hoang này sợ rằng dùng bản tính tự ngạo của THiên Linh cung cũng sẽ không tới tham gia. Tuy rằng Thiên Linh cung tuyên bố gia nhập Thương Khung minh, thế nhưng cuối cùng cũng sẽ một mình tranh đoạt Hồng Hoang điện. Làm

Linh vật trời sinh có thiên phú mạnh nhất trong thiên địa, bọn họ có tiền vốn tự ngạo. Đám người long phượng trong nhân loại, vương trong thú tộc cũng không hoài nghi Thiên Linh cung có tiền vốn kiêu ngạo hay không. Đối với việc Thiên Linh cung tự ngạo bọn họ cũng không có bất luận vẻ phản cảm nào. Trong thế giới cường giả vi tôn này, những thứ này vốn là thứ thiên kinh địa nghĩa.

Cho nên lúc này nghe nói đại biểu Thiên Linh cung tới, ngay cả đám người Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Thì Trường Ức, Ngưu Trĩ, Cam Ngộ Kỳ lúc này đều đứng lên, Thiên Linh cung đối với bọn họ mà nói cũng là tồn tại thần bí mà cường đại.

Đám người giống như thủy triều ở trong đại điện lập tức quay người lại, trong đại điện đột nhiên an tĩnh lại, chỉ là lại không ngừng có tiếng hít sâu vang vọng.

Trong đám người lần nữa tự động tách ra một con đường dài. Một đạo thân ảnh linh lung dần dần hiển hiện ra, liên tục bước về phía trước.

Sưu Sưu.

Khi đạo thân ảnh này xuất hiện, cả đại điện ngây ngốc, không gian giống như cứng lại, tất cả đều vì nữ nhân này xuất hiện.

Thân hình mềm mại uyển chuyển của nữ nhân này như ẩn như hiện, mái tóc đỏ tươi rối tung, xõa xuống bộ mông ngạo nghễ, một bộ cung trang màu đỏ giống như máu tươi lưu động bao phủ thân hình mềm mại, đường cong linh lung, càng khiến cho thân hình nàng trước sau lồi lõm.

Khuôn mặt tuyệt mỹ, ngũ quan tinh xảo, hai mắt nữ tử này cũng đỏ giống như máu, thế nhưng lại khéo léo, má lúm đồng tiền, nhìn qua vô cùng kiều mỵ, lại cao quý trang nhã, khiến cho tim người ta đập thình thịch. yêu khí trên người tựa như hoa anh túc, vô cùng diễm lệ, tuyệt mỹ thế nhưng lại mang theo độc dược.

- Là nàng...

Mắt nhìn nữ tử này, Dương Quá, Long Yên, còn có Tử Yên đều biến sắc. Tiểu Long lần nữa kinh ngạc há hốc mồm. Vẻ kinh ngạc lúc này so với vừa rồi nhìn thấy Tử Yên còn khïếp sợ hơn nhiều.

Hoa quả tươi trong tay Lục Lâm Thiên rơi xuống mặt đất, nếu nói vừa rồi vẻ mặt Lục Lâm Thiên khi nhìn thấy Tử Yên là kinh ngạc thì lúc này khuôn mặt Lục Lâm Thiên chính là ngốc trệ, ánh mắt kinh ngạc.

Nữ tử này đảo mắt qua đại điện, bộ cung trang màu đỏ giống như máu tươi lưu chuyển bao phủ thân hình động lòng người mềm mại không xương. Khuôn mặt tinh xảo, kiều diễm, mỵ hoặc. Tăng thêm tư thái mềm mại uyển chuyển kia càng giống như kɦiêυ кɦí©ɦ du͙© vọиɠ của người ta. Cho dù lẳng lặng đứng đó cũng khiến cho tâm thần người ta nhộn nhạo.

Vũ Thoát Phàm, Vô Nhược Trần, Thì Trường Ức, Tịch Thiên Vũ cùng với tất cả mọi người đứng đậy, ánh mắt nhìn qua nữ tử kia, ánh mắt rung động, chấn động không thôi.

Lúc này trong đại điện này trừ Tử Yên và Long Yên công chúa ra, những nữ tử khác trong đại điện tuy đẹp nhưng cũng không có thần thái gì đáng nói. Bất luận nữ tử nào so sánh với nữ tử mị hoặc mặc cung trang màu đỏ này ảm đạm, loại xinh đẹp quý phái, đoan trang lại kiều mị, khí chất phức tạp như vậy khiến cho người ta kinh tâm động phách.

Ngay khi mọi người đang biến sắc vì nữ tử tuyệt mỹ mặc cung trang màu đỏ này, nữ tử mặc cung trang màu đỏ này thu hồi ánh mắt đảo qua đại điện. Sau đó trước ánh mắt bao nhiên người đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên và Tử Yên.

Trên khuôn mặt tuyệt mỹ, đôi mắt đỏ tươi xinh đẹp trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên giống như hỏi tội, âm thanh giống như chuông bạc vang vọng. Nữ tử tuyệt mỹ mặc cung trang màu đỏ này nói:

- Sao nào? Nhìn thấy ta kinh ngạc sao?

Hít.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, khuôn mặt vì ngây ngốc lúc này mới phục hồi tinh thần lại, ánh mắt kinh ngạc nổi lên chấn động. Nhìn nữ tử kiều mỵ, trang nhã trước mắt khiến cho tim nugời ta đập thình thịch này không phải Mẫu Đơn sau khi ra ngoài lạc với hắn và Tiểu Long thì còn có thể là ai? Còn có ai có thể xinh đẹp hại nước hại dân như vậy, làm cho tất cả nam nhân trong đại điện mê mẩn.

- Đúng là rất kinh ngạc, làm sao nàng tới đây? Những năm này nàng sống tốt chứ?

Sau khi Lục Lâm Thiên kinh ngạc, trong mắt lập tức hiện lên vẻ sợ hãi lẫn vui mừng.

Nữ tử mặc cung trang màu đỏ vẫn hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, hai con mắt đỏ tươi nhìn qua có chút nhanh nhẹn, trầm giọng nói:

- Ngươi còn không biết xấu hổ hỏi vậy? Nhiều năm như vậy ngươi có đi tìm ta hay không? Báo hại ta còn đi tìm ngươi khắp nơi.

Âm thanh như chuông bạc vang lên, Mẫu Đơn lập tức quay người nhìn Tiểu Long không xa nói:

- Còn tiểu gia hỏa nhà ngươi nữa, lão đại ngươi không có lương tâm. Ta đi tìm các ngươi không biết đã bao lâu. Các ngươi ngược lại sống vô cùng tốt, người sau còn tốt hơn người trước a.

- Ta...

Tiểu Long bị Mẫu Đơn hỏi tội lập tức sững sờ, có cảm giác nằm ngủ cũng trúng đạn. Hắn nghẹn họng nhìn Mẫu Đơn, một lúc sau mới khôi phục, ánh mắt nhìn Mẫu Đơn có chút ủy khuất nói:

- Ta có tìm a. Chỉ là không tìm được.

- Thật sự đi tìm ta sao?

Mẫu Đơn nhìn Tiểu Long, dường như có chút hoài nghi.

Tiểu Long gật đầu khẳng định, nhìn Mẫu Đơn nói:

- Tìm, chúng ta thực sự đã đi tìm ngươi nha.

- Được rồi, ta tin tưởng tiểu gia hỏa nhà ngươi.

Mẫu Đơn gật đầu nói với Tiểu Long, lập tức quay người nhìn Lục Lâm Thiên, hai tay chống nạnh, làm cho thân hình mềm mại, đường cong mê người kia càng thêm động lòng người. Âm thanh như chuông bạc giống như mang theo ma âm vang lên, nói với Lục Lâm Thiên:

- Sao ngươi lại không đi tìm ta.

- Bây giờ nàng ở Thiên Linh cung đúng không?

Lục Lâm Thiên không có trả lời lời nói của Mẫu Đơn mà ngược lại còn hỏi Mẫu Đơn.

Mẫu Đơn trả lời:

- Đúng vậy, Thiên Linh cung.

- Đại tỷ à, ai nói ta không tìm nàng? Ta đã dùng toàn lực tìm nha. Nàng không nghĩ một chút hay sao? Nàng ở trong THiên Linh cung thì ta làm sao tìm được tới nàng?

Chương 4443: Muốn tìm hắn không quá khó khăn

- Đương nhiên là toàn lực rồi, ta còn đang định hỏi nàng một chút, nếu như nàng muốn tìm ta có lẽ cũng không khó nha.

Lục Lâm Thiên nhìn Mẫu Đơn hỏi. Dùng thanh danh của hắn bên ngoài hiện tại, muốn tìm hắn không quá khó khăn.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, vẻ mặt giận dữ, hỏi tội trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Mẫu Đơn lập tức biến mất không thấy gì nữa mà chuyển thành khuôn mặt vui vẻ, miệng nàng nở nụ cười tươi như hoa, nhìn Lục Lâm Thiên. Âm thanh giống như ma âm vang vọng, nàng mỉm cười nói:

- Ta cũng tìm, về sau cũng biết tin tức của các ngươi. Chỉ là sau này có một chút chuyện cho nên ta không có cách nào bứt ra tìm tới các ngươi. Biết rõ các ngươi không có việc gì cho nên ta cũng yên tâm. Cũng không vội vã đi tìm các ngươi.

Lục Lâm Thiên nhìn Mẫu Đơn, lo lắng hơn một ngàn năm cho Mẫu Đơn rốt cuộc cũng biến mất, nhìn thấy Mẫu đơn bình yên vô sự xuất hiện trước mắt, trong lòng hắn cao hứng dị thường.

Mà khi dò xét thấy khí tức trên người Mẫu Đơn, ánh mắt Lục Lâm Thiên không khỏi run lên, khí tức Tam Nguyên Hóa Hồng, là Vô Lượng Niết Bàn.

Mẫu Đơn không ngờ cũng đạt tới Tam Nguyên Hóa Hồng, Vô Lượng Niết Bàn, tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng tăng thêm lực lượng bản thể của Huyết Linh Mẫu Đơn, thực lực của nàng kỳ thực cường hãn. Lục Lâm Thiên suy đoán, chỉ cần Mẫu Đơn không gặp người có thiên phú như Tiểu Long và đại ca Dương Quá mà nói, nàng là tồn tại vô địch trong đám người có tu vi đồng cấp. Muốn đánh chết đối thủ cũng không thành vấn đề. Linh vật trời sinh vốn đã có loại thực lực như vậy.

- Mẫu Đơn tỷ tỷ.

Tử Yên lúc này mới từ trong kinh ngạc phục hồi lại tinh thần. Quan hệ của hai người tuy rằng ở trong Linh Vũ thế giới không có bao nhiêu, thế nhưng cũng là người quen biết. Nàng cũng biết thân phận của Mẫu Đơn cho nên lập tức đứng dậy dịu dàng cười nói:

- Mẫu Đơn tỷ tỷ, đây là chỗ ngồi của Thiên Linh cung, tỷ mau ngồi đi.

Lục Lâm Thiên cũng định đứng dậy, người Thiên Linh cung tới, hắn vốn từ trong miệng đại ca Dương Quá cũng cảm thấy bằng vào ngạo khí của người Thiên Linh cung thì sẽ không tham gia đại hội tranh đoạt Hồng Hoang như vậy. Thế nhưng không ngờ Thiên Linh cung lại tới thật, lời nói hắn đã nói ra, cho nên lúc này không thể không trả lại ghế ngồi này.

- Tiểu nha đầu không cần khách khí, ngồi cùng là được rồi.

Mẫu Đơn cười cười giống như trăm hoa đua nở, ấn vai Tử Yên ngồi xuống. Sau đó thân hình mềm mại khiến cho người ta phun máu ngồi bên phải Lục Lâm Thiên, miệng nói với Lục Lâm Thiên đang muốn đứng dậy:

- Ngươi cũng ngồi đi, ngồi cùng là được rồi.

Lục Lâm Thiên sững sờ, còn chưa kịp có phản ứng đã bị nhị nữ một trái một phải kẹp vào giữa.

Chỗ ngồi này tuy rằng rộng, ngồi hai người còn rộng, thế nhưng ba người ngồi vào không có chỗ nhúc nhích.

Ba người ngồi, Lục Lâm Thiên lập tức bị nhị nữ một trái một phải ép vào bên trong, ngay cả cử động cũng không được.

Tử Yên bị Mẫu Đơn đè ngồi xuống, lúc này nàng cũng ngồi xuống, chẳng biết tại sao khuôn mặt nàng lại có chút đỏ ửng, thế nhưng lại lập tức khôi phục lại như thường. Đôi mắt xinh đẹp gióng như bảo thạch câu hồn đoạt phách không nói nên lời, làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

Không biết xảy ra chuyện gì, Lục Lâm Thiên ngồi trong nhị nữ, tay vừa rồi bị đẩy ra sau, lúc này sau khi nhị nữ ngồi xuống, hai tay hắn đặt lên lưng nhị nữ.

Nếu ở phía trước nhìn vào, nam tử mặc áo bào xanh kia lúc này đang trái ôm phải ấp, nữ tử khiến cho nam nhân toàn trường sôi sục lại đang ở trong tay nam tử mặc áo bào xanh kia, khiến cho nhất thời cả hơn vạn người trong đại điệnl úc này đều hận không thể đạp Lục Lâm Thiên xuống dưới, thế thân mình vào chỗ của Lục Lâm Thiên hiện tại.

Trong sát na này, số người muốn đạp Lục Lâm Thiên xuống có tám chín ngàn, những người còn lại không muốn đạp thì cũng chỉ có nữ tử mà thôi.

Từng ánh mắt nhìn vào người Lục Lâm Thiên, hâm mộ, ghen ghét, không ít thanh niên nam tử thậm chí nắm chặt hai tay, nhìn vào có cảm giác không chịu nổi.

Hai nữ tử là người tuyệt sắc nhất trong toàn trường, một đại biểu cho Thiên Linh cung, một đại biểu cho Thiên Địa các, là Thánh nữ Thiên Địa các, không ngờ lại bị tiểu tử kia trái ôm phải ấp, hưởng lấy phúc của người tề a.

Trong khoảng thời gian ngắn có không ít thanh niên còn có lý trí lập tức cúi đầu bỏ qua. Bọn họ sợ nếu như tiếp tục nhìn về phía trước sẽ thực sự không nhịn được mà xông lên muốn đạp Lục Lâm Thiên kia xuống. Nhưng mà bọn họ cũng rõ ràng, Lục Lâm Thiên kia sợ rằng không phải dễ trêu, vừa rồi Phượng Vũ chính là kết cục tốt nhất.

Đánh không lại, nhìn không chịu nổi cho nên những người còn có lý trí chỉ có thể cúi đầu cho qua, lần lượt từng khuôn mặt nghẹn khuất, đỏ ửng cúi xuống, thiếu chút nữa vì nghẹn khuất mà bị nội thương.

Lục Lâm Thiên bị ép vào bên trong, hai tay một trái một phải dường như đặt vào mông của nhị nữ bên cạnh, cảm xúc mềm mại tuyệt vời truyền đến khiến cho Lục Lâm Thiên lúc này cũng không nhịn được mà run lên, trong lòng chấn động.

Loại chấn động này không có liên quan tới tu vi, thực lực, nếu như ở bên cạnh nhị nữ hại nước hại dân như vậy mà Lục Lâm Thiên không có một chút tâm tư nào mà nói, sợ rằng cũng là nói dối. Khi đó Lục Lâm Thiên không bình thường một chút nào.

Thế nhưng Lục Lâm Thiên không dám nghĩ nhiều. Vân Hồng Lăng cùng Lữ Tiểu Linh, Lăng Thanh Tuyền, Lam Linh đã sớm nghiêm túc nói qua, nếu như lại hái hoa ngắt cỏ nữa, các nàng sẽ tính sổ với hắn thực sự.

Bởi vậy lúc này Lục Lâm Thiên không có hành động nào không an phận, cũng chỉ có thể cưỡng ép tạp niệm trong lòng. Trong lòng chờ mong muốn sớm rút khỏi nhị nữ hại nước hại dân này. Bằng không nếu cứ tiếp tục như vậy, dưới cảm xúc mềm mại, mùi hương mê người cạnh thân này, bàn tay ở dưới mông nhị nữ của hắn thực sự sẽ không có cách nào an phận, hắn không có cách nào tĩnh tâm được nữa. Mà Lục Lâm Thiên còn có chút hoài nghi, liệu có phải Mẫu Đơn này cố ý chọc hắn hay không.

Nếu như tất cả nam nhân ở đây biết rõ trong đầu Lục Lâm Thiên có ý nghĩ định rời khỏi nhị nữ tuyệt sắc bên người sợ rằng sẽ đánh chết Lục Lâm Thiên.

Bọn họ hận không thể xông tới, còn Lục Lâm Thiên không ngờ lại muốn thoát thân, chênh lệch này quá lớn một chút.

Đám người Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ, Cam Ngộ Kỳ, Ngưu Trĩ đứng dậy, mắt nhìn ba người Lục Lâm Thiên, Mẫu Đơn, Tử Yên, khuôn mặt bắt đầu cứng ngắc.

Bọn họ vốn muốn đứng dậy nghênh đón người Thiên Linh cung, chỉ tiếc Mẫu Đơn ngay cả con mắt cũng không có nhìn bọn họ lấy một cái, vừa mới tới tới ngồi cùng Lục Lâm Thiên. Cuối cùng bọn họ cũng chỉ có thể bất đắc dĩ ngồi xuống.

Nhìn Lục Lâm Thiên lúc này đang trái ôm phải ấm hai nữ nhân tuyệt sắc. Một người thánh khiết, một ma quỷ, thế nhưng đều khiến cho nam nhân phún hỏa. Thân phận của hai nữ nhân này vô cùng khủng bố, không phải chuyện đùa.

Mọi người đối với Lục Lâm Thiên trừ ghen ghét, hâm mộ ra mà nói, từng đạo ánh mắt giết người kia cũng chỉ có thể bất đắc dĩ không thôi.

Chương 4444: Trái ôm phải ấp 2

Nhược Vô Trần bị đả kích nhất, bình thường nữ tử bên cạnh hắn thành đàn, những nơi hắn đi qua, đủ để khiến cho bất luận nữ tử nào động tâm.

Chỉ tiếc những nữ tử kia so với hai nữ nhân này mà nói lại trở thành người bình thường. Cho dù đều là người bất phàm thế nhưng lại ảm đạm thất sắc. Coi như là lúc này Diễm Hân ở trước mặt nhị nữ này cũng bị tụt xuống, không ngóc đầu lên được.

Đôi mắt vĩ đại giống như chuông đồng của Ngưu Trĩ lúc này cũng chăm chú nhìn vào người Lục Lâm Thiên, ánh mắt không hề che dấu vẻ bội phục, hâm mộ. Chỉ là ánh mắt giống như chuông đồng kia cũng không dám nhìn nhiều vào người Mẫu Đơn và Tử Yên. Giống như có chút thẹn thùng vậy.

- Lão đại phiền phức rồi, cũng không thể để cho đám người Hồng Lăng tỷ biết được, bằng không...

Tiểu Long nhìn lão đại đang trái ôm phải ấp, thế nhưng trong lòng lại không ngừng cầu nguyện thay lão đại. Tiểu Long cũng biết tính tình của Hồng Lăng tỷ, tính của vị tẩu tử này không tốt lắm. Lúc này trước khi tới đại hội tranh đoạt Hồng Hoang này Hồng Lăng tỷ đã từng dặn dò qua hắn, để cho hắn chú ý xem người nào đó có hái hoa ngắt cỏ ở bên ngoài hay không.

Long Yên và Dương Quá nhìn nhau, mỉm cười mà không nói gì.

Kế tiếp đại hội tranh đoạt Hồng Hoang được tổ chức, do Vũ Thoát Phàm chủ trì, chủ yếu là sắp xếp hai mươi ba ngày sau, sau khi bảy mươi hai khối Hồng Hoang lệnh xuất hiện, đến lúc đó nên tranh giành với Thiên La minh thế nào.

Bảy mươi hai khối đại lục, theo thứ tự dùng số đánh dấu, từ số một tới số bảy mươi hai.

Lần trước Thương Khung minh chỉ tranh đoạt được hai mươi tám khối đại lục trong bảy mươi hai khối đại lục mà thôi.

Nhưng Thiên La Minh lại tranh đoạt được ba mươi chín khối đại lục. Phi Thiên đạo tặc tranh được hai khối. Thiên Địa các tranh đoạt được ba khối.

Tuyên Cổ điện và Thiên Linh cung trước kia đều không nhúng tay vào chuyện này.

Lần trước chín tòa Hồng Hoang điện Thiên La minh thu được năm tòa, Thương Khung minh ba tòa, một tòa cuối cùng là của Thiên Địa các.

Những năm qua luôn là Thiên La minh đè ép Thương Khung minh, bởi vậy cũng có thể thấy được, thực lực đám người trẻ tuổi của Thương Khung minh so với Thiên La minh mà nói yếu hơn một chút.

Tranh đoạt bảy mươi hai khối đại lục cũng cần có kỹ xảo, bởi vì cuối cùng còn phải chống lại một chiêu của người có được Hồng Hoang lệnh khi trước.

Một mặt phải cướp đoạt được đại lục trong tay Thiên La minh lần trước, mặt khác còn phải tranh đoạt đại lục trong tay Thương Khung minh từ lần trước.

Nếu như người phái ra có thực lực yếu nhất gặp phải người của Thiên La minh khi trước có thực lực mạnh nhất mà nói, một chiêu cuối cùng kia đoán chừng không chống lại được.

Nếu như gặp người cùng Thương Khung minh thì khá tốt. coi như kẻ có được Hồng Hoang lệnh lần trước không muốn giao ra Hồng Hoang lệnh, muốn giữ lại cho Đại thiên thế giới của mình, dù sao cuối cùng cũng không thể tiến vào trong Hồng Hoang điện, nhưng mà lại liên quan tới bốn danh ngạch tiến vào trong Hồng Hoang điện. Cho dù thế nào cũng đều là người Thương Khung minh, bởi vậy khi xuất thủ cũng sẽ không lấy mạng đối phương.

Chỉ là nếu như gặp phải người Thiên La minh, sẽ không đơn giản là thắng bại như vậy. Mỗi một lần bởi vì tranh đoạt Hồng Hoang lệnh, không ít người trẻ tuổi đỉnh tiêm trong Thương Khung minh sau khi đi tới bước cuối cùng kia đều vẫn lạc trong tay chủ nhân có được Hồng Hoang lệnh lần trước của Thiên La minh.

Tình huống một chiêu bị đánh chết trong lúc tranh đoạt Hồng Hoang lệnh thường sẽ xuất hiện, bị phế, trọng thương cũng nhiều vô số kể.

Mọi người thương nghị chuyện tranh đoạt Hồng Hoang điện, từ trong miệng mọi người Lục Lâm Thiên cũng biết được không ít, chuyến đi này thu hoạch cũng không tệ.

Chỉ là trong đại hội tranh đoạt Hồng Hoang này có không ít ánh mắt ghen ghét, hâm mộ thỉnh thoảng nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Cảnh tượng trái ôm phải ấp sợ rằng từ khi đại hội tranh đoạt Hồng Hoang mới bắt đầu cho tới nay chưa từng xảy ra.

Còn lần này, đối với cường giả cùng thế hệ trong Thiên La minh, Thương Khung minh cũng không biết quá rõ ràng.

Cường giả đỉnh tiêm đồng lứa của đối phương mọi người chỉ biết có một Thần Linh tộc là Chân Lý Niết Bàn, thiên phú tuyệt đỉnh, thực lực cường hãn.

Đồn rằng trong Thiên La minh còn có một Chân Lý Niết Bàn khác là linh vật trời sinh, thế nhưng bên ngoài cũng không có một chút tin tức nào truyền ra.

Mặt khác nghe nói Dạ Xoa tộc, Thiên Ma tộc, Tu La tộc, La Sát tộc, tứ đại chủng tộc này lần này cũng có không ít cường giả đỉnh tiêm xuất hiện.

Nghe nói những cường giả đỉnh tiêm trong Thiên La minh, người Chân Lý Niết Bàn cũng có, hơn vạn ánh mắt trong đại điện không khỏi nhìn vào ba người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Dương Quá.

Đối phương có hai Chân Lý Niết Bàn, Thương Khung minh hiện tại còn có thêm Dương Quá Quy Chân Niết Bàn của Thiên Địa các, có lực để áp chế đám người kia một bậc.

Chỉ là sau khi giao phong, mọi người cũng không biết sẽ thế nào. Thiên phú là thiên phú, thế nhưng trước mắt là dùng thực lực giao thủ mà không phải là thiên phú.

Từ sáng cho tới hoàng hôn, một vạn người trong đại điện vẫn thương nghị các hạng mục công việc trong đại hội tranh đoạt Hồng Hoang. Người chân chính có tư cách nói chuyện trên thực tế cũng không có bao nhiêu. Người có tu vi thấp hơn Nhị Nguyên Hóa Hồng trên cơ bản cũng sẽ thức thời mà không nói lời nào, ở bên cạnh nghe sắp xếp là được rồi.

Bảy mươi hai khối lục địa, cuối cùng nên tranh đoạt thế nào, cơ hồ tất cả trong lòng các đại biểu của Thiên Khung minh đều hiểu rõ. Tránh cho tới lúc đó cơ hồ quân đoàn của các đại thế giới lại giống như ong vỡ tổ vọt tới cùng một khối đại lục.

- Cũng không còn sớm nữa rồi. Mọi người còn có ý kiến gì muốn bổ sung hay không? Cũng có thể nói ra, tranh đoạt Hồng Hoang lệnh cần Thương Khung minh chúng ta đoàn kết với nhau.

Sau mấy thời thần sau, Vũ Thoát Phàm nhìn thanh niên nam nữ chung quanh đại điện rồi hỏi một câu.

Mọi người nhìn nhau, đám người có hơi ồn ào, thế nhưng cũng không có ai nói cái gì.

Sau khi chứng kiến đám người Tịch Thiên Vũ, Long Huyền ra tay, người trong đại điện tuy rằng có ngạo khí, thế nhưng trong lòng kỳ thực đều hiểu rõ. Bọn họ muốn tranh đoạt Hồng Hoang lệnh, chỉ có thể xem vận khí của mình, sợ rằng không có quan hệ quá lớn với thực lực.

- Cẩn thận, tất cả mọi người nhanh chóng tản ra, nhanh...

Nhưng vào lúc này, Lục Lâm Thiên đang ở giữa nhị nữ, bị nhị nữ kẹp hai bên lại đột nhiên hét lớn một tiếng. Vẻ mặt biến sắc, quanh thân có quang mang chói mắt bao phủ thân hình hai người Mẫu Đơn và Tử Yên.

Ầm ầm.

Nhưng Lục Lâm Thiên còn chưa nói xong, cùng lúc, cả đại điện này đột nhiên run lên, lập tức có ba quả cầu bằng năng lượng bá đạo xuyên qua đại điện ầm ầm đánh xuống.

Ba đạo công kích bằng năng lượng khủng bố nương theo ba cỗ khí tức âm hàn ngập trời trong nháy mắt đánh tới rồi bộc phát.

Phanh. Phanh. Phanh.

Dưới vô số ánh mắt kinh hãi trong đại điện, đại điện khổng lồ đột nhiên nổ tung. Âm thanh bạo liệt giống như tiếng sấm sét vang vọng giữa trời quang, năng lượng khủng bố rung động khuếch tán, dễ dàng chấn vỡ đại điện. Nhất thời cả đại điện giống như sơn băng địa liệt.

Chương 4445: Các ngươi không là thứ gì cả

Ầm ầm.

Đại điện khổng lồ nổ tung, cả thiên địa trên quảng trường, thậm chí là cả Mẫn Tinh đại lục trong nháy mắt này bắt đầu lay động kịch liệt.

Sưu Sưu.

Đại điện khổng lồ vỡ nát, hiển ra một vòng xoáy không gian cực lớn, đen kịt. Kình khí ngập trời nương theo năng lượng thiên địa ở trên không trung hóa thành hình cung, lập tức khuếch tán ra chung quanh.

- Ah...

Ở trong có vô số tiếng kêu thảm thiết vang lên. Vô số thanh niên nam nữ trong đại điện trong lúc này hóa thành mảnh vỡ mà máu tươi bắn tứ tung.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

- Trong đại điện xảy ra chuyện gì vậy?

Trên đường phố rộng rãi bốn phía quảng trường vốn có vô số thân ảnh rập rạp, chằng chịt, lúc này đám người này khiếp sợ, từng đạo thân ảnh bởi vì động tĩnh đất rung núi chuyển này mà phi thân nhảy lên, ánh mắt rung động.

Sưu Sưu.

Một màn bất thình lình xảy ra khiến cho người ta rung động không thôi, miệng hít sâu một ngụm khí lạnh. Tất cả cường giả đỉnh tiêm trong đám người trẻ tuổi của Thương Khung minh đều tụ tập tại đây. Rốt cuộc là ai có lá gan lớn như vậy, vào thời điểm này lại chạy tới gây chuyện trên Mẫn Tinh đại lục.

Rầm Rầm Rầm.

Vô số âm thanh trầm thấp, bạo liệt vẫn còn tiếp tục vang vọng. Kình khí khủng bố mang theo đại điện hóa thành tro tàn khuếch tán. Năng lượng âm hàn bắn ra, khiến cho cả Mẫn Tinh đại lục đột nhiên bị khí tức âm hàn bao phủ bên trên.

Nhiệt độ trong phiến thiên địa này kịch liệt giảm xuống, khí tức âm hàn cũng khiến cho linh hồn tất cả mọi người rung động.

Sưu Sưu.

Động tĩnh khủng bố trong khoảng thời gian ngắn trở lại bình thường, trong đại điện bị nghiền nát lúc này cũng có mấy ngàn đạo thân ảnh phóng lên trời.

Mà trong ba đạo công kích khủng bố kia ước chừng có hơn một ngàn Tuyên Cổ cảnh thực lực thấp bị ảnh hưởng tới, bị vẫn lạc. Xương cốt không còn, không ít hồn anh, linh hồn phân thân nhanh chóng chạy ra.

Người bị thương cũng không ít, người không bị ảnh hưởng gì sợ rằng là không có.

Giữa không trung, đám người Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Thì Trường Ức, Cam Ngộ Kỳ, Ngưu Trĩ, Kim Hổ, Diễm Hân, Tịch Thiên Vũ đạp không đứng lơ lửng, ánh mắt ngưng trọng, hàn ý trong mắt bắn ra.

Đám người Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Tiểu Long, Long Yên công chúa, Tử Yên, Mẫu Đơn đứng chung một chỗ, đạp không nhìn lên trời cao.

Gần như đồng thời trên không trung có ba đạo thân ảnh hiển hiện, ba cỗ khí tức âm hàn kinh khủng khuếch tán trên trời cao. Ba người này là ba thanh niên, từ ngoại hình chỉ cần nhìn cũng biết là người của Dạ xoa tộc, Tu La tộc, còn có La Sát tộc.

Cơ hồ tất cả ánh mắt trong nháy mắt này đều nhìn vào thân ba người này. Ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng không ngoại lệ. Ba người Dạ Xoa tộc, La Sát tộc, Tu La tộc này có tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng.

- Khặc khặc, đại hội tranh đoạt Hồng Hoang chó má, Thương Khung minh còn muốn chống lại Thiên La minh chúng ta hay sao?

Tiếng hét lớn chói tai từ một nam tử thân hình rắn chắc của Tu La tộc ở giữa, tiếng hét âm lệ vang lên, người này lăng không đứng lơ lửng, ánh mắt quét qua chung quanh. Nhìn đại điện khổng lồ vừa rồi bị đánh thành tro tàn cùng với không ít xương cốt đang rơi lả tả trên quảng trường, trong mắt tràn ngập vẻ âm hàn, không gian chung quanh trong lúc vô hình bắt đầu lạnh lẽo.

- Một đám ô hợp, không đủ chống lại Thiên La minh ta.

Thanh niên của Dạ Xoa nhất tộc bên trái có thân hình gầy gò, đầu như bướu lạc đà, ngũ quan dữ tợn, quanh thân được năng lượng âm hàn nồng đậm bao phủ, hai mắt hơi mở nhìn vào đám người Thương Khung minh đang chật vật đứng trên không trung. Ánh mắt âm hàn tựa như hồ băng, lại vô cùng thâm thúy, mang theo sát ý không thèm che dấu, khí tức âm hàn khiến cho linh hồn người ta bỡ ngỡ.

- Thương Khung minh, lần sau không bằng lần trước, khặc khặc.

Thanh niên bên phải kia bộ dáng xấu xí, toàn thân toản ra một loại khí tức la sát, khiến cho người ta nhìn vào linh hồn không tự chủ được mà cảm thấy tim đập nhanh. Không tự chủ được mà lạnh run. Trong lúc vô hình có năng lượng âm hàn khủng bố bao phủ không gian quanh thân người này.

- Hỗn trướng, dám tới Thương Khung minh náo sự, các ngươi nhất định phải trả giá.

Tiếng quát rung trời vang vọng, Vũ Thoát Phàm giận dữ, áo choàng màu đỏ phần phật, nguyên lực thuộc tính Thổ toàn thân cuồn cuộn tuôn ra.

Sưu...

Một giây sau, Vũ Thoát Phàm dẫn động năng lượng thiên địa thuộc tính Thổ, thân ảnh lóe lên đã xé rách không gian trước người, nhanh chóng đánh về phía thanh niên Tu La nhất tộc ở giữa.

- Thương Khung minh không phải là nơi mà Thiên La minh muốn tới là tới.

Nhược Vô Trần quát lớn một tiếng, trên khuôn mặt tuấn mỹ kia, hàn ý trong hai mắt bắn ra. Vũ Thoát Phàm đánh ra, thân ảnh màu trắng của hắn lập tức lao thẳng về phía nam tử của Dạ Xoa tộc. Nguyên lực khủng bố từ trong cơ thể tuôn ra, nhanh chóng ngưng tụ thành một mảnh năng lượng mênh mông cuồn cuộn trên không trung. Uy áp linh hồn bàng bạc tràn ngập, bao phủ nam tử của Dạ Xoa nhất tộc ta.

- Coi Thương Khung minh ta không có người sao? Dám giết người Thương Khung minh ta, nhất định sẽ phải trả giá.

Tịch Thiên Vũ cũng không có một chút do dự nào, trong chốc lát, áo nghĩa khủng bố thuộc tính Mộc lan tràn ra chung quanh, giống như thôn phệ tất cả sinh cơ, thân ảnh đánh về phía nam tử La Sát tộc thứ ba còn lại kia.

Ầm ầm.

Ba ngươi đánh ra, khí tức khủng bố bắt đầu khởi động, Mẫn Tinh đại lục lập tức thiên địa biến sắc.

Ba người Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ đều có thể cảm giác ra được ba người đối phương đều là Tam Nguyên Hóa Hồng cảnh, cho nên cũng không có lưu thủ một chút nào.

Khí tức Tam Nguyên Hóa Hồng trên thân ba người phóng ra, mỗi cái giơ tay nhấc chân đều dẫn động tới lực lượng áo nghĩa, năng lượng thuộc tính bàng bạc trong thiên địa. Từng đạo quang trụ bằng năng lượng cường hãn lập tức hung hăng đánh về phía trước.

- Khặc khặc, không biết tự lượng sức mình. Nhân loại nhỏ bé, trong đám người có tu vi đồng cấp, các ngươi không là thứ gì cả.

Nam tử âm lệ của Thiên La minh quát lớn một tiếng, thân hình khẽ động, lập tức phóng về phía trước. Khí tức âm hàn khủng bố từ trong cơ thể ba người tuôn ra, nhanh chóng đánh ra công kích. Không gian ven đường dưới công kích của ba người bị rạn nứt.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn sáu người giao thủ trên không trung, ánh mắt khẽ đảo. Thế nhưng ánh mắt lại chăm chú nhìn về phía xa, trong mắt lén lút hiện lên vẻ chấn động.

Ba người Tiểu Long, Dương Quá, Mẫu Đơn nhìn thấy Lục Lâm Thiên còn chưa có ra tay, tuy rằng ánh mắt nhìn ba nam tử của Thiên La minh có chút khó coi, thế nhưng đều đứng bên người Lục Lâm Thiên, không có lập tức ra tay.

Rầm rầm rầm.

Trên không trung, tiếng năng lượng kinh người va đập không ngừng truyền ra, sáu người giao thủ, năng lượng khủng bố mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều xé rách không gian.

Sáu người điên cuồng kịch chiến cùng một chỗ, mỗi một đạo công kích đều có thể xé rách thiên địa.

Sáu người đều là Tam Nguyên Hóa Hồng, năng lượng kinh người va chạm, ra tay không chút lưu tình, căn bản không phải nơi mà Nhất Nguyên Hóa Hồng bình thường có khả năng tham dự.

Chương 4446: Dạ Xoa chân thân

Mà ngay cả Nhị Nguyên Hóa Hồng lúc này cũng chỉ có thể đứng từ xa nhìn vào, cách nhau chỉ một nguyên, thế nhưng thực lực lại cách biệt một trời một vực.

Những cường giả đỉnh tiêm trong đám người thế hệ lúc này không khỏi oán hận.

Ba người Thiên La minh này dám đơn độc xông vào đại hội tranh đoạt Hồng Hoang của Thương Khung minh, không đặt Thương Khung minh vào trong mắt. Vừa rồi lại đánh chết trên hai ngàn cường giả trẻ tuổi đỉnh tiêm trong đám người cùng thế hệ của Thương Khung minh. Loại tổn thất này đối với cả Thương Khung minh đều là cực lớn, nếu như truyền ra ngoài, Thương Khung minh sau này không còn mặt mũi gặp người khác nữa.

Đám người Thương Khung minh đứng xem chung quanh lúc này tuy rằng nổi giận, thế nhưng cũng chỉ có thể chờ mong ba người Vũ THoát Phàm, Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ có thể chiến thắng.

Ba người có tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng, những người khác căn bản không có tư cách gia nhập vòng chiến. Nếu như bị ảnh hưởng tới, hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng.

Bọn họ tuy rằng đều là cường giả đỉnh tiêm trong đám người đồng lứa của đại thế giới mình, thế nhưng mạnh mẽ còn có người mạnh hơn. Tam Nguyên Hóa Hồng không thể nghi ngờ là tồn tại đỉnh phong trong đám người cùng thế hệ. Mà bọn họ hiện tại trừ ba người Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ kia, còn chưa có ai đạt tới cấp độ đỉnh phong kia.

- Là người Thiên La minh xông tới đại hội tranh đoạt Hồng Hoang.

- Có lẽ đều là cường giả Tam Nguyên Hóa Hồng cảnh, những người của Thiên La minh này lá gan cũng thật lớn a.

- Đám vương bát đản Thiên La minh này, coi Thương Khung minh ta dễ bắt nạt sao? Nhất định phải khiến cho ba tên Thiên La minh kia sấp mặt.

- Ba người Thương Khung minh chúng ta đang ra tay chính là Vũ Thoát Phàm của Tôn Vũ thế giới, Nhược Vô Trần của Sang Linh thế giới, còn có Tịch Thiên Vũ của Thái Minh thế giới.

- Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Tịch THiên Vũ, cố gắng lên, nhất định phải thu thập ba tên hỗn đản của Thiên La minh này.

...

Trong vô số người vây xem rập rạp, chằng chịt bốn phía lúc này không ngừng vang lên tiếng hét lớn, bạo động.

Từng ánh mắt giận dữ, nghến răng nghiến lợi nhìn lên trên không trung. Bất quá đối với bọn họ mà nói, bọn họ càng không có thực lực tham dự, cho nên chỉ có thể lui về phía sau một lần nữa mà thôi.

Rầm rầm rầm.

Từng đạo công kích va chạm trên không trung, thân ảnh đều giống như tia chớp phóng về phía trước. Từng đạo công kích ẩn chứa năng lượng bàng bạc, cuồng bạo đáng sợ tựa như muốn khiến cho không gian nứt vỡ, không trung thiên địa đã sớm không ngừng rung động, bị phá hủy.

Sưu Sưu...

Sáu đạo thân ảnh đều giống như tàn ảnh, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều khiến cho năng lượng thiên địa rít lelen.

Năng lượng khủng bố va chạm, thiên băng địa liệt. Gợn sóng không gian trên không trung lúc này không ngừng truyền ra tiếng răng rắc bị nghiền nát.

Ầm ầm.

Từng đạo công kích khủng bố lập tức va chạm vào một chỗ, thiên địa ở dưới công kích khủng bố bực này kịch liệt run rẩy.

Trong khoảng thời gian ngắn sáu người giao thủ không kém trăm chiêu. Dư âm kình khí còn lại xé rách không gian tạo thành vết nứt không gian đen kịt. Quang mang đen kịt lóe lên, chỉ là vết nứt lại nhanh chóng xác nhập lại một chỗ.

Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, ánh mắt có chút lạnh lẽo, mắt nhìn sáu người trên không trung, trong mắt hiện lên vẻ ngưng trọng.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên lại có chút ngạc nhiên nho nhỏ. Lúc trước đại hội tranh đoạt Hồng Hoang, ba người Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ đều có chút ý đồ, đều áp chế, và tính toán lẫn nhau.

Thế nhưng lúc này đối mặt với Thiên La minh xâm phạm, ba người Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ này tự biết ba người là Tam Nguyên Hóa Hồng, cho nên đều không chút do dự xông lên. Một khi ra tay cũng là toàn lực, không có chút dây dưa dài dòng, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên cũng có chút động dung.

- Khặc khặc, không chơi với các ngươi nữa.

Tiếng hét lớn âm lệ vang lên, quanh thân nam tử của Dạ Xoa nhất tộc lập tức bành trướng.

- Dạ Xoa chân thân.

Âm thanh âm lệ vang lên, sát khí âm u cuồn cuộn bao phủ, bên trong thân hình của nam tử Dạ Xoa nhất tộc đột nhiên hóa thành bản thể Dạ Xoa khổng lồ, ước chừng mấy trăm trượng. Đầu như bướu lạc đà, toàn thân phóng ra sát khí âm u cuồn cuộn. Quanh thân có vô số hồn anh đang phát ra tiếng kêu thê lương, thảm thiết. Âm thanh vang vọng, quanh quẩn trời cao khiến cho linh hồn người ta rung động.

- Tu La chân thân.

Nam tử của Tu La nhất tộc hét lớn một tiếng, âm thanh như sấm, lập tức hóa thành Tu La chân thân khổng lồ, thân hình hắn khổng lồ vô cùng, tựa như một cự nhân bằng nham thạch, nguy nga, to lớn. Khí tức âm hàn khủng bố cuồn cuộn, uy thế so với Dạ Xoa chân thân vừa rồi chỉ có mạnh hơn chứ không kém.

- La Sát chân thân.

Nam tử xấu xí của La Sát nhất tộc hét lớn một tiếng, lập tức hóa thành một người có đầu trâu, thân hình có móng guốc cực lớn, tựa như một ngọn núi cực lớn đứng sừng sững trên trừi xanh. Nhìn vô cùng có lực, khiến cho không gian rung động không thôi.

Oanh.

Ba người này thúc dục bản thể Minh Linh khổng lồ, uy thế lại một lần nữa kéo lên. Năng lượng thiên địa âm hàn tựa như mây đen kéo tới, hội tụ. Năng lượng thiên địa bàng bạc khiến cho không gian lung lay giống như sắp đổ, ba đạo lực lượng khủng bố ầm ầm rơi xuống.

Từng đạo công kích khủng bố phá hủy không gian, xé rách không gian tạo thành vết nứt không gian đen kịt.

Xoẹt.

Lực lượng cường hãn mang theo khí tức âm hàn khủng bố chấn động, phô thiên cái địa bao phủ ba người Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ.

- Hừ.

Ba người Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ nhìn thân hình khổng lồ kia lập tức hừ lạnh một tiếng, khí thế ngập trời đều tuôn ra. Năng lượng các loại thuộc tính khủng bố cuồn cuộn, khiến cho gợn sóng trong không gian chấn động, không ngừng lan tràn về phía xa. Ba người nhanh chóng đánh ra một đạo công kích, công kích giống như thiên thạch điên cuồng phóng về phía trước.

Sáu đạo công kích mạnh mẽ của sáu người trong nháy mắt va chạm với nhau.

Phanh Phanh Phanh.

Sáu đạo công kích khủng bố mang theo lực lượng cuồng bạo trong nháy mắt bộc phát, năng lượng khủng bố rung động khuếch tán. dễ dàng chấn vỡ không trung.

Thiên băng địa liệt, một mảng lớn hư không đen kịt hiển hiện trên không trung, một lúc lâu cũng khó có thể khôi phục được.

Năng lượng khủng bố lan tràn, vô số người thực lực không đủ cùng với những người vây xem đều cảm thấy nguyên lực trong cơ thể đình trệ, sắc mặt trắng bệch, dưới uy áp đè nặng lên người, có người run rẩy phun ra một ngụm máu tươi đỏ thẫm.

Xoạt Xoạt Xoạt...

Trên không trung, thân hình ba người Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ lảo đảo lui lại, ba người đều khẽ biến sắc, trong cổ họng vang lên âm thanh trầm đυ.c, dường như ăn một chút thiệt thòi.

Ba người đều là Tam Nguyên Hóa Hồng, đều là đỉnh phong trong Cổ tộc, thế nhưng mà ba người đối phương cũng là cường giả, đều là một trong năm đại chủng tộc của Minh Linh.

Chương 4447: Tất cả các ngươi lui ra 2

Thiên phú của ba gia hỏa này miễn cưỡng so sánh với linh vật trời sinh. So với thiên phú của Nhân tộc còn mạnh mẽ hơn nhiều. Huống chi trên người ba kẻ này còn có Minh Linh chi khí, còn có thể ảnh hưởng tới linh hồn người ta. Khiến cho ba người Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ bị áp chế không ít.

Cường giả đối địch, cho dù chỉ bị áp chế một chút cũng có thể phát huy tác dụng không nhỏ, ảnh hưởng tới kết cục trận đấu.

- Khặc khặc, Thương Khung minh quả thực không chịu nổi một kích. Đám con sâu cái kiến các ngươi nhớ kỹ cho ta. Hôm nay Bà Trĩ của Tu La tộc xông vào Thương Khung minh.

- La Khất của La Sát tộc.

Âm thanh vang vọng không trung mãi một lúc lâu không tiêu tán, hung hăng càn quấy, cuồng ngạo.

- U Trần của Dạ Xoa tộc.

Âm thanh âm lệ, sát khí âm u ngập trời.

Ba âm thanh cực lớn quanh quẩn, ba đạo thân ảnh khổng lồ lúc này không có chút nào đặt đám người Thương Khung minh vào trong lòng. Ánh mắt khổng lồ kia bao quát chúng sinh Thương Khung minh, tựa như bao quát con sâu cái kiến vậy.

- Đáng hận, liều với bọn họ.

- Những tên này khinh Thương Khung minh ta quá đáng, liều...

Vô số thanh niên nam nữ của Thương Khung Minh vốn còn trẻ tuổi, cũng là lúc nhiệt huyết sôi trào. nhìn thấy ba người Thiên La minh lăng nhục Thương Khung minh như vậy, đôi mắt đỏ thẫm, hai tay nắm chặt, từng đạo khí tức bắt đầu khởi động.

- Liều, không thể thả mấy hỗn đản này rời đi. Phải đòi lại công đạo cho những huynh đệ Thương Khung minh đã chết của chúng ta.

Một đạo thân ảnh màu xanh da trời tiến lên, Diễm Hân mặc khải giáp màu xanh da trời xuất động. Thân hình ưu nhã, mềm mại lại có khí tức nóng bỏng lan tràn ra. Ánh mắt tràn ngập hàn ý, không gian chung quanh ầm ầm run rẩy.

- Liều. Coi Thương Khung minh chúng ta không có người hay sao?

Diễm Hân xuất động, Thì Trường Ức của Băng Tuyệt thế giới, Ngưu Trĩ của Thái Hòng thế giới, Cam Ngộ Kỳ của Minh Quang thế giới, Kim Hổ của Thần Hổ thế giới, Suất Phong Dạ Phiêu của Phi Thiên đại đạo đều tiến lên, từng cỗ khí tức bắt đầu lan tràn, hai mắt đỏ thẫm.

Đại hội tranh đoạt Hồng Hoang, bọn họ có chỗ ngồi cao nhất, cho nên lúc này bọn họ cũng biết mình phải có trách nhiệm đứng ra. Đối mặt với Thiên La minh, bọn họ là một phần tử của Thương Khung minh, cho dù khó có thể nhúng tay vào cuộc chiến đẳng cấp như vậy, thế nhưng cũng phải toàn lực liều mạng. Đây là điều mà bọn họ phải làm.

Bọn họ là Cổ tộc, là tồn tại đỉnh phong trong đám người cùng thế hệ của Thương Khung minh, bọn họ có ngạo khí bẩm sinh, là ngạo khí từ sâu trong xương tủy. Loại ngạo khí này khiến cho bọn họ dù có biết rõ bản thân không địch lại thế nhưng cũng không thể lui về phía sau.

- Khặc khặc, đánh không lại định quần công sao? Ta đã sớm nghĩ tới Thương Khung minh các ngươi chỉ có bổn sự như vậy.

Tiếng quát giống như sấm minh của Bà Trĩ vang vọng, trong mắt lạnh lẽo, vẫn không để người Thương Khung minh vào trong mắt. Bọn họ chạy tới phá đại hội tranh đoạt Hồng Hoang tự nhiên cũng không sợ Thương Khung minh vây công. Bọn họ muốn đi cho dù là ai ở đây cũng không có thể ngăn cản được.

- Đối phó với các ngươi cần gì phải quần công. Các ngươi cũng quá đề cao bản thân mình rồi.

Áo choàng màu đỏ trên người Vũ Thoát Phàm tung bay, ánh mắt lạnh lẽo, trong lúc mơ hồ hiện lên vẻ ngưng trọng. Ánh mắt nhìn về phía hai người Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ giống như hội ý, khí tức ba người bắt đầu khởi động. Đều cắn răng một cái, dường như muốn xuất động át chủ bài, tiếp tục ra tay.

- Các ngươi lui ra đi.

Nhưng vào lúc này một đạo âm thanh lạnh nhạt từ từ truyền ra.

Khi đạo âm thanh này vang lên, từng ánh mắt lập tức nhìn về phía phát ra âm thanh, trước sau đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Trường bào màu xanh trên người khẽ tung bay, Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu nhìn ba đạo thân ảnh khổng lồ trên không trung, khuôn mặt lạnh lẽo, chân bước ra, nói:

- Ba người các ngươi nghe kỹ cho ta. Người Thương Khung minh hôm nay chết đi cần linh hồn của ba người các ngươi để tế. Cần dùng máu tươi của hàng tỉ Minh Linh đưa tiễn. Thương Khung minh chúng ta còn không phải là nơi tới phiên các ngươi tới hung hăng càn quấy.

Âm thanh lạnh nhạt lọt vào tai tất cả mọi người, âm thanh không lớn, thế nhưng lại chấn động nhân tâm, khí phách khuếch tán lên trời cao.

Khi một chữ cuối cùng vừa mới dứt, thân hình Lục Lâm Thiên đã xẹt qua trời cao xuất hiện trước mặt ba người Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ, hắn quay đầu lại nhìn ba người rồi nói:

- Các ngươi nghỉ ngơi đi, giao cho ta là được rồi.

- Ba Tam Nguyên Hóa Hồng nho nhỏ cũng dám chạy tới Thương Khung minh ta hung hăng cày quấy, đầu bị lừa đá sao? Hôm nay ba người các ngươi không chết, Tiểu Long gia gia của ngươi sẽ lập tức lùi về Thái Hoàng thế giới, từ nay về sau thề không ra ngoài

nữa.

Âm thanh bá đạo, cuồng ngạo vang vọng trời cao, một đạo lưu quang màu vàng lập tức xẹt qua trời cao.

Khi âm thanh bá đạo cuồng ngạo này vừa dứt, thân hình cao ngất mặc áo bào màu vàng của Tiểu Long đã tới bên người Lục Lâm Thiên, nhìn ba thân hình Minh Linh cực lớn trước mắt, trong mắt hiện lên hàn ý. Trong mi tâm tà dị trên trán, có một đạo lưu quang nhàn nhạt lóe lên rồi biến mất.

- Ta rất không thích giết người, nhưng mà hôm nay là ngoại lệ.

Một năm tử mặc áo bào xám tóc đen tuấn lãng giống như vô thanh vô tức trống rỗng xuất hiện bên cạnh người Lục Lâm Thiên và Tiểu Long. Thân hình to lớn, cao ngất đứng đó, khuôn mặt cương nghị giống như điêu khắc. Đôi mắt sáng rõ, thâm thúy giống như ngôi sao lại có thêm vài phần sát ý, người này chính là Dương Quá của Thiên Địa các.

- Lục huynh đệ, nhất định đừng cho ba tên hỗn đản kia rời khỏi đây, huynh đệ của Thương Khung minh chết đi nhất định phải đòi lại công đạo, phải để cho ba tên hỗn đản này đền mạng.

Vũ Thoát Phàm nhìn qua ba người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Dương Quá, sau khi gật đầu một cái, trường bào màu đỏ run lên, lập tức lùi về phía sau một ít.

- Giao cho các ngươi.

Nhược Vô Trần nói xong, khẽ gật đầu với ba người Lục Lâm Thiên, thân ảnh lập tức theo Vũ Thoát Phàm thoát ra.

- Mặt mũi của Thương Khung minh không thể ném đi, cần dựa vào ba vị kéo lại.

Tịch Thiên Vũ cũng khẽ gật đầu với ba người Lục Lâm Thiên, sau đó thân ảnh cũng lui về phía sau.

Ba người Lục Lâm Thiên tiến lên, đám người Diễm Hân, Thì

Trường Ức, Ngưu Trĩ, Kim Hổ, Cam Ngộ Kỳ, đám người này thu liễm khí tức lại, thân ảnh lập tức lui về phía sau. Thế nhưng ánh mắt lại nhìn về phía ba người Lục Lâm Thiên, ánh mắt âm thầm rung động.

Bốn phía thiên địa, vô số ánh mắt đều nhìn vào ba người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Dương Quá, trong mắt tràn ngập vẻ chờ mong.

- Không biết gia hỏa này những năm này thực lực lại tới mức nào rồi.

Thân hình khiến cho người ta bốc hỏa của Mẫu Đơn lẳng lặng đứng đó, trong con mắt đỏ tươi hiện lên chút vui vẻ và rung động. Nàng không chút nào lo lắng cho ba người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Dương Quá.

Chương 4448: Dương Quá ra tay

Hai người Tử Yên và Long Yên công chúa cũng lẳng lặng đứng đó, ánh mắt dịu dàng, cũng không có chút lo lắng nào.

Trên không trung, ba đạo thân ảnh Minh Linh khổng lồ dùng con mắt to lớn giống như đèn l*иg nhìn vào ba người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Dương Quá, trong mắt hiện lên vẻ nghi hoặc.

Khí tức trên thân ba người này bọn họ không ngờ lại không thể nhìn thấu, càng dò xét càng cảm giác giống như thâm bất khả trắc. Trong lúc mơ hồ khiến cho trong lòng bọn họ sinh ra hàn ý không hiểu.

Lục Lâm Thiên lần nữa xoay người, khẽ ngẩng đầu nhìn ba đạo thân ảnh Minh Linh khổng lồ, ánh mắt lạnh lẽo nổi lên chấn động, đối với mấy Minh Linh này tự nhiên Lục Lâm Thiên không có bất kỳ khách khí nào.

- Là ai vậy? Thật sự có thể đối phó được với ba người Thiên La minh kia sao? Vừa rồi ba người Vũ Thoát Phàm dường như cũng rơi vào thế hạ phong a.

- Ba người này là ai? Tại sao mà ba người Vũ Thoát Phàm, Tịch Thiên Vũ, Nhược Vô Trần và những người khác lại lui ra nhường bọn họ ra trận.

- Không quản bọn họ là ai, phàm là người Thương Khung minh chúng ta nhất định phải tiêu diệt ba người Thiên La minh kia.

Bốn phía không trung, vô số người ngẩng đầu nhìn lên, hai tay nắm chặt, hai mắt đỏ thẫm, trong mắt hiện lên vẻ chờ mong.

- Dám xông vào Thương Khung minh, giết.

Tiếng quát vừa dứt, trường bào màu xanh phần phật, Lục Lâm Thiên nhìn thẳng về phía ba đạo thân ảnh Minh Linh khổng lồ trước mặt, trong mắt hiện lên sát ý. Khí chất lạnh nhạt trên người lập tức biến mất không thấy gì nữa. khí thế bá đạo, lạnh lẽo quanh thân chấn động tuôn ra, khiến cho cả không trung ầm ầm run lên.

Oanh.

Hư không run lên, trong thiên địa chung quanh có vô số sinh linh cảm thấy tim đập nhanh.

Lục Lâm Thiên nói xong, ánh mắt Diễm Hân khẽ đổi, thân hình mặc khải giáp màu xanh da trời động lòng người lui lại, khí tức nóng bỏng quanh thân lan tràn, nàng nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục Lâm Thiên, Long Huyền, Dương Quá, nhất định phải đòi lại công đạo cho những huynh đệ Thương Khung minh đã mất, Thương Khung minh ta mạnh mẽ.

- Thương Khung minh mạnh mẽ.

Diễm Hân nói xong, đám người Thì Trường Ức, Ngưu Trĩ, Kim Hổ, Phong Dạ Phiêu... khí tức cả đám bắt đầu khởi động, nhìn ba người Lục Lâm Thiên nói.

- Thương Khung minh ta mạnh mẽ.

Mấy ngàn thanh niên nam nữ của Thương Khung minh chung quanh lúc này cũng không có hâm mộ, ghen ghét với Lục Lâm Thiên nữa, mà ánh mắt đỏ thẫm, khí tức bắt đầu tràn ra. Trong lúc cùng chung mối hận, mọi người cũng chỉ mong ba người Lục Lâm Thiên, Long Huyền, Dương Quá có thể giết ba cường giả Thiên La minh mà thôi.

- Hóa ra bọn họ chính là Lục Lâm Thiên Chân Lý Niết Bàn, Long Huyền, còn có Dương Quá Quy Chân Niết Bàn của Thiên Địa các a.

- Hóa ra chính là bọn họ, là những người có thiên phú mạnh nhất trong Thương Khung minh ta lúc này.

- Lục Lâm Thiên, Long Huyền, Dương Quá, cho bọn chúng biết Thương Khung minh ta mạnh mẽ như thế nào đi.

- Thương Khung minh mạnh mẽ.

Trong không trung, thiên địa chung quanh, vô số ánh mắt nóng bỏng nhìn về phía ba người Lục Lâm Thiên. Tiếng quát rung trời, vang vọng trời cao.

- Lục Lâm Thiên, Long Huyền, Dương Quá.

Ba thân hình cực lớn, ba cặp mắt vĩ đại cũng run lên. Ba người này bọn họ trước đây đã từng nghe nói qua. Lần này đại hội tranh đoạt Hồng Hoang diễn ra, bọn họ cũng đã đề cập tới ba người này.

- Hừ, coi như là ba người các ngươi thì sao? Có khi hôm nay còn vẫn lạc trong tay ta, tranh đoạt Hồng Hoang điện cũng khỏi đi.

Bà Trĩ của Tu La nhất tộc kia hét lớn một tiếng, Tu La chân thân xẹt qua không trung nhảy ra, khí tức âm hàn khủng bố tuôn ra, lan tràn thiên địa, bỗng nhiên khuếch tán.

- Thật mạnh.

Khí tức âm hàn kia khiến cho vô số ánh mắt chung quanh không trung hiện lên vẻ kinh ngạc. khí tức âm hàn khủng bố kia chấn động cũng khiến cho một ít người thực lực thấp cảm thấy linh hồn rung động.

- Thiên La quyền.

Tu La chân thân khổng lồ xẹt qua trời cao, một đạo quyền ấn khủng bố theo bàn tay khổng lồ nắm chặt đánh ra. Khí tức âm hàn chấn động mang theo từng khe nứt đen kịt giống như cái động sâu trong hư không lan tràn ra.

Xoẹt.

Cơ hồ là trong nháy mắt, đạo quyền ấn cực lớn này lập tức bao phủ ba người Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Tiểu Long vào bên trong. Lực công kích này so với khi đối phó với ba người Vũ Thoát Phàm mà nói, rõ ràng còn cường hãn hơn.

Dùng thân hình ba người Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Tiểu Long lúc này mà nói, dưới một đạo quyền ấn này, thật sự chưa tính là gì.

Xoẹt.

Trước quyền ấn khủng bố, không trung bỗng nhiên có khí tức âm hàn thẩm thấu ra. Loại khí tức này khiến cho linh hồn người ta không thể chống cự. Không gian chung quanh dưới năng lượng âm hàn khủng bố chấn động, không gian nứt vỡ từng khúc. Bị phá thành từng mảnh nhỏ, lập tức lan tràn tới giữa không trung trước mặt ba người.

Đám người đứng xem bên ngoài cũng không khỏi hít sâu một ngụm khí lạnh thay cho ba người.

- Một quyền này để ta tới đi.

Nói rất dài dòng, kỳ thực chỉ trong giây lát mà thôi. Nhìn đạo quyền ấn âm hàn giống như sấm sét đánh tới, thân ảnh Dương Quá nhảy về phía trước, trong đôi mắt thanh tịnh lúc này tràn ngập sát ý.

Dương Quá mở miệng, đồng thời lấy thân hình hắn làm trung tâm, cả không trung đột nhiên run lên. Năng lượng thiên địa bàng bạc lập tức quay chung quanh thân hình hắn. Khiến cho quang mang quanh thân bỗng nhiên lan tràn, tàn sát bừa bãi giống như mặt trời lên cao vậy.

Trong chớp mắt này, không trung đột nhiên phong vân biến sắc. Không gian vặn vẹo, khí tức mênh mông lúc này giống như thủy triều từ quanh thân Dương Quá lan tràn a.

Ầm ầm.

Ngay khi Dương Quá vừa mới dứt lời, đạo quyền ấn cực lớn của Bà Trĩ kia không ngờ lại giống như lỗ đen xuất hiện trước người Dương Quá. Lỗ đen âm hàn kia giống như là hung thú tới từ cửu u dữ tợn rít gào, muốn lập tức thôn phệ Dương Quá vào bên trong.

- Ra quyền táo bạo, xem ra Tu La nhất tộc từ tự ngạo ra còn thích tranh đấu tàn nhẫn. Cũng chỉ có vậy mà thôi.

Đối mặt với một quyền kinh khủng kia, ống tay áo màu xám của Dương Quá run lên. Trong lòng bàn tay có một đạo quang mang màu vàng rực rỡ giống như trực chỉ cửu thiên phóng lên trời. Bên trong có khí tức mênh mông tràn ngập, không trung phía trên trời xanh lúc này không ngừng vang lên tiếng sấm.

Sưu...

Quang mang màu vàng rực rỡ mạnh mẽ bắn ra, lập tức hóa thành một thanh trường kiếm hư ảo. Trường kiếm hư ảo thế nhưng lại khiến cho không gian chung quanh vặn vẹo. Trước trường kiếm hư ảo, không gian bỗng nhiên bạo liệt, một đạo vết nứt không gian đen kịt hiện lên trên không trung. Sau đó xuyên thủng đạo quyền ấn to lớn của đối phương.

Ken két.

Không có chút trì hoãn nào, đạo quyền ấn mang theo vòng xoáy không gian âm hàn của Bà Trĩ kia bị phá nát. Năng lượng âm hàn khủng bố giống như cơn lốc lập tức khuếch tán ra bốn phía. Trường kiếm hư ảo màu vàng lập tức bắn tới nắm tay của Bà Trĩ.

Sưu.

Đồng thời thân hình Tu La khổng lồ của Bà Trĩ lơ lửng trên không trung, trong đôi mắt âm hàn to lớn, vẻ tự ngạo, hung hăng lúc này biến mất, mà chuyển thành rung động mà sợ hãi. Trong miệng vang lên âm thanh bối rối giống như tiếng sấm:

- Tại sao có thể như vậy? Không có khả năng? Ngươi sao có thể làm được như vậy?

Chương 4449: Nhân Kiếm hợp nhất

Phanh Phanh Phanh.

Bà Trĩ còn chưa nói xong, thân hình Tu La khổng lồ của hắn đã bắt đầu rạn nứt, quang mang màu vàng rực rỡ ở trong khe nứt của thân hình lan tràn, bắn ra. Tu La thân khổng lồ của hắn nổ tung, một đạo âm thanh trầm đυ.c vang vọng.

Phanh.

Thân hình to lớn khổng lồ của Bà Trĩ nổ tung, cả phiến không gian lớn ở trong cơn lốc năng lượng khủng bố rạn nứt rồi sụp đổ. Không gian rạn nứt, kình khí tràn ngập trong không gian. Khi cơn lốc năng lượng khủng bố kia khuếch tán tới trình độ nhất định mới lặng lẽ biến mất trên trời cao.

- Kiếm ý chính là nhân tâm, dùng tâm ngộ kiếm, dùng tâm ngưng kiếm, không ng ờ Dương Quá đã đi tới bước này.

Ánh mắt Tử yên cũng tràn ngập vẻ khiếp sợ.

- Trong tay không có kiếm, trong lòng có kiếm, đây là cảnh giới chí cao của Nhân Kiếm hợp nhất. Không hổ là người Quy Chân Niết Bàn.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Mẫu Đơn lúc này cũng hiện lên vẻ chấn động.

Cả không trung chung quanh lúc này yên tĩnh, vô số người ngây ngốc, nghẹn họng. Cường giả khủng bố như Bà Trĩ của Tu La nhất tộc kia đám người Vũ Thoát Phàm cũng phải rơi vào thế hạ phong. Thế nhưng dưới tình huống toàn lực ra tay lại bị Dương Quá dùng một chiêu chém giết. Muốn làm được như vậy cần thực lực như thế nào chứ?

- Thật mạnh. Dương Quá quá mạnh mẽ.

Đám người Diễm Hân, Ngưu Trĩ, Kim Hổ, Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ đều khiếp sợ. Dương Quá vừa mới ra tay một chiêu, thế nhưng đã đại biểu cho thực lực thế nào, bọn họ là những người rõ ràng nhất ở đây.

Cũng vào lúc này, La Khất của La Sát nhất tộc mới phục hồi tinh thần sau khi khiếp sợ vì Bà Trĩ bị một chiêu đánh chết. Bà Trĩ bị Dương Quá kia dùng một chiêu đánh chết, thần hồn câu diệt, điều này đại biểu cho điều gì sao hắn lại không rõ? Đại biểu cho việc hắn cũng không phải là đối thủ của người này.

Sớm biết Dương Quá của Thương Khung minh mạnh như vậy, La Khất sao dám tới đại hội tranh đoạt Hồng Hoang của Thương Khung minh lấy uy cơ chứ. Vốn hắn cho rằng coi như Thương Khung minh lần này có ba người Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Tiểu Long giống như lời đồn, ít nhất bọn họ muốn đi thì không ai có thể lưu lại được bọn họ.

Nhưng mà bây giờ La Khất thật không ngờ, Bà Trĩ không ngờ lại bị một chiêu chém giết, ngay cả lực chống lại cũng không có.

- Lui, mau lui lại.

Thân hình khổng lồ của La Khất hét lớn một tiếng, lập tức phá nát không gian muốn chạy trốn. có Dương Quá và những cường giả khủng bố kia, hắn sao còn dám ở lại cơ chứ?

- Tiểu Long gia gia ngươi đã sớm nói qua, ba người các ngươi không chết Tiểu Long gia gia sẽ lập tức lùi về Thái Hoàng thế giới. Làm sao có thể để cho các ngươi trốn được chứ.

Âm thanh bá đạo cuồng ngạo vang vọng trên trời cao. Một đạo lưu qunag màu vàng xẹt qua trời cao, giống như sấm sét xuyên thủng không gian.

- La Sát độn không.

La Khất khẽ quát một tiếng, thân hình La Sát khổng lồ xé rách không gian, thân là tộc nhân La Sát tộc, trên phương diện tốc độ hắn có thiên phú tuyệt đối.

Thiên phú tốc độ của La Sát tộc trong tất cả sinh linh của ba ngàn đại thiên thế giới mà nói cũng thuộc về một trong những tồn tại đỉnh phong. Muốn đuổi kịp người La Sát tộc, đừng nói là người cùng tu vi cấp bậc, coi như là cao hơn một giai cũng khó mà làm được chuyện này.

Xoẹt.

Không gian chung quanh thân hình chấn động, nhộn nhạo. La Khất lập tức xé rách không gian tạo thành một vòng xoáy. Thân hình La Khất tiến vào bên trong, sắp biến mất.

- Trước mặt Tiểu Long gia gia của ngươi còn muốn trốn sao? Nằm mơ à?

Âm thanh bá đạo cuồng ngạo vang vọng. Dưới ánh mắt của vạn chúng, vô số ánh mắt nhìn thấy qunah thân Long Huyền kia có hỏa diễm màu vàng cuồn cuộn, khiến cho không trung đỏ thẫm. Một đạo quyền ấn được ngưng tụ, lập tức giống như quỷ dị xuyên thủng không gian đánh tới thân hình đã chui vào trong vòng xoáy không gian được một nửa của La Khất. Sau đó xuyên thủng thân hình La Khất và vòng xoáy không gian khổng lồ.

Xoẹt.

Quyền ấn của Tiểu Long xuyên thủng không gian, vẫn bảo trì tư thế phóng lên trời giống như lưu quang. Mà ở sau lưng hắn, thân hình khổng lồ của La Khất đột nhiên lại dừng lại.

Oanh.

Tiếp đó, trong nháy mắt, hư không lập tức run rẩy, rung chuyển, vòng xoáy trong không gian tiêu tán, thân hình đang tiến vào trong vòng xoáy không gian của La Khất hiển hiện toàn bộ. [Sao chép từ Truyện F.U.L.L chấm V.N] Trong mắt hiện lên vẻ hoảng sợ và sợ hãi. Ngay sau đó thân hình khổng lồ biến thành màu vàng, dường như có thứ gì đó trong cơ thể đang muốn chui ra. Khí tức nóng bỏng bỗng nhiên lan tràn trên không trung.

Phanh Phanh.

Tiểu Long thu quyền lại, áo bào màu vàng run lên, trong mắt hiện lên vẻ lạnh lẽo. Thân hình khổng lồ của La Khất kia một giây sau nổ tung.

Tiếng nổ vang giống như sấm sét trong thiên địa. Thân hình La Khất vỡ nát, bên trong có sóng lửa màu vàng kinh khủng giống như thực chất giống như một cơn lốc nhanh như thiểm điện khuếch tán ra.

Sưu Sưu.

Gợn sóng trong không gian bị xốc lên, khiến cho không trung như bị nhuộm vàng. Khí tức bá đạo, hủy diệt tràn ngập. Cỗ hỏa diễm màu vàng này đủ để thiêu đốt vạn vật thành tro tàn, khiến cho cả phiến không gian lớn bị phá hủy.

- Đây là loại hỏa diễm gì? Linh hồn ta chịu không nổi.

- Hỏa diễm màu vàng này quá mức kinh khủng.

Hỏa diễm màu vàng kinh khủng khuếch tán, dưới cỗ khí tức hủy diệt này. Những người có tu vi thực lực thấp lập tức lần nữa lùi nhanh lại.

Dư âm vô hình trong hỏa diễm màu vàng kia cùng với nhiệt độ cao khuếch tán, bao phủ khiến cho sắc mặt người ta trắng bệch. Linh hồn cũng giống như bị thiêu đốt tới héo rũ vậy.

- Chết rồi. La Khất của La Sát tộc chết rồi.

Cơ hồ tất cả ánh mắt tràn ngập vẻ rung động. Ánh mắt cũng tập trung lên trời cao. Trong ánh mắt của mọi người, mọi người tận mắt nhìn thấy La Khất của La Sát tộc thần hồn câu diệt. Kết cục giống như Bà Trĩ kia. Thực lực của Long Huyền không dưới Dương Quá.

- Nguyên soái, cứu ta. Cứu ta. Nguyên soái.

Sau khi thân hình khổng lồ của La Khất bị hỏa diễm màu vàng thiêu đốt thành tro tàn, thần hồn câu diệt. Thân hình khổng lồ của U Trần Dạ Xoa nhất tộc kia xẹt qua không trung, miệng lớn tiếng kêu cứu. Âm thanh cuồn cuộn vang vọng trời cao. Ánh mắt vốn âm lệ, tràn ngập vẻ khinh thường với người Thương Khung minh, thế nhưng lúc này đã chuyển thành vẻ sợ hãi.

- Hắn sợ rằng không dám hiện thân cứu ngươi. Nếu như đến, ngày hôm nay hắn ta cũng không đi được.

Âm thanh lạnh nhạt vang lên, dưới ánh mắt của mọi người. Trong khi thân hình khổng lồ của U Trần Dạ Xoa nhất tộc chạy trốn. Đạo thân ảnh màu xanh kia không ngờ lại như quỷ dị xuất hiện trên không trung sau lưng hắn. Đạp không đứng lơ lửng, gợn sóng dưới chân rung động khong ngừng, không ngừng lan tràn ra chung quanh.

Trường bào màu xanh trên người bay phất phới, trong thân hình người mặc áo bào xanh kia đột nhiên có khí thế bá đạo lan tràn ra trời cao, miệng quát lớn:

- Người chết của Thương Khung minh hôm nay sẽ dùng linh hồn của ba ngươi để tế điện. Ngày sau lại dùng máu tươi của hàng tỉ Minh Linh để đưa tiễn.

Chương 4450: Chung quanh sôi trào 1

- Nguyên soái, cứu ta... Lục Lâm Thiên, ta liều với ngươi.

Trong lúc hoảng sợ, U Trần hét lớn, năng lượng sát khí âm u phô thiên cái địa chung quanh lập tức hội tụ, trong giây lát hóa thành một lỗ đen vô cùng vô tận ở trên không trung. uy áp vô hình từ trong lỗ đen trên không trung lan tràn ra. Vết nứt không gian rất nhỏ xuất hiện, lập tức lan tràn, thôn phệ tới Lục Lâm Thiên.

- Chỉ bằng ngươi còn chưa có tư cách liều với ta. Ở trước mặt ta ngươi chỉ là con sâu cái kiến mà thôi.

Âm thanh giống như sấm rền vang vọng, Lục Lâm Thiên phất tay đánh ra một đạo quyền ấn về phía U Trần kia. Hư không quanh thân nhất thời rung chuyển, vặn vẹo, run rẩy. Đạo quyền ấn trước người mang theo hư không vặn vẹo xuyên thủng không gian đánh về phía trước.

Ầm ầm.

Không trung run lên, tiếng sấm vang vọng, đạo quyền ấn này xuất hiện, trong hư không đột nhiên kim quang rực rỡ. Vô số kim quang từ trong thiên địa thẩm thấu ra, giống như từ trên mặt trời tách ra. Dưới quyền ấn, vô số vết nứt không gian đen kịt lan tràn.

Một quyền mang theo kim quang rực rỡ cùng với thanh thế bá đạo, hủy thiên diệt địa, sắc bén lạnh lẽo này xẹt qua không trung. Nơi nó đi qua, sinh cơ trong không gian biến mất, đồng thời không gian nứt vỡ từng khúc.

Oanh.

Trong chốc lát, đạo quyền ấn màu vàng này mạnh mẽ đυ.ng nát không igan. Trong khoảng khắc va chạm với vòng xoáy u ám, cực lớn trong không gian kia. Vòng xoáy u ám cực lớn trong không gian bị xé nát từng tầng một. Từng vết nứt không gian đen kịt lan tràn ra phía chân trời.

Phanh.

Một giây sau, quyền ấn màu vàng sắc bén, lạnh lẽo mang theo không gian vặn vẹo đánh vào trên thân hình khổng lồ của U Trần. Ánh mắt kinh hãi, sợ hãi kia lúc này hiện lên vẻ tuyệt vọng. Trong miệng cuối cùng còn hét lớn vài câu:

- Nguyên soái, cứu ta, cứu ta a...

Ầm Ầm.

Tiếng cầu cứu thê lương không ngừng vang lên, thế nhưng lại không thể thay đổi chuyện gì. Dạ Xoa chân thân khổng lồ dưới khí tức sắc bén lạnh lẽo trên quyền ấn màu vàng công kích, không gian bị phong tỏa, cứng lại, muốn chạy trốn cũng không có cơ hội. Thực lực vốn không cùng một cấp độ.

Dạ Xoa chân thân khổng lồ của U Trần rốt cuộc cũng không cách nào thừa nhận lực lượng khủng bố trên đạo quyền ấn màu vàng cực lớn kia, bị mạnh mẽ phá hủy, cuối cùng ầm ầm nổ tung.

Rầm rầm rầm.

Dạ Xoa chân thân của U Trần vỡ nát, trong không trung xuất hiện động sâu cực lớn. Khí tức sắc bén lạnh lẽo tán loạn lan tràn, hóa thành hình cung màu vàng bao phủ trời cao.

Chung quanh lúc này hoàn toàn yên tĩnh, đám người đứng xem chung quanh ngây ngốc, ánh mắt rung động khó có thể hoàn hồn.

Ực.

- Chết, lại là một chiêu bị đánh chết.

- Ba Tam Nguyên Hóa Hồng của Thiên La minh đều một chiêu bị đánh chết, loại thực lực này phải cường hãn tới mức nào a.

Mãi một lúc lâu sau, chung quanh mới có âm thanh hít sâu một ngụm khí lạnh liên tiếp vang vọng, quanh quẩn trên không trung.

Ánh mắt đám người Vũ Thoát Phàm, Tịch Thiên Vũ, Nhược Vô Trần, Kim Hổ, Ngưu Trĩ, Cam Ngộ Kỳ, Thì Trường Ức cùng với những người khác tràn ngập kinh hãi, không dưới bất kỳ ai chung qunah. Ánh mắt ngây ngốc nhìn qua nam tử mặc áo bào xanh tràn ngập khí thế báo đạo, mạnh mẽ đang lơ lửng trên không trung.

Lục Lâm Thiên lăng không, lơ lửng trên không trung đứng đó. Quanh thân có khí tức ngập trời lan tràn ra. Toàn thân lộ ra khí thế bá đạo, nhìn lên trời cao rồi nói:

- Trốn trốn tránh tránh, ngay cả người của mình cũng không dám ra ngoài cứu. Thiên La minh cũng chỉ có như vậy mà thôi.

- Thiên La minh còn có cường giả tới.

- Vậy mà không có ai phát hiện ra.

- Chỉ có Lục Lâm Thiên phát hiện...

Nghe thấy Lục Lâm Thiên nói vậy, đám người đứng xem bên ngoài lần nữa rung động. Bọn người Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần vốn cũng nghe được tiếng cầu cứu của U Trần cho nên đã hoài nghi còn có người của Thiên La minh ở gần đây, thế nhưng bọn họ lại không cảm giác ra được.

Mà mọi người lúc này mới biết được, hóa ra ba người U Trần, La Khất, Bà Trĩ này sau lưng lại có cường giả ẩn thân. Thế nhưng lại chỉ có Lục Lâm Thiên phát hiện ra đối phương.

Lục Lâm Thiên nói xong, trên trời cao có một đạo âm thanh vang vọng, âm thanh mờ ảo, hư vô mờ mịt, không rõ nơi phát ra, nói:

- Lục Lâm Thiên, ta nhớ kỹ ngươi. Hôm nay coi như hôm nay ngang tay. Thời điểm tranh đoạt Hồng Hoang điện mới là lúc chúng ta phân thắng bại.

Lục Lâm Thiên nhìn trời cao, ánh mắt lạnh lẽo, lạnh lùng nói:

- Hôm nay ta dùng ba con sâu cái kiến này tế điện, đến lúc đó nhất định sẽ dùng máu của hàng tỷ sinh linh Minh Linh khắc ghi ngày hôm nay.

Âm thanh vang vọng trời cao, âm thanh trên không trung kia không vang lên tiếp, hẳn người kia đã rời đi.

- Người ẩn thân kia có thực lực rất là cường hãn a.

Mẫu Đơn nhìn lên trên trời cao. Trong con mắt đỏ tươi hiện lên chút ngưng trọng và chấn động.

Thu hồi ánh mắt, khí thế bá đạo tuyệt luân quanh thân của Lục Lâm Thiên cũng từ từ thu liễm.

Lục Lâm Thiên nhàn nhạt nhìn chung quanh, linh hồn dò xét của hắn đã phát hiện ra đối phương đã rời đi. Đối phương vô cùng cảnh giác, ngay cả khi trơ mắt nhìn ba người U Trần bị tru sát cũng nhịn được mà không có ra tay.

Khoảng cách quá xa, đối phương lại sớm có chuẩn bị mà ẩn nấp, bởi vậy tu vi cụ thể của đối phương tới tình trạng nào Lục Lâm Thiên cũng khó có thể dò xét ra được.

Nhưng Lục Lâm Thiên cũng có thể nhận định ra được, thực lực đối phương rõ ràng cũng tới mức cực kỳ khủng bố, về phần cụ thể cường hãn tới mức nào hắn cũng không biết.

- Lão đại.

- Nhị đệ.

Tiểu Long và Dương Quá đều đi tới bên người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long nói:

- Lão đại, đệ cũng cảm giác được gia hỏa kia, thực lực có lẽ không kém.

- Hắn không dám hiện thân, có lẽ là sợ bị ba chúng ta vây công đến lúc đó sẽ không đi được. Có lẽ hắn biết rõ căn bản không cứu được U Trần, Bà Trĩ cùng với La Khất kia, cho nên thực lực có mạnh hơn nữa sợ rằng cũng chỉ có hạn.

Lục Lâm Thiên cân nhắc một lát rồi nói với Tiểu Long và Dương Quá:

- Hoặc là gia hỏa ẩn nấp kia vốn là người lạnh lùng, vô tình, nếu là như vậy, không thể nghi ngờ chính là kẻ khó đối phó nhất.

- Bất kể như thế nào không dám hiện thân tự nhiên cũng không quá mạnh. Đến một giết một. Ba người dám xông vào trong đại hội tranh đoạt Hồng Hoang, không biết bản Long ở nơi này sao.

Ánh mắt Tiểu Long nhảy lên, trong vòng bàn tay lập tức xuất hiện một khỏa Linh tinh Tam Nguyên Hóa Hồng. Hắn đưa cho Lục Lâm Thiên, hắn cũng biết lão đại tu luyện Hỗn Độn Âm Dương Quyết, có thể thôn phệ năng lượng đột phá, hắn nói:

- Lão đại, thứ đồ chơi này còn hữu dụng với huynh khong?

- Trên người của ta có không ít. Với đệ cũng có tác dụng mà.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long.

- Đúng vậy, Linh tinh này đối với đệ cũng có không ít chỗ tốt.

Tiểu Long gật đầu, tiếp đó lập tức thu hồi linh tinh Tam Nguyên Hóa Hồng vào trong nhẫn trữ vật.

- Tam Nguyên Hóa Hồng của Dạ Xoa tộc kia chết rồi.

Chương 4451: Chung quanh sôi trào 2

- Hai Tam Nguyên Hóa Hồng cảnh của Tu La tộc và La Sát tộc cũng đã chết.

- Một chiêu đánh chết, thần hồn câu diệt. Ba người Lục Lâm Thiên, Long Huyền, Dương Quá quá cường hãn. Thương Khung minh mạnh mẽ.

- Lục Lâm Thiên, Long Huyền, Dương Quá, tốt lắm.

- Thương Khung minh ta vững mạnh.

Bên trong đám người vây xem bốn phía không biết từ nơi nào vang lên tiếng hét, sau đó đám người bạo động. Tiếng huyên náo vang vọng, từng ánh mắt đều nhìn vào ba người Lục Lâm Thiên, Long Huyền, Dương Quá.

Ba người này đều dùng một chiêu đánh chết ba Tam Nguyên Hóa Hồng của Thiên La minh, thực lực mạnh mẽ, bá đạo vô cùng.

Đám người ở trên không trung, dưới tiếng hò hét sôi trào bốn phía, Diễm Hân của Xích Thiên thế giới, khuôn mặt trắng nõn như tuyết, làn da nõn nã, kiện khải giáp màu xanh dường như càng làm tôn lên dáng người nàng. Tư thế hiên ngang, răng trắng như ngọc, lúc này nàng cũng nhìn chăm chú vào cả ba người Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Tiểu Long.

Sau đó ánh mắt Diễm Hân cuối cùng cũng nhìn vào người Lục Lâm Thiên, trước mắt bao người, trong từng ánh mắt rung động và kinh hãi. Thân hình lung linh của Diễm Hân lập tức đạp không, quỳ một gối hành lễ với Lục Lâm Thiên. Bờ môi son khẽ mở, nói:

- Tru sát ba Tam Nguyên Hóa Hồng của Thiên La minh, giữ vững uy của Thương Khung minh ta. Diễm Hân của Xích Thiên thế giới dẫn theo đại quân của Xích Thiên thế giới lúc này nguyện tôn Lục Lâm Thiên làm nguyên soái của Thương Khung minh.

Âm thanh dịu dàng truyền ra, âm thanh thanh thúy thế nhưng lại khiến cho tiếng huyên náo, hò hét trong thiên địa chung quanh im bặt.

Sưu Sưu.

Âm thanh dịu dàng này vang lên, đám người đứng xem chung quanh đột nhiên yên tĩnh. Từng đạo ánh mắt rung động nhìn về phía thân hình mềm mại đang mặc khải giáp màu xanh kia.

Ngay cả bản thân Lục Lâm Thiên cũng kinh ngạc, ánh mắt sững sờ nhìn về phía Diễm Hân.

Trong giây lát yên tĩnh ngắn ngủi, trong đám người, thân hình vạm vỡ của Ngưu Trĩ Thái Hoàng thế giới lần nữa bước ra, hai mắt như trâu, trên trán có một cái sừng nhỏ, hắn cũng học theo Diễm Hân quỳ một gối, nói:

- Giết ba Tam Nguyên Hóa Hồng của Thiên La minh, giữ uy của Thương Khung minh ta. Ngưu Trĩ của Thái Hoàng thế giới dẫn theo đại quân của Thái Hoàng thế giới lúc này nguyện tôn Lục Lâm Thiên làm nguyên soái của Thương Khung minh.

- Giữ uy của Thương Khung minh, Cam Ngộ Kỳ của Minh Quang thế giới dẫn theo đại quân của Minh Quang thế giới nguyện tôn Lục Lâm Thiên làm nguyên soái Thương Khung minh.

Cam Ngộ Kỳ mặc hoa phục đi ra, đôi mắt thanh tịnh giống như sương mai có chút thâm thúy nhìn Lục Lâm Thiên, đạp không quỳ một gối hành lễ.

- Kim Hổ của Thần Hổ thế giới mang theo đại quân của Thần Hổ thế giới lúc này nguyện tôn Lục Lâm Thiên làm nguyên soái của Thương Khung minh. Mong nguyên soái làm Thương Khung minh ta vững mạnh.

Thân hình to lớn mà cao ngạo của Kim Hổ đi ra, con mắt thâm thúy mà uy nghiêm, thân hình tràn ngập khí thế vương giả lúc này cũng đạp không quỳ một gối hành lễ với Lục Lâm Thiên.

Đạo Suất Phong Dạ Phiêu đi ra, đạp không quỳ một gối hành lễ, nói:

- Phong Dạ Phiêu của Phi Thiên đạo tặc dẫn theo đại quân Phi Thiên đạo tặc nguyên tôn Lục Lâm Thiên làm nguyên soái Thương Khung minh. Mong nguyên soái làm Thương Khung minh ta vững mạnh.

Từng đạo âm thanh đột nhiên vang vọng trên không trung yên tĩnh. Mỗi một đạo âm thanh vang vọng đều khiến cho vô số ánh mắt ngạo nghễ run lên.

Tịch Thiên Vũ của Thái Minh thế giới, tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng lúc này cùng với hai người Thì Trường Ức sau lưng, trong mắt đều hiện lên vẻ chấn động. Nhìn Lục Lâm Thiên, quỳ một gối nói:

- Tịch Thiên Vũ của Thái Minh thế giới dẫn theo đại quân của Thái Minh thế giới cũng nguyện tôn Lục Lâm Thiên làm nguyên soái của Thương Khung minh, mong nguyên soái làm Thương Khung minh ta vững mạnh.

- Vũ Thoát Phàm của Tôn Vũ thế giới, dẫn theo đại quân của Tôn Vũ thế giới nguyện tôn Lục Lâm Thiên làm nguyên soái của Thương Khung minh. Mong nguyên soái làm Thương Khung minh ta vững mạnh.

- Nhược Vô Trần của Sang Linh thế giới dẫn theo đại quân của Sang Linh thế giới, nguyện tôn Lục Lâm Thiên làm nguyên soái của Thương Khung minh. Mong nguyên soái làm Thương Khung minh ta vững mạnh.

Lần nữa có hai đạo âm thanh vang vọng. Vũ Thoát Phàm của Tôn Vũ thế giới, Nhược Vô Trần của Sang Linh thế giới. Hai đại thế giới bài danh đầu tiên, có thực lực đỉnh phong, ngạo khí nhất trong đám người đồng lứa lúc này cùng đạp không quỳ một gối hành lễ với Lục Lâm Thiên.

Những đại biểu đỉnh tiêm của các đại thế giới đứng đầu trong Thương Khung minh hành lễ, không trung yên tĩnh, vô số ánh mắt bắt đầu chấn động. Từng cỗ khí tức khởi động, trong lòng cả đám bị xúc động, cả tâm linh cũng vậy.

- Thành Băng thế giới cũng nguyện tôn Lục Lâm Thiên làm nguyên soái Thương Khung minh. Mong nguyên soái làm Thương Khung minh ta lớn mạnh.

- Đồ Danh thế giới cũng nguyện tôn Lục Lâm Thiên làm nguyên soái, mong nguyên soái dẫn dắt Thương Khung minh.

Giết ba Tam Nguyên Hóa Hồng của Thiên La minh, hôm nay hai Chân Lý Niết Bàn cùng với Quy Chân Niết Bàn đã đòi lại mặt mũi cho mọi người. Muốn làm được như vậy cần thực lực mạnh mẽ thế nào, bá đạo ra sao mọi người đều hiểu rõ.

Cả không trung, thiên địa sôi trào. Triệt để sôi trào.

Đám thiên kiêu chi tử, nhân trung chi phong, vương giả của muôn thú lúc này cũng đạp không quỳ một gối.

Từng ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên trước mắt, ánh mắt kích động mà run rẩy. Ba nam tử tràn ngập khí thế bá đạo do Lục Lâm Thiên làm chủ. Mọi người ở đây đều rất kiêu ngạo. Thế nhưng trước mặt ba người này mọi người không còn một chút ngạo khí nào. Chỉ có kinh sợ, chờ mong mà thôi.

Trận chiến ngày hôm nay khiến cho mọi người kinh sợ. Thương Khung minh được bảo vệ. [Sao chép từ Truyện F.U.L.L chấm V.N]

Một chiêu đánh chết ba Tam Nguyên Hóa Hồng cảnh của Thiên La minh, muốn làm được như vậy phải bá đạo ra sao a.

Mọi người chờ mong tới lúc tranh đoạt Hồng Hoang điện và Hồng Hoang lệnh, chờ mong ba người này có thể dẫn đầu Thương Khung minh, ở trong Thương Khung chiến trường ngạo nghễ đứng sừng sững. Bá đạo ba ngàn đại thiên thế giới, bao quát chúng sinh trong thiên địa.

Đối mặt với sự cường thế của Thiên La minh, đối mặt với ba người Thiên La minh ngày hôm nay dám đơn thương độc mã xông vào trong đại hội tranh đoạt Hồng Hoang của Thương Khung minh, vạn chúng Thương Khung minh không thể làm gì khác hơn. Ba người này xuất hiện khiến cho vạn chúng chờ mong.

Trong Cổ tộc của mình, bọn họ vì bảo vệ Cổ tộc của mình mà chiến.

Trong đại thế giới của mình, bọn họ vì bảo vệ Thương Khung minh mà chiến.

Cho nên lúc này bọn họ cùng nhau tôn Lục Lâm Thiên làm nguyên soái, vì muốn Thương Khung minh mạnh mẽ, vì bảo vệ Thương Khung minh mà chiến.

Lục Lâm Thiên lơ lửng trên không trung, có chút ngạc nhiên.

- Nhị đệ, trong Thương Khung minh vốn cũng có nguyên soái. Chỉ là mỗi một lần đều rất khó có nguyên soái xuất hiện, tất cả những người trẻ tuổi đồng lứa trong Cổ tộc, thế lực lớn đều ngạo khí mười phần. Rất khó thần phục người khác. Nếu như có thể được bọn họ thần phục thì sẽ trở thành nguyên soái của đại hội tranh đoạt Hồng Hoang này. Khống chế cả đại quân Thương Khung minh. Vừa rồi từ miệng của U Trần, trong Thiên La minh cũng đã xuất hiện nguyên soái. Cho nên lúc này cũng đã có người khống chế đại quân Thiên La minh.

Chương 4452: Chức vị nguyên soái

Dương Quá truyền âm nói với Lục Lâm Thiên.

- Nguyên soái Thương Khung minh, không ngờ lại có chức vị như vậy a.

Lục Lâm Thiên than thở, cho tới bây giờ hắn chưa từng nghĩ qua mình sẽ trở thành nguyên soái của Thương Khung minh. Đây chính là chuyện quấy rầy không ít kế hoạch của hắn.

Đối với Lục Lâm Thiên mà nói, loại trách nhiệm khi làm nguyên soái Thương Khung minh khiến cho Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, không kịp trở tay, hoàn toàn không có chuẩn bị.

Đêm, trên hành lang cung điện cổ xưa, ánh trăng nhu hòa chiếu rọi, trong sáng mà thanh tịnh.

Hai đạo thân ảnh lẳng lặng đứng đó, đứng ở dưới ánh trăng tạo thành cái bóng dài.

Một người là một thanh niên mặc áo bào xanh, ánh mắt thâm thúy, khuôn mặt cương nghị kia dường như lúc nào cũng treo nụ cười tà vui vẻ kia. Bên cạnh hắn là một nữ tử mặc cung trang màu đỏ, đường cong linh lung động lòng người. Mái tóc đỏ tươi rối tung xõa xuống tới tận bờ mông ngạo nghễ.

Từ trong miệng Mẫu Đơn Lục Lâm Thiên cũng biết được tất cả chuyện mà Mẫu Đơn trải qua những năm này. Lúc trước sau khi phân tán trong kẽ hở thế giới, nàng tới một thế giới xa lạ. Gặp phải không ít hiểm cảnh, bị không ít cường giả tham lam đuổi bắt. Mỹ mạo của nàng cũng khiến cho không ít người ngấp nghé. Gặp phải bao nhiêu lần sinh tử, thế nhưng cuối cùng cũng vượt qua tất cả.

Âm thanh như chuông bạc của Mẫu Đơn vang lên, tuy rằng nhẹ nhõm, thế nhưng Lục Lâm Thiên lại hiểu rõ. Dùng tu vi của mọi người lúc trước, ở trong ba ngàn Đại thiên thế giới mênh mông mà nói, muốn hành tẩu vô cùng khó khăn. Mỗi một lần hiểm cảnh nói ra tuy rằng nhẹ nhõm, thế nhưng người không có trải qua làm sao có thể hiểu rõ cảm giác bất lực, hãi hùng, khiếp vía. Loại cảm giác gian nan chèo chống, không có chỗ dựa kia.

Lục Lâm Thiên đều hiểu rõ, bởi vì hắn đi tới một bước này đã trải qua tất cả. Từng hiểm cảnh đều đại nạn mà không chết. Mỗi một lần đều cửu tử nhất sinh.

Đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng không hối hận. Một đường gian khổ, một đường phấn đấu tuy rằng gian nan, thế nhưng nếu không có tất cả tôi luyện như vậy cũng không có hắn như ngày hôm nay. Cho nên hắn phải cảm ơn tất cả, tất cả những hòn đá kê chân mà hắn một đường gian khổ vượt qua cho nên mới có độ cao ngày hôm nay. Có thể trở thành đỉnh phong trong đám người cùng thế hệ trong ba ngàn Đại thiên thế giới.

Mấy chục năm sau, Mẫu Đơn một đường nguy hiểm, thực lực cũng tiến bộ không ít, dựa vào thân hình Linh Vật trời sinh, từng bước một quật khởi. Về sau trong một hiểm cảnh, dùng tu vi Ngộ Chân cảnh, bị người có tu vi Niết Bàn cảnh vây bắt, cửu tử nhất sinh, khi đó cường giả Thiên Linh cung xuât hiện. Bởi vậy Mẫu Đơn mới có thể tiến vào trong nội cung Thiên Linh cung.

Mà những năm gần đây, dựa vào thiên phú của Huyết Linh Mẫu Đơn nàng, ở trong nội cung Thiên Linh cung Mẫu Đơn cũng phát triển, quật khởi từng bước một, mãi cho tới lúc trở thành nhân vật thống lĩnh trong đám người trẻ tuổi của nội cung Thiên Linh cung.

- Những năm gần đây dường như cũng trải qua không ít chuyện, chuyện của ngươi ta cũng biết không ít.

Hai người lẳng lặng đứng đó, Mẫu Đơn nhìn qua Lục Lâm Thiên, bộ cung trang màu đỏ như máu lộng lẫy giống như máu tươi lưu chuyển bao phủ đường cong linh lung nhìn qua càng trước sau lồi lõm.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, khẽ ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm thâm thúy, nói:

- Coi như không tồi, tất cả đều vượt qua, tất cả đều là kinh nghiệm.

Mẫu Đơn nhìn Lục Lâm Thiên, má lúm đồng tiến trên má càng khiến cho nàng xinh đẹp, kiều mỵ, cao quý trang nhã, trên người tự nhiên lại có yêu khí giống như hoa anh túc. Bên trong diễm lệ và tuyệt mỹ là độc dược, thường nhân không dám động vào. Bờ môi son khẽ mở, nàng nói:

- Lần này ngươi trở thành nguyên soái của Thương Khung minh, có phải nên chúc mừng ngươi hay không? Chức vị này không phải ai cũng có thể ngồi vào được.

- Nếu như có thể, chức vị nguyên soái này ta cũng không muốn ngồi.

Lục Lâm Thiên thu hồi ánh mắt, cúi đầu nhìn nữ tử có khuôn mặt tinh xảo bên cạnh. Nữ tử có khuôn mặt tinh xảo khiến cho nam nhân sôi trào, đôi mắt màu đỏ giống như máu tươi thế nhưng nhìn qua vẫn mê người như vậy.

- Vì sao lại không muốn? Hiệu lệnh quần hùng, khống chế hàng tỷ đại quân. Vô số người trẻ tuổi đỉnh phong trong Thương Khung minh, bất luận ai cũng không thể chạm tới vị trí này. Tất cả đều tha thiết ước mơ có được.

Bộ cung trang màu đỏ giống như máu tươi lưu chuyển bao phủ thân hình mềm mại động lòng người giống như không xương. Mẫu Đơn nhìn qua Lục Lâm Thiên có chút nghi hoặc. Chỉ là ánh mắt nghi hoặc này nhìn qua lại kiều diễm mị hoặc, khiến cho tâm thần người ta khó có thể kiềm chế mà tâm thần nhộn nhạo.

Lục Lâm Thiên nghe vậy mới nhìn qua đôi mắt đỏ tươi tràn ngập vẻ nghi hoặc, nói:

- Trách nhiệm này quá lớn, cần một người vĩ đại thì hơn.

- Khanh Khách. Chẳng lẽ ngươi không đủ vĩ đại?

Tiếng cười giống như chuông bạc, lại giống như ma âm của Mẫu

Đơn vang vọng. Tăng thêm đường cong mềm mại kia đối với người ta chính là một loại kɧıêʋ кɧí©ɧ du͙© vọиɠ.

Lục Lâm Thiên phất tay, đứng chắp tay rồi nói:

- Chẳng lẽ nàng cảm thấy ta đủ vĩ đại?

- Ta chưa bao giờ là người vĩ đại, ta chỉ muốn thủ hộ tất cả người bên cạnh mình. Ta có tư tâm ta không phải là thánh nhân, người khác đánh ta một quyền ta sẽ nện hắn mười quyền.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng rồi nói.

Đôi mắt đỏ tươi của Mẫu Đơn nhìn qua Lục Lâm Thiên, mãi một lúc lâu không nói gì, chỉ lẳng lặng nhìn Lục Lâm Thiên, một lát sau nàng mới nói với Lục Lâm Thiên:

- Linh Vũ thế giới thì sao? Lúc trước Linh Vũ thế giới cũng không có quan hệ với ngươi. Vậy sao bây giờ ngươi lại gánh cả Linh Vũ thế giới? Thứ ngươi làm bây giờ chẳng lẽ không phải vì Linh Vũ thế giới sao?

Trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên chấn động. Khóe miệng nở nụ cười, đôi mắt thâm thúy nhìn lên bầu trời, một lúc lâu không nói gì.

Mẫu Đơn cũng không nói gì, nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Đám người Vô Song, Bạch Linh, Cảnh Văn thế nào rồi?

- Các nàng đều đi ra ngoài rồi, hiện tại đã ở Thương Khung chiến trường, nàng có muốn gặp thì ngày mai theo ta trở về. Nếu như các nàng nhìn thấy nàng nhất định sẽ cao hứng.

Lục Lâm Thiên nói với Mẫu Đơn.

Mẫu Đơn khẽ cười cười, môi son khẽ mở, nói:

- Lần này ta tới chỉ để gặp ngươi và Tiểu Long mà thôi. Thiên Linh cung còn có chuyện cần ta trở về. Tin rằng không bao lâu nữa ta sẽ gặp được các nàng, thay ta vấn an các nàng.

- Được.

Lục Lâm Thiên gật đầu, hai người trò chuyện một lúc lâu mới rời đi.

Từ trong miệng Mẫu Đơn Lục Lâm Thiên cũng biết được một ít tin tức của Thiên Linh cung, Thiên Linh cung dường như so với trong tưởng tượng của Lục Lâm Thiên còn khổng lồ hơn nhiều. Cường giả như mây. Là thế lực khổng lồ lánh đời. Là một nơi do cường giả linh vật trời sinh không biết đã tồn tại bao nhiêu năm tạo thành. Thậm chí không có bất kỳ một đại thế giới nào dám trêu vào cỗ thế lực to lớn này.

Chương 4453: Sắp xếp kế hoạch 1

Điều khiến cho Lục Lâm Thiên có chút ngoài ý muốn chính là, từ trong miệng Mẫu Đơn hắn cũng biết được, Đông Phương Tử Quỳ chính là người Thiên Linh cung. Lúc này nàng ta cũng tới Thương Khung chiến trường, quan hệ với Mẫu Đơn ở trong nội cung cũng không tệ.

...

Sau khi Lục Lâm Thiên trở lại khách điếm nơi hắn đặt chân, vừa tới bên ngoài hắn đã nhíu mày, khi mở cửa phòng ra Lục Lâm Thiên lập tức giật mình, không ngờ Tử Yên lại ở trong phòng.

- Sao nào? Trò chuyện cùng Mẫu Đơn tỷ tỷ xong sao rồi?

Tử Yên mỉm cười, đôi mắt giống như ngọc thạch thánh khiết mà động lòng người.

Lục Lâm Thiên thu hồi vẻ ngoài ý muốn, hỏi:

- Tử Yên cô nương, sao nàng tới đây?

Tử Yên nhìn Lục Lâm Thiên, mở miệng cười cười nói:

- Ngày mai ngươi sẽ rời khỏi Mẫn Tinh đại lục, thay ta hỏi thăm đám người Vô Song, Cảnh Văn, nói ta rất nhớ các nàng.

- Ta sẽ làm vậy, các nàng thường xuyên nhắc tới nàng.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

Tử Yên nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Dương Quá chưa nói cho ngươi biết, còn một người của Linh Vũ thế giới ở Thiên Địa các đúng không?

- Lam Thập Tam?

Lục Lâm Thiên cười cười, đã lâu hắn không gặp sát thủ của thiếu phụ kia, khuôn mặt kia quả thực chính là tai họa của nữ nhân a.

- Đúng là Lam Thập Tam, đồng thời còn có một người khác.

Tử Yên nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Xem ra Dương Quá cũng không nói cho ngươi biết Nhược Lan cũng ở trong Thiên Địa các.

- Nhược Lan?

Lục Lâm Thiên khẽ giật mình lên tiếng.

- Nguyên Nhược Lan, người này ngươi không xa lạ gì.

Tử Yên gật đầu nói:

- Lần này vốn nàng cũng định tới, thế nhưng nàng biết ngươi ở đây cho nên...

- Nguyên Nhược Lan, tại sao nàng ta lại ở Thiên Địa các?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc, ban đầu ở trong Linh Vũ thế giới, sau khi đánh chết Huyết Kiếm đại đế, Nguyên Nhược Lan trong lúc chiến đấu thành Đế, vì sợ hậu hoạn, vì Phi Linh môn, Lục gia, còn có những người thân nhất bên cạnh mình. Vì sợ chuyện mẫu tử Du Thược và Lăng Thanh Tuyền bị bắt lại một lần nữa xảy ra cho nên hắn đang định hủy bỏ tu vi của Nguyên Nhược Lan. Thế nhưng cuối cùng lại có một đạo thân ảnh thần bí xuất hiện trước người Nguyên Nhược Lan, sau đó mang theo Nguyên Nhược Lan trong khoảnh khắc biến mất. Thực lực kia so với hắn lúc trước mạnh mẽ hơn quá nhiều.

Lục Lâm Thiên còn nhớ rõ lúc trước rõ ràng hắn nhìn thấy đạo tàn ảnh kia xuất hiện, thế nhưng lại chỉ có thể trơ mắt nhìn Nguyên Nhược Lan bị mang đi mà bất lực. Đạo tàn ảnh kia vô thanh vô tức xuất hiện rồi mang đi Nguyên Nhược Lan, khí tức đều không có, bộ dáng cũng không.

Từ đó về sau, tin tức của Nguyên Nhược Lan đều biến mất. Những năm gần đây nếu không phải Tử Yên nhắc tới nàng ta, trong lòng Lục Lâm Thiên thậm chí còn quên cái tên kia. Nhưng lúc này nhắc tới, trong lòng hắn lập tức nhớ tới nữ tử thường mặc váy tím kia.

Tử Yên nhìn vào người Lục Lâm Thiên, nói:

- Nhược Lan những năm gần đây đều ở trong Thiên Địa các, so với ta và Lam Thập Tam thì thời gian tiến vào trong Thiên Địa các của nàng còn nhiều hơn. Lần này vốn nàng định gặp ngươi, thế nhưng cuối cùng lại có chút...

- Đã nhiều năm trôi qua như vậy, chuyện lúc trước đã qua, nàng ta không có việc gì là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên ngắt lời Tử Yên nói.

Chuyện đã qua, lúc trước chuyện Thiên Kiếm môn cũng không có liên quan tới Nguyên Nhược Lan. Dùng tu vi và tâm cảnh của Lục Lâm Thiên hiện tại, chuyện lúc trước hắn đã sớm quên.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, hỏi Tử Yên:

- Hiện tại nàng thế nào rồi?

Lục Lâm Thiên còn nhớ rõ, lúc trước tu vi và thiên phú của Nguyên Nhược Lan sẽ không dưới đám người Bắc Cung Vô Song, Tử Yên, Độc Cô Cảnh Văn, Lăng Thanh Tuyền một chút nào. Muốn tu luyện thành công Ma kiếm của Thiên Kiếm môn cần có đại nghị lực, đại thiên phú, đại hằng tâm, thiên phú cơ hồ có thể so sánh với đại ca Dương Quá của hắn.

Đương nhiên Lục Lâm Thiên cũng rất rõ ràng, Thanh Tuyền và Lăng Thanh Tuyệt, thiên phú của hai huynh muội không dưới Tử Yên, Nguyên Nhược Lan, còn có đại ca Dương Quá. Chỉ là lúc trước hai người cũng không có tu luyện Âm Dương Linh Vũ Quyết hoàn chỉnh. Tăng thêm căn cơ bất ổn, cho nên đã ảnh hưởng tới căn cơ. Bằng không mà nói, tu vi của hai người hiện tại nhất định sẽ cao hơn bây giờ.

- Nhược Lan sống rất tốt, đều ở trong Thiên Địa các. Hiện tại cũng là một trong các thành nữ của Thiên Địa các. Tu vi không dưới Dương Quá.

Tử Yên nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Chỉ là bởi vì một ít nguyên nhân đặc thù, Nhược Lan vốn có cơ hội Chân Lý Niết Bàn thế nhưng cuối cùng cũng chỉ có thể dừng chân tại Vô Lượng Niết Bàn mà thôi.

Sáng sớm hôm sau, Lục Lâm Thiên và Tiểu Long rời khỏi Mẫn Tinh đại lục, mà Dương Quá và Tử Yên thì trở lại đại quân Thiên Địa các. Mẫu Đơn phải về Thiên Linh cung, Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Thì Trường Ức, đám người này cũng phải trở về đại quân sắp xếp một chút.

Trước khi rời đi, Lục Lâm Thiên cũng có chút bất ngờ, Tịch Thiên Vũ đại biểu Thái Minh thế giới tỏ vẻ áy náy vì chuyện Ma gia lúc trước. Cũng vì chuyện Thái Minh thế giới bội ước mà cảm thấy hối hận, thái độ có chút thành khẩn, vẻ mặt cung kính không kiêu ngạo, không siểm nịnh, khiến cho Lục Lâm Thiên có chút bội phục. Cũng khó trách Thái Minh thế giới vì Tịch Thiên Vũ mà bội ước.

Hai ngày này, Lục Lâm Thiên phải thay đổi con mắt về Tịch Thiên Vũ, không chỉ có thực lực, tâm trí của hắn ta cũng không bình thường. Trong đám người cùng thế hệ trong Thương Khung chiến trường hiện tại mà nói, xem như nhân vật số một, cũng khó trách Thái Minh thế giới lại nghĩ cách bội ước.

Chỉ tiếc những lão gia hỏa sau lưng Thái Minh thế giới kia lại không chơi được Phong Hành Thiên chủ, càng không biết bội ước chính là điều mà Phong Hành Thiên chủ muốn, kết quả bị chịu thiệt dưới tay của Phong Hành Thiên chủ.

Chức vị nguyên soái ngày hôm qua Lục Lâm Thiên cũng không có cự tuyệt, chỉ là nếu như đã là nguyên soái của Thương Khung minh này, đối với lần tranh đoạt Hồng Hoang lệnh này Lục Lâm Thiên lại sắp xếp không ít chuyện, những chuyện mà mọi người thương nghị khi trước cũng không còn hiệu lực.

Lục Lâm Thiên cũng không có ý tứ thương nghị với mọi người, dùng tu vi và thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại, căn bản không muốn thương nghị với mọi người. Hắn lại biết rõ ngày hôm qua mọi người sắp xếp ra sao. Sắp xếp như vậy cuối cùng căn bản không chiếm được bao nhiêu tiện nghi trong tay Thiên La minh, nhiều nhất chỉ là lưỡng bại câu thương mà thôi.

Cho nên Lục Lâm Thiên chỉ hạ lệnh, nếu như đã để cho hắn làm nguyên soái, vậy thì phải nghe theo hắn, bằng không mà nói hắn không làm nguyên soái cũng được.

Sau đó nhìn mọi người, Lục Lâm Thiên có cảm giác mình có thể là người đứng ra giúp mọi người tranh đoạt Hồng Hoang lệnh, còn nếu ai có cảm giác mình có thể tranh đoạt được Hồng Hoang lệnh thì không cần khách khí mà cứ đứng ra.

Cuối cùng những người có mười phần nắm chắc tranh đoạt Hồng Hoang lệnh mà nói cũng chỉ có ba người Vũ Thoát Phàm, Tịch Thiên Vũ, Nhược Vô Trần, đám người Diễm Hân, Ngưu Trĩ, Kim Hổ do dự một chút, mấy Nhị Nguyên Hóa Hồng này cũng cắn răng đứng ra.

Chương 4454: Sắp xếp kế hoạch 2

Đám người còn lại có mấy trăm Nhất Nguyên Hóa Hồng, thế nhưng lại không có ai dám đứng ra.

Lần này Thiên La minh ra tay, lại thêm đọ sức trong mấy tháng này cũng khiến cho bọn họ biết rõ, thực lực chỉnh thể của Thiên La minh kia cực kỳ cường hãn. Nhất Nguyên Hóa Hồng muốn tranh đoạt Hồng Hoang lệnh căn bản không có bao nhiêu cơ hội.

Huống chi còn phải đối mặt với một chiêu của chủ của Hồng Hoang lệnh trước đó. Người có tu vi Nhất Nguyên Hóa Hồng muốn chống lại cơ hồ là chuyện không thể nào.

Cho nên bọn họ cũng không dám đứng ra, căn bản cũng không có bao nhiêu cơ hội tranh đoạt Hồng Hoang điện.

Sau khi Lục Lâm Thiên nhìn mọi người một vòng, tiếp tục đem những sắp xếp của mình nói cho mọi người nghe một lần.

Chỉ là mọi người sau khi nghe kế hoạch và sắp xếp của Lục Lâm Thiên lại kinh ngạc không thôi. Kế hoạch này khiến cho toàn bộ mọi người trợn mắt há hốc mồm. Trong lúc nhất thời cả đám nhìn nhau.

Chỉ là Lục Lâm Thiên lại nói câu nói kia, nếu như đã tôn hắn làm nguyên soái thì phải nghe theo hắn, bằng không mà nói, hắn cũng không cần làm nguyên soái này nữa.

Cuối cùng lại là Diễm Hân tỏ vẻ ủng hộ đầu tiên, đám người Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ, Vũ Thoát Phàm, Ngưu Trĩ và những người khác gật đầu, tỏ vẻ nguyện ý đánh cuộc một phen.

Nhân số trong lần thương nghị lần này lại ít hơn không ít, chỉ có hơn một ngàn người. Vì đề phòng tin tức bị tiết lộ, làm cho Thiên La minh đề phòng và sắp xếp đối phó, bởi vậy Lục Lâm Thiên quy định. Chỉ có đại biểu của các Đại thế giới mới có tư cách tham dự.

Đồng thời Lục Lâm Thiên cũng nhắn nhủ đám người này, bất cứ tin tức gì không thể tiết lộ ra bên ngoài, tất cả những sắp xếp, bố trí chỉ có những đại biểu ở đây biết. Đến lúc đó mới có thể một lần hành động thành công.

Trong không gian tiêu điều, trên ngọn núi cao ngất có một đạo thân ảnh xinh đẹp lẳng lặng đứng đó, người mặc một bộ cung trang, bên hông có một cái đai lưng màu xanh đậm, buộc quanh vòng eo nhỏ nhắn giống như không xương trên thân hình mềm mại động lòng người kia. Mái tóc dài màu đen giống như thác nước buộc ở sau đầu.

Gió nhè nhẹ thổi, tóc mai bên tai thân ảnh mềm mại này bồng bềnh, cỗ khí chất thanh nhã tuyệt luân, xuất trần giống như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian.

Đôi mắt xinh đẹp nhìn chăm chú về phương xa, bỗng nhiên Bắc Cung Vô Song nhíu mày, nhàn nhạt nói:

- Du Du cô nương, cô nương tới tìm ta sao?

- Xem ra tất cả mọi người đều không chú ý tới. Sợ rằng trong đại quân của Thượng Thanh thế giới chúng ta hiện tại, người có thực lực mạnh nhất không phải là ta mà là Bắc Cung Vô Song thâm tàng bất lộ a.

Nói xong, thân ảnh Phong Du Du lặng lẽ không một tiếng động xuất hiện trước người Bắc Cung Vô Song, áo trắng phủ thân hình, bộ váy dài khẽ tung bay, đôi mắt như sao, lộ ra vẻ cao quý.

Bắc Cung Vô Song dịu dàng cười cười, nhìn qua Phong Du Du rồi nói:

- Mỗi lần nhìn thấy ngươi lại khiến cho ta nhớ tới một người.

- Có người nào tương tự ta sao?

Phong Du Du có chút nghi hoặc, khuôn mặt cao quý thánh khiết không mang theo khói lửa nhân gian, khí chất cao quý toàn thân khiến cho người ta không dám khinh nhờn.

- Cũng không phải, mà là Bạch Linh tỷ cũng thích mặc y phục màu trắng. Cho nên nhìn thấy ngươi ta sẽ không tự chủ được mà nhớ tới tỷ ấy.

- Bạch Linh.

Phong Du Du thì thào nói.

Bắc Cung Vô Song nhìn Phong Du Du, nói:

- Là mẫu thân của Âm nha đầu, Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc. Cũng là tỷ muội của chúng ta. Hiện tại đang ở trong Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc trong Thái Hoàng thế giới.

- Nghe nói nữ tử của Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc đều tuyệt mỹ vô cùng a.

Phong Du Du nhìn Bắc Cung Vô Song mỉm cười nói:

- Xem ra diễm phúc của Lục Soái vô cùng sâu a.

- Chàng sao? Cái gì cũng tốt, chỉ là...

Bắc Cung Vô Song mỉm cười, nói tới đó lập tức ngừng lại, không có tiếp tục nói.

- Có lẽ là thích hái hoa ngắt cỏ khắp nơi đúng không?

Phong Du Du nhìn qua Bắc Cung Vô Song, trong đôi mắt thanh tịch, rực rỡ giống như ngôi sao trên trời hiện lên vẻ chấn động. Dường như nàng đang âm thầm do dự một lát, lúc sau mới nói với Bắc Cung Vô Song:

- Nếu như các ngươi không thích thì có thể trông coi hắn một chút. Dùng thiên phú, địa vị của hắn hiện tại, trong ba ngàn đại thiên thế giới này không biết có bao nhiêu nữ tử khuynh đảo vì hắn.

- Chàng cũng không phải là người ưa thích hái hoa ngắt cỏ.

Bắc Cung Vô Song dịu dàng cười, mỗi một cái nhăn mày, một nụ cười đều thanh nhã cao quý, nàng nói:

- Nếu như chàng thực sự hái hoa ngắt cỏ mà nói. Sợ rằng sẽ có không biết bao nhiêu thiếu nữ trong thiên hạ này bị chàng gây tai họa. Bao nhiêu nữ tử tốt, dung mạo, tài hoa không kể xiết đều ở cạnh chàng, mặc dù chàng thích lén lút nhìn một chút, thế nhưng cũng sẽ không vượt quá giới hạn.

- Nói như vậy, hẳn hắn là người si tình?

Phong Du Du cười cười, lập tức nói:

- Nhưng mà hắn có ngươi cùng Cảnh Văn, Hồng Lăng, Thanh Tuyền, Tiểu Linh, Lam Linh, bất luận một ai đều là nữ tử mà thế gian hiếm thấy. Bất luận một nam tử nào trên thế gian này có lẽ đều thấy đủ.

- Chàng đối với bất luận một ai trong chúng ta đều vô cùng tốt. Có chàng, chúng ta đã thỏa mãn, chỉ là lại không có cách nào san sẻ với chàng quá nhiều, chỉ có thể đứng sau lưng chàng. Lặng lẽ ủng hộ, đây chính là việc mà chúng ta có thể làm.

Bắc Cung Vô Song nói xong lại nhìn trời cao, vẻ mặt cao quý, thanh nhã tự nhiên khiến cho người ta không khỏi rung động vì khí chất thanh nhã của nàng.

Phong Du Du nhìn Bắc Cung Vô Song, không nói gì, lập tức theo ánh mắt của Bắc Cung Vô Song nhìn về phía xa, dịu dàng cười nói:

- Đã vài ngày trôi qua rồi, hắn và Long Huyền có lẽ cũng nên trở về chứ.

- Tính toán thời gian một chút có lẽ cũng sắp trở về.

Bắc Cung Vô Song gật đầu, thu hồi ánh mắt, lại cúi đầu nhìn Phong Du Du, trong mắt có chút nghi hoặc, lắc đầu nói:

- Trên đời thực sự có người tương tự như vậy sao? Du Du cô nương, ngươi xác định ngươi không có tỷ muội song sinh chứ?

Phong Du Du lắc đầu, cũng nghi hoặc hỏi Bắc Cung Vô Song:

- Tại sao ngươi lại đột nhiên hỏi việc này? Chẳng lẽ ngươi từng gặp người tương tự với ta?

- Lâm Thiên từng nói với chúng ta khi trước chàng có gặp một cô nương, nói là thần thái, dung mạo đều cực kỳ tương tự với Du Du cô nương. Cho nên ta có chút tò mò.

Bắc Cung Vô Song nói.

- Ồ?

Phong Du Du dường như có chút hiếu kỳ nói với Bắc Cung Vô Song:

- Thực sự có chuyện trùng hợp như thế sao? Không biết Vô Song cô nương có thể nói cho ta biết người tương tự với ta được không? Ta cũng có chút tò mò.

Bắc Cung Vô Song mỉm cười nói:

- Ta cũng chỉ nghe Lâm Thiên nói.

Vào đêm, ánh trăng lờ mờ, trong không gian tràn ngập sát khí ngập trời. Trên đỉnh núi rạn nứt, khi một tia sát khí và tàn hồn cuối cùng bị một thân ảnh màu tím vàng hít vào trong miệng, hai mắt khép hờ lập tức mở ra, sát khí âm hàn càng khiến cho linh hồn người ta rung động.

Chương 4455: Lục Kinh Vân lại phá 1

- Không ngờ gan của Thiên La minh lại lớn như vậy.

Sáng sớm hôm sau, Lục Lâm Thiên cùng Tiểu Long trở lại đại quân của Thượng Thanh thế giới và Thần Thú thế giới. Nghe Lục Lâm Thiên và Tiểu Long nói chuyện xảy ra trên Mẫn Tinh đại lục, Độc Cô Cảnh Văn có chút kinh ngạc. Ba người của Thiên La minh dám xông vào trong đại hội tranh đoạt Hồng Hoang, lá gan không phải lớn bình thường.

- Gan lớn thì thế nào, còn không phải đều chết sao? Đáng tiếc người cuối cùng kia có chút thực lực lại không dám hiện thân.

Tiểu Long nhếch miệng nói, trong đám người có tu vi đồng cấp, hiện tại hắn không cần quan tâm bất luận kẻ nào.

- Không biết người mạnh nhất trong Thiên La minh hiện tại có tu vi tới cấp bậc nào.

Tĩnh Thần công chúa có chút hiếu kỳ.

- Người ẩn nấp kia cực kỳ cẩn thận, không có tới gần quá, cho nên khó có thể dò xét ra được.

Lục Lâm Thiên nói.

- Trốn trốn tránh tránh, đoán chừng cho dù mạnh cũng không mạnh tới đâu.

Tiểu Long nói.

- Không ngờ Mẫu Đơn lại ở trong nội cung Thiên Linh cung. Tử Yên và Nguyên Nhược Lan lại ở trong Thiên Địa các.

Bắc Cung Vô Song dịu dàng cười, hỏi Lục Lâm Thiên:

- Nhiều năm không gặp như vậy, không biết các nàng thế nào rồi.

- Các nàng đều không tệ lắm, nhờ ta vấn an mọi người.

Lục Lâm Thiên nói với mọi người.

- Lâm Thiên, có nhìn thấy Thành Nhi, Trực nhi không?

Vân Hồng Lăng hỏi Lục Lâm Thiên, tất cả đại biểu của các thế giới đều đi tới Mẫn Tinh đại lục. Dùng thiên phú của đám người Lục Thành, Lục Trực, rất có khả năng là đại biểu của các đại thế giới. Những ngày này Vân Hồng Lăng và Lam Linh cùng những người khác đều có chút chờ mong.

- Không có.

Lục Lâm Thiên lắc đầu nói với chúng nữ.

Lục Lâm Thiên ở trên Mẫn Tinh đại lục cũng không có nhìn thấy đám người Lục Thành, hắn cũng hỏi qua Phong Dạ Phiêu của Phi Thiên đạo tặc cùng đại biểu Thái Hoàng thế giới, chỉ nghe nói Lục Âm, Lục Doanh, Lục Thành đều không có tiến vào trong Thương Khung chiến trường mà thôi.

Nhưng mà đại biểu Côn Vân thế giới lại nói, Tuyệt Linh cốc chủ Lục Tâm Đồng ở trong đội hình của Côn Vân thế giới, chỉ là lúc này chưa tới Mẫn Tinh đại lục mà thôi.

- Không có tới sao?

Trên mặt Lam Linh hiện lên vẻ thất vọng nho nhỏ.

- Như vậy cũng tốt, không có tiến vào trong Thương Khung chiến trường chúng ta không cần lo lắng cho bọn nó.

Bắc Cung Vô Song nói.

Lục Lâm Thiên nhìn đám người, phát hiện tất cả mọi người có mặt thế nhưng lại không nhìn thấy Lục Kinh Vân đâu, hắn hỏi:

- Kinh Vân đâu rồi?

Độc Cô Cảnh Văn nghe vậy lập tức mỉm cười nói với Lục Lâm Thiên:

- Kinh Vân sau khi chàng và Tiểu Long đi tới Mẫn Tinh đại lục cảm giác có dấu hiệu đột phá, cho nên lúc này đang bế quan đột phá, chỉ là không biết bao giờ mới có thể đột phá được mà thôi.

- Ở trong này mà chuẩn bị đột phá sao? Sợ rằng có chút khó khăn a.

Lục Lâm Thiên nghe vậy sắc mặt lập tức ngưng trọng.

Lục Lâm Thiên biết rõ Lục Kinh Vân lĩnh ngộ áo nghĩa sát phạt, ở trong Thương Khung chiến trường có chút may mắn, mấy tháng này cùng Thiên La minh chém giết không ngừng, sợ rằng đã khiến cho Lục Kinh Vân cảm nhận đươc dấu hiệu đột phá.

Thế nhưng năng lượng thiên địa trong Thương Khung chiến trường này vô cùng thiếu thốn, tới cấp độ Nhị Nguyên Hóa Hồng mà muốn đột phá tiếp mà nói, cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Nhìn vẻ mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, Lăng Thanh Tuyền biết rõ Lục Lâm Thiên đang lo lắng cái gì, nàng nói:

- Yên tâm đi, Kinh Vân đã chuẩn bị đầy đủ linh tinh. Nó chuẩn bị đột phá tự nhiên bản thân nó đã có nắm chắc từ trước.

- Đúng vậy. Cũng không cần vội, chúng ta cứ chờ đợi mấy ngày đã.

Lục Lâm Thiên nói với mọi người.

Thời gian tranh đoạt bảy mươi hai khối đại lục kia tuy rằng gần tới, thế nhưng cũng còn chưa gấp gáp tới mức phải lập tức xuất phát. Lục Kinh Vân đang chuẩn bị đột phá, tự nhiên Lục Lâm Thiên có chút lo lắng.

Ba ngày sau, trong dãy núi tiêu điều, hoàng hôn buông xuống, ánh trời chiều như máu.

Bỗng nhiên trong một sơn cốc tiêu điều gió nổi mây phun. Thiên địa chung quanh biến sắc. Dần dần, khí tức năng lượng lạ lẫm từ trong không gian tiêu điều này thẩm thấu ra.

- Sắp đột phá sao?

Ngoài sơn cốc, một nữ tử tuyệt mỹ có đôi mắt đen nhánh mở mắt ra, thân ảnh xinh đẹp nhảy lên. Cung trang màu vàng bao phủ thân hình lung linh, đây chính là Bối Nhi luôn chờ ở bên ngoài.

Sưu Sưu.

Ánh trời chiều phủ xuống, vô số thân ảnh lập tức phá không xuất hiện. Một nam tử mặc áo bào xanh cùng một nam tử mặc áo bào màu vàng dẫn dầu xuất hiện. Đúng là Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lăng Thanh Tuyền, Tĩnh Thần công chúa, Chu Thần Hi, Lục Linh, Phong Du Du, Phong Bá Nam, Mạc Kình Thiên, Thái A và chúng cường giả Thượng Thanh thế giới và Thần Thú thế giới đều có mặt.

Oanh.

Trong phiến không gian tiêu điều này có khí tức lạ lẫm thẩm thấu ra, khí tức sát phạt lợi hại nương theo Thiên uy hàng lâm, giống như sát thần viễn cổ thức tỉnh.

Oanh.

Năng lượng thiên địa bắt đầu chấn động kịch liệt. Trong thiên địa này vốn không có bao nhiêu năng lượng thiên địa, thế nhưng không biết tại sao lại chấn động kịch liệt. Giống như cả năng lượng trong Thương Khung chiến trường đều bị Lục Kinh Vân hấp thu vào trong cơ thể. năng lượng thiên địa âm hàn từ trong sơn cốc kia phóng lên trời cao.

- Xem ra hấp thu không ít linh tinh a.

Lục Lâm Thiên nhìn năng lượng chấn động kịch liệt trong sơn cốc, bên trong năng lượng thiên địa chấn động kịch liệt, Lục Lâm Thiên không khó dò xét ra đó chính là kết quả của việc hấp thu vô số linh tinh.

Sưu Sưu.

Năng lượng thiên địa chấn động kịch liệt, năng lượng thiên địa trong phiến thiên địa này dường như lúc này bị một loại lực lượng nào dẫn dắt, năng lượng thiên địa ở chỗ sâu trong không gian không ngừng thẩm thấu ra. Bắt đầu điên cuồng hội tụ, sau đó đều ngưng tụ chung quanh sơn cốc.

- Lâm Thiên, Kinh Vân có thể đột phá được không? Năng lượng thiên địa này dường như không đủ a.

Một lát sau, Bắc Cung Vô Song nhìn thiên địa đang gió nổi mây phun trên sơn cốc, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên vẻ ngưng trọng.

- Phải dựa vào chính nó, người khác giúp nó đối với nó mà nói không có bao nhiêu chỗ tốt, ngược lại còn làm hại nó.

Lục Lâm Thiên nhìn sơn cốc phía trước, cho dù năng lượng thiên địa kia khiến cho không gian gió nổi mây phun, thế nhưng cũng khiến cho vẻ mặt Lục Lâm Thiên có chút ngưng trọng. Muốn từ Nhị Nguyên Hóa Hồng đột phá tới Tam Nguyên Hóa Hồng, năng lượng thiên địa cần thiết không phải chỉ nhỏ một chút.

Nhưng mà khi đột phá có người cưỡng ép tương trợ mà nói, Lục Lâm Thiên biết rõ đối với bản thân nó lại không có bao nhiêu chỗ tốt. Với tư cách là người có được trí nhớ kiếp trước, Lục Lâm Thiên không khó biết rõ. Chuyện này giống như trẻ em sinh tự nhiên và trẻ em sinh mổ vậy. Không có trải qua sinh nở tự nhiên, thể chất trên cơ bản đã khác nhau rồi.

Mà lúc này Lục Kinh Vân đang đột phá, nếu như dựa vào người khác tương trợ mới có thể đột phá mà nói, vậy cho dù đột phá thì nguyên lực cũng không mạnh mẽ. Tâm cảnh cũng bị ảnh hưởng, đối với tu luyện sau này có ảnh hưởng cực lớn.

Chương 4456: Lục Kinh Vân lại phá 2

Sưu Sưu.

Trong thiên địa chung quanh, năng lượng thiên địa ở trong không gian phía xa không ngừng bị hấp thu tới, cứ tiếp tục như vậy kéo dài ước chừng ba ngày.

Mà năng lượng thiên địa này tuy rằng nồng đậm, bàng bạc, thế nhưng đối với người từ Nhị Nguyên Hóa Hồng đột phá tới Tam Nguyên Hóa Hồng mà nói, dường như có vẻ không đủ.

Ông.

Bỗng nhiên, năng lượng trong sơn cốc hội tụ ở giữa. Một đạo âm thanh giống như là phạm âm vang vọng, khiến cho linh hồn người ta rung động. năng lượng kinh khủng chấn động cùng với khí tức cổ xưa ở trong không gian gió nổi mây phun này lan tràn ra.

Xoẹt.

Một đạo lưu quang lập tức phóng thẳng lên trời, quang mang chói mắt lan tràn ra.

Ông Ông ông.

Phạm âm vang vọng, làm cho lòng người rung động không ngừng, người thực lực thấp căn bản không có cách nào chống cự.

- Kia là vật gì? Khí tức thật mạnh.

Mà ngay cả Tiểu Long nhìn lên trên không trung, trong mắt cũng hiện lên vẻ kinh ngạc.

- Linh khí trợ chủ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn lên trên không trung, sau khi kinh ngạc một chút, khuôn mặt lập tức mỉm cười.

- Ồ, khí tức này giống như.

Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh nhìn lên trên không trung, cỗ khí tức cổ xưa, sắc bén kia đối với hai người bọn họ mà nói cũng không quá lạ lẫm.

Oanh.

Đạo quang mang chói mắt kia bắn ra, tiếng phạm âm vang vọng trên không trung, không gian chung quanh sơn cốc lập tức run run, năng lượng mang theo khí tức cổ xưa phô thiên cái địa tuôn ra, lập tức khiến cho không trung này nổi lên chấn động kịch liệt.

Trong cỗ khí tức này thậm chí còn uy thế kinh khủng lan tràn ra, làm cho chúng cường giả ở đây đều cảm thấy linh hồn run lên.

XOẹt.

Năng lượng kinh người chấn động nương theo quang mang chói mắt khiến cho tim đập nhanh lan tràn ra. Loại năng lượng chấn động này khiến cho linh hồn bỡ ngỡ, lại mênh mông bàng bạc khiến cho cả không gian trên sơn cốc nổi lên sóng to gió lớn.

Ầm ầm.

Cùng lúc này, năng lượng thiên địa hội tụ ở giữa không trung. Từng đạo quang mang hội tụ, không ngừng rót xuống sơn cốc phía dưới. khí tức bàng bạc mang theo khí tức sát phạt giống như hung thú thức tỉnh lan tràn, phóng lên trời. Khí tức không ngừng tăng vọt.

- Phá.

Một lát sau, trong sơn cốc, một tiếng hét lớn giống như tiếng sấm minh vang vọng trong thiên địa.

Chữ phá kia vang lên, cỗ khí tức sát phạt đang phóng lên trời kia thế như chẻ tre, dễ dàng phá tan bức bình chướng vô hình, sau đó đột nhiên bước vào một cấp độ hoàn toàn mới.

Rầm rầm rầm.

Năng lượng khủng bố như vậy khiến cho những ngọn núi khổng lồ chung quanh sơn cốc bắt đầu liên tiếp nứt vỡ, nổ tung. Một đạo huyết quang phóng lên trời. Năng lượng trong phiến thiên địa này dường như nổ tung, tiếng gầm đinh tai nhức óc, năng lượng cường hãn giống như gợn sóng lan tràn ra chung quanh.

Mãi một lúc lâu sau, tất cả mới trở lại bình thường. Động tĩnh này cũng khiến cho không ít cường giả chung quanh hãi hùng khïếp vía.

Ngay khi tất cả trở lại bình thường, dưới ánh mắt rung động của tất cả mọi người, đoàn huyết sắc quang mang kia thu liễm, thân hình Lục Kinh Vân lơ lửng đạp không đứng lơ lửng, [Sao chép từ Truyện F.U.L.L chấm V.N]

thân hình cao ngất giống như một cây trường thương. Hai mắt nhắm chặt, lẳng lặng đứng đó, khí thế toàn thân lại mênh mông nguy nga, không thể rung chuyển, lợi hại vô cùng.

- Lục Kinh Vân thật mạnh, như vậy càng không phải là đối thủ của tiểu tử này nữa.

Trong đám người phía xa, Phong Bá Nam đứng chắp tay, trên mặt hiện lên vẻ bất đắc dĩ, hắn hiểu rõ, tu vi của hắn và Lục Kinh Vân đã càng ngày càng cách xa.

- Quả thực cường hãn, thiên phú và tốc độ tu luyện bực này chỉ có thể dùng hai từ biếи ŧɦái để hình dung.

Hoàng Dật ở bên cạnh Phong Bá Nam lúc này cũng ngây ngốc, cảm thán nói một câu. Khí chất lạnh lùng giờ phút này khi nhìn về phía Lục Kinh Vân ở phía trước, trong mắt hiện lên vẻ chấn động.

Sưu Sưu...

Hai con mắt nhắm chặt của Lục Kinh Vân bỗng nhiên mở ra, trong mắt có hai đạo tinh mang trắng đỏ giống như lợi tiễn chỉ một thoáng bắn về phía trước. Lục Kinh Vân khẽ phất tay một cái, quang mang chói mắt trên không trung nương theo tiếng phạm âm giống như tiếng sấm dung nhập vào trong cơ thể hắn rồi biến mất.

Vào đêm, trong một kiện khôi lỗi tọa giá Mị Ảnh, tất cả người thống lĩnh các quân đoàn trong đại quân của Thượng Thanh thế giới và Thần Thú thế giới cùng với những người phục trách chủ yếu như Mạc Kình Thiên, Nhâm Tiểu Diêu, Tịnh Vô Ngân, Thái A, Lục Linh, Bắc Cung Vô Song, Tĩnh THần công chúa đều có mặt.

Lục Lâm Thiên nhìn mọi người, nói:

- Lần này đại quân của Thượng Thanh thế giới và Thần Thú thế giới tổng cộng có hai mươi quân đoàn, cho nên chia ra làm bốn đường.

- Tại sao lại chia ra bốn đường? Chẳng lẽ định đồng thời tranh đoạt bốn khối đại lục hay sao?

Nghe vậy Tĩnh Thần công chúa của Thần Thú thế giới có chút nghi hoặc hỏi lại.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, sau đó mới nói:

- Bảy mươi hai khối đại lục bị cấm chế đến lúc đó sẽ cùng lúc được mở ra. Lục Kinh Vân dẫn dắt năm quân đoàn pha trộn giữa Thượng Thanh thế giới và Thần Thú thế giới tranh đoạt đại lục số mười. Phong Du Du dẫn dắt năm quân đoàn của Thượng Thanh thế giới và Thần Thú thế giới tranh đoạt đại lục số mười hai. Tĩnh Thần công chúa, Thần Hi, Hổ Y, các ngươi cũng dẫn đầu năm quân đoàn pha trộn giữa Thượng Thanh thế giới và Thần Thú thế giới tranh đoạt lục địa số mười ba.

Ngừng lại một chút, Lục Lâm Thiên nhìn qua mọi người rồi nhìn về phía Bắc Cung Vô Song nói tiếp:

- Năm quân đoàn khác của Thượng Thanh thế giới và Thần Thú thế giới thì giao cho nàng, mục tiêu là khối đại lục thứ mười bốn.

Lục Lâm Thiên nói xong, không ít người đều cảm thấy kỳ quái, dường như có chút tò mò, vì sao đội ngũ thứ tư lại do Bắc Cung Vô Song dẫn đầu.

- Sư phụ, vậy người cùng Tiểu Long sư thúc thì sao?

Thái A nghi hoặc hỏi.

- Chúng ta tự có sắp xếp, các ngươi không cần lo lắng. Chỉ cần chú ý chính mình là được rồi. Đến lúc đó trên bốn khối đại lục thứ mười một, thứ mười hai, thứ mười ba, thứ mười bốn này sẽ có quân đoàn khác của Thương Khung minh giúp tới mọi người. Về sau các ngươi sẽ biết rõ, muốn tranh đoạt Hồng Hoang lệnh kỳ thực cũng không có vấn đề quá lớn.

Tiểu Long nhìn Thái A rồi mỉm cười nói, ánh mắt chấn động, dường như đối với việc này cực kỳ nắm chắc.

- Ta không biết chàng và Tiểu Long có sắp xếp thế nào, thế nhưng chàng và Tiểu Long phải cẩn thận.

Bắc Cung Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên lập tức nói:

- Hồng Hoang lệnh trên khối đại lục mười bốn thiếp sẽ cố gắng đoạt lấy.

- Có nàng ra tay, vấn đề sẽ không quá nhiều.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, bằng vào tu vi của Bắc Cung Vô Song hiện tại, tăng thêm sự sắp xếp của hắn từ trước, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, cũng không có bao nhiêu vấn đề tồn tại.

Chỉ là những lời này của Lục Lâm Thiên khiến cho cường giả Cổ tộc và những người phụ trách các quân đoàn khác nghi hoặc. Dọc đường đi tuy rằng bọn họ chứng kiến Bắc Cung Vô Song ra tay, tuy rằng thực lực rất mạnh, thế nhưng cũng không cảm thấy quá mạnh, có điều gì đặc biệt.

Chương 4457: Tranh đoạt, sắp xếp

Trong lòng mọi người đều có chút khúc mắc, chỉ là đối với Lục Lâm Thiên lại tuyệt đối tin phục, không có một chút hoài nghi nào. Cho dù không tin Bắc Cung Vô Song, thế nhưng bọn họ tin Lục Lâm Thiên.

- Phụ thân, Hồng Hoang lệnh trên khối đại lục số mười con tuyệt đối sẽ thu lấy.

Trong mắt Lục Kinh Vân hiện lên vẻ kiên nghị.

Lục Lâm Thiên cười cười, vỗ vai Lục Kinh Vân, dùng tu vi của Lục Kinh Vân hiện tại, huống chi còn có Luân Hồi Hư Vọng đao trên người, Lục Lâm Thiên cũng không lo lắng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua từng người một lần, sau đó mới nói:

- Thời gian cũng không còn nhiều lắm, chuẩn bị sáng sớm ngày mai lên đường, tranh đoạt Hồng Hoang lệnh.

Trong không gian tiêu điều, màn đêm buông xuống lạnh lẽo như nước.

Trên đỉnh núi cô độc, Lục Lâm Thiên nhìn bầu trời đêm thâm thúy, trong mắt tràn ngập vẻ phức tạp và chấn động, vẻ mặt cảm khái.

- Ài.

Than nhẹ một tiếng, nhớ tới tất cả mọi thứ đã trải qua sau khi tới đây, trên khuôn mặt cương nghị của Lục Lâm Thiên cũng hiện lên vẻ thổn thức, cảm thán.

Bắt đầu từ tên đại thiếu gia Lục gia củi mục trên trấn Thanh Vân, hiện tại cho tới nguyên soái của Thương Khung minh, thánh chủ Tuyên Cổ điện. Ngẫm lại đoạn đường này có bao nhiêu gian khổ khiến cho hắn thổn thức, giống như là một giấc mộng, thế nhưng tất cả lại hiển hiện rõ mồn một trước mắt hắn.

Nhìn lên trên trời cao, chẳng bao lâu sau, Lục Lâm Thiên thậm chí còn nghĩ tới, tất cả mọi thứ kiếp trước của hắn mới chính là cảnh trong mơ.

Kiếp trước mới có hơn hai mươi năm, nhưng ở đời này hắn đã trải qua gần hai ngàn năm, so sánh giữa hai kiếp mà nói, hai mươi năm chưa là cái gì.

Nếu không cố ý nghĩ tới nó, Lục Lâm Thiên thậm chí còn đã quên mình có ký ức kiếp trước.

Từng bước một đi tới hiện tại, một đường nhấp nhô, gian khổ, thế nhưng lại luôn tiến lên, chưa bao giờ Lục Lâm Thiên lui về phía sau nửa bước.

Từ đại thiếu gia Lục gia khi trước cho tới nguyên soái của cả Thương Khung minh, Lục Lâm Thiên biết rõ thứ chống đỡ cho hắn chỉ là một tín niệm, đó là bảo vệ người bên cạnh hắn. Bảo vệ người quan trọng với hắn. Chính tín niệm này đã giúp hắn chèo chống cho tới tận bây giờ.

- Lâm Thiên...

Không gian xuất hiện một chút chấn động, một đạo thân ảnh mềm mại xuất hiện, người mặc bộ váy dài, thân thể mềm mại, đường cong lung linh động lòng người. Mái tóc dài màu đen giống như thác nước nhẹ nhàng buộc ở sau đầu. Cỗ khí chất thanh nhã, xuất trần, tựa như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian, người này chính là Bắc Cung Vô Song.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại nhìn nữ tử vừa mới xuất hiện sau lưng, miệng khẽ mỉm cười, hai tay vươn ra, nhẹ nhàng ôm nàng vào trong ngực. Trong lòng thì thầm nghĩ, một đường cùng nhau đi tới đây, thu hoạch của hắn hơn trả giá rất nhiều. Gian khổ so ra vẫn kém hạnh phúc mà hắn đạt được, ví dụ như nữ tử trước mắt.

Bắc Cung Vô Song bị nam tử này nhẹ nhàng ôm vào lòng, nàng khẽ tựa vào l*иg ngực ấm áp mà rắn chắc kia, hưởng thụ ôn nhu khó có được, mãi một lúc lâu sau nàng mới nhẹ giọng hỏi Lục Lâm Thiên:

- Chàng đang suy nghĩ gì vậy.

- Không có gì, ta chỉ tùy tiện cảm thán một chút mà thôi.

Lục Lâm Thiên nắm tay Bắc Cung Vô Song, nhẹ nhàng vuốt lòng bàn tay nàng lại lập tức mỉm cười với nữ tử trong ngực, hắn nói:

- Nàng nói xem, nếu như lúc đầu ta không có đi tới Vân Dương Tông, nàng có thể trở thành thê tử của ta, trở thành mẫu thân của Doanh nhi hay không?

Thân thể mềm mại của Bắc Cung Vô Song rúc vào trong ngực Lục Lâm Thiên, nghe vậy nàng khẽ ngẩng đầu, đôi mắt trong suốt nhìn qua Lục Lâm Thiên, trên mặt tràn ngập vẻ hạnh phúc, nói:

- Chàng còn không biết xấu hổ nói như vậy? Ta là tỷ tỷ của chàng, lúc trước trên Vân Dương Tông, nếu không phải chàng...

Nói được một nửa, Bắc Cung Vô Song dường như khó có thể nói tiếp, hai gò má đỏ ửng, thẹn thùng, thế nhưng nhìn qua vô cùng vũ mị. Giống như trở lại thời điểm lúc trước.

Lục Lâm Thiên nhìn nữ tử trong ngực, mấy ngày hôm trước hắn đã bị nhị nữ Mẫu Đơn và Tử Yên trêu chọc khiến cho hắn khó có thể bình yên, lúc này hắn không cần phải nhịn nữa. Khóe miệng nở nụ cười tà, lập tức cúi đầu bao phủ bờ môi son mềm mại kia.

Sưu.

Cùng lúc đó, áo bào xanh Lục Lâm Thiên khẽ quét qua, không gian nổi lên chấn động, Thiên Trụ giới lơ lửng xuất hiện, hai đạo thân ảnh mang theo hai chiếc lưỡi thơm tho đang giây dưa tiến vào trong Thiên Trụ giới.

Thiên Trụ giới lơ lửng trên ngọn núi, gợn sóng trong không gian nhộn nhạo, trong lúc mơ hồ có thể cảm nhận được xuân sắc tràn ra.

Sáng sớm hôm sau, từ phía đông xuất hiện tia sáng mặt trời đầu tiên, dãy núi tiêu điều bao la giống như một cây thương sắt xuất hiện.

Giữa không trung, vô số khôi lỗi tọa giá lơ lửng trên không trung, rậm rạp, chằng chịt, phô thiên cái địa, gió nổi mây phun.

Trên không trung, Lục Kinh Vân, Thái A, Lục Linh, Phong Du Du, Bắc Cung Vô Song, Tĩnh Thần công chúa, Chu Thần Hi, Phong Bá Nam, Mạc Kình Thiên, Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần, Lục Thiếu Hùng và những người khác lơ lửng trên không trung, từng đạo khí tức hùng hồn trong lúc mơ hồ chấn động, làm cho cả thiên địa nhộn nhạo, không gian lặng lẽ vặn vẹo.

- Xuất phát.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên lăng không đứng lơ lửng, áo bào xanh trên người tung bay, ống tay áo khẽ phất.

- Vâng.

Lục Lâm Thiên nói xong, vô số khí tức lập tức chấn động, từng đạo khí tức bắt đầu khởi động, lập tức tiến vào trong khôi lỗi tọa giá.

Ầm ầm.

Chỉ một thoáng, vô số khôi lỗi tọa giá rập rạp, chằng chịt giống như châu chấu di chuyển, khí tức mênh mông cuồn cuộn khiến cho gió nổi mây phun, phô thiên cái địa phóng về phía trước.

Hai người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long đạp không mà đứng, mắt nhìn cảnh tượng rung động trước mắt, trong mắt cũng có chút chấn động.

Một hồi đại chiến kinh thiên, vô cùng căng thẳng sắp diễn ra.

Mãi một lúc lâu sau, khi xu thế mênh mông cuồn cuộn kia rời xa, Tiểu Long mới thu hồi ánh mắt, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lão đại, thời gian của chúng ta có lẽ cũng không còn nhiều a.

- Đúng vậy, không còn nhiều lắm. Đệ sao rồi? Có nắm chắc với chuyện Hồng Hoang lệnh kia hay không?

Lục Lâm Thiên nhìn Tiểu Long hỏi, thế nhưng hắn cũng lập tức mỉm cười lắc đầu, tuy rằng lần này có chút đặc thù, thế nhưng bằng vào thực lực và thiên phú của Tiểu Long, sợ rằng muốn thất bại cũng khó.

- Hắc hắc, chúng ta lại so xem ai nhanh hơn a.

Tiểu Long cười hắc hắc, thè lưỡi ra liếм môi mình. Tự nhiên hắn không có lo lắng một chút nào, ngược lại ánh mắt khẽ đảo, hỏi Lục Lâm Thiên:

- Lão đại, kế hoạch của chúng ta tự nhiên sẽ không có vấn đề gì. Nhưng vì sao phải lựa chọn đại lục từ số mười tới số mười bốn cho đám người Vô Song tỷ, mà không phải là những đại lục khác?

- Từ trong tin tức của Thương Khung minh mà nói, từ đại lục số mười tới số mười bốn lần trước đều là của người Thiên La minh, thực lực ở lần trước đều không cao không thấp. Tính toán là trung đẳng, người Thiên La minh có lẽ cũng không phòng bị, bày ra thủ đoạn ở mấy khối đại lục này, cũng không sắp xếp thủ đoạn trên Hồng Hoang lệnh, bởi vì cửa ải cuối cùng này người bình thường trong Thương Khung minh đều khó có thể vượt qua. Dựa theo những năm qua mà nói, người Thương Khung minh chủ yếu thích tranh đoạt những khối đại lục đầu tiên, những khối đại lục chủ yếu trong tay Thiên La minh.

Chương 4458: Một mình hành động 1

- Cho nên người Thiên La minh lần này nhất định sẽ phòng ngự những Hồng Hoang lệnh trên những đại lục trọng yếu mà Thương Khung minh những năm qua thường tranh đoạt, mà sẽ không phòng ngự những đại lục có thực lực trung đẳng cùng với những Hồng Hoang lệnh có chủ nhân có thực lực trung đẳng. Bởi vậy hy vọng của chúng ta sẽ lớn hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên còn chưa nói xong Tiểu Long lập tức hiểu ra.

- Còn lại phải dựa vào chúng ta.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, liếм liếм môi, trong mắt mơ hồ lại hiện lên sát ý.

Trường bào màu vàng trên người Tiểu Long run lên, khóe miệng nở nụ cười lạnh, nói:

- Lần này tới phiên Thiên La minh khóc, sợ rằng biểu lộ trên khuôn mặt bọn chúng khi đó nhất định sẽ vô cùng đặc sắc a.

- Thiên La minh, lần này bọn chúng sẽ phải trả một chút tiền lãi sớm.

Lục Lâm Thiên thì thào nói, khoản sổ sách giữa hắn và Thiên La minh đã rất dài, lần này cũng nên đi lấy một chút lãi.

Sưu Sưu.

Một lát sau, hai đạo thân ảnh một xanh một vàng phá không rời đi.

Trên Thượng Thanh thế giới, trong mật địa Thiên giới, trong một đình viện phong cách cổ xưa, tay Phong Hành Thiên chủ nắm một khối ngọc giản tin tức, quang mang trên ngọc giản dần dần ảm đạm. Hai mắt đang khép hờ của hắn cũng mở ra, ánh mắt thâm thúy giống như vô biên vô hạn, trong mắt hiện lên sự chấn động, khïếp sợ.

- Xảy ra chuyện gì?

Băng Thiên bên người Phong Hành Thiên chủ lập tức hỏi Phong Hành Thiên chủ.

- Ta cũng không biết là chuyện tốt hay là chuyện xấu.

Mái tóc dài màu trắng trên đầu Phong Hành Thiên chủ tung bay, ánh mắt thâm thúy khẽ thở dài, nói:

- Trên đại hội tranh đoạt Hồng Hoang, tiểu tử Lục Lâm Thiên kia trở thành nguyên soái của Thương Khung minh.

- Cái gì?

Nghe vậy trên khuôn mặt tuấn lãng của Băng Thiên hiện lên vẻ kinh ngạc, lập tức nói:

- Tiểu tử này, quả thực lại tỏa sáng a. Bao nhiêu năm qua Thương Khung minh còn chưa từng xuất hiện qua nguyên soái nha.

- Trên đại hội tranh đoạt Hồng Hoang, ba Tam Nguyên Hóa Hồng của Thiên La minh phân biệt là người Dạ Xoa tộc, La Sát tộc, Tu La tộc mạnh mẽ xông tới. Người trong Thương Khung minh không có ai có thể ngăn cản. Cuối cùng ba người Lục Lâm Thiên, Long Huyền, Dương Quá ra tay, một chiêu diệt ba Tam Nguyên Hóa Hồng kia, cho nên đã trở thành nguyên soái của Thương Khung minh.

Phong Hành Thiên chủ nói xong, trên khuôn mặt già nua vừa mừng vừa lo lắng, nói chung là nửa vui nửa buồn.

- Tiểu tử này tỏa sáng như vậy, danh tiếng ngày càng lớn, thế nhưng mà đây cũng không phải là một chuyện hoàn toàn tốt a.

Trên khuôn mặt tuấn lãng của Băng Thiên cũng hiện lên nụ cười khổ.

- Quả thực không phải là chuyện gì tốt, vạn nhất đến lúc cuối những lão gia hỏa kia chơi xấu, sợ rằng chúng ta sẽ vô cùng phiền phức.

Phong Hành Thiên chủ cười khổ, danh ngạch đến tay, hắn cũng không muốn bị người khác xâu xé, lần này đối với Thượng Thanh thế giới mà nói, đặc biệt quan trọng.

- Trước tiên không cần quá lo lắng, tiểu tử kia cũng không phải kẻ đần, hắn rất tinh minh, cứ xem hắn sắp xếp thế nào vậy.

Băng Thiên nói xong, nhìn Phong Hành Thiên chủ một hồi rồi nói:

- Kỳ thực đây cũng là chuyện tốt, bao nhiêu năm qua Thương Khung minh còn chưa xuất hiện một hậu bối khiến cho tất cả mọi người thần phục. Tiểu tử Lục Lâm Thiên này quả thực không phải là bình thường. Thượng Thanh thế giới chúng ta rốt cuộc cũng qua những ngày cực khổ.

Nghe vậy Phong Hành Thiên chủ cũng mỉm cười, trên khuôn mặt già nua, những nếp nhăn hiện tại giống như những cánh hoa giãn ra, nói:

- Tiểu tử này quả thực không phải là người bình thường. Nguyên soái Thương Khung minh còn chưa đủ, không biết có thể đi được tới cuối cùng hay không mới là quan trọng.

- Ta tin rằng hắn có thể đi tới được.

Băng Thiên nói, khí tức băng hàn quanh thân như ẩn như hiện chấn động, trong mắt hiện lên sự tin tưởng tuyệt đối.

Quần sơn, trong không gian tiêu điều tràn ngập khí tức vắng vẻ.

Trên đỉnh một ngọn núi sừng sững có một thanh niên đang đứng, thanh niên này tuấn mỹ tuyệt luân, mái tóc đen nhánh búi thành búi sau đầu, thân thể thon dài giống như một cái cọc, làn da trắng nõn, trên người mặc một bộ y phục màu xanh da trời.

Nam tử này lẳng lặng đứng đó, chắp tay mà đứng, hai mắt khép hờ, khẽ ngẩng đầu nhìn lên trên trời xanh, khuôn mặt nở nụ cười mê hoặc, lúc này giống như hắn đang đắm chìm trong thế giới mà mình tạo ra vậy.

- Tất cả chuẩn bị tốt chưa?

Bỗng nhiên nam tử này mở miệng nói, thế nhưng ngay cả con mắt cũng không mở ra, thanh âm cũng mờ mờ ảo ảo, cực kỳ dễ nghe, khiến cho người ta nghe vào cảm thấy cực kỳ thoải mái.

Sưu Sưu.

Nam tử này nói xong lập tức có mấy thanh niên nam nữ đáp xuống, một cỗ khí tức âm hàn chấn động khiến cho cả phiến không gian chung quanh run lên.

- Nguyên soái, đã chuẩn bị tốt, tất cả đại quân của các tộc, các Đại thế giới đều đã tập kết.

Một thanh niên bất phàm nói, ánh mắt khi nhìn về phía nam tử tuấn mỹ kia tràn ngập vẻ kính phục tuyệt đối.

Sưu Sưu.

Hai con mắt khép hờ của nam tử tuấn mỹ này lập tức mở ra, trong đôi mắt dưới đôi mày kiếm kia hiện lên quang mang mờ ảo, trong mắt lơ đãng toát ra tinh quang khiến cho người ta không dám xem thường. Hắn lập tức cúi đầu, nhìn trời cao mỉm cười nói:

- Ba người Lục Lâm Thiên, Long Huyền, Dương Quá kia đều bất phàm. Nhưng mà thực lực của Thương Khung minh kém nhiều như vậy. Ta cũng muốn nhìn xem bọn họ có thể tranh đoạt được mấy khối Hồng Hoang lệnh, giao thủ chính thức hiện tại mới chỉ bắt đầu mà thôi.

Trong không gian mênh mông, khí tức tiêu điều lan tràn, lại một buổi chiều lặng lẽ đi tới, ánh trời chiều như máu, quang mang màu hồng bao phủ những dãy núi hiu quạnh, quỷ dị không nói nên lời.

Dường như cả thiên địa này lúc này cũng cảm giác được sắp xảy ra một hồi đại chiến, trong hư không, trong lúc mơ hồ còn có khí tức huyết sát tràn ngập.

Xoẹt.

Trên một ngọn núi, trên không trung lập tức xuất hiện chấn động. Trên không trung yên tĩnh tức thì xuất hiện chấn động, bỗng nhiên có một đạo thân ảnh cao ngất màu xanh cùng với một đạo thân ảnh mặc áo bào màu vàng lặng lẽ xuất hiện trên không trung này.

Thân ảnh mặc áo bào xanh này có khuôn mặt cương nghị, khóe miệng dường như lúc nào cũng nở nụ cười tà, trong ánh mắt thâm thúy có khí tức viễn cổ, mang hoang nhàn nhạt chấn động.

Thanh niên mặc áo bào màu vàng kia có ánh mắt thâm thúy mà đen nhánh, trong mi tâm có ấn kỳ tà dị, một cỗ khí thế hoàng giả trên người lan tràn ra. Đây chính là hai người Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

Hai người một đường chạy tới đây, ven đường thuận tay diệt sát cường giả trong đại quân Minh Linh, tuy rằng có chút trì hoãn, thế nhưng bằng vào tốc độ của hai người, tự nhiên sẽ không có vấn đề gì.

Tiểu Long nhìn chung quanh, sau đó nói với Lục Lâm Thiên:

- Lão đại, còn năm ngày nữa là này bảy mươi hai khối đại lục mở ra. Đến lúc đó chúng ta sẽ gặp lại.

- Được, đến lúc đó gặp lại.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, thân ảnh hai người lần nữa phân ra làm hai hướng bất đồng mà di chuyển, chỉ sau một cái lóe lên đã biến mất trên không trung.

Chương 4459: Một mình hành động 2

Ba ngày sau, trong không gian tiêu điều nổi nên chấn động, thân ảnh Lục Lâm Thiên hiển hiện, ống tay áo run lên, gợn sóng không gian sau lưng chấn động.

- Phía trước chính là đại lục số một sao?

Lơ lửng giữa không trung, Lục Lâm Thiên nhìn không gian phía trước, thì thào nói:

- Đại lục số một, một ngàn năm trăm năm trước chính là người của Ma tộc trong Thiên La minh nắm Hồng Hoang lệnh. Một ngàn năm trăm năm trong Hồng Hoang điện, không biết bằng vào thực lực Nhị Nguyên Hóa Hồng lúc trước hiện tại đã tới mức nào.

Thì thào nói xong, mũi chân Lục Lâm Thiên điểm nhẹ hư không, thân ảnh hóa thành một đạo lưu quang phóng về phía trước, thân ảnh của hắn lần nữa biến mất giữa không trung.

Trong mấy ngày này, một đường chạy tới bảy mươi hai khối lục địa, mục tiêu của Lục Lâm Thiên là khối lục địa số một.

Trên đường đi hắn gặp không ít đại quân Minh Linh, Lục Lâm Thiên cũng không muốn trì hoãn, chỉ là hắn cũng không muốn khách khí một chút nào.

Chỉ cần gặp đại quân Minh Linh là hắn sẽ cùng với Tiểu Long trực tiếp diệt sát người có thực lực mạnh nhất trong đại quân đó. Mỗi một lần đều khiến cho đại quân hàng ức người bàng hoàng, hoảng sợ bất an, nhưng lại không ai có thể ngăn cản.

Một lát sau, trong một sơn mạch bao la, thân ảnh Lục Lâm Thiên lặng lẽ không một tiếng động xuất hiện trên không trung. Mắt nhìn một mảnh đại quân Minh Linh hàng ức người che khuất bầu trời phía trước, hai hàng lông mày cau lại.

Linh hồn lực nhạy cảm của Lục Lâm Thiên có thể phát hiện ra khí tức âm hàn phóng lên trời so với những đại quân Minh Linh trước đó mạnh mẽ hơn.

Luận thiên phú và thực lực bản thể, Lục Lâm Thiên càng cảm nhận ra được, Nhân tộc và Thú tộc đều không có cách nào so sánh với Minh Linh chủng tộc. Mà Nhân tộc, thậm chí ưu thế trên phương diện bản thể còn không mạnh bằng Thú tộc.

Trong đại quân rậm rạp, chằng chịt che khuất bầu trời tràn ngập khí tức âm hàn chấn động. Coi như là cường giả có thực lực tuyệt đối cường hãn xông vào, một khi bị bọn chúng điên cuồng vây công, sợ rằng cho dù có thực lực mạnh hơn nữa thì cũng phải có lúc chân tay luống cuống.

Nếu như là ngàn vạn Nhị Nguyên Hóa Hồng vây khốn một Tứ Nguyên Hóa Hồng, đều là công kích điên cuồng không muốn sống, hậu quả không cần phải nói. Dù bằng vào tu vi Tứ Nguyên Hóa Hồng, cũng không nhất định là có thể thoát thân ra được, mà bị đánh chết cũng không phải là chuyện không có khả năng.

Thậm chí nếu như Tam Nguyên Hóa Hồng có vận khí kém một chút, một khi bị ngàn vạn Nhị Nguyên Hóa Hồng vây công, hơn phân nửa sẽ bị tru sát triệt để.

Nhìn mảnh đại quân Minh Linh đông nghịt, che khuất bầu trời, Lục Lâm Thiên cũng biết rõ gần đây không có đại quân của Thương Khung minh, chỉ có đại quân Minh Linh ở đây. Cả đại quân Thương Khung minh cũng sẽ không đi tới nơi này.

Sưu.

Một lát sau, trong sơn cốc, mấy Minh Linh đang canh gác bị diệt sát, lặng lẽ không một tiếng động.

Lòng bàn tay Lục Lâm Thiên run lên, mấy hồn anh trực tiếp bị cắn nuốt vào trong lòng bàn tay hắn, cùng lúc hắn thi triển Sưu Linh thuật.

Khi thôn phệ xong mấy hồn anh kia, khóe miệng Lục Lâm Thiên mỉm cười, thân thể bắt đầu nhúc nhích, trong giây lát trực tiếp hóa thành bộ dáng của một Dạ Xoa nhất tộc là thủ lĩnh đám người vừa rồi.

Sát khí u ám quanh thân chấn động, trong mắt hiện lên vẻ âm hàn, không chê vào đâu được, không ai có thể nhìn ra được sự khác biệt.

- Hồng Hoang lệnh...

Lục Lâm Thiên thì thào nói, thân ảnh Dạ Xoa nhất tộc của hắn lập tức đi vào trong đại quân phô thiên cái địa cách đó không xa. Đi vào trong đại quân Minh LInh đông nghịt.

Đêm tối, quần sơn, trên một ngọn núi cô độc.

Một đạo thân ảnh màu tím vàng xuất hiện trên đỉnh núi này, trong hai con mắt có khí tức huyết sát âm hàn tuôn ra, khiến cho linh hồn người ta tự dưng rung động.

Người có thân ảnh màu tím vàng này có khuôn mặt cương nghị, đây chính là bộ dáng của Lục Lâm Thiên. Trong tay nam tử giờ phút này đang nắm một nam tử Nhất Nguyên Hóa Hồng của Phệ Hồn nhất tộc đang bị cấm chế.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nở nụ cười vui vẻ nhàn nhạt, khí tức huyết sát âm hàn tràn ngập, thì thào nói:

- Tới ngươi.

Nói xong, đạo thân ảnh Lục Lâm Thiên này đột nhiên hóa thành lưu quang chói mắt, khí tức huyết sát âm hàn lan tràn ra.

Sưu...

Trong nháy mắt, lưu quang âm hàn trực tiếp tiến vào trong mi tâm của nam tử Nhất Nguyên Hóa Hồng Phệ Hồn nhất tộc kia.

Ánh mắt của nam tử Phệ Hồn nhất tộc này tràn ngập vẻ kinh hãi, thế nhưng lúc này toàn thân bị cấm chế, không thể nào giãy dụa được một chút nào, chỉ có trong mắt tràn ngập vẻ kinh hãi, đồng tử co rút lại, càng ngày càng kinh hãi.

Sưu Sưu.

Một lát sau, không ít thân ảnh bay vọt tới, không ít thanh niên nam nữ của Minh Linh chủng tộc có bộ dáng kỳ lạ, dữ tợn xuất hiện trên đỉnh núi cô độc này. Người yếu nhất cũng có khí tức tới Tuyên Cổ cảnh cao giai đỉnh phong, đại bộ phận đều là Nhất Nguyên Hóa Hồng, mạnh nhất lại là ba người Nhị Nguyên Hóa Hồng.

- U Tư, ngươi sao rồi? Ngươi chạy tới đây làm gì vậy?

Một nữ tử Phệ Hồn nhất tộc có tu vi Nhị Nguyên Hóa Hồng nói với nam tử dữ tợn đnag khoanh chân ngồi trên ngọn núi này, đồng thời ánh mắt đánh giá chung quanh.

- Ta có cảm giác dường như muốn đột phá, cho nên mới tới đây lĩnh ngộ một chút. Ai ngờ cơ hội chợt lóe lên thì lại không có cách nào đột phá.

Nam tử Phệ Hồn nhất tộc đang khoanh chân ngồi lập tức đứng dậy, nhìn ba người có tu vi Nhị Nguyên Hóa Hồng hành lễ, nói:

- Bái kiến ba vị thống soái.

- Thì ra là cảm giác sắp đột phá sao? Xem ra ngày ngươi đột phá Nhị Nguyên Hóa Hồng cũng không xa. Ngày mai đại lục sẽ mở ra, người Thương Khung minh còn chưa thấy bóng dáng. Tất cả đều cực kỳ quỷ dị, chúng ta phải cẩn thận đề phòng.

Nữ tử Phệ Hồn nhất tộc nói với người này, thanh âm hàn sắc bén khiến cho người ta có cảm giác tóc gáy dựng đứng.

- Biết rồi thống soái.

Nam tử này gật đầu cung kính đáp.

- Sưu Sưu.

Từng đạo thân ảnh rời khỏi ngọn núi rồi biến mất.

Quần sơn liên miên không ngớt, một mảnh tiêu điều. Trong một sơn cốc lúc này lại có một cỗ khí tức âm hàn nóng bỏng chấn động rồi lan tràn, nhưng lại khiến cho người ta khó có thể dò xét.

Trên vách núi đá dựng đứng của sơn cốc có một đạo thân ảnh mặc áo lam khoanh chân ngồi, hai mắt nhắm chặt, thế nhưng quanh thân lại có một cỗ khí tức âm hàn và nóng bỏng nhàn nhạt cùng tồn tại. Trong lúc mơ hồ khuếch tán, khiến cho không gian nổi lên rung động, chấn động...

- Kỳ lạ, vì sao không thấy người Thương Khung minh tới đây?

- Thống soái đã đi dò xét khắp nơi, đều không nhìn thấy người Thương Khung minh.

- Chuyện này thật là quái dị, chẳng lẽ người Thương Khung minh không có ý định tranh đoạt Hồng Hoang lệnh sao?

Thời gian hai ngày dần dần trôi qua, trong đại quân Minh Linh thi thoảng lại có người thấp giọng nghị luận. Trên đường đi cũng không thấy bất luận một kẻ nào trong Thương Khung minh, chuyện này khiến cho tất cả đại quân Minh Linh chờ tranh đoạt đại lục số một đều nghi hoặc không thôi. Trong mấy ngày này, không ngờ lại hoàn toàn không thấy được người Thương Khung minh.

Chương 4460: Cấm chế biến mất

Trong đại quân Minh Linh, một tu luyện giả của Dạ Xoa nhất tộc nhìn đội hình cực lớn tràn ngập khí tức Tu la và La Sát trong đại quân Minh Linh, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc. Tu La nhất tộc và La Sát nhất tộc này nam tử đều xấu xí vô cùng. Bộ mặt dữ tợn, khiến cho người hoảng sợ, thế nhưng nữ tử của Tu La nhất tộc và La Sát nhất tộc lại khác, bất luận một ai đều có thân thể mềm mại, khiến cho người ta phát hỏa, ngũ quan tinh xảo.

Phóng mắt nhìn lại, bất luận một nữ tử nào của Tu La nhất tộc và La Sát nhất tộc nếu như đặt ở trong nhân tộc mà nói, đều mỹ mạo vô cùng. Người nổi bật trong đó càng mỹ mạo vô song. Mà ngay cả những nữ tử tuyệt mỹ đỉnh tiêm trong nhân tộc so với người của hai tộc này mà nói, so ra vẫn kém cỏi.

Trên không trung sơn mạch thi thoảng có cường giả Minh Linh bay qua, dường như đang tìm kiếm thứ gì đó.

Không có người Thương Khung minh xuất hiện khiến cho đại quân Minh Linh này lập tức cảm thấy bất an.

Trước đại quân Minh Linh chính là một bình chướng không gian cực lớn, giống như một thâm uyên cực lớn trong không gian lơ lửng trên không trung, tựa như rãnh trời vắt ngang qua phiến thiên địa này.

Trước thâm uyên, trong không gian bao la có một mảnh sương trắng lơ lửng trên không trung, cao không thấy đỉnh, thấp không thấy đáy, vô biên vô hạn, muôn hình vạn trạng. Giống như đây là tận cùng của thế giới, một mảnh trắng xóa. Đồng thời còn có một cỗ khí tức tiêu điều lan tràn.

Nhưng trước không gian trắng xóa lúc này gợn sóng trong không gian lại lắc lư ngập trời, khiến cho cả không gian chung quanh vặn vẹo.

Trong không gian đang vặn vẹo kia có một cỗ khí tức kinh khủng giống như một ngọn núi lớn trong lòng mọi người đang nhanh chóng tràn ra.

Ngoài không gian vặn vẹo lúc này có vô số cường giả Minh Linh trẻ tuổi đạp không mà đứng, thế nhưng cũng không dám tới quá gần.

Đại lục số một ngày còn chưa mở ra, ai cũng không dám tự tiện xông vào. Dưới áp lực cực lớn của không gian đang vặn vẹo kia, người thực lực thấp một ít căn bản không dám tới gần.

Càng tới gần áp lực càng lớn, giống như sắp bị lực lượng không igan vô hình ép tới bạo thể. Người có tu vi Hóa Hồng cảnh bình thường một khi bị lan tới mà nói, sợ rằng cũng chỉ có bị thần hồn câu diệt.

Sưu Sưu.

Không gian vặn vẹo kia lúc này bắt đầu nổi lên chấn động từng đợt, khiến cho không gian chung quanh khẽ lay động.

Không gian trắng xóa kia vặn vẹo rồi chấn động, hai mắt của vô số cường giả Minh Linh trẻ tuổi lặng lẽ chuyển thành đỏ thẫm. Bởi vì Hồng Hoang lệnh trong này đủ để khiến cho người ta điên cuồng, ai có thể nhận được Hồng Hoang lệnh, cho dù là không thể tranh đoạt được một tòa Hồng Hoang điện ở cuối cùng, vậy thì cũng có thể công thành danh toại. Có thể quật khởi trong ba ngàn Đại thiên thế giới, còn có thể vì Đại thế giới sau lưng mà tranh thủ được bốn danh ngạch tiến vào trong Hồng Hoang điện.

Sáng sớm hôm sau, sắc trời vừa mới sáng, từng đạo khí tức âm hàn chấn động, cả không gian thiên địa ầm ầm run rẩy.

Sưu Sưu.

Vô số cường giả nam nữ trẻ tuổi của các tộc Minh Linh lúc này thả người nhảy ra, tiếp đó lơ lửng trước cấm chế không gian kia.

- Thời gian có lẽ cũng sắp tới, cấm chế tiêu trừ, chúng ta có thể tiến vào đạt được Hồng Hoang lệnh.

- Quái lạ, vì sao chung quanh còn không thấy đại quân Thương Khung minh, chẳng lẽ đám Nhân tộc và Thú tộc này đã bị dọa nên không dám tới sao?

- Nhân tộc nhỏ bé quỷ kế đa đoan, chú ý đề phòng, không nên để cho đám Nhân tộc và Thú tộc này có cơ hội.

...

Trước cấm chế không gian, đám cường giả đầu lĩnh của đại quân Minh Linh nghi hoặc nghị luận, sát khí âm hàn trên người lan tràn, thực lực đều cường hãn vô cùng. Từng cỗ khí tức hội tụ khiến cho cả thiên địa không ngừng nổi lên chấn động.

Ken két.

Lúc này, giữa không trung run run, trong sương trắng nổi lên sóng to gió lớn.

Mà trong ánh mắt của mọi người có mặt, không gian trong sương trắng đang vặn vẹo kia đã bắt đầu rạn nứt, một cỗ khí tức cổ xưa, tiêu điều lan tràn. Chúng cường giả nam nữ trẻ tuổi của Minh Linh lúc này đều không tự chủ được mà lùi về phía sau một chút. Dưới cỗ khí tức tiêu điều kinh khủng kia dường như ẩn chứa nguy hiểm cực lớn.

Phanh Phanh.

Cùng lúc trong sơn mạch vô số người trong đại quân Minh Linh cũng lập tức ngẩng đầu nhìn cấm chế không gian cùng với sương trắng bao la giống như không có tận cùng kia. Hô hấp trở nên dồn dập, tim đập nhanh hơn.

Rầm rầm.

Rốt cuộc trên cấm chế không gian đang vặn vẹo, bắt đầu xuất hiện từng đợt chấn động kịch liệt.

Đột nhiên, cả phiến không gian bắt đầu vặn vẹo kịch liệt. Một cỗ khí tức cổ xưa rung động nhân tâm tràn ngập ra trời cao, giống như một cơn lốc phát ra tiếng ầm ầm vang vọng.

Dưới loại ảnh hưởng của khí tức này khuếch tán, không gian vặn vẹo chấn động lúc này đã chấn động tới tình trạng khủng bố, giống như cả thiên địa lúc này run rẩy.

- Cấm chế sắp biến mất, đại lục số mười sắp mở ra.

- Tất cả đệ tử cẩn thận, đại lục sắp mở ra. Đại quân Minh Linh cũng từ cửa khác tiến vào, một khi gặp được gïếŧ không tha.

- Gïếŧ không tha.

Trên một bình nguyên hoang vu, Lục Kinh Vân, Lục Linh, Phá Thổ, Truy Mệnh, Thái A, Mạc Kình Thiên, Tịnh Vô Ngân, đám người này bắt đầu hành động, vô số người sau lưng hai mắt đỏ thẫm, khí tức sát phạt bắt đầu khởi động, tiếng chém gïếŧ quanh quẩn trời cao.

Sưu Sưu.

Trong không gian bao la, cấm chế không gian vặn vẹo đột nhiên run lên, tiếng đó lập tức nghe được tiếng răng rắc vang lên từng đợt.

Ầm ầm.

Đột nhiên không gian vặn vẹo vỡ nát, năng lượng mênh mông cuồn cuộn lan tràn ra, không gian rung rung không ngớt, gợn sóng không gian vô tận trực tiếp rung động, lan tràn ra bốn phía.

Tiếp đó, trên không trung xuất hiện một khối đại lục to lớn. Ở phía xa có thể nhìn thấy được quần sơn trùng điệp, sơn mạch liên miên không ngớt, cũng giống như nơi này đều tiêu điều. Chỉ là bên trên lại có thêm khí tức cổ xưa, viễn cổ lan tràn, thẩm thấu ra không gian.

- Cấm chế biến mất, đại lục xuất hiện, tranh đoạt Hồng Hoang lệnh, gïếŧ.

- Tranh đoạt Hồng Hoang lệnh, giết.

Sâu trong Thương Khung chiến trường, bốn phía bảy mươi hai khối đại lục bị cấm chế lúc này có vô số đạo thân ảnh rập rạp chớp động, mang theo tiếng xé gió phô thiên cái địa, từng đạo thân ảnh lập tức phóng về phía đại lục trước mắt.

Từng đạo thân ảnh giống như châu chấu xẹt qua, rập rạp, chằng chịt, che khuất bầu trời, nhìn không thấy giới hạn, khí tức khủng bố khiến cho thiên địa run rẩy dữ dội không thôi.

Một cỗ khí tức phóng lên trời, từng ánh mắt đỏ hồng, trong sát na này, đại chiến chính thức bạo phát, hết sức căng thẳng.

Chung quanh đại lục số một, cấm chế xung quanh không gian vặn vẹo biến mất, một khối đại lục bao la khôn cùng từ từ hiển hiện lên trong mắt mọi người.

Ầm ầm.

Không gian trong cả sơn mạch lập tức bộc phát ra khí tức khiến cho lòng người run sợ, đại quân Minh Linh phô thiên cái địa trong thoáng chốc khởi động, khí tức âm hàn khủng bố phóng lên trời, đem tất cả gợn sóng trong phiến không gian này bị tách ra.

Chương 4461: Chém giết khủng bố

Từng ánh mắt lập tức nhìn chăm chú vào trên đại lục số một, từng ánh mắt bắt đầu đỏ rực, khí tức âm hàn chấn động đột nhiên bạo động.

- Xông lên thôi, tranh đoạt Hồng Hoang lệnh.

- Tranh đoạt Hồng Hoang lệnh, xông lên a.

Từng đạo thân ảnh phóng lên trời, vô số thân ảnh rậm rạp, chằng chịt giống như châu chấu vận chuyển, lập tức liên tục không ngừng tiến vào trong đại lục số một, tất cả mọi người đều hy vọng có thể tranh đoạt được Hồng Hoang lệnh.

- Xông lên.

Những người dẫn đầu trong đại quân Minh Linh giờ phút này trong mắt cũng hiện lên vẻ đỏ ửng, cùng lúc thân ảnh khẽ động, từng đạo thân ảnh giống như lưu quang trực tiếp phi vào trong đại lục số một.

Trong đại lục số mười, số mười hai, số mười ba và số mười bốn. Đại quân phô thiên cái địa hai bên gặp nhau, bất kể nào của phương nào, sớm muộn gì cũng sẽ gặp nhau.

Bảy mươi hai khối lục địa mặc dù lớn, thế nhưng cũng không quá lớn tới đâu.

- Giết.

- Đánh chết Minh Linh, giết không tha.

- Diệt sát tất cả Nhân tộc và Thú tộc, giết.

Trong đại lục số mười, số mười hai, số mười ba, số mười bốn, đại quân Thương Khung minh và Thiên La minh gặp nhau, hai mắt đỏ rực. khí tức điên cuồng bắt đầu khởi động, căn bản không có nhiều lời, trực tiếp đối chiến, chém giết lẫn nhau.

Rầm rầm rầm.

Đại quân va chạm, tiếng năng lượng va chạm trầm thấp lập tức vang vọng, bộc phát trong sơn mạc liên miên. Các loại công kích mang theo năng lượng áo nghĩa giống như cơn mưa to lướt đi. Một mảng lớn năng lượng giống như phóa hoa khuếch tán ra chung quanh.

- Giết.

Trên đại lục số mười, Lục Kinh Vân, Lục Linh dẫn theo đại quân Lục gia chém giết, cường giả toàn lực ra tay, hoàn toàn không có bất kỳ chậm trễ, dài dòng nào.

Xoẹt.

Những nơi đi qua, vô số Minh Linh tan thành mây khói, linh tinh lơ lửng trên không trung.

- Minh Linh đáng chết, tất cả đi chết đi.

Trong đại quân, tiếng chém giết nương theo nguyên lực cuồn cuộn quanh quẩn trong thiên địa này. Trong mắt Nhân tộc và Thú tộc lúc này đều tràn ngập sát ý, hai mắt đỏ rực, sát khí phô thiên cái địa khuếch tán ra chung quanh, từng đạo công kích trực tiếp lướt đi.

- Giết.

Trên đại lục số mười hai, các quân đoàn dùng đám người Phong Du Du, Phong Bá Nam, Hoàng Dật, Lôi Tiểu Thiên, Đường Dần xuất động, chúng cường giả lướt đi, vô số đại quân Minh Linh rậm rạp, chằng chịt liều chết hỗn chiến với nhau.

- Ngao...

- Rống...

- Ô...

Trên đại lục số mười ba, từng tiếng gầm gừ vang vọng, đại quân Thú tộc trong Thái Hoàng thế giới trực tiếp thúc dục bản thể, thân thể khổng lồ xẹt qua trời cao, rít gào rung trời.

- Phệ Hồn linh thân.

- Lang Linh chân thân.

- Âm Linh chân thân.

Trong đại quân Ma Linh chủng tộc cũng có từng đạo thân ảnh hóa thành thân thể khổng lồ, dữ tợn. Khí tức âm hàn khủng bố điên cuồng khởi động, hung hăng va chạm với đại quân Nhân tộc, Thú tộc, tiếng va chạm khủng bố vang vọng trên không trung.

- Giết.

Trên đại lục số mười bốn, Bắc Cung Vô Song, Hổ Sư, Thái A, Cuồng Thử, Vân Hồng Lăng, Độc Cô Cảnh Văn, Lăng Thanh Tuyền, Mộc Tử Kỳ, Băng Nhu, Hỏa Vũ, Lý Tương và những người khác cùng với đại quân của Thượng Thanh thế giới gặp đại quân Minh Linh, trực tiếp chém giết rung trời.

Đại chiến kinh thiên hết sức căng thẳng, lập tức bạo liệt.

- Trận pháp hợp kích, chiến hạm chuẩn bị.

Trên không trung, thân ảnh Thái A đạp giữa không trung, lệnh kỳ trong tay khẽ phất, vô số Phi Hổ chiến hạm cấp năm tòa thân màu vàng, bí văn quanh quẩn, khí tức mạnh mẽ giống như hung thú ngập trời lơ lửng trên tầng trời thấp, thậm chí còn xuất hiện một ít chiếm hạm cấp 6.

Sưu Sưu Sưu Sưu Sưu...

Cùng lúc này, trong Lục gia quân có từng đạo lưu quang phóng lên trời, nhanh chóng bành trướng thành từng chiếc chiến hạm khổng lồ, giống như từng đầu hung thú vô cùng khổng lồ lơ lửng trên không gina, vô số khí tức hung hãn khuếch tán, khiến cho năng lượng trong phiên thiên địa này chấn động kịch liệt, không gian run rẩy.

- Bày trận.

Thái A nhìn một mảnh đại quân Minh Linh đông nghịt trước mắt, lệnh kỳ khẽ phất, vô số chiến hạm lập tức ầm ầm hợp thành đại trận công kích.

Hống Hống Hống Hống.

Trong vô số chiến hạm, Phi Hổ chiến hạm càng thêm hung hãn, tiếng hổ gầm đinh tai nhức óc truyền ra khiến cho không gian ầm ầm rung động. Khí tức sát phạt bỗng nhiên khuếch tán ra toàn bộ thiên địa. Cái miệng đen ngòm giống như họng pháp nhằm về phía đại quân Minh Linh phô thiên cái địa.

Sưu... Sưu... Sưu...

Trong vô số chiến hạm lập tức có từng đạo quang mang bằng năng lượng giống như thiên thạch bắn ra. Quang mang chói mắt vô cùng, căn bản không cần nhắm kỹ mà trực tiếp rơi vào trong đại quân Minh Linh, ngay sau đó quang mang trực tiếp nổ tung.

Phanh Phanh Phanh Phanh Phanh Phanh.

Vô số tiếng nổ giống như tiếng sấm sét trầm thấp vang vọng, vô số đại quân Minh Linh bị diệt sát, linh tinh cũng bị phá hủy thành mảnh nhỏ.

- Giết.

Tại một chỗ trong đại lục, áo choàng màu đỏ trên ngươi Vũ Thoát Phàm tung bay, khẽ phất tay một cái. Đại quân hàng ức người sau lưng xuất động. Nguyên lực thộc tính thổ trên thân thể hắn cuồn cuộn tràn ra, dẫn động năng lượng thuộc tính Thổ trong thiên địa. Thân thể xé rách không gian trước mắt, nhanh chóng đánh về phía đại quân Minh Linh.

- Giết không tha.

Trên bình nguyên bao la, Nhược Vô Trần mặc y phục trắng như tuyết, tuy nhiên trên khuôn mặt tuấn mỹ lại có hàn ý bắn ra. Hàng ức người trong đại quân Nhân tộc, Thú tộc sau lưng xuất động, đánh về phía trước. Nguyên lực khủng bố từ trong cơ thể hắn tuôn ra, lập tức ngưng tụ thành một không gian tràn ngập năng lượng mênh mông cuồn cuộn, bao phủ đại quân bao la cuồn cuộn, rậm rạp chằng chịt phía dưới.

- Trận pháp hợp kích chuẩn bị, giết.

Trên một khối hải vực cực lớn, Tịch Thiên Vũ phất tay nói, đại quân Nhân tộc, Thú tộc sau lưng ngưng tụ thành đại trận hợp kích, khí tức mênh mông cuồn cuộn khiến cho không gian chấn động giống như sơn băng địa liệt, tiếng chém giết vang vọng trời cao.

- Đi chết đi.

Bản thân Tịch Thiên Vũ cũng không có chút do dự nào, áo nghĩa thuộc tính Mộc lan tràn ra thiên địa, giống như thôn phệ tất cả sinh cơ. Thân thể trực tiếp đánh về phía một Nhị Nguyên Hóa Hồng của Phệ Hồn nhất tộc.

Trên không ít đại lục, giờ phút này đám người Kim Hổ, Ngưu Trĩ, Diễm Hân, Cam Ngộ Kỳ suất lĩnh đại quân trực tiếp phóng tới đại quân Minh Linh. Đại quân mênh mông cuồn cuộn gặp nhau, từng đạo quang trụ mang theo năng lượng cường hãn hung hăng va chạ,.

- Giết, giết sạch đám Nhân tộc, Thú tộc của Thương Khung minh này.

Vô số khí tức âm hàn khủng bố tuôn ra, vô số năng lượng âm hàn dưới công kích này không gian ven đường trực tiếp rạn nứt.

- Chiến hạm, trận pháp hợp kích, giết.

Diễm Hân mặc khải giáp màu xanh da trời, quanh thân thể mềm mại, linh lung kia giờ phút này tràn ngập khí tức nóng bỏng khuếch tán, khiến cho không gian chung quanh ầm ầm rung động. Tư thái hiên ngang, điều binh khiển tướng không kém bất luận một nam nhân nào. Loại nữ tử như vậy, đủ để so sánh với nhị nữ Lam Linh, Vân Hồng Lăng.

Ầm ầm.

Diễm Hân dứt lời, trong quân đoàn của nàng cũng có vô số chiến hạm tạo thành đại trận hợp kích, năng lượng khủng bố đánh ra. Cả phiến không gian to lớn trước mắt ầm ầm vỡ nát. Chung quanh xuất hiện hư không. Thanh âm trầm thấp, bạo liệt kinh người không ngừng vang vojgn.

Chương 4462: Biến cố của Phệ Hồn nhất tộc 1

Xoẹt.

Dưới từng đạo năng lượng khủng bố này, không gian thiên băng địa liệt, kình khí cuồng bạo rung động tạo thành hình vòng cung lan tràn ra chung quanh thiên địa. Giống như có vô số pháo hoa đột nhiên nổ tung, một mảng lớn đại quân Minh Linh dưới lực lượng hủy diệt này trực tiếp hóa thành mảnh vỡ.

Cũng không biết ở nơi nào có một đội hình khủng bố, khói độc ngập trời lan tràn, tràn ngập mùi gay mũi, khó ngửi. Độc khí bao phủ nguyên lực, ăn mòn linh hồn, giống như là khắc tinh của Minh Linh, những nơi nó đi qua, vô số Minh Linh hóa thành sương mù.

Dẫn đầu là một nữ tử tuyệt mỹ cưỡi một đầu Phi Thiên Ngô Công cực lớn, giống như la sát, kịch độc kinh khủng kia khiến cho Minh Linh chạy trốn mất dạng, không dám đυ.ng vào.

- Tại sao lại có đại quân nhiều tộc như vậy? Chúng ta mắc lừa rồi.

- Rất nhiều đại quân Thú tộc, tại sao lại nhiều như vậy?

- Tại sao đại quân Nhân tộc lại càng ngày càng nhiều?

Trong chém gïếŧ kinh thiên động địa, trong đại quân Minh Linh bỗng nhiên có người phát hiện ra, đại quân Thương Khung minh càng ngày càng nhiều. So với đại quân của Minh Linh mà nói, tuyệt đối không chỉ nhiều hơn gấp mười lần, sợ rằng còn có thể nhiều hơn gấp trăm lần.

Đại quân Nhân tộc, Thú tộc rậm rạp chằng chịt, dần dần vây quanh đại quân Minh Linh, dưới tình huống nhiều hơn gấp mười lần, gấp trăm lần, đại quân Minh Linh lập tức rơi xuống hạ phong, thảm thiết vô cùng.

- Tại sao lại có thể như vậy? Những người của Thương Khung minh này điên rồi sao? Tại sao lại có nhiều người tràn lên một khối đại lục như vậy?

- Thương Khung minh này xảy ra chuyện gì vậy? Không tranh đoạt những khối Hồng Hoang lệnh khác sao? Tại sao lại toàn bộ đi tới một khối đại lục như vậy?

Trên vô số đại lục, cường giả đại quân Minh Linh nhìn vô số đại quân của Thương Khung minh từ bốn phương tám hướng, rậm rạp chằng chịt kéo tới, sắc mặt vô cùng khó coi, giống như là cả đại quân Thương Khung minh đều tập trung vào trên một khối đại lục vậy.

- Ồ? Tại sao người Thương Khung minh lại không thấy?

- Xảy ra chuyện gì? Hoàn toàn không thấy người Thương Khung minh.

- Những người Thương Khung minh này chẳng lẽ bị dọa sợ rồi sao? Không dám tới tranh đoạt Hồng Hoang lệnh sao?

Cùng lúc này, trên các đại lục còn lại, khí tức âm hàn phô thiên cái địa tuôn ra, đại quân Minh Linh lao tới những đại lục vừa được phá bỏ cấm chế, thế nhưng sau khi tới đại lục cũng không thấy đại quân Thương Khung minh, cả đám không khỏi nghi hoặc.

Trên một đại lục khác, trước hàng ức đại quân Minh Linh có một nam tử tuấn mỹ tuyệt luân đứng đó, thân thể thon dài giống như một chiếc cọc lơ lửng trên không trung. Một bộ hoa bào màu xanh da trời theo gió tung bay. Ánh mắt nhìn lên trên trời cao, khí tức âm hàn chấn động nhàn nhạt, khiến cho không gian này run lên.

- Lục Lâm Thiên, xuất bất kỳ ý, quả nhiên có chút bổn sự. Đợt thứ hai ta thua, thế nhưng cũng chỉ tổn thất một ít người bỏ đi đôi với ta mà thôi. Vòng thứ ba chúng ta lại gặp mặt.

Trong đôi mắt đen kịt dưới hàng lông mày kiếm của nam tử tuấn mỹ này hiện lên một tia tinh mang khác thường, miệng thì thào nói.

Trên các đại lục khác, vô số đại quân Minh Linh không gặp bất kỳ một ai trong đại quân Thương Khung minh, cả đám kinh ngạc khó có thể hiểu được.

Trên tổng cộng hơn mười địai lục lại có cơ hồ tất cả quân lực của Thương Khung minh, đây chính là kế hoạch của Lục Lâm Thiên, đem đại quân Thương Khung minh chiếm hơn mười đại lục mà Thiên La minh không ngờ tới. Cuối cùng đạt được Hồng Hoang lệnh, chuyện này đã nằm trong tính toán của Lục Lâm Thiên.

Hồng Hoang điện tổng cộng có chín tòa, cho dù có nhiều Hồng Hoang lệnh nữa cũng không có tác dụng, Thiên La minh đạt được nhiều hơn nữa thì cuối cùng cũng phải nhìn xem thu được mấy tòa Hồng Hoang điện thì mới có tác dụng.

Nếu tính bình quân, đại quân Thiên La minh nếu so với đại quân Thương Khung minh thì mạnh hơn một chút, nhưng mà đại quân Thiên La minh phải đem binh lực tập trung trên bảy mươi hai khối đại lục. Mà Thương Khung minh chỉ tập trung trên hơn mười đại lục. Đối lập trong đó, dựa theo Lục Lâm Thiên phỏng đoán, đại quân Thiên La minh tuyệt đối không phải là đối thủ.

- Gïếŧ.

- Diệt sát đám Minh Linh này, một người cũng không bỏ qua.

- Ngao.

- Ô...

Tiếng chém gïếŧ, tiếng thủ rống, năng lượng trầm đʋ.c, tiếng kêu thê lương thảm thiết vang vọng trên từng khối lục địa, khí tức khủng bố lan tràn ra chung quanh.

Trên hơn mười khối đại lục này, vô số thân ảnh đông nghịt va chạm, tiếng chém gïếŧ sát phạt kinh người vang vọng, vô số thân ảnh khổng lồ trên không trung va chạm, chiến hạm lơ lửng, trận pháp liên miên, từng đại lưu quang bằng năng lượng bay vʋ"t, năng lượng áo nghĩa lan tràn.

Trong chém giết kinh người như vậy, cả đại lục run rẩy, sát khí, sát ý, mùi máu tươi ngập trời, đem trọn phiến đại lục bao phủ.

- Giết.

Trên đại lục có đại quân của Thương Khung minh, cường giả Nhân tộc, Thú tộc trong các Đại thế giới lúc này cũng vây quanh cường giả trong đại quân Minh Linh. Đám người Lôi Tiểu Thiên, Lục Linh, Đường Đần, Lý Tương, Hỏa Vũ, Mộc Tử Kỳ, Phá Thổ, Cuồng Thử, Hổ Sư, Trương Lăng Phong, Diễm Hân, Kim Hổ, Nhược Vô Trần, Vũ Thoát Phàm, Tịch Thiên Vũ, tất cả mọi người đều vây công cường giả Minh Linh.

Rầm rầm rầm.

Dưới sự vây công chênh lệnh thực lực gấp mấy lần này, những cường giả trong đại quân Minh Linh tuy rằng thiên phú mạnh mẽ hơn Nhân tộc và Thú tộc thế nhưng cũng trực tiếp bị diệt sát hơn phân nửa.

Những cường giả trẻ tuổi đỉnh tiêm trong đại quân Minh Linh này trên thực tế cũng không mạnh hơn bao nhiêu cường giả đỉnh tiêm trong đám người đồng lứa của Nhân tộc, Thú tộc, lúc này lại gặp thực lực gấp năm lần vây công, trên cơ bản không phải là đối thủ.

- Chúng ta bị vây quanh, chạy mau, bố trí Âm Linh đại trận.

Trong đại quân Âm Linh nhất tộc, vô số Âm Linh nhất tộc bố trí trận pháp quỷ dị, hình thành một vòng thôn phệ âm hàn cực lớn, có thể trực tiếp thôn phệ tộc nhân Thú tộc và Nhân tộc vào bên trong. Từng tiếng kêu thảm thiết không ngừng từ trong vòng xoáy truyền ra.

- Vạn Quỷ thôn hồn.

Trong đại quân Ám Quỷ nhất tộc phóng ra vô số đầu quỷ, khí tức âm hàn khủng bố tràn ngập thiên địa. Thanh âm khiến cho tim mọi người lạnh lẽo vang vọng, khiến cho người ta sởn hết cả gai ốc.

Ô Ô.

Trong từng chiếc đầu quỷ phá ra thanh âm thê lương giống như quỷ khóc thần sầu, cái miệng rộng dữ tợn kia có thể trực tiếp thôn phệ một người hoặc là mấy người còn sống sờ sờ, sau đó phá hủy linh hồn, khủng bố vô cùng.

- Phệ Hồn Cường nỗ.

Trong đại quân của Phệ Hồn nhất tộc, trên vô số chiến xa đen kịt trong tầng trời thấp có một chiếc nỏ màu đen, bắn ra từng đạo lưu quang bằng năng lượng màu đen được khói đen bao phủ, có thể xuyên thủng linh hồn.

- Lang Linh hồn trảo.

Trong Lang Linh nhất tộc cũng có vô số chiến xa bộ dáng giương nanh múa vuốt, từng đạo trảo ấn bằng năng lượng lướt đi, những nơi đi qua không gian bị xé rách, Thú tộc và Nhân tộc thực lực thấp một ít trực tiếp bị xé rách thân thể.

Chương 4463: Biến cố của Phệ Hồn nhất tộc 2

- Trận pháp hợp kích, công kích.

- Chiến hạm công kích. Giết.

Trong mắt từng người của đại quân Thương Khung minh đỏ rực, sát ý cuồn cuộn lan tràn, vô số đạo công kích bằng năng lượng bắn ra. Lực lượng hủy diệt tuyệt đối khiến cho thiên băng địa liệt, lực lượng khủng bố khiến cho cả phiến không gian phía dưới hóa thành hư vô.

Ầm ầm.

Lại nói, lúc này đại quân Thương Khung minh và Thiên La minh giao thủ, thế nhưng người quyết định chính thức thắng bại của hàng ức đại quân song phương lại là các cường giả đỉnh tiêm. Hiện tại Thương Khung minh đang chiếm cứ ưu thế tuyệt đối.

- Ô Ô...

Ngao....

Trong Minh Linh đại quân, tiếng kêu thảm thiết nương theo tiếng nổ kinh thiên động địa truyền ra, vô số thân thể dưới các loại lực lượng khủng bố trực tiếp hóa thành mảnh vỡ. Một mảng lớn linh tinh lơ lửng trên tầng trời thấp, năng lượng khuếch tán ra chung quanh khiến cho vô số sơn mạch chung quanh lập tức bị san bằng thành bình địa.

Ầm ầm.

Thanh âm trầm thấp, bạo liệt tựa như tiếng sấm vang vọng giữa trời quang, vô số năng lượng đánh xuống, không gian trực tiếp bị xốc lên tạo thành một cái động sâu. Kình phong cuồng bạo khuếch tán, kình khí ngập trời nương theo năng lượng thiên địa hóa thành hình cung trên không trung rồi lan tràn, khuếch tán ra chung quanh.

- A....

Từng tiếng kêu thảm thiết vang vọng không dứt bên tai, cả sơn mạch không ngừng sụp đổ, trong sơn mạch lập tức máu chảy thành sông, không ngừng có chiến hạm bị nghiền nát, cường giả vẫn lạc, máu tươi rơi xuống.

Chém giết bực này vô cùng thê thảm, rúng động nhân tâm.

Trên hơn mười đại lục vang lên tiếng chém giết kinh người, trong giây lát ngắn ngủi máu chảy thành sông, mùi máu tươi tràn ngập, sát khí ngập trời, tựa như là hủy diệt. Khí tức hủy diệt tràn ngập không trung.

Trên các đại lục, những nơi không có đại quân Thương Khung minh, đại quân Minh Linh cấp tốc tiến vào trung ương đại lục.

Ở trung tâm đại lục có không gian Hồng Hoang, ở trong không gian Hồng Hoang mới có Hồng Hoang lệnh.

Trong không gian Hồng Hoang, chỉ có thể chịu tải được một người đi vào, ai đi vào trước là có cơ hội lấy được Hồng Hoang lệnh.

Trước không gian Hồng Hoang có khí tức tiêu điều, hoang vu, muốn đi vào vậy thì phải thử xem mình có thực lực này hay không trước đã.

Chỉ có trải qua sự ngăn cản của khí tức tiêu điều trước không gian Hồng Hoang thì mới có thể tiến vào được bên trong không gian Hồng Hoang, không phải ai cũng có thể đi vào được. Ai tiến vào trước là có cơ hội lấy được Hồng Hoang lệnh.

Sưu Sưu.

Từng tiếng xé gió vang vọng trời cao, trên đại lục số bảy, vô số cường giả Minh Linh lướt qua không gian rồi đạp không mà đứng, ánh mắt lập tức nhìn về mảnh không gian hoang vu, vặn vẹo phía trước. Cả phiến không gian lớn vặn vẹo thành hình, trong không gian nổi lên chấn động.

- Đến rồi sao?

Trong đội hình Phệ Hồn nhất tộc, một thanh niên của Phệ Hồn nhất tộc có bộ dáng dữ tợn nhếch miệng nở nụ cười tà. Cánh tay đột nhiên kết xuất từng đạo thủ ấn quỷ dị, mở miệng quát lên một tiếng.

- Phệ Hồn khốn linh trận.

Oanh.

Tiếng quát vừa dứt, trong lúc thủ ấn còn đang được kết, thiên địa chung quanh tức thì run lên, bỗng nhiên có vô số khỉ tức âm hàn khủng bố vô cùng vô tận đột nhiên thẩm thấu ra. Trong thiên địa chung quanh đột nhiên có chín đạo quang trụ màu đen ở phía xa bắn ra.

Oanh Oanh Oanh...

Chín đạo quang trụ bằng năng lượng ân hàm giống như từ sâu trong vực sâu cửu u địa ngục phóng lên trời. Cả thiên địa lập tức rung chuyển, khi chín đạo quang trụ màu đen hội tụ lại một chỗ, trên không trung bỗng nhiên không còn trời cao.

Xoẹt.

Phệ Hồn khốn linh trận được hoàn thành, ánh sáng trong phiến thiên địa này trong nháy mắt bị Phệ Hồn khốn linh trận thôn phệ sạch sẽ, cả phiến không gian bị Phệ Hồn khốn linh trận bao phủ bên trong. Bên trong lúc này giống như là cửu u địa ngục.

Ở trong không gian này khắp nơi đều là xương trắng ngập trời khiến cho người ta sởn hết cả gai ốc, mùi máu tươi tràn vào trong mũi, lạnh lẽo thấu xương, sát khí tràn ngập.

- Phệ Hồn khốn linh trận, Phệ Hồn nhất tộc. Các ngươi muốn làm gì?

- Phệ Hồn nhất tộc? Các ngươi bố trí Phệ Hồn khốn linh trận với chúng ta làm gì?

Trong chớp mắt này, đại quân Minh Linh bị nhốt trong Phệ Hồn khốn linh trận lập tức biến sắc. Phệ Hồn khốn linh trận của Phệ Hồn nhất tộc tuyệt đối là hung vật, hung danh hiển hách, từ trước tới nay đều là trọng bảo của Phệ Hồn nhất tộc. Không biết đã có bao nhiêu cường giả vẫn lạc ở bên trong.

Lúc này bị nhốt vào trong Phệ Hồn khốn linh trận của Phệ Hồn nhất tộc, cơ hồ trong mắt tất cả đại quân các tộc trong Thiên La minh đều hiện lên vẻ đề phòng.

Bên ngoài Phệ Hồn khốn linh đại trận, trước không gian tiêu điều haong vu kia có không ít thanh niên nam nữ cường giả bộ dáng dữ tợn, kỳ lạ trong Minh Linh chủng tộc biến sắc. Cả đám lập tức nhìn về phía một nữ tử tu vi Nhị Nguyên Hóa Hồng đầu lĩnh của Phệ Hồn nhất tộc nói:

- U Thanh, Phệ Hồn nhất tộc ngươi bố trí Phệ Hồn khốn linh trận làm gì? Muốn đối phó với tất cả chúng ta hay sao?

Nữ tử Phệ Hồn nhất tộc kia cũng biến sắc, lập tức quát lớn với thanh niên bố trí Phệ Hồn khốn linh trận kia. Thanh âm lạnh lẽo mà sắc bén khiến cho người ta có cảm giác tóc gáy dựng đứng:

- U Tư, sao các ngươi có Phệ Hồn khốn linh trận trong tay, ngươi muốn làm gì?

- Thống soái, đây là thứ trưởng lão giao cho ta. Trưởng lão có lệnh, tranh đoạt Hồng Hoang lệnh, Phệ Hồn khốn linh trận trong tay, ai dám ngăn cản giết không tha.

Thanh niên dữ tợn gọi là U Tư cười lại, thủ ấn được kết, vô số xương trắng trong Phệ Hồn khốn linh trận lập tức toát ra khói đen cuồn cuộn, trong lúc mơ hồ vang lên thanh âm thê lương giống như lệ quỷ trong không gian này. Nhưng phàm là đại quân Minh Linh bị Phệ Hồn khốn linh đại trận bao phủ lập tức bị Phệ Hồn khốn linh đại trận luyện hóa tại chỗ.

- Hỗn trướng, hay cho một Phệ Hồn nhất tộc. Ta không để yên cho các ngươi.

- Phệ Hồn nhất tộc, các ngươi muốn chết?

- Gïếŧ. Tru sát Phệ Hồn nhất tộc.

Chỉ một thoáng, cường giả của các tộc trong đại quân Minh Linh lập tức đánh chết người Phệ Hồn nhất tộc, từng đạo công kích bắn ra.

- Gïếŧ.

Phệ Hồn khốn linh đại trận là chí bảo của Phệ Hồn tộc, nhưng mà không có cách nào bao trùm cả đại lục. Còn chưa tới tình trạng khủng bố như vậy. Ngoài Phệ Hồn khốn linh đại trận, đại quân các tộc Minh Linh đồng thời chém gïếŧ Phệ Hồn nhất tộc.

- Gïếŧ.

- Ô ô...

Trong nháy mắt ngắn ngủi, căn bản không có cách nào khống chế, tất cả các tộc lập tức lao vào chém gïếŧ Phệ Hồn nhất tộc, cả đại lục hỗn loạn.

Ầm ầm ầm.

Cường giả đỉnh tiêm trong các tộc giờ phút này cũng không có một chút chậm trễ nào mà lập tức đối phó với Phệ Hồn nhất tộc, khí tức âm hàn phô thiên cái địa lan tràn.

Nữ tử đầu lĩnh có tu vi Nhị Nguyên Hóa Hồng của Phệ Hồn nhất tộc giờ phút này cũng hoàn toàn không hiểu. Trong lòng u mê, ngây ngốc, cũng chỉ có thể ra tay tự vệ, mà dưới sự vây công của cường giả các tộc lập tức rơi xuống thế hạ phong.

Chương 4464: Đại lục số chín 1

Ầm ầm.

Giờ phút này trong đại quân Minh Linh thậm chí còn rất nhiều người căn bản cũng không biết xảy ra chuyện mà lập tức hỗn loạn, sau đó tự động gia nhập vòng chiến, đại chiến hỗn loạn, căng thẳng.

- Khặc khặc, đi chết đi.

Thân ảnh U Tư xuất hiện trên không trung, miệng nở nụ cười âm lệ, khí tức huyết sát âm hàn quanh thân lan tràn, từng đạo công kích đánh ra. Cường giả các tộc Minh Linh căn bản không có cách nào chống cự, giống như con sâu cái kiến đều bị phá hủy.

Trong chớp mắt, vài người có tu vi Hóa Hồng cảnh của Phệ Hồn nhất tộc bên ngoài mỗi cái giơ tay nhấc chân đều bị người này giết. Không ít hồn anh lan tràn ra sát khí âm hàn cũng bị vòng xoáy tràn ngập sát khí âm hàn trong lòng bàn tay hắn thôn phệ vào bên trong.

Xoẹt.

U Tư ra tay, cường giả Tuyên Cổ cảnh trong các tộc Minh Linh trực tiếp giống như con sâu cái kiến vẫn lạc, căn bản không thể địch nổi.

- U Tư, ngươi không phải là U Tư, ngươi rốt cuộc là ai?

Nữ tử đầu lĩnh của Phệ Hồn nhất tộc nhìn U Tư trên không trung, lúc này nàng có thể cảm giác được người này vốn không phải là U Tư, nhất định là một người khác.

- Nếu như ngươi đã muốn biết thì ta sẽ nói cho ngươi biết.

U Tư cười lạnh, thân thể hắn đột nhiên trực tiếp nổ tung, hóa thành sương mù âm hàn ngập trời, cùng lúc đó một nam tử thân thể gầy gò màu tím vàng xuất hiện, khuôn mặt người này xa lạ, căn bản không ai có thể nhận ra.

- Ngươi... Ngươi giết u Tư, ngươi đoạt xá U Tư. Ngươi trà trộn vào trong này, ngươi rốt cuộc là ai?

Mắt nhìn thanh niên gầy màu tím vàng trước mặt, nữ tử Nhị Nguyên Hóa Hồng của Phệ Hồn nhất tộc này thậm chí còn không thể phán đoán ra được đối phương là Minh Linh hay là Thú tộc, sát khí âm hàn trên người đối phương không giống như Thú tộc và Nhân tộc.

- Thị Hoang thế giới, Phi Linh môn. Khặc khặc.

Nam tử có thân ảnh màu tím vàng cười lạnh, người này nhanh chóng đánh ra một đạo chưởng ấn mang theo không gian vặn vẹo, nữ tử Nhị Nguyên Hóa Hồng của Phệ Hồn nhất tộc kia căn bản không có cách nào chống lại.

Dưới chưởng ấn của hắn, nữ tử Nhị Nguyên Hóa Hồng đầu lĩnh của Phệ Hồn nhất tộc kia trực tiếp bị phá hủy thân thể, hồn anh bị hắn trực tiếp há mồm thôn phệ vào trong miệng.

Ầm ầm ầm.

Mấy thanh niên nam nữ bất phàm của Phệ Hồn nhất tộc còn lại ngay cả Phệ Hồn linh thân khổng lồ cũng không chạy thoát khỏi số mệnh. Thân ảnh màu tím vàng nhàn nhạt kia mặc trường bào màu tím vàng, người này thu hồi Phệ Hồn khốn linh trận rồi nghênh ngang tiến vào trong không gian hoang vu kia, hàng ức đại quân Minh Linh không ai có thể ngăn cản hắn.

Trên đại lục số chín, trước đại quân Minh Linh phô thiên cái địa, mấy trăm thanh niên nam nữ cường giả của các tộc Minh Linh lơ lửng trên không trung, mắt nhìn không gian vặn vẹo trước mắt, một cỗ khí tức hoang vu, cổ xưa lan tràn, khiến cho hai mắt mọi người đỏ thẫm.

- Phía trước chính là không gian hoang vu, Hồng Hoang lệnh nằm ngay ở trong không gian hoang vu này.

Một thanh niên trong Minh Linh đại quân hai mắt đỏ rực, đồng thời trong mắt cũng hiện lên vẻ đề phòng.

Sưu Sưu.

Bỗng nhiên lúc này trên không trung đại lục xuất hiện chấn động, sau đó từng vết nứt không gian đột nhiên xuất hiện trên không gian. Nhất thời vô số vết nứt không gian rậm rạp chằng chịt lập tức lan tràn ra chung quanh. Khí tức nóng bỏng bỗng nhiên từ bên trong vết nứt không gian thẩm thấu ra.

Sưu Sưu.

Trong vết nứt không gian, chỉ một thoáng có một cỗ quang mang màu xanh chói mắt lan tràn ra. Một cỗ khí tức nóng bỏng khủng bố nương theo khí tức âm hàn chấn động, dưới nhiệt độ khủng bố này, cơ hồ tất cả đại quân Minh Linh trên đại lục này đều cảm thấy linh hồn rung động kịch liệt.

Loại nhiệt độ nóng bỏng và âm hàn này cùng tồn tại, giống như là khắc tinh của Minh Linh. Bên trong còn có một cỗ khí tức âm hàn cổ xưa phóng ra. Khí tức này giống như trường tồn từ cổ chí kim, cỗ khí tức này cổ xưa không nói nên lời. Cỗ khí tức âm hàn kia tựa như tới từ Cửu U, linh hồn căn bản không có cách nào thừa nhận được khí tức âm hàn và nóng bỏng này. Cỗ khí tức này từ trong hư không lặng lẽ thẩm thấu ra, trong chớp mắt đã che khuất bầu trời.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Hàng ức vạn đại quân Minh Linh khiếp sợ, vô số cường giả trẻ tuổi trong đại quân Minh Linh biến sắc. Dưới nhiệt độ âm hàn và nóng bỏng kia, quang mang màu xanh da trời lan tràn, lập tức có hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn lan tràn ra, nhiệt độ khủng bố kịch liệt kéo lên, làm cho không gian chung quanh trực tiếp bị thiêu đốt thành hư không.

- Linh vật trời sinh, đây là linh vật trời sinh hỏa diễm.

- Chẳng lẽ là người Thiên Linh cung sao?

Chúng cường giả trẻ tuổi của Minh Linh biến sắc, trong mắt hiện lên vẻ kinh hãi, hỏa diễm này chính là linh vật trời sinh. Linh vật trời sinh vô cùng khủng bố, căn bản không phải là thứ mà linh vật trời sinh bình thường có thể so sánh.

Sưu Sưu.

Trong phiến đại lục này lập tức có hỏa diễm màu xanh da trời đổ xuống, nhanh chóng khuếch tán ra.

Hỏa diễm màu xanh da trời phô thiên cái địa tuôn ra, hỏa diễm màu xanh da trời khuếch tán, dùng xu thế hủy diệt vạn vật khuếch tán trong không gian. Chỉ trong một cái chớp mắt ngắn ngủi đã hóa thành một biển lửa màu xanh da trời nóng bỏng.

Hỏa diễm màu xanh da trời mang theo nhiệt độ nóng bỏng bao phủ, khí tức nóng bỏng và âm hàn cùng tồn tại, khí tức đáng sợ lặng lẽ nhanh chóng lan tràn ra chung quanh.

- Nhanh công kích, nhanh.

- Liên thủ ngăn cản, nhanh.

Từng tiếng hét lớn vang vọng, một thanh niên đồng lứa có thực lực đỉnh tiêm trong đại quân Minh Linh ra tay ngăn cản, từng đạo công kích phô thiên cái địa hàng lâm xuống biển lửa. Gió nổi mây phun, lạnh lẽo ngập trời, thiên địa rung chuyển.

Sưu sưu.

Công kích bằng năng lượng âm hàn phô thiên cái địa hung hăng đánh vào trên biển lửa, giống như sấm sét giáng thế, thế nhưng sau khi rơi vào trên biển lửa màu xanh da trời phô thiên cái địa kia cũng không tạo thành bao nhiêu chấn động. Tiếp đó lập tức bị hỏa diễm màu xanh da trời giống như bài sơn hải đảo bao phủ rồi thôn phệ.

Ô ô.

- Chạy mau, hỏa diễm này quá kinh khủng, căn bản không có cách nào chống cự. Trốn, chạy mau.

- Thống soái cứu mạng, cứu ta...

Hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn bắn ra tứ phía, giống hồng thủy ập tới, nhất thời vừa mới va chạm đã khiến cho trong đại quân Minh Linh vang lên tiếng kêu thảm thiết, từng tiếng kêu cứu vang vọng, trực tiếp liều mạng lui lại. Dưới uy thế mênh mông cuồn cuộn của hỏa diễm màu xanh da trời, không có bất kỳ Minh Linh nào dám chống lại.

Coi như là người có tu vi Hóa Hồng cảnh lúc này cảm nhận được khí tức này toàn thân cũng rung động, những người khác thì càng không cần phải nói.

Đại quân Minh Linh nhanh chóng lui lại, thế nhưng tốc độ lan tràn của hỏa diễm màu xanh da trời còn nhanh hơn. Nhiệt độ khủng bố và khí tức âm hàn lan tràn, cơ hồ tất cả sinh linh trong Minh Linh chủng tộc đều bị áp chế trong vô hình. Linh hồn chính là ưu thế mà Minh Linh vốn kiêu ngạo, người thực lực thấp một ít, thậm chí là linh hồn rung động, căn bản không có cách nào chạy thoát.

Chương 4465: Đại lục số chín 2

Hỏa diễm màu xanh da trời phô thiên cái địa lan tràn, trút xuống, chỉ một thoáng bao phủ cả phiến không gian. Trong khoảnh khắc vô số người trong đại quân Minh Linh trực tiếp bị hỏa diễm màu xanh da trời thôn phệ, tiếng kêu thảm thiết còn chưa kịp truyền ra đã trực tiếp hóa thành tro tàn dưới hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố.

Trong chốc lát ngắn ngủi, một mảng lớn đại quân Minh Linh phô thiên cái địa bị hỏa diễm màu xanh da trời thôn phệ, ngay sau đó hóa thành tro tàn, hồn anh cũng không trốn thoát được.

- Trốn, chạy mau.

- Chạy.

Không có bất kỳ Minh Linh nào có thể ngăn cản hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố này, một khi bị nó ảnh hưởng và bao phủ sẽ trực tiếp bị tan thành mây khói, không ngừng có vô số người trong đại quân Minh Linh bị hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn thôn phệ vào trong hỏa diễm ngập trời.

Sưu Sưu.

Hỏa diễm màu xanh da trời tựa như hủy diệt vẫn đang tiếp tục trút xuống, giống như là hung thú thôn phệ vạn vật, một khi thôn phệ bất luận sinh linh nào thì sinh linh đó sẽ bị tan thành mây khói, hồn phi phách tán.

Cơ hồ tất cả đại quân Minh Linh phát run, chỉ bằng cỗ nhiệt độ cao nóng bỏng và khí tức âm hàn kia cũng khiến cho linh hồn rung động và héo rút, không có một chút sức phản kháng nào đã bị hỏa diễm màu xanh da trời thôn phệ, trong nháy mắt bị đốt cháy thành tro bụi.

Cơ hồ tất cả đại quân Minh Linh cũng không có một chút lực chống lại nào, hồn anh cả đám trực tiếp bị thiêu đốt thành một cỗ sương mù màu trắng, sau đó phiêu đãng trong không gian tràn ngập nhiệt độ cao nóng bỏng.

- Ah...

- Ô ô...

Những nơi hỏa diễm màu xanh da trời đi qua, vô số Minh Linh hóa thành hư vô, đâu chỉ mấy ức, đây quả thực chính là siêu cấp tàn sát, tàn sát khủng bố.

Dưới biển lửa màu xanh da trời nóng bỏng, trong biển lửa màu xanh da trời giống như nham thạch nóng bỏng nổi lên sóng to gió lớn, khí tức tựa như hủy diệt tràn ngập trong không gian, cả phiến không gian lớn trở thành hư không.

Cơ hồ tất cả thủ đoạn trong đại quân Minh Linh đều dễ dàng bị phá hủy, một khi bị ảnh hưởng một mảng lớn sẽ bị thiêu đốt sạch sẽ, hồn phi phách tán.

Hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố này ngay cả mặt đất, ngọn núi, bình nguyên cũng có thể trực tiếp hòa tan. Dễ dàng bị phá hủy, đều bị hủy diệt. Cả phiến thiên địa này trong thoáng chốc tràn ngập biển lửa màu xanh da trời âm hàn.

Hủy diệt. hủy diệt tất cả.

- Nhanh liên thủ ngăn cản, nhanh.

Vô số cường giả nam nữ đồng lứa của Minh Linh chủng tộc biến sắc, hoảng sợ. Lần nữa xuất động, toàn lực ra tay ngăn cản trước biển lửa màu xanh da trời. Từng đạo nguyên lực mang theo năng lượng âm hàn phô thiên cái địa ngưng tụ, làm cho thiên địa biến sắc. Thiên địa run rẩy không ngừng.

Sưu Sưu.

Từng đạo công kích khủng bố này rơi vào trong biển lửa màu xanh da trời, vẫn không sinh ra ảnh hưởng gì quá lớn, chỉ kí©ɧ ŧɧí©ɧ khiến cho hỏa diễm màu xanh da trời ngày càng chấn động càng

lớn.

Cùng lúc, trong hỏa diễm màu xanh da trời này, một cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời khổng lồ giống như một ngọn núi cực lớn đứng sừng sững, quang mang chói mắt bên trên lan tràn ra. Nhiệt độ cao mang theo khí tức âm hàn khủng bố ngày càng khủng bố.

- Nhiệt độ thật là khủng khïếp.

Một mảng lớn cường giả trẻ tuổi đỉnh tiêm của Minh Linh chủng tộc nhìn cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời khổng lồ trên biển lửa màu xanh da trời kia, ánh mắt tràn ngập vẻ sợ hãi, linh hồn run rẩy, làn da trên người có cảm giác phỏng rát, nhiệt độ chung quanh ngày càng tăng lên tới mức độ kinh khủng.

- Đi chết hết đi.

Sát ý trong hai con mắt của cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời khổng lồ bắn ra. Cánh tay bằng hỏa diễm khổng lồ run lên, một đạo quyền ấn bằng hỏa diễm lập tức được ngưng tụ ra. Từng vết nứt không gian lan tràn, bên trong có hỏa diễm âm hàn, nóng bỏng màu xanh da trời thẩm thấu ra, sau đó cấp tốc khuếch tán ra.

Trong nháy mắt, khí tức âm hàn và nóng bỏng cùng tồn tại, cả không gian run rẩy, khí tức đáng sợ lặng lẽ lan tràn ra.

Một đạo quyền ấn bằng hỏa diễm màu xanh da trời nương theo hỏa diễm màu xanh da trời phô thiên cái địa tuôn ra. Dưới quyền ấn, hỏa diễm màu xanh da trời khuếch tán, dùng xu thế hủy diệt vạn vật khuếch tán ra trong không gian. Giống như sấm sét ầm ầm đánh xuống, hung hăng đánh vào năm nam nữ có thực lực đỉnh tiêm trong đại quân Minh Linh.

Xoẹt.

Ven đường, những nơi quyền ấn đi qua, nhiệt độ nóng bỏng đốt cháy không gian thành hư vô.

Ầm ầm.

Một quyền này đánh xuống khiến cho vô số hỏa diễm màu xanh da trời bắn ra tứ tung, hỏa diễm màu xanh da trời nóng bỏng cuồn cuộn. Nhiệt độ khủng bố kéo lên, hỏa diễm màu xanh da trời giống như cơn sóng lớn, bài sơn hải đảo.

Mà vô số cường giả trẻ tuổi trong đại quân Minh Linh dưới đạo quyền ấn này trực tiếp bị đánh thành tro tàn, thần hồn câu diệt, hồn anh bị đánh nát, không kịp thoát ra.

Xoẹt.

Cùng lúc, trong cự nhân bằng hỏa diễm màu xanh da trời có một đạo thân ảnh màu lam phá không bắn ra. Hóa thành một đạo lưu quang màu lam bay vʋ"t về phía trước, mảng lớn hỏa diễm màu xanh da trời chung quanh bắn tứ tung. Hỏa diễm màu xanh da trời lan tràn, từng vết nứt không gian đen kịt thoáng hiện. Cả phiến hư không lớn bị phá hủy, quang mang đen kịt mà thâm thúy bắn ra.

Ô ô.

Nơi thân ảnh áo lam này đi qua, tiếng kêu thê lương vang vọng. Một mảng lớn đại quân Minh Linh bị hóa thành hư vô, không có ai có thể ngăn cản, dùng xu thế hủy diệt đi qua, cuối cùng nghênh ngang tiến vào trong không gian hoang vu kia. Khí tức hoang vu kia ở dưới đạo thân ảnh màu lam kia lập tức vang lên tiếng xì xèo, hóa thành sương mù màu trắng ngập trời, sau đó tan thành hư vô.

- Nhường đường cho Tiểu Long gia gia.

Trên một đại lục khác, quanh thân Tiểu Long được hỏa diễm màu xanh da trời bao phủ, khiến cho da dẻ người ta có cảm giác phỏng rát, linh hồn dưới hỏa diễm màu vàng héo rũ. Những nơi Tiểu Long đi qua, đại quân Minh Linh nằm ngã xuống mặt đất, tiếng kêu thê lương thảm thiết vang vọng.

Rầm rầm rầm.

Thanh âm trầm thấp, bạo liệt vang vọng, trong cơ thể những cường giả đỉnh tiêm của Minh Linh đại quân đột nhiên có hỏa diễm màu xanh da trời tuôn ra, sau đó tan thành mây khói.

Hỏa diễm màu vàng bao phủ thân thể, một đường Tiểu Long đi qua như chỗ không người, cuối cùng nghênh ngang tiến vào trong không gian hoang vu kia.

Trên đại lục số một, một thanh niên Dạ Xoa nhất tộc dường như là đầu lĩnh bỗng nhiên ra tay. Dưới sát khí u ám, mấy đạo trảo ấn độc ác bắn ra, mấy cường giả Tu La nhất tộc, La Sát nhất tộc, Ám Quỷ nhất tộc lập tức bị người này đánh chết.

- Dạ Xoa tộc tranh đoạt Hồng Hoang lệnh, ai ngăn cản chết.

- Dạ Xoa tộc muốn đối phó với tất cả chủng tộc chúng ta, gïếŧ.

- Hay cho một Dạ Xoa tộc, người Tu La tộc ta cũng dám động. Muốn chết.

- Đυ.ng tới người La Sát tộc ta, Dạ Xoa tộc các ngươi muốn chết sao? Gïếŧ cho ta.

Chỉ một thoáng, vô số tiếng chém gïếŧ vang vọng trong phiên thiên địa này.

Chương 4466: Thiên Ma nhất tộc

Ầm ầm.

Thanh âm trầm thấp bạo liệt vang vọng, đại chiến diễn ra. Hàng ức đại quân Minh Linh không ngờ lại xảy ra hỗn chiến.

Thanh âm bạo liệt liên miên không ngớt vang lên, thanh niên Dạ Xoa tộc đầu lĩnh kia lơ lửng trên không trung, từng đạo chỉ ấn âm hàn bắn ra. Vô số cường giả Minh Linh trẻ tuổi giống như diều đứt dây rơi xuống phía dưới. Căn bản không có cách nào chống lại.

Thanh niên Dạ Xoa nhất tộc này trực tiếp xẹt qua trời cao, thân ảnh ở trước hàng ức đại quân Minh Linh giống như chỗ không người, trực tiếp tiến vào trong không gian hoang vu.

Ngay khi thân ảnh người này tiến vào trong không gian hoang vu kia. Toàn thân bắt đầu nhúc nhích, lưu quang trên người lan tràn ra, bao phủ thân thể.

Khi lưu quang phai nhạt. Ở chỗ sâu trong không gian hoang vu, hàng ức vạn đại quân Minh Linh bên ngoài không có người nào có thể nhìn thấy, thanh niên giống như đầu lĩnh của Dạ Xoa nhất tộc lúc này đã trở thành một nam tử mặc áo bào xanh, khuôn mặt cương nghị.

Đây không phải là Lục Lâm Thiên trà trộn vào trong đại quân Minh Linh thì còn có thể là ai.

Ở chỗ sâu trong không gian hoang vu, thân thể Lục Lâm Thiên được quang mang màu tím vàng bao phủ, trực tiếp phóng về phía trước.

Sưu.

Ước chừng nửa khắc đồng hồ, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong một không gian bao la hư vô, không gian này giống như là hư không, khắp nơi là một mảnh trắng xóa, nhưng khí tức hoang vu nồng đậm ở trong này đột nhiên lại giảm xuống rất nhiều, khí tức năng lượng thiên địa nồng đậm lan tràn, tràn ngập không trung.

Giống như cỗ khí tức hoang vu kia bị hai không gian khác nhau ngăn cản, không có cách nào tiến vào trong không gian này.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, ánh mắt bỗng nhiên nhìn về phía trước, trong không gian tràn ngập năng lượng thiên địa nồng đậm này đột nhiên có một cỗ ma khí âm hàn lan tràn ra. Khí tức này dường như là tồn tại kinh khủng nhất trong thiên địa này. Ma khí lan tràn, lạnh lẽo thấu xương, khiến cho linh hồn người ta trực tiếp cảm thấy bất na.

Loại ma khí âm hàn này khiến cho toàn thân Lục Lâm Thiên lập tức run lên, lúc trước ở trong đám đám người ra tay với hắn từ đường hầm không gian từ Thương Khung chiến trường về mật địa Thiên giới có một Tứ Nguyên Hóa Hồng cũng có khí tức giống như thế này.

Về sau Lục Lâm Thiên mới biết được, người có tu vi Tứ Nguyên Hóa Hồng khi trước ra tay với hắn chính là một người Thiên Ma tộc. Một trong năm đạo chủng tộc của Minh Linh.

Ma khí âm hàn lan tràn, trong nháy mắt trở nên nồng đậm. Trong không gian phía trước lập tức nổi lên chấn động, một nam tử ước chừng ba mươi tuổi, hai mắt nhắm chặt, đang khoanh chân ngồi xuất hiện trong hư không.

Bộ dáng nam tử này coi như bình thường, so với nam tử của Dạ Xoa nhất tộc, Phệ Hồn nhất tộc, Lang Linh nhất tộc, Tu La nhất tộc thì dễ nhìn hơn nhiều. Chỉ là trên thân thể hắn lại không ngừng có ma khí cuồn cuộn lan tràn ra, giống như có thể hủy thiên diệt địa. Có thể phá hủy tất cả, khiến cho người ta có cảm giác sởn hết gai ốc.

Sưu Sưu.

Bỗng nhiên nam tử này mở hai mắt ra, trong mắt có một cỗ khí tức âm hàn bắn ra, khiến cho không gian trước mắt hắn trực tiếp run

run.

Một cỗ ma khí ngập trời quanh thân nam tử này cuồn cuộn, trong lúc mơ hồ giống như khí tức thái cổ, lại giống như khí tức trên người Minh Linh bình thường, chỉ là lại có một chút bất đồng, nhưng không thể nghi ngờ, khí tức của người này vô cùng ngưng thực. Vô cùng cường hãn.

- Thiên Ma nhất tộc, Tứ Nguyên Hóa Hồng.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, nhìn nam tử kia rồi thì thào nói:

- Xem ra hiệu quả của Hồng Hoang điện đúng là không tệ a.

Theo Lục Lâm Thiên biết, lúc trước kẻ có được Hồng Hoang lệnh trên đại lục số một này chính là một thanh niên của Thiên Ma nhất tộc, lúc trước hắn ta chỉ có tu vi Nhị Nguyên Hóa Hồng gần tới hậu kỳ mà thôi.

Mà lúc này trải qua một ngàn năm trăm năm lại tới Tứ Nguyên Hóa Hồng. Trong một ngàn năm trăm năm ngắn ngủi lại có thể đột phá to lớn như vậy, không thể nghi ngờ đều là công lao của Hồng Hoang điện kia.

Sưu.

Người có tu vi Tứ Nguyên Hóa Hồng của Thiên Ma nhất tộc này mở mắt ra, ma khí âm hàn ngập trời cuồn cuộn lan tới người Lục Lâm Thiên. Thân thể lập tức lơ lửng trên không trung, đôi mắt âm hàn mang theo vẻ âm trầm chớp động, ánh mắt âm trầm gắt gao nhìn vào người Lục Lâm Thiên.

- Không ngờ lại là một nhân loại, cũng tốt, cũng không cần hạ thủ lưu tình. Để xem trong một ngàn năm trăm năm này tu vi của ta có bao nhiêu tiến bộ.

Thanh âm lạnh lẽo từ trong miệng nam tử Thiên Ma nhất tộc này truyền ra, ánh mắt hắn nhìn qua Lục Lâm Thiên, nụ cười trừ vẻ lạnh lẽo ra còn tràn ngập vẻ khinh thường.

Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía nam tử Tứ Nguyên Hóa Hồng của Thiên Ma nhất tộc trước mắt, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo nhàn nhạt, hàn ý trong mắt bắn ra, như ẩn như hiện, miệng nói:

- Từ đầu ta cũng chưa được gặp tạp chủng Thiên Ma nhất tộc, không ngờ bây giờ lại gặp được. Cũng tốt, cũng nên thu một chút tiền lãi.

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy, nam tử có tu vi Tứ Nguyên Hóa Hồng của Thiên Ma nhất tộc kia sững sờ một chút, ánh mắt lập tức càng thêm âm hàn.

- Nhân loại bên ngoài hiện tại chẳng lẽ đều hung hăng càn quấy như vậy sao? Nhưng mà không có thực lực hung hăng càn quấy thì chính là muốn chết.

Nói xong, thân ảnh nam tử có tu vi Tứ Nguyên Hóa Hồng của Thiên Ma nhất tộc bước về phía trước, ánh mắt âm trầm nhìn thẳng về phía Lục Lâm Thiên,trong mắt tràn ngập sát ý không chút che dấu. Ma khí âm hàn ngập trời phóng ra, đột nhiên giống như cuồng phong bạo vũ khuếch tán, hư không phong vân biến sắc, không gian rung chuyển.

- Con sâu cái kiến, chịu chết đi.

Trong hư không rung chuyển, ma khí âm hàn cuồn cuộn quanh thân nam tử tu vi Tứ Nguyên Hóa Hồng của Thiên Ma nhất tộc tràn vào trong cơ thể Lục Lâm Thiên. Thủ ấn được kết, thân thể hắn ta trong nháy mắt dùng xu thế như sấm sét, nhanh như thiểm điện trực tiếp xuất hiện ở trước người Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Đạo thủ ấn tràn ngập ma khí âm hàn mang theo khe nứt đen kịt khổng lồ ước chừng hơn mười trượng xuất hiện trong không gian, hung hăng vỗ về phía Lục Lâm Thiên.

Oanh.

Đạo thủ ấn bằng ma khí cực lớn xuyên thấu qua không gian, ma khí cuồn cuộn giống như mây đen lan tràn, không gian ven đường bị phá hủy. Năng lượng đáng sợ chấn động từ bên trong tràn ra, không gian quanh thân nứt vỡ từng khúc, lập tức phóng về phía Lục Lâm Thiên, giống như thái sơn áp đỉnh hung hăng đánh xuống.

Chỉ là năng lượng ma khí âm hàn chung quanh bắn ra lại khiến cho không gian chung quanh bị phá hủy, vô số mảnh vỡ không gian giống như quang mang lan tràn ra chung quanh.

Giờ phút này, hàn ý tràn ngập không gian, trong lúc mơ hồ có một cỗ sát ý lạnh như băng, khiến cho không trung cứng lại.

Ngay khi đạo thủ ấn bằng ma khí kia đánh xuống, thân ảnh Lục Lâm Thiên lại biến mất trong ma khí ngập trời. Tiếp đó trong nháy mắt, khi thân ảnh Lục Lâm Thiên lần nữa xuất hiện đã trực tiếp xuất hiện sau lưng nam tử tu vi Tứ Nguyên Hóa Hồng của Thiên Ma nhất tộc.

Chương 4467: La Sát đoạt hồn quyển 1

- Không tốt.

Người có tu vi Tứ Nguyên Hóa Hồng của Thiên Ma nhất tộc dường như cảm giác được thứ gì đó, ánh mắt âm hàn lúc này tràn ngập vẻ sợ hãi, thân thể nhanh chóng phóng về phía trước.

Nhưng mà tất cả dường như đã quá muộn, ngay khi người có tu vi Tứ Nguyên Hóa Hồng của Thiên Ma nhất tộc kia nhanh chóng lui lại thì một đạo lưu quang màu tím vàng đã hung hăng đánh vào trên thân thể hắn.

Ầm ầm.

Một cỗ khí tức mênh mông giống như hủy diệt từ trong hư không phô thiên cái địa, tuôn ra mãnh liệt. Thanh âm giống như tiếng sấm minh chỉ trong thoáng chốc vang vọng trong hư không.

- Tại sao lại mạnh như vậy? Không có khả năng. Tại sao...

Trong sát na này, nam tử Thiên Ma nhất tộc kia lập tức cảm giác được một cỗ hàn ý từ tận đáy lòng lan tràn ra. Dưới năng lượng kinh người cùng với tiếng sấm sét vang vọng, linh hồn hắn run rẩy, ánh mắt tràn ngập vẻ hoảng sợ, sợ hãi. Sau đó thân thể bắt đầu bành trướng, mở rộng, muốn thi triển Thiên Ma chân thân.

Sưu.

Tất cả chỉ trong nháy mắt, một đạo sấm sét màu tím cực lớn giống như cự long ầm ầm đánh xuống. Những nơi sấm sét đi qua, không gian trực tiếp bị đánh nát không còn. Vô số vết nứt không gian đen kịt lộ ra quang mang khiến cho tim đập nhanh. Khiến cho không gian trong hư không này vặn vẹo, sau đó lập tức xuyên thủng không gian đánh vào người của nam tử Tứ Nguyên Hóa Hồng của Thiên Ma nhất tộc đang định thi triển Thiên Ma chân thân.

Ầm ầm.

Sấm sét đánh xuống, dưới đạo sấm sét màu tím cường hãn này cả hư không trong công kích cường hãn bực này bắt đầu lay động kịch liệt.

Nam tử có tu vi Tứ Nguyên Hóa Hồng của Thiên Ma nhất tộc còn chưa kịp thúc dục ra Thiên Ma chân thân, thân thể của hắn dưới lực lượng sấm sét này bằng mắt thường cũng có thể thấy được, thân thể nam tử có tu vi Tứ Nguyên Hóa Hồng của Thiên Ma nhất tộc tràn ngập điện mang màu tím, chỉ giằng co được một lát trực tiếp hóa thành mảnh vỡ.

Xoẹt.

Ngay cả hồn anh cũng không có cơ hội đào thoát, không gian bị nghiền nát, năng lượng khủng bố lập tức giống như một cơn lốc khuếch tán.

Trong không gian, một khối lệnh bài phong cách cổ xưa, tràn ngập bí văn, khí tức thái cổ lớn chừng bàn tay xuất hiện.

Sưu.

Trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên có lực hấp tuôn ra, nhanh chóng thu lệnh bài tràn ngập bí văn, phong cách cổ xưa kia thu vào trong lòng bàn tay.

Trong không gian hư vô, một nam tử thân hình gầy gò, mặc trường bào màu tím vàng xuất hiện, mắt nhìn thanh niên Ải Linh tộc trước mặt, trong mắt hiện lên vẻ lạnh lẽo, khóe miệng nở nụ cười tà.

Nam tử của Ải Linh tộc này có tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong, toàn thân có năng lượng âm hàn chấn động, vẻ mặt dữ tợ, thân thể giống như người lùn.

Nhưng khí tức âm hàn trên người chấn động kia lại khủng bố vô cùng, trong tay người này có một khối lệnh bài bằng lòng bàn tay, tràn ngập bí văn, khí tức cổ xưa.

- Ngươi là người tộc nào?

Giờ phút này, nam tử Ải Linh tộc này ngẩng đầu nhìn qua nam tử mặc trường bào màu tím vàng mà hỏi, ánh mắt cực kỳ nghi hoặc. Khí tức huyết sát âm hàn trên người đối phương không giống như nhân loại. Thế nhưng hắn khó có thể nhận ra đối phương rốt cuộc là loại chủng tộc nào trong các chủng tộc của Minh Linh.

- Chuyện này không liên quan tới ngươi. Giao ra Hồng Hoang lệnh là được rồi.

Nam tử mặc trường bào màu tím vàng lạnh nhạt nhìn nam tử Ải Linh tộc có tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong rồi nói.

- Cuồng vọng, muốn Hồng Hoang lệnh vậy thì phải nhìn xem ngươi có bổn sự này hay không. Ải Linh chân thân.

Nói xong, trong giây lát thân thể của nam tử Ải Linh tộc có tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong này run lên, một cỗ quang mang âm hàn chói mắt lập tức bộc phát ra. Quang mang âm hàn chói mắt bộc phát, không trung run lên, thân thể hắn hóa thành một thân thể cự lớn, ước chừng hơn trăm thước.

Thân là người Ải Linh tộc, coi như là thi triển Minh Linh chân thân so với chủng tộc khác cũng nhỏ hơn không ít, nhưng giờ phút này khí tức trên người hắn lại cường hãn tới cực hạn.

Trong hư không gió nổi mây phun, trên thân thể cực lớn của nam tử Ải Linh tộc, ánh mắt âm hàn lạnh lùng nhìn về phía nam tử mặc trường bào màu tím vàng nhạt kia, thủ ấn trong tay khẽ kết, một cỗ năng lượng âm hàn ngập trời bắn ra. Năng lượng âm hàn phô thiên cái địa khuếch tán, khiến cho không gian mơ hồ vặn vẹo.

Năng lượng âm hàn mạnh mẽ, hung hãn như vậy cơ hồ trong nháy mắt xuyên thủng không gian, vô thanh vô tức khiến cho không gian vặn vẹo.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, năng lượng âm hàn phô thiên cái địa giống như trong sát na ập xuống người nam tử mặc trường bào màu tím vàng kia.

Dưới uy thế khủng bố của năng lượng âm hàn này, không gian chung quanh nam tử mặc trường bào màu tím vàng bắt đầu hiện lên từng vòng gợn sóng đen kịt, đủ thấy được năng lượng âm hàn này khủng bố, mạnh mẽ ra sao.

Ô Ô.

Tất cả chỉ trong nháy mắt, cỗ năng lượng âm hàn khủng bố này trực tiếp bao phủ quanh thân nam tử mặc trường bào màu tím vàng nhạt, năng lượng âm hàn mênh mông như biển, giống như thủy triều, từng đợt, từng đợt không ngừng ập xuống người nam tử mặc trường bào màu tìm vàng nhạt kia, trong lúc mơ hồ có thanh âm thê lương, tiếng quỷ khóc thần sầu vang vọng không ngừng.

Giờ phút này nam tử mặc trường bào màu tím vàng nhạt kia dưới năng lượng âm hàn khủng bố, mênh mông chấn động kia không ngờ ngay cả vạt áo cũng không bị rung động một chút nào.

- Tam Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong, có chút thấp a.

Bỗng nhiên, nam tử mặc trường bào màu tím vàng nhạt xuất động, một cỗ sát khí âm hàn ngập trời đột nhiên khuếch tán, thân thể hắn ta trong nháy mắt này trực tiếp bành trướng, hóa thành thân thể khổng lồ chừng mấy trăm trượng. Sát khí âm hàn kia chính là khắc tinh của tất cả linh hồn.

Sưu Sưu.

Thân thể khổng lồ của hắn hiển hiện, mở miệng hút một cái, một vòng xoáy bằng sát khí âm hàn cực lớn trực tiếp lan tràn ra, giống như ngay cả không gian lớn chung quanh cũng muốn hút vào trong vòng xoáy. Trực tiếp đem năng lượng âm hàn quanh thân nam tử Ải Linh tộc có tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong kia hút vào trong cơ thể.

Cuối cùng dưới ánh mắt rung động, kinh sợ của nam tử Ải Linh tộc tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong kia, thân thể không nằm trong sự khống chế của hắn thu nhỏ lại từng khúc. Năng lượng âm hàn cuồn cuộn mênh mông trực tiếp bị cắn nuốt, hút ra. Cuối cùng thân thể giống như người lùn cũng trực tiếp bị cắn nuốt vào bên trong vòng xoáy kia.

Sưu.

Thân thể khổng lồ kia thu nhỏ lại, trong tay nam tử mặc trường bào màu tím vàng nhạt kia cũng xuất hiện một khối lệnh bài tràn ngập bí văn, phong cách cổ xưa, khóe miệng người này nở nụ cười vui vẻ.

Trong hư không bao la, quang mang màu lam chói mắt giống như mặt trời lên cao lan tràn ra, nhiệt độ cao khủng bố trong thoáng chốc xuất hiện trong mảnh hư không trắng xáo, lộ ra nhiệt độ đáng sợ ngay cả linh hồn cũng không có cách nào thừa nhận. Sau đó cả hư không trắng xóa bị một mảnh hỏa diễm màu xanh da trời nhiệt độ khủng bố bao phủ.

Chương 4468: La Sát đoạt hồn quyển 2

Trong hư không trắng xóa bao la, một cỗ khí tức cổ xưa lan tràn, hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn tràn ngập, hình thành một biển lửa màu xanh da trời.

Trong không gian, một cỗ khí tức khiến cho người ta rung động, sợ hãi lặng lẽ lan tràn. giờ phút này một đạo Phệ Hồn linh thân cực lớn xuất hiện trong không gian. Khí tức Tam Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong ở dưới hỏa diễm màu xanh da trời giống như hủy diệt vạn vật này lại không phát huy ra tác dụng gì.

Sát khí âm hàn khủng bố lập tức bị hỏa diễm màu xanh da trời thôn phệ, những hỏa diễm màu xanh da trời này giống như là khắc tinh.

Oanh.

Trong biển lửa màu xanh da trời cuồn cuộn, một đạo quang trụ bằng hỏa diễm màu xanh da trời cực lớn tựa như một đạo sấm sét màu xanh ầm ầm đánh vào trên người Phệ Hồn linh thân cực lớn kia. Hỏa diễm màu xanh da trời giống như hung thú thôn phệ vạn vật, lập tức trực tiếp phá hủy Phệ Hồn linh thân khổng lồ.

Ô ô...

Tiếng kêu thảm thiết thê lương vang vọng, Phệ Hồn linh thân khổng lồ của hắn trong nháy mắt đã bị thiêu đốt thành tro bụi, căn bản không có bao nhiêu lực lượng chống lại. Hồn anh chạy trốn ra, thế nhưng cũng lập tức bị một cơn sóng lửa trong biển lửa màu xanh da trời này bao phủ, thôn phệ.

Xì xì.

Hồn anh chạm vào hỏa diễm màu xanh da trời này lập tức bị thiêu đốt thành sương mù hư vô màu trắng.

Phệ hồn linh thân của người có tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng của

Phệ Hồn nhất tộc thần hồn câu diệt, hỏa diễm màu xanh da trời cuồn cuộn cũng lập tức biến mất, một đạo thân ảnh màu lam xuất hiện bên trong không gian. Trong tay nắm một khối lệnh bàn tràn ngập bí văn, phong cách cổ xưa.

- Tam Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong, thực lực không kém.

Trong không gian hư vô, một đạo thân ảnh mặc áo bào màu vàng cao ngất nhìn nữ tử La Sát tộc tuyệt mỹ trước mắt, ấn ký tà dị ở trong mi tâm khẽ nhúc nhích, ánh mắt thâm thúy kia khiến cho người ta nhìn vào có cảm giác muốn thần phục.

Nữ tử tuyệt mỹ của La Sát tộc nhìn thanh niên mặc áo bào màu vàng, dung nhan tuyệt mỹ, ánh mắt lạnh lẽo mà âm hàn, một cỗ khí tức La Sát quanh thân giống như núi lửa phun trào lập tức lan tràn ra. Thân thể mềm mại ở trong khí tức la sát mênh mông kia lại giống như bàn thạch không thể rung chuyển, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo như băng.

- Tiểu tử Thú tộc, muốn chết.

- Chỉ tiếc ngươi không còn thực lực này, La Sát nhất tộc sao? Quá bình thường.

Mắt nhìn nữ tử La Sát tộc lạnh lẽo như băng kia, ánh mắt Tiểu Long khẽ đảo, đối chọi gay gắt, ánh mắt giống như khiến cho người ta thuần phục kia giờ phút này cũng lạnh lùng nhìn về phía nữ tử tuyệt mỹ của La Sát tộc kia.

- Hừ, Thú tộc không biết tự lượng sức mình. So sánh với La Sát nhất tộc ta mà nói, Thú tộc các ngươi còn kém xa.

Tiểu Long nói xong, khuôn mặt nữ tử tuyệt mỹ của La Sát nhất tộc cứng lại, trong hai mắt có một cỗ sát ý khiến cho lòng người lạnh lẽo tuôn ra, hai mắt đỏ tươi, tràn ngập huyết sát. Khí tức và năng lượng Tam Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong không còn giữ lại mà triệt để bạo liệt.

Oanh.

Năng lượng khủng bố như vậy khuếch tán, khiến cho không gian chung quanh ầm ầm run lên. Một cỗ năng lượng âm hàn cực lớn giống như cơn lốc xuất hiện ở không gian quanh thân nữ tử tuyệt mỹ của La Sát tộc, năng lượng khủng bố bộc phát, bàn tay không ngừng ngưng tụ thủ ấn.

Theo nữ tử tuyệt mỹ của La Sát nhất tộc không ngừng ngưng tụ thủ ấn, cả hư không bao la kịch liệt run rẩy, đột nhiên xuất hiện từng khe nứt đen kịt.

Mắt thấy tất cả trước mắt, Tiểu Long lơ lửng đứng đó, lạnh nhạt nhìn nữ tử này. Ánh mắt giống như khiến cho người ta muốn thần phục hiện lên sự vui vẻ. Trong ánh mắt vui vẻ này còn có hàn ý lẳng lặng hiển hiện.

- La Sát đoạt hồn quyền, chết đi.

Nữ tử tuyệt mỹ của La Sát nhất tộc quát lên một tiếng, trong cơn lốc bằng năng lượng âm hàn khổng lồ kia có một khe nứt âm hàn cực lớn xoay tròn. Giống như một vòng xoáy trong trời cao, không gian chung quanh không ngừng lan tràn ra vết nứt không gian. Dùng khí tức khiến cho người ta sởn hết gai gốc lan tràn, hung hăng thôn phệ Tiểu Long.

Xoẹt.

Tốc độ của vòng tròn âm hàn cực kỳ khủng bố, chỉ trong vài cái lóe lên đã xuất hiện trước người Tiểu Long, giống như cái miệng rộng của một đầu cự thú dữ tợn, muốn thôn phệ Tiểu Long vào bên trong.

- Ta nói rồi, ngươi còn chưa có thực lực này, La Sát nhất tộc chỉ là mặt hàng bình thường mà thôi.

Cái miệng rồng của Tiểu Long cười nhạt một tiếng, khi thanh âm nhàn nhạt của Tiểu Long vừa mới dứt, quanh thân có một cỗ hỏa diễm màu vàng quỷ dị giống như thực chất lan tràn ra, không lùi mà tiến tới. Cánh tay vung lên, bàn chân đạp mạnh hư không, thân ảnh màu vàng lập tức phóng lên trên trời.

Ngao.

Tiếp đó trong nháy mắt, khi thân ảnh Tiểu Long phóng lên trời đã hóa thành bản thể khổng lồ, một đầu cự long tràn ngập hỏa diễm màu vàng xẹt qua trời cao. Trên lưng có hỏa diễm màu vàng nhảy lên, trên long lân toàn thân trong lúc mơ hồ có bí văn hiển hiện, đây đúng là bí văn phác họa một đồ án Huyền Vũ.

- Phá.

Bản thể khổng lồ của Tiểu Long xuất hiện, lập tức bắn về phía vòng tròn âm hàn cực lớn phía trước. Thân thể cự long màu vàng mang theo một cỗ năng lượng quỷ dị hội tụ, khiến cho trong không gian to lớn nổi lên sóng to gió lớn.

Ken két.

Đầu cự long màu vàng này phóng vào trong vòng tròn âm hàn cực lớn kia, vòng tròn âm hàn cực lớn trực tiếp rạn nứt, vết nứt dễ dàng lan tràn ra chung quanh.

Phụt.

Trong chớp mắt ngắn ngủi này, khe nứt âm hàn rạn nứt, trong miệng nữ tử tuyệt mỹ của La Sát tộc kia lập tức có máu tươi điên cuồng phun ra không ngớt, ánh mắt nàng trong thoáng chốc chuyển thành hoảng sợ. Lúc này đầu cự long màu vàng mang theo hỏa diễm màu vàng khủng bố đã phóng tới trước người nàng, nhiệt độ cao trên hỏa diễm màu vàng quỷ dị kia lan tràn ra khiến cho không gian chung quanh như cứng lại.

- Đây là Thú tộc gì? Tại sao lại mạnh như vậy?

Giờ phút này, trong lòng nữ tử tuyệt mỹ của La Sát tộc này mới hoảng hốt, trong hai mắt hiện lên vẻ kinh hãi. Trước mặt cự long màu vàng này không gian chung quanh đều cứng lại. Nguyên lực trong cơ thể nàng giống như bị áp chế tới đình trệ, hỏa diễm màu vàn khiến cho linh hồn héo rút. Một cỗ uy áp hoàng giả lan tràn, nàng muốn chạy trốn cũng khó khăn.

Ngao.

Cự long màu vàng này rít lên một tiếng trầm thấp, cái miệng dữ tợn mở ra, dùng xu thế như sấm sét, cái miệng giống như muốn cắn xé, nghiền nát không gian, lập tức nuốt nữ tử tuyệt mỹ của La Sát tộc kia vào trong miệng.

Trong không gian hư vô trắng xóa, thân thể cao ngất của Lục Kinh Vân đứng sừng sững, khí thế trên người mênh mông, nguy nga, giống như một ngọn núi lớn không thể rung chuyển. Dưới hàng lông mày kiếm, hai mắt nhắm chặt, trong mắt có quang mang đỏ trắng, giống như là một lợi tiễn sắc bén bắn ra. Một cỗ khí tức sát phạt bàng bạc trên người giống như cơn lốc khuếch tán ra bốn phía.

Chương 4469: Bảy mươi hai khối cự thạch

- Chết đi.

Dứt lời trong tay Lục Kinh Vân xuất hiện một thanh đại đao màu đỏ trắng, một đao đánh xuống, lập tức rơi vào người Tu La chân thân của một người Tu La nhất tộc có tu vi Tam nguyên Hóa Hồng. Đao mang đánh xuống, không gian chung quanh Tu La chân thân khổng lồ nứt vỡ từng khúc.

Rầm rầm rầm.

Thân thể Tu La khổng lồ nổ tung, không gian chung quanh cũng liên tiếp nổ tung, nứt vỡ, khí tức, năng lượng sắc bén sát phạt giống như một quả bom nổ tung trong hư không trắng xóa này. Thanh âm bạo liệt, đinh tai nhức óc vang vọng. Năng lượng sát phạt khủng bố giống như gợn sóng lan tràn, tán loạn trên không trung.

- Hừ, nhân loại nhỏ bé, muốn chết.

Trong hư không trắng xóa, một nữ tử Tu La nhất tộc mỹ mạo, dáng người mềm mại, uyển chuyển, trong tay có một kiện linh khí trường tiên có vô số chiếc gai màu đỏ giống như độc xà không ngừng xoay tròn trên không trung, mang theo tiếng xé gió, đồng thời còn có tiếng kêu thê lương, sắc bén vang vọng.

Toàn thân nàng ta lan tràn ra khí tức Tu La hung hãn, bên dưới tiên ảnh của nữ tử này hiện lên không ít vết nứt không gian đen kịt. Mỗi một vết nứt đều mang theo năng lượng cường hãn có thể xuyên thủng không gian. Vô số tiên ảnh rậm rạp chằng chịt quỷ dị vô cùng bao phủ không gian, bao phủ nữ tử tuyệt mỹ, thanh nhã này vào bên trong.

- Mới chỉ là Tam Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong, ngươi còn quá yếu.

Nữ tử thanh nhã này thì thào nói, khi thanh âm của nàng vừa mới dứt, quanh thân đột nhiên có một cỗ quang mang màu xanh đậm giống như cơn lốc khuếch tán ra.

Quang mang màu xanh đậm này khuếch tán, tiên ảnh ngập trời giống như trực tiếp bị cắn nuốt, biến mất không thấy gì nữa.

Xoẹt.

Đồng thời, thân ảnh của nữ tử thanh nhã, tuyệt mỹ này xuyên qua không gian, tàn ảnh cũng mang theo đường cong mê người lập tức xuất hiện trước nữ tử Tu La nhất tộc có dung mạo xinh đẹp kia. Thân ảnh giống như hồ điệp bay lượn, bàn tay ngọc tung bay, một đạo chưởng ấn màu xanh trực tiếp được đánh ra. Chưởng ấn dùng xu thế không thể tưởng tượng được đánh vào trên người nữ tử của Tu La nhất tộc kia.

- Hóa ra ngươi đã... Ngươi...

Nữ tử xinh đẹp của Tu La nhất tộc kia lúc này dường như mới chính thức biết rõ thực lực của nữ tử thanh nhã trước mắt rốt cuộc đã đến bước kia. Ánh mắt hoảng sợ, đồng tử co rút lại, tràn ngập vẻ sợ hãi, còn chưa kịp phản ứng, mà lúc này có muốn phản ứng cũng không kịp.

Xoẹt.

Dưới đạo chưởng ấn bay bổng này, sinh cơ trên thân thể nữ tử xinh đẹp của Tu La nhất tộc kia lập tức biến mất, cả phiến không gian hóa thành hư vô. Bộ dáng xinh đẹp trong chớp mắt chuyển thành già nua, khuôn mặt đầy nếp nhăn, tóc trắng xóa. Sau đó thân thể bắt đầu héo rũ. Cuối cùng trực tiếp lơ lửng trong hư không trắng xóa này, sinh cơ trên người đều biến mất không thấy gì nữa.

Sưu.

Một khối lệnh bài tràn ngập bí văn, phong cách cổ xưa xuất hiện trong tay nữ tử thanh nhã này. Trong mi tâm nàng có một đạo linh hồn lực rót vào bên trong, không gian chung quanh lập tức nổi lên chấn động. Chấn động lan tràn, không gian vặn vẹo, lập tức xuất hiện một cánh cửa trong không gian.

Hai mắt nữ tử thanh nhã, tuyệt mỹ này khẽ đảo, thân ảnh xinh đẹp lóe lên, hai chân liên tục bước về phía trước, lập tức tiến vào trong cánh cửa không gian kia.

....

Đây là một mảnh không gian cực lớn, không gian to lớn vượt quá sự tưởng tượng của người ta.

Trong không gian này không có trời, không có đất, vô biên vô hạn, bao la vô cùng.

Phía trên không gian có bảy mươi hai khối cự thạch hình bầu dục, tựa như bảy mươi hai ngọn núi cực lớn đang lơ lửng trong không gian bao la vô biên vô hạn này.

Bảy mươi hai ngọn núi khổng lồ này tựa như hung thú ngập trời đứng sừng sững trong không gian này trăm triệu năm rồi.

Khí tức trong không gian này đủ để khiến cho người có tu vi Tuyên Cổ cảnh cao giai cũng khó có thể đặt chân vào bên trong.

Trên không trung bao la, trong phiên thiên địa này đột nhiên xuất hiện một hồi chấn động. Loại chấn động này càng ngày càng mạnh, ngay sau đó gợn sóng không gian run lên. Trong gợn sóng không gian lập tức có một nam tử tuấn mỹ tuyệt luân mặc một bộ hoa bào màu xanh da trời nhảy ra.

Nam tử tuấn mỹ có mái tóc dài đen nhánh, búi thành búi tóc vô cùng cao quý. Dáng người thon dài giống như một chiếc cọc tiêu, hai mắt lúc này nhìn tất cả mọi thứ trong không gian, trong mắt hiện lên vẻ chấn động khó nói nên lời.

Oanh.

Nam tử tuấn mỹ này xuất hiện, cự thạch run lên, lập tức có một cỗ lưu quang trong suốt giống như là khe nứt xuất hiện, bao phủ ngọn núi này vào bên trong. Nam tử tuấn mỹ tuyệt luân kia cũng bị bao phủ vào bên trong, không gian chung quanh mơ hồ xuất hiện chấn động. Dường như không gian bên trong đã bị phong tỏa.

Sưu.

Lần nữa trên một tảng đá lớn xuất hiện gợn sóng khong gian, một đạo thân ảnh màu xanh nhảy ra khỏi gợn sóng không gian đang chấn động, người này chính là Lục Lâm Thiên đoạt được Hồng Hoang lệnh trong khối đại lục số một.

Oanh.

Lục Lâm Thiên xuất hiện, tảng đá lớn dưới chân giống như ngọn núi lớn này cũng run lên, lập tức cũng có một đạo lưu quang trong suốt giống như khe nứt bao phủ trọn ngọn núi, ngay cả Lục Lâm Thiên cũng bị bao phủ vào bên trong.

Trong không gian chung quanh mơ hồ xuất hiện chấn động, Lục Lâm Thiên chau mày, phát hiện ra không gian chung quanh đã vặn vẹo, sợ rằng không có cách nào cưỡng ép đi ra bên ngoài.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện, mắt nhìn tất cả mọi thứ trong không gian bao la này, ánh mắt biến đổi. Không biết siêu cấp cường giả bực nào mới có thể bố trí ra không gian cực lớn như vậy.

Bỗng nhiên Lục Lâm Thiên cảm giác được cái gì đó mà bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía trước. Trong mắt của hắn hiện lên một nam tử tuấn mỹ dị thường. Trong mắt của Lục Lâm Thiên, nam tử kia tuấn mỹ tới nỗi khiến cho ánh mắt Lục Lâm Thiên phải âm thầm biến đổi.

Vốn Lục Lâm Thiên cho rằng Phi Ưng Lăng Phong, Lam Thập Tam, Nhược Vô Trần, mấy người này đã là kẻ đủ gây tai họa cho nữ nhân, trong thiên hạ sợ rằng khó tìm được kẻ thứ hai tuấn mỹ hơn bọn họ.

Thế nhưng lúc này nhìn thấy nam tử mặc hoa bào màu xanh da trời kia Lục Lâm Thiên mới biết được suy nghĩ trước đó của mình đã sai.

Nam tử tuấn mỹ phía trước thậm chí so với đám người Phi Ưng Lăng Phong, Lam Thập Tam, Nhược Vô Trần còn tuấn mỹ hơn nhiều, trọng yếu nhất là cỗ khí chất trên người hắn ta so với Lam Thập Tam, Nhược Vô Trần, Phi Ưng Lăng Phong mà nói chỉ có hơn chứ không kém. Thậm chí có thể nói, đám người Phi Ưng Lăng Phong, Lam Thậm Tam, Nhược Vô Trần cũng không có cách nào so sánh được với người này.

Giờ phút này nam tử tuấn mỹ dị thường kia cũng nhìn về phía Lục Lâm Thiên. Mắt nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt trong thoáng chốc biến ảo, khí tức vốn không hề bận tâm tới mọi việc chung quanh trong thoáng chốc biến chuyển, một cỗ khí thế vô hình bỗng nhiên bắt đầu lan tràn ra.

- Là hắn.

Chương 4470: Vô tiền khoáng hậu 1

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, từ khí tức Lục Lâm Thiên không khó nhận ra, nam tử tuấn mỹ dị thường này chính là người không hiện thân trên Mẫn Tinh đại lục khi trước. Người được đám người Bà Trĩ xưng là nguyên soái, nguyên soái Thiên La minh, không hề nghi ngờ, chính là người nổi bật, đỉnh phong nhất trong Thiên La minh.

Một cỗ khí tức quanh thân Lục Lâm Thiên chấn động, bốn mắt của hai người nhìn nhau, tuy rằng cách xa nhau, thế nhưng bầu không khí chung quanh trở nên căng cứng, có cảm giác giống như giương cung bạt kiếm.

Oanh.

Trên một tảng đá lớn khác trong bảy mươi hai khối bắt đầu có gợn sóng lập lòe, một đạo thân ảnh nhảy ra khỏi gợn sóng không gian đang chấn động rồi đáp xuống tảng đá, cự thạch dưới chân giống như ngọn núi khổng lồ theo đó run lên. Một đạo quang mang trong suốt lập tức bao phủ lấy người này.

Người thứ ba tới này cũng là một nam tử, người mặc một trường bào màu tím, sắc mặt lạnh lùng, thần thái có vẻ thanh tao lịch sự, hai mắt linh động, giống như hai khối ngọc thạch.

Mà hắn giờ phút này cũng bị quang mang bao phủ, vẻ mặt lại cực kỳ lạnh nhạt, thậm chí ngay cả chung quanh cũng không thèm liếc nhìn, chỉ lẳng lặng đứng trên khối đá lớn giống như ngọn núi này.

Xoẹt.

Ngay sau đó trên không ít khối cự thạch giống như ngọn núi bắt đầu nổi lên chấn động, đạo thân ảnh thứ tư nhảy ra, người mặc trường bào màu vàng, trên đầu là mái tóc xoăn màu vàng, mi tâm có ấn kỳ tà dị.

Đạo thân ảnh thứ năm đáp xuống, người mặc trường bào màu tím nhạt, thân thể gầy gò, toàn thân có khí tức huyết sát âm hàn. Đạo thân ảnh thứ sáu có mái tóc đen nhánh, ánh mắt như sao. Đạo thân ảnh thứ bảy mặc trường bào màu lam, khí tức âm hàn mà nóng bỏng, thế nhưng lại thu liễm vô cùng sâu, khó ai có thể phát giác ra.

Đạo thân ảnh thứ tám chính là một nữ tử thanh nhã. Thân ảnh xinh đẹp mà mềm mại, nhất cử nhất động đều lộ ra khí chất cao quý. Nữ tử thứ chín mặc cung trang màu đỏ giống như máu tươi lưu chuyển. Thân thể uyển chuyển khiến cho người ta sôi trào. Nữ tử thứ mười mặc y phục trắng như tuyết, thánh khiết mà cao quý.

Từng đạo thân ảnh bắt đầu đáp xuống trên từng khối đá lớn, lập tức bị quang mang năng lượng bao phủ.

Lục Lâm Thiên nhìn từng đạo thân ảnh xuất hiện, nam tử thứ ba không phải là người Thương Khung minh cho nên tự nhiên là người của Thiên La minh. Người thứ tư chính là Tiểu Long chứ không phải là ai khác. Sau đó là Bắc Cung Vô Song, Mẫu Đơn, Phong Du Du nối tiếp xuất hiện.

Ầm ầm.

Không gian thi thoảng run lên, ước chừng sau nửa canh giờ. Trên bảy mươi hai khối đá lớn đại bộ phận đều có người xuất hiện, đều bị quang mang năng lượng bao phủ.

Mỗi một đạo thân ảnh đáp xuống đều có quang mang năng lượng bao phủ, khối đá lớn cũng theo đó run lên. Chỉ còn lại một khối đá lớn cuối cùng là không có ai đặt chân.

- Tử Yên, Lam Thập Tam.

Lục Lâm Thiên nhìn từng đạo thân ảnh không ngừng đáp xuống, đại bộ phận đều là người Thiên La minh. Sau khi đám người Bắc Cung Vô Song, Mẫu Đơn, Phong Du Du, Lục Kinh Vân xuất hiện, Tử Yên cũng xuất hiện, mặt khác Lam Thập Tam cũng đột nhiên xuất hiện trong đó.

Cuối cùng Lục Tâm ĐỒng xuất hiện cũng làm cho Lục Lâm Thiên có chút bất ngờ không nhỏ. Không ngờ đại biểu của Côn Vân thế giới không tranh đoạt Hồng Hoang lệnh mà là bị Lục Tâm Đồng đạt được.

Đám người Vũ Thoát Phàm, Diễm Hân, Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ, Ngưu Trĩ, Kim Hổ, Phong Dạ Phiêu, bảy người này cũng xuất hiện ở bên trong. Sợ rằng đám người Thì Trường Ức, Cam Ngộ Kỳ, Ô Tự An đã vô duyên với Hồng Hoang lệnh.

Trên bảy mươi hai khối đá lớn lúc này đã có bảy mươi mốt đạo quang mang bao phủ, chỉ có một khối đá là chưa có ai đặt chân lên.

Bảy mươi mốt người, ánh mắt Lục Lâm Thiên quét qua toàn bộ. Tới bây giờ người Thương Khung minh ở đây chỉ có mười chín người mà thôi. Còn lại đều là người Thiên La minh, khác biệt thực sự quá lớn một chút.

Nam tử Thiên La minh tuấn mỹ dị thường kia nhìn thấy vô số thanh niên nam nữ tử Thiên La minh chung quanh xuất hiện, trên mặt cũng không hiện lên quá nhiều chấn động, trong mắt cũng không có bao nhiêu vẻ cao hứng.

Mọi người đáp xuống, trước tiên lập tức đánh giá tất cả mọi thứ trong không gian bao la này, đối với bất luận một kẻ nào mà nói, tất cả mọi thứ trong không gian này đều lạ lẫm.

Trong quang mang năng lượng, mọi người lúc này cũng chỉ có thể yên tĩnh đứng trên khối đá lớn dưới chân. Lam Thập Tam đáp xuống, cũng chỉ có thể gật đầu với Lục Lâm Thiên phía xa, vẻ mặt hưng phấn, kích động, thế nhưng lại không có cách nào nhảy ra khỏi khối đá này.

Sưu Sưu.

Trên không trung bao la, không gian phía trên một khối đá cuối cùng cũng xuất hiện một hồi chấn động. Ngay sau đó gợn sóng không gian run lên, lập tức có một nữ tử mặc váy tím nhảy ra. Thân ảnh xinh đẹp đáp xuống, khối đá dưới chân run lên, một cỗ quang mang năng lượng giống như lưu quang trong suốt đem trọn khối đá dưới chân nàng bao phủ. Mà khi nữ tử mặc váy tím này xuất hiện, ánh mắt đám người Bắc Cung Vô Song, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long xuất hiện vẻ chấn động.

Nữ tử mặc váy tím này mắt ngọc mày ngài, hai hàng lông mi có phần lạnh lùng, người này đám người Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Bắc Cung Vô Song không thể nào không biết. Nữ tử này chính là Ma Kiếm Nguyên Nhược Lan của Thiên Kiếm môn khi trước.

Trong Linh Vũ thế giới, trong thi đấu chọn ra thập đại cường giả do Thiên Địa các tổ chức lúc trước, thực lực mà Nguyên Nhược Lan biểu hiện ra tuyệt đối bất phàm. Dựa vào ma kiếm, thực lực có thể nói là người duy nhất trong đám người trẻ tuổi có thể đánh đồng được với Lục Lâm Thiên.

Mắt nhìn Nguyên Nhược Lan, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, khóe miệng nở nụ cười khổ.

Lục Lâm Thiên lập tức quét qua toàn trường, Thương Khung minh tăng thêm Thiên Linh cung, Phi Thiên đạo tặc còn có Thiên Địa các, tổng cộng cũng chỉ có hai mươi người mà thôi. Mà Thiên La minh lại tổng cộng tranh đoạt được năm mươi hai danh ngạch, so với Thương Khung minh hơn gấp đôi có thừa. Thiên Địa các lúc này không ngờ có bốn người đồng thời đạt được Hồng Hoang lệnh, không thể không nói đây chính là đầu hắc mã lớn nhất trong lần tranh đoạt Hồng Hoang lệnh này.

Trên phương diện nhân số, Lục Lâm Thiên cũng có chút nào kinh ngạc, thậm chí còn có chút ngạc nhiên, nhân số dường như so với trong tưởng tượng còn lớn hơn một chút.

Hai mươi danh ngạch, so với kế hoạch ban đầu của Lục Lâm Thiên còn nhiều hơn không ít.

- Truyền tống trận hình chiếu thời không có lẽ cũng sắp bắt đầu a.

Mắt nhìn toàn trường, trên mặt Lục Lâm Thiên hiện lên chút vui vẻ. Đồn rằng mỗi một lần tranh đoạt Hồng Hoang điện, trong ba ngàn đại thiên thế giới. Trong mỗi một đại thế giới đều có truyền tống trận hình chiếu thời không, giống như Vạn thế đối quyết khi trước vậy.

Lục Lâm Thiên nhớ rõ đám người Phong Bá Nam, Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên đã từng đề cập tới nhiều lần. Sau mỗi một lần tranh đoạt Hồng Hoang lệnh cùng Hồng Hoang điện, trong tất cả các đại thế giới đều sẽ mở ra truyền tống trận hình chiếu thời không. Đến lúc đó tất cả mọi thứ trong chỗ sâu nhất của Thương Khung chiến trường này bên ngoài đều có thể nhìn thấy rõ ràng. Ngay cả âm thanh cũng nghe được đầy đủ.

Chương 4471: Vô tiền khoáng hậu 2

Truyền tống trận hình chiếu thời không này Lục Lâm Thiên cũng không xa lạ gì. Bố trí trận pháp truyền tống trận hình chiếu thời không cần tu luyện giả tinh thông áo nghĩa linh hồn, không gian thời gian mới có thể bố trí được. Thực lực còn phải đạt tới ngoài Niết Bàn cảnh.

Loại cường giả mang ba loại áo nghĩa kỳ lạ này mà nói, trong cả ba ngàn đại thiên thế giới cũng không có bao nhiêu, mà khoảng cách càng xa, truyền tống trận hình chiếu thời không sẽ càng lớn. Bởi vậy cần cường giả thực lực càng mạnh thì mới có bản lĩnh bố trí được. Bởi vì trước kia Thượng Thanh thế giới thực sự không có bao nhiêu người có thể tranh đoạt được Hồng Hoang lệnh, cho nên mỗi một lần tranh đoạt Hồng Hoang lệnh, Thượng Thanh thế giới đều không bố trí Truyền tống trận hình chiếu thời không cỡ lớn.

Dù sao ngay cả Hồng Hoang lệnh cũng không tranh đoạt được, bố trí truyền tống trận hình chiếu thời không cũng chỉ có mất mặt mà thôi. Những cường giả trong Thượng Thanh thế giới cũng không đành lòng coi.

Cho nên hiện tại trong đám người tranh đoạt Hồng Hoang lệnh, cũng chỉ có một ít cường giả Cổ tộc mới biết được mọi chuyện, cho nên Thượng Thanh thế giới sẽ không làm rầm rộ.

Đã nhiều năm như vậy, thậm chí có không ít cường giả sống lâu năm đã quên đi chuyện truyền tống trận hình chiếu thời không.

Thượng Thanh thế giới đã không biết bao nhiêu năm rồi không có tuyên bố chuyện tranh giành Hồng Hoang lệnh và Hồng Hoang điện. Những năm qua coi như là có, đó cũng là nghị luận một chút về lúc tranh đoạt Hồng Hoang lệnh mà thôi. Nhưng cũng sẽ không có bao nhiêu người chú ý.

Ngay cả Hồng Hoang lệnh cũng không tranh đoạt được một khối. Cho dù là ai cũng không có mặt mũi mà thảo luận.

Oanh.

Bảy mươi hai người tranh đoạt được Hồng Hoang lệnh xuấ thiện, cả không gian đột nhiên run lên, cùng lúc đó, hư không trên bảy mươi hai khối đá xoay tròn, di cuyển, khí tức cổ xưa mênh mông tràn ngập.

Sưu Sưu.

Cùng lúc, trong ba ngàn Đại thiên thế giới, trong mật địa Thiên giới của mỗi một đại thế giới hỗn độn đều có một khối đá cực lớn. Bên trên khối đá lớn này bắt đầu xuấ thiện không gian chấn đọng.

Xoẹt.

Trên Thượng Thanh thế giới, mật địa Thiên giới, trên Chiến đài bao la mấy ngày nay đã dừng việc khiêu chiến. Mà trên Chiến đài đã được dựng một bức tường bằng ngọc cực lớn, giống như là một tấm màn.

Vào ba ngày trước đó, Đường Ám trưởng lão của mật địa Thiên giới hạ lệnh, lần này trên Chiến đài sẽ bố trí một truyền tống trận hình chiếu thời không siêu cấp, do Tam Kỳ tông lão vừa mới xuất quan tự mình bố trí. Sau ba ngày sẽ quan sát việc trọng đại là tranh đoạt Hồng Hoang lệnh trong chỗ sâu nhất của Thương Khung chiến trường.

Đồng thời, trong lúc Thương Khung minh ở trong Thương Khung chiến trường tranh đoạt Hồng Hoang điện. Mật địa Nhân giới, mật địa Địa giới, còn có mật địa Thiên giới. Các Cổ tộc, đại tộc, thế lực lớn đều có thể phái ra đại biểu tiến vào trong mật địa Thiên giới, quan sát việc tranh đoạt Hồng Hoang điện.

Tin tức này truyền ra lập tức khiến cho cả Thượng Thanh thế giới sôi trào.

Trong lúc nhất thời, Cổ tộc trên Thượng Thanh thế giới, đại tộc, thế lực lớn, trước sau đều phái ra đại biểu, nhao nhao tiến vào trong mật địa Thiên giới.

Mà việc này cũng trở thành việc trọng đại của Thượng Thanh thế giới, trở thành tiêu điểm nghị luận của mọi người trong các tửu quán, trà lâu.

Đối với quyết định của cao tầng trong mật địa Thiên giới, một ít người có ánh mắt không tầm thường không khó biết được, mật địa Thiên giới lúc này có động tĩnh lớn như vậy, không thể nghi ngờ đã có vài phần nắm chắc trong tranh đoạt Hồng Hoang điện. Ít nhất có lẽ cũng có người tranh đoạt Hồng Hoang lệnh.

Bất kể như thế nào, lần này Lục Lâm Thiên đại biểu cho Thượng Thanh thế giới đi tranh đoạt Hồng Hoang điện.

Tục truyền nói, trong mật địa Thiên giới, thậm chí tự mình mời người Phi Linh môn trong Vô Sắc Trung thiên thế giới còn có Phi Linh thương hội. Mời đại biểu của Phi Linh môn và Phi Linh thương hội tiến vào trong mật địa Thiên giới, tận mắt chứng kiên tranh đoạt Hồng Hoang điện.

Bởi vậy ba ngày sau, trên Chiến đài của mật địa Thiên giới, trên trăm vạn người tập trung ở chung quanh quan sát. Trên trăm vạn người tuyệt đại bộ phận đều là đại biểu của các thế lực lớn, các đại gia tộc hội tụ lại.

Không thể không nói, lần này trình độ náo nhiệt trong mật địa Thiên giới tuyệt đối là vô tiền khoáng hậu.

Trước Chiến đài, từng ánh mắt dường như đều đang chờ mong điều gì đó, cùng nhau chờ đợi thứ gì đó.

Trên không trung, tất cả đệ tử Cổ tộc và trưởng lão đều lẳng lặng chờ, khí tức tự dưng căng cứng.

Bốn phía Chiến đài yên tĩnh, yên tĩnh tới áp lực, không có bất kỳ ai mở miệng nói chuyện.

Bỗng nhiên, trên Chiến đài, trên bức tường bằng ngọc cực lớn kia bắt đầu nổi lên chấn động, không gian vặn vẹo. Từ từ, một cỗ quang mang nhu hòa từ bên trên bức tường bằng ngọc kia tràn ra.

Oanh.

Cả Chiến đài lập tức run lên, quang mang nhu hòa chói mắt giống như vô cùng vô tận lan tràn ra.

Bốn phía Chiến đài, từng ánh mắt lập tức nhìn vào thạch bích trên Chiến đài, khí tức áp lực trong nháy mắt này cũng tới tận cùng, áp lực tới tình trạng cực hạn.

Cùng lúc này vô số ánh mắt ở đây run rẩy, tim bắt đầu đập nhanh hơn, không ít thanh niên nam nữ của Cổ tộc, thậm chí là trưởng lão... hai tay nắm chặt, ánh mắt chăm chú nhìn vào quang mang vô tận phía trên Chiến đài không dời mắt, ánh mắt đỏ lên, tràn ngập vẻ lo lắng và chờ mong.

Mọi người nắm chặt hai tay, chờ đợi trong sự lo lắng, bên trong quang mang chói mắt trên thạch bích lập tức lộ ra một mảnh hư không bao la khôn cùng.

Trên hư không, mây mù mờ ảo, hùng hồn, bao la, mờ mịt, cổ xưa mà tang thương, không có trời, không có đất, vô biên vô hạn, bao la vô cùng. Không gian to lớn, vượt quá sự tưởng tượng của mọi người.

Trong không gian này có bảy mươi hai khối đá lớn hình bầu dục, giống như bảy mươi hai ngọn núi cực lớn lơ lửng trong hư không bao la vô biên vô hạn này, bảy mươi hai ngọn núi khổng lồ này dường như là hung thú ngập trời đã tồn tại trong không gian này trăm triệu năm qua.

Nhìn xuyên qua truyền tống trận hình chiếu thời không, khí tức trong không gian này cũng khiến cho tất cả mọi người hãi hùng khiếp vía, làm cho mọi người nhìn vào đều cỏ cảm giác hô hấp khó khăn.

Từng ánh mắt nhìn vào bảy mươi hai khối đá lớn giống như bảy mươi hai ngọn núi lớn trong hư không vô tận kia, tự nhiên trong lòng có một cảm giác nhỏ bé lan tràn ra.

- Thứ nhất Thiên Bảng, đó là Lục Lâm Thiên.

- Phong Du Du thứ hai Thiên Bảng, Phong Du Du của Phong gia.

- Thứ ba Thiên Bảng, Lục Kinh Vân.

- Bắc Cung Vô Song, còn có Bắc Cung Vô Song cũng nắm được Hồng Hoang lệnh, đó là Bắc Cung Vô Song.

Trước Chiến đài, sự yên tĩnh trong áp lực tràn ngập không gian này. Mắt nhìn hư không bao la, vô biên vô hạn phía trước, bốn đạo thân ảnh trên bảy mươi hai khối đá lớn kia khiến cho vô số ánh mắt trong mật địa Thiên giới run run.

Rung động bực này khó có thể nói nên lời, từng ánh mắt rung động, kích động, rốt cuộc bầu không khí áp lực tới tận cùng cũng bộc phát. Trong nháy mắt này, đám người đứng xem bên ngoài triệt để bộc phát.

Chương 4472: Chính thức bắt đầu

- Lục Lâm Thiên, Phong Du Du, Lục Kinh Vân, ta biết ngay đám người này đều có thể thu được Hồng Hoang lệnh mà.

- Bốn, Thượng Thanh thế giới chúng ta có bốn người nắm được Hồng Hoang lệnh.

- Bốn khối Hồng Hoang lệnh, Thượng Thanh thế giới chúng ta thắng to rồi.

Từng tiếng nghị luận chỉ trong thoáng chốc bộc phát, hội tụ lại tạo thành thanh âm giống như tiếng sấm vang vọng.

Ba ngàn Đại thiên thế giới, trong Thượng Thanh thế giới chiếm lấy bốn cái, chuyện này đủ để khiến cho Thượng Thanh thế giới sôi trào.

Bốn phía Chiến đài lúc này vô số đệ tử Cổ tộc và trưởng lão, tông lão của hai đại liên minh đều rung động, đám người đứng xem bên ngoài sôi trào tới mức tận cùng.

- Chưởng môn, Thiếu chưởng môn, Bắc Cung phu nhân, đại tiểu thư đều đạt được Hồng Hoang lệnh.

Trong Phi Linh môn, đám người Thanh Lôi Thân vương, Phi Long thân vương, Vân Lôi thân vương, Âm Quỷ, Âm Minh Dạ Xoa, Lưu Nhất Thủ, Hoàng Đan, Vấn Thân Mạc, Phạm Thống và những người khác được tiến vào mật địa Thiên giới rung động, kích động khó có thể nói nên lời.

Mà giờ phút này Độc Cô Ngạo Nam, Chí Thánh Đại Đế, Thánh Thủ Linh Đế, Đoan Mộc Khung Thiên, Thánh Linh lão tổ, tất cả lão tổ của các đại Cổ tộc, Lục Tiểu Bạch, Cực Lạc Tam Quỷ, Sát Phá Quân, Hàn Băng Đại Đế, Vân Khiếu Thiên, Lữ Chinh Cường, Khâu Mỹ Vi cùng những cường giả nổi bật trong Linh Vũ thế giới lúc này không có ai lên tiếng.

Thế nhưng nhìn bảy mươi hai đạo thân ảnh trên bảy mươi hai khối đá lớn giống như bảy mươi hai ngọn núi lớn trong hư không kia, ánh mắt mọi người run run, tâm tư kích động không nói nên lời.

Chỉ có người Linh Vũ thế giới mới biết được, bảy mươi hai khối Hồng Hoang lệnh, ba ngàn Đại thế giới liều chết tranh đoạt, mà người Linh Vũ thế giới đi ra ngoài lúc này lại chiếm chín cái. Chín đạo thân ảnh cao ngất, hoặc là mềm mại lúc trước đều là người trẻ tuổi đỉnh phong, nổi bật trong Linh Vũ thế giới.

Mà bây giờ, chín gia hỏa kia rời khỏi Linh Vũ thế giới, lúc này ở trong ba ngàn Đại thế giới lại tỏa sáng, đều ngạo nghễ đứng trong ba ngàn Đại thế giới, phong hoa tuyệt đại.

Mắt nhìn chín đạo thân ảnh kia, cơ hồ tất cả người của Linh Vũ thế giới không nói tiếng nào, tất cả mọi người đều muốn giữ bí mật của Linh Vũ thế giới. Nhưng lúc này nhìn thấy chín đạo thân ảnh ngạo nghễ kia, trong mắt mọi người hiện lên vẻ rung động khó có thể che dấu được.

Trên không trung, Phong Hành Thiên chủ, Băng Thiên hiển hiện, hai người nhìn nhau, trong mắt lập lòe, không khó nhìn ra vẻ kích động, rung động trong mắt hai người.

...

Trong hư không, bảy mươi hai khối đá lớn giống như bảy mươi hai ngọn núi lớn không ngừng xoay tròn, di chuyển, giống như là một quân cờ bị người ta xoay, đang chuẩn bị sắp xếp lại một lần nữa.

- Bắt đầu lựa chọn đối thủ sao?

Bảy mươi hai người, bảy mươi hai đôi mắt đều nhảy lên, người có thể lấy được Hồng Hoang lệnh, tự nhiên đã hiểu quy tắc của tranh đoạt. Sau khi tranh đoạt được Hồng Hoang lệnh sẽ tiến vào trong Thương Khung chiến trường.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lúc này cũng đảo qua những khối đá lớn đang xoay quanh, hắn cũng biết đã bắt đầu tranh đoạt Hồng Hoang điện, bắt đầu dựa theo một loại quy tắc đặc biệt nào đó mà lựa chọn đối thủ.

Thương Khung chiến trường ngay từ đầu cũng không phải được gọi là Thương Khung chiến trường, đồn rằng ngay khi lần đầu tranh đoạt Hồng Hoang điện được mở ra, không gian tranh đoạt Hồng Hoang điện này gọi là Thương Khung chiến trường.

Chỉ là sau này thời gian trôi qua, cả chiến trường cực lớn nơi Thương Khung minh và Thiên La minh giao thủ đều được người ta gọi là Thương Khung chiến trường.

Còn lần này bảy mươi hai người tranh đoạt được Hồng Hoang lệnh, cuối cùng chỉ có chín người mới tranh đoạt được Hồng Hoang điện.

Bảy mươi hai người sẽ ở trong Thương Khung chiến trường, tự động tìm kiếm đối thủ. Trong Thương Khung chiến trường đã sớm có cường giả Thiên La minh và Thương Khung minh bố trí cấm chế. Đến lúc đó bảy mươi hai khối đá lớn này sẽ sắp xếp lộn xộn, cả hai tương dung hợp vào làm một. Đến lúc đó giữa hai người chỉ có một người được ở lại.

Nghe nói loại phương thức lựa chọn đối thủ này tuy rằng là thuận theo tự nhiên, thế nhưng vì mục đích muốn công bằng trong Thương Khung chiến trường, cường giả đỉnh tiêm trong Thương Khung minh và Thiên La minh cùng nhau thiết lập một ít quy tắc nhỏ, đồng thời cũng không giới hạn người Thương Khung minh và Thiên La minh.

Cho nên, đến lúc đó người Thương Khung minh chống lại người Thiên La minh, hoặc là người Thiên La minh đối địch với người Thiên La minh, cả hai cũng chỉ có thể lưu lại một người, điểm này chỉ có thể dựa vào vận khí.

Về phần đại biểu của một thế giới gặp nhau, loại cơ hội này tỷ lệ quả thực quá mức nhỏ, dưới tình huống bình thường. Một đại thế giới rất khó đồng thời xuất hiện hai người cùng tranh đoạt được hai khối Hồng Hoang lệnh.

Đồn rằng muốn tranh đoạt Hồng Hoang điện, chỉ người mạnh nhất mới có được.

Bởi vậy bảy mươi hai người tranh đoạt, dùng phương thức nhanh nhất đánh bại đối thủ của mình. Vòng tiếp theo sẽ gặp đối thủ khác, nói không chừng lại là người yếu nhất trong toàn trường.

Ầm ầm.

Không gian không ngừng run run, cự thạch xoay tròn, lệch vị trí. Một lát sau, bảy mươi hai khối cự thạch giống như bảy mươi hai ngọn núi lớn xác nhập thành ba mươi sáu khối.

Ba mươi sáu khối cự thạch lơ lửng trong hư không vô biên vô hạn, cách xa nhau, đều là không gian mấy vạn thước.

Chỗ cự thạch của Lục Lâm Thiên lơ lửng lúc trước hiện tại có thêm một khối cự thạch nữa. Bên trên có một người thân người đầu sói, khí tức âm hàn, ánh mắt hung ác. Liếc nhìn cũng biết là người Lam Linh nhất tộc. Tu vi Nhị Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong, sợ rằng đã một chân bước vào Tam Nguyên Hóa Hồng.

Xoẹt.

Ngay khi Lục Lâm Thiên nhìn người Lang Linh nhất tộc trên khối cự thạch đối diện, phía trên ba mươi sáu khối cự thạch xác nhập lại vào nhau, quang mang bao phủ trên những khối cự thạch kia đột nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Oanh Oanh Oanh.

Ngay sau đó không gian liên tiếp run run, trong lúc bảy mươi hai khối cự thạch dung nhập thành ba mươi sáu khối cự thạch, chỗ sâu trong hư không đột nhiên có ba mươi sáu đạo quang mang chói mắt giống như mặt trời ban trưa, đem không gian chừng hơn ba vạn thước trên ba mươi sáu khối cự thạch bao phủ vào bên trong.

Lục Lâm Thiên nhìn chỗ sâu trong hư không phóng ra quang mang, không gian chung quanh lúc này vặn vẹo, từng đạo quang mang này sợ rằng không phải bình thường.

Thứ quang mang này Lục Lâm Thiên cũng không thấy kỳ quái, quy tắc của Thương Khung minh ở trong chiến trường nguyên thủy nhất chính là đánh bại đối phương, không giới hạn sinh tử.

Nếu như nhận thua bảo vệ tính mạng, chỉ có một biện pháp đó là trực tiếp xuyên qua quang mang bao phủ bên ngoài cự thạch. Rời khỏi quang mang bao phủ cự thạch là coi như bị thua, hoặc là nhận thua. Chỉ cần ở trong quang mang năng lượng này vậy thì sống chết sẽ do số mạng, thực lực.

Quang mang chói mắt bên ngoài khối cự thạch lan tràn, trong mắt người có tu vi Nhị Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong của Lang Linh nhất tộc bỗng nhiên có hàn ý bắn ra, trong lúc mơ hồ mang theo vẻ ngưng trọng. Một cỗ khí tức âm hàn, thô bạo trong nháy mắt điên cuồng trào ra.

Chương 4473: Lục Lâm Thiên chiến thắng

Xoạt.

Bàn chân đạp mạnh mặt đất, cự thạch run lên, thế nhưng cũng không để lại bất kỳ dấu vết nào trên cự thạch run run. Thân thể nam tử Lang Linh nhất tộc có tu vi Nhị Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong này nhanh như thiểm điện xẹt qua không gian. Đánh đòn phủ đầu, trong nháy mắt thân thể hắn được quang mang âm hàn bao phủ, đánh tới trước người Lục Lâm Thiên. Nhất thời, nguyên lực âm hàn đột nhiên bộc phát khiến cho không gian chung quanh lập tức chấn động kịch liệt, không gian rung động.

Nam tử Lang Linh nhất tộc này ra tay dường như cũng nhen nhóm đại chiến chung quanh. Trên ba mươi lăm khối cự thạch còn lại, bóng người không ngừng lóe lên, từng đạo thân ảnh giống như lưu quang va chạm. Đại chiến, cuộc chiến tranh đoạt Hồng Hoang lệnh bắt đầu, ầm ầm bạo liệt.

Xoẹt.

Nam tử tu vi Nhị Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong của Lang Linh nhất tộc kia xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, khí tức âm hàn hung ác kia lập tức phô thiên cái địa bao phủ Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Chỉ trong nháy mắt, một đạo quyền ấn màu vàng không biết được ngưng tụ từ khi nào, quyền ấn xuyên thủng không gina, vô thanh vô tức mà lại sắc bén lạnh lẽo, dùng tốc độ không thể tưởng tượng được đánh vào ngực người có tu vi Nhị Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong của Lang Linh nhất tộc.

Oanh.

Tức thì, tiếng trầm đυ.c trầm thấp vang vọng, quang mang màu vang lan tràn, khí tức sắc bén lạnh lẽo bộc phát.

Ken két.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, người có tu vi Nhị Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong của Lang Linh nhất tộc kia còn chưa lấy lại tinh thần, ánh mắt nhìn quyền ấn tràn ngập vẻ hoảng sợ. Đồng tử trong đôi mắt co rút lại, thân thể trực tiếp bị đạo quyền ấn màu vàng này đánh thành mảnh vỡ. Ngay cả hồn anh cũng bị đánh nát.

Linh tinh lơ lửng trên không trung, thần hồn câu diệt, tất cả chỉ trong nháy mắt.

Trong sát na này, thậm chí đám người đứng xem còn chưa kịp nhìn rõ.

Oanh.

Người có tu vi Nhị Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong của Lang Linh nhất tộc thần hồn câu diệt, quang mang năng lượng chung quanh khối cự thạch khổng lồ lập tức biến mất. Một khối Hồng Hoang lệnh lập tức bắn thẳng lên trên không trung rồi biến mất không thấy gì nữa. Tảng đá lớn dưới chân người có tu vi Nhị Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong của Lang Linh nhất tộc kia vừa mới xác nhập vào lập tức trầm xuống. Cự thạch dưới chân Lục Lâm Thiên lúc này lại ầm ầm bay lên một độ cao mới.

- Chết đi.

Tiếng quát trầm thấp vang vọng, một đạo quyền ấn của Tiểu Long được hỏa diễm màu vàng bao phủ ầm ầm đánh vào quyền ấn của một thanh niên Minh Linh tràn ngập khí tức âm hàn.

Xoẹt.

Không gian run run, hai đạo quyền ấn va chạm, tiếng va chạm trầm thấp từ nơi hai đạo quyền ấn va chạm. Khí tức âm hàn và nóng bỏng va chạm. Một cỗ kình khí rung động bằng mắt thường cũng có thể thấy được lan tràn ra. Khí tức nóng bỏng sau đó quét ngang khí tức âm hàn. Một cỗ khí tức âm hàn cực lớn kia vừa mới chen chúc chui ra. Lập tức bị cỗ khí tức nóng bỏng kia thôn phệ.

Phanh.

Tiếng nổ trầm thấp vang vọng, không gian bị một quyền của Tiểu Long trực tiếp đánh nát. Từ nơi không gian bị nghiền nát, lực lượng bạo tạc kinh khủng lan tràn, giống như là cái miệng rộng của một đầu hung thú ngập trời, trực tiếp thôn phệ đối thủ vào bên trong. Dưới lực lượng trùng kích mạnh mẽ, sinh cơ lập tức bị phá nát.

Oanh.

Tiểu Long dùng một quyền đánh nát đối thủ, quang mang năng lượng khổng lồ bao phủ khối cự thạch dưới chân Tiểu Long cũng lập tức biến mất. Một khối Hồng Hoang lệnh bắn thẳng lên trên không trung rồi biến mất, khối cự thạch lớn dưới chân đối thủ hắn cũng bỗng nhiên trầm xuống. Cự thạch dưới chân Tiểu Long lúc này cũng bay lên, mãi tới khi ngang bằng với Lục Lâm Thiên mới dừng lại.

...

Ô ô.

Trong hư không, tiếng kêu âm hàn vang vọng, trong khoảng thời gian ngắn có không ít Minh Linh đồng thời thúc dục Minh Linh chân thân khổng lồ.

Thiên Khung minh và Thiên La minh có nhân số cực kỳ đối lập, chuyện này khiến cho không ít người Thiên La minh phải đối mặt với người trong minh của mình.

Ầm ầm.

Giao thủ kịch liệt lập tức bộc phát trên hư không. Hết sức căng thẳng, người có thể miểu sát đối thủ trừ Lục Lâm Thiên và Tiểu Long ra cũng không có quá nhiều người.

Bởi vậy có thể giải quyết đối thủ bằng một chiêu cũng không có bao nhiêu người. Nhưng mà trừ Lục Lâm Thiên và Tiểu Long có thể dùng một chiêu giải quyết đối thủ ra, còn có nam tử tuấn mỹ tuyệt lâu của Thiên La minh.

Phanh.

Tiếng trầm đυ.c trầm thấp vang vọng, khiến cho không gian rung động. Lam Thập Tam đối mặt với nam tử tuấn mỹ tuyệt luân của Thiên La minh, thế nhưng lại bị một quyền của hắn ta trực tiếp đánh bay ra.

Xoạt xoạt.

Chân lảo đảo, Lam Thập Tam lùi lại mấy bước, bàn chân đạp mạnh mặt đất, đem kình khí hóa giải. Lúc này thân thể mới ổn định lại, trong yết hầu vang lên một tiếng trầm đυ.c, trên khuôn mặt tuấn lãng, khóe miệng có tia máu tươi đỏ thẫm tràn ra. Khuôn mặt bất tri bất giác chuyển thành tái nhợt.

Nam tử tuấn mỹ tuyệt luân của Thiên La minh kia trên đầu có mái tóc đen nhánh, dài, búi lại thành búi sau đầu, nhìn qua vô cùng cao quý. Thân thể thon dài giống như một chiếc cọc tiêu, hai tay thu hồi, chắp tay mà đứng, hai mắt khẽ ngẩng nhìn về phía Lam Thập Tam cười cười. Khuôn mặt tuấn mỹ, thanh âm khiến cho người ta nghe lập tức cảm thấy thoải mái, dễ chịu không thôi.

- Ngươi thua, không cần ra tay nữa. Trong Thương Khung chiến trường này chỉ luận sinh tử, nếu như lại muốn toàn lực ra tay, sợ rằng thiệt thòi phải chịu càng lớn.

Sắc mặt Lam Thập Tam tái nhợt, trong mắt mơ hồ hiện lên vẻ kinh ngạc. Thế nhưng vẻ kinh ngạc này chợt lóe lên, trên khuôn mặt trắng bệch kia nở nụ cười mê người, nhìn nam tử tuấn mỹ của Thiên La minh kia rồi nói:

- Ta quả thực không phải là đối thủ của ngươi. Ta nhận thua, thế nhưng ngươi sẽ gặp phải đối thủ của mình.

Sưu.

Dứt lời, thân thể Lam Thập Tam hóa thành lưu quang nhảy ra khỏi quang mang cực lớn. Thân thể hắn thoát khỏi quang mang, quang mang chung quanh lập tức biến mất không thấy gì nữa. Cự thạch dưới chân hắn cũng trầm xuống. Cự thạch dưới chân nam tử tuấn mỹ của Thiên La minh lập tức dâng lên trên.

Rầm rầm.

Thanh âm trầm thấp bạo liệt không ngừng vang vọng, đánh bại đối thủ càng nhanh, vòng tiếp theo sẽ gặp phải đối thủ càng yếu. Bởi vậy tuy rằng mọi người còn chưa tới mức vừa ra tay đã dùng át chủ bài, thế nhưng một khi ra tay cũng không có bao nhiêu lưu tình.

Một lát sau, lại có thêm mấy người bại trận, không phải tự động rời khỏi quang mang thì trực tiếp bị đánh bay ra khỏi quang mang.

Một đạo thân ảnh màu lam cùng với một nam tử mặc trường bào màu tím nhạt, hai người này trực tiếp đánh chết đối thủ Minh Linh của mình, căn bản không cho đối phương cơ hội đào tẩu.

...

- Lục Lâm Thiên chiến thắng.

- Lục Kinh Vân cũng chiến thắng.

- Bắc Cung Vô Song chiến thắng.

- Phong Du Du của Phong gia chiến thắng.

Trước Chiến đài của mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, mắt nhìn một màn trong Truyền Tống trận hình chiếu thời không. Trên trăm vạn người đông nghịt một mảnh kia lập tức bộc phát ra thanh âm sôi trào. Sau khi Lục Lâm Thiên chiến thắng, Lục Kinh Vân dùng đao giết một cường giả trẻ tuổi của Minh Linh, sau đó Bắc Cung Vô Song cùng Phong Du Du cũng trước sau chiến thắng.

Chương 4474: Miểu sát đối thủ 2

Bốn người đồng thời chiến thắng, chuyện này khiến cho ánh mắt của mọi người bốn phía chiến đài kích động, run rẩy. Loại chiến tích trogn tranh đoạt Hồng Hoang điện này Thượng Thanh thế giới chưa từng đạt được.

Lục Lâm Thiên đạp không mà đứng, nhìn toàn trường. Trong bảy mươi hai người này, Thú tộc, Nhân tộc, Minh linh, linh vật trời sinh, trong đó số lượng chủng tộc linh vật trời sinh cũng không dưới Nhân tộc, Thú tộc, còn có Minh Linh.

Trong lúc mơ hồ dò xét tu vi của đám người đứng chung quanh, cấp độ Nhị Nguyên Hóa Hồng là nhiều nhất, thế nhưng đều đạt tới Nhị Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong. Thậm chí đại bộ phận đều một chân bước vào Tam Nguyên Hóa Hồng.

Tính tu vi bình quân chỉnh thể mà nói, người tranh đoạt Hồng Hoang lệnh lần này những năm qua căn bản không thể so sánh.

Thậm chí những thế lực kia thấp một ít, còn có người không tranh đoạt nổi Hồng Hoang lệnh trong tay chưởng khống giả Hồng Hoang lệnh trước đó. Cho nên Hồng Hoang lệnh gần đây sẽ trực tiếp giao cho người có thực lực mạnh nhất trong Đại thế giới của chưởng khống giả Hồng Hoang lệnh lần trước. Sẽ không ảnh hưởng tới tranh đoạt của Hồng Hoang lệnh.

Rầm rầm rầm.

Tiếng nổ trầm thấp vang lên không ngừng, không ít thú tộc khổng lồ cùng Minh Linh chân thân va chạm.

- Ngưu Trĩ.

Lục Lâm Thiên nhìn qua phía xa, trong mắt hắn lúc này Ngưu Trĩ của Thái Hoàng thế giới đang thúc dục bản thể cực lớn của hắn. Lân phiến toàn thân giống như khôi giáp, có một sừng, hình thế giống như trâu, thế nhưng khí tức trên người lại bạo ngược, giống như từ thái cổ, uy thế kinh người, không ngờ chính là một loại Hoang thú gọi là Hải Trãi, cũng không kém Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc bao nhiêu.

Mà Kim Hổ của Thần Hổ thế giới, huyết mạch sợ rằng cũng không kém Hải Trãi xa, kim quang toàn thân rực rỡ giống như mặt trời. Thể tích lớn lơ lửng, chiếm giữ không trung, làm bộ giống như vồ mồi, hung hãn không thôi. Khí tức vương giả hiển lộ, chính là thân thể Thiên Cổ Kim Văn hổ.

Bản thể khổng lồ của Kim Hổ và Ngưu Trĩ va chạm với Minh Linh chân thân, cả phiến hư không lớn bị phá hủy, năng lượng giống như pháo hoa bắn ra, cảnh tượng vô cùng kịch liệt.

Chỉ là cuối cùng Kim Hổ thúc dục toàn bộ lực lượng, thi triển một đạo công kích thiên phú cực kỳ cường hãn, lưỡng bại câu thương với đối thủ mình.

Nhưng mà thân thể Kim Hổ lại lảo đảo bị đẩy lùi ra khỏi quang mang, lập tức bị thua. Thương thế của đối phương cũng rất nặng, thế nhưng vận khí so với Kim Hổ lại tốt hơn không ít. Bởi vì Kim Hổ bị đẩy lui cho nên hắn nguy hiểm mà chiến thắng.

Trên khối cự thạch lớn của Lục Tâm Đồng, Lục Lâm Thiên luôn chú ý tới nàng.

Trong khoảng thời gian này Lục Tâm Đồng ở trong Tuyệt Linh Độc cốc đột phá tới Nhị Nguyên Hóa Hồng, tăng thêm độc công, cũng trở thành nhân vật cực kỳ khó dây vào. Thế nhưng người đang đối mặt với Lục Tâm Đồng không phải là ai khác mà chính là Diễm Hân của Xích Thiên thế giới.

Hai đạo thân ảnh mềm mại giao thủ, một người khí tức nóng bỏng ngập trời, một người khói độc cuồn cuộn giống như che khuất bầu trời. Thủ đoạn được xuất ra hết, lưu quang năng lượng bắn tứ tung, mãi một lúc lâu mà không có cách nào phân ra thắng bại.

Oanh Oanh Oanh.

Không gian run run, lập tức có không ít người chiến thắng, Nhược

Vô Trần có vận khí không được tốt lắm, tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng thúc dục Thông Linh bảo khí, thế nhưng cuối cùng lại thua trong tay một người khác có tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng.

Đối phương là cường giả Tam Nguyên Hóa Hồng trong Thiên La minh, chỉ là lại là linh vật trời sinh lạnh lẽo, cho nên trận đầu Nhược Vô Trần đã bại trận.

Nhược Vô Trần bại trận, Tịch Thiên Vũ ngay sau đó cũng bị thua, cũng thua trong tay một cường giả linh vật trời sinh của Thiên La minh.

Nhưng mà dùng thực lực và thủ đoạn của hai người Nhược Vô Trần và Tịch Thiên Vũ, cũng có đầy đủ thủ đoạn bảo vệ mình rời khỏi quang mang. Hai người nhìn qua không trung, sau đó lại nhìn nhau rồi cười khổ, đứng chung một chỗ với Lam Thập Tam.

Ngay cả Vũ Thoát Phàm cũng dùng hết thủ đoạn, tiêu hao khổng lồ, vòng tiếp theo khó có thể chống đỡ được bao lâu cho nên hắn lập tức nhét không ít đan được vào trong miệng.

Nam tử tuấn mỹ tuyệt luân của Thiên La minh kia lúc này cũng quét mắt nhìn toàn trường, ánh mắt giống như không chút bận tâm, trên khuôn mặt tuấn mỹ tuyệt luân kia cũng không hiện lên bất kỳ chấn động nào.

- Lão đại, nam nhân tuấn mỹ giống như nữ nhân của Thiên La minh kia hẳn là tên không dám hiện thân trên Mẫn Tinh đại lục khi trước.

Lục Lâm Thiên dò xét toàn trường, Tiểu Long truyền âm vào trong tai Lục Lâm Thiên.

- Có lẽ chính là người này, tiểu tử này cực kỳ khó dây vào, nếu như gặp phải, đệ nhất định không được chủ quan.

Lục Lâm Thiên truyền âm nói với Tiểu Long, trong lúc mơ hồ hắn cảm nhận ra được khí tức trên người nam tử tuấn mỹ tuyệt luân kia, khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên có chút rung động. Tên này tuyệt đối không phải là người dễ trêu vào. Thế nhưng lúc trước tên này cũng không làm khó dễ Lam Thập Tam, cảnh này Lục Lâm Thiên cũng nhìn thấy cho nên hắn cảm thấy vô cùng ngạc nhiên.

- Đệ sẽ không chủ quan, trong Thiên La minh cũng có mấy người không kém.

Tiểu Long cũng không quá để ý, dưới xò xét, hắn phát hiện ra trong Thiên La minh cũng có vài người thực lực không tầm thường. Tiểu Long không đặt người bình thường vào trong mắt, thế nhưng tuyệt đối không phải là người không có chủ kiến.

Tiểu Long ngừng một lát, sau đó tiếp tục truyền âm tới trong tai Lục Lâm Thiên:

- Lão đại, Tâm Đồng và Diễm Hân dường như khó có thể phân thắng bại a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, nhìn không gian nơi hai người Lục Tâm Đồng và Diễm Hân đã giao thủ khá lâu, lập tức trả lời Tiểu Long:

- Có lẽ cuối cùng Tâm Đồng sẽ giành chiến thắng.

Tiểu Long nghe vậy, ánh mắt khiến cho người ta muốn thần phục lập tức nhìn về khối cự thạch lớn kia, khẽ nhíu mày, sau đó lại truyền âm nói với Lục Lâm Thiên:

- Lão đại, Tâm Đồng bị áp chế không nhẹ nhõm đâu, dường như muốn chiến thắng có chút khó khăn. Huống chi Tâm Đồng vừa mới đột phá Nhị Nguyên Hóa Hồng còn chưa được bao lâu, mà Diễm Hân lại là Nhị Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong.

- Đệ cứ nhìn tiếp sẽ biết rõ.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, mắt nhìn không gian phía dưới. Lúc này nhị nữ Lục Tâm Đồng và Diễm Hân không ngừng va chạm, khí tức nóng bỏng và khói độc va chạm, thủ đoạn trên thân hai người cũng tầng tầng lớp lớp, linh khí thúc dục, uy thế kinh người.

Chỉ là nhìn vào khối cự thạch này, Lục Tâm Đồng ở trong công kích hung hăng liên miên không ngớt của Diễm Hân lại bị áp chế tới thở dốc. Chỉ là mỗi một lần khi tới tình trạng nguy hiểm, Lục Tâm Đồng lập tức dựa vào áo nghĩa thời gian và thủ đoạn khác để rồi thoát thân.

Rầm rầm rầm.

Hai đạo thân ảnh mềm mại không ngừng va chạm, nguyên lực cường hãn tuôn ra. Trong không gian không ngừng vang lên tiếng nổ vang trầm thấp, thân thể mềm mại lóe lên, trong lúc mơ hồ không gian rung động kịch liệt. Loại quyết đấu này không có người nào dò xét, không có ai khởi động làm nóng người. Một khi gặp mặt chính là toàn lực sống mái với nhau.

Chương 4475: May mắn còn sống sót

Lục Tâm Đồng luôn bị Diễm Hân luân phiên dùng công kích mạnh mẽ áp chế, dưới tác dụng của nguyên lực nóng bỏng cuồn cuộn, nàng chỉ có thể ở thế yếu mà ngăn cản.

Chỉ là lúc này nhìn như Lục Tâm Đồng ở trong tình trạng yếu thế, thế nhưng ánh mắt của nàng lại tràn ngập vẻ kiên định, không có bất kỳ sự bối rối nào. Mặc kệ thế công của Diễm Hân mạnh mẽ ra sao, nàng đều có thể ở trong thời khắc nguy nan nhất mà tránh khỏi công kích.

Đương nhiên Diễm Hân tuyệt đối không phải là kẻ yếu. Có chân đế áo nghĩa thuộc tính Hỏa, dùng áo nghĩa thuộc tính Hỏa công kích, vô cùng mạnh mẽ.

Xoẹt.

Từng đạo công kích của Diễm Hân liên miên không ngớt, nguyên lực thuộc tính Hỏa nóng bỏng bắt đầu cuồn cuộn quanh thân, giống như có hỏa diêm thực chất đang nhảy nhót, khải giáp bao phủ thân thể mềm mại của nàng, khiến cho thân thể mềm mại này nhìn qua càng thêm mê người.

Chỉ là bất luận Diễm Hân công kích mạnh mẽ ra sao, đều không có cách nào làm gì được Lục Tâm Đồng.

Nhìn như Lục Tâm Đồng bị Diễm Hân áp chế, chỉ là nàng cũng không có cách nào ép Lục Tâm Đồng tới tuyệt cảnh được.

Rầm rầm rầm.

Dưới chiến đấu kịch liệt, những người còn lại cũng dần dần phân ra thắng bại.

Mẫu Đơn của Thiên Linh cung chiến thắng, nhưng mà Tử Yên lại dừng lại ở vòng đầu tiên. Tử Yên thân là tu luyện giả áo nghĩa linh hồn, một trong các thánh nữ của Thiên Địa các, thủ đoạn đều được xuất hết, xu thế mênh mông cuồn cuộn tựa như muốn phá hủy không gian.

Nhưng mà cuối cùng Tử Yên lại thua trong tay đối phương, đối mặt với một trong những linh vật trời sinh có tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng cảnh của Thiên La minh, Tử Yên cũng không có cách nào xoay chuyển tình thế. Chỉ có thể chịu thua rời khỏi quang mang. Linh vật trời sinh này dường như cũng không muốn hạ thủ nặng tay với Tử Yên, cho nên cuối cùng cũng không ngăn cản Tử Yên rời khỏi quang mang.

Không ít Minh Linh đối chiến với nhau, cực kỳ kịch liệt. Vì tranh đoạt Hồng Hoang điện, cả đám đều không có chút khách khí nào, gạch đá cùng tan.

Dương Quá đã sớm đánh chết đối thủ, lúc này đứng ở trên khối cự thạch cũng nhanh chóng nhìn về phía nhị nữ Lục Tâm Đồng và Diễm Hân đang kịch chiến.

Trong một quảng trường của Côn Vân thế giới, giờ phút này có không ít đệ tử Cổ Tộc cũng đang nhìn vào trên truyền tống trận hình chiếu thời không, ánh mắt khẩn trương và chờ mong. Trong đội ngũ này còn có không ít người Tuyệt Linh độc cốc.

- Lục cốc chủ cố gắng lên.

- Cốc chủ cố gắng chịu đựng a. Nhất định phải giành chiến thắng.

Mắt nhìn Lục Tâm Đồng bị áp chế trong truyền tống trận hình chiếu thời không, người trong Côn Vân thế giới ngay cả mắt cũng không nháy lấy một cái, chăm chú nhìn lên bên trên. Từng tiếng hò hét vang vọng, giống như khàn cả giọng quanh quẩn trên trời cao.

Trong Thương Khung chiến tường, sau khi Diễm Hân công kích mạnh mẽ, trên người mồ hôi đổ đầm đìa, mái tóc dài sau đầu tán loạn. Thế công mạn mẽ dường như đột nhiên yếu bớt, mà theo sự suy yếu này khí thế của nàng dường như cũng càng ngày càng yếu.

Mà lúc này, trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Lục Tâm Đồng, trong đôi mắt tuyệt mỹ kia hiện lên sự vui vẻ. Khí tức của nàng vốn bị hung hăng áp chế, lúc này giống như bão tố nổi lên, khí tức đột nhiên đại thịnh, khiến cho không gina chung quanh ầm ầm run rẩy.

- Nha đầu này càng ngày càng xảo trá a.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đối với kết quả trận đấu Lục Lâm Thiên đã sớm đoán được.

Dùng hiểu biết của Lục Lâm Thiên về Lục Tâm Đồng, tuy rằng Lục Tâm Đồng toàn lực ra tay, thế nhưng còn chưa tới mức xuất động át chủ bài. Đặc biệt là tuy rằng Lục Tâm Đồng bị áp chế, thế nhưng hai mắt lại không có bất kỳ một chút lo lắng nào, trên mặt cũng không có hiện lên vẻ ngưng trọng.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên có thể kết luận, nguyên nhân mà Lục Tâm Đồng còn chưa xuất ra át chủ bài là do nàng đã tính trước. Nha đầu Lục Tâm Đồng này còn đang chờ đợi, chờ đợi đông công có ảnh hưởng với Diễm Hân, Diễm Hân sẽ ngày càng yếu.

Độc công vốn không dễ đối phó, Diễm Hân công kích kịch liệt một phen, phòng ngự của bản thân sẽ bị ảnh hưởng. Độc công của Lục Tâm Đồng vô hình, không phải chuyện đùa. Mà Lục Tâm Đồng còn bảo toàn thực lực, đối lập như vậy, đến cuối cùng, Lục Lâm Thiên không khó biết rõ cuối cùng là ai thắng ai thua.

Nếu như Lục Tâm Đồng không phải tu luyện giả Độc công, vậy thì muốn thắng Diễm Hân quả thực rất khó, coi như là Lục Tâm Đồng đến từ Linh Vũ thế giới bất phàm. Thế nhưng Diễm Hân cũng là người trẻ tuổi kiệt xuất của Diễm gia, Cổ tộc trong Xích Thiên thế giới luyện hóa Hỗn độn thế giới, thiên phú và thủ đoạn, thực lực của nàng ta không cần phải bàn.

- Ta thua rồi, Độc công quả nhiên khó dây vào, sau này đυ.ng phải người Độc công, sợ rằng ta phải dùng toàn lực, cố hết sức từ đầu.

Ngay khi Lục Tâm Đồng chuyển thủ thành công, phản công chưa được ba tức, Diễm Hân đổ mồ hôi đầm đìa thu hồi nguyên lực nói với Lục Tâm Đồng.

Nhưng nói xong, khí tức nóng bỏng quanh thân Diễm Hân càng thêm nóng bỏng cuồng bạo, da dẻ quanh thân bắt đầu hiện lên màu đen. Trong khí tức nóng bỏng này màu đen trên da bắt đầu xì xèo tiêu tán. Làn da trắng nõn như ngọc của Diễm Hân cũng dần dần khôi phục lại. Nhưng mà sợ rằng trong lúc nhất thời khó có thể khôi phục hoàn toàn. Vừa rồi rõ ràng trong lúc vô hình nàng đã bị Độc công làm ảnh hưởng, khi nàng phát hiện ra đã quá muộn.

Thân ảnh xinh đẹp của Lục Tâm Đồng lẳng lặng đứng lại, thu liễm khói độc, tay ném một bình ngọc cho Diễm Hân, lại dịu dàng cười nói với Diễm Hân:

- Đa tạ, đây là giải dược, sau khi dùng sẽ không còn gì trở ngại. Chắc rằng sau này tác dụng của độc công bình thường đối với ngươi sẽ giảm đi không ít.

- Đa tạ.

Diễm Hân không khách khí tiếp nhận bình ngọc do Lục Tâm Đồng ném tới, nàng khẽ cười rồi gật đầu với Lục tâm Đồng, thân ảnh lập tức thả người nhảy khỏi quang mang năng lượng quanh khối cự thạch.

Lục Lâm Thiên cười cười, Diễm Hân rời đi, cự thạch dưới chân xoay tròn, một cao một thấp tách rời nhau. Lục Tâm Đồng cũng lập tức đi tới độ cao ngang hàng với Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Tiểu Long.

Lục Tâm Đồng nhìn về phía đám người Lục Lâm Thiên, Bắc Cung Vô Song, Dương Quá, Tiểu Long, Mẫu Đơn, còn có Nguyên Nhược Lan không biết từ khi nào đã đánh bại đối thủ của mình mà cười cười, trên mặt hiện lên vẻ cao hứng.

- Thắng rồi, chúng ta thắng rồi.

Lục Tâm Đồng chiến thắng, người trong Côn Vân thế giới cũng bắt đầu điên cuồng nhộn nhạo hô lên, thanh âm giống như tiếng sấm vag vọng trên trời cao, thật lâu không tiêu tán.

Rầm rầm rầm.

Trong hư không của Thương Khung chiến trường, ba cặp giao thủ cuối cùng hiện tại đều là người của Thiên La minh.

Người Thiên La minh so với Thương Khung minh nhiều hơn ba mươi người, cho nên trong Thiên La minh nhất định sẽ có không ít người phải ra tay với đồng minh. Thời gian phân thắng bại càng lâu, cũng chứng minh thực lực của hai người đều không kém là bao.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lúc này đảo qua toàn trường, trong Thiên La minh, lúc này trong Thương Khung minh lại có thêm một người là Mẫu Đơn.

Chương 4476: Không chiến mà bại 1

Trong Thiên Địa các, Lam Thập Tam và Tử Yên bại trận, một người gặp phải nam tử tuấn mỹ tuyệt luân. Người khác lại gặp một linh vật trời sinh. Vận khí của hai người đều không quá tốt, đều bại trận.

Nhưng mà trong Thiên Địa các lúc này tuy rằng Lam Thập Tam và Tử Yên ngoài ý muốn bại trận, Dương Quá và Nguyên Nhược Lan vẫn tiếp tục vào được vòng trong.

Đạo suất của Phi Thiên đạo tặc Phong Dạ Phiêu cũng nguy hiểm vượt qua vòng thứ nhất, không ngờ lại chiến thắng, Côn Vân thế giới có Lục Tâm Đồng, Tôn Vũ thế giới có Vũ Thoát Phàm, Thái Hoàng thế giới có Ngưu Trĩ.

Thần Thú thế giới tự nhiên có Tiểu Long, nhưng mà không biết vì sao, vốn Thần Thú thế giới sắp xếp đám người Chu Thần Hi và Tĩnh Thần công chúa tranh đoạt Hồng Hoang lệnh, chỉ là lại không có thành công. Tiểu Long một mình hành động lại thành công. Chỉ có một giải thích duy nhất đó chính là Tĩnh Thần công chúa và Chu Thần Hi cùng với những người khác gặp cường giả đỉnh cấp trong Thiên La minh.

Người của Thượng Thanh thế giới là nhiều nhất, Lục Lâm Thiên, Lục Kinh Vân, Bắc Cung Vô Song cùng Phong Du Du đều vào vòng sau.

Mặt khác còn có một nam tử mặc trường bào màu tím vàng nhạt, và một nam tử mặc áo bào lam, dường như trong toàn trường cũng không có ai quen biết hai người này. Thậm chí người Thiên La minh tưởng rằng người Thương Khung minh, người Thương Khung minh tưởng rằng người Thiên La minh.

Chỉ có Lục Lâm Thiên mới biết rõ, lúc này Thương Khung minh còn có mười bốn người, nhưng mà kết quả mấy trận còn lại thế nào, Thiên La minh cũng đều còn lại hai mươi hai người.

Mà khi cuối cùng hai Minh Linh kia phân ra thắng bại, ba mươi sáu khối cự thạch dâng lên cao, ba mươi khối cự thạch còn lại đã trầm xuống vô cùng sâu.

Ba mươi sáu đạo thân ảnh ngay ngắn đứng trên ba mươi sáu khối cự thạch. Bảy mươi hai người trong đó có ba mươi sáu người bị thua, còn có vài người của Thiên La minh bị Tiểu Long, Tiểu Long, thân ảnh mặc áo bào màu lam đánh chết.

Đám người Lam Thập Tam, Tử Yên, Tịch Thiên Vũ, còn có người Thiên La minh bị thua tạm trời đặt chân trên ba mươi sáu khối cự thạch lớn trầm xuống. Trong không gian lúc này phảng phất như có một cỗ áp lực lực lớn, khiến cho những người bị thua không có cách nào đặt chân lên chỗ sâu trong Thương Khung chiến trường.

Oanh Oanh Oanh.

Thanh âm trầm thấp bạo liệt lần nữa vang vọng, ba mươi sáu khối cự thạch dưới chân những người chiến thắng lại lần nữa xoay tròn. Ba mươi sáu khối cự thạch giống như ba mươi sáu ngọn núi lớn xoay tròn, không ngừng di chuyển, giống như là một quân cờ lại một lần nữa bị người ta di chuyển.

- Đợt thứ hai.

Lục Lâm Thiên chắp tay mà đứng, ánh mắt nhảy lên, lúc này đợt thứ hai tranh đoạt Hồng Hoang điện đã bắt đầu, dường như bị một loại lực lượng đặc biệt nào đó dẫn dắt mà lực chọn đối thủ. Ba mươi sáu khối cự thạch lướn còn lại lần nữa lại tán loạn, quy tắc giống như vòng thứ nhất.

Tranh đoạt Hồng Hoang điện tổng cộng chia ra làm ba ngày, tổng cộng có bốn vòng, mỗi một ngày hai đợt. Đợt đầu tiên trong ngày đầu tiên sẽ từ bảy mươi hai người chọn ra ba mươi sáu người. Đợt thứ hai sẽ từ ba mươi sáu chọn tới mười tám người. Sau hai đợt giao thủ, cuối cùng chỉ còn mười tám người lưu lại.

Ngày hôm sau có một vòng, mười tám người tranh đoạt chín tòa Hồng Hoang điện, sau đó chín người còn lại tuy rằng đều có tư cách tranh đoạt được Hồng Hoang điện, thế nhưng ở ngày cuối cùng, cũng là ngày thứ ba phải tranh đoạt tòa Hồng Hoang điện thứ nhất. Đây mới là quyết đấu đỉnh phong trong Hồng Hoang điện, chính thức là quyết dấu đỉnh phong trong đám người cùng thế hệ.

Chín tòa Hồng Hoang điện, hiệu quả của tám tòa Hồng Hoang điện phía sau đều không kém nhau là bao. Nhưng mà chỉ có tòa Hồng Hoang điện đầu tiên này mới có hiệu quả vô cùng cường hãn. Bởi vậy chỉ có người mạnh nhất mới có tư cách tu luyện trong tòa Hồng Hoang điện thứ nhất này.

Bởi vì vòng thứ ba trong ngày thứ hai trong Thương Khung chiến trường và vòng thứ tư trong ngày thứ ba, nhân số càng ngày càng giảm bớt, bởi vậy quy tắc cũng cải biến một chút. Nhưng mà quy tắc của hai đợt trước lại không có thay đổi.

Đợt thứ hai, ba mươi sáu người, cuối cùng chỉ có mười tám người mới có thể tiến vào vòng trong ngày mai. Người bị loại bỏ cũng chỉ có thể tránh thực lực không đủ hoặc là vận khí không tốt.

Ầm ầm.

Không gian không ngừng run run, ba mươi sáu khối cự thạch lớn xoay tròn, lệch vị trí. Một lát sau, ba mươi sáu khối cự thạch lớn giống như ngọn núi xác nhập lại thành mười tám khối lơ lửng trong hư không vô biên vô hạn này. Khoảng cách giữa các khối cự thạch với nhau cũng mấy vạn thước.

Oanh Oanh Oanh.

Không gian liên tiếp run run, sau khi ba mươi sáu khối cự thạch lớn xác nhập lại thành mười tám khối cự thạch. Trong chỗ sâu hư không lần nữa có mười tám đạo quang mang chói mắt bắn ra, nhanh chóng bao phủ không gian chung quanh mười tám khối cự thạch lớn.

Trước khối cự thạch của Lục Lâm Thiên lần nữa lại có thêm một khối cự thạch lớn nữa. {Cop từ Truyện F.U.L.L chấm V.N} Một thanh niên Minh Linh giống như đầu trâu mặt ngựa, chính là người vừa vặn mới thẳng hiểm trong cặp đấu cuối cùng với một thanh niên MInh Linh khác. Lúc này hắn nhìn thấy Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt hung lệ, âm tàn hiện lên vẻ cực kỳ ngưng trọng.

Thanh niên Minh Linh này cũng tự biết, thanh niên mặc áo bào xanh trước mắt chính là người đánh bại đối thủ chiến thắng đầu tiên trong trường. Đồng nghĩa với việc thực lực đối phương vô cùng mạnh. Mà hắn vừa mới thắng hiểm đối thủ, lúc này lại đối mặt với nam tử này, kết quả không cần phải nói.

- Lục Lâm Thiên.

Nhìn Lục Lâm Thiên, trong miệng thanh niên Minh Linh này phát ra tiếng quát chói tai, lạnh lẽo, dường như đã nhận ra được thanh niên mặc áo bào xanh trước mắt này chính là Lục Lâm Thiên thanh danh hiển hách, người Chân Lý Niết Bàn, lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm. Tăng thêm Lục Lâm Thiên cũng chưa từng che dấu qua, cho nên hắn muốn biết cũng không quá khó khăn.

Hiện tại cả ba ngàn Đại thiên thế giới, tất cả các thế lực lớn đều có hình chiếu và tư liệu về Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Thanh âm vang lên, khí tức âm hàn quanh thân thanh niên Minh Linh này tuôn ra, khiến cho không trung chung quanh run lên, trong nháy mắt hóa thành lưu quang, thân ảnh giống như thiểm điện phóng về phía trước.

Tiếp đó trong nháy mắt, thân ảnh của thanh niên Minh Linh này đã xẹt qua trời cao, thế nhưng không phải đánh về phía Lục Lâm Thiên mà là trong giây lát phóng tới trước quang mang bao phủ khối cự thạch, không chút do dự trực tiếp chui ra ngoài.

Thân ảnh một khi rời khỏi vòng quang mang chẳng khác nào là thua, thanh niên Minh Linh này không ngờ lại trực tiếp nhận thua.

Rất rõ ràng, thanh niên Minh Linh này e ngại Lục Lâm Thiên. Hắn đã sớm nhìn thấy Lục Lâm Thiên tuyệt đối sẽ không lưu tình với Minh Linh chủng tộc. Hắn tự biết mình không phải là đối thủ, cũng không muốn chết, cho nên trước tiên hắn phải nhanh chóng rời khỏi vòng quang mang này thì mới an toàn.

Chương 4477: Không chiến mà bại 2

Đối thủ còn chưa có động thủ đã trực tiếp chạy trốn, chuyện này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi mở miệng cười. Minh Linh chủng tộc đối với Nhân tộc và Thú tộc đều có tự ngạo, bình thường chuyện không đánh mà chạy cực nhỏ, bởi vậy vừa rồi đối thủ trực tiếp không đánh mà chạy khiến cho Lục Lâm Thiên không kịp phản ứng, cuối cùng cũng chỉ có thể cười khổ mà thôi.

Mà ngoài không gian mấy vạn thước, người không đánh mà chạy còn có đối thủ của Tiểu Long, một nữ tử Âm Linh tộc khi đối diện với Tiểu Long còn chưa ra tay mà lập tức lựa chọn chạy đi, khiến cho Tiểu Long cũng bất ngờ, không kịp lấy lại tinh thần.

Phanh Phanh.

Mười tám đạo quang mang bao phủ mười tám khối cự thạch, sau khi đối thủ của Lục Lâm Thiên và Tiểu Long thoát đi, quyết đấu trên những khối cự thạch còn lại trong nháy mắt bộc phát. Từng đạo thân ảnh giống như lưu tinh, từng đạo năng lượng công kích, công kích áo nghĩa, công kích của Thông Linh bảo khí trong khoảnh khắc bộc phát, va chạm. xoẹt.

Năng lượng kinh người rung động, khuếch tán, trực tiếp dễ dàng chấn vỡ cả phiến không gian lớn. Trong lúc nhất thời hư không trên Thương Khung chiến trường thiên băng địa liệt. Một mảng lớn không gian bị quang mang bao phủ chấn động, run rẩy không ngừng.

Công kích năng lượng giống như pháo hoa nổ tung, rực rỡ mà chói mắt, thế nhưng ẩn chứa bên trong lại là lực lượng hủy diệt.

Đám người Vũ Thoát Phàm, Ngưu Trĩ, Lục Tâm Đồng, Phong Du Du, Bắc Cung Vô Song, Dương Quá lúc này cũng giao thủ với đối thủ của mình. Từng đạo năng lượng khủng bố nổ tung. Lực lượng mênh mông xé rách không gian tạo thành vết nứt không gian đen kịt. Lực lượng khủng bố ở trong khe nứt không gian bộc phát ra.

Xoạt Xoạt.

Các loại năng lượng áo nghĩa va chạm, từng đạo năng lượng va chạm, không ít thân ảnh vừa mới va chạm lập tức phân ra.

Lực lượng hỗn loạn khiến cho cả phiến không gian lớn hỗn loạn không thôi, không gian lung lay giống như sắp đổ, cả phiến không gian lớn bắt đầu liên tiếp nứt vỡ.

Trong lúc chiến đấu, đối với Vũ Thoát Phàm hiện tại mà nói, vô cùng gian nan, bởi vì đối thủ của hắn chính là Lục Kinh Vân.

Gặp phải Lục Kinh Vân, đây là kết quả mà Vũ Thoát Phàm căn bản không ngờ tới. Không tới mười chiêu, Vũ Thoát Phàm biết Lục Kinh Vân luôn ra tay lưu tình, đối phó với hắn căn bản Lục Kinh Vân không dùng toàn lực.

Nếu như Lục Kinh Vân dùng toàn lực, Vũ Thoát phàm tự biết mình sợ rằng không chống cự được bao nhiêu. Mà ngay cả át chủ bài của hắn cũng không khiến cho Lục Kinh Vân để ý. Bởi vậy trong mắt Vũ Thoát Phàm hiện lên vẻ bất đắc dĩ. Miệng nở nụ cười khổ, trường bào màu đỏ sậm tung bay, khí tức có chút suy yếu, chỉ là khí độ vẫn như vậy, hắn nói:

- Ta không có cách nào làm gì được ngươi. Không đánh nữa, ngươi chừa chút khí lực ngày mai tranh đoạt Hồng Hoang điện với Thiên La minh đi.

- Đa tạ.

Lục Kinh Vân ôm quyền cười, khí tức, nguyên lực được thu lại, bộ dáng nhẹ nhàng.

- Lão đại, Tâm Đồng sợ rằng lần này sẽ bị thua thật.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía Lục Tâm Đồng xa xa, Độc công được thi triển, áo nghĩa linh hồn, áo nghĩa thời gian và các loại thủ đoạn đều được thúc dục tới mức tận cùng. Thế nhưng đối mặt với người mặc trường bào, vẻ mặt lạnh lùng trong Thiên La minh kia mà nói, dường như tất cả đều vô dụng.

- Linh vật trời sinh.

Lục Lâm Thiên nhìn nam tử vẻ mặt lạnh lùng, người mặc trường bào màu đen của Thiên La minh đang đối mặt với Lục Tâm Đồng kia. Lúc này vẻ mặt người này vẫn không có chút chấn động gì, hai mắt linh động không vì Độc công của Lục Tâm Đồng mà bị ánh hưởng. Khí tức trên người kẻ này khiến cho Lục Lâm Thiên không khó cảm nhận ra được nam tử này nhất định là linh vật trời sinh. Từ khí tức trên người không khó nhận ra, còn không phải là linh vật trời sinh bình thường.

- Ta thua.

Ngay sau khi công kích liên tiếp, khuôn mặt Lục Tâm Đồng tái nhợt, dứt lời, thân ảnh xinh đẹp giống như lưu tinh nhảy ra.

Nam tử mặc trường bào màu đen, sắc mặt lạnh lùng kia khẽ ngẩng đầu nhìn qua Lục Tâm Đồng đang rời đi, trên mặt không có bất kỳ một chút chấn động nào.

- Lục Lâm Thiên chiến thắng.

- Lục Kinh Vân chiến thắng.

- Bắc Cung Vô Song chiến thắng.

- Phong Du Du của Phong gia chiến thắng.

Trên không trung chung quanh Chiến đài của mật địa Thiên giới, giờ phút này vô số người hò hét, sôi trào, thanh âm phấn chấn, tiếng hò hết ầm ĩ hội tụ tạo thành thanh âm kinh người. Khiến cho thủy vực phía dưới Chiến đài cuồn cuộn, khiến cho sóng nước ngập trời.

Ngay vòng thứ hai, ba mươi sáu người quyết đấu ở trong chỗ sâu trong không gian Thương Khung chiến trường, khi vòng hai kết thúc chỉ còn lại mười tám người.

Trong ba ngàn Đại thiên thế giới, vô số mật địa cùng với cường giả

Cổ tộc, nhân vật thống lĩnh của các thế lực lớn, hàng ức vạn ánh mắt xuyên qua truyền tống trận hình chiếu thời không nhìn vào bên trong. Mười tám đạo thân ảnh cuối cùng lơ lửng trên khối cự thạch.

Trong ba ngàn Đại thiên thế giới, người trong Đại thế giới sau lưng mười tám người này kích động khong thôi. Bất luận một người nào thể tiến vào trong mười tám người này, đại biểu với việc đã không phải là người thường, trong đó Thượng Thanh thế giới đứng đầu tiên.

Thượng Thanh thế giới không biết đã bao nhiêu lần không có người xông vào trong chỗ sâu nhất của Thương Khung chiến trường này. Còn lần này, trong mười tám người cuối cùng, không ngờ có bốn người có thể trụ vững lại tới lúc này.

Loại thành tích này, sợ rằng từ trước tới nay, trong ba ngàn Đại thiên thế giới còn chưa có bất kỳ một Đại thế giới nào có thành tích kinh người như vậy.

Trong mật địa Thiên giới, trăm vạn đại biểu của Cổ tộc và các thế lực lớn sôi trào, rung động, từng ánh mắt nhìn xuyên qua truyền tống trận hình chiếu thời không nhìn vào bốn đạo thân ảnh quen thuộc kia. Giờ phút này tất cả các thế lực lớn không có bất kỳ sự phân tranh nào, giờ phút này tất cả đều hò hét ủng hộ bốn đạo thân ảnh kia. Bốn người kia đại biểu cho Thượng Thanh thế giới, làm cho Thượng Thanh thế giới sau này thanh danh hiển hách.

- Không ngờ tiểu tử này những năm qua không gặp lại mạnh như vậy.

Trên một ngọn núi cách xa thủy vực và Chiến đài, một lão giả thân ảnh gầy gò, người mặc trường bào nhìn mọi thứ diễn ra trong truyền tống trận thời không, ánh mắt thanh tịnh mà mênh mông, tựa như lưu tinh vô cùng thâm thúy, miệng lẩm bẩm nói:

- Xem ra hiện tại ngay cả ta cũng không phải là đối thủ của tiểu tử ngươi.

- Tam kỳ, truyền tống trận thời không ngươi bố trí không tệ lắm.

Sợ rằng trong thiên địa này không có bao nhiêu người có thể bố trí ra truyền tống trận thời không lớn như vậy.

Nhâm Ngã Hành nhìn lão giả có ánh mắt thâm thúy giống như sao kia rồi nói.

Lão giả có thân thể gầy gò kia chính là Tam Kỳ lão nhân luôn bế quan dung hợp Nghịch Thiên Tà Long. Hơn một ngàn năm, trong mật địa Thiên giới bế quan, lại có sự phụ trợ của Phong Hành Thiên chủ, thân thể hư ảo lúc trước đã sớm ngưng thực. Khí tức trên người so với ngày đó một trời một vực, hoàn toàn không thể so sánh.

Chương 4478: Tương kiến không nói gì, đã lâu không gặp

Nghe Nhâm Ngã Hành nói vậy, ánh mắt Tam Kỳ lão nhân nhảy lên, có chút tự ngạo nói:

- Còn phải nói sao? Nói đến bố trí truyền tống trận hình chiếu thời không, loại đồ chơi có độ khó cao này cũng không phải là kẻ nào cũng có thể bố trí ra được.

- Khen ngươi có hai câu mà ngươi đã leo thang trèo lên sao?

Nhâm Ngã Hành liếc nhìn Tam Kỳ lão nhân, ánh mắt tràn ngập vẻ kích động khó nhịn kia lúc này nhìn vào trong Truyền Tống trận hình chiếu thời không, thanh âm mang theo vẻ kích động, rung động nói:

- Lần này thực sự là trời giúp Thượng Thanh thế giới ta rồi. Nếu như ngày mai Lục Lâm Thiên, Phong Du Du, Lục Kinh Vân, Bắc Cung Vô Song đều có thể chiến thắng. Như vậy tương đương với việc Thượng Thanh thế giới chúng ta có thể quét ngang ba ngàn Đại thiên thế giới.

- Lục Lâm Thiên, Phong Du Du, Lục Kinh Vân ba người này có thể xông tới hiện tại, ta không thấy một chút kỳ quái nào. Ngược lại không ngờ Bắc Cung Vô Song lại có thể đi tới một bước này. Xem ra những năm này Bắc Cung Vô Song thâm tàng bất lộ a.

Tịnh Kiếm Hoàng nói, trong mắt có chút khiĩếp sợ...

Trong Thương Khung chiến trường, đợt thi đấu thứ hai chấm dứt, trong chỗ sâu hư không có một đạo quang mang phóng ra, lập tức bao phủ hư không vô biên vô hạn. Vốn chỗ sâu trong hư không không có bất kỳ vật gì bắt đầu dần dần hiện lên trăng sáng và từng ngôi sao.

Trên khối cự thạch lớn giống như ngọn núi dưới chân Lục Lâm Thiên, lúc này đám người Bắc Cung Vô Song, Phong Du Du, Lục

Kinh Vân, Tiểu Long, Mẫu Đơn, Dương Quá, Nguyên Nhược Lan, còn nam tử mặc trường bào màu lam cùng nam tử mặc trường bào màu tím vàng nhạt khiến cho tất cả mọi người nghi hoặc đều đáp xuống khối cự thạch lớn giống như ngọn núi dưới chân lltd.

Đến thời điểm này đám người Phong Du Du, còn có đám người Ngưu Trĩ, Diễm Hân, Vũ Thoát phàm, Nhược Vô Trần và những người khác mới biết hai nam tử xa lạ kia không ngờ lại là người Thương Khung minh.

Ngược lại hai người Tiểu Long và Mẫu Đơn nhìn thấy nam tử mặc trường bào màu lam cùng với nam tử mặc trường bào màu tím nhạt kia, một người khí tức âm hàn và nóng bỏng, một người có khí tức huyết sát, âm hàn. Loại khí tức quen thuộc này sau khi cẩn thận xác định, hai người Tiểu Long và Mẫu Đơn cuối cùng đều nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Trên người hai nam tử kia, có một người trong lúc mơ hồ có khí tức âm hàn và nóng bỏng cùng tồn tại. Một người khí tức huyết sát, âm hàn. Tuy rằng dấu diếm được người khác, thế nhưng lại không dấu được hai người Tiểu Long và Mẫu Đơn. Đối với hai người này mà nói, khí tức này hai người vô cùng quen thuộc.

Lục Lâm Thiên nhìn qua hai người Tiểu Long và Mẫu Đơn rồi nở nụ cười, xem như xác nhận với hai người. Nam tử áo lam có khí tức âm hàn và nóng bỏng cùng tồn tại kia chính là phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên. Còn nam tử mặc trường bào màu tím vàng nhạt kia chính là đại hồn anh biến thành.

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm cùng đại hồn anh tuy rằng không có tu luyện Tam Thần Thiên Biến Quyết, thế nhưng dùng thân thể do sát khí và tàn hồn ngưng tụ của Đại hồn anh, còn có thân thể của linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm, muốn biến hóa bộ dáng tự nhiên cực kỳ đơn giản.

Tranh đoạt Hồng Hoang điện, mặc dù không có quy định linh hồn phân thân không thể tham gia, nhưng vì phòng ngừa vạn nhất cuối cùng có phiền toái gì, Lục Lâm Thiên dứt khoát để cho linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm và Đại hồn anh biến hóa ra bộ dáng khác.

Những năm này Thái Cổ U Minh Viêm luôn ở trong Thương Khung bí cảnh tu luyện, dùng thiên phú thôn phệ tất cả các loại năng lượng thiên địa của Thái Cổ U Minh Viêm, năng lượng thiên địa trong Thương Khung chiến trường tiêu điều, thế nhưng lại có vô số Minh Linh, đối với việc tăng lên thực lực của nó cũng không có bao nhiêu trở ngại. Bởi vậy những năm gần đầy, sau khi dung hợp Tinh Thần diễm, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm không ngừng tiến bộ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, Tiểu Long và Mẫu Đơn nhìn nhau, trong mắt hiện lên vẻ rung động.

- Chín tòa Hồng Hoang điện, còn có mười tám người.

Trên khối cự thạch giống như ngọn núi, Lục Lâm Thiên sau khi gật đầu với Tiểu Long và Mẫu Đơn, Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước. Ngày mai mười tám người chọn ra chín người tấn cấm. Thế nhưng hiện tại trong Thương Khung minh còn có mười người, Thiên La minh chỉ có tám người. Thế nhưng tám người còn lại cuối cùng này, bất luận một ai đều không phải là kẻ bình thường. Đều là người có thực lực cường hãn nhất trong những người cùng thế hệ của Thiên La minh, trong đó linh vật trời sinh lại có ba người.

- Thiên La minh còn lại tám người, chúng ta có mươi. Căn cứ vào quy tắc thi đấu ngày mai, chúng ta có nên sắp xếp một chút hay không?

Phong Du Du nhìn Lục Lâm Thiên rồi nói, ánh mắt nhàn nhạt nhìn về phía khối cự thạch lớn giống như ngọn núi phía xa. Trên đó lúc này tám người của Thiên La minh cũng hội tụ lại một chỗ. Thực lực của tám người Thiên La minh còn lại không có bất kỳ ai là kẻ yếu.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, ánh mắt khẽ đảo, khóe miệng nhếch lên rồi nói:

- Chúng ta có sắp xếp trước cũng vô dụng. Dùng quy tắc ngày mai, đến lúc đó sắp xếp cũng được.

- Hôm nay chỉ là vòng sơ tuyển mà thôi, ngày mai mới là ngày quyết định. Đến lúc đó sợ rằng cũng không nhẹ nhàng như ngày hôm nay.

Bắc Cung Vô Song nhẹ nhàng bước tới bên người Lục Lâm Thiên rồi nói.

Hai vòng đấu ngày hôm nay tuy rằng kịch liệt, nóng bỏng, thế nhưng đối với những cường giả đỉnh phong trong đám người đồng lứa có mặt ở đây mà nói, trong lòng bọn họ đều biết, bắt đầu ngày mai mới chính thức là quyết đấu. Ngày hôm nay những người tiến vào vòng trong đều có lưu thủ, thậm chí còn không có bất kỳ ai sử dụng toàn lực.

Mà vòng thi đấu thứ ba n gày mai, đối với những người còn lại mà nói, trong lòng bọn họ đều cực kỳ rõ, ngày mai mới thực sự là quyết đấu đỉnh phong.

- Vậy để xem ngày mai đi.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại nhìn Bắc Cung Vô Song, vươn tay nắm bàn tay mềm mại của nàng, nói:

- Ngày mai nàng nên cẩn thận một chút.

- Yên tâm đi.

Bắc Cung Vô Song dịu dàng cười, mỗi một cái nhăn mày, một nụ cười đều toát lên vẻ thanh nhã, cao quý.

Phong Du Du khẽ mỉm cười, hai mắt âm thầm nhìn về phía Lục Lâm Thiên và Bắc Cung Vô Song, lập tức nhẹ nhàng xoay người rời đi. Trong sát na này, trong đôi mắt của nàng dường như có một loại tình cảm nào đó, sâu không thấy đáy, chợt lóe lên rồi biến mất.

Gần biên giới khối cự thạch giống như ngọn núi, Nguyên Nhược Lan một mình lẳng lặng đứng đó, mắt nhìn vầng trăng cùng những ngôi sao lập lòe ở phía xa, vẻ mặt đau thương, cao ngạo, dường như không ai có thể tới gần.

- Đã lâu không gặp ngươi.

Một đạo thân ảnh mặc áo bào xanh đáp xuống sau lưng Nguyên Nhược Lan rồi chắp tay mà đứng, người này chính là Lục Lâm Thiên.

Chương 4479: Cuồng chiến Tu la 1

Vẫn là thanh âm quen thuộc kia, ánh mắt khẽ đổi, Nguyên Nhược Lan nghe vậy khẽ gật đầu xoay người lại. Nhìn nam tử mặc áo bào xanh sau lưng, đây là lần đầu tiên sau bao nhiêu năm nàng lại chính diện đối mặt với nam nhân mặc áo bào xanh này, mãi một lúc lâu sau bờ môi son của nàng mới khẽ mở, nói:

- Đã lâu không gặp.

Hơn hai ngàn năm không gặp, lúc này gặp lại không nói gì, trong lòng đều cảm thán. Tất cả ân oán, khúc mắc trong Linh Vũ thế giới, lúc này lần nữa gặp lại, sợ rằng sau khi Thiên Kiếm môn trong Linh Vũ thế giới bị diệt, trong lòng hai người chưa từng nghĩ qua tương lai sẽ có một ngày hai người lần nữa gặp lại.

Mặc dù nói chuyện trước kia đã qua, Lục Lâm Thiên từ lâu đã không bận tâm tới nữa. Những năm này lưu lạc ở bên ngoài, Linh Vũ thế giới đối với Lục Lâm Thiên mà nói, đã sớm trở thành một bộ phận của hắn.

Cho nên chuyện Linh Vũ thế giới, Lục Lâm Thiên cũng không phải không bỏ xuống được. Chỉ là lúc này đối mặt với nữ tử quật cường kia, Lục Lâm Thiên cũng không khỏi thổn thức. Có lẽ lúc trước hắn nên tàn nhẫn với nàng một ít. Lúc trước nàng ở trong Thiên Kiếm môn, thân bất do kỷ, nếu không phải nàng âm thầm mật báo, mấy lần hắn đã gặp hiểm cảnh, khó có thể biến nguy thành an.

- Gần đây...

Hai người thật lâu không nói gì, một lát sau mới đồng thanh mở miệng muốn đánh vỡ bầu không khí xấu hổ, chỉ là hai người lại lập tức cười khổ một tiếng.

- Ngươi nói trước đi.

Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói với Nguyên Nhược Lan.

Nguyên Nhược Lan mở miệng cười, váy tím trên người phiêu động, nói:

- Gần đây ngươi thế nào rồi?

- Cũng không tệ lắm, chung quy mà nói, vui nhiều hơn buồn.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, lập tức hỏi Nguyên Nhược Lan:

- Còn ngươi thì sao? Gần đây thế nào?

Nguyên Nhược Lan nhìn về phía xa một lát rồi mỉm cười nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ta cũng không tệ lắm, luôn ở trong Thiên Địa các. Theo ta được biết, so với các ngươi, ta còn thoải mái hơn nhiều.

Trong Thương Khung chiến trường, trêm một khối cự thạch lớn trầm xuống, đám người Diễm Hân, Kim Hổ, Ngưu Trĩ, Vũ Thoát Phàm hội tụ lại một chỗ.

Mắt nhìn đám người trên khối cự thạch giống như ngọn núi lớn lơ lửng trên không trung, Vũ Thoát Phàm thì thào nói:

- Rốt cuộc ta cũng biết tại sao Lục Soái lại sắp xếp như thế. Hồng Hoang lệnh có tranh đoạt nhiều hơn nữa, người cuối cùng có thể tranh đoạt Hồng Hoang điện cũng chỉ có mười tám người. Nếu như phân tán binh lực, sợ rằng muốn tranh đoạt Hồng Hoang lệnh cũng khó chứ đừng nói Hồng Hoang điện.

- Đúng vậy, tuy rằng chúng ta đạt được Hồng Hoang lệnh, nhưng mà nếu không phải có Lục Soái sắp xếp, mấy người chúng ta muốn đạt được Hồng Hoang lệnh sợ rằng sẽ càng thêm khó khăn.

Diễm Hân nói.

- Thương Khung minh chúng ta có mười người, Thiên La minh có tám người. Nhiều năm trôi qua như vậy, đây là lần thứ nhất có thể đè đầu Thiên La minh.

Thân thể khôi ngô của Kim Hổ tản ra khí tức vương giả, hai mắt hung hãn, tuy rằng có chút tiếc hận vì bị thua, thế nhưng lúc này có thể nhìn thấy Thương Khung minh còn mười người tham gia thi đấu ngày mai, trong lòng hắn cực kỳ hưng phấn, kích động.

- Tuy rằng Thiên La minh chỉ có tám người, thế nhưng thực lực của tám người kia không phải là kẻ yếu, bất luận một ai đều rất mạnh.

Ngưu Trĩ nói.

- Lục Soái, Long Huyền, Dương Quá, ba người này không phải dễ trêu.

Phong Dạ Phiêu nói với mọi người:

- Chín tòa Hồng Hoang điện, ngày mai không biết sẽ rơi vào trong tay những người nào. Ngày mai mới thực sự là quyết đấu đỉnh phong a.

Trong bầu trời đêm, trên khối cự thạch, nam tử tuấn mỹ tuyệt luân, thân thể thon dài giống như chiếc cọc tiêu lẳng lặng đứng đó. Làn da trắng nõn, người mặc bộ hoa bào màu xanh da trời, càng tuấn mỹ bất phàm. Người này nhìn bầu trời đêm, ánh mắt biến ảo, không có một chút chấn động nào.

- Nguyên soái, trận chiến ngày mai chúng ta nên sắp xếp thế nào đây?

Một thanh niên bất phàm, tuy rằng nhìn như bình thường thế nhưng khí tức âm hàn trên người lại đủ để khiến cho linh hồn của những người khác rung động.

- U Giác, không cần phải gấp gáp, trận chiến ngày mai không phải bình thường. Đến lúc đó chính là lúc cần ngươi xuất lực.

Nam tử tuấn mỹ tuyệt luân chắp tay mà đứng, khẽ ngẩng đầu nhìn vầng trăng tỏa ra ánh sáng nhu hòa phía xa, khóe miệng nở nụ cười tuấn mỹ.

Một nữ tử tuyệt đẹp, thân thể mềm mại uyển chuyển, người mặc khải giáp màu đỏ bao phủ thân thể linh lung nói với nam tử tuấn mỹ tuyệt luân:

- Nguyên soái, người Thương Khung minh lần này dường như không đơn giản.

Nam tử tuấn mỹ tuyệt luân nghe vậy, khuôn mặt tuấn lãng có chút giật giật, lập tức cúi đầu nhìn mấy nam nữ chung quanh, nói:

- Đối phương quả thực bất phàm, thế nhưng chẳng lẽ các ngươi là kẻ yếu sao?

- Hừ, nhân loại nhỏ bé và Thú tộc, ngày mai nhất định phải cho bọn chúng biết lễ độ.

Một đại hán vạm vỡ, rắn chắc, bộ dáng có chút dữ tợn, thế nhưng khí tức trên ngươi trong lúc mơ hồ lại cuồng bạo tới cực điểm, ánh mắt nhìn về phía đám người Thương Khung minh phía xa, trong mắt tràn ngập hàn ý.

- Nguyên Soái, Thích Thiên dường như không thích nói chuyện, tên tiểu tử này rất cao ngạo. Ngày mai hắn ta có vài phần thắng vậy?

Nữ tử mặc khải giáp màu đỏ, thân thể mềm mại uyển chuyển vừa mới lên tiếng kia nhìn một nam tử thanh tao, lịch sự, người mặc trường bào màu đen lạnh nhạt đứng sát biên giới của khối cự thạch. Từ khi nam tử này xuất hiện cho tới bây giờ vẻ mặt đều cực kỳ lạnh nhạt, thậm chí ngay cả chung quanh hắn ta cũng không có liếc nhìn một cái, chỉ lẳng lặng đứng đó mà thôi.

- Hắn sao?

Nam tử tuấn mỹ ngẩng đầu, nhìn qua nam tử mặc trường bào màu đen như mực kia, khuôn mặt tuấn mỹ mỉm cười nói:

- Yên tâm đi, hắn là người như vậy. Người có bản lĩnh đều cao ngạo, phần thắng của hắn sao? Ta tin rằng trong lòng hắn đã hiểu rõ.

Nói xong, nam tử tuấn mỹ ngừng một chút, lập tức nhìn mọi người nói. Thanh âm vô cùng dễ nghe, mờ ảo, khiến cho người nghe cảm thấy cực kỳ thoải mái:

- Nhớ kỹ, ngày mai vạn nhất bị thua cũng đừng gạch đá cùng tan. Đối với các ngươi không có lợi, lưu lại núi xanh lo gì không có củi đốt.

Đêm tới, trên những khối cự thạch lớn trên hư không, mọi người đều bắt đầu khoanh chân ngồi điều tức. Trong không gian chỗ sâu trong Thương Khung chiến tường này năng lượng thiên địa nồng đậm, vượt quá trình độ mà bên ngoài có thể so sánh. Thậm chí là so với trình độ nồng đậm của năng lượng thiên địa với thế giới Hỗn độn cũng không sai biệt nhiều lắm.

Một đêm từ từ trôi qua, hôm sau, khi tia sáng đầu tiên từ phía đông xuất hiện. Trong không ít Đại thế giới, từng đạo khí tức thức tỉnh, vô số ánh mắt đều nhìn vào phía trên truyền tống trận hình chiếu thời không.

Hôm nay, thi đấu đỉnh phong chính thức bắt đầu, quyền sở hữu Hồng Hoang điện ngày hôm nay sẽ biết được. Đây không thể nghi ngờ chính là chuyện thu hút tất cả ánh mắt trong ba ngàn Đại thiên thế giới.

Chương 4480: Kiếm ý thật mạnh

Sáng sớm, trong một chỗ sâu trong Thương Khung chiến trường, vầng trăng trắng sáng không biết từ khi nào đã biết mất không thấy gì nữa. Từng đạo khí tức hùng hồn bắt đầu khởi động, tựa như từng đầu cự thú thức tỉnh, chỉ một thoáng, từng đạo thân ảnh đứng dậy.

Sưu Sưu..

Từng tiếng xé gió vang vọng, từng đạo thân ảnh bay vυ"t ra, từng khối cự thạch giống như ngọn núi lớn chớp động, từng đạo thân ảnh tạo thành đường vòng cung trên không trung. Đội hình song phương lập tức đáp lên trên khối cự thạch của nguyên soái trong minh mình, một cỗ chiến ý nóng bỏng lặng lẽ từ trong cơ thể bành trướng, lan tràn.

Từng cỗ khí tức bắt đầu khởi động, từng ánh mắt nhìn về phía đội ngũ của đối thủ, cuối cùng đều nhìn về phía nam tử tuấn mỹ tuyệt luân và Lục Lâm Thiên.

Quy tắc ngày hôm nay ở trong chỗ sâu hư không của Thương Khung chiến trường mọi người đều hiểu rõ.

Quy tắc ngày hôm nay, mười tám người tranh đoạt Hồng Hoang điện, mỗi một người đối mặt với một đối thủ. Đánh bại đối phương là chiến thắng, đến lúc đó sẽ nhận được một tòa Hồng Hoang điện. Quy tắc rất đơn giản, cũng là quyết đấu đỉnh phong.

- Quyết đấu đỉnh phong chính thức bắt đầu.

Lam Thập Tam nhìn lên trên không trung, tuy rằng cảm thấy thất bại vì không có cách nào trở thành một trong những người ở bên trên, thế nhưng cũng không làm ảnh hưởng tới việc hắn quan sát mọi người bên trên.

- Lần này có Lâm Thiên và Tiểu Long, Dương Quá, có ba người này, Thiên La minh sợ rằng sẽ phải thất vọng.

Tử Yên nói.

Lam Thập Tam nhìn từng đạo thân ảnh quen thuộc trên không trung, trên khuôn mặt tuấn lãng, trong mắt hiện lên sự vui vẻ nho nhỏ, nói:

- Theo ta được biết, bọn họ dường như còn chưa từng thua a.

Nam tử tuấn mỹ tuyệt luân nhìn về phía trước, ánh mắt nhìn vào đám người của Thương Khung minh, vẻ mặt không có một chút biến hóa nào. Hắn lại nhìn bảy người trên khối cự thạch sau lưng mình, cuối cùng nhìn vào một đại hán bộ dáng dữ tợn, thân thể vạm vỡ, rắn chắc, khí tức cuồng bạo tới cực điểm, nói:

- Bà Di, người thứ nhất là ngươi, lên đi.

- Vâng, nguyên soái.

Bà Di nghe vậy, lập tức nhìn đám người Thương Khung minh phía xa, hàn ý trong mắt bắn ra. Nam tử tuấn mỹ tuyệt luân nói xong, cánh tay hắn vung lên, một cỗ năng lượng vô hình lập tức bao phủ khối cự thạch dưới chân hắn.

Oanh.

Khối cự thạch này run lên, một đạo thanh âm như tiếng sấm vang vọng. Khối cự thạch giống như ngọn núi này xẹt qua không trung, cuối cùng xuất hiện ở giữa đội ngũ của Thương Khung minh và Thiên La minh.

Phanh.

Tiếp đó trong nháy mắt, thân thể rắn chắc, vạm vỡ của Bà Di giống như một cái tháp bằng sắt mang theo tiếng xé gió trầm thấp, lập tức thả người xẹt qua trời cao. Hung hăng dẫm lên khối cự thạch giống như ngọn núi lớn dưới chân. Tức thì, khối cự thạch này run lên, không khí chung quanh hung hăng run lên, một cỗ khí tức hung hãn, cuồng bạo tràn ngập.

- Tu La tộc.

Người Thương Khung minh lập tức nhìn nam tử này, loại khí tức hung hãn cuồng bạo này, bên trong Minh Linh chủng tộc cũng chỉ có Tu La nhất tộc thích đấu tranh tàn nhẫn mới có được.

Tu La nhất tộc, một trăm năm đại chủng tộc của Minh Linh, thiên phú không cần nói cũng biết, đồn rằng người có thiên phú đỉnh tiêm trong Tu La tộc, thậm chí có thể so sánh với linh vật trời sinh.

- Bà Di của Tu La tộc, ai dám ứng chiến?

Bà Di đáp xuống khối cự thạch, thân thể vạm vỡ, cao ngất đứng sừng sững. Khí tức Tam Nguyên Hóa Hồng bắt đầu lan tràn, khí tức hung hãn, cuồng bạo tràn ngập, ánh mắt nhìn mười người Thương Khung minh trước mắt, hàn ý trong mắt bắn ra.

- Bà Di của Tu La nhất tộc, Tu La nhất tộc là một đại tộc, kẻ này là Cuồng Chiến Tu La, đồn rằng người này đã sớm tiến vào Tam Nguyên Hóa Hồng, thực lực không phải tầm thường.

Dương Quá nhìn Bà Di, lập tức nói với chúng nhân bên người.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, Tu La nhất tộc là đại tộc, mà trong Tu La tộc còn có không ít chủng tộc nhỏ.

Mà Cuồng Chiến Tu La nhất tộc, trong Tu La đại tộc càng là tồn tại đỉnh tiêm.

Nhìn mọi người bên cạnh, Lục Lâm Thiên đang muốn mở miệng thì Nguyên Nhược Lan ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Trận đầu để cho ta lên đi.

Nguyên Nhược Lan nói xong, ánh mắt đám người Bắc Cung Vô Song, Lục Kinh Vân, Tiểu Long, Mẫu Đơn và những người khác lập tức nhìn vào Nguyên Nhược Lan.

Lục Lâm Thiên cũng nhìn qua Nguyên Nhược Lan, ánh mắt khẽ nhúc nhích, miệng nói:

- Vậy ngươi cẩn thận một chút.

- Yên tâm đi, ta sẽ cố hết sức.

Nguyên Nhược Lan nói xong, ánh mắt nhìn về phía trước, chiến ý nóng bỏng trong mắt rung động, lập tức vung cánh tay ngọc lên. Khối cự thạch giống như ngọn núi dưới chân nàng lập tức xoay tròn, ầm ầm bắn về phía trước.

Oanh.

Khối cự thạch này lướt đi, tiếp đó trực tiếp đυ.ng vào khối cự thạch của Bà Di, cả hai hợp nhất, hình thành một khối cự thạch cự lớn.

Sưu.

Bộ váy dài màu tím trên người tung bay, mũi chân Nguyên Nhược Lan khẽ điểm khối cự thạch dưới chân, một cỗ không khí xoay tròn, thân thể giống như một chiếc lá rụng, trực tiếp lướt ngang qua không trung. Sau đó từ từ đáp xuống khối cự thạch của Bà Di. Mái tóc đen như mực, bộ váy dài bao phủ thân thể mềm mại, đường cong lung linh, khí chất thanh nhã, mắt ngọc mày ngài. Nàng nhìn Bà Di, hai hàng lông mi lập tức chuyển thành lạnh lùng, nói:

- Nguyên Nhược Lan của Thiên Địa các, ngươi có thể lựa chọn đầu hàng.

- Thiên Địa các, hừ, lựa chọn gia nhập Thương Khung minh là sai lầm lớn nhất của Thiên Địa các các ngươi.

Bà Di nhìn Nguyên Nhược Lan, ánh mắt tràn ngập hàn ý, trong thân thể vạm vỡ có một cỗ năng lượng âm hàn cuồng bạo phô thiên cái địa tuôn ra.

- Cuồng Chiến Tu la, để ta xem có xứng với danh hiệu đó hay không.

Hai mắt Nguyên Nhược Lan trầm xuống, một cỗ kiếm khí sắc bén quanh thân lập tức bắn ra. Trong lúc mơ hồ phát ra tiếng kiếm minh. Tiếng kiếm minh vang vọng, sau lưng Nguyên Nhược Lan đột nhiên có một cỗ khí tức ngập trời khởi động. Ba đạo kiếm quang giống như thực chất đột nhiên hiển hiện.

Oanh.

Ba đạo kiếm quang giống như thực chất này ở cùng một chỗ, cả không gian đột nhiên run lên.

- Kiếm ý thật mạnh.

Trên khối cự thạch, vô số người giật mình, kiếm ý trên người Nguyên Nhược Lan khiến cho không ít người cực kỳ khiếp sợ.

Lục Lâm Thiên cũng nheo mắt, Nguyên Nhược Lan lĩnh ngộ kiếm ý tới mức như vậy, so với ban đầu ở trong Linh Vũ thế giới không biết đã mạnh hơn gấp bao nhiêu lần.

- Hừ, Kiếm ý sao?

Ánh mắt tràn ngập hàn ý của Bà Di trầm xuống, thân thể vạm vỡ lập tức xuất động, khí tức âm hàn cuồng bạo quanh thân lập tức khởi động, cuối cùng hội tụ lại một chỗ. Năng lượng cường hãn rung động, trực tiếp ngưng tụ thành một thân thể bằng năng lượng hư ảo khổng lồ giống như nham thạch. Giống như là Tu La chân thân, khuôn mặt dữ tợn, khí tức âm hàn khủng bố cuồn cuộn.

- Tâm ta tức kiếm, kiếm theo ý ta.

Thanh âm lạnh nhạt từ trong miệng Nguyên Nhược Lan truyền ra, cánh tay vung lên, ba thanh cự kiếm giống như thực chất sau lưng lập tức bay vυ"t về phía trước. Ba đạo kiếm quang hóa thành ba thanh trường kiếm, bên trên có bí văn quanh quẩn, năng lượng bắn tứ tung, khiến cho chu không rung động kịch liệt.

Chương 4481: Đây là Ma Kiếm sao?

Sưu Sưu Sưu Sưu..

Ba thanh trường kiếm bằng năng lượng giống như ba đạo thiểm điện trực tiếp bắn về phía Tu La chân thân hư ảo bằng năng lượng do Bà Di kia ngưng tụ ra.

- Kiếm ý yếu mềm làm sao có thể làm gì được Bà Di ta? Không biết tự lượng sức mình.

Nhìn ba thanh trường kiếm lớn xuyên thủng không gian phóng tới, ánh mắt Tu La chân thân khổng lồ bằng năng lượng hư ảo run lên, cánh tay lớn khẽ múa, khí tức âm hàn quanh thân cuồng bạo bắn ra. Hình thành ba vòng xoáy bằng năng lượng, trực tiếp bao phủ ba thành trường kiếm này vào bên trong. Sau đó năng lượng âm hàn bao phủ kín mít ba thanh trường kiếm.

Xoẹt.

Bên trong khí tức âm hàn này dường như còn có lực ăn mòn cực lớn, có thể bao phủ trường kiếm bằng năng lượng, trực tiếp thôn phệ, làm tiêu hao năng lượng cường hãn trên trường kiếm. Tất cả chuyện này khiến cho hai mắt của Tu La chân thân hư ảo bằng năng lượng kia cười lạnh không thôi.

- Phá.

Đối mặt với tình huống này, Nguyên Nhược Lan không có bất kỳ bối rối nào, dường như nàng đã sớm tính trước, môi son khẽ mở, trong miệng vang lên một tiếng Phá.

Sưu... Sưu... Sưu...

Ngay sau đó, trên ba thanh kiếm bằng năng lượng cực lớn này, kiếm quang đại thịnh, tựa như mặt trời giữa trưa, lập tức nổ tung.

Rầm rầm rầm.

Ba thanh trường kiếm bằng năng lượng nổ tung, ba cỗ năng lượng kiếm khí sắc bén bắn tứ tung. Trực tiếp xé nát ba vòng xoáy bằng năng lượng âm hàn. Năng lượng cuồng bạo trong nháy mắt giống như hình vòng cung lan tràn ra bốn phía.

- Tu La tộc cũng chỉ có như vậy mà thôi.

Thanh âm nhẹ nhàng vang vọng, thân thể mặc váy tím dịu dàng của Nguyên Nhược Lan lặng lẽ không một tiếng động xuất hiện trước hư ảnh Tu La chân thân bằng năng lượng cực lớn, cánh tay vung lên, một đạo kiếm quang sắc bén bằng năng lượng trực tiếp đánh vào trong mi tâm Tu La chân thân bằng năng lượng này.

Xoẹt.

Đạo kiếm quang sắc bén bằng năng lượng xuyên thủng không gina, hư ảnh Tu La chân thân bằng năng lượng khổng lồ dễ dàng nứt vỡ, hóa thành một cỗ năng lượng âm hàn cuồng bạo, kinh khủng bắn tứ tung.

- Tiện tỳ nhân tộc, ngươi đã chọc giận ta rồi.

Hư ảnh bằng năng lượng bị phá, Bà Di hét lớn một tiếng. Thanh âm giống như tiếng sấm, sắc mặt âm trầm khói coi. Hắn cũng biết Nguyên Nhược Lan của Thiên Địa các trước mặt không phải dễ trêu. So với trong tưởng tượng của hắn còn mạnh hơn. Khí tức Tam Nguyên Hóa Hồng không còn giữ lại mà trực tiếp cuồng bạo hởi động, thân thể nhanh chóng bành trướng, mở rộng.

- Tu La chân thân.

Bà Di thúc dục Tu La chân thân, thân thể khổng lồ xẹt qua không gian, trong đôi mắt vĩ đại tràn ngập hán ý. Khí tức âm hàn cuồng bạo bàng bạc run run, tràn ngập khí tức khủng bố cực đoan, khiến cho linh hồn trực tiếp phát run. Cánh tay lớn vung lên, nhanh chóng ngưng tụ ra một đạo chưởng ấn cuồng bạo, hung hăng vỗ xuống người Nguyên Nhược Lan.

Xoẹt.

Một chưởng như vậy chỉ trong nháy mắt dùng xu thế như sấm sét bắn tới đỉnh đầu Nguyên Nhược Lan, năng lượng cuồng bạo khủng bố trực tiếp khiến cho không trung liên tiếp bạo tạc, nổ tung.

Sưu.

Nhìn chưởng ấn từ trên đánh xuống, Nguyên Nhược Lan lần nữa có động, bộ váy tím trên người không gió mà tung bay. Bỗng nhiên có một cỗ khí tức sắc bén, bá đạo từ trên thân thể mềm mại uyển chuyển kia khuếch tán ra. Cánh tay giương lên, một thanh trường kiếm màu tím quỷ dị bắn ra.

Oanh.

Trường kiếm xuất hiện trong tay Nguyên Nhược Lan, một cỗ năng lượng bàng bạc phô thiên cái địa tuôn ra, không gian chung quanh xuất hiện khe nứt đen kịt. Đột nhiên một đạo kiếm quang khổng lồ chừng vài trăm thước được bổ ra, hung hăng đánh về phía chưởng ấn khổng lồ của Bà Di.

Xoẹt.

Một kiếm một chưởng va chạm, thanh âm trầm thấp vang vọng, không gian bị nghiền nát, khí tức cuồng bạo từ nơi chưởng ấn, kiếm quang va chạm khuếch tán ra bốn phía, kiếm quang bị nghiền nát, chưởng ấn cũng dễ dàng bị phá hủy.

- Thật mạnh.

Chung quanh Thương Khung chiến trường, đám người Lam Thập Tam, Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ nhìn chăm chú vào một màn kinh khủng trên không trung, ánh mắt rung động không thôi.

Đối với đám người Vũ Thoát Phàm, Tịch Thiên Vũ, Nhược Vô Trần mà nói, tuy rằng bọn họ đều có tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng, nhưng mà chỉ nhìn hai người này giao thủ mà nói, bất luận một người nào trong ba người đều là tồn tại kiệt xuất trong đám người trẻ tuổi của thiên địa này. Thế nhưng căn bản không có cách nào so sánh với hai người Bà Di và Nguyên Nhược Lan kia.

- Người Vô Lượng Niết Bàn, Nguyên Nhược Lan này không đơn giản, Bà Di là Vô Thượng Niết Bàn, sợ rằng sẽ phải cố hết sức. Nguyên Nhược Lan có lẽ không chỉ đơn giản là người Vô Lượng Niết Bàn đơn giản như vậy.

Nhìn Bà Di và Nguyên Nhược Lan giao thủ, nam tử tuấn mỹ tuyệt luân kia thì thào nói.

- Đây là Ma Kiếm sao?

Lục Lâm Thiên nhìn thanh trường kiếm màu tím trong tay Nguyên Nhược Lan, so với Ma kiếm trong Linh Vũ thế giới khi trước dường như giống nhau. Chỉ là trên thân kiếm kia vốn là khí tức ma tà, mà lúc này khí tức trên thanh trường kiếm này lại là sắc bén, lạnh lẽo.

Dương Quá bên người Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Đó đã không còn là Ma kiếm nữa. Nàng đã sớm tới một cảnh giới khác. Ban đầu ở trong Thiên Kiếm môn là nửa ma, nhưng hiện tại nàng đã dùng ma nhập đạo, thành tựu Đạo kiếm. Cường giả trong Thiên Địa các đã từng nói qua, dưới Thập đại bán thánh khí, Đạo kiếm trong tay Nguyên Nhược Lan đủ để bài danh đỉnh tiêm trong các Thông Linh bảo khí. Nếu chỉ luận Kiếm đạo đơn thuần, sợ rằng ngay cả ta cũng khó thắng được lĩnh ngộ bên trên kiếm đạo của nàng.

- Dùng ma nhập đạo, Đạo kiếm.

Lục Lâm Thiên thì thào nói.

- Tu La chân thân của Tu La nhất tộc. Bà Di chính là Cuồng Chiến Tu La tộc, càng khó dây vào, cho nên Nguyên Nhược Lan không làm gì được hắn ta. Muốn chiến thắng cũng không dễ.

Dương Quá nhìn hai người đang giao thủ phía trước rồi nói.

Xoạt Xoạt.

Giữa không trung, thân thể khổng lồ của Bà Di lảo đảo đẩy lui, cuối cùng đạp mạnh xuống mặt đất cự thạch, ánh mắt khi nhìn về phía Nguyên Nhược Lan lại có thêm vài phần rung động. Đồng thời, khí tức âm hàn cuồng bạo quanh thân bắt đầu nhảy lên tới cực hạn.

Một cỗ khí tức âm hàn cuồng bạo giống như là cơn lốc, điên cuồng từ trong cơ thể Bà Di khuếch tán ra, khiến cho một cỗ khí tức cuồng bạo tràn ngập phía trên trời cao.

Oanh.

Khí tức âm hàn cuồng bạo như vậy giống như mây đen hội tụ, trong giây lát, phía trên trời xanh đều trở nên âm trầm, gió nổi mây phun, hư không lờ mờ.

Sưu.

Thân ảnh xinh đẹp của Nguyên Nhược Lan cũng bị đẩy lui, mũi chân đạp mạnh mặt đất, giữa không trung tạo thành một vòng xoáy cực lớn, mượn lực vòng xoáy này, thân thể xinh đẹp nhanh như thiểm điện lao thẳng về phía Bà Di.

Ông.

Cánh tay vung lên, phía trên trường kiếm trong tay Nguyên Nhược Lan có một tiếng sấm nổ mạnh vang vọng, lần nữa có một đạo kiếm quang cực lớn bắn ra, trực tiếp bắn về phía Bà Di.

- Tiện tỳ Nhân tộc, ngươi cho rằng có thể chiếm thế thượng phong với ta sao? Vậy thì thử xem Tu La địa ngục của ta đi.

Chương 4482: Ta La Phá Diệt quyền

Nhìn đạo kiếm quang kia bắn tới. Thanh âm trên Tu La chân thân khổng lồ của Bà Di giống như tiếng sấm cuồn cuộn vang vọng, Tu La chi khí âm hàn cuồng bạo điên cuồng khuếch tán. Trong lúc thiên địa lờ mờ, giống như mây đen cuồng cuộn, khí tức khủng bố khó có thể hình dung này khiến cho linh hồn người ta triệt để rung động, nguyên lực đình trệ.

Khí tức âm hàn cuồng bạo bao phủ cả phiến không gian lớn, liếc nhìn không thấy điểm cuối. Giống như cả Thương Khung chiến trường lúc này đã trở thành Tu La địa ngục.

- Nhân loại không biết tự lượng sức mình.

Một đạo kiếm quang hư ảo bắn tới trước người, Bà Di hét lớn một tiếng, một đạo quyền ấn giống như pháo hoa, hung hăng đυ.ng vào trên kiếm quang.

Xoẹt.

Kiếm quang dễ dàng bị đánh cho chia năm xẻ bay, Tu la chi khí âm hàn cuồng bạo ngập trời lập tức bao phủ Nguyên Nhược Lan vào bên trong.

Tu La chi khí âm hàn cuồng bạo trong lúc vô hình ảnh hưởng, khuôn mặt Nguyên Nhược Lan khẽ đổi, trong Tu La địa ngục này, rõ ràng nàng đã bị ảnh hưởng không ít, nguyên lực, linh hồn, thậm chí là áo nghĩa cũng bị ảnh hưởng tuyệt đối.

- Khặc khặc, tiến vào trong Tu La địa ngục rồi thì ngươi nên chờ chết đi.

Bà Di nhìn Nguyên Nhược Lan cười to. Giờ phút này toàn thân tràn ngập sát khí ngập trời. Trong Tu La địa ngục này, giống như hắn là Tu La vương, ở trong không gian này chính là lãnh thổ của hắn, lĩnh vực của hắn, tất cả đều không thoát khỏi sự khống chế của hắn.

Nguyên Nhược Lan ngẩng đầu, mắt nhìn Tu La chân thân khổng lồ của Bà Di, cánh tay vung lên, quanh thân lập tức được một vòng quang mang màu tím bao phủ, sát khí Tu La âm hàn cuồng cuộn quanh thân khó có thể xâm lấn vào. Đôi mắt khẽ đảo, hơi có ngưng trọng, thế nhưng cũng không có quá nhiều lo lắng.

Bỗng nhiên Nguyên Nhược Lan khép hờ hai mắt, từng đạo thủ ấn trong tay không ngừng được kết, một cỗ năng lượng chấn động, lập tức thẩm thấu vào trong không gian này.

- Ồ?

Cảm nhận năng lượng chấn động trên người Nguyên Nhược Lan, Bà Di vừa rồi còn đang cười lạnh không ngớt lúc này trong lúc mơ hồ đột nhiên cảm giác tâm thần run lên, linh hồn trong lúc mơ hồ có cảm giác bất an.

- Ta La Phá Diệt quyền.

Dưới loại cảm giác bất an tới từ linh hồn này, khiến cho Bà Di hét lớn một tiếng, thủ ấn cực lớn không ngừng ngưng tụ, mây đen cuồn cuộn trong không gian giống như Tu La địa ngục, vô số năng lượng đen nhánh chấn động, lập tức ngưng tụ thành vô số quyền ấn.

Từng đạo quyền ấn được ngưng tụ, quyền ấn đen nhánh cùng với năng lượng âm hàn cuồng bạo khuếch tán, không ngừng đánh tới quanh thân Nguyên Nhược Lan.

Ầm ầm.

Quyền ấn đen nhánh không ngừng dánh xuống mang theo lực lượng cường hãn, cuồng bạo không ngừng khuếch tán. Trong khoảnh khắc hung hăng đánh vào trên quang mang màu tím quanh thân Nguyên Nhược Lan. Mỗi một đạo quyền ấn màu đen đánh xuống, phía trên quang mang tím bắt đầu có một vòng xoáy khuếch tán, rung động xuất hiện.

Từng đạo quyền ấn đánh xuống khiến cho không gian run rẩy, không khí trong không gian chung quanh lúc này vặn vẹo. Quang mang màu tím quanh thân Nguyên Nhược Lan lúc này giống như sóng lớn cuồn cuộn, khí tức khủng bố tràn ngập, lan tràn, giống như vòi rồng quét qua. Uy thế mạnh mẽ khiến cho người ta hãi hùng khiếp vía, chỉ là từng đạo quyền ấn đen nhánh này lại không có cách nào phá vỡ quang mang màu tím quanh thân Nguyên Nhược Lan lúc này. Thủ ấn trong tay Nguyên Nhược Lan được kết, khí tức trên người trong lúc mơ hồ truyền ra không ngờ ngày càng khủng bố.

Đồng thời, trong vòng quang mang màu tím, trên người Nguyên Nhược Lan bắt đầu có hai cỗ khí tức lan tràn, hai cỗ khí tức hoàn toàn trái ngược. Một cỗ khí tức càng ngày càng quỷ dị, mặt khác còn có một cỗ khí tức chính trực.

Hai cỗ khí tức chấn động, một cỗ khí tức ma khí yêu dị, một cỗ khí tức hạo nhiên chính khí.

Trong lúc hai cỗ khí tức cuồn cuộn, mái tóc trên đầu Nguyên Nhược Lan bay múa, bộ váy dài màu tím tung bay, toàn thân đột nhiên có vô số hư ảnh kiếm quang bắt đầu lướt đi, sau đó vòng qua vòng lại quanh thân.

Ầm ầm.

Trong giây lát này, trong không gian Tu La địa ngục này gió nổi mây phun, thậm chí còn mang theo tiếng sấm vang vọng.

Loại khí thế khủng bố giờ phút này khiến cho ánh mắt Bà Di biến đổi, từng đạo quyền ấn đen nhánh được huy động, giống như là mưa to không ngừng đánh vào trên vòng quang mang màu tím quanh thân Nguyên Nhược Lan.

Phá.

Tiếng hô như sấm, Tu La thân khổng lồ của Bà Di phẫn nộ đánh ra một quyền cuối cùng, rốt cuộc triệt để bạo phát công kích quang mang màu tím.

Rầm rầm rầm.

Khí tức đáng sợ cùng với uy áp cuồng bạo từ bên trong tràn ngập ra, khí tức âm hàn khuếch tán ra chung quanh không trung.

Vòng quang mang bằng năng lượng màu tím nổ nát bấy, ánh mắt Nguyên Nhược Lan khẽ đổi, khóe miệng nở nụ cười. Trên khuôn mặt tinh xảo, bộ dáng thoạt nhìn lạnh lùng mà yêu dị. Có một tia quỷ dị không nói rõ nên lời. Một tia năng lượng quỷ dị bao phủ nàng vào bên trong. Một đạo thủ ấn cuối cùng trong tay được kết, ánh mắt nhìn Tu La thân khổng lồ của Bà Di, nói:

- Ma đạo chính đạo đều là Thiên đạo, vừa chính vừa tà, nửa ma nửa đạo.

Nói xong, một cỗ khí tức quỷ dị, ma tà cùng với khí tức hạo nhiên chính khí đồng thời từ trong thân thể Nguyên Nhược Lan lan tràn ra. Kiếm quang quanh thân bỗng nhiên có kiếm khí bàng bạc tiết ra ngoài. Cả không gian vang lên tiếng kiếm minh, khí thế kinh người tràn ngập thiên địa.

Xoẹt.

Lúc này, cả không gian đột nhiên run lên, bỗng nhiên vô số kiếm quang ngưng tụ thành hai đầu kiếm long cực lớn xẹt qua trời cao.

Đầu kiếm long cực lớn uốn lượn xoay quanh, thân thể khổng lồ do vô số lợi kiếm ngưng tụ lại mà thành. Kiếm long giống như vật còn sống, long uy kinh người khuếch tán.

Ngao Ngao.

Một tiếng long ngâm như sấm vang vọng khiến cho không gian Tu La địa ngục vang vọng kịch liệt, giống như là gặp được khắc tinh. Khí tức hạo nhiên chính khí áp chế tất cả những vật tà ma.

Một đầu kiếm long khác rít lên một tiếng giống như quỷ khóc thần sầu, giống như có thể ăn mòn linh hồn. Ở trong không gian Tu La địa ngục này giống như là cá gặp nước.

Ông ông.

Trong chớp mắt này, Nguyên Nhược Lan đạp không ở trên đầu hai đầu Kiếm Long đang xoay tròn, mái tóc bay múa, váy dài tung bay. Ma khí toàn thân cùng với hạo nhiên chính khí quanh thân đồng thời quanh quẩn. Hai loại khí tức dung hợp hoàn mỹ, một thanh trường kiếm màu tím xuất hiện trong tay nàng, tiếng sấm minh ngập trời vang vọng.

Trên trời cao, trên hai đầu kiếm long, giờ phút này Nguyên Nhược Lan ngạo nghễ đứng đó, khí thế ngút trời tràn ngập thiên địa.

- Không hổ là Nguyên Nhược Lan, thật mạnh.

Trong Thương Khung minh, giờ phút này ngay cả Tiểu Long cũng không khỏi sợ hãi than một tiếng, trong mắt mấy người Bắc Cung Vô Song, Dương Quá, Mẫu Đơn, Lục Kinh Vân cùng với những người khác hiện lên vẻ khiếp sợ. Loại khí thế này, ở trong trường, có bao nhiêu người có thể ngưng tụ ra được chứ.

- Nửa ma nửa đạo, trên người Nguyên Nhược Lan này mang hai chủng kiếm đạo, người Vô Lượng Niết Bàn, Bà Di thất bại rồi.

Trong Thiên La minh, nam tử tuấn mỹ tuyệt luân nhìn Nguyên Nhược Lan trên hai đầu Kiếm long khổng lồ, trong đôi mắt không chút bận tâm kia lúc này hiện lên chút chấn động.

Chương 4483: Đến lúc đó làm phiền ngươi sắp xếp một chút

Tu La thân khổng lồ của Bà Di lúc này đối mặt với hai đầu Kiếm long khổng lồ này tự nhiên cảm thấy run sợ. Đôi mắt vĩ đại tràn ngập hàn ý trầm xuống, miệng hét lớn một tiếng:

- Tu La địa ngục. Tu La nộ.

Tiếng quát như sấm, thân thể Tu La khổng lồ lập tức xẹt qua trời cao, thân thể mang theo khí tức âm hàn cuồng bạo, dùng xu thế phong quyển tàn vân, trực tiếp phóng về phía Nguyên Nhược Lan.

Sưu Sưu.

Không gian không ngừng chấn động, lực lượng âm hàn cuồng bạo khuếch tán, khiến cho vô số người trẻ tuổi tuyệt đỉnh ở phía xa không khỏi cảm thấy linh hồn rung động.

Trên không trung, Nguyên Nhược Lan đạp lên đầu hai đầu Kiếm long một chính một tà. Chiến ý trong hai mắt bành trướng, khí thế tràn ngập thiên địa, miệng yêu kiều quát lên một tiếng:

- Ma kiếm là tôn, Đạo kiếm làm hoàng, nửa ma nửa đạo, tru tà.

Ngao Ngao.

Tiếng quát vừa dứt, trường kiếm màu tím trong tay vung lên, hai đầu Kiếm long rít gào. Nương theo hai cỗ khí tức mênh mông một chính một tà đột nhiên phóng tới khí tức âm hàn cuồn cuộn đang bạo động kia.

Trên hai cái Kiếm Long kia, bốn phía tràn ngập kiếm quang giống như nhật nguyệt cùng hiện. Quang mang phóng lên trời, bắn thẳng lên trời xanh, khiến cho không gian lờ mờ này lập tức tràn ngập quang mang, quang mang đại thịnh.

Xoẹt.

Từng đạo thanh âm không gian bị nghền nát truyền ra, Kiếm long xẹt qua trời cao, hóa thành vô số bóng kiếm phô thiên cái địa bắn ra. Từng đạo kiếm quang xẹt qua, không gian trực tiếp bị phá hủy. Năng lượng khủng bố hóa thành gợn sóng khuếch tán, khiến cho không gian chấn động nổi lên sóng to gió lớn, rung động kịch liệt. Từng đạo kiếm quang xé rách ra vô số vết nứt không gian đen kịt.

Rống rống.

Tiếng Tu La rít gào như sấm, thân thể khổng lồ được khí tức âm hàn cuồn cuộn bao phủ liên tiếp lui lại.

- Dùng ma nhập đạo, đạo dưới thân kiếm, si mị võng lượng, đãng nhiên bất tồn.

Thanh âm dịu dàng vang lên, thân ảnh xinh đẹp mềm mại của Nguyên Nhược Lan lặng lẽ không một tiếng động xẹt qua trời cao, không ngờ lại xuất hiện trước Tu La thân khổng lồ của Bà Di. Trên thân trường kiếm màu tím trong tay có một đạo kiếm quang khủng bố ước chừng mấy trăm trượng nương theo khí tức hạo nhiên chính khí ầm ầm bổ về phía trước. Dùng xu thê bôn lôi, trực tiếp đánh xuống cái đầu dữ tợn khổng lồ của Bà Di.

Giờ phút này ánh mắt Bà Di hoảng hốt, Tu La thân khổng lồ lúc này được quang mang âm hàn bao phủ, nhanh chóng chạy trốn. Thế nhưng vẫn chậm một chút. Tuy rằng né khỏi chỗ hiểm, thế nhưng đạo kiếm quang khủng bố này lại trực tiếp xẹt qua cánh tay lớn của hắn.

Xoẹt.

Dưới kiếm quang, quang mang âm hàn dưới kiếm quang mang theo khí tức hạo nhiên chính khí biến mất sạch sẽ. Một kiếm đánh xuống, kình phong đáng sợ lập tức bộc phát, khí tức ngập trời tuôn ra, khiến cho hư không rung động. Một cánh tay lớn của Bà Di trực tiếp bị chặt đứt.

- Bà Di, lui ra.

Nam tử tuấn mỹ của Thiên La minh khẽ quát một tiếng, thanh âm giống như sấm sét, lập tức vang vọng trong tai Bà Di, nương theo một cỗ khí tức không được phản kháng.

Rống.

Tiếng kêu thảm thiết giống như sấm sét từ trong miệng Bà Di vang lên, khí tức trong nháy mắt suy yếu, cánh tay dứt đoạn rơi xuống. Đôi mắt to lớn nhìn về phía Nguyên Nhược Lan tràn ngập hàn ý, thế nhưng dưới tiếng quát của nam tử tuấn mỹ tuyệt luân kia, hắn nhanh chóng thu hồi Tu La thân khổng lồ lại, thân ảnh nhanh chóng lui ra.

Ầm ầm.

Bà Di nhanh chóng lui lại, khối cự thạch to lớn giống như ngọn núi dưới chân hắn cũng ầm ầm lui xuống, rốt cuộc không có cách nào đứng ngang hàng với mọi người. Quanh thân hắn lúc này trong Thương Khung chiến trường có một cỗ uy áp cực lớn, cho nên cũng chỉ có thể theo khối cự thạch lui xuống.

- Thắng, Nguyên Nhược Lan thắng rồi.

Trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, vô số cường giả Linh Vũ thế giới nhìn đạo thân ảnh xinh đẹp mặc váy tím trong truyền tống trận hình chiếu thời không, trong mắt khó nhịn vẻ kích động, vẻ vang vì nàng.

Bởi vì nữ tử mặc váy tím kia cũng xuất thân từ Linh Vũ thế giới, đại biểu cho Linh Vũ thế giới, ở trong Thương Khung chiến trường, trong đám người cùng thế hệ của ba ngàn Đại thiên thế giới, giờ phút này quang mang vạn trượng, đứng ngạo nghễ trên trời cao.

Sưu Sưu.

Khối cự thạch dưới chân Nguyên Nhược Lan dâng lên cao, trường kiếm màu tím trong tay được thu lại, thân thể mềm mại uyển chuyển xẹt qua trời cao, lập tức rơi vào bên cạnh đám người Lục Lâm Thiên, khuôn mặt tái nhợt. Đánh bại Bà Di, rõ ràng nàng cũng tiêu hao khá lớn.

- May mắn không làm nhục mệnh, không để cho Linh Vũ mất mặt.

Nguyên Nhược Lan nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ta đã sớm nói qua với Thiên Địa các, nếu như ta tranh đoạt được Hồng Hoang điện, một nửa danh ngạch sẽ lưu lại cho người Linh Vũ thế giới. Đến lúc đó làm phiền ngươi sắp xếp một chút.

- Được, ngươi điều tức trước đi.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Nguyên Nhược Lan khẽ gật đầu nói:

- Ta cũng thay người Linh Vũ giới cám ơn ngươi.

- Ta tới từ Linh Vũ thế giới, không cần nói lời cảm ơn.

Nguyên Nhược Lan gật đầu, váy dài trên người khẽ tung bay, nói xong, lập tức nhảy lên trên khối cự thạch lớn vừa mới dâng lên cao. Nhanh chóng nhét một khỏa đan dược vào trong miệng, sau đó không nói lời nào, chỉ lẳng lặng đứng đó.

Bà Di bị thua khiến cho sắc mặt mấy người Thiên La minh còn lại không dễ nhìn một chút nào, từn gánh mắt hung hăng nhìn về phía người Thương Khung minh phía trước.

- Chúc mừng Thương Khung minh đạt được một tòa Hồng Hoang điện.

Nam tử tuấn mỹ tuyệt luân nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt lạnh nhạt, mất đi một tòa Hồng Hoang điện đối với hắn dường như cũng không có một chút ảnh hưởng nào, không vì thế mà làm hắn không vui.

- Chờ tới cuối cùng chúc mừng cũng không muộn.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt nói.

- Nếu như lần này Thương Khung minh có thể thu hoạch cơ hồ tất cả Hồng Hoang điện, ta cũng sẽ chúc mừng.

Nam tử tuấn mỹ nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt thanh tịnh, mờ ảo kia khẽ đảo, lập tức quay đầu lại nhìn sáu người sau lưng. Ánh mắt nhìn vào một nam tử gầy gò, nói:

- Minh Hoán, trận thứ hai giao cho ngươi. Dựa theo quy tắc ngươi có thể khiêu chiến bất luận một ai trong Thương Khung minh.

- Vâng.

Nam tử gầy gò đi ra, thân thể gầy gò, bộ dáng có chút tương tự với Nhân tộc, chỉ là khí tức âm hàn trên người trong lúc mơ hồ lại có thêm một phần khí tức nóng bỏng.

Chậm rãi đi ra, Minh Hoán vung tay lên, một cỗ năng lượng nóng bỏng vô hình lập tức bao phủ khối cự thạch dưới chân hắn.

Oanh.

Cự thạch run lên, tiếng nổ vang lập tức vang vọng, cự thạch xẹt qua không trung, cuối cùng xuất hiện ở chính giữa đội hình của Thiên La minh và Thương Khung minh.

Thân ảnh Minh Hoán nhảy lên, một cỗ khí tức nóng bỏng chấn động, thân ảnh lập tức giống như lưu quang rơi xuống khối cự thạch. Ánh mắt nhìn người Thương Khung minh phía xa nói:

- Minh Hỏa thế giới, Thiên Minh hỏa tộc, Minh Hoán.

- Thiên Minh Hỏa tộc? Chủng tộc này trong Minh Linh cũng không nhiều lắm, gần với năm đại chủng tộc trong Minh Linh. Theo tin tức mà ta nhận được, Minh Hoán này là hậu nhân của người Chân Lý Niết Bàn, tổ tiên đã từng có cường giả là người Chân Lý Niết Bàn.

Chương 4484: U Minh này thật mạnh

Mẫu Đơn nhìn Minh Hoán phía trước, sau đó nói với mọi người.

- Hậu nhân của Chân Lý Niết Bàn sao?

Nghe vậy Lục Lâm Thiên không khỏi dò xét Minh Hoán vài lần, khí tức âm hàn và nóng bỏng trên người đồng thời cùng tồn tại. Cực kỳ hiếm thấy, tuy rằng tu vi cũng là Tam Nguyên Hóa Hồng, thế nhưng so với Bà Di kia mà nói, tu vi còn cao hơn một chút.

- Thiên Minh Hỏa tộc này chủ yếu tập trung ở trong Minh Hỏa đại thế giới. Loại sinh linh này cực kỳ khủng bố, đặc biệt là bản thân Thiên Minh Hỏa tộc cực kỳ khó chơi, không phải là quá dễ đối phó.

Dương Quá dường như hiểu rõ không ít về Thiên Minh Hỏa tộc.

Minh Hoán nhìn người trong Thương Khung minh, ánh mắt đảo qua từng người một, cuối cùng trực tiếp nhìn linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên, nói:

- Ta chọn ngươi.

- Lão đại.

Nhìn thấy Minh Hoán của Thiên La minh phía trước không ngừng lại chọn Thái Cổ U Minh Viêm, Tiểu Long và Mẫu Đơn lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên.

Khóe miệng linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên nhếch lên, nở nụ cười vui vẻ. Ống tay áo màu lam run lên, khối cự thạch giống như ngọn núi cách hắn không xa lập tức ầm ầm lướt đi, bàn chân điểm nhẹ mặt đất. Thân thể mang theo khí tức âm hàn và nóng bỏng như ẩn như hiện phóng lên, lập tức đáp xuống khối cự thạch to lớn giống như ngọn núi vừa mới phóng ra.

Oanh.

Khối cự thạch này hung hăng va chạm với khối cự thạch dưới chân Minh Hoán, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm đáp xuống, tất cả hành động đều lưu loát, gọn gàng.

Sau khi khí tức linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên chấn động, nam tử mặc trường bào màu đen, vẻ mặt không chút bận tâm tới tình huống chung quanh trong Thiên La minh trong sát na này, ánh mắt mắt nổi lên chấn động giống như hòn đá ném xuống mặt nước yên tĩnh. Ánh mắt trong chốc lát nhìn về phía Thái Cổ U Minh Viêm xa xa.

- Hãy mau báo tên ra.

Mắt nhìn linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên, ánh mắt Minh Hoán nhảy lên, trong lúc mơ hồ ở sâu trong hốc mắt hiện lên vẻ nghi hoặc.

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên nhìn Minh Hoán, thấp giọng nói:

- Thị Hoang thế giới, Phi Linh môn, U Minh.

- Phi Linh môn?

Minh Hoán nhíu mày, dường như chưa từng nghe nói sự tồn tại của Phi Linh môn.

Danh tự của Phi Linh môn ở trong Thượng Thanh thế giới thanh danh hiển hách, nhưng mà ở trong ba ngàn Đại thiên thế giới mà nói lại không là cái gì. Mà ngay cả đám người Thanh Lôi Thân vương, Phi Long thân vương không lâu trước đó mới gia nhập Phi Linh môn, so với hai đại liên minh còn kiếm xa không ít.

Thượng Thanh thế giới ở trong ba ngàn Đại thiên thế giới cũng không có danh khí quá lớn, càng không cần nói tới Phi Linh môn.

- Phi Linh môn.

Nhưng Minh Hoán trong Thương Khung chiến trường không biết

Phi Linh môn, nhưng mà trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, tất cả mọi người trước truyền tống trận hình chiếu thời không trên Chiến đài, tất cả mọi người nghe vậy lập tức há hốc mồm. Không khỏi ngây ngốc, đặc biệt là đối với người Phi Linh môn mà nói, càng thêm há hốc mồm, không thể nói nên lời.

- U Minh đại biểu Phi Linh môn.

Người trong Linh Vũ thế giới lúc này cũng nhìn nhau, từng ánh mắt chăm chú nhìn vào trong truyền tống trận hình chiếu thời không.

- U Minh, chẳng lẽ?

Đám người Độc Cô Ngạo Nam, Chí Thánh Đại Đế, Đoan Mộc Khung Thiên, Bắc Cung Kình Thương nhìn nhau, mắt nhìn đạo thân ảnh màu lam, dường như có điều ngộ ra.

- Không cần biết ngươi có địa vị gì, trận này ngươi nhất định sẽ thua.

Minh Hóa nhìn Thái Cổ U Minh Viêm, thủ ấn đột nhiên kết xuất, tiếp đó trong nháy mắt một cỗ khí tức âm hàn và nóng bỏng quanh thân cuồn cuộn, lan tràn ra. Giống như là ném một quả bom vào trong không gian yên tĩnh này, khiến cho không gian bắt đầu chấn động kịch liệt.

- Khí tức thật mạnh, khí tức nóng bỏng và âm hàn ảnh hưởng tới linh hồn và nguyên lực. Thiên Minh Hỏa tộc thật sự không dưới năm đại tộc của Minh Linh.

Vô số người nhíu mày, cỗ khí tức này của Minh Hoán đã chứng minh thực lực của hắn ta. Loại thực lực này vừa mới ra tay nhìn qua cũng không dưới Bà Di vừa rồi.

Rầm rầm.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, một đạo chưởng ấn âm hàn mà nóng bỏng từ trong cánh tay phải Minh Hoán được ngưng tụ, mũi chân điểm nhẹ mặt đất, thân ảnh tựa như thiểm điện, mang theo một cỗ khí tức âm hàn mà nóng bỏng kinh khủng, sau đó trực tiếp xuất hiện trước người Thái Cổ U Minh Viêm.

Sưu Sưu.

Đạo chưởng ấn của Minh Hoán đánh xuống, cả phiến không gian tràn ngập dưới khí tức nóng bỏng và âm hàn hóa thành hư vô.

Trước mắt bao nhiêu người, cơ hồ dưới tất cả ánh mắt của tất cả mọi người, chưởng ấn âm hàn và nóng bỏng rơi vào trên người linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên.

Sưu.

Bỗng nhiên, đồng tử của tất cả mọi người cơ hồ co rụt lại, chỉ thấy U Minh này bỗng nhiên nhấc tay nghênh tiếp đạo chưởng ấn này. Hai chưởng lập tức va chạm. Một cỗ hỏa diễm màu xanh da tời lập tức lan tràn ra, trực tiếp chống cự đạo chưởng ấn âm hàn và nóng bỏng kia.

Cùng lúc, chưởng ấn nóng bỏng mà âm hàn kia trong nháy mắt ngắn ngủi trực tiếp bị thiêu đốt thành hư vô.

- U Minh này thật mạnh.

Phong Du Du, Tịch Thiên Vũ, Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần và những người khác phía dưới nhìn nhau. Một chưởng kia của Minh Hoán không phải là bình thường, nhưng thật không ngờ U Minh của Phi Linh môn kia lại có thể dễ dàng phá hủy như vậy.

Xoạt xoạt.

Trong nháy mắt ngắn ngủi va chạm, thân thể Minh Hoán trực tiếp lảo đảo lui lại, chỉ có bản thân hắn rõ ràng nhất. Khí tức trong hỏa diễm màu xanh da trời kia đủ để khiến cho trong lòng hắn cảm thấy bất an, rung động. Ánh mắt lập tức chuyển thành khïếp sợ.

Trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, cơ hồ tất cả đệ tử Phi Linh môn nắm chặt tay, hưng phấn không thôi.

- Phi Linh môn ta từ khi nào có người mạnh mẽ như vậy? Phi Linh môn ta lần này phát tài rồi.

Đám người Âm Quỷ, Âm Minh Dạ Xoa, Địa Long, Thất Kiếm, Thất Sát, Bạch Kinh Đường, Phạm Thống... nhìn nhau, chấn động, hưng phấn không thôi.

- Không ngờ Phi Linh môn còn có người trẻ tuổi lợi hại như vậy.

Đám người Thanh Lôi Thân Vương, Phi Long Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương lúc này cũng nhìn nhau, phấn chấn không thôi.

- U Minh kia thực sự là người của Phi Linh môn sao?

Trên không trung, Phong Hành Thiên chủ nhìn Băng Thiên, khuôn mặt già nua, ánh mắt mênh mông giống như vô biên vô hạn lúc này cũng hiện lên vẻ nghi hoặc.

Băng Thiên nhìn Phong Hành Thiên chủ nói:

- Phong Hành lão ca, ngươi hỏi ta ta đi hỏi ai đây? Nhưng mà bất kể như thế nào Phi Linh môn cũng là phần tử của Thượng Thanh thế giới ta.

- Xem ra trên người tiểu tử này còn cất dấu không ít bí mật a.

Phong Hành Thiên chủ thở dài, thế nhưng trong ánh mắt mênh mông kia lập tức hiện lên vẻ vui vẻ.

- Thiên Minh hỏa tộc, xem như không kém, nhưng nếu như chỉ có chút bổn sự đó mà nói, sợ rằng còn chưa đủ.

Chương 4485: Minh Hoán không phải là đối thủ

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên đứng chắp tay. Trong lòng bàn tay có một đám hỏa diễm màu xanh da trời được thu liễm, khí tức âm hàn và nóng bỏng như ẩn như hiện cùng chấn động, trong lúc mơ hồ khiến cho không trung chung quanh lõm xuống, tạo thành một động sâu.

Giờ phút này chỉ có những người mạnh nhất ở đây mới phát hiện ra, trong lúc vô thanh vô tức, cả phiến không gian lúc này trong lúc vô hình đã bị năng lượng làm vặn vẹo.

- Linh vật trời sinh thật mạnh. Minh Hoán không phải là đối thủ.

Thanh niên mặc trường bào màu đen vẫn không nói gì trong Thiên La minh lúc này nhìn thân ảnh mặc trường bào màu lam ở phía xa, giờ phút này miệng thì thào nói.

- Thích Thiên, U Minh kia thực sự mạnh như vậy sao? Minh Hoán cũng không dễ đối phó a.

Nữ tử mặc khải giáp hỏi nam tử mặc trường bào màu đen, trong đôi mắt sáng dường như còn có chút không tin tưởng lời nói của thanh niên mặc áo bào màu đen này. Thế nhưng nàng biết rõ thực lực của Minh Hoán, Minh Hoán có át chủ bài, tuyệt đối không phải dễ trêu.

Nam tử mặc áo bào màu đen gọi là Thích Thiên lạnh nhạt nhìn nữ tử mặc khải giáp, ngữ khí cực kỳ bình thản, nói:

- Hai Minh Hoán cũng không phải là đối thủ của người này. Huống chi chỉ có một mình Minh Hoán, U Minh kia rất mạnh, là người mạnh nhất mà ta ít thấy.

Nữ tử mặc khải giáp nhìn chằm chằm vào nam tử mặc trường bào màu đen một hồi, vẻ mặt bán tin bán nghi, ánh mắt lần nữa nhìn về phía trước.

- Phi Linh môn không có danh tiếng gì quả thực đủ hung hăng càn quấy, những năm gần đây Minh Hoán ta dạng người nào cũng gặp. Ở trước mặt ta hung hăng càn quấy chỉ có một kết cục, đó chính là chết.

Thái Cổ U Minh Viêm nói xong, nguyên lực trong người Minh Hoán bắt đầu cuồn cuộn khởi động, cố gắng ngăn chặn sự sợ hãi trong lòng. Ánh mắt lần nữa tràn ngập hàn ý. Một cỗ khí tức nóng bỏng, âm hàn tràn ra.

- Nếm thử Thiên Minh chi hỏa của ta đi.

Minh Hoán nói xong, trường bào vung lên, quanh thân đột nhiên có khí tức nóng bỏng, âm hàn tràn ngập. Một cỗ hỏa diễm màu xanh lập tức cuồn cuộn, mà thân thể gầy gò của Minh Hoán cũng lập tức bị bao phủ ở bên trong.

Sưu Sưu.

Hỏa diễm màu xanh này tuôn ra, cả không trung lập tức rung chuyển. Cỗ khí tức nóng bỏng âm hàn kia tràn ngập phía chân trời, làm cho linh hồn người ta đau đớn. Hỏa diễm cuồn cuộn, che khuất bầu trời.

Trong giây lát, hỏa diễm màu xanh lá quỷ dị, vô cùng khủng bố bao phủ cả phiến không gian, khí tức quỷ dị kinh khủng kia khiến cho những người trẻ tuổi đỉnh phong có mặt ở đây lập tức cảm thấy lạnh lẽo trong lòng.

Thiên Minh chi hỏa, át chủ bài của Thiên Minh hỏa tộc, dựa vào Thiên Minh chi hỏa, Thiên Minh hỏa tộc có thể đứng sừng sững không ngã trong ba ngàn Đại thế giới. Coi như là so với năm đại chủng tộc trong Minh Linh cũng không phải e ngại. Nếu không phải người Thiên Minh Hỏa tộc vô cùng ít, có lẽ trong Minh Linh không chỉ có năm đại chủng tộc mà đã là sáu đại chủng tộc rồi.

- Hỏa diễm màu xanh dường như rất lợi hại nha, không biết U Minh có thể chống lại được hay không.

Trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, đám đại biểu của Phi Linh môn nắm chặt tay, nhìn xuyên qua truyền tống trận hình chiếu thời không, tất cả mọi người đều cảm nhận được hỏa diễm màu xanh lá quỷ dị kia bất phàm ra sao.

- Thiên Minh chi hỏa sao? Đáng tiếc còn chưa đủ.

Trong Thương Khung chiến trường, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên lên tiếng, ánh mắt khẽ đảo.

Đột nhiên, ngay trong lúc tất cả mọi người nhìn vào, quanh thân U Minh có một cỗ hỏa diễm màu xanh da trời từ trong cơ thể phô thiên cái địa tuôn ra. Lập tức, trong Thương Khung chiến trường này, một cỗ khí tức khủng bố, âm hàn và nóng bỏng cùng tồn tại hàng lâm, khí tức này so với Thiên Minh chi hỏa mà nói, là khác biệt giữa trời và đất.

- Thật mạnh.

Trong Thiên La minh, người được gọi là Thích Thiên mặc trường bào màu đen như mực kia nhìn hỏa diễm màu xanh da trời vừa mới xuất hiện, ánh mắt run lên.

Nam tử tuấn mỹ tuyệt luân kia giờ phút này cũng chăm chú nhìn vào người linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm tràn ngập khí tức âm hàn và nóng bỏng của Lục Lâm Thiên.

Hỏa diễm màu xanh da trời phô thiên cái địa khuếch tán, Thiên Minh chi hỏa màu xanh lá vô cùng quỷ dị kia giống như chuột thấy mèo, lập tức chấn động, nhanh chóng chạy trốn.

Chỉ là dưới hỏa diễm màu xanh da trời cướp đoạt và ăn mòn, Thiên Minh chi hỏa màu xanh lá vô cùng quỷ dị kia trực tiếp tan rã, hóa thành sương mù ngập trời. Trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa. Chỉ còn sót lại một khối lớn, thân ảnh Minh Hoán kia lúc này đang được bao phủ ở bên trong.

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm nhìn Minh Hoán được Thiên Minh chi hỏa bao phủ bên trong, miệng cười nhạt một tiếng, hai tay chấn động, mở miệng khẽ hấp một cái, một cỗ hấp lực ngập trời giống như một cái vòi rồng lan tràn ra.

Sưu Sưu.

Trong vô số ánh mắt kinh ngạc, chỉ thấy Thiên Minh chi hỏa màu xanh lá quỷ dị khiến cho linh hồn người ta rung động kia giờ phút này trực tiếp bị U Minh thôn phệ vào trong miệng rồi biến mất. Thân ảnh Minh Hoán dần dần hiện thân trong Thiên Minh chi hỏa, ánh mắt khiếp sợ, dần dần ngốc trệ, trở nên kinh hãi.

- Thiên Minh chi hỏa chỉ có vậy mà thôi, ở trước mặt ta còn chưa có tư cách kêu gào.

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, giờ phút này khí tức Tam Nguyên Hóa Hồng phô thiên cái địa tràn ra. Bàn tay khẽ bấm một cái, trên đầu ngón tay, một đám hỏa diễm màu xanh da trời giống như một đạo thiểm điện màu xanh xẹt qua trời cao. Những nơi hỏa diễm đi qua, không gian một đường hóa thành hư vô, sau đó rơi thẳng vào trên vai Minh Hoán.

Xoẹt.

Hỏa diễm màu xanh da trời giống như lưu quang xẹt qua không trung, thế như sấm sét, Minh Hoán kia không biết tại sao lúc này lại không có cách nào tránh né, chỉ có thể trơ mắt nhìn hỏa diễm màu xanh da trời đánh vào vai mình, cuối cùng xuyên qua vai đi ra.

Phụt.

Một ngụm máu tươi từ trong miệng Minh Hoán phun ra, hỏa diễm màu xanh da trời xuyên thủng bờ vai trái của hắn, sắc mặt hắn lập tức trắng bệch, đồng tử co rút lại, vẻ mặt tràn ngập sợ hãi.

- Ngày hôm nay ta tha cho ngươi một mạng, ngươi thua.

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên nhìn Minh Hoán, nam tử tuấn mỹ đầu lĩnh của Thiên La minh đối với Lam Thập Tam, Lục Tâm Đồng đều không có hạ sát thủ, trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, giờ phút này coi như trả lại nhân tình. Nếu như lúc này thừa cơ gïếŧ chết Minh Hoán này mà nói thì Thương Khung minh lại có chút hẹp hòi, không đặt được lên mặt bàn.

- Đa tạ các hạ hạ thủ lưu tình.

Trong Thiên La minh, nam tử tuấn mỹ nhìn linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, lại nhìn Minh Hoán đang sững sờ, nói:

- Minh Hoán, còn không lui xuống?

Chương 4486: Ngươi thua

Minh Hoán không nói thêm gì nữa, vừa rồi chỉ có bản thân hắn rõ ràng nhất, thực lực của U Minh này khủng bố bao nhiêu. Dưới cỗ hỏa diễm màu xanh da trời kia, Thiên Minh chi hỏa của hắn hoàn toàn bị áp chế không có cách nào nhúc nhích, dưới cỗ uy áp kinh khủng kia, ngay cả chỗ trống phản kháng hắn cũng không có. Vừa rồi hắn đã cảm giác được khí tức tử vong, đối phương không ngờ lại cường hãn như vậy.

- Thắng rồi, U Minh của Phi Linh môn chiến thắng.

Trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, trong đám đại biểu Phi Linh môn vang lên tiếng hò hét phấn chấn, Phi Linh môn tranh đoạt được một tòa Hồng Hoang điện, đối với đại biểu Phi Linh môn mà nói, tự nhiên bọn họ biết rõ điều này đại biểu cho điều gì.

- Xem ra Phi Linh môn này sắp áp đảo hai đại liên minh rồi.

Trước Chiến đài, trong đám người rậm rạp chằng chịt bắt đầu bộc phát ra tiếng nghị luận không ngừng.Tất cả các đại biểu của các thế lực lớn lập tức tỏ vẻ chúc mừng Phi Linh môn.

Phi Linh môn thu được một tòa Hồng Hoang điện, cả ba ngàn Đại thiên thế giới đều thấy. Có thể tưởng tượng ra một điều, không bao lâu nữa, danh tự Phi Linh môn sẽ vang vọng cả ba ngàn Đại thiên thế giới, danh tự nhất định sẽ vang dội hơn hai đại liên minh.

Oanh.

Trong Thương Khung chiến trường, Minh Hoán bị thua, khối cự thạch dưới chân hắn trầm xuống. Khối cự thạch lớn dưới chân linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm dâng cao lên, đừng song song với Nguyên Nhược Lan.

Nguyên Nhược Lan nhìn linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ nổi lên rung động, chấn động không thôi. Khóe miệng cười nhạt một tiếng, dường như trong lòng đã hiểu ra.

Lúc trước khi Thiên Kiếm môn bị diệt môn, cỗ hỏa diễm màu xanh da trời khủng bố kia Nguyên Nhược Lan vẫn còn nhớ rõ mồn một trong đầu. Lúc này lại chứng kiến thấy hỏa diễm màu xanh da trời, sao nàng lại không rõ, U Minh này không phải linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên thì còn có thể là ai. Cũng chính là linh vật trời sinh.

Trong đội ngũ của Thiên La minh, Minh Hoán bị thua, nam tử tuấn mỹ nhìn lên trên không trung, cũng không quay đầu lại mà nói:

- La Mỹ, trận thứ ba ngươi lên đi.

- Vâng, nguyên soái.

Một nữ tử xinh đẹp người mặc khải giáp màu đỏ, thân thể mềm mại uyển chuyển nghe vậy lập tức đi ra. Nói xong, cánh tay giơ lên, khối cự thạch lớn lập tức phóng về phía trước. Thân thể mềm mại linh lung được kiện khải giáp màu đỏ bao phủ nhảy về phía trước, tiếp đó lập tức đáp xuống khối cự thạch vừa mới phóng về phía trước kia.

Nhìn đội hình Thương Khung minh, đôi mắt có chút đỏ lên của nàng dường như đã sớm nhận định mục tiêu là Bắc Cung Vô Song, La Mỹ trầm giọng nói:

- Thiên Sát nhất tộc, La Mỹ của La Sát nhất tộc thỉnh giáo, mời lên chiến một trận.

- Cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên quay người nói với Bắc Cung Vô Song.

- Yên tâm đi.

Bắc Cung Vô Song nhẹ nhàng cười, dứt lời, váy dài tung bay, khối cự thạch lớn cách đó không xa bắn về phía trước, mũi chân nàng điểm nhẹ mặt đất, lập tức nhảy lên trên không trung.

- Thượng Thanh thế giới, Phi Linh môn, Bắc Cung Vô Song.

Bắc Cung Vô Song chân đạp cự thạch lướt về phía trước, ánh mắt nhìn về phía La Mỹ của La Sát nhất tộc, nhất cử nhất tộc đều hiện lên vẻ thanh nhã, cao quý.

- Lại là Phi Linh môn.

La Mỹ nhíu mày, trong đôi mắt đỏ tươi nhìn về phía Bắc Cung Vô Song, trong mắt hiện lên vẻ chấn động. Phía trên khải giáp màu đỏ quanh người bắt đầu có la sát chi khí từ từ lan tràn, khởi động.

Chỉ trong nháy mắt, la sát chi khí quanh thân La Mỹ không ngờ lại trở nên nồng đậm, cái đùi ngọc thon dài run lên, cái eo nhỏ nhắn, đường cong hoàng mỹ khiến cho người ta nhìn vào không khỏi thầm than. Nữ tử La Sát nhất tộc đều xinh đẹp vô cùng. La Mỹ này thân là tồn tại đỉnh phong trong đám người trẻ tuổi của La Sát nhất tộc, càng thêm động lòng người vô cùng. Nếu như ở trong nhân tộc, đủ để hại nước hại dân.

- Quản ngươi là người Phi Linh môn gì đó, trận này ngươi nhất định sẽ thua.

Trong sát na ngắn ngủi, khí tức La Sát chấn động, miệng La Mỹ yêu kiều quát lên một tiếng, tay nắm chặt thanh trường kiếm màu đỏ vừa mới xuất hiện. Kiếm quang huyết sắc xuất hiện, một đạo kiếm quang giống như lưu quang phóng đi. Thân thể mềm mại cùng lúc cũng lao thẳng về phía Bắc Cung Vô Song. Khí tức Tam Nguyên Hóa Hồng hậu kỳ phóng ra, một kiếm đánh thẳng tới Bắc Cung Vô Song.

Sưu...

Một đạo kiếm quang huyết sắc xuất hiện, không gian nhanh chóng chấn động. Năng lượng huyết sát cuồng bạo rung động khiến cho không gian bị lật tung. Kiếm quang giống như lưu quang, giống như sấm sét ẩn chứa huyết sát chi khí khủng bố, khiến cho không gian trên đường tan vỡ. Trong nháy mắt đánh tới trước người Bắc

Cung Vô Song.

Sưu.

Trong nháy mắt này, Bắc Cung Vô Song mở miệng cười, ngay khi đạo kiếm quang huyết sắc đánh tới trước người nàng, cánh tay vung lên. Trên đầu ngón tay có một đạo quang trụ bằng năng lượng màu xanh đậm bắn ra. Lập tức va chạm với đạo kiếm quang huyết sắc giống như lưu quang.

Quang trụ bằng năng lượng màu xanh đậm giống như là một đầu quái thú, sau khi va chạm với kiếm quang huyết sắc, bên trên giống như ẩn chứa lực lượng ăn mòn cực mạnh, hoặc giả giống như có thể thôn phệ kiếm quang huyết sát, trong nháy mắt nhanh chóng ăn mòn, thôn phệ năng lượng trên kiếm quang huyết sắc.

- Ngươi thua.

Thanh âm nhàn nhạt từ trong miệng Bắc Cung Vô Song truyền ra, thân ảnh xinh đẹp như thiểm điện, thừa cơ xuất thủ, trong bàn tay trái có một chưởng ấn màu xanh trong sát na trực tiếp đánh vào khải giáp trên người La Mỹ.

Phanh.

Một chưởng của Bắc Cung Vô Song nhìn như mềm yếu vô lực, thế nhưng rơi vào khải giáp trên người La Mỹ lại khiến cho khải giáp trên người La Mỹ run lên. Một cỗ khí tức thôn phệ tất cả sinh cơ khuếch tán. Dưới cỗ khí tức thôn phệ sinh cơ này, ngay cả gợn sóng trong không gian cũng biến thành từng vòng rung động, từng vết nứt không gian đen kịt xuất hiện, hư không bắt đầu trở nên hoang vu, tiêu điều.

Xoạt Xoạt.

Dưới lực lượng thôn phệ sinh cơ khủng bố này, thân thể mềm mại của La Mỹ cũng không biết là lùi lại hay bị đánh bay ra, thân thể liên tiếp lảo đảo lui lại, sắc mặt trở nên tái nhợt. Khí tức huyết sát cuồn cuộn quanh thân bắt đầu khởi động, lúc này mới có thể chống lại lực lượng ăn mòn, thôn phệ sinh cơ kia. Mắt nhìn Bắc

Cung Vô Song trước mắt, trong mắt hiện lên vẻ ngưng trọng và khiếp sợ.

Bắc Cung Vô Song lạnh nhạt đứng giữa không trung, thân ảnh xinh đẹp mặc bộ váy dài, toàn thân tỏa ra một cỗ khí chất thanh nhã giống như trời sinh, dung nhan tuyệt mỹ tựa như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian. Lẳng lặng lơ lửng trên không trung, ánh mắt nhìn La Mỹ rồi nói:

- Ngươi thua rồi.

- Không, ta không có thua.

Con mắt đỏ hồng của La Mỹ lập lòe chấn động, nàng không tin trong vòng một chiêu mình đã bị thua. Điều này không có khả năng, thân là tồn tại đỉnh phong trong đám người cùng thế hệ của La Sát nhất tộc, nàng không có khả năng thua trong tay một nhân loại.

- La Sát động không, Huyết sát vạn ảnh.

Chương 4487: Ta thua, ngươi thắng

Một giây sau, La Mỹ yêu kiều quát lên một tiếng, khí tức huyết sát cuồng bạo quanh thân tuôn ra, lập tức che khuất bầu trời, dùng xu thế ngút trời bao phủ trời xanh.

Cuối cùng bằng mắt thường có the ẻ thấy được, trên thân thể mềm mại uyển chuyển của La Mỹ có vô số lưu quang lướt đi, cuối cùng hóa thành trên vạn thân ảnh rậm rạp chằng chịt lơ lửng trên không trung.

- La Sát nhất tộc có thiên phú trên phương diện áo nghĩa không gian, giống như Chu Tước nhất tộc của Chu Thần Hi, thế nhưng so ra còn kém Chu Tước nhất tộc.

Mắt nhìn không gian phía trước, ánh mắt Tiểu Long khẽ đảo, thủ đoạn do La Mỹ kia thúc dục ra tự nhiên không tránh khỏi dò xét của hắn.

Sưu Sưu Sưu Sưu.

Vô số thân ảnh rậm rạp chằng chịt nương theo khí tức huyết sát giống như mưa to lập tức phô thiên cái địa phóng về phía Bắc Cung Vô Song. Năng lượng khủng bố bộc phát, trực tiếp khiến cho cả phiến không gina chấn động, bạo liệt.

Sưu.

Khí tức huyết sát tràn ngập không truung, Bắc Cung Vô Song khẽ ngẩng đầu, trên dung nhan tuyệt mỹ, hai mắt lập tức mở ra, trong mắt có một cỗ tinh mang màu xanh từ trong hai mắt nàng mạnh mẽ bắn về phía chân trời. Khí tức quanh thân đột nhiên tăng vọt, khí tức cuồng bạo đánh văng gợn sóng trong không gian. Một cỗ uy áp mạnh mẽ trong nháy mắt từ không gian quanh thân tràn ngập ra chung quanh.

Mà dưới loại khí tức này lan tràn, tất cả mọi người trong hư không mới kinh hãi phát hiện ra, nguyên lực trong cơ thể không ngờ trực tiếp run lên, vô cùng rõ ràng, sinh cơ trên người bắt đầu trực tiếp biến mất. Trong lúc vô thanh vô tức biến mất.

- Tứ Nguyên Hóa Hồng, Bắc Cung Vô Song là Tứ Nguyên Hóa Hồng.

Trong Thiên La minh, nam tử tuấn mỹ nhìn về phía trước, ánh mắt mờ ảo hiện lên vẻ rung động. Cấp độ Tứ Nguyên Hóa Hồng, ở trong đám người cùng thế hệ là tồn tại đủ để khinh thường quần hùng. Vận khí của La Mỹ dường như không tốt lắm, không ngờ lại lựa chọn một người có tu vi Tứ Nguyên Hóa Hồng.

- Vô Song tỷ là Tứ Nguyên Hóa Hồng?

- Tứ Nguyên Hóa Hồng?

Giờ phút này không chỉ có người Thiên La minh kinh hãi than một tiếng, mà ngay cả đám người Tiểu Long, Dương Quá, Phong Du Du, Mẫu Đơn và những người khác kinh ngạc. Đến thời điểm này, sau khi khí tức trên người Bắc Cung Vô Song phóng ra toàn bộ, bọn họ mới biết được không ngờ Bắc Cung Vô Song đã là Tứ Nguyên Hóa Hồng. Tứ Nguyên tiểu siêu phàm, đủ để khiến cho tất cả mọi người khiếp sợ.

Trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, trên không trung, Phong Hành Thiên chủ cùng với Băng Thiên, hai vị siêu cấp cường giả giờ phút này không khỏi nhìn nhau.

Vẻ mặt hai người khiếp sợ, không dưới mọi người. Cấp độ Tứ Nguyên Hóa Hồng đối với hai siêu cấp cường giả này mà nói, bọn họ càng hiểu rõ điều này đại biểu cho điều gì.

Sưu Sưu...

Khí tức huyết sát phô thiên cái địa nương theo vô số thân ảnh lao thẳng về phía Bắc Cung Vô Song. La Sát nhất tộc vốn có thiên phú không gian hơn người, tốc độ cực nhanh, nhanh tới mức không thể tưởng tượng được.

- Sinh Sinh bất tức.

Trong sát na này, trước người Bắc Cung Vô Song, một đạo quang mang màu xanh đậm đột nhiên lấy bản thân nàng làm trung tâm, hóa thành một vòng quang mang màu xanh đậm cực lớn lan tràn. Lực lượng quỷ dị thôn phệ sinh cơ vạn vật lan tràn, nhanh như thiểm điện lan tràn ra bốn phía.

Trong thoáng chốc, không gian to lớn này bị quang mang màu xanh đậm bao phủ vào bên trong. Một cỗ năng lượng đáng sợ giống như cơn lốc khuếch tán. Hung hăng va chạm với vô số thân ảnh rậm rạp chằng chịt do khí tức huyết sát tạo ra.

Sưu Sưu.

Một cỗ lực lượng mạnh mẽ thôn phệ sinh cơ vạn vật trong không gian nhanh như thiểm điện lan tràn ra, gợn sóng không gian nứt vỡ từng khúc. Khí tức huyết sát kinh khủng kia cùng với sinh cơ trên vô số thân ảnh rậm rạp chằng chịt kia trong nháy mắt bị chém đứt trong không gian màu xanh đậm này, bị một cỗ năng lượng quỷ dị thôn phệ sinh cơ vạn vật trong không gian này thôn phệ không thấy.

Trong khoảng thời gian ngắn, cả phiến không gian lớn đều bị cắn nuốt thành hư không hoang vu. Không gian mất đi sinh cơ, chỉ có một mình Bắc Cung Vô Song là có sinh cơ dào dạt tồn tại trong không gian này.

Trong hư không, lúc này vô số La Mỹ rậm rạp chằng chịt dễ dàng bị nghiền nát rồi tiêu tán. Cuối cùng chỉ còn lại một La Mỹ đứng trong hư không, sắc mặt nàng vô cùng khó coi, tái nhợt vô cùng. Ở trong không gian quỷ dị này nàng cảm giác được nguyên lực trong cơ thể đang nhanh chóng tiêu hao. Ở trong không gian này khiến cho nàng lập tức có cảm giác sinh cơ bị tiêu diệt.

- La Sát chân...

Trong lúc ánh mắt tràn ngập vẻ hoảng sợ, La Mỹ khẽ kêu một tiếng, mà ngay khi nàng còn chưa dứt lời, đồng tử màu đỏ đột nhiên co rút lại, thân ảnh xinh đẹp của đối phương lúc này tức thì xuất hiện trước mắt nàng. Ở trong không gian này thiên phú không gian của La Sát nhất tộc cũng bị áp chế, thuộc tính Mộc nổi danh xảo trá và quỷ dị, dưới uy áp giai vị, khiến cho nàng không có cách nào chống lại.

Xoẹt.

Trước khí tức thôn phệ sinh cơ cực lớn này ngay khi tới trước người La Mỹ hoàn toàn tiêu tán không thấy. Thân ảnh Bắc Cung Vô Song đáp xuống trước người La Mỹ, miệng nói:

- Ngươi thua.

- Tại sao lại dừng tay?

Con mắt đỏ tươi của La Mỹ nhìn qua Bắc Cung Vô Song, trong mắt hiện lên vẻ nghi hoặc khó hiểu. Vừa rồi nếu Bắc Cung Vô Song khong dừng tay, cho dù nàng không chết cũng phải trọng thương. Dùng ân oán triệu năm của Thương Khung minh và Thiên La minh mà nói, đối phương hoàn toàn không cần lưu tình với nàng.

- Nếu như lần sau gặp lại ta sẽ không lưu tình như ngày hôm nay.

Bắc Cung Vô Song nhìn La Mỹ, ngày hôm qua nam tử mặc áo bào màu đen kia lưu tình với Lục Tâm Đồng, Bắc Cung Vô Song cũng nhìn thấy, cho nên lần này nàng mới trả lại ân tình.

Thương Khung minh và Thiên La minh có ân oán triệu năm, đối với người khác mà nói, có lẽ trong lúc nhất thời khó có thể bỏ xuống được. Bất quá đối với người tới từ Linh Vũ thế giới như Bắc Cung Vô Song mà nói, có lẽ muốn buông xuống thì dễ dàng hơn nhiều.

- Ta thua, ngươi thắng.

Mắt nhìn Bắc Cung Vô Song một lát La Mỹ mới nói, thân ảnh xinh đẹp lập tức lui lại. Bắc Cung Vô Song trước mắt này nàng biết rõ mình căn bản không có cách nào chiến thắng, cái hào rộng giữa Tứ Nguyên Hóa Hồng và Tam Nguyên Hóa Hồng vô cùng rõ, nàng không có cách nào vượt qua.

Nàng là tồn tại đỉnh phong nhất trong đám người trẻ tuổi của La

Sát nhất tộc, thế nhưng La Mỹ có thể cảm giác được, Bắc Cung Vô Song trước mắt không phải nhân tộc bình thường, thậm chí cũng không phải là những người trẻ tuổi trong Cổ tộc bình thường có thể so sánh.

Ầm ầm.

Bắc Cung Vô Song chiến thắng, hai khối cự thạch một trầm xuống, một bay lên cao. Ba trận quyết đấu, Thương Khung minh đều thắng ba.

- Phu nhân chiến thắng. Phi Linh môn ta có được hai tòa Hồng Hoang điện.

- Thượng Thanh thế giới ta thắng liên tiếp hai trận, hai tòa Hồng Hoang điện a.

- Phi Linh môn hay lắm, Thượng Thanh thế giới chúng ta phát tài rồi.

Chương 4488: Dạ Xoa chân thân

Giờ phút này những người chủ chốt như Lục Lâm Thiên, Phong Du Du, Lục Kinh Vân còn chưa xuất trận mà Thượng Thanh thế giới đã có hai tòa Hồng Hoang điện. Chuyện này đủ để khiến cho hơn trăm vạn người trong tất cả thế lực lớn và người Cổ tộc chung quanh Chiến đài lúc này sôi trào không thôi.

- U Giác, trận thứ tư ngươi ra tay đi.

Nam tử tuấn mỹ trong Thiên La minh vẫn vô cùng bình thản. Thiên La minh thua liền ba trận, dường như chuyện này vẫn không có bao nhiêu quan hệ với hắn. Cho nên hắn cũng không có quá đặt ở trong lòng.

- Trận này nhất định ta sẽ chiến thắng.

Nam tử tuấn mỹ nói xong, một thanh niên bất phàm đáp lời, thân thể lập tức phóng ra. Một khối cự thạch lớn giống như ngọn núi phía trước xẹt qua không trung, lơ lửng ở vị trí giữa Thương Khung minh và Thiên La minh. Mà thân thể của hắn cũng lập tức đáp vào phía trên khối cực thạch này.

Thanh niên này tuy rằng có hình dáng nhân loại, thế nhưng khí tức âm hàn trên người này lại khiến cho linh hồn bất luận người nào đều phải rung động. Mắt nhìn những người Thương Khung minh còn thừa, cuối cùng ánh mắt nhìn về phía thân ảnh mặc trường bào màu tím vàng sau lưng Lục Lâm Thiên, nói:

- Dạ Vu thế giới, U Giác của Dạ Xoa tộc. Nếu như ngươi đầu hàng có lẽ còn có chút thể diện.

Thanh niên mặc trường bào màu tím vàng nhạt nghe vậy ánh mắt bỗng nhiên biến đổi. Thân ảnh lập tức giống như một đạo lưu quang màu tím vàng bắn ra, cuối cùng đáp xuống trước người U Giác, miệng nở nụ cười lạnh, nói:

- Thượng Thanh thế giới, Phi Linh môn, Hồn Sát.

- Lại là Phi Linh môn?

Nghe vậy giờ phút này U Giác nhịn không được mà kinh ngạc lên tiếng. Phi Linh môn kia không có chút danh tiếng gì, thế nhưng hôm nay đột nhiên lại có nhiều người đột nhiên xuất hiện như vậy, lại vô cùng mạnh mẽ.

- Tra, tra nhanh cho ta. Phi Linh môn này rốt cuộc là thế lực gì.

- Lập tức điều tra cho ta. Phi Linh môn này rốt cuộc có địa vị gì...

Trong ba ngàn Đại thế giới, trong không ít mật địa, từng mệnh lệnh nhanh chóng được truyền ra. Thế lực thần bí Phi Linh môn này đã khiến cho ba ngàn Đại thiên thế giới chú ý.

- Hồn Sát, cũng là người Phi Linh môn ta a?

- Hồn Sát, lại là người Thượng Thanh thế giới ta. Lần này thực sự phát tài rồi.

- Xem ra trong Phi Linh môn quả thực là tàng long ngọa hổ a.

Trong Thượng Thanh thế giới, đại biểu Phi Linh môn lần nữa kinh ngạc, trăm vạn người của các thế lực lớn và Cổ tộc lập tức phấn chấn.

Trên khối cự thạch lớn kia, U Giác nhìn nam tử mặc trường bào màu tím nhạt, sát khí u ám cuồn cuộn bắt đầu khởi động, khiến cho trong không gian này bắt đầu có vô số sát khí u ám điên cuồng thẩm thấu ra. Sát khí u ám mạnh mẽ giống như là một cơn bão lan tràn ra chung quanh.

- Dạ Xoa chân thân.

Thanh âm âm lệ từ trong miệng U Giác vang lên, sát khí u ám cuồn cuộn chấn đột, đột nhiên hóa thành Dạ Xoa chân thân khổng lồ, vô cùng khủng bố, ước chừng mấy trăm trượng. Đầu như bướu lạc đà, bàn tay to lớn mà đen nhánh nắm một cái đinh ba màu đen phóng ra sát khí u ám cuồn cuộn. Bên trên có vô số hồn anh phát ra thanh âm thê lương thảm thiết, khiến cho linh hồn người ta đau đớn.

Mắt nhìn Dạ Xoa chân thân khổng lồ trước mắt, nam tử mặc trường bào màu tím vàng nhạt khẽ nhếc miệng. Người này chính là đại hồn anh của Lục Lâm Thiên. Dùng thân thể do trăm vạn sát khí và tàn hồn ngưng tụ thành của Đại hồn anh, Lục Lâm Thiên cũng thuận miệng bịa ra cái tên Hồn Sát, chỉ là lúc này số tàn hồn mà Đại hồn anh thôn phệ đầu chỉ dừng lại con số trăm vạn.

Nhìn bản thể U Giác, Đại hồn anh không có để ý một chút nào. Giờ phút này cũng chỉ có Lục Lâm Thiên rõ ràng nhất thực lực Đại hồn anh hiện tại rốt cuộc đã tới tình trạng nào. Không nói trong thời gian nửa năm này Đại hồn anh theo đại quân Thượng Thanh thế giới hấp thu tàn hồn và sát khí, số năng lượng khổng lồ kia đối với Đại hồn anh mà nói tuyệt đối là thuốc bổ.

Mà trong Tuyệt Linh độc cốc lúc trước, sau khi Đại hồn anh thôn phệ hồn anh của Diệt Hồn Yêu Cơ Lục Nguyên Hóa Hồng đại siêu phàm, kỳ thật thực lực cho dù bảo thủ một chút ít nhất cũng có thể đạt tới cấp độ có thể so sánh với Ngũ Nguyên Hóa Hồng. Tăng thêm trong nửa năm này Đại hồn anh thôn phệ hàn ức tàn hồn và sát khí, Lục Lâm Thiên phỏng đoán, thực lực của Đại hồn anh hiện tại có lẽ có thể so sánh với Ngũ Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong.

Dùng thực lực của Đại hồn anh hiện tại, đối mặt với U Giác chỉ có tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng hậu kỳ gần tới đỉnh phong này, tự nhiên Lục Lâm Thiên sẽ không để trong lòng. Trong cấp độ Hóa Hồng cảnh, mỗi một nguyên đều là một cái hào rộng, huống chi là cách nhau nhị nguyên. Dạ Xoa nhất tộc bất phàm, thế nhưng bản thân Đại hồn anh cũng không phải là vật phàm.

- Tiểu tử, khí tức trên người ngươi không phải nhân tộc, lại ở trước mặt Dạ Xoa tộc, cho nên ngươi nhất định sẽ thua.

Nhìn Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên, U Giác hét lớn một tiếng, không có bất kỳ trì hoãn nào, hắn liền ra tay. Cây đinh ba trong tay run lên, không gian chung quanh thân hình khổng lồ lập tức có vô số năng lượng màu đen tuôn ra, năng lượng màu đen khủng bố giống như những đạo lôi đình màu đen ma mị, mỗi một đạo đều khiến cho không gian xuất hiện vết nứt đen kịt lan tràn ra chung quanh. Giống như sấm chớp trong giông bão.

Ầm ầm.

Chư không run run, vô số đạo năng lượng màu đen khủng bố nương theo tiếng sấm vang vọng giống như lôi đình lập tức phô thiên cái địa bao phủ Đại hồn anh.

- Tam Nguyên Hóa Hồng, ngay cả Tứ Nguyên tiểu siêu phàm cũng còn chưa tới. Ngươi còn quá yếu.

Khóe miệng Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên nhếch lên, ống tay áo màu tím vàng nhạt run lên. Chỉ một thoáng, sát khí ngập trời toàn thân tuôn ra giữa không trung. Khí tức huyết sát âm hàn ngập trời từ trong cơ thể Đại hồn anh tràn ra, khiến cho không gian chung quanh lập tức gió nổi mây phun. Sát khí tựa như cơn lốc phóng ra, thân hình của hắn trong sát na hóa thành khổng lồ, ước chừng mấy trăm trượng, không kém Dạ Xoa chân thân của U Giác chút nào.

Thân hình khổng lồ hiển hiện, trong khí tức huyết sát âm hàn ngập trời, Đại hồn anh xẹt qua không trung, hai tay cực lớn vung lên, lập tức há mồm phun ra lực lượng cắn nuốt vô cùng lớn. Cỗ lực lượng kia lúc này giống như là sấm sét phóng tới trước mặt năng lượng màu đen khủng bố giống như ma lôi kia rồi nhanh chóng thôn phệ.

Đại hồn anh thôn phệ năng lượng màu đen mênh mông, rậm rạp chằng chịt kia tựa như cá voi hút nước, hình thành một vòng xoáy khổng lồ trước người. Năng lượng kinh khủng màu đen giống như ma lôi kia lại giống như không chịu nổi một kích, bị Đại hồn anh nuốt vào trong bụng, thôn phệ.

Thân hình khổng lồ của Đại hồn anh lúc này giống như một cái động không đáy cực lớn, cho dù có nhiều năng lượng màu đen cùng với sát khí âm hàn đi chăng nữa nó cũng có thể thôn phệ được hết.

Chương 4489: Lại là Tu La nhất tộc sao?

- Tại sao lại mạnh như vậy?

Cảnh này xuất hiện khiến cho đám người đứng xem chung quanh run rẩy như cầy sấy, Dạ Xoa chân thân khổng lồ của U Giác lúc này cũng run lên, trong mắt hiện lên vẻ ngưng trọng.

- Dạ Xoa diệt hồn.

Cây đinh ba cực lớn tựa như thiểm điện lướt đi mang theo năng lượng cuồn cuộn trong tay U Giác, lập tức đâm vào trên thân hình của Đại hồn anh.

- Phá.

Tiếng quát của Đại hồn anh như sấm, phất tay hành động. Ở trong khí tức huyết sát âm hàn ngập trời có một đạo năng lượng huyết sát màu tím nhạt giống như một sợi dây xích nhanh như thiểm điện phóng về phía cây đinh ba kia. Nhanh chóng quấn quanh cây đinh ba khổng lồ này.

Ngay sau đó cây đinh ba khổng lồ này dễ dàng bị rạn nứt, cuối cùng thế như chẻ tre bị nghiền nát.

Ken két.

Cây đinh ba cực lớn bị nghiền nát, sát khí u ám ngập trời bắn ra tứ phía. Dạ Xoa chân thân khổng lồ của U Giác, dưới khí tức huyết sát kia ăn mòn, U Giác thân là Dạ Xoa nhất tộc cũng không chịu đựng nổi. Ánh mắt tràn ngập vẻ khìếp sợ, trong miệng lập tức có một ngụm máu tươi đen nhánh được phun ra.

- Không, tại sao lại mạnh như vậy? Ta không thua, sẽ không thua.

Ánh mắt khìếp sợ tới mức co rúm lại, U Giác thật không ngờ hắn lại bị thua hời hợt như vậy. Thân là một trong những cường giả đỉnh phong của Dạ Xa nhất tộc, trong đám người cùng thế hệ khó mà có được địch thủ, hắn chưa từng thua thảm như vậy.

Khi thân hình Dạ Xoa chân thân khổng lồ ổn định lại, trong mắt U Giác hiện lên vẻ hung ác, thủ ấn lần nữa được kết, dường như lại quyết định lần nữa liều mạng.

- Không biết tự lượng sức mình, coi như ngươi tự bạo cũng vô dụng.

Tiếng quát vừa dứt, thân hình khổng lồ của Đại hồn anh xẹt qua trời cao lập tức xuất hiện trước Dạ Xoa chân thân khổng lồ của U Giác. Hai tay khẽ động, không gian đột nhiên run lên rồi nhanh chóng co rút lại, từng đạo năng lượng huyết sát âm hàn giống như từng đạo sấm sét bắn ra.

Thân hình khổng lồ của Đại hồn anh lơ lửng, năng lượng huyết sát âm hàn trong tay xé rách không gian, mang theo tiếng nổ đáng sợ hung hăng đánh vào trên Dạ Xoa chân thân khổng lồ của U Giác.

Dưới công kích như vậy, năng lượng phong tỏa không gian, khiến cho không gian vặn vẹo. Không trung phong vân biến sắc, không gian bị xé rách. năng lượng tựa như hủy diệt lan tràn, năng lượng kinh người lập tức đều rơi vào trên Dạ Xoa chân thân khổng lồ của U Giác.

Rầm rầm rầm.

Từng đạo công kích đánh xuống, lực lượng huyết sát âm hàn từ trong không gian phô thiên cái địa tuôn ra, khí tức ngập trời trong người trong tích tắc triệt để phóng thích ra, khí tức cuồng bạo khuếch tán ra chung quanh, không gian rung chuyển không ngớt.

Xoẹt.

Từng đạo công kích mang theo lực lượng quá mức cuồng bạo, mạnh mẽ vô cùng đánh vào trên Dạ Xoa chân thân khổng lồ của U Giác. Âm thanh bạo liệt kinh người liên tiếp vang lên không dứt bên tai. Cả phiến không gian bị xé mở. Trong miệng U Giác liên tiếp có máu tươi màu đen phun ra, thân hình khổng lồ giống như diều đứt dây, bay ngược về phía sau.

Khi tất cả biến mất, yên tĩnh lại, Dạ Xoa chân thân khổng lồ của U Giác trên không trung đã bay ngược về phía xa xa, bắn ra khỏi vòng quang mang màu vàng bao phủ khối cự thạch lớn.

Oanh.

Tiếng nổ vang trầm thấp vang vọng, khối cự thạch vốn dưới chân của U Giác trầm xuống, khối cự thạch dưới chân Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên dâng lên, thắng bại đã định. Dạ Xoa chân thân khổng lồ của U Giác thu liễm, trong miệng lần nữa có máu tươi điên cuồng phun ra, ánh mắt như tro tàn.

- Thắng rồi, Phi Linh môn tranh đoạt được tòa Hồng Hoang điện thứ ba.

- Thượng Thanh thế giới lại thắng, Thượng Thanh thế giới ta lần này phát tài rồi.

Trên không trung chung quanh bốn phía Chiến đài trong mật địa Thiên giới của Thượng THanh thế giới, tiếng hò hét vang vọng, âm thanh phấn chấn không ngừng vang lên, tất cả đều sôi trào.

Đại biểu Phi Linh môn lơ lửng trên không trung, đứng cùng với tất cả các đại Cổ tộc, bất luận một đệ tử Phi Linh môn lúc này đều cảm thấy tự hào vì là một phần tử của Phi Linh môn.

Chưởng môn Phi Linh môn còn chưa có ra tay mà đã đoạt được ba tòa Hồng Hoang điện, loại chiến tích này từ xưa tới này dường như còn chưa có bất kỳ Đại thế giới nào làm được. Mà bây giờ Phi Linh môn lại làm được.

Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái, ba người này nhìn qua truyền tống trận hình chiếu thời không, lúc này ba người cũng không khỏi nhìn nhau, trong mắt hiện lên vẻ hưng phấn và khìếp sợ khó có thể che dấu. Ba người càng ngày càng khẳng định, gia nhập Phi Linh môn là lựa chọn sáng suốt. Hiện tại coi như có người muốn đuổi bọn họ đi, bọn họ sẽ không nguyện ý rời khỏi Phi Linh môn.

- Bốn tòa Hồng Hoang điện, nếu như tiếp tục như vậy, đệ đoán chín tòa Hồng Hoang điện đều là của chúng ta.

Tiểu Long nhìn bốn người còn lại của Thiên La minh, sau đó nhìn Lục Lâm Thiên cười nói:

- Lão đại, chúng ta còn có sáu ngươi, bọn họ chỉ có bốn, không tạo nên bao nhiêu sóng gió a.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo, nói với Tiểu Long:

- Bốn người còn lại mới là người mạnh nhất.

Nói xong, Lục Lâm Thiên nhíu mày, dựa theo quy tắc, do bên bại khiêu chiến trước, nếu không ứng chiến coi như thua. Thiên La minh vẫn luôn lựa chọn những người yếu trong Thiên La minh ra tay, như vậy có chút không ổn.

- Người đầu lĩnh kia hẳn là Thần Linh Nghiễm Hồng, người Chân Lý Niết Bàn, tộc nhân của Thần Linh tộc.

Dương Quá nhìn bốn người còn lại của Thiên La minh phía trước, nói với đám người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Lục Kinh Vân:

- Người mặc trường bào màu đen như mực kia hẳn là Thích Thiên, là linh vật trời sinh trong Thiên La minh. Cũng là Chân Lý Niết Bàn, hai người này mới là hai người khó chọc nhất.

- Hai Chân Lý Niết Bàn thì tính sao? Bên này chúng ta cũng có lão đại và đệ đều là Chân Lý Niết Bàn. Dương Quá đại ca cũng là Quy Chân Niết Bàn, dù thế nào đại thế lần này của Thiên La minh đã mất.

Tiểu Long nói.

Oanh.

Khối cự thạch lướt đi, ngay khi đám người Tiểu Long, Lục Lâm Thiên, Dương Quá nói chuyện. Một đạo thân ảnh xinh đẹp chân đạp khối cự thạch xẹt qua không trung. Trên người mặc một bộ váy dài, thân hình mềm mại mà uyển chuyển. Dung nhan của nàng khong dưới La Mỹ, quả là một mỹ nhân tuyệt sắc.

- Thứ năm, Bà Tu Mỹ Ngọc của Tu La nhất tộc.

Ánh mắt Dương Quá khẽ đổi, nhìn thân ảnh xinh đẹp trên khối cự thạch lớn phía trước rồi nói.

- Lại là Tu La nhất tộc sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, trận đầu người đối chiến với Nguyên Nhược Lan cũng là Bà Di của Tu La nhất tộc.

Dương Quá nghe vậy nói:

- Bà Tu Mỹ Ngọc này cùng với Bà Di đều là người của Tu La tộc, thế nhưng lại tới từ hai đại tộc trong Tu La tộc. Bà Di tới từ Cuồng Chiến Tu La nhất tộc. Bà Tu Mỹ Ngọc này dường như tới từ Thiên Thủ Tu La nhất tộc. La Sát tộc có thiên phú với áo nghĩa không gian. Tu La nhất tộc lại có thiên phú hơn người với áo nghĩa thời gian.

Chương 4490: Kình Phong chưởng

Ngay khi Dương Quá nói xong, trên khối cự thạch phía trước, Bà Tu Mỹ Ngọc nhìn Phong Du Du, hai người dường như đã sớm nhìn nhau, người này nói:

- Bà Tu Mỹ Ngọc của Tu La tộc, Phong Du Du, chúng ta đã lâu không gặp.

Phong Du Du ngẩng đầu nhìn Bà Tu Mỹ Ngọc, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Trận này xem ra ta phải lên rồi. Bà Tu Mỹ Ngọc này hơn một ngàn năm trước ta đã từng gặp qua. Đồng thời còn từng giao thủ qua với nàng ta. Khi đó chúng ta mới chỉ là Ngộ Chân cảnh mà thôi.

- Cẩn thận một ít.

Lục Lâm Thiên nói, trong lúc mơ hồ ánh mắt hiện lên vẻ ngưng trọng.

Lục Lâm Thiên không khó biết rõ, Phong Du Du đột phá tới Tam Nguyên Hóa Hồng còn chưa được bao lâu, mà Bà Tu Mỹ Ngọc đã tới Tam Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong. So với U Giác của Dạ Xoa nhất tộc vừa mới ra tay chỉ mạnh hơn chứ không yếu. Ít nhất khí tức bên ngoài mạnh hơn không ít.

- Ta sẽ cố hết sức, ít nhất Bà Tu Mỹ Ngọc kia muốn thắng ta cũng không dễ.

Phong Du Du cũng tự biết trên phương diện tu vi, tu vi của nàng yếu hơn Bà Tu Mỹ Ngọc. Nàng nhìn Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, y phục màu trắng khẽ tung bay, âm thanh vừa dứt, cự thạch phía trước lập tức bắn ra.

Oanh.

Tiếng nổ trầm thấp vang vọng, y phục màu trắng trên người Phong DU Du tung bay, nhất cử nhất động đều làm tăng thêm vẻ mê người của nàng. Thân hình mềm mại uyển chuyển theo khối cự thạch lập tức phóng về phía trước, đứng đối diện với Bà Tu Mỹ Ngọc.

Bà Tu Mỹ Ngọc, Phong Du Du, nhị nữ này bất luận là ai đều là những nhân vật quan trọng, đỉnh tiêm trong đám người trẻ tuổi trong ba ngàn Đại thiên thế giới.

Lúc này nhị nữ đứng đối diện với nhau, từ trong tới ngoài Thưng Khung chiến trường, trong mật địa Thiên giới của tất cả các đại thế giới, từng ánh mắt bỗng nhiên chăm chú tập trung vào hai người.

- Phong Du Du của Phong gia rốt cuộc ra tay.

- Phong Du Du Phong gia, nhất định phải đoạt được Hồng Hoang điện.

Bốn phía chung quanh Chiến đài trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, trăm vạn ánh mắt nhìn vào, nhanh chóng nhìn chăm chú vào trong truyền tống trận hình chiếu thời không.

- Đã lâu không gặp. Lần trước không phân ra thắng bại, lần này nhất định phải phân ra thắng bại.

Thân ảnh xinh đẹp động lòng người của Phong Du D đáp xuống, y phục màu trắng tung bay, trong không gian hiện lên chấn động như ẩn như hiện. Một khuôn mặt thánh khiết, cao quý tới thoát tục không nhiễm khói lửa nhân gian, giống như đáng lẽ không nên tồn tại trên thế gian này. Thế nhưng lại cao quý khiến cho người ta không dám khinh nhờn. Đứng trước mặt Bà Tu Mỹ Ngọc xinh đẹp kia dường như còn mạnh hơn một phần.

Bà Tu Mỹ Ngọc nhìn qua Phong Du Du, khí chất chỉnh thể thua Phong Du Du một phần, thế nhưng so với Phong Du Du dường như lại có vẻ kinh nghiệm, khóe miệng khẽ nhúc nhích, trong đôi mắt sáng nổi lên không ít chấn động, nàng nói:

- Lần trước đó nếu không phải có người nhúng tay vào ngươi nhất định sẽ thua. Lần này ngươi sẽ không may mắn như vậy nữa đâu. Hôm nay ai cũng không cứu được ngươi. Bây giờ có lẽ ngươi nên đầu hàng còn kịp.

- Thật sao?

Phong Du Du ngẩng đầu nhìn qua Bà Tu Mỹ Ngọc, trong đôi mắt thanh tịnh có tinh mang tràn ra, bờ môi son khẽ mở, nói:

- Vậy ra tay đi, nếu như thực sự có thể thắng ta, khi đó có nói mạnh miệng cũng không muộn.

- Tóm lại ngươi nhất định sẽ thua.

Bà Tu Mỹ Ngọc nói, hàm răng mơ hồ hiển hiện trong bờ môi, âm thanh giống như hoàng oanh hót, khí tức tu la cuồng bạo âm hàn quanh thân lập tức chấn động. Váy dài trên người run lên, khí tức Tu La cuồng bạo bắt đầu khởi động, khiến cho không gian bốn phía chung quanh bắt đầu run lên.

- Có chiêu gì cứ ra, ta sẽ tiếp.

Âm thanh giống như âm thanh của thiên nhiên vang vọng, y phục màu trắng trên người Phong Du Du cũng bỗng nhiên run lên, khí tức vô hình lập tức từ trong cơ thể nàng tràn ra. Nương theo đó còn có khí tức thương cổ khuếch tán, đối chọi gay gắt với Bà Tu Mỹ Ngọc.

Oanh.

Khí tức của nhị nữ va chạm, gợn sóng trong không gian lập tức lan tràm ra bốn phương tám hướng. Khí tức âm hàn cuồng bạo, thương cổ từ nơi hai cỗ khí tức va chạm với nhau tạo thành hình cung giống như gợn sóng lan tràn ra, khiến cho không gian run run không ngớt.

Hai cỗ khí tức va chạm, trong nháy mắt hai đạo thân ảnh mềm mại, uyển chuyển của Phong Du Du và Bà Tu Mỹ Ngọc giống như hai đạo thiểm điện trong chốc lát phóng ra.

- Tu La diệt hồn chỉ.

Thân ảnh xinh đẹp của Bà Tu Mỹ Ngọc đập ra, trong tay có một đạo chỉ ấn âm hàn cuồng bạo phá không bắn ra, chỉ ấn xuyên thủng không gian bắn thẳng tới Phong Du Du.

- Cổ Phong Phá Diệt chỉ.

Vẻ mặt của Phong Du Du không có một chút chấn động nào, năng lượng thiên địa thuộc tính Phong đột nhiên hội tụ quanh thân. Một đạo chỉ ấn cực lớn bằng năng lượng giống như sấm sét bắn ra. Chỉ ấn giống như thiên thạch xé rách không trung, trong lúc mơ hồ mang theo uy áp chấn động nhân tâm. Nhanh chóng va chạm với chỉ ấn của Bà Tu Mỹ Ngọc kia.

Xoẹt.

Hai đạo chỉ ấn va chạm, không trung rung động kịch liệt. Hai đạo thân ảnh mềm mại đã biến mất tại chỗ. Tiếp đó trong nháy mắt hai đạo thân ảnh đã va chạm ở vị trí cách đó ngoài trăm thước.

- Diệt Tuyệt Tu Linh ấn.

Ánh mắt Bà Tu Mỹ Ngọc lạnh lùng, trên đầu ngón tay có một đạo chỉ ấn phá không bắn ra. Khí tức TU La âm hàn và cuồng bạo tuôn ra, khí tức này khiến cho linh hồn người ta rung động, tự dưng áp chế linh hồn.

- Kình Phong chưởng.

Phong Du Du không cam lòng yếu thế, khí tức chấn động, vung tay đánh ra một đạo chưởng ấn.

Ầm ầm.

Hai đạo công kích lập tức va chạm vào cùng một chỗ, kình khí khủng bố giống như một cơn lốc kết nối giữa trời và đất quét qua, không gian chung quanh lập tức bị san bằng.

Rầm rầm rầm.

Hai đạo thân ảnh xinh đẹp nhanh như thiểm điện, đều nhanh chóng vô cùng. Trong giây lát đã giao thủ được mấy chiêu. Mỗi lần khi hai đạo thân ảnh xinh đẹp va chạm đều mang theo năng lượng va chạm, khiến cho cả phiến không gian lớn bị xé rách.

Hai người va chạm, trong lòng hai người lại đều biết, không thể rời khỏi đạo quang mang bằng năng lượng vô hình bao phủ khối cự thạch này, bằng không một khi ra ngoài coi như bị thua.

- Lão đại, tình huống thế nào rồi?

Tiểu Long nhìn nhị nữ Phong Du Du và Bà Tu Mỹ Ngọc quyết đấu bên trong, sau đó lập tức nhìn về phía Lục Lâm Thiên hỏi. Sau đó mới lại nhìn về phía nhị nữ đang giao thủ nhanh như thiểm điện phía trước.

Nhị nữ giao thủ cực kỳ kịch liệt, chuyện này cũng là bởi vì nhị nữ có thực lực không hơn kém nhau nhiều lắm, cho nên khi giao thủ mới càng thêm kịch liệt. Nếu như thực lực kém quá xa mà nói, không bao lâu là có thể nhẹ nhõm giải quyết. Mà thường thường gặp người có thực không kém bao nhiêu thì mới có thể khó phân thắng bại được.

Nếu như một khi cầm cự được, rất có thể mấy ngày mấy đêm cũng không có cách nào giải quyết được trận đấu. Ánh mắt Lục Lâm Thiên lúc này vẫn nhìn chăm chú về phía trước, nghe Tiểu Long hỏi vậy, hắn lập tức nói:

Chương 4491: Diệt Tuyệt Tu Linh ấn 2

- Trước mắt khó mà nói được. Nhị nữ hiện tại chỉ mới giao thủ thăm dò mà thôi. Cũng chưa xuất ra át chủ bài. Muốn phân ra thắng bại còn phải xem át chủ bài của ai mạnh hơn. Thân phận và địa vị của hai người đều tương đương nhau. Cho dù là tu vi của Phong Du Du kém hơn một chút, thế nhưng muốn phân thắng bại, sợ rằng phải dựa vào át chủ bài trong tay hai người này.

- Nhị đệ, Phong Du Du có át chủ bài gì?

Dương Quá nhìn Lục Lâm Thiên rồi hiếu kỳ hỏi.

- Đệ cũng không biết.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, đối với át chủ bài của Phong Du Du mà nói, quả thực hắn cũng không biết.

Phong Du Du có át chủ bài, Bà Tu Mỹ Ngọc cũng có, trước mặt thực lực tuyệt đối, sợ rằng át chủ bài không có hiệu quả quá lớn.

Mấy vòng chiến đấu phía trước thực lực đều hơn kém quá xa, mà ngay cả Nguyên Nhược Lan và Bà Di kia nhìn như thực lực không sai biệt lắm, thế nhưng trên thực tế Nguyên Nhược Lan vẫn mạnh hơn không ít. Cho nên mấy trận trước cũng không có dùng át chủ bài.

- Hai người Phong Du Du và Bà Tu Mỹ Ngọc kia dường như sàn sàn nhau. Nhưng mà trên phương diện tu vi cấp độ, Phong Du Du bị thiệt thòi hơn không ít. Bà Tu Mỹ Ngọc hẳn là Tam Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong. Nếu như con át chủ bài của Phong Du Du không đủ mà nói, sợ rằng khó có thể chiến thắng.

Mẫu Đơn nghe ba người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Dương Quá nói chuyện, lập tức có chút hứng thú đi tới bên cạnh ba người, mở miệng cười nói. Âm thanh vẫn giống như ma âm.

- Tuy rằng trên phương diện tu vi Phong Du Du kém hơn một ít, nhưng mà chưa tới cuối cùng khó mà phán đoán được kết quả. Chênh lệch tu vi cấp độ như vậy có lẽ còn không có cách nào phán định thắng thua.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, nếu như dưới tình huống bình thường, Lục Lâm Thiên tự nhiên không dám cam đoan, nhưng mà hiện tại Lục Lâm Thiên biết rõ một chuyện. Ban đầu ở trong thế giới hỗn độn của bí cảnh Phong gia, tàn hồn của cường giả viễn cổ kia từng để cho hắn và Phong Du Du cùng nhau hấp thu Thái Cổ chi khí màu vàng rèn thể.

Chỗ tốt do Thái Cổ chi khí kia mang lại có tác dụng cực lớn, trong lòng Lục Lâm Thiên vô cùng hiểu rõ.

Mà cuối cùng tàn hồn cường giả Viễn cổ kia còn rót vào trong đầu hắn lĩnh ngộ áo nghĩa thuộc tính Phong hùng hồn, khiến cho trên phương diện lĩnh ngộ áo nghĩa thuộc tính Phong của hắn có tiến bộ cực lớn. Lục Lâm Thiên suy đoán, cường giả viễn cổ kia hơn phân nửa là người Phong gia, chỗ tốt đó tự nhiên cũng không thiếu phần của Phong Du Du.

Cho nên lúc này tuy rằng tu vi của Phong Du Du kém hơn Bà Tu Mỹ Ngọc, thế nhưng cũng không phải không có lực chống lại. Lục Lâm Thiên suy đoán, muốn phán định thắng thua rõ ràng, sợ rằng phải dựa vào át chủ bài của hai người.

- Xem ra ngươi đối với Phong Du Du này có không ít tin tức nha, sẽ không phải lại lưu tình khắp nơi đó chứ?

Lục Lâm Thiên nói xong, Mẫu Đơn không chút khách khí cười hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên bất đắc dĩ cười cười, lúc này hắn cũng chỉ có thể tỏ vẻ bất đắc dĩ mà thôi.

- Công kích của hai người cuồng bạo, khi thủ lại vô cùng nghiêm ngặt, gió không lọt. Trong thủ có công, muốn phân ra thắng bại sợ rằng không dễ. Không biết ai sẽ là người không nhịn được trước tiên.

Lục Kinh Vân giống như không nghe mọi người nói chuyện, thân hình cao ngất giống như một thanh trường thương lúc này vẫn nhìn chăm chú vào hai đạo thân ảnh mềm mại, uyển chuyển đang không ngừng qua lại phía trước.

Hai đạo thân ảnh xinh đẹp không ngừng giao thủ, nguyên lực cường hãn va chạm, không ngừng có âm thanh trầm đυ.c truyền ra. Thân ảnh nhanh như thiểm điện mang theo năng lượng chói mắt giống như pháo hoa va chạm, ngày càng kịch liệt.

Bà Tu Mỹ Ngọc thân là Tu La nhất tộc, tuy rằng là nữ tử thế nhưng đều hung mãnh hiếu chiến, nguyên lực tuôn ra, không ngừng đánh về phía Phong Du Du, hoàn toàn là công kích cuồng bạo.

Nhưng Phong Du Du thân là tu luyện giả áo nghĩa thuộc tính Phong, cho nên có tinh túy của phòng ngự, phòng ngự kín kẽ không một lỗ hổng. Lấy tĩnh chế động, ngẫu nhiên còn có thể đánh trả Bà Tu Mỹ Ngọc một hai chiêu.

Mặc kệ Bà Tu Mỹ Ngọc công kích cuồng bạo ra sao, Phong Du Du đều có thể chống cự, không có một chút biến sắc, rối loạn nào. Thậm chí càng đánh càng trầm ổn, đem đặc tính của áo nghĩa thuộc tính Phong phát huy vô cùng tinh tế, phòng ngự lúc nào cũng vô cùng cẩn mật.

Trong lúc đám người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Dương Quá, Mẫu Đơn nói chuyện, thân ảnh xinh đẹp của hai người Phong Du Du, Bà Tu Mỹ Ngọc trong nháy mắt lại lần nữa giao thủ mười chiêu. Bà Tu Mỹ Ngọc vẫn điên cuồng công kích, mạnh mẽ tới cực điểm. Phong Du Du thì vẫn phòng ngự nghiêm ngặt.

Sưu.

Hai đạo thân ảnh vừa mới chạm vào lập tức phân ra. Bà Tu Mỹ Ngọc ở trên áo nghĩa không gian có thiên phú, không gian quanh thân có cảm giác thời không tɧác ⌊oạи. Thân ảnh trong chốc lát lại lần nữa phóng tới trước người Phong Du Du, trong giây lát trên nắm tay có khí tức cuồng bạo âm hàn tuôn ra. Hình thành một đạo quyền ấn cuồng bạo và âm hàn, uy áp linh hồn cực lớn cùng với khí tức sắc bén lạnh lẽo lan tràn ra.

Oanh.

Phong Du Du cũng là người mang áo nghĩa không gian, tăng thêm lĩnh ngộ thuộc tính Phong, tốc độ không dưới Bà Tu Mỹ Ngọc. Nhìn đạo quyền ấn âm hàn kia đánh tới, năm ngón tay nắm lại, một đạo chưởng ấn nương theo không khí chấn động cùng với năng lượng cuồng bạo xuất hiện, không gian chung quanh chưởng ấn thậm chí trong lúc mơ hồ còn xuất hiện khe nứt đen kịt. Chưởng ấn dùng xu thế như sấm sét đánh về phía trước, va chạm với một quyền của Bà Tu Mỹ Ngọc.

Phanh.

Quyền ấn của nhị nữ va chạm vào nhau, trong sát na này, không gian chung quanh bị nghiền nát, năng lượng kình khí hóa thành cơn lốc hình tròn lập tức khuếch tán ra bốn phía.

Xoạt Xoạt.

Hai đạo thân ảnh xinh đẹp vừa mới va chạm lập tức phân ra, đều lảo đảo lui về phía sau. Thân ảnh lần nữa rơi xuống khối cự thạch giống như ngọn núi dưới chân của mình.

Bốn mắt nhìn nhau, ánh mắt đối chọi gay gắt, Bà Tu Mỹ Ngọc nhìn Phong Du Du, trong mắt hiện lên vẻ nghi hoặc. Tu vi của nàng rõ ràng mạnh hơn Phong Du Du, thế nhưng dưới công kích mạnh mẽ liên miên, nàng lại không có cách nào áp chế được Phong Du Du.

- Hiện tại dường như tới phiên ta.

Bốn mắt nhìn nhau, cổ tay trắng ngần của Phong Du Du run lên, ống tay áo tung bay. Cả phiến không gian trươc mặt nàng run lên, bỗng nhiên xuất hiện một đạo thủ ấn trong không gian. Không gian dưới thủ ấn tổng lúc vô thanh vô tức sụp đổ thành một phiến hư không. Kình khí kinh người rung động lập tức nổi lên sóng to gió lớn, lan tràn ra chung quanh. Lúc này, Phong Du Du đã chuyển thủ thành công, xuất thủ tước.

- Hừ, động thủ thật sự sao? Lúc này mới coi như là chính thức động thủ.

Bà Tu Mỹ Ngọc yêu kiều quát một tiếng, mũi chân điểm nhẹ mặt đất, thân ảnh lập tức lăng không nhảy ra, không lùi mà tiến tới. Trong chưởng ấn, năng lượng âm hàn trào dâng, hóa thành một đạo năng lượng âm hành tinh luyện xuyên thủng không gian. Những nơi đạo năng lượng âm hàn tinh luyện này đi qua, không gian nhanh chóng có vô số vết nứt đen kịt rung động.

Chương 4492: Tu La diệt linh tràng

Xoẹt.

Cả hai va chạm, hai cỗ năng lượng bỗng nhiên khuếch tán trên không trung.

Sưu Sưu.

Trong lúc năng lượng khuếch tán đã mất đi dấu vết của Bà Tu Mỹ Ngọc. Trên không trung, bỗng nhiên có một vòng năng lượng đen nhánh, cực kỳ âm hàn lan tràn ra.

Trong đám năng lượng đen nhánh này, trong lúc mơ hồ có thể nhìn thấy thân ảnh xinh đẹp của Bà Tu Mỹ Ngọc được bao phủ vào bên trong. Năng lượng đen nhánh âm hàn tự trong cơ thể nàng cuồng bạo tuôn ra, không ngừng bành trướng, cuối cùng giống như phô thiên cái địa khuếch tán ra cả không gian.

Năng lượng âm hàn đen nhánh này khiến cho linh hồn người ta đau đớn, giống như vô hình xâm nhập vào trong cơ thể khiến cho người ta khó có thể chống cự. Lập tức phong tỏa, vây kín không gian chung quanh Phong Du Du.

Nhìn động tĩnh quỷ dị của Bà Tu Mỹ Ngọc, Phong Du Du ngẩng đầu, trong đôi mắt sáng hiện lên vẻ ngưng trọng. Nguyên lực trong cơ thể bắt đầu khởi động, bảo trì vẻ cảnh giác.

- Tu La diệt linh tràng.

Tiếng quát trầm thấp từ trong năng lượng đen nhánh kia truyền ra. Tiếng quát có chút chói tai, cuối cùng cuồn cuộn quanh quẩn trên không trung.

- Không ngờ Bà Tu Mỹ Ngọc lại có thiên phú mạnh mẽ như vậy.

Dương Quá nhìn về phía trước, năng lượng đen nhánh đang lan tràn ra kia khiến cho ngay cả hắn lúc này cũng phải nhanh chóng dùng một vòng quang mang màu vàng đất bao phủ thân hình. Cỗ năng lượng đen nhánh kia trong lúc vô hình xâm nhập, ảnh hưởng tới cơ thể, khiến cho bất luận kẻ nào có mặt ở đây cũng bị ảnh hưởng.

- Dương Quá lão đại, Tu La Diệt Linh tràng này huynh có biết lai lịch hay không?

Tiểu Long nhíu mày, lúc này cảm nhận năng lượng đen nhánh cuồng cuộn kia, trong mắt hắn hiện lên vẻ kinh ngạc. Mà ngay cả hắn có lực miễn dịch với công kích linh hồn trời sinh lúc này cũng có thể cảm nhận được chỗ khủng bố của năng lượng đen nhánh phía trước.

Dương Quá gật đầu với Tiểu Long, lập tức nói:

- Tu La diệt linh tràng, chính là một trong những thủ đoạn kinh khủng nhất của Thiên Thủ Tu La nhất tộc. Đồn rằng chỉ có Thiên Thủ Tu La nhất tộc ở trong mộ địa dung hợp với một ngàn tàn hồn của tiền bối Tu La nhất tộc, hấp thu tàn hồn và sát khí Tu La mới có thể tu luyện thành công.

- Cần dung hợp tàn hồn của hơn một ngàn tiền bối Tu La nhất tộc, hấp thu tàn hồn và sát khí Tu La mới có thể tu luyện thành công sao? Loại thủ đoạn này quả nhiên rất đặc biệt.

Tiểu Long nghe vậy trong mắt lần nữa hiện lên vẻ kinh ngạc.

- Đâu chỉ là đặc biệt đơn giản như vậy.

Dương Quá tiếp tục nói:

- Tu La Diệt Linh Tràng này ở trong đám người trẻ tuổi đỉnh phong của Thiên Thủ Tu La nhất tộc hiện tại cũng khó có ai có thể tu luyện thành công. Hấp thu tàn hồn của một ngàn tiền bối Tu La nhất tộc và sát khí Tu La. Người bình thường hấp thu trên trăm cũng đủ để khiến cho tẩu hỏa nhập ma. Người có thiên phú tuyệt đỉnh cũng khó có thể hấp thu được ngoài năm trăm. Bà Tu Mỹ Ngọc này có thể thành công đủ để thấy được thiên phú của nàng ta mạnh ra sao.

- Tu La diệt linh tràng này rất lợi hại sao?

Tiểu Long híp mắt nói, cho dù hắn cảm giác được bên trong năng lượng màu đen kia ẩn chứa lực lượng khủng bố, thế nhưng hắn vẫn hiếu kỳ hỏi Dương Quá. Dương QUá nhìn Tiểu Long mỉm cười nói:

- Không chỉ rất lợi hại, còn rất khủng bố. Sát khí Tu La và tàn hồn Tu La trong Tu La diệt linh tràng này đủ để khiến cho linh hồn bị áp chế tuyệt đối. Sát khí Tu La trong này có thể ăn mòn tất cả, đồn rằng thời điểm viễn cổ. Có cường giả trong Thiên Thủ Tu La nhất tộc dựa vào Tu La diệt linh tràng này là có thể đem hơn người có tu vi đồng cấp hóa thành xương trắng. Thôn phệ linh hồn những người này.

- Nghe qua cũng không phải yếu.

Tiểu Long bĩu môi, ánh mắt lần nữa nhìn về phía trên năng lượng đen nhánh phô thiên cái địa phía trước.

Xoẹt.

Trong khoảng thời gian ngắn, năng lượng đen nhánh bắt đầu khởi động. Thân hình Phong Du Du đều bị bao phủ vào bên trong. Nếu không phải lúc này quanh thân Phong Du Du có một vòng quang mang năng lượng vô hình lan tràn ra khí tức thái cổ mà nói, sợ rằng lúc này thân hình của nàng đã lập tức bị ăn mòn thành xương trắng rồi.

Nhưng mặc dù là như vậy, lúc này trong đám năng lượng đen nhánh mà quỷ dị này, đám năng lượng dường như có thể ăn mòn, tiến vào trong vòng quang mang năng lượng quanh thân Phong Du Du, khiến cho Phong Du Du khó có thể chống cự. Nguyên lực cuồng cuộn phóng ra, vẫn không hoàn toàn có hiệu quả, cũng chỉ có thể ngăn cản tốc độ ăn mòn của năng lượng màu đen một chút mà thôi.

- Khanh Khách. Ngươi không có cách nào ngăn cản Tu La diệt linh tràng của ta đâu. Tu La diệt linh tràng của Thiên Thủ Tu La nhất tộc ta chính là khắc tinh của nhân tộc các người.

Trong đám năng lượng đen nhánh bao phủ, bản thân Bà Tu Mỹ Ngọc được năng lượng đen kịt bao phủ như ẩn như hiện. Âm thanh tựa như chim hoàng oanh, nhưng lúc này thân ảnh ở trong năng lượng đen kịt như ẩn như hiện, giống như là một đầu lệ quỷ.

- Ô ô...

Chi chi...

Trong Tu La diệt linh tràng, tiếng kêu chói tai, âm thanh giống như quỷ khóc thần sâu vang vọng. Âm thanh thê lương không ngừng vang lên bên tai. Rơi vào trong tai mỗi người giống như là có người dùng búa tạ gõ vào trên linh hồn.

Xoẹt.

Dưới sự ăn mòn không ngừng của năng lượng đen nhánh, quang mang năng lượng vô hình quanh thân Phong Du Du dần dần cũng chuyển thành ánh sáng màu đen. Những ánh sáng màu đen này nhúc nhích, tựa như vô số con giòi nhỏ bò trên vòng quang mang quanh thân nàng. Tốc độ tuy rằng chậm chạp, thế nhưng số lượng lại ngày càng nhiều. Diện tích khuếch trương càng lúc càng lớn, sợ rằng không bao lâu nữa những ánh sáng màu đen này có thể bao phủ trọn vòng quanh mang chung quanh thân hình Phong Du Du, khiến nó trở thành đen kịt.

- Phong Du Du, ngươi không đấu lại được ta đâu. Nhân tộc làm sao có thể đấu lại được Minh Linh nhất tộc chúng ta.

Âm thanh của Bà Tu Mỹ Ngọc truyền ra, trong năng lượng đen kịt, thân hình thúc dục năng lượng đen kịt lan tràn, chăm chú tập trung vào trên người Phong Du Du. Ở trong Tu La diệt linh tràng, tất cả đều là địa bàn của nàng. Tất cả đều do nàng làm chủ, đừng nói là người có tu vi đồng cấp, dựa vào Tu La diệt linh tràng, coi như là vượt cấp đánh chết đối thủ nàng cũng có thể làm được.

Trong Thiên La minh, lúc này chỉ còn lại nam tử tuấn mỹ tuyệt luân cùng thanh niên mặc áo bào màu đen như mực. Người còn lại chính là một nam tử thân thể vạm vỡ, khôi ngô, mặc y phục màu đen. Người này nhìn về phía trước rồi nói với nam tử tuấn mỹ và thanh niên mặc trường bào màu đen như mực:

- Không ngờ Bà Tu Mỹ Ngọc lại tu luyện thành Tu La diệt linh tràng. Coi như là ta bị vây khốn bên trong, sợ rằng cũng khó có thể thoát thân. Phong Du Du này nhất định sẽ thua.

Chương 4493: Thái Cổ chi khí 1

Nam tử tuấn mỹ nghe vậy, ánh mắt không có quá nhiều chấn động, nói:

- Ta nhớ trong Phong gia của Thượng Thanh thế giới còn có một thanh Lưu Vân Phượng Sí Kiếm bất phàm a. Lúc này Phong Du Du còn chưa xuất động Lưu Vân Phượng Sí Kiếm, nhất định nàng ta còn chưa có ý định dùng át chủ bài. Tu La diệt linh tràng tuy rằng lợi hại, thế nhưng muốn đánh bại Phong Du Du, kết quả cuối cùng khó mà nói trước được.

- Lưu Vân Phượng Sí Kiếm thì thế nào? Tu La nhất tộc chuyên tu bản thể, cũng không dưới Thông Linh bảo khí, Phong Du Du đã không còn lực xoay chuyển tình thế. Nhân tộc thủy chung vẫn không có cách nào so sánh với Minh Linh chủng tộc chúng ta.

Nam tử thân hình vạm vỡ, tục tằn kia nói.

Nam tử tuấn mỹ tuyệt luân nghe vậy không nói gì, ánh mắt tiếp tục nhìn về phía nhị nữ đang giao thủ trong Tu La diệt linh tràng trước mắt.

Xoẹt.

Dưới năng lượng đen nhánh ăn mòn, trong Tu La diệt linh tràng, quang mang quanh thân Phong Du Du ngày càng không có cách nào chống lại. Quang mang bằng năng lượng vô hình quanh thân nàng bị năng lượng đen nhánh chung quanh bao phủ, cuối cùng dần dần biến thành màu đen.

- Phong Du Du, ngươi không phải là đối thủ của ta. Ngươi không chống lại được ta đâu. Ngươi đã thua rồi, trong Tu La diệt linh tràng của ta, một nhân tộc như ngươi làm sao có thể chống lại.

Mắt nhìn quang mang vô hình quanh thân Phong Du Du lúc này đã triệt để biến thành màu đen, Bà Tu Mỹ Ngọc được năng lượng đen nhánh bao phủ lúc này mở miệng nói, trong mắt hiện lên sự vui vẻ.

Bà Tu Mỹ Ngọc rất rõ ràng, ở trong Tu La diệt linh tràng của nàng, vô luận là nguyên lực của Nhân tộc, hay là thân hình, linh hồn, tâm cảnh, tâm chí đều bị ảnh hưởng. Đừng nói là tu vi của Phong Du Du này còn kém nàng một ít. Coi như là vượt cấp hơn nàng, cũng khó có thể chống lại Tu La diệt linh tràng.

- Phong Du Du, chống lại đi...

Trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, bốn phía Chiến đài, lúc này vô số người lo lắng, không khỏi âm thầm nắm chặt hai tay nhìn vào truyền tống trận hình chiếu thời không.

- Nha đầu này cuối cùng cũng đối đầu với Thiên Thủ Tu La nhất tộc sao?

Trên không trung, trên khuôn mặt tràn ngập nếp nhăn của Phong Hành Thiên chủ, trong ánh mắt mênh mông kia lúc này cũng hiện lên chút ngưng trọng.

- Tu La diệt linh tràng của Thiên Thủ Tu La nhất tộc, lúc trước trong Thiên Thủ Tu La nhất tộc có người luyện thành công thứ này. Khi đó trong Thương Khung bí cảnh không biết đã có bao nhiêu cường giả Thương Khung minh bị ăn mòn ở bên trong. Thủ đoạn đại hung kia thật sự khó có thể đối phó. Nha đầu Du Du này tuy rằng thiên phú tốt, thế nhưng trong người mạnh còn có kẻ mạnh hơn. Thiên phú của Tu La nhất tộc luôn mạnh hơn nhân tộc. Lần này trong Thiên La minh xuất hiện vô số cường giả. Nha đầu Du Du có thể đi tới một bước này đã không tệ rồi.

Băng Thiên nhìn truyền tống trận hình chiếu thời không phía trước rồi nói.

- Nha đầu này họa phúc song hành, chỉ tiếc chúng ta đều bất lực. Nếu như có thể làm cho nha đầu kia đi tới một bước cuối cùng kia, dung hợp hoàn mỹ, khi đó muốn đánh bại nữ nhân của Thiên Thủ Tu La nhất tộc kia cũng không phải là không làm được.

Phong Hành Thiên chủ khẽ than thở, trong mắt hiện lên vẻ ảm đạm.

- Dù sao chuyện đó cũng không có biện pháp. Tình huống của nha đầu Du Du này cũng hiếm thấy, họa phúc song hành a.

Băng Thiên cũng lắc đầu không thôi.

Trong Tu La diệt linh tràng, năng lượng đen nhánh tràn ngập ở bên trong. quang mang vô hình quanh thân Phong Du Du lúc này đã sớm chuyển thành màu đen kịt. Năng lượng tràn ngập chung quanh lúc này suy yếu, dường như không có cách nào chống đỡ được nữa.

- Nha đầu này coi như rốt cuộc không có cách nào chống đỡ. Tu La diệt linh tràng này quả thực rất mạnh.

Mẫu Đơn nhìn về phía trước, đôi mắt xinh đẹp khẽ đảo.

Lục Lâm Thiên vẫn đứng chắp tay, miệng thì thào nói:

- Sắp xuất con át chủ bài sao? Rốt cuộc đã tới lúc chính thức quyết định thắng bại.

Xoẹt.

Ngay khi Lục Lâm Thiên nói xong, bên trong năng lượng đen nhánh trên không trung, quang mang đen kịt quanh thân Phong Du Du lúc này rốt cuộc không có cách nào chịu nổi gánh nặng bị ăn mòn lập tức rạn nứt. Xoẹt một tiếng, dưới ánh mắt vui vẻ của Bà Tu Mỹ Ngọc và Bà Di bị thua từ trước, quang mang quanh thân nàng tiêu tán thành sương mù.

Mà trong ánh mắt vui vẻ của Bà Tu Mỹ Ngọc và những người khác, sau khi vòng quang mang kia hóa thành sương mù, từng ánh mắt đang vui vẻ bỗng nhiên chuyển thành khiếp sợ.

Từng ánh mắt nhìn vào, lúc này sau khi quang mang bị nghiền nát, mọi người cũng không nhìn thấy Phong Du Du vô cùng chật vật, tất cả đều khác so với tưởng tượng của tất cả mọi người.

- Rốt cuộc là thế nào?

- Cỗ khí tức kia sao lại mạnh như vậy?

- Đó là loại khí tức nào? Tại sao lại mạnh như vậy? Năng lượng trong Tu La diệt linh tràng dường như không có cách nào rung chuyển cỗ khí tức kia.

- Át chủ bài, Phong Du Du quả nhiên xuất át chủ bài.

Từng ánh mắt chăm chú nhìn về phía trước, chỉ thấy lúc này trong vòng quang mang đã bị tiêu tán thành sương mù, Phong Du Du lúc này cũng không có vẻ gì là chật vật, ngược lại vẻ mặt vô cùng bĩnh tĩnh, quanh thân được quang mang màu vàng nhàn nhạt bao phủ.

Quang mang màu vàng nhàn nhạt này lan tràn ra, không gian run lên. Không gian chung quanh quang mang màu vàng vặn vẹo, khí tức lạ lẫm tuôn ra, tràn ngập khí tức thái cổ.

Ngoài quang mang nhàn nhạt, năng lượng màu đen trong Tu La diệt linh tràng bị ngăn cách ở bên ngoài. Năng lượng màu đen kinh khủng vô cùng kia lúc này ở trước quang mang màu vàng nhạt kia giống như gặp phải khắc tinh, hoàn toàn không có cách nào ăn mòn. Bên ngoài quang mang năng lượng màu vàng, năng lượng màu đen nhanh chóng nhượng bộ, lui lại.

Bên trong quang mang màu vàng nhàn nhạt này có một loại năng lượng lạ lẫm, mang theo cảm giác nóng bỏng nhàn nhạt. Quang mang này thậm chí thoạt nhìn còn có vẻ đυ.c ngầu.

- Là cỗ khí tức kia.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, quang mang màu vàng cùng với khsi tức thái cổ kia tự nhiên Lục Lâm Thiên không xa lạ gì. Quang mang màu vàng nhàn nhạt cùng với khí tức thái cổ tràn ngập kia chính là lực lượng thần dị mà khi ở trong bí cảnh Phong gia của Thượng Thanh thế giới hắn đã hấp thu từ trong tay cường giả viễn cổ của Phong gia.

Trong Thương Khung chiến trường, từng đạo ánh mắt đều nhìn vào người Phong Du Du, loại khí tức này cho dù là ai đều co thể cảm nhận được sự bất phàm.

- Đó là khí tức gì? Không ngờ lại không sợ Tu La diệt linh tràng.

Từng ánh mắt nhìn về phía Phong Du Du, trong mắt hện lên vẻ khïếp sợ cực độ.

- Chống lại được rồi. Phong Du Du còn con át chủ bài.

- Không hổ là Phong Du Du của Phong gia, lại chống lại được.

Trong Thượng Thanh thế giới, trong mật địa Thiên giới, bốn phía Chiến đài lúc này có vô số tiếng hét vang vọng, tất cả mọi người sôi trào. Các đệ tử Phong gia sau khi khẩn trương lúc này lập tức sôi trào, máu tươi trong người như sôi lên.

Chương 4494: Thái Cổ chi khí 2

Trên không trung, Phong Hành Thiên chủ và Băng Thiên nhìn nhau, trong mắt đều hiện lên vẻ khïếp sợ.

- Tại sao có thể như vậy? Nha đầu này từ lúc nào đã nhận được đại cơ duyên như vậy? Tại sao ta cũng không biết a?

Lúc này trong đôi mắt mênh mông, thâm thúy của Phong Hành Thiên chủ cũng hiện lên vẻ rung động.

- Phong gia của Thượng Thanh thế giới không đơn giản a.

Trong Thiên La minh, nam tử tuấn mỹ tuyệt luân và nam tử mặc trường bào màu đen như mực nhìn về phía trước, trong mắt hiện lên vẻ rung động.

Lúc này bên trong quang mang màu vàng nhạt cùng với khí tức thái cổ, thân ảnh xinh đẹp của Phong Du Du được bao phủ bên trong, trên thân hình m ềm mại có quang mang màu vàng nhàn nhạt quanh quẩn, cực kỳ mờ ảo. Mắt nhìn Bà Tu Mỹ Ngọc phía trước, miệng thì thào nói:

- Tu La diệt linh tràng tuy rằng không kém, thế nhưng chỉ tiếc muốn đối phó với ta còn chưa đủ.

Oanh.

Phong Du Du nó xong, trên khuôn mặt thánh khiết, trong đôi mắt sáng kia bắn ra tinh mang. Khí tức quanh thân không hề giữ lại mà phóng ra. Y phục màu trắng bên trong quang mang màu vàng nhạt phần phật. Uy thế kinh thiên khuếch tán ở trên không trung, lưu quang trong lòng bàn tay lóe lên.

Ông.

Một đạo âm thanh giống như phượng kêu vang vọng. Âm thanh vang vọng không trung, trong tay Phong Du Du lập tức xuất hiện một thanh linh khí hình tường kiếm kỳ lạ, toàn thân trắng như tuyết. Đường cong hoàn mỹ, tựa kiếm mà không phải là kiếm, tựa quạt mà không phải là quạt, giống cánh mà không phải là cánh. Thứ này giống như do vô số chuôi linh kiếm dung hợp hoàn mỹ với cái cánh của một đầu phượng hoàng màu trắng vậy.

- Lưu Vân Phượng Sí Kiếm quả nhiên ở trong tay của Phong Du Du.

Ánh mắt nam tử tuấn mỹ tuyệt luân biến đổi, dường như biết rõ lai lịch của Lưu Vân Phượng Sí Kiếm, ánh mắt lập tức nhìn vào Lưu Vân Phượng Sí Kiếm trong tay Phong Du Du.

Onah.

Lưu Vân Phượng Sí Kiếm xuất hiện trong tay Phong Du Du, khí tức kinh người, sắc bén lan tràn ra, khiến cho trong Tu La diệt linh tràng lập tức cuồng phong rít gào, năng lượng thiên địa ngập trời bị dẫn dắt.

Xoẹt.

Trong quang mang màu vàng nhàn nhạt, tất cả năng lượng màu đen trong Tu La diệt linh tràng đều bị ảnh hưởng. Thân hình mềm mại của Phong Du Du giống như thiểm điện lao thẳng về phía Bà Tu Mỹ Ngọc được năng lượng màu đen bao phủ. Nơi nàng đi qua, tiếng quỷ khóc thần sầu trong Tu La diệt linh tràng im bặt, năng lượng đen nhánh nhanh chóng tách ra hai bên, nhượng bộ lui binh.

Sưu Sưu..

Thân ảnh mềm mại lướt đi, Lưu Vân Phượng Sí Kiếm trong tay Phong Du Du nhanh chóng run rẩy. Mỗi khi Lưu Vân Phượng Sí Kiếm di chuyển một phần là lập tức lưu lại một đạo kiếm quang giống như thực chất ở trước người.

Ông ông.

Âm thanh giống như tiếng phượng hoàng hót khiến cho năng lượng thiên địa chung quanh lập tức bạo động, không gian Tu La diệt linh tràng rung chuyển không ngớt.

Trong chớp mắt ngắn ngủi này, Phong Du Du đã tới trước mặt Bà Tu Mỹ Ngọc được năng lượng màu đen bao phủ, kiếm ảnh ngập trước người nàng hội tụ thành một đầu kiếm phượng khổng lồ, miệng dịu dàng quát:

- Lưu Vân Phượng Sí, Phượng Vũ Cửu Thiên.

Tiếng quát vang vọng, y phục màu trắng trên người Phong Du Du bay phần phật, đặt chân lên trên người đầu kiếm phượng khổng lồ, quang mang màu vàng nhàn nhạt bao phủ thân hình nàng. Giống như tiên tử gián trần, ở dưới Tu La diệt linh tràng tràn ngập năng lượng đen nhánh cuồng cuộn tựa như một vị thần.

Chi.

Đầu kiếm phượng kia giống như vật còn sống, vỗ cánh bay lên, miệng kêu chi một tiếng. Âm thanh vang vọng trời cao, đánh về phía Bà Tu Mỹ Ngọc.

Sưu Sưu Sưu Sưu...

Dưới hai cánh của đầu kiếm phượng khổng lồ, vô số kiếm ảnh hư ảo giống như mũi tên nhanh chóng bắn ra. Kiếm ảnh giống như mưa to phô thiên cái địa phóng tới Bà Tu Mỹ Ngọc. Mỗi một đạo kiếm ảnh đều mang theo vết nứt không gian đen kịt. Chỉ một thoáng. Trên không trung tràn ngập vô số vết nứt không gian đen kịt giống như là đai lưng.

Uy năng khủng bố kinh thiên động địa, khí tức thái cổ bao phủ Thương Khung chiến trường.

- Thiên Thủ Tu La biến, Tu La Thiên Năng diệt.

Bà Tu Mỹ Ngọc ẩn thân trong năng lượng đen nhánh lập tức biến sắc, năng lượng màu đen kịch liệt chấn động, bành trướng. Một đoàn năng lượng màu đen cực lớn ngưng tụ. Lập tức phóng về phía đầu kiếm phượng khổng lồ kia.

Xoẹt.

Cả hai va chạm, không gian chung quanh sụp đổ từng khúc. Kiếm phượng hóa thành vô số đạo kiếm qunag hư ảo lập tức phóng về phía năng lượng màu đen. Đoàn năng lượng màu đen khổng lồ kia chỉ trong thoáng chốc hóa thành vô số năng lượng màu đen ngập trời. Từng đạo đều quấn quanh vô số hư ảnh kiếm quang kia.

Cả hai dây dưa, trong giây lát đồng thời tiêu tán. Năng lượng khuếch tán không có tạo ra tiếng nổ qua lớn, chỉ là không gian chung quanh trong lúc vô thanh vô tức lại nứt vỡ hóa thành hư vô. Vô số khe nứt chỉ trong thoáng chốc liên tiếp xuất hiện trên hư không.

Vô thanh vô tức, thế nhưng cả Thương Khung chiến trường đều cảm nhận được áp lực. Va chạm bực này khiến cho đám người Lục Tâm Đồng, Tịch Thiên Vũ, Vũ Thoát Phà, Bà Di, La Mỹ bị thua chờ ở phía dưới không khỏi nhìn nhau.

Va chạm như vậy, trong lòng mọi người đều hiểu rõ, quả thực không phải là tồn tại mà bọn họ có thể chống lại.

Coi như là đám người Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ, VŨ Thoát Phàm đều có tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng, nhưng lúc này bọn họ đều nhìn ra, hai người Phong Du Du và Bà Tu Mỹ Ngọc tuy rằng đều là Tam Nguyên Hóa Hồng, thế nhưng thực lực của hai người này bằng vào bọn họ khó có thể chống lại.

Trong đám người có tu vi đồng cấp, Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ, Bà Di và những người khác biết thực lực của bản thân mình đã coi như là đỉnh phong, thế nhưng thực lực của nhị nữ Phong Du Du và Bà Tu Mỹ Ngọc lại là đỉnh phong trên đỉnh phong.

- Thiên Thủ Tu La không hổ là tồn tại đỉnh phong nhất Tu La nhất tộc. Uy năng của Tu La Thiên Năng diệt không ngờ lại khủng bố như vậy. Phối hợp với Tu La diệt linh tràng, uy năng càng thêm khủng bố vô song. Quả thực bất phàm.

Dương Quá nhìn phía trước rồi thì thào nói. Lúc này nhìn nhị nữ Phong Du Du và Bà Tu Mỹ Ngọc kịch chiến, ánh mắt hắn khẽ đảo.

Loại thực lực này ngay cả hắn cũng phải bắt đầu rung động.

- Phong Du Du, có thể khiến cho ta vận dụng con át chủ bài cuối cùng, ngươi đã phải khiến ta nhìn ngươi bằng con mắt khác. Trong nhân tộc, người có thiên phú như ngươi trong hàng ức người không có lấy một người. Nhưng mặc kệ ngươi có át chủ bài gì, hiện tại cũng không đủ để chống lại được ta.

Âm thanh của Bà Tu Mỹ Ngọc từ trong đoàn năng lượng đen nhánh đang bành trướng truyền ra. Trong đoàn năng lượng đen nhánh đang bành trướng lập tức xuất hiện Thiên Thủ Tu La thân khổng lồ. Thân hình khổng lồ đứng sừng sững trong biển năng lượng màu đen. Thân hình Tu La thế nhưng sau vai lại có ngàn cánh tay, rậm rạp chằng chịt lơ lửng, giống như là quan âm ngàn tay vậy.

Chương 4495: Chí Tôn Tu La

Oanh.

Thiên Thủ Tu La thân xuất hiện, cả không gian run lên không hiểu. Phía trên phiến không gian này, biển năng lượng màu đen đột nhiên co rút lại rồi biến mất. Đều bị Thiên Thủ Tu La thân này hút vào trong cơ thể. Không gian lờ mờ trong nháy mắt này khôi phục lại như cũ. Chỉ có Thiên Thủ Tu La thân khổng lò lơ lửng trên không trung, không trung không ngừng vang vọng tiếng sấm, hung uy cuồn cuộn lan tràn.

- Thiên địa dị biến, Thiên Thủ Tu la, là Thiên Thủ Tu La chính thức. Trong Tu La nhất tộc chính thức xuất hiện Thiên Thủ Tu La.

Trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, trên không trung, nhìn vào Thiên Thủ Tu La thân trong truyền tống trận hình chiếu thời không, Băng Thiên biến sắc. Khuôn mặt trắng nõn lúc này hung hăng co rúm lại.

Thiên Thủ Tu La nhất tộc cũng không phải là Thiên thủ chân chính, bình thường có thể xuất hiện chừng tám trăm cánh tay đã là tồn tại đỉnh cấp rồi.

Thiên Thủ Tu La nhất tộc, Thiên Thủ Tu La càng có nhiều cánh tay, thiên phú càng mạnh. Giống như là Nhân tộc lĩnh ngộ áo nghĩa vậy. Có thể đồng thời lĩnh ngộ nhiều áo nghĩa, trên phương diện nào đó mà nói, cũng đủ chứng minh thiên phú của người đó vô cùng mạnh.

Những năm qua, trong Thiên Thủ Tu la nhất tộc cũng xuất hiện không ít thế hệ trẻ tuổi tuyệt đỉnh. Thế nhưng nhiều nhất cũng chỉ có tới chín trăm cánh tay mà thôi.

Tục truyền nói, không biết bao nhiêu năm rồi trong Thiên Thủ Tu La nhất tộc căn bản chưa từng xuất hiện qua Thiên Thủ Tu La chính thức.

Thiên phú của những người kia trong Thiên Thủ Tu La nhất tộc chính là tồn tại chí tôn, thậm chí có thể nói là Chí tôn của Tu La nhất tộc.

- Thiên Thủ Tu La, không ngờ tới trong Thiên Thủ Tu La nhất tộc còn có thể xuất hiện Thiên Thủ Tu La chính thức. Ài...

Phong Hành Thiên chủ lần nữa than thở, thì thào nói:

- Chẳng lẽ Tu La nhất tộc lần này sẽ quật khởi sao?

- Thiên Thủ Tu La, đây mới thực sự là Thiên Thủ Tu La.

Trong Thương Khung chiến trường, đám người Dương Quá, Mẫu Đơn, Nguyên Nhược Lan nhìn Thiên Thủ Tu La khổng lồ sừng sững trên không trung phía trước, ánh mắt đều rung động.

- Đây là chân thân của Thiên Thủ Tu La sao?

Lục Lâm Thiên nìn về phía trước khẽ nhíu mày, hắn cũng không quá hiểu Thiên Thủ Tu La này. Đối với một ít chuyện trong các chủng tộc của Minh Linh hắn biết không ít. Thế nhưng bí mật của Thiên Thủ Tu La này hắn cũng không được biết. Người biết rõ chuyện này trong thiên địa không có nhiều.

Trong mắt Tiểu Long lúc này cũng hiện lên vẻ kinh ngạc, chấn động. Ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên, sau đó tiếp tục nhìn về phía Thiên Thủ Tu La khổng lồ đang lơ lửng trên không trung, nói:

- Lão đại, Thiên Thủ Tu La bình thường không có ngàn cánh tay, nhưng mà chân thân Thiên Thủ Tu La của Bà Tu Mỹ Ngọc lúc này lại có một ngàn cánh tay. Chính thức được coi là Thiên Thủ Tu La, ở trong Thiên Thủ Tu La nhất tộc dường như đã lâu rồi không có xuất hiện Thiên Thủ Tu La chính thức. Đồn rằng Thiên Thủ Tu La chính thức chính là chí tôn trong Tu La nhất tộc.

- Thiên Thủ Tu La chính thức sao?

Lục Lâm Thiên nghe vậy ánh mắt lập tức nhìn vào trên chân thân Thiên Thủ Tu La khổng lồ kia.

Tiểu Long truyền âm nói với Lục Lâm Thiên:

- Lão đại, người nhìn xem kìa. Hai cánh tay phía trước của Thiên Thủ Tu La có màu vàng, đó là đại biểu cho bản thể chân chính của Thiên Thủ Tu La, Thiên Thủ Tu La bình thường khó có thể so sánh. Đồn rằng Thiên Thủ Tu La chính thức mới chính là tồn tại kinh khủng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức nhìn theo cánh tay Tiểu Long, nhìn vào trên chân thân Thiên Thủ Tu La khổng lồ, hai tay phía trước của chân thân Thiên Thủ Tu La khổng lồ này đúng là có màu vàng, bên trên lan tràn ra quang mang màu vàng.

- Thiên Thủ Tu La, Thiên Thủ quy chân.

Tất cả đều giống như trong nháy mắt, bản thể Thiên Thủ Tu La chân thân xuất hiện, trong miệng Bà Tu Mỹ Ngọc quát lên một tiếng âm hàn, ngàn cánh tay sau lưng rốt cuộc cũng hành động. Ngàn đạo năng lượng đen nhánh cuồn cuộn, tựa như nghìn đạo sấm sét màu đen hàng lâm.

Ầm ầm.

Chung quanh Thiên Thủ Tu La chân thân nổi lên sóng to gió lớn. Lấy Thiên Thủ Tu La chân thân làm trung tâm, hơn một ngàn ết nứt không gian giống như thực chất lan tràn về phía chân trời, vô cùng rung động.

Dưới quang mang màu vàng nhạt bao phủ, nhìn qua Thiên Thủ Tu La chân thân khổng lồ, năng lượng thiên địa biến hóa cùng với tiếng sấm vang vọng, trong mắt của Phong Du Du vẫn vô cùng thanh tịnh, sáng ngời, thân ảnh xinh đẹp vững như bàn thạch. Bỗng nhiên, hai con mắt khẽ đảo, quanh thân đột nhiên có khí tức tràn ra.

Cỗ khí tức quanh thân Phong Du Du tràn ra, cả phiến thiên địa này dường như đã bị một loại lực lượng nào đó tác động, không gian chung quanh bắt đầu vặn vẹo, gợn sóng không gina không không ngừng lan tràn.

Xoẹt.

Ngàn cánh tay xuất động, ngàn đạo năng lượng màu đen giống như sấm sét màu đen hàng lâm, thân hình Thiên Thủ Tu La chân thân hơn một ngàn cánh tay của Bà Tu Mỹ Ngọc xuất động, cuối cùng hội tụ lại trên hai cánh tay màu vàng.

Hai cánh tay màu vàng lập tức bành trướng, mở rộng. Màu vàng óng lập tức chuyển thành màu đen. Trong lúc bành trướng mơ hồ có cảm giác giống như ẩn chứa lực lượng ngập trời.

- Thiên Thủ Tu La, Thiên Thủ Quy nhất.

Tiếng quát âm hàn từ trong miệng Thiên Thủ Tu La chân thân khổng lồ của Bà Tu Mỹ Ngọc vang lên, hai cánh tay chắp trước ngực, hai tay cực lớn kề nhau, một đạo thủ ấn huyền ảo được kết. Trong thủ ấn lập tức có năng lượng Tu La đen nhánh cuồn cuộn lan tràn ra. Năng lượng đen nhánh lập tức hóa thành một thanh trường thương đen nhánh.

Phía trên trường thương có năng lượng đen nhánh cuồn cuộn, trong lúc mơ hồ có bí văn hiển hiện, năng lượng Tu La cuồng bạo chấn động trong nháy mắt này lan tràn ra chung quanh.

Oanh.

Trường thương được ngưng tụ, sát khí hung hãn đại thịnh. Phía trên trời cao vang vọng tiếng sấm minh, chấn động tứ phương.

Tu La thân khổng lồ của Bà Tu Mỹ Ngọc nắm trường thương màu đen, ánh mắt lạnh lẽo tràn ngập sự hiếu sát, sát khí ngập trời điên cuồng khuếch tán. Ánh mắt nhìn Phong Du Du phía trước lớn tiếng quát:

- Thiên Thủ Quy nhất, Tu La Diệt Tuyệt thương. Diệt.

Một chữ diệt cuối cùng vừa mới dứt, Tu La thân khổng lồ của Bà Tu Mỹ Ngọc run lên, trường thương đen nhánh trong tay lập tức phá không đánh về phía Phong Du Du. Trường thương đen nhánh khổng lồ giống như một đầu cự long đen kịt hiển hiện giữa không trung mang theo quang mang năng lượng đen nhánh giống như mây đen lập tức che khuất bầu trời. Sau đó dùng một tốc độ kinh người hung hăng xuyên thủng không gian phóng về phía Phong Du Du.

Trường thương bằng năng lượng đen nhánh này lướt đi. Trong chớp mắt này, trong Thương Khung chiến trường, hàng ức vạn ánh mắt trong vô số mật địa đều chăm chú nhìn vào trong truyền tống trận hình chiếu thời không. Cả đám nín thở, con mắt không dám nháy lấy một cái.

Lục Lâm Thiên nhìn trường thương bằng năng lượng đen nhánh trên không trung, sắc mặt hắn lúc này cực kỳ ngưng trọng. Lục Lâm Thiên ở phía xa cũng có thể cảm nhận được cái trường thương bằng năng lượng đen nhánh kia sợ rằng ngay cả người có tu vi Tứ Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong bên ngoài cũng khó có thể chống lại.

Chương 4496: Át chủ bài cuối cùng của Phong Du Du 1

Một thương này thực sự vô cùng cường hãn. Quả thực bên trong Minh Linh xuất hiện nhân tài lớp lớp, loại công kích này coi như Lục Lâm Thiên gặp phải, sợ rằng hắn cũng không dám chủ quan.

Sưu Sưu.

Phong Du Du lần nữa có động tác, một đạo thủ ấn được kết. Đạo thủ ấn này nhìn như yên tĩnh, không mang theo bất kỳ ba động gì. Thế nhưng ở trong đó thủy chung lại khiến cho người ta có một loại cảm giác quỷ dị.

Đồng thời, quanh thân Phong Du Du đột nhiên có khí tức không hiểu chấn động, trong lúc vô thanh vô tức giống như khiến cho cả trời xanh bị ảnh hưởng. Y phục màu trắng trên người tung bay. Quanh thân được quang mang màu vàng nhạt bao phủ, bên trong vòng quang mang này bỗng nhiên có một vòng quang mang màu trắng như ẩn như hiện hóa thành bình chướng ở quanh thân nàng.

Bình chướng này cực kỳ kỳ dị, không ngừng lan tràn ra, cả không trung đột nhiên xảy ra động tĩnh kỳ lạ.

- Bà Tu Mỹ Ngọc, ngươi có Thiên Thủ Tu La thân, nếu như là trước kia, ta quả thực không có cách nào làm gì được ngươi. Nhưng mà hôm nay cho dù ngươi có Thiên Thủ Tu La thân cũng vô dụng mà thôi.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, ngay khi thanh trường thương bằng năng lượng đen kịt phóng tới trước mắt, Phong Du Du lập tức mở miệng nói. Thân hình vừa rồi còn tĩnh lặng, không có một chút động tĩnh nào bỗng nhiên chuyển động, thân ảnh nhanh chóng lướt đi. Lấy thân ảnh xinh đẹp của nàng làm trung tâm, khí tức thái cổ, triệt để phóng thích ra tới mức tận cùng.

Đột nhiên, cả thiên địa tự nhiên run lên.

Xoẹt.

Thiên địa run lên, cả không gian bỗng nhiên lập tức hóa thành một phiến hư không, hư không giống như hỗn độn.

Trong hư không, gió nhè nhẹ thổi, mây mù mờ ảo, khi thì thanh chóng, khi thì nhẹ nhàng, thanh trường thương bằng năng lựng đen nhánh mang theo năng lượng đủ để khiến cho thiên địa rung động kịch liệt sau khi tới trước người Phong Du Du ngừng lại trước hư không đang biến hóa kia. Năng lượng ngập trời cũng dừng lại trước người Phong Du Du.

- Đây là...

Trên không trung trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, sắc mặt Phong Hành Thiên chủ vốn đã ảm đạm, lúc này nhìn thấy diễn biến trong Truyền tống trận hình chiếu thời không, khuôn mặt già nua bỗng nhiên đại biến, nhịn không được mà run lên, vẻ mặt khĩếp sợ, nói:

- Đây là Phong Lăng Thiên Hạ, là thủ đoạn trấn tộc Phong Lăng Thiên Hạ mà sau lão tổ của Phong gia ta không ai có thể luyện thành. Đồn rằng đây chính là thủ đoạn mà sau khi luyện hóa hỗn độn chi nguyên của Thượng Thanh thế giới lão tổ Phong gia mới lĩnh ngộ thành.

- Phong lão ca, không phải nói Phong Lăng Thiên Hạ của Phong gia huynh chỉ có lão tổ Phong gia mới có thể thúc dục sao? Thiếu một đạo năng lượng hỗn độn, hậu nhân Phong gia muốn luyện thành thứ này là chuyện không thể nào nha.

Băng Thiên nghe vậy, khuôn mặt tuấn lãng trắng nõn lập tức biến đổi. Nhưng hắn đã từng nghe nói qua, Phong Lăng Thiên Hạ của Phong gia đồn rằng chính là tuyệt chiêu của lão tổ Phong gia cùng thời với ba ngàn Đại năng luyện hóa hỗn độn chi nguyên của các Đại thiên thế giới. Dùng năng lượng hỗn độn làm dẫn mới có thể thúc dục.

Lúc trước dựa vào Phong Lăng Thiên Hạ này, lão tổ Phong gia ban đầu ở trong ba ngàn Đại năng kia cũng là tồn tại thanh danh hiển hách.

Ánh mắt Phong Hành Thiên chủ run run, rung động, khó nhịn được vẻ khïếp sợ, miệng nói:

- Quả thực là như thế, thiếu một đạo lực lượng hỗn độn chi nguyên, Phong Lăng Thiên Hạ này căn bản không có cách nào luyện thành. Cũng không có khả năng thúc dục. không biết nha đầu Du Du này làm sao có thể tu luyện thành công được.

- Bên trong sợ rằng có chút chuyện. Đến lúc đó hỏi nha đầu Du Du một chút sẽ biết rõ.

Băng Thiên nói.

Phá.

Trong Thương Khung chiến trường, bờ môi son khẽ mở, Phong Du Du khẽ quát một tiếng, ống tay áo màu trắng khẽ phất, quét về phía thanh trường thương bằng năng lượng đen nhánh kia.

Ống tay áo Phong Du Du khẽ quét, cả thiên địa lần nữa run lên.

- Tại sao lại mạnh như vậy?

- Uy áp thật mạnh.

- Đây là loại thủ đoạn nào của Phong gia? Tại sao lại mạnh mẽ, hung hãn tới mức như vậy?

Trong Thương Khung chiến trường, uy áp kỳ lạ đột nhiên hàng lâm, khiến cho đám người đứng xem bên ngoài giật mình. Tất cả mọi người trong Thương Khung chiến trường này đều là thiên kiêu chi tử. Đều cảm nhận được uy áp tuyệt đối. Loại uy áp này tới từ linh hồn, khó có thể chống cự.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên từ lâu đã có chút biến hóa, chăm chú nhìn vào Phong Du Du phía trước. Lúc này Phong Du Du thúc dục thủ đoạn như vậy, nguyên đan chữ Vạn trong cơ thể Lục Lâm Thiên đã lặng lẽ run lên.

Ầm ầm.

Trong sát na này, không trung không biết vì sao đột nhiên lay động, không gian triệt để rung chuyển. Cả phiến hư không lớn bỗng nhiên có vô số khe nứt giống như mạng nhện lan tràn ra. Thanh trường thương bằng năng lượng màu đen ở trước người Phong Du Du cơ hồ cùng lúc rạn nứt, bị nghiền nát, sau đó hóa thành năng lượng màu đen nổi lên sóng to gió lớn.

Vô số năng lượng khuếch tán xông thẳng lên trời, lại không có cách nào tiếp cận tới gần người Phong Du Du được.

Xoẹt.

Năng lượng khủng bố ẩn chứa lực lượng hủy diệt khuếch tán ra chung quanh. Cả phiến hư không nứt vỡ từng khúc hóa thành hư không đen kịt lan tràn ra chung quanh. Thế nhưng dần dần lại bị dẹp loạn trên không trung.

Phụt.

Lúc này, sau khi không trung dẹp loạn, trên không trung, trong cais miệng trên Thiên Thủ Tu La thân khổng lồ của Bà Tu Mỹ Ngọc lúc này có máu tươi của Tu La vô cùng quỷ dị và nồng nặc phun ra. Chẳng biết từ khi nào đã bị trọng thương. Thân hình khổng lồ dần dần co rút lại. Cuối cùng đám năng lượng đen nhánh chấn động, lan tràn ra chung quanh rồi tiêu tán. Thân hình mềm mại của Bà Tu Mỹ Ngọc lần nữa xuất hiện ở giữa không trung. Chỉ là lúc này khí tức trên người nàng suy yếu tới mức tận cùng. Khuôn mặt tái nhợt như tro tàn, ánh mắt mang theo vẻ không thể tin nổi nhìn về phía Phong Du Du, ánh mắt kinh hãi.

- Ngươi thua.

Phong Du Du vẫn nhàn nhạt đứng đó, chỉ là khuôn mặt nàng lúc này cũng tái nhợt.

- Còn chưa, sợ rằng ngươi cũng không mạnh hơn ta là bao. Nếu như tiếp tục động thủ, dùng bản thể nhân tộc của ngươi, căn bản không có cách nào chiếm được tiện nghi của ta.

Bà Tu Mỹ Ngọc nhìn Phong Du Du rồi nói, nàng đã nhìn ra, lúc này sợ rằng Phong Du Du cũng không kiên trì được bao lâu. Nếu như tiếp tục liều mạng, dựa vào ưu thế thiên phú của bản thể Minh Linh, còn không biết được ai thắng ai thua.

Bà Tu Mỹ Ngọc nói xong, hai mắt Phong Du Du khẽ đảo, nhìn Bà Tu Mỹ Ngọc nói:

- Sợ rằng ngươi đã không còn lực liều mạng nữa. Ngươi xác định mình còn có thể liều sao? Nếu như ta là ngươi thì ta sẽ không lựa chọn liều mạng lúc này.

- Ta...

Bà Tu Mỹ Ngọc mở miệng muốn tranh luận, âm thanh vừa mới vang lên, bỗng nhiên sắc mặt lập tức biến hóa. Mắt nhìn Phong Du Du lập tức run lên, nhìn Phong Du Du một lát mới cắn chặt môi, nói:

- Hay cho một Phong gia, không tệ. Ta thua. Thua chính là thua. Nhưng mà đây là hôm nay. Sau một ngàn năm, ai thắng ai thua còn chưa nhất định. Khi đó mới thực sự là thắng bại.

Chương 4497: Át chủ bài cuối cùng của Phong Du Du 2

- Ta sẽ chờ.

Phong Du Du lạnh nhạt nói. Trên khuôn mặt thánh khiết tái nhợt lúc này khóe miệng nở nụ cười vui vẻ.

- Thắng, Phong Du Du thắng.

- Du Du tỷ thắng. Phong gia ta thắng rồi.

- Thượng Thanh thế giới lại thắng một ván nữa. Trời giúp Thượng Thanh thế giới ta.

Phong Du Du chiến thắng, trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, trước truyền tống trận hình chiếu thời không, trăm vạn ánh mắt rung động, kích động. Tiếng hò hét phấn chân vang vọng giống như tiếng sấm rền quanh quẩn trên không trung. Khiến cho máu tươi trong cơ thể người ta bành trướng.

Oanh.

Khối cự thạch dưới chân hai người một nâng lên cao, một hạ xuống thấp. Thân ảnh xinh đẹp của Phong Du Du xẹt qua không trung đáp xuống bên người đám người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long, Dương Quá, Mẫu Đơn, đôi mắt nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Phong Du Du, khuôn mặt quả thực có chút ngưng trọng, nói:

- Ngươi nhanh điều tức đi.

- Kế tiếp phải dựa vào các ngươi rồi.

Phong Du Du nhìn đám người Tiểu Long, Lục Lâm Thiên và Dương Quá, Mẫu Đơn. Âm thanh vừa mới dứt, lưng đưa về phía đám người Thiên La minh. Trong cổ họng vang lên một tiêng trầm đυ.c, máu tươi trong miệng không nhịn được mà trào ra.

- Thương thế của ngươi không nhẹ, đừng cố, khi đó sẽ để lại di chứng.

Lục Lâm Thiên nói với Phong Du Du.

- Thiên Thủ Tu La quả thực rất mạnh. Bất quá ta không có chuyện gì lớn, cần một chút thời gian là có thể khôi phục.

Phong Du Du nhìn Lục Lâm Thiên, tay nắm một chiếc khăn tay nhẹ nhàng lau vết máu ở khóe miệng mình. Sau khi nói xong, thân hình mềm mại uyển chuyển đã vọt lên trên không trung rồi đáp xuống khối cự thạch của nàng.

Phụt.

Trên khối cự thạch giống như ngọn núi lớn đang hạ thấp xuống, Bà Tu Mỹ Ngọc đã sớm khoanh chân ngồi, trên khuôn mặt tái nhợt, miệng lại lần nữa phun ra máu tươi. Trong máu tươi còn có khói độc lan tràn ra rồi tiêu tán, miệng thì thào nói:

- Độc công thật mạnh, kịch độc linh hồn, Phong Du Du này tại sao còn có độc công?

...

- Bà Tu Mỹ Ngọc cũng bị thua. Trận thứ sau này ta lên. Hai người các ngươi áp trận cuối cùng.

Trong đội ngũ của Thiên La minh, cũng chỉ còn lại có ba người mà thôi. Một nam tử thân hình vạm vỡ, mặc y phục màu đen, người này nhìn nam tử tuấn mỹ tuyệt luân và nam tử mặc trường bào màu đen như mực nói. Nói xong, phất tay một cái, khối cự thạch phía trước lập tức bắn về phía trước. Thân hình vạm vỡ đạp mạnh mặt đất, nhanh chóng phóng về phía trước.

Khi khối cự thạch dừng lại ở giữa không trung, thân hình của người này cũng đáp xuống khối cự thạch giống như ngọn núi kia.

Oanh.

Thân hình vạm vỡ đáp xuống khiến cho khối cự thạch giống như ngọn núi kia run lên, ánh mắt nhìn về phía người của Thương Khung minh, tiếng gầm truyền ra, miệng quát lớn:

- Ma Thiên thế giới, Ma Hoẳng của Thiên Ma tộc, các ngươi ai dám đi lên?

- Phụ thân, đại bá, Tiểu Long thúc, Mẫu Đơn a di, trận này để con lên.

Lục Kinh Vân quay đầu lại nhìn đám người Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Mẫu Đơn, trong mắt có quang mang màu đỏ nhàn nhạt chớp động. Chiến ý trong mắt bắt đầu tuôn ra.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, lập tức nhìn Lục Kinh Vân nói:

- Cẩn thận một chút, gia hỏa của Thiên Ma tộc này chỉ kém nửa bước là tới Tứ Nguyên Hóa Hồng.

- Yên tâm đi phụ thân, trong lòng con biết rõ.

Lục Kinh Vân nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt mơ hồ hiện lên chút chấn động, miệng nói:

- Phụ thân, nghe nói người Thiên Ma tộc từng đánh lén qua người, đúng không?

- Bản thân nên cẩn thận một chút, không nên chủ quan.

Lục Lâm Thiên nhìn Lục Kinh Vân nói.

- Vâng, con sẽ chú ý.

Lục Kinh Vân nói xong, cánh tay giương lên, khối cự thạch giống như ngọn núi phía xa lập tức phóng về phía trước. Thân hình cao ngất giống như một thanh trường thương của hắn cũng phóng về phía trước.

- Nhị đệ, giữa Kinh Vân và Ma Hoằng kia ai thắng ai thua? Kết quả thế nào?

Dương Quá đột nhiên quay người hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nghe vậy trong mắt đột nhiên hiện lên chút chấn động, nói:

- Đứa nhỏ Kinh Vân này cái gì cũng không tệ, thế nhưng đệ lại lo lắng cho nó nhất.

- Lão đại, dùng thiên phú và thực lực của Kinh Vân huynh còn lo lắng thứ gì?

Tiểu Long nhìn Lục Lâm Thiên hỏi, thực lực và thiên phú của Lục Kinh Vân hắn là người biết rõ nhất. vô cùng cường hãn.

Lục Lâm Thiên vẫn không nói gì, Dương Quá lại nhíu mày nói:

- Thực lực Kinh Vân rất mạnh, nhưng dù sao kinh nghiệm vẫn thiếu một ít, thiếu niên đắc chí, trên phương diện trầm ổn tuy rằng không tệ, thế nhưng nếu gặp phải người có tu vi không kém bao nhiêu sẽ chịu thiệt thòi. Ma Hoằng kia rõ ràng có tu vi không kém, Thiên Ma tộc mạnh mẽ, ở thời điểm Viễn cổ, thậm chí so với Thiên Thủ Tu La nhất tộc còn mạnh hơn không ít, cho nên chính là đối thủ của Kinh Vân.

- Tranh đoạt Hồng Hoang điện cũng không có quá nhiều áp lực, cứ xem trước một chút a. Tiểu tử Kinh Vân này có lẽ sẽ biết đúng mực, coi như lần này chịu thiệt thòi cũng không phải là chuyện quá xấu.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long và Dương Quá.

- Thượng Thanh thế giới, Lục gia của Phi Linh môn, Lục Kinh Vân.

Giữa không trung, Lục Kinh Vân chân đạp khối cự thạch, hai con mắt đỏ đen khẽ đảo, giống như lợi tiễn bắn ra hư không. khí tức sát phạt bàng bạc trên người giống như một cơn lốc cuồng bạo bắn ra, khiến cho cả không gian lung lay, chấn động giống như sắp đỏ.

Mắt nhìn Ma Hoằng phía trước, Lục Kinh Vân mở miệng quát, âm thanh lạn lùng cuồn cuộn truyền ra:

- Có bản lĩnh gì có xuất ra đi. Nhưng mà loại Thiên Ma tộc chỉ biết đánh lén, trộm gà trộm chó như các ngươi sợ rằng cũng không có gì hay ho.

Cách đó không xa, nam tử tuấn mỹ của Thiên La minh nhìn Lục Kinh Vân, cảm nhận khí tức sát phạt cuồn cuộn, miệng hắn thì thào nói:

- Lục gia, Lục Kinh Vân sao? Kẻ này dường như bất phàm, không biết Lục Lâm Thiên là người phương nào?

Nam tử mặc trường bào màu đen như mực bên người nam tử tuấn mỹ nghe nói vậy, ánh mắt giống như nam tử tuấn mỹ, đều nổi lên một ít chấn động, thế nhưng lại không nói thêm gì.

- Tiểu tử, hung hăng càn quấy nhất định phải trả giá thật nhiều. Vừa mới đột phá Tam Nguyên Hóa Hồng mà thôi, còn chưa có tư cách hung hăng càn quấy ở trước mặt bản Thiên Ma.

Ma Hoằng nói xong, mắt nhìn Lục Kinh Vân vô cùng lạnh lẽo, đồng thời, ma khí âm hàn từ trong cơ thể hắn khuếch tán ra. Không gian chung quanh chỉ trong thoáng chốc run lên. Dưới sự ảnh hưởng của Ma khí, không gian gần như muốn cứng lại.

- Ngươi cũng chỉ là Tam Nguyên Hóa Hồng mà thôi, ở trước mặt ta ngươi không là cái gì cả.

Ngay khi Ma Hoằng vừa mới nói xong, thân ảnh Lục Kinh Vân chẳng biết từ khi nào không ngờ lại xuất hiện ở trước không trung Ma Hoằng. Khí tức Tam Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong không hề giữ lại mà triệt để phóng thích ra. Đôi mắt thâm thúy tràn ngập vẻ sát phạt lạnh lẽo lúc này chuyển thành một đen một trắng, hai loại tinh mang lập lòe giống như ngày đêm luân chuyển, khí tức mênh mông cuồn cuộn khuếch tán, sắc bén mà lạnh lẽo.

Chương 4498: Thiên Ma vô cực, coi trời bằng vung

Dưới cỗ khí tức lạnh lẽo sắc bén này chấn động, Ma Hoàng nhìn Lục Kinh Vân đang đánh tới phía trước, ánh mắt bỗng nhiên khẽ đổi. Ma khí phô thiên cái địa quanh thân tràn ngập ra, giống như cơn lốc khuếch tán.

Xoẹt.

Người có tu vi Tam Nguyên Hóa Hồng giao thủ, tất cả đều nhanh như thiểm điện. Cùng một lúc, trường bào trên người Lục Kinh Vân tung bay, không ngờ lại xuất hiện trước người Ma Hoằng, thủ ấn được kết, trong lòng bàn tay có quang mang đồ án âm dương xuất hiện, khí tức sắc bén lạnh lẽo tới tận cùng lan tràn ra.

Ầm ầm.

Trên hai khối cự thạch giống như hai ngọn núi lớn bỗng nhiên gió nổi mây phun. Một đồ án âm dương trắng đen cực lớn hiển hiện, dường như đang hô ứng với đồ án âm dương trắng đen trong lòng bàn tay Lục Kinh Vân vậy.

- Âm Dương Ngũ Hành quyết, Bạch Nhật Thanh Thiên.

Lục Kinh Vân hét lớn một tiếng, quang mang trắng đen mạnh mẽ từ trong cơ thể hắn tuôn ra. Chưởng ấn bắn ra, những nơi chưởng ấn đi qua hư không sụp đổ, gợn sóng chung quanh nổi lên sóng to gió lớn, giống như sấm sét bao phủ Ma Hoằng.

- Thiên Ma Vô Cực, Vô Pháp Vô Thiên.

Trên không trung lập tức có ma khí âm hàn mênh mông tràn ngập, ma khí tác động tới năng lượng thiên địa, làm cho năng lượng thiên địa bạo động. Ma khí ngập trời nương theo chấn động lạnh lẽo giống như cơn lốc ở trên trời khuếch tán. Một đạo năng lượng đen nhánh giống như một đầu cự mãng nhanh chóng lướt đi.

Ầm ầm.

Trong sát na này, cả không trung hung hăng run lên, đạo năng lượng đen nhánh tràn ngập ma khí kia xé rách không gian, uy năng cuồn cuộn, chấn động nhân tâm, lập tức đánh vào phía trên chưởng ấn của Lục Kinh Vân.

Hai đạo công kích va chạm cũng không tạo thành tiếng vang quá lớn hai cỗ năng lượng chấn động, quang mang chói mắt bắn ra bốn phía. Vô luận là chưởng ấn trắng đen hay là đạo năng lượng đen nhánh kia sau khi va chạm đều nhanh chóng bị nghiền nát.

Rầm rầm, trong lúc năng lượng bị kích động, cả phiến không gian lớn bỗng nhiên dễ dàng bị hóa thành hư vô. Những nơi năng lượng khủng bố đi qua, vết nứt không gian đen kịt xuất hiện.

Xoạt Xoạt.

Cơ hồ là cùng lúc, thân hình hai người Lục Kinh Vân và Ma Hoằng đều lảo đảo, liên tiếp lui lại. Ánh mắt hai người lúc này đồng thời đều hiện lên vẻ kinh ngạc.

- Ma Đạo Vô Cực, Ma Đao diệt hồn.

Thân hình vừa mới ổn định, ma khí cuồn cuộn quanh thân Ma Hoằng bao phủ hư không, ma khí quanh quẩn ở trong lòng bàn tay hóa thành một thanh ma đao. Trên ma đao đen nhánh có ma khí cuồn cuộn, dường như có vô số hung ma đang rít gào. Ma khí mạnh mẽ càng điên cuồng lan tràn ra tứ phía. Ma đao cực lớn này lập tức dùng tốc độ kinh người bổ về phía Lục Kinh Vân.

- Âm Dương Ngũ Hành Quyết, Duệ Kim Sát Đao.

Lục Kinh Vân cũng hành động, quanh thân đột nhiên lạnh lẽo, sát phạt ngập trời. Hư không sau lưng một nửa tràn ngập kim quang rực rỡ, một nửa đỏ trắng ngập trời.

Trong lòng bàn tay Lục Kinh Vân lập tức có một thanh chiến đao bằng năng lượng giống như thực chất được ngưng tụ. Khí tức sắc bén lạnh lẽo khuếch tán ra chung quanh, sắc bén vô cùng. Chiến đao bổ ra, một khi nứt không gian đen kịt hiển hiện trên trời cao. Hai thanh đao lần nữa va chạm.

Đang.

Ma đao, chiến đao va chạm, âm thanh giống như thực chất vang vọng, tia lửa giống như phóa hoa bắn ra bốn phía, hai thanh đao bằng năng lượng song song bị nghiền nát.

- Có chút bổn sự, chỉ tiếc còn chưa đủ.

Ma đao trong tay bị nghiền nát, Ma Hoằng lạnh nhạt quát một tiếng, thân ảnh ở trong ma khí bao phủ giống như quỷ mị, hung ác đánh ra một đạo quyền ấn về phía Lục Kinh Vân.

- Vậy cứ thử xem.

Quanh thân Lục Kinh Vân được một kiện khải giáp bao phủ, toàn thân sắc bén lạnh lẽo. Đối mặt với công kích của Ma Hoằng, Lục Kinh Vân không lùi mà tiến tới, va chạm.

Rầm rầm rầm.

Cả hai vừa gặp mặt lại lần nữa va chạm, trong sát na hợp rồi lại phân, từng đạo công kích không ngừng đánh ra.

Hai người cũng không phải là người biết nhượng bộ, trong lúc năng lượng rít gào, cả hai mang theo khí thế hừng hực va chạm với nhau, công kích của hai người càng ngày càng hung hãn.

- Thực lực của Kinh Vân cũng không yếu.

Tiểu Long nhìn về phía trước, nhìn hai người Lục Kinh Vân và Ma Hoằng phía trước đang giao thủ, trong mắt hiện lên vẻ tán thưởng.

Ánh mắt giống như sao của Dương Quá khẽ đảo, nghe Tiểu Long nói vậy mới lên tiếng:

- Bản thể của Thiên Ma nhất tộc rất mạnh, về điểm này Kinh Vân chịu thiệt hơn không ít.

Tiểu Long nói:

- Nếu như Kinh Vân có bản thể cường hãn giống như lão đại, Thiên Ma tộc kia sẽ không cần đặt vào trong mắt.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người quyết đấu trên không trung, đứng chắp tay, ánh mắt vẫn nhìn vào người Ma Hoằng và Lục Kinh Vân, vẻ mặt không nhìn ra biến hóa gì. Không biết trong lòng đang suy nghĩ điều gì.

- Tiểu tử, dường như ngươi không chống đỡ được bao lâu nữa rồi.

Ma Hoằng hét lớn một tiếng, sau khi liên tiếp va chạm, dựa vào ưu thế của Thiên Ma tộc, hắn đã áp chế Lục Kinh Vân không ít.

Khải giáp trên ngươi Lục Kinh Vân đã có không ít nơi xuất hiện dấu vết rạn nứt.

- Thiên Ma chân thân.

Hai người lần nữa va chạm nhau, vừa chạm lập tức phân ra. Một cỗ ma khí âm hàn ngập trời lan tràn ra. Ma Hoằng vừa mới nói xong, ma khí cuồn cuộn lạnh lẽo thấu xương này lan tràn ra, khiến cho linh hồn người ta bất an. Thân hình ở trong ma khí ngập trời hóa thành bản thể Thiên Ma tộc.

Thân hình Thiên Ma cực lớn đứng sừng sững trên không trung, ma khí cuồn cuộn khiến cho không gian run run. Ma khí cuồn cuộn ngập trời khuếch tán ra chung quanh, giống như có thể hủy thiên diệt địa. Có thể phá hủy tất cả, dưới trạng thái bản thể mới là trạng thái mạnh nhất của Thiên Ma tộc.

- Thiên Ma chân thân, Hủy diệt.

Bản thể cực lớn của Ma Hoằng xuyên qua không gian, phất tay đánh ra một đạo thủ ấn cực lớn xuyên thấu qua không gian mang theo ma khí cuồn cuộn giống như mây đen che khuất bầu trời xuất hiện ở không gian trên đỉnh đầu Lục Kinh Vân.

Oanh.

Ma khí cuồn cuộn phía trên thủ ấn phá hủy phiến không gian này.

- Đây là át chủ bài của Thiên Ma tộc các ngươi sao? Chỉ tiếc còn chưa đủ.

Ngẩng đầu nhìn thân hình Thiên Ma khổng lồ cùng với thủ ấn che khuất bầu trời đang phá không đánh xuống. Lục Kinh Vân lên tiếng, đồng thời tinh mang đỏ trắng trong mắt nương theo khí tức thái cổ bắn ra. khí tức sát phạt bàng bạc giống như cơn lốc lan tràn.

Sưu...

Bỗng nhiên trong mi tâm Lục Kinh Vân có quang mang chói mắt lập tức bắn ra.

Ông.

Quang mang chói mắt này bắn ra, khí tức vô hình phô thiên cái địa tuôn ra, lập tức khiến cho trên không trung nổi lên chấn động kịch liệt. uy thế kinh khủng lan tràn ra chung quanh, ngay cả đám người Dương Quá, Tiểu Long, Mẫu Đơn, nam tử tuấn mỹ, nam tử mặc trường bào màu đen... đều run lên.

- Uy áp thật mạnh, chẳng lẽ...

Quang mang chói mắt nương theo khí tức hủy diệt to lớn rít gào trên không trung, dưới khí tức cùng với uy áp kia, con mắt của tất cả mọi người cơ hồ co rút lại. Một loại khí tức tử vong từ sâu trong linh hồn mọi người lan tràn ra. Ngay cả đám người Dương Quá, Tiểu Long, Mẫu Đơn và những người khác cũng phải rung động.

Chương 4499: Át chủ bài 1

Nam tử mặc trường bào màu đen cùng với nam tử tuấn mỹ đều nhìn vào trên quang mang chói mắt kia, ánh mắt vô cùng chấn động. Dưới cỗ khí tức này dường như bọn họ cũng cảm nhận được cái gì đó.

Quang mang chói mắt thu liễm, một thanh đại đao màu đồng tràn ngập quang mang quỷ dị lập tức hiện lên trong tay Lục Kinh Vân, quang mang khiến cho trong lòng mọi người run sợ tràn ngập, tay cầm đao, Lục Kinh Vân hét lớn một tiếng:

- Luân Hồn hư vọng đao, phá.

Lục Kinh Vân vừa mới dứt lời, thân ảnh lần nữa không lùi mà tiến tới, phất tay hung hăng bổ ra một đao. Một đạo đao mang màu đồng mang theo xu thế khiến cho tim đập nhanh cùng với khí tức hủy diệt to lớn giống như sấm sét xuyên thủng không gina, sau đó hung hăng đánh về phía thủ ấn cực lớn mang theo ma khí che khuất bầu trời kia.

- Là Luân Hồn hư vọng đao, không ngờ Luân Hồi hư vọng đao lại ở trên người Lục Kinh Vân.

Luân Hồi hư vọng đao này vừa ra, nam tử tuấn mỹ của Thần Linh tộc cùng với nam tử mặc trường bào màu đen và đám người Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần đều giật mình không nhỏ.

Thế nhưng mọi người ngẫm lại cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, đồn rằng Lục Lâm Thiên có Luân Hồi hư vọng đao và Tử Lôi Huyền đỉnh, thứ khủng bố như bán thánh khí này, Lục Lâm Thiên có một kiện Tử Lôi Huyền đỉnh đã đủ, hoàn toàn không cần dùng tới kiện thứ hai.

Mà Lục Kinh Vân chính là nhi tử của Lục Lâm Thiên, nhận được Luân Hồi hư vọng đao cũng là chuyện bình thường.

- Ma Hoằng này sắp thua rồi. Có được Luân Hồi hư vọng đao, Lục

Kinh Vân hoàn toàn có thể vượt cấp đánh bại đối thủ. Ma Hoằng coi như là nửa chân đạp tới Tứ Nguyên Hóa Hồng, thế nhưng dù sao cũng vẫn là Tam Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong, sợ rằng cũng khó có thể chống lại Luân Hồi hư vọng đao.

Từng ánh mắt nhìn lên trên không trung gió nổi mây phun, lúc này Lục Kinh Vân thúc dục bán thánh khí Luân Hồi hư vọng đao, trong lòng mọi người đều hiểu rõ. Luân Hồi hư vọng đao đều là một trong thập đại Bán thánh khí, cùng với Tử Lôi Huyền đỉnh đều là Bán thánh khí. Là chí bảo cấp độ ngang hàng với Tử Lôi Huyền đỉnh, sợ rằng Ma Hoằng khó có thể tiếp tục chống lại được.

Đao mang khủng bố trong nháy mắt dưới ánh mắt rung động, trong lòng hoảng sợ của mọi người mà đánh tới thủ ấn kia. Năng lương chấn động đáng sợ từ bên trong lan tràn ra, không gian quanh thân nứt vỡ từng khúc.

Một khe nứt đen kịt, khổng lồ ước chừng mấy trăm trượng trên đao mang kéo dài qua thủ ấn. Thủ ấn tràn ngập ma khí ngập trời cũng không chống đỡ được nữa mà bắt đầu rạn nứt, nghiền nát.

Xoẹt.

Thủ ấn bằng ma khí này dễ dàng bị nghiền nát, khiến cho không gian chung quanh bí phá hủy, mảnh vỡ không gian giống như quang mang khuếch tán, lan tràn ra chung quanh. Tất cả đều bị hủy diệt, ma khí ngập trời từ từ tiêu tán trong không gian bị nghiền nát.

Sưu...

Đao mang của Luân Hồi hư vọng đao cũng không tiêu tán mà dễ dàng phá hủy thủ ấn tràn ngập ma khí kinh khủng kia. Đao mang lập tức xuất hiện trước thân hình Thiên Ma khổng lồ của Ma Hoằng. Đao mang ẩn chứa năng lượng kinh người, hung hăng bổ tới thân hình Thiên Ma khổng lồ của Ma Hoằng, khiến cho khuôn mặt trên thân hình khổng lồ của Ma Hoằng có dấu vết rạn nứt, có ma khí bị nghiền nát. Tiếng nghiền nát không ngừng vang lên.

- Ồ?

- Tại sao lại có thể như vậy?

- Ma Hoằng cũng có át chủ bài, hắn cũng chưa dùng toàn lực.

Ngay dưới vô số ánh mắt nhìn vào truyền tống trận hình chiếu thời không, tất cả mọi người đều chấn động vì Ma Hoằng.

Bỗng nhiên trong lòng vô số người lúc này run lên, chỉ thấy trong sát na kinh tâm động phách này, đao mang kinh khủng vô cùng kia rơi vào Thiên Ma chân thân của Ma Hoằng, Đao mang vốn dễ dàng phá hủy tất cả thế nhưng trong nháy mắt này lại đình trệ, tốc độ lập tức trở nên chậm chạp vô cùng.

Ánh mắt Lục Kinh Vân cũng run lên.

- Khặc khặc, Luân Hồi hư vọng đao thật sự khủng bố, không hổ là Bán thánh khí. Nếu như bản Thiên Ma thực sự là Tam Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong có lẽ đã thua ở dưới Luân Hồi hư vọng đao. Chỉ tiếc nửa năm trước bản Thiên Ma đã không còn là Tam Nguyên Hóa Hồng, hiện tại bản Thiên Ma đã chân chính là Tiểu siêu phàm, ngươi không nghĩ tới đúng không?

Âm thanh lạnh lẽo cùng với tiếng cười lớn từ trong cái miệng khổng lồ của Ma Hoằng truyền ra, ma khí ngập trời, kinh khủng từ trên người lần nữa lan tràn ra. Khí tức Tam Nguyên Hóa Hồng đỉnh phong lập tức nhảy lên tới Tứ Nguyên Hóa Hồng.

Tứ Nguyên tiểu siêu phàm chính thức, tuy rằng khí tức này nhìn như không kéo lên nhiều lắm, thế nhưng giữa Tam Nguyên và Tứ Nguyên lại giống như khác biệt giữa trời va đất.

Oanh.

Chỉ một thoáng, không trung run lên, ma khí ngập trời, uy áp phóng ra.

- Tứ Nguyên Hóa Hồng, Ma Hoằng này có bí pháp che dấu tu vi, tiểu tử này không phải là kẻ đơn giản.

Tiểu Long lập tức nhíu mày lại, Tứ Nguyên Hóa Hồng và Tam nguyên Hóa Hồng, sự khác biệt giữa hai cấp độ tự nhiên Tiểu Long biết rõ.

- Ma Hoằng chính là tồn tại đỉnh cấp trong thế hệ này của Thiên Ma tộc, có thể đi tới một bước này tự nhiên không thể giống kẻ bình thường được.

Dương Quá nói.

- Tứ Nguyên Hóa Hồng bình thường không ngăn được Luân Hồi Hư Vọng đao, chỉ sợ là...

Lục Lâm Thiên nhíu mày, Luân Hồi Hư Vọng đao lúc này đã khôi phục không ít, tuy rằng còn chưa khôi phục tới trạng thái toàn thịnh. Thế nhưng dùng tu vi của Kinh Vân hiện tại thúc dục, Ma Hoằng kia bất phàm, thế nhưng muốn áp chế Luân Hồi Hư Vọng đao sợ rằng khó mà làm được.

- Lão đại, chỉ sợ cái gì?

Nghe Lục Lâm Thiên nói vậy Tiểu Long lập tức hỏi.

Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, nhìn Thiên Ma chân thân khổng lồ của Ma Hoằng, ánh mắt trong lúc mơ hồ hiện lên vẻ nghi hoặc và chấn động, hắn mở miệng nói:

- Ma Hoằng có lẽ rất rõ uy lực của Luân Hồi Hư Vọng đao, nhưng hiện tại khí tức lại vững vàng như vậy. Ma khí chấn động có chút không giống bình thường, có lẽ còn có con át chủ bài nào đó, ít nhất thắng bại có lẽ sắp có.

Ánh mắt Tiểu Long nhảy lên, nói:

- Tiểu tử kia còn có át chủ bài sao? Có át chủ bài nào có thể sánh được với Bán thánh khí cơ chứ?

- Bán thánh khí tự nhiên rất khủng bố, nhưng Minh Linh chủng tộc này trong thiên địa chính là chủng tộc chỉ hơi kém linh vật trời sinh một chút. Thiên Ma nhất tộc lại là vương giả trong Minh Linh chủng tộc. Có thể truyền thừa tới ngày hôm nay, nội tình sẽ không tầm thường.

Âm thanh của Mẫu Đơn vẫn giống như ma âm, cung trang màu đỏ tung bay, đường cong mê người như ẩn như hiện.

- Tứ Nguyên tiểu siêu phàm, chẳng lẽ có thể chống lại Luân Hồi Hư Vọng đao hay sao?

Trên không trung, đối mặt với khí tức Tứ Nguyên Hóa Hồng, Luân Hồi Hư Vọng đao bị ngăn cản, ánh mắt Lục Kinh Vân run lên, ngay sau đó tinh mang đỏ trắng trong mắt bắn ra, một đạo thủ ấn được kết.

Ông ông.

Lục Kinh Vân lần nữa kết thủ ấn, Luân Hồi Hư Vọng đao run run, tiếng đao minh vang vọng giống như tiếng sấm minh khiến cho tâm thần người ta rung động, khiến cho trong lòng chúng nhân sinh ra lòng kính sợ, giống như không có cách nào chống cự, cũng khiến cho người ta cảm thấy giống như nghe thấy âm thanh của thiên nhiên, tâm thần nhộn nhạo.

Chương 4500: Át chủ bài 2

Lục Kinh Vân đạp không đứng lơ lửng, tiếng đao minh giống như phạm âm vang vọng, chung quanh thân Luân Hồi Hư Vọng đao, năng lượng khủng bố chấn động, khí tức cổ xưa tràn ngập Thương Khung chiến trường.

- Luân Hồi Hư Vọng, Linh Hồn đao trận.

Tiếng quát của Lục Kinh Vân vang vọng, trong Luân Hồi Hư Vọng đao lập tức có quang mang chói mắt bắn ra. Trên thân đao màu đồng tràn ngập quang mang cổ xưa khiến tim đập nhanh. Vô số bí văn tuôn ra hóa thành một thanh đại đao màu đồng, sau đó lại một thanh, trên không trung không ngừng có tiếng phạm âm giống như tiếng sấm vang vọng.

Vô số đại đao màu đồng lơ lửng giữa không trung, quang mang chói mắt giống như động luân hồi, khí tức đáng sợ khuếch tán ra, không ngừng xuyên qua truyền tống trận hình chiếu thời không, khiến cho tất cả những người có thực lực không đủ nhìn qua đều cảm thấy hồn phi phách tán.

Coi như những cường giả đỉnh phong trong đám người cùng thế hệ ở trong Thương Khung chiến trường, dưới đao trận rậm rạp chằng chịt cùng với khí tức khiến cho linh hồn run rẩy kia, da đầu tất cả bọn họ cũng phải run lên.

Sưu Sưu Sưu Sưu...

Tất cả đều trong sát na, đao trận thành hình, trường bào trên người Lục Kinh Vân run lên, vô số đao mang rậm rạp chằng chịt lập tức xé rách không gian, phô thiên cái địa bắn tới Thiên Ma chi thân của Ma Hoẳng, từng đạo đao mang đều giống như sấm sét.

Tiếng sấm minh liên tiếp vang vọng, giống như mưa to vang vọng trên không trung Thương Khung chiến trường.

- Không hổ là Luân Hồi Hư Vọng đao, một trong thập đại Bán thánh khí.

Thiên Ma chân thân của Ma Hoằng nhìn đao trận khủng bố giống như sấm sét đánh tới, trong mắt cũng hiện lên vẻ khiếp sợ, hắn không ngờ uy năng của nó lại khủng bố như vậy.

Chỉ là sau khi khiếp sợ, lập tức trong con mắt lớn của Ma Hoằng hiện lên vẻ lạnh lẽo, bỗng nhiên ma khí quanh thân chớp động, giống như bạo động. Trong thân hình Thiên Ma chân thân khổng lồ, sau khi ma khí bạo động, thân hình của Ma Hoằng bỗng nhiên biến thành màu vàng nhạt. Có quang mang màu vàng giống như phật quang từ trong cơ thể hắn tuôn ra. Thiên Ma chân thân khổng lồ hóa thành một thân hình màu vàng nhạt cực lớn, giống như là phật la hán đứng sừng sững trên trời cao, uy áp ngập trời.

- Khí tức này có chút quen thuộc.

Quang mang màu vàng nhạt quanh thân Ma Hoằng lan tràn ra, ánh mắt hai người Lục Lâm Thiên và Phong Du Du lập tức hiện lên vẻ chấn động, ngay cả nam tử tuấn mỹ phía xa cũng nhíu mày. keng keng keng keng.

Đạo trận màu đồng khủng bố lập tức đánh vào trên khuôn mặt Thiên Ma chân thân của Ma Hoằng, giống như là kim loại va chạm vào nhau, tia lửa bắn ra tứ tung, giống như pháo hoa rực rỡ tỏa ra bốn phía, chỉ là bên trong còn mang theo năng lượng hủy diệt.

Trong đao trận cuồng bạo như vậy, quang mang màu vàng trên khuôn mặt Thiên Ma chân thân của Ma Hoằng ảm đạm hơn không ít, trong lúc mơ hồ xuất hiện một ít khe nứt như ẩn như hiện. Nhưng cuối cùng vẫn mạnh mẽ chống cự được đao trận khủng bố kia.

Ừng ực.

Giờ phút này, ngoài truyền tống trận hình chiếu thời không, vô số ánh mắt kinh ngạc, nuốt nước bọt, nếu như đổi lại là Tứ Nguyên Hóa Hồng tiểu siêu phàm bình thường, sợ rằng không chết thì cũng phải dùng hồn anh bỏ chạy.

Ông ông.

Đao trận bị chống cự, một thanh Luân Hồi Hư Vọng đao cuối cùng xuyên thủng không gian mang theo tiếng sấm rền đánh về phía trước. Đao mang trăm trượng từ trong tay của Lục Kinh Vân bổ vào khuôn mặt màu vàng nhạt Thiên Ma chân thân của Ma Hoằng.

Phanh.

Một đao đánh xuống, đao mang đánh vào trên đầu của Thiên Ma chân thân, chỉ giằng co trong chớp mắt bổ vài một phần. Khi đao mang thu liễm, Lục Kinh Vân tay cầm Luân Hồi Hư Vọng đao xuất hiện trước mặt Thiên Ma chân thân lần thứ hai.

- Thân hình Tứ Nguyên Hóa Hồng của bản Thiên Ma hấp thu một đạo hồng hoang chi khí trọng bảo của trong tộc, tạo thành vô thượng hồng hoang Thiên Ma chân thân. Ngươi có Luân Hồi Hư Vọng đao, nhưng chỉ là Tam Nguyên Hóa Hồng, làm sao có thể là đối thủ của ta được cơ chứ? Khặc khặc. Luân Hồi Hư Vọng đao này đối với ta cũng không tệ.

Tiếng cười lạnh âm lệ vừa dứt, kim quang trên vai Ma Hoằng bỗng nhiên bắn ra bốn phía, kim quang khóa lại Luân Hồi Hư Vọng đao khiến cho Luân Hồi Hư Vọng đao lập tức đình trệ lại, không ngờ lại không có cách nào thoát ly.

- Khóa.

Trong cái miệng khổng lồ của Thiên Ma chân thân màu vàng lạnh nhạt quát một tiếng khóa, ngay lúc đó, cánh tay phải của hắn lập tức tràn ngập kim quang rực rỡ, giống như là cánh tay crua phật, thủ ấn khiến cho không gian vặn vẹo, ngay sau đó nắm Luân Hồi Hư Vọng đao trên vai.

Một tay khóa lại, mạnh mẽ nắm lấy Luân Hồi Hư Vọng đao.

Phanh.

Cùng một lúc, cánh tay trái trên Thiên Ma chân thân cũng tràn ngập kim quang rực rỡ, sau đó một đạo quyền ấn nhanh như thiểm điện đánh vào trên người Lục Kinh Vân, âm thanh trầm thấp vang vọng, đồng thời khải giáp hộ thân trên người Lục Kinh Vân rạn nứt.

Phụt.

Trong miệng Lục Kinh Vân phun ra một ngụm máu tươi, thân hình lảo đảo bị đánh bay về phía sau. Luân Hồi Hư Vọng đao trong tay cũng tuột khỏi tay, nằm trong tay Ma Hoằng.

- Luân Hồi Hư Vọng đao, phá khóa.

Trong lúc thân hình lảo đảo bị đẩy lui, máu tươi trong miệng phun ra, ánh mắt Lục Kinh Vân đại biến, lần nữa nhanh chóng ngưng tụ một đạo thủ ấn.

Ông.

Trên Luân Hồi Hư Vọng đao bị Ma Hoằng nắm trong tay vang lên tiếng sấm minh, trên không trung trong lúc mơ hồ vang vọng tiếng sấm bộc phát ra chấn động khủng bố, tia lửa bắn ra bốn phía, khiến cho kim quang trong lúc mơ hồ bị nghiền nát. Sau đó kim quang bị rạn nứt, Luân Hồi Hư Vọng đao hóa thành một đạo lưu quang, cuối cùng không ngờ giãy khỏi tay của Ma Hoằng.

Xoạt Xoạt.

Thân hình Lục Kinh Vân đυ.ng nát không gian, liên tiếp bị đẩy lui, khóe miệng tràn ngập máu tươi. Nguyên lực dưới chân bắt đầu tuôn ra, chật vật ổn định thân hình, Luân Hồi Hư Vọng đao lúc này cũng hóa thành một đạo sấm sét trở về trong tay Lục Kinh Vân.

Khi nhìn thân hình Thiên Ma chân thân khổng lồ của Ma Hoằng trước mắt, Lục Kinh Vân lau sạch máu ở khóe miệng, ánh mắt nhìn về phía xa chấn động kịch liệt.

- Kinh Vân thua rồi.

Trên mặt Lục Lâm Thiên vẫn không có quá nhiều chấn động, vẫn đứng chắp tay, lúc này Lục Kinh Vân bị đẩy lui đã thoát khỏi đạo quang mang vô hình bên ngoài khối cự thạch.

Oanh.

Lục Lâm Thiên nói xong, khối cự thạch vốn dưới chân Lục Kinh Vân ầm ầm hạ xuống, thân hình của Lục Kinh Vân bỗng nhiên chịu lực lượng mạnh mẽ áp chế, bắt đầu hạ xuống, ánh mắt trên khuôn mặt tái nhợt biến ảo, thế nhưng đã bất lực. Ma Hoằng không ngờ cuối cùng lại tránh khỏi Luân Hồi Hư Vọng đao của hắn.

- Không ngờ Ma Hoằng này còn có át chủ bài như vậy, Kinh Vân có Luân Hồi Hư Vọng đao cũng kém hơn một chút.

Trong mắt Dương Quá lúc này hiện lên vẻ rung động, chấn động, uy năng của Luân Hồi Hư Vọng đao hắn cực kỳ hiểu rõ.

Lục Lâm Thiên nói:

- Không thể khinh thường Thiên Ma tộc, thua thì thua a. Nếu như Kinh Vân có thể đứng lên sau lần đả kích này, đối với tu luyện về sau có chỗ tốt cực lớn, loại chỗ tốt này bất luận thiên tài địa bảo nào cũng khó có thể so sánh.

Chương 4501: Đánh bạc một lần

Đối với việc Lục Kinh Vân thất bại, làm mất một tòa Hồng Hoang điện, Lục Lâm Thiên cũng không có để ý một chút nào. Kinh Vân từ lúc tu luyện cho tới nay tôi luyện cũng không ít, gặp phải hiểm cảnh sinh tử trùng trùng điệp điệp, thế nhưng chưa từng trải qua đả kích giống như hiện tại. Cho tới nay, nó đều là tồn tại đỉnh phong trong đám người cùng thế hệ, hôm nay thua trong tay Ma Hoằng này, có lẽ cũng không phải hoàn toàn là một chuyện xấu.

Tuy rằng đối với việc Kinh Vân làm mất một tòa Hồng Hoang điện đáng tiếc, thế nhưng lúc này Thương Khung minh đã tranh được không ít Hồng Hoang điện, Lục Lâm Thiên hiểu rõ, Hồng Hoang điện đối với hắn mà nói, không thể nào so sánh với việc tôi luyện của Kinh Vân. Hắn không có cách nào giúp được chuyện này, chỉ cần Kinh Vân có thể vượt qua được lần đả kích này, đối với tu luyện về sau chỉ có trăm lợi mà không có hại.

- Thắng, không ngờ Ma Hoằng lại che dấu sâu như vậy. Lúc trước khi tranh đoạt cùng nguyên soái cũng không có xuất ra át chủ bài như vậy.

- Thực lực Ma Hoằng sợ rằng so với nguyên soái cũng không kém bao nhiêu.

Ma Hoằng chiến thắng, những người đã thua trong Thiên La minh như Bà Tu Mỹ Ngọc, Bà Di, La Mỹ đều vui mừng nói.

Oanh.

Mà khối cự thạch giống như ngọn núi dưới chân Ma Hoằng bắt đầu nâng lên cao. Thiên Ma chân thân khổng lồ của Ma Hoằng giống như thiên thạch đáp xuống khối cự thạch. Thân hình khổng lồ so với khối cự thạch giống như ngọn núi dưới chân còn lớn hơn. Bàn chân đạp mạnh mặt đất, giống như một vị thần, mạnh mẽ ngăn cản khối cự thạch dưới chân nâng lên.

Ma khí ngập trời, trong lúc mơ hồ có khí tức thái cổ lan tràn, khuếch tán, đôi mắt vĩ đại của Ma Hoẳng nhìn qua đám người Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Tiểu Long, Mẫu Đơn, sau đó lại khẽ ngẩng đầu nhìn về phía Bắc Cung Vô Song, Nguyên Nhược Lan, Phong Du Du đã sớm chiến thắng ở phía trên, âm thanh khinh thường vang vọng:

- Bản Thiên Ma chiến thắng, chỉ là bản Thiên Ma lại không cam lòng, dựa theo quy định, bản Thiên Ma có được một tòa Hồng Hoang điện, vậy thì bản Thiên Ma sẽ dùng tòa Hồng Hoang điện này đánh bạc, các ngươi ai dám xuống chiến một trận, người thắng tổng cộng nhận được hai tòa Hồng Hoang điện. Kẻ bại sẽ mất đi tư cách có nó, không biết đám nhân tộc nhỏ bé các ngươi có lá gan như vậy không? Khặc khặc...

Tiếng quát âm trầm, coi rẻ quanh quẩn trên không trung, đám người Bắc Cung Vô Song, Phong Du Du, Nguyên Nhược Lan nhíu mày, các nàng rất rõ thực lực của Ma Hoẳng lúc này, nếu như lúc này càng nàng đi ra, tỷ lệ chiến thắng sẽ không quá lớn.

- Khẩu vị của tên này rất lớn a. Cũng có chút đầu óc, muốn dùng phép khích tướng thừa cơ kiếm lại Hồng Hoang điện của đám người Bà Tu Mỹ Ngọc. Nhưng mà thực lực lại khó đối phó nha.

Mẫu Đơn nhìn lên trên rồi nói.

- Còn có loại quy tắc này sao?

Lục Lâm Thiên nhíu mày.

Dương Quá nghe vậy nói:

- Tranh đoạt lớn nhất trong Thương Khung chiến trường luôn là cuộc chiến của Thiên La minh và Thương Khung minh. Những năm qua Thiên Linh cung và Phi Thiên đạo tặc, Tuyên Cổ điện tuy rằng có tham dự, thế nhưng nhân vật chính đều là Thương Khung minh và Thiên La minh. Lấy người thắng nhận được Hồng Hoang điện làm vì dụ, trước kia cũng không phải chưa từng xảy ra, bên trên cũng không quản nhiều.

- Như vậy sao?

Nghe vậy linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm và Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên chấn động.

- Thiên Ma nhất tộc, đủ hung hăng càn quấy.

Ngay khi Dương Quá nói xong, đồng thời Tiểu Long đã có hành động. Ma Hoằng cuồng vọng khiến cho trong lòng Tiểu Long cực kỳ khó chịu, phất tay một cái, trường bào màu vàng trên người tung bay, khối cự thạch giống như ngọn núi cạnh người lập tức bắn về phía trước. Thân ảnh màu vàng lướt đi rồi đáp xuống khối cự thạch. Ngẩng đầu nhìn Thiên Ma chân thân khổng lồ giống như ngọn núi trước mắt, Tiểu Long nói:

- Tiểu tử, ta sẽ chơi đùa với ngươi.

Ma Hoằng cúi đầu nhìn Tiểu Long, hai mắt cực lớn có chút chấn động, trầm giọng nói:

- Ta biết rõ ngươi, Long Huyền của Thần Thú thế giới, Chân Lý Niết Bàn. Chỉ tiếc bây giờ ngươi không có tư cách chiến với ta một trận, chờ ngươi chiến thắng một tòa Hồng Hoang điện lại tới chiến một trận với ta.

- Không phải là Hồng Hoang điện sao?

Tiểu Long nhìn Ma Hoằng, mái tóc xoăn màu vàng cùng với ánh mắt khiến cho người ta thần phục như cười như không nói:

- Như vậy đi, hiện tại tuy rằng ta còn chưa thắng được một tòa Hồng Hoang điện, nhưng mà nếu như ngươi có thể thắng được ta. Ta đại biểu cho Thương Khung minh giao cho ngươi hai tòa Hồng Hoang điện, nếu như ngươi thua, chỉ cần giao ra một tòa Hồng Hoang điện là được rồi. Nếu không dám thì cút xuống cho ta, đổi người khác lên là được.

Tiểu Long nói xong, sâu trong Thương Khung chiến trường lập tức yên tĩnh, không ít người rung động, nam tử tuấn mỹ và nam tử mặc trường bào màu đen của Thiên La minh lúc này đều nhìn về phía Tiểu Long.

- Long Huyền, ngươi dựa vào cái gì mà làm chủ thay cho Thương Khung minh, ngươi nói không tính được.

Ma Hoẳng nhìn Tiểu Long một lát rồi mới cười lạnh quát, ma khí trong miệng tràn ra, khiến cho gợn sóng trong không gian nhộn nhạo.

Tiểu Long ngẩng đầu, quay đầu lại nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Lão đại, hai tòa Hồng Hoang điện không có vấn đề gì chứ?

Lục Lâm Thiên nhìn về phía xa, khóe miệng nở nụ cười lạnh lùng nói:

- Đương nhiên, nếu như hắn có bổn sự, ba tòa Hồng Hoang điện cũng được.

- Có nghe không? Nếu như thắng ta, ba tòa Hồng Hoang điện thì có làm sao. Không dám thì cút ngay xuống dưới.

Tiểu Long nhìn Ma Hoẳng, ánh mắt như cười như không rồi nói, ánh mắt từ từ lạnh lẽo.

- Ba tòa Hồng Hoang điện, đây là lần đánh bạc từ trước tới nay chưa từng có a.

- Long Huyền là người Chân Lý Niết Bàn, Tam Nguyên Hóa Hồng, nhưng Thiên Ma tộc này đã là Tứ Nguyên Hóa Hồng, còn có át chủ bài lợi hại a.

- Ba tòa Hồng Hoang điện, đánh bạc cũng quá nhiều.

Nhìn vào trong truyền tống trận thời không, trước Chiến đài trong mật địa Thiên giới, tất cả mọi người há hốc mồm. Ba tòa Hồng Hoang điện đại biểu cho điều gì, tất cả mọi người đều hiểu rõ trong lòng.

- Ba tòa Hồng Hoang điện sao. Là ngươi nói nha, ta có ngu đâu mà không muốn. Chân Lý Niết Bàn thì thế nào, Tam Nguyên Hóa Hồng mà thôi, còn có thể nghịch thiên hay sao.

Trong Thương Khung chiến trường, dưới sự hấp dẫn cực lớn của ba tòa Hồng Hoang điện, lại thêm Thiên Ma tộc vốn tự ngạo, Ma Hoằng làm sao có thể cự tuyệt. Nếu như hắn có thể thắng lấy được ba tòa Hồng Hoang điện này, tăng thêm một tòa Hồng Hoang điện trên người hắn từ trước, vậy thì thành tích bốn tòa Hồng Hoang điện này đủ để khiến cho hắn thành tồn tại trước nay chưa từng có trong Thương Khung chiến trường.

Thành tích bực này, Ma Hoằng biết rõ hắn có thể khiến cho cả Thiên Ma tộc điên cuồng, hắn cũng danh chấn trong ba ngàn Đại thiên thế giới.

Ma Hoằng nói xong, nghe vậy, Tiểu Long nhìn Thiên Ma chân thân khổng lồ của Ma Hoằng, miệng nở nụ cười có chút quỷ dị, nói:

- Ba tòa Hồng Hoang điện nha, thứ này phải nhìn xem ngươi có bản lĩnh lấy được hay không.

- Cứ thử xem sẽ biết rõ.

Chương 4502: Cặn bã mà thôi 1

Khi Ma Hoằng nói xong, ma khí quanh thân lập tức run run, quang mang màu vàng nhạt trên người đại thịnh. Ma khí ngập trời lúc này giống như thủy triều từ trong cơ thể hắn lan tràn ra. Không gian gió nổi mây phun, ma khí cuồn cuộn, Ma Hoằng mở miệng phun ra ma khí cực lớn về phía Tiểu Long, khiến cho không gian đang chấn động hóa thành mảnh nhõ. Sau đó ma khí giống như sấm sét ma mị đánh thẳng về phía Tiểu Long.

Ma khí cuồn cuộn bắn tứ tung, Tiểu Long khẽ ngẩng đầu, bỗng nhiên ánh mắt lạnh lẽo. Bàn chân đạp mạnh mặt đất, thân ảnh màu vàng không lùi mà tiến tới, nhanh chóng như lưu quang phóng lên trời.

Tiếp theo trong nháy mắt thân ảnh Tiểu Long đã phóng lên trời, đồng thời hóa thành bản thể, hóa thân thành một đầu cự long vàng óng ánh, trên từng mảnh long lân trong lúc mơ hồ có bí văn đặc biệt, nếu như nhìn kỹ không khó nhận ra đây là một bức đồ án huyền vũ huyền ảo.

Đầu cự long màu vàng này xuất hiện, năng lượng quỷ dị bàng bạc hội tụ trên không trung, khiến cho gợn sóng trong không gian nổi lên chấn động, cuồn cuộn. khí tức khiến cho lòng người run sợ, chấn động rít gào trong không gian, mang theo uy áp khủng bố.

Cự long rít gào, tiếng long ngâm làm cho cơ hồ tất cả cường giả đỉnh phong trong đám người cùng thế hệ ở trong Thương Khung chiến trường cảm thấy linh hồn run rẩy kịch liệt, bên trong tiếng gầm ẩn chứa một loại uy áp khiến cho người ta không thể kháng cự. Loại uy áp này tới từ thiên địa và linh hồn, bất kể là nhân tộc hay thú tộc, mà ngay cả linh vật trời sinh cũng bị ảnh hưởng.

- Uy áp thật mạnh.

Âm thanh xuyên thấu qua truyền tống trận hình chiếu thời không truyền ra. Trước mấy ngàn truyền tống trận hình chiếu thời không, người thú tộc nghe thấy âm thanh này run rẩy, trong thân hình đầu cự long màu vàng kia truyền ra khí tức uy áp, khiến cho huyết mạch trên người bọn họ bắt đầu sôi trào, dưới cảm giác sôi trào này điều khiển, mọi người cơ hồ không nhịn được muốn bái lạy, căn bản không có cách nào chống cự.

Ngao.

Cự long màu vàng rít gào, tiếng long ngâm vang vọng, quanh quẩn. Hỏa diễm màu vàng nhàn nhạt bao phủ, bản thể Tiểu Long xông về phía thân hình tràn ngập ma khí của Ma Hoằng. Ma khí ngập trời kia gặp hỏa diễm màu vàng trên thân Tiểu Long hóa thành sương mù tiêu tán, căn bản không có cách nào tạo thành một chút ảnh hưởng nào với Lục Lâm Thiên.

Biến hóa bực này khiến cho đôi mắt vĩ đại của Ma Hoằng biến sắc, đầu cự long màu vàng dữ tợn kia trong chốc lát đã vọt tới không trung trước người hắn, xu thế trùng kích mênh mông kia khiến cho trong lòng hắn hoảng hốt không thôi.

- Hừ.

Trong cổ vang lên một tiếng hừ lạnh, Thiên Ma chân thân cực lớn của Ma Hoằng lướt ngang trên không trung. Cánh tay màu vàng nhàn nhạt huy động, một đạo quyền ấn cực lớn giống như thiên thạch đánh xuống người Tiểu Long. Nhất thời, dư âm năng lượng đáng sợ tràn ngập trên không trung, lập tức va chạm với thân hình Tiểu Long.

- Vô thượng Thiên Ma chân thân chó má.

Hàn ý trong đôi mắt của Tiểu Long bắn ra, thân hình cự long màu vàng lập tức xoay tròn, vặn vẹo, khiến cho không gian khổng lồ quang thân nhanh chóng vặn vẹo. Cái đuôi lớn màu vàng cùng với hỏa diễm màu vàng tuôn ra, lực lượng mạnh mẽ nương theo nhiệt độ cao khủng bố khiến cho không gian ven đường bỗng nhiên nổ tung. Trong sát na va chạm với một quyền của Ma Hoằng.

Phanh.

Đạo quyền ấn cùng với cái đuôi lớn màu vàng kia giao phong, trên không trung lập tức vang vọng âm thanh bạo liệt giống như tiếng sấm, cái đuôi lớn trong nháy mắt giống như thiên thạch quất vào đạo quyền ấn kia. Không gian trong nháy mắt này nổ tung, dư âm năng lượng khủng bố còn lại ở trên không trung bắn ra bốn phía.

Xoạt Xoạt Xoạt Xoạt.

Trong lúc năng lượng khủng bố kích động, Vô Thượng Thiên Ma chân thân khổng lồ của Ma Hoằng trên không trung lảo đảo đẩy lui. Mỗi một bước lui về phía sau, không gian dưới chân bị đạp vỡ thành hư không. Gợn sóng trong cả phiến không gina này bị nghiền nát, nổ tung. Mà thân hình cự long màu vàng của Tiểu Long chỉ khẽ chấn động một chút.

- Thật mạnh.

Mọi người trong Thương Khung chiến trường nhìn vào cảnh này không khỏi rung động, Lục Kinh Vân dựa vào Luân Hồi Hư Vọng đao ở trước mặt Vô Thượng Thiên Ma chân thân của Ma Hoằng cũng bị thua. Mà bây giờ Ma Hoằng ở trước mặt Tiểu Long ngay chiêu đầu đã chật vật bị đẩy lui như vậy. Trình độ cường hãn của bản thể Tiểu Long không cần phải nói.

- Vô Thượng Thiên Ma chân thân chó má, ở trước mặt bản long ngay cả cặn bã cũng không phải. Ba tòa Hồng Hoang điện, ngươi không có tư cách đạt được.

Tiếng long ngâm giống như gầm gừ vang vọng, hỏa diễm màu vàng quanh thân Tiểu Long run run, thân hình khổng lồ chính là công kích khủng bố nhất, thân hình cự long màu vàng xẹt qua trời cao. Những nơi nó đi qua, không gian bỗng nhiên vỡ nát tạo thành một vết nứt không gian đen kịt thật dài. Đầu cự long màu vàng giống như mũi tên rời cung nhanh như thiểm điện hung hăng va chạm về phía Ma Hoằng.

- Trước mặt Vô Thượng hồng hoang Thiên Ma chân thân của bản Thiên Ma, cồn chưa tới phiên ngươi hung hăng càn quấy. Thiên Ma nộ, Nộ Thiên quyền.

Ma Hoằng thu hồi ánh mắt khiếp sợ, lại lần nữa hét lớn một tiếng, bàn chân cực lớn đột nhiên đạp mạnh hư không, hư không dưới chân ầm ầm nổ tung. Cánh tay lớn huy động, cắn răng đánh ra một đạo quyền ấn bằng ma khí khổng lồ ước chừng vài trăm thước. Ma khí cuồn cuộn chung quanh mạnh mẽ bắn ra, từ trên không trung bắn ra bốn phía, khí thế khiến cho người ta chấn động nhân tâm.

Ngao.

Tiểu Long rít gào, long trảo dưới bụng cuồn cuộn, lực lượng mạnh mẽ khiến cho không gian vặn vẹo, thân hình nhảy lên, dưới long uy kinh người, cái đuôi lớn màu vàng kia lại lần nữa nhanh như thiểm điện không hề cố kỵ va chạm với quyền ấn của Ma Hoẳng.

Rầm rầm.

Dưới va chạm như vậy, không gian lập tức cứng lại, cả phiến không gian lớn mang theo vết nứt không gian cực lớn lan tràn ra chung quanh. Năng lượng kinh người khuếch tán, cả phiến không gian lớn hóa thành một cái động sâu cực lớn, đen kịt. Kình khí khủng bố hóa thành hình cung khuếch tán, dưới khí tức hỏa diễm nóng bỏng bắn tứ tung, ma khí cuồn cuộn hóa thành sương mù tiêu tán.

Xoạt xoạt.

Vô Thượng hồng hoang Thiên Ma chân thân khổng lồ của Ma Hoẳng lại một lần nữa bắt đầu lui lại, trong cổ họng vang lên tiếng trầm đυ.c như sấm, liên tiếp lui lại vài bước, hai bờ vai run lên, hóa giải kình khí khủng bố đi. Mà sau khi lùi lại một bước cuối cùng, không gian dưới chân mạnh mẽ bị nghiền nát, khóe miệng phun ra một ngụm máu tươi đen nhánh. Khí tức trong chớp mắt hỗn loạn, hiển nhiên đã thụ thương không nhẹ, dưới tình huống liều mạng, trước mặt Tiểu Long, ngay cả một chút tiện nghi hắn cũng không chiếm được.

- Long Huyền thật mạnh, không hổ là huynh đệ của Lục chưởng môn, người Chân Lý Niết Bàn.

Trước Chiến đài trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, nhìn tất cả mọi thứ đang diễn ra trong truyền tống trận hình chiếu thời không, trong trăm vạn người bộc phát ra tiếng hoan hô, ai cũng nhìn ra, người Thiên Ma tộc kia hiện tại liên tiếp bị đẩy lui, bị áp chế.

Chương 4503: Cặn bã mà thôi 2

- Ta đã nói rồi, Vô Thượng hồng hoang Thiên Ma chân thân của ngươi là cặn bã, ta không chơi đùa với ngươi nữa. Huyền Vũ nộ.

Tiếng quát giống như long ngâm vừa dứt, thân hình cự long màu vàng cực lướn của Tiểu Long đã lần nữa xẹt qua trời cao xuất hiện trước người Ma Hoằng, trên thân hình cự long màu vàng đột nhiên có một hư ảnh cự thú Huyền Vũ đen như mực hiển hiện, tựa như vật còn sống mang theo uy áp cực lớn, đánh về phía Ma Hoằng.

Chi.

Huyền Vũ rít lên, quy xà tương giao, không gian trước người lập tức sụp đổ từng khúc, khiến cho trong sát na Ma Hoằng khó có thể chống cự, chỉ có thể nhanh chóng thúc dục quang mang màu vàng nhạt từ trong cơ thể lan tràn ra.

Xoẹt.

Hư ảnh Huyền Vũ đen như mực đánh vào trên quang mang màu vàng nhàn nhạt kia, lặng lẽ không một tiếng động, thế nhưng lại khiến cho quang mang màu vàng nhàn nhạt kia chấn động, quang mang lập tức giống như mặt trời lên cao bắn ra. Trong chớp mắt này, trong chu không, gợn sóng trong không gian chung quanh bị dạt ra, vết nứt không gian nhộn nhạo lan tràn ra bốn phía. Năng lượng thái cổ khủng bố lúc này khuếch tán ra chung quanh.

Giống như lặng lẽ không một tiếng động, nhưng chung quanh lại đột nhiên có áp lực, quang mang nhàn nhạt quanh thân Ma Hoằng dần dần tiêu tán, Vô Thượng hồng hoang Thiên Ma chân thân khổng lồ được ma khí cuồn cuộn bao phủ trên không trung hiển hiện. Hư ảnh Huyền Vũ trước người hắn theo vết nứt không gian nhộn nhạo cũng phai nhạt rồi biến mất.

Mà lúc này thân hình cự long màu vàng của Tiểu Long ngẩng đầu đứng thẳng, uy áp cực kỳ nồng đậm tràn ngập chung quanh, khiến cho cả không trung lúc này giống như cũng phải run rẩy. Miệng hét lớn một tiếng:

- Thanh Long hồn.

Khi tiếng quát vừa dứt, con mắt thứ ba giống như ấn ký tà dị và yêu mị trên mi tâm Tiểu Long bỗng nhiên mở ra, một đạo quang trụ trong con mắt này bắn thẳng tới giữa không trung, giống như quang mang khuếch tán bao phủ trời xanh. lực lượng công kích linh hồn che khuất bầu trời cũng khuếch tán ra phía chân trời.

Ngao.

Dưới quang mang có tiếng long ngâm truyền ra, một đầu Thanh Long bằng hư ảnh rít gào mang theo long uy khủng bố, cường hãn vô cùng lập tức phá không phóng về phía trước. Bỗng nhiên xông vào trong Thiên Ma chân thân của Ma Hoằng. Hư ảnh Thanh Long xuyên qua, ánh mắt khiếp sợ của Ma Hoằng bắt đầu ngốc trệ, giống như linh hồn đang chịu một loại ảnh hưởng nào đó cực lớn.

Phá.

Long uy tràn ngập, đuôi rồng cực lớn nương theo hỏa diễm màu vàng cuồn cuộn lần nữa quật vào trên người Ma Hoằng.

Cùng lúc này, cái đuôi lớn kia co lại, thân hình Vô Thượng hồng hoang Thiên Ma chân thân của Ma Hoằng run lên, quang mang màu vàng trên thân hình trong lúc mơ hồ có khe nứt lan tràn ra chung quanh. Ngay sau đó từng âm thanh bạo tạc vang lên.

Phanh Phanh Phanh.

Tiếng nổ trầm thấp như sấm, khuôn mặt giống như chân thực trên Vô Thượng hồng hoang Thiên Ma chân thân của Ma Hoằng nứt vỡ từng khúc. Quang mang màu vàng nhạt dần dần nứt vỡ không thấy. Ma khí ngập trời, phô thiên cái địa lan tràn, khuếch tán.

Phốc phốc.

Khi ma khí cuồn cuộn ngập trời tiêu tán, hư ảnh cực lớn của Ma Hoằng cũng bị nghiền nát, hóa thành bộ dáng vạm vỡ vốn có trước đó của hắn. Máu tươi đen nhánh trong cái miệng rộng phun ra, thân hình nặng nề từ trên không trung rơi xuống dưới, đập vào trên khối cự thạch giống như ngọn núi dưới chân hắn.

Ầm ầm.

Cự thạch chấn động, cả mặt đất cự thạch run rẩy, trong lúc mơ hồ xuất hiện khe nứt. Khối cự thạch không thể lay động lúc này cũng bị lực lượng trùng kích đánh vào, hạ xuống phía dưới không ít.

Phụt.

Thân hình đập xuống, trong miệng Ma Hoằng lần nữa lại có máu tươi phun ra, khí tức cực kỳ hỗn loạn, ánh mắt ngốc trệ lúc này mới khôi phục lại một ít.

Ngao.

Thân hình cự long màu vàng khổng lồ của Tiểu Long hóa thành một đạo thân ảnh mặc áo bào màu vàng, khí tức tôn quý không có cách nào che dấu, hỏa diễm màu vàng nhạt quanh quẩn ở không gian quanh thân. Đạo thân ảnh mặc áo bào vàng này giống như tia chớp màu vàng lướt xuống, phất tay đánh ra một đạo quyền ấn dẫn động năng lượng thiên địa, đánh về phía Ma Hoằng đang nằm trên khối cự thạch giống như ngọn núi phía dưới.

- Không hổ là người Chân Lý Niết Bàn, Thần thú của Thần Thú thế giới. Ma Hoằng thua rồi.

Âm thanh mờ ảo vang vọng, trong sát na này, không gian trước người Ma Hoằng đột nhiên vặn vẹo, một đạo thân ảnh mơ hồ hiển hiện. Một đạo quyền ấn bằng năng lượng quỷ dị đột nhiên giống như sấm sét xé rách không gian nghênh đón một quyền của Tiểu Long.

Phanh.

Hai đạo quyền ấn lập tức va chạm, năng lượng bộc phát, trong nháy mắt kí©ɧ ŧɧí©ɧ năng lượng ngập trời, người vừa mới xuất hiện lảo đảo lui lại hai bước, dựa thế hóa giải lực lượng mạnh mẽ, ánh mắt âm thầm chấn động. Khuôn mặt tuấn mỹ tuyệt luân hiển hiện, đây chính là nam tử tuấn mỹ của Thần Linh tộc, nguyên soái của Thiên La minh. xoẹt.

Thân hình Tiểu Long ở trên không trung bị đẩy lui, trường bào màu vàng quét qua, thân hình lập tức đáp xuống khối cự thạch giống như ngọn núi phía sau, mắt nhìn nam tử tuấn mỹ trước mắt, nói:

- Ngươi cũng muốn nhúng tay vào sao?

- Đương nhiên không phải, Ma Hoẳng đã bị thua, hắn kém hơn Thần Thú Long Huyền của Thần Thú thế giới, các hạ đã chiến thắng, không cần đại khai sát giới.

Nam tử tuấn mỹ tuyệt luân nhìn qua Tiểu Long, mái tóc đen nhánh búi thành búi cao, vô cùng cao quý, dáng người thon dài giống như chiếc cọc tiêu. Làn da trắng nõn, người mặc bộ hoa bào màu xanh da trời, âm thanh cũng mờ ảo dễ nghe, khiến cho người ta nghe vào tai cảm thấy cực kỳ thoải mái.

- Còn chưa đầu hàng thì thắng bại còn chưa phân, ngươi muốn nhúng tay vào sợ rằng có chút không hợp lý a.

Tiểu Long nhìn nam tử tuấn mỹ trước mặt có chút khó chịu, ánh mắt nhảy lên, tràn ngập vẻ lạnh lùng.

- Ta nhận thua.

Tiểu Long nói xong, Ma Hoẳng đã từ khối cự thạch lớn kia chật vật đứng lên, đứng sau lưng nam tử tuấn mỹ tuyệt luân nhìn về phía Tiểu Long, ánh mắt chẳng biết từ khi nào đã chuyển thành kinh hãi. Chỉ có hắn mới biết rõ thanh niên mặc áo bào màu vàng trước mắt này có thực lực kinh khủng ra sao. Vừa rồi nếu không phải nguyên soái nhúng tay vào, hậu quả sợ rằng không cần phải nói. Coi như là hiện tại, thương thế của hắn cũng khó mà có thể khôi phục được một cách đơn giản.

Oanh.

Ma Hoẳng nói xong, khối cự thạch dưới chân lập tức hạ xuống, không có cách nào ở trên cao nữa.

- Tiểu tử Tiểu Long này bản thể quả thực cường hãn a. Vô Thượng hồng hoang Thiên Ma chân thân của Ma Hoằng cũng khó có thể chống cự.

Mẫu Đơn cảm thấy rung động, trình độ cường hãn của bản thể Tiểu Long quá kinh khủng.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, bản thể Tiểu Long mạnh bao nhiêu tự nhiên Lục Lâm Thiên là người rõ ràng nhất. Bản thể có thể miễn dịch với công kích linh hồn và công kích vật chất. Trình độ cường hãn như vậy quả thực chỉ có thể dùng bốn chữ nghịch thiên, biến thái để hình dung. Thực sự quá mức khủng bố. Ma khí ngập trời do Ma Hoằng kia phóng ra đối với tất cả mọi người cùng với Thú tộc đều là khắc tinh, thế nhưng đối với Tiểu Long mà nói lại không có hiệu quả quá lớn. Tiểu Long đã chủ động lên đài đối phó với Ma Hoằng, vậy tự nhiên sẽ có nắm chắc, ba tòa Hồng Hoang điện, Ma Hoằng căn bản không lấy được.

Chương 4504: Thiên chiến đối quyết

Khối cự thạch dưới chân Ma Hoằng hạ xuống, nam tử tuấn mỹ mặc trường bào màu xanh da trời vung tay lên, khối cự thạch lớn sau lưng hắn lập tức từ phía sau phóng tới, thân hình cao ngất đáp xuống khối cự thạch, mắt nhìn Tiểu Long mỉm cười, âm thanh vẫn mờ ảo dễ nghe như vậy, hắn nói:

- Hiện tại Ma Hoằng bị thua, dựa theo quy tắc vòng này sẽ do ta lên. Ngươi đã thắng được một tòa Hồng Hoang điện, không biết ngươi định tiếp tục chiến với ta một trận hay là người khác trong Thương Khung minh sẽ ra trận?

Tiểu Long nhìn nam tử tuấn mỹ tuyệt luân trước mắt, mái tóc xoăn màu vàng tung bay, ánh mắt thâm thúy khẽ đảo, lập tức nhìn qua đám người Lục Lâm Thiên, Mẫu Đơn, Dương Quá còn lại trong Thương Khung minh, sau đó lại nhìn nam tử tuấn mỹ tuyệt luân và nam tử mặc trường bào màu đen như mực phía trước, ánh mắt âm thầm biến ảo, nói:

- Ta đã thắng được một tòa Hồng Hoang điện, về phần ngươi sao? Tự nhiên sẽ có người đối phó với ngươi.

Ầm ầm.

Tiểu Long nói xong, khí tức quanh thân từ từ thu liễm, khối cự thạch dưới chân lập tức nâng lên, đánh bại Ma Hoằng, thu được một tòa Hồng Hoang điện cũng đã chiến thắng.

Mắt thấy khối cự thạch giống như ngọn núi dưới chân Tiểu Long nâng lên, nam tử tuấn mỹ tuyệt luân lẳng lặng đứng chắp tay, khẽ ngẩng đầu lên trời cao, khuôn mặt tuấn mỹ vô cùng. Sau đó người này cúi đầu, mắt nhìn ba người Lục Lâm Thiên, Dương Quá, Mẫu Đơn cách đó không xa, trên khuôn mặt tuấn mỹ hiện lên nụ cười vui vẻ, ánh mắt cuối cùng từ trên người Lục Lâm Thiên sang Dương Quá, nói:

- Thần Linh Nghiễm Hồng trong Thiên La minh, Chân Lý Niết Bàn, nghe nói Dương Quá của Thiên Địa các cũng là Quy Chân Niết Bàn cực kỳ hiếm thấy, mong các hạ chỉ giáo một phen.

- Chỉ giáo thì không dám nhận, đồn rằng tộc nhân Thần Linh tộc đều có thiên phú không gì sánh nổi, ta đang muốn mở mang tầm mắt một phen.

Dứt lời, khối cự thạch sau lưng Dương Quá lướt đi, trường bào màu xám trên người không gió mà bay. Ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên và Mẫu Đơn khẽ gật đầu, thân ảnh lập tức giống như một đạo lưu quang phóng về phía trước theo khối cự thạch. Khí tức nặng nề chấn động, khiến cho phiến không gian này run lên.

Sưu Sưu.

Thần Linh Nghiễm Hồng nhìn Dương Quá, đôi mắt dưới hai hàng lông mày kiếm chấn động, biến ảo, trong mắt lơ đãng bắn ra tinh quang khiến cho người ta không dám xem thường, hắn nhìn về phía Dương Quá cười nói:

- Bắt đầu đi, Quy Chân Niết Bàn, ta cũng rất chờ mong a.

- Vậy thì bắt đầu đi.

Dương Quá nói xong, quang mang màu vàng đất quanh thân lan tràn ra, không gian quanh thân nổi lên chấn động giống như thời không tɧác ⌊oạи, thân ảnh của hắn lập tức biến mất tại chỗ.

Sưu.

Khi thân ảnh Dương Quá lần nữa xuất hiện, không gian trước người Thần Linh Nghiễm Hồng lặng lẽ nổi lên chấn động, vặn vẹo, thân ảnh mặc trường bào màu xám nhảy ra, một đạo quyền ấn trong tay mang theo áo nghĩa thuộc tính Thổ nặng nề liên miên không ngớt đánh về phía Thần Linh Nghiễm Hồng.

- Áo nghĩa không gian và áo nghĩa thuộc tính Thổ thật mạnh, không có sát khí, lại mang theo uy áo thiên địa, không hổ là người Quy Chân Niết Bàn.

Trong sát na này, Thần Linh Nghiễm Hồng dường như cũng đã sớm có sự chuẩn bị, ngay khi thân ảnh Dương Quá vừa mới xuất hiện, trường bào màu lam trên người chấn động, năm ngón tay khẽ co lại, giống như long trảo thủ xuyên thấu không gian phóng ra.

Khóa.

Thủ ấn như trảo giống như quỷ mị hiển hiện, tránh thoát khỏi quyền ấn, đánh về phía cổ tay Dương Quá, nhanh như thiểm điện, thế như sấm sét.

- Cởi.

Thân hình Dương Quá lướt ngang, hóa quyền thành chỉ, áo nghĩa quen thuộc trên người bỗng nhiên biến đổi, một đạo chỉ ấn mang theo thuộc tính PHong sắc bén bắn về phía trước. Chỉ ấn lập tức đánh về phía trảo ấn của Thần Linh Nghiễm Hồng đang phóng tới.

Sắc mặt Thần Linh Nghiễm Hồng lặng lẽ biến đổi, trong mắt hiện lên vẻ rung động, dường như hắn không ngờ tốc độ của Dương Quá cũng nhanh như vậy. Bàn tay nắm chặt hóa thành quyền ấn, một đạo quyền ấn lập tức được đánh ra, hai cỗ năng lượng ầm ầm va chạm. Năng lượng khủng bố chấn động lập tức bộc phát.

Phanh.

Lực lượng bộc phát, thân hình hai người đồng thời lảo đảo lui lại, thân hình hai người xẹt qua giữa không trung, trên không trung trong sát na hiện lên vết hằn thật sâu.

- Dương Quá không kém, Thần Linh Nghiễm Hồng cũng rất mạnh. Một Chân Lý Niết Bàn, một Quy Chân Niết Bàn, sợ rằng khó tránh khỏi được một trận kịch chiến. Muốn phân ra thắng bại sợ cũng không dễ.

Ánh mắt Mẫu Đơn rung động, nhìn phía trước rồi nói với Lục Lâm Thiên bên cạnh.

Lục Lâm Thiên nghe vậy khẽ nhíu mày, nói:

- Kịch chiến đương nhiên không thể tránh được, muốn phân thắng bại cũng không nhất định phải rất lâu.

Trong Thương Khung chiến trường, quyết đấu của Quy Chân Niết Bàn và Chân Lý Niết Bàn cơ hồ thu hút ánh mắt của tất cả mọi người nhìn vào, con mắt không nháy lấy một cái.

Xoạt.

Hai người trên không trung đồng thời bị đẩy lui rồi ổn định thân hình. Nam tử tuấn mỹ dáng người giống như cọc tiêu, người mặc hoa bào màu lam khẽ ngẩng đầu nhìn Dương Quá, khuôn mặt tuấn mỹ.

Thân hình vạm vỡ, to lớn của Dương Quá lơ lửng trên không trung, ngũ quan góc cạnh rõ ràng, khuôn mặt cương nghị giống như đao khắc, trong mắt, tinh mang giống như thực chất bắn ra, ánh mắt thâm thúy sáng ngời, không có bất kỳ tạp chất nào.

Hai thanh niên, một tuấn mỹ tuyệt luân, một cương nghị xuất trần, thế nhưng đều giống nhau ở một chỗ hiên ngang vô cùng.

Hai thanh niên đỉnh phong nhất trong thiên địa lúc này nhìn nhau, khí tức thoạt nhìn bình tĩnh, thế nhưng đã sớm đối chọi gay gắt.

Bỗng nhiên, Thần Linh Nghiễm Hồng nhìn Dương Quá nói:

- Không bằng sớm phân thắng bại một chút, được không?

- Ta đang có ý đó.

Dương Quá gật đầu, bốn mắt nhìn nhau, trong mắt lan tràn ra tinh mang, lập tức trên không trung xuất hiện một màn khiến cho người ta kinh ngạc.

- Hai người bọn họ đang làm gì vậy?

- Hai người bọn họ sao vậy?

Trong ngoài Thương Khung chiến tường, vô số người ngẩng đầu nhìn lên hai thanh niên đỉnh phong, thiên phú tuyệt đỉnh trong thiên địa đang lơ lửng trên không trung, ánh mắ tkinh ngạc không thôi. Chỉ thấy trong quyết đấu hung hiểm lúc nào cũng có thể xảy ra này hai người lại đột nhiên nhắm hai mắt lại.

Oanh.

Chỉ là hai người nhắm mắt, cả không trung bỗng nhiên tự dưng run lên, mà trên khuôn mặt hai người Dương Quá và Thần Linh Nghiễm Hồng đều có một đạo quang mang bao phủ thân hình vào bên trong, quang mang chói mắt lập tức khuếch tán ra.

Hai đạo quang mang chói mắt khuếch tán, lập tức bao phủ cả không trung của Thương Khung chiến trường. Quang mang chói mắt khuếch tán, lan tràn, thiên uy cuồn cuộn lập tức từ chỗ sâu trong trời xanh tuôn ra.

Hai đạo quang mang khuếch tán ra ốn phía, lập tức va chạm lại một chỗ giống như hai cơn sóng biển va chạm, lập tức tạo thành gợn sóng mạnh mẽ.

Ầm ầm.

Mà trong chớp mắt này, tiếng sấm minh, gió nổi mây phun, mây đen cuồn cuộn đều xuất hiện trong Thương Khung chiến trường, thiên địa bỗng nhiên biến sắc, năng lượng lập tức bạo động.

Không gian rung chuyển, uy áp bao phủ khiến cho linh hồn mọi người rung động, toàn thân run rẩy. Xuyên thấu qua truyền tống trận hình chiếu thời không, cỗ uy áp kia cũng đủ để khiến cho những sinh linh có thực lực không đủ phủ phục.

Chương 4505: Bán thánh khí quyết đấu 1

- Chân Lý Niết Bàn và Quy Chân Niết Bàn giao phong, hai người đang thiên chiến a.

Lục Lâm Thiên nhìn lên trên không trung, ánh mắt rung động, Thần Linh Nghiễm Hồng này và đại ca Dương Quá, một Chân Lý Niết Bàn một Quy Chân Niết Bàn, hai người chính là hai loại Đại Thừa Niết Bàn giao thủ, đã không phải là đối chiến đơn thuần, mà là hai loại năng lượng thiên địa quyết đấu.

Loại trạng thái này cũng chỉ có Quy Chân Niết Bàn và Chân Lý Niết Bàn mới có thể đạt tới, thường nhân căn bản khó có thể chạm vào được.

Oanh... Oanh... Oanh.

Giao phong như vậy, không trung trong Thương Khung chiến trường liên tiếp run rẩy, trong thiên địa bắt đầu phát ra tiếng nổ trầm thấp, trong chớp mắt ngắn ngủi cả thiên địa rung chuyển không ngớt, thiên uy cuồn cuộn đổ xuống.

Xoẹt.

Không gian liên tiếp nổ vang, trên trời cao xuất hiện một lỗ đen cực lớn. Tia sáng chói mắt giống như mặt trời hàng lâm, từ chỗ sâu trong trời cao lan tràn ra.

Quang mang lan tràn, vô thanh vô tức, nhưng lại nương theo thiên uy cực lớn.

Thiên uy mạnh mẽ, yên lặng, thế nhưng lại khiến cho những cường giả đỉnh cấp trong đám người cùng thế hệ cảm thấy linh hồn bắt đầu rung động, toàn thân run rẩy, vô số người run run.

Dưới quang mang chói mắt dưới trời xanh này, chỉ có hai đạo thân ảnh cao ngất trên không trung đang lơ lửng đứng, giống như bàn thạch đứng sừng sững trên trời xanh, giống như là hòa vào một thể với thiên địa.

Sưu Sưu.

Bỗng nhiên hai con mắt nhắm chặt của hai người đồng thời mở ra, ánh mắt như sao, mờ ảo khôn cùng. Tinh mang giống như thực chất từ trong mắt hai người mạnh mẽ bắn ra.

Hai đạo tinh mang giống như thực chất va chạm với nhau, khiến cho gợn sóng trên không trung cuồn cuộn, gợn sóng trong cả phiến không gian chấn động, cuồn cuộn tự như nước sôi.

Ông.

Một tiếng sấm nổ ầm ầm vang vọng, hư ảnh một thanh trường kiếm rộng bản màu vàng đột nhiên xuất hiện trên đỉnh đầu Dương Quá rồi xoay quanh đầu hắn không ngớt.

Uy áp ngập trời lần nữa gia nhập, uy áp khủng bố tới từ thanh kiếm rộng bản màu vàng kia, uy áp này khiến cho người ta đứng từ phía xa nhìn vào cũng cảm thấy tâm thần rung động kịch liệt.

- Thứ này... Chấn Thiên. Uy áp bực này, Chấn Thiên là bán thánh khí, thực sự là bán thánh khí.

Lục Lâm Thiên nhìn hư ảnh thanh kiếm rộng bản màu vàng kia, nhìn hư ảnh màu vàng đang xoay quanh đỉnh đầu Dương Quá, đây rõ ràng là hư ảnh của Chấn Thiên tới từ Linh Vũ thế giới.

Chỉ là uy áp trên thân Chiến Thiên lan tràn ra đã sớm không giống như lúc trước. Uy áp kinh người này không chút nào dưới Luân Hồi Hư Vọng đao, cho nên lúc này Lục Lâm Thiên có thể khẳng định, Chấn Thiên trong tay đại ca Dương Quá lúc này đã đạt tới trình độ, đẳng cấp của thập đại bán thánh khí.

- Chẳng lẽ... Chấn Thiên... Chấn Thiên của Thánh Hoàng, Chấn Thiên là Thánh Hoàng Chấn Thiên Kiếm, một trong thập đại bán thánh khí sao?

Lục Lâm Thiên thì thào nói, ánh mắt chấn động kịch liệt, từ uy áp và năng lượng trên Chấn Thiên có thể nhìn thấy, sợ rằng đã đạt tới trình độ bán thánh khí như Thánh Hoàng Chấn Thiên Kiếm trong lời đồn kia.

Tử Lôi Huyền đỉnh cũng có thể xuất hiện trong Linh Vũ thế giới, Thánh Hoàng Chấn Thiên Kiếm có thể xuất hiện trong Linh Vũ thế giới Lục Lâm Thiên cũng không có quá nhiều kinh ngạc.

- Chủ nhân, đó là Thánh Hoàng Chấn Thiên Kiếm, một trong thập đại Bán thánh khí, nó cũng chưa còn khôi phục. Trình độ khôi phục hiện tại có lẽ không kém Luân Hồi Hư Vọng đao là bao.

Lúc này, trong đan điền Lục Lâm Thiên, Tử Lôi Huyền đỉnh lên tiếng nói.

- Đúng là Thánh Hoàng Chấn Thiên Kiếm trong thập đại Bán thánh khí sao? Ồ.

Bỗng nhiên, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào trên người Thần Linh Nghiễm Hồng, trên trán hắn ta xuất hiện hư ảnh một chiếc trượng. Chiếc trượng này toàn thân tràn ngập kim quang rực rỡ, khắc vô số ký tự giống như phạn văn, quang mang lập lòe, tràn ngập tiếng phạm âm giống như tiếng sấm minh.

Hư ảnh chiếc trượng này xuất hiện, lại uy áp kinh người tới tận cùng hàng lâm trong trời xanh, nương theo uy áp Chân Lý Niết Bàn quanh thân Thần Linh Nghiễm Hồng, cả hai hỗ trợ lẫn nhau, uy năng càng thêm mạnh mẽ.

Ông.

Trong sát na này, Tử Lôi Huyền đỉnh trong cơ thể Lục Lâm Thiên trong lúc vô hình lần nữa run run không hiểu, âm thanh kinh ngạc từ trong người Lục Lâm Thiên truyền ra:

- Chủ nhân, là Phật Nộ Cực Kim trượng, người Thần Linh tộc kia đang thúc dục Phật Nộ Cực Kim trượng, từ khí tức xem ra, hiện tại Phật Nộ Cực Kim trượng đã khôi phục mạnh hơn Luân Hồi Hư Vọng đao và Thánh Hoàng Chấn Thiên Kiếm không ít, so với ta cũng không hơn kém là bao.

- Là một trong thập đại Bán thánh khí, Phật Nộ Cực Kim trượng. Trên người Thần Linh Nghiễm Hồng cũng có Phật Nộ Cực Kim Trượng, một trong thập đại Bán thánh khí.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, thập đại Bán thánh khí, tuy rằng Tử Lôi Huyền đỉnh xếp ở vị trí đầu tiên, thế nhưng đó không phải là bài danh uy năng, có thể nói là khó phân trên dưới, Phật Nộ Cực Kim trượng, không dưới Thánh Hoàng Chấn Thiên Kiếm.

Thập đại Bán thánh khí, bất luận một kiện nào đều là chí bảo đỉnh tiêm nhất trong thiên địa này, bình thường ngay cả một kiện cũng khó có thể nhìn thấy. Hôm nay thập đại Bán thánh khí trừ Tử Lôi Huyền đỉnh trên người hắn ra đã có ba kiện hiện thân. Tăng thêm Tử Lôi Huyền đỉnh là bốn kiện thánh khí có mặt ở đây. Chuyện này cũng đủ để khiến cho Lục Lâm Thiên khiếp sợ một hồi.

Mà trong lúc khiếp sợ, đồng thời trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ ngưng trọng. Tử Lôi Huyền đỉnh cảm giác Phật Nộ Kim Cương trượng khôi phục hơn nhiều Luân Hồi Hư Vọng đao và Thánh Hoàng Chấn Thiên Kiếm, đại ca Dương Quá gặp phải phiền phức rồi.

- Đi.

Trong lúc hư ảnh kiếm quang trên đầu xoay quanh, trong tay Dương Quá đánh ra một đạo kiếm quyết phóng lên trời. Quang mang trên hư ảnh kiếm quang đang xoay quanh ở đỉnh đầu hắn đại thịnh, chỉ một thoáng nhanh chóng phóng lên trời bắn về phía Thần Linh Nghiễm Hồng.

- Đi.

Trong miệng Thần Linh Nghiễm Hồng cũng vang lên một tiếng đi, hư ảnh chiếc trượng trên trán cũng giống như một đạo lưu quang màu vàng phóng đi.

Hư ảnh kiếm quang cùng với hư ảnh chiếc trượng va chạm. Hai đạo lưu quang màu vàng, hai cỗ uy áp kinh người lập tức va chạm, cũng không có tạo thành tiếng sấm minh, cũng không có mây đen cuồn cuộn, sau khi va chạm, vô thanh vô tức.

Nơi hai đạo lưu quang màu vàng này va chạm, bên trong đều có quang mang chói mắt giống như hình tròn lan tràn ra bốn phía, khiến cho gợn sóng trong không gian chung quanh rung động kịch liệt, giống như sóng nước khuếch tán trên trời xanh.

Hai cỗ quang mang va chạm, trong lúc nhất thời giằng co không dứt, quang mang chói mắt giống như mặt trời ban trưa kia khuếch tán ra bốn phía, uy áp vô thanh vô tức bao phủ không trung, khiến cho những cường giả đỉnh cấp trong đám người cùng thế hệ ở đây cảm thấy ngực mình như có một tảng đá đè nặng, vô cùng khó thở.

Xoẹt.

Hai cỗ quang mang chói mắt va chạm với nhau, có ánh mắt chờ đợi, hãi hùng khiếp vía cùng với rung động nhìn vào. Rốt cuộc, hai đạo hư ảnh trường kiếm và quải trượng đồng thời tiêu tán từng khúc, hai cỗ quang mang chói mắt giống như pháo hoa mỹ lệ lập tức tiêu tán.

Chương 4506: Bán thánh khí quyết đấu 2

Khi hai đạo hư ảnh tiêu tán, quang mang chói mắt trên trời xanh đồng thời được thu liễm.

Sưu.

Trên không trung, thân hình Dương Quá lảo đảo lui về phía sau một bước, khóe miệng có máu tươi từ từ tràn ra.

Thân hình Thần Linh Nghiễm Hồng run lên, sắc mặt biến thành tái nhợt, thế nhưng từ vẻ bề ngoài có thể thấy được nhẹ nhàng hơn Dương Quá không ít.

- Người Chân Lý Niết Bàn, Phật Nộ Kim Cương trượng, quả thực rất mạnh. Ta thua.

Ánh mắt giống như sao hiện lên vẻ quái dị, Dương Quá nhìn Thần Linh Nghiễm Hồng, ống tay áo màu xám lau vết máu ở khóe miệng, tuy rằng bị thua thế nhưng vẻ mặt vẫn lạnh nhạt tới cực điểm, cũng không có quá nhiều chấn động. Đối phương là Chân Lý Niết Bàn, trên người lại mang Phật Nộ Kim Cương trượng, vô luận là thiên phú hay là linh khí cũng không dưới hắn, thua cũng không có gì không chấp nhận được.

- Đa tạ.

Thần Linh Nghiễm Hồng mỉm cười, tuy rằng chiếc thắng, thế nhưng trên không mặt tuấn mỹ cũng không có vẻ gì là vui mừng, khuôn mặt lạnh nhạt, giống như không hề bận tâm.

- Dương Quá vẫn thua.

Âm thanh của Mẫu Đơn có chút bất đắc dĩ, lập tức nhìn về phía trước nói:

- Thần Linh Nghiễm Hồng này rất mạnh, đánh bại Dương Quá, thậm chí ngay cả khí tức tu vi hiện tại trên người hắn ta cũng không nhìn ra, người này quá quỷ dị.

- Thắng bại là chuyện bình thường của binh gia. Thần Linh Nghiễm Hồng không phải là người bình thường.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên vẫn lạnh nhạt như vậy, lập tức nói với Mẫu Đơn:

- Thần Linh Nghiễm Hồng này luôn ẩn dấu tu vi, sợ rằng trên người cũng có thủ đoạn gì đó che dấu. Muốn nhìn thấu tu vi chính thức của hắn, sợ rằng phải khiến cho hắn ta bộc lộ hết thực lực mới được.

- Thần Linh Nghiễm Hồng đánh bại Dương Quá, cũng không dùng toàn lực sao?

Mẫu Đơn quay đầu lại, con mắt màu đỏ nhìn qua Lục Lâm Thiên, không khỏi hiện lên vẻ khiếp sợ.

- Thần Linh Nghiễm Hồng này khiến cho người ta nhìn không thấu.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, những năm gần đây, người có tu vi cho dù mạnh mẽ hơn hắn chỉ cần nhìn một cái đều có thể nhìn trộm được một ít khí tức.

Nhưng mà Thần Linh Nghiễm Hồng này lại là người đầu tiên khiến cho Lục Lâm Thiên có cảm giác càng dò xét càng thâm bất khả trắc, cảm giác ngày càng mờ ảo, loại cảm giác này khiến cho Lục Lâm Thiên không khỏi nhíu mày.

Oanh.

Trên không trung, Dương Quá bị thua, khối cự thạch dưới chân hắn hạ xuống, vẻ mặt lạnh nhạt đáp xuống khối cự thạch, nhét mấy viên đan được vào trong tay.

Khối cự thạch dưới chân Thần Linh Nghiễm Hồng nâng lên, lập tức đứng song song cùng đám người Bắc Cung Vô Song, Phong Du Du, Nguyên Nhược Lan, Tiểu Long đã chiến thắng từ lâu ở phía xa.

- Dựa theo quy tắc, bên thua sẽ lên đài trước, Thiên La minh chỉ còn có một người. Mà chúng ta còn có hai.

Mẫu Đơn nhìn qua Lục Lâm Thiên nói.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng nhìn sang bốn phía, trận đầu Nguyên Nhược Lan bắt đầu, Đại hồn anh, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm, Bắc Cung Vô Song, Phong Du Du, Tiểu Long, sáu người thắng được sáu tòa Hồng Hoang điện, còn lại hai tòa Hồng Hoang điện, Thiên La minh chỉ còn lại một người, quy tắc này dường như có chút phiền phức nho nhỏ.

Nhưng mà loại tình huống này những năm qua cũng chưa phải chưa từng nhìn thấy qua. Một người còn lại cuối cùng phải khiêu chiến bất luận một ai đã chiến thắng, nếu như chiến thắng thì có thể nhận được một tòa Hồng Hoang điện, đối phương vốn đã có Hồng Hoang điện trong tay, nếu như đối phương tiếp tục ra tay, dưới tình huống đã giao thủ từ trước cho nên vốn đã tiêu hao, ở trong hoàn cảnh xấu.

Nhưng nếu như bất hạnh mà thua, vậy thì tòa Hồng Hoang điện thứ chín này cũng bị đối phương bỏ vào trong túi. Cho nên vạn nhất khiêu chiến đối phương bị thua, đối phương chiến thắng, vậy là có thể nhận được hai tòa Hồng Hoang điện.

Mẫu Đơn nhìn qua Lục Lâm Thiên, con mắt màu đỏ khẽ đảo, tiếp tục nói:

- Dựa theo quy tắc, trận này ngươi lên, nếu như có thể chiến thắng là có thể nhận được tòa Hồng Hoang điện thứ tám, nhưng ta sợ rằng đến lúc đó không có cách nào làm gì được Thần Linh Nghiễm Hồng. Chi bằng trận này ta lên, nếu như có thể đánh bại Thích Thiên kia là có thể nhận được một tòa Hồng Hoang điện. Nếu như bị thua, đối với Thương Khung minh cũng không có ảnh hưởng quá lớn. Mà ngươi ít nhất sẽ không để cho bọn chúng có cơ hội nhận được hai tòa Hồng Hoang điện.

Lục Lâm Thiên nghe vậy nhìn thanh niên mặc trường bào đen như mực phía trước, sau đó nhìn Mẫu Đơn nói:

- Thích Thiên kia có lẽ rất mạnh, nàng có nắm chắc không?

- Ta có thể cảm giác được tên kia rất mạnh, thế nhưng dường như không còn lựa chọn nào khác.

Mẫu Đơn nói.

Lục Lâm Thiên híp mắt lại, sau đó nói:

- Vậy nàng nên cẩn thận một chút.

- Yên tâm đi, lực bảo vệ mình ta vẫn có.

Âm thanh như chuông bạc của Mẫu Đơn vang lên, âm thanh giống như ma âm truyền ra. Dứt lời, thân ảnh lóe lên, thân hình mềm mại kia lập tức tiến lên, khối cự thạch sau lưng lập tức lướt ngang ra giữa không trung.

Oanh.

Khối cự thạch dừng lại giữa không trung, một đạo lưu quang màu đỏ theo sát đáp xuống khối cự thạch. Mẫu Đơn mặc một bộ cung trang màu đỏ giống như máu tươi lưu chuyển, bao phủ thân hình mềm mại, trước sau lồi lõm, khí tức toàn thân mê người lại mang theo kịch độc, giống như là một đóa hoa mẫu đơn diễm lệ thế nhưng lại bị nhiễm độc vậy.

- Thiên Linh cung - Mẫu Đơn của Thương Khung minh. Thiên La minh cũng chỉ còn lại một mình ngươi. Chân Lý Niết Bàn, không biết thực lực thế nào.

Trên khối cự thạch, Mẫu Đơn nhìn năm tử mặc trường bào màu đen như mực, đường cong động lòng người như ẩn như hiện, mị hoặc, máu tanh. Mái tóc màu đỏ rối tung xõa xuống tới bờ mông ngạo nghễ, khuôn mặt tuyệt mỹ, hai con mắt màu đỏ mang theo vẻ mê người, khí chất trang nhã, kiều mỵ, khiến cho tim người ta đập thình thịch.

Oanh.

Nam tử mặc trường bào màu đen này cực kỳ lạnh lùng, cũng không có trả lời nói của Mẫu Đơn mà trường bào màu đen run lên, khối cự thạch dưới chân lập tức lướt ngang về phía trước. Ầm ầm va chạm với khối cự thạch dưới chân Mẫu Đơn. Ánh mắt nhìn Mẫu Đơn, trên khuôn mặt tuấn lãng không có quá nhiều chấn động, nói:

- Ta đã nghe nói qua ngươi, bản thể là Huyết Linh Mẫu Đơn, nhân vật đại biểu đám người đồng lứa trong Thiên Linh cung. Nhưng mà ở trước mặt ta ngươi còn chưa đủ. Về tu luyện thêm hai ngàn năm nữa đi, nói không chừng còn có cơ hội thắng ta. Nể mặt ta và ngươi đều là linh vật trời sinh. Nếu như bây giờ ngươi đầu hàng có lẽ sẽ bớt chịu đau khổ một chút.

- Khanh Khách...

Mẫu Đơn nghe vậy lập tức cười tươi như hoa, vẻ mặt khẽ biến đổi. Quanh thân có khí tức huyết sát tuôn ra, chấn động giống như vô hình trong thiên địa từ trong cơ thể nàng trào ra, miệng nói:

- Vậy thì phải thử xem một chút mới biến được. Không chiến mà hàng cũng không phải là phong cách của ta.

- Chính ngươi đã muốn chịu đau khổ thì ta cũng không làm khó ngươi vậy. Động thủ đi, ta cũng muốn biết người mạnh nhất trong đám người đồng lứa của Thiên Linh cung rốt cuộc thực lực đã tới tình trạng nào.

Chương 4507: Thâm bất khả trắc

Nam tử mặc trường bào màu đen nói, ánh mắt nhìn Mẫu Đơn cũng không quá để ý, nói:

- Nhớ kỹ, ta gọi là Thích Thiên, là Thích Thiên nhìn thấy Thiên Linh cung là khó chịu.

- Vậy ta sẽ không khách khí.

Khẽ cắn môi, trong đôi mắt màu đỏ của Mẫu Đơn bắn ra hàn ý, âm thanh như chuông bạc vừa dứt. Khí tức huyết sát quanh thân Mẫu Đơn bắt đầu bạo động, phô thiên cái địa khuếch tán khiến cho cả phiến không gian chung quanh run lên, tự dưng khiến cho linh hồn người ta run rẩy.

Sưu.

Trong sát na ngắn ngủi, thân ảnh xinh đẹp của Mẫu Đơn đã hóa thành một đoàn quang mang huyết sắt phóng về phía nam tử mặc áo bào màu đen, thân ảnh chỉ lóe lên đã xuất hiện trước mặt nam tử mặc trường bào màu đen này.

Khuôn mặt tuyệt mỹ, mê người, vừa rồi còn mới tươi cười như hoa lúc này trong nháy mắt đã chuyển thành lạnh lẽo như băng, khí tức huyết sát quanh thân chấn động. Bàn tay trắng như ngọc huy vũ, trong bàn tay có một đạo quang trụ màu trắng đột nhiên bắn ra, năng lượng chấn động đáng sợ từ trong đạo quang trụ màu trắng này lan tràn ra.

Xoẹt.

Đạo quang trụ bằng năng lượng huyết sát bắn ra, trong chốc lát xuất hiện trước người Thích Thiên, xuyên thủng không gian phóng tới. Thân ảnh Thích Thiên hóa thành mảnh vỡ, thế nhưng lại không bắn ra tứ phía trong gợn sóng không gian đang nhộn nhạo, rõ ràng tốc độ của hắn ta nhanh chóng vô cùng, lưu lại một đạo tàn ảnh.

- Còn kém một chút.

Âm thanh lạnh lùng vang lên, thân ảnh Thích Thiên lập tức xuất hiện sau lưng Mẫu Đơn, trường bào màu đen tung bay, trong nháy mắt bộc phát ra năng lượng mênh mông vô cùng, khiến cho cả không gian cứng lại, khí tức quỷ dị lan tràn ra, bao phủ cả phiến không gian lớn, khiến cho khí tức huyết sát quanh thân Mẫu Đơn bị ngăn cản lại.

Loại khí tức này cực kỳ quá dị, hoàn toàn trái ngược với khí tức trên người Minh Linh chủng tộc, khí tức này có chút hạo nhiên chính khí giống như phật, khiến cho trong lòng người ta âm thầm nhộn nhạo.

Dưới loại khí tức này, khiến cho người ta nhịn không được mà có cảm giác vứt đao thành vật, rất khó sinh ra lòng phản kháng dưới loại khí tức tà dị này.

- Khí tức thật tà dị.

Trên ngọn núi giống như khối cự thạch, ánh mắt Lục Lâm Thiên bỗng nhiên biến đổi, linh vật trời sinh Thích Thiên đồng thời là Chân Lý Niết Bàn này có khí tức kỳ dị, có thể không phải là khí tức hạo nhiên chính khí chân chính, cũng không phải là phật khí, đây chẳng qua là khí tức tà ác, yêu dị tới tận cùng. Cỗ khí tức yêu tà này khiến cho người ta không thể tưởng tượng ra. Đây cũng là khí tức đầu tiên Lục Lâm Thiên chứng kiến trong cuộc đời này, chỉ là dưới cỗ khí tức này, cũng đủ để khiến cho người ta bị mê hoặc tâm trí, trong lúc bất tri bất giác chịu ảnh hưởng rồi bị khống chế.

- Thật mạnh.

Khí tức huyết sát bị ngăn cản, ánh mắt Mẫu Đơn biến đổi, thân ảnh màu đỏ giống như hồ điệp nhanh chóng quay người, bàn tay thôn mềm phất tay điểm một cái, khí tức huyết sát quanh thân tuôn ra, cả phiến không gian này đột nhiên chấn động.

Sưu...

Không gian bị nghiền nát, ống tay áo màu đen của Thích Thiên vung lên, trên bàn tay trắng nõn, thon dài kia hiện lên quang mang màu đen nhàn nhạt, một đạo chưởng ấn màu đen mang theo quang mang đại thịnh, khí tức giống như phật khí. Một đạo chưởng ấn hàng lâm, những nơi nó đi qua, hư không hiện lên không gian đen kịt, khí tức quỷ dị lan tràn ra chung quanh trời xanh, lập tức xuất hiện trước người Mẫu Đơn.

Ầm ầm.

Trong sát na này hư không run rẩy, gió nổi mây phun, thậm chí còn mang theo sấm sét màu đỏ lập lòe, quang mang màu đỏ chói mắt từ trong cơ thể Mẫu Đơn tuôn ra, chấn động vô hình giống như cơn lốc từ trong cơ thể nàng phô thiên cái địa tuôn ra, trên cánh tay có một đạo chưởng ấn được kết, một đạo chưởng ấn màu đỏ hiển hiện.

Phanh Phanh.

Hai đạo chưởng ấn lập tức va chạm, âm thanh bạo liệt hung hãn giống như tiếng sấm vang vọng giữa trời quang. Kình phong cuồng bạo khuếch tán, hư không chung quanh bị xốc lên, tạo thành một cái động sâu.

Xoạt Xoạt.

Mẫu Đơn bị đẩy lui, thân ảnh Thích Thiên lại giống như bàn thạch không thể bị lay chuyển, cao thấp trong nháy mắt này đã có thể nhìn ra được.

- Ta đã nói ngươi không phải là đối thủ.

Chưởng ấn va chạm, Thích Thiên cũng không có bất kỳ trì hoãn nào, thân ảnh lại lần nữa lướt đi, trường bào màu đen tung bay, vô số quang mang màu đen cực kỳ quỷ dị nương theo vết nứt không gian đen kịt, thâm thúy giống như một cái thông đạo không gian, trực tiếp xuất hiện trước người Mẫu Đơn.

Vô số năng lượng màu đen lan tràn tới, sắc mặt Mẫu Đơn khẽ biến, trong mắt rõ ràng hiện lên vẻ kiêng kỵ, chấn động vô hình trong thiên địa giống như cơn lốc từ trong cơ thể hắn phô thiên cái địa khuếch tán ra. Không trung gió nổi mây phun, mây đen chằng chịt, thậm chí còn có sấm sét hiển hiện.

Xoẹt.

Trong chớp mắt ngắn ngủi này, lưu quang giống như sấm sét màu đỏ từ trong người Mẫu Đơn không ngừng thoát ra, mang theo chấn động vô hình mà mênh mông giống thiên địa chấn động, lại giống như một cơn lốc từ trong người nàng khuếch tán, ngăn cản năng lượng màu đen quỷ dị kia ở bên ngoài.

- Có chút bổn sự, nhưng mà vẫn còn chưa đủ.

Khi Thích Thiên mở miệng nói chuyện, thân hình cao ngất của hắn đã xẹt qua trời cao, đi từng bước về phía Mẫu Đơn. Năng lượng màu đỏ cùng với sấm sét lập lòe kia có thể ngăn cản được một ít năng lượng màu đen, thế nhưng lại không thể ngăn cản được bước chân của Thích Thiên.

Con mắt màu đỏ của Mẫu Đơn chấn động, bộ cung trang trên người tung bay, khí tức huyết sát mênh mông chung quanh hóa thành một cái biển màu đỏ, bắt đầu bao phủ Thích Thiên vào bên trong.

Trong biển máu lập tức ngưng tụ ra chín đóa Huyết Linh Mẫu Đơn khổng lồ, toàn thân dường như có huyết quang quanh quẩn, giống như bên trong có máu tươi lưu chuyển, cánh hoa tách ra, khí tức huyết sát ngập trời lan tràn.

Sưu Sưu...

Chín đóa Huyết Linh Mẫu Đơn khủng bố xoay tròn tựa như chín cái miệng khủng bố của chín đầu hung thú màu đỏ, lập tức bao phủ Thích Thiên, giống như muốn thôn phệ hắn ta.

- Một chút thủ đoạn này không cần phải thi triển.

Thích Thiên nói xong, phất tay một cái, năm ngón tay liên tiếm diểm, tổng cộng có chín đạo năng lượng màu đen phóng ra, năng lượng màu đen xé rách không gian, dùng tốc độ và khí thế rung động nhân tâm lập tức đánh vào trên chín đóa Huyết Linh Mẫu Đơn khổng lồ ước chừng hơn ngàn thước.

Chín đạo năng lượng màu đen cùng chín đóa hoa Huyết Linh Mẫu Đơn khổng lồ trong nháy mắt va chạm vào một chỗ. Chỉ giằng co được một lát, Huyết Linh Mẫu Đơn xoay tròn không ngớt, sau đó thân thân chuyển thành màu đen.

Rầm rầm rầm.

Chín tiếng trầm thấp, bạo liệt vang vọng, chín đóa Huyết Linh Mẫu Đơn bị phá hủy, sau đó hóa thành khí tức huyết sát ngập trời, ngay sau đó bị chôn vùi trên không trung.

- Rất mạnh, không phải bình thường.

Trên khối cự thạch, Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, ánh mắt nhìn về phía trước chấn động kịch liệt. Thực lực của Thích Thiên kia giống như Thần Linh Nghiễm Hồng, thâm bất khả trắc.

Chương 4508: Trận chiến cuối cùng 1

Không hề nghi ngờ trong đám người cùng thế hệ của Thiên La minh, Thích Thiên này cùng với Thần Linh Nghiễm Hồng là người mạnh nhất. Thích Thiên này thậm chí không dưới Thần Linh Nghiễm Hồng bao nhiêu, loại thực lực này cho dù Mẫu Đơn có mạnh mẽ đi chăng nữa sợ rằng cũng chỉ có thể bị áp chế.

- Phụt.

Chín đóa Huyết Linh Mẫu Đơn bị nghiền nát, thân ảnh xinh đẹp của Mẫu Đơn hiển hiện trong khí tức huyết sát ngập trời đang tiêu tán, khuôn mặt mị hoặc kia lúc này tái nhợt, khóe miệng phun ra một ngụm máu tươi, thân hình mềm mại lảo đảo bị đẩy lui không ít.

- Ta thua, không hổ là người Chân Lý Niết Bàn, ta không phải là đối thủ, tòa Hồng Hoang điện này là của ngươi.

Mẫu Đơn lau sạch vết máu ở khóe miệng, con mắt màu đỏ lập lòe, sau một phen ra tay này Mẫu Đơn đã có thể xác định ra thực lực đối phương đã hơn xa nàng. Cho dù là cấp độ của bản thể linh vật trời sinh, đối phương cũng không dưới nàng.

Thậm chí dưới cỗ khí tức quỷ dị kia của đối phương, trong lúc mơ hồ nàng có thể cảm giác được một loại khí tức nguy hiểm. Bởi vậy Mẫu Đơn biết rõ mình không phải là đối thủ, cho dù động thủ thêm một lần nữa cũng không có tác dụng.

Oanh.

Mẫu Đơn nói xong, thân ảnh xinh đẹp cùng với khối cự thạch giống như ngọn núi dưới chân nàng hạ xuống. Thích Thiên mặc trường bào màu đen đứng chắp tay, khối cự thạch dưới chân nâng lên.

Mà độ cao nơi Lục Lâm Thiên đứng chỉ có một mình hắn, chín tòa Hồng Hoang điện đã có tám chủ nhân, từng ánh mắt tiếp đó lập tức nhìn vào người Lục Lâm Thiên.

Người trong Thương Khung chiến trường hiện tại đều hiểu rõ, dựa theo quy tắc, chỉ còn lại một mình Lục Lâm Thiên cho nên phải chọn ra một người đánh bại đối phương, thắng đối phương mới có thể nhận được một tòa Hồng Hoang điện cuối cùng, nhưng nếu như bị thua, đối phương sẽ nhận được hai tòa Hồng Hoang điện.

Nhưng mà bây giờ Thiên La minh chỉ còn lại hai người Thần Linh Nghiễm Hồng và Thích Thiên, không thể nghi ngờ, Lục Lâm Thiên phải đánh bại một trong hai người kia mới có thể cướp lấy tòa Hồng Hoang điện cuối cùng.

- Tới Lục chưởng môn rồi.

- Tới Lục Lâm Thiên.

- Một tòa Hồng Hoang điện cuối cùng, tất cả phải dựa vào Lục chưởng môn.

Trước Chiến đài trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, vô luận là trưởng lão, hộ pháp Cổ tộc, hay là tông lão và cường giả của hai đại liên minh, còn có đại biểu của tất cả các thế lực lớn đều khẩn trương nhìn vào Lục Lâm Thiên trong truyền tống trận thời không.

Trong Thương Khung chiến trường, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn hai người Thích Thiên và Thần Linh Nghiễm Hồng, áo bào xanh khẽ nhúc nhích, khuôn mặt lạnh nhạt, trong mắt mơ hồ hiện lên vẻ chấn động.

- Lục soái, chỉ còn lại tòa Hồng Hoang điện cuối cùng, dựa theo quy tắc, ngươi phải thắng hai người chúng ta mới được.

Trên không trung, Thần Linh Nghiễm Hồng nhìn Lục Lâm Thiên, âm thanh khiến cho người nghe cảm thấy cực kỳ thoải mái vang lên, hắn nói:

- Bất quá ta có đề nghị, không biết Lục soái cảm thấy thế nào?

- Ồ?

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nghe Thần Linh Nghiễm Hồng nói xong khẽ híp mắt, mở miệng:

- Xin rửa tai lắng nghe.

Thần Linh Nghiễm Hồng nói:

- Lục Soái thân là nguyên soái Thương Khung minh lần này, lần này Thương Khung minh dưới sự sắp xếp của Lục Soái đã khiến cho ta mở rộng tầm mắt, bội phục, bội phục. Thiên La minh chỉ có ta và Thích Thiên chiến thắng, dựa theo quy tắc Lục Soái phải chọn ra người giữa hai người chúng ta, sau đó chiến thắng mới được. Sau đó chín người này mai sẽ tranh đoạt một tòa Hồng Hoang điện.

- Nói điểm chính đi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng rồi nói.

Thần Linh Nghiễm Hồng cũng cười nhạt một tiếng, ngẩng đầu nhìn qua đám người Thương Khung minh bên cạnh, nói:

- Bất quá sắc trời hiện tại cũng không còn sớm.

Dứt lời, Thần Linh Nghiễm Hồng ngừng một chút, sau đó lại cúi đầu nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Lục Soái, không bằng như vậy đi. Lúc này trong Thương Khung minh cường giả như mây, vốn theo ta phỏng đoán, cho dù có thực lực mạnh hơn nữa cũng không mạnh hơn Lục Soái ngươi. Mà khi trước ta và Thích Thiên chiến một trận, ta chỉ thắng hiểm một chút. Không bằng ngày mai ta và ngươi sẽ chiến một trận, những người khác không cần tham dự.

- Sau đó thì sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đảo.

Thần Linh Nghiễm Hồng cười nói với Lục Lâm Thiên:

- Ngươi thắng thì tòa Hồng Hoang điện thứ nhất kia sẽ là của ngươi, nếu như ngươi thua, tòa hồng Hoang điện thứ nhất kia và tòa Hồng Hoang điện thứ chín cũng là của ta. Ngươi thấy thế nào?

- Ngày mai ta và ngươi sẽ chiến một trận...

Trong mắt Lục Lâm Thiên nổi lên một chút chấn động, ánh mắt nhìn qua đám người Tiểu Long, Phong Du Du, Bắc Cung Vô Song, Nguyên Nhược Lan, lập tức mỉm cười gật đầu nói với Thần Linh Nghiễm Hồng:

- Chỉ là không biết quy tắc trong Thương Khung chiến trường này có cho phép như vậy hay không?

Thần Linh Nghiễm Hồng cười nói:

- Chỉ cần trong đám người chúng ta ở đây không có ai phản đối, vậy thì quy tắc kia cũng sẽ không vấn đề.

- Sắc trời quả thực cũng không còn sớm

Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, sau đó nói:

- Vậy thì cứ quyết định như thế đi, sáng sớm ngày mai ta sẽ chiến một trận với ngươi.

- Ha ha, cứ quyết định như vậy đi. Ngày mai ta sẽ chiến với ngươi một trận.

Thần Linh Nghiễm Hồng nói xong, thân hình giống như cọc tiêu nghiêng về phía trước, trường bào màu lam trên người tung bay, khối cự thạch dưới chân lập tức lướt ngang về phía trước, Thích Thiên cũng theo đuôi, hai người lập tức phóng về phía trước.

Sưu Sưu.

Mấy đạo thân ảnh lướt xuống, Nguyên Nhược Lan, Bắc Cung Vô Song, Phong Du Du, Tiểu Long, Đại hồn anh, linh hồn phân thân

Thái Cổ U Minh Viêm đều đi tới bên người Lục Lâm Thiên.

- Lão đại, ngày mai nhất định phải giáo huấn Thần Linh Nghiềm Hồng kia một chút.

Tiểu Long bĩu môi nói, dường như trong lòng nó cảm thấy khó chịu với Thần Linh Nghiễm Hồng kia.

- Thần Linh Nghiễm Hồng kia rất mạnh, tên kia luôn che dấu rất sâu, còn có Phật Nộ Kim cương trượng thâm bất khả trắc, ngày mai chàng phải chú ý một chút.

Bắc Cung Vô Song ở bên người Lục Lâm Thiên nói, nàng có thể cảm giác được Thần Linh Nghiễm Hồng bất phàm, sợ rằng muốn đối phó với Thần Linh Nghiễm Hồng cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Thần Linh Nghiễm Hồng thâm bất khả trắc ra sao trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, Lục Lâm Thiên mỉm cười, tiến lên nắm hai tay Bắc Cung Vô Song, nói:

- Yên tâm đi, ta tự có chừng mực.

- Ngày mai chỉ có một trận chiến, tin tức đã xuyên qua truyền tống trận hình chiếu thời không truyền ra. Trận chiến ngày mai không phải bình thường, bất kể là vì thân phận của ngươi hay là vì Hồng Hoang điện, lại liên quan tới tòa Hồng Hoang điện thứ nhất, tất nhiên sẽ khiến cho siêu cấp cường giả của ba ngàn Đại thiên thế giới chú ý. Trận chiến này ngươi đại biểu cho cả Thương Khung minh, cho nên phải chú ý một chút.

Phong Du Du tiến lên nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên một ít chấn động kỳ lạ.

Mấy trận quyết đấu trong đám người đỉnh phong cùng thế hệ đã phân thắng bại. Tám tòa Hồng Hoang điện đã có chủ, ngày mai một trận phân định thắng thua. Quyết định Hồng Hoang điện, cả ba ngàn Đại thiên thế giới có vô số ánh mắt khiếp sợ.

Chương 4509: Trận chiến cuối cùng 2

Trước Chiến đài trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, trong lúc bất tri bất giác, ánh trời chiều bao phủ từng dãy núi xa xa, ánh trời chiều cùng với thủy vực dung hợp làm một thể, ánh sáng le lói.

- Trận chiến ngày mai sẽ định càn khôn a.

- Trận chiến ngày mai không phải bình thường, quan hệ cực lớn.

- Bất kể như thế nào, lần này chín tòa Hồng Hoang điện, Thiên La minh chỉ nhận được hai tòa Hồng Hoang điện, muốn đánh bại Lục chưởng môn sợ rằng khó có thể làm được.

- Không nói trước Lục chưởng môn có thể thu được tòa Hồng Hoang điện cuối cùng kia hay không. Thượng Thanh thế giới chúng ta đã lấy được bốn tòa Hồng Hoang điện rồi nha.

- Bốn tòa Hồng Hoang điện, đủ để khiến cho Thượng Thanh thế giới ta hãnh diện.

- Hiện tại đạt được bốn tòa Hồng Hoang điện, trong đó có ba tòa là do Phi Linh môn giành lấy. Không ngờ Phi Linh môn lại mạnh mẽ như vậy.

- Bất kể là như thế nào, Phi Linh môn cũng thuộc Thượng Thanh thế giới chúng ta.

- Nhanh chào hỏi cùng với người Phi Linh môn đi. Sau này Phi Linh môn nhất định bất phàm.

- Ba tòa Hồng Hoang điện tới tay, Phi Linh môn nhất định sẽ quật khởi trong thiên địa này.

Từng tiếng nghị luận bốn phía Chiến đài hóa thành âm thanh náo nhiệt, ồn ào. Tất cả mọi người hiểu rõ, chín trận quyết đấu ngày hôm nay tuy rằng đặc sắc vô cùng, thế nhưng trận chiến ngày mai giữa Lục Lâm Thiên và Thần Linh Nghiễm Hồng của Thần Linh tộc kia đó mới chính là quyết đấu của những người đỉnh phong trong đám người cùng thế hệ.

Hai người này mới chính thức là đại biểu có thực lực mạnh nhất trong đám người cùng thế hệ.

Còn lần này, cho dù không tính Lục Lâm Thiên có thu được tòa Hồng Hoang điện cuối cùng hay không. Thượng Thanh thế giới đã thu được bốn tòa Hồng Hoang điện, thành tích như vậy đủ để khiến cho cả Thượng Thanh thế giới lúc này phấn chấn không thôi.

Thành tích bực này, trong Thương Khung chiến trường chưa từng có đại thế giới nào làm được.

Thành tích như vậy đủ để khiến cho Thượng Thanh thế giới kiêu ngạo với ba ngàn Đại thiên thế giới.

Mà Phi Linh môn lúc này đoạt được ba tòa Hồng Hoang điện, cơ hồ tất cả đại biểu của các thế lực lớn trong Thượng Thanh thế giới trong lòng đều hiểu rõ một việc, giống như đạt được sự ăn ý, đều nhao nhao xúm về phía đám người Phi Linh môn. xúm lại chào hỏi đám người Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái, Âm Minh Dạ Xoa, Âm Quỷ, Thất Sát, Thất Kiếm, Lưu Nhất Thủ, tất cả đều khách khí không thôi.

Trong lòng đại biểu của các thế lực lớn đều hiểu rõ, dùng thiên phú và quan hệ của chưởng môn Phi Linh môn Lục Lâm Thiên với minh chủ Chiến Thiên liên minh - Hoàng Phủ Minh Long. Lúc này Phi Linh môn lại thu được ba tòa Hồng Hoang điện, còn có người trẻ tuổi có thiên phú bất phàm, khủng bố như Lục Lâm Thiên, muốn vượt qua hai đại liên minh đã là chuyện trong tầm tay.

Chân Lý Niết Bàn Lục Lâm Thiên, Lục gia sau lưng sớm muộn cũng vượt qua Cổ tộc, lúc này không cùng Phi Linh môn tạo quan hệ tốt, về sau sẽ không còn có cơ hội.

Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, Song Kỳ lão quái, ba tán tu được đại biểu của các thế lực lớn nhiệt tình xúm lại chào hỏi, trong lòng cảm thấy thoải mái không thôi, thậm chí không ít cường giả Cổ tộc đều tới chào hỏi, đây chính là chuyện mà trước đây ba người khó có thể gặp được.

- Lão gia hỏa, Thần Linh Nghiễm Hồng của Thần Linh tộc kia không phải là kẻ lương thiện, ngày mai ngươi thấy thế nào?

Tại một chỗ trước Chiến đài, trong đội ngũ của Linh Vũ thế giới, Hàn Băng Đại Đế nhìn qua Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam, trận chiến ngày mai, dùng tu vi của hắn hiện tại đã khó có thể phán đoán ra được.

Ánh mắt của Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam khẽ đảo, hai mắt thâm thúy nhìn qua Chiến đài bao la mờ mịt trên tời cao, vẻ ngạo khí bẩm sinh không cách nào che dấu trên người lan tràn ra, hắn mỉm cười nói:

- Thần Linh Nghiễm Hồng là cường giả Chân Lý Niết Bàn của Thần Linh tộc, tự nhiên không phải là kẻ bình thường. Nhưng Lâm Thiên cũng không phải quả hồng mềm.

- Ha ha, đó là đương nhiên, tiểu tử Lâm Thiên này trong đám người cùng thế hệ còn mạnh mẽ hơn hẳn. Sợ rằng còn không có ai có thể làm gì được hắn. So với bất luận kẻ nào tiểu tử này còn ẩn tàng sâu hơn.

Thân hình to lớn của Chí Thánh Đại Đế mang theo khí thế chống trời, hai mắt phảng phất giống như trăng sáng, sáng ngời mà nhu hòa. Mái tóc dài màu bạc không gió mà bay, khí tức vô cùng bá đạo. Đối với đệ tử mình hắn không có một chút hoài nghi nào.

- Trận chiến ngày mai không phải chuyện đùa, quan hệ tới hai tòa Hồng Hoang điện là tòa Hồng Hoang điện đầu tiên và thứ nhất. Sợ rằng đến lúc đó tất cả các thế lực đỉnh tiêm trong ba ngàn Đại thiên thế giới đều chú ý.

Thân hình vạm vỡ của Đoan Mộc Khung Thiên nhìn qua lại có vẻ phiêu dật, ánh mắt thâm thúy khiến cho người ta có một loại cảm giác mênh mông như biển.

- Vậy thì chờ kết quả ngày mai a. Hai người bọn họ, không thể nghi ngờ chính là hai người đỉnh phong nhất trong những người cùng thế hệ quyết đấu. Nhất định sẽ vô cùng đặc sắc.

Từ trong đôi mắt đen láy của Bắc Cung Kình Thương tỏa ra khí tức uy nghiêm, anh khí bức người, toàn thân lộ ra cảm giác sinh cơ bừng bừng. trên khuôn mặt tuấn lãng của hắn cũng hiện lên sự vui vẻ. Bắc Cung Vô Song thu được một tòa Hồng Hoang điện, đây chính là chuyện khiến cho hắn mừng rỡ không thôi.

So với mọi người, Sát Phá Quân lúc này càng hiếu kỳ về thực lực của Lục Lâm Thiên hiện tại. Mái tóc dài màu xanh, thân hình cao ngất, khí tức uy nghiêm, sắc bén giống như lưỡi đao, mang theo vẻ sát phạt, hắn nói:

- Không biết thực lực của Lục sư đệ hiện tại rốt cuộc đã tới tình trạng nào rồi.

...

Thương Khung chiến trường, sắc trời hơi tối, mấy trận quyết đấu diễn ra, trong lúc bất tri bất giác sắc trời đã tối đi.

Trên khối cự thạch lớn, Lục Lâm Thiên lẳng lặng đứng chắp tay, ánh mắt nhìn thẳng về phía xa, dường như đang suy nghĩ mấy thứ gì đó.

Sưu.

Không gian sau lưng Lục Lâm Thiên nổi lên một chút chấn động, một đạo thân ảnh màu trắng đáp xuống, y phục màu trắng bao phủ thân hình, hai hàng lông mi thon dài như vẽ, hai mắt lập lòe như sao trời.

- Sao nào? Lo ta ngày mai không thắng được sao?

Lục Lâm Thiên không cần quay đầu lại cũng biết là Phong Du Du.

Phong Du Du liên tục nhẹ nhàng bước tới, tiến lên đứng song song với Lục Lâm Thiên, dưới sống mũi tinh xảo là cái miệng nhỏ nhắn không dày không mỏng, hơi cong lên trên, khiến cho người ta có cảm giác mê hoặc, lại cao quý tới mức không dám khinh nhờn. Nàng nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt khẽ đảo, mở miệng nói:

- Trận chiến ngày mai vô cùng quan trọng. Thần Linh Nghiễm Hồng che dấu vô cùng sâu, bất quá ta cũng không cần lo lắng cho ngươi. Chuyện không có nắm chắc, từ trước tới nay ngươi sẽ không làm.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, ánh mắt chớp động, mở miệng nói:

- Nói thật, Thần Linh Nghiễm Hồng kia ngay cả ta cũng nhìn không thấu, cho nên trận chiến ngày mai cuối cùng sẽ như thế nào, hiện tại ta cũng không biết.

Chương 4510: Trước giờ trận chiến đỉnh phong

- Hết sức là tốt rồi.

Phong Du Du nói, khuôn mặt thoát tục, cao quý thánh khiết giống như không nhiễm khói lửa nhân gian, lại tựa như có lẽ không nên tồn tại trên đời này. Đôi mắt giống như sao trời rực rỡ nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên sự vui vẻ, mãi một lúc lâu sau nàng mới khẽ nói:

- Chỗ cao nhất trong Thương Khung chiến trường, ngày mai nhất định ngươi sẽ làm được.

- Rốt cuộc cũng tới lúc này, đáng tiếc nàng lại không có mặt.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên cười khổ một tiếng.

PHong Du Du vẫn nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Nói không chừng nàng sẽ trông thấy.

- Chỉ mong như vậy.

Lục Lâm Thiên nói.

- Chẳng lẽ ngươi thực sự để ý tới nàng như vậy sao? Sợ trước kia không xứng với nàng, tới hiện tại mới xứng đôi với nàng sao?

Phong Du Du nói.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng nói:

- Ta chỉ biết là nàng là nữ nhân của ta, ngay cả thân hình nàng ta cũng đã từng xem qua. Mặc kệ nàng có thân phận gì, khi gặp lại nàng, đến lúc đó ta sẽ nói cho nàng biết, ta có tư cách xứng đôi với nàng, đây không phải là sợ, mà là chứng minh cho nàng thấy.

- Thật sao?

Phong Du Du mở miệng cười cười, vẻ mặt thánh khiết, cao quý tự nhiên khiến cho người ta không khỏi động dung về khí chất thánh khiết của nàng, nàng nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta thấy, nếu như nàng biết rõ, nhất định sẽ thật cao hứng. Bất quá ta thấy trước mặt Vô Song, Hồng Lăng và những người khác ngươi sẽ khó mà ăn nói được.

- Cái này...

Lục Lâm Thiên xấu hổ cười cười.

- Đang nói chuyện gì vậy?

Âm thanh thanh nhã vang lên, không gian nổi lên chút chấn động, thân ảnh Bắc Cung Vô Song xuất hiện bên cạnh hai người, mắt nhìn hai người dịu dàng cười nói.

- Đang nói tới ngươi, không ngờ ngươi lại tới nha.

Phong Du Du nói với Bắc Cung Vô Song.

- Nói chuyện phiếm mà thôi.

Lục Lâm Thiên lập tức đi tới bên người Bắc Cung Vô Song, mỉm cười rồi hỏi Bắc Cung Vô Song:

- Kinh Vân thế nào rồi?

- Thiếp vừa mới đi ngó qua nó, có lẽ không có chuyện gì lớn. Chỉ là lần này bị thua, sợ rằng cũng có chút ảnh hưởng.

Bắc Cung Vô Song nói với Lục Lâm Thiên.

- Có chút ảnh hưởng là chuyện bình thường. Không có chuyện lớn là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên nói, bị thua trong Thương Khung chiến trường, đả kích này đối với Kinh Vân cũng không phải là nhỏ.

- Trận chiến ngày mai chàng nên cẩn thận một ít.

Bắc Cung Vô Song nói với Lục Lâm Thiên:

- Thần Linh Nghiễm Hồng kia thâm bất khả trắc, có lẽ khó đối phó, Thần Linh tộc cũng là một trong những chủng tộc thần bí, cường hãn nhất trong Minh Linh chủng tộc.

- Yên tâm.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, đối với những lời đồn về Thần Linh tộc hắn cũng biết không ít, trong năm đại chủng tộc của Minh Linh, tuy rằng không có bài danh chính thức, cũng không có ai cố gắng sắp xếp vị trí của năm đại chủng tộc Minh Linh này.

Thế nhưng người sáng suốt có thể nhìn ra, trong năm đại chủng tộc của Minh Linh, Thần Linh tộc xứng đáng được coi là đệ nhất tộc, Thiên Ma tộc thứ hai, sau đó mới là Tu La tộc và La Sát tộc, Dạ Xoa tộc trong lúc mơ hồ ở vị trí kế cuối.

Phong Du Du nghe vậy, cũng lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Trong năm đại chủng tộc của Minh Linh, Thần Linh tộc là tồn tại đặc biệt nhất, thần bí nhất, cũng thâm bất khả trắc nhất.

- Thần Linh tộc.

Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, từ các loại tư liệu ghi lại cùng với lời đồn xem ra, Thần Linh tộc ở trong năm đại chủng tộc của Minh Linh có nhân số thưa thớt nhất. So với nhân số của bốn tộc còn lại mà nói, Minh Linh tộc thậm chí không có cách nào có thể dùng hai từ thưa thớt để hình dung. Quả thực giống như một đồi cát nhỏ trên sa mạc vậy.

Tuy rằng nhân số rất thưa thớt, thế nhưng Thần Linh tộc lại không yếu một chút nào, vô số năm qua trong lúc mơ hồ đứng đầu trong năm đại chủng tộc của Minh Linh chủng tộc. Bốn tộc khác những năm qua trong lúc mơ hồ đều coi Thần Linh tộc như thiên lôi sai đâu đánh đó. Điều này đã đủ chứng minh thế lực của Thần Linh tộc mạnh mẽ ra sao.

Thần Linh tộc sở dĩ gọi là Thần Linh tộc là bởi vì người Thần Linh tộc vốn tự coi mình là một trong những chủng tộc tồn tại chí cao trong thiên địa này, không phải là thứ mà chủng tộc khác có thể đánh đồng.

Bởi vậy bất luận là một đệ tử nào của Thần Linh tộc đều có ngạo khí tuyệt đối, loại ngạo khí này quả thực cũng tới từ thiên phú của đệ tử Thần Linh tộc.

Trong hàng đệ tử của Thần Linh tộc, bất luận một ai đều có thiên phú phi thường cường hãn, so với đệ tử Cổ tộc trong nhân loại không thể nghi ngờ còn mạnh hơn nhiều.

Mà ngay cả Tu La nhất tộc luôn tự ngạo vô cùng ở trước mặt Thần Linh tộc cũng phải thu liễm lại.

Thần Linh tộc có chỗ bất đồng với bốn đại chủng tộc còn lại trong Minh Linh chủng tộc. Khí tức của bốn đại chủng tộc như Dạ Xoa, La Sát, Tu La, Thiên Ma, khí tức đều âm trầm, sát khí ngập trời hoặc là ma khí ngập trời.

Nhưng khí tức của Thần Linh tộc lại có chút quang minh, về phần lai lịch của năm đại chủng tộc trong Minh Linh mà nói, vì sao năm đại chủng tộc này lại tồn tại, chuyện này vẫn là chuyện mà không có ai biết rõ.

Thứ tất cả mọi người đều biết đó là bất luận một ai trong Thần Linh tộc đều rất mạnh, coi như ở bên ngoài cũng không có bao nhiêu người dám mạo hiểm đối phó với tộc nhân Thần Linh tộc. Bất luận là một ai đắc tội với người Thần Linh tộc, kết cục sau đó vô cùng thê thảm.

- Tĩnh tu một lát đi, ngày mai dựa vào chàng vậy.

Bắc Cung Vô Song nhìn Lục Lâm Thiên đang trầm tư, nói.

Một lát sau, màn đêm bao phủ Thương Khung chiến trường. Trên khối cự thạch lớn, Lục Lâm Thiên ngồi khoanh chân, ánh mắt khẽ đảo, quanh thân được một vòng quang mang màu vàng nhàn nhạt bao phủ.

Vào đêm, trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, trăm vạn người cũng không có rời khỏi bốn phía Chiến đài. Tất cả đều đang đợi, đợi trận chiến đỉnh phong trong đám người trẻ tuổi, đây chính là thứ tác động tới tâm tình của mọi người.

Thậm chí có thể nói, liên quan tới Hồng Hoang điện, đặc biệt là trận chiến ngày mai liên quan tới tòa Hồng Hoang điện thứ nhất cũng đủ để khiến cho các thế lực đỉnh cấp trong ba ngàn Đại thiên thế giới chú ý. Tối nay, tất cả các thế lực đỉnh cấp trong ba ngàn Đại thiên thế giới đều đang đợi.

Mà lúc này, tiêu điểm của tất cả mọi người đều tập trung vào trên người Lục Lâm Thiên và Thần Linh Nghiễm Hồng. Bất kể Lục Lâm Thiên hay là Thần Linh nghiễm Hồng, hai người đều là Chân Lý Niết Bàn, đều là nguyên soái của hai minh, tăng thêm đây là lần đầu tiên Thiên Linh cung, Thiên Địa các, Phi Thiên đạo tặc gia nhập vào Thương Khung minh, có thể nói hiện tại là người của Thương Khung minh và người Thiên La minh tranh giành một cách chân chính.

Còn tăng thêm tòa Hồng Hoang điện thứ nhất và thứ chín, cho nên lúc này hai người Lục Lâm Thiên và Thần Linh Nghiễm Hồng không chỉ đại biểu là bản thân mình đơn thuần, mà là cả vận mệnh của Đại thế giới sau lưng.

Sắc trời vào đêm, trong mật địa Thiên giới cũng dùng các loại thủ đoạn đem không ít tin tức lan truyền ra khắp Thượng Thanh thế giới.

Chương 4511: Quyết đấu đỉnh phong 1

Chung quanh Chiến đài của mật địa Thiên giới, tất cả tin tức đã sớm phong tỏa. Mà lúc này tin tức lại được lưu thông, thành tích như vậy giống như một cơn lốc khuếch tán ra toàn bộ Thượng Thanh thế giới. Người nghe thấy đều rung động mãi một lúc lâu không thể phục hồi tinh thần lại.

Trong lúc nhất thời, sau khi tin tức nhanh chóng truyền ra, những nơi tin tức đi qua, cả đám đều mừng rỡ, Thượng Thanh thế giới trong Thương Khung chiến trường lần này có thành tích như vậy thật sự khiến cho người ta khiếp sợ và hưng phấn. Nghe thấy cảm thấy máu tươi sôi trào.

Loại tin tức này truyền ra khiến cho danh khí của Phi Linh môn cũng giống như bay, không ngừng tăng vọt trên Thượng Thanh thế giới.

Nhưng mà Thượng Thanh thế giới vui mừng, các cường giả đỉnh tiêm trong Thái Minh thế giới lúc này lại hối hận đứt ruột đứt gan.

Tịch Thiên Vũ của Thái Minh thế giới ở trong Thương Khung chiến trường bị thua, chỉ đạt được một khối Hồng Hoang lệnh, còn lần này Thượng Thanh thế giới nhận được bốn tòa Hồng Hoang điện. Nếu không phải minh ước trước đó bị hủy, danh ngạch trong bốn tòa Hồng Hoang điện này, hai tòa Hồng Hoang điện chính là của Thái Hoàng thế giới.

Thế nhưng cuối cùng chỉ có một ít danh ngạch từ Hồng Hoang lệnh, hai tòa Hồng Hoang điện đại biểu cho điều gì, các cường giả đỉnh tiêm trong Thái Minh thế giới sao lại không biết cơ chứ. Chỉ tiếc bọn họ đã sớm đổi ý, bọn họ cũng chưa từng nghĩ tới lại có kết quả như vậy.

- Hay cho một Phong Hành, chiêu này rất tốt, dựa thế lui lại, rõ ràng đã sớm có mưu đồ từ trước.

Trong mật địa của Thái Minh thế giới, một đạo thân ảnh già nua nắm chặt hai tay, khuôn mặt đỏ bừng, gần như sắp bị nội thương, loại tổn thất này Thái Minh thế giới không thể thừa nhận được. Vốn lúc này Thái Minh thế giới cũng có thể theo đó mà ăn mừng, thế nhưng không ngờ bọn họ lại mạnh mẽ chặt đứt phần phúc duyên này.

Trong mật địa Thiên giới, trên không trung, một vầng trăng sáng nhu hòa lơ lửng chiếu rọi mặt đất. Ánh trăng nhu hòa giống như một tấm lụa trong suốt bao phủ sơn mạch, mặt đất phía dưới.

Khục khục.

Trên không trung, Phong Hành Thiên chủ hắt xì hơi hai cái, mái tóc màu trắng tung bay, khóe miệng nở nụ cười khổ, nói:

- Hắt xì liền hai cái, có lẽ là hai câu mắng a. Xem ra có người đang mắng ta.

- Thời điểm này có người chúc mừng ngươi còn chưa được nha.

Băng Thiên nhìn Phong Hành Thiên chủ, khóe miệng nhếch lên, nói:

- Nếu nói tới mắng chửi, lúc này người muốn mắng ngươi sợ rằng cũng chỉ có người của Thái Minh thế giới. Kết quả bực này ta có thể tưởng tượng ra, đám người của Thái Minh thế giới hiện tại có lẽ vô cùng hối hận, biểu hiện trên mắt nhất định sẽ vô cùng đặc sắc.

- Những lão gia hỏa của Thái Minh thế giới kia tự gây nghiệt a, có hối hận cũng đã muộn.

Phong Hành Thiên chủ cười nhạt một tiếng, trên khuôn mặt già nua lập tức hiện lên vẻ ngưng trọng.

Băng Thiên thấy vậy nhìn qua Phong Hành Thiên chủ rồi nói:

- Ngươi lo lắng cho ngày mai sao?

Phong Hành Thiên chủ gật đầu, nói với Băng Thiên:

- Ngươi cũng biết đó, tuy rằng hiện tại Thượng Thanh thế giới chúng ta lấy được bốn tòa Hồng Hoang điện, thế nhưng so sánh với tòa Hồng Hoang điện đầu tiên kia. Tòa Hồng Hoang điện đó mới là quan trọng nhất, nếu không nắm được tòa Hồng Hoang điện thứ nhất, về sau vẫn không chiếm được tiện nghi.

- Yên tâm đi.

Băng Thiên nhìn về phía Phong Hành Thiên chủ cười cười, nói:

- Có hắn ra tay, Thần Linh Nghiễm Hồng của Thần Linh tộc kia tuy rằng bất phàm, thế nhưng sợ rằng cũng không chiếm được tiện nghi.

- Ngày mai tất cả phải nhờ vào tiểu tử kia.

Phong Hành Thiên chủ thì thào, thấp giọng nói.

Đêm từ từ trôi qua.

Một đêm này, trong cả ba ngàn Đại thiên thế giới không biết có bao nhiêu người đang khẩn trương chờ mong.

Khi đêm tối dần dần trôi qua, sắc trời hơi sáng, trong ba ngàn Đại thiên thế giới, một mảng lớn khí tức thức tỉnh, từng ánh mắt tràn ngập tinh mang lập lòe, từng ánh mắt nhìn vào trong truyền tống trận hình chiếu thời không.

Phù.

Trong chỗ sâu trong Thương Khung chiến trường, trên khối cự thạch giống như ngọn núi, Lục Lâm Thiên ngồi khoanh chân, miệng chậm rãi thở ra một ngụm trọc khí, con mắt đang khép hờ lập tức mở ra, tinh mang trong mắt cùng với khí tức man hoang, thái cổ từ bên trong tràn ra.

Một đêm điều tức cũng khiến cho Lục Lâm Thiên điều chỉnh trạng thái của mình tới đỉnh phong. Trận chiến ngày hôm nay Lục Lâm Thiên cũng không dám chủ quan.

Sưu Sưu.

Trong Thương Khung chiến trường, trên một khối cự thạch, vô số khí tức thức tỉnh, từng ánh mắt tinh mang chớp động, cuối cùng đều nhìn về phía trước.

- Trận chiến cuối cùng sắp bắt đầu.

- Lục Soái ngày hôm nay rốt cuộc cũng ra tay.

- Không biết thực lực chân chính của Lục Soái đã tới tình trạng nào rồi.

Oanh.

Không gian khẽ run lên, khối cự thạch lướt ngang, một đạo thân ảnh đặt chân lên khối cự thạch xẹt qua không trung. Lập tức đáp xuống giữa không trung, dáng người thon dài, người mặc hoa bào màu lam, mái tóc đen nhánh búi lại thành búi, nhìn qua có vẻ cao quý. Làn da trắng nõn, khuôn mặt tuấn mỹ, anh tuấn tuyệt luân, người này chính là nguyên soái của Thiên La minh - Thần Linh Nghiễm Hồng.

Oanh.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước, trường bào màu xanh run lên, ống tay áo khẽ phất, khối cự thạch dưới chân bắn về phía trước. Đứng song song với Thần Linh Nghiễm Hồng, trên khuôn mặt cương nghị, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ, dường như lúc nào cũng nở nụ cười tà.

Ở chỗ sâu trong hư không của Thương Khung chiến trường lúc này chỉ có hai đạo thân ảnh cao ngất này lơ lửng, chung quanh vô cùng yên tĩnh.

Hai người này lẳng lặng mà đứng, thế nhưng khí tức quanh thân tràn ngập ra lại khiến cho cả hư không cảm thấy áp lực khó hiểu.

Loại áp lực vô hình này khiến cho cường giả đỉnh tiêm trong đám người cùng thế hệ ở trong Thương Khung chiến tường lúc này cảm thấy trước ngực mình dường như có một tảng đá lớn đè nặng.

Thần Linh Nghiễm Hồng lẳng lặng đứng đó, sau khi ống tay áo màu lam run lên, hắn đứng chắp tay, lạnh nhạt nhìn qua Lục Lâm Thiên, miệng nở nụ cười mê hoặc, âm thanh dễ nghe, mờ ảo truyền ra, khiến cho người nghe cảm thấy cực kỳ thoải mái, hắn nói:

- Lục Soái, thời gian không còn sớm đâu.

Lục Lâm Thiên duỗi lưng, mắt nhìn chỗ sâu trong hư không, lập tức thu hồi ánh mắt, nhìn qua Thần Linh Nghiễm Hồng rồi nói:

- Thời gian không sớm thì bắt đầu đi.

Đôi mắt đen láy dưới hai hàng lông mày kiếm bắn ra quang mang kỳ dị, tổng mắt lơ đãng toát ra tinh mang khiến cho người ta không dám khinh thường, Thần Linh Nghiễm Hồng cúi đầu nhìn qua Lục Lâm Thiên, mỉm cười nói:

- Chân Lý Niết Bàn, người lĩnh ngộ loại áo nghĩa kỳ lạ thứ năm. Từ ngày biết tới Lục Soái, trong lòng ta luôn chờ mong có một ngày có thể luận bàn một hồi với Lục Soái. Hôm nay rốt cuộc cũng có cơ hội này.

- Thật sao? Có lẽ ngày hôm nay ta sẽ khiến cho ngươi khó quên.

Lục Lâm Thiên nói.

- Mặc kệ ngày hôm nay trong chúng ta ai thắng ai thua, nhưng không thể nghi ngờ sẽ trở thành một kỷ niệm khó quên. Nhưng bất kể là vì bản thân mình hay là vì Hồng Hoang điện, hôm nay ta sẽ đánh bại Lục Soái.

Chương 4512: Quyết đấu đỉnh phong 2

Thần Linh Nghiễm Hồng nhìn Lục Lâm Thiên, trên khuôn mặt tuấn mỹ lúc này cũng có chút lạnh lùng, quanh thân có khí tức quỷ dị lan tràn ra.

- Đây cũng là câu mà ta muốn nói, vậy thì tất cả dựa vào thực lực quyết định đi.

Lục Lâm Thiên nói xong, ánh mắt lập tức nhìn vào trên người Thần Linh Nghiễm Hồng, khí tức quỷ dị trên người hắn ta chấn động, khiến cho trên người Thần Linh Nghiễm Hồng đột nhiên có nhiều thêm cảm giác quỷ dị. Khí tức quỷ dị này cực kỳ ma mị, giống như là tới từ chỗ sâu trong địa ngục, hoặc là thần thánh từ trên chín tầng trời. Loại khí tức này khiến cho người có thực lực thấp cảm thấy lạnh lẽo từ sâu trong linh hồn.

- Đúng vậy, tất cả dùng thực lực quyết định đi. Ta có thể cảm giác ra được Lục Soái sợ rằng cũng che dấu không ít. Thế nhưng thắng bại cuối cùng phải đợi tới hồi kết mới biết được.

Thần Linh Nghiễm Hồng nói.

- Cứ phóng ngựa tới, ta sẽ đón.

Lục Lâm Thiên nói.

Oanh.

Lục Lâm Thiên nói xong, hai người nhìn nhau, trong chớp mắt này, trong mắt hai người đều bốc lên chiến ý cuồn cuộn, trong cơ thể đều có khí tức hùng hồn lan tràn ra, khiến cho phiến không gian này run rẩy không ngớt.

- Khí tức thật mạnh, sắp bắt đầu rồi.

- Hai người bọn họ chiến một trận mới thực sự là quyết đấu đỉnh phong. Mặc kệ ai thắng ai thua, trận chiến này đều là truyền kỳ trong thế hệ chúng ta.

Cảm nhận chiến ý cuồn cuộn của hai người trên không trung. Đám người Vũ Thoát Phàm, Nhược Vô Trần, Tịch Thiên Vũ chăm chú nhìn lên trên không trung. Chỉ cảm nhận được khí tức của chiến ý kia cũng khiến cho bọn họ biết rõ, hai nam tử cao ngất đang giằng co mới là tồn tại cường hãn nhất trong đám người đồng lứa bọn họ.

Xoẹt.

Trên không trung, theo chiến ý trên thân hai người Lục Lâm Thiên, Thần Linh Nghiễm Hồng lan tràn ra, cả không trung không ngờ trong lúc vô hình bị ảnh hưởng. Không gian quanh thân hai người đồng thời nổi lên chấn động, thân ảnh hai người cũng đồng thời giống như quỷ dị lập tức biến mất tại chỗ không thấy.

Phanh.

Âm thanh trầm thấp bạo liệt sau khi hai người biến mất vang vọng trên trời cao. Năng lượng giống như pháo hoa rực rỡ tươi đẹp mà sáng lạn, thế nhưng lại ẩn chứa năng lượng cuồng bạo cường hãn, cùng lúc đó, hai đạo thân ảnh đồng thời bị đẩy lui.

Ngao.

Cùng một lúc, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức ngừng lui lại, bàn chân đạp mạnh hư không, nhanh như thiểm điện lần nữa vung quyền, trong lòng bàn tay có nguyên lực tuôn ra, hình thành một đạo quyền ấn màu vàng. Trong sát na, một hư ảnh cự long màu vàng rít gào phóng ra. Trong nháy mắt ngắn ngủi đã hung hăng đánh về phía Thần Linh Nghiễm Hồng.

Hư ảnh cự long màu vàng bắn ra, thân hình của Thần Linh Nghiễm Hồng cũng lập tức biến mất. Ngay khi cự long màu vàng mất đi mục tiêu, một đạo chưởng ấn đột nhiên vô thanh vô thức hiện lên trên lưng cự long màu vàng, nhanh như thiểm điện đánh vào trên hư ảnh cự long màu vàng này.

Phanh Phanh.

Kình phong bắn tứ tung, không trung mấy ngàn thước chung quanh hỗn loạn, gợn sóng trong không gian bạo liệt từng khúc. Cả không gian đều bị chấn động khiến cho sóng gió nổi lên, không gian chung quanh lập tức rạn nứt, hư ảnh cự long màu vàng chỉ một thoáng hóa thành mảnh vỡ biến mất không thấy gì nữa.

- Linh Vũ quyết.

Cùng lúc này, thân ảnh Lục Lâm Thiên lại giống như quỷ dị xuất hiện sau lưng Thần Linh Nghiễm Hồng, một đạo quyền ấn nhanh chóng được ngưng tụ, uy áp chấn nhiếp linh hồn cực lớn tràn ngập ra, không trung lập tức run lên, dùng tốc độ không thể tưởng tượng được đánh về phía Thần Linh Nghiễm Hồng.

Quyền ấn như sấm sét, nhanh như thiểm điện, trong đó ẩn chứa công kích linh hồn càng khiến cho người ta hãi hùng khiếp vía.

Trong chốc lát, quyền ấn lập tức xuất hiện sau lưng Thần Linh Nghiễm Hồng, nhưng mà khi đạo quyền ấn này sắp đánh trúng vào người Thần Linh Nghiễm Hồng, thân hình Thần Linh Nghiễm Hồng lại dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi nhanh chóng quay người, một đạo quyền ấn mang theo khí tức quỷ dị nhanh như thiểm điện đánh vào trên quyền ấn của Lục Lâm Thiên.

Oanh.

Hai đạo quyền ấn va chạm, trong sát na cả không trung hung hăng run rẩy, không gian chung quanh bị nghiền nát, lộ ra vết nứt không gian đen kịt. kình khí, năng lượng chấn động kinh khủng hóa thành một cơn lốc cuồng bạo hình tròn, đột nhiên khuếch tán ra chung quanh.

- Thần Linh diệt hồn.

- Hủy Diệt linh quyền.

- Linh Thần tam quyết.

Trong đám kình khí năng lượng khủng bố, thân ảnh Thần Linh

Nghiễm Hồng nhân cơ hội lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên. Từng đạo thủ ấn được kết, từng đạo công kích mang theo năng lượng hùng hậu dẫn động áo nghĩa thuộc tính, một mảng lớn quyền ấn, chưởng ấn bay vυ"t ra. Phô thiên cái địa đánh về phía Lục Lâm Thiên.

- Thập Phương vũ trụ ấn.

- Thiên Linh hồn nhãn.

Dưới công kích cuồng bạo như vậy, ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng hiện lên vẻ ngưng trọng. Từng đạo công kích nhanh như thiểm điện được đánh ra. Nói với tốc độ cùng với công kích liên tiếp mà nói, đây chính là thứ mà Lục Lâm Thiên mạnh, sợ rằng Thần Linh Nghiễm Hồng kia không biết được điểm này.

Rầm rầm.

Âm thanh trầm thấp, bạo liệt vang vọng không dứt bên tai. Hai đạo thân ảnh cao ngất trong giây lát giao thủ đã hơn mười chiêu. Tốc độ và không gian hỗn loạn, chấn động, người thực lực thấp một chút thậm chí còn không có cách nào nhìn rõ ràng.

Hai người trên không trung tuy rằng chỉ tùy ý giao thủ, thế nhưng lại tạo thành động tĩnh lớn như vậy. Cảnh này cũng khiến cho đám người cùng thế hệ trong Thương Khung chiến tường rung động, khuôn mặt tái nhột.

Đến thời điểm này tất cả mọi người không khó biết được, hai người Lục Lâm Thiên và Thần Linh Nghiễm Hồng này quả thực có tư cách và thực lực để trở thành nguyên soái của hai minh.

Ngoài truyền tống trận hình chiếu thời không, vô số ánh mắt đều chăm chú nhìn vào trong truyền tống trận hình chiếu thời không. Một là nguyên soái Thiên La minh, một là nguyên soái Thương Khung minh. Hai người chính là tồn tại đỉnh phong, chói mắt nhất trong đám người cùng thế hệ. Hai người này giao thủ, không biết được ai là người chiến thắng, ai là người bại cuối cùng. Ai có thể trở thành đệ nhất nhân cuối cùng.

Mà thắng bại của trận này, kết quả cuối cùng cũng khiến cho tất cả mọi người chú ý, chờ mong.

- Bạo Oanh Thiên Linh quyền.

Trên không trung, thân ảnh của Thần Linh Nghiễm Hồng quỷ mị, từng đạo quyền ấn rậm rạp chằng chịt hiển hiện. Trong chốc lát vây quanh không trung quanh thân Lục Lâm Thiên, vô số quyền ấn giống như sấm sét đều đánh xuống.

- Tam Thiên Lưu Vân thủ.

Gió nổi mây phun, cuồng phong rít gào, trong sát na ngắn ngủi, ngay trên không trung chấn động khiến cho người ta hãi hùng khiếp vía kia, trong tầng mây cuồn cuộn nổi lên rung động kỳ dị, lập tức vô số đạo thủ ấn khuếch tán, khí tức hủy diệt lập tức va chạm vào trên từng đạo quyền ấn kia.

Tam Thiên Lưu Vân thủ, dùng tu vi của Lục Lâm Thiên hiện tại thúc dục ra, uy năng của nó đủ để tới tình trạng khủng bố.

Vô số quyền ấn, chưởng ấn chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi lập tức va chạm vào nhau, bắn ra từng đường vòng cung đen kịt. Năng lượng giống như cơn lốc bài sơn hải đảo khuếch tán ra.

Chương 4513: Cuộc chiến của bán thánh khí

Rầm rầm rầm.

Giữa không trung, từng đạo âm thanh bạo liệt trầm thấp liên tiếp vang vọng giống như phản ứng dây chuyền, năng lượng khủng bố chấn động giống như một cơn hồng thủy trút xuống rồi khuếch tán. Năng lượng phô thiên cái địa quét ngang trời cao, khiến cho cả trời xanh rung động, lắc lư, run rẩy.

Trong lúc năng lượng khuếch tán, hai đạo thân ảnh một lam, một xanh da trời bị đẩy lui, chân đều đạp mạnh hư không, đột nhiên đứng lơ lửng.

Trên không trung, hai người nhìn nhau, trong mắt đều có một chút khïếp sợ. Sau khi điên cuồng giao thủ một phen, nhìn như cuồng bạo không ngớt, thế nhưng trong lòng hai người đều rõ ràng, vừa rồi chỉ mới là thăm dò lẫn nhau mà thôi. Trong lúc thăm dò, đối với thực lực của đối phương hai người đều hiểu hơn không ít. Chính bởi vì như thế, trong mắt hai người mới hiện lên vẻ khïếp sợ, không có cách nào che dấu.

- Xem ra muốn phân thắng bại phải dùng toàn lực mới được.

Thần Linh Nghiễm Hồng nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên vẻ khïếp sợ, lập tức chuyển thành chiến ý. Loại chiến ý này thậm chí còn khiến cho trong mắt hắn tràn ngập vẻ chờ mong, hưng phấn, hắn nói:

- Lục Soái quả nhiên không để cho ta thất vọng, có thể nói một câu, đã rất nhiều năm qua, bên trong đám người cùng thế hệ không ai có thể khiến cho ta vận dụng toàn lực, mà bây giờ, chúc mừng Lục Soái đã làm được điều này.

- Cũng rất nhiều năm rồi trong đám người cùng thế hệ không có ai khiến cho ta phải dùng toàn lực.

Lục Lâm Thiên nhìn Thần Linh Nghiễm Hồng, quang mang màu vàng nhàn nhạt quanh thân tràn ra, sắc bén mà lạnh lẽo. Chiến ý trong mắt sôi trào, những năm gần đây, theo tu vi thực lực được đề cao, đặc biệt là sau khi từ lúc tiến vào trong Thương Khung chiến trường, Lục Lâm Thiên từ lâu đã không còn gặp được địch thủ, kể cả lần trước trên Chiến đài trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới chiến một trận với Phong Du Du, khi đó nàng cũng không khiến cho Lục Lâm Thiên dùng toàn lực.

Mà Thần Linh Nghiễm Hồng trước mắt là người đầu tiên, là đệ nhất nhân trong đám người cùng thế hệ. Vừa rồi tuy rằng chỉ mới thăm dò thế nhưng cũng đã kí©ɧ ŧɧí©ɧ chiến ý của Lục Lâm Thiên, giao thủ với cường giả đỉnh phong trong đám người cùng thế hệ, chuyện này cũng khiến cho chiến ý của Lục Lâm Thiên ngập tràn.

- Vậy thì hôm nay toàn lực chiến một trận đi.

Thần Linh Nghiễm Hồng nói xong, trên trán của hắn có một đạo lưu quang màu vàng lướt đi. Lưu quang lập tức hóa thành một thanh quải trượng màu vàng, tràn ngập kim quang rực rỡ. Toàn thân khắc vô số ký tự giống như phạm văn, quang mang lập lòe, tràn ngập phạm âm giống như tiếng sấm. Phạn văn bên trên giống như không ngừng rung động.

- Phật Nộ Kim Cương trượng.

Dương Quá và những người khác nhìn lên trên không trung, thứ Thần Linh Nghiễm Hồng gọi ra chính là Phật Nộ Kim Cương trượng, đứng trong thập đại Bán thánh khí. Đây không còn là hư ảnh Phật Nộ Kim Cương trượng ngày hôm qua giao thủ với Dương Quá nữa. Mà lúc này thứ Thần Linh Nghiễm Hồng gọi ra chính là Phật Nộ Kim Cương trượng thực sự.

Oanh.

Phật Nộ Kim Cương trượng xuất hiện, uy áp kinh người tới tận cùng hàng lâm trong trời xanh, chung quanh Phật Nộ Kim Cương trượng, một vòng quang mang màu vàng rực rỡ lập tức lan tràn ra chung quanh, giống như mặt trời mọc lên ở phía đông, bao phủ trời xanh, dưới quang mang giống như phật hàng lâm, phạm âm vang vọng, rung động lòng người.

- Lục Soái, Tử Lôi Huyền đỉnh của Tuyên Cổ điện có lẽ ở trên người của ngươi a.

Mắt nhìn Lục Lâm Thiên, Thần Linh Nghiễm Hồng vung tay, Phật Nộ Kim Cương trượng lập tức được hắn nắm chặt trong tay, trong mắt hiện lên vẻ chờ mong, hắn nói:

- Không biết là Tử Lôi Huyền đỉnh của ngươi mạnh hay là Phật Nộ Kim Cương trượng của ta thắng.

- Cái đó phải thử qua mới biết rõ được.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên, trường bào màu xanh tung bay, quanh thân lập tức có một mảnh quang mang màu tím tuôn ra, trong lòng bàn tay phải, một đạo lưu quang màu tím đột nhiên xoay tròn trong lòng bàn tay phải.

Oanh.

Đạo lưu quang màu tím này xuất hiện, cả không trung bỗng nhiên lan tràn ra khí tức quỷ dị. Một cảm giác nguy hiểm cực đổ bắt đầu từ giữa không trung lan tràn ra, lôi vân màu tím cũng đột nhiên cuồn cuộn kéo tới giữa không trung. Có điện mang lưu chuyển. Trong lôi vân màu tím có điện mang lập lòe, khí tức khiến cho trong lòng người ta rung động, run sợ lập tức truyền ra. Khiến cho tất cả mọi người trong Thương Khung chiến trường cảm thấy tim đập nhanh hơn.

- Tử Lôi Huyền đỉnh.

Từng ánh mắt nhìn vào bên trên, ánh mắt Thần Linh Nghiễm Hồng cũng chăm chú nhìn vào đạo lưu quang màu tím trong tay Lục Lâm Thiên, lưu quang thu liễm, một đại đỉnh màu tím hiển hiện, uy áp kinh người khiến cho người ta nhìn vào cũng phải hãi hùng khîếp vía.

- Đi.

Mắt nhìn Tử Lôi Huyền đỉnh hiển hiện, ánh mắt Thần Linh Nghiễm Hồng khẽ đảo, trong miệng quát ra một chữ đi. Phật Nộ Kim Cương trượng trong tay giống như lưu quang màu vàng phá không rời đi, tiếng phạm âm vang vọng trên trời cao, giống như phật hiệu vang vọng trong thế gian.

Ông ông ông ông.

Những nơi Phật Nộ Kim Cương trượng đi qua, từng đạo phật quang ở trên trời giáng xuống, giống như vạn phật giận dữ, muốn thanh lọc vạn vật, sinh linh trong thế gian này.

- Đi.

Lục Lâm Thiên vung tay lên, Tử Lôi Huyền đỉnh trong lòng bàn tay rời khỏi tay, lôi vân màu tím cuồn cuộn, từng đạo sấm sét màu tím hội tụ. Tử Kim Huyền Lôi phô thiên cái địa hàng lâm. Quang mang bắn ra bốn phía, không gian quanh thân bị phá hủy thành hư không đen kịt, dưới sự rực rỡ, chói mắt ẩn chứa lực lượng hủy diệt vô cùng.

Ông ông.

Phật quang, sấm sét giao thoa, không gian rực rỡ mà hỗn loạn, chói mắt mà hủy diệt.

Phật Nộ Kim Cương trượng tung hoành trời xanh, tách ra quang mang giống như mặt trời ban trưa. Vô số phật quang hội tụ thành một biển phật quag. Trong đó từng đạo phật quang đều ẩn chứa lực lượng tịnh thế, giống như thiên thạch lao về phía Tử Lôi Huyền đỉnh.

Ầm ầm.

Tử Lôi Huyền đỉnh lơ lửng trên không trung, mang theo màu tím nhanh như thiểm điện phóng về phía trước. Không ngừng liên tục đánh ra từng đạo sấm sét màu tím hội tụ thành một biển sấm sét màu tím che khuất bầu trời.

Từng đạo Tử Kim Huyền lôi giống như cánh tay tựa như một đầu cự mãng màu tít rít gào trên không trung, tiếng ầm ầm không ngừng vang vọng. Vô số đạo sấm sét màu tím mang theo sấm sét chói mắt phô thiên cái địa đánh xuống. Giống như là một cơn mưa to, lôi uy đáng sợ tràn ngập hự không, dường như có thể phá hủy tất cả.

Ầm ầm.

Vô số Tử Kim Huyền Lôi cường hãn điên cuồng đánh xuống, cả phiến hư không dưới sấm sét điên cuồng đánh xuống như vậy xuất hiện từng vết nứt không gian dài, đen kịt, khí tức hủy diệt, bá đạo.

Phật quang, Tử Kim Huyền Lôi va chạm, hai kiện Bán thánh khí giao phong. Trên trời cao lập tức vang vọng tiếng nổ không ngớt, từng đạo âm thanh bạo tạc khiến hco linh hồn người ta mê muội, khiếp vía. Giống như sâu trong linh hồn bị va chạm mạnh, trong lúc mơ hồ có cảm giác mê muội, giống như linh hồn cũng bị chấn nát.

Chương 4514: Chín mũi tên hợp thành một 1

Hai kiện Bán thánh khí giống như hoàn toàn tự mình giao thủ, căn bản không cần hai người khống chế. Lúc này Phật Nộ Kim Cương trượng của Thần Linh Nghiễm Hồng không giống như lúc quyết đấu với Thánh Hoàng Chấn Thiên Kiếm của Dương Quá ngày hôm qua. Hai kiện Bán thánh khí chỉ xuất ra hư ảnh bằng năng lượng, mà bây giờ hai kiện Bán thánh khí lại chân chính quyết đấu.

Hai kiện Bán thánh khí quyết đấu, cảnh tượng kinh hãi thế tục căn bản khó có thể diễn tả bằng lời, uy áp kinh thiên kia khiến cho những cường giả đỉnh phong trong đám người cùng thế hệ ở sâu trong hư không của Thương Khung chiến trường cũng chỉ có thể ngước nhìn lên. Đến thời điểm này tất cả mọi người mới biết được, giữa đỉnh phong và tuyệt đỉnh khác biệt như thế nào. Cũng chỉ có hai đạo thân ảnh cao ngất trên không trung kia mới chính thức là đệ nhất nhân trong đám người cùng thế hệ.

- Thần Linh chân thân.

Phật Nộ Kim Cương trượng và Tử Lôi Huyền đỉnh tự mình chiến đấu kinh người trên không trung, chiến ý trong mắt Thần Linh Nghiễm Hồng cũng tới mức tận cùng. Thân hình cao ngất giống như cọc tiêu của hắn lập tức bành trướng rồi hóa thành một đạo thân ảnh cực lớn.

Oanh.

Đạo thân hình cực lớn này xẹt qua không trung rồi lơ lửng đứng sừng sững trên không trung, thân hình cực lớn này giống như một ngọn núi, thế nhưng bộ dáng lại không có bất kỳ vẻ dữ tợn nào, ngược lại còn có bộ dáng hòa ái giống như là phật, chỉ là bằng vào uy áp từ trên thân hình cực lớn có bộ dáng hòa ái giống như chân thân của phật tổ kia khiến cho chúng sinh phủ phục.

- Uy áp thật mạnh, đây là Thần Linh chân thân của Thần Linh tộc sao?

Thần Linh chân thân cực lớn đứng sừng sững trên không trung, vô số cường giả trẻ tuổi đỉnh phong lúc này đều rung động.

- Thanh Linh Khải giáp, Hổ biến.

Mắt nhìn Thần Linh chân thân khổng lồ đứng sừng sững trên không trung, trong mắt Lục Lâm Thiên hiện lên tinh mang nhàn nhạt, tâm thần khẽ động, khí tức cường hãn quanh thân lập tức điên cuồng khởi động.

Rống.

Một tiếng hổ gầm vang vọng, dưới ánh mắt của mọi người nhìn vào, thân hình Lục Lâm Thiên chỉ trong thoáng chốc bành trướng, mở rọng, hóa thành một đầu cự hổ khổng lồ. Con mắt nhìn chằm chằm về phía trước, lân phiến trên người giống như lưỡi đao, tràn ngập điện mang quanh quẩn, uy thế kinh người.

- Lục Lâm Thiên này rốt cuộc đang dùng thủ đoạn nào, tại sao lại có thân hình cự hổ, dường nhưu uy thế còn rất mạnh a.

Mắt nhìn biến hóa của Lục Lâm Thiên, nhìn thân hình cự hổ bá đạo mà uy mãnh, đám người La Mỹ, Bà Tu Mỹ Ngọc, Bà Di cùng với những người khác khiїếp sợ.

Sưu Sưu...

Thần Linh chân thân khổng lồ của Thần Linh Nghiễm Hồng nhìn thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên, bỗng nhiên thân hình khổng lồ xẹt qua trời cao, ánh mắt đột nhiên co rút lại, mấy đạo chỉ ấn tựa như lưỡi đao nhanh như thiểm điện xẹt qua không gian, giống như lưu quang xé rách không trung, bắn về phía thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên.

Đối mặt với mấy đạo chỉ ấn đang như lưu quang lướt tới, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước có vẻ nguwngh trọng. Mà trong khi mấy đạo chỉ ấn xuất hiện trước người, thân hình cự hổ khổng lồ tạo thành tư thế mãnh hổ chụp mồi, vận sức chờ phát động, thân hình cự hổ khổng lồ đột nhiên phất trảo một cái.

Oanh.

Trong chốc lát này, không trung run lên, khí tức quỷ dị từ trên thân hình cự hổ không lồ chấn động, lan tràn ra, khí tức bắt đầu khởi động. Lúc này gợn sóng không gian giống như thời không thác loạn, lấy thân hình cự hổ khổng lồ làm trung tâm bắt đầu lan tràn ra, cả phiến không gian này run rẩy.

- Thời Không Hư Lao.

Trong khi mấy đạo chỉ ấn xuất hiện trước người thân hình cự hổ khổng lồ, cả không gian lập tức thác loạn, trong phiến thiên địa này tràn ngập áo nghĩa không gian và áo nghĩa thời gian. Dưới ảnh hưởng của lực lượng không gian và thời gian, mấy đạo chỉ ấn giống như lưu quang của Thần Linh Nghiễm Hồng bị nghiền nát, sau đó lắc lư, biến mất trên không trung, chỉ ấn nhẹ nhàng bị hóa giải.

- Áo nghĩa thời gian và không gian dung hợp lại với nhau. Lục Lâm Thiên này quả thực cường hãn vô cùng.

Đám người Bà Tu Mỹ Ngọc, Nhược Vô Trần, Bà Di, Vũ Thoát Phàm, Tịch Thiên Vũ đều khiếp sợ không thôi. Áo nghĩa thời gian và áo nghĩa không gian, hai loại áo nghĩa kỳ lạ này dung hợp với nhau, đây là điều mà người bình thường khó có thể làm được.

Lúc này không gian thác loạn kia chính là Thời Không Hư Lao mà Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ ra. Không gian hỗn loạn này không chỉ có hóa giải chỉ ấn của Thần Linh Nghiễm Hồng, cũng khiến cho Thần Linh chân thân khổng lồ của Thần Linh Nghiễm Hồng lập tức bị ngăn cản. Thân hình hắn ta giống như lâm vào trong vũng bùn, từng vết nứt không gian đen kịt giống như quang nhận bắn về phía xa.

Sưu Sưu.

Vô số vết nứt không gian lan tràn ra chung quanh, tất cả ven đường đều bị phá hủy, hai mắt Thần Linh Nghiễm Hồng lập tức hiện lên vẻ ngưng trọng. Quang mang quanh thân lần nữa đại thịnh, chấn động nương theo âm thanh giống như phạm âm vang vọng, năng lượng chấn động khiến cho không gian nứt vỡ từng khúc. Khiến cho vết nứt không gian đen kịt của Thời Không Hư Lao không có cách nào lan tràn tới gần thân hình, thân hình khổng lồ dần dần thoát khỏi Thời Không Hư Lao bao phủ.

Chỉ trong hai chớp mắt, Thần Linh chân thân khổng lồ của hắn từ trong nháy mắt thoát thân ở trong đó ra, cùng lúc, hắn khẽ phất tay đánh ra một đạo chưởng ấn giống như thiên thạch. Chưởng ấn nương theo xu thế mạnh mẽ, dùng tốc độ không thể tưởng tượng được trong nháy mắt xuất hiện trước thân hình cự hổ của Lục Lâm Thiên.

Dưới đạo chưởng ấn này, không gian chung quanh liên tiếp bị hủy diệt, nứt vỡ. cảm giác nguy hiểm cực độ trong nháy mắt bao phủ toàn bộ thiên địa.

Chỉ là lúc này này, thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên được quang mang màu vàng phô thiên cái địa bao phủ, kim quang rực rỡ che khuất bầu trời. khí tức sắc bén lạnh lẽo lan tràn, hổ trảo bên phải giơ tay đón lấy đạo chưởng ấn đang đánh tới kia.

Oanh.

Một đạo thủ ấn cực lớn màu vàng tràn ngập kim quang rực rỡ đột nhiên phá không đánh ra, giống như phật quang phổ chiếu, kình khí lạnh lẽo sắc bén tựa như quang mang bao phủ trời xanh.

Phanh.

Dưới âm thanh trầm thấp bạo liệt, hai đạo chưởng ấn va chạm, khiến cho không gian chung quanh mang theo khe nứt đen kịt lập tức vỡ nát, năng lượng khủng bố giống như cơn lốc khuếch tán. Khi cơn lốc năng lượng cuồng bạo khuếch tán tới một phạm vi nhất định mới từ từ dừng lại, lặng lẽ không một tiếng động biến mất trong thiên địa.

Xoạt Xoạt.

Hai đạo thân ảnh khổng lồ cùng lúc vừa chạm vào lập tức phân ra, đều bị đẩy lùi về phía sau.

- Thần Linh Chân thân thật mạnh.

Thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên bị đẩy lui, lần nữa hắn lại ý thức được, luận bản thể, Nhân tộc quả thực là yếu nhất, Thần Linh chân thân của Thần Linh tộc so với Tu La chân thân của Tu La nhất tộc còn cường hãn hơn nhiều.

Mà Thần Linh Chân thân do Thần Linh Nghiễm Hồng này thúc dục, không thể nghi ngờ còn mạnh hơn nữa, thực lực bản thể quá mức cường hãn, loại cường hãn này thậm chí còn làm ảnh hưởng tới linh hồn, không phải là thứ mà người có tu vi đồng cấp bình thường có khả năng chống lại.

Chương 4515: Chín mũi tên hợp thành một 2

- Lục Lâm Thiên kia thật mạnh, không ngờ có thể so sánh với Thần Linh chân thân của nguyên soái.

Nếu nói ngay từ đâu thân hình cự hổ của Lục Lâm Thiên đối với đám người Bà Tu Mỹ Ngọc, Bà Di là khiến cho bọn họ khiếp sợ mà nói, hiện tại đám người Bà Tu Mỹ Ngọc đang kinh hãi. Thần Linh chân thân mạnh bao nhiêu trong lòng bọn họ đều hiểu rõ. Đây không phải là thứ mà người bình thường có thể chống lại. Mà vừa rồi, Lục Lâm Thiên không chỉ chống lại được, mà ngược lại dường như còn giống như không rơi vào thế hạ phong.

- Thần Linh chân thân, Thần Linh Hoàng Tiễn, Huyền Tiễn, Địa Tiễn, Tam Tiễn diệt không.

Thân hình cực lớn của Thần Linh Nghiễm Hồng bị đẩy lui, đôi mắt to lớn khẽ đảo, khí tức quỷ dị giống như từ chỗ sâu địa ngục, lại giống như thánh khiết từ trên chín tầng trời tuôn ra. Trong không gian rộng lớn đột nhiên xuất hiện ba mũi tên. Ba mũi tên bằng năng lượng giống như ba đạo lưu quang mang theo ba đạo tàn ảnh phóng thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Oanh Oanh Oanh.

Ba mũi tên đánh ra, thiên địa run rẩy, trời xanh rung chuyển, tựa như bốn tiếng sấm hung hãn vang vọng.

Đôi mắt hổ của Lục Lâm Thiên nhảy lên, cả không gian quanh thân hình cự hổ đột nhiên run lên, quang mang trắng xanh đột nhiên bắt đầu khởi động.

Xoẹt.

Bỗng nhiên, từng đạo âm thanh sắc bén từ trên thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên vang lên, âm thanh trầm thấp vang vọng, vang vọng núi sông. Âm vang, giống như có thể vang vọng trên mây xanh, hư không, như sấm bên tai, khiến cho linh hồn người ta run rẩy.

Trong sát na ngắn ngủi, phía trên thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên xuất hiện từng đạo quang mang động lòng người, sau đó hóa thành từng cánh chim giống như kim loại dang rộng ra. Âm thanh sắc bén vang vọng. Vô số cánh chim trên lưng hổ mở rộng, ngưng tụ tạo thành một đôi cánh màu xanh trắng, tầng tầng lớp lớp, tương liên chặt chẽ với nhau tạo thành một đôi cánh hoàn chỉnh.

Trên đôi cánh động lòng người này thậm chí còn có khí tức man hoang, cổ xưa lan tràn, chỉ một thoáng thân hình cự hổ hóa thành một đầu phi hổ khổng lồ, cao quý mà khí phách, hùng hồn mà hung hãn.

Xoẹt.

Trong lúc ba mũi tên bằng năng lượng đánh tới trước người Lục Lâm Thiên, hai cánh của phi hổ khẽ vỗ, hai tiếng nổ lớn vang lên, khí tức khủng bố phóng ra, thẩm thấu vào trong không gian. Không gian sau lưng cự hổ hiện lên khe nứt đen kịt, không gian chung quanh thân hình khổng lồ hỗn loạn, chấn động, dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi tránh đi từng mũi tên bằng năng lượng, không lùi mà tiến, lao thẳng tới Thần Linh Nghiễm Hồng.

- Thần Linh chân thân, Thần Linh Thiên tiễn.

Đôi mắt của Thần Linh Nghiễm Hồng trầm xuống, thủ ấn cực lớn đẩy ra, một mũi tên bằng năng lượng giống như thiểm điện lần nữa bắn ra. Mũi tên hóa thành lưu quang, mang theo vết nứt không gian đen kịt giống như một chiếc đai lưng lơ lửng trên phía chân tời. Mũi tên này không thể nghi ngờ so với ba mũi tên trước đó còn có uy thế mạnh mẽ hơn nhiều. Năng lượng thiên địa khiến cho thiên địa bạo động, khí thế ngút trời.

Ông.

Thân hình cự hổ khổng lồ xẹt qua không gian, phía trên hổ trảo chẳng biết từ khi nào đã nắm lấy một thanh trường cung cổ xưa, giống như phượng mà giống như rồng, bí văn quanh quẩn, tiếng sấm minh vang vọng không ngừng, đây chính là Truy Phong Chiến Thiên cung của Lục Lâm Thiên.

- Truy Phong Chiến Thiên cung, chín tiễn quy nhất.

Phi Hổ rít gào, không gian chung quanh xuất hiện khe nứt đen kịt, chỉ một thoáng có một tia sáng chói mắt lan tràn ra chung quanh. Hổ trảo kéo cung, liên tiếp chín đạo năng lượng chói mắt giống như chín mũi tên từ trong tay Lục Lâm Thiên được ngưng tụ ra. Truy Phong Chiến Thiên cugn được kéo căng, chín mũi tên bằng năng lượng bỗng nhiên hóa thành chín đạo lưu quang, chín mũi tên cùng bắn ra một lúc, chín mũi tên nhanh chóng hóa thành một thể.

Khi Truy Phong Chiến Thiên cung mạnh nhất có thể một lần bắn ra chín mũi tên, chín mũi tên phát ra cùng lúc, có thể xé rách không gian, xuyên thủng trời xanh, uy lực vô cùng.

Mà Lục Lâm Thiên bắn ra chín mũi tên cùng lúc, chín mũi tên quỷ dị, mũi tên bằng năng lượng dùng tốc độ như thiểm điện xẹt qua không gian. Những nơi nó đi qua không gian hỗn loạn, hư không rạn nứt tạo thành vô số khe nứt đen kịt lơ lửng trên không trung.

Sưu..

Hai mũi tên va chạm, quang mang năng lượng đại thịnh, hai mũi tên giằng co, thế nhưng cũng không tạo thành tiếng nổ quá lớn. Một lát sau, hai mũi tên bằng năng lượng tiêu tán.

- Thần Linh Thiên Thú Quyết.

Ngay khi hai mũi tên bằng năng lượng đồng thời tiêu tán, Thần Linh chân thân cực lớn của Thần Linh NGhiễm Hồng lần nữa xuất động, hai tay tạo thành thủ ấn quỷ dị, lập tức một hư ảnh dị thú quỷ dị cực lớn, giống rồng mà lại giống hổ, lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Rống.

Những nơi thú ảnh cực lớn này đi qua, không gian ven đường xuất hiện khe nứt đen kịt, tràn ngập khí tức hung mãnh khiến cho người ta không có cách nào kháng cự, kình phong phô thiên cái địa khuếch tán ra chung quanh, xé rách không gian chung quanh, khiến cho người ta có cảm giác thị giác bị trùng kích.

Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm về phía trước, điện mang quanh thân quanh quẩn, trên tay phải xuất hiện một đoàn quang mang bằng năng lượng lớn mười mấy thước, bốn đầu thú thể Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ bằng năng lượng nhanh chóng truy đuổi nhau ở bên trong.

- Tứ Thần Quyết.

Miệng hổ quát lên một tiếng, quang mang năng lượng trong tay Lục Lâm Thiên được đẩy ra. Đoàn quang mang kia xuyên qua không gian nhanh chóng bành trướng, quang mang chói mắt giống như mặt trời lên cao từ bên trên đoàn quang mang này bắn ra.

Rống.

Ngao.

Chi....

Trong đoàn quang mang năng lượng kia, bốn đầu Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ bằng năng lượng rít lên, thân hình nhanh chóng bành trướng rít gào liên tục hóa thành một vòng xoáy đen kịt khủng bố trong không gian. Bốn cỗ lực lượng kinh khủng, hội tụ tràn ngập thiên địa. Chỉ trong thoáng chốc hung hăng va chạm với thú ảnh do Thần Linh Nghiễm Hồng vừa mới ngưng tụ ra.

Ầm ầm.

Giao phong như vậy dưới ánh mắt hoảng sợ của mọi người, tiếng nổ vang trầm thấp lập tức đột nhiên vang vọng trong phiến thiên địa này. Âm thanh như sấm sét xuất hiện, khiến cho trong đầu người ta có cảm giác va chạm, tai ùng ùng, năng lượng khủng bố chấn động khiến cho không gian chung qunah rạn nứt rồi bị nghiền nát, trời xanh sụp đổ tạo thành một phiến hư không.

Xoẹt.

Năng lượng kính khí kinh người rung động giống như sóng to gió lớn trên không trung, hóa thành quang mang khuếch tán ra bốn phía, không gian nhanh chóng xuất hiện từng vòng rung động đen kịt lan tràn ra bốn phía.

Xoạt Xoạt.

Dưới kình khí rung động bực này, thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên lại một lần nữa lảo đảo lui lại, trong mắt hổ cũng hiện lên một chút khiïếp sợ. Hắn không ngờ Thần Linh Nghiễm Hồng lại mạnh mẽ tới tình trạng như vậy. Ngay cả Tứ Thần Quyết của hắn cũng có thể chống lại.

Oanh.

Thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên ổn định lại, Thần Linh chân thân khổng lồ của Thần Linh Nghiễm Hồng xẹt qua không gian, từng đạo khí tức quỷ dị quanh thân từ trong cơ thể hắn tràn ra.

Chương 4516: Uy áp quá manh mẽ

Đồng thời hắn phất tay đánh ra một đạo quyền ấn giống như phật quang mang theo khí tức hủy diệt hung hăng phóng về phía Lục Lâm Thiên. Năng lượng cuồng bạo kinh người nương theo quang mang chói mắt giống như phật quang lan tràn ra chung quanh.

- Nhất Quyết Thôn Thiên thế, Nhất Quyền chấn bát hoang.

Đôi mắt hổ cực lớn của Lục Lâm Thiên bỗng nhiên biến đổi, hai cánh chấn vỡ không trung, trong nháy mắt ngắn ngủi, thân hình cự hổ khổng lồ tràn ngập khí thế bá đạo, lạnh lẽo, hổ trảo nắm chặt thành quyền. Một đạo quyền ấn mang theo hư không vặn vẹo đánh ra.

Hai đạo quyền ấn chỉ trong thoáng chốc va chạm, năng lượng giống như quang mang khuếch tán. Vô số vết nứt không gian đen kịt xuất hiện chung quanh. Không gian thiên địa lập tức sụp đổ, cả phiến không gian lớn liên tiếp nổ tung, giống như là diệt thế.

- Thực lực thật mạnh, hai người này quá mức khủng bố.

- Hai người này há chỉ là cường giả đỉnh phong trong đám người cùng thế hệ. Coi như là trong cả thiên địa có bao nhiêu cường giả có được thực lực như vậy...

Sâu trong Thương Khung chiến trường, mọi người nhìn nhau, trong mắt đều hiện lên vẻ rung động khó có thể thu liễm, dưới khí tức của thực lực, uy năng của năng lượng, bọn họ đều có thể cảm nhận được rõ ràng nó kinh khủng ra sao.

Bất luận một người nào ở đây đều là tồn tại giống như lông phượng sừng lân trong thiên địa này, thế nhưng lúc này trước mặt hai đạo thân ảnh khổng lồ kia, trong lòng bọn họ đều hiểu rõ, so sánh với hai người này, bọn họ mặc cảm, tự tin, căn bản không thể so sánh.

Dưới vòm trời mênh mông, bao la mờ mịt, trên không trung, một đạo thân ảnh già nua ở trong mây mù, không gian chung quanh thân hình chấn động, thân ảnh như ẩn như hiện, mông lung khiến cho người ta không thể nhìn thấy rõ, giống như hòa hợp làm một thể với thiên địa vậy.

Bỗng nhiên, thân ảnh già nua này nhìn qua Truyền tống trận hình chiếu thời không phía dưới, tinh mang trong hai mắt run run, khiến cho cả thiên địa trong lúc vô hình cũng run theo, thì thầm nói:

- Bát Hoang Thiên Địa Quyết, là Bát Hoang Thiên Địa Quyết của tên kia. Lục Lâm Thiên này có quan hệ với lão gia hỏa kia. Nhiều năm như vậy lão gia hỏa kia cũng không có buông tha, rốt cuộc cũng cam lòng lộ diện.

Ầm ầm.

Trong chớp mắt ngắn ngủi, hai đạo quyền ấn nhanh chóng va chạm, giống như thiên thạch va chạm, dư âm đáng sợ giống như hủy diệt còn lại chỉ trong thoáng chốc giống như biển gầm vang vọng trên không trung.

Xoạt Xoạt.

Va chạm như v ậy rốt cuộc khiến cho thân hình khổng lồ của Thần Linh Nghiễm Hồng lảo đảo lui lại.

Trong chớp mắt ngắn ngủi này, cũng trong sát na này, Lục Lâm Thiên dựa thế đánh về phía trước. khí tức hủy diệt bỗng nhiên từ trong cơ thể hàng lâm, uy áp bao phủ trời cao, uy thế hủy diệt tràn ngập, khí tức hủy diệt vô cùng vô tận từ trong hư không thẩm thấu ra.

Oanh.

Trong nháy mắt, lấy Lục Lâm Thiên làm trung tâm, khí tức hủy diệt lan tràn ra chu không, khí tức này giống như muốn hủy diệt muôn dân trăm họ.

- Nhị Quyết Nghịch Thiên thế, Nhất Chỉ hủy thiên địa.

- Tam Quyết Chuyển Thiên thể, Nhất cước toái sơn hà.

Tiếng quát trầm thấp từ trong miệng cự hổ truyền ra, thủ ấn được hổ trảo ngưng kết, hư không chung quanh rung chuyển vặn vẹo, trong sát nan ngắn ngủi, một đạo chỉ ấn cùng với cước ấn cùng lúc hiển hiện trên vòm trời. Lập tức đánh về phía Thần Linh Nghiễm Hồng.

Chung quanh chỉ ấn, hư không nứt vỡ, vạn vật bị diệt sát, khiến cho lòng người sinh ra sự tuyệt vọng, khí tức cuồn cuộn hủy diệt hàng lâm nhân gian.

Chỗ cước ấn, cước ấn giống như phá hủy tất cả sinh cơ, lực lượng phá hủy bá đạo đủ để khiến cho thần hồn của kẻ yếu bị diệt sát.

Rầm rầm rầm.

Một đạo chỉ ấn cùng với cước ấn đồng thời được ngưng tụ ra, trên không trung, không gian liên miên, vô cùng vô tận đột nhiên liên tiếp nổ tung, khiến cho lòng người rung động không hiểu, hãi hùng khïếp vía.

Dưới năng lượng hủy diệt bá đạo như vậy, khi Thần Linh Nghiễm Hồng ổn định thân hình, trong mắt cũng hiện lên vẻ ngưng trọng. Thần Linh chân thân khổng lồ lập tức được quang mang chói mắt bao phủ vào bên trong. Quang mang chói mắt đồng thời khuếch tán ra chung quanh, khí tức quỷ dị cuồn cuộn nương theo uy áp của Chân Lý Niết Bàn giống như Thiên Uy từ trên trời cao cuồn cuộn lan tràn ra.

Ầm ầm.

Mà trong chớp mắt này, trời cao trong lúc mơ hồ vang lên tiếng sấm minh, gió nổi mây phun, ánh sáng giống như phật quang rực rỡ.

Sưu.

Chỉ ấn, cước ấn bá đạo, hủy diệt phá hủy tất cả sinh cơ, khí tức hủy diệt hàng lâm. Dưới vô số ánh mắt lập tức đánh vào vòng quang mang bao phủ thân hình cực lớn của Thần Linh Nghiễm Hồng. Loại va chạm này khiến cho trong lòng người xem nhịn không được nhảy dựng lên, nín thở nhìn về phía trước. Mà ngay cả trên không trung cũng đột nhiên yên ắng vô cùng quỷ dị.

Xoẹt.

Chỉ là sự yên ắng trong ngắn ngủi này, quang mang giống như phật quang quanh thân Thần Linh Nghiễm Hồng chấn động kịch liệt, trong lúc mơ hồ rạn nứt, chỉ là không có rạn nứt hoàn toàn.

Quang mang giống như phật quang trên vòng quang mang bao phủ thân hình Thần Linh Nghiễm Hồng lại khiến cho chỉ ấn, cước ấn mang theo khí tức bá đạo, hủy diệt dần dần tiêu tán. Năng lượng phá hủy tất cả, hủy diệt vạn vật trong thế gian cuối cùng lại không có cách nào triệt để làm gì được Thần Linh Nghiễm Hồng.

Rầm rầm...

Không gian chấn động không ngớt, dưới vô số ánh mắt ngốc trệ, thân hình cự hổ khổng lồ không ngờ lại thừa cơ xuất hiện trước vòng quang mang trong lúc mơ hồ rạn nứt bên ngoài thân hình khổng lồ của Thần Linh Nghiễm Hồng, từng đạo thủ ấn được ngưng kết.

Thủ ấn được ngưng kết, ở sâu trong hư không của Thương Khung chiến trường này, khí tức năng lượng không ngừng bị dẫn dắt ra.

Ầm ầm.

Trong khoảng thời gian ngắn, bốn phía hư không có một lực cắn nuốt lan tràn ra chung quanh. Giống như muốn thôn phệ cả chỗ sâu trong hư không của Thương Khung chiến trường vào bên trong, khiến cho hư không sâu trong Thương Khung chiến trường rung chuyển không ngớt. Uy áp mênh mông mang theo khí tức hủy diệt vô cùng vô tận từ trong hư không thẩm thấu ra. Không gian rung chuyển, giống như cả không gian bị diệt sát không còn.

- Tứ Quyết Bào Thiên thể, Nhất hống phúc thương khung.

Một đạo thủ ấn cuối cùng được hổ trảo của Lục Lâm Thiên kết xuất, cả không trung phía trên trời xanh rung chuyển, vặn vẹo, thân hình cự hổ không lồ đứng thẳng, đạp không đứng lơ lửng, tương liên với hư không. Ánh mắt nhìn về phía Thần Linh Nghiễm Hồng giống như bao quát chúng sinh, trong cái miệng hổ dữ tợn rống lên một tiếng.

Rống.

Tiếng rống giống như long ngâm, hổ gầm, sư tử hống, hạc kêu, dưới tiếng rống này, không gian dưới tiếng rống rung chuyển, nứt vỡ, không trung bị diệt sát, giống như chôn vùi tất cả.

Giống như có thể phá hủy, diệt sát tất cả sinh linh trong thế giới, đem linh hồn bọn họ chấn vỡ.

- Uy áp quá manh mẽ, quá bá đạo, linh hồn không có cách nào chống cự.

- Đây chẳng lẽ là át chủ bài của Lục Lâm Thiên, quá mạnh mẽ.

Xoẹt.

Sau khi tiếng quát khủng bố mang theo tiếng gầm vang vọng, trong nháy mắt tất cả mọi người ở chỗ sâu trong Thương Khung chiến trường đều nhanh chóng bố trí quang mang năng lượng phòng ngự, mà ngay cả Dương Quá, Mẫu Đơn đều nhanh chóng bố trí quang mang năng lượng bao phủ thân hình.

Chương 4517: Nguyên Soái là Ngũ Nguyên Hóa Hồng

Lục Lâm Thiên đã thực sự thúc dục thức thứ tư của Bát Hoang Thiên Địa quyết, uy năng của quyết thứ tư so với quyết thứ ba mạnh ơn gấp mười lần, tụ tập ba loại áo nghĩa linh hồn, áo nghĩa không gina, áo nghĩa thế giới vào làm một thể, tu luyện tới đại thành, diệt vạn vật trong lúc vô hình, âm thanh chấn động chúng sinh.

Dùng tu vi của Lục Lâm Thiên hiện tại thúc dục ra thức thứ tư khủng bố như vậy, uy năng không cần phải nói.

Tiếng gầm khủng bố khuếch tán ra chung quanh quang mang quanh thân Thần Linh Nghiễm Hồng, dưới vô số ánh mắt ngốc trệ, tiếng gầm chấm dứt. Quang mang kinh khủng quanh thân Thần Linh Nghiễm Hồng dưới tiếng gầm kinh khủng kia rốt cuộc mạnh mẽ bị chấn vỡ.

Rầm rầm rầm.

Lấy thân hình cực lớn của Thần Linh Nghiễm Hồng làm trung tâm, quang mang bằng năng lượng nghiền nát, không gian chung quanh dùng tốc độ bằng mắt thường không có cách nào thấy được bành trướng, ngay sau đó nổ tung, cơn lốc năng lượng đáng sợ phô thiên cái địa khuếch tán, trong lúc nhất thời khiến cho không gian hỗn loạn không thể dò xét.

- Lực lượng thật khủng khiĩếp, Thần Linh Nghiễm Hồng có lẽ đã bại a.

- Thần Linh Nghiễm Hồng sắp thua sao?

Từng ánh mắt ngốc trệ, kinh hãi nhìn lên trên không trung. Dưới năng lượng khủng bố bực này, tất cả mọi người ở đây đều cảm thấy lạnh lẽo trong lòng. Mà ngay cả hai mắt Tiểu Long lúc này cũng hiện lên vẻ rung động.

Vừa rồi trình độ hủy diệt, bá đạo khi Lục Lâm Thiên thúc dục công kích khủng bố kia, tất cả mọi người đều tận mắt nhìn thấy, dưới năng lượng hủy diệt và thực lực khủng bố kia, coi như lúc này Thần Linh Nghiễm Hồng bị thua cũng không có ai cảm thấy kỳ quái.

Hai cường giả đỉnh phong, chắc chắc sẽ có một mạnh một yếu.

- Thần Linh Nghiễm Hồng sẽ bị thua sao?

Trong mắt Mẫu Đơn hiện lên vẻ rung động, thực lực khủng bố của hai người khiến cho trong lòng nàng lúc này cảm thấy không bằng.

- Còn chưa, phụ thân còn chưa chiến thắng, Thần Linh Nghiễm Hồng không bị thua. Hắn không dễ bị đánh bại như vậy.

Lục Kinh Vân nhíu mày, ánh mắt luôn nhìn vào trên không trung, lúc này Phật Nộ Kim Cương trượng và Tử Lôi Huyền đỉnh, hai kiện Bán thánh khí đang giao thủ trên không trung vẫn chưa ngừng lại.

Hai kiện Bán thánh khí kia giao thủ khiến cho linh khí trên thân mọi người cho dù ở trong đan điền hay là ở trong đầu cũng phải rung động.

- Lục chưởng môn chiến thắng sao?

Trước Chiến đài trong mật đại Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, cơ hồ tất cả mọi người đều nhìn vào không gian hỗn loạn bên trong truyền tống trận thời không, từng đạo ánh mắt chăm chú, không dám chớp mắt lấy một cái.

Không gian hỗn loạn rốt cuộc dần dần ổn định, cuối cùng trong vô số ánh mắt, trong không gian hỗn loạn kia, trong lúc mơ hồ hiển hiện một đạo thân ảnh cực lớn.

Đạo thân ảnh cực lớn kia xuất hiện, khi đó, vô số ánh mắt nhìn vào lập tức run lên, vẻ kinh ngạc xuất hiện trên từng khuôn mặt.

Ở chỗ sâu trong hư không của Thương Khung chiến trường, dưới vô số ánh mắt nhìn vào, đạo thân ảnh cực lớn kia càng ngày càng hiện lên rõ ràng trong mắt mọi người.

Nhất thời cả không trung lập tức im ắng, phía trên thân hình cự hổ cực lớn của Lục Lâm Thiên, đôi mắt vĩ đại nhìn chằm chằm vào trong hư không hỗn loạn, trong mắt hiện lên vẻ rung động, chấn động.

Thân ảnh cực lớn kia hiển hiện rõ ràng trong mắt mọi người, khí tức quỷ dị bao phủ trời xanh, quang mang chói mắt giống như diêm la hiện thân trong cửu u địa ngục. Lại giống như phật tổ ở trên chín tầng trời hàng lâm, trong quang mang chói mắt kia có thể nhìn thấy rõ ràng Thần Linh chân thân khổng lồ của Thần Linh Nghiễm Hồng.

Mà giờ phút này, khí tức quanh thân Thần Linh Nghiễm Hồng so với vừa rồi còn kinh khủng, cường hãn hơn nhiều. Thần Linh chân thân bước ngang qua không trung, không trung theo bước chân hắn cũng dần dần vặn vẹo. Năng lượng thiên địa chung quanh tự dưng nổi lên chấn động.

Lần nữa nhìn qua Thần Linh chân thân của Thần Linh Nghiễm Hồng, đám người đứng xem bên ngoài yên tĩnh trong giây lát, tất cả mọi người đều có thể cảm giác được, khí tức trên thân Thần Linh Nghiễm Hồng so với trước đó còn cường hãn hơn nhiều.

Coi như là cách nhau khá xa mọi người cũng có thể cảm giác được, lúc này trên người Thần Linh Nghiễm Hồng có một loại uy áp giai vị cực lớn lan tràn ra.

- Khí tức thật mạnh, so với vừa rồi còn thêm cường hãn hơn nhiều.

- Khí tức rất mạnh, khí tức này quá mạnh mẽ.

- Ngũ Nguyên Hóa Hồng, Thần Linh Nghiễm Hồng này là Ngũ Nguyên Hóa Hồng.

Tiểu Long, Dương Quá, Lục Kinh Vân, Mẫu Đơn, Phong Du Du, ánh mắt mọi người bỗng nhiên run lên, dưới uy áp khủng bố kia, tất cả mọi người đều có thể cảm giác được, khí tức trên người Thần Linh Nghiễm Hồng không ngờ tại tới cấp độ Ngũ Nguyên Hóa Hồng.

Cỗ khí tức này so với khí tức Tứ Nguyên Hóa Hồng của Bắc Cung Vô Song còn cường hãn hơn nhiều. Cỗ khí tức này, khí tức Tứ Nguyên Hóa Hồng tiểu siêu phàm của Bắc Cung Vô Song cũng không có cách nào có thể so sánh được với nó.

- Nguyên Soái là Ngũ Nguyên Hóa Hồng.

- Ngũ Nguyên Hóa Hồng, đây mới là thực lực chân chính của Nguyên Soái.

Đám người Bà Di, Bà Tu Mỹ Ngọc, La Mỹ và những người khác của Thiên La minh nhìn nhau, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng. Bọn họ lúc này cũng mới biết được, Nguyên Soái Thần Linh Nghiễm Hồng lại có tu vi thực lực như vậy, không ngờ lại là Ngũ Nguyên Hóa Hồng, che dấu cực kỳ sâu.

- Ngũ Nguyên Hóa Hồng, không ngờ lại tới Ngũ Nguyên Hóa Hồng, che dấu đủ sâu a.

Đôi mắt hổ khẽ đổi, Lục Lâm Thiên nhìn Thần Linh Nghiễm Hồng mang theo khí thế khủng bố đang bước qua không igan đi tới. Dưới năng lượng chấn động cùng với uy áp ngút trời này giống như có thể khiến cho tất cả vặn vẹo hóa thành hư vô. Bằng vào tu vi Ngũ Nguyên Hóa Hồng của Thần Linh Nghiễm Hồng, người có tu vi Lục Nguyên Hóa Hồng đại siêu phàm bình thường bên ngoài cũng khó có thể đánh đồng được với người này.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước, hắn luôn cảm giác được Thần Linh Nghiễm Hồng có ẩn tàng, thế nhưng trong dự tính của Lục Lâm Thiên, Thần Linh Nghiễm Hồng có lẽ cũng chỉ tới Ngũ Nguyên Hóa Hồng mà thôi, nhưng thế nhưng hắn thật không ngờ Thần Linh Nghiễm Hồng lại tới Ngũ Nguyên Hóa Hồng.

- Thực lực của Lục Soái rất mạnh, không ngờ ngươi lại khiến cho ta xuất động toàn bộ thực lực. Trong thiên hạ này, người trong cùng thế hệ có thể khiến cho ta làm như vậy cũng chỉ có một mình Lục Soái mà thôi. Chỉ là hiện tại giữa hai ta đều có sứ mạng của riêng mình, cũng phải phân ra thắng bại cho rõ.

Âm thanh lạnh nhạt từ trong miệng Thần Linh Nghiễm Hồng vang lên, âm thanh vẫn mờ ảo, khiến cho người nghe cảm thấy cực kỳ thoải mái. Âm thanh vừa dứt, đôi tay cực lớn chém ra, giống như là thái cực, ở giữa hai tay có một vòng xoáy chấn động xuất hiện, ngay sau đó bành trướng hóa thành một vòng xoáy bằng năng lượng cực lớn trong không gian.

- Thần Linh Thôn thể.

Hai tay run lên, vòng xoáy bằng năng lượng lao về phía thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên, cùng lúc, vòng xoáy dùng tốc độ như thiểm điện mà mắt thường khó có thể thấy được căng lên, lập tức hóa thành một vòng xoáy giống như lỗ đen vũ trụ hiển hiện ở phía chân trời.

Chương 4518: Ngũ Nguyên Hóa Hồng 2

Đùng đùng.

Vòng xoáy không gian hiển hiện, không gian chung quanh bạo liệt từng khúc, giống như là muốn hủy diệt thiên địa này, năng lượng hủy diệt đáng sợ từ trong đó phô thiên cái địa khuếch tán ra, trong nháy mắt phóng tới đỉnh đầu Lục Lâm Thiên.

Oanh.

Động sâu giống như lỗ đen vũ trụ dùng tốc độ nhanh như thiểm điện khuếch tán, lập tức xuất hiện dưới vô số ánh mắt chăm chú nhìn vào. Khiến cho cả không trung trong Thương Khung chiến trường chấn động, sóng gió nổi lên.

Ông ông.

Thanh Trụ Hư Không Dực sau lưng thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên chấn động, trong nháy mắt lập tức thoát khỏi phạm vi ảnh hưởng. Thế nhưng thân hình cự hổ cực lớn vừa mới lướt đi đã bị vòng xoáy khổng lồ giống như lỗ đen vũ trụ dùng xu thế như sấm sét thôn phệ vào bên trong.

Rầm rầm rầm.

Chỉ trong thoáng chốc, ở trong vòng xoáy không gian giống như lỗ đen vũ trụ, khí tức hủy diệt từ bên trong lan tràn ra, khí tức hủy diệt ngập trời giống như biển gầm tuôn ra, không ngừng rít gào trên hư không.

Xoẹt.

Trong vòng xoáy giống như lỗ đen vũ trụ kia, mọi người có thể nhìn thấy lân phiến trên thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên lúc này đang nứt vỡ từng khúc.

Chuyện này khiến cho đám người đứng xem bên ngoài không khỏi hít sâu một ngụm khí lạnh thay cho Lục Lâm Thiên. Lúc này dưới tu vi Ngũ Nguyên Hóa Hồng của Thần Linh Nghiễm Hồng, dưới chênh lệch thực lực như vậy, mọi người tự biết không có ai ở đây là đối thủ của Thần Linh Nghiễm Hồng này.

- Lục Soái gặp phiền phức rồi.

Ở chỗ sâu trong Thương Khung chiến trường, dưới cỗ lực lượng ngập trời, hủy diệt kia, tất cả mọi người đều cảm giác được khí tức khiến cho linh hồn rung động.

Ầm ầm.

Cũng vào lúc này, Tử Lôi Huyền đỉnh và Phật Nộ Kim Cương trượng đang giao thủ ở không gian phía xa, chung quanh Tử Lôi Huyền đỉnh hình thành một biển sấm sét màu tím khiến cho tim đập nhanh. Sấm sét màu tím đột nhiên chớp động kỳ dị, quang mang màu tím chói mắt từ bên trên tách ra, khí tức mênh mông vô cùng cũng khuếch tán ra trên thiên địa này, khiến cho không gian ầm ầm chấn động, vang dội không thôi.

Xoẹt.

Bỗng nhiên, trong biển sấm sét màu tím khiến cho tim đập nhanh kia có vô số sấm sét màu tím vô cùng khủng bố bắn ra, lôi uy đáng sợ tràn ngập trong không gian, tựa như có thể phá hủy tất cả, sau đó tất cả đều xé rách không trung rơi vào trong vòng xoáy giống như lỗ đen. Cùng lúc, thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên giống như tương liên với vòng xoáy giống như lỗ đen kia cũng được phủ lên quang mang màu tím rực rỡ.

Xì xì.

Vô số đạo sấm sét màu tím rơi vào trên thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên, quang mang màu tím nhanh chóng lan tràn, hóa thành vô số đạo sấm sét màu tím nhỏ như mãng xà, liên tục không ngừng nghỉ thông qua lân phiến bị nghiền nát rồi tiến vào trong thân hình Lục Lâm Thiên.

- Bất Diệt La Hán tượng.

Sấm sét tương liên, cái miệng hổ đột nhiên hét lớn một tiếng, phía trên thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên có một đạo quang mang màu tím vàng ngập trời tuôn ra. Quang mang giống như pháo hoa bắn tứ tung trong vòng xoáy bằng năng lượng giống như lỗ đen vũ trụ. Chỉ một thoáng, thân hình khổng lồ của Lục Lâm Thiên hóa thành thân hình hình người to lớn giống như một ngọn núi.

Thân hình khổng lồ xẹt qua không gian, giống như la hán bá đạo, hủy diệt vô cùng vô tận. Hai mắt trợn ngược, tất cả mọi người đều cảm thấy bản thân nhỏ bé, tim đập nhanh. Quang màu tím vàng lan tràn, khí tức hủy diệt tràn ngập, bí văn trên người quanh quẩn, khí tức hủy diệt này đủ để khiến cho linh hồn người ta rung động.

Tất cả mọi người đều có thể cảm giác được, lúc này khí tức trên người Lục Lâm Thiên so với lúc trước có khác biệt giống như trời và đất, giờ phút này, cỗ khí tức này dường như mới chính thức là tu vi chân thật của Lục Lâm Thiên, khí tức bậc này không chút nào dưới Thần Linh Nghiễm Hồng.

Thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên hóa thành La Hán, đôi mắt trên thân hình khổng lồ tương liên với vòng xoáy giống như lỗ đen trong thiên địa của Thần Linh Nghiễm Hồng nhìn về phía Lục Lâm Thiên, trong mắt lập tức hiện lên vẻ ngưng trọng và rung động.

Xoẹt.

Thân hình La Hán cực lớn của Lục Lâm Thiên lăng không đứng lơ lửng, năm ngón tay nắm lại, quang mang màu tím quanh thân lưu chuyển. Một đạo quyền ấn được đánh ra, phóng về phía vòng xoáy giống như lỗ đen vũ trụ trong không gian. Những nơi quyền ấn đi qua, không gian hiển lộ ra hư không đen kịt, điện mang màu tím lập lòe, âm thanh trầm thấp giống như tiếng sấm rền vang vọng trong thiên địa.

Rầm rầm rầm.

Vòng xoáy trong không gian giống như lỗ đen vũ trụ bị một quyền này đánh nát, mảnh vỡ không gian giống như sóng to gió lớn lan tràn ra chung quanh. Quang mang màu tím lan tràn, vòng xoáy trong không gian giống như lỗ đen vũ trụ bị một quyền này phá hủy.

Cơ hồ tất cả mọi người ngây ngốc nhìn lên trên không trung, thân hình giống như La Hán kia đứng sừng sững trên tời cao được quang mang màu tím vàng bao phủ, tựa như La Hán hạ phàm.

- Ngũ Nguyên Hóa Hồng, Lục Lâm Thiên cũng là Ngũ Nguyên Hóa Hồng.

- Trời ạ, Lục Soái cũng là Ngũ Nguyên Hóa Hồng. Ta biết ngay Lục Soái có ẩn tàng mà.

- Ngũ Nguyên Trung siêu phàm, Lục Soái cũng đến Ngũ Nguyên Trung siêu phàm.

Trong Thương Khung chiến trường, từng người trong Thương Khung minh sau khi ngây ngốc lập tức phấn chấn, rung động. Tất cả mọi người đã lần đầu tiên biết rõ, hóa ra thực lực chính thức của Lục Lâm Thiên cũng tới Ngũ Nguyên Hóa Hồng Trung siêu phàm. Loại tu vi cấp độ này cũng là tồn tại khó đụ.ng vào trong đám người cùng thế hệ.

- Ngũ Nguyên Hóa Hồng, tiểu tử này không ngờ cũng tới Ngũ Nguyên Hóa Hồng.

- Ngũ Nguyên Hóa Hồng, cũng là Ngũ Nguyên Hóa Hồng, che dấu đủ sâu a.

Phía trên không trung chung quanh Chiến đài của mật địa Thiên giới trong Thượng Thanh thế giới, khuôn mặt tràn ngập nếp nhăn của Phong Hành Thiên chủ và trên khuôn mặt trắng nõn, anh tuấn của Băng Thiên hiện lên vẻ rung động, bốn mắt nhìn nhau.

- Ngũ Nguyên Hóa Hồng, Lục chưởng môn cũng là Ngũ Nguyên Hóa Hồng.

- Ngũ Nguyên Trung siêu phàm, Lục chưởng môn không ngờ cũng tới tình trạng như vậy.

- Trời phù hộ Thượng Thanh thế giới ta a.

Trước Chiến đài, trăm vạn người nhìn vào trong truyền tống trận hình chiếu thời không, ánh mắt lặng lẽ trở nên đỏ rực, chấn động, phấn chấn một hồi. Máu tươi trong cơ thể sôi trào, tiếng hét bắt đầu vang vọng trên trời ca.

- Không ngờ tới Lục Soái ngươi cũng đến một bước này. Ngũ Nguyên Hóa Hồng, thực sự khiến cho ta cảm thấy ngạc nhiên a.

Thần Linh Nghiễm Hồng nhìn Lục Lâm Thiên, trong đôi mắt lớn, vẻ rung động từ từ thu liễm, lộ ra sự vui vẻ trước sau như một.

- Ngươi cũng vậy đó thôi.

Trên thân hình giống như La Hán của Lục Lâm Thiên tràn ngập quang mang màu tím vàng, khí tức hủy diệt tràn ngập. Chỉ bằng cỗ khí tức hủy diệt từ trên quang mang màu tím vàng này cũng khiến cho linh hồn người ta rung động.

Nhìn qua Bất Diệt La Hán tượng của Lục Lâm Thiên, ánh mắt của Thần Linh Nghiễm Hồng lần nữa biến đổi, nói:

Chương 4519: Cuộc chiến trên không

- Đồn rằng Tử Lôi Huyền đỉnh trong Tuyên Cổ điện có thể tu thành Bất Diệt Kim Cương tượng, ta thấy Lục Soái lúc này hẳn đang thúc dục Bất Diệt Kim Cương tượng mà từ trước tới nay không ai trong Tuyên Cổ điện có thể tu luyện thành công a. Đồn rằng Bất Diệt La Hán tượng này là công pháp tu thể đỉnh cấp nhất trong những loại công pháp tu thể ít ỏi có thể giúp cho thân hình nhân loại có thể đánh đồng với Minh Linh chân thân.

Ngừng lại một chút, Thần Linh Nghiễm Hồng mở miệng cười, tiếp tục nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Bất Diệt La Hán tượng, thật sự có thể chính thức đánh đồng với Minh Linh chân thân. Thế nhưng không biết so sánh với Minh Linh chân thân chính thức thì lại thế nào? Ta cũng rất tò mò, công pháp của Nhân tộc có phải có thể thực sự sánh ngang với Minh Linh chân thân hay không.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Thần Linh Nghiễm Hồng, quang mang quanh thân bắt đầu lan tràn, trong lúc mơ hồ tương liên với biển sấm sét màu tím vàng do Tử Lôi Huyền đỉnh tạo ra, miệng Lục Lâm Thiên nói:

- Chuyện này cứ thử xem sẽ biết rõ, ta cũng rất muốn biết kết quả.

- Vậy thì tốt, cứ thử xem một chút. Hôm nay chúng ta sẽ chứng minh một chút, rốt cuộc Nhân tộc dựa vào công pháp tu thể là có thể sánh ngang với Minh Linh chân thân hay không.

Thần Linh Nghiễm Hồng nhìn về phía Lục Lâm Thiên cười cười, khi nói xong, Thần Linh chân thân cực lớn của hắn đã lập tức bắn ra, thân hình khổng lồ lại có tốc độ như thiểm điện, nương theo khí tức quỷ dị ngập trời kia. Biển năng lượng chói mắt do Phật Nộ Cực Kim trượng ngưng tụ ra đột nhiên chấn động, một đạo trảo ấn đánh về phía Bất Diệt La Hán tượng cực lớn của Lục Lâm Thiên.

Oanh.

Giờ phút này, dưới tu vi Ngũ Nguyên Hóa Hồng, mỗi một cái giơ tay nhấc chân của Thần Linh Nghiễm Hồng đều khiến cho trời xanh rung chuyển, năng lượng thiên địa chấn động tuôn ra, thanh thế kinh thiên động địa.

Trảo ấn lập tức xẹt qua không gian đánh tới trước người Lục Lâm Thiên, quang mang màu tím ở trong đôi mắt cực lớn của Lục Lâm Thiên cuồn cuộn, bỗng nhiên hắn há mồm phóng ra một đạo sấm sét màu tím vàng giống như một đầu cự long va chạm với đạo trảo ấn cực lớn kia.

Phanh.

Trong chớp mắt khi trảo ấn cùng với cự long kia va chạm, quang mang năng lượng chói mắt bắn ra bốn phía, từng đạo năng lượng rung động nương theo điện mang màu tím vàng, giống như quang mang từ trên không trung tạo thành hình vòng tròn lan tràn ra bốn phía.

- Tử Kim Huyền Lôi bá đạo vô cùng, uy năng cái thế, nhưng vẫn không có cách nào làm gì được ta.

Trong lúc điện mang, năng lượng khuếch tán, âm thanh của Thần Linh Nghiễm Hồng vang vọng trên không trung, thân hình Thần Linh chân thân khổng lồ xẹt qua trời cao. Hai tay cực lớn có quang mang năng lượng lập lòe, hai nắm đấm giống như hai đầu mãnh thú dữ tợn lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Ken két.

Hai đạo quyền ấn đánh ra, tràn ngập khí thế cường hãn và khủng bố vô cùng. Những nơi nó đi qua, không gian vặn vẹo, vô thanh vô tức hóa thành hư vô.

- Thật sao? Chỉ là Thần Linh chân thân của ngươi cũng không có cách nào làm gì được ta.

Nhìn qua hai đạo quyền ấn mang theo khí thế ngút trời đánh thẳng tới, hai tay Lục Lâm Thiên chấn động, năm ngón tay lập tức nắm chặt, ngay sau đó, trên nắm tay cực lớn có quang mang màu tím vàng tuôn ra.

Ngao Ngao.

Tiếng long ngâm trầm thấp truyền ra, hai nắm tay Lục Lâm Thiên đánh ra, hai nắm tay hóa thành hư ảnh hai đầu cự long bằng năng lượng điện mang màu tím vàng, khí thế bá đạo hủy diệt, trong lúc mơ hồ lộ ra long uy, tiếp đó hung hăng va chạm với hai đạo quyền ấm của Thần Linh Nghiễm Hồng.

Ầm ầm.

Tiếng năng lượng nổ vang trầm thấp từ nơi bốn đạo quyền ấn va chạm truyền ra, năng lượng kinh khủng kia va chạm rồi bắn ra bốn phía, khiến cho cả phiến không gian lớn trên không trung mạnh mẽ bị phá hủy, mãi một lúc lâu cũng không có cách nào khôi phục.

- Ha ha, thực sự là thống khoái, tiếp tục.

Tiếng cười to truyền ra, thân hình cực lớn của Thần Linh Nghiễm Hồng xẹt qua không gian, lần nữa đánh về phía Lục Lâm Thiên. Mỗi cái giơ tay nhấc chân đều khiến cho gió nổi mây phun, không trung rung chuyển.

- Quả thực thống khoái, tiếp tục.

Lục Lâm Thiên đối chọi mạnh mẽ, không lùi bước. Thân hình tràn ngập điện mang lập lòe, ầm ầm va chạm với Thần Linh Nghiễm Hồng.

- Hai người này thật mạnh, tộc nhân Thần Linh tộc đã mạnh, Lục chưởng môn cũng không kém chút nào a. Không ngờ Lục chưởng môn lại mạnh mẽ tới tình trạng như vậy.

- Không hổ là sư đệ của minh chủ Hoàng Phủ Minh Long, trừ Lục chưởng môn ra, trong đám người cùng thế hệ căn bản không có ai có thể so sánh với tộc nhân Thần Linh tộc kia.

- Lục chưởng môn, nhất định phải chiến thắng a.

Trong Thượng Thanh thế giới, trăm vạn đại biểu của các thế lực lớn chăm chú nhìn vào trong truyền tống trận hình chiếu thời không. Hai đạo thân ảnh khổng lồ ngạnh kháng với nhau, máu tươi sôi trào, tiếng hò hét vang vọng, ánh mắt đồng thời cũng theo đó hiện lên vẻ ngưng trọng.

Ở đây không có ai là người bình thường, trong lòng bọn họ đều rất rõ ràng nam tử của Thần Linh tộc kia cực kỳ cường hãn, nếu không phải có Lục Lâm Thiên, Thương Khung minh lúc này không ai có thể chống lại được người này.

Tất cả cường giả các đại Cổ tộc trong Thượng Thanh thế giới, Tam Kỳ lão nhân, Nhâm Ngã Hành, Quỷ Cốc Hoàng giả lúc này hai đạo thân ảnh giống như hai ngọn núi đang điên cuồng va chạm trong truyền tống trận hình chiếu thời không, ánh mắt đều ngây ngốc, rung động.

Các loại năng lượng va chạm khiến cho không gian bị phá hủy từng mảnh tạo thành hư không. {{Truyện F.ULL chấm V.N}} Xuyên qua truyền tống trận hình chiếu thời không, tất cả mọi người đều cảm giác được cỗ năng lượng hủy diệt cùng với khí thế kinh thiên, mạnh mẽ cùng với từng đạo âm thanh trầm thấp, bạo liệt từ trong truyền tống trận hình chiếu thời không truyền ra, cũng đủ để khiến cho người ta không nhịn được mà hãi hùng khiếp vía.

- Yêu nghiệt, đây chính là yêu nghiệt chính thức.

- Thiên địa phong vân, yêu nghiệt thành đàn, hai yêu nghiệt này chính là vua của những yêu nghiệt a.

Trong thiên địa, trong các mật địa liên tiếp vang lên âm thanh thì thào rung động.

Ầm ầm.

Trên không trung, Phật Nộ Kim Cương trượng và Tử Lôi Huyền đỉnh giao phong, Thần Linh chân thân và Bất Diệt La Hán tượng va chạm, oanh kích khủng bố khiến cho người ta kinh hãi, lạnh người, ngây ngốc.

Cỗ năng lượng cuồng bạo khuếch tán ra khiến cho những người cùng thế hệ trong Thương Khung chiến trường cảm thấy da đầu run lên, mà ngay cả những tồn tại đỉnh phong, phong hoa tuyệt đại trong đám người cùng thế hệ lúc này cũng không có cách nào tưởng tượng ra, hai người trên không trung kia lại có thực lực khủng bố tới tình trạng như vậy.

Một bước to lớn kia bọn họ hiện tại căn bản không có cách nào chạm tới, bọn họ cùng với cấp độ đó mà nói còn cách xa một cái hào rộng cực lớn.

- Áo nghĩa thời gian, không gian ta cũng tu luyện. Lục Soái, ăn một chưởng của ta a.

Chương 4520: Thần Linh thánh quang 1

Năng lượng cuồng bạo ngạnh kháng, năng lượng khuếch tán, trong lúc hư không phía trên trời xanh Thương Khung chiến trường còn chưa có hồi phục lại, mọi người thậm chí căn bản cũng không nhìn rõ ràng, không biết vì sao trong nháy mắt này Thần Linh Nghiễm Hồng lại xuất hiện trước mặt Bất Diệt La Hán tượng của Lục Lâm Thiên. Một đạo quyền ấn mang theo khí tức quỷ dị trên người hắn lập tức đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Xoẹt.

Quyền ấn trong nháy mắt phá không, khiến cho Lục Lâm Thiên căn bản khó có thể tránh né, sau đó đánh vào trên người Lục Lâm Thiên.

Onah.

Quyền ấn đánh điện mang màu tím vàng quanh thân Lục Lâm Thiên lõm lại, điện mang màu tím vàng quanh thân không ngừng ăn mòn, thôn phệ, phá hỏng lực lượng một quyền kia. Thế nhưng một quyền này cuối cùng vẫn ầm ầm đánh vào trên l*иg ngực của Lục Lâm Thiên.

- Một chưởng đổi một quyền, cũng có chút công bằng.

Mà ngay trong nháy mắt này, trong ánh mắt màu tím vàng của Lục Lâm Thiên hiện lên sự vui vẻ tà ác, một đạo quyền ấn được quang mang màu tím vàng bao phủ, giống như gần trong gang tấc mang theo một đạo sấm sét máu tím giống như hủy diệt uhng hăng đánh vào trên khuôn mặt giống như chân thật trên Thần Linh chân thân của Thần Linh Nghiễm Hồng.

Xoẹt.

Một quyền một chưởng đánh xuống, cả phiến không gian bị diệt sát, thân hình khổng lồ của hai người dưới tình huống ngạnh kháng đều đυ.ng nát không gina, giống như thiên thạch bị đẩy lùi về phía xa. Hai người lúc này mới mang theo vẻ chật vật ổn định lại thân hình.

- Lực đạo thật khủng khiếp.

- Hai gia hỏa thật biến thái.

Vô số người nhìn lên trên không trung run rẩy, lực lượng khủng bố trên một quyền và một chưởng kia, nếu như là người có tu vi Ngũ Nguyên Hóa Hồng bình thường ngạnh kháng một trong hai đạo công kích này sợ rằng chỉ cần như vậy cũng đủ để cho hắn ta không chết thì thân hình cũng vỡ nát.

Mọi người âm thầm hít sâu một ngụm khí lạnh, có thể mạnh mẽ ngạnh kháng như vậy cũng chỉ có hai gia hỏa biến thái này dám làm vậy. Trừ hai người này ra, trên đời này không còn ai dám mạnh mẽ ngạnh kháng như vậy.

Chuyện này cũng không thể nghi ngờ hai người Lục Lâm Thiên và Thần Linh Nghiễm Hồng kia đều muốn chính thức so sánh xem Thần Linh chân thân mạnh hay là Bất Diệt Kim Cương tượng mạnh mẽ.

Dùng tu vi thực lực của hai người này mà nói, muốn thăm dò ra cũng không phải là chuyện trong thời gian ngắn, bởi vậy vừa rồi hai người cũng đều đạt được sự ăn ý kỳ dị.

Hai đạo thân ảnh khổng lồ ổn định thân hình, tiếp tục đứng vững trên không trung. Lúc này hai người mới nhận ra, thân hình khổng lồ của bản thân vừa rôi sau khi ngạnh kháng một kích của đối phương, khí tức và thân hình hai người đều xuất hiện một ít chấn động và thương thế. Chỉ là vẫn không thể chứng minh rốt cuộc là bản thể của hai mạnh hơn.

- Ha ha...

Thần Linh chân thân cực lớn ổn định thân hình, Thần Linh Nghiễm Hồng đột nhiên cười to, tiếng cười vừa dứt, bỗng nhiên hắn phất tay một cái, không gian tràn ngập quang mang do Phật Nộ Kim Cương trượng lập tức co rút lại, cả không trung phảng phất như đình trệ.

Xoẹt.

Phật Nộ Kim Cương trượng lập tức giống như lưu quang lướt đi rồi trở lại trong lòng bàn tay của Thần Linh Nghiễm Hồng, lập tức biển năng lượng màu vàng giống như phật quang cũng từ từ thu liễm rồi biến mất không thấy.

Mắt nhìn Lục Lâm Thiên, Thần Linh Nghiễm Hồng cầm Phật Nộ Kim Cương trượng, nói:

- Lục Soái, xem ra Phật Nộ Kim Cương trượng và Tử Lôi Huyền đỉnh của ngươi muốn triệt để phân ra thắng bại cũng không phải là chuyện trong thời gian ngắn có thể làm được. Tử Lôi Huyền đỉnh của ngươi và Phật Nộ Kim Cương trượng của ta còn chưa khôi phục tới trạng thái đỉnh phong. Ngày khác sau khi khôi phục tới đỉnh phong rồi tái chiến, khi đó có lẽ sẽ càng thêm hoàn mỹ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến đổi, phất tay một cái, điện mang màu tím vàng chấn động, trong biển lôi điện màu tím vàng nổi lên gợn sóng, rung động, điện mang tương liên, hồn nhiên thiên thành, khí tức bá đạo vô cùng khuếch tán, lan tràn ra chung quanh.

- Chủ nhân, Phật Nộ Kim Cương tượng khôi phục không kém ta, muốn áp chế không khó, nhưng mà muốn triệt để đánh bại ngược lại có chút khó khăn. Cần dựa vào chủ nhân tương trợ, nhưng mà Phật Nộ Kim Cương trượng cũng không phải dễ đối phó. Thân là Bán thánh khí đều có uy năng mạnh mẽ.

Tử Lôi Huyền đỉnh xoay quanh trong lòng bàn tay của Lục Lâm Thiên, âm thanh của nó đã vang vọng trong đầu hắn, âm thanh trước sau như một, vô cùng bá đạo.

Nghe vậy Lục Lâm Thiên không có chút biểu hiện nào, ánh mắt nhìn Thần Linh Nghiễm Hồng, trong khi nói chuyện, giống như điện mang ngập trời từ trong miệng muốn tuôn ra, hắn nói:

- Vậy ý của ngươi là gì?

Cánh tay lớn của Thần Linh Nghiễm Hồng run lên, Phật Nộ Kim Cương trượng hóa thành lưu quang trở lại trong mi tâm, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Tập thể dục cũng đủ lắm rồi, đã tới lúc phân ra thắng bại. Ngươi thấy sao?

- Muốn toàn lực phân ra thắng bại sao?

- Sắp xuất động át chủ bài rồi.

Tất cả mọi người nghe vậy ánh mắt biến đổi, những lời này của Thần Linh Nghiễm Hồng không thể nghi ngờ là muốn hai người xuất động ra con át chủ bài mạnh nhất phân ra thắng bại. Bằng không dùng lực phòng ngự của Lục Lâm Thiên và Thần Linh Nghiễm Hồng này, lại dùng tu vi thực lực như vậy, muốn phân ra thắng bại quả thực cũng không phải là chuyện dễ.

Hai người đều là Chân Lý Niết Bàn, đều là Ngũ Nguyên Hóa Hồng, hai người đều có Bán thánh khí, một là người trẻ tuổi đỉnh phong của Thần Linh tộc, chủng tộc mạnh nhất trong Minh Linh. Một người là người lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm trong nhân tộc. Hai người này sắp phân ra thắng bại, trong thời gian ngắn khó có thể phân ra được.

- Cũng tốt, cũng nên chính thức phân thắng bại rồi.

Lục Lâm Thiên nói xong, Tử Lôi Huyền đỉnh trong lòng bàn tay hắn thu liễm rồi biến mất. Chỉ là bí văn điện mang màu tím vàng quanh thân lại càng thêm chói mắt.

- Kế tiếp phải phân ra thắng bại, ta rất chờ mong. Không biết Lục Soái sẽ có con át chủ bài thế nào.

Mắt nhìn Lục Lâm Thiên cười cười, khi âm thanh của Thần Linh Nghiễm Hồng vừa mới dứt, quanh thân hình cực lớn của hắn có từng đạo khí tức quỷ dị từ trong cơ thể khuếch tán ra. chỉ một thoáng trên trời xanh vừa mới yên tĩnh lại lập tức gió nổi mây phun, sắc trời trở nên u ám, khí tức này tựa như khí tức từ cửu u địa ngục, lại giống như khí tức từ thần linh từ trên chín tầng trời giáng trần.

Loại khí tức này chấn động, Thần Linh chân thân khổng lồ của Thần Linh Nghiễm Hồng lúc này tràn ngập thần quang rực rỡ, trong đôi mắt cực lớn hiện lên sự mờ ảo, phảng phất như người ta chỉ cần nhìn một cái cũng cảm thấy vui vẻ, khiến cho linh hồn cảm thấy thoải mái không nói nên lời.

Trên không trung gió nổi mây phun, lấy Thần Linh chân thân cực lớn của Thần Linh Nghiễm Hồng làm trung tâm, ngay sau đó xuất hiện chín đạo quang trụ, chín đạo quang trụ này phóng lên trời, khiến cho vô số người đỉnh phong trong chỗ sâu của Thương Khung chiến trường cảm thấy tâm thần run lên.

Chương 4521: Thần Linh thánh quang 2

Chín đạo quang trụ tựa như chín đầu cự long, Thần Linh Nghiễm Hồng phất tay một cái, chín đạo quang trụ giống như chín đầu cự long quanh quẩn, xoay tròn trên không trung. Cả trời xanh trên không trung trong nháy mắt này gió nổi mây phun, chín tầng trời rung chuyển.

Ầm ầm.

Chín đạo quang trụ phóng lên trời, ở chỗ sâu trong hư không của Thương Khung chiến trường liên miên, vô biên vô hạn chấn động, quanh thân Thần Linh Nghiễm Hồng cũng có uy áp mênh mông, cực kỳ cường đại tràn ngập trời cao. trời xanh vang vọng tiếng sấm minh, uy áp cuồn cuộn thẩm thấu vào trong phiến thiên địa này.

- Thần Linh thánh quang, đây là Thần Linh thánh quang.

- Trời ạ, đây là Thần Linh thánh quang, Thần Linh thánh quang của Thần Linh tộc.

- Át chủ bài mạnh nhất của Thần Linh tộc, đồn rằng Thần Linh thánh quang đã sớm thất truyền, trong lịch đại Thần Linh tộc không ai có thể tu luyện thành công.

- Thần Linh thánh quang, toàn bộ các chủng tộc trong Minh Linh chủng tộc đều bị uy áp. Thần Linh thánh quang vừa mới xuất, Minh Linh chủng tộc không có ai dám không nghe theo, không dám bất kính, Thần Linh thánh quang, Nguyên Soái thành công rồi.

- Uy áp thật mạnh, uy áp của Thần Linh thánh quang, người trong Minh Linh chủng tộc không có cách nào chống cự, chỉ có thể nghe theo.

Chín đạo quang trụ xuất hiện, ở chỗ sâu trong hư không của Thương Khung chiến trường, đám người nổi bật trong những người cùng thế hệ của Thiên La minh đỏ mặt tía tai, cỗ uy áp kia khiến cho bọn họ không thể nào kháng cự.

Thần Linh Thánh Quang của Thần Linh tộc, át chủ bài của Thần Linh tộc. Thần Linh tộc có thể khiến cho tất cả các chủng tộc trong Minh Linh chủng tộc cam tâm tình nguyện tôn sùng là tồn tại đệ nhất, mà ngay cả Tu La tộc hùng dũng hiếu chiến cũng không dám không theo là bởi vì có Thần Linh Thánh Quang này.

Đồn rằng nơi có Thần Linh Thánh Quang, cơ hồ tất cả Minh Linh chủng tộc không ai dám không nghe theo. Loại uy áp tới từ huyết mạch và linh hồn này người Minh Linh chủng tộc không ai có thể chống cự.

Sưu Sưu.

Giờ phút này, Thần Linh Thánh Quang vừa mới xuất hiện, tiếng sấm minh vang vọng trên không trung. Uy áp cái thế, đám người nổi bật trong Minh Linh chủng tộc trước sau bắt đầu quỳ một gối, cung kính, phủ phục.

Dưới ánh sáng của thần linh, không ai không dám không theo, cuối cùng ngay cả đám người Bà Tu Mỹ Ngọc, La Mỹ, Bà Di cũng phải cung kính quỳ một gối.

Người Thiên La minh phủ phục một gối, nhưng ánh mắt lại hiện lên vẻ vui mừng. Đối với đám người này mà nói, dưới Thần Linh Thánh Quang, sợ rằng kế tiếp bọn họ sẽ không có gì phải lo lắng nữa.

Thần Linh Thánh Quang chiếu rọi, trong Thiên La minh cũng chỉ có một ít linh vật trời sinh còn không bị áp chế triệt để. Nhưng rõ ràng cũng bị uy áp không nhỏ, người có thể chính thức ngạo nghễ đứng đó cũng chỉ có Thích Thiên mặc trường bào màu đen như mực, chỉ có một mình hắn mới có thể đứng thẳng.

- Uy áp thật mạnh.

Trong Thương Khung minh, dưới sự ảnh hưởng của Thần Linh Thánh Quang, tất cả mọi người tự dưng run sợ, uy áp thẩm thấu trời xanh, tất cả đều bị ảnh hưởng cực lớn, không thể không dùng các loại thủ đoạn chống lại loại uy áp khủng bố này.

- Thần Linh Thánh Quang, không ngờ lại là Thần Linh Thánh Quang, phiền toái lớn rồi.

- Thần Linh Nghiễm Hồng này không ngờ lại mạnh mẽ tới tình trạng như vậy. Thần Linh Thánh Quang, Nhị đệ sợ rằng có chút phiền phức rồi.

- Thần Linh Thánh Quang, trong Thần Linh tộc không ngờ còn có người có thể tu luyện ra Thần Linh thánh quang.

Phong Du Du và đám người Dương Quá, Mẫu Đơn nhìn lên trên không trung, dưới uy áp cuồn cuộn kia, ánh mắt tất cả mọi người hiện lên vẻ ngưng trọng.

- Thần Linh Thánh Quang, không ngờ lại là Thần Linh Thánh Quang.

Trên không trung trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, Phong Hành Thiên chủ nhìn vào trong truyền tống trận hình chiếu thời không, trong đôi mắt mênh mông vô cùng cũng hiện lên vẻ chấn động.

- Thần Linh Thánh Quang, át chủ bài của Thần Linh tộc, căn bản không phải là thứ Nhân tộc và Thú tộc bình thường có thể so sánh được. Thần Linh Nghiễm Hồng này quả thực cường ãn a, mà ngay cả Thần Linh Thánh Quang cũng có thể tu luyện thành công.

Trên khuôn mặt trắng nõn, khí khái hào hùng của Băng Thiên, ánh mắt lần nữa hiện lên vẻ ngưng trọng, hắn rất rõ chỗ khủng bố của Thần Linh Thánh Quang, thứ đó căn bản không phải là thứ mà Nhân tộc và Thú tộc có khả năng chống lại, ánh mắt hắn nhìn qua Phong Hành Thiên chủ nói:

- Lâm Thiên có thể tiếp tục chống lại được không?

Đôi mắt thâm thúy mênh mông của Phong Hành Thiên chủ nhìn qua Băng Thiên, mở miệng nói:

- Tiểu tử kia hiện tại dường như còn chưa sử dụng thứ mà tiền bối kia lưu lại đúng không? Lúc trước lão tổ Phong gia đã từng nói qua, nếu như không phải có bổn nguyên của thế giới hỗn độn, hắn và vị tiền bối kia ai thắng ai thua có trời mới biết. Vị tiền bối kia có thể được gọi là đệ nhất nhân dưới những người nắm giữ bổn nguyên của thế giới hỗn độn.

- Ngươi nói là Thất Tuyệt...

Ánh mắt ngưng trọng của Băng Thiên lập tức sáng ngời.

- Quả thực rất mạnh.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía trước, cánh tay cực lớn của Bất Diệt La Hán tượng khẽ động, điện mang chói mắt quanh thân có chút thu liễm, bỗng nhiên khí tức sát phạt quanh thân giống như cơn lốc tuôn ra, khí tức diệt tuyệt vô cùng, sát phạt ngập trời, đủ để khiến cho tâm chí của mọi người chung quanh dao động.

Sưu Sưu...

Khí tức này khuếch tán, cả không trung trong thoáng chốc u ám, khí tức diệt tuyệt khuếch tán, khí tức hung hãn ngập trời tràn ngập trời cao, trong lúc mơ hồ còn có khí tức vô diệt và vô sinh vô cùng vô tận.

Cỗ khí tức khủng bố chấn động nhân tâm, trên không trung trong thời gian ngắn mây đen ngập trời, che khuất bầu trời.

Sưu Sưu Sưu.

Chín cỗ khí tức ngập trời từ trong thân hình Bất Diệt La Hán tượng khổng lồ của Lục Lâm Thiên tràn ra, chín đạo khí tức phân biệt lộ ra khí tức đại từ khiến cho tâm thần người ta khoan khoái, dễ chịu. Khí tức đại bi, khiến cho trong lòng người ta sinh ra sự thương cảm. Diệt tuyệt chi khí khiến cho người ta cảm thấy hung hãn sát phạt. Bạo lệ chi khí khiến cho người ta hung hãn. Vô diệt chi khí khiến cho trong lòng người ta sinh ra cảm giác tử vong...

Chín loại khí tức phóng lên trời, cũng giống như chín đạo quang trụ phóng lên hư không vô cùng vô tận, lập tức ngưng tụ thành chín bức bản đồ hư ảo tràn ngập bí văn chung quanh thân hình Bất Diệt La Hán tượng khổng lồ của Lục Lâm Thiên.

Chín chiếc bản đồ tràn ngập bí văn, chín đạo khí tức cổ xưa bất đồng bắt đầu lan tràn, đều mang theo khí tức cổ xưa bao phủ chung quanh Bất Diệt La Hán tượng của Lục Lâm Thiên, chín cỗ khí tức khủng bố tự dưng khiến cho tóc gáy người ta dựng đứng, linh hồn rung động.

Chín cỗ khí tức khuếch tán, Thần Linh Nghiễm Hồng phía xa xa lúc này cũng rung động, đôi mắt cực lớn nhảy lên.

- Khí tức thật mạnh, Lục Soái còn có con bài chưa lật a.

Trong Thương Khung minh, mọi người nhìn lên không gian giống như thiên hôn địa ám kia, cỗ khí tức hung thần sát phạt, diệt tuyệt vô cùng, hoàn toàn trái ngược với khí tức quanh thân Thần Linh Nghiễm Hồng. Nhưng tất cả mọi người đều có thể cảm giác được, khí tức bực này trong thời gian ngắn có thể đối chọi gay gắt với khí tức trên người Thần Linh Nghiễm Hồng, địa vị ngang nhau.

Chương 4522: Tài Phán chi đao 1

- Đây là Cửu Tuyệt chi khí, hắn từ lúc nào đã tu luyện thành công Cửu Tuyệt Chi khí của vị tiền bối kia rồi?

Phong Du Du nhìn về phía trước, ánh mắt trên khuôn mặt ngốc trệ trong chớp mắt, sau đó ánh mắt hoảng hốt. Cửu Tuyệt chi khí nàng cũng từng tiếp xúc qua. Chỉ là căn bản khó có thể chạm vào thứ cao hơn. Sự khủng bố của Cửu Tuyệt chi khí nàng cũng biết rõ ràng.

Tại một nơi khác trong thiên địa, trong mắt một đạo thân ảnh già nua hiện lên vẻ kinh ngạc, lập lập tức thào nói:

- Lục Lâm Thiên này tại sao lại có quan hệ với Thất Tuyệt Hoàng Tôn? Thất Tuyệt chi khí tuy rằng mạnh, bất quá khi trước cũng không có cách nào chính thức chống lại Thần Linh Thánh Quang.

Lời còn chưa dứt, ánh mắt già nua này đột nhiên lần nữa chấn động.

- Dường như có thêm hai loại khí tức a. Đồn rằng tên Thất Tuyệt Hoàng Tôn kia trải qua vài vạn năm lại lần nữa tu luyện ra hai loại chi khí khác có thể áp chế tẩu hỏa nhập ma, không biết Cửu Tuyệt chi khí có thể chống lại Thần Linh Thánh Quang hay không.

Ở chỗ sâu trong hư không của Thương Khung chiến trường, mắt nhìn trời xanh lờ mờ giống như bị che khuất, dưới các loại khí tức hung thần sát phạt, hung bạo, diệt tuyệt, khuôn mặt luôn vui vẻ của Thần Linh Nghiễm Hồng cũng hiện lên vẻ nghiêm túc, chín đạo quang trụ quanh thân hắn giống như chín đầu cự long xoay tròn, lần nữa nắm chặt tay. Chín đạo quang trụ lập tức ở trên không gian nơi hai tay nắm chặt xoay tròn, hội tụ lại một chỗ.

- Thần Linh Thánh Quang, Tài Phá chi đao.

Tiếng quát trầm thấp vang vọng, chín đạo quang trụ hội tụ thành một đạo lưu quang, cuối cùng hóa thành một thanh đại đao chói mắt.

Thanh đại đao sáng chói mắt này giống như thực chất hóa, bí văn quanh quẩn, tiếng sấm minh vang vọng, giống như đem năng lượng ngập trời cùng với uy áp hội tụ lại trong thanh đại đao kia. Uy áp mơ mồ lan tràn ra ngoài khiến cho người ta căn bản không dám nhìn vào, nhìn một cái cũng có cảm giác giống như linh hồn bị hủy diệt.

- Nên phân thắng bại rồi, đi.

Phất tay một cái, Thần Linh Nghiễm Hồng xuất động, thanh đại đao chói mắt được ngưng tụ ra lập tức rít gào đánh ra. uy áp vô hình tràn ngập khiến cho cả không gian vặn vẹo, đao mang ngập trời bắn ra. Phong tỏa cơ hồ tất cả đường lui của Lục Lâm Thiên.

Ông ông.

Một đao kia đánh ra, tiếng sấm minh vang vọng liên miên, lực lượng hủy diệt kinh người giống như thiên phạt, tốc độ nhanh chóng không có cách nào hình dung, có thể xuyên qua sự trở ngại của không gian, dễ dàng phá hủy, vạn vật sinh linh trong thế gian này.

- Cửu Tuyệt chi khí, Trấn Áp chi tháp.

Trong lúc đao mang ngập trời đánh tới, thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên được kết, chín bức bản đồ quanh thân xoay tròn, cuối cùng ngưng kết thành một tòa đại tháp chín tầng, vô cùng khổng lồ.

Oanh.

Đại tháp ngưng tụ, hiển hiện ra, khí tức diệt tuyệt, vô diệt, vô sinh, đại từ đại bi, tuyệt thiên... xoay quanh đại tháp khổng lồ, giống như một cái vòi rồng xoay tròn không ngớt. Cũng giống như cái miệng dữ tợn của một đầu cự thú khổng lồ, có thể thôn phệ tất cả mọi thứ chung quanh. Càng nhìn vào càng khiến cho người ta sởn hết gai ốc, không rét mà run.

Sưu Sưu.

Đao mang đánh xuống, ngay khi xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, đại tháp chín tầng cực lớn kia phóng ra ngăn cả đại đao.

Rầm rầm.

Không gian run run, đao mang bắn tứ tung, trùng kích thị giác không có cách nào hình dung. Đại tháp chín tầng đánh ra ngăn cản, đao mang đáng sợ lập tức điên cuồng trút xuống. Giống như có thể ăn mòn vạn vật, cả phiến không gian lớn nứt vỡ từng khúc. Tầng thứ nhất của đại tháp chín tầng bị chém nát, đại bi chi khí khuếch tán ra chung quanh.

Ken két.

Tầng thứ hai của đại tháp chín tầng dưới đao mang cũng bị nghiền nát, đại từ chi khí khuếch tán ra trời cao. Tầng thứ ba bị nghiền nát, diệt tuyệt chi khí lan tràn, tầng thứ tư bị nghiền nát, hóa thành bạo lệ chi khí cuồn cuộn...

Lập tức, cả không trung trong phiến không gian này giống như cứng lại, yên tĩnh, một mảnh tĩnh mịch, tất cả mọi người nín thở.

Trên không trung giao phong không ngừng xảy ra, các loại năng lượng cùng với uy áp khiến cho trong lòng mọi người có cảm giác như bị một tảng đá lớn đè lên ngực. Linh hồn rung động thật sâu, từ tận sâu trong đáy lòng cảm thấy lạnh lẽo, áp lực tới nỗi tim ngừng đập.

Đao mang giống như hung thú ăn mòn đại tháp chín tầng, trong đại tháp, khí tức cuồn cuộn ăn mòn đao mang. Chỗ giao phong không trung bị che khuất, năng lượng ngập trời va chạm giống như mặt trời lên cao từ trên trời rớt xuống, trên trời xanh, chỉ có hai đạo thân hình giống như ngọn núi đứng sừng sững trên trời cao, giống như hai thiên thần.

Rầm rầm rầm.

Cả phiến hư không lấy nơi đao mang giống như hung thú và đại tháp chín tầng giao thủ làm trung tâm, cả phiến hư không liên tiếp nứt vỡ, khí tức hủy diệt cuồn cuộn hàng lâm trời xanh, trong hư không bao la, phàm là nơi tầm mắt đạt tới, không gian giống như núi lửa phun trảo, liên tiếp nổ tung.

Chín tầng trời rung động, hư không liên tiếp nứt vỡ, cảnh tượng rung động như vậy chấn động toàn bộ ba ngàn Đại thiên thế giới.

Chín tầng đại tháp liên tiếp bị nghiền nát, mỗi một tầng bị nghiền nát đều khiến cho hai mắt mọi người hãi hùng, khïếp vía.

- Có thể chống cự được hay không a.

Bắc Cung Vô Song, Lục Kinh Vân, Tử Yên, Lam Thập Tam, Mẫu Đơn, Nguyên Nhược Lan và những người khác ngẩng đầu nhìn lên trên không trung, ánh mắt khẩn trương, ngưng trọng.

Phong Du Du nhìn về phía trước, trên khuôn mặt thánh khiết, đôi mắt khẽ cau lại nhìn về phía đại tháp chín tầng đang giao phong với đao mang, miệng thì thào nói:

- Chuyện ngươi đã đồng ý nhất định phải làm được, nhất định phải chống lại.

Ken két.

Dưới đao mang, khi đại tháp chín tầng bị nghiền nát tới tầng thứ bảy, tốc độ rõ ràng đã chậm lại.

Mà khi tới tầng thứ chín, đao mang và đại tháp giằng co lẫn nhau, một đao kinh khủng kia và đao mang ngập trời cũng từ từ phai nhạt đi không ít.

Rầm rầm.

Vô số người nín thở nhìn lên trên không trung. Tầng thứ chín của đại tháp chín tầng kia rốt cuộc cũng bị nghiền nát, đồng thời đao mang kinh khủng kia cũng triệt để biến mất ở trong các loại khí tức hung thần sát phạt, bạo lệ... Cả hai đồng thời tiêu tán trên không trung.

Phụt.

Hai đạo thân hình giống như hai ngọn núi đứng sừng sững trên không trung, cùng lúc trong miệng đều phun ra một ngụm máu tươi, điện mang màu tím vàng và Thần Linh Thánh Quang trên thân hai người cùng lúc ảm đạm.

Trong mắt hai người đều đồng thời hiện lên vẻ rung động, khí tức trên người bắt đầu ảm đạm.

- Bất phân thắng bại, lưỡng bại câu thương sao.

Ở chỗ sâu trong Thương Khung chiến trường, trong mật địa của ba ngàn Đại thiên thế giới, vô số người hít sâu một ngụm khí lạnh, ánh mắt ngốc trệ lúc này mới từ từ phục hồi tinh thần lại. Mắt nhìn thân hình khổng lồ của hai người kia, hai tồn tại biến thái kia dường như hiện tại bất phân thắng bại.

- Làm sao có thể? Lục Lâm Thiên này làm sao có thể chống lại Thần Linh Thánh Quang của Nguyên Soái?

Chương 4523: Tài Phán chi đao 2

Trong Thiên La minh, vô số người không thể tin nổi chuyện này. Thần Linh Thánh Quang trong mắt bọn họ là tồn tại không thể chiến thắng, căn bản không ai có thể so sánh. Thế nhưng không ngờ lại bị Lục Lâm Thiên chống lại được, đây là chuyện mà mọi người khó có thể tiếp nhận.

- Không ngờ con át chủ bài của Lục Soái cũng mạnh như vậy, không hổ là đệ nhất nhân trong Nhân tộc.

Vết máu ở khóe miệng Thần Linh Nghiễm Hồng từ từ biến mất, vô cùng kỳ dị, mắt nhìn Lục Lâm Thiên phía xa xa, nói:

- Xem ra nếu như chúng ta muốn phân ra thắng bại cũng không dễ.

- Đã nói muốn phân ra thắng bại vậy thì phải phân ra thắng thua mới được. Ta là người chưa bao giờ thích đặt ngang hàng với kẻ khác.

Lục Lâm Thiên nhìn Thần Linh Nghiễm Hồng, khóe miệng mang theo vết máu tươi nở nụ cười vui vẻ. Ngay khi vừa mới nói xong, cánh tay phải khổng lồ giống như cánh tay của La Hán run lên, chẳng biết từ khi nào trong lòng bàn tay phải lặng lẽ xuất hiện một quả cầu bằng năng lượng ước chừng mười mấy thước.

Bên trong quả cầu bằng năng lượng này, hư ảnh bốn đầu thú thể bằng năng lượng là Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ truy đuổi nhau, quang mang năng lượng chói mắt trong chốc lát bắn ra.

Chung quanh quả cầu này, khe nứt đen kịt người ta khó có thể nhìn thấy tràn ngập, giống như bên trong ẩn chứa lực lượng cuồng bạo trực chờ bạo phát. Trong lúc mơ hồ, không gian, linh hồn, vật chất, khí tức bốn loại áo nghĩa kỳ lạ lập tức tràn ngập ra.

Đôi mắt to lớn của Thần Linh Nghiễm Hồng nhìn vào quả cầu bằng năng lượng trong bàn tay phải của Lục Lâm Thiên, ánh mắt âm thầm biến đổi, nói:

- Xem ra Lục Soái nhất định muốn phân ra thắng bại, ta cũng chỉ có thể phụng bồi mà thôi. Nhưng mà thủ đoạn này Lục Soái đã thi triển qua, sợ rằng cũng không làm gì được ta như trước.

Tiếng quát vừa dứt, Thần Linh chân thân khổng lồ của Thần Linh Nghiễm Hồng di chuyển, ánh mắt trên khuôn mặt hiện lên chút vui vẻ, bỗng nhiên, một đạo thủ ấn quỷ dị được kết. Không trung run lên, năng lượng thiên địa chấn động, Thần Linh Thánh Quang quanh người vừa mới ảm đạm lần nữa bắt đầu chói mắt.

Mà khi Thần Linh Thánh Quang quanh người Thần Linh Nghiễm Hồng lần nữa chói mắt, quang mang lập lòe, lấy quanh thân hắn làm trung tâm, lập tức hình thành từng đạo quang mang.

- Lục Soái, thế nhân vẫn cho là trong Thần Linh Thánh Quang của Thần Linh tộc ta chỉ có Tài Phán chi đao, thế nhưng tất cả lại không biết, trong Thần Linh Thánh Quang của Thần Linh tộc ta trừ Tài Phán chi đao ra còn có tuyệt chiêu khác. Chỉ tiếc là trừ lão tổ đầu tiên của Thần Linh tộc ta ra, căn bản không ai có thể tu luyện thành công nó. Ta vừa vặn lại đạt được một chút cơ duyên cho nên mới có thể trùng hợp tu luyện một hai. Mà thứ mạnh nhất của Thần Linh Thánh Quang cũng không phải là Tài Phán chi đao mà là lực lượng. Loại lực lượng này quá mức cường đại, nếu như Lục Soái đã muốn phân ra thắng bại, vậy thì hôm nay ta sẽ phụng bồi Lục Soái hết mình.

Âm thanh lạnh nhạt, lại giống như âm thanh của thiên nhiên vang vọng trên không trung. Khi Thần Linh Nghiễm Hồng nói xong, trong từng đạo quang mang chói mắt quanh thân bắt đầu có chấn động kỳ lạ lan tràn ra.

Rầm rầm.

Dưới loại chấn động kỳ lạ này lan tràn, bên trong ẩn chứa một loại lực lượng hủy diệt vô thanh vô tức, phảng phất như có thể hủy diệt thiên địa, hủy diệt vạn vật.

Loại lực lượng hủy diệt này cùng với lực lượng hủy diệt của Bát

Hoang Thiên Địa quyết có chút không giống. Nhưng mà không dưới Bát Hoang Thiên Địa quyết, dưới quang mang nhìn như thần thánh lại là hủy diệt chân chính, vô cùng lạnh lẽo.

Loại khí tức hủy diệt này cũng làm cho ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, khí tức hủy diệt như vậy rõ ràng cho thấy so với một đao vừa rồi còn nguy hiểm hơn.

- Chỉ có thể như vậy, không thành công cũng thành nhân.

Khóe miệng nở nụ cười khổ, đồng thời quanh thân Bất Diệt La Hán tượng của Lục Lâm Thiên lúc này có năm loại quang mang thuộc tính chói mắt đột ngột phóng lên trời.

Oanh.

Trong sát na này, cả trời xanh chẳng biết tại sao bỗng nhiên run lên, bỗng nhiên, trên hư không của phiến trời xanh này đột nhiên hiện lên một vòng xoáy hư không trắng đen, hình thành một đồ án âm dương trắng đen hình tròn.

Hai mắt tràn ngập điện mang màu tím vàng của Lục Lâm Thiên lúc này trong thời gian ngắn chuyển thành một trắng một đen, hai loại quang mang, vô cùng quỷ dị.

Lục Lâm Thiên muốn phân thắng bại, cho nên hắn thúc dục Ngũ Thần quyết, Tứ Thần quyết chính là thứ do sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên sáng chế trong Linh Vũ thế giới, đại biểu cho linh hồn, thời gian, không gian, vật chất, bốn loại áo nghĩa kỳ lạ, mỗi một quyết dung hợp, uy năng đều điên cuồng tăng lên nhiều.

Mà Ngũ Thần quyết lại do Lục Lâm Thiên tự mình thêm vào, ban đầu ở trong Thương Khung chiến trường đối phó với Nguyên Hồn, cuối cùng bị ép thử Ngũ Thần quyết. Tuy rằng cuối cùng cửu tử nhất sinh, hắn cũng chỉ thúc dục ra được Ngũ Thần quyết bán thành phẩm mà thôi, còn làm cho hắn thiếu chút nữa chết không toàn thây. Thế nhưng lại làm cho Lục Lâm Thiên biết rõ chỗ khủng bố của Ngũ Thần quyết, uy năng của nó khủng bố, bá đạo thiên hạ.

- Áo nghĩa kỳ lạ thứ năm.

Đồ án âm dương khổng lồ hiển hiện trên trời xanh, thiên uy cực lớn cũng từ trong thiên địa thẩm thấu ra. Vô số ánh mắt bỗng nhiên rung động nhìn lên trên trời xanh.

Trong lòng bàn tay trái của Bất Diệt La Hán tượng khổng lồ có một đồ án âm dương thu nhỏ hiện lên, lập tức dưới sự khống chế của Lục Lâm Thiên, tiến vào trong quả cầu bằng năng lượng trên lòng bàn tay phải còn lại.

Oanh.

Loại năng lượng này rót vào, áo nghĩa âm dương nhìn như thuận lợi dung hợp, tiến vào trong quả cầu bằng năng lượng, ở trong quả cầu bằng năng lượng này chỉ có Lục Lâm Thiên mới có thể cảm giác được có một lực bài xích cực lớn, thế nhưng lại khiến cho trái tim và linh hồn của Lục Lâm Thiên đều bị đả kích nặng nề.

Quả cầu bằng năng lượng nhìn như yên tĩnh kia bắt đâu vặn vẹo, giống như tùy thời muốn nổ tung vậy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức ngưng trọng, trong lòng hắn đã sớm có chuẩn bị từ trước, trước đó sau khi miễn cưỡng dung hợp một nửa hắn đã cửu tử nhất sinh, loại hậu quả này khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên hiện tại vẫn còn sợ hãi.

Thậm chí sau lần dung hợp đầu tiên trước đó, còn đưa tới Thiên Phạt chi lôi, nếu không phải bởi vì bản thể hắn cường hãn, chỉ bằng vào lực lượng của Thiên Phạt chi lôi lần trước cũng khiến cho hắn không chết cũng phải tổn thương, cho nên lúc này trong lòng Lục Lâm Thiên đã sớm có chuẩn bị.

Mà những năm này, trên phương diện dung hợp, lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm kia, Lục Lâm Thiên luôn luôn chú ý. Mặc dù không có dùng thời gian quá dài lĩnh ngộ nó, thế nhưng một khi có thời gian Lục Lâm Thiên sẽ tốn phần lớn thời gian lĩnh ngộ loại áo nghĩa kỳ lạ thứ năm này, coi như là thu hoạch khá sâu.

Bằng không, vào thời điểm mấu chốt như hiện tại, Lục Lâm Thiên cũng không dám tùy tiện dung hợp Ngũ Thần quyết.

Chương 4524: Tịnh Thế chi hoàng và Ngũ Thần quyết

- Dung hợp.

Dựa vào bản thể cường hãn của mình, Lục Lâm Thiên cắn răng chống cự lực bài xích cường hãn đến từ việc dung hợp Ngũ Thần quyết, bởi vì có kinh nghiệm của lần dung hợp trước đó và lĩnh ngộ trong những năm này đối với loại áo nghĩa kỳ lạ thứ năm này, cho nên Lục Lâm Thiên dựa vào những thứ đạt được trong lĩnh ngộ, không vội không mất đi bình tĩnh mà khống chế năng lượng áo nghĩa âm dương dung hợp vào trong Tứ Thần quyết.

Loại dung hợp này khiến cho nguyên đan chữ vạn trong đan điền Lục Lâm Thiên run lên, khí tức thái cổ, man hoang lập tức cuồn cuộn không dứt tuôn ra.

Năng lượng áo nghĩa âm dương dung hợp vào trong Tứ Thần quyết, đồ án trắng đen kia bắt đầu mở rộng trong quả cầu bằng năng lượng, dần dần bao phủ hư ảnh tứ thú Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, làm cho uy năng trên quả cầu bằng năng lượng trong khoảnh khắc tăng vọt.

Ầm ầm.

Bỗng nhiên trời trời xanh, cả không gian run rẩy, lung lay sắp đổ, gợn sóng trong không gian giống như nước đun sôi không ngừng sôi trào lên, mây đen cuồn cuộn, tiếng sấm vang vọng. Trong nháy mắt ngắn ngủi không ngừng vang lên tiếng sấm minh, thiên hôn địa ám, phảng phất như cả phiến thiên địa này đột nhiên lâm vào trong bóng tối.

Xoẹt.

Chỉ có một đạo điện mang khiến cho trong lòng rung động, run sợ quanh quẩn, ở trong không gian bị mây đen che khuất này không ngừng xuyên thấu qua. Khí tức lạ lẫm, khủng bố vô cùng vô tận lan tràn, bên trên còn có thiên uy cuồn cuộn thẩm thấu ra.

Quả cầu bằng năng lượng trên bàn tay Lục Lâm Thiên ở trong không gian lờ mờ, tối đi lại giống như quang mang đại thịnh, giống như là mặt trời ban trưa, khí tức mới tương liên cùng thiên địa, nương theo Thiên uy lan tràn, cuồn cuộn không ngớt.

- Đây là Thiên Uy hàng lâm, dị tượng thiên địa.

- Đây là thủ đoạn gì, không ngờ lại khiến cho chỗ sâu trong Thương Khung chiến trường xuất hiện dị tượng thiên địa.

Ở chỗ sâu trong hư không của Thương Khung chiến trường, trong mật địa của ba ngàn Đại thiên thế giới, vô số người khiếp sợ, ngây ngốc.

- Lục Lâm Thiên này đang làm gì vậy?

- Lục Soái đang chuẩn bị át chủ bài, trời ạ, là con át chủ bài kia khiến cho thiên địa tạo ra dị tượng.

Ở chỗ sâu trong Thương Khung chiến trường, mọi người ngây ngốc nhìn lên trên. Dưới cỗ uy áp mênh mông cuồn cuộn kia, trong lòng mọi người rung động kịch liệt, khí tức cực kỳ nguy hiểm ở trong quả cầu bằng năng lượng kia lan tràn ram khí tức này đang càng ngày càng mạnh.

Cảnh tượng đột nhiên xảy ra khiến cho Thần Linh Nghiễm Hồng ở phía trước nghi hoặc, trong lòng lập tức cảm thấy có chút bất an.

Loại bất an này là thứ mà từ lâu Thần Linh Nghiễm Hồng không cảm nhận được. Thần Linh Nghiễm Hồng biết rõ, hắn không thể để cho đối phương có thời gian nữa, nếu không bản thân hắn nhất định sẽ vô cùng phiền toái. Lục Lâm Thiên này là đối thủ mạnh nhất từ khi hắn chào đời. Từ lúc hắn chào đời tới nay, chưa từng gặp phải một đối thủ nào mạnh mẽ, khủng bố như vậy trong đám người cùng thế hệ.

- Thần Linh Thánh Quang, Tịnh Thế chi hoàn.

Ánh mắt biến đổi, dứt lời, Thần Linh Nghiễm Hồng phất tay, cỗ quang mang giống như mặt trời ban trưa quanh thân hiện lên chấn động quỷ dị, rung động, lan tràn ra, quang mnag giống như vầng sáng chung quanh người phật tổ hiển hiện trên không trung.

Oanh.

Quang mang hình tròn này lấy thân hình Thần Linh Nghiễm Hồng làm trung tâm hiển hiện trên trời cao, năng lượng ở trong phiến thiên địa này lập tức hỗn loạn.

Sưu Sưu. trong Thương Khung chiến trường bao la khôn cùng, vô số đại quân Thương Khung minh và Thiên La minh hội tụ. Đột nhiên, trong không gian của cả Thương Khung chiến trường, trên trời xanh bắt đầu xuất hiện quang mang kỳ dị.

Loại quang mang kỳ dị này chiếu rọi thiên địa, thế nhưng lại khiến cho không trung dần dần ảm đạm, mờ đi.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

- Thiên địa xảy ra dị biến sao?

Hàng vạn ức đại quân Thương Khung minh và Thiên la minh nhìn lên trên không trung, quang mang thần dị nương theo năng lượng thiên địa bạo động khiến cho mọi người biến sắc, ánh mắt hoảng sợ, trong lòng tự nhiên sinh ra cảm giác bất an, linh hồn rung động.

Ở chỗ sâu trong Thương Khung chiến trường, quanh thân Thần Linh Nghiễm Hồng có quang mang lan tràn, quang mang chói mắt giống như quang mang quanh thân phật tổ bắn ra, giống như thần linh hàng lâm, quang mang khuếch tán trên trời cao, lập tức giống như thủy triều phóng về phía Lục Lâm Thiên.

Rầm rầm.

Quang mang chấn động, quang mang vô cùng vô tận lan tràn ra bốn phía thiên địa. Một mảng lớn không gian của Thương Khung chiến trường trong lúc vô thanh vô tức bị diệt sát.

Trong quang mang kia, Thần Linh Nghiễm Hồng giống như chân thần, quang mang diệ thế, có thể tinh lọc thời gian, vạn vật, những nơi đi qua, vạn vật sinh linh không còn sót lại một chút nào.

Ở chỗ sâu trong Thương Khung chiến trường, cơ hồ tất cả mọi người ngừng thở, tim trong nháy mắt này cũng theo đó mà ngừng đập.

- Quá mạnh mẽ.

Cỗ khí tức áp lực vô hình lúc này cũng khiến cho đám người Tiểu Long, Dương Quá... phải bố trí quang mang bao phủ thân hình, trong mắt hiện lên vẻ kinh hãi. Từng ánh mắt đều giống như si ngốc, co rút nhìn lên trên không trung.

- Quá mạnh mẽ, quá mạnh mẽ. Lục chưởng môn có thể chống lại được hay không...

- Đó là uy năng diệt thế, mạnh tới mức khủng bố, Lục chưởng môn, cố gắng lên a.

Trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, trước truyền tống trận hình chiếu thời không, tất cả đại biểu của Thượng Thanh thế giới lúc này đều nắm chặt hai tay, lòng bàn tay cảm thấy ẩm ướt, mồ hôi trên trán giống như mưa chảy xuống.

Tất cả cường giả Cổ tộc và các đại biểu khác lúc này đều nín thở chờ đợi.

Cơ hồ tất cả ánh mắt đều nhìn vào trên thân hình tràn ngập điện mang khổng lồ kia, đạo thân ảnh kia lúc này đang đại biểu cho Thượng Thanh thế giới.

Đạo thân ảnh kia dung nhập vào trong Thượng Thanh thế giới, mặc kệ đạo thân ảnh kia rốt cuộc là tới từ phương nào thế nhưng cũng không có ai đi để ý tới những thứ này.

Chỉ có một việc ai cũng biết đó là đạo thân ảnh giống như thiên thần kia lúc này đại biểu cho Thượng Thanh thế giới, ở chỗ sâu nhất trong Thương Khung chiến trường, là một trong những người cao nhất của Thượng Thanh thế giới đặt chân vào nơi này.

Rầm rầm.

Quang mang vô cùng vô tận khiến cho thiên địa chấn động lan trnaf, lập tức kéo tới trước người Lục Lâm Thiên. Quang mang lan tràn, những nơi nó đi qua, tất cả bị tinh lọc thành hư vô, loại lực lượng hủy diệt này căn bản không phải là lực lượng mà người thường có thể chống lại.

Sưu Sưu.

Quang mang lan tràn ra chung quanh trời xanh, điện mang màu tím vàng quanh thân hình Bất Diệt La Hán tượng của Lục Lâm Thiên dưới loại năng lượng tịnh thế lan tràn cũng chỉ có thể cản trở tốc độ lan tràn của nó một hồi, cũng bị phai nhạt, hủy diệt.

Điện mang màu tím vàng bị phai nhạt, cỗ quang mang kia lập tức kéo tới trước Bất Diệt La Hán tượng khổng lồ của Lục Lâm Thiên. Dươi loại lực lượng hủy diệt, tịnh thế kia, sợ rằng cho dù Lục Lâm Thiên có thực lực cường hãn đi chăng nữa, hậu quả không cần phải nói.

Chương 4525: Ngươi thua 1

- Lục chưởng môn, cố gắng lên.

Trăm vạn ánh mắt trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới nhìn vào trong truyền tống trận hình chiếu thời không, tất cả mọi người hãi hùng khiïếp vía. Hai tay nắm chặt, ánh mắt lặng lẽ chuyển thành đỏ tươi.

- Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật, vạn vật thiên địa, luân hồi bất biến. Thần Linh Thánh Quang, tịnh thế chi hoàn có thể hủy diệt mọi thứ, thế nhưng lại không thể làm gì được áo nghĩa kỳ lạ. Ta dùng áo nghĩa kỳ lạ tu thành Ngũ Thần quyết, chỉ bằng vào Thần Linh Thánh Quang sợ rằng còn chưa đủ.

Vào giờ phút này, âm thanh nhàn nhạt từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra, trong nháy mắt, quang mang trắng đen trên người đều rót vào trong quả cầu bằng năng lượng trong tay hắn. Khí ức trên quả cầu bằng năng lượng trong tay hắn tăng vọt, run rẩy kịch liệt, sau đó bỗng nhiên dừng lại.

Sau đó khí tức khủng bố thu liễm, mà ngay cả dị tượng thiên địa chung quanh trong thoáng chốc cũng trở nên yên tĩnh.

Chỉ là cỗ khí tức kia yên tĩnh lại, thế nhưng quả cầu bằng năng lượng bình tĩnh ở trong tay Lục Lâm Thiên cũng khiến cho người ta chỉ cần nhìn vào một cái cũng cảm thấy hĩa hùng khiïếp vía, linh hồn rung động.

Xoẹt.

Cũng không biết vì sao, thiên địa này đột nhiên run lên, Thần Linh Nghiễm Hồng thúc dục ra Tịnh Thế chi hoàn trước đó lan tràn, phá hủy điện mang màu tím vàng quanh thân Lục Lâm Thiên, quang mang vạn trượng muốn lan tới, đập vào người Lục Lâm Thiên thế nhưng lúc này đột nhiên ngưng lại, giống như đột nhiên bị lực lượng mạnh mẽ ngăn cản vậy.

Quang mang chấn động, cả trời xanh bị phá hủy thành hư không, Thần Quang rực rỡ. Bất Diệt La Hán tượng khổng lồ của Lục Lâm Thiên ở trước lực lượng hủy diệt của Tịnh Thế chi hoàng kia vẫn đứng sừng sững không ngã, không thể lay động.

Trong chỗ sâu của Thương Khung chiến trường, trừ đạo thân ảnh khổng lồ giống như La Hán kia ra lúc này không còn ai dám đặt chân vào trong nơi này.

- Đi.

Miệng phun ra một chữ đi, Lục Lâm Thiên phất tay đẩy ra quả cầu bằng năng lượng trong lòng bàn tay, Lục Lâm Thiên biết rõ rốt cuộc mình cũng dung hợp thành công Ngũ Thần quyết tạo thành dị tượng thiên địa, lại không đưa tới thiên phạt. Thành công dung hợp Ngũ thần quyết, uy năng so với lần trước sợ rằng còn cách biệt một trời một vực.

Quả cầu bằng năng lượng phóng ra, quang mang giống như mặt trời ban trưa đại thịnh, quả cầu bành trướng, chẳng biết từ khi nào đã hóa thành đồ án trắng đen âm dương, sau đó tiến vào trong quang mang hủy diệt trước người Lục Lâm Thiên.

Lấy quả cầu bằng năng lượng này làm trung tâm, không gian chung quanh bắt đầu lặng lẽ hóa thành một vòng xoáy âm dương trắng đen cực lớn trên khong trung. Giống như là vòng xoáy trong vũ trụ, không ngừng lan tràn ra bốn phía, khuếch tán.

Vòng xoáy trắng đen đồ án âm dương kia xoay tròn, năm cỗ áo nghĩa kỳ lạ hòa vào thành một thể, những nơi nó đi qua, không gian vô thanh vô tức nứt vỡ từng khúc, dễ dàng như trở bàn tay, thế không thể đỡ, mà ngay cả quang mang giống như phật quang kia cũng khó có thể chống cự.

Ngao Ngao.

Hư ảnh tứ thú Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ khổng lồ ở trên đồ án âm dương lao ra, rít gào lên tục, những nơi đi qua, thiên địa run rẩy, tất cả hóa thành hư vô.

Khí tức mênh mông lan tràn, khiến cho cơ hồ tất cả sinh linh trong trường đều có một loại xúc động muốn phủ phục.

Quả cầu bằng năng lượng lập tức phá không xuyên qua quang mang giống như phật quang, giống như có thể xuyên qua tất cả ngăn cản, gông cùm, xiềng xích thời không cũng không có cách nào ngăn lại được nó. Quả cầu bằng năng lương giống như thiên thạch từ trên trời giáng xuống xuất hiện trước mặt Thần Linh Nghiễm Hồng.

Ngay trong quả cầu bằng năng lượng có đồ án trắng đen âm dương kia, tiếng long ngâm, hổ gầm, phượng hót... vang vọng. Bốn đầu thú ảnh lướt đi, khí tức mênh mông tràn ngập trời cao, bốn đầu thú ảnh lao nhanh ra, trong khoảnh khắc vô số quang mang bắn tứ tung, lập tức đánh về phía Thần Linh chân thân khổng lồ của Thần Linh Nghiễm Hồng.

Bốn thú dữ tợn lao nhanh về phía trước, dưới tiếng long ngâm, hổ gầm, phượng hót, rùa minh, Thanh Long cuồn cuộn, bạch hổ chụp mồi, chu tước vỗ cánh, Huyền Vũ giận dữ, khiến cho không gian quang mang quanh thân Thần Linh Nghiễm Hồng giống như thủy triều mạnh mẽ bị phá hủy.

Trong khoảng thời gian ngắn, quang mang chói mắt giống như pháo hoa bắn ra, tiếng thú rống trầm thấp vang vọng, cũng giống như tiếng sấm hung hãn vang vọng trong thiên địa. Đột ngột vang vọng trong phiến thiên địa này.

Ngao.

Rống.

Chi..

....

Không gian hỗn loạn khiến cho người ta hãi hùng khiĩếp vía, cứng lưỡi, trợn mát há hốc mồm. Một mảng lớn hư không trên trời xanh hiện lên một cái động sâu màu đen, tràn ngập quang mang đen kịt khiến cho trong lòng người ta rung đông. Kình khí rung động giống như biển gầm bỗng nhiên nổi lên từ trên không trung, hóa thành quang mang bắn ra bốn phía. Khiến cho không gian nhanh chóng có vô số vòng rung động đen kịt giống như thủy triều hiển hiện trên trời cao.

Trong không gian hỗn loạn, nhìn qua tất cả cảnh này, vô số người cảm thấy lạnh lẽo, khí thế hủy diệt khủng bố như vậy đủ để hủy diệt vạn vật, hủy diệt chúng sinh.

Rầm rầm.

Bốn đạo thú ảnh khổng lồ phá hủy quang mang của Thần Linh nghiễm Hồng, khiến cho quang mang quanh thân hắn nứt vỡ từng khúc. Khi bốn đạo thú ảnh dưới quang mang tinh lọc, ăn mòn từ từ tiêu tán thì thân hình Thần Linh Nghiễm Hồng quang mang vạn trượng ở trên hư không lúc này cũng chỉ còn lại một vòng quang mang mà thôi.

Phụt.

Tiếng năng lượng nổ vang trầm thấp vang vọng, trong miệng Thần Linh chân thân khổng lồ cùng với Bất Diệt La Hán tượng đều phun ra một ngụm máu tươi, dưới lực lượng trùng kích bực này hai người đều bị ảnh hưởng lớn, trên thân hình khổng lồ đều tràn ngập máu tươi.

Ở trong vòng quang mang cuối cùng, khóe miệng Thần Linh Nghiễm Hồng tràn ngập máu tươi, khí tức tới trạng thái suy yếu, vẻ kinh hãi trong mắt âm thầm được thu liễm lại, hắn nhìn về phía Lục Lâm Thiên cười nói:

- Thủ đoạn thật mạnh, trong thiên hạ người có thể chống cự Tịch Thế chi hoàng của ta cũng chỉ có Lục Soái mà thôi. Nhưng mà xem ra Lục Soái vẫn không có cách nào chiến thắng. Chúng ta vẫn khó phân thắng bại, Tịnh Thế chi hoàn cũng không phải dễ phá như vậy.

- Thật sao? Nhưng mà không hẳn là như thế.

Lục Lâm Thiên cũng máu tươi đầm đìa, máu tươi trong miệng nhỏ xuống điện mang quanh thân phát ra tiếng xì xì, trên bàn tay cực lớn móc ra rất nhiều linh tinh, nhét vào trong miệng rồi nuốt xuống.

Sưu.

Bỗng nhiên quanh thân Lục Lâm Thiên nổi lên chấn động kỳ dị, khí tức suy yếu bắt đầu kéo lên, khóe miệng tràn ngập máu tươi nhìn về phía Thần Linh Nghiễm Hồng nở nụ cười, nụ cười này khiến cho người ta nhìn qua có cảm giác tàn nhẫn, dữ tợn, tựa như một đầu mãnh hổ hung hãn, một bước cũng không bỏ qua con mồi của mình.

Ngao.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, trong lòng bàn tay phải của Lục Lâm Thiên có một đoàn huyết quang xuất hiện, một tiếng long ngâm vang vọng trời cao. Huyết quang thu liễm, Huyết Lục xuất hiện trong tay, toàn thân tràn ngập vẻ đỏ vàng, đường rung động lòng người. Hư không chung quanh hiện lên vết nứt không gian đen kịt.

Chương 4526: Ngươi thua 2

Huyết Lục xuất hiện, trong sát na này, năng lượng thiên địa trong cả phiến hư không chung quanh lúc này trong lúc vô hình bị dẫn dắt. quang mang màu vàng vô hình từ trong hư không thẩm thấu ra. Trên hư không lập tức có kim quang rực rỡ, khí tức sắc bén lạnh lẽo tràn ngập.

Ở chỗ sâu trong Thương Khung chiến trường, từng ánh mắt lập tức nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên, tay cầm đạo đao màu đỏ, nương theo điện mang màu tím vàng lập lòe, thân hình khổng lồ tương liên với kim quang rực rỡ trong thiên địa. Khí tức sắc bén lạnh lẽo khiến cho trong lòng người ta rung động. Trong kim quang ngập trời, thân hình khổng lồ giống như La Hán đứng sừng sững, giống như một đầu mãnh hổ thức tỉnh, kinh thường trời xanh.

- Ồ?

Trong chớp mắt này ánh mắt của Thần Linh Nghiễm Hồng nhìn vào thanh đại đao màu đỏ trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên.

- Âm Dương Bá Đao quyết.

Không có bất kỳ trì hoãn nào, sau khi Huyết Lục xuất hiện trong tay, Lục Lâm Thiên bổ một đao ra, Huyết Lục kéo theo một đường vòng cung huyền ảo, một đồ án âm dương lập tức lơ lửng trên vòm trời. Một đạo đao mang màu vàng đỏ bắn ra, đao mang mang theo khí tức sắc bén, lạnh lẽo trong nháy mắt phóng ra, khiến cho hư không run run.

Oanh.

Chỉ một thoáng, phía trên hư không của phiến thiên địa này, đao mang bắn ra, cửu thiên rung chuyển, hư không sụp đổ, uy áp thiên địa vô cùng vô tận từ trong hư không thẩm thấu ra. Bên trong tiếng sấm minh không ngừng, đao mang tràn ngập thiên địa, hư không nổi lên sóng to gió lớn, thiên uy lan tràn, cuồn cuộn không ngớt.

Một đao khủng bố lập tức đánh tới Thần Linh Nghiễm Hồng, trong đôi mắt lớn của hắn trong thoáng chốc tràn ngập vẻ kinh hãi.

Sưu.

Nhanh như thiểm điện, thế như sấm sét, một đao kia ở trong đôi mắt kinh hãi của Thần Linh Nghiễm Hồng đánh vào trên vòng quang mang cuối cùng của Thần Linh chân thân khổng lồ của hắn, đạo quang mang cuối cùng này rốt cuộc cũng bị chém nát.

Xoẹt.

Quang mang quanh thân Thần Linh Nghiễm Hồng bị nghiền nát, đao mang cũng lập tức bắn vào trong đó rồi biến mất. Quang mang cuối cùng quanh thân Thần Linh Nghiễm Hồng bị nghiền nát, trong không trung vang lên âm thanh trầm thấp, bạo liệt, khắp trời xanh lúc này đều đang run rẩy.

Từng vết nứt không gian đen kịt giống như mạng nhện nhanh chsong lan tràn ra trên không trung, cả phiến không gian ở trong quang mang trắng đen vô thanh vô tức sụp đổ, bị phá hủy, dễ dàng hóa thành hư không.

- Phụt, phụt.

Trong miệng trên Thần Linh chân thân cực lớn của Thần Linh Nghiễm Hồng, máu tươi liên tiếp trào, ra, mấy ngụm máu tươi phun ra, Thần Linh chân thân khổng lồ của hắn dần dần thu nhỏ lại, cuối cùng hóa thành trạng thái hình người trước đó. Trên trường bào màu lam tràn ngập vết máu tươi, khuôn mặt tuấn mỹ lúc này trắng bệch. Khi ngẩng đầu nhìn thân ảnh khổng lồ trước mắt, trong mắt của hắn tràn ngập vẻ khiếp sợ khó nhịn được.

Đạo thân ảnh cực lớn kia đứng sừng sững trên trời cao, tay cầm đại đao màu vàng đỏ, điện mang quanh quẩn, khí tức bá đạo, sắc bén, bao phủ trời xanh, ánh mắt bao quát Thần Linh Nghiễm Hồng, nói:

- Ta nói rồi, sẽ phân ra thắng bại, hiện tại ngươi đã thua.

- Thắng, Lục chưởng môn thắng rồi. Thương Khung minh ta thật may mắn.

- Lục chưởng môn thắng rồi.

Trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, từng ánh mắt dần dần phục hồi tinh thần lại, sau khi yên tĩnh trong ngắn ngủi, trong trăm vạn người lập tức vang lên tiếng tiếng hò hét, âm thanh hội tụ lại một chỗ, trong nháy mắt ngắn ngủi đã hội tụ thành tiếng vang cuồn cuộn kinh người, tiếng vang giống như sấm minh.

Lúc này đạo thân ảnh kia đạp không đứng lơ lửng, cầm trong tay đại đao màu vàng đỏ, thân hình tràn ngập điện mang, đạo thân ảnh này khiến cho máu tươi của các đại biểu các thế lực lớn trong mật địa Thiên giới sôi trào, kích động không thôi. Trong không ít ánh mắt đỏ rực lức này lặng lẽ xuất hiện một ít nước mắt vì kích động.

- Nguyên Soái bị thua, Lục Lâm Thiên này quá mạnh mẽ.

- Nguyên Soái sao lại bại được, sao lại như vậy.

Trong Thiên La minh, từng người nhìn nhau, kinh hãi, khìếp sợ, cho dù là tận mắt nhìn thấy cũng khó có thể tin được.

- Thắng rồi.

Đám người Bắc Cung Vô Song, Lục Kinh Vân, Dương Quá, Tử Yên, Lục Tâm Đồng, Nguyên Nhược Lan chờ ở phía dưới lúc này hai tay đang nắm chặt cũng từ từ mở ra. Một hồi đại chiến kinh thiên rung động này khiến cho mọi người lúc này còn chưa triệt để phục hồi tinh thần lại. Nhưng bất kể như thế nào, kết quả cuối cùng Lục Lâm Thiên đã chiến thắng.

Phong Du Du nhìn lên trên không trung, y phục màu trắng bao phủ thân hình, đôi mắt sáng khẽ nhúc nhích, trong mắt tựa hồ hiện lên vẻ ưu thương khó nắm bắt, nàng cắn môi, thì thào nói:

- Rốt cuộc hắn cũng làm được...

- Không hổ là người lĩnh ngộ áo nghĩa kỳ lạ thứ năm, áo nghĩa kỳ lạ thứ năm này thật mạnh. Ta thua, tòa Hồng Hoang điện thứ nhất là của Lục Soái.

Nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt kinh hãi của Thần Linh Nghiễm Hồng thu liễm, trên khuôn mặt trắng bệch, trong mắt hiện lên chấn động kỳ dị, sau đó lại chuyển thành vui vẻ. Dường như đối với việc thắng bại, chỉ trong chốc lát hắn đã không còn nghĩ nhiều nữa.

Oanh.

Thần Linh Nghiễm Hồng nói xong, khối cự thạch dưới chân hai người một nâng lên, một hạ xuống, thân hình của Thần Linh Nghiễm Hồng cũng bỗng nhiên hạ xuống.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, thu Huyết Lục trong tay, Bất Diệt La Hán tượng khổng lồ thu liễm, trường bào màu xanh tung bay, sắc mặt tái nhợt, khối cự thạch dưới chân ầm ầm nâng lên, nâng thân hình hắn lên chỗ cao nhất trong Thương Khung chiến tường.

Xoẹt.

Cùng lúc đó, khối cự thạch giống như ngọn núi dưới chân đám người Nguyên Nhược Lan, Bắc Cung Vô Song, Đại hồn anh của Lục Lâm Thiên, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm, Thần Linh Nghiễm Hồng, Thích Thiên lần nữa xếp lại, tám khối cự thạch từ từ xoay tròn, vây quanh bên dưới khối cự thạch dưới chân Lục Lâm Thiên.

Oanh Oanh Oanh.

Phía trên trời cao, chín đạo quang trụ rơi xuống, bao phủ lấy thân hình chín người chiến thắng, chín người đứng thẳng. Trong chín đạo quang trụ đều có quang mang tiến vào trong mi tâm của chín người. Đạo quang mang tiến vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên là chói mắt nhất.

Chín người hơi ngẩng đầu, hai mắt nhắm chặt, tùy ý để chín đạo quang mang lướt vào trong mi tâm, chín người đều hiểu rõ, dựa theo quy tắc của Thương Khung chiến trường. chín đạo quang mang đang rót vào trong mi tâm bọn họ chính là chín tòa Hồng Hoang điện.

Quang mang năng lượng này tương liên với linh hồn, chỉ có năng lượng tới từ Hồng Hoang điện mới có thể mở ra Hồng Hoang điện tương ứng với bản thân mình, người khác căn bản không có cách nào mở được. Cũng căn bản không có cách nào mở ra Hồng Hoang điện không thuộc về mình. Chỉ có chín người này mới có thể mở ra chín tòa Hồng Hoang điện.

Một lát sau, chín đạo quang trụ bao phủ chín người, trong đó tám đạo quang trụ phía dưới dần dần biến mất không thấy gì nữa, tám đạo quang mang năng lượng cũng từ trong mi tâm tám người biến mất. Hai mắt của tám người phía dưới mở ra, khí tức hồng hoang nhàn nhạt tràn ngập, dựa vào quang mang năng lượng vừa rồi, bọn họ mới có thể mở ra, khống chế tám tòa Hồng Hoang điện thuộc về mình.

Chương 4527: Uy danh hiển hách 1

Trên không trung lúc này chỉ có trên khối cự thạch cao nhất, lúc này đạo quang trụ kia vẫn còn đang bao phủ lấy Lục Lâm Thiên, quang mang năng lượng tiến vào trong mi tâm, lộ ra màu vàng nhạt. Trường bào màu xanh tung bay, tự dưng bá đạo, sắc bén tựa như thần tích.

Quang trụ của tám người bên dưới tiêu tán, thế nhưng đạo quang trụ trên người Lục Lâm Thiên ở phía trên vẫn còn.

Chín tòa Hồng Hoang điện mở ra, nhưng chỉ có sau khi tòa Hồng Hoang điện thứ nhất mở ra thì tám tòa Hồng Hoang điện còn lại mới có thể mở ra.

Cho nên cũng có thể lý giải vì sao lúc này Lục Lâm Thiên khống chế tòa Hồng Hoang điện thứ nhất chẳng khác gì là khống chế quyền mở ra của chín tòa Hồng Hoang điện.

Trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, ánh mắt của hơn trăm vạn cường giả trong các thế lực nhìn vào trong truyền tống trận hình chiếu thời không. Lúc này ở nơi cao nhất có một nam tử mặc áo bào xanh đang ngạo nghễ đứng trong Thương Khung chiến trường, nhìn giống như thần tích, toàn thân bọn họ không khỏi run rẩy.

Đối với nam tử mặc áo bào xanh đỉnh phong trong đám người cùng thế hệ đang ngạo nghễ đứng trên Thương Khung chiến trường kia, đạo thân ảnh này đã khắc thật sâu trong trong đầu tất cả sinh linh ở đây.

Suất lĩnh Thương Khung minh đoạt được bảy tòa Hồng Hoang điện, trận chiến cuối cùng đánh bại tuyệt thế thiên tài Thần Linh Nghiễm Hồng của Thần Linh tộc, khống chế tòa Hồng Hoang điện thứ nhất.

Trận chiến kia khinh thường hàng ức sinh linh đỉnh phong cùng thế hệ trong ba ngàn Đại thiên thế giới, khinh thường đám người phong hoa tuyệt đại cùng thế hệ. Nam tử mặc áo bào xanh vượt qua những người cùng thế hệ, bá đạo vô cùng.

Suất lĩnh Thượng Thanh thế giới nắm lấy năm tòa Hồng Hoang điện, chín tòa Hồng Hoang điện hơn phân nửa bị Thượng Thanh thế giới bỏ vào trong túi.

Dẫn dắt Thượng Thanh thế giới trở thành đỉnh phong trong ba ngàn Đại thiên thế giới. Trận chiến này, không ai trong ba ngàn Đại thiên thế giới không biết tới Thượng Thanh thế giới.

Nam tử mặc áo bào xanh kia lúc này đã có uy danh hiển hách, vang vọng ba ngàn Đại thế giới.

Nam tử mặc áo bào xanh đã không phải là phàm nhân, đây không phải là đẳng cấp mà phàm nhân của thể đạt tới. Đạo thân ảnh màu xanh trên không trung giống như một vị thần kinh lúc này đã khắc thật sâu vào trong linh hồn của tất cả mọi người.

- Cổ tộc so với hắn không là cái gì.

- Lục gia sớm muộn cũng vượt qua Cổ tộc.

Trong mật địa Thiên giới, các cường giả Cổ tộc thì thào nói, không có Cổ tộc nào sẽ bài xích Lục Lâm Thiên.

Bởi vì tất cả người Cổ tộc chỉ có thể cảm thấy may mắn vì Lục Lâm Thiên xuất hiện trong Thượng Thanh thế giới, nếu không hôm nay Thượng Thanh thế giới làm sao có thể dương danh trong ba ngàn Đại thiên thế giới, uy danh ngập trời.

Trước truyền tống trận hình chiếu thời không, trên một ngọn núi, Nhâm Ngã Hành nhìn về phía trước, mái tóc dài màu đen cùng với áo choàng tung bay, ánh mắt như sao, trong mắt hiện lên vẻ hưng phấn khó có thể che dấu, vỗ vỗ bả vai Tam Kỳ lão nhân nói:

- Tam Kỳ lão gia hỏa, hắn làm được rồi.

- Làm được rồi. Tiểu tử này, rốt cuộc cũng làm được.

Thân hình gầy gò của Tam Kỳ lão nhân run rẩy, ánh mắt trên khuôn mặt rung động, chấn động, phất tay một cái lén lút lấy ống tay áo chấm khóe mắt, lau khô nước mắt trên khóe mắt.

- Tâm nguyện của ngươi hắn đã giúp ngươi hoàn thành, đây là độ cao mà chưa từng có ai trong ba ngàn Đại thiên thế giới đạt tới.

Nhâm Ngã Hành nhìn qua Tam Kỳ lão nhân khẽ cười một tiếng, hắn và Tam Kỳ lão nhân có quan hệ không tệ, hắn cũng rõ lúc trước Tam Kỳ lão nhân khi còn trẻ cùng với những người Cổ tộc cùng thế hệ tiến vào trong Thương Khung chiến trường tranh đoạt danh ngạch và bài danh, cuối cùng bởi vì một ít chuyện mà Tam Kỳ lão nhân mất đi cơ hội một lần duy nhất. Không có cách nào có địa vị ngang hàng với những Cổ tộc khi trước, cũng không có dương danh thiên hạ trong Thương Khung chiến trường.

Nhâm Nhã Hành biết rõ Tam Kỳ lão nhân đã gián tiếp làm được, hai mắt nhìn qua Tam Kỳ lão nhân, trong mắt hiện lên chút chấn động, hắn nói:

- Lúc trước ngươi mang theo hắn vào Vạn Thế đối quyết, lại che chở hắn như vậy, ta biết ngay là lão tiểu tử ngươi hy vọng hắn có thể thay ngươi hoàn thành tâm nguyện lúc trước của ngươi. Hiện tại hắn đã làm được, cũng đồng nghĩa với việc ngươi làm được, ngươi đã chọn đúng người.

Tam Kỳ lão nhân vui mừng cười cười, trong mắt ướt át, rung động, chấn động, mắt nhìn đạo thân ảnh màu xanh giống như một vị thần trong truyền tống trận hình chiếu thời không, nói:

- Lúc đầu ta cũng không ngờ sẽ có ngày hắn đạt tới độ cao như vậy.

Nhâm Ngã hành nhìn vào trong truyền tống trận hình chiếu thời không, khẽ cảm thán nói:

- Lúc đầu sao ta cũng dám nghĩ như thế chứ. Bằng không lúc trước đánh chết ta cũng phải thu hắn làm môn hạ.

Tam Kỳ lão nhân nghe vậy lườm Nhâm Ngã Hành nói:

- Ngươi cũng không tự nhìn bản thân mình xem? Người của chúng ta bằng vào ngươi làm sao có thể cướp đi? Đừng rắm thí như vậy.

Ngừng một lát, Tam Kỳ lão nhân nhìn Nhâm Ngã Hành, khóe miệng nở nụ cười khổ, nói:

- Lại nói, tiểu tử này không muốn làm môn hạ của ta. Cũng đã nói rõ, người bình thường căn bản không thể dạy hắn cái gì, ta bởi vì hắn mà đạt được chỗ tốt lớn lao. Sợ rằng cũng chỉ có vị cường giả thần bí mà khủng bố như sư phụ của minh chủ Hoàng Phủ Minh Long mới có thể chính thức thu hắn làm môn hạ, cũng chỉ có cường giả khủng bố như vậy mới có thể dạy dỗ ra đệ tử như vậy. Chúng ta còn xa không đủ a. Bằng vào thực lực của tiểu tử kia, một trăm chúng ta sợ rằng cũng không phải là đối thủ.

Nhâm Ngã Hành vốn muốn phản bác Tam Kỳ lão nhân vài câu, thế nhưng nghe vậy lại cười khổ, không còn lời nào để nói, cho nên hắn mới khẽ than:

- Tam Kỳ, ngươi nói xem sư phụ của Hoàng Phủ minh chủ rốt cuộc là tồn tại như thế nào? Dường như ta chưa từng nghe qua a.

Tam Kỳ lão nhân nhíu mày nói:

- Ngươi hỏi ta ta biết hỏi a đây? Nhiều năm trôi qua như vậy, sợ rằng cũng không ai biết được Hoàng Phủ minh chủ và Phong Hành Thiên chủ đã sống bao nhiêu năm. Từ lúc sư tổ ta còn chưa vẫn lạc đã từng nói qua, khi người còn bé Phong Hành Thiên chủ và Hoàng Phủ minh chủ đã là tồn tại mạnh nhất trong Thượng Thanh thế giới này...

Ở chỗ sâu trong Thương Khung chiến tường, đạo quang trụ kia cuối cùng cũng tiêu tán, quang mang năng lượng biến mất không thấy gì nữa. Hai con mắt nhắm chặt của Lục Lâm Thiên mở ra, hai cỗ tinh mang trắng đen bắn ra, giống như hai đạo quang trụ thực chất bắn về chỗ sâu trong Thương Khung chiến trường, miệng quát nhẹ một tiếng:

- Mười ngày sau, chín tòa Hồng Hoang điện sẽ mở ra.

Tiếng nói truyền ra, ở chỗ sâu trong Thương Khung chiến trường, ánh mắt vô số người biến đổi.

- Thượng Thanh thế giới ta rốt cuộc cũng có ngày hôm nay.

- Thượng Thanh thế giới ta lớn mạnh.

- Chiến Thiên liên minh ta lớn mạnh.

- Phi Linh môn ta lớn mạnh.

Chương 4528: Uy danh hiển hách 2

Trước Chiến đài trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới, nghe tiếng quát nhẹ từ trong truyền tống trận hình chiếu thời không truyền ra, nhìn đạo thân ảnh mặc trường bào màu xanh ngạo nghễ đứng trên không trung. Trăm vạn cường giả đều cảm thấy toàn thân run run, từng tiếng hét lớn cuồn cuộn, hội tụ quanh quẩn ở trong hư không vô tận.

Tiếng hét cuồn cuộn tựa như sấm sét vang vọng. cả mật địa Thiên giới sôi trào.

- May mắn cho Thượng Thanh thế giới ta a.

Trong tiếng hét lớn cuồn cuộn, phía trên không trung, trên khuôn mặt tràn ngập vết nhăn già nua của Phong Hành Thiên chủ, ánh mắt mênh mông giống như vô biên vô hạn kia cũng run run.

- Lục Lâm Thiên này chính là người các ngươi khổ tâm sắp xếp sao? Rốt cuộc cũng xuất hiện, chỉ tiếc sợ rằng lần này các ngươi vẫn khó có thể thành công.

Trong một nơi khác ở thiên địa, một đạo âm thanh già nua từ từ truyền ra, sau đó lập tức biến mất trong thiên địa.

...

Thời gian giống như cát chảy trôi qua, trong nháy mắt tính từ khi trận chiến cuối cùng trong Thương Khung chiến trường diễn ra đã được bảy ngày.

Thời gian bảy ngày đối với tu luyện giả mà nói đảo mắt đã qua, đặc biệt là đối với cường giả mà nói, bảy ngày thậm chí không đáng nhắc tới.

Chỉ là bảy ngày này đối với ba ngàn Đại thiên thế giới mà nói có vô số thay đổi lớn lao.

Trong ba ngàn Đại thiên thế giới, trong bảy ngày nay, tin tức Lục Lâm Thiên của Thượng Thanh thế giới đánh đối thủ có tu vi Ngũ Nguyên Hóa Hồng của Thần Linh tộc truyền ra, cường giả Thần Linh Nghiễm Hồng, Chân Đế Niết Bàn của Thần Linh tộc. Dẫn đầu Thương Khung minh đoạt được bảy tòa Hồng Hoang điện, trong đó năm tòa Hồng Hoang điện là của Thượng Thanh thế giới. Tin tức này nhanh chóng truyền ra khắp ba ngàn Đại thiên thế giới, chỉ một thoáng khiến cho ba ngàn Đại thiên thế giới ngây ngốc, nghẹn họng, trợn mắt há hốc mồm.

Trong lúc nhất thời, uy danh của Lục Lâm Thiên giống như một cơn bão truyền ra khắp ba ngàn Đại thiên thế giới, uy danh hiển hách.

Đương nhiên, uy danh của chín người nắm được Hồng Hoang điện cũng truyền khắp nơi trong ba ngàn Đại thiên thế giới, thế nhưng không thể nghi ngờ không ai so sánh được với Lục Lâm Thiên.

Mà trong đó, Phi Linh môn vốn là sơn môn không có danh tiếng gì, thế nhưng lúc này lại truyền khắp ba ngàn Đại thiên thế giới.

Lục Lâm Thiên chính là chưởng môn Phi Linh môn, Bắc Cung Vô Song, Hồn Sát, U Minh, ba người này đều là người Phi Linh môn, có thể nói Thượng Thanh thế giới đoạt được năm tòa Hồng Hoang điện, trong đó bốn tòa đều là người Phi Linh môn đoạt được, chuyện này khiến cho Phi Linh môn không nổi không được.

Nhất thời, thế lực trong cả ba ngàn Đại thiên thế giới bắt đầu điều tra xem Phi Linh môn rốt cuộc là có địa vị gì.

Trong bảy ngày này, trong Thượng Thanh thế giới không có một lúc nào yên tĩnh. Chín tòa Hồng Hoang điện, Thượng Thanh thế giới nắm được tổng cộng năm tòa Hồng Hoang điện. Không nói tới Thiên La minh và các Đại thế giới khác, dù sao chuyện này cũng không có liên quan tới bọn họ, bọn họ chỉ có thể ghen ghét, hâm mộ không thôi.

Nhưng chuyện này khiến cho các các thế giới trong Thương Khung minh ngoài ghen ghét ra cũng phải phái cường giả nhao nhao, dày mặt không ngừng tràn vào trong Thượng THanh thế giới, kết giao, phân trần... Các loại thủ đoạn đều dùng tới. Mục đích của mọi người rất đơn giản, chỉ muốn một ít danh ngạch từ năm tòa Hồng Hoang điện mà Thượng Thanh thế giới đạt được.

Cường giả đỉnh tiêm trong các thế giới giá lâm, Thượng Thanh thế giới cũng không thể nào ngăn cản bên ngoài, chuyện này cũng khiến cho Phong Hành Thiên chủ và các cường giả đại Cổ tộc đau đầu không thôi.

Lại nói, cường giả trong Thượng Thanh thế giới làm sao nguyện ý phân danh ngạch ra ngoài. Đây chính là hành động tự cắt thịt mình a, ai cũng không ngu như vậy. Phong Hành Thiên chủ càng không làm như vậy, chỉ là ngại mặt mũi với Thương Khung minh cho nên cũng không cự tuyệt quá rõ ràng.

Mà Phong Hành Thiên chủ thì lại càng biết rõ, nhìn như Thượng Thanh thế giới có danh ngạch của năm tòa Hồng Hoang điện, thế nhưng trừ tòa Hồng Hoang điện do nha đầu Du Du kia khống chế ra, bốn tòa Hồng Hoang điện khác đều nằm trong tay Lục Lâm Thiên. Đặc biệt là tòa Hồng Hoang điện của hai người U Minh và Hồn Sát đột nhiên xuất hiện trong Phi Linh môn kia.

Nếu nói là tòa Hồng Hoang điện do hai người Lục Lâm Thiên và Bắc Cung Vô Song khống chế, nể mặt Lục Lâm Thiên và Bắc Cung Vô Song luôn tu luyện trong mật địa Thiên giới, Thượng Thanh thế giới còn có thể nhúng tay kiếm chút danh ngạch, thế nhưng mà hai người U Minh và Hồn Sát này lại căn bản không tới Thượng Thanh thế giới, cho nên hắn muốn nhúng tay vào cũng không được.

Thời gian bảy ngày, cả Thương Khung minh đều nhìn chằm chằm vào Thượng Thanh thế giới, mà người hối hận nhận không thể nghi ngờ chính là Thái Minh thế giới.

Cường giả tất cả các đại Cổ tộc trong Thái Minh thế giới hối hận tới mức ruột gan như đứt, nếu như lúc trước không bội ước mà nói, vậy thì hiện tại Thượng Thanh thế giới nắm được năm tòa Hồng Hoang điện, Thái Minh thế giới được phân một nửa a. Điều này đại biểu cho điều gì? Đủ để khiến cho vô số cường giả đỉnh tiêm điên cuồng. Chỉ tiếc lúc trước đầu bọn họ nóng lên, không ngờ lại giải trừ minh ước.

Từ sau khi tranh đoạt Hồng Hoang điện trong Thương Khung chiến trường kết thúc, cường giả trong Thái Minh thế giới đau lòng trong bảy ngày này đau lòng không thôi. Biết vậy không nên làm, tất cả oán khí đều đặt vào trên người Ma gia.

Nếu không phải lúc trước Ma gia đắc tội với Lục Lâm Thiên, sau đó Ma Tước lại hành sự bất lực, ở trong mật địa Thiên giới của Thượng Thanh thế giới kɧıêυ κɧí©ɧ Lục Lâm Thiên, sợ rằng tất cả cũng không biến thành tình cảnh như hiện tại.

Lúc trước người đồng ý giải trừ minh ước với Thượng Thanh thế giới, Ma gia bởi vì Ma Tước bị phế cho nên cực lực thúc đẩy chuyện này.

Cho nên hiện tại tất cả cường giả Cổ tộc trong Thái Minh thế giới không tìm thấy người trút giận, cũng chỉ có thể trút oán khí lên người Ma gia.

Trong bảy ngày này, một ít độ ngũ chủ yếu của Thượng Thanh thế giới từ Thương Khung chiến trường trở lại Thượng Thanh thế giới, Lục Lâm Thiên thì trở về đình viện trên ngọn núi mà hắn đặt chân trong mật địa Thiên giới, từ đó chưa từng xuất hiện qua.

Tuy rằng đánh bại Thần Linh Nghiễm Hồng, thế nhưng thương thế trên người Lục Lâm Thiên cũng rất nặng, tiêu hao cũng tới mức tận cùng.

Lục Lâm Thiên cuối cùng thi triển Ngũ Thần Quyết, thế nhưng lại dựa vào Hỗn Độn Âm Dương quyết thôn phệ rất nhiều năng lượng linh tinh mới có thể thi triển được ra.

Tiến vào trong Thiên Trụ giới đều tức chữa thương, bởi vậy chuyện bên ngoài, cùng với sự náo nhiệt Lục Lâm Thiên cũng không biết. Đương nhiên, Lục Lâm Thiên cũng đã sớm nghĩ tới đến lúc đó Thượng Thanh thế giới nhất định sẽ vô cùng náo nhiệt, loại chuyện này Lục Lâm Thiên cũng không muốn ra mặt.

Phù.

Trong Thiên Trụ giới, thủ ấn Lục Lâm Thiên thu lại, một ngụm trọc khí từ trong đan điền hắn dâng lên yết hầu, cuối cùng thông qua miệng thở ra. Đánh văng gợn sóng trong không gian trước người, hai con mắt nhắm chặt mở ra, tinh mang trắng đen trong mắt nương theo quang mang màu vàng lập lòe, khí tức man hoang, cổ xưa tràn ngập, từ từ thu liễm vào bên trong.

Chương 4529: Tất cả khá tốt

Khoanh chân ngồi xuống, Lục Lâm Thiên dường như đang trầm tư gì đó, tranh đoạt Hồng Hoang điện trong Thương Khung chiến trường khiến cho Lục Lâm Thiên cũng có chút cảm thán, miệng thì thào nói nhỏ:

- Thần Linh Nghiễm Hồng, người này không giống bình thường.

Dứt lời, trường bào màu xanh tung bay, khi thân hình đứng lên đã lặng lẽ biến mất trong không gian tɧác ⌊oạи của Thiên Trụ giới.

- Phụ thân, con nhớ người.

Lục Lâm Thiên vừa rời khỏi Thiên Trụ giới, một đạo thân ảnh xinh đẹp, nhỏ nhắn liền bổ nhào vào trong ngực Lục Lâm Thiên, trên khuôn mặt tinh xảo hiện lên nụ cười cao hứng, khuôn mặt đáng yêu, đôi mắt đen nhánh khiến cho người ta nhìn vào không nhịn được mà muốn ôm vào trong ngực thơm một cái.

Tiểu nha đầu này không phải là Lục Lộ thì còn có thể là ai, Lục Lâm Thiên lập tức ôm tiểu nha đầu, cao hứng xoay một vòng nói:

- Tiểu nha đầu, con sao lại ở đây?

Lục Lâm Thiên cũng có chút kỳ quái, hắn tiến vào trong Thiên Trụ giới, bên ngoài có Tuyết Sư, Huyết Mị hộ pháp. Dù là ai cũng không có cách nào tiếp cận. Đám người Vô Song, Hồng Lăng nếu không có chuyện đặc biệt sẽ không tới quấy rầy hắn.

Tiểu nha đầu nghe vậy lập tức nở nụ cười giảo hoạt, nàng phải dùng biện pháp mới tiến được vào đây a:

- là Tuyết Sư thúc thúc và Huyết Mị a di đồng ý để cho con vào đây.

Âm thanh non nớt vang lên, hai tay nhỏ nhắn của Lục Lộ nắm lấy khuôn mặt của Lục Lâm Thiên, hôn vào má hắn một cái, trong đôi mắt đen nhánh hiện lên vẻ hưng phấn, nói:

- Phụ thân, nói cho người một tin tức tốt, tỷ tỷ và ca ca đều trở về rồi.

- Tỷ tỷ và ca ca?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên.

- Chính là đám người Tam tỷ, Tứ tỷ, Ngũ ca, Lục ca, Thất tỷ mà Kinh Vân ca ca thường nói tới nha.

Lục Lộ vểnh cái miệng nhỏ nhắn lên, ngón tay nhỏ khẽ nghịch, nhìn qua đáng yêu vô cùng. Rất nhiều tỷ tỷ và ca ca đều trở về, hai ngày này nàng kiếm được không ít thứ tốt, cũng lại có thêm nhiều chỗ dựa.

Sưu.

Mà Lục Lộ còn chưa nói xong đã cảm thấy hoa mắt, hai người biến mất tại chỗ.

Trong sảnh của đình viện có mấy đạo thân ảnh xinh đẹp đang ngồi, chính là đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Vân Hồng Lăng, Lăng Thanh Tuyền, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh, mà còn có một đạo thân ảnh xinh đẹp mặc y phục màu trắng ngồi đó, y phục trắng như tuyết, thân hình mềm mại uyển chuyển, tuyệt mỹ không thôi.

Sưu.

Không gian trong sảnh nổi lên chấn động, Lục Lâm Thiên ôm Lục Lộ xuất hiện trong sảnh, ánh mắt nhìn vào trên đạo thân ảnh mặc y phục màu trắng như tuyết, đẹp tới mức lay động phàm tần kia, trong mắt hiện lên chút kinh ngạc và vui vẻ.

- Phụ thân, còn có Bạch Linh mẫu thân kia.

Tiểu nha đầu Lục Lộ bắt đầu đếm từng đầu ngón tay một.

Chúng nữ trong sảnh nhìn thấy Lục Lâm Thiên cũng không cảm thấy kỳ quái một chút nào, tất cả đều mỉm cười đứng dậy, Bắc Cung Vô Song tiến lên, khí chất thanh nhã giống như tự nhiên, thời gian không lưu lại bất kỳ dấu ấn nào trên người nàng, ngược lại còn làm tăng thêm cho nàng vài phần vũ mị, ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Thương thế thế nào rồi?

- Đã không còn gì trở ngại.

Lục Lâm Thiên gật đầu, ở bên ngoài mấy ngày, ở trong Thiên Trụ giới quả thực thời gian không ngắn, còn có Hỗn Độn Âm Dương quyết và Bất Diệt thiên thể, thương thế của hắn đã khôi phục không kém là bao.

Thân ảnh xinh đẹp mặc y phục trắng như tuyết nhẹ nhàng bước lên, thân hình lung linh mê người khiến cho tim người ta đập thình thịch, nàng nhìn qua Lục Lâm Thiên, khẽ ngẩng đầu cười yếu ớt, cặp môi đỏ mọng khẽ mở, nhìn qua yêu mị chúng sinh, nàng nói:

- Thiếp nghe mọi người nói, có một vị nữ tử gọi là Ma Linh Yêu Nữ cực kỳ tương tự với Phong Du Du của Phong gia đúng không.

- Khục.

Lục Lâm Thiên nghe vậy không nhịn được mà ho một tiếng, nữ tử tuyệt mỹ mê người trước mắt hắn hiện tại không phải là Bạch Linh thì còn có thể là ai. Sau khi ho khan xong, trên khuôn mặt đang xấu hổ của hắn hiện lên sự vui vẻ, nói:

- Sao nàng lại trở về?

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên, trên dung nhan tuyệt mỹ quanh quẩn khí chất yêu mị như có như không, nàng khẽ nói:

- Âm nhi cũng trở lại rồi.

- Bạch Linh tỷ, muội nói chàng sẽ giả ngu mà.

Lăng Thanh Tuyền từ từ đi tới bên người Bạch Linh, khuôn mặt tinh xảo không trang điểm, thế nhưng nhìn qua lại vũ mị, phong tư trác tuyệt giống như tiên tử, mái tóc đen nhánh rũ xuống eo tăng thêm vài phần không nhiễm phàm trần. Chỉ là lúc này nàng đang trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, khiến cho hắn không khỏi cố gắng nặn ra nụ cười khổ.

- Được rồi, mọi người đừng làm khó chàng nữa.

Độc Cô Cảnh Văn tiến lên, đôi mắt giống như ngọc thạch trên khuôn mặt tinh xảo, trắng nõn kia khiến cho người ta liếc nhìn kỹ cũng cảm thấy câu hồn đoạt phách, lúc này chỉ cần khẽ mỉm cười một cái cũng khiến cho lòng người rung động.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía Độc Cô Cảnh Văn nở nụ cười cảm kích.

- Cảnh Văn tỷ, sao tỷ cứ che chở cho chàng vậy? Nếu không giáo huấn chàng một chút, sợ rằng sau này không biết chàng sẽ làm ra những hành động gì.

Vân Hồng Lăng cùng Lam Linh, Lữ Tiểu Linh tiến lên, đều tức giận lườm Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên thấy thế cũng chỉ có thể trừng mắt nhìn tam nữ.

- Phụ thân, có phải người phạm sai lầm hay không?

Lục Lộ ở trong ngực Lục Lâm Thiên, dường như cảm thấy có chút không đúng cho nên đôi mắt to khẽ nháy, hiếu kỳ hỏi Lục Lâm Thiên.

- Cái này...

Lục Lâm Thiên lập tức nghẹn lời, cười khổ.

- Phụ thân con không phạm sai lầm, chỉ là bản tính khó sửa mà thôi, đến đây, mẫu thân dẫn con đi chơi.

Vân Hồng Lăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó ôm Lục Lộ trong ngực Lục Lâm Thiên rời đi.

Lục Lâm Thiên cười khổ, nhún nhún vai, sau đó nhìn qua Bạch Linh nói:

- Nàng ở trong Thái Hoàng thế giới thế nào rồi?

- Tất cả khá tốt.

Bạch Linh nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Chỉ là có chút nhớ chàng và mọi người.

- Ta cũng nhớ nàng.

Lục Lâm Thiên cười cười, lập tức ôm nữ tử trước mặt vào trong ngực.

- Phụ thân.

- Phụ thân.

Từng đạo âm thanh từ bên ngoài truyền tới, lập tức có bảy đạo thân ảnh trước sau tiến vào trong sảnh. Bảy thanh niên nam nữ, ba nữ bốn nam, nữ khí chất cao quý, dung nhan vô song, nam cũng đều là thân hình cao ngất, khí vũ hiên ngang.

Bảy người đi vào trong sảnh, lập tức vây quanh Lục Lâm Thiên, đám người này chính là bảy người Lục Doanh, Lục Trực, Lục Phương, Lục Âm, Lục Tượng, Lục Xảo.

- Trở về rồi sao?

Lục Lâm Thiên có chút vui vẻ hỏi, bảy đứa nhỏ lúc trước, lúc này bất luận một ai đều là người phong hoa tuyệt đại, bảy người đều là Vô Lượng Niết Bàn, tu vi đều tới Hóa Hồng cảnh, trong đó hai nha đầu Lục Âm và Lục Doanh đều tới Nhị Nguyên Hóa Hồng.

Trong sảnh, người một nhà thật vất vả mới có cơ hội tụ họp, tự nhiên sẽ có nhiều chuyện không nói hết. Lục Lâm Thiên từ trong miệng đám người Lục Doanh mới biết được, vừa rồi bảy gia hỏa cũng mới đi gặp gia gia Lục Trung cùng Độc Cô Ngạo Nam, sư tổ Chí Thánh Đại Đế, Đoan Mộc Khung Thiên.

Chương 4530: Muốn làm mặt đen 1

Tám người trở về, đều dẫn theo cường giả của thế lực sau lưng cùng với cường giả trong Đại thế giới của mình. Cường giả các thế giới tới đây đối với tám người này đều không nói gì thêm, thậm chí trong các đại Cổ tộc và các thế lực lớn đã có lời nhắn nhủ qua, về sau đối với đám người Lục Doanh, Lục Âm, Lục Tượng phải mở tất cả mật địa tu luyện, tất cả mọi thứ.

Nghe vậy trong lòng Lục Lâm Thiên hiểu rõ, tất cả các Đại thế giới làm vậy đều có thâm ý của mình. Đây là hành động mềm nắn rắn buông, thế nhưng loại hành động này Lục Lâm Thiên thật sự không có cách nào từ chối.

Mọi người đều quay về, Lục Lâm Thiên cũng có một ít sắp xếp khác. Nhưng lúc này chỉ có Du Thược là không trở về, Du Thược ở chỗ Đại sư tỷ chưa từng gặp mặt nên hắn cũng yên tâm. Tuy rằng là chưa từng gặp mặt, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng có thể biết được thực lực đại khái của Đại sư tỷ, ít nhất Du Thược ở đó sẽ rất an toàn.

Người một nhà trò chuyện, trong lúc bất tri bất giác đã tới chạng vạng tối, trong sảnh truyền ra tiếng cười không dứt.

Mà lúc này, có một thanh niên của Phong gia tới đây, thái độ cực kỳ khách khí, cung kính không thôi. Khi gặp Lục Lâm Thiên nói là Phong Hành Thiên chủ cho mời.

Lúc này mọi người mới tán đi, thế nhưng Lục Lâm Thiên lại nhíu mày, xem ra có một ít chuyện hắn có muốn tránh cũng khó.

Hoàng hôn, sắc trời gần vào đêm, trong không khí tràn ngập sương mù ẩm ướt, mờ ảo không thôi.

Ánh trời chiều bao phủ, chiếu xuyên thấu qua xương mù, giống như nhuộm cả không trung thành màu vàng óng.

Trên một ngọn núi có một thanh niên mặc trường bào lẳng lặng đứng đó, thân hình cao ngất giống như một thanh trường thương, vẻ mặt như điêu khắc, lẳng lặng đứng đó, nhìn qua có chút cô đơn.

- Đệ đệ muội muội của con đều trở về, sao không tụ họp cùng mọi người?

Âm thanh vang lên, trong không gian nổi lên chấn động, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức xuất hiện bên người thanh niên mặc trường bào kia.

- Phụ thân, con đã gặp đám người Tam muội, Tứ đệ.

Thanh niên mặc trường bào quay đầu lại, khuôn mặt tuấn lãng, khí tức sát phạt nhàn nhạt chấn động, đây chính là lão đại Lục Kinh Vân của Lục gia. Mắt nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt có chút cô đơn, nói:

- Xin lỗi người, là con vô dụng, khiến cho Lục gia mất mặt.

Lục Lâm Thiên nhẹ nhàng tiến lên đứng chắp tay, ánh mắt nhìn qua Lục Kinh Vân, sau đó lại nhìn trời cao, miệng nói:

- Con cho rằng đó là mất mặt sao? Trong ba ngàn Đại thiên thế giới, có thể đặt chân vào chỗ sâu trong Thương Khung chiến trường, bất luận một ai đều là thế hệ phong hoa tuyệt đại, chẳng lẽ con cảm thấy đám người Dương Quá đại bá, Tâm Đồng cô cô cũng mất mặt sao?

- Cái này..

Lục Kinh Vân nhìn qua Lục Lâm Thiên, ngập ngừng không nói tiếp.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại nhìn Lục Kinh Vân nói:

- Lúc trước ở trên Bình Nham đảo của Cổ Vực, đại bá của con thua trong tay ta, nhưng hôm nay vẫn có thể Quy Chân Niết Bàn, lần này tuy rằng bại trong tay Thần Linh Nghiễm Hồng, chẳng lẽ mọi người đều thấy đại bá của con vô dụng sao? Đại bá của con lúc này chẳng lẽ cũng nghĩ như con sao?

- Cái này...

Lục Kinh Vân nghe vậy lập tức nghẹn họng.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Lục Kinh Vân, tiếp tục nói:

- Thắng bại là chuyện bình thường, bại trong lúc nhất thời chưa thể luận anh hùng. Ai có thể thắng mãi được. Tam Nguyên Hóa Hồng, Tứ Nguyên Hóa Hồng đều không phải là giới hạn. Con thân là lão đại của Lục gia, đệ đệ muội muội luôn lấy con làm tấm gương, lấy con làm đầu tàu, cho nên phải nhớ rõ, hiện tại con nên làm cái gì.

Sưu.

Nói xong, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức biến mất tại chỗ.

- Thành bại nhất thời chưa đủ luận anh hùng, Tam Nguyên Hóa Hồng, Tứ Nguyên Hóa Hồng chưa phải là giới hạn...

Lục Kinh Vân thì thào nói, ánh mắt nổi lên chút rung động, chấn động. Rung động ngày càng mạnh mẽ, bỗng nhiên một đoàn quang mang trắng đỏ từ trong mắt giống như lưỡi đao sắc bén bắn ra hư không, khí tức mênh mông bàng bạc trên người giống như cơn lốc khuếch tán ra trời cao, đánh văng gợn sóng không gian trong ánh trời chiều.

- Đa tạ phụ thân, con hiểu rồi.

Trên không trung, thân ảnh Lục Lâm Thiên lăng không mà đi, nghe âm thanh mơ hồ từ sau lưng truyền tới, trong mắt hiện lên chút vui vẻ.

- Bái kiến Phong Hành Thiên chủ, Băng Thiên lão ca.

Một lát sau, trong đình viện phong cách cổ xưa, Lục Lâm Thiên đi tới một tiểu sảnh lập tức nhìn thấy hai người Phong Hành Thiên chủ và Băng Thiên.

- Ngồi đi, thương thế thế nào rồi?

Khuôn mặt trắng nõn của Băng Thiên mỉm cười, ý bảo Lục Lâm Thiên ngồi xuống.

- Đã không còn gì trở ngại.

Lục Lâm Thiên nói xong, cũng không có khách khí mà ngồi ở bên cạnh hai người.

Phong Hành Thiên chủ nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Còn ba ngày nữa sẽ đi vào trong Hồng Hoang điện, những ngày này tình huống bên trong Thượng Thanh thế giới có lẽ ngươi cũng biết rồi đúng không?

- Biết rõ một ít.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói.

Buổi chiều từ trong miệng đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lam Linh Lục Lâm Thiên cũng đã biết được không ít tình huống trong Thượng Thanh thế giới, hiện tại tất cả các đại thế giới trong Thương Khung minh đều phái cường giả tiến vào trong Thượng Thanh thế giới, đều muốn nhận được một ít danh ngạch tiến vào trong Hồng Hoang điện.

- Việc này ngươi thấy thế nào?

Phong Hành Thiên chủ hỏi Lục Lâm Thiên, mấy ngày nay quả thực hắn vô cùng đau đầu, hậu quả dẫn tới này quả thực hắn không ngờ tới.

Năm tòa Hồng Hoang điện, cũng khó trách cả Thương Khung minh đều nhìn chằm chằm vào. Chuyện này cũng khiến cho người ta điên cuồng một ít, nếu như là một đại thế giới nắm được năm tòa Hồng Hoang điện, nhất định hắn cũng nghĩ cách thu được một ít danh ngạch, cho dù một danh ngạch cũng tốt.

- Ta..

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức sững sờ, Lục Lâm Thiên am hiểu vung tay làm chưởng quầy, thế nên từ trước cho tới nay hắn đều không muốn tham dự vào những chuyện tốn tinh thần như vậy. Đều là người Thương Khung minh với nhau, có một ít chuyện không thể nói rõ ràng, có mấy lời cũng không nên quá cứng rắn.

Ánh mắt âm thầm biến đổi, Lục Lâm Thiên lập tức nói với Phong Hành Thiên chủ:

- Loại chuyện này tiểu tử cũng không có cái nhìn gì, Phong Hành Thiên chủ cứ làm chủ là được rồi. Về phần danh ngạch Hồng Hoang điện của Phi Linh môn, dù sao cũng không ai tìm tới ta, tiểu tử cũng yên tĩnh hơn.

Lục Lâm Thiên nói xong, hai người Phong Hành Thiên chủ và Băng Thiên nhìn nhau.

Lập tức Phong Hành Thiên chủ hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lời nói của Lục Lâm Thiên tùy ý như vậy, thế nhưng ý tứ bên trong vô cùng rõ ràng. Danh ngạch của Thượng Thanh thế giới không liên quan tới ta. Có thể để cho Phong Hành Thiên chủ làm chủ. Dù sao cũng là chuyện không liên quan tới hắn. Thế nhưng danh ngạch Hồng Hoang điện của Phi Linh môn lại phải do hắn làm chủ, tính toán mới được.

Mà tòa Hồng Hoang điện chính thức thuộc về Thượng Thanh thế giới chỉ có một của Phong Du Du mà thôi. Một tòa Hồng Hoang điện có chín mươi chín danh ngạch, cả Thương Khung minh có hơn một ngàn Đại thế giới nhìn chằm chằm vào, nhớ tới chuyện này khiến cho Phong Hành Thiên chủ đau đầu.

Chương 4531: Muốn làm mặt đen 2

Sau khi trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, Phong Hành Thiên chủ lại nhìn qua Lục Lâm Thiên mỉm cười, nếp nhăn trên khuôn mặt già nua khiến cho nụ cười nhìn như cười như không, hắn nói:

- Ngươi thực sự không có cách gì sao? Bất quá ta đã từng nói với các đại thế giới, lần này tuy rằng Thượng Thanh thế giới lấy được năm tòa Hồng Hoang điện, thế nhưng đại bộ phận trong đó đều là người Phi Linh môn ngươi đoạt được. Ngươi lại là chưởng môn của Phi Linh môn, lại là sư đệ của Hoàng Phủ minh chủ của Chiến Thiên liên minh, cho nên tất cả đều do ngươi làm chủ, ta cũng không quản được bao nhiêu.

- Cái gì?

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức ngẩng đầu, ánh mắt nhìn chăm chú vào trên người Phong Hành Thiên chủ, Phong Hành Thiên chủ này làm vậy không thể nghi ngờ là muốn tìm sự yên tĩnh, thế nhưng lại khiến hắn trở thành bia đỡ đạn, ném hắn lên đầu sóng ngọn gió.

Băng Thiên gật gật đầu, sau đó nói với Lục Lâm Thiên:

- Đúng vậy, Phong Hành lão ca đã hẹn các đại biểu của các Đại thế giới sáng sớm ngày mai tụ tập trong đại điện của Phong gia trong mật địa Thiên giới. Sau đó sẽ do ngươi quyết định danh ngạch của Hồng Hoang điện.

- Bà mẹ nó, chuyện này đâu liên quan tới ta?

Lục Lâm Thiên nghe vậy sắc mặt lập tức khó coi, không ngờ hắn lại bị hai người này bán. Phong Hành Thiên chủ không muốn ra mặt, lại để cho hắn đi làm ác nhân.

- Hồng Hoang điện là do ngươi đoạt, ngươi cũng biết quan hệ của các Đại thế giới trong Thương Khung minh a. Cho nên lúc này để cho ngươi đi sắp xếp sẽ đỡ hơn một ít. Ta tin rằng ngươi có thể hoàn thành tốt.

Phong Hành Thiên chủ nhìn về phía Lục Lâm Thiên cười cười, nhìn thấy vẻ mặt khó coi của Lục Lâm Thiên hắn vô cùng thỏa mãn, dường như báo thù được vậy.

Lục Lâm Thiên nhìn hai người Phong Hành Thiên chủ và Băng Thiên, lập tức bất đắc dĩ, ánh mắt chấn động, mở miệng hỏi:

- Nói như vậy ta không còn lựa chọn nào khác?

Trên khuôn mặt già nua của Phong Hành Thiên chủ nở nụ cười như hoa, nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi cũng có thể hiểu như vậy, người tài giỏi quả nhiên có rất nhiều việc phải làm. Việc liên quan tới cả Thượng Thanh thế giới để cho ngươi ra mặt là hợp lý nhất.

Lục Lâm Thiên lập tức trừng mắt nhìn Phong Hành Thiên chủ, sau đó trầm tư một hồi, nói:

- Việc này để cho ta ra mặt cũng được, bất quá có điều ta phải nói trước. Tất cả mọi chuyện từ giờ trở đi do ta sắp xếp, danh ngạch của năm tòa Hồng Hoang điện đều do ta tính toán, nếu như không được thì việc này ta sẽ mặc kệ. Dù sao ta tin rằng đến lúc đó người mà các Đại thế giới tìm tới là các ngươi mà không phải là ta.

- Cái này..

Phong Hành Thiên chủ và Băng Thiên nhìn nhua, sau đó Phong Hành Thiên chủ nhìn qua Lục Lâm Thiên, khẽ cắn môi nói:

- Tốt, tất cả đều do ngươi làm chủ.

- Tốt, ta đi trước.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, sau khi giận dữ trừng mắt nhìn hai người Băng Thiên, Phong Hành Thiên chủ rồi nghênh ngang rời đi. Bị người bán một lần khiến cho tâm tình Lục Lâm Thiên có chút khó chịu. Khó trách người ta thường nói gừng càng già càng cay.

Quả thực là như vậy.

- Phong Hành lão ca, huynh nói xem Lục Lâm Thiên sẽ làm thế nào. Chậc chậc, việc này vô cùng lớn, vạn nhất Lục Lâm Thiên dây dưa với nhiều lão hồ ly như vậy lại không công mà xuất danh ngạch ra, chúng ta làm như vậy là được mà không bù mất a.

Hít.

PHong Hành Thiên chủ hít sâu một hơi, sau đó nói:

- Yên tâm đi, tiểu tử kia cái gì cũng muốn, cái gì cũng ăn. Thế nhưng chỉ có một thứ hắn không ăn duy nhất là thiệt thòi, từ sau khi tiểu tử này tiến vào mật địa Thiên giới, qua nhiều năm như vậy hắn đã từng bị thua thiệt lần nào chưa? Những lão hồ ly của các Đại thiên thế giới tới đây chưa chắc tiểu tử này đã chịu thiệt thòi. Chúng ta cũng không nỡ ném danh ngạch ra ngoài, tiểu tử này so với chúng ta còn keo kiệt hơn, cho nên sẽ không làm chuyện chịu thiệt. Cho nên ngươi có thể yên tâm được rồi.

Băng Thiên nghe vậy vẫn có chút không yên lòng, trong mắt hiện lên vẻ lo lắng, nói:

- Mặc dù là như vậy, thế nhưng sáng sớm ngày mai Lâm Thiên phải đối mặt với cả Thương Khung minh, đám người này không bình thường a. Một đống cáo già, người bình thường ở trước mặt những khí thế kia sợ rằng đã bị áp chế rồi.

- Ngươi cảm thấy tiểu tử kia sẽ bị dọa sợ sao?

Phong Hành Thiên chủ nhìn qua Băng Thiên mỉm cười:

- Đống cáo già kia a, chúng ta không tện nói thẳng, thế nhưng tiểu tử kia thì lại khác, tóm lại cứ để cho tiểu tử kia đi xử lý đi thôi.

Vào đêm, cảm giác mát mẻ từ trong không khí khuếch tán, từng ngọn núi cao ngất trên sơn mạch vẫn đứng sừng sững dưới ánh trăng.

Sau khi Lục Lâm Thiên trở lại đình viện trên ngọn núi lập tức tìm được nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam, phụ thân Lục Trung, sư phụ Đoan Mộc Khung Thiên cùng Chí Thánh Đại Đế, còn có nhạc phụ Bắc Cung Kình Thương, Vân Khiếu Thiên, Lữ Chỉnh Cường, sau đó nói chuyện hai người Phong Hành Thiên chủ đẩy cục diện rối rắm cho hắn đi giải quyết.

Trong đại điện, đám người Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Lam Linh, Lục Tiểu Bạch, Lục Kinh Vân, Thái A cùng với những người khác cũng có mặt, sau khi mọi người nghe vậy không khỏi nhíu mày một chút.

- Lâm Thiên, việc này Phong Hành Thiên chủ giao cho con, đoán chừng cũng là hành động bất đắc dĩ, để cho con ra mặt quả thực so với Phong Hành Thiên chủ tốt hơn nhiều. Sợ rằng đây cũng là hành động bất đắc dĩ của Phong Hành Thiên chủ.

Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam sau khi trầm tư một lát, lại nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Chỉ là chuyện này đối với ngươi mà nói, cũng là chuyện đau đầu.

- Quả thực đau đầu.

Lục Lâm Thiên cũng tự biết chuyện này đau đầu, ngày mai ước chừng phải đối mặt với một đám cáo già, đây cũng không phải là chuyện thú vị.

Nếu như đối mặt với một đám đối thủ còn đỡ, thế nhưng hết lần này tới lần khác lại là người Thương Khung minh, lúc này càng thêm khó chơi.

- Lâm Thiên, vậy ngày mai con định làm thế nào?

Chí Thánh Đại Đế nói với Lục Lâm Thiên:

- Nghe nói lúc này tất cả Đại thiên thế giới đều phái cường giả tới, vì danh ngạch Hồng Hoang điện, sợ rằng họ sẽ không dễ dàng rời đi.

- Bọn họ muốn danh ngạch Hồng Hoang điện là có được sao? Đây cũng không phải là chuyện mà bọn họ muốn là được. Muốn danh ngạch Hồng Hoang điện phải qua cửa của con trước.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, hắn liều sống liều chết tranh đoạt Hồng Hoang điện, cũng không phải ai muốn là có thể lấy được của hắn.

- Lâm Thiên, có chủ ý gì không?

Đoan Mộc Khung Thiên hỏi Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ đổi, nhìn qua Đoan Mộc Khung Thiên nói:

- Sư phụ chuẩn bị một chút đi, lần này con muốn để cho mọi người tiến vào trong Hồng Hoang điện.

Nghe vậy trong mắt Đoan Mộc Khung Thiên lập tức hiện lên vẻ nghi hoặc, hỏi:

- Lâm Thiên, theo ta được biết, mỗi một lần người tiến vào trong Hồng Hoang điện đều là người trẻ tuổi, những lão già như chúng ta đi vào, sợ rằng không thích hợp a.

- Không có gì là không thích hợp, Hồng Hoang điện cũng không có nói chỉ cho người trẻ tuổi đi vào.

Chương 4532: Phân phối danh ngạch

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo, trong lòng đã sớm có quyết định, bình thường tất cả các Đại thế giới chỉ sắp xếp người trẻ tuổi tiến vào trong Hồng Hoang điện, đó là bởi vì muốn tìm ra người có thiên phú mạnh nhất trong đám người trẻ tuổi.

Danh ngạch của Hồng Hoang điện, bình thường mà nói, coi như là đối với Đại thế giới tranh đoạt được Hồng Hoang điện, sau khi trải qua phân phối, cuối cùng cũng không có bao nhiêu.

Mượn thành tích những năm qua mà nói, Thương Khung minh mỗi một lần chỉ có thể tranh đoạt được ba bốn tòa Hồng Hoang điện, như vậy coi như đã có chút thành tích rồi.

Mà có đôi khi mới có thể tranh đoạt được hai ba tòa Hồng Hoang điện. Mà những người nắm được Hồng Hoang lệnh, những năm qua cũng có được hơn mười người, hai mươi người. Mỗi một người thu được Hồng Hoang lệnh đều có thể tranh thủ được cho Đại thế giới của mình bốn danh ngạch. Còn có phân danh ngạch cho những thế lực như Phi Thiên đạo tặc, cho nên sau khi phân xong, coi như là Đại thế giới đoạt được Hồng Hoang điện cuối cùng cũng không có bao nhiêu danh ngạch.

Danh ngạch cực ít, bởi vậy bất luận một danh ngạch nào đều cực kỳ trân quý, cho nên những danh ngạch trân quý này cũng chỉ giao cho những người trẻ tuổi đỉnh phong trong các Đại thiên thế giới.

Mà sau khi phân phối cho các Cổ tộc và các thế lực lớn trong Đại thế giới, cuối cùng mỗi một Cổ tộc đều khó mà chiếm được vài danh ngạch.

Cho nên theo những năm qua mà nói, tất cả các Đại thế giới sao có thể cam lòng đem những danh ngạch tiến vào trong Hồng Hoang điện trân quý như vậy giao cho người thế hệ trước? Nếu như những người thế hệ trước có thiên phú mạnh mẽ thì lúc trước khi còn trẻ đã được chọn lựa tiến vào trong Hồng Hoang điện rồi, hoặc giả đã mất đi cơ hội tốt nhất.

Đối với tu luyện giả mà nói, tự nhiên càng trẻ càng có tiềm lực. Mà tuổi lớn một chút, tiềm lực sẽ chênh lệch đi nhiều.

Tiến vào Hồng Hoang điện, vì lợi ích lâu dài, cho nên nếu như đưa danh ngạch cho những người thế hệ trước sẽ có chút lãng phí.

Mà bây giờ đối với Lục Lâm Thiên mà nói, tình huống lại không giống vậy. Người khác không có danh ngạch, Lục Lâm Thiên lại biết rõ mình có được bao nhiêu danh ngạch. Thú tộc trong Linh Vũ thế giới không cần hắn quản, Tiểu Long bên kia sẽ để ra một ít danh ngạch.

Còn có Thiên Địa các, Nguyên Nhược Lan và Thiên Địa các đã nói một nửa danh ngạch của Thiên Địa các là của người Linh Vũ thế giới, một nửa cũng có được mấy chục danh ngạch a.

Thượng Thanh thế giới có năm tòa Hồng Hoang điện, Lục Lâm Thiên tự biết số danh ngạch mà mình khống chế có hơn bốn trăm, cho nên lúc này Lục Lâm Thiên cũng có tâm muốn đem đám người nghĩa phụ, sư phụ, phụ thân vào trong Hồng Hoang điện tu luyện.

Lại nói, không quản là có nhiều danh ngạch như vậy hay không, Lục Lâm Thiên cũng sẽ dẫn nghĩa phụ, phụ thân, sư phụ tiến vào trong Hồng Hoang điện.

Từ trong miệng đám người sư huynh Hoàng Phủ Minh Long có nói, Lục Lâm Thiên biết được sau một ngàn năm trăm năm, cả ba ngàn Đại thiên thế giới sẽ có một lần rung chuyển. Bởi vậy lúc này danh ngạch trong Hồng Hoang điện vô cùng quan trọng.

Cho nên lúc này cường giả đại biểu của các Đại thiên thế giới dày mặt tới Thượng Thanh thế giới xin danh ngạch, sợ rằng có quan hệ với việc cả ba ngàn Đại thiên thế giới rung chuyển ở một ngàn năm trăm năm sau.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng muốn đem đám người sư phụ và người Linh Vũ thế giới cố gắng đề cao thực lực. Đến lúc đó bất kể là rung chuyển ra sao Linh Vũ thế giới đều có thể ứng phó được một chút, sẽ chuẩn bị chu toàn.

- Lâm Thiên, con đã quyết định như vậy sao?

Vân Khiếu Thiên nghe vậy, nhìn Lục Lâm Thiên rồi hỏi.

- Đương nhiên, ai đi vào đều là con sắp xếp, không tới phiên người khác nói.

Lục Lâm Thiên gật đầu.

Nghe Lục Lâm Thiên nói, Vân Khiếu Thiên nhìn mọi người trong đại điện, sau đó tiếp tục nói với Lục Lâm Thiên:

- Cả người Linh Vũ thế giới cũng không ít, danh ngạch sợ rằng cũng không dễ phân phối.

Lục Lâm Thiên nghe vậy ánh mắt khẽ đảo, người Linh Vũ thế giới ở bên ngoài lúc này quả thực không ít, đâu chỉ có mấy trăm.

Mà nói tới người có thiên phú bất phàm, người Linh Vũ thế giới đi ra ngoài, bất kể là thế hệ trước hay người trẻ tuổi, đều là người có thiên phú bất phàm. Mà ngay cả Đại Thừa Niết Bàn cũng có một bó lớn, muốn phân danh ngạch sợ rằng cũng có chút khó khăn.

Trầm tư một hồi, nhất thời Lục Lâm Thiên cũng khó có thể nghĩ được biện pháp gì tốt, danh ngạch phân phối thế nào quả thực là một chuyện đau đầu.

Tất cả các thế lực lớn trong Linh Vũ thế giới, muốn phân ra cũng phải phân phối bình quân một chút.

Nếu là bình thường tùy tiện phân ra cũng không có việc gì, thế nhưng hiện tại Lục gia dù sao cũng là chủ nhân của Linh Vũ thế giới, mặc dù nói không cần quan tâm tới bất kỳ thế lực nào. Thế nhưng cũng nên chú ý một chút mới tốt, có một ít chuyện cực kỳ vi diệu, chỉ cần không chú ý sẽ đánh vỡ cân đối.

- Công tử, ta có chủ ý, không biết có được hay không.

Lục Tiểu Bạch thấy thế, do dự một hồi lâu mới nói với Lục Lâm

Thiên.

- Nói thử xem.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức nhìn qua Lục Tiểu Bạch, ánh mắt sáng lên.

Hắn đã quên có Lục Tiểu Bạch ở đây, tiểu tử này trên phương diện khống chế Kim đường của Phi Linh môn vô cùng mát tay, nghe nói cả Thượng Thanh thế giới hiện tại đã là phú hào có tiền nhất, loại chuyện đau đầu này chính là thứ mà Lục Tiểu Bạch mạnh mẽ.

Lục Tiểu Bạch lập tức trả lời:

- Công tử, Phi Linh môn có các loại ghi chép, người của tất cả các thế lực lớn trong Linh Vũ giới đều có tư liệu trong Phi Linh môn, danh ngạch Hồng Hoang điện, dựa vào các thế lực lớn mà phân phối, đặc biệt sẽ có một chút danh ngạch, như vậy sẽ công bằng hơn, đến lúc đó cũng không ai có thể nói thêm cái gì.

Ngừng một lát, Lục Tiểu Bạch nhìn qua Lục Lâm Thiên, tiếp tục nói:

- Chỉ là cụ thể có bao nhiêu danh ngạch, còn những danh ngạch thêm vào kia, chỉ có công tử mới biết được.

- Tiểu Bạch, ngươi lập tức thay ta chuẩn bị một phần tư liệu kỹ càng, ta lập tức xem ngay.

Lục Lâm Thiên nghe vậy lập tức vui mừng nói, đề nghị của Lục Tiểu Bạch cực kỳ không tệ, như vậy sẽ dễ phân phối danh ngạch hơn nhiều.

- Ta lập tức đi chuẩn bị.

Lục Tiểu Bạch gật đầu đáp.

- Ta cũng đi hỗ trợ, tư liệu Ám đường ta hiểu rõ trong lòng.

Âm Minh Dạ Xoa nói xong, lập tức theo Lục Tiểu Bạch đi chuẩn bị tư liệu.

Độc Cô Ngạo Nam nhìn Lục Tiểu Bạch và Âm Minh Dạ Xoa rời đi, sau đó nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Lâm Thiên, người Thượng Thanh thế giới con sắp xếp thế nào? Dù sao Thượng Thanh thế giới đối với chúng ta không tệ, lần này con cũng là đại biểu của Thượng Thanh thế giới.

- Nghĩa phụ, trong lòng con biết rõ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, Thượng Thanh thế giới cũng coi như là người nhà, Lục Lâm Thiên cũng không phải là người vong ân.

- Vậy ngày mai chàng phải cẩn thận một ít, đoán chừng ngày mai có không ít lão hồ ly, vừa đấm vừa xoa chàng, để cho chàng đi vào khuôn khổ a.

Chương 4533: Ngoài Phong gia thành 1

Độc Cô Cảnh Văn nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Một đám lão hồ ly quả thực khó đối phó.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên nhếch lên, sau đó nhìn vào người Lục Kinh Vân nói:

- Kinh Vân, ngày mai con đi theo ta một chút.

- Vâng.

Lục Kinh Vân nghe vậy trong mắt bắn ra tinh mang, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ, có tám phần tương tự như Lục Lâm Thiên.

- Lâm Thiên, có muốn đám lão già chúng ta đi theo con hay không? Nếu như chơi xấu chúng ta cũng không sợ bọn họ.

Chí Thánh Đại đế nhìn qua Lục Lâm Thiên, hắn có chút không yên lòng, dù sao Lục Lâm Thiên ngày mai phải đối mặt với những lão hồ ly của cả Thương Khung minh.

Lục Lâm Thiên nhìn về phía sư phụ Chí Thánh Đại đế mỉm cười, mặc dù nói lúc này Phong Hành Thiên chủ đổ mọi việc lên đầu hắn, đẩy hắn lên đầu sóng ngọn gió, thế nhưng Lục Lâm Thiên cũng có thể khẳng định, ngày mai Phong Hành Thiên chủ sẽ âm thầm nhìn qua.

Mà trong Thượng Thanh thế giới, tất cả lão hồ ly của các Đại thiên thế giới cũng chỉ chơi xấu một chút mà thôi, ít nhất sẽ không có nguy hiểm gì, hắn lập tức nói với Chí Thánh Đại đế:

- Sư phụ, mọi người không cần đi. Đối phó những lão hồ ly kia kỳ thực cũng không khó. Chỉ mình con là được rồi.

Nói xong, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua đám người Lục Doanh, Lục Âm Lục Thanh, Lục Xảo bên người Lục Kinh Vân, nói:

- Lục Doanh, Lục Trực, Lục Tượng, Lục Xảo, Lục Âm, các con ngày mai cũng theo đại ca con theo ta đi đi.

- Vâng, phụ thân.

Bảy người nghe vậy lập tức đại hỉ đáp, vừa rồi nhìn thấy phụ thân có ý muốn dẫn đại ca đi, bọn họ cũng có lòng muốn đi a. Lúc này nghe vậy tự nhiên vui vẻ tới cực điểm.

Bảy người đều hiểu rõ, ngày mai phụ thân mang bọn họ đi là đồng nghĩa với việc trong mắt phụ thân bọn họ đều đã lớn.

Có thể được phụ thân tán thành, đối với bọn họ mà nói, chuyện này tự nhiên là chuyện đáng cao hứng nhất.

Một lát sau mọi người mới tán đi, Lục Tiểu Bạch cùng Âm Minh Dạ Xoa cũng cầm tư liệu đưa tới.

Đêm khuya, trong phòng Lục Lâm Thiên, trên chiếc bàn đá có không ít ngọc giản.

Nhìn những ngọc giản này, bên trong đều có tư liệu của người các thế lực lớn trong Linh Vũ thế giới và Thượng Thanh thế giới, tư liệu tất cả đều có vô cùng rõ ràng.

Nhìn qua những ngọc giản này, ánh mắt Lục Lâm Thiên nheo lại.

Cót két.

Cửa phòng nhẹ nhàng bị đẩy ra, một đạo thân ảnh mặc y phục trắng như tuyết bước vào trong phòng. Đóng lại cửa phòng, nữ tử này mỉm cười, nhìn qua có vẻ lười biếng, thế nhưng lại mị hoặc tự nhiên, nàng nhìn Lục Lâm Thiên, môi son khẽ mở, nói:

- Thế nào? Chàng duyệt được chưa?

Lục Lâm Thiên nhìn qua nữ tử trước mắt, nữ tử mị hoặc tự nhiên bực này ngoại trừ Bạch Linh ra cũng không còn ai, hắn lập tức đứng dậy đi tới trước người Bạch Linh, nhún nhún vai nói:

- Đại khái gần như ổn rồi, làm sao nàng tới đây?

- Sao nào? Muốn đuổi thiếp ra ngoài sao?

Bạch Linh trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, đầu ngón tay cuốn cuốn vài sợ tóc trên thái dương, y phục trắng như tuyệt, khí chất hấp dẫn tự nhiên. Sau khi trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên, khéo miệng lập tức nở nụ cười mê người, vũ mị, giống như một cây hoa anh túc, nàng nói:

- Nếu như đuổi thiếp thì hiện tại thiếp sẽ ra ngoài.

- Đương nhiên là không phải rồi, lâu như vậy không gặp. Nhớ nhung còn không kịp, tại sao lại đuổi nàng a. Lại nói, cho ta mười lá gan cũng không dám nha.

Lục Lâm Thiên dày mặt cười cười, nói những lời buồn nôn, thuận thế kéo bàn tay trắng nõn của Bạch Linh, kéo nàng vào trong ngực mình.

Bạch Linh khẽ ngẩng đầu, nhìn khuôn mặt quen thuộc trước mắt, đôi mắt vũ mị lườm Lục Lâm Thiên, bờ môi son nhếch lên, nói:

- Những năm này, càng ngày càng dẻo mép, khó trách đám người Hồng Lăng nói chàng càng lúc càng có nhiều người thích a.

Nghe vậy trên mặt Lục Lâm Thiên hiện lên vẻ xấu hổ, cố nặn ra nụ cười, nói:

- Không có a, đó là nha đầu Hồng Lăng hay nói lung tung nha.

- Chàng thấy thiếp tin chàng hơn hay là tin Hồng Lăng hơn?

Bạch Linh dùng ánh mắt khác thường lườm Lục Lâm Thiên, rõ ràng là không tin Lục Lâm Thiên, sau đó bờ môi mỉm cười, nụ cười mê người, nói:

- Không cần khẩn trương, ta cũng không quản chàng, chàng có chừng mực là được rồi.

- Ta luôn có chừng mực nha, cây muốn lặng gió chẳng ngừng a.

Lục Lâm Thiên chẳng biết xấu hổ thở dài nói một câu.

- Vô sỉ...

Bạch Linh không nhịn được mà lần nữa trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên nói.

- Hắc hắc, nói giỡn mà thôi.

Nhìn thân hình mềm mại trong ngực, Lục Lâm Thiên cúi đầu nhìn qua khuôn mặt mị hoặc chúng sinh kia, nhịn không được mà hôn lên vành tai trắng nõn, mềm mại của nàng một cái. Hai tay bắt đầu di chuyển trên thân hình mềm mại, đường cong linh lung được y phục trắng như tuyết bao phủ.

- Không thể thành thật một chút được sao?

Bạch Linh liếc nhìn Lục Lâm Thiên, chỉ là Bạch Linh còn chưa nói xong, bờ môi son đã bị một đôi môi nóng bỏng bao phủ.

Chỉ một thoáng, cảm giác tê tê như điện giật từ cánh môi truyefn tới, hai mắt Bạch Linh khép hờ, tùy ý để nam nhân này không kiêng nể gì xâm lược. Đầu lưỡi của nam nhân này giống như một con mãng xà trượt vào trong miệng nàng, nậy hàm răng nàng, hai đầu lưỡi dây dưa lại với nhau.

Giờ phút này, xuân tâm nhộn nhạo bị kí©ɧ ŧɧí©ɧ, không ngừng thỏa mãn nhớ nhung và khát vọng.

Một lát sau, trong phòng hai người hòa thành một thể, mưa gió vũ vần.

Dãy núi liên miên không ngớt, vô số kiến trúc giống như cung điện lan tràn ra, tạo thành một đại thành cực lớn.

Ánh trăng bao phủ trời xanh, ánh trăng ở trên vô số cung điện tỏa ra quang mang mông lung.

Trong một tòa cung điện to lớn có không ít thân ảnh ngồi ngay ngắn bên trong. Trong đại điện, rõ ràng có một đạo cấm chế vô hình được bố trí, bên trong cấm chế có khí tức chấn động, sợ rằng bất luận một người nào đều là cường giả cao cấp nhất trong thiên địa này.

- Hai người Phong Hành Thiên chủ và Băng Thiên đem chuyện Hồng Hoang điện đổ lên trên người tên Lục Lâm Thiên kia, đây rõ ràng là muốn một danh ngạch cũng không nhổ ra a.

- Lần này Hồng Hoang điện Thượng Thanh thế giới tranh được quá nhiều, muốn một nhà độc tôn, đây là chuyện không tốt a.

- Sáng sớm ngày mai, ta muốn nhìn xem Lục Lâm Thiên kia có bản lĩnh gì, muốn một nhà độc tôn, chủ ý của Thượng Thanh thế giới quá lộ liễu a.

- Ngày mai cho Lục Lâm Thiên kia một đòn phủ đầu, tiểu tử kia quả thực bất phàm, là tồn tại đỉnh tiêm trong những người trẻ tuổi mà ta gặp. Nhưng dù sao vẫn còn non một chút, Phong Hành Thiên chủ và Băng Thiên dựa vào Lục Lâm Thiên kia tới trả lời qua loa cho chúng ta, sợ rằng đã tính sai rồi.

Một đêm từ từ trôi qua, vầng trăng sáng từ từ rời đi, phía đông dần dần sáng lên.

Trong mật địa Thiên giới, khi nắng sớm xua tan bóng đêm tới, quần sơn được phủ một màu vàng nhạt, vạn vật trong nắng sớm như tỉnh lại, từng cỗ khí tức từ từ thức tỉnh, chấn động.

Trước đình viện trên núi, mười một đạo thân ảnh đứng ngay ngắn, đây chính là đám người Lục Kinh Vân, Lục Doanh, Lục Âm, Lục Xảo, Lục Trực, Lục Thành, Lục Phượng, Lục Tượng, tám gia hỏa của Lục gia ở bên ngoài, mặt khác lúc này cũng còn có Thái A ở một bên.

Chương 4534: Ngoài Phong gia thành 2

Mà hai người đầu tiên chính là Lục Lâm Thiên và tiểu nha đầu Lục Lộ.

Tiểu nha đầu Lục Lộ nghe nói các vị ca ca, tỷ tỷ đi theo phụ thân ra ngoài, từ tối hôm qua tới giờ vẫn chờ ở cửa lớn của đình viện. Dù thế nào cũng muốn cùng đi, cuối cùng Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể quyết định mang thêm tiểu nha đầu này.

- Lục Soái, chúng ta có thể đi được rồi. Người của các Đại thiên thế giới đang chờ ở ngoại thành của Phong gia chúng ta.

Cách đó không xa, một đệ tử Phong gia cung kính nói với Lục Lâm Thiên. Thanh niên này chính là Phong Chí trước đó có mâu thuẫn với Lục Lâm Thiên và Thái A.

- Dẫn đường đi.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu với Phong Chí, ánh mắt âm thầm khẽ đổi, Phong gia chỉ để cho một mình Phong Chí dẫn đường. Trận thế này thật sự đã đổ toàn bộ chuyện Hồng Hoang điện lên người hắn. Xem ra Phong Hành Thiên chủ lần này đã chân chính đem tất cả mọi chuyện giao cho hắn.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên nói xong, Phong Chí gật đầu, một lát sau, từng đạo thân ảnh nhảy lên, hóa thành từng đạo lưu quang rời đi.

- Lâm Thiên hôm nay phải đối mặt với một đám lão hồ ly a. Không biết có thể ứng phó được hay không.

- Yên tâm đi, hắn không ăn thiệt thòi đâu. Đây là Thượng Thanh thế giới, những người của Thương Khung minh kia cũng không dám dùng sức mạnh.

Bên ngoài đình viện, đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh

Văn, Độc Cô Ngạo Nam, Chí Thánh Đại đế, Lục Trung, Đoan Mộc Khung Thiên, Vân Khiếu Thiên nhìn đám người Lục Lâm Thiên rời đi, trong mắt hiện lên vẻ ngưng trọng.

Ngoại thành Phong gia, ở trong Thượng Thanh thế giới, trừ mật địa Thiên giới, mật địa Nhân giới, mật địa Địa giới ra, đây xem như là một địa phương có tiếng tăm lừng lẫy. Ngoại thành Phong gia, bình thường không phải ai cũng có thể tiến vào.

Phong gia có địa vị độc nhất vô nhị trong Thượng Thanh thế giới, đứng đầu tất cả các đại cổ tộc. Ngoại thành Phong gia bình thường cũng chỉ là nơi tộc nhân ngoại hệ của Phong gia sinh sống. Bình thường nếu như Thượng Thanh thế giới có việc trọng đại nào sẽ tổ chứa ở trong ngoại thành Phong gia.

Mà gần đây, người bình thương trong cả Thượng Thanh thế giới đều có thể cảm giác được, bên trong ngoại thành Phong gia có chút khác thường.

Mấy ngày gần đây, ở trong ngoại thành Phong gia, trong lúc mơ hồ truyền ra vô số khí tức lan tràn, c hấn động. Những cỗ khí tức kia vô hình chấn động khiến cho người có thực lực không đủ không dám tới gần. Một khi tới gần chân sẽ mềm đi, linh hồn rung động.

Ngoài ngoại thành Phong ra, bình thường có vô số tiếng náo nhiệt, thế nhưng mấy ngày gần đây lại cực kỳ yên tĩnh.

Trong không khí tràn ngập vô số khí tức chấn động khiến cho người ta căn bản không dám đi ra, coi như là người có tu vi Tuyên Cổ cảnh cũng không dám tới gần.

Ngoài ngoại thành Phong gia mọi người đều có thể cảm giác gần đây giống như có một đầu cự thú ngập trời đang phủ phục, không có mấy người dám tới gần.

Mà đối với tất cả các thế lực lớn và Cổ tộc trong Thượng Thanh thế giới mà nói, tự nhiên bọn họ biết rõ gần đây những người nào đang ở trong ngoại thành Phong gia, cho nên sẽ càng không dám tới gần.

Sáng sớm, ánh nắng sớm xuất hiện, ánh nắng không ngừng chiếu rọi xuống từng kiến trúc trong ngoại thành, từng đám mây mù trên không trung từ từ tán đi, sắc trời ngày càng sáng rõ.

Ở trong ngoại thành Phong gia, trong một tòa cung điện lớn lại náo nhiệt tới cực điểm, trong cung điện khổng lồ bao la vô cùng, lúc này bên trong tụ tập gần vạn người, thế nhưng nhìn qua vẫn có vẻ vô cùng rộng.

Trong đại điện cũng sắp xếp không ít chỗ ngồi, được sắp xếp chỉnh tề, đoná chừng người Phong gia cũng tốn không ít tâm tư.

Từng tiếng nói chuyện quanh quẩn trong đại điện, lúc này mọi người có người đang ngồi nói chuyện với nhau. Có người top năm top ba cúi đầu cười nói, dường như cũng có thể tìm được người quen biết bên trong. Khí tức thu liễm, thế nhưng trên người trong lúc vô hình lại có khí thế tràn ra, chứng minh bất luận một ai ở trong này đều là siêu cấp cường giả trong thiên địa.

Trong đó có một số ít người trong lúc mơ hồ có khí tức tràn ngập ra đã đạt tới một trình độ kinh khủng.

Trong lúc mọi người nói chuyện, đàm luận vui vẻ, bỗng nhiên có một lão giả ở gần chủ vị đang cười bỗng nhiên ánh mắt biến đổi.

Ngay lúc đó, trong đại điện này, không ít ánh mắt âm thầm biến đổi, lập tức giống như hữu ý, vô tình nhìn ra bên ngoài đại điện.

Trong đám người, lão giả già nua vừa rồi nhắm mắt lại, dường như mở miệng nói chuyện với người bên cạnh, nói:

- Có người tới, hẳn là Lục Lâm Thiên kia.

- Mười hai người, đều là tiểu gia hỏa, Thượng Thanh thế giới này không coi chúng ta vào trong mắt như vậy sao?

Bên người lão giả kia, một đại hán trung niên thân hình vạm vỡ, trên cổ còn được khắp một đạo phù văn thần bí, giống như là hình xăm. Đại hán trung niên này khẽ cau mày, phù văn thần bí giống như hình xăm kia khiến cho người ta nhìn qua trong lúc mơ hồ có một loại cảm giác dữ tợn.

- Trước tiên cứ nhìn kỹ rồi nói.

Một lão giả khuôn mặt già nua, thế nhưng vẻ mặt lại khí khái hào hùng mở miệng nói chuyện.

Động tĩnh khó hiểu trong đại điện khiến cho tất cả cường giả trong đại điện dường như đều cảm nhận được điều gì, tiếng đàm luận từ từ thu liễm, từng ánh mắt bắt đầu nhìn về bên ngoài đại điện.

Sưu Sưu.

Giữa không trung, Lục Lâm Thiên từ trên không trung đáp xuống quảng trường to lớn bên ngoài cung điện.

Trên bốn phía quảng trường lúc này có một đám người đứng thẳng, người mặc khải giáp, cả đám khí tức sắc bén, thực lực đều không hề tầm thường.

Nhìn thấy Phong Chí, tất cả mọi người cung kính xoay người hành lễ, mà khi ánh mắt nhìn về phía Lục Lâm Thiên bên người Phong Chí, ánh mắt của những thanh niên nam nữ đang mặc khải giáp này bỗng nhiên biến đổi.

- Bái kiến Lục Soái.

Một thanh niên xoay người cung kính hành lễ, ánh mắt cung kính mà tràn ngập vẻ rung động, nam tử mặc áo bào xanh kia bọn họ đã sớm khắc ghi hình ảnh vào trong lfong.

Không ít nữ tử nhìn về phía nam tử mặc áo bào xanh kia, trong ánh mắt cung kính thậm chí còn nhiều thêm vẻ mê ly.

- Miễn lễ.

Lục Lâm Thiên vung ống tay áo màu xanh lên, ý bảo mọi người miễn lễ, loại trường hợp này đối với Lục Lâm Thiên hiện tại mà nói, hắn đã sớm quen.

- Lục Soái, tất cả cường giả của các Đại thế giới đều tiến vào trong đại điện, sợ rằng đang chờ Lục Soái.

Phong Chí nói với Lục Lâm Thiên.

- Đi vào thôi.

Lục Lâm Thiên nói xong, nắm tay tiểu nha đầu Lục Lộ chậm rãi đi vào trong đại điện. Đám người Lục Kinh Vân, Thái A, Lục Doanh, Lục Âm, Lục Xảo... theo sau lưng đi vào.

Khi Lục Lâm Thiên bước vào trong đại điện, dùng tâm cảnh và tu vi của Lục Lâm Thiên hiện tại, ánh mắt cũng không khỏi rung động.

Xuất hiện trong mắt Lục Lâm Thiên lúc này là hơn mấy ngàn người, cơ hồ gần vạn người. Bóng người chằng chịt, khí tức thu liễm, thế nhưng cỗ khí tức vô hình từ trên người cùng với khí thế hội tụ lại một chỗ, đội hình và uy thế như vậy cũng khiến cho Lục Lâm Thiên giật mình.

Chương 4535: Nhược Vân cung chủ

- Đội hình thật mạnh.

Lục Lâm Thiên âm thầm cảm thán, bất luận một ai trong đại điện đều là Hóa Hồng cảnh, còn không phải là Hóa Hồng cảnh bình thường.

Phóng mắt nhìn lại, người có tu vi Lục Nguyên Hóa Hồng trong đại điện này dường như cũng chưa tính là cao.

Trong tâm mắt của hắn, dưới sự dò xét của linh hồn lực nhạy cảm, Lục Lâm Thiên phát hiện ra không ít khí tức còn trên Ngũ Nguyên Hóa Hồng, có không ít khí tức dường như cũng đạt tới cấp độ như Băng Thiên.

Ánh mắt khẽ quát qua đại điện, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng không khỏi cảm thấy sợ hãi thán phục với đội hình nhưu vậy. Siêu cấp cường giả bình thường bên ngoài khó gặp lúc này lại hội tụ trong Thượng Thanh thế giới. Không ít cường giả đều là bá chủ tung hoành một phương trên đời này.

Nếu như bình thường muốn tụ tập được đội hình như vậy, sợ rằng cũng không có ai có mặt mũ như vậy.

Trước kia tới đây Lục Lâm Thiên cũng đã dự liệu được đội ngũ bực này, các cường giả đại biểu các Đại thiên thế giới trong Thương Khung minh hội tụ, đương nhiên chính thức được coi là cường giả như mây. Chỉ là lúc này tận mắt nhìn thấy vẫn khiến cho Lục Lâm Thiên rung động.

Đội hình như vậy nếu như hội tụ lại một chỗ làm chuyện gì đó, đến lúc đó sẽ xảy ra chuyện gì, Lục Lâm Thiên không dám nghĩ tới.

Loại đội ngũ này cường hãn vô cùng, trong lòng Lục Lâm Thiên thầm than, khó trách Phong Hành Thiên chủ và Băng Thiên lại đem chuyện danh ngạch Hồng Hoang điện giao cho hắn. Phong Hành Thiên chủ có mạnh mẽ ra sao, nhưng mà đối mặt với cả Thương

Khung minh, sợ rằng cũng có chút bó tay bó chân, không có cách nào ứng phó được cũng là chuyện bình thường.

Khi Lục Lâm Thiên đánh giá mọi người, giờ phút này vô số khí tức mịt mờ trong đại điện, vô số ánh mắt đều âm thầm nhìn về phía Lục Lâm Thiên và đám người Lục Kinh Vân sau lưng hắn. Từng chỗ khí tức chấn động, khí tức trong đại điện trong lúc mơ hồ chấn động, vặn vẹo. Bằng mắt thường có thể thấy được cả phiến không gian lớn vặn vẹo, xuất hiện vết nứt không gan đen kịt. Sau đó lập tức biến mất trước mặt mọi người.

- Lục chưởng môn. Ngươi tới rồi sao?

Lục Lâm Thiên tới, có mấy đại hán trung niên, lão giả, còn có một mỹ phụ nhân, cả đám khí độ bất phàm dưới sự dẫn dắt của một lão giả mặc trường bào màu xanh đậm đi tới trước người Lục Lâm Thiên, bộ dáng chừng bảy mươi tuổi, thế nhưng khuôn mặt thoạt nhìn bóng loáng, giống như tuổi còn trẻ.

- Ít nhất cũng là Thất Nguyên tiểu viên mãn Hóa Hồng, hoặc là tới Bát Nguyên.

Khi ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào trên người lão giả này, trong mắt âm thầm biến đổi, khí tức trong lúc vô hình từ trên người lão giả này lan tràn ra, không phải là người bình thường, mấy đại hán, lão giả sau lưng người này, còn có một mỹ phụ nhân đều là Ngũ Nguyên, Lục Nguyên Hóa Hồng.

- Lục Soái, vị này chính là Đại trưởng lão hiện tại của Phong gia. Phong Khô trưởng lão.

Phong Chí cung kính hành lễ với Phong Khô trưởng lão, sau đó lập tức mở miệng giới thiệu với Lục Lâm Thiên.

- Bái kiến Phong Khô trưởng lão.

Lục Lâm Thiên lập tức ôm quyền thi lễ, khó trách khí tức của lão giả này mạnh như vậy. Thì ra đường đường là Đại trưởng lão của Phong gia.

- Lục chưởng môn không cần khách khí.

Phong Khô trưởng lão cũng không thất lễ, cũng ôm quyền gật đầu với Lục Lâm Thiên, miệng mỉm cười.

- Lục chưởng môn, nghe uy danh của chưởng môn như sấm vọng bên tai, rốt cuộc hôm nay cũng được nhìn thấy Lục chưởng môn.

- Xem ra Lục chưởng môn so với lúc ta thấy trong truyền tống trận hình chiếu thời không còn tuấn lãng hơn vài phần a.

- Hiện tại Phi Linh môn ở trong ba ngàn Đại thiên thế giới thanh danh hiển hách, chúc mừng Lục chưởng môn.

Ba đạo âm thanh truyền ra, trong đó có hai đạo âm thanh mềm mại của nữ tử. Lập tức có mấy đạo thân ảnh từ trong đám người từ từ đi tới. Ba người dẫn đầu là hai mỹ phụ nhân cùng với một lão giả ước chừng năm mươi tuổi.

Mỹ phụ nhân thứ nhất bộ dáng nhìn như không tới bốn mươi, khí chất cao quý vũ mị, khuôn mặt tinh xảo, da thịt trắng như tuyệt càng thêm mỹ lệ, khiến cho người ta không thể rời mắt, đặc biệt là đôi mắt sáng kia giống như có vẻ mị hoặc khiến cho người ta bị câu hồn đoạt phách.

Mỹ phụ nhân thứ hai mặc cung trang, bộ dáng chừng ba mươi tuổi, mái tóc đen nhánh buộc lại thành búi, hai bên tai có tóc mai rũ xuống, hai hàng lông mi như tranh vẽ. Hai mắt giống như sao, khuôn mặt thoát tục không mang theo khói lửa nhân gian, siêu phàm thoát tục, lộ ra vẻ vũ mị, khuynh quốc khuynh thành.

Thứ ba là một lão giả chừng năm mươi tuổi, thân hình lẫm liệt, tướng mạo đường đường chính chính.

- Thật mạnh.

Khi ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào trên người ba người này, linh hồn lực nhạy cảm lập tức dò xét ra được, trong ba người đầu lĩnh này thì lão giả ước chừng năm mươi tuổi, nhìn qua lẫm liệt đường đường chính chính kia đã tới Lục Nguyên Hóa Hồng, mà khí tức trên hai người mỹ phụ nhân kia còn mạnh hơn lão giả này một ít.

Khí tức trên hai người mỹ phụ nhân này dưới sự dò xét của Lục Lâm Thiên thậm chí còn không dưới Phong Khô trưởng lão của Phong gia.

Ánh mắt đảo qua, trong lúc bất ngờ vì khí tức trên thân ba người dẫn đầu này, Lục Lâm Thiên còn có chút ngoài ý muốn khi nhìn thấy mấy đạo thân ảnh sau lưng ba người này. Những người này đều là những người trước kia Lục Lâm Thiên từng gặp qua.

Sau lưng lão giả chừng năm mươi tuổi bộ dáng lẫm liệt kia có hai đại hán, đây chính là Ngũ sư huynh Cái Thế Hồng Tôn cùng Lục sư huynh Thiên Châu Hồng tôn của Lục Xảo và Lục Tượng.

Sau lưng mỹ phụ nhân chừng bốn mươi tuổi kia có Xích Trọng của Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc khi trước đi theo Lục Âm.

Sau lưng mỹ phụ nhân chừng ba mươi tuổi kia có Hạo Nguyệt Tiên Tử của Thiên Nữ cung mà Lục Lâm Thiên khi trước đã từng gặp qua.

- Bái kiến Đại sư huynh.

- Bái kiến sư tỷ.

Ngay khi Lục Lâm Thiên dò xét, ba người Lục Kinh Vân, Lục Xảo, Lục Tượng đã đi tới trước người lão giả chừng năm mươi tuổi kia rồi hành lễ. Mà Lục Doanh thì đi tới trước mặt mỹ phụ nhân chừng ba mươi tuổi kia hạ thấp người hành lễ.

- Phụ thân, vị này chính là Xích Nguyệt Đại trưởng lão của Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc, đây cũng là người cùng con đi tới Thượng Thanh thế giới.

Lục Âm không có hành lễ mà giới thiệu vị phụ nhân chừng bốn mươi tuổi kia. Đại trưởng lão của Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc, địa vị bên trong tộc cao thượng, chỉ là trước mặt Lục Âm, địa vị của Đại trưởng lão này dường như không phải quá cao.

- Thì ra là Xích Nguyệt trưởng lão, hạnh ngộ.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên âm thầm chấn động, đối mặt với những người này hắn cũng có một chút lý giải đại khái, đường đường là Đại trưởng lão Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc, thực lực sẽ không dưới Phong Khô trưởng lão của Phong gia. Thậm chí chỉ mạnh hơn chứ không yếu. Tăng thêm quan hệ của Bạch Linh và Lục Âm, Lục Lâm Thiên cũng có chút khách khí.

- Lục chưởng môn không cần khách khí, tính ra ta còn phải chào Lục chưởng môn một câu.

Chương 4536: Ra oai phủ đầu 1

Xích Nguyệt trưởng lão cười khổ nói một câu. Địa vị của Lục Âm, trong Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc quả thực rất cao, mà ngay cả Tộc trưởng cũng là hậu bối của Lục Âm, nếu tính ra bối phận, nàng cũng phải xưng hô Lục Âm một tiếng sư tổ. Mà Lục Lâm Thiên thân là phụ thân của Lục Âm, bối phận vô cùng phức tạp.

- Trưởng lão đừng làm vậy a.

Lục Lâm Thiên nghe vậy cũng chỉ có thể cười khổ, đối với địa vị đặc thù của Lục Âm trong Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc hắn đã sớm nghe nói qua, cho nên cũng chỉ có thể bất đắc dĩ mà thôi.

Ngược lại Lục Âm lúc này nghe vậy, thân ảnh mặc bộ váy dài mộc mạc màu trắng chỉ lẳng lặng đứng một chỗ mà không nói gì.

Những năm gần đây, vô luận là khí chất hay là thực lực, Lục Âm lần nữa lột xác, khí chất ưu nhã, tùy ý mà không mất đi vẻ trang nhã, trong cao quý lại hiện lên vẻ mị hoặc, hồn nhiên thiên thành, loại vũ mị, mị hoặc này đến mức tận cùng lại biến thành thánh khiết.

Lúc này coi như dưới khí tức áp bách của vô số cường giả đỉnh tiêm trong đại điện này, thế nhưng Lục Âm cùng đám ca ca, tỷ muội cũng vô cùng nhẹ nhõm, thong dong, khiến cho không ít người chung quanh phải nhìn bằng con mắt khác.

- Phụ thân, con giới thiệu cho người một chút. Vị này chính là Huyền Thụy Đại sư huynh.

- Phụ thân, đây là Đại sư tỷ của con, cung chủ Thiên Nữ cung.

Ngay khi Lục Lâm Thiên vừa mới nói xong, Lục Tượng và Lục Doanh trước sau giới thiệu với Lục Lâm Thiên lão giả chừng năm mươi tuổi và mỹ phụ nhân mặc cung trang kia.

- Chào nhị vị.

Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, vừa rồi hắn cũng đã hiểu rõ lai lịch của hai người này, hôm qua Lục Xảo và Lục Doanh cũng đã nói tới. Lần này người theo hai đứa trở về là Đại sư huynh Huyền Thụy Hồng Tôn cùng Nhược Vân cung chủ.

Lục Lâm Thiên còn biết, đồn rằng Huyền Thụy Hồng Tôn này cùng Nhược Vân cung chủ ở trong ba ngàn Đại thiên thế giới đều là cường giả có thanh danh hiển hách.

Đặc biệt là cung chủ Nhược Vân của Thiên Nữ cung, thân là nữ tử tuyệt sắc trong cả ba ngàn Đại thiên thế giới, tu vi thực lực của bản thân nàng cũng có thể tung hoành thiên hạ, lại là cung chủ của Thiên Nữ cung khổng lồ, nữ tử như vậy, trong cả ba ngàn Đại thiên thế giới có vô số người theo đuổi.

Nghe nói lúc trước trong ba ngàn Đại thiến thế giới, vô số thanh niên tài tuấn phong hoa tuyệt đại, người kiệt xuất trong Cổ tộc, cùng với những người trẻ tuổi đỉnh phong trong các thế lực lớn đều quỳ gối dưới váy Nhược Vân cung chủ này, chỉ tiếc là cho tới bây giờ không ai có thể bắt đi tâm hồn thiếu nữ của nàng.

Nhưng mà chuyện này cũng không làm ảnh hưởng tới những người theo đuổi Nhược Vân cung chủ, càng như thế càng khiến cho có vô số người chạy theo đuôi nàng như vịt. Cam nguyện chờ đợi, đồn rằng người vì Nhược Vân cung chủ cả đời không thành thân cũng đủ để hợp thành một đội ngũ quân đoàn tam lưu.

- Nghe danh không bằng gặp mặt, trong Thương Khung chiến tường, Lục chưởng môn đã khiến cho ta mở rộng tầm mắt a.

Huyền Thụy Hồng Tôn đáp lễ, cũng cực kỳ khách khí.

- Lục chưởng môn khách khí rồi, Lục Doanh chính là Thiên nữ của Thiên Nữ cung chúng ta, lại là sư muội của ta. Đệ tử quan môn của sư phụ, cho nên tất cả là người một nhà.

Nhược Vân cung chủ mở miệng cười cười, nụ cười kia hiện ra khiến cho ánh mắt của không ít người chung quanh hiện lên vẻ chấn động.

- Ha ha, Nhược Vân cung chủ, Xích Nguyệt trưởng lão, Huyền Thụy trưởng lão, tất cả bằng hữu của các Đại thiên thế giới đều tới đủ, mọi người nên ngồi xuống rồi nói chuyện tiếp a.

Phong Khô trưởng lão đi tới, nhìn mọi người rồi cười nói.

- Cũng tốt, chính sự quan trọng hơn, đợi lát nữa rồi lại trò chuyện.

Nhược Vân cung chủ mở miệng cười nói.

- Chư vị minh hữu đã tới, mọi người cũng tới gần đông đủ, mời tất cả ngồi.

Sau khi Nhược Vân cung chủ nói xong, Phong Khô trưởng lão cũng nói với mọi người trong đại điện, từng đạo thân ảnh âm thầm chấn động lúc này cũng nhao nhao tìm chỗ ngồi xuống.

Trong đại điện có từng chỗ ngồi được sắp xếp, giao thoa với nhau vô cùng chỉnh tề, thế nhưng cũng có dấu hiệu. Ước chừng có hơn một ngàn ghế, đoán chừng mỗi một Đại thế giới trong Thương Khung minh chỉ có một ghế, những người khác cũng chỉ có thể đứng mà thôi.

Lục Lâm Thiên nhìn qua vô số chỗ ngồi trong đại điện, ghế ngồi được sắp xếp chỉnh tề, đoán chừng người Phong gia đã tốn không ít tâm tư vì việc này.

- Phụ thân, thực lực những người này rất mạnh, ngay cả thở con cũng cảm thấy khó khăn nha.

Tiểu nha đầu Lục Lộ đứng ở bên người Lục Lâm Thiên, khẽ ngẩng đầu nói với Lục Lâm Thiên, khuôn mặt đáng yêu, tinh xảo lúc này lại có chút đỏ lên.

Khí tức vô hình trong đại điện này khiến cho tiểu nha đầu không chịu đựng nổi, sợ rằng nếu không phải thân hình là Tử Kim Phách Lôi Liên thể nó đã sớm không chịu nổi rồi.

- Tiểu nha đầu, tới tam tỷ ôm nào.

Lục Doanh bên cạnh nghe vậy lúc này ánh mắt khẽ đảo, lập tức ôm Lục Lộ vào trong lòng, trong lòng bàn tay có một đạo quang mang màu xanh đậm, sinh cơ bừng bừng từ trong lòng bàn tay nàng tràn ra. Lập tức tràn vào trong cơ thể Lục Lộ, khuôn mặt đỏ bừng của Lục Lộ lúc này mới khôi phục vẻ hồng nhuận phơn phớt.

Lục Lâm Thiên thấy thế lúc này mới yên tâm, thực lực của tiểu nha đầu Lục Lộ còn quá yếu, thuần túy là tới chơi, có áo nghĩa tính mạng của Lục Doanh bảo vệ, có lẽ cũng không có chuyện gì.

Trong đại điện, từng người ngồi xuống, những người còn lại đều đứng sau lưng người dẫn đầu.

- Lục chưởng môn, Phong Hành Thiên chủ đã nhắn qua, hôm nay tất cả đều do ngươi phụ trách, ngươi cũng ngồi đi.

Dưới sự chỉ dẫn của Phong Khô trưởng lão, Lục Lâm Thiên xuyên qua đám người tiến lên, ngồi trên chiếc ghế đầu tiên trong các hàng ghế. Phong Khô trưởng lão thì ngồi bên cạnh hắn. Đám người Lục Kinh Vân, Thái A, Lục Doanh... từng người đứng ở sau lưng Lục Lâm Thiên.

- Phong Khô trưởng lão, có phải còn có người chưa tới hay không?

Sau khi Lục Lâm Thiên ngồi xuống, ánh mắt đảo qua đại điện mới phát hiện ra lúc này cạnh đó còn có ba bốn mươi chỗ ngồi còn chưa có người ngồi. Dựa theo dấu hiệu trên ghế xem ra, hẳn còn có hơn chục đại biểu của các Đại thế giới chưa tới.

- Lục chưởng môn, việc này nói rất dài dòng, ta nói ngắn gọn vậy. Không lâu trước ta cũng mới nhận được tin tức, nghe nói lúc này có người của hơn mười Đại thế giới muốn thị uy với ngươi, muốn đạt được danh ngạch Hồng hoang điện, sợ rằng không chiếm được danh ngạch bọn họ sẽ không từ bỏ ý đồ.

Ngay khi Lục Lâm Thiên vừa mới nói xong, Phong Khô trưởng lão đã truyền âm nói vào trong tai Lục Lâm Thiên, nói:

- Theo ta được biết, những đám thế giới này họp lại dường như có

Phượng Thiên thế giới, Tam Hợp thế giới làm chủ.

- Phượng Thiên thế giới, Tam Hợp thế giới, bọn chúng vì danh ngạc Hồng Hoang điện mà không biết xấu hổ dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào sao?

Lục Lâm Thiên nghe vậy thì thào nói, trong mắt mơ hồ hiện lên vẻ lạnh lẽo. Đặc biệt là đối với Phượng Thiên thế giới, Lục Lâm Thiên không lạ lẫm một chút nào.

Chương 4537: Ra oai phủ đầu 2

Mọi người trong đại điện ngồi ngay ngắn, đại điện vốn náo nhiệt lúc này lập tức trở nên yên tĩnh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua từng người, có không ít cường giả đang ngồi có chút khách khí gật đầu chào hỏi với Lục Lâm Thiên. Thực lực rất mạnh thế nhưng cũng gật đầu mỉm cười với hắn.

Những cường giả đỉnh cấp và siêu cấp cường giả đang ngồi kỳ thật trong lòng đều hiểu rõ. Mặc dù nói hiện tại Lục Lâm Thiên chỉ là Ngũ Nguyên Hóa Hồng, thế nhưng dùng thực lực khi Lục Lâm Thiên ra tay trong Thương Khung chiến trường xem ra, Thất Nguyên Hóa Hồng bình thường bên ngoài gặp phải Lục Lâm Thiên, kết quả cuối cùng sợ rằng cũng khó mà nói được.

Còn hiện tại Lục Lâm Thiên khống chế tòa Hồng Hoang điện thứ nhất, lại là tòa Hồng Hoang điện có hiệu quả tốt nhất. Sau một ngàn năm trăm năm, dựa vào chỗ tốt mà những người tiến vào Hồng Hoang điện trước đó xem ra, Lục Lâm Thiên muốn đột phá tới Lục Nguyên Hóa Hồng cũng không phải là chuyện khó, đủ để một lần đột phá, đặt chân tới cấp độ cường giả đỉnh cấp.

Tăng thêm thân phận của Lục Lâm Thiên, đến lúc đó Lục Lâm Thiên là một nhân vật cực kỳ quan trọng.

Cho nên tất cả cường giả trong đại điện lúc này nhìn qua Lục Lâm Thiên cũng không có vô lễ, Lục Lâm Thiên tuy rằng còn trẻ tuổi, thế nhưng vô luận là địa vị hay là tu vi, thực lực, còn có thiên phú không thể đo lường được kia khiến cho không ai dám coi hắn như một người trẻ tuổi thực sự.

Coi như giờ phút này, ở giữa vô số cường giả đỉnh cấp cùng với cường giả đỉnh tiêm, Lục Lâm Thiên cũng mặt đối mặt, ánh mắt âm thầm biến ảo, dưới các loại khí tức vô hình hắn không có một chút sợ hãi nào. Ánh mắt Lục Lâm Thiên không kiêu ngạo, không siểm nịnh, không chút nhượng bộ.

Trong vẻ không kiêu ngạo, không siểm nịnh thậm chí còn toát ra khí thế bá đạo. Loại khí thế này khiến cho đám cường giả đang ngồi trong đại điện trong lòng không dám khinh thường và khinh thị người thanh niên này.

Ai cũng biết rõ, nếu như đối đãi với Lục Lâm Thiên giống như người trẻ tuổi bình thường mà nói, sợ rằng sẽ bị thiệt thòi lớn.

Ánh mắt đảo qua từng dưới, dưới khí thế vô hình, Lục Lâm Thiên cũng dần dần thích ứng được.

Mắt nhìn mọi người trong đại điện, Lục Lâm Thiên lập tức đứng dậy, hai tay chắp lại thành quyền nói:

- Tại hạ hiểu biết ít, bái kiến chư vị tiền bối cùng minh hữu. Nghe nói chư vị tiền bối cùng minh hữu đều vì chuyện tranh đoạt Hồng Hoang điện trong Thương Khung chiến trường mà tới đây, Lục Lâm Thiên ta ở đây trước tiên phải đa tạ chư vị quan tâm và ưu ái. Mong sau này chư vị tiền bối và minh hữu quan tâm, ưu ái hơn nữa.

Âm thanh từ từ truyền ra, âm thanh quanh quẩn trong đại điện, nương theo còn có nguyên lực chấn động, đủ để khiến cho tất cả mọ người ở trong đại điện nghe rõ.

- Không nóng vội, quả thực không phải là người bình thường.

- Không kiêu ngạo, không siểm nịnh, thực sự là kỳ tài thiên cổ khó gặp. Khó trách ngay cả tộc nhân Thần Linh tộc cũng bị đánh bại.

- Lời nói cẩn thận, không tầm thường a.

Lục Lâm Thiên nói xong, trong đại điện lập tức mơ hồ truyền ra tiếng nghị luận, không ít ánh mắt chấn động nhìn vào người Lục Lâm Thiên, ánh mắt Phong Khô trưởng lão cũng có chút kinh ngạc nhìn chăm chú vào Lục Lâm Thiên bên cạnh.

- Lục chưởng môn đa lễ rồi.

- Lục chưởng môn khách khí.

Ngay khi Lục Lâm Thiên nói xong, lập tức có không ít âm thanh truyền ra, có chút khách khí.

- Ha ha, nói rất hay, vậy thì như vậy đi, giao ra một ít danh ngạch Hồng Hoang điện, sau đó chúng ta sẽ quan tâm nhiều hơn nữa với ngươi a.

Nhưng vào lúc này có một tiếng cười to từ ngoài đại điện truyền vào. Bên ngoài đại điện có một đám người nghênh ngang đi tới.

Đám người tới ước chừng có trên trăm đạo thân ảnh, nhìn như nhẹ nhàng bước tới, thế nhưng không gian dưới chân lại giống như xúc địa thành thốn, sau vài bước đã xuyên qua con đường giữa đám người, ngay sau đó xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt cả đám không có một chút ý tốt nào, từng đạo khí tức hùng hồn chỉ trong thoáng chốc khuếch tán ra. Lập tức đánh vỡ sự cân đối vô hình trong không gian này, khiến cho không gian rung chuyển không ngớt.

Ầm ầm.

Không gian trong đại điện rung chuyển, từng đạo khí tức hùng hồn ầm ầm đánh về phía Lục Lâm Thiên. tầng tầng lớp lớp gợn sóng trong không gian chấn động, rất hiển nhiên, những người này đang muốn ra oai phủ đầu với Lục Lâm Thiên.

Trên trăm đạo khí tức hùng hồn chấn động tuôn ra, đám người Phong Khô trưởng lão, Nhược Vân cung chủ, Xích Nguyệt trưởng lão, Huyền Thụy Hồng tôn cũng không ít cường giả khác bỗng nhiên nhíu mày.

- Làm càn, coi Lục gia ta không có người sao?

Cũng vào lúc này, trong sát na một tiếng quát bá đạo lạnh lẽo vang lên. Thân ảnh cao ngất giống như một thanh trường thương của Lục Kinh Vân lập tức xuất hiện trước người phụ thân. Dưới hai hàng lông mày kiếm, quang mang trắng đỏ ầm ầm tràn ra, giống như lưỡi đao sắc bén chỉ trong thoáng chốc bắn ra. Theo đó còn có khí tức sát phạt lợi hại bàng bạc giống như một cơn lốc khuếch tán, khiến cho không gian trước người hắn ầm ầm run lên.

Khí tức sát phạt bàng bạc giống như hung thú thức tỉnh tuôn ra, khiến cho từng ánh mắt trong đại điện không khỏi cảm thán. Cảm nhận được cỗ khí thế bàng bạc sắc bén này, không ít cường giả rung động.

- Trước mặt Lục gia không tới phiên chó mèo làm càn.

- Một đám ô hợp, trước mặt Lục gia còn chưa tới phiên các ngươi làm càn.

Từng tiếng quát truyền ra, từng đạo thân ảnh xuất hiện bên người Lục Kinh Vân, tám đạo thân ảnh, tám huynh muội đứng thẳng. Tám đạo quang mang bao phủ tám người vào bên trong, tám cỗ khí thế kinh khủng phô thiên cái địa khuếch tán ra.

Tám cỗ khí thế bất đồng khuếch tán ra, còn có tám cỗ khí tức kỳ lạ, tám cỗ khí tức này hội tụ khiến cho trong đại điện rung chuyển, rung đọng không ngừng. Khí tức bực này hội tụ hóa thành một đạo quang tráo vô hình bao phủ không trung. ngăn cản trên trăm đạo khí tức vô hình hùng hậu ở trước người.

Tám cỗ khí tức ngưng tụ, vô số ánh mắt trong đại điện rung động.

Tám cỗ khí tức hội tụ tạo thành quang tráo, khiến cho trong đại điện lúc này mơ hồ có Thiên Uy thẩm thấu ra, thực lực thấp một ít không ngờ lại bị ảnh hưởng, nguyên lực đình trệ, linh hồn phát run.

- Đều là Vô Lượng Niết Bàn a.

Vô số ánh mắt rung động, trừ khí thế cường hãn quanh thân tám người ra, điều khiến cho người ta chính thức rung động là cỗ khí tức Vô Lượng Niết Bàn quanh thân tám người này, tám cỗ khí tức Vô Lượng Niết Bàn không phải là chuyện đùa.

Vô Thượng Niết Bàn trong Đại Thừa Niết Bàn cũng đã là hiếm thấy trong thiên địa, mà Vô Lượng Niết Bàn ở trong đó càng là lông phượng sừng lân, đã ít càng thêm ít, bất luận một ai trong đó đều có thiên phú đỉnh tiêm trong thiên địa này.

Mà giờ phút này, người Vô Lượng Niết Bàn trong Lục gia ở trước mặt mọi người lại có tám, điều này đại biểu cái gì, mọi người ở đây sao lại không biết cơ chứ.

Đợi một thời gian nữa, thậm chí là không bao lâu nữa. Lục gia sẽ triệt để đứng vững trong thiên địa này, trở thành gia tộc cao cấp nhất trong ba ngàn Đại thiên thế giới.

Chương 4538: Lục gia sính uy

Giờ phút này, tám cỗ khí thế Vô Lượng Niết Bàn hội tụ trong thiên địa, tạo thành Thiên uy.

Xoẹt.

Tám cỗ khí thế cùng với trêm trăm cỗ khí tức hùng hậu vô hình đυ.ng chạm. Khiến cho gợn sóng giống như hai cơn sóng nước va chạm với nhau, khiến cho gợn sóng không gian giống như thủy triều không ngừng lan tran ra.

Nhưng mà tám cỗ khí thế này tuy rằng mạnh, thế nhưng có lẽ vẫn không có cách nào chống lại trên trăm đạo khí tức hùng hậu này, đặc biệt là trong trên trăm cỗ khí tức hùng hậu này còn có khí tức của không ít siêu cấp cường giả, cường giả đỉnh phong.

Nhưng mà lúc này dưới tám cỗ khí tức Vô Lượng Niết Bàn hội tụ, tám huynh muội Lục gia nương theo tám cỗ khí tức Niết Bàn cùng với Thiên uy, không ngờ lại có thể ngăn cản lại trên trăm đạo khí tức hùng hồn vô hình kia. Đặc biệt là Lục Doanh đang ôm tiểu nha đầu Lục Lộ, quanh thân nàng có quang mang màu xanh đậm tràn ra, áo nghĩa tính mạng lan tràn ra, dường như có thể truyền nguyên lực cuồn cuộn không dứt cho mọi người vậy.

Tiểu nha đầu Lục Lộ ở trong ngực tam tỷ Lục Doanh cũng có thể cảm giác được hai cỗ khí thế đối chọi gay gắt, trên khuôn mặt đáng yêu lúc này cũng nghiêm túc lại, nắm tay nhỏ nhắn nắm chặt. Trong đôi mắt dễ thương, nhanh nhẹn kia lúc này đã có điện mang màu tím vàng lóe lên, khí thế bá đạo dần dần hiển hiện.

Thái A tự biết trường hợp này mình còn yếu kém hơn một chút, cũng không có cách nào có mối liên hệ huyết mạch như tám người Lục Kinh Vân, Lục Doanh, Lục Âm, có huyết mạch tương thông, phối hợp ăn ý, cho nên hắn dứt khoát lui lại phía sau, luôn lẳng lặng đứng sau lưng sư phụ. Có sư phụ ở đây, Thái A cũng không óc lo lắng gì.

- Hừ.

Hơn trăm khí thế kinh người kia không ngờ lại bị tám hậu bối chống lại. Bên trong hơn trăm người lập tức vang lên không ít tiếng hừ lạnh, trên trăm khí tức tăng lên, bắt đầu gió nổi mây phun tràn về phía tám huynh muội Lục gia.

- Nhiều người không làm gì được nên tức giận sao? Đám lão già kia, Lục gia không phải là quả hồng mềm mà các ngươi muốn nắn thế nào cũn gđược.

Tiếng quát lạnh lẽo từ trong miệng lão đại Lục Kinh Vân của Lục gia truyền ra. Trong đôi mắt có hai loại tinh mang trắng đỏ, hai mắt đột nhiên chuyển thành một trắng một đen. Trong mắt có quang mang trắng đen luân chuyển, giống như ban đêm và ban ngày tuần hoàn không thôi. Tiếng quát nhẹ vang lên không ngừng, nói:

- Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật. Âm dương hóa ngũ hành, ngũ hành sinh vạn vật, ngũ hành tụ âm dương. Âm Dương Ngũ Hành quyết.

Âm thanh của Lục Kinh Vân vang lên, thủ ấn trong tay tám huynh muội Lục gia biến hóa, tám đạo thân ảnh mềm mại hoặc cao ngất, trong thân hình đột nhiên có quang mang năm loại thuộc tính lan tràn ra. Quang mang giống như mặt trời ban trưa, quang mang chói mắt bao phủ đại điện.

Oanh.

Tám cỗ quang mang giống như mặt trời ban trưa lấy Lục Kinh Vân là người cầm đầu, sau đó hóa thành đồ án âm dương trắng đen, năng lượng thiên địa mênh mông đột nhiên từ trong hư không thẩm thấu ra.

Ầm ầm.

Trong sát na này, trong đại điện, tiếng sấm hung hãn bỗng nhiên lăng không vang vọng, mà ngay cả ngoài ngoại thành Phong gia, trên trời xanh nhất thời rung chuyển. Phía trên không trung bắt đầu có mây đen kéo tới, tiếng sấm vang vọng, giống như cả phiến thiên địa này đột nhiên lờ mờ.

Trong đại điện, lấy tám huynh muội Lục gia làm trung tâm, một đồ án âm dương trắng đen cực lớn giống như một vòng quang mang lan tràn ra. Khí tức lạ lẫm vô cùng vô tận lan tràn, nương theo đó còn có Thiên uy tràn ngập. ngăn cản trên trăm khí tức hùng hậu ngoài quang mang âm dương.

Từng cỗ khí tức hùng hồn lúc này tăng lên vô cùng khủng bố, thế nhưng lúc này ập vào trên quang mang âm dương chỉ khiến cho quang mang âm dương chấn động mạnh mẽ, sau đó dần dần vô lực, cuối cùng tự nhiên biến mất không thấy.

- Nguyên lực trong cơ thể ta bị áp chế, xảy ra chuyện gì?

- Áo nghĩa của ta dường như cũng bị áp chế.

- Ta cũng vậy, áo nghĩa bị áp chế, nguyên lực bị khắc chế.

Vào lúc này, người có thực lực hơi thấp trong đại điện phát hiện ra một chuyện khiến cho người ta giật mình. {{Truyệ.n F.ULL chấm V-N}} Vẻ mặt biến đổi không ngừng.

Mà ngay cả vô số cường giả đỉnh tiêm cũng không khỏi run sợ, lúc này dưới quang mang đồ án âm dương của tám huynh muội Lục gia, nguyên lực trong cơ thể tất cả mọi người cùng với áo nghĩa đều bị áp chế trong lúc vô hình. Người lĩnh ngộ bốn loại áo nghĩa kỳ lạ sẽ đỡ hơn một chút. Thế nhưng các loại áo nghĩa khác lại giống như nhìn thấy vương giả trong áo nghĩa, đột nhiên phủ phục, cảm thấy bất an.

Xoẹt.

Trên trăm cỗ khí tức vô hình hùng hồn ập vào trên quang mang âm dương, tuy rằng nhìn như quang mang đồ án âm dương trắng đen bị đánh vào cho lõm xuống, thế nhưng khí tức cuồn cuộn kia lúc này lại đang dần dần tiêu tán. Trong lúc nhất thời khó có thể phá hủy được quang mang đồ án âm dương trắng đen kia.

Hơn trăm người biến sắc, hơn trăm người ra tay nều đều có thể cảm nhận được rõ ràng, lúc này khí tức của hơn trăm người bọn họ đang bị áp chế, khí tức quanh thân rơi vào trên quang mang đồ án âm dương trắng đen kia giống như rơi xuống một cái động không đáy, sâu không thấy đáy, không có cách nào cố gắng được.

Trên trăm cỗ khí tức giao phong, nhìn như khí thế mãnh liệt, cũng thực sự là khí thế bàng bạc mênh mông, thế nhưng đây cuối cùng chỉ là giao phong khí tức chứ không phải là chân chính ra tay.

Loại khí tức này áp chế, giữa song phương nếu như là thực lực hơn kém quá xa, cỗ khí tức áp chế kia cũng đủ để khiến cho đối phương bị áp chế tới trọng thương, thậm chí áp chế tới mức thần hồn câu diệt cũng chỉ là chuyện bình thường.

Hơn trăm người này vốn cũng không tính toán ra tay với Lục Lâm Thiên, cũng chỉ muốn dựa vào uy áp giai vị của tu vi mình mà ra oai phủ đầu với Lục Lâm Thiên. Thế nhưng thật không ngờ, lại bị tám tiểu gia hỏa Lục gia chống lại, vô cùng quỷ dị.

Nếu như hơn trăm người này chân chính ra tay mà nói, tám huynh muội Lục gia muốn chính thức chống lại trên trăm cường giả, trong đó có không ít siêu cấp cường giả thực sự không làm được. Dù sao uy áp giai vị cũng không phải là thứ đơn giản có thể san lấp rồi vượt qua.

Thế nhưng hết lần này tới lần khác, khi giao phong khí tức, tăng thêm tám huynh muội Lục gia là Vô Lượng Niết Bàn, dựa vào lực áp chế của Âm Dương Ngũ Hành quyết của Lục gia không ngờ có thể giằng co.

Trong quang mang âm dương trắng đen, thân hình Lục Kinh Vân cao ngất giống như một thanh trường thương, khí thế toàn thân vô cùng sắc bén. Bỗng nhiên, trong mi tâm có quang mang chói mắt lập tức bắn ra. khí tức vô hình phô thiên cái địa tuôn r, a uy thế kinh khủng tràn ngập.

Chỉ một thoáng, cơ hồ ánh mắt của mọi người trong đại điện co rút lại.

Một loại khí tức tử vong ở sâu trong linh hồn của tất cả mọi người lan tràn ra. Mà ngay cả chúng siêu cấp cường giả và cường giả đỉnh tiêm cũng đột nhiên rung động.

Chương 4539: Lấy đá đập chân 1

Ông ông.

Lưu quang lướt đi, ở trong tay Lục Kinh Vân, tiếng sấm minh vang vọng giống như phạm âm, quang mang cổ xưa tràn ngập lập tức hóa thành một thanh đại đao màu đồng. Năng lượng chấn động tràn ngập, vô số bí văn bắt đầu khởi đông:

- Đám lão già kia, muốn chơi vậy thì ta sẽ chơi cùng các ngươi. Luân Hồi Hư Vọng đao, Luân Hồi đao trận.

Xoẹt.

Tiếng quát của Lục Kinh Vân vừa mới dứt, quang mang chói mắt trên thanh đại đao màu đồng bắn ra, giống như một cái động luân hồi. Hư vọng chi khí khuếch tán, hóa thành một thanh rồi lại một thanh đại đao màu đồng, tiếng phạm âm giống như tiếng sấm vang vọng.

Khí tức của Luân Hồi Hư Vọng đao cũng khiến cho da đầu run lên, khiến cho người ta hồn phi phách tán.

Sưu Sưu Sưu Sưu Sưu...

Tất cả đều nhanh chóng, trước mặt Lục Kinh Vân, vô số đao mang rậm rạp xé rách không gian, xuyên qua quang mang âm dương trắng đen phô thiên cái địa bắn về phía ba trăm người kia. Năng lượng đáng sợ chấn động từ bên trong tràn ra, không gian quanh thân nứt vỡ từng khúc.

Từng đạo đao mang đều giống như sấm sét, khí thế mạnh mẽ, cỗ khí tức hủy diệt, sắc bén to lớn kia khiến cho linh hồn người ta rung động.

- Hừ.

Lục Kinh Vân ra tay đầu tiên, vẻ mặt hơn trăm người âm thầm biến đổi, từng đạo đao mang giống như sấm sét mang theo khí tức hủy diệt lập tức tới trước người.

Sưu Sưu.

Khí thế khiến cho người ta giật cả mình kia khiến cho các siêu cấp cường giả dẫn đầu cũng không dám khinh thường. Ngay lập tức, quang mang năng lượng lập tức lan tràn ra, trong sát lập tức chấn động, lan tràn tới trước mặt đao trận, ngăn cản nó lại trước mặt.

Xoẹt.

Năng lượng chấn động, đao mang bắn tứ tung, giống như quang mang khuếch tán ra bốn phía trong đại điện. Tuy rằng diện tích của đại điện không ít, thế nhưng dưới giao phong bực này lập tức khiến cho không ít người lui về phía sau cũng lập tức bị liên lụy.

Sưu Sưu.

Một ít siêu câp cường giả ở gần rung động, cũng lập tức ra tay, từng đạo quang mang năng lượng giống như khe nứt lan tràn ra chung quanh. Các loại áo nghĩa phóng ra, khiến cho dư âm ảnh hưởng còn lại của đao mang, năng lượng biến mất.

Phong Khô trưởng lão và mấy cường giả có thực lực không tầm thường trong Phong gia cũng nhanh chóng ra tay. Đem trọn bốn phía đại điện bao phủ vào bên trong. Bằng không mà nói, lúc này đại điện đã bị phá hủy thành phế tích, không chịu nổi giao phong bực này.

Xoạt xoạt.

Đao trận bị ngăn cản, chống lại, quang mang âm dương trắng đen bị ảnh hưởng, thân hình tám người Lục Kinh Vân lúc này lảo đảo lui về phía sau mấy bước. Tám người chống lại trên trăm cường giả, tu vi thực lực hơn kém quá lớn, coi như là có không ít thủ đoạn cùng ưu thế khí tức giao phong, thế nhưng cũng rơi xuống thế hạ phong, có chút chật vật.

Ánh mắt trên trăm cường giả kia lúc này cũng cực kỳ âm trầm.

Bằng vào thân phận và địa vị của bọn họ, đối mặt với mấy hậu bối, tuy rằng chiếm một chút thượng phong, thế nhưng kết quả này không thể nghi ngờ đã khiến cho bọn họ vô cùng khó coi và chật vật. Vốn bọn họ muốn ra oai phủ đầu với Lục Lâm Thiên, thế nhưng ai ngờ tới cuối cùng lại trở thành trò cười lớn. Về sau sợ rằng nó sẽ trở thành trò cười của tất cả các Đại thế giới.

- Tiểu bối làm càn.

Đám người Lục Kinh Vân bị đẩy lui, lão giả gầy gò phía trước hơn trăm người kia khẽ quát một tiếng, hàn ý trong mắt bắn ra, một đạo thủ ấn nhanh chóng ngưng tụ, khí tức khủng bố tuôn ra. Trong lòng bàn tay có một đạo quang mang màu xanh đậm tuôn ra, giống như thôn phệ tất cả sinh cơ, khiến cho tâm thần mọi người rung động, chưởng ấn giống như sấm sét đánh về phía đám người Lục Kinh Vân.

Đạo chưởng ấn này lướt đi, trong lúc vô hình khiến cho người ta có cảm giác như có một tảng đá lớn đè nặng lên ngực, khó mà thở ra được. Đủ thấy thực lực người ra tay đã tới tình trạng cường giả đỉnh tiêm. Thực lực như vậy không phải là thứ mà người bình thường có khả năng chống lại.

Lão giả này ra tay, ánh mắt đám người Huyền Thụy Hồng Tôn, Xích Nguyệt trưởng lão, Nhược Vân cung chủ, Phong Khô trưởng lão và những người khác chấn động.

Sưu.

Mà trong sát na ngắn ngủi này đột nhiên có một đạo quang trụ bằng nguyên lực màu vàng, tràn ngập kim quang rực rỡ, sắc bén mà lạnh lẽo ầm ầm đánh tới. Không gian trong khoảnh khắc bỗng nhiên nổ tung. Đạo quang trụ va chạm vào chưởng ấn thôn phệ sinh cơ kia.

Hai cỗ năng lượng trong chốc lát hung hăng va chạm vào một chỗ, âm thanh trầm thấp bạo liệt lập tức vang vọng.

Phanh Phanh Phanh.

Năng lượng khủng bố lập tức ầm ầm va chạm vào một chỗ, quang mang màu xanh đậm thôn phệ sinh cơ, bàng bạc mênh mông vô cùng. Thế nhưng đạo quang trụ bằng năng lượng màu vàng sắc bén, lạnh lẽo, trong lúc vô hình có thể áp chế năng lượng màu xanh đậm kia, thôn phệ, đồng thời phá hủy nó.

Oanh.

Hai cỗ năng lượng kinh khủng dùng tốc độ giống như hủy diệt hung hăng khuếch tán ra chung quanh, đại điện ầm ầm rung động kịch liệt.

- Bảo vệ đại điện.

Phong Khô trưởng lão khẽ quát một tiếng, giao phong chính diện nhưu vậy so với giao phong khí tức với đám người Lục Kinh Vân vừa rồi hoàn toàn là cách biệt một trời một vực. Lực trùng kích quá mức cường hãn. Mấy cường giả của Phong gia, kể cả không ít cường giả trong đại điện nhanh chóng thúc dục quang tráo phòng ngự, chống cự, làm tiêu hao dư âm còn lại của năng lượng cường hãn đang chấn động kia. Bằng không cả đại điện này sẽ bị phá hủy thành phế tích.

Xoạt xoạt.

Khi dư âm của năng lượng khủng bố còn lại phai nhạt đi, trong trường, hai đạo thân ảnh lảo đảo run lên, lão giả gầy gò ra tay kia lúc này trong ánh mắt âm trầm hiện lên vẻ khiếp sợ.

Cùng lúc đó, một đạo âm thanh bá đạo vô cùng đột nhiên truyền ra:

- Không chỉ có lấy nhiều bắt nạt ít, còn lấy già bắt nạt trẻ, ta quả thực đã mở rộng tầm mắt.

Dứt lời, trường bào màu xanh tung bay, quanh thân có kim quang chấn động, thân ảnh Lục Lâm Thiên bước ra, mắt nhìn lão giả gầy gò, trong mắt hiện lên vẻ lạnh lẽo, âm trầm. Rất rõ ràng, người vừa mới ra tay chính là Lục Lâm Thiên.

- Hồng Mộc lão quái, ngươi dám xuất thủ với sư đệ ta. Ngươi coi ta không tồn tại sao?

- Đυ.ng tới Thiên nữ của Thiên Nữ cung ta. Tam Hợp thế giới các ngươi thật không tầm thường, để cho ta lãnh giáo một phen a.

- Đυ.ng tới Thánh Hồ của Cữu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc ta, để cho ta xem, rốt cuộc các ngươi có bản lĩnh gì mà càn rỡ.

Ba tiếng quát lạnh lẽo vang lên, Huyền Thụy Hồng Tôn, Nhược Vân cung chủ, Xích Nguyệt trưởng lão, ba người bước qua không gian xuấ thiện. Ba đạo thân ảnh, ba cỗ khí tức không kém lão giả gầy gò kia tuôn ra. lập tức bao phủ lão giả gầy gò được goi là Hồng Mộc lão quái kia.

Đặc biệt là Nhược Vân cung chủ và Xích Nguyệt trưởng lão, khí tức của hai người này trong lúc mơ hồ còn trên Hồng Mộc lão quái. Ba cỗ khí tức bao phủ khiến cho sắc mặt Hồng Mộc lão quái này lập tức biến đổi.

- Nhược Vân cung chủ, chuyện này không liên quan tới Vô Tư thế giới a.

Chương 4540: Luận bàn sao?

- Huyền Thụy Hồng Tôn, chuyện này không liên quan tới Minh Quang thế giới. Minh Quang thế giới ngươi có quan hệ với Lục Lâm Thiên. Có thể thu được danh ngạch, thế nhưng phải cân nhắc vì thế giới khác một chút, nếu không quá không phúc hậu.

- Hồng Mộc huynh đệ không cố ý động vào người Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc ngươi, hiểu lầm mà thôi...

Ba người Huyền Thủy Hồng tôn, Nhược Vân cung chủ, Xích Nguyệt trưởng lão bước ra, sau lưng Hồng Mộc lão quái có hơn ba mươi đạo thân ảnh giậm chân tại chỗ rồi nhảy ra. Khí tức hữu ý vô tình phóng thích ra. Cũng không dưới Hồng Mộc lão quái.

- Lục chưởng môn, người vừa mới ra tay là Hồng Mộc lão quái của Tam Hợp thế giới. Tu vi Thất Nguyên Hóa Hồng, trong đám người vừa mới tiến lên, người vừa mới lên tiếng đầu tiên chính là Phượng Thanh Hồng Tôn của Phượng Thiên thế giới. Người này chính là Phượng Hoàng nhất tộc, thực lực so với Hồng Mộc lão quái kia còn mạnh hơn. Những người khác cũng là người dẫn đầu của các Đại thế giới khác, thực lực đều cực kỳ cường hãn. Lúc này nghe nói muốn dẫn đầu ra oai phủ đầu với ngươi. Đầu lĩnh cũng chính là Hồng Mộc lão quái của Tam Hợp thế giới và Phượng Thanh Hồng Tôn của Phượng Thiên thế giới.

Cùng lúc, Phong Khô trưởng lão truyền âm tới trong tai Lục Lâm Thiên, đám người Lục Kinh Vân lập tức đứng sau lưng phụ thân.

- Thất Nguyên Hóa Hồng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua người Hồng Mộc lão quái, thực lực của Hồng Mộc lão quái này đã tới Thất Nguyên tiểu viên mãn.

Sau đó ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào một lão giả mặc hoa bào đứng sau lưng Hồng Mộc lão quái, bộ dáng chừng sáu chục tuổi, khuôn mặt màu đỏ, hai mắt như lửa, khí tức nóng bỏng quanh thân như ẩn như hiện chấn động, khiến cho người thực lực thấp căn bản không dám đυ.ng vào. Khí tức rõ ràng còn mạnh hơn Hồng Mộc lão quái.

- Phượng Thiên thế giới, lại là Phượng Hoàng nhất tộc.

Lục Lâm Thiên nhìn Phượng Thanh Hồng Tôn của Phượng Thiên thế giới kia một chút, hắn cùng với Phượng Hoàng nhất tộc của Phượng Thiên thế giới có rất nhiều gút mắc.

Khí tức chúng cường giả chấn động, Phong Khô trưởng lão sau khi truyền âm với Lục Lâm Thiên, thân ảnh cũng giậm chân tại chỗ tiến lên, mắt nhìn đám người Hồng Mộc lão quái, vẻ mặt âm trầm nói:

- Chư vị, Thượng Thanh thế giới ta có ý tốt chiêu đãi chư vị, chư vị lại dám động thủ trên thượng thanh thế giới chúng ta, như vậy cũng khó ăn nói a.

- Phong Khô trưởng lão hiểu lầm rồi, chỉ là trong lúc nhất thời nhìn thấy người trẻ tuổi bất phàm cho nên chúng ta mới muốn luận bàn mà thôi.

Dường như Hồng Mộc lão quái cũng cảm thấy mất hết mặt mũi, động thủ mà không nói câu nào quả thực khó ăn nói. Cho nên hắn cố nặn ra nụ cười với Phong Khô trưởng lão, cũng muốn mượn thang mà đi xuống.

Hồng Mộc lão quái ở trong truyền tống trận hình chiếu thời không đã biết rõ thực lực của Lục Lâm Thiên. Lục Lâm Thiên này cũng không phải là dạng người lương thiện gì, bản thân hắn tuy rằng là Thất Nguyên Hóa Hồng tiểu viên mãn. Thế nhưng nếu như thực sự động thủ với Lục Lâm Thiên này, sợ rằng hắn cũng không chiếm được bao nhiêu tiện nghi. Nếu như thắng cũng không có gì quang vinh. Đoán chừng bản thân cũng có chút chật vật. Vạn nhất nếu như thua mà nói, vậy thì mặt mũi cũng mất sạch sẽ.

Hồng Mộc lão quái không phải là người ngu, có thể có tu vi như ngày hôm nay, bất luận một ai đều là lão hồ ly, khoản sổ sách này hắn vẫn sẽ tính toán. Huống chi quang trọng hơn là, động thủ thực sự không giải quyết được vấn đề, nếu là danh ngạch của hắn thì cũng không phải động thủ.

Hồng Mộc lão quái muốn tìm bậc thang xuống đài, âm thanh vừa mới dứt, thế nhưng Lục Lâm Thiên lại không chút khách khí, khuôn mặt lạnh lẽo âm trầm, ánh mắt nhìn thẳng về phía Hồng Mộc lão quái nói:

- Luận bàn sao? Lấy già bắt nạt trẻ, lấy nhiều bắt nạt ít lại coi như là luận bàn. Thật sự không biết xấu hổ, mặc mũi Tam Hợp thế giới đều bị ngươi ném ở trong Thượng Thanh thế giới rồi.

Lục Lâm Thiên nói xong đám người đứng xem bên ngoài cười thầm, không ít cường giả đối với Hồng Mộc lão quái cũng dùng ánh mắt xem thường.

Dùng tu vi và bối phận của Hồng Mộc lão quái hiện tại, còn có hơn trăm người lại ra tay với một hậu bối, chuyện này cũng đủ để mất mặt rồi. Mà không chỉ có như thế, ngay cả tiện nghi cũng không chiếm được. Chuyện này quả thực đã ném mặt mũi của Tam Hợp thế giới ở trên Thượng Thanh thế giới rồi.

Nghe vậy, cảm nhận ánh mắt khinh thường của chúng nhân chung qunah, khuôn mặt vừa rồi mới cố nặn ra nụ cười của Hồng Mộc lão quái chuyển thành âm trầm, ánh mắt bỗng nhiên nhìn về phía Lục Lâm Thiên nói:

- Tiểu tử, ngươi không biết ngươi đang nói chuyện với ai sao? Chẳng lẽ không có trưởng bối sư môn dạy ngươi? Với tư cách tiểu bối, đừng có ỷ vào có một chút thiên phú mà dương oai, hung hăng càn quấy. Có một ít người ngươi không trêu vào được đâu. Cho nên ngày hôm nay ta muốn thay trưởng bối sư môn ngươi dạy dỗ ngươi một phen.

Lục Lâm Thiên nhìn Hồng Mộc lão quái, đứng chắp tay, hàn ý lạnh lẽo quanh thân lan tràn ra, khóe miệng nở nụ cười lạnh lẽo, nói:

- Nếu như trưởng bối sư môn ta có mặt ở đây, sợ rằng gặp được loại người không biết xấu hổ, cậy già lên mặt như ngươi đã sớm vung tay đánh ngươi trở thành một con chó chết rồi. Đâu tới phiên ta diễu võ dương oai a.

Âm thanh lạnh lùng từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra, ánh mắt châm chọc và khinh miệt nhìn về phía Hồng Mộc lão quái, nói:

- Bất quá đối phó với loại vật như ngươi, cũng không cần trưởng bối sư môn ta ra tay, chỉ bằng vào ta cũng đủ rồi. Ngươi không phải muốn luận bàn sao? Cái đại điện này hơi nhỏ, ta sẽ thành toàn cho ngươi. Có gan thì đi theo ta.

Âm thanh vừa dứt, ống tay áo màu xanh trên người Lục Lâm Thiên vung lên, thân ảnh dời bước, biến mất trong đại điện, chỉ để lại Hồng Mộc lão quái sắc mặt âm trầm.

- Hồng Mộc lão quái muốn ra oai phủ đầu với Lục Lâm Thiên, thế nhưng hiện tại Lục Lâm Thiên lại muốn đối phó với Hồng Mộc lão quái.

- Hồng Mộc lão quái đã tự khiêng đá đập chân mình a. Lục Lâm Thiên này cũng không phải là loại lương thiện gì.

- Có trò hay để xem rồi, Hồng Mộc lão quái muốn khai đao với Lục Lâm Thiên cướp lấy danh ngạch Hồng Hoang điện, ai ngờ Lục Lâm Thiên này cũng không phải là quả hồng mềm.

- Lục Lâm Thiên này rõ ràng không đặt Hồng Mộc lão quái vào trong mắt. Hồng Mộc lão quái còn muốn cậy già lên mặt, kết quả lần này mất hết mặt mũi rồi.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất trong đại điện, từng tiếng nghị luận truyền ra. Những tiếng nghị luận này không có một chút cố kỵ nào. Lúc này người trong đại điện đều là cường giả của các Đại thế giới, cũng không có ai sẽ cố kỵ Hồng Mộc lão quái.

Mà những tiếng nghị luận này không thể nghi ngờ khiến cho khuôn mặt của Hồng Mộc lão quái ngày càng tái nhợt, khó coi, hai mắt co rúm lại, hàn ý trong mắt bắt đầu bắn ra.

- Hừ.

Mắt nhìn Thải Hồng lão quái, Lục Kinh Vân cùng đám người Thái

A, Lục Tượng, Lục Trực... hừ lạnh một tiếng, cất bước rời khỏi đại điện.

Chương 4541: Ngũ Nguyên với Thất Nguyên

- Không biết trời cao đất rộng, ta cũng muốn nhìn xem ngươi rốt cuộc có bản lĩnh gì.

Ánh mắt Hồng Mộc lão quái tràn ngập hàn ý, thân hình run run, khuôn mặt âm trầm và xấu hổ, chỉ là cũng lập tức thở phì phò rời khỏi đại điện. Bị một tiểu bối chỉ vào mặt xỉ nhục như vậy, thời điểm này hắn có không muốn ra tay cũng không được.

Thân là Thất Nguyên tiểu viên mãn, Hồng Mộc lão quái biết rõ Lục Lâm Thiên bất phàm, còn có Bán thánh khí như Tử Lôi Huyền đỉnh trên người. Nhưng mà hắn cũng không phải là Thất Nguyên tiểu viên mãn bình thường bên ngoài. Cho nên lúc này, dưới tình huống này hắn không thể không giáo huấn Lục Lâm Thiên này một chút. Nếu không sau này hắn không dám xuất hiện, làm sao dám gặp người khác cơ chứ.

Hơn trăm người bên người Hồng Mộc lão quái nhìn nhau, dưới sự dẫn dắt của Phượng Thanh Hồng Tôn lập tức theo đuôi rời đi.

Đám người Phong Khô trưởng lão, Nhược Vân cung chủ, Xích Nguyện trưởng lão, Huyền Thụy Hồng Tôn cũng nhíu mày, sau đó lập tức theo đuôi đi ra.

- Lục Lâm Thiên chiến Hồng Mộc lão quái, không biết là ai thắng ai thua.

- Có náo nhiệt xem rồi...

Trong đại điện, trong chúng cường giả cũng có không ít người nhanh nhẹn và thích xem náo nhiệt. Huống chi lúc này hai người giao thủ đều không tầm thường. Một nhóm lớn cường giả không nhịn được mà theo đuôi ra xem náo nhiệt.

- Ha ha, có ý tứ, chúng ta cũng đi xem náo nhiệt đi.

Trong lúc đại điện rối loạn, trong đám người có một lão giả khuôn mặt thoạt nhìn có chút già nua vui vẻ nói, vừa rồi tất cả mọi thứ trong đại điện với hắn dường như đều không có liên quan vậy.

Bên người lão giả già nua này còn có một đại hán trung niên thân hình vạm vỡ, trên cổ còn khắc phù văn thần bí giống như hình xăm. Đại hán trung niên này nghe vậy mỉm cười nói:

- Áo nghĩa kỳ lạ thứ năm quả nhiên bất phàm, Ngũ Nguyên Hóa Hồng đối đầu với Thất Nguyên Hóa Hồng, quả thực có ý tứ.

- Hai lão gia hỏa Phong Hành và Băng Thiên kia không ngờ lại nhịn được. Đoán chừng trong lòng bọn họ có lòng tin với Lục Lâm Thiên a.

Lão giả có vẻ mặt khí khái hào hùng, thế nhưng thoạt nhìn cực kỳ già nua lên tiếng.

Lão giả này nói xong, không gian thậm chí không có xuất hiện bất kỳ chấn động nào, tất cả giống như vô thanh vô tức, chỉ là mấy người này đã biến mất tại chỗ.

Trên không trung yên tĩnh, hai đạo lưu quang từ trong đường hầm không gian nhảy ra rồi xẹt qua phía chân trời, lập tức ngừng lại trong tầng trời thấp.

Một già một trẻ, người trẻ tuổi có dáng người tuyệt mỹ, mắt như sóng biển, mái tóc giống như mây đen nhẹ nhàng buộc ở sau đầu khí chất toàn thân cao ngạo.

Bên cạnh nữ tử này là một mỹ phụ nhân chừng hơn bốn mươi tuổi, gần năm mươi tuổi, trên người mặc một bộ váy màu trắng, có thêu đồ án hoa lan, nhìn qua vô cùng trang nhã. Khí chất cao quý mà ung dung, mái tóc búi lại, thân hình tản mát ra một loại linh khí chấn động.

- Sư phụ, đây là Thượng Thanh thế giới.

Mỹ phụ nhân cao quý nhìn nữ tử cao ngạo, trong mắt hiện lên vẻ yêu thương, nói:

- Nhưng mà Hồng Hoang điện con nhất định phải đi, đối với con có chỗ tốt lớn lao. Đặc biệt là tòa Hồng Hoang điện đầu tiên, con đi vào đó tự nhiên không thành vấn đề. Tòa Hồng Hoang điện thứ nhất này đối với con mà nói, hiệu quả càng tốt hơn.

Ngoài đại điện, trên quảng trường bao la, vô số thân ảnh rậm rạp lập tức từ trong đại điện đi ra, khiến cho vô số thanh niên nam nữ mặc khải giáp trên quảng trường có chút kinh ngạc. Vô số thân ảnh từ trong đại điện bước ra, từng ánh mắt đều nhìn lên trên không trung.

Trên không trung, lúc này Hồng Mộc lão quái nhìn Lục Lâm Thiên trước mắt, trên khuôn mặt tái nhợt, hàn ý trong mắt bắn đầu khởi động, âm thanh âm trầm vang vọng, nói:

- Lục Lâm Thiên, lão phu có thể cho ngươi thêm một cơ hội nữa. Chỉ cần nói một lời xin lỗi với lão phu, lại đưa cho ta mấy danh ngạch Hồng Hoang điện, lão phu sẽ cho qua chuyện này. Nếu như không nguyện ý, vậy thì hôm nay đừng trách lão phu không khách khí với ngươi. Dù sao ta cũng phải giáo huấn hậu bối hung hăng càn quấy nhà ngươi một chút. Để cho ngươi biết rõ thế nào là kính trên.

- Lão già kia? Ngươi đủ tư cách sao? Cậy già lên mặt, da mặt cũng đủ dày.

Lục Lâm Thiên lăng không đứng lơ lửng, ánh mắt nhìn thẳng vào Hồng Mộc lão quái, âm thanh lạnh nhạt vang lên, đồng thời quanh thân có sát khí chấn động lan tràn ra. Hàn ý lập tức tràn ngập không trung, khiến cho nhiệt độ trong không trung đột nhiên hạ thấp, đám người đứng xem bên người, những người có thực lực thấp lập tức cảm thấy lạnh lẽo.

- Tiểu tử, lão phu ngày hôm nay sẽ không tha cho ngươi.

Hồng Mộc lão quái triệt để giận dữ, hắn chưa từng bị tiểu bối không để trong mắt, lại vô lễ như vậy. Trong cả ba ngàn Đại thiên thế giới này, hắn cũng là người có thanh danh hiển hách, địa vị cao thượng. Hôm nay lại bị mấy hậu bối làm cho mất mặt, mặt mũi mất hết, hco nên lúc này hắn đã triệt để nổi giận.

Oanh.

Âm thanh vừa dứt, quanh thân Hồng Mộc lão quái có quang mang màu xanh đậm lan tràn ra, khí thế phóng thích, cả không trung lập tức gió nổi mây phun, thiên hôn địa ám.

- Hồng Mộc lão quái này quả thực rất mạnh.

Dưới khí thế bực này, chúng cường giả phía dưới cũng không nhịn được rung động. Hồng Mộc lão quái không hổ là cự phách một phương, là nhân vật hùng bá một phương. Thực lực, tu vi như vậy cũng là một trong những số ít siêu cấp cường giả trong phiến thiên địa này.

- Ha ha ha..

Trong không gian gió nổi mây phun, thiên hôn địa ám, Lục Lâm Thiên đạp không nở nụ cười. sát khí vô hình tăng lên rồi khuếch tán ra. Sát khí lạnh lẽo vô hình không có cách nào trông thấy không ngờ lại giống như gợn sóng lấy thân hình hắn làm trung tâm lan tràn ra bốn phía. Dưới sát khí khủng bố bực này, chu không hoàn toàn yên tĩnh, mà ngay cả không khí cũng giống như cứng lại.

Thu nụ cười lại, Lục Lâm Thiên chỉ thẳng vào mặt Hồng Mộc lão quái, hàn ý từ trong kẽ răng lan tràn ra, nói:

- Lão thất phu, ngươi không nên cậy già lên mặt, ta là người ăn mềm không ăn cứng, nếu như ngươi cầu ta, nói không chừng ta sẽ cho ngươi mấy danh ngạch Hồng Hoang điện, thế nhưng ngươi lại cậy già lên mặt, đυ.ng tới người Lục gia ta. Lục Lâm Thiên ta hôm nay thề, Tam Hợp thế giới của ngươi lúc này không có bất luận một ai có thể tiến vào trong Hồng Hoang điện.Ngươi có thể làm khó dễ gì được ta? Về phần ngươi, xuất khẩu cuồng ngôn không buông tha ta, sợ rằng ngươi còn chưa có tư cách này. Thất Nguyên Hóa Hồng mà thôi, ở trước mặt ta ngươi không là vật gì cả.

Âm thanh lạnh nhạt quanh quẩn trên không trung, rơi vào trong tai mỗi một người phía dưới, âm thanh lạnh lẽo lọt vào trong tai giống như một cơn gió lạnh thổi qua thân hình, khiến cho tất cả mọi người đều có thể cảm giác được, trong đạo thân ảnh mặc trường bào màu xanh kia có sát khí ngập trời tuôn ra.

Loại sát khí kia khiến cho những người có tu vi thực lực thấp một ít cảm thấy máu tươi trong cơ thể giống như cứng lại.

Chương 4542: Át chủ bài như thế 1

- Sát khí thật khủng khïếp a.

- Lục Lâm Thiên này quả thực không phải là loại người lương thiện.

Trên quảng trường, ánh mắt vô số người âm thầm co rúm lại, dưới sát khí ngập trời này khiến cho mọi người cảm thấy lạnh lẽo thấu xương.

Đám người Nhược Vân cung chủ, Phong Khô trưởng lão, Huyền Thụy Hồng Tôn, Xích Nguyệt trưởng lão nhìn lên trên không trung, ánh mắt biến ảo. Nhìn thấy Lục Lâm Thiên chủ động muốn ra tay cho nên bọn họ cũng không có ý tứ nhúng tay vào.

Dưới sát khí bực này, đột nhiên trong lòng Hồng Mộc lão quái có dự cảm không tốt tràn ngập, trong mắt tràn ngập hàn ý. hàn ý trong mắt ngày càng đậm, nguyên lực trong cơ thể quanh quẩn ra. Quang mang màu xanh đậm đại thịnh khiến cho không gian sau lưng gió nổi mây phun. Thiên hôn địa ám, năng lượng khủng bố chấn động khiến cho không gian vặn vẹo, thanh thế làm cho người ta cực kỳ sợ hãi. Thất Nguyên tiểu viên mãn không phải là bình thường.

- Tiểu tử, ngươi đã thành công chọc giận lão phu thực sự.

Tiếng quát lạnh lẽo từ trong miệng Hồng Mộc lão quái truyền ra, mà sau khi âm thanh của hắn vang v ọng, khí tức thuộc tính Mộc mênh mông từ trong cơ thể giống như cơn lốc tuôn ra, thân ảnh giống như thiểm điện lập tức lao thẳng tới Lục Lâm Thiên. Một đạo quyền ấn phá không đánh ra, cơ hồ ngay lập tức đánh tới trước người Lục Lâm Thiên.

Sưu....

Tốc độ của Hồng Mộc lão quái nhanh vô cùng, một đạo quyền ấn dưới ánh mắt chấn động của mọi người lập tức xuyên thủng không gian, lưu lại một đạo tàn ảnh màu xanh đậm cùng với vết lõm trong không gian, sau đó ầm ầm đánh vào trên ngực Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Một quyền này vô cùng gọn gàng, khủng bố vô cùng khiến cho không gian lắc lư, một đạo quyền ấn khiến cho sinh cơ trong không gian chung quanh đánh nát.

Ầm ầm.

Dưới vô số ánh mắt hoảng sợ, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức bị một quyền đánh nát, không gian cũng sinh ra một cái động sâu cực lớn trong không gian.

Chỉ là ánh mắt của không ít người có ánh mắt bất phàm lại nhảy lên, một quyền của Hồng Mộc lão quái đánh vào trên người Lục Lâm Thiên, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức ở trong gợn sóng lắc lư tiêu tán, thế nhưng cũng không có chút máu tươi nào chảy xuống.

- Là tàn ảnh, hay, rất nhanh.

Dưới quảng trường, từng ánh mắt lập tức phát sáng.

- Ồ?

Hồng Mộc lão quái đánh ra một quyền, ánh mắt hắn cũng lập tức đại biến, cùng lúc lập tức quay đầu nhìn về phía sau lưng. Mà sau khi nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên giống như quỷ mị xuất hiện sau lưng hắn, ánh mắt lần nữa biến đổi.

Xoẹt.

Ngay trong ánh mắt của Hồng Mộc lão quái, thân ảnh Lục Lâm Thiên giống như thuấn di xuất hiện ở trên không trung sau lưng hắn. Cùng lúc, một đạo thủ ấn quỷ dị trong tay được kết, quang mang quỷ dị quanh thân lóe lên, lập tức thân ảnh chia ra làm ba mươi bảy đạo thân ảnh, thân hình phân ra thành sáu đạo phân thân.

Theo bản thể, bảy đạo thân ảnh giống Lục Lâm Thiên như đúc phóng về phía trước, gợn sóng trên không trung rung động, lập tức bao phủ Hồng Mộc lão quái vào bên trong. Bảy đạo thân ảnh giống Lục Lâm Thiên như đúc đều có khí tức Ngũ Nguyên Hóa Hồng, không phải Ngũ Nguyên Hóa Hồng bình thường có thể so sánh được.

- Tại sao lại có nhiều linh hồn phân thân như vậy?

Bị bảy đạo thân ảnh của Lục Thiếu Du bao vây, Hồng Mộc lão quái giật mình khiếp sợ, thủ đoạn cỡ này trong thời không truyền tống trận hắn chưa từng thấy Lục Thiếu Du thi triển qua, bảy đạo thân ảnh thì sáu đạo là linh hồn phân thân, nhưng mà khí tức lại giống như bản thể, rất là khủng bố.

Hồng Mộc lão quái lo lắng, Lục Thiếu Du tuyệt đối là đối thủ quỷ dị và kinh khủng nhất hắn từng biết, thủ đoạn quỷ dị tầng tầng lớp lớp.

Vào lúc này người trên quảng trường khiếp sợ, bảy đạo thân ảnh Lục Thiếu Du đạp không đứng lở lửng, năng lượng chấn động làm cho gió nổi mây phun, giống như bảy cơn phong bạo bao phủ Hồng Mộc lão quái vào trong đó.

Mà lúc này Lục Thiếu Du không trì hoãn chút nào, muốn đối phó Hồng Mộc lão quái tu vị thất nguyên tiểu viên mãn quá khó khăn, trong lòng Lục Thiếu Du hiểu rõ, muốn triệt để đánh bại Hồng Mộc lão quái là không dễ dàng, nếu là cường giả thất nguyên tiểu viên mãn bình thường còn có hi vọng, nhưng Hồng Mộc lão quái này không phải người bình thường.

Cho nên Lục Thiếu Du ý định triệt để giáo huấn Hồng Mộc lão quái, về phần có thể đánh bại hay không cũng không phải trọng điểm.

Hồng Mộc lão quái và Phượng Thanh Hồng Tôn và một ít đại thế giới không biết xấu hổ muốn ra tay chèn ép danh ngạch của Hồng Hoang Điện, Lục Thiếu Du cũng chỉ muốn dựa vào phương thức giết gà dọa khỉ này cảnh cáo, cậy già lên mặt, ở trước mặt mình không đi thông.

Ầm ầm!

Xoẹt!

Ngao!

……

Trong giây phút ngắn ngủi, bảy thân ảnh hành động.

Bảy thân ảnh Lục Thiếu Du, thân ảnh đầu tiên móc Tử Lôi Huyền Đỉnh ra, chung quanh tử vân cuồn cuộn không dứt, khắp trên bầu trời phong vân biến hóa, lôi vân dày đặc, từng tiếng kinh lôi vang vọng hư không...

Thân ảnh thứ hai cầm một đại đao huyết sắc, đao minh như long ngâm, kim quang đầy trời, khí tức lăng lệ bao phủ trời cao. Thân ảnh thứ ba cầm một cây chùy màu trắng dài nửa mét, khí tức linh hồn phong bạo khủng khiếp bùng phát.

Thân ảnh thứ tư có hào quang màu xanh bao phủ, từng âm thanh như lưỡi mác va chạm nhau kéo dài, âm thanh trầm thấp âm vang, những người nghe được cảm thấy linh hồn run rẩy, lập tức quanh người xuất hiện vô số hào quang, hóa thành từng cánh chim lan ra xa, ngưng tụ thành hai cánh kim loại, hồn nhiên thiên thành, rung động lòng người.

Thân ảnh thứ năm cầm một cây cung có điêu long trác phượng trên đó.

Thân ảnh thứ sáu có mây đen áp đỉnh, che khuất bầu trời, khí tức sát phạt bùng nổ, khí tức hung hãn ngập trời, khí tức sát phạt cất cao, trong lúc mơ hồ còn mang theo khí tức hủy diệt và vô sinh.

Tổng cộng chín loại khí tức phóng lên trời, chín tia sáng bao phủ hư không, lập tức chung quanh ngưng tụ chín bức cổ đồ, chín khí tức khủng bố làm linh hồn người ta run rẩy!

Vào lúc này trên người Lục Thiếu Du xuất hiện hào quang kim, thanh, lam, xích, hoàng năm loại thuộc tính, hư không chấn động, trong hư không sinh ra vòng xoáy đen trắng hình thành đồ án âm dương, lúc này thời gian, không gian, linh hồn, vật chất bốn loại kỳ lạ áo nghĩa rót vào bên trong.

...

Ầm ầm!

Bảy đạo thân ảnh, bảy đại khí tức khủng bố cùng bùng nổ, trong nháy mắt này hư không hỗn loạn, điện thiểm lôi minh, thiên hôn địa ám, năng lượng chấn động, không gian nứt vỡ.

- Không tốt...

Trong nháy mắt này Hồng Mộc lão quái tức giận, hàn ý bắn ra từ ánh mắt, nhưng lúc này đã biến thành sợ hãi.

- Lục Thiếu Du còn có thủ đoạn như thế, Hồng Mộc lão quái có phiền toái rồi.

- Đồng thời thúc dục các át chủ bài như vậy, Lục Thiếu Du còn là người sao, hắn làm sao làm được?

Trên quảng trường, vào lúc này có rất nhiều người nhìn lên không trung, ánh mắt vô cùng kinh hãi.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh, Huyền Lôi Diệt Thế!

- Ngũ Hành Tụ Âm Dương, Âm Dương Phách Đao Quyết!

- Thúc Hồn Diệt Phách Chùy, Thúc Hồn Diệt Phách!

- Thanh Trụ Hư Không Dực, Trụ Không Bạo Loạn!

- Truy Phong Chiến Thiên Cung, Cửu Tiễn Quy Nhất!

Chương 4543: Át chủ bài như thế 2

- Cửu tuyệt chi khí, trấn áp chi tháp!

- Ngũ Thần Quyết, đi!

Bảy tiếng quát vang vọng hư không, bảy đạo thân ảnh trong nháy mắt lao về phía trước, bảy đạo năng lượng bắn thẳng vào đối thủ.

Sâu trong hư không có tiếng sấm vang vọng, một đạo hào quang như cánh tay, lôi đình to như cánh tay mang theo khí tức hủy diệt linh hồn quét qua các nơi.

Trên Thanh Trụ Hư Không Dực tỏa ra hào quang xanh trắng, lập tức hóa thành khí lưu bay ra, nó như cuồng phong quét qua tất cả, không gian trực tiếp xuất hiện dấu hiệu tɧác ⌊oạи, thời gian áo nghĩa và không gian áo nghĩa tràn ngập không trung, thời gian áo nghĩa và không gian áo nghĩa hình thành lỗ đen thời không phong bạo, khí tức hủy diệt tỏa ra, bao phủ thời không.

Truy Phong Chiến Thiên Cung bắn ra chín mũi tên, chín mũi tên hợp nhất xé rách không gian, xuyên thủng trời xanh, năng lượng từ mũi tên bắn nát không gian, không gian rạn nứt và lan ra các hướng.

Chín bức bản đồ cổ xoay tròn, cuối cùng trực tiếp hóa thành một đại tháp chín tầng, nó giống như hung thú khổng lồ há miệng rộng ra, có thể thôn phệ tất cả, vô cùng thô bạo, vô cùng tà ác, đại từ đại bi, tuyệt linh tuyệt địa, khí tức tuyệt thiên bao phủ đại tháp, nó như vòi rồng quét qua làm người ta sởn gai ốc.

Ngũ Thần Quyết cũng ngưng tụ thành công, năm áo nghĩa kỳ lạ hội tụ thành, thanh long, bạch hổ, chu tước, huyền vũ không ngừng vờn quanh đồ án âm dương, long ngâm hổ gầm vang vọng nơi nơi.

Mà tất cả năng lượng hủy diệt này đều nhắm vào Hồng Mộc lão quái, bảy đạo năng lượng hủy diệt phong tỏa không gian, thời không tђác ꞁoạи, Hồng Mộc lão quái căn bản không cách nào đào thoát.

- Lục Lâm Thiên tuyệt đối không phải người, hắn là yêu nghiệt.

- Tu vị ngũ nguyên Hóa Hồng nhưng đồng thời thúc dục nhiều át chủ bài như vậy, biếи tђái.

- Đυ.ng phải loại biếи tђái và yêu nghiệt này, Hồng Mộc lão quái sắp xui xẻo!

...

Bảy đạo công kích đồng thời đánh ra, năng lượng hủy diệt bao phủ nơi nơi, tất cả những người có mặt ở đây vô cùng khiϊếp sợ.

Hồng Mộc lão quái vô cùng sợ hãi, nhưng hắn không hổ với tu vị thất nguyên tiểu viên mãn, nguyên lực bùng phát dữ dội, quanh người hắn có hào quang màu xanh phóng đại, vòng rồng màu xanh xoay tròn, thủ ấn biến hóa, bàn tay nắm chặt, mộc thuộc tính áo nghĩa nương theo thiên địa hội tụ lại.

- Mộc chi viên mãn!

Hồng Mộc lão quái quát lớn, mộc thuộc tính áo nghĩa nhanh chóng hội tụ lại, hào quang từ thuộc tính che phủ thiên địa, mộc thuộc tính hóa thành thực chất, bí vân vờn quanh, sinh cơ bừng bừng, lúc này những người có mặt ở đây đều cảm thấy trong sinh cơ ẩn chứa hủy diệt.

- Hồng Mộc lão quái thất nguyên tiểu viên mãn, thúc dục mộc chi viên mãn không phải lục nguyên đỉnh phong có thể sống sót.

- Hồng Mộc lão quái chủ tu mộc thuộc tính áo nghĩa, mộc chi viên mãn cũng sử dụng ra, có thể thấy hắn đang dùng toàn lực, Lục Lâm Thiên có thể đột phá không?

...

Nhược Vân cung chủ, Xích Nguyệt trưởng lão, Huyền Thụy Hồng

Tôn, Phong Khô trưởng lão đều là cường giả bất phàm, giờ phút này cũng ngạc nhiên.

Ầm ầm!

Xoẹt!

Ngao!

Rống!

Cô!

Lê-eeee-eezz~!!

...

Lúc này các năng lượng hủy diệt không ngừng tụ tập lại, thời không phong bạo dữ dội.

Ken két!

Mộc thuộc tính áo nghĩa sinh ra lực lượng hủy diệt kinh người, bắt đầu xuất hiện từng khe hở đen kịt.

Giằng co trong chốc lát, các loại năng lượng ăn mòn trời xanh, rốt cục rất nhiều người ngừng thở, đều quan sát diễn biến...

Rầm rầm rầm phanh!

Năng lượng khủng bố tạo thành phong bạo, Hồng Mộc lão quái vận dụng mộc thuộc tính áo nghĩa bắt đầu vỡ ra, nó giống như pháo nổ dữ dội, lập tức có âm thanh phong bạo vang lên không dứt bên tai.

Ầm ầm!

Cả trời xanh nổ tung liên tục, từng không gian động sâu xuất hiện, lộ ra hào quang đen kịt rung động lòng người, năng lượng chấn động như biển gần, hào quang có thể tiêu diệt tất cả.

Xì xào…

Thời điểm này yên tĩnh dần biến mất, đám người đứng ngoài không ngừng nuốt nước bọt, từng ánh mắt hoảng sợ nhìn chằm chằm vào, nhìn thấy bảy thân ảnh Lục Lâm Thiên lướt đi, không ngừng thi triển các loại thủ đoạn.

Vào lúc này mọi người cũng nhìn thấy sắc mặt Lục Lâm Thiên trắng bệch, khí tức uể oải.

Tất cả mọi người không khó biết rõ, chỉ sợ bảy đạo công kích vừa rồi của Lục Lâm Thiên có tiêu hao cực lớn, người bình thường không cách nào thúc dục được, cũng chỉ có loại biếи ŧɦái như Lục Lâm Thiên mới có thể làm ra động tĩnh lớn như thế.

Hừ!

Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, trong cổ họng vang lên một tiếng kêu khẽ, cố sức nuốt máu tươi xuống, thúc dục Ám Ma Phân Thân Bí Pháp và thúc dục chín át chủ bài công kích, đặc biệt là thúc dục Tử Lôi Huyền Đỉnh, Ngũ Thần Quyết, cửu tuyệt chi khí tới mức mạnh nhất, tiêu hao cỡ này cho dù Lục Lâm Thiên có đan điền biếи ŧɦái khổng lồ cũng không thể duy trì được.

Trên quảng trường có từng ánh mắt nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn qua không gian sưu tìm cái gì đó, tất cả mọi người rõ ràng, thúc dục bảy đạo công kích khủng bố kia, cho dù Lục Lâm Thiên là yêu nghiệt biếи ŧɦái cũng nỏ mạnh hết đà.

Mà không ai biết Hồng Mộc lão quái giờ thế nào, có thể ngăn cản công kích khủng bố vừa rồi hay không.

Lục Lâm Thiên thúc dục công kích khủng bố không phải người bình thường có thể so sánh, nhưng đối thủ là thất nguyên tiểu viên mãn, trong nội tâm rất rõ ràng, năng lượng vừa rồi có thể làm gì được thất nguyên tiểu viên mãn hay không còn chưa rõ.

Đối mặt với công kích khủng bố như vậy, ít nhất thất nguyên tiểu viên mãn bình thường dám ngăn cản sẽ có kết cục đáng sợ.

Nhưng nếu như Hồng Mộc lão quái thật sự có thể ngăn cản công kích của Lục Lâm Thiên, như vậy hắn thắng chắc rồi, Lục Lâm Thiên lúc này đã không có thực lực tái chiến.

- Lục Lâm Thiên quá yêu nghiệt, không hổ là đệ nhất nhân trong thế hệ trẻ Thương Khung Minh, thực lực quá mạnh, đã có thể đánh đồng với không ít lão quái.

Trong đám người, một lão thái lão giả thì thào, trong ánh mắt còn mang theo vẻ khïếp sợ.

Bên cạnh lão thái lão giả có một đại hán trung niên thân thể khôi ngô, trên cổ còn có bí văn như hình xâm, ánh mắt của hắn vô cùng khïếp sợ, nói:

- Nếu so sánh với tiểu tử này, chúng ta thật xấu hổ.

Lúc này có một lão giả già nua nói với đại hán trung niên:

- Ngũ nguyên đấu thất nguyên, lần này thật sự mở rộng kiến thức rồi, nếu Lục Lâm Thiên ban đầu ở Thương Khung chiến trường ra tay với Thân Linh tộc Thần Linh Nghiễm Hồng mà dùng thủ đoạn khủng bố này, sợ rằng Thần Linh Nghiễm Hồng sẽ thua nhanh hơn một ít.

- Sợ rằng trong cuộc chiến Lục Lâm Thiên và Thần Linh Nghiễm Hồng, trong lòng hai người đều có dự định, mà Lục Lâm Thiên cũng hiểu rõ ràng, một khi thúc dục công kích khủng bố này sẽ không có lực tái chiến, nếu Thần Linh Nghiễm Hồng có thể chống lại, kế tiếp sẽ có phiền toái lớn.

Nghe vậy, ánh mắt lão thái thái kia co rút lại, nói nhỏ:

- Lục Lâm Thiên đấu với Hồng Mộc, chắc muốn nạt gà dọa khỉ, sợ rằng đằng sau còn có nhiều người muốn chiếm tiện nghi, cũng chỉ có thể dùng toàn lực chiếm tiên cơ.

Khi lão thái thái dứt lời, rốt cuộc khí tức hỗn loạn trên không trung giảm đi, trong ánh mắt kinh hãi của nhiều người, mọi người nhìn thấy một thân ảnh chật vật xuất hiện.

Chương 4544: Đại biến đáng sợ

Lục Lâm Thiên nhìn qua không trung, hắn toàn lực thúc dục tất cả át chủ bài, hiện tại cũng chỉ có thể làm Hồng Mộc lão quái bị trọng thương, về phần đánh chết, Lục Lâm Thiên cung không có nghĩa tới, đánh chết thất nguyên tiểu viên mãn, với thực lực của mình căn bản là không thể nào.

Thời điểm thân ảnh này xuất hiện, ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, bỗng dưng chung quanh thân thể có khí tức vô hình tỏa ra, lập tức thôn phệ năng lượng thiên địa vào trong cơ thể, không ngừng hấp thu thật nhanh.

Trên quảng trường, rất nhiều người nhìn thấy thân ảnh kia xuất hiện, đó là Hồng Mộc lão quái, hắn lúc này gầy gò và lam lũ, bộ dáng cực kỳ chật vật, sắc mặt tái nhợt.

- PHỤT!

Khi thân ảnh này xuất hiện, ánh mắt Hồng Mộc lão quái nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên miệng phun ra một ngụm máu tươi, ánh mắt lăng lệ tới cực điểm.

- Hồng Mộc lão quái bị thương, bị thương không nhẹ ah!

Ánh mắt chấn động không nhỏ, không ít thế hệ trước có ánh mắt độc đáo nhìn qua Hồng Mộc lão quái vì chống lại một kích vừa rồi, hắn chắc chắn đã bị thương không nhẹ.

Sau khi phun một ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt của Hồng Mộc lão quái hơi có một chút khí sắc, sinh ra nhàn nhạt tỏa ra, dần dần nồng đậm, không gian chung quanh bắt đầu vặn vẹo.

- Hồng Mộc lão quái là thất nguyên tiểu viên mãn, lại tu luyện mộc thuộc tính áo nghĩa, Lục Lâm Thiên dù sao chỉ là ngũ nguyên Hóa Hồng, muốn triệt để đánh bại hắn quá khó khăn.

Nhìn thấy không trung tỏa ra sinh cơ nhàn nhạt, trong đám người có tiếng nghị luận vang lên.

Lục Lâm Thiên nhìn theo, ánh mắt cũng triệt để âm trầm, một kích toàn lực, át chủ bài ra hết, nhưng cuối cùng vẫn không thể đánh bại Hồng Mộc lão quái. Lục Lâm Thiên đoán chừng nếu vừa rồi thúc dục đại hồn anh và linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm và bản thể ba người cùng công kích, tăng thêm thực lực của đại hồn anh cùng Thái Cổ U Minh Viêm, muốn đánh bại Hồng Mộc lão quái cũng không phải làm không được.

Chỉ tiếc trong Thương Khung chiến trường tranh đoạt Hồng Hoang Điện, đại hồn anh và Thái Cổ U Minh Viêm đã xuất hiện một mình, tuy đã biến hóa bộ dáng, nhưng mà khí tức trên người không thể cải biến.

Cho dù quy tắc trong Thương Khung chiến trường không cố ý nhắc tới linh hồn phân thân cũng tranh đoạt Hồng Hoang Lệnh, nhưng mà vào thời khắc đặc thù có ba danh ngạch tiến vào Hồng Hoang Điện, Lục Lâm Thiên cũng không muốn tự tìm phiền toái, đến lúc đó lại phức tạp.

Chỉ cần lúc này tiến vào trong Hồng Hoang Điện, đến lúc đó một ngàn năm trăm năm sau, cho dù có người biết ‘ Hồn Sát ’ cùng ‘ U Minh ’ đều là một người cũng không quan tâm.

Bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng không có thúc dục đại hồn anh cùng Thái Cổ U Minh Viêm, lúc này cũng không có điều cố kỵ.

- Lục Lâm Thiên, cảnh giới thất nguyên tiểu viên mãn của lão phu không phải ngũ nguyên ngươi có thể sánh bằng, lĩnh ngộ áo nghĩa và giai vị là cái hào rộng, không phải ngươi một tiểu bối có thể một bước lên trời.

Lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên, năng lượng và sinh cơ không ngừng khôi phục, Hồng Mộc lão quái bắt đầu hung ác nói:

- Hôm nay, ngươi sẽ vì sự cuồng ngạo của mình mà hối hận.

Lục Lâm Thiên không nói gì, khí tức chấn động quanh người càng ngày càng mạnh mẽ, loại chấn động này làm năng lượng càng ngày càng mạnh, dường như muốn thôn phệ năng lượng không gian vào trong.

Một ít người tu vị thực lực thấp tự dưng cảm giác thất bất do kỷ, nguyên lực trong người không rõ vì sao lại mất đi.

Oanh!

Hư không rung chuyển, rất nhiều ánh mắt nhìn theo Lục Lâm Thiên, bắt đầu là uể oải, sau đó khí tức bá đạo lan ra, khí tức bá đạo này càng ngày càng đậm, có thể sánh ngang với sinh cơ của Hồng Mộc lão quái.

- Lục Lâm Thiên còn có thể tái chiến, hai người này dường như muốn ra tay.

Từng ánh mắt nhìn lên không trung, nhìn qua hai người, hào khí trên không trung rất áp lực.

- Lục Lâm Thiên, hôm nay đừng trách lão phu tâm ngoan thủ lạt, thay sư môn ngươi giáo huấn kẻ ngông cuồng tự đại như ngươi.

Hồng Mộc lão quái quát lớn một tiếng, trong mắt hắn bắn ra hào quang âm tàn, hôm nay không hảo hảo giáo huấn Lục Lâm Thiên, sau này hắn làm sao dám ra ngoài gặp người, vừa dứt lời đã lao về phía Lục Lâm Thiên, trong lòng bàn tay sinh ra lôi đình.

XÌU...UU!!

Ánh sáng xanh đậm bao phủ không trung, vạch phá bầu trời, mang theo tiếng xé gió và năng lượng đáng sợ, trực tiếp bắn vào đầu Lục Lâm Thiên.

Vù vù!

Rất nhiều người hít khí lạnh thay Lục Lâm Thiên, giờ phút này Hồng Mộc lão quái nổi giận công kích, Lục Lâm Thiên nỏ mạnh hết đà làm sao có thể ngăn cản được!

Người trước sinh ra chấn động kinh khủng, thôn phệ tất cả sinh cơ trong không gian, lập tức đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên, gọn gàng, ra tay vô cùng tàn nhẫn, lúc này Hồng Mộc lão quái không phải muốn giáo huấn Lục Lâm Thiên đơn giản như vậy.

Đối mặt với công kích khủng bố này, ánh mắt Lục Lâm Thiên mở to, ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng càng ngày càng âm trầm, khí tức bá đạo phóng thích ra triệt để, vào lúc này Lục Lâm Thiên chuẩn bị ra tay.

Xoẹt!

Nhưng mà công kích như lôi đình đánh thẳng tới trước mặt Lục Lâm Thiên, lúc Lục Lâm Thiên muốn ra tay thì không gian trước mặt Lục Lâm Thiên xuất hiện vết nứt không gian, một thân ảnh xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, khi thân ảnh này xuất hiện uy áp khủng bố hàng lâm.

Dưới uy áp này, trong đám người, lão thái thái, đại hán có hình xăm và lão giả to lớn, Xích Nguyệt đại trưởng lão, Nhược Vân cung chủ, Phong Khô trưởng lão đều biến sắc, sau đó ánh mắt mở ra thật to.

Xoẹt!

Cột sáng màu xanh lập tức đánh lên người người vừa xuất hiên, không gian chấn động lần thứ hai, cột sáng màu xanh này đánh vào trong không gian sau đó biến mất không thấy gì nữa, giống như nó chưa từng xuất hiện trên thế gian.

Biến hóa này quá đột ngột, cũng làm cho Hồng Mộc lão quái khiếp sợ thật nhiều.

Thân ảnh mặc váy dài xuất hiện, váy dài rung động, lúc này một giọng nói miệt thị thế gian vang lên:

- Con kiến hôi, sư môn của hắn một tạp chủng như ngươi sao có thể thay mặt giáo huấn hắn được sao, dốc toàn lực của thế giới Tam Hợp cũng không đủ tư cách.

Giọng nói nhỏ nhẹ vang lên, tuy là giọng nữ nhưng mang theo uy thế vô cùng bá đạo, trong giọng nói mang theo cao quý và lạnh lùng, làm nguyên lực trong người các cường giả cũng phải đông cứng, sâu trong linh hồn có cảm giác rung động cực mạnh.

- Siêu cấp cường giả hàng lâm!

- Người tới dường như có quan hệ với Lục Lâm Thiên!

Trên quảng trường từng ánh mắt nhìn qua thân ảnh mặc váy dài kia, từ khí tức và uy áp tỏa ra, nội tâm của mọi người rung động khó hiểu, khí tức và uy áp này đã đạt tới mức tuyệt đỉnh, đây là tồn tại ngay cả bọn họ cũng không thể sánh bằng.

Lúc này Hồng Mộc lão quái cảm giác được sự đáng sợ và khủng bố của người tới, nội tâm của hắn khiếp sợ, cảm giác sợ hãi này bao phủ toàn bộ tâm thần của hắn.

Uy áp này bao phủ toàn bộ thân thể mọi người, Hồng Mộc lão quái làm gì dám tiếp tục công kích Lục Lâm Thiên, nguyên lực bao phủ toàn thân, nhanh chóng lui ra phía sau.

- Người trong sư môn của ta, làm gì tới phiên con sâu cái kiến như ngươi nói động là động.

Chương 4545: Đại sư tỷ

Thân ảnh mặc váy dài lên tiếng, thời điểm Hồng Mộc lão quái đang lùi lại, trước mắt bao người, thân ảnh mặc váy dài bước một bước vào hư không, trực tiếp kéo gần không gian, vung tay đánh thẳng vào mặt Hồng Mộc lão quái.

Ba!

Lập tức, rất nhiều người khïếp sợ, khi nữ tử mặc váy dài vung tay lên, không gian trực tiếp sinh ra tɧác ⌊oạи, sau đó mọi người nhìn thấy trên mặt Hồng Mộc lão quái sinh ra âm thanh thanh thúy, trên mặt có một dấu tay xuất hiện.

PHỤT!

Không có dài dòng, thậm chí Hồng Mộc lão quái còn chưa kịp phản ứng, trong ánh mắt sợ hãi của bản thân, há mồm phun ra một ngụm máu tươi, thân thể trúng phải trọng kích bay ra xa, ánh mắt rất nhiều cường giả ngây ngốc, bọn họ nhìn thấy Hồng Mộc lão quái bay đi như sao băng, nện thẳng vào quảng trường.

Ầm ầm!

Lực trùng kích khủng bố làm cả quảng trường run lên vài lần, từng phiến đá bắn tung tóe, vị trí rơi xuống đất xuất hiện cái hố sâu, khe nứt như mạng nhện không ngừng lan ra chung quanh, không ít cường giả đứng gần đó vội vàng tránh né.

Vù vù!

Vào lúc này trên quảng trường yên tĩnh như vùng đất chết, bọn họ nhìn thấy Hồng Mộc lão quái nằm trong hố to không động đậy, thật lâu sau mới có tiếng hít khí lạnh vang lên.

Rất nhiều cường giả đỉnh cấp và siêu cấp cường giả nhìn nhau, tim đập rộn ràng.

Xích Nguyệt Đại trưởng lão, Phong Khô trưởng lão, Nhược Vân cung chủ nhìn nhau, bọn họ cũng khiếp sợ không nhỏ..

Hồng Mộc lão quái tu vị thất nguyên tiểu viên mãn không thể chống lại một cái tát, chẳng khác gì con kiến hôi không có lực chống cự, có thể thấy được người tới có thực lực khủng bố tới cỡ nào.

Trong đám người, lão thái thái và đại hán trung niên, lão giả khí khái hùng hồn nhìn nhau, cùng nói:

- Là lão nhân gia đến!

- Lão nhân gia hiện thân!

- Lục Lâm Thiên này có quan hệ với lão nhân gia!

Sau khi nhìn rõ thân ảnh mặc váy dài kia, ánh mắt ba người mang theo khiếp sợ, ba người nhìn nhau sau đó đều phát hiện vẻ ngạc nhiên trong mắt của nhau.

Không trung yên tĩnh, thời điểm thân ảnh mặc váy dài xuất hiện trước mặt mọi người, đó là mỹ phụ chừng bốn mươi, trên y phục thêu đóa hoa lang vô cùng xinh đẹp, váy dài trang nhã, búi tóc bó cao, khí chất cao quý mang theo ung dung.

Quý phụ phu nhân cao quý đứng ở đó, thân thể tỏa ra linh khí chấn động kỳ diệu, cũng làm người ta có cảm giác không nói nên lời, dường như tương dung với không gian này, nương theo đó là uy áp vô cùng khủng bố, làm cho những người này muốn quỳ xuống, uy áp này dường như có thể hòa tan thiên địa, bọn họ không cách nào chống cự.

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn qua người tới, Lục Lâm Thiên cũng không ngoại lệ, hắn vô cùng giật mình nhìn qua mỹ phu nhân vừa xuất hiện, lại có cảm giác tương liên quen thuộc, cây đao màu vàng trong đầu lại phát ra tiếng kêu ông ông.

Trong đám người có hai đại hán trung niên cùng một lão giả nhìn lên không trung, nhìn qua quý phu nhân vừa xuất hiện, ánh mắt và thân thể ba người run rẩy kịch liệt, lập tức cùng tiến lên, đứng giữa không trung quỳ một gối đầy cung kính, lão giả đi đầu nói:

- Tiểu bối Thiếu Hoa bái kiến Thánh cô, không biết Thánh cô hàng lâm, thỉnh Thánh cô tha tội!

- Thiều Hoa Hồng Tôn làm gì thế, hắn là thất nguyên Hóa Hồng, cũng là một trong những cường giả đỉnh cấp của thế giới Thiều Hoa, tại sao cung kính như vậy?

- Thánh cô, người đến là ai, Thiều Hoa Hồng Tôn lại hành lễ với người này...

Ánh mắt nhiều người nhìn Thiều Hoa Hồng Tôn hành lễ, lúc này vô cùng ngạc nhiên.

Thiều Hoa Hồng Tôn, thất nguyên tiểu viên mãn của thế giới Thiều Hoa, cũng là một trong những cường giả mạnh nhất thế giới Thiều Hoa, cũng có địa vị vô cùng tôn sùng trong thế giới Thiếu Hoa, nhưng lúc này lại quỳ trước mặt người tới, còn xưng là tiểu bối, thái độ cung kính.

- Đứng lên đi.

Quý phu nhân cao quý nhìn xuống, cũng cho người đến đứng lên.

- Tạ Thánh cô!

Nhưng Thiều Hoa Hồng Tôn ba người vẫn cung kính đứng đó, sau đó đứng qua một bên, không dám lộn xộn.

Xùy.

Trên không trung sinh ra chấn động, một thân ảnh hóa thành hào quang bay tới gần quý phu nhân.

Lúc đạo hào quang này bay tới, Lục Lâm Thiên đang âm thầm quan sát quý phu nhân và đám người Lục Kinh Vân, Lục Doanh bên dưới đều ngạc nhiên khi thấy người vừa bay tới.

- Sư phụ, tốc độ người quá nhanh, không chờ con chút nào cả.

Hào quang thu liễm, một nữ tử trẻ tuổi xinh đẹp tuyệt trần, da thịt như tuyết trắng, ánh mắt long lanh, mái tóc đen xõa dài sau gáy, khí chất cao quý làm người ta không dám nhìn thẳng.

- Nhị tỷ, là Nhị tỷ trở về.

- Đại ca, là Nhị tỷ trở về.

...

Lục Doanh, Lục Âm, Lục Thành nhìn thấy nữ tử tuyệt đẹp kia, lúc này cả đám vô cùng cao hứng, người đến không phải người khác, chính là Nhị tỷ Lục Du Thược.

- Đây là Nhị tỷ của ta sao.

Lục Doanh đang ôm tiểu Lộ Lộ trong ngực, ánh mắt của nàng long lanh, cũng hiếu kỳ nhìn Lục Du Thược.

- Nàng trở về rồi, thực lực đã mạnh hơn lúc trước rất nhiều.

Ánh mắt Thái A nhìn qua thân ảnh xinh đẹp tuyệt trần kia, trong lúc mơ hồ có phần hưng phấn, lại có chút tâm thần bất định cùng né tránh....

Lục Du Thược vừa dứt lời, sau đó nhìn thấy thân ảnh áo xanh sau lưng sư phụ, lập tức cao hứng không thôi, lập tức nhìn thấy sắc mặt phụ thân tái nhợt liền biến sắc, lo lắng cất bước đi lên, khẩn trương nói:

- Phụ thân, ngươi bị thương sao, có nghiêm trọng không?

- Trở về là tốt rồi, ta không sao, cũng không đáng ngại.

Lục Lâm Thiên một tay vuốt ve gương mặt xinh đẹp và cao ngạo này, ánh mắt thoả mãn, hắn lại vượt qua không gian, trực tiếp xuất hiện trước mặt quý phu nhân mặc váy dài màu trắng kia, trên gương mặt cương nghị vô cùng vẻ, hắn cung kính hành lễ:

- Bái kiến Đại sư tỷ, không biết Đại sư tỷ đến đây, thỉnh Đại sư tỷ tha tội.

- Chính là Đại sư tỷ của Lục Lâm Thiên.........

- Thánh cô là Đại sư tỷ của Lục Lâm Thiên?

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, người ở trong phiến thiên địa này khiếp sợ, nghẹn họng nhìn trân trối, ngây ra như phỗng.

- Lục Lâm Thiên lại là sư đệ của lão nhân gia, đã xảy ra chuyện gì?

- Tại sao lão nhân gia là Đại sư tỷ của Lục Lâm Thiên, Hồng Mộc lão quái hỏng bét!

Trong đám người, lão thái thái, đại hán có hình xăm và lão giả khôi ngô thấy Lục Lâm Thiên hành lễ, cũng nghẹn lời.

Giữa không trung, quý phu nhân nhìn Lục Lâm Thiên, cao thấp dò xét một vòng, mỉm cười nói:

- Cửu sư đệ không cần đa lễ, ta ở hình chiếu thời không truyền tống trận gặp ngươi rồi, không có làm mất mặt mũi sư phụ lão nhân gia, các sư huynh đệ khác cũng cao hứng vì ngươi.

- Đa tạ Đại sư tỷ khích lệ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, lúc này nội tâm ấm áp, thời gian mấy ngàn năm này hắn đang thủ hộ nhiều thứ, Phi Linh Môn, Lục gia, thế giới Linh Vũ.

Mà bây giờ nhìn Đại sư tỷ trước mặt, hắn có cảm giác như đang về nhà, làm cho Lục Lâm Thiên biết rõ, những năm này mình tìm kiếm đã tìm được.

Âm thầm đánh giá Đại sư tỷ này, Lục Lâm Thiên cũng khiếp sợ, khí tức của Đại sư tỷ còn mạnh hơn Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long không ít, khí tức này làm lòng người khiếp sợ.

Chương 4546: Hư Thiên Thánh Cô

- Thánh Hồng Cảnh, không nghĩ tới nha đầu đã đạt tới cấp độ này, đã rất không tồi.

Ngay thời điểm nội tâm Lục Lâm Thiên âm thầm khïếp sợ, cây đao màu vàng nói trong đầu Lục Lâm Thiên.

- Đao thúc, cái gì là Thánh Hồng Cảnh?

Lục Lâm Thiên hỏi cây đao màu vàng.

- Nói rất dài dòng, một hồi nữa ta sẽ nói cho ngươi biết, hiện tại ta còn chưa triệt để khôi phục, dùng tu vị hiện tại của nha đầu nói không chừng có khả năng phát hiện ta, đến lúc đó ngươi lại bị không ít phiền toái đâu.

Cây đao màu vàng nói xong liền im lặng.

Lục Lâm Thiên còn muốn hỏi nhưng cây đao màu vàng đã yên lặng, cũng không có hỏi tiếp.

Từ khẩu khí của cây đao màu vàng, Lục Lâm Thiên biết được đao thúc này dường như nhận ra Đại sư tỷ, có thể xưng là tiểu nha đầu, sợ rằng không chỉ nhận ra đơn giản như thế, mà Thánh Hồng Cảnh, Lục Lâm Thiên mới lần đầu tiên nghe thấy.

- Con sâu cái kiến, còn muốn chạy sao.

Bỗng dưng quý phu nhân quát một tiếng, lúc này trong hố sâu của quảng trường, chỉ thấy Hồng Mộc lão quái toàn thân đẫm máu đã biến mất, khi quý phu nhân quát lớn, lập tức vung tay vào hư không.

Xoẹt!

Một vết nứt không gian xuất hiện giữa không trung.

- Ah...

Sau đó trong không gian hư vô có tiếng kêu thảm thiết, Hồng Mộc lão quái vết máu loang lổ, vẻ mặt chật vật bị đánh bay ra khỏi không gian, căn bản không có bất cứ sức phản kháng gì, gương mặt trắng bệch, ánh mắt đầy khïếp sợ.

- Hư Thiên Thánh cô hạ thủ lưu tình, xem mặt mũi của ta mà tha hắn một mạng.

Vào lúc này trong hư không có một giọng nói già nua vang lên, lúc nói xong lời cuối cùng, một lão giả già nua và một đại hán trung niên xuất hiện.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, thì ra sư tỷ danh xưng là ‘ Hư Thiên Thánh cô ’, từ danh hào mà xem, tuyệt đối không phải người bình thường có thể đánh đồng.

Mà hai người này chính là Phong Hành Thiên Chủ cùng Băng Thiên, hai người này xuất hiện, Lục Lâm Thiên cũng không kỳ quái, sớm biết hai người này âm thầm quan sát, tuyệt đối sẽ không thực ngồi yên bỏ qua.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên hơi có ngoài ý muốn là, xem ra Phong Hành Thiên Chủ dường như biết Đại sư tỷ của mình.

- Hư Thiên Thánh cô, thì ra là nàng tới.

- Hư Thiên Thánh cô, không ngờ là Hư Thiên Thánh cô, khó trách Hồng Mộc lão quái biến thành con sâu cái kiến.

- Trời ạ, là Hư Thiên Thánh cô lão nhân gia hiện thân.

Khi bốn chữ Hư Thiên Thánh cô vang vọng trong không gian, cả quảng trường có số ít những những cường giả đỉnh cấp khïếp sợ, bốn chữ Hư Thiên Thánh cô này làm linh hồn bọn họ run rẩy, ánh mắt chấn động giật mình, vô cùng khïếp sợ.

- Phong Hành, ngươi rốt cục cũng đi ra sao, giao cục diện khó chơi này cho sư đệ của ta, có tin ta lật tung thế giới Thượng Thanh hay

không.

Nhìn thấy Phong Hành Thiên Chủ, quý phu nhân không chút khách khí, cũng không có cho Phong Hành Thiên Chủ mặt mũi.

Phong Hành Thiên Chủ đối mặt với Hư Thiên Thánh cô, trên gương mặt già nua của hắn mang theo thần thái xấu hổ, những nếp nhăn trên mặt hắn càng lún sâu hơn, hắn nói:

- Ta là thật không biết tiểu tử này là sư đệ của ngươi, nhiều năm như vậy, ta cũng không biết ngươi chính là Đại sư tỷ của Hoàng Phủ Minh Long, hắn vẫn rất kín miệng, nếu sớm biết như vậy, ta cũng không để cục diện thế này, ngươi nên xem mặt mũi của Hoàng Phủ Minh Long mà không làm náo loạn thế giới Thượng Thanh nữa.

- Phong Hành Thiên Chủ lại không biết quan hệ giữa Đại sư tỷ cùng Lục sư huynh.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lúc này nội tâm ngạc nhiên, vốn còn tưởng rằng Phong Hành Thiên Chủ quen biết Đại sư tỷ, cũng tự nhiên biết rõ quan hệ Đại sư tỷ và Lục sư huynh, nhưng mà hai người nói chuyện, dường như Phong Hành Thiên Chủ hoàn toàn không biết.

Phong Hành Thiên Chủ câu nệ, hắn đứng trước mặt Hư Thiên Thánh cô cực kỳ câu thúc, hắn vừa nói xong lại cười làm lành nhìn Hư Thiên Thánh cô, sau đó nhìn thấy Hư Thiên Thánh cô bắt lấy Hồng Mộc lão quái, nói:

- Chỉ là Hồng Mộc lão quái nho nhỏ không biết trời cao đất rộng, thật sự nên giáo huấn, nhưng dù sao cũng đang ở trong thế giới Thượng Thanh, chuyện đã qua, Thương Khung Minh chúng ta phải đoàn kết một ít, nếu mặt mũi ta không đủ, vậy xem mặt mũi Thương Khung Minh, xin ngươi đại nhân có đại lượng, tha hắn một mạng.

Phong Hành Thiên Chủ nói xong, Băng Thiên đứng ở bên cạnh, ánh mắt cực kỳ cung kính, dường như hắn không có tư cách nói chuyện với Hư Thiên Thánh cô.

- Tha cho hắn một mạng, không phải tiện nghi cho hắn sao, nếu truyền đi, người trong ba ngàn đại thế giới cho rằng sư môn của ta dễ khi dễ đấy.

Hư Thiên Thánh lườm Phong Hành Thiên Chủ, sau đó nhìn qua Lục Du Thược sau lưng, nói:

- Du Thược, ngươi là đệ tử ta, việc này quan hệ tới phụ thân ngươi, ta tạm thời phong ấn tu vị của con kiến hôi kia, chuyện này giao cho ngươi quyết định.

Vừa dứt lời, Hư Thiên Thánh cô điểm một chỉ, Hồng Mộc lão quái lập tức bay tới trước mặt Lục Du Thược.

Ông!

XÍU...UU!!

Lúc lúc này một đạo kiếm quang bổ tới, trực tiếp chém vào người Hồng Mộc lão quái, một kiếm bổ xuống rất gọn gàng.

- Ah...

Hồng Mộc lão quái kêu thảm thiết, máu tươi bắn tung tóe, cánh tay phải đã bị Lục Du Thược một kiếm chặt đứt, thân thể hắn như con chim bị chém gãy cánh, không ngừng giãy dụa trên quảng trường, tu vị bị phong ấn, hắn nằm trên quảng trường run rẩy như chó chết.

Ông!

Thu trường kiếm trở về, Lục Du Thược lãnh đạm nói:

- Hôm nay sư phụ ta cố ý tha cho ngươi một mạng, lần sau dám can đảm trêu chọc Lục gia ta, Lục gia ta không tha cho ngươi.

- Người Lục gia không dễ chọc.

Nhìn như Hồng Mộc lão quái như con chó chết, tất cả ánh mắt cảm thán, không có người nào giải vây cho Hồng Mộc lão quái, Hồng Mộc lão quái này vận khí thật tốt, hôm nay có thể bảo vệ tính mạng.

Trong đám người, Phượng Thanh Hồng Tôn cầm đầu hơn trăm người nhìn nhau, vô cùng sợ hãi, nhìn thấy Hồng Mộc lão quái nằm đó nhưng không có người nào dám tiến lên.

Ánh mắt Phượng Thanh Hồng Tôn âm thầm run rẩy, nhưng lúc này thân thể hơi chấn động một ít, hắn cũng biết Hư Thiên Thánh cô, đây là tồn tại hắn không chọc nổi.

Ngược lại người trong thế giới Tam Hợp đang sợ hãi, từ từ chạy tới bên cạnh Hồng Mộc lão quái, dẫn Hồng Mộc lão quái đi.

Lục Lâm Thiên nhìn đám người đang đứng ngoài xem, không nói thêm gì, lưu lại Hồng Mộc lão quái một mạng, dùng thương thế của Hồng Mộc lão quái hiện tại, sợ rằng không thể khôi phục trong thời gian ngắn. Đến lúc đó khi đi ra Hồng Hoang Điện, mình cũng không cần lại lo lắng, có thể nói Hồng Mộc lão quái cũng không đủ gây sợ, lưu hắn một mạng cũng không sao.

- Du Thược, lần sau gặp gỡ gia hỏa không có mắt, đoạn cánh tay là nhẹ, nên làm nhiều một chút mới có thể làm cho bọn chúng ghi nhớ thật lâu.

Hư Thiên Thánh cô lườm một cái, sau đó nói với Lục Du Thược nói ra.

- Vâng, sư phụ.

Lục Du Thược gật đầu đáp.

- Ân, xem mặt mũi Phong Hành, chém một cánh tay là được rồi.

Hư Thiên Thánh cô nói xong, lập tức híp mắt lại, nói:

- Hải Nhược, Kim Thiên, Thanh Viêm, ba người các người còn không ra đây, chẳng lẽ muốn ta xuống mời các ngươi hay sao?

Chương 4547: Danh ngạch Hồng Hoang Điện

- Không dám, ta cũng không có lá gan đó.

- Đã lâu không gặp, Thánh cô còn rất tốt.

- Thánh cô nói giỡn, cho chúng ta lá gan cũng không dám.

Khi Hư Thiên Thánh cô vừa dứt lời, trong đám người dưới quảng trường có ba tiếng nói vang lên, thời điểm nói ra một chữ cuối cùng, ba đạo thân ảnh cũng bay lên không trung.

Ba người này chính là lão thái thái, đại hán trung niên có hình xăm, còn có lão giả khí khái hào hùng.

Ba người này bay vʊ"t từ trên xuống, nói với Hư Thiên Thánh cô, ánh mắt vui vẻ còn mang theo xấu hổ.

- Thật mạnh!

Ba người này xuất hiện, ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, khí tức của ba người này không dưới Phong Hành Thiên Chủ, hiện tại trong đám cường giả ở quảng trường, sợ rằng cũng chỉ có khí tức ba người này là mạnh nhất.

- Ba gia hỏa này chính là thế giới Băng Tuyết Hải Nhược Hồng Tôn, thế giới Thần Hổ Kim Thiên Hổ Tổ, thế giới Xích Thiên Thanh Viêm Hồng Tôn, là ba gia hỏa số một số hai trong thế giới đó, cũng là những tồn tại cổ lão trong thiên địa, là những người cùng thế hệ với Đại sư tỷ Hư Thiên Thánh cô và ta.

Phong Hành Thiên Chủ truyền âm, trong lúc Lục Lâm Thiên dò xét ba người này, hắn cũng giải thích với Lục Lâm Thiên.

Khi truyền âm, ánh mắt Phong Hành Thiên Chủ cũng nhìn về phía Hải Nhược Hồng Tôn, Kim Thiên Hổ Tổ, Thanh Viêm Hồng Tôn ba người, ánh mắt nhìn ba người cũng sinh ra hào quang màu trắng.

- Thế giới Băng Tuyết, thế giới Thần Hổ, thế giới Xích Thiên.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, hắn không xa lạ gì với ba thế giới này, ba thế giới này có bài danh cực cao trong Thương Khung Minh, trong Thương Khung chiến trường có Hổ Hoàng và Diễm Hân hai người, bọn họ phân biệt là người của thế giới Thần Hổ và thế giới Xích Thiên.

- Ba gia hỏa này xem náo nhiệt tới nghiện rồi.

Hư Thiên Thánh cô nhìn Hải Nhược Hồng Tôn, Kim Thiên Hổ Tổ, Thanh Viêm Hồng Tôn ba người, đôi mắt sáng ngời, nói nhỏ:

- Ba gia hỏa các ngươi muốn làm khó dễ Cửu sư đệ của ta?

- Đương nhiên không phải, chúng ta chỉ tới gặp lão gia hỏa Phong Hành mà thôi.

- Đúng vậy, chúng ta đều tới gặp lão gia hỏa Phong Hành này thôi, thuận tiện chúc mừng thế giới Thượng Thanh lấy thành tích cao.

- Chúng ta nào dám khó xử Lục chưởng môn ah, không dám.

Khi Hư Thiên Thánh cô dứt lời, Hải Nhược Hồng Tôn, Kim Thiên Hổ Tổ, Thanh Viêm Hồng Tôn ba người lập tức bỏ chạy tới bên cạnh Phong Hành Thiên Chủ, sắc mặt vô cùng vui vẻ, cũng cũng không có ai dám trêu chọc Hư Thiên Thánh cô.

- Vô sỉ.

Nhìn qua Hải Nhược Hồng Tôn, Kim Thiên Hổ Tổ, Thanh Viêm Hồng Tôn ba người, Phong Hành Thiên Chủ không nhịn được phun ra hai chữ vô sỉ.

Nhưng mà Hải Nhược Hồng Tôn, Kim Thiên Hổ Tổ, Thanh Viêm Hồng Tôn ba người lại đi về phía Phong Hành Thiên Chủ, sắc mặt vui vẻ.

- Như thế là tốt nhất.

Hư Thiên Thánh cô lườm Hải Nhược Hồng Tôn ba người, lập tức nhìn qua Lục Lâm Thiên Lục Lâm Thiên gật gật đầu, nói:

- Cửu sư đệ, những người này chèn ép thế giới Thượng Thanh, có lẽ ta suy đoán nguyên nhân đại khái, có quyết định gì phải báo lại, nhìn mà xử lý, ta không muốn có kẻ làm càn như hôm nay.

Từ khi Hư Thiên Thánh cô dứt lời, đám người đứng ngoài xem chấn động, có Hư Thiên Thánh cô ở còn dám thế nào chứ.

Lục Lâm Thiên gật đầu với Hư Thiên Thánh cô, Đại sư tỷ thật không tầm thường, rất nhiều cường giả ở đây phải thành thành thật thật, áo bào xanh phất phơ, vượt qua không gian, sau đó nhìn qua nhiều cường giả, ánh mắt mỉm cười, nói:

- Chư vị, lúc này người thế giới Thượng Thanh cần làm chuyện gì, tin tưởng mọi người lòng dạ biết rõ, ta cũng không quanh co, thế giới Thượng Thanh lấy được năm Hồng Hoang Điện, có bốn trăm chín mươi lăm danh ngạch, các đại thế giới trong Thương Khung Minh được phân một danh ngạch, không biết chư vị định như thế nào?

- Tốt, như thế là quá tốt.

- Đa tạ Lục chưởng môn.

...

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, người đứng ngoài xem vô cùng ngạc nhiên, mà những người đứng ngoài xem hoàn toàn yên tĩnh, dường như mọi người nghĩ tới chuyện gì đó, ánh mắt biến hóa và nghi hoặc.

Phong Hành Thiên Chủ, Hải Nhược Hồng Tôn, Nhược Vân cung chủ, Phong Khô trưởng lão lúc này cũng nghi hoặc.

- Lục chưởng môn, tổng cộng mới bốn trăm chín mươi lăm danh ngạch Hồng Hoang Điện, nhưng mà trong Thương Khung Minh có hơn một ngàn đại thế giới, mỗi một đại thế giới đều có một người, dường như không đủ phân phối nha.

Rốt cục, trong đám người có đại hán trung niên nói với Lục Lâm Thiên.

- Biết rõ tổng cộng mới bốn trăm chín mươi lăm danh ngạch Hồng Hoang Điện, Thương Khung Minh có hơn một ngàn đại thế giới, mỗi một đại thế giới có một danh ngạch cũng không đủ phân phối, các ngươi còn muốn nhiều người tiến vào, đây là trêu chọc ta sao, vẫn cảm thấy ta trẻ tuổi dễ khi dễ?

Khi đại hán trung niên vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên mỉm cười nhưng trở mặt là trở mặt, lập tức sắc mặt âm trầm, ánh mắt nhìn thẳng vào đám cường giả, nói:

- Bằng không như vậy, tất cả đại thế giới các ngươi chém giết một phen, không chết không ngớt, cuối cùng còn lại bốn trăm chín mươi lăm người, bốn trăm chín mươi năm danh ngạch này ta không cần, toàn bộ tặng cho các ngươi, thế nào?

Tiếng nói lạnh lùng vang lên trong hư không, lời nói vang vọng vào tai mỗi người, người trên quảng trường nghe xong biến sắc, không ít người mặt mũi âm trầm, có xanh mặt đỏ mặt nhưng không thể phản bác.

- Gia hỏa miệng lưỡi sắc bén, thực lực biến thái, nói chuyện làm sao tầm thường được.

Hải Nhược Hồng Tôn, Kim Thiên Hổ Tổ, Thanh Viêm Hồng Tôn âm thầm nhìn nhau, ánh mắt rung động.

- Như thế nào, không có người nào nói sao, bốn trăm chín mươi lăm danh ngạch Hồng Hoang Điện toàn bộ cho các ngươi, các ngươi thấy thế nào?

Lúc này tràng diện yên tĩnh, Lục Lâm Thiên lạnh lùng nhìn qua chung quanh, nói:

- Nếu không có ai nói chuyện, ta nói thêm vài câu, các người ở đây, nếu lúc này các ngươi cầm danh ngạch Hồng Hoang Điện, các ngươi sẽ giao cho đại thế giới sao, cảm giác mình cầm danh ngạch Hồng Hoang Điện giao ra cho người khác sao, ta muốn xem ai đại công vô tư như thế?

Nghe lời này, rất nhiều người xấu hổ.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, nói:

- Xem bộ dáng là không có người đứng ra, cũng không muốn giao danh ngạch Hồng Hoang Điện của mình cho người khác, ta đây tân tân khổ khổ chiếm danh ngạch Hồng Hoang Điện, tại sao phải đưa cho các ngươi?

Vừa dứt lời, đám người đứng ngoài xấu hổ, tăng thêm Hư Thiên Thánh cô ở đây chấn nhiếp, lúc này không có kẻ nào đứng ra.

Mọi người ở đây đều rõ ràng, cho dù Lục Lâm Thiên không lấy một danh ngạch Hồng Hoang Điện ra, bọn họ hôm nay cũng không làm được gì, cho dù là hôm nay không có Hư Thiên Thánh cô ở đây, bọn họ còn có thể làm gì Lục Lâm Thiên hay sao, Lục Lâm Thiên khống chế Hồng Hoang Điện, trừ hắn, không người nào có thể mở Hồng Hoang Điện, đến lúc đó chọc giận Lục Lâm Thiên, ai cũng không vào Hồng Hoang Điện được.

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên nhếch miệng, lời lẽ hòa hoãn lại, tiếp tục nói:

- Tất cả mọi người nghe kỹ, danh ngạch Hồng Hoang Điện ta không phân ra, nhưng mà đối mặt Thiên La minh, cần các đại thế giới Thương Khung Minh đồng tâm ra sức, lúc này Thương Khung Minh có thể chiếm được bảy Hồng Hoang Điện, cũng là các thế hệ Thương Khung Minh ủng hộ.

Chương 4548: Cái gì gọi là Thánh Hồng 1

Khi Lục Lâm Thiên nói lời mang tính chuyển cơ, rất nhiều người thất vọng đã có hy vọng, từng ánh mắt nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên.

- Lúc này danh ngạch Hồng Hoang Điện đều thuộc thế giới Thượng Thanh, nhưng mà cũng không phải ta nói tính toán, ta chỉ có thể ra sức một ít danh ngạch mà thôi.

Lục Lâm Thiên thấy thần sắc mọi người biến hóa, nói:

- Lúc này trong Thương Khung chiến trường, đồng lứa trong Thương Khung Minh tranh đoạt Hồng Hoang Điện, bốn đại thế giới đoạt được Hồng Hoang Lệnh, trong danh ngạch Hồng Hoang Điện sẽ có một người tiến vào Hồng Hoang Điện. Tu vị đạt tới nhị nguyên Hóa Hồng, mỗi người cầm được hai danh ngạch vào Hồng Hoang Điện, nhưng mà một đại thế giới chỉ hạn định hai nhị nguyên Hóa Hồng mà thôi.

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, không ít người trong quảng trường hưng phấn.

Hải Nhược Hồng Tôn, Kim Thiên Hổ Tổ, Thanh Viêm Hồng Tôn đều vui mừng, Lúc Thì Úc, Kim Hổ, Diễm Hân ba người đều có tu vị nhị nguyên Hóa Hồng, lúc này cầm được hai danh ngạch quay về xem như không tệ, không có đi uổng công.

Mọi người hưng phấn, cũng có người buồn, những đại thế giới không có hậu bối đạt tới nhị nguyên Hóa Hồng, cũng chỉ tự nhận không may, tất cả dựa theo thực lực mà bài trừ, những người khác không thể nói gì, chỉ có thể tự trách hậu nhân thế giới mình bất tranh khí.

Lục Lâm Thiên lại nói tiếp:

- Mặt khác, chư vị đi tới thế giới Thượng Thanh một chuyến cũng không dễ dàng, bởi vậy ta quyết định, xuất ra ba mươi ba danh ngạch Hồng Hoang Điện ra đấu giá, không nắm chắc, không biết trước giá, nhưng danh ngạch người trả cao sẽ được, lát nữa sẽ cử hành đấu giá bên ngoài thành Phong gia, các vị có hứng thú cứ tham gia, ta cũng chỉ có thể làm như vậy mà thôi, các vị thấy thế nào?

- Đa tạ Lục chưởng môn.

- Như thế rất tốt, đa tạ Lục Lâm Thiên rộng lượng.

- Lục chưởng môn, đấu giá hội khi nào bắt đầu, có cho ký sổ không?

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, trong đám người náo nhiệt, vừa mới thất vọng cùng tuyệt vọng lại thấy hy vọng, một ở đâu còn dám có dị nghị, quả thực chính là kinh hỉ.

- Tiểu tử thật giảo hoạt, ba mươi ba danh ngạch Hồng Hoang Điện mang ra đấu giá, sợ rằng có không ít người phá sản.

Hải Nhược Hồng Tôn nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt cảm thán.

- Vậy ngươi có đi đấu giá hay không?

Kim Thiên Hổ Tổ hỏi Hải Nhược Hồng Tôn.

Hải Nhược Hồng Tôn nhìn qua Kim Thiên Hổ Tổ, ánh mắt híp lại, lập tức nói:

- Đương nhiên muốn đi, danh ngạch Hồng Hoang Điện không tầm thường đấy.

Thanh Viêm Hồng Tôn lúc này nhìn qua Phong Hành Thiên Chủ, sắc mặt vui vẻ, nói:

- Lần này ta đi ra cũng không mang cái gì, Phong Hành lão gia hỏa, cho ta mượn chút linh khí, đan dược gì đó chứ?

- Ngươi lão gia hỏa này còn muốn tay không bắt sói, tránh ra một bên.

Phong Hành Thiên Chủ nghe vậy, lập tức trừng mắt lừ Thanh Viêm Hồng Tôn.

Hai canh giờ sau, đại điện to lớn bên ngoài thành Phong gia biến thành phòng đấu giá, chủ trì đấu giá là Phong Khô trưởng lão của Phong gia, còn có Phi Linh Môn kim đường Lục Tiểu Bạch và Lưu Nhất Thủ, phòng đấu giá náo nhiệt hiếm thấy, vô cùng nóng bỏng. Cái giá tăng lên không phải người thường có thể thừa nhận, nghe cũng khiến máu huyết sôi trào.

Trong phòng đấu giá, Phong Hành Thiên Chủ sâu không lường được, ánh mắt nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, trong lúc mơ hồ có chút đau lòng, nói:

- Tiểu tử ngươi thật cam lòng, danh ngạch đưa ra ngoài cũng hơn trăm, đây chính là một tòa Hồng Hoang Điện đấy.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, nói:

- Ta tính toán qua, tăng thêm danh ngạch ta đưa ra ngoài, tổng cộng chỉ hơn nửa Hồng Hoang Điện một chút, không tặng danh ngạch ra ngoài, sợ rằng đám người kia khó mà trở về, mà đưa danh ngạch ra, đấu giá cũng chiếm được không ít lợi nhuận, cho nên cũng không thiệt thòi nhiều lắm.

Phong Hành Thiên Chủ nghe vậy, trợn mắt nhìn Lục Lâm Thiên, nói nhỏ:

- Nhưng mà ngươi không cần ra tay hào phóng như thế, toàn bộ lấy ra đấu giá là được rồi.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, nhìn âm thanh đấu giá náo nhiệt, nhìn Phong Hành Thiên Chủ cười nói:

- Toàn bộ lấy ra đấu giá, hiệu quả không có tốt như hiện tại, vật hiếm mới quý, số lượng càng ít, hiệu quả càng tốt, mới làm người ta tranh mua.

Phong Hành Thiên Chủ nghe Lục Lâm Thiên nói thế, cũng không nói gì, ánh mắt âm thầm đánh giá, nói với Lục Lâm Thiên:

- Phòng đấu giá bên ngoài đoạt được...

- Phân chia năm năm, Phong gia được năm thành, Phi Linh Môn năm thành.

Phong Hành Thiên Chủ chưa dứt lời, Lục Lâm Thiên trực tiếp cắt lời Phong Hành Thiên Chủ, nói:

- Mặt khác, hiện tại thế giới Thượng Thanh có năm tòa Hồng Hoang Điện, thế giới Thượng Thanh có một trăm năm mươi danh ngạch.

- Năm thành, vậy cũng đủ, nhưng mà một trăm năm mươi danh ngạch hơi ít.

Phong Hành Thiên Chủ mặt già cười không hảo ý với Lục Lâm Thiên, nói:

- Đấu giá hội đoạt được dễ nói, nhưng mà Phi Linh Môn ngươi không cần nhiều danh ngạch như thế, ta thấy...

- Phi Linh Môn cũng không phải ta nói tính toán, huống chi Lục gia ta có không ít già trẻ, còn có các thế lực trong thế giới Thái Hoàng, thế giới Minh Quang, thế giới Vô Tư, thế giới Thị Hoang, đều có không ít liên quan với Lục gia, còn có Tuyên Cổ Điện các thế lực nữa, nhưng mà chắc hẳn Phong Hành Thiên Chủ ngươi cũng rõ ràng, đầu năm nay, chủ nhà không có dư lương thực đâu.

Lục Lâm Thiên cắt lời Phong Hành Thiên Chủ lần nữa, vẻ mặt bất đắc dĩ ủy khuất nhìn qua Phong Hành Thiên Chủ.

- Cái này...

Ánh mắt Phong Hành Thiên Chủ đảo quanh, một trăm năm mươi danh ngạch cho thế giới Thượng Thanh, còn không cần thế giới Thượng Thanh lại phân danh ngạch ra ngoài, cũng không ít.

Nhìn thấy vẻ mặt bất đắc dĩ của Lục Lâm Thiên, Phong Hành

Thiên Chủ âm thầm đánh giá, lập tức bĩu môi, nói:

- Đừng giả đáng thương với ta, ta còn không biết tiểu tử ngươi sao, một trăm năm mươi danh ngạch thì một trăm năm mươi danh ngạch, nhưng mà danh ngạch Hồng Hoang Điện số một, cần phải phân một ít cho thế giới Thượng Thanh mới tốt.

- Hai mươi danh ngạch Hồng Hoang Điện số một, không có nhiều, một nhà già trẻ của ta cũng không ít.

Lục Lâm Thiên duỗi hai ngón tay với Phong Hành Thiên Chủ, hắn cũng chỉ có thể phân ra hai mươi danh ngạch Hồng Hoang Điện số một. Hai mươi danh ngạch, Lục Lâm Thiên tính toán cho Phong Du Du, Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, Băng Nhu, Hỏa Vũ, Hoàng Dật vào trong.

Danh ngạch Hồng Hoang Điện số một với Lục Lâm Thiên mà nói cực kỳ khan hiếm, Lục gia, đại ca Dương Quá, còn có sư phụ, nghĩa phụ cộng lại không ít người, những người này phải tiến vào Hồng Hoang Điện số một. Chỉ tiếc tiểu Long khống chế một Hồng Hoang Điện, cũng không cách nào tiến vào Hồng Hoang Điện số một, còn cần nhờ hắn mở Hồng Hoang Điện của mình. Nhưng mà trong hoàng tộc bốn đại thần thú luôn có thể phân ra một ít danh ngạch.

- Hai mươi, không có vấn đề, hai mươi.

Phong Hành Thiên Chủ hiện tại rất sảng khoái gật đầu, sợ rằng cũng biết Lục gia và Phi Linh Môn có nhiều người thiên phú bất phàm, những này Lục Lâm Thiên cũng phải an bài bọn họ đi vào Hồng Hoang Điện số một.

Có thể tranh thủ hai mươi danh ngạch cho thế giới Thượng Thanh ở Hồng Hoang Điện số một, Phong Hành Thiên Chủ đã rất hài lòng.

Chương 4549: Cái gì gọi là Thánh Hồng 2

- Chuyện còn lại giao cho Phong Hành Thiên Chủ, tiểu tử ngươi nên đi gặp Đại sư tỷ, cần phải đi trước mới tốt.

Lục Lâm Thiên nói với Phong Hành Thiên Chủ.

- Đi thôi, bên này giao cho ta là được rồi, tin tưởng những người khác hiện tại cũng không dám nói thêm cái gì.

Phong Hành Thiên Chủ gật đầu với Lục Lâm Thiên, có Hư Thiên Thánh cô ở đây, tăng thêm Lục Lâm Thiên lúc này an bài đã không có nhiễu loạn xuất hiện.

Lục Lâm Thiên âm thầm dò xét tràng diện đấu giá, âm thầm lặng lẻ rời đi.

- Không nghĩ tới tiểu nha đầu kia đã đạt tới Thánh Hồng Cảnh, quả nhiên không phải người bình thường.

Giữa không trung, cây đao màu vàng lại nói với Lục Lâm Thiên.

- Đao thúc, Thánh Hồng Cảnh là cấp độ thế nào?

Lục Lâm Thiên lập tức hỏi cây đao màu vàng:

- Chẳng lẽ ngươi biết Đại sư tỷ của ta sao?

- Ta có biết Đại sư tỷ của ngươi, những chuyện này về sau sẽ nói cho ngươi biết, gần đây ta khôi phục không ít, bằng không đã quên đi.

Cây đao màu vàng nói trong đầu Lục Lâm Thiên:

- Về phần cấp độ Thánh Hồng, đây là tồn tại hiếm có trong thiên địa, có thể đạt tới cấp độ Thánh Hồng đều không phải kẻ tầm thường, có thể nói là tồn tại vượt qua Hóa Hồng Cảnh.

Lục Lâm Thiên nghe xong híp mắt lại, mọi người đều biết, Hóa Hồng Cảnh đã là tầng thứ tối cao của sinh linh trong ba ngàn đại thế giới, đại biểu cho những người thực lực mạnh nhất, mà vượt qua Hóa Hồng Cảnh, chỉ có Hư Vô Cảnh trong truyền thuyết.

Kinh ngạc một phen, tâm thần Lục Lâm Thiên lại hỏi cây đao màu vàng:

- Đao thúc, trên Hóa Hồng Cảnh không phải là Hư Vô Cảnh sao?

Cây đao màu vàng tức giận nói với Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử ngươi cho rằng dễ đột phá Hư Vô Cảnh như vậy sao, cấp độ Hư Vô Cảnh chỉ có những đại năng người mang hỗn độn bổn nguyên và tồn tại đặc thù khủng bố mới đạt tới, thường nhân muốn đặt chân Hư Vô Cảnh chỉ đếm được trên đầu ngón tay, cấp độ này người bình thường đừng nghĩ, căn bản không thể chạm tới.

- Hư Vô Cảnh!

Khi cây đao màu vàng dứt lời, Lục Lâm Thiên cũng âm thầm cảm thán, trong thiên địa có rất nhiều Hóa Hồng Cảnh, dưới tình huống bình thường đều là tồn tại sống bất tử, thời gian bất hủ, nhưng mà người có tu vị Hóa Hồng Cảnh mỗi ngày đều muốn đặt chân vào cấp độ Hư Vô Cảnh.

Chỉ tiếc Hư Vô Cảnh vẫn là ước mơ không thành của sinh linh, chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết, hàng tỉ vạn sinh linh, trừ những đại năng kia, những người khác căn bản không cách nào đạt tới cấp độ Hư Vô Cảnh vĩnh hằng bất diệt.

- Đao thúc, thế những người mang thế giới bổn nguyên đi đâu rồi, hiện tại có thể vẫn tồn tại, đồn đãi những người mang thế giới bổn nguyên đều tiến vào Hư Vô Cảnh, sau đó sẽ biến thành hư vô, tương dung với đại thế giới, từ đó về sau, thế giới hỗn độn chính là viễn cổ đại năng, viễn cổ đại năng chính là thế giới hỗn độn đúng không?

Cây đao màu vàng trầm mặc một hồi, sau đó nói với Lục Lâm Thiên:

- Những chuyện này hiện tại quá không rõ ràng, lúc trước phát sinh một ít chuyện, về phần sau này ta không nhớ, chờ ta nhớ sẽ nói với ngươi, hiện tại nên nói lại Thánh Hồng Cảnh. Thánh Hồng Cảnh chính là cảnh giới kỳ diệu nằm giữa cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong và Hư Vô Cảnh, loại cảnh giới này không phải ai cũng chạm tới, cũng không phải ai cũng có thể đạt tới.

Hơi dừng lại, cây đao màu vàng tiếp tục nói:

- Nhưng mà Thánh Hồng Cảnh tuy không bằng Hư Vô Cảnh, nhưng Đại viên mãn đỉnh phong lại không bằng, là tồn tại vượt qua Đại viên mãn, có lẽ đã chạm vào Hư Vô Cảnh.

- Thì ra Đại sư tỷ đã mạnh tới mức này rồi?

Lục Lâm Thiên nghe vậy cảm thấy nội tâm khìếp sợ, nói như thế trên đời đã không còn Hư Vô Cảnh, Đại sư tỷ hiện tại đã là tồn tại đỉnh phong trong ba ngàn thế giới. Khó trách tất cả cường giả của Thương Khung Minh đều kiêng kị Đại sư tỷ như thế, Thánh Hồng Cảnh, thật sự quá khủng bố.

- Đã nhiều năm như vậy, lúc trước nha đầu kia đã là Thánh Hồng Cảnh. Nhưng muốn đột phá tới Hư Vô Cảnh, xông qua cánh cửa Hư Vô Cảnh lại không được. Tuy Thánh Hồng Cảnh cũng khó có người đặt chân tới, nhưng mà sợ rằng Thánh Hồng Cảnh cũng không chỉ có nha đầu này, không biết hiện tại có bao nhiêu Thánh Hồng Cảnh.

Cây đao màu vàng lần nữa nói nhỏ.

- Thánh Hồng Cảnh, Thiên La minh cũng có a.

Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ, Đao thúc nói đúng, tuy Thánh Hồng Cảnh cực khó đạt tới, cũng không phải người bình thường có thể chạm đến, nhưng trong thiên địa này có lẽ cũng không chỉ có mình Đại đặt chân Thánh Hồng.

Lục Lâm Thiên đoán chừng, nếu Thiên La minh không có, sợ là những năm gần đây Thương Khung Minh đã bị Thiên La minh áp chế, nghĩ vậy, Lục Lâm Thiên cũng ngưng trọng vài phần.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên trở lại đình viện trong thiên giới mật địa.

Trở lại trong đình viện, Lục Lâm Thiên tìm được Âm Minh Dạ Xoa, Diệp Mỹ, Diệp Phi sau đó phân phó vài chuyện, sau đó lại tìm kiếm Lục Kinh Vân, Lục Xảo, Lục Doanh, Lục Âm bàn giao vài câu, lúc này mới trực tiếp đi tới chỗ Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long.

Lục Lâm Thiên bàn giao với Lục Kinh Vân, Lục Doanh, Lục Âm xong, cũng bảo Lục Kinh Vân và Lục Doanh đi thông tri cho sư môn của mình, lúc này danh ngạch tiến vào Hồng Hoang Điện do Lục gia phân biệt đưa tặng sư môn của bọn họ, do Lục Kinh Vân, Lục Doanh, Lục Âm đi nói.

Đưa tặng những danh ngạch này, Lục Lâm Thiên cũng biết thời điểm này Lục Doanh, Lục Xảo, Lục Âm vô cùng vui vẻ. Tuy ngoài miệng không nói gì, nhưng mà Lục Lâm Thiên biết rõ, những năm qua đám người Lục Doanh được sư môn chiếu cố có thừa, Lục gia cũng cần có minh hữu ở bên ngoài.

Mà Thiên Nữ Cung, Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc, thế giới Minh Quang các thế lực này là lựa chọn tốt nhất, cũng cực kỳ tin cậy, cho nên danh ngạch Hồng Hoang Điện cũng không sợ uổng phí.

Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long đang ở trong đình viện, Lục Lâm Thiên đáp xuống ngoài đình viện, nhìn đình viện phong cách cổ xưa, lúc này đi vào trong nội đường.

Trong nội đường, Hư Thiên Thánh cô ngồi ngay ngắn ở đó, dường như biết Lục Lâm Thiên sẽ đến đây, váy dài không che dấu nổi quý khí của nàng, trong lúc mơ hồ còn sinh ra lệ khí, nó tương dung với không gian, thân ảnh của nàng trở nên mờ ảo phiêu dật.

- Bái kiến Đại sư tỷ.

Lục Lâm Thiên đi vào, lập tức hành lễ.

Hư Thiên Thánh cô nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Nhanh ngồi đi, về sau không cần hành lễ làm gì, những người kia không làm khó dễ ngươi chứ?

- Có Đại sư tỷ ở đây, đương nhiên bọn họ không dám làm khó dễ ta.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, ngồi trước mặt Hư Thiên Thánh cô.

- Cho dù ta không đến, Phong Hành cũng ra tay, lại nói ngươi khống chế Hồng Hoang Điện trong tay, bọn họ cũng không dám làm gì, chả nhẽ lại dám ép ngươi thế nào.

Hư Thiên Thánh cô nhìn qua Lục Lâm Thiên, sau đó mỉm cười nói:

- Ta đã sớm nghe qua ngươi, cũng sớm biết ngươi, thậm chí chuyện của ngươi ta cũng biết đại khái, nhưng bởi vì các loại nguyên nhân, hôm nay chúng ta mới gặp mặt, không hổ là người được sư phụ chọn lựa, không có làm mất mặt sư phụ, cũng làm sư huynh sư tỷ tăng thể diện.

Chương 4550: Lai lịch Thiên Trụ Giới

- Thực lực của ta cách xa sư huynh sư tỷ, Đại sư tỷ đang đùa cợt ta rồi.

Lục Lâm Thiên cười khổ, so sánh với cấp độ của Đại sư tỷ thì hắn còn kém xa, bản thân mình tu luyện còn ít, về sau còn có thể tiến bộ, Lục Lâm Thiên tiếp tục hỏi Hư Thiên Thánh cô:

- Đại sư tỷ, tám vị sư huynh và sư tỷ, ta tổng cộng chỉ biết Đại sư tỷ cùng Lục sư huynh, những người khác không biết, không biết sáu sư huynh sư tỷ đang ở nơi nào.

- Ngươi nóng vội rồi, tám người chúng ta sẽ gặp thôi, việc này còn sớm, trước mắt đối với ngươi chính là tiến vào trong Hồng Hoang Điện mới là trọng yếu nhất, một ngàn năm trăm năm sau, ngươi đi ra khỏi Hồng Hoang Điện, bọn họ sẽ tới tìm ngươi, đến lúc đó ngươi sẽ gặp được.

Hư Thiên Thánh cô nói với Lục Lâm Thiên.

- Ngược lại là ta nóng vội, nhưng ta thật hiếu kỳ về sư huynh sư tỷ.

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Kỳ thật bọn họ cũng muốn gặp ngươi.

Hư Thiên Thánh cô nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói nhỏ:

- Nhưng mà tình huống bây giờ đặc thù, kể cả Lục sư huynh của ngươi, trong các sư huynh sư tỷ của ngươi đều đang bế quan, thời gian đã không nhiều lắm, trận chiến rung chuyển thiên địa sắp hàng lâm, chúng ta nên chuẩn bị tốt nhất.

Hư Thiên Thánh cô nhìn qua Lục Lâm Thiên, lại nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta biết rõ ngươi có rất nhiều nghi vấn, nhưng hiện tại còn không phải lúc nói cho ngươi biết. một ngàn năm trăm năm sau, chờ ngươi ra khỏi Hồng Hoang Điện sẽ biết toàn bộ. Hiện tại đối với ngươi mà nói, trọng yếu nhất là tăng tu vị lên, thiên phú và nghị lực của ngươi không thành vấn đề, còn có Hỗn Độn Âm Dương Quyết của sư phụ, càng như hổ thêm cánh. Nhưng mà ngươi dù sao tu luyện còn ít, trong thiên địa có chút lão quái tu luyện mấy ngàn vạn năm, thậm chí lâu hơn, là tồn tại vĩnh hằng bất hủ, thực lực của ngươi bây giờ không đủ nhìn, một ngàn năm trăm năm sau, ngươi phải cố gắng đột phá trong Hồng Hoang Điện, đến lúc đó mới có thể cùng chúng ta ứng phó đại sự thiên địa rung chuyển này.

- Đại sư tỷ, ta hiểu.

Lục Lâm Thiên gật đầu nói, từ sắc mặt ngưng trọng của Đại sư tỷ, Lục Lâm Thiên không khó biết được, một ngàn năm sau thiên địa rung chuyển không tầm thường.

- Đến lúc đó an tâm chuẩn bị đi vào Hồng Hoang Điện, chuyện còn lại đến lúc đó ta và các sư huynh sư tỷ của ngươi bàn bạc lại.

Hư Thiên Thánh cô nói.

Đại sư tỷ Hư Thiên Thánh cô nói một hồi, hắn từ trong lời Đại sư tỷ, Lục Lâm Thiên biết được tám sư huynh sư tỷ đều có liên hệ bí mật không ai biết.

Tám vị sư huynh sư tỷ đều là tồn tại đỉnh phong trong thiên địa, đều có thanh danh hiển hách, nhưng không ai biết rõ quan hệ trong đó, lúc này người ta chỉ biết Đại sư tỷ Hư Thiên Thánh cô và minh chủ Chiến Thiên liên minh Hoàng Phủ Minh Long là sư tỷ đệ.

Tin tức về sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên lão nhân gia và các sư huynh sư tỷ khác, Lục Lâm Thiên lại không thể từ lời Đại sư tỷ biết được, Đại sư tỷ Hư Thiên Thánh cô chỉ nói với Lục Lâm Thiên, một ngàn năm trăm năm sau sẽ biết rõ, hắn phải có thực lực cực mạnh mới được.

Sau khi trò chuyện, Lục Lâm Thiên cũng không có rời đi, mà là chủ động hỏi thăm Đại sư tỷ Hư Thiên Thánh cô những vấn đề tu luyện, Lục Lâm Thiên cũng thừa cơ mời Đại sư tỷ tiến vào đến Thiên Trụ giới tầng thứ tám.

Hắn cũng đạt được không ít kiến giải về tu luyện, lúc này gặp đại sư tỷ là sư thừa nhất mạch, Lục Lâm Thiên càng dễ hỏi hơn.

Đặt chân vào trong Thiên Trụ giới, Hư Thiên Thánh cô nhìn qua thời không tɧác ɭoạи, cười nhạt nói với Lục Lâm Thiên:

- Không nghĩ tới Thiên Trụ giới của tên kia nằm trong tay ngươi, ngược lại cũng không tệ, có Thiên Trụ giới ở đây, cũng có thể giải đáp không ít vấn đề tu luyện cho ngươi, đối với những lão quái vật sống lâu, đã hoàn toàn quên khái niệm thời gian, cũng không thiếu hụt thời gian, thường thích lãng phí thời giờ làm gì.

- Đại sư tỷ biết lai lịch Thiên trụ giới?

Lục Lâm Thiên hỏi Hư Thiên Thánh cô, dường như lão Ảnh cũng biết lai lịch của Đạo Thiên trụ giới.

- Đương nhiên biết rõ.

Hư Thiên Thánh cô mỉm cười, nói:

- Thiên Trụ giới là một lão hữu chuyện chế, trên đời này có thể mang linh khí thời gian luyện chế ra thời gian đối lập chín mươi lần thì chỉ có một người, và người này tên là Thiên Thời Hồng Tôn ’, không phải một trong chín sư tỷ huynh đệ của ngươi, nhưng mà tính toán ra cũng là người trong sư môn, chính là người bên cạnh sư phụ lão nhân gia.

- Ta cũng nên gọi ngươi một tiếng sư huynh

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, có thể luyện chế ra Thiên Trụ giới là linh khí thời gian cỡ nào, cũng tuyệt đối không phải người bình thường có thể làm được.

- Hiện tại Thiên Trụ giới rơi vào trong tay của ngươi, tin tưởng tên kia cũng sẽ vui mừng.

Hư Thiên Thánh cô nhìn bốn phía, dường như đang cảm thán, nói với Lục Lâm Thiên:

- Ngươi muốn đi vào Hồng Hoang Điện, thời gian không nhiều lắm, có vấn đề gì trên tu luyện cứ nói đi, hy vọng có thể giúp ngươi tiến vào Hồng Hoang Điện sinh ra tác dụng gì đó.

- Vậy phiền toái sư tỷ.

Lục Lâm Thiên gật đầu, lúc này khoanh chân ngồi xuống, sắp tiến vào Hồng Hoang Điện, thời gian không nhiều lắm, cũng may trong Thiên Trụ giới, ngược lại có thể tranh thủ một ít thời gian.

....

Thời gian từ từ qua đi, khi Lục Lâm Thiên tiến vào Thiên Trụ giới, trong thế giới Thượng Thanh, bên ngoài thành Phong gia, đấu giá hội cũng chấm dứt.

Nghe nói trong lần đấu giá này, ba mươi ba danh ngạch Hồng Hoang Điện đều đấu giá với cái giá trên trời, đặc biệt là ba danh ngạch tiến vào Hồng Hoang Điện số một, cái giá làm cho cường giả đỉnh cấp cũng phải hãi hùng khïếp vía.

Mà ba mươi ba danh ngạch làm người ta chạy theo như vịt, cung không đủ cầu, giá cả lại cao, cũng làm tất cả cường giả tranh mua, trừ phi là giá cả cao đến mức không cách nào thừa nhận, bằng không sẽ không ai buông tay.

Mà loại kết quả này, tự nhiên làm cho Lục Tiểu Bạch, Lưu Nhất Thủ, Phong Khô trưởng lão tươi cười, nét mặt rất tươi sáng.

Đấu giá với giá trên trời, cho dù với ánh mắt và tâm tình của Phong Khô trưởng lão cũng phải rung động và mừng như điên.

Thời gian từ từ trôi qua, vào đêm, sắc trời vào đêm có trắng sáng trên cao, ngôi sao đầy trời, trong sơn mạch thỉnh thoảng có ngân quang lóe sáng.

Trong thế giới Thượng Thanh, trong Linh Minh Trung Thiên Thế Giới, trong cung điện phập phồng vô tận, một thân ảnh áo đen xuyên qua không gian, nhanh chóng tiến vào tòa cung điện hùng vĩ nhất, đó là một lão giả lục tuần, ánh mắt của hắn khẩn trương, tới bên ngoài cung điện, hắn bước vào trong và nói:

- Gia chủ, có tin tức trọng yếu, là tin tức trọng yếu.

Thời điểm lão giả nói xong, hắn đã tiến vào trong đại điện, lúc này trong đại điện có không ít lão giả và đại hán trung niên cùng phu nhân đang ngồi, tuổi chừng bốn năm mươi, người ngồi ở chủ vị có thân thể khôi ngô, là một đại hán có khí phách rất mạnh.

Nhìn bộ dáng lão giả áo đen này, đại hán trung niên nói:

- Tam trưởng lão, chuyện gì mà ngươi khïếp sợ thế?

Chương 4551: Không gian thương khung hồng hoang

Trong khi ở trong nơi này còn có một thanh niên, người này mặc áo giáp trắng, hai mắt như sao, khí chất cũng cực kỳ bất phàm, hai người này không phải ai khác, chính là phụ tử tháp chủ Linh Thứu Tháp Ôn Thiên Cương và Ôn Tuấn Hùng trong thế giới Thị Hoang.

Từ sau sự kiện thế giới Thị Hoang, Linh Thứu Tháp tính ra sai lầm, Ôn Thiên Cương mang theo người Linh Thứu Tháp trở lại thế giới Linh Minh, Ôn Tuấn Hùng có phần xấu hổ với Phi Linh Môn, cũng không mặt mũi nào đối mặt Lục Lâm Thiên, đi mà không từ giã, cũng theo Linh Thứu Tháp quay về thế giới Linh Minh.

Ôn Tuấn Hùng ở trong Ôn gia tại thế giới Linh Minh cũng không được Ôn gia coi trọng, bằng không cũng không bị phân đến thế giới Thị Hoang.

Nhưng sau khi trở về, dựa vào thiên phú của Ôn Tuấn Hùng và tôi luyện trong thế giới Thị Hoang nhiều năm, còn có thành viên tổ chức Linh Thứu Tháp, rốt cuộc Ôn Thiên Cương cũng từng bước quật khởi trong Ôn gia, cuối cùng lên được vị trí gia chủ.

Đương nhiên, ở trong đó công lao của Ôn Tuấn Hùng là không thể bỏ qua.

Mà khi Phi Linh Môn bị Diệt Linh Minh đả kích, Ôn Tuấn Hùng cũng thuyết phục phụ thân và Ôn gia tiến đến tương trợ Phi Linh Môn một tay.

Sau đó Ôn Tuấn Hùng tự cảm giác không có mặt mũi gặp Lục Lâm Thiên, hắn thừa dịp hỗn loạn mang người Ôn gia lặng lẽ quay về.

Trong đại điện, Ôn Thiên Cương gọi lão giả áo đen là tam trưởng lão, người này dường như đã di chuyển mất rất nhiều thời gian nên thở hồng hộc, sau khi nghe Ôn Thiên Cương hỏi thì nuốt nước bọt, sau đó kích động và kinh ngạc, trong tay cầm một tin tức ngọc giản ra, run rẩy nói:

- Gia chủ, có Phi Linh Môn từ thế giới Thượng Thanh thiên giới mật địa đưa tin tức ngọc giản tới, giao cho Ôn gia chúng ta.

- Cái gì, Phi Linh Môn, thế giới Thượng Thanh thiên giới mật địa!

Nghe vậy hơn mười người trong đại điện đứng lên, từng tia ánh mắt khẩn trương nhìn lão giả áo đen, Phi Linh Môn trong thế giới Thượng Thanh thiên giới mật địa, điều này đại biểu cái gì trong thế giới Thượng Thanh thì người nào cũng rõ.

Có thể nói, hiện tại thiên giới mật địa và Phi Linh Môn đều đại biểu tồn tại đỉnh phong trong thế giới Thượng Thanh.

Ôn Thiên Cương, Ôn Tuấn Hùng lúc này biến sắc, Ôn Thiên Cương hỏi lão giả áo đen:

- Tam trưởng lão, ngươi có thể xác định là Phi Linh Môn từ thế giới Thượng Thanh thiên giới mật địa truyền tin tức ngọc giản đến?

- Gia chủ, ta xác định qua, người đưa tới là người Phi Linh Môn, nói tin tức ngọc giản phải giao cho thiếu chủ mở ra.

Vừa dứt lời, lão giả áo đen giao ngọc giản cho Ôn Tuấn Hùng.

Ôn Tuấn Hùng sững sờ, sau đó tiếp nhận ngọc giản trong tay lão giả, hai mắt khép hờ, tâm thần quan sát, trên ngọc giản có hào quang lập lòe, trong đại điện có từng ánh mắt kích động nhìn qua, hào quang dần dần ảm đạm.

Khi ngọc giản ảm đạm, Ôn Tuấn Hùng nhìn theo, thân thể bắt đầu run run, ánh mắt kích rung động, trong mơ hồ có nước mắt chảy ra.

Ôn Thiên Cương thấy thế, hắn chờ mong hỏi Ôn Tuấn Hùng:

- Tuấn Hùng, Phi Linh Môn truyền tin tức gì?

Ôn Tuấn Hùng khôi phục tinh thần, nhìn Ôn Thiên Cương nói:

- Là Lâm Thiên huynh đệ truyền âm, Lâm Thiên huynh đệ không trách cứ ta, hắn bảo ta lập tức đi tới thế giới Thượng Thanh, chuẩn bị tiến vào Thương Khung chiến trường Hồng Hoang Điện tu luyện một ngàn năm trăm năm.

- Hồng Hoang Điện, là Hồng Hoang Điện ah!

- Hồng Hoang Điện, Ôn gia ta sắp quật khởi rồi!

...

Trong đại điện, nhiều người kích động, tiếng hô huyên náo không ngừng vang vọng bầu trời đêm.

Đêm, trong thế giới Thị Hoang, dãy núi xanh biếc, thiên địa linh khí nồng đậm, trong đại điện khổng lồ cao vυ"t trong mây, nhìn từ xa nó giống như quái vật khổng lồ.

Trong đại điện có một đại hán mập mạp mặc áo bào vàng đang ngồi, trên áo bào vàng của hắn thêu chín con rồng, đều tỏa ra kim quang rực rỡ, dường như rất sống động, khí tức bế nghễ thiên hạ, không gian tự uy bộc phát.

Trong tay đại hán cầm lấy một cái ngọc giản, ánh mắt hắn tỏa sáng nhìn người trong đại điện, sau khi hít sâu liền nói:

- Chưởng môn đã truyền tin tức, chọn người thiên phú đỉnh cấp trong môn phái, lập tức đưa tới thế giới Thượng Thanh, chuẩn bị tiến vào Hồng Hoang Điện bế quan tu luyện.

...

Trong thời gian hai ngày, Lục Lâm Thiên đã ở trong Thiên Trụ giới nửa năm, được Đại sư tỷ Hư Thiên Thánh cô chỉ đạo xuống, hắn hiểu ra không ít nan đề trong tu luyện, tiến bộ không phải là nông cạn, lực lĩnh ngộ của hắn cũng làm Hư Thiên Thánh cô giật mình.

Rời khỏi Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên quay trở lại đình viện, buổi đấu giá nóng bỏng đã chấm dứt, tất cả cường giả đại thế giới trong Thương Khung Minh đều quay về, người đấu giá được danh ngạch Hồng Hoang Điện đều quay về an bài thỏa đáng.

Đối với kết quả và thu nhập khi đấu giá danh ngạch Hồng Hoang Điện, Lục Lâm Thiên không quá hứng thú.

Hiện tại với hắn hay là với Phi Linh Môn, bọn họ không thiếu tài nguyên, so sánh ra, hiện tại Lục Lâm Thiên quan tâm nhất chính là thực lực của mình, tăng cường thực lực mới là chuyện quan trọng nhất.

Trong đình viện, Lục Trung, Độc Cô Ngạo Nam, nhạc phụ Bắc Cung Kình Thương, Vân Tiếu Thiên... Những người của thế giới Linh Vũ sắp đi vào Hồng Hoang Điện đều chuẩn bị thật tốt.

Tất cả cường giả đỉnh phong và thế hệ trẻ thiên phú tuyệt đỉnh của bốn đại hoàng tộc như Hiên Viên Triệt, Thái Công Tĩnh Nhiễm và Lăng Thanh Tuyệt, Khuất Đao Tuyệt, Phi Ưng Lăng Phong, Bá Đao Long Tam, Dương Diệu, Cực Nhạc tam quỷ, Phi Thiên lão yêu, Viêm Quang lão đạo, tuyết Sư, Huyết Mị, Lục Tiểu Bạch, Độc Long, Bàn Vân, Bảo nhi, Bối nhi, Xích Viêm, Hàn Băng đại đế, Sát Phá Quân, Thiên Địa nhị lão đều có tên trong danh ngạch, về phần Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Độc Cô Cảnh Văn, Bắc Cung Vô Song tự nhiên cũng tiến vào trong Hồng Hoang Điện.

Tất cả đều chuẩn bị thỏa đáng, Lục Lâm Thiên cũng không cần quan tâm, chờ sáng sớm ngày mai thông qua thế giới trùng động đi tới Hồng Hoang Điện là tốt rồi.

Bốn đại thú hoàng tộc bên kia, Lục Lâm Thiên cũng không cần lo lắng, người bốn đại thú hoàng tộc đang ở trong thế giới Thần Thú, nhưng Lục Lâm Thiên và tiểu Long đã sớm có thương nghị, Nguyên Nhược Lan Thiên Địa Các có một nửa danh ngạch, trực tiếp giao cho Thú tộc, do tiểu Long an bài, Thú tộc bên kia cũng đã chuẩn bị xong cả rồi.

Sáng sớm hôm sau, trong thiên giới mật địa gió nổi mây phun, mấy trăm người đặt chân giữa không trung, khí tức chấn động mơ hồ bùng nổ rất mạnh

- Chư vị, lên đường đi...

Lục Lâm Thiên dẫn đầu mấy trăm cường giả, lập tức áo bào xanh phất phơ đi vào trong thế giới trùng động, lúc này trên không trung xuất hiện chấn động rất mạnh, từng thân ảnh tiến vào thế giới trùng động.

Xoẹt!

Thời điểm thân ảnh cuối cùng tiến vào thế giới trùng động, không gian trùng động khép lại sau đó biến mất giữa không trung.

Thời điểm mấy trăm cường giả thế giới Thượng Thanh khởi hành, trong thiên địa, không ít đại thế giới cũng có rất nhiều người tiến vào trong thế giới trùng động, nhao nhao bay về một nơi.

Sáng sớm, rất nhiều đại thế giới sôi trào, lúc này tiến vào Hồng Hoang Điện không giống bình thường, hiện tại sau khi đi vào Hồng Hoang Điện, một ngàn năm trăm năm sau, thiên địa rung chuyển sắp hàng lâm.

Chương 4552: Hồng Hoang Điện mở ra 1

Hồng Hoang Điện, đối với sinh linh ba ngàn đại thế giới mà nói, người biết sự tồn tại của nó đều là cường giả đỉnh cấp.

Tuyệt đại bộ phận người vẫn không biết, với người các đại thế lực không có tu vị cao, Hồng Hoang Điện là một danh từ lạ lẫm.

Nhưng người có thực lực cường hãn, đặc biệt là cổ tộc và thế lực lớn trong thế giới hỗn độn, danh tiếng của Hồng Hoang Điện vô cùng quen thuộc, cũng là nơi phân tranh.

Chín tòa Hồng Hoang Điện tọa lạc trong một phiến hư không sâu trong Thương Khung chiến trường, thiên địa đã sớm có đồn đãi, Thương Khung chiến trường có hai mật địa, quan hệ tới bí mật lớn nhất của thiên địa, mà Hồng Hoang Điện chính là một trong hai nơi đó.

Chín tòa Hồng Hoang Điện nằm trong hư không, cũng bị người ta gọi là không gian thương khung hồng hoang, vị trí của chín Hồng Hoang Điện nghe nói là tụ điểm linh khí của thiên địa, bên trong có hồng hoang chi khí làm tu luyện giả phải điên cuồng.

Hồng hoang chi khí trừ có tác dụng rất lớn ra, còn có thể miễn hồng kiếp, đây mới là nguyên nhân tất cả tu luyện giả điên cuồng như vậy.

Lúc tất cả tu luyện giả đặt chân vào Hóa Hồng Cảnh, đa số chỉ có thể đột phá tới Xúc Hồng Hóa Hồng, muốn tiếp tục đặt chân Siêu Phàm Hóa Hồng, vậy phải độ hồng kiếp, mà hồng kiếp một tầng khủng bố hơn một tầng, hung hiểm khủng bố, độ hồng kiếp thất bại là thân tử đạo tiêu.

Nhưng chỉ cần đi vào Hồng Hoang Điện tu luyện, bất kể là ai, cho dù là thất nguyên tiểu viên mãn cũng không cần độ hồng kiếp, điểm này ứng với linh vật trời sinh, vô thượng Niết Bàn, còn có thể tăng tốc tu luyện thật lớn, chỗ tốt của Hồng Hoang Điện không cần nói cũng biết, không có ai thờ ơ với nó.

Về phần Hồng Hoang Điện số một, càng tăng lên kinh khủng, có thể giúp người đạt tới bát nguyên tiểu viên mãn không cần độ hồng kiếp, hồng hoang chi khí cũng nồng nặc nhất, tiến vào trong đó tu luyện hiệu quả có thể nghĩ, có thể nói chỉ cần đi vào Hồng Hoang Điện số một tu luyện một ngàn năm trăm năm, người đi ra chắc chắn sẽ là cường giả đỉnh cấp trong thiên địa.

Trong hư không bao la, đột nhiên có chấn động xuất hiện, khí tức lạ lẫm sinh ra.

Bỗng nhiên trong hư không bao la này, đột nhiên nghe thấy tiếng xé gió, lập tức từng đạo hào quang bay tới, mấy lần lập loè đã xuất hiện trong phiến hư không này.

Hào quang thu liễm, mấy thân ảnh này chính là Lục Lâm Thiên, Độc Cô Ngạo Nam, Chí Thánh đại đế, Lục Kinh Vân, Phong Du Du, Bắc Cung Vô Song và mấy trăm người thế giới Thượng Thanh.

- Không gian thương khung hồng hoang chính là nơi đây sao?

Lục Lâm Thiên đạp hư không, ánh mắt nhìn qua không gian vô biên vô hạn, trong không gian này có khí tức rất kỳ lạ bao phủ, Lục Lâm Thiên cảm giác được mình dường như liên quan tới nơi đây.

Cảm giác quen thuộc này giống như Lục Lâm Thiên từng cảm giác được trên người Ma Hoằng.

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được là, nơi này dường như có phần tương tự thế giới hỗn độn trong mật địa Phong gia, giống như sâu trong Thương Khung chiến trường. Thiên Ma Tộc Ma Hoằng cũng có khí tức như vậy.

- Cái đó là...

Bỗng dưng ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào sâu trong hư không, trong hư không vô biên vô hạn, hắn nhìn thấy chín đại điện khổng lồ.

Mỗi một tòa đại điện đều vô cùng cổ xưa, trong lúc mơ hồ còn có khí tức năm tháng tràn ngập, khí tức cỡ này đứng từ xa quan sát đều cam thấy hô hấp cứng lại.

Tám đại điện khổng lồ, hắn nhìn qua đại điện lớn nhất, đó là nơi có khí tức cổ xưa nồng đậm nhất.

Nhìn chín tòa Hồng Hoang Điện, tuy cực kỳ xa xôi, giống như nằm ở tận cùng phiến hư không này, lúc mọi người nhìn thấy, Lục Lâm Thiên cũng có cảm giác quen thuộc, dường như nhìn thấy Hồng Hoang Điện ở nơi nào đó.

- Hồng hoang chi khí, trong không gian này có hồng hoang chi khí.

Đột nhiên có tiếng kinh hô vang lên, bọn họ hô hấp khí tức xa lạ, nguyên lực đang hưng phấn, đây chính là khí tức làm người ta chạy như vịt tới Hồng Hoang Điện.

- Đây là hồng hoang chi khí sao?

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, hắn hít vào trong người sau đó vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết thôn phệ, hồng hoang chi khí khổng lồ tiến vào cơ thể, tức chui vào trong người chúng lại hóa thành nguyên lực.

Một đám hồng hoang chi khí nho nhỏ, Lục Lâm Thiên thôn phệ vào trong người, bị Hỗn Độn Âm Dương Quyết luyện hóa làm toàn thân thoải mái, chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên biến hóa, không hổ là hồng hoang chi khí làm nhiều cường giả tranh đoạt.

- Hiện tại hàng tỉ sinh linh trong thiên địa căn bản không cách nào so sánh với các viễn cổ đại năng lúc trước, đồn đãi nguyên nhân lớn nhất chính là các viễn cổ đại năng và cường giả lúc trước, trên đời này có thiên địa linh khí nồng đậm nhất, chính là lúc thiên địa sơ khai hỗn độn chi khí còn lưu lại, cũng chính là hồng hoang chi khí, nhưng mà hồng hoang chi khí qua nhiều năm tháng bị viễn cổ đại năng và các cường giả cổ xưa hấp thu không còn.

Bên cạnh Lục Lâm Thiên không xa, ánh mắt Phong Du Du nhìn chìn tòa Hồng Hoang Điện, lại thấy Lục Lâm Thiên đang ngạc nhiên, nàng nói:

- Hồng hoang chi khí có thể rèn thể chất, không có hồng hoang chi khí, tu luyện giả muốn tiếp cận cường giả viễn cổ là không có khả năng. Không gian thương khung hồng hoang chính là điểm hồng hoang chi khí hội tụ, mà bây giờ hồng hoang chi khí cũng chỉ còn lại trong Hồng Hoang Điện bộ mà thôi.

- Thì ra hồng hoang chi khí chính là hỗn độn chi khí.

Lục Lâm Thiên thì thào, bỗng nhiên nhìn lên không trung, bên kia có khí tức quen thuộc truyền tới, nói:

- Thế giới Thần Thú và Thiên Địa Các, còn có Thiên Linh Cung và Phi Thiên Đại Đạo đến.

Nghe Lục Lâm Thiên nói thế, từng ánh mắt nhìn qua bên kia, giữa không trung có tiếng xé gió vang lên, từng đạo hào quang lướt tới, gần hai trăm đạo thân ảnh tỏa ra khí tức hung hãn lao tới.

Sưu sưu.

Sau mấy lần lập lòe, từng đạo hào quang đáp xuống trước mặt đám người Lục Lâm Thiên, hào quang thu liễm, từng thân ảnh cao ngất đứng giữa không trung, chính là tiểu Long, Chu Thần Hi, Tĩnh Thần công chúa, Chu Loan, Hổ Y là cường giả Thú tộc của thế giới Linh Vũ và người thế giới Thần Thú.

Mặt khác Thiên Địa Các có Dương Quá, Nguyên Nhược Lan, Tử Yên, Lam Thập Tam, còn có Thiên Linh Cung Mẫu Đơn, Đông Phương Tử Quỳ...

- Lão đại.

- Nhị đệ.

- Ca ca.

...

Tiểu Long, Dương Quá, Lục Tâm Đồng đều đáp xuống trước mặt Lục Lâm Thiên.

Từng đạo thân ảnh quen thuộc xuất hiện, làm cho Lục Lâm Thiên vui vẻ, mà tiểu Long, Dương Quá, Tử Yên, Mẫu Đơn đã tới, giữa không trung có không ít người xuất hiện..

Từng thân ảnh rải rác phía chân trời, có khí tức bất phàm tỏa ra, là những thanh niên nam nữ của các đại thế giới.

- Lục soái.

Từng đạo thân ảnh đáp xuống, cung kính đứng trước mặt Lục Lâm Thiên, nhưng nhìn thấy sau lưng Lục Lâm Thiên xuất hiện không ít trung niên hoặc ông lão tóc trắng xóa thì ánh mắt vô cùng nghi hoặc.

Lục Lâm Thiên gật đầu với mọi người, ánh mắt lại nhìn qua không trung, nói:

- Người Thiên La minh cũng đến, chuẩn bị tiến vào Hồng Hoang Điện thôi.

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, đám người đứng ngoài xem lập tức ngẩng đầu lên, nhưng cũng không có phát hiện dấu vết người Thiên La minh tới.

Chương 4553: Hồng Hoang Điện mở ra 2

Nhưng không có người hoài nghi Lục Lâm Thiên nói, bọn họ không cách nào nhìn ra, sợ rằng Lục Lâm Thiên đã sớm nhìn ra, thực lực của bọn họ không cách nào đánh đồng với nam tử áo xanh này.

Mọi người nhìn không trung, qua một lát trên không trung xuất hiện gợn sóng, sau đó có khí tức âm trầm sinh ra.

Khí tức chấn động cực kỳ cường hãn, trong nháy mắt khí tức âm hàn bao phủ hư không, khí tức âm hàn này làm lòng người run rẩy, đột nhiên ánh mắt co rúm lại.

Khí tức âm hàn này làm hư không co rút lại, khí tức âm hàn này có ảnh hưởng tới linh hồn và nguyên lực của Nhân tộc cùng Thú tộc, sau đó trong ánh mắt nhiều người, gần hai trăm đạo hào quang âm hàn xuất hiện, sau đó hóa thành những thân ảnh kỳ lạ.

Khi những thân ảnh này xuất hiện, khí tức âm hàn nồng đậm tới cực điểm.

- Lục soái, có thể bắt đầu chưa?

Giọng nói mờ ảo vang lên, từng đạo thân ảnh xuất hiện, đến tổng cộng một trăm chín mươi thân ảnh, trong đó Nhân tộc rải rác không có mấy, đi đầu nói chuyện chính là Thần Linh tộc chân lý niết bàn Thần Linh Nghiễm Hồng, bên cạnh hắn có nam tử áo bào trắng, cũng là linh vật trời sinh chân lý niết bàn ‘ Thích Thiên ’.

Khi Thần Linh Nghiễm Hồng dứt lời, người Thiên La minh sau lưng hắn cũng nhìn người Thương Khung Minh, cũng không có bao nhiêu thiện ý, cũng không giống Thần Linh Nghiễm Hồng luôn phong khinh vân đạm, ánh mắt và thần sắc vui vẻ.

Lúc này tranh đoạt Hồng Hoang Điện, Thiên La minh thảm bại, nhưng vẫn có chủng tộc Minh Linh không thể tin nổi, quả thực là không cách nào tiếp nhận, đối với Thương Khung Minh Nhân tộc cùng Thú tộc, tự nhiên không cho ánh mắt tốt.

Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu nhìn Thần Linh Nghiễm Hồng, hắn cũng lạnh nhạt và phong khinh vân đạm, Lục Lâm Thiên khâm phục người này, Thần Linh Nghiễm Hồng có thể đi tới ngày hôm nay, tuyệt đối không phải ngẫu nhiên, áo bào xanh phất phơ, nói:

- Chỉ chờ các ngươi, đã đến, vậy chuẩn bị mở Hồng Hoang Điện đi.

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, đại hồn anh, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm, tiểu Long, Bắc Cung Vô Song, Nguyên Nhược Lan, Phong Du Du cũng nhảy ra.

- Mở Hồng Hoang Điện, một ngàn năm trăm năm sau gặp lại.

Thần Linh Nghiễm Hồng đi tới, Thích Thiên theo sát phía sau, chín người đứng trên hư không, khí tức khổng lồ, ánh mắt mọi người chung quanh run lên, thân thể căng cứng, còn có chờ mong và hưng phấn.

Xoẹt!

Chín người này dường như đạt thành ăn ý, cùng nhảy vào hư không, trong lúc mơ hồ hình thành bố cục thần bí, hai con ngươi khép hờ, chín đạo hao quang trong mi tâm bắn ra ngoài, dùng hào quang trong mi tâm Lục Lâm Thiên chói mắt nhất.

Chín đạo năng lượng này tương liên với linh hồn, hồng hoang chi khí nhàn nhạt lan tỏa ra, chín đọa quang mang này lướt đi, lập tức bỏ qua trở ngại thời không, phân biệt kết nối với chín tòa Hồng Hoang Điện trên hư không.

Oanh! Oanh! Oanh!

Chín đạo quang mang không ngừng kết nối với Hồng Hoang Điện, bỗng dưng chín tòa Hồng Hoang Điện, lập tức kim quang rạng rỡ, chín tòa Hồng Hoang Điện rung rung, không gian thương khung hồng hoang lung lay sắp đổ, hồng hoang chi khí lạ lẫm tuôn ra, giống như tảng đá áp thẳng vào ngực của mọi người.

Phần phật!

Chín người Lục Lâm Thiên bắn ra chín đạo hào quang vào mi tâm Hồng Hoang Điện, mi tâm Lục Lâm Thiên nhảy vào trong thông đạo không gian, thông đạo không gian cao ngất, chúng tỏa ra hồng hoang chi khí rất đậm.

- Theo ta tiến vào Hồng Hoang Điện số một.

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, thân ảnh vượt qua không gian, trực tiếp tiến vào thông đạo không gian cao ngất.

Sưu sưu!

Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Mẫu Đơn, Tử Yên, Đạm Thai Tuyết Vi, Lam Thập Tam, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Lục Trung, Độc Cô Ngạo Nam, Đoan Mộc Khung Thiên, Chí Thánh đại đế, Lục Tiểu Bạch, Hoàng Dật, Phong Phách Nam, Mạc Kình Thiên, Nhâm Tiêu Diêu, Tịnh Vô Ngân, Võ Thoát Phàm, Diễm Hân, Kim Viên theo sau Lục Lâm Thiên tiến vào thông đạo không gian, từng thân ảnh tiến vào trong đại điện.

Chín tòa Hồng Hoang Điện mở ra, chỉ khi Hồng Hoang Điện số một mở ra, tám tòa Hồng Hoang Điện mới có thể mở ra.

Lục Lâm Thiên hiện tại khống chế Hồng Hoang Điện số một, hắn chẳng khác gì khống chế chìa khóa Hồng Hoang Điện, cho nên lúc Lục Lâm Thiên tiến vào Hồng Hoang Điện số một, những người khác mới có thể đi vào.

Xoẹt.

Khi Lục Lâm Thiên cùng Lục Kinh Vân đi vào cánh cửa, Nguyên Nhược Lan, tiểu Long tám người khác bắn một tia hào quang trong mi tâm vào Hồng Hoang Điện tương liên với mình. Cũng hóa thành tám thông đạo không gian, tám cánh cửa ẩn chứa hồng hoang chi khí bùng phát.

- Đều tiến vào Hồng Hoang Điện đi.

Từng tiếng quát vang lên, tiểu Long, Lục Lâm Thiên đại hồn anh, linh hồn thể Thái Cổ U Minh Viêm đang tiến vào trong không gian, mấy trăm người khác nhảy vào theo, nối đuôi tiến vào cánh cửa không gian.

Sau khi người cuối cùng tiến vào, cánh cửa không gian đóng lại, không gian biến mất không thấy gì nữa, hào quang thu liễm tới tận cùng, tất cả đều tiến vào trong từng tòa Hồng Hoang Điện.

Hư không rung chuyển, mặc dù tất cả đã khôi phục bình thường, mọi thứ biến mất không thấy gì nữa, chín tòa Hồng Hoang Điện thu liễm hào quang, biến mất vào trong hư không.

- Trước khi rung chuyển, đây là lần cuối cùng có người tiến vào Hồng Hoang Điện, sau rung chuyển thiên địa sẽ như ban đầu hay không, tất cả không nói rõ ràng.

Mọi người tiến vào trong Hồng Hoang Điện, phiến hư không này trở nên nhộn nhạo, lập tức không ít thân ảnh già nua xuất hiện trên hư không, trong đó có một thân ảnh chính là Hư Thiên Thánh cô.

- Một ngàn năm trăm năm, nó sẽ qua thật nhanh, lúc này trong rung chuyển không biết sẽ có thu hoạch gì...

- Khặc khặc, Nhân tộc cùng Thú tộc các ngươi chắc chắn không có cơ hội.

- Đừng quên, hiện tại Hồng Hoang Điện số một nằm trong tay Thương Khung Minh chúng ta, đồn đãi tuổi càng nhỏ, thiên phú càng cao, cơ hội cũng càng lớn.

......

Từng tiếng nói vang vọng hư không, từng đạo thân ảnh xuất hiện sau đó biến mất.

Ầm ầm!

Thông qua thông đạo không gian quỷ dị, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong di tích không nhỏ, không gian chung quanh rung động nhẹ, có khí tức chấn động sinh ra.

Trong không gian này, không khí tràn ngập mùi hồng hoang, đến từ viễn cổ, người ta hô hấp cảm thấy rất thoải mái.

Nhưng lúc này nguyên lực trong đan điền Lục Lâm Thiên cảm giác được hồng hoang chi khí, nó trở nên vô cùng hưng phấn.

Xoẹt.

Trong không gian xuất hiện chín mươi tám cánh cửa đá, mỗi một cánh cửa đá đi thông một không gian.

- Đây chính là bên trong Hồng Hoang Điện, mọi người nên vào đi thôi, thời gian một ngàn năm trăm năm, tận lực đột phá đi, hồng hoang chi khí, trong thiên địa cũng chỉ có Hồng Hoang Điện mới có.

Lục Lâm Thiên nhìn chín mươi tám cánh cửa trong không gian này.

- Vâng.

Lục Kinh Vân, Lục Du Thược đều phân biệt tiến vào các cánh cửa của riêng mình.

Xoẹt!

Khi chín mươi tám người đi vào, chín mươi tám cánh cửa sinh ra kim quang, lập tức cửa đá biến mất không thấy gì nữa.

Thời điểm mọi người biến mát, không gian này yên tĩnh và trống trải, kim sắc quang mang thẩm thấu ra, hồng hoang chi khí nồng đậm tới cực điểm, chứng minh nơi đây chính là bảo địa trong thiên địa, không phải người bình thường có thể đặt chân tới.

Chương 4554: Đao thúc đến

Hỗn Độn Âm Dương Quyết trên người vận chuyển, Lục Lâm Thiên há mồm hấp thu hồng hoang chi khí, khi hồng hoang chi khí tiến vào trong người bị Hỗn Độn Âm Dương Quyết luyện hóa, hóa thành năng lượng tinh thuần nhất.

Năng lượng hồng hoang này chạy khắp nơi, phân biệt tiến vào đan điền khí hải, tiến vào không gian linh hồn, còn có tứ chi bách hài, tế vào và đan điền khí hải, linh hồn chấn động và hưng phấn.

- Khí tức hồng hoang rất nồng đậm.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, năng lượng hồng hoang cách biệt với hồng hoang chi khí một trời một vực, không hổ là Hồng Hoang Điện có hồng hoang chi khí nồn đậm nhất.

Lục Lâm Thiên cảm giác được chỗ tốt, nếu người thường hấp thu suốt một ngàn năm trăm năm, không thể nghi ngờ sẽ thoát thai hoán cốt, khó trách tất cả mọi người một khi tiến vào Hồng Hoang Điện, sau một ngàn năm trăm năm thực lực đại tiến, càng trọng yếu là thoát thai hoán cốt hơn xa người thường.

Đối mặt với hồng hoang chi khí, trong lòng Lục Lâm Thiên rất chờ mong, người thường hấp thu hồng hoang chi khí suốt một ngàn năm trăm năm có thể thoát thai hoán cốt, chính mình có được Hỗn Độn Âm Dương Quyết, hiệu quả tốt có thể nghĩ, chỉ sợ mình sẽ đạt được chỗ tốt khổng lồ, không có gì bất ngờ xảy ra thì mình sẽ đặt chân lên độ cao mới.

Ông!

Tiếng sấm nổ mạnh, cùng một thời gian cây đao trong đầu Lục Lâm Thiên bắn ra hào quang, lập tức một đạo hào quang màu vàng bắn ra từ mi tâm Lục Lâm Thiên, kim mang bao phủ, cây đao màu vàng xuất hiện.

Khi cây đao màu vàng xuất hiện, kim quang mang theo sát khí ngập trời bùng nổ, cả Hồng Hoang Điện run lên, uy áp cực lớn khuếch tán, làm cho Lục Lâm Thiên cảm thấy chấn động tâm thần.

- Tiểu tử, những hồng hoang chi khí này có tác dụng không nhỏ với ngươi, nhưng mà trên người của ngươi đã sớm hấp thu bảo vật còn trân quý hơn cả hồng hoang chi khí trong Hồng Hoang Điện này, cho nên tác dụng của hồng hoang chi khí với ngươi chỉ có hạn, tối đa chỉ giúp ngươi tăng thực lực lên mà thôi, vốn ta cho rằng có thể giúp ngươi hấp thu nhiều hồng hoang chi khí cũng không tệ, tác dụng cũng không nhỏ, nhưng mà hiện tại muốn đạt được chỗ tốt lớn nhất, Đao thúc sẽ tìm giúp ngươi.

Cây đao màu vàng dứt lời, cây đao màu vàng tỏa ra sát khí ngập trời, một không gian mới đã xuất hiện.

- Có bảo vật còn tốt hơn cả hồng hoang chi khí sao?

Ánh mắt ám động, Lục Lâm Thiên không chút do dự, thân ảnh áo bào xanh lóe lên hắn bay vào không gian trước mặt.

Lục Lâm Thiên không biết cây đao màu vàng muốn dẫn chính mình đi tìm cái gì, nhưng khi cây đao màu vàng phản ứng, sợ rằng bảo vật còn mạnh hơn hồng hoang chi khí có tồn tại, bảo vật này không phải người thường có thể có được.

Xoẹt.

Không gian trong Hồng Hoang Điện gần như vô biên vô hạn, cây đao màu vàng xuất hiện kim quang, nương sát khí cấp tốc bành trướng, thân ảnh Lục Lâm Thiên hóa thành hào quang màu vàng, cấp tốc đuổi theo phía sau.

Như thế cũng làm cho Lục Lâm Thiên trong nội tâm âm thầm cân nhắc, theo cây đao màu vàng trên người lúc này khí tức cùng bực này tốc độ đến xem, sợ là cũng đã là khôi phục không ít.

Xùy.

Cũng không biết qua bao lâu, Lục Lâm Thiên cảm giác phía trước có hồng hoang chi khí càng nồng đậm hơn, uy áp lạ lẫm cũng mạnh hơn, rốt cục cây đao màu vàng cũng dừng lại..

Lục Lâm Thiên đứng bên cạnh cây đao màu vàng, nói:

- Đao thúc, trong đây có bảo vật còn mạnh hơn cả hồng hoang chi khí sao?

Cây đao màu vàng truyền âm với Lục Lâm Thiên:

- Ngươi tiểu tử này biết rõ cái gì, những hồng hoang chi khí kia có thể xưng là hồng hoang chi khí sao, nhiều nhất chỉ là ngụy hồng hoang chi khí, so sánh với hồng hoang chi khí chính thức còn kém xa đấy.

- Hồng hoang chi khí còn có thật giả?

Lục Lâm Thiên nghe xong tặc lưỡi.

- Ngụy hồng hoang chi khí cũng không phải là giả, chỉ nói độ tinh thuần của nó kém hơn hồng hoang chi khí quá nhiều.

Cây đao màu vàng nói với Lục Lâm Thiên, khẩu khí còn có khinh bỉ Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn cây đao màu vàng, ánh mắt chấn động, yếu ớt nói:

- Đao thúc, ta nghe nói hồng hoang chi khí đã sớm bị các đại năng và cường giả viễn cổ hấp thu cả rồi, hồng hoang chi khí hiện tại chỉ còn lưu một phần trong Hồng Hoang Điện, làm gì còn có hồng hoang chi khí tinh thuần nhất? Sợ rằng trong thiên địa đã không còn hồng hoang chi khí tinh thuần nhất đâu.

- Ngươi nghe nói không sai, lúc trước sau thời điểm thiên địa sơ khai, tất cả hồng hoang chi khí trong thiên địa đã sớm bị các đại năng và cường giả viễn cổ thôn phệ không còn, căn bản không thể tồn tại, hồng hoang chi khí, hồng kiếp, nhớ ngày đó không có bao nhiêu người độ hồng kiếp, hồng hoang chi khí tuy trân quý, nhưng căn bản chưa tới mức làm ba ngàn đại thế giới tranh đoạt điên cuồng.

Cây đao màu vàng cảm thán, trên thân đao màu vàng bắn ra không ít đao mang, dường như cực kỳ tự ngạo, lập tức nói với Lục Lâm Thiên:

- Nhưng mà các ngươi tìm không thấy, không có nghĩa ta không tìm thấy, hồng hoang chi khí tinh thuần nhất trong thiên địa làm sao trốn được bản chí tôn tìm kiếm, ta vừa tiến vào nơi này, ta đã phát hiện ra hồng hoang chi khí tinh thuần nhất, thật sự là vận khí ah, chờ sau khi hấp thu xong ta sẽ tiến thêm một bước, sau khi ngươi hấp thu xong sẽ tiến bộ không ít, cũng có thể lại thoát thai hoán cốt một phen.

- Đao thúc, ngươi vừa nói không phải những hồng hoang chi khí tinh thuần nhất bị các đại năng và cường giả viễn cổ hấp thu hết rồi sao, tại sao vẫn còn?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập loè, nội tâm của hắn hiện tại vô cùng hưng phấn, dựa theo cách nói của Đao thúc thì hôm nay hắn có vận khí không tệ.

Cây đao màu vàng nói:

- Nơi này chính là điểm thiên địa linh khí trong thiên địa hội tụ, bao nhiêu năm qua những người kia vào trong Hồng Hoang Điện hấp thu ngụy hồng hoang chi khí, nhưng lại không biết hồng hoang chi khí tinh thuần nhất cũng không phải tùy ý có thể hấp thu. Thiên địa linh khí hội tụ đã bị phong ấn, đại khái có thể quan sát một phen, chín tòa Hồng Hoang Điện là một đại trận, phong ấn thiên địa linh khí hội tụ, chính bởi vì như thế, bao nhiêu năm qua hồng hoang chi khí tinh thuần lắng đọng lại, hẳn là có thể so sánh với thời kỳ viễn cổ.

- Thì ra là thế.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đánh giá hư không quỷ dị chung quanh, ánh mắt chuyển động, sau đó nghi hoặc hỏi cây đao màu vàng:

- Đao thúc, ở đây thật sự có hồng hoang chi khí tinh thuần nhất sao, vì sao ta không phát hiện?

- Dễ dàng bị phát hiện như vậy, ngươi cho rằng hồng hoang chi khí còn có thể tới phiên ngươi hấp thu hay sao?

Cây đao màu vàng khinh bỉ Lục Lâm Thiên, sau đó nói với Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, đi theo ta, hôm nay Đao thúc mang ngươi ăn ngon uống sướиɠ.

Ông!

Khi cây đao màu vàng dứt lời, trên thân đao sinh ra tiếng nổ như sấm, sau đó đao quang chói mắt bắn ra chung quanh, một đạo đao mang màu vàng mang theo sát khí khủng bố chém vào trong hư không.

Chương 4555: Sinh vật quỷ dị

XÍU...UU!!

Một đao kia bổ xuống, năng lượng khủng khiếp phóng thích ra ngoài, Lục Lâm Thiên nhìn mà hãi hùng khiếp vía, đao quang màu vàng xuyên thủng không gian, dễ dàng xuyên thủng không gian, chém ra một vết nứt không gian.

- Tiểu tử mau vào, không gian này không dễ dàng mở ra, ta có chút thủ đoạn đặc thù, với thực lực của ta hiện tại chỉ mở ra một lúc mà thôi.

Cây đao màu vàng dứt lời, lập tức tiến vào bên trong.

- Đến.

Trong nháy mắt khi vết nứt không gian sắp biến mất, Lục Lâm Thiên cũng lướt vào bên trong.

- Hồng hoang chi khí thật nồng đậm.

Thời điểm Lục Lâm Thiên thả người tiến vào vết nứt không gian, lập tức cảm giác hồng hoang chi khí rất mạnh áp vào người, còn mạnh hơn trong Hồng Hoang Điện rất nhiều, trong đó còn mang theo khí tức cổ xưa đáng sợ.

Oanh!

Trong nháy mắt này nguyên đan chữ vạn trong cơ thể Lục Lâm Thiên run lên, nguyên đan chữ vạn cảm giác được gì đó, hào quang man hoang tự động bộc phát.

- Nơi này bất phàm.

Trong vết nứt không gian này, ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, hắn biết nguyên đan chữ vạn run lên hiển nhiên nơi này bất phàm.

- Hồng hoang chi khí lắng đọng ở dưới, nơi này chính là nơi thiên địa linh khí hội tụ lúc trước, càng xuống dưới uy áp càng lớn, cũng có thể sẽ gặp nguy hiểm, ngươi phải cẩn thận.

Cây đao màu vàng tỏa ra đao quang, tiếng nói truyền vào tai Lục Lâm Thiên, sau đó trực tiếp phá không tiến xuống phía dưới.

Lục Lâm Thiên không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể theo đuôi đao quang, nói:

- Đao thúc, hồng hoang chi khí cũng có nguy hiểm sao?

Cây đao màu vàng nói:

- Ta đoán, qua nhiều năm như vậy, thiên địa linh khí hội tụ nhiều năm, tăng thêm nơi này bị phong ấn, sát khí hội tụ không biết bao nhiêu năm tháng, vạn nhất xuất hiện một ít vật quái dị thì không dễ chọc đâu.

- Không thể nào, trong đây còn gặp nguy hiểm?

Lục Lâm Thiên nghe xong cảnh giác chung quanh, Đao thúc nói vật nơi này không dễ chọc, Lục Lâm Thiên cũng không ngu xuẩn bỏ qua cảnh giác.

Trong vết nứt không gian, hồng hoang chi khí càng lúc càng nồng nặc, càng xuống dưới nó mênh mông không cách nào hình dung, khí tức này ép người ta phải quỳ xuống.

Nhưng với tu vị của Lục Lâm Thiên hiện tại, vết nứt không gian không thể làm khó Lục Lâm Thiên.

Nhưng càng xuống dưới, tốc độ cây đao màu vàng càng chậm, uy áp cũng mạnh hơn.

Thân thể Lục Lâm Thiên bị khí tức vô hình ngăn cản, giống như đang đi xuống nước, xuống càng sâu áp lực càng lớn.

- Ồ!

Bỗng dưng ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thẳng, linh hồn nhạy cảm cảm ứng được có gì đó khác thường, khí tức cực kỳ quỷ dị mịt mờ, trong nháy mắt nó đã xuất hiện ở gần hắn.

Oanh!

Bỗng dưng bên trái Lục Lâm Thiên xuất hiện một thủ ấn xuyên qua không gian, trực tiếp bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong, khí tức hồng hoang rất mạnh ập tới.

- Bọn chuột nhắt nơi nào đánh lén, lăn ra đây!

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, lôi đình tử kim tuôn ra, điện quang bao phủ các nơi, trong vết nứt không gian này bị hào quang màu tím bao phủ, sau đó lôi đình tử kim bạo phát.

Ầm ầm!

Lôi đình tử kim mang theo tiếng sấm cực lớn, trong nháy mắt đánh thẳng vào thủ ấn vừa xuất hiện, lôi đình hủy diệt bá đạo càn quét các nơi, thủ ấn kia nổ tung, hồng hoang chi khí nồng đậm bao phủ nơi này.

Nhưng mà thủ ấn vừa bị phá, ở bên cạnh không còn ba động nào khác.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên dừng lại trong hư không, linh hồn lực nhạy cảm cảm ứng không gian, sau đó sắc mặt hắn âm trầm, quát:

- Bọn chuột nhắt, xem ngươi có thể trốn bao lâu?

Vừa dứt lời, áo bào xanh của Lục Lâm Thiên chấn động, lôi đình tử kim bạo phát, trên hư không xuất hiện lôi vân màu tím, điện quang bộc phát dữ dội, sau đó một đạo lôi đình tử kim hóa thành một con lôi long.

- Ngao!

Lôi long vừa ngưng tụ, Lục Lâm Thiên bấm tay điểm một chỉ, lôi long gào thét như sấm, lập tức giương nanh múa vuốt lao thẳng về phía trước, không gian bị phá hủy, điện quang màu tím bao phủ không gian chung quanh.

Oanh!

Lực lượng lôi đình khủng bố bạo phát, cả vết nứt không gian nhanh chóng sụp đổ, lôi long va chạm vào không gian rất mạnh, không gian càng sụp đổ nhanh hơn.

Vị trí vết nứt không gian có khí tức âm hàn tà ác xuất hiện, nhưng trong đó vẫn không có sinh linh nào đi ra.

Hai lần ra tay đều không thể ép kẻ đánh lén xuất hiện, sắc mặt Lục Lâm Thiên càng ngày càng âm trầm, ánh mắt càng ngày càng ngưng trọng, hắn cũng kết thủ ấn.

Bỗng nhiên trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên xuất hiện điện quang rất mạnh, sau đó hóa thành lôi đình tử kim rậm rạp như mạng nhện, nương theo xu thế kinh tâm động phách, lôi đình tử kim đánh thẳng vào trong vết nứt không gian.

Ầm ầm!

Vô số lôi đình cuồng bạo mang theo khí thế hủy diệt bá đạo và uy lực chấn nhiếp nhân tâm, vô số vết nứt không gian bùng phát, dường như tùy thời sẽ phá hủy tất cả.

Phần phật!

Lôi đình mang theo xu thế hủy diệt này cũng gây ra động tĩnh trong vết nứt không gian, khí tức âm hàn tà ác cũng bùng nổ, không gian chấn động dữ dội.

Hai đạo năng lượng va chạm nhau, không gian lung lay sắp đổ, vô số lôi đình tử kim trực tiếp ngăn cản khí tức âm hàn tà ác.

- Lão tử xem ngươi có thể ẩn thân bao lâu.

Lục Lâm Thiên cũng bị đả kích, năm lần bảy lượt ra tay, hắn còn chưa ép đối thủ xuất hiện, nhưng mà tốt xấu gì đối phương cũng có động tĩnh, hắn quát lớn một tiếng, sau đó cầm Truy Phong Chiến Thiên Cung trong tay.

Kéo dây cung, một mũi tên ánh sáng mang theo năng lượng khủng bố xuất hiện, hắn buông tay, mũi tên xé gió lao thẳng vào sâu trong vết nứt không gian.

Ông ông!

Mũi tên bắn ra kinh thiên động địa, sấm gió bùng nổ, năng lượng chấn động làm không gian rung động.

- Muốn chết!

Rốt cục sâu trong vết nứt không gian cũng có khí tức âm hàn bùng nổ, âm thanh hơi không lưu loát, sau đó khí tức âm hàn tà ác tràn ra.

Oanh!

Trong nháy mắt sâu trong vết nứt không gian lại có thủ ấn không gian cực lớn vươn ra.

Thủ ấn uốn lượn, không gian như bị bóp nát, trực tiếp cầm lấy mũi tên ánh sáng vào trong tay, mũi tên ánh sáng không thể nhúc nhích, năng lượng từ từ giằng co sau đó tiêu hoa không còn.

- Ngao!

Đao minh ngâm lên như long ngâm, thân ảnh Lục Lâm Thiên sinh ra thời không tɧác ʅoạи, lập tức xuất hiện trước bàn tay khổng lồ kia, cầm ‘ Huyết Lục ’ trong tay, một đao chém thẳng xuống bàn tay khổng lồ kia.

Khí tức đáng sợ bộc phát, đao mang huyết sắc chém nát bàn tay khổng lồ, vào lúc bàn tay tan nát sinh ra hồng hoang chi khí nồng đậm, khí tức âm hàn tán dật trong không gian.

- Vô liêm sỉ, ngươi chọc giận ta.

Dường như vật trong không gian ăn thiệt thòi, giọng nói không lưu loát vang lên, thời điểm này hồng hoang chi khí và khí tức âm hàn bùng phát, một đạo thân ảnh xuất hiện trong vết nứt khôn gian.

Lục Lâm Thiên nhìn sinh vật vừa đi ra, thân ảnh càng ngày càng rõ ràng, nó không phải người cũng không phải thú, sắc mặt dữ tợn, thân thể khổng lồ như ngọn núi nhỏ, khí tức tà ác ngập trời xen lẫn khí tức hồng hoang nồng đậm.

Sắc mặt dữ tợn, lại có ba mắt khủng bố, khí tức âm hàn tà ác xuất hiện, con mắt chính giữa sinh ra khí tức hồng hoang.

Chương 4556: Hồng hoang chi khí tinh thuần nhất

- Khí tức thật mạnh, không dưới Hồng Mộc lão quái, đây là sinh vật khủng bố gì?

Lục Lâm Thiên nhìn quái vật ba mắt, từ khí tức của nó Lục Lâm Thiên cảm giác tuyệt đối không dưới thất nguyên Hóa Hồng tiểu viên mãn Hồng Mộc lão quái, đây là sinh vật Lục Lâm Thiên mới gặp lần đầu tiên.

Lục Lâm Thiên cũng không ngờ trong vết nứt không gian lại có sinh vật khủng bố như vậy tồn tại, nếu thả ra bên ngoài nó cũng là cường giả đỉnh cấp.

Sinh vật khủng bố hung ác nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi chọc giận ta, vậy thần hồn câu diệt đi.

Vừa dứt lời, trên mặt sinh vật này bắn ra lực lượng làm không gian rung động.

Lục Lâm Thiên nhìn sinh vật kinh khủng trước mặt, khí tức của nó không dưới Hồng Mộc lão quái, tuy Lục Lâm Thiên không sợ, nhưng mà sinh vật kinh khủng này không dễ đối phó.

- Thần hồn câu diệt, ngươi cũng xứng sao, cút!

Cũng vào lúc này, cây đao màu vàng có hành động, thân đao không động nhưng đao quang màu vàng bùng phát, trong nháy mắt sinh ra phong bạo dữ dội.

Ông ông!

Đao minh như sấm sét, khí tức khủng khiếp từ cây đao màu vàng làm quái vật kia chấn động, con mắt thứ ba của nó hoảng sợ, thân thể run rẩy bất định, dường như bị uy áp kia trấn áp, uy áp này lớn tới mức nó không dám chống cự.

Thân thể sinh vật khủng bố này phát run, ánh mắt hoảng hốt, thân thể khổng lồ của nó hóa thành hồng hoang chi khí và khí tức âm hàn, nhanh chóng lui ra phía sau, giọng nói âm trầm vang vọng hư không:

- Tự tiện xông vào cấm địa, các ngươi chắc chắn phải chết!

- Thời kì phi thường, không cần dây dưa với đám quái vật biến dị này, trong nơi này không biết còn có bao nhiêu đấy.

Cây đao màu vàng không để ý tới lời uy hiếp của sinh vật khủng bố kia, nói với Lục Lâm Thiên:

- Nhưng cẩn thận vẫn tốt hơn.

Nhìn thấy cây đao màu vàng chấn nhiếp sinh vật khủng bố kia đi, Lục Lâm Thiên sau khi khiếp sợ lại hỏi cây đao màu vàng:

- Đao thúc, vì sao sinh vật khủng bố kia công kích ta, mà không công kích ngươi, rốt cuộc chúng là thứ gì?

- Nó công kích ngươi, là vì trên người của ngươi có linh hồn và nguyên lực chấn động, đối với nó mà nói là đồ ăn, không công kích ta vì không thể nhìn thấu ta.

Cây đao màu vàng nói với Lục Lâm Thiên:

- Sinh vật biến dị kia là do thiên địa linh khí lắng đọng vô số năm hội tụ mà thành, chúng giết chóc ngập trời, chắc chắn sẽ có một ít tàn hồn thẩm thấu vào trong không gian này, theo thời gian trôi qua, tăng thêm chỗ tốt từ hồng hoang chi khí cho nên sinh ra quái vật biến dị, những quái vật biến dị này nhận được chỗ tốt từ hồng hoang chi khí, đều cực khó đối phó, động thủ sẽ dẫn tới rất nhiều phiền toái.

- Thật sự là quái vật quái dị.

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, nếu những quái vật khủng bố này có rất nhiều, như vậy sẽ phiền toái.

- Đi thôi, hồng hoang chi khí rất trọng yếu.

Cây đao màu vàng dứt lời, lại lao xuống phía dưới, Lục Lâm Thiên cũng đi theo.

Không gian xa xa, trong khu vực hắc ám, hào quang từ ba con mắt lập lòe, tiếng nói âm trầm mang theo sợ hãi vang lên, thì thào nói nhỏ:

- Gia hỏa ngu xuẩn, chết chắc!

......

Lục Lâm Thiên và cây đao màu vàng đi xuống, trên đường bị tập kích nhiều lần, Lục Lâm Thiên vô cùng cẩn thận, cũng không biết đi xuống bao lâu, không gian này sâu vô cùng vô tận.

Trong vết nứt không gian vẫn mông lung lờ mờ, giống như hỗn độn, không cách nào quan sát, cũng không biết nơi nào là điểm cuối cùng.

Nhưng dưới đoạn đường này, Lục Lâm Thiên cảnh giác, cũng không nhìn ra có khí tức nào khác, nhưng mà điểm này lại không làm Lục Lâm Thiên buông lỏng cảnh giác, hắn càng cảnh giác hơn trước rất nhiều.

Xùy!

Rốt cục cây đao màu vàng lại dừng trên không trung, kim mang phóng lớn, không ngừng xoay quanh không gian, dường như đang tìm kiếm cái gì.

Lục Lâm Thiên đứng sau lưng cây đao màu vàng, nhìn thấy động tác của cây đao màu vàng, hắn đánh giá chung quanh, lúc này vết nứt không gian sinh ra không ít biến hóa, linh hồn lực nhạy cảm phát hiện ra không ít quái dị.

- Hẳn là ở nơi đây!

Sau khi xoay quanh một lúc, thân cây đao màu vàng chấn động, đột nhiên trên thân đao tỏa ra hào quang màu vàng, nó giống như đại đao hư ảo, trực tiếp xuất hiện trên không gian.

Phần phật.

Đao mang hư ảo rơi xuống, không gian chung quanh chấn động rất mạnh, đao mang lập tức biến mất không còn lại gì, sau đó đột nhiên bắn ngược trở về.

- Ồ.

Giờ phút này ngay cả cây đao màu vàng cũng sinh ra âm thanh quái dị.

- Đao thúc, có chuyện gì thế?

Biến hóa này làm Lục Lâm Thiên sinh lòng đề phòng, ánh mắt vô cùng nghi hoặc.

- Không ngờ là phong tỏa không gian, ngăn cản hồng hoang chi khí tinh thuần tiết ra ngoài, bổn sự không yếu, xem ra còn có người nhanh chân tới trước chúng ta.

Cây đao màu vàng nói bên tai Lục Lâm Thiên.

- Bị người nhanh chân đến trước?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, sắc mặt hưng phấn biến thành ngưng trọng, đây tuyệt đối không phải tin tức tốt, hồng hoang chi khí tinh thuần nhất bị người ta nhanh chân tới trước, đây là giành ăn bên miệng hổ, Lục Lâm Thiên cũng do dự.

- Hẳn là bị nhanh chân đến trước, sợ rằng thực lực còn không thấp, ngươi thấy thế nào, có muốn vào xem hay không?

Cây đao màu vàng hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, không chút do dự, "con vịt" đun sôi tuyệt đối không để nó bay, khí tức chấn động, nói:

- Đương nhiên, ta cũng muốn biết là ai nhanh chân tới trước, còn phong ấn không gian, không cho người ta chiếm được chỗ tốt, tên này quá hung ác rồi.

- Tốt, có can đảm lắm, vậy đi xuống đi.

Cây đao màu vàng dứt lời, thân đao sinh ra âm thanh trầm thấp thật lớn.

Ông!

Tiếng nổ mạnh như long ngâm vang lên, lập tức thân đao màu vàng tỏa sáng rất mạnh, hào quang màu vàng ăn mòn không gian, trong nháy mắt không gian bị xuyên thủng, không gian chung quanh bị kim quang bao phủ, sát khí ngập trời.

- Tiểu tử, vào đi thôi.

Cây đao màu vàng dứt lời, thân đao run lên, lập tức tiến vào trong khe hở, Lục Lâm Thiên nghe vậy, toàn thân bao phủ trong hào quang màu vàng, Thanh Linh Khải Giáp xuất hiện, hắn tiến vào bên trong.

Đây là hư không bao la, trong bóng tối còn có hào quang màu vàng xuất hiện, thời gian không tồn tại.

Trong nơi này không có thời gian lưu chuyển, không gian này tồn tại không biết bao nhiêu năm tháng, bên trong còn có khí tức thái cổ man hoang.

Trong không gian này, hồng hoang chi khí nồng đậm tới tận cùng, hồng hoang chi khí không ngừng thẩm thấu ra chung quanh.

Khi thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong nơi này, linh hồn và nguyên lực, tế bào trong tứ chi bách hài hưng phấn và sôi động không ít.

Hồng hoang chi khí tinh thuần như vậy, Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, hắn vận dụng Hỗn Độn Âm Dương Quyết luyện hóa, lập tức luyện hóa hồng hoang chi khí thành nguyên lực, tăng trưởng linh hồn, củng cố tứ chi bách hài, hồng hoang chi khí tinh thuần không ngừng chạy khắp toàn thân.

- Đây chính là hồng hoang chi khí tinh thuần nhất, tìm được rồi!

Lục Lâm Thiên vui mừng, hồng hoang chi khí tinh thuần như vậy quả nhiên là chí bảo, người mang Bất Diệt Thiên Thể và Bất Tử Thần Thể, Lục Lâm Thiên rất rõ ràng năng lượng binh thường không có tác dụng gì với cơ thể mình, mà bây giờ hồng hoang chi khí lại tăng lực lượng thân thể của hắn lên.

Chương 4557: Đại gia hỏa khủng bố

- Đúng là chí bảo mà!

Lục Lâm Thiên vui mừng như điên, cây đao màu vàng nói bên tai Lục Lâm Thiên.

- Đao thúc, chính là chỗ này hả?

Vừa thu Hỗn Độn Âm Dương Quyết lại, Lục Lâm Thiên hỏi cây đao màu vàng.

Cây đao màu vàng xoay quanh giữa không trung, nó bảo Lục Lâm Thiên nhìn lên trên, nói:

- Chính ngươi ngẩng đầu nhìn thì biết rõ.

Lục Lâm Thiên nghe vậy biến sắc, ánh mắt lập tức ngẩng đầu nhìn lên không trung, kim quang nhàn nhạt bao phủ hư không, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn lên không trung, ánh mắt ngây ngốc, lập tức toàn thân dựng đứng, ngay cả da đầu toàn thân cũng nổ tung.

Ánh mắt nhìn qua, Lục Lâm Thiên nhìn lên hư không bao la, trên đó xuất hiện quái vật khổng lồ.

Quái vật này lớn không cách nào hình dung, nó ở trong hư không có màu vàng nhạt, trong không gian vàng nhạt này làm cho người ta khó mà phát hiện, toàn thân bao trùm trong lân phiến sáng ngời, cảm giác cứng cáp tràn ngập các nơi.

Quái vật khổng lồ này long không phải long, hổ không phải hổ, sư không phải sư, hình thể tứ chi đầy đủ, nó có đuôi hổ, đầu như cự long, cổ có bờm như sư tử...

...

Nhìn quái vật khổng lồ này, Lục Lâm Thiên có thể dò xét phạm vi rất lớn, nhưng Lục Lâm Thiên khó mà dò xét toàn bộ thân thể của nó, đây tuyệt đối là quái vật lớn nhất mà Lục Lâm Thiên từng gặp.

Làm cho Lục Lâm Thiên hoảng sợ là, ánh mắt của quái vật giống như sao trời, nó đang nhìn thẳng vào hắn.

Đối diện với ánh mắt này, Lục Lâm Thiên cảm thấy linh hồn rung động, ánh mắt kia dường như có thể thôn phệ thiên địa, làm cho linh hồn Lục Lâm Thiên hoảng sợ, lông tơ toàn thân dựng đứng.

Từ lúc đi ra khỏi trấn Thanh Vân tới bây giờ, đến Cổ Vực, đến Vân Dương Tông, đến Đông hải, đi tới ba ngàn đại thế giới, mãi cho đến hôm nay Lục Lâm Thiên gặp vô số cường giả, gặp vô số hiển cảnh, nhưng hiện tại đối mặt với ánh mắt này hắn cảm thấy vô cùng chấn động.

- Đây là thứ gì?

Áp chế hoảng sợ, Lục Lâm Thiên lập tức vận chuyển nguyên lực, thân ảnh lùi tới bên cạnh cây đao màu vàng, đến thời điểm này Lục Lâm Thiên mới ý thức được đây là lần đầu tiên hắn không đánh mà chạy.

- Khó trách trên đường đi không gặp nguy hiểm khác, thì ra là vì gia hỏa khủng bố này ở đây, không nghĩ tới trong thiên địa lại xuất hiện tồn tại khủng bố này, ở thời điểm viễn cổ cũng khó gặp, thì ra là gia hỏa nhanh chân chiếm hồng hoang chi khí trước chính là đám quái vật này.

Cây đao màu vàng phóng thích kim quang, lập tức xuất hiện trên đầu vai Lục Lâm Thiên.

- Đao thúc, thứ này là cái gì, cũng là quái vật biến dị sao?

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, có ai nghĩ tới trong không gian này có quái vật khủng bố như thế chứ?

- Vừa rồi chúng ta gặp đám quái vật biến dị so với gia hỏa này còn không tính là cái rắm gì, căn bản không cách nào so sánh với nhau.

Cây đao màu vàng lúc này hơi run lên, nói với Lục Lâm Thiên.

- Những quái vật kia thật không đơn giản, cũng chỉ có thời điểm viễn cổ mới tồn tại, ta không nghĩ ra vì sao đám gia hỏa kia vẫn tồn tại, có lẽ là vì hồng hoang chi khí ở nơi này mới thai nghén ra quái vật khủng bố như thế.

- Nói như vậy, những quái vật kia không phải là quái vật biến dị, là sinh linh thật thể, chẳng lẽ là linh vật trời sinh?

Lục Lâm Thiên hỏi cây đao màu vàng.

- Có thể nói đám quái vật kia là linh vật trời sinh, nhưng không phải linh vật trời sinh bình thường có thể so sánh, cấp độ của chúng còn kém linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của ngươi một chút mà thôi.

Cây đao màu vàng nói.

- Mạnh như vậy?

Lục Lâm Thiên đã biết rõ gia hỏa trước mặt bất phàm, bây giờ nghe ra đã khiếp sợ không nhỏ.

Lục Lâm Thiên biết rõ cấp độ của Thái Cổ U Minh Viêm, nó là vật sinh ra trong thế giới hỗn độn, hoàn toàn cùng cấp với đám viễn cổ đại năng.

Mà quái vật trước mặt hơi kém Thái Cổ U Minh Viêm một ít mà thôi, trình độ cường hãn có thể nghĩ, nhưng mà khí tức của nó mạnh hơn Thái Cổ U Minh Viêm quá nhiều.

- Đâu chỉ mạnh, miễn dịch linh hồn công kích và vật chất công kích, không gian công kích và thời gian công kích không có bao nhiêu tác dụng, ngươi nói nó có mạnh hay không?

Cây đao màu vàng trả lời Lục Lâm Thiên.

- Móa, đây không phải tiểu Long thứ hai sao?

Lục Lâm Thiên kinh hãi, miễn dịch linh hồn công kích, miễn dịch vật chất công kích, loại biến thái này chính là tiểu Long thứ hai, gia hỏa này quá khó đối phó.

- Tiểu Long sau này có lẽ mới sánh bằng gia hỏa trước mặt, nhưng mà bây giờ còn chưa được, ít nhất thực lực hiện tại không được.

Cây đao màu vàng cực kỳ hiểu tiểu Long, thở dài nói:

- Những gia hỏa kia là hồng hoang thần thú, cùng nổi danh với thanh long, bạch hổ, huyền vũ, chu tước, trong đó có một ít còn mạnh hơn thanh long, bạch hổ, huyền vũ, chu tước đấy, là tồn tại khủng bố trong thiên địa, ngay cả viễn cổ đại năng cũng ít dám chọc chúng.

- Hồng hoang thần thú.

Lục Lâm Thiên thì thào, lúc này xem như mở rộng kiến thức, hít sâu một hơi, hắn cố gắng áp chế khiếp sợ trong lòng, sau đó nói với cây đao màu vàng:

- Đao thúc, thực lực của nó thế nào?

- Từ khí tức mà nhìn, chắc đạt tới cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong.

Cây đao màu vàng thì thào:

- Nhưng mà với thiên phú và năng lực của nó, tuy là cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong, nhưng cho dù Đại sư tỷ của ngươi cũng không làm gì được nó, tối đa chỉ đánh bại mà thôi.

- Mả mẹ nó...

Lục Lâm Thiên thật vất vả áp chế khiếp sợ trong lòng, mà cây đao màu vàng nói xong câu này, Lục Lâm Thiên khiếp sợ, Đại sư tỷ là Thánh Hồng Cảnh cũng không thể làm gì hồng hoang thần thú, Lục Lâm Thiên khiếp sợ có thể nghĩ.

Ùm...ụm bò....ò......

Nói rất dài dòng, Lục Lâm Thiên và cây đao màu vàng nói chuyện chỉ mấy hô hấp mà thôi, ánh mắt quái vật hồng hoang thần thú nhìnLục Lâm Thiên, nó như nhìn con kiến, ánh mắt vô cùng hiếu kỳ, lúc này rống một tiếng trầm thấp, nhưng vòi rồng phong bạo sinh ra.

Phong bạo khủng bố quét qua nơi này, lập tức bao phủ toàn thân Lục Lâm Thiên, lực lượng khủng bố đẩy Lục Lâm Thiên ra sau, thân thể chấn động.

Đạp đạp.

Liên tiếp bay ra sau trăm mét, Lục Lâm Thiên đạp mạnh vào hư không mới đứng vững, ánh mắt nhìn qua phiến sương mù trước mặt, ánh mắt kinh ngạc càng lớn, hắn bị một hơi của quái vật kia thổi bay trăm mét, thực lực cỡ này làm Lục Lâm Thiên khïếp sợ.

- Ngươi cũng quá vô dụng.

Cây đao màu vàng sinh ra đao mang, kéo dài qua không gian đáp lên vai Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt của hồng hoang thần thú vẫn nhìn Lục Lâm Thiên, dường như Lục Lâm Thiên có gì hấp dẫn nó.

- Đao thúc, đừng nói lời châm chọc, hiện tại chúng ta làm sao bây giờ?

Lục Lâm Thiên trừng mắt nhìn cây đao màu vàng, hồng hoang thần thú, cửu nguyên Đại viên mãn, miễn dịch linh hồn công kích, miễn dịch vật chất công kích, Đại sư tỷ cũng khó làm gì được nó, cho nên Lục Lâm Thiên hiện tại không sinh ra tâm tư chống cự.

Thực lực chênh lệch quá xa, căn bản không có cách nào chơi, muốn chống lại hồng hoang thần thú, Lục Lâm Thiên tự biết chỉ tìm tai vạ.

Chương 4558: Không cách nào lựa chọn

- Làm sao bây giờ, chỉ có hai con đường.

Cây đao màu vàng đối với Lục Lâm Thiên nói ra:

- Thứ nhất, nghĩ biện pháp rời khỏi nơi đây, nhưng mà nó nhìn chằm chằm vào ngươi, đây là địa bàn của nó, dựa theo tập tính của hồng hoang thần thú, trong địa bàn của nó, tuyệt đối sẽ không cho phép có sinh linh thứ hai tồn tại, cho nên ngươi có thể an toàn đi ra ngoài hay không còn khó nói.

- Thứ hai là gì?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên cực kỳ ngưng trọng, linh hồn lực nhạy cảm quan sát, Lục Lâm Thiên cũng biết đao thúc không có nói dối.

- Thứ hai thế nào?

Sắc mặt Lục Lâm Thiên cực kỳ ngưng trọng, linh hồn lực nhạy cảm quan sát, Lục Lâm Thiên cũng biết đao thúc không nói dối, hồng hoang thần thú kia đã nhìn chằm chằm vào mình, khí tức dần dần tập trung lên người hắn, thậm chí Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được khí tức chấn động trên người hồng hoang thần thú.

Nhưng mà lựa chọn thứ nhất, cho dù thành công đào thoát cũng không cách nào đạt hồng hoang chi khí tinh thuần nhất, nội tâm Lục Lâm Thiên không cam lòng, trơ mắt nhìn chí bảo bay qua trước mặt nhưng chỉ có thể nhìn, Lục Lâm Thiên cảm thấy đủ biệt khuất.

Cây đao màu vàng nghe vậy, nói với Lục Lâm Thiên:

- Thứ hai lựa chọn họa phúc tương y, hồng hoang thần thú chính là tồn tại đặc biệt, bởi vì hồng hoang chi khí mới diễn sinh ra, nó lại sinh ra trong khu vực phong ấn, cho nên lúc này tuy có tu vị cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong, tuy sớm có linh trí, nhưng linh trí cực kỳ ngây thơ, ta vừa vặn biết rõ một ít tập tính của hồng hoang thần thú, có lẽ là hóa họa thành phúc.

- Đao thúc, ngươi đừng quanh co, nói thẳng ra xem.

Lục Lâm Thiên lại hỏi cây đao màu vàng, ánh mắt hồng hoang thần thú vẫn nhìn chằm chằm vào mình, làm cho tóc gáy toàn thân Lục Lâm Thiên dựng đứng lên, Lục Lâm Thiên cảm thấy nguy hiểm.

- Rất đơn giản, nếu ngươi đánh bại nó, dùng linh trí ngây thơ của nó hiện tại, ngươi muốn thu phục nó là tốt nhất. Theo ta được biết, ngươi chỉ cần đánh bại nó, nó hơn phân nửa chọn thần phục ngươi, hồng hoang thần thú miễn dịch công kích vật chất và linh hồn công kích, muốn thu phục chiếm nó chỉ có một biện pháp.

Cây đao màu vàng nói xong, lại nói ra:

- Nhưng ta vẫn nói trước, thời đại viễn cổ không có tên đại năng nào dám đánh chủ ý lên hồng hoang thần thú, ngươi muốn đánh bại nó, sợ rằng nói chuyện hoang đường, nhưng muốn lưu lại đây và đạt được hồng hoang chi khí tinh thuần nhất, cũng chỉ có như thế, bằng không chính là chết.

- Làm sao bây giờ, không có lựa chọn nào khác sao?

Lục Lâm Thiên nghe cây đao màu vàng nói thế thì khïếp sợ, đây quả thực là không có lựa chọn khác, một là trốn chạy để khỏi chết, còn không nhất định có thể chạy thoát, hai là đánh bại hồng hoang thần thú.

Lựa chọn một, Lục Lâm Thiên biết rõ chính mình sợ rằng phải hối hận cả đời, nhưng lựa chọn hai, Lục Lâm Thiên biết rõ chính mình đang tìm tai vạ, căn bản không thể hoàn thành.

Bỗng dưng Lục Lâm Thiên nhìn qua cây đao màu vàng, ánh mắt híp lại, nói:

- Đao thúc, ngươi khôi phục không ít rồi, ngươi có thể đánh bại hồng hoang thần thú hay không?

- Đừng nhìn ta, vừa mới phá vỡ phong ấn không gian nơi đây, còn có một tầng phong ấn kia, ta tiêu hao không ít, bằng không cũng không cần ngươi ra tay, ta lưu lại chút khí lực cũng không thể làm gì, ngươi cảm thấy ta còn hữu lực giúp ngươi đối phó nó sao?

Cây đao màu vàng trả lời, Lục Lâm Thiên cảm thấy tuyệt vọng.

Ùm...ụm bò....ò...!

Rốt cục hồng hoang thần thú nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, cảm giác khí tức chấn động trên người Lục Lâm Thiên, rốt cục không hề dò xét nữa, trên người sinh ra kim quang nhàn nhạt, sau đó há miệng giống như lỗ đen, sau đó trực tiếp thôn phệ Lục Lâm Thiên.

Phần phật.

Khi quái vật khổng lồ này thôn phệ, cả không gian cũng bị cắn nuốt, cả phiến không gian và hồng hoang chi khí thôn phệ vào trong miệng, bao gồm cả Lục Lâm Thiên.

Đối mặt với lực hút, thân ảnh Lục Lâm Thiên bị hút đi mà không thể làm gì.

- Khốn nạn, đây là thực lực cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong sao, quá mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên hét lớn một tiếng, trong thời gian ngắn, Thanh Linh Khải Giáp bắn ra hào quang màu xanh, từng âm thanh như lưỡi mác va vào nhau vang lên, âm thanh răng rắc vang vọng.

Trên người Lục Lâm Thiên xuất hiện đôi cánh chim màu trắng xanh, hắn nhanh chóng chạy thoát khỏi lực hút.

Ùm...ụm bò....ò...

Hồng hoang thần thú phun khí ra khỏi mũi, khi Lục Lâm Thiên giãy giụa chạy ra, hồng hoang thần thú hơi ngạc nhiên, nó nhấc chân phải lên như cây cột chống trời nện vào người Lục Lâm Thiên.

Ầm ầm!

Hồng hoang thần thú đạp một cái sinh ra không gian phong bạo khủng khiếp, làm cho Lục Lâm Thiên không đường trốn thoát.

- Không xong.

Lục Lâm Thiên thầm nghĩ không xong, tâm thần cấp tốc khống chế Thanh Trụ Hư Không Dực, lập tức biên đôi cánh thành thiết cầu bao bọc thân thể vào trong.

Phanh!

Tất cả hoàn toàn không cách nào chống cự được, một dấu chân lớn như ngọn núi nện xuống, đạp vào Thanh Trụ Hư Không Dực, sau đó không gian nứt vỡ từng khúc, cả phiến hư không lóe lên rồi biến mất, năng lượng cường hãn khuếch tán ra chung quanh.

Xoẹt!

Thanh Trụ Hư Không Dực biến thành viên cầu bị đạp xuống, hào quang lập lòe, âm thanh rạn nứt vang lên không dứt bên tai.

- Chủ nhân, ta không cách nào chống lại, thực lực đối thủ quá mạnh.

Thời điểm Thanh Trụ Hư Không Dực ổn định lại, âm thanh khí linh Thanh Trụ Hư Không Dực vang lên bên tai Lục Lâm Thiên, Thanh Trụ Hư Không Dực từ từ mở rộng ra, Thanh Trụ Hư Không Dực hồn nhiên thiên thành bị một cước kia đạp xuống, lúc này rạn nứt không ít, hào quang ảm đạm, hiển nhiên bị tổn thương không nhẹ.

Vào lúc này ngay cả Thanh Linh Khải Giáp trên người Lục Lâm Thiên cũng bị rạn nứt không ít.

Xùy!

Dưới lực trùng kích này, tuy có Thanh Trụ Hư Không Dực và Thanh Linh Khải Giáp chống lại, nhưng Lục Lâm Thiên vẫn phun máu tươi.

- Ngươi khôi phục trước đi.

Lục Lâm Thiên thu Thanh Trụ Hư Không Dực vào đan điền khí hải khôi phục, thò tay lau máu trên khóe miệng.

Trên không trung hồng hoang thần thú đang nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt của nó nghi hoặc, giống như đứa bé nhìn con kiến, sau đó lại không hề dấu hiệu đạp Lục Lâm Thiên một cước, không gian rung chuyển và rạn nứt.

- Thật cho rằng ta dễ khi dễ sao?

Một cước này đạp xuống, Lục Lâm Thiên khẽ cắn môi, há mồm quát một tiếng, Thanh Linh Khải Giáp bắn ra điện quang màu tím, thân thể của hắn bành trướng, trong nháy mắt thúc dục Bất Diệt La Hán Tượng, thân thể to lớn như núi đứng vững trên không trung, điện quang chạy khắp toàn thân, khí tức hủy diệt bao phủ các nơi.

Xoẹt...

Thân thể Bất Diệt La Hán Tượng biến lớn, lúc này đánh ra một quyền vào một cước của hồng hoang thần thú.

Bành bành!

Quyền và cước va chạm với nhau, không gian tan vỡ không ít, điện quang màu tím lập lòe, không gian vỡ ra một khe hở cực lớn.

Chương 4559: Ngược đãi

Lúc này Lục Lâm Thiên biến thành Bất Diệt La Hán Tượng to như núi, nhưng mà so sánh với hồng hoang thần thú lại không khác gì dân thường gặp dân chơi thứ thiệt.

Hồng hoang thần thú một cước đã to như quả núi, Lục Lâm Thiên biến thành Bất Diệt La Hán Tượng tuy không phải con kiến với con voi, nhưng lại là ải nhân với cự nhân, nhìn thế nào cũng cảm thấy buồn cười.

Nhìn thấy thân thể Lục Lâm Thiên đột nhiên biến lớn, thân thể sinh ra khí tức chấn đổng rất mạnh, ánh mắt hồng hoang thần thú tỏa sáng, giống như hài tử nhìn thấy đồ chơi mới.

Ùm...ụm bò....ò...

Hồng hoang thần thú rống to, tiếng rống hóa thành sóng âm thực chất, thân thể khổng lồ lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, nó xuyên thủng không gian, mang theo thanh thế kinh người xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Hừ!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, sau đó cắn răng xuất ra một quyền, đánh thẳng vào hồng hoang thần thú, một quyền này mang theo điện quang màu tím.

Xoẹt.

Lúc Lục Lâm Thiên đánh một quyền sắp trúng vào người hồng hoang thần thú, hồng hoang thần thú lại vui vẻ, thân thể khổng lồ của nó xuyên qua không gian trong nháy mắt, tốc độ vô cùng nhanh, trực tiếp tránh được một quyền của Lục Lâm Thiên, tốc độ này không phải Lục Lâm Thiên có thể đánh đồng được.

Lục Lâm Thiên đánh một quyền thất bại, trực tiếp đánh nát không gian, đột nhiên có một đạo hào quang như lôi đình xuyên qua không gian đánh thẳng vào người Lục Lâm Thiên.

XÍU...UU!!

Hào quang tới trước người, Lục Lâm Thiên biết đây là cái đuôi to lớn của hồng hoang thần thú đánh mình.

Lục Lâm Thiên không thể né tránh, linh trí của hồng hoang thần thú nhìn như ngây thơ, nhưng khi động thủ rất xảo trá, chỉ có thể bằng vào Bất Diệt La Hán Tượng ngạnh kháng.

Xoẹt!

Trúng một cái đuôi này, điện quang trên người Lục Lâm Thiên biến mất, Bất Diệt La Hán Tượng của Lục Lâm Thiên bị một chiêu này đánh bay ra rất xa.

PHỤT!

Lực lượng của cái đuôi này rất lớn, tăng thêm chênh lệch thực lực là cái hào rộng, làm cho thân thể Lục Lâm Thiên bay xa, miệng phun máu tươi đỏ thẫm.

Ùm...ụm bò....ò...

Hồng hoang thần thú tìm được niềm vui khi chà đạp Lục Lâm Thiên, thời điểm thân thể Lục Lâm Thiên bị đánh lui, nó lại đá một cước vào người hắn.

Phanh!

Trúng một cước to như núi này, Bất Diệt La Hán Tượng to như núi bị đá bay như quả bóng da, hắn không ngừng phun máu tươi.

Chà đạp, đây tuyệt đối là chà đạp, là chà đạp mang theo ý tứ trêu tức.

Lục Lâm Thiên không có lực phản kháng, mỗi lần hồng hoang thần thú động thủ đều mang theo năng lượng thiên địa và hồng hoang chi khí, giơ tay nhấc chân có thanh thế khủng bố, năng lượng này áp bách Lục Lâm Thiên không thể chống lại.

PHỤT!

Miệng phun máu tươi, thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên bay ngược ra xa mới ổn định lại, nhìn qua hồng hoang thần thú khổng lồ, thần sắc của hắn khiếp sợ, trong mắt cũng sinh ra chiến ý cuồn cuộn.

- Tiểu tử, thế nào, còn trụ được không?

Cây đao màu vàng xuyên thủng không gian, hóa thành hào quang đáp xuống đầu vai Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười khổ, cũng không quan tâm máu trên khóe miệng, nói với cây đao màu vàng:

- Còn chưa chết được, nhưng mà muốn đối phó hồng hoang thần thú, sợ là hậu quả...

- Ai, đã sớm biết như vậy rồi, ngũ nguyên Hóa Hồng muốn muốn đối phó cửu nguyên đại viên mãn hồng hoang thần thú, ngươi đang tìm tai vạ, chống lại mấy chiêu còn có thể đứng lên, bản thể đã rất mạnh, nếu là ngũ nguyên Hóa Hồng bình thường, một ngàn cái mạng cũng không đủ chết.

Cây đao màu vàng cắt lời Lục Lâm Thiên, sau đó nói thêm.

- Khốn kiếp, lại đây.

Khi cây đao màu vàng dứt lời, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hồng hoang thần thú dường như đã nghiện, nó lại đá một cước về phía Lục Lâm Thiên, một cước này mang theo năng lượng hủy diệt khủng bố.

- Nghiệt súc, ngươi thật nghiện rồi sao?

Lục Lâm Thiên còn chưa dứt lời, vào thời khắc này, cây đao màu vàng không nhúng tay có hành động, đột nhiên kim quang khuếch tán ra, trong kim quang còn mang theo sát khí ngập trời.

Dưới khí tức này, hồng hoang thần thú đang khinh bỉ Lục Lâm Thiên, đột nhiên ánh mắt biến hóa, cảm giác được gì đó, nội tâm rất bất an.

Ông!

Âm thanh như sấm sét vang lên, cây đao màu vàng sinh ra kim quang ngưng tụ thành đao quang màu vàng, khi đao quang màu vàng xuất hiện tỏa ra hào quang vạn trượng, phóng thích sát khí ngập trời, khí tức bá tuyệt thiên hạ bùng nổ!

Một đao này mang theo xu thế vô cùng bá đạo, không có bất cứ chần chờ gì, trực tiếp chém thẳng vào chân hồng hoang cự thú, cả hai chạm với nhau, âm thanh như kim loại va chạm nhau vang lên.

Xoẹt!

Đao quang chém vào một cước kia, hồng hoang chi khí và năng lượng khủng bố rút đi, đao quang có thể ăn mòn hồng hoang chi khí.

Ùm...ụm bò....ò...!

Hào quang lập lòe, hồng hoang thần thú rống lớn, nó thu một cước kia trở về, trong mơ hồ trên cước xuất hiện khe hở, hiển nhiên đã bị thương nhẹ.

- Đao thúc thuộc loại trâu bò.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy cảnh tượng này, trong nội tâm hưng phấn, hồng hoang thần thú miễn dịch vật chất công kích và linh hồn công kích, nhưng một đao của Đao thúc có thể làm nó tổn thương, có thể thấy Đao thúc hung hãn cỡ nào.

Ùm...ụm bò....ò... Ùm...ụm bò....ò...

Tiếng rống vang lên không dứt bên tai, chân phải của hồng hoang thần thú đập mạnh, hiển nhiên một đao này làm nó xuất hiện cố kỵ.

Oanh!

Nhưng cố kỵ cũng không có nghĩa hồng hoang thần thú e ngại, thậm chí nó bị kí©ɧ ŧɧí©ɧ, trong ánh mắt mang theo tức giận, thân thể khổng lồ chấn động, bốn vó đạp mạnh, cây đao màu vàng sinh ra thanh thế khủng bố hơn, đao quang sáng lạn chém thẳng về phía thân thể khổng lồ kia.

Ông!

Cây đao màu vàng nổ vang, sấm gió vang vọng, sát khí quét qua các nơi, không gian bị phá hủy, mỗi một đạo đao quang trực tiếp xé rách không gian, lập tức bao quát không gian thật lớn, chém thẳng về phía hồng hoang thần thú.

XIU....XIU...

Đao quang ngút trời, lập tức chém thẳng vào thân thể hồng hoang thần thú.

Xoẹt!

Ánh đao chém vào hồng hoang thần thú, năng lượng giảm đi không ít, nhưng lúc chém vào lân phiến dày đặc của hồng hoang thần thú, hoa lửa từ lân phiến bắn ra tung tóe, trên lân phiến có vết lõm thật sâu.

Ùm...ụm bò....ò... Ùm...ụm bò....ò...

Hồng hoang thần thú rống to, tuy lân phiến không bị làm sao, nhưng dường như nó cực kỳ đau đớn.

Oanh!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, cây đao màu vàng lại xuyên thủng không gian, nó xuất hiện trên không trung trên người hồng hoang thần thú, đao quang vạch phá không gian, một đao này chém không gian thành tro tàn.

Xùy!

Một đao khủng bố này áp bách làm hồng hoang thần thú không thể tránh né.

Đao quang chém xuống làm không gian bành trướng, lập tức chém thẳng vào thân thể hồng hoang thần thú, nó tỏa ra sát khí ngập trời.

Ken két!

Một đao này chém làm không gian bành trướng và nổ tung, âm thanh trầm thấp không ngừng vang vọng hư không, khí tức khủng bố đánh hồng hoang chi khí xơ xác.

Trên thân thể hồng hoang thần thú có mấy miếng lân phiến nghiền nát, dưới lân phiến nghiền nát có máu tươi chảy ra ngoài.

Ùm...ụm bò....ò... Ùm...ụm bò....ò...

Hồng hoang thần thú rống to, nhìn mấy lân phiến lân phiến rạn nứt, ánh mắt của nó sợ hãi và lo lắng, liên tiếp bị áp chế và lần đầu bị đau đớn, rốt cục làm nó biết rõ cây đao màu vàng không dễ chọc.

Chương 4560: Cố làm ra vẻ

Ùm...ụm bò....ò...

Rốt cục, hồng hoang thần thú vẫn không nhịn được kêu lên, cả không gian rung chuyển.

Hừ!

Cùng lúc này, cây đao màu vàng cũng hành động, hừ một tiếng, hắn vốn là thân đao nho nhỏ, lập tức bộc phát kim quang vạn trượng, trực tiếp vượt qua hư không tiến lên phía trước, trong nháy mắt ngắn ngủi bộc phát uy áp đáng sợ.

- Nghiệt súc, ngươi còn dám động thủ!

Tiếng quát như sấm sét vang vọng hư không.

Ông ông!

Vào lúc này uy áp từ cây đao màu vàng phóng thích ra ngoài, linh khí trong người Lục Lâm Thiên bị ảnh hưởng, không ngừng hoảng hốt.

Đột nhiên hồng hoang thần thú nhìn qua kim đao trên hư không, uy áp làm nó cảm thấy nguy hiểm, không tự chủ được bước chân lui ra phía sau hai bước, ánh mắt của nó sinh ra e ngại.

Khi hồng hoang thần thú lui ra phía sau, cây đao màu vàng lập tức khôi phục bộ dáng an đầu, nhanh chóng xoay quanh vai Lục Lâm Thiên.

Nhìn cây đao màu vàng, Lục Lâm Thiên hưng phấn nói:

- Đao thúc, ngươi không phải nói không còn khí lực ra tay sao, thi ra ngươi khôi phục thực lực tới mức này rồi.

- Ta cố ý, không bắt ngươi đi thử thực lực của gia hỏa này, ta làm sao biết ta có thể đối phó nó chứ.

Cây đao màu vàng không khách khí nói với Lục Lâm Thiên.

- Ngươi cố ý...

Lục Lâm Thiên nghe xong lập tức im lặng, không ngờ có ngày mình biến thành chuột bạch, sau đó hỏi cây đao màu vàng:

- Đao thúc, ngươi có thể đánh bại hồng hoang thần thú, không bằng giúp ta chiếm đại gia hỏa này chứ?

- Ngươi làm đại mộng của mình đi, nếu hiện tại đại gia hỏa tiếp tục ra tay, ngươi sẽ dữ nhiều lành ít. Vừa rồi ta đã ra tay toàn lực, cũng chỉ miễn cưỡng làm nó ăn chút thiệt thòi, nó chỉ không có kinh nghiệm và kỹ xảo mà thôi, bởi vì bị phong ấn trong không gian này, trở nên nó rất ngốc, bằng không với thực lực mà ta khôi phục, căn bản không có biện pháp đối phó nó, chiêu cuối cùng là ta tận lực làm ra, nhưng ta đã tiêu hao hết khí lực rồi.

Cây đao màu vàng truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên:

- Linh trí của đại gia hỏa này còn ngây thơ và đơn thuần, sau mấy lần bị giáo huấn chấn nhiếp, sợ rằng trong thời gian ngắn có lòng kiêng kỵ, cũng không đối phó chúng ta, ngươi nắm chắc thời gian hấp thu hồng hoang chi khí độ phá đi, ta nắm chặt thời gian khôi phục, nếu đến lúc đó bị đại gia hỏa phát hiện chúng ta cố làm ra vẻ, chúng ta thật sự vô duyên với cơ duyên đấy.

- Thì ra là thế, hy vọng hồng hoang thần thú không nên phát hiện mới tốt.

Nghe cây đao màu vàng nói thế, Lục Lâm Thiên làm gì dám đánh chủ ý thu phục hồng hoang thần thú, chỉ cần hồng hoang thần thú không phát hiện bọn họ làm ra vẻ là được rồi.

Sau một lát, sâu trong không gian này, hồng hoang chi khí tinh thuần bạo phát, uy áp làm lòng người e ngại.

Trong khu vực hồng hoang chi khí cực kỳ nồng đậm, cây đao màu vàng bắn ra đao quang màu vàng, lập tức hấp thu hồng hoang chi khí trong không gian.

Lục Lâm Thiên cũng ngồi nơi đây, chung quanh là hồng hoang chi khí tinh thuần nhất, hắn đang toàn lực luyện hóa.

- Luyện hóa, nên đột phá.

Thật vất vả mới dừng chân ở đây, Lục Lâm Thiên thì thào một tiếng, thủ ấn biến hóa, vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết, chung quanh chấn động tầng tầng, khi vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết hấp thu hỗn độn chi khí chung quanh..

Hồng hoang chi khí chui vào trong cơ thể, Lục Lâm Thiên khôi phục thương thế bị hồng hoang thần thú gây thương tích, trong đan điền khí hải, Truy Phong Chiến Thiên Cung, Huyết Lục, Tử Lôi Huyền Đỉnh và Hồn Diệt Phách huy các linh khí cũng bắt đầu chủ động hấp thu hồng hoang chi khí.

Chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, không nghĩ tới hồng hoang chi khí không chỉ có hiệu quả rèn luyện thân thể, còn có tác dụng với cả linh khí.

Cảm giác được đủ loại chỗ tốt, Lục Lâm Thiên cũng không khách khí, thật vất vả mới đi tới đây, gặp được hồng hoang chi khí tinh thuần nhất tự nhiên là không thể bỏ qua, thôn phệ hấp thu càng nhiều càng tốt, có Hỗn Độn Âm Dương Quyết tương trợ, hắn đạt được hiệu quả kinh người.

Toàn lực vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết, bình tâm tĩnh khí, chung quanh có vòng xoáy cắn nuốt hồng hoang chi khí.

Phần phật...

Khi Lục Lâm Thiên vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết thôn phệ hấp thu làm hồng hoang chi khí trong không gian càng ngày càng đậm, hồng hoang chi khí trong hư không vô cùng vô tận đang tụ tập lại, nơi này biến thành biển màu vàng nhạt, bao phủ Lục Lâm Thiên vào bên trong, không nhìn thấy thân ảnh của hắn.

Thân thể Lục Lâm Thiên lúc này giống như cái động không đáy, cuồn không ngừng hấp thu hồng hoang chi khí.

Một người một đao không ngừng hấp thu hồng hoang chi khí tinh thuần nhất, bên ngoài không có ai biết tới, bằng không tin tức này truyền ra ngoài, sợ rằng sẽ có cường giả không kiềm nổi tìm cách xông vào đây.

Trong không gian, chỉ có hồng hoang thần thú vô cùng khổng lồ nhìn thấy cảnh tượng này, nó từ xa nhìn qua, sau mấy lần chịu thiệt, còn có khí tức bất an kinh tâm động phách lúc cuối cùng, nó kiêng kị không dám lên trước..........

Trong ba ngàn đại thế giới, khi đám người Lục Lâm Thiên tiến vào Hồng Hoang Điện, cả ba ngàn đại thế giới náo nhiệt trở nên bình tĩnh không ít.

Ngay cả trong Thương Khung chiến trường, Thương Khung Minh cùng Thiên La minh chém giết vô số năm cũng ăn ý, cũng không có chém giết đại quy mô diễn ra.

Thế giới Thượng Thanh, không thể nghi ngờ từ thế giới náo nhiệt biến thành quạnh quẽ.

Đặc biệt là trong thiên giới mật địa, nơi đây càng vắng vẻ hơn.

Tất cả cường giả Phi Linh Môn trong thế giới Thượng Thanh và tất cả đại cổ tộc cùng thiên tài đỉnh cấp đi vào Hồng Hoang Điện tu luyện, cho nên nơi đây yên tĩnh không ít.

Những nhân vật phong hoa tuyệt địa tiến vào Hồng Hoang Điện, tuy còn có đệ tử thiên tài mới đi vào, cũng có chiến đấu tranh giành, nhưng so sánh với lúc trước chỉ là ẩu đả nhỏ mà thôi.

Thế hệ trẻ ít đυ.ng độ với cường giả thế hệ trước.

Nhưng mà thế giới Thượng Thanh và thiên giới mật vắng vẻ nhưng lại âm thầm chờ mong, tất cả người trong thế giới Thượng Thanh đều chờ một một ngàn năm trăm năm sau, khi những người kia trở về, đến lúc đó thế giới Thượng Thanh sẽ danh chấn ba ngàn thế giới.

Thời gian một trăm năm trôi qua nhanh chóng như nước chảy qua cầu.

Trong thế giới Linh Vũ xa xôi, năng lượng thiên địa nồng đậm, non xanh nước biếc, cỏ cây hoa lá xanh tốt, hiện tại thế giới Linh Vũ đã sớm không phải trước kia có thể so sánh.

Oanh!

Bỗng dưng thế giới Linh Vũ run lên, loại rung động này đã lâu không có xảy ra, trong thiên địa sinh ra khí tức lạ lẫm, cả đại lục sinh ra chấn động kỳ lạ, loại chấn động này là thứ hàng tỉ sinh linh trong thế giới Linh Vũ chờ mong...

Trong thế giới Linh Vũ có khí tức quái lạ thức tỉnh, tất cả cường giả trên đại lục bay lên trên cao, các cường giả đều mang theo chờ mong và hưng phấn.

Trong thế giới Linh Vũ ai cũng biết, mỗi lần đại lục Linh Vũ phát sinh loại biến hóa này năng lượng thiên địa sẽ nồng đậm hơn, một ít người kẹt ở bình cảnh sẽ đột phá.

Sâu trong Thương Khung chiến trường, ở trong không gian bí ẩn, kim sắc quang mang bao phủ hư không, trong biển hồng hoang chi khí nồng đậm, năng lượng bạo động, năng lượng không ngừng tiến vào không gian.

Phần phật!

Trong biển năng lượng này dường như đang có quái vật khổng lồ đang hấp thu năng lượng nơi đây.

Cũng không biết qua bao lâu, trong biển năng lượng mênh mông này, thân ảnh Lục Lâm Thiên dần dần hiện ra, chung quanh thân thể có lỗ đen xuất hiện, điên cuồng thôn phệ các loại năng lượng mênh mông.

Các loại năng lượng biến thành con rắn nhỏ chui vào trong cơ thể

Lục Lâm Thiên.

Phần phật!

Giờ phút này khí tức quanh người Lục Lâm Thiên tăng lên càng ngày càng cao, trong lúc mơ hồ đạt tới đỉnh phong, vẫn còn đang tăng lên.

Phanh!

Trong thời gian ngắn, một tiếng nổ trầm đυ.c vang lên trong người Lục Lâm Thiên, áp lực như núi lửa phun trào bạo phát, hắn đã đột phá bình cảnh.

Trong nháy mắt khí thế Lục Lâm Thiên từ ngũ nguyên Hóa Hồng tăng lên lục nguyên Hóa Hồng.

Chương 4561: Lại đột phá

Hô!

Qua mấy ngày sau, sau khi khí tức quanh người vững chắc, Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm trọc khí, hai mắt đang nhắm lại mở ra, đôi mắt một đen một trắng luân chuyển như ngày và đêm, cực kỳ huyền ảo.

Vào lúc này quanh người có vô số năng lượng chấn động, lập tức hóa thành đồ án âm dương, sau đó lại tiến vào trong người biến mất không thấy.

Trên không trung xa xa, đôi mắt to lớn của hồng hoang thần thú khổng lồ chấn động khi thấy khí thế như thế, trong mắt mang theo ngạc nhiên, chỉ bởi vì kiêng kị cho nên những năm qua không dám tới gần hắn.

- Không hổ là hồng hoang chi khí tinh thuần nhất, đây là chí bảo.

Quan sát cơ thể, trên mặt Lục Lâm Thiên tươi cươi thỏa mãn, mình từ ngũ nguyên Hóa Hồng đột phá đến lục nguyên Hóa Hồng, đan điền khí hải khổng lồ không tầm thường, một trăm năm đã có thể đột phá, thân thể và linh hồn được tẩm bổ, hắn đạt được chỗ tốt kinh người.

Nhìn qua hồng hoang thần thú khổng lồ kia, ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, nụ cười trên mặt hắn bị đả kích không ít, thì thào:

- Còn chưa đủ, tiếp tục đột phá.

Vừa dứt lời, hai mắt Lục Lâm Thiên khép hờ, vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết tiếp tục thôn phệ hồng hoang chi khí tinh thuần trong không gian.

Thân là chân lý Niết Bàn, không có hồng kiếp, lĩnh ngộ không có trở ngại, hỗn độn bổn nguyên trên thân, còn có Đại sư tỷ Hư Thiên

Thánh cô chỉ đạo, hiện tại Lục Lâm Thiên không muốn bỏ qua cơ hội tốt như ở đây.

Đặc biệt là đối mặt với hồng hoang thần thú trước mặt, nội tâm hắn rõ ràng, cho dù bây giờ đột phá tới lục nguyên Hóa Hồng cũng không phải đối thủ của hồng hoang thần thú. Một khi đại gia hỏa này nhìn thấy manh mối gì đó, nếu đột nhiên lại ra tay thì hậu quả đáng lo, cho nên còn tiếp tục tranh thủ đột phá mới tốt.

Lại vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết, hồng hoang chi khí nồng đậm lại sinh ra, từ từ ngưng tụ thành biển năng lượng quanh người Lục Lâm Thiên quanh, mặc cho Lục Lâm Thiên hấp thu...

...

Thời gian trôi qua lần nữa, trong ba ngàn đại thế giới lúc này đang yên tĩnh, đột nhiên sinh ra hào khí ngưng trọng.

Trong ba ngàn đại thế giới càng yên lặng, một ít người bất phàm đã cảm giác được áp lực kinh người đang gia tăng trong vô hình.

Trong ba ngàn đại thế giới ở bên trong, cường giả đặt chân Hóa Hồng Cảnh đều biến mất, cực ít xuất đầu lộ diện ra ngoài, dường như đang chuẩn bị gì đó.

Khi Lục Lâm Thiên tiến vào Hồng Hoang Điện được sáu trăm năm, áp lực ngưng trọng trong thiên địa càng nồng đậm.

Sáu trăm năm, đối với những cường giả kia mà nói thời gian này không là gì, cách cục thiên địa vẫn không thay đổi.

Thời gian sáu trăm năm đầy đủ làm thế lực quật khởi và biến mất, nhưng mà đối với Phi Linh Môn, Chiến Thiên liên minh các thế lực lớn hoàn toàn không có bất kỳ ảnh hưởng nào, tất cả vẫn như ban đầu.

Oanh!

Trong thế giới Linh Vũ, cách năm trăm năm lại có chấn động khó hiểu sinh ra, trong trời xanh hội tụ năng lượng thiên địa nồng đậm, làm cho hàng tỉ sinh linh trong thế giới Linh Vũ mừng như điên...

Sâu trong Thương Khung chiến trường, ở trong không gian không ai biết, trong biển năng lượng nồng đậm, Lục Lâm Thiên không ngừng hấp thu năng lượng khổng lồ, làm cho biển năng lượng sinh ra sóng to gió lớn, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

Hồng hoang chi khí nồng đậm không ngừng bộc phát, thân thể hắn như cái động không đáy, dùng xu thế tham lam và điên cuồng không ngừng hấp thu năng lượng chung quanh, ngay cả không gian cũng vỡ nát không ít.

Thời gian năm trăm năm, thân thể Lục Lâm Thiên càng ngày càng cho người ta cảm giác cứng cáp, làm cho người ta cảm giác được năng lượng bành trướng, thân thể ẩn chứa năng lượng khổng lồ, tùy thời đều có thể bộc phát ra.

Quan sát khí tức này, cũng không khó biết được, nguyên lực trong người Lục Lâm Thiên được hồng hoang chi khí rèn luyện nên càng trở nên tinh thuần, linh hồn lực càng tinh khiết, dựa vào hồng hoang chi khí, tu vị cảnh giới của hắn chấn động.

Phanh!

Âm thanh trầm đυ.c vang lên trong người Lục Lâm Thiên, năng lượng thiên địa chung quanh không ngừng rung động thật mạnh, chỉ xông lên một hơi đã đột phá bình cảnh, khí tức mênh mông và mạnh mẽ tăng vọt, dùng Lục Lâm Thiên làm trung tâm đã bộc phát như gió bão.

Đại lục Linh Vũ chấn động khó hiểu, trong Cổ Vực có thân ảnh tập tễnh đứng trong cổ điện, đang mặc bộ trường bào mộc mạc dường như chưa giặt vạn năm, nhưng không nhiễm hạt bụi nào.

Thân ảnh tập tễnh này rất có tinh thần, từ dung mạo có thể thấy được hắn khi còn trẻ rất anh tuấn.

Vào lúc này lão giả ngẩng đầu nhìn lên trời, thì thào nói nhỏ:

- Sáu trăm năm, hồng hoang chi khí trong Hồng Hoang Điện quả nhiên mang lại chỗ tốt không kém, thất nguyên tiểu viên mãn, nhưng còn xa mới đủ, lúc này thật sự phải thành công, không được thất bại.

…………

Sâu trong Thương Khung chiến trường, trong hư không tất cả khí tức khôi phục bình thường, Lục Lâm Thiên mở mắt ra, trong mắt hào quang đen trắng giống như nhật nguyệt luân chuyển, thậm chí trong không gian có khí tức man hoang bộc phát, khí thế bàng bạc làm hư không rung động.

- Thất nguyên Hóa Hồng, tiểu viên mãn.

Lục Lâm Thiên cười vui vẻ, hắn bế quan trong hồng hoang chi khí tinh thuần đã sáu trăm năm lại không cảm thấy dài, ngược lại còn cảm giác tu luyện rất tự nhiên, hồn nhiên thiên thành.

Thất nguyên Hóa Hồng, cấp độ tiểu viên mãn, cho dù là Hóa Hồng Cảnh nào cũng là tồn tại đỉnh phong trong thiên địa, người bước vào Hóa Hồng Cảnh không ai không bất phàm.

Trong tất cả Hóa Hồng Cảnh, thất nguyên Hóa Hồng là đường ranh giới, một khi đặt chân tầng thứ này, mới có thể chính thức nói là người nổi bật trong Hóa Hồng Cảnh, là siêu cấp cường giả, bởi vì thất nguyên Hóa Hồng cũng đã là tiểu viên mãn.

Cái gì gọi là tiểu viên mãn, chỉ có tu luyện giả chủ tu áo nghĩa lĩnh ngộ tới cấp độ tiểu viên mãn mới có thể đặt chân thất nguyên Hóa Hồng.

Thất nguyên Hóa Hồng trong ba ngàn đại thế giới cũng là địa nhân vật hùng mạnh, cả thiên địa, ba ngàn đại thế giới, Hóa Hồng Cảnh chỉ là số lượng ít mà thôi.

Một đại thế giới cùng lắm chỉ có vài trăm Hóa Hồng Cảnh mà thôi, tính ra cả ba ngàn đại thế giới đã không nhiều.

So với sinh linh khủng bố của ba ngàn đại thế giới càng là hạt bụi nhỏ bé.

Lúc này đặt chân tới thất nguyên Hóa Hồng, làm cho Lục Lâm Thiên vui mừng, sáu trăm năm thôn phệ hồng hoang chi khí, Lục Lâm Thiên lĩnh ngộ âm dương áo nghĩa đạt tới thất nguyên tiểu viên mãn, tu vị cấp độ càng cao, tiến bước càng khó.

Nhưng với Lục Lâm Thiên mà nói, cả hai sợ đều khó.

Thời gian năm trăm năm từ lục nguyên Hóa Hồng đột phá đến thất nguyên tiểu viên mãn, còn phải thỏa mãn đan điền khí hải khổng lồ, lục nguyên Hóa Hồng không thiếu thời gian, nhưng có nhanh hơn nữa cũng mất mười vạn năm tích lũy nguyên lực, mà nếu có đan điền khí hải biến thái như Lục Lâm Thiên cũng mất thời gian lâu hơn.

Nhưng Lục Lâm Thiên có Hỗn Độn Âm Dương Quyết, tăng thêm người mang hỗn độn bổn nguyên, danh sư chỉ đạo, căn cơ vững chắc và lĩnh ngộ thâm thâu, cho nên làm cho Lục Lâm Thiên từ lục nguyên đại siêu phàm nhanh chóng đột phá đến thất nguyên Hóa Hồng, đó là vì hắn đánh trụ cột quá tốt, mới chính thức đạt độ cao này..

Chương 4562: Thất nguyên tiểu viên mãn

Lúc này ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua hư không, đôi mắt khổng lồ đang nhìn xuống, thân ảnh khổng lồ kia giống như sơn mạch khổng lồ nằm trong hư không, đó là hồng hoang thần thú.

Ánh mắt kia đầy sợ hãi, Lục Lâm Thiên đã là thất nguyên tiểu viên mãn, hoàn toàn khác với ngũ nguyên trung siêu phàm một trời một vực, tu vị và áo nghĩa tiến bước, so với thời điểm ngũ nguyên Hóa Hồng, Lục Lâm Thiên biết thực lực của mình mạnh hơn rất nhiều.

Nhưng Lục Lâm Thiên cũng biết không nên đi chọc hồng hoang thần thú, so với sáu trăm năm trước, tuy hắn đột phá hai tầng cảnh giới, nhưng hiện tại thất nguyên Hóa Hồng tiểu viên mãn còn chưa đủ tư cách chọc cửu nguyên Hóa Hồng Đại viên mãn đỉnh phong hồng hoang thần thú, hậu quả kia Lục Lâm Thiên không cần đoán cũng biết.

Cửu nguyên Hóa Hồng Đại viên mãn đỉnh phong, đây là cấp độ cường hãn cỡ nào.

- Quân tử báo thù, mười năm...... Vạn năm không muộn, nghiệt súc, chờ đi.

Lục Lâm Thiên hùng hùng hổ hổ nhìn hồng hoang thần thú, còn không dám trừng quá rõ ràng, sợ hồng hoang thần thú tìm hắn gây phiền toái, lúc này hắn còn chưa thể đối phó với gia hỏa khủng bố kia.

Vốn Lục Lâm Thiên muốn nói quân tử báo thù mười năm không muộn, nhưng ngẫm lại đối phó quái vật này ngàn năm còn chưa đủ, cho nên hay nói là vạn năm mới bảo hiểm, nói hớ cũng không tốt.

Nhìn thấy hồng hoang thần thú không có dị động, thật sự đã bị Đao thúc chấn nhiếp sợ, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua biển hồng hoang chi khí trước mặt.

Đao thúc cây đao màu vàng đang ở trong biển hồng hoang chi khí, cũng không ngừng hấp thu hồng hoang chi khí.

Thậm chí Lục Lâm Thiên có thể nhìn thấy, hồng hoang thần thú nhìn thấy Đao thúc cây đao màu vàng liên tục thôn phệ hồng hoang chi khí, ánh mắt của nó đau lòng, nhưng không dám làm gì, nó vẫn sợ hãi.

- Tiếp tục.

Ánh mắt nhìn qua không trung, vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết, Lục Lâm Thiên tiến vào tu luyện, lúc này thôn phệ hồng hoang chi khí tinh thuần nhất, thế nhưng mà hấp thu càng nhiều càng tốt, cũng chỉ có một ngàn năm trăm năm hấp thu mà thôi.

Thời gian dần qua, đám người Lục Lâm Thiên tiến vào Hồng Hoang Điện đã một ngàn năm trăm năm, trong ba ngàn đại thế giới áp lực đã tăng lên tới mức tận cùng, giống như ba ngàn đại thế giới, đột nhiên yên tĩnh không có gì xảy ra.

Loại yên lặng này người bất phàm cũng biết có chuyện xảy ra, trong nội tâm cảm giác bất an, khí tức này giống như điềm báo, dường như ba ngàn đại thế giới sắp rung chuyển.

Thế giới Thượng Thanh, trong thiên giới mật địa, trong khu vực núi xanh nước biếc, trên ngọn núi cao chọc trời, khí tức băng hàn tỏa ra, núi tuyết đầy khí chất băng lãnh, Băng Thiên nói với Phong Hành Thiên Chủ:

- Thời gian không sai biệt lắm, nên đến vẫn phải đến nhưng không biết sau này thiên địa sẽ biến thành bộ dạng gì?

- Ai biết được, không qua mấy năm, ta cũng trải qua không ít, sau mỗi lần rung chuyển đều cần thời gian dài khôi phục, cũng không biết khi nào mới có thể chấm dứt.

Phong Hành Thiên Chủ nói với Băng Thiên, mái tóc bạc không bó buộc, có vài sợi phất phơ, đôi mắt sáng ngưng trọng.

- Mỗi một lần có người may mắn sống sót chưa đủ một hai phần mười, đây cũng là đại kiếp nạn của Hóa Hồng Cảnh.

Băng Thiên hít sâu một hơi nhìn qua Phong Hành Thiên Chủ, nói:

- Ngươi nói, đồn dãi trong thương khung bí cảnh có phải sự thật hay không?

Phong Hành Thiên Chủ nhìn qua Băng Thiên, sau đó đắng chát nói:

- Rốt cuộc có thật hay không, ta cũng không cách nào biết được, nhưng chắc là thật, thương khung bí cảnh bất phàm, ngươi đi vào hai lần cũng rõ ràng.

- Có phải thật hay không chúng ta không có lựa chọn, qua nhiều năm như vậy, chúng ta mạo hiểm đi vào cũng là vì tìm chân tướng, người biết rõ chân tướng chỉ là số ít, những người khác muốn biết chân tướng phải đào móc.

Thời điểm Băng Thiên nói xong, một thân ảnh cao ngất xuất hiện nhìn qua Phong Hành Thiên Chủ và Băng Thiên.

- Hoàng Phủ đại ca, ngươi xuất quan sao.

Băng Thiên tươi cười nhìn người tới, người này mặc trường bào màu lam, thân ảnh cao ngất nguy nga, ngũ quan góc cạnh rõ ràng, toàn thân chấn động vô hình, mang theo khí thế bễ nghễ thiên hạ, chính là minh chủ Chiến Thiên liên minh Hoàng Phủ Minh Long.

- Dường như tiến bộ không ít ah.

Nhìn Hoàng Phủ Minh Long, Phong Hành Thiên Chủ ngạc nhiên.

- Thời gian đã hết rồi, nên xuất quan thôi.

Hoàng Phủ Minh Long nói với Băng Thiên, sau đó nói với Phong Hành Thiên Chủ:

- Nhiều năm như vậy, tuy tiến bộ một ít, nhưng vẫn không cách nào đột phá một bước kia.

- Một bước kia, rất khó vượt qua.

Phong Hành Thiên Chủ than nhẹ, hắn biết một bước này khó khăn, đây là cái rãnh trời, sau khi than thở lại nhìn Hoàng Phủ Minh Long, ánh mắt Phong Hành Thiên Chủ chấn động, nói:

- Những năm qua ngươi dấu diếm đủ nhiều, ta mới biết được Hư Thiên Thánh cô là sư tỷ của ngươi, ngươi dấu diếm ta thật khổ.

- Cái này...

Hoàng Phủ Minh Long cười khổ với Phong Hành Thiên Chủ, lập tức nói nhỏ:

- Nàng đến thế giới Thượng Thanh sao?

- Đã tới một ngàn năm trăm năm trước, lúc đó thế giới Thượng Thanh gặp chút ít phiền toái, nàng vừa vặn đến hỗ trợ giải quyết, lại nói đây là nhờ có nàng.

Phong Hành Thiên Chủ nói.

- Phiền toái sao, chẳng lẽ là... Hồng Hoang Điện.

Ánh mắt Hoàng Phủ Minh Long chấn động, sau đó hỏi Phong Hành Thiên Chủ:

- Danh ngạch Hồng Hoang Điện thế nào?

Phong Hành Thiên Chủ nhìn qua Hoàng Phủ Minh Long, ánh mắt vui vẻ, nói nhỏ:

- Ngươi đoán xem!

- Lâm Thiên và Du Du chiếm hai tòa, nếu không có gì bất ngờ, Hồng Hoang Điện số một là của chúng ta.

Hoàng Phủ Minh Long nhìn qua Phong Hành Thiên Chủ nói.

- Hoàng Phủ đại ca, ngươi nói đúng một nửa.

Băng Thiên cười nói:

- Hồng Hoang Điện số một thì đúng, nhưng không phải hai tòa!

- Nha đầu Du Du thất bại sao?

Ánh mắt Hoàng Phủ Minh Long ảm đạm.

- Năm tòa, thế giới Thượng Thanh chúng ta đạt được năm tòa Hồng Hoang Điện, đến Thương Khung chiến trường thì chúng ta biết được, Lâm Thiên huynh đệ còn ẩn giấu cường giả của Phi Linh Môn, Bắc Cung Vô Song là tứ nguyên Hóa Hồng, Phi Linh Môn còn có ‘ U Minh ’ và ‘ Hồn Sát ’, thực lực vô cùng cường hãn, tăng thêm Phong Du Du chiếm một tòa Hồng Hoang Điện, chúng ta chiếm được năm tòa Hồng Hoang Điện, Thiên Địa Các và thế giới Thần Thú cũng chiếm một tòa Hồng Hoang Điện, Thiên La minh chỉ đạt được hai tòa Hồng Hoang Điện.

Băng Thiên nói xong, một ngàn năm trăm năm qua đây là kích động nhỏ duy nhất.

- Năm tòa Hồng Hoang Điện, Bắc Cung Vô Song, ‘ U Minh ’‘ Hồn Sát ’... Cửu sư đệ tiểu tử này dấu diếm đủ sâu.

Nghe vậy, Hoàng Phủ Minh Long cũng ngạc nhiên, ánh mắt chấn động, nhìn qua Băng Thiên cùng Phong Hành Thiên Chủ, sau một lát mới nói:

- Nói như vậy, thế giới Thượng Thanh có phiền toái, có lẽ chính là người Thương Khung Minh muốn có danh ngạch năm tòa Hồng Hoang Điện này.

- Nhưng mà chuyện cũng đã xử lý tốt, cuối cùng cũng không có phiền toái lớn.

Phong Hành Thiên Chủ nghe vậy gật gật đầu, nói với Hoàng Phủ Minh Long:

- Một ngàn năm trăm năm trước, người trong Hồng Hoang Điện sắp đi ra rồi, không biết hiện tại bọn họ đi vào Hồng Hoang Điện có thể có được bao nhiêu chỗ tốt, thực lực tăng lên bao nhiêu.

Chương 4563: Một ngàn năm trăm năm

- Hồng hoang chi khí trong Hồng Hoang Điện có chỗ tốt rất lớn, tuy không thể so sánh với hồng hoang chi khí thời viễn cổ, nhưng tránh được hồng kiếp là chỗ tốt lớn nhất, cũng đủ giúp người trẻ đuổi đột phá một hai nguyên.

Hoàng Phủ Minh Long nói.

- Ta biết thực lực Lâm Thiên huynh đệ lúc trước là ngũ nguyên Hóa Hồng, sau một ngàn năm trăm năm có lẽ hắn sẽ bước vào lục nguyên Hóa Hồng.

Băng Thiên cười nói.

- Ngươi nói là, một ngàn năm trăm năm trước, Lâm Thiên đã là ngũ nguyên Hóa Hồng?

Khi Băng Thiên dứt lời, Hoàng Phủ Minh Long ngạc nhiên.

- Ngươi bế quan nhiều năm như vậy, không biết cũng khó trách, một ngàn năm trăm năm trước, thời không hình chiếu truyền tống trận, chúng ta chỉ biết Lâm Thiên tiểu huynh đệ đạt tới ngũ nguyên Hóa Hồng, đại chiến với Thần Linh tộc chân lý Niết Bàn người Thần Linh Nghiễm Hồng, cũng có tu vị ngũ nguyên Hóa Hồng, trận chiến ấy quả thật bất phàm, cuối cùng đoạt được Hồng Hoang Điện số một, lúc này cũng thành toàn Thiên Khung Minh, cũng là lần đầu tiên Thương La Minh ăn thiệt thòi.

Băng Thiên nói với Hoàng Phủ Minh Long.

- Một ngàn năm trăm năm trước là ngũ nguyên Hóa Hồng, đột phá thật nhanh, nhưng cũng bình thường.

Hoàng Phủ Minh Long kinh ngạc sau đó nhớ tới gì đó, lập tức cười nhạt, tuy trong mắt ngạc nhiên nhưng không nhiều.

…………

Trong hư không, hồng hoang chi khí tràn ngập, năng lượng chấn động nhộn nhạo.

Oanh!

Bỗng nhiên trong hư không sinh ra tiếng nổ, lập năng lượng chấn động rất mạnh, dường như có lực lượng gì đó dẫn dắt, hồng hoang chi khí tụ tập lại rất nhiều.

Phần phật!

Hồng hoang chi khí hội tụ thành biển, dường như có quái vật khổng lồ hấp thu biển cả, năng lượng chung quanh không ngừng lao tới.

Năng lượng chấn động mấy chục canh giờ, năng lượng tập trung tới mức khủng bố, không gian chung quanh chấn động càng ngày càng kịch liệt.

Hồng hoang thần thú đang nhắm mắt tiềm tu ở xa xa, giờ phút này nó cảm giác được động tĩnh, ánh mắt ngạc nhiên nhìn qua chấn động.

Trong năng lượng khủng khiếp kia, nó cảm thấy hãi hùng khiếp vía, dường như có vòng xoáy khổng lồ đang hấp thu năng lượng.

Vòng xoáy này như lỗ đen, sâu không thấy đáy, có thể thôn phệ tất cả năng lượng vào trong.

Loại tốc độ thôn phệ năng lượng này vô cùng kinh người, cũng hấp thu hồng hoang chi khí không dứt, rốt cục nhạt xuống, theo thời gian qua đi đã có dấu hiệu suy kiệt.

Năng lượng trong vòng xoáy lại tăng lên, khí tức tăng lên rất mạnh.

Sau khi khí thế này tăng lên mức đỉnh phong thì không tăng lên nữa, dường như bị trở ngại, sau khi tới đỉnh phong thì dừng lại.

Khí tức này yếu đi, vòng xoáy thôn phệ năng lượng không yếu đi, vẫn thôn phệ với tốc độ rất nhanh, làm cho hồng hoang chi khí tinh thuần nhất nơi đây càng ngày càng yếu.

Phần phật!

Trong hư không, trong Hồng Hoang Điện ở giữa tám tòa Hồng Hoang Điện bỗng dưng chấn động rất mạnh.

Sau đó hồng hoang chi khí trong chín tòa Hồng Hoang Điện từ từ yếu bớt, càng ngày càng yếu, dường như có vật khủng bố gì đó đang thôn phệ hồng hoang chi khí của chín tòa Hồng Hoang Điện.

- Ngũ hành tụ âm dương.

Bỗng dưng một vòng xoáy năng lượng xuất hiện, các màu kim, thanh, lam, xích, hoàng năm loại thuộc tính bạo phát.

Rầm rầm rầm bang bang!

Năm loại thuộc tính lao ra khỏi vòng xoáy, chúng giống như năm quả bom trong hư không, không gian rung chuyển rất mạnh.

- Âm dương phá!

Lúc này đồ án âm dương hình thành, năng lượng khủng bố trong vòng xoáy sinh ra, không gian chấn động kịch liệt.

Phanh!

Lúc này trong vòng xoáy có tiếng nổ xuất hiện, một bình cảnh vô hình bị phá tan, khí tức khủng bố tăng lên độ cao mới, khí tức mênh mông này bàng bạc, không gian chấn động rất mạnh.

Rầm rầm rầm!

Tiếng nổ trầm thấp vang lên, trong vòng xoáy có tiếng nổ vang vọng truyền ra ngoài, một thân ảnh áo xanh bay ra, vòng xoáy không thể thôn phệ hắn vào.

Thời điểm thân ảnh áo xanh đặt chân trong hư không, vòng xoáy năng lượng thôn phệ rất mạnh, thân ảnh cao ngất đứng đó, làn da lỏa lồ, đường cong màu vàng nhạt đầy cứng cáp giống như ẩn chứa lực lượng vô cùng vô tận, giơ tay nhấc chân đều có thể làm nổ trời xanh.

Áo bào xanh khẽ nhúc nhích, hai mắt nhắm chặt, tương liên với đồ án âm dương, khí tức bộc phát trong vô hình, lúc này hư không chấn động không ngớt.

Cả hư không vốn ẩn chứa hồng hoang chi khí nồng đậm, sau khi khí tức không gian bình ổn trở lại, hồng hoang chi khí giảm đi rất nhiều, thậm chí không gian màu vàng nhạt đã biến thành đυ.c ngầu.

Hô...

Sau đó thật lâu, đồ án âm dương cũng tiêu tán đi, Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm trọc khí, sau đó mở mắt ra, khí tức man hoang tràn ngập cơ thể.

- Bát nguyên trung viên mãn.

Hắn thì thào, tâm thần chìm vào trong cơ thể, Lục Lâm Thiên quan sát cơ thể biến hóa, bản thể vốn cường hãn, lại rèn cường hãn hơn không ít, bảo thoát thai hoán cốt thì khoa trương, nhưng rèn luyện rất nhiều thì không ít.

Lục Lâm Thiên quan sát cơ thể, không chỉ bản thể cường hãn, ngay cả kinh mạch cũng mở rộng, điều này làm hắn mạnh hơn không ít.

Đan điền khí hải và linh hồn không gian tăng trưởng không ít, Lục Lâm Thiên quan sát một chút, vết thương trên Thanh Trụ Hư Không Dực đã khôi phục hoàn toàn, lúc này còn mạnh hơn trước.

Khí tức trên Tử Lôi Huyền Đỉnh mạnh hơn không ít, đoán chừng được hồng hoang chi khí phụ trợ và nguyên đan chữ vạn, tốc độ khôi phục nhanh hơn không ít, Tử Lôi Huyền Đỉnh khôi phục đến đỉnh phong, uy năng chính thức của Tử Lôi Huyền Đỉnh đạt tới mức khủng bố.

Về phần bổn mạng linh khí ‘ Huyết Lục ’, khi Lục Lâm Thiên quan sát thì nó biến hóa lớn nhất, bởi vì nó là linh khí liên hệ trực tiếp với hắn.

Bỗng dưng Lục Lâm Thiên cảm thấy nguyên lực hưng phấn, vung tay lên, năm ngón tay đánh ra một quyền vào hư không.

Rầm rầm rầm...

Một quyền này đánh ra như vài quả bom nổ, cả hư không rung chuyển, một quyền này làm năng lượng chung quanh nổ tung...

Một quyền này đánh ra một lỗ đen, hư không chung quanh bị nghiền nát, năng lượng chấn động, không gian rung động như sóng to gió lớn.

Hô!

Khi thấy kết quả từ một quyền của mình, Lục Lâm Thiên không nhịn được hít sâu một hơi, lúc này tu vị bát nguyên trung viên mãn đã cường hãn như thế.

Thực lực như vậy, Lục Lâm Thiên xem chừng nếu gặp Hồng Mộc lão quái lúc trước, bản thân mình đánh một quyền là đánh nát Hồng Mộc lão quái, Hồng Mộc lão quái lúc này không có tư cách kêu gào trước mặt hắn.

Lúc này vào Hồng Hoang Điện tiến bộ rất nhanh, Lục Lâm Thiên cảm thán vận khí của mình không kém, nếu không có hồng hoang chi khí, sợ rằng không cách nào đạt tới mức này.

Phải biết rằng bên trong Hồng Hoang Điện, người từ nhất nguyên Hóa Hồng tu đột phá đến tam nguyên Hóa Hồng đã là dọa người, tốc độ tiến bộ như thế rất hiếm thấy.

Mà bây giờ chính mình đột phá mới bao lâu, Lục Lâm Thiên hiểu rõ ràng, ngũ nguyên đến bát nguyên chính là ba nguyên, mỗi nguyên là một cái hào rộng, bản thân mình có đan điền khí hải lớn hơn người thường, tiến bộ như vậy dùng hai chữ khủng bố để hình dung cũng khó khăn.

- Đây mới là cường giả!

Hai tay Lục Lâm Thiên xiết chặt lại, cảm giác đan điền khí hải có nguyên lực bàng bạc và linh hồn sôi trào, Lục Lâm Thiên lần đầu tiên cảm giác mình là cường giả, bát nguyên Hóa Hồng trung viên mãn, dựa vào thủ đoạn của mình có thể vượt xa không ít bát nguyên Hóa Hồng.

Chương 4564: Chọc giận nó

Ùm...ụm bò....ò...

Thời điểm Lục Lâm Thiên đang mừng như điên, bỗng dưng một có tiếng gầm gừ vang lên.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, ánh mắt nhìn qua hồng hoang thần thú vẫn bị chấn nhiếp, giờ phút này hắn lướt qua không gian, thân thể khổng lồ kia vẫn ở đó, khí tức mênh mông phóng thích ra, làm cho không gian rung rung, ánh mắt thật to của nó mang theo thần sắc tức giận.

- Nghiệt súc này muốn làm gì, không sợ nữa sao.

Lục Lâm Thiên không tự chủ vô ý thức lui ra sau, từ khí tức mà hồng hoang thần thú phóng thích ra, lúc trước khi còn là ngũ nguyên Hóa Hồng Lục Lâm Thiên còn hãi hùng khiếp vía, lúc này nội tâm cảm thấy rất khó khăn, nhưng giờ phút này dùng tu vị bát nguyên Hóa Hồng, Lục Lâm Thiên cảm giác bị thua thiệt, lui ra sau chỉ là hành vi vô thức mà thôi.

- Nghiệt súc này không có gì đáng sợ cả.

Lục Lâm Thiên lui ra sau, Đao thúc nói ra, lập tức cây đao màu vàng xuất hiện trên vai Lục Lâm Thiên.

Cây đao màu vàng không có bao nhiêu khí tức chấn động, nhưng Lục Lâm Thiên cảm giác được, giờ phút này khí tức cây đao màu vàng quá khủng bố.

- Đao thúc, ta không có chọc nghiệt súc này.

Nhìn hồng hoang thần thú trước mặt, Lục Lâm Thiên cũng không có thời gian đi quan sát cây đao màu vàng, cũng thật sự không biết mình làm gì chọc giận nó.

Cây đao màu vàng thở dài nói với Lục Lâm Thiên:

- Hồng hoang thần thú, đối với nó mà nói, hồng hoang chi khí tinh thuần nhất là đồ ăn, có hồng hoang chi khí tinh thuần nhất nó mới có thể tiếp tục đột phá, mà ngươi ở đây, bởi vì ngươi đột phá đã hấp thu hồng hoang chi khí không còn bao nhiêu, sợ rằng trong thời gian ngắn hồng hoang chi khí không cách nào khôi phục được.

- Ta hấp thu tất cả hồng hoang chi khí sao?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, hắn nhìn chung quanh, ánh mắt mở to, lúc này mới ý thức được, lúchồng hoang chi khí trong không gian đã ảm đạm, hoàn toàn không phải lúc trước có thể so sánh.

- Kỳ thật, ngược lại cũng không chỉ mình ngươi gây ra.

Cây đao màu vàng nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta cũng hấp thu không ít hồng hoang chi khí, chắc có lẽ không ít hơn ngươi, bằng không hồng hoang chi khí cũng không tiêu hao nhanh như vậy.

- Nhưng hồng hoang chi khí biến mất nguyên nhân chủ yếu không chỉ vì ngươi, còn vì gia hỏa kia.

Cây đao màu vàng nói với Lục Lâm Thiên.

- Là hồng hoang thần thú.

Lục Lâm Thiên nhìn hồng hoang thần thú.

Cây đao màu vàng nói:

- Đương nhiên là đại gia hỏa kia, bởi vì hồng hoang chi khí trong này diễn sinh ra nó, mà nó vẫn dùng hồng hoang chi khí làm thức ăn, hồng hoang chi khí này đại bộ phận bị ngươi thôn phệ, còn có Hồng Hoang Điện tiêu hao vô số năm, trong nơi này còn lại không bao nhiêu hồng hoang chi khí.

Cây đao màu vàng nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt chớp động, nói với cây đao màu vàng.

- Đao thúc, vậy ngươi khôi phục không ít rồi sao?

- Khôi phục hơn trước rất nhiều, nhưng mà so sánh với ta lúc toàn thịnh còn xa mới đủ, muốn khôi phục toàn thịnh vẫn phải quay về chỗ kia một chuyến, ở bên ngoài, ta không có khả năng khôi phục tới trạng thái đỉnh phong.

Cây đao màu vàng nói với Lục Lâm Thiên:

- Tuy ta hiện tại khôi phục không ít, nhưng sợ rằng không thể làm gì được nó, xem bộ dáng chỉ sợ nó cho rằng ngươi hấp thu hồng hoang chi khí không còn, chặt đứt hồng hoang chi khí của nó, cho nên nó mới không bỏ qua cho ngươi.

Lục Lâm Thiên lại cảnh giác nhìn hồng hoang thần thú, bĩu môi nói:

- Móa, dựa vào cái gì, Đao thúc, ngươi cũng hấp thu, nó vì cái gì nhìn chằm chằm vào ta.

Cây đao màu vàng nói:

- Ta làm sao biết, dù sao nó chỉ nhìn ngươi, có thể bởi vì ngươi những năm qua đột phá gây ra không ít động tĩnh, tăng thêm động tĩnh mới đột phá vừa rồi, hồng hoang chi khí giảm nhiều nên nó ghi nợ lên đầu của ngươi.

Ừm...ụm bò....ò......

Tiếng rống trầm thấp vang lên, hồng hoang thần thú nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt bất thiện.

- Nghiệt súc, ta hiện tại không phải ngày xưa đâu.

Lục Lâm Thiên quát lên, ngay sau đó điện quang chấn động, lập tức thúc dục Bất Diệt La Hán Tượng, thân thể của hắn trong nháy mắt hóa thành la hán thật lớn, hắn giơ tay lên, điện quang màu tím xuất hiện trên nắm đấm, hắn đánh ra một quyền vào không gian.

Phanh!

Trầm nổ trầm thấp vang lên, năng lượng phong bạo khủng bố nổ tung như pháo hoa, ẩn chứa khí tức hủy diệt phá hủy không gian.

Đạp đạp!

Lảo đảo lui ra phía sau, thân ảnh Lục Lâm Thiên sinh ra hấp lực khổng lồ, thân thể bị đẩy lui, ngũ tạng lục phủ trong người sôi trào, hắn tiến lên từng bước.

Một kích này đánh thẳng vào chân của hồng hoang thần thú, lực công kích của Lục Lâm Thiên lúc này đã có thể chống lại nó, tuy nhiên còn cách chống lại chân chính không xa.

Oanh!

Va chạm qua đi, ánh mắt hồng hoang thần thú nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, trong mắt mang theo thần sắc kinh ngạc, nó cảm giác thực lực của đối phương tăng lên mức kinh khủng, lúc này tiểu gia hỏa kia khó đối phó hơn nhiều.

Ùm...ụm bò....ò...

Tiếng gào Zsshi...i-it... trầm thấp từ cổ họng hồng hoang thần thú truyền ra, nó ngạc nhiên và tức giận, sau đó thân ảnh khổng lồ của nó nhanh chóng xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên.

Hồng hoang thần thú đạp xuống một cước, một cước này đá nát không gian, vết nứt không gian lan tới tận vị trí Lục Lâm Thiên.

XÍU...UU!!

Lục Lâm Thiên lúc trước đối mặt với hồng hoang thần thú hoàn toàn không có lực giãy dụa, lúc này hắn thoát khỏi không gian bị bao phủ, trong nháy mắt cái đuôi của hồng hoang thần thú đánh thẳng vào người Lục Lâm Thiên, trực tiếp phong tỏa không gian của Lục Lâm Thiên.

- Tê Thiên Liệt Địa trảo.

Hắn biến sắc, lập tức hóa chưởng thành trảo, sau đó một vết nứt không gian như đao cắt đánh thẳng về phía trước.

Ken két.

Cái đuôi này đánh tới, một trảo của hắn không thể cầm hết được, có thể thấy được cái đuôi này lớn cỡ nào, hồng hoang chi khí bắt đầu chấn động, hai lực lượng ăn mòn nhau, trong nháy mắt cái đuôi này phá hủy một trảo kia.

Ngao!

Âm thanh trầm thấp vang lên, Lục Lâm Thiên nắm chặt tay thành quyền, năng lượng thiên địa hội tụ lại ngưng tụ thành một quyền, uy lực đánh ra rất kinh người.

Bành bành!

Lúc này va chạm khủng bố giữa một đấm và cái đuôi kia vang lên, âm thanh nổ tung khủng bố vang vọng hư không, năng lượng phong bạo khuếch tán khắp bốn phương tám hướng.

Xoẹt!

Trong khí kình khủng bố, một quyền này và cái đuôi hồng hoang thần thú bắn ngược ra sau.

Cùng một thời gian, cánh tay trái khổng lồ của Lục Lâm Thiên lại vươn ra, âm thanh lôi đình trấn nhiếp thiên địa vang vọng, điện quang tử kim sắc xuất hiện, khí tức hủy thiên diệt địa bộc phát, nguyên lực bùng nổ rất mạnh.

Oanh...

Trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên xuất hiện lôi đình như mãng xà, những nơi lôi đình đi qua không gian lập tức vặn vẹo, xu thế khủng khiếp oanh kích vào hư không.

Phanh!

Khác với lôi đình tử kim do Tử Lôi Huyền Đỉnh phóng thích, nhưng lôi đình tử kim do Lục Lâm Thiên thúc dục có thể hủy diệt thất nguyên Hóa Hồng tan thành mây khói, cho dù là bát nguyên nếu như bị đánh trực tiếp cũng trả giá thảm trọng, nhưng lúc này chỉ làm hồng hoang thần thú lui ra sau một bước mà thôi.

Chương 4565: Vẫn kém một chút

Ùm...ụm bò....ò...

Có lẽ bởi vì lôi đình chọc giận, tuy hồng hoang thần thú miễn dịch vật chất công kích, nhưng nó cũng ăn một ít khổ sở, nó rống to lên, thân hình khổng lồ không còn cố kỵ, lập tức lao về phía Lục Lâm Thiên.

- Nghiệt súc, ta chơi với ngươi.

Vào lúc này Lục Lâm Thiên nếm được một ít ngon ngọt, lập tức tăng cường khí lực, La Hán tượng tiến lên, phát động công kích trực tiếp vào hồng hoang thần thú.

Tuy hắn công kích liên tục, nhưng hồng hoang thần thú không phải tầm thường, nó ngăn cản toàn bộ công kích đánh vào người mình.

Khi hồng hoang thần thú toàn lực ra tay, Lục Lâm Thiên không ngừng kêu khổ, mỗi một đạo công kích đều đẩy lùi Lục Lâm Thiên, căn bản không thể chống lại.

Nếu không phải bản thể cường hãn, hắn thúc dục Thanh Trụ Hư Không Dực, Lục Lâm Thiên lại là bát nguyên trung viên mãn, hắn căn bản không có lực chống cự.

Lục Lâm Thiên có tu vị bát nguyên Hóa Hồng không phải tầm thường Nhưng so với hồng hoang thần thú lại không là cái gì, bởi vì hồng hoang thần thú có tu vị cửu nguyên đại viên mãn đỉnh phong, cũng không phải cửu nguyên đại viên mãn bình thường có thể so sánh.

Cho nên Lục Lâm Thiên gặp hồng hoang thần thú hậu quả cũng có thể nghĩ, Lục Lâm Thiên công kích đánh vào người hồng hoang thần thú, hồng hoang thần thú miễn dịch vật chất công kích, linh hồn công kích, Lục Lâm Thiên công kích đối với hồng hoang thần thú mà nói chẳng khác gì gãi ngứa.

Mà hồng hoang thần thú công kích Lục Lâm Thiên, đó là việc khác, cho dù là công kích nào, lực phòng ngự hay bản thể Lục Lâm Thiên đều thừa nhận đau khổ rất lớn.

Ùm...ụm bò....ò...!

Sau khi giao thủ vài chiêu, rốt cuộc hồng hoang thần thú cũng vận dụng lực lượng cuồng bạo khủng bố của mình, trực tiếp đá vào ngực Lục Lâm Thiên.

Đạp đạp!

Một cước này làm thân thể Lục Lâm Thiên lảo đảo lui ra phía sau, Thanh Trụ Hư Không Dực vỗ mạnh hình thành phong bạo tiêu trừ lực công kích, Lục Lâm Thiên lui ra sau vài bước rồi ổn định thân thể, khóe miệng có vết máu, gương mặt ngưng trọng, quả nhiên hồng hoang thần thú cường hãn.

Ùm...ụm bò....ò...

Hồng hoang thần thú phá hủy hư không, lại trực tiếp va chạm với Lục Lâm Thiên, căn bản không cho Lục Lâm Thiên cơ hội thở dốc nào.

- Thật cho rằng ta dễ khi dễ sao, vậy ta cũng không khách khí với nghiệt súc ngươi nữa.

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên xiết chặt nắm đấm của mình, khí tức hủy diệt bùng nổ.

- Bát Hoang Thiên Địa Quyết, nhất quyết thôn thiên thế, nhất quyền chấn bát hoang!

Lục Lâm Thiên vận dụng toàn lực, không gian chung quanh một quyền này không ngừng tan vỡ, năng lượng không ngừng thẩm thấu ra ngoài.

Khí thế bá đạo này làm cho hồng hoang thần thú cũng phải ngây ngốc, sau đó thân thể khổng lồ nhanh chóng vượt qua không gian, trực tiếp tránh một quyền khủng bố của Lục Lâm Thiên, lúc này đuôi của nó nện vào ngực Lục Lâm Thiên.

Hừ!

Lục Lâm Thiên hừ một tiếng, hắn đánh ra một quyền vào người hồng hoang thần thú.

Phanh!

Cả hai va chạm, dư âm ảnh hưởng làm không gian tan vỡ, một quyền này đánh cái đuôi hồng hoang thần thú run mạnh, sau đó bị đánh bay ra sau.

- Bát Hoang Thiên Địa Quyết, nhị quyết nghịch thiên thế, nhất chỉ diệt thiên địa.

- Bát Hoang Thiên Địa Quyết, tam quyết chuyển thiên thế, nhất cước toái sơn hà!

Tranh thủ cơ hội trong nháy mắt ngắn ngủi này, Lục Lâm Thiên bộc phát khí tức hủy diệt, khí tức hủy diệt vô cùng vô tận thẩm thấu vào trong hư không, dùng Lục Lâm Thiên làm trung tâm, khí tức hủy diệt càn quét hư không, còn có tử kim điện quang bao phủ không gian.

Ầm ầm!

Không trung vặn vẹo, một chỉ và một cước hủy diệt xuất hiện, không gian nổ tung, khí tức hủy diệt làm vạn vật tuyệt vọng, khí tức hủy diệt phá hủy mọi thứ, lực lượng hủy diệt làm người ta hình thần câu diệt.

Bành bành!

Một chỉ và một cước này đánh hồng hoang thần thú chấn động, lân phiến trên lưng tan nát, năng lượng chấn động khủng bố làm hồng hoang thần thú khiếp sợ.

- Bát Hoang Thiên Địa Quyết, tứ quyết bào thiên thế, nhất hống già thiên địa!

Hắn thúc dục thủ đoạn thật nhanh, Lục Lâm Thiên thúc dục chiêu thức này, lấy bản thân hắn làm trung tâm, hư không chung quanh tan nát, hồng hoang thần thú chấn động cực mạnh.

Rống!

Tiếng rống giống như long ngâm hổ rống, từng phiến hư không tan vỡ thành động sâu.

Lục Lâm Thiên thúc dục đệ tứ quyết mạnh nhất cũng chỉ làm hồng hoang thần thú lui lại vài bước mà thôi.

- Bát Hoang Thiên Địa Quyết, đệ tứ quyết tác động lên linh hồn, hồng hoang thần thú miễn dịch vật chất công kích và linh hồn công kích, thực lực của ngươi tác dụng không lớn, nếu ngươi thúc dục Bát Hoang Thiên Địa Quyết với kẻ khác, chỉ sợ đối thủ đã chết ngay lập tức rồi.

Cây đao màu vàng lúc này xuất hiện trên vai Lục Lâm Thiên.

- Như vậy sao, tên này thật khó đối phó.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, hồng hoang thần thú thật sự còn khó đối phó hơn tưởng tượng của hắn, miễn dịch vật chất công kích và linh hồn công kích làm Lục Lâm Thiên có cảm giác luống cuống tay chân, huống chi hồng hoang thần thú có tu vị vượt qua hắn quá nhiều.

Gương mặt ngưng trọng, khí tức và hào khí đông cứng.

Vù vù...

Thân thể hồng hoang thần thú ổn định lại, hô hấp ồ ồ, ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên còn mang theo khìếp sợ, dường như không tin nổi gia hỏa bị nó đánh bại vào lúc này lại cường hãn như thế.

Ùm...ụm bò....ò... Ùm...ụm bò....ò...!

Bỗng dưng hồng hoang thần thú há to miệng, hồng hoang chi khí chấn động hình thành vòng xoáy năng lượng đáng sợ, lực lượng khủng bố bùng nổ, cả phiến hư không chấn động kịch liệt.

Hồng hoang thần thú há to miệng ra, làm cho Lục Lâm Thiên cảm giác thân thể khổng lồ hiện tại của hắn bị hút đi.

- Tên này thật sự muốn dùng toàn lực rồi.

Cây đao màu vàng nói nhỏ.

Ùm...ụm bò....ò...

Bỗng dưng cây đao màu vàng dứt lời, trong vòng xoáy xuất hiện cột sáng hồng hoang chi khí màu vàng nhạt bắn thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Vào lúc này Lục Lâm Thiên cắn răng, ánh mắt bắn ra hào quang đen trắng, cánh tay phải run lên, lòng bàn tay phải xuất hiện điện quang, trong đó có đồ án âm dương khổng lồ, thanh long, bạch hổ, chu tước, huyền vũ bốn thú truy đuổi thật nhanh, thời gian, không gian, linh hồn, vật chất, âm dương năm loại áo nghĩa xuất hiện...

Sau lần trước thúc dục Ngũ Thần Quyết đối phó Hồng Mộc lão quái, Lục Lâm Thiên lại thúc dục Ngũ Thần Quyết thuận buồm xuôi gió hơn rất nhiều.

- Đi!

Nhìn thấy cột sáng hồng hoang chi khí bắn thẳng tới phía trước, cột sáng năng lượng trong tay Lục Lâm Thiên cũng bay ra, năm loại áo nghĩa hợp nhất, những nơi đi qua không gian nứt vỡ liên tục, ngay cả không gian chung quanh cũng hình thành vòng xoáy thật lớn, dường như vũ trụ không ngừng khuếch tán ra chung quanh.

Trong nháy mắt ngắn ngủi bốn đạo thú ảnh xuất hiện, cả phiến hư không này bị ánh sáng tiêu diệt, làm cho lòng người rung động không nhỏ, khí kình bắn ra bốn phía.

Xoẹt!

Vào thời khắc này, hồng hoang thần thú bắn ra cột sáng phá hủy không gian, lúc này bắn thẳng vào hào quang của Ngũ Thần Quyết, lúc này sinh ra tiếng nổ cực lớn.

Hai cột sáng không ngừng triệt tiêu lẫn nhau, sau đó hóa thành hào quang màu vàng nhạt tiêu tán đi, không gian chung quanh rung động rất mạnh, hồng hoang chi khí khuếch tán ra chung quanh.

Chương 4566: Còn có Đao thúc

Ùm...ụm bò....ò...

Cột sáng màu vàng bị phá hủy, hồng hoang thần thú khổng lồ mở to mắt ra, ánh mắt của nó mang theo thần thái sợ hãi.

Lục Lâm Thiên bị dư âm phản chấn làm lui ra phía sau, khóe miệng chảy máu tươi, hắn cũng bị thương nhẹ.

Ông!

Cây đao màu vàng di động, lập tức xuất hiện trên vai Lục Lâm Thiên, nói nhỏ:

- Tiểu tử, thực lực của ngươi miễn cưỡng có thể đấu với nó, thu phục nó lại có hi vọng đấy.

- Đao thúc, thực lực của ta bây giờ không thể làm gì nó cả.

Lục Lâm Thiên hiểu rõ, vừa rồi hắn dùng toàn lực vận dụng Ngũ Thần Quyết chỉ chống lại một kích của hồng hoang thần thú mà thôi, đây đã là át chủ bài của hắn.

Trừ thúc dục Tử Lôi Huyền Đỉnh, nhưng mà Lục Lâm Thiên biết có thúc dục Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng chỉ kéo dài thời gian mà thôi, thay vào đó muốn thu phục hồng hoang thần thú là chuyện không có khả năng.

Cây đao màu vàng nói:

- Ngươi một người khẳng định không được, nghĩ cũng đừng nghĩ, dựa vào ngươi còn muốn thu phục nó còn sớm lắm, nhưng mà đừng quên còn có Đao thúc đấy.

Lục Lâm Thiên nghe vậy nhìn qua cây đao màu vàng, nói:

- Đao thúc, không phải ngươi nói không cách nào thu phục nó hay

sao?

- Hừ! Ta không làm gì được nó, nhưng mà chưa từng nói không thể áp chế hay vây khốn nó, nếu hiện tại ta có thực lực lúc toàn thịnh, nó đã quỳ xuống cầu xin tha thứ, còn đến phiên nó kiêu ngạo như hiện tại sao.

Cây đao màu vàng hừ nhẹ một tiếng, tiếp tục nói:

- Nó không sợ vật chất công kích và linh hồn công kích, thời gian cùng không gian áo nghĩa lại tác dụng không lớn, nhưng mà ngươi lĩnh ngộ là âm dương áo nghĩa, chính là khắc tinh của nó đấy, có thể làm nó không dám thờ ơ, Đao thúc ta vất vả giúp ngươi vây khốn nó lại, cam đoan khiến nó trung thực một hồi, mà ngươi thừa cơ vận dụng âm dương áo nghĩa công kích, nói như vậy muốn thu phục nó cũng có hy vọng, nhưng mà cuối cùng có thành công hay không phải xem ngươi rồi.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên vô cùng vui mừng, nếu có thể thu phục hồng hoang thần thú, chuyện hồng hoang thần thú chà đạp lúc trước cũng bỏ qua đi.

Nghĩ tới mang theo hồng hoang dị thú cửu nguyên Đại viên mãn đi ra ngoài, đây là phong cách cỡ nào, nghĩ đi nghĩ lại, Lục Lâm Thiên vẫn kích động, lập tức nói với cây đao màu vàng:

- Có cơ hội thì thử một lần, Đao thúc, đi.

Ùm...ụm bò....ò...!

Hồng hoang thần thú khổng lồ dường như cảm giác được uy hïếp, lúc này ánh mắt đã khác trước, lăng không đạp một cái, ánh mắt thật lớn nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong lúc nhất thời không dám công kích tiếp.

- Tiểu tử, ta vây khốn ngươi, kế tiếp phải dựa vào ngươi, nhưng mà ta đoán chừng ngươi có một ít nắm chắc.

Cây đao màu vàng tỏa ra kim quang sáng ngời, trong kim quang này mang theo sát khí ngập trời, kim quang vạn trượng, hào quang sáng ngời bộc phát.

Ông!

Âm thanh sấm gió vang vọng, sát khí mang tất cả, trong nháy mắt một cơn vòi rồng khủng bố quét qua các nơi, uy áp cái thế, dường như chém hư không thành mảnh vỡ, không gian chung quanh gió nổi mây phun, trên không trung điện thiểm lôi minh.

- Đao thúc còn mạnh hơn lúc trước rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn lên không trung, rất nhiều linh khí phải phủ phục xuống đất, lúc này khí tức Đao thúc chấn nhiếp hồng hoang thần thú, lại cường hãn hơn nhiều, không biết Đao thúc khôi phục tới mức nào, nhưng khí tức này rất mạnh.

Đột nhiên hồng hoang thần thú đứng lại, ánh mắt của nó kinh ngạc không ít.

Hồng hoang thần thú những năm gần đây không dám động Lục Lâm Thiên, hoàn toàn chính là vì cây đao màu vàng, lúc này cây đao màu vàng tái hiện thần uy, uy năng và khí thế của nó còn cường hãn hơn nhiều, lúc này nội tâm của nó bất an và sợ hãi.

- Nghiệt súc, trung thực cho ta, khốn kiếp!

Tiếng quát trầm thấp từ cây đao màu vàng vang lên, dường như là tiếng sấm vang vọng không trung, trong tiếng sấm còn mang theo uy áp cực lớn, sau đó đao quang màu vàng bùng phát, mỗi một đạo đao mang đều có thể xé rách không gian.

Xoẹt!

Mỗi một đao quang trực tiếp vây đánh hồng hoang thần thú.

Ùm...ụm bò....ò... Ùm...ụm bò....ò...

Hồng hoang thần thú gào thét, ánh mắt đầy sợ hãi, thân thể khổng lồ né ra phía sau, hư ảnh đao quang màu vàng mang theo uy thế càng sâu, khí tức càng mạnh, kiêng kị cũng rất nhiều.

Xoẹt!

Hồng hoang thần thú nhanh chóng né tránh, sau đó đao quang không ngừng trói buộc chân của hồng hoang thần thú.

Ùm...ụm bò....ò...

Ánh mắt hồng hoang thần thú càng sợ hãi, toàn thân phóng thích phô thiên cái địa, giống như gió bão quét qua hư không, thân thể khổng lồ cố gắng thoát khỏi trói buộc, ánh mắt có hung quang lóe lên, năng lượng cuồng bạo khuếch tán ra chung quanh, nó hoàn toàn không thể thoát khỏi trói buộc.

Xoẹt!

Hai đạo đao quang khổng lồ, tiếng sấm nổ mạnh bắn ra kim quang vạn trượng, hồng hoang thần thú giãy dụa càng cuồng bạo, trong lúc mơ hồ lân phiến trên người hồng hoang thần thú vỡ ra.

Ngao!

Ngay lúc này có tiếng long ngâm vang lên, trong tay Lục Lâm Thiên xuất hiện huyết quang, tay cầm ‘ Huyết Lục ’ tỏa ra lệ khí lăng lệ, đao mang chặt đứt hư không.

Oanh!

- Thật mạnh!

Vào lúc này Lục Lâm Thiên cảm thấy khí tức của Huyết Lục rất mạnh, sau khi trải qua hồng hoang chi khí rèn luyện, lại có tác dụng trọng yếu của nguyên đan chữ vạn, lúc này Huyết Lục sinh ra uy năng không kém gì Truy Phong Chiến Thiên Cung là áo nghĩa linh khí đỉnh phong.

Huyết Lục bộc phát lệ khí bá đạo, cũng không phải áo nghĩa linh khí bình thường có thể sánh bằng.

Lúc này đối phó hồng hoang thần thú cần âm dương áo nghĩa, ‘

Huyết Lục ’ nơi tay, Lục Lâm Thiên thúc dục Âm Dương Phách Đao Quyết chém ra một đồ án âm dương trên vòm trời, kim sắc huyết quang chém thẳng vào hồng hoang thần thú.

XÍU...UU!!

Một đao chém xuống xuyên phá hư không.

Xoẹt!

Một đao này cho dù lân phiến hồng hoang thần thú miễn dịch vật chất công kích cũng bắn ra tia lửa, lúc này lân phiến trên người của nó xuất hiện dấu vết rạn nứt.

Ùm...ụm bò....ò...

Nhìn thấy một đao khủng bố này, lân phiến trên người hồng hoang thần thú triệt để rạn nứt, hồng hoang thần thú có lực phòng ngự khủng bố cũng sợ hãi.

Ùm...ụm bò....ò... Ùm...ụm bò....ò...

Hồng hoang thần thú đau đớn, nó muốn thoát khỏi cây đao màu vàng trói buộc.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh!

Bỗng dưng Lục Lâm Thiên quát lớn, khí tức cực kỳ nguy hiểm bao phủ không gian, lôi vân màu tím bao phủ không gian, điện quang lưu chuyển, lôi đình tử kim làm người ta hãi hùng khiếp vía.

- Đi!

Khi Tử Lôi Huyền Đỉnh xuất hiện, Lục Lâm Thiên vung tay cho Tử Lôi Huyền Đỉnh rời khỏi tay, lôi vân màu tím bao phủ trên đầu hồng hoang thần thú.

Nhất thời từng đạo lôi đình tử kim đánh thẳng vào hồng hoang thần thú, lôi đình tử kim mang theo khí tức hủy diệt không ngừng giáng xuống đối thủ.

Ùm…ụm bò….ò… Ùm…ụm bò….ò…

Tuy miễn dịch vật chất công kích nhưng uy lực của lôi đình tử kim không phải vật chất, tăng thêm uy lực của Tử Lôi Huyền Đỉnh cho nên hồng hoang thần thú đang bị trói buộc phải gào thét liên tục.

Hồng hoang thần thú bị trói buộc hoàn toàn, nó không còn khả năng chống cự, mà ngạnh kháng lôi đình tử kim lại là việc rất ngu xuẩn.

Chương 4567: Thu phục hồng hoang thần thú

Ầm ầm...

- Âm Dương Phách Đao Quyết!

- Âm Dương Phách Đao Quyết!

- Âm Dương Phách Đao Quyết!

- Âm Dương Phách Đao Quyết!

Lục Lâm Thiên không ngừng ra tay, hắn giơ Huyết Lục lên bổ thẳng vào hồng hoang thần thú, mỗi một đao đều là Âm Dương Phách Đao Quyết, cũng chỉ có Âm Dương Phách Đao Quyết mới có thể phát huy uy lực Hỗn Độn Âm Dương Quyết lớn nhất.

Xoẹt!

Từng đạo Âm Dương Phách Đao Quyết không ngừng bổ ra, chỉ trong nháy mắt đao quang vô tận bắn ra ngoài, không gian rung chuyển, vô số hư không sụp đổ, vô cùng vô tận thiên địa uy áp xuyên thấu qua không gian, bao phủ thiên địa.

Ùm...ụm bò....ò... Ùm...ụm bò....ò...

Hồng hoang thần thú có lực phòng ngự rất mạnh cũng phải kêu la thảm thiết, nó không cách nào ngăn cản được lực lượng hủy diệt điên cuồng như thế, toàn thân nó bị tổn thương rất nhiều nơi, máu tươi không ngừng bắn ra tung tóe.

Hai mắt của nó đầy lo lắng tinh khiết, nhưng mà cây đao màu vàng không ngừng chấn động, trực tiếp nhìn qua phía Lục Lâm Thiên, nếu như nó cầu xin Lục Lâm Thiên tha thứ, như vậy Lục Lâm Thiên sẽ buông tha, hắn hiện tại cũng dừng thúc dục Âm Dương Phách Đao Quyết và lôi đình tử kim.

Dường như cảm giác được Lục Lâm Thiên không đành lòng, hồng hoang thần thú nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên.

- Nghiệt súc, ngươi có thể thần phục.

Đao quang màu vàng không ngừng bộc phát uy áp rất mạnh.

Ùm...ụm bò....ò... Ùm...ụm bò....ò....

Hồng hoang thần thú kêu lên trầm thấp, trong âm thanh mang theo kiêu ngạo và không cam lòng.

- Không thu thập ngươi thì ngươi không biết Chí Tôn lợi hại, thật không ngờ tạm tha cho nghiệt súc.

Cây đao màu vàng bộc phát kim quang vạn trượng, hồng hoang thần thú đã khôi phục tự do.

- Ngươi có thần phục hay không?

Thấy thế, Lục Lâm Thiên cảm giác chuyện này không thể tưởng tượng nổi, hắn thu Tử Lôi Huyền Đỉnh cùng Huyết Lục vào trong cơ thể, muốn hồng hoang thần thú thần phục, những cường giả như đại sư tỷ cũng không thể thu phục được.

Ùm...ụm bò....ò... Ùm...ụm bò....ò....

Hồng hoang thần thú khôi phục tự do, lập tức dùng ánh mắt cầu xin nhìn Lục Lâm Thiên, nó phủ phục trước mặt Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử, vận khí không tệ, nó vẫn còn ngây thơ, dĩ nhiên là bị hù sợ, sợ rằng chưa từng ăn đau khổ bao giờ, nếu nó dốc sức liều mạng phản kháng, sợ rằng ta cũng không thể trói buộc nó được.

Trên không trung, cây đao màu vàng hóa thành bộ dáng vốn có, nó nói trong đầu Lục Lâm Thiên.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên vui mừng, xem ra vận khí không tệ, hồng hoang thần thú này chưa từng gặp bất cứ sinh vật nào khác, nó là linh vật trời sinh do hồng hoang chi khí diễn sinh, tâm trí tinh khiết, vô cùng ngây thơ, vừa mới chấn nhiếp một phen, nó chưa từng gặp người nào khác cho nên chỉ như hài đồng ba tuổi, sau khi bị người lớn đánh một trận thì sợ rồi.

Nhìn hồng hoang thần thú to lớn hơn cả thân thể la hán của mình, Lục Lâm Thiên vui vẻ dạt dào, hắn thò tay vuốt ve lưng hồng hoang thần thú, lúc này nhìn nó trở nên đáng yêu hơn trước, mà nó cũng không có ý tránh Lục Lâm Thiên.

- Thân thể của ngươi quá lớn, không biết có thể biến thành hình người hay không.

Lục Lâm Thiên vuốt ve hồng hoang thần thú sau đó nói nhỏ.

Xùy...

Thời điểm Lục Lâm Thiên dứt lời, ánh mắt hồng hoang thần thú nhìn Lục Lâm Thiên, dường như nghe hiểu Lục Lâm Thiên nói, sau đó thân thể khổng lồ thu nhỏ lại, trong nháy mắt hào quang thu liễm lại, sau đó trong ánh mắt kinh ngạc của Lục Lâm Thiên, trực tiếp hóa thành thiếu niên rắn chắc.

- Cái này...

Lục Lâm Thiên nhìn qua thiếu niên trước mặt, hắn nghẹn họng nhìn trân trối, bộ dáng thiếu niên mười bốn mười lăm tuổi, thân hình rắn chắc cao ngất, màu da cổ đồng, lực bùng nổ rất mạnh, nhưng gương mặt trắng nõn, đôi mắt đen thâm thúy mê người, lông mày đen nhánh, bờ môi dày...

Thiếu niên không được xem là mỹ nam tử, nhưng khí chất toàn thân lại đường hoàng cao quý.

Thiếu niên nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt hiếu kỳ nhìn Lục Lâm Thiên, cũng mang theo kính sợ và ỷ lại, nó nói chuyện không lưu loát:

- Có phải biến ảo thành bộ dáng này, biến thành giống như ngươi.

- Không nghĩ tới ngươi còn biết nói chuyện, không sai, chính là bộ dáng này, như vậy thuận tiện hơn nhiều.

Lục Lâm Thiên nghẹn họng nhìn trân trối, lúc này thu hồi Bất Diệt La Hán Tượng, hắn nhìn qua thiếu niên trước mặt, hình thể hắn còn nhỏ hơn cả thiếu niên một ít.

- Chê cười, nó là linh vật trời sinh, cửu nguyên Hóa Hồng Đại viên mãn, thiên địa sủng nhi, không biết biến ảo và nói tiếng người là chuyện cười lớn nhất, nếu tiếp xúc bên ngoài, như vậy người cầu xin tha thứ không phải nó, mà là ngươi.

Cây đao màu vàng nói bên tai Lục Lâm Thiên, lời này làm Lục Lâm Thiên im lặng.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, vẫn tiếp tục nhìn về phía thiếu niên trước mắt, hắn lấy một bộ quần áo cho thiếu niên, nói:

- Nhanh mặc quần áo vào, biến ảo thành hình người, phải mặc quần áo.

Thiếu niên tiếp nhận áo bào xanh trong tay Lục Lâm Thiên, sau đó ánh mắt nhìn lên người Lục Lâm Thiên, áo bào xanh này giống như bộ Lục Lâm Thiên đang mặc, nhưng khi mặc lên người lại rất vừa vặn, có cảm giác căng thẳng, nhưng mà thiếu niên này cực kỳ thỏa mãn, lập tức ánh mắt cảm kích Lục Lâm Thiên.

- An bài nó thế nào?

Cây đao màu vàng lơ lửng trên vai Lục Lâm Thiên, nói:

- Đợi một thời gian, chỉ sợ nó sẽ phát triển tới mức khủng bố.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên động động, sau đó đánh giá thiếu niên áo bào xanh, hỏi:

- Ngươi có tên không?

- Tên là cái gì?

Thiếu niên nghi hoặc hỏi lại Lục Lâm Thiên, ánh mắt có phần mờ mịt.

- Tên chính là danh xưng đi theo ngươi cả đời, để người khác biết ngươi là ai.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, sau đó nói với thiếu niên:

- Bản thể của ngươi là hồng hoang thần thú, là tồn tại ít có trong thiên địa, bởi vì hồng hoang chi khí mà sinh, không bằng gọi là Hồng Vũ đi.

- Hồng Vũ.

Thiếu niên thì thào nói nhỏ, lập tức vui vẻ, nói với Lục Lâm Thiên:

- Tốt, về sau gọi ta là Hồng Vũ, Hồng Vũ chính là ta.

- Hồng Vũ, ta có ý định thu ngươi làm đồ đệ, lúc này hồng hoang chi khí đã nhạt đi rất nhiều, sợ rằng thời gian ngắn không thể khôi phục, bái ta làm thầy, ta mang ngươi ra ngoài, ngươi xem thế nào?

Lục Lâm Thiên cười nói với Hồng Vũ.

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, cây đao màu vàng lời nói trong đầu Lục Lâm Thiên:

- Thật không biết xấu hổ, ngươi chỉ là bát nguyên trung viên mãn mà thôi, nhưng bây giờ muốn thu hồng hoang thần thú cửu nguyên đại viên mãn đỉnh phong làm đồ đệ.

- Đao thúc, ta cũng không thể bái ngươi làm thầy nha.

Lục Lâm Thiên lườm cây đao màu vàng, sau đó chẳng biết xấu hổ bỏ qua cây đao màu vàng.

- Cái gì là bên ngoài, bên ngoài là ở đâu?

Hồng Vũ nhìn Lục Lâm Thiên với vẻ mặt hiếu kỳ và nghi hoặc, hắn còn chưa từng rời khỏi phiến hư không này, cũng không biết bên ngoài có không gian khác, trong thế giới của nó, trên đời chỉ có phiến hư không này mà thôi.

Lục Lâm Thiên cười nói với Hồng Vũ:

- Bên ngoài có thiên địa rộng lớn hơn, đó mới là nơi ngươi tới, rất đặc sắc, ngươi sẽ thích.

- Vâng, sư phụ.

Hồng Vũ lập gật đầu với Lục Lâm Thiên, ánh mắt rất chờ mong với bên ngoài.

Chương 4568: Thật không biết xấu hổ

- Tốt, ngươi bây giờ hành lễ bái sư, sau này chính là đệ tử thân truyền thứ ba của ta.

Lục Lâm Thiên nói.

- Sư phụ, cái gì là lễ bái sư?

Hồng Vũ vô cùng nghi hoặc...

Sau một lát, được Lục Lâm Thiên an bài, Hồng Vũ cung kính dập ba lạy, Lục Lâm Thiên tươi cười, thu một hồng hoang thần thú cửu nguyên Hóa Hồng Đại viên mãn đỉnh phong làm đệ tử thứ ba, Lục Lâm Thiên ngẫm lại cũng hưng phấn không thôi.

Nhưng nhìn Lục Lâm Thiên thu đồ đệ, cây đao màu vàng kim quang chớp động, cũng có chút im lặng, bát nguyên trung viên mãn Hóa Hồng cũng dám nhận hồng hoang thần thú cửu nguyên đại viên mãn đỉnh phong làm đồ đệ, chỉ sợ tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả.

- Sư phụ, bây giờ chúng ta đi ra ngoài sao, bên ngoài có bộ dạng gì?

Sau khi bái sư, Hồng Vũ lập tức hỏi Lục Lâm Thiên, tâm tư đã hướng tới thế giới bên ngoài.

- Có lẽ có thể đi ra ngoài, nhưng mà phải nhớ tốt, sau khi ra ngoài, ngươi cần phải thu liễm khí tức, không thể tùy ý động thủ với người ta.

Lục Lâm Thiên nói với Hồng Vũ.

Hồng Vũ đứng bên người, Lục Lâm Thiên cũng băn khoăn, dùng tâm tính của Hồng Vũ, nếu đi ra ngoài không cẩn thận sẽ động thủ, sợ rằng cả đại thế giới cũng bị nó san bằng thành bình địa.

Mặt khác Lục Lâm Thiên không muốn tiết lộ thực lực Hồng Vũ quá sớm, có át chủ bài Hồng Vũ này, làm chuyện gì cũng bảo đảm hơn.

- Vâng, không có sư phụ phân phó, ta nhất định không động thủ.

Hồng Vũ không có hai lời, đáp ứng Lục Lâm Thiên.

- Thời gian không còn sớm, một ngàn năm trăm năm trôi qua thật nhanh, cũng nên đi ra ngoài, không biết thực lực của bọn họ như thế nào.

Lục Lâm Thiên duỗi lưng, khuôn mặt mỉm cười, tương liên với Hồng Hoang Điện số một, lúc này Lục Lâm Thiên biết rõ Hồng Hoang Điện lại mở ra, thời gian một ngàn năm trăm năm, Lục Lâm Thiên cũng rất muốn biết tiểu Long, Bắc Cung Vô Song, Phong Du Du có thực lực như thế nào.

Về phần linh hồn thể Thái Cổ U Minh Viêm và đại hồn anh đạt tới mức nào, Lục Lâm Thiên vẫn biết rõ.

Một ngàn năm trăm năm, dùng Thái Cổ U Minh Viêm hấp thu hồng hoang chi khí nên đã đạt tới ngũ nguyên Hóa Hồng.

Mà đại hồn anh tăng thực lực lên, theo Lục Lâm Thiên phán đoán cũng có thể đối phó lục nguyên Hóa Hồng sẽ không vấn đề gì.

Hồng Hoang Điện số một, còn có Thái Cổ U Minh Viêm, đại hồn anh đều khống chế Hồng Hoang Điện, ba tòa Hồng Hoang Điện này tăng phúc cho mọi người, Lục Lâm Thiên cảm thấy mọi người tiến bộ rất nhiều.

Những cường giả tu vị Tuyên Cổ Cảnh tiến vào đến Hồng Hoang Điện, trong một ngàn năm trăm năm qua đã đột phá Hóa Hồng Cảnh.

Mà Hóa Hồng Cảnh lại có người đột phá không thấp, mà đột phá kinh khủng nhất chính là người trong Hồng Hoang Điện số một.

Người trong Hồng Hoang Điện khác và Hồng Hoang Điện số một, người trong đại điện đột phá gấp hai lần có thừa, Lục Lâm Thiên quan sát, trong đó nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam, Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Lục Doanh, Lục Âm tu luyện Hỗn Độn Âm Dương Quyết có tốc độ đột phá cực cao, làm cho Lục Lâm Thiên cũng ngạc nhiên.

Lục Kinh Vân từ tam nguyên Hóa Hồng đã tăng lên lục nguyên Hóa Hồng.

Lục Doanh, Lục Âm, Lục Du Thược vốn là nhị nguyên Hóa Hồng, lúc này đều tăng lên ngũ nguyên Hóa Hồng, Lục Thành, Lục Trực, Lục Xảo đều đạt tới tứ nguyên Hóa Hồng đỉnh phong, nghĩa phụ Nam thúc lúc này cũng đạt tới tứ nguyên Hóa Hồng đỉnh phong.

Loại thực lực này sau khi đi ra ngoài, Lục Lâm Thiên đoán chừng sẽ sinh ra không ít phong ba.

Ba ngày sau đó, thế giới Thượng Thanh thiên giới mật địa, thiên giới mật địa không phải quá náo nhiệt, rốt cục trong mấy ngày nay đều sôi trào, người trong thế giới Thượng Thanh tiến vào Hồng Hoang Điện đã quay về.

Trong đình viện cổ xưa, trong thiên sảnh, Lục Lâm Thiên, Hoàng Phủ Minh Long, Phong Hành Thiên Chủ, Băng Thiên bốn người đang ngồi.

Xì xào!

Lúc này Hoàng Phủ Minh Long, Phong Hành Thiên Chủ, Băng Thiên ba người đều nuốt nước bọt, từng người ngạc nhiên nhìn Lục Lâm Thiên, không thể tin vào mắt của mình nữa.

Phong Hành Thiên Chủ ba người hỏi thăm tu vị chính thức của Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên bị ép nên nói thật, mà ba siêu cấp cường giả hùng bá một phương sau khi nghe xong cũng ngạc nhiên.

- Bát nguyên trung viên mãn, một ngàn năm trăm năm.

Phong Hành Thiên Chủ rung động, lập tức lắc đầu cười khổ, đây là chuyện quá đả kích người, làm cho thế hệ trước như bọn họ không thở nổi.

- Người so với người, tức chết người.

Băng Thiên bất đắc dĩ, ngẫm lại cảm thấy mình đủ biệt khuất.

- Cửu sư đệ, không tệ, bát nguyên Hóa Hồng, đã không kém.

Hoàng Phủ Minh Long kinh ngạc sau đó vui vẻ, vỗ vai Lục Lâm Thiên nói:

- Dùng thủ đoạn của ngươi, sợ rằng trong bát nguyên không ai là đối thủ của ngươi cả.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, nhìn Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long gật đầu nói:

- Có lẽ không kém bao nhiêu đâu, Lục sư huynh lần này xuất quan, dường như thực lực tiến bộ không ít.

- Ta chỉ hơi có tiến bộ mà thôi, vẫn không bằng Đại sư tỷ.

Hoàng Phủ Minh Long cười khổ, sau đó hắn nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Cửu sư đệ, chỉ còn ba tháng, thương khung bí cảnh sẽ mở ra.

- Ba tháng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, ngẩng đầu nhìn qua Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long, gương mặt biến hóa, nói nhỏ:

- Lục sư huynh, ngươi vẫn nói thiên địa rung chuyển, cũng chính là có quan hệ với thương khung bí cảnh sao?

- Đúng thế!

Hoàng Phủ Minh Long gật đầu với Lục Lâm Thiên, nói:

- Đồn đãi thiên địa rung chuyển có quan hệ với thương khung bí cảnh, thương khung bí cảnh, mỗi cách một trăm năm mươi vạn năm mở ra một lần, mà lần mở ra tiếp theo chính là ba tháng sau, đến lúc đó cả ba ngàn đại thế giới không thể không quan tâm.

Lục Lâm Thiên động dung, nhớ rõ lúc trước Quỷ Cốc hoàng giả từng nói chuyện này với mình, nhưng mà Quỷ Cốc hoàng giả biết rõ cũng không phải quá nhiều, lập tức hỏi Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long:

- Trong thương khung bí cảnh có tồn tại gì, tại sao lại làm cho ba ngàn đại thế giới không thể không quan tâm?

Hoàng Phủ Minh Long nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt chấn động, đang muốn muốn nói, Băng Thiên lại nói với Lục Lâm Thiên

- Lâm Thiên huynh đệ, việc này liên quan quá lớn, trong thương khung bí cảnh có che dấu bí mật kinh thiên, trong thiên địa chỉ có số ít người biết mà thôi, đồn đãi trong Thương Khung chiến trường có quan hệ với viễn cổ đại năng của ba ngàn đại thế giới, những đại năng khống chế thế giới hỗn độn bổn nguyên, sau đó biến mất không tồn tại, bí mật đều nằm ở thương khung bí cảnh.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên nói:

- Không phải nói trong thiên địa, những viễn cổ đại năng mang thế giới hỗn độn bổn nguyên, lúc trước sau khi tiến vào Hư Vô Cảnh đã sớm hóa thành hư vô, tương dung với đại thế giới, từ đó về sau thế giới hỗn độn chính là viễn cổ đại năng, viễn cổ đại năng là thế giới hỗn độn sao?

Phong Hành Thiên Chủ, Hoàng Phủ Minh Long, Băng Thiên ba người nghe vậy nhìn nhau, ánh mắt ám động, sau đó Phong Hành Thiên Chủ nói với Lục Lâm Thiên:

- Ngươi nghe nói cũng đúng, trong thiên địa đúng là có đồn đãi như thế.

Chương 4569: Chuẩn bị đường về

- Đồn đãi này là thật hay giả?

Lục Lâm Thiên hỏi Phong Hành Thiên Chủ.

- Đồn đãi đã lâu, đã không phân thật giả, chỉ là vấn đề tin hay không.

Phong Hành Thiên Chủ trả lời Lục Lâm Thiên:

- Thật thật giả giả, đã không ai có thể nói rõ ràng, bởi vì những viễn cổ đại năng không xuất hiện trong ba ngàn đại thế giới, biến mất tập thể, không ai có thể khẳng định thật giả.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, trầm mặc một hồi, sau đó ngẩng đầu nhìn Phong Hành Thiên Chủ:

- Có thể hay không, bọn họ đều vẫn lạc?

- Không có khả năng.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, Băng Thiên nói với Lục Lâm Thiên:

- Những người mang hỗn độn bổn nguyên sẽ không dễ dàng vẫn lạc, nếu vẫn lạc, ba ngàn đại thế giới cũng bị ảnh hưởng, cho nên bọn họ nhất định không có vẫn lạc.

Lục Lâm Thiên không có hỏi nhiều, ánh mắt thần sắc hơi động, nhớ rõ Đao thúc từng nói qua, thế giới chi chủ hiện tại bản thân khó bảo toàn.

- Những thế giới chi chủ đi chỗ nào? Sống hay chết? Đồn đãi tất cả đều nằm trong thương khung bí cảnh, đó là nơi thần bí nhất trong thiên địa, trong đó nơi nơi là trọng bảo, không biết bao nhiêu năm, mỗi một lần thương khung bí cảnh mở ra đều có người sống sót có được trọng bảo, thậm chí đồn đãi người có duyên có thể có được thế giới hỗn độn giống như viễn cổ đại năng, dung hợp thế giới hỗn độn, trở thành thế giới hỗn độn chi chủ, đặt chân vào hàng ngũ đỉnh phong của thiên địa.

Phong Hành Thiên Chủ lại nói:

- Trong thương khung bí cảnh, nó cũng là nơi nguy hiểm nhất thiên địa, mỗi một lần thương khung bí cảnh mở ra, Hóa Hồng Cảnh vẫn lạc vô số kể, cuối cùng có thể đi ra mười không được một hai, thậm chí càng ít hơn, mỗi một lần thương khung bí cảnh mở ra thì Hóa Hồng Cảnh trong thiên địa giảm đi rất nhiều.

- Thế giới hỗn độn bổn nguyên, còn có thế giới hỗn độn bổn nguyên sao...

Lục Lâm Thiên nghe Phong Hành Thiên Chủ nói thế liền rung động, sau đó hỏi:

- Chẳng lẽ Hóa Hồng Cảnh đều phải đi vào thương khung bí cảnh sao? Không tiến vào trong thương khung bí cảnh cũng không vẫn lạc.

- Mỗi một lần thương khung bí cảnh mở ra, đúng là có người không vào thương khung bí cảnh, tất cả đại đại thế giới đều an bài đường lui cho mình.

Hoàng Phủ Minh Long nghe Băng Thiên cùng Phong Hành Thiên Chủ nói chuyện, lúc này mới nói với Lục Lâm Thiên:

- Nhưng mà thương khung bí cảnh có trọng bảo, còn có đồn đãi thiên phú càng cao, tuổi càng nhỏ, cơ hội có được thế giới hỗn độn bổn nguyên càng lớn, ngươi cảm thấy trong thiên địa, có bao nhiêu người chống lại hấp dẫn này? Thế giới hỗn độn bổn nguyên, đây là hấp dẫn mà sinh linh nào trong thiên địa cũng không thể chống lại, cho dù biết lành ít dữ nhiều cũng cam tâm tình nguyện, con đường tu luyện là nghịch thiên, ai cũng muốn tiến thêm một bước.

- Không chỉ là như thế, còn nghe nói muốn vượt qua Hóa Hồng Cảnh, cần phải đi vào trong thương khung bí cảnh tìm kiếm cơ duyên, trên đời hiện tại không ai có thể đặt chân cảnh giới đó, cho nên mỗi một lần thương khung bí cảnh mở ra, tất cả Hóa Hồng

Cảnh trong thiên địa đều bước vào thương khung bí cảnh.

Băng Thiên nói.

- Tất cả đồn đãi, có lẽ chỉ có trong thương khung bí cảnh mới tìm được đáp án, nhưng những năm gần đây, thương khung bí cảnh giống như lỗ đen khủng bố, không ngừng cắn nuốt cường giả trong đại thế giới, nhưng không ai phát hiện bí mật chân chính, thậm chí không có ai biết trong đó ẩn chứa bao nhiêu bí mật, còn có bí mật quan trọng nhất là gì, đây vẫn là câu hỏi mọi người đang tìm.

Phong Hành Thiên Chủ thở dài.

Lục Lâm Thiên trầm mặc một hồi, sau đó nói nhỏ:

- Thương khung bí cảnh, đó là nơi nào, vì sao xuất hiện trong thiên địa?

Phong Hành Thiên Chủ nói:

- Việc này không ít người biết, cũng có thể là thực, thương khung bí cảnh có quan hệ với các viễn cổ đại năng, cũng chỉ có những viễn cổ đại năng lúc trước mới có thể tạo ra thương khung bí cảnh.

- Xem ra, muốn cởi bỏ tất cả bí mật, muốn biết đáp án, cũng chỉ có đi vào trong thương khung bí cảnh tìm kiếm.

Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ.

- Cửu sư đệ, ba tháng sau thương khung bí cảnh mở ra, ngươi tính thế nào?

Hoàng Phủ Minh Long hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long, Phong Hành Thiên Chủ, Băng Thiên ba người, sau đó nhếch miệng, nói:

- Có thể không đi sao?

- Cái gì, ngươi không muốn đi vào?

Nghe vậy, Băng Thiên, Phong Hành Thiên Chủ cùng Hoàng Phủ Minh Long ba người ngưng trọng.

- Vẫn nói giỡn, đương nhiên muốn đi, thương khung bí cảnh có cái gì, ta cũng muốn biết.

Lục Lâm Thiên nhún nhún vai, thương khung bí cảnh, chính mình không đi không được, những năm gần đây, bí cảnh mật địa cũng xông vào không ít, tuy cửu tử nhất sinh, nhưng vẫn họa phúc tương phùng.

Đối mặt với bí cảnh nguy hiểm nhất thiên hạ, với tính cách của Lục Lâm Thiên, nếu không di không phải Lục Lâm Thiên.

Nghe Lục Lâm Thiên nói thế, Phong Hành Thiên Chủ ba người bất đắc dĩ cười cười, Hoàng Phủ Minh Long nói với Lục Lâm Thiên:

- Còn có thời gian ba tháng, trong ba tháng này Cửu sư đệ tự mình an bài thật kỹ đi, sau khi đi vào thương khung bí cảnh chính là cửu tử nhất sinh, chuyện sau này không ai nói tốt.

- Ân, ta muốn rời khỏi thế giới Thượng Thanh, đến lúc đó sẽ trở về.

Lục Lâm Thiên trầm mặc, sau đó nói với ba người.

- Không có vấn đề, nhưng mà phải cẩn thận một ít, thực lực ngươi bây giờ không kém, nhưng mà người nhìn chằm chằm vào ngươi cũng không ít, không thể có bất kỳ chủ quan nào.

Phong Hành Thiên Chủ nhắc nhở Lục Lâm Thiên.

Khi Phong Hành Thiên Chủ dứt lời, Băng Thiên lại mỉm cười, nói:

- Phong Hành lão ca, dùng tu vị của Lâm Thiên tiểu huynh đệ hiện tại chỉ sợ không sợ phiền toái, trừ phi là đám lão gia hỏa sống lâu năm thành tinh ra tay mà thôi.

- Cái gì mà lão gia hỏa thành tinh?

Phong Hành Thiên Chủ lập tức trừng Băng Thiên.

Băng Thiên cười khổ, nói:

- Ta cũng không nói Phong Hành lão ca ngươi. ta nói là người Thiên La minh kia.

Phong Hành Thiên Chủ vẫn trừng mắt nhìn Băng Thiên, sau đó nói:

- Ta đang sợ đám lão gia hỏa kia không ra tay đấy, thực lực Lâm Thiên bây giờ tuy không kém, nhưng mà còn chưa tới tình trạng bị đánh chết đâu.

Nghe mọi người nói thế, Lục Lâm Thiên lạnh nhạt, tu vị bát nguyên trung viên mãn, Lục Lâm Thiên rất có tin tưởng vào mình, đổi lại có Hồng Vũ bên người, trong thiên địa này không có người nào làm Lục Lâm Thiên lo lắng.

- Cẩn thận Chí Tôn Điện.

Hoàng Phủ Minh Long nói với Lục Lâm Thiên.

- Ân.

Lục Lâm Thiên gật đầu với Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long, Chí Tôn Điện là thế lực thần bí, không cẩn thận không được.

Chương 4570: Trở về Linh Vũ

Lục Lâm Thiên nói ba tháng sau sẽ tiến vào thương khung bí cảnh, đây là chuyện cửu tử nhất sinh, cho nên hy vọng trong ba tháng này sẽ quay về thế giới Linh Vũ một chuyến, mọi người những năm qua ra ngoài rất lâu, cũng nên quay về.

Vừa nghe nói phải về, mọi người hưng phấn và chờ mong, mặc kệ bên ngoài thật tốt, nhưng trong lòng mọi người vẫn chỉ có thế giới Linh Vũ, đó mới là rễ của mọi người.

Sau khi thương lượng xong, đám người Vân Tiếu Thiên thông tri người thế giới Linh Vũ, Lục Lâm Thiên cũng tìm Âm Minh Dạ Xoa và Diệp Phi Diệp Mỹ hai tỷ muội, bảo ám đường đưa ba tin tức tới thế giới Thần Thú cùng thế giới Côn Vân, còn có Thiên Địa Các. Thông tri tiểu Long cùng tam muội Lục Tâm Đồng, đại ca Dương Quá, Tử Yên, Lam Thập Tam tới thế giới Thượng Thanh thiên giới mật địa tụ hợp.

Trong mấy ngày kế tiếp, Lục Lâm Thiên đã rãnh rỗi, mỗi ngày đều ở cạnh Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Lăng Thanh Tuyền.

Người một nhà cực kỳ ấm áp, biết được sắp trở về thế giới Linh Vũ, Lục Kinh Vân, Lục Du Thược đều hưng phấn.

Sau khi Hồng Vũ đi ra, hắn cực kỳ hiếu kỳ với chung quanh, nghe được phụ thân thu tam đệ tử, sư phụ đột nhiên cho tam sư đệ xuất hiện, Lục Kinh Vân, Lục Doanh, Thái A cực kỳ ngạc nhiên, có cảm giác trên người Hồng Vũ có bí mật gì đó, nhưng mà bọn họ không thể cảm ứng được khí tức của Hồng Vũ, thậm chí không cách nào câu thông quá nhiều, rất nhiều chuyện, Hồng Vũ cũng không hiểu, rất hiếu kỳ với chung quanh.

Loại hiếu kỳ này Hồng Vũ rất giống Lục Lộ, có Lục Lộ dẫn đường, trong mấy ngày qua đã đi khắp thiên giới mật địa, trên cơ bản là nguyên cổ linh tinh thú dẫn hai người đi dạo một lần, cũng mở rộng tầm mắt cho Hồng Vũ.

Thiên giới mật địa, không chỉ có sơn mạch vắt ngang thiên địa, ngọn núi đột ngột từ mặt đất mọc lên, bốn phía xanh biếc, đỉnh núi đóng băng, mây mù lượn lờ, còn có nhiều khu vực kỳ lạ.

Trên ngọn núi, Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Bắc Cung Vô Song, Lăng Thanh Tuyền, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh, Lục Lâm Thiên đều nhìn ra xa xa, tại đường nhỏ trong sơn cốc, một nam một nữ hai thân ảnh đi tới, Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh nhìn thấy cả hai rất vui vẻ.

Vân Hồng Lăng dò xét phía trước, sau đó nói với mọi người:

- Xem ra Du Thược nha đầu và Thái A thật sự đi lại đủ gần, vậy mà không có phát hiện chúng ta, khó trách ta sáng sớm có cảm giác hai người này không đúng.

- Các nàng cũng không nhỏ, đứa nhỏ Thái A này cũng không tệ.

Bắc Cung Vô Song cười cười, sau đó hỏi Lăng Thanh Tuyền:

- Thanh Tuyền, ngươi thấy thế nào?

Lăng Thanh Tuyền tóc xanh rủ xuống eo, thon dài đùi ngọc, bờ mông rất tròn, tư thái đường cong mê người, nghe vậy, ánh mắt lườm lườm Lục Lâm Thiên, nói:

- Chuyện này còn không phải người làm phụ thân nói tính toán sao?

- Lâm Thiên, tại sao chàng không nói gì?

Độc Cô Cảnh Văn nhìn qua Lục Lâm Thiên, đôi mắt sáng như bảo thạch, nói nhỏ:

- Chẳng lẽ chàng không đồng ý?

Khi Độc Cô Cảnh Văn dứt lời, từng ánh mắt dễ thương nhìn Lục Lâm Thiên.

- Đứa nhỏ Thái A này, ta nhìn hắn lớn lên, cho dù là nhân phẩm hay là bản tính đều là nhân tuyển tốt nhất, lại là đệ tử ta, trong lòng ta đã sớm xem như con mình, hiện tại Du Thược và Thái A có thể gần nhau, vì sao ta không muốn, nếu Du Thược gần người khác, ta sẽ lo lắng đấy.

Lục Lâm Thiên thở dài, sau đó nhìn các nàng, nói:

- Đây là điểm khác nhau giữa người làm phụ thân và mẫu thân, các ngươi không lý giải được tâm tư phức tạp của ta đâu.

Lúc Lục Lâm Thiên dứt lời, Bạch Linh trực tiếp lườm Lục Lâm Thiên, không khách khí nói ra:

- Có cái gì không thể lý giải, đơn giản là sợ Du Thược có người yêu, không có thời gian quan tâm người làm phụ thân không xứng chức ngươi mà thôi.

- Cái này... Khục...

Lục Lâm Thiên cười khổ, sau đó vội ho một tiếng, nói:

- Cũng không hẳn vậy, tóm lại, tâm tình của ta rất phức tạp.

- Thì ra là thế, khó trách lúc trước ta và ngươi ở cùng một chỗ, phụ thân ta cũng như ngươi.

Lữ Tiểu Linh khẽ ngẩng đầu, đôi mắt dễ thương nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi bây giờ giống như đúc phụ thân ta năm đó.

- Đứa nhỏ Thái A này không tệ, ta cũng không có ý kiến.

Sau đó Lăng Thanh Tuyền nói với Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn:

- Nhưng mà Kinh Vân là lão đại Lục gia, có chút chuyện phải xử lý cho Kinh Vân trước mới tốt.

- Chuyện này nên hỏi ý kiến Lan Lan tỷ mới được.

Độc Cô Cảnh Văn mỉm cười nói ra.

- Những chuyện này cứ để bọn nhỏ quan tâm đi, chúng ta gấp cái gì, quản bọn chúng ai trước ai sau, ai có bản lĩnh thì tới trước.

Lục Lâm Thiên cười nói.

- Chẳng lẽ ngươi còn muốn cho Kinh Vân, Lục Thành, Lục Trực, Lục Tượng, Lục Phương cũng giống như ngươi sao?

Vân Hồng Lăng trừng Lục Lâm Thiên.

- Cái này...

Lục Lâm Thiên cười hắc hắc, sau đó nói nhỏ:

- Loại chuyện này ta không phát biểu ý kiến.

....

Thế giới Linh Vũ, bắt đầu từ vài ngàn năm trước, đối với những tu luyện giả thế hệ trước cực kỳ rõ ràng, cả thế giới mỗi ngày đều sinh ra biến hóa, loại biến hóa này làm cho tất cả sinh linh như được thần linh chiếu cố, lĩnh ngộ không ít áo nghĩa có thể bỗng nhiên thông suốt, một lần hành động lĩnh ngộ.

Đại lục Linh Vũ này chấn động, thiên địa biến hóa càng lớn, thiên địa linh khí càng ngày càng nồng đậm, tất cả sinh linh đạt được chỗ tốt càng nhiều.

Những năm qua thế giới Linh Vũ, đế giả khó cầu, cấp độ phía trên đế giả không ai chạm tới, cũng không biết.

Mà bây giờ lĩnh ngộ, Niết Bàn Cảnh có thể tùy ý gặp được, đại thừa Niết Bàn tu vị số lượng không ít, Tuyên Cổ Cảnh rất đông....

Trấn Thanh Vân của mấy ngàn năm trước, mấy ngàn năm sau biến thành đại thành số một số hai đại lục, có thể có bực biến hóa này là vì trấn Thanh Vân có Lục gia, là gia tộc mạnh nhất cả đại lục Linh Vũ, thống trị tất cả đại thú hoàng tộc và nhân hoàng tộc cùng các đại thế lực.

Đối với tu luyện giả trong thế giới Linh Vũ mà nói, Lục gia chính là thánh địa tu luyện, Cổ Vực Phi Linh Môn chính là sơn môn ai cũng muốn vào.

Sáng sớm, trên đại lục Linh Vũ, bóng đêm biến mất, nắng sớm đánh thức tất cả sinh linh.

Đột nhiên trên đông hải có chấn động sinh ra, không gian dần dần chấn động sau đó xuất hiện vòng xoáy

Phần phật...

Trong nháy mắt không gian gió nổi mây phun.

- Có cường giả hàng lâm.

Trong nháy mắt này cường giả trong thế giới Linh Vũ đều có cảm ứng, từng ánh mắt nhìn theo, sau đó vượt qua không gian, biến mất không thấy đâu nữa.

Lúc này trong vòng xoáy có thân ảnh áo bào xanh xuất hiện, sau đó vòng xoáy biến mất.

Thân ảnh áo xanh này chính là Lục Lâm Thiên.

- Rốt cục về nhà.

Nhìn không trung, cảm giác thiên địa linh khí trong thế giới Linh Vũ tràn đầy, hai mắt Lục Lâm Thiên khép hờ, thế giới Linh Vũ lúc trước khi mình ra đi, đây mới là nhà của mình.

Hô!

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, cả thế giới Linh Vũ đều biến hóa, trong tâm thần dò xét, hắn có thể dò xét tất cả sinh linh trên đại lục này, lúc mở mắt ra, Lục Lâm Thiên mỉm cười, sau đó gọi Thiên

Trụ giới ra, từng thân ảnh xuất hiện, từng thân ảnh đi ra tỏa khí tức chấn động kinh người.

Chương 4571: Sư phụ an bài

- Trở về, rốt cục trở về.

- Về nhà, chúng ta về nhà.

……

Từng tiếng nói kích động vang lên, từng đạo thân ảnh đạp không đi tới, trong thế giới Linh Vũ có một đám cường giả đỉnh phong quay trở về.

Dương Quá, Lục Tâm Đồng, tiểu Long, Tử Yên, Lam Thập Tam, Nguyên Nhược Lan, Mẫu Đơn thu được tin tức Lục Lâm Thiên trở về, bọn họ đều tụ tập tới tìm hắn thật nhanh.

Lục Lâm Thiên sớm xem Thái A như con của mình, lại là đệ tử, thời điểm này Thái A và Du Thược đi lại gần với nhau, Lục Lâm Thiên cũng không muốn bổng đánh uyên ương, cũng mang theo Thái A bên người.

Xoẹt.

Ngay thời điểm này có nhiều thân ảnh xuất hiện, những thân ảnh này đều là cường giả đỉnh cấp của các thế lực và tông môn.

Từng ánh mắt nhìn thấy thân ảnh áo xanh này, máu huyết sôi trào.

Bọn họ kích động sau đó cung kính hành lễ, tôn sùng có thừa.

……

Thế giới Linh Vũ bắt đầu náo nhiệt, đối với vô số sinh linh, chỉ biết cường giả thế hệ trước của thế giới Linh Vũ bế quan tập thể, đã mấy ngàn năm không có xuất hiện, mà gần đây đột nhiên đều xuất quan, làm cho cả đại lục Linh Vũ rung động.

Các cường giả đều xuất quan, Lục Lâm Thiên chủ nhân chính thức của Phi Linh Môn và Lục gia đã trở về, lúc này có rất nhiều người không biết nên kỳ quái, chẳng lẽ là trên đời này có đại sự xảy ra, vì sao các cường giả đồng thời xuất hiện.

Đối với đại gia tộc và thế lực lớn, thành viên trung tâm đều cao hứng các tiền bối trong tộc quay về, mang theo không ít linh khí, công pháp đỉnh cấp và lĩnh ngộ áo nghĩa.

Đối với người trở về, lần này trở về cũng rất khiếp sợ, giờ này khắc này thế giới Linh Vũ có thiên địa linh khí nồng đậm không dưới thế giới hỗn độn bên ngoài.

Mà lúc này trong thế giới Linh Vũ, Niết Bàn Cảnh, đại thừa Niết Bàn và Tuyên Cổ Cảnh không ít, đặc biệt là Tuyên Cổ Cảnh, một ít hậu bối đi ra ngoài tôi luyện, có một ít đã đặt chân vào Hóa Hồng Cảnh, thậm chí cũng còn người dừng chân ở Niết Bàn Cảnh.

Loại biến hóa này làm cho các cường giả trở về đều khiếp sợ, lần nữa trở lại đại lục Linh Vũ, cường giả tất cả thế lực lớn trở về đều cảm giác rõ ràng, khí tức trong thế giới Linh Vũ còn tốt hơn cả thế giới hỗn độn bên ngoài.

Trong thế giới Linh Vũ, dường như bọn họ có cảm giác tương liên vô hình, ở trong thế giới Linh Vũ tu luyện áo nghĩa đạt được phụ trợ.

Lục Lâm Thiên đặt chân vào Cổ Vực Phi Linh Môn, nhưng hắn lại quay về Lục gia bí cảnh, mà Lục Đông, Lục Trung các đệ tử Lục gia cũng trực tiếp đi vào Lục gia bí cảnh.

Khi rất nhiều cường giả Phi Linh Môn xuất hiện, cả Phi Linh Môn sôi trào.

- Trở về rồi, xem ra trong Hồng Hoang Điện lấy được hồng hoang khí quá nhiều chỗ tốt, tinh tiến không ít.

Lão Ảnh nói ra.

- Lão Ảnh, ta đã về!

Lục Lâm Thiên nói với thân ảnh tập tễnh trong đại điện.

- Thật kỳ quái vì sao ta biết chứ gì?

Lão Ảnh lườm Lục Lâm Thiên liếc, ánh mắt nhưng lại tại chăm chú đánh giá Lục Lâm Thiên, nói nhỏ:

- Bát nguyên trung viên mãn, thực lực miễn cưỡng vượt qua.

Lục Lâm Thiên đánh giá tu vị lão Ảnh, hắn vẫn hiếu kỳ.

Nhưng lúc này Lục Lâm Thiên nhìn trộm tu vị lão Ảnh thì hắn khó nhìn ra cấp độ của lão Ảnh, hắn cảm giác được Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long và Phong Hành Thiên Chủ còn dưới cả lão Ảnh.

- Lão Ảnh, tu vị của ngươi tới mức nào rồi?

- Quan tâm nhiều như vậy làm cái gì.

Lão Ảnh trừng Lục Lâm Thiên, sau đó nói:

- Ba tháng về sau tiến vào thương khung bí cảnh, chuẩn bị như thế nào đây?

Lục Lâm Thiên nhún nhún vai, nói:

- Muốn chuẩn bị cái gì, đi vào xem thiên ý.

- Chính ngươi coi chừng, thương khung bí cảnh là nơi hung hiểm, nguy cơ quá nhiều, cẩn thận chết đấy.

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, sau đó nói:

- Thương khung bí cảnh mở ra, có chút chuyện hiện tại cũng nên nói cho ngươi biết.

- Chuyện gì?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, hắn nghiêm túc gật đầu.

Lão Ảnh ý bảo Lục Lâm Thiên ngồi xuống, sau đó nói:

- Ngươi dung hợp thế giới Linh Vũ, đạt được thế giới Linh Vũ hỗn độn bổn nguyên, là kỳ ngộ của ngươi, cũng là sư phụ ngươi an bài. Mà an bài nàycũng vì sư phụ có một ngày cần ngươi, có thể tiến vào thương khung bí cảnh ở trong.

- Sư phụ cho ta tiến vào thương khung bí cảnh?

Lục Lâm Thiên vừa ngồi xuống, nghe lão Ảnh nói thì đứng lên.

- Trước kia không có nói cho ngươi biết, đó là vì thực lực của ngươi không đủ, thực lực bây giờ vẫn chưa đủ, không đủ cũng miễn cưỡng không trở ngại, thương khung bí cảnh mở ra, ngươi phải đi vào.

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Đây là sự phụ lưu lại, trong thương khung bí cảnh, ngươi là mấu chốt nhất, tất cả đều cần nhờ ngươi.

Lục Lâm Thiên nghe lão Ảnh lời nói thì cảnh giác, hỏi:

- Thương khung bí cảnh có cái gì?

- Ta cũng không biết, thậm chí, ta cho tới bây giờ còn chưa đi vào thương khung bí cảnh.

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Đây là sư phụ ngươi giao phó cho ngươi, về phần là có ý gì, ta cũng không biết, nếu sư phụ ngươi nói ngươi là mấu chốt của thương khung bí cảnh, như vậy cần ngươi cởi bỏ bí mật.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, hắn không hiểu mình là mấu chốt gì của thương khung bí cảnh.

- Đúng, cùng ngươi nói chuyện, ta thật lâu chưa từng rời khỏi đại lục Linh Vũ, ý định đi ra bên ngoài một chuyến, thế giới Linh Vũ do ngươi trông coi, bởi vì năng lượng thiên địa của đại lục Linh Vũ đã sớm bị cường giả chú ý tới, ngày nào đó có lẽ sẽ không quá xa. Gần đây ta đã thanh trừ không ít người rồi.

Lão Ảnh cười nói.

- Ta sẽ trông coi thế giới Linh Vũ.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, sau đó hỏi lão Ảnh:

- Lão Ảnh, đến lúc đó ngươi sẽ đi thương khung bí cảnh?

- Thương khung bí cảnh sao.

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, trầm tư một hồi, sau đó mới nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta cũng không biết, đến lúc đó lại nói.

Mấy canh giờ sau, trong đại điện sương mù bao la, lão Ảnh phất tay áo, gợn sóng không gian sinh ra, không gian lập tức chấn động, thân ảnh biến mất không thấy gì nữa.

Lục Lâm Thiên mắt thấy lão Ảnh biến mất, hắn cũng rời đi.

Thời gian từ từ trôi qua, thời gian kế tiếp Lục Lâm Thiên chỉ đạo Niếp Phong tu luyện.

Lục Lâm Thiên còn đi Vân Dương Tông vấn an sư phụ Vũ Ngọc Tiến và sư mẫu, đống lớn linh dược, thiên tài địa bảo hăn chưa từng keo kiệt qua, còn có các sư huynh đệ khác cũng có phần...

Chuyện thương khung bí cảnh, Lục Lâm Thiên chưa từng nghĩ nhiều, nếu có quan hệ với mình, cứ đi vào rồi nói sau.

Bởi vậy có tâm tính này, Lục Lâm Thiên cực kỳ nhà nhã, hắn và Bạch Linh, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn di dạo cả đại lục.

Thời gian trôi qua, lúc này thời gian không còn bao nhiêu.

Một ngày, tại hậu sơn Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên, tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Dương Quá, Tử Yên, Lam Thập Tam, Nguyên Nhược Lan, Mẫu Đơn tám người ngồi đó.

- Lão đại, thương khung bí cảnh sắp mở ra, thế giới Linh Vũ chúng ta an bài bao nhiêu người đi vào?

Tiểu Long hỏi Lục Lâm Thiên, trong Hồng Hoang Điện hắn tiến bộ kinh người, giờ phút này tu vị ngũ nguyên Hóa Hồng và các thủ đoạn, thực lực không kém.

Chương 4572: Khách không mời mà đến

Lục Lâm Thiên ngồi ngay ngắn, trong lòng khó xử, hiện tại Hóa Hồng Cảnh trong thế giới Linh Vũ có không ít, nhưng mà thương khung bí cảnh cửu tử nhất sinh, nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, Hóa Hồng Cảnh của thế giới Linh Vũ đi vào trong đó, tu vị thấp sẽ chết, Lục Lâm Thiên cũng không hy vọng thế giới Linh Vũ có bao nhiêu người đi vào thương khung bí cảnh.

- Mỗi một lần thương khung bí cảnh mở ra, tất cả Hóa Hồng Cảnh ở các đại thế giới dốc toàn lực đi vào, lưu lại không nhiều lắm, tuy thương khung bí cảnh nguy hiểm, nhưng tất cả sinh linh chạy vào như vịt.

Dương Quá nói.

- Các ngươi thậm chí muốn đi sao?

Khi Dương Quá dứt lời, Lục Lâm Thiên hỏi mọi người, có thể nói người nơi đây có thiên phú mạnh nhất thế giới Linh Vũ.

- Lão đại, ta tự nhiên muốn đi.

Lục Lâm Thiên dứt lời, tiểu Long nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Tâm Đồng, Lam Thập Tam, Mẫu Đơn, Tử Yên nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt chờ mong.

- Dù sao không có việc gì, ta muốn đi!

Ánh mắt Nguyên Nhược Lan nhúc nhích, nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Thương khung bí cảnh nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, mỗi một lần mở ra, Hóa Hồng Cảnh tiến vào trong đó cửu tử nhất sinh, thế giới Linh Vũ có khác biệt với thế giới khác. Cho nên ta cảm thấy có một ít người lưu lại thế giới Linh Vũ, lại chọn một ít người đi vào thương khung bí cảnh là tốt rồi, vạn nhất chúng ta đi vào gặp nguy hiểm, thế giới Linh Vũ cũng còn có người chèo chống, cảm thấy thế nào?

Lục Lâm Thiên gật đầu với Nguyên Nhược Lan, nói:

- Ta cũng có ý đó.

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên tiếp tục nhìn qua mọi người, cuối cùng lại nhìn đại ca Dương Quá, nói nhỏ:

- Đại ca, ta hy vọng ngươi có thể lưu lại, chúng ta tiến vào thương khung bí cảnh, thế giới Linh Vũ cần có ngươi trông coi.

Dương Quá mỉm cười, sau đó nói với Lục Lâm Thiên:

- Được rồi, ta đây sẽ lưu lại thế giới Linh Vũ, nhưng mà các ngươi tiến vào thương khung bí cảnh phải cẩn thận, ta chờ các ngươi quay về.

Vào đêm, đại điện sau núi Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên nhìn qua trước người Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Thái A, Lục Doanh, Lục Âm, Lục Tượng cùng Lục Xảo mười người, nói:

- Các ngươi đã nghĩ tốt, nếu đi vào thương khung bí cảnh, một khi tiến vào thương khung bí cảnh sẽ cửu tử nhất sinh, nguy hiểm trùng điệp.

- Phu thân, chúng ta đã nghĩ xong rồi, con đường ngày nguy hiểm, con đường tu luyện vốn có nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, ngươi đi vào thương khung bí cảnh, chúng ta và mẫu thân sẽ lo lắng, cho nên sẽ đi theo.

Lục Kinh Vân khẩn cầu Lục Lâm Thiên:

- Phụ thân, chúng ta đã thương nghị xong, lúc này chúng ta sẽ xông vào thương khung bí cảnh.

Thái A âm thầm nhìn trộm Lục Du Thược, sau đó nói với Lục Lâm Thiên:

- Sư phụ, ta nghĩ kỹ, ta muốn đi vào.

- Phụ thân, chúng ta muốn đi, tu vị thực lực chúng ta cũng không yếu.

Lục Doanh, Lục Âm, Lục Thành khát vọng nhìn qua Lục Lâm Thiên, đều hi vọng đi vào thương khung bí cảnh.

- Lâm Thiên, cho chúng đi thôi, tính tình của chúng giống ngươi, ngăn cản cũng không ngăn được.

Lam Linh nói với Lục Lâm Thiên:

- Với tu vị của bọn chúng, có ngươi bảo vệ cũng không có gì.

- Ân, đều đi thôi.

Mọi người nghe vậy, lúc này cao hứng không thôi, Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lam Linh, Bạch Linh mỉm cười, nhưng trong đôi mắt đẹp mang theo lo lắng.

Nhìn qua Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Lam Linh, Lăng Thanh Tuyền, Lục Lâm Thiên nói nhỏ:

- Vô Song, lúc này ngươi đừng đi, lưu ở bên ngoài ta mới có thể an tâm, Kinh Vân ta sẽ trông coi, ngươi đừng lo lắng.

- Yên tâm đi thôi, chúng ta sẽ ở đại lục Linh Vũ chờ các ngươi trở về.

Bắc Cung Vô Song nhoẻn miệng cười, trong thương khung bí cảnh, nếu các nàng đi vào, tự nhiên sẽ làm hắn phân tâm, các nàng sẽ không làm vậy.

...

Trong thiên địa bao la, trên ngọn núi cổ xưa có chấn động không gian, thân ảnh như ẩn như hiện, nhìn cũng không rõ ràng, giống như kết nối với thiên địa, người này nói với một người khác:

- Tra như thế nào rồi?

Thân ảnh này nói với lão giả ẩn hiện, hắn không dám ngẩng đầu lên:

- Minh Tôn và Huyền Độc hai người đã toàn lực truy tra, không lâu trước có tin tức, nói đám người Lục Lâm Thiên đã rời đi, bọn họ cũng sẽ tới gần quan sát thế nào.

- Không biết bao nhiêu năm, cuối cùng cũng tìm được.

Bỗng dưng lão giả chấn động, hắn nói:

- Không tốt, bảo Minh Tôn và Huyền Độc mau trở lại, nếu thật sự tìm được nơi đi của Lục Lâm Thiên, đó là thời điểm bọn họ mất mạng, lão gia hỏa kia nhất định an bài thủ đoạn, huống chi một khi tìm được chỗ đó, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, thực lực của Minh Tôn không thể đối phó Lục Lâm Thiên.

- Đại nhân, với thực lực Minh Tôn, cho dù bắt Lục Lâm Thiên còn không khó, có gì sợ hắn.

Thân ảnh này ngẩng đầu hỏi.

- Ngươi không sẽ hiểu.

Thân ảnh già nua nói:

- Nhanh thông tri Minh Tôn và Huyền Độc trở về, nếu bọn họ chết, manh mối sẽ đứt đoạn.

- Thế nhưng mà đại nhân, không thể liên lạc với Minh Tôn và Huyền Độc.

Thân ảnh kia rung động nói.

- Quả nhiên không kịp, nếu Minh Tôn và Huyền Độc tìm được nơi đó, sợ rằng lão gia hỏa kia bố trí thủ đoạn, thực lực hai người bọn họ đi tới gần sẽ mất liên hệ với bên ngoài, nhanh tra nơi bọn họ đi qua, tìm manh mối lưu lại.

Thân ảnh già nua nói.

- Vâng, đại nhân.

Dứt lời, thân ảnh này biến mất.

Nhìn qua trời cao, thân ảnh già nua nói:

- Lục Lâm Thiên biết Bát Hoang Thiên Địa Quyết, tự nhiên có quan hệ với lão gia hỏa kia, Hoàng Phủ Minh Long, Hư Thiên, còn có nhiều kẻ không lộ diện, lão gia hỏa kia an bài cũng đủ sâu ah...

...

Sáng sớm, trong đại điện phía sau Phi Linh Môn.

- Có khách không mời tới thế giới Linh Vũ.

Lục Lâm Thiên dứt lời, hắn biến mất trong không gian.

Phần phật.

Trên biển đông, một vết nứt không gian bị xé rách, trong vết nứt không gian có khí tức âm hàn tỏa ra.

Có hai người hàng lâm thế giới Linh Vũ, người đầu tiên là lão giả áo xám mặt âm trầm, khí tức uy áp của hắn bùng nổ dữ dội, người này rõ ràng là Huyền Độc của Linh Độc Cốc trong thế giới Côn Vân lúc trước

Khí tức khác còn mạnh hơn nữa, khí tức âm hàn khủng bố bùng nổ, cả vùng biển sôi trào lên, hắn có đầu đà phong thân người, hiển nhiên là người Dạ Xoa nhất tộc.

- Minh Tôn đại nhân, chúng ta tiến đến, tìm lâu như vậy, rốt cục tìm tới đây rồi, Lục Lâm Thiên nhất định đã đi vào đây.

Huyền Độc nhìn qua bốn phía, trong mắt hưng phấn và ngạc nhiên, sau khi Hồng Hoang Điện mở ra, hắn và Minh Tôn nhận được lệnh, làm bảo hai người đi tới thế giới Thượng Thanh âm thầm tìm hiểu hành tung của Lục Lâm Thiên, theo suy đoán, Lục Lâm Thiên sẽ rời đi trước khi thương khung bí cảnh mở ra, vì sợ bại lộ, chỉ có thể phái hai người đi trước.

Nhưng mà hai người thật sự nhìn thấy Lục Lâm Thiên rời khỏi thế giới Thượng Thanh, vì sợ Lục Lâm Thiên phát hiện, Minh Tôn dùng thủ đoạn che dấu khí tức, nhưng hai người cũng không dám bám đuôi quá gần, cho nên mất đi dấu vết của Lục Lâm Thiên.

Sợ sau khi trở về bị nghiêm phạt, hai người cũng tìm kiếm chung quanh, gần ba tháng thời gian sưu tầm, rốt cuộc bọn họ tìm thấy cửa vào không tầm thường.

Chương 4573: Lát nữa sẽ chết

Vì cấp trên thúc dục, hai người cũng nói khả năng tìm được nơi đi của Lục Lâm Thiên, sau đó tiến lên, cuối cùng xuất hiện trên vùng biển bao la này.

Huyền Độc nói:

- Minh Tôn đại nhân, trong thế giới này chúng ta không bị uy áp thiên địa, năng lượng thiên địa nồng đậm không kém gì thế giới hỗn độn, trong thế giới này có không ít Tuyên Cổ Cảnh, Niết Bàn Cảnh, dường như có không ít Hóa Hồng Cảnh, đây rốt cuộc là địa phương nào?

- Nơi đây rất quỷ dị, coi chừng đi.

Sắc mặt Minh Tôn ngưng trọng, tâm thần quan sát, hắn cảm thấy tâm thân bất an, tâm thần phóng thích ra dò xét thế giới.

- Không nghĩ tới lại gặp người quen.

Lúc Minh Tôn dứt lời, hắn nghe được âm thanh vang lên bên cạnh, một thân ảnh áo xanh xuất hiện trên biển cả.

- Lục Lâm Thiên...

Lúc này Huyền Độc nhìn thấy thân ảnh áo xanh, thần sắc hắn biến hóa, đây chính là Lục Lâm Thiên mà bọn họ theo dõi.

Ánh mắt nhìn Huyền Độc, Huyền Độc tự nhiên nhìn ra Lục Lâm Thiên, một trong các thái thượng trưởng lão của Tuyệt Linh Cốc, tu vị thất nguyên tiểu viên mãn, trong thiên địa xem như cường giả không kém, ban đầu ở Tuyệt Linh Cốc có tiếp xúc qua, về sau bị Độc Tôn quay về giáo huấn, nhưng cuối cùng bị Minh Tôn cứu hắn đi.

- Huyền Độc, Chí Tôn Điện sao.

Lục Lâm Thiên thì thào, ánh mắt ám động, theo Lục Lâm Thiên biết, Huyền Độc là người Chí Tôn Điện, lập tức Lục Lâm Thiên nhìn lên người tên Dạ Xoa nhất tộc bên cạnh Huyền Độc.

Nhìn người này, ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, khí tức của hắn mạnh hơn Huyền Độc nhiều, Lục Lâm Thiên cảm giác hắn là đối thủ không kém.

Lục Lâm Thiên quan sát, khí tức kẻ này hơi kém Độc Tôn, nhưng không phải Huyền Độc tu vị thất nguyên tiểu viên mãn có khả năng so sánh, sợ rằng đã đạt tới cửu nguyên Hóa Hồng.

Thần sắc ngưng trọng, nhìn Dạ Xoa nhất tộc, Lục Lâm Thiên há mồm nói:

- Chắc hẳn, ngươi chính là Minh Tôn?

- Có chút nhãn lực, nhưng nhãn lực không cách nào cứu ngươi hôm nay.

Minh Tôn có chút ngoài ý muốn, dường như không ngờ Lục Lâm Thiên nhận ra hắn..

- Khặc khặc.

Huyền Độc nhìn qua Lục Lâm Thiên, âm trầm nói:

- Thật sự không phụ lòng người, Lục Lâm Thiên, lần trước có Độc Tôn cứu ngươi, hôm nay ta xem còn ai cứu ngươi.

Lục Lâm Thiên nghe khẩu khí của Huyền Độc, hắn nhíu mày nói:

- Các ngươi cố ý tới tìm ta?

Nghe Lục Lâm Thiên nói thế, Huyền Độc cười âm trầm:

- Đúng vậy, thật sự tới tìm ngươi, không nghĩ tới ngươi không phải người thế giới Thượng Thanh, dĩ nhiên tới từ nơi này, trên đường đi ngươi trốn trốn tránh tránh, nhưng trời không phụ lòng ngươi, rốt cục bị ta cùng Minh Tôn đại nhân tìm được, hiện tại, ngươi đi chết đi!

Hô!

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, hắn nói:

- Chẳng lẽ Chí Tôn Điện chỉ phái hai ngươi tới?

- Tiểu tử, vậy mà biết rõ Chí Tôn Điện, chết không oan uổng.

Minh Tôn lạnh lùng nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Ngươi cảm giác phải đối phó ngươi, chẳng lẽ còn cần người khác.

Nghe vậy, sắc mặt ngưng trọng của Lục Lâm Thiên giảm nhiều, hắn tươi cười nói với hai người:

- Chỉ có hai người các ngươi sao, xem ra, các ngươi đánh sai chủ ý, cuối cùng chết là các ngươi, không phải ta.

Sưu sưu...

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, trên vùng biển này có không ít thân ảnh xuất hiện.

Từng thân ảnh hiện ra, trong Phi Linh Môn có Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Hồng Vũ, Lục Doanh, Bắc Cung Vô Song dẫn đầu, sau đó Linh Hoàng Nhai tiểu Long, Long Cương lão tổ, Dương Quá, Long Yên công chúa, Huyền Thiết lão tổ, Huyền Doanh, Huyễn Vũ, Huyền Hạo, Độc Cô Ngạo Nam, Chí Thánh đại đế, Đoan Mộc Khung Thiên, Mẫu Đơn, Nguyên Nhược Lan, Tử Yên, Vân Tiếu Thiên và Lạc Kiến Hồng đều tới.

Có người xuất hiện tại đông hải, khí tức âm hàn không có thu liễm, cho nên không tránh được cường giả thế giới Linh Vũ quan sát, huống chi vừa rồi Minh Tôn cùng Huyền Độc còn dò xét cả thế giới Linh Vũ, cường giả các thế lực lớn đều phát hiện.

- Lão đại.

- Nhị đệ.

- Phụ thân.

...

Tiểu Long, Dương Quá, Lục Kinh Vân, Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Lục Tâm Đồng, Nguyên Nhược Lan, Mẫu Đơn, Tử Yên xuất hiện liền đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, đám người đứng ngoài xem nhìn Minh Tôn cùng Huyền Độc là hai khách không mời tới thế giới Linh Vũ.

- Dạ Xoa nhất tộc, khí tức thật mạnh!

Độc Cô Ngạo Nam, Chí Thánh đại đế, Bắc Cung Kình Thương, Đoan Mộc Khung Thiên, Long Cương lão tổ, Thái Công Tĩnh Nhiễm, Hiên Viên Triệt đều dò xét Minh Tôn và Huyền Độc.

Sưu sưu!

Chung quanh lại có không ít người chạy tới, thực lực thấp một ít, khí tức âm hàn tỏa ra chung quanh làm những người thực lực thấp không dám tới gần, bọn họ không thể chống cự uy áp như thế.

- Thiên Địa Các Dương Quá, Nguyên Nhược Lan, thế giới Thần Thú Long Huyền, Thiên Linh Cung Mẫu Đơn, Lục Kinh Vân...

Khi đám người Dương Quá, Nguyên Nhược Lan, Long Huyền, Mẫu Đơn, Lục Kinh Vân xuất hiện ở đây, Minh Tôn thì thào.

- Phụ thân, hai gia hỏa này là ai?

Lục Lộ trực tiếp ngồi lên vai rộng của Hồng Vũ, kéo Hồng Vũ đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn khách không mời, từ khí tức lăng lệ, hiển nhiên biết đây là kẻ thù.

- Hai người chết mà thôi.

Lục Lâm Thiên nhìn Huyền Độc cùng Minh Tôn, sau đó cười nói với Lục Lộ.

- Người chết sao, hai gia hỏa này còn sống mà.

Trong mắt Lục Lộ ngạc nhiên, nàng chưa thấy người sống mà bảo chết.

Lục Lâm Thiên nói với Lục Lộ.

- Hiện tại còn sống, nhưng lát nữa sẽ chết.

Hai phụ tử không kiêng nể nói chuyện làm Minh Tôn cùng Huyền Độc tức giận, khi Lục Lâm Thiên dứt lời, Huyền Độc quát:

- Thật mạnh miệng, Lục Lâm Thiên, không biết trời cao đất rộng, chẳng lẽ ngươi cho rằng dựa vào đám người này là có thể làm gì được chúng ta sao.

- Huyền Độc, ngươi là phản đồ Tuyệt Linh Độc Cốc, Tuyệt Linh Độc Cốc không tha ngươi đâu.

Lục Tâm Đồng nhìn Huyền Độc, thân là cốc chủ, nàng sớm phát truy nã toàn lực truy sát Huyền Độc, nhưng thực lực Huyền Độc quá mạnh, Lục Tâm Đồng tự biết không thể làm gì hắn cả.

- Ngươi là xú nha đầu, ngươi có tư cách gì ngồi lên vị trí cốc chủ Tuyệt Linh Độc Cốc, hôm nay, ta cũng giải quyết ngươi.

Nhìn Lục Tâm Đồng, ánh mắt Huyền Độc âm hàn, lúc trước nếu không có Lục Tâm Đồng, sau đó đưa tới Lục Lâm Thiên và Độc Tôn, hôm nay hắn đã sớm khống chế Tuyệt Linh Độc Cốc, lập đại công cho Chí Tôn Điện, không cần như hiện tại.

- Huyền Độc, đừng lãng phí nước miếng, bắt sống Lục Lâm Thiên mang về, kẻ khác giết đi.

Minh Tôn lạnh lùng nhìn qua tiểu Long, Dương Quá, Lục Kinh Vân... Hắn tham lam nói:

- Có chút linh hồn là đại bổ, còn có Thánh Hoàng Liệt Thiên Kiếm, Luân Hồi Hư Vọng Đao bán thánh khí, lúc này thật sự không tệ.

Huyền Độc cười lạnh, hắn tham lam và kích động.

Nhớ tới hai kiện bán thánh khí, thậm chí còn có Tử Lôi Huyền Đỉnh trên người Lục Lâm Thiên, Huyền Độc hưng phấn, có bán thánh khí hắn cũng không sợ kẻ nào.

Nghe Huyền Độc nói thế, lườm Huyền Độc, ánh mắt Minh Tôn bắn ra một tia không vui, Huyền Độc nho nhỏ, không ngờ lại dám đánh chủ ý bán thánh khí, thật sự là không biết lượng sức, không rõ ràng vị trí của mình. Nếu không phải Huyền Độc là người khác, bởi vì hắn làm việc bất lợi, hắn cũng sẽ không bị bắt tới đây, địa vị trong Chí Tôn Điện giảm xuống, nhưng mà lúc này Huyền Độc biết rõ vị trí của mình không muộn.

Chương 4574: Hồng Vũ ra tay

- Giao cho ngươi đám chung quanh, ta đối phó Lục Lâm Thiên.

Minh Tôn nói với Huyền Độc, lại nói với Lục Lâm Thiên:

- Lục Lâm Thiên, ta muốn biết ở trong Hồng Hoang Điện một ngàn năm trăm năm, ngươi tiến bộ bao nhiêu, nhưng tiến bộ nhiều hơn nữa cũng vô dụng, Thương Khung Minh quật khởi trong mấy năm qua, tương lai Nhân tộc sẽ do bản tôn chấm dứt tại đây!

- Thật sự là cửu nguyên Hóa Hồng, Chí Tôn Điện quả nhiên không tầm thường.

Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, hắn nhìn qua Minh Tôn, hai mắt ngưng trọng nhưng thần sắc vẫn lạnh nhạt.

- Khặc khặc, Lục Lâm Thiên, nhìn xem ai cứu ngươi.

Minh Tôn cười chói tai, sát khí và khí tức âm hàn bao phủ cả vùng biển.

Xoẹt!

Thời điểm này, Minh Tôn cười lạnh và hành động, phất tay đánh ra một trảo xuyên qua không gian, thân ảnh như điện, chưởng ấn đánh nứt không gian, khí tức âm hàn vô cùng vô tận làm linh hồn người ta run rẩy, cả phiến không gian vặn vẹo, không gian chung quanh Lục Lâm Thiên cũng vặn vẹo.

- Hồng Vũ, kẻ này dám dánh phụ thân, đánh hắn.

Bỗng dưng Lục Lộ nói một câu.

- Dám đυ.ng đến sư phụ ta, muốn chết.

Lúc này Hồng Vũ quát lớn, hắn xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, khí tức khổng lồ bùng nổ.

Oanh!

Thân ảnh cao lớn xuất hiện đánh ra một quyền đầy kim quang, trong nháy mắt xuyên thấu không gian, đánh thẳng vào một trảo của Minh Tôn, tiếng nổ lớn vang vọng không gian.

Bành!

Va chạm như thế sinh ra lực lượng đáng sợ, lúc này không gian tan vỡ.

Xoẹt!

Thân ảnh Minh Tôn bị đánh bay, không gian ven đường hóa thành hư vô.

Minh Tôn có khí tức khủng bố, giờ phút này bị môt quyền đánh bay, rất gọn gàng, không hề dây dưa dài dòng!

Cảnh tượng này làm người đứng ngoài xem giật mình.

Tiểu Long, Dương Quá, Nguyên Nhược Lan, Lục Kinh Vân, Bắc Cung Vô Song đều chấn động.

Trong đám người, chỉ có Lục Lâm Thiên tươi cười.

- Chỉ có chút thực lực này mà dám động tới sư phụ ta, tìm chết.

Vừa dứt lời, từng ánh mắt nhìn theo, sau khi nhìn rõ thân ảnh cao lớn xuất hiện, đám người đứng ngoài ngạc nhiên và khïếp sợ.

Hồng Vũ vốn mặc áo bào xanh của Lục Lâm Thiên nhưng không hợp, La Lan thị sớm chuẩn bị trường bào màu vàng nhạt cho Hồng Vũ, thân ảnh rắn chắc của hắn lộ ra, lực nổ tung bộc phất rất mạnh.

- Là Hồng Vũ.

- Là Tam sư đệ.

Nhiều người nhìn Hồng Vũ, không ai ngờ là Hồng Vũ, mà thực lực Hồng Vũ khủng bố tới mức này rồi, trực tiếp đánh lui Minh Tôn, loại thực lực này quá đáng sợ.

Lục Kinh Vân, Niếp Phong, Thái A nhìn Hồng Vũ, nghẹn họng nhìn trân trối. Bọn họ theo không nghĩ tới Tam sư đệ ngây thơ như hài đồng, kỳ thật thực lực hung hãn như thế.

Ngay cả Huyền Độc cũng không cách nào không ngạc nhiên và rung động, thực lực Minh Tôn thế nào Huyền Độc rất rõ ràng, bây giờ Minh Tôn bị một quyền đánh bay.

Mà Minh Tôn càng kinh hãi, hắn vô cùng chật vật mới ổn định thân thể, từ trên người thiếu niên tỏa ra chấn động rất mạnh, hắn rất khiếp sợ.

- Hồng Vũ, đánh hắn thành người chết cho ta.

Lục Lộ thấy Hồng Vũ lợi hại, lập tức hưng phấn hơn, lăng không đứng thẳng, nói với Hồng Vũ.

- Tốt.

Hồng Vũ lập tức đáp, thân ảnh như điện lao về phía Minh Tôn, hắn không đặt Minh Tôn vào trong mắt.

- Dạ Xoa chân thân!

Nhìn Hồng Vũ đánh tới, Minh Tôn cắn răng, sắc mặt hung ác, hắn quát lớn, hắn vận dụng Dạ Xoa chân thân, đầu như đà phong, gương mặt khủng bố, trong tay còn cầm một thanh linh xiên do Dạ Xoa nhất tộc ngưng tụ thành, vô số hồn anh kêu thê lương thảm thiết.

- Đây là sinh linh gì?

Người trong thế giới Linh Vũ đa số không biết Dạ Xoa nhất tôc.

Hừ!

Dạ Xoa chân thân khổng lồ, Minh Tôn hừ lạnh một tiếng, ánh mắt vô cùng hung tàn, cầm linh xiên đâm thẳng vào Hồng Vũ.

Xoẹt!

- Ta không thích nĩa ăn này, tìm chết.

Hồng Vũ nói không lưu loát, hắn nhỏ bé hơn Dạ Xoa chân thân của Minh Tôn nhiều, nhưng thân thể cao lớn của Hồng Vũ sinh ra hồng hoang chi khí, hắn đánh ra một trảo vào linh xiên.

Oanh!

Không gian thủ ấn cầm lấy linh xiên, hai đạo năng lượng va chạm làm cả đông hải chấn động mạnh.

Xoẹt!

Linh xiên nghiền nát, vô số âm thanh lệ quỷ gào thét vang vọng, một khí tức âm hàn tà ác bùng nổ, cả vùng biển nhật nguyệt vô quang.

- Ta ghét khí tức trên người của ngươi.

Hồng Vũ xuất hiện trước mặt Minh Tôn, bỏ qua khí tức âm hàn ảnh hưởng, trực tiếp xuyên thủng không gian, sau đó ngưng tụ một quyền đánh thẳng vào Minh Tôn.

Oanh!

Hồng Vũ đánh ra một quyền, hồng hoang chi khí hùng hậu bùng phát như thủy triều, tiếp xúc sát khí âm trầm của Minh Tôn Dạ Xoa chân thân, lập tức phát ra tiếng vang xì xì, hồng hoang chi khí dễ dàng phá hủy sát khí, đánh thẳng lên người Minh Tôn.

Một quyền này đánh xuống, Minh Tôn biến thành Dạ Xoa chân thân không ngừng lui ra phía sau, ánh mắt sớm hoảng sợ, sau đó miệng phun máu tươi gay mũi.

- Hừ, trở thành người chết đi!

Tiếng quát như chuông lớn vang lên, thân ảnh Hồng Vũ xuất hiện lần nữa, thân thể cực kỳ nhỏ bé, kim quang nhàn nhạt thẩm thấu hư không, khuếch tán thiên địa, dường như khống chế hư không, lại đánh ra một quyền.

Rầm rầm rầm!

Hồng hoang chi khí bùng nổ, vô số ánh mắt hoảng sợ nhìn theo, Hồng Vũ đánh ra một quyền quá mạnh, khí tức khủng bố làm nhiều người run rẩy như cầy sấy.

Liên tiếp đánh ra mấy quyền làm hư không sụp đổ, cả phiến không gian vặn vẹo, tự dưng phong tỏa không gian, làm cho Minh Tôn căn bản không thể trốn, không cách nào tránh được, tất cả quyền của Hồng Vũ đánh xuống dường như không có tác dụng.

PHỤT...

Từng quyền giáng xuống, Minh Tôn biến thành Dạ Xoa chân thân bị đánh nứt ra, thân hình lõm xuống, sát khí tuôn trào và máu tươi bắn tung tóe.

- Linh vật trời sinh cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong.

Minh Tôn hoảng sợ, lúc này hắn biết rõ sự đáng sợ của thiếu niên trước mặt, từ cấp độ thực lực đã là cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong, tuy hắn là cửu nguyên Hóa Hồng, nhưng mà cửu nguyên Hóa Hồng và cửu nguyên Hóa Hồng đỉnh phong là hai cấp độ khác nhau, chênh lệch cực lớn.

Minh Tôn e ngại, sợ hãi, khí tức của hắn không ngừng hỗn loạn, sát khí khủng bố bao phủ trời cao, năng lượng âm hàn bao phủ hư không, từng vết nứt không gian đen kịt giãn ra.

Thân thể Minh Tôn không ngừng thu nhỏ lại, sau đó hóa thành hào quang trốn vào hư không, lúc này hắn quát:

- Lục Lâm Thiên, Chí Tôn Điện sẽ không bỏ qua cho ngươi, mối thù hôm nay sẽ hoàn trả gấp bội.

- Minh Tôn đại nhân đừng bỏ ta...

Huyền Độc sợ hãi hồn phi phách tán, đã sớm không còn khí diễm như lúc trước, mắt thấy Minh Tôn bị chà đạp, ánh mắt đã sớm biến thành kinh hãi.

Vèo...

Lúc này thấy Minh Tôn bỏ trốn, hắn nào dám dừng lại, hóa thành hào quang bay vào sâu trong hư không.

- Sợ rằng ngươi không có cơ hội.

Lục Lâm Thiên nói một câu, Lục Lâm Thiên nhanh chóng biến mất.

Oanh.

Chương 4575: Thuốc bổ đưa tới cửa

- Sư phụ thật mạnh!

Lúc này nhìn qua Minh Tôn Hồng Vũ, đột nhiên thân thể dừng trên không trung, ánh mắt vô cùng ngạc nhiên.

Lục Lâm Thiên chớp mắt, thân thể cao ngất đạp không đứng đó, trực tiếp giam cầm Huyền Độc, nhìn ánh mắt hoảng sợ của hắn, đạm mạc nói:

- Thất nguyên tiểu viên mãn, ngươi sớm là con sâu cái kiến, không có tư cách kêu gào trước mặt ta.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Lục Tâm Đồng, nói:

- Tâm Đồng, đây là người Tuyệt Linh Độc Cốc của muội, giao cho muội xử lý.

Lục Tâm Đồng vung giơ tay lên, nàng đánh thủ ấn vào trong người Huyền Độc, giam cầm Huyền Độc xong, sau đó nói với Lục Kinh Vân:

- Kinh Vân, Huyền Độc thất nguyên tiểu viên mãn, linh hồn ta có thể luyện chế thành ‘ phệ hồn ác anh ’, còn lại giao cho ngươi, đến lúc đó giúp ta luyện chế ‘ phệ hồn ác anh ’.

- Được!

Lục Kinh Vân nhìn Huyền Độc trong tay Lục Tâm Đồng, hắn vui vẻ, nguyên lực thất nguyên tiểu viên mãn đủ giúp hắn tiến bộ thật lớn.

Huyền Độc nhìn thấy Lục Kinh Vân vui vẻ, nghe Lục Tâm Đồng nói thế thì linh hồn run lên, đến thời điểm này mới biết được, hiện tại Lục Lâm Thiên đã không phải kẻ hắn có thể đối phó, sớm biết như thế hắn không nên tiến vào thế giới này.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Minh Tôn bị thiên uy trấn áp giữa không trung.

Thiên uy giam cầm, Minh Tôn sợ hãi nhìn Lục Lâm Thiên, hắn căn bản không thể giãy dụa.

- Đây không phải tiểu thế giới, không phải trung thiên thế giới, không có thiên địa áp chế tu vị, khó trách cấp trên bảo ta tìm ngươi, cấp trên hoài nghi ngươi, bởi vì đây là...

Bỗng dưng Minh Tôn hoảng sợ, toàn thân run rẩy nhìn Lục Lâm Thiên, đồng tử co rút lại, hắn cả kinh nói:

- Ta biết rồi, không ngờ, Lục Lâm Thiên, ngươi dung hợp thế giới này, ngươi đạt được thế giới này, ngươi khống chế thiên địa vạn vật trong thế giới này, ngươi là chúa tể..."

- Chúc mừng ngươi, trả lời đúng rồi, nhưng sẽ không có phần thưởng đâu.

Lục Lâm Thiên đứng trước mặt Minh Tôn, hắn cười lạnh nhạt, nói:

- Hiện tại, ngươi có thể đi chết đi.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên phất tay, không gian chung quanh bùng nổ đáng sợ, thiên uy bộc phát.

Ầm ầm!

Lục Lâm Thiên ngưng tụ thủ ấn, năm ngón tay biến hóa, những nơi đi qua không gian nứt vỡ từng khúc, đột nhiên khí thế bá đạo rơi vào người Minh Tôn, thiên uy mang theo khí tức man hoang, làm cho người ta sợ hãi...

Giờ phút này, Minh Tôn cảm giác được cái gì, ánh mắt chấn động, toàn thân run rẩy, tu vị của hắn là cửu nguyên Hóa Hồng bị áp chế còn bát nguyên Hóa Hồng, hắn đang đối mặt với chúa tể của phiến thiên địa này.

- Không, không thể...

Minh Tôn vô lực kêu gào, giờ phút này đồng tử co rút, khí tức tử vong bao trùm, hắn tuyệt vọng, lúc này linh hồn hắn chấn động dữ dội.

Minh Tôn chưa từng có nghĩ đến, hắn cửu nguyên Hóa Hồng lại có ngày như vậy, rất vô lực, cho dù đối mặt với linh vật trời sinh cửu nguyên Hóa Hồng Đại viên mãn đỉnh phong hắn cũng chưa sợ hãi thế này.

- Hiện tại đã muộn!

Lục Lâm Thiên quát to, hàn ý bộc phát, nguyên lực tuôn ra, lực cắn nuốt ngập trời bùng phát.

- Ah...

Trong khoảng thời gian ngắn, tiếng kêu thảm thiết vang vọng biển đông, trong ánh mắt tuyệt vọng của Minh Tôn, nguyên lực trong người bị hút đi, linh hồn cũng không cách nào tránh được kiếp nạn, tất cả những việc này diễn ra từ sáng sớm tới hoàng hôn.

Huyền Độc bị giam cầm trong tay Lục Tâm Đồng kinh hãi chứng kiến tất cả, hắn sợ hãi không cách nào hình dung được.

Thời điểm tất cả bình tĩnh trở lại, mặt trời chiều ngã về tây.

Vù vù...

Từng tiếng hít khí lạnh vang lên không dứt, sau đó thật lâu mới khôi phục bình thường.

Lục Lâm Thiên nhìn qua, trong mắt có tinh quang bắn ra sau đó thu liễm trở lại, nguyên lực cửu nguyên đại viên mãn Hóa Hồng không kém, cần có thời gian luyện hóa.

Minh Tôn có một phần áo nghĩa chi nguyên, đây là thu hoạch ngoài ý muốn, nhưng mà hồn anh cấp độ cửu nguyên đại viên mãn cho Đao thúc thôn phệ.

Một viên linh tinh cửu nguyên đại viên mãn rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên, Minh Tôn bị cắn nuốt chết, linh tinh cửu nguyên Đại viên mãn biến thành vật vô cùng xa xỉ, là bảo vật khó cầu.

Thu linh tinh vào giới chỉ, Lục Lâm Thiên nhìn Hồng Vũ cách đó không xa, nhìn thấy Hồng Vũ đột nhiên đứng bất động rất khác lạ, có điểm gì đó khác thường.

Tà dương bao phủ, sóng lớn ngập trời, Hồng Vũ lơ lửng giữa không trung, hắn đang tiến vào trạng thái huyền ảo, dường như đang lĩnh ngộ gì đó.

- Chẳng lẽ hắn có đốn ngộ sao?

Cảm giác khí tức chấn động trên người Hồng Vũ, Lục Lâm Thiên nhíu mày, trạng thái của Hồng Vũ cực giống đốn ngộ, có lẽ vừa rồi mình vận dụng thiên uy đã làm Hồng Vũ cảm giác được cái gì đó.

- Phụ thân, Hồng Vũ sư huynh như thế nào?

Lục Lộ đi tới trước mặt Lục Lâm Thiên, nhìn Hồng Vũ đang nhắm mắt lại, đôi mắt đầy linh vận lo lắng, lúc nãy nàng bị Lục Kinh Vân cùng Lục Doanh lôi kéo giữ lại, bằng không đã sớm tới bên cạnh Hồng Vũ kiểm tra.

Lục Lâm Thiên nhìn Hồng Vũ, cúi đầu vuốt đầu nhỏ của Lục Lộ, nói:

- Hồng Vũ sư huynh không có việc gì, hẳn đang lĩnh ngộ, ngươi không nên đi quấy rầy.

- Đánh nhau cũng có lĩnh ngộ sao, thì ra Hồng Vũ sư huynh mạnh như vậy, trước kia ta xem thường hắn rồi.

Lục Lộ vểnh môi lên, nàng trước kia chỉ biết Hồng Vũ sư huynh có lẽ rất mạnh, nhưng không ngờ Hồng Vũ sư huynh mạnh như vậy.

- Như thế nào lại mạnh như vậy, Minh Tôn chính là cửu nguyên Hóa Hồng đấy.

- Thực lực của lão đại dường như chưa tới cửu nguyên nha.

- Chẳng lẽ thực lực của Lâm Thiên đã tới cửu nguyên Hóa Hồng đỉnh phong sao, tăng vọt như thế là quá nhanh...

Từng ánh mắt rung động nhìn Lục Lâm Thiên, giơ tay nhấc chân dễ dàng giải quyết Minh Tôn cùng Huyền Độc, làm cho Nguyên Nhược Lan, Tử Yên, Dương Quá, tiểu Long, Độc Cô Ngạo Nam, Chí Thánh đại đế, Đoan Mộc Khung Thiên, Bắc Cung Kình Thương ngạc nhiên và nghi hoặc.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn các cường giả chung quanh, nghe bọn họ nghị luận, sắc mặt lạnh nhạt, nói:

- Giải tán đi, bảy ngày sau mọi người chuẩn bị đi thương khung bí cảnh.

Vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên phất tay áo, không gian nơi đây vặn vẹo.

Đám người khôi phục tinh thần, Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Lục Doanh, Lục Âm, Lục Xảo, Lục Thành chín huynh muội, còn có Lục Tâm Đồng và Độc Cô Ngạo Nam, tiểu Long, Nguyên Nhược Lan, Mẫu Đơn, Tử Yên, Lam Thập Tam, Đoan Mộc Khung Thiên, Chí Thánh đại đế, Bắc Cung Kình Thương, Lục Trung, Dương Quá... Biến mất không thấy đâu nữa.

Lúc này chỉ có Lục Lâm Thiên và Hồng Vũ đứng tại chỗ.

- Đều giải tán đi, đi thương khung bí cảnh thì chuẩn bị cho tốt.

Ánh mắt Bắc Cung Vô Song hơi rung động, sau đó nói với mọi người, nhanh chóng rời đi.

...

Đại lục Linh Vũ, chỉ có Lục Lâm Thiên mới có thể đặt chân tới khu vực trung tâm của thế giới hỗn độn, không gian hỗn độn này bao la khôn cùng, vô biên vô hạn, lại mang theo huyền ảo của vũ trụ.

Sưu sưu!

Từng đạo thân ảnh xuất hiện trong không gian hỗn độn, chính là Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Độc Cô Ngạo Nam, Dương Quá, Lục Trung, Đoan Mộc Khung Thiên, nguyên Nhược Lan, tiểu Long, Tử Yên, Lam Thập Tam và đám người Mẫu Đơn.

Chương 4576: Hồng Vũ lĩnh ngộ

- Đây là...

Từng thân ảnh xuất hiện trong thế giới hỗn độn, không gian hỗn độn này tỏa ra chấn động vô hình làm người ta sợ hãi.

Lục Lâm Thiên đặt chân giữa không trung, hắn cho Hồng Vũ xuất hiện trong khu vực trung tâm.

Phần phật!

Khi thân ảnh Hồng Vũ xuất hiện trong không gian hỗn độn, hồng hoang chi khí phóng thích ra ngoài, sau đó thẩm thấu vào trong hư không.

Trong không gian này khí tức man hoang tỏa ra, trong vô hình tương liên với hồng hoang chi khí mà Hồng Vũ tỏa ra, dung hợp hoàn mỹ.

- Hy vọng mấy ngày cuối cùng có chút tác dụng.

Lục Lâm Thiên nhìn Hồng Vũ, Hồng Vũ đang ở trạng thái lĩnh ngộ, Lục Lâm Thiên suy đoán Hồng Vũ tiến vào đốn ngộ khi thấy mình dùng thế giới chi lực, mà bây giờ đặt Hồng Vũ trong không gian hỗn độn này càng thích hợp.

- Phụ thân, đây là nơi nào, nơi này rất huyền ảo.

Lục Kinh Vân cảm giác không gian chung quanh có bất thường, mỗi chấn động trong không gian này làm mọi người cảm thấy nó quá kinh người.

Tiểu Long, Dương Quá, Lục Tâm Đồng, Tử Yên, Nguyên Nhược Lan, Mẫu Đơn đều nhìn Lục Lâm Thiên.

Trong mật địa này, bọn họ cảm giác linh hồn tương liên với nơi đây, vận mệnh của mình gắn chặc với nơi này, cảm giác này vô cùng chấn động nhân tâm.

Lục Lâm Thiên nhìn qua mọi người, lúc này nói:

- Các ngươi cũng biết thế giới Linh Vũ là thế giới gì không?

Mọi người nghe vậy, ánh mắt nhìn nhau, đều khẽ lắc đầu.

Lúc này trong mọi người, bọn họ lưu lạc ra ngoài mấy ngàn năm, với thực lực của bọn họ đủ đứng ở hàng ngũ cao thủ đỉnh phong của thiên địa, cực kỳ hiểu ba ngàn đại thế giới, nhưng mà bọn họ vẫn nghi vấn thế giới Linh Vũ là thế giới gì.

Tiểu Long nói:

- Lão đại, kỳ thật ta vẫn ngạc nhiên, thế giới Linh Vũ chúng ta thuộc thế giới nào, dường như không phải tiểu thế giới, cũng không phải trung thiên thế giới, có lẽ không phải đại thế giới...

Khi tiểu Long nói xong, Bắc Cung Kình Thương nói:

- Còn có những qua thế giới Linh Vũ biến hóa, đều cực kỳ quỷ dị, hoàn toàn khác với lúc trước.

Từng ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên, từ khẩu khí của Lục Lâm Thiên, mọi người biết Lục Lâm Thiên biết gì đó.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nhìn mọi người, hắn nói:

- Sắp đi vào thương khung bí cảnh, có chút chuyện nên nói với mọi người, thế giới Linh Vũ biến hóa bao nhiêu năm qua không phải ngẫu nhiên, cũng không phải ngoài ý muốn, mà là vì thế giới Linh Vũ không yên lặng.

Ngừng một chút, nhìn thấy ánh mắt nghi ngờ của mọi người, Lục Lâm Thiên nói nhỏ:

- Thế giới Linh Vũ không phải tiểu thế giới, cũng không phải trung thiên thế giới, nhưng mà thế giới Linh Vũ chúng ta là thế giới hỗn độn, là thế giới hỗn độn giống thế giới Thượng Thanh.

- Thế giới hỗn độn...

Nghe vậy, mọi người ngạc nhiên, hiển nhiên biết nó đại biểu cái gì.

- Nhị đệ, thế giới hỗn độn diễn sinh ra trung thiên thế giới cùng tiểu thiên thế giới, tiểu thế giới, thế nhưng mà thế giới Linh Vũ không có trung thiên thế giới và các tiểu thế giới, ngươi xác định thế giới Linh Vũ là thế giới hỗn độn sao?

Dương Quá vẫn hoài nghi thế giới Linh Vũ bất phàm và dị thường, nhưng bây giờ nghe thế giới Linh Vũ chính là thế giới hỗn độn lại rất nghi hoặc.

Lục Lâm Thiên nói:

- Đó là bởi vì thế giới Linh Vũ chưa bắt đầu diễn sinh thế giới, lúc nào diễn sinh, điều kiện gì diễn sinh, kỳ thật ta cũng không biết, ta có thể khẳng định, thế giới Linh Vũ chính là thế giới hỗn độn.

Hơi dừng lại, Lục Lâm Thiên tiếp tục nói:

- Chúng ta chính là sinh linh đời thứ nhất sau khi thế giới Linh Vũ được kích hoạt, cho nên trong đời của chúng ta xuất hiện nhiều đại thừa Niết Bàn, thiên phú của chúng ta có thể áp đảo cùng thế hệ trong ba ngàn đại thế giới, những việc này tất cả mọi người biết rõ trong lòng.

Về phần thế giới Linh Vũ cho tới bây giờ, vì sao còn không có diễn sinh ra thế giới khác, Lục Lâm Thiên cũng cực kỳ nghi hoặc.

Lục Lâm Thiên nhớ rõ lão Ảnh từng nói, đạt được thế giới hỗn độn, chỉ cần thực lực đầy đủ sẽ diễn sinh thế giới.

Thực lực càng mạnh, diễn sinh thế giới càng nhiều, diễn sinh thế giới càng nhiều, thực lực của chính mình cũng càng mạnh.

Nhưng mà đến bây giờ, Lục Lâm Thiên chưa cảm giác được thế giới Linh Vũ có dấu hiệu diễn sinh thế giới khác.

- Thế giới hỗn độn, thế giới Linh Vũ thật sự là thế giới hỗn độn sao, khó trách thế giới Linh Vũ có nhiều đại thừa Niết Bàn.

- Thì ra thế giới Linh Vũ chính là thế giới hỗn độn ah, quá tốt.

...

Lục Kinh Vân, Lục Thành, tiểu Long, Lam Thập Tam hưng phấn không thôi, thế giới Linh Vũ là thế giới hỗn độn, bọn họ biết nó đại biểu cho cái gì.

Độc Cô Ngạo Nam rung động qua đi, hắn nói:

- Thế giới hỗn độn không phải chuyện đùa, Lâm Thiên, ngươi có thể xác định?

Lục Lâm Thiên gật đầu với nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam, nói nhỏ:

- Xác định, bởi vì ta đã dung hợp thế giới Linh Vũ bổn nguyên.

- Lão đại, ngươi không có nói đùa chứ, ngươi dung hợp thế giới bổn nguyên?

Tiểu Long nghe vậy, lập tức ánh mắt kinh ngạc nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười đối với tiểu Long lắc đầu, nói:

- Ta thật dung hợp thế giới Linh Vũ bổn nguyên, từ đó về sau, ta chính là thế giới Linh Vũ, thế giới Linh Vũ do ta khống chế.

Lục Lâm Thiên nói:

- Hôm nay tru sát cửu nguyên Hóa Hồng Minh Tôn đơn giản như vậy là do đang ở trong thế giới Linh Vũ, ta chính là thế giới Linh Vũ, cho nên trong đây hắn mạnh hơn nữa cũng không mạnh bằng thiên địa, cho nên trong thế giới Linh Vũ, Minh Tôn cửu nguyên Hóa Hồng cũng bi ta giết dễ dàng.

- Đây là thật, thật sự là thế giới hỗn độn.

- Quá tốt, thì ra thế giới Linh Vũ thật sự là thế giới hỗn độn.

...

Mọi người không hề hoài nghi, hôm nay vạn người nhìn thấy, Lục Lâm Thiên giết Minh Tôn quá đơn giản, không khác gì bóp chết con kiến hôi.

Mọi người đều biết, lúc trước thiên địa sơ khai, thai nghén ra ba ngàn thế giới hỗn độn, ba ngàn thế giới hỗn độn dần dần thai nghén sinh mệnh, cuối cùng ba ngàn viễn cổ đại năng đạt được thế giới bổn nguyên, khống chế một phương thế giới, tương dung với thế giới.

Ba ngàn viễn cổ đại năng khống chế ba ngàn thế giới hỗn độn, khống chế vạn vật, khống chế ba ngàn thế giới.

- Đồn đãi, trong thiên địa, thế giới hỗn độn đã sớm bị những viễn cổ đại năng dung hợp, từ viễn cổ đã không ai phát hiện ra thế giới hỗn độn, tất cả mọi người tin tưởng, trong thiên địa đã không còn thế giới hỗn độn, thế giới Linh Vũ chúng ta tới từ đâu?

Tử Yên nói nhỏ, lúc này ánh mắt nàng vô cùng khiếp sợ.

- Thiên địa mênh mông, ba ngàn đại thế giới huyền diệu cỡ nào, thế giới Linh Vũ tới từ đâu, ta không biết.

Lục Lâm Thiên cười nói với Tử Yên, lão Ảnh nói lúc trước sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên vì đạt được thế giới hỗn độn đã va chạm với nhiều cường giả, tuy may mắn đạt được cũng trả giá thảm trọng, việc này tự mình biết cũng không phải quá rõ ràng, chỉ nghe nói, bởi vậy Lục Lâm Thiên không nhiều lời.

- Nghe nói dung hợp hỗn độn bổn nguyên, sẽ chính thức bất tử bất diệt, Lâm Thiên, có thật hay không?

Đoan Mộc Khung Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, nghe đồn này hắn ở trong thế giới Thượng Thanh thiên giới mật địa biết được.

Chương 4577: Luyện hóa nguyên lực

- Không có chính thức bất tử bất diệt, chỉ xem như bất tử.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, trả lời Đoan Mộc Khung Thiên:

- Dung hợp thế giới hỗn độn bổn nguyên, tương liên với thế giới hỗn độn, trong ba ngàn đại thế giới, cho dù bị đánh tan thành mây khói, nhưng chỉ cần có một đạo linh hồn ở trong thế giới hỗn độn bổn nguyên, như thế sẽ từ từ trọng sinh.

- Cường hãn như thế!

Mọi người nghe vậy, lúc này cảm thán.

Lục Lâm Thiên nhìn qua mọi người tiếp tục nói:

- Ban đầu ở Thương Khung chiến trường quay về thiên giới mật địa, ta bị Thiên Ma Tộc, Lang Linh nhất tộc, Phệ Hồn nhất tộc năm Hóa Hồng Cảnh phục kích, cuối cùng lưu lại một đạo linh hồn bổn nguyên trở lại nơi đây, một ngàn hai trăm năm mới ngưng tụ trọng sinh.

- Thì ra biến mất một ngàn hai trăm năm, ngươi đang trọng sinh.

Mọi người thế mới biết, lúc trước biến mất một ngàn hai trăm năm, Lục Lâm Thiên thật sự vẫn lạc, nếu không phải có thế giới Linh Vũ là thế giới hỗn độn thì hắn đã chết rồi.

- Thế giới Linh Vũ chính là thế giới hỗn độn, chuyện này không nên nói ra ngoài, người biết chuyện này càng ít càng tốt.

Lục Lâm Thiên nhắc nhở mọi người, bởi vì tin tức này sẽ tạo ra quá nhiều phiền toái.

Mọi người gật đầu, thế giới hỗn độn đại biểu cho cái gì, mọi người đều rõ ràng, một khi tin tức rơi vào tay người khác, hậu quả không chịu nổi.

- Ca ca, Minh Tôn và Huyền Độc làm sao đến được thế giới Linh Vũ?

Lục Tâm Đồng nghi hoặc hỏi.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, sắc mặt ngưng trọng, nói:

- Hai người này theo dõi ta, bởi vậy Chí Tôn Điện có thể biết một ít gì đó.

- Chí Tôn Điện che dấu quá đáng sợ.

Tử Yên nói nhỏ, Thiên Địa Các có rất ít tin tức về Chí Tôn Điện, tin tức hữu dụng càng hiếm thấy.

- Chí Tôn Điện, sẽ gặp trong thương khung bí cảnh đấy.

Lục Lâm Thiên nói:

- Bảy ngày sau sẽ đi vào thương khung bí cảnh, nơi này chính là trung tâm thế giới Linh Vũ, tu luyện ở đây có chỗ tốt cực lớn, thời gian bảy ngày đủ an bài mọi người tu luyện trong Thiên Trụ giới, hy vọng chút thời gian này giúp mọi người tăng thực lực.

Dứt lời, Lục Lâm Thiên gọi Thiên Trụ giới ra, lập tức đi vào.

Lục Kinh Vân muốn thôn phệ Huyền Độc thất nguyên tiểu viên mãn Huyền Độc, còn Lục Tâm Đồng cần luyện chế phệ hồn ác anh, cho nên Lục Lâm Thiên cũng giao linh tinh cửu nguyên Đại viên mãn linh tinh vừa đạt được không lâu giao cho Lục Du Thược, Lục Doanh, Lục Doanh cộng đồng thôn phệ.

Minh Tôn lưu lại linh tinh cửu nguyên Đại viên mãn bị Lục Lâm Thiên thôn phệ năng lượng tiêu hao không ít, nhưng mà đối với Lục Du Thược, Lục Doanh chỉ là ngũ nguyên bốn nguyên Hóa Hồng lại cực kỳ khổng lồ.

Về phần nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam, Lục Lâm Thiên trên người cũng không thiếu hụt linh tinh, hắn cung cấp không ít sau đó đi ra ngoài.

Những người khác không có tu luyện Hỗn Độn Âm Dương Quyết,, cũng không cách nào tu luyện Hỗn Độn Âm Dương Quyết, chỉ có thể tự mình tu luyện.

Sau khi dàn xếp xong, Lục Lâm Thiên đặt chân lên tầng tám Thiên Trụ giới, khoanh chân ngồi đó, sắc mặt ngưng trọng, lúc này Huyền Độc và Minh Tôn xâm nhập, Lục Lâm Thiên cảm giác nguy cơ.

Từ linh hồn Minh Tôn, Lục Lâm Thiên thi triển Sưu Linh Thuật không chiếm được nhiều tin tức.

Chí Tôn Điện thần bí kia hơn Lục Lâm Thiên tưởng tượng, ngay cả Minh Tôn cửu nguyên Hóa Hồng cũng không biết nhiều về Chí Tôn Điện, một đống tin tức vụn vặt bị ném đi mà thôi.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên biết Minh Tôn và Huyền Độc tới thế giới Linh Vũ, chính là Chí Tôn Điện an bài, mà Minh Tôn cuối cùng phát tin tức về Chí Tôn Điện, hắn là phát hiện vị trí đại khái của thế giới Linh Vũ.

Một khi thế giới Linh Vũ bị phát hiện, phong ba chắc chắn sẽ không nhỏ, còn có Chí Tôn Điện thần bí, Lục Lâm Thiên phải cẩn thận.

- Luyện hóa.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên kết thủ ấn luyện hóa nguyên lực Minh Tôn, nguyên lực cửu nguyên Đại viên mãn bàng bạc, sau khi luyện hóa xong, thực lực của hắn sẽ tiến một bước dài..

Vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết, một lát sau, Lục Lâm Thiên đắm chìm trong tu luyện.

...

Rầm rầm!

Trong quá trình lĩnh ngộ, Hồng Vũ dần dần hóa thành bản thể hồng hoang thần thú, thân thể cực lớn xuất hiện trong không gian, trên người càng tỏa ra hồng hoang chi khí nồng đậm.

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ tám, Lục Lâm Thiên không ngừng luyện hóa nguyên lực, trên người sinh ra đồ án âm dương lưu chuyển không ngớt.

Thời điểm khí tức bình thường trở lại, bỗng dưng Lục Lâm Thiên mở mắt ra, hào quang đen trắng thu liễm.

Hô!

Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm trọc khí, cảm giác đan điền khí hải bành trướng, Lục Lâm Thiên cười vui vẻ.

- Ồ, khí tức bất phàm ah.

Bỗng dưng Lục Lâm Thiên biến mất tại chỗ.

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ năm, thời không tђác ⌊oạи, hào quang đen trắng bùng nổ, khí tức linh hồn chấn động làm người ta sợ hãi.

Trong năng lượng đen nhánh có một thân ảnh xuất hiện, trong thân ảnh hư ảo này có quái vật đáng sợ như ác quỷ không ngừng gào thét.

Xùy!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trong nơi này, hắn ngạc nhiên nhìn qua năng lượng linh hồn đáng sợ này.

Phần phật!

Năng lượng phong bạo và khói độc bùng nổ, hai thân ảnh xuất hiện, chính là Lục Kinh Vân cùng Lục Tâm Đồng hai người.

Xèo...xèo...

Ác quỷ hồn anh gào thét thê lương, sau đó hóa thành hào quang màu đen bay vào trong mi tâm Lục Tâm Đồng.

- Phụ thân!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên, Lục Kinh Vân đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, nói:

- Cô cô đã luyện thành thất nguyên tiểu viên mãn phệ hồn ác anh, thực lực đồ chơi này quá đáng sợ, thiếu chút nữa luyện chế thất bại.

- Có thể luyện chế thành công đã không dễ.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, phệ hồn ác anh khủng bố, ban đầu ở thế giới Linh Vũ, Lục Lâm Thiên đã chứng kiến, lúc trước Đông lão đã từng luyện chế phệ hồn ác anh, nghĩ đến chỗ này, Lục Lâm Thiên nhớ tới thân ảnh áo đen, cảm thấy nội tâm tiếc nuối.

Hít sâu một hơi, Lục Lâm Thiên hỏi Lục Kinh Vân:

- Nguyên lực của Huyền Độc đã bị luyện hóa chưa?

Lục Kinh Vân trả lời:

- Đều luyện hóa, đạt được chỗ tốt không ít, nếu thôn phệ nhiều hơn một chút sẽ đột phá thất nguyên tiểu viên mãn.

Lục Lâm Thiên nói với Lục Kinh Vân:

- Đột phá thất nguyên tiểu viên mãn, trọng yếu nhất chính là lĩnh ngộ áo nghĩa, trong việc áo nghĩa lĩnh ngộ đừng giảm bớt, có Hỗn Độn Âm Dương Quyết, nguyên lực không phải nhiều vấn đề lớn.

- Con biết rõ, con vẫn lĩnh ngộ áo nghĩa.

Lục Kinh Vân gật đầu, hắn chưa từng buông lỏng lĩnh ngộ áo nghĩa.

- Ca ca, thời gian không kém bao nhiêu đâu.

Lục Tâm Đồng thu hồi phệ hồn ác anh, nàng tươi cười nói ra.

- Thời gian cũng đã tới lúc rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu với Lục Tâm Đồng.

Oanh!

Sau khi Lục Lâm Thiên dứt lời, cả Thiên trụ giới chấn động, Lục Tâm Đồng cùng Lục Kinh Vân hai người nghi hoặc.

Lục Lâm Thiên nhíu mày, sau đó áo bào xanh vung lên, ba người biến mất.

Sưu sưu!

Sau một lát, trong Thiên Trụ giới, từng đạo thân ảnh đi ra ngoài, chính là Lục Lâm Thiên, Lục Kinh Vân, Lục Tâm Đồng, còn có đám người tiểu Long, Dương Quá, Độc Cô Ngạo Nam.

Sau khi đi ra ngoài, tâm thần bọn họ chấn động, thân thể run rẩy không nhỏ.

Chương 4578: Động tĩnh của Hồng Vũ

Trước mắt chính là bản thể hồng hoang thần thú khổng lồ của Hồng Vũ, nó đứng trong hư không, là long không phải long, giống như hổ không phải hổ, tượng mà không phải tượng, giống như mà không phải sư, hình thể tứ chi có đủ...

- Đây là cái gì!

Đối mặt với quái vật khổng lồ trước mặt, ánh mắt tiểu Long chấn động.

- Đây là hồng hoang thần thú, bản thể Hồng Vũ.

Lục Lâm Thiên nhìn bản thể Hồng Vũ, giờ phút này khí tức trên người Hồng Vũ rất hùng hậu.

- Hồng hoang thần thú là vật gì, thì ra Hồng Vũ có bản thể là như vậy.

Tiểu Long, Lục Kinh Vân ngạc nhiên, cũng thu liễm rung động.

- Thì ra đây là hồng hoang thần thú, trên đời này vẫn còn tồn tại.

Dương Quá thì thào.

- Dương Quá lão đại, ngươi biết hồng hoang thần thú là gì sao?

Tiểu Long lập tức hiếu kỳ hỏi Dương Quá, cho tới nay, tiểu Long không đặt các thú thể khác vào trong mắt, nhưng đối mặt với hồng hoang thần thú thì tâm thần chấn động, sinh ra e ngại.

Dương Quá nghe vậy, trả lời tiểu Long:

- Từ tin tức Thiên Địa Các, hồng hoang thần thú lúc viễn cổ nổi danh ngang thanh long, bạch hổ, huyền vũ, chu tước, nhưng mơ hồ còn mạnh hơn bốn thần thú này, là tồn tại khủng bố trong thiên địa, miễn dịch linh hồn công kích, vật chất công kích, không gian công kích và thời gian công kích không có bao nhiêu tác dụng, cho dù viễn cổ đại năng cũng tránh xa.

- Không có lầm chứ, Hồng Vũ biến thái như thế?

Dương Quá dứt lời, đám người chung quanh bạo động.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại, cười nói với tiểu Long:

- Hồng Vũ lúc trước đã là cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong, tiểu Long, đệ muốn vượt qua Hồng Vũ, đoán chừng cần cố gắng nhiều, bằng không sợ rằng mấy ngàn năm mới đuổi kịp đấy.

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, đám người chung quanh hít khí lạnh.

- Cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong, bà mẹ nó!

Sau một lát, tiểu Long hít khí lạnh, lúc này hắn bị đả kích không nhỏ.

Oanh!

Cũng thời điểm này, không gian hỗn độn chấn động, năng lương không ngừng rót vào người bản thể Hồng Vũ.

Xuy xuy!

Đột ngột Hồng Vũ mở to mắt như nhật nguyệt ra, hai cột sáng bắn vào hư không, ánh mắt làm linh hồn người ta rung động rất mạnh.

Ùm...ụm bò....ò...!

Hồng Vũ gào thét trầm thấp, lúc này bản thể hồng hoang thần thú của Hồng Vũ giống như hung thú khủng bố trong thiên địa, đột nhiên há mồm hấp mạnh, lực hút cực lớn sinh ra trong miệng nó.

Năng lượng mênh mông trong không gian hỗn độn không ngừng từ bốn phương tám hướng hội tụ vào miệng của Hồng Vũ.

Rầm rầm!

Nương theo năng lượng lao tới, khí tức và uy áp khủng bố trên người Hồng Vũ tỏa ra làm người ta bị chấn nhiếp.

Dưới khí tức này, trừ Lục Lâm Thiên ra, mọi người không ai không bị chèn ép, uy áp bùng nổ giống như sóng to gió lớn.

Khí tức chấn động này không duy trì quá lâu, uy áp khủng bố bình thường trở lại, đám người Lục Kinh Vân, Lam Thập Tam vẫn chưa hết rung động.

Nhìn qua thú thể khổng lồ, giờ phút này Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, bản thể hồng hoang thần thú của Hồng Vũ lúc này lớn hơn, Lục Lâm Thiên nhìn thấy lân phiến của nó dày hơn, bí vân huyền ảo trên người lại thu liễm biến mất.

Lúc này khí tức của nó có khác biệt với lúc trước, sợ rằng người thường khó cảm giác ra, bản thể Hồng Vũ sinh ra khí tức mới, làm cho Lục Lâm Thiên cảm giác nó quen thuộc, nhưng khí tức quen thuộc này lại có uy áp đáng sợ.

- Ồ!

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, khí tức này không thuộc về thế giới Linh Vũ, Lục Lâm Thiên cảm giác mình cũng bị áp chế.

- Không nghĩ tới lại nhanh tới mức này, Thánh Hồng Cảnh ah.

Vào thời khắc này, cây đao màu vàng nói bên tai Lục Lâm Thiên.

- Thánh Hồng Cảnh, Đao thúc, ngươi nói Hồng Vũ đã là Thánh Hồng Cảnh?

Lục Lâm Thiên nghe vậy ngạc nhiên, Thánh Hồng Cảnh, khó trách khí tức này quen thuộc như vậy, thì ra là giống khí tức trên người Đại sư tỷ Hư Thiên Thánh cô, Thánh Hồng Cảnh, siêu việt tất cả Hóa Hồng Cảnh, đủ quan sát chúng sinh, trong khoảng thời gian ngắn Hồng Vũ có thể từ cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong đột phá một tầng, Lục Lâm Thiên vô cùng khiếp sợ.

Cây đao màu vàng trả lời Lục Lâm Thiên:

- Đương nhiên là Thánh Hồng Cảnh, sợ rằng nha đầu Đại sư tỷ của ngươi cũng không làm gì được nó.

- Thằng này, đột phá Thánh Hồng Cảnh quá nhanh.

Lục Lâm Thiên rung động nói.

- Ta nghĩ có nguyên nhân đấy, nó có thể tiến bộ nhanh như thế, thứ nhất là bởi vì bản thân chính là cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong, bản thể hồng hoang thần thú, lại được thiên địa chiếu cố, nhưng còn có nguyên nhân lớn nhất.

Cây đao màu vàng nói làm Lục Lâm Thiên nghĩ tới gì đó.

- Đao thúc, còn nguyên nhân gì?

Lục Lâm Thiên lập tức truy hỏi.

Cây đao màu vàng nói:

- Có liên quan tới không gian hỗn độn của thế giới Linh Vũ, cụ thể là gì ta khó nói với ngươi biết, một ngày nào đó ngươi sẽ hiểu, trong thương khung bí cảnh có gì, hiện tại ta không rõ, nhưng mà có lẽ ngươi cởi bỏ bí mật trong thương khung bí cảnh sẽ hiểu rõ đáp án thôi.

- Thế giới Linh Vũ và thương khung bí cảnh có quan hệ với nhau sao?

Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ, lập tức cười khổ, thế giới Linh Vũ tự nhiên có quan hệ với thương khung bí cảnh rồi. Lão Ảnh lúc trước đã nói, chính mình đạt được thế giới Linh Vũ hỗn độn bổn nguyên, sư phó Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên hy vọng mình đi vào thương khung bí cảnh, như vậy xem ra, thế giới Linh Vũ có quan hệ với thương khung bí cảnh.

Vù vù...

Thời điểm không gian ổn định lại, Hồng Vũ thu nhỏ bản thể, trong ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, thiếu niên mặc trường bào màu vàng xuất hiện trong mắt mọi người.

Giờ phút này thân thể Hồng Vũ càng rắn chắc hơn trước, làn da cổ đồng, cơ bắp ẩn chứa lực lượng đáng sợ, khí tức hồng hoang bùng nổ.

Xuy xuy.

Giữa không trung, Hồng Vũ mở mắt ra, ánh mắt vô cùng hưng phấn.

...

Hôm sau, sáng sớm mặt trời đánh thức vạn vật trong thế giới Linh Vũ.

Hậu sơn Phi Linh Môn đã xuất hiện thân ảnh Lục Lâm Thiên đứng đó.

Giữa không trung có hơn mười người đang đứng, khí tức chấn động hùng hồn tỏa ra.

- Thế giới Linh Vũ có ta, đệ cứ yên tâm.

Dương Quá ngẩng đầu nói với Lục Lâm Thiên.

- Ân.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, nên cáo biệt thì cáo biệt, ngày hôm qua trở lại Phi Linh Môn, hắn đã bàn giao tất cả.

Xùy!

Dứt lời, Lục Lâm Thiên phất tay tạo ra vòng xoáy, sau đó Lục Lâm Thiên chui vào trong đó, sau lưng Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, mẫu Đơn, Nguyên Nhược Lan, Tử Yên, Độc Cô Ngạo Nam, Chí Thánh đại đế, Đoan Mộc Khung Thiên, Thánh Thủ Linh Tôn, Bạch Long đại đế, Kim Lang đại đế, tiểu Long, tất cả đại thú hoàng tộc và nhân hoàng tộc lão tổ đi vào trong.

- Chúng ta chờ ngươi về.

Lúc này các bóng dáng xinh đẹp nhìn theo vòng xoáy, sau đó thì thào.

...

Thế giới Thượng Thanh, trong đình viện phong cách cổ xưa, Hoàng Phủ Minh Long nhìn Lục Lâm Thiên, ngưng trọng nói:

- Cửu sư đệ, ngươi nói Minh Tôn và Huyền Độc đã đến thế giới Linh Vũ."

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, hắn trên đường tới thế giới Thượng Thanh rất cẩn thận, hắn tìm Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long, mang chuyện thế giới Linh Vũ và Minh Tôn nói với Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long một lần.

Chương 4579: Thương khung bí cảnh mở ra

- Theo ta được biết, hai người Minh Tôn và Huyền Độc đều bị Chí Tôn Điện phái tới, theo dõi ta đến thế giới Linh Vũ, nhưng Chí Tôn Điện lúc này không biết rõ vị trí thế giới Linh Vũ, mặt khác ta hoài nghi Chí Tôn Điện biết gì đó.

Lục Lâm Thiên nói với Hoàng Phủ Minh Long.

- Chí Tôn Điện, đây là thế lực quỷ dị khó lường.

Hoàng Phủ Minh Long nói nhỏ:

- Chuyện Chí Tôn Điện ngươi không cần đặt trong lòng, hiện tại thế giới Linh Vũ là của ngươi, ai muốn đạt được thế giới Linh Vũ cũng sẽ không dễ dàng như vậy. Huống chi, Chí Tôn Điện chỉ cần dám ra tay, đến lúc đó cũng sẽ có người đối phó Chí Tôn Điện, trăm triệu năm qua Chí Tôn Điện che dấu quá sâu, nhưng mà vẫn có thế lực ẩn nấp nhìn chằm chằm vào Chí Tôn Điện, bằng không sợ rằng Chí Tôn Điện cũng sẽ không cam lòng ngủ đông như vậy.

Lục Lâm Thiên nghe vậy ánh mắt chấn động, sau một lát, nói với Hoàng Phủ Minh Long:

- Lục sư huynh, thời gian đã đến, thương khung bí cảnh khi nào mở ra?

- Ba tháng thời gian đã đến, nhưng mỗi một lần thương khung bí cảnh mở ra không ai xác định rõ, đây không phải chuyện sức người khống chế, chờ thôi.

Hoàng Phủ Minh Long nói với Lục Lâm Thiên:

- Mấy ngày nay ngươi cứ chuẩn bị đi.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, thương khung bí cảnh là nơi nguy hiểm nhất thiên địa, trong lúc mơ hồ, dường như có ngàn vạn quan hệ với bản thân hắn.

Lục Lâm Thiên trên đường rời đi gặp được Phong Chí, Phong Chí nói:

- Lục soái, Du Du tỷ nói có việc tìm ngươi.

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, sau đó nói:

- Nàng ở nơi nào?

Phong Chí nói:

- Bẩm Lục soái, ta cũng không biết, Du Du tỷ nói, Lục soái có thể tìm được, cho nên không cần ta nói.

- Ta biết rõ, ngươi đi trước đi.

Lục Lâm Thiên sững sờ, sau đó bảo Phong Chí rời đi, kế tiếp Lục Lâm Thiên biết nên đi đâu.

Núi non trùng điệp, trong ngọn núi có mây mù lượn lờ như tiên cảnh.

Rầm rầm...

Trong hạp cốc có thân ảnh xinh đẹp đang đứng, áo trắng phủ thân, dung nhan tinh sảo, ánh mắt sáng như sao.

Xùy.

Lục Lâm Thiên xuất hiện bên cạnh thân ảnh này, không nói gì.

- Còn có thể tìm đến nơi này, ta còn sợ ngươi không tìm thấy đấy.

Phong Du Du quay đầu lại, nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Thực lực lại tiến bộ không ít, chúc mừng.

- Tiến bộ một ít.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, nhìn qua nữ tử trước mặt, nói:

- Ta chỉ nhớ rõ nơi đây, cũng cũng chỉ có ở đây, suy đoán ngươi ở nơi này, xem ra đúng thé.

Phong Du Du nhìn qua Lục Lâm Thiên, cười dịu dàng, lại nói:

- Vô Song, Cảnh Văn, Bạch Linh các nàng lần này không đi thương khung bí cảnh sao?

- Có chút chuyện, nam nhân đi mới tốt, cho các nàng ở ngoài ta mới yên tâm.

Lục Lâm Thiên nói ra.

Phong Du Du động dung, nói với Lục Lâm Thiên:

- Nhưng ngươi đi vào, các nàng lo lắng cho ngươi, ngươi không biết ngươi có chút ích kỷ sao?

Lục Lâm Thiên cười khổ, nói:

- Ta nghĩ bọn họ sẽ hiểu!

Phong Du Du nghe vậy, nhìn sang chỗ khác, nói:

- Lúc này đi thương khung bí cảnh, ngươi cẩn thận, ta biết rõ thực lực ngươi đã rất mạnh, nhưng mà thương khung bí cảnh không phải nơi lành, ngươi cẩn thận mới tốt.

- Ta sẽ.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, ánh mắt nhìn vào Phong Du Du nói:

- Ngươi cũng thế, chú ý an toàn.

Phong Du Du nghe vậy, xoay người lại, đôi mắt đầy linh vận, nói:

- Yên tâm đi, ta sẽ không liều lĩnh như ngươi đâu.

Dứt lời, Phong Du Du nhìn qua Lục Lâm Thiên, khí chất thánh khiết và cao quý lượn lờ, nàng nói:

- Đúng rồi, người mà ngươi muốn tìm đã tìm được chưa?

Lục Lâm Thiên lắc đầu, thần sắc ảm đạm, nói:

- Không có.

- Ngươi nhớ nàng?

Phong Du Du ngẩng đầu hỏi.

- Nhớ!

Lục Lâm Thiên gật đầu, không có do dự.

PHỤT.

Phong Du Du lập tức cười cười, nói:

- Ta nhớ ngươi đã nói, lời này quá buồn nôn, nam nhân rất khó nói ra khỏi miệng.

Lục Lâm Thiên nhún nhún vai, xấu hổ cười yếu ớt, nói:

- Thời điểm rất nhớ, có lẽ không cảm thấy buồn nôn.

Phong Du Du nhìn qua Lục Lâm Thiên, thu liễm vui vẻ, nàng tới gần Lục Lâm Thiên và ôm hắn, nói:

- Đừng hỏi vì cái gì, ôm ta.

Lục Lâm Thiên còn đang kinh ngạc, nghe vậy ánh mắt nghi hoặc, hai tay động động, do dự một lát sau đó vẫn ôm lấy thân ảnh mềm mại vào người.

Thật lâu sau, Phong Du Du ra khỏi ngực Lục Lâm Thiên, khẽ ngẩng đầu nhìn hắn, nói:

- Thương khung bí cảnh hai ngày sau sẽ mở ra, ngươi hai ngày này nên chuẩn bị cho tốt.

Phong Du Du nói thế, Lục Lâm Thiên hoàn toàn không có nghe lọt, nhìn qua gương mặt gần trong gang tấc, giờ phút này Lục Lâm Thiên mờ mịt, dường như yêu nữ đã trở lại trước mặt hắn.

- Ta rất nhớ ngươi.

Lục Lâm Thiên nói xong, lập tức ôm lấy thân ảnh mềm mại vào lòng.

- Ngươi nói cái gì...

Phong Du Du chưa nói xong, đôi môi đã bị bờ môi của hắn bao trùm.

Lúc này Phong Du Du không biết làm sao, trái tim như ngừng đập, toàn thân cứng ngắc, sau đó bờ môi của nàng bị xâm chiếm.

...

Lục Lâm Thiên ôm nữ tử vào trong ngực, hai tay của hắn không thành thật du động trên người nàng, từ ngực, mông cho tới đùi...

- Lưu manh, đủ rồi.

Thời điểm tay của Lục Lâm Thiên du động tới cấm địa giữa hai chân nàng, Phong Du Du dùng lực lượng cuối cùng đẩy Lục Lâm Thiên ra, sắc mặt đỏ bừng.

- Sắc lang chết tiệt, bản tính khó sửa đổi, ta mặc kệ ngươi.

Dứt lời, Phong Du Du vội vàng biến mất, lưu lại Lục Lâm Thiên đang ngạc nhiên ở đây.

Lục Lâm Thiên vẫn dư vị bờ môi ngọt ngào, lúc này hắn cười vui vẻ, sau đó biến mất không thấy nữa.

...

Ba ngày sau thiên địa biến hóa, động tĩnh rất rõ ràng.

Ầm ầm.

Ba ngày này thiên địa hôn ám, đại địa nổ vang, bầu trời rạn nứt như tận thế.

Lúc này khí tức nặng nề bao phủ ba ngàn đại thế giới, hàng tỉ sinh linh khïếp sợ, cảm giác mình quá nhỏ bé.

Thiên địa biến hóa, trên không trung ba ngàn đại thế giới xuất hiện không ít thân ảnh già nua, khí tức khủng bố bao phủ thiên địa.

- Thương khung bí cảnh đã bắt đầu mở ra, Hóa Hồng Cảnh chuẩn bị đi vào thương khung bí cảnh.

Trong thiên giới mật địa, thân ảnh Lục Lâm Thiên bay lên trời, cùng Phong Hành Thiên Chủ, Băng Thiên, Hoàng Phủ Minh Long ba người đứng quan sát dị tượng.

- Phong Hành Thiên Chủ, khi nào chúng ta đi?

Lục Lâm Thiên hỏi Phong Hành Thiên Chủ, giờ phút này hắn cảm giác thiên địa có dị thú xuất thế, khí tức rất đáng sợ bùng nổ.

- Thương khung bí cảnh đã mở ra, nhưng mà mở ra hoàn toàn cần có thời gian.

Phong Hành Thiên Chủ trầm thấp nói nhỏ.

- Bất kể như thế nào, chúng ta nên đi thôi.

Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Chắc hẳn lần này tất cả đại thế giới đã khởi hành, chúng ta không nên đi muộn.

- Vậy lên đường đi, đoán chừng có thể gặp không ít bằng hữu cũ.

Băng Thiên nói nhỏ.

Hoàng Phủ Minh Long lại nói:

- Cũng có thể nhìn thấy không ít đối đầu.

Phong Hành Thiên Chủ nhìn lên không trung, nói:

- Sáng sớm ngày mai, xuất phát đi thương khung bí cảnh, tất cả đại cổ tộc, tất cả thế lực lớn chuẩn bị sẵn sàng.

Tiếng nói quanh quẩn trong thiên giới mật địa, nó lan ra khắp thế giới Thượng Thanh...

Chương 4580: Chuẩn bị xuất phát

Sáng sớm hôm sau, trên không trung, Lục Lâm Thiên thu thủ ấn lại, phun ra một ngụm trọc khí, ánh mắt có hào quang luân chuyển.

- Phụ thân, Phong Hành Thiên Chủ phái người truyền tin tức nói chúng ta tụ tập ở lối ra thiên giới mật địa, chuẩn bị xuất phát đi thương khung bí cảnh.

Bên ngoài gian phòng, Lục Kinh Vân đang chờ.

- Ân, chúng ta đi thôi.

Lục Lâm Thiên mở cửa đi ra ngoài, thu liễm khí tức, nhưng không gian chung quanh vẫn chấn động.

Lục Kinh Vân đứng bên cạnh Lục Lâm Thiên, dưới khí tức chấn động của phụ thân, hắn biết rõ hiện tại phụ thân rất mạnh, từ khí tức này phụ thân đã đặt chân vào hàng ngũ cường giả trong thiên địa.

Ở lối ra thiên giới mật địa, sáng sớm, trong hải vực vô tận và núi non trùng điệp, nơi này mây mù lượn lờ như tiên cảnh.

Khi Lục Lâm Thiên, Lục Kinh Vân, Hồng Vũ, Độc Cô Ngạo Nam xuất hiện ở cửa thiên giới mật địa, cửa ra vào thiên giới mật địa đã có rất nhiều người.

- Cửu sư đệ, chúng ta chuẩn bị đi.

Khi Lục Lâm Thiên xuất hiện, Hoàng Phủ Minh Long lập tức xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên, mắt thấy Lục Lâm Thiên và đám người Lục Kinh Vân, Lục Doanh, ánh mắt vui vẻ.

- Bái kiến lục sư bá.

Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Thái A, Hồng Vũ đều hành lễ.

Hoàng Phủ Minh Long mỉm cười mọi người không cần đa lễ, nói:

- Mấy tiểu gia hỏa không cần đa lễ, thực lực không kém, nhưng mà tiến vào thương khung bí cảnh cần phải cẩn thận, không được chủ quan.

- Bái kiến lục sư huynh.

Khi Lục Lâm Thiên đáp xuống, hắn nhìn thấy Mặc Ngã Hành, Tịnh Kiếm Hoàng, Quỷ Cốc hoàng giả và không ít người quen, còn có không ít lão giả tu vị ngũ nguyên lục nguyên Hóa Hồng, chắc hẳn là cường giả các thế lực trong Chiến Thiên liên minh cùng Vạn Thiên liên minh.

- Lâm Thiên tiểu huynh đệ, ta giới thiệu cho ngươi đám lão gia hỏa các đại gia tộc.

Băng Thiên tiến tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, sau đó giới thiệu cường giả các đại gia tộc và cổ tộc cho Lục Lâm Thiên biết.

Khi Băng Thiên giới thiệu, ánh mắt Lục Lâm Thiên dần dần đảo qua các đại gia tộc, Lý gia trừ Lý Thiên Minh trưởng lão ra, còn có hơn mười Hóa Hồng Cảnh, trong đó có Lý gia Thương lão phu nhân, Lục Lâm Thiên xem chừng tu vị không dưới Băng Thiên bao nhiêu.

Mà Hòa gia, Mộc gia, Đường gia, Lôi gia, Băng gia cũng có không dưới mười Hóa Hồng Cảnh, mỗi người đều là cường giả đỉnh cấp không dưới Băng Thiên.

Trừ các đại cổ tộc ra, còn có không ít đại tộc như Hoàng Kim Long Viên nhất tộc cũng xuất động không ít Hóa Hồng Cảnh.

Khi Băng Thiên giới thiệu, Lục Lâm Thiên gật đầu chào hỏi, cường giả các đại gia tộc và thế lực không dám thất lễ.

Đám người đứng ngoài xem đều nhìn Lục Lâm Thiên, các người đứng đầu cổ tộc khách khí, tuy Lục Lâm Thiên là hậu bối, nhưng mà thực lực và thân phận Lục Lâm Thiên làm cổ tộc không dám đối đãi Lục Lâm Thiên như hậu bối, không dám khinh thường.

Đặc biệt khí tức như ẩn như hiện trên người Lục Lâm Thiên làm cường giả cổ tộc và các đại thế lực cảm thấy áp lực, khí tức tới gần Lục Lâm Thiên đều cứng lại, nội tâm khiếp sợ.

Loại cảm giác này ai cũng nhìn ra, tuy Lục Lâm Thiên trẻ tuổi, nhưng thực lực của hắn đã đuổi theo rất nhiều lão gia hỏa.

Thế giới Thượng Thanh bày ra thực lực làm Lục Lâm Thiên kinh ngạc, nhưng mà Lục Lâm Thiên không cảm thấy ngoài ý muốn, tất cả đại cổ tộc còn nội tình, sợ là hiện tại xuất động cũng không toàn lực.

Hiện tại Lục Lâm Thiên cảm thán một thế giới Thượng Thanh đã có nhiều cường giả như thế, nếu cả ba ngàn đại thế giới đều xuất động Hóa Hồng Cảnh đi vào thương thương khung bí cảnh, xem ra nó rung động cỡ nào.

- Hoàng gia đến.

Phong Hành Thiên Chủ khẽ ngẩng đầu, ánh mắt chấn động, lúc này hơn mười thân ảnh tới, theo Hoàng Dật còn có hơn mười cường giả Hóa Hồng Cảnh của Hoàng gia.

- Khí tức linh hồn thật mạnh.

Nhìn thấy một đại hán trung niên trong Hoàng gia đi ra, ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, đại hán trung niên của Hoàng gia tỏa ra khí tức linh hồn không tầm thường, khí tức này không kém gì Hoàng Phủ Minh Long cùng Phong Hành Thiên Chủ, nhưng lại mạnh hơn Băng Thiên một ít.

- Không hổ là người lĩnh ngộ kỳ lạ áo nghĩa thứ năm và là chân lý Niết Bàn, ta chính là Hoàng gia Hoàng Đồ, đã sớm nghe qua ngươi, ngươi là sư đệ Hoàng Phủ lão ca, không khách khí cứ gọi ta một tiếng lão ca là được.

Khí tức linh hồn của đại hán trung niên biến mất.

- Hoàng Đồ lão ca.

Lục Lâm Thiên cũng không có khách khí, khẽ gật đầu chào.

- Cửu sư đệ, không cần khách khí với hắn, thời điểm ngươi khách khí với hắn, không chừng hắn có việc nhờ vả ngươi đấy.

Hoàng Phủ Minh Long lườm Hoàng Đồ, lập tức nói với Lục Lâm Thiên.

- Hoàng Phủ lão ca, nhiều năm không gặp, không đến mức tổn hại ta như thế chứ?

Hoàng Đồ cũng lập tức bất đắc dĩ nhìn qua Hoàng Phủ Minh Long, từ thần sắc của hắn, dường như có việc gì đó bị Hoàng Phủ Minh Long nắm trong tay.

- Nàng đến.

Lúc Hoàng Đồ dứt lời, đột nhiên Phong Hành Thiên Chủ đến bên cạnh Hoàng Phủ Minh Long, mà không biết bắt đầu từ khi nào, trên mặt Hoàng Phủ Minh Long mang theo thần sắc phức tạp.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua không trung, giữa không trung có mấy đạo hào quang lướt tới, hào quang thu liễm, một đạo khí tức Hóa Hồng Cảnh không kém bộc phát.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn lên người mỹ phu nhân, người này mặc cung trang màu tím, bộ dáng chừng ba mươi, nhưng dung mạo xinh đẹp tuyệt trần.

Mà Lục Lâm Thiên chú ý là khí tức của mỹ phu nhân, Lục Lâm Thiên có thể nhìn ra được, mỹ phụ nhân có tu vị không dưới Băng Thiên.

- Bái kiến Tây Xuyên minh chủ.

Nhìn thấy mỹ phụ nhân kia, trong Vạn Thiên liên minh Quỷ Cốc hoàng giả, Kiền Khôn chân nhân, Ngọc Linh Tử, Dược Vương đều cung kính hành lễ.

- Tử cô, đã lâu không gặp.

- Bái kiến Tử cô.

Khi mỹ phu nhân xuất hiện, Phong Hành Thiên Chủ cùng Băng Thiên và người đứng đầu các thế lực lớn đi lên.

- Minh chủ Vạn Thiên liên minh.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lập tức run lên, thì ra mỹ phu nhân chính là minh chủ Vạn Thiên liên minh, mà trước đó Lục Lâm Thiên cũng chưa từng gặp qua minh chủ Vạn Thiên liên minh, lúc này trước mặt Lục Lâm Thiên lại là nữ tử.

Nhìn thấy phu nhân váy tím, Hoàng Phủ Minh Long giờ thần thái câu nệ và phức tạp, lúc này kiên trì đi lên, nói:

- Ngươi tới rồi!

Nhưng mà Hoàng Phủ Minh Long nói, mỹ phu nhân làm như không nghe, thậm chí không nhìn Hoàng Phủ Minh Long, trực tiếp bỏ qua Hoàng Phủ Minh Long sau đó tới bên cạnh Phong Hành Thiên Chủ, gật đầu cười cười nói:

- Phong Hành đại ca, đã lâu không gặp.

Phong Hành Thiên Chủ nhìn mỹ phu nhân, nói:

- Nhiều năm như vậy ngươi vẫn bế quan, cũng không chê buồn bực, ngươi mặc kệ chuyện bên ngoài, tìm cũng không gặp ngươi, thật không biết nên hỏi ngươi cái gì mới tốt.

Dứt lời, Phong Hành Thiên Chủ chỉ có thể cười khổ với Hoàng Phủ Minh Long.

- Vụ này có vẻ mờ ám, trong đó chắc chắn có ẩn tình.

Nhìn qua cảnh tượng này, thấy Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long như vậy, Lục Lâm Thiên nghi hoặc, sợ rằng Lục sư huynh

Hoàng Phủ Minh Long và minh chủ Vạn Thiên liên minh có chuyện ẩn với nhau.

Chương 4581: Lục sư tẩu

Mỹ phu nhân nói:

- Bên ngoài có Phong Hành đại ca thì cần gì tiểu muội, có Phong Hành đại ca là đủ rồi, lúc trước danh ngạch Thương Khung chiến trường Hồng Hoang Điện cũng làm thế giới Thượng Thanh đại phóng dị sắc trong ba ngàn đại thế giới.

- Đó cũng không phải công lao của ta, mà là sư đệ của Hoàng Phủ Minh Long tên kia mang đến.

Phong Hành Thiên Chủ cười cười, sau đó nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Lâm Thiên, ngươi mau tới đây, ta giới thiệu với ngươi.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức đi tới bên cạnh Phong Hành Thiên Chủ, nhìn mỹ phu nhân, khẽ gật đầu chào ho9ir.

Phong Hành Thiên Chủ nói bên tai Lục hiếu Du:

- Lâm Thiên, đây là minh chủ Vạn Thiên liên minh Tây Xuyên Tử Cô, cũng là lục sư tẩu của ngươi.

- Lục sư tẩu.

Lục Lâm Thiên lập tức sững sờ, lục sư tẩu không phải thê tử của Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long sao, minh chủ Vạn Thiên liên minh trước mặt là Tây Xuyên Tử Cô, thì ra là thê tử lục sư huynh.

- Bái kiến lục sư tẩu.

Lục Lâm Thiên sững sờ một lúc, lập tức hành lễ với sư tẩu, kể từ đó Lục Lâm Thiên cũng hiểu ra một ít tình huống, sợ rằng Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long trêu chọc sư tẩu tức giận, lục sư tẩu lúc này mới cố ý không để ý đến Lục sư huynh, đoán chừng còn giận không tiêu.

- Không cần đa lễ, ta đã nghe nói qua ngươi, tốt lắm, lúc này thế giới Thượng Thanh nhờ có ngươi.

Tây Xuyên Tử Cô cười với Lục Lâm Thiên, môi son hé mở, nói nhỏ:

- Nhưng mà ta và Lục sư huynh ngươi đã không có liên quan gì, về sau không nên gọi ta là sư tẩu, sư tẩu của ngươi là người khác, về sau gọi ta là Tử tỷ.

- Cái này...

Trên mặt Lục Lâm Thiên xấu hổ, từ lời của sư tẩu, Lục Lâm Thiên càng rõ ràng, không ngờ lục sư huynh có nữ nhân khác, khó trách lục sư tẩu tức giận như vậy.

Thần sắc xấu hổ, Lục Lâm Thiên chỉ có thể nhìn Hoàng Phủ Minh Long.

- Chuyện đã qua, ngươi còn nhắc làm gì.

Hoàng Phủ Minh Long kiên trì đi tới, lại vụиɠ ŧяộм xấu hổ cười khổ với Lục Lâm Thiên.

Nhưng mà Hoàng Phủ Minh Long nói thế, Tây Xuyên Tử Cô làm như không nghe, sau đó nói với Phong Hành Thiên Chủ nói:

- Phong Hành lão ca, nên lên đường chứ?

Khi Tây Xuyên Tử Cô dứt lời, mọi người đều là an tĩnh lại, Phong Hành Thiên Chủ nói với người chung quanh:

- Chư vị, thương khung bí cảnh nguy hiểm, ta không nói nhiều, tiến vào thương khung bí cảnh phải cẩn thận.

Mọi người nghe vậy, đều yên lặng gật gật đầu, bọn họ đều bảo trì cảnh giác với thương khung bí cảnh, tất cả cường giả không dám qua loa.

- Chưởng môn dừng bước.

Nhưng vào lúc này, một giọng nói vang lên bên tai mọi người.

Người đến chính là một người con gái, hai mắt như nước trong veo, giữa lông mày còn có khí chất thanh nhã, chính là Phi Linh Môn ám đường Diệp Mỹ.

Không ít ánh mắt nhìn Diệp Mỹ trên người, đại thừa Niết Bàn vô thượng Niết Bàn, sau khi ra khỏi Hồng Hoang Điện, đã là nhất nguyên Hóa Hồng, tăng thêm địa vị trong Phi Linh Môn, bây giờ có thanh danh hiển hách trong thế giới Thượng Thanh, tất cả đại cổ tộc, tất cả thế lực lớn đều muốn chiếm lấy tâm hồn thiếu nữ của Diệp Mỹ, nhưng vẫn chưa có thanh niên tuấn tài nào làm được.

Diệp Mỹ đứng đó, gật đầu chào mọi người, lại nói với Lục Lâm Thiên:

- Chưởng môn, thế giới Thị Hoang truyền tin tức, là phó chưởng môn Mộc Vương tự mình phát tới, dường như rất gấp, mong chưởng môn xem qua.

Thần sắc Lục Lâm Thiên ngưng trọng, tiếp nhận ngọc giản trong tay Diệp Mỹ, hai mắt khép hờ, tâm thần chìm vào trong đó, đọc tin tức bên trong, Lục Lâm Thiên ngưng trọng.

Từ tin tức trong ngọc giản, Lục Lâm Thiên nhận được tin tức Mộc Vương lúc trước quay về thế giới Thị Hoang, hắn phát hiện một ngàn năm trăm năm qua, thế giới Thị Hoang sinh ra không ít biến hóa, biến hóa này người ngoài không phát giác bao nhiêu, nhưng mà Mộc Vương cảm giác rõ ràng, thế giới Thị Hoang khác với lúc trước.

Tuy thế giới Thị Hoang có thiên địa năng lượng càng lúc càng nồng đậm, nhưng trong nồng đậm này Mộc Vương cảm giác hoảng hốt bất an, nhưng không biết rõ thế giới Thị Hoang xảy ra chuyện gì.

Mà bây giờ thế giới Thị Hoang sinh ra dị thường, vùng biển thường xuyên xuất hiện triều tịch khác thường, đại địa thường xuyên truyền ra tiếng nổ, làm cho sinh linh run như cầy sấy.

Cho nên Mộc vương cuối cùng quyết định, vẫn bảo Lục Lâm Thiên chú ý, thế giới Thị Hoang làm hắn rất lo lắng.

- Lâm Thiên, không có sao chứ?

Nhìn thấy thần sắc ngưng trọng của Lục Lâm Thiên, Hoàng Phủ Minh Long hỏi Lục Lâm Thiên, Phong Hành Thiên Chủ, Băng Thiên đều nhìn Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên bóp nát ngọc giản, sau đó nói với Hoàng Phủ Minh Long, Phong Hành Thiên Chủ chuyện xảy ra trong thế giới Thị Hoang, hắn cũng không cần giấu diếm.

Mọi người nghe vậy động dung, Hoàng Phủ Minh Long chắp tay sau lưng, hắn nghi hoặc, nói với Lục Lâm Thiên:

- Thế giới Thị Hoang đã bị Huyết Thiên Đế dung thế Niết Bàn, thế giới Thị Hoang khác thường có lẽ có quan hệ với Huyết Thiên Đế?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chuyển động, từ khi Huyết Thiên Đế đại ca rời khỏi thế giới Thị Hoang, vẫn không có tin tức nào, thế giới Thị Hoang bị Huyết thiên Đế đại ca dung thế Niết Bàn, lúc này thế giới Thị Hoang sinh ra dị động, Lục Lâm Thiên suy nghĩ, sợ rằng có quan hệ với Huyết Thiên Đế.

- Đã lâu không gặp Huyết Thiên Đế đại ca.

Lục Lâm Thiên suy tư, ngẩng đầu nói với Hoàng Phủ Minh Long:

Ta cũng không biết hiện tại hắn ở nơi nào.

- Vậy ngươi bây giờ định làm như thế nào, thương khung bí cảnh chuẩn bị mở ra đấy.

Phong Hành Thiên Chủ hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hơi chút suy tư, sau đó nói với Diệp Mỹ:

- Ngươi an bài một ít cường giả đi thế giới Thị Hoang xem qua, có tình huống gì mọi người thương nghị xử lý.

Lục Lâm Thiên dứt lời, Phong Hành Thiên Chủ nhìn qua Diệp Mỹ nói ra:

- Như vậy đi, thế giới Thị Hoang có chuyện gì Phi Linh Môn không thể xử lý, tìm thiên giới mật sử, chờ chúng ta quay về rồi nói sau.

- Ân, đi thôi.

Lục Lâm Thiên gật đầu với Diệp Mỹ, có tất cả đại cổ tộc trong thiên giới mật địa ở đây, mà thương khung bí cảnh sắp mở ra, cũng chỉ có thể như thế, hiện tại không có thời gian điều tra thế giới Thị Hoang.

- Chưởng môn, thương khung bí cảnh nguy hiểm, ngươi cẩn thận.

Diệp Mỹ nhắc nhở Lục Lâm Thiên, sau đó quay người rời đi.

Lục Lâm Thiên nhìn sang bóng lưng Diệp Mỹ, sau đó nói với Phong Hành Thiên Chủ:

- Có thể xuất phát.

- Vậy bây giờ lên đường đi, hy vọng đến lúc đó vẫn còn có thể trở về thế giới Thượng Thanh.

Phong Hành Thiên Chủ gật đầu với Lục Lâm Thiên, sau đó nhìn người chung quanh, lúc này phát tay một cái.

Vù vù!

- Đi.

Phong Hành Thiên Chủ dứt lời, dẫn đầu tiến vào thế giới trùng động, sau lưng từng thân ảnh đi vào, sau đó trùng động biến mất không còn nữa.

Ầm ầm...

Rất nhiều Hóa Hồng Cảnh của thế giới Thượng Thanh đi vào trùng động, trong thiên địa, ba ngàn đại thế giới đều có người đi vào trùng động, đều đi về hướng Thương Khung chiến trường.

Chương 4582: Tiểu tử bái kiến Tử Hoàng

Trong không gian trùng động, Lục Lâm Thiên đứng bên cạnh Phong Hành Thiên Chủ cùng Hoàng Phủ Minh Long, hắn cũng nói không ít chuyện về thương khung bí cảnh, thương khung bí cảnh nằm ở nơi sâu nhất trong Thương Khung chiến trường.

Thương Khung chiến trường có hai bí địa, trong đó là chín tòa Hồng Hoang Điện, còn lại chính là thương khung bí cảnh thần bí khó lường, cánh cửa thương khung bí cảnh nằm ngay trên chín tòa Hồng Hoang Điện.

Nghe nói thương khung bí cảnh mở ra, chín tòa Hồng Hoang Điện lệch vị trí, vô cùng rung động, không phải người thường có thể khống chế.

Thời điểm gần viễn cổ có người từng thử khống chế thương khung bí cảnh, kết quả kết cục cũng có thể nghĩ.

Thương khung bí cảnh có cái gì, không ai biết rõ, đồn đãi thật thật giả giả, không người nào dám khẳng định.

Nhưng mà có thể khẳng định, nghe nói trong thương khung bí cảnh có không ít trọng bảo.

Có trọng bảo cường giả lúc trước lưu lại, còn có thiên tài địa bảo sinh sôi bên trong, đương nhiên còn có vô số nguy hiểm.

Những nguy hiểm này cho dù là cửu nguyên Hóa Hồng cũng phải chết.

- Hoàng Phủ đại ca, ngươi nói chúng ta vào trong thương khung bí cảnh có gặp được ‘ Bất Chu sơn ’ hay không.

Trong trùng động, Băng Thiên hỏi Hoàng Phủ Minh Long.

- Bất Chu sơn, không phải nói nhìn thấy là có thể nhìn thấy, qua nhiều năm như vậy, có thể nhìn thấy Bất Chu sơn chỉ một lần, cho dù nhìn thấy cũng không thể tới gần Bất Chu sơn.

Hoàng Phủ Minh Long trả lời Băng Thiên.

- Lục sư huynh, Bất Chu sơn là vật gì?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức hỏi Hoàng Phủ Minh Long.

Hoàng Phủ Minh Long nói:

- Bất Chu sơn chính là một khu vực thần bí trong thương khung bí cảnh, qua nhiều năm như vậy, cũng chỉ nhìn thấy một lần, nhưng không ai đặt chân lên, đồn đãi trên núi có chín bảo, lúc trước không ít người cảm nhận được khí tức chí bảo, nhưng lại không người nào tới gần.

- Thương khung bí cảnh còn có nơi như vậy sao?

Lục Lâm Thiên thấp giọng nói nhỏ.

Hoàng Phủ Minh Long cười cười, nói:

- Trong thương khung bí cảnh cái gì cũng có, nguy hiểm cũng không chỗ nào không có, kỳ ngộ tùy thời đều có.

- Chúng ta đến rồi.

Hoàng Phủ Minh Long dứt lời, Phong Hành Thiên Chủ nói ra.

- Thật nhiều người ah!

Ra khỏi trùng động, Lục Lâm Thiên nhìn bốn phía, lúc này trong hư không có rất đông Hóa Hồng Cảnh đang tụ tập.

Trong khí tức hội tụ, uy áp vô hình tỏa ra, Lục Lâm Thiên hiện tại cảm giác được áp lực thật lớn, mười vạn Hóa Hồng Cảnh tụ tập nơi đây, trong đó có không ít cường giả bất phàm

...

- Hồng Hoang Điện.

Đối với nơi này, Lục Lâm Thiên tự nhiên không lạ lẫm gì, chính là khu vực chín tòa Hồng Hoang Điện, mà cửa vào thương khung bí cảnh cũng ở đây.

Nhưng lúc này Lục Lâm Thiên đến đã không phát hiện ra hồng hoang chi khí nồng đậm lúc trước, trong không gian có một ít dấu vết, nhưng nó lại mờ ảo bất định.

- Thật nhiều người ah.

- Rất nhiều cường giả.

...

Các cường giả tụ tập, làm cho đội hình thế giới Thượng Thanh cảm thán.

- Phong Hành, các ngươi mới đến hả, lúc này thế giới Thượng Thanh các ngươi làm rất náo động đấy.

- Băng Thiên, lần trước không thấy ngươi xuất hiện, lúc này đây ngươi cũng muốn đi vào thương khung bí cảnh sao?

- Hoàng Phủ Minh Long, ngươi cũng tới sao.

......

Khi người thế giới Thượng Thanh trình diện, lập tức có không ít thân ảnh xuất hiện, Phong Hành Thiên Chủ, Băng Thiên, Hoàng Phủ Minh Long và cường giả các cổ tộc quen nhau đi lên chào hỏi.

XIU....XIU...

Lục Lâm Thiên dò xét chung quanh, trong hư không bao la có rất đông người bay tới.

Hào quang thu liễm, từng thân ảnh xuất hiện, Lục Lâm Thiên quan sát, trong đó có người của thế giới Thần Thú vừa tới.

- Lão đại.

Tiểu Long đáp xuống trước đội hình thế giới Thượng Thanh, tiểu Long đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên.

- Tử Hoàng tỷ tỷ, đã lâu không gặp.

Khi cường giả thế giới Thần Thú đáp xuống, Tây Xuyên Tử Cô tiến lên, đến bên cạnh mỹ phu nhân gần Tĩnh Thần công chúa, hai người cười nói sau đó ôm lấy nhau.

- Tử Hoàng, đã lâu không gặp.

Mỹ phu nhân tới gần người thế giới Thần Thú, rất nhiều cường giả đỉnh cấp đi ra nghênh đón, đặc biệt là cường giả Thú tộc, trong mắt mang theo vẻ cung kính, cường giả thế giới Thượng Thanh Hoàng Kim Long Viên nhất tộc cũng cung kính đón tiếp, mỹ phụ nhân tách ra Tây Xuyên Tử Cô, gật đầu chào.

Lục Lâm Thiên nhìn mỹ phu nhân, lập tức ánh mắt run lên, một thân ảnh tóc tím xuất trần xuất hiện.

Mỹ phu nhân này không dưới Tây Xuyên Tử Cô, mà làm cho Lục Lâm Thiên động dung là khí tức của mỹ phu nhân này, trên người nàng có khí tức chấn động vô hình không dưới Phong Hành Thiên Chủ.

Tiểu Long chú ý ánh mắt Lục Lâm Thiên, lập tức kéo Lục Lâm Thiên tới trước mặt mỹ phu nhân tóc tím, nói:

- Lão đại, ta giới thiệu với ngươi, vị này chính là Tử Hoàng của thế giới Thần Thú, ta ở trong thế giới Thần Thú vẫn luôn được Tử Hoàng chiếu cố.

- Tiểu tử bái kiến Tử Hoàng.

Lục Lâm Thiên cung kính hàn lễ, không nói Tử Hoàng là cường giả cùng thế hệ với lục sư tẩu, Phong Hành Thiên Chủ, những năm gần đây, thế giới Thần Thú chiếu cố tiểu Long và Thú tộc đại lục

Linh Vũ đã làm cho Lục Lâm Thiên sinh lòng cung kính.

- Lục chưởng môn không cần đa lễ, tiểu Long chính là thần thú của thế giới Thần Thú, ta chiếu cố cũng là đương nhiên.

Tử Hoàng cười cười, nụ cười vô cùng xinh đẹp mê người.

- Tiểu Long chính là huynh đệ của ta, chiếu cố tiểu Long, tương đương chiếu cố ta, cho nên đa tạ Hoàng chiếu cố.

Lục Lâm Thiên lại cung kính thi lễ.

- Hậu sinh khả uý, mấy lão nhân chúng ta càng ngày càng không dùng được, về sau trên đời này phải nhờ vào các ngươi.

Tử Hoàng cười nói:

- Ta là bằng hữu của sư tẩu sư huynh ngươi, sau này không nên khách khí.

- Tử Hoàng tỷ tỷ, ta và Hoàng Phủ Minh Long không có liên quan gì nữa rồi.

Tây Xuyên Tử Cô nói với Tử Hoàng.

- Ai, ta nói ngươi thế nào mới tốt, chuyện nam nhân ngươi cần gì phải để ý như thế, những năm gần đây ta không biết nên nói với ba người các ngươi thế nào.

Nghe vậy, Tử Hoàng bất đắc dĩ thở dài.

Lục Lâm Thiên thức thời lui xuống những chuyện này hắn không nên biết làm gì.

Lúc này rất nhiều Hóa Hồng Cảnh tụ tập, Lục Lâm Thiên cảm giác được, mọi người vẫn bình tĩnh nhưng ánh mắt ngưng trọng không biến mất.

Thương khung bí cảnh dần dần mở ra, mỗi một lần tiến vào thương khung bí cảnh, Hóa Hồng Cảnh mười người trở về một hai đã không tệ, giờ phút này không ai dám xem thường.

Thời gian từ từ trôi qua, người các đại thế giới đều tới, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thấy rất nhiều người xa lạ..

Sau đó Lục Lâm Thiên lại nhìn thấy Hải Nhược Hồng Tôn, Kim Thiên Hổ Tổ, Nhược Vân cung chủ, Thiều Hoa Hồng Tôn, còn có Phi Thiên Đại Đạo Thiên Cuồng tam đạo các cường giả đều xuất hiện.

Trong mấy canh giờ ngắn ngủi, trong phiến hư không này có hơn ba mươi vạn người, đám người nơi này tỏa ra khí tức vô cùng cường hãn.

Rất nhiều thân ảnh tụ tập, Lục Lâm Thiên không có nhìn thấy chủng tộc Minh Linh của Thiên La minh, lén hỏi Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long, Lục Lâm Thiên mới biết Thiên La minh tụ tập ở nơi khác, đến lúc đó mới có thể đến đây, khi thương khung bí cảnh mở ra, cũng có không ít người Thiên La minh đến đây.

Chương 4583: Huyết Thiên Đế tái hiện

XIU....XIU...

Trong hư không xa xa lại có không ít người bay tới, Lục Lâm Thiên nhìn theo, người đến không xa lạ gì, chính là cường giả thế giới Côn Vân, trong đó còn có vài cường giả Tuyệt Linh Độc Cốc, Thải gia cũng ở đó, mặt khác còn có không ít cường giả, Lục Lâm Thiên đã từng gặp qua trong thế giới Côn Vân.

Làm cho Lục Lâm Thiên bất ngờ chính là lão giả cao lớn trong thế giới Côn Vân, bộ dáng lục tuần, khuôn mặt không già chút nào, ngũ quan rõ ràng và thâm thúy, đạp không đứng đó, trường bào rung động, thân thể tỏa ra khí tức bễ nghễ thiên địa, chính là Tuyệt Linh Độc Cốc Vạn Độc Chí Tôn.

- Bái kiến nghĩa phụ!

Vạn Độc chí tôn xuất hiện, Phong Phách Nam, Mạc Kình Thiên liền nhảy ra hành lễ.

Làm cho Lục Lâm Thiên nghẹn họng nhìn trân trối là Phong Phách Nam cũng có quan hệ với Vạn Độc chí tôn, việc này hắn cũng không biết.

Ngay lập tức còn có chuyện khiến cho hắn kinh ngạc, trong đội ngũ Phong gia, Phong Du Du cũng đi ra, có chút thân mật nói:

- Nghĩa phụ, sao cha cũng tới đây?

- Ta làm sao lại không thể tới, đại sự của Thương Khung bí cảnh, ta cũng muốn tới giúp vui.

Ánh mắt Vạn Độc chí tôn dừng ở Phong Phách Nam, Phong Du Du, Mạc Kình Thiên, sau đó nói:

- Thực lực ba người tiến bộ không tệ.

- Chẳng lẽ…thật sự là nàng…!

Lục Lâm Thiên run lên.

Sưu!

Vào thời khắc này, trời cao rung động, một đạo cầu vồng bỗng dưng xuất hiện, cầu vồng thu liễm, một thân ảnh hùng vĩ hiện ra, giữa không trung đột nhiên có một tầng khí huyết sát chợt lan tràn.

Thân ảnh mặc trường bào màu đen, khoác áo tơi đen, tóc dài xõa vai, toàn thân bao phủ cương khí huyết sắc, đứng trong hư không, huyết sắc quang mang nương theo khí tức bá tuyệt khuếch tán, khí thế cực kỳ bá đạo lăng tuyệt.

- Huyết lão ca!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, thân ảnh kia chính là Thị Hoang thế giới dung thế niết bàn Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế.

- Là Huyết Thiên Đế!

Tam Kỳ lão nhân hô.

Huyết Thiên Đế nhìn xung quanh, ánh mắt như tìm kiếm gì đó, nghe âm thanh liền nhìn qua, nhất thời lộ ý cười nói:

- Lâm Thiên huynh đệ!

Dứt lời, thân ảnh hắn đã xuyên qua không gian rơi xuống bên người Lục Lâm Thiên.

Trong lòng Lục Lâm Thiên mừng rỡ, đã mấy ngàn năm không có dịp gặp lại Huyết Thiên Đế, lúc trước từ Thượng Thanh thế giới xuất phát, nhận được tin tức của Thị Hoang thế giới, Lục Lâm Thiên còn lo lắng Huyết Thiên Đế gặp phải phiền toái bên ngoài, dù sao hắn dung thế niết bàn, nếu Thị Hoang thế giới xảy ra chuyện gì, hơn phân nửa Huyết Thiên Đế sẽ gặp phải phiền toái.

Lúc này nhìn thấy hắn, trong lòng Lục Lâm Thiên yên tâm hơn

không ít.

- Huyết lão ca, rốt cục gặp được ngươi…

Oanh!

Lời của hắn còn chưa dứt, đúng ngay lúc này chợt truyền ra âm thanh trầm đυ.c như sấm sét, đông đảo ánh mắt nháy mắt kinh hãi, không gian xung quanh Lục Lâm Thiên chợt nổ tung, khí huyết sát nương theo sau thiên địa năng lượng phóng thích, chẳng khác gì đi tới thế giới cửu u.

Xuy lạp lạp!

Một đạo quyền ấn nương theo lực công kích hủy diệt rơi lên l*иg ngực Lục Lâm Thiên, khí huyết sát mang theo hủy diệt như sóng xung kích hung hăng khuếch tán trong thiên không, không gian phá hủy, thân ảnh Lục Lâm Thiên bị đánh bay ra ngoài, những nơi bay qua cả không gian đều bị nổ nát.

- Cha!

- Lão đại!

- Chưởng môn!

- Sư phụ!

Lục Kinh Vân, Lục Tâm Đồng, Tiểu Long, Hồng Vũ, Lục Du Thược, Lục Doanh, Lục Thành, Thái A nhất tề lướt ra, mà Nguyên Nhược Lan, Đạm Thai Tuyết Vi, Mẫu Đơn cùng nhóm người Chu Thần Hi chia thành hai bên lao thẳng về hướng Huyết Thiên Đế cùng Lục Lâm Thiên.

Hoàng Phủ Minh Long, Phong Hành thiên chủ, Tây Xuyên Tử Cô, Vạn Độc chí tôn sắc mặt trầm xuống, từng luồng khí tức khủng bố tập trung trên người Huyết Thiên Đế.

- Kinh Vân, tiểu Long, đừng vô lễ với Huyết lão ca, dừng tay!

Âm thanh Lục Lâm Thiên đột nhiên hét lớn, mà tiểu Long cùng Lục Kinh Vân đồng thời dừng lại thân hình. {{Truyện F.U.LL chấm V.N}}

Hoa lạp lạp!

Giữa không trung, Huyết Thiên Đế lăng không đứng lơ lửng, giờ phút này giống như hoàn toàn không cảm giác bị đông đảo khí tức cường hãn tập trung, hoặc như có chỗ dựa vào, từng luồng khí huyết sát nhất thời lan tràn, nháy mắt cả phiến không gian như biến thành biển máu, làm không ít cường giả không rõ tình huống đều kinh ngạc thối lui.

Bên trong biển máu, khí thế Huyết Thiên Đế càng mạnh, bá tuyệt ngút trời, đôi mắt huyết sắc bắn ra tinh quang, tràn ngập cỗ khí tức xa xưa, khí tức thất nguyên tiểu viên mãn bao trùm cả thiên địa.

Oanh!

Thân hình Lục Lâm Thiên đυ.ng nát không gian, một cước giẫm không, đạp vỡ cả phiến hư không, lúc này mới ngừng lại, ánh mắt biến thành ngưng trọng.

- Sư phụ!

- Cha!

Nhóm người Lục Doanh lao tới bên cạnh hắn, nhìn thấy hắn không có việc gì mới yên tâm trở lại.

- Huyết Thiên Đế, đây là dung thế niết bàn Vạn Tù Chi Tôn Huyết Thiên Đế trong truyền thuyết sao?

- Khí tức thất nguyên tiểu viên mãn, nhưng tựa hồ có chút không đúng, tu vi cấp độ thất nguyên tiểu viên mãn, nhưng khí tức còn cao hơn, kỳ quái thật!

- Khí tức của Huyết Thiên Đế không đúng!

- Lục Lâm Thiên bị một kích đột ngột của hắn, nhưng lại không có việc gì, lực phòng ngự thật sự cường hãn!

Trong đám người vang lên âm thanh nghị luận xôn xao, một ít người cảm nhận được khí tức khác thường của Huyết Thiên Đế.

Huyết Thiên Đế nhìn thấy Lục Lâm Thiên không chút ảnh hưởng, ánh mắt lộ vẻ kinh ngạc, bỗng dưng trong mắt nổi lên thống khổ, quát lớn:

- Lâm Thiên huynh đệ, giúp ta, giúp một tay…

- A…

Lời của hắn còn chưa dứt, đột nhiên kêu thảm một tiếng, trong con ngươi huyết sắc nổi lên dao động quỷ dị, đồng thời khí tức khủng bố cực độ lan tràn, xung quanh như biến thành vũng bùn, sát ý nhất thời tập trung trên người Lục Lâm Thiên.

- Tiểu tử, Huyết Thiên Đế bị Dạ Xoa nhất tộc đoạt xá, bọn họ có thiên phú kinh người trong đoạt xá, nhưng hình như đoạt xá không thành công, bởi vì Huyết Thiên Đế dung thế niết bàn, không phải ai cũng có thể đoạt xá!

Âm thanh của Đao thúc chợt vang lên bên tai Lục Lâm Thiên:

- Nhưng xem tình huống, hiện tại Huyết Thiên Đế cũng rất phiền toái!

- Đao thúc, có biện pháp nào không?

Lục Lâm Thiên liền hỏi, nháy mắt Huyết Thiên Đế ra tay, hắn đã cảm thấy không ổn, liên tưởng tới lời của Mộc Vương đã nói hơn ngàn năm thời gian trong Thị Hoang thế giới âm thầm biến hóa, Lục Lâm Thiên phỏng chừng Huyết Thiên Đế đã xảy ra vấn đề, nhưng không ngờ hắn lại bị người của Dạ Xoa tộc đoạt xá.

Vừa rồi nghe được tiếng cầu cứu của Huyết Thiên Đế, Lục Lâm Thiên liền thấy được hi vọng, nhưng nói thế nào hắn cũng không hi vọng Huyết Thiên Đế xảy ra sự cố.

- Sư phụ, ta đi đối phó hắn!

Hồng Vũ nhìn thấy ánh mắt sát ý của Huyết Thiên Đế, liền muốn ra tay.

Từng đạo khí tức cũng lập tức tập trung Huyết Thiên Đế, một khi hắn có động tĩnh sẽ gặp phải vô số công kích.

- Hồng Vũ dừng tay, không cho phép ai nhúng tay!

- Huyết Thiên Đế đã bị đoạt xá, theo tình huống mà xem hẳn là linh hồn đã bị đoạt xá tuyệt đại bộ phận, muốn đánh chết dễ dàng, nơi này có rất nhiều người có thể làm được.

Đao thúc nói:

- Nhưng nếu muốn cứu hắn, thật sự phiền toái, cơ hồ khó thể làm được, chỉ sợ kẻ đoạt xá hắn hiểu được điểm này cho nên mới dám không chút kiêng nể chạy tới đây đối phó ngươi!

Chương 4584: Lục nguyên đại siêu phàm

- Người Dạ Xoa bộ tộc đoạt xá, Thiên La minh làm sao…

Lục Lâm Thiên nhíu mày, người Dạ Xoa bộ tộc đoạt xá, Lục Lâm Thiên lập tức nghĩ tới Thiên La minh, chẳng qua trong mơ hồ hắn lại cảm thấy sự tình không đơn giản là như thế.

Âm thanh Đao thúc lại vang lên:

- Muốn cứu Huyết Thiên Đế, người khác cứu hắn khó khăn, nhưng ta có biện pháp, có hai biện pháp, hai biện pháp đều mạo hiểm. Thứ nhất, bởi vì người đoạt xá là muốn đối phó ngươi, nếu có thể nghĩ biện pháp làm hắn nghĩ rằng đoạt xá ngươi còn tốt hơn đoạt xá Huyết Thiên Đế, hắn hơn phân nửa sẽ lựa chọn ngươi, bởi vì nếu Huyết Thiên Đế giết ngươi, hắn biết rõ chính mình khẳng định không thể đào thoát, nếu đoạt xá ngươi, như vậy hắn sẽ có cơ hội nghênh ngang rời đi, một khi hắn chủ động tiến vào não hải của ngươi, tới lúc đó là thời gian hắn hồn phi phách tán. Nhưng phải xem hắn có đành lòng bỏ qua Huyết Thiên Đế hay không, một khi hắn thành công đoạt xá Huyết Thiên Đế, đó là có được cả một Thị Hoang thế giới.

- Thứ hai, mạnh mẽ ngăn chặn Huyết Thiên Đế, ngươi cùng ta mạnh mẽ tiến vào trong đầu của hắn, đem tên đoạt xá kia thanh trừ, nhưng dù là ta ra tay, chỉ có ba thành nắm chắc.

Xuy lạp lạp…

Chỉ nháy mắt, năng lượng trong biển máu dao động, năng lượng huyết sát cuồn cuộn bỗng nhiên bạo tuôn, Huyết Thiên Đế phất tay chợt động, một đạo huyết sắc quang trụ phảng phất như từ trong hư không bay ra, xuyên thủng không gian hướng Lục Lâm Thiên bắn tới.

Huyết sắc quang trụ vừa xuất, huyết tinh sát khí tràn ngập, làm thiên địa biến thành vặn vẹo, khí thế biến thành hủy diệt. Thực lực của Huyết Thiên Đế cũng làm cho không ít cường giả bát nguyên cùng cửu nguyên đều nhíu mày.

Lực công kích khủng bố như thế, bởi vì trước đó bị Lục Lâm Thiên ngăn cản không được ra tay, hơn nữa mọi người cũng cảm giác được Huyết Thiên Đế không bình thường, bởi vậy giờ phút này nhóm người Hoàng Phủ Minh Long cũng chưa lập tức xuất thủ.

Hưu!

Chỉ nháy mắt quanh thân Lục Lâm Thiên tản ra kim mang, không gian biến thành tiêu sát sắc bén.

Bỗng dưng một đạo kim sắc quang trụ bay ra khỏi lòng bàn tay Lục Lâm Thiên, va chạm vào huyết sắc quang trụ, đột nhiên nổ tung.

Oanh oanh!

Tiếng nổ tung vang vọng trời cao, hai đạo năng lượng quang trụ tạc vỡ, khí tức tiêu sát sắc bén cùng sát khí huyết tinh như cơn lốc thổi quét, cường quang chợt phóng, làm không ít người cảm giác linh hồn run rẩy.

Đặng đặng!

Thân hình Lục Lâm Thiên lại bị mạnh mẽ đẩy lui, khóe môi hiện vết máu, khí tức nhất thời uể oải không ít.

Cùng một thời gian, tiểu hồn anh nói với Đao thúc:

- Đao thúc, ta lựa chọn biện pháp thứ nhất, dẫn dụ người Dạ Xoa bộ tộc đoạt xá ta, hi vọng có thể thành công. Ta nghĩ hắn còn chưa hoàn toàn đoạt xá Huyết Thiên Đế đã khẩn cấp chạy tới đối phó ta, cho nên nhất định nghĩ rằng ta càng thêm trọng yếu so với Huyết Thiên Đế, bởi vậy muốn bỏ qua Huyết Thiên Đế đoạt xá ta, việc này cũng có không ít hi vọng.

Hoa lạp lạp…

Biển máu không ngừng dựng lên cuồn cuộn, ngay nháy mắt thân hình Lục Lâm Thiên lảo đảo thối lui, thân ảnh Huyết Thiên Đế đột nhiên xuất hiện, một đạo huyết sắc lưu quang bắn ra, dữ tợn quát:

- Đại Hoang Tù Thiên Điện – Tù Khốn Thiên Địa!

Tiếng quát rơi xuống, huyết sắc lưu quang lướt ra, lập tức hóa thành một đại điện màu đen chín tầng, trong nháy mắt biến thành khổng lồ, cấp tốc bao phủ xung quanh, kể cả thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng bị bao trùm trong đó.

- Bất Diệt La Hán Tượng!

Trong tích tắc tử kim điện mang tràn ra, như khói hoa nở rộ tàn sát bừa bãi khắp cả hư không.

Chỉ một thoáng, thân hình Lục Lâm Thiên hóa thành cự nhân khổng lồ xuyên qua không gian, tử kim điện mang lưu động, khí tức hủy diệt tràn ngập, bí văn quanh quẩn.

- Xuy lạp lạp…

Tử kim lôi đình thổi quét, như có vô số tử kim điện mãng ầm ầm phóng lên cao đánh thẳng về hướng Đại Hoang Tù Thiên Điện, ngăn cản nó áp xuống.

- Huyết Long Phá!

Đột nhiên huyết sắc năng lượng khổng lồ lướt ra, lập tức hóa thành một đầu huyết sắc cự long.

- Ngao!

Huyết sắc cự long ngập trời, huyết tinh sát khí thổi quét trời cao, long ngâm như sấm, nháy mắt tràn xuống người Lục Lâm Thiên, khí tức khủng bố khiến người xa xa rung động.

- Phá!

Cự nhân quát lớn một tiếng, quắc mắt nhìn trừng trừng, bàn tay vươn ra, một đạo quyền ấn bay tới oanh thẳng lên huyết long.

Oanh!

Quyền ấn đi qua, không gian lộ ra khe tối đen, khí tức lục nguyên đại siêu phàm lập tức thổi quét.

- Lục Lâm Thiên quả nhiên đã đạt tới lục nguyên hóa hồng, đã đột phá một tầng trong Hồng Hoang điện!

Âm thanh nghị luận vang lên xôn xao.

- Di!

Nhưng ngay lúc này nhóm người Hoàng Phủ Minh Long vô cùng nghi hoặc, họ cũng biết rõ cấp độ tu vi của Lục Lâm Thiên, nhưng vì sao hắn lại cố ý hiển lộ ra khí tức thực sự ngay lúc này?

Trong phút chốc, tử kim điện mang lóe ra ngập trời, huyết long rít gào tàn sát bừa bãi, hai bên ầm ầm va chạm, tiếng sấm sét vang vọng hư không…

Oanh!

Không gian bị một quyền nổ nát, mảnh nhỏ thổi quét như sóng to gió lớn, hồ quang tử sắc khuếch tán, một quyền phá hủy cả một mảnh không gian, tử sắc lôi vân đều bị chấn nát.

Ngao!

Một quyền này mặc dù tiêu hao không ít huyết long lực, nhưng vẫn làm huyết long hóa thành một đạo huyết sắc năng lượng lưu quang oanh thẳng tới thân hình cự nhân của Lục Lâm Thiên.

Phốc!

Huyết sắc năng lượng oanh kích xuống, tử kim hồ quang mờ đi không ít, miệng phun máu tươi, khí tức lại biến thành uể oải.

Hưu hưu hưu!

Bỗng dưng từ trong Đại Hoang Tù Thiên Điện tổng cộng có sáu đạo huyết sắc dải lụa như sáu đạo huyết sắc lôi đình lấy khí thế sét đánh bạo lướt xuống.

Huyết tinh cuồng sát khí bắt đầu khởi động lan tràn, sáu đạo huyết sắc dải lụa lập tức rơi lên thân hình cự nhân, tựa như sáu sợi gông xiềng đem tứ chi cùng thắt lưng cùng vùng cổ của hắn quấn chặt.

Hô lạp lạp!

Sáu đạo huyết sát dải lụa như sáu đạo lôi đình nháy mắt cầm tù Lục Lâm Thiên.

Oanh long long!

Lục Lâm Thiên toàn lực giãy dụa, tử kim điện mang bốn phía, hư không rung động đinh tai nhức óc, khí thế ngút trời nhưng trong nhất thời vẫn không thoát khỏi sáu đạo huyết sắc dải lụa kia vây quanh.

- Kiệt kiệt…

Đột nhiên một tiếng cười to âm lệ vọng ra…

Cùng lúc đó, thân ảnh Huyết Thiên Đế xuất hiện bên trong Đại Hoang Tù Thiên Điện, từ trong ấn đường bay ra một đạo năng lượng âm hàn u ám, sát khí thao thiên nháy mắt lan tràn, nhanh như chớp hóa thành một đạo hào quang âm hàn, linh hồn lực cuồng bạo phóng thích lao thẳng vào trong ấn đường Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên bị sáu đạo huyết sắc dải lụa trói buộc, ánh mắt hoảng sợ kinh biến không kịp phản ứng, nhìn thấy đạo năng lượng âm hàn chui vào trong ấn đường của mình, lại nghe một tiếng cười lạnh truyền ra:

- Lục Lâm Thiên, Tử Lôi Huyền Đỉnh của ngươi đâu, không nỡ đối phó Huyết Thiên Đế sao, kiệt kiệt, đoạt xá ngươi, hết thảy đều là của ta…

Chương 4585: Lục Lâm Thiên, ngươi âm ta!

Mà giờ khắc này vẻ mặt kinh hãi của Lục Lâm Thiên đã khôi phục lại bình thường, khóe môi lộ vẻ mỉm cười.

Thân thể cao lớn của hắn run lên, tử kim điện mang bộc phát, uy thế càng mạnh, huyết sắc dải lụa bị tử kim điện mang ăn mòn, nứt vụn từng khúc, phá hủy thành vô hình.

- Lâm Thiên huynh đệ cẩn thận, tên Dạ Xoa bộ tộc muốn đoạt xá ngươi!

Cùng lúc đó ánh mắt Huyết Thiên Đế đã khôi phục trong sáng, nhưng khuôn mặt biến thành trắng bệch khó xem, thần sắc ngưng trọng tới cực điểm, lớn tiếng quát.

Năng lượng linh hồn sát khí u ám khổng lồ như một đạo lưu quang hồng bạch sắc nhất thời lướt vào tận sâu trong não hải Lục Lâm Thiên, sát khí u ám khủng bố thổi quét như cuồng phong bão tố.

- Bát nguyên trung viên mãn đã nghĩ tới đoạt xá, tuy rằng Dạ Xoa bộ tộc có thiên phú đoạt xá, nhưng có thể nói lá gan của các ngươi càng lúc càng lớn.

Bỗng dưng, ngay khi cỗ năng lượng sát khí u ám phóng mạnh vào trong linh hồn Lục Lâm Thiên, một âm thanh bá tuyệt đột nhiên truyền ra.

Oanh!

Một mảnh kim mang lan tràn, kim mang vạn trượng, nhất thời bao phủ khắp não hải Lục Lâm Thiên, bên trong kim mang tràn ra cỗ sát khí thao thiên bức người.

Xuy!

Cỗ linh hồn năng lượng u ám bỗng dưng ngừng lại, linh hồn run rẩy, trong kim mang vạn trượng chói mắt có khí tức áp xuống, trước khí tức kia, hết thảy chẳng khác gì con kiến.

- Lục Lâm Thiên, ngươi âm ta…

Trong linh hồn năng lượng u ám truyền ra âm thanh kêu gào run rẩy, làm sao dám do dự, nháy mắt chật vật thối lui.

- Nếu là trước đây không lâu ngươi còn có thể chạy ra, nhưng hiện tại sao…ở trước mặt bổn chí tôn, ngươi đừng vọng tưởng đào thoát!

Âm thanh Đao thúc rơi xuống, một thanh kim sắc đại đao hiện ra, linh hồn năng lượng u ám muốn cấp tốc thối lui, nhưng lại bị năng lượng sát khí thao thiên giam cầm bên trong, làm hắn không cách nào động đậy, khí tức hủy diệt nhất thời dâng lên, lan tràn thẩm thấu từ sâu trong linh hồn.

- Đao thúc hạ thủ lưu tình, lưu lại linh hồn Dạ Xoa bộ tộc này cho ta!

Thân ảnh đại hồn anh chợt xuất hiện trong kim mang vạn trượng, nhìn thấy năng lượng u ám bị trói buộc, ánh mắt lộ xem ra âm hàn huyết sát lạnh lùng nói.

- Được rồi, giao cho ngươi, hiện tại linh hồn bát nguyên trung viên mãn đối với ta cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Đao thúc nói:

- Ta giúp ngươi ngăn chặn, cắn nuốt cỗ năng lượng linh hồn này xong, linh hồn phân thân của ngươi cũng có thể tiến bộ không ít.

- Đa tạ Đao thúc.

Đại hồn anh dứt lời, hóa thành hư ảnh khổng lồ, đôi mắt mở ra, tuy rằng hư ảo nhưng vô cùng thâm thúy, sát khí thao thiên cùng khí tức âm hàn bạo tuôn, khí huyết sát âm hàn như long quyển phong bạo phóng thích.

- Mạng ta xong rồi, Lục Lâm Thiên, ngươi âm ta, ngươi cố ý dụ dỗ ta đoạt xá ngươi, thứ gian trá, đê tiện vô sỉ…

Âm âm thanh lệ chói tai không ngừng run rẩy truyền ra, tới lúc này hắn cũng đã biết toàn bộ đều do Lục Lâm Thiên cố ý dẫn dụ hắn bỏ qua Huyết Thiên Đế mà đoạt xá mình, gài bẫy chờ hắn.

Mặt trên đồn đãi Lục Lâm Thiên có bảo vật càng tốt hơn Huyết Thiên Đế, vì vậy mới khiến cho hắn đi đối phó Lục Lâm Thiên, hơn nữa hơn ngàn năm nay cho dù hắn có thiên phú đoạt xá của bộ tộc Dạ Xoa, nhưng vẫn không có biện pháp hoàn toàn đoạt xá dung hợp linh hồn của Huyết Thiên Đế, ngược lại còn giúp Huyết Thiên Đế ở trong nghịch cảnh không ngừng tăng nhanh thực lực.

Hắn rõ ràng cảm giác được gần đây sức phản kháng của Huyết Thiên Đế ngày càng mạnh, nếu kéo dài chỉ sợ ngày càng bất lợi đối với hắn, cho nên vừa nhìn thấy có cơ hội tuyệt diệu lập tức nghĩ muốn đoạt xá Lục Lâm Thiên, nếu không dù giết Lục Lâm Thiên nhưng chỉ sợ xung quanh đều là cường giả đứng đầu của Thương Khung minh đang có mặt, bản thân hắn cũng tự biết mình sẽ không thể sống sót rời đi.

Thế nhưng hắn thật sự không ngờ toàn bộ chuyện này lại là một cái bẫy, Lục Lâm Thiên không dễ đối phó, mà dụ dỗ hắn cố ý đoạt xá mình.

Bởi vì trong não hải của Lục Lâm Thiên còn có kiện chí bảo linh khí, hắn tuyệt đối không đủ khả năng đối kháng.

Cho dù là lúc này hắn nhìn thấy linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên cũng có cảm giác tim đập nhanh, như trời sinh đã bị uy áp.

Loại uy áp trong linh hồn thế này lẽ ra không thể phát sinh trên Minh Linh chủng tộc, nhất là trên người Dạ Xoa bộ tộc đứng đầu Minh Linh chủng tộc.

Hô lạp lạp!

Đại hồn anh vừa hiện, hư ảnh khổng lồ mang theo sát khí thao thiên đánh về phía linh hồn năng lượng u ám, cắn nuốt…

Ngay lúc đạo linh hồn năng lượng u ám xâm nhập vào ấn đường Lục Lâm Thiên, ánh mắt mọi người đã tập trung về phía hắn, chuẩn bị có biến cố sẽ lập tức ra tay.

Huyết Thiên Đế thu hồi Đại Hoang Tù Thiên Điện, khuôn mặt trắng bệch lo lắng nhìn Lục Lâm Thiên, hắn rõ ràng sự khủng bố của tên đoạt xá, thiên phú đoạt xá của Dạ Xoa bộ tộc trong ba ngàn đại thế giới ai cũng kiêng kỵ không thôi.

Hô!

Trong ánh mắt khẩn trương của mọi người, Lục Lâm Thiên đột nhiên mở mắt, tử kim hồ quang dâng lên, phảng phất như muốn tràn ra…

Sau đó thân hình cự nhân thu liễm, thanh y phần phật, sắc mặt tái nhợt của Lục Lâm Thiên khôi phục vẻ hồng nhuận, khóe môi lộ ý cười, nhìn qua Huyết Thiên Đế, đưa ra vài viên đan dược, nói:

- Huyết lão ca, ngươi không có việc gì chứ?

- Lâm Thiên lão đệ, ngươi không có việc gì sao?

Huyết Thiên Đế vẫn đề phòng nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên.

Giờ phút này đông đảo ánh mắt cũng khẩn trương nhìn chằm chằm Lục Lâm Thiên, tựa hồ muốn xác định hắn có bị Dạ Xoa bộ tộc đoạt xá hay không.

- Lão đại không có việc gì, không cần khẩn trương, Dạ Xoa bộ tộc muốn đoạt xá lão đại, đó là muốn chết!

Khuôn mặt tiểu Long lộ nụ cười, thần sắc an tâm, hắn cùng lão đại có huyết khế, cho nên thật dễ dàng xác định lão đại có vấn đề hay không, nếu lão đại bị đoạt xá, hắn là người đầu tiên hay biết.

Nghe được lời của tiểu Long, mọi người mới thả lỏng trở lại.

- Lâm Thiên huynh đệ, ngươi thật sự không có việc gì sao, thật tốt quá, không có việc gì là được rồi, ta cũng không thể làm phiền hà ngươi.

Huyết Thiên Đế sang sảng cười, cũng không khách khí, cầm lấy đan dược bỏ vào trong miệng. {{Truyện F.U.LL chấm V.N}}

- Huyết lão ca, ngươi không sao chứ?

Lục Lâm Thiên hỏi, quan sát khí tức trên người Huyết Thiên Đế, cảm thấy yên tâm hơn, theo khí tức nhìn lại hẳn không có đại sự gì, hiện tại chỉ cần có thời gian khôi phục sẽ không còn vấn đề gì lớn.

- Ta không sao, nói ra thật xấu hổ, một ngàn năm trăm năm trước ta xuất quan, vừa vặn hay biết Lâm Thiên huynh đệ đã lấy được tòa Hồng Hoang điện thứ nhất trong Thương Khung chiến trường, vì vậy muốn đi Thượng Thanh thế giới tìm ngươi, ai biết lại gặp phải thế lực thần bí luôn theo dõi ta, cuối cùng yếu không địch lại mạnh, thực lực đám người kia mạnh hơn ta nhiều lắm, cho nên cuối cùng đã rơi vào trong tay một bát nguyên trung viên mãn của Dạ Xoa bộ tộc.

Huyết Thiên Đế lộ nụ cười khổ, nói tiếp:

- Hắn muốn đoạt xá ta, nhưng hơn ngàn năm trăm năm nay không thành công, nhiều lần nguy cơ bị ta lật ngược, còn làm cho ta ở trong tuyệt cảnh đột phá không ít, sau đó không biết tại sao lại tới nơi này.

- Hiện tại không có việc gì thì được rồi, tu vi của ngươi hiện tại có chút khủng bố.

Tam Kỳ lão nhân đi tới bên cạnh, hai người vốn đã từng quen biết trong Thị Hoang thế giới.

Lục Lâm Thiên cảm thấy khâm phục, mặc dù nghe Huyết Thiên Đế thuật lại thật đơn giản, nhưng hắn cũng biết phải trải qua vô số hiểm cảnh mới được như hôm nay.

Chỉ nói tới lực ý chí người thường căn bản không thể làm được, còn không ngừng đột phá trong tuyệt cảnh, trong thiên địa này ngoại trừ Huyết Thiên Đế còn có mấy ai làm được một bước này.

- Ta gặp kỳ ngộ đột phá, nhưng so ra còn kém hơn lão đệ a.

Chương 4586: Tru diệt Hồng Mộc lão quái

Sắc mặt Huyết Thiên Đế vẫn trắng bệch, tựa hồ vừa nhớ ra điều gì đó, nhất thời nói:

- Lâm Thiên lão đệ, ta nhớ ra rồi, cỗ thế lực luôn theo dõi đoạt xá ta tựa hồ gọi là Chí Tôn điện, không biết vì sao bọn hắn cũng muốn đối phó ngươi.

- Chí Tôn điện!

Ánh mắt mọi người dao động, đối với các cường giả đứng đầu ở đây mà nói, tuyệt đối không xa lạ với ba chữ Chí Tôn điện, đó là thế lực quỷ dị vẫn duy trì thần bí tuyệt đối suốt bao nhiêu năm nay.

- Huyết lão ca, hết thảy mọi chuyện ta cũng đã biết đại khái, thù này ta nhất định sẽ tìm bọn hắn đòi trở lại.

Lục Lâm Thiên vừa nói, trong mắt hiện tia hàn ý, vừa mới cắn nuốt hấp thu linh hồn năng lượng của người đoạt xá Dạ Xa bộ tộc hắn cũng đã thi triển Sưu Linh thuật, vì vậy hiểu biết được một ít tin tức.

Lời vừa dứt, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuyên qua không gian đi tới chỗ đám người.

Không gian nổi lên dao động, chỉ vài lần chớp động khiến người hoa mắt, thân ảnh Lục Lâm Thiên đã rơi vào trước một đội hình.

Đội ngũ kia vừa nhìn thấy Lục Lâm Thiên xuất hiện, bên trong đội ngũ có một lão giả ánh mắt lóe ra, người này chính là Tam Hợp thế giới thất nguyên tiểu viên mãn Hồng Mộc lão quái.

Ban đầu trong Thượng Thanh thế giới, Hồng Mộc lão quái bị Lục Du Thược chém đứt một tay, nhưng giờ phút này hai tay hoàn hảo, đoán chừng đã vận dụng bí pháp chữa lành.

Lúc trước Hồng Mộc lão quái bị Hư Thiên thánh cô giáo huấn một trận, nhưng lúc này khí tức trên thân có lẽ đã khôi phục hầu hết.

- Hồng Mộc lão quái, chúng ta lại gặp mặt!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, sau đó rơi lên người Hồng Mộc lão quái, khóe môi cười cười xen lẫn ánh mắt hàn ý, làm tâm thần Hồng Mộc lão quái run lên.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn làm gì!

Hồng Mộc lão quái không dám nhìn thẳng Lục Lâm Thiên.

- Muốn ta chết, các ngươi cũng nên trả giá thật nhiều!

Chân giẫm mạnh hư không, Lục Lâm Thiên lao thẳng về hướng Hồng Mộc lão quái nhanh như chớp, nháy mắt đã quỷ dị xuất hiện trước người hắn.

Nguyên lực kim hệ cuồn cuộn tràn ra, tiêu sát sắc bén, chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi một đạo kim quang quyền ấn bạo oanh thẳng tới.

- Lục Lâm Thiên, ngươi khinh người quá đáng!

Lục Lâm Thiên nháy mắt ra tay, Hồng Mộc lão quái cũng hiện lên hàn ý, bên cạnh có đông đảo cường giả Tam Hợp thế giới như có chỗ dựa vào, cắn răng ngưng kết thủ ấn, nguyên lực mộc hệ bạo tuôn, một đạo thanh lục quang mang khởi động cắn nuốt hết thảy sinh cơ, như sấm đánh thẳng một quyền về hướng Lục Lâm Thiên.

- Phanh!

Một quyền một chưởng va chạm, năng lượng dao động dâng lên, không gian chợt bành trướng, ngay sau đó một tiếng nổ vang nứt toác trên không trung, kim mang cắn nuốt phá hủy năng lượng thanh lục sắc.

Xuy lạp lạp…phốc!

Thân hình Hồng Mộc lão quái bay ngược ra ngoài, phun ra máu tươi, ánh mắt tràn xem ra hoảng sợ.

Răng rắc!

Hào quang thanh lục sắc nứt nẻ, kim mang tiêu sát sắc bén từ trong thân thể đột nhiên bắn ra…

Phanh phanh!

Ngay sau đó thân hình Hồng Mộc lão quái nứt vỡ, máu tươi phun trào, thân hình ầm ầm phá nát, linh hồn phân thân cùng hồn anh cũng không thể đào thoát.

Hô hô!

Nhất thời trên không trung một mảnh rung động!

Một chiêu, chỉ một chiêu Hồng Mộc lão quái đã bị Lục Lâm Thiên kích sát!

- Giết người của Tam Hợp thế giới chúng ta, Lục Lâm Thiên, ngươi thật càn rỡ!

Sau thoáng yên tĩnh ngắn ngủi, bỗng nhiên một âm thanh hét lớn truyền ra, khí tức kinh khủng bạo tuôn, hàn băng khí vỡ áp lan tràn, hàn băng làm người nghẹt thở, thậm chí như muốn đóng băng cả thiên địa lẫn linh hồn.

Hô lạp!

Một đạo hàn băng chưởng ấn cực lớn xuất hiện giữa không trung, nháy mắt bao phủ về hướng Lục Lâm Thiên, hàn băng khí vô hình lan tràn, đột nhiên bao phủ chu không, mang theo lực lượng cực kỳ khủng bố hình thành khí thế áp lực khiến không gian xung quanh Lục Lâm Thiên đều đóng băng, vô số vụn băng trôi nổi giữa không trung.

- Hàn Hà tiểu nhi, không tới lượt ngươi càn rỡ, cút ngay đi!

Cùng lúc này một tiếng hét vang vọng trời cao, một thân ảnh cao ngất trống rỗng bước ra từ hư không.

Người kia cao lớn nguy nga, hàn băng khí vừa lan tràn tới trước người hắn lập tức hóa thành hư vô…

Oanh!

Một đạo chưởng ấn chém tới, năng lượng vô hình thổi quét, rơi lên hàn băng chưởng ấn.

Hoa lạp…

Hàn băng chưởng ấn dễ dàng nứt vụn, băng hàn khí ngập trời lập tức phá nát.

Xuy lạp lạp…

Kình khí khủng bố thổi quét, một thân ảnh bay ngược ra ngoài, miệng phun máu tươi, liên tiếp bay ngược ra sau mới đứng vững thân hình.

Người bị đánh bay là một trung niên đại hán áo trắng, khí tức cửu nguyên hóa hồng khởi động, cấp độ đã là cường giả đứng đầu.

- Hoàng Phủ Minh Long xuất thủ!

Ánh mắt mọi người nhìn nhau, trung niên nhân cao lớn nguy nga chính là minh chủ Vạn Chiến liên minh Hoàng Phủ Minh Long, một chiêu đánh bay một cửu nguyên hóa hồng, cũng chỉ có Hoàng Phủ Minh Long mới làm được.

Mà trung niên áo trắng ổn định lại thân hình, cũng không quan tâm vết máu trên khóe miệng, trong mắt trào xem ra kiêng kỵ.

- Hoàng Phủ Minh Long, ngươi có ý tứ gì, hôm nay không nói rõ ràng, Tam Hợp thế giới thề không bỏ qua!

Một thân ảnh mặc trường bào xanh nhạt lướt tới, là một lão giả tóc xanh, khí tức quanh thân tràn ngập sinh cơ, khuôn mặt tuy già nua nhưng cực kỳ bóng loáng, khí tức còn cường hãn hơn cả trung niên áo trắng.

Hoàng Phủ Minh Long nhìn lão giả, lạnh lùng nói:

- Bảo Lâm hồng tôn, đừng kêu gào với ta, Lục Lâm Thiên chính là sư đệ của ta, ai dám động tới sư đệ ta, ta tuyệt đối không buông tha!

Bảo Lâm hung hăng trừng mắt, trầm giọng nói:

- Hoàng Phủ Minh Long, rõ ràng là Lục Lâm Thiên vơ đũa cả nắm đánh chết người Tam Hợp thế giới trước mặt mọi người, chẳng lẽ ngươi không nhìn thấy hay sao!

Lục Lâm Thiên nhíu mày định nói chuyện, Hoàng Phủ Minh Long đã thản nhiên quát:

- Đã giết thì giết, vậy tính sao, nghe nói lần trước người Tam Hợp thế giới kêu gào rất cuồng vọng trong Thượng Thanh thế giới, nếu không phải ta đang bế quan cũng đã sớm giết rồi, nếu không phục, hiện tại thử xem lần nữa là được rồi!

Dứt lời Hoàng Phủ Minh Long khoanh tay đứng thẳng, liếc nhìn thiên hạ!

- Hoàng Phủ Minh Long, Thượng thanh thế giới khinh người quá đáng, lần trước đánh trọng thương người Tam Hợp thế giới, lần này còn đánh chết, lăng nhục Tam Hợp thế giới chúng ta như vậy, hôm nay cho dù không đi vào Thương Khung bí cảnh, Tam Hợp thế giới cũng cùng Thượng Thanh thế giới không chết không ngừng!

Bảo Lâm quát lớn, ánh mắt co rúm, vung tay áo quát:

- Tam Hợp thế giới, bày trận!

- Bày trận!

Âm thanh xé gió vang lên, hai trăm thân ảnh bay ra, hai trăm hóa hồng tu vi cùng lăng không đứng lơ lửng, lẫn nhau hiện ra tia huyền ảo, chỉ một thoáng khí thế đại thịnh, hư không gió giục mây vần, cả không gian đều rung động!

Chương 4587: Kích động

- Thượng Thanh thế giới, bày trận!

Đồng thời ánh mắt Phong Hành thiên chủ trầm xuống quát lớn, thân ảnh lập tức xuyên qua không gian đi tới sau lưng Hoàng Phủ Minh Long.

- Bày trận!

Cường giả Thượng Thanh thế giới hét lớn, Phi Linh môn Phi Thiên lão yêu bọn họ cũng không chậm chễ, từng luồng khí tức bắt đầu khởi động, lập tức lao tới sau lưng Hoàng Phủ Minh Long, thanh thế chỉ có hơn chứ không kém.

- Thần Thú thế giới, bày trận!

Tiểu Long đạp không bay ra, tiếng quát như sấm, từng âm thanh xé gió vang lên, khí tức hùng hồn liên tiếp lẫn nhau, mơ hồ thú minh vang vọng.

Cường giả Thượng Thanh thế giới cùng Thần Thú thế giới cùng động, nhất thời khí thế vỡ áp Tam Hợp thế giới, khiến họ lập tức rơi xuống hạ phong.

- Vô Sắc thế giới, bày trận!

- Minh Quang thế giới, bày trận!

- Côn Vân thế giới, bày trận!

Cùng lúc đó Vô Sắc thế giới Nhược Vân cung chủ, Minh Quang thế giới là một lão giả già nua, Côn Vân thế giới là một lão phụ nhân áo trắng luôn đi theo bên cạnh Vạn Độc chí tôn thần sắc trầm xuống, sau đó mấy đạo thân ảnh xuyên qua trời cao, cùng Hoàng Phủ Minh Long ngang hàng mà đứng, khí tức khởi động, không kém hơn Bảo Lâm hồng tôn.

- Bày trận!

Mấy trăm hóa hồng cảnh của ba đại thế giới cùng lướt động, khí tức lan tràn, uy áp bàng bạc làm khe không gian hiển lộ, tu vi của người Tam Hợp thế giới bị áp chế, ánh mắt âm trầm lộ vẻ kiêng kỵ.

Lục Lâm Thiên nhìn quanh, bởi vì Vô Sắc thế giới cùng Minh Quang thế giới gia nhập, có chút người vì quan hệ với Lục Doanh cùng Lục Kinh Vân, nhưng Lục Lâm Thiên cũng biết lớn nhất là vì Thượng Thanh thế giới chiếm thượng phong, chuyện dệt hoa trên gấm có rất nhiều người đều cũng sẽ làm. Mặt khác nguyên nhân lớn nhất, là mình đã đưa tặng danh ngạch Hồng Hoang Lệnh mà tạo nên tác dụng.

- Khinh người quá đáng, các ngươi khinh người quá đáng, hôm nay dù liều mạng bản tôn tuyệt đối không cho các ngươi sống dễ chịu!

Nhìn thấy cường giả các thế giới cùng tạo áp lực, ánh mắt Bảo Lâm trở nên ngoan lệ.

- Thượng Thanh thế giới thật sự khinh người quá đáng, làm vậy thật quá mức đi.

Nhìn thấy hai bên đối chọi gay gắt, bên trong một đội ngũ có một hoa y lão nhân âm trầm bước ra, khoảng hơn sáu mươi, khuôn mặt hồng quang, đôi mắt như lửa, âm thầm hiện lên vẻ sắc lạnh, khí tức nóng cháy làm thực lực thấp một ít không dám tới gần.

- Phượng Thanh hồng tôn!

Lục Lâm Thiên nhíu mày, người này là Phượng Thiên thế giới Phượng Thanh hồng tôn, cũng là người Phượng Hoàng bộ tộc, từng gặp qua trong Thượng Thanh thế giới.

- Phượng Thanh hồng tôn, chẳng lẽ Phượng Thiên thế giới cũng muốn nhúng tay hay sao!

Băng Thiên hàn khí lan tràn, trong ánh mắt tràn ngập hàn băng khí.

- Băng Thiên, không cần phải lấy nhiều khi ít đi, Thượng Thanh thế giới cũng bởi vì lần trước Hồng Mộc lão quái yêu cầu số danh ngạch Hồng Hoàng điện quá mức, vì vậy lần này Lục Lâm Thiên muốn nhân cơ hội trả thù mà thôi, Thượng Thanh thế giới ỷ thế hiếp người, lần trước nhân cơ hội danh ngạch Hồng Hoang điện lại đại phát hoành tài, đã bốn phía dọa dẫm các đại thế giới không nói, lần này còn muốn nhân cơ hội ức hiếp những thế giới khác, Thượng Thanh thế giới rõ ràng muốn một nhà độc đại, kết đàn lập bang, sau này dễ bắt nạt các thế giới!

Âm thanh âm trầm truyền ra, nương theo sau khí tức nóng cháy bắt đầu khởi động, đủ cho mọi người đều có thể nghe.

Lời của Phượng Thanh rõ ràng có chút kích động cảm xúc của những người khác.

Tuy rằng sự kiện danh ngạch Hồng Hoang điện đã bị áp chế, nhưng lúc này nghe Phượng Thanh nói như vậy, đều gây ra không ít ý kiến.

- Phượng Thanh, ngươi đây là muốn tìm chết, lần trước món nợ trong Nguyệt Hoàng thế giới ta còn chưa tính với ngươi, sớm biết ngươi cũng có liên quan tới đám vương bát đản kia, lần này ta sẽ thành toàn ngươi!

Trong mắt Hoàng Phủ Minh Long hiện lên sát ý, trường bào run lên, khí tức lập tức khởi động, tập trung lên người Phượng Thanh.

- Hoàng Phủ Minh Long, Phượng Thiên thế giới cũng không phải dễ chọc!

Phượng Thanh rõ ràng có kiêng kỵ, nhưng tựa hồ cũng có dựa vào, quát lớn:

- Phượng Thiên thế giới, bày trận!

Hưu hưu!

Từng tiếng xé gió vang lên, hơn trăm thân ảnh xuyên qua, khí tức khởi động, vây quanh Phượng Thanh, không ít khí tức dao động lan tràn, theo động tĩnh mà xem cũng là cường giả đứng đầu.

Phượng Thanh quát to:

- Chư vị đồng minh, Thượng Thanh thế giới kéo bè kéo cánh đả kích thế giới khác, chỉ sợ sau khi Thương Khung bí cảnh mở ra, tới lúc đó bọn hắn có thể một nhà độc đại, mà những thế giới khác sẽ khó thể đối kháng, Tam Hợp thế giới là đầu tiên, chỉ sợ sau đó sẽ tới phiên chúng ta, vì ngày sau yên ổn, mọi người phải đấu tranh một phần!

- Lục Lâm Thiên vô duyên cớ đánh chết đồng minh, đích xác quá mức!

- Thượng Thanh thế giới khinh người quá đáng, tiếp theo sẽ tới phiên chúng ta!

Bởi vì từng bị Hư Thiên thánh cô kinh sợ, trong lòng những thế giới khác giận mà không dám nói gì, lúc này bị kích động liền có người nhảy ra.

Sưu sưu…

Nhất thời có không ít người lao tới, khí tức khởi động không ngừng.

- Thượng Thanh thế giới lần này quá mức một ít, vô duyên cớ đánh chết đồng minh, phải cấp lời giải thích!

- Không bằng nói ra nguyên nhân đi, đều là đồng minh Thương Khung minh, nếu có nguyên nhân, ta nghĩ tới lúc đó quyết định cũng không muộn!

Đầu lĩnh không ít thế giới động dung, nhưng càng nhiều thế giới sống chết mặc bây, không có dự tính dễ dàng nhúng tay.

Lục Lâm Thiên nhìn quanh bốn phía, đem hết thảy nhìn vào trong mắt.

- Xem ra bị kích động thật sự là không ít, còn chưa vào Thương

Khung bí cảnh, muốn hoạt động gân cốt trước.

Hoàng Phủ Minh Long lộ ra hàn ý, khí tức bá đạo lan tràn khuếch tán, tiếng cười lạnh vang vọng thiên không.

- Lục sư huynh, bọn hắn hi vọng một nguyên nhân mà thôi, vậy cấp một nguyên nhân là được rồi.

Lục Lâm Thiên chậm rãi đi tới nói.

- Cửu sư đệ, không cần cho bọn hắn mặt mũi, ta muốn nhìn xem hôm nay có bao nhiêu người dám động thủ.

Hoàng Phủ Minh Long nói.

- Lục sư huynh, một nguyên nhân mà thôi, cho bọn hắn cũng không sao, tránh cho có chút người bị che giấu không hay biết gì, tránh cho có người muốn đυ.c nước béo cò.

Lục Lâm Thiên cười nói:

- Chư vị, các ngươi không phải cần ta nói nguyên nhân tại sao giết Hồng Mộc lão quái sao, nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì Hồng Mộc lão quái là người Chí Tôn điện, sớm đã gia nhập Chí Tôn điện!

- Chí Tôn điện!

Mọi người biến sắc, lập tức nhìn qua Tam Hợp thế giới.

Đông đảo cường giả Tam Hợp thế giới cũng không thể tin, Bảo Lâm lạnh lùng nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi nói Hồng Mộc là người Chí Tôn điện thì phải sao, vô duyên vô cớ tru diệt người Tam Hợp thế giới, lúc này còn muốn ngậm máu phun người, hôm nay nếu ngươi có chứng cớ, ta sẽ phục ngươi, việc này ta đại biểu Tam Hợp thế giới tạ lỗi thì có sao, nhưng nếu không có chứng cớ, ngươi ngậm máu phun người, bản tôn tuyệt đối sẽ không bỏ qua!

Chương 4588: Tuyên Cổ điện tới

Lục Lâm Thiên cười nhạt nói:

- Ngươi cần chứng cớ, rất đơn giản, bởi vì Phượng Thanh hồng tôn cũng là người Chí Tôn điện, tính ra, địa vị hắn cùng một chỗ với Hồng Mộc lão quái.

- Phượng Thanh hồng tôn là người Chí Tôn điện?

Lục Lâm Thiên vừa nói xong, mọi người lại nhìn qua Phượng Thanh, không ít người Phượng Thiên thế giới cũng lộ xem ra dị sắc.

- Kiệt kiệt…

Phượng Thanh cười lạnh, trong mắt âm thầm hiện lên vẻ ngoan lệ, trầm giọng nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi cảm thấy ngươi ngậm máu phun người như vậy sẽ có người tin tưởng sao, rõ ràng bởi vì lần trước trong Thượng Thanh thế giới, ta cùng Hồng Mộc hỏi số danh ngạch với ngươi, ngươi mang bất mãn trong lòng, lần này chỉ sợ là cố ý đối phó Hồng Mộc cùng ta đi.

- Ta có phải ngậm máu phun người hay không, kỳ thật rất đơn giản, ta tin tưởng những người ở đây cũng sẽ có người có thể thi triển thủ đoạn Sưu Linh thuật, chỉ cần bản thân ngươi nguyện thừa nhận Sưu Linh thuật, nếu không điều tra được gì, ta sẽ phụ trách việc tru diệt Hồng Mộc lão quái.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói.

Vừa nghe lời của Lục Lâm Thiên, sắc mặt Phượng Thanh tối sầm, không ít ánh mắt khắp bốn phía đều dao động, đích thật có không ít người biết thi triển thủ đoạn Sưu Linh thuật, vì vậy chỉ sợ khó thể tiếp tục che giấu, nếu thật là người Chí Tôn điện là có thể tìm ra.

Phượng Thanh nhìn Lục Lâm Thiên, khuôn mặt co rúm, trong mắt hiện vẻ sợ hãi, nói:

- Lục Lâm Thiên, tìm kiếm linh hồn, như vậy mà ngươi cũng nghĩ ra, linh hồn của ngươi cho phép người ta tìm kiếm sao?

Lục Lâm Thiên thản nhiên cười lạnh:

- Ngươi đang sợ cái gì, sợ mọi người biết ngươi là người Chí Tôn điện, bằng không như vậy đi, nếu ngươi nhận tìm kiếm, chỉ cần ngươi không phải người Chí Tôn điện, ta bồi thường Tử Lôi Huyền Đỉnh cho ngươi thế nào, đã đủ bồi thường tổn thất cho ngươi đi?

- Tử Lôi Huyền Đỉnh, đứng đầu bán thánh khí a!

Trong đám người truyền ra tiếng xôn xao, mọi người đều biết tìm kiếm linh hồn sẽ cực kỳ tổn thương, thậm chí ảnh hưởng tu vi, nhưng dùng Tử Lôi Huyền Đỉnh đã đủ bù đắp lại.

Ánh mắt Phượng Âm thanh thầm kiêng kỵ, hắn không biết tại sao Lục Lâm Thiên biết hắn cùng Hồng Mộc lão quái là người Chí Tôn điện. Nhiệm vụ hôm nay của hắn là gây ra hỗn loạn, thuận tiện đối phó Lục Lâm Thiên, hắn không biết mặt trên tại sao phải làm như thế, nhưng có mệnh lệnh thì hắn nhất định phải đi làm.

- Phượng Thanh hồng tôn, nếu ngươi không phải người Chí Tôn điện, vậy tiếp thu tìm kiếm đi!

Trong đám người có người thích xem náo nhiệt đã lớn tiếng hô to.

Ánh mắt Phượng Thanh hiện lên hàn ý, tình huống bất lợi, hắn thoáng cắn răng hét lớn:

- Chư vị Tam Hợp thế giới, người Phượng Thiên thế giới nghe lệnh, Lục Lâm Thiên khinh người quá đáng, mọi người cùng nhau liều mạng!

Dứt lời hắn vung tay lên, năng lượng nóng cháy hội tụ, uy áp tràn ngập, một mảnh biển lửa khủng bố ngập trời nhanh chóng tràn ngập khắp không gian, thủ ấn biến hóa, tay phải nháy mắt đẩy ra, xích hồng chưởng ấn xuất hiện, khí tức nóng cháy kéo lên, bao trùm về hướng Lục Lâm Thiên.

- Phượng Thanh, Phượng Thiên thế giới từ khi nào do ngươi làm chủ!

Một âm thanh đột nhiên truyền ra, khí tức nóng cháy hiện lên, chưởng ấn xuyên thủng không gian xuất hiện, hào quang nóng rực bạo phát, uy áp khủng bố như dời non lấp bể khuếch tán, nháy mắt va chạm cùng chưởng ấn của Phượng Thanh.

Phanh phanh!

Hai đạo chưởng ấn va chạm, không gian nổ tung, nhiệt độ đáng sợ nháy mắt đem hơi nước đều chưng phát, thậm chí không gian sóng gợn cũng biến thành xích hồng.

Phanh phanh…

Năng lượng khuếch tán, ầm ầm nổ vang trên không trung, chấn động không gian nổi lên gợn sóng kịch liệt, năng lượng xích hồng như khói hoa nở rộ tán loạn, không gian sóng gợn vang lên răng rắc, từng khe mạng nhện cấp tốc lan tràn chung quanh hai người.

- Thật mạnh!

Năng lượng khủng bố thổi quét trời cao, không ít người lộ vẻ hoảng sợ.

- Đặng đặng!

Phượng Thanh bị chấn lui vài bước, nhìn lên không trung, trong mắt ngưng trọng hô:

- Diễm Hoàng!

Ngọn lửa thu liễm, chỉ thấy một hồng y mỹ phụ hiện ra, khoảng ba bốn mươi tuổi, xinh đẹp lại cao quý đoan trang, khí tức lại nóng cháy tới khủng bố.

- Điện chủ Viêm Lôi điện, Diễm Hoàng!

Người vừa tới chính là cường giả đứng đầu Phượng Hoàng bộ tộc.

- Bái kiến Diễm Hoàng lão tổ!

Đông đảo cường giả Phượng Thiên thế giới lập tức hành lễ.

- Một đám hỗn trướng, Phượng Thanh đã bị Chí Tôn điện nắm trong tay, hiện tại đã là người Chí Tôn điện, các ngươi còn không lui ra cho ta!

Ánh mắt Diễm Hoàng trầm xuống, trong mắt như có ngọn lửa nhảy lên.

- Việc này…

Người Phượng Thiên thế giới đưa mắt nhìn nhau, địa vị của Phượng Thanh trong Phượng Thiên thế giới thật không thấp, nhất thời làm họ vô cùng ngạc nhiên.

- Đều là nói bậy, Diễm Hoàng, ngươi dựa vào cái gì nói ta là người Chí Tôn điện, ngươi có chứng cớ gì, chỉ sợ tự ngươi muốn độc chưởng Phượng Hoàng bộ tộc đi!

Phượng Thanh kiêng kỵ nói.

- Nói ngươi là người Chí Tôn điện thì là chính là như vậy, Tuyên Cổ điện có chứng cớ rõ ràng!

Một âm thanh lạnh thấu xương vang vọng khắp không gian, một thân ảnh hùng vĩ hiện thân, mái tóc đen như mực tung bay…

Khi lời vừa dứt thân ảnh đã rơi xuống trước người Diễm Hoàng, thân mặc thanh y, trên lưng khoác áo tơi hoa tím, vẻ mặt cương nghị, khí thế lãnh túc, đôi mắt màu tím nhìn Phượng Thanh, phảng phất như muốn nhìn xuyên hồn phách của hắn.

- Long đầu Tuyên Cổ điện, Tử Hư Thôn Thiên Hậu Khánh Lâm!

Ánh mắt mọi người đột biến, Tuyên Cổ điện, đây là kềnh càng trong ba ngàn đại thế giới, đủ sức làm bất kỳ ai phải kinh sợ, mà người dẫn đầu chính là thân ảnh kia.

Sưu sưu!

Giữa không trung từng thân ảnh phá không bay tới, hơn mười người hiện ra trên bầu trời, sáu người đi trước uy thế cuồn cuộn, người đi đầu hơn sáu mươi tuổi, thân hình cao gầy, quần áo vải thô, nhưng thật sạch sẽ, trong mắt ẩn giấu tang thương năm tháng.

Người thứ hai là lão giả mặc áo vải thô tóc ngắn, khí thế không kém, người thứ ba là một đại hán hùng vĩ, hai mắt trong suốt như nước, hàn băng khí tức thẩm thấu hư không.

Lão giả thứ tư sinh cơ bừng bừng, tóc bạc hồng nhuận, khí độ cực kỳ tiêu sái, tiên phong đạo cốt. Mà người thứ năm là đại hán, khí tức sắc bén lộ ra cỗ âm hàn khí thản nhiên.

Cuối cùng là một lão giả mặc áo vàng, hơi già nua, mày kiếm thâm nâu, đôi môi hơi dày, vừa xuất hiện cả không gian sắc bén tiêu sát.

Sau lưng các điện chủ còn có Hành Lôi trưởng lão, Vũ Thái trưởng lão, Kiền Vũ trưởng lão, Như Hoằng trưởng lão, Minh Chí hộ pháp…

Chương 4589: Tam sư huynh

Ngoài ra còn có Phi Long thân vương, Vân Lôi thân vương, Thanh Lôi thân vương cũng đi theo phía sau.

- Bái kiến điện chủ.

- Bái kiến chư vị trưởng lão.

Khi Hậu Khánh Lâm vừa xuất hiện, không ít thân ảnh nhảy ra, đều cung kính hành lễ, không ít cường giả tuy rằng đều là cường giả các đại thế giới, nhưng cũng là đệ tử Tuyên Cổ điện, tỷ như Lôi Tiểu Thiên cùng Lục Linh.

Trong mắt Phượng Thanh càng thêm sợ hãi, Tuyên Cổ điện đại biểu điều gì hắn rõ ràng nhất, lần này các điện chủ cùng Hậu Khánh Lâm đích thân xuất hiện, trong thiên địa này chỉ sợ không mấy ai dám đối kháng.

Theo hắn biết thậm chí cả Chí Tôn điện cũng phải ẩn nhẫn với Tuyên Cổ điện phần nào.

- Long đầu, chư vị điện chủ!

Lục Lâm Thiên đi qua hành lễ.

- Không tệ, nhìn dáng vẻ thực lực lại tiến bộ không ít.

Nhóm người Thiên Lôi tử nhìn Lục Lâm Thiên hài lòng mỉm cười.

Hậu Khánh Lâm cười nói:

- Sau này đừng gọi ta là điện chủ hoặc long đầu, gọi ta tam sư huynh đi.

- Tam sư huynh…

Thần sắc Lục Lâm Thiên ngạc nhiên.

Hậu Khánh Lâm cười nhẹ, nói:

- Ta cùng lão lục vẫn chưa nói cho ngươi biết, là vì sợ ngươi biết quá nhiều ngược lại làm ảnh hưởng ngươi tu hành, hiện tại thực lực của ngươi đã không kém, đã tới thời điểm nói với ngươi.

- Tam sư huynh!

Hoàng Phủ Minh Long đi qua gật đầu chào, cười nói:

- Cửu sư đệ, ngươi hẳn nên suy đoán được, ta còn tưởng rằng trong lòng ngươi đã đoán được chứ, thì ra ngươi còn chưa biết a.

Lục Lâm Thiên cười khổ, hắn thật không nghĩ tới long đầu Tuyên Cổ điện là một trong những vị sư huynh của mình, khó trách lão Ảnh nói, tám sư huynh tỷ đều là người đứng đầu trong thiên địa này, là cường giả thanh danh hiển hách, long đầu Tuyên Cổ điện, Tử Hư Thôn Thiên Hậu Khánh Lâm tự nhiên là cường giả nhất phương.

- Tử Hư Thôn Thiên cũng là sư huynh của Lục Lâm Thiên.

- Điện chủ Tuyên Cổ điện là sư huynh Lục Lâm Thiên.

- Lai lịch Lục Lâm Thiên càng lúc càng lớn a, chẳng lẽ Phượng Thanh hồng tôn thật sự là người của Chí Tôn điện sao, tin tức của Tuyên Cổ điện hẳn không sai.

Thậm chí nhóm người Phong Hành, Tử Hoàng cùng Vạn Độc chí tôn đều ngạc nhiên, với họ mà nói, vẫn có quan hệ thật tốt với Hoàng Phủ Minh Long, nhưng chưa từng biết họ cũng là sư huynh đệ.

Giữa không trung, Phượng Thanh ngày càng đơn độc, người Phượng Thiên thế giới còn có Tam Hợp thế giới dần dần lui ra sau.

Bởi vì người Tuyên Cổ điện xuất hiện, hơn phân nửa nhân số có mặt cũng bắt đầu tin tưởng Phượng Thanh thật sự là người của Chí Tôn điện.

Cỗ thế lực Chí Tôn điện thần bí kia, đối với các thế lực lớn như Thiên La minh cùng Thương Khung minh mà nói mặc dù còn chưa trở mặt, nhưng không ai thích kết giao, đối với thế lực khủng bố luôn che giấu tung tích thật nhiều năm như vậy, bất luận kẻ nào cũng tâm sinh kính sợ, tôn kính mà không dám gần gũi.

Huống chi còn có lời đồn đãi, Thương Khung minh cùng Thiên La minh luôn chém giết trong Thương Khung chiến trường đều do Chí Tôn điện đứng sau lưng chọc ngoáy, âm thầm gây xích mích.

Ánh mắt Phượng Thanh ngày càng kiêng kỵ, Tuyên Cổ điện xuất hiện làm hắn e sợ, ánh mắt đỏ đậm không ngừng lóe ra.

- Bái kiến tam sư huynh!

Lục Lâm Thiên lại hành lễ, nói thế nào đây cũng là việc vui.

- Không cần đa lễ.

Hậu Khánh Lâm gật đầu, nói:

- Ta được một ít tin tức, Chí Tôn điện tính toán động thủ với ngươi ở đây, không nghĩ tới lại tới chậm, cũng may ngươi không có việc gì.

- Tam sư huynh, còn có ta ở đây, không xảy ra chuyện gì.

Hoàng Phủ Minh Long cười nói.

Trong mắt Hậu Khánh Lâm hiện lên vẻ ngưng trọng, nhíu mày nói:

- Ta hoài nghi Chí Tôn điện không phải thật sự muốn đối phó cửu sư đệ, mà là muốn đoạt thứ gì đó, nếu không sẽ không lựa chọn động thủ ngay lúc Thương Khung bí cảnh mở ra.

Nghe vậy thần sắc Hoàng Phủ Minh Long cũng nghiêm túc, việc này đích thật làm người ta khó hiểu.

- Phượng Thanh, ngươi còn muốn đi sao.

Diễm Hoàng đột nhiên hô, thân ảnh lao tới nhanh như điện, chỉ nháy mắt Phượng Thanh vừa định phá không bỏ chạy, Tuyên Cổ điện đã theo dõi hắn, hắn tự biết nếu mình không trốn, chỉ sợ không còn cơ hội chạy thoát.

Chẳng qua khi hắn vừa động liền bị Diễm Hoàng phát hiện, thân ảnh xinh đẹp lao nhanh như chớp, không ngừng chớp động giữa không trung.

Xuy lạp lạp!

Diễm Hoàng phất tay dựng lên, một đạo hỏa diễm dải lụa như đầu hỏa long bay tới, xuyên thủng không gian đánh về hướng Phượng Thanh hồng tôn.

- Diễm Hoàng, ngươi ra tay với ta, đồng tộc tương tàn, ngươi muốn phản tộc sao!

Phượng Thanh quát một tiếng, thân hình khựng lại, hoảng sợ đánh ra một đạo quyền ấn như hỏa cầu nghênh tới.

Hoa lạp lạp!

Hai cỗ năng lượng nóng cháy va chạm, không gian vặn vẹo, phá nát, năng lượng gió lốc nóng cháy thổi quét như cuồng phong, rực rỡ như khói hoa chói sáng.

Đặng đặng!

Thân ảnh Phượng Thanh lảo đảo thối lui, thực lực vẫn kém hơn một chút.

Vừa bị ngăn trở, Phượng Thanh cũng không tiếp tục bỏ chạy, bởi vì hắn cảm giác được đông đảo khí tức đang tập trung hắn, một khi hắn tiếp tục trốn sẽ bị đông đảo cường giả ra tay.

Phượng Thanh biết tình huống như vậy mình không khả năng chạy trốn, huống chi nơi này còn có Hoàng Phủ Minh Long, Hậu Khánh Lâm cùng Tử Hoàng, là những nhân vật hắn thật sự kiêng kỵ.

Ánh mắt Phượng Thanh âm trầm, nói:

- Tuyên Cổ điện thật lợi hại, Diễm Hoàng cũng thật giỏi, Lục Lâm Thiên ngươi thật áp người, Diễm Hoàng, ngươi muốn độc chưởng Phượng Hoàng bộ tộc, Lục Lâm Thiên, ngươi muốn tính nợ cũ, tới lúc đó Thượng Thanh thế giới một nhà độc đại, cấu kết với nhau làm việc xấu, còn nói ta cùng Hồng Mộc là người Chí Tôn điện, lại không lấy ra được bằng chứng, toàn bộ mọi người ngẫm lại đi, Tuyên Cổ điện cùng Thượng Thanh thế giới, Thần Thú thế giới âm thầm liên thủ, kế tiếp sẽ tới phiên các ngươi, kiệt kiệt…

Lúc này tuy không có người bị kích động, nhưng cũng có người cảm thấy nghi hoặc một ít.

- Tuyên Cổ điện nói ngươi là người Chí Tôn điện thì ngươi là người Chí Tôn điện, ta tin tưởng ba chữ Tuyên Cổ điện, đó chính là chiêu bài!

Diễm Hoàng thản nhiên nói.

- Kiệt kiệt kiệt kiệt…

Phượng Âm thanh trầm cười to, lộ vẻ kiêng kỵ cắn răng nói:

- Buồn cười, đừng nói ta có phải người Chí Tôn điện hay không, cho dù là phải thì tính sao, ta là người Chí Tôn điện thì thế nào, chẳng lẽ vì vậy các ngươi có lý do liên thủ bài xích dị kỷ để đối phó ta sao.

- Việc này…

Diễm Hoàng nghe vậy, thần sắc ngưng lại, đích xác, dù cho Phượng Thanh là người Chí Tôn điện thì tính sao?

- Ngươi là người Chí Tôn điện, vốn chuyện không liên quan tới ta.

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, bước tới bên cạnh Diễm Hoàng:

- Chỉ tiếc, Chí Tôn điện trêu chọc ta, có chút món nợ hiện tại nên tính toán rành mạch mới được, người Chí Tôn điện, ta thấy một tên giết một tên, mà ngươi là người Chí Tôn điện…

Sát ý càng thêm lan tràn, hắn nhìn thẳng Phượng Thanh, nói:

- Cho nên hôm nay ngươi chết chắc rồi, Chí Tôn điện, không nên trêu chọc ta!

Chương 4590: Chính mình xử lý

- Chí Tôn điện, mấy năm nay rốt cục đã không còn kềm nén được, vậy sớm kéo bọn hắn xuất hiện đi!

Hậu Khánh Lâm nói xong, cùng Hoàng Phủ Minh Long lắc mình đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, hai cỗ khí tức vô hình tập trung lên người Phượng Thanh không hề che giấu.

Phượng Thanh sợ hãi, hai người này nếu ra tay, hắn tự biết mình tuyệt đối không có sinh cơ, hắn không phải là đối thủ.

Phượng Thanh cắn răng nói:

- Lấy nhiều khi ít tính là bổn sự gì, đường đường Vạn Thiên liên minh, Tuyên Cổ điện, nguyên lai không gì hơn cái này mà thôi.

- Đối phó loại người như ngươi, cũng quá đề cao chính mình.

Lục Lâm Thiên nói:

- Tam sư huynh, lục sư huynh, đối phó lão gia hỏa này còn không cần làm phiền hai vị sư huynh ra tay, làm vậy đánh giá hắn quá cao, giao cho ta là được rồi.

- Cũng tốt, nếu Chí Tôn điện đối phó ngươi, vậy giao cho cửu sư đệ tự mình xử lý tốt nhất.

Hậu Khánh Lâm mỉm cười, không hề phản đối.

Hoàng Phủ Minh Long gật đầu:

- Yên tâm ra tay là được rồi, ta cam đoan không có bất kỳ ai dám nhúng tay.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, lúc này mới nhìn qua Phượng Thanh, theo đủ loại động tác của Chí Tôn điện đối với hắn trong thời gian gần đây, Lục Lâm Thiên hoài nghi có phải bọn hắn đã biết được điều gì. Lần này lợi dụng Huyết Thiên Đế thăm dò, chỉ sợ cũng không phải thực sự muốn tính mạng của hắn, mà muốn thử thăm dò hắn để tìm đáp án mà thôi.

Phượng Thanh nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt co rúm, những lời của ba người Lục Lâm Thiên hắn đều nghe được, trong mắt hiện lên vẻ ngoan lệ.

Phượng Thanh cắn răng trầm giọng nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi thật dám một mình ứng chiến với bản tôn?

- Hôm nay chỉ cần ngươi có bản lĩnh chạy thoát khỏi tay ta, ta cam đoan ở đây sẽ không ai ngăn trở ngươi!

Lục Lâm Thiên thản nhiên nói, sát khí khởi động, tràn ngập sát ý:

- Bất quá, ta cam đoan hôm nay ngươi chết chắc rồi, hôm nay dù là ai cũng không cách nào cứu được ngươi!

- Sát khí thật là khủng khïếp!

- Lục Lâm Thiên chân chính động sát ý, nhất định phải tru diệt Phượng Thanh hồng tôn!

Nghe lời của Lục Lâm Thiên, Phượng Thanh ngược lại vui mừng, hắn thật không tin Lục Lâm Thiên có thể làm gì được hắn.

Theo Phượng Thanh hồng tôn suy nghĩ, một ngàn năm trăm năm trước Lục Lâm Thiên là ngũ nguyên hóa hồng, cũng chỉ mới bước lên lục nguyên hóa hồng, cho dù tru sát Hồng Mộc lão quái, nhưng muốn đối phó hắn còn chưa đủ.

Thậm chí hắn còn cân nhắc, dù Hoàng Phủ Minh Long ra tay với hắn có thể thắng, nhưng muốn tru diệt hắn cũng không dễ dàng, bản thể phượng hoàng của hắn cũng không phải dễ đối phó.

- Tiểu tử trâng tráo, đây là do ngươi tự mình lựa chọn!

Oanh!

Trong mắt Phượng Thanh bắn ra hung quang, nguyên lực nháy mắt bộc phát, tu vi cửu nguyên hóa hồng không hề giữ lại, không gian vặn vẹo, đích thật là cường hãn.

- Lục Lâm Thiên, chỉ bằng ngươi muốn đối phó bản tôn xa xa chưa đủ, nếu không có người che chở ngươi, ngươi tính là vật gì!

Nguyên lực như gió lốc thổi quét, Phượng Thanh cười lạnh vang vọng trời cao, không gian trước mặt nổ tung, thân ảnh nhanh chóng phóng ra.

Hô lạp!

Thân ảnh Phượng Thanh như quỷ mị xuất hiện trước người Lục Lâm Thiên, khí tức nóng bỏng ngập trời bạo tuôn, một đạo quyền ấn hỏa diễm oanh xuống.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, ngay lúc quyền ấn bao phủ tới, hàn băng khí tức quỷ dị chợt tràn ra, không gian tràn đầy băng tuyết, nháy mắt đã bị hàn băng khí kỳ lạ bao phủ.

Trong không gian đều bị đóng băng, ảnh hưởng nguyên lực, linh hồn, làm quyền ấn như sắp bị đóng băng đông cứng lại.

- Không nghĩ tới Lâm Thiên huynh đệ đem Độ Không Tuyệt Đối tu luyện tới loại trình độ này!

Khuôn mặt Băng Thiên cực kỳ kinh ngạc, hắn tự nhiên hiểu rõ ràng hàn băng khí quỷ dị ảnh hưởng không gian kia chính là Độ Không Tuyệt Đối mà ngày trước hắn cùng Lục Lâm Thiên cùng nhau lĩnh ngộ.

Xuy lạp lạp…

Sắc mặt Phượng Thanh kinh biến không ít, Phượng Hoàng nghiệp hỏa của Phượng Hoàng bộ tộc căn bản không có bao nhiêu áo nghĩa có thể áp chế, tuyệt đối không kém hơn thuộc tính hỏa của linh vật thiên sinh, nhưng dưới hàn băng khí quỷ dị cũng bị ảnh hưởng thật lớn.

Thậm chí nhiệt độ nghiệp hỏa ngày càng bị ảnh hưởng, dần dần bị đóng băng, càng ngày càng thêm nghiêm trọng.

- Chỉ là biên duyên cửu nguyên hóa hồng mà thôi, ngươi tính là vật gì!

Lục Lâm Thiên cất tiếng cười to, bên trong Độ Không Tuyệt Đối, kim quang bạo tuôn, khí tức tiêu sát sắc bén, một đạo kim mang bao vây quyền ấn như mặt trời thăng cao, ẩn chứa năng lượng tiêu sát hủy diệt xuyên qua không gian, không chút lưu tình va chạm vào quyền ấn nghiệp hỏa của Phượng Thanh hồng tôn.

Oanh long long!

Một quyền va chạm, quyền ấn hỏa diễm lập tức nứt toác, năng lượng tiêu sát sắc bén đều truyền vào trên nắm tay của Phượng Thanh hồng tôn.

- Hừ!

Trong cổ họng Phượng Thanh truyền ra âm thanh đau đớn, bước chân nhất thời lảo đảo thối lui.

Mỗi một bước thối lui đều đạp vỡ hư không, Phượng Thanh hồng tôn liên tục lui ra sau hơn trăm thước mới đứng vững thân hình, ánh mắt vừa nhìn Lục Lâm Thiên đã tràn ngập vẻ khïếp sợ.

- Đẩy lui Phượng Thanh hồng tôn, Lục Lâm Thiên sao lại mạnh như vậy!

Đông đảo ánh mắt khắp bốn phía đều kinh hãi, mọi người đều biết thực lực Phượng Thanh hồng tôn, cấp độ tu vi cửu nguyên hóa hồng, trong thiên địa tuyệt đối đã đứng hàng ngũ đỉnh phong, nhưng chỉ một chiêu đã bị thiệt thòi.

- Tiểu tử thật quỷ dị, nhìn xem ngươi làm sao đối kháng ta!

Ánh mắt Phượng Âm thanh tàn nhìn Lục Lâm Thiên, nhưng trong vẻ âm tàn còn mang theo cảnh giác, theo hắn suy nghĩ vừa rồi rơi xuống hạ phong là vì bị lực hàn băng khí quỷ dị ảnh hưởng, chân chính đối kháng Lục Lâm Thiên cũng không làm gì được hắn.

Chương 4591: Chu Tước và Phượng Hoàng

Thân hình Phượng Thanh chợt động, ống tay áo run lên, quanh thân nhất thời tràn ngập hỏa diễm cuồn cuộn dâng lên, hỏa diễm lấy tốc độ khủng khiếp hình thành biển lửa cực nóng xung quanh, nhiệt độ phóng thích, cả phiến hư không bị thiêu hủy thành hư vô.

Tư tư…

Vô số hỏa diễm ngưng tụ thành hư ảnh phượng hoàng khổng lồ, nhiệt độ khủng bố khiến không gian biến thành đỏ đậm, năng lượng dao động kinh thiên động địa khiến kẻ khác hết hồn.

Cô!

Phượng minh kêu vang, quanh quẩn hư không, từng luồng năng lượng cuồng bạo cực độ khủng bố từ trong hư ảnh như gió bão thổi quét, đem cả không gian chấn vỡ.

Hoa lạp lạp!

Phượng hoàng vỗ cánh, nháy mắt lao thẳng về hướng Lục Lâm Thiên, hai cánh vỗ mạnh, ngọn lửa khủng bố đem không gian thiêu hủy thành hư không, muốn đem Lục Lâm Thiên thiêu đốt thành tro tàn.

- Ha ha, lão hỏa kê cửu nguyên hóa hồng, ở trước mặt ta ngươi tính là thứ gì!

Tiếng cười như sấm truyền ra, Lục Lâm Thiên kết xuất thủ ấn, hư không ầm ầm vặn vẹo rung chuyển, một đạo thủ ấn tận sâu trong hư không bay tới, không gian nứt vụn, vạn vật mai một, giống như sinh cơ bị cắn nuốt.

Xuy lạp lạp!

Khí tức hủy diệt cuồn cuộn buông xuống nhân gian, hư không liên tục nổ tung, một màn rung động làm hơn mười vạn hóa hồng cảnh đều tận mắt chứng kiến.

- Nhất chỉ hủy thiên địa!

Chỉ ấn lướt tới, khí hủy diệt buông xuống, lập tức rơi lên hư ảnh phượng hoàng đang tê minh.

Hai cỗ năng lượng va chạm, hư không dao động như triều dâng, thủ ấn hủy diệt thiên địa, mang theo thanh thế sấm đánh rơi lên hư ảnh phượng hoàng, bỗng dưng ánh mắt Phượng Thanh hoàn toàn biến thành ngưng trọng.

Phanh phanh phanh!

Chỉ giằng co trong nháy mắt ngắn ngủi, hư ảnh phượng hoàng nổ tung thành từng khúc, âm thanh trầm thấp vang vọng bên tai không dứt.

Cự lực khủng bố thổi quét, lực hủy diệt vỡ áp thiên địa, như muốn bao trùm toàn bộ sinh linh bên trong, thần sắc Phượng Thanh hoàn toàn đọng lại.

Cô!

Một âm thanh phượng minh vang vọng hư không, thân hình Phượng Thanh đột nhiên bành trướng, nháy mắt hóa thành một đầu phượng hoàng lớn hơn ngàn trượng, đồng thời hỏa diễm hung mãnh tràn ngập.

Thân là người Phượng Hoàng bộ tộc, bản thể mới là trạng thái cực mạnh nhất, cự dực xuyên thấu không gian duỗi ra, thân hình khổng lồ hơn ngàn trượng bao phủ hỏa diễm cuồn cuộn trên không, như bao trùm trời đất, khí tức nóng cháy cường hãn càng làm thiên địa thêm run rẩy.

Đôi cánh lớn rung lên, hai đạo hỏa diễm quang trụ như long quyển phong bạo thổi quét mới đem năng lượng hủy diệt triệt để ngăn trở xuống.

- Bát nguyên trung viên mãn!

Nhìn Lục Lâm Thiên, Phượng Thanh không nhịn được rung động hô, giờ này khắc này khí tức trên người Lục Lâm Thiên không còn là lục nguyên hóa hồng mà là bát nguyên trung viên mãn.

- Bát nguyên trung viên mãn, thực lực chân chính của Lục Lâm Thiên là bát nguyên trung viên mãn!

- Lục Lâm Thiên một mực che giấu, không phải lục nguyên mà là bát nguyên trung viên mãn!

- Tốc độ đột phá của hắn quá kinh khủng!

Từng ánh mắt nghẹn họng nhìn trân trối, tốc độ tu luyện như vậy khiến mọi người vô cùng xấu hổ, vô cùng yêu nghiệt, người thường căn bản không khả năng đạt tới.

Khóe môi Lục Lâm Thiên cười lạnh, sát ý cuồn cuộn, một đoàn tinh huyết cùng linh hồn lực hiện lên trong lòng bàn tay, khí tức nóng bỏng lan tràn.

Đôi mắt Phượng Thanh run lên, từ sâu trong linh hồn tràn ra cảm giác run sợ.

Cùng lúc đó, Diễm Hoàng cùng người Phượng Hoàng bộ tộc thậm chí là trong hư không, linh hồn đều run lên, từng ánh mắt chăm chú nhìn về hướng Lục Lâm Thiên.

- Bản thể Phượng Hoàng bộ tộc, hôm nay khiến cho lão hỏa kê ngươi biết được cái gì mới là chân chính vạn thú chi hoàng!

Thủ ấn ngưng kết, lòng bàn tay run lên, đoàn tinh huyết rơi vào trong miệng Lục Lâm Thiên, khí tức nóng cháy tràn ngập trong ấn đường, gân cốt cơ thể nháy mắt gây dựng lại, toàn bộ thân hình cấp tốc biến hóa lên.

Bỗng dưng thân hình Lục Lâm Thiên hóa thành một đầu Chu Tước toàn thân đỏ đậm, xung quanh tràn ngập hỏa diễm muôn màu.

Oanh!

Sau lưng Chu Tước hiện ra vũ mao thất thải thật dài, đôi cánh triển khai, hỏa diễm tràn ngập, nhiệt độ cực nóng khiến linh hồn cường giả như bị phỏng, không gian xung quanh đều chao đảo lắc lư.

Chu Tước vừa hiện, Thần Thú thế giới Tử Hoàng, Tĩnh Thần công chúa bọn họ đều rung động.

Thủ đoạn bậc này làm nhóm người Phi Thiên lão yêu cùng Băng Thiên đều hoảng sợ.

Thân thể Chu Tước xuất hiện, trên người lan tràn khí tức Chu Tước hoàng tộc chân chính, mơ hồ còn làm không gian vặn vẹo, giữa không trung như run rẩy lên, gió giục mây vần, như muốn trộn vỡ hư không.

- Uy áp thật mạnh!

Toàn bộ cường giả thú tộc ánh mắt kinh hãi, đối với họ mà nói có thể cảm giác được uy áp đến từ trong linh hồn cùng huyết mạch khủng bố, căn bản khó thể chống cự.

- Chu Tước thần thú, thân thể Chu Tước thần thú thủy tổ!

Diễm Hoàng nhìn Chu Tước xuất hiện giữa không trung, hai mắt rung động, khí tức kia thật quen thuộc, uy áp từ huyết mạch cùng linh hồn tuyệt đối là không sai.

- Thân thể Chu Tước thủy tổ, đó là thân thể Chu Tước thủy tổ!

Toàn bộ cường giả Phượng Hoàng bộ tộc đều kinh hãi, đó là thủy tổ của Phượng Hoàng bộ tộc, đó mới thật sự là vạn thú chi hoàng!

Cô!

Chu Tước tê minh, âm thanh hóa thành sóng âm lập tức lan tràn.

Toàn bộ thú tộc tu vi hơi thấp đều run rẩy, lập tức phủ phục dưới đất.

- Ngao…

- Hống hống…

Cô cô…

Toàn bộ cường giả Phượng Hoàng bộ tộc rít gào dựng lên, hóa thành bản thể, phủ phục xung quanh Chu Tước, ánh mắt kính sợ, khí tức đến từ linh hồn cùng huyết mạch làm bọn họ căn bản không cách nào chống cự, phủ phục giữa không trung.

- Thân thể Chu Tước thủy tổ, Lục Lâm Thiên sao có thể có được!

Phượng Thanh run rẩy, bị một màn trước mắt làm hắn hoàn toàn kinh hãi.

- Trốn!

Chương 4592: Hồng Vương hiện thân

Một đạo hỏa diễm từ trong miệng Lục Lâm Thiên dâng lên, bao trùm về phía đầu phượng hoàng đang bỏ chạy phía trước.

Nhiệt độ nóng cháy đem cả hư không thiêu hủy sạch sẽ, xuyên thủng không gian ầm ầm hạ xuống, không gian biến thành hắc động tối đen.

Trong mắt Phượng Thanh hiện lên vẻ hoảng sợ, hỏa diễm quang trụ mang theo nhiệt độ cùng uy áp oanh kích thẳng lên người hắn.

Oanh long long!

Nhất thời hỏa diễm nứt toác, âm thanh nổ tung bên tai không dứt, hỏa diễm đập vào hư không, lực trùng kích thật lớn khuếch tán, như muốn đem cả phiến hư không biến thành biển lửa.

Cô!

Phượng Thanh kêu thảm một tiếng chói tai, hỏa diễm quang trụ đem thân hình hắn chấn rơi xuống dưới, Phượng Hoàng nghiệp hỏa tung tóe, lông chim bị nổ tung từng mảng lớn.

- Cửu nguyên hóa hồng mà thôi, thật nghĩ ngươi có bổn sự kêu gào trước mặt ta sao!

Trong mắt Chu Tước hiện lên vẻ sắc bén dày đặc, vỗ cánh xuyên qua không gian, một đạo trảo ấn xé nát trường không, lần thứ hai rơi lên lưng Phượng Thanh, hỏa diễm cực nóng cũng lập tức dâng lên.

Xuy lạp lạp!

Phượng Thanh bị hai tầng áp chế, căn bản không thể phản kháng, thân thể không cách nào chống lại Chu Tước, nhất thời trên lưng da tróc thịt bong, máu tươi nóng cháy như dòng suối nhỏ liên tục dâng lên, thậm chí còn lộ cả xương trắng.

Sắc mặt nhiều cường giả đều rung động, Phượng Thanh lại thua trong tay Lục Lâm Thiên, thật không ngờ Lục Lâm Thiên lại hung hãn tới mức khủng bố như thế.

- Hỗn độn phân âm dương, âm dương hóa ngũ hành, ngũ hành sinh vạn vật!

Tiếng quát trầm thấp truyền ra, Lục Lâm Thiên thu liễm thân thể Chu Tước, thanh y phần phật, bước qua hư không, thời không ba văn tɧác ɭoạи, như quỷ mị xuất hiện trên người Phượng Thanh đã trọng thương, thủ ấn ngưng kết, trong lòng bàn tay hiện ra đồ án hắc bạch âm dương.

Oanh!

Nháy mắt thiên không rung động, một đạo đồ án hắc bạch âm dương xuất hiện, hắc bạch hào quang chói mắt, hóa thành đạo cương khí cực lớn bao phủ thân thể khổng lồ của Phượng Thanh, thân thể của hắn lập tức bị áp chế.

Trong mắt Phượng Thanh tràn ngập sợ hãi, sau đó thân thể dần dần thu nhỏ lại, cuối cùng chật vật hóa thành hình người.

- Trốn!

Trong mắt Phượng Thanh tràn ngập khủng hoảng, nỗi sợ hãi tử vong dâng lên trong lòng, thân ảnh như điện toàn lực giãy giụa trói buộc muốn bỏ chạy.

- Còn muốn chạy, kiếp sau đi!

Lục Lâm Thiên cười lạnh, bàn tay từ xa vỗ xuống, đồ án hắc bạch âm dương bắn ra, xuyên thủng không gian bao trùm Phượng Thanh.

Cương khí bao phủ hư không, nháy mắt hình thành một tòa lao lung hắc bạch vô hình, đem Phượng Thanh bao vây bên trong. Vô luận lúc này hắn giãy dụa thế nào cũng không cách nào thoát khỏi lao lung.

- Thật mạnh, quá mạnh mẽ!

Giờ này khắc này, mọi người đã biết thanh y trẻ tuổi trước mắt đã hoàn toàn đặt chân lên đỉnh thiên địa, dù không có nhóm người Hoàng Phủ Minh Long bảo hộ, thậm chí không cần bao lâu nữa còn có thể cường hãn hơn cả đám người Hoàng Phủ Minh Long.

Lục Lâm Thiên lăng không đứng lơ lửng, thanh y lay động, vung tay lên, lao lung bị hấp xả vào trong tay hắn, trong mắt tràn ngập sát ý, khí thế bá đạo lăng tuyệt, trầm giọng nói:

- Hôm nay dùng lão hỏa kê ngươi nói cho Chí Tôn điện, trêu chọc ta, vậy cần trả giá thật nhiều, một ngày nào đó ta sẽ hàng lâm Chí Tôn điện, nhổ tận gốc!

- Kiệt kiệt kiệt kiệt, Lục Lâm Thiên, ngươi muốn giết ta không dễ dàng như vậy. Các ngươi không đủ khả năng đối phó Chí Tôn điện, không bao lâu nữa, hết thảy trong thiên địa đều thuộc về Chí Tôn điện, tới lúc đó các ngươi tính là vật gì!

Phượng Thanh không thể giãy thoát, ánh mắt đột nhiên biến thành dữ tợn, cười lên điên cuồng, âm lệ nói:

- Hồng Vương đại nhân, hiện thân đi, cứu ta, cứu ta!

- Chí Tôn điện còn có người ở chỗ này!

Nghe vậy ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng lại, hắn thật sự không hề phát hiện.

- Đã ra rồi sao!

Ánh mắt Hậu Khánh Lâm khẽ động, thản nhiên nhìn xa xa, thần sắc khẽ động, tựa hồ đã sớm phát hiện gì đó.

Hoa lạp!

Khi mọi người ngẩng đầu nhìn lên, tận sâu trong trời cao bỗng dưng có khí tức cuồn cuộn cuốn tới, lập tức buông xuống trong hư không, nhất thời gió giục mây vần, ánh sáng đều bị che phủ.

Oanh!

Từng luồng khí tức bắt đầu khởi động, không chỉ khí tức làm cả hư không rung chuyển, tựa như động sâu vũ trụ, lập tức xuất hiện lốc xoáy thật lớn, tựa hồ bên trong có đông đảo mãnh thú chạy chồm, khiến người run như cầy sấy.

- Thật mạnh!

Ánh mắt các cường giả tối sầm, ai cũng cảm giác được từng đạo khí tức cường hãn cuồn cuộn lan tràn, mặc dù là nhóm người Hậu Khánh Lâm cũng phải híp mắt.

- Kiệt kiệt, các ngươi không làm gì được ta, Lục Lâm Thiên, ngươi không giết được ta, Hồng Vương đại nhân hiện thân, các ngươi không phải là đối thủ!

Nhìn khí tức hàng lâm, Phượng Thanh dữ tợn cười to.

Khí tức Minh Linh âm hàn lan tràn, âm hàn khí trùng kích thiên địa, lực đánh vào không gì sánh kịp.

- Dám động tới người Chí Tôn điện, thật to gan!

Bỗng dưng một tiếng hét lớn truyền tới, một bàn tay khổng lồ âm hàn đập ra, khí tức đáng sợ bao phủ hư không, khí tức làm lòng người sản sinh hàn ý.

- Thánh hồng cảnh!

Khuôn mặt Phong Hành thiên chủ hiện tia ngưng trọng, thánh hồng cảnh, là đỉnh cấp chân chính trong thiên địa này.

- Rốt cục đã không nhịn được xuất hiện rồi sao, Chí Tôn điện thì sao chứ, hôm nay ta muốn biết một chút!

Một tiếng quát như sấm sét lan truyền, thân ảnh Hậu Khánh Lâm xuyên qua không gian, một đạo tử quang năng lượng ầm ầm khởi động, một đạo quyền ấn ngưng tụ, làm hư không run lên, xuyên thủng không gian đánh lên bàn tay khổng lồ kia.

- Phanh phanh phanh!

Năng lượng khủng bố ầm ầm va chạm, kình phong điên cuồng thổi quét, mây đen đều bị xé nát, khe không gian xé rách nứt vụn từng khúc, khí hủy diệt thổi quét trời cao, tiếng sấm sét xuyên thấu chân trời.

Cả hai đạo công kích đồng thời phá nát, mà lốc xoáy cũng sắp tan vỡ.

Áo tơi màu tím phần phật, Hậu Khánh Lâm bá đạo lăng tuyệt đứng nơi đó, thân ảnh cao lớn nổi bật bất phàm, đôi mắt tử sắc ngạo nghễ nhïếp hồn đoạt phách, không hề kém cỏi hơn cỗ khí tức bên trong lốc xoáy.

Chương 4593: Chín đại Thánh Hồng

- Thánh Hồng Cảnh!

Vô số ánh mắt đều nhìn lên người Hậu Khánh Lâm, đó là khí tức Thánh Hồng Cảnh, cũng chứng minh Hậu Khánh Lâm cũng đã đặt chân lên Thánh Hồng Cảnh.

- Tam sư huynh cũng đến Thánh Hồng Cảnh.

Lục Lâm Thiên chấn động, đến lúc này Lục Lâm Thiên cũng biết được tam sư huynh và Đại sư tỷ cũng đạt tới cấp độ Thánh Hồng Cảnh.

- Không hổ là Tử Hư Thôn Thiên Hậu Khánh Lâm, những năm gần đây Tuyên Cổ Điện các ngươi âm thầm nhìn chằm chằm vào Chí Tôn Điện của ta, hôm nay cũng cho các ngươi biết cái gì là Chí Tôn Điện a!

Khí tức âm hàn khủng bố trên bầu trời bùng phát, cùng lúc đó khí tức mênh mông từ trên bầu trời ập xuống, khí tức này càng ngày càng khủng bố, cả phiến hư không càng ngày càng mờ nhạt, khí tức khủng bố bao phủ phiến thiên địa này, rất nhiều người sợ hãi nhìn qua phiến hư không này.

Sưu sưu!

Bỗng dưng trong vòng xoáy trên trời có từng đạo thân ảnh lướt đi, giống như nhảy ra từ sâu trong hư không, khí tức trên người bọn họ bùng nổ cực kỳ mạnh mẽ, từng đạo thân ảnh đáp xuống làm hư không không ngừng rung động.

Trong khoảng thời gian ngắn, hơn hai trăm thân ảnh đi ra khỏi vòng xoáy, mỗi một người đều là Hóa Hồng Cảnh, thậm chí cũng không phải Hóa Hồng Cảnh bình thường, thực lực ít nhất đều là lục nguyên đại Siêu Phàm.

Mấy trăm người này hiện thân, không ít khí tức có thể sánh ngang

Băng Thiên, Vạn Độc Chí Tôn, Thiên Lôi tử, Kim Tuyên, Lang Long, Diễm Hoàng, thậm chí có người có thể chống lại Hoàng Phủ Minh Long, Tử Hoàng, Phong Hành Thiên Chủ.

Mà đặc biệt là chín người đứng đầu, chín đạo thân ảnh này đứng đó, có khí tức âm hàn, hoặc nóng bỏng, hoặc cuồng bạo, hoặc già nua, có Nhân tộc, Minh Linh, Thú tộc, linh vật trời sinh...

Từng ánh mắt đều nhìn qua chín thân ảnh đứng đầu, không ít người chấn động, khí tức của chín người kia vô cùng rung động linh hồn, chấn động mơ hồ sinh ra từ thân thể chín người này.

Một đám cường giả hàng lâm, khí tức hội tụ lại có thể hủy thiên diệt địa.

- Đây là thế lực Chí Tôn Điện sao, thật mạnh, quá mạnh mẽ!

Tất cả ánh mắt rung động, người Chí Tôn Điện tới thật sự quá khủng khiếp, đủ để quét ngang toàn bộ Thương Khung Minh.

- Chín Thánh Hồng Cảnh, chín đại Thánh Hồng!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua chín người đứng đầu kia, chín cổ khí tức chấn động của Thánh Hồng Cảnh, trong Chí Tôn Điện lại có tới chín Thánh Hồng Cảnh.

- Ở đây lại có chín Thánh Hồng Cảnh, trong thiên địa hiện tại quả nhiên có không ít Thánh Hồng Cảnh.

Trong đầu Lục Lâm Thiên, cây đao màu vàng phóng thích hào quang sáng ngời, nói nhỏ:

- Chín gia hỏa này lúc trước thiên phú dị bẩm, có thể đặt chân Thánh Hồng Cảnh cũng không kỳ quái, nhưng chín gia hỏa này lại đi chung một chỗ, đúng là làm cho người ta ngạc nhiên.

- Đao thúc, ngươi nhận ra chín người Chí Tôn Điện này sao?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức tiểu hồn anh trong đầu hỏi cây đao màu vàng.

- Ta quen bọn chúng làm cái gì, chỉ là biết rõ bọn chúng mà thôi, lúc trước bọn chúng còn chưa có tư cách quen biết ta đâu.

Cây đao màu vàng không ngừng chớp động, sau khi thổi phồng mình xong mới nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta có chút ấn tượng với chín gia hỏa này, đều là một ít người bất phàm năm đó, đều là người cùng thế hệ với đại sư tỷ, tam sư huynh Hậu Khánh Lâm của ngươi, nhưng mà tên gì ta cũng không biết, hai Thú tộc, hai Nhân tộc, hai linh vật trời sinh, ba Minh Linh, chín Thánh Hồng Cảnh trong thiên địa hiện tại cũng là tồn tại mạnh mẽ.

- Khặc khặc khặc, cung nghênh chín vị Hồng Vương.

Phượng Thanh Hồng Tôn bị hào quang âm dương vây khốn cười khặc khặc, tiếng cười chói tai vang vọng hư không.

Phong Hành Thiên Chủ, Tử Hoàng, Tây Xuyên Tử Cô, Vạn Độc Chí Tôn lúc này vô cùng ngưng trọng.

Chín đại Thánh Hồng Cảnh, đội hình này đại biểu lực lượng hủy diệt, đối với đám người Phong Hành Thiên Chủ mà nói, bọn họ càng hiểu rõ trong lòng!

Cho dù là cửu nguyên đại viên mãn đỉnh phong so sánh với Thánh Hồng Cảnh cũng có cách biệt một trời một vực.

- Ha ha ha!

Trong chín người đi đầu, người chính giữa thân thể thấp bé, nhưng đại hán cao lớn lại nhìn Hậu Khánh Lâm ngửa mặt lên trời cười dài, trong tiếng cười đầy đắc ý, tiếng cười thu liễm, nói:

- Hậu Khánh Lâm, không nghĩ tới là ta sao, đã lâu không gặp!

- Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng.

Hậu Khánh Lâm nhìn đại hán kia, ánh mắt cũng chấn động, nói:

- Nhiều năm không gặp, thì ra ngươi đã gia nhập vào Chí Tôn Điện.

- Không phải gia nhập, Chí Tôn Điện chính là do chúng ta sáng lập ra, đã nhiều năm như vậy, sợ rằng những người nhận ra chúng ta đã sớm chết hết cả rồi, người còn sống sót không nhiều lắm.

Đại hán cười to, trên người mang theo chấn động nóng rực hủy diệt, người nào nhìn vào cũng cảm thấy linh hồn run rẩy.

- Là Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng!

Khi nghe được lời này, trong hư không có vài khí tức không tầm thường cũng rung động, cái tên này lạ lẫm với quá nhiều người, bởi vì không có bao nhiêu người biết, thậm chí không ít lão giả già nua cũng không biết kẻ này là ai.

- Tồn tại khủng bố này vậy mà không chết?

Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Tử Hoàng, Tây Xuyên Tử Cô chấn động, bọn họ biết rõ Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng khủng bố thế nào, mà trên đời này những kẻ biết rõ người này khủng khiếp ra sao đã không còn nhiều.

- Vừa mới ra tay cũng không phải là ngươi.

Ánh mắt Hậu Khánh Lâm nặng nề, ánh mắt dời khỏi người Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng, sau đó ánh mắt nhìn qua người ngoài cùng bên phải trong chín người, nói:

- Dạ Si Hồn Tôn, không nghĩ tới ngươi còn chưa chết, trận chiến lúc trước ta đã nghĩ ngươi chết rồi đấy.

Bị Hậu Khánh Lâm gọi tên, Dạ Si Hồn Tôn chính là cường giả Minh Linh Dạ Xoa nhất tộc, khí tức âm hàn phóng thích ra, khí tức chấn động đã chứng minh người vừa ra tay là hắn.

Dạ Si Hồn Tôn nhìn Hậu Khánh Lâm, sắc mặt dữ tợn, hắn cười lạnh nói:

- Khặc khặc, ngươi còn chưa chết, ta làm sao chết được?

- Trận chiến năm đó ta nghĩ các ngươi đã chết hết, không nghĩ tới vẫn chưa có chết.

Hậu Khánh Lâm nhìn qua chín Thánh Hồng Cảnh của Chí Tôn Điện, hắn nhíu mày, chín Thánh Hồng Cảnh, dường như là những người hắn nhận ra lúc trước.

- Hậu Khánh Lâm, Tuyên Cổ Điện muốn đấu với Chí Tôn Điện, sợ rằng thực lực chưa đủ.

Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng cười to, sau đó ánh mắt của hắn nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, giống như nhìn con sâu cái kiến, cuồng ngạo nói:

- Ngươi chính là Lục Lâm Thiên a, thả người trong tay ngươi ra, nếu không, ta sẽ làm ngươi hồn phi phách tán, tan thành mây khói!

Tiếng nói như sấm vang vọng hư không, nương theo đó là uy áp Thánh Hồng Cảnh bao phủ thân thể Lục Lâm Thiên.

Hừ!

Chương 4594: Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La!

Vừa quát xong, sắc mặt của hắn đầy hàn ý, năm ngón tay bóp một cái, lực lượng khủng khïếp bao phủ l*иg giam âm dương, vào lúc này Phượng Thanh Hồng Tôn đang cười lạnh lại biến thành tuyệt vọng...

- Hồng Vương đại nhân, cứu...

Bang bang!

Phượng Thanh Hồng Tôn còn chưa nói xong, thân thể của hắn nứt vỡ từng khúc, hóa thành cái động sâu cực lớn thôn phệ tất cả vào bên trong, linh hồn phân thân cùng hồn anh của hắn cũng không thể chạy thoát, cửu nguyên Hóa Hồng Phượng Thanh Hồng Tôn đã tan thành mây khói trong tay Lục Lâm Thiên!

- Ha ha ha...

Nương theo việc Phượng Thanh Hồng Tôn tan thành mây khói, Diễm Sa Diệt Thế cười to, tiếng cười mang theo tức giận, nhìn thấy thân thể Phượng Thanh Hồng Tôn vỡ nát, ánh mắt của hắn đầy giận dữ.

Không gian loạn lưu từ từ biến mất, tiếng cười tức giận kia dừng lại, khí tức nóng bỏng hủy diệt quanh người hắn bùng phát, trong chốc lát năng lượng phong bạo quét qua các nơi, làm cho rất nhiều Hóa Hồng Cảnh chung quanh cảm thấy máu sôi trào, linh hồn bị khí tức hủy diệt bao phủ, Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi đang kɧıêυ кɧí©ɧ ta, muốn chết!

Vừa dứt lời, Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng phất tay, hào quang năng lượng màu đỏ nóng rực bao phủ các nơi, bão cát nóng bỏng bùng phát dữ dội, giống như thiên địa bùng phát, hư không rung động dữ dội, cuối cùng đánh thẳng về phía Lục Lâm Thiên nhanh như thiểm diện, lực trùng kích mạnh tới mức xé rách không gian!

Một kích này thiên địa rung chuyển, không trung có điện quang bộc phát, tu vị Thánh Hồng Cảnh rất khủng bố.

- Mạc Trường Lăng, ngươi còn chưa đủ tư cách!

Vào lúc này thân ảnh Hậu Khánh Lâm bay tới, phất tay đánh ra một thủ ấn vào trong không trung, đột nhiên há mồm khẽ hấp, hư không gió nổi mây phun, hóa thành một không gian động sâu thật lớn, trong đó điện quang màu tím lan tỏa ra chung quanh, thâm thúy khủng bố giống như hung thú vũ trụ đang há miệng, lập tức thôn phệ một kích đánh tới.

- Thật mạnh!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, khó trách tam sư huynh Hậu Khánh Lâm gọi là Tử Hư Thôn Thiên, thủ đoạn bực này chẳng khác gì thôn thiên.

- Hậu Khánh Lâm, ta xem ngươi có thể ngăn cản mấy lần, khặc khặc, hôm nay không ai có thể bảo hộ tiểu tử này.

Cùng lúc này Dạ Si Hồn Tôn quát một tiếng, thân ảnh của hắn như quỷ mị lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, khí tức âm hàn khủng bố bùng nổ, uy áp Thánh Hồng Cảnh sinh ra làm thiên địa chấn động.

Hư không trước mặt Lục Lâm Thiên chấn động mạnh, hắn lập tức phất tay đánh ra khí tức âm hàn, hóa thành năng lượng linh xiên của Dạ Xoa nhất tộc xuyên qua hư không, trong nháy mắt ngắn ngủi đâm thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Trong nháy mắt này Hoàng Phủ Minh Long, Tử Hoàng, Phong Hành Thiên Chủ đều có dấu hiệu ra tay.

- Ha ha ha, Dạ Si Hồn Tôn, đừng tưởng rằng đặt chân đến Thánh Hồng Cảnh là có tư cách hung hăng càn quấy trước mặt lão tử, có ta ở đây, ngươi không có tư cách động vào sợi lông của hắn.

Bỗng dưng thời điểm đám người Hoàng Phủ Minh Long chuẩn bị ra tay, trong hư không có một tiếng nói vang vọng như sấm vang lên, ma khí dùng tốc độ khủng bố lan tỏa ra chung quanh, ma khí cuồn cuộn ngập trời hóa giải khí âm hàn của Dạ Si Hồn Tôn không ít.

Oanh!

Tiếng nổ như sấm vang vọng hư không, giống như ma lôi xuyên qua hư không, lập tức một cây búa màu đen từ trên trời giáng xuống, lập tức bổ thẳng vào năng lượng linh xiên.

Xoẹt!

Cây búa màu đen giáng xuống, ma khí ngập trời, khí tức thô bạo bao phủ trời cao, lực lượng thông thiên triệt địa bổ thẳng vào hư không trước mặt, trực tiếp đánh nát linh xiên.

- Một trong thập đại bán thánh khí, chẳng lẽ là...

Nhìn cảnh tượng này, bỗng nhiên ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, cây búa đầy ma khí xuất hiện, khí tức này hoàn toàn không dưới Luân Hồi Hư Vọng Đao cùng Tử Lôi Huyền Đỉnh, tuyệt đối là chí bảo trong thập đại bán thánh khí.

- Hừ! Ma Phủ Đạo Tổ, đi ra cho ta!

Đối mặt cây búa to xuất hiện, Dạ Si Hồn Tôn lập tức hừ lạnh một tiếng, ánh mắt híp lại, hai tay chấn động đánh ra một linh xiên khác, trong nháy mắt linh xiên lại đánh thẳng vào cây búa.

Đạp đạp!

Năng lượng va chạm thật mạnh, thân thể Dạ Si Hồn Tôn lảo đảo lùi ra phía sau vài bước, ánh mắt lạnh lùng nhìn qua không trung.

- Lão tử đến rồi, Dạ Si Hồn Tôn ngươi tính là cái gì, ngươi không phải là cái gì cả, chẳng phải chỉ là Thánh Hồng Cảnh sao, đắc ý trước mặt kẻ khác không có gì, nhưng ở trước mặt ta còn chưa đủ nhìn, ít hô to gọi nhỏ với lão tử đi.

Tiếng kêu to vang lên như sấm, thời điểm lời cuối cùng vang lên, trong hư không xuất hiện một thân ảnh tục tằng.

Thân thể thân ảnh tục tằng như thiết giáp, thân thể còn lớn hơn Hồng Vũ không ít, bộ dáng bốn mươi, mặc áo giáo huyết sắc, áo choàng màu đen, toàn thân tỏa ra ma khí ngập trời, ánh mắt nhưng bắn ra tinh quang, vung tay lên, búa lớn trước mặt thu nhỏ lại rơi vào trong tay của hắn.

- Ma tôn Lệ Huyết Phủ, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La!

Nhìn lên không trung, nhìn thấy đại hán tục tằng cầm ma phủ khủng khiếp như ma thần kia, từng tiếng kêu sợ hãi vang vọng hư không, từng ánh mắt rung động và khiếp sợ.

Không phải Thánh Hồng Cảnh, lại có thể chấn nhiếp Thánh Hồng Cảnh, trong ba ngàn đại thế giới không có bao nhiêu người, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La là một trong số đó, chỉ sợ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Nhìn qua nam tử trước mặt này, trong hư không có không ít thân ảnh xuất hiện, ngay cả Phong Du Du, Thiên Cuồng tam đạo, Lục Thành, Lục Trực, Lục Phương cũng không ngoại lệ, lập tức hành lễ với nam tử như ma thần kia.

- Bái kiến đạo tổ.

- Bái kiến đạo tổ.

...

Tiếng chào hỏi không ngừng vang lên, bởi vì thân ảnh như ma thần kia chính là Ma Phủ Đạo Tổ, tổ tông đạo phỉ của Phi Thiên Đại Đạo và thế giới Đạo Phỉ.

Bởi vì có người này tồn tại, trong ba ngàn đại thế giới mới không có người chính thức đυ.ng vào Phi Thiên Đại Đạo.

Trong đồn đãi, nhiều năm trước có người trêu chọc Ma Phủ Đạo

Tổ, cuối cùng bị Ma Phủ Đạo Tổ cầm Ma Tôn Lệ Huyết Phủ là một trong thập đại bán thánh khí giết thây ngang khắp đồng, ma khí ngập trời, ba ngàn đại thế giới chấn động, từ đó về sau đã không người dám trêu chọc vào Phi Thiên Đại Đạo, đặc biệt là chọc vào vị ma thần này.

- Ma Tôn Lệ Huyết Phủ, cửu nguyên đại viên mãn đỉnh phong, tứ sư huynh là đầu lĩnh Phi Thiên Đại Đạo!

Lục Lâm Thiên nhìn qua nam tử tục tằng như ma thần kia, ma khí ngập trời, khí huyết sát và thô bạo bùng nổ, làm cho Lục Lâm Thiên cảm giác rất quen thuộc, đối với thân phận người đến, Lục Lâm Thiên đã biết rõ nên không còn rung động.

- Bà Thiên La, ngươi muốn che chở Nhân tộc này, ngươi có biết ngươi đang làm gì hay không?

Nhìn thấy Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La xuất hiện, ánh mắt Dạ Si Hồn Tôn đầy kiêng kị, tuy hắn đã đặt chân tới Thánh Hồng Cảnh, cửu nguyên đại viên mãn đỉnh phong bình thường không nằm trong lòng hắn.

Nhưng mà Bà Thiên La rất khủng bố, Dạ Si Hồn Tôn biết quá rõ ràng, tăng thêm một trong thập đại bán thánh khí Ma Tôn Lệ Huyết Phủ, ngay cả Thánh Hồng Cảnh như hắn cũng kiêng kị không ít.

Chương 4595: Sư môn tề tụ 1

- Liên quan gì tới cháu trai ngươi, lão tử hôm nay bảo hộ hắn rồi.

Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La lườm Dạ Si Hồn Tôn, lập tức vượt qua không gian đến bên cạnh Hậu Khánh Lâm cùng Hoàng Phủ Minh Long, ánh mắt gật đầu nhìn nhau, lập tức như cười mà không cười đánh giá Lục Lâm Thiên, nói:

- Tiểu gia hỏa, giết tốt, có đảm lược, không cách khách khí với đám vương bát đản Chí Tôn Điện này đâu, ngươi có biết ta là ai không?

Lục Lâm Thiên mỉm cười, đến thời điểm này Lục Lâm Thiên làm sao mà không rõ thân phận của nam tử như ma thần này, cung kính hành lễ với Ma Phủ Đạo Tổ, nói:

- Bái kiến tứ sư huynh.

- Trời ạ! Ma Phủ Đạo Tổ cũng là sư huynh của Lục Lâm Thiên.

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, người trong hư không chung quanh lập tức hít khí lạnh, ai cũng thật không ngờ, sư huynh sư tỷ của Lục Lâm Thiên trừ Hư Thiên Thánh cô, điện chủ Tuyên Cổ Điện Tử Hư Thôn Thiên Hậu Khánh Lâm, minh chủ Vạn Thiên liên minh Hoàng Phủ Minh Long ra, bây giờ còn có đầu lĩnh Phi Thiên Đại Đạo Ma Phủ Đạo Tổ.

Những người này đều là tồn tại đỉnh cấp trong thiên địa, loại sư môn này quá kinh khủng rồi.

Chín Thánh Hồng của Chí Tôn Điện cũng chấn động, trong thần sắc không nhìn ra bao nhiêu chấn động.

- Ha ha ha.

Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La lập tức cười ha ha, nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó vỗ ngực nói:

- Cửu sư đệ không cần khách khí, hôm nay ai dám động đến ngươi, có tứ sư huynh ở đây, một búa chém hắn tan thành mây khói, hài cốt không còn.

Hừ!

Dạ Si Hồn Tôn hừ lạnh một tiếng, hắn lạnh nhạt nhìn qua Ma Phủ Đạo Tổ và Lục Lâm Thiên, Hậu Khánh Lâm, Hoàng Phủ Minh Long, Tử Hoàng, điềm nhiên nói:

- Khặc khặc, chỉ bằng các ngươi sao, sợ rằng còn chưa đủ.

Oanh!

Thời điểm Dạ Si Hồn Tôn vừa dứt lời, sâu trong hư không cũng có vòng xoáy không gian hoạt động.

- So nhiều người sao, Chí Tôn Điện các ngươi không chiếm được tiện nghi đâu, Dạ Si Hồn Tôn ngươi còn không đủ.

Một giọng nữ từ sâu trong hư không truyền ra, tuy là một đạo giọng nữ nhưng mang theo khí chất bá đạo khôn cùng, trong giọng còn mang theo lạnh lùng và cao quý, tất cả cường giả nghe xong cảm thấy nguyên lực cứng lại, sâu trong linh hồn rung động không nhẹ.

Phần phật!

Thời điểm giọng nữ vang lên, từng thân ảnh đi ra khỏi vòng xoáy, từng đạo khí tức phóng thẳng lên trời, tổng cộng có trên trăm đạo thân ảnh hàng lâm, khi những thân ảnh này xuất hiện làm uy áp tăng vọt dữ dội.

Trong hư không chung quanh, không ít người chấn động, sau đó từng ánh mắt biến hóa không ít!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên vào lúc này biến đổi, trong khí tức uy áp kinh người kia, chí ít có bốn khí tức hắn quen thuộc.

Mà khí tức quen thuộc này giống như với tam sư huynh Tử Hư Thôn Thiên Hậu Khánh Lâm, tứ sư huynh Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La, lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long như đúc...

Trong đám cường giả vừa hàng lâm, Hoàng Phủ Minh Long, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La, Tử Hư Thôn Thiên Hậu Khánh Lâm ba người cùng tiến lên, cung kính hành lễ, nói:

- Bái kiến Đại sư tỷ, Nhị sư tỷ.

……

Tiếng nói vang vọng hư không, Lục Lâm Thiên chấn động, bốn người đứng đầu là Đại sư tỷ Hư Thiên Thánh cô, trên áo có đồ án hoa lan nho nhỏ, váy trắng thanh thuần, búi tóc cao đầy cao quý.

Khí tức trên người nàng so với Chí Tôn Điện Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng còn mạnh hơn rất nhiều, chung quanh thân thể có linh khí tỏa ra, uy áp vô hình làm người ta phải phủ phục xuống đất.

Bên cạnh Hư Thiên Thánh cô có một mỹ nữ tuyệt mỹ mặc cung trang nhàn nhạt, thanh nhã mang theo vài phần xuất trần, đẹp và quý phái. Mái tóc xanh như ngọc, búi tóc đơn giản nhưng rất đẹp, đôi mắt dễ thương đầy màu sắc, cặp môi đỏ mọng còn mang theo thanh đạm, ai nhìn thấy cũng chấn động tâm thần.

Khí chất cũng không yếu hơn Hư Thiên Thánh cô bao nhiêu.

Bên cạnh hai người này còn có một nữ tử mặc váy dài đỏ tía, tư thái hoàn mỹ không nghi ngờ, trên vai còn mang theo lụa mỏng màu trắng phiên động, cho người a cảm giác phiêu nhiên, mái tóc xanh tung bay trên bờ vai, hơi có vẻ ôn nhu, dung nhan không trang điểm, tuy ngắn gọn lại không mất ưu nhã.

Mà khi ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua người thứ tư, ánh mắt chấn động không nhỏ, đó là một lão giả tướng mạo bình thường, ăn mặc cũ nát, nhưng khí tức lúc này cực kỳ đáng sợ.

Lục Lâm Thiên khiếp sợ không phải khí tức của lão giả này, mà là vì Lục Lâm Thiên đã gặp lão giả này trên đại lục Linh Vũ, chính là lão giả Đạm Niệm gặp ở tử vong thâm uyên trên đại lục Linh Vũ.

Sau lưng hắn còn có Thú tộc áo vàng tu vị bát giai trung kỳ đỉnh phong, người này đứng cung kính, nhưng khí tức trên người tuyệt đối là bát nguyên Hóa Hồng...

- Bái kiến cung chủ.

- Bái kiến các chủ.

...

Khi Lục Lâm Thiên dò xét thì hư không chung quanh có không ít thân ảnh nhảy ra, kể cả Lam Thập Tam, Tử Yên, Mẫu Đơn, Nguyên Nhược Lan, bọn họ đều tham kiến đám người Đạm Niệm.

- Là Hư Thiên Thánh cô, cung chủ Thiên Linh Cung Nhược Linh thánh nữ, các chủ Thiên Địa Các Kiền Khôn Thiên Tôn Đạm Niệm, còn có Tử Vi Thần Nữ cùng đi.

- Hư Thiên Thánh cô, Nhược Linh thánh nữ, còn có hai Thánh Hồng Cảnh!

- Kiền Khôn Thiên Tôn Đạm Niệm, Tử Vi Thần Nữ hai người này cũng tới.

- Dường như là người sư môn Lục Lâm Thiên đấy!

- Không thể nào, Thiên Linh Cung, Thiên Địa Các, Tử Vi Thần Nữ, đây đều là sư môn của Lục Lâm Thiên, bối cảnh quá khủng khiếp.

...

Trong hư không chung quanh, từng ánh mắt khiếp sợ quan sát tình hình.

- Tam sư đệ, Tứ sư đệ, Lục sư đệ không cần đa lễ.

Nữ tử tuyệt mỹ mặc cung trang lên tiếng, cái miệng anh đào nhỏ nhắn không mở quá lớn, kiều diễm không mất thanh đạm, dáng người vô cùng phong tình, nhìn Hoàng Phủ Minh Long, Hậu Khánh Lâm, Bà Thiên La ba người, sau đó lại nhìn Lục Lâm Thiên và cười, sau đó lại nhìn qua không trung, nói:

- Lão Bát, ngươi tới rồi còn không đi ra sao, nhiều năm như vậy, chẳng lẻ còn xấu hổ chăng?

Âm thanh vang lên vẫn dương dương tự đắc, giống như có thể vang vọng ba ngày ba đêm.

Mà thân phận của người tới, trong lòng Lục Lâm Thiên đều biết, nội tâm khiếp sợ không nói nên lời.

- Một hai ba bốn năm sáu bảy, lão Bát, chẳng lẽ còn có lão Bát chưa tới?

Nghe mỹ nữ tuyệt mỹ nói thế, ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua nơi này, đã có bảy sư huynh sư tỷ xuất hiện, mà hắn là người thứ tám, ánh mắt Lục Lâm Thiên quan sát chung quanh.

Xoẹt...

Thời điểm mỹ nữ tuyệt thế kia nói xong, trên không trung có thân ảnh tập tễnh đi ra.

Thân ảnh tập tễnh này đứng trên hư không, từ từ vượt qua không gian đi tới đây, người này mặc trường bào mộc mạc, dường như chưa giặt cả vạn năm, nhưng lại không nhiễm hạt bụi nào, trên mặt đầy nếp nhăn, nhưng cực kỳ tinh thần, thân thể tập tễnh nhưng lại tỏa ra ánh sáng thấu triệt, khí chất làm nội tâm người ta rất thoải mái.

- Lão Ảnh!

Lục Lâm Thiên lúc này khiếp sợ không nói nên lời, thân ảnh tập tễnh này là lão Ảnh không nghi ngờ.

Chương 4596: Sư môn tề tụ 2

Phần phật!

Từ khi lão Ảnh xuất hiện, sau lưng hắn gió nổi mây phun, trên trăm đạo thân ảnh hàng lâm, trên trăm khí tức hiện thế sinh ra khí cơ khủng bố, trong đó có ba khí tức cực kỳ cường đại.

Một khí tức Thú tộc mờ ảo áp bách hư không, khí tức huyết mạch Thú tộc bùng nổ dữ dội, cũng chỉ có thanh long bạch hổ chu tước huyền vũ bốn tộc mới có thể miễn cưỡng lực áp nó một tia, lực áp mà không phải áp chế, những Thú tộc này chỉ sợ cũng không phải thanh long bạch hổ chu tước huyền vũ bốn tộc có thể áp chế.

Trên trăm cường giả khủng bố xuất hiện, bát nguyên Hóa Hồng và cửu nguyên Hóa Hồng cũng không ít.

Lão Ảnh lúc này đi tưới trước mặt đám người Hư Thiên Thánh cô, nói:

- Bái kiến Đại sư tỷ, Nhị sư tỷ, chư vị sư huynh sư tỷ.

Mỹ nữ mặc váy dài màu tím, tư thái hoàn mỹ cẩn thận đánh giá lão Ảnh một hồi, sau đó nhẹ nhàng cười cười, nói:

- Lão Bát, sao ngươi còn biến thành bộ dáng này, Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc của ngươi lúc nào lại thành như thế, nhanh khôi phục lại hình dáng cũ đi, ta nhìn thế này không quen.

Lão Ảnh nghe vậy, mỉm cười, hào quang màu trắng xuất hiện, hắn lập tức hóa thành nam tử trung niên tuấn lãng, làn da trắng nõn, gương mặt góc cạnh như đao gọt, chỉ sợ ngàn vạn thiếu nữ sẽ tim đập rộn ràn, đôi mắt đen tỏa sáng, nhìn mỹ nữ tuyệt thế, nói:

- Lão Thất, như vậy được chưa?

- Đúng vậy, như vậy mới dễ nhìn.

Mỹ nữ tuyệt thế mỉm cười, cười nói thản nhiên, sau đó ánh mắt nhìn hơn trăm người sau lưng lão Bát, ánh mắt chấn động, nói:

- Tất cả mọi người đã đến rồi!

Vừa dứt lời, Hư Thiên Thánh cô, Hậu Khánh Lâm, Ma Phủ Đạo Tổ, Đạm Niệm, Hoàng Phủ Minh Long đều nhìn cường giả sau lưng lão Bát.

- Đều đến, chờ đợi ngày này đã thật lâu.

Lão Ảnh nhẹ giọng hỏi, vừa dứt lời hắn vượt qua không gian, trực tiếp xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên đang khiếp sợ, nói:

- Thật bất ngờ sao?

- Như thế nào...

Giờ phút này Lục Lâm Thiên khiếp sợ không nhỏ, nhưng trong trăm người sau lưng lão Bát có hai người làm Lục Lâm Thiên không thể không kinh ngạc, một người chừng bốn mươi, mặc áo bào đen, ngũ quan đoan chính, cảm giác lăng lệ bùng nổ nhưng không thiếu nhu hòa, hai mắt như hố sâu không đáy.

Một người khác hai tay thật dài rủ xuống đầu gối, mặc áo bào màu vàng, thân thể cao ngất và tỏa ra khí chất lăng lệ, lại mang cho người ta cảm giác nặng nề, đặc biệt là hai mắt sâu lắng làm người ta không dám nhìn thẳng.

Hai người này chính là Hắc Vũ cùng Kim Huyền sau khi đi ra bên ngoài liền không rõ tung tích, Ám đường bây giờ còn đang tìm kiếm, nhưng vẫn không có tin tức gì, giờ phút này cũng xuất hiện ở đây.

Hô!

Nghe lão Ảnh nói, Lục Lâm Thiên mới thu hồi ánh mắt nhìn Hắc Vũ cùng Kim Huyền, hít sâu một hơi, cũng nhận ra thân phận của bọn họ, nói:

- Ngươi nói bất ngờ là thế này sao...

- Bất ngờ là bình thường.

Ánh mắt lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, sau đó nói:

- Đại sư tỷ, Tam sư huynh, Lục sư huynh ngươi có lẽ đều biết, còn lại ta giới thiệu cho ngươi biết một chút, Nhị sư tỷ cung chủ Thiên Linh Cung ‘ Nhược Linh thánh nữ ’, Tứ sư huynh người sáng lập Phi Thiên Đại Đạo Ma Phủ Đạo Tổ ‘ Bà Thiên La ’, Ngũ sư huynh các chủ Thiên Địa Các Kiền Khôn Thiên Tôn ‘ Đạm Niệm ’, ngươi lúc trước đã gặp được, còn có Thất sư tỷ Tử Vi Thần Nữ.

- Bái kiến Nhị sư tỷ, Ngũ sư huynh, Thất sư tỷ.

Khi lão Ảnh giới thiệu, Lục Lâm Thiên thi lễ với mọi người, tám vị sư huynh sư tỷ hôm nay tề tụ, Lục Lâm Thiên không cách nào che dấu khiếp sợ trong lòng, sư phó Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên là phong hoa tuyệt đại cỡ nào, bất luận đệ tử gì cũng là tồn tại khủng bố trong thiên địa.

Tám vị sư huynh sư tỷ hôm nay tề tụ nơi dây, Lục Lâm Thiên hiện tại không cách nào che dấu khiếp sợ của mình, sư phó Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên phong hoa tuyệt địa cỡ nào, bất luận đệ tử nào cũng là tồn tại đỉnh cấp.

- Không cần đa lễ, tuy chúng ta gặp mặt lần đầu tiên, nhưng mà chuyện của ngươi ta biết cả, không có làm mất mặt sư tôn, tốt lắm.

Tử Vi Thần Nữ cười cười.

- Ta lại giới thiệu cho ngươi biết một chút.

Lão Ảnh tiếp tục giới thiệu ba cường giả đi đầu sau lưng hắn với Lục Lâm Thiên, nói với Lục Lâm Thiên:

- Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc Nhược Trọc Ảnh Cô, cũng là sư phụ Lục Âm, tỷ tỷ của ta.

Khi lão Ảnh dứt lời, Lục Lâm Thiên hành lễ với Nhược Trọc Ảnh Cô, thân ảnh già nua mắt sáng như sao, thân ảnh nhìn như già nua nhưng gương mặt lại cực kỳ trẻ tuổi mỹ mạo, gương mặt trắng không có nếp nhăn nào, người này mặc váy dài tuyết trắng, khí chất hồn nhiên thiên thành.

Lục Lâm Thiên vẫn nghe qua sư phụ của Lục Âm, đó chính là tồn tại xưa nhất, bối phận cao nhất trong Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc, cũng không biết đã sống bao nhiêu vạn năm, nhưng lại không nghĩ tới lại là tỷ tỷ của lão Ảnh, từ khí chất hắn quan sát được, tuyệt đối là cửu nguyên Hóa Hồng Đại viên mãn đỉnh phong.

Lão Ảnh tiếp tục giới thiệu hai lão giả khác với Lục Lâm Thiên, nói:

- Còn có Cửu Thiên Côn Bằng nhất tộc Vân Bằng Hồng Tôn, Cửu Diễm Kim Sí Đại Bằng nhất tộc Kim Bằng Hồng Tôn. Cửu Vĩ Thiên Hồ, Cửu Thiên Côn Bằng, Cửu Diễm Kim Sí Đại Bằng ba tộc vẫn đi theo tùy tùng sư phụ, cho nên ba vị này có thể xưng là sư huynh sư tỷ của ngươi.

Lục Lâm Thiên nghe xong liền hành lễ với hai lão giả, một mặc hắc bào rộng thùng thình, tóc dài phiêu dật, một người khác mặt áo dài màu vàng nhạt, thêu lên không ít hoa văn hỏa diễm như hóa thành thực chất, khí tức nóng bỏng lăng lệ, khí tức của hai người này không dưới sư phụ Lục Âm, đều là cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong.

Hiện tại Lục Lâm Thiên mới biết được lai lịch chính thức của Cửu Thiên Côn Bằng nhất tộc, còn có lai lịch bản thể Kim Huyền, ba Thú tộc này bất phàm, thì ra đều là tùy tùng đi theo sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên.

Đối mặt Lục Lâm Thiên hành lễ, Nhược Trọc Ảnh Cô, Vân Bằng Hồng Tôn, Kim Bằng Hồng Tôn ba người không dám nhận, thậm chí trong mắt còn mang theo cung kính. Trong đám người, Hắc Vũ và Kim Huyền cũng âm thầm gật đầu đồng ý với Lục Lâm Thiên, lúc này cũng không phải nói chuyện phiếm.

Trong hư không gió nổi mây phun, nói rất dài dòng, trên thực tế rất nhiều cường giả hàng lâm nơi này, rất nhiều người trong Chí Tôn Điện ánh mắt biến hóa bất định.

- Nhược Trọc Ảnh Cô, Vân Bằng Hồng Tôn, Kim Bằng Hồng Tôn ba người cũng tới.

- Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc, Cửu Thiên Côn Bằng nhất tộc, Cửu Diễm Kim Sí Đại Bằng nhất tộc đều phái tinh nhuệ ra hết...

Người chung quanh không ngừng rung động bàn luận về Nhược Trọc Ảnh Cô, Vân Bằng Hồng Tôn, Kim Bằng Hồng Tôn và ba Thú tộc, đối với cường giả thế hệ trước, bọn họ không thể không biết Nhược Trọc Ảnh Cô cùng Vân Bằng Hồng Tôn, Kim Bằng Hồng Tôn ba cường giả khủng bố này.

Ba đại Thúc tộc trong thiên địa vẫn không nhúng tay vào phân tranh nào, nhưng không người nào dám trêu chọc, huyết mạch đủ đánh đồng vói Thú tộc đỉnh phong của thế giới Thần Thú, Phượng Hoàng nhất tộc mạnh mẽ trong Thú tộc cũng không thể sánh bằng.

Chương 4597: Lai lịch Kim Huyền và Hắc Vũ

Trong ba ngàn đại thế giới, tất cả mọi người biết rõ thánh địa của Thú tộc chính là thế giới Thần Thú.

Nhưng mà bên ngoài thế giới Thần Thú còn có ba chủng tộc Thú tộc cực kỳ cường hãn, đó chính là Cửu Vĩ Thiên Hồ, Cửu Thiên Côn Bằng, Cửu Diễm Kim Sí Đại Bằng ba tộc.

Lúc này ba đại Thú tộc cũng có quan hệ với sư môn Lục Lâm Thiên, điểm này làm người ta cực kỳ rung động, rốt cuộc là sư môn thế nào lại hung hãn như thế?

- Thiên địa biến thiên rồi!

Phong Hành Thiên Chủ, Tử Hoàng, Vạn Độc Chí Tôn, Nhược Vân cung chủ, còn có Hải Nhược Hồng Tôn, Kim Thiên Hồ Tổ nhìn nhau, giờ phút này Chí Tôn Điện phải đối mặt với sư môn khủng bố ra sao.

Khặc khặc khặc...

Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng cười lạnh vang vọng thiên địa, nhìn Hư Thiên Thánh cô, Nhược Linh thánh nữ, Hậu Khánh Lâm, Nhược Trọc Ảnh Cô, Kim Bằng Hồng Tôn, sắc mặt của hắn biến hóa, nói:

- Không nghĩ tới các ngươi âm thầm che dấu cũng đủ sâu, chuẩn bị thế lực thật không kém, nhưng mà chẳng lẽ đây chỉ là dựa vào của các ngươi sao, chính là ba Thánh Hồng Cảnh, chẳng lẽ có thể chống lại chúng ta sao, dưới Thánh Hồng Cảnh chỉ là con sâu cái kiến.

- Thánh Hồng Cảnh, thực cho rằng có thể chiếm được tiện nghi sao, vậy cứ thử ‘ Thiên Long Bí Pháp ’ của ta đi.

Hoàng Phủ Minh Long một bước đi lên, nhìn Chí Tôn Điện có

Thánh Hồng Cảnh, hai mắt thâm thúy như sao trời, ánh mắt bễ nghễ thiên hạ, khí tức trên người quét qua tất cả, cửu nguyên Hóa Hồng đại viên mãn đỉnh phong bộc phát thiên uy khủng bố, còn mạnh hơn Thánh Hồng Cảnh bình thường không ít.

Ngao ngao!

Khi Hoàng Phủ Minh Long bước ra, không gian quanh người hắn lập tức xuất hiện tai tiếng long ngâm, hai hư ảnh thiên long xuất hiện bao quanh thân thể Hoàng Phủ Minh Long, long uy cuồn cuộn, đầu hai con thiên long đặt lên vai Hoàng Phủ Minh Long, uy thế kinh tâm động phách.

- Thánh Hồng Cảnh, không biết có thể tiếp lão tử mấy búa?

Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La cầm Ma Tôn Lệ Huyết Phủ trong tay, ma khí tàn sát bừa bãi, tiếng gầm vang trời.

- Thánh Hồng Cảnh, không biết dưới Tử Vi Tinh Đấu sẽ như thế nào?

Tiếng nói thanh thúy vang lên, bóng dáng Tử Vi Thần Nữ xinh đẹp bay tới, đầu ngón tay chấn động, hư không xuất hiện lưu quang sáng ngời, trên bầu trời xa xa xuất hiện ngôi sao sáng ngời, thiên uy khủng bố hàng lâm.

- Ta cũng muốn biết, Thánh Hồng Cảnh sẽ thế nào dưới ‘ Càn Khôn Thiên Địa ’ của ta?

Lời nói lạnh nhạt nhưng lại mang theo bá đạo ngạo nghễ, Đạm Niệm nói xong, hắn phất tay một cái, trước mặt hắn xuất hiện vòng xoáy thật sâu, khí tức hồng hoang bao phủ thiên địa, uy áp khủng khiếp chấn nhiếp trời cao.

- Thánh Hồng Cảnh cũng có chênh lệch.

Lời nói vang vọng, Nhược Linh thánh nữ nói xong, nàng và Hư Thiên Thánh cô, Hậu Khánh Lâm ba người xuất hiện khí tức khủng khiếp bao phủ hư không, ba đạo uy áp Thánh Hồng Cảnh bao phủ nơi này.

- Lão Tứ, lão Ngũ, lão Lục, lão Thất, ta không chờ các ngươi, đuổi theo đại sư tỷ.

Lão Ảnh dứt lời, khí tức chấn động thiên địa, uy áp Thánh Hồng Cảnh phóng lên trời, lập tức hô hứng với khí thế Thánh Hồng Cảnh của Hư Thiên Thánh cô, Nhược Linh thánh nữ, Tử Hư Thôn Thiên Hậu Khánh Lâm.

Tám đạo khí thế, bốn khí thế Thánh Hồng Cảnh, bốn khí thế cửu nguyên đại viên mãn đỉnh phong không dưới Thánh Hồng Cảnh cùng bao phủ hư không.

Tám người đứng đó, mấy chục vạn cường giả đỉnh cấp trong thiên địa chấn động, thực lực thấp một ít không ngừng lui ra phía sau.

- Thánh Hồng Cảnh, ta cũng muốn thử!

Lục Lâm Thiên nhìn tám sư huynh sư tỷ, giờ phút này nhiệt huyết bành trướng, trong nội tâm sinh ra ngạo khí, lập tức đứng cạnh tám sư huynh sư tỷ.

Ầm ầm!

Nhất thời, kim, thanh, lam, xích, hoàng năm loại thuộc tính bao phủ toàn thân Lục Lâm Thiên, hóa thành đồ án đen trắng xuất hiện trên trời, thiên uy chân lý Niết Bàn thẩm thấu hư không, trong lòng bàn tay có Tử Lôi Huyền Đỉnh hiển hiện, lập tức tử kim lôi vân bao phủ hư không, từng đạo tử kim lôi đình bùng phát tỏa ra khí thế vô cùng bá đạo!

Khi Lục Lâm Thiên phóng thích khí tức quanh người, Hư Thiên Thánh cô, Hậu Khánh Lâm, Nhược Linh thánh nữ, Ma Phủ Đạo Tổ đều âm thầm vui vẻ, khí tức này không giống tầm thường, thiên uy nương theo chân lý Niết Bàn, Tử Lôi Huyền Đỉnh làm nhiều người chấn động.

Huống chi tám người bọn họ rõ ràng nhất, Lục Lâm Thiên còn có át chủ bài khác, nếu như triệt để bộc phát át chủ bài ra, cho dù là bọn họ cũng phải nhượng bộ lui binh.

Sư môn chín người đứng trên không trung, khí tức cổ xưa bùng phát, cả hư không điện thiểm lôi minh, thiên hôn địa ám, uy áp ngút trời, nhiều người run như cầy sấy.

Rất nhiều cường giả Chí Tôn Điện rung động, chín Thánh Hồng Cảnh đi đầu lúc này âm thầm khiếp sợ, bọn họ biết khí tức này đại biểu cái gì, giờ phút này Hóa Hồng Cảnh không đặt trong mắt bọn họ, nhưng trước mặt là Hoàng Phủ Minh Long, Ma Phủ Đạo Tổ, Kiền Khôn Thiên Tôn, Tử Vi Thần Nữ bốn người làm cho Thánh Hồng Cảnh cũng phải nhìn thẳng.

- Sư môn như thế, rốt cuộc sư phụ Lục Lâm Thiên là ai? Tại sao khủng bố như thế?

Rất nhiều cường giả quan sát hư không, sư môn này mạnh tới mức quá đáng, bất luận là người nào cũng là cự phách, bất cứ người nào cũng là cường giả phong hoa tuyệt đại, trong thiên địa người đủ sức dạy bảo ra những đệ tử như thế, đủ để quét ngang cả ba ngàn đại thế giới.

- Chí Tôn Điện Thánh Hồng Cảnh cũng không phải ít, nhưng Thương Khung Minh cũng không phải dễ trêu chọc.

- Ha ha, ta cũng không thích Chí Tôn Điện.

- Đồng ý, ta cũng không thích Chí Tôn Điện, rất nhiều năm không có động thủ, ta thật sự muốn giãn gân cốt.

Bỗng dưng trong hư không có ba thân ảnh già nua xuất hiện, đó là ba lão giả, ba đạo khí tức Thánh Hồng Cảnh bùng phát.

Ba lão người, hai nam một nữ, phu nhân cực kỳ mộc mạc không nhiễm bụi trần, từ dung nhan hiện tại có thể nhìn thấy khi xưa chắc chắn là mỹ nhân phong hoa tuyệt đại.

Hai người một người cao gầy, đang mặc đạo bào, râu bạc trắng bồng bềnh, khí chất tiên phong đạo cốt. Một thân ảnh khác cao lớn, dung nhan già nua nhìn qua rất hư ảo.

- Ba lão gia hỏa này không xem náo niệt, rốt cục đi ra rồi.

Tử Hoàng khẽ ngẩng đầu, nhìn qua ba người kia.

- Mẫu hoàng, ba cường giả Thánh Hồng Cảnh này là người phương nào?

Tĩnh thần công chúa hỏi Tử Hoàng.

- Đầu tiên chính là Thiên Nữ Cung Thiên Trần Thánh Chủ, thứ hai chính là thế giới Chế Linh Đạo Ẩn lão nhân, thứ ba là thế giới Tôn Võ Thái Hư Tôn Tổ.

Nhìn qua ba thân ảnh già nua này, Tử Hoàng nói với Tĩnh Thần công chúa:

- Trong thế giới Thần Thú chúng ta còn có một cường giả Thánh Hồng Cảnh, nhưng không có nhiều người biết rõ mà thôi.

- Là ba lão gia hỏa đến, không nghĩ tới ba lão gia hỏa này vẫn không bị người ta phát hiện.

- Ba lão gia hỏa này lần trước không có xuất hiện qua...

Chung quanh có không ít tiếng nói vang lên, cường giả Thiên Nữ Cung, thế giới Tôn Võ, thế giới Chế Linh đi ra hành lễ.

- Bái kiến Thánh Chủ.

- Bái kiến Tôn Tổ.

Chương 4598: Yêu Vương Diệt Sinh Trảo

- Sư phụ, sao ngươi tới đây?

Thân ảnh Lục Doanh nhảy ra, lập tức đến bên cạnh phu nhân áo trắng, đôi mắt đẹp dịu dàng, cười rất mê người.

- Tiểu nha đầu, xem ra đi Hồng Hoang Điện đạt được thu hoạch rất sâu.

Thiên Trần Thánh Chủ yêu thương nhìn Lục Doanh, sau đó lại nhìn vào đám người thế giới Thần Thú, nói:

- Lục Ngô, ngươi còn muốn trốn tới khi nào, còn không mau đi ra?

- Ha ha ha!

Khi Thiên Trần Thánh Chủ nói xong, tiếng cười vang vọng hư không, tiếng cười như hổ gầm trời cao, đinh tai nhức óc, làm linh hồn người ta rung động rất mạnh.

- Là Lục Ngô gia gia, Lục Ngô gia gia là Thánh Hồng Cảnh.

Nhìn thấy thân ảnh to lớn đi ra, sắc mặt Tĩnh Thần công chúa biến hóa, nàng chưa bao giờ biết rõ Lục Ngô gia gia trong thế giới Thần Thú chính là cường giả Thánh Hồng Cảnh.

Rất nhiều cường giả trong thế giới Thần Thú nhìn nhau, thật không ngờ thế giới Thần Thú cũng có cường giả Thánh Hồng Cảnh, lại là người bọn họ biết rõ, nhưng không ai hiểu người này.

Tử Hoàng mỉm cười, nói với Tĩnh Thần công chúa:

- Lục Ngô gia gia ngươi đã sớm đạt tới Thánh Hồng Cảnh, cũng là một trong bát đại thần thú huyết mạch Quang Minh Thú, một trong thập đại bán thánh khí Yêu Vương Diệt Sinh Trảo đang nằm trong tay Lục Ngô gia gia đấy.

Hư Thiên Thánh cô nhìn bốn người Thiên Trần Thánh Chủ, Thái Hư Tôn Tổ, Đạo Ẩn lão nhân, Lục Ngô xuất hiện, cũng mỉm cười, nói nhỏ:

- Các ngươi cũng đi ra rồi.

- Không phải chờ các ngươi đi ra sao, bằng không làm sao nhìn thấy uy thế của sư môn các ngươi, xem ra những năm qua các ngươi che dấu không ít.

Thái Hư Tôn Tổ cười nói với Hư Thiên Thánh cô.

- Lại là bốn Thánh Hồng Cảnh.

Lục Lâm Thiên nhìn không trung, bốn cường giả Thánh Hồng Cảnh xuất hiện, Lục Lâm Thiên chẳng suy nghĩ cái gì.

Trong Thương Khung Minh, Lục Lâm Thiên suy đoán không qua bao nhiêu năm nữa, tuyệt đối có cường giả Thánh Hồng Cảnh khác, như Đao thúc cây đao màu vàng nói ra, trên đời này này không chỉ có một mình đại sư tỷ là Thánh Hồng Cảnh.

Làm cho Lục Lâm Thiên bất ngờ, bốn Thánh Hồng Cảnh thật sự không nhịn được mới hiện thân, mà chính mình có Hỗn Độn Âm Dương Quyết, đều không có nhìn thấy ở ngoài khác thường. Có lẽ trên không trung đều là cường giả, nếu người ít một chút, bản thân mình đã sớm phát hiện cường giả Thánh Hồng Cảnh đang ở trong đó rồi.

Thế giới Thần Thú Lục Ngô đạp không đi ra, lời nói như hổ gầm trời cao, nhìn không trung, nói:

- Hôm nay thật sự đủ náo nhiệt, xem ra không cần tiến vào Thương Khung bí cảnh cũng có đại chiến, tăng thêm bốn chúng ta, Thương Khung Minh hiện tại có tám Thánh Hồng Cảnh, không biết Chí Tôn Điện chín Thánh Hồng Cảnh có kết quả thế nào?

- Hừ!

Khi Lục Ngô xuất hiện, hai lão giả khôi ngô trong Chí Tôn Điện hừ lạnh, ánh mắt tức giận nhìn Lục Ngô, một lão giả khôi ngô tức giận, ánh mắt đầy hung ác và tham lam, nói:

- Lục Ngô, mối thù năm đó đoạt Yêu Vương Diệt Sinh Trảo chúng ta cũng nên tính toán rồi.

Lục Ngô nghe vậy, lại cười nói:

- Thao Thiết, nếu ngươi không phục, hiện tại động thủ thử xem, bằng không tăng thêm Đào Ngột nữa đi, xem Yêu Vương Diệt Sinh Trảo có xé nát các ngươi hay không?

- Lục Ngô, chớ có hung hăng càn quấy, sợ rằng ngươi không hung hăng càn quấy được bao lâu nữa đâu.

Lúc này một lão giả khác tức giận quát lớn, Yêu Vương Diệt Sinh Trảo Lục Ngô, hắn cực kỳ kiêng kị người này.

Oanh!

Khi lão giả này nói xong, cả không gian run lên, chín tòa Hồng Hoang Điện run động, khí tức khủng bố phóng thích ra ngoài, chỉ trong nháy mắt hư không nổ ầm ầm.

Ầm ầm!

Lập tức trên chín tòa Hồng Hoang Điện có cột sáng chói mắt phóng lên trời, tám tòa Hồng Hoang Điện phân biệt phóng ra tám cột sáng vào Hồng Hoang Điện đầu tiên, chín cột sáng mang theo chín khí tức hồng hoang hội tụ vào một điểm trên bầu trời

Phần phật!

Lúc này hư không rung lên rất mạnh, khí tức hồng hoang bao la khuếch tán ra, khí tức này bao phủ hư không, cho người ta cảm giác hồng hoang hỗn độn, khí tức này làm linh hồn sinh linh chấn động mạnh.

- Thương Khung bí cảnh mở ra rồi...

Rất nhiều hư ảnh trên không trung rung động, hiện tại hơn mười Thánh Hồng Cảnh giằng co cũng không trọng yếu bằng Thương Khung bí cảnh.

- Khí tức thật mạnh!

Lục Lâm Thiên lúc này nhìn vào không trung, hiện tại khí tức bao phủ các nơi, đột nhiên Lục Lâm Thiên cảm giác mình nhỏ bé, hắn chỉ là con sâu cái kiến trước mặt khí tức này mà thôi.

Vị trí hào quang bao phủ kia, vết nứt không gian chậm rãi mở rộng ra, không gian chung quanh sinh ra gợn sóng rất mạnh, khí lưu can quét hư không.

Rầm rầm...

Khí tức hồng hoang lan tỏa ra, trong khoảng thời gian ngắn không gian chấn động rất mạnh, không gian giống như cự thú thôn thiên, có thể thôn phệ vạn vật sinh linh vào trong.

- Thương Khung bí cảnh mở ra, có chút sổ sách nên giải quyết bên trong Thương Khung bí cảnh đi, khặc khặc...

Nhìn thấy cửa vào trên không gian, Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng Âm Lệ cười lạnh, vừa dứt lời, mấy trăm người Chí Tôn Điện xuyên qua hư không, sau đó trực tiếp tiến vào trong cửa vào.

Cùng lúc đó, ánh mắt Lục Lâm Thiên bỗng nhiên nhìn lên không trung, vào lúc này các cường giả Thương Khung Minh đều nhìn theo.

- Thiên La minh đến đúng lúc nha.

Phong Hành Thiên Chủ thì thào, sau khi dứt lời không trung run lên, sau đó khí tức âm hàn bắn ra, không gian sinh ra gió nổi mây phun tiến.

Phần phật!

Khí tức âm hàn tuôn ra, dường như khí tức âm hàn bao phủ không

gian.

Khí tức âm hàn hùng hồn bùng phát, cuối cùng hóa thành một thân ảnh, trong khoảng thời gian ngắn, một nửa bầu trời xuất hiện thân ảnh mấy chục vạn cường giả, cho dù là đội hình hay khí tức đều không dưới Thương Khung Minh...

Lục Lâm Thiên quán sát đám người đi đầu, ở đó có không ít thân ảnh quen thuộc, Thần Linh Nghiễm Hồng, Thích Thiên, Bà Di, La Mỹ, Bà Tu Mỹ Ngọc đều ở trong đó, còn có không khí tức âm hàn không dưới Phong Hành Thiên Chủ, Tử Hoàng.

- Đến sớm không bằng tới đến lúc, Thương Khung bí cảnh đã mở ra, vào đi thôi.

Trong khí tức âm hàn, rất nhiều ánh mắt Thiên La minh đều nhìn vào đội hình Thương Khung Minh, sau đó từng thân ảnh mang theo khí tức âm hàn lướt đi, trực tiếp tiến vào trong cửa vào.

Thiên La minh đi vào trong, Thần Linh Nghiễm Hồng gật đầu với Lục Lâm Thiên từ xa, mỉm cười, sau đó lướt vào trong bí cảnh.

- Chúng ta cũng vào đi thôi, tất cả mọi người cẩn thận, trong Thương Khung bí cảnh từng bước đều có hung hiểm.

Hư Thiên Thánh cô nói xong, đầu ngón tay điểm một cái, lập tức lao đi.

- Thương Khung bí cảnh mở ra, vào đi thôi!

Từng đạo thân ảnh theo sau, âm thanh xé gió vang vọng, rất nhiều thân ảnh tiến vào trong Thương Khung bí cảnh.

- Cửu sư đệ, cẩn thận một ít, Thương Khung bí cảnh có rất nhiều nguy cơ, sau khi chúng ta đi vào có lẽ sẽ lạc nhau, cũng có khả năng lâm vào cổ trận hoặc bí cảnh, cẩn thận là trên hết.

Từng thân ảnh tiến vào Thương Khung bí cảnh, Hư Thiên Thánh cô truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên, nói:

- Sư phụ hy vọng ngươi tiến vào Thương Khung bí cảnh là có nguyên nhân, hôm nay tất mọi người đều ở đây, thứ nhất là bởi vì gần đây cảm giác được Chí Tôn Điện có dị thường, Chí Tôn Điện hiện tại cũng nhắm trúng Thương Khung bí cảnh, dường như có đại động tác. Nhưng chính yếu nhất chính là vì Cửu sư đệ ngươi, chúng ta và Cửu Vĩ Thiên Hồ, Cửu Thiên Côn Bằng, Cửu Diễm Kim Sí Đại Bằng ba tộc sẽ bảo hộ ngươi an toàn.

Chương 4599: Rừng rậm cổ xưa

- Đại sư tỷ, ta sẽ cẩn thận.

Lục Lâm Thiên truyền âm trả lời, sau đó đi theo đám người Lục Kinh Vân, Độc Cô Ngạo Nam, Đoan Mộc Khung Thiên, Hồng Vũ, Thái A, còn có Phi Thiên lão Yêu, Cực Nhạc tam quỷ là cường giả Phi Linh Môn tiến vào Thương Khung bí cảnh.

Phần phật!

Sau khi thân ảnh tiến vào sâu trong Thương Khung bí cảnh, ở cửa vào nhìn như bình tĩnh lại sinh ra hấp lực thật lớn, hấp lực kéo mọi người vào bên trong.

- Người thực lực thấp tìm người bảo hộ, phía trước có không ít thông đạo sinh ra hấp lực, chúng ta sẽ bị hút vào các nơi khác nhau, đến lúc đó tận lực đi vào sâu bên trong, tất cả cẩn thận.

Không ít tiếng quát quanh quẩn hư không, lúc này hấp lực không ngừng tăng cường.

Không biết cái gì hình thành hấp lực này, rất nhiều hấp lực hút mọi người phân tán ra, tu vị Hóa Hồng Cảnh cũng không có khả năng ngăn cản hấp lực.

Phần phật!

Lục Lâm Thiên vận dụng nguyên lực bao phủ toàn thân, hắn bố trí Thanh Linh Khải Giáp tầng thứ nhất, âm thầm bảo hộ mọi người bên cạnh, bỗng dưng hấp lực rất lớn quét qua nơi này, hắn lập tức thân bất do kỷ bị hút vào, trong lúc nhất thời khó có thể giãy dụa ra khỏi hấp lực kia.

Thời điểm hấp lực biến mất, Lục Lâm Thiên xuất hiện trên một khối đại lục..

Cùng bị hút vào cùng Lục Lâm Thiên còn có Lục Âm, Lục Xảo, Lục

Trực, Lục Thành, Lục Phương và đám người Phi Thiên lão yêu của Phi Linh Môn, ngoài ra còn có Vạn Độc Chí Tôn cùng Lục Tâm Đồng và mấy thái thượng trưởng lão của Độc Linh Tuyệt Cốc, cộng lại lại cũng hơn mười người.

Mà Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Thái A, Hồng Vũ, Phong Hành Thiên Chủ, nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam, sư phụ Chí Thánh đại đế và tám sư huynh sư tỷ không biết đã đi nơi nào. Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua bên cạnh, không quá lo lắng, Lục Kinh Vân, sư phụ, nghĩa phụ và Hồng Vũ đi cạnh tám vị sư huynh sư tỷ cho nên không quá mức có việc gì.

Bỗng dưng ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào giữa không trung, khói đen nồng đậm gay mũi, khói đen bao phủ bầu trời, nó có lực lượng ăn mòn mọi thứ.

Vào lúc này người tới đây không chỉ có đám người Lục Lâm Thiên, chung quanh còn có mấy ngàn người, lúc này không ngừng nghị luận.

Từng ánh mắt quan sát khói đen trên bầu trời, khí tức ăn mòn kia làm cho cường giả Hóa Hồng Cảnh cũng hãi hùng khiếp vía, cực kỳ cố kỵ.

Trong không gian lờ mờ chung quanh chính là rừng rậm cổ xưa mênh mông, khí tức hồng hoang bao phủ rừng rậm.

Từng cây đại thụ cao ngàn trượng, thậm chí có đường kính lên đến mấy trăm trượng, sợ rằng bản thể Thú tộc khổng lồ cũng không lớn bằng những đại thụ này.

Nhìn qua khu rừng rậm cổ xưa này, mọi người có cảm giác mình quá nhỏ bé.

- Ca ca, phía trên có kịch độc, kịch độc rất mạnh.

Lục Tâm Đồng cau mày nhìn khói đen trên bầu trời, kịch độc này làm cường giả tu luyện độc công như nàng cũng phải cố kỵ.

Vạn Độc Chí Tôn nhìn khói độc trên cao, sau đó ánh mắt nhìn vào rừng rậm, bên trong không ngừng có tiếng quỷ khóc thần gào vang lên.

- Xem ra không thể đi xuyên qua đám khói đen kịch độc này rồi, cũng chỉ có thể vượt qua rừng rậm cổ xưa, nhưng sợ rằng khu rừng này cũng không phải vùng đất lành.

- Lục chưởng môn ngươi cũng tới sao.

- Độc tôn, có ngươi ở đây là tốt rồi!

Khi Vạn Độc Chí Tôn nói xong, phía trước có không ít người nhìn qua, không ít người phát hiện có Lục Lâm Thiên cùng Vạn Độc Chí Tôn, lập tức chào đón.

Lục Lâm Thiên khẽ gật gật, trong mấy ngàn người có một nửa là người Thương Khung Minh, trong đó còn có thế giới Băng Tuyết Hải Nhược Hồng Tôn, còn có đại sư huynh Lục Kinh Vân, thế giới Minh Quang Huyền Thụy Hồng Tôn cùng một ít cường giả quen mặt, nhưng chỉ là sơ giao.

Về phần những người cách đó không xa, ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, là người Thiên La minh.

Người Thiên La minh tách ra khỏi đám người Thương Khung Minh, đứng trước rừng rậm cổ xưa, ánh mắt ngưng trọng, không dám tiến vào.

- Độc tôn, phía trên đều là kịch độc, ngươi có biện pháp nào không?

Hải Nhược Hồng Tôn tiến lên, vừa đi vừa hỏi Vạn Độc Chí Tôn, đối phó kịch độc, tự nhiên là sở trường của Vạn Độc Chí Tôn, trong ba ngàn đại thế giới này, bàn về độc công, Vạn Độc Chí Tôn tuyệt đối có tiếng tăm vang dọng thiên địa, tăng thêm độc công quỷ dị và khó chơi, cho nên trong thiên địa cũng hiếm có người chọc Vạn Độc Chí Tôn.

Cho dù có người tự nhận thực lực mạnh hơn Vạn Độc Chí Tôn, nhưng đối mặt độc công của hắn cũng nhượng bộ lui binh, không dám dễ dàng đυ.ng vào.

Vạn Độc Chí Tôn quan sát rừng rậm cổ xưa, sau đó nói với Hải Nhược Hồng Tôn:

- Kịch độc phía trên quá nhiều, ta cũng không có biện pháp thanh trừ, rừng rậm này không có nhiều độc khí, đi vào cũng không phải đại sự gì, nhưng mà có nguy hiểm khác hay không thì ta không biết.

- Xem ra muốn xuyên qua nơi này, cũng chỉ có đi vào trong rừng rậm, nơi này quá quỷ dị, lần trước ta đi vào Thương Khung bí cảnh cũng không gặp nơi quái dị như thế.

Huyền Thụy Hồng Tôn ngưng trọng nói một câu, một trăm năm mươi vạn năm trước hắn cũng tiến vào Thương Khung bí cảnh, lần đó cũng trải qua cửu tử nhất sinh, cuối cùng nếu không phải sư phụ hắn dẫn hắn ra Thương Khung bí cảnh, hắn cũng khó mà đi ra, nhưng lần trước vừa tiến vào cũng không có gặp khu vực kịch độc làm cho Hóa Hồng Cảnh cũng kiêng kị như nơi này.

- Lục chưởng môn, ngươi thấy thế nào, còn có biện pháp nào hay không?

Hải Nhược Hồng Tôn nhìn qua Lục Lâm Thiên, hiện tại hắn cũng không dám xem Lục Lâm Thiên là hậu bối.

Tru sát cửu nguyên Hóa Hồng Phượng Thanh Hồng Tôn, sư môn có nhiều cường giả, bốn Thánh Hồng Cảnh, khống chế rất nhiều thế lực to lớn trong ba ngàn đại thế giới, lai lịch và xuất thân như thế, không có kẻ nào dám xem thường Lục Lâm Thiên.

- Ta cũng không có biện pháp gì.

Lục Lâm Thiên trả lời Hải Nhược Hồng Tôn, ánh mắt vẫn nhìn rừng rậm cổ xưa, thời điểm đặt chân vào khu vực này, Lục Lâm Thiên cảm giác nguyên đan chữ vạn chấn động, đối mặt với rừng rậm cổ xưa này hắn cảm giác mình quá nhỏ bé.

Sưu sưu!

Thời điểm Lục Lâm Thiên nói ra, người Thiên La minh đều nhìn qua người Thương Khung Minh, sau đó trong đám người có hành động, lập tức đi vào trong rừng rậm cổ xưa, cũng lựa chọn vượt qua khu rừng, không ai dám chạm vào khói độc nồng đậm phía trên.

Thiên La minh tiến vào trong rừng rậm cổ xưa, mấy ngàn đạo thân ảnh nhanh chóng dìm ngập rừng rậm, Lục Lâm Thiên thu hồi ánh mắt, nói với Hải Nhược Hồng Tôn, Vạn Độc Chí Tôn:

- Xem ra chúng ta cũng chỉ vượt qua rừng rậm mà thôi.

- Vậy thì đi thôi!

Vạn Độc Chí Tôn gật gật đầu, lập tức dẫn người Thương Khung Minh đi vào trong rừng rậm trước mặt.

Trong rừng rậm có mùi hôi thối khó chịu, nhưng mà rừng rậm cổ xưa này trừ vô số đại thụ che trời ra, cỏ dại bụi cỏ rất thưa thớt, lá rụng cũng không nhiều, cảnh tượng rất kỳ quái.

Người Thương Khung Minh tiến vào trong rừng rậm, đều là chủ động dùng Lục Lâm Thiên, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn cầm đầu, cẩn thận quan sát chung quanh.

Lúc tất cả mọi người tiến vào, tốc độ cũng cực nhanh, nhưng không biết rừng rậm cổ xưa này rộng bao nhiêu, rừng rậm lớn như thế này chắc chắn có không ít phiền toái.

Chương 4600: Đột nhiên gặp hung hiểm

Không có gặp phiền toái lại làm Lục Lâm Thiên cực kỳ ngưng trọng, trong rừng rậm cổ xưa này chắc chắn không yên tĩnh như mặt ngoài.

- Phụ thân, Minh Linh của Thiên La minh phía trước nhiều hơn rồi đấy.

Sau một lát, mọi người tiến lên mười dặm, Lục Doanh nhìn vào sâu trong rừng rậm, lại nói với Lục Lâm Thiên:

- Hình như xảy ra chuyện.

- Tất cả cẩn thận.

Lục Lâm Thiên phất tay bảo ngừng, lập tức dừng lại, phía trước có không ít người Thiên La minh đang tụ tập, chắc chắn xảy ra chuyện gì đó, tâm thần lập tức dò xét phía trước.

- Ah...

Phía trước có từng tiếng kêu thảm thiết vang lên, tiếng thét vang lên không dứt, không ngừng có Minh Linh toàn thân run rẩy, bọn họ gào thét thảm thiết, có Minh Linh trực tiếp ngã xuống đất, miệng trào máu tươi khó ngửi.

- Ah....

Bỗng dưng trong đội ngũ Thương Khung Minh có không ít người kêu thảm thiết.

- Cứu mạng ah, có vật quỷ dị tiến vào cơ thể, không thể ngăn cản được.

Một cường giả Hóa Hồng Cảnh run rẩy toàn thân, ngũ quan vặn vẹo, miệng phun máu tươi, còn có vài trăm cường giả Thương Khung Minh kêu gào thảm thiết.

- Phòng ngự, tất cả cẩn thận!

Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn, Huyền Thụy Hồng Tôn và một đám cường giả Hóa Hồng Cảnh bố trí áo giáp toàn thân, nhưng vẫn có người kêu thảm thiết, năng lượng và áo giáp hộ thân không cách nào ngăn cản vật quái dị xuyên qua.

Kinh hãi, sợ hãi, trong nháy mắt lan tỏa trong lòng mọi người.

Loại thủ đoạn nhìn không thấy, nghe không được, không hiểu thấu mới làm người ta sợ hãi nhất.

Lục Lâm Thiên xuất hiện trước người Lục Xảo, phất tay chụp vào không gian trước mặt Lục Xảo, lực lượng không gian này bị bóp nát.

Trong không gian vốn không có vật gì, bỗng dưng Lục Lâm Thiên vặn vẹo không gian đã xuất hiện con trùng màu đen.

Con trùng màu đen này có thể tích như sợi tóc, tâm thần cẩn thận quan sát mới phát hiện nó có lông xù, có đầu lâu nhỏ dữ tợn, răng nanh sắc bén, chỉnh thể giống con rết hoặc sâu róm, không gian chi lực bao phủ toàn thân, nếu Lục Lâm Thiên không vặn vẹo không gian, muốn dùng tâm thần phát hiện con vật này quá khó khăn.

- Là Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư!

Nhìn thấy côn trùng màu đen này, ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, trong lòng ngạc nhiên và ngưng trọng, côn trùng màu đen nằm trong lòng bàn tay, hỏa diễm màu xanh nóng bỏng và lạnh giá xuất hiện.

- Tốc tốc.

Khi hỏa diễm màu xanh xuất hiện, nhiệt độ làm côn trùng màu đen e ngại, toàn thân rung động kịch liệt, lập tức muốn thoát đi.

Nhưng côn trùng màu đen không kịp đào thoát, hỏa diễm màu xanh biến thành lao lung bao bọc nó vào bên trong, côn trùng cực kỳ e ngại nhưng không cách nào thoát được.

- Tất cả mọi người cẩn thận, là Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, có ưu thế không gian, thích thôn phệ máu huyết và cốt tủy.

Cùng một thời gian, Vạn Độc Chí Tôn quát lớn, trong lòng bàn tay của hắn có hỏa diễm màu đen, có vài con Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư bị vây khốn trong đó.

- Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, là thứ khủng khiếp kia.

Một cường giả biến sắc, danh tiếng của Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư làm người ta sởn tóc gáy, vật khủng khiếp này khó đối phó, ưa thích hút máu huyết và cốt tủy, khó có thể chống cự, còn có ưu thế không gian, không sợ công kích, một khi chúng tiến vào trong người chỉ có chờ chết mà thôi.

- Ah ah...

Khi Vạn Độc Chí Tôn dứt lời, không ít người bị Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư tiến vào trong cơ thể người, trực tiếp chặt bỏ cánh tay và bàn chân, bảo vệ tính mạng quan trọng hơn.

Chỉ có những người bị Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư xâm nhập vào chỗ hiểm, cũng chỉ có thể để linh hồn phân thân cùng hồn anh bỏ chạy, nếu chậm sẽ bị nó xâm nhập linh hồn, như vậy chỉ có kết cục thần hồn câu diệt.

Mặc dù biết Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, nhưng vẫn có Hóa Hồng Cảnh bị công kích, căn bản không cách nào chống cự, không ngừng có tiếng kêu thảm thiết truyền ra, mọi người cảm thấy kinh hoàng và thất thố.

Xoẹt!

Ngược lại có mấy cường giả Hóa Hồng Cảnh đã đánh chết Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư.

Lục Lâm Thiên nhìn Thái Cổ U Minh Viêm bao bọc Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư trong tay, Lục Lâm Thiên xem như là người hiểu về

Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư.

Lúc trước khi vừa rời khỏi thế giới Linh Vũ đi ra bên ngoài, Lục Lâm Thiên đã gặp Ma Linh Yêu Nữ bố trí Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, thiếu chút nữa chết rồi, những Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư này không sợ tử kim huyền lôi, nhưng sau này may mắn có Thái Cổ U Minh Viêm vừa vặn khắc chế Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư.

- Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư thật mạnh!

Quan sát Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư bị Thái Cổ U Minh Viêm bao phủ, Lục Lâm Thiên phát hiện con Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư này tiến hóa tới mức những Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư trong tay Ma Linh Yêu Nữ không thể so sánh, đủ đạt tới cấp độ nhất nhị nguyên Hóa Hồng Cảnh, tăng thêm thiên phú khủng bố đã có thể làm cường giả Hóa Hồng Cảnh thúc thủ vô sách.

Lục Lâm Thiên không sợ Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, nhưng bên cạnh còn có Lục Doanh cùng Lục Xảo, Lục Trực, Phi Thiên lão Yêu, đúng là không thể không cố kị

- Độc tôn tiền bối, có biện pháp đối phó Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư hay không?

Lục Lâm Thiên đến bên cạnh Vạn Độc Chí Tôn, nhờ vào quan hệ Phong Du Du, Ma Linh Yêu Nữ cùng Vạn Độc Chí Tôn, Lục Lâm Thiên không có thời gian hỏi nhiều, nhưng nội tâm cũng có phỏng đoán, có lẽ Vạn Độc Chí Tôn có biện pháp đối phó cũng không chừng.

Sắc mặt Vạn Độc Chí Tôn ngưng trọng, nói:

- Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư cấp độ thấp ta có thể đối phó, nhưng mà Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư tiến hóa quá mạnh mẽ, ta chỉ có thể bảo vệ mình, nhưng không có biện pháp đối phó, chúng ta phải lập tức rời khỏi nơi đây, Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư đã đi ra thành đàn, nếu không rời đi sẽ tổn thất thật lớn.

- Không nghĩ tới lại có nhiều Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư như vậy, đây là đồ tốt.

Cũng vào lúc này, cây đao màu vàng nói trong đầu Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức dùng tiểu hồn anh hỏi:

- Đao thúc, những Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư này đối phó ra sao?

- Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư thứ này sống thành đàn, người bình thường cũng không biết lai lịch của chúng, nhiều Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư tồn tại như vậy, nhất định có một đầu mẫu thư gần đây. Trừ mẫu thư ra, Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư khác đều không có linh trí, muốn khống chế, cũng chỉ có có thể thoát ly khống chế của mẫu trùng, sau đó bố trí bí pháp, nhưng cũng chỉ có thể đối phó Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư yếu ớt mà thôi, nhưng mà hiện tại muốn đối phó những Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư có thể đối phó Hóa Hồng Cảnh, vậy cũng chỉ có hai biện pháp, giết mẫu thư, hoặc là bố trí ấn ký linh hồn vào linh hồn mẫu thư, như thế có thể triệt để khống chế đám Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư.

Chương 4601: Mẫu thư

Cây đao màu vàng tỏa ra hào quang vàng nhạt, nói:

- Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư chỉ sinh ra ở nơi độc nhất trong thiên địa, thiên địa hiếm thấy, mẫu thư nhất định ẩn thân trong đó, nhưng người bình thường biết rõ ẩn thân ở bên trong cũng không làm gì được, nơi kịch độc như vậy không ai dám vào. Hơn nữa muốn tiêu diệt mẫu thư cũng không dễ dàng, nó có thể khuếch tán linh hồn trong nơi kịch độc, tương đương bất tử bất diệt, rất dễ dàng khôi phục, muốn bố trí linh hồn phong ấn quá khó khăn, đồng thời, không tu luyện độc công, hoặc là độc công không đủ bố trí ấn ký linh hồn, không cần nghi ngờ đó là hành vi tìm chết.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, hắn tiếp tục hỏi:

- Đao thúc, mẫu thư có ở gần đây không?

Cây đao màu vàng nói:

- Hẳn là sẽ không quá xa, những Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư sống thành đàn sẽ không rời mẫu thư quá xa, nơi này đầy kịch độc, chỉ cần tìm nơi kịch độc nồng đậm nhất là có lẽ tìm được mẫu thư.

Xùy.

Sau khi cây đao màu vàng dứt lời, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước mặt Viêm Quang lão đạo, Thái Cổ U Minh Viêm trong lòng bàn tay bộc phát, vây khốn Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư bên trong, dọa Viêm Quang lão đạo đầu đổ mồ hôi lạnh.

- Tất cả mọi người chú ý, cùng phòng ngự với nhau, những Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư này cố kỵ băng hỏa thuộc tính, dùng băng hỏa thuộc tính áo nghĩa làm chủ phòng ngự mới có thể ngăn cản một hồi.

Trong lòng bàn tay Vạn Độc Chí Tôn lại vây khốn vài con Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, hắn quát lớn, người trong Thương Khung Minh không dám chần chờ, lập tức liên thủ phòng ngự, bắt đầu hội tụ băng hỏa thuộc tính áo nghĩa ngăn cản Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư công kích.

Loại phòng ngự này, Lục Doanh, Lục Xảo cũng gia nhập vào bên trong, thân là tu luyện giả có toàn bộ chủ thuộc tính, tự nhiên không làm khó được bọn họ.

Ngẩng đầu nhìn qua bầu trời rừng rậm đầy khói độc, thần sắc Lục Lâm Thiên ngưng trọng, lòng bàn tay bộc phát Thái Cổ U Minh Viêm, hỏa diễm hóa thành vòng tròn bao phủ toàn bộ người Thương Khung Minh vào trong, khí tức nóng rực và âm hàn làm tâm thần mọi người chấn động.

- Các ngươi cẩn thận, tốt nhất không nên rời khỏi khu vực này, ta đi rồi quay lại, Tâm Đồng, muội đi theo ta.

Lục Lâm Thiên dứt lời, Lục Lâm Thiên hai người hóa thành hào quang tiến vào trong rừng rậm, đám chủng tộc Minh Linh Thiên La minh bên kia không ngừng kêu gào thảm thiết.

- Tại sao hỏa diễm màu xanh này quen thuộc như vậy?

Người Thương Khung Minh cảm kích nhìn theo Lục Lâm Thiên, nhưng hỏa diễm nóng Lục Lâm Thiên bố trí lưu lại làm mọi người kỳ quái, bọn họ cảm thấy hỏa diễm này dường như đã từng quen thuộc...

Sau một lát, trong khu vực đầm lầy hôi thối, vô số bọt khí đen nhánh trong đầm lầy tỏa ra ngoài, mùi gay mũi khó ngửi có thể ăn mòn linh hồn, sinh cơ chung quanh không còn, vạn vật không sinh, chỉ có vật kịch độc là tươi tốt.

Kịch độc không đâu không có tỏa ra, phòng ngự bình thường không có hiệu quả, độc khí khủng bố kia bao phủ thiên địa.

- Thiệt nhiều bảo vật độc dược, ca ca, đây là đâu, độc khí quá đậm, huynh cẩn thận một chút.

Lục Tâm Đồng nhắc nhở, chung quanh đầy bảo vật độc vật, nhưng trong hoàn cảnh này nàng không có tâm tư thu thập.

- Tâm Đồng muội cẩn thận một chút, ở đây chính là hang ổ của Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư.

Lục Lâm Thiên nhắc nhở Lục Tâm Đồng, hắn cho Thái Cổ U Minh Viê bao phủ mình và Lục Tâm Đồng vào trong, độc khí bị Thái Cổ U Minh Viêm đốt cháy kêu xèo xèo.

- Đao thúc, ta cảm giác trong đầm lầy này có khí tức chấn động.

Lục Lâm Thiên dùng tâm thần cảm ứng, Lục Lâm Thiên cảm giác được khí tức chấn động dưới đầm lầy.

- Đúng vậy, ta cũng cảm giác được, ngươi muốn đối phó mẫu thư cũng chỉ đi vào đầm lầy, độc khí nơi đây người thường không thể đυ.ng vào, nhưng mà ngươi có Thái Cổ U Minh Viêm, cũng không cần quá bận tâm đâu.

Cây đao màu vàng trả lời Lục Lâm Thiên.

- Ta cũng muốn biết mẫu thư có bộ dáng gì, hôm nay phải bắt lấy nó mới được.

Lục Lâm Thiên vừa dứt lời, Thái Cổ U Minh Viêm bao phủ thân thể của hắn, kí©ɧ ŧɧí©ɧ vô số bọt khí phóng lên trời, nương theo đó là vô số độc khí bùng nổ.

Nhảy vào đầm lầy, Lục Lâm Thiên bơi xuống dưới, Thái Cổ U Minh Viêm bao bọc làm đầm lầy dậy sóng, kịch độc trong đầm lầy có thể làm thất nguyên bát nguyên Hóa Hồng Cảnh chạm vào là chết ngay, nhưng giờ phút này lại không trở ngại Lục Lâm Thiên quá nhiều.

Trong đầm lầy, cũng không biết tiến vào bao lâu, đột nhiên Thái Cổ U Minh Viêm tỏa ra hào quang chói mắt trong bóng tối.

- Đi ra cho ta!

Bỗng dưng Lục Lâm Thiên quát một tiếng, hỏa diễm màu xanh bay ra, lập tức đánh vào một hướng trong đầm lầy, một chưởng này bao quát không gian nơi đó vào trong.

Xì xì!

Thái Cổ U Minh Viêm đốt cháy khói độc chung quanh, lập tức hai Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư xuất hiện trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên, Thái Cổ U Minh Viêm trói buộc chúng không thể thoát ra.

- Có lẽ mẫu thư đang ở bên trong, ngươi cẩn thận một ít, đây là địa bàn của mẫu thư, rất khó đối phó.

Cây đao màu vàng nói với Lục Lâm Thiên.

- Khó đối phó cũng tới, ta muốn xem mẫu thư mạnh bao nhiêu.

Trong lòng Lục Lâm Thiên cũng đầy ngạo khí, lúc này không giống ngày xưa, với tu vị và thực lực của hắn bây giờ, Lục Lâm Thiên không cho rằng mình phải sợ cái gì.

- Ca ca, nơi này thật quỷ dị.

Lục Tâm Đồng xuyên thấu qua Thái Cổ U Minh Viêm nhìn chung quanh, nàng cũng cảm giác được nguy hiểm, loại nguy hiểm này làm tâm thần Lục Tâm Đồng sing ra kiêng kị.

- Nơi này đương nhiên quỷ dị, mẫu thư đang ở gần đây.

Lục Lâm Thiên nói với Lục Tâm Đồng, tâm thần quan sát đầm lầy, nhưng hắn bị đầm lầy cản trở không ít, khó mà qan sát được cái gì.

Vừa dứt lời, Thái Cổ U Minh Viêm trong người hắn bùng phát, nhiệt độ cao đốt không gian chung quanh kêu xì xì không dứt bên tai, khói độc và không gian chung quanh bị đốt không còn gì.

Xa xa xa...

Dưới nhiệt độ khủng bố này thiêu đốt, lập tức có tiếng kêu quái dị vang lên, lập tức không ít Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư bao quanh

Thái Cổ U Minh Viêm, nhiệt độ khủng bố này làm Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư xuất hiện, không dám tới gần Thái Cổ U Minh Viêm.

Xoẹt!

Cũng vào lúc này, đột nhiên đầm lầy chấn động, trong đầm lầy có một đám độc khí như độc long lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Rốt cục nhịn không được sao?

Lục Lâm Thiên hừ nhẹ một tiếng, ánh mắt híp lại, sau đó phất tay đánh ra một đám hỏa diễm nghênh tiếp độc long đang lao tới.

Đám độc khí kia bị hỏa diễm màu xanh da trời đẩy lui không ít, nhưng vẫn bị nhiệt độ khủng bố của Thái Cổ U Minh Viêm đốt thành hư vô.

Nhưng lúc này trong đầm lầy sinh ra chấn động rất mạnh, trong nháy mắt một cơn phong bạo bao phủ quanh người Lục Lâm Thiên, giống như cự thú há miệng nuốt Lục Lâm Thiên vào trong.

- Nghiệt súc, lăn ra đây!

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, tâm thần khẽ động, trong chốc lát Thái Cổ U Minh Viêm bùng phát, nhiệt độ đáng sợ bao phủ đầm lầy.

Phong bạo quét qua đầm lầy bị Thái Cổ U Minh Viêm đốt thành tro tàn.

Chương 4602: Còn chí bảo khác

- Nhất định là mẫu thư, có thể giảo hoạt tới mức này, tu luyện chắc chắn không dễ, cũng khó đối phó.

Cây đao màu vàng nói trong đầu Lục Lâm Thiên.

- Không có khó đối phó như thế, một con sâu mà thôi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, hắn phất tay cầm Huyết Lục, một đạo đao mang kim sắc bổ thẳng về một phía, vị trí đó là vị trí của mẫu thư, mẫu thư là một con sâu lông lá toàn thân, nó lớn gấp hai lần những con Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư khác.

Một đao bổ tới sinh ra khí tức ngút trời. Lục Lâm Thiên bổ ra một đao, cho dù là cửu nguyên Hóa Hồng ngạnh kháng, không chết cũng trọng thương

Nhưng làm cho Lục Lâm Thiên khïếp sợ là, một đao này chém vào người mẫu thư chỉ sinh ra tia lửa, sau đó không bị thương chút nào, chỉ kêu xèo xèo vài tiếng mà thôi.

Trên người mẫu thư lúc này sinh ra khí tức vô cùng khïếp người, khí tức nguy hiểm khuếch tán ra chung quanh.

Trong rừng rậm cổ xưa, Thái Cổ U Minh Viêm bao phủ phạm vi rất rộng, người Thương Khung Minh đã không còn bị Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư công kích, chỉ có những người sớm bị Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư công kích làm đau khổ, Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư lúc này đã bị Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn các cường giả khác khống chế.

Đột nhiên Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư công kích Thiên La minh, lúc này vô số Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư mắt thường khó thấy đều hiện thân, chúng kêu vang thật lớn, cũng có không ít Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư trong người các Minh Linh bò ra ngoài, sau đó biến mất trong rừng rậm không thấy gì nữa.

Đám Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư bám vào người các cường giả vốn bị Vạn Độc Chí Tôn khống chế đã thoát khỏi trói buộc, lực lượng cuồng bạo sinh ra, đám côn trùng này có thực lực không dưới nhị nguyên Hóa Hồng Cảnh.

- Coi chừng, dám Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư sắp nổ tung.

Đột nhiên, Vạn Độc Chí Tôn hét lớn một tiếng, âm thanh dồn dập, tiếng nói của Vạn Độc Chí Tôn vang lên, hơn mười con Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư nổ tung trong tay của bọn họ.

Rầm rầm rầm!

Âm thanh nổ tung vang lên không dứt bên tai, năng lượng nổ tung như quả bom, thể tích nhỏ nhất, nhưng mà năng lượng cuồng bạo khủng bố nổ tung dữ dội, năng lượng kịch độc càng ngày càng mạnh.

Phần phật!

Trong nháy mắt, rất nhiều cường giả đều vây quanh Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn cũng không có tư tàng, lúc này nhiều Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư tự bạo, kịch độc còn sót lại bị Vạn Độc Chí Tôn thu vào ống tay áo.

- Phát sinh chuyện gì nhưng mà Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư đã rời đi, dường như có gì đang triệu hoán ta đấy.

Trong đám người kinh hồn chưa định, Hải Nhược Hồng Tôn hỏi Vạn Độc Chí Tôn.

- Đồn đãi Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư là mẫu thư lợi hại nhất, Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư rời đi có quan hệ với mẫu thư, việc này có lẽ có quan hệ với Lâm Thiên, nếu ta đoán đúng, bọn họ hẳn phải đi đối phó mẫu thư.

Trên mặt Vạn Độc Chí Tôn mang theo thần sắc ngưng trọng.

Hỏa diễm màu xanh da trời bùng nổ, mẫu thư kêu xèo xèo quái dị, khí tức trên người càng ngày càng mạnh.

Xoẹt!

Khí tức nguy hiểm không ngừng khuếch tán ra, thể tích lớn như ngón tay, lập tức hóa thành mấy chục con trùng màu đen, độc khí tuôn ra, sóng kịch độc không ngừng tuôn ra, Thái Cổ U Minh Viêm đang khuếch tán ra chung quanh.

Tuy kịch độc ngập trời bao phủ Thái Cổ U Minh Viêm bị đốt cháy không ít, nhưng vẫn không thể ngăn cản nó lan tỏa ra.

Xoẹt!

Giờ phút này mẫu thư há miệng ra, từ răng nanh bén nhọn có thể thấy được hàn quang đen nhánh tỏa ra, trong miệng bắn ra một dòng chất lỏng kịch độc, kịch độc ngập trời đang bị Thái Cổ U Minh Viêm đốt cháy, nhưng cũng có một ít đánh lén Lục Lâm Thiên.

Kịch độc khủng bố này ngay cả Vạn Độc Chí Tôn cũng không dám đυ.ng vào, tu vị cửu nguyên Hóa Hồng bình thường bị kịch độc lan tới sợ rằng cửu nguyên Đại viên mãn cũng bị ăn mòn hóa thành hư vô.

- Nghiệt súc, độc này cũng không kém.

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, muốn ra tay, bỗng nhiên trong mi tâm có kim quang bắn ra ngoài, kim mang phóng đại, sát khí ngập trời bùng nổ, hào quang màu vàng không ngừng bùng nổ.

Trong nháy mắt này mẫu thư đột biến, dường như cảm giác được cái gì đó, trong mắt của hắn mang theo vẻ sợ hãi.

- Nghiệt súc, độc của ngươi đối phó phàm vật còn được, trước mặt bản Chí Tôn cũng vô dụng thôi.

Trong sát khí ngập trời này, trong cây đao màu vàng sinh ra âm thanh ông ông, sau đó nói với Lục Lâm Thiên:

- Tiểu tử, đừng trì hoãn nữa, mẫu thư đang kêu gọi tử tôn của nó quay về, đến lúc đó đối phó còn phiền toái hơn, ta ngăn chặn mẫu thư này, ngươi giúp nha đầu khắc ấn ký linh hồn lên đi, mau chóng khống chế nghiệp súc này đi.

Xèo...xèo!

Cây đao màu vàng bùng nổ, mẫu thư kêu lên đầy sợ hãi, tiếng kêu xèo xèo chói tai, khói độc càng ngày càng nồng đậm.

- Nghiệt súc, muốn ‘ hồn tán ’ thừa cơ đào thoát sao, đối mặt với bản Chí Tôn, ngươi chậm rồi!

Cây đao màu vàng hét lớn, lúc này Thái Cổ U Minh Viêm phóng thích lực lượng ra ngoài, sát khí ngập trời bao phủ mẫu thư, khói đen bị phá hủy, đồng tử của mẫu thư co rút lại, trong nháy mắt này hắn không cách nào phản kháng.

- Tâm Đồng, bố trí ấn ký linh hồn, ta giúp muội một tay.

Lục Lâm Thiên nói với Lục Tâm Đồng, mang lên Lục Tâm Đồng, hắn chuẩn bị cho Lục Tâm Đồng bố trí ấn ký linh hồn, muốn khống chế mẫu thư cũng chỉ có cường giả tu luyện độc công mới được.

Lục Tâm Đồng nghe vậy, nàng ngưng kết thủ ấn, hai mắt nhắm chặt, trong mi tâm bắn ra một đạo linh hồn.

- Nghiệt súc, trung thực đi.

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, khí tức nóng bỏng bùng phát, Thái Cổ U Minh Viêm bộc phát hỏa diễm rất mạnh, sau đó bao vây lấy Lục Tâm Đồng.

Vào lúc này, Thái Cổ U Minh Viêm bao bọc trong đầm lầy, Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư hiển hiện ra, trong lúc nhất thời dường như mất cái gì, nó hoảng sợ thất thố lại cực kỳ sợ hãi Thái Cổ U Minh Viêm.

Nửa canh giờ, một đạo linh hồn lực nóng bỏng từ Thái Cổ U Minh Viêm bắn vào mi tâm của Lục Lâm Thiên.

Vào lúc này, Lục Tâm Đồng nhắm mắt lại, sắc mặt chẳng biết tại sao đột nhiên tái nhợt, thần sắc trên mặt vô cùng hưng phấn.

Xuy xuy!

Mẫu thư khủng bố mở mắt nhìn Lục Tâm Đồng, trong đồng tử đáng sợ này, giờ phút này nó vô cùng kính cẩn ngoan ngoãn.

Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư bùng nổ, dường như cũng tìm được cái gì đó, linh hồn lực bay về phía mẫu thư, sau đó quỷ dị chui vào trong cơ thể mẫu thư.

- Đao thúc, được rồi!

Lục Lâm Thiên mỉm cười, nói với cây đao màu vàng, Lục Lâm Thiên phát giác Đao thúc thời gian gần đây càng ngày càng mạnh.

- Xem như xong, khống chế mẫu thư này không khác gì đạt được bảo vật không tệ, nhưng mà nơi đây còn kiện bảo vật khác, nếu không lấy ra, tiểu nha đầu này về sau sẽ không thể nuôi mẫu thư được đâu.

Cây đao màu vàng nói với Lục Lâm Thiên.

- Còn có bảo vật?

Lục Lâm Thiên nghe xong, lập tức phóng thích tâm thần dò xét đầm lầy, sâu trong đầm lầy còn có năng lượng chấn động liên tục tràn ra, cổ xưa thái cổ lại mang theo kịch độc, nhìn trộm một lát đã làm tâm thần Lục Lâm Thiên run lên, kịch độc này có thể ăn mòn tâm thần.

Chương 4603: Sơn mạch nóng bức

- Đừng có dùng linh hồn quan sát, vừa rồi nếu là kẻ khác đã chết rồi.

Cây đao màu vàng nói với Lục Lâm Thiên, thấy Lục Lâm Thiên dò xét cũng không có ngăn cản, dường như cố ý gây nên.

Lục Lâm Thiên bĩu môi, trong mắt mang theo kiêng kị nhìn bảo vật trong đầm lầy, sau đó hỏi cây đao màu vàng:

- Đao thúc, trong đó là vật gì?

Cây đao màu vàng nói:

- Độc chi thánh nguyên, chính là vật thời kỳ hồng hoang, không dưới mộc chi thánh nguyên, chính là chí bảo với tu luyện giả độc công, cũng là nguyên nhân Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư tồn tại, có lẽ Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư chính là độc chi thánh nguyên diễn hóa mà thành.

- Lại là bảo vật này?

Lục Lâm Thiên nghe xong tâm thần chấn động, lúc trước đạt được mộc chi thánh nguyên giao cho Vô Song dung hợp, đây chính là chí bảo tuyệt thế, đủ làm cường giả đỉnh cấp trong thiên địa tham lam, giá trị không dưới Tử Lôi Huyền Đỉnh, thậm chí còn mạnh hơn.

Đối với tu luyện giả mộc thuộc tính áo nghĩa mà nói, đây là chí bảo không cách nào chống cự, bởi vì theo như đồn đãi, thánh nguyên có mấy thành trợ giúp đột phá Hư Vô Cảnh, điểm này cho dù là bán thánh khí cũng không thể so sánh.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, độc chi thánh nguyên và mộc chi thánh nguyên đều giống nhau, là chí bảo của tu luyện gỉa độc công, Tam muội có được nó, từ đó về sau tu luyện độc công thuận buồm xuôi gió, muốn đột phá đến đại viên mãn Hóa Hồng là chuyện dễ dàng, đột phá Hư Vô Cảnh cũng có vài phần nắm chắc.

- Ca ca, cái gì là độc chi thánh nguyên?

Vẻ mặt Lục Tâm Đồng nghi hoặc hỏi Lục Lâm Thiên, thấy cây đao màu vàng nói chuyện với Lục Lâm Thiên, nàng vô cùng nghi hoặc, nàng lần đầu nhìn thấy cây đao màu vàng này, từ sát khí chấn động đã làm linh hồn nàng run lên.

Lục Lâm Thiên cười cười, nói với Lục Tâm Đồng:

- Tam muội, kỳ ngộ của muội đến rồi, đạt được độc chi thánh nguyên sẽ có chỗ tốt rất lớn với ngươi, chân lý Niết Bàn của ta không mang cho ngươi bao nhiêu chỗ tốt, nhưng mà đạt được độc chi thánh nguyên sẽ giúp ngươi trở thành độc công đệ nhất nhân, vượt qua Vạn Độc Chí Tôn cũng nằm trong tầm tay.

Trong rừng rậm cổ xưa, người Thương Khung Minh đứng chờ ở đó, chung quanh đã không còn Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư xuất hiện, nhưng mà người Thiên La minh tổn thất thảm trọng, kinh hồn chưa định, cũng không dám tiếp tục đi tới, ngược lại đứng cách xa người Thương Khung Minh, chờ Thương Khung Minh có động tĩnh mới tùy tiện đi lên.

Giữa không trung rừng rậm có mây độc áp đỉnh, chẳng biết lúc nào đã từ từ tiêu tán một ít, làm cho rừng rậm này sáng hơn một ít.

Vào lúc này sâu trong rừng rậm có một đạo hào quang màu xanh lóe lên, lập tức xuất hiện trước mặt người Thương Khung Minh, phất tay thu liễm hỏa diễm Thái Cổ U Minh Viêm vào trong người.

- Phụ thân, Tâm Đồng cô cô đâu?

Lục Doanh, Lục Xảo, Lục Trực nhìn thấy phụ thân bình yên quay về, ánh mắt ngưng trọng buông lỏng, nhưng thấy tam cô Lục Tâm Đồng không theo phụ thân quay về thi lo lắng.

Lục Lâm Thiên nói với Lục Doanh:

- Tam cô ngươi đạt được chỗ tốt, hiện tại đang ở trong Thiên Trụ giới luyện hóa.

Lục Doanh nghe xong vui mừng không nhỏ.

- Lâm Thiên, ngươi đã hàng phục mẫu thư?

Vạn Độc Chí Tôn và Hải Nhược Hồng Tôn lập tức hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, Vạn Độc Chí Tôn biết rõ mẫu thư cũng không kỳ quái, gật gật đầu tỏ vẻ thừa nhận, sau đó nói:

- Chúng ta tiếp tục đi thôi, trong rừng rậm này chắc không còn nguy hiểm nào khác.

Mọi người nghe vậy vô cùng vui mừng, thần sắc khẩn trương cũng thả lỏng, mọi người lúc này cũng lên đường.

Chủng tộc Minh Linh của Thiên La minh thấy thế liền theo sau. Khi người Thiên La minh bị Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư công kích tổn thất thảm trọng, thương vong gần nửa, mà Thiên La minh tổn thất nhỏ hơn rất nhiều.

Bởi vậy nhìn thấy Thiên La minh theo đuôi, không ít Thương Khung Minh muốn ra tay với Thiên La minh, cuối cùng cũng vẫn bị Lục Lâm Thiên áp chế.

Bởi vì Chí Tôn Điện xuất hiện, làm cho Lục Lâm Thiên giảm đi rất nhiều thù hận với Thiên La minh, trong Thương Khung bí cảnh ở đầy nguy cơ, càng không phải lúc ra tay với Thiên La minh.

Trong rừng rậm cổ xưa này đúng như Lục Lâm Thiên dự liệu, kế tiếp không có quá nhiều nguy hiểm.

Cũng nằm trong dự kiến của Lục Lâm Thiên, trong rừng rậm độc khí này là địa bàn của Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư, sợ rằng không còn thứ hung hãn nào khác, nếu có cũng sớm bị Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư thanh trừ.

Mọi người đi rất nhanh trong rừng rậm này, rốt cục nửa canh giờ sau cũng đi ra ngoài, bọn họ có cảm giác tìm được đường sống trong cõi chết.

Ra ngoài rừng rậm chính là dãy núi mênh mông, người Thiên La minh cũng bay vυ"t vào trong sơn mạch, Thương Khung Minh nhiều người, Thiên La minh sẽ không xung đột với Thương Khung Minh.

- Đi.

Lục Lâm Thiên cũng không có ý làm khó Thiên La minh, trong rừng rậm cũng không có ý xuống tay, lúc này ý bảo Lục Doanh theo đuôi, lập tức bay đi.

Người Thương Khung Minh vào lúc này không chút do dự, nhanh chóng đuổi theo Lục Lâm Thiên.

Trên đường đi gặp một ít người Minh Linh Thiên La minh, nhìn thấy Lục Lâm Thiên người đông thế mạnh nên đi ra xa, sợ Lục Lâm Thiên ra tay với bọn họ.

Mà người Thương Khung Minh lúc này vui mừng, lập tức tụ tập lại, trong đó có không ít người quen.

Vào ngày thứ ba, sau lưng Lục Lâm Thiên có mấy ngàn người đã tụ tập tới hơn vạn người.

Lục Lâm Thiên cũng đành chịu, những người này nguyện ý theo sau mình, cũng không thể cự tuyệt.

Trong lúc đi đường, từ lời những người tụ tập Lục Lâm Thiên biết được, trên đường bọn họ gặp được không ít nguy cơ.

Trong sơn mạch bao la này, không gian trong sơn mạch nóng dần lên, khí tức nóng bức càng tăng, cuối cùng những người thực lực thấp rất khó chống cự.

Dưới khí nóng này, không gian chung quanh vặn vẹo, hơi nước đã sớm không tồn tại.

- Nơi này quỷ dị, khí tức nóng bỏng cũng không phải nguy hiểm gì.

Trong đám người có không ít người nói chuyện với nhau, cũng có không ít người ngưng trọng.

Tốc độ của Lục Lâm Thiên cũng giảm dần, tâm thần cẩn thận quan sát chung quanh. Sau khi bay qua vài chục ngọn núi, Lục Lâm Thiên nhíu mày.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thấy trước mặt có không ít thân ảnh đang tụ tập, khí tức nóng bỏng càng mạnh hơn.

- Ngừng!

Lục Lâm Thiên phất tay bảo mọi người ngừng lại, Lục Lâm Thiên có dự cảm không tốt, linh hồn quan sát sâu trong địa mạch, sâu trong lòng đất có chấn động truyền ra, khí nóng càng mạnh hơn trước.

- Chạy mau, phía dưới không phải núi lửa bình thường, là núi lửa sắp phun trào.

Bỗng dưng Lục Lâm Thiên lập tức nói với người sau lưng, ánh mắt ý bảo Lục Doanh, Lục Âm, Phi Thiên lão yêu trốn đi.

XIU....XIU...!

Từng người phản ứng khi Lục Lâm Thiên quát lớn, không ai dám chậm trễ.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt Lục Lâm Thiên quát lên, sâu trong lòng đất có tiếng ầm ầm, ngọn núi nứt ra, khí nóng phóng lên trời, dung nham nóng bỏng bay lên trời, khí nóng ngập trời, năng lượng khủng khiếp bùng nổ.

Cả không gian nhộn nhạo, hỏa diễm làm cho Hóa Hồng Cảnh hãi hùng khiếp vía sinh ra, giống như vô số cự long gào thét, phong bạo dữ dội càn quét không gian.

Núi lửa bùng phát, không phải là một chỗ bùng phát, mà là cả sơn mạch bùng phát, không gian như tận thế.

Chương 4604: Hồng Hoang Hỏa Kỳ

- Ah ah...

Vô số người chạy không kịp nên bị dung nham bao phủ, lực lượng hủy diệt bộc phát các nơi, Hóa Hồng Cảnh không ngừng kêu thảm thiết.

Năng lượng khủng bố này không phải Hóa Hồng Cảnh đủ khả năng đυ.ng vào, từng đám Hóa Hồng Cảnh hóa thành tro tàn, thần hồn câu diệt.

- Ah...

Trong nháy mắt rất nhiều Hóa Hồng Cảnh bị dung nham thôn phệ, tiếng kêu thảm thiết truyền ra, thậm chí có người không kịp kêu đã hóa thành tro tàn.

- Núi lửa bộc phát, chạy mau.

- Cứu mạng ah, cứu ta...

Từng tiếng cầu cứu vang vọng, tiếng kêu thê thảm nơi nào cũng có, các Hóa Hồng Cảnh chật vật chạy thục mạng, vô số dung nham phun trào bắn thẳng lên trời, phàm là người bị xung kích, tu vị ngũ nguyên Hóa Hồng không chết cũng trọng thương.

Trong thời gian ngắn có rất nhiều Hóa Hồng Cảnh vẫn lạc, bị dung nham bao phủ hồn anh và linh hồn phân thân cũng không thể thoát khỏi.

- Các ngươi cẩn thận.

Lục Lâm Thiên vận dụng Thái Cổ U Minh Viêm bảo hộ mọi người, lập tức hỏa diễm bảo hộ Lục Doanh, Lục Xảo, Phi Thiên lão yêu và cường giả Phi Linh Môn vào trong, về phần những người khác Lục Lâm Thiên sẽ không bảo hộ nhiều.

- Núi lửa bùng phát quá khủng khiếp, đây không phải núi lửa bình thường, đây là thiên hỏa?

Trong đám người, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn các cường giả đỉnh cấp run rẩy, ra tay bảo hộ không ít người, nhưng mà cũng không thể bảo hộ toàn bộ, có không ít Hóa Hồng Cảnh vận khí không tốt đã chết.

Ngao!

Bỗng dưng khi Vạn Độc Chí Tôn nói ra, núi lửa bùng phát dữ dội, đột nhiên trong dung nham có tiếng long ngâm vang vọng.

Tiếng long ngâm này làm linh hồn mọi người chấn động dữ dội...

Chấn động cỡ này khuếch tán ra, trong lúc bất tri bất giác rất nhiều cường giả Hóa Hồng Cảnh cảm thấy linh hồn rung động không nhỏ.

Khí tức cỡ này cho dù là Lục Lâm Thiên cũng phải chấn động, đây không phải núi lửa phun trào đơn giản như vậy, mà là có hung thú xuất thế, hung thú này ngủ dưới đất không biết bao lâu, giờ phút này xuất thế tạo ra động tĩnh lớn như vậy, làm cho rất nhiều Hóa Hồng Cảnh vẫn lạc.

Ngao!

Lúc này một thú thể màu đỏ khổng lồ xuất hiện, trong ánh mắt hoảng sợ của mọi người, quanh thú thể là hỏa diễm và dung nham nóng chảy, nó có đầu rồng, sừng hươu, mắt sư, lưng hổ, eo gấu, vảy rắn, móng ngựa, đuôi trâu trên người, khí tức hồng hoang tỏa ra không gian...

Quái vật khổng lồ xuất hiện, hai mắt như lửa của nó nhìn qua các Hóa Hồng Cảnh, cái nhìn này làm linh hồn của người ta rung động dữ dội.

- Thánh Hồng Cảnh!

Tâm thần Lục Lâm Thiên chấn động, khí tức trên người quái vật này tuyệt đối là Thánh Hồng Cảnh, loại khí tức này Lục Lâm Thiên đã cảm nhận được trên người Hồng Vũ.

Lục Lâm Thiên cũng không biết lai lịch của quái vật này.

- Hồng Hoang Hỏa Kỳ, không ngờ tên này vẫn tồn tại.

Cây đao màu vàng nói bên tai Lục Lâm Thiên.

- Đao thúc, ngươi biết gia hỏa khủng bố này sao?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức hỏi thăm.

Cây đao màu vàng trả lời:

- Đây là Kỳ Lân nhất tộc Hỏa Kỳ Lân, Kỳ Lân nhất tộc con trống là kỳ, con mái là Lân, những gia hỏa này đều là hung thú nổi danh hồng hoang, đều là tồn tại khủng bố trong thiên địa, ngay cả thời đại viễn cổ và hồng hoang cũng rất thưa thớt, thực lực khủng bố đến cực điểm, Hỏa Kỳ Lân phun Kỳ Lân hỏa có thể thiêu đốt vạn vật, tiếng rống như sấm, có thể chấn vỡ linh hồn.

Lục Lâm Thiên nghe xong càng nhíu mày, thần thú nổi danh hồng hoang, lại là Thánh Hồng Cảnh, không khủng bố mới là lạ.

- Hồng Hoang Hỏa Kỳ, chẳng lẽ đây là Hồng Hoang Hỏa Kỳ.

- Có lẽ chính là Hồng Hoang Hỏa Kỳ mà ngoại giới đồn đãi.

- Tại sao thứ khủng bố này lại xuất hiện trong Thương Khung bí cảnh, dĩ vãng chưa từng có người gặp qua.

Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn lập tức kêu to lên, bọn họ hãi hùng khiếp vía.

Ngao!

Hồng Hoang Hỏa Kỳ gào thét, cũng không chậm trễ thời gian, thân hình khổng lồ bay lên trời, vô số dung nham và hỏa diễm rơi ra chung quanh.

- Ah...

Một ít Hóa Hồng Cảnh không may lại bị dung nham bao phủ, chỉ trong nháy mắt bốc hơi thành tro bụi, hình thần câu diệt cực nhanh.

- Tất cả mọi người liên thủ công kích, nhanh!

Lúc này Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn các cường giả đỉnh cấp hô to, từng đạo công kích đánh thẳng vào quái vật khổng lồ, từng linh khí áo nghĩa bất phàm đánh tới tấp.

Vạn Độc Chí Tôn lập tức vận dụng kịch độc đánh thẳng vào quái vật kia.

Hải Nhược Hồng Tôn vận dụng thủy thuộc tính áo nghĩa, thủ ấn ngưng kết thành trụ băng, trụ băng lập tức đâm thẳng vào Hồng Hoang Hỏa Kỳ.

Rất nhiều cường giả Thương Khung Minh cùng ra tay, năng lượng thiên địa hội tụ rất đậm, hỏa diễm nóng bỏng làm không gian chung quanh bị đốt cháy.

Rầm rầm!

Công kích như thiên băng địa liệt đánh thẳng vào người Hồng Hoang Hỏa Kỳ.

Tất cả mọi người rõ ràng, muốn đối phó quái vật này, trừ liên thủ thì không có biện pháp nào khác.

Nhưng mà thân thể khổng lồ của Hồng Hoang Hỏa Kỳ bị nhiều người liên thủ công kích vẫn trơ ra đó, hoàn toàn không tổn thương tới thực chất.

Ngao!

Hồng Hoang Hỏa Kỳ bị những công kích này chọc giận, gào thét như sấm sét, tiếng gào chấn nhiếp linh hồn, không gian chấn động sau đó tan nát.

Hung quang trong mắt tỏa ra chung quanh, thân thể khổng lồ phóng lên cao, thân thể khổng lồ xuyên qua không gian.

Tuy nó có thân thể khổng lồ, nhưng tốc độ nhanh không thể tưởng tượng, lập tức nương theo hỏa diễm lao vào trong đám người.

- Ah...

Từng tiếng kêu thảm thiết truyền ra, trong đám người hỗn loạn, rất nhiều Hóa Hồng Cảnh bị đâm chết, không gian tan nát, hồn phi phách tán, hài cốt không còn.

Một ít Hóa Hồng Cảnh trốn nhanh cũng bị đánh bay, sắc mặt tái nhợt và bị trùng kích không nhẹ, có có người đổ máu lui ra xa.

Còn có không ít người bị tiếng rống của nó ảnh hưởng, linh hồn tan nát mà chết.

Không ít Minh Linh và Thú tộc đều vận dụng bản thể đứng vững, nhưng đối mặt với bản thể khổng lồ của Hồng Hoang Hỏa Kỳ chẳng khác gì dân chơi thứ thiệt, cũng khó có thể thoát khỏi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, rốt cục biết rõ vì sao mỗi lần tiến vào Thương Khung bí cảnh, cường giả Hóa Hồng Cảnh vẫn lạc quá nhiều, không có bao nhiêu người trở ra, bởi vì nhiều Hóa Hồng Cảnh hơn nữa cũng không đủ chết.

Hóa Hồng Cảnh ở bên ngoài đều là tồn tại cường hãn, nhưng trong Thương Khung bí cảnh tràn ngập nguy cơ này vẫn không có bao nhiêu lực chống cự, hoàn toàn không đủ chết.

- Lui ra phía sau!

Lục Lâm Thiên bố trí điện quang quanh người, Tử Lôi Huyền Đỉnh phóng thích ra khí tức hủy diệt bay ở tầng trời thấp, hắn bảo hộ đám người Lục Doanh, Lục Âm, Lục Trực và Phi Linh Môn.

Ngao!

Hồng Hoang Hỏa Kỳ gào thét, đôi mắt to lớn của nó nhìn qua Lục Lâm Thiên đang thúc dục Tử Lôi Huyền Đỉnh, sóng âm của nó có thể chấn vỡ linh hồn của người khác, thân hình khổng lồ mang theo hỏa viêm nóng bỏng va chạm với Lục Lâm Thiên.

Hừ!

Lục Lâm Thiên lúc này quát to một tiếng, hắn cũng không có lùi lại, trong thời gian thật ngắn, thân ảnh của hắn tỏa ra kim quang ngập trời, điện quang quét qua không gian, đồng thời thân thể của hắn bành trướng hóa thành Bất Diệt La Hán Tượng to như núi.

- Xem ngươi mạnh bao nhiêu.

Chương 4605: Lại gặp Chí Tôn Điện

Thân thể Bất Diệt La Hán Tượng khổng lồ có điện quang tỏa ra, la hán bá đạo trừng mắt, trong nháy mắt ngắn ngủi lập tức đánh thẳng vào Hồng Hoang Hỏa Kỳ, những nơi quyền kình đi qua, không gian khó mà khôi phục lại, điện quang tử kim quét qua hư vô.

Quyền kình hung hãn đánh thẳng vào người Hồng Hoang Hỏa Kỳ, trong giây lát âm thanh trầm đυ.c vang lên, trên người Hồng Hoang Hỏa Kỳ có tiếng sấm vang vọng các nơi.

Ầm!

Lục Lâm Thiên biến sắc, một quyền của hắn như đánh vào vật cứng nhất trên đời, mặc dù sao đó có hỏa diễm và lực phản chấn truyền ra, Bất Diệt La Hán Tượng cũng thân bất do kỷ lảo đảo lui ra phía sau.

- Cực mạnh!

Sau khi lui ra mấy bước, Lục Lâm Thiên lúc này mới đứng vững, ánh mắt của hắn vô cùng rung động, Thánh Hồng Cảnh Hồng Hoang Hỏa Kỳ quả nhiên không tầm thường, vừa rồi nếu là bát nguyên đỉnh phong bình thường đã chết rồi, nhiệt độ cao và lực phản chấn nếu không phải hắn có lực phòng ngự cao và Thái Cổ U Minh Viêm chống lại nhiệt độ khủng, kết quả có thể nghĩ.

Ngao!

Lục Lâm Thiên đánh một quyền làm Hồng Hoang Hỏa Kỳ đã tập trung vào hắn, ánh mắt bắn ra hào quang sáng ngời, một đạo năng lượng cực mạnh bùng phát...

- Thật khó đối phó.

Lục Lâm Thiên ngưng trọng, từ một quyền này hắn biết rõ Hồng Hoang Hỏa Kỳ cực độ khó dây vào, hiện tại mình chọc giận Hồng

Hoang Hỏa Kỳ, chỉ sợ phải thừa nhận công kích điên cuồng nhất.

Xoẹt!

Bỗng nhiên khí tức trên người Hồng Hoang Hỏa Kỳ chấn động, Lục Lâm Thiên cảm giác được cái gì, đôi mắt của nó nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, khí tức man hoang bùng nổ, thân thể khổng lồ run lên, lập tức nương theo khí tức chấn động này, thân hình khổng lồ từ từ lui ra sau hai bước, ánh mắt cực kỳ nghi hoặc.

Ầm ầm!

Cùng lúc đó không gian rung động, rung động này dường như làm rung động cả Thương Khung bí cảnh vô tận.

Ngao...

Mọi người ngạc nhiên, Hồng Hoang Hỏa Kỳ khổng lồ liên tiếp gào thét, âm thanh như lôi minh, ngay sau đó thân ảnh quay lại, thân thể khổng lồ nhanh chóng thu nhỏ lại, cuối cùng nó biến nhỏ chỉ bằng con sư tử, sau đó nhanh chóng rời đi...

- Ồ!

Lục Lâm Thiên kêu lên, thu liễm bản thể và thu hồi Tử Lôi Huyền Đỉnh, ánh mắt cực kỳ nghi hoặc, chẳng biết tại sao Hồng Hoang Hỏa Kỳ lại đột nhiên rời đi

- Xảy ra chuyện gì.

...

Người Thương Khung Minh cùng Thiên La minh ngạc nhiên nhìn Hồng Hoang Hỏa Kỳ rời đi, trong thần sắc bối rối còn cảm thấy khó tin.

- Đao thúc, vì sao Hồng Hoang Hỏa Kỳ đột nhiên rời đi?

Lục Lâm Thiên âm thầm hỏi cây đao màu vàng.

Cây đao màu vàng nói:

- Ta cũng không biết, nhưng lúc này...

Cây đao màu vàng đang nói đột nhiên dừng lại, sau đó nói với Lục Lâm Thiên:

- Đi vào bên trong đi, ta cảm giác được một ít tồn tại, đang ở sâu phía trước...

- Ân.

Lục Lâm Thiên đáp, cũng không có hỏi nhiều, Đao thúc cũng không làm mình ăn thiệt thòi.

Nhiệt độ chung quanh khi Hồng Hoang Hỏa Kỳ rời đi cũng yếu đi không ít, nhưng mà vẫn tồn tại. Từ khi Hồng Hoang Hỏa Kỳ xuất hiện cũng không bao lâu, Thiên La minh cùng Thương Khung Minh có hơn hai vạn Hóa Hồng Cảnh chết chết hơn bảy ngàn, trọng thương cũng không ít, còn lại rất nhiều người kinh hồn chưa định thần lại...

- Không có sao chứ.

Vạn Độc Chí Tôn và Hải Nhược Hồng Tôn đều đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, trên đường đi trong lúc vô tình bọn họ lấy Lục Lâm Thiên làm chủ, sâu trong nội tâm đã không xem Lục Lâm Thiên là người trẻ tuổi, Lục Lâm Thiên nhiều lần bảo hộ mọi người, bọn họ cũng rất bội phục.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, nhìn toàn trường, ánh mắt đầy cảm thán, tu vị Hóa Hồng Cảnh ở ngoài là bá chủ một phương, thế nhưng trong Thương Khung bí cảnh lại vô lực như vậy.

Vạn Độc Chí Tôn nhìn theo ánh mắt Lục Lâm Thiên, nói:

- Trong Thương Khung bí cảnh này đầy nguy cơ, mỗi một lần vẫn lạc không ít Hóa Hồng Cảnh, nhưng mỗi lần đều không ngừng có người tiến vào, đồn đãi có kỳ ngộ to lớn, làm cho tất cả mọi người cam nguyện mạo hiểm.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, khẽ ngẩng đầu, nói:

- Đi thôi, nơi đây cũng không nên ở lâu.

Sưu sưu!

Một lát sau, từng thân ảnh bay vυ"t đi.

…………………………

Bành bành!

Ba ngày sau đó, năng lượng phong bạo nổ tung ở biên giới khu vực băng hàn truyền ra, lúc này thổ thuộc tính áo nghĩa không ngừng oanh kích vào thân thể dị thú băng hàn, thân thể khổng lồ của nó bị cột sáng đánh bay, thân thể ngã xuống đất, máu huyết nhuộm đỏ chung quanh.

Vèo!

Trong nháy mắt thân thể dị thú hàn băng bị chấn vỡ, một đạo thân ảnh cao ngất nhảy ra, lập tức thu một viên nội đan vào trong tay, khóe miệng cười vui vẻ, đó là Lục gia Lục Trực.

Sưu sưu!

Vào giờ phút này, trong không gian hàn băng, thân ảnh rậm rạp lướt đi, chính là đoàn người Lục Lâm Thiên, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn...

Ba ngày qua mọi người đi vào trong không gian hàn băng này, tao ngộ hiểm cảnh cũng không nói chơi, sông băng đứt gãy, khí hàn băng lạnh thấu xương, không phải bình Hóa Hồng Cảnh bình thường có thể chống cự, băng trùy trong không gian này có thể xuyên thủng thân thể Hóa Hồng Cảnh, làm không ít Hóa Hồng Cảnh vẫn lạc.

Dị thú hàn băng này cũng là một loại trong khu vực này, chỉ là hoang thú không có bao nhiêu trí tuệ, nhưng mà thực lực cực kì khủng bố, trong cơ thể có nguyên đan ẩn chứa năng lượng chấn động không kém, hẳn là bảo vật.

- Rốt cục đi ra.

Đi qua khu vực băng hàn này, không ít người buông lỏng một hơi, khu vực băng hàn nguy hiểm không yếu hơn Hồng Hoang Hỏa Kỳ bao nhiêu.

- Tiếp tục đi lên phía trước.

Lục Lâm Thiên nhìn sơn mạch mênh mông trước mặt, dẫn đầu đội hình bay vυ"t đi, những người sau lưng không dám dừng lại, đều bay theo đuôi.

XIU....XIU...

Sau một lát, giữa không trung có không ít thân ảnh bay đi, khí tức hỗn loạn dồn dập, cực kỳ chật vật.

- Là người Thương Khung Minh.

Không ít người nhìn qua đám người Lục Lâm Thiên, lập tức lộ ra vẻ mặt vui mừng, sau đó lập tức đi tới bên cạnh đám người Lục Lâm Thiên.

- Minh Thổ Hồng Tôn, các ngươi như thế nào?

Một đại hán trung niên sau lưng Lục Lâm Thiên hỏi thăm đám người chật vật chạy tới, cả hai dường như quan hệ không phải nông cạn.

- Phía trước có người Chí Tôn Điện đại khai sát giới, chúng ta không phải đối thủ.

Lão giả hít sâu một hơi, ổn định thần sắc bối rối, lúc này mới nhìn Lục Lâm Thiên đi đầu đám người, sắc mặt biến hóa không ít, vội vàng nói:

- Lục chưởng môn, ngươi tới quá tốt, con của ngươi đang bị người

Chí Tôn Điện vây công, chúng ta cố tình tương trợ, nhưng không phải đối thủ của Chí Tôn Điện, thật sự bất lực, thứ lỗi.

- Ở địa phương nào?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt nhìn qua lão giả này, trong mắt bắn ra hàn khí làm cho lão giả chấn động tâm thần, linh hồn rung động rất mạnh.

Lão giả bối rối trả lời Lục Lâm Thiên:

- Ở cách đây không xa có không ít người Chí Tôn Điện.

Vèo...

Lão giả chưa nói xong, thân ảnh Lục Lâm Thiên lập tức biến mất, thân ảnh Lục Lâm Thiên bay đi, nói:

- Độc Tôn tiền bối, nơi này ngươi chiếu cố, ta đi trước.

- Hải Nhược lão hữu, ngươi dẫn đường, chúng ta đi thôi.

Chương 4606: Nhân Tôn Địa Tôn

Vạn Độc Chí Tôn do dự một lát, lập tức theo đuôi.

- Độc Tôn tiền bối, chúng ta cũng đi.

Lục Doanh, Lục Xảo, Lục Trực, Lục Phương, Lục Thành năm người cùng lên tiếng, hóa thành năm đạo hào quang đuổi theo Vạn Độc Chí Tôn...

Bang bang!

Tiếng nổ trầm thấp vang vọng hư không, các đỉnh núi nổ ầm ầm, tiếng chém giết thảm thiết vang vọng các nơi...

Trên không trung, một thân ảnh màu xanh da trời và một thân ảnh màu xám đang vây công một thân ảnh màu xanh khác, người phía trước là thế giới Thượng Thanh thiên giới mật địa Phong Hành Thiên Chủ, thứ hai chính là lão giả áo xám, thổ thuốc tính chấn động rất mạnh, một lão giả mặc trường bào màu xanh rộng rãi, quanh người có mộc thuộc tính áo nghĩa...

Rầm rầm!

Ánh mắt Phong Hành Thiên Chủ ngưng trọng nhìn lão giả áo xám và áo xanh.

- Phong Hành, nhiều năm như vậy, thực lực của ngươi không tiến bộ bao nhiêu cả.

Lão giả áo bào xanh cười lạnh, vừa dứt lời mộc thuộc tính áo nghĩa bùng phát, năng lượng bao phủ Phong Hành Thiên Chủ vào trong, lập tức dây dưa với Phong Hành Thiên Chủ.

Ba người giao thủ khó phân thắng bại trong nhất thời, tuy Phong Hành Thiên Chủ nhìn như chiếm thượng phong một ít, nhưng mà không cách nào ngăn cản được hai lão giả này liên thủ.

- Nhân Tôn, Địa Tôn, các ngươi đúng là không biết sống chết.

Sắc mặt Phong Hành Thiên Chủ trầm xuống, tâm thần đang quan sát toàn trường, đặc biệt ở cách đó không xa có đại hán trung niên đang công kích một thanh niên.

- Nói nhảm ít thôi, không bao lâu ba ngàn đại thế giới sẽ là của Chí Tôn Điện ta.

Lão giả áo bào xanh cười không ngừng, mộc thuộc tính áo nghĩa tuôn ra, đánh ra một chưởng ấn che trời, một chưởng đánh thẳng vào người Phong Hành Thiên Chủ.

Xoẹt!

Phong Hành Thiên Chủ đối mặt với một chưởng đáng sợ này, năng lượng khủng bố thôn phệ sinh cơ, làm cho Phong Hành Thiên Chủ cảm giác không gian chung quanh mình mất đi sinh cơ nhanh chóng.

- Khẩu vị của Chí Tôn Điện quá lớn, đáng tiếc thực lực không đủ.

Phong Hành Thiên Chủ quát lớn, hắn đánh ra một đấm, một đấm này mang theo phong bạo, uy thế khủng khiëp bùng phát, không gian ven đường không ngừng rạn nứt, trong giây lát đánh thẳng vào chưởng ấn màu xanh.

Ầm ầm...

Cả hai va chạm làm không gian nổ tung, từng gợn sóng không gian không ngừng lan tràn ra các hướng.

Bành bành!

Trong nháy mắt ngắn ngủi lão giả áo xám xuất hiện trước mặt Phong Hành Thiên Chủ, Phong Hành Thiên Chủ lập tức dồn lực lượng ngăn cản, ba người giao thủ, mỗi một lần oanh kích đều sinh ra chấn động kinh thiên động địa.

Mà hai người này gọi là ‘ Nhân Tôn ’ cùng ‘ Địa Tôn ’, Phong Hành

Thiên Chủ bị vây công không thể thoát thân được.

Trên không trung xa xôi, một đại hán trung niên đang tấn công một thanh niên mặc trường bào, nói:

- Lục Kinh Vân, có thể ngăn cản lâu như vậy đã không tệ rồi, ta thật sự là rất bất ngờ, chỉ một ngàn năm trăm năm đã từ tam nguyên Hóa Hồng đến thất nguyên Hóa Hồng, chỉ tiếc Luân Hồi Hư Vọng Đao rơi vào trong tay của ngươi quá lãng phí, giao ra đây.

Thân ảnh cao ngất này chính là Lục Kinh Vân, hiện tại hắn chật vật không thôi, khóe miệng có vết máu tràn ra, Luân Hồi Hư Vọng Đao trong tay tỏa ra khí thế mạnh mẽ, lập tức làm không gian chấn động, đại hán lại nhìn vào thanh đao với ánh mắt đầy tham lam.

- Muốn Luân Hồi Hư Vọng Đao, vậy phải xem ngươi có bản lĩnh đó hay không, cửu nguyên đại viên mãn thì như thế nào, muốn đao trong tay Kinh Vân gia gia ngươi, còn chưa đủ!

Lục Kinh Vân cầm Luân Hồi Hư Vọng Đao trong tay tu vị thất nguyên Hóa Hồng bộc phát triệt để, trên người sinh ra hắc khí cuồn cuộn.

- Tiểu tử, hôm nay ngươi chết chắc rồi, Luân Hồi Hư Vọng Đao chính là vật của Chí Tôn Điện, ngươi chết, đồ có thể trả lại chủ cũ!

Đại hán trung niên nói ra, ánh mắt bắn ra hàn quang, thổ thuộc tính áo nghĩa trong người bùng nổ, không gian chung quanh run lên, thổ thuộc tính áo nghĩa ảnh hưởng cả không gian, không gian cứng lại như đá.

Đại hán đánh ra một trảo, những nơi đi qua không gian sinh ra gợn sóng thật lớn, vết nứt không gian nhanh chóng lan tới chỗ Lục Kinh Vân, cả phiến không gian bị đánh nổ dữ dội.

Ông!

Ánh mắt Lục Kinh Vân ngưng trọng, Luân Hồi Hư Vọng Đao trong tay sinh ra lực lượng cực mạnh, một đao bổ ra, đao mang khủng bố mang theo xu thế bôn lôi và bộc phát khí tức hủy diệt, cả không gian bị đứt gãy từng khúc.

Xoẹt...

Trảo và đao chạm nhau, tiếng nổ mạnh như sấm sét vang vọng không trung, đao mang khủng bố bị một trảo đánh nát.

PHỤT!

Dư lực còn lại đánh thẳng lên người Lục Kinh Vân, thân thể Lục Kinh Vân bị đẩy lui, rốt cuộc miệng phun máu tươi, sắc mặt tái nhợt.

- Lục Kinh Vân, đột phá thất nguyên Hóa Hồng không lâu a, khí tức còn chưa đủ ổn, dựa vào Luân Hồi Hư Vọng Đao vẫn không phải đối thủ của ta, khặc khặc.

Tiếng cười lạnh vang lên, trên người đại hán sinh ra thổ nguyên lực cực mạnh.

Cửu nguyên Hóa Hồng và thất nguyên tiểu Viên Mãn Hóa Hồng chênh lệch quá lớn, Lục Kinh Vân vừa mới đột phá không lâu, dựa vào Luân Hồi Hư Vọng Đao cũng khó có thể kéo dài.

- Thực lực ngươi không đủ, Hư Vọng Đao còn chưa khôi phục, tuy uy thế rất mạnh nhưng chưa đủ nhìn...

Đại hán quát lớn, hắn đánh ra một quyền như thiên thạch bùng phát, trong chốc lát đao mang phá hủy tất cả, năng lượng bùng nổ như pháo hoa rực rơc, nương theo đó là khí tức hủy diệt đáng sợ, Lục Kinh Vân cũng đánh ra một đao toàn lực của mình, nhưng một quyền kia vẫn từ từ mài đao mang phai mờ.

PHỤT!

Phun ra một ngụm máu tươi, thân thể Lục Kinh Vân lảo đảo lui ra phía sau.

- Hiện tại ngươi không có lực chống cự rồi.

Đại hán quát lớn, ánh mắt bắn ra như điện, thân ảnh trực tiếp xuất hiện trước mặt Lục Kinh Vân, xiết tay đấm ra một quyền thổ thuộc tính cực mạnh...

Vào lúc này thần sắc Lục Kinh Vân vô cùng ngưng trọng...

Lục Kinh Vân rất rõ ràng, dù sao đối phương cũng là cửu nguyên đại viên mãn, cấp độ Hóa Hồng Cảnh càng lên cao, khoảng cách giữa hai bên càng rộng, bởi vậy thất nguyên Hóa Hồng và cửu nguyên Hóa Hồng là một cái hào rộng khủng khiếp, cái hào này còn lớn hơn cả nhất nguyên Hóa Hồng và tam nguyên Hóa Hồng rất nhiều.

Nếu đột phá đến thất nguyên Hóa Hồng hậu kỳ, Lục Kinh Vân nắm chắc chống lại cường giả cửu nguyên Hóa Hồng, lúc trước hắn thôn phệ Huyền Độc đột phá tới thất nguyên tiểu viên mãn, khí tức thật sự chưa vững chắc, dựa vào Luân Hồi Hư Vọng Đao cũng không thể làm gì đối phương.

Đến lúc này Lục Kinh Vân biết rõ mình chỉ có thể dốc sức liều mạng, liều mạng thì hậu quả khó đoán trước...

- Cút!

Đột nhiên trong vòng chiến có tiếng quát vang lên, một thân ảnh áo xanh xuất hiện như quỷ mị, lực lượng không gian khủng khiếp nhanh chóng khóa chặt một quyền thổ thuộc tính áo nghĩa của đại hán kia.

Lúc này không gian ngưng tệ, một đạo hào quang chói mắt ngăn cản một quyền này, năng lượng khủng bố chấn động không gian...

Ầm ầm!

Tiếng nổ vang vọng hư không, không gian chấn động dữ dội, năng lượng bùng nổ bao phủ cả khu vực.

Đạp đạp!

Trong năng lượng khủng bố kia, thân thể đại hán to lớn lảo đảo lui ra phía sau, ánh mắt của hắn khïếp sợ nhìn qua mọi người.

Chương 4607: Đối kháng Yêu Tôn

- Lục Lâm Thiên!

Nhìn thấy thanh niên áo xanh đột nhiên xuất hiện, đại hán to lớn chấn động.

Thân ảnh áo xanh đứng đó, hắn cười lạnh nhìn tên đại hán to lớn, người đến chính là Lục Lâm Thiên.

Bành bành!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, hai đám độc khí xuyên phá không gian, trực tiếp oanh kích lên người hai tên Hóa Hồng Cảnh của Chí Tôn Điện, năng lượng kích độc bùng nổ dữ dội.

Sưu sưu!

Hai tên Hóa Hồng Cảnh của Chí Tôn Điện tan thành mây khói, lúc này có vài thân ảnh xuất hiện, chính là Vạn Độc Chí Tôn và Lục Doanh, Lục Xảo, Lục Trực.

- Phong Hành, Nhân Tôn cùng Địa Tôn giao cho ngươi, ta đối phó đám khác sau đó sẽ quay lại giúp ngươi.

Ánh mắt Vạn Độc Chí Tôn nhìn qua toàn trường, hắn lập tức hét lớn một tiếng, thân ảnh lóe lên sau đó xuất hiện trước mặt một tên Hóa Hồng Cảnh của Chí Tôn Điện, trường bào chấn động, khói độc bao phủ không gian, lập tức ngưng kết thủ ấn quỷ dị, năng lượng kịch độc bao phủ các hướng, nguyên lực kịch độc bao phủ cả không gian.

- Tốt, giao cho lão độc quái ngươi, ha ha!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên và Vạn Độc Chí Tôn đồng thời đến đây, Phong Hành Thiên Chủ không còn ngưng trọng như lúc nãy, cười ha ha sau đó ngưng kết thủ ấn, năng lượng phong thuộc tính bao phủ không gian, trong giây lát đã hóa thành phong bạo cực mạnh.

Phần phật!

Khủng bố vòi rồng phong bạo tựa như lỗ đen giống như:bình thường, một cổ vô hình uy áp bại áp chung quanh không gian xuất hiện từng vết nứt không gian thật nhỏ, lập tức bao phủ lão giả áo xám và lão giả áo xanh.

Hai tên cường giả Chí Tôn Điện nhìn thấy Vạn Độc Chí Tôn cùng Lục Lâm Thiên hai người đến đây, sắc mặt ngưng trọng tới cực điểm, lão giả mặc trường bào màu xanh hét lớn:

- Yêu Tôn, thuận tiện giải quyết Lục Lâm Thiên đi.

Dứt lời, lão giả áo xanh và lão giả áo xám hai người toàn lực ra tay với Phong Hành Thiên Chủ, năng lượng khủng bố càn quét các nơi, năng lượng mộc thuộc tính và thổ thuộc tính nhanh chóng bùng nổ, gợn sóng không gian chấn động rất mạnh, sinh sinh đυ.ng nát không gian, trong khoảnh khắc va chạm với vòi rồng của Phong Hành Thiên Chủ.

Rầm rầm...

Năng lượng va chạm quá mạnh, không gian không ngừng bị xé nát, trong đó vết nứt không gian không ngừng bùng nổ dữ dội, rốt cuộc không gian không ngừng chấn động quá mạnh, lập tức xuất hiện động sâu rất lớn, năng lượng khí kình quét qua chung quanh, hóa thành màn sáng bao phủ một vùng không gian.

- Sát!

Lục Trực, Lục Thành, Lục Phương thấy đại ca Lục Kinh Vân được phụ thân bảo vệ, ba người cũng ra tay, ba người vừa ra tay đều gọn gàng và lăng lệ, hoàn toàn không lưu thủ.

Lục Doanh cùng Lục Xảo hai người đáp xuống, hai thân ảnh uyển chuyển đến bên người đại ca Lục Kinh Vân.

Lục Xảo hộ pháp, Lục Doanh vận dụng tính mạng áo nghĩa, lập tức bao phủ Lục Kinh Vân, tánh mạng áo nghĩa tỏa ra sinh cơ nồng đậm, dùng tốc độ cực nhanh khôi phục thương thế trên người Lục Kinh Vân.

- Yêu Tôn, Nhân Tôn, Địa Tôn!

Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, hắn nhìn mấy chục cường giả Chí Tôn Điện chung quanh, đều là những người gặp ngoài Thương Khung bí cảnh, trong đó có hai người đang vây công Phong Hành Thiên Chủ và tên đại hán đối phó Lục Kinh Vân, tuy Lục Lâm Thiên tuy chưa gặp nhưng đã biết rõ bọn họ là ai.

Chí Tôn Điện trừ chín đại Hồng Vương, còn có mười đại tôn giả, mà mười tám tôn giả phân biệt là là Minh Tôn, Yêu Tôn, Nhân Tôn, Địa Tôn và những người khác, năm người này thực lực có thể sánh bằng đại tôn giả.

Nhất là Thiên Tôn, thực lực mạnh chỉ dưới chín đại Hồng Vương, tất cả những việc này Lục Lâm Thiên cũng từ linh hồn Minh Tôn biết được.

Mắt thấy Lục Lâm Thiên, ánh mắt khìếp sợ nhìn theo, trên mặt đại hán trung niên đầy ác độc, nhưng cũng không dám khinh thị, ở cửa vào Thương Khung bí cảnh, cảm giác được khí tức Lục Lâm Thiên và Tử Lôi Huyền Đỉnh, từ một kích vừa rồi hắn cũng biết Lục Lâm Thiên không dễ chọc.

- Khặc khặc, Lục Lâm Thiên, nếu ngươi dám đến, vậy cũng không cần đi, không ai có thể cứu ngươi được đâu.

Đại hán trung niên cười lạnh, thân thể chấn động và thổ thuộc tính nguyên lực bộc phát, nương theo khí thế hùng mạnh, hắn lập tức hóa thành bản thể yêu thú trên không trung.

Rống!

Bản thể yêu thú dài hơn một ngàn trượng, hai cánh chấn động, gợn sóng không gian chấn động không ngớt, giống như sắp xé nát thiên địa.

- Hoàng Kim Phi Thiên Long!

Lục Lâm Thiên nhìn qua bản thể yêu thú khổng lồ, trước mặt là bản thể Yêu Tôn Chí Tôn Điện, khí thế khủng khiếp bùng phát.

Yêu thú trạng thái bản thể chính là trạng thái mạnh nhất của Thú tộc, huống chi Hoàng Kim Phi Thiên Long theo Lục Lâm Thiên biết, trừ Thanh Long, Thương Long là bá chủ Long tộc ra, nó thuộc về Long tộc khó đối phó nhất.

- Lục Lâm Thiên, chuẩn bị chịu chết đi, hôm nay phụ tử các ngươi chết chung một chỗ cũng là chuyện mọi người ca tụng, ha ha...

Hoàng Kim Phi Thiên nhìn Lục Lâm Thiên, tiếng quát như sấm, không gian chấn động rất mạnh, trong giây lát hai cánh chấn động, thân ảnh khổng lồ lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Nghiệt súc, hôm nay ngươi không chết, Lục Lâm Thiên ta cũng không còn danh tiếng gì.

Sát ý bắn ra, vừa dứt lời, thân ảnh Lục Lâm Thiên bay tới như mảnh hổ vồ mồi, hắn trong nháy mắt hóa thành mãnh hổ toàn thân có điện quang vờn quanh.

Trong nháy mắt ngắn ngủi Lục Lâm Thiên biến thành thân hổ, uy thế bá đạo không kém gì Hoàng Kim Phi Thiên Long.

- Thiên Long Dực!

Ánh mắt Hoàng Kim Phi Thiên Long đột nhiên co rụt lại, thân thể biến đổi, cánh phải của hắn như lưỡi đao xuyên phá không gian, vạch phá bầu trời, lập tức gọt vào thân hổ của Lục Lâm Thiên.

Bỗng nhiên thân hổ lao về phía trước, khí tức thôn phệ năng lượng không gian bùng phát, đột nhiên hư không run lên, uy năng vô cùng vô tận bắn ra bốn phía, khí tức bá đạo lăng lệ bùng nổ..

- Nhất quyết thôn thiên thế, nhất quyền chấn bát hoang!

Lục Lâm Thiên quát lớn, hổ trảo nắm lại đánh ra một quyền, quyền kình xuyên thấu hư không, khí tức diệt thế bùng phát, lập tức đánh thẳng vào Thiên Long Dực.

Ầm ầm.

Một quyền này đánh thẳng vào Thiên Long Dực, quyền kình tiêu tán, không gian chung quanh nứt vỡ liên tục.

Ngao!

Bỗng dưng Hoàng Kim Phi Thiên Long gào thét thảm thiết, long lân trên cánh phải bị một quyền đánh nát, máu tươi đầm đìa, Hoàng Kim Phi Thiên Long không ngờ phòng ngự của mình không cách nào ngăn cản một kích của Lục Lâm Thiên.

Tiếng gào thét thê lương, cái đuôi Hoàng Kim Phi Thiên Long như thiên thạch nện thẳng vào thân hổ của Lục Lâm Thiên.

- Thời không hư lao!

Đối mặt với một kích này, ánh mắt Lục Lâm Thiên trầm xuống, hắn lập tức thi triển thế công của mình.

Xoẹt!

Ở này trong chốc lát, hổ trảo đánh thẳng về phía trước, nghênh tiếp một kích này, không gian chung quanh đông cứng lại, ngăn cản lực công kích từ cái đuôi Hoàng Kim Phi Thiên Long đánh tới.

Oanh!

Vào lúc này hổ trảo của Lục Lâm Thiên xuất hiện năm vết nứt không gian, năng lượng chấn động làm không gian vỡ ra từng khúc, trực tiếp chụp thẳng vào cái đuôi cự long.

Tạch tạch tạch Tạch...

Hổ trảo đảo qua đuôi rồng, lưu lại năm vết máu thật dài, long lân rạn nứt, da tróc thịt bong, máu tươi đầm đìa.

Ngao!

Ánh mắt Hoàng Kim Phi Thiên Long sợ hãi, đau đớn từ đuôi truyền tới, long thân xoay tròn, cánh trái đảo qua thân hổ của Lục Lâm Thiên.

Chương 4608: Hoàng Kim Phi Thiên Long

Phần phật!

Phong bạo thật lớn đảo qua, không gian chung quanh bị nứt vỡ, cảm giác nguy hiểm cực độ bao phủ các hướng, lập tức bao phủ thân hổ to lớn của Lục Lâm Thiên.

- Hoàng Kim Phi Thiên Long, ta sẽ biến ngươi thành trùng đất.

Thân thể khổng lồ bao phủ không gian, kim sắc quang mang tuôn ra, lập tức kim quang rạng rỡ che khuất bầu trời, sát khí lăng lệ bao phủ trời cao, hổ trảo hóa thành chưởng ấn như phật quang phổ chiếu, khí kình đáng sợ bao phủ trời cao, khí tức hủy diệt nện thẳng vào cánh trái của Hoàng Kim Phi Thiên Long.

Oanh!

Năng lượng va chạm rất mạnh, không gian đen kịt chung quanh tan vỡ, phong bạo càn quét cả không gian.

Ngao!

Hoàng Kim Phi Thiên Long gào thét thảm thiết, lân phiến trên cánh trái của hắn rạn nứt, máu tươi bắn ra như mưa, thân thể khổng lồ rơi thẳng xuống đất.

Yêu Tôn sợ, vô cùng sợ hãi, thực lực của Lục Lâm Thiên đã làm hắn e ngại, hắn dù thế nào cũng không ngờ thực lực Lục Lâm Thiên lại khủng bố tới mức này.

Yêu Tôn là người của Chí Tôn Điện đến muộn, cũng không có nhìn thấy Phượng Thanh Hồng Tôn bị Lục Lâm Thiên tru sát, trong Chí Tôn Điện, thực lực của hắn không kém Phượng Thanh Hồng Tôn bao nhiêu.

Nhưng Phượng Thanh Hồng Tôn đối diện với Lục Lâm Thiên lại không là gì.

Nếu như Yêu Tôn tận mắt nhìn thấy Phượng Thanh Hồng Tôn bị Lục Lâm Thiên tru sát, sợ rằng hắn trốn còn không kịp, làm gì dám ở lại đây đấu với Lục Lâm Thiên.

Ngao!

Yêu Tôn sợ, hai cánh của hắn lúc này tổn thương nghiêm trọng, nhưng lại lập tức vỗ cánh xuyên qua không gian bỏ chạy, không gian bị nghiền nát tầng tầng.

- Truy Phong Chiến Thiên Cung, cửu tiễn quy nhất!

Lục Lâm Thiên cầm Truy Phong Chiến Thiên Cung kéo căng ra, chín mũi tên bắn ra cùng lúc, chín đạo ánh sáng hợp nhất, không gian xuất hiện vô số khe nứt.

XÍU...UU!

Hoàng Kim Phi Thiên Long muốn thoát đi, căn bản khó mà đào thoát được, mũi tên ánh sáng khủng bố xuyên qua bầu trời, mũi tên tràn ngập lực lượng hủy diệt, lực trùng kích thị giác không gì sánh bằng, sau đó trực tiếp xuyên thủng lưng Hoàng Kim Phi Thiên Long.

Xoẹt!

Long lân cứng rắn và long thân khủng bố cũng không thể ngăn cản một tiễn này, mũi tên nhanh chóng xuyên qua người Hoàng Kim Phi Thiên Long.

Rống!

Hổ gầm trời cao, thân hổ của Lục Lâm Thiên tru lên xuất hiện gần Hoàng Kim Phi Thiên Long, uy áp bá đạo bùng phát, lực lượng thôn phệ sinh ra.

Không gian chấn động, lực thôn phệ từ thân hổ của Lục Lâm Thiên tỏa ra các hướng, thôn phệ không gian vào bên trong, uy áp bá đạo bùng nổ.

- Tam quyết chuyển thiên thế, nhất cước toái sơn hà!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, không trung vặn vẹo, Lục Lâm Thiên lập tức bước ra một bước, một bước này dường như đạp nát tất cả sinh cơ của Hoàng Kim Phi Thiên Long, hư không chung quanh tan vỡ, vạn vật không tồn tại.

Ầm ầm!

Một cước này đạp vào thân thể cự long ngàn trượng, phá hủy tất cả mọi thứ trong phạm vi của nó, thân thể cự long lập tức nện thẳng vào sơn mạch phía dưới.

Ầm ầm!

Trong sơn mạch bừa bộn này, cự long khổng lồ rơi xuống, đất rung núi chuyển, rất nhiều đỉnh núi nổ tung, lực lượng khủng bố quét qua chung quanh, năng lượng cuồng bạo càn quét mọi thứ...

Lực lượng cuồng bạo bùng nổ, rất nhiều người đang chiến đấu chung quanh nhìn trộm, uy năng khủng bố này làm mọi người chấn động, trong mắt sinh ra hàn ý, ngay cả Địa Tôn cùng Nhân Tôn giao thủ với Phong Hành Thiên Chủ đều ngưng trọng nhìn qua.

Phốc phốc!

Hoàng Kim Phi Thiên Long rơi xuống, miệng phun máu tươi như suối, ánh mắt sợ hãi, căn bản không thể nhúc nhích.

- Nói biến ngươi thành trùng đất, ngươi phải biến thành trùng đất, phong ấn.

Lục Lâm Thiên gầm lên thật lớn, thân thể khổng lồ của biến thành lưu tinh, trên bầu trời xuất hiện vòng xoáy đen trắng bắn vào mi tâm của cự long.

- Ngao, Nhân Tôn, Địa Tôn, các ngươi cứu ta...

Tiếng gào thê lương vang vọng hư không, Hoàng Kim Phi Thiên Long lớn tiếng cầu cứu, ánh mắt mang theo sợ hãi và tuyệt vọng.

Chỉ tiếc Nhân Tôn cùng Địa Tôn hai người đang vây công Phong Hành Thiên Chủ, vào lúc này còn có Vạn Độc Chí Tôn xuất hiện, khói độc phô thiên cái địa trực tiếp bao phủ Nhân Tôn, kịch độc khủng bố làm Nhân Tôn ngưng trọng.

XIU....XIU...!

Hoàng Kim Phi Thiên Long sợ hãi, hổ trảo của Lục Lâm Thiên đánh vào mi tâm của hắn.

Từ khi hào quang đen trắng bắn vào mi tâm của hắn, thân thể ngàn trượng của hắn thu nhỏ lại, cuối cùng biến thành phi long màu vàng dài vài mét nằm đó.

Lục Lâm Thiên bắn ra hào quang tử kim, lập tức thu bản thể Yêu Tôn vào trong lòng bàn tay, rồibiến mất không thấy.

Rầm rầm rầm!

Năng lượng trầm thấp nổ liên tục trong không gian, khi Lục Trực, Lục Phương, Lục Thành gia nhập, dựa vào uy thế của Vạn Độc Chí Tôn đã giải quyết không ít cường giả của Chí Tôn Điện, cả vòng chiến, người Chí Tôn Điện đã bị ngăn chặn triệt để.

- Địa Tôn, hiện tại tới ta, chỉ bằng ngươi đã không còn tiền vốn kêu gào trước mặt ta.

Phong Hành Thiên Chủ áp lực giảm nhiều, đối mặt một mình Địa Tôn đã không đáng để lo, hét lớn một tiếng, phong bạo đáng sợ hóa thành phong long quét qua Địa Tôn.

- Phong Hành, ngươi chớ đắc ý!

Địa Tôn quát lạnh, hắn phất tay vận dụng thổ thuộc tính áo nghĩa hóa thành dị thú màu vàng, lập tức va chạm với hư ảnh phong long.

Phần phật!

Cả hai va chạm vào nha, bầu trời run rẩy, thiên địa năng lượng bùng nổ, hai hư ảnh đồng thời tiêu tán, năng lượng khủng bố càn quét chung quanh, Địa Tôn bị chấn động lui ra ngoài, sắc mặt tái nhợt không ít.

Cách đó không xa, Vạn Độc Chí Tôn cũng hành động, trong không gian sinh ra hương vị rất khó ngửi, năng lượng thiên địa trong phạm vi này đông cứng lại.

- Vạn độc không gian!

Vạn Độc Chí Tôn ngưng kết thủ ấn, không gian màu đen nhanh chóng bao phủ Nhân Tôn.

- PHÁ...

Nhân Tôn vận chuyển mộc thuộc tính áo nghĩa chấn vỡ không gian màu đen, tuy nhiên chỉ miễn cưỡng ngăn cản kịch độc mà thôi, hoàn toàn không cách nào ngăn chặn toàn bộ.

- Độc Tôn tiền bối, ngươi đi tương trợ Phong Hành Thiên Chủ đi, tạp chủng Chí Tôn Điện này giao cho ta thu thập là được rồi.

Bỗng dưng Lục Lâm Thiên xuất hiện sau lưng Vạn Độc Chí Tôn, nhìn chằm chằm vào Nhân Tôn, sát khí ngập trời.

- Tốt, giao cho ngươi, ta đi trợ giúp Phong Hành một tay.

Vạn Độc Chí Tôn vốn chiếm ưu thế, nghe vậy cũng thu hồi độc công, lập tức lao về phía Phong Hành Thiên Chủ đang áp chế Địa Tôn.

Yêu Tôn đã bị Lục Lâm Thiên thu thập, tăng thêm đánh chết Phượng Thanh Hồng Tôn, Vạn Độc Chí Tôn tuyệt đối không hoài nghi thực lực của Lục Lâm Thiên.

Trên người Lục Lâm Thiên có quá nhiều thủ đoạn, chính là khắc tinh của Nhân Tôn, cho dù hắn đối phó Nhân Tôn, độc công cũng khó thi triển toàn bộ.

- Lục Lâm Thiên!

Nhân Tôn thoát ra khỏi độc công, ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt ngưng trọng, hắn đã thấy kết cục của Yêu Tôn, thực lực của Yêu Tôn không mạnh hơn hắn quá nhiều, nhưng có Phong Hành Thiên Chủ cùng Vạn Độc Chí Tôn ở đây, hắn không có tâm tư chống lại.

- Địa Tôn, chúng ta đi trước.

Nhân Tôn trầm xuống, lập tức bỏ chạy, không dám chống lại Lục Lâm Thiên.

- Còn muốn đi, không kịp nữa rồi.

Thời điểm Nhân Tôn lao đi, thân hổ của Lục Lâm Thiên hóa thành hào quang ngăn cản Nhân Tôn, vận chuyển năng lượng đông cứng không gian.

Chương 4609: Thu thập Nhân Tôn

Vào lúc này không gian bị thác loạn rất mạnh, làm cho Nhân Tôn khó có thể đào thoát.

- Không tốt!

Vào lúc này Nhân Tôn triệt để kinh hãi, năng lượng quỷ dị làm tâm thần hắn chấn động, linh hồn bỡ ngỡ, lập tức vận chuyển nguyên lực bản thân ngăn cản năng lượng quái dị này.

- Đi.

Lục Lâm Thiên phất tay vận chuyển âm dương áo nghĩa, năng lượng khủng khỉếp khuếch tán ra.

Lập tức hào quang mộc thuộc tính áo nghĩa bao phủ Nhân Tôn vào bên trong, bí vân quanh quẩn, sinh cơ bừng bừng, uy áp bộc phát rất mạnh, dường như thôn phệ tất cả sinh cơ trong thiên địa..

Năng lượng áo nghĩa cực kỳ hùng mạnh bùng phát không gian chung quanh tan vỡ, khe hở đen kịt xuất hiện, khí tức bùng nổ ngập trời.

Rầm rầm rầm phanh!

Sau khi giằng co trong nháy mắt, năng lượng khủng bố bao phủ cả thiên địa, mộc thuộc tính áo nghĩa bao phủ Nhân Tôn, âm thanh nổ tung vang vọng quá mạnh.

Rầm rầm!

Không gian động sâu xuất hiện, tâm thần mọi người rung động, năng lượng rung động như biển gầm, hào quang từ từ tan biến.

Đạp đạp...

Năng lượng khủng bố càn quét các nơi, sắc mặt Nhân Tôn trắng bệch, hắn lập tức phun máu tươi, cũng không dám dừng lại, nhanh chóng bỏ chạy ra xa.

Xoẹt!

Bỗng dưng Nhân Tôn đang bỏ chạy lại dừng lại trên không trung, ánh mắt co rút lại, dường như phát hiện chuyện gì đó.

Phần phật!

Cùng lúc đó thân ảnh Nhân Tôn dừng lại, khí tức sát phạt bao phủ không gian, khí tức sát phạt ngập trời này rất khủng khiếp.

- Ta nói rồi, gặp người Chí Tôn Điện, ta gặp một giết một, nghiệt súc kia không thể trốn, tạp chủng ngươi cũng không thể thoát.

Thân hổ ngang trời, đại từ đại bi, tịch diệt hung thần, hung hãn, vô diệt vô sinh chín đạo khí tức từ trong người Lục Lâm Thiên tỏa ra, chín khí tức này bao phủ không gian quanh người Nhân Tôn.

Khí khí tức cổ xưa này làm lông tóc Nhân Tôn dựng đứng, hắn vô cùng sợ hãi.

- Cửu tuyệt chi khí, trấn áp chi tháp!

Lục Lâm Thiên quát lớn, chín khí tức bao phủ Nhân Tôn bùng phát, cuối cùng trực tiếp hóa thành một ngọn tháp cao chín tầng.

Oanh!

Đại tháp xuất hiện mang theo khí thế diệt tuyệt sinh cơ, uy áp khủng khiếp bao phủ không gian chung quanh, bất cứ người nào cũng bị uy áp khủng khiếp này chấn nhiếp.

Nhìn thấy đại tháp này, Nhân Tôn càng sợ hãi không rét mà run, thực sự không hổ là cường giả cửu nguyên Hóa Hồng đại viên mãn, hắn ngưng tụ mộc thuộc tính áo nghĩa bảo vệ bản thân.

Vào lúc này cũng thúc dục không ít áo nghĩa linh khí, từng đạo năng lượng công kích khủng bố va chạm vào đại tháp.

- Lục Lâm Thiên, ta liều với ngươi.

Quát lên đầy sợ hãi, mi tâm Nhân Tôn có hào quang bắn ra ngoài, một đạo linh hồn bay ra, ngay cả linh hồn phân thân cũng nương theo đạo linh hồn này đối kháng với đại tháp.

Rầm rầm!

Không gian rung chuyển, năng lượng khủng bố trùng kích chấn động không gian, năng lượng đáng sợ trút xuống có thể phá hủy vạn vật, cả phiến không gian này nứt vỡ từng khúc, khí tức hủy diệt bao phủ trời cao.

Dưới đại tháp, cửu tuyệt chi khí ăn mòn tất cả, phá hủy sinh cơ, khí tức hủy diệt hàng lâm không gian, cho dù Nhân Tôn tu vị cửu nguyên Đại viên mãn, đặt chân vào hàng ngũ cường giả đỉnh cấp trong thiên địa, nhưng giờ phút này cũng bị áp chế, đến cuối cùng đồng tử co rút lại, ánh mắt đầy sợ hãi và tuyệt vọng, lập tức bị khí tức hủy diệt càn quét.

- Thu!

Lục Lâm Thiên phất tay, trong lòng bàn tay sinh ra kim quang, hư ảnh cửu tuyệt tháp thu nhỏ lại, sau đó bị hào quang tử kim thôn phệ vào bên trong.

- Địa Tôn, chạy đi đâu!

Nhân Tôn cũng bị Lục Lâm Thiên thu thập, Địa Tôn cũng không thể chống lại, vốn Độc Tôn và Phong Hành Thiên Chủ vây công đã không kịp trở tay, chật vật không chịu nổi, thấy tình thế không ổn đã sớm có ý trốn đi, lập tức xé rách không gian chạy đi, sau lưng lại có tiếng hét lớn của Vạn Độc Chí Tôn, năng lượng kịch độc bao phủ không gian chung quanh.

- Muốn trốn, chậm rồi!

Phong Hành Thiên Chủ cũng hét lên, lúc này ngưng tụ thủ ấn phong thuộc tính, đánh vào vết nứt không gian Địa Tôn vừa xé rách.

Bành bành!

Hai đạo năng lượng này theo đuôi, vết nứt không gian liên tiếp sụp đổ, Địa Tôn vừa vào trong vết nứt không gian cũng bị bức ra, khóe miệng chảy máu tươi, thần sắc ngưng trọng, từ khí tức mà nhìn, hắn đã bị Vạn Độc Chí Tôn cùng Phong Hành Thiên Chủ hai người vây công trọng thương.

Trong nháy mắt hắn vừa ổn định, Địa Tôn bị thương nhưng không nhìn Phong Hành Thiên Chủ cùng Vạn Độc Chí Tôn hai người, mà là nhìn lên không trung, nơi đó có khí tức hủy diệt hàng lâm!

Oanh!

Khí tức hủy diệt bá đạo xuất hiện, đồng thời không gian chấn động, cảm giác nguy hiểm cực độ lan tỏa ra, trong nháy mắt này tử lôi không ngừng giáng xuống.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh, không xong.

Cảm giác được khí tức này, sắc mặt Địa Tôn lập tức hoảng sợ, đồng tử co rụt lại, hắn muốn trốn khỏi chết, bởi vì hắn không thể ngăn cản Tử Lôi Huyền Đỉnh.

- Còn muốn chạy trốn, muộn.

Lục Lâm Thiên gầm lên như sấm, Tử Lôi Huyền Đỉnh nện thẳng vào đầu của Địa Tôn.

Địa Tôn vốn bị thương chật vật, hắn lúc này vô cùng sợ hãi, nhất thời căn bản không cách nào đào thoát Tử Lôi Huyền Đỉnh bao phủ, nhìn thấy khí tức bá đạo hủy diệt của Tử Lôi Huyền Đỉnh, lãnh ý tràn ngập nội tâm, đối mặt với lôi uy khủng bố này hắn vô cùng sợ hãi, sau đó trực tiếp bị Tử Lôi Huyền Đỉnh bao phủ vào bên trong, lỗ đen nhanh chóng thôn phệ Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Rầm rầm rầm!

Ba siêu cấp cường giả của Chí Tôn Điện đều bị Lục Lâm Thiên thu vào Tử Lôi Huyền Đỉnh, đại chiến cũng tiến vào khâu cuối cùng, Hóa Hồng Cảnh bị thương của Chí Tôn Điện bị Thương Khung Minh vây công, đều bị Lục Trực, Lục Phương, Lục Thành ba người nhanh chân bắt giữ.

Xoẹt!

Thu liễm thân hổ, tất cả khôi phục như thường, thu Tử Lôi Huyền Đỉnh vào cơ thể, Lục Lâm Thiên xuất hiện bên cạnh Phong Hành Thiên Chủ cùng Vạn Độc Chí Tôn hai người.

- Không có sao chứ.

Phong Hành Thiên Chủ và Vạn Độc Chí Tôn hai người ngạc nhiên nhìn qua Lục Lâm Thiên, ba cửu nguyên Hóa Hồng, thậm chí Địa Tôn là cửu nguyên Hóa Hồng hậu kỳ tới gần đỉnh phong cũng bị Lục Lâm Thiên thu vào Tử Lôi Huyền Đỉnh, thực lực như vậy cho dù là Vạn Độc Chí Tôn còn có Phong Hành Thiên Chủ cũng phải ngạc nhiên.

- Ta không sao, Yêu Tôn và Nhân Tôn dễ đối phó, thực lực Địa Tôn không kém, ta may mắn nhốt hắn vào Tử Kim Huyền Đỉnh, nhưng mà tên kia vẫn không an phận.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên trả lời Phong Hành Thiên Chủ cùng Vạn Độc Chí Tôn tỏ vẻ không ngại, sau đó nói:

- Ta cần có thời gian đối phó Địa Tôn, nơi đây cũng không nên ở lâu.

- Chúng ta cũng nên đi thôi.

Vạn Độc Chí Tôn đồng ý lời đề nghị của Lục Lâm Thiên, tuy Địa Tôn bị Lục Lâm Thiên thu vào Tử Lôi Huyền Đỉnh, nhưng không dễ dàng trấn áp Địa Tôn như vậy.

Sưu sưu...

Sau một lát, đám người Hải Nhược Hồng Tôn đi tới đây, đám người lại bay vυ"t đi, rời khỏi khu vực đại chiến.

Thời điểm đi tới khu vực núi rừng san sát, Lục Lâm Thiên kiểm tra thương thế của Lục Kinh Vân, lại thương nghị với Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn một phen, hắn trực tiếp đặt Thiên Trụ giới lên người Phong Hành Thiên Chủ, sau đó gọi Lục Kinh Vân, Lục Doanh, Lục Thành vào trong Thiên Trụ Giới luyện hóa đám cường giả Chí Tôn Điện vừa bắt được.

Chương 4610: Cởi bỏ phong ấn

- Lục gia này quá khủng bố!

Khi Lục Lâm Thiên mang theo đám người Lục Kinh Vân, Lục Doanh tiến vào Thiên Trụ giới, Phong Hành Thiên Chủ thu Thiên Trụ giới vào trong ngực, hắn vô cùng cảm khái.

Vạn Độc Chí Tôn nghe Phong Hành Thiên Chủ thì thào, ngẩng đầu nói với Phong Hành Thiên Chủ:

- Lục gia vốn kỳ quái, chúng ta nên chạy đi thôi, chỉ sợ phía trước càng ngày càng nguy hiểm.

- Lúc này hiểm cảnh trong Thương Khung bí cảnh dường như mạnh hơn lúc trước nhiều.

Ánh mắt Phong Hành Thiên Chủ ngưng trọng, sau đó nói với Vạn Độc Chí Tôn:

- Chúng ta đi thôi.

...

Trong Thiên Trụ giới tầng năm, Lục Lâm Thiên thả Lục Kinh Vân, Lục Doanh, Lục Xảo, Lục Trực ở tầng năm, tù binh Chí Tôn Điện bắt được đủ cho bọn họ thôn phệ.

Mà Lục Lâm Thiên cũng tiến vào Thiên Trụ giới tầng tám, gọi Tử Lôi Huyền Đỉnh ra, thân ảnh lao vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Không gian lôi điện trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, nơi đây bị lôi điện tử kim đầy khí tức hủy diệt bao phủ.

Xùy!

Không gian sinh ra chấn động, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện bên cạnh lão giả áo xám, hắn cười lạnh nhìn qua lão giả áo xám

này.

- Lục Lâm Thiên!

Lão giả áo xám nhìn thấy Lục Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện, ánh mắt ngưng trọng, nói thẳng:

- Lục Lâm Thiên, cho rằng vây bản tôn trong Tử Lôi Huyền Đỉnh là có thể đối phó ta hay sao, không dễ dàng như vậy đâu, nơi này là thế giới tử kim huyền lôi, cẩn thận chúng ta cướp đoạt tử kim huyền lôi đấy, ta xem chúng ta nước giếng không phạm nước sông đi, cho ta rời đi, sau này ta không làm phiền các ngươi nữa.

- Ha ha, lão thất phu ngươi nghĩ đúng là quá đơn giản rồi.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, hắn căn bản không đặt Địa Tôn vào trong mắt.

Địa Tôn nghe vậy, ánh mắt híp lại, hung ác nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi thật muốn lưỡng bại câu thương hay sao, bức ta tới đường cùng, ngươi cũng không tốt hơn gì đâu.

Lục Lâm Thiên không thèm trả lời, lập tức nói:

- Tử Lôi, người này giao cho ngươi.

- Vâng, chủ nhân.

Tiếng nói bá đạo vang lên, tử kim lôi cầu tỏa ra hào quang như mặt trời, tử lôi trong không gian chấn động dữ dội.

- Tử kim huyền lôi.

Thân ảnh bá đạo trong tử kim lôi cầu đi ra, cũng không có khí tức chấn động gì, nhưng lại làm cho Địa Tôn cảm thấy bất an, tự dưng bị áp bách linh hồn tới cực điểm.

Sau đó thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất, thân ảnh bá đạo trên tử kim lôi cầu nhìn thẳng vào Địa Tôn, hai mắt như động sâu không đáy, tuy hiện tại ánh mắt bình tĩnh nhưng có thể cắn nuốt linh hồn người ta, làm cho tâm thần Địa Tôn run lên, cảm giác tim đập chân rung xuất hiện.

- Cửu nguyên Hóa Hồng hậu kỳ mà thôi, ta sẽ chơi với ngươi.

Tiếng nói bá đạo vang lên, thân ảnh tử kim huyền lôi biến mất.

...

Xùy!

Trong không gian tử kim này, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện trước phong ấn âm dương, thấy Yêu Tôn đầy sợ hãi nhìn mình, Yêu Tôn Hoàng Kim Phi Thiên Long dài ngàn trượng bây giờ bị áp chế còn dài vài mét.

- Bỏ phong ấn.

Lục Lâm Thiên xuất hiện, ngưng kết thủ ấn, hào quang đen trắng bắn ra ngoài, hắn thu hồi phong ấn trong mi tâm Hoàng Kim Phi Thiên Long, hào quang đen trắng trong mi tâm Hoàng Kim Phi Thiên Long bị Lục Lâm Thiên hút đi.

Ngao!

Khi hào quang bị Lục Lâm Thiên hút ra, Yêu Tôn Hoàng Kim Phi Thiên Long gào thét, thân thể hắn biến lớn, ánh mắt đầy hung tàn, lập tức tấn công Lục Lâm Thiên.

- Nghiệt súc.

Lục Lâm Thiên quát lớn, dường như sớm có chuẩn bị, lòng ban tay điểm vào mi tâm Hoàng Kim Phi Thiên Long, lực cắn nuốt khủng khiếp bùng nổ, cùng lúc đó, thân thể Hoàng Kim Phi Thiên Long mở rộng, hắn cũng biến thành thân hổ khổng lồ

Hổ chưởng cực lớn đặt vào mi tâm Hoàng Kim Phi Thiên Long.

Ngao ngao...

Trong hổ chưởng xuất hiện vòng xoáy thôn phệ cực mạnh, nó thôn phệ nguyên lực của Hoàng Kim Phi Thiên Long, nguyên lực không thể khống chế rót vào người Lục Lâm Thiên.

Đến thời điểm này, có lẽ Yêu Tôn cũng biết vì sao Lục Lâm Thiên tu luyện khủng bố như thế, lực thôn phệ này không gì sánh kịp, ánh mắt đầy tuyệt vọng, hồn anh muốn tự bạo...

....

Bên ngoài một ngày, trong Thiên Trụ giới tầng thứ tám là tám mươi ngày, trong Thiên Trụ giới tầng thứ tám trôi qua gần hai tháng, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện bên cạnh Nhân Tôn bị trọng thương, cũng không bao lâu, Nhân Tôn kêu gào thảm thiết.

Hô!

Lại qua hai tháng, trong Thiên Trụ giới tầng thứ tám, Lục Lâm Thiên khoanh chân ngồi đó, phun ra một ngụm trọc khí, hai mắt bắn ra hào quang đen trắng, khí tức bát nguyên Hóa Hồng Đại viên mãn đã tăng lên tới bát nguyên Đại viên mãn hậu kỳ tới gần đỉnh phong, đặc biệt thôn phệ Nhân Tôn tu vị cửu nguyên đại Viên Mãn Hóa Hồng trung kỳ, tu vị của hắn tiến bộ thật lớn.

Hỗn Độn Âm Dương Quyết thôn phệ nguyên lực đối thủ, tinh luyện tạp chất chỉ đạt được một phần nguyên lực của đối thủ, tăng thêm đan điền khổng lồ của Lục Lâm Thiên không phải bình thường, bởi vậy Lục Lâm Thiên muốn nhồi đầy đan điền khí hải bát nguyên Đại viên mãn là chuyện không dễ dàng.

Nhưng mà Lục Lâm Thiên gần đây thôn phệ Minh Tôn, Yêu Tôn, Nhân Tôn ba người đều là cửu nguyên Hóa Hồng. Một cửu nguyên Hóa Hồng còn mạnh hơn bát nguyên trung viên mãn đỉnh phong gấp mấy lần, tăng thêm Nhân Tôn ít nhất đã là cửu nguyên Đại viên mãn trung kỳ, hắn còn mạnh hơn bát nguyên trung viên mãn đỉnh phong nhiều lắm.

Bởi vậy thôn phệ Minh Tôn, Yêu Tôn, Nhân Tôn ba người này, cũng giúp tu vị Lục Lâm Thiên đạt tới bát nguyên trung viên mãn hậu kỳ tới gần đỉnh phong.

Đứng dậy, cảm giác nguyên lực trong người dồi dào, Lục Lâm Thiên vui vẻ.

- Không có hồng kiếp, quả nhiên có không ít ưu thế.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, một đường đột phá không có hồng kiếp ngăn cản, thật sự là quá thoải mái.

XÍU...UU!!

Sau một lát, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuất hiện tại nơi khác, trải qua bốn tháng bị tử kim huyền lôi oanh kích, Địa Tôn cường hãn hơn nữa cũng bị tử kim huyền lôi làm chật vật không chịu nổi, đã không có bao nhiêu lực chống cự.

Mà kết quả chờ đợi Địa Tôn cũng có thể nghĩ, khi Lục Lâm Thiên xuất hiện, hắn vận dụng Hỗn Độn Âm Dương Quyết bao phủ Địa Tôn.

...

Thời gian vài ngày trôi qua, với cường giả Hóa Hồng Cảnh mà nói, thời gian này như nháy mắt.

Nhưng trong Thương Khung bí cảnh này không phải như vậy. Không có nơi nào không nguy hiểm, cho dù là một ngày cũng làm Hóa Hồng Cảnh cẩn thận như một năm.

Trong không gian u ám, năng lượng hoang vu tràn ngập không gian, lực lượng thôn phệ sinh cơ thẩm thấu ra chung quanh.

Không gian bao la hoang vu này không ai biết bao la bao nhiêu, chỉ có lực cắn nuốt không ngừng sinh ra, dường như trong không gian này có lỗ đen cắn nuốt sinh cơ.

Trong không gian quỷ dị này, nguyên lực, linh hồn, thậm chí là nhiệt độ cũng bị thôn phệ...

- Ah...

Chương 4611: Không gian u ám

Cho nên trong loại tình huống này, những người thực lực thấp không thể bảo vệ bản thân, cũng chỉ có thể dựa vào vận khí và tự sinh tự diệt.

Trong không gian thôn phệ sinh cơ này, không ngừng có tiếng kêu thảm thiết truyền ra, nguyên lực, linh hồn đều bị không gian này thôn phệ sạch sẽ.

- Cẩn thận một ít, toàn lực chống cự.

Nhưng toàn lực chống cự, những Hóa Hồng Cảnh thực lực thấp vẫn bị thôn phệ sinh cơ, mỗi một giây đều có Hóa Hồng Cảnh vẫn lạc.

Trong không gian u ám hoang vu này, đối mặt lực lượng thôn phệ quỷ dị kia, Hóa Hồng Cảnh chỉ là con sâu cái kiến mà thôi.

- Rốt cuộc đây là nơi nào, vì sao khủng bố như thế?

Đối mặt với Hóa Hồng Cảnh của Thương Khung Minh không ngừng vẫn lạc, ánh mắt Phong Hành Thiên Chủ ngưng trọng nhưng bất lực, chỉ có thể bảo vệ một ít người, mọi người thậm chí bất tri bất giác xông vào khu vực khủng bố này, đợi tới khi phát hiện không xông ra được cũng chỉ có thể tiến lên phía trước.

- Thôn phệ sinh cơ cùng linh hồn, có thể có quan hệ với mộc thuộc tính áo nghĩa, quá mạnh mẽ.

Vạn Độc Chí Tôn ngưng trọng.

- Cứ tiếp tục như vậy chúng ta sẽ có phiền toái, sợ là đến lúc đó chúng ta cũng khó chống cự.

Hải Nhược Hồng Tôn nói với Phong Hành Thiên Chủ cùng Vạn Độc Chí Tôn.

Phần phật!

Thời điểm Hải Nhược Hồng Tôn dứt lời, trong ngực Phong Hành Thiên Chủ có năng lượng chấn động truyền ra, lập tức Thiên Trụ giới xuất hiện.

- Ồ!

Biến hóa này làm Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn đều nhìn vào Thiên Trụ giới.

Năng lượng chấn động trên Thiên Trụ giới truyền ra, nương theo lực lượng thôn phệ này, sinh cơ trong không gian không còn, căn bản không có năng lượng gì xuất hiện, cho nên Thiên Trụ giới thôn phệ cũng không thôn phệ được gì.

Xoẹt!

Cũng vào lúc này, ở lối ra Thiên Trụ giới có một thân ảnh áo xanh xuất hiện, thân ảnh Lục Lâm Thiên vừa đi ra, lập tức điện quang bao phủ không gian u ám này.

Khí tức này phun trào như cuồng phong, cũng nương theo lực cắn nuốt này là lực thôn phệ thật lớn, nhưng trong thiên địa không có năng lượng gì cả, làm khí thế của Lục Lâm Thiên không thể tăng cường.

- Khí tức này, tiểu tử này đột phá!

Cảm giác khí tức trên người Lục Lâm Thiên, Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn hai người khiếp sợ.

...

Sâu trong không gian này, ánh sáng xanh đậm bao phủ không gian, sinh cơ cuồn cuộn tràn ngập bầu trời, sinh cơ bừng bừng, hoàn toàn khác với bên ngoài.

Trong ánh sáng xanh đậm bao phủ bầu trời này có một không gian sinh cơ bừng bừng, giống như nó có thể kết nối thiên địa, khí tức chấn động rất mạnh, ánh sáng màu xanh này giống như lỗ đen có thể thôn phệ tất cả.

Rầm rầm!

Giờ phút này năng lượng thiên địa giống như con rắn nhỏ bị thôn phệ vào trong hào quang màu xanh này.

Nếu đám người Phong Hành Thiên Chủ có mặt ở đây, nhất định có thể nhận ra, nguyên lực và linh hồn của các Hóa Hồng Cảnh bị thôn phệ đang chui vào trong ánh sáng màu xanh này.

Phần phật!

Bỗng dưng quái vật trong ánh sáng xanh run lên, thân thể to lớn chấn động, lập tức tăng cường lực cắn nuốt, dường như muốn thôn phệ cả thiên địa vào bên trong.

Phần phật!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, khí tức tăng lên không dừng lại, năng lượng chung quanh không ngừng lan tỏa ra chung quanh.

Ầm ầm!

Bỗng dưng ánh sáng màu xanh run lên, trong nháy mắt lực lượng thôn phệ sinh cơ cực lớn bao phủ về phía Lục Lâm Thiên.

Thôn phệ năng lượng, thôn phệ nguyên lực, thôn phệ linh hồn, thôn phệ tất cả sinh cơ từ bốn phương tám hướng bao phủ Lục Lâm Thiên, muốn thôn phệ toàn bộ năng lượng quanh người Lục Lâm Thiên.

Xoẹt.

Nhất thời năng lượng chung quanh thân thể hắn cũng bị cắn nuốt, bị cắn nuốt không ngừng.

Lúc này Lục Lâm Thiên đang nhắm mắt cảm giác được gì đó, năng lượng trên người bị hút đi, bỗng dưng hắn mở mắt ra, trong mắt bắn ra hào quang như hóa thành thực chất.

Xoẹt!

Hắn thúc dụcThanh Linh Khải Giáp hổ biến, Lục Lâm Thiên gào thét như sấm, lập tức vận dụng Hỗn Độn Âm Dương Quyết tới cực hạn.

Phần phật...

Lực cắn nuốt lan tràn ra chung quanh, lực lượng thôn phệ trực tiếp phản thôn phệ lực lượng đang hấp thu năng lượng của mình.

Hỗn Độn Âm Dương Quyết chấn động, dường như sa mạc hoang vu tìm được nguồn nước, lập tức kéo năng lượng và sinh cơ trở về.

Biến hóa như vậy làm không gian chấn động không ngớt, lực thôn phệ từ không gian cũng tăng cường, muốn thôn phệ Lục Lâm Thiên.

Rầm rầm!

Hai lực thôn phệ giao phong với nhau, không gian u ám nứt vỡ, cả không gian chấn động dữ dội, năng lượng này lập tức bao phủ không gian.

Lục Lâm Thiên bị áp chế, năng lượng trong người bị hấp thu đi, thân bất do kỷ không thể ngăn cản.

Rống!

Hổ gầm rung trời, bỗng dưng trong đan điền khí hải của Lục Lâm Thiên, đan nguyên chữ vạn bộc phát khí tức man hoang thương cổ khủng khiĩếp.

Khí tức man hoang này không ngừng thẩm thấu vào trong hư không.

Ầm ầm!

Lúc khí tức man hoang thương cổ này bao phủ không gian, bỗng nhiên trên không trung có tiếng nổ vang như sấm sét.

Trong khoảnh khắc, không gian sinh ra gợn sóng, không gian hoang vu lờ mờ dùng Lục Lâm Thiên, tương dung Lục Lâm Thiên vào trong.

Biến hóa ngắn ngủi chiếm giữ thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên, lúc này không gian lờ mờ dường như có chủ nhân, tất cả mặc cho Lục Lâm Thiên làm chủ.

Rầm rầm rầm!

Khi khí tức man hoang thương cổ không ngừng bao phủ không gian, nhất thời thiên uy hàng lâm, trên hư không sinh ra sấm sét làm người ta phải sợ hãi.

Phần phật!

Cả không gian trong nháy mắt đều bị Lục Lâm Thiên khống chế, vào lúc này Hỗn Độn Âm Dương Quyết trên người Lục Lâm Thiên biến thành chúa tể thôn phệ không gian này, trong lúc vô hình thiên uy không thể phản kháng bao phủ hào quang màu xanh ở thật xa.

Khi Lục Lâm Thiên thôn phệ lần nữa, năng lượng bị hấp thu lập tức bị kéo trở về trong người Lục Lâm Thiên, nó dùng tốc độ kinh người bay vào thân thể Lục Lâm Thiên.

Quanh người Lục Lâm Thiên có khí tức khủng khïếp bộc phát, giờ phút này lực cắn nuốt khủng khïếp lan tỏa ra các hướng, cuối cùng khuếch tán ra khắp người, nương theo đó là tiếng hét vang vọng hư không, điện quang trên thân thể bộc phát dữ dội.

Năng lượng cuồng bạo bị Lục Lâm Thiên hút vào cơ thể, tất cả đều bị Hỗn Độn Âm Dương Quyết luyện hóa, cuối cùng hóa thành nguyên lực tinh thuần cung cấp cho Lục Lâm Thiên sử dụng.

Ầm ầm!

Vào lúc này thân thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên biến thành lỗ đen cắn nuốt mọi thứ, lực lượng thôn phệ nương theo thiên uy cho nên không gì cản nổi.

Cả không gian đều nằm trong sự khống chế của Lục Lâm Thiên.

Khí tức tăng lên, thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên chấn động, hai mắt đang nhắm chặt bỗng nhiên mở ra, hào quang đen trắng bùng phát dữ dội.

- Cửu nguyên Đại viên mãn, đây là âm dương áo nghĩa Đại viên mãn, tiểu tử này bắt đầu đột phá cửu nguyên Đại viên mãn!

Trong khí thế khủng bố kia, Phong Hành Thiên Chủ rung động, mới bốn ngày không gặp mà thôi, cho dù thời gian trong Thiên Trụ giới chênh lệch rất lớn, thế nhưng mà Lục Lâm Thiên đột phá cũng quá nhanh, còn tranh đoạt năng lượng trong không gian này, tất cả đều làm cho Phong Hành Thiên Chủ nghẹn họng nhìn trân trối.

Chương 4612: Phản thôn phệ

- Tiểu tử này đột phá, dĩ nhiên có thể tranh đoạt năng lượng trong không gian quỷ dị này.

Hải Nhược Hồng Tôn khiếp sợ, hắn không ngờ Lục Lâm Thiên có thể thôn phệ nhược năng lượng trong nơi quái quỷ như nơi đây.

- Tiểu tử này, thật sự mạnh không hợp thói thường, đâu chỉ là đệ nhất nhân trong cùng thế hệ, sợ rằng cũng bỏ xa đám lão gia hỏa chúng ta rồi.

Vạn Độc Chí Tôn cảm thán, hiện tại hắn biết Lục Lâm Thiên không tầm thường, lúc trước hắn còn không đặt trong lòng, nhưng mà về sau hắn không thể không cẩn thận, ở trong Vạn Thế liệp tràng lĩnh ngộ kỳ lạ áo nghĩa thứ năm, đứng đầu chúng hoàng, sau đó phát triển trong Thương Khung chiến trường, đến cuối cùng tinh thần làm bậc thang, nghịch thiên mà đi, chân lý Niết Bàn, từng cảnh tượng chỉ có thể dùng kỳ tích để nói mà thôi.

Thành tựu phi phàm như thế, cho dù nhân vật phong hoa tuyệt đại như Vạn Độc Chí Tôn cũng phải tâm phục khẩu phục Lục Lâm Thiên.

- Mạnh, quá mạnh mẽ, mong rằng hắn thuận lợi đột phá.

Hải Nhược Hồng Tôn thì thào, hắn biết rõ những lão gia hỏa như mình không thể so sánh với thanh niên trước mặt.

Phong Hành Thiên Chủ nhìn thân hổ khổng lồ kia, nói:

- Nếu Lục Lâm Thiên thuận lợi đột phá, đến lúc đó hắn vô địch dưới Thánh Hồng Cảnh rồi.

Vạn Độc Chí Tôn không có phản đối, ánh mắt rung động, bát nguyên trung viên mãn, Lục Lâm Thiên đã có thể đối phó Nhân Tôn là cửu nguyên Đại viên mãn hậu kỳ tới gần đỉnh phong.

Một khi Lục Lâm Thiên thuận lợi đột phá đến cửu nguyên đại Viên Mãn Hóa Hồng, khi đó dưới thủ đoạn tầng tầng lớp lớp của mình, dưới Thánh Hồng không ai là đối thủ của hắn nữa.

...

Lục Lâm Thiên không ngừng cắn nuốt năng lượng chung quanh, lực cắn nuốt từ từ mạnh hơn.

Ở cuối hư không, hào quang màu xanh sáng tối bất định, hào quang màu xanh không ngừng chấn động, cũng ngăn cản lực lượng thôn phệ hấp thu năng lượng của mình.

Khí tức chấn động càng ngày càng mạnh, càng ngày càng cuồng bạo, giống như núi lửa bị áp chế bùng nổ đang chờ ngày bộc phát...

Rống!

Rốt cục Lục Lâm Thiên gào to, tiếng hổ gầm vang lên như sấm, nương theo tiếng hổ gầm này là khí tức bùng nổ như núi lửa bộc phát.

Khí tức này dễ dàng đánh tan bình chướng vô hình trong người Lục Lâm Thiên, hào quang đen trắng bao phủ thân thể, chỉ trong nháy mắt uy áp lan tràn, những Hóa Hồng Cảnh thực lực không đủ đều phải quỳ xuống, nguyên lực và áp nghĩa trong người đều bị áp chế.

- Cửu nguyên đại viên mãn, đột phá!

Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn nhìn nhau, rung động khó có thể tả.

Phần phật.

Khi Lục Lâm Thiên đột phá, khí tức dễ dàng đột phá bình chướng, lập tức trì trệ, hư không không ngừng cắn nuốt, lập tức trực tiếp bắt đầu giãy dụa.

Oanh!

Ngay lúc này lực cắn nuốt quỷ dị bùng phát, đột nhiên hào quang trong ánh sáng màu xanh bùng phát, ánh sáng này giáng thẳng vào người Lục Lâm Thiên.

- Thánh Hồng Cảnh!

Ánh sáng hàng lâm, nương theo uy áp khủng bố này, ngay cả Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn ba người cũng rung động tâm thần, khó có thể chống cự bao nhiêu, tuy Thánh Hồng Cảnh còn không có đặt chân tới Hư Vô Cảnh, nhưng cho dù là cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong cũng khó có thể chống lại.

Rống!

Trong thời gian ngắn, khí tức Lục Lâm Thiên chưa ổn định cũng phải mở mắt ra, hào quang đen trắng bắn ra ngoài, không gian chung quanh vỡ ra, hào quang âm dương bùng phát, cuối cùng hào quang màu xanh đậm bắn ra ngoài.

Xoẹt!

Rốt cuộc không gian không chịu nổi chấn động dữ dội này, năng lượng trùng kích, một tiếng nổ vang lên, âm thanh nổ tung ầm ầm vang lên, tiếng nổ vang lên không dứt bên tai...

Rầm rầm rầm!

Không gian nứt vỡ hóa thành không gian động sâu, năng lượng càn quét các nơi, không gian động sâu biến mất không thấy gì nữa.

Vào lúc này năng lượng thôn phệ quỷ dị cuối hư không cũng giãy ra khỏi lực thôn phệ của Lục Lâm Thiên.

Trong không gian u ám, năng lượng màu xanh chấn động, hào quang cũng ảm đạm đi nhiều.

Ánh sáng màu xanh này không ngừng lắc lư, ánh sáng màu xanh co rút lại, sau đó hóa thành một thân ảnh hình người.

- Tại sao có thể như vậy, tại sao lại như vậy, chẳng lẽ, chẳng lẽ...

...

Khi thân ảnh này xuất hiện giống như tương dung với không gian, không nhìn rõ bộ mặt, trong lúc mơ hồ còn khiếp sợ, lời nói thì thào, thân ảnh của hắn biến mất không thấy gì nữa.

Thân ảnh này vừa biến mất, khí tức hoang vu trong không gian tiêu tán, không gian dần dần sáng lên.

....

Thân hổ đứng trên trời cao, Lục Lâm Thiên đã thức tỉnh, đôi mắt khép hờ lại, hắn đang điều chỉnh khí tức của mình.

Lúc này thu liễm thân hổ, thân ảnh áo bào xanh xuất hiện, sau khi biến lại bản thể, hắn tươi cười, cảm giác biến hóa trong người, Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm trọc khí, nói:

- Cửu nguyên Đại viên mãn...

Cửu nguyên Đại viên mãn, Lục Lâm Thiên biết rõ tới tầng thứ này đã là cường giả đỉnh cấp trong thiên địa, đã có thể tiếp cận một số ít siêu cấp cường giả trong thiên địa hiện tại.

- Cửu nguyên Hóa Hồng, đột phá quá nhanh, quá đáng sợ.

Vừa dứt lời, Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn ba người đều nhìn Lục Lâm Thiên giống như quái vật.

Hiện tại chấn động vô hình trên người Lục Lâm Thiên làm bọn họ cảm thấy vô cùng rung động.

- Vận khí mà thôi, không cẩn thận lại đột phá.

Lục Lâm Thiên mỉm cười với Phong Hành Thiên Chủ, duỗi lưng mỏi, đột phá đến cửu nguyên đại viên mãn Hóa Hồng, cho dù đối mặt với Thánh Hồng Cảnh, dựa vào thủ đoạn của Tử Lôi Huyền Đỉnh hắn cũng không ăn thiệt thòi nhiều.

- Không cẩn thận là có thể đột phá sao?

Nghe vậy, Vạn Độc Chí Tôn lập tức trừng Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên nói lời này không khác gì nói những người khác vô năng, không nói bát nguyên trung viên mãn đột phá đến cửu nguyên Hóa Hồng cần nguyên lực khổng lồ thế nào, người bình thường căn bản không có khả năng tích lũy dễ dàng như thế..

Quan trọng hơn là lĩnh ngộ áo nghĩa, với tu luyện giả bình thường thì đây là chuyện khó càng khó.

Nhưng trước mặt Lục Lâm Thiên lại trải ra một con đường thông thiên, chuyện này làm cho tại Vạn Độc Chí Tôn cũng biệt khuất.

Nghe Vạn Độc Chí Tôn nói thế, Lục Lâm Thiên cùng cười, nhưng cũng không nói thêm cái gì.

- Lực lượng thôn phệ sinh cơ và linh hồn trong không gian này đã biến mất.

Hải Nhược Hồng Tôn nhìn thấy không gian sáng lên, lực cắn nuốt không đâu không có cũng biến mất, làm cho hắn thần sắc của hắn kỳ quái.

- Lực cắn nuốt này đến từ một Thánh Hồng Cảnh, còn không phải Thánh Hồng Cảnh bình thường.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn vào sâu trong không gian, thời điểm đột phá hắn đã âm thầm giao phong, Lục Lâm Thiên biết rõ khí tức đó hơn xa mình, thế nhưng mà không biết về sau như thế nào, dường như bởi vì nguyên đan chữ vạn trong người chấn động giúp mình khống chế không gian này, thậm chí có thể dựa vào thiên uy áp chế Thánh Hồng Cảnh, sau đó thôn phệ năng lượng trên người của hắn mới giúp mình đột phá.

Mà khí tức mộc thuộc tính áo nghĩa kia, Lục Lâm Thiên lúc này hồi tưởng lại cảm thấy Thánh Hồng Cảnh kia không phải là Nhân tộc cùng Thú tộc, không có gì bất ngờ xảy ra, sợ rằng đó là linh vật trời sinh, thậm chí khí tức còn có cảm giác quen thuộc.

Chương 4613: Khí tức quen thuộc

- Làm sao bây giờ, tiếp tục đi hay thế nào, không biết phía trước có gì nguy hiểm hay không?

Vạn Độc Chí Tôn nói nhỏ, gần đây liên tục gặp hiểm cảnh, làm cho Vạn Độc Chí Tôn vào lúc này cũng sợ rồi.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên không trung, nói:

- Tiếp tục đi thôi, cũng không có đường thối lui.

- Hy vọng không gặp hiểm cảnh gì đó.

Phong Hành Thiên Chủ cảm thán, thời gian qua có không ít Hóa Hồng Cảnh vẫn lạc, trong không gian này còn có Minh Linh Thiên La minh đi cùng, Hóa Hồng Cảnh vẫn lạc tới mấy ngàn người.

Sưu sưu!

Sau khi dừng lại giữa không trung một lúc, từng thân ảnh Thương Khung Minh lại đi theo Lục Lâm Thiên ra khỏi không gian này, không ít người Thiên La minh cũng đi theo sau lưng người Thương Khung Minh.

Lại qua hai ngày, thời gian hai ngày này mọi người tao ngộ không ít nguy hiểm, nhưng mà trong hai ngày này không có nhiều Hóa Hồng Cảnh vẫn lạc, sau khi đi ra khỏi không gian thôn phệ sinh cơ kia cũng không có xuất hiện nguy hiểm quá lớn, lúc này mọi người cảm thấy kỳ quái.

Hai ngày qua, Lục Kinh Vân, Lục Tâm Đồng, Lục Doanh cũng bị Lục Lâm Thiên gọi ra.

Vào lúc Lục Tâm Đồng đi ra khỏi Thiên Trụ giới đã là lục nguyên Hóa Hồng, Lục Kinh Vân cũng đã khôi phục, thất nguyên tiểu Viên Mãn Hóa Hồng đã vững chắc, thậm chí tinh tiến không ít, mà Lục Doanh cũng đặt chân tới lục nguyên đại siêu phàm.

Lục Xảo, Lục Thành, Lục Trực và Lục Phương bốn người đều thôn phệ một linh tinh cửu nguyên Đại viên mãn nên đột phá tới tứ nguyên Hóa Hồng đỉnh phong, lúc này tăng thêm mấy Hóa Hồng Cảnh của Chí Tôn Điện cũng đã tăng lên ngũ nguyên Hóa Hồng trung hậu kỳ, tuy còn chưa tới mức đột phá một nguyên, nhưng mà tiến bộ thật lớn.

Trong mấy người này, Lục Lâm Thiên cũng rất rõ ràng trong khoảng thời gian này đạt được chỗ tốt lớn nhất là Lục Tâm Đồng, độc chi thánh nguyên tăng thêm Vô Ảnh Phệ Tủy Độc Thư mẫu thư, tuy trong hai ba ngày đã đột phá lục nguyên đại Siêu Phàm Hóa Hồng tu, nhưng mà Lục Tâm Đồng lại làm cho Vạn Độc Chí Tôn không thể làm gì, cực kỳ đau đầu.

- Ồ!

Trong sơn mạch, trong rừng rậm rậm rạp, đoàn người Thương Khung Minh đang kéo dài qua sơn mạch đi tới khu vực này, đột nhiên Lục Lâm Thiên dừng lại, hắn lập tức vui vẻ.

Lục Lâm Thiên dừng làm mọi người dừng theo, lúc này mọi người nhìn theo hướng của Lục Lâm Thiên mà đi, nhưng lại không có phát hiện bất cứ ba động gì, ngay cả Phong Hành Thiên Chủ và Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn cũng không có phát hiện gì.

- Sư phụ...

Sau một lát, ở giữa không trung có tiếng nói vang lên, lập tức từng thân ảnh bay tới.

Sưu sưu...

Tiếng quát vang lên, không ít thân ảnh xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, hơn mười người thu liễm hào quang, người đi đầu là Hồng Vũ, còn có Thanh lôi Thân Vương, Vân Lôi Thân Vương của Tuyên Cổ Điện.

- Linh hồn lực thật mạnh!

Nhìn thấy đám người Hồng Vũ xuất hiện, Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn nhìn nhau, bởi vậy có thể thấy được linh hồn lực của Lục Lâm Thiên còn trên cả bọn họ, không ngờ có thể nhìn thấy đám người Hồng Vũ đi tới.

Đám người Hồng Vũ hội tụ, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua chung quanh, trừ Hồng Vũ ra, còn lại đều chật vật.

Sau đó Lục Lâm Thiên biết được, Hồng Vũ gặp được đám người Thanh Lôi Thân Vương, lúc gặp được thì đám người Thanh Lôi Thân Vương đang lâm vào hiểm cảnh, mệnh huyền một đường, vẫn là Hồng Vũ mang bọn họ rời khỏi hiểm cảnh.

Nhưng mà trong hiểm cảnh đó, Thanh Lôi Thân Vương và Thiên La minh ở trong hiểm cảnh này có tới mấy ngàn người, đến cuối cùng cũng chỉ còn vài trăm đi ra.

Sau khi nói chuyện, mọi người cũng tiếp tục xuất phát, Lục Lâm Thiên không biết cụ thể đi đâu, chỉ dựa theo lời sư tỷ nói, cứ đi vào sâu trong Thương Khung bí cảnh là được.

...

Trong khu vực non xanh nước biếc có mấy trăm người bị vây khốn, mấy người đi đầu tuổi còn trẻ, tuy sắc mặt tái nhợt nhưng trong mắt không có bao nhiêu kinh hoàng, cầm linh khí trong tay, ánh mắt âm trầm.

Trong đám người còn có đại hán trung niên và lão giả khí vũ hiên ngang, đều có khí tức đại thừa Niết Bàn.

Nhóm người này chính là Lục Âm, Thái A, còn có Đạm Thai Tuyết Vi, Dạ Vị Ương, Nguyên Nhược Lan, cùng với Độc Cô Ngạo Nam, Chí Thánh đại đế, Hàn Băng Tôn Giả Lãnh Thiên Thu, Sát Phá Quân, Bắc Cung Kình Thương.

Trong đám người, Lục Âm, Đạm Thai Tuyết Vi, Lam Thập Tam, Nguyên Nhược Lan, Dạ Vị Ương gây chú ý nhất, dung nhan kiều diễm, điềm đạm đáng yêu.

- Nam gia gia, chúng ta làm sao bây giờ?

Lục Âm nhìn mấy trăm cường giả Minh Linh phong tỏa không trung, ánh mắt ngưng trọng, hỏi Độc Cô Ngạo Nam:

- Thực lực người Thiên La minh không kém, có ba thất nguyên tiểu viên mãn, chúng ta rất khó xông ra, liều mạng chỉ sợ chúng ta gặp bất lợi mà thôi.

Ánh mắt Độc Cô Ngạo Nam ngưng trọng, ánh mắt nhìn qua chung quanh, nói:

- Các ngươi nghĩ biện pháp đi, ta cản ở phía sau.

- Không, các ngươi nghĩ biện pháp đi, ta đến cản phía sau, muốn ngăn cản ta, sợ rằng bọn họ khó làm được.

Lục Doanh trầm giọng nói, trên dung nhan tuyệt mỹ còn mang theo thánh khiết, tu vị lục nguyên Hóa Hồng đại siêu phàm sinh ra, không thể nghi ngờ trong Thương Khung bí cảnh này cũng có tiến bộ không nhỏ.

- Nếu như vậy, chúng ta liều với chúng, nghĩ muốn ăn chắc chúng ta, bọn chúng sai rồi.

Chí Thánh đại đế tóc bạc chấn động, khí tức bùng phát.

Sau lưng Chí Thánh đại đế, Bắc Cung Kình Thương nhìn qua bốn phía, sau đó than nhẹ, nói với Chí Thánh đại đế:

- Bọn chúng cũng cố kỵ chúng ta, cũng sợ thương vong quá nhiều, cho nên hiện tại vây khốn chúng ta, bằng không đã sớm động thủ, nhưng mà chúng ta cũng khó thoát thân.

- Vậy liều, không thể để chúng vẫn vây khốn chúng ta được.

Lam Thập Tam lên tiếng.

Lúc này Đạm Thai Tuyết Vi đi ra, trên miệng còn có vết máu, dung nhan như tiên lúc này tái nhợt, đôi mắt như bảo thạch câu hồn đoạt phách, bất cứ nam tử nào nhìn thấy đều hãm sâu vào đó, nói với Lam Thập Tam:

- Sợ rằng đám người Thiên La minh không cho chúng ta bao nhiêu thời gian, bọn chúng cũng lo lắng cường giả Thương Khung Minh đột nhiên đi ngang qua, đến lúc đó không may chính là bọn chúng.

- Khá tốt Thiên La minh cũng không có nhiều cường giả, bằng không đã sớm động thủ.

Dạ Vị Ương nói nhỏ, sau khi mặc nữ phục nàng như đổi thành người khác, không còn dùng nam trang xuất hiện trên địa lục, lúc này mặc váy dài màu trắng, vòng eo nhỏ nhắn không xương, tóc dài màu đen rủ xuống, ngũ quan tinh mỹ như ngọc tạo thành dung nhan tuyệt mỹ.

- Các ngươi đã suy nghĩ kỹ chưa, tính nhẫn nại của chúng ta có hạn, giao đồ vật kia ra các ngươi có thể rời đi, bằng không, các ngươi ai cũng đừng đi.

Thời điểm Dạ Vị Ương dứt lời, lão giả Âm Linh tộc quát đám người Lục Âm, Nguyên Nhược Lan, khí tức thất nguyên tiểu viên mãn chấn động phong tỏa không gian, đề phòng đám người Lục Âm bỏ chạy.

Bên cạnh lão giả Âm Linh tộc còn có Quỷ tộc cùng Phệ Hồn nhất tộc, hai người này đều là thất nguyên tiểu viên mãn Hóa Hồng, ba thất nguyên Hóa Hồng bao phủ không gian, không cho đám người Lục Âm thoát thân.

Chương 4614: Vây khốn

Trừ ba người này ra, chung quanh còn có mấy trăm cường giả Thiên La minh, ánh mắt lạnh giá, khí tức âm hàn, trực tiếp vây quanh đám người Lục Âm trên vách núi.

- Dựa vào nhiều người thì tính là bổn sự gì, có bản lĩnh đơn đả độc đấu, thắng ta thì ngươi muốn thế nào thì thế nào.

Lục Âm quát lớn, tuy nàng chỉ có tu vị lục nguyên Hóa Hồng, nhưng đối phó thất nguyên Hóa Hồng không nói chơi.

Đại hán Quỷ tộc cười nói:

- Khặc khặc, Lục gia Lục Âm, Thánh Hồ của Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc, tuy là hậu bối, nhưng lại có thanh danh hiển hách, đơn đả độc đấu thì khỏi, xem mặt mũi Lục Lâm Thiên, giao đồ vật ra đây, chúng ta không làm khó dễ các ngươi.

Khi đại hán trung niên nói xong, ba tên thất nguyên Quỷ tộc, Âm Linh tộc, Phệ Hồn tộc trong Thiên La minh nhìn nhau.

Bọn họ hiện tại không động thủ, một mặt là bởi vì đối phương cũng không dễ chọc, tuy tu vị không bằng bọn họ, nhưng vẫn có thể vượt cấp đánh chết đối thủ, tuyệt đối khó có thể đối phó.

Nhưng ba người bọn họ cố kỵ nhất chính là Lục Lâm Thiên, trong đám người này có người thân của Lục Lâm Thiên, trọng yếu nhất còn có con gái Lục Lâm Thiên, vạn nhất thực động tới con gái Lục Lâm Thiên, với tính cách và thực lực của Lục Lâm Thiên cái hiện tại, sợ rằng một khi Lục Lâm Thiên biết rõ, dù đuổi khắp Thương Khung bí cảnh cũng sẽ không bỏ qua bọn họ.

- Muốn giật đồ trong tay chúng ta, vậy phải xem các ngươi chuẩn bị giao ra cái giá như thế nào đã.

Lục Âm nghiến răng, lực lượng rất mạnh bắn ra ngoài, nhưng trong lòng lại trầm xuống, với tu vị của nàng hiện tại, chống lại một thất nguyên Hóa Hồng cũng không sợ, nhưng nếu hai sẽ khó đối phó, về phần ba, tuyệt đối không thể làm gì, huống chi còn có mấy trăm tên Thiên La minh ở chung quanh, lục nguyên Hóa Hồng cùng ngũ nguyên Hóa Hồng cũng không ít.

Trung niên Phệ Hồn nhất tộc thấy không thể nói động Lục Âm, lập tức âm trầm, quát:

- Lục Âm, ngươi đừng quá không biết điều, đừng tưởng rằng phụ thân ngươi thật bảo vệ ngươi, đây chính là Thương Khung bí cảnh, sợ rằng hắn cũng khó bảo toàn, huống chi Thiên La minh chúng ta cũng không sợ Thương Khung Minh, đừng hồ đồ.

- Chư vị, liều đi, có thể rời khỏi bao nhiêu thì đi, đến lúc đó lại tính sổ với đám Minh Linh này.

Lục Âm nhìn ba thất nguyên Hóa Hồng, dung nhan biến hóa, hai tay xiết chặt lại, trong mắt bắn ra hào quang đen trắng, nói:

- Muốn cướp đồ, chỉ bằng các ngươi còn chưa đủ tư cách!

Nhìn thấy đám người Lục Âm quyết tâm liều mạng, đám người Minh Linh có dự cảm không tốt, vạn nhất Lục Lâm Thiên không có việc gì trong Thương Khung bí cảnh, đến lúc đó chủng tộc sau lưng bọn họ sẽ hỏng bét.

Đại hán trung niên Phệ Hồn nhất tộc âm trầm đánh giá tình hình, lập tức phất tay cho mấy trăm Hóa Hồng Cảnh của Thiên La minh xông lên, quát:

- Không để tên nào chạy, gïếŧ không tha!

- Gïếŧ!

Khi tên trung niên Phệ Hồn nhất tộc quát lớn, mấy trăm tên Thiên La minh lao tới, lúc này khí tức âm hàn bao phủ không gian, xông thẳng về phía đám người Nguyên Nhược Lan, Lam Thập Tam.

- Sát!

Nhìn thấy Minh Linh tấn công, Chí Thánh đại đế, Nam thúc Độc Cô Ngạo Nam, Bắc Cung Kình Thương, Hàn Băng đại đế, Lam Thập Tam, Sát Phá Quân cũng đánh trả.

Rầm rầm rầm!

Trên vách núi có từng năng lượng áo nghĩa trùng kích khủng bố, linh khí nguyên lực va chạm nhau, nguyên lực không ngừng chấn động, lập tức bao phủ thiên địa, trên hư không sinh ra lỗ đen, không gian chung quanh không ngừng bị phá hủy, năng lượng cuồng bạo chấn động rất mạnh.

Đại chiến, hết sức căng thẳng!

- Sát!

Lục Âm lập tức ra tay, hào quang như lụa mỏng bay ra, có Minh Linh xui xẻo bị đánh chết tại chỗ.

- Đồ vật đang ở trong tay Lục Âm, liên thủ đối phó, tốc chiến tốc thắng, những người khác giải quyết kẻ khác.

Ba tên thất nguyên Hóa Hồng Cảnh lập tức bao vây Lục Âm, tấm lụa mỏng quay về trong tay Lục Âm, tấm lụa màu vàng bảo hộ quanh người nàng.

Vào lúc này quanh người Lục Âm xuất hiện tia sáng, thân ảnh uyển chuyển bộc phát uy áp khủng khïếp, lập tức hóa thành Cửu Vĩ Yêu Hồ, toàn thân trắng như ngọc, chín cái đuôi xuyên qua không gian, uy áp không ngừng bùng phát.

Ầm ầm.

Lục Âm biến thành Cửu Vĩ Yêu Hồ gào thét, tiếng gào như long ngâm, vô cùng mạnh mẽ.

- Toàn lực ra tay, Lục Âm rất khó đối phó.

Ba người đồng thời hét lớn, ba tên thất nguyên Hóa Hồng Cảnh hóa thành chân thân, khí tức âm tà bao phủ toàn thân, lập tức vây công Lục Âm.

Lục Âm thúc dục bản thể Cửu Vĩ Thiên Hồ, chín cái đuôi sau lưng công kích vô cùng cường hãn, lúc này mới miễn cưỡng ngăn cản ba tên thất nguyên Hóa Hồng công kích.

Bành bành!

Tiếng nổ trầm thấp vang lên, đám người Chí Thánh đại đế bất phàm, nhưng bị vây công dần dần bị áp chế, tình huống càng ngày càng bất lợi.

Lục Âm bị ba thất nguyên Hóa Hồng vây công, tình hình càng ngày càng bất lợi, phải vận dụng toàn lực mới có thể ổn định tình hình..

- Dù sao tu vị không đủ, nỏ mạnh hết đà, xem ngươi làm sao chống lại.

- Cùng động thủ.

Lúc này ba tên thất nguyên Hóa Hồng không ngừng công kích vào bản thể Cửu Vĩ Thiên Hồ của Lục Âm, cả ba công kích vô cùng quỷ dị và xảo trá.

Năng lượng âm hàn khủng bố bao phủ các nơi, Lục Âm hóa thành bản thể Cửu Vĩ Thiên Hồ cũng ngưng trọng, lập tức hai mắt chấn động, trong mắt bắn ra hào quang sáng ngời, hào quang chói mắt tỏa ra chung quanh.

- Thánh hồ chi nhãn!

Từng đợt năng lượng thánh khiết không ngừng bắn vào hai đạo năng lượng âm hàn, chấn động không gian như nước sôi sùng sục, hoàn toàn ngăn cản được hai đạo công kích đánh tới.

Xoẹt!

Vào lúc này trung niên Quỷ tộc thừa cơ lẻn ra sau lưng Lục Âm.

Ngao ngao!

Vào lúc này có hai tiếng long ngâm vang lên như sấm, không gian chấn động rất mạnh, long ngâm mang theo hạo nhiên chính khí, có thể áp chế tất cả tà vật, hai con cự long xuất hiện, mang theo khí thế trấn áp thiên địa.

Hai con kiếm long vượt qua trời cao, long uy khủng khiếp khuếch tán ra, kiếm quang bùng phát, kiếm khí lập tức đánh thẳng vào trung niên Quỷ tộc.

- Nguyên Nhược Lan, ngũ nguyên Hóa Hồng mà thôi, dám chống lại thất nguyên Hóa Hồng, muốn chết!

Trung niên Quỷ tộc quát lớn, tiếng quát như sấm, chưởng ấn run lên, trực tiếp phá hủy hai con kiếm long, tuy lực lượng của chưởng ấn giảm đi rất nhiều, nhưng nó vẫn đánh thẳng vào Nguyên Nhược Lan.

Lúc này Nguyên Nhược Lan thúc dục linh hồn phân thân trợ giúp Lục Âm, linh hồn phân thân ngăn chặn đối thủ, bản thể xuất hiện sau lưng Lục Âm, sắc mặt tái nhợt nhìn chưởng ấn đánh tới, trường kiếm màu tím trong tay đánh ra mấy đạo kiếm quang đầy hạo nhiên chính khí, dùng xu thế như bôn lôi ngăn cản chưởng ấn.

Xoẹt!

Bị kiếm quang đầy hạo nhiên chính khí ngăn cản, chưởng ấn bị áp chế một kích, năng lượng đáng sợ bộc phát, khí tức ngập trời xé nát hư không, chưởng ấn bị nghiền nát, nhưng lực lượng đáng sợ gào thét, lập tức đánh thẳng vào người Nguyên Nhược Lan.

Nguyên Nhược Lan phun máu tươi, thân ảnh mềm mại bay đi như diều đứt dây, tu vị ngũ nguyên Hóa Hồng, lại vừa đột phá, nàng có thể vượt cấp chống lại lục nguyên Hóa Hồng, nhưng so với thất nguyên lại là cái hào rộng, tăng thêm bản thân bị thương không nhẹ, giờ phút này càng không thể chống lại.

Chương 4615: Một tên cũng đừng mong chạy thoát

- Nhược Lan a di.

Lục Âm cho một cái đuôi xuyên qua không gian, lập tức đỡ thân thể Nguyên Nhược Lan, lực trùng kích cực lớn làm thân thể của nàng lảo đảo, trong miệng có vết máu chảy ra, lập tức hóa thành hình người ôm lấy Nguyên Nhược Lan, tình hình của Nguyên Nhược Lan không tốt chút nào.

Nguyên Nhược Lan lau máu trên khóe miệng, nhìn đám người Lục Âm và nói:

- Các ngươi đi mau, ta đối phó bọn chúng.

- Nhược Lan a di, ngươi không có biện pháp đối phó bọn chúng, các ngươi đi trước đi.

Lục Âm nói với Nguyên Nhược Lan.

- Đi mau, nếu ngươi không đi là không được, vật kia nhất định rất trọng yếu, không rơi vào trong tay bọn chúng, mau đi tìm phụ thân của ngươi, không cần lo cho ta.

Nguyên Nhược Lan trực tiếp đẩy Lục Âm ra, cầm trường kiếm trong tay, nhìn Lục Âm, trong miệng máu tươi chảy ra ngoài, nói:

- Ngươi rất giống phụ thân ngươi, đi nhanh đi, ta và phụ thân ngươi âm thầm phân cao thấp vài chục năm, cuối cùng vẫn làm hắn nợ ta một lần, đến lúc đó ngươi bảo phụ thân ngươi báo thù cho ta là được.

Vừa dứt lời, khí tức hỗn loạn quanh người Nguyên Nhược Lan chấn động, khí tức này nhộn nhạo rất mạnh.

- Đây là thủ đoạn gì...

Khi khí tức nguyên Nhược Lan không ngừng tăng lên, tên Quỷ tộc thất nguyên Hóa Hồng ngưng trọng, từ khí tức không giống hồn anh tự bạo, nhưng mà uy năng so với tự bạo còn lớn hơn nhiều, từ khí tức của Nguyên Nhược Lan, hắn cảm thấy nguy hiểm.

- Đừng để Lục Âm trốn, một tên cũng không được để chạy, bằng không bị Lục Lâm Thiên biết rõ sẽ phiền toái lớn.

Phệ Hồn nhất tộc và tên thất nguyên Hóa Hồng còn lại lập tức vây công Lục Âm, khí tức âm hàn ngăn cản Lục Âm, lập tức không để Lục Âm có chút cơ hội đào tẩu nào.

- Mặc kệ ngươi có át chủ bài gì, ngươi đã là nỏ mạnh hết đà, đi chết đi.

Tên Quỷ tộc thất nguyên Hóa Hồng lập tức đánh ra một trảo toàn lực về phía Nguyên Nhược Lan.

Hiện tại ánh mắt Nguyên Nhược Lan lạnh giá, trong lúc mơ hồ còn mang theo ý cười lạnh, khí tức mênh mông không ngừng bùng phát.

Trong thời điểm nguy cấp này, một giọng nói dồn dập từ hư không truyền tới:

- Không cần phải làm thế, nhanh chóng bình ổn khí tức, mạng của ngươi không phải hắn có thể so sánh.

Nghe được tiếng nói này, đôi mắt Nguyên Nhược Lan chấn động, khí tức đang tăng lên cũng dừng lại, lúc này nàng mỉm cười rất vui vẻ.

Xoẹt

Vào lúc này một đạo hào quang màu vàng xuyên qua không gian, hào quang màu vàng này đánh thẳng vào móng vuốt của Quỷ tộc thất nguyên Hóa Hồng.

Phần phật!

Cả hai va chạm vào nhau tạo thành tiếng nổ kinh thiên động địa, móng vuốt không thể ngăn cản, lập tức tan biến, thế đi của hào quang màu vàng không giảm, nhanh chóng đánh thẳng vào người tên trung niên Quỷ tộc.

Ầm ầm!

Hào quang màu vàng tiến vào trong cơ thể, ánh mắt trung niên Quỷ tộc sợ hãi, hào quang màu vàng nổ tung, thân thể tên trung niên Quỷ tộc nện thẳng vào mặt đất.

Xoẹt!

Vào lúc này hai tên Phệ Hồn nhất tộc và Âm Linh tộc tu vị thất nguyên Hóa Hồng toàn lực công kích Lục Âm, một trước một sau không cho Lục Âm thoát thân.

- Con sâu cái kiến, muốn chết!

Vào lúc ngàn cân treo sợi tóc, không gian trước mặt Lục Âm xuất hiện thân ảnh to lớn như thành đồng vách sắt.

Người này vừa xuất hiện, lập tức đánh ra hai đạo hào quang màu vàng ngăn cản công kích của hai tên Minh Linh.

Bành bành bành!

Năng lượng khủng bố quét qua tất cả, sóng hủy diệt trùng kích rất mạnh, lập tức phá hủy các ngọn núi chung quanh.

PHỤT!

Hai tên Minh Linh phun máu tươi, bay ngược ra phía sau, hai thất nguyên Hóa Hồng căn bản không địch nổi một kích, hai ngừi đều nện thẳng vào mặt đất.

- Mấy tên thất nguyên con sâu cái kiến mà thôi, dám động tới sư tỷ của ta, thật sự không biết sống chết!

Vào lúc này trong hư không có lời nói bá đạo vang lên, hào quang thu liễm, trước mặt Lục Âm chính là Hồng Vũ.

Mà vào lúc này thân ảnh áo xanh xuất hiện trước mặt Nguyên Nhược Lan, cầm mấy viên đan dược đưa vào miệng Nguyên Nhược Lan, ánh mắt nhu hòa nhìn nữ tử khí tức hỗn loạn, nói nhỏ:

- Lần sau đừng ngu ngốc như vậy, một tên thất nguyên Hóa Hồng con sâu cái kiến mà thôi, làm sao có thể so sánh với mạng của ngươi, đồng quy vu tận cũng không hay, trong mắt ta, mạng của ngươi không phải một Quỷ tộc có thể đánh đồng.

Nhìn qua thanh niên áo bào xanh, Nguyên Nhược Lan lẳng lặng nghe lời trách cứ này, sắc mặt hơi tái nhợt, nói:

- Thực lực của ta còn chưa đủ, không có biện pháp thủ hộ mọi người, hiện tại giao cho ngươi.

Dứt lời, Nguyên Nhược Lan cũng nuốt đan dược Lục Lâm Thiên đưa tới.

- Hồng Vũ sư đệ, phụ thân!

Nhìn thấy hai người vừa xuất hiện, Lục Âm kinh ngạc một lúc sau đó vui vẻ kêu lên.

Dạ Vị Ương, Đạm Thai Tuyết Vi, Lam Thập Tam, Lãnh Thiên Thu, Sát Phá Quân, Chí Thánh đại đế nhìn lên không trung, bọn họ nhìn thấy thân ảnh áo xanh kia, biết rõ sẽ không có việc gì.

- Là Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên đến.

- Không tốt, đó là Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên xuất hiện.

- Đó là chân lý Niết Bàn Lục Lâm Thiên, đánh bại Thần Linh Nghiễm Hồng.

Sau khi khiếp sợ qua đi, mấy trăm Hóa Hồng Cảnh của Thiên La minh phục hồi tinh thần trong khiếp sợ, lập tức có nhiều tiếng nói ngạc nhiên vang lên trong đám người Thiên La minh.

- Không tốt, là Lục Lâm Thiên đến.

Đặc biệt đối với tên Phệ Hồn nhất tộc thất nguyên Hóa Hồng mà nói, bản thân hắn cực kỳ sợ Lục Lâm Thiên sẽ chạy đến, Lục Lâm Thiên chính là kẻ hắn kiêng kị sâu nhất, hắn cũng biết Lục Lâm Thiên là người nào, đây không phải kẻ nhân từ nương tay, nghe nói lúc còn ở chân lý Niết Bàn, có mấy ngàn vạn Thiên La minh vẫn lạc trong tay hắn.

- Trốn!

Ba tên thất nguyên Hóa Hồng nhìn nhau, dường như sớm có ăn ý, ba người đều bỏ trốn, căn bản không dám chống lại Lục Lâm Thiên, ngay cả những người khác cũng không quan tâm.

- Hồng Vũ, bắt sống!

Thấy ba tên thất nguyên Hóa Hồng bỏ chạy, Lục Lâm Thiên lười nhìn, lập tức lên tiếng phân phó.

- Vâng, sư phụ.

Hồng Vũ lên tiếng nhận lệnh, sau đó Hồng Vũ lập tức xuất hiện trước mặt Phệ Hồn nhất tộc thất nguyên Hóa Hồng, hắn đánh ra một trảo bao phủ không gian chung quanh tên Phệ Hồn nhất tộc này, nhanh chóng cấm chế lên người hắn.

Xoẹt!

Thân ảnh Hồng Vũ lại biến mất, sau đó đánh ra hai trảo vào người hai tên thất nguyên Hóa Hồng vừa tạo ra vết nứt không gian bỏ trốn, lập tức trực tiếp kéo hai tên này ra khỏi vết nứt không gian.

Ba thất nguyên Hóa Hồng còn chưa kịp phản ứng đã bị Hồng Vũ cầm trong tay, tất cả hoàn thành trong nháy mắt, không tốn chút sức, tất nguyên Hóa Hồng chỉ là con sâu cái kiến trong mắt Hồng Vũ mà thôi.

- Hồng Vũ mạnh như vậy.

Đám người Độc Cô Ngạo Nam, Chí Thánh đại đế, Đoan Mộc Khung Thiên lần đầu tiên nhìn thấy Hồng Vũ ra tay, ba thất nguyên Hóa Hồng đã bị Hồng Vũ bắt giữ nhẹ nhàng, lực trùng kích với bọn họ cũng không nhỏ.

Không ai ngờ thiếu niên đơn thuần như Hồng Vũ lại có thực lực đáng sợ như vậy.

- Trốn ah, chạy mau.

- Trốn thôi, nếu không trốn sẽ không kịp...

Ba thất nguyên Hóa Hồng bị bắt giữ, đám Hóa Hồng Cảnh của Thiên La minh không dám dừng lại, ánh mắt đầy sợ hãi, lập tức bỏ trốn thật xa.

- Một tên cũng đừng mong chạy thoát!

Tiếng nói vang lên, là Lục Lâm Thiên quát lớn.

Chương mới nhất được đăng tải tại Website Tamlinh247.com.vn - Nếu bạn đang ở website khác vui lòng quay lại ủng hộ website gốc tamlinh247 nhé!

Chương 4616: Hai tàn đồ

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, ánh mắt lạnh như băng nhìn qua.

Hơn một ngàn ngàn Hóa Hồng Cảnh vào lúc này bị Lục Lâm Thiên khống chế đông cứng giữa không trung, lúc này Lam Thập Tam bắt đầu rung động rất nhỏ.

Phần phật!

Đang ở đó gần như hơn một ngàn Hóa Hồng Cảnh nhìn thấy Lục Lâm Thiên ở trên không trung, không gian chấn động quỷ dị, khí tức trên người Lục Lâm Thiên biến hóa quỷ dị, lúc này vòng xoáy thôn phệ xuất hiện.

Lực lượng cắn nuốt dùng tốc độ không thể tưởng tượng rơi vào người của đám Hóa Hồng Cảnh.

- Ah ah...

Lực cắn nuốt quét qua tất cả, thôn phệ tất cả sinh cơ, cũng không bao lâu trong đám người có tiếng quỷ khóc thần gào truyền ra.

Đám Hóa Hồng Cảnh của Thiên La Minh bị thôn phệ nguyên lực và linh hồn, sau đó hóa thành từng đạo năng lượng bị Lục Lâm Thiên hút đi.

Thời gian qua đi, những tên Thiên La Minh thực lực thấp không ngừng bị hấp thành thây khô, ngay cả thân thể cũng hóa thành tro tàn.

Nhìn thấy cảnh này, Lam Thập Tam, Hiên Viên Triệt, Huyền Kình cảm thấy lông mao dựng đứng lên, loại phương thức giết người khủng bố này bọn họ chưa từng gặp qua.

Trong khoảng thời gian mấy canh giờ trôi qua, mà trong khoảng thời gian này Lục Kinh Vân, Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn, Lục Doanh, Lục Tâm Đồng cũng xuất hiện trên chiến trường.

Trên không trung, hơn ngàn tên Minh Linh Hóa Hồng Cảnh đã hóa thành sương mù, thân hồn câu diệt, quy tắc thôn phệ quanh người Lục Lâm Thiên không còn, gần như hơn một ngàn Hóa Hồng Cảnh đều bị hắn thôn phệ.

Bởi vì Chí Tôn Điện tồn tại, tăng thêm một ít nguyên nhân khác, Lục Lâm Thiên ở trong Thương Khung bí cảnh không động tới người Thiên La Minh, nhưng mà người Thiên La Minh dám động tới Lục Âm..., chuyện này làm cho Lục Lâm Thiên không thể bỏ qua, cũng không có khả năng bỏ qua.

Vào đêm, cảnh đêm trong Thương Khung bí cảnh có khác biệt hết sức rõ ràng với bên ngoài.

- Trong hiểm cảnh chúng ta phát hiện không ít thi cốt sau đó đạt được một tàn đồ trong hài cốt, nhưng về sau bị đám người Thiên La Minh đuổi tới và đòi cướp đi.

Sâu trong một hang động nham thạch, Lục Âm kể ra, sau đó đưa tàn đồ tới trước mặt Lục Lâm Thiên, chính vì một nửa tàn đồ này mà mọi người bị Thiên La Minh đuổi giết.

- Đây là...

Mắt thấy Lục Âm truyền đạt tàn đồ, bỗng nhiên ánh mắt Lục Lâm Thiên run lên, sau đó mang tàn đồ cầm vào trong tay, lập tức một tấn tàn đồ khác xuất hiện trong tay, chính là tàn đồ bí vân mà Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên lưu lại trong thạch thất thứ bảy, đặt chung với quyết thứ tư của Bát Hoang Thiên Địa Quyết.

Chất liệu hai tàn đồ giống nhau như đúc, Lục Lâm Thiên có chút kinh ngạc, cả hai đang hội tụ vào nhau, hai tấm tàn đồ không ngờ là có thể tự sửa chữa, nối hai tấm tàn đồ thành bản đồ, nhưng chỉ mới có hai phần mà thôi.

- Lâm Thiên, trên người của ngươi vì sao có một tấm.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên lấy ra bản đồ giống như đúc, còn có thể tụ tập cùng nhau, Độc Cô Ngạo Nam nghi hoặc.

- Nói rất dài dòng, xem ra bản đồ cổ này rất có lai lịch.

Lục Lâm Thiên nhìn qua tàn đồ, thần sắc nghi hoặc, sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên lưu lại, tự nhiên không đơn giản.

Tăng thêm Lục Âm trong Thương Khung bí cảnh đạt được tàn đồ, Lục Lâm Thiên suy tư, nếu suy đoán không sai, vẫn còn một phần hoặc hai phần nữa, muốn biết tàn đồ đại biểu cái gì, sợ rằng phải tìm thêm tàn đồ mới được.

- Phụ thân, tàn đồ này dường như chỉ nơi nào đó, những địa phương này rất quen thuộc, dường như chúng ta đi qua rồi.

Vào lúc này ánh mắt Lục Kinh Vân cẩn thận đánh giá tàn đồ trong tay Lục Lâm Thiên, trên đó có đường vòng cung huyền ảo, giờ phút này lọt vào trong mắt Lục Kinh Vân, bị Lục Kinh Vân phát hiện không ít huyền cơ.

- Quen thuộc sao?

Lục Lâm Thiên cẩn thận quan sát, lúc trước còn đã từng nghiên cứu qua, nhưng lại không hiểu ra sao.......

Sau mấy canh giờ quan sát, đám người Lục Lâm Thiên nhìn nhau, thần sắc ngạc nhiên.

- Thì ra tàn đồ dễ dàng như thế, chỗ không gian u ám kia có thể phát hiện huyền cơ.

Lục Lâm Thiên cười khổ, vừa rồi Lục Kinh Vân phát hiện, bọn họ nguyên cứu với nhau, thì ra lúc trước dùng nhiều biện pháp vẫn không phát hiện huyền cơ, thì ra dễ dàng như thế.

Trong khi nghiên cứu, mọi người cũng kinh ngạc phát hiện, khi hai tấm bản đồ hợp lại, đường vòng cung trên địa đồ là nơi bọn họ đi qua không ít, thậm chí nguy hiểm ven đường đều có đánh dấu rõ ràng, không thể không làm bọn họ tức cười, nếu sớm đạt được bản đồ này, sợ rằng ven đường sẽ không có Hóa Hồng Cảnh vẫn lạc.

- Phụ thân, trên bản đồ cuối cùng chỉ vào một giới hạn, nhưng giới hạn này cần tấm bản đồ nguyên vẹn mới thấy được.

Lục Kinh Vân nhìn địa đồ, cuối cùng địa đồ có đánh dấu, nhưng mà vị trí cuối cùng cần bản đồ nguyên vẹn mới thấy được.

- Cuối cùng là địa phương nào mới được, nhưng mà từ địa đồ mà nhìn, chúng ta lại biết rõ, chúng ta đi không sai, sợ rằng cứ dựa theo đường này sẽ đi tới cuối cùng.

Lục Lâm Thiên nhìn qua địa đồ trong tay, tuy lúc này có một nửa địa đồ, tăng thêm đoạn thời gian này đã đi qua, Lục Lâm Thiên cũng biết phương vị đại khái.

- Lâm Thiên, ngươi ý định đi tìm địa phương trên bản đồ sao?

Phong Hành Thiên Chủ đối với Lục Lâm Thiên hỏi.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, bản đồ này có quan hệ với sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn, Lục Lâm Thiên không bỏ qua, nói:

- Bản đồ này không đơn giản, cho nên ta muốn đi xem, nói không chừng đến lúc đó sẽ có phát hiện đấy.

- Vậy thì tốt, cứ đi đi.

Phong Hành Thiên Chủ nói với Lục Lâm Thiên.

Sau một lát, trong Thiên Trụ giới có từng tiếng kêu thảm thiết vang lên, ba tên thất nguyên Hóa Hồng bi Hồng Vũ bắt đã bị bị Lục Thành, Lục Âm ở trong Thiên Trụ giới thi triển Hỗn Độn Âm Dương Quyết thôn phệ.

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ tám, Lục Lâm Thiên ngồi đó, thôn phệ nguyên lực và linh hồn cả ngàn Hóa Hồng Cảnh, hắn đang luyện hóa thành nguyên lực tinh thuần.

Từng thân ảnh phóng lên trời cao, giống như mưa sao băng bay đi.

....

Xoẹt!

Qua mấy ngày sau, trong sơn mạch bao la có năng lượng bay lên trời, một tên Ám Quỷ tộc tu vị Hóa Hồng Cảnh chia năm xẻ bảy, thần hồn câu diệt, một viên linh tinh xuất hiện trong tay thanh niên áo bào xanh.

- Ám Quỷ tộc.

Thu hồi linh tinh, hàn ý trong mắt Lục Lâm Thiên biến mất, nhìn thấy người Ám Quỷ tộc hắn lại ra tay. Ám Quỷ tộc, Âm Linh tộc, Phệ Hồn nhất tộc đã ra tay với Lục Âm, nghĩa phụ, Nguyên Nhược Lan đã chọc giận Lục Lâm Thiên, tuy Lục Lâm Thiên cũng không muốn đánh chết người Thiên La minh ở đây, nhưng mà không có nghĩa Ám Quỷ tộc có thể chọc hắn.

Từng đạo hào quang vạch phá bầu trời, cầu vồng thu liễm, khí tức bộc phát trong hư không, chính là đám người Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, dường như phát hiện gì đó, thì thào:

- Chúng ta tới hơi muộn, đã có người tới rồi.

- Lâm Thiên, phía trước có cái gì?

Phong Hành Thiên Chủ nghi hoặc hỏi Lục Lâm Thiên, nửa canh giờ trước Lục Lâm Thiên đang tìm kiếm gì đó, nhưng mọi người không rõ làm sao, cũng không có phát hiện đặc biệt.

Chương 4617: Một Thánh Hồng

Lục Lâm Thiên mỉm cười nói với Phong Hành Thiên Chủ:

- Trọng bảo, nhưng hiện tại chúng ta có đối thủ rồi, muốn đạt được trọng bảo không đơn giản chút nào.

Sau một lát, trong thần sắc nghi hoặc của mọi người, tiếp tục theo đuôi Lục Lâm Thiên tiến lên, thẳng đi tới đồi núi quỷ dị, dãy núi, bình nguyên, ngọn núi đều là đất vàng, sinh cơ bừng bừng, nhưng lại không có bất cứ sinh linh nào cả.

- Tại sao có thể như vậy.

Mọi người kiếp sợ kêu lên, không ít thân ảnh từ trên không trung đáp xuống, thần sắc nghi hoặc và đại biến, từng thân ảnh đứng trên cao, trên mặt đầy kinh hãi.

Trong không gian quỷ dị này có trọng lực nặng nề khác lạ, một khi đặt chân vào khu vực này, lập tức sẽ bị trọng lực bao phủ, làm cho người ta không thể đi nhanh, càng tiến lên phía trước càng bị ảnh hưởng nặng nề.

- Thổ thuộc tính áo nghĩa rất mạnh, đây là nơi nào?

Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn khiếp sợ nói ra, trọng lực nơi này mạnh như thế, bọn ho đều cẩn thận quan sát.

- Tiểu tử, có lẽ ở phía trước.

Trong đầu Lục Lâm Thiên, cây đao màu vàng nói với Lục Lâm Thiên.

- Mọi người cẩn thận một ít, trong đây có không ít nguy hiểm, nhưng mà phía trước đã có người mở đường rồi.

Lục Lâm Thiên cười vui vẻ, phát tay ra hiệu với mọi người, dẫn đầu bay lên, thổ thuộc tính áo nghĩa bao quanh người, liền như cá gặp nước ở đây..

Sưu sưu!

Từng thân ảnh theo sau Lục Lâm Thiên.

Rống!

Tiếng thú rống vang lên, một nham thạch cự nhân xuất hiện, lập tức đấm một quyền vào Lâm Thiên.

- PHÁ...

Lục Lâm Thiên lại ngưng tụ ra hư ảnh cự long đánh ra một kích.

Ngao!

Tiếng long ngâm như sấm, hư ảnh cự long đánh thẳng vào một quyên của nham thạch cự nhân, đánh nát nham thạch cự nhân.

Lục Lâm Thiên đứng trên không trung, hắn nhìn qua núi đồi bừa bộn, rõ ràng nơi này trải qua đại chiến, có không ít khí tức âm trầm bao phủ tầng trời, chứng minh giao thủ là người Thiên La minh.

- Bọn chúng đang ở phía trước.

Lục Lâm Thiên nhìn phía trước, cũng bởi vì có người Thiên La minh dẫn đường, hiện tại người Thương Khung Minh không gặp nguy hiểm lớn, vừa dứt lời, Lục Lâm Thiên lại cẩn thận tiến lên phía trước.

Sưu sưu!

Khi trọng lực nặng nề càng ngày càng khủng khiĕp, trong mắt người, từng hào quang thu liễm, thân ảnh xuất hiện trên hư không, những thân ảnh này kinh hãi khó nói nên lời.

Trọng lực khủng bố áp bách nơi nơi, lực lượng áp bách làm người ta có cảm giác ngực bị đè nén, ngay cả tảng đá nhỏ cũng có thể bị áp nổ tung.

- Đây là đâu?

Mọi người xuất hiện không gian này khủng bố, sắc mặt biến hóa, mà ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn chằm chằm vào, trong không gian nặng nề này bị khí tức âm hàn bao phủ, ánh mắt nhìn vào đám người phía trước.

Khí tức âm hàn này có hơn vạn người, khí tức âm hàn mênh mông cuồn cuộn bao phủ không gian trọng lực, trong đám người Lục Lâm Thiên, Lục Kinh Vân, Lục Tâm Đồng, Nguyên Nhược Lan, Đạm Thai Tuyết Vi, Lam Thập Tam đều có không ít người quen thuộc.

Hơn vạn người Thiên La minh xuất hiện, Tu La nhất tộc Bà Tu Mỹ Ngọc, Bà Di, La Sát nhất tộc La Mỹ, Thiên Ma Tộc Ma Hoằng đều ở trong đó, khí tức âm hàn bao phủ hư không, trong đó không ít khí tức không dưới đám người Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn.

- Là U Linh và Ma Võ.

Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn, Băng Thiên nhìn nhau, thần sắc ngưng trọng.

- Thiên Chủ, ngươi quen đám người Thiên La minh này sao?

Lục Lâm Thiên hỏi với Phong Hành Thiên Chủ và Vạn Độc Chí Tôn, Băng Thiên.

Phong Hành Thiên Chủ nghe vậy, ánh mắt khẽ nhúc nhích, nói với Lục Lâm Thiên:

- Phía trước có hai, một là Thiên Ma Tộc Ma Võ Hồng Tôn, một khác là Dạ Xoa Tộc U Linh Hồng Tôn, đều là người cùng thế hệ với ta, thực lực cũng không dưới ta.

- Dạ Xoa Tộc, Thiên Ma Tộc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn đám người Bà Tu Mỹ Ngọc và lão giả của Thiên Ma Tộc cùng Dạ Xoa nhất tộc, cuối cùng ánh mắt nhìn lên một lão giả già nua, từ khí tức mơ hồ truyền ra, ánh mắt Lục Lâm Thiên co rút lại:

- Thánh Hồng Cảnh.

Khi đám người Lục Lâm Thiên đến đây, trong Thiên La minh có không ít ánh mắt ngưng trọng, hắn cũng không khó phát hiện, trong đội ngũ Thương Khung Minh cũng cường giả như mây, cũng không dưới Thiên La minh.

Thiên La minh cảnh giác, lúc này vây quanh khối đá khổng lồ, đó là khối đá to như ngọn núi cao vạn mét.

Khối đá như ngọn núi màu vàng này có bí vân thần bí xuất hiện, năng lợng thổ thuộc tính chấn động rất mạnh, trọng lực trong không gian đủ áp nổ Hóa Hồng Cảnh đều từ tảng đá này phóng thích ra ngoài.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thẳng vào tảng đá này, ánh mắt khẽ nhúc nhích, thần sắc ngưng trọng cực kỳ hiếm thấy, nếu như trong đám người Thiên La minh không có Thánh Hồng Cảnh tồn tại, có lẽ Lục Lâm Thiên sẽ không lo lắng gì, nhưng trong Thiên La minh có một Thánh Hồng Cảnh ẩn thân trong đó, như vậy sẽ có ý đồ khác.

- Tiểu tử, có lẽ đang ở trong tảng đá.

Trong đầu Lục Lâm Thiên, cây đao màu vàng nói ra:

- Nhưng mà xem ra người tranh giành không ít.

- Đao thúc, Thiên La minh có một Thánh Hồng Cảnh, vạn nhất động thủ, sợ rằng chúng ta không chiếm quá nhiều tiện nghi.

Lục Lâm Thiên nói với cây đao màu vàng.

Người Thiên La minh ở đây nhất định phát hiện nơi này có bảo vật, về phần người Thiên La minh biết là bảo vật gì, Lục Lâm

Thiên hiện tại cũng không suy đoán, nhưng có thể khẳng định là người Thiên La minh muốn đạt được vật trong khối đá như núi kia là không dễ dàng.

- Trong tảng đá này có thổ thánh nguyên, bảo vật này không kém, chẳng lẽ ngươi buông tha?

Cây đao màu vàng nói.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt nhìn chằm chằm vào tảng đá tỏa ra thổ thuộc tính khủng khiëp kia. Bảo vật như thế, Lục Lâm Thiên tự nhiên không muốn buông tha, bởi vì biết thổ thánh nguyên là trọng bảo, Lục Lâm Thiên mới có thể theo tới đây.

Có cây đao màu vàng ở đây, có trọng bảo nào mà hắn không phát hiện chứ.

- Phong Hành, Hải Nhược, Độc Tôn, các ngươi có ý tứ gì, mọi thứ phải có thứ tự trước sau, các ngươi muốn đoạt sao?

Vào lúc này, trong Thiên La minh, một Dạ Xoa nhất tộc cửu nguyên Hóa Hồng Đại viên mãn đỉnh phong nhìn thấy đám người Phong Hành Thiên Chủ, Hải Nhược Hồng Tôn, Vạn Độc Chí Tôn ba người, ánh mắt của hắn ngưng trọng, nhưng không quá quan tâm, trong lòng có dựa vào.

- Người gặp có phần, đây chính là trong Thương Khung bí cảnh, U Linh, chẳng lẽ Thương Khung bí cảnh là của các ngươi sao?

Vạn Độc Chí Tôn nhìn Dạ Xoa Tộc U Linh nói ra.

- Hừ, nếu người gặp có phần, vậy phải xem các ngươi có thực lực này hay không, không có thực lực thì nên đi sớm một chút.

Lão giả bao phủ trong ma khí cạnh U Linh quát Vạn Độc Chí Tôn.

- Đúng vậy, không có thực lực thì sớm cút đi.

Lời này là Lục Lâm Thiên nói, ánh mắt của hắn đảo qua đám Minh Linh, nhìn Ám Quỷ tộc, Âm Linh tộc và Phệ Hồn nhất tộc, sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên bộc phát không chút che dấu.

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, ánh mắt U Linh tập trung Lục Lâm Thiên, nói:

- Tiểu tử, ngươi chính là Lục Lâm Thiên sao, đây chính là Thương Khung bí cảnh, nên ít hung hăng càn quấy, nếu không bản tôn không ngại lấy mạng của ngươi!

Chương 4618: Ba chiêu

- Cửu nguyên Hóa Hồng Hóa Hồng đỉnh phong.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thẳng U Linh, khóe miệng như cười mà không cười, hắn nói:

- Dạ Xoa Tộc cửu nguyên Hóa Hồng đỉnh phong, đúng là có tiền vốn hung hăn càn quấy, nhưng ta lại không thích kẻ cậy già lên mặt, muốn giết ta, sợ rằng ngươi còn chưa đủ tư cách.

Khặc khặc.

U Linh cười lạnh lẽo, ánh mắt đầy băng giá nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, tiếng cười thu liễm, nói:

- Tiểu tử, ngươi đang tìm chết.

- Có bản lĩnh phóng ngựa tới, hôm nay ta chơi với ngươi.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ám động, thân ảnh bước lên trời, ánh mắt nhìn thẳng U Linh, nói:

- Ta hôm nay thành toàn ngươi, như vậy đi, ta và ngươi đánh một trận, nếu ngươi bại, dẫn người Thiên La minh rời đi, bảo vật sẽ thuộc về Thương Khung Minh của ta, nếu ta bại, người Thương Khung Minh cũng không ở lại nơi này, thế nào?

U Linh tức giận, ánh mắt hữu ý vô ý lại nhìn qua lão giả già nua, ánh mắt cực kỳ cung kính.

Ánh mắt lão giả già nua không có quá nhiều biến hóa, ánh mắt chỉ đảo qua người Lục Lâm Thiên, sau đó ánh mắt chấn động, dường như nói gì đó với U Linh.

Khi thấy lão giả gật đầu, U Linh lập tức không quan tâm tới Lục Lâm Thiên, nói:

- Tiểu tử không có mắt, đây là ngươi tự tìm chết, cứ dựa theo lời ngươi nói, ta và ngươi đánh một trận, ngươi thua sẽ mang người của mình cút khỏi đây.

Vừa dứt lời, ánh mắt U Linh không yên lòng nhìn Phong Hành Thiên Chủ cùng Hải Nhược Hồng Tôn, Vạn Độc Chí Tôn ba người, hỏi:

- Phong hành, Hải Nhược, Độc Tôn, các ngươi không có ý kiến chứ?

Phong Hành Thiên Chủ ba người nhìn nhau, sau đó mỉm cười hiểu ý, sau đó sắc mặt ngưng trọng, Phong Hành Thiên Chủ có phần sốt ruột nói với Lục Lâm Thiên:

- Lâm Thiên, không bằng để ta tới...

- Thiên Chủ, để ta đi, chẳng lẽ ngươi không tin ta.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên âm thầm bất đắc dĩ nhìn qua Phong Hành Thiên Chủ, nhưng lại hiểu ý phối hợp với, Phong Hành Thiên Chủ nói thế hắn hiểu rõ, đây là nói cho U Linh nghe, sợ U Linh lâm trận thối lui.

- Vậy được rồi, ngươi nhất định cẩn thận một ít.

Phong Hành Thiên Chủ ngưng trọng nói với Lục Lâm Thiên.

- Phong Hành, ngươi càng ngày càng giống đàn bà, chẳng lẽ Thương Khung Minh các ngươi lật lọng hay sao?

Nhìn thấy Phong Hành Thiên Chủ như thế, U Linh quát lớn, Phong Hành Thiên Chủ sợ Lục Lâm Thiên cải biến chủ ý.

- Vậy được rồi, chúng ta không có ý kiến, nếu ai bại thì mang người của mình đi.

Nghe vậy, Phong Hành Thiên Chủ cắn răng nói với U Linh, đám người Vạn Độc Chí Tôn, Băng Thiên, Hải Nhược Hồng Tôn lại hiểu ý cười vui vẻ, thực lực Lục Lâm Thiên thế nào, bọn họ đều biết rõ.

Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn, Băng Thiên cũng biết, nếu U Linh biết Lục Lâm Thiên trên đường đi bắt giữ bao nhiêu cửu nguyên Hóa Hồng tu vị thì chỉ sợ hắn không dám cậy gài lên mặt với Lục Lâm Thiên.

- Khặc khặc.

U Linh cười lạnh, ánh mắt nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, trầm giọng nói:

- Lục Lâm Thiên, không phải nói ta cậy già lên mặt, trong tình huống ngươi không sử dụng Tử Lôi Huyền Đỉnh, bản tôn sẽ cho ngươi đánh ba chiêu không hoàn thủ, cho ngươi bại tâm phục khẩu phục.

Vừa dứt lời, U Linh cười lạnh không ngớt, hắn biết rõ Lục Lâm Thiên có Tử Lôi Huyền Đỉnh tuyệt đối không dễ chọc, hắn cũng tuyệt đối không phải người chủ quan, thậm chí hắn sống nhiều năm như vậy, trải qua sóng to gió lớn quá, nhiều, cho dù là đối mặt với hậu bối hắn cũng chuẩn bị vạn toàn.

- Nhường ta ba chiêu, đây là ngươi nói đấy nhé!

Lục Lâm Thiên liếm bờ môi, hắn âm thầm vui vẻ, hắn ngưng tụ một quyền đánh thẳng vào người U Linh.

Oanh!

Kim quang rạn rỡ, sát khí lăng lệ, những nơi đi qua, không gian bị đánh nát, quyền kình đánh thẳng vào U Linh.

Đột nhiên quyền kình đánh tới, thân ảnh U Linh biến mất.

- Chiêu thứ nhất.

Không gian sau lưng Lục Lâm Thiên có thân ảnh U Linh xuất hiện, hắn đang cười lạnh nhìn Lục Lâm Thiên.

Lúc này ánh mắt đám người Phong Hành Thiên Chủ, Hải Nhược

Hồng Tôn, Vạn Độc Chí Tôn đại biến, ban đầu Lục Lâm Thiên đánh ra một quyền nhìn như không kém, nhưng mà Vạn Độc Chí Tôn, Phong Hành Thiên Chủ đều biết rõ thực lực chân chính của Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên đã đột phá cửu nguyên Đại viên mãn, một quyền vừa rồi không phải thực lực chân chính của Lục Lâm Thiên, một quyền kia nhiều nhất chỉ tương đương lục nguyên Hóa Hồng đỉnh phong mà thôi.

Thời điểm U Linh xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên kinh ngạc quay người, sắc mặt khiếp sợ, hào quang màu vàng bao phủ, thổ thuộc tính áo nghĩa bắt đầu khởi động, lập tức như cá gặp nước trong không gian này.

Khí tức của Lục Lâm Thiên lại tăng lên, khí tức thất nguyên Hóa Hồng bộc phát không giữ lại, tiếp tục đánh thẳng vào U Linh.

Xoẹt.

Khi đánh ra một chưởng này, thổ thuộc tính năng lượng bắt đầu khởi động, làm cho không gian run lên, chưởng ấn đánh không gian sụp đổ, có xu thế hủy thiên diệt địa.

- Thì ra là thất nguyên tiểu viên mãn, khó trách dám hung hăng càn quấy.

U Linh ngạc nhiên, một ngàn năm trăm năm trước Lục Lâm Thiên mới là ngũ nguyên Hóa Hồng, sau khi ra khỏi Hồng Hoang Điện đã là thất nguyên Hóa Hồng, điểm này làm U Linh ngạc nhiên, tốc độ đột phá quá nhanh.

Ầm ầm!

Chưởng ấn đánh thẳng vào U Linh, không gian chung quanh bị đánh nát, năng lượng cuồng bạo không ngừng xé rách không gian.

- Thất nguyên tiểu viên mãn, thật sự không kém, nhưng còn xa mới đủ.

U Linh cười lạnh xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên, thân ảnh U Linh xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên vẫn không thể rung chuyển U Linh, thất nguyên Hóa Hồng tiểu viên mãn tuy không kém, nhưng U Linh không đặt vào mắt.

- Lão thất phu, có bản lĩnh chớ né.

Lục Lâm Thiên cấp tốc quay người, trên mặt mang theo khìếp sợ và rung động, khí tức rõ ràng chấn động tăng lên, kim thuộc tính áo nghĩa ngưng trọng, kim thuộc tính năng lượng hội tụ, sát khí đáng sợ bộc phát ngập trời..

Oanh!

- Khặc khặc, thất trọng Hóa Hồng nho nhỏ mà thôi, bản tôn ngạnh kháng một kích của ngươi thì có là gì chứ?

U Linh tự ngạo mình là cửu nguyên Hóa Hồng đại viên mãn đỉnh phong, hắn cũng không sợ gì một thất nguyên Hóa Hồng cả.

Tu vị cửu nguyên Hóa Hồng đại viên mãn đỉnh phong của hắn cho dù ngạnh kháng một kích của bát nguyên Hóa Hồng cũng không có việc gì. U Linh biết rõ Lục Lâm Thiên trước mắt tuyệt đối có chỗ bất phàm, nhưng chỉ là thất nguyên trung viên mãn Hóa Hồng mà thôi, hoàn toàn không đặt trong lòng của hắn.

Lục Lâm Thiên lập tức đánh ra một chưởng vào người U Linh.

Ầm ầm!

Năm ngón tay mở ra, một chưởng này mang theo bí vân đồ án âm dương xuất hiện, trên đó bao phủ hư ảnh thanh long bạch hổ chu tước huyền vũ bốn thần thú, khí tức vô hình tỏa ra làm sinh linh chấn động.

- Tiếp chiêu thứ ba của ta!

Lục Lâm Thiên quát lớn, năng lượng quang cầu trong tay không bị trói buộc, Lục Lâm Thiên sớm có chuẩn bị nên lao thẳng về phía U Linh..

- Không tốt, mắc lừa rồi, Lục Lâm Thiên quá vô sỉ giảo hoạt.

Trong nháy mắt này U Linh hoảng sợ biến sắc, hắn từ cười lạnh biến thành kinh ngạc sợ hãi, lúc này không kịp né tránh, năng lượng kinh khủng phong hỏa không gian, cả không gian cứng lại làm hắn khó thoát.

Ngao!

Rống

Cô!

Lê-eeee-eezz~!!

Chương 4619: Bị âm

Rầm rầm rầm!

Lúc này từng đám lớn năng lượng khủng bố trùng kích vào U Linh, một kích này làm lòng người run động, khí kình khủng bố bùng nổ dữ dội, không gian nhanh chóng chấn động rất mạnh, vết nứt không gian tỏa ra.

Trong nháy mắt đối mặt với biến cố này, mọi người vô cùng sợ hãi, năng lượng hủy diệt bùng phát dữ dội, khí tức hủy diệt này có thể tiêu diệt chúng sinh.

Thương Khung Minh Ma Võ Hồng Tôn lúc này biến sắc, sắc mặt của hắn cực kỳ khó coi.

Rầm rầm rầm!

Không gian hỗn loạn giống như con quái vật thôn phệ tất cả, thời điểm hỗn loạn từ từ biến mất, Dạ Xoa chân thân xuất hiện trên bầu trời.

Sát khí âm trầm tỏa ra, U Linh biến thành Dạ Xoa chân thân, thân thể to lớn có vô số hồn anh gào khóc, nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện khí tức của hắn cực kỳ hỗn loạn...

Bỗng nhiên Dạ Xoa chân thân vừa xuất hiện, một thân ảnh la hán thật lớn vượt qua không gian, la hán này khổng lồ, điện quang tử kim bao phủ toàn thân, lực lượng hủy diệt bùng nổ rất mạnh.

Xùy!

La hán đánh ra một quyền vào Dạ Xoa chân thân, một quyền này đã chuẩn bị từ sớm, lúc đánh ra một quyền, không gian xuất hiện hư không đen kịt, một quyền mang theo điện quang đánh thẳng vào lưng của Dạ Xoa chân thân.

Oanh!

Trong nháy mắt điện quang ngập trời, dùng Dạ Xoa chân thân làm trung tâm, mảnh vỡ không gian khủng bố bùng phát, điện quang màu tím bùng nổ ngập trời, lập tức âm thanh trầm đυ.c bao phủ thiên địa...

Cả phiến không gian to như vậy bị một quyền phá hủy, điện quang màu tím bao phủ không gian, khí tức hủy diệt bao phủ mọi thứ.

Bang bang!

Thân thể Dạ Xoa chân thân khổng lồ bay đi như diều đứt dây, tảng đá màu vàng bắt đầu nổ tung, đá vụn bắn ra tung tóe, miệng hắn phun máu tươi, khí tức cũng uể oải tới tận cùng.

Vào lúc này những người đứng xem nghẹn họng nhìn trân trối, miệng cứng lưỡi đơ, tận mắt nhìn nhìn thấy cũng không dám tin, U Linh tu vị cửu nguyên đại viên mãn Hóa Hồng đỉnh phong bị đánh bại trong mấy chiêu...

Cảnh tượng này làm người ta rung động quá mức!

Xì xào...

Đám người đứng xem vô cùng khiếp sợ, lập tức tiếng hít khí lạnh vang lên, từng tiếng nghị luận nương theo tiếng hít khí lạnh sinh ra.

- U Linh bại!

- U Linh bại thật thê thảm.

- Bại này thật biệt khuất, U Linh bị Lục Lâm Thiên âm thật thê thảm.

- Thực lực Lục Lâm Thiên đã khủng bố tới mức này rồi sao, sợ rằng chống lại chính diện thì U Linh cũng không chiếm được tiện nghi gì...

...

Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn đều rung động, Lục Lâm Thiên đã mạnh tới tình trạng như thế, thực lực của U Linh cũng không dưới bọn họ, tuy Lục Lâm Thiên lúc này đánh bại U Linh có hiềm nghi dùng ám chiêu và vô lại, nhưng mà cũng chứng minh thực lực của Lục Lâm Thiên.

- Hảo tiểu tử.

Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn, Phong Hành Thiên Chủ đều mỉm cười hiểu ý.

Vào thời điểm này mọi người hiểu rõ, Lục Lâm Thiên ngay từ đầu cố ý yếu thế, cố ý hấp dẫn U Linh, làm cho U Linh cố ý chủ quan, hai chiêu đầu làm mồi nhử để U Linh tin hắn chỉ có thực lực thất nguyên Hóa Hồng, căn bản không có lực uy hïếp.

Thời điểm đánh chiêu thứ ba, khác với hai chiêu trước, Lục Lâm Thiên lại chuẩn bị át chủ bài, thời điểm đánh chiêu thứ ba đã làm U Linh chủ quan, cuối cùng ra tay toàn lực giành chiến thắng.

Đáng thương U Linh dù thế nào cũng không ngờ tu vị chính thức của Lục Lâm Thiên đã là cửu nguyên Đại viên mãn.

Thời điểm đạt tới bát nguyên viên mãn Hóa Hồng cảnh, Lục Lâm Thiên đã sớm có thể đánh bại nhiều cửu nguyên đại viên mãn Hóa Hồng, mà lúc này Lục Lâm Thiên đã đạt tới cửu nguyên đại viên mãn Hóa Hồng, thực lực có thể nghĩ, U Linh cũng chỉ có tự nhận bi kịch.

Lục Lâm Thiên không có tiếp tục công kích, vào lúc này muốn đánh chết một cửu nguyên đại viên mãn Hóa Hồng đỉnh phong có phần không thực tế, bên cạnh còn có một Thánh Hồng và Ma Võ Tôn Giả, hắn không thể ra tay, tăng thêm cửu nguyên đại viên mãn đỉnh phong cũng không dễ đánh chết, cho nên Lục Lâm Thiên cũng không cần thiết ra tay lần nữa, thấy tốt thì lấy mới là chính xác.

Thân ảnh la hán đứng trên cao, điện quang quanh quẩn, khí tức bá đạo lăng lệ, uy thế che trời, bao quát U Linh đang ngã xuống, nói:

- Lão thất phu, ngươi bại, mang theo người của mình cút đi!

PHỤT, PHỤT...

Miệng phun ra mấy ngụm máu tươi, U Linh biến thành Dạ Xoa chân thân đã đứng lên, vết máu loang lổ, ánh mắt âm trầm nhìn qua bầu trời, ánh mắt khinh thường lúc này biến thành sợ hãi, trong lúc mơ hồ đã biến thành kinh hãi gần chết.

Trong ánh mắt rung động và biệt khuất, U Linh tức giận, ở trước mặt nhiều người như thế, hắn bại thê thảm như vậy, lúc này nhìn Lục Lâm Thiên gào lên:

- Lục Lâm Thiên, không tính, ngươi âm ta.

Lục Lâm Thiên đã sớm biết Thương Khung Minh thua sẽ không rời đi, khí tức bắt đầu chấn động, quanh người lôi vân từng hồi, khí thế hủy diệt bộc phát, quát:

- Lão thất phu, ta âm ngươi cái gì, bại chính là bại, nếu không chịu thua, chúng ta tiếp tục là được.

- Ngươi...

U linh nhìn Lục Lâm Thiên, biết rõ chính mình bị âm, nhưng lại không có cách nào nói rõ, vừa rồi là mình ngu xuẩn, lập tức giận dữ không nói được gì, lập tức phun ra mấy ngụm máu tươi.

- Ha ha...

Mắt thấy U Linh như thế, người trong Thương Khung Minh cười vang.

- Đủ rồi, lui ra đi.

Trong Thiên La minh, lão giả già nua đứng trước mặt U Linh, ánh mắt của hắn lại nhìn qua Lục Lâm Thiên biến thành Bất Diệt La Hán Tượng, thần sắc rung động, nói:

- Một ngàn năm trăm năm trước là ngũ nguyên Hóa Hồng, lúc này đã là cửu nguyên Hóa Hồng đại viên mãn, tốc độ đột phá này tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả, trong nhân tộc xuất hiện thế hệ tuyệt đỉnh rồi.

- Cảm tạ khích lệ, rốt cuộc các hạ cũng đi ra.

Lục Lâm Thiên nhìn lão giả trước mặt, trong ánh mắt ngưng trọng, dù sao người trước mặt chính là Thánh Hồng Cảnh, Thánh Hồng và cửu nguyên Hóa Hồng đại viên mãn đỉnh phong có chênh lệch quá lớn.

Nghe vậy, ánh mắt lão giả nhìn Lục Lâm Thiên, hắn ngạc nhiên một lúc, nói nhỏ:

- Xem ra ngươi đã sớm cảm giác được, linh hồn lực rất không kém, ta thấy Phong Hành và Độc Tôn, Hải Nhược còn không phát hiện ra tu vị của ta đấy,

- Người này rốt cuộc là ai?

Nghe lão giả già nua nói thế, Phong Hành Thiên Chủ, Hải Nhược Hồng Tôn, Vạn Độc Chí Tôn biến sắc, ánh mắt khó tin.

Lão giả già nua nghe được Phong Hành Thiên Chủ ba người nghị luận, nói nhỏ:

- Tuy ba người các ngươi sống vô số năm, nhưng mà không biết ta cũng bình thường, bản tôn rất ít khi đi ra ngoài, cũng rất ít người biết ta tồn tại, cũng chỉ có số ít người trong tộc mà thôi, không nghĩ tới ba người các ngươi sống lâu như thế vẫn không đột phá bước cuối cùng, mà ta đã sớm đặt chân tới Thánh Hồng.

- Thánh Hồng Cảnh.

Nghe lão giả nói thế, ánh mắt Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn rung rung, bọn họ thật sự không cảm giác được khí tức của lão giả này.

Phong Hành Thiên Chủ âm trầm, nhìn già nua lão giả nói:

- Thánh Hồng Cảnh, sợ rằng cũng không có bước ra một bước cuối cùng.

Chương 4620: Thiên Minh tộc Minh Thương

- Đúng vậy, Thánh Hồng Cảnh cũng không có bước ra một bước cuối cùng, nhưng mà dưới Thánh Hồng Cảnh lại không chịu nổi một kích, những đại năng kia không xuất hiện, Thánh Hồng vô địch.

Lão giả nói xong, căn bản không quan tâm đám người Phong Hành Thiên Chủ, ánh mắt nhìn thẳng Lục Lâm Thiên, nói:

- Tiểu tử, ngươi đã sớm phát hiện ra ta, chẳng lẽ còn nghĩ nhúng chàm bảo vật sao?

Lục Lâm Thiên nhìn già nua lão giả, nói:

- Đã nói, ai bại thì dẫn người cút đi đi.

- Buồn cười, tất cả dựa vào thực lực nói chuyện, người thắng làm vua, buồn cười tiểu tử ngươi ngây thơ như thế, đυ.c nước béo cò, tiểu thông minh tính toán tường tận, một trận chiến định thắng bại, còn quá non nớt ah.

Lão giả nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt cười nhạt, trong đó còn mang theo coi rẻ.

Lục Lâm Thiên bao quát lão giả già nua, điện quang bao phủ không gian, hắn nói:

- Xem ra người Thiên La minh có thói quen không biết xấu hổ.

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, ánh mắt lão giả già nua co rút lại, sau đó nói với Lục Lâm Thiên:

- Cho ngươi một cơ hội, mang theo người Thương Khung Minh rời khỏi, bản tôn sẽ tha ngươi một mạng.

Lục Lâm Thiên nhìn thẳng lão giả già nua, hắn cười nói:

- Ta từ trước đến nay ăn mềm không ăn cứng, ta hôm nay thật nói cho ngươi biết, bảo vật này ta muốn chắc rồi, cho dù ngươi có đứng ra cũng thế thôi.

- Ngươi thật sự có tư cách cuồng ngạo, nhưng tư cách này không nên xuất hiện trước mặt của ta.

Lão giả già nua nói một câu, nhìn Lục Lâm Thiên, trong mắt bắn ra hàn quang.

- Nói thực, ta thật sự không đặt ngươi trong lòng.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, điện quang lóe lên, linh hồn của hắn dò xét chung quanh, hắn cảm giác có khí tức tương liên với mình đang tới gần.

- Rượu mời không uống, muốn uống rượu phạt, tìm chết!

Lão giả lập tức quát lớn, sát khí bùng phát dữ dội.

Xùy!

Lão giả này nhanh chóng đánh ra một trảo về phía trước, xé rách không gian, một trảo này nhắm thẳng vào người Lục Lâm Thiên.

Vào lúc này Lục Lâm Thiên không lui lại, hắn vẫn mỉm cười, còn ra hiệu Hồng Vũ không cần động thủ.

Oanh!

Trong ánh mắt kỳ quái của mọi người, bỗng dưng tren trời xanh có vết nứt không gian xuất hiện, ma khí ngập trời bộc phát, tiếng sấm sét nổ vang, một cây búa lớn màu đen từ trên trời giáng xuống, một búa này nện thẳng vào một trảo đang đánh thẳng vào Lục Lâm Thiên.

Tạch...

Cây búa nện xuống, ma khí ngập trời, khí tức thô bạo bao phủ thiên địa, một búa này có thể bổ đôi thiên địa, không gian tan vỡ, trảo kình đứt đoạn, hai đạo năng lượng lập tức nổ tung, năng lượng kinh thiên như vạn mã bôn đằng.

Ầm ầm!

Từng tiếng nổ mạnh truyền ra, cả không trung run rẩy, vết rách không gian giống như hung thú thôn phệ mọi thứ vào bên trong.

Năng lượng bùng nổ một lúc mới dừng lại, không gian chấn động nhộn nhạo, lúc tất cả mọi thứ khôi phục bình thường, Thánh Hồng Cảnh ra tay lại khủng bố như thế.

- Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La.

Trên không trung, lão giả đứng đó, ánh mắt của hắn cứng ngắt nhìn qua vết nứt không gian.

- Ha ha, Minh Thương, rốt cuộc ngươi cũng đi ra, đừng tưởng rằng người khác không nhận ra ngươi, bản tổ lại biết ngươi tồn tại, lúc trước ngươi đồng thời đạt được đại cơ duyên của từ hai lão gia hỏa của Thấp Linh tộc, Lang Linh nhất tộc, nhưng Thấp Linh tộc cùng Lang Linh nhất tộc cuối cùng chết trong kế hoạch của ngươi, ngươi không dám ra ngoài bởi vì lão gia hỏa của Thấp Linh tộc trước khi chết đã truyền tin tức ra, nếu ngươi còn sống, tộc nhân Thấp Linh tộc và Lang Linh nhất tộc sẽ trả thù ngươi, ngươi sợ người Thấp Linh tộc và Lang Linh nhất tộc tính sổ, sợ liên lụy cả Thiên Minh tộc sau lưng ngươi, cho nên ngươi ẩn nấp vô số năm không xuất thế, thẳng đến khi đột phá đến Thánh Hồng Cảnh.

Tiếng cười ha hả vang lên, lập tức một đại hán cầm búa như ma thần xuất hiện trong khe hở không gian, ma khí và khí huyết sát tỏa ra ngập trời.

- Tứ sư huynh, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La.

Nhìn thấy thân ảnh tục tằng kia, Lục Lâm Thiên thu liễm Bất Diệt La Hán Tượng, áo bào xanh phần phật, ánh mắt vui vẻ nhìn Tứ sư huynh Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La.

Trên không trung, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La cầm búa đứng đó, nhìn qua lão giả già nua tên là Minh Thương, nói:

- Lão tiểu tử ngươi đột phá tới Thánh Hồng Cảnh, cho nên mới không sợ Lang Linh nhất tộc và Thấp Linh tộc, lúc này mới dám đi ra, nhưng hôm nay ngươi trêu chọc lầm người rồi.

Nghe vậy, Minh Thương mặt mo co rúm, dường như không phản đối lời Bà Thiên La nói, ánh mắt lập lòe, lập tức nói:

- Bà Thiên La, lúc này không giống ngày xưa, chẳng lẽ ngươi giúp Nhân tộc hay sao?

Bà Thiên La cười lớn sau đó nói với Minh Thương:

- Ha ha, xem ra tin tức của ngươi không được tốt, Lục Lâm Thiên chính là sư đệ của Bà Thiên La ta, ngươi động đến hắn, chính là dụng tới Bà Thiên La ta, ngươi nói ta có bổ ngươi mấy búa hay không?

Minh Thương nghe vậy, thần sắc ngưng trọng, ánh mắt lập loè nhìn Lục Lâm Thiên cùng Bà Thiên La, nhìn Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La ma khí ngập trời, ánh mắt đầy kiêng kị.

Tuy Minh Thương đã đặt chân đến Thánh Hồng Cảnh, những cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong bình thường hắn không đặt trong lòng, Bà Thiên La trước mắt khủng bố thì hắn biết rõ, tăng thêm trong tay có Ma Tôn Lệ Huyết Phủ, hắn hiện tại dù là Thánh Hồng Cảnh cũng phải kiêng kị một ít.

Ánh mắt đầy hàn ý, Minh Thương âm thầm cắn răng nói với Bà Thiên La:

- Bà Thiên La, sợ rằng ngươi còn chưa đủ tư cách.

- Thật sao, vậy là tốt rồi.

Bà Thiên La huy động Ma Tôn Lệ Huyết Phủ tron tay, sau đó giống như cười mà không phải cười nói với Minh Thương:

- Minh Thương, bản tổ làm gì ngươi cũng không dễ dàng, nhưng mà hôm nay chỉ sợ ngươi phải ngoan ngoãn rời đi rồi.

3479: Xám mặt rút lui.

Minh Thương nhìn Bà Thiên La, ánh mắt biến hóa, dường như phát hiện gì đó.

Sưu sưu!

Trên không trung có từng đạo thân ảnh bay tới như thiểm điện.

Khí tức Thú tộc áp bách hư không, những Thú tộc này dù là thanh long bạch hổ chu tước huyền vũ cũng không áp chế được, trong đó bát nguyên Hóa Hồng cùng cửu nguyên Hóa Hồng cũng không ít.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua đám người, Hắc Vũ cùng Kim Huyền đều ở trong đó, còn có Vân Bằng Hồng Tôn, Kim Bằng Hồng Tôn và Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc Nhược Trọc Ảnh Cô.

Mà đứng trước mặt mọi người chính là nam nhân trung niên gương mặt góc cạnh nhưng không mất nhu hòa, đôi mắt đen thâm thúy có thể nhìn thấu kiếp trước kiếp này.

- Thánh Hồng Cảnh.

Minh Thương nhìn trung niên tuấn lãng kia, khí tức mơ hồ chấn động toàn thân, ánh mắt của hắn chấn động, khí tức đã đạt tới Thánh Hồng Cảnh, khí tức tuyệt đối không dưới hắn.

Người sau lưng hắn là Vân Bằng Hồng Tôn, Kim Bằng Hồng Tôn, Nhược Trọc Ảnh Cô, Minh Thương Hồng Tôn cũng nhận ra, biết rõ những cương giả này không dễ chọc.

Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La nhìn trung niên tuấn lãng, nói:

- Lão Bát, ngươi tới chậm hơn ta.

- Tứ sư huynh, Bát sư huynh, Trọc Ảnh sư tỷ, Vân Bằng sư huynh, Kim Bằng sư huynh, Hắc Vũ thúc, Kim Huyền thúc.

Lục Lâm Thiên vui vẻ chào hỏi mọi người.

Chương 4621: Ba Xà nhất tộc 1

- Tiểu tử, không có sao chứ, ngươi xem náo nhiệt không ít nha.

Lão Ảnh nhìn qua đám người Minh Thương, sau đó gật đầu với Bà Thiên La, lúc này mới nhìn Lục Lâm Thiên.

Không có đại sự, nhưng mà Thiên La minh có kẻ cậy già lên mặt, thua muốn quỵt nợ mà thôi.

Lục Lâm Thiên cười nói với lão Ảnh.

Có người muốn quỵt nợ sao, cứ động thủ đi, làm gì nhiều lời, giết sạch là xong việc.

Lão Ảnh nói rất đạm mạc, ánh mắt lăng lệ nhìn qua đám người Minh Thương, ánh mắt này làm rung động linh hồn.

- Chúng ta đi.

Mắt thấy lão Ảnh và Vân Bằng Hồng Tôn, Nhược Trọc Ảnh Cô, Kim Bằng Hồng Tôn, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La cùng Lục Lâm Thiên đã tới đây, Minh Thương phất tay cho người rời đi.

Minh Thương không phải người ngu, hiện tại đội hình Thương Khung Minh quá mạnh, tuyệt đối không phải hắn có khả năng chống lại, đối phương cũng có một Thánh Hồng Cảnh, tăng thêm Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La, Nhược Trọc Ảnh Cô đang ở đây, giao thủ chỉ làm hắn ăn thiệt thòi, tuy bảo vật trân quý, nhưng trong tình huống không chiếm được tiện nghi còn nguy hiểm, hắn sẽ không cân nhắc nhiều.

Suu suu...

Minh Thương cũng đã rời đi, đám người Thiên La minh không dám lưu lại, Ma Võ và U Linh hai người lúc này đầy hận ý, nhưng lại sợ hãi và kiêng kị, căn bản không dám dừng lại.

Mắt thấy đám người Minh Thương rời đi, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La và lão Ảnh không có ý ngăn cản, Thương Khung bí cảnh này không phải nơi tốt để động thủ, huống chi cho dù liên thủ cũng không thể triệt để ngăn cản Minh Thương.

Ánh mắt lão Ảnh nhìn qua, sau đó nói:

- Nơi đây không tầm thường, bên trong có cái gì?

- Có lẽ ta biết một ít vật nơi này đấy.

Lục Lâm Thiên mỉm cười với lão Ảnh cùng Ma Phủ Đạo Tổ, vật trong tảng đá là gì, Lục Lâm Thiên đã biết rõ trong lòng, nếu Minh Thương biết rõ vật bên trong là cái gì, sợ rằng hắn sẽ liều mạng đấy.

- Còn không đi mau, bảo vật nơi đây ngươi tới trước sẽ cầm trước.

Lão Ảnh lườm Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn chung quanh, sau đó nói với Lục Lâm Thiên, ý tứ chính là bảo vật của người khác cũng không thành vấn đề, chính mình cầm là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên cũng không có khách khí, người trong Thương Khung Minh tự nguyện theo sau mình, trên đường đi mình cũng bảo hộ không ít, chính mình phát hiện bảo vật, tự nhiên là thuộc về mình.

Vèo!

Sau một lát, Lục Lâm Thiên dùng thổ thuộc tính áo nghĩa lướt vào trong tảng đá.

Vào một giờ sau, Lục Lâm Thiên vui vẻ đi ra, quả nhiên đúng như suy đoán, bảo vật bên trong là thổ thánh nguyên, là trọng bảo.

Thổ thánh nguyên, Lục Lâm Thiên có thể giao cho Lục Thành. Lục Kinh Vân, Lục Doanh, Lục Âm lĩnh ngộ áo nghĩa, Lục Thành lĩnh ngộ thổ thuộc tính áo nghĩa cũng không yếu, giao thổ thánh nguyên cho Lục Thành, Lục Lâm Thiên đã cân nhắc qua.

Suu suu...

Từng đạo thân ảnh vượt qua không trung, chính là đám người Lục Lâm Thiên, lão Ảnh, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La.

Dựa theo tàn đồ, Lục Lâm Thiên bay vu"t vào sâu trong bí cảnh, một ngày sau đó trong sơn mạch bao la, phía trước xuất hiện bình nguyên rộng lớn.

Bình nguyên này thê lương, bên trong còn sót lại thành cổ hoang tàn, đã không biết tồn tại bao nhiêu năm, khắp nơi đều cho cảm giác cổ xưa thê lương.

Ngao.

Sâu trong đống đổ nát này, một tiếng long ngâm vang vọng chân trời. - Tiểu Long.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đình trệ giữa không trung, thần sắc trầm xuống, bỗng dưng thân ảnh biến mất trong hư không.

nát.

- Người trước mặt không ít, đi xem.

Lão Ảnh nhìn tình cảnh trước mặt, lập tức tiến vào sâu trong đống đổ

Trên quảng trường rộng lớn, chung quanh không ít phế tích cung điện khổng lồ sụp đổ, đổ nát thê lương, chứng tỏ dấu vết đã tồn tại vô số năm tháng.

Trong quảng trường này có rất nhiều người, khí tức âm hàn chiếm nửa bầu trời, người Thiên La minh chiếm cứ nửa bầu trời khác, không ít cường giả Thương Khung Minh sinh ra khí tức chấn động rất mạnh, dường như Thương Khung Minh và Thiên La minh đang giằng co.

Ngao!

Giữa không trung, một con Hoàng Kim cự long tỏa ra hỏa diễm kim sắc ngập trời, khí nóng làm làn da người ta bị phỏng, linh hồn bị thiêu đốt, đó là bản thể tiểu Long, dưới quảng trường còn có Tĩnh Thần công chúa, Chu Thần Hi, Hổ Y, còn có Tử Hoàng cùng Lục Ngô.

Đối diện Hoàng Kim cự long, một đại Thiên Ma chân thân đứng đó, ma khí ngập trời.

- Long Huyền, ngươi còn chống lại ta sao, Thiên Ma chân thân, hủy diệt!

Thiên ma quát lớn, ma khí phá hủy không gian áp bách về phía

Hoàng Kim cự long.

- Muốn đối phó tiểu Long gia gia, ngươi còn chưa đủ!

Lúc này tiểu Long ra tay, thú ảnh bộc phát, quy xà tương giao như vật còn sống, uy áp khủng bố bùng nôi, không gian vặn vẹo.

- Huyền Vũ nộ.

- Thanh Long hồn!

Vào lúc này con mắt thứ ba trên mi tâm của tiểu Long mở ra, tam nhãn cùng hiện, hào quang chói mắt chiếu thẳng vào Thiên Ma chân thân, vào lúc này linh hồn người ta chấn động rất mạnh.

Ngao!

Dưới màn sáng này Thanh Long gào thét, nương theo long uy khủng bố, Thiên Ma chân thân chấn động, hai mắt ngây ngốc, thân thể Thiên Ma dừng giữa không trung, linh hồn bị ảnh hưởng cực lớn.

Xoet!

Nhân cơ hội khó có được này, đuôi rồng của tiểu Long mang theo hảo diễm nện thẳng vào Thiên Ma chân thân trước mặt.

- Nghiệt súc làm càn, cút ngay cho ta!

Tiếng hét lớn vang lên, ma khí ngập trời bùng nổ, một thân ảnh lao thẳng về phía tiểu Long.

- Ma Võ, ngươi muốn chết!

Lục Ngô quát lớn, tiếng quát như hổ gầm trời cao, đinh tai nhức óc, làm linh hồn người ta chấn động rất mạnh.

- Lục Ngô, chúng ta giao thủ thì thế nào, chuyện của bọn chúng, cứ để chúng giải quyết.

Tiếng quát âm trầm vang lên, một thân ảnh già nua ngăn cản trước mặt Lục Ngô, khí tức âm hàn bùng nổ.

- Minh Thương, lão tử thế bất lưỡng lập với ngươi!

Lục Ngô hét lớn, thân ảnh to lớn chấn động, đồ án chữ vương trên

trán sáng lên, nhiệt độ nóng bỏng bao quát mọi hướng.

Xoet!

Vào lúc này ma khí bao phủ tiểu Long, ma khí biến thành ma quyền nện thẳng vào đầu tiểu Long, không gian ven đường nổ tung.

Cửu nguyên đại viên mãn Hóa Hồng đỉnh phong, thực lực cỡ này cho dù tiểu Long thời kỳ toàn thịnh cũng không cách nào chống lại, huống chi hiện tại tiểu Long vừa dùng át chủ bài, thực lực tiêu hao gần như không

con.

- Người thế giới Thần Thú ta không phải Ma Võ ngươi có thể động vào, cút!

Lời này là Tử Hoàng nói ra, thân ảnh xinh đẹp biến mất giữa không trung, yêu khí mênh mông bao phủ trời cao.

Oanh!

Vào lúc này trước mặt Tử Hoàng là tử kim lôi đình xẹt qua, ma quyền mang theo lôi đình đánh thẳng về phía tiểu Long.

Ầm ầm!

Tử kim lôi đình chi mang theo uy thế vô cùng khủng khiếp giáng xuống, lực lượng đáng sợ sinh ra vết nứt không gian đen kịt.

Ầm ầm!

Giờ phút này Lục Ngô và lão giả đang giao thủ, năng lượng va chạm nhau sinh ra lực lượng vô cùng đáng sợ, khí kinh khủng bố sinh ra phong bạo, sau đó thân ảnh bị đẩy lùi, dường như cũng không ai chiếm được tiện nghi, nhưng mà Lục Ngô lại yếu hơn một ít.

Ánh mắt hai người lúc này nhìn qua giao thủ bên dưới.

Chương 4622: Ba Xà nhất tộc 2

Bởi vì bọn họ nhìn thấy tử kim lôi đình giáng xuống, một thân ảnh áo xanh xuất hiện trước bản thể khổng lồ của tiểu Long, áo bào xanh chấn động, trên mặt đầy lãnh ý, là Lục Lâm Thiên chạy tới đây thật nhanh.

- Lục lão đại đến.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên đến đây, chẳng biết tại sao, Chu Thần Hi, Hổ Y có cảm giác vô cùng tự tin.

Suu suu!

Từ khi Lục Lâm Thiên đến giữa không trung, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La, lão Ảnh, Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn, Nhược Trọc Ảnh Cô, Kim Bằng Hồng Tôn, Vân Bằng Hồng Tôn đều mang theo cường giả Thương Khung Minh vượt qua không gian đi tới nơi này, uy áp kinh người hàng lâm, làm cho Minh Thương cũng phải biến

sac.

- Ma Võ, đu.ng đến người thế giới Thần Thú chúng ta, bổn hoàng không tha cho ngươi đâu.

Tử Hoàng quát lớn, Lục Lâm Thiên ra tay và Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La đứng áp trận, Tử Hoàng nhanh chóng tìm Ma Võ tỉnh sổ, thân ảnh của hắn xuất hiện trước mặt Ma Võ, khí tức nóng bức bùng phát.

Khí tức nóng bỏng trên người Tử Hoàng bùng phát không dưới Chu Tước, còn mạnh hơn Phượng Hoàng rất nhiều, thân ảnh mang theo uy thế đáng sợ, lập tức bắn thẳng vào người Ma Võ Hồng Tôn.

Ầm ầm!

Thanh thế này làm Ma Võ Hồng Tôn biến sắc, không dám chủ quan chút nào, hắn đánh ra một đạo ma khí thẳng về người Tử Hoàng, hai người lập tức giao thủ với nhau, âm thanh phong bạo trầm thấp vang vọng hư không.

Lục Lâm Thiên đứng đó, ánh mắt quan sát toàn trường, hắn không nghĩ tới đám người Minh Thương, Ma Võ, còn có U Linh lại ở đây, thần sắc Lục Lâm Thiên biến thành âm trầm.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn lên quảng trường, vào lúc này trên quảng trường bao la có một con quái vật khổng lồ chiếm giữ, sinh cơ của con quái vật này không còn, hiển nhiên đã vẫn lạc từ lâu.

Nhìn thấy quái vật này, nội tâm Lục Lâm Thiên chấn động, quái vật có lần giáp bao phủ toàn thân, chính là một con rắn khổng lồ, màu sắc thay đổi hoặc xanh, hoặc vàng, hoặc đen, hoặc đỏ, năm màu đều có, màu sắc biến hóa liên tục.

Thân rắn này chiếm giữ một nửa quảng trường, nó giống như ngọn núi nhỏ.

Thân thể khổng lồ như thế làm cho người ta kinh hãi, nhìn từ xa còn cho rằng là tường thành.

Lục Lâm Thiên nhìn con rắn khổng lồ này, linh hồn chấn động, tuy con rắn đã chết, nhưng uy áp và khí tức vô hình lại cực lớn, khí tức như tới từ viễn cổ.

Cự xà há to miệng ra, trung tâm cái miệng có ba đám hào quang, ba đám hào quang này có ba cái hộp gấm, ba hộp gấm có năng lượng chấn động rất mạnh, sợ rằng bên trong là bảo vật bất phàm.

Lão Ảnh, Bà Thiên La các cường giả ngạc nhiên nhìn qua con rắn khổng lồ này, năng lượng chấn động làm nhiều người sợ hãi.

- Lão đại.

Tiểu Long thu hồi bản thể, khí tức uể oải đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, tiêu hao quá nhiều nhưng không có chuyện gì.

ít.

- Tiểu Long, không có sao chứ?

Lục Lâm Thiên nhìn tiểu Long không có trở ngại, sắc mặt tốt hơn một

- Lão đại, ta không sao, người bị người ngăn cản, ta không có biện pháp thu thập Thiên Ma Tộc Ma Lỗ.

Tiểu Long nhìn đại hán thu hồi chân thân, ánh mắt có chút không cam lòng, lập tức nói với Lục Lâm Thiên,

- Lão đại, đó là cường giả viễn cổ Ba Xà nhất tộc một trong tám đại

thú tộc trong thế giới Thần Thú, không biết tại sao lại ở đây, ta và Thiên Ma Tộc Ma Lỗ đồng thời tới nơi này, tên kia muốn nhúng chàm, chúng ta đang động thủ thì có không ít cường giả Thiên La minh chạy tới, cũng may Tử Hoàng và Lục Ngô tiền bối cũng đuổi tới nơi đây.

- Ba Xà nhất tộc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua thân rắn, viễn cổ Ba Xà nhất tộc thế rất cường hãn, là tồn tại nổi danh cùng thanh long bạch hổ chu tước huyền vũ, khi tiểu Long nói lời này, Lục Lâm Thiên cũng hiểu tình hình đại khái ở đây.

- Ha ha ha ha, thật sự náo nhiệt, quá náo nhiệt mà.

Vào lúc này có tiếng quát vang lên, hơn mười đạo thân ảnh xuất hiện giữa không trung, khí tức mênh mông bùng phát, từng thân ảnh xuất hiện, hư không không ngừng chấn động mạnh, mười mấy người này thực lực thấp nhất cũng là lục nguyên Hóa Hồng.

Khí tức chấn động linh hồn bùng phát, lực lượng đáng sợ sinh ra, đi đầu là cường giả Dạ Xoa nhất tộc, khí thế âm hàn tỏa ra rất mạnh.

- Chí Tôn Điện, Dạ Si Hồn Tôn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua người này, là một trong các Hồng Vương của Chí Tôn Điện, Dạ Si Hồn Tôn, cường giả Thánh Hồng Cảnh, mà lão giả âm hàn sau lưng hắn cũng là làm cho Lục Lâm Thiên nhìn nhiều vài lần, tu vị cửu nguyên Hóa Hồng Đại viên mãn đỉnh phong.

Lục Lâm Thiên từ trong trí nhớ nhiều người Chí Tôn Điện biết được, lão giả này chính là đệ nhất nhân dưới Hồng Vương của Chí Tôn Điện, là Thiên Tôn đứng đầu mười tám Hồng Tôn, đồn đãi thực lực đã vô địch dưới Thánh Hồng.

- Chí Tôn Điện.

Khi Dạ Sĩ Hồn Tôn hàng lâm, cường giả Thương Khung Minh, Thiên La minh đều cảnh giác nhìn qua.

Dạ Si Hồn Tôn nhìn qua mọi người, nhìn thấy lão Ảnh, Ma Phủ Đạo Tổ, Minh Thương, Ma Võ, U Linh, Tử Hoàng, Nhược Trọc Ảnh Cô, Kim Bằng

Hồng Tôn thì ngạc nhiên, sau đó dường như cảm giác được cái gì, lập tức nhìn qua thân rắn khổng lồ.

- Ba Xà nhất tộc, có bảo vật.

Ánh mắt Dạ Si Hồn Tôn run lên, nhìn ba hộp gấm trong miệng Ba Xà, trong mắt bắn ra thần sắc tham lam, nhìn qua Minh Thương, lão Ảnh, Lục Ngô, lập tức nói:

- Xem ra đều là vì bảo vật, không biết trong ba hộp gấm có bảo vật gì, dường như bất phàm nha.

- Dạ Si, Chí Tôn Điện nhúng tay quá nhiều rồi, Ba Xà nhất tộc chính là người thế giới Thần Thú, không liên quan kẻ khác, nếu ai muốn nhúng chàm, cứ hỏi lão tử đồng ý hay không đã.

Lục Ngô nhìn Dạ Si Hồn Tôn, cũng không có quá để ý Dạ Si Hồn Tôn. - Lục Ngô, người gặp có phần, đây chính là trong Thương

Khung bí cảnh, liên quan gì tới thế giới Thần Thủ các ngươi.

Dạ Si Hồn Tôn nhìn Lục Ngô, trong mắt cũng âm thầm kiêng kị, sau đó nhìn Thiên La minh Minh Thương, nói:

- Minh Thương, đã lâu không gặp, không nghĩ tới ngươi cũng đột phá đến Thánh Hồng Cảnh, Thương Khung Minh có hai Thánh Hồng Cảnh, ta xem chúng ta liên thủ đi, bằng không cũng không chiếm được tiện nghi, ngươi thấy thế nào?

Minh Thương nhìn qua đám Hóa Hồng Cảnh sau lưng Dạ Si Hồn Tôn, vài khí tức đã tới bát nguyên đại viên mãn, ánh mắt chấn động, lập tức nghe vậy hướng về phía Dạ Si Hồn Tôn cười cười, già nua trên mặt có chút co rúm, nói:

- Cũng tốt, chúng ta phải liên thủ mới có phần thắng.

- Khặc khặc, vậy nói như thế định.

Dạ Si Hồn Tôn cười âm trầm, ánh mắt nhìn Lục Ngô, lão Ảnh, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La, nói:

- Hiện tại Thương Khung Minh, Thiên La minh, Chí Tôn Điện đang ở đây, người gặp có phần, huống chi trong Thương Khung bí cảnh này, không

bằng như vậy đi, trong miệng rắn có ba cái hộp gấm, ba thế lực chúng ta một phần, thân thể Ba Xà là trọng bảo, ta cũng không tham lam, cũng quy cho Thương Khung Minh thế giới Thần Thú, cho các ngươi chiếm chút tiện nghi.

- Thả con mẹ người.

Chương 4623: Mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được 1

Dạ Si Hồn Tôn vừa dứt lời, Lục Ngô lớn tiếng mắng chửi, bí vân chữ vương trên trán tỏa sáng, khí thế bá đạo bùng phát, nói:

- Muốn nhúng chàm bảo vật, vậy phải hỏi Yêu Vương Diệt Sinh Trảo trong tay ta có đồng ý hay không!

- Còn có Ma Tôn Lệ Huyết Phủ của ta!

Bà Thiên La trực tiếp cầm Ma Tôn Lệ Huyết Phủ đứng giữa không trung, ma khí bao phủ nửa bầu trời.

Dạ Si Hồn Tôn và Minh Thương hai người nhìn Lục Ngô cùng Bà Thiên La, sắc mặt không được tự nhiên, Yêu Vương Diệt Sinh Trảo và Ma Tôn Lệ Huyết Phủ hai kiện bán thánh khí có uy lực thế nào thì bọn họ biết rõ, tuyệt đối rất khó đối phó.

- Lục Ngô, Bà Thiên La, bản thánh khí là không kém, nhưng các người độc chiếm bảo vật là không được.

Sắc mặt âm trầm, Dạ Si Hồn Tôn nhìn Lục Ngô, ánh mắt bắn ra tinh quang, nói:

- Nếu như một khi giao thủ, chết tổn thương cũng không nằm trong phạm vi ta và người khống chế, ta nghĩ hiện tại không phải lúc giao thủ cuối cùng, đúng không?

Nghe Dạ Si Hồn Tôn nói thế, ánh mắt Lục Ngô, Bà Thiên La hơi trầm xuống, dường như đang suy nghĩ cái gì.

- Dạ Si, có chuyện nói thẳng, có rắm mau thả.

Lão Ảnh nhìn Dạ Sĩ Hồn Tôn, thái độ không hiện, đứng lặng ở đó, nhưng lại rất ngạo nghễ, khí tức lăng lệ bùng phát, nói:

- Nhưng mà người cũng nên rõ ràng, hiện tại động thủ thì dù Chí

Tôn Điện cùng Thiên La minh liên thủ thì như thế nào, các ngươi không có tư cách mặc cả.

- Khặc khặc, tốt, ngay thẳng.

Dạ Si Hồn Tôn nhìn lão Ảnh một hồi, đột nhiên cười nói:

- Nếu ta nói đúng, ngươi chính là Cửu Ảnh Thánh Thiên Hồ của Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc đồn đãi mất tích từ lâu, không nghĩ tới Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc cũng xuất hiện Thánh Hồng Cảnh.

- Thì ra Bát sư huynh có danh xưng Cửu Ảnh Thánh Thiên Hồ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, vào lúc này hắn đứng trước tiểu Long, cũng không có mở miệng nói chuyện.

Khi Lục Lâm Thiên trong lúc suy tư, Dạ Sĩ Hồn Tôn lại nói với lão Ảnh cùng Lục Ngô:

- Ta cứ việc nói thẳng, ba hộp gấm trong miệng rắn, ta tin tưởng đều là bảo vật không tệ, hiện tại Thương Khung Minh các ngươi thực lực mạnh hơn một ít, nhưng mà đấu với nhau chỉ lưỡng bại câu thương mà thôi.

- Cho nên không bằng đơn giản một chút, thân thể Ba Xà là trọng bảo, liền trực tiếp lưu cho thế giới Thần Thú, về phần ba hộp gấm, Chí Tôn Điện, Thiên La Minh, Thương Khung Minh phái ra một Thánh Hồng Cảnh, một cửu nguyên Hóa Hồng Đại viên mãn, tổng cộng sáu người giao thủ một hồi, người thắng tuần tự đạt được một hộp gấm, nhưng ta có thể nói trước, không thể thúc dục bán thánh khí, tuy các ngươi có bán thánh khí... Vừa dứt lời, Dạ Si Hồn Tôn nhìn Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La và Lục Ngô hai người, nói:

- Nhưng ta cũng có thể khẳng định nói cho người biết, các ngươi thúc dục bán thánh khí, cũng không nhất định có thể áp chế ta, sợ rằng muốn xong việc cũng rất khó...

- Nói bậy...

Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La nghe vậy, lập tức mắng ầm lên, lão

Ảnh chen ngang lời Bà Thiên La, nói:

- Lão Tử, chiến với bọn chúng một trận cũng không có gì không thể, ta xem đáp ứng chúng cũng không có gì.

- Lão Bát, bọn chúng muốn chiếm tiện nghi, không cho phép dùng bán thánh khí đã là chiếm tiện nghi, Chí Tôn Điện, Thiên La minh, Thương

Khung Minh chỉ phái hai người ra tay, cho dù hai chúng ta toàn thắng cũng chỉ lấy được hai hộp gấm, lỗ lớn.

Bà Thiên La truyền âm vào tai lão Ảnh.

Lão Ảnh truyền âm trả lời Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La:

- Yên tâm đi, ta đã có an bài, không có gì lỗ cả.

Nghe lão Ảnh truyền âm, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La nhíu mày, lúc này mới không nói chuyện. Lão Bát nói thì hắn tin tưởng, bởi vì hắn hiểu tính tình của lão Bát, hắn chưa bao giờ ăn thiệt thòi.

- Minh Thương, ngươi không có vấn đề chứ?

Dạ Si Hồn Tôn nhìn thấy lão Ảnh đồng ý, trong mắt cười lạnh, hỏi Minh Thương.

- Không có vấn đề, lựa chọn hai người chiến đấu đi, muốn cầm được ba hộp gấm, vậy phải xem thực lực của mình.

Minh Thương nghe vậy, ánh mắt nhìn qua đội hình Thương Khung Minh và Chí Tôn Điện thì ánh mắt lập lòe bất định, trong lúc mơ hồ cũng âm thầm cười lạnh, cuối cùng gật đầu với Dạ Si Hồn Tôn, sau đó ánh mắt nhìn qua Ma Võ hai người, nói:

Bắt đầu đi, Thiên La minh sẽ là ta và Ma Võ ra tay.

- Khặc khặc, Chí Tôn Điện cũng do hai chúng ta ra tay.

Dạ Si Hồn Tôn vừa dứt lời, thân ảnh của hắn vượt qua không gian, lão giả âm hàn sau lưng cũng đi ra, lẳng lặng đứng bên cạnh Dạ Sĩ Hồn Tôn, khí tức trên người hắn cực kỳ ẩn nấp, nhưng mà chấn động âm hàn này lại làm nhiệt độ không gian giảm xuống.

- Thiên Tôn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, hắn không biết lão giả âm hàn là ai, nhưng Lục Lâm Thiên lại từ trí nhớ những kẻ khác biết được người này chính là Thiên Tôn dưới Hồng Vương của Chí Tôn Điện, là cường giả đứng đầu mười tám tôn giả, tu vị cửu nguyên đỉnh phong.

Sau khi người Chí Tôn Điện cùng Thiên La minh đi ra, Lục Ngô nhìn

nhau, sau đó nhìn qua Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La và nói:

- Thánh Hồng Cảnh cứ giao cho ta đi, về phần cửu nguyên Đại viên mãn, Bà Thiên La, trừ ta và ngươi không có người thứ hai.

- Lục Ngô, Thánh Hồng Cảnh người ra tay là thích hợp nhất.

Lục Ngô dứt lời, lão Ảnh lập tức nói ra, sau đó nhìn Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La, nói:

- Lão Bát, có lẽ ngươi còn chưa xem kỹ thực lực của lão Cửu, cũng đừng xen vào, cho lão Cửu đi đi.

- Lão Cửu.

Ánh mắt Ma Phủ Đạo Tổ nhìn qua Lục Lâm Thiên, trên đường đi hắn nghe qua chiến tích của Lục Lâm Thiên, nhìn Minh Thương và Dạ Sĩ Hồn Tôn ở giữa không trung, thần sắc ngưng trọng, nhưng sau đó mỉm cười, nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Lão Cửu, lão Bát bảo ngươi đi, ngươi thấy thế nào?

- Ta sao...

Lục Lâm Thiên vốn tưởng rằng không có mình, nghe vậy ánh mắt chấn động, lại nhìn Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La trả lời:

- Bát sư huynh bảo ta chơi đùa, vậy ta chơi đùa là được.

Vừa dứt lời, thân ảnh Lục Lâm Thiên đi ra ngoài, hắn đứng chấp tay sau lưng.

- Lão Cửu thật to gan, đối phương hai Thánh Hồng Cảnh, vạn nhất gặp phải một Thánh Hồng Cảnh, vậy thì phiền toái lớn.

Khi Lục Lâm Thiên bước ra, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La truyền âm vào tai lão Ảnh.

- Yên tâm đi lão Tử, tiểu tử kia còn đang chờ mong đánh với Thánh Hồng Cảnh một trận đấy, cho dù hắn vận khí kém gặp được Thánh Hồng Cảnh, giao thủ cũng có lực bảo vệ mình, huống chi giao thủ với Thánh Hồng Cảnh một hồi, hắn sẽ có được chỗ tốt không nhỏ, có lợi mà vô hại, chúng ta xem kỳ biến là được.

Lão Ảnh cười lạnh, truyền âm trả lời Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La:

- Minh Thương và Dạ Sĩ hai người này đều có mục đích riêng phải đạt được, đều có tính toán của riêng mình, cũng không biết ai cười tới cuối cùng, cứ xem trò hay đi.

Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La âm thầm chấn động, sau đó không hỏi nhiều, mặc dù hắn biết lão Bát chưa bao giờ ăn thiệt thòi, nhưng mà hôm nay an bài như thế làm hắn hồ nghi, thế nào cũng nhìn không ra lão Bát có an bàn gì, cứ theo đà này, Thương Khung Minh sẽ ăn thiệt thòi lớn.

Chương 4624: Sáu người ba trận

Khi Lục Lâm Thiên xuất hiện, thế giới Thần Thú Tử Hoàng nghi hoặc, biết rõ Lục Lâm Thiên bất phàm, nhưng trong trường hợp này đứng ra lại quá kỳ quái, dù sao Thiên La minh và Chí Tôn Điện hiện tại xuất hiện bốn người, không nói trước Minh Thương và Dạ Si Hồn Tôn là Thánh Hồng Cảnh, cho dù là Ma Võ và lão giả kia, hai người kia thực lực rất mạnh, cho dù Thánh Hồng Cảnh muốn thu thập cũng không dễ dàng.

Lão Ảnh và Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La an bài, tăng thêm thân phận của Lục Lâm Thiên lúc này, tuy Lục Ngô nghi hoặc vì cái gì không cho Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La lên đài, dù sao Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La lên đài, phần thắng sẽ lớn hơn.

Nghi hoặc thì nghi hoặc, nhưng mà Lục Ngô cũng không có biểu hiện ra mặt, tươi cười, thân ảnh cao lớn xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên, nhìn về phía Lục Lâm Thiên, nói:

gì.

- Tiểu tử, một cẩn thận một ít, đừng ngạnh kháng, bại cũng không có

- Ta sẽ cẩn thận.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, trong nội tâm cảm thấy thân thiết với Lục Ngô.

- Bắt đầu đi, sáu người ba trận, người thắng đạt được hộp gấm, trong tay của ta có sáu ngọc giản, ngọc giản giống nhau sẽ giao thủ, nếu cùng đội hình cầm được ngọc giản cũng mặc cho số phận, ít nhất cũng có một hộp gấm. Ai chiến thắng sẽ có hộp gấm.

Dứt lời, trong tay Dạ Si Hồn Tôn xuất hiện ngọc giản.

Lục Ngô, Minh Thương khẽ gật đầu, cũng không có ý kiến.

- Bắt đầu.

Khi Dạ Si Hồn Tôn dứt lời, hắn tung ngọc giản lên.

Xoet!

Cùng lúc đó trong lòng bàn tay sáu người có hấp lực sinh ra, sau đó

đều kéo một ngọc giản.

Sáu ngọc giản bị bọn họ kéo vài lòng bàn tay. Trong ánh mắt phức tạp của nhiều người, ba Thánh Hồng Cảnh chiếm tiện nghi khi lựa chọn đối thủ.

Sáu người mở mở lòng bàn tay ra, Lục Lâm Thiên cầm ngọc giản màu trắng.

Ánh mắt nhìn năm người khác, Lục Lâm Thiên nhíu mày, Lục Ngô và Chí Tôn Điện Thiên Tôn đều là màu đen, Minh Thương và Dạ Sĩ Hồn Tôn là ngọc giản màu đỏ.

Sắc mặt Ma Võ Hồng Tôn khó nhìn, hắn thấy ngọc giản của mình là màu trắng, mà hắn rất rõ ràng thực lực của Lục Lâm Thiên, U Linh trọng thương ngay trước mặt hắn.

- Ha ha, bắt đầu đi.

Lục Ngô cười ha ha, vận khí của hắn không tệ, đung phải một cửu nguyên Hóa Hồng Đại viên mãn đỉnh phong mà thôi, sau đó ngửa mặt lên trời cười to, cũng không nói nhảm, hai tay hắn tụ tập năng lượng sau đó đánh thẳng vào lão giả âm hàn của Chí Tôn Điện.

Xoet!

Sắc mặt lão giả âm hàn của Chí Tôn Điện cũng khó coi, hắn không nghĩ sẽ gặp một Thánh Hồng Cảnh. Năng lượng âm hàn chung quanh chấn động, khí tức chấn động này cũng không yếu hơn Tử Hoàng, Phong Hành Thiên Chủ chút nào, làm cho đám người Tử Hoàng, Phong Hành Thiên Chủ ở xa cũng phải chấn động.

Trong khoảng thời gian ngắn, lão giả âm hàn này vận dụng hai vòng khí xoáy âm hàn nghênh tiếp hai kích của Lục Ngô, cả hai va chạm nhau, hai cột sáng năng lượng của Lục Ngô đánh nát vòng xoáy, lúc này tiếng nổ mạnh sinh ra.

Ầm ầm!

Năng lượng nổ tung, dư uy không giảm, lập tức đánh thẳng vào lão giả âm hàn, lão giả âm hàn vội vàng dùng toàn lực đánh nát hai cột sáng

này, hắn lảo đảo lui ra phía sau. So sánh với Thánh Hồng Cảnh, hắn còn kém quá xa.

Bành bành!

Lục Ngô đắc thể không buông tha người, thân ảnh to lớn vượt qua trời cao, lập tức đánh thẳng vào bầu trời.

- Tới chúng ta.

Dạ Sĩ Hồn Tôn nhìn Minh Thương, ánh mắt không quá tốt, từ khi Lục Ngô ra tay, hắn đã lao về phía Minh Thương, linh hồn chấn động rất mạnh, cho dù là cường giả đỉnh cấp cũng phải khiếp sọ không nhỏ.

- Hừ, linh hồn công kích, không dùng được với ta đâu.

Minh Thương nhìn qua Dạ Sĩ Hồn Tôn, ngoài miệng trào phúng nhưng ánh mắt của hắn không dám khinh thường, hắn đã nghênh đón đối thủ, bàn về thanh danh, Dạ Si Hồn Tôn còn trên hắn đấy.

- Vậy thử xem.

Lúc này thời điểm hai người va chạm nhau, năng lượng chấn động sinh ra làm rung động tâm thần nhiều người, chấn động màng tai, linh hồn uy áp tỏa ra làm những người thực lực thấp không dám đứng gần.

- Rất mạnh, không hổ là Thánh Hồng Cảnh.

Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn nhìn thấy hai Thánh Hồng Cảnh giao thủ đều cực kỳ ngạc nhiên, trong khoảng thời gian ngắn hai Thánh Hồng Cảnh đã giao thủ rất nhiều lần.

Tốc độ hai người nhanh không tin nổi, mỗi một lần năng lượng va chạm đều làm không gian bị nứt vỡ, năng lượng phá hủy không gian, từng vết nứt không gian thật dài bao phủ bầu trời, hai Thánh Hồng Cảnh cũng khó phân thắng bại.

Rống!

Vào lúc này có tiếng rống vang lên, Ma Võ hóa thành bản thể Thiên Ma tộc. Ma khí làm không gian chấn động, khí tức hủy thiên diệt địa bùng phát.

Đối mặt Lục Lâm Thiên, Ma Võ đã dùng toàn lực, bởi vì hắn biết rõ Lục Lâm Thiên khủng bố, U Linh khinh thường nên bị đánh trọng thương.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, bỗng dưng tử kim sắc bộc phát, lực lượng đáng sợ sinh ra, trong thời gian ngắn không gian tan vỡ.

- Tiểu tử, ở trước mặt ta ngươi sẽ không chiếm được tiện nghi gì đâu.

Ma Võ dứt lời, bản thể kéo dài qua không gian, nương theo đó là ma khí cuồn cuộn, cho đến khi phá hủy phiến không gian này, hắn trực tiếp đánh một quyền về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, biến thành Bất Diệt La Hán Tượng, tử kim điện mang tỏa ra khí tức hủy diệt, lập tức nghênh tiếp một quyền này. Xoet!

Một quyền này dựa vào từng đạo tử kim lôi đình tấm đánh ra, vô số lôi đình cự xà không ngừng quanh quẩn hư không, lập tức đánh ra một quyền về phía Ma Võ.

Ầm ầm!

Nhất thời âm thanh nổ tung trầm thấp vang lên, lôi đình oanh kích đã trực tiếp hủy diệt quyền của Ma Võ.

- Hừ!

Ma Võ hừ lạnh.

- Thiên Ma Lang Khiếu!

Ma khí bộc phát khủng khiếp, trong lúc mơ hồ mang theo hư ảnh ma lang lao về phía Lục Lâm Thiên.

Ngao!

Tiếng sói tru lên, hư ảnh ma lang va chạm làm không gian nứt vỡ, cả phiến không gian này bị xé nát, da đầu mọi người run lên.

- Ma Võ không hổ là cường giả số một số hai của Thiên Ma Tộc, cách Thánh Hồng Cảnh không xa.

Nhìn thanh thế của Ma Võ, Tử Hoàng, Phong Hành Thiên Chủ, Hải

Nhược Hồng Tôn đều âm thầm chấn động, Ma Võ không phải kẻ yếu.

Ngao!

Hư ảnh ma lang lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, mọi người không biết khi nào tử kim lôi đình không gian xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, tử kim lôi đình không gian hóa thành hư ảnh cự long, lập tức va chạm với ma lang.

Oanh!

Hai hư ảnh va chạm nhau làm không gian rung rung, cả phiến không gian nứt vỡ rất mạnh, tiếng sấm rền vang, khí tức năng lượng mênh mông khuếch tán ra khắp nơi, làm cho cường giả có mặt ở đây rùng mình.

- Không nghĩ tới Lục Lâm Thiên lại mạnh tới mức này.

Khi Lục Lâm Thiên ra tay, Tử Hoàng và cường giả thế giới Thần Thú nội và Thương Khung Minh kinh hãi, mọi người biết rõ thực lực của Ma Võ, các nàng mới biết vì sao Cửu Ảnh Thánh Thiên Hồ lại không cho Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La lên đài, thì ra bởi vì Lục Lâm Thiên cũng mạnh tới mức đó rồi.

- Ta thua, ngươi thắng

Chương 4625: Mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được 2

Trên không trung, lão giả âm hàn của Chí Tôn Điện hét lớn một tiếng, sắc mặt tái nhợt lảo đảo lui ra phía sau, đối mặt Lục Ngô ra tay, hắn căn bản khó chống đỡ, cho nên trực tiếp đầu hàng, đối mặt một Thánh Hồng Cảnh, hắn có liều mạng cũng không chiếm được phần thắng, huống chi đối mặt lại là Lục Ngô.

Lúc này Ma Võ vận dụng Thiên Ma Lang Khiếu bị Lục Lâm Thiên đánh nát, ma khí tăng nhiều, ma khí tạo thành vòng xoáy rất mạnh, lực lượng từ ma khí chấn nhiếp linh hồn.

Lúc này, Lục Lâm Thiên biến thành Bất Diệt La Hán Tượng cầm trường cung cổ xưa trong tay, hào quang thiên địa chói mắt bùng nổ, lập tức kéo cung, chín mũi tên nhỏ ngưng tụ, lập tức bắn thẳng ra ngoài như chín ngôi sao băng.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt mũi tên bắn thẳng vào vòng xoáy ma khí khủng khiếp kia, cả vòng xoáy ma khí bị bắn nát, tiếng nổ vang vọng không gian.

Bành bành bành bành!

Không gian nổ liên tục, âm bạo như sấm sét, kình phong đáng sợ quét qua hư không, điện quang tử kim không ngừng ăn mòn ma khí đầy trời.

- Tiểu tử, ngươi còn quá non, tiếp một quyền của ta.

Sau khi năng lượng khuếch tán ra, thân thể khổng lồ của Ma Võ không biết lúc nào đã tới trước mặt Lục Lâm Thiên, hắn đánh ra một quyền đầy ma khí vào người Lục Lâm Thiên.

Oanh!

Lục Lâm Thiên biến thành Bất Diệt La Hán Tượng không kịp phản ứng, lập tức bị một quyền này đánh lui ra phía sau.

Thân thể bị đánh bay, Bất Diệt La Hán Tượng không ngừng co rút lại, cuối cùng hóa thành bản thể, khóe miệng chảy máu tươi, nhìn qua Ma Võ

khổng lồ trước mặt, trong mắt mơ hồ còn mang theo vui vẻ, nói với Ma Võ:

- Ta bại, ngươi thắng.

- Hừ!

Ma Võ hừ lạnh một tiếng, nhưng ánh mắt vào lúc này kỳ quái, hắn có cảm giác không đúng, nhưng cẩn thận suy nghĩ lại không phát hiện cái gì.

- Lục Lâm Thiên bại.

Khi Lục Lâm Thiên bị thua, Thương Khung Minh có không ít ánh mắt nghi hoặc, hắn có cảm giác không thích hợp, mà đám người Tử Hoàng lại tiếc hận, Lục Lâm Thiên bị thua cũng không mất mặt, Ma Võ không tầm thường.

Lão Cửu bại, dường như có phần không thỏa mãn nha.

Ánh mắt Ma Phủ Đạo Tổ mang theo nghi hoặc.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên quay lại bên cạnh Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La cùng lão Ảnh hai người, nhún nhún vai, cực kỳ lạnh nhạt với việc mình

thua.

Lão Ảnh cười nói với Lục Lâm Thiên

- Ta nghĩ tiểu tử ngươi sẽ không thua.

- Đây không phải chính là người mong muốn sao?

Lục Lâm Thiên trả lời lão Ảnh, sau đó ánh mắt nhìn qua Minh Thương giao thủ với Dạ Si Hồn Tôn, nói nhỏ:

- Ta chỉ trợ giúp mà thôi, xem ra bọn chúng sắp phân thắng bại rồi, đoán chừng Dạ Sĩ sắp thua, trừ phi...

Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La nghe Lục Lâm Thiên nói thế, hỏi:

- Trừ phi cái gì, hai người bọn họ trước mắt chưa phân thắng bại, lão Cửu cớ gì nói ra lời ấy?

Lục Lâm Thiên cười cười, vẫn không nói gì, mà lão Ảnh nói với Bà Thiên La:

- Lão Tử, tiểu tử này suy đoán đúng đấy... Trừ phi... Minh Thiên rất

thông minh....

- Hai người các ngươi quá quỷ dị, ta quá hiểu Minh Thương này, gian trả giảo hoạt, chắc chắn không phải đồ ngu.

Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La nhìn lão Ảnh và Lục Lâm Thiên, ánh mắt đầy nghi hoặc.

CO.

- Nếu Minh Thương thật sự thông minh, cũng sẽ không xảy ra biến

Lão Ảnh thì thào thở dài.

Oanh!

Khi lão Ảnh dứt lời, kịch chiến giữa không trung đang gay cấn, Dạ Sĩ Hồn Tôn và Minh Thương hai người đung nhau, phong bạo quét qua chung quanh, hai người lui ra xa, khí tức hỗn loạn, hai người giao thủ thật sự bất phân thắng bại.

Minh Thương, thực lực quả nhiên mạnh hơn không ít, làm cho ta lau mắt mà nhìn, nhưng người không thể thắng ta đâu.

Dạ Si Hồn Tôn nhìn Minh Thương, trong ánh mắt mang theo ý cười khó hiểu.

Minh Thương âm trầm nhìn Dạ Si Hồn Tôn, trong mắt cười lạnh, lập tức nói:

- Thật sao, vậy thử lại xem, nếu ngươi thành tựu Thánh Hồng bằng áo nghĩa khác ta không làm gì được ngươi, thế nhưng ngươi là linh hồn áo nghĩa, lại bị ta áp chế đấy.

Vừa dứt lời, dung nhan già nua của Minh Thương cười quái dị, bỗng dựng khí tức âm hàn bùng phát, hỏa diễm màu xanh lá bao phủ hư không. - Thiên minh chi hỏa, Thiên Minh tộc, thì ra Minh Thương là tộc nhân Thiên Minh Hỏa tộc.

Khí tức âm trầm tỏa ra, ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, lúc trước tranh đoạt Hồng Hoang Điện, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm giao thủ với Minh Hoán, hắn đã nhìn thấy sự cường hãn của thiên minh hỏa, nó không yếu hơn hỏa diễm linh vật trời sinh bao nhiêu. Thiên Minh

Hỏa tộc dựa vào thiên minh hỏa đứng vững không ngã trong ba ngàn đại thế giới, cho dù là năm đại chủng tộc của Minh Linh cũng không thể ép chúng, đồn đãi nếu không phải bởi vì tộc nhân Thiên Minh Hỏa tộc quá ít, năm đại chủng tộc Minh Linh cũng không phải là năm đại chủng tộc, mà là sáu đại chủng tộc.

- Thiên minh hỏa.

Nhìn thấy thiên minh hỏa này, Dạ Si Hồn Tôn kiêng kị, nhiệt độ này đốt cháy không gian thành hư vô, linh hồn chấn động không nhỏ.

- Di.

Dạ Si Hồn Tôn quát lớn, hào quang thật lớn sinh ra, hào quang này biến thành dị thú bay đi ngăn cản thiên minh hỏa, khí thế kinh người, lực phòng ngự cường hãn.

Nhưng qua một lúc hư ảnh dị thú tan biến, vào lúc này Dạ Si Hồn Tôn không có bao nhiêu lo lắng, thần sắc cực kỳ bình tĩnh, thậm chí còn cười lạnh.

PHUT!

Thời điểm thiên minh hỏa chiếm thượng phong, đột nhiên thiên minh hỏa run lên, sau đó dị thủ bị thiên minh hỏa đốt cháy lại bùng nổ rất mạnh, trên mặt Minh Thương xuất hiện vết máu, lảo đảo lui ra phía sau.

Biến cố như vậy làm nhiều người không dư kiến được, ngay cả Dạ Si Hồn Tôn cũng nghi hoặc.

Thân ảnh dừng lại, thu thiên minh hỏa lại, Minh Thương nhìn Dạ Si Hồn Tôn, nói:

- Dạ Sĩ, người thắng, ta bại.

Dạ Si Hồn Tôn chiến thắng, nhưng hắn không có quá vui mừng, nhìn qua Minh Thương một hồi, sau đó cười ha hả, nói:

- Tốt một Minh Thương, ha ha.

- Minh Thương này thật gian trá.

Minh Thương bị thua, ánh mắt lão Ánh trầm xuống, thấp giọng nói:

- Xem ra lần này có phiền toái nhỏ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên hơi chấn động, nhìn qua Minh Thương, giao thủ này mỗi người đều có mục đích riêng cần đạt được, cũng không biết ai mới là người kỹ cao một bậc.

- Nếu đã phân thắng bại, đều đi lấy đồ vật của mình đi.

Minh Thương không có quan tâm tới Dạ Si Hồn Tôn, mà là nhìn Lục Ngô, dựa theo ước định, Lục Ngô chiến đấu trước sẽ đi lấy hộp gấm đầu

tiên.

Lục Ngô rất khó chịu, thân ảnh vượt qua không gian, lòng bàn tay sinh ra hấp lực thu hộp gấm đầu tiên.

- Ta đến đây.

Trong Thiên La minh, Ma Võ sắp ra tay thu hộp gấm, Minh Thương lại nói một câu làm sắc mặt Ma Võ cực kỳ khó coi, hộp gấm thứ hai bị Minh Thương thu vào lòng bàn tay, Minh Thương hoàn toàn không quan tâm sắc mặt khó coi của Ma Võ.

Hộp gấm thứ ba của Minh Thương lọt vào trong tay Dạ Si Hồn Tôn. Oanh!

Khi ba hộp gấm bị lấy đi, miệng Ba Xà lớn như núi đóng lại, không gian chung quanh run lên.

- Chúng ta đi.

Minh Thương không dám chậm trễ chút nào, hộp gấm vừa thu lại cũng không nhìn, lập tức rời đi, người Thiên La minh cũng đuổi theo.

Chương 4626: Đấu mưu

Suu suu...

Nhìn thấy Minh Thương và Thiên La minh rời đi, sắc mặt Dạ Sĩ Hồn Tôn khó coi, trường bào vùng lên, cũng mang theo cường giả Chí Tôn Điện rời đi.

- Vương bát đản, tiện nghi bọn chúng.

Nhìn Thiên La Minh và Chí Tôn Điện rời đi, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La mắng to một tiếng, hắn vẫn luôn là người đoạt của kẻ khác, lúc nào đến phiên người khác cướp của hắn, không có lão Bát lôi kéo hắn, hắn đã không nhịn được đi đoạt của đám người kia rồi.

- Lão Tử, tiện nghi không chạy đâu, chúng ta chờ chút đã.

Lão Ảnh cười nhạt một tiếng, sau đó đối với Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi thấy thế nào, dường như kế hoạch của ngươi bị ảnh hưởng. Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, nói:

- Ngươi không phải nói chờ chút sao, nên chờ đi, chớ vội động thủ. Lão Ảnh lườm lườm Lục Lâm Thiên, dường như ngoài ý muốn, nói:

- Ngươi cũng nhìn ra sao.

- Ai yếu thế trước, tự nhiên có an bài, hiện tại cứ chờ thiên ý.

Lục Lâm Thiên dứt lời, trong mắt bắn ra sát ý rất mạnh.

Xùy!

Thân ảnh Lục Ngô đến bên cạnh lão Ảnh, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La, Lục Lâm Thiên, cầm hộp gấm đưa cho Lục Lâm Thiên, nói:

- Tiểu tử, cái này cho ngươi đi, thân thể Ba Xà giao cho thế giới Thần Thú, ta vừa mới kiểm tra, thân thể Ba Xà nhất tộc này còn bảo lưu truyền thừa hoàn hảo, có truyền thừa này, thế giới Thần Thủ Ba Xà nhất tộc sẽ lại bước vào đỉnh phong.

- Tiền bối, cái này không tốt lắm đâu, bảo vật là ngươi thắng về.

Lục Lâm Thiên lắc đầu với Lục Ngô, Lục Ngô không mở hộp gấm mà giao cho mình, lòng dạ này không nhỏ.

Lục Ngô cười cười, biết rõ nếu không có Cửu Ảnh Thánh Thiên Hồ và Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La ở đây, thế giới Thần Thủ hôm nay sẽ phiên toái, tiếp tục nói với Lục Lâm Thiên

- Không có các ngươi, sợ rằng không thể chấn nhiếp Minh Thương và Dạ Si Hồn Tôn, động thủ cũng chỉ lưỡng bại câu thương mà thôi.

Lục Lâm Thiên kiên quyết lắc đầu, giao hộp gấm trong Lục Ngô, nói:

Tiền bối, ta cũng không phải người khách khí, nhưng vật ấy ta thực không thể cần, là của ta, ta mới cầm, không phải, ta không cầm.

- Ha ha, hảo tiểu tử.

Lục Ngô cười cười, sau đó mở hộp gấm ra, trong hộp gấm sinh ra khí tức hỏa thuộc tính ngập trời.

Hỏa thuộc tính áo nghĩa bổn nguyên.

Vào lúc nhìn thấy đồ vật bên trong, ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, bên trong là một phần hỏa thuộc tính áo nghĩa bổn nguyên, khí tức tuyệt đối đạt tới cấp độ cửu nguyên Hóa Hồng đỉnh phong đại viên mãn, hỏa thuộc tính áo nghĩa bổn nguyên cấp độ cao như thế, có thể giúp cường giả nhanh chóng bước vào cấp độ cửu nguyên Hóa Hồng Đại viên mãn, giá trị của nó không bằng mộc chi thánh nguyên, thổ thánh nguyên, nhưng cũng là trọng bảo.

vật.

- Đại viên mãn đỉnh phong hỏa thuộc tính áo nghĩa bổn nguyên, bảo

Lục Ngô cười cười, thu hồi hộp gấm, nói:

- Không biết hai hộp gấm khác là gì, chắc có lẽ không dưới Đại viên

mãn đỉnh phong hỏa thuộc tính áo nghĩa bổn nguyên đầu.

- Thật sự là trọng bảo, sớm biết như vậy không nên tiện nghi đám gia hỏa kia.

Bà Thiên La vẫn không cam lòng.

Lão Ảnh mỉm cười, sau đó nói với Lục Ngô:

- Thu thân thể Ba Xà đi, nơi đây cũng không nên ở lâu.

- Thu.

Lục Ngô gật đầu, sau đó bảo Tử Hoàng, Tử Hoàng lập tức an bài cường giả thu bản thể Ba Xà, cường giả viễn cổ bát đại thần thú nhất tộc Ba Xà nhất tộc, đây là tồn tại để người thế giới Thần Thú tôn kính.

Hơn mười thân ảnh vượt qua trời cao, lập tức đáp xuống ngọn núi, đám người này là Chí Tôn Điện Dạ Si Hồn Tôn và Thiên Tôn.

Rầm rầm!

Dạ Si Hồn Tôn mở hộp gấm trong tay ra, trong hộp gấm có một bình ngọc xuất hiện, trong mơ hồ tỏa ra sinh cơ liên tục, khí tức chấn động làm Dạ Sĩ Hồn Tôn run lên.

Tạch...

Trong nháy mắt ngắn ngủi, Dạ Si Hồn Tôn đậy hộp gấm lại, thu hộp gấm vào trong nhẫn trữ vật, nhìn thấy ánh mắt hâm mộ ghen ghét của đám người chung quanh, ánh mắt của hắn nhìn lên cao, nói:

- Nàng đến.

Suu suu...

Hơn mười đạo thân ảnh bay tới. hào quang biến mất, những thân ảnh này tỏa ra khí tức mênh mông, đi đầu là nữ tử chừng ba mươi, cười tươi như hoa, dung nhan tuyệt sắc, đôi mắt như hồ nước thu, thần sắc bình tĩnh, đáp xuống trước mặt Dạ Sĩ Hồn Tôn, nói:

- Còn nghĩ đám người các ngươi gặp phiền toái gì, bảo ta tới đây là vì chuyện gì?

Dạ Si Hồn Tôn nhìn qua nữ tử trước mặt, ánh mắt mơ hồ còn mang theo dâm dụ©, nhưng không có hiện ra rõ ràng, nói:

- Các ngươi đến chậm rồi, kế hoạch lại biến đổi một ít, nhưng mà lúc này tới cũng phù hợp, có trọng bảo phía trước, hai người chúng ta ra tay,

có chín thành nắm chắc lấy được.

Nữ tử nghe vậy, đôi mắt trong suốt vốn mang theo hàn ý và khát máu, vào lúc này trở nên bình thường, lạnh nhạt nói:

- Chín thành nắm chắc sao, vậy ra tay đi.

- Vậy lên đường đi, Minh Thương còn gian trá hơn ta tưởng tượng nhiều, nhưng mà tên kia lại không nghĩ tới, ta thừa cơ bố trí thủ đoạn lên người của hắn, trốn xa hơn nữa cũng không thoát khỏi tay của ta, lúc này xem như hắn không may.

Dạ Si Hồn Tôn cười tham lam.

Trên bình nguyên bao la, trong sơn mạch chập trùng.

Suu suu!

Không gian bình tĩnh sinh ra chấn động, rất nhiều hư ảnh phá không bay đi.

- Minh Thương đại nhân, hộp gấm kia là bảo vật cỡ nào, cho ta liếc nhìn một chút.

Trong đám người đi đầu, Ma Võ Hồng Tôn nhìn Minh Thương đoạt hộp gấm của mình, cũng chỉ có thể âm thầm oán hận mà thôi. Minh Thương lườm Ma Võ Hồng Tôn, trầm giọng nói:

- Nên rời xa càng nhanh càng tốt, ngươi nghĩ rằng chúng ta hiện tại thật sự đạt được bảo vật sao, ngươi có nghĩ vì sao mình đánh bại Lục Lâm Thiên hay không?

Ánh mắt Ma Võ Hồng Tôn nhảy lên, dường như không phục, nói với Minh Thương:

- Tuy Lục Lâm Thiên rất mạnh, nhưng mà...

Đồ ngu.

Ma Võ Hồng Tôn chưa nói xong, Minh Thương trực tiếp quát mắng không cố kỵ

- Uổng cho người sống nhiều năm như vậy, chẳng lẽ ngươi không

nhìn ra Lục Lâm Thiên là cố ý thua ngươi sao, Lục Lâm Thiên kia thi triển Bất Diệt La Hán Tượng chính là tuyệt kỹ của Tuyên Cổ Điện, lực phòng ngự vô cùng cường hãn, ngươi cho rằng ngươi dễ dàng tổn thương Lục Lâm Thiên hay sao, nếu không phải Lục Lâm Thiên cố ý thua ngươi, ta cũng không cố ý thua Dạ Si, ngu xuẩn.

Tuy Ma Võ Hồng Tôn không phục Minh Thương, thế nhưng mà nghe được Minh Thương nói thế lại cảm giác mình thắng Lục Lâm Thiên có phần kỳ quái, lúc này hồi tưởng lại, đúng là Lục Lâm Thiên cố ý nhận thua, sắc mặt co rúm lại, không nói nên lời.

- Minh Thương đại nhân, ngươi cố ý thua Dạ Si?

Tuy U Linh đã sớm cảm giác Ma Võ thắng Lục Lâm Thiên có chút quá không bình thường, nhưng hắn biế thực lực Lục Lâm Thiên, Ma Võ không mạnh hơn hẳn, nhưng mà lại không nhìn ra Minh Thương cố ý thua Da Si.

Chương 4627: Si mị võng lượng

Minh Thương lườm Ma Võ cùng U Linh, trầm giọng nói:

- Các người dùng đầu óc suy nghĩ một chút, nếu chúng ta cầm hai hộp gấm, Thương Khung Minh và Chí Tôn Điện sẽ bỏ qua chúng ta sao, cái gọi là ước định là vì có thực lực kiềm chế, Thương Khung Minh người đồng thế mạnh, Chí Tôn Điện Dạ Si gian trả tham lam. Nếu không phải chúng ta liên thủ với Dạ Si, Thương Khung Minh sợ lưỡng bại câu thương tổn thất thảm trọng, đã sớm động thủ với chúng ta rồi. Chí Tôn Điện Dạ Si Hồn Tôn không nhìn thấy Thương Khung Minh Lục Ngô và Cửu Ảnh Thánh Thiên Hồ, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La xuất hiện, cũng sẽ không biết tiện nghi Thiên La minh chúng ta.

- Hiện tại mỗi người một hộp gấm, tất cả có thu hoạch, đây là cách làm tốt nhất, không ai chiếm tiện nghi chúng ta và Chí Tôn Điện Dạ Sĩ liên thủ cũng chỉ đủ chống lại Thương Khung Minh mà thôi, điểm này Dạ Si vẫn muốn cố ý thua ta, để chúng ta đạt được hai hộp gấm, sợ rằng muốn dẫn Thương Khung Minh đối phó chúng ta, bọn họ làm ngư ông đắc lợi.

Vừa dứt lời, Minh Thương trừng Ma Võ Hồng Tôn, nói:

- Lục Lâm Thiên cố ý thua ngươi, cũng chính là muốn Chí Tôn Điện ra tay đối phó chúng ta, sau đó bọn họ ngồi thu ngư ông thủ lợi, ngươi là đồ ngu, vẫn cho rằng mình thật sự thắng Lục Lâm Thiên.

Ma Võ Hồng Tôn bị chửi không dám nói thêm cái gì, hắn lại cách xa Minh Thương xa một ít.

- Hừ, hiện tại Thương Khung Minh và Chí Tôn Điện có cố kỵ, một người đạt được một hộp gấm, ta đoán chừng Thương Khung Minh cũng không có lá gan đối phó chúng ta, Chí Tôn Điện càng không dám, chờ chúng ta và những người khác tụ hợp, quản khỉ gió Thiên La minh cùng Chí Tôn Điện cũng không đặt vào trong mắt. Nếu gặp gỡ, cứ để chúng biến mất trong thiên địa, đáng tiếc lúc này không thể làm Thương Khung Minh cùng Chí Tôn Điện liều lưỡng bại câu thương, bằng không ta có thể ngu ông đắc lội.

- Coi chừng.

Bỗng dưng Minh Thương quát lớn, trên không gian trước mặt xuất

hiện một đạo linh hồn lực rất mạnh giáng xuống đám người.

- Ah ah...

Linh hồn công kích khủng bố, lập tức làm cho Thiên La minh kêu thảm thiết, linh hồn công kích này cho dù là Hóa Hồng Cảnh cũng khó chống lại.

- Là bọn chuột nhắt nào, muốn chết!

Chết tổn thương thảm trọng, Minh Thương nổi giận, hắn vận dụng hỏa diễm đánh thẳng vào hư không.

- Minh Thương, chúng ta chờ các ngươi đã lâu.

Không gian bị phá hủy, một đạo thân ảnh xuất hiện giữa không trung, công kích vừa rồi là của Dạ Sĩ Hồn Tôn.

- Dạ Sĩ Hồn Tôn.

Nhìn Dạ Si Hồn Tôn xuất hiện, ánh mắt Minh Thương run lên, ánh mắt đại biến, nói:

- Dạ Sĩ, tại sao ngươi lại nhằm ta, chẳng lẽ...

Dạ Sĩ Hồn Tôn cười lạnh nói:

- Đúng vậy, ta bố trí thủ đoạn nhỏ trên người của ngươi, biết rõ phương hướng ngươi đi, tốc độ người sau lưng ngươi quá chậm, ta đã sớm chặn đường cũng không kỳ quái.

Minh Thương nhìn Dạ Si Hồn Tôn, trầm giọng nói:

- Dạ Si, chẳng lẽ còn muốn nhúng chàm bảo vật sao, coi chừng tự gây nghiệt, không thể sống, ngươi cho rằng mình đánh bại được ta sao? - Khặc khặc.

Dạ Si Hồn Tôn cười lạnh, tiếng cười thu liễm, nhìn Minh Thương, nói: - Ta biết rõ người cố ý thua ta, ngươi cho rằng thiên minh hỏa có thể khắc chế ta, nhưng người sai rồi, thực cho rằng bản Hồng Vương sẽ kiêng kị thiên minh hỏa của ngươi sao?

- Dạ Si, ngươi đừng nói nhảm, động thủ là được, ta và người liên thủ bắt Minh Thương, những người khác không đáng lo.

Thời điểm Dạ Si Hồn Tôn dứt lời, một giọng nói vũ mị vang lên, trên không trung có một nữ tử chừng ba mươi xuất hiện, lập tức khí tức mang theo hàn ý và khát máu bùng nổ.

ý

- Thánh Hồng Cảnh, ngươi là..... Thiên Tỉ Tu La Nữ!

Nhìn thấy nữ tử này, Minh Thương sững sờ sau đó kinh hãi.

- Minh Thương, đã lâu không gặp, giao hộp gấm và nhẫn trữ vật của ngươi ra, xem mặt mũi chúng ta là chủng tộc Minh Linh, ta sẽ cho người rời đi.

hôn.

Thiên Tỉ Tu La Nữ nhìn Minh Thương, ánh mắt như xuyên thấu linh

- Hừ, cho rằng hai Thánh Hồng Cảnh là có thể làm gì ta sao, muốn hộp gấm, các ngươi chưa đủ tư cách.

Minh Thương âm trầm nói.

- Được rồi, nếu ngươi không muốn, vậy đi chết đi.

Thiên Tí Tu La Nữ cũng không nói nhảm, phân phó hơn ba mươi cường giả Chí Tôn Điện sau lưng.

- Giết không tha!

- Sát

Ba mươi cường giả Chí Tôn Điện nghe vậy, lập tức dùng Thiên Tôn cầm đầu lao thẳng vào đội hình Thiên La minh, khí tức mênh mông bùng no.

- Vô liêm sỉ, liên thủ đánh chết!

Ma Võ Hồng Tôn và U Linh Hồng Tôn và cường giả Thiên La minh sắc mặt âm trầm khó coi, hét lớn một tiếng, lập tức lao vào đối thủ.

Giờ phút này, trên bình nguyên xa xa, Lục Lâm Thiên và người thế giới Thần Thú đứng cạnh nhau, thu liễm khí tức, sau đó nhìn lão Ảnh, hắn cười

nói:

- Bát sư huynh, có động tĩnh, chúng ta nên xuất phát được rồi.

- Xem ra vận khí không tệ, vậy lên đường đi.

Lão Ảnh nói với mọi người:

- Tất cả cửu nguyên đại viên mãn Hóa Hồng theo ta đi thôi, đồ vật bị người ta chia cắt, chúng ta đoạt lại.

- Lão Bát, phải đi giật đồ sao, ha ha, ta thích.

Bà Thiên La nghe vậy, sắc mặt biệt khuất vui vẻ lên.

Suu suu.

Trong khoảng thời gian ngắn, dùng lão Ảnh, Lục Lâm Thiên, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La, Lục Ngô, Tử Hoàng, Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn cầm đầu mấy chục cường giả biến mất tại chỗ.

- Thiên Tí Tu La Nữ, Dạ Si, Thiên La minh ta sẽ không bỏ qua Chí Tôn Điện các ngươi.

Minh Thương nổi giận gào thét.

- Thiên La minh, đối phó Thương Khung Minh còn được, Chí Tôn Điện ta không sợ.

Thiên Tí Tu La Nữ cười lạnh, lúc này nàng mang theo khí thế hung bạo lao thẳng về phía Minh Thương.

- Vô liêm sỉ.

Minh Thương biến sắc, hắn lập tức va chạm với Thiên Tí Tu La Nữ, năng lượng khủng khiếp bùng phát, trong thời gian ngắn khó phân ra thắng bại.

- Minh Thương, hiện tại hảo hảo chơi đùa với ngươi, bảo vật không phải ngươi có thể nhúng chàm, không biết tự lượng sức mình.

Vào lúc này, thân ảnh Dạ Sĩ Hồn Tôn xuất hiện sau lưng Minh Thương, đánh ra một quyền cực mạnh vào lưng Minh Thương.

- Dạ Sĩ, ta không bỏ qua cho ngươi.

Minh Thương nổi giận, hỏa diễm màu xanh bùng phát, bầu trời vặn vẹo, khí tức nóng bỏng bao phủ hư không, hỏa diễm cuồn cuộn, lúc này hắn dùng hỏa diễm ngăn cản một quyền của Dạ Si Hồn Tôn.

Xì xì...

Hỏa diễm quét qua đốt cháy hư không, linh hồn của người ta rung động, Dạ Si Hồn Tôn đánh ra một quyền bị hỏa diễm thiêu đốt sinh ra khói trắng cuồn cuộn.

- Khặc khặc, thực cho rằng thiên minh hỏa có thể khắc chế ta sao, bản Hồng Vương tiêu hao vô số năm tháng tu luyện thành Si Mị Võng Lượng bốn thiên hồn, lại được cao nhân tương trợ, cũng không sợ thiên minh hỏa của người.

Dạ Si Hồn Tôn cười lạnh, trên người của hắn bộc phát năng lượng quái dị đầy hàn ý.

- Ô ô...

Bốn năng lượng thể cao trăm trượng, như vô số đầu quỷ ngưng tụ, âm hàn khủng bố, tiếng thét quỷ khóc thần gào vang vọng trời cao, làm người ta sởn gai ốc.

Bốn năng lượng thể này lập tức bay đi ngăn cản thiên minh hỏa của Minh Thương.

Bành bành!

Minh Thương tránh thoát hai công kích, nhưng có hai đạo năng lượng thủy quỷ dị đánh vào người của hắn.

Chương 4628: Chim sẻ nấp đăng sau

Xoet!

Thân ảnh Minh Thương bị đẩy lùi, năng lượng âm hàn màu đen bùng phát, cuối cùng khuếch tán ra khắp không gian, lập tức bao phủ Minh Thương vào trong, năng lượng đen nhánh này làm cho linh hồn người ta đau đớn, không đâu không có, khó mà chống cự.

- Không tốt, là Tu La Diệt Linh Tràng.

Sắc mặt Minh Thương đại biến, hắn biết rõ sự khủng bố của Thiên Thủ Tu La nhất tộc Tu La Diệt Linh Tràng, đây là điểm khó đối phó nhất của Tu La nhất tộc khi tu luyện thành công, Thiên Tỉ Tu La Nữ chính là một trong những người thành công.

Lúc trước trong Thương Khung bí cảnh, phần đông cường giả Thương Khung Minh bị Tu La Diệt Linh Tràng ăn mòn, trong đó Tu La sát khí và Tu La tàn hồn áp chế linh hồn người khác, trong đó Tu La sát khí sẽ ăn mòn tất cả, đồn đãi lúc trước Thiên Tỉ Tu La Nữ còn là Hóa Hồng Cảnh bình thường, nàng dựa vào Tu La Diệt Linh Tràng ăn mòn mười tên đồng cấp thành xương trắng, thôn phệ linh hồn của bọn họ, đây là thủ đoạn rất khủng bố.

- Không tốt.

Trong lòng Minh Thương thầm kêu không tốt, phóng thích nguyên lực không ngừng, thúc dục thiên minh hỏa tới mức tận cùng vẫn không hiệu quả.

- Minh Thương, ngươi đánh không lại ta, tuy cùng là Thánh Hồng Cảnh, nhưng Thánh Hồng Cảnh vẫn có cái hào rộng rất lớn, giao bảo vật và trữ vật giới chỉ ra, nếu không ngươi chuẩn bị hóa thành xương trắng trong Tu La Diệt Linh Tràng đi.

Trong Tu La Diệt Linh Tràng, Thiên Tí Tu La Nữ như ẩn như hiện, khí tràng bao phủ Minh Thương vào trong.

Phần phật!

- Thiên Tí Tu La Nữ, ngươi đừng khinh người quá đáng, cùng lắm cá

chết rách lưới, ta kéo thêm đệm lưng.

Minh Thương gào thét thảm thiết, Thiên Tí Tu La Nữ khủng khiếp hơn hắn nghĩ nhiều, tăng thêm một Dạ Si Hồn Tôn, hắn biết rõ hôm nay muốn rời đi phải trả cái giá thảm trọng.

- Cá chết lưới rách thì như thế nào, kéo một đệm lưng, vậy phải xem thực lực của ngươi có đủ hay không.

Thiên Tí Tu La Nữ cười lạnh, nhưng trong mắt lại ngưng trọng, nếu Minh Thiên thật sự làm thế, nàng có khả năng trả giá thảm trọng.

- Thiên Tí Tu La Nữ, bảo vật ta có thể cho ngươi, nhưng mà ta không giao trữ vật giới chỉ cho ngươi, bằng không cá chết rách lưới mà thôi.

Minh Thương gầm lên, hắn đã không chịu nổi Tu La sát khí và Tu la tàn hồn ăn mòn thân thể, bảo hắn giao ra trữ vật giới chỉ và cá chết lưới rách, hắn phải có lựa chọn, đối mặt hai Thánh Hồng Cảnh, đặc biệt còn lâm vào Tu La Diệt Linh Tràng của Thiên Tỉ Tu La Nữ càng khó thoát thân. - Khanh khách, tốt, giao bảo vật ra đây, ta cho người đi.

Thiên Tỉ Tu La Nữ nói với Minh Thương.

- Hùr!

Minh Thương hừ lạnh, lập tức ném hộp gấm ra, hắn còn không thấy bảo vật trong hộp gấm, cho nên không biết sẽ không đau lòng.

Năng lượng màu đen bao phủ hộp gấm, Thiên Tỉ Tu La Nữ thu vào trong tay.

Thu hồi Tu La Diệt Linh Tràng, Thiên Tí Tu La Nữ vuốt ve hộp gấm, thi triển Tu La Diệt Linh Tràng cũng tiêu hao cực lớn, nàng cũng không muốn cá chết rách lưới với Minh Thương, cho nên nói:

- Được, ngươi đi đi!

Rầm rầm rầm!

Năng lượng trầm **.c vang lên, đám người Thiên Tôn oanh kích Ma Võ Hồng Tôn và U Linh Hồng Tôn trọng thương khó chống lại, Ma Võ Hồng Tôn bị Thiên Tôn đánh trọng thương, khóe miệng chảy máu tươi.

Rất nhiều cường giả Thiên La minh khó chống lại Chí Tôn Điện cường giả, lại không phối hợp ăn ý, bởi vậy hiệu quả liên thủ không lớn, cũng đã vẫn lạc không ít người.

Minh Thương chật vật đứng đó, nhìn không trung, nói với Thiên Tỉ Tu La Nữ:

- Các ngươi dừng tay!

- Có thể.

Thiên Tỉ Tu La Nữ cười cười, lập tức phất tay, Thiên Tôn và cường giả Chí Tôn Điện quay trở về.

Lúc này người Thiên La minh quay về bên cạnh Minh Thương, ánh mắt ngưng trọng khó coi, Ma Võ Hồng Tôn, U Linh Hồng Tôn vô cùng biệt khuất, nhưng không thể làm gì.

Nhìn thấy Thiên Tỉ Tu La Nữ và Dạ Si Hồn Tôn, Minh Thương sắc mặt tái nhợt, ánh mắt âm hàn đáng sợ, lạnh lùng nói:

- Thiên Tí Tu La Nữ, Dạ Si, sổ sách hôm nay, Minh Thương ta sau này sẽ trả gấp mười lần.

- Chỉ cần ngươi có thực lực kia, nhưng đời này ngươi không có hi vọng.

Dạ Si Hồn Tôn cười lạnh, cũng không đặt Minh Thương vào trong mắt, cũng là Thánh Hồng Cảnh, muốn chính thức làm gì đối phương quá khó khăn.

- Chúng ta đi.

Minh Thương lạnh lùng trừng Dạ Si Hồn Tôn và Thiên Tỉ Tu La Nữ, sau đó dẫn theo cường giả Thiên La minh rời đi.

Nhìn Thiên La Minh oán hận rời đi, đội hình mấy ngàn người không địch lại ba mươi người của Chí Tôn Điện.

- Không biết là bảo vật gì?

Dạ Si Hồn Tôn nhìn đám người Minh Thương rời đi, ánh mắt âm thầm bắn ra hào quang tham lam, sau đó nhìn hộp gâm trong tay Thiên Tỉ Tu La

Nữ, trực giác nói cho hắn biết, đồ trong hộp gấm không tầm thường.

Thiên Tí Tu La Nữ lườm Dạ Si Hồn Tôn, trực tiếp thu hộp gấm, ảnh mắt đầy hàn ý nói:

- Nếu đã tới, vì sao không hiện thân?

- Có người đến?

Nghe vậy, Dạ Si Hồn Tôn, Thiên Tôn biến sắc, bọn họ không cảm giác được gì.

- Đen ăn đen, ai cũng thế cả.

Người đến là cường giả Thương Khung Minh, mấy người đi đầu là lão Ảnh, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La, Lục Ngô, Lục Lâm Thiên, Phong Hành Thiên Chủ, Vân Bằng Hồng Tôn, Kim Bằng Hồng Tôn, Nhược Trọc Ánh Cô Tử Hoàng các siêu cấp cường giả.

- Bà Thiên La, Lục Ngô, Cửu Ảnh Thánh Thiên hồ.

Khi đám người lão Ảnh, Lục Ngô đến đây, Dạ Si Hồn Tôn, Thiên Tôn biến sắc.

- Dạ Si Hồn Tôn, Thiên Tỉ Tu La Nữ, hai Thánh Hồng Cảnh.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, ánh mắt nhìn qua mỹ phu nhân bên cạnh Dạ Sĩ Hồn Tôn, người này hắn nhìn thấy rồi, là Chí Tôn Điện chín đại Hồng Vương Thiên Tí Tu La Nữ, địa vị còn trên cả Dạ Sĩ Hồn Tôn.

Khi Lục Lâm Thiên dùng linh hồn tìm tòi biết được, Chí Tôn Điện chín đại Hồng Vương dùng Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng cầm đầu, mà Dạ Si Hồn Tôn bài danh chót nhất, Thiên Tí Tu La Nữ bài danh thứ tư.

- Xem ra Dạ Si Hồn Tôn dám lựa chọn ra tay với Minh Thương là vì có Thiên Tí Tu La Nữ đến, nữ nhân này chính là cường giả trong Thiên Thủ Tu La nhất tộc, đồn đãi trong Thương Khung bí cảnh lần trước, dùng Thiên Thủ Tu La nhất tộc Tu La Diệt Linh Tràng đánh chết không ít người đồng cấp, thực lực rất mạnh.

Lúc Lục Lâm Thiên dò xét Thiên Tỉ Tu La Nữ, lão Ảnh truyền âm vào tại Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên chấn động, Thiện Tí Tu La Nữ trở thành Chí Tôn Điện chín đại Hồng Vương bài danh thứ tư cũng đủ thấy thực lực mạnh, nhưng mà nghe lão Ảnh nói thì hắn kỳ quá, lão Ảnh vẫn ở trong thế giới Linh Vũ, vì sao lại biết rõ Thiên Tỉ Tu La Nữ như vậy.

- Lục Ngô, Bà Thiên La, các ngươi muốn làm cái gì, dường như tới chậm một bước rồi.

Dạ Si Hồn Tôn khiếp sợ, lập tức nhìn Bà Thiên La, Lục Ngô, lúc này có Thiên Tí Tu La Nữ ở đây, hắn cũng không sợ Thương Khung Minh.

- Bọ ngựa bắt ve chim sẻ núp đằng sau, mẹ kiếp, giật đồ trước mặt bản tổ tông, ta phải đoạt trở về, nếu không, nếm thử Ma Tôn Lệ Huyết Phủ của bản tổ đi!

Bà Thiên La lên tiếng hét lớn, thân ảnh khôi ngôi đứng đó, cầm Ma Tôn Lệ Huyết Phủ ma khí cuồn cuộn.

Chương 4629: Lục Thiếu Du đấu Thiên Tôn

Nhìn qua Bà Thiên La cầm Ma Tôn Lệ Huyết Phủ, Dạ Si Hồn Tôn bắn ra hào quang tham lam, sau đó ánh mắt đảo qua đám người Thương Khung Min, cười lạnh nói:

- Chỉ bằng các ngươi, sợ rằng còn chưa đủ.

Lão Ảnh không thèm nói nhiều, ánh mắt nhìn thẳng vào Thiên Tí Tu La Nữ và Dạ Si Hồn Tôn, lãnh ngạo nói:

- Giao hai hộp gấm ra, nếu không cứ động thủ giải quyết.

Thiên Tí Tu La Nữ nhìn qua lão Ảnh, ánh mắt thâm thúy đầy hàn ý biến mất, lại biến thành cao ngạo quạnh quẽ, nói:

- Không nghĩ tới nhiều năm như vậy, ngươi đã đạt tới Thánh Hồng Cảnh, nhưng muốn lấy bảo vật, chỉ sợ không được.

Hô!

Lão Ảnh nhìn qua Thiên Tí Tu La Nữ, hít sâu một hơi, nhìn Bà Thiên La cùng Lục Ngô nói:

Lão Tử, Lục Ngô, Dạ Si giao cho ngươi, Thiên Tí Tu La Nữ sẽ do ta giải quyết, tốc chiến tốc thắng, giết không tha.

- Tốc chiến tốc thắng, vậy động thủ đi.

Bà Thiên La hoàn toàn không khách khí, thời điểm lão Ảnh dứt lời, thân ảnh lao tới như thiểm điện, ma khí ngập trời, hắn vung búa chém thẳng vào Dạ Si Hồn Tôn.

- Động thủ.

Lục Ngô quát lớn, hắn cũng đi theo Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La lao về phía Dạ Si Hồn Tôn, đánh ra một trảo xé rách không gian.

Đồng thời bị Lục Ngô cùng Bà Thiên La hai người vây công, Dạ Si Hồn Tôn biến sắc, linh hồn lực kỳ dị bùng phát, hắn chỉ có thể phòng ngự. Lão Ảnh đạp không đứng đó, nhìn Thiên Tỉ Tu La Nữ, ánh mắt thâm thủy đầy lãnh ngạo, nói:

- Đã không giao đồ vật ra, cứ động thủ thôi.

- Tốt, ta cũng muốn biết người biến mất lâu như vậy, thực lực đã tới trình độ nào.

Thiên Tỉ Tu La Nữ cũng đầy cao ngạo, lập tức bộc phát không gian màu đỏ bao phủ lãnh Ảnh.

- Tu La Diệt Linh Tràng sao?

Lão Ảnh khẽ ngẩng đầu, áo bào trắng phất phơ, hào quang thánh khiết bùng phát.

- Sát!

Khi Bà Thiên La, lão Ảnh ra tay, Nhược Trọc Ảnh Cô, Vân Bằng Hồng Tôn, Kim Bằng Hồng Tôn, Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn dẫn người tấn công cường giả Chí Tôn Điện.

Rầm rầm rầm!

Năng lượng trầm **.c vang lên, các cường giả va chạm với nhau, trùng kích thị giác rất mạnh.

Tử kim lôi đình xuất hiện, tử kim hồ quang điện bắn vỡ không gian, trong nháy mắt đánh nát thất nguyên tiểu viên mãn của thành mảnh vỡ, ngay cả hồn anh cũng không thể trốn.

Vào lúc thất nguyên tiểu viên mãn của Chí Tôn Điện thần hồn câu diệt, thân ảnh Lục Lâm Thiên lại xuất hiện trước mặt lão giả bát nguyên trung viên mãn của Chí Tôn Điện, thân ảnh tương liên thiên địa, thiên uy vô tận bùng phát, khí thế bá đạo sinh ra.

- Đi chết đi!

Lục Lâm Thiên dứt lời, phất tay đánh ra một quyền xuyên thủng trời xanh, một quyền đánh ra vô số không gian đen kịt, linh hồn người ta phải phủ phục, khí thế giống như diệt thế bao phủ không gian.

Một quyền này đánh vào người lão giả bát nguyên trung viên mãn của Chí Tôn Điện thành mảnh vỡ, không gian nứt vỡ, năng lượng khủng bố

càn quét các nơi.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn chết.

Lúc này có tiếng quát đầy sát khí vang lên, bỗng dưng không gian sau lưng Lục Lâm Thiên có uy áp linh hồn bùng phát, người tới có thực lực không kém Thánh Hồng Cảnh bao nhiêu.

tới.

Oanh!

Lục Lâm Thiên quay đầu lại, lập tức nghênh tiếp một kích của người

Nhìn thấy linh hồn lực rung động nhân tâm bị Lục Lâm Thiên ngăn cản, người trong khe nứt không gian chấn động.

Chấn động nghiền nát không gian, đối mặt với lực lượng hủy diệt này, mọi người không biết Lục Lâm Thiên có thể ngăn cản hay không.

Không gian nghiền nát, tiếng nổ vang vọng không gian, hào quang xanh trắng tỏa ra, hai người bay ra ngoài, một người bay ra ngoài, khí lãng phong bạo bùng phát, thân ảnh Lục Lâm Thiên hoàn hảo xuất hiện trên không trung.

Đối mặt với Lục Lâm Thiên chính là một lão giả, hắn tận mắt nhìn Lục Lâm Thiên không thể thắng Ma Võ, tuy còn chưa tới Thánh Hồng Cảnh, nhưng hắn cũng không đặt Ma Võ vào trong mắt, từ đạo lý mà nói, Lục Lâm Thiên không mạnh như vậy.

- Lục Lâm Thiên, xem ra người cố ý thua Ma Võ.

Nhìn Lục Lâm Thiên, lão giả không phải kẻ bình thường, sau khi suy nghĩ cẩn thận, từ thực lực Lục Lâm Thiên biểu hiện ra, hắn biết Lục Lâm Thiên cố ý thua Ma Võ.

Lục Lâm Thiên nhìn lão giả kia, đó là lão giả Thiên Tôn của Chí Tôn Điện thua Lục Ngô, sát ý bắn ra, nói:

- Chúc mừng ngươi đoán đúng, cho người ban thưởng chính là lưu mạng của ngươi lại, người Chí Tôn Điện, ta thấy một sẽ giết một.

- Tiểu tử cẩn thận một ít, tuy tên kia thua trong tay ta, nhưng ta cảm thấy hắn chưa dùng toàn lực, có lẽ bản thể của hắn là linh vật trời sinh,

không thể khinh thường.

Lục Lâm Thiên nói xong, Lục Ngô dang cùng Bà Thiên La vây công Dạ Si Hồn Tôn truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên, Chí Tôn Điện rất hứng thú với ngươi, thật không ngờ, ta sẽ lấy mạng của ngươi.

Thiên Tôn lạnh lẽo nhìn Lục Lâm Thiên, sát ý bắn ra dữ dội.

Lục Lâm Thiên cười khinh thường, nói với Thiên Tôn

- Quên nói cho ngươi biết, Chí Tôn Điện mười tám Hồng Tôn đã chết không ít, Minh Tôn, Yêu Tôn, Nhân Tôn, Địa Tôn đã đi xuống địa ngục, sợ rằng bọn họ chờ ngươi đoàn tụ đấy.

- Tiểu tử, hôm nay ngươi chết chắc!

Nghe vậy, Thiên Tôn biến sắc, lập tức ra sát chiêu với Lục Lâm Thiên. Ngươi còn chưa đủ tư cách!

Lục Lâm Thiên cười lạnh, Thanh Trụ Hư Không Dực chấn động, trong bàn tay có một đạo tử kim lôi đình bắt đầu lướt đi, lập tức hóa thành tử kim lỗi long, trực tiếp tiến vào vòng xoáy âm hàn, tử kim điện quang đánh vỡ không gian.

Đạp đạp!

Đối mặt với vòng xoáy điện quang này, lão giả âm hàn lui ra sau vài bước, ánh mắt khiếp sợ nhìn qua Lục Lâm Thiên, hắn thật không ngờ Lục Lâm Thiên lại có thực lực mạnh như thế, tu vị và thực lực hoàn toàn không tỉ lệ với vẻ ngoài, thực lực cao hơn hẳn biết quá nhiều.

- Quả nhiên không kém, không hổ là đệ nhất thiên tài của Nhân tộc, những năm qua, cường giả Nhân tộc có thể đánh đồng với chủng tộc khác, cũng chỉ có người mà thôi.

Sau khiếp sợ qua đi, ánh mắt Thiên Tôn âm hàn nhìn Lục Lâm Thiên, trầm giọng nói:

- Nhưng mà hôm nay người chết chắc, chết trong tay của ta cũng có ý nghĩa đấy.

Vừa dứt lời, khí tức âm hàn quanh người Thiên Tôn mạnh tới tận cùng, lập tức bao phủ toàn bộ không gian vào trong.

Xoet!

Khí tức âm hàn chấn động dữ dội, thân ảnh Thiên Tôn càn quét áng mây, chiếm giữ không trung, một cây mây u ám như độc xà dưới địa ngục trồi lên, toàn thân u ám, rậm rạp chằng chịt không cách nào tính toán, nó vươn thẳng lên vạn mét hư không, hội tụ uy thế kinh người, sát khí đáng

SỢ.

- Linh vật trời sinh, Thiên Nhất Âm Linh Đằng!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, hắn biết lai lịch vật này, Thiên Nhất Âm Linh Đằng, đây là vật cực kỳ tà ác chuyên khắc chế linh hồn, cấp độ cực cao, cực khó đối phó.

- Cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong Thiên Nhất Âm Linh Đằng, xem ra miễn cưỡng không tệ, nếu có thể tốn chút công phu, nói không chừng có thể luyện ra bán thánh khí đấy.

Cây đạo màu vàng nói trong đầu Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức đối với Đạo thúc cây đao màu vàng nói ra.

- Đạo thúc, Thiên Nhất Âm Linh Đăng này khó đối phó, đánh chết hay bắt giữ đều khó khăn a.

Chương 4630: Đại phát lôi uy

Cây đạo màu vàng nói:

- Khó cái gì, không phải ngươi còn Đạo thúc sao, Đạo thúc giúp người một tay là được, tử kim huyền lôi là tồn tại chỉ dương chỉ cương, chính là khắc tinh của Thiên Nhất Âm Linh Đằng chí hàn chí âm, ngay cả Thánh Hồng Cảnh đều không có đạt tới, muốn bắt giữ có gì khó, đến lúc đó luyện cho mấy tiểu gia hỏa kia vài thanh linh khí không tệ.

- Lục Lâm Thiên, chết đi!

Vào lúc Lục Lâm Thiên nói chuyện với cây đao màu vàng, Thiên Nhất Âm Linh Đằng lập tức công kích như mưa về phía Lục Lâm Thiên.

Thiên Nhất Âm Linh Đằng công kích như lôi đình, thanh thế này ngay cả Thánh Hồng Cảnh cũng phải tránh né.

- Ngươi còn chưa đủ tư cách!

Lục Lâm Thiên ngửa mặt lên trời cười to, tiếng cười cao vu"t, áo bào xanh chấn động, bá đạo lăng lệ, đối mặt với Thiên Nhất Âm Linh Đằng hắn không lùi mà tiến tới, thân ảnh lập tức xông vào công kích như mưa của Thiên Nhất Âm Linh Đăng.

- Không biết tự lượng sức mình, chính mình muốn chết!

Thiên Nhất Âm Linh Đằng quát lớn, Thiên Nhất Âm Linh Đăng lập tức bao phủ thân thể Lục Lâm Thiên, tiến vào trong bản thể của hắn, cho dù là Thánh Hồng Cảnh không chết cũng trọng thương, hắn lập tức bố trí lao lung hắc ám vây khốn Lục Lâm Thiên.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, Thiên Nhất Âm Linh Đăng bố trí lao lung hắc ám sinh ra tiếng rạn nứt thật nhỏ, mặt ngoài rạn nứt đầy khe hở, kim quang bộc phát đầy trời, khe hở càng ngày càng nhiều, sát khí ngập trời, áp lực giống như núi lửa bùng nổ.

Ầm ầm....

Thiên Nhất Âm Linh Đăng tạo thành lao lung hắc ám đã nổ tung như quả bom, trong nháy mắt khí tức âm hàn nương theo kim quang và sát khí bùng nổ dữ dội, không gian chấn động rất mạnh.

Trên không trung đầy hỗn loạn, không gian nứt vỡ từng khúc, khí thế khủng bố này làm lão Ảnh, Bà Thiên La đều ngạc nhiên nhìn qua, loại năng lượng khủng bố này ngay cả bọn họ cũng kiêng kị.

- Tại sao có thể như vậy, điều đó không có khả năng, không có khả năng.

Trên không trung, Thiên Nhất Âm Linh Đằng gào to, hàn khí bộc phát, trong lời nói của hắn đầy sợ hãi, hắn muốn lập tức chạy trốn khỏi kim quang đang bộc phát.

- Trốn không thoát.

Tiếng quát lạnh lùng vang lên, không gian chấn động, không trung vỡ nát, lưu quang màu tím lại bao phủ không gian.

- Không tốt, là Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Thiên Nhất Âm Linh Đằng chấn động, lập tức bành trướng, tăng uy thế tới mức tận cùng, thân thể ngàn trượng muốn bỏ trốn.

Nhưng lúc này Tử Lôi Huyền Đỉnh mang theo uy thế khủng khiếp trấn áp, không gian chấn động không dứt.

Xoet!

Thiên Nhất Âm Linh Đằng toàn lực bỏ chạy nhưng bị cự đỉnh bao phủ, căn bản không cách nào thoát thân, điện quang màu tím đánh vào thân thể của nó, năng lượng đáng sợ bùng phát.

Ầm ầm!

Lôi minh vang vọng, vào lúc này Tử Lôi Huyền Đỉnh xoay tròn, không gian vặn vẹo, miệng đỉnh như lỗ đen không đáy có thể hấp thu bản thể và linh hồn của đối thủ vào bên trong.

Tử kim lôi đình reo vang, trong Tử Lôi Huyền Đỉnh bắn ra lôi đình không dứt, hào quang tử kim chói mắt giáng xuống, hơn mười đạo lôi đình đánh thẳng vào thân thể đám cường giả Hóa Hồng Cảnh của Chí Tôn Điện chung quanh, Lục Lâm Thiên muốn chém giết sạch sẽ người Chí Tôn Điện ở đây.

Khi lôi đình giáng xuống, cũng không có mấy cường giả Chí Tôn Điện

bị đánh nát thành tro tàn, mà lôi đình hóa thành xiềng xích trói cường giả Chí Tôn Điện kéo vào trong tử đỉnh.

- Không tốt, Hồng Vương cứu...

Mấy cường giả Chí Tôn Điện biến sắc, linh hồn chấn động, lôi đình vờn quanh, năng lượng bá đạo vô hình bùng phát, không gian hoàn toàn cứng lại, căn bản khó có thể thoát thân, đối diện lực lượng hủy diệt này, căn bản không phải bọn họ có khả năng chống cự, tiếng kêu cứu còn chưa vang lên, thân thể đã bị hút vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

- Chết đi!

Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, thúc dục Tử Lôi Huyền Đỉnh toàn lực hút Thái Nhất Âm Linh Đăng vào trong bản thể, hắn không muốn tha bất cứ kẻ nào của Chí Tôn Điện mà mình gặp.

Rầm rầm rầm!

Không gian nổ tung trầm thấp, Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Tử Hoàng ra tay vốn chiếm thượng phong.

Tuy người Chí Tôn Điện nhiều một ít, nhưng từ tu vị thực lực thì người Thương Khung Minh đều là cửu nguyên Hóa Hồng Đại viên mãn, Phong Hành Thiên Chủ, Tử Hoàng đều là tồn tại đỉnh phong, người Chí Tôn Điện căn bản khó chống lại.

Lúc này Lục Lâm Thiên thúc dục Tử Lôi Huyền Đỉnh trực tiếp giải quyết không ít, người Chí Tôn Điện càng không thể chống lại, liên tiếp bại lui.

Vân Bằng Hồng Tôn, Kim Bằng Hồng Tôn lập tức biến thành bản thể Cửu Thiên Côn Bằng và Cửu Diễm Kim Sí Đại Bằng khổng lồ, thực lực tuyệt đối không kém Phong Hành Thiên Chủ.

Đặc biệt là Nhược Trọc Ảnh Cô thúc dục bản thể Cửu Vĩ Thiên Hồ, một tên Chí Tôn Điện Dạ Xoa nhất tộc và một Thủ tộc bát nguyên trung viên mãn bị tru sát cả hồn anh.

Chiến cuộc đã định, Chí Tôn Điện đã bị áp chế hoàn toàn, Ma Phủ

Đạo Tổ Bà Thiên La và Lục Ngô hai người vây công, Dạ Si Hồn Tôn đã

sớm bại lui liên tục, căn bản khó có thể chống cự hai tên mãnh nhân công kích điên cuồng, sắc mặt vô cùng khó coi.

Ầm ầm!

Bỗng dưng thân thể Dạ Si Hồn Tôn bị Bà Thiên La bổ một búa phải rút lui, lúc này trên không trung có lôi đình tử kim giáng xuống.

Phanh!

Lôi đình nổ vang, lôi đình tử kim đánh Dạ Si Hồn Tôn chật vật không chịu nổi, thân ảnh bay lui ra sau, miệng phun máu tươi, phải lui ra sau trăm trượng mới đứng vững, ánh mắt của hắn kinh hãi nhìn qua Lục Lâm Thiên. Dạ Sĩ Hồn Tôn kinh hãi chính là thực lực của Lục Lâm Thiên, không ngờ đã mạnh tới mức này, vừa mới thu Thiên Tôn vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, hắn lúc này đã bị thương không nhẹ.

Lục Ngô và Bà Thiên La hai người cũng khiếp sợ, ánh mắt Lục Ngô nhìn qua Lục Lâm Thiên một lát, sau đó mỉm cười, lập tức đánh ra một trảo rất khủng khiếp, không gian bị xé rách rất đáng sợ.

- Yêu Vương Diệt Sinh Trảo.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào móng vuốt trên tay Lục Ngô, khí tức uy áp diệt thế từ móng vuốt tỏa ra, có lẽ đây chính là Yêu Vương Diệt Sinh Trảo nổi danh với Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Giờ phút này Dạ Si Hồn Tôn sợ hãi, ba kiện thập đại bán thánh khí làm hắn cảm thấy nguy hiểm, hắn nhìn qua phía Thiên Tí Tu La Nữ, lớn tiếng nói:

- Không thể chống lại, ta phải đi trước.

Dứt lời, thân ảnh Dạ Si Hồn Tôn chạy trốn, ba kiện bán thánh khí vây công, cường giả Chí Tôn Điện đi theo chết không còn, hắn không có biện pháp khác, lập tức bỏ trốn.

- Dạ Sĩ, người bây giờ còn muốn trốn, muộn rồi.

- Ha ha, đang chờ lâu đấy, ba kiện bán thánh khí, Dạ Si, ngươi cũng chết có ý nghĩa!

Bà Thiên La cất tiếng cười to, Ma Tôn Lệ Huyết Phủ trong tay bộc phát ma khí kinh người, ma khí ngút trời hóa thành hào quang màu đen, ma khí ngập trời, khí tức thô bạo bắn lên trời cao.

Ầm ầm!

Lôi đình vang vọng, Lục Lâm Thiên thúc dục Tử Lôi Huyền Đỉnh, lỗi vân vẫn vũ, lôi điện tử kim bao phủ trời cao, khí tức hủy diệt bùng phát.

Ba kiện bản thánh khí, trong nháy mắt đã phong tỏa Dạ Sĩ Hồn Tôn vào trong, ba kiện bán thánh khí lơ lửng không trung, ba đạo năng lượng vây khốn Dạ Si Hồn Tôn, bất luận là cái nào cũng làm Dạ Si Hồn Tôn kiêng ki.

Chương 4631: Chấp cánh khó thoát

- Lục Ngô, Bà Thiên La, các ngươi đừng khinh người quá đáng, bảo vật ta trả cho các ngươi, sau đó nước giếng không phạm nước sông, bằng không mọi người cá chết rách lưới.

Ba kiện bản thánh khí áp bách, ánh mắt Dạ Si Hồn Tôn ngạc nhiên, hắn không cách nào chống lại Lục Ngô cùng Bà Thiên La, lúc này lại có thêm Lục Lâm Thiên, càng không thể chống lại, huống chi còn có ba kiện bản thánh khí bá đạo.

- Cá chết lưới rách, ngươi có tư cách này sao, giết ngươi, bảo vật cũng là của chúng ta, thu mạng chó của người làm lợi tức trước đã.

Lục Lâm Thiên quát lớn, người Chỉ Tôn Điện đã tìm kiếm được đại lục Linh Vũ, một cường giả Thánh Hồng Cảnh của Chí Tôn Điện làm cho Lục Lâm Thiên cảm giác bất an, giờ phút này có cơ hội, dùng tính cách của Lục Lâm Thiên sẽ không bỏ qua cơ hội tốt này.

sao?

- Lục Lâm Thiên, các ngươi thật cho rằng ta dễ dàng chết như vậy

Dạ Si Hồn Tôn cười lạnh, thân thể của hắn bành trướng, lập tức hóa thành bản thể mấy trăm trượng, vào lúc này bốn đạo năng lượng quỷ dị truyền ra, năng lượng bao phủ thân thể khổng lồ.

Bốn đạo năng lượng và thân thể cao trăm trượng, so với khi đối phó Minh Thương còn mạnh hơn nhiều, bốn đạo năng lượng này do vô số quy hồn ngưng tụ mà thành, âm hàn khủng bố, âm thanh quỷ khóc thần gào thét vang vọng trời cao, làm cho người ta sởn gai ốc, tóc gáy dựng đứng. - Vật âm tà, không thành đại đạo, sớm muộn gì cũng gặp trời phạt, phá!

Bà Thiên La quát lớn, Ma Tôn Lệ Huyết Phủ đánh xuống một kích, xé rách bầu trời.

Rống!

Yêu vương thú rống, Yêu Vương Diệt Sinh Trảo đánh ra một kích hủy diệt sinh cơ.

Ầm ầm!

Lôi minh vang vọng, Tử Lôi Huyền Đỉnh bắn ra vô số lôi đình.

Bành bành..

Ba kiện bản thánh khí đánh thẳng vào bốn đạo năng lượng quỷ dị kia, bốn đạo năng lượng quỷ dị này tan vỡ.

Ô ô!

Tiếng quỷ khốc thần gào vang vọng trời cao, năng lượng âm hàn bao phủ bầu trời, chỉ qua một lát đã tan biến toàn bộ.

- Khặc khặc, Bà Thiên La, Lục Ngô, ta hao hết cả đời tu luyện ′ Sĩ Mỹ Võng Lượng’, tuyệt đối không phải dễ dàng bị phá hủy, cho dù là bản thánh khí cũng khó có thể phá hủy.

Dạ Si Hồn Tôn khóe cười lạnh.

- Si Mị Võng Lượng, thật sự là đồ tốt.

Lục Lâm Thiên quát lớn, trong mi tâm có một tử kim lưu quang lướt đi, hóa thành vô số tàn ảnh ngưng tụ khí huyết sát và sát khí, trong nhảy mắt ngắn ngủn đã biến thành thân thể cao mấy trăm trượng, khí huyết sắt chấn động linh hồn.

Trong nháy mắt tiếp theo, khí huyết sát ngưng tụ thành thân thể khổng lồ, lập tức há miệng hấp thu khí âm hàn từ Si Mị Võng Lượng Dạ Si Hồn Tôn.

Ô ô!

Tiếng quỷ khóc thần gào vang lên, khí tức âm hàn bị thân ảnh huyết sát khí hấp thu nhanh chóng.

- Lục Lâm Thiên, dừng tay, mau dừng tay, ngươi làm gì đó?

Dạ Si Hồn Tôn kinh hãi, sắc mặt biến hóa dữ dội, cũng đồng thời bắn ra hào quang ngập trời, hắn ngưng tụ ra một con quái vật khổng lồ đánh thẳng vào thân ảnh huyết sát đang hấp thu Si Mị Võng Lượng, đây chính là mệnh căn của hắn, tuyệt đối không thể có ngoài ý muốn.

Rống!

Tiếng hổ gầm như sấm, thân ảnh Lục Ngô xuất hiện, thân thể khôi ngô biến thành bản thể, mặt người, thân hổ, hồ trảo, chín đuôi, uy nghiêm hung hãn, khí thế kinh thiên.

- Dạ Sĩ, không tới phiên người hung hăng càn quấy.

Thời điểm này Lục Ngô đánh một hồ trảo về phía quái vật khổng lồ do Dạ Si Hồn Tôn ngưng tụ ra, lập tức đánh ra một đám hàn khí dày đặc. -Dạ Si, lúc trước lão tử nhìn người không vừa mắt, ngươi cũng có ngày hôm nay.

Tiếng quát vang vọng trời cao, tiếng nói vang lên, ma khí toàn thân Bà Thiên La bùng phát, khí huyết sát ngập trời, lập tức hóa thành tu la chân thân.

Bà Thiên La biến thân thành tu la chi tổ, tu la chi khí cuồn cuộn, khí tức thô bạo bao phủ Dạ Si.

Thú ảnh khổng lồ của Dạ Si Hồn Tôn bị đánh bay, miệng hắn phun máu tươi.

- Dạ Si, hôm nay ngươi chết chắc.

Lục Ngô và Bà Thiên La hai người không khách khí chút nào, hai thân ảnh khổng lồ vây công Dạ Si Hồn Tôn.

- Muốn ta chết, ta cũng liều với các ngươi, khặc khặc, ai cũng đừng mong chạy trốn, bổn vương có chết cũng làm các ngươi không sống khá giả.

Bọn họ rút lui, mắt thấy Lục Ngô cùng Bà Thiên La lại đánh tới, ánh mắt Dạ Sĩ Hồn Tôn hung ác, ánh mắt của hắn cười lạnh, phóng thích khí tức ngập trời.

- Vương bát đản muốn cá chết lưới rách chơi tự bạo.

Cảm giác được khí tức chấn động, Bà Thiên La và Lục Ngô kiêng kị, hai người lập tức dừng lại, lập tức chợt lui ra, Thánh Hồng Cảnh tự bạo không phải bọn họ dám đu.ng vào.

PHUT!

Thú ảnh khổng lồ phun máu tươi, Bà Thiên La và Lục Ngô nhanh lùi lại, hắn không có tự bạo, ngược lại cười lạnh, lập tức phá không trốn đi, không dám dừng lại chút nào.

Rống!

Thời điểm thân ảnh Dạ Sĩ Hồn Tộn muốn phá không bỏ chạy, một đám điện quang khổng lồ bao phủ không gian xuất hiện.

Muốn tự bạo, ngươi có thể không nỡ, vừa rồi tự bạo là xong, nhưng bây giờ tự bạo cũng không kịp.

Lục Lâm Thiên biến thành thân hổ, hắn quát lớn một tiếng, một trảo như bốn lôi đánh vào mi tâm dị thú quỷ dị của Dạ Si Hồn Tôn, lòng bàn tay bắn ra hấp lực bá đạo tuyệt luân.

Hổ trảo của Lục Lâm Thiên đánh thẳng vào mi tâm của dị thú do Dạ Si Hồn Tôn biến thành, hấp lực bùng phát dữ dội.

Ầm ầm!

Dạ Sĩ Hồn Tôn kêu gao thảm thiết, hắn không ngừng giãy dụa nhưng không cách nào thoát ra khỏi hấp lực.

Trong Tu La Diệt Linh Tràng bên kia, tiếng quỷ khốc thần gào thê lương vang lên không dứt bên tai, giống như búa tạ nện vào đầu, thân hình lão Ảnh bị vây khốn, khí tức từ từ bị áp chế.

- Xích Ảnh, ngươi cuối cùng vẫn không hơn ta, nhanh bảo Lục Lâm Thiên thả Dạ Si, ta sẽ thả người.

Trong Tu La Diệt Linh Tràng, Thiên Tỉ Tu La Nữ nói một câu, nàng đã nhìn thấy kết cục của Dạ Si Hồn Tôn.

- Tu La Diệt Linh Tràng rất mạnh, khó trách lúc trước nhiều cường giả vẫn lạc trong tay của người.

Lời nói mang theo khí thế ngạo nghễ, tiếng nói mang theo khí tức mang hoang cổ xưa, lão Ảnh lập tức đánh ra một chưởng cực kỳ khủng khiếp, nó mang theo khí thế hủy diệt tất cả.

Trong chưởng ấn này mơ hồ nhìn thấy hư ảnh Cửu Vĩ Thiên Hồ bên trong, chưởng ấn mang theo uy áp chấn nhiếp linh hồn.

- Thiên Địa Huyền Hoàng, hồ tổ hàng lâm, PHÁ...

Trong tiếng nói đạm mạc này mang theo uy nghiêm, tiếng nói vang vọng khắp không trung, lão Ảnh đánh ra một chưởng vào Tu La Diệt Linh Tràng.

Ngao ngao!

Cửu Vĩ Thiên Hồ trong chưởng ấn kêu gào, nương theo đó là kim quang bao phủ Tu La Diệt Linh Tràng, hư ảnh lao nhanh, chín đuôi đánh nát hư không, những nơi đi qua không gian bị tàn phá xuất hiện hư vô đen kịch.

PHUT!

Lúc này Tu La Diệt Linh Tràng và hư ảnh Cửu Vĩ Thiên Hồ đồng thời tiêu tán, âm thanh nổ tung trầm thấp vang lên, sau đó mọi người nhìn thấy thân ảnh Thiên Tí Tu La Nữ chật vật bay ngược ra sau, ven đường máu tươi chảy như suối, sau khi bay đi trăm trượng mới chật vật dừng lại.

Chương 4632: Tổ h�? Hàng lâm

- Không nghĩ tới lão Bát đã đi tới bước này, chẳng lẽ là...

Bà Thiên La rung động thì thào, vừa dứt lời, nhưng lại lập tức phân biệt cùng Lục Ngô hai người phong tỏa đường lui của Thiên Tỉ Tu La Nữ, trong lúc vô hình đã vây khốn nàng vào bên trong, một khi Thiên Tí Tu La Nữ muốn trốn, hắn và Lục Ngô sẽ thị triển công kích mạnh nhất.

Thiên Tỉ Tu La Nữ nhìn gương mặt lạnh lùng trước mặt, hai mắt mang theo vẻ khiếp sợ, lập tức nói:

Không nghĩ tới người đã đi tới bước này.

Lão Ảnh nhìn Thiên Tỉ Tu La Nữ đẫm máu, trên mặt không có quá nhiều chấn động, nói:

- Giao ra bảo vật không thuộc về ngươi, ta cho người đi.

Thiên Tí Tu La Nữ chấn động, nhìn qua Bà Thiên La cùng Lục Ngô đã phong tỏa không gian, ánh mắt lại nhìn Lục Lâm Thiên thôn phệ Dạ Si Hồn Tôn, cuối cùng nhìn lão Ảnh, lập tức lấy hộp gấm ném về phía lão Ảnh.

Xùy!

Lão Ảnh thu hộp gấm vào bàn tay, chính là một trong ba hộp gấm của Ba Xà.

- Xích Ảnh, nhớ kỹ không phải ngươi thả ta đi, ngươi rất rõ ràng, ta muốn đi, ba người các ngươi không lưu được, Xích Ảnh, ngươi giết nhiều người Chí Tôn Điện như vậy, Chỉ Tôn Điện sẽ không bỏ qua cho các ngươi. Thiên Tỉ Tu La Nữ nói với lão Ảnh.

- Ngươi muốn đi, sợ rằng phải trả giá cực lớn.

Lão Ảnh thu hộp gấm, ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên, sau đó nói với Thiên Tỉ Tu La Nữ:

- Về phần Chí Tôn Điện không bỏ qua chúng ta, ngươi cảm thấy Chí Tôn Điện có thực lực kia sao? Có chút chuyện đã bắt đầu, kết quả cuối cùng không phải như Chí Tôn Điện muốn.

- Chỉ sợ ngươi biết, không biết mới tốt, tự giải quyết cho tốt, đến lúc

đó ngươi nhất định sẽ hối hận.

Thiên Tỉ Tu La Nữ dứt lời, phất tay xé rách không gian, thân thể mềm mại nhày vào bên trong.

Lục Ngô cùng Bà Thiên La hai người thấy lão Ảnh không có ngăn cản, sắc mặt chấn động, không nói gì thêm.

- Hộ!

Lão Ảnh hít một hơi, sau đó ánh mắt nhìn Lục Lâm Thiên, lại nói với Bà Thiên La

- Lão Tử, hộ pháp cho lão Cửu, tiểu tử này sợ rằng cắn nuốt thời gian dài đấy.

-

Ha ha, sau khi lão Cửu thôn phệ xong, chắc chắn thực lực tiến bộ không ít.

Bà Thiên La cười cười, thu Ma Tôn Lệ Huyết Phủ vào trong người, hiểu ý cười với lão Ảnh, hắn tự nhiên biết rõ lúc này Lục Lâm Thiên đang làm cái gì.

Thời gian từ từ trôi qua, đám người Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Lục Doanh, Hắc Vũ, Kim Huyền cũng dẫn theo cường giả Hóa Hồng Cảnh của Thương Khung Minh chạy tới sơn mạch bừa bộn này, ánh mắt rung động nhìn thân ảnh huyết sát trên cao.

Hơn mười canh giờ sau, thân ảnh huyết sát mới thôn phệ toàn bộ năng lượng âm hàn màu xanh, sau đó lại chui vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên.

Lúc này Dạ Si Hồn Tôn đã sớm không kêu thảm thiết, thú ảnh dữ tợn thu liễm, cuối cùng hóa thành thây khô xuất hiện trong hổ trảo của Lục Lâm Thiên.

Lúc Dạ Si Hồn Tôn bị Lục Lâm Thiên hấp một tia nguyên lực cuối cùng, thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên đã thu liễm, Tử Lôi Huyền Đỉnh và Thanh Trụ Hư Không Dực cũng thu vào trong người.

Áo bào xanh phần phật lơ lửng giữa không trung, Lục Lâm Thiên nhắm mắt lại mở ra, tinh quang bắn ra ngoài, gương mặt đỏ bừng giống

như uống rượu.

- Chẳng lẽ là...

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên như vậy, Lục Ngô, Tử Hoàng, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn đều nghi hoặc, hai mặt nhìn nhau, dường như đang suy đoán Lục Lâm Thiên bị cái gì.

Lục Lâm Thiên lập tức thức tỉnh, những biến hóa trong người hắn hiện tại không thoát khỏi đám năng lượng vừa bị thôn phệ.

Ánh mắt đảo qua không trung, thân ảnh Lục Lâm Thiên đáp xuống bên cạnh lão Ảnh, Bà Thiên La hai người, nói:

- Bát sư huynh, Tử sư huynh, ta phải cần thời gian tiêu hóa mới được. - Có ta và Tứ sư huynh ở đây, không xảy ra chuyện gì, nếu ngươi có thể tiến thêm một bước, như vậy kế tiếp sẽ có lợi rất lớn.

Lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, sau đó vứt hộp gấm của Thiên Tí Tu La Nữ vào trng tay Lục Lâm Thiên, nói:

- Vật ấy ngươi cũng thu lấy đi, ta đã cùng lão Tử, Lục Ngô xem qua, chính là bảo vật bất phàm, giao cho người đấy.

- Ân.

Lục Lâm Thiên gật đầu, tiếp nhận hộp gấm của lão Ảnh, hắn không nhìn nhiều, lúc này luyện hóa năng lượng trong người là trọng yếu nhất, nếu không phải luyện hóa lời sẽ có phiền toái.

Thu hồi hộp gấm, Lục Lâm Thiên gọi Thiên Trụ giới ra, sau đó ý bảo Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Lục Doanh, Lục Âm, Lục Trực đều đi vào Thiên Trụ giới.

- Bát sư huynh, chúng ta bây giờ đi đúng hướng rồi, vẫn đi vào là không sai, ta vào Thiên Trụ giới một thời gian ngắn đã.

Lục Lâm Thiên dứt lời, lập tức tiến vào trong Thiên Trụ giới, cuối cùng Thiên Trụ giới cũng rơi vào người lão Ảnh.

Xùy!

Lão Ảnh phát tay thu lại, cầm Thiên Trụ giới trong lòng bàn tay.

- Một Thánh Hồng Cảnh, hẳn là hiệu quả không kém, có chút chờ mong day.

Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La nói với lão Ảnh.

- Thực lực sư phụ sắp tăng cường sao?

Hồng Vũ thì thào, lúc trước nghe sư phụ âm thầm an bài hắn trấn thủ đội hình Thương Khung Minh, bởi vậy cũng không có tham dự vào quá trình giao thủ với Thánh Hồng Cảnh.

Hiện tại biết rõ Hồng Vũ là Thánh Hồng Cảnh cũng không có mấy người, thân là hồng hoang thần thú, Hồng Vũ tận lực thu liễm khí tức, cho dù là đồng cấp cũng khó có thể nhìn trộm.

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ sáu, Lục Lâm Thiên giao mấy tên thất nguyên bắt nguyên của Chí Tôn Điện cho đám người Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Lục Doanh, Lục Trực xong, liền trực tiếp tiến vào tầng thứ tám.

Lúc này có Tứ sư huynh, Bát sư huynh, Lục Ngô, còn có Hồng Vũ ở đây, Lục Lâm Thiên ngược lại không lo lắng.

Dạ Si Hồn Tôn bị tru sát, Thiên Tỉ Tu La Nữ bị áp chế, cho dù gặp gỡ đại trận của Chí Tôn Điện, Lục Lâm Thiên cũng không quá mức lo lắng. Ngược lại Lục Lâm Thiên hiện tại có quan tâm bản thân mình, nguyên lực của một Thánh Hồng Cảnh vô cùng mênh mông, năng lượng linh hồn khủng bố, nếu không mau chóng luyện hóa sẽ có hại rất lớn.

- Một Thánh Hồng Cảnh có thể giúp ta tiến bộ không ít đấy.

Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ, một Thánh Hồng Cảnh có thể giúp Lục Lâm Thiên tăng lên rất nhiều, vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết, hắn bắt đầu luyện hóa năng lượng, lập tức vận dụng Hỗn Độn Âm Dương Quyết luyện hóa năng lượng thành nguyên lực tinh thuần...

Cách không gian Thiên Trụ giới tầng thứ tám không xa, vào lúc này đại hồn anh ngồi đó, toàn thân tỏa ra khí huyết sát và linh hồn lực, thân thể bành trướng và co rút liên tục, dường như thân thể sắp nổ tung.

Cấp độ của đại hồn anh khó mà hấp thu Si Mị Võng Lưỡng do Dạ Si

Hồn Tôn bồi dưỡng cả đời, bốn đạo năng lượng âm hàn này là át chủ bài của Dạ Si Hồn Tôn, có thể nói thực lực đã đạt tới Thánh Hồng Cảnh chuyện này làm cho đại hồn anh chịu nhiều đau khổ khi luyện hóa.

Cũng may đại hồn anh không phải thứ bình thường, từ từ luyện hóa thôn phệ Si Mị Võng Lượng, từ từ luyện hóa tương dung với bản thể, khí tức sau đó sẽ tăng lên khủng khiếp, khí huyết sát chấn động linh hồn.

Chương 4633: Song song tăng vọt

Thời gian mười ngày trôi qua, khí tức quanh người Lục Lâm Thiên đã từ từ vững vàng, khí tức toàn thân đã tăng lên cấp độ mới, hắn phun ra một ngụm trọc khí, lập tức mở mắt ra.

Xuy xuy.

Hai mắt biến thành hào quang đen trắng, tia sáng bắn vỡ không gian.

Oanh!

Vào lúc này Thiên Trụ giới chấn động, dùng thân thể Lục Lâm Thiên làm trung tâm, không gian không ngừng tɧác ʅoạи, thân ảnh Lục Lâm Thiên lúc này xuất hiện trong phiến không gian khác.

- Rốt cục đến Thiên Trụ giới tầng thứ chín.

Nhìn không gian này, ánh mắt Lục Lâm Thiên quan sát chung quanh, đây là Thiên Trụ giới tầng thứ chín, xem ra lúc trước chủ nhân Thiên Trụ giới có tu vị không thua gì mình bây giờ, hoặc hơn phân nửa tu vị rất cao, nếu không cũng không có khả năng luyện chế ra Thiên Trụ giới bá đạo như thế này.

Lục Lâm Thiên đứng dậy, khí tức của hắn lúc này rất mạnh, cảm thấy toàn thân sảng khoái, nói:

- Đây là cửu nguyên Đại viên mãn hậu kỳ sao.

Thì thào một câu, bàn tay Lục Lâm Thiên xiết chặt lại, nguyên lực bàng bạc rất mê người, đối mặt với lực lượng này, vô số sinh linh cả đời khó chạm tới. Nguyên lực cả đời của một Thánh Hồng Cảnh sau khi bị luyện hóa tạp chất đã giúp hắn đặt chân lên hàng ngũ cửu nguyên Đại viên mãn hậu kỳ.

Vào lúc này Lục Lâm Thiên cảm giác nếu mình đánh ra một quyền, một cửu nguyên Đại viên mãn bình thường sẽ bị đánh thành huyết vụ, cửu tử nhất sinh.

- Hắn có thể chính thức chống lại Thánh Hồng Cảnh!

Cảm thụ thực lực cường hãn, Lục Lâm Thiên cười rất vui vẻ, giờ này khắc này, cửu nguyên Đại viên mãn hậu kỳ đã đủ giúp mình chống lại cường giả Thánh Hồng Cảnh.

Nếu bây giờ mình gặp người như Minh Thương, Lục Lâm Thiên biết mình đã có thể chống lại, tu vị của Minh Thương không cách nào làm gì được mình, tuy mình chưa có đạt tới Thánh Hồng Cảnh, nhưng mà Thánh Hồng Cảnh không phải cảnh giới tuyệt đối.

- Minh Thương, nếu lần sau gặp mặt, ngược lại ta sẽ dùng ngươi thử thực lực của ta.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, hắn hít sâu một hơi, có thể đi tới cấp độ hiện tại, Lục Lâm Thiên biết rõ mình khổ tu mấy ngàn năm không uổng phí, là đáng giá. Nhưng đó cũng không phải kết quả cuối cùng Lục Lâm Thiên muốn, giờ phút này Lục Lâm Thiên đặt mục tiêu chính là thông qua Hư Vô Môn.

Xùy.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên biến mất trong Thiên Trụ giới tầng thứ chín.

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ tám, đại hồn anh chấn động kịch liệt, cả phiến không gian không ngừng tan vỡ, khí huyết sát bùng phát, thần sắc Lục Lâm Thiên hiện tại rất vui vẻ.

Ầm ầm!

Từ khí tức cấp độ này, tuy còn chưa đặt chân tới Thánh Hồng Cảnh, nhưng người sáng suốt có thể cảm giác được, khí tức này đã là Thánh Hồng, không đến Thánh Hồng Cảnh nhưng mạnh hơn cửu nguyên đại viên mãn quá nhiều.

- Dạ Si Hồn Tôn thật sự có thủ đoạn, Si Mị Võng Lượng không kém.

Lục Lâm Thiên thì thào, trong mắt đầy khiếp sợ, đại hồn anh triệt để luyện hóa Dạ Si Hồn Tôn Si Mị Võng Lượng, không ngờ đã có thể sánh vai với Thánh Hồng Cảnh, mặc dù khí tức còn chưa tới Thánh Hồng Cảnh, nhưng Lục Lâm Thiên có thể khẳng định, thủ đoạn có thể sánh vai với Thánh Hồng Cảnh.

Nhìn thân thể khổng lồ này, khí huyết sát và linh hồn lực chấn động quá mạnh, bản thể Lục Lâm Thiên vô cùng kinh hãi, Lục Lâm Thiên suy nghĩ, sợ rằng Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn vào lúc này cũng không phải đối thủ của đại hồn anh.

Năng lượng huyết sát và linh hồn phong bạo bùng phát, lập tức bành trướng thân thể đại hồn anh, gương mặt giống Lục Lâm Thiên như đúc cười vui vẻ, mỉm cười mang theo bá đạo ngạo nghễ.

- Phụ thân!

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ sáu, Lục Lâm Thiên vừa xuất hiện, đám người Lục Kinh Vân, Lục Doanh chạy tới, lại lần nữa luyện hóa mấy cường giả Chí Tôn Điện, Lục Kinh Vân mấy tiểu gia hỏa tăng thực lực rất nhanh, Lục Kinh Vân đạt tới thất nguyên Hóa Hồng hậu kỳ, Lục Doanh, Lục Âm hai người đạt tới lục nguyên đại siêu phàm đỉnh phong, Lục Trực, Lục Phương từ ngũ nguyên trung siêu phàm đột phá lục nguyên đại siêu phàm.

Chỉ có Lục Thành vẫn đang luyện hóa thổ thánh nguyên, sợ không phải trong thời gian ngắn có thể luyện hóa thành công. Mà một khi triệt để luyện hóa thành công, Lục Thành sẽ vượt qua Lục Doanh và Lục Âm theo sát Lục Du Thược và Lục Kinh Vân, chỉ sợ tiền đồ sau này sẽ là mạnh nhất đời thứ hai của Lục gia.

Lục Lâm Thiên nhìn Lục Kinh Vân, cảm giác thứ nhất trên khí tức mênh mông, khẽ gật đầu, cũng lộ ra vẻ hài lòng.

Xùy.

Sau một lát, Lục Kinh Vân, Lục Doanh vây quanh Lục Lâm Thiên, trong tay Lục Lâm Thiên hiệnt ra hai hộp gấm, chính là hộp gấm trong tay Dạ Si Hồn Tôn cùng Thiên Tí Tu La Nữ, hộp gấm tỏa ra năng lượng chấn động rất mạnh, làm cho Lục Kinh Vân, Lục Trực chờ mong.

Rầm rầm!

Lục Lâm Thiên mở hộp gấm ra, trong hộp gấm là bình ngọc, trong chốc lát tỏa ra sinh cơ bừng bừng, khí tức chấn động làm Lục Lâm Thiên run lên.

- Sinh cơ thật nồng đậm!

Lục Doanh mục động, thân là tu luyện giả sinh mệnh áo nghĩa, giờ phút này nàng rất rung động trước sinh cơ này.

- Thứ tốt, không kém.

Trong đầu Lục Lâm Thiên, cây đao màu vàng cảm giác được sinh cơ bàng bạc, nói trong đầu Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức hỏi:

- Đao thúc, vật này là bảo vật gì.

Cây đao màu vàng lúc này nói:

- Tiểu tử, đây chính là tinh túy của Thánh Hồng Cảnh Thiên Mộc Thần Thụ, gọi là ‘ Thiên Mộc Thần Dịch ’, đừng nhìn chỉ có một ít, chỉ một giọt có thể phục sinh người chết, xương trắng sinh thịt, chỉ cần một đám tàn hồn còn tồn trong thân thể là có thể khôi phục.

- Thật sự là bảo vật.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, thần sắc vui mừng, lập tức mở hộp gấm thứ hai, một đám kim quang phóng lên trời, tâm thần mọi người nhộn nhạo, năng lượng chấn động rất mạnh.

- Đây là...

Lục Kinh Vân khiếp sợ nhìn hộp gấm thứ hai, đây là viên tinh thạch thể tích nhỏ, kim quang rạng rỡ, óng ánh sáng long lanh, năng lượng chấn động mênh mông, làm cho người ta có cảm giác như núi lửa phun trào.

- Không nghĩ lại là vật này, hai bảo vật hôm nay không tệ, một kiện mạnh hơn một kiện.

Cây đao màu vàng rung động nói với Lục Lâm Thiên.

- Đao thúc, tinh thạch này là cái gì?

Lục Lâm Thiên chấn động, tinh thạch trong hộp gấm tỏa ra chấn động mênh mông, làm cho Lục Lâm Thiên cảm giác như hung thú đang gào thét, năng lượng mạnh cỡ này tuyệt đối có thể sánh vai với cường giả Thánh Hồng Cảnh.

Cây đao màu vàng nói trong đầu Lục Lâm Thiên:

- Thứ này chính là tuyệt phẩm tinh thạch thế giới, trong cấp độ tuyệt phẩm xem như không cao, nhưng trong thế giới hiện tại rất hiếm thấy, giá trị liên thành.

- Tuyệt phẩm tinh thạch thế giới.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên híp lại, tinh thạch thế giới chia làm năm cấp độ, sơ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, cực phẩm, cuối cùng là tuyệt phẩm trong truyền thuyết. Tinh thạch thế giới lưu thông trên thế giới cũng chỉ là cấp độ sơ phẩm, trung phẩm, còn có thượng phẩm ba loại phẩm giai mà thôi, thượng phẩm đã ít tới đáng thương, cực phẩm tinh thạch thế giới trong thế giới Thượng Thanh, Lục Lâm Thiên cũng chỉ gặp qua mấy lần, cũng chỉ có thế giới hỗn độn mới có cực phẩm tinh thạch thế giới.

Chương 4634: Tuyệt phẩm tinh thạch thế giới

Về phần tuyệt phẩm tinh thạch thế giới, nó giống như hỗn độn thánh khí, chỉ là truyền thuyết trong ba ngàn đại thế giới, về phần có hay không chẳng ai biết, dù sao chưa từng có người nhìn thấy qua. Lục Lâm Thiên thậm chí đã từng nói chuyện phiếm hỏi Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long, Phong Hành Thiên Chủ, ba người nói vào thời điểm cổ xưa nhìn thấy trong tay một ít viễn cổ đại năng một hai lần, đương kim thế giới đã sớm tuyệt tích rồi.

Lục Lâm Thiên khiïếp sợ, cây đao màu vàng tiếp tục nói với Lục Lâm Thiên:

- Tuyệt phẩm tinh thạch thế giới trừ thời điểm hỗn độn hội tụ thế giới còn sót một chút khí tức hỗn độn bám vào tảng dá, trải qua vô số năm thời gian mới có thể ngưng tụ ra tuyệt phẩm tinh thạch thế giới, một khối tuyệt phẩm tinh thạch thế giới đặt trong đại gia tộc hay thế lực có thể giúp đệ tử và con cháu trong gia tộc tu luyện nhanh hơn mấy lần, đặt ở một tiểu thế giới có thể làm năng lượng thiên địa của tiểu thế giới nồng đậm sánh bằng thế giới hỗn độn.

Tiếng nói hơi chậm lại, cây đao màu vàng nói tiếp:

- Nếu dùng tuyệt phẩm tinh thạch thế giới phối hợp một kiện luyện khí bảo vật luyện chế linh khí, đủ để có thể luyện ra linh khí sánh bằng Tử Lôi Huyền Đỉnh.

....

Trong sơn mạch, không gian rung chuyển không thôi, năng lượng thiên địa rất mạnh.

Hai đội ngũ đang giằng co, trong đó một phương chính là lão Ảnh, Bà Thiên La, Lục Ngô, Phong Hành Thiên Chủ, Tử Hoàng làm chủ đội hình Thương Khung Minh.

Mà đổi thành bên kia do Minh Thương cầm đầu Thiên La minh, vào lúc này trong Minh Thương còn có hai đại hán trung niên, ba người ba cổ khí thế không dưới Minh Thương, đều là cường giả Thánh Hồng Cảnh.

Lúc này đại chiến hết sức căng thẳng, nhưng mà song phương lại có cố kỵ.

- Sư huynh yên tâm đi, có ta ở đây, ai dám động tới ngươi, ta chụp chết kẻ đó.

Trong đám người, Hồng Vũ nhún nhún vai, khí tức chấn động mơ hồ, thần sắc vô cùng tự tin, tươi cười nhìn qua nam tử tuấn lãng trước mặt.

Sắc mặt nam tử tuấn lãng cực kỳ lạnh lùng, khóe miệng cười tà dị, sắc mặt tái nhợt, chính là Lục gia lão Bát Lục Tượng.

Nghe Hồng Vũ nói thế, Lục Tượng mỉm cười, gặp được đội ngũ Thương Khung Minh và lão Ảnh, Tứ sư bá, tiểu Long thúc ở đây, hắn không có gì phải lo lắng.

- Bà Thiên La, Lục Ngô, bảo tiểu tử kia giao bảo vật ra đây, chúng ta không truy cứu nữa, bằng không động thủ, các ngươi hiện tại cũng không chiếm ưu thế gì.

Minh Thương nhìn qua đám người Lục Ngô cùng Bà Thiên La, ánh mắt híp lại, thần sắc không phải quá dễ nhìn, mấy ngày trước bị Dạ Si Hồn Tôn cướp bảo vật, hiện tại còn tức giận, ai biết hiện tại lại gặp chuyện đoạt bảo vật.

- Giao nãi nãi của ngươi, mả mẹ nó, có bản lĩnh ngươi đoạt lại đi, xem lão tử thu thập ngươi thế nào.

Bà Thiên La nghe vậy cũng hét lớn với đám người Minh Thương, Ma Tôn Lệ Huyết Phủ trong tay bộc phát ma khí nồng đậm.

- Bà Thiên La, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, hôm nay không tới phiên ngươi hung hăng càn quấy.

Minh Thương tức giận, gần đây hắn ăn thiệt thòi liên tục, tính cách của hắn không chịu được như vậy, càng ngày càng táo bạo, huống chi hắn không phải người tốt tính.

Xuy xuy.

Thời điểm Minh Thương nói xong, hào quang trong ngực lão Ảnh bay ra ngoài, vòng xoáy không gian xuất hiện trước mặt mọi người, mấy đạo thân ảnh bay ra ngoài.

Lục Lâm Thiên dẫn theo đám người Lục Kinh Vân, Lục Doanh, Lục Âm ra khỏi Thiên Trụ giới, ánh mắt đảo qua không trung, song phương giằng co ác liệt như thế, hắn đã đoán ra vài phần.

- Minh Thương.

Lúc ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua Minh Linh đầu lĩnh đám người Thiên La minh và hai đại hán trung niên kia, không gian chấn động, vài thân ảnh xuất hiện bên cạnh Lục Lâm Thiên:

- Lão Cửu, ngươi đi ra rồi!

Bà Thiên La vỗ vỗ vai Lục Lâm Thiên, mắt đầy vui vẻ, nhưng tâm thần lại dò xét Lục Lâm Thiên, rất muốn biết thực lực Lục Lâm Thiên tiến bộ ra sao.

- Tứ sư huynh, Bát sư huynh, xảy ra chuyện gì?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Phụ thân, người Thiên La minh muốn đoạt bảo truy sát con, cũng may gặp gỡ Tứ sư bá cùng Bát sư bá đuổi tới.

Lục Tượng thấy Hồng Vũ, Độc Cô Ngạo Nam, tiểu Long, Lục Tâm Đồng đứng bên cạnh Lục Lâm Thiên, trong mắt không có sợ hãi, ngược lại còn đắc ý không che dấu, lớn tiếng nói:

- Nhưng mà bọn chúng chết không ít người, bảo vật đã ở trên người của con.

- Không có việc gì là tốt rồi.

Lục Lâm Thiên vỗ vai Lục Tượng, ánh mắt nhìn qua Lục Tượng, thời điểm này nhìn đội hình Thương Khung Minh, ánh mắt kiên định.

- Lục Tượng, có bản lĩnh ngươi đừng chạy, dựa vào che chở là bổn sự gì, bảo vật này là ta phát hiện trước, dám đoạt vật của Thiên Ma nhất tộc, Thiên Ma nhất tộc không bỏ qua cho các ngươi.

Trong Thiên La minh, bỗng dưng có tiếng hét bi phẫn truyền ra, một nam tử mặc hắc y đi ra ngoài, vẻ mặt nghiến răng nghiến lợi, cực kỳ tức giận bất bình, bảo vật này hắn thấy trước, chưa từng nghĩ đến lại bị Lục Tượng đột nhiên xuất hiện cướp đoạt đi, sau đó Lục Tượng bị đội hình Thiên La minh vây quanh, không nghĩ tới Thương Khung Minh lại đuổi tới.

- Thì ra là ngươi truy sát lão bát nhà ta.

Lục Kinh Vân lãnh đạm nói một câu, thời điểm nói ra lời này, thân ảnh lướt qua không gian, lập tức xuất hiện trên không, ánh mắt nhìn vào nam tử hắc y kia, nói:

- Ma Hoằng, ngươi có bản lĩnh thì lên đi, nếu ngươi thắng ta, mặc kệ lão bát nhà ta đoạt bảo vật gì của ngươi, ta đều tặng cho ngươi!

- Ha ha, Lục Kinh Vân, ngươi là thủ hạ bại tướng mà dám mạnh mồm.

Dứt lời, Ma Hoằng phất tay, thân ảnh khôi ngô đứng trong hư không, Minh Thương và hai đại hán trung niên đi ra, lập tức đi tới trước mặt Lục Kinh Vân, khinh thường nói:

- Lúc trước ngươi bại trong tay ta, hiện tại cũng như thế.

Lục Kinh Vân nhìn qua nam tử khôi ngô lần trước đánh bại mình, lúc này khí tức lăng lệ bộc phát, sắc mặt vui vẻ, nói:

- Ma Hoằng, thất bại lần trước ta phải cảm tạ ngươi, từ cách nói nào đó, nếu không có ngươi sẽ không có ta hiện tại. Nhưng hiện tại ngươi nói những lời này, có lẽ ngươi bây giờ còn không cảm nhận được, nếu ngươi còn có cơ hội, có lẽ có một ngày sẽ hiểu lời này quá ngu xuẩn cỡ nào.

- Thực lực Kinh Vân bây giờ đối phó Ma Hoằng không có vấn đề gì chứ?

Độc Cô Ngạo Nam ngưng trọng, hỏi Lục Lâm Thiên bên cạnh.

Lục Lâm Thiên áo bào xanh phiêu đãng, không có chút nào ngăn cản Lục Kinh Vân ý tứ, nghe Độc Cô Ngạo Nam lời nói, mỉm cười, nói nhỏ:

- Nghĩa phụ yên tâm đi, Kinh Vân đã mở tâm kết, ngay sau tâm tình sẽ tiến bộ rất nhiều.

- Đương nhiên, Kinh Vân sư huynh thật sự đủ sức chụp chết gia hỏa Thiên Ma Tộc rồi.

Ánh mắt Hồng Vũ vẫn nhìn về phía trước, nói với Độc Cô Ngạo Nam, thực lực Kinh Vân sư huynh thế nào hắn hiểu rõ, tên gia hỏa Thiên Ma Tộc kia không phải đối thủ của hắn.

Ánh mắt Ma Hoằng nhìn thẳng vào Lục Kinh Vân, Lục Kinh Vân nói câu này làm hắn rất khó chịu, tăng thêm Lục Tượng cướp bảo vật của hắn, trước mặt nhiều cường giả Thiên La minh như vậy, danh vọng của hắn bị đả kích rất lớn, giờ phút này hắn càng tính toán tất cả sổ sách lên đầu Lục Kinh Vân, ma khí chấn động rất mạnh, quát:

- Tiểu tử chớ có càn rỡ, ta muốn xem ngươi ở trong Hồng Hoang Điện đạt được chỗ tốt gì, bại tướng dưới tay, vẫn chỉ là bại tướng mà thôi.

Chương 4635: Thực lực Hồng Vũ

Ma Hoằng quát lớn, khí tức âm hàn trong người bùng phát, không gian chung quanh run lên, ma khí bùng phát như tận thế.

- Thiên Ma Vô Cực, Vô Pháp Vô Thiên!

Ma khí âm hàn quét qua không trung, Ma Hoằng hét lớn, ma khí phong bạo bao phủ bầu trời, hóa thành một đại thủ ấn giáng thẳng xuống đối thủ, khí tức ngũ nguyên Hóa Hồng đỉnh phong phóng thích rất triệt để.

Thời điểm tranh đoạt danh ngạch Hồng Hoang Điện, Ma Hoằng vừa lúc đột phá tứ nguyên Hóa Hồng, hơn một ngàn năm trăm năm qua, được sự trợ giúp tài nguyên ở trong tộc và Hồng Hoang Điện, hắn đạt tới ngũ nguyên Hóa Hồng đỉnh phong, thực lực ngạo thị cùng thế hệ.

- Lại là chiêu này sao?

Nhìn thủ ấn che trời kia, Lục Kinh Vân thì thào, đôi mắt bắn ra huyết quang, sau đó hào quang đen trắng xuất hiện, hào quang đen trắng luân chuyển như ngày và đêm, trường bào phất phơ, hắn không lùi mà tiên thẳng về phía Ma Hoằng, ngưng kết thủ ấn đánh ra một chưởng mang theo đồ án âm dương.

- Đi.

Chỉ một chữ ‘ đi ’ vang lên, chưởng của Lục Kinh Vân đánh nát không gian, không gian sinh ra gợn sóng rất mạnh, thủ ấn nhanh như lôi điện đánh thẳng vào Ma Hoằng.

- Ma Hoằng cẩn thận, ngươi không còn là đối thủ của Lục Kinh Vân!

Khi Lục Kinh Vân ra tay, bỗng dưng trong đội ngũ Thiên La minh, Minh Thương và hai đại hán phía sau biến sắc, trong chốc lát thân ảnh của hắn nhanh như tia chớp lao về phía Lục Kinh Vân, ma khí ngập trời bạo phát, thân ảnh này mang theo uy thế đáng sợ, lập tức vận dụng ma quyền đánh thẳng vào người Lục Kinh Vân.

- Ma Đạt Ma, tiểu bối giao thủ, con mẹ nó ngươi xen tay vào làm gì?

Trong nháy mắt này, rất nhiều cường giả Thương Khung Minh định hành động, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La hét lớn, thân ảnh lao thẳng tới phía trước.

Xùy...

Trong thời gian ngắn, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La lập tức nhào tới phía trước ngăn cản tên đại hán đang công kích Lục Kinh Vân, cánh tay chấn động, hắn lập tức xiết chặt nắm đấm đánh ra một quyền cực mạnh, không gian sinh ra vết nứt không gian thật lớn, một quyền này mang theo uy thế hồng hoang bá đạo...

Lục Kinh Vân ra tay không bị quấy nhiễu, trong ánh mắt khiĕp sợ của nhiều người, chưởng ấn mang theo đồ án âm dương đánh thẳng vào ma thủ đang giáng xuống.

Xoẹt!

Cả hai va chạm nhau, không gian chấn động rất mạnh, loại va chạm này không sinh ra bất cứ âm thanh gì, hào quang âm dương quét qua bốn phía, ma khí ngập trời ăn mòn tất cả, trong ánh mắt khiĕp sợ của nhiều người, một chưởng đánh mang theo đồ án âm dương đánh nát ma thủ, đánh thẳng vào thân thể Ma Hoằng.

Chỉ trong nháy mắt này, ánh mắt Ma Hoằng mở to như cá chết, thần sắc đầy khiĕp sợ, gương mặt anh tuấn của hắn cứng lại, vào lúc này hắn biết rõ mình không thể ngăn cản, không thể địch nổi.

PHỤT!

Chưởng ấn đánh thẳng vào thân thể, Ma Hoằng phun ma huyết, sau đó thân thể hắn bay đi như con chim gãy cánh, hắn lập tức va chạm vào ngọn núi sau lưng.

Ầm ầm!

Cả ngọn núi khổng lồ bị hủy diệt, sơn băng địa liệt, đất rung núi chuyển, tảng đá rơi xuống, rất nhiều cường giả nhìn thấy liền biến sắc.

Bành!

Giờ phút này trong không gian có tiếng nổ kinh người, năng lượng phong bạo càn quét không gian, hai thân ảnh lập tức xuất hiện, một đại hán đầy ma khí bị đẩy lui mấy trăm trượng, đυ.ng nát cả phiến hư không mới đứng lại được.

Mà thân thể còn lại như cột điện chỉ lui ra sau hai bước, người này chừng mười bảy mười tám tuổi, thân hình rắn chắc cao ngất, màu da cổ đồng, lực lượng bạo tạc kinh người, đôi mắt thâm thúy tỏa ra màu sắc mê người, khí chất đường hoàng bá đạo, người ra tay chính là Hồng Vũ.

So sánh với Hồng Vũ, đại hán trung niên ra tay miễn cưỡng đứng vững, vẻ mặt nhìn Hồng Vũ đầy sợ hãi, một quyền bị đối phương đánh bại, khí tức trong người cuồn cuộn, nếu không phải hắn cố ngăn cản, thiếu chút nữa đã phun máu tươi, khi đó mất mặt còn nhiều hơn, thực lực thiếu niên này quá khủng bố.

- Thánh Hồng Cảnh.

Đại hán trung niên khiïếp sợ, trên người thanh niên hiện tại tỏa ra khí tức như thiên uy, rõ ràng đã đạt tới Thánh Hồng Cảnh, trong Thương Khung Minh vẫn còn che dấu một Thánh Hồng Cảnh.

- Đã sớm nhìn các ngươi không vừa mắt, dám đánh lén Kinh Vân sư huynh, tên gia hỏa không biết xấu hổ ngươi muốn chết.

Ánh mắt Hồng Vũ nhìn qua đại hán đầy ma khí kia, tiếng quát của hắn đủ làm Hóa Hồng Cảnh choáng váng, linh hồn rung rung, Hồng Vũ định lao tới đánh tên đại hán lần nữa.

- Hồng Vũ, được rồi!

Lục Lâm Thiên lên tiếng, hơi phất tay, hắn đi tới phía trước.

- Vâng, sư phụ.

Hồng Vũ thu liễm khí tức, sư phụ đã lên tiếng, hắn cung kính lui về, nhìn đại hán đầy ma khí kia, hắn quát:

- Ngươi cẩn thận cho ta, lần sau còn dám trêu chọc ta, ta không xé xác ngươi thề không bỏ qua.

Nghe Hồng Vũ quát tháo, đại hán kia không dám nói gì, nhưng mặt mo của hắn đã trướng lên như gan heo, ánh mắt nhìn Hồng Vũ đầy sợ hãi, người chung quanh cũng khiếp sợ với thực lực Hồng Vũ biểu hiện ra.

Xì xào.

Giờ phút này Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La cũng nuốt nước bọt, cầm Ma Tôn Lệ Huyết Phủ trong tay, ánh mắt dò xét Hồng Vũ, hắn mở to mắt như sắp rơi mắt ra ngoài. Dựa vào Ma Tôn Lệ Huyết Phủ, hắn cũng chỉ đánh nhau sàn sàn với Ma Đạt Ma, cho dù xuất động át chủ bài cũng chỉ hơi mạnh hơn một chút, nhưng mà Hồng Vũ lại có thể dùng một quyền đánh bay Ma Đạt Ma, hắn hiểu rõ điểm này chứng minh cái gì.

- Hồng Vũ là Thánh Hồng Cảnh.

Lão Ảnh, Lục Ngô, Tử Hoàng, Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn vào lúc này vô cùng ngạc nhiên, mọi người biết rõ thực lực Ma Đạt Ma, nhưng tên này ăn thiệt thòi dưới một quyền của Hồng Vũ, từ đó chứng tỏ Hồng Vũ mạnh như thế nào!

Xoẹt!

Không gian bị nghiền nát, thân thể Ma Hoằng uể oải đứng lên, sắc mặt tái nhợt, gương mặt máu tươi đầm đìa, ánh mắt khiếp sợ và không dám tin, hắn không ngờ chỉ một chiêu đã bại thảm như vậy, bị đánh như chó chết.

Lục Kinh Vân ngạo nghễ đứng đó, nhìn thẳng Ma Hoằng, nói:

- Ma Hoằng, ngươi bại, hiện tại ngươi trong mắt ta đã là con sâu cái kiến, giết ngươi, ta lật tay có thể diệt, sau này ngươi không có tư cách để ta ra tay nữa.

Vừa dứt lời, Lục Kinh Vân trực tiếp quay người quay lại sau lưng Lục Lâm Thiên, hiện tại hắn đã giẫm nát Ma Hoằng dưới chân, thực lực cả hai đã cách biệt quá xa.

PHỤT!

Mắt thấy Lục Kinh Vân quay người rời đi, Ma Hoằng phun ra một ngụm ma huyết. Thời điểm thân ảnh kia quay người lại không ra tay nữa, kể từ lúc đó hắn cảm thấy đây là sỉ nhục lớn nhất đời, là miệt thị trần trụi, đại biểu hắn sau này không có tư cách đối mặt với người ta.

- Lục Kinh Vân đã là thất nguyên Hóa Hồng đỉnh phong, lúc này mới trải qua một ngàn năm trăm năm mà thôi.

- Lục Kinh Vân lúc trước thua Ma Hoằng, nhưng bây giờ Ma Hoằng không có tư cách vượt qua Lục Kinh Vân, lúc trước bại, đối với Lục Kinh Vân là phúc không phải họa, bằng không Lục Kinh Vân cũng không tiến vào trong đệ nhất Hồng Hoang Điện tu luyện, đây là tác dụng của đệ nhất Hồng Hoang Điện đấy.

- Hồng Vũ càng mạnh hơn nữa, Thiên Ma Tộc Ma Đạt Ma chính là Thánh Hồng Cảnh ah, thì ra Hồng Vũ đã là Thánh Hồng Cảnh.

Chương 4636: Bắt Minh Thương khai đao

Không ít tiếng nghị luận vang lên trong đội ngũ Thương Khung Minh, Thiên La minh lúc này khïếp sợ nhìn thẳng vào Hồng Vũ.

- Lão Cửu, Thiên Minh Hỏa tộc Minh Thương ngươi đã gặp, vừa mới ra tay là Thiên Ma Tộc Ma Đạt Ma, còn có một tên là Tu La tộc Bà Đề, tên nhỏ tuổi hơn chính là linh vật trời sinh Hỗn Thiên của Thiên La minh, bốn tên đều là Thánh Hồng Cảnh, xem ra lúc này Thiên La minh cũng phái ra không ít Thánh Hồng Cảnh, thực lực chỉnh thể mạnh hơn Thương Khung Minh không ít.

Lão Ảnh truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nghe xong, ánh mắt đảo qua mấy Thánh Hồng Cảnh của Thiên La minh, có bốn Thánh Hồng Cảnh của Thiên La minh xuất hiện ở đây, có lẽ Thương Khung Minh phải cộng thêm Tuyên Cổ Điện và Thiên Linh Cung vào mới có thể chống lại Thiên La minh.

Khi ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua người Minh Thương, ánh mắt Minh Thương cũng khó coi nhìn vào đội hình của Thương Khung Minh, vốn định mượn Ma Hoằng thử phản ứng của Thương Khung Minh, không nghĩ tới còn bức ra một Thánh Hồng Cảnh cường hãn của Thương Khung Minh.

Trong Thiên La minh, đại hán trung niên bên cạnh Minh Thương chấn động, ánh mắt hơi híp lại, sau đó nhìn Lục Ngô, Bà Thiên La, trầm giọng nói:

- Lục Ngô, Bà Thiên La, đám tiểu bối náo đủ rồi, thời gian cũng không ngắn, bảo tiểu bối kia giao bảo vật ra đi, việc này xem như xong, bằng không động thủ đi.

- Động thủ thì động thủ, lão tử sợ các ngươi khi nào?

Bà Thiên La cầm Ma Tôn Lệ Huyết Phủ quét ngang, ma khí ngập trời, khí tức bá đạo bùng nổ, Thiên La minh lúc này có thêm Hồng

Vũ là Thánh Hồng Cảnh, Bà Thiên La càng không cần phải sợ.

- Bà Thiên La, cho dù các ngươi có thêm một Thánh Hồng Cảnh, nhưng mà tổng cộng chỉ có ba Thánh Hồng Cảnh, mà ngươi không phải Thánh Hồng Cảnh, Thiên La minh chúng ta có bốn Thánh Hồng Cảnh, khi động thủ chỉ có các ngươi thua thiệt mà thôi.

Minh Thương trầm giọng nói, theo lời Ma Hoằng nói thì bảo vật kia rất trân quý, hắn lúc trước bị Dạ Si Hồn Tôn và Thiên Tí Tu La Nữ đoạt đi một kiện bảo vật, lúc này càng ngấp nghé bảo vật khác.

- Minh Thương, cút ra đây cho ta!

Thời điểm Minh Thương dứt lời, trong hư không có thân ảnh áo xanh xuất hiện.

- Lục Lâm Thiên.

Nhìn thấy thân ảnh áo xanh này, ánh mắt Minh Thương trầm xuống, quát:

- Tiểu tử, ngươi muốn làm cái gì?

Trong Thương Khung Minh, trong Thiên La minh vào lúc này đều nhìn Lục Lâm Thiên, dùng thân phận và địa vị của Lục Lâm Thiên, lúc này cực kỳ hấp dẫn người khác chú ý.

Lục Lâm Thiên đứng trên không trung nhìn qua Hỗn Thiên cùng Ma Đạt Ma, Bồ Đề ba người, lại nhìn Minh Thương, trêu tức nói:

- Trên người của ngươi dường như có chút tổn thương, xem ra những ngày này trôi qua không quá tốt.

Sắc mặt Minh Thương âm trầm, Lục Lâm Thiên không nói thì thôi, nói tới chuyện này sẽ chọc giận hắn, thương thế của hắn là do Dạ Si Hồn Tôn cùng Thiên Tí Tu La Nữ liên thủ gây thương tích, còn bị cướp bảo vật.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt đánh giá Minh Thương, tiếp tục chế giễu Minh Thương:

- Nếu ta đoán không sai, thương thế của ngươi hẳn là bị Dạ Si Hồn Tôn làm, Dạ Si Hồn Tôn không chỉ tổn thương ngươi, còn cướp đi bảo vật của ngươi, xem ra thiên minh hỏa của ngươi là gân gà, hoàn toàn vô dụng ah.

- Minh Thương bị Dạ Si Hồn Tôn giật đồ.

Khi Lục Lâm Thiên nói xong, trong đội ngũ Thiên La minh nổ tung nồi, những thành viên Thiên La minh mới tới không biết việc này, ngay cả Ma Đạt Ma, Hỗn Thiên, Bồ Đề cũng nhìn qua Minh Thương.

- Lục Lâm Thiên, ngươi biết cái rắm gì, bản tôn là bị Dạ Si Hồn Tôn và Thiên Tí Tu La Nữ hai người vây công, vì ngăn ngừa cường giả Thiên La minh thương vong, bản tôn đành phải giao bảo vật ra.

Dạ Si Hồn Tôn tức giận, việc này bị Lục Lâm Thiên nói trước mặt mọi người, không thể nghi ngờ là tát vào mặt của hắn, mặt mũi ném đi không ít.

- Bị đoạt thì thừa nhận đi, tìm cớ làm gì?

Lục Lâm Thiên trêu tức nhìn qua Minh Thương, dường như cực kỳ thoả mãn.

Minh Thương nổi giận với Lục Lâm Thiên, trầm giọng nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi không nên quá kiêu ngạo, cho dù ở đây bản tôn không thu thập ngươi, sau khi ra ngoài bản tôn sớm muộn gì cũng nghiền xương ngươi thành tro, thần hồn câu diệt.

- Lão già kia, ngươi có thực lực đó không, bằng không hiện tại động thủ xem, Thánh Hồng Cảnh Thiên Minh Hỏa tộc nếu luyện thành khôi lỗi, tuyệt đối sẽ không kém.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong mắt mang theo ý giễu cợt đã chọc giận Minh Thương.

Sát khí dâng trào, Minh Thương lạnh lẽo nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Lục Lâm Thiên, ngươi có tư cách gì cuồng vọng trước mặt ta, nếu không phải ỷ vào người bên cạnh, ngươi đã sớm chết không biết bao nhiêu lần rồi, ngươi cho rằng ngươi có thể sống tới bây giờ sao?

- Thật sao.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, ánh mắt lăng lệ nhìn qua Minh Thương, nói:

- Yên tâm, hôm nay không có người nào nhúng tay đâu, ta đã sớm nhìn ngươi không vừa mắt, hôm nay vừa vặn ngươi nhảy nhót như tôm tép, vậy cứ tính sổ sách một lần.

- Không biết trời cao đất rộng, dựa vào thiên phú mà không kiêng nể gì, muốn chết.

Thời điểm nói ra chữ cuối cùng, trong mắt Minh Thương bắn ra hào quang hung ác, thân thể của hắn biến mất rất quỷ dị.

- Lão Cửu muốn bắt Thánh Hồng Cảnh khai đao, thật sự chờ mong ah.

Ma Phủ Đạo Tổ xoa tay, ánh mắt của hắn cực kỳ chờ mong, nhưng hắn biết rõ lão Cửu vừa vặn thôn phệ luyện hóa một Thánh Hồng Cảnh mới đi ra, không biết thực lực lão Cửu giờ này mạnh thế nào.

- Vậy xem ai chết mới được!

Thân ảnh Minh Thương biến mất, Lục Lâm Thiên lập tức vui vẻ, tinh quang trong mắt lập lòe, thân thể dừng lại, cánh tay vừa nâng lên đánh ra một quyền, một quyền này mang theo tử kim lôi quang, quyền kình đánh nát hư không, uy lực vô cùng mạnh mẽ.

Thời điểm một quyền của Lục Lâm Thiên đánh tới, hư không nhộn nhạo, thân ảnh Minh Thương cũng như ẩn như hiện, ánh mắt trở nên kinh ngạc, một bàn tay này mang theo khí tức âm hàn và nóng bỏng đánh thẳng vào Lục Lâm Thiên.

Bành!

Cả hai va chạm nhau, lập tức không trung run lên, điện quang càn quét trời cao, thân ảnh Minh Thương bị đánh bay ra khỏi hư không, ánh mắt mang theo vẻ khiếp sợ. Hỗn Thiên, Ma Đạt Ma, Bồ Đề ba người đều kinh ngạc.

- Minh Thương, đây là thực lực Thánh Hồng Cảnh sao, khó trách Dạ Si Hồn Tôn cũng có thể dễ dàng thu thập ngươi, thật sự không dùng được.

Thân ảnh Minh Thương bị đánh ra, thân ảnh Lục Lâm Thiên lao từ trên cao xuống như quỷ mị, lập tạo ra vô số tàn ảnh, cực kỳ quái dị.

Những tàn ảnh này làm không gian chấn động, năng lượng thiên địa hội tụ về phía Lục Lâm Thiên, trong thời mắt ngắn ngủi không gian run lên, đột nhiên mọi người cảm thấy nguyên lực của mình bị không gian thôn phệ, không ít người ngăn cản nhưng thân bất do kỷ phát hiện không thể làm được.

Lúc này nhìn thấy Lục Lâm Thiên lao xuống, cảm thụ khí tức quỷ dị trên người Lục Lâm Thiên, Minh Thương vừa ổn định thân thể cũng chấn động, hắn có cảm giác linh hồn bất an.

Ngao!

Trong lòng Minh Thương sợ hãi, bỗng dưng khí tức nóng bỏng và âm hàn bạo phát, không gian rung động không dứt, lập tức ngưng tụ thành dị thú khổng lồ, trong chốc lát há to miệng như chậu máu lao tới cắn Lục Lâm Thiên.

Chương 4637: Sử dụng sát chiêu

Ầm ầm...

Lục Lâm Thiên đạp lập hư không, đôi mắt của hắn bắn ra tinh quang, khí thế lăng lệ bá đạo bùng phát, uy năng vô tận thẩm thấu trời xanh, bỗng nhiên trên trời ngưng tụ ra một cước, một cước hủy diệt vạn vật hàng lâm, thiên địa biến sắc.

- Phá!

Lục Lâm Thiên quát lớn, trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, một cước hủy diệt sinh cơ kia đạp thẳng vào đầu dị thú, giống như thái sơn áp đỉnh, tâm thần mọi người chấn động.

Ầm ầm!

Một cước đạp xuống, tiếng nổ vang trầm thấp vang lên, năng lượng bá đạo khuếch tán ra, cả không gian rung chuyển, thú ảnh bị nghiền nát, nó bị một cước này đạp nát, hóa thành khí tức nóng bỏng ngập trời.

Một cước này phá hủy tất cả, cũng xuyên thủng không gian, nhanh như thiểm điện nện thẳng vào ngực Minh Thương.

Thời điểm đá vào ngực Minh Thương, lực lượng bộc phát như núi lửa.

Bành!

Lực lượng bá đạo hủy diệt tất cả, Minh Thương lập tức bị trọng kích, l*иg ngực chấn động, dường như xương sườn Thánh Hồng Cảnh bị nổ nát vài cái, sắc mặt tái nhợt.

PHỤT!

Miệng phun máu tươi, Minh Thương ngã xuống như con chim gãy cánh, cuối cùng nện thẳng vào ngọn núi trong sơn mạch bên dưới.

Ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên trên cao, sắc mặt Minh Thương lúc này già nua không ít, ánh mắt vô cùng kinh hãi, thậm chí hắn vẫn không dám tin, vào lúc này hắn cảm giác được, khí tức trên người Lục Lâm Thiên chính là cửu nguyên đại viên mãn hậu kỳ, nhưng khí tức lại mạnh hơn cả Thánh Hồng Cảnh như hắn.

- Cửu nguyên đại viên mãn hậu kỳ.

Hỗn Thiên, Ma Đạt Ma, Bà Đề chấn động, chỉ trong thời gian ngắn nhưng Lục Lâm Thiên đã tăng lên cấp độ kinh khủng như thế.

- Lần trước hắn cố ý thua ta!

Trong đám người Thiên La minh, Ma Võ Hồng Tôn khiếp sợ, vào thời điểm này hắn triệt để tin lời Minh Thương nói, lần trước Lục Lâm Thiên căn bản cố ý thua hắn, bằng không chỉ bằng thực lực của hắn không thể nào là đối thủ của Lục Lâm Thiên.

- Hiệu quả không tệ lắm, còn tốt hơn tưởng tượng.

Bà Thiên La cười hắc hắc, lão Cửu tiến bộ còn nhanh hơn suy nghĩ của hắn một ít.

- Làm sao có thể, tại sao ngươi có thể đột phá nhanh như vậy?

Thân ảnh Minh Thương bay lên bầu trời, ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thiên, tu vị của hắn trải qua vô số chiến đấu và ma luyện, trải qua vô số tuế nguyệt, mà Lục Lâm Thiên trước mắt đột phá như ăn cơm uống nước, lần trước gặp mặt còn không có biện pháp đấu chính diện với hắn, nhiều nhất có thể đánh bại Ma Võ mà thôi, vào lúc này có thể chống lại hắn, đấu rất mãnh liệt, tăng thêm gần đây liên tiếp bị nhục, trong lòng Minh Thương rất khó tiếp nhận.

Xùy.

Lục Lâm Thiên cười nhạt, cũng không nói cái gì, lập tức xuất hiện trước người Minh Thương, sát ý bùng phát không chút che dấu, vào lúc này bàn tay ngưng kết thủ ấn, khí tức quanh người biến đổi nhanh chóng, dùng thân thể làm trung tâm, quanh người có điện quang tử kim bắn ra ngoài, nhanh chóng lan ra chung quanh, vô số khí tức xa lạ bùng phát.

Oanh!

Kim quang tỏa ra, lập tức bao phủ không trung, không gian chấn động không nhỏ, lập tức trên bầu trời có mây đen bao phủ, mây đen áp đỉnh, kim quang rạn rỡ, cả không gian rung rung lung lay sắp đổ, không gian như nứt vỡ ra.

Trong nháy mắt, Lục Lâm Thiên bộc phát ‘ thời không lao ngục ’ mười sáu lần kim thuộc tính, hư không cứng lại, bao quát Minh Thương vào bên trong.

Thời không lao lung, linh hồn áo nghĩa, thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa không ngừng áp chế, sắc mặt Minh Thương biến hóa, ánh mắt hoảng sợ.

- Không tốt, tiểu tử này muốn ra sát chiêu!

Minh Thương thầm kêu một tiếng không tốt, nhìn thấy sát ý trong mắt Lục Lâm Thiên và không gian này vô cùng quỷ dị, hắn không dám dừng lại, lập tức bỏ trốn, áo nghĩa mênh mông và khí tức nóng bỏng âm hàn bùng phát, tất cả đều kéo hắn vào trong không gian quỷ dị không thoát ra được.

- Muốn chạy sao? Muộn rồi!

Lục Lâm Thiên không che dấu sát ý của mình, hắn ngưng kết thủ ấn, kim thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’ bạo phát hào quang thanh, lam, xích, hoàng chói mắt.

Ngay sau đó trên bầu trời xuất hiện vòng xoáy, trong vòng xoáy có đồ án âm dương đen trắng, dùng phương thức vô cùng huyền ảo tương dung với ‘ thời không lao ngục ’.

Ầm ầm!

Vào lúc này thiên địa rung chuyển, thiên địa uy áp khủng khiếp bùng nổ, làm cho linh hồn người ta phải thần phục, tu vị Thánh

Hồng Cảnh cũng không dám xem thường.

- Đây là cái gì thủ đoạn?

Ba mươi hai lần kim thuộc tính ‘ thời không lao ngục ’, cho dù Minh Thương xuất thủ đoạn ra hết cũng lâm vào bùn sâu, thời gian áo nghĩa, không gian áo nghĩa, linh hồn áo nghĩa không ngừng áp chế, hắn phun máu tươi, sắc mặt tái nhợt, chung quanh còn có hỏa diễm nóng bỏng và âm hàn bao quanh, hỏa diễm màu xanh lá không ngừng chấn động liên tục, trong nháy mắt cả không gian bị biển lửa bao phủ.

Minh Thương cũng vận dụng thiên minh hỏa, hắn dùng hỏa diễm bao phủ toàn thân mới miễn cưỡng ngăn cản thời không lao ngục.

- Thiên minh hỏa, không có tác dụng với ta đâu.

Trong kim quang rạn rỡ, thân ảnh Lục Lâm Thiên vẫn đứng đó, sau lưng phong lôi chớp động, trong mắt bắn ra kim quang sáng ngời, bỗng dưng hỏa diễm màu xanh da trời lập tức bao phủ hỏa diễm màu xanh da trời, khí tức âm hàn và nóng bỏng bùng phát.

Trước mắt bao người, thân ảnh Lục Lâm Thiên bay lên trời cao, sải bước tiến vào không gian, căn bản không nhìn thiên minh hỏa, lòng bàn tay run lên, hắn đánh ra một chưởng ấn mang theo đồ án âm dương.

Xoẹt!

Lập tức chưởng ấn như phật thủ phá không bay đi, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, một chưởng vỗ thẳng vào mặt Minh Thương.

Bành!

Tiếng trầm đυ.c vang lên, thân ảnh Minh Thương uể oải, năng lượng không ngừng bạo phát, lập tức bao phủ trời xanh.

Ngao!

Tiếng long ngâm vang lên, huyết quang lóe lên trong tay Lục Lâm Thiên, sát khí ngập trời bùng phát.

Trong tay Lục Lâm Thiên cầm chặt huyết đao, hắn phất tay đánh ra một đao huyết sắc, đao mang tỏa ra khí tức lăng lệ, mang theo uy năng diệt thế, những nơi đi qua đều sinh ra sát ý khủng bố!

- Minh Thương mau lui lại, tiểu tử chớ làm càn.

Hỗn Thiên hét lớn một tiếng, Minh Thương không thể xảy ra chuyện gì, bằng không sẽ đả kích quá lớn với Thiên La minh, quát lớn một tiếng, Ma Đạt Ma, Bà Đề ba thân ảnh phóng lên trời, lập tức đánh ra ba kích vào người Lục Thiêu Du.

- Cút ngay.

Lão Ảnh, Lục Ngô, Bà Thiên La ba người sớm có phòng bị, làm gì có thể để đám người Hỗn Thiên nhúng tay, khi khí tức của ba người Hỗn Thiên vận chuyển, lão Ảnh, Lục Ngô, Bà Thiên La ba người đã lao tới.

XÍU...UU!! XÍU...UU!! XÍU...UU!!

Hào quang đen trắng bao phủ không gian, móng vuốt xé rách trời cao, một đạo búa bổ thiên địa ngăn cản Hỗn Thiên, Ma Đạt Ma, Ba Đề ba người.

Rầm rầm rầm!

Sáu Thánh Hồng Cảnh va chạm nhau, năng lượng khủng bố bùng phát, làm cho thiên băng địa liệt, sáu người va chạm nhau trên không trung, năng lượng cuồng bạo hóa thành thực chất.

Những Hóa Hồng Cảnh đứng chung quanh lùi lại, bọn họ run rẩy dưới uy năng khủng bố này.

Trong nháy mắt đao mang lướt qua không gian, không gian bị đao mang xé rách, đao mang chém thẳng vào người Minh Thương, phá hủy phòng ngự trước người Minh Thương.

Đao mang lập tức đánh vào người Minh Thương như cắt đậu hủ, trực tiếp lướt tiến thân thể Minh Thương, khí tức khủng bố công kích linh hồn, tất cả phóng xuất trong nháy mắt.

Chương 4638: Lại tiến bộ lần nữa

- Ta liều với ngươi!

Sắc mặt Minh Thương hoảng hốt, đồng tử co rút lại, liên tiếp trọng thương cho nên vô lực tránh né, cũng không biết thúc dục át chủ bài nào, cắn nát đầu lưỡi phun ra một ngụm máu tươi, lập tức khí tức tăng vọt, cũng tránh được chỗ hiểm, nhưng hắn chỉ trơ mắt nhìn cánh tay trái bị chém đứt, lập tức cảm giác cánh tay trái đã đứt lìa, chỉ trong nháy mắt cánh tay trái biến thành huyết vụ.

- Lão già kia, các ngươi xuất thủ trước, không nên trách ta không khách khí.

Tiếng quát như sấm sét vang lên, không biết Hồng Vũ xuất hiện sau lưng Minh Thương như thế nào, hắn dùng một quyền bao phủ trong kim quang đánh thẳng vào ót Minh Thương.

- Mạng ta xong rồi!

Đáng thương Minh Thương ứng phó Lục Lâm Thiên đã cực kỳ thê thảm, chưa từng nghĩ tới sẽ bị Hồng Vũ đánh lén, vừa mới thúc dục thủ đoạn cuối cùng nhưng vẫn chưa có lực chống cự, thậm chí hắn căn bản không kịp tránh đi, hắn vừa nói thầm trong lòng đã bị một quyền của Hồng Vũ đánh thành mảnh vỡ.

Xùy!

Trong huyết vụ, một đạo hào quang nóng bỏng trong đầu Minh Thương bay ra ngoài.

- Hồn anh cũng đừng hòng trốn.

Lúc này khí huyết sát và lực lượng thôn phệ bao phủ hồn anh của Minh Thương, hồn anh Minh Thương bị lực lượng thôn phệ hút đi, lập tức hóa thành hào quang bay vào trong mi tâm Lục Lâm Thiên.

Nhiều người đứng xem ngây ngốc. Đám người Hỗn Thiên, Ma Đạt

Ma, Ba Đề đầy khiếp sợ, đánh chết một Thánh Hồng Cảnh, cho dù Minh Thương vốn có thương tích trên người cũng khó mà làm được.

- Chúng ta đi!

Hỗn Thiên nhìn sang đám người lão Ảnh, Lục Ngô, Bà Thiên La ba người, sắc mặt âm trầm tới cực điểm, lập tức phất tay rút lui, không dám dừng lại nơi đây. Minh Thương đã chết, nếu thật sự động thủ, Thương Khung Minh khó thừa nhận hậu quả, cho dù là ba người bọn họ cũng khó mà xong việc dễ dàng.

- Đi, đi mau.

Người Thiên La minh khiếp sợ, giờ phút này bọn họ phục hồi tinh thần lại, hoảng hốt chạy đi, làm gì dám dừng lại, Thánh Hồng Cảnh đã đi trước, bọn họ chỉ là con sâu cái kiến mà thôi

Đám người Lão Ảnh, Lục Ngô, Bà Thiên La không có đuổi giết, lập tức ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên cùng Hồng Vũ hai người, ánh mắt vô cùng rung động.

Xì xào!

So sánh ra, Phong Hành Thiên Chủ, Băng Thiên, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn, Kim Bằng Hồng Tôn, Nhược Trọc Ảnh Cô, Tử Hoàng đều hít khí lạnh.

Hồng Vũ một quyền đánh nát đầu Minh Thương, Lục Lâm Thiên chà đạp Minh Thương, Lục Lâm Thiên và Hồng Vũ đôi sư đồ này thực lực quá biến thái!

- Lão Cửu quá mạnh, tiến bộ kinh người, Hồng Vũ tên kia rốt cuộc là cái dạng gì, tại sao khủng bố như vậy, sợ rằng ta cũng khó làm gì được hắn.

Sau khi khiếp sợ qua đi, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La nuốt nước bọt, đôi sư đồ này liên thủ đánh chết Minh Thương, làm cho hắn cũng hãi hùng khiếp vía, diệt sát một Thánh Hồng Cảnh, việc này truyền đi là kinh người cỡ nào.

- Lão đại càng ngày càng mạnh.

Tiểu Long, Lục Tâm Đồng, Lục Kinh Vân đều kinh hỉ, nhiệt huyết sôi trào.

Lục Lâm Thiên cầm Huyết Lục trong tay, áo bào xanh chấn động, một đao bổ Thánh Hồng Cảnh, đây là khí phách bá đạo cỡ nào.

- Sư phụ, con thấy những lão gia hỏa kia nhúng tay, cho nên nhịn không được mới ra tay, ngươi đừng trách con.

Nhìn sư phụ, Hồng Vũ lúc này sợ bị sư phụ trách cứ.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên thu hồi Huyết Lục, mỉm cười nói với Hồng Vũ:

- Không trách ngươi, làm rất tốt, nếu không có ngươi, vi sư cũng không thể diệt sát Minh Thương.

- Ha ha, lão già kia cho rằng mình rất mạnh đấy, còn không chịu nổi một quyền của con.

Nghe sư phụ không có ý định trách mình, Hồng Vũ cũng ngu ngơ cười ha hả, trong mắt tràn đầy tự tin, vừa rồi đánh ra một ít danh tiếng, hắn rất hưởng thụ cảm giác này.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, gần đây Hồng Vũ tăng tiến không nhỏ, trong Thánh Hồng Cảnh tuyệt đối là tồn tại hàng đầu.

- Lão đại thật mạnh, xem ra ta chênh lệch càng ngày càng xa.

Tiểu Long đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, ánh mắt lườm Hồng Vũ, nói:

- Hồng Vũ tên này càng ngày càng khủng bố, thật là cường hãn.

Lục Lâm Thiên vỗ vai tiểu Long, hắn cười vui vẻ, vừa mới đánh một trận với Minh Thương xem như đạt thành tâm nguyện, tuy Minh Thương có thương tích trên người, chỉ là Thánh Hồng Cảnh bình thường, nhưng đúng như sở liệu, thực lực của mình đã đủ sức đánh sánh ngang Thánh Hồng Cảnh...

....

Trong sơn cốc nhỏ, trước mặt Lục Lâm Thiên xuất hiện một thi cốt tỏa ra thổ thuộc tính áo nghĩa nồng đậm, thi cốt này được tìm thấy trong vũng bùn lầy.

- Tu vị Thánh Hồng Cảnh lưu lại áo nghĩa bổn nguyên, có lẽ còn lưu lại truyền thừa.

Lục Lâm Thiên quan sát, Lục Tượng lúc này đạt được bảo vật, khó trách mấy tên Thánh Hồng Cảnh của Thiên La minh cũng tham dự vào.

- Thật sự thu hoạch sâu.

Lục Ngô, Bà Thiên La, Tử Hoàng biết rõ giá trị của thi cốt này, truyền thừa Thánh Hồng Cảnh và một phần thổ thuộc tính áo nghĩa bổn nguyên của Thánh Hồng Cảnh chính là đại cơ duyên.

Sau một lát, Lục Lâm Thiên mang theo Lục Tượng đi vào trong Thiên Trụ giới tiếp nhận truyền thừa, hắn thả đại hồn anh vào trong Thiên Trụ giới.

Đại hồn anh vừa thôn phệ hồn anh của Minh Thương, sau khi luyện hóa chắc chắn sẽ tiến bộ rất nhiều, nghĩ đến cũng đủ làm Lục Lâm Thiên mừng rỡ.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên vui vẻ nhảy ra ngoài, lão Ảnh nói:

- Chúng ta nên đi vào trong, gần đây hiểm cảnh càng ngày càng nhiều, vẫn lạc không ít người.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn ra phía sau, không ít thân ảnh đã biến mất, đoán chừng mấy ngày qua lại đυ.ng vào hiểm cảnh, làm cho không ít Hóa Hồng Cảnh tao ngộ bất trắc, thương khung bí cảnh quá quỷ dị, Thánh Hồng Cảnh vẫn lạc giống như con sâu cái kiến, nhưng mà con đường này không khác trên tàn đồ.

- Tiểu tử, tiếp tục đi thôi, ta cảm giác được cách đây không xa đâu.

Cây đao màu vàng nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên hỏi cây đao màu vàng:

- Đao thúc, phía trước có cái gì, cái gì không xa?

Cây đao màu vàng nói:

- Chuyện năm đó ta nhớ một ít, nơi phía trước có quan hệ cực lớn với ngươi, nhưng không biết là phúc là họa, cụ thế ta không biết rõ, nếu ta khôi phục đỉnh phong, cũng phải đi vào nơi đó mới được, nơi đó đều có quan hệ với chúng ta.

- Đã có quan hệ với chúng ta, tự nhiên phải đi, là phúc thì không phải là họa, là họa tránh không khỏi.

Lục Lâm Thiên nói với cây đao màu vàng, sau đó nói với lão Ảnh:

- Bát sư huynh, chúng ta tiếp tục đi phía trước.

....

Oanh!

Trong thương khung bí cảnh bao la, chẳng biết tại sao đột nhiên run lên, dường như cả thương khung bí cảnh sắp sụp đổ.

Thương khung bí cảnh có rất nhiều đội ngũ xâm nhập, giờ phút này mọi người nhìn lên trời, siêu cấp cường giả cũng phải biến sắc.

Thời gian từ từ trôi qua, trong vòng vài ngày rung chuyển này càng ngày càng nhiều lần, cảm giác tầng suất và phương vị rung chuyển, đội ngũ từ bốn phương tám hướng đều tiến về đó, càng ngày càng nhiều người hội tụ vào nhau.

Mấy ngày sau, trên một ngọn núi có thân ảnh áo xanh bay vυ"t tới, lập tức xuất hiện trong đội ngũ.

Chương 4639: Ba tộc cản đường

- Lão Cửu, dường như tiến bộ không ít, chúc mừng.

Nhìn thấy thân ảnh áo xanh bay tới, Ma Phủ Đạo Tổ cười nói.

- Lần này tiến bộ không ít!

Thân ảnh áo bào xanh chính là Lục Lâm Thiên, cười nói với phía Ma Phủ Đạo Tổ, cảm giác nguyên lực mênh mông trong người, so với mấy ngày trước đối phó Minh Thương còn mạnh hơn không ít, giờ phút này hắn đã là cửu nguyên Đại viên mãn hậu kỳ sắp tới gần cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong.

Cửu nguyên Đại viên mãn hậu kỳ và đỉnh phong nhìn như một bước ngắn, nhưng trong cấp độ cửu nguyên Hóa Hồng lại chênh lệch thật lớn.

Trong ba ngày này tao ngộ không ít năng lượng thể tấn công, những năng lượng thể này không có bao nhiêu linh trí đáng nói, nhưng mà thực lực lại đạt tới Hóa Hồng Cảnh, chúng có số lượng vô cùng vô tận, năng lượng thể mạnh nhất có thể chống lại đám người Băng Thiên, Phong Hành Thiên Chủ.

Nhưng cuối cùng không ít năng lượng thể đều trở thành nguyên lực của Lục Lâm Thiên, Lục Kinh Vân, Lục Doanh, Độc Cô Ngạo Nam, bọn họ đang ở trong Trụ giới nội luyện hóa chỗ tốt.

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm cũng nhận được chỗ tốt thật lớn, được Lục Lâm Thiên âm thầm an bài, lúc này đang đang ở trong Thiên Trụ giới nội luyện hóa chỗ tốt với đại hồn anh, dựa theo Lục Lâm Thiên dự đoán, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm đạt được chỗ tốt lớn nhất từ đám năng lượng thể này.

- Những ngày qua không xảy ra chuyện gì.

Lục Lâm Thiên nhìn qua đội ngũ vạn người, trong lúc bị năng lượng thể tập kích, đội ngũ hơn hai vạn người đã vẫn lạc một nửa, cường giả ra tay bảo hộ cũng không thể bảo hộ toàn bộ, những Hóa Hồng Cảnh thực lực không đủ đều bị năng lượng thể thôn phệ.

- Gần đây phía trước không quá bình tĩnh, dường như cùng lộ tuyến với chúng ta.

Lão Ảnh nhìn vào sâu hơn, nói:

- Những ngày này chúng ta chậm trễ không ít thời gian, ta đoán chừng sẽ có người khác đuổi tới.

Trong tay Lục Lâm Thiên có hai tàn đồ, nhưng càng đi vào sâu càng quỷ dị, Đao thúc nói là ở phía trước, nhìn vào sâu trong hư không, ánh mắt chấn động, nói:

- Phía trước là nơi bất phàm, tất cả mọi người cẩn thận một ít, việc này không nên chậm trễ, bây giờ chúng ta tiến lên, miễn đi sau lưng kẻ khác.

XIU....XIU...!

Một lát sau, từng đạo thân ảnh hóa thành hào quang tiến vào sâu bên trong.

Nhiều người cũng có chỗ tốt của nhiều người, nhiều người gặp gỡ những Thiên La minh nhỏ lẻ sẽ không bị ngăn cản, chỉ cần cẩn thận nguy hiểm trong thương khung bí cảnh là được rồi, trên đường đi cũng tao ngộ không ít cường giả Thiên La minh, trong đó không ít bát nguyên trong viên mãn cửu nguyên Đại viên mãn Thiên La minh và Minh Linh cường giả, nhưng Lục Lâm Thiên không có ý ra tay, chỉ cần không trêu chọc hắn, Lục Lâm Thiên hiện tại không có tâm tư động thủ với Thiên La minh.

Nhưng mà Âm Linh tộc cùng Ám Quỷ tộc, Phệ Hồn nhất tộc thì ngoại lệ, Phệ Hồn nhất tộc có ân oán với Lục Lâm Thiên, nhưng trước đó Âm Linh tộc, Ám Quỷ tộc, Phệ Hồn nhất tộc có ba tên thất nguyên Hóa Hồng đã chọc giận Lục Lâm Thiên, vây công Lục Âm, Dạ Vị Ương, Nguyên Nhược Lan, thiếu chút nữa làm Lục Âm, Nguyên Nhược Lan trọng thương suýt chết, bởi vậy vừa gặp cường giả Âm Linh tộc cùng Ám Quỷ tộc và Phệ Hồn nhất đều bị Lục Lâm Thiên ra tay đánh chết.

Lại nói trên đoạn đường này rất quỷ dị, đây là khu vực đồi núi chập trùng không ngớt, có vô số ngọn núi bị san bằng biến thành bình nguyên.

Cả thương khung bí cảnh đều có rừng xanh nuí cao, trừ hung địa ra đều có sinh cơ bừng bừng, nhưng khu vực này có uy áp bộc phát, ngũ nguyên lục nguyên Hóa Hồng có cảm giác không dám đặt chân vào.

Đi thêm một đoạn chính là khu vực bị sương trắng bao phủ, phía dưới lại là vực sâu không đáy, nhìn vào vực sâu tối tăm không thấy điểm cuối nằm ở đâu.

- Chẳng lẽ đây là điểm cuối của thương khung bí cảnh sao?

Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La, Lục Ngô híp mắt nhìn, lúc này nhìn thấy vực sâu vô tận không thể đặt chân, uy áp cổ xưa bùng phát, bọn họ cảm giác run sơ, giống như đây là điểm cuối của thương khung bí cảnh.

Sưu sưu!

Từng thân ảnh đáp xuống, lúc này trước mặt có không ít người tụ tập, có không dưới mười vạn người.

- Tất cả cẩn thận.

Các đội ngũ tụ tập nơi này, Lục Lâm Thiên nói với người bên mình, nhất là đội ngũ Thiên La minh lớn.

Khi đám người Lục Lâm Thiên tiếp cận, từng ánh mắt trên các ngọn núi nhìn qua đám người Lục Lâm Thiên, có Thiên La minh cũng có Thương Khung Minh, những người đi theo lập tức phân tán tới những chỗ có người quen biết, đi trong thương khung bí cảnh nhiều ngày như thế, đối với mọi người mà nói gặp người quen là chuyện cao hứng.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đảo qua, những người đứng ở phía sau thực lực khá thấp, càng tiến lên phía trước thực lực càng mạnh.

- Chúng ta đi lên thôi.

Lục Lâm Thiên cũng không để ý những người phân tán đi ôn chuyện với người trong Thương Khung Minh, nói cho cùng người đi theo không có nhiều quan hệ với hắn, chỉ xem mặt mũi cũng là người Thương Khung Minh nên bảo hộ bọn họ mà thôi.

Tiến vào khu vực núi đồi bị san bằng này, không ít người nhìn đám người Lục Lâm Thiên, đặc biệt là Thiên La minh, có không ít ánh mắt âm hàn bộc phát, nhưng Lục Lâm Thiên cảm giác được không ít mùi huyết tinh, cũng có thể cảm giác được uể oải, xem ra người đi tới đây không dễ dàng, trải nghiệm cũng không ít.

Càng xâm nhập, người Thương Khung Minh và Thiên La minh chung quanh càng mạnh, nhưng mà với thực lực Lục Lâm Thiên và Hồng Vũ, lão Ảnh, Bà Thiên La, Lục Ngô, Phong Hành Thiên Chủ ở đây, hoàn toàn không đặt vào trong mắt.

Cảm giác được khí tức Lục Lâm Thiên và Bà Thiên La, ở không có bao nhiêu người Thiên La minh ở đây dám ngăn cản Lục Lâm Thiên, tùy ý đám người Lục Lâm Thiên xâm nhập vào trong.

Trước vực sâu không đáy kia, uy áp cổ xưa càng ngày càng mạnh, thực lực thấp không thể đặt chân nơi đây, Lục Lâm Thiên mới biết được vì sao những người thực lực thấp lại ở phía sau, đến bởi vì người thực lực thấp không thể thừa nhận nổi uy áp này.

Trước vực sâu có mấy ngọn núi lớn bị san bằng, trên đó có cường giả Thương Khung Minh cùng Thiên La minh, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn người trên đó không nhiềus, phân biệt đều là người Thương Khung Minh cùng Thiên La minh, nhưng cùng có một đặc điểm là cường hãn.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua một khu vực, ở đó có người rất mạnh, Lục Lâm Thiên nhìn thấy liền vui vẻ.

Nhưng lúc này trong đội hình Thiên La minh có không ít ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên cùng lão Ảnh, Bà Thiên La, Tử Hoàng, Phong Hành Thiên Chủ đi tới, sắc mặt biến hóa, trong đó hai lão giả và một bà lão nhìn nhau, trong mắt bắn ra hào quang rét lạnh.

- Lão Cửu, lão Bát, lão Tứ.

Trên đỉnh núi, khi đám người Lục Lâm Thiên đã đến có tiếng cười vang lên, trung niên mặc trường bào màu lam cười to, bên người có nữ tử tuyệt sắc mặc váy dài màu tím.

Mái tóc xanh tán loạn trên vai, hơi có vẻ ôn nhu, không có trang điểm, tuy nhiên rất ngắn gọn, lại có vẻ tươi mát ưu nhã, dung mạo hơi bình thường, còn có lão giả tỏa ra khí tức cực kỳ đáng sợ.

Chương 4640: Bàn giao sao?

- Lục sư huynh, Thất sư tỷ, Ngũ sư huynh.

Lục Lâm Thiên nhìn qua ba người này, gạt đầu cháo, lập tức cất bước tiến đến, ba người trên đỉnh núi là Lục sư huynh Hoàng Phủ Minh Long, Thất sư tỷ Tử Vi Thần Nữ, còn có Ngũ sư huynh Kiền Khôn Thiên Tôn Đạm Niệm.

- Thánh Chủ.

Trên đỉnh núi có không ít cường giả đứng đó, khí tức khinh người, không ai dám tới gần, chính là Tuyên Cổ Điện Thần Lôi Điện Thiên Lôi Tử, Phong Lôi Điện Lang Long, Kim Lôi Điện Kim Tuyên tám đại điện chủ, còn có đám người Như Hoằng trưởng lão, Vân Lôi Thân Vương, Phi Long Thân Vương, nhưng lại không nhìn thấy tử hư thôn thiên Hậu Khánh Lâm.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, gật đầu chào, cất bước tiến đến, bỗng dưng có tiếng quát âm trầm từ xa vang lên.

- Lục Lâm Thiên, ngươi hôm nay phải cho ba tộc chúng ta câu trả lời.

Tiếng quát vang lên, trên đỉnh núi bên cạnh có hơn mười thân ảnh bay tới, khí tức cường hãn bộc phát, lập tức phong tỏa không gian quanh Lục Lâm Thiên.

Lúc tiếng quát vang lên, Lục Lâm Thiên đã sớm ngẩng đầu nhìn lên, trong mắt xuất hiện ba lão nhân, ba người này khí tức mênh mông, ảnh hưởng năng lượng thiên địa, nhưng lúc này không bị Lục Lâm Thiên đặt vào trong mắt, hắn cười nói:

- Phệ Hồn tộc, Âm Linh tộc, Ám Quỷ tộc.

- Có người tìm ngươi làm phiền, hẳn là ngươi gây ra ân oán cá nhân, tự mình giải quyết đi, ta đi ôn chuyện với lão Ngũ lão Lục lão Thất.

Lão Ảnh nhìn ba lão nhân đi đầu ngăn cản Lục Lâm Thiên, ánh mắt nhìn qua mấy khí tức cách đó không xa, nói:

- Những người khác ngươi không cần lo lắng.

Vừa dứt lời, lão Ảnh căn bản không để ý đến, trực tiếp lướt ngang không gian đi tới chỗ đám người Hoàng Phủ Minh Long, mấy chụccường giả Minh Linh này nhắm vào Lục Lâm Thiên, cũng không có ai ngăn cản lão Ảnh.

- Lão Cửu, ba người này chính là ba lão tổ mạnh nhất của Phệ Hồn nhất tộc Phệ Hồn Tổ, Ám Quỷ tộc Ám Quỷ Tôn, Âm Linh tộc Âm Linh Vương, cũng không dễ chọc, nhưng mà đây là ân oán cá nhân, lão Cửu không nhúng tay vào, ta cũng lười nhúng tay.

Ma Phủ Đạo Tổ thấy cường giả ba tộc đi tới, cũng đi theo lão Ảnh, Nhược Trọc Ảnh Cô, Vân Bằng Hồng Tôn cũng mỉm cười, cũng không lo lắng cho Lục Lâm Thiên, lập tức rời đi.

- Ân oán cá nhân, chúng ta cũng không nhúng tay vào, ha ha.

Lục Ngô cũng là mỉm cười, lão Ảnh và Bà Thiên La không có ý ra tay, bọn họ cũng không cần nhúng tay vào.

- Lão Bát, lão Tứ... Các ngươi...

Nhìn thấy có người cản trở, Hoàng Phủ Minh Long, Đạm Niệm, Tử Vi Thần Nữ muốn nhúng tay, nhưng thấy đến lão Ảnh cùng Ma Phủ Đạo Tổ không quan tâm tới thì nghi hoặc..

- Ân oán cá nhân, chúng ta cũng đừng nhúng tay.

Lão Ảnh nói với Hoàng Phủ Minh Long.

Kiền Khôn Thiên Tôn Đạm Niệm rất lo lắng, nhìn cường giả ba tộc, nói:

- Phệ Hồn Tổ, Ám Quỷ Tôn, Âm Linh Vương ba người cũng không dễ chọc.

Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La nhìn qua phía Đạm Niệm cười cười, nói:

- Lão Cửu đang cần đá kê chân, chúng ta xem kịch vui, sợ rằng lão Cửu sắp có thu hoạch.

Hồng Vũ nhìn bốn phía, ánh mắt bắn ra khí tức lăng lệ, vào lúc này bên người Lục Lâm Thiên cũng chỉ có Hồng Vũ, sư phụ Thánh Thủ Linh Tôn, Chí Thánh đại đế cùng Dạ Vị Ương, Nguyên Nhược Lan, tiểu Long, Chu Thần Hi và cường giả thế giới Linh Vũ.

- Lão đại, ba tên đi đầu giao cho ngươi, đằng sau giao cho chúng ta là được rồi.

Tiểu Long cùng Lục Tâm Đồng nhìn nhau, sau đó nói với Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh, nói với tiểu Long, Lục Tâm Đồng:

- Sư phụ, tiểu Long, Tâm Đồng, Hồng Vũ, các ngươi mang người lui ra đi, một mình ta là được rồi, đã hai ngày không giãn gân cốt.

- Vậy được rồi.

Lục Tâm Đồng nghe vậy gật đầu, cũng không lo lắng, thực lực ca ca thế nào nàng biết rõ, cùng đám người tiểu Long lui ra phía sau, từng đạo thân ảnh rút lui. Tuy Hồng Vũ muốn ra tay, nhưng sư phụ không có mở miệng, hắn cũng chỉ theo mọi người lui ra.

Thấy phản ứng người bên cạnh Lục Lâm Thiên, không ít người ngạc nhiên, kể cả người Thương Khung Minh cũng không ngoại lệ.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên muốn một mình đối phó cường giả Ám Quỷ tộc, Âm Linh tộc, Phệ Hồn nhất tộc, cường giả trong Thương Khung Minh hả hê, không biết tự lượng sức mình, bọn họ hiện tại không thể đối phó Lục Lâm Thiên, nếu như Lục Lâm Thiên bị Âm Linh tộc chà đạp thì bọn họ càng vui vẻ nhìn.

Mà những người Thương Khung Minh đi theo Lục Lâm Thiên tới đây, mắt thấy đám người Âm Linh tộc ba tộc vây quanh Lục Lâm Thiên, bọn họ khinh thường và xem kịch vui.

- Không biết sống chết, ba tộc này ngại mạng của mình dài.

……

Âm Linh Vương, Ám Quỷ Tôn, Phệ Hồn Tổ ba người nhìn qua Lục Lâm Thiên, lúc này thần sắc đầy nghi hoặc, vốn cho rằng nếu đối phó Lục Lâm Thiên, đám người Hoàng Phủ Minh Long, Tử Vi Thần Nữ, Kiền Khôn Thiên Tôn sẽ nhúng tay, nhưng dựa vào vài Thánh Hồng Cảnh của Thương Khung Minh rất đáng ngại, nhưng vì có huyết thù kí©ȟ ŧȟí©ȟ, lúc này mới dám trực tiếp chặn đường Lục Lâm Thiên.

- Các ngươi tìm ta có việc gì?

Nhiều người quan sát, Lục Lâm Thiên trực tiếp hỏi Âm Linh Vương, Ám Quỷ Tôn, Phệ Hồn Tổ ba người, đối mặt với mấy chục khí tức bát nguyên đại viên mãn cùng cửu nguyên đại viên mãn hắn cũng không nhìn nhiều.

Nghe Lục Lâm Thiên nói thế, sắc mặt bà lão biến thành dữ tợn, khí tức âm hàn chấn động, trầm giọng nói:

- Lục Lâm Thiên, nghe nói dọc theo đường này ngươi nhắm vào Phệ Hồn nhất tộc, Ám Quỷ tộc, Âm Linh tộc ba tộc chúng ta, tru sát vô số cường giả của ba tộc, rốt cuộc có mục đích gì, ngươi phải bàn giao rõ ràng.

Sưu sưu!

Khi bà lão nói xong, chung quanh có không dưới ba mươi tám bát nguyên cửu nguyên đại viên mãn hành động, trong nháy mắt bao vây Lục Lâm Thiên.

- Bàn giao sao?

Lục Lâm Thiên nhìn đám người này, cười nói:

- Vậy ta cho các ngươi câu trả lời, ta nhìn người ba tộc các ngươi không thoải mái, tâm tình không tốt, gặp một giết một, gặp một đôi giết một đôi, không biết câu trả lời này làm các ngươi thỏa mãn không?

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn chết.

Nghe Lục Lâm Thiên nói thế, lão giả Ám Quỷ tộc nhịn không được, trong mắt đầy hàn ý nhìn qua Lục Lâm Thiên.

Khí tức cửu nguyên đại viên mãn đỉnh phong làm gió nổi mây phun, khí tức áp bách không trung, lúc này vô số người lo lắng thay Lục Lâm Thiên.

Oanh!

Đối mặt với năng lượng quỷ khóc thần gào lao tới, Lục Lâm Thiên bộc phát hào quang tử kim, lôi đình bá đạo ngăn cản năng lượng âm hàn ập tới.

Lôi điện nhanh chóng bức lui năng lượng âm hàn quỷ khóc thần gào kia.

- Hừ!

Ánh mắt Ám Quỷ tộc biến đổi, dường như ngạc nhiên, biến đổi thủ ấn, lúc này một mặt quỷ xuất hiện, khí tức áp bách không gian, gió lạnh từng hồi, đầu quỷ há miệng lao về phía Lục Lâm Thiên.

- Tử kim huyền lôi, phá!

Lục Lâm Thiên cười lạnh, hắn kết thủ ấn, lập tức đánh ra một đạo lôi điện thẳng vào đầu quỷ.

Phanh!

Đầu quỷ dữ tợn kêu gào thảm thiêt, nó bị lôi điện đánh tan nát, khí tức hủy diệt bắn ra bốn phía, dư âm còn sót lại vặn vẹo không

gian.

Chương 4641: Chín đầu mười tám tay

PHỤT!

Chỉ trong nháy mắt Ám Quỷ Tôn phun máu tươi, hắn bị phản phệ, thân thể không ngừng lui ra phía sau. Ám Quỷ Tôn lui ra sau trăm mét mới dừng lại.

Vù vù!

Đám người đứng ngoài hít khí lạnh, Ám Quỷ Tôn là cửu nguyên đại viên mãn đỉnh phong, không ngờ chỉ mới một chiêu đã trọng thương, Âm Linh Vương và Phệ Hồn Tổ hai người biến sắc, mấy người mạnh nhất của Thiên La minh cũng chấn động.

Ầm ầm!

Bỗng dưng khí tức quỷ dị bao phủ các hướng, cả, giác nguy hiểm lan tràn, trong nháy mắt ngắn ngủi trên bầu trời xuất hiện lôi vân màu tím.

Trong lôi vân có lôi điện vờn quanh, khí tức hủy diệt chấn động lòng người truyền ra.

Vào lúc này các cường giả cảm giác tim đập nhanh, Tử Lôi Huyền Đỉnh xuất hiện trong lôi vân, trong nháy mắt cả không gian sáng ngời.

- Là Tử Lôi Huyền Đỉnh.

- Đứng đầu thập đại bán thánh khí, Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Cảm giác khí tức này, vô số Hóa Hồng Cảnh biến sắc, bọn họ nhanh chóng chạy ra xa xa.

- Đã cho các ngươi câu trả lời, vậy các ngươi đi chết đi.

Lục Lâm Thiên đứng trên không trung, lôi đình vờn quanh, sát ý ngập trời, phất tay bộc phát lôi vân màu tím, trong giây lát từng lôi vân nổ tung, hào quang chói mắt tỏa ra các nơi.

- Trốn, chạy mau, Tử Lôi Huyền Đỉnh có thể đánh chết cả Thánh Hồng Cảnh đấy.

- Không tốt, thực lực của Lục Lâm Thiên quá mạnh, chạy mau.

………

Cả đám người hoảng sợ bỏ chạy, nhưng tất cả đã không kịp, lôi đình giống như nộ long giáng thẳng vào đám bát nguyên trung viên mãn, cửu nguyên đại viên mãn, lập tức vô số Minh Linh bị đánh thành mãnh vỡ, hồn anh bỏ trốn nhưng bị Tử Kim Huyền Đỉnh hút vào.

Trong thời gian ngắn, ba mươi tám bát nguyên cửu nguyên đại viên mãn bị đánh chết như con sâu cái kiến.

Vù vù!

Khí tức khủng bố ngút trời, một màn này làm cho vô số người sởn gai ốc.

Vô số lôi đình tiêu diệt ba mươi tám cường giả của ba tộc, lôi đình có uy năng hủy thiên diệt địa, vô số hố sâu xuất hiện trên sơn mạch, không gian nghiền nát, năng lượng phong bạo quét qua các hướng.

- Không tốt.

Trong Thiên La minh có mấy Thánh Hồng Cảnh bắt đầu hành động.

Xuy xuy.

Trong nháy mắt trong Thương Khung Minh, lão Ảnh, Lục Ngô, Hồng Vũ, Tử Vi Thần Nữ, Kiền Khôn Thiên Tôn cũng hành động, đều tập trung đám cường giả Thánh Hồng Cảnh của Thiên La minh, một khi bọn họ động sẽ ra tay ngay lập tức.

Lúc này ánh mắt mấy cường giả Thánh Hồng Cảnh của Thiên La minh rung động, khí tức chấn động, nhưng lại cũng dám nhúng tay vào, cường giả Thương Khung Minh cũng không dưới Thiên La minh, bọn họ ra tay cũng không cải biến được gì.

- Lục Lâm Thiên, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Lúc này bà lão của Âm Linh tộc sắc mặt khó nhìn, ánh mắt bắn ra hận ý ngập trời, lập tức lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên, lập tức xuất đại chiêu, muốn đánh chết Lục Lâm Thiên.

- Cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong, không kém.

Lục Lâm Thiên lúc này đối mặt cửu nguyên đại viên mãn đỉnh phong công kích cũng không để ý, thân ảnh hắn hóa thành hào quang tránh né một kích đánh tới, hắn kết thủ ấn tạo ra một hư ảnh kim long.

Ngao!

Long ngâm ngập trời, cự long lao thẳng về phía bà lão, không gian tỏa ra hào quang màu vàng chói mắt, thổ thuộc tính nguyên lực đánh bay bà lão ra xa.

- Phệ hồn linh thân!

Phệ Hồn Tổ thúc dục phệ hồn linh thân, lập tức đánh ra một trảo vào người Lục Lâm Thiên.

Một trảo đánh xuống, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu, hắn cười lạnh, đột nhiên hư không rung lên, tự nhiên khí thế bá tuyệt thiên hạ bùng phát, Lục Lâm Thiên đánh ra một quyền nghênh tiếp một trảo đang đánh tới.

Ầm ầm.

Quyền trảo va chạm với nhau, cả hai nổ tung, không gian rung động, một trảo kia từ từ tiêu tán, năng lượng hủy diệt bùng phát dữ dội.

Bành bành.

Trong nháy mắt không gian bị xé rách, trái tim mọi người như ngừng đập, tiếng hít thở không thông vang lên.

PHỤT!

Lúc này mọi người nhìn lại, thân thể khổng lồ của Phệ Hồn Tổ bị đánh bay, miệng phun máu tươi.

- Thật mạnh!

Vào lúc này mọi người giật mình, ba tên cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong, người mạnh nhất ba chủng tộc Minh Linh vây công, không ngờ Lục Lâm Thiên một người có thể áp chế ba người, mấy chục cường giả đỉnh cấp bị đánh hình thần câu diệt, đối với ba tộc mà nói, đây là tai nạn hủy diệt..

Đến thời điểm này, những người hiếu kỳ mới biết thực lực chân chính của Lục Lâm Thiên, những ánh mắt hả hê biến thành kinh hãi..

Tử Vi Thần Nữ, Hoàng Phủ Minh Long, Thánh Lôi Điện các điện chủ đều nhìn nhau.

Xoẹt!

Lôi điện thu liễm, lúc này Phệ Hồn Tổ, Âm Linh Vương, Ám Quỷ Tôn ba người bay tới bên cạnh nhau, ba người hai mặt nhìn nhau, ánh mắt khiếp sợ, lúc này ba người cắn răng quyết định gì đó, ba đạo thân ảnh tuôn ra khói đen sau đó hội tụ vào nhau.

- Lục Lâm Thiên, ngươi diệt ba tộc chúng ta, ba tộc chúng ta không ta cho ngươi.

Lúc này tiếng quỷ khóc thần gào vang lên, lập tức sương mù đen bốc lên ngập trời, một quái vật khổng lồ xuất hiện trong khói đen, chín đầu mười tám cánh tay, chín đầu lâu cực lớn, mười tám con mắt to lớn như đèn pha, hung quang nhìn thẳng vào Lục Lâm

Thiên.

- Không ổn, Phệ Hồn Tổ, Ám Quỷ Tôn, Âm Linh Vương ba người thúc dục bí pháp Phệ Hồn nhất tộc, hội tụ thực lực ba người vào một thân, thực lực sẽ tăng vọt đủ chống lại Thánh Hồng Cảnh.

Ánh mắt Hoàng Phủ Minh Long ngưng trọng, Phệ Hồn Tổ, Ám Quỷ Tôn, Âm Linh Vương ba người liên thủ thi triển bí pháp Phệ Hồn nhất tộc, thực lực đại trướng, vào lúc này rất khó đối phó.

- Lão Lục yên tâm đi, chờ xem kịch vui là tốt rồi, ta muốn xem thực lực lão Cửu mạnh bao nhiêu.

Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La nhìn Hoàng Phủ Minh Long cười cười, lúc trước lão Cửu có thể đánh chết Thánh Hồng Cảnh, sau đó thôn phệ không ít Minh Linh, lúc này thực lực tăng lên không ít, cho dù lúc ba người này hợp thể có thể chống lại Thánh Hồng Cảnh cũng không là gì.

Nhìn thấy lão Tứ có lòng tin như vậy, Hoàng Phủ Minh Long tuy nghi hoặc, nhưng cũng không nói ra lời, nhưng ánh mắt ngưng trọng rất nhiều.

Khi Phệ Hồn Tổ, Ám Quỷ Tôn, Âm Linh Vương liên thủ thi triển bí pháp Phệ Hồn nhất tộc, mấy Thánh Hồng Cảnh của Thiên La minh cũng hòa hoãn một ít, ánh mắt nhìn vào trận đấu.

Xèo...xèo.

Ô ô.

Chín đầu lâu gào thét, âm thanh như lệ quỷ, phiến thiên địa này không có thiên lý, năng lượng vô cùng vô tận tràn ra, trong trì hoãn ngắn ngủi, chín cột khói đen bắn ra, lập tức càn quét Lục Lâm Thiên.

Ông!

Truy Phong Chiến Thiên Cung xuất hiện trong tay Lục Lâm Thiên, kéo cung cài mũi tên, liên tiếp chín mũi tên xé không gian bắn tan chín cột khói đen đánh tới.

Lúc này này chín cái đầu quát lớn:

- Lục Lâm Thiên, thực lực của ngươi mạnh hơn nữa cũng vô dụng, thử chí bảo trấn tộc Phệ Hồn nhất tộc Phệ Hồn Khốn Linh Trận của ta đi, cho dù ngươi là Thánh Hồng Cảnh cũng phải thành thật cho ta, huống chi ngươi còn không phải Thánh Hồng Cảnh, chờ chết đi thôi!

Khi quái vật nói xong, trên không trung có năng lượng âm hàn tỏa ra, trong thiên địa có vô số cột sáng phóng lên trời, cuối cùng hội tụ cùng một chỗ tạo thành quần hào quang sáng ngời, hào quang này lập tức bao phủ Lục Lâm Thiên.

Chương 4642: Các nơi tề tựu

Ô ô!

Thân ảnh Lục Lâm Thiên bị vây nhốt trong cửu u địa ngục, trong không gian này xương trắng um tùm, huyết tinh ngập trời, sát khí vô tận.

- Phệ Hồn Khốn Linh Trận sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, hắn cười quỷ dị, thì thào:

- Đợi lâu như vậy, rốt cục nguyên vẹn.

……

- Không tốt, là Phệ Hồn Khốn Linh Trận.

Trong Thương Khung Minh, nhìn thấy khói đen ngập trời, trong không gian có tiếng quỷ khóc thần gào. Không ít cường giả sợ hãi, Phệ Hồn Khốn Linh Trận, đại hung chi vật, nó là trọng bảo hung danh hiển hách của Phệ Hồn nhất tộc.

- Phệ Hồn Tổ ba người liên thủ thúc dục Phệ Hồn Khốn Linh Trận, Thánh Hồng Cảnh cũng khó thoát thân.

- Phệ Hồn Khốn Linh Trận, là trọng bảo truyền thừa từ thời viễn cổ của Phệ Hồn nhất tộc, trận pháp đỉnh cấp trong thiên địa.

Nhìn lên không trung, đám người Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Hoàng Phủ Minh Long ngưng trọng, bọn họ biết rõ Phệ Hồn nhất tộc có Phệ Hồn Khốn Linh Trận rất khủng bố, lúc này còn do Phệ Hồn Tổ ba người thúc dục.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn làm cái gì, ngươi dám!

- Điều đó không có khả năng, không có khả năng, Lục Lâm Thiên dừng tay.

Thời điểm đám người Phong Hành Thiên Chủ khiếp sợ, đột nhiên khí huyết sát bao phủ khí âm hàn và sát khí khủng bố.

Khí huyết sát quét qua, tất cả mọi người cảm giác được khí tức trong Phệ Hồn Khốn Linh Trận đang từ từ giảm dần, sau đó tiêu tán trong vô hình giống như chưa từng xuất hiện.

- Ba lão thất phu, Phệ Hồn Khốn Linh Trận nếu nguyên vẹn, có lẽ ta muốn đối phó còn khó khăn một ít, nhưng mà Phệ Hồn Khốn Linh Trận thiếu một trận pháp, đã sớm không phát huy ra uy năng lớn nhất.

- Lục Lâm Thiên, chúng ta liều với ngươi.

- Liều, thực lực các ngươi còn chưa đủ.

- Không có khả năng, tại sao có thể có nhiều linh hồn phân thân như vậy, điều đó không có khả năng......

Rầm rầm rầm!

Trong không gian Phệ Hồn Khốn Linh Trận, vô số ánh mắt quan sát, lúc này mọi người rất ngạc nhiên, bởi vì Lục Lâm Thiên đang chiếm thượng phong, hư không nứt vỡ chung quanh Phệ Hồn Khốn Linh Trận đã khôi phục, năng lượng thiên địa đang rung động rất mạnh.

- Lục Lâm Thiên, chúng ta chết cũng không bỏ qua cho ngươi.

- Ba lão thất phu, các ngươi không có tư cách kêu gào trước mặt ta.

Ở trong Phệ Hồn Khốn Linh Trận, Lục Lâm Thiên quát lớn, cả Phệ Hồn Khốn Linh Trận sụp đổ, tiếng nổ đinh tai nhức óc không ngừng truyền ra chung quanh.

Rầm rầm rầm!

Năng lượng khủng bố bạo phát, hào quang bắn ra bốn phía, không gian lúc này lại tan vỡ, xuất hiện không ít lỗ đen.

Sau khi tất cả khôi phục bình tĩnh, khu vực Phệ Hồn Khốn Linh Trận bao phủ xuất hiện lỗ đen thâm thúy, làm cho Thánh Hồng Cảnh cũng không dám xông vào.

- Rốt cuộc là ai thắng ai bại, tại sao không có động tĩnh?

- Xảy ra chuyện gì, đã xảy ra chuyện gì?

- Trong Phệ Hồn Khốn Linh Trận không thể nhìn trộm, bên trong phát sinh cái gì, sợ rằng Thánh Hồng Cảnh cũng không biết.

- Lục Lâm Thiên chiến thắng, hay là Phệ Tồn Tổ ba người chiến thắng?

- Chẳng lẽ là đồng quy vu tận sao.

......

Vô số ánh mắt nhìn qua vị trí Phệ Hồn Khốn Linh Trận, bọn họ đang chờ kết quả cuối cùng.

Mấy Thánh Hồng Cảnh trong Thiên La minh nhìn nhau, nhưng giờ phút này không thể làm gì, bởi vì bọn họ cũng không thấy gì cả, không biết trong Phệ Hồn Khốn Linh Trận xảy ra cái gì.

Đám người Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Tử Hoàng, Lục Ngô cũng ngưng trọng, uy năng của Phệ Hồn Khốn Linh Trận bọn họ biết rõ, Thánh Hồng Cảnh đi vào cũng khó xông ra, ba người Phệ Hồn Tổ liên thủ đủ chống lại Thánh Hồng Cảnh.

- Yên tâm, lão đại không có việc gì, ba lão già kia còn chưa đủ nhét kẽ răng lão đại đâu.

Tiểu Long nhìn vị trí Phệ Hồn Khốn Linh Trận tan vỡ, không có chút lo lắng, liên hệ huyết khế với lão đại vẫn còn, cho nên không có gì phải lo.

- Đề phòng người Thiên La minh hành động!

Lão Ảnh nói nhỏ, thần sắc ngưng trọng.

- Hừ, ai dám xông vào, ta xé sống hắn.

Hồng Vũ quát lớn, hắn bay vυ"t tới trước, trực tiếp đặt chân đứng dưới vị trí của Phệ Hồn Khốn Linh Trận, trông coi cửa vào, khí tức âm hàn bùng phát.

Ầm ầm!

Lúc này trong lỗ đen chấn động, Phệ Hồn Khốn Linh Trận di chuyển, mọi người rung động, tất cả mọi người không khó biết rõ, sợ rằng bên trong xảy ra chuyện gì đó, lúc này mọi người đang chờ kết quả.

Thời gian từ từ trôi qua, càng ngày càng nhiều người đuổi tới khu vực này, không ít thân ảnh quen thuộc xuất hiện.

- Lão Tứ, lão Ngũ, lão Lục, lão Thất, lão Bát.

Tiếng cười vang lên, tử hư thôn thiên Hậu Khánh Lâm, Nhược Linh thánh nữ, Hư Thiên Thánh cô đi tới, sau lưng còn có không ít cường giả Thương Khung Minh, Tuyên Cổ Điện.

- Bái kiến Phong Hành Thiên Chủ.

Phong Du Du, Tam Kỳ lão nhân, Hoàng Dật, Phong Phách Nam, Mạc Kình Thiên cũng đi tới đây không lâu.

Hôm sau, Thái Hư Tôn Tổ, Đạo Ẩn lão nhân, Thiên Trần Thánh Chủ cũng tới.

Trong Thiên La minh cũng có không ít cường giả xuất hiện, kể cả Ma Đạt Ma, Bà Đề, Hỗn Thiên.

Tất cả mọi người đều bị Phệ Hồn Khốn Linh Trận hấp dẫn, bọn họ cũng hỏi xảy ra chuyện gì, nhưng không ai nguyện ý xông vào Phệ Hồn Khốn Linh Trận.

- Bọn họ tới rồi!

Hai ngày sau, Phong Du Du, Nguyên Nhược Lan, tiểu Long đứng trên không trung, bọn họ không lạ lẫm gì mấy người đi tới, trong đám người đi đầu có hia người trẻ tuổi bất phàm của Thiên La minh, đó là nhân vật trẻ tuổi cao cấp nhất, hai người kia cả tiểu Long cũng không dám khinh thường, hai người này chính là Thần Linh Nghiễm Hồng cùng Thích Thiên.

- Không nghĩ tới hai lão gia hỏa này còn chưa chết.

Hư Thiên Thánh cô nhìn hai người bên cạnh Thần Linh Nghiễm Hồng cùng Thích Thiên, một lão giả thất tuần, ngũ quan tuấn lãng, tóc trắng như tuyết, áo dài nhẹ nhàng, khí chất thoát phàm. Một lão giả thân hình cao lớn, khí độ bất phàm, nhưng khí tức toàn thân rất lăng lệ.

Khí tức hai người này hoàn toàn khác với Minh Linh khác, khí tức cao quý thần thánh, siêu phàm thoát tục.

Nhìn thấy hai người này, Thiên La minh Ma Đạt Ma, Bà Đề tràn ngập kính sợ, cực kỳ cung kính nghênh đón.

- Không nghĩ tới Thần Linh Thiên Cơ, Thần Linh Phạt Thiên hai gia hỏa này vẫn còn sống, lúc này cũng xuất thế.

Nhược Linh thánh nữ nhìn hai người kia, trong mắt ngưng trọng.

- Hư Thiên, Nhược Linh, Hậu Khánh Lâm, Lục Ngô, Thái Hư, Đạo Ẩn, Thiên Trần, đã lâu không gặp.

Lão giả thất tuần chào hỏi đám người Hư Thiên Thánh cô, Nhược Lan, Hậu Khánh Lâm, nụ cười rất ấm áp.

- Không nghĩ tới ngươi còn chưa có chết.

Hư Thiên Thánh cô khẽ cười nói.

- Đến cấp độ chúng ta, muốn chết cũng là một việc khó.

Thần Linh Thiên Cơ nói xong, ánh mắt nhìn qua Nhược Linh thánh nữ, tử hư thôn thiên Hậu Khánh Lâm, Ma Phủ Đạo Tổ, Tử Vi Thần Nữ, Kiền Khôn Thiên Tôn Đạm Niệm, lão Ảnh, Hoàng Phủ Minh Long, lại nói với Hư Thiên Thánh cô:

- Qua nhiều năm như vậy, che dấu cũng không phải ít ah, sợ rằng Chí Tôn Điện cũng không biết.

- Không biết ngươi chọn thế nào?

Hư Thiên Thánh cô nhìn Thần Linh Nghiễm Hồng cười hỏi.

- Ha ha.

Thần Linh Thiên Cơ cười ha hả, lập tức cười nói:

- Người gặp có phần, xem vận khí của ai tốt hơn.

Chương 4643: Đẩy lui

- Đúng vậy, vậy xem kỳ ngộ đi.

Hư Thiên Thánh cô cười nói, còn chưa dứt lời, đột nhiên ánh mắt ngưng trọng, nhìn qua không trung.

Ánh mắt Thần Linh Thiên Cơ nhíu lại, nhìn qua không trung, nói:

- Nhiều năm như vậy, Chí Tôn Điện cũng ló đầu ra, xem ra lần này không bình tĩnh rồi.

Sưu sưu.

Khi Thần Linh Thiên Cơ nói xong, từ xa có khí tức mênh mông bùng phát, khí tức càng ngày càng khủng bố, làm cho cả phiến không gian càng ngày càng mờ nhạt.

Lúc này nhiều hào quang bay tám, tám thân ảnh đi đầu đứng đó, khí tức hoặc âm hàn, hoặc nóng bỏng, hoặc cuồng bạo, hoặc già nua, có Nhân tộc, Minh Linh, Thú tộc, linh vật trời sinh... Tất cả tỏa ra chấn động không gì sánh bằng, chính là Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng, Thao Thiết, Đào Ngột, Thiên Tí Tu La Nữ.

- Chí Tôn Điện thật mạnh!

Nhìn qua người Chí Tôn Điện đến đây, tuy nhân số hơn trăm người, nhưng khí thế cực kỳ khủng bố.

Người Chí Tôn Điện đến, từng ánh mắt nhìn qua Phệ Hồn Khốn Linh Trận với ánh mắt nghi hoặc.

Xoẹt!

Cùng lúc này, Phệ Hồn Khốn Linh Trận mấy ngày qua không có động tĩnh cũng chấn động, cả Phệ Hồn Khốn Linh Trận trực tiếp co rút lại, khí tức chấn động hấp dẫn các Thánh Hồng Cảnh quan sát.

Một lát sau, cả Phệ Hồn Khốn Linh Trận thu liễm biến mất, lỗ đen cũng không còn, năng lượng âm hàn tan biến trong hư vô, một thân ảnh áo bào xanh đứng đó, hai mắt khép hờ, áo bào xanh khẽ nhúc nhích, khí tức không bình thường sinh ra.

- Lục Lâm Thiên, là ngươi giết Dạ Si sư đệ, bổn vương tuyệt đối không tha cho ngươi.

Bỗng dưng trong đội ngũ Chí Tôn Điện có một thân ảnh lao tới, sát khí kinh người tuôn ra, đánh ra một quyền thật mạnh, không gian tan nát, một quyền xuất hiện.

- Cút!

Hồng Vũ vẫn chờ đợi hành động, phất tay đánh ra một quyền, một quyền này làm không gian nổ tung, đột nhiên hai quyền va chạm triệt tiêu lẫn nhau.

Bành bành bành!

Cả hai đυ.ng nhau, sóng xung kích quét qua các hướng, các ngọn núi bị san bằng cũng rạn nứt dữ dội.

- Lục Lâm Thiên, đi chết đi.

Bỗng nhiên hai thân ảnh xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, hét lớn tiếng quát truyền tới, tiếng quát vang vọng như sấm sét, trong lời nói còn mang theo sát khí, trong mắt bắn ra hàn quang âm tàn, nguyên lực bắn thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Phần phật!

Một đạo sát khí khủng bố đánh thẳng tới trước người Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên hành động, huyết quang lóe lên, một thanh huyết đao bắn thẳng về phía trước.

Ngao!

Đao mang huyết quang mang thoe tiếng long ngâm chém thẳng vào đạo nguyên lực bắn thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

Xoẹt!

Đao mang chém xuống, đạo nguyên lực kia lập tức xuất hiện khe hở và nghiền nát.

XÍU...UU!.

Vào lúc này thân ảnh kia lao thẳng tới, lại đánh một chưởng vào người Lục Lâm Thiên, một chưởng này mang theo sát khí khủng bố, trong lúc mơ hồ còn mang theo khí huyết sát, tiêu diệt sinh cơ, xuyên thủng không gian, hủy diệt mọi thứ.

- Đánh lén sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn rõ tất cả, không gian chung quanh run run, trong thời gian ngắn, khí tức uy áp mênh mông truyền ra, uy thế bá đạo đến cực điểm, vô số khí tức hủy diệt nổ tung, nó có thể tiêu diệt mọi thứ trên đường nó đi.

XÍU...UU!!

Lục Lâm Thiên kết thủ ấn cuối cùng, cả hư không rung chuyển vặn vẹo, hắn đánh ra một chưởng làm cho hư không nứt vỡ, vạn vật không còn, lòng người sinh ra cảm giác tuyệt vọng, giống như hủy đi tất cả sinh cơ, trực tiếp nện thẳng vào một chưởng kia.

Phần phật!

Hai chưởng va chạm vào nhau phá hủy tất cả, năng lượng còn sót lại đánh thăng vào thân ảnh lao tới.

Đạp đạp!

Sau khi va chạm, thân ảnh kia không ngừng lùi lại, mỗi khi lùi một bước sắc mặt tái nhợt một phần, sau khi hắn lùi bước cuối cùng, sắc mặt trắng bệch, lập tức cố nén đau đớn, ngăn cản máu tươi trào ra.

- Nhị đệ.

Chỉ trong nháy mắt thân ảnh bị Hồng Vũ đẩy lui đã tới trước mặt thân ảnh bị Lục Lâm Thiên đánh lui, hai người đứng cạnh nhau.

Dung mạo hai người có bảy phần tương tự, bộ dáng ngoài năm mươi, âm khí tràn ngập, sát khí âm trầm.

- Thật mạnh!

Không ít người chung quanh cảm nhận được một kích khủng khiếp của Lục Lâm Thiên vừa rồi, rất nhiều người sợ hãi.

- Thật sự là hảo thủ đoạn.

Trong đội ngũ Thiên La minh, Thần Linh Thiên Cơ cùng Thần Linh Phạt Thiên hai người âm thầm nhìn nhau, thần sắc chấn động không nhỏ.

- Cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong.

Hư Thiên Thánh cô, Hậu Khánh Lâm, Nhược Linh thánh nữ, Tử Vi Thần Nữ nhìn qua không trung, cảm giác khí tức của thân ảnh áo bào xanh tỏa ra liền ngạc nhiên.

- Tiến bộ không ít.

Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La nhìn qua không gian, sau đó vô cùng vui mừng và ngạc nhiên.

- Sư phụ, rốt cuộc ngươi cũng đi ra, ta lo cho ngươi lắm.

Hồng Vũ đến bên người Lục Lâm Thiên, hắn đẩy lùi người kia, thu cánh tay lại nhưng khí tức cường hãn vẫn còn.

Thu Huyết Lục trong tay lại, Lục Lâm Thiên gật đầu với Hồng Vũ, ánh mắt nhìn qua lão giả vừa đánh lén mình, trên người của lão giả mang theo khí huyết sát, âm hàn, sát khí, khí huyết sát này làm Lục Lâm Thiên nhớ tới Thiên Kiếm Môn Huyết Kiếm trong thế giới Linh Vũ.

Hai người này Lục Lâm Thiên không quá lạ lẫm, lúc trước đã từng nhìn thấy ở cửa vào thương khung bí cảnh.

Theo thời gian thôn phệ càng nhiều linh hồn, từ Sưu Linh Thuật hắn cũng biết rõ càng nhiều, Lục Lâm Thiên biết lai lịch hai người này, hai người này chính là lão quái vật sống vô số năm, hai người này chính là thân huynh đệ, cũng là hai sư huynh của Dạ Si Hồn Tôn, Hỗ Ác Quỷ Tôn và Bất Thuân Huyết Tôn bài danh thứ bảy và tám trong Chí Tôn Điện, hợp xưng là Hỗ Ác Bất Thuân.

Cả hai đều là Thánh Hồng Cảnh, hai người chính là thân huynh đệ, liên thủ với nhau thực lực rất khủng bố, ngoại giới ít có người dám trêu chọc, hai người cũng biến mất vô số năm tháng.

Hỗ Ác Bất Thuân hai người nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt đầy khiếp sợ, Thiên Tí Tu La Nữ mấy ngày hôm trước nói Dạ Si Hồn Tôn đã bị Lục Lâm Thiên đánh chết, bọn họ còn không tin đấy.

Tất cả cường giả Chí Tôn Điện đều cho rằng Lục Lâm Thiên tuyệt đối không đánh chết Dạ Si Hồn Tôn, chỉ bằng Lục Lâm Thiên biểu hiện thực lực ở cửa vào thương khung bí cảnh đã khiếp sợ nhiều người, nhưng muốn chính thức đánh chết cửu nguyên đại viên mãn đỉnh phong vẫn không thể làm được, huống chi là đánh chết Thánh Hồng Cảnh.

Vào lúc này nhìn thấy thực lực Lục Lâm Thiên, hai người rốt cục tin tưởng, cường giả Chí Tôn Điện liên tiếp biến sắc, Dạ Si Hồn Tôn đã bị Lục Lâm Thiên đánh chết, Lục Lâm Thiên tiến bộ quá khủng bố.

- Như thế nào? Muốn động thủ sao?

Nhìn qua Hỗ Ác Bất Thuân, Lục Lâm Thiên trong mắt bôi qua một chút trêu tức vui vẻ, với thực lực bây giờ, Thánh Hồng Cảnh bình thường Lục Lâm Thiên không đặt trong lòng, mấy ngày qua trong Phệ Hồn Khốn Linh Trận, tiến vào Thiên Trụ giới luyện hóa Phệ Hồn Tổ, Âm Linh Vương, Ám Quỷ Tôn ba cửu nguyên Hóa Hồng Đại viên mãn đỉnh phong, hắn đạt tới cửu nguyên đỉnh phong.

Bây giờ hắn đã có tiền vốn kêu gào với Thánh Hồng Cảnh.

Nhìn Lục Lâm Thiên, Hỗ Ác nói:

- Lục Lâm Thiên, Dạ Si sư đệ của ta thật sự bị ngươi giết?

Lục Lâm Thiên cười cười, nói:

- Hoan nghênh ngươi báo thù cho Dạ Si, nhưng mấy huynh đệ các ngươi liên thủ cũng không có khả năng, toàn bộ Chí Tôn Điện lên cũng khó mà báo thù, nói không chừng còn bồi mạng các ngươi vào.

Chương 4644: Trời sinh song hồn 1

- Lục Lâm Thiên, ngươi...

Hỗ Ác Quỷ Tôn run lên, hắn nghẹn lời, bên kia có Hư Thiên Thánh cô, Hậu Khánh Lâm, Thái Hư Tôn Tổ, Đạo Ẩn lão nhân, Thiên Trần Thánh Chủ, tăng thêm Lục Lâm Thiên có thực lực rất mạnh, đã đủ lông đủ cánh, khó mà làm được gì với người ta.

- Hỗ Ác Bất Thuân, huynh đệ các ngươi xuống đi, hiện tại chưa phải lúc tính sổ, thù của Dạ Si sẽ báo thôi.

Trong Chí Tôn Điện, Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó lại nói với Hỗ Ác Bất Thuân hai huynh đệ, sắc mặt khó coi.

- Hừ!

Nghe được Mạc Trường Lăng nói thế, Hỗ Ác Bất Thuân hai huynh đệ không quá tốt, hừ lạnh với Lục Lâm Thiên, trầm giọng nói:

- Lục Lâm Thiên, khoản nợ này sớm muộn gì cũng tính toán, ngươi sớm muộn gì cũng trả giá thật nhiều.

Dứt lời hai người cũng quay về đội ngũ Chí Tôn Điện.

- Vậy phải xem các ngươi còn sống ra ngoài không đã.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, cũng không có ý truy cứu, Chí Tôn Điện không buông tha dễ dàng, nhưng hiện tại Thiên La minh nhìn chằm chằm, cũng không phải lúc gây chiến với Chí Tôn Điện, nơi này không phải vùng đất lành, phải giữ thực lực.

- Hỗ Ác Bất Thuân hai người này lại chủ động rút lui.

- Lục Lâm Thiên lông cánh đầy đủ, từ nay về sau hắn đã là những người mạnh nhất thiên địa.

...

Nhìn qua Hỗ Ác Bất Thuân hai kẻ đại hung không dám bức bách Lục Lâm Thiên mà quay trở về, lúc này nhiều người nghị luận.

- Lục soái, đã lâu không gặp.

Khi Hỗ Ác Bất Thuân hai người rời đi, thân ảnh Lục Lâm Thiên đáp xuống người của mình, lại có người chào hỏi hắn.

Lục Lâm Thiên nghe xong nhìn qua, thì ra là Thần Linh Nghiễm Hồng.

Lục Lâm Thiên nhìn Thần Linh Nghiễm Hồng, hắn vẫn luôn phong khinh vân đạm, sắc mặt vui vẻ, nhìn trộm thực lực, làm cho Lục Lâm Thiên âm thầm nhíu mày, tu vị của Thần Linh Nghiễm Hồng không dò xét được, Lục Lâm Thiên không thể quan sát rõ ràng.

- Là đã lâu không gặp, nhưng cũng không phải quá lâu.

Lục Lâm Thiên nhìn Thần Linh Nghiễm Hồng, thực lực của người này đạt tới mức này cũng không phải ngẫu nhiên.

Đối mặt ánh mắt Lục Lâm Thiên, Thần Linh Nghiễm Hồng cực kỳ lạnh nhạt, sắc mặt vui vẻ, nói:

- Xin hỏi Lục soái, không biết Ám Quỷ Tôn, Âm Linh Vương, Phệ Hồn Tổ ba người thế nào rồi?

- Chết rồi.

Lục Lâm Thiên đứng chắp tay, cười nhạt một tiếng.

Lục Lâm Thiên dứt lời, rất nhiều người hít khí lạnh, thấy Lục Lâm Thiên đi ra, không ít người sợ đám người Ám Quỷ Tôn gặp hậu quả nghiêm trọng, dữ nhiều lành ít, bây giờ nghe Lục Lâm Thiên thừa nhận thì hoảng sợ.

Thần Linh Nghiễm Hồng không có quá nhiều chấn động, nói với Lục Lâm Thiên:

- Xem ra Lục soái thực lực đại trướng, chúc mừng.

Lục Lâm Thiên cười cười, nói:

- Ngươi cũng tăng tiến không ít.

Thần Linh Nghiễm Hồng nghe vậy cười nói với Lục Lâm Thiên:

- Xin hỏi Lục soái, Âm Linh Vương ba người đã chết, còn không biết Lục soái có thể trả Phệ Hồn Khốn Linh Trận cho Phệ Hồn nhất tộc hay không, dù sao đây cũng là trấn tộc chí bảo của Phệ Hồn nhất tộc.

- Không thể.

Lục Lâm Thiên nói thẳng với Thần Linh Nghiễm Hồng:

- Phệ Hồn Khốn Linh Trận đã đổi chủ, cho dù ta trả lại, sợ rằng trong Phệ Hồn nhất tộc cũng không có người lấy về.

Thần Linh Nghiễm Hồng chấn động, ánh mắt vui vẻ, nói với Lục Lâm Thiên:

- Như thế, Phệ Hồn nhất tộc Phệ Hồn Khốn Linh Trận trước xin Lục soái hao tâm tổn trí đảm bảo, nếu có một ngày Phệ Hồn nhất tộc có người có thể khống chế Phệ Hồn Khốn Linh Trận, xin lại Lục cũng không muộn, ta tin tưởng khi đó, Lục soái nhất định sẽ trả, đúng không?

- Đương nhiên, ta chờ đây.

Lục Lâm Thiên cười nhạt trả lời, lại cùng Hồng Vũ bay về phía đám người lão Ảnh, Hoàng Phủ Minh Long.

Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La tiến lên, vỗ vai Lục Lâm Thiên, cười nói:

- Lão Cửu, thực lực lại tiến bộ không ít a.

- Đại sư tỷ, Nhị sư tỷ, Tam sư huynh...

Lục Lâm Thiên chào hỏi Bà Thiên La, sau đó hành lễ với Hư Thiên Thánh cô các sư huynh sư tỷ, khi ánh mắt nhìn qua thiếu nữ mặc váy trắng, thánh khiết như tiên, ánh mắt hắn chấn động, nhìn nàng và nói:

- Ngươi gạt ta.

Phong Du Du nhìn Vạn Độc Chí Tôn cùng Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Phong Hành Thiên Chủ chung quanh, trên đường đi đã nói chuyện với Lục Lâm Thiên.

Phong Du Du nhìn nam tử trước mặt, đôi mắt sáng ngời, nói:

- Ngươi cũng biết sao?

- Ta cũng biết.

Lục Lâm Thiên khẽ gật đầu, đã lâu như vậy, trên đường đi Vạn Độc Chí Tôn Phong Hành Thiên Chủ đã nói, Lục Lâm Thiên cũng biết tất cả, lúc trước Ma Linh Yêu Nữ và Phong gia đại tiểu thư là một người, tất cả đều là vì trời sinh song hồn.

Trời sinh song hồn chính là trời sinh dị tượng, một người chỉ có một linh hồn, mà trời sinh song hồn lại bẩm sinh có trời sinh song hồn, thể chất thiên phú này họa phúc tương y, thiên địa hiếm thấy.

Trời sinh song hồn có thiên phú cực cao, tu luyện thần tốc, nhưng song hồn tranh đoạt phải có một chết, hung hiểm đến cực điểm, nhẹ thì tu vị tự hủy trở thành phế nhân, nặng thì thần hồn câu diệt, trời sinh song hồn, song hồn không gặp nhau, mà Phong Du Du cùng Ma Linh Yêu Nữ, cả hai có tính cách trái ngược nhau quá lớn.

Lúc trước Ma Linh Yêu Nữ là một trong song hồn, nhưng khi đó Ma Linh Yêu Nữ ngăn chặn Phong Du Du, bởi vậy biến thành Ma Linh Yêu Nữ mà không phải là Phong Du Du, sau này trong thế giới Thị Hoang, Ma Linh Yêu Nữ trọng thương, làm cho hồn của Phong Du Du chiếm cứ thượng phong, đây cũng là nguyên nhân Lục Lâm

Thiên cảm giác không đúng, trở lại Phong gia, Phong Hành Thiên Chủ nhúng tay vào, cũng triệt để củng cố linh hồn của Phong Du Du, ngăn chặn Ma Linh Yêu Nữ.

Bởi vậy sau này Lục Lâm Thiên gặp mặt, Phong Du Du hoàn toàn không nhận hắn, nhưng đáy lòng lại khác thường, đây đều là vì linh hồn Ma Linh Yêu Nữ lưu lại.

Hoàng Dật, Phong Phách Nam, Phong Hành Thiên Chủ cũng giấu diếm, thậm chí Hoàng Dật và Phong Phách Nam ngăn cản Lục Lâm Thiên tới gần Phong Du Du, là vì sợ hồn của Ma Linh Yêu Nữ lại chiếm cứ chủ đạo, nếu cả hai tranh đấu nhau, song hồn tranh chấp, hậu quả rất nghiêm trọng.

- Lâm Thiên huynh đệ, ta vẫn cảm kích, chuyện này quan hệ trọng đại, quan hệ đến tính mạng tam muội, cho nên...

Mạc Kình Thiên đến bên cạnh Lục Lâm Thiên, lúc trước nhìn thấy Phong Phách Nam, hắn đã biết tình hình thực tế, nhưng vì an nguy cơ sư muội, hắn chỉ có thể giấu Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên vỗ vỗ vai Mạc Kình Thiên, cười nói:

- Ta hiểu, nếu ta sớm biết như thế, ta cũng giả bộ không biết.

- Lâm Thiên huynh đệ, ngươi hiểu là tốt rồi, những năm này, ta nghẹn quá khổ.

Mạc Kình Thiên thở ra một hơi.

Lục Lâm Thiên tiếp tục vỗ vỗ vai Mạc Kình Thiên, sau đó đi tới bên cạnh Phong Du Du, nói:

- Vì sao hiện tại ngươi lại nhớ ra?

- Đúng vậy rồi, nha đầu, ngươi bây giờ ở đây, chẳng lẽ song hồn...

Vạn Độc Chí Tôn cùng Phong Hành Thiên Chủ, Hoàng Phủ Minh Long, Phong Phách Nam, Hoàng Dật ngạc nhiên nhìn qua Phong Du Du, lúc này thần thái Phong Du Du dường như biết rõ tất cả, chỉ có một khả năng, đó chính là Phong Du Du lại thành Ma Linh Yêu Nữ, linh hồn thuộc về Ma Linh Yêu Nữ chiếm cứ chủ đạo.

Chương 4645: Trời sinh song hồn 2

Phong Du Du nhìn qua Lục Lâm Thiên, Vạn Độc Chí Tôn, Phong Hành Thiên Chủ, khẽ mĩm cười nói:

- Không cần lo lắng, ta đã không có trở ngại, về sau rốt cuộc không cần lo lắng.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, thần sắc ngưng lại, hỏi Phong Du Du:

- Là vì sao?

Phong Du Du khẽ ngẩng đầu, nhìn qua Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Ta là Ma Linh Yêu Nữ, hoặc là Phong Du Du, có cái gì khác nhau sao?

Lục Lâm Thiên nhìn qua Phong Du Du, ánh mắt híp lại, nói:

- Đối với ta mà nói, mặc kệ ngươi là Ma Linh Yêu Nữ hay là Phong Du Du, các ngươi đều là một người, các ngươi chính là một thể, ta chỉ hy vọng ngươi hảo hảo là tốt rồi, rốt cuộc là ai, có gì khác nhau?

- Nha đầu, rốt cuộc là thế nào, ngươi cũng đừng làm ta sợ.

Phong Hành Thiên Chủ bối rối, hỏi Phong Du Du.

- Ta đã không ngại.

Phong Du Du nhìn qua phía Phong Hành Thiên Chủ cười cười, sau đó nói với Lục Lâm Thiên:

- Ngươi còn nhớ rõ ban đầu ở Phong gia bí cảnh không?

Vừa dứt lời, Phong Du Du đỏ mặt, lời này làm người nghe cảm thấy mập mờ, tăng thêm Phong Du Du đỏ mặt, không khỏi làm nhiều người hoài nghi, từng tia ánh mắt kỳ lạ nhìn qua Lục Lâm

Thiên cùng Phong Du Du.

Lục Lâm Thiên gật đầu với Phong Du Du, Phong gia bí cảnh hắn thôn phệ khí tức màu vàng nhạt, lúc đó còn vô tình nhìn thấy thân thể động lòng người của nàng.

Phong Du Du nói:

- Chính ở trong Phong gia bí cảnh, ta cũng không biết xảy ra chuyện gì, dường như tổ tiên nói trong đầu cho ta tạo hóa, sau đó song hồn triệt để dung hợp với nhau, thực lực cũng tiến bộ cực lớn, khi đó ta và nàng đã không còn phân biệt.

- Ý của ngươi là khi đó ngươi cũng đã nhận ra ta.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, cũng ngạc nhiên.

Cẩn thận ngẫm lại, Lục Lâm Thiên nhớ ban đầu khi tranh đoạt Hồng Hoang Điện, Phong Du Du và Bà Tu Mỹ Ngọc đánh một trận, dường như đã vận dụng độc công, lúc trước Lục Lâm Thiên cũng không quá chú ý, lúc này nhớ tới mới biết được, thì ra Phong Du Du đã sớm khôi phục, Ma Linh Yêu Nữ và Phong Du Du đã dung hợp với nhau.

- Ân.

Phong Du Du gật đầu với Lục Lâm Thiên, khi đó nàng đã khôi phục tất cả.

- Nha đầu, chẳng lẽ là tổ tiên hiển linh sao, nói như vậy, ngươi đã triệt để khôi phục?

Phong Hành Thiên Chủ khiếp sợ, trời sinh song hồn, ngay cả hắn và Vạn Độc Chí Tôn, Hoàng Phủ Minh Long lúc trước cũng không có cách nào.

- Đã triệt để khôi phục.

Phong Du Du nói với Phong Hành Thiên Chủ.

- Không có việc gì sao, quá tốt.

Phong Phách Nam, Hoàng Dật, Mạc Kình Thiên nghe xong vô cùng cao hứng.

- Đã khôi phục sao.

Lục Lâm Thiên nhìn qua nữ tử áo trắng thánh khiết trước mặt, ánh mắt chấn động, nói nhỏ:

- Không biết hiện tại ta có tư cách làm nam nhân của ngươi, trở thành áp trại tướng công hay không?

Nghe vậy, Phong Du Du rung động, dường như nhìn thấy bóng dáng Ma Linh Yêu Nữ, sau một lát, nhìn qua Lục Lâm Thiên, chu môi nói:

- Ngươi vẫn là áp trại tướng công của ta, có tư cách trở thành nam nhân của ta, nhưng mà ta sợ Vô Song, Bạch Linh, Hồng Lăng các nàng...

- Các nàng nói, có cơ hội bảo ta mang ngươi về.

Lục Lâm Thiên dứt lời đã ôm nàng vào ngực, nói nhỏ:

- Về sau cũng đừng có rời khỏi, tìm ngươi thật cực khổ.

Khục...

Phong Hành Thiên Chủ, Hoàng Phủ Minh Long, Vạn Độc Chí Tôn thấy thế ho khan một tiếng.

Hoàng Dật nhìn, thần sắc có chút ảm đạm, nhưng ánh mắt lại biến thành vui vẻ.

Phong Du Du thẹn thùng giãy dụa, dù sao cũng ở trước mặt mọi người, nhưng bị ôm vào trong ngực, nàng không giãy dụa nữa.

Oanh!

Thiên địa chấn động, khí tức cổ xưa bùng phát lan tràn khắp thiên địa.

Lục Lâm Thiên lập tức buông nữ tử trong ngực ra, nhìn qua không trung, nguyên đan chữ vạn rung lên.

Hai mươi tám thân ảnh xuất hiện, hai mươi tám khí tức đáng sợ bùng phát, nương theo đó là uy áp tỏa ra.

- Đều là Thánh Hồng Cảnh.

Dưới khí tức khủng bố cỡ này, tất cả mọi người nhìn lên hư không, các thế lực có Thánh Hồng Cảnh cộng lại cũng không có nhiều tới hai mươi tám người, mà bây giờ đối mặt với hai mươi tám khí tức khủng bố đều là Thánh Hồng Cảnh, thậm chí còn không phải Thánh Hồng Cảnh bình thường.

- Đều là linh hồn thể, không có dấu hiệu sinh mạng, không biết tại sao những cường giả này lại như vậy.

Hư Thiên Thánh cô áp chế khiếp sợ trong lòng, ánh mắt vô cùng ngưng trọng..

- Nếu là khôi lỗi thì rất khó đối phó.

Nhược Linh thánh nữ ngưng trọng, khí tức này ngay cả nàng cũng không thể chống lại.

- Nơi này hung hiểm a.

Hậu Khánh Lâm thì thào, hai mươi tám khôi lỗi đều là Thánh Hồng Cảnh, không hung hiểm mới lạ.

Thần Linh Thiên Cơ và Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng biến sắc, đối mặt nhiều khí tức hung hãn như thế, bọn họ không cách nào đối phó.

- Cẩn thận một ít, trong đó có thanh long bạch hổ chu tước huyền vũ bốn thú ảnh và hắc diễm linh vật trời sinh, sợ rằng đã đặt một chân vào Hư Vô Cảnh.

Lão Ảnh truyền âm vào tai Lục Lâm Thiên:

- Nhưng mà đều là khôi lỗi, thực lực có lẽ yếu đi không ít, nhưng cũng là tồn tại khủng bố, tăng thêm uy áp linh hồn, mọi người khó mà đối phó được.

Lục Lâm Thiên run lên, năm khí tức cường hãn nhất, hắn cho rằng đã bước vào Hư Vô Cảnh, nhưng đặt một chân vào Hư Vô Cảnh đã khủng bố như vậy rồi.

- Chư vị, xem ra cho dù là ai cũng không thể đứng một mình, Thánh Hồng Cảnh chúng ta cộng lại cũng không nhiều như thế, sợ rằng mọi người phải liên thủ thôi.

Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng nói ra, nhìn qua Thần Linh Nghiễm Hồng và Hư Thiên Thánh cô.

Mọi người rung động, ai cũng rõ ràng, cho dù người ở đây đông, nhưng so với hai mươi tám khí tức này cũng vô dụng thôi, chính thức có thể hữu dụng, ít nhất cũng phải là Thánh Hồng Cảnh mới được.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua không trung, Thiên La minh có Thần Linh Thiên Cơ, Thánh Hồng Cảnh có chín người, Chí Tôn Điện có tám, Thương Khung Minh cộng lại cũng chỉ có tám Thánh Hồng Cảnh, Hồng Vũ là chín, vậy cũng chỉ có hai mươi sáu.

- Chỉ có liên thủ mới có thể chống lại, Thánh Hồng Cảnh một người đối phó một, còn lại cửu nguyên Hóa Hồng Đại viên mãn liên thủ đối phó hai cũng đủ rồi, vậy phải xem mọi người liên thủ ra sao.

Thần linh thiên cơ nhìn Hư Thiên Thánh cô nói ra, chung quanh có bao nhiêu Thánh Hồng Cảnh, hắn tự nhiên là trong lòng hiểu rõ.

Hư Thiên Thánh cô quay đầu nhìn mọi người, sau đó nói với Thần Linh Thiên Cơ.

- Liên thủ không có vấn đề, nhưng mà Thương Khung Minh, Chí

Tôn Điện, Thiên La minh ba phương đối phó một phần ba, miễn có người thừa cơ đánh chủ ý gì đó.

- Hai mươi tám người, ba cổ thế lực cũng không dễ phân ah, Chí Tôn Điện ta người ít nhất, phân tám, Thiên La minh và Thương Khung Minh các ngươi nhân số đông nhất, một phương mười cũng công bình, bằng không cũng không cần liên thủ, muốn đi vào Bất Chu sơn cũng phải công bằng một chút.

Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng nói ra, Chí Tôn Điện hiện tại chỉ có tám Thánh Hồng Cảnh, tự nhiên chỉ có thể đối phó tám, chuyện ăn thiệt thòi hắn không làm.

Chương 4646: Liên thủ đại chiến

Ánh mắt Thần Linh Nghiễm Hồng khẽ nhúc nhích, cũng không nói thêm gì, ánh mắt quét qua, sau đó nhìn Hư Thiên Thánh cô, nói:

- Thanh long bạch hổ chu tước huyền vũ bốn thú linh hồn thể có liên quan tới thế giới Thần Thú, giao cho Thương Khung Minh đối phó đi, các ngươi đối phó cũng đơn giản một ít.

Lục Ngô nghe vậy, chần chờ một lát, sau đó nhìn thú ảnh thanh long bạch hổ chu tước huyền vũ, lại nhìn qua qua đóa hỏa diễm màu đen nhỏ như nắm tay, cuối cùng nói với đám người Thần Linh Nghiễm Hồng, Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng, nói:

- Cửu U Hắc Diễm giao cho các ngươi.

- Khặc khặc, Cửu U Hắc Diễm là chí tôn trong linh vật trời sinh chúng ta, ta ăn chút thiệt thòi đối phó nó vậy.

Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng nói ra, dường như sớm có nắm chắc, trong mắt còn mang theo vẻ tham lam.

- Mạc Trường Lăng cũng là linh vật trời sinh ‘ Diệt Thế Thiên Diễm Sa ’, cấp độ cực cao, đoán chừng đánh chủ ý Cửu U Hắc Diễm, muốn thừa cơ thôn phệ Cửu U Hắc Diễm tăng tu vị.

Tử hư thôn thiên Hậu Khánh Lâm nói với người chung quanh:

- Động thủ tất cả mọi người cẩn thận, chúng ta bây giờ chín Thánh Hồng Cảnh đối phó chín, còn lại một lão Tứ, lão Cửu các ngươi liên thủ đối phó không có vấn đề.

- Những khôi lỗi như linh hồn thể này không dễ đối phó, tất cả mọi người cẩn thận.

Lục Ngô nói với mọi người.

Ô ô...

Ngay thời điểm Lục Ngô quát lớn, trong hư không có tiếng gầm quỷ dị.

Ầm ầm!

Nhưng vào lúc này, hai mươi tám khí tức kia chấn động, khí tức khủng bố bao phủ đám người.

- Động thủ đi, không đối phó đám khủng bố này, sợ là ai cũng vào không được.

Diễm Sa Diệt Thế nói ra, khí tức nóng bỏng diệt thế bùng phát, trong chốc lát hóa thành phong bạo đáng sợ lao thẳng về phía Cửu U Hắc Diễm, phất tay đánh ra một đám hào quang màu trắng, lập tức bao phủ Cửu U Hắc Diễm.

- Động thủ!

Tử hư thôn thiên Hậu Khánh Lâm hét lớn một tiếng, hắn lúc này lao về phía linh hồn thể chu tước, hư không lăng không gió nổi mây phun, há mồm hóa thành không gian động sâu, trong đó điện quang màu tím khủng bố tỏa ra, giống như hung thú thôn phệ vũ trụ.

Rống!

Lục Ngô trực tiếp thúc dục Yêu Vương Diệt Sinh Trảo, hắn ngăn cản linh hồn bạch hổ, năng lượng khủng bố tỏa ra, chấn động thiên địa, giống như phá hủy hư không.

Sau đó Thần Linh Thiên Cơ, Hư Thiên Thánh cô, Thần Linh Thiên Phạt, Thái Hư Tôn Tổ, Đạo Ẩn lão nhân đều hành động, không ai dám chủ quan, khí tức Thánh Hồng Cảnh bao phủ hư không.

Thực lực không đủ, thậm chí là cửu nguyên đại viên mãn, cũng nhanh chúng lùi lại, Thánh Hồng Cảnh chiến đấu không phải ai cũng có thể xen vào.

Hồng Vũ gào thét, hắn tỏa ra kim quang nhàn nhạt, khí thế hồng hoang bùng phát, trực tiếp ngăn cản linh hồn thể huyền vũ, khí tức cuồng mãnh làm mọi người ngạc nhiên.

- Không ngờ là hồng hoang thần thú.

Thần Linh Thiên Cơ, Thần Linh Thiên Phạt, Hư Thiên Thánh cô, Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng đều nhận ra bản thể của Hồng Vũ, đều khiếp sợ không ít.

Rống!

Một thú ảnh khổng lồ xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, ánh mắt linh hồn thể khổng lồ không mang theo tình cảm chấn động nào, giống như chó mà không phải chó, như lang như hổ, có ba đầu lâu dữ tợn, chính là linh hồn thể Thiên Cẩu khủng bố, huyết mạch cũng không thấp hơn Lục Ngô.

- Ma Tôn Lệ Huyết Phủ.

Bà Thiên La thúc dục thân thể Tu La khổng lồ, Ma Tôn Lệ Huyết Phủ trực tiếp bổ vào Thiên Cẩu.

- Bất Diệt La Hán Tượng.

Lục Lâm Thiên không dám khinh thường, tuy Thiên Cẩu là linh hồn thể, nhưng mà khí thế rất khủng bố, còn có linh hồn uy áp, không biết Đao thúc đi nơi nào, Lục Lâm Thiên càng không dám khinh thường, thúc dục Bất Diệt La Hán Tượng, đánh ra công kích như mưa.

Bành bành!

Lục Lâm Thiên và Bà Thiên La hai người liên thủ công kích, công kích của bọn họ ngay cả Thánh Hồng Cảnh cũng không dám chống lại chính diện, nhưng cuối cùng bị hai đầu của Thiên Cẩu hấp thu, cả phiến không gian tan nát nhanh chóng.

Ầm ầm!

Không trung chấn động, mấy chục Thánh Hồng Cảnh đồng thời giao thủ, không gian nhanh chóng tan vỡ thành hư không.

Hai mươi chín người đối phó hai mươi tám linh hồn thể, linh vật trời sinh, Minh Linh, Nhân tộc, Thú tộc, phóng thích khí tức khủng bố, khủng bố nói không nên lời, không thể nghi ngờ là một hồi đại chiến tuyệt thế.

- Tứ sư huynh, những linh hồn thể này quá kinh khủng, công kích quá mạnh.

Sau mấy lần giao thủ, Lục Lâm Thiên kinh hãi, công kích khủng bố lại không có quá nhiều tác dụng với Thiên Cẩu linh hồn, ngược lại linh hồn thể còn gây áp lực lớn với bọn họ, tình huống mọi người chung quanh cũng thế.

Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La thúc dục Ma Tôn Lệ Huyết Phủ, ma khí ngập trời, lớn tiếng quát:

- Những linh hồn thể này quỷ dị, nhưng mà ta không có biện pháp đối phó.

Dứt lời, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La bổ một búa vào linh hồn Thiên Cẩu, nhưng không có hiệu quả, ngược lại còn bị linh hồn lực quỷ dị phản kích, linh hồn lực khủng bố đẩy lùi Bà Thiên La, trong mắt hắn đầy khiếp sợ.

- Những tử vật này còn có linh hồn lực tồn tại, nhưng mà dường như bị khống chế, nếu không cũng không quỷ dị như thế.

Lục Lâm Thiên thì thào, lúc này một đầu lâu của Thiên Cẩu bắn ra một đạo công kích linh hồn về phía hắn, hắn không thể không ngăn cản.

Đạp đạp!

Dưới âm thanh phong bạo, không ít cường giả bị đẩy lui, Hư Thiên Thánh cô, Thần Linh Thiên Cơ, Diễm Sa Diệt Thế đều không ngoại lệ, ánh mắt khiếp sợ.

Những linh hồn thể này là vật khủng bố, nó còn khó đối phó hơn người ta nghĩ nhiều.

Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng cực kỳ khó coi, hắn ban đầu còn nghĩ đạt được chỗ tốt từ Cửu U Hắc Diễm, sau khi giao thủ mới phát hiện hắn không chiếm được tiện nghi, Cửu U Hắc Diễm này chỉ còn lại linh hồn bổn nguyên, nhưng thực lực của nó rất khủng bố, nếu vào thời kỳ toàn thịnh thì hắn không thể chống lại, Cửu U Hắc Diễm gần vô hạn tới Hư Vô Cảnh.

Bản thể Hồng Vũ là hồng hoang thần thú, vào lúc này hắn ngạc nhiên trợn mắt nhìn, lực phòng ngự của hắn đã cực kỳ khủng bố, nhưng lực phòng ngự của linh hồn thể huyền vũ trước mặt còn khủng bố hơn, ngay cả hắn cũng không thể chiếm tiện nghi, chuyện này làm cho nội tâm Hồng Vũ không phục.

- Tại sao có thể như vậy, dường như quá quái dị.

Tiểu Long lui ra xa đám người, hắn vẫn nhìn chằm chằm vào chiến trường, trong mắt nhìn vào linh hồn thể thanh long và huyền vũ, dường như mơ hồ cảm giác được gì đó.

Rống rống.

Mọi người bị đẩy lui, những linh hồn thể kia không khách khí, lại lao vào đám người, hoàn toàn không có việc sẽ dừng lại.

- Nhất quyền chấn bát hoang!

Tiếng quát vang lên, không gian chung quanh Lục Lâm Thiên rung chuyển, thôn phệ năng lượng trong không gian, dùng xu thế bá đạo khuếch tán ra ngoài, Thiên Cẩu bị Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La kiềm chế, hắn đánh ra một quyền vào linh hồn Thiên Cẩu, lực lượng hủy diệt bá đạo bùng phát.

Bành!

Âm thanh trầm đυ.c vang lên, một quyền hủy diệt của Lục Lâm Thiên đánh thẳng vào linh hồn thể của Thiên Cẩu, chỉ có thân thể của hắn sinh ra khe hở rất lớn, nhưng lập tức khôi phục như lúc ban đầu, không hư hao chút nào. Đột nhiên thân thể khổng lồ của

Thiên Cẩu lưu chuyển, một trảo của nó đánh vào vai Bất Diệt Kim Cương Tượng.

Chương 4647: Họa phúc tương y

Ken két.

Một trảo cào xuống, Bất Diệt Kim Cương Tượng của Lục Lâm Thiên cũng bị xé rách vài khe hở, lực lượng thật lớn làm hắn lảo đảo, ngược lại bản thể không bị ảnh hưởng quá nhiều, Bất Diệt Thiên Thể va Bất Tử Thần Thể đã dung hợp cho nên lực phòng ngự của hắn rất mạnh.

- Chẳng lẽ là...

Nhìn thấy chiến trường kinh người như thế, ánh mắt tiểu Long run lên, lập tức nhớ tới cái gì, thì thào sau đó lướt đi, thân ảnh của hắn hóa thành kim long.

Ngao!

Long ngâm gào thét vang vọng hư không, uy áp kinh người phóng thích ra, làm cho ánh mắt những linh hồn thú ảnh ngây ngốc.

- Hồng Vũ, để cho ta tới thử đối phó linh hồn thể huyền vũ, yên tâm, ta có sáu thành nắm chắc.

Tiểu Long dứt lời, vừa vặn Hồng Vũ bị linh hồn thể huyền vũ đẩy lùi, tiểu Long gào thét, lập tức ngăn cản trước mặt linh hồn thể huyền vũ, cũng đứng trước mặt Hồng Vũ.

- Tiểu Long cẩn thận.

Nội tâm Lục Lâm Thiên cả kinh, tiểu Long bất phàm là sự thật, nhưng tu vị của tiểu Long có hạn, Lục Lâm Thiên tự biết tiểu Long bất phàm cũng khó có thể chống lại những quái vật này, huống chi thanh long bạch hổ chu tước huyền vũ đều là tồn tại bất phàm.

Rống.

Huyền vũ gào thét, nhìn tiểu Long xuất hiện trước mặt, đầu quy xà của nó nhanh chóng bắn ra một đạo hào quang vào mi tâm của tiểu Long.

Lực lượng khủng bố làm người ta hãi hùng khiếp vía, giờ phút này Tử Hoàng, Tĩnh Thần công chúa, Chu Thần Hi, Hổ Y, Huyền Doanh khiếp sợ nhìn tiểu Long.

Oanh!

Trong thời gian thật ngắn, không ai có thể kịp ngăn cản, linh hồn thể công kích làm nhiều người sợ hãi, năng lượng công kích bắn vào con mắt thứ ba của tiểu Long, mà tiểu Long hoàn toàn không thể ngăn cản, tùy ý để năng lượng hủy diệt kia tiến vào mi tâm của mình.

Vào lúc mọi người rung động, cảnh tượng không thể tưởng tượng nổi xuất hiện, sau khi lực lượng hủy diệt bắn vào con mắt thứ ba của tiểu Long, thân thể kim long to lớn của tiểu Long bị đẩy lui, hắn chỉ lui một ít mà thôi.

XÍU...UU!!

Trong nháy mắt tiếp theo linh hồn huyền vũ cảm ứng được gì đó, linh hồn thể của nó co rút thật nhanh, nó lập tức hóa thành một con huyền vũ nhỏ sau đó chui vào con mắt thứ ba của tiểu Long, biến mất không còn lại gì.

Rất nhiều người khiếp sợ nhìn tiểu Long, trong nháy mắt đó âm thanh của tiểu Long vang lên trong đầu Lục Lâm Thiên:

- Lão đại, ta hiểu rồi, ta vừa rồi đã đoán đúng, trong nơi này nguy cơ cũng là sinh cơ, viễn cổ đại năng lúc trước bố trí như vậy cũng không phải ngăn cản chúng ta tiến lên, cũng không phải muốn triệt để lấy mạng chúng ta, họa phúc tương y, những linh hồn thể viễn cổ này bao nhiêu năm qua chỉ muốn tìm kiếm người truyền thừa mà thôi, người đồng tộc đồng tông hoàn toàn có thể nhận truyền thừa của chúng, là phúc không phải họa.

Tiểu Long dứt lời, thân thể kim long của hắn nhanh chóng bay về phía linh hồn thanh long trước mặt Thiên Trần Thánh Chủ, nhìn linh hồn thanh long kia, tránh cũng không tránh, tùy ý để linh hồn công kích bắn vào mi tâm của mình.

Ngao!

Cùng một thời gian, linh hồn thể thanh long cảm nhận được gì đó, thân thể khổng lồ co rút lại, hóa thành một con thanh long nhỏ chui vào mi tâm tiểu Long.

Linh hồn thể thanh long và huyền vũ tiến vào cơ thể, thân thể kim long của tiểu Long run lên, sau đó hai mắt nắm chặt, thân thể chấn động kịch liệt.

Rống.

Lê-eeee-eezz~!!

Hổ Y và Chu Thần Hi đã sớm hành động, dường như âm thầm nhận được Tiểu Long truyền âm, lập tức hóa thành bản thể bạch hổ và chu tước, cũng phân biệt ngăn cản trước linh hồn của bạch hổ và chu tước.

Oanh!

Cũng giống như tiểu Long, linh hồn bạch hổ và chu tước co rút lại, cuối cùng tiến vào trong người Hổ Y cùng Chu Thần Hi, Hổ Y hai người nhắm mắt lại.

- Họa phúc tương y, truyền thừa, những linh hồn thể khôi lỗi này chứa truyền thừa.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên đang lo lắng chờ tiểu Long phục hồi tinh thần lại, hắn nhìn thấy tất cả, tăng thêm tiểu Long truyền âm, Lục Lâm Thiên lập tức biết rõ đại khái, những linh hồn thể quỷ dị này ẩn chứa truyền thừa kinh người, đạt được những truyền thừa này có thể trong thời gian nhanh nhất biến thành cường giả.

- Truyền thừa, những linh hồn này chứa truyền thừa, trực tiếp đạt được là tốt rồi.

Tất cả những Thánh Hồng Cảnh đều khiếp sợ, lập tức vui mừng, những cường giả Thánh Hồng Cảnh viễn cổ mạnh hơn bọn họ nhiều, nếu có thể được những cường giả Thánh Hồng Cảnh viễn cổ này truyền thừa, bọn họ hoàn toàn có hi vọng bước vào Hư Vô Cảnh trong truyền thuyết.

- Nhanh đạt được truyền thừa, những truyền thừa này có thể trực tiếp đạt được.

Trong Thiên La minh, Thiên Ma Tộc Ma Đạt Ma, Tu La tộc Bà Đề, Chí Tôn Điện Hỗ Ác Bất Thuân hai người nhìn nhau, bọn họ nhanh chóng buông tha phòng ngự công kích linh hồn.

Những linh hồn thể cường giả viễn cổ này có một thân năng lượng khủng bố, đều đầy đủ giúp bọn họ trở thành tồn tại cao cấp nhất trong thiên địa, chỗ tốt cỡ này bọn họ đỏ mắt, nội tâm không cách nào chống cự hấp dẫn.

Rầm rầm rầm phanh!

Âm thanh trầm thấp nổ tung, linh hồn lực nương theo năng lương khủng bố bắn vào mi tâm của Ma Đạt Ma, Bà Đề, Hỗ Ác Bất Thuân bốn người, bốn người vô cùng hưng phấn, nhưng lại không có xuất hiện hiệu quả giống như đúc tiểu Long, Hổ Y đã làm, ngược lại bọn họ bị đánh bay như đạn pháo.

PHỤT!

Sắc mặt bốn người tái nhợt, miệng phun máu tươi, tuy không chết nhưng trọng thương là đương nhiên, nếu không phải vừa rồi bốn người có điểm cố kỵ, sợ rằng không ném nửa cái mạng đơn giản như vậy, chỉ sợ hậu quả cực kỳ nghiêm trọng.

- Truyền thừa trong linh hồn thể không phải ai cũng có thể đạt được, cần đồng tộc đồng tông, vận khí cũng cực kỳ trọng yếu, nếu không phải cơ duyên thì đó là mầm họa, họa phúc tương y, cũng không phải người thường có thể chiếm được.

Thần Linh Nghiễm Hồng không có xông lên ngay, hắn nói xong liền bước đi, sau đó thúc dục Thần Linh chân thân, hào quang tỏa ra bốn phía, hắn lập tức bước tới trước mặt linh hồn thể cường giả Thần Linh tộc.

XÍU...UU!!

Cũng như tình huống của tiểu Long, Hổ Y, Chu Thần Hi, sau khi thừa nhận năng lương linh hồn khủng bố kia, linh hồn thể của Thần Linh tộc chui vào trong mi tâm Thần Linh Nghiễm Hồng.

- Thì ra là thế, họa phúc tương y.

Ngoài Bà Đề và lão giả Tu La tộc Thánh Hồng Cảnh nhìn qua hai mươi tám thân ảnh ở đây có linh hồn thể Tu La tộc, lập tức biến thành Tu La chân thân, lập tức xuyên qua không gian đạt được truyền thừa của cường giả viễn cổ Tu La nhất tộc.

- Lão Tứ, Tu La nhất tộc thích hợp ngươi, động thủ đi.

Nhược Linh thánh nữ quát lớn, lập tức bạo phát sóng nước ngập trời, khí tức quỷ dị khủng bố tỏa ra, sóng nước như biển gầm vang vọng không gian.

- Thiên Hoằng Nhược Thế Thủy, bản thể thật khủng khiếp.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn thấy bản thể Nhị sư tỷ là Thiên Hoằng Nhược Thế Thủy khủng bố, hoàn toàn không dưới Duyệt Thế Thiên Diễm Sa cùng Cửu U Hắc Diễm, đồn đãi Thiên Hoằng Nhược Thế Thủy vạn vật không phù, bao phủ tất cả áo nghĩa, tuyệt đối khủng bố.

Phần phật.

Thiên Hoằng Nhược Thế Thủy khủng bố bao phủ lão giả Thánh Hồng Cảnh thứ hai của Tu La nhất tộc.

- Nhược Linh, ta không để yên cho ngươi.

Chương 4648: Cướp đoạt truyền thừa

Vốn sắp đạt được truyền thừa, "con vịt" đun sôi bị người ta đoạt mất, tên cường giả Tu La nhất tộc giận dữ, nhưng hắn không có biện pháp, thực lực Nhược Linh thánh nữ mạnh hơn hắn một ít, hắn khó có thể thoát thân.

- Không để yên cũng không sao, ta không sợ ngươi.

Nhược Linh thánh nữ không sợ kẻ này, Thiên Hoằng Nhược Thế Thủy cuồn cuộn, trực tiếp bao phủ lão giả Tu La nhất tộc vào trong.

Chí Tôn Điện và Thiên La minh có bốn tên Thánh Hồng Cảnh trọng thương nửa cái mạng, Thiên La minh cũng bộc lộ không ít, huống chi còn có lão Ngũ lão Lục lão Thất vẫn chưa ra tay, đợi chiếm được truyền thừa, Nhược Linh thánh nữ cũng không cần nói quy củ gì.

Oanh!

Trong nháy mắt này, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La cũng không có khách khí, hắn sớm xuất hiện trước mặt linh hồn thể cường giả Tu La nhất tộc, tùy ý hắn tiến vào trong mi tâm, lập tức hai mắt nhắm chặt lơ lửng trên bầu trời, thành công cướp đoạt truyền thừa.

- Có lẽ có lẽ có thể...

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, hắn thu liễm Bất Diệt La Hán Tượng khổng lồ, thời không tɧác ⌊oạи, thân ảnh xuất hiện trước mặt linh hồn thể cường giả Nhân tộc hỏa thuộc tính, tùy ý để công kích tiến vào mi tâm, năng lượng hủy diệt tiến vào trong óc, năng lượng nóng bỏng muốn đốt cháy linh hồn Lục Lâm Thiên.

Vào lúc này Lục Lâm Thiên lập tức thúc dục hỏa thuộc tính áo nghĩa, trực tiếp bao phủ năng lượng hỏa thuộc tính này, nhiệt độ hủy diệt kia bao phủ hỏa thuộc tính áo nghĩa của Lục Lâm Thiên, lực lượng hủy diệt tiêu tán, dường như tìm được nơi quy túc, hóa thành hư vô.

XÌU...UU!!

Lập tức một đạo hào quang tiến vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên, hỏa thuộc tính áo nghĩa truyền thừa lao tới, đây là truyền thừa của cường giả hỏa thuộc tính áo nghĩa phi phàm tu vị Thánh Hồng Cảnh thời viễn cổ, lúc này tất cả truyền thừa cho Lục Lâm Thiên.

- Sư huynh, nghĩa phụ, sư phụ, nhạc phụ, truyền thừa cường giả Nhân tộc cùng áo nghĩa là đạt được.

Lục Lâm Thiên truyền âm cho Hoàng Phủ Minh Long, Độc Cô Ngạo Nam, Chí Thánh đại đế, Đoan Mộc Khung Thiên, hắn phỏng đoán đúng, cường giả Nhân tộc có thể đạt được truyền thừa, chỉ cần cùng áo nghĩa là được.

- Động thủ, đoạt truyền thừa!

Hoàng Phủ Minh Long, Độc Cô Ngạo Nam, Chí Thánh đại đế, Đoan Mộc Khung Thiên, Bắc Cung Kình Thương đều lướt đi, thân ảnh nhắm vào mục tiêu của mình.

- Người đồng tộc đồng tông là có thể đạt được truyền thừa, nhanh động thủ.

Vào lúc này người Thiên La minh cùng Chí Tôn Điện cũng không còn giữ được tỉnh táo, đối mặt cơ duyên lớn như thế, ai cũng không muốn bỏ qua, cường giả viễn cổ Thánh Hồng Cảnh truyền thừa, hấp dẫn này ngay cả Thánh Hồng Cảnh cũng không bỏ qua.

XIU....XIU...!

Độc Cô Ngạo Nam, Chí Thánh đại đế, Đoan Mộc Khung Thiên lúc này bị ngăn cản, tu vị thực lực của bọn họ còn chưa đủ gia nhập vào hàng ngũ tranh đoạt.

Rầm rầm rầm!

Âm thanh nổ tung trầm thấp, không ít thân ảnh trực tiếp tự giết lẫn nhau.

- Ha ha, ta được rồi, cường giả viễn cổ Thánh Hồng Cảnh của Thấp Linh tộc truyền thừa, ta có được.

Lúc này một cửu nguyên Hóa Hồng đại viên mãn đến trước mặt linh hồn thể của cường giả Thấp Linh tộc, lúc đạo linh hồn công kích đầu tiên đánh tới, lập tức cười to không ngớt, cho rằng mình sẽ đạt được truyền thừa.

Bành!

Nhưng tên cửu nguyên đại viên mãn Thấp Linh tộc này chưa có nói xong, thân thể của hắn đã nổ tung, hắn không đạt được truyền thừa mà là một kích trí mạng, một kích lấy mạng.

Mà người này so với đám người Hỗ Ác Bất Thuận, Ma Đạt Ma là cường giả Thánh Hồng Cảnh, bọn họ bị trọng thương còn nửa cái mạng, cửu nguyên Hóa Hồng đại viên mãn nổ tung đầu óc, tan thành mây khói, chết gọn gàng triệt để.

Rầm rầm rầm!

Cùng một thời gian có không ít cường giả Minh Linh và Nhân tộc cho rằng mình sẽ nhận được truyền thừa của cường giả Thánh Hồng Cảnh, nhưng cuối cùng đều là bùa đòi mạng, một cửu nguyên Hóa Hồng và bát Hóa Hồng đều thần hồn câu diệt, hối hận đã không kịp.

Rầm rầm rầm!

Dưới kỳ ngộ cực lớn vẫn có người không buông tha, mang theo tâm lý may mắn nhận truyền thừa, nhưng kết quả lại lại thần hồn câu diệt.

- Mau lui lại, nhanh.

Tất cả mọi người sợ hãi, nhiều cường giả thần hồn câu diệt đã làm không ít người lạnh lòng, nhưng người lao tới rất nhiều, nhưng lại đúng như lời Thần Linh Nghiễm Hồng đã nói, không phải ai cũng có thể đạt được truyền thừa.

Hoàng Phủ Minh Long, Đạm Niệm, Tử Vi Thần Nữ đã ổn định thân thể, cũng không dám mạo hiểm nhiều.

- Họa phúc tương y, có gì sợ hãi, ngươi ở nơi này vô số năm, truyền thừa không tiêu tan, có lẽ cũng muốn mang truyền thừa truyền xuống, truyền thừa cho ta, ta nhất định không phụ truyền thừa, ta sẽ mang nó tung hoành thiên hạ.

Rất nhiều cường giả không dám tiến lên, Độc Cô Ngạo Nam rốt cuộc tìm được cơ hội, trên gương mặt anh tuấn góc cạnh vui vẻ, thân hình trực tiếp đi tới trước mặt linh hồn thể cường giả Nhân tộc tu luyện linh hồn áo nghĩa.

- Truyền thừa cho ta, ta nhất định không phụ truyền thừa!

- Truyền thừa cho ta, ta nhất định không phụ truyền thừa!

Chí Thánh đại đế, Đoan Mộc Khung Thiên, Bắc Cung Kình Thương ba người đều hành động, bọn họ xuất hiện trước mặt cường giả Nhân tộc Thánh Hồng Cảnh có chung áo nghĩa với mình.

Vào lúc này nhiều người chấn động, vừa rồi có không ít người thần hồn câu diệt, bởi vậy cũng không ai ngăn cản đám người Độc Cô Ngạo Nam, có lẽ trong mắt bọn họ, bát nguyên đại viên mãn cùng cửu nguyên đại viên mãn còn không chịu được truyền thừa, đám người Độc Cô Ngạo Nam cũng không thể đạt được.

Ầm ầm!

Bốn đạo linh hồn áo nghĩa công kích tiến vào mi tâm của đám người Độc Cô Ngạo Nam...

Xoẹt!

Trong ánh mắt không hảo ý của nhiều người, đám người Độc Cô Ngạo Nam không bị gì cả, mà linh hồn thể của bốn Thánh Hồng Cảnh truyền thừa vào mi tâm bọn họ, bốn người thành công đạt được bốn phần truyền thừa.

- Nhận truyền thừa của ngươi, ta sẽ không phụ truyền thừa.

Chẳng biết lúc nào, thân ảnh Mẫu Đơn xuất hiện cách đám người Độc Cô Ngạo Nam không xa, đường cong động lòng người cười tươi như hoa, cao quý trang nhã, làm người ta tim đập rộn ràng, hóa thành bản thể Huyết Linh Mẫu Đơn.

Bản thể Huyết Linh Mẫu Đơn có huyết quang quanh quẩn, càng nhìn thấy máu lưu động bên trong, vẻ đẹp thê mỹ này làm nhiều người mê muội, toàn thân tỏa ra khí huyết sát cổ quái làm nhiều người hãi hùng khiếp vía.

Lúc này trước mặt Mẫu Đơn là một biển máu, khí huyết sát hóa thành phong bạo ngập trời, nương theo đó là từng tia chớp huyết sắc vờn quanh, khu vực trung tâm là một đóa mẫu đơn tinh xảo đang chiếm giữ, linh hồn bổn nguyên của Huyết Linh Mẫu Đơn này mạnh hơn Mẫu Đơn gấp nhiều lần.

Khí huyết sát trong biển máu hóa thành phong bạo, cuối bao phủ bản thể Mẫu Đơn vào trong đó, bản thể Mẫu Đơn không ngăn cản, lập tức tiến vào bên trong.

- Vì cái gì bọn họ đạt được truyền thừa?

- Vì sao chúng ta không thể?

- Nhất định không thể để chúng đạt được, thừa dịp truyền thừa không có dung hợp, nhanh đoạt truyền thừa của bọn chúng.

Trong tiếng nghị luận trầm thấp, Độc Cô Ngạo Nam, Chí Thánh đại đế, Bắc Cung Kình Thương, Đoan Mộc Khung Thiên bốn người đạt được Thánh Hồng Cảnh truyền thừa, một ít cường giả Nhân tộc của Thương Khung Minh đỏ mắt, nhịn không được trực tiếp ra tay với Độc Cô Ngạo Nam bốn người, muốn cướp đoạt truyền thừa của bốn người.

Ư

Chương 4649: Đều đạt chỗ tốt

Rầm rầm rầm!

Nhưng còn chưa tiếp cận thân ảnh Độc Cô Ngạo Nam bọn bốn người, trên không trung có tử lôi giáng xuống, khí tức hủy diệt bá đạo không kém gì Thánh Hồng Cảnh, không có người nào chống cự được, toàn bộ bị đánh hình thần câu diệt.

- Ai muốn bị diệt tộc thì cứ thử xem, bất kể là ai, giết không tha!

Tiếng quát lăng lệ vang lên, Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, ánh mắt đầy sát ý nhìn qua đám người ngấp nghé.

- Là Lục Lâm Thiên.

- Mau lui lại, không thể động tới Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên tâm ngoan thủ lạt, tuyệt đối sẽ không nương tay.

- Động vào người bên cạnh Lục Lâm Thiên sẽ bị diệt tộc, mau lui lại.

Lúc này rất nhiều người cảm thấy tim gan lạnh giá, hoàn toàn không dám tiến lên, lập tức rút lui, không dám đánh chủ ý truyền thừa người bên cạnh Lục Lâm Thiên nữa.

- Ai dám tới gần, giết không tha!

Tiểu Long, Chu Thần Hi, Hổ Y ba người có Tử Hoàng, Tĩnh Thần công chúa, Lục Ngô tận lực bảo hộ bên trong.

Rống!

Thiên Cẩu gào thét, thân thể khổng lồ của nó lao về phía Lục Lâm Thiên.

- Tổ tiên ân sủng, giúp Thiên Cẩu nhất tộc chúng ta quật khởi.

Vào lúc này một lục nguyên Hóa Hồng Cảnh trong thế giới Thần Thú biến thành Thiên Cẩu to lớn, nhưng huyết mạch lại cực kỳ yếu kém, có chênh lệch rất lớn với Thiên Cẩu viễn cổ, chỉ sợ không còn là tộc nhân Thiên Cẩu nhất tộc chân chính.

Rống!

Hậu bối Thiên Cẩu nhất tộc tới gần, Thiên Cẩu gào thét, không ngờ buông tha Lục Lâm Thiên, ánh mắt ngây ngốc nhìn tên Thiên Cẩu lục nguyên Hóa Hồng tới từ thế giới Thần Thú, sau đó đánh ra một đạo linh hồn công kích, sau đó tiến vào mi tâm của tên này.

Lê-eeee-eezz~!!

Lúc này Kim Huyền cùng Hắc Vũ đều hóa thành Cửu Diễm Kim Sí Đại Bằng và Cửu Thiên Côn Bằng, vỗ cánh gào thét trời cao, cả hai bay về phía linh hồn cường giả viễn cổ Cửu Diễm Kim Sí Đại Bằng cùng viễn cổ Cửu Thiên Côn Bằng, giống như tiểu Long cùng Chu Thần Hi, cuối cùng cũng đạt được truyền thừa của tiền bối.

XÍU...UU!!

Phong Du Du, Tử Yên, Nguyên Nhược Lan hành động, ba người dường như cảm giác được cái gì, cùng bay vʊ"t qua, ba thân ảnh uyển chuyển vượt qua trời cao, cuối cùng cũng nhận được ba cường giả viễn cổ tiến vào cơ thể.

XIU....XIU....

Trong khoảng thời gian ngắn, trong chủng tộc Minh Linh cũng có người đạt được cường giả viễn cổ của Minh Linh truyền thừa, đạt được truyền thừa, tuyệt đại bộ phận cũng không phải cường giả thế hệ trước, ngược lại đa số là người trẻ tuổi, trong đó có Ma Hoẳng, Bà Tu Mỹ Ngọc, La Mỹ bị Lục Kinh Vân đánh bại.

Chí Tôn Điện không có hậu bối gì, cho nên không có đạt được truyền thừa, ngược lại bởi vì tranh đoạt truyền thừa với người khác nên bị tiêu diệt không ít.

Trong linh vật trời sinh chỉ có Mẫu Đơn và một linh vật trời sinh trong Thiên La minh đạt được truyền thừa, Thiên sinh linh vật muốn tìm được đồng tộc thật sự khó khăn, huống chi linh vật trời sinh tu vị càng cao, đồng loại của chúng càng thưa thớt.

Giống như Thái Cổ U Minh Viêm, muốn tìm được đồng loại là chuyện không có khả năng.

- Hiểu rồi, ta hiểu rồi, muốn đạt được truyền thừa của những cường giả viễn cổ Thánh Hồng Cảnh, trừ đồng tông đồng nguyên ra, còn phải có thiên phú, những linh hồn thể cường giả viễn cổ Thánh Hồng Cảnh đầu tiên sẽ dò xét, chỉ có gặp người thiên phú cực cao mới lưu truyền thừa, trái lại liền trực tiếp hủy diệt.

- Đạt được truyền thừa đều là đại thừa Niết Bàn, chỉ có thiên phú đại thừa Niết Bàn mới đạt được cường giả viễn cổ truyền thừa.

Trong đội hình có nhiều người nghị luận, khi chỉ có một ít hậu bối đạt được truyền thừa, những người có nhãn lực cùng kiến thức bất phàm đã nhìn ra mánh khóe, chỉ có thiên phú cực cao mới có thể thuận lợi đạt được truyền thừa, Thiên phú không đủ vọng tưởng đạt được truyền thừa chỉ có kết cục thần hồn câu diệt.

Kỳ thật trong thời gian ngắn, hai mươi tám cường giả viễn cổ Thánh Hồng Cảnh đã bị thế lực các nơi tranh đoạt với nhau.

- Ồ, cướp truyền thừa?

Lục Lâm Thiên nhìn thấy Thần Linh Nghiễm Hồng biến thành Thần Linh chân thân vượt qua không gian, hào quang rạng rỡ như thần tích, lúc này tiến tới linh hồn thể cường giả Thú tộc viễn cổ.

Thần Linh Nghiễm Hồng thúc dục lực lượng thôn phệ kỳ dị, không ngờ cưỡng ép phá hủy linh hồn thể cướp truyền thừa ra, cuối cùng lại kéo vào trong người của mình.

- Thần Linh Nghiễm Hồng thật quỷ dị, chẳng lẽ là thiên phú của thần linh tộc sao?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên kinh ngạc, lập tức sắc mặt hắn chấn động, nói:

- Không thể có được truyền thừa, nhưng lại có thể thôn phệ áo nghĩa bổn nguyên, Hỗn Độn Âm Dương Quyết có thể thôn phệ áo nghĩa bổn nguyên.

- Tổ tiên, ngươi truyền thừa giao cho ta đi.

Trong Thiên Minh tộc có mấy bát nguyên cửu nguyên Hóa Hồng đại viên mãn bảo hộ một đại hán đại thừa Niết Bàn, lúc này xuất hiện trước linh hồn thể tổ tiên, muốn đạt được truyền thừa thừa nhận.

Ầm ầm!

Mấy đạo tử kim lôi đình giáng xuống, mấy bát nguyên cửu nguyên đại viên mãn Hóa Hồng không kịp phản ứng đã bị đánh thành tro tàn.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên phá không bay đi, đối với Thiên Minh tộc, bởi vì Minh Thương cho nên Lục Lâm Thiên không có hảo cảm gì, lúc này ra tay cũng không lưu tình.

- Chết!

Trong thời gian này, cường giả viễn cổ Thánh Hồng Cảnh của Thiên Minh tộc quát lớn, ánh mắt không chút tình cảm đánh ra một chưởng ấn nóng bỏng vào người Lục Lâm Thiên.

Bành!

Lục Lâm Thiên dùng lôi điện ngăn cản, nhưng lại bị đẩy lùi, trong thời gian ngắn, Lục Lâm Thiên cười quỷ dị, trên mu bàn tay, Thiên Trụ giới xuất hiện đại hồn anh bay ra ngoài.

Đại hồn anh đã thôn phệ nhiều cường giả, kể cả Âm Linh tộc ba tộc và hồn anh của Thánh Hồng Cảnh, khí tức của nó đã không dưới Thánh Hồng Cảnh, âm sát khí ngập trời làm người ta run như cầy sấy.

Oanh!

Đại hồn anh xuất hiện, lập tức bành trướng ngàn trượng, há mồm hấp thu linh hồn cường giả viễn cổ của Thiên Minh tộc vào bụng.

Lúc đại hồn anh xuất hiện trên hư không, hàn khí ngập trời bao phủ các hướng, lập tức phóng thích sát khí khủng khiếp.

- Hồn sát, đó là hồn sát của Phi Linh Môn công chiếm Hồng Hoang Điện.

- Đây không phải phân thân của Lục Lâm Thiên sao, ta hiểu rồi, khó trách nhiều năm như vậy, không ai có thể tra được lai lịch và dấu vết của hồn sát, thì ra hồn sát chính là linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên chính là hồn sát.

- Thời điểm tranh đoạt Hồng Hoang Điện, Lục Lâm Thiên cho linh hồn phân thân đi ra tranh đoạt một tòa.

Lúc đại hồn anh xuất hiện, lập tức những người tham gia tranh đoạt Hồng Hoang Điện lúc trước đều nhận ra.

Mà hồn sát thần bí bảo hộ Phi Linh Môn lại ở đây, hiện tại nó càng mạnh khủng khiếp, đã có thể so sánh với Thánh Hồng Cảnh.

- Thật sự là linh hồn phân thân, không giống như linh vật trời sinh, quá quỷ dị.

Thần Linh Nghiễm Hồng áp chế và cướp linh hồn thể của cường giả viễn cổ của Thú tộc, Thần Linh chân thân nhìn qua đại hồn anh của Lục Lâm Thiên, ánh mắt chấn động, thần sắc khó mà tin nổi.

- Bảo vệ những người đạt được truyền thừa, không thể để xảy ra ngoài ý muốn.

Trong hư không, phàm là người đạt được truyền thừa, gia tộc sau lưng hoặc đội hình cùng thế giới bảo hộ, sẽ không để những kẻ đó xuất hiện ngoài ý muốn, càng có thế giới hoặc gia tộc đưa hậu bối ưu tú đi tranh đoạt truyền thừa..

Chương 4650: Cướp đoạt

Sau khi trải qua phong ba, trong hư không còn có số ít linh hồn thể không có ai đạt được, nhưng giờ phút này càng có cường giả Thánh Hồng Cảnh đi ra vây công.

Oanh!

Giữa không trung, nam tử mặc áo bào đen được nhiều cường giả Thiên La minh bảo hộ, hắn lúc này tới gần linh hồn thể thực vật linh vật trời sinh, gốc thực vật màu đen này đánh ra một dây mây vào người nam tử áo đen, thân ảnh của nam tử áo đen hóa thành mảnh vỡ tán theo mảnh vỡ không gian, rõ ràng là tốc độ của hắn quá nhanh lưu lại tàn ảnh.

Xùy!

Nam tử áo bào đen xuất hiện ở gần gốc thực vật, hắn chính là chân lý Niết Bàn Thích Thiên, thân ảnh của hắn sau khi xuất hiện, trong nháy mắt cũng tỏa ra năng lượng mênh mông, khí tức quỷ dị tỏa ra, bao phủ cả phiến không gian, khí tức này cực kỳ quái dị, sinh ra thánh quang phật khí hạo nhiên chính khí, làm lòng người nhộn nhạo.

- Khổ hải khôn cùng, quay đầu là bờ, chỉ cần giác ngộ, ta có thể chấm dứt thống khổ cho ngươi.

Tiếng nói vang lên, khí tức quỷ dị kia làm người ta có xúc động buông bỏ đồ đập lập địa thành phật, rất khó sinh lòng phản kháng trước khí tức này, có thể mê hoặc tâm trí người ta trong vô hình.

Không biết vì sao linh vật trời sinh ra trong vô hình bị áp chế gì đó, khí tức trì trệ, linh hồn bổn nguyên của nó bao quanh người Thích Thiên.

Thích Thiên tỏa ra khí tức thánh khiết, hắn nương theo thông đạo không gian, trực tiếp hấp thu linh hồn bổn nguyên của thực vật linh vật trời sinh, hắn nhanh chóng thôn phệ vào trong người của

mình.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, bản thể Thích Thiên không biết là cái gì, cả Thương Khung Minh cũng không điều tra được, nhưng không hề nghi ngờ, bản thể Thích Thiên quá mức khủng bố, những năm gần đây, khi thực lực hắn tăng cường thì càng khủng bố.

Trên không trung, Mạc Trường Lăng đang kịch chiến với Cửu U Hắc Diễm kịch liệt, nhưng mặc cho Mạc Trường Lăng thủ đoạn ngập trời cũng không làm gì được Cửu U Hắc Diễm, thậm chí không chiếm được tiện nghi, không ngừng bại lui.

Khí tức Cửu U Hắc Diễm còn mạnh hơn cả Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ bốn thú, thân là linh hồn bổn nguyên linh vật trời sinh đã khó đối phó như thế, người thường không cách nào tới gần.

- Thực cho rằng ta không cách nào làm gì được tử vật như ngươi sao, mặc cho ngươi đã đặt một chân vào Hư Vô Cảnh thì như thế nào, hiện tại cũng là tử vật thôi.

Mạc Trường Lăng bị đẩy lui, thần sắc không quá dễ nhìn, lập tức hét lớn một tiếng, quanh người sinh ra khí nóng, khí tức nóng bỏng tản ra, rất nhiều cường giả Hóa Hồng Cảnh chung quanh cảm thấy huyết dịch sôi trào, linh hồn cảm giác khí tức hủy diệt.

Rầm rầm!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, những nơi khí tức hủy diệt đi qua, tất cả mọi thứ lúc này hóa thành sa mạc, sa mạc bao phủ hư không, lúc này hắc viêm nhanh chóng vây khốn Cửu U Hắc Diễm vào bên trong.

- Diệt Thế Thiên Diễm Sa.

Không ít ánh mắt kinh hãi, thân ảnh tránh xa Diệt Thế Thiên Diễm Sa, một khi chạm vào, bọn họ chắc chắn phải chết.

Ngao ngao!

Trong Diệt Thế Thiên Diễm Sa, thân ảnh Mạc Trường Lăng đã sớm dung nhập vào trong đó, chín tiếng long ngâm vang lên, chín đạo hào quang nóng bỏng mang theo bảo cát, mang theo nhiệt độ bao phủ Cửu U Hắc Diễm.

Ầm ầm!

Chung quanh Cửu U Hắc Diễm là hỏa diễm màu đen khủng bố, nhiệt độ hủy diệt truyền ra, cũng không phải Mạc Trường Lăng có thể dễ dàng đối phó, nếu Cửu U Hắc Diễm ở thời kỳ toàn thịnh, sợ rằng Mạc Trường Lăng cũng không phải đối thủ của hắn.

Chỉ có điều Cửu U Hắc Diễm cũng là tử vật, lại là linh hồn bổn nguyên, thậm chí là tín niệm hoặc là tàn niệm còn sót lại trong linh hồn bổn nguyên mà thôi, qua một thời gian đã không cách nào ngăn cản được hỏa diễm màu đen chung quanh.

Cửu U Hắc Diễm không ngừng bị hỏa diễm màu đen ăn mòn, dần dần sắp lộ ra bản thể Cửu U Hắc Diễm không quá lớn.

- Khặc khặ-x-xxxxx, tử vật chính là tử vật, rốt cuộc không thể kéo dài thời gian dài.

Mạc Trường Lăng cười khặc khặc, ánh mắt đầy tham lam.

Thời điểm Mạc Trường Lăng tham lam thu tay, trong phạm vi Diệt Thế Thiên Diễm Sa không người nào dám tới gần, bỗng dưng một đạo lôi điện màu tím nện xuống.

Rầm rầm!

Lôi điện màu tím không ngừng oanh kích, không gian nổ ầm ầm, cuối cùng vạn vật bị hủy diệt, ngăn cản Mạc Trường Lăng tiếp cận Cửu U Hắc Diễm.

- Lục Lâm Thiên, ngươi muốn chết.

Tử kim huyền lôi oanh kích, ai cũng đó là Lục Lâm Thiên làm, Mạc Trường Lăng vô cùng tức giận, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng đình chỉ công kích.

- Hôm nay tuyệt không buông tha ngươi!"

Mạc Trường Lăng gào to, lập tức lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Thực lực của ngươi còn chưa đủ!

Lục Lâm Thiên cười lạnh, hắn lập tức thúc dục tử kim huyền lôi nện thẳng vào Mạc Trường Lăng.

Trong phạm vi hỏa diễm của Diệt Thế Thiên Diễm Sa xé mở bầu trời, đột nhiên ánh mắt mọi người kinh ngạc, hào quang màu xanh xuất hiện trong phạm vi hỏa diễm màu đen.

Hỏa diễm màu xanh này có nhiệt độ khủng khïếp sánh ngang Diệt Thế Thiên Diễm Sa, Cửu U Hắc Diễm, nhưng có khác biệt cực lớn, rõ ràng cho thấy cấp độ của nó còn trên cả Cửu U Hắc Diễm cùng Diệt Thế Thiên Diễm Sa.

- Đó là... U Minh!

Trong nháy mắt, đám người Thích Thiên, Thần Linh Nghiễm Hồng nhìn thấy hỏa diễm màu xanh xuất hiện, ánh mắt run lên, hỏa diễm màu xanh kia với một ít người không xa lạ gì.

Hỏa diễm màu xanh nhanh chóng áp chế Diệt Thế Thiên Diễm Sa và Cửu U Hắc Diễm.

Hỏa diễm màu xanh này tự nhiên là linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm, Lục Lâm Thiên nhìn thấy Mạc Trường Lăng muốn đánh chủ ý Cửu U Hắc Diễm, tự nhiên sẽ không để hắn thỏa mãn. Thái Cổ U Minh Viêm vốn là chí tôn trong linh vật trời sinh, càng là vương giả tuyệt đối trong hỏa diễm, có thể luyện hóa tất cả hỏa diễm cho mình sử dụng.

Lục Lâm Thiên dựa vào Hỗn Độn Âm Dương Quyết, muốn đυ.ng vào Cửu U Hắc Diễm quá khó khăn, cho nên phải vận dụng linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm.

- Lục Lâm Thiên, vương bát đản, ngươi dám nhúng chàm Cửu U

Hắc Diễm, ta không buông tha ngươi đâu.

Trong nháy mắt Mạc Trường Lăng phát hiện Lục Lâm Thiên muốn cướp Cửu U Hắc Diễm của mình, giờ phút này hắn làm sao không biết U Minh chính là linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên chứ.

Oanh!

Mạc Trường Lăng quát lớn, Diệt Thế Thiên Diễm Sa bắn ra nham thạch nóng chảy vào thân ảnh trong hỏa diễm màu xanh, những nơi đi qua không gian hóa thành hư vô.

- Mạc Trường Lăng, cút ngay!

Hậu Khánh Lâm quát lớn, một cái động sâu cực lớn xuất hiện ngăn cản trước người thân ảnh trong hỏa diễm màu xanh, cái động sâu này giống như hung thú há mồm thôn phệ tất cả.

Rầm rầm!

Trong không gian động sâu này nuốt tất cả mọi thứ, thôn phệ thiên địaphá hủy tất cả, cũng thôn phệ cả dung nam nóng chảy kia vào trong.

- Hậu Khánh Lâm, ta không bỏ qua cho ngươi đâu, các ngươi mau tới đây giúp ta một tay!

Mạc Trường Lăng sốt ruột, Cửu U Hắc Diễm là vật hắn phải chiếm được, tuyệt đối không thể bỏ qua cơ duyên này, nhưng bản thân đang bị tử kim huyền lôi oanh kích, căn bản không thể thoát thân tranh đoạt Cửu U Hắc Diễm.

Chương 4651: Tính sổ

XIU.... XIU...

Khi Mạc Trường Lăng quát lớn, lập tức Thao Thiết, Đào Ngột, Thiên Tí Tu La Nữ và Hỗ Ác Bất Thuân hai người bị trọng thương lao tới.

- Cút ngay.

Hư Thiên Thánh Cô, Hoàng Phủ Minh Long, Cửu Ảnh Hồng Tôn, Nhược Trọc Ảnh Cô, Kim Bằng Hồng Tôn, Vân Bằng Hồng Tôn đều trực tiếp đứng ra ngăn cản Thao Thiết, Đào Ngột.

Dùng thực lực Chí Tôn Điện hiện tại, Hỗ Ác Bất Thuân, Thiên Tí Tu La Nữ đã có thương thế, căn bản khó mà chống lại cường giả Thương Khung Minh.

Nếu không phải bởi vì vừa tranh đoạt truyền thưa của cường giả viễn cổ Tu La nhất tộc, lúc này Hồng Vũ, Càn Khôn Thiên Tôn, Tử Vi Thần Nữ đang dây dưa với người Thiên La Minh, chỉ sợ người Chí Tôn Điện càng thảm.

Rầm rầm!

Thái Cổ U Minh Viêm bao bọc toàn thân, Cửu U Hắc Diễm bị Thái Cổ U Minh Viêm hấp thu từ từ, đột nhiên Cửu U Hắc Diễm tỏa ra uy áp khủng bố, nó muốn bỏ chạy.

- Còn muốn chạy trốn sao, đã chậm!

Vào lúc này thân ảnh trong hỏa diễm màu xanh hét lớn, hỏa diễm chung quanh lập tức áp bách Cửu U Hắc Diễm, nhanh chóng vây khốn linh hồn bổn nguyên của nó.

Ngao ngao!

Nương theo ưu thế khủng bố, Cửu U Hắc Diễm bị áp chế quá mạnh, trực lúc này bị hỏa diễm màu xanh cắn nuốt không tồn tại.

Mạc Trường Lăng hao tổn tâm cơ để đạt được Cửu U Hắc Diễm, bây giờ lại bị Lục Lâm Thiên nhúng chàm, không những thế còn đoạt trên tay, Mạc Trường Lăng vô cùng tức giận.

- Lục Lâm Thiên chính là U Minh, U Minh chính là Lục Lâm Thiên, linh vật trời sinh này là linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên.

- Lục Lâm Thiên tuyệt đối không chỉ có một linh hồn phân thân, không thể tưởng tượng nổi, thật bất khả tư nghị.

- Lục Lâm Thiên quá quỷ dị, lượng một người chiếm danh ngạch ba tòa Hồng Hoang Điện.

Khi Thái Cổ U Minh Viêm xuất hiện, từng ánh mắt biến hóa, sau khi khiếp sợ lại nghĩ ra nguyên nhân, mà Lục Lâm Thiên có thủ đoạn khủng bố làm mọi người khó tin, ngay cả Hậu Khánh Lâm, Tử Vi Thần Nữ cũng ngạc nhiên không nhỏ.

Mà người Thiên La Minh cùng Thương Khung Minh lúc này mới biết được, lúc trước trong tranh đoạt Hồng Hoang Điện, Lục Lâm Thiên một người lấy được ba tòa Hồng Hoang Điện, thật sự là tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả.

Đương nhiên, hiện tại không có kẻ nào dám đi lên gây phiền toái, không nói thực lực của Lục Lâm Thiên bây giờ, huống chi tranh đoạt Hồng Hoang Điện cũng không có văn bản quy định nói Lục Lâm Thiên phạm quy, mọi người lúc này chỉ khiếp sợ thủ đoạn của Lục Lâm Thiên mà thôi.

- Trả Cửu U Hắc Diễm cho ta, vương bát đản, trả lại Cửu U Hắc Diễm cho ta.

Trong Diệt Thế Thiên Diễm Sa có tiếng của Mạc Trường Lăng vang lên, hắn rất tức giận.

- Mạc Trường Lăng, ngươi không có bổn sự lấy Cửu U Hắc Diễm thì trách ai.

Hậu Khánh Lâm cười nhạo, lập tức ngăn cản đường Mạc Trường Lăng tiến lên.

- Mạc Trường Lăng, ngươi cũng không làm gì được ta đâu.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, hắn thúc dục Tử Lôi Huyền Đỉnh không ngừng giáng tử kim huyền lôi xuống, cho dù Mạc Trường Lăng nổi giận cũng không làm gì được Lục Lâm Thiên cùng Hậu Khánh Lâm hai người, vẫn thúc thủ vô sách mà thôi.

Trong hư không, hai mươi tám linh hồn cường giả viễn cổ truyền thừa, hoặc linh hồn bổn nguyên bị người ta đoạt, toàn bộ hư không cũng chỉ còn lại Mạc Trường Lăng cùng Thiên Tí Tu La Nữ đang giao phong, bởi vì Chí Tôn Điện Hỗ Ác Bất Thuân hai người và Thiên Tí Tu La Nữ bị thương, Dạ Si Hồn Tôn vẫn lạc, lúc này bị Thương Khung Minh áp chế lâm vào hạ phong.

- Chư vị, các ngươi liều ngươi chết ta sống, Thiên La Minh ta vốn nên cao hứng, nhưng nơi này vẫn còn nguy hiểm, lúc này mọi người nên liên thủ thì hơn.

Trên không trung Thần Linh Nghiễm Hồng nhìn thấy Hậu Khánh Lâm, Mạc Trường Lăng sắp đại chiến, sau đó nói với Nhược Linh Thánh Nữ đang giao thủ với Ma Đạt Ma:

- Các vị Thiên La Minh lui ra đi, hiện tại không phải thời điểm tranh đấu ngươi chết ta sống.

Bành bành!

Khi Thần Linh Nghiễm Hồng nói xong, đám người Ma Đạt Ma dù tức giận vẫn lui ra.

- Hậu Khánh Lâm, Lục Lâm Thiên, trả Cửu U Hắc Diễm cho ta, ta sẽ bỏ qua cho các ngươi.

Mạc Trường Lăng gào lên, hắn đã giận dữ ngập trời.

- Mạc Trường Lăng, ngươi có bản lĩnh thì tới đây. Nhưng ngươi không có thực lực đó.

Hậu Khánh Lâm cười to, lúc này hắn liên thủ với Lục Lâm Thiên cũng không sợ Mạc Trường Lăng.

- Mạc Trường Lăng, Hậu Khánh Lâm và Lục Lâm Thiên liên thủ, ngươi không thể làm gì, tội gì tiêu hao nguyên lực, muốn giải quyết ân oán, vào trong cũng không muộn.

Thần Linh Thiên Ky ngưng trọng nhìn vào sâu trong hư không, lập tức nhìn Diễm Sa Diệt Thế Mạc Trường Lăng cùng Hậu Khánh Lâm đang giằng co, nói với Mạc Trường Lăng cùng Hậu Khánh Lâm:

- Hậu Khánh Lâm, các ngươi đừng ra tay, mọi người liên thủ mới có hi vọng đi đến cuối cùng, người Chí Tôn Điện nếu chết hết cũng chưa chắc là chuyện tốt, các ngươi tiếp tục động thủ, Thiên La Minh chúng ta không đứng nhìn đâu.

- Ha ha, có người muốn dây dưa không bỏ mà thôi.

Lục Lâm Thiên cười ha ha, Cửu U Hắc Diễm đã tới tay, đại hồn anh cùng bản thể cũng có thu hoạch, tuy chế trụ Mạc Trường Lăng, nhưng Mạc Trường Lăng cũng khó đối phó, muốn đánh chết cũng không có khả năng, huống chi nơi này nguy hiểm quá nhiều, Lục Lâm Thiên không ngu như vậy.

- Lục Lâm Thiên, Hậu Khánh Lâm, khoản nợ này ta sẽ tính sau.

Mạc Trường Lăng gào thét, lúc này hắn cũng biết Chí Tôn Điện khó chống lại Thương Khung Minh, nếu Thiên La Minh có ý áp chế Thương Khung Minh, sợ rằng Hậu Khánh Lâm cũng không bỏ qua.

- Thời gian linh khí?

Đột nhiên ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào tay Thần Linh Thiên Ky, trong tay Thần Linh Nghiễm Hồng có linh khí vòng tròn, thời gian thác loạn sinh ra gợn sóng, rõ ràng cũng là một kiện thời gian linh khí, từ khí tức mà nhìn, Lục Lâm Thiên không khó biết đây là thời gian linh khí, tuyệt đối không dưới Thiên Trụ giới của hắn.

Lục Lâm Thiên nhìn rõ, Thần Linh Nghiễm Hồng đã thu không ít người Thiên La Minh đạt được truyền thừa và Thích Thiên vào trong thời gian linh khí này.

Chí Tôn Điện chỗ tốt gì cũng không có, giờ phút này nhìn Thiên La Minh cùng Thương Khung Minh, nội tâm biệt khuất không thôi.

- Trong hư không nguy hiểm, mọi người trong thời gian ngắn nên liên thủ với nhau, được chứ?

Đã có thời gian linh khí thu hồi người của mình, Thần Linh Nghiễm Hồng nhìn Lục Lâm Thiên cùng Mạc Trường Lăng, cũng không có để ý nhiều mặt khác cường giả, đối mặt cường giả đỉnh phong khắp nơi, Thần Linh Nghiễm Hồng vẫn lạnh nhạt, loại lạnh nhạt này thành lập trên tự tin tuyệt đối.

- Ta không có vấn đề.

Lục Lâm Thiên lên tiếng, lúc này dùng thực lực của Thương Khung Minh không cần quá trốn tránh Thiên La Minh cùng Chí Tôn Điện, liên thủ hay không cũng không sao.

- Tất cả đi vào thôi, nếu dám cướp đồ của lão tử, vậy cũng đừng trách ta không cho mặt mũi, đến lúc đó cùng lắm thì cá chết lưới rách.

Mạc Trường Lăng quát, lúc này ánh mắt hữu ý vô ý nhìn qua Lục Lâm Thiên, giống như có thể bầm Lục Lâm Thiên thành vạn đoạn.

Nghe vậy, Lục Lâm Thiên không quan tâm nhiều tới Mạc Trường Lăng, giờ này khắc này, Lục Lâm Thiên không thèm so đo với Mạc Trường Lăng làm gì, mặc dù mình trước mắt không thể làm gì Mạc Trường Lăng, nhưng mà hắn cũng không cần sợ.

Chương 4652: Hỗn Độn Trọc Vụ

Ngược lại Thần Linh Nghiễm Hồng lại làm Lục Lâm Thiên nghi hoặc, Thần Linh Nghiễm Hồng cũng nhận được năng lượng truyền thừa, nhưng Thần Linh Nghiễm Hồng không vội vã luyện hóa, còn có thể áp chế lực lượng truyền thừa, đây tuyệt đối không phải người thường làm được, ít nhất Lục Lâm Thiên biết rõ Tiểu Long, Nguyên Nhược Lan, Phong Du Du không làm được, chính mình làm được là bởi vì vận chuyển Hỗn Độn Âm Dương Quyết âm thầm luyện hóa, muốn nói cách khác áp chế năng lượng to lớn như thế, thật sự không có.

Trong hư không bao la, từng thân ảnh bay tới, tất cả cường giả đều phải cẩn thận, cũng không dám buông lỏng, đã đến nơi này, hư không bao la rất quỷ dị, bỗng nhiên xuất hiện sương mù rất lớn.

- Sương mù này quỷ dị, có thể ngăn cách linh hồn dò xét, cẩn thận đấy.

Trong sương mù, không ít cường giả đã lớn tiếng nhắc nhở người bên cạnh đề phòng, sương mù này quá quỷ dị.

- Sương mù này có từ thời thiên địa sơ khai, tên là Hỗn Độn Trọc Vụ, nhất định phải cẩn thận.

Hư Thiên Thánh Cô nói khẽ với người bên cạnh.

- Hỗn Độn Trọc Vụ, thứ này bất phàm, khó trách có thể ngăn cách dò xét, ngay cả chúng ta cũng không thể làm gì.

Hậu Khánh Lâm trầm giọng nói.

- Thứ này ta từng nghe sư phụ nói qua, nói Hỗn Độn Trọc Vụ này cực kỳ quỷ dị, nhưng đã sớm biến mất trong thiên địa, không biết vì sao nơi này vẫn tồn tại.

Nhược Linh Thánh Nữ vừa đi vừa nói.

- Nhị sư tỷ, Hỗn Độn Trọc Vụ có thể đối phó không?

Tử Vi Thần Nữ hỏi Nhược Linh Thánh Nữ.

Nhược Linh Thánh Nữ lắc đầu, nói:

- Tuy ta vô tình nghe sư phụ nói qua, nhưng thực sự không biết làm thế nào đối phó Hỗn Độn Trọc Vụ, cũng không biết trong Hỗn Độn Trọc Vụ có nguy hiểm gì, tóm lại mọi người cẩn thận.

- Ồ, người đâu?

- Người đâu rồi, vì sao không gặp?

- Cẩn thận, trong sương mù này có ảo trận hoặc là không gian chi lực.

Trong đám người, không ít người kêu lên, không ít người phát hiện người bên cạnh mình biến mất một cách quỷ dị, thần không biết quỷ không hay.

- Không gian chi lực hoặc ảo trận?

Lục Lâm Thiên nhìn Hỗn Độn Trọc Vụ chung quanh, vừa mới nghe đại sư tỷ cùng nhị sư tỷ nói thế, mọi người biến mất không dấu vết, biến mất không một tiếng động, thậm chí Lục Lâm Thiên còn không phát hiện ra động tĩnh.

Biến hóa quỷ dị này Lục Lâm Thiên cảm thấy ngưng trọng, đầu óc thanh tỉnh, Lục Lâm Thiên có thể khẳng định mọi người bị lạc, trong Hỗn Độn Trọc Vụ này chỉ sợ có không gian chi lực hoặc ảo trận, hơn phân nửa pà viễn cổ ảo trận cường hãn, bằng không sẽ không có tác dụng quỷ dị như thế.

- Nơi đây quỷ dị, nhất định phải cẩn thận.

Lục Lâm Thiên quan sát chung quanh, không biết nguy hiểm nào sẽ tới...

……

Thời gian từ từ trôi qua, Lục Lâm Thiên tìm kiếm vẫn không gặp người nào, giống như tất cả đã biến mất trong không gian, Lục Lâm Thiên đoán chừng đã đi mười mấy canh giờ vẫn không tìm ra manh mối.

- Nhất định là lâm vào mê trận, nếu không sẽ không như vậy, chính mình hãm sâu vào trong đó, không cách nào thoát ra được.

Lục Lâm Thiên dò xét chung quanh, Lục Lâm Thiên đã xác định bản thân mình hãm sâu vào trong ảo trận.

Suy tư một lát, Lục Lâm Thiên quyết định luyện hóa linh hồn bổn nguyên và lực lượng truyền thừa, chờ thực lực tiến bộ lại quyết định.

Gọi Tử Lôi Huyền Đỉnh ra, Lục Lâm Thiên tiến vào trong đó, dùng bản thể Tử Lôi Huyền Đỉnh bảo hộ, tăng thêm Tử Lôi Huyền Đỉnh là bán thánh khí, cho dù có nguy hiểm tới gần, Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng sẽ tự động phản ứng, cho dù người mạnh hơn hắn, Lục Lâm Thiên cũng không sợ bất luận kẻ nào dám đánh chủ ý lên Tử Lôi Huyền Đỉnh, bởi vậy cũng yên tâm tiến vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Trong không gian Tử Lôi Huyền Đỉnh, Lục Lâm Thiên tiến vào Thiên Trụ giới tầng thứ chín, dứt khoát luyện hóa năng lượng khổng lồ, dù sao hiện tại cũng không có biện pháp, trước tăng cường thực lực rồi nói sau.

Thời gian từ từ trôi qua, trong Thiên Trụ giới, Lục Thiểu Du bị bao phủ trong đồ án âm dương, cuối cùng chung quanh xuất hiện đồ án âm dương rất huyền ảo.

Như vậy hơn mười canh giờ sau, Lục Lâm Thiên cảm giác mình như tiến vào cấp độ khác.

Đồ án đen trắng trên người hắn biến mất, Lục Lâm Thiên chậm rãi mở mắt ra, trong mắt bắn ra hào quang đen trắng, khí thế mênh mông như núi, bàng bạc như biển!

Nếu lúc này có Thánh Hồng Cảnh nào khác nhìn thấy, nhất định sẽ rung động thật sâu, bởi vì khí tức của Lục Lâm Thiên đã có thể so với Thánh Hồng Cảnh bình thường.

- Hiện tại, có lẽ đối mặt với Mạc Trường Lăng vẫn có thể đánh một trận.

Cảm giác biến hóa trong người, Lục Lâm Thiên đánh ra một đấm, hắn cảm nhận được chỗ tốt từ năng lượng và linh hồn lực của cường giả viễn cổ, Lục Lâm Thiên biết rõ, cho dù đối mặt Mạc Trường Lăng là cường giả trong Thánh Hồng Cảnh cũng có thể đánh chính diện.

- Cường giả viễn cổ quá khủng bố, linh hồn bổn nguyên truyền thừa đã mạnh như vậy rồi.

Điều này cũng làm cho Lục Lâm Thiên ngạc nhiên vì sao cường giả Thánh Hồng Cảnh thời viễn cổ mạnh như thế, chỉ linh hồn bổn nguyên đã mạnh tới mức này, còn giúp hắn đạt được chỗ tốt kinh người, điểm này vượt qua dự đoán của Lục Lâm Thiên.

- Hơn ba trăm ngày, bên ngoài đã qua mấy ngày, không biết có thể đi ra ngoài hay không.

Lục Lâm Thiên thu hồi nắm đấm, hắn lập tức ra khỏi Thiên Trụ Giới.

Trong Hỗn Độn Trọc Vụ, thân ảnh Lục Lâm Thiên xuyên qua hư không, cũng không tìm kiếm cái gì, thần sắc cực kỳ ngưng trọng, Lục Lâm Thiên đang dò xét mê trận nơi đây.

- Tại sao có thể như vậy, nhất định sẽ có biện pháp.

Lục Lâm Thiên suy nghĩ, sau đó hắn bừng tỉnh, nói:

- Ta hiểu rồi, thật thật giả giả, nửa thật nửa giả, tốt cho một Hỗn Độn Trọc Vụ, làm cho người ta nửa tỉnh nửa ngủ, thiệt giả khó phân biệt, trong hỗn độn thế này sẽ che tầm mắt, che tâm thần, phong tỏa linh hồn, thế nào cũng không cách nào đi ra ngoài, chỉ có ngũ hành tương sinh tương khắc, ngũ hành sinh vạn vật, tất cả không thể ly khai bản chất, Hỗn Độn Trọc Vụ cũng thế.

Vừa dứt lời, ánh mắt Lục Lâm Thiên khép hờ, khe hở âm dương hiện ra, hư không chung quanh chấn động rất huyền ảo.

Rầm rầm rầm!

Âm thanh nổ tung vang lên liên tiếp, đồ án âm dương không ngừng tách ra, trong đầu Lục Lâm Thiên có cảm giác mê muội, lập tức không gian nhộn nhạo, Hỗn Độn Trọc Vu tiêu tán.

Lục Lâm Thiên mở mắt ra, hư không đã từ từ khôi phục, chung quanh xuất hiện không ít thân ảnh, Đại sư tỷ Hư Thiên Thánh Cô, Nhị sư tỷ Nhược Linh Thánh Nữ, Bát sư huynh lão Ảnh đứng cách đó không xa.

Thậm chí không gian chung quanh không có biến hóa, không ngờ tất cả chỉ là trong mơ, bọn họ vẫn đang cho rằng mình đang đi lại, nhưng thật sự bọn họ vẫn đứng yên.

Thậm chí không gian chung quanh không có biến hóa, tất cả chỉ là cảnh vật trong mơ, không có gì là thật.

- Đi ra, rốt cục đi ra.

Trong không gian chung quanh, Hỗn Độn Trọc Vụ biến mất, từng ánh mắt chấn động, trong lòng thở ra một hơi.

- Hô! Thật thật giả giả, giả giả thực thực, nửa tỉnh nửa mê, Hỗn Độn Trọc Vụ thật lợi hại.

Chương 4653: Thực lực hiện tại

Lục Lâm Thiên hít sâu một hơi, vừa rồi là ảo cảnh, nhưng mình luyện hóa linh hồn bổn nguyên của cường giả viễn cổ lại là sự thật..

Hỗn Độn Trọc Vụ thật thật giả giả, nửa tỉnh nửa mơ, làm cho người ta tin tưởng mình đang tỉnh, nhưng không ngờ mình đang ở trong mê trận, đây mới là điểm đáng sợ nhất.

- Hỗn Độn Trọc Vụ quá lợi hại.

Hư Thiên Thánh Cô, Nhược Linh Thánh Nữ, Tử Vi Thần Nữ thở ra, Hỗn Độn Trọc Vụ quá nguy hiểm, mặc dù biết chính mình bị nhốt, nhưng là bất lực.

Khi Hỗn Độn Trọc Vụ bị phá, đám người Thiên La Minh cùng Chí Tôn Điện dần dần thoát khỏi Hỗn Độn Trọc Vụ, không ít người phát hiện khe hở âm dương đen trắng chính là do Lục Lâm Thiên phá Hỗn Độn Trọc Vụ, điểm này làm mọi người ngạc nhiên.

Trong Thiên La Minh, Thần Linh Nghiễm Hồng nhìn Lục Lâm Thiên, trên mặt mang theo thần sắc ngưng trọng, nói:

- Cám ơn Lục soái phá Hỗn Độn Trọc Vụ, nếu không mọi người sẽ phiền toái, có thể nói cái người ở đây đều thiếu nhân tình của Lục soái.

- Khách khí.

Lục Lâm Thiên nói nhỏ, nhìn Thần Linh Nghiễm Hồng, chẳng biết tại sao trong lòng có cảm giác khó hiểu, cảm giác này khó nói thành lời, nhưng nó vẫn tồn tại, không bỏ qua được.

- Hừ, mèo mù vớ chuột chết mà thôi, đừng tưởng rằng tất cả mọi người thiếu nhân tình của ngươi, khách khí một câu lại thật sự thiếp vàng lên mặt của mình.

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, tiếng nói châm chọc vang lên

Nhìn theo người nói, Lục Lâm Thiên thấy đó là người Chí Tôn Điện nhân số không nhiều, cuối cùng nhìn vào Thao Thiết, đứng chắp tay, áo bào xanh chấn động, ngữ khí lạnh nhạt nói:

- Thao Thiết, nếu ngươi dập đầu bồi tội, ta sẽ xem xét buông tha ngươi lần này.

Lục Lâm Thiên nói xong, rất nhiều người chấn động, lời nói ác liệt như thế, chỉ sợ Lục Lâm Thiên không buông tha Thao Thiết.

Thao Thiết là người phương nào, nó là tồn tại từ viễn cổ, trong thiên địa này người có thể so với nó rất ít, biết rõ Lục Lâm Thiên bất phàm và lợi hại, nhưng nó tuyệt đối không muốn bị Lục Lâm Thiên khinh miệt.

Huống chi Thao Thiết cũng biết Lục Lâm Thiên tuy lợi hại, nhưng cũng không thể làm gì được hắn, nhưng dường như cũng có chút cố kỵ, ánh mắt âm thầm đảo qua, lập tức cười to, nói:

- Khặc khặ-x-xxxxx, Lục Lâm Thiên, ngươi tính toán là thứ gì, đừng tưởng rằng có thể đánh một trận với Thánh Hồng Cảnh là có thể làm gì được ta, ngươi còn chưa đủ tư cách, nếu không phục, một mình đánh một trận, cũng không ai che chở ngươi.

- Ngươi không phải sợ sư tỷ sư huynh của ta sao?

Lục Lâm Thiên cười lạnh, Thao Thiết cố kỵ Lục Lâm Thiên biết rõ, mắt thấy Thao Thiết quát:

- Cút ra đây cho ta, ta cam đoan không có ai nhúng tay vào, hôm nay không hảo hảo giáo huấn nghiệt súc ngươi, ta lập tức rời khỏi thương khung bí cảnh.

- Tiểu tử, đây là ngươi tự tìm, bản Hồng Vương xem ngươi làm sao gây khó dễ ta.

Khi Thao Thiết dứt lời, thân ảnh của hắn lướt đi, nguyên lực chấn động rất mạnh, lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên.

- Chí Tôn Điện Hồng Vương bài danh thứ năm, chỉ dưới Thiên Tí Tu La Nữ, ta mượn ngươi nghiệm chứng một chút.

Lục Lâm Thiên cười lạnh, lúc ở trong Hỗn Độn Trọc Vụ nửa thật nửa giả, nhưng hắn đã luyện hóa năng lượng truyền thừa của Thánh Hồng Cảnh là thật, tuy đã sớm đạt tới cửu nguyên Hóa Hồng đại viên mãn đỉnh phong, nhưng Lục Lâm Thiên có cảm giác mình tiến bộ thật lớn, Thao Thiết trong chín đại Hồng Vương của Chí Tôn bài danh thứ năm, Thánh Hồng CẢnh có thực lực cường hoành, dễ dàng nghiệm chứng thực lực của mình.

Xoẹt!

Thời điểm Thao Thiết lao tới trước mặt Lục Lâm Thiên, thân ảnh Lục Lâm Thiên nhảy lên, lập tức không gian loạn lưu bùng nổ.

- Lục Lâm Thiên, ngươi chưa đủ tư cách đối phó bản Hồng Vương.

Thời điểm Thao Thiết lao tới, thân thể Thao Thiết bộc phát hung uy ngập trời, trong mắt bắn ra hung quang, nguyên lực ngập trời, bùng nổ như phong bạo, hắn đánh một quyền vào người Lục Lâm Thiên.

- Có tư cách hay không, ngươi thử sẽ biết!

Lục Lâm Thiên cười to, thân ảnh không lùi mà tiến tới, không nhường Thao Thiết chút nào, lập tức đánh ra một quyền, năng lượng kinh tâm động phách bùng nổ.

Đạp đạp!

Cả hai va chạm nhau, Thao Thiết to lớn bị đẩy lui ra phía sau, ánh mắt hung hãn của Thao Thiết đầy ngạc nhiên, hắn nghĩ thầm:

- Ồ, thực lực Lục Lâm Thiên vì sao mạnh thế?

- Thao Thiết, Hồng Vương bài danh thứ năm, không gì hơn thế này.

Lục Lâm Thiên quát một tiếng, hắn nhân cơ hội này lập tức lao thẳng về phía Thao Thiết, kim quang bộc phát, đánh ra một quyền.

- Linh Vũ Quyết!

Một quyền mang theo kim quang đánh thẳng vào người Thao Thiết.

- Thao Thiết Hung Ấn!

Đối mặt một quyền của Lục Lâm Thiên, Thao Thiết muốn tránh cũng không được, lập tức chưởng ấn đánh nát hư không.

Oanh!

Trên hư không, quyền chưởng chạm nhau, toàn bộ không gian chấn động, năng lượng phong bạo bộc phát.

PHỤT.

Thao Thiết phun huyết vụ, kêu rên đồng thời, bước chân lảo đảo lui ra sau vài chục bước, sắc mặt khiếp sợ nhìn Lục Lâm Thiên, hắn là Thánh Hồng Cảnh, Lục Lâm Thiên chỉ là cửu nguyên đại viên mãn đỉnh phong, Nhưng giờ phút này Thánh Hồng Cảnh như hắn vừa đối chiến hai chiêu với Lục Lâm Thiên đã bị chà đạp, đây chính là đả kích lớn với nhân vật tung hoành ba ngàn đại thế giới như hắn.

- Linh Hồn công kích dung hợp vật chất công kích, Lục Lâm Thiên quá quỷ dị.

Nhiều người cảm thán Lục Lâm Thiên quá mạnh và quỷ dị.

Ngao!

Thao Thiết lúc này hóa thành bản thể khổng lồ, lực lượng và khí thế tăng vọt, đám người Phong Hành Thiên chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Băng Thiên, Tử Hoàng cũng hít khí lạnh, Thánh Hồng Cảnh quả nhiên mạnh hơn cửu nguyên đại viên mãn đỉnh phong quá nhiều.

- Nghiệt súc, vận dụng bản thể thì sao, ha ha, hôm nay phải đùa chết ngươi.

Lục Lâm Thiên ngửa mặt lên trời cười to, thân ảnh của hắn lướt đi, thân thể xuyên qua không gian.

Xùy~~ kéo kéo...

Lúc này hắn thúc dục Thanh Linh Khải Giáp hổ biến, lân phiến bao bọc thân thể, toàn thân tỏa ra màu xanh và điện quang vờn quanh, chỉ trong nháy mắt Lục Lâm Thiên hóa thành cự hổ lớn ngàn trượng, hoàn toàn không nhỏ hơn Thao Thiết.

Hừ!

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên biến thành thân hổ, đôi mắt hung tàn của Thao Thiết đầy dữ tợn, lập tức đánh ra một trảo trấn áp Lục Lâm Thiên.

Một trảo này lăng lệ xé rách không gian trước mặt Lục Lâm Thiên, sau đó bắn thẳng vào đầu Lục Lâm Thiên, xem ra Thao Thiết đã không nhịn nổi nữa rồi.

- Nhất Quyền Chấn Bát Hoang.

Thân hổ đứng thẳng, Lục Lâm Thiên quát lớn, hắn không ngừng thôn phệ năng lượng không gian chung quanh, tự dưng khí thế bá đạo lăng lệ, vung tay xuất quyền vào vùng không gian, hắn tiếp một trảo của Thao Thiết.

Ầm ầm!

Âm thanh nổ tung trầm thấp, uy thế đáng sợ bùng phát dữ dội, một trảo của Thao Thiết nghiền nát tất cả, năng lượng khủng bố như hồng thủy bùng nổ có thể hủy thiên diệt địa.

Xoẹt!

Thân thể Thao Thiết không ngừng rút lui, không gian ven đường đã mở ra, mỗi khi lui ra phía sau một bước sẽ có âm thanh nổ tung rất lớn, Thao Thiết kinh hãi, một quyền kia giống như thái sơn áp đỉnh, năng lượng bá đạo lăng lệ khủng bố, trạng thái bản thể của hắn cũng không chống lại được.

- Hừ!

Thời điểm lùi lại bước cuối cùng ổn định thân thể, Thao Thiết rên rỉ, vết máu đỏ thẫm truyền ra, cái miệng rộng mở to như bồn máu.

Chương 4654: Cổ Hoang Băng Thiên Hùng

Xùy!

Thân hổ khổng lồ lại xuất hiện trước mặt Thao Thiết, không thể tưởng tượng, cả không gian vào lúc này trở nên yên tĩnh.

Loại yên tĩnh này cực kỳ quái dị, ánh mắt tất cả mọi người đều nhìn lên thân ảnh Lục Lâm Thiên.

Lúc này trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên có một đạo quang cầu tỏa sáng, năng lượng cực kỳ bình tĩnh nhưng có thể làm người ta hãi hùng khiếp vía!

Nhìn thấy năng lượng quang cầu, ánh mắt Thao Thiết run lên, linh hồn sợ hãi khó hiểu.

- Đi!

Vừa quát chữ đi xong, Lục Lâm Thiên cầm quang cầu trong hổ chưởng, quang cầu nhanh chóng rời tay, dùng năng lượng quang cầu làm trung tâm, không gian chung quanh hình thành vòng xoáy âm dương, vòng xoáy giống như lỗ đen hấp thu mọi thứ chung quanh, những nơi vòng xoáy đi qua không gian rạn nứt.

Ngao ngao...

Rống rống...

...

Long ngâm hổ rống phượng tê quy minh, bốn tiếng thú rống không ngừng vang vọng không gian, khí tức mênh mông che phủ trời cao, gào thét liên tục, những nơi đi qua thiên địa chấn động, tất cả hóa thành hư vô, vô số hào quang bắn ra bốn phía, bắn thẳng vào người Thao Thiết.

Thanh Long tung không, Bạch Hổ vồ mồi, Chu Tước vỗ cánh, Huyền Vũ nộ bàn, cả hư không xuất hiện cái động sâu thâm thúy vô cùng đáng sợ, lập tức đánh không gian chung quanh Thao Thiết xơ xác hỗn loạn, tiếng thú rống không ngừng vang vọng hư không...

Từng khe nứt không gian đen kịt rạn nứt lan truyền ra các hướng, cả phiến hư không sụp đổ một cách vô hình, sau đó khôi phục lại như cũ.

PHỤT, PHỤT...

Năng lượng quét qua tất cả, bản thể Thao Thiết khổng lồ xẹt qua bầu trời, lập tức phun ra từng ngụm huyết dịch.

- Vì sao lại mạnh như thế?

- Đường đường Thao Thiết lại không chịu nổi một kích như vậy!

- Cửu nguyên đại viên mãn đỉnh phong, Thánh Hồng Cảnh không phải đối thủ, Lục Lâm Thiên này đã đặt chân lên hàng ngũ đỉnh phong của thiên địa.

- Thánh Hồng Cảnh bình thường đã không còn là đối thủ của Lục Lâm Thiên.

Trong hư không, vô số người trợn mắt há hốc mồm, đường đường Thao Thiết đối mặt với Lục Lâm Thiên lại không chịu nổi một kích như vậy.

Vào lúc này hư không không ngừng biến hóa, ngay cả Thần Linh Thiên Cơ, Mạc Trường Lăng, Hư Thiên Thánh cô, Nhược Linh thánh nữ, Hậu Khánh Lâm, lão Ảnh cũng biến sắc.

Chỉ có Thần Linh Nghiễm Hồng tươi cười vui vẻ, tuy hơi có kinh ngạc, nhưng mà cũng không cảm thấy kỳ quái.

Thao Thiết ổn định thân hình, toàn thân máu tươi đầm đìa, khí tức uể oải, ánh mắt hoảng sợ kinh hãi, cho dù bản thân bị trọng thương, chính hắn cũng thật khó tin nổi mình lại thua trong tay Lục Lâm Thiên.

Vào thời điểm này, Lục Lâm Thiên đang muốn tiếp tục thừa cơ ra tay với Thao Thiết, bỗng nhiên ánh mắt hắn trầm xuống, nhìn vào sâu trong hư không.

Xuy xuy!

Trong năng lượng thiên địa bùng phát, không gian sinh ra chấn động rất mạnh, đột nhiên khí tức khủng bố lan tỏa ra các nơi, càng ngày càng tới gần, ánh mắt tất cả mọi người ngưng trọng, từng ánh mắt nhìn qua không trung.

Phần phật!

Giữa không trung có một dòng khí nóng lan tỏa ra chung quanh, hỏa diễm dung nham phun trào, trình độ kinh khủng không nói ra lời, khí tức nóng bỏng này nhanh chóng lan ra khắp hư không, khí nóng rất khủng bố, trực tiếp đốt hư không vặn vẹo.

Khí tức nóng bỏng này mang theo dung nham nóng chảy, một con quái vật khổng lồ xuất hiện, hình dáng khổng lồ, trên lân phiến còn mang theo dung nham nóng chảy rơi xuống đất, khí tức vô cùng cường hãn bùng phát dữ dội...

Khí tức thôn phệ sinh cơ lan ra chung quanh, vòng xoáy tác dụng lên người mọi người, sinh cơ bừng bừng, nguyên lực và áo nghĩa của mọi người không ngừng bị thôn phệ.

Khí tức thôn phệ này tới từ một thân ảnh áo xanh, thân thể thon dài, cực kỳ tuấn lãng, nhưng trên người sinh ra lực cắn nuốt rất mạnh, nhưng đủ làm Thánh Hồng Cảnh phải rung sợ.

Lúc này lại có khí tức hàn băng thẩm thấu hư không, băng hàn rét lạnh thấu xương, có thể đông cứng nguyên lực và linh hồn, nhất thời băng sương đầy trời, ngay cả khí tức nóng bỏng cũng không cách nào trung hòa khí tức băng giá trong không gian, hai khí tức trái ngược nhau cứ thế giằng co trên bầu trời.

Khí tức hàn băng tới từ một con gấu trắng, toàn thân bao phủ bởi lân phiến màu trắng, khí tức băng hàn có thể đóng băng vạn vật.

Một cơn cuồng phong quét qua, cuồng phong này có thể bao phủ lòng người, cuồng phong đi qua làm nguyên lực và linh hồn của mọi người mất đi nhanh hơn.

Trong cuồng phong có một con hổ màu trắng, nó đứng gần con gấu trắng, độ hung hãn không cần phải nói.

Ngao!

Bốn khí tức lan tỏa ra chung quanh, ba con quái vật khổng lồ và thân ảnh hình người đứng trên không gian, nương theo đó là âm thanh thiểm điện lôi minh gào thét, khí tức mênh mông khuếch tán ra, trong lúc bất tri bất giác, rất nhiều Hóa Hồng Cảnh cảm thấy linh hồn chấn động rất mạnh.

- Là Hồng Hoang Hỏa Kỳ.

Bốn khí tức này khuếch tán ra chung quanh, linh hồn Lục Lâm Thiên rung động, ánh mắt xiết chặt, con hung thú màu đỏ khổng lồ sinh ra khí nóng khủng khiếp chính là Hồng Hoang Hỏa Kỳ bọn họ gặp được lúc trước, con quái vật này lúc đó đột nhiên biến mất, không nghĩ tới vào lúc này lại xuất hiện ở đây.

- Lực lượng thôn phệ sinh cơ này, dường như là...

Ánh mắt Lục Lâm Thiên lúc này nhìn lên người đại hán trung niên, lực lượng thôn phệ sinh cơ kia gây cho Lục Lâm Thiên cảm giác từng quen biết, ánh mắt đại biến, lực lượng thôn phệ sinh cơ này hắn gặp được trong không gian u ám, khi đó người Thương Khung Minh gặp nguy cơ sinh tử, mà cuối cùng mình dựa vào Hỗn Độn Âm Dương Quyết, may mắn đột phá tới cấp độ cửu nguyên đại viên mãn.

Hiện tại cảm giác được lực lượng thôn phệ sinh cơ này, Lục Lâm Thiên lập tức có thể khẳng định, đại hán trung niên này chính là hào quang màu xanh trong không gian u ám chuyên thôn phệ sinh cơ kia.

Ba con quái vật khổng lồ và một đại hán trung niên xuất hiện, ánh mắt hờ hững quan sát chúng sinh, nhìn nhiều Hóa Hồng Cảnh bên dưới như con kiến, mọi người cảm giác linh hồn của mình run lên, giống như linh hồn bị bắt đi mất.

- Khí tức thật mạnh.

Bốn khí tức này bao phủ, những cường giả Hóa Hồng Cảnh ở đây khiếp sợ, hai chân như nhũn ra, ánh mắt mang theo thần sắc hoảng sợ trước nay chưa từng có.

- Đã đặt một chân vào Hư Vô Cảnh, khí tức rất mạnh.

Hư Thiên Thánh cô, Nhược Linh thánh nữ, Hậu Khánh Lâm, Mạc Trường Lăng, Thần Linh Thiên Cơ nhìn ba con quái vật khổng lồ và địa hán trung niên, khí tức chấn động trên người bốn sinh linh này hoàn toàn không dưới Cửu U Hắc Diễm, Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ lúc trước, đã bước một chân vào Hư Vô Cảnh.

Mà Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ khi trước là linh hồn thể, Cửu U Hắc Diễm chỉ là linh hồn bổn nguyên, bọn chúng chỉ là khôi lỗi, thực lực đã giảm đi rất nhiều, nhưng bốn sinh linh hiện tại không phải là tử vật.

- Không nghĩ tới còn có Hồng Hoang Hỏa Kỳ và Cổ Hoang Băng Thiên Hùng tồn tại, Hỏa Kỳ Lân có thể phun Kỳ Lân hỏa đốt cháy vạn vật, tiếng hô như sấm, có thể chấn vỡ linh hồn. Cổ Hoang Băng Thiên Hùng có khí hàn băng, có thể đóng băng thiên địa, băng hàn tất cả.

Thần Linh Thiên Cơ lúc này nói rõ.

Chương 4655: Mộ địa chúng thần

- Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ, thứ này không dưới Hồng Hoang Hỏa Kỳ và Cổ Hoang Băng Thiên Hùng, đã sớm tuyệt tích từ lâu.

Thiên Trần Thánh Chủ thì thào.

- Lần này phiền toái.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên chấn động, hắn cảm thấy bốn sinh linh này tuyệt đối không đơn giản như vậy, sợ rằng khó có người chống lại chúng, một khi chúng bước vào Hư Vô Cảnh, Thánh Hồng Cảnh khó mà đánh đồng với chúng.

- Tự tiện xông vào mộ địa chúng thần Bất Chu sơn, các ngươi đều phải chết.

Hồng Hoang Hỏa Kỳ quát lớn, tiếng quát như sấm rền vang lên, nhìn qua rất nhiều Hóa Hồng Cảnh ở đây, đôi mắt của nó đầy khinh miệt, không có đặt mọi người vào trong mắt, dường như đang đối mặt với một đám kiến hôi mà thôi.

- Mộ địa chúng thần?

Mọi người nghenghe xong thần sắc ngạc nhiên, lập tức Hư Thiên Thánh cô nói với Lục Lâm Thiên:

- Truyền thuyết các viễn cổ đại năng lúc trước biến mất đều có quan hệ rất lớn với thương khung bí cảnh, mà mộ địa chúng thần trong Bất Chu sơn càng có liên quan cực lớn đến sư phụ và những cường giả kia, cũng chỉ có sư phụ và những cường giả kia mới được gọi là chúng thần.

- Mộ địa chúng thần, có quan hệ với sư phụ.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, ánh mắt bỗng nhiên nhìn vào sâu trong hư không.

- Chư vị, chúng ta vô tình ý mạo phạm, chỉ là...

Trong đám người Chí Tôn Điện, Mạc Trường Lăng nhìn qua Hồng Hoang Hỏa Kỳ khổng lồ, vào lúc này đối mặt với Hồng Hoang Hỏa Kỳ hắn tỏ thái độ cực kỳ cung kính, không dám mạo phạm chút nào.

Nhưng mà Mạc Trường Lăng vẫn chưa nói xong, đại hán thôn phệ sinh cơ và tỏa ra sinh cơ bừng bừng chen ngang lời Mạc Trường Lăng, quát:

- Bốn người chúng ta thủ hộ Bất Chu sơn vô số năm, phàm là người tự nhiên xông vào mộ địa chúng thần trong Bất Chu sơn đều phải chết.

- Bốn vị, chúng ta chỉ đến tìm tiền bối trong tộc, nếu so ra các ngươi cũng chưa chắc già hơn chúng ta.

Thần Linh Thiên Cơ tiến lên, tóc trắng xoá, khí tức chấn động, ở đây có không ít cường giả sống từ viễn cổ đến bây giờ, những người này đều tung hoành ba ngàn đại thế giới vô số năm, tuổi cũng chưa chắc nhỏ hơn Hồng Hoang Hỏa Kỳ.

Bởi vậy đối mặt với ánh mắt khinh thường của Hồng Hoang Hỏa Kỳ, Thần Linh Thiên Cơ có phần bất mãn, bao nhiêu năm qua đi, trong thiên địa không có kẻ nào dám dùng ánh mắt đó với hắn.

Khi Thần Linh Thiên Cơ dứt lời, Cổ Hoang Băng Thiên Hùng nhìn Thần Linh Thiên Cơ, trầm giọng quát:

- Thần Linh tộc, Thánh Hồng Cảnh, đáng tiếc còn không có chạm tới cánh cửa Hư Vô Cảnh, so với những cường giả Thần Linh tộc đến đây lúc trước còn kém hơn quá nhiều, ngươi còn chưa đủ tư cách kêu gào trước mặt chúng ta, nhưng mà cũng không trọng yếu, dù sao các ngươi đều phải chết.

Lúc Cổ Hoang Băng Thiên Hùng vừa dứt lời, sắc mặt Thần Linh Thiên Cơ biến thành khó nhìn, khí tức toàn thân chấn động, quát Cổ Hoang Băng Thiên Hùng:

- Bốn người các ngươi đối phó chúng ta, sợ rằng cũng không thể nào làm được, các ngươi chỉ chạm tới cánh cửa Hư Vô Cảnh mà thôi, còn không phải Hư Vô Cảnh chính thức đâu.

- Muốn chết.

Đại hán tỏa ra sinh cơ bừng bừng quát lớn, thời điểm nói xong câu cuối cùng, thân ảnh của hắn đã xuất hiện trước mặt Thần Linh Thiên Cơ, nương theo lực lượng thôn phệ sinh cơ làm cho người ta khó lòng chống cự.

- Hừ, ta thật sự muốn biết các ngươi mạnh như thế nào.

Thần Linh Thiên Cơ không nhúc nhích, Thần Linh Phạt Thiên hành động, thân ảnh hắn lập tức xuất hiện trước mặt Thần Linh Thiên Cơ, thân ảnh to lớn của hắn đánh ra một chưởng như bôn lôi ngăn cản đại hán sinh cơ bừng bừng.

- Không biết tự lượng sức mình!

Đại hán trung niên quát lớn một tiếng, thân thể hơi nghiêng, sinh cơ trên người làm không gian sinh ra gợn sóng, lập tức vòng xoáy không gian như quái vật khổng lồ xuất hiện, trực tiếp thôn phệ một chưởng của Thần Linh Phạt Thiên vào trong, lực cắn nuốt không ngừng bộc phát, giống như lỗ đen không ngừng cắn nuốt năng lượng trong một chưởng của Thần Linh Phạt Thiên, thôn phệ năng lượng xong, lực cắn nuốt còn thôn phệ sinh cơ trên người Thần Linh Phạt Thiên.

Sắc mặt Thần Linh Phạt Thiên đại biến, lực thôn phệ thật lớn đang bộc phát, giờ phút này hắn không thể thoát thân, ánh mắt vô cùng kinh hãi.

- Cẩn thận!

Sắc mặt Thần Linh Thiên Cơ lập tức ngưng trọng, thân ảnh lập lòe, năng lượng hóa thành thực chất, năng lượng sinh ra chấn động vô cùng khủng bố, làm cho không gian không ngừng vặn vẹo, năng lượng này đè nén giống như núi lửa bộc phát, cuối cùng hóa thành một quyền đánh thẳng vào đại hán trung niên.

Oanh!

Đại hán trung niên nhìn một quyền đánh tới, tay trái đánh ra một đám hào quang màu xanh đậm, trực tiếp nghênh tiếp một quyền của Thần Linh Thiên Cơ.

Xoẹt!

Cả hai va chạm sinh ra lực lượng chấn động cực kỳ mạnh, năng lượng làm không gian rung động rất mạnh, không gian không thừa nhận nổi lực trùng kích như thế, lúc này tiếng nổ vang lên không dứt bên tai.

Rầm rầm rầm!

Không gian nứt vỡ, hóa thành không gian động sâu, tất cả năng lượng, rốt cuộc Thần Linh Phạt Thiên cũng thoát ra khỏi lực cắn nuốt của đại hán trung niên kia, nhưng hai người Thần Linh Thiên Cơ bay đi thật xa.

Trên người đại hán trung niên tỏa ra hào quang màu xanh, sinh cơ bao phủ chân trời, thân ảnh của hắn hơi chấn động mà thôi.

PHỤT!

Hai người Thần Linh Thiên Cơ và Thần Linh Phạt Thiên không ngừng lui ra sau, lúc này không ngừng rêи ɾỉ đau đớn, cả hai người đều phun máu tươi, thần sắc vô cùng khiïếp sợ.

- Trời ạ.

Lúc này đám người Đào Ngột, Lục Ngô, Ma Đạt Ma không ngừng kêu lớn, Thần Linh Phạt Thiên cùng Thần Linh Thiên Cơ hai người này thế nào thì các Hóa Hồng Cảnh đều hiểu, Thần Linh Thiên Cơ ít nhất cũng là top ba trong Thánh Hồng Cảnh, mà Thần Linh Phạt Thiên cũng nằm trong top mười của các Thánh Hồng Cảnh, nhưng hai người liên thủ nghênh tiếp một chiêu của đại hán trung niên lại bị thương, lúc này mọi người vô cùng khiïếp sợ.

- Đây là thực lực chạm vào Hư Vô Cảnh sao?

Hư Thiên Thánh cô, Hậu Khánh Lâm, Nhược Linh thánh nữ, Mạc Trường Lăng nhìn nhau, vào lúc này ánh mắt bọn họ ngưng trọng và khiếp sợ, Thần Linh Thiên Cơ và Thần Linh Phạt Thiên hai người liên thủ không tiếp được một chiêu, mà ở đây có tới bốn cường giả chạm vào Hư Vô Cảnh, thực lực cỡ này không phải bọn họ có thể đối phó.

- Quá mạnh mẽ.

Lục Lâm Thiên thì thào, ánh mắt kinh hãi, Thần Linh Phạt Thiên và Thần Linh Thiên Cơ hai người liên thủ còn không chịu nổi một kích, ở đây không ai là đối thủ của bọn họ cả.

- Chư vị, đến thời điểm này ta nghĩ mọi người cũng chỉ có thể liên thủ với nhau mà thôi, bằng không ai cũng gặp phiền toái cả.

Thần Linh Thiên Cơ thân hình đẩy lui, lập tức nhìn Hư Thiên Thánh cô, Mạc Trường Lăng... nói ra.

- Liên thủ toàn lực đánh một trận thôi!

Hư Thiên Thánh cô, Mạc Trường Lăng lập tức gật đầu, đến thời điểm này còn có thể làm gì nữa, mọi người tự nhiên hiểu rõ trong lòng, mọi người cũng không có lựa chọn khác, chỉ có thể liên thủ đánh một trận.

- Chí Tôn Điện chúng ta sẽ liên thủ đối phó một.

Mạc Trường Lăng gật đầu, ánh mắt hiện tại rất ngưng trọng, Chí Tôn Điện lúc này còn thừa lại tám Hóa Hồng Cảnh, có ba bị thương, lúc này lại có Thao Thiết bị Lục Lâm Thiên áp chế, hoàn hảo không bị thương chỉ có bốn người, dù đối phó bất cứ sinh linh nào trong bốn sinh linh ở đây, Mạc Trường Lăng cảm thấy không có nắm chắc.

Chương 4656: Đại chiến Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ 1

- Thiên La minh cũng đối phó một, mặt khác A Tô La và Ma Tố Lạc sẽ giúp Thương Khung Minh, còn hai giao cho Thương Khung Minh các ngươi, đến thời điểm này phải toàn lực ứng phó, nếu không chẳng ai còn sống đâu.

Thần Linh Thiên Cơ nói với Hư Thiên Thánh cô, từ giao thủ vừa rồi đã biết rõ thực lực đối phương, giờ phút này Thần Linh Thiên Cơ không dám chủ quan chút nào cả.

Hư Thiên Thánh cô hơi chút do dự, Thiên La minh tổng cộng có chín Thánh Hồng Cảnh, giờ phút này Thần Linh Nghiễm Hồng và Thần Linh Phạt Thiên có thương tích, tăng thêm hai người giao cho Thương Khung Minh, Thương Khung Minh vào lúc này có chín Thánh Hồng Cảnh, tăng thêm Thiên Ma Tộc Ma Tố Lạc và La Sát tộc A Tô La hai người là mười một, còn có lão Cửu có thể đánh đồng với Thánh Hồng Cảnh, còn có Ngũ, lão Lục lão Thất ba người cũng không kém Thánh Hồng Cảnh bao nhiêu.

- Tốt, ta đồng ý.

Hư Thiên Thánh cô suy tư do dự một hồi liền đồng ý, do Thương Khung Minh và Ma Tố Lạc cùng A Tô La hai đối phó hai cường giả bước một chân vào Hư Vô Cảnh, Thần Linh Thiên Cơ tuyệt đối đã cân nhắc qua, phân phối như vậy cũng công bằng, dù sao lúc này nếu không liên thủ không ai còn sống mà đi ra ngoài.

- Cứ quyết định như vậy đi, Thánh Hồng Cảnh liên thủ, cửu nguyên đại viên mãn đỉnh phong toàn lực phụ trợ, chúng ta cũng không phải không có hy vọng đối phó bốn tên này.

Thần Linh Thiên Cơ trầm giọng nói, nếu như mọi người toàn lực liên thủ, cũng không phải là không có phần thắng.

Mọi người nói chuyện, Hồng Hoang Hỏa Kỳ, đại hán trung niên, Cổ Hoang Băng Thiên Hùng cùng Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ đều nhìn thấy hết, nhưng lại không quan tâm, giống như nghe một đám kiến thương nghị đối phó với con voi, cuối cùng ánh mắt của bốn tên này đều nhìn lên người Lục Lâm Thiên cùng Thần Linh Nghiễm Hồng, ánh mắt của cả bốn hơi chấn động.

- Thực lực của bốn thủ mộ giả này quá mạnh, tám sư huynh sư tỷ chúng ta liên thủ với nhau cộng thêm Bát Môn Diệt Thiên Trận, liên thủ uy năng tăng nhiều, đối phó với thủ mộ giả nào cũng có thể liều mạng, nhưng mà lão Tứ bây giờ không có ở đây, Bát Môn Diệt Thiên Trận không đầy đủ, Thiên Trần Thánh Chủ và Thái Hư lão nhân hai người đều là danh gia trận pháp, thấm nhuần đạo này vô số năm, nếu Thiên Trần Thánh Chủ và Thái Hư lão nhân hai người này liên thủ thay thế lão Tứ, có lẽ cũng không kém nhiều.

Hư Thiên Thánh cô nhìn qua mọi người, ánh mắt ngưng trọng, lại nói:

- Thế nhưng mà còn thừa lại một không dễ làm.

Nghe vậy ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, ngẩng đầu nói với Hư Thiên Thánh cô:

- Nếu sư tỷ nắm chắc dựa vào Bát Môn Diệt Thiên Trận đối phó một, một còn lại giao cho chúng ta là tốt rồi.

- Bốn thủ mộ giả này không dễ đối phó!

Lão Ảnh nghiêm túc nói với Lục Lâm Thiên, nếu mọi người liên thủ bố trí Bát Môn Diệt Thiên Trận, Lục Lâm Thiên cũng chỉ có thể cùng Hồng Vũ, Thái Hư Tôn Tổ, A Tô La, Ma Tố Lạc, Lục Ngô năm người đối phó một còn lại.

- Không có biện pháp, chỉ có thể thử một lần.

Lục Lâm Thiên nói với lão Ảnh, đến bây giờ hắn cũng không có lựa chọn nào khác.

Xuy xuy!

Khi Lục Lâm Thiên dứt lời, A Tô La và Ma Tố Lạc hai người đều đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, A Tô La chính là nam tử có gương mặt cực kỳ xấu xí, áo đỏ như máu, khí tức âm hàn huyết sát, chính là cường giả Thánh Hồng Cảnh của La Sát tộc, mà Ma Tố Lạc chính là cường giả Thánh Hồng Cảnh của Thiên Ma Tộc, là bà lão tuổi già sức yếu nhưng ma khí cuồn cuộn, khí tức cực kỳ mênh mông.

Trong lòng Lục Lâm Thiên đã cân nhắc qua, Hồng Vũ, Thái Hư Tôn Tổ, Lục Ngô thực lực đều không phải bình thường, A Tô La và Ma Tố Lạc hai người trong tình huống này chắc chắn sẽ dùng toàn lực, tăng thêm chính mình cũng không kém gì đội hình của Mạc Trường Lăng, Thần Linh Thiên Cơ, huống chi còn có Phong Hành Thiên Chủ, Tử Hoàng, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn ra tay tương trợ.

- Con sâu cái kiến không tự lượng sức mình, cho rằng nhiều người thì có thể dùng sao, cho dù ta không chính thức bước vào Hư Vô Cảnh, nhưng mà đủ sức thu thập các ngươi, năng lượng các ngươi lưu lại mới có thể duy trì thương khung bí cảnh tồn tại.

Cổ Hoang Băng Thiên Hùng nói một câu, năng lượng băng hàn bạo phát, cả phiến hư không bị hàn băng này bao phủ, khí tức băng hàn này làm mọi người run rẩy.

Phần phật!

Vào lúc này đại hán trung niên và Hồng Hoang Hỏa Kỳ, Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ đều bộc phát khí tức chấn động lăng lệ, lập tức bao phủ hư không.

- Cẩn thận, bọn chúng muốn động thủ đuổi tận giết tuyệt.

Cảm giác được khí tức chấn động lăng lệ của bốn người kia, Hư Thiên Thánh cô nhắc nhở mọi người.

- Động thủ, bố trí Chí Tôn Thiên Cương trận!

Mạc Trường Lăng vừa dứt lời, lúc này nghe được tiếng xé gió vang lên, Thiên Tí Tu La Nữ, Đào Ngột các cường giả bước vào hư không, sau lưng còn lại hơn trăm cường giả Hóa Hồng Cảnh của Chí Tôn Điện bay theo, từng đạo thân ảnh lơ lửng trên không trung, bọn họ mơ hồ có chiếu ứng lẫn nhau, lúc này nguyên lực và áo nghĩa không ngừng bạo phát, cuối cùng tạo thành kết nối.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt ngắn ngủi này, người của Chí Tôn Điện lập tức bố trí thành trận pháp lăng lệ, trận pháp lan tràn giống như mặt trời mọc từ phương đông, uy áp khủng khiếp tạo thành vết nứt không gian.

- Thiên La Hạo Hoang U Minh Trận!

Trong Thiên La minh, lúc này Thần Linh Thiên Cơ quát lớn, lúc này cùng với cường giả Thánh Hồng Cảnh và không ít cửu nguyên đại viên mãn, bát nguyên đại viên mãn Hóa Hồng bay lên không trung, thúc dục áo nghĩa tới cực hạn, ma khí ngập trời, quỷ khóc thần gào thét, đại trận mang theo khí tức như cửu u địa ngục xuất hiện, trong đại trận tỏa ra khí tức âm hàn làm rung động lòng người, linh hồn run rẩy.

- Bát Môn Diệt Thiên Trận!

Hư Thiên Thánh cô cũng hành động, lập tức quát lớn, chín thân ảnh bay ra và bộc phát khí tức kinh người, Đạo Ẩn lão nhân và Thiên Trần Thánh Chủ hai người đều là danh gia trận pháp, dường như Hư Thiên Thánh cô truyền âm giảng giải điểm ảo diệu của trận pháp, giờ phút này hai người liên thủ giữ vững một vị trí, nương theo theo thủ ấn của bọn họ thay đổi, nguyên lực và áo nghĩa trong người tuôn ra, hội tụ vào một điểm.

Mà Lục Lâm Thiên lúc này không có bày trận, bất luận trận pháp nào cũng không phải nói có thể bố trí là bố trí, thúc dục là thúc dục.

- Bát Môn Diệt Thiên Trận thật mạnh!

Cảm giác Đại sư tỷ bố trí Bát Môn Diệt Thiên Trận, Lục Lâm Thiên cảm thán, không hổ là đại trận do sư phụ lão nhân gia lưu lại, khí thế bá đạo cổ xưa và mạnh mẽ.

- Không biết tự lượng sức mình.

Bốn khí tức chấn động khủng khiếp, Hồng Hoang Hỏa Kỳ nương vào hỏa viễm cuồn bạo lăng lệ trực tiếp bao phủ đám người Thần Linh Thiên Cơ đang bố trí đại trận, hỏa diễm khủng khiếp đốt cháy hư không thành hư vô.

Chương 4657: Đại chiến Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ 2

Rống!

Hổ gầm như sấm, Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ gào thét, thân hình khổng lồ như núi của nó lao tới, muốn xé đám người Lục Lâm Thiên thành mảnh vỡ.

Lục Lâm Thiên, Hồng Vũ, Lục Ngô, Vạn Độc Chí Tôn, Phong Hành Thiên Chủ, Tử Hoàng lúc này tụ tập cùng nhau, lúc này thấy móng vuốt của Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ xé rách không giang đánh xuống, bọn họ cảm giác đáng sợ bao phủ tâm thần, lực lượng này quá khủng khiếp.

- Động thủ!

Lục Lâm Thiên quát, hắn đã sớm biến thành thân hổ, lúc này đánh ra một trảo xé nát không gian, dẫn theo mọi người tấn công Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ, Lục Lâm Thiên thật sự muốn biết Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ mạnh như thế nào.

Ken két!

Hai trảo va chạm với nhau, năng lượng bộc phát tỏa ra hào quang chói mắt, hổ trảo của Lục Lâm Thiên đau đớn, hổ trảo huyết nhục mơ hồ, Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ dễ dàng đánh nát hổ trảo của hắn, dư lực khủng khiếp đẩy lui Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khiếp sợ, trong trạng thái hổ biến này, một chiêu xé nát hổ trảo của hắn, từ đó có thể thấy được Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ đủ khủng bố.

Rống!

Hồng Vũ thúc dục bản thể hồng hoang thần thú, thân thể khổng lồ theo sát sư phụ ra tay, Lục Ngô gào thét, thúc dục Yêu Vương Diệt Sinh Trảo, A Tô La cùng Ma Tố Lạc hai người đều biến thành chân thân, lập tức lao tới tấn công Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ.

Ngao ngao!

Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn đều hành động, Tử Hoàng, Vân Bằng Hồng Tôn, Kim Bằng Hồng Tôn, Nhược Trọc Ảnh Cô đều biến thành bản thể, một đám cường giả công kích như mưa nhắm thẳng vào Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ.

Rống rống!

Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ gào thét, thân thể bộc phát năng lượng hủy diệt, không gian hỗn loạn, năng lượng chấn động làm không gian chung quanh tan vỡ.

Bị nhiều cường giả vây công cũng làm Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ bị áp chế một lúc, dù sao người vây công nó không ai là kẻ yếu.

Thần Linh Thiên Cơ, Mạc Trường Lăng, Hư Thiên Thánh cô bố trí ba đại trận mới tránh cưỡng ngăn cản ba thủ mộ giả khác, nhưng mà thần sắc cực kỳ ngưng trọng.

Giằng co thế này không thể duy trì quá lâu, âm thanh nổ tung trầm thấp vang lên, từng đạo thân ảnh bắt đầu bị năng lượng chấn động ép bay ra, Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn, Băng Thiên phun máu tươi, Kim Bằng Hồng Tôn, Vân Bằng Hồng Tôn bay ra ngoài như thiên thạch xé trời, huyết vụ bắn ra tứ tung.

Rống!

Hổ gầm chấn động trời xanh, Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ gào thét, hổ chưởng va chạm với Hồng Vũ, không gian chấn động khủng khiếp, năng lượng bàng bạc làm không gian sụp đổ, cảnh tượng rất đồ sộ, nhưng trong nháy mắt Hồng Vũ biến thành bản thể khổng lồ cũng bị đánh lui, trong miệng có huyết dịch chảy ra ngoài.

Xoẹt!

Vào lúc này A Tô La, Ma Tố Lạc đều ngưng tụ ma khí ngập trời, lập tức tấn công Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ.

- Yêu Vương Diệt Sinh Trảo!

Lục Ngô hét lớn, Yêu Vương Diệt Sinh Trảo đánh ra năm vết rách không gian, năng lượng hủy diệt bao phủ bầu trời, công kích như tia chớp đánh thẳng về phía Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ.

Rầm rầm rầm!

Nhìn thấy mấy đạo công kích này, Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ gào thét như sấm, tiếng gầm chấn động, hổ trảo chém ra mang theo khí tức hủy diệt thương sinh, năng lượng khủng bố quét qua tất cả, không gian ven đường bị xé nát, A Tô La, Ma Tố Lạc, Lục Ngô phun máu tươi, thân ảnh cực kỳ chật vật, lúc này Lục Ngô tốt hơn không ít, dựa vào Yêu Vương Diệt Sinh Trảo nên không bị công kích quá nặng, tình huống không khác gì Hồng Vũ, nhưng Hồng Vũ còn tốt hơn hắn không ít.

Bành bành bành bành!

Thời điểm đám người Lục Ngô bị đẩy lui, không trung có không ít âm thanh nổ tung vang lên.

Vào lúc này Chí Tôn Điện, Thiên La minh và Hư Thiên Thánh cô ba phương dùng ba đại trận bao vây ba thủ mộ giả, ngay từ đầu tuy còn có thể chống cự, nhưng sau khi chiến đấu một hồi lại lâm vào hạ phong.

Rống!

Hổ gầm rung trời, Lục Lâm Thiên biến lớn, thân ảnh của hắn lao nhanh về phía Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ, năng lượng bàn bạc lan tràn, hỏa thuộc tính áo nghĩa che khuất bầu trời, móng vuốt như đao chém về phía Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ.

Xoẹt!

Móng vuốt mang theo hỏa thuộc tính xuyên qua không gian, nhiệt độ nóng bỏng làm không gian bị đốt cháy.

Trong mắt Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ đầy khinh thường, nhìn một trảo của Lục Lâm Thiên đánh tới, hổ trảo đánh ra một trảo sáng ngời mang theo năng lượng hủy diệt, trong lúc mơ hồ còn ẩn chứa khí tức hỗn độn, lập tức va chạm với một trảo của Lục Lâm Thiên.

Hai năng lượng va chạm với nhau, cả không gian run rẩy, không gian lúc này nổ tung khủng khïếp.

Bành bành!

Từng đạo hào quang chói mắt bùng nổ, một giây sau, không gian xuất hiện nhiều gợn sóng rất mạnh, sau đó không gian tan vỡ như kính vụn.

- Thực lực thật đáng sợ.

Phong Hành Thiên Chủ, Tử Hoàng cùng các cường giả bị ép lui sợ hãi, thực lực của Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ còn khủng bố hơn tưởng tượng của bọn họ nhiều, Vạn Độc Chí Tôn cũng kinh hãi, độc công của hắn cho dù là Thánh Hồng Cảnh cũng bị ảnh hưởng, nhưng hoàn toàn vô dụng khi đối mặt Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ.

Bành bành!

Hai người A Tô La, Ma Tố Lạc triển khai công kích, lại va chạm với Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ lần nữa, va chạm như hai viên thiên thạch va chạm với nhau, trong khoảnh khắc âm thanh nổ tung trầm đυ.c vang lên, gợn sóng không gian không ngừng lan tỏa ra các hướng.

PHỤT!

Công kích khủng bố của hai người cũng không có bao nhiêu tác dụng ngăn cản, ngược lại còn phun máu tươi sau đó bay ngược ra sau.

- Mọi người cùng công kích toàn lực.

Nhược Trọc Ảnh Cô, Vân Bằng Hồng Tôn, Kim Bằng Hồng Tôn, Hải Nhược Hồng Tôn, Phong Hành Thiên Chủ, Tử Hoàng biến thành khổng lồ, lập tức vận dụng toàn lực đánh ra một kích cực mạnh.

Rầm rầm rầm phanh!

Cả không gian bộc phát hào quang chói mắt, lực lượng ngập trời lan tỏa ra chung quanh, cả không gian bị xốc lên, thân hổ khổng lồ của Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ lảo đảo lui ra phía sau, nhưng Nhược Trọc Ảnh Cô biến thành Cửu Vĩ Thiên Hồ, Vân Bằng Hồng Tôn, Kim Bằng Hồng Tôn biến thành bản thể khổng lồ bay ngược ra sau như con chim gãy cánh, miệng phun máu tươi, bọn họ đã trọng thương, không còn lực tái chiến, tình huống tuyệt đối sẽ không quá tốt, có thể bảo trụ một mạng đã không tệ.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh!

Lục Lâm Thiên thúc dục Tử Lôi Huyền Đỉnh, lôi vân bao phủ không gian, lôi đình vần vũ.

- Tử Lôi Huyền Đỉnh sao?

Nhìn thấy Tử Lôi Huyền Đỉnh, Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ khẽ ngẩng đầu, dường như cũng biết Tử Lôi Huyền Đỉnh, nó ngạc nhiên hơn việc Lục Ngô sử dụng Yêu Vương Diệt Sinh Trảo nhiều, vừa dứt lời, lập tức tiếp tục nói:

- Mỗi một lần thương khung bí cảnh mở ra đều có vô số Hóa Hồng Cảnh xông vào, có thể ra ngoài không có bao nhiêu người, tất cả mọi người đều vẫn lạc trong thương khung bí cảnh, thường cách một đoạn thời gian có Hóa Hồng Cảnh vẫn lạc không ngừng, biến thành năng lượng mới có thể duy trì mộ địa chúng thần tồn tại, lúc này cá ngươi xông vào Bất Chu sơn, vậy đừng mong đi ra ngoài.

- Hừ.

Lục Lâm Thiên hừ lạnh một tiếng, cũng không chậm trễ chút nào, tử kim lôi vân lớn như nắm tay hài tử nện xuống.

Chương 4658: Giằng co không phân thắng bại

Rống!

Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ gào thét như sấm, đột nhiên toàn thân tỏa ra hào quang chói mắt, bí vân trên người sáng lên, cực kỳ huyền ảo, từng tử kim huyền lôi giáng xuống đều bị bí vân ngăn cản, hoàn toàn không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng với nó.

- Bằng thực lực của ngươi, Tử kim huyền lôi không thể làm gì được ta đâu.

Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ quát như sấm, ngay thời điểm nó quát lớn, thân hình khổng lồ lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên như vồ mồi.

Ầm ầm!

Lục Lâm Thiên thúc dục lôi đình ngăn cản, lôi đình hủy diệt đánh thẳng vào người Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ, tất cả đều bị bí vân trên người Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ ngăn cản, nhưng bí vân trên người Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ đều vặn vẹo.

Nhưng cuối cùng Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ cũng tới trước mặt Lục Lâm Thiên, nó lập tức đánh ra một trảo vào thân hổ của Lục Lâm Thiên.

Bành!

Tiếng nổ trầm thấp vang lên, lưng của Lục Lâm Thiên bị nghiền nát, vết máu loang lổ, Lục Lâm Thiên phun máu tươi, lực lượng này quá khổng lồ, dựa vào phòng ngự biến thái của Lục Lâm Thiên cũng không cách nào chống cự.

Đạp đạp!

Lục Lâm Thiên lảo đảo lui ra phía sau, ánh mắt vô cùng ngưng trọng, Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng bị ảnh hưởng cực lớn, năng lượng khủng bố cỡ này làm Lục Lâm Thiên cảm giác nếu không phải mình có phòng ngự hơn người, cường giả Thánh Hồng Cảnh không chết cũng trọng thương, cửu nguyên đại viên mãn đỉnh phong chắc chắn phải chết, không có khả năng sống sót.

- Sư phụ.

Nhìn thấy sư phụ bị thương, Hồng Vũ lao tới, hắn tiếp tục ngăn cản Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ, khí tức hồng hoang bùng phát, làm cho hư không lung lay sắp đổ, khí tức cuồng bạo không ngừng lan vào trong hư không.

- Tiếp tục.

Lục Ngô hét lớn, hắn lập tức thúc dục Yêu Vương Diệt Sinh Trảo.

- Hồng hoang thần thú, Khai Quang Thú, xem như không tệ, chỉ tiếc tu vị kém một chút.

Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ hét lớn, từng đạo công kích va chạm vào nhau, năng lượng không ngừng hội tụ vào không gian, năng lượng va chạm quá mạnh làm không gian tan vỡ.

Bành bành!

Giao thủ ngắn ngủi, cả hư không run lên rất mạnh, rất nhiều Hóa Hồng Cảnh đứng xa cũng phải lau mắt mà nhìn, nhưng lại không dám tới gần phạm vi giao thủ.

Đạp đạp.

Thân thể Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ lảo đảo lui hai bước, mà Lục Ngô thúc dục Yêu Vương Diệt Sinh Trảo và Hồng Vũ biến khổng lồ cũng rút lui, miệng phun máu tươi đầm đìa, hiển nhiên là bị thương không nhẹ.

- Trước đối phó ngươi đi.

Thân thể Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ xuất hiện trước mặt Lục Ngô khi Lục Ngô chưa ổn định thân thể, lập tức xuất một trảo đánh thẳng xuống, lực lượng khủng bố có thể phá hủy tất cả.

Vào thời điểm này mắt hổ của Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ run lên, dường như phát hiện gì đó, một trảo đánh vào Lục Ngô thu lại nhanh chóng, quay người tấn công sau lưng nhanh như tia chớp.

Xùy...

Không gian chấn động không ngớt, rất nhiều ánh mắt trầm xuống, thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên xuất hiện sau lưng Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ, lập tức ngưng tụ thủ ấn mang theo khí tức hủy diệt xuất hiện sau lưng Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ..

- Tứ quyết chuyển thiên thế, nhất hống phúc thương khung!

Thời điểm Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ xoay người lại, cả hư không rung chuyển vặn vẹo, thân hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên đã tương liên với hư không, lập tức há to miệng rống một tiếng khủng khiếp.

Rống!

Tiếng hổ gầm mang theo tiếng long ngâm, sư hống hạc kêu, tiếng gầm này phá hủy hư không, hủy diệt bầu trời, chôn vùi ngàn thế! Tất cả chúng sinh trong thế giới bị phá hủy, chân vỡ linh hồn, vô cùng bá đạo, linh hồn không cách nào chống cự!

Giờ phút này Lục Lâm Thiên có thể thúc dục cũng chỉ có Bát Hoang Thiên Địa Quyết đệ tứ quyết, tụ tập linh hồn áo nghĩa, không gian áo nghĩa, thế giới áo nghĩa ba loại áo nghĩa vào một thể, diệt vạn vật linh hồn trong vô hình, thanh chấn thương sinh.

Xoẹt!

Tiếng gầm ngăn cản một trảo của Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ, rất nhiều người ngây ngốc, một trảo của Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ bị tiếng gầm chấn vỡ, năng lượng phong bạo đáng sợ càn quét chung quanh.

Đạp đạp...

Thân thể khổng lồ của Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ bị đẩy lui, không gian ven đường bị hủy diệt rất lớn.

PHỤT.

Lục Lâm Thiên miệng phun máu tươi, thân thể lui lại, ánh mắt khiĩếp sợ nhìn Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ, nghiệp súc này trúngBát Hoang Thiên Địa Quyết đệ tứ quyết chỉ lảo đảo mà thôi, ít nhất từ biểu hiện nó không có trở ngại gì cả.

- Quá mạnh mẽ, thật sự là quá mạnh mẽ.

Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, Tử Hoàn đều kinh hãi, không còn gì đẻ nói.

Rầm rầm rầm!

Âm thanh trầm thấp vang lên khắp bốn phía, Lục Lâm Thiên ngưng trọng quan sát tình hình, Thần Linh Thiên Cơ, Mạc Trường Lăng bố trí đại trận cũng không cách nào chống lại ba thủ mộ giả khác.

Ba đại trận lung lay sau đó tan vỡ, đại trận nổ tung làm mọi người trọng thương, sắc mặt tái nhợt.

- Ah...

Trong khoảng thời gian ngắn, Thiên La minh và Mạc Trường Lăng mượn nhờ nhiều bát nguyên và cửu nguyên đại viên mãn phụ trợ, lúc này những người nọ bị phản chấn, thân thể hóa thành huyết vụ tiêu tán trong hư không.

Bành!

Hồng Vũ lo lắng sư phụ, lại tiếp tục ngăn cản trước mặt Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ, cả hai giao phong rất nhanh, Hồng Vũ không ngừng bị đẩy lùi, miệng phun máu tươi.

Xoẹt!

Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ đang muốn đuổi theo Hồng Vũ, thì lúc này uy áp bá đạo đột nhiên quét qua tất cả.

Vào lúc này thân thể Lục Lâm Thiên một phân thành hai, tổng cộng ba thân ảnh giống như đúc lao về phía Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ, ba đạo thân ảnh đều bộc phát khí tức bá đạo, phá hủy tất cả, có thể tiêu diệt vạn vật, ma diệt sinh cơ.

Oanh!

- Nhất quyết thôn thiên thế, Nhất Quyền Chấn Bát Hoang!

- Nhị quyết liên thiên thế, Nhất Chỉ Hủy Thiên Địa!

- Tam quyết chuyên thiên thế, Nhất Cước Toái Sơn Hà!

Ba Lục Lâm Thiên đồng thời hét lớn, một quyền, một cước, một chỉ phá hủy vạn vật, tiêu diệt tất cả sinh cơ, bá đạo phá hủy linh hồn, tất cả đều nhắm thẳng vào Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ.

Rống!

Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ gào thét, thân thể khổng lồ chấn động, tiếng hổ gầm như sấm có thể phá hủy tất cả mọi thứ.

Ba đạo hào quang mạnh mẽ bắn thẳng tới phía trước, năng lượng trầm đυ.c nổ tung liên hoàn, lỗ tai của mọi người chấn động ông ông.

Rầm rầm rầm!

Năng lượng khủng bố làm không gian tan vỡ, năng lượng chấn động mạnh khuếch tán ra chung quanh, không gian chung quanh chấn động rất mạnh, lập tức dư âm năng lượng khủng bố bao phủ các nơi.

Rống!

Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ gào thét, nó đánh ra một trảo vào ba thân ảnh Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên bị đánh bay đi như sao băng.

Xoẹt!

Thân hổ của Lục Lâm Thiên bay ngược đi như diều đứt dây, ven đường phá hủy không gian, cả phiến không gian lớn tan nát, da tróc thịt bong, huyết nhục mơ hồ.

Lục Lâm Thiên bay đi rất xa mới dừng lại, hắn đã trọng thương, cho dù lực phòng ngự mạnh hơn nữa cũng khó ngăn cản một kích vừa rồi.

PHỤT.

Sau khi dừng lại, Lục Lâm Thiên phun máu tươi, hai phân thân tiêu tán, Ám Ma Phân Thân Bí Pháp cộng thêm thúc dục ba quyết của Bát Hoang Thiên Địa Quyết cũng không thể làm gì Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ, đây đã là át chủ bài mạnh nhất của hắn, Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ bước một chân vào Hư Vô Cảnh quá khủng bố.

Chương 4659: Liều mạng

Trải qua bị thương, hiện tại khí tức của Lục Lâm Thiên uể oải, lân phiến trên lưng nghiền nát, da tróc thịt bong, còn có thể nhìn thấy xương trắng ẩn hiện, huyết tinh đáng sợ, lục phủ ngũ tạng chấn động rất mạnh, sai lệch vị trí.

Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ nhìn qua Lục Lâm Thiên uể oải, ánh mắt cũng có chút nghi hoặc, kỳ thật vừa rồi Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ nhìn Lục Lâm Thiên với ánh mắt nghi hoặc, hiện tại càng sinh ra nghi ngờ.

- Xem ra không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể liều mạng.

Trước mặt bao người, Lục Lâm Thiên thu hồi thân hổ biến thành bộ dạng vốn có, áo bào xanh chấn động, hắn lau máu trên khóe miệng, hắn như cười như không.

Vào lúc này Lục Lâm Thiên cười, nụ cười này làm nội tâm Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ ngưng trọng bất an, đang muốn tấn công Lục Lâm Thiên lần nữa.

- Sư phụ cẩn thận!

Thời điểm Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ muốn tấn công Lục Lâm Thiên, Hồng Vũ dựa vào bản thể biến thái ngăn cản, tăng thêm Lục Ngô điều chỉnh sơ, thúc dục Yêu Vương Diệt Sinh Trảo, A Tô La và Ma Tố Lạc, Thái Hư Tôn Tổ ba người cắn răng tiến lên ngăn cản Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ, năm Thánh Hồng Cảnh trọng thương vẫn cố dùng toàn lực ngăn cản thủ mộ giả.

Ầm ầm.

Trong thế giới Linh Vũ bình tĩnh đột nhiên run lên, bỗng nhiên trên bầu trời xuất hiện lỗ đen mở rộng trên vòm trời, diện tích của lỗ đen to lớn sánh ngang thế giới Linh Vũ.

Trong nháy mắt, cả thế giới Linh Vũ lâm ào bóng đêm, núi sông lắc lư, sông hồ sinh ra sóng lớn, chỉ có trong lỗ đen mới có ánh sáng, lỗ đen không ngừng hấp thu năng lượng trong thế giới Linh Vũ.

Sưu sưu.

Vào lúc này tất cả cường giả trong thế giới Linh Vũ đều bay lên hư không, nhìn vào lỗ đen trên trời, hàng tỉ sinh linh chấn động.

- Tại sao ta không còn nguyên lực?

Vào lúc này trong thế giới Linh Vũ, tất cả tu luyện giả phát hiện nguyên lực của mình biến mất, biến mất một cách vô thanh vô tức, hồn nhiên chưa phát giác ra, căn bản không cách nào ngăn cản, tất cả sinh linh trong thiên địa đều cảm thấy nguy hiểm, linh hồn rung động, sâu trong đáy lòng sinh ra cảm giác sợ hãi, giống như tử vong tới gần, loại cảm giác này vài ngàn năm trước đã xảy ra trên đại lục Linh Vũ một lần, lúc đó đã làm thế giới Linh Vũ hoang vu một ngàn hai trăm năm.

Trên không trung Phi Linh Môn, mấy thân ảnh cường đại đứng đó, không ít bóng dáng xinh đẹp nhìn vòng xoáy, lúc này có nam tử mặc áo xám đi đầu, ngẩng đầu nhìn trời, nói:

- Tại sao có thể như vậy, chẳng lẽ Nhị đệ, tiểu Long gặp phiền toái trong thương khung bí cảnh hay sao?

...

Lục Ngô, Hồng Vũ, Thái Hư Tôn Tổ, A Tô La, Ma Tố Lạc vây công Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ, tuy Thánh Hồng Cảnh giơ tay nhấc chân đều mang theo áo nghĩa, từng đạo công kích có thể phá hủy không gian, năng lượng chấn động rất mạnh, không gian rung chuyển dữ dội.

Rống rống

Tiếng thú minh gào thét, năng lượng quét qua bầu trời, các loại áo nghĩa lan tràn, năng lượng hủy diệt chấn động làm không gian ven đường vỡ vụn, lực lượng khủng bố quét qua thiên địa.

Nhưng ngay lúc này, trong không gian hỗn loạn có hư ảnh thú trảo xé nát không ít không gian, thú trảo này lập tức bao phủ thân thể đám người Lục Ngô, Ma Tố Lạc, A Tô La.

Xoẹt.

Dưới thú trảo này, năng lượng áo nghĩa trên người Lục Ngô, A Tô La, Ma Tố Lạc, Thái Hư Tôn Tổ bị xé rách, huyết nhục bắt đầu bị xé nứt, từng mảng lớn huyết nhục mất đi, móng vuốt này không khác gì cối xay thịt.

Chỉ có Hồng Vũ đỡ một ít, nhưng thân thể khổng lồ của hắn xuất hiện không ít vết cào rất sâu, máu thịt bắt đầu tung bay.

Năm đạo thân ảnh bị đánh bay, năm Thánh Hồng Cảnh không phải là đối thủ, lại trọng thương thảm trọng, huyết nhục mơ hồ, nhưng mà Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ cũng bị một ít ảnh hưởng, ít nhất cũng không dễ ứng phó, bị Hồng Vũ Lục Ngô lưu lại không ít dấu vết trên người, nhưng so với đám người Lục Ngô, những dấu vết này không là gì cả.

Bỗng dưng Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ không tiếp tục truy đuổi đám người Hồng Vũ, dường như cảm giác được gì đó, thân hình khổng lồ đột ngột quay lại nhìn qua Lục Lâm Thiên đang đứng trên hư không.

Oanh!

Đột nhiên Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ ngẩng đầu, cả không gian run lên, đột nhiên trên không trung xuất hiện vòng xoáy khổng lồ, vòng xoáy dường như hàng lâm từ vũ trụ, xen lẫn điện thiểm lôi minh, hư không rung chuyển, thiên uy mênh mông, làm cho mọi người cảm thấy hãi hùng khiếp vía.

Bá bá!

Cường giả trong không gian này kích động khó hiểu, trái tim bị bóp mạnh, khó mà yên ổn tâm thần, tất cả mọi người sợ hãi nhìn qua Lục Lâm Thiên.

Thời điểm vòng xoáy xuất hiện trên không trung, đột nhiên một cột sáng từ chín tầng trời rơi xuống, cột sáng lớn mấy ngàn mét bao phủ thân thể Lục Lâm Thiên trọng thương sắc mặt tái nhợt.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, thân ảnh áo xanh Lục Lâm Thiên lam lũ, thân thể huyết nhục mơ hồ, những vết thương sâu thấy xương bị hào quang màu tím bao phủ, thân thể khôi phục với tốc độ vô cùng nhanh và huyền ảo.

Xuy xuy.

Hai mắt Lục Lâm Thiên nhắm chặt, thân thể của hắn tương liên với vòng xoáy trên cao, giờ phút này ánh mắt Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ rung động.

Đám người Thần Linh Thiên Cơ, Hư Thiên Thánh cô, Mạc Trường Lăng đang giao thủ với Hồng Hoang Hỏa Kỳ, Cổ Hoang Băng Thiên Hùng đều thỉnh thoảng nhìn qua Lục Lâm Thiên.

Chẳng biết lúc nào Hư Thiên Thánh cô đang giao thủ với đại hán tỏa ra sinh cơ bừng bừng đều khìếp sợ nhìn Lục Lâm Thiên.

- Thiên uy thật mạnh, tiểu tử này đang làm cái gì.

Khi Hồng Hoang Hỏa Kỳ thả chậm công kích, đám người Mạc Trường Lăng thừa cơ thở dốc một hơi, nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, trong mắt mang theo kinh hãi, đối mặt với thiên uy này, hắn có cảm giác mình chẳng khác gì con sâu cái kiến.

Thần Linh Thiên Cơ, Hư Thiên Thánh cô, Hậu Khánh Lâm, Nhược Linh thánh nữ đều nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, lão Ảnh chấn động, trên gương mặt tuấn lãng của hắn hơi rung động, đám người Hư Thiên Thánh cô, Hậu Khánh Lâm, Nhược Linh thánh nữ nhìn nhau, thì thào:

- Che dấu lâu như vậy, rốt cục vẫn bạo lộ!

- Bố cục lâu như thế, rốt cục cũng tới thời điểm bắt đầu, hai người các ngươi hao hết tâm tư an bài lâu như vậy, có thể đến cuối cùng, chẳng lẽ thật cho rằng ta không lường trước hay sao?

Thần Linh Nghiễm Hồng nhìn Lục Lâm Thiên, hắn mỉm cười lạnh nhạt, trên mặt của hắn bắt đầu sinh ra thần thái thần bí.

Xuy xuy.

Đột ngột Lục Lâm Thiên đang nhắm mắt lại mở ra, khí tức man hoang sinh ra từ thân thể của hắn, trong hai mắt bắn ra hào quang chữ vạn, giờ phút này thân thể của hắn kết nối với hào quang sáng ngời kia.

Rống!

Hổ gầm như sấm, Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ nhìn vòng xoáy trên không trung tương liên với Lục Lâm Thiên, trong mắt mang theo nghi ngờ, sau đó nó hạ quyết định gì đó, thân hình khổng lồ bắn ra bí vân, chấn động rất mạnh bao phủ thân thể.

Xoẹt!

Khi khí tức trên người Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ chấn động, năng lượng nồng đậm bao phủ cả bầu trời, cuối cùng nó đánh ra một hổ trảo về phía Lục Lâm Thiên, năm vết nứt không gian cắt thẳng về phía trước.

- Nghiệt súc, thật cho rằng ta không làm gì được ngươi sao?

Lục Lâm Thiên hét lớn, hai tay không ngừng kết thủ ấn khác nhau, bắt đầu kết xuất chín thủ ấn quỷ dị.

Chương 4660: Tân chủ

- Bất Động Minh Vương Ấn.

- Đại Kim Cương Luân Ấn.

- Ngoại Sư Tử Ấn.

- Nội Sư Tử Ấn.

- Ngoại Phược Ấn.

- Nội Phược Ấn.

- Trí Quyền Ấn.

- Nhật Luân Ấn.

- Bảo Bình Ấn.

Vào lúc ngưng tụ chín thủ ấn này, sáu dòng năng lượng bùng phát, năng lương khủng bố tăng lên theo thủ ấn, trong lúc mơ hồ hình thành hào quang chữ vạn đầy khí tức man hoang xa xưa.

- Linh! Tiêu! Thống! Hiệp! Giải! Tâm! Liệt! Tề! Thiền!

Âm vang hữu lực, Lục Lâm Thiên gầm lên, sau khi nói xong chữ cuối cùng, vòng xoáy trên trời bắn ra chín cột sáng xuyên qua vũ trụ hàng lâm nơi đây, trực tiếp chiếu vào thân ảnh áo xanh của Lục Lâm Thiên, thiên uy thẩm thấu hư không, tất cả sinh linh không ngừng thần phục.

- Thiên uy quá mạnh mẽ, không cách nào chống cự.

- Dưới thiên uy này, chúng ta chẳng khác gì con sâu cái kiến.

- Đây rốt cuộc là năng lượng gì, tại sao Lục Lâm Thiên có năng lượng như thế?

………………

Trong hư không, chẳng phân biệt chủng tộc, trừ Thánh Hồng Cảnh ra, kể cả Phong Hành Thiên Chủ, Vạn Độc Chí Tôn, thậm chí là Tử Vi Thần Nữ, Kiền Khôn Thiên Tôn, Hoàng Phủ Minh Long đều bị thiên uy ép thần phục, thiên uy mênh mông không cho phép kẻ nào chống cự. Chỉ có chính thức đạt tới Thánh Hồng Cảnh mới tránh cưỡng đứng đó, nhưng linh hồn uy áp đủ làm cho Thánh Hồng Cảnh rung động và sợ hãi.

Xoẹt!

Hổ trảo khủng bố xé rách trời cao, trong chốc lát đã đánh thẳng vào người Lục Lâm Thiên. Trong hư không xuất hiện vòng xoáy khủng khiếp, Lục Lâm Thiên tương liên cùng thiên địa, hào quang chữ vạn giống như cái bàn quay, khí tức man hoang tràn ngập, lực lượng hủy diệt không ngừng bạo phát.

- Nghiệt súc làm càn!

Tiếng quát như sấm vang vọng không gian, giống như kinh lôi chấn nhiếp nhân tâm, nương theo tiếng quát của Lục Lâm Thiên, lòng bàn tay bắn ra hào quang chữ vạn bay tới chân trời, trong nháy mắt thiên uy bùng phát, vạn vật sinh linh cảm thấy mình nhỏ bé!

Xoẹt!

Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ đánh ra một trảo vừa vặn bị hào quang đánh trúng, một trảo này tiêu tán nhanh chóng, hoàn toàn không thể ngăn cản.

Ngao!

Rống!

Hồng Hoang Hỏa Kỳ, Cổ Hoang Băng Thiên Hùng, đại hán trung niên biến thành Thiên Mộc Thần Thụ gào thét, trực tiếp xuất hiện trước người Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ, ánh mắt Hỗn Độn Hoàng

Cương Hổ hoảng hốt, ánh mắt này ngưng trọng chưa từng có.

Bốn thủ mộ giả đứng đó, nhanh chóng liên thủ với nhau chống lại đạo hào quang này.

Chỉ trong nháy mắt, Thần Linh Nghiễm Hồng, Hư Thiên Thánh cô, Mạc Trường Lăng đứng xa cảm thấy tim đập chân rung, rung động từ sâu trong linh hồn, sâu trong nội tâm sinh ra cảm giác sởn gai ốc, đối mặt với hào quang chữ vạn, bọn họ cảm giác mình vô cùng nhỏ bé.

Rầm rầm!

Giằng co trong ngắn ngủi, bốn thủ mộ giả Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ lập tức đánh tan hào quang đánh tới.

- Các ngươi liên thủ thì thế nào, ta dùng thế giới chi lực, hôm nay sẽ giết các ngươi, đền tội đi!

Thân thể Lục Lâm Thiên xẹt qua không gian, hào quang chữ vạn biến thành bàn quây, hắn quát:

- Linh tiêu thống hiệp giải tâm liệt tề thiền, Tru Ma!

Oanh!

Khí tức man hoang bùng phát dữ dội, khí tức hủy diệt nương theo thiên uy bùng nổ.

Rầm rầm!

Trong nháy mắt ngắn ngủi, hào quang chữ vạn bắn ra hào quang như thiên thạch tràn ngập khí tức khủng bố, man hoang thương cổ, những nơi nó đi qua không còn chút sinh cơ nào, hư không tan thành mây khói, không gian chung quanh tan vỡ biến thành hư vô, cả không gian nhanh chóng sụp đổ hủy diệt, từng vết nứt không gian nhanh chóng tan biến rất nhanh.

Trong hư không, ánh mắt tất cả sinh linh đầy sợ hãi, thân hình không ngừng run rẩy, khí tức hủy diệt bao phủ khắp tứ chi bách hài.

Lục Lâm Thiên khủng bố vượt qua tất cả mọi người suy nghĩ, uy áp và thực lực cỡ này căn bản không phải sinh linh nào trên thế giới cũng có được, đây là năng lực của thần linh.

- Đây là thế giới chi lực sao.

Lão Ảnh, Hư Thiên Thánh cô, Hậu Khánh Lâm lúc này vô cùng hoảng sợ, đối mặt với thiên uy khủng bố như thế, Thánh Hồng Cảnh cũng khó có thể chống lại.

Hồng Hoang Hỏa Kỳ, Thiên Mộc Thần Thụ, Cổ Hoang Băng Thiên Hùng, Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ bốn thủ mộ giả chấn động, thời điểm hào quang chữ vạn phá hủy tất cả tới trước mặt bọn họ, bọn họ thu hồi bản thể, hóa thành bốn thân ảnh hình người, ánh mắt của bọn họ vui mừng và sung sướng, sau đó cung kính quỳ một gối trước mặt Lục Lâm Thiên, nói:

- Tứ sứ bái kiến tân chủ!

- Tân chủ, vận dụng thế giới chi lực của thế giới hỗn độn mở mộ địa chúng thần ra.

Hồng Hoang Hỏa Kỳ nói với Lục Lâm Thiên, ánh mắt Thiên Mộc Thần Thụ, Cổ Hoang Băng Thiên Hùng, Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ đều nhìn Lục Lâm Thiên.

Thân ảnh cao ngất của Lục Lâm Thiên xuất hiện ngang trời, hắn kết chín đạo thủ ấn ‘ Bất Động Minh Vương Ấn ’, ‘ Đại Kim Cương Luân Ấn ’, ‘ Ngoại Sư Tử Ấn ’, ‘ Nội Sư Tử Ấn ’, ‘ Ngoại Phược Ấn ’, ‘ Nội Phược Ấn ’, ‘ Trí Quyền Ấn ’, ‘ Nhật Luân Ấn ’, ‘ Bảo Bình Ấn ’.

Xùy!

Tốc độ kết thủ ấn tăng lên, trong lúc mơ hồ hình thành hào quang chữ vạn, khí tức man hoang thương cổ bao phủ hư không, sinh linh bắt đầu phủ phục.

Thời điểm kết xong thủ ấn cuối cùng, Lục Lâm Thiên đã tương liên với phiến thế giới này, hào quang chữ vạn hóa thành bàn quay, khí tức man hoang thương cổ không ngừng lan tỏa ra chung quanh, hắn thì thào:

- Linh! Tiêu! Thống! Hiệp! Giải! Tâm! Liệt! Tề! Thiền! Mở mộ địa chúng thần!

- Ầm ầm!"

Thời điểm chữ cuối cùng vừa dứt, tất cả sinh linh ở đây rung động và phủ phục xuống đất.

Ầm ầm!

Bàn quay chữ vạn rơi xuống, đột nhiên trong hư không xuất hiện cánh cửa đá, cánh cửa đá khổng lồ không ngừng rung chuyển, chấn động càng ngày càng kịch liệt, càng ngày càng khủng khïếp.

Phần phật!

Lúc chấn động này truyền ra, cửa đá cực lớn kia bắt đầu sinh ra hào quang sáng ngời, dần dần hóa thành năng lượng tiêu tán trong hư vô.

Mộ địa chúng thần mở ra, cửa đá cũng biến mất, bên trong lộ ra cái động sâu, đến cuối cùng thiên địa chấn động, rốt cục triệt để vững chắc, hiện tại một lối đi sâu hun hút cũng hiện ra trước mắt mọi người.

Ầm ầm!

Hư không chấn động, cả hư không lung lay sắp đổ, không gian bộc phát cuồng phong, vết nứt không gian lan tràn, động sâu không ngừng lập lòe...

- Ha ha, mở rồi, rốt cuộc mở rồi!

Mộ địa chúng thần mở ra, bỗng dưng Thần Linh Nghiễm Hồng cười to không ngớt, hắn cười to vô cùng vui vẻ, thời điểm này hắn xuất hiện sau lưng Lục Lâm Thiên một cách quỷ dị, một đạo quang ấn năng lượng đánh thẳng vào lưng Lục Lâm Thiên, Lục Lâm Thiên không cách nào tránh né.

Phanh.

Tiếng nổ vang lên, thân thể Lục Lâm Thiên bị đánh bay, ngay cả Thanh Linh Khải Giáp hình thái thứ nhất cũng bị quang ấn đánh nát, miệng phun máu tươi.

- Dám động tân chủ, muốn chết!

Hồng Hoang Hỏa Kỳ, Cổ Hoang Băng Thiên Hùng, Thiên Mộc Thần Thụ, Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ bốn đạo thân ảnh lao thẳng về phía Thần Linh Nghiễm Hồng.

Chương 4661: Thần Linh Thánh Vương

Rầm rầm rầm phanh!

Tiếng nổ trầm đυ.c vang lên, Hồng Hoang Hỏa Kỳ bốn đạo thân ảnh bay xa, vốn là siêu cấp cường giả vô địch, bây giờ cả bốn liên thủ cũng không thể chống lại một mình Thần Linh Nghiễm Hồng.

- Sư phụ.

- Sư đệ.

Hồng Vũ, Hư Thiên Thánh cô, Hậu Khánh Lâm, Nhược Linh thánh nữ, lão Ảnh, Tử Vi Thần Nữ, Đạm Niệm, Hoàng Phủ Minh Long tám người gần như theo sau Hồng Hoang Hỏa Kỳ bốn người lao thẳng về phía Thần Linh Nghiễm Hồng, tám công kích toàn lực đánh vào hư không.

- Bốn tên bọn chúng không phải là đối thủ, các ngươi càng không phải.

Một thân ảnh trong Thiên La minh lao ra, thân ảnh Thích Thiên xuất hiện cản trở tám người, vào lúc này bộc phát năng lượng khủng khϊếp, trực tiếp đông cứng hư không, lúc này phật quang thần thánh bùng phát, khí tức quỷ dị bao phủ lòng người, làm cho người ta có xúc động buông bỏ đồ đao, lập địa thành phật, rất khó sinh lòng phản kháng khi đối mặt lực lượng quỷ dị này.

Rầm rầm rầm...

Trong khí tức năng lượng quỷ dị, tám đạo quang ấn đánh thẳng vào thân thể đám người Hồng Vũ, đánh tám người bay ra xa.

Vào lúc này người chung quanh đang quan sát tình hình cũng chấn động.

Đám người Mạc Trường Lăng, Thiên Tí Tu La Nữ không biết phải làm sao, ánh mắt đều nhìn vào Thần Linh Nghiễm Hồng cùng

Thích Thiên hai người.

Chỉ có Thần Linh Thiên Cơ cùng Thần Linh Phạt Thiên hai người vui vẻ, dường như tất cả đã tính trước, không có gì kỳ lạ.

Đánh bay đám người Hư Thiên Thánh cô, Hậu Khánh Lâm, lão Ảnh, Hồng Hoang Hỏa Kỳ khiếp sợ nhìn qua, thực lực khủng bố như vậy làm người ta khó tin, không ngờ năng lượng mênh mông như vậy lại xuất phát từ Thần Linh Nghiễm Hồng cùng Thích Thiên hai người.

- Tại sao có thể như vậy... Việc này không đúng, Thần Linh Nghiễm Hồng, Thích Thiên có khí tức tương tự nhau, chẳng lẽ...

Thân thể Lục Lâm Thiên ổn định trên không trung, khóe miệng máu tươi đầm đìa, ngũ tạng lục phủ lệch vị trí, ánh mắt nhìn Thần Linh Nghiễm Hồng cùng Thích Thiên, từ khí tức chấn động của hai người vừa rồi đã dẫn động nguyên đan chữ vạn.

- Thần Linh Thánh Vương, ngươi là Thần Linh Thánh Vương, tại sao ngươi có bộ dạng bây giờ?

Hồng Hoang Hỏa Kỳ kinh hãi hét lớn, lúc này Hồng Hoang Hỏa Kỳ, Thiên Mộc Thần Thụ, Cổ Hoang Băng Thiên Hùng, và với Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ dường như nhìn thấy quỷ khi nhìn Thần Linh Nghiễm Hồng, dường như gặp phải vật khủng khiếp nhất, thân thể run rẩy lui về phía sau, lui tới bên cạnh Lục Lâm Thiên, ánh mắt đầy sợ hãi.

- Thần Linh Thánh Vương.

Hư Thiên Thánh cô, Hậu Khánh Lâm, lão Ảnh, Nhược Linh thánh nữ, thậm chí không ít cường giả già nua biến sắc, Thần Linh Thánh Vương, đây là cái tên quá xa xưa, đó là cái tên làm các viễn cô đại năng khiếp sợ.

- Ha ha, không nghĩ tới các ngươi còn có thể nhớ rõ ta, thật sự không ngờ đấy.

Thần Linh Nghiễm Hồng cười, khí tức thần linh chấn động, ánh mắt như quan sát chúng sinh, như nhìn con sâu cái kiến, giờ phút này Thần Linh Nghiễm Hồng hiện tại và Thần Linh Nghiễm Hồng lúc trước hoàn toàn là hai người khác nhau.

- Thần Linh Thánh Vương, tại sao ngươi có thể đi ra ngoài, ngươi rõ ràng bị chủ nhân phong ấn trong mộ địa chúng thần, tại sao có thể thoát được?

Thiên Mộc Thần Thụ nhìn Thần Linh Nghiễm Hồng, ánh mắt kinh hãi và nghi hoặc, nói:

- Không, ngươi còn chưa khôi phục, ngươi lại giống như không phải Thần Linh Thánh Vương, ngươi có khí tức của hắn, thế nhưng mà lại không phải Thần Linh Thánh Vương chân chính, ngươi rốt cuộc là ai?

- Ha ha, tính toán của hai lão gia hỏa Đông Hoàng Thái Huyền và Đế Phách Thiên kia đã thất bại, đáng hận hai tên vô sỉ kia âm thầm liên thủ, vận dụng Thiên Đạo chi lực phong ấn mộ địa chúng thần, cho rằng như vậy là có thể giải quyết tất cả sao, chỉ tiếc Thần Linh Thánh Vương ta làm gì dễ đối phó như vậy, ta cũng lưu lại hậu chiêu, trải qua vô số năm, trải qua mấy lần luân hồi, tất cả đều thành toàn ngày hôm nay, ba ngàn đại thế giới đều là của ta, không còn người nào có thể tranh đoạt với ta.

Ánh mắt Thần Linh Nghiễm Hồng ngạo nghễ, vì ngày hôm nay, hắn đã chuẩn bị quá lâu.

- Thần Linh Thánh Vương là ai, Đông Hoàng Thái Huyền là ai, có quan hệ gì với sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên?

Lục Lâm Thiên kinh ngạc.

Tiếng cười thu liễm, đôi mắt Thần Linh Nghiễm Hồng nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, mỉm cười, vẫn là gương mặt tuấn lãng bất phàm đó, hắn nhìn Lục Lâm Thiên, ánh mắt mang theo khinh thường và đắc ý, nói:

- Lục soái, Lục Lâm Thiên, ngươi chính là hậu chiêu mà lão gia hỏa Đế Phách Thiên kia an bài, một trận chiến lúc trước thật sự đa tạ ngươi, bằng không ta cũng khó có thể triệt để thức tỉnh. Mà bây giờ ngươi cuối cùng không đúng như nguyện vọng của Đế Phách Thiên, đạt được Đông Hoàng Thái Huyền lưu lại Hỗn Độn Thiên Thế Giới, nhất phi trùng thiên, chấn kinh thiên địa, cuối cùng vẫn chưa trưởng thành, so với chúng ta lúc trước, ngươi còn kém xa, Đế Phách Thiên tính toán lâu như vậy, an bài lâu như vậy, nhưng đến bây giờ lại là giỏ trúc múc nước.

Thần Linh Nghiễm Hồng nhìn thẳng vào Lục Lâm Thiên, ánh mắt biến thành lạnh giá, ánh mắt tham lam nói:

- Khặc khặc, nếu như ta có được Hỗn Độn Thiên Thế Giới, đến lúc đó không ai làm gì được ta, tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả!

Xuy xuy!

Lúc nói xong lời cuối cùng, thân ảnh Thần Linh Nghiễm Hồng bay lên trời cao, khí tức mênh mông bao phủ Lục Lâm Thiên.

- Tân chủ nhanh tiến vào mộ địa chúng thần nhanh, thực lực của Thần Linh Thánh Vương bây giờ không phải tân chủ có thể đối phó, trong mộ địa chúng thần có thứ Thần Linh Thánh Vương cố kỵ.

Hồng Hoang Hỏa Kỳ hét lớn một tiếng, thân ảnh biến thành khổng lồ, phiến hư không bị đốt đỏ thẫm, hắn như núi lửa bộc phát lao về phía Thần Linh Nghiễm Hồng.

Ngao ngao.

Cổ Hoang Băng Thiên Hùng, Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ, Thiên Mộc Thần Thụ đều hóa thành bản thể, bốn khí tức khủng khiếp bùng phát, bốn đại cường giả cùng ra tay, khí thế làm cho Hư Thiên Thánh cô không dám tới gần, phải lui ra xa xa.

- Nhiệm vụ của các ngươi đã chấm dứt, đi chết đi.

Thích Thiên động, trên người sinh ra khí tức quỷ dị, không phải phật quang phổ chiếu, nhưng lại không phải là hạo nhiên chính khí, không phải là phật khí tường hòa.

Đây là khí tức tà ác vượt qua mọi người tưởng tượng, đủ để mê hoặc tâm trí, bất tri bất giác bị ảnh hưởng, cuối cùng hóa thành hào quang màu đen bao phủ bốn người Hồng Hoang Hỏa Kỳ vào bên trong.

Oanh!

Hư không rung động kịch liệt, giờ phút này Thích Thiên bạo phát khí thế hoàn toàn vượt qua Thích Thiên lúc trước có thể so sánh, khí tức yêu tà này mênh mông như biển, đã bao phủ đám người Hồng Hoang Hỏa Kỳ vào bên trong.

- Các ngươi còn chưa đặt chân lên Hư Vô Cảnh chân chính, căn bản không phải đối thủ của ta, ta lại tiến một bước trước các ngươi.

Thích Thiên quát lớn, giọng nói không kém Thần Linh Nghiễm Hồng bao nhiêu, khí tức yêu tà bùng phát, bao phủ tất cả mọi thứ vào bên trong.

Rống rống...

Đám Hồng Hoang Hỏa Kỳ giãy dụa gào thét, nhiệt độ nóng bỏng, hàn băng, sát lục đều bị hạn chế.

Rầm rầm!

Vô số năng lượng màu đen bao phủ, năng lượng quỷ dị này xé nát không gian, không gian biến thành hư vô tối tăm, nương theo đó còn có chấn động vô hình, lôi điện bao phủ không gian chung quanh, cuối cùng không ngừng áp súc vào thân thể đám Hồng Hoang Hỏa Kỳ.

Chương 4662: Yêu tà

Ken két...

Năng lượng màu đen càn quét các nơi, thân thể khổng lồ của đám Hồng Hoang Hỏa Kỳ không ngừng rạn nứt, sau đó toàn thân bị hào quang màu đen xâm nhập, khí tức tà ác bao phủ, sinh cơ của bốn thân ảnh khổng lồ yếu bớt, không ngừng trôi qua...

Trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, bốn thủ mộ giả khủng bó không cách nào thoát khỏi hào quang màu đen quỷ dị kia, hoàn toàn không có lực chống cự.

- Rốt cuộc đây là linh vật trời sinh gì?

Tất cả cường giả sởn gai ốc, đồng tử co rút nhanh, ngay cả Hư Thiên Thánh cô, Nhược Linh thánh nữ, Mạc Trường Lăng, Hậu Khánh Lâm cũng không biết bản thể của Thích Thiên là gì, bởi vì bọn họ chưa gặp qua bao giờ.

Hào quang màu đen bao phủ Hồng Hoang Hỏa Kỳ, Cổ Hoang Băng Thiên Hùng, bốn thủ mộ giả bị ăn mòn tới chết, phải biết rằng bản thể của Hồng Hoang Hỏa Kỳ cùng Hỗn Độn Hoàng Cương Hổ, Thiên Mộc Thần Thụ còn không bị tử kim huyền lôi phá hủy.

Lục Lâm Thiên trơ mắt nhìn qua tất cả, nhưng lúc này hắn không có cơ hội nhúng tay, trơ mắt nhìn qua Hồng Hoang Hỏa Kỳ bốn thủ mộ giả bị hào quang màu đen yêu tà kia đánh chết.

- Lục Lâm Thiên, tới phiên ngươi!

Thần Linh Nghiễm Hồng nhìn Lục Lâm Thiên, hắn cất bước xuyên qua hư không, với hắn mà nói Lục Lâm Thiên chỉ là người chết mà thôi.

- Nhanh bảo vệ lão Cửu, đây là sư phụ an bài.

Đám người Hư Thiên Thánh cô, Lục Doanh, Nhược Linh thánh nữ, Hoàng Phủ Minh Long, Đạm Niệm, Tử Vi Thần Nữ cùng lao tới trước.

- Thiên Long Bí Pháp!

Hoàng Phủ Minh Long mở to hai mắt, khí thế bá đạo, bễ nghễ thiên hạ và long ngâm vang vọng, hai hư ảnh thiên long xuất hiện bay ra ngoài, đậu lên vai Hoàng Phủ Minh Long, uy áp chấn nhiếp nhân tâm.

- Tử Vi Tinh Đấu!

Tử Vi Thần Nữ điểm vào không gian, hư không xuất hiện lưu quang, trên bầu trời xuất hiện trời sao sáng ngời, uy áp không ngừng bộc phát.

- Càn Khôn Thiên Địa!

Đạm Niệm phất tay, trong không gian xuất hiện vòng xoáy, một đạo khí tức man hoang sinh ra, trong động sâu tỏa ra uy áp đáng sợ.

Hư Thiên Thánh cô, Nhược Linh thánh nữ, Hậu Khánh Lâm, lão Ảnh bốn người đều phát động tuyệt chiêu của mình, muốn ra tay giải cứu Lục Lâm Thiên.

Thân ảnh già nua của Thần Linh Thiên Cơ bay tới, trong vẻ nghi hoặc của mọi người, hắn kết thủ ấn, trong lòng bàn tay của hắn xuất hiện đồ án Chí Tôn Điện.

- Là điện chủ, đó là điện chủ!

Mạc Trường Lăng, Thao Thiết, Đào Ngột, Thiên Tí Tu La Nữ ngạc nhiên, tuy Chí Tôn Điện tồn tại trong vô số năm qua, nhưng mỗi một lần gặp mặt điện chủ đều không thể nhìn gần, linh hồn bị bố trí thủ đoạn, bọn họ không biết bị điện chủ khống chế.

- Chí Tôn Điện nghe lệnh, giết đám người Hư Thiên Thánh cô, Nhược Linh thánh nữ, Hậu Khánh Lâm, không tha một ai!

Thần Linh Thiên Cơ quát, tiếng quát vang lên, Mạc Trường Lăng, Đào Ngột, Thao Thiết không dám do dự, lập tức lao thẳng về phía Hậu Khánh Lâm, Hư Thiên Thánh cô.

- Thiên La minh ra tay đi, ba ngàn đại thế giới sẽ nằm trong tay Thiên La minh chúng ta.

Thần Linh Thiên Cơ quát lớn lần nữa, lúc này khí tức trên người càng trở nên khủng bố, còn mạnh hơn trước vài lần.

Không ngờ Thần Linh Thiên Cơ vẫn ẩn giấu thực lực, căn bản không có dùng toàn lực, đến thời điểm này mới toàn lực mà làm, khí tức này còn mạnh hơn đám người Hư Thiên Thánh cô cùng Mạc Trường Lăng không ít.

Oanh!

Thần Linh Thiên Cơ hóa thành Thần Linh chân thân đứng trong hư không, trực tiếp ngăn cản bản thể của Hồng Vũ, lập tức phát động công kích đánh bay Hồng Vũ ra xa.

Đám người Ma Đạt Ma, Hỗn Thiên nhìn nhau, hơi do dự, cuối cùng cũng ra tay vây công đám người Hậu Khánh Lâm, Hư Thiên Thánh cô.

- Lục Lâm Thiên, hôm nay ngươi sẽ không có cơ hội, Hỗn Độn Thiên Thế Giới không phải ngươi nên có được, một hậu bối còn chưa đủ tư cách này đâu.

Thân ảnh Thần Linh Nghiễm Hồng tiếp cận Lục Lâm Thiên, lúc này hắn nên xưng là Thần Linh Thánh Vương mới đúng, hắn không quan tâm tới đại chiến sau lưng.

Trong tay Thần Linh Nghiễm Hồng ngưng tụ vòng xoáy, vòng xoáy nhanh chóng biến thành một lỗ đen vũ trụ khủng bố.

- Ngươi chết, Hỗn Độn Thiên Thế Giới là của ta, nó vốn là của ta.

Thần Linh Thánh Vương quát lớn, tiếng quát vừa dứt, lỗ đen đánh thẳng vào người Lục Lâm Thiên, không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc, giống như muốn hủy diệt thiên địa, năng lượng hủy diệt đáng sợ nhanh chóng bao phủ Lục Lâm Thiên vào trong.

Oanh!

Trong nháy mắt hư không chấn động, lỗ đen vũ trụ nhanh như tia chớp lao về phía trước, ánh mắt Lục Lâm Thiên kinh hãi, hắn muốn thoát ly nhưng lại bị lỗ đen vũ trụ bao phủ.

Rầm rầm rầm

Trong vòng xoáy của lỗ đen, khí tức hủy diệt tràn ra, khí tức hủy diệt này có thể tiêu diệt tất cả.

Xoẹt!

Lục Lâm Thiên nhanh chóng thúc dục Bất Diệt La Hán Tượng, điện quang lập lòe, thân thể la hán của hắn bị khí tức hủy diệt của lỗ đen càn quét rạn nứt.

- Linh! Tiêu! Thống! Hiệp! Giải! Tâm! Liệt! Tề! Thiền!

Thân thể đang nứt vỡ, Lục Lâm Thiên hô "Cửu Tự Chân Ngôn", kết chín thủ ấn ‘ Bất Động Minh Vương Ấn ’, ‘ Đại Kim Cương Luân Ấn ’, ‘ Ngoại Sư Tử Ấn ’, ‘ Nội Sư Tử Ấn ’, ‘ Ngoại Phược Ấn ’, ‘ Nội Phược Ấn ’, ‘ Trí Quyền Ấn ’, ‘ Nhật Luân Ấn ’, ‘ Bảo Bình Ấn ’.

Lục Lâm Thiên kết xong thủ ấn cuối cùng, thân ảnh đã tương liên với vòng xoáy và lỗ đen, lòng bàn tay có bàn quây chữ vạn xuất hiện.

Ầm ầm!

Hào quang chữ vạn tỏa ra chung quanh, khí tức man hoang tràn ngập các nơi, năng lượng bao phủ mọi nơi, thiên uy xuyên thấu hư không, làm cho sinh linh bắt đầu phủ phục, ngăn cản công kích của Thần Linh Thánh Vương, hào quang chữ vạn bộc phát ra khí tức diệt thế đáng sợ.

- Vận dụng thế giới chi lực sao, đáng tiếc ngươi còn kém Đông

Hoàng Thái Huyền quá xa, múa rìu qua mắt thợ.

Thần Linh Thánh Vương cười nhạt, hắn ngưng kết thủ ấn, hoàn toàn kết ra chín thủ ấn giống như đúc của Lục Lâm Thiên, quát:

- Đàn! Giới! Tiến! Thiền! Địa! Thủy! Hỏa! Phong! Không!

Thời điểm thủ ấn và chân ngôn vang lên, bỗng dưng cả hư không chấn động rất mạnh, bên ngoài thương khung bí cảnh, cả bao la Thương Khung chiến trường rung động kịch liệt, trong nháy mắt thiên địa dị tượng, núi sông nổ vang.

Thần Linh Thánh Vương lúc này thúc dục thủ ấn và chân ngôn còn mạnh hơn Lục Lâm Thiên không ít, hào quang chữ vạn của hắn xuyên qua thời không, trực tiếp đánh vào hào quang chữ vạn ngưng kết trước mặt Lục Lâm Thiên.

Trong ánh mắt của nhiều người, hai hào quang chữ vạn va chạm vào nhau, giống như hai thế giới va chạm với nhau, lực lượng hủy diệt làm linh hồn mọi người nơi đây chấn động dữ dội.

Thiên uy bùng phát ngập trời, năng lượng đáng sợ lan ra các hướng phá hủy mọi thứ, sau đó cả phiến hư không hóa thành lỗ đen vũ trụ, lỗ đen này muốn thôn phệ toàn bộ mộ địa chúng thần.

Giằng co một lát, bàn quay chữ vạn do Lục Lâm Thiên dùng thế giới chi lực ngưng tụ thành tan tác, cuối cùng vẫn không thể sánh bằng Thần Linh Thánh Vương, bàn quay chữ vạn tiêu tán trong hư không.

Xoẹt!

Ngay sau đó lực trùng kích khi bàn quây chữ vạn nổ tung đánh lên thân thể Lục Lâm Thiên, lực lượng này trực tiếp thôn phệ thân thể Bất Diệt La Hán Tượng của hắn vào bên trong.

Chương 4663: Đệ tử bản thánh

Rầm rầm!

Trong thế giới Linh Vũ xa xôi, giờ phút này cả đại lục Linh Vũ gió nổi mây phun, sơn mạch bắt đầu đìu hiu, núi sông khô cạn, năng lượng thiên địa yếu bớt, giống như lão nhân tuổi xế chiều, hoàn toàn tương tự cảnh tượng mấy ngàn năm trước.

Rầm rầm rầm!

Lúc này trên không trung có tiếng sấm sét nổ vang, đám người Hư Thiên Thánh cô, lão Ảnh, Hậu Khánh Lâm bị đánh bay ra xa, Thái Hư Tôn Tổ, Lục Ngô đã sớm gia nhập vòng chiến, nhưng giờ phút này Chí Tôn Điện và Thiên La minh cộng đồng liên thủ, cho nên bọn họ lâm vào hoàn cảnh xấu, không thể xoay chuyển càn khôn.

- Quá non, cuối cùng vẫn không có tác dụng, chết đi.

Thần Linh Thánh Vương quát lớn một tiếng, khí tức bắt đầu khởi động, khí tức hủy diệt rung động tâm thần sinh ra, khí tức hủy diệt này có thể tiêu diệt mọi thứ cản trở đường nó đi...

- Thần Linh Thánh Vương, động tới đệ tử bản thánh, ngươi chán sống rồi!

Nhưng vào lúc này trong mộ địa chúng thần, một tiếng quát như sấm sét truyền ra, chấn nhân tâm hồn, nghe được tiếng quát này, đám người Hư Thiên Thánh cô, Hậu Khánh Lâm, lão Ảnh run lên, vô cùng giật mình.

Oanh!

Cửa vào mộ địa chúng thần yên tĩnh có chín tiếng lôi điện nổ vang, một quyền đánh thẳng vào người Thần Linh Thánh Vương, một quyền này xuyên qua hư không, lăng lệ ác liệt, khí thế hủy diệt tất cả.

Đối mặt với khí thế này, cho dù là Thần Linh Thánh Vương hiện tại bày ra thực lực không ai ngăn cản nổi, cái đối mặt với khí thế này đám người Mạc Trường Lăng, Hỗn Thiên cũng run sợ, nếu bọn họ bị ảnh hưởng, bảo đảm hài cốt không còn..

Lực lượng này căn bản không phải Thánh Hồng Cảnh có thể đυ.ng vào, năng lượng khuếch tán, ngay cả Thánh Hồng Cảnh cũng chỉ là con sâu cái kiến mà thôi.

- Đế Phách Thiên, Đông Hoàng Thái Huyền, các ngươi không đấu lại ta, ha ha, các ngươi vẫn thua ta, chân thân của bản thánh vẫn tồn tại, ngươi cuối cùng vẫn kém một bước, Hỗn Độn Thiên Thế Giới, cuối cùng không thể rơi vào tay của ngươi.

Nhìn một quyền diệt thế đánh tới, trong mộ địa chúng thần lại có tiếng quát vang vọng thiên địa.

...

Tiếng gầm truyền ra, trong mộ địa chúng thần có một đạo năng lượng sáng ngời bay ra, làm cho trời xanh rung chuyển, thanh thế kinh hãi thiên địa, hóa thành một đạo hào quang đáng sợ.

Oanh!

Một quyền diệt thế này va chạm với hào quang đáng sợ kia, năng lượng bắn ra hào quang chói mắt, từng đạo năng lượng rung chuyển hư không, lực lượng hủy diệt càn quét mọi thứ, trong hư không không ngừng xuất hiện lỗ đen khủng khϊếp.

Oanh!

Cùng một thời gian, Thần Linh Thánh Vương đánh ra một đạo thủ ấn rơi vào thân thể Lục Lâm Thiên, giống như thần linh tinh lọc vạn vật, thân thể không thể tan vỡ của Lục Lâm Thiên nứt vỡ như lột trứng gà, ngay cả máu huyết và ngũ tạng xương cốt đều biến thành hư vô, trong cơ thể chỉ còn một đám linh khí và hào quang chữ vạn là không bị phá hủy.

- Cửu sư đệ.

- Sư phụ.

- Chưởng môn.

……………

Từng tiếng kêu tê tâm liệt phế vang lên, trơ mắt nhìn thân thể Lục Lâm Thiên hóa thành huyết vụ, bọn họ không ai có thể giúp được gì, tất cả mọi người vào lúc này vô cùng bi thống.

- Còn có linh hồn phân thân ở trong thời gian linh khí, cùng nhau tan thành mây khói đi, ngươi triệt để chết đi ta sẽ chiếm được Hỗn Độn Thiên Thế Giới."

Thần Linh Thánh Vương không chậm chút nào, cái này cùng lúc ánh mắt tập trung vào Thiên Trụ giới trong đám linh khí của Lục Lâm Thiên, hắn đánh ra một trảo vặn vẹo hư không, không gian bị một trảo này bóp vỡ, muốn đánh nát Thiên Trụ giới, hủy diệt linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên..

Ken két!

Chung quanh Thiên Trụ giới có Truy Phong Chiến Thiên Cung, Thanh Trụ Hư Không Dực, Thúc Hồn Diệt phách Chùy bị dư âm của một trảo này lan trúng, khí linh kêu thảm thiết, không cách nào thoát khỏi phạm vi bao phủ của một trảo này.

- Cút!

Tiếng quát bá đạo vang lên, một đạo khí tức cổ xưa lan ra, không gian trước mặt Thần Linh Thánh Vương sinh ra chấn động, lập tức xuất hiện một thân ảnh gầy gò, hư không chấn động, một trảo này phá hủy sinh cơ, trảo kình diệt tuyệt thế gian.

Thân ảnh cao gầy xuất hiện, tóc dài xõa vai, trường bào không gió tự bay, phiêu dật tiêu sái, khí tức cổ xưa bao phủ hư không, ánh mắt như trăng sáng, là tồn tại vững như bàn thạch, không thể rung chuyển.

Xùy!

Lúc thân ảnh cao gầy bất phàm này xuất hiện, trong mộ địa chúng thần có thân ảnh lao ra, nhanh như tia chớp lao tới bắt lấy hào quang chữ vạn của Lục Lâm Thiên.

- Thần Linh Thánh Vương, Hỗn Độn Thiên Thế Giới không phải ngươi có thể có được, năm đó ngươi làm không được, hiện tại cũng làm không được.

Thân ảnh cao gầy nói với thân ảnh đang cướp đoạt hào quang chữ vạn của Lục Lâm Thiên.

Lập tức hai người giao thủ, năng lượng khủng khïếp bùng nổ, hư không tan vỡ khó khôi phục.

Xuy xuy!

Hai thân ảnh này cùng xuất hiện trên trời cao, hào quang thần thánh bao phủ thân thể uy nghiêm kia, trên gương mặt tuấn lãng đầy hàn ý.

Thân ảnh khác xuất hiện, cuồng phong càn quét hư không, trên gương mặt già nua mỉm cười, làm người ta cảm giác hòa ái, lúc này ánh mắt còn mang theo vài phần uy nghiêm, không ai có thể khinh thường.

Đám lão giả già nua trong Hóa Hồng Cảnh nhìn qua bầu trời, tuy không thể nhìn trộm nhưng vẫn có thể quan sát khí thế.

Sau đó trong cửa ra vào mộ địa chúng thần có ba thân ảnh lao ra, cả hư không đông cứng lại, tất cả Thánh Hồng Cảnh dừng giao thủ lại, lập tức quỳ xuống, bọn họ đầy sợ hãi, đối diện với những người này, bọn họ chỉ là con sâu cái kiến.

Xùy!

Thiên Trụ giới bị thân ảnh cao gầy thu lại, trường bào phần phật, khí thế bá đạo và ánh mắt như sao trời ngưng trọng.

Xùy!

Thiên Trụ giới rơi vào trong tay thân ảnh cao gầy, trường bào phần phật, khí thế bá đạo bùng phát.

Cách đó không xa Tử Lôi Huyền Đỉnh cũng bị người này thu vào trong tay, không người nào có thể thu phục Tử Lôi Huyền Đỉnh, lúc rơi vào trong tay của thân ảnh cao gầy này lại không thấy chống cự.

- Đệ tử bái kiến sư phụ.

Hư Thiên Thánh cô, lão Ảnh, Hậu Khánh Lâm, Hoàng Phủ Minh Long, Đạm Niệm, Tử Vi Thần Nữ, Nhược Linh thánh nữ bảy người rung động nhìn qua thân ảnh cao gầy này, lúc này lệ nóng doanh tròng, lập tức lăng không hành lễ, bởi vì thân ảnh cao gầy bá đạo này chính là Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên!

- Bái kiến chủ nhân.

Kim Bằng Hồng Tôn, Vân Bằng Hồng Tôn đều quỳ xuống.

- Lão tổ, là lão tổ trở về, lão tổ còn sống.

Phong Hành Thiên Chủ nhìn lão giả già nua đầy bá đạo kia, nước mắt kích động tuôn đầy mặt, thân ảnh bá đạo này chính là Phong gia lão tổ, khống chế cả thế giới Thượng Thanh, dung hợp hỗn độn chi nguyên của thế giới Thượng Thanh, Phong gia lão tổ.

- Thánh Tổ chân thân hàng lâm, bái kiến Thánh Tổ.

Trong đội ngũ Thần Linh tộc, Thần Linh Thiên Cơ, Thần Linh Phạt Thiên nhìn thấy đạo thân ảnh vừa xuất hiện kia, từng người quỳ xuống, chân thân Thần Linh Thánh Vương, tổ tiên Thần Linh tộc, đó là tồn tại cường đại nhất Thần Linh tộc, cũng là một trong những người cường đại nhất thiên địa, đã mất tích vô số năm, bây giờ lại hàng lâm thiên địa.

Chương 4664: Chủ nhân kim đao

Ầm ầm!

Giờ phút này, ba ngàn đại thế giới rung chuyển, ba ngàn đại thế giới đại địa nổ vang, lôi đình trận trận, thiên địa dị tượng, hàng tỉ sinh linh phủ phục, vạn vật rung động.

- Ha ha ha ha, bị nhốt lâu như vậy, rốt cục đi ra.

- Khặc khặc, đi ra, rốt cục có thể đi ra.

- Nơi này rốt cuộc vẫn không giam được chúng ta, đi ra rồi!

Trong lối vào mộ địa chúng thần không ngừng có thân ảnh lao ra ngoài, khí tức vô cùng khủng bố.

- Là lão tổ, lão tổ còn sống.

- Lão tổ quả nhiên còn sống, đó là lão tổ hiện thân.

...

Từng thân ảnh mang theo khí tức chấn động mênh mông, không hề nghi ngờ đều là cường giả viễn cổ khủng bố, rất nhiều thân ảnh già nua ở chung quanh nhìn thấy những người này, lập tức đám người bắt đầu sôi trào, từng người tiến lên hành lễ.

Ầm ầm!

Đột ngột hư không nổ vang, mộ địa chúng thần khổng lồ tan vỡ, không gian nứt vỡ rất nhanh, tiếng nổ như sấm sét.

Rầm rầm...

Trong không gian xuất hiện dấu rạn nứt như mạng nhện.

- Nơi phong ấn sắp nghiền nát, cả thương khung bí cảnh sẽ sụp đổ hủy hoại trong chốc lát, nhanh rời khỏi nơi đây.

Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên nhìn qua hư không, sau đó phất tay xé rách hư không, lúc này nói với đám người Hậu Khánh Lâm, Hư Thiên Thánh cô, lão ảnh:

- Tất cả ngươi rời khỏi đây.

- Ta không đi, sư phụ chết rồi, ta không đi.

- Ca ca vẫn lạc, ta cũng không đi, ta muốn tính sổ với hỗn đản kia...

Hồng Vũ, Lục Tâm Đồng, Thái A đều vô cùng đau khổ.

- Đi, đi mau.

Hậu Khánh Lâm nói với người sau lưng, sau đó nhìn Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên nói:

- Sư phụ, Cửu sư đệ hắn...

- Việc này sẽ nói sau, thực lực các ngươi và bọn họ không thể làm được gì, thương khung bí cảnh sẽ không tồn tại nữa.

Đế Phách Thiên nói.

- Tất cả mọi người nhanh rời khỏi.

...

Từng thân ảnh già nua rời khỏi mộ dịa chúng thần, lúc này đều xé rách không gian rời khỏi thương khung bí cảnh.

- Đi ra ngoài nói tiếp, việc này đã không phải chúng ta có thể nhúng tay vào.

Hồng Vũ, Lục Tâm Đồng, Thái A cũng bị đám người lão Ảnh cưỡng ép mang ra ngoài.

Ầm ầm!

Sau một lát mộ địa chúng thần tan vỡ toàn bộ, không gian loạn lưu rậm rạp, lỗ đen vũ trụ xuất hiện thôn phệ vạn vật.

Ầm ầm!

Sơn mạch, đại địa, biển cả, núi cao vực sâu trong thương khung bí cảnh đều bị lỗ đen thôn phệ, tất cả hóa thành hư vô.

Trong thương khung bí cảnh có không ít Hóa Hồng Cảnh hoảng hốt chạy ra ngoài, kinh hãi chạy trốn, nhưng cuối cùng đều không thoát khỏi một kiếp, lập tức bị lỗ đen thôn phệ sạch sẽ.

Trời xanh rung chuyển, cửu thiên rung động kịch, thiên địa sụp đổ, hủy diệt không ngừng xuất hiện, Thánh Hồng Cảnh bị lan tới gần cũng tan thành mây khói!

Cả thương khung bí cảnh bị hủy diệt giống như đại thế giới bị hủy diệt trong hư không, từ nay về sau, trong thiên địa đã không còn thương khung bí cảnh.

- Đế Phách Thiên, Đông Hoàng Thái Huyền không còn tồn tại, không có Đông Hoàng Thái Huyền, các ngươi chuẩn bị hậu chiêu cũng vô dụng, cũng không thể vận dụng Hỗn Độn Thiên Thế Giới. Mà ta luân hồi thức tỉnh, trải qua các kiếp, đã bắt đầu đυ.ng chạm Tử Mông, ngươi không thể làm gì được ta, trăm năm sau, Hỗn Độn Thiên Thế Giới sẽ thuộc về ta.

Thần Linh Thánh Vương quát lớn, thân ảnh của hắn được bao vây trong hào quang bay đi, khí tức viễn cổ trên người hắn rung chuyển trời cao.

Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên đạp không đứng chắp tay sau lưng, tay phải cầm Thiên Trụ giới, ánh mắt càng ngày càng ngưng trọng.

- Không nghĩ tới Thần Linh Thánh Vương lại bố trí hậu chiêu này, một đạo thần niệm luân hồi chuyển thế, chuyện này rất khó thành công, huống chi nếu thất bại thực lực đại tổn không tính, đạo hạnh khó mà tiến thêm, nếu thành công sẽ có chỗ tốt cực lớn.

Phong gia lão tổ đến bên cạnh Đế Phách Thiên, khí tức cổ xưa lan tỏa, nói:

- Thời gian trăm năm, chúng ta chỉ có thời gian trăm năm, lúc này không có Đông Hoàng Thái Huyền, chúng ta an bài cũng đã thất bại.

Trường bào phần phật, nghe vậy, Đế Phách Thiên nhìn Thiên Trụ giới, tay áo run lên, thu Thiên Trụ giới vào trong ngực, nói với Phong gia lão tổ.

- Thần Linh Thánh Vương luân hồi chuyển thế thức tỉnh, cả hai hợp hai làm một, tăng thêm thời gian khôi phục cũng chỉ trăm năm. Một trăm năm này chúng ta cần khôi phục, toàn lực khôi phục, Thần Linh Thánh Vương một lòng muốn đạt được Hỗn Độn Thiên Thế Giới, hiện tại thần niệm luân hồi xuất hiện, càng chiếm được thiên thời địa lợi, lần hạo kiếp này cũng chỉ có chúng ta mới có thể ngăn cản.

- Thánh tôn, cũng chỉ có ngươi ngăn cản Thần Linh Thánh Vương mà thôi, chúng ta cuối cùng vẫn kém một bậc.

Không ít thân ảnh già nua đến trước mặt Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên, bất luận thân ảnh nào cũng rất mạnh.

....

Dưới năng lượng hủy diệt, Lục Lâm Thiên cảm giác thân thể chính mình đã nứt vỡ từng khúc, hóa thành hư vô, linh hồn tách ra khỏi thân thể, khí tức tử vong lan tràn, vào thời khắc cuối cùng có một tiếng nói quen thuộc, nghe được tiếng nói này, Lục Lâm Thiên nghĩ đến sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên.

Lục Lâm Thiên cảm giác linh hồn đau đớn, linh hồn bắt đầu bị phá hủy nghiền nát, lúc này đã không có Đao thúc phòng ngự, linh hồn của mình khó chống cự, cuối cùng bị đau đớn làm mất đi tri giác.

Cũng không biết qua bao lâu, lúc Lục Lâm Thiên khôi phục một đám ý thức, ý thức của hắn xuất hiện trong sơn mạch khôn cùng, hình ảnh huyết tinh diễn ra, một bóng lưng hùng vĩ cầm đại đao màu vàng đứng trên núi thây biển máu.

Trên trời phong vân biến sắc, quỷ khóc thần gào, huyết tinh tràn ngập, sát khí trùng thiên, máu chảy thành sông....

Khí tức cổ xưa lan tỏa, man hoang thương cổ, làm cho Lục Lâm Thiên cảm giác mình như con kiến nhỏ bé, sát khí huyết tinh làm hắn rung động.

Lục Lâm Thiên nhìn thấy hình ảnh càng rõ ràng, bóng lưng hùng vĩ kia từ từ xoay lại.

Bóng dáng hùng vĩ như thiên thần, khí thế như thái cổ cự thú, khí tức chấn động rất mạnh, đều tác động đến thiên địa và thời gian, uy áp thẩm thấu thiên địa, đại đao màu vàng trong tay tỏa ra uy thế ngập trời, đao mang xuất ra có thể chém vỡ trời cao.

- Đao thúc, người này chính là chủ nhân của Đao thúc sao?

Lục Lâm Thiên cẩn thận nhìn nhìn, đại đao kia chính là linh hồn thổ phỉ Đao thúc.

Ngao ngao!

Rống rống.

Chung quanh thân ảnh to lớn kia, long ngâm hổ gầm tước kêu quy minh, Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ bốn thú đang vờn quanh, bốn thú ảnh xoay quanh núi cao, năng lượng chấn động khủng khiếp, ẩn chứa hủy diệt, phụ trợ khí thế ngập trời của thân ảnh cao lớn kia.

Chung quanh sơn mạch là thây chất cao như núi, vô số sinh linh hùng vĩ chồng chất lên, vô số Minh Linh chân thân đứng vững, ánh mắt âm hàn và sợ hãi.

- Thần Linh Thánh Vương, ngươi muốn nghịch thiên?

Thân ảnh hùng vĩ nhìn qua Thần Linh chân thân đứng trước đám người, trong mắt bắn ra hào quang sáng ngời, khí thế không kém gì Thần Linh chân thân bên kia, trên người còn mang theo khí thế đường hoàng và bá đạo.

- Đông Hoàng Thái Huyền, ta chỉ nghịch ngươi, ngươi có tư cách gì đứng trên đầu chúng ta.

Thần Linh chân thân khổng lồ quát lớn, thần sắc ung dung tự đắc như không có gì.

Chương 4665: Lâm binh đấu giả giai trận liệt tại tiền

- Nghịch ta chính là nghịch thiên, ta chính là thiên.

Thân ảnh hùng vĩ hét lớn, nâng đại đao trong tay lên cao, sát khí bùng nổ.

- Ngươi chính là thiên, nhưng thiên lại không phải ngươi, diệt ngươi, từ nay về sau ta chính là thiên.

Thần Linh chân thân quát.

- Kẻ nghịch ta, vong!

Thân ảnh hùng vĩ quát lên như sấm, hai mắt mở to, đại đao màu vàng quét qua, sát khí đầy trời, khí thế khủng bố.

Xoẹt!

Một đao này phá vỡ bầu trời, mấy đạo thân hình khổng lồ chung quanh bị chém nát, thân thể hoặc bị đánh bay, hoặc bị chém thành hai đoạn.

Thân ảnh hùng vĩ như thiên thần, chung quanh thân thể có lôi điện vờn quanh, cầm đại đao màu vàng trong tay, từng bước vượt qua hư không, quát:

- Nghịch ta là nghịch thiên, gïếŧ không tha!

Xoẹt!

Đại đao màu vàng trong tay bổ ra, mỗi lần bổ ra đều có rất nhiều cường giả vẫn lạc, bất luận cường giả viễn cổ nào, thực lực thấp nhất là Thánh Hồng Cảnh, nhưng lúc này lại chết như con sâu cái kiến.

Đại đao màu vàng chính là chí tôn trong binh khí, một người một đao đại sát tứ phương, sát khí ngập trời, hung uy cái thế.

- Ah...

Tiếng kêu thảm thiết vang vọng thiên địa, vô số sinh linh viễn cổ ngã xuống dưới sát phạt này, núi thây biển máu càng ngày càng nhiều.

Đôi mắt thân ảnh Thần Linh chân thân ngưng trọng, hét lớn một tiếng:

- Tất cả thế giới chi chủ vận dụng thế giới chi lực, diệt sát Đông Hoàng Thái Huyền."

Xoẹt!

Mấy ngàn thân ảnh nhảy ra, ngưng kết từng thủ ấn, khí tức man hoang tỏa ra, cuối cùng hội tụ thành hào quang chữ vạn.

Vào lúc này thế giới chi lực của ba ngàn đại thế giới ngưng tụ, từng ngôi sao rơi rụng, cảnh tượng giống như tận thế.

- Sát!

Thần Linh chân thân hét lớn, hắn cũng lao thẳng về phía thân ảnh lăng lệ kia.

Rất nhiều thế giới chi lực giáng xuống, đối mặt với thế công khủng khiếp này, vô số ngôi sao rơi xuống, rốt cuộc đại đao màu vàng khó chèo chống, đao mang nghiền nát, hào quang ảm đạm, thân đao có dấu rạn nứt, cuối cùng chia năm xẻ bảy.

- Đông Hoàng, ta không thể lại theo ngươi chinh chiến thiên hạ.

Trong cây đao màu vàng có âm thanh tiếc nuối vang lên.

- Hảo huynh đệ, ngươi đã hết sức, một ngày nào đó ngươi sẽ bộc lộ phong thái của mình.

Ánh mắt thân ảnh hùng vĩ xúc động, cố nén nước mắt, hắn phất tay ném đại đao vào sâu trong hư không.

Ầm ầm!

Thiên hôn địa ám, vũ trụ ngân hà trụy lạc, tất cả đều bao phủ lấy hắn, cho tới khi tận diệt hắn thành tro bụi.

- Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần Thể!

Thân ảnh hùng vĩ hét lớn, thân ảnh đột nhiên bay lên cao, hóa thành thân thể viễn cổ to lớn, thân ảnh kết nối thiên địa, khí tức mênh mông bao phủ ngập trời, lôi đình lóe sáng bao phủ thiên địa, không ngờ có thể chống lại mấy ngàn thế giới chi lực.

Rầm rầm rầm!

Thân ảnh hùng vĩ dựa vào Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần Thể ngăn cản ngôi sao nổ tung, không ít thế giới chi chủ phun máu tươi, bị trọng thương, cảnh tượng vô cùng khủng bố.

- Các ngươi nghịch ta là nghịch thiên, gặp trời phạt!

Thân ảnh hùng vĩ hét lớn, trên chín tầng trời, lập tức lôi đình vang vọng, từng tiếng sấm sét vang lên.

Ầm ầm!

Thiên lôi diệt thế, đây là lực lượng Thiên Đạo, một đạo lôi đình có thể diệt sát mọi thứ.

Các thế giới chi chủ lúc này vô cùng khiếp sợ, Đông Hoàng Thái Huyền quá kinh khủng, dựa vào thực lực một người đối kháng ba ngàn thế giới chi chủ, vận dụng Thiên Đạo chi lực, đây là cảnh tượng khủng bố cỡ nào!

Thần Linh chân thân đứng vững trên trời cao, nhìn qua thân ảnh kết nối thiên địa, hào quang thần thánh tỏa ra, quát:

- Đế Phách Thiên, lúc này ngươi còn không ra tay thì chờ tới khi nào, chỉ có ta và ngươi liên thủ với có thể diệt sát Đông Hoàng

Thái Huyền.

Ầm ầm!

Lúc Thần Linh chân thân nói ra, trời xanh nổ vang, một thân ảnh cao gầy vô cùng bá đạo đi ra, trên người tỏa ra kim quang sáng ngời, kim quang bao phủ trời cao.

- Lâm! Binh! Đấu! Người! Giai! Trận! Liệt! Tại! Tiến!

Thân ảnh cao gầy xuất hiện, ngưng kết chín thủ ấn, trong miệng lẩm bẩm "Cửu Tự Chân Ngôn", cuối cùng hóa thành một đạo kim mang hình chữ vạn bay ra ngoài, khí tức man hoang thương cổ rất đậm.

- Tru Ma!

Thân ảnh cao gầy đạp lên ngôi sao hô lớn, ánh mắt bắn ra thần quang, thúc dục thế giới chi lực, lúc này công kích thẳng vào Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần Thể, nhưng lúc này hóa thành hai cự long màu vàng quỷ dị, lập tức bay thẳng vào người Thần Linh chân thân kia.

Ngao ngao!

Thần long gào thét, lúc Thần Linh chân thân kinh hãi, trực tiếp đυ.ng vào ứng phó không kịp..

- Động thủ!

Lão giả cao gầy hét lớn một tiếng, hắn thúc dục thế giới chi lực quay lại đối phó Thần Linh chân thân.

- Đế Phách Thiên, ngươi lại âm thần liên thủ với Đông Hoàng Thái Huyền, ta tuyệt sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Năng lượng lui tán, Thần Linh chân thân tái hiện, thân thể cực kỳ chật vật.

Thân ảnh cao gầy nói:

- Thần Linh Thánh Vương, ngươi muốn đạt được Hỗn Độn Thiên Thế Giới, kế tiếp sẽ là Hỗn Độn Nhân Giới, những năm gần đây chiến đấu liên tục, sinh linh đồ thán, lũ lụt hoành hành tới nơi.

Khặc khặc khặc khặc.

Thần Linh chân thân cười lạnh, gào thét:

- Đế Phách Thiên, ngươi có tư cách gì mà nói ta, ngươi cũng như ta, thậm chí chúng ta đều muốn nhảy ra khỏi cái l*иg giam này, chỉ có diệt sát Đông Hoàng Thái Huyền, chúng ta mới có cơ hộ rời đi, về phần những con sâu cái kiến kia, chết bao nhiêu cũng được, vật đua trời lựa, mạnh được yếu thua, đây là Thiên Đạo, cũng là bản chất của nó.

Thân ảnh cao gầy nhìn Thần Linh chân thân, nói:

- Thần Linh Thánh Vương, ngươi đã không thể quay đầu lại, chỉ cần ngăn cản ngươi là có thể giải hạo kiếp này.

- Khặc khặc, ngăn cản ta, Đế Phách Thiên, Đông Hoàng Thái Huyền, các ngươi thực cho rằng có thể ngăn cản ta sao, các ngươi liên thủ thì làm sao, thế nhưng mà đừng quên, ba người chúng ta không ai chính thức làm gì được ai.

Thần Linh chân thân người gầm lên mà nói.

- Đúng thế, chúng ta không cách nào diệt sát ngươi, nhưng có thể phong ấn ngươi, hạo kiếp sẽ chấm dứt, nếu không thế gian này sẽ bị ngươi hủy diệt, Thiên Đạo vô tình, đại công vô tư, Thiên Đạo đại yêu, bảo hộ chúng sinh, hạo kiếp hôm nay sẽ chấm dứt.

Thân ảnh Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần Thể nhìn Thần Linh chân thân, quát lớn:

- Linh! Tiêu! Thống! Hiệp! Giải! Tâm! Liệt! Tề! Thiền!

Ầm ầm!

Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần Thể bước ra, một bước bước vào hư không, đại địa nổ vang, khe hở như vực sâu xuất hiện, thân thể khổng lồ không thể ngăn cản, thiên uy cái thế, sau lưng thiên lôi vang vọng, gió nổi mây phun.

- Đông Hoàng Thái Huyền, ngươi muốn phong ấn chúng ta, làm như vậy, ngươi cũng sẽ triệt để biến mất trong thiên địa.

Thần Linh chân thân ngưng trọng và lo lắng, thiên uy kinh khủng đang áp thẳng vào người khác.

- Thiên Đạo vô tình, đại công vô tư, Thiên Đạo đại yêu, bảo hộ chúng sinh, ta diệt thì có là gì?

Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần Thể hét lớn, hào quang chữ vạn chiếu sáng hư không.

- Đông Hoàng Thái Huyền sắp phong ấn, chạy mau.

Một đám thế giới chi chủ và cường giả viễn cổ còn sót lại trốn đi..

- Đông Hoàng Thái Huyền, ngươi nằm mơ, ngươi làm không được, ngươi có thể phong ấn thế giới chi chủ khác, nhưng không thể phong ấn ta.

Chương 4666: Diệt sát Thiên Đạo

Thần Linh chân thân gầm lên, hào quang thần thánh tỏa ra, hiển nhiên cũng không sợ.

- Thần Linh Thánh Vương, tăng thêm ta, phong ấn ngươi đầy đủ, trận đại kiếp nạn này tiếp tục như vậy, cũng nên chấm dứt lời.

Thân ảnh cao gầy quát lớn, từng thủ ấn huyền ảo xuất hiện, khí tức bá đạo cổ xưa bùng phát.

Ngao ngao!

Rống rống!

Long ngâm hổ gầm tước kêu quy minh, Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ bốn thú ngẩng đầu gào thét, cuối cùng hóa thành cánh cửa không gian cực lớn.

- Dùng Thiên Đạo chi lực, phong ấn!

Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần Thể hét lớn, khí thế ngập trời, toàn thân đắm chìm trong lôi đình vô tận, hào quang chữ vạn hóa thành thần quang, linh tiêu thống hiệp giải tâm liệt tề thiền chín chữ xoay quanh đồ án, những nơi đi qua đều trói buộc những cường giả và thế giới chi chủ.

...

- Ah!

Thần quang tỏa ra, linh hồn thần thức của Lục Lâm Thiên đau đớn, như sắp hủy diệt.

- Ngươi rốt cục đến rồi.

Vào lúc này có một tiếng nói vang lên bên tai Lục Lâm Thiên.

- Đây là nơi nào?

Linh hồn Lục Lâm Thiên nhìn qua hư không, ngân hà tỏa ra hào quang sáng ngời, sâu trong ngân hà tử khí mờ mịt, trong hỗn độn sinh ra giọng nói kia, Lục Lâm Thiên có cảm giác quen thuộc, lúc trước chính mình chân lý Niết Bàn dẫn động thiên lôi, cũng chính âm thanh này từng xuất hiện.

- Đây là không gian ta lưu lại cho ngươi, chính là sợ có ngày đi tới bước này.

Giọng nói uy nghiêm vang lên, lập tức một thân ảnh hư ảo xuất hiện trước mặt Lục Lâm Thiên, thân ảnh này đầy uy nghiêm và cao lớn.

Nhìn thấy thân ảnh hư ảo này, đột nhiên linh hồn Lục Lâm Thiên run lên, người này chính là người cầm đại đao màu vàng, đồ sát vô số viễn cổ đại năng kia.

Đối mặt với thân ảnh này, Lục Lâm Thiên cảm giác mình không thể quan sát rõ ràng, trong lúc mơ hồ Lục Lâm Thiên lại có thể cảm giác được, bản thân mình có không ít liên quan tới người này.

- Tiền bối, ngươi là?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên cung kính, người này là tồn tại đỉnh phong giữa thiên địa, sâu trong linh hồn, Lục Lâm Thiên biết rõ đại khái thân phận của hắn.

Thân ảnh hùng vĩ nhìn qua Lục Lâm Thiên, lẳng lặng đứng đó, nói:

- Bản thánh Đông Hoàng Thái Huyền, là tiền nhiệm chưởng khống giả Hỗn Độn Thiên Thế Giới.

- Bái kiến tiền bối.

Tuy Lục Lâm Thiên đã sớm đoán ra lai lịch của người này, nhưng giờ phút này nghe xong cảm thấy linh hồn chấn động.

- Không cần đa lễ, vừa rồi thần thức của ngươi nhìn thấy đại chiến?

Đông Hoàng Thái Huyền hỏi Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, trong mắt đầy kính sợ, Đông Hoàng Thái Huyền hi sinh mình, phong ấn Thần Linh Thánh Vương, chấm dứt một hồi đại kiếp nạn, loại lòng dạ và khí phách này làm người ta xem mà đủ.

- Ngươi đã nhìn thấy, cũng không cần ta nhiều lời.

Nhìn thấy Lục Lâm Thiên gật đầu, Đông Hoàng Thái Huyền nhìn thẳng, nói với Lục Lâm Thiên:

- Vũ trụ hỗn độn, thiên địa sơ khai, thời gian lưu ly, không gian bất định, thẳng đến khi có một ngày, hỗn độn khai mở, vũ trụ sinh, nhật nguyệt tinh thần xuất hiện, thổ thủy hỏa phong xuất hiện, thời gian có trật tự, không gian tìm được vị trí, vũ trụ ổn, thời không cố, thời gian dài dằng dặc trôi qua, vật đổi sao dời, vô số năm tháng qua đi.

Nói xong, đột nhiên Đông Hoàng Thái Huyền dừng lại, hỏi Lục Lâm Thiên:

- Ngươi cũng đã biết sau này xuất hiện chuyện gì chứ?

Lục Lâm Thiên nói:

- Hỗn độn sơ khai, vũ trụ tạo ra, thời gian dài đằng đẵng, thiên địa mênh mông xuất hiện nhiều thế giới, tục truyền ban đầu có ba ngàn đại thế giới, ba ngàn thế giới này hình thành vũ trụ.

- Ai! Sinh linh thế gian cho rằng thời điểm thiên địa sơ khai có ba ngàn thế giới hỗn độn, cũng khó trách, các ngươi tự nhiên là không biết.

Đông Hoàng Thái Huyền than thở, lắc đầu, sau đó nhìn qua Lục Lâm Thiên nói ra:

- Sau hỗn độn sơ khai xuất hiện không phải là ba ngàn thế giới hỗn độn, mà là ba thế giới hỗn độn, theo thứ tự là Hỗn Độn Thiên Thế Giới, Hỗn Độn Địa Thế Giới, còn có Hỗn Độn Nhân Thế Giới. Trong ba thế giới hỗn độn này, Hỗn Độn Thiên Thế Giới xuất hiện trước nhất, tất cả ba ngàn đại thế giới đều dùng Hỗn Độn Thiên Thế Giới làm chủ.

- Đông Hoàng tiền bối, nói như vậy, ba ngàn thế giới hỗn độn, kỳ thật là do Hỗn Độn Thiên Thế Giới, Hỗn Độn Địa Thế Giới, Hỗn Độn Nhân Thế Giới diễn sinh mà ra sao?

Lục Lâm Thiên nghe vậy, cực kỳ khiếp sợ sau hỏi Đông Hoàng Thái Huyền.

Đông Hoàng Thái Huyền tiếp tục lắc lắc đầu, nói:

- Ba ngàn thế giới hỗn độn đúng thời cơ mà sinh, nhưng chúng đều bị Thiên Địa Nhân ba thế giới hỗn độn áp chế, lúc trước ta dùng sức một mình áp chế ba ngàn thế giới hỗn độn, cũng bởi vì Hỗn Độn Thiên Thế Giới áp chế tất cả thế giới, nếu không cũng không có biện pháp làm gì.

- Hỗn Độn Thiên Thế Giới là do Đông Hoàng tiền bối khống chế, Hỗn Độn Địa Thế Giới cùng Hỗn Độn Nhân Thế Giới do ai khống chế? Chẳng lẽ là...

Lục Lâm Thiên có chút nhíu mày, ba ngàn thế giới hỗn độn, xem ra Hỗn Độn Thiên Thế Giới, Hỗn Độn Địa Thế Giới và Hỗn Độn Nhân Thế Giới mới là mạnh nhất.

- Có lẽ ngươi đã đoán được, Hỗn Độn Địa Thế Giới chính là Thần Linh Thánh Vương khống chế, Hỗn Độn Nhân Thế Giới là do sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên của ngươi khống chế.

Đông Hoàng Thái Huyền nhìn qua Lục Lâm Thiên nói ra:

- Hỗn độn khai mở, thiên địa sinh, vũ trụ va chạm, kích thích chấn động rất lớn, thanh khí bay lên là thiên, trọc khí lắng xuống là địa, thần với thiên, thánh đầy đất, ba ngàn thế giới hỗn độn bắt đầu thai nghén sinh linh, đó là năm tháng gió nổi mây phun, chinh chiến không ngừng, chém giết không ngớt, vô số sinh linh vẫn lạc, thẳng đến khi ba ngàn sinh linh cường hãn nhất trở thành ba ngàn thế giới hỗn độn. Trọng yếu nhất là ba sinh linh mạnh nhất khống chế Thiên Địa Nhân ba thế giới hỗn độn, ba người này cũng chính là bản thánh, sư phụ ngươi Đế Phách Thiên, còn có thủy tổ Thần Linh tộc Thần Linh Thánh Vương.

Lục Lâm Thiên lắng nghe, từ lời Đông Hoàng Thái Huyền nói, thật khó tưởng tượng vào thời đại viễn cổ, viễn cổ đại năng xuất thế thành đàn, đó là năm tháng hỗn loạn, trong năm tháng này xuất hiện rất nhiều nhân vật phong hoa tuyệt đại, cũng thúc đẩy sinh trưởng vô số giết chóc và chinh chiến.

Đông Hoàng Thái Huyền tiếp tục nói:

- Ba ngàn thế giới hỗn độn có chủ, bản thánh khống chế Hỗn Độn Thiên Thế Giới, định trụ ba ngàn đại thế giới, làm cho thiên địa định vị, mượn Thiên Đạo ân trạch, vạn linh sinh sôi, vạn tộc xuất hiện, đạt được vô lượng công đức, cuối cùng thiên tướng vận may dung hợp Thiên Đạo, từ nay về sau đại biểu Thiên Đạo khống chế ba ngàn đại thế giới. Nhưng Thần Linh Thánh Vương và sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên của ngươi chưa từ bỏ ý định, một lòng muốn nghịch thiên mà đi, muốn đột phá vũ trụ mênh mông này, nhưng lũ chiến lũ bại, mỗi lần bị Thiên Đạo ngăn cản, cuối cùng bọn họ liên thủ với tất cả thế giới hỗn độn chi chủ, muốn diệt sát ta, diệt sát Thiên Đạo.

- Khống chế Thiên Đạo, Đông Hoàng Thái Huyền thật mạnh!

Lục Lâm Thiên nghe vậy, nội tâm cảm thán, Đông Hoàng Thái Huyền mạnh mẽ khủng bố, trong năm tháng cường giả như rừng, Đông Hoàng Thái Huyền mới thật sự là phong hoa tuyệt đại chân chính.

Chương 4667: Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần Thể

Mà sư phó Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên cùng Thần Linh Thánh Vương tiến hành diệt sát Thiên Đạo, cũng là nghịch thiên mà đi, làm cho Lục Lâm Thiên rung động, chỉ là Lục Lâm Thiên nghi hoặc, Thần Linh Thánh Vương cùng sư phụ Đế Phách Thiên liên thủ diệt sát Thiên Đạo, vì sao đằng sau lại là liên thủ với Đông Hoàng Thái Huyền phong ấn Thần Linh Thánh Vương.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc khó hiểu, Đông Hoàng Thái Huyền cũng nhìn ra Lục Lâm Thiên nghi hoặc, nói với Lục Lâm Thiên:

- Cuối cùng sư phụ Đế Phách Thiên của ngươi không đành lòng nhìn thấy sanh linh đồ thán, cũng biết rõ Thần Linh Thánh Vương bụng dạ khó lường, cho nên âm thầm đạt thành nhận thức chung với ta, liên thủ phong ấn Thần Linh Thánh Vương.

- Đương nhiên, ta và sư phụ ngươi liên thủ còn có một ít nguyên nhân, nếu như ngươi đi tới một bước kia, sư phụ ngươi đến lúc đó tự nhiên sẽ nói cho ngươi biết, chỉ sợ ngươi cũng khó mà đi tới bước kia. Lúc này Thần Linh Thánh Vương đã phá tan phong ấn, không bao lâu nữa sẽ triệt để khôi phục, tăng thêm luân hồi thành công, nhất định sẽ cướp lấy Hỗn Độn Thiên Thế Giới hợp hai làm một, ngươi còn bị hắn đánh chết một nửa, so sánh ra, sợ rằng đến lúc đó sư phụ ngươi cũng không thể ngăn cản hắn,

Khi Đông Hoàng Thái Huyền nói, linh hồn Lục Lâm Thiên chấn động, chính mình rõ ràng đã bị phá hủy, linh hồn cũng triệt để tiêu tán, tại sao hắn xuất hiện ở đây.

- Đông Hoàng tiền bối, ta rõ ràng đã bị phá hủy, tại sao ở đây?

Đông Hoàng Thái Huyền nói:

- Ngươi dung hợp Hỗn Độn Thiên Thế Giới chi nguyên, muốn chính thức tru sát ngươi khó khăn cỡ nào, thế giới hỗn độn chi nguyên không cách nào phá hủy, nhưng mà ngươi bị luân hồi chân thân của Thần Linh Thánh Vương vận dụng thế giới chi lực đánh tan, bị thương nghiêm trọng, Thần Linh Nghiễm Hồng cũng biết không cách nào triệt để đánh chết ngươi, cho nên mới không để ý tất cả đánh ngươi trọng thương trước, một khi chờ hắn triệt để khôi phục, đến lúc đó muốn triệt để đánh chết ngươi đạt được Hỗn Độn Thiên Thế Giới cũng không phải không được.

- Một người có thể dung hợp hai thế giới hỗn độn sao?

Lục Lâm Thiên nghi hoặc hỏi.

Đông Hoàng Thái Huyền trả lời:

- Không thể, nhưng mà Thần Linh Thánh Vương không giống, hắn luân hồi thức tỉnh thành công, lúc trước hắn bị phong ấn, một đạo thần niệm bỏ chạy, trở thành át chủ bài của hắn, bao nhiêu năm qua, hắn cho thần niệm này chuyển thế luân hồi nhiều lần, bất tử bất diệt, dùng luân luân hồi chi thân dung hợp Hỗn Độn Thiên Thế Giới, đến lúc đó hội tụ hỗn độn thiên địa thế giới vào một thân, nếu thật sự có lúc đó, cho dù ta và sư phụ ngươi vào thời kỳ toàn thịnh cũng không thể ngăn cản hắn, huống chi ta đã vẫn lạc, chỉ còn thần niệm không tiêu tán, sợ rằng cũng không kiên trì được bao lâu.

Đông Hoàng Thái Huyền lại ngưng trọng nói:

- Nếu ta suy đoán đúng, Thần Linh Thánh Vương muốn dung hợp Hỗn Độn Thiên Thế Giới, sau đó dùng hỗn độn thiên địa hai thế giới nghịch thiên mà đi, đối kháng Thiên Đạo.

- Đông Hoàng tiền bối, thực không có cách nào ngăn cản Thần Linh Thánh Vương sao, sư phụ ta cũng không được?

Lục Lâm Thiên lo lắng, Thần Linh Thánh Vương đến cướp lấy thế giới Linh Vũ, người yêu, người nhà, thân nhân, bằng hữu của hắn trên đại lục Linh Vũ sẽ rơi vào trong tay Thần Linh Thánh Vương, đến lúc đó tình huống Lục Lâm Thiên không cần nghĩ cũng có thể biết rõ.

- Nếu lúc trước, sư phụ ngươi còn có thể kiềm chế hắn, nhưng bây giờ Thần Linh Thánh Vương luân hồi chi thân thức tỉnh, cả hai hợp hai làm một, có lẽ có thể có được không ít chỗ tốt, sư phụ ngươi Đế Phách Thiên cũng khó có thể ngăn cản hắn, hắn mà chiếm được Hỗn Độn Thiên Thế Giới, tất cả sẽ trở thành hạo kiếp diệt thế.

Đông Hoàng Thái Huyền nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Bây giờ còn có cơ hội cuối cùng, ta và sư phụ Đế Phách Thiên của ngươi lúc trước dự liệu Thần Linh Thánh Vương sẽ lưu lại hậu chiêu, cho nên cũng an bài một ít phòng bị, ngươi có thể đi tới nơi này, tuy không phải ta và ngươi sư phụ mong muốn, nhưng cũng có tác dụng phòng bị, cũng có huynh đệ Chí Tôn của ta an bài, Thần Linh Thánh Vương lúc này nghĩ ngươi lâm vào ngủ say chờ sống lại, bằng không sẽ lập tức tới đây đối phó Hỗn Độn Thiên Thế Giới.

Lục Lâm Thiên nghi hoặc, dường như linh hồn của mình ở đây không thoát khỏi quan hệ với Đông Hoàng Thái Huyền và sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên, ngày hôm nay thậm chí nằm trong dự liệu của sư phụ cùng Đông Hoàng Thái Huyền, lập tức nhớ tới Đao thúc, Đông Hoàng Thái Huyền nói tới huynh đệ Chí Tôn chính là Đao thúc, lập tức hỏi:

- Đông Hoàng tiền bối, ngươi nói Chí Tôn chính là Đao thúc, hắn bây giờ đang ở nơi nào?

Đông Hoàng Thái Huyền nói:

- Hắn hiện tại đang khôi phục, trận chiến lúc trước hắn bị thế giới chi lực đánh nát, tất cả năng lượng bị phong ấn trong đây, lúc trước huynh đệ Chí Tôn của ta cũng là sinh linh sinh ra lúc thiên địa sơ khai, bản thể sinh ra trong hỗn độn thanh khí, hắn cường hãn không dưới thế giới hỗn độn chi chủ, bởi vì hắn và ngươi linh hồn tương liên, tăng thêm Chí Tôn là bá chủ trong linh khí, vì vậy chỉ cần có hắn, linh hồn của ngươi không có việc gì.

- Nói như vậy, Đao thúc vẫn khôi phục, có thể một ngày nữa khôi phục đỉnh phong?

Lục Lâm Thiên hỏi.

Đông Hoàng Thái Huyền nghe vậy, ánh mắt ảm đạm, nói:

- Đang khôi phục, nhưng không nhất định có thể khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, thế giới chi lực không tầm thường, ta và sư phụ ngươi lúc trước bố trí thủ đoạn, đó là lúc Thần Linh Thánh Vương chủ quannên khó phát hiện, ngươi bị Thần Linh Thánh Vương dùng thế giới chi lực đánh trọng thương, cho nên lúc này linh hồn cũng bị thương nghiêm trọng.

Dứt lời, Đông Hoàng Thái Huyền tiếp tục nói với Lục Lâm Thiên:

- Giờ phút này ta cũng không cách nào nói kỹ càng với ngươi, thời gian không nhiều, muốn ngăn cản Thần Linh Thánh Vương cũng không phải là không có cơ hội, chỉ cần ngươi có thể trước khi Thần Linh Thánh Vương đối phó Hỗn Độn Thiên Thế Giới bước vào cảnh giới Hư Vô, tăng thêm sư phụ ngươi, bao nhiêu cũng có thể chống lại Thần Linh Thánh Vương, nhưng đây là kết quả tốt nhất.

- Hỗn Độn Thiên Thế Giới không phải đứng đầu ba ngàn thế giới hỗn độn, áp chế tất cả thế giới sao?

Lục Lâm Thiên hỏi, dựa theo lời Đông Hoàng Thái Huyền nói, Hỗn Độn Thiên Thế Giới hẳn phải áp chế Hỗn Độn Địa Thế Giới và Hỗn Độn Nhân Thế Giới mới đúng.

- Đúng, cũng không đúng.

Đông Hoàng Thái Huyền nói:

- Ta lúc đầu có thể áp chế ba ngàn thế giới hỗn độn, cũng bởi vì ta là Thiên Đạo, mặc dù như thế, đối với Hỗn Độn Địa Thế Giới cùng Hỗn Độn Nhân Thế Giới cũng áp chế không cao. Mà bây giờ ta đã vẫn lạc, ngươi cũng không dung nhập Thiên Đạo, tuy dung hợp Hỗn Độn Thiên Thế Giới có thể chiếm cứ không ít tiện nghi khi đối mặt với thế giới hỗn độn chi chủ khác, nhưng khó mà áp chế chân chính, mà ngươi bây giờ chưa bước vào Hư Vô Cảnh, ngươi cũng không thể áp chế bất cứ thế giới hỗn độn chi chủ nào, huống chi

Thần Linh Thánh Vương, chỉ có ngươi đặt chân Hư Vô Cảnh, mới có cơ hội.

Chương 4668: Hư Vô chi môn 1

- Cái gì là Hư Vô Cảnh?

Lục Lâm Thiên hỏi.

- Hư Vô, ta không cách nào giải thích với ngươi, cần chính ngươi đi ngộ, nếu ta có thể nói cho ngươi biết, cũng có thể nói cho người khác biết, tội gì phải đợi ngươi.

Đông Hoàng Thái Huyền mỉm cười, nói với Lục Lâm Thiên:

- Ta có thể đủ nói cho ngươi biết là, Hư Vô Cảnh, vô cùng mênh mông, không giống với bất luận cảnh giới gì, hư vô chính là hư không mênh mông, chẳng phân biệt được thứ tự đến trước và sau, ai có thể đi ra hư vô là có thể đặt chân tới Tử Mông Cảnh trong truyền thuyết, chỉ tiếc từ khi thiên địa sinh ra tới bây giờ, cũng không có ai đặt chân vào cảnh giới này.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, hắn khìếp sợ, xem ra ngay cả Đông Hoàng Thái Huyền cũng không đột phá Tử Mông Cảnh trong truyền thuyết, mà Hư Vô Cảnh cũng là cực kỳ mênh mông, nhưng mà Hư Vô Cảnh không có quá nhiều phân chia, không có giống Hóa Hồng Cảnh phân thành cửu nguyên, cấp độ Hư Vô Cảnh quá bao la, ngay cả Đông Hoàng Thái Huyền cùng sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên, Thần Linh Thánh Vương ba người cũng chỉ mạnh hơn thế giới hỗn độn chi chủ khác mà thôi.

- Làm sao có thể đặt chân Hư Vô Cảnh?

Lục Lâm Thiên trầm tư một hồi, sau đó tiếp tục ngẩng đầu hỏi, ánh mắt chớp động, vì thế giới Linh Vũ, mình nhất định phải đặt chân Hư Vô Cảnh.

- Ta ngay cả hư vô là cái gì cũng không thể nói cho ngươi biết, làm sao có thể nói cho ngươi biết làm cách nào đặt chân Hư Vô Cảnh, điều này cần chính ngươi đi ngộ, con đường này cần chính ngươi đi đi, ta có thể giúp ngươi chính là tất cả khả năng ta có, lưu lại đạo thống của mình.

Đông Hoàng Thái Huyền nói với Lục Lâm Thiên:

- Ngươi người mang ta Bất Tử Thần Thể cùng Bất Diệt Huyền Thể, Bất Tử Thần Thể còn kém một trọng cuối cùng, Bất Tử Thần Thể trọng cuối cùng là thân thể hủy diệt trọng sinh, ta đã quan sát linh hồn của ngươi, ngươi lúc trước đã sớm chết và phục sinh qua một lần, tu luyện đệ tam trọng không thành vấn đề, Bất Diệt Huyền Thể, Bất Tử Thần Thể dung hợp là có thể thành tựu Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần Thể.

- Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần Thể.

Lục Lâm Thiên ngạc nhiên, thì ra Bất Diệt Huyền Thể cùng Bất Tử Thần Thể là do Đông Hoàng Thái Huyền lưu lại.

- Bản thánh có Bất Tử Bất Diệt Thần Thể, sư phụ ngươi có Hỗn Độn Âm Dương Quyết, còn có Thần Linh Thánh Vương có Thần Linh Chí Thánh Công, được xưng là công pháp top ba mạnh nhất thiên địa, sư phụ ngươi có Hỗn Độn Âm Dương Quyết bài danh thứ ba, bản thánh có Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần Thể bài danh thứ nhất.

Đông Hoàng Thái Huyền nhìn Lục Lâm Thiên, trong lời nói mang theo ý cao ngạo, trong thời đại thái cổ tranh bá, hắn dựa vào Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần Thể, ai dám tranh phong, cho dù là Thần Linh Thánh Vương cùng Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên cũng phải tránh lui ba phần.

- Thật sự là công pháp mạnh hơn Hỗn Độn Âm Dương Quyết sao?

Lục Lâm Thiên thì thào, nhưng mà ngẫm lại, Lục Lâm Thiên cảm thấy công pháp này phải xem là người nào, đổi một người khác tu luyện có lẽ sẽ có hai kết quả khác nhau.

Đương nhiên, đây không phải nói Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần Thể không được, bất kể là Bất Diệt Huyền Thể hay Bất Tử Thần Thể Lục Lâm Thiên đều tu luyện qua, cũng biết được sự khủng bố của nó.

Mà Lục Lâm Thiên suy đoán, sợ rằng mình tu luyện Bất Diệt Huyền Thể cùng Bất Tử Thần Thể cũng chỉ là da lông của Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần Thể mà thôi. Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần Thể tuyệt đối không dưới Hỗn Độn Âm Dương Quyết, điểm này là không thể nghi ngờ.

- Ta đã sớm không tồn tại trong thiên địa, lúc này xem như ngọn đèn sắp tắt, khó chèo chống lâu hơn, hôm nay thành toàn cho ngươi, có thể giúp ngươi đôi chút trong đại hạo kiếp trong tương lai.

Dứt lời, thân ảnh hư ảo của Đông Hoàng Thái Huyền biến thành hào quang chói mắt bao phủ Lục Lâm Thiên vào trong, năng lượng tới từ thiên địa sơ khai, lập tức bao phủ Lục Lâm Thiên vào trong.

Được năng lượng viễn cổ bao vây, thần thức Lục Lâm Thiên như con cá bơi trong đại dương bao la, làm cho linh hồn khoan khoái dễ chịu vô cùng, mơ mơ màng màng đi trong hư vô, Đông Hoàng Thái Nhất lại truyền âm:

- Đạo thống của ta đều lưu cho ngươi, hy vọng có thể giúp ngươi mở ra Hư Vô chi môn, tiến vào Hư Vô Cảnh, có vật hỗn thành, tiên thiên địa sinh. Tịch này liêu này, độc lập tuyên cổ bất biến, thiên sinh địa dưỡng. Ta không biết kỳ danh, chữ chi viết đạo, nhân thiên pháp địa, địa pháp thiên, thiên pháp đạo, đạo pháp tự nhiên, tự nhiên là giả, hư vô ở trong, tìm đường sống sinh ra vạn vật...

Trong mơ mơ màng màng, trong hư vô có âm thanh Đông Hoàng Thái Nhất vang lên trong đầu, thiên lôi giáng xuống, trong mơ mơ màng màng, linh hồn bị vô số áo nghĩa bao phủ, giống như đặt mình trong thiên địa hỗn độn, Lục Lâm Thiên cũng hiểu mình đang lâm vào trạng thái huyền diệu.

...

Thời gian từ từ trôi qua, một tháng sau, thiên địa hiện tại đã sớm sôi trào, thương khung bí cảnh tan thành mây khói.

Thương Khung chiến trường vốn là nơi hoang vu, lúc này trong một đêm tỏa ra sinh cơ, sơn mạch xanh biếc, cây khô gặp mùa xuân, sông cạn tràn đầy.

Trong Thương khung bí cảnh, ba ngàn thế giới hỗn độn chi chủ thoát khốn mà ra, tin tức này truyền ra làm ba ngàn đại thế giới vui mừng.

Đến thời điểm này, hàng tỉ vạn sinh linh mới biết được, ba ngàn thế giới hỗn độn chi chủ cũng không có vẫn lạc, bọn họ chỉ bị nhốt trong Bất Chu sơn nội vô số năm, những cường giả chí tôn trong truyền thuyết vẫn tồn tại, giống như đồn đãi, đã sớm hòa làm nhất thể với thế giới hỗn độn chứ không vẫn lạc.

Khi ba ngàn thế giới hỗn độn chi chủ thoát khốn mà ra, hàng tỉ vạn sinh linh kinh ngạc phát hiện, năng lượng thiên địa càng trở nên nồng đậm, cơ hồ sinh linh tất cả thế giới lĩnh ngộ áo nghĩa dễ dàng hơn, không ít người kẹt ở bình cảnh đều đột phá dễ dàng.

Trên đời vui mừng, chúc mừng thế giới chi chủ trở về, mà ba ngàn thế giới hỗn độn chi chủ không có lộ diện qua, giống như biến mất, cũng không biết có ai truyền tin tức, nói là ba ngàn thế giới hỗn độn chi chủ tuy thoát khốn ra khỏi thương khung bí cảnh, nhưng lúc này cực kỳ suy yếu, cần phải khôi phục.

Càng có tin tức nói ba ngàn đại thế giới lập tức sẽ tao ngộ diệt thế đại kiếp nạn, tin tức này truyền ra làm không ít người thấp thỏm.

Mà tin tức Lục Lâm Thiên chính là thế giới hỗn độn chi chủ và Thần Linh Nghiễm Hồng chính là viễn cổ Thần Linh tộc lão tổ luân hồi chuyển thế cũng truyền ra, làm cho hàng tỉ sinh linh khiếp sợ không hiểu.

Liên tưởng tới Thần Linh Nghiễm Hồng và Lục Lâm Thiên là hai thế hệ trẻ tuổi bất phàm, hàng tỉ sinh linh khiếp sợ cũng lập tức thoải mái, một là thế giới hỗn độn tân chủ, một là viễn cổ thế giới hỗn độn chi chủ đại năng luân hồi, khó trách hai người này nghịch thiên và khủng bố như vậy.

Lục Lâm Thiên bị thua cũng làm không ít người cảm thán, suy đoán Lục Lâm Thiên bây giờ sinh tử không rõ, trước mặc kệ trước kia Lục Lâm Thiên chết mà phục sinh, chỉ bằng thân phận Lục Lâm Thiên bây giờ là thế giới hỗn độn chi chủ, không ai dám kết luận Lục Lâm Thiên sinh tử thế nào, thế giới hỗn độn chi chủ làm gì dễ chết như thế.

Chương 4669: Hư Vô chi môn 2

Mà Lục Lâm Thiên dung hợp thế giới hỗn độn cũng biến thành điều mọi người tìm kiếm, nhưng không ai biết Lục Lâm Thiên dung hợp thế giới hỗn độn nào.

Nhưng mà không có tin tức truyền ra, Đạm Thai Tuyết Vi, Độc Cô Ngạo Nam, Lam Thập Tam, Khuất Đao Tuyệt, Lăng Thanh Tuyệt những thế hệ bất phàm kia đều tới từ thế giới hỗn độn mà Lục Lâm Thiên dung hợp, nhưng mà hiện tại Đạm Thai Tuyết Vi, Độc Cô Ngạo Nam, Lam Thập Tam, Lăng Thanh Tuyệt cũng biến mất, ngay cả trong thế giới Thượng Thanh thiên giới mật địa cũng không còn dấu vết.

Trong thế giới Linh Vũ xa xôi, lúc này sơn mạch tiêu điều, tất cả giống mấy ngàn năm trước, cả thế giới mất đi sinh cơ, năng lượng thiên địa yếu ớt, lòng người bàng hoàng.

Trong đại điện có vài chục thân ảnh đang đứng, khí tức mênh mông bùng phát, không gian chung quanh chấn động, ngay cả đại trận cũng mở ra, trong đây có Hư Thiên Thánh cô, Nhược Linh thánh nữ, Đạm Niệm, Hoàng Phủ Minh Long, còn có lão Ảnh cùng Tử Vi Thần Nữ, Kim Bằng Hồng Tôn, Vân Bằng Hồng Tôn.

Mọi người đều đứng quanh Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên, ngẩng đầu nhìn bầu trời, nhìn thân ảnh áo xanh trên không trung, khí tức cổ xưa lan ra, giống như tồn tại duy nhất trên thế gian, hoàn toàn không thể rung chuyển.

- Sư phụ, Cửu sư đệ thế nào?

Hoàng Phủ Minh Long cung kính hỏi Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên, ánh mắt cực kỳ ngưng trọng.

Đế Phách Thiên tóc dài xõa vai, thân ảnh cao ngất, trường bào tung bay, khí tức cổ xưa lan tỏa ra chung quanh, nói:

- Cửu sư đệ các ngươi thế nào thì ta không biết, hiện tại ngay cả ta cũng không nhìn thấu.

- Sư phụ, Cửu sư đệ dung hợp Hỗn Độn Thiên Thế Giới, trở thành thế giới chi chủ, đồn đãi thế giới chi chủ không thể vẫn lạc, Cửu sư đệ không phải không có việc gì sao?

Hậu Khánh Lâm hỏi Đế Phách Thiên.

Đế Phách Thiên nói với các đệ tử:

- Thế giới hỗn độn chi chủ dung hợp thế giới hỗn độn, hắn thân đại biểu thế giới hỗn độn, nhưng thế giới hỗn độn không phải hắn, ngoại lực không cách nào đánh chết, nhưng có hai chủng lực lượng không nằm trong đó, hai chủng lực lượng này có thể đánh chết thế giới hỗn độn chi chủ.

- Sư phụ, là hai chủng lực lượng gì có thể đánh chết thế giới hỗn độn chi chủ?"

Tử Vi Thần Nữ hỏi Đế Phách Thiên.

- Một loại là Thiên Đạo quy tắc, chính là thiên uy.

Đế Phách Thiên nói:

- Còn có một loại chính là thế giới chi lực, Cửu sư đệ bị Thần Linh Thánh Vương luân hồi thức tỉnh khống chế hỗn độn địa thế giới chi lực tiêu diệt bản thể, cho nên mới đáng lo.

- Nói như vậy lão, lão Cửu...

Đạm Niệm nghe xong, ánh mắt thương cảm.

- Cửu sư đệ của ngươi tạm thời không có việc gì.

Đế Phách Thiên nhìn Đạm Niệm, nói:

- Cửu sư đệ các ngươi có linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm đang đột phá, sát khí ngưng tụ đang tăng cường, bởi vậy Cửu sư đệ trước mắt không có việc gì, chỉ cần linh hồn tồn tại sẽ sống

thôi.

Đế Phách Thiên nhìn lão Ảnh các đệ tử, nói:

- Nhưng mà Cửu sư đệ vạn nhất bị thương linh hồn, sợ rằng sống lại là không dễ dàng, huống chi thời gian đã không nhiều lắm, cho dù thức tỉnh khôi phục cũng không thể đạt tới Hư Vô Cảnh, vô dụng thôi.

- Diệt thế đại kiếp nạn hàng lâm, lúc trước ta cùng Đông Hoàng Thái Huyền sớm có an bài, hiện tịa rất nhiều linh hồn phân thân đoạt Hỗn Độn Thiên Thế Giới, nhưng lúc này Thần Linh Thánh Vương sẽ không từ bỏ ý đồ, hắn không bỏ qua Hỗn Độn Thiên Thế Giới, một khi chờ hắn đạt được Hỗn Độn Thiên Thế Giới, đừng nói tất cả sinh linh trong Hỗn Độn Thiên Thế Giới, cho dù là sinh linh trong ba ngàn đại thế giới cũng sẽ gặp tai họa ngập đầu.

- Sư phụ, chẳng lẽ ngay cả người cũng không thể ngăn cản Thần Linh Thánh Vương sao?

Hư Thiên Thánh cô hỏi, trong lòng hắn sư phụ tuyệt đối là tồn tại cao cấp nhất, tung hoành viễn cổ.

Đế Phách Thiên thở dài, nói:

- Nếu là lúc trước, chống lại hắn không thành vấn đề, nhưng hôm nay Thần Linh Thánh Vương luân hồi thức tỉnh, rất có thể đã chạm tới cánh cửa Tử Mông, nếu thật sự như vậy, ta cũng không thể làm gì.

- Thần Linh Thánh Vương mạnh như vậy sao?

Nhược Linh thánh nữ, Tử Vi Thần Nữ, Đạm Niệm cảm thán, bọn họ ngày đó tận mắt nhìn thấy thực lực chân chính của Thần Linh Thánh Vương, cũng đã nhìn thấy Thánh Hồng Cảnh như con sâu cái kiến, mà giờ phút này chân thân quay về, thực lực có thể nghĩ, Thánh Hồng là con sâu cái kiến, cấp độ này quá khủng khiếp, bọn họ chỉ có thể ngưỡng mộ.

- Thần Linh Thánh Vương hiện tại còn chưa khôi phục, chờ hắn dung hợp luân hồi chi thân hợp hai làm một, đến lúc đó mới có thể khôi phục trạng thái mạnh nhất, còn mạnh hơn nữa.

Đế Phách Thiên ngưng trọng, nói:

- Một trăm năm, ta cũng cần khôi phục đến đỉnh phong mới được, hy vọng đến lúc đó còn có thể ngăn cản Thần Linh Thánh Vương, các ngươi trong khoảng thời gian này cũng nên ở trong Hỗn Độn Thiên Thế Giới tu luyện đi, nơi đây có thể cho các ngươi không ít chỗ tốt, tranh thủ càng tiến một bước, trăm năm sau hạo kiếp bắt đầu, cuối cùng sẽ như thế nào, hiện tại ai cũng nhìn không thấu.

- Vâng, sư phụ.

Hư Thiên Thánh cô, Hậu Khánh Lâm, Nhược Linh thánh nữ, lão Ảnh gật đầu.

- Vật ấy lưu ở nơi đây, lũ tiểu gia hỏa bên trong đang tiến bộ, với tư cách là sinh linh đời thứ nhất sau khi Hỗn Độn Thiên Thế Giới dung hợp thức tỉnh, thiên phú bọn chúng đều cực kỳ bất phàm, chỉ tiếc thời gian không nhiều, trăm năm sau là hạo kiếp, bọn chúng không thề nhúng tay vào.

Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên nói xong, đặt Thiên Trụ giới trong đại điện sương mù, sau đó biến mất.

- Trăm năm sau hạo kiếp hàng lâm!

Nhìn sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên biến mất, lão Ảnh thở dài:

- Không nghĩ tới trận chiến lúc trước kéo dài tới bây giờ.

...

Xuân đi thu đến, cả ba ngàn đại thế giới yên tĩnh quỷ dị, các thế lực đỉnh cấp đều yên lặng.

Trong ba ngàn đại thế giới cũng cảm giác hào khí quỷ dị, hào khí này làm người ta bất an.

Trong thế giới Linh Vũ cũng cực kỳ yên tĩnh, tất cả siêu cấp cường giả của các thế lực biến mất, không còn lộ diện qua, tất cả Nhân hoàng tộc, Thú hoàng tộc đều âm phòng phòng bị, liên hệ với Phi Linh Môn cực kỳ nhiều lần.

Trong Phi Linh Môn, mấy nữ tử diễm lệ ngồi đó, đều là tuyệt sắc giai nhân, đó là Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, lăng Thanh Tuyền, Vân Hồng Lăng, Lữ Tiểu Linh, Lam Linh, Mộ Dung Lan Lan các nữ tử.

- Nghe Ảnh lão nói hạo kiếp hàng lâm, thế giới Linh Vũ đứng mũi chịu sào.

Độc Cô Cảnh Văn ngưng trọng, thần thái thất lạc làm người ta thương tiếc.

- Không biết tên kia hiện tại thế nào.

Vân Hồng Lăng lo lắng, mấy ngày nay tâm thần bất an.

Lăng Thanh Tuyền nắm tay Vân Hồng Lăng, nói:

- Yên tâm đi, hắn chính là thế giới hỗn độn chi chủ, tự nhiên không có việc gì, ta tin tưởng hắn.

...

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ chín, đây là biển dung nham đang sôi trào.

Một con hỏa long màu xanh da trời bao phủ nơi đây, nhiệt độ nóng bỏng làm không gian rung động, tùy thời tan vỡ.

Trong đại điện sương mù, không gian run rẩy, mây mù xơ xác, vật đổi sao dời, năng lượng sâu trong hư không hội tụ vào nơi đây, hộinăng lượng rót vào trong Thiên Trụ giới không dứt.

Chương 4670: Song song Thánh Hồng

- Đã xảy ra chuyện gì?

Trong đại điện sương mù, lão Ảnh, Vân Bằng Hồng Tôn, Kim Bằng Hồng Tôn không ít người nhìn nhau, ánh mắt kinh ngạc, cũng không phải Hư Thiên Thánh cô, Nhược Linh thánh nữ và Hậu Khánh Lâm đột phá.

- Năng lượng chấn động một năm mạnh hơn một năm...

Vân Bằng Hồng Tôn rung động, trong Thiên Trụ giới thường xuyên xuất hiện năng lượng chấn động, một năm trước trong Thiên Trụ giới cũng có năng lượng chấn động, năng lượng chấn động này làm người ta sợ hãi.

Kim Bằng Hồng Tôn nghe vậy, ánh mắt khiếp sợ, nói nhỏ:

- Ta cảm giác lúc này còn mạnh hơn năm trước rất nhiều.

- Có lẽ những tiểu tử kia đều đang đột phá, lúc trước trong thương khung bí cảnh đạt được nhiều chỗ tốt, bây giờ có tác dụng.

Lão Ảnh nói nhỏ.

...

Trong Thiên Trụ giới tầng thứ chín, năng lượng mênh mông hóa thành vòng xoáy rót vào nơi đây.

Ầm ầm!

Vong xoáy năng lượng không ngừng mạnh hơn, chấn động cũng khủng khiếp hơn rất nhiều.

Lúc này sương mù bao phủ hỏa long màu xanh kia, sương mù tím mịt mờ, giống như hỗn độn, uy áp bộc phát kinh người.

Phần phật!

Năng lượng hóa thành thực chất càng ngày càng yếu, cuối cùng chậm rãi tiến vào trong người hỏa long.

Thời điểm năng lượng biến mất, hỏa long dung nhập vào trong dung nham, tự thành thế giới, hỏa diễm màu xanh da trời co rút lại.

Giờ phút này người có tu vị cửu nguyên Hóa Hồng đại viên mãn đỉnh phong cũng không dám đứng gần, sợ rằng cửu nguyên đại viên mãn đỉnh phong bình thường cũng không thể chống cự nhiệt độ nơi đây.

Xuy xuy.

Sau khi yên lặng, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm mở mắt ra, vào lúc mở mắt ra không gian chấn động dữ dội, rạn nứt như mạng nhện, nhiệt độ tăng lên rất khủng khiếp.

Hô!

Lục Lâm Thiên phun ra một ngụm trọc khí, áo lam phần phật, lúc này hỏa viêm chấn động rất mạnh.

- Rốt cục đến Thánh Hồng Cảnh sao?

Lục Lâm Thiên đứng lên, nhiệt độ âm hàn và nóng bức xuất hiện.

Trong Thiên Trụ giới lâu như vậy, sợ rằng bên ngoài Thiên Trụ giới đã qua mấy trăm năm, lúc trước trong thương khung bí cảnh thôn phệ nhiều năng lượng như thế, còn thôn phệ Cửu U Hắc Diễm đặt một chân vào Hư Vô Cảnh, làm cho linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm đã đặt chân đến Thánh Hồng Cảnh.

Lục Lâm Thiên có thể cảm giác được, lúc trước thôn phệ Cửu U Hắc Diễm đạt được năng lượng và áo nghĩa rất nhiều, nhưng hắn vẫn chưa thỏa mãn, cảm thấy còn thiếu gì đó.

Nhưng mà cho dù vừa đặt chân vào Thánh Hồng Cảnh, dựa vào thiên phú khủng bố của Thái Cổ U Minh Viêm, Lục Lâm Thiên cảm giác, sợ rằng trong Thánh Hồng Cảnh, Thái Cổ U Minh Viêm cũng có thể chống lại bất cứ kẻ nào, đủ sức xưng hùng trong Thánh Hồng Cảnh, dù sao Thái Cổ U Minh Viêm không phải bình thường.

Sau đó ngây người thật lâu, một thân ảnh tử kim xuất hiện trước mặt, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm nhìn thân ảnh này, ánh mắt vui vẻ.

- Cũng đạt tới Thánh Hồng Cảnh rồi!

Hai thân ảnh giống nhau như đúc thì thào, vừa đến chính là đại hồn anh, từ khí tức chấn động, đại hồn anh đã đặt chân vào Thánh Hồng Cảnh.

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm thôn phệ Cửu U Hắc Diễm, thật vất vả mới đặt chân đến Thánh Hồng Cảnh, tuy thực lực đại hồn anh cực kỳ hung hãn, nhưng nếu chính thức so sánh, tự nhiên không bằng Thái Cổ U Minh Viêm, nhưng tốc độ tăng thực lực lên lại có ưu thế và thiên phú Thái Cổ U Minh Viêm khó sánh bằng.

Thân thể do sát khí và tàn hồn ngưng tụ thành, đại hồn anh thôn phệ tất cả sát khí cùng tàn hồn có thể tăng tu vị bản thân, thậm chí ai cũng không cự tuyệt, có bao nhiêu luyện hóa bao nhiêu, đạt được Phệ Hồn Khốn Linh Trận nguyên vẹn, tăng thêm thôn phệ tàn hồn và năng lượng khác, đại hồn anh trực tiếp đạt tới Thánh Hồng Cảnh.

Đương nhiên, đại hồn anh đạt tới Thánh Hồng Cảnh cũng không phải Thánh Hồng Cảnh trên ý nghĩa chân chính, bởi vì đại hồn anh căn bản không cần đột phá, nói đại hồn anh là Thánh Hồng Cảnh, chi bằng nói khí tức của đại hồn anh không dưới Thánh Hồng Cảnh.

Một lát sau, hai đạo thân ảnh nhìn nhau cười khổ một tiếng, tuy cả hai là đại hồn anh cùng linh hồn phân thân, nhưng cũng như nhất thể, đã sớm tâm ý tương thông, cười khổ cũng giống nhau.

Xùy!

Cuối cùng đại hồn anh hóa thành hào quang màu tím chui vào trong linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm, tuy Thái Cổ U Minh Viêm là khắc tinh của sát khí và tàn hồn như đại hồn anh, nhưng bởi vì linh hồn giống nhau, tăng thêm thực lực đại hồn anh không tầm thường, cũng có thể tiến vào trong Thái Cổ U Minh Viêm, thậm chí sẽ thích ứng dần với Thái Cổ U Minh Viêm, như thế mới có lợi với đại hồn anh.

Lúc này linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm biến mất.

Không gian khác trong Thiên Trụ giới, Lục Lâm Thiên nhìn từng thân ảnh trước mặt, sắc mặt ngưng trọng cũng tươi cười, từng thân ảnh này có nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam, sư phụ Chí Thánh đại đế, Đoan Mộc Khung Thiên, sư huynh Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La, nhạc phụ Bắc Cung Kình Thương, còn có Phong Du Du, Hổ Y, Chu Thần Hi, Mẫu Đơn, Nguyên Nhược Lan, Tử Yên, Mạc Kình Thiên, mặt khác còn có Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Lục Trực, Lục Doanh cũng ở đây.

Từ khí tức chấn động hùng hồn ở đây, sắc mặt Lục Lâm Thiên từ mỉm cười biến thành ngạc nhiên.

Vào lúc này sư huynh Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La, sư phụ Độc Cô Ngạo Nam và Phong Du Du, Hổ Y, Chu Thần Hi, có cả Nguyên Nhược Lan, Mẫu Đơn bảy người tiến vào Thánh Hồng Cảnh, đạt được truyền thừa của viễn cổ Thánh Hồng Cảnh, tăng thêm trên đường đi có thu hoạch, ở trong Thiên Trụ giới mấy trăm năm, bảy người đã tiến vào Thánh Hồng Cảnh.

Mà trong bảy Thánh Hồng Cảnh dùng Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La mạnh nhất, ma khí bộc phát ngập trời.

Còn lại Chí Thánh đại đế, Đoan Mộc Khung Thiên, Bắc Cung Kình Thương, Tử Yên, Lục Kinh Vân đang ở cấp độ cửu nguyên Hóa Hồng Đại viên mãn, đều tiến bộ kinh người, những viễn cổ đại năng kia có truyền thừa phi phàm.

Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Lục Doanh tuy không đạt được truyền thừa từ viễn cổ Thánh Hồng Cảnh, nhưng có chỗ tốt kinh người, tăng thêm có Hỗn Độn Âm Dương Quyết khủng bố, cũng có tiến bộ kinh người.

Lục Kinh Vân, Lục Du Thược đã đặt chân tới cửu nguyên đại Viên Mãn Hóa Hồng, Lục Doanh, Lục Thành không kém bao nhiêu.

Lục Lâm Thiên cuối cùng nhìn qua thanh niên áo bào vàng, vui vẻ nói:

- Khá lắm, tiếp cận Hư Vô rồi.

- Đạt được tổ tiên viễn cổ Thanh Long Huyền Vũ hai tộc đã bước một chân vào Hư Vô Cảnh truyền thừa, vận khí không tệ, có lẽ đã chạm vào cánh cửa Hư Vô Cảnh, nhưng mà Hư Vô chi môn quá mênh mông, giống như chân thật, giống như hư ảo, thật sự không thể chạm tới.

Tiểu Long lắc đầu với Lục Lâm Thiên, sau đó cười nói với Lục Lâm Thiên:

- Nhưng mà hiện tại không bị lão đại bỏ xa, trong Thánh Hồng Cảnh có thể chà đạp bất cứ kẻ nào.

- Tốt, đột phá là tốt rồi, nhưng còn chưa đủ, không vào Hư Vô Cảnh, tất cả chỉ là sâu kiến.

Lục Lâm Thiên cao hứng cười cười, ánh mắt sau đó ngưng trọng, Lục Lâm Thiên còn nhớ rõ, lúc trước Thần Linh Thánh Vương dùng luân hồi chi thân đã có thể trực tiếp đánh chết Hồng Hoang Hỏa Kỳ, Cổ Hoang Băng Thiên Hùng là các siêu cấp cường giả chạm vào Hư Vô Cảnh, cho nên nếu không phải Hư Vô Cảnh chính thức, đối mặt với các viễn cổ đại năng kia vẫn quá yếu ớt.

Chương 4671: Chạm vào Hư Vô

- Ta sẽ cố gắng đột phá.

Tiểu Long gật gật đầu, sau đó lại nói:

- Lão đại, đây là linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của ngươi, bản thể ngươi ở đâu, trong thương khung bí cảnh sao?

- Lâm Thiên, bên ngoài thế nào.

Trong không gian, nghĩa phụ Độc Cô Ngạo Nam, Phong Du Du, Hổ Y, Chu Thần Hi, Chí Thánh đại đế, Đoan Mộc Khung Thiên, Bắc Cung Kình Thương, Mẫu Đơn, Nguyên Nhược Lan, Tử Yên, Lục Kinh Vân đều nhìn Lục Lâm Thiên.

- Một lời khó nói hết, cực kỳ phiền toái.

Lục Lâm Thiên nói với mọi người.

...

Tron đại điện sương mù, tất cả chấn động bình thường trở lại, chấn động quanh Thiên Trụ giới biến mất, ở cửa ra vào có từng đạo thân ảnh đi ra ngoài, khí tức hùng hậu

- Đột phá tới Thánh Hồng Cảnh rồi.

Lão Ảnh, Vân Bằng Hồng Tôn, Kim Bằng Hồng Tôn đều sững sờ.

Trong thạch thất, Lục Lâm Thiên, lão Ảnh, Bà Thiên La, Vân Bằng Hồng Tôn, Kim Bằng Hồng Tôn, tiểu Long, Độc Cô Ngạo Nam đang hội hợp.

- Lão Cửu, bây giờ có cảm giác được bản thể không?

Bà Thiên La ngưng trọng hỏi thăm tình huống.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, nói:

- Bản thể thân thể đã bị phá hủy, linh hồn phân thân cũng không cách nào liên lạc với chủ hồn anh, dường như bị ngăn cách, ta cũng không biết được.

Loại tình huống này làm cho Lục Lâm Thiên cực kỳ ngưng trọng, chính mình không cách nào liên lạc với chủ hồn anh của mình.

- Trong thế giới hỗn độn sao?

Lão Ảnh cũng cho rằng suy đoán mình đúng, nhưng một ít chờ mong đã tan vỡ.

- Linh hồn phân thân không thể đi vào thế giới hỗn độn, ta cũng không biết.

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm cười khổ, tiến vào trong thế giới hỗn độn, cũng chỉ người mang bổn nguyên mới được, cho dù mình là linh hồn phân thân cũng không cách nào tiến vào, có lẽ trước kia linh hồn phân thân có thể tiến vào, nhưng hiện tại cả thế giới Linh Vũ có chút tiêu điều, phong ấn là đương nhiên.

Trong Phi Linh Môn, khi đám người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, La Lan thị nhìn thấy Lục Lâm Thiên cùng Lục Kinh Vân, tiểu Long thì yên tâm lại.

Người một nhà đoàn tụ, tự nhiên có chút ấm áp, nhưng mà hạo kiếp hàng lâm, làm cho hào khí ngưng trọng, nhưng bởi vì hạo kiếp xuất hiện, cũng làm cho Lục Lâm Thiên đặc biệt quý trọng ấm áp này, bởi vậy linh hồn phân thân đang làm bạn với người nhà trong Phi Linh Môn.

Tiểu Long mấy ngày sau trở về Thanh Long Hoàng tộc vấn an phụ mẫu, có lẽ là bởi vì thời gian quá lâu, tiểu Long cũng không còn hiềm khích với Huyền Vũ hoàng tộc, lại quay về Huyền Vũ hoàng tộc, đi theo còn có Huyền Hạo và Long Bích Hàm đại công chúa, đối với tiểu Long và Huyền Ạo và Long Bích Hàm đại công chúa trở về, Huyền Vũ hoàng tộc vô cùng hoan nghênh.

Thời gian ba năm trôi qua, Lục Lâm Thiên cũng dốc lòng dạy bảo Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Thái A, Niếp Phong tu luyện và lĩnh ngộ, tranh thủ có thể giúp bọn họ tiến thêm một bước.

Lục Lộ tiểu nha đầu này, trong mấy năm qua đã biến thành đại cô nương trổ mã, càng ngày càng linh vận, đáng yêu nghịch ngợm, người gặp người thích.

Mà tiểu nha đầu tăng thực lực không cần nói nhiều, bất kể là bản thể hay là Phi Linh Môn và Lục gia sau lưng, đều có điều kiện may mắn tiên thiên, thực lực đột phá nhanh như hỏa tiễn, làm nhiều người phải xấu hổ.

Mấy ngày sau, trong thạch thất ở đại điện sương mù, lão Ảnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, trên gương mặt tuấn lãng của hắn mang theo lo lắng, nói:

- Ngươi bây giờ muốn rời khỏi thế giới Linh Vũ, đi ba ngàn đại thế giới sao?

- Đúng vậy, ta ý định dùng linh hồn phân thân cùng tiểu Long cùng đi ra ngoài.

Lục Lâm Thiên vỗ vai tiểu Long bên cạnh, nói với lão Ảnh.

- Ba ngàn thế giới hỗn độn chi chủ đã thoát khốn ra ngoài, bên ngoài không còn nơi thích hợp cho ngươi tôi luyện, vạn nhất đến thế giới hỗn độn trong Thiên La minh bên kia, những hỗn độn chi chủ ra tay, linh hồn phân thân của ngươi không thể phản kháng, hậu quả có thể nghĩ.

Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La nhún nhún vai, nhìn qua Lục Lâm Thiên và tiểu Long, thần sắc ngưng trọng.

- Tứ sư huynh, ta cũng không có ý định đi thế giới hỗn độn của Thiên La Minh.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, sau đó nói với lão Ảnh cùng Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La:

- Ta nghe nói có mộ địa chúng thần nội trừ ba ngàn thế giới hỗn độn chi chủ thoát khốn mà ra, cũng có không ít viễn cổ đại năng thoát khốn?

- Theo tin tức ta nhận được, có lẽ có một ít, như thế nào, ngươi muốn đối phó những người này hay sao

Lão Ảnh nghe vậy, hắn ngạc nhiên nhìn qua Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, nói:

- Muốn tới kiến thức một phen.

- Việc này sợ rằng khó làm, những viễn cổ đại năng này còn mạnh hơn sư huynh sư tỷ của ngươi nhiều lắm, đều bước một chân vào Hư Vô Cảnh, thậm chí đồn đãi còn có cường giả Hư Vô Cảnh, nếu gặp gỡ, biết rõ thân phận của ngươi, sợ rằng sẽ ra tay.

Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La nhìn qua Lục Lâm Thiên, nhíu mày, nói:

- Huống chi những viễn cổ đại năng vào lúc này đang khôi phục, căn bản không rời khỏi thế giới đâu.

- Bọn họ không đi ra, ta tự nhiên sẽ nghĩ biện pháp làm cho bọn họ đi ra, chỉ cần không trêu chọc những đại năng thế giới hỗn độn chi chủ và Hư Vô Cảnh là được, có lẽ cũng sẽ không có trở ngại.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, dường như sớm đã có quyết đoán, nói với Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La cùng lão Ảnh.

- Có lẽ ngươi đã quyết định, tóm lại tự mình cẩn thận.

Lão Ảnh nói với Lục Lâm Thiên:

- Thần Linh Thánh Vương nói là trăm năm sẽ đến đây lấy thế giới Linh Vũ, hiện tại mới bảy năm...

- Ân.

Lục Lâm Thiên gật gật đầu, ánh mắt kiên nghị, nói:

- Trong khoảng thời gian này, ta tận lực tăng cao tu vị lên, linh hồn phân thân có thể tiến thêm một bước, đến lúc đó đối mặt hạo kiếp không đến mức vô lực như bây giờ.

- Hư Vô chi môn nói dễ vậy sao.

Lão Ảnh, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La hai người than nhẹ, bao nhiêu năm qua, bọn họ cũng không có va chạm vào Hư Vô chi môn, cái hào rộng này đủ ngăn cản vô số nhân vật phong hoa tuyệt đại ngoài cửa, chỉ có những viễn cổ đại năng đỉnh cấp nhất hoặc hỗn độn chi chủ mới vượt qua được.

- Hư Vô chi môn.

Lục Lâm Thiên thì thào, lúc trước đi ra khỏi trấn Thanh Vân, cho dù đối mặt với Võ Suất cao cao tại thượng không thể chạm tới, nhưng hiện tại mình đã đặt chân Thánh Hồng, truy cầu con đường cường giả ban đầu không giảm đi chút nào.

- Con đường cường giả.

Lục Lâm Thiên cười cười, sau đó nói với lão Ảnh cùng Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La:

- Tứ sư huynh, Bát sư huynh, ta ý định ngày mai sẽ xuất phát, thế giới Linh Vũ giao cho các ngươi quan tâm.

- Thế giới Linh Vũ trước mắt không xảy ra đại sự gì, nhưng kỳ hạn trăm năm vừa đến, thế giới Linh Vũ chỗ không dấu được Thần Linh Thánh Vương, đến lúc đó hạo kiếp sẽ bắt đầu.

Lão Ảnh nói.

- Thế giới Linh Vũ là của ta, bất kể là ai muốn động thế giới Linh Vũ, trừ khi ta chết.

Lục Lâm Thiên trầm giọng nói, khí tức nóng bỏng khuếch tán ra ngoài, khí tức chấn động rất mạnh, lão Ảnh cùng Ma Phủ Đạo Tổ

Bà Thiên La cũng ghé mắt nhìn.

Chương 4672: Lại xuất phát

Sáng sớm hôm sau, trong Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên cáo biệt mọi người, trong ánh mắt lưu luyến của Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh, Lục Kinh Vân, La Lan thị, Độc Cô Ngạo Nam, Lục Lộ nhìn theo, cùng tiểu Long hóa thành hào quang rời đi.

- Lão đại bây giờ đi đâu?

Trong khe hở không gian mênh mông, tiểu Long cùng Lục Lâm Thiên xuyên qua hư không, không gian loạn lưu trong đây không thể ảnh hưởng hai người.

Lục Lâm Thiên nói:

- Chúng ta đi Tuyên Cổ Điện một chuyến, sau đó mới có quyết định.

- Lão đại, chúng ta lần này đi lên, ngay cả Hồng Vũ cùng Kinh Vân cũng không mang theo, thực lực của bọn họ hiện tại rất mạnh.

Ánh mắt Tiểu Long nghi hoặc, đến bây giờ cũng không quá rõ Sở lão đại đánh chú ý gì, nhưng mà có huyết khế cho nên tiểu Long có thể cảm giác được, lúc này lão đại định làm đại sự.

- Hồng Vũ cùng Kinh Vân không kém, không phải nhiều người mới tốt, bọn họ nên ở lại thế giới Linh Vũ tu luyện thì tốt hơn.

Lục Lâm Thiên nói.

- Bất kể như thế nào, ta và lão đại đi là được, chỉ cần không gặp Hư Vô Cảnh, cũng không đáng sợ.

Tiểu Long cười nói, rất lâu rồi hắn mới lưu lạc với lão đại, giờ phút này trong lòng sinh ra tâm tình phấn khởi.

- Hư Vô Cảnh, sớm muộn gì có ngày chúng ta sẽ đạt tới.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên kiên nghị, lập tức nói:

- Hy vọng ngày hôm đó sẽ không quá muộn, bằng không sẽ không kịp.

- Yên tâm đi lão đại, sẽ không quá xa.

Tiểu Long nói với Lục Lâm Thiên, lúc trước thực lực thua kém lão đại càng ngày càng xa, trong nội tâm cũng khó tránh khỏi có chút thất lạc, giờ phút này thực lực tăng vọt, đặt chân Thánh Hồng đỉnh phong, một chân va chạm vào Hư Vô, cũng có cảm xúc hào khí vượt mây, khôi phục ngạo khí lúc trước.

- Bái kiến Thánh Chủ.

Trong Tuyên Cổ Điện, Như Hoằng trưởng lão, Kiền Vũ trưởng lão hành lễ với Lục Lâm Thiên, mắt thấy Lục Lâm Thiên xuất hiện, bọn họ khiĩếp sợ, đồn đãi Thánh Chủ đã bị Thần Linh Thánh Vương dùng thế giới chi lực đánh bại, đã sống chết không rõ, nhưng giờ phút này vẫn hoàn hảo trước mặt, không hổ là thế giới hỗn độn chi chủ có thể bất tử bất diệt.

Tuyên Cổ Điện vẫn đứng vững trong ba ngàn đại thế giới, nhưng bởi vì ba ngàn thế giới hỗn độn chi chủ thoát khốn mà ra, làm cho Tuyên Cổ Điện trong ba ngàn thế giới phát sinh biến hóa vi diệu.

- Như Hoằng trưởng lão, giúp ta điều tra một ít tư liệu, đồng thời liên hệ với Phi Linh Môn cùng Thiên Linh Cung và Thiên Địa Các, bảo bọn họ toàn lực tương trợ.

Lục Lâm Thiên nói vươi các trưởng lão, có Tuyên Cổ Điện, Thiên Địa Các, Thiên Linh Cung, còn có Phi Linh Môn cộng đồng điều tra, tin tưởng không bao lâu sẽ có tin tức.

- Không biết Thánh Chủ muốn biết tin tức gì?

Như Hoằng trưởng lão hỏi.

- Có quan hệ tới tất cả viễn cổ đại năng và hỗn độn chi chủ thoát khốn trong mộ địa chúng thần, ta muốn kỹ càng nhất.

Lục Lâm Thiên nói với Như Hoằng trưởng lão.

- Tuyên Cổ Điện sẽ toàn lực đi làm, tăng thêm Thiên Địa Các, Thiên Linh Cung cùng Phi Linh Môn, đoán chừng không bao lâu nữa sẽ có tin tức.

Như Hoằng trưởng lão nói.

Năm ngày sau, Tuyên Cổ Điện Thánh Lôi Điện có tin tức ngọc giản nằm trong tay Lục Lâm Thiên, hào quang ảm đạm, Lục Lâm Thiên cười nói:

- Xem ra cường giả lúc trước bị nhốt trong Bất Chu sơn đi ra không ít.

Từ tin tức Tuyên Cổ Điện cùng Thiên Địa Các, Thiên Linh Cung đưa về, Lục Lâm Thiên biết được mấy năm trước có không ít cường giả thoát khỏi thương khung bí cảnh Bất Chu sơn, trên thực tế lúc trước thế giới chi chủ Thương Khung Minh đi ra, bọn họ theo Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên cùng Đông Hoàng Thái Huyền liên thủ phong ấn tất cả thế giới chi chủ của Thiên La minh, hai đội hình này một phương chính là thuộc Thần Linh Thánh Vương cầm đầu Thiên La minh, một phương khác là Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên cầm đầu Thương Khung Minh.

Vốn hai đại đội hình liên thủ đối phó Đông Hoàng Thái Huyền, nhưng trước hạo kiếp, Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên không đành lòng sanh linh đồ thán, cũng biết rõ dã tâm của Thần Linh Thánh Vương, cuối cùng sớm thiết lập quan hệ với Đông Hoàng Thái Huyền an bài đại cục, phong ấn Thần Linh Thánh Vương trong Bất Chu sơn.

- Lão đại, tin tức hữu dụng không?

Tiểu Long hỏi Lục Lâm Thiên.

- Đương nhiên là có.

Lục Lâm Thiên cười cười, nói:

- Những cường giả viễn cổ đi theo thế giới hỗn độn chi chủ ra khỏi Bất Chu sơn không ít, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của ta nếu có thể thôn phệ vài tên, đoán chừng muốn đặt chân Hư Vô sẽ nhanh thôi.

Tiểu Long nghe vậy, dường như sớm suy đoán ra mục đích của lão đại là thôn phệ cường giả Hư Vô Cảnh, Thái Cổ U Minh Viêm có thể thôn phệ tất cả, ánh mắt vui vẻ, nói:

- Lão đại, vậy động thủ đi, chỉ cần không phải hỗn độn chi chủ thì không có bất cứ vấn đề gì.

Dứt lời, tiểu Long thu liễm tươi cười, ngưng trọng nói:

- Nhưng mà lão đại, ta đoán đám cường giả ra khỏi Bất Chu sơn đến nay vẫn bế quan khôi phục, bị phong ấn trong Bất Chu sơn vô số năm, bọn họ nhất định cực kỳ suy yếu, sẽ không dễ dàng đi ra, huống chi chúng ta dường như cũng chỉ có thể đối phó người của Thiên La minh bên kia, bọn họ không đi ra, chúng ta không thể đi vào, nếu bị thế giới hỗn độn chi chủ ra tay, vậy cực kỳ phiền toái.

- Bọn họ cực kỳ suy yếu, chúng ta mới dễ đối phó, thế giới hỗn độn của Thiên La minh tự nhiên là không thể đi, nhưng không có nghĩa cường giả viễn cổ không thể đến.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, trong nội tâm đã có ý định....

Thương Khung chiến trường, mấy năm trước thương khung bí cảnh sụp đổ biến mất, Thương Khung chiến trường cũng bị trùng kích thật lớn, bao nhiêu năm qua, Thiên La minh cùng Thương Khung Minh giằng co công kích trong Thương Khung chiến trường, từ lâu đã chấm dứt, song phương đã thu quân đội trở về, chỉ có một chút tiểu đội ngũ du đãng trong Thương Khung chiến trường, đồn đãi thương khung bí cảnh sụp đổ có người tìm được không ít viễn cổ linh khí cùng linh dược, bảo vật, đây là những đội ngũ tầm bảo.

Trong Thương Khung chiến trường vốn hoang vu thê lương, giờ phút này đã khôi phục không ít sinh cơ, đồn đãi Thương Khung chiến trường vốn là đại lục nguyên thủy trước cả khi ba ngàn đại thế giới ra đời, đại lục không thuộc về thế giới nào, không có bất kỳ người nào có thể khống chế, bởi vậy đại chiến lúc trước cũng chọn ở đây.

Trong sơn mạch bao la, tuy khôi phục sinh cơ, nhưng mà hơi có vẻ tiêu điều, không trung bốn phía thỉnh thoảng mới có sinh linh.

- Hai người các ngươi đứng lại, giao nhẫn trữ vật ra, bằng không chết!

Lúc này trên bình nguyên có không dưới năm trăm người vây quanh thanh niên áo xanh và áo vàng vào trong, nhìn qua nhẫn trữ vật trong tay hai thanh niên này, ánh mắt đầy tham lam.

- Cút, xem các ngươi là Nhân tộc cùng Thú tộc, lúc này ta tha các ngươi.

Thanh niên áo bào vàng run lên, khí tức uy nghiêm và tôn quý bùng phát, ánh mắt thâm thúy làm người ta phải thần phục.

- Khẩu khí vẫn còn rất lớn, trong Thương Khung chiến trường này chưa có kẻ nào dám nói với ta như vậy.

Chương 4673: Xuất hiện Thánh Nguyên

Tên đại hán trung niên đầu lĩnh không phải kẻ lương thiện, đây cũng không phải thế lực bình thường, có mấy Tuyên Cổ Cảnh, còn lại đều là Niết Bàn cảnh và Đại Đạo Cảnh, trong các thế lực ở đây xem như có thanh danh hiển hách, trong thời gian mấy năm qua, ăn cướp không ít người, thậm chí gặp gỡ đội ngũ mấy vạn người cũng ăn cướp không bỏ qua.

Vốn thế lực này cũng không định ăn cướp của hai thanh niên này, nhưng đã gặp gỡ, tăng thêm hai thanh niên nhìn có vẻ khí thế bất phàm, dường như lai lịch không tầm thường, có lẽ trên người có bảo vật.

- Nói lại lần nữa xem, không lăn sẽ chết, Long gia gia các ngươi không có tính nhẫn nại cao đâu.

Thanh niên áo vàng nói ra, ánh mắt lườm tên đầu lĩnh.

- Đội trưởng, cái này hai tiểu tử này không biết điều, cứ trực tiếp diệt đi, nghe nói ở gần đây có thánh nguyên, chúng ta nên chuẩn bị sớm mới tốt, tránh có người nhanh chân tới trước.

Một tên đại hán dẫn đầu khác nói ra, mấy trăm người đối phó hai người, tự nhiên sẽ không e ngại.

Đầu lĩnh cũng có nhãn lực, nhìn khí độ của thanh niên áo vàng và áo xanh bất phàm, trong mơ hồ hơi bất an, đặc biệt nhìn thanh niên áo vàng hơi có vẻ quen thuộc, đang do dự thì quyết tâm nói:

- Cũng tốt, gïếŧ hai tiểu tử không biết điều này, bỏ đi tìm thánh nguyên, lên cho ta.

- Rượu mời không uống muốn uống rượu phạt, nhận lấy cái chết...

...

Bành!

Tiếng nổ trầm thấp vang lên, đột nhiên thanh niên áo vàng xuất hiện quỷ dị trước mặt tên đại hán cầm dầu, lúc này còn đấm ra một quyền với khí thế bức người, rơi thẳng vào người đầu tiên, sau đó âm thanh nổ tung vang lên, tên đứng đầu hóa thành huyết vụ.

Một quyền, một Tuyên Cổ Cảnh bị đánh nát, tiếng kêu thảm thiết còn chưa kịp phát ra, mấy trăm ánh mắt kinh hãi, lập tức nhao nhao lên.

- Không tốt, gặp phải cường giả rồi, chạy mau.

Mấy đầu lĩnh Tuyên Cổ Cảnh dẫn đầu kịp phản ứng, trong mắt hoảng sợ, từng người muốn bỏ trốn.

- Đám bọ chó làm ta bực bội, hạo kiếp hàng lâm còn ở đây ăn cướp đồng minh, lưu lại cũng không dùng được.

Thanh niên áo vàng nói một câu, ống tay áo run lên, khí tức nóng bỏng quét qua đám người này.

Xoẹt!

Từng âm thanh quỷ dị vang lên, đám Tuyên Cổ Cảnh và mấy trăm người ở đây có con rắn màu vàng bay ra khỏi l*иg ngực, thân thể bị đốt thành tro tàn, hỏa diễm màu vàng hủy diệt mấy trăm người.

- Một bầy kiến hôi, muốn chết mà.

Giơ tay nhấc chân đánh chết mấy trăm người, sắc mặt tiểu Long vẫn còn tức giận.

Thanh niên áo vàng và thanh niên áo xanh chính là tiểu Long cùng linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên, nhưng mà bộ dáng Thái Cổ U Minh Viêm hơi cải biến một ít, không người có thể nhận ra, dù sao dựa vào bộ dáng Lục Lâm Thiên đa truyền ra khắp ba ngàn đại thế giới, ít có người không biết, bởi vậy Lục Lâm Thiên không thể không cải biến một phen.

- Không cần để ý tới những người này, đối phó đám này có tác dụng gì chứ.

Lục Lâm Thiên đến bên cạnh tiểu Long, nhìn qua bốn phía, nói:

- Đã có không ít bát nguyên cửu nguyên Hóa Hồng Cảnh cũng đến Thương Khung chiến trường.

- Xem ra đám này tới đây vì thánh nguyên, chỉ tiếc lúc này sợ rằng bọn chúng thất vọng rồi.

Tiểu Long cười cười, trong Thương Khung chiến trường có tin tức thánh nguyên truyền ra là do hắn và lão đại an bài tản mát ra, cho nên trong Thương Khung chiến trường có thánh nguyên hay không bọn họ rõ nhất.

- Bát nguyên cửu nguyên Hóa Hồng Cảnh tới cũng vô dụng, mục tiêu của chúng ta là đám cường giả viễn cổ Thánh Hồng Cảnh của Thiên La minh.

Lục Lâm Thiên nói.

- Những người kia muốn tiến thêm một bước cầu tự bảo vệ mình trong hạo kiếp, thánh nguyên là cơ hội cuối cùng, cũng là hấp dẫn trí mạng.

Tiểu Long cười cười, thời điểm này hắn biết tính toán đã thành công, tất cả cường giả đều biết ở đây có thánh nguyên, cho nên tất cả người có tu vị cửu nguyên đại viên mãn và Thánh Hồng Cảnh đều tới đây tìm kiếm.

Mấy ngày sau, trong sơn mạch, một ngọn núi đột ngột từ mặt đất mọc lên, cao vυ"t trong mây, đứng dưới ngọn núi này liền có cảm giác mình nhỏ bé.

Một lão giả áo đen thân đứng giữa sườn núi, áo đen khẽ nhúc nhích, hàn khí chấn động nhàn nhạt, quanh thân có khí tức cổ xưa sinh ra, cả phiến không gian vặn vẹo, lúc này ánh mắt bắn ra thần sắc khinh thường, nói:

- Trốn trốn tránh tránh, xuất hiện đi.

- Lão đại, linh hồn tên này thật không kém, không ngờ có thể phát hiện chúng ta.

- Dù sao cũng là người tới từ viễn cổ, một chân va chạm vào Hư Vô Cảnh, linh hồn tự nhiên không kém.

- Một chân chạm vào Hư Vô thì tính sao, từ khí tức mà nhìn còn chưa khôi phục thực lực, có lẽ không khó đối phó.

Vừa dứt lời, xuống, sau ngọn núi có thanh niên áo xanh và áo vàng nhảy ra, nhìn lão giả áo đen tới từ cổ xưa, bình phẩm từ đầu tới chân, cũng không có đặt hắn vào trong lòng.

Khẩu khí và thái độ này làm lão giả áo đen khiếp sợ, đôi mắt nhìn chằm chằm vào thanh niên áo vàng và áo xanh, nhìn trộm khí tức của hai người, nhưng lại phát hiện khí tức hai người thâm bất khả trắc, nhưng mà ngược lại có thể nhận ra hai thanh niên cũng chỉ là hậu bối mà thôi, căn bản không phải người cùng thế hệ lúc trước.

Bởi vậy lão giả cũng khôi phục thần sắc bình thường, nhìn qua hai thanh niên, trong mắt đầy khinh thường, nói:

- Hai tiểu tử miệng còn hôi sữa, ngươi có biết các ngươi chọc ai không, xem ra bao nhiêu năm qua, thực lực sinh linh trong ba ngàn đại thế giới một đời không bằng một đời, nhưng mà càng ngày càng hung hăng càn quấy, càng không biết sống chết.

Hai thanh niên này chính là linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên và tiểu Long, hai người làm việc này mục đích là đối phó cường giả viễn cổ, sớm ngày bước vào Hư Vô chi môn, trong Thương Khung chiến trường xuất hiện thánh nguyên cũng là hai người bảoTuyên Cổ Điện, Thiên Linh Cung, Phi Linh Môn, Thiên Địa Các những thế lực này truyền ra, chính vì hấp dẫn những siêu cấp cường giả tiến vào Thương Khung chiến trường.

Việc tìm hiểu thân phận lão giả áo đen này, Lục Lâm Thiên dò xét tường tận nên hiểu rõ trong lòng, cười nói:

- Thiên Ma tộc Ma Ly, ta nói không sai chứ, gần đây mới thoát ra khỏi mộ địa chúng thần, thời kỳ viễn cổ còn chưa đặt chân vào Hư Vô Cảnh, hiện tại sợ là càng thêm khó có thể bước vào.

- Hừ!

Lục Lâm Thiên nói xong câu này, sắc mặt Ma Ly lạnh giá, ma khí quanh người chấn động, nói hắn không cách nào đặt chân vào Hư Vô Cảnh là chạm vào nổi đau của hắn, lúc trước không cách nào đặt chân Hư Vô Cảnh, hắn đã không thể ngẩng đầu lên trong cùng thế hệ, hừ lạnh một tiếng, nói:

- Các ngươi đã biết rõ ta là ai, lại còn dám tới tìm chết.

Ma Ly vừa nói xong, không gian run lên, năng lượng ma khí bạo phát ra như thủy triều.

Ầm ầm!

Ma khí bùng nổ, cả phiến không gian này vặn vẹo, ma khí bung nổ ngập trời.

- Thật mạnh!

Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, không hổ là cường giả đã bước một chân vào Hư Vô Cảnh, tuy còn chưa khôi phục tới trạng thái đỉnh phong, nhưng mà giờ phút này khí thế đã vô cùng khủng bố, chỉ ma khí chấn động đã có thể làm cho cửu nguyên đỉnh phong Đại viên mãn không sinh ra tâm chống cự.

Chương 4674: Chặn đường bán Hư Vô

- Hiện tại, đi chết đi!

Thời điểm quát lớn, thân ảnh Ma Ly biến mất trong ma khí, một đạo ma thủ đánh tới trước người Lục Lâm Thiên, năng lượng chấn động khủng bố ảnh hưởng tới cả sơn mạch.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng đó, áo lam khẽ nhúc nhích, phân thân Thái Cổ U Minh Viêm không lùi mà tiến tới, sắc mặt vô cùng vui vẻ, bỗng dưng đánh ra một luồng khí nóng nghênh đón ma khí, khí nóng này thiêu đốt không gian chung quanh tan chảy như nước.

Ầm ầm!

Va chạm này làm năng lượng thiên địa không ngừng biến hóa, không gian chung quanh hai người sụp đổ..

Đạp đạp!

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên lui lại vài bước mới ổn định thân thể, ống tay áo quét qua, khí tức âm hàn nóng bỏng lan tỏa ra, lập tức đánh tan ma khí trước mặt, gương mặt vẫn mỉm cười vui vẻ.

Dường như Lục Lâm Thiên lường trước, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm tuy đã là Thánh Hồng Cảnh, nhưng mà dựa vào cấp độ thân thể chí cao và thiên phú kinh người đủ để liều mạng với cường giả đặt chân chạm vào hư Vô Cảnh, huống chi đối thủ còn chưa khôi phục trạng thái đỉnh phong.

Ma Ly nhìn thấy thân ảnh Lục Lâm Thiên chỉ bị đẩy lùi vài bước, hắn cũng lùi lại vài bước, bộ dáng còn chật vật hơn Lục Lâm Thiên một ít, thần sắc của hắn lúc này biến thành kinh hãi, ánh mắt khiếp sợ và ngưng trọng nhìn Lục Lâm Thiên trên người, nói:

- Thánh Hồng Cảnh, ngươi là thân thể linh vật trời sinh?

- Ngươi nói đúng!

Tiểu Long trả lời Ma ly, thân ảnh xuất hiện bên cạnh, đột nhiên hào quang màu vàng lóe lên, khí tức âm hàn xuất hiện, đột nhiên hóa thành bản thể khổng lồ, mang theo uy thế tuyệt đối xuất hiện trên hư không.

Ngao!

Kim long đầy lân phiến màu vàng, hỏa diễm bao bọc toàn thân, uy áp khủng bố bùng phát, không gian lúc này chấn động rất mạnh, trong lúc mơ hồ còn mang theo uy năng to lớn.

- Bán Hư Vô, ngươi là người Long tộc.

Sắc mặt Ma Ly biến hóa, nhìn thấy hoàng kim cự long có khí tức khổng lồ như vậy, làm cho ánh mắt của hắn ngưng trọng hơn rất nhiều.

Thanh niên áo xanh dù là Thánh Hồng Cảnh mạnh hơn nữa Ma Ly cũng không quá khẩn trương, nhưng giờ phút này từu khí thế của hoàng kim cự long, hoàn toàn không kém hắn lúc toàn thịnh bao nhiêu, giờ phút này hắn còn chưa khôi phục tới đỉnh phong, không thể không cố kỵ.

- Thanh Long Hồn.

Không trì hoãn chút nào, tiểu Long ra tay, trực tiếp sử dụng thiên phú công kích, con mắt thứ ba đầy tà dị mở ra, trong mắt bắn ra cột sáng, lập tức xuyên qua không gian, bắn thẳng vào thân thể Ma Ly.

Tốc độ Ma Ly tăng lên cao nhất, phóng thích ma khí cuồn cuộn, nhưng không thể thoát khỏi cột sáng bắn tới.

- Thanh Long Hồn, ngươi là hậu nhân của Thanh Long lão tổ?

Thần sắc Ma Ly ngưng trọng, thậm chí còn có vẻ sợ hãi, thiên phú Thanh Long Hồn của Long tộc rất mạnh, hắn làm sao không biết, thời điểm viễn cổ thanh danh Thanh Long Hồn của Thanh Long lão tổ lấy mạng không biết bao nhiêu đại năng.

Trong chốc lát, ma khí bao phủ quanh người Ma Ly, ma ảnh léo lên liên tục, cột sáng kia không ngừng bắn nát ma ảnh, không gian chung quanh xuất hiện không ít khe hở, nhưng hắn vẫn khó thoát khỏi cột sáng này.

Ngao!

Trong màn sáng, hư ảnh Thanh Long gào thét và công kích vô cùng quỷ dị, lập tức xuyên phá xiềng xích thời không, lập tức xuyên thủng ma ảnh.

PHỤT...

Ma Ly vẫn chưa khôi phục tới lúc toàn thịnh, hắn vô lực tiếp tục, miệng phun ma huyết, Thanh Long Hồn không ngừng phá hủy ma ảnh, nhưng cuối cùng vẫn là thân thể của hắn, làm cho linh hồn của hắn bị thương, ánh mắt ảm đạm.

Rầm rầm!

Linh hồn Ma Ly bị ảnh hưởng một ít, trong nháy mắt tiếp theo đã khôi phục bình thường, nhưng cường giả trong quyết đấu sinh tử phải vững vàng, lúc này quanh người hắn có lôi vân màu tím bao phủ, lôi đình cuồn cuộn, chín đạo lôi đình hóa thành chín con cự long giáng xuống, trực tiếp bao phủ Ma Ly vào trong..

- Tử kim huyền lôi, không tốt, là Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Ánh mắt Ma Ly hoảng sợ, trong nháy mắt tiếp theo lôi vân co rút lại, lúc này tử kim huyền lôi giáng xuống như trút nước.

Ánh mắt Ma Ly biến thành sợ hãi, hắn biết rõ, hắn đã bị bao phủ trong Tử Kim Huyền Lôi do Đông Hoàng Thái Huyền luyện chế lúc trước, thực lực của hai thanh niên này cũng vượt qua dự đoán của hắn, có thể thấy được cả hai có chuẩn bị khi tới đây.

Trong một mảnh sơn mạch bừa bộn, đại địa rạn nứt, ngọn núi sụp đổ, khí tức nóng bỏng âm hàn vẫn còn sót lại, ma khí không tiêu.

Tử Lôi Huyền Đỉnh trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên thu liễm lại, lúc trước Tử Lôi Huyền Đỉnh và Thiên Trụ Giới cùng bị sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên lấy đi, về sau Tử Lôi Huyền Đỉnh và Thiên Trụ Giới được Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên cùng lưu lại trong Linh Vũ thế giới, đương nhiên cũng lại lần nữa trở lại trong tay Lục Lâm Thiên.

- Tiểu Long, chúng ta đi trước đi, tránh bị người chú ý, bên này đã có không ít cường giả đến rồi.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long, bằng vào linh hồn lực nhạy cảm thì cả phiến không gian rộng lớn này đều dưới tầm quan sát của Lục Lâm Thiên cả

"Sưu sưu! "

Tiểu Long nhẹ gật đầu, thân ảnh hai người phá không biến mất không thấy gì nữa.

Sau một lát, không ít thân ảnh cổ xưa xuất hiện ở bốn phía mảnh chiến trường ban nãy, quan sát lấy những khí tức còn sót lại, không ít khí tức chấn động mà đến đều nổi lên chấn động, từng đạo thân ảnh tựa hồ đều cẩn thận đề phòng lẫn nhau, sau đó từng người lập tức biến mất không thấy gì nữa...

Trong Tử Kim Lôi Hải vô biên, dưới vô số Tử Kim Lôi Đình ầm vang, Thiên Ma Chân Thân khổng lồ của Ma Ly uể oải, mắt lộ ra vẻ sợ hãi. Hắn vốn nhận được tin tức trong Thương Khung chiến trường xuất hiện Thánh Nguyên, cũng không biết là loại Thánh Nguyên thuộc tính nào, các loại tin tức đều có, bởi vậy mới đến đây thử cơ duyên xem sao.

Hạo kiếp buông xuống, đại chiến nổi lên, nếu có thể đặt chân Hư Vô thì đến lúc đó mới có thể có đủ lực bảo vệ mình được.

Nhưng Ma Ly dù thế nào cũng không thể ngờ tới, trong Thương Khung chiến trường không ngờ lại có người có thể đối phó với cường giả Viễn Cổ đã đặt một chân vào Hư Vô như hắn.

Vốn đã tới cấp độ như bọn hắn, ngoại trừ những Hỗn Độn Thế Giới chi chủ vàHư Vô cảnh ra, có thể nói là không ai làm gì được bọn hắn cả. Nhưng hiện giờ đang ở trong Tử Lôi Huyền Đỉnh, dưới Tử Kim Huyền Lôi liên tục đánh xuống thế này thì hắn sớm muộn gì cũng bị triệt để hủy diệt mất thôi.

- Các ngươi đến cùng muốn làm gì, muốn đối phó ta cũng không dễ dàng như vậy đâu.

Ma Ly quát lớn, tiếng gầm khiến trong Lôi Hải nổi lên từng đợt lôi sóng trùng trùng điệp điệp.

"Xoẹt. "

Lôi Hải cuồn cuộn, thân ảnh áo lam của Lục Lâm Thiên xuất hiện trên không Lôi Hải, mắt nhìn Thiên Ma Chân Thân khổng lồ kia, nói:

- Muốn làm gì, đến giờ còn chưa rõ ràng sao, sống nhiều năm như vậy, ngươi cũng nên thấy đủ rồi.

Lời vừa dứt, Lục Lâm Thiên không thèm che dấu sát ý nữa. Những cường giả Viễn Cổ Thiên La Minh này đến lúc đó sẽ lực lượng chủ yếu đối phó với Linh Vũ thế giới khi hạo kiếp đến, lúc này không giết, đến lúc đó Linh Vũ thế giới sẽ tràn đầy nguy cơ. Hiện giờ giết nhiều một tên, đến lúc đó Linh Vũ thế giới sẽ bị uy hiếp ít đi một phần.

Chương 4675: Người quen thuộc

- Tiểu tử, ngươi muốn diệt sát ta sao?

Ma Ly từ trong sát ý không thèm che dấu kia không khó để nhìn ra sát ý của đối phương, lập tức khuôn mặt lành lạnh, ma khí ngăn cản lôi đình oanh kích, khóe miệng lộ ra một tia vui vẻ tàn nhẫn, tựa hồ còn có chút không hề sợ hãi, trầm giọng nói:

- Khặc khặ-x-xxxxx, muốn diệt sát ta, sợ rằng ngươi cũng phải đi theo đệm lưng đây, ta đến từ Viễn Cổ, há một tên tiểu tử miệng còn hôi sữa như ngươi nói diệt sát là có thể diệt sát chứ.

- Đến từ Viễn Cổ thì đã sao, nếu ngay từ đầu ngươi muốn cá chết lưới rách thì có lẽ còn cơ hội, nhưng ở trong Tử Lôi Huyền Đỉnh rồi, ngươi không còn tiền vốn gì để kêu gào nữa đâu.

Lục Lâm Thiên dứt lời, lập tức quanh thân kịch liệt dâng lên một cỗ hỏa viêm dung nham lam sắc, lập tức từ đó cuồn cuộn ngưng tụ ra một Hỏa Viêm Cự Nhân khổng lồ lam sắc trọn vẹn hơn một ngàn trượng đứng sừng sững trong Tử Kim Lôi Hải,

Hỏa Viêm Cự Nhân đứng vững tựa như một ngọn núi, chung quanh hỏa viêm lam sắc nóng bỏng âm hàn cuồn cuộn mà lên, như sóng to gió lớn vậy, nhiệt độ khủng bố kéo lên, không gian chung quanh Lôi Hải đều bị đốt cháy thành hư không.

- Khí tức thật mạnh.

Trong khí tức nóng bỏng âm hàn khủng bố còn thẩm thấu lấy một cỗ khí tức Man Hoang thương cổ, loại khí tức kia khiến Ma Ly cảm thấy hủy diệt, trong ánh mắt hoảng sợ phóng thích ra ma khí ngập trời cuồn cuộn, hắn biết rõ đối phương đã nổi lên sát ý, hắn không còn cơ hội nào nữa cả, chỉ có thể cá chết lưới rách thôi.

"Ngao ngao ngao ngao... "

Trong Tử Kim Lôi Hải, chín đầu Lôi Long gào thét, như chín sợi

Thiên Tỏa chi liên lướt đi, trói chặt trên thân hình to lớn của Ma Ly. Ma Ly toàn lực cũng không cách nào giãy giụa ra được. Cùng lúc đó, Hỏa Viêm Cự Nhân lam sắc cực lớn kia lướt qua Lôi Hải mà đến, dung nham lam sắc trong miệng tuôn chảy ra, dưới dung nham hỏa viêm lam sắc kia, ma khí khó có thể chống cự nổi bị đốt cháy trở thành hư vô.

"NGAO! "

Đồng tử Ma Ly rút lại run rẩy, một đầu Hỏa Long song đầu lam sắc đã lướt đến trước mi tâm hắn, hỏa viêm nóng bỏng âm hàn mang theo khí tức nguy hiểm kinh người, sau đó chui vào trong mi tâm hắn không thấy đâu nữa, linh hồn của hắn chỉ một thoáng đã bị thiêu rụi hoàn toàn từ từ hóa thành hư vô.........

Mấy ngày sau, trong Thâm Uyên, một thanh niên áo lam và một thanh niên mặc kim bào nhảy ra.

- Lão đại, luyện hóa tên Ma Ly kia hiệu quả thế nào rồi?

Tiểu Long hỏi Lục Lâm Thiên, trên khuôn mặt Lục Lâm Thiên lộ ra vui vẻ, trả lời:

- Không hổ là cường giả Viễn Cổ, áo nghĩa bổn nguyên rất mạnh, năng lượng cũng không yếu, khiến linh hồn phân thân của ta tiến bộ không ít, nếu hắn khôi phục đến thời kỳ toàn thịnh thì thật sự rất khó đối phó đấy.

- Vậy cũng không nhất định, chúng ta liên thủ, chỉ cần không phải Hư Vô chi cảnh vậy thì không có vấn đề gì cả, những Bán Hư Vô và Thánh Hồng chi cảnh Viễn Cổ kia tốt nhất là chia nhau ra, đã đi ra thì cũng đừng trách chúng ta không khách khí.

Tiểu Long cười hắc hắc, sau khi đặt một chân đến Hư Vô thì dưới Hư Vô hắn đã không để vào mắt nữa rồi.

- Nhưng vẫn phải cẩn thận chút mới được, những cường giả Viễn Cổ kia so với cường giả hiện giờ mạnh hơn không ít, nói không chừng bọn hắn còn có thủ đoạn riêng của mình, đề phòng chút mới tốt.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long, lúc linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm Thể ở trong Thiên Trụ Giới luyện hóa Ma Ly, Lục Lâm Thiên liền phát hiện Ma Ly thân là cường giả Viễn Cổ, về mặt cường độ thân hình còn mạnh hơn cường giả Thiên Ma Tộc hiện giờ không ít, nếu không phải Thái Cổ U Minh Viêm Thể cường hãn thì thật đúng là khó có thể luyện hóa được.

- Lão đại, phía trước không xa hình như có Thánh Hồng chi cảnh.

Bỗng dưng, Tiểu Long ngưng thân hình lại, ánh mắt nhìn về hư không phía trước, trong linh hồn dò xét đã phát hiện ra gì đó, thân là Thanh Long Hoàng Tộc, linh hồn lực của hắn tự nhiên là không cần nói cũng biết.

- Hai tên Thánh Hồng chi cảnh, người Thiên La Minh, chỉ tiếc không phải cường giả Viễn Cổ, hơn nữa còn là người quen nữa.

Lục Lâm Thiên khẽ mĩm cười nói.

Ánh mắt Tiểu Long nhảy lên, nói:

- Người Thiên La Minh, lão đại, vậy có động thủ không?

- Người Thiên La Minh, đương nhiên không thể buông tha rồi, giết một tên ít một tên,

Lục Lâm Thiên lộ vẻ mỉm cười trên mặt, khóe miệng nhếch lên một đường cong lạnh lẽo.

Hoàng hôn, tà dương như máu, bao phủ quanh dãy núi, khiến cho sơn mạch lộ vẻ tiêu sát.

Hai đạo thân ảnh lơ lửng giữa không trung, khí tức cường hãn chấn động, không gian chung quanh cũng nổi lên một chút chấn động.

Sau lưng hai thân ảnh kia, còn có hơn mười đạo thân ảnh, nguyên một đám khí tức cũng cực kỳ cường hãn, Cửu nguyên Hóa Hồng cũng có mấy người, nhưng nguyên một đám ánh mắt mắt nhìn về phía hai đạo thân ảnh phía trước đều tràn ngập vẻ kính sợ.

- Đã tra được chưa, đến cùng Thánh Nguyên ở nơi nào, lần này chúng ta nhất định phải tìm được Thánh Nguyên.

Một bà lão sắc mặt hơi trầm xuống, lúc còn trẻ hắn cũng là một mỹ nhân, nhưng đã đến độ tuổi này rồi, sợ rằng đối với dung nhan đã sớm phai nhạt, trong lòng chỉ có tu luyện, đặt chân Hư Vô mới là thứ nàng muốn truy đuổi.

- Khởi bẩm lão tổ, nơi hạ lạc của Thánh Nguyên hiện giờ không ai có thể nói chuẩn cả, có không ít tin đồn, chúng ta cũng đang toàn lực nghe ngóng tin tức.

Một tên đại hán khí tức lành lạnh, bộ dáng xấu xí cung kính trả lời bà lão kia.

- Lần này Thánh Nguyên đối với chúng ta cực kỳ trọng yếu, không bao lâu nữa sẽ có một hồi đại chiến xảy ra, chỉ có đạt được Thánh Nguyên, nhất tộc chúng ta mới có thêm lực để bảo vệ mình, tất cả mọi người phải toàn lực tìm kiếm Thánh Nguyên cho ta, người lười biếng xử trí theo tộc quy.

Một lão giả bên người bà lão trầm giọng nói, ngữ khí uy nghiêm lạnh lùng, khí tức lăng lệ ác liệt âm hàn, bất quá bộ dáng cũng cực kỳ xấu xí.

- Vâng, chúng ta sẽ toàn lực tìm kiếm, nhất định mau chóng tìm được tin tức Thánh Nguyên.

Đại hán xấu xí cung kính đáp, dưới khí tức của lão giả xấu xí kia, thân ảnh hắn cũng không chịu được phải lui về sau một chút.

- Coi chừng, nhanh tránh...!

Ngay khi đại hán xấu xí vừa dứt lời, khuôn mặt bà lão và lão giả xấu xí kia liền bỗng nhiên biến hóa, một cỗ cảm giác nguy hiểm cực lớn chợt lan tràn trong lòng, lời còn chưa dứt, còn chưa kịp phản ứng lại thì không gian phía trên đã lập tức vỡ ra một đạo khe hở, một cỗ kim sắc hỏa diễm nóng bỏng cả linh hồn hóa thành hơn mười đạo thất luyện kim sắc, như từng đạo lôi ảnh màu vàng, lập tức đã bạo lướt vào trong đám người kia.

- Ah...

Lập tức âm thanh thê thảm truyền ra, dưới thất luyện kim sắc hỏa diễm, nguyên một đám Hóa Hồng cảnh hóa thành tro tàn, phàm là người dính phải kim sắc hỏa diễm kia liền giống như bị giòi bám trong xương vậy, căn bản không cách nào giãy giụa ra được, bị đốt đến thần hồn câu diệt.

- Dám đánh lén La Sát nhất tộc ta, muốn chết.

Chương 4676: Tiếp tục thêm nhiệt 1

Bà lão và lão giả kia phục hồi tinh thần lại trước tiên, nhìn thấy trong nháy mắt tộc nhân đã bị tổn thất thảm trọng lập tức nộ khí trùng thiên, hai người từng người bùng lên một cỗ năng lượng ngập trời cuốn đi, hai đạo năng lượng công kích xuyên thủng hư không, như gió bão cuốn vào trong vết nứt không gian kia.

"Bành bành! "

Tiếng nổ vang trầm thấp bạo liệt vang lên, mảng lớn không gian sinh sinh bị phá hủy thành hư vô, nhưng lại không có nhìn thấy bất luận cái gì thân ảnh.

"Rầm rầm! "

Xa xa giữa không trung, hai đạo thân ảnh trẻ tuổi phá không mà ra, lam sắc hỏa viêm và kim sắc hỏa diễm lan tràn trên người tựa như vô số linh xà phô thiên cái địa cuốn tới, bao lấy hơn mười tên Hóa Hồng cảnh còn lại của La Sát nhất tộc đang khủng hoảng và cấp tốc chạy đi vào trong, lập tức tiếng kêu gào thê thảm bộc phát ra, nguyên một đám Hóa Hồng cảnh hóa thành mảnh vỡ, Hóa Hồng cảnh còn lại cũng bị lam sắc hỏa viêm và kim sắc hỏa diễm bao lấy thiêu đốt, sợ rằng cũng không chống cự được thêm bao lâu nữa.

- Bọn chuột nhắt muốn chết!

Chỉ sát na ngắn ngủi, bà lão và lão giả xấu xí lần nữa đánh tới bóng lưng thanh niên mặc kim bào và thanh niên mặc lam bào kia, năng lượng khủng bố cuốn tới nương theo năng lượng mênh mông ầm ầm ập tới.

Trước năng lượng chấn động kia, cả phiến không gian rộng lớn đều vặn vẹo, khí tức hủy diệt khuếch tán, bà lão và lão giả kia rõ ràng đã ra tay toàn lực, thế muốn đánh chết hai người kia tại chỗ.

Sau lưng thân ảnh lam bào và thân ảnh kim bào kia như mọc ra mắt vậy, hai người lập tức quay người lại, từng người bắn ra một cỗ năng lượng nóng bỏng âm hàn lam sắc và một đạo cột sáng năng lượng bàng bạc bạo lướt tới hai người kia, năng lượng chấn động đáng sợ lập tức tràn ra, những nơi năng lượng đi qua, không gian đều nứt vỡ lộ ra vệt đen kịt khiến nhân tâm rung động đến cực hạn.

"Bành bành... "

Năng lượng đυ.ng vào nhau vang lên tiếng lôi bạo hung hãn tựa như sấm sét giữa trời quang vậy, nương theo năng lượng năng lượng kình phong cuồng bạo cuốn xuống khiến cả phiến hư không rộng lớn bị xốc lên nguyên một đám không gian thâm động, năng lượng đáng sợ lan tràn khắp nơi.

Ngay tại lúc đó, bà lão và lão giả xấu xí kia liền lập tức lảo đảo lui về sau.

Mà thân hình thân ảnh lam bào và thân ảnh kim bào kia cũng có chút lướt động, hai người đứng thẳng ở đó, quay mắt về phía bà lão và lão giả, ống tay áo khẽ nhúc nhích, đứng chắp tay, trên người mỗi người đều tràn ngập năng lượng đáng sợ.

- Là Long Huyền Thần Thú thế giới, đó là...

Thân hình bà lão và lão giả xấu xí bị đẩy lui, khuôn mặt trong chốc lát trở nên âm trầm khó coi. Đến khi thân ảnh ổn định lại, ánh mắt nhìn rõ thanh niên mặc kim bào kia, lập tức liền lộ vẻ kinh ngạc. Thanh niên mặc kim bào kia tuy rằng bọn hắn không quá quen thuộc, nhưng có biết, ban đầu ở trong Thương Khung Bí Cảnh còn từng có gút mắc với nhau nữa, đó không phải là Long Huyền, Chân Lý Niết Bàn giả của Thần Thú thế giới, hậu nhân Thanh Long nhất tộc thì còn ai nữa, hơn nữa hắn tựa hồ còn có quan hệ rất lớn với Huyền Vũ nhất tộc nữa.

Mà khi nhìn qua thanh niên mặc lam bào kia, bà lão và lão giả xấu xí kia cảm thấy cực kỳ quen thuộc, nhưng lại không nhận ra là ai.

Bỗng dưng, bà lão kia nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt chốc lát tuôn ra vẻ kinh hãi, nói:

- Khí tức trên người ngươi, ta biết rồi, ngươi là Lục Lâm Thiên, Hỗn Độn Thế Giới chi chủ Lục Lâm Thiên linh hồn phân thân U Minh, ngươi là U Minh.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, bà lão và lão giả xấu xí này Lục Lâm Thiên tự nhiên cũng không xa lạ gì, chính là Bà Đề và Bà La Na của La Sát nhất tộc, khí tức nóng bỏng âm hàn chấn động, nói nhỏ:

- Bà Đề, Bà La Na, chúng ta lại gặp mặt rồi.

- Ngươi...

Trong mắt bà lão lộ ra vẻ kinh hãi, nhìn qua Lục Lâm Thiên, thân hình run lên nói:

- Ngươi thật sự là Lục Lâm Thiên, ngươi không phải đã bị Thần Linh Thánh Vương đánh trọng thương giảo sát thân hình rồi sao, sao ngươi còn có thể xuất hiện được chứ.

- Lục Lâm Thiên, thật sự là Lục Lâm Thiên.

Lão giả xấu xí nghe vậy, sắc mặt cũng bắt đầu hoảng sợ.

Hiện giờ ai cũng biết Lục Lâm Thiên chính là Hỗn Độn Thế Giới chi chủ, bà lão và lão giả kia liếc mắt nhìn nhau, vừa rồi giao thủ cũng đã biết được thực lực của Lục Lâm Thiên và Tiểu Long thế nào rồi, so với bọn hắn chỉ có mạnh hơn chứ không yếu. Lúc đầu vốn tức giận ngập trời giờ lại đổi thành kinh hãi, trong mắt chớp động ý sợ hãi, định lập tức quay người bỏ chạy.

- Lão đại, mỗi người một tên, xem thử ai nhanh hơn.

Tiểu Long vừa dứt lời thân ảnh đã khẽ động, lập tức liền bạo lướt ra, phong tỏa đường lui của bà lão kia.

- Hừ, thực cho rằng có thể làm gì được chúng ta sao, mấy vị lão tổ La Sát nhất tộc chúng ta trở về, La Sát nhất tộc sẽ không bỏ qua cho các ngươi đâu.

Bà lão bị ngăn trở, cũng lập tức cắn răng, hung hăng quát một tiếng, thân ảnh cũng đồng thời lướt nhanh ra, lập tức hung hăng đυ.ng vào Tiểu Long. Lập tức một cỗ năng lượng kinh người bạo động cuốn khắp mọi nơi, nhưng chỉ vừa đối mặt, thân hình bà lão kia đã bị Tiểu Long đẩy lui trở lại

"Oanh. "

Thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng bỗng nhiên xuất hiện ở trước người lão giả xấu xí, ánh sáng màu lam hiển hiện, khí tức nóng bỏng âm hàn, một đạo quyền ấn nóng bỏng âm hàn ẩn chứa hủy diệt chi lực không chút lưu tình bao phủ tới lão giả xấu xí kia. Khí tức nóng bỏng âm hàn khủng bố hủy diệt khiến cả phiến không gian rộng lớn đều bị bốc hơi thành sương mù hư vô phiêu tán khắp nơi.

- Tu La Đoạn Hồn.

Đối mặt với khí tức hủy diệt nóng bỏng âm hàn kia của Lục Lâm Thiên, lão giả xấu xí biến sắc, khí thế ngập trời bắt đầu khởi động, sau đó hóa thành Tu La Sát Chân Thân khổng lồ, dùng một loại khí thế vô cùng cường hãn nghiền áp tất cả, nghiền áp đến trước người Lục Lâm Thiên.

- So thân hình ai lớn hơn sao, vậy thì thử xem a!

Lục Lâm Thiên cười cười, dung nham hỏa viêm lam sắc cuốn ra, trong nháy mắt thân hình Hỏa Viêm Cự Nhân lam sắc khổng lồ cả ngàn trượng đã kéo dài qua không gian, dung nham hỏa viêm lam sắc cuồn cuộn chấn động, ngọn núi mặt đất bên dưới đều bị đốt cháy xì xì, một đạo dung nham hỏa viêm quyền ấn lam sắc lướt đi, sinh sinh đánh nát cả không gian, ầm ầm đυ.ng vào La Sát Chân Thân khổng lồ, hủy diệt chi lực khủng bố trút xuống.

- Hừ!

Bị Lục Lâm Thiên đập trúng một quyền, yết hầu La Sát Chân Thân khổng lồ của lão giả kia truyền ra một tiếng kêu đau đớn, bước chân lập tức lảo đảo lui về sau, ánh mắt càng ngày càng hoảng sợ, hắn có thể cảm giác được linh hồn phân thân này của Lục Lâm Thiên cũng Thánh Hồng chi cảnh, nhưng thực lực lại quá mức cường hãn, hắn là La Sát nhất tộc vậy mà cũng không thể so sánh nổi.

- Đi mau, La Sát Độn Không!

Chương 4677: Tiếp tục thêm nhiệt 2

Khí tức mênh mông bắt đầu khởi động, bà lão lúc này dưới một quyền của Tiểu Long cũng bị đánh bay ra xa, vừa mới ổn định thân hình đã thấy lão giả bị Lục Lâm Thiên một quyền oanh lui, lập tức quá sợ hãi, thúc dục La Sát Chân Thân khổng lồ, bà lão lập tức thi triển thiên phú của La Sát nhất tộc, thân hình La Sát khổng lồ kia lướt ngang xé rách trường không, không quan chung quanh thân ảnh chấn động nhộn nhạo, lập tức xé rách ra một vòng xoáy không gian, thân hình cao lớn tiến vào trong đó, lập tức muốn biến mất không thấy gì nữa.

- Khoản này sổ sách về sau lại tính toán.

Lão giả thúc dục thiên phú La Sát nhất tộc, cũng theo đuôi bà lão mà đi, hai người không dám dây dưa thêm nữa, trước tiên cứ chạy là thượng sách.

Thân là người La Sát nhất tộc, hai người này ở mặt tốc độ có thiên phú tuyệt đối. Thiên phú tốc độ của La Sát tộc, trong toàn bộ sinh linh 3000 đại thế giới cũng thuộc về một trong các tồn tại đỉnh phong, muố đuổi kịp người La Sát nhất tộc, đừng nói là người tu vị cùng cấp độ, coi như là cao hơn một giai chỉ sợ cũng khó mà làm được.

Tiểu Long đã sớm được thấy qua thủ đoạn thiên phú của La Sát nhất tộc rồi, lúc trước La Khất La Sát nhất tộc chính là vận dụng thủ đoạn thiên phú này để chạy trốn, nhưng kết quả cũng không cách nào thay đổi được.

- Lại là chiêu này, ở trước mặt Tiểu Long gia gia ngươi ngươi cũng muốn trốn sao, nằm mơ đi!

Âm thanh bá đạo cuồng ngạo vang lên, chẳng biết lúc nào hắn đã thúc dục Kim Long bản thể khổng lồ, kim sắc hỏa diễm quanh thân cuồn cuộn phủ lên không trung một mảnh đỏ thẫm, một tiếng Long ngâm giống như Quy minh thanh vang vọng khắp hư không.

"NGAO! "

Ngay tại lúc đó, một đạo hư ảnh Huyền Vũ cự đại hiển hiện giữa không trung, bao phủ trời xanh, Tiểu Long thúc dục thiên phú Huyền Vũ Nộ của Huyền Vũ nhất tộc, hư ảnh Huyền Vũ đông lại không gian, khiến cho trời xanh phải run rẩy, khắp trời cũng có một cỗ năng lượng kinh khủng lập tức từ bốn phương tám hướng truyền đến, mảng lớn vết nứt không gian đen kịt nhộn nhạo lan tràn bốn phía, uy áp khủng bố lan tràn khắp Thiên Địa.

Theo Tiểu Long thúc dục Huyền Vũ Nộ, La Sát Chân Thân của bà lão kia lập tức cứ thế đình trệ, trong lúc nhất thời khó có thể giãy giụa ra được.

- Phá cho ta.

Kim sắc Cự Long xuyên thủng không gian, há mồm phụt ra một đạo kim sắc hỏa diễm bàng bạc, một cỗ khí tức nóng bỏng bỗng nhiên lan tràn ở trên không, ầm ầm rơi vào trên khuôn mặt La Sát Chân Thân khổng lồ của bà lão kia.

"Ken két"

Năng lượng kim sắc hỏa diễm cuốn đi, La Sát Chân Thân khổng lồ của bà lão cũng lập tức rạn nứt, La Sát Chân Thân khổng lồ nứt vỡ ra từng khúc, một cỗ sóng lửa màu vàng thực chất hóa kinh khủng phảng phất như phong bạo cuốn tới như thiểm địa, bao phủ khiến không trung biến thành một mảnh xích lãng, khí tức bá đạo hủy diệt, kim sắc hỏa diễm kia đủ khiến vạn vật đều hóa thành tro tàn...

La Sát Chân Thân khổng lồ nứt vỡ, khí tức âm hàn ngập trời bắt đầu khởi động, lại lần nữa hóa thành thân ảnh bà lão kia độn không mà trốn như thiểm điện.

"NGAO! "

Long ngâm vang vọng, uy áp cái thế, Kim Long như nhảy ra như lôi đình, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai mở ra miệng lớn dữ tợn nuốt bà lão kia vào trong. Dùng thực lực đã bước một chân vào

Hư Vô và bản thể cường hãn của Tiểu Long hiện giờ, Thánh Hồng chi cảnh bình thường há có thể là đối thủ được.

"Phần phật! "

Lam sắc hỏa viêm óng bỏng âm hàn lan tràn, khí tức hủy diệt khủng bố quanh thân Hỏa Viêm Cự Nhân cuốn ra từng đợt, khiến không gian trong vạn trượn hóa thành hư vô, một cỗ dung nham thất luyện lam sắc như là Cửu U hỏa liệm cột chặt trên La Sát Chân Thân khổng lồ của lão giả.

La Sát Chân Thân khổng lồ dưới nhiệt độ khủng bố kia dần dần bị hòa tan từng khúc một, dù toàn lực giãy dụa cũng không thể thay đổi được gì cả, khí tức nóng bỏng âm hàn kia căn bản không phải hắn có thể chống cự nổi.

"Phần phật! "

Hỏa Viêm Cự Nhân khổng lồ mở ra miệng lớn nuốt lấy La Sát Chân Thân vào trong miệng, cuối cùng tất cả đều khôi phục lại bình thường, chỉ có một cỗ khí tức hủy diệt là còn tàn lưu tại trong không gian chung quanh.

- Lão đại, ta nhanh hơn ngươi một bước.

Tiểu Long đã sớm thu hồi bản thể, ngay khi Lục Lâm Thiên thu liễm Thái Cổ U Minh Viêm liền đến bên người Lục Lâm Thiên, bà lão Thánh Hồng chi cảnh kia đã sớm bị hắn luyện hóa trong người rồi.

Lục Lâm Thiên khẽ cười khổ, Tiểu Long hiện giờ đã đặt một chân đến Hư Vô chi cảnh, thật sự khó mà hơn hắn được.

Bỗng dưng, ánh mắt Lục Lâm Thiên khẽ nhúc nhích, ánh mắt thu hồi khỏi hư không bốn phía, cúi đầu nói với Tiểu Long:

- Chúng ta đi trước đi, bên này có lẽ sẽ đưa tới không ít người, nếu để cho người khác biết là chúng ta làm, về sau hành động sẽ có chút phiền phức.

- Được.

Tiểu Long nhẹ gật đầu, thân ảnh hai người kéo dài qua không gian, lập tức biến mất trong không gian.

Thời gian từ từ mà qua, tất cả Đại Thế Giới bên ngoài Thương Khung chiến trường gần đây vẫn luôn cực kỳ yên tĩnh, đặc biệt là các đại thế lực đỉnh tiêm và Cổ Tộc, giống như bỗng nhiên đều trở nên im lặng vậy.

Ngược lại trong Thương Khung chiến trường, mảng lớn cường giả tràn vào Thương Khung chiến trường, thật sự cũng có người ở trong Thương Khung chiến trường tìm được bảo vật gì đó, chỉ có điều lại không ai phát hiện được tin tức về Thánh Nguyên cả.

Nhưng tin tức có Thánh Nguyên lại vẫn tiếp tục bị thêm nhiệt, bởi vậy ngày càng nhiều cường giả đỉnh tiêm tiến vào Thương Khung chiến trường, thậm chí tất cả Cổ Tộc, tất cả thế lực lớn trong toàn bộ 3000 đại thế giới đều có siêu cấp cường giả tiến vào, Bát nguyên Đại viên mãn, Cửu nguyên Đại viên mãn Hóa Hồng cảnh vô số kể.

Loại kết quả này đã hoàn toàn vượt qua khỏi dự đoán của Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, không nghĩ tới tin tức về Thánh Nguyên lại có thể đưa tới động tĩnh lớn như thế.

Trong những ngày tiếp theo, hai người Lục Lâm Thiên và Tiểu Long lần nữa liên thủ đối phó ba tên cường giả Viễn Cổ lạc đàn, đều là người đã đặt một chân đến cấp độ Hư Vô, chỉ có điều vẫn chưa triệt để khôi phục lại, tăng thêm Lục Lâm Thiên và Tiểu Long liên thủ, những cường giả Viễn Cổ kia căn bản không cách nào đào thoát được.

Năng lượng và áo nghĩa bổn nguyên của nguyên một đám cường giả Viễn Cổ đã mang đến cho Lục Lâm Thiên chỗ tốt cực lớn, Tiểu Long tổng cộng mới cắn nuốt hai cường giả, một trong số đó còn là La Sát nhất tộc. Tuy rằng đã nhận được không ít chỗ tốt, bất quá muốn đột phá đến Hư Vô chính thức đâu dễ dàng như vậy, bởi vậy ở mặt cảnh giới cũng không có tiến triển quá lớn.

Đối với điểm này, bản thân Tiểu Long cũng có chút rõ ràng, hắn nhờ nhận được truyền thừa và năng lượng của hai vị cường giả Thanh Long Huyền Vũ bởi vậy mới có thể có được tu vị như hiện tại, tiến bộ cực kỳ nhanh chóng, nhưng muốn tiến thêm bước nữa sẽ càng thêm khó khăn.

Chương 4678: Lại có Thánh Nguyên

Linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm Thể của Lục Lâm Thiên thôn phệ tương đối nhiều cường giả, tăng thêm thiên phú của Thái Cổ U Minh Viêm Thể, đoạn thời gian đây có được tiến bộ cực lớn, sau khi liên tiếp cắn nuốt mấy tên đại năng Viễn Cổ thì Lục Lâm Thiên đã có thể cảm giác được dần dần có một loại dấu vết tiếp cận với Bán Hư Vô chi cảnh, thực lực cũng càng ngày càng mạnh.

- Lão đại, gần đây trong Thương Khung chiến trường ngày càng có nhiều người đến rồi.

Trên không một mảnh lục địa như phế tích, kim bào Tiểu Long khẽ nhúc nhích, ánh mắt nhìn về phía xa xăm.

Đại hồn anh Lục Lâm Thiên về tới trong mi tâm linh hồn phân thân, lập tức thu Tử Lôi Huyền Đỉnh vào trng lòng bàn tay, một tên cường giả thiên sinh linh vật Viễn Cổ của Thiên La Minh cũng bị thu vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

Lúc nãy đối phó với thiên sinh linh vật cường giả Viễn Cổ này đã phí không ít sức lực của hai người, thiếu chút nữa đã để hắn chạy mất, cuối cùng Lục Lâm Thiên tăng thêm đại hồn anh bố trí ra Phệ Hồn Khốn Linh Trận của Phệ Hồn nhất tộc, lúc này mới thu hắn vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh được.

- Chúng ta tạm lánh tiếng một thời gian đi, nếu để người biết được là chúng ta làm sẽ có không ít phiền toái đâu. Phiền toái ngược lại không sợ, bất quá gần đây cắn nuốt không ít áo nghĩa bổn nguyên, ta cũng muốn bế quan lĩnh ngộ một thời gian ngắn.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long, gần đây đánh chết thôn phệ không ít cường giả đã, cũng đã đến lúc tĩnh tâm lĩnh ngộ một phen rồi, muốn đặt chân đến Hư Vô chi cảnh chính thức thì lĩnh ngộ mới là điểm mấu chốt.

Tiểu Long suy tư một chút, sau đó nói với Lục Lâm Thiên:

- Lão đại, chúng ta phải về Linh Vũ thế giới sao, nếu ở nơi đây bế quan thì có chút không được an toàn lắm, gần đây những Thánh Hồng chi cảnh và cường giả Viễn Cổ đến không ít.

- Đến Thượng Thanh thế giới là được rồi.

Lục Lâm Thiên gật đầu, Thượng Thanh thế giới có thể tín nhiệm được, vào trong Thượng Thanh thế giới rồi thì sợ rằng dù là đám Thế giới chi chủ kia cũng không dám đến tìm phiền toái, huống chi những chuyện gần đây cũng không ai biết là do bọn hắn làm cả.

- Thượng Thanh thế giới, có lẽ an toàn, vừa vặn gần đây có chút linh cảm, ta cũng muốn hảo hảo lĩnh ngộ một thời gian ngắn, đến lúc đó lại đi đối phó đám cường giả Viễn Cổ kia.

Tiểu Long gật đầu nói, khóe miệng lộ ra vui vẻ, chỉ cần không phải Hư Vô chi cảnh, hắn cũng không có gì phải quá mức lo lắng cả.

"Sưu sưu. "

Hai đạo thân ảnh lập tức lại lần nữa vạch phá bầu trời, như cầu vồng biến mất trong viễn không.

Trong Thương Khung chiến trường vẫn không ai tìm được Thánh Nguyên, ngược lại không ít cường giả tự dưng biến mất không thấy đâu nữa, cũng có siêu cấp cường giả phát hiện vài chỗ có dấu vết cường giả đỉnh cấp đại chiến qua, việc này cũng khiến khắp Thương Khung chiến trường trong lúc nhất thời lòng người bàng hoàng, các loại suy đoán bay đầy trời.

Mà người khởi xướng lúc này đã đến trong Thiên Giới Mật Địa của Thượng Thanh thế giới bế quan lĩnh ngộ rồi.

Ngoại giới ba mươi năm, trong không gian tầng thứ chín của Thiên Trụ Giới đã qua hai ngàn bảy trăm năm, một đạo thân ảnh trường bào lam sắc ngồi ngay ngắn, trên lam bào quanh thân phảng phất như có dung nham lam sắc muốn tràn ra ngoài vậy, khí tức hủy diệt nóng bỏng âm hàn chấn động.

- Hô.

Đột nhiên, thanh niên áo lam mở hai mắt ra, trong mắt bắn ra thất luyện lam sắc, một cỗ khí tức nóng bỏng Man Hoang Viễn Cổ chấn động, thật lâu sau mới từ từ thu liễm.

- Đây chính là cấp độBán Hư Vô sao?

Cảm giác năng lượng sôi trào trong cơ thể Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ, sau khi cắn nuốt không ít cường giả Viễn Cổ và Thánh Hồng chi cảnh, tăng thêm lĩnh ngộ ở mặt áo nghĩa, rốt cục cũng đã khiến cho linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm Thể có thể đặt chân đến cấp độ Bán Hư Vô.

Bán Hư Vô, cũng cùng với Thánh Hồng chi cảnh, đây đều là một loại khái niệm cấp độ cực kỳ mơ hồ.

Loại cấp độ này không phải mỗi người đều phải vượt qua, mà là một loại cấp độ chỉ có bản thân mới có thể cảm giác được khái niệm cấp độ rõ ràng, loại cấp độ này rất mơ hồ, nhưng bản thân lại cảm nhận được rõ ràng.

"Phần phật! "

Trước không trung, một đầu Kim sắc Cự Long cực lớn, quanh thân lan tràn kim sắc hỏa diễm khiến cho thời không vặn vẹo, không gian hiển lộ gợn sóng không gian màu đen, uy thế kinh người khuếch tán, lập tức hóa thành một thanh niên mặc kim bào.

"NGAO! "

Thanh niên mặc kim bào mở hai mắt ra, trong đó một mắt hư ảnh Thanh Long hiển hiện, mắt kia hư ảnh Huyền Vũ chiếm giữ, cực kỳ huyền ảo kinh người, uy áp bàng bạc khiến người phải hãi hùng khiếp vía.

- Lão đại.

Sau khi một màn huyền ảo trong mắt thu lại, Tiểu Long lập tức liền đến trước người Lục Lâm Thiên, mắt mang mỉm cười, trong thời gian này tựa hồ hắn cũng đã lĩnh ngộ được rất nhiều

- Tiến bộ rất lớn đấy.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Tiểu Long, không khó cảm giác ra Tiểu Long những năm này đã có tiến bộ kinh người, hư ảnh Thanh Long và Huyền Vũ hiển hiện trong mắt lúc này trước kia không hề có, thực lực hẳn cũng đã có tiến bộ cực lớn rồi.

- Tiến bộ không ít, bất quá vẫn khó có thể chạm vào Hư Vô cảnh.

Tiểu Long nhẹ gật đầu, tuy rằng lần nữa tiến bộ cực lớn, bất quá vẫn không có cảm giác đột phá Hư Vô chi cảnh, không khỏi có chút thất vọng, [[T

T T T

R R UYỆN F F FUL LLL...... VV V V V V V NNNNNNNNNN]] Hư Vô chi cảnh thật sự quá khó đột phá, cứ mê mang tiến tới trên con đường đi thông Hư Vô chi cảnh, như mộng như ảo, cũng không biết lúc nào mới có thể đặt chân đến Hư Vô chi cảnh chính thức nữa.

- Từ từ sẽ đến, chắc chắn sẽ có một ngày có thể đặt chân thôi, dùng thiên phú của ngươi, nhất định không có vấn đề gì đâu.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long, Hư Vô chi cảnh tự nhiên khó có thể đột phá, bằng không thì vào thời kỳ Viễn Cổ cũng không chỉ có vài cường giả là có thể đặt chân Hư Vô rồi, Hư Vô chi cảnh, đủ để khiến những người phong hoa tuyệt đại nhất phải dừng bước.

Ánh mắt Tiểu Long đột nhiên nhìn qua Lục Lâm Thiên, hỏi:

- Lão đại, ngươi cũng đã đặt chân đến Bán Hư Vô sao?

- Chạm một chút vào cánh cửa Hư Vô chi cảnh thôi.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, cái gọi là Bán Hư Vô, sợ rằng ngay cả 1% của Hư Vô chi cảnh cũng không bằng, đó là một loại khái niệm cấp độ mơ hồ, nói dễ nghe chút là Bán Hư Vô, trên thực tế lại không có quá nhiều quan hệ với Hư Vô chi cảnh.

Bất quá cấp độ Bán Hư Vô này cũng không phải Thánh Hồng chi cảnh có thể sánh bằng được, đại biểu cho đã vượt qua trên Thánh rồi.

- Sớm muộn gì cũng có một ngày, chúng ta đều có thể đặt chân Hư Vô chi cảnh.

Tiểu Long Kiên kiên quyết nhẹ gật đầu.

- Nhưng chúng ta không có nhiều thời gian nữa, thời gian càng ngày càng ít rồi.

Lục Lâm Thiên thở dài, thời gian trăm năm đã qua hơn ba mươi năm, huống chi coi như đặt chân Hư Vô chi cảnh, muốn ngăn cản Thần Linh Thánh Vương sợ rằng cũng rất khó.

Sắc mặt Tiểu Long hơi trầm xuống, điều lão đại lo lắng hắn tự nhiên rõ ràng, sau đó ngửa mặt lên, nói nhỏ:

- Lão đại, trong Thương Khung chiến trường không biết thế nào rồi?

Chương 4679: Thiên La Tru Thần Trận 1

Lục Lâm Thiên cười cười, nói:

- Đi tìm Phong Hành thiên chủ hỏi một chút là biết thôi mà.

Trong cung điện khổng lồ hùng vĩ cổ xưa, Phong Hành thiên chủ nhìn qua Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, nói:

- Thương Khung chiến trường chừng hai mươi năm gần đây lại bình tĩnh hơn không ít, không có người nào tìm được Thánh Nguyên, tăng thêm không ít cường giả biến mất, đại bộ phận cường giả cũng sau đó rời đi, bất quá trong mấy tháng gân đây Thương Khung chiến trường lại bỗng nhiên trở nên náo nhiệt trở lại.

- Chẳng lẽ trong Thương Khung chiến trường lại xuất hiện thứ gì đó sao?

Tiểu Long nhìn qua Phong Hành thiên chủ hỏi.

Phong Hành thiên chủ nhẹ gật đầu với Tiểu Long, nói:

- Thánh Nguyên, nghe nói thật sự có người phát hiện ra Thánh Nguyên. Nghe nói khối lục địa kia chính là khối lục địa mà lúc trước sau khi Bất Chu Sơn trong Thương Khung Bí Cảnh nứt vỡ còn sót lại bay vào trong Thương Khung chiến trường. Nghe nói Thánh Nguyên đang trong một trận pháp Viễn Cổ tàn phá trên lục địa đó, cường giả trong 3000 đại thế giới nhận được tin cũng lần nữa tiến vào, số lượng còn nhiều hơn cả lần trước.

- Chẳng lẽ thật sự có Thánh Nguyên sao.

Lục Lâm Thiên và Tiểu Long nghe vậy có chút liếc nhau một cái, lúc trước tin tức có Thánh Nguyên là do bọn hắn tung ra, nhưng lần này có tin tức Thánh Nguyên, còn có địa chỉ xác thực, không biết là thật hay giả nữa.

- Tin tức Thánh Nguyên, là thật hay giả?

Lục Lâm Thiên sau khi do dự một chút liền hỏi Phong Hành thiên chủ, sau khi hỏi xong, cũng không khỏi có chút cười khổ, vấn đề này sợ rằng chẳng ai biết được.

Phong Hành thiên chủ lắc đầu, trả lời Lục Lâm Thiên:

- Ta cũng không biết là thật hay giả, ta vốn cũng muốn đi tham gia náo nhiệt, bất quá nghĩ đến có nhiều cường giả Thánh Hồng, còn có cường giả Viễn Cổ tiến vào như vậy, vẫn không nên đi thì tốt hơn.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, Phong Hành thiên chủ làm vậy có thể nói là rất chính xác, coi như thật sự có Thánh Nguyên thì ở trước mặt đông đảo Thánh Hồng chi cảnh và cường giả Viễn Cổ, Cửu nguyên Đại viên mãn đỉnh phong muốn đạt được thật sự rất xa vời, cơ hội vẫn lạc trở thành pháo hôi ngược lại lớn hơn rất nhiều, sau đó nhìn qua Phong Hành thiên chủ hỏi:

- Phong gia lão tổ thế nào rồi?

- Lão tổ một mực đang bế quan, không có tin tức gì.

Phong Hành thiên chủ nói.

- Xem ra đám Thế giới chi chủ lúc này quả nhiên đều đang toàn lực khôi phục lấy, căn bản chẳng quan tâm để ý tới chuyện bên ngoài

Lục Lâm Thiên thì thào nói nhỏ, đúng như hắn lường trước, lúc này đám thế giới chi chủ căn bản không để ý tới chuyện bên ngoài, đương nhiên, coi như là thế giới chi chủ đều ở đây, chuyện bình thường thế giới chi chủ cũng không có khả năng để ý đến.

- Ngươi muốn đi Thương Khung chiến trường sao?

Phong Hành thiên chủ nhìn qua Lục Lâm Thiên, hắn cũng biết đối mặt linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, nhưng trong lòng vẫn cực kỳ chấn động. Chưa từng nghĩ đến, thanh niên trước mắt lại là thế giới chi chủ giống như lão tổ, hơn nữa còn là thế giới chi chủ

Hỗn Độn Thiên.

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu, nói:

- Thương Khung chiến trường vậy mà náo nhiệt như vậy rồi, ta cũng đi xem náo nhiệt xem thử tin tức Thánh Nguyên là thật hay giả.

Phong Hành thiên chủ cau mày, sau đó nghiêm mặt nói với Lục Lâm Thiên và Tiểu Long:

- Ba mươi năm trước, trong Thương Khung chiến trường có không ít cường giả mất tích, về sau lại có tin tức truyền ra, chính là do linh hồn phân thân của ngươi và Long Huyền liên thủ gây nên, nếu ngươi lại đi thì phải cẩn thận chút đấy.

- Ân.

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu, xem ra dù sao giấy cũng không thể nào gói được lửa, bất quá tin tức truyền ra cũng không sao cả, dù sao chỉ cần không gặp phải Hư Vô chi cảnh thì cũng không ai làm gì được linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm Thể và Tiểu Long cả.

Trong Thương Khung chiến trường, ba mươi mấy năm qua đi, sinh cơ dần dần càng thêm nồng đậm.

Trên không không gian mông mông bụi bụi, ngay cả ánh sáng cũng bị một cỗ năng lượng thần bí bao phủ khiến cho cả Thiên Địa đều lờ mờ âm trầm, khắp Thương Khung chiến trường, loại đại lục tiêu điều thế này cũng rất ít khi thấy được.

- Lão đại, là trên đại lục này có Thánh Nguyên sao, nơi này tựa hồ có chút quỷ dị a.

Giữa không trung không gian mông mông bụi bụi, Tiểu Long nhìn xuống không gian bao la phía trước, nhíu mày, nói nhỏ:

- Đại lục này thật sự là do Thương Khung Bí Cảnh nứt vỡ bay xuống sao, thật đúng là có chút quỷ dị.

Lục Lâm Thiên nhìn qua phía trước, tâm thần phóng thích ra, nói:

- Đại lục này đích thật có khí tức trong Thương Khung Bí Cảnh, nói là còn sót lại khi Thương Khung Bí Cảnh nứt vỡ hẳn không sai, bất quá khí tức ở đây thật sự có chút quỷ dị.

- Quỷ dị thì đã sao, nói không chừng thật sự có Thánh Nguyên cũng nên.

Tiểu Long vừa dứt lời, lông mày cũng có chút nhíu một cái, sau đó nói:

- Bất quá chúng ta vẫn phải cẩn thận một chút mới tốt, ta chung quy vẫn luôn cảm thấy có gì đó không ổn.

- Cẩn thận đề phòng, đừng sơ ý chủ quan.

Lục Lâm Thiên nói với Tiểu Long, thân ảnh hai người lập tức lướt tới phía trước.

Hai người một đường sưu tầm dấu vết Thánh Nguyên, ven đường bắt được không ít cường giả hỏi thăm, biết được trong mấy tháng này, cũng không có ai đạt được Thánh Nguyên, nhưng ngày càng nhiều cường giả vẫn còn tiếp tục tràn vào trên khối lục địa này.

"Sưu sưu. "

Hai đạo cầu vồng xẹt qua trời cao, lập tức đã rơi vào trên đỉnh núi khổng lồ tiêu điều ở xa xa, thân ảnh thu liễm, hai thanh niên xuất hiện, đúng là linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm Thể của Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

- Lão đại, dựa theo lời mấy người bắt được nói, Thánh Nguyên có lẽ ở gần chỗ này, phía trước có lẽ chính là trung ương trận pháp Viễn Cổ.

Tiểu Long nhìn chu không, trong sơn mạch chung quanh có sự hiện diện của không ít cường giả, đều cực kỳ hùng hồn, thực lực cũng không phải kẻ yếu.

- Trận pháp Viễn Cổ này thật sự rất mạnh.

Lục Lâm Thiên cau mày lại, trận pháp Viễn Cổ tàn phá trên đại lục này thật sự cực kỳ lợi hại, ngay cả hắn và Tiểu Long dọc theo con đường này đi đến cũng gặp không ít trở ngại, nếu thực lực thấp một chút gặp phải hiểm cảnh thì hậu quả có thể nghĩ.

- Trận pháp tàn phá Viễn Cổ tuy rằng mạnh, bất quá cũng không ngăn được Thánh Hồng chi cảnh, sợ rằng Cửu nguyên Đại viên mãn cũng khó có thể ngăn cản.

Tiểu Long đảo mắt qua mấy đạo thân ảnh xẹt qua trên không trung, qua dò xét không khó biết được là mấy Cửu nguyên Đại viên mãn, sau đó mắt nhìn Lục Lâm Thiên:

- Bất quá đại trận này nếu trọn vẹn không tàn phá thì có lẽ uy lực rất mạnh.

- Mảnh sơn mạch phía trước là khí tức quỷ dị nhất, có lẽ chính là trung ương đại trận Viễn Cổ không trọn vẹn này, nếu có Thánh Nguyên, có lẽ cũng chính là ở chỗ này thôi, cẩn thận một chút.

Lục Lâm Thiên nhìn qua trong mảnh quần phong thâm thúy tiêu điều phía trước, nơi đó trong lúc mơ hồ có một cỗ khí tức quỷ dị tràn ra, khiến cho trong lòng Lục Lâm Thiên cũng có một loại cảm giác nói không nên lời, Tử Lôi Huyền Đỉnh trong cơ thể trong lúc mơ hồ cũng dậy sóng, như cảm nhận được gì đó vậy.

Chương 4680: Thiên La Tru Thần Trận 2

"Ân. "

Tiểu Long nhẹ gật đầu, thân ảnh hai người tựa như tia chớp tiến vào trong một mảnh dãy núi tiêu điều cao ngất.

Một mảnh quần phong cực lớn, cao vυ"t trong mây, vô cùng khổng lồ, như nguyên một đám cự nhân đứng vững, một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn khuếch tán khiến trong lòng người chợt sinh ra một loại cảm giác nguy hiểm không hiểu.

- Tựa hồ càng ngày càng không bình thường rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn chung quanh sơn mạch, Tử Lôi Huyền Đỉnh trong cơ thể càng phát ra chấn động, dưới khí tức quỷ dị kia, lộ ra một cỗ cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

Nghe vậy, Tiểu Long nhắm hai mắt yêu tà lại, ánh mắt đảo qua chu không, trong cả phiến không gian tuy rằng có thể dò xét ra được khí tức của không ít cường giả, bất quá mảnh ngọn núi này quả thực yên lặng dị thường, phảng phất giống như tử vực vậy.

Bỗng dưng, Tiểu Long mở hai mắt ra, một cỗ khí tức kinh người bắt đầu khởi động như thiểm điện, nói:

- Lão đại, chúng ta hình như là bị người vây khốn rồi.

Lục Lâm Thiên đạp mạnh xuống, thân ảnh bạt không mà lên đặt chân giữa không trung, song song mà đứng với đỉnh núi, mắt nhìn hư không bốn phía, sau đó thản nhiên nói:

- Nhiều người như vậy ở đây còn muốn dấu đầu lộ đuôi sao, sao không hiện thân đi.

- Không hổ là linh hồn phân thân của Hỗn Độn Thế Giới chi chủ, linh hồn lực cũng như vậy mạnh, chỉ tiếc là Hỗn Độn chi chủ yếu nhất hiện giờ, bản thể đoán chừng bị hủy còn xa chưa thể khôi phục a, hôm nay còn dám trở lại Thương Khung chiến trường, vậy thì cũng đừng có đi nữa.

Trên trời xanh, âm thanh lạnh lùng truyền ra, lúc tiếng nói truyền ra, bốn phía Thiên Địa đột nhiên run lên, mấy đạo cột sáng phóng lên trời, cả phiến Thiên Địa thình lình gió nổi mây phun, một cái đại trận bàng bạc cổ xưa uy thế ngang đại lục như từ Viễn Cổ vượt qua xiềng xích thời không hàng lâm.

- Khặc khặ-x-xxxxx, Lục Lâm Thiên, Long Huyền, các ngươi nghĩ hai người các ngươi liên thủ săn giết cường giả trong Thương Khung chiến trường thật sự không ai biết sao, nói thật cho ngươi biết, chúng ta đã an bài chuẩn bị mấy chục năm, chính là chờ hôm nay các ngươi hiện thân đấy. Để xem các ngươi có thể thoát thân khỏi Thiên La Tru Thần Trận không.

Âm thanh lạnh lùng bắt đầu trở nên âm lệ, đại trận mênh mông chiếm giữ giữa không trung, trên trời xanh có một vòng xoáy cực lớn bắt đầu khởi động, như Thiên la địa võng bao phủ xuống Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, uy áp Viễn Cổ khủng bố lan tràn ra từ đại trận kia khiến cho cả Thiên Địa phải biến sắc.

Đại trận Viễn Cổ cực lớn kia sợ rằng đã hoàn toàn bao phủ cả đại lục này vào trong, ngoại trừ Lục Lâm Thiên và Tiểu Long ra, tất cả cường giả trên đại lục này cũng đều bị bao phủ vào trong đó.

- Lão đại, cái đại trận Viễn Cổ tàn phá này cũng không tệ lắm, là có người chuyên môn bố trí để chờ chúng ta vào.

Quanh thân Tiểu Long được bao phủ bởi khí tức huyền ảo, dù khí tức đại trận Viễn Cổ mênh mông đè xuống, cũng vẫn ngạo nghễ mà đứng, ánh mắt mặc dù có chút ngưng trọng, nhưng lại không có bất kỳ bối rối nào cả.

- Thiên La Tru Thần Trận, ngược lại không yếu, chỉ có điều tựa hồ còn kém chút gì đó, cũng không đến tình trạng mạnh nhất.

Lục Lâm Thiên liếc nhìn Thiên La Tru Thần Trận, ánh mắt cũng không có quá nhiều bối rối, liên tiếp biến hóa thủ ấn, trong lòng bàn tay Tử Lôi Huyền Đỉnh xoay quanh mà ra.

"Ầm ầm! "

Toàn bộ Thiên Địa "Ầm ầm" run rẩy, hào quang năng lượng vô tận vặn vẹo ngưng tụ trong đại trận, cuối cùng Tử Kim Lôi Vân rậm rạp, uy thế hủy diệt vô tận lan tràn.

"Ầm ầm! "

Từng đạo tiếng sâm kinh thiên động địa cũng vang vọng giữa thiên địa, từng đạo Tử Kim lôi đình, như từng đầu Tử Kim Lôi Long dùng một loại tư thái che khuất bầu trời hiện thân mà ra, sau đó phô thiên cái địa lao tới Viễn Cổ đại trận.

"Xoẹt! "

Từng đạo Tử Kim lôi đình ầm ầm cuốn lên Thiên La Tru Thần Trận, lập tức cả phiến không gian đều bỗng nhiên sôi trào...

- Thật sự cho rằng một cái phá trận là có thể khốn Long gia gia ngươi sao?

Tiếng quát bá đạo vừa dứt, trong khi từng đạo Tử Kim lôi đình điên cuồng công kích vào Thiên La Tru Thần Trận thì một cái quang cầu do kim sắc hỏa diễm ngưng tụ xuyên thấu qua không gian, cuối cùng như thiên thạch mang theo khí tức nóng bỏng khủng bố đâm vào trên Thiên La Tru Thần Trận.

"Rầm rầm rầm! "

Dưới va chạm như thế, trên trời xanh chợt lan tràn khí lãng khủng bố, năng lượng mênh mông hủy diệt không ngừng tuôn vào trong đó, cả phiến không gian và ngọn núi bên dưới bạo liệt ra từng khúc, cuối cùng trong tiếng trầm đυ.c liên tiếp đã bị phá hủy hóa thành tro tàn hư vô.

Đại trận Viễn Cổ khủng bố dưới một kích liên thủ của Lục Lâm Thiên và Tiểu Long liền nghiền nát, đây là thực lực kinh khủng cỡ nào chứ!

Ngay khi đại trận nghiền nát, không gian trên trời xanh cũng vặn vẹo một hồi, lập tức không dưới hai mươi đạo thân ảnh lăng không hiển hiện, ngay lúc đó, khí tức mênh mông phô thiên cái địa tràn ngập ra, dưới khí tức khủng bố như thế khiến toàn bộ đại lục đều run rẩy.

- Hai mươi hai.

Theo một nhóm người này xuất hiện, ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua bốn phía hơi chớp chớp, hai mươi hai cường giả, có Thú Tộc, Nhân tộc, có thiên sinh linh vật, cũng có Minh Linh chủng tộc, thực lực thấp nhất đều là Thánh Hồng, bất phàm còn có cả một chân bước vào cấp độ Hư Vô.

Hai mươi hai đạo thân ảnh xuất hiện, sắc mặt đều ngưng lại, Thiên La Tru Thần Trận không ngờ lại một chiêu đã bị phá, việc này khiến hai mươi hai người này muốn cao hứng cũng không nổi, Thiên La Tru Thần Trận vào thời Viễn Cổ dưới Hư Vô chi cảnh căn bản không thể nào chạy ra được, coi như là Hư Vô chi cảnh giả cũng phải cố kỵ.

Tuy rằng lần này lúc bố trí Thiên La Tru Thần Trận bởi vì thiếu đi một cái trận nhãn nên uy năng không thể phát huy đến mức tận cùng, nhưng một chiêu đã bị phá, điều này cũng làm cho khuôn mặt người bố trí đại trận trở nên cực kỳ khó coi, hao phí tâm huyết cực lớn bố trí, không nghĩ tới lại không chịu nổi một kích như thế.

- Không nghĩ tới còn có người quen ah.

Lục Lâm Thiên nhìn qua hai mươi hai đạo thân ảnh kia, hai người Hỗn Thiên, Ma Đạt Ma Thiên La Minh cũng ở trong đó.

Mà khi ánh mắt Lục Lâm Thiên rơi vào trên người không ít lão giả và đại hán thì sắc mặt khẽ biến, khí tức chấn động kia, không ngờ là người Thú tộc và Nhân tộc, khí tức cường hãn đến cực điểm. Bất quá những người Nhân tộc và Thú tộc này đều có khuôn mặt xa lạ, có lẽ đều là cường giả Viễn Cổ lần trước thoát khốn từ trong Thương Khung Bí Cảnh.

- Các ngươi hẳn là người trong Thương Khung Minh a, chẳng lẽ cũng muốn đối phó ta sao?

Lục Lâm Thiên nhìn những cường giả Viễn Cổ Thú tộc và Nhân tộc kia hỏi, ánh mắt có chút đạm mạc.

- Lục Lâm Thiên, chúng ta ngược lại không phải cố ý muốn đối phó ngươi, chỉ có điều Hỗn Độn Thiên thế giới có sức hấp dẫn quá lớn, bản thể ngươi đã bị Thần Linh Thánh Vương phá hủy, đoán chừng trong thời gian ngắn cũng không cách nào khôi phục được, không bằng nói nơi hạ lạc Hỗn Độn Thiên thế giới cho chúng ta biết, chúng ta sẽ không làm khó dễ linh hồn phân thân này của ngươi nữa, sao hả?

Chương 4681: Bố trí đại cục

Một lão giả Nhân tộc cất bước tới trước nói, khí thế cổ xưa kinh người lan tràn chấn động, cũng là một trong mấy cường giả đã đặt một chân vào Hư Vô, trong hai mươi hai người này, khí tức của hắn xem như thuộc cấp độ đỉnh tiêm rồi.

- Ha ha.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức cười to ha hả, ánh mắt đạm mạc nhìn qua lão giả Nhân tộc kia, sau khi thu tiếng cười lại, khuôn mặt tươi cười lại lập tức lộ ra một vòng khinh thị, khinh thường nói:

- Lão thất phu, thì ra là muốn Hỗn Độn Thiên thế giới, nhưng sợ rằng ngươi còn xa mới đủ tư cách.

- Lục Lâm Thiên, ngươi chớ có càn rỡ, nếu bản thể ngươi vẫn còn, chúng ta tự nhiên phải cố kỵ ngươi ba phần, nhưng hiện giờ ngươi bản thân khó bảo toàn, sư phụ ngươi Đế Phách Thiên sợ rằng cũng đã trốn đi nơi nào đó để khôi phục, ngươi còn tư cách gì mà càn rỡ rồi, chỉ cần chúng ta đạt được Hỗn Độn Thiên thế giới, đến lúc đó Đế Phách Thiên có thể làm gì được chúng ta chứ.

Khuôn mặt lão giả Nhân tộc lộ vẻ lành lạnh, con mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm vào trên người Lục Lâm Thiên, nếu bình thường bọn hắn tự nhiên không dám động vào Lục Lâm Thiên. Bất kể là thân phận Hỗn Độn Thế Giới chi chủ của Lục Lâm Thiên hay là sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên, bọn hắn cũng không dám trêu chọc.

Nhưng hiện giờ tất cả đều đã không giống như trước, chỉ cần bọn hắn đạt được Hỗn Độn Thiên thế giới, vậy thì không cần e ngại bất cứ kẻ nào nữa.

Lục Lâm Thiên liếc nhìn tên kia, không có bất kỳ tức giận nào cả, bình thản nói:

- Nói như vậy, các ngươi cũng là vì Hỗn Độn Thiên thế giới mà đến sao, tin tức nơi đây có Thánh Nguyên chắc cũng là các ngươi cố tình tạo ra rồi?

- Khặc khặ-x-xxxxx, suy đoán không sai.

Âm thanh âm trầm từ trong miệng Hỗn Thiên truyền ra, hắn nhìn Lục Lâm Thiên nói:

- Ngươi cho rằng ngươi để Tuyên Cổ Điện, Thiên Linh Cung, Thiên Địa Các rải ra tin tức giả là chúng ta không tra ra được sao, ngươi và Long Huyền âm thầm đối phó nhiều cường giả như vậy, sợ rằng cũng muốn cho linh hồn phân thân này của ngươi mau chóng đột phá đúng không, cái này cũng chứng minh suy đoán của chúng ta không sai, bản thể ngươi quả nhiên vẫn chưa khôi phục, thậm chí đã đến tình trạng tràn đầy nguy cơ, bằng không linh hồn phân thân của ngươi sao lại mạo hiểm đi ra chứ. Cho nên vì Hỗn Độn Thiên thế giới, chúng ta cũng chỉ có thể bày ra đại cục này thôi, đây hoàn toàn là dành cho ngươi. Nhiều cường giả như vậy tập trung vì ngươi, ngươi hôm nay cũng chết có ý nghĩa rồi.

Theo lời Hỗn Thiên vừa dứt, một cường giả Minh Linh lan tràn chấn động khí tức âm hàn ánh mắt tham lam nổi lên sát ý nhìn chằm chằm vào Lục Lâm Thiên, cười lạnh nói:

- Lục Lâm Thiên, giao ra Hỗn Độn Thiên thế giới, bằng không hôm nay linh hồn phân thân này của ngươi sẽ phải tan thành mây khói.

- Lục Lâm Thiên, ngươi là Hỗn Độn chi chủ thì thế nào, hôm nay linh hồn phân thân này dù chắp cánh cũng khó mà thoát được.

Một tráng hán khí tức cường hãn mở miệng, sát ý lành lạnh tuôn ra.

Mặc cho mấy người kia kêu gào, nhưng Lục Lâm Thiên lại không quá mức để ý, nếu là vào ba mươi năm trước thì hắn tự nhiên sẽ có chút dè chừng.

Nhưng bây giờ linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm đã đến tình trạng Bán Hư Vô, lấy thiên phú cường hãn của Thái Cổ U

Minh Viêm, trong đồng cấp thật sự khó mà có đối thủ. Tiểu Long vốn đã đến cấp độ Bán Hư Vô, ba mươi năm này lại ở trong Thiên Trụ Giới hơn hai nghìn năm, lần nữa có tiến bộ cực lớn, Lục Lâm Thiên cũng không có chút lo lắng nào cho Tiểu Long cả.

- Lão đại, đám tạp chủng này đã sớm có chuẩn bị, nhân số lại không ít, bất quá không biết thực lực thế nào.

Tiểu Long nhìn Lục Lâm Thiên cười cười.

- Đoán chừng không được tốt lắm đâu.

Lục Lâm Thiên cười nói, những Thánh Hồng chi cảnh kia tự nhiên không cần để ở trong mắt, mà những cường giả Viễn Cổ đặt chân đến Bán Hư Vô thì lúc này vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, tự nhiên cũng không cần quá lo lắng.

Cho dù những cường giả Viễn Cổ kia có khôi phục đến thời kỳ đỉnh phong thì Lục Lâm Thiên cũng không cần quá mức lo lắng, Thái Cổ U Minh Viêm Thể khủng bố thế nào, bản thân Lục Lâm Thiên là rõ ràng nhất.

- Hai tên tiểu tử thật hung hăng càn quấy, muốn chết!

Tiếng quát rơi xuống, hai mươi hai đạo thân ảnh hai mặt nhìn nhau, theo một cỗ khí tức kinh người lập tức điên cuồng khởi động khắp bốn phía.

"NGAO! "

"Ô! "

Từng tiếng gầm gừ vang vọng hư không, tất cả Thú tộc, Minh Linh chủng tộc đều bành trướng thân hình, trong nháy mắt đã hóa thành bản thể khổng lồ, như một ngọn sơn phong đứng vững trên trời cao, một cỗ năng lượng cuồng bạo chấn động, như phong bạo từ trong từng thân hình cuốn ra, sinh sinh chấn vỡ cả phiến trời xanh.

- Ha ha, hai mươi hai, hôm nay ta lại muốn xem thử, đám tạp chủng các ngươi làm sao có thể khó dễ được ta!

Lục Lâm Thiên ngửa mặt lên trời cười to, âm thanh lại lộ ra sát ý lành lạnh thấu xương khiến cho không khí cũng lập tức cứng lại, sau đó đột nhiên phất tay, quanh thân lập tức bắn ra hỏa viêm lam sắc, như sóng to gió lớn nương theo nhiệt độ khủng bố kéo lên, trong khoảnh khắc liền ngưng tụ thành một Hỏa Viêm Cự Nhân lam sắc khổng lồ hơn một ngàn trượng đứng sừng sững giữa Thiên Địa.

Nhiệt độ khủng bố lan tràn, như vô số núi lửa phun trào, phô thiên cái địa chấn động xuống, trong hư không bốc lên sương mù, không gian vặn vẹo, khiến cho linh hồn người bỏng rát, tóc gáy dựng đứng cả lên.

- Sao lại mạnh vậy chứ.

Cảm giác được khí tức Lục Lâm Thiên giờ phút này, hai mươi hai người ở bốn phía lập tức biến sắc, tuy rằng bọn hắn đã sớm suy đoán được tu vị linh hồn phân thân này của Lục Lâm Thiên đã đến Thánh Hồng chi cảnh, bằng không lúc trước cũng sẽ không có không ít cường giả bị chặn giết mất tích vậy rồi.

Nhưng giờ cảm giác được loại khí tức nhiệt độ khủng bố kia, mọi người lại không thể không rung động, đây rõ ràng đã đến trạng thái Bán Hư Vô a, hơn nữa loại khí tức nóng bỏng và âm hàn cùng tồn tại kia thật sự vô cùng khủng bố, khiến cho nguyên lực và áo nghĩa cũng khó khăn có thể chống cự nổi.

"NGAO! "

Long ngâm gào thét, thân hình Tiểu Long cũng bỗng nhiên thúc dục bản thể Kim sắc Cự Long khổng lồ, bản thể khổng lồ chiếm giữ trên không, khiến cho không gian chung quanh vặn vẹo tùy thời đều có thể bị nứt vỡ, uy thế khủng bố lan tràn, linh hồn tất cả cường giả Thú tộc đều rung động.

- Sao cũng mạnh như vậy

Bọn người Hỗn Thiên, Ma Đạt Ma khiếp sợ, ban đầu lúc ở Thương

Khung Bí Cảnh, bọn hắn tận mắt nhìn thấy Long Huyền còn không phải quá mạnh mẽ, nhưng khí tức không ngờ không yếu hơn linh hồn phân thân Lục Lâm Thiên chút nào cả, tốc độ tu luyện bực này thật sự cũng quá mức khïếp sợ đi.

- Hừ, liên thủ giảo sát.

Chương 4682: Mở rộng sát phạt 1

Tên đã trên dây không phát không được, một tên cường giả Viễn Cổ thiên sinh linh vật đầu lĩnh Thiên La Minh hét lớn một tiếng, thân hình lập tức hư ảo, nháy mắt tiếp theo liền xuất hiện ở trước người Hỏa Viêm Cự Nhân lam sắc khổng lồ, tên kia không ngờ cũng đã hóa thành một cự nhân khổng lồ như núi, một cỗ khí tức Viễn Cổ hung hãn từ trong cơ thể bạo tuôn ra ngoài, một đạo nham thạch quyền ấn cự đại như thiên thạch đập xuống, chấn vỡ không gian, ầm ầm đánh tới trước ngực Lục Lâm Thiên.

"Xùy~~. "

Hỏa Viêm Cự Nhân lam sắc phất tay đột nhiên động, mang theo đầy hỏa viêm lam sắc đầy trời cuồn cuộn, một đạo quyền ấn lan tràn lấy một mảnh hỏa viêm lam sắc lập tức oanh kích ra, những nơi nắm đấm đi qua, không gian đều bị đốt cháy thành hư vô

"Phanh! "

Dưới âm thanh trầm thấp trầm đυ.c, hỏa viêm lam sắc như pháo hoa lam sắc hoa mỹ nở rộ trong hư không, nhiệt độ nóng bỏng âm hàn đốt cháy tất cả, đốt cháy cả linh hồn.

"Phần phật! "

Nham thạch quyền ấn của tên kia nhuộm đẫm dung nham hỏa viêm lam sắc, lập tức không thể chống cự hóa thành tro tàn, thân hình khổng lồ như ngọn núi của hắn cũng ầm ầm lảo đảo lui về sau, căn bản không phải đối thủ.

"Xoẹt! "

Bản thể Tiểu Long cũng ầm ầm đυ.ng nhau với một đầu Viễn Cổ hung thú, để lại trên lưng đối phương năm đạo long trảo, máu tươi như huyết vụ rơi vãi giữa không trung, khiến cho Viễn Cổ hung thú kia phải kêu gào thảm thiết không thôi..

- Hai người này rất mạnh, nhanh liên thủ đối phó.

Nguyên một đám cường giả kinh hãi, lập tức cùng đánh đến, một cỗ năng lượng kinh người chỉ một thoáng đã tràn ngập khắp trời xanh.

Hai mươi hai người đồng thời vây công, con mắt Hỏa Viêm Cự Nhân lam sắc khổng lồ trầm xuống, lập tức đại hồn anh trong mi tâm thoáng hiện lao ra, hào quang Tử Kim lướt động, huyết sát âm hàn chi khí bàng bạc như phong bạo cuốn đi, khí tức cũng không chút dưới Thánh Hồng chi cảnh.

- Phệ Hồn Khốn Linh Trận!

Đại hồn anh xuất hiện liền ngưng kết từng đạo thủ ấn quỷ dị, lập tức trên không trung, âm hàn khủng bố vô cùng vô tận bỗng nhiên thẩm thấu ra, trong chu không có không ít cột sáng đen kịt như từ trong Cửu U Thâm Uyên lướt đi phóng lên trời, cuối cùng hội tụ lại với nhau, khiến cho cả phiến không gian bỗng nhiên giống như không có mặt trời vậy, ngay cả ánh sáng Thiên Địa trong nháy mắt này, cũng bị năng lượng đen kịt phô thiên cái địa thôn phệ sạch sẽ.

"Ô ô! "

"Xèo... xèo! "

Mảng lớn không gian lập tức giống như Cửu U Địa Ngục, trong sương mù hắc ám phô thiên cái địa có khí huyết sát âm hàn như gió bão lan tràn, bên trong bạch cốt um tùm, huyết tinh ngập trời, âm hàn thấu xương, sát khí tràn ngập, trong lúc mơ hồ truyền ra vô số âm thanh Lệ Quỷ thê lương, khiến linh hồn người phải run rẩy, như gió bão cấp tốc lan tràn...

Lần này chính là Phệ Hồn Khốn Linh Trận nguyên vẹn, uy năng càng khủng bố, bốn cường giả lập tức đã bị khốn trong Phệ Hồn Khốn Linh Trận, kể cả Hỗn Thiên kia cũng trong đó.

"Rầm rầm rầm! "

Trong Phệ Hồn Khốn Linh Trận âm thanh năng lượng âm bạo trầm thấp không ngừng truyền ra, chung quanh mảng lớn hư không nứt vỡ ra từng khúc khó mà khôi phục lại, âm thanh trầm đυ.c khiến trong đầu người như xuất hiện một hồi cảm giác va chạm, trong tai ông ông tác hưởng, nhưng bốn cường giả kia trong lúc nhất thời lại căn bản không thể thoát khỏi Phệ Hồn Khốn Linh Trận.

- Thanh Long nhất tộc sao, nghiệt súc muốn chết!

Một tên đại hán Nhân tộc hóa thân thành nửa người nửa thú thân to khổng lồ, kéo dài qua trời cao, một đạo quyền ấn giận dữ đánh tới Tiểu Long, dưới quyền ấn kia cả phiến không gian to lớn liên tiếp lộ ra từng lỗ hổng đen kịt, hào quang kia đen kịt, thâm thúy giống như ngay cả linh hồn cũng có thể thôn phệ được vậy, khiến lòng người phát lạnh.

- NGAO!

Ánh mắt Tiểu Long trầm xuống, xẹt qua vẻ khinh thường, tùy ý để đạo quyền ấn khủng bố kia rơi vào trên người, căn bản chẳng thèm tránh né gì cả.

"Phần phật. "

Năng lượng khủng bố rơi vào trên thân Kim sắc Cự Long do Tiểu Long hóa thành, khiến tầng bí vân đồ long văn quy đồ nổi lên kí©ɧ ŧɧí©ɧ như biển gầm, sau đó hóa thành quang hồ bỗng nhiên cuốn xuống, khiến cho không gian chung quanh nhanh chóng lan tràn ra từng vòng rung động đen kịt.

Chỉ tiếc một quyền khủng bố kia ngay cả bí vân đồ án long văn quy đồ trên thân Tiểu Long cũng không thể triệt để đánh phá được, chỉ hơi méo mó một chút mà thôi, mà cũng cùng lúc này, dưới bụng Tiểu Long chợt thò ra Long trảo, cùng lúc xuyên thủng không gian xé rách thân hình nửa người nửa thú khổng lồ kia.

Long trảo xé rách trời xanh, nương theo một cỗ hỏa diễm kim sắc nóng bỏng bắn ra, trong mắt người kia liền lộ ra vẻ kinh hãi, đồng tử kịch liệt co rút lại. Hắn dù thế nào cũng không ngờ đối đối phương sẽ dùng phương thức một kích đổi một kích cường hãn như thế để chống lại hắn, phòng ngự biếи ŧhái của đối phương thật sự quá mức đáng sợ.

"Xoẹt! "

Thân hình nửa người nửa thú cực lớn bị xé thành mảnh nhỏ, không có linh hồn phân thân, chỉ có một đạo hồn anh sợ hãi bỏ trốn đi, nhưng cũng lập tức bị lực hấp xả từ hỏa diễm kim sắc trong miệng Tiểu Long bao lấy tiến vào miệng hắn, một tên cường giả Viễn Cổ, không ngờ lại bị một chiêu thần hình câu diệt.

"Oanh!"

Một đạo năng lượng âm hàn kinh người dâng lên trong lòng bàn tay một tên Viễn Cổ Minh Linh, phá hủy không gian lập tức cuốn đến trước người Thái Cổ U Minh Viêm Thể của Lục Lâm Thiên.

Bỗng dưng, Hỏa Viêm Cự Nhân lam sắc khổng lồ hơn một ngàn trượng mở ra miệng rộng cực lớn, hút năng lượng âm hàn ngập trời kia vào miệng, tựa như Kình Ngư hấp nước vậy, cổ năng lượng âm hàn khủng bố kia lại bị hắn cứ vậy nuốt vào bụng.

Ngay lúc đó, một nắm đấm bao lấy hỏa viêm lam sắc, năng lượng hủy diệt nóng bỏng âm hàn tràn ngập, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai rơi vào trên người Viễn Cổ Minh Linh kia.

"Phanh! "

Dưới tiếng âm bạo trầm thấp, Minh Linh Chân Thân cực lớn của tên Viễn Cổ Minh Linh kia lập tức run lên, dung nham hỏa viêm lam sắc khủng bố cuốn tới đánh nát thân hình hắn.

Một cỗ hỏa viêm lam sắc liền bao lấy thân hình đã rạn nứt kia, nhiệt độ nóng bỏng âm hàn khiến cho cả phiến không gian chung quanh như biến thành một cái bếp lò kinh người có thể dung hóa vạn vật thành tro tàn và hư vô vậy. Nguyên lực và áo nghĩa căn bản cũng không cách nào chống lại nổi nhiệt độ khủng bố kia, dần dần tiêu hao đi.

Hỏa viêm lam sắc cuối cùng giống như giòi phụ trong xương dính lên trên Minh Linh Chân Thân khổng lồ kia, sau đó liền khiến thân hình Thánh Hồng chi cảnh kia cũng bị hóa thành tro bụi.

- Đây là Hỏa Viêm gì, sao lại cường hãn thế chứ.

Hồn anh của tên cường giả Minh Linh Viễn Cổ kia vội sợ hãi chạy trốn, thiên sinh linh vật khủng bố thế này dù là vào thời Viễn Cổ hắn cũng chưa từng gặp qua bao giờ. Nhưng hồn anh còn chưa kịp thoát khỏi, lập tức đã bị sóng lửa lam sắc thôn phệ bao lấy vào trong.

- Lục Lâm Thiên và Long Huyền quá mạnh mẽ, liên thủ vây công, đừng ẩn giấu nữa.

Chương 4683: Mở rộng sát phạt 2

Chỉ chớp mắt ngắn ngủi, 16 người còn lại liền chia làm hai vòng vây, một cái mười người một cái tám người vây quanh lấy Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, một cỗ áo nghĩa và nguyên lực mênh mông bạo tuôn, đều bạo lướt về hướng linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm Thể của Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

"Ầm ầm! "

Thế công hung hãn khủng bố, một cỗ khí tức Viễn Cổ cuốn tới, khiến toàn bộ Thiên Địa đều cứng lại!

- Ha ha ha ha.

Lục Lâm Thiên cười to, tiếng cười như sấm, tiếng gầm cũng cuốn ra sóng nhiệt kinh người, trong tiếng cười, sát ý ngập trời bạo tuôn, quát lớn:

- Hôm nay đại khai sát giới, một đám tạp chủng, một tên cũng đừng hòng chạy!

Thân ảnh Hỏa Viêm Cự Nhân lam sắc khổng lồ lập tức hóa thành một cỗ dung nham lam sắc nóng bỏn, trong Thiên Địa chợt có quang mang lam sắc như diệu nhật cực kỳ chói mắt lan tràn ra, nhiệt độ nóng bỏng âm hàn khủng bố trong chốc lát xuất hiện trong mảnh Thiên Địa mênh mông này, hơn nữa còn có một cỗ khí tức cổ xưa lan tràn, lộ ra một loại nhiệt độ đáng sợ mà ngay cả linh hồn của cường giả Viễn Cổ cũng không cách nào chịu đựng nổi.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, hải dương dung nham lam sắc đã bao trùm toàn bộ Thiên Địa vào trong đó, nơi mắt thường có thể nhìn thấy đều là hải dương hỏa viêm ngập trời, từng ngọn núi bị nhiệt độ cao hòa tan, dùng một xu thế cực kỳ dễ dàng phá hủy hết tất cả, cây cối, nham thạch vạn vật đều bị phá hủy.

Dung nham hỏa viêm lam sắc lan tràn khắp cả phương Thiên Địa, cấp tốc mở rộng ra bốn phương tám hướng, diện tích càng lúc càng lớn. Trong nháy mắt, trong hư không cực kỳ rộng lớn cũng lập tức bị một mảnh hỏa viêm lam sắc với nhiệt độ nóng bỏng âm hàn bao lấy, tạo thành một mảnh hải dương hỏa viêm lam sắc, khí tức hủy diệt đáng sợ lặng yên lan tràn ra.

- Toàn lực công kích, Lục Lâm Thiên sợ rằng cũng khó mà chống nổi, hắn dù mạnh mẽ tới mấy cũng không cách nào chống lại đám người chúng ta liên thủ đâu.

Vòng vây mười người bao lấy Lục Lâm Thiên, rõ ràng Lục Lâm Thiên mới là mục tiêu chủ yếu của bọn hắn, lời vừa dứt, nguyên một đám cường giả ngưng kết thủ ấn, từng đạo công kích năng lượng áo nghĩa khủng bố phong tỏa Thiên Địa, như một mũi tên lôi đình xuyên thủng không gian, hung hăng lao ra khỏi hải dương hỏa viêm lam sắc, tất cả công kích đều xuyên thủng một mảnh không gian dài hẹp đen kịt.

"Ầm ầm! "

Trong nháy mắt, tất cả công kích đều đồng thời tuôn ra khỏi hải dương hỏa diễm lam sắc, dưới năng lượng khủng bố, khiến cả mảnh hỏa viêm đều nổi lên gợn sóng kịch liệt, hỏa viêm bắn lên, giống như cầu vòng xẹt qua không gian vậy, mang theo dấu vết phá khai không gian nổ tung ra như một quả boom.

"NGAO! "

Hải dương dung nham lam sắc cuồn cuộn, đột nhiên gào thét, trong biển lam sắc hỏa viêm khổng lồ ngưng tụ ra một đầu song đầu hỏa long lam sắc cực lớn dài đến mấy ngàn trượng.

Thể tích song đầu hỏa long lam sắc này so với bản thể Tiểu Long còn khổng lồ hơn nhiều, một cái đầu thì nóng bỏng khiến làn da người bỏng rát, tóc gáy dựng đứng, một cái khác thì lại âm hàn đến mức khiến linh hồn người phải lạnh run, tiếng long ngâm gầm gừ mang theo năng lượng lam sắc nóng bỏng nhanh chóng bắn đi, lập tức xoay quanh ở giữa không trung.

Song đầu Hỏa Viêm Cự Long lam sắc chiếm giữ, nhiệt độ nóng bỏng âm hàn lan tràn, dữ tợn gào thét. Dưới uy thế kinh người như thế, quanh thân lập tức có một cỗ năng lượng nóng bỏng kinh khủng chấn động, đột nhiên bạo tuôn ra, lập tức thân hình cao lớn lao ra ngoài, hai mắt cực lớn kia tập trung lấy mọi người, nhiệt độ nóng bỏng kia không chỉ như muốn hòa tan đám người kia mà, càng quan trọng hơn là linh hồn bọn hắn cũng phải chịu đựng lấy nhiệt độ cực kỳ khủng bố.

- Đi chết cả đi.

Song đầu hỏa long lam sắc gào thét, trong hỏa viêm lam sắc bao la mênh mông, đột nhiên lao ra mảng lớn cột sáng hỏa viêm lam sắc khổng lồ, như từng đạo lôi đình trong nháy mắt đã lao về phía mười tên siêu cấp cường giả kia, một cỗ khí tức hủy diệt chợt buông xuống.

- Sao lại mạnh vậy chứ.

Dưới khí tức hủy diệt đáng sợ như thế, mười tên siêu cấp cường giả vây công cũng bị dọa cho chấn kinh, chỉ biết dốc toàn lực chống lại.

"Bang bang...! "

Trời xanh run rẩy, dưới âm thanh âm bạo kinh người, từng đạo năng lượng thất luyện và dung nham hỏa viêm lam sắc va chạm vào nhau, mảng lớn dung nham hỏa viêm lam sắc từ trên không rơi vãi xuống dưới, giống như một màn pháo hoa rực rỡ hoa mỹ vậy, nhưng mà đồng thời với đó thì nó lại ẩn chứa lực lượng tựa như hủy diệt, mảng lớn không gian đen kịt hiển lộ.

"PHỤT! "

Không ít Thánh Hồng chi cảnh thực lực yếu một chút thì lực phòng ngự quanh thân lập tức bị phá hủy, sau đó thân hình đột nhiên bắn ngược lại, trong miệng phun ra mảng lớn máu tươi.

Thái Cổ U Minh Viêm đã đặt chân đến Bán Hư Vô, một khi đã nổi lên sát ý thì Thánh Hồng chi cảnh căn bản không thể nào chống cự nổi!

"NGAO! "

Thân hình song đầu hỏa long xuyên thủng qua hư không, bốn tên Thánh Hồng chi cảnh bắn ngược ra bị phân biệt nuốt vào trong hai cái miệng rồng khổng lồ kia

"Bành bành! "

Cái đuôi lam sắc cực lớn thì lại quất ra, mang theo lực lượng lôi đình phong bạo, trùng trùng điệp điệp rơi vào trên người một tên Thánh Hồng chi cảnh, khiến hắn ta bị sinh sinh đánh chết tại chỗ.

"Xoẹt"

Một tên Thánh Hồng chi cảnh rốt cục xuất hiện ở trước người song đầu hỏa long khổng lồ, một thanh linh khí đại chùy cổ xưa lộ ra uy áp Viễn Cổ không dưới Bán Thánh khí bao nhiêu, một búa như Thiên Lôi đến thế gian, ầm ầm nện xuống Cự Long, một cỗ khí tức vô hình hung hãn cổ xưa rồi đột nhiên lan tràn phía chân trời, uy thế kia giống như kéo lấy năng lượng của cả phiến Thiên Địa vậy.

"NGAO! "

Song đầu hỏa long gào thét, lam sắc hỏa viêm trong hải dương hỏa viêm đột nhiên gào thét mà lên, tựa như sóng to gió lớn nổi lên trong biển cả, uy thế khủng bố đột nhiên bộc phát, không gian chấn động nổi lên rung động kịch liệt, đầu rồng nóng bỏng há mồm phun ra một cỗ dung nham hỏa viêm lam sắc tinh thuần, bao lấy đại chùy cổ xưa kia. Nhiệt độ khủng bố phá hủy hết tất cả, linh khí đại chùy cổ xưa bị ngăn trở, sau đó trong ánh mắt hoảng sợ của tên kia, linh khí mà hắn cực kỳ yêu thương dưới hỏa viêm kia lại bị luyện hóa, không chịu nổi một kích.

- Chết!

Đầu rồng âm hàn lướt xuống, miệng lớn ngập trời hiển hiện trong hư không bao quát nhìn xuống, tựa như lỗ đen vũ trụ, khí tức âm hàn cuốn vào linh hồn, lập tức thôn phệ Minh Linh Chân Thân cực lớn ở trước mặt vào miệng.

Mười tên cường giả cùng vây công, nhưng trong nháy mắt đã bị tru sát mất sáu tên, mà lúc này, bốn mười mạnh nhất còn lại cũng thừa cơ đánh ra bốn đạo công kích năng lượng khủng bố ầm ầm rơi vào trên thân song đầu hỏa long lam sắc cực lớn kia.

"Rầm rầm rầm phanh! "

Bốn người đều là cường giả Viễn Cổ đã bước một chân vào Hư Vô chi cảnh, bốn đạo năng lượng kia đều kéo ra từng đạo vết nứt không gian đen kịt, kình khí khủng bố lan tràn khuếch tán, va chạm vào khiến thân hình khổng lồ của song đầu hỏa long phải liên tiếp lùi lại trong biển lửa, không gian chung quanh hỗn loạn chấn động nứt vỡ ra từng khúc.

Chương 4684: Bốn kiện Bán Thánh khí 1

"NGAO! "

Song đầu hỏa long lam sắc bị đẩy lui, liên tục gào thét, kí©ɧ ŧɧí©ɧ vô số sóng lửa gào thét, nhưng cũng bị đẩy lùi thôi.

Bốn tên cường giả Viễn Cổ một chân bước vào Hư Vô liên thủ công kích tuy rằng cường hãn, nhưng bây giờ Thái Cổ U Minh Viêm Thể đã đến cấp độ Bán Hư Vô, tăng thêm thiên phú bản thế, chống lại một kích liên thủ của bốn người tuy rằng có chút ảnh hưởng, nhưng cũng không có gì trở ngại cả, huống chi bốn tên cường giả Viễn Cổ kia vẫn chưa thể khôi phục được lại thời kỳ toàn thịnh của mình.

- Quá mạnh mẽ.

Bốn đạo thân ảnh lơ lửng trong hải dương dung lam lam sắc nóng bỏng, ánh mắt đều lộ ra vẻ rung động. Khí tức trong hải dương dung nham lam sắc này không chỗ nào mà không thể chạm tới, khiến cho bọn hắn thời thời khắc khắc đều phải hao tổn hao tổn tâm thần ngăn cản.

Bốn người liếc nhau một cái, lão giả Nhân tộc đầu lĩnh mắt lộ vẻ âm trầm, nói với ba người chung quanh:

- Chư vị, người không liên quan đều đã chết hết, chúng ta cũng nên chính thức vận dụng toàn lực rồi.

- Toàn lực động thủ.

Còn lại một tên Viễn Cổ Giao Long Thú tộc, hai tên cường giả Minh Linh chủng tộc, cả ba đều gật đầu, lập tức bốn đạo lưu quang theo thứ tự từ trong cơ thể bốn người lướt ra ngoài.

"NGAO! "

"Ô ô! "

"Ông ông! "

Trong chốc lát, trên hư không tràn ngập tiếng thú minh gào thét, quỷ khóc thần khiếu, phong lôi trận trận, bốn đạo lưu quang lập tức hóa thành một sợi xiềng xích cực lớn giữa không trung, một thanh huyết sắc chiến tiển minh khí ngập trời, một cái quang hoàn âm hàn tựa như lỗ đen, còn có một mặt tấm chắn tản ra hào quang chói mắt.

Năng lượng kinh người từ trong xiềng xích, chiến tiển, quang hoàn, còn có trên tấm chắn lan tràn ra ngoài, một cỗ uy áp ngập trời phóng thích, khiến lòng người phải cảm thấy rung động.

Trước người Viễn Cổ Giao Long, sợi xiềng xích cực lớn kia tựa như một đầu Cổ Long cực lớn, Long Uy cái thế, khí thế vô cùng hung han, lan tràn một cỗ khí tức nóng bỏng.

Trước người hai tên cường giả Viễn Cổ Minh Linh, một thanh chiến tiễn minh khí ngập trời, huyết sắc quang mang cuồn cuộn như huyết hải, sát khí ngập trời phóng thích, chấn động lòng người.

Hắc động kia giống như một khe hở âm hàn vậy, quỷ khóc thần khiếu không ngừng kêu gào bên tai, âm hàn chi khí tràn ngập trời xanh khiến người cảm thấy sởn hết cả gai óc.

Trước người lão giả Nhân tộc, tấm chắn hào quang chói mắt phóng thích ra như diệu nhật, vô số bí vân tuôn ra, trên tấm chắn tràn đầy hư ảnh đồ án núi non sông ngòi vạn thú quanh quẩn, Thiên uy cái thế, như Cửu Thiên thần vật hàng lâm vậy.

- Bốn kiện Bán Thánh khí.

Song đầu hỏa viêm cự long nhìn bốn kiện linh khí khủng bố kia, bốn mắt cũng theo đó hơi chút run rẩy. Trên bốn kiện linh khí uy áp kinh người lan tràn, không chút dưới Luân Hồi Hư Vọng Đao, Yêu Vương Diệt Sinh Trảo, Ma Tôn Lệ Huyết Phủ, cho nên Lục Lâm Thiên có thể khẳng định, bốn kiện linh khí này chính là bốn kiện Bán Thánh khí còn lại.

Khó trách còn bốn kiện Bán Thánh khí vẫn một mực không thấy xuất hiện, thì ra là do đám cường giả Viễn Cổ kia vẫncòn ở trong Chúng Thần Chi Mộ tại Bất Chu Sơn, giờ những cường giả Viễn Cổ này thoát thân mà ra, bốn kiện Bán Thánh khí cũng theo đó hiện thế.

- Long Đế Nghịch Viêm Tỏa, Minh Thần Phệ Huyết Tiển, Quỷ Tuyệt Lăng Hàn Hoàn, Nhân Tổ Diễn Thiên Thuẫn.

Lục Lâm Thiên nhìn qua bốn kiện Bán Thánh khí kia, không thể nghi ngờ chính là một trong số sáu kiện Bán Thánh khí Long Đế Nghịch Viêm Tỏa, Minh Thần Phệ Huyết Tiển, Quỷ Tuyệt Lăng Hàn Hoàn, Nhân Tổ Diễn Thiên Thuẫn, Tử Lôi Huyền Đỉnh, Thánh Hoàng Chấn Thiên Kiếm, Yêu Vương Diệt Sinh Trảo, Phật Nộ Cực Kim Trượng, Ma Tôn Lệ Huyết Phủ, Luân Hồi Hư Vọng Đao đã sớm xuất hiện qua.

- Diệt sát!

Bốn người hét lớn, bốn kiện Bán Thánh khí hào quang bùng phát, khí thế kinh người, uy áp kinh người đến cực hạn buông xuống trong trời xanh, Long Đế Nghịch Viêm Tỏa như Cự Long gào thét, Minh Thần Phệ Huyết Tiển như huyết hải cuồn cuộn, xé rách trời xanh, Quỷ Tuyệt Lăng Hàn Hoàn như từ trong Cửu U lan tràn, vạn quỷ lao ra, Nhân Tổ Diễn Thiên Thuẫn như núi ép xuống, nghiền ép về phía song đầu hỏa long lam sắc.

- Bốn kiện Bán Thánh khí, lần này thu hoạch thật lớn đấy.

Song đầu hỏa long hét lớn, trong hải dương hỏa viêm lam sắc cuồn cuộn bên dưới đột nhiên gào thét lên như núi lửa phun trào, tựa như sâu trong biển cả nổi lên sóng to gió lớn, từng đạo khe hở giống như mạng nhện từ trong hỏa viêm lam sắc lan tràn ra, chấn động không gian nổi lên rung động kịch liệt.

"Oanh! "

Sau đó một đạo lưu quang tử kim lướt động, hóa thành một cái Tử Kim Lôi Đỉnh chiếm giữ giữa không trung, trong chu không chung quanh hốc lát đã có lôi vân cuồn cuộn, lôi minh vang vọng, uy thế bá đạo hủy diệt rõ ràng còn ở trên bốn kiện Bán Thánh khí kia một bậc.

Lục Lâm Thiên rốt cuộc hiểu rõ vì sao lúc đầu Tử Lôi Huyền Đỉnh lại chấn động rồi, thì ra bốn người này mỗi người đều có một kiện Bán Thánh khí.

"Ầm ầm! "

Lôi minh vang vọng, Thiên uy cuồn cuộn, bốn kiện Bán Thánh khí Long Đế Nghịch Viêm Tỏa, Minh Thần Phệ Huyết Tiển, Quỷ Tuyệt Lăng Hàn Hoàn, Nhân Tổ Diễn Thiên Thuẫn tự dưng trong lúc mơ hồ đã bị áp chế.

- Bốn kiện Bán Thánh khí của các ngươi cũng giống như các ngươi vậy, vẫn chưa khôi phục lại triệt để, huống chi, coi như khôi phục đến thời kỳ toàn thịnh đi nữa thì cũng không cách nào chống lại Tử Lôi Huyền Đỉnh toàn thịnh thời kỳ được, phá cho ta!

Hỏa Long quát lạnh, Tử Lôi Huyền Đỉnh những năm này nhờ vào các loại năng lượng tẩm bổ đã sớm khôi phục lại triệt để, lôi đình tử kim phô thiên cái địa lướt xuống, lôi uy bá đạo hủy diệt phá hủy hết tất cả, nghiền ép qua bốn kiện Bán Thánh Khí Long Đế Nghịch Viêm Tỏa, từng đạo lôi đình tử kim như Lôi Long vυ"t không, rậm rạp chằng chịt bao bọc về phía bốn kiện Bán Thánh khí.

Năm kiện Bán Thánh khí giao phong, không gian trên trời xanh đều sụp đổ, không gian đen kịt trống rỗng lộ ra hố đen thâm thúy đến nỗi ngay cả linh hồn cũng có thể cắn nuốt, khiến linh hồn người phải cảm thấy run rẩy, năng lượng hủy diệt lan tràn khắp Thiên Địa.

- Bây giờ không phải là Viễn Cổ, ngươi cũng không có tiền vốn để hung hăng càn quấy đâu, may mắn thoát thân khỏi Chúng Thần Chi Mộ lại không cẩn thận làm người đi, còn muốn liên thủ đối phó với ta, vậy thì đều chết cả đi!

Hỏa Viêm Cự Long khổng lồ cũng lần nữa cuồn cuộn dâng lên, nhiệt độ nóng bỏng khủng bố cuốn khắp, toàn bộ hải dương hỏa viêm lam sắc đều nổi lên sóng lớn, đột nhiên trong dung nham hỏa viêm lam sắc cuồn cuộn bên dưới, bốn bàn tay khổng lồ đến mấy trăm trượng phá biển mà ra, mang theo hủy diệt chi lực nóng bỏng âm hàn kinh người, chỉ lập lòe một cái ngắn ngủi đã xuất hiện trên không bốn tên cường giả Viễn Cổ, sau đó hung hăng vỗn xuống bốn người.

"Rầm rầm rầm! "

Dưới tiếng âm bạo trầm thấp, bốn người thậm chí còn chưa kịp phản ứng đã phù phù một tiếng, sau đó phòng hộ toàn thân đã bị đập nát, thân hình bị hung hăng đập vào trong hải dương dung nham lam sắc cuồn cuộn.

Chương 4685: Bốn kiện Bán Thánh khí 2

"Xoẹt! "

Chỉ chớp mắt ngắn ngủi, trong hải dương lam sắc nóng bỏng, bốn đạo thân ảnh chật vật lao ra ngoài. Vào thời Viễn Cổ bọn hắn cũng là nhân vật phong hoa tuyệt đại, vô địch dưới Hư Vô chi cảnh, chưa từng chật vật như vậy bao giờ cả.

- Khống trốn được đâu.

Thân hình bốn người vừa lướt ra khỏi hải dương hỏa viêm lam sắc, lập tức bốn cổ vòng xoáy dung nham hỏa viêm lam sắc đã như vòi rồng vọt lên trời, khí tức hủy diệt mênh mông nhanh chóng tăng vọt, bốn cổ uy áp cổ xưa lan tràn. Trong hải dương dung nham tràn ngập, từng đợt sóng hỏa viêm lam sắc điên cuồng gào thét, vọt lên cao đến mấy trăm trượng.

Bốn vòng xoáy hỏa viêm khủng bố lập tức nuốt bốn tên cường giả Viễn Cổ chật vật không chịu nổi vào trong đó. Hỏa viêm lam sắc như giòi bám trong xương, nhiệt độ nóng bỏng âm hàn mức khủng bố khiến bốn người đều muốn toàn lực tránh thoát, từng đạo công kích khủng bố điên cuồng lao đến, mảng lớn không gian dung nham đánh nát, lộ ra nguyên một đám hố không gian đen kịt.

Bốn tên cường giả Viễn Cổ toàn lực giãy dụa, nhưng ngày càng lún sâu vào trong đó. Từng đạo lực lượng khủng bố ngập trời lập tức bị vòng xoáy hỏa viêm lam sắc cắn nuốt lấy như hố đen, trong nháy mắt đã bị đốt cháy biến mất không thấy gì nữa, sau đó ngay cả bốn tên cường giả Viễn Cổ cũng bị thôn phệ hoàn toàn.

Bốn tên cường giả Viễn Cổ đã đặt một chân vào Hư Vô, cuối cùng cũng không thoát khỏi số phận bị ngập chìm trong hải dương hỏa viêm vô tận.

"Ầm ầm! "

Năng lượng bốn kiện Bán Thánh khí cũng lập tức ảm đạm, bị Tử

Lôi Huyền Đỉnh thừa cơ dùng từng đạo lôi đình trói buộc lấy, sau đó đều thu vào trong Tử Lôi Huyền Đỉnh.

"Ngao ngao! "

Xa giữa không trung, Long ngâm rung trời, tám tên cường giả vây công Tiểu Long đã bỏ mạng bốn tên, hai đạo công kích khủng bố rơi vào trên Kim Long chi thân của Tiểu Long.

"Bành bành"

Ánh mắt Tiểu Long đầy hung hãn, không trốn không né, tùy ý để hai đạo công kích rơi xuống, cùng lúc đó hai cái Long trảo nơi bụng chợt vọt ra xuyên thủng không gian, phảng phất như từ sâu trong trời xanh thò ra, cuối cùng hung hăng vào lên người hai tên cường giả Viễn Cổ.

"Xoẹt! "

Hai tên cường giả Viễn Cổ lập tức bị xé thành mảnh vỡ huyết vụ, loại năng lượng khủng bố kia, căn bản không phải bọn hắn có thể chống cự nổi.

- Tên Thanh Long nhất tộc này và linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên quá kinh khủng, toàn quân bị diệt rồi, chạy mau.

Hai tên Viễn Cổ còn lại, thực lực có lẽ đều thuộc về cấp độ Bán Hư Vô, nhìn thấy thực lực khủng bố của Tiểu Long, lại thấy mười người vây công Lục Lâm Thiên đều đã bỏ mạng, làm gì còn lòng chống lại nữa, lập tức muốn chạy thục mạng.

"Ngao ngao. "

Long ngâm Quy minh, đôi Long nhãn cực lớn của Tiểu Long có hư ảnh Thanh Long và Huyền Vũ gào thét mà ra, như lôi đình bao phủ lấy hai tên cường giả Viễn Cổ muốn chạy trốn kia vào trong.

"Bành bành! "

Hư ảnh Thanh Long gào thét xuyên thủng không gian, hư ảnh

Huyền Vũ phong ấn trời xanh, hai tên cường giả Viễn Cổ nhìn nhau tràn đầy sợ hãi, cuối cùng bành trướng hóa thành huyết vụ, hồn anh vừa mới lướt đi đã bị Kim sắc Cự Long mở ra miệng lớn dữ tợn nuốt chửng không còn thấy đâu nữa

Hải dương hỏa viêm lam sắc bao la thu liễm lại, hỏa viêm cự nhân lam sắc lại lần nữa hóa thành một thanh niên áo lam, giờ cũng không còn cần phải che dấu nữa, bởi vậy Lục Lâm Thiên cũng ngưng tụ ra bộ dáng bản thể.

Khí tức quỷ khóc thần khiếu âm trầm bao phủ trời xanh thu lại, trong Phệ Hồn Khốn Linh Trận, năng lượng chấn động kinh người dần dần đình chỉ, bốn người Ma Đạt Ma, Hỗn Thiên bị nhốt trong đó cũng dần mất đi lực chống cự, sợ rằng bị triệt để luyện hóa cũng chuyện sớm muộn thôi.

Đại hồn anh thu hồi Phệ Hồn Khốn Linh Trận, thân ảnh hóa thành lưu quang tử kim về tới trong mi tâm linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm Thể.

- Là linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên và Long Huyền.

- Hơn hai mươi cường giả Viễn Cổ toàn bộ bị đánh chết, quá mạnh mẽ.

- Đệ nhất nhân dưới Hư Vô...

Sau khi tất cả thu lại, trên bầu trời xa xa xuất hiện mảng lớn Hóa Hồng cảnh, từng đạo ánh mắt nhìn đến, đều tuôn ra vẻ kinh ngạc, hơn hai mươi tên Thánh Hồng chi cảnh và cường giả Viễn Cổ liên thủ, không những không đánh chết được linh hồn phân thân Lục Lâm Thiên và Long Huyền, mà còn bị hai người tru sát hầu như không còn, đây là thực lực kinh khủng cỡ nào cơ chứ.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, ngẩng đầu nhìn lên hư không, trong mắt dần xẹt qua vẻ ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Đã đến đây rồi, cũng đã xem náo nhiệt lâu như vậy rồi, nên hiện thân đi chứ?

Ngay khi lời Lục Lâm Thiên vừa dứt, không gian phía trên đột nhiên trở nên chập trùng, lập tức một vết nứt không gian từ từ xé rách ra, ở bên trong vết nứt không gian kia, một cỗ khí tức cực kỳ trầm trọng lan tràn ra, một đạo âm thanh bình thản cũng từ từ truyền ra.

- Không hổ là hậu nhân của Thanh Long nhất tộc và Huyền Vũ nhất tộc, miễn dịch công kích linh hồn, miễn dịch công kích vật chất, thiên phú biến dị còn trên cả Thanh Long lão tổ và Huyền Vũ lão tổ lúc trước.

Tiếng nói vừa vang lên, một đạo thân ảnh màu vàng đất cũng từ từ từ trong vết nứt không gian kia bước ra, sau đó xuất hiện trước tầm mắt mọi người, cuối cùng ánh mắt nhìn chăm chú vào trên người Lục Lâm Thiên, nói:

- Đương nhiên, linh hồn phân thân của Hỗn Độn chi chủ ngươi cũng không dưới hắn, thậm chí trên một trình độ nào đó còn mạnh hơn một chút. Chỉ tiếc bản thể ngươi sợ rằng khó có thể khôi phục lại nhanh như vậy, linh hồn phân thân cũng không đặt chân đến Hư Vô chính thức. Dưới Hư Vô tất cả đều là con sâu cái kiến, các ngươi xem như con sâu cái kiến lớn một chút, nhưng thủy chung vẫn con sâu cái kiến.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên rơi vào trên thân người đến, khuôn mặt già nua, thân hình to lớn, hai đồng tử quỷ dị, tựa như đôi núi giống nhau như đúc, mang đến cho người một loại cảm giác trầm trọng. Khí tức tràn ra từ quanh thân hắn khiến người như phải đối mặt với một tòa núi cao khổng lồ, từ sâu trong lòng cảm giác được cực kỳ nhỏ bé.

- Người này thật mạnh.

Thân hình Tiểu Long run lên, mắt nhìn thân ảnh già nua to lớn của lão giả kia, dưới khí tức chấn động của hắn cảm giác được nỗi kinh hãi khác thường, khiến lỗ chân lông mở to, tóc gáy dựng đứng. Khí tức kinh khủng kia hắn thật sự chỉ mới gặp lần đầu, quá mức khủng bố rồi.

Hai người Lục Lâm Thiên, Tiểu Long liếc nhau, trong mắt lập tức xẹt ngưng trọng, dưới loại khí tức khủng bố tuôn ra trong lúc vô hình kia, trong lòng hai người đồng thời tuôn ra một ý niệm.

- Hư Vô chi cảnh.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, người đến là Hư Vô chi cảnh, Hư Vô chi cảnh trong truyền thuyết. Dưới loại khí tức chấn động kia, không gian chung quanh vô thanh vô tức phảng phất như hóa thành vũng bùn vậy, nguyên lực toàn lực khởi động mới có thể chống cự làm loại cảm giác như lâm vào vũng bùn kia một chút.

Chương 4686: Thực lực Hư Vô chi cảnh

- Không nghĩ đến qua nhiều năm như vậy, Hỗn Độn Thiên thế giới không ngờ lại rơi vào trên người một tiểu tử ngay cả Hư Vô chi cảnh cũng không đạt đến như ngươi. Giờ sợ rằng ngươi còn không biết có bao nhiêu người đang tìm kiếm nơi Hỗn Độn Thiên thế giới hạ lạc a, không ngờ lại dám ở đây rêu rao, vậy cũng tốt, vừa vặn thành toàn cho ta, tiêu diệt linh hồn phân thân của ngươi, có lẽ cũng có thể biết rõ nơi Hỗn Độn Thiên thế giới hạ lạc rồi.

Lão già kia dứt lời, căn bản cũng không có bất cứ động tĩnh gì, mà bỗng nhiên có một đạo quyền ấn lăng không ngưng tụ trên hư không, quyền ấn một tòa núi cao khổng lồ, bao phủ xuống Lục Lâm Thiên và Tiểu Long.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên trầm xuống, khí tức nóng bỏng lập tức bắt đầu khởi động, bỗng nhiên phất tay ngưng tụ một đạo hỏa viêm quyền ấn lam sắc đánh ra. Nhiệt độ nóng bỏng kia khiến những nơi quyền ấn đi qua, không gian đều bị đốt thành hư vô, ầm ầm đυ.ng vào quyền ấn khổng lồ như núi cao kia.

"Xoẹt! "

Cùng lúc đó thân ảnh Tiểu Long nhanh như điện, đánh về phía lão giả to lớn già nua, một đạo quyền ấn khủng bố được kim sắc hỏa diễm bao phủ ngưng tụ, những nơi đi qua không gian nứt vỡ từng khúc.

"Bành! "

Dưới tiếng âm bạo trầm thấp, hỏa viêm quyền ấn lam sắc rơi vào trên quyền ấn như núi cao, lập tức bị phá hủy nổ tung, một cỗ năng lượng phong bạo bắt đầu khởi động, nhưng cũng không thể phá hủy quyền ấn cực lớn kia.

Sắc mặt Lục Lâm Thiên lần nữa kinh biến, một kích toàn lực của mình không ngờ ngay cả một quyền của đối phương cũng không cách nào chống cự, thủ ấn bắt đầu cấp tốc khởi động, trong lòng bàn tay, hai đạo cột sáng hỏa viêm hóa thành hai Hỏa Viêm Cự Long lam sắc hung hăng đụ.ng nhau lao đi.

"PHỤT! "

Quyền ấn còn chưa bị ngăn cản, Hỏa Viêm Cự Long lam sắc đã bị chấn vỡ, lập tức quyền ấn kia ầm ầm rơi vào trên người Lục Lâm Thiên, hóa thành một cỗ lực lượng trầm trọng cuồng mãnh không ngớt không dứt trút xuống trong cơ thể Lục Lâm Thiên, khiến thân hình Lục Lâm Thiên liên tiếp bị đẩy lui, như từng đợt sóng xung kích không ngớt không dứt, sau đó há mồm phun ra mảng lớn vết máu như hỏa viêm dung nham.

- Ngươi cũng con sâu cái kiến.

Tiểu Long theo một đạo quyền ấn bao bọc kim sắc hỏa diễm xuất hiện trước người lão già già nua kia, lão giả chỉ nhàn nhạt liếc qua, sau đó tay phải có chút vung lên trước người, lập tức toàn bộ không gian đột nhiên chấn động, một đạo hào quang năng lượng sáng chói từ trong hư không xuyên thủng không gian, như một đạo thủ ấn không gian hung hăng vỗ vào trên người Tiểu Long.

"PHỤT! "

Thân thể miễn dịch công kích vật lý của Tiểu Long lập tức bị hung hăng đập bay, trong miệng phun ra một ngụm Long huyết, thân hình chấn bay đến bên người Lục Lâm Thiên mới đứng vững lại được, căn bản không có bao nhiêu lực chống trả cả.

- Thực lực người này quá mức kinh khủng rồi.

Ánh mắt Tiểu Long ngưng trọng, cường giả Viễn Cổ Bán Hư Vô hắn cũng có thể chà đạp, lực phòng ngự bỏ qua công kích của Bán Hư Vô, nhưng không nghĩ đến người trước mắt lần này mình lại hoàn toàn không có lực chống cự. Dưới Hư Vô chi cảnh đều là con sâu cái kiến, chuyện này có đạo lý, hai cấp độ, căn bản không cách nào đánh đồng với nhau được.

- Lục Lâm Thiên, nói cho ta biết nơi Hỗn Độn Thiên thế giới hạ lạc đi, Hỗn Độn Thiên thế giới là của ta.

Trong hư không phía trước, từ trong lời nói đạm mạc của lão giả kia lộ ra vẻ tham lam và hưng phấn, thân hình khẽ động, lập tức lướt qua cả phiến không gian to lớn xuất hiện ở trước người Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, bàn tay nhẹ nhàng vươn ra, một không gian thủ ấn khổng lồ vặn vẹo không gian bao phủ xuống đỉnh đầu Lục Lâm Thiên.

Dưới không gian thủ ấn khổng lồ, khí tức hư vô kinh khủng kia khiến Lục Lâm Thiên cảm giác không cách nào chống lại nổi, cảm giác cực kỳ nhỏ bé. Nhưng trong lúc nguy cấp, Lục Lâm Thiên há có thể e ngại, Thái Cổ U Minh Viêm Thể cũng không phải là quả hồng mềm chịu chà đạp.

Mà ngay khi Lục Lâm Thiên đang định toàn lực liều mạng thì bỗng dưng, trên trời xanh có một đạo năng lượng xanh biếc rơi xuống như thiên thạch, dùng tốc độ như tia chớp rơi vào trên bàn tay khổng lồ kia.

"Xoẹt! "

Va chạm như thế, nhưng lại không có âm thanh năng lượng âm bạo quá lớn, chỗ không gian va chạm vặn vẹo càng ngày càng lợi hại, sau đó không gian rạn nứt, năng lượng phong bạo khủng bố lập tức như cụ phong cuốn ra.

Song khi những phong bạo này khuếch tán đến phạm vi nhất định thì lại lập tức đột nhiên ngừng lại, lặng yên không một tiếng động chôn vùi trên hư không.

"Xì xào! "

Hư không xa xa không ít ánh mắt hít hơi lạnh, không có âm thanh âm bạo quá lớn, nhưng loại năng lượng cuốn khắp kia mới là hung hiểm nhất, theo mảnh vỡ không gian kia chấn động, cả phiến không gian rộng lớn đều hóa thành hư vô, thật lâu sau cũng không cách nào khôi phục lại được.

- Thật mạnh!

Loại năng lượng rung động kia như vô thanh vô tức giống như khuếch tán, va chạm bực này đã hoàn toàn vượt qua Thánh Hồng chi cảnh. Hai người Lục Lâm Thiên và Tiểu Long không khỏi liên tiếp lui về sau, dưới năng lượng bực này, ánh mắt hai người đều lộ ra vẻ ngưng trọng

- Hừ!

Cổ họng lão giả kia truyền ra một tiếng rên rỉ, thân ảnh không ngờ lại lảo đảo lui về sau hai bước, ánh mắt hắn bỗng nhiên nhìn lên trời xanh, nói:

- Là ai đánh lén ta, cút ra đây cho ta!

- Cổ Nham lão quỷ, lúc trước ngươi vốn là một khối Hỗn Độn Ngoan Thạch lúc Thiên Địa sơ khai thành linh, được Thiên Thánh Đông Hoàng Thái Huyền làm phép, lúc này mới đạt đến Hư Vô chi cảnh. Không nghĩ đến sau khi Thiên Thánh vẫn lạc, ngươi vậy mà lại dám đánh chủ ý lên Hỗn Độn Thiên thế giới.

Một giọng nữ thanh thúy như ẩn như hiện từ cuối hư không truyền đến, từ từ rơi vào trong phương Thiên Địa này, nói:

- Chỉ tiếc Cổ Nham lão quỷ ngươi cũng không có tư cách đạt được Hỗn Độn Thiên thế giới, khoản sổ sách hôm nay, ngày khác ta tin tưởng tự nhiên có người tìm ngươi thanh toán, ngươi vẫn nên tự cầu nhiều phúc đi.

Giọng nữ thanh thúy như ẩn như hiện rơi xuống, đồng thời trước người Lục Lâm Thiên và Tiểu Long tuôn ra một vòng xoáy không gian, một cỗ Hỗn Độn chi khí mênh mông đập vào mặt.

Vòng xoáy không gian này không giống với vòng xoáy không gian bình thường. Trong vòng xoáy, một cỗ lực hấp xả cực lớn bao về phía Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, giọng nữ thanh thúy truyền ra, nói:

- Lá gan hai người các ngươi ngược lại cũng không nhỏ, hiện giờ nên trở về chuyên tâm lĩnh ngộ, trước khi hạo kiếp buông xuống, phải cố hết sức đặt chân Hư Vô a.

Vòng xoáy không gian hấp xả đến, Lục Lâm Thiên và Tiểu Long tâm hữu linh tê, cảm giác nữ tử đột nhiên xuất thủ tương trợ này không có bất kỳ ác ý nào cả, bởi vậy không có bất kỳ ngăn cản, lập tức vội nhảy vào trong vòng xoáy không gian.

- Là ngươi, ngươi vậy mà cũng đột phá đến Hư Vô, chạy đi đâu, Hỗn Độn Thiên thế giới là của ta.

Chương 4687: Thời gian trôi qua như cát 1

Cổ Nham lão quỷ từ trong âm thanh tựa hồ đã nhận ra thân phận người được, có lẽ còn là một người quen, sau đó sắc mặt liền trở nên dữ tợn, mắt thấy Lục Lâm Thiên được người cứu đi, ánh mắt như ngọn núi kia cơ hồ như muốn điên lên, lập tức thân ảnh liền lướt đi, bàn tay huy động, một đạo chưởng ấn khủng bố chụp về phía vòng xoáy không gian kia, năng lượng khủng bố không gì so sánh nổi đông cứng không gian, chưởng ấn rơi xuống, vòng xoáy không gian lập tức sụp đổ.

- Cổ Nham lão quỷ, hiện giờ ta phải đi, ngươi sao có thể lưu lại được.

Giọng nữ thanh thúy từ cuối trời xanh truyền ra, sau đó từ từ tiêu tán, Cổ Nham lão quỷ cuối cùng không thể lưu lại Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, nhìn qua vòng xoáy không gian sụp đổ kia, nhưng lại không thấy dấu vết linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên, tiếng gầm gừ phẫn nộ lập tức cuồn cuộn vang vọng trời cao:

- Dám phá hỏng chuyện tốt của ta, ta sẽ không bỏ qua ngươi đâu.

Đối với Cổ Nham lão quỷ phẫn nộ gào thét, giọng nữ thanh thúy cuối hư không kia không hề hồi âm, giống như đã đi xa rồi vậy.

- Chạy mau.

- Chúng ta đi mau.

Trên hư không xa xa bốn phía, không ít Hóa Hồng cảnh nhìn thấy một màn này, sau khi rung động liền phục hồi tinh thần lại, lập tức nguyên một đám hoảng sợ mà trốn. Cường giả Hư Vô chi cảnh kinh khủng kia bị người phá hư chuyện tốt, vạn nhất phát tác lên người bọn hắn thì bọn hắn sợ rằng ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có.

Cả đám Hóa Hồng cảnh lập tức cấp tốc mà trốn, căn bản không dám ở lại đây thêm nữa.

Dãy núi xanh biếc, sinh cơ bừng bừng, vòng xoáy không gian lăng không hiển hiện, Lục Lâm Thiên và Tiểu Long đạp không lao ra, thần thái cực kỳ chật vật, đối mặt với Hư Vô chi cảnh chính thức, thực lực bọn hắn lúc này cũng bất lực như vậy.

- Đây là...?

Lục Lâm Thiên nhìn qua dãy núi xanh biếc, nơi này hắn rất rõ ràng, ánh mắt nhìn qua bốn phía, nơi đây trong Vạn Thế liệp tràng lúc trước. Nơi mà hắn đang đứng lúc này, còn là nơi mà hắn và Huyền Tuyết Ngưng gặp nhau. Lúc đầu trong sơn cốc cách đó không xa, không ít người tranh đoạt Nghịch Thiên Tà Long, còn từng dẫn phát một hồi đại chiến huyết tinh nữa.

Lúc này lần nữa quay lại đây, thời gian qua đi cảnh vật thay đổi, Lục Lâm Thiên không khỏi cực kỳ cảm thán, ngay cả Huyền Tuyết Ngưng có lẽ cũng khó mà gặp lại nữa rồi.

Lục Lâm Thiên nhớ rõ lúc đầu Huyền Tuyết Ngưng đã từng nói qua, trăm năm sau còn muốn đến tìm mình gây phiền toái, nhưng giờ không biết đã qua biết bao nhiêu cái một trăm năm rồi, hiện giờ cũng không biết nữ tử từng cùng mình có một đoạn duyên phận sương sớm kia hiện giờ đang ở nơi nào nữa.

- Lục Lâm Thiên, nơi này đã an toàn, Cổ Nham lão quỷ đã không cách nào làm gì được ngươi nữa rồi.

Giọng nữ thanh thúy truyền vào tai Lục Lâm Thiên đang thoáng thất thần.

- Đa tạ tiền bối tương trợ.

Lục Lâm Thiên ngửa đầu nhìn trên không, xuất thủ tương trợ mình là Hư Vô chi cảnh.

Vạn Thế liệp tràng đã ở trong Thượng Thanh thế giới, trong lòng Lục Lâm Thiên cũng suy đoán cường giả này có phải có quan hệ gì đó với Thượng Thanh thế giới không.

- Không nên nói cảm ơn, ta và ngươi vốn có một ít tình duyên, nói ra thì... ngươi và ta cùng thế hệ, nhưng lại là hậu bối ta, tóm lại, ngươi tự giải quyết cho tốt đi.

Giọng nữ thanh thúy từ từ nói với Lục Lâm Thiên, âm thanh như đến từ cuối hư không, mờ ảo hư vô:

- Hạo kiếp buông xuống, Hư Vô chi cảnh cũng không cách nào ngăn cản hạo kiếp, có thể ngăn cản trận hạo kiếp này, chỉ có Nhân Thánh Đế Phách Thiên đại nhân và ngươi, thời gian không nhiều nữa, trở về chuyên tâm lĩnh ngộ đi. Trong khoảng thời gian này các ngươi đã cắn nuốt không ít Viễn Cổ sinh linh, tin tưởng cũng đủ cho các ngươi lĩnh ngộ rồi. Có thể tiến thêm một bước nữa được hay không thì phải xem chính các ngươi, ở bên ngoài có không ít lão giả hỏa Viễn Cổ cũng bị các ngươi kinh động, các ngươi cũng không cần thiết phải ra ngoài làm loạn nữa.

Lục Lâm Thiên có chút suy nghĩ, sau đó nhìn qua cuối hư không nói:

- Chúng ta đã rõ ràng, không biết tiền bối rốt cuộc là người phương nào, nếu có thể ta tất sẽ tạ ơn tiền bối.

Giọng nữ thanh thúy nói:

- Ta cũng không cần ngươi tạ ơn, nếu có duyên thì sẽ gặp mặt, có lẽ đến lúc đó gặp mặt ngươi không phải chỉ mình ta. Nghiệt duyên, lại là một đoạn nghiệt duyên, tất cả đợi đến sau hạo kiếp lại nói. Hiện giờ các ngươi có thể trở về rồi.

Lời vừa dứt, giọng nữ thanh thúy không còn hồi âm nữa, triệt để biến mất trong hư không.

Thật lâu sau, Tiểu Long phục hồi tinh thần lại, mắt lộ vẻ kinh ngạc nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Lão đại, cường giả này là người phương nào, cũng là cường giả Hư Vô chi cảnh sao?

- Ta cũng không biết vị tiền bối này là ai, bất quá hữu duyên thì sẽ tương kiến, đến lúc đó cảm tạ cũng không muộn.

Lục Lâm Thiên nhìn những nơi quen thuộc chung quanh, sau đó nói:

- Chúng ta quay về Linh Vũ thế giới đi, Thương Khung chiến trường sợ rằng không thể đi rồi.

- Hư Vô chi cảnh thật đúng sự khủng bố.

Tiểu Long vẫn còn sợ hãi, trong Bán Hư Vô chi cảnh hắn đã xem như không địch thủ, nhưng đối mặt Hư Vô chính thức lại vô lực như vậy. Khuôn mặt hắn có chút trở nên tái nhợt, con ngươi thâm thúy nổi lên chút chấn động, sau đó nói:

- Ta nhất định sẽ đặt chân Hư Vô, chỉ có đến Hư Vô chi cảnh, mới có thể bảo vệ được Linh Vũ thế giới.

- Ân.

Lục Lâm Thiên nhẹ gật đầu, dưới Hư Vô đều là con sâu cái kiến, chuyện đó quả thật không sai. Chỉ có đặt chân Hư Vô, mới có thể bảo vệ tất cả trong Linh Vũ thế giới, không đặt chân Hư Vô, vậy thì chỉ đành vô lực.

Thực lực mới có thể bảo vệ tất cả của mình, đạo lý này Lục Lâm Thiên cho tới bây giờ đều hiểu.

- Cổ Nham lão quỷ kia quả thật rất mạnh, bất quá cũng không phải là không có thu hoạch. Giao thủ với Hư Vô chi cảnh chính thức, tuy rằng có chỗ chịu thiệt, bất quá cũng khiến ta cảm giác được một ít cảm giác Hư Vô. Thiệt thòi này ăn cũng không oan, sớm muộn gì cũng có một ngày, thiệt thòi này ta sẽ đích thân đòi lại.

Tiểu Long lúc này mới phất ống tay áo lau vết máu nơi khóe miệng, có thể đả thương bản thể hắn hiện giờ, cũng chỉ có Hư Vô chi cảnh mới có thể làm được thôi. Thánh Hồng chi cảnh và Bán Hư Vô căn bản không cách nào rung chuyển bản thể hắn được.

- Quả thật, thiệt thòi này ăn không oan.

Khóe miệng Lục Lâm Thiên lộ ra nụ cười khổ, trong lúc giao thủ với Cổ Nham lão quỷ, đích thật đã thu được ích lợi không nhỏ, tựa hồ trong lúc vô hình đã bắt được gì đó, loại cảm giác này không cách nào nói rõ được, chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời, đường đến Hư Vô, chỉ có thể tự mình lĩnh ngộ thôi.

"Sưu sưu. "

Sau một lát, thân ảnh hai người xé rách trường không, sau đó liền biến mất không thấy đâu nữa.

Trong 3000 đại thế giới yên lặng bình tĩnh, tin tức linh hồn phân thân của Hỗn Độn Thế Giới chi chủ Lục Lâm Thiên và Long Huyền đánh chết mấy chục cường giả Viễn Cổ và Thánh Hồng chi cảnh lập tức truyền ra như sấm rền từ Thương Khung chiến trường. Trong lúc nhất thời khiến 3000 đại thế giới yên lặng bình tĩnh cũng trở nên sôi trào.

Chương 4688: Thời gian trôi qua như cát 2

Đó đều là tồn tại cao cấp nhất giữa thiên địa này, không ngờ thoáng cái lại bị đánh chết mấy chục người, thực lực kia kinh khủng đến cỡ nào chứ!

Mà cường giả Hư Vô chi cảnh chính thức xuất hiện lúc cuối càng thêm khiến hàng tỉ vạn sinh linh kinh hãi, Hư Vô chi cảnh, đây là tồn tại chỉ có trong truyền thuyết hàng vạn năm qua.

Đồng thời khi tin tức bực này truyền ra, trong Thương Khung chiến trường cũng không còn cường giả nào ở lại nữa, nguyên một đám cũng chỉ có thể bực tức mà quay về.

Không ngờ hai lần tin tức Thánh Nguyên xuất thế truyền ra, vậy mà đều là do người cố ý. Một lần là tin tức Lục Lâm Thiên cố ý phát ra để hấp dẫn cường giả tiến đến Thương Khung chiến trường, lần khác lại là do người cố ý bố cục hấp dẫn Lục Lâm Thiên tiến. Hai lần tin tức về Thánh Nguyên, những người khác cũng chỉ để làm nền thôi.

Trong Linh Vũ thế giới Phi Linh Môn, Lục Lâm Thiên gọi bốn người Du Thược, Lục Trực, Lục Phương, Lục Tượng đến, lấy ra Quỷ Tuyệt Lăng Hàn Hoàn, Minh Thần Phệ Huyết Tiển, Long Đế Nghịch Viêm Tỏa, còn có Nhân Tổ Diễn Thiên Thuẫn phân biệt giao cho bốn người Du Thược, Lục Trực, Lục Phương, Lục Tượng.

Gặp mặt người nhà một thời gian ngắn, Lục Lâm Thiên và Tiểu Long lại lần nữa tiến vào trong Thiên Trụ Giới lĩnh ngộ.

Thấy lúc Lục Lâm Thiên và Tiểu Long trở lại Linh Vũ thế giới, trên người đều có thương thế, bọn người Bắc Cung Vô Song, Độc Cô Cảnh Văn, Bạch Linh cũng không hỏi nhiều, thậm chí không nói đến một chữ.

Tình huống Lục Lâm Thiên và Tiểu Long ở bên ngoài, bọn người Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Chu Thần Hi, Hổ Y chung quy cũng có thể suy đoán được một ít, vì toàn bộ Linh Vũ thế giới, bọn hắn đều đang cố găng, nếu hỏi nhiều, ngược lại chỉ mang đến thêm nhiều áp lực.

Tin tức mấy chục cường giả Viễn Cổ bị đánh chết và xuất hiện cường giả Hư Vô chi cảnh sau khi sôi trào vài năm trong 3000 đại thế giới cũng tựu dần dần nguội lại. Thời gian trôi qua như cát chảy, nháy mắt đã trôi qua hơn sáu mươi năm.

Trong hơn sáu mươi năm này, theo tất cả Hỗn Độn chi chủ thoát khốn, năng lượng Thiên Địa trong Thiên Địa lại lần nữa tăng lên, trong 3000 đại thế giới có không ít cường giả có đột phá, người đột phá đến Thánh Hồng cũng không ít.

"Oanh! "

Trong Thiên Địa, một mảnh không gian hỗn độn, sường mù tử mông tràn ngập không gian.

Trong hư không, một đạo thân ảnh ngồi khoanh chân, quanh thân một cỗ hào quang chói mắt như thánh quang phật ảnh không ngừng thẩm thấu toàn bộ không gian, từ xa nhìn lại, phảng phất như dung làm một thế với Hỗn Độn hư không bao la, trong không gian chung quanh, một cỗ năng lượng bị vô hình liên lụy đến.

Toàn bộ thánh quang phật tượng giữa hư không cũng tựa như một cái vũ trụ cực quang thâm động chói mắt, không ngừng cắn nuốt lấy năng lượng Thiên Địa.

Một cỗ năng lượng Thiên Địa bị hấp xả vào, cuối cùng đều như phô thiên cái địa rơi vào trong thân ảnh kia, những năng lượng Thiên Địa này một khi tiếp xúc đến chung quanh thân ảnh ấy thì lập tức bị cưỡng ép thôn phệ vào, theo ngày càng nhiều năng lượng Thiên Địa bị cắn nuốt, một cỗ chấn động khủng bố trên thân ảnh kia cũng như sóng xung kích không ngừng khuếch tán ra.

Ở trong đó còn có một màn càng thêm huyền ảo, chỉ thấy khuôn mặt thân ảnh hư ảo kia lúc này lại không ngừng biến hóa, một hồi là một đại hán tuấn lãng, một hồi lại rõ ràng là bộ dáng thần linh quảng hồng, cả hai khuôn mặt luân chuyển biến hóa, cực kỳ huyền ảo.

- A...!

Theo khí tức trên thân thân ảnh kia chấn động càng ngày càng lợi hại, cuối cùng khiến toàn bộ không gian cũng vặn vẹo, sau đó một tiếng hét lời tựa như phạm âm phật hiệu từ trong miệng uống ra, nhất thời, toàn bộ không gian gợn sóng ngập trời, khí thế vô cùng mênh mông phun trào ra như núi lửa, nương theo Thiên uy khủng bố phô thiên cái địa bộc phát ra.

"Ầm ầm! "

Giờ khắc này, toàn bộ 3000 đại thế giới đều ầm ầm run lên, hàng tỉ vạn Thiên Địa sinh linh trong lòng tự dưng run lên, phía trên hư không, nguyên một đám thân ảnh già nua đặt chân hư không, ánh mắt đều lộ ra vẻ ngưng trọng.

- Chúc mừng Thánh Tổ khôi phục đỉnh phong.

Thiên Uy cuồn cuộn, trong một tòa đại lục, đông đảo thân ảnh rậm rạp chằng chịt run rẩy phủ phục xuống, âm thanh kính sợ vang vọng khắp nơi, khiến mặt đất cũng trở nên run rẩy.

Lúc này tất cả mọi người trên đại lục đều hiểu rõ, đợi trăm năm rồi, tổ tiên Thần Linh tộc, tồn tại cường đại nhất Thần Linh, Thần Tộc rốt cục khôi phục đến đỉnh phong, toàn bộ thần linh tộc rồi sẽ rầm rộ trong thiên địa, từ nay về sau không còn bất kỳ chủng tộc nào có thể đánh đồng với Thần Linh tộc nữa rồi.

- Ha ha ha ha!

Một đạo Thánh Quang phóng lên trời, hóa thành một đạo thân ảnh cổ xưa, quanh thân bao vây lấy hào quang thần thánh, tiếng cười to như sấm sét truyền ra, nhìn đám thân ảnh đang quỳ kia, nói:

- Tử tôn của ta, Thần Linh nhất tộc ta muốn đặt chân đến đỉnh phong Thiên Địa, đã đến lúc tìm kiếm nơi hạ lạc của Hỗn Độn Thiên thế giới rồi.

- Thánh Tổ, chúng ta đã sớm có tin tức, đã biết được phương vị đại khái của Hỗn Độn Thiên thế giới.

Hai người Thần Linh Thiên Cơ, Thần Linh Phạt Thiên tiến lên, trong thời gian trăm năm này, hai người tựa hồ cũng đã nhận được chỗ tốt cực lớn nào đó, tuy rằng vẫn chưa thể đặt chân đến Hư Vô chính thức, nhưng cũng đã đến cấp độ Bán Hư Vô rồi.

- Như thế tốt lắm

Lời trong hào quang thần thánh vừa dứt, sau đó một cỗ khí tức cổ xưa man hoang thương cổ đột nhiên tràn ngập ra, mà ngay khi khí tức cổ xưa man hoang thương cổ kia tràn ngập, trên trời xanh cũng có vòng xoáy không gian từ từ bay lên, sau đó ở trên không trung hóa thành một vòng xoáy có chút thần dị, phảng phất như tương liên với Cửu Thiên, một cỗ uy áp cực lớn kỳ lạ chợt khuếch tán khắp Thiên Địa.

- Tất cả Hỗn Độn Thế Giới chi chủ nghe đây, ba ngày sau, tiến đến Hỗn Độn Thiên thế giới, thuận ta thì sống nghịch ta thì chết!

Tiếng quát vang vọng, tiếng gầm cuốn khắp nơi, khiến phần đông sinh linh thần linh nhất tộc đều cảm thấy rung động từ tận linh hồn. Nguyên một đám tộc nhân Thần Linh nhất tộc đều cúi đầu xuống, phủ phục không dám nhúc nhích. Dưới uy áp kinh người kia, phảng phất như bọn hắn chỉ cần hơi ngẩng đầu lên một chút thôi liền sẽ bị uy áp kinh khủng kia sinh sinh ép cho nổ tung. Dưới loại uy áp khủng bố kia, tất cả mọi người đều cảm thấy sợ hãi............

- Thời gian cuối cùng đã tới.

Trong một không gian hỗn độn, thân ảnh cao gầy bá đạo ngồi trong hư không, năng lượng vô cùng mênh mông cuồn cuộn bao lấy, bỗng dưng, hai mắt mở ra, khí tức cổ xưa vô cùng bá đạo nhộn nhạo, như gió bão cuốn khắp hư không, mảnh vỡ không gian như sóng xung kích bắn lên trời cao.

Trong Thiên Trụ Giới tầng thứ 9, Lục Lâm Thiên ngồi thẳng, trên lam bào quanh thân dung nham lam sắ tràn động, khí tức hủy diệt nóng bỏng âm hàn chấn động, khí tức khủng bố khiến toàn bộ không gian đều nhộn nhạo không ngớt.

Cách đó không xa, một thanh niên mặt kim bào ngồi khoanh chân, quanh thân hư ảnh một đầu Thanh Long và hư ảnh một đầu Huyền Vũ không ngừng xoay tròn, kim sắc hỏa diễm sôi trào gào thét, khí tức đáng sợ đến cực điểm.

Chương 4689: Giới hạn Hư Vô

Trong hậu sơn Phi Linh Môn bình tĩnh, sáng sớm, mây mù dày đặc trầm thấp đè nặng mặt đất, cây rừng che trời cũng dần trở nên hoang trọc, những đại thụ chọc trời tối tăm phiền muộn đứng đấy, thời gian cuối mùa thu, tăng thêm năng lượng Thiên Địa trên Linh Vũ đại lục gần đây có chút suy yếu nên mọi thứ đều cực kỳ tiêu điều.

"Oanh! "

Bỗng dưng, sáng sớm bình tĩnh, Thiên Địa cũng theo đó rung động kịch liệt, lập tức hai cổ năng lượng mênh mông gào thét mà lên, hai đạo cầu vồng từ phía sau hậu sơn Phi Linh Môn phóng lên trời, lập tức hóa thành một Hỏa Viêm Cự Nhân lam sắc khổng lồ và một đầu Kim sắc Cự Long.

"NGAO! "

Khí tức nóng bỏng âm hàn ngập trời, Long ngâm gào thét rung trời, quanh thân kim sắc hỏa diễm lan tràn, khiến không gian phải vặn vẹo lộ ra gợn sóng không gian đen kịt, uy thế kinh người khuếch tán khiến cả Thiên Địa đều rung động kịch liệt.

"Ầm ầm! "

Hai cổ khí tức kinh khủng vắt ngang trời cao, toàn bộ đại lục gió nổi mây phun, Cổ Vực, Tổ Yêu Lâm, Linh Hoàng Nhai, Đông Hải, nơi nào cũng nổ vang.

"Sưu sưu! "

Trên Linh Vũ đại lục, trong Phi Linh Môn, từng đạo thân ảnh cường hãn lướt hướng giữa không trung, khuôn mặt tràn đầy vẻ mong chờ.

Trên không trung, Hỏa Viêm Cự Nhân lam sắc thu liễm hóa thành một thanh niên áo lam, lúc hai mắt mở ra, trong mắt bắn ra một dải thất luyện lam sắc, một cỗ khí tức nóng bỏng Man Hoang Viễn Cổ chấn động, thật lâu sau mới từ từ thu liễm.

Kim sắc Cự Long chiếm giữ giữa không trung cũng lập tức hóa thành một thanh niên mặc kim bào, hai mắt mở ra, một mắt hư ảnh Thanh Long hiển hiện, trong mắt kia thì hư ảnh Huyền Vũ chiếm giữ, cực kỳ huyền ảo kinh người, uy áp bàng bạc khiến người hãi hùng khiếp vía, Vạn Thú phủ phục.

Giữa không trung hai người đối mặt nhau, đều lộ ra chút mỉm cười, từ khí tức trên thân mà xem, thời gian gần sáu ngàn năm trong Thiên Trụ Giới, hai người đã có tiến bộ cực lớn

- Hai người thật mạnh, chẳng lẽ đã đến Hư Vô chi cảnh rồi sao?

- Đây là đã vượt qua Bán Hư Vô và Thánh Hồng, là Hư Vô chi cảnh sao!

- Hai người thật mạnh, hai tên này chẳng lẽ đã thật sự đột phá đến Hư Vô sao?

Trong sơn mạch Phi Linh Môn, Lão Ảnh, Hư Thiên Thánh Cô, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La, Hậu Khánh Lâm, Nhược Linh Thánh Nữ v. v... ánh mắt đều lộ vẻ rung động, trên người hai đạo thân ảnh đặt chân trên hư không kia, tràn ra một cỗ khí tức khiến người cảm giác như hư ảo, khó mà nắm bắt được.

Cổ khí tức kia khiến cho đám người Lão Ảnh, Hư Thiên Thánh Cô dù cũng là Bán Hư Vô chi cảnh cũng cảm thấy một loại dấu vết hư không.

- Cha và Long thúc chẳng lẽ đã thật sự đột phá đến Hư Vô rồi sao?

Mấy người Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Lục Doanh, Lục Âm ngay ngắn đứng bên dưới, đám Hồng Vũ, Thái A, Niếp Phong, Lục Lộ cũng theo sát phía sau. Những năm gần đây, dưới các loại chỗ tốt và kỳ ngộ, chín huynh muội Lục Kinh Vân đều đã đạt đến Thánh Hồng chi cảnh..................

Trong Vụ Tinh đại điện, trong thạch thất phong cách cổ xưa, Lão

Ảnh, Hư Thiên Thánh Cô v. v.. nhìn vào trên người Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, cuối cùng Hoàng Phủ Minh Long nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Lão Cửu, linh hồn phân thân này của ngươi chẳng lẽ đã đột phá đến Hư Vô chi cảnh rồi sao?

Lục Lâm Thiên nhìn qua Hoàng Phủ minh Long cười khổ, khóe miệng có chút nhếch lên, trong mắt xẹt qua một chút ảm đạm, nói nhỏ:

- Hư Vô chi cảnh, khiến cho vô số đại năng phong hoa tuyệt đại thời Viễn Cổ cũng phải dừng bước, mà ta cuối cùng cũng vẫn kém một chút hỏa hầu.

- Ý của ngươi là ngươi vẫn là Bán Hư Vô sao, nhưng khí tức trên thân người, dường như đã không phải là Bán Hư Vô nữa rồi.

Lão Ảnh nhíu mày, hắn có thể cảm giác được bất kể là khí tức trên thân linh hồn phân thân Lục Lâm Thiên hay là Tiểu Long đều không phải là Bán Hư Vô có thể so sánh được.

Tiểu Long nghe vậy, hai mắt yêu tà khẽ nhúc nhích, nhìn qua Lão Ảnh nói:

- Ta cũng không biết đây là loại cảnh giới nào, loại cảnh giới này tuy rằng tồn tại, nhưng không cách nào nói rõ ràng, tóm lại vẫn chưa đạt tới Hư Vô, nhưng lại cực kỳ tiếp cận Hư Vô, có lẽ đột phá một bích chướng cuối cùng nữa là có thể đặt chân Hư Vô rồi.

- Vậy đây rốt cục là loại cảnh giới nào chứ.

Phủ Đạo Tổ, Đạm Niệm, Tử Vi Thần Nữ v. v... đều cảm thấy nghi hoặc, bị Tiểu Long nói cho có chút mơ hồ.

Lục Lâm Thiên cười cười với mọi người, nói:

- Hư Vô chi cảnh quá khó để đặt chân tới, cảnh giới hiện giờ, có lẽ có thể gọi là Lâm Giới Hư Vô, đã chính thức siêu thoát Bán Hư Vô, được cho là đã đặt chân vào cánh cửa Hư Vô chi cảnh, nhưng một bước cuối cùng vẫn chưa thể vượt qua.

Ánh mắt Tiểu Long chớp động động, lĩnh ngộ mấy ngàn năm vẫn không thể bước vào Hư Vô, mắt nhìn Lục Lâm Thiên, nói:

- Lão đại, tuy rằng ta còn chưa chính thức đặt chân Hư Vô chi cảnh, bất quá thực lực lại có tiến bộ không ít, ta cảm giác, nếu lại gặp phải Cổ Nham lão quỷ kia, hắn muốn làm tổn thương ta cũng không dễ dàng vậy đâu.

- Lâm Giới Hư Vô, đối mặt Hư Vô chi cảnh chính thức, dựa vào một ít thủ đoạn, không nói là có sức liều mạng, nhưng ít ra cũng không đến mức không cách nào chống lại như trước nữa.

Lục Lâm Thiên gật đầu với Tiểu Long, cảm giác tiến bộ những năm nay của mình, cánh cửa Hư Vô chi cảnh đã chạm vào không ít, cũng không phải hoàn toàn không cách nào chống lại cường giả Hư Vô chi cảnh như trước nữa.

Lời hơi dừng lại, thần sắc trên mặt Lục Lâm Thiên lập tức ngưng trong, nói với đám Lão Ảnh:

- Thời gian trăm năm đã đến, sư phụ lão nhân gia ông ta có tin tức gì truyền đến không?

Mọi người nghe vậy, khuôn mặt đều ngưng lại, Lão Ảnh lắc đầu, nói:

- Sư phụ có lẽ một mực đang bế quan, không có tin tức gì.

- Tất cả mọi người chú ý, bọn hắn đã tới rồi.

Ngay khi lời Lão Ảnh vừa dứt, một giọng nói từ bên ngoài từ từ truyền đến, rơi thẳng vào trong tay bọn người Lục Lâm Thiên.

- Sư phụ.

Đám người Hư Thiên Thánh Cô, Lão Ảnh, Hậu Khánh Lâm, Hoàng Phủ Minh Long đều run lên, từng đạo thân ảnh lập tức biến mất trong thạch thất.

Trên mặt biển mênh mông trời nước tương liên, Vụ Tinh đại điện xuyên thẳng phía chân trời, thế như Thương Long ngẩng đầu, phía trên trời xanh, ngôi sao rậm rạp, khí tức thê lương mà Viễn Cổ vô thanh vô tức quanh quẩn khắp trời đất.

Giờ phút này, một thân ảnh cao gầy đặt chân trên đỉnh điện, ngẩng đầu có chút ngưỡng mộ ngôi sao xoay tròn trên trời cao, khí tức cổ xưa từ từ lan tràn, phảng phất như là tồn tại duy nhất trong hư không này, như bàn thạch không thể rung chuyển được vậy.

- Đệ tử bái kiến sư phụ.

Từng đạo thân ảnh xuất hiện trên Vụ Tinh đại điện, một cỗ khí tức mênh mông chấn động. Đúng là bọn người Hư Thiên Thánh Cô, Nhược Linh Thánh Nữ, Đạm Niệm, Hoàng Phủ Minh Long, Lão Ảnh Hòa Tử Vi Thần Nữ, Lục Thiểu Du.

- Tất cả miễn lễ đi.

Chương 4690: Hạo kiếp đã đến 1

Thân ảnh kia nghe vậy, lúc này mới thu hồi ánh mắt quay sang nhìn mấy người sau lưng, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào trên thân Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, ánh mắt có chút lộ ra chấn động, nói nhỏ:

- Đến một bước này đã không tệ rồi, nhưng cuối cùng vẫn kém một bước.

- Thỉnh sư phụ chỉ điểm.

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lập tức cung kính nhìn thân ảnh phía trước, tóc dài xõa vai, thân ảnh cao ngất, trường bào quanh thân không gió mà bay, khí tức cổ xưa phóng thích trong phiến hư không này, nhưng lại vô cùng bá đạo, khiến người như có cảm giác phải đối mặt với Thiên Địa vậy. Nếu có thể được sư phụ chỉ điểm, nói không chừng sẽ có hy vọng chính thức đặt chân đến Hư Vô chi cảnh rồi.

Ánh mắt Đế Phách Thiên dừng ở trên người Lục Lâm Thiên, hai mắt ngưng lại, sau đó nhẹ nói với Lục Lâm Thiên:

- Nếu là lúc trước, ta còn có thể chỉ điểm ngươi một hai, nhưng bây giờ ngươi đã đến một bước này, không ai có thể chỉ điểm được nữa. Mỗi người lĩnh ngộ không giống nhau, có lẽ chỉ cần một cơ hội, ngươi liền có thể bước vào hàng ngũ Hư Vô. Nhưng sợ rằng thời gian không kịp rồi, cho dù linh hồn phân thân của ngươi có đặt chân Hư Vô, cũng không làm nên chuyện gì nữa, bọn hắn đã tới rồi.

Ngay khi Đế Phách Thiên dứt lời, toàn bộ Vụ Tinh đại điện cũng run rẩy một cái, ngay sau đó, phía trên trời xanh gió nổi mây phun, mây mù cuồn cuộn bắt đầu khởi động, giống như có vòng xoáy vũ trụ đang từ trên chín tầng trời tới gần Linh Vũ thế giới, một đạo âm thanh đạm mạc như sấm vang vọng truyền đến.

- Đế Phách Thiên, thì ra người giấu kín Hỗn Độn Thiên thế giới ở nơi này, nhưng cuối cùng cũng không làm được gì, hôm nay Hỗn Độn Thiên thế giới sẽ là của ta.

"Oanh! "

Tiếng quát như sấm rền vừa dứt, toàn bộ Linh Vũ đại lục đều rung rung.

- Hạo kiếp rốt cuộc đã tới.

Trên Linh Vũ đại lục, trong tất cả thế lực lớn, tất cả đại hoàng tộc, nguyên một đám cường gải đỉnh tiêm đột nhiên nhảy ra, từng đạo ánh mắt nhìn qua phía trên trời xanh, cường giả đỉnh tiêm trong các đại gia tộc và các thế lực lớn đều rất rõ ràng hạo kiếp sẽ buông xuống sau trăm năm.

- Hạo kiếp đã đến.

Trên không Phi Linh Môn, Dương Quá nhíu mày, Thánh Hoàng Chấn Thiên Kiếm xoay quanh bên người, trong đôi mắt như Thần Linh, ánh mắt kiên nghị.

- Khí tức thật cường hãn, đây là hạo kiếp của Linh Vũ đại lục sao?

Bắc Cung Vô Song nhìn qua khí tức thấm ra từ vòng xoáy vũ trụ trên trời cao, trên gương mặt lộ ra vẻ ngưng trọng, nghiến chặc hàm răng, khí tức đột nhiên trở nên lăng lệ ác liệt.

Trên Vụ Tinh đại điện, thân ảnh Đế Phách Thiên từ từ bước ra, nhìn qua thủ ấn ngưng kết ra trên hư không, lập tức trên Vụ Tinh đại điện ngôi sao xoay tròn, một cỗ chấn động kỳ lạ vặn vẹo không gian, một cái đại trận cực kỳ to lớn phong tỏa lấy vòng xoáy xoay tròn dưới hư không kia.

- Đế Phách Thiên, ngươi cho rằng chỉ bằng vào đại trận ngươi bố trí lúc trước là có thể ngăn cản được ta sao?

Tiếng quát vang lên, một không gian thủ ấn khổng lồ ấn từ trong vòng xoáy trên trời xanh vươn ra, sau đó liền xuất hiện trên đại trận, một cỗ không gian chi lực kinh khủng chấn động khuếch tán ra, hào quang thần thánh chiếu khắp, trời xanh rung động

"Ken két! "

Phía trên trời xanh, dưới không gian thủ ấn khổng lồ kia xuất hiện một đạo màn sáng vô hình, từng đạo rung động nhộn nhạo, lập tức xuất hiện từng âm thanh rạn nứt, toàn bộ đại trận tuy rằng vẫn chưa nghiền nát, nhưng cũng đã lung lay sắp rạn nứt rồi.

- Trận này có thể ngăn cản Hỗn Độn chi chủ khác, nhưng không cách nào ngăn cản Thần Linh Thánh Vương rồi.

Đế Phách Thiên nhìn qua đại trận lung lay sắp đổ trên trời xanh, sau đó nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Vẫn không cách nào cảm giác được chủ hồn anh của ngươi sao?

Lục Lâm Thiên lắc đầu, vẫn không cách nào cảm giác được chủ hồn anh của mình, cả hai không cách nào liên hệ, thậm chí cảm giác còn cực kỳ Hư Vô mờ ảo nữa.

- Hạo kiếp đã đến, chủ hồn anh của ngươi vẫn không có tin tức, vậy ngươi định xử trí thế nào đây?

Đế Phách Thiên tiếp tục nhìn qua Lục Lâm Thiên hỏi.

Lục Lâm Thiên nhìn qua đại trận to lớn lung lay sắp đổ trên không trung, một cỗ khí tức mênh mông đang xâm lấn đến, tâm thần dò xét đảo qua Phi Linh Môn, đảo qua Lục gia, đảo qua Vân Dương Tông và cả Linh Vũ thế giới, sau đó nhìn qua Đế Phách Thiên, trong mắt ánh mắt bắt đầu trở nên lăng lệ, nói:

- Đệ tử thề cùng tồn vong với Linh Vũ thế giới, thần hồn câu diệt cũng sẽ không tiếc, bất kể là ai muốn đạt được Linh Vũ thế giới, đều phải trả giá bằng máu tươi.

- Ha ha, tốt, không hổ là người có thể luyện hóa Hỗn Độn Thiên thế giới, không hổ là đệ tử Đế Phách Thiên ta.

Đế Phách Thiên nhìn qua Lục Lâm Thiên đột nhiên cười lớn, trường bào cổ đãng, một cỗ khí tức bá đạo lăng tuyệt gào thét lên:

- Chỉ cần có Đế Phách Thiên ta ở đây, Thần Linh Thánh Vương muốn đạt được Hỗn Độn Thiên thế giới cũng không phải chuyện dễ dàng, buông tay đánh một trận thì đã sao chứ!

- Buông tay đánh một trân!

Hư Thiên Thánh Cô, Hậu Khánh Lâm, Nhược Linh Thánh Nữ, Kiền Khôn Thiên Tôn Đạm Niệm, Hoàng Phủ Minh Long cùng mà nói, một cỗ khí tức kinh người cũng như như gió bão cuốn đi.

- Liều chết đánh một trận, muốn nhúng chàm Hỗn Độn Thiên thế giới, trừ phi ta thần hồn câu diệt.

Lục Lâm Thiên quát lớn, mi tâm lóe lên, đại hồn anh lập tức lướt đi, khí tức huyết sát âm hàn cuốn khắp trời cao, khí tức kia khiến ngay cả Đế Phách Thiên cũng có chút động dung. Trong lúc mơ hồ loại khí tức huyết sát âm hàn kia không ngờ còn áp chế trên cả bọn người Hư Thiên Thánh Cô.

Trong thời gian mấy ngàn năm trong Thiên Trụ Giới, đại hồn anh đã luyện hóa được Hỗn Thiên, Ma Đạt Ma, còn có hai tên cường giả Viễn Cổ đã đặt một chân đến Hư Vô chi cảnh bị vây trong Phệ Hồn Khốn Linh Trận, thôn phệ tàn hồn và năng lượng của bọn hắn, khiến khí tức lại lần nữa tăng vọt, thực lực càng thêm cường hãn đến cực điểm.

"PHÁ...! "

Tiếng âm bạo trầm thấp từ trên đại trận lung lay sắp đổ truyền ra, lại một thủ ấn khổng lồ vỗ lên đại trận, hào quang thần thánh lan tràn.

Lúc này, toàn bộ đại trận rạn nứt khuếch tán ra trận trận rung động, từng đợt kinh người, âm thanh trầm đυ.c cũng lập tức vang vọng trên trời xanh.

"Ầm ầm! "

Dưới động tĩnh kinh người, đại trận nghiền nát, năng lượng kích thích khuếch tán như vô số thiên thạch xẹt qua trời cao, mang ra từng đạo hào quang chói mắt như pháo hoa nở rộ.

Đại trận rốt cục bị triệt để xé rách, năng lượng khủng bố từ trên trời cao truyền xuống, sau đó trên trời xanh khí tức u ám âm hàn phô thiên cái địa bạo tuôn ra, trong lúc mơ hồ quỷ khóc thần khiếu, khói đen che khuất bầu trời, khiến toàn bộ ánh sáng trong Linh Vũ thế giới đều vụt tắt.

Nhất thời, toàn bộ nhiệt độ trong Linh Vũ thế giới cũng trở nên âm hàn lành lạnh.

Bỗng dưng, từng đạo thân ảnh lập tức xuất hiện trên trời xanh, từng đạo khí tức mênh mông chấn động.

Chương 4691: Hạo kiếp đã đến 2

Dưới khí tức kinh người như vậy khiến cả Cửu Thiên đều rung rung, hàng tỉ sinh linh trên Linh Vũ đại lục đều như muốn phủ phục, vạn thú lẩn trốn, loại khí tức kia như vô số Thần Linh hàng lâm, căn bản không thể chống cự.

- Hư Vô chi cảnh, thật nhiều cường giả Hư Vô cảnh?

Trên không Phi Linh Môn, đám người Vân Bằng Hồng Tôn, Kim Bằng Hồng Tôn, Lục Kinh Vân, Hồng Vũ, Lục Tâm Đồng đưa ánh mắt nhìn qua trên trời xanh, khí tức âm hàn phô thiên cái địa, ít nhất hơn một ngàn thân ảnh cổ xưa dẫn đầu đều hư vô mờ mịt, khiến người nhìn qua cảm giác như linh hồn cũng muốn hãm sâu vào trong. Nguyên một đám thân ảnh cổ xưa kia đều là cường giả Hư Vô cảnh.

- Nhiều Hỗn Độn Thế Giới chi chủ như vậy sao!

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn lên trời xanh, cả đám người rậm rạp chằng chịt, phô thiên cái địa không dưới mấy chục vạn, tất cả đều lơ lửng trên trời xanh, ít nhất đều là Hóa Hồng cảnh. Mà nguyên một đám thân ảnh cổ xưa đi đầu, khí tức Man Hoang thương cổ nhộn nhạo trong thiên địa, nguyên một đám người cổ xưa kia, đều giống như đã vượt qua thời không cổ xưa, đều là Hỗn Độn Thế Giới chi chủ tự mình hàng lâm cả.

Trên trời xanh gió nổi mây phun, Thiên Địa biến sắc, đi đầu là một đại hán được hào quang thần thánh bao lấy đạp không đứng lơ lửng, không phải Thần Linh Thánh Vương còn có thể là ai nữa. Ánh mắt như diệu nhật đảo qua Linh Vũ đại lục bên dưới, trong mắt lập lòe vẻ tham lam, cuối cùng ánh mắt rơi vào trên Vụ Tinh đại điện, cười to nói:

- Đế Phách Thiên, trăm năm đã đến, hôm nay nên triệt để chấm dứt rồi.

- Thì đã sao, năm đó ngươi không đạt được Hỗn Độn Thiên thế giới, thì bây giờ cũng không được.

Thân ảnh Đế Phách Thiên nhảy ra, đặt chân hư không, xa xa nhìn thẳng Thần Linh Thánh Vương, nói:

- Có ta ở đây, ngươi hãy bỏ cái ý nghĩ đó đi.

- Ha ha, Đế Phách Thiên, không có Đông Hoàng Thái Huyền ở đây, một mình ngươi căn bản không cách nào ngăn cản ta được đâu.

Hào quang quanh thân Thần Linh Thánh Vương bắt đầu khởi động, nhìn qua Đế Phách Thiên và Lục Lâm Thiên, liếc nhìn bọn người Hư Thiên Thánh Cô, khuôn mặt lộ ra nụ cười khẽ, nói:

- Hôm nay Hỗn Độn Thiên thế giới là của ta, ân oán năm đó của chúng ta cũng nên giải quyết rồi.

- Muốn nhúng chàm Linh Vũ thế giới, Lục gia ta và Phi Linh Môn còn chưa đồng ý đâu.

Tiếng quát lăng liệt từ trên phiến hư không này truyền ra, bỗng dưng, từ hướng Cổ Vực, vô số thân ảnh phô thiên cái địa phá không lao đến, sau khi chớp động mấy cái đã đến bên Vụ Tinh đại điện, từng đạo thân ảnh kia đúng là cường giả của Lục gia, Phi Linh Môn, Linh Thiên Môn.

Trước mắt tám nam nữ hoặc phiên như kinh hồng, hoặc cao ngất ngạo nghễ đứng thẳng ở đó, khí tức bàng bạc bắt đầu khởi động. Chính giữa một thanh niên mang trường bào đạp không đứng lơ lửng, ngẩng đầu nhìn lên, huyết bạch quang mang trong mắt như lợi phủ bắn vào hư không, nương theo khí tức sát phạt bàng bạc trên người bắn ra như phong bạo, khiến toàn bộ Thiên Địa Linh Vũ đại lục đều run rẩy như lung lay sắp đổ vậy. Tiếng quát lạnh lăng lệ ác liệt cuồn cuộn truyền ra:

- Người phạm Linh Vũ thế giới ta, giết không tha!

- Giết không tha!

Sau lưng người Lục gia, Phi Linh Môn cũng rống lên, không ít người cấp độ thực lực tuy rằng không cao, nhưng hội tụ lại với nhau, thanh thế cũng đồ sộ đến kinh người.

- Người phạm Linh Vũ thế giới ta, bốn tộc Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ giết không tha!

Tiếng quát như sấm, từ hướng Tổ Yêu Lâm Linh Hoàng Nhai tựa hồ đang có mảng lớn mây đen bao phủ đến, rậm rạp chằng chịt, như che khuất cả bầu trời vậy.

"Ngao ngao... "

"Ô ô... "

Từng tiếng gầm gừ cực lớn lập tức tựa như sấm sét vang vọng đến, âm động Cửu Thiên, một cỗ khí tức hung ác bạo ngược khủng bố tràn ngập, khiến cho không gian trong lúc mơ hồ vặn vẹo, lập tức cường giả Thú tộc lấy bốn tộc Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ cầm đầu kéo qua.

- Phạm Linh Vũ thế giới ta, trừ phi sinh linh trong Linh Vũ thế giới chết hết!

Trên không trung lại lần nữa có tiếng hét cuồn cuộn như lôi minh truyền đến, lập tức Đông Hải, trung ương Linh Vũ đại lục chợt có đại quân mênh mông cuồn cuộn bay vυ"t đến như cầu vồng, từng đạo thân ảnh lập tức phô thiên cái địa mà ra, đi đầu đúng là bọn người Lữ Chính Cường, Vân Tiếu Thiên, Tử Yên, Lam Thập Tam.

Toàn bộ Linh Vũ thế giới đều có hành động, đối mặt với hạo kiếp chỉ có thể liều chết đánh cược một lần, bởi vậy tất cả cường giả đều lao lên không, vô số khí tức bắt đầu khởi động.

Nhưng khí tức trong Linh Vũ thế giới cũng không khiến những thế giới chi chủ và cường giả xâm phạm kia chú ý quá nhiều, giống như căn bản không hề để trong lòng vậy.

Ánh mắt Thần Linh Thánh Vương có chút khinh thường quét qua đại quân Linh Vũ thế giới, khẽ thở dài:

- Hỗn Độn Thiên thế giới một đời không bằng một đời sao, bốn tộc Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ lúc trước cường hãn cỡ nào, không ít cường giả so với Hỗn Độn chi chủ cũng không kém bao nhiêu, nhưng bây giờ, aizz... Sợ rằng không chịu nổi một kích a!

- Hỗn Độn Thiên thế giới nếu không chịu nổi một kích, lúc trước Thần Linh Thánh Vương ngươi sao lại bị Thiên Thánh Đông Hoàng Thái Huyền phong ấn ở Bất Chu Sơn chứ!

Lục Lâm Thiên đạp không nhảy ra, khí tức nóng bỏng âm hàn bạo tuôn chấn động ra, ánh mắt nhìn thẳng Thần Linh Thánh Vương đi đầu, quanh thân một cỗ sát khí lăng liệt vô hình khuếch tán ra. Sát khí hàn ý vô hình mắt thường không cách nào trông thấy vậy mà lại dùng hình thức như khí lãng tràn ngập quanh thân, dưới sát ý này, chu không lập tức đều hoàn toàn yên tĩnh lại, ngay cả không khí cũng phảng phất như đọng lại vậy.

"Bá bá! "

Ánh mắt nguyên một đám Hỗn Độn chi chủ cũng lập tức rơi vào trên người Lục Lâm Thiên, đều cảm thấy chấn động.

Áo lam phần phật cổ đãng, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm Thể của Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, cũng bá đạo lăng tuyệt, hơi lạnh thấu xương lại từ trong thân hình nóng bỏng âm hàn thẩm thấu ra, nhìn thẳng vào một đám Hỗn Độn Thế Giới chi chủ, trong mắt nổi lên hàn ý lăng lệ, quát:

- Hôm nay ai dám nhúng chàm Linh Vũ thế giới, Lục Lâm Thiên ta xin thề tuyệt không buông tha!

Âm thanh vừa dứt, một cỗ sát khí vô hình nương theo khí tức nóng bỏng âm hàn khuếch tán ra, chu không hoàn toàn yên tĩnh, ngay cả không gian cũng như đọng lại.

Hơn một ngàn Hỗn Độn Thế Giới chi chủ cổ xưa dưới khí tức đó thân hình cũng không khỏi khẽ run lên, bọn hắn có thể cảm giác được rõ ràng, một cỗ khí tức nguy hiểm từ trên người Lục Lâm Thiên thẩm thấu ra.

- Khí tức này, chẳng lẽ vật kinh khủng lúc trước trong Hỗn Độn Thiên thế giới sao?

- Tựa hồ là vật kinh khủng lúc trước, không phải nó đã bị Đông Hoàng Thái Huyền tiêu diệt rồi sao, bằng không Đông Hoàng Thái Huyền cũng không cách nào dung hợp Hỗn Độn Thiên thế giới rồi.

- Đây không phải là vật kinh khủng lúc trước, khí tức không đúng, có lẽ là vật trọng sinh.

Chương 4692: Động thủ!

Từng đạo thân ảnh Viễn Cổ nhìn Lục Lâm Thiên, lông mày có chút nhíu lại, từ trong loại khí tức âm hàn nóng bỏng cùng tồn tại kia, bọn hắn cảm thấy rất quen thuộc. Vật lúc trước bọn hắn không biết phải làm thế nào, vô số cường giả đồng lứa với bọn hắn đều đã táng thân trong tay vật kinh khủng kia, cuối cùng mới bị Đông Hoàng Thái Huyền thừa cơ tiêu diệt, không nghĩ tới hôm nay lần nữa cảm thấy khí tức quen thuộc kia.

- Bản thể cũng đã bất lực, linh hồn phân thân của ngươi còn có thể làm được gì chứ?

Thần Linh Thánh Vương liếc Lục Lâm Thiên, sau đó ánh mắt nhìn qua Đế Phách Thiên, nói:

- Đế Phách Thiên, ngươi cho rằng ngươi và Đông Hoàng Thái Huyền an bài một con cờ nhỏ như vậy liền có thể thật sự ngăn được ta sao. Hiện giờ xem ra, các ngươi thật sự thất bại thảm hại ah, tựa hồ những người khác cũng không dám đến góp vui rồi, thuận ta thì sống nghịch ta thì chết, bọn hắn ngược lại cũng thức thời đấy.

Đế Phách Thiên nhìn Thần Linh Thánh Vương, ống tay áo khẽ phất về sau, nói:

- Thật sao, kết quả hôm nay sợ rằng còn sớm để nói đấy.

- Thần Linh Thánh Vương, muốn nhúng chàm Hỗn Độn Thiên thế giới, khống chế 3000 đại thế giới, sao không hỏi xem ta có đồng ý không.

Trời xanh bắt đầu khởi động, tkhi iếng quát rơi xuống, một đạo thân ảnh cao gầy buông xuống, một cỗ cuồng phong phảng phất như đến từ Viễn Cổ gào thét, hóa thành một đầu Phong Hổ Viễn Cổ màu trắng xuất hiện trên trời cao, khiến trong lòng tất cả sinh linh đều run lên, phảng phất như nhịp tim đình trệ, linh hồn rung động!

- Phong gia lão tổ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn qua người tới, Thượng Thanh thế giới chi chủ, Phong gia lão tổ, ban đầu ở trong Phong gia Bí Cảnh hắn đã gặp qua hư ảnh người này.

"Phần phật! "

Sau lưng Phong gia lão tổ, không ít thân ảnh cường giả tiến đến, đi đầu đúng là đám người Phong Hành thiên chủ, Băng Thiên, Phong Du Du, Phong Hành thiên chủ, Băng Thiên, Phong Du Du cũng đều đã đạt chân đến hàng ngũ Thánh Hồng cảnh.

- Thần Linh Thánh Vương, có Thần Thú thế giới của ta ở đây, hôm nay các ngươi sợ rằng phải từ bỏ ý đồ rồi.

Một đạo thân ảnh hùng vĩ như ngọn núi xuất hiện bên người Phong gia lão tổ. Một cỗ khí tức hung hãn của Man Hoang cuốn đi, đám cường giả Lục Ngô, Tử Hoàng của Thần Thú thế giới cũng theo đến, một cỗ khí tức nhộn nhạo trên bầu trời.

- Còn chúng ta ở đây nữa!

- Trận chiến lúc trước còn chưa chấm dứt, hiện giờ tiếp tục đi.

Đồng thời lúc này, trên trời xanh bốn phương tám hướng gió nổi mây phun, từng tiếng hét lớn cuồn cuộn truyền ra, từng vết nứt không gian đen kịt bị xé nứt, bốn phương tám hướng tràn đầy thân ảnh phô thiên cái địa lướt đi, một cỗ khí tức mênh mông cuồn cuộn bỗng nhiên buông xuống, đi đầu là từng đạo thân ảnhcổ xưa buông xuống.

Tất cả cường giả trong Linh Vũ thế giới, từng ánh mắt bỗng nhiên như điện giật nhìn lên trời cao, Linh Vũ thế giới không phải một mình chống lại, Linh Vũ thế giới còn có trợ thủ.

Bốn phương tám hướng trên không trung đều gió nổi mây phun, mây đen cuồn cuộn, từng đạo thân ảnh cường giả lướt đi, cộng lại cũng có trên mấy chục vạn, khí tức tràn ngập trên thân mỗi người đều vô cùng hùng hồn, đều là Hóa Hồng cảnh cả.

- Thuận ta thì sống nghịch ta thì chết, cũng được, đợi sau khi ta có được Hỗn Độn Thiên thế giới, lúc đó cùng giải quyết các ngươi luôn.

Mắt thấy Hỗn Độn Thế Giới chi chủ từ bốn phương tám hướng hàng lâm xuống, sắc mặt Thần Linh Thánh Vương cũng trở nên âm trầm, phất tay nói:

- Động thủ đi, bất quá đừng hủy Hỗn Độn Thiên thế giới, bởi vì thế giới này, lập tức sẽlà của ta rồi. "

- Sát!

Thần Linh Thiên Cơ, Thần Linh Phạt Thiên hét lớn một tiếng, từng đạo thân ảnh lao thẳng tới sinh linh trong Linh Vũ thế giới.

- Người phạm Linh Vũ thế giới ta, giết không tha!

Lục Kinh Vân trường bào phần phật, đạp không đứng lơ lửng, Luân Hồi Hư Vọng Đảo xoay quanh trước người, khí tức sát phạt bàng bạc như phong bạo bắn ra.

- Người phạm Linh Vũ thế giới ta, giết không tha!

Tất cả cường giả Linh Vũ thế giới đều hét lớn, khí tức sát phạt mênh mông cuồn cuộn bắt đầu khởi động, toàn bộ trên không trung, bỗng nhiên mây đen cuồn cuộn, che khuất bầu trời!

- Động thủ!

Hóa Hồng cảnh của Thiên La Minh, Thương Khung Minh đều cùng động, một cỗ khí tức mênh mông bắt đầu khởi động, hư không ven đường nứt vỡ từng khúc, năng lượng phong bạo như che khuất bầu trời chỉ một thoáng đã cuốn đi, không gian ven đường cứ thế lần lượt bạo liệt ra.

Đám người Hư Thiên Thánh Cô, Lão Ảnh, Hậu Khánh Lâm, Tử Vi Thần Nữ, Hoàng Phủ Minh Long, Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La cũng lập tức lướt đi, nguyên một đám cường giả Hóa Hồng cảnh, Thánh Hồng chi cảnh, Bán Hư Vô chi cảnh tuôn ra khí thế ngập trời. Năng lượng khủng bố cuồn cuộn, khiến cho không gian gợn sóng cuốn về phương xa, từng đạo công kích năng lượng áo nghĩa lập tức đυ.ng nhau như phô thiên cái địa.

"Bành bành bành! "

Công kích năng lượng áo nghĩa phô thiên cái địa bộc phát, năng lượng khủng bố rung động khuếch tán ra, chấn vỡ vô số núi sông trong Linh Vũ thế giới, giang sông hải vực đều nổi lên sóng gió ngập trời.

Đại chiến kinh thiên hết sức căng thẳng, qua trong giây lát trời xanh Linh Vũ thế giới liền như tận thế, Thiên Địa nứt vỡ, đất rung núi chuyển, vô số sinh linh thực lực không đủ phủ phục trên mặt đất, kinh hãi lạnh mình, linh hồn rung động.

- Ma Trệ, trận chiến lúc trước, giờ tiếp tục đi.

Thế giới chi chủ của Thần Thú thế giới hét lớn một tiếng, thân hình như ngọn núi kéo dài qua trời cao, hào quang sáng chói từ trong cơ thể bạo tuôn ra, nhanh chóng ngưng tụ thành một mảnh không gian ngăn lượng mênh mông cuồn cuộn trên trời cao, mang theo tiếng sấm nổ ầm ầm, lập tức đánh về phía một tên Minh Linh Hỗn Độn Thế Giới chi chủ không vừa mắt.

- Ngày hôm nay sớm muộn cũng đến, động thủ!

Phong gia lão tổ đánh ra, quanh thân Viễn Cổ Phong Hổ chiếm giữ, những nơi đi qua không gian ven đường đều rạn nứt ra từng đạo không gian gợn sóng.

- Phong Lăng Thiên, không biết ngươi đã khôi phục lại đến đỉnh phong chưa?

Một tên Minh Linh Hỗn Độn Thế Giới chi chủ cũng lập tức lao thẳng tới Phong gia lão tổ, khí tức bắt đầu khởi động, Thiên Địa biến sắc, lập tức liền giao thủ lại với nhau, nguyên một đám giơ tay nhấc chân đều điều động lấy lực lượng Thiên Địa bàng bạc, lập tức mang theo cột sáng công kích và thất luyện khủng bố, hung hăng xông tới.

- Động thủ!

Tất cả Hỗn Độn Thế Giới chi chủ cổ xưa bay thẳng trên trời xanh, từng đạo thân ảnh giao thủ kịch liệt với nhau.

Giao thủ giữa thế giới chi chủ, giơ tay nhấc chân, sợ rằng đủ để san tiểu thế giới, trung thế giới thành bình địa, phá hủy, tuy rằng Hỗn Độn Thiên thế giới không phải dễ dàng phá hủy như vậy, nhưng không phải là không thể phá hủy.

Cho nên nguyên một đám thế giới chi chủ cũng rất đúng mực, giao thủ giữa bọn hắn giống như có ăn ý vậy, lựa chọn ở trên trời xanh. Năng lượng mênh mông cổ xưa che khuất bầu trời bạo tuôn, khiến cho sinh linh dưới Linh Vũ thế giới không cách nào thấy rõ được, nhưng có thể cảm giác rõ ràng uy áp khủng bố tràn ngập trên trời xanh. Nó như Cửu Thiên tức giận, dục muốn hủy diệt vũ trụ Thiên Địa vậy.

Chương 4693: Sao cũng mạnh vậy rồi!

Thân ảnh Đế Phách Thiên lơ lửng giữa không trung, năng lượng vô cùng bá đạo từ trong cơ thể lan tràn ra, mang theo uy áp khủng bố bôn tập, con mắt chăm chú rơi vào trên người Thần Linh Thánh Vương, thân ảnh cao gầy bá đạo phảng phất như nối liền với hư không vậy.

- Ha ha, Đế Phách Thiên, ta sẽ cho ngươi biết, lựa chọn lúc trước của ngươi là ngu xuẩn buồn cười bực nào.

Mắt nhìn Đế Phách Thiên, Thần Linh Thánh Vương cười lạnh một tiếng sau đó thân ảnh bay thẳng lên trời xanh, lập tức một cỗ quang huy thần thánh từ sâu trong trời xanh tách ra, cuối cùng che khuất bầu trời, khiến hào quang chiếu rọi cả Linh Vũ thế giới cực kỳ chói mắt, phạm âm trận trận, giống như đã đến Đại Tây Thiên thế giới vậy, khiến cho người phảng phất như nhìn thấy thần minh phật tổ hàng lâm. Thủ bút bực này khiến cho tất cả sinh linh đều căng thẳng, căn bản không thể nổi lên lòng chống cự, thực lực đáng sợ đến cực điểm.

Bên trong hào quang thần thánh, thân ảnh Thần Linh Thánh Vương cũng đã mất đi tung tích, toàn bộ trời xanh tựa hồ cũng lập tức yên tĩnh lại, ngay cả cuộ chiến của mấy ngàn Hỗn Độn Thế Giới chi chủ cũng bị lu mờ.

Bỗng dưng, ánh mắt Đế Phách Thiên bỗng nhiên co rút lại, thân ảnh lập tức hóa thành một đạo cầu vồng, như lôi đình xẹt ngang trời cao, lập tức trùng kích vào trong hào quang thần thánh che khuất bầu trời kia. Hỗn Độn Âm Dương Quyết bá đạo chấn động quanh thân, một đạo hư không quyền ấn ngưng tụ ra, tựa như khiến Cửu Thiên rung chuyển, nương theo năng lượng vô cùng bá đạo hung hăng đập vào trên vầng hào quang thần thánh.

"Ầm ầm! "

Một quyền rơi xuống, tiếng gầm chấn động Cửu Thiên, phía trên hào quang thần thánh, kình khí rung động như thực chất từ bốn phương tám hướng khuếch tán ra, cuối cùng tiếng âm bạo liên tiếp vang vọng như sấm, khiến lòng người lạnh lẽo.

- Đế Phách Thiên, để ta xem thử ngươi đến cùng mạnh bao nhiêu.

Thần Linh Thánh Vương hét lớn, trong hào quang thần thánh lập tức lộ ra một khe hở, như vũ trụ cực quang thôn phệ lấy thân ảnh Đế Phách Thiên vào trong đó.

"Ầm ầm! "

Nhất thời, ở trong hào quang thần thánh, tiếng năng lượng âm bạo ầm ầm không ngừng truyền ra, tựa hồ có năng lượng vô cùng cường hãn đang không ngừng đυ.ng nhau, từ đó bạo phát ra trận trận tiếng sấm sét nổ vang.

Linh hồn phân thân Lục Lâm Thiên có lẽ vì quan hệ đến bản thể lúc này càng có thể cảm giác được tinh hình chiến đấu trên trời xanh, cuộc kịch chiến của nguyên một đám Hỗn Độn Thế Giới chi chủ. Giơ tay nhấc chân cũng căn bản không phải thường nhân có thể tham dự vào được, kịch chiến trên trời xanh quá mức đáng sợ, là hủy thiên diệt địa chân chính.

- Lục Lâm Thiên, hôm nay không ai có thể cứu được ngươi rồi.

- Lại là tiểu tử Thanh Long nhất tộc ngươi, cút ngay.

Nhìn thấy Tiểu Long ngăn cản, Cổ Nham lão quỷ quát lạnh một tiếng, toàn thân nổi lên một cỗ năng lượng, hóa thành một cỗ không gian phong bạo vô cùng trầm trọng vỗ tới chỗ Tiểu Long.

- Lão thất phu, còn tưởng là Tiểu Long gia gia ngươi lúc trước sao, PHÁ...!

Tiểu Long khẽ quát một tiếng, một đạo quyền ấn bao lấy kim sắc hỏa diễm lập tức liền như thiên thạch đánh lên phong bạo vô cùng trầm trọng.

"Bành! "

Dưới âm thanh năng lượng âm bạo trầm thấp, năng lượng không gian trầm trọng bị Tiểu Long một quyền đánh nát, giống như thiên thạch hung hăng va chạm với nhau, dư âm năng lượng đáng sợ tứ tán, từ trên cao cuốn đi, mảng lớn không gian bỗng nhiên bị phá hủy hóa thành hư không.

"Đạp đạp! "

Dưới năng lượng đáng sợ như thế, khuôn mặt vốn đang khinh thị của Cổ Nham lão quỷ trong chốc lát đại biến, thân hình dưới năng lượng kia cũng không khỏi lui về sau mấy bước, hắn dù thế nào cũng thật sự không thể ngờ tới tiểu tử như con sâu cái kiến lúc trước, hơn sáu mươi năm ngắn ngủn không ngờ đã cường hãn đến mức này.

- Còn chưa tới Hư Vô chi cảnh, nhưng lại có khí tức Hư Vô chi cảnh, sao có thể vậy chứ!

Ánh mắt khiếp sợ nhìn qua Tiểu Long, Cổ Nham lão quỷ rung động, tiểu tử kia rõ ràng vẫn chưa chính thức đặt chân Hư Vô chi cảnh, nhưng thực lực lại khủng bố như thế, có thể chống lại Hư Vô chi cảnh chính thức như hắn, nếu để hắn đặt chân Hư Vô chính thức, vậy thì thực lực có thể nghĩ.

- Lão thất phu, ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây, Tiểu Long gia gia ngươi cũng không phải dễ trêu chọc đâu.

Tiểu Long quát khẽ, thân ảnh phóng lên trời, khí tức quanh thân lập tức điên cuồng trướng động, trong nháy mắt đã thúc dục thân hình Kim sắc Cự Long khổng lồ, khí thế nóng bỏng hung hãn cuốn khắp hư không, Long Uy lan tràn, vô cùng hung hãn.

- Không đột phá Hư Vô chi cảnh chính thức, vậy thì còn chưa đủ.

Đột nhiên bị thực lực Tiểu Long khiếp sợ, Cổ Nham lão quỷ sau khi khẽ giật mình ánh mắt liền khôi phục lại thành hờ hững, chỉ cần không phải Hư Vô chi cảnh chính thức, một cường giả Hư Vô chi cảnh như hắn có gì phải e ngại chứ.

Cổ Nham lão quỷ nhớ tới lúc trước nếu không phải Lục Lâm Thiên và tiểu tử này chạy trốn, nói không chừng giờ Hỗn Độn Thiên thế giới đã là của hắn rồi. Chỉ tiếc hiện giờ Hỗn Độn Thiên thế giới nhất định là của Thần Linh Thánh Vương rồi. Hắn còn không cách nào chống lại Thần Linh Thánh Vương, mà còn bị bức bách phải giúp Thần Linh Thánh Vương đạt được Hỗn Độn Thiên thế giới nữa.

Nhớ tới những việc này khiến trong lòng Cổ Nham lão quỷ càng nghĩ càng biệt khuất, cuối cùng nộ khí kia tự nhiên nhắm vào Kim sắc Cự Long cực lớn, hai vai run lên, năng lượng chấn động mênh mông bao phủ khiến cả không gian như lâm vào vũng bùn, sau đó một cỗ năng lượng chấn động không ngớt không ngớt khuếch tán ra.

- Người phạm Linh Vũ thế giới ta, giết không tha!

Nhiệt độ nóng bỏng âm hàn thẩm thấu trời xanh, thân ảnh Lục Lâm Thiên như quỷ mị xuất hiện trước người Cổ Nham lão quỷ, dung nham hỏa viêm lam sắc quanh thân đốt cháy không gian chi lực trầm trọng kia, một đạo quyền ấn hỏa viêm lam sắc nương theo lực lượng nóng bỏng âm hàn trong khoảnh khắc đã cuốn đến trước người Cổ Nham lão quỷ.

- Hừ!

Cổ Nham lão quỷ hừ lạnh một tiếng, xa xa phất tay run lên, hư ảnh một ngọn núi khổng lồ ngăn cản ở trước người Lục Lâm Thiên.

"Rầm rầm rầm! "

Quyền ấn Lục Lâm Thiên ầm ầm rơi xuống, dưới nhiệt độ khủng bố, dung nham hỏa viêm lam sắc rơi vãi trên bầu trời, đánh vỡ hư ảnh ngọn núi kia.

- Sao cũng mạnh vậy rồi!

Cổ Nham lão quỷ khiếp sợ, chỉ vài chục năm ngắn ngủi, bản thể Lục Lâm Thiên bị thương, linh hồn phân thân vậy mà cũng đã trở nên mạnh mẽ vậy rồi, năng lượng nóng bỏng âm hàn lúc này khiến dù là hắn cũng cảm thấy nguy hiểm, vừa sợ vừa giận. Thân ảnh to lớn run lên, nguyên lực mênh mông cuồn cuộn không ngừng bùng lên, hóa thành vũng bùn không gian không ngớt bao trùm lấy Lục Lâm Thiên.

"NGAO! "

Long ngâm gào thét, trên khuôn mặt Tiểu Long nổi lên bí vân Thanh Long và Huyền Vũ, hào quang tản ra bốn phía, chống cự lại lực lượng trầm trọng không ngớt quỷ dị huyền ảo từ Cổ Nham lão quỷ. Kim Long chi thân khổng lồ bay ngược ra sau, sau đó liền lăng không thò ra một trảo, đập xuống Cổ Nham lão quỷ.

Chương 4694: Đánh chết Hư Vô 2

"Xoẹt! "

Cổ Nham lão quỷ cấp tốc lùi lại, thân ảnh hóa thành hư vô, Tiểu Long xé ra mấy đạo vết nứt không gian đen kịt lóe lên rồi biến mất trên trời cao. Đến khi thân ảnh Cổ Nham lão quỷ lần nữa xuất hiện lần nữa thì áo choàng trên người đã nghiền nát, lộ ra năm vết rách nhỏ, nhìn qua cũng biết là đã chịu thiệt trong tay Tiểu Long rồi.

- Vô liêm sỉ.

Cổ Nham lão quỷ nổi giận, hai tên tiểu tử sáu mươi năm trước ở trước mặt hắn chỉ như hai con sâu cái kiến, nhưng hôm nay đã đạt đến trình độ đáng sợ như thế. Sát ý kinh người khởi động, năng lượng ngập trời gào thét ra khỏi cơ thể, không gian chấn động văng tung tóe, cuối cùng hóa thành một khối ngoan thạch khổng lồ, toàn thân quanh quẩn bí vân, hào quang tản khắp bốn phía.

- Ta chính là Hỗn Độn Ngoan Thạch chi thân, há các ngươi có thể so sánh được, đều đi chết đi cho ta!

Bản thể Hỗn Độn Ngoan Thạch của Cổ Nham lão quỷ hét lớn, năng lượng chấn động bành trướng quanh bản thế, từng đạo vết nứt không gian đen kịt lan tràn ra, giống như miệng lớn dữ tợn mở ra vậy.

- Hỗn Độn Ngoan Thạch thì đã sao, Hỗn Độn Thế Giới chi chủ có thể dựa vào thế giới chi lực khôi phục đến đỉnh phong, ngươi mặc dù là Hư Vô, nhưng lại không có đủ thời gian để khôi phục. Hỗn Độn Ngoan Thạch, ở trong Thái Cổ U Minh Viêm của ta cũng bị triệt để luyện hóa đến thần hồn câu diệt thôi.

Ngay khi Cổ Nham lão quỷ lộ ra bản thể, thân ảnh lam bào của Lục Lâm Thiên cũng biến mất không thấy gì nữa, chu không bỗng nhiên có một mảnh hỏa viêm dung nham lam sắc ngập trời cuồn cuộn lao ra... Từ đó ngưng tụ ra một hỏa viêm cự nhân lam sắc khổng lồ trọn vẹn hơn một ngàn trượng đứng trong biển dung nham tựa như một ngọn núi vững chải, Hỏa Viêm lam sắc nóng bỏng chung quanh cuồn cuộn mà lên, như sóng to gió lớn bao trùm lấy Hỗn Độn Ngoan Thạch.

Nhiệt độ khủng bố kéo lên, không gian cũng bị đốt cháy thành hư không, nhiệt độ nóng bỏng kia khiến cho cả phiến không gian đều như một cái bếp lò kinh người vậy, có thể dung hóa vạn vật thành tro tàn và hư vô.

- Đốt cháy lão thất phu ngươi, thử xem Thần Long Luyện Thiên Hỏa của Long gia gia ngươi đi!

Long ngâm vang vọng, Kim Long chi thân khổng lồ của Tiểu Long chống cự Thái Cổ U Minh Viêm, trên vô số lân phiến màu vàng quanh thân cũng có một cỗ kim sắc hỏa diễm khủng bố như phong bạo, bài sơn đảo hải cuốn lên trên bản thể Hỗn Độn Ngoan Thạch của Cổ Nham lão quỷ.

- Vô liêm sỉ, các ngươi căn bản không thể luyện hóa được ta, ta là Hỗn Độn Ngoan Thạch chi thân, các ngươi không thể nào luyện hóa ta được đâu.

Bị hai loại hỏa viêm đáng sợ nhất bao lấy, Cổ Nham lão quỷ liền gào thét, nhưng trong âm thanh dù thế nào cũng có thể nghe ra vẻ kinh hãi.

Trong hai loại hỏa viêm này, Hỗn Độn Ngoan Thạch chi thân của Cổ Nham lão quỷ toàn lực giãy giụa nhưng khó có thể bỏ chạy. Giống như Lục Lâm Thiên dự đoán, hắn không phải Hỗn Độn Thế Giới chi chủ, không cách nào mượn nhờ thế giới chi lực khôi phục, bởi vậy thời gian một trăm năm căn bản không cách nào đủ cho hắn triệt để khôi phục, nghĩ hết biện pháp, hấp thu vô số sơn mạch tinh hoa, đại địa linh khí, nhưng vẫn không cách nào khôi phục lại đến đỉnh phong như lúc trước được cả.

Giờ phút này, dưới hai loại hỏa viêm khủng bố kia, khiến cho trong lòng Cổ Nham lão quỷ cũng cảm thấy khí tức nguy hiểm, đặc biệt là hỏa viêm lam sắc kia, khiến hắn có một loại cảm giác rất quen thuộc, như là tồn tại khủng bố nào đó.

- Luyện hóa không được ngươi, vậy cũng phải đánh nát ngươi.

Tiểu Long hét lớn, Long trảo cuồn cuộn, từng đạo long trảo xé rách trời xanh, không ngừng rơi vào trên Hỗn Độn Ngoan Thạch, mỗi một đạo Long trảo rơi xuống đều sẽ lưu lại trên đó một khe hở thật sâu.

"Oanh bạo. "

Hỏa viêm cự nhân lam sắc huy động hai đấm, hỏa viêm lam sắc đầy trời cuồn cuộn, từng đạo quyền ấn ngưng tụ hỏa viêm lam sắc không ngừng đánh lên Hỗn Độn Ngoan Thạch khổng lồ kia.

"Rầm rầm rầm! "

Nhất thời, Kim Long cực lớn và hỏa viêm cự nhân lam sắc khổng lồ, từng đạo lực lượng cường hãn rơi vào trên Hỗn Độn Ngoan Thạch như mưa, mỗi một lần năng lượng rơi xuống đều bộc phát ra tiếng nổ mạnh kinh thiên, vang vọng như sấm rền, nương theo năng lượng phong bạo khủng bố không ngừng khuếch tán ra, khiến người thấy mà giật mình

Tăng thêm hai loại hỏa viêm khủng bố thiêu đốt, Hỗn Độn Ngoan Thạch lập tức lâm vào kết quả chật vật không cách nào bỏ chạy, coi như là Hỗn Độn Ngoan Thạch chi thân cũng không chịu được hai người Tiểu Long và Lục Lâm Thiên không ngừng oanh kích.

Trên Hỗn Độn Ngoan Thạch chi thân lập tức lộ ra dấu vết nứt vỡ, khe hở lan tràn, càng ngày càng lợi hại, một cỗ dung nham hỏa viêm lam sắc và kim sắc hỏa diễm thừa cơ này cũng thấm vào trong, không ngừng thiêu đốt lấy.

Rốt cục, Hỗn Độn Ngoan Thạch cũng không cách nào chống lại nữa, kinh hãi toàn lực giãy giụa, nhưng bị Lục Lâm Thiên và Tiểu Long liều mạng đánh đập, Cổ Nham lão quỷ càng ngày càng bị lâm vào tử cục, Hỗn Độn Ngoan Thạch chi thân khổng lồ xuất hiện nhiều khe hở thật sâu, không ngờ lại sắp bị đánh nát đến nơi rồi.

Khi Cổ Nham lão quỷ ra tay dù thế nào cũng không nghĩ đến, hắn một Hư Vô chi cảnh lại bị hai tên tiểu tử chưa đạt đến Hư Vô vây công đến tử cục như hiện giờ.

- Thương Cổ chi chủ, cứu ta, nhanh cứu ta.

Rốt cục, Cổ Nham lão quỷ sợ, sâu trong linh hồn tuôn ra sợ hãi, hắn cũng không phải Hỗn Độn Thế Giới chi chủ, Hư Vô chi cảnh cũng không phải bất tử bất diệt, từng tiếng hét lời thảm thiết vang vọng vào trên trời xanh.

- Không ai cứu được ngươi đâu, đi chết đi!

Kim Long cực lớn và Hỏa Viêm cự nhân khổng lồ như tâm hữu linh tê, cùng lúc dùng một kích toàn lực trùng trùng điệp điệp đánh lên Hỗn Độn Ngoan Thạch đã sớm rạn nứt, Hỗn Độn Ngoan Thạch khổng lồ có chút run rẩy, không gian chung quanh liên tiếp nứt vỡ ra.

"Răng rắc! "

Bỗng dưng, trên Hỗn Độn Ngoan Thạch truyền ra tiếng răng rắc, ngay sau đó văng tung tóe, hóa thành không ít đá vụn tro tàn cực lớn, rơi vãi xuống từ bầu trời.

"Phần phật! "

Hỏa viêm lam sắc cuồn cuộn như sóng to gió lớn, như nguyên một đám phong bạo cực lớn cuốn hết mảnh vỡ Hỗn Độn Ngoan Thạch vào trong hải dương hỏa viêm lam sắc.

- Hậu nhân biến dị do hậu nhân Thanh Long lão tổ và Huyền Vũ lão tổ kết hợp, Thái Cổ U Minh Viêm trọng sinh, không đến Hư Vô, lại có thể liên thủ đánh chết Cổ Nham lão quỷ, thật đúng là đều bất phàm ah.

- Không ai cứu được ngươi đâu, đi chết đi!

Kim Long cực lớn và Hỏa Viêm cự nhân khổng lồ như tâm hữu linh tê, cùng lúc dùng một kích toàn lực trùng trùng điệp điệp đánh lên Hỗn Độn Ngoan Thạch đã sớm rạn nứt, Hỗn Độn Ngoan Thạch khổng lồ có chút run rẩy, không gian chung quanh liên tiếp nứt vỡ

ra.

"Răng rắc! "

Bỗng dưng, trên Hỗn Độn Ngoan Thạch truyền ra tiếng răng rắc, ngay sau đó văng tung tóe, hóa thành không ít đá vụn tro tàn cực lớn, rơi vãi xuống từ bầu trời.

Chương 4695: Vẫn quá yếu 1

"Phần phật! "

Hỏa viêm lam sắc cuồn cuộn như sóng to gió lớn, như nguyên một đám phong bạo cực lớn cuốn hết mảnh vỡ Hỗn Độn Ngoan Thạch vào trong hải dương hỏa viêm lam sắc.

- Hậu nhân biến dị do hậu nhân Thanh Long lão tổ và Huyền Vũ lão tổ kết hợp, Thái Cổ U Minh Viêm trọng sinh, không đến Hư Vô, lại lại có thể liên thủ đánh chết Cổ Nham lão quỷ, thật đúng là đều là bất phàm ah.

Âm thanhvừa dứt, một đạo thân ảnh cổ xưa xuất hiện trước mặt Tiểu Long và linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của Lục Lâm Thiên, thân hình cao ngất, phảng phất như cả Thiên Địa đều hòa tan vào một thể vậy, toàn thân lan tràn khí tức Man Hoang thương cổ.

- Hỗn Độn Thế Giới chi chủ.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên và Tiểu Long cùng run lên. Thân ảnh cổ xưa này là Hỗn Độn Thế Giới chi chủ, khí tức trên thân căn bản không phải Cổ Nham lão quỷ có thể so sánh được.

Đối mặt Hỗn Độn Thế Giới chi chủ, ánh mắt Lục Lâm Thiên cũng không khỏi trở nên ngưng trọng hẳn lên. Hỗn Độn Thế Giới chi chủ Thần Linh Thánh Vương mang đến so với Hỗn Độn Thế Giới chi chủ mà sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên tụ tập còn nhiều hơn một chút, cho nên lúc này mới có Hỗn Độn Thế Giới chi chủ rãnh rối để đối phó hắn và Tiểu Long.

- Không thể để các ngươi phát triển thêm nữa, hôm nay tất cả đều phải chấm dứt, nhớ kỹ, ta gọi là Thương Cổ, các ngươi là bỏ mạng trong tay ta.

Lão giả già nua nhìn qua thân hình khổng lồ của Lục Lâm Thiên và Tiểu Long, sát ý bắt đầu từ trong hai tròng mắt thâm thúy như trời xanh kia lan tràn ra.

- Thương Cổ, tên hậu nhân Thanh Long tộc và Huyền Vũ tộc này giao cho ngươi đi, linh hồn phân thân kẻ này giao cho ta.

Lời nói có chút lạnh lùng vừa dứt, một đạo thân ảnh mặc bào quỷ dị xuất hiện, mặc bào khinh động, trong nháy năng lượng vô cùng mênh mông khiến cho toàn bộ không gian đều cứng lại, một cỗ khí tức quỷ dị lan tràn ra, khí tức bao phủ cả phiến không gian rộng lớn, khiến cho Lục Lâm Thiên và Tiểu Long lần nữa run lên.

- Thích Thiên, Hư Vô chi cảnh.

Đối với người tới, Lục Lâm Thiên và Tiểu Long tự nhiên nhận ra. Chân Lý Niết Bàn giả Thích Thiên lúc trước, về sau phát hiện chính là linh hồn phân thân của Thần Linh Quảng Hồng, mà lúc này có thể nói là linh hồn phân thân của Thần Linh Thánh Vương. Trong trăm năm này, bởi vì quan hệ đến việc bản thể Thần Linh Thánh Vương hàng lâm cho nên Thích Thiên này cũng đã đặt chân đã đến Hư Vô.

- Tốt, giao cho ngươi.

Đối mặt Thích Thiên, ánh mắt Thương Cổ lại lộ ra cung kính, bởi vì Thích Thiên lúc này cũng là một đạo phân thân của Thần Linh Thánh Vương, sau đó ánh mắt đã tập trung vào Tiểu Long, tâm niệm vừa động, một cái vòng xoáy hư không khủng bố bao phủ tới Tiểu Long, khí tức khủng bố bao trùm cả bầu trời.

"NGAO! "

Tiểu Long cắn răng, loại khí tức kia cường hãn hơn Cổ Nham lão quỷ rất nhiều, nhưng hắn cũng không có chút lùi bước, thân hình cao lớn như lôi đình lao ra, hôm nay đã không thể lùi bước, cũng không cách nào lùi bước nữa rồi, chỉ có toàn lực đánh một trận thôi.

- Tiểu Long cẩn thận.

Lục Lâm Thiên cảm thấy lo lắng, Hỗn Độn Thế Giới chi chủ cũng không phải Cổ Nham lão quỷ có thể so sánh được, đó chính là tồn tại đỉnh phong nhất trong Thiên Địa này a.

- Ngươi vẫn nên lo lắng cho chính mình đi.

Thân ảnh Thần Linh Thánh Vương bộ dáng Thích Thiên lơ lửng xuất hiện trước người Hỏa Viêm cự nhân lam sắc, thân hình lúc này so với Hỏa Viêm cự nhân lam sắc khổng lồ phải nhỏ hơn nhiều, nhưng khí thế trong lúc vô hình lại áp chế hoàn toàn Lục Lâm Thiên.

Có chút nhấc mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên, Thần Linh Thánh Vương nói:

- Thái Cổ U Minh Viêm, lúc trước bị Đông Hoàng Thái Huyền tiêu diệt, nhưng lại lưu lại một đạo sinh cơ, Đông Hoàng Thái Huyền vẫn lạc, chút sinh cơ này lần nữa sống lại trọng sinh, nhưng hôm nay, Thái Cổ U Minh Viêm không biết có phải là đối thủ của Hỗn Độn Thích Thiên Khí của ta không đây.

Mắt Lục Lâm Thiên khẽ động, xem ra Thái Cổ U Minh Viêm vào thời Viễn Cổ cũng đã có một đoạn năm tháng phong hoa tuyệt đại.

Lúc này Lục Lâm Thiên cũng lần đầu biết được bản thể của Thích Thiên này chính là một loại Hỗn Độn Thích Thiên Khí, đoán chừng cũng giống như Hỗn Độn Ngoan Thạch vậy, là vật đến từ Hỗn Độn, có lẽ còn mạnh hơn Hỗn Độn Ngoan Thạch nhiều.

- Ta nghĩ vào thời Viễn Cổ, Hỗn Độn Thích Thiên Khí nhất định không dễ chịu như Thái Cổ U Minh Viêm đúng không?

Cặp mắt to lớn của Lục Lâm Thiên bao quát lấy Thần Linh Thánh Vương bộ dáng Thích Thiên.

- Hừ!

Tựa hồ như bị Lục Lâm Thiên nói trúng điểm yếu, ánh mắt Thích Thiên trầm xuống, một cỗ khí tức quỷ dị bắt đầu khởi động, loại khí tức này như Hạo Nhiên Càn Khôn như Thánh Quang Phật khí, khiến tâm thần người nhộn nhạo, nhưng lại không phải Hạo Nhiên

Càn Khôn chi khí hân chánh, cũng không phải Thánh Quang Phật khí.

Khí tức quỷ dị này khiến người không nhịn được có một loại xúc động như muốn bỏ xuống đồ đao lập địa thành Phật, rất khó sinh ra lòng phản kháng dưới khí tức này. Mắt nhìn Lục Lâm Thiên Thần Linh Thánh Vương nói:

- Tiểu tử, Thái Cổ U Minh Viêm hôm nay sắp sửa triệt để thần hồn câu diệt, chờ sau khi cái linh hồn phân thân này của ta dung hợp linh hồn phân thân ngươi, đến lúc đó, há chỉ có Hỗn Độn Thiên thế giới và Hỗn Độn Địa thế giới thuộc về ta, mà ngay cả Hỗn Độn Nhân thế giới cũng sẽ thuộc về ta, khặc khặ-x-xxxxx...

Tiếng nói truyền ra, Thần Linh Thánh Vươngbộ dáng Thích Thiên liền động, trên người lan tràn khí tức yêu tà quỷ dị, khí tức tà ác yêu dị đến cực hạn đủ mê hoặc tâm trí người khác, khiến bất tri bất giác phải chịu lấy ảnh hưởng, cuối cùng hóa thành mặc quang phô thiên cái địa, dùng một loại xu thế che khuất bầu trời bao phủ về phía thân hình Hỏa viêm cự nhân lam sắc của Lục Lâm Thiên.

"Xoẹt. "

Hỏa viêm hải dương lam sắc cuồn cuộn, lộ ra một loại nhiệt độ đáng sợ ngay cả linh hồn cũng không cách nào chịu nổi, hỏa viêm lam sắc tràn ngập khiến cả phiến thiên không này đột nhiên rung rung. Hỏa Viêm lam sắc phô thiên cái địa từ trong hư không thấm ra ngoài, một cỗ khí tức đáng sợ khiến người phải động dung lặng yên lan tràn ra, một mảnh hải dương hỏa viêm lam sắc ngăn cản lấy mặc quang phô thiên cái địa kia.

"Ầm ầm! "

Mặc quang bắt đầu khởi động như một mảnh mặc hải yêu tà, nhiệt độ nóng bỏng âm hàn của Thái Cổ U Minh Viêm đốt cháy hết tất cả, nhưng lúc này lại không cách nào làm gì dược mặc hải yêu tà kia, bắt đầu liên tiếp bại lui, sau đó bị mặc quang phủ lên.

- Không ngăn được ta đâu, ngươi còn quá yếu.

Âm thanh Thần Linh Thánh Vương truyền ra, trong mặc hải yêu tà hào quang đại tác, như thánh quang hàng lâm chấn động toàn bộ những nơi đi qua. Hư không cũng lộ ra không gian đen kịt, mang theo khí tức quỷ dị lan tràn bao phủ khắp trời cao. Ven đường như có thể thôn phệ tất cả dung nham lam sắc vậy.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên rung động, mắt nhìn mặc hải yêu tà phô thiên cái địa cuốn tới, hắn liền ngưng kết thủ ấn, hỏa viêm lam sắc chung quanh như sóng biển, không ngừng bốc lên, nhiệt độ nóng bỏng bộc phát, lập tức trong biển lửa lam sắc bao la chợt có một đám quái vật hình dáng khổng lồ xuất hiện.

Chương 4696: Vẫn quá yếu 2

"NGAO! NGAO! NGAO! NGAO! "

Long ngâm chấn không, một mảnh Viêm Long cự đại dài hẹp khổng lồ trên mấy ngàn thước gào thét trong hải dương lam sắc, mang theo năng lượng thất luyện lam sắc nóng bỏng như cầu vòng lam sắc xẹt qua không gian, giống như từ trong Cửu U Địa Ngục lao ra ngoài, mang theo hỏa viêm khủng bố cuốn khắp, dùng một loại xu thế hủy diệt vạn vật hung hăng va chạm về phía mặc hải yêu tà kia.

- Dù sao vẫn chưa đặt chân Hư Vô, so với Thái Cổ U Minh Viêm vào thời Viễn Cổ ngươi vẫn còn quá yếu.

Trong mặc hải yêu tà, từng đạo năng lượng mặc sắc xuyên thủng trời xanh, mang theo vết nứt không gian đen kịt, trong điện quang hỏa thạch đã rơi vào trên không ít Viêm Long chi thân cực lớn kia.

"Rầm rầm"

Không có âm thanh âm bạo quá lớn, năng lượng mặc sắc yêu tà xuyên thủng Viêm Long chi thân lam sắc, đánh nát đám Viêm Long lam sắc kia dễ như trở bàn tay, giống như có pháo hoa sáng lạn từ trên thân hình Viêm Long bắn ra ngoài, cuối cùng tiêu tán trên bầu trời.

Thân hình khổng lồ của Lục Lâm Thiên rung động lui bước, ánh mắt càng thêm kinh hãi, đối phương thật sự quá mức cường hãn rồi.

"Rầm rầm! "

Theo Hỏa Viêm cự nhân lam sắc bị đẩy lui, vô số mặc sắc năng lượng cũng như đêm tối bao phủ thôn phệ lấy hải dương hỏa viêm lam sắc. Năng lượng thải luyện mặc sắc nương theo một mảnh vết nứt không gian đen kịt dài hẹp thâm thúy lan tràn đến.

Hỏa Viêm cự nhân không ngừng ngăn cản, nhưng không cách nào ngăn cản được, những năng lượng mặc sắc quỷ dị kia nương theo một cỗ chấn động vô hình phảng phất giống như Thiên Địa cuốn tới như gió bão.

Mặc hải yêu tà thậm chí mang theo lôi điện lập loè, có thể bao phủ Hỏa Viêm lam sắc, trói buộc ảnh hưởng hết tất cả, thậm chí có thể thẩm thấu ảnh hưởng đến linh hồn nữa.

Rốt cục, Hỏa Viêm cự nhân lam sắc khổng lồ bị mặc sắc năng lượng bao lấy như khóa sắc, hơn nữa ngày càng nhiều, khiến cho Hỏa Viêm cự nhân chi thân khổng lồ hoàn toàn bị bao phủ lấy, sau đó liền dần dần bị phủ thành mặc sắc.

"NGAO! "

Hỏa Viêm cự nhân khổng lồ gào thét, trong lúc hoảng sợ chợt trở thành một con hỏa long hai đầu lam sắc óng ánh, năng lượng càng thêm nóng bỏng âm hàn phun trào, khiến cho vô số mặc sắc năng lượng nứt vỡ từng khúc, giãy giụa ra khỏi năng lượng mặc sắc như xích sắt kia trói buộc.

- Ta nói rồi, ngươi không phải đối thủ.

Thần Linh Thánh Vương bộ dáng Thích Thiên quỷ dị xuất hiện trước mặt song đầu hỏa long lam sắc, một đạo không gian thủ ấn mặc sắc bay bổng bỗng nhiên vỗ vào trên thân hình hắn.

"Bành! "

Dưới tiếng trầm đυ.c, song đầu hỏa long lam sắc bị đập bay xuống đất từ trên trời cao, rơi mạnh vào trong sơn mạch Phi Linh. Loại lực lượng khủng bố kia khiến toàn bộ sơn mạch Phi Linh đều rung động, mặt đất lan ra vô số khe hở, vô số ngọn núi ầm ầm nương theo. Ở trong mặt đất, năng lượng mực sắc yêu tà nhàn nhạt hiển hiện, những nơi nó đi qua, vạn vật đều trở nên héo rũ.

- Hỗn Độn Thiên thế giới hiện giờ, quá yếu, thật sự là quá yếu.

Thân ảnh Thần Linh Thánh Vương bộ dáng Thích Thiên hàng lâm trên sơn mạch Phi Linh, mắt nhìn vô số sinh linh không có tư cách tham gia đại chiến, thậm chí phải quỳ rạp trên mặt đất, trong mắt xẹt qua vẻ khinh thường và lạnh lùng. Trường bào huy động, một cỗ năng lượng mặc sắc tà ác lan tràn, lập tức che khuất bầu trời, bao phủ mảng lớn sinh linh Linh Vũ thế giới vào trong đó.

- Ah...

Năng lượng mặc sắc cuốn xuống, mảng lớn sinh linh Linh Vũ thế giới kêu rên kêu thảm thiết, thân hình hóa thành bạch cốt, sau đó lặng yên hóa thành sương mù tiêu tán.

- Thần Linh Thánh Vương!

Song đầu hỏa long lam sắc rơi xuống đất hóa thành bộ dáng Lục Lâm Thiên, nhìn qua vô số sinh linh trong Linh Vũ thế giới đều hóa thành sương mù trong mặc hải yêu tà, hai mắt hắn cũng đỏ thẫm, ánh mắt tức giận ngập trời, thân ảnh vội xông tới chỗ Thần Linh Thánh Vương.

- Tiểu tử, ngươi không phải đối thủ của ta, ngươi căn bản còn chưa đủ tư cách.

Thần Linh Thánh Vương phất tay xa xa quét qua, một đạo chưởng ấn mặc sắc lăng không hiển hiện, sau đó liền hung hăng xuyên qua không gian vỗ vào trên người Lục Lâm Thiên.

"Bang bang"

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lần nữa như thiên thạch rơi vào trong sơn mạch Phi Linh, mặt đất không ngừng rạn nứt, nương theo lấy từng tiếng kêu thảm thiết khắp không gian, mặc sắc năng lượng lặng yên bao phủ lên toàn bộ Linh Vũ thế giới.

- Ta liều mạng với ngươi.

Nguyên một đám sinh linh vẫn lạc, Lục Lâm Thiên có thể nghe ra được không ít âm thanh quen thuộc, Hoa Môn Thành đã bị mặc hải lớn kia bao phủ, vô số đệ tử Phi Linh Môn bỏ mạng, điều này khiến Lục Lâm Thiên cảm thấy cực kỳ bi thống khó chịu. Cảnh tượng đau lòng đập vào mắt như xé rách tâm can. Cũng không biết hắn lấy năng lượng từ đâu tới, khí tức nóng bỏng âm hàn ngập trời bạo động, lại lần nữa lao thẳng tới Thần Linh Thánh Vương

- Ngươi có tư cách gì liều với ta, ngoại trừ Đông Hoàng Thái Huyền và Đế Phách Thiên ra, dưới gầm trời này ai có tư cách đánh đồng với ta. Đông Hoàng Thái Huyền đã chết, Đế Phách Thiên cũng không cầm cự được bao lâu nữa đâu.

Thần Linh Thánh Vương lạnh lùng cười, nghe tiếng kêu rên thê thảm trong mặc hải lớn kia, hắn lại lần nữa phất tay quét qua, trong mặc hải tà ác, một đạo năng lượng mặc sắc như lôi đình đυ.ng vào trên người Lục Lâm Thiên.

"Rầm rầm rầm! "

Tiếng âm bạo liên hoàn như pháo hoa vang lên, thân hình Lục Lâm Thiên như chim gãy cánh liên tiếp va đập vào trong Ngũ Hành đại điện khổng lồ. Ngũ Hành đại điện bị ầm ầm phá hủy, toàn bộ Phi Linh Môn liên tiếp rạn nứt. mặc hải lớn thẩm thấu toàn bộ Phi Linh Môn, vô số tiếng kêu thảm thiết vang vọng khắp nơi.

- Hài nhi......!

- Đồ nhi...!

Trên trời xanh, cường giả Phi Linh Môn tham dự đại chiến nghe tiếng kêu rên thảm thiết từ bên dưới truyền đến cả đám đều run lên, đó là thân nhân, là người nhà bọn hắn.

- Gϊếŧ, liều mạng với bọn họ!

- Vương bát đản, liều mạng với bọn họ, có chết cũng phải kéo theo mấy tên đệm lưng.

Cường giả Phi Linh Môn, toàn bộ cường giả trong Linh Vũ thế giới đều giậm chân đấm ngực gầm thét, đau xót gần chết, cuối cùng bi thống hóa thành sát phạt, hai mắt hàn ý ngập trời, sát ý đỏ thẫm bao phủ cả hư không.

"Rầm rầm rầm! "

Đại chiến thê thảm kịch liệt, trên Linh Vũ đại lục có không ít cường giả thân hình bị nổ nát, huyết vụ rơi vãi, vô số cường giả tự bạo hồn anh khiến hư không cũng phải rung chuyển.

Vì toàn bộ Linh Vũ đại lục mà chiến đấu, vì ngăn cản hạo kiếp Linh Vũ thế giới mà chiến. Nhưng ở trên thực lực, Linh Vũ thế giới cộng thêm Thương Khung Minh cũng khó có thể chống lại Thiên La Minh, vô số cường giả thần hồn câu diệt, triệt để vẫn lạc trong thiên địa.

Thân hình Lục Lâm Thiên lao ra khỏi Ngũ Hành đại điện như phế tích, mắt nhìn Thần Linh Thánh Vương bộ dáng Thích Thiên trong mặc hải lớn, sát ý ngập trời khiến cả bầu trời cũng như hóa thành hầm bằng, cặp mắt lập lòe hỏa viêm lam sắc, nhiệt độ nóng bỏng cũng không cách nào giảm bớt được sát ý băng hàn thấu xương kia.

Chương 4697: Đông lão trở về

Trên Linh Vũ đại lục vô số sinh linh bỏ mạng, giữa không trung vô số cường giả Linh Vũ thế giới thần hồn câu diệt, hài cốt không còn, nguyên một đám cường giả tự bạo hồn anh. Lục Lâm Thiên biết rõ, vì Linh Vũ thế giới, những sinh linh kia đều đã tận hết sức lực rồi.

- Ah!

Đạp nát hư không, hai mắt Lục Lâm Thiên đỏ bừng, ngửa mặt lên trời bi thống như sấm sét cuồn cuộn, khiến người nghe cảm thấy cực kỳ bi thương, tim như bị đao cắt, cảm xúc thoáng cái lan tràn khắp toàn bộ sinh linh Linh Vũ thế giới.

Trong Linh Vũ thế giới, Đông Hải, Linh Vũ đại lục, Tổ Yêu Lâm, Linh Hoàng Nhai, Cổ Vực, hàng tỉ vạn sinh linh không có thực lực tham dự đại chiến không hề phủ phục nữa, nguyên một đám thân hình run rẩy đứng dậy, im ắng bi thống nhìn lên trời xanh, nhìn qua nguyên một đám cường giả quen thuộc trong Linh Vũ thế giới vẫn lạc, thần hồn câu diệt, hồn anh tự bạo, vô số sinh linh trong mắt chảy xuống huyết lệ, hàm răng cắn chặt lấy môi, móng đâm thật sâu vào lòng bàn tay khiến máu chảy xuống giọt giọt.

Hàng tỉ sinh linh im im lặng lặng ngẩng đầu nhìn xem, bọn hắn đang chờ đợi, chờ đợi thân ảnh quen thuộc kia đánh bại tất cả, thân ảnh quen thuộc kia có thể bảo hộ lấy toàn bộ Linh Vũ thế giới.

Bi thống im ắng, huyết lệ hòa lẫn nước mắt, giữa Thiên Địa đều là một mảnh thê lương, dưới im ắng bi thống như thế, tất cả sinh linh lòng như đao cắt, ruột gan đứt từng khúc!

- Thần Linh Thánh Vương, ta thề, thề phải nghiền xương ngươi thành tro, trọn đời không thể siêu sinh.

Bi thống, đau nhức tận tim, ruột gan đứt từng khúc, Lục Lâm Thiên bật khóc, hận mình không cách nào bảo vệ Linh Vũ thế giới, hận mình không cách nào bảo vệ sinh linh Linh Vũ thế giới, bi thống chợt hóa thành năng lượng, Hỏa Viêm lam sắc ngập trời quanh người bắt đầu khởi động, lần nữa xông về phía Thần Linh Thánh Vương.

- Ánh sáng đom đóm cũng dám tranh phát sáng với ánh trăng, thật không biết tự lượng sức mình.

Thần Linh Thánh Vương bộ dáng Thích Thiên lạnh nhạt nói nhỏ, căn bản cũng không để Lục Lâm Thiên vào mắt, trong mặc hải lớn yêu tà, năng lượng mặc sắc lao ra như Nộ Long, lại lần nữa hung hăng trùng kích vào l*иg ngực Lục Lâm Thiên.

"Bang bang! "

Thân hình Lục Lâm Thiên bị đánh bay xuống như thiên thạch, trong mắt mũi miệng đều hộc ra mảng lớn Hỏa Viêm lam sắc.

- Chỉ cần ta không chết, sẽ không buông tha cho ngươi đâu!

Lục Lâm Thiên lại lần nữa lao ra, khí tức nóng bỏng cuồn cuộn bắt đầu khởi động ra.

"Bành! "

"Sát! "

"Phanh! "

- Tiểu tử không biết tự lượng sức mình, con sâu cái kiến mà thôi.

"Bành bành"

Lần lượt nhào tới giữa không trung, nhưng kết quả lại đều giống nhau, lần lượt bị đánh bay đi. Khí tức Lục Lâm Thiên càng ngày càng yếu, ngay cả nhiệt độ nóng bỏng âm hàn cũng ngày càng yếu đi, thân hình không ngừng bị đánh bay, mặt đất không ngừng rạn nứt, vô số đại địa xuất hiện khe hở như Thâm Uyên, vô số ngọn núi nứt vỡ.

"Bành! "

Thân hình Lục Lâm Thiên không biết đã là lần thứ bao nhiêu đập vào hậu sơn Phi Linh Môn, dưới tiếng âm bạo trầm thấp, toàn bộ mặt đất run rẩy, mảng lớn ngọn núi lay động run rẩy, từng khe hở lan tràn ra, sụp đổ xuống, đất rung núi chuyển, cự thạch kích động.

Thân hình Lục Lâm Thiên rơi xuống đập ra một hố sâu, hóa thành một mảnh dung nham hỏa viêm lam sắc, một khối cự thạch lam sắc bị rạn nứt nghiền nát, trên cự thạch có khắc mấy chữ to "Thôi Hồn Độc Tôn Đông Vô Mệnh", thân hình Lục Lâm Thiên không ngờ bị nện vào lăng mộ của Thôi Hồn Độc Tôn Đông Vô Mệnh.

- Đông lão.

Dung nham hỏa viêm lam sắc nhúc nhích, lại lần nữa ngưng tụ thành Lục Lâm Thiên, trong tay nắm lấy một khối mộ bia nứt vỡ, ánh mắt ảm đạm, quay mắt nhìn về phía Thần Linh Thánh Vương. Không ngờ hắn lại vô lực như vậy, lại không cách nào chống lại như vậy.

Trơ mắt ếch ra nhìn sinh linh trong Linh Vũ thế giới vẫn lạc, trơ mắt ếch ra nhìn sinh linh trong Linh Vũ thế giới nguyên một đám thần hồn câu diệt, thây ngang khắp đồng, tiếng khóc khắp nơi, nhưng lại vô lực ngăn cản, chỉ có thể bi thống.

"Rầm rầm rầm! "

Âm thanh trầm đυ.c không ngớt không ngừng vang vọng trên trời xanh, nguyên một đám cường giả Linh Vũ thế giới vẫn lạc, tiếng sát phạt vang tận mây xanh.

Hàng tỉnh sinh linh Linh Vũ thế giới ngẩng đầu nhìn qua trời xanh, bi thống im ắng, huyết lệ hòa nước mắt, thân ảnh quen thuộc kia sau khi lần nữa bị đánh bay, lại không thể đứng lên được nữa.

- Ngũ Hành Đại Đế, đứng lên đi, Linh Vũ thế giới cần ngươi.

Trên Đông Hải sóng gió ngập trời, trên một hải đảo cao ngất, một đại hán thì thào nói nhỏ, khóe miệng tràn ra vết máu đáng sợ.

- Ngũ Hành Đại Đế, đứng lên đi, vì Linh Vũ thế giới, đứng lên đi.

Trong Cổ Vực, một thanh niên hai nắm đấm lộ ra gân xanh, lòng bàn tay không ngừng có máu tươi nhỏ giọt chảy xuống đất.

- Lục sư tổ, đứng lên đi, Linh Vũ thế giới cần ngươi, vô số sinh linh cần ngươi.

Trên Vân Dương Tông, một thiếu nữ nhìn hướng Cổ Vực ở phương xa, trên gương mặt, hai mắt chảy xuôi ra huyết lệ.

- Lục sư tổ, thỉnh bảo hộ Linh Vũ thế giới!

Sau lưng thiếu nữ phần đông đệ tử trẻ tuổi thấp giọng kêu gọi, âm thanh càng lúc càng lớn, cuối cùng vô số đệ tử Vân Dương Tông kêu lên, âm thanh vang tận mây xanh.

- Ngũ Hành Đại Đế, ngươi không thể ngã xuống, đứng lên đi!

Trong Tổ Yêu Lâm, vạn thú sinh linh ngẩng đầu, từng tiếng quát lớn truyền ra.

- Ngũ Hành Đại Đế, Linh Vũ thế giới cần ngươi.

Trên Linh Hoàng Nhai, hàng tỉ sinh linh ngay ngắn đứng, tiếng gầm từ từ vang vọng trời xanh.

- Ngũ Hành Đại Đế, đứng lên a!

- Ngũ Hành Đại Đế, thỉnh bảo hộ Linh Vũ thế giới, bảo hộ gia viên hàng tỉ sinh linh!...

Linh Vũ đại lục, Cổ Vực, Đông Hải, Tổ Yêu Lâm, Linh Hoàng Nhai, hàng tỉ sinh linh la lên, nương theo chân khí và nguyên lực, tiếng gầm càng lúc càng lớn, sau một lát, tiếng gầm đã vang vọng như sấm rền

Tiếng gầm bi thống chờ mong hội tụ lăn đãng truyền ra, không ngớt không dứt, hàng tỉ ánh mắt xa xa ngửa đầu nhìn trời xanh, mắt nhìn về hướng Cổ Vực, khiến cho Cửu Thiên nghe tiếng mà bi, khiến cho Cửu U nghe tiếng mà rung động.

Ở trong hố sấu, Lục Lâm Thiên nghe tiếng kêu gọi từ bốn phương tám hướng truyền đến, hạo kiếp hàng lâm, hàng tỉ sinh linh đang hô hoán, nhưng hắn lại bất lực, hắn căn bản không cách nào chống cự được.

Lục Lâm Thiên vốn cho rằng mình có thể chống cự hạo kiếp, mình chung quy có thể chống cự, mình chưa từng nhận thất bại, chưa từng. Nhưng giờ hạo kiếp chính thức buông xuống, từng đạo thân ảnh trùng thiên mà rơi, nguyên một đám cường giả tự bạo hồn anh khiến lòng hắn cảm thấy cực kỳ đau đớn.

- Không được, ta vẫn không đủ thực lực ah.

Lục Lâm Thiên bi thống khóc rống lên, giờ phút này, hắn cảm thấy mình thật nhỏ yếu. Ở trước mặt hạo kiếp chính thức, hắn chẳng là gì cả, ngay cả lực tự bạo cũng không có, làm sao có thể bảo hộ Linh Vũ thế giới, bảo hộ hàng tỉ sinh linh!

- Tiểu tử, có nghe thấy không, tất cả mọi người đang hô hoán ngươi đấy, tất cả mọi người cần ngươi, ngươi còn không mau dốc sức liều mạng đi?

Chương 4698: Sát cánh chiến đấu cuối cùng 1

Nhưng vào lúc này, một đạo âm thanh mờ ảo đã rơi vào tai Lục Lâm Thiên, một đạo thân ảnh mờ ảo lập tức xuất hiện ở trước mắt Lục Lâm Thiên, một bộ áo đen, hai mắt lăng lệ ác liệt, nhưng có chút mang ý cười.

Nhìn thấy đạo thân ảnh này, hai mắt Lục Lâm Thiên bỗng nhiên co rút lại, linh hồn cũng run lên, ánh mắt si ngốc nhìn chăm chú vào thân ảnh kia, trong cổ họng phát ra nghẹn ngào:

- Đông lão, ngươi đã quay lại rồi sao, ngươi thật sự quay lại rồi sao...?

Thân ảnh áo đen hư ảo nhìn qua Lục Lâm Thiên, khuôn mặt cười to, ánh mắt thâm thúy mờ ảo, nói:

- Ta một mực đều ở đây, chưa từng rời đi.

- Người không phải đã vẫn lạc sao, người sao một mực đều ở đây được, vậy thì sao không đi ra gặp ta, gặp Oánh tỷ, gặp Tâm Đông, chúng ta đều rất nhớ ngươi.

Ánh mắt si ngốc của Lục Thiếu D chấn động, mở hai tay ra muốn chạm vào thân ảnh quen thuộc trước mắt, nhưng lại phát hiện ngón tay chỉ có thể xuyên qua, không gian nổi lên từng vòng chấn động.

- Ta cũng nhớ ngươi, nhớ Tâm Đồng, nghĩ tới Phi Linh Môn, còn có nàng,......

Thúc Hồn Độc Tôn Đông Vô Mệnh cúi đầu nhìn qua đầu ngón tay Lục Lâm Thiên xuyên qua thân hình hư ảo của mình, cười nhạt một tiếng nói:

- Ta không thểquên được các ngươi, không thểbỏ Phi Linh Môn, cho nên mới còn một đám chấp niệm sót lại.

Lời vừa dứt, Đông Vô Mệnh khẽ ngẩng đầu nhìn qua trước không, phía trước, có một đạo lưu quang bạch sắc và một đạo thải hồng gấp rút lướt đến.

Chớp động một cái, lưu quang bạch sắc thu liễm, một đạo bóng hình xinh đẹp bạch sắc xuất hiện ở trước thân ảnh hư ảo của Đông Vô Mệnh, trên quần áo như tuyết lúc này cũng đã dính đầy máu từ cuộc đại chiến, sợi tóc bay múa, không phải Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh thì còn ai nữa.

Nhìn qua khuôn mặt trước mặt, ánh mắt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh trở nên si ngốc không biết phải nói gì, thân hình không ngừng run rẩy run, từ từ đi tới trước người Đông Vô Mệnh, đầu ngón tay khẽvuốt ve qua.

Đông Vô Mệnh nhìn qua khuôn mặt tuyệt mỹ kia khẽ mỉm cười, cực kỳ bình tĩnh, bàn tay hư ảo nắm lấy tay ngọc kia, nói:

- Đã nhiều năm như vậy rồi, ngươi vẫn xinh đẹp như vậy, ta hình như còn chưa từng nói ngươi rất xinh đẹp đúng không, ha ha.

- Lão gia hỏa, ngươi rốt cục trở về rồi, ngươi rốt cục trở về gặp ta rồi, ngươi biết không, ta rất nhớ ngươi.

Ánh mắt Quỷ Tiên Tử Bạch Oánh rung động, yết hầu nghẹn ngào, dòng nước mắt nóng rưng rưng nơi khóe mắt, sau đó rốt cục tràn ra.

Bàn tay hư ảo của Đông Vô Mệnh lau vệt nước mắt trên khuôn mặt tuyệt mỹ kia, nói:

- Ta cũng nhớ ngươi, không bỏlại ngươimột mình được, không bỏ tất cả Phi Linh Môn, cho nên ta không thể rời đi được.

- Không cho phép rời khỏi ta.

Bạch Oánh nhìn qua khuôn mặt quen thuộc trước mắt, nói:

- Đã mất đi ngươi lần thứ nhất, ta không muốn mất ngươi lần hai đâu.

Đông Vô Mệnh cười nhạt, nhìn qua khuôn mặt trước mặt, không còn ngượng ngùng như trước nữa, nói nhỏ:

- Bạch Oánh, ta yêu nàng.

- Sư phụ.

Thải hồng thu liễm, Lục Tâm Đồng nhìn qua thân ảnh quen thuộc trước mắt từ từ đi tới, như sợ thân ảnh kia sẽ bị mình dọa rời đi vậy, trong mắt từ từ chảy ra hai dòng lệ.

- Nha đầu không được khóc, vậy mới tốt chứ, thật sự không kém gì sư phụ mà, sư phụ đời này thu được đệ tử như ngươi cũng đã đủ rồi.

Ánh mắt Đông Vô Mệnh tràn đầy yêu thương, lòng bàn tay hư ảo vuốt ve mái tóc Lục Tâm Đồng, sau đó nhường cho hai người Bạch Oánh và Lục Tâm Đồng, cười nói:

- Ta một mực vẫn chưa từng rời đi, chỉ cần các ngươi tin tưởng, ta sẽ vĩnh viễn ở bên các ngươi, nhưng hiện giờ không phải lúc, hiện giờ chúng ta còn có chuyện quan trọng hơn phải làm.

Lời vừa dứt, Đông Vô Mệnh nhìn qua Lục Lâm Thiên bên người, nói:

- Tất cả mọi người đang kêu gọi ngươi, ngươi có nghe thấy không, Linh Vũ thế giới cần nhờ ngươi, hạo kiếp hàng lâm, chỉ có ngươi mới có thể bảo hộ Linh Vũ thế giới.

- Đông lão, ta còn chưa đủ, ta muốn bảo hộ, nhưng thực lực của ta không đủ, ta thủy chung không cách nào đột phá đặt chân đến một bước cuối cùng, ta không cách nào bảo hộ ở Linh Vũ thế giới.

Lục Lâm Thiên đau đớn nói, đối mặt với một đạo linh hồn phân thân của Thần Linh Thánh Vương hắn đã không có lực lượng chống lại thì nói gì nữa chứ.

- Còn nhớ Phi Linh Môn lúc trước không?

Khuôn mặt hư ảo của Đông Vô Mệnh nhìn qua Lục Lâm Thiên, nói:

- Lúc trước ngươi cầu ta gia nhập Phi Linh Môn, Phi Linh Môn khi đó có gì, mà Phi Linh Môn bây giờ lại thế nào? Ngươi lúc trước, đối mặt vô số quái vật khổng lồ, ngươi đã từng lùi bước bao giờ chưa, lúc đối mặt với Thiên Địa Minh, ngươi có từng lùi về sau không?

- Đông lão...

Ánh mắt Lục Lâm Thiên rung động, khí tức nóng bỏng âm hàn quanh thân lại lần nữa chấn động, quanh khắp Thiên Địa, từng tiếng gọi ầm ĩ vang vọng trời xanh, chấn động đại địa.

- Coi như không địch lại thì đã sao, đàn ông dám nghĩ dám làm không sợ thất bại hy sinh, ngươi, chưa từng thất bại qua, lần này cũng không thể thất bại, nếu như ngươi thất bại, Linh Vũ thế giới cũng sẽ không còn nữa.

Đông Vô Mệnh nhìn qua Lục Lâm Thiên nói.

- Ta hiểu rồi, đã hiểu rõ rồi, ha ha!

Lục Lâm Thiên nghe vậy, lâm vào trầm tư, đột nhiên cất tiếng cười to, cùng lúc đó thân ảnh bay vυ"t ra, đặt chân trên trời xanh, một cỗ năng lượng nóng bỏng âm hàn lần nữa cuốn ra.

- Ngũ Hành Đại Đế, Ngũ Hành Đại Đế hắn đứng lên rồi, lần nữa đứng lên rồi.

- Ngũ Hành Đại Đế lại lần nữa đứng lên rồi!

Giờ khắc này, hàng tỉ sinh linh Linh Vũ thế giới đều nhìn vào thân ảnh khổng lồ lao lên từ Cổ Vực kia mà rưng rưng, dưới lời kêu gọi của bọn hắn, nam tử từng ở Linh Vũ thế giới, ở toàn bộ 3000 đại thế giới sáng tạo ra vô số truyền kỳ kia lại lần nữa đứng lên.

- Còn có thể tái chiến sao, không hổ là Thái Cổ U Minh Viêm.

Trong mặc hải yêu tà cực lớn, Thần Linh Thánh Vương bộ dáng Thích Thiên nhìn qua Lục Lâm Thiên cười lạnh khinh thị, giống như mèo đang trêu tức chuột vậy, nói:

- Xem ra Thái Cổ U Minh Viêm còn mạnh hơn ta nghĩ, sau khi cắn nuốt Thái Cổ U Minh Viêm tin rằng tiến bộ của ta sẽ càng lớn đây.

- Thần Linh Thánh Vương, bớt mơ mộng hão huyền đi, đây là thế giới của ta, cho dù lúc này ta là linh hồn phân thân, nhưng linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm của ta cũng sinh ra ở thế giới này, trên thế giới này, ngươi không làm gì được ta đâu.

Lục Lâm Thiên dứt lời, từng đạo thủ ấn huyền ảo ngưng kết như thiểm điện, cũng không biết là lực lượng từ đâu đến, bỗng nhiên quanh thân hắn bộc phát ra một cỗ khí tức khủng bố. Đột nhiên trong hư không Thiên Địa có vô số vết nứt không gian vỡ tan ra, một vầng sáng lam sắc từ trong không gian vỡ tan kia đổ xuống, lam sắc quang mang chói mắt như diệu nhật lan tràn khắp nơi.

Chỉ trong chớp mắt ngắn ngủi, trong cả phiến hư không, một cỗ nhiệt độ kinh khủng trong chốc lát xuất hiện trên bầu trời Linh Vũ thế giới. Dưới vầng sáng lam sắc kia trút xuống, cả hư không rộng lớn như vậy lập tức bị một mảnh dung nham hỏa viêm lam sắc bao lấy, nóng bỏng âm hàn, một cỗ khí tức cổ xưa đáng sợ khiến người động dung lặng yên lan tràn ra.

Chương 4699: Sát cánh chiến đấu cuối cùng 2

"Ầm ầm! "

Thiên Địa rung rung, lam sắc hỏa viêm phô thiên cái địa từ trong hư không thẩm thấu ra, cùng lúc này, trên toàn bộ đại lục Linh Vũ thế giới đều như đất rung núi chuyển, một cỗ Hỏa Viêm lam sắc phô thiên cái địa tuôn ra, giống như lao ra từ trong Cửu U Địa Ngục vậy.

"Phần phật! "

Hỏa viêm lam sắc khủng bố từ sâu dưới mặt đất bùng lên, dùng một loại xu thế hủy diệt vạn vật bạo phóng lên trời, Hỏa Viêm lam sắc khủng bố tựa như Cự Long trùng thiên, khí tức nóng bỏng phô thiên cái địa lan tràn, vô số sinh linh cảm thấy linh hồn bỏng rát, tóc gáy dựng đứng.

Hải dương lam sắc lần nữa chiếm giữ, khí tức khủng bố không biết mạnh hơn trước kia bao nhiêu lần, đủ để hủy diệt tất cả.

- Mượn nhờ thế giới chi lực, mượn nhờ lực lượng thiên địa, chỉ tiếc, cuối cùng không phải bản thể.

Thần Linh Thánh Vương bộ dáng Thích Thiên khẽ cau mày, vẻ trêu tức và khinh thị trong mắt giảm bớt đôi chút. Thủ ấn biến hóa, mặc hải yêu tà cực lớn kia lại lần nữa cuồn cuộn cuốn về phía Thái Cổ U Minh Viêm.

- Cho dù không phải bản thể, ở trong thế giới của ta, Hỗn Thiên chi khí của ngươi còn chưa đủ đâu!

Lục Lâm Thiên hét lớn, Thái Cổ U Minh Viêm cuồn cuộn phóng lên trời bắn thẳng vào trời xanh, lập tức từ trên cao rơi vãi xuống, tựa như suối phun vậy. Một luồng sóng ngăn cản lấy mặc hải, cả hai giằng co lẫn nhau, đều nhộn nhạo lên gợn sóng kịch liệt, không ngừng rơi vãi xuống dưới tựa như khí tức hủy diệt đang lan tràn

vậy.

Năng lượng mặc sắc yêu tà và Hỏa Viêm lam sắc vẩy ra, mảng lớn sơn mạch Linh Vũ thế giới đều bao trùm trong đó, lập tức dễ dàng phá hủy hết tất cả mọi thứ, cây cối, nham thạch, giang sông, thâm uyên vạn vật đều bị phá hủy...

Còn lần này, Thái Cổ U Minh Viêm không đến mức hoàn toàn không cách nào chống lại như lần trước, không ngờ có thể chống lại công kích của Thần Linh Thánh Vương.

"Rống rống! "

Trong mặc hải yêu tà ngập trời, ánh mắt Thần Linh Thánh Vương bộ dáng Thích Thiên khẽ run lên, thân hình lập tức tiêu tán, cuối cùng ở trong mặc hải kia ngưng tụ thanh một đầu dị thú Hỗn Độn hung hãn như Sói như không phải Sói, như Hổ nhưng không phải Hổ, gào thét vang vọng trời xanh, mang theo năng lượng mặc sắc thao thiên lao về phía Lục Lâm Thiên.

"Ngao ngao! "

Thân ảnh Lục Lâm Thiên hóa thành song đầu hỏa long lam sắc, mang theo Hỏa Viêm dung nham lam sắc cuồn cuộn va chạm qua.

"Ầm ầm! "

Hai thú lần lượt va chạm trên bầu trời, trong mặc hải lớn và hỏa viêm hải dương lam sắc nổi lên từng đợt sóng lớn, mỗi một lần đυ.ng nhau, đều khiến hàng tỉ sinh linh phải hãi hùng khϊếp vía.

Toàn bộ thế giới thiên hôn địa ám, trên trời xanh mảng lớn cường giả bỏ mạng, huyết vụ tung tóe nhuộm đỏ toàn bộ Linh Vũ thế giới, nhuộm đỏ Đông Hải, thây ngang khắp đồng, tràng hạo kiếp này có thể nói là cực kỳ bi thảm.

- Dù sao vẫn chưa đột phá Hư Vô, bản thể lại không ở đây, ngươi vẫn không phải là đối thủ của ta.

Thần Linh Thánh Vương cười lạnh, mặc hải lớn kia rốt cục lại lần nữa chiếm cứ thượng phong, song đầu hỏa long lam sắc bắt đầu liên tiếp bại lui.

"Xoẹt! "

Hỗn Độn dị thú như Sói nhưng không phải Sói, như Hổ nhưng không phải Hổ một vuốt xé rách trời xanh, sau đó rơi vào trên người Hỏa Long. Hỏa Long lập tức bị xé nứt ra, nhưng lại chăm chú ngưng tụ, không cách nào hoàn toàn vỡ ra được.

- Triệt để vẫn lạc đi, Thái Cổ U Minh Viêm là của ta.

Hỗn Độn dị thú như Sói nhưng không phải Sói, như Hổ nhưng không phải Hổ gào thét, đôi vuốt lăng lệ phân biệt rơi vào trên hai cái đầu rồng.

"Ngao ngao! "

Hỏa Long lam sắc gào thét, bị năng lượng mặc sắc yêu tà thao thiên kia trói buộc khó có thể nhúc nhích.

"Ken két! "

Trên cổ song đầu hỏa long lam sắc bắt đầu bị cự lực kéo nứt ra, toàn lực chống cự giãy dụa, hải dương dung nham lam sắc kích động, toàn bộ Linh Vũ thế giới đều rung động kịch liệt, nhưng khe hở kia cũng càng ngày càng sâu, sợ rằng không kiên trì thêm được bao lâu nữa.

Đó là linh hồn bổn nguyên của Thái Cổ U Minh Viêm, nếu xé rách, sợ rằng Thái Cổ U Minh Viêm cũng sẽ triệt để vẫn lạc

- Ngũ Hành Đại Đếcố lên!

Linh Vũ thế giới, hàng tỉ sinh linh ánh mắt rung rung, hai đấm nắm chặt tập trung vào bầu trời, chỗ không ai biết, Ngũ Hành Đại Đế đã cố gắng hết sức mình, liều đến một hơi cuối cùng để tranh thủ cho bọn hắn.

Trên lăng mộ nghiền nát, Đông Vô Mệnh hư ảo nhìn qua Bạch

Oánh và Lục Tâm Đồng, nói nhỏ:

- Ta không cách nào ở cùng các ngươi nữa rồi, trước khi rời đi một hồi, tiểu tử kia cần ta, để ta sát cánh chiến đấu với hắn lần cuối cùng đi.

- Ngươi có còn trở về không?

Bạch Oánh ánh mắt rung động, nhìn qua khuôn mặt hư ảo kia hỏi.

- Chỉ cần các ngươi tin tưởng, ta vĩnh viễn ở bên các ngươi.

Đông Vô Mệnh cười cười, dứt lời, thân ảnh hư ảo hóa thành một đạo lưu quang hư ảo lao vào bầu trời nhanh như một tia chớp.

Trong biển lửa lam sắc ngập trời, một cỗ sương mù màu trăng lan tràn ra, thân hình hư ảo của Đông Vô Mệnh lướt vào trong Hỏa Viêm hải dương lam sắc, lập tức đã bị nhấn chìm trong biển lửa ngập trời.

- Tên kia là Hư Vô chi cảnh, linh hồn phân thân của ngươi vẫn chưa đặt chân đến Hư Vô, ngươi khó có thể đối phó hắn, trong mấy ngàn năm qua, bởi vì ngươi, ta mới có thể có hiện giờ, bởi vì ngươi, ta mới có thể khôi phục.

Trong Cổ Vực, một đạo thân ảnh phóng lên trời, quanh thân khí tức Thánh Hồng chấn động nhộn nhạo ra, không ngờ là Lục gia Lục Thiếu Hổ. Hắn lúc này đã không còn là một thanh niên si ngốc như lúc trước nữa, không ngờ đã là Thánh Hồng chi cảnh rồi.

Lục Thiếu Hổ đạp không đứng lơ lửng, ánh mắt có chút bình thản, mấy ngàn năm qua, hắn thậm chí ngay cả Lục gia cũng không trở về mấy lần, cũng đã từng rời khỏi Linh Vũ thế giới, vẫn luôn phiêu bạt du lãng khắp nơi, bởi vì chuyện lúc trước nên Lục gia cũng không cố ý tìm kiếm hắn, toàn bộ Linh Vũ thế giới, cũng không có bao nhiêu người nhớ rõ hắn, có thể nói, hắn thậm chí là một người bị di vọng.

Nhìn qua hàng tỉ sinh linh trong Linh Vũ thế giới, nhìn qua hạo kiếp Thiên Địa nứt vỡ trên trời xanh, Lục Thiếu Hổ nói nhỏ:

- Tất cả sinh linh Linh Vũ thế giới nghe đây, linh hồn phân thân của Ngũ Hành Đại Đế chính là thiên sinh linh vật Thái Cổ U Minh Viêm, linh hồn và nguyên lực của chúng ta, chân khí linh lực, đều có thể trợ giúp hắn một tay, hạo kiếp đã đến, chúng ta không thể khoanh tay đứng nhìn được nữa.

Lời vừa dứt, nhìn qua Hỏa Viêm hải dương lam sắc ngày càng co rút lại trước mắt, thân ảnh Lục Thiếu Hổ lao ra nói nhỏ:

- Chuyện trước kia ta đã sớm quên, cũng không muốn lại nhớ lại, chúng ta dù sao cũng là đồng căn mà ra, huyết mạch tương liên, linh hồn dẫn dắt một đường, hi vọng linh hồn của ta, có thể giúp bổn nguyên linh hồn phân thân ngươi một tay. Ta còn nhớ rõ, lúc còn nối khô ngươi thường xuyên dẫn ta vụng trộm đi chơi, có một lần ta ngã gãy chân ở hậu sơn, là ngươi đã cõng ta về nhà, cũng chỉ có lúc đó, ta mới gọi ngươi một tiếng ca ca.

Chương 4700: Tình động Cửu Thiên

- Lúc trước, khi ta vừa mới khôi phục, ta vẫn rất hận ngươi. Nhưng mấy ngàn năm này, tất cả trong 3000 đại thế giới, tất cả hôm nay, ta rốt cuộc đã biết được sự khác nhau giữa ta và ngươi, rốt cuộc biết vì sao ngươi khác thích ngươi mà không phải ta. Ca ca, hôm nay để đệ đệ ta giúp ngươi một tay đi, người phạm Linh Vũ thế giới ta, giết không tha!

Ngay khi chữ cuối cùng vừa dứt, quần áo quanh thân Lục Thiếu Hổ đã bị nhiệt độ cao đốt thành hư vô, sau đó mỉm cười, tùy ý để thân hình nhảy vào trong dung nham lam sắc, trong nháy mắt hóa thành tro tàn.

- Tổ chim bị phá trứng có an toàn, người phạm Linh Vũ thế giới ta, giết không tha!

Ở trong Cổ Vực, từng thân ảnh lão giả phóng lên trời, một cỗ khí tức bắt đầu khởi động, huyết lệ bắt đầu khởi động, khóe môi ứa máu, thấy chết không sờn, thân ảnh nhảy vào trong hỏa viêm lam sắc ngập trời.

- Người phạm Linh Vũ thế giới ta, giết không tha, chúng ta thế cùng tồn vong với Linh Vũ thế giới.

Trong trung ương Linh Vũ đại lục, từng đạo thân ảnh đạp vào giữa không trung lao tới Cổ Vực, thân ảnh phô thiên cái địa như châu chấu kéo qua, từng ánh mắt đỏ thẫm như máu, hóa thành sát phạt chi khí ngập trời.

- Chúng ta cùng tồn vong với Ngũ Hành Đại Đế, người phạm Linh Vũ thế giới ta, giết không tha!

Trong Đông Hải, thân ảnh như che khuất bầu trời phóng lên trời, lao vào trong hải dương lam sắc trên bầu trời.

- Linh Hoàng Nhai cùng tồn vong với Ngũ Hành Đại Đế, người phạm Linh Vũ thế giới ta, giết không tha!

- Tổ Yêu Lâm cùng tồn vong với Ngũ Hành Đại Đế, người phạm Linh Vũ thế giới ta, giết không tha!

Trong Linh Hoàng Nhai, Tổ Yêu Lâm, thân ảnh khổng lồ phô thiên cái địa xẹt qua trời cao, đất rung núi chuyển, từng đạo thân ảnh không màng bản thân, thấy chết không sờn vọt vào trong hải dương lam sắc trên bầu trời.

"Ô ô... "

"Xì xào... "

Bi tráng chấn động Thiên Địa, Tổ Yêu Lâm, Linh Hoàng Nhai tiếng gầm gừ không ngừng, hàng tỉ sinh linh trong Đông Hải, Linh Vũ đại lục, Cổ Vực lòng như bị xé nát ra.

Giờ khắc này, toàn bộ Linh Vũ thế giới vô số âm thanh hùng tráng thét lên, trầm hùng bi tráng, khiến cho gió thét mưa gào, bầu trời thất sắc, hàng tỉ sinh linh thấy chết không sờn, khiến sông núi chấn huyễn, âm thanh đảo giang sông, thế sụp đổ lôi điện!

"Ầm ầm! "

Thân ảnh phô thiên cái địa không chút do dự nhảy vào trong hải dương lam sắc, vì Linh Vũ thế giới cống hiến ra một phần sức lực của mình, ở trước mặt hạo kiếp tất cả sinh linh đều không chùn bước, bi ca dịch thủy, vui buồn lẫn lộn, khiến Thiên Địa phải động dung, trên chín tầng trời cũng vang vọng sấm sét, phảng phất như Thiên Đạo cũng đang gào thét, đại địa nổi lên lũ lụt, đều rung rung không ngớt!

Giờ khắc này, trong đất rung núi chuyển, trong một không gian như Hỗn Độn đột nhiên run rẩy, một cỗ kim sắc quang mang lập tức từ trong không gian hỗn độn phóng ra ngoài, một cỗ hơi thở đang thức tỉnh, sau khi thức tỉnh lại càng ngày càng mạnh, giống như Phượng Hoàng Niết Bàn, bắt đầu muốn ngạo thế lao ra.

"Rầm rầm! "

Sinh linh trong Linh Vũ thế giới không ngừng nhảy vào trong lam sắc hải dương, khiến lam sắc hải dương vốn đang bị đè ép cũng bắt đầu dần dần ngăn lại thế bại lui.

"Rống rống! "

Hư ảnh Hỗn Độn dị thú thấy một màn kinh người này, trong mắt chớp động hung mang, trong khinh thường lại lộ ra vẻ khïếp sợ, hai móng không khỏi càng thêm dùng sức hung hăng xé rách đầu song đầu hỏa long kia. Trong lòng Thần Linh Thánh Vương đã mơ hồ có cảm giác sợ hãi, hắn không hề trêu tức nữa, hắn muốn lập tức khiến linh hồn phân thân của tiểu tử này phải thần hồn câu diệt.

"Ngao ngao! "

Song đầu Hỏa Long lam sắc gào thét giãy dụa, nhưng dưới sự bao phủ của năng lượng mặc sắc ngập trời lại thủy chung không cách nào giãy giụa, khe hở trên người càng ngày càng rộng, linh hồn bổn nguyên liên tục nứt vỡ, lập tức sẽ bị phá hủy.

- Tiểu tử, ngươi chưa từng thất bại, lúc này cũng sẽ không thất bại, vì toàn bộ Linh Vũ thế giới, ngươi phải chịu đựng, ngươi phải tuyệt địa phản kích.

Trong đầu Lục Lâm Thiên bỗng dưng truyền đến âm thanh quen thuộc, một đạo thân ảnh áo đen hư ảo xuất hiện ở trong linh hồn bổn nguyên của Lục Lâm Thiên.

- Đông lão, tuyệt địa phản kích, ta làm không được, Thần Linh Thánh Vương quá mạnh mẽ, quá mạnh mẽ, ta đã tận lực, nhưng vẫn không bảo hộ được Linh Vũ thế giới, ta không bảo hộ được a!

Linh hồn bổn nguyên Lục Lâm Thiên đang gào thét, đang giãy dụa, vô số sinh linh của Linh Vũ thế giới nhảy vào trong biển lửa, Lục Lâm Thiên bi thống kêu rên, đáy lòng như muốn ứa máu.

Thân ảnh hư ảo của Đông Vô Mệnh tiếp tục nói:

- Tiểu tử, ngươi có thể làm được, ngươi nhất định làm được, ngươi bây giờ có lẽ còn kém một bước cuối cùng đúng không. Ngươi tuy rằng là ngươi, nhưng ngươi bây giờ cũng là Thái Cổ U Minh Viêm, Thái Cổ U Minh Viêm muốn đột phá đến Hư Vô phải làm thế nào, ta không cách nào giúp ngươi được, bất quá chấp niệm này của ta trong mấy ngàn năm này cũng đã có chút lĩnh ngộ. Có lẽ vì ta là chấp niệm, cho nên mới có thể cảm nhận được sự ảo diệu của Thiên Địa này một cách rõ ràng hơn. Hư Vô chi cảnh, là Hư Vô tất cả chân tướng, cùng Thiên Địa Hư Vô hợp làm một thể, Hư Vô chi cảnh, là Hư Vô chân chính, là hóa thân Hư Vô, lo lắng không phải Hư Vô chân chánh.

- Ta là ta, nhưng ta cũng là Thái Cổ U Minh Viêm, Hư Vô, là Hư Vô tất cả chân tướng, cùng Thiên Địa Hư Vô hợp làm một thể...

Giờ khắc này, Lục Lâm Thiên như là có chút hiểu được, linh hồn bổn nguyên cũng lập tức bỗng nhiên như mất đi tri giác, đôi mắt cũng từ từ nhắm lại, Hỏa Viêm kinh khủng âm hàn kia cũng bắt đầu từ từ yếu bớt.

"Rống rống! "

Hỗn Độn dị thú gào thét, hai móng thừa cơ dùng sức xé mạnh, song đầu hỏa long lam sắc lập tức hóa thành mảnh vỡ, sau đó hóa thành một mảnh dung nham lam sắc óng ánh rơi vào trong hải dương hỏa viêm chung quanh.

"Phần phật! "

Một mảnh Hỏa Viêm lam sắc khổng lồ bắt đầu yên lặng, từng đợt sóng hỏa viêm lam sắc hạ xuống, như đại dương mênh mông đang nổi lên biển gầm lại bỗng nhiên trở nên gió êm sóng lặng, nhiệt độ nóng bỏng âm hàn trong chốc lát cũng hoàn toàn khôi phục lại như thường.

Trong Linh Vũ thế giới, hàng tỉ sinh linh ngửa đầu nhìn qua biển lửa ngập trời thời khắc yên lặng, nguyên một đám thân hình lảo đảo run rẩy. Đó chính là hy vọng của cả Linh Vũ thế giới, nhưng bây giờ, hy vọng của toàn bộ Linh Vũ thế giới cũng đã triệt để vẫn lạc.

- Vẫn lạc, linh hồn phân thân của Ngũ Hành Đại Đế cũng vẫn lạc.

- Vẫn lạc, Ngũ Hành Đại Đế vẫn lạc rồi.

Nước mắt hòa lẫn huyết lệ, trên trời cao, thiên lôi vang vọng phảng phất như kêu rên, đại địa đang run rẩy, phảng phất như tỏ rõ sự bi thống của mình.

"Rầm rầm rầm! "

Trên trời xanh, một mảnh hào quang thần thánh bao phủ Cửu Thiên, âm thanh năng lượng âm bạo ầm ầm không ngừng vang vọng, phảng phất như cả vũ trụ cũng nổ nát, tất cả động tĩnh như thiên băng địa liệt trong này căn bản không thể dò xét được gì cả, trong lúc mơ hồ có tiếng hét lớn truyền ra:

- Đế Phách Thiên, ngươi không cứu được tiểu tử kia đâu, bản thân ngươi khó bảo toàn, khặc khặ-x-xxxxx...

Chương 4701: Tuyệt địa đột phá 1

- Sẽ không đâu, Ngũ Hành Đại Đế không sẽ vẫn lạc đâu.

- Ngũ Hành Đại Đế sáng tạo ra nhiều kỳ tích như vậy, lần này cũng sẽ như vậy, Ngũ Hành đại địa sẽ không vẫn lạc đâu.

Từng tiếng quát từ trong hàng tỉ sinh linh truyền ra, sau đó, có người quỳ một gối xuống, ngửa đầu nhìn qua một mảnh hải dương yên lặng kia, khẩn cầu nói:

- Ngũ Hành Đại Đế, xin thức tỉnh đi, vì Linh Vũ thế giới, xin lần nữa sáng tạo một cơ hội.

- Ngũ Hành Đại Đế, chúng ta khẩn cầu, cho chúng ta một kỳ tích đi!

Trong toàn bộ Linh Vũ thế giới, Cổ Vực, Linh Vũ đại lục, Đông Hải, Tổ Yêu Lâm, Linh Hoàng Nhai, tứng đám sinh linh quỳ xuống phủ phục trên đất, mắt tràn huyết lệ, từng tiếng khẩn cầu bi thống hội tụ thành tiếng gầm đinh tai nhức óc, như Thiên Lôi vang vọng, khiến lôi minh trên bầu trời cũng bị che đậy, bi thống vang vọng trời xanh, động tình Cửu Thiên!

Hư ảnh Hỗn Độn dị thú lần nữa hóa thành Thần Linh Thánh Vương bộ dáng Thích Thiên, nhìn qua hải dương hỏa viêm lam sắc kia, giờ khắc này, hải dương kia chẳng biết tại sao lại khiến lòng hắn run lên, trong lúc mơ hồ có một loại cảm giác xấu nổi lên từ sâu trong linh hồn, loại cảm giác này khiến hắn cảm thấy cực kỳ bất an, cảm giác giống như lúc trước hắn đối mặt với Đông Hoàng Thái Huyền vậy.

- Lâm Thiên.

- Cha!

- Sư phụ.

Trên trời xanh, đám người Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Độc Cô Cảnh Văn, Phong Du Du, Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Thái A, Hồng Vũ đều đang chiến đấu, ngay cả La Lan thị lúc này cũng gia nhập vòng chiến.

Tất cả cường giả Linh Vũ thế giới đều bị vây công, không ngừng có người trọng thương vẫn lạc, dù ai cũng không cách nào bứt ra được, huống chi cũng không ai có thực lực tới gần mặc hải yêu tà kia cả.

- Lão đại.

Giữa không trung cách đó không xa, Tiểu Long gào thét, dưới từng đợt công kích của Thương Cổ cũng đã gặp phải trọng thương không nhẹ.

"Ngao ngao! "

Long ngâm Quy minh, đôi Long nhãn của Tiểu Long trừng lên, hư ảnh Thanh Long và hư ảnh Huyền Vũ gào thét lao ra, nương theo uy thế mênh mông cuồn cuộn như lôi đình bao phủ về phía Thương Cổ.

- Quả nhiên bất phàm, nếu để cho ngươi đột phá Hư Vô thì sợ rằng còn biến thái hơn cả hai tên gia hỏa Thanh Long lão tổ và Huyền Vũ lão tổ lúc trước, chỉ tiếc giờ ngươi còn chưa lớn hẳn. Lúc trước hai lão già kia sau khi giết huyết mạch của ta liền trốn về trong Hỗn Độn Thiên thế giới, ta cũng không biết phải làm gì với hai lão giả Thanh Long và Huyền Vũ kia, giờ ta giết ngươi cũng coi như là báo thù rồi.

Thương Cổ nhìn qua bản thế cực lớn của Tiểu Long cười lạnh trêu tức, ngay khi hư ảnh Thanh Long và hư ảnh Huyền Vũ đến trước người, trong hai mắt hắn đột nhiên có một đạo hào quang năng lượng như lôi đình lướt đi, giống như pháo hoa trùng kích đánh tới.

"Bành bành! "

Âm thanh trầm đục vang lên, hư ảnh Thanh Long và hư ảnh

Huyền Vũ lập tức nứt vỡ, trong miệng Tiểu Long cũng lập tức phun ra mảng lớn Long huyết.

"Bành! "

Tốc độ tựa như quỷ mị, Thương Cổ hóa thân Hư Vô, thân ảnh lập tức xuất hiện ở trước bản thể khổng lồ của Tiểu Long. Một đạo quyền ấn rơi vào trên đồ án Huyền Vũ. Lập tức Huyền Vũ hộ thân không gì phá nổi nổ nát, mảng lớn lân phiến bị lực lượng cuồng bạo trùng kích nứt vỡ, long huyết bắn khắp nơi, như huyết vụ rơi vãi khắp nơi.

- Phòng ngự thật khủng bố, tựa hồ không kém hơn lão giả Huyền Vũ lúc trước ở Hư Vô chi cảnh bao nhiêu a, chỉ tiếc là vẫn phải chết thôi.

Trong lời nói trêu tức của Thương Cổ lộ ra vài phần khiếp sợ, từng đạo quyền ấn tiếp tục không ngừng rơi vào trên người Tiểu Long, mỗi một đạo quyền ấn rơi xuống, Kim Long chi thật cực lớn của Tiểu Long cũng rạn nứt thêm vài phần, long huyết bắn ra, Long lân kim sắc rơi lả tả, bạch cốt lành lạnh lộ ra ngoài, khí tức càng ngày uể oải, vô cùng thê thảm, gần như tuyệt khí..

- Nếu đã chết, vậy thì triệt để biến mất đi!

Loại cảm giác bất an sâu trong linh hồn Thần Linh Thánh Vương bộ dáng Thích Thiên ngày càng nồng nặc, cuối cùng đã tới lúc không nhịn được nữa, phất tay mà động, một cỗ năng lượng mặc sắc yêu tà lập tức bao tới hỏa viêm lam sắc đang yên tĩnh kia, như muốn hoàn toàn luyện hóa đi.

"Phần phậ! "

Dưới năng lượng mặc sắc ngập trời bắt đầu khởi động xuống, mảng lớn hỏa viêm lam sắc cũng bị bao lấy.

- Ồ!

Bỗng dưng, bên trong năng lượng mặc sắc ngập trời kia truyền ra một âm thanh kinh ngạc, lập tức toàn bộ hải dương lam sắc đều run lên.

"Ầm ầm! "

Trên trời xanh, sát na này liền như có một mảnh thần lôi đến thế gian, xuyên thấu qua năng lượng nồng đậm che phủ trời xanh, dùng thế lôi đình vạn quân, nương theo một mảnh thần quang hàng lâm, như đã vượt qua khỏi gồng cùm thời không, cuối cùng rơi vào trên hải dương hỏa viêm lam sắc đang bình tĩnh yên lặng.

Theo thần lôi thần quang rơi xuống, hải dương hỏa viêm lam sắc bình tĩnh yên lặng lập tức run lên, lập tức dung nham lam sắc bắt đầu chấn động nhộn nhạo ra từng vòng rung động, giống như có thứ gì đó thức tỉnh vậy.

"Rầm rầm! "

Vào thời khắc này, trong toàn bộ Thiên Địa, toàn bộ Linh Vũ thế giới đột nhiên có quang mang lam sắc chói mắt như diệu nhật từ trong hư không lan tràn mà ra. Chỉ chớp mắt ngắn ngủi, trong hải dương hỏa viêm lam sắc vừa mới bình tĩnh như có một cỗ nhiệt độ cực kỳ khủng bố thức tỉnh, sau đó xuất hiện trên trời xanh, đồng thời tương liên một chỗ với đại địa va chạm vào với trời xanh.

Dưới nhiệt độ kinh khủng này, khiến vô số sinh linh Linh Vũ thế giới, vô số cường giả đều cảm thấy linh hồn như phỏng rát, từng đạo ánh mắt đột nhiên ngẩng đầu nhìn qua trên hư không. Trong hải dương dung nham lam sắc kia chợt có vầng sáng lam sắc chói mắt lan tràn, lộ ra một loại nhiệt độ đáng sợ ngay cả linh hồn cũng không cách nào thừa nhận lan tràn khắp Thiên Địa, một cỗ khí tức cổ xưa hàng lâm.

- Chẳng lẽ...

Trong Linh Vũ thế giới, vô số sinh linh đang khẩn cầu đột nhiên run lên, trái tim của tất cả mọi người cũng theo chấn động từ hải dương lam sắc kia mà rung rung, hi vọng lại nổi lên từ sâu tận trong linh hồn

- Chẳng lẽ thật là...

Giờ khắc này, ánh mắt Thần Linh Thánh Vương bộ dáng Thích Thiên cũng đột nhiên co rụt lại, ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Hư Vô, là Hư Vô tất cả chân tướng sự vật, Hư Vô chi cảnh, là Hư Vô tất cả chân tướng, cùng Thiên Địa Hư Vô hợp làm một thể, Hư Vô chi cảnh, là Hư Vô chân chính, là hóa thân Hư Vô, đánh nát hư không, nát bấy hình hài, luyện hư hợp đạo, hữu hình chi thân hợp làm một thể với vô hình đại đạo, dùng đạo làm thật, thành tựu Hư Vô chi thực.

Trong hỏa viêm dung nham lam sắc, một âm thanh mà toàn bộ Linh Vũ thế giới đều quen thuộc truyền ra, âm thanh như đến từ sâu trong trời xanh, hư vô mờ ảo...

Theo âm thanh truyền ra, toàn bộ không gian cũng run lên, Hỏa Viêm lam sắc cuồn cuộn tràn ngập, mảnh không gian này đột nhiên rung rung, Hỏa Viêm lam sắc phô thiên cái địa thấm ra từ trong hư không, một cỗ khí tức đáng sợ khiến người động dung, lặng yên lan tràn ra.

Chương 4702: Tuyệt địa đột phá 2

"Phần phật! "

Giờ phút này, năng lượng mặc sắc yêu tà ngập trời kia dưới dung nham hỏa viêm lam sắc cuốn xuống cũng bắt đầu bị đốt cháy xì xì, sau đó lập tức lùi bước như điện giật.

Thần lôi rơi xuống, trong hải dương dung nham hỏa viêm, có một mảnh dung nham lam sắc hiển hiện ra, giống như từ trong không gian Hư Vô lăng không bước ra vậy, lộ ra một cỗ nhiệt độ nóng bỏng âm hàn cực kỳ khủng bố.

Dưới thần quang chói mắt chiếu rọi, dung nham lam sắc óng ánh cuối cùng ngưng tụ lại một cách vô cùng huyền ảo, sau đó lại ngưng tụ trở thành một đầu song đầu hỏa long la msawcs, cuối cùng lại hóa thành bộ dáng Lục Lâm Thiên.

"Ầm ầm! "

Thần lôi xuyên thủng trời xanh, thần quang phóng bao phủ, quanh thân Lục Lâm Thiên dung nham nóng bỏng âm hàn cuồn cuộn, bá đạo hủy diệt, thần quang diệu diệu, tựa như thần tích, thiên uy hạo đãng.

- Ngũ Hành Đại Đế không chết.

- Khí tức bực này, Ngũ Hành Đại Đế đây rõ ràng là lại lần nữa đột phá ah.

- Tuyệt cảnh đột phá, Ngũ Hành Đại Đế thật sự cho chúng ta một kỳ tích rồi.

Nhìn qua thân ảnh quen thuộc như thần tích kia, toàn bộ Linh Vũ thế giới đều sôi trào cả lên.

- Hư Vô chi cảnh, tiểu tử, ngươi không ngờ cũng đã đột phá đến Hư Vô chi cảnh.

Trong mặc hải yêu tà, Thần Linh Thánh Vương bộ dáng Thích Thiên khiếp sợ nhìn qua Lục Lâm Thiên, hai mắt mặc sắc thâm thúy cũng theo đó run lên.

- Cái này phải đa tạ ngươi, bởi vì ngươi, ta mới có thể tuyệt cảnh đột phá thế này.

Thần lôi thần quang từ từ thu liễm, Thiên uy tiêu tán, Lục Lâm Thiên xa nhìn Thần Linh Thánh Vương, trong mắt như có hai tòa núi lửa lam sắc phun trào, bi hàn chi ý ngập trời bắt đầu khởi động, nói:

- Mà bây giờ, ngươi nên trả giá thật nhiều rồi.

- Ha ha ha ha.

Nghe vậy, Thần Linh Thánh Vương sững sờ, đột nhiên cười như điên với Lục Lâm Thiên. Trường bào vung lên, một cỗ năng lượng vô hình khuếch tán, mặc hải yêu tà khuếch tán khắp chu không lập tức liền ngưng thế lui lại, sau đó nghiêm mặt cười lạnh nói:

- Xem ra, thật sự không thể chơi đùa thêm với ngươi nữa rồi. Ngươi cho rằng ngươi vừa mới đột phá đến Hư Vô là có thể làm gì được ta sao? Tiểu tử, ngươi còn quá non, còn xa xa không đủ ah.

Vừa dứt lời, khuôn mặt Thần Linh Thánh Vương lộ ra cười lạnh, võ trường bào, khí thế ngập trời đột nhiên cuốn ra từ cơ thể, nhất thời phiến Thiên Địa này đều bị năng lượng mặc sắc yêu tà che đậy đến mức thiên hôn địa ám, gió nổi mây phun, lôi minh trận trận. Sau đó liền cuốn về phía Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, khuôn mặt cười lạnh, Hỏa Viêm lam sắc quanh thân không có chút tăng lên, ngược lại lam bao cấp tốc thu liễm, mọi huyền ảo đều thu liễm không thấy đâu nữa.

"Ầm ầm! "

Trên bầu trời, chỉ có thân ảnh lam bào kia cô đơn đứng trên trời cao, năng lượng mặc sắc yêu tà ngập trời trong chốc lát đã bôn tập đến, bao lấy Lục Lâm Thiên vào trong

Vô số ánh mắt nhìn lên bầu trời, mặc hải yêu tà kia lao đến, thân hình Lục Lâm Thiên lướt qua trong đó. thân hắn lại như bàn thạch không thể rung chuyển, chỉ có một cỗ năng lượng âm hàn nóng bỏng đáng sợ tràn ngập nơi phía chân trời, khiến năng lượng từ trong mặc hải yêu tà kia cũng không cách nào bao phủ tới gần được.

- Thần Linh Thánh Vương, đừng quên, đây là Hỗn Độn thiên thế giới, đây là thế giới của ta, giờ phút này, ta đã Hư Vô, Thái Cổ U Minh Viêm trước mặt, Hỗn Thiên chi khí là thứ gì, ngươi nói thử xem?

Lời nói nhàn nhạt từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra, lời rất bình thản, nhưng mặc cho ai cũng có thể nghe ra được sát ý băng hàn thấu xương trong đó. Vừa dứt lời, trong tay Lục Lâm Thiên đã ngưng kết thủ ấn, đột nhiên bàn chân đạp mạnh một cái.

"Rầm rầm rầm! "

Lập tức mảng lớn mặc hải hóa thành hư không, trong Linh võ thế giới bên dưới, trong Cổ Vực, Đông Hải, Linh Vũ đại lục, Tổ Yêu Lâm, Linh Hoàng Nhai, tất cả núi lửa đột nhiên bùng phát lên, một cỗ dung nham cuồn cuộn khổng lồ phóng lên trời.

Vô số dung nham núi lửa cuồn cuộn như một mảnh Hỏa Long cực lớn trùng thiên, nương theo vô số dung nham hỏa viêm rơi vãi phía chân trời, cuối cùng dưới sự khống chế của Lục Lâm Thiên hóa thành một đạo hỏa viêm đại thủ ấn khổng lồ hơn vạn trượng, chụp xuống mặc hải lớn kia.

"Ầm ầm! "

Hỏa Viêm đại thủ ấn rơi xuống, năng lượng nóng bỏng khủng bố phô thiên cái địa bạo tuôn ra kí©ɧ ŧɧí©ɧ mặc hải tà ác lớn rung động kịch liệt, cả phiến hư không bị năng lượng khủng bố sinh sinh chấn nát, mà mặc hải ngập trời quanh thân Thần Linh Thánh Vương dưới một chưởng kia cũng bị đập nát, khe hở lan tràn, cuối cùng sinh sinh bạo liệt ra trong không gian.

Nương theo mặc hải bị đánh nát, thân hình Thần Linh Thánh Vương bộ dáng Thích Thiên cũng bị ép lui ra phía sau, sắc mặt rốt cục cũng lộ ra vẻ khïếp sợ.

- Thế giới của ta, cho dù linh hồn phân thân của ta không cách nào vận dụng thế giới chi lực, nhưng bằng vào Thiên Địa chi năng, thế giới chi lực, cũng đủ khiến ngươi tan thành mây khói rồi. Vì vô số sinh linh Linh Vũ thế giới đã bỏ mạng, Thần Linh Thánh Vương, mạng đạo linh hồn phân thân này của ngươi, ta thu làm tiền lãi trước.

Trong lòng Lục Lâm Thiên bắt đầu nổi lên sát ý, theo lời vừa dứt, không gian quanh thân cũng trở nên vặn vẹo, phảng phất như cả ngươi tương liên với Thiên Địa thế giới vậy, thân ảnh như quỷ mị Hư Vô kéo dài qua trời cao xuất hiện ở trước người Thần Linh Thánh Vương.

Một sát na này, trên lam bào quanh thân hắn, dung nham lam sắc thu lại, toàn bộ thân hình đã rở thành dung nham chi thân.

Trong nháy mắt này, ánh mắt Thần Linh Thánh Vương bộ dáng Thích Thiên đột nhiên biến đổi, hắn có thể cảm giác được, trên người linh hồn phân thân của Lục Lâm Thiên lúc này có một cỗ năng lượng nóng bỏng âm hàn khủng bố khiến hắn chấn động đang lan tràn ra.

- Thái Cổ U Minh Viêm chính thức.

Loại năng lượng chấn động nóng bỏng âm hàn này khiến linh hồn hắn cảm nhận được khí tức hủy diệt, trong mắt lộ ra vẻ kinh hãi, sắc mặt kịch biến, sau khi đột phá cảnh giới Hư Vô thì Thái Cổ U Minh Viêm ngoại trừ ở mặt cấp độ tu vị đã có biến hóa cực lớn ra thì ngay cả bản thân cũng như thoát thai hoán cốt vậy. Loại khí tức kia khiến sâu trong linh hồn của hắn cảm nhận được rất rõ loại khí tức khủng bố vào thời Viễn Cổ kia.

"Oanh! "

Giơ tay nhấc chân đã có Thiên Địa tương trợ, bằng vào ưu thế Linh

Vũ thế giới, Lục Lâm Thiên trong khoảng thời gian cực ngắn này đã đánh ra một quyền ấn lôi đình lam sắc nóng bỏng vào trên người Thần Linh Thánh Vương, khiến thân hình hắn bay vυ"t ra ngoài

"Rống rống! "

Ngay khi thân hình bị đánh bay, Thần Linh Thánh Vương bộ dáng Thích Thiên liền hóa thành Hỗn Độn hung thú, giống như Sói nhưng không phải Sói, giống như Hổ nhưng không phải Hổ.

"Ngao ngao. "

Thân ảnh Lục Lâm Thiên lao ra, thân ảnh áo lam hóa thành song đầu hỏa long, long ngâm rung trời, trong chốc lát đã phá hủy mặc sắc năng lượng yêu tà.

Chương 4703: Tổ hồn

- Thần Linh Thánh Vương, ngươi không trốn thoát được đâu. Hỗn Thiên chi khí chi thân này của ngươi linh hồn phân thân của linh hồn phân thân của ngươi mà thôi, thậm chí còn không cách nào hoàn toàn tương liên với bản thể ngươi, đi chết đi!

"Ngao ngao! "

Đầu rồng nóng bỏng ngập trời há miệng phun ra một ngụm hỏa viêm khiến vạn vật bị đốt cháy hóa thành Hư Vô, há miệng cắn xé lấy cái đầu dữ tợn của Hỗn Độn hung thú kia. Đầu rồng âm hàn thấu xương đồng thời phun ra một ngùm khí tức khiến linh hồn đông cứng, sau đó xé cắn cái đuôi của Hỗn Độn dị thú. Dung nham hỏa viêm lam sắc trong miệng, lập tức phóng thích ra, dần dần bao bọc lấy Hỗn Độn hung thú kia.

"Rống rống! "

Linh hồn bổn nguyên của Hỗn Độn hung thú gào thét giãy dụa, nhưng lúc này lại khó mà thoát ra được, trong hai mắt Hỗn Độn hung thú bắt đầu tràn ra vẻ sợ hãi.

"Ngao ngao. "

Long ngâm gào thét, Tiểu Long trên trời cao rốt cục rốt cuộc không cách nào chống cự lại được lực lượng từ Thương Cổ nữa, Kim Long chi thân khổng lồ bị Thương Cổ đánh như muốn hóa thành mảnh vỡ, long huyết rơi vãi xuống mảng lớn trên không.

- Đi chết đi.

Thương Cổ cười lạnh, khuôn mặt đạm mạc trêu tức, trong lòng bàn tay có một đạo năng lượng ầm ầm ngưng tụ, sau đó lại lần đã rơi vào trên người Tiểu Long.

"Bành bành! "

Kim Long chi thân khổng lồ của Tiểu Long khổng lồ đâm ngược xuống, cuối cùng rơi khỏi bầu trời, sau đó trùng trùng điệp điệp cắm vào trên một mảnh sơn mạch bừa bộn. Lực đạo đáng sợ khiến cả ngọn núi khổng lồ sụp đổ, trên vách núi đá cứng rắn lập tức bị một cánh tay tráng kiện cắm vào.

"PHỤT! "

Hộc ra từng ngụm lớn Long huyết, thân hình uể oải của Tiểu Long giờ đã khó mà cử động được nữa, hai mắt ngưng trọng âm trầm nhìn lên Thương Cổ trên bầu trời. Đối mặt với Cổ Nham lão quỷ hắn còn có lực đánh một trận, nhưng giờ ở trước mặt Hỗn Độn Thế Giới chi chủ, hắn không ngờ ngay cả lực hoàn thủ cũng không có.

- Tiểu tử, đi chết đi...

Giữa không trung, Thương Cổ chỉ lạnh lùng liếc qua Tiểu Long, trong mắt nổi lên sát ý, thân ảnh khẽ động, như hư vô mờ mịt nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Tiểu Long, một đạo quyền ấn ngưng tụ đánh về phía đầu Tiểu Long.

Khí tức đã uể oải đến cực hạn của Tiểu Long chấn động, hai mắt nhìn chằm chằm vào quyền ấn rơi xuống kia, trong mắt xẹt qua tia hung ác. Chuyện đã đến nước này rồi, hắn chỉ có toàn lực đánh cược một lần, dốc sức liều mạng thôi.

- Mạng của hắn, ngươi không lấy được.

Ngay thời khắc như ngàn cân treo sợi tóc, ngay khi Tiểu Long muốn liều mạng chống lại thì một đạo âm thanh hư vô từ sau lưng Tiểu Long truyền ra.

Mà ngay khi quyền ấn của Thương Cổ sắp đánh tới đầu Tiểu Long thì hắn đột nhiên biến sắc, đạo quyền ấn kia của hắn lại tiêu tán mất... Một đạo quyền ấn do Hỗn Độn Thế Giới chi chủ như ngưng tụ lúc này không ngờ lại biến mất quỷ dị như vậy.

Thương Cổ kinh hãi, tâm thần và ánh mắt lập tức dò xét khắp bốn phía, nhưng lại cực kỳ quỷ dị, căn bản không thấy bất luận thân ảnh nào cả.

Bỗng dưng, ánh mắt Thương Cổ chợt run lên, nhìn về phía một mảnh hải vực phía trước không xa.

Chỗ đó có một tòa đại điện khổng lồ cao vυ"t trong mây, thế như Thương Long ngẩng đầu. Vào lúc này dưới động tĩnh đất rung núi chuyển, Thiên băng Địa liệt như thế nhưng đại điện khổng lồ kia vẫn vững như bàn thạch không thể rung chuyển.

Trên đại điện, dưới ánh mắt Thương Cổ, có bốn đạo thú ảnh lăng không mà ra, bốn đạo thú ảnh kia cực kỳ hư ảo, nhưng chính thân hình hư ảo ấy, dù cách nhau hư không nhưng Thương Cổ vẫn có thể cảm nhận được khí tức quen thuộc.

Bốn tồn tại cường hãn kia, lúc trước nếu không phải vào thời Viễn Cổ hắn đạt được Hỗn Độn Thế Giới thì cũng phải kiêng kị ba phần. Mà coi như là sau khi hắn nhận được Hỗn Độn Thế Giới, chỉ cần không phải đang trong thế giới của hắn thì hắn cũng căn bản không cách nào làm gì được bốn tồn tại cường hãn kia cả.

Bốn đạo thú ảnh hư ảo từ từ kéo dài qua trời cao mà đến, vô thanh vô tức, nhưng lại cổ xưa và kinh người như vậy.

Bốn đạo thú ảnh hư ảo cũng không phải quá mức khổng lồ, đều chỉ có vài chục trượng. Chính là một đầu cự long màu xanh lộ ra cổ thương chi sắc, một đầu cự hổ màu trắng hung hãn cái thế, một đầu chu tước toàn thân đỏ thẫm khiến cho toàn bộ trời xanh Linh Vũ thế giới vào thời khắc này cũng đột khiên xuất hiện ráng đỏ che khuất cả bầu trời, còn có muốn một đầu huyền vũ quy xà tương giao, bại áp Thiên Địa, trên mai rùa tràn đầy bí vân rậm rạp cổ xưa, giống như có thể câu thông Thiên Địa vũ trụ vậy.

"Bịch bịch.... "

Theo bốn thú ảnh này kéo dài qua trời cao xuất hiện, trong Linh Hoàng Nhai và Tổ Yêu Lâm, bốn tộc Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ và vạn thú đều phủ phục trên mặt đất, không ai mà không phủ phục, linh hồn và huyết mạch không cách nào cự tuyệt được.

Hư ảnh tứ thú kéo dài qua trời cao, khiến trong chiến trường kịch liệt cũng có vô số ánh mắt kinh hãi nhìn qua. Bốn đạo hư ảnh kia bình tĩnh lướt qua trời cao, xuất hiện trước Kim Long chi thân cơ hồ đã bị nghiền nát của Tiểu Long.

- Tứ tổ Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ.

Bốn đạo thú ảnh kéo dài qua trời cao, Thương Cổ không nhịn được phải nghẹn ngào kêu lên. Bốn tồn tại cường hãn kia hắn đã quá mức quen thuộc rồi, là bốn tồn tại khủng bố mạnh nhất, trung thành nhất bên người Đông Hoàng Thái Huyền. Nếu lúc trước bốn tồn tại cường hãn kia đều có cơ duyên luyện hóa Hỗn Độn Thế Giới thì sợ rằng trình độ khủng bố có thể sánh với Thần Linh Thánh Vương và Đế Phách Thiên rồi.

- Lão đại, ngươi đã đến rồi sao?

Ánh mắt Tiểu Long lúc này lại không rơi vào bốn hư ảnh Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ trước, mà suy yếu nhìn chăm chú vào sau lưng hư ảnh Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ như muốn tìm kiếm gì đó vậy.

- Ta đã trở về.

Âm thanh quen thuộc truyền ra, sau lưng Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ chợt có một thân hình lam bào cao ngất xuất hiện, đứng thẳng với hư ảnh tứ thú Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ, lan tràn lấy một cỗ khí tức Man Hoang thương cổ. Mà theo thân ảnh hư ảo mờ ảo này xuất hiện, cả phiến hư không này đều như run lên, phảng phất như thân ảnh ấy chính là tồn tại duy nhất trong thiên địa, như bàn thạch không cách nào rung chuyển.

Thân ảnh hư ảo kia tuy rằng có chút hư ảo, nhưng so với thân hình hư ảo của bốn đạo thú ảnh của Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ lại có vẻ ngưng thực hơn nhiều, hai mắt một đen một trắng, giống như hạo nguyệt diệu nhất luân hồi, đang diễn hóa toàn bộ hắc bạch luân chuyển của thế giới vậy.

- Lão đại, thật là ngươi trở về rồi.

Nhìn qua thân ảnh lam bào cao ngất kia, trong ánh mắt suy yếu của Tiểu Long nhanh chóng lộ ra vẻ sợ hãi lẫn vui mừng. Thân ảnh quen thuộc kia, không phải lão đại còn có thể là ai nữa. Giờ phút này, hắn dù suy yếu cũng có thể cảm nhận được, đó là bản thể lão đại trở về rồi. Sau đó khuôn mặt lập tức ngưng trọng, ánh mắt tuôn ra vẻ cực kỳ bi thương nhìn qua Lục Lâm Thiên nói:

- Lão đại, ta không thể bảo hộ Linh Vũ thế giới, ngươi trở về là tốt rồi, phải báo thù cho sinh linh Linh Vũ thế giới đã vẫn lạc.

Chương 4704: Lục Tự Chân Ngôn 1

- Ta biết rồi, tất cả đã có ta rồi.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Tiểu Long, nói:

- Ngươi chớ nói chuyện, trong Chúng Thần Chi Mộ Bất Chu Sơn, tứ tổ Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ hóa thân thiên trận chi môn trấn thủ một đám thế giới chi chủ, nhưng lại để lại một đám tổ hồn, hiện giờ ngươi có lẽ lại có chút lĩnh ngộ a, tổ hồn của Thanh Long Huyền Vũ giao cho ngươi, hi vọng ngươi cũng có thể đột phá tầng giới hạn kia, đặt chân đến Hư Vô.

"Ngao ngao! "

Theo Lục Lâm Thiên dứt lời, bầu trời liền có tiếng Long ngâm Quy minh vang vọng. Trong bốn đạo thú ảnh Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ trước người Lục Lâm Thiên, hư ảnh Thanh Long và Huyền Vũ đột nhiên hóa thành hai đạo lưu quang mênh mông, lộ ra khí tức cổ xưa, tiếp sau đó liền tiến vào trong mi tâm Tiểu Long.

- Lão đại, chờ ta đột phá.

Trong ánh mắt bi thống của Tiểu Long cuối cùng tuôn ra tinh mang, lập tức vô lực nhắm lại, máu tươi đầm đìa, Kim Long chi thân lộ đầy xương trắng liền uể oải nằm trong sơn mạch đổ vỡ, yên lặng như đã vẫn lạc vậy, ngay cả chút khí tức cũng không có.

"Rống rống. "

"Xì xào! "

Hổ khiếu tước lệ. Hư ảnh Bạch Hổ và hư ảnh Chu Tước yên lặng chờ đợi bên người Tiểu Long.

- Ngươi, ngươi là Lục Lâm Thiên?

Ánh mắt Thương Cổ từ sau khi Lục Lâm Thiên xuất hiện vẫn ngơ ngác rơi vào trên người Lục Lâm Thiên, trên thân hình có chút hư ảo kia lại tràn đầy khí tức khiến hắn sợ hãi, khí tức đáng sợ kia coi như là hắn lúc này cũng cảm thấy có chút run rẩy.

Khí tức kia cũng khiến Thương Cổ có một loại cảm giác quen thuộc.

Thương Cổ dù sao cũng là thế giới chi chủ, là tồn tại đỉnh phong trong Thiên Địa này, bởi vậy dù kinh hãi nhưng cũng lập tức khôi phục lại.

Thương Cổ kinh hãi chủ yếu là do sự khủng bố của Đông Hoàng Thái Huyền khi dung hợp với Hỗn Độn Thiên thế giới lúc trước. Mà Lục Lâm Thiên trước mắt này cũng dung hợp Hỗn Độn Thiên thế giới, bởi vậy nên hắn mới vô thức cảm thấy kinh hãi.

- Đáp đúng rồi.

Thân ảnh hư ảo của Lục Lâm Thiên nhìn qua Thương Cổ, chỉ nhàn nhạt liếc qua, sau đó nói:

- Đánh huynh đệ ta, xâm phạm Linh Vũ thế giới ta, coi như ngươi là Hỗn Độn Thế Giới chi chủ, hôm nay cũng chết chắc rồi!

- Tiểu tử miệng còn hôi sữa, nhớ ngày đó vào thời Viễn Cổ dù là Đông Hoàng Thái Huyền và Đế Phách Thiên cũng không dám nói những lời này, cũng không có thực lực kia, chỉ bằng ngươi, chẳng lẽ ngươi cho rằng ngươi đã nhận được Hỗn Độn Thế Giới liền có thể ngồi ngang hàng với chúng ta sao?

Thương Cổ âm trầm cười to, lập tức sắc mặt trở nên âm trầm. Thân ảnh già nua phất tay mà động, thủ ấn huyền ảo quỷ dị ngưng tụ, trong nháy mắt ngắn ngủi, một cỗ năng lượng âm hàn mênh mông liền tràn ngập khắp toàn thân, Man Hoang thương cổ chi khí bao phủ toàn bộ Thiên Địa, khiến cả Thiên Địa đều run rẩy bất định.

Thủ ấn biến ảo trong ngắn ngủi, năng lượng Man Hoang thương cổ tràn ngập trước người Thương Cổ trong giây lát liền hội tụ thành một thân ảnh cổ xưa vô cùng khổng lồ, như quỷ không phải quỷ, như phật không phải phật, lại có thể quỷ khóc thần khiếu và phạm âm cùng vang. Từ xa nhìn lại tựa như một Ma Thần khổng lồ kết nối với Thiên Địa, mang theo Thiên uy chấn động lòng người, khiến tất cả sinh linh chợt sinh ra một loại cảm giác nhỏ bé.

"Rống! "

Ma Thần gào thét, không gian quanh thân hình cao lớn lộ ra vết nứt không gian đen kịt, chu không tràn ngập năng lượng cổ xưa ngập trời, khiến không gian như muốn nứt vỡ ra từng khúc.

- Thật mạnh!

Dưới khí tức kinh người bực này, ngay cả đám cường giả ở xa xa cũng bị hấp dẫn đến. Loại Ma Thần khủng bố thế này khiến người sởn hết cả gai ốc, kinh hãi lạnh mình, không thể chống cự.

- Ha ha, tiểu tử, ta thấy ngươi bây giờ còn là hồn anh chi thân đúng không, sợ rằng chỉ vừa mới thức tỉnh thôi. Hôm nay ta sẽ cho ngươi biết, tiểu tử ngươi còn xa mới có thể so sánh với chúng ta, miệng còn hôi sữa, không biết tự lượng sức mình.

Thương Cổ cười lạnh, hắn tự nhiên nhìn ra được Lục Lâm Thiên lúc này vẫn hồn anh chi thân mà thôi. Ngay khi vừa dứt lời, trong tay đã đẩy, Ma Thần chi thân bàng bạc như kết nối Thiên Địa lập tức liền kéo dài qua.

"Xoẹt! "

Ma Thần chi thân di động, như kéo dài qua trời cao nghiền áp vạn vật, nghiền áp tất cả, nơi thân hình đi qua không gian đứt gãy từng khúc. Chung quanh mảnh vỡ không gian bắn ra như bột phấn, năng lượng chấn động đáng sợ từ trong đó tràn ngập ra, không gian chung quanh văng tung tóe ra một mảnh không gian hư vô rộng lớn, thậm chí không cách nào khép lại được nữa.

Hỗn Độn Thế Giới chi chủ ra tay, những người khác cũng vì hồn ảnh của Lục Lâm Thiên mà hít vào khí lạnh. Lúc này hồn anh chi thân hư ảo kia lộ ra có chút đơn bạc, nhưng khí thế như mây trôi nước chảy kia trong lúc vô hình lại lộ ra cực kỳ bá đạo, phảng phất như trong trời đất này chỉ có mình hắn vậy.

"Phần phật! "

Hồn anh chi thần nhìn như hư ảo kia của Lục Lâm Thiên, nhưng dù là dưới năng lượng ngập trời do Ma Thần chi thân khổng lồ cuốn xuống vẫn không có chút lay động.

"PHÁ...! "

Bỗng dưng, hồn anh chi thân Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, ánh mắt một đen một trắng như nhật nguyệt luân chuyển kia khẽ lóe lên, trong miệng nhẹ nói ra một chữ "Phá", tiếng gầm chấn động, giống như nước chảy qua sa mạc vậy, thậm chí không mang theo bất luận chấn động gì cả.

"Xoẹt! "

Mà vào thời khắc này, lại xuất hiện một màn quỷ dị, một tiếng kia của Lục Lâm Thiên lại như pháp chỉ Thiên Địa, giống như là thiên địa pháp tắc vậy, không thể phản kháng, không thể chống cự, chỉ thấy thân hình cực lớn như Ma Thần kia dưới chữ "Phá" của Lục Lâm Thiên liền đình trệ, sau đó bắt đầu nứt vỡ tiêu tán, trong nháy mắt tất cả khôi phục lại bình tĩnh.

Tất cả rất nhanh đã quay về bình tĩnh, nhưng chính loại bình tĩnh lặng yên không một tiếng động này lại khiến mọi người ở đây đều cảm thấy uy áp như hít thở không thông, sởn hết cả gai ốc, kinh hãi không cách nào hình dung, không khí giữa chu không đều chịu cứng lại, tất cả đều đình trệ.

- Sao có thể vậy được?

Thương Cổ lại lần nữa kinh hãi, mắt lộ ra sợ hãi. Hắn có thể cảm giác được, vừa rồi Thiên Địa này như phủ xuống một đạo pháp chỉ, pháp tắc cả Thiên Địa này đều khởi động khiến hắn căn bản không cách nào chống cự nổi.

- Ngươi là chưa từng tới Hỗn Độn Thiên thế giới, hay là bị phong ấn trong Bất Chu Sơn đến choáng váng đầu óc rồi?

Lục Lâm Thiên nhìn qua Thương Cổ, vẫn như mây trôi nước chảy, nhưng đằng sau vẻ mây trôi nước chảy kia, sát ý trong mắt lại bắt đầu khởi động, từ từ lạnh nhạt nói:

- Đây là Hỗn Độn Thiên thế giới, là thế giới của ta, ở trước mặt ta dám ra tay với ta, coi như ngươi là Hỗn Độn Thế Giới chi chủ, nhưng ở trong Hỗn Độn Thiên thế giới, coi như là Hỗn Độn Địa thế giới và Hỗn Độn Nhân thế giới cũng phải bị áp chế, Hỗn Độn Thế Giới của các ngươi lại càng không cách nào chống cự nổi.

Chương 4705: Lục Tự Chân Ngôn 2

Nghe lời Lục Lâm Thiên nói, sắc mặt Thương Cổ bỗng nhiên kinh biến, tựa hồ như lúc này mới ý thức được mình đang trong Hỗn Độn Thiên thế giới. Từ Viễn Cổ đến nay, trên trời dưới đất có nơi nào mà hắn không dám đi. Tăng thêm vẫn cho rằng chủ hồn anh của Lục Lâm Thiên bị Thần Linh Thánh Vương đánh trọng thương căn bản không thể nào thức tỉnh, bởi vậy nhất thời không nghĩ đến vấn đế này. Thân là tồn tại đỉnh phong nhất trong Thiên Địa này, thân là Hỗn Độn Thế Giới chi chủ, hắn càng thêm rõ ràng ở trong thế giới người khác đại biểu cho điều gì.

Nếu là trong Hỗn Độn Thế Giới bình thường, Thương Cổ biết rõ những Hỗn Độn Thế Giới chi chủ khác tuy rằng có thể chà đạp hắn, nhưng không cách nào diệt sát hắn, cho nên hắn cũng không sợ. Nhưng Hỗn Độn Thiên thế giới có thể nói là đứng đầu toàn bộ Hỗn Độn Thế Giới, ngay cả Hỗn Độn Địa thế giới và Hỗn Độn Nhân thế giới cũng phải bị áp chế một chút. Những Hỗn Độn Thế Giới chi chủ ở nơi nào cũng khó có thể vẫn lạc, nhưng duy chỉ có ở trong Hỗn Độn Thiên thế giới là có nguy cơ này, thậm chí ngay cả cơ hội trọng sinh cũng không có.

- Không xong, chủ hồn anh kẻ này thức tỉnh, đã có thể vận dụng Hỗn Độn Thiên thế giới chi lực rồi.

Thương Cổ lúc này rốt cũng đã ý thức được vấn đề đáng sợ này, chỉ một thoáng đã cấp tốc bạo lui như thấy quỷ, cũng không dám dừng lại thêm nữa.

Đây là trong Hỗn Độn Thiên thế giới, hắn căn bản không dám dừng lại chỗ này. Đây là nơi duy nhất trong Thiên Địa này khiến đường đường một Hỗn Độn Thế Giới chi chủ như hắn phải chạy trối chết.

- Đánh huynh đệ ta, phạm Linh Vũ thế giới ta, vậy thì lưu mạng lại đi.

Mắt thấy thân ảnh Thương Cổ bỏ chạy, Lục Lâm Thiên không nhanh không chậm, ngay khi tiếng nói truyền ra, bàn tay đã trảo ra một cái trước người. Theo trảo ấn lướt đi, năng lượng cả phiến Thiên Địa này lập tức sôi trào, trảo ấn hóa thành một không gian thủ ấn khổng lồ, dung qua không gian, xuyên thủng gồng cùm thời không, cuối cùng lặng yên không một tiếng động lao tới Thương Cổ.

Ngay khi Lục Lâm Thiên vừa dứt lời cuối cùng, không gian thủ ấn khổng lồ vô hình kia cũng đột nhiên xuất hiện ở sau lưng Thương Cổ.

Không gian thủ ấn khổng lồ kia khiến sâu trong linh hồn Thương Cổ cũng lan tràn ra một cỗ cảm giác cực độ nguy hiểm, từng đạo thủ ấn huyền ảo ngưng kết, lập tức từng đạo thủ ấn huyền ảo ngưng kết, từng tiếng chân ngôn bay ra:

- Úm! Ma! Ni! Bá! Mễ! Hồng!

Tổng cộng Lục Tự Chân Ngôn, khi Thương Cổ ngưng kết ra thủ ấn cuối cùng, trời xanh cũng phải rung chuyển, Thiên Uy cuồn cuộn, năng lượng mênh mông cuồn cuộn hội tụ ở quanh thân Thương Cổ. Trong cơ thể Thương Cổ, một hào quang quang ấn chữ "Vạn" tương liên, lập tức hóa thành một màn hào quang chữ "Vạn" bao phủ quanh thân hắn.

- Ở trong thế giới của ta, cho dù ngươi là Hỗn Độn Thế Giới chi chủ cũng con sâu cái kiến mà thôi!

Không gian thủ ấn khổng lồ kia vô thanh vô tức rơi vào trên màn hào quang chữ vạn của Thương Cổ, trong lòng bàn tay to lớn cũng có một đạo hào quang chữ vạn bắt đầu khởi động, trong lúc mơ hồ trong hào quang có Cửu Tự Chân Ngôn Linh" "Phiêu" "Thống" "Hiệp" "Giải" "Tâm" "Liệt" "Tề" "Thiện’ lướt đi, sau đó tràn vào trong màn hào quang bao quanh người Thương Cổ.

Một sát na này, trong không gian thủ ấn khổng lồ kia lại có lực lượng ngập trời tràn ra, khiến Thiên Địa vặn vẹo, thanh thế khiến trời xanh cũng phải rung động kịch liệt

"Bành! "

Lực lượng ngập trời cuốn khắp, màn hào quang chữ vạn do Thương Cổ ngưng tụ chỉ chống được nháy mắt sau đó liền trầm đυ.c nổ tung, sau đó thân hình hắn cũng bị không gian thủ ấn vô hình kia nắm trong tay, như chó chết không cách nào nhúc nhích.

Trong sát na này, từ sâu trong linh hồn Thương Cổ tràn ngập sự sợ hãi, vô số năm qua, từ cổ chí kim cho tới nay hắn chưa từng bao giơ sợ hãi như hiện tại.

Giờ phút này, vô số sinh linh trong Linh Vũ thế giới đều chăm chú nhìn vào hư ảnh nam tử mặc áo bào xanh trên không trung kia, con mắt rưng rưng, ánh mắt bắt đầu nóng lên.

Giữa không trung, vô số cường giả không tự chủ được mà nhìn về phía nam tử mặc áo bào xanh hư ảo kia, ánh mắt rung động, kích động.

Mà ngay cả chỗ sâu trong trời xanh, cũng có mấy đạo khí tức mịt mờ bỗng nhiên phóng xuống, sau đó rơi vào trên hư ảnh nam tử mặc áo bào xanh trên không trung kia.

Trên bầu trời, nam tử mặc áo bào xanh có chút hư ảo vươn tay, một đạo thủ ấn giống như vô hình trong không gian nắm Thương Cổ giống như chó chết vào trong tay, ánh mắt quét qua trời cao, sát ý trong mắt ngập tràn:

- Chết.

Một chữ chết từ trong miệng hắn phun ra, âm thanh vang vọng mà có lực, năm ngón tay Lục Lâm Thiên hướng về phía xa khẽ bóp một cái. Pháp tắc trong phiến thiên địa này lập tức chấn động, lực lượng kinh khủng lập tức lan tràn ra. khí tức tử vong tràn ngập trong lòng Thương Cổ, ngay sau đó không gian chung quanh trở nên vặn vẹo, cuối cùng nổ tung.

Ken két.

Âm thanh không gian vỡ tan thanh thúy vang vọng, thân hình Thương Cổ theo không gian vỡ nát lập tức giống như sương mù, giống như yêu ma hóa thành sương mù tiêu tán.

Sưu sưu...

Một đạo quang mang chữ vạn từ trong thân hình Thương Cổ tiêu tán xuyên thủng không gian bắn ra, lập tức muốn phá không rời đi.

Định.

Lục Lâm Thiên lần nữa mở miệng nói ra một chữ định, giống như là pháp chỉ hàng lâm thiên địa này. Quang mang chữ vạn kia lập tức lơ lửng trên không trung, rốt cuộc cũng không có cách nào nhúc nhích được nữa.

Trong thiên địa, mấy ngàn khí tức mịt mờ phía trên trời xanh rung động kịch liệt rồi ngốc trệ, giống như bản thân đã quên mình còn đang ở trong chiến đấu. Hàng tỉ sinh linh của Linh Vũ phía dưới ngây ngốc.

Chủ hồn anh của Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, đánh chết một chủ nhân của Thế giới hỗn độn, thế nhưng vẻ mặt Lục Lâm Thiên lại vô cùng bình tĩnh, thì thào nói:

- Hư vô, là hư vô là chân tướng, cùng hư vô thiên địa hợp lại làm một thể, ta đã đặt chân vào hư vô, bất tử bất diệt, tụ lại.

Âm thanh từ từ biến mất, quang mang trắng đen luân chuyển trong đôi mắt của Lục Lâm Thiên bắn qua quang mang chữ vạn. Ở chỗ sâu trong hư không gió nổi mây phun, một vòng xoáy khổng lồ trong hư không bắt đầu hiển hiện, lộ ra quang mang cổ xưa, bao phủ chủ hồn anh Lục Lâm Thiên vào bên trong.

Trong chớp mắt này, Linh Vũ thế giới trong thoáng chốc ngày đêm biến đổi, dị tượng thiên địa không ngớt.

Ầm ầm.

Trong vòng xoáy hư không, lập tức có vô số huyết nhục lao ra, lập tức rơi vào quanh thân chủ hồn anh của Lục Lâm Thiên, cùng với chủ hồn anh của Lục Lâm Thiên tương liên, tương liên cùng với thiên địa.

Lập tức chủ hồn anh của Lục Lâm Thiên được vô số huyết nhục bao trùm, trên Linh Vũ thế giới, mặt nước lập tức nổi lên sóng to gió lớn, thiên uy từ trong hư không thẩm thấu ra, hàng tỷ sinh linh rung động.

Nói rất dài dòng, thế nhưng tất cả biến cố chỉ xảy ra trong nháy mắt ngắn ngủi, trong thời gian ngắn ngủi này lại xuất hiện một màn khiến cho người ta hoảng sợ. Vòng xoáy trên trời xanh biến mất, dưới huyết nhục bao trùm kia, một đạo thân ảnh mới xuất hiện trên bầu trời, được quang mang trắng đen chói mắt bao phủ, chói mắt khiến cho người ta không thể nhìn thẳng.

Chương 4706: Không lưu lại một ai

Khi quang mang từ từ thu liễm đi một chút, trong ánh mắt của cơ hồ tất cả sinh linh. Một đạo thân ảnh cao ngất không ngờ lại đứng ngạo nghễ trên trời cao, thân ảnh quen thuộc kia cả Linh Vũ thế giới không ai không biết, đây không phải là Ngũ Hành đại đế Lục Lâm Thiên thì còn có thể là ai?

- Bản thể Ngũ Hành đại đế đã trở về.

Trong Cổ Vực, một lão giả tập tễnh nhìn về phía nam tử mặc áo bào xanh giống như trọng sinh trên không trung, tiếng thì thào vang lên, sau đó đột nhiên không biết lấy được sức lực từ đâu mà thân hình tập tễnh này đứng thẳng, máu tươi trong mắt nhỏ xuống, lớn tiếng kích động nói:

- Xin Ngũ Hành đại đế vì hàng ức sinh linh Linh Vũ thế giới mà báo thù rửa hận.

- Xin Ngũ Hành đại đế vì hàng ức sinh linh của Linh Vũ thế giới mà báo thù rửa hận.

- Xin Ngũ Hành đại đế báo thù rửa hận cho hàng tỷ sinh linh.

Bỗng nhiên từng đạo thân ảnh run rẩy, trong đôi mắt đỏ tươi hiện lên vẻ kích động, từng âm thanh run rẩy vang vọng trong không trung. Từ Cổ Vực tới đại lục Linh Vũ, đến Đông Hải, đến Linh Hoàng nhai, cuối cùng là tới Tổ Yêu lâm, vô số đạo âm thanh kích động hội tụ trên bầu trời, cuối cùng giống như sấm sét vang vọng trong trời xanh, âm thanh vang vọng trên chín tầng trời.

Lục Lâm Thiên nhìn hàng ức sinh linh trong Linh Vũ thế giới, trên khuôn mặt lạnh lùng tràn ngập hàn ý, ánh mắt lạnh lẽo đảo qua bầu trời, ngửa mặt lên trời nói:

- Hôm thượng thiên chứng giám, Lục Lâm Thiên ta sẽ vì hàng ức sinh linh của Linh Vũ thế giới đòi lại huyết cừu, người xâm phạm Linh Vũ thế giới không lưu lại một ai, giết không tha.

Tiếng quát cuồn cuộn vang vọng trên không trung, khí thế ngút trời.

Nam tử mặc áo bào xanh kia đạp không đứng lơ lửng, dưới cỗ khí thế ngút trời kia, vô số ánh mắt kinh hãi.

Giữa không trung, trong Linh Vũ thế giới, cơ hồ tất cả sinh linh trong Linh Vũ thế giới nhìn thấy nam tử mặc áo bào xanh kia tự dưng cảm thấy máu tươi trong cơ thể sôi trào. Thân ảnh quen thuộc này cơ hồ tất cả sinh linh trong Linh Vũ thế giới đều biết, Ngũ Hành đại đế đã chính thức trở về.

Nhìn đạo thân ảnh màu xanh trên không trung kia, mấy chục vạn cường giả xâm phạm Linh Vũ thế giới ở trước mặt khí thế của thanh niên mặc áo bào xanh kia bỗng nhiên run rẩy như cầy sấy, trong lòng không rét mà run.

Nam tử mặc áo bào xanh lướt ngang trên không trung, phóng về phía vô số cường giả đang chiến đấu.

Ầm ầm.

Trong vòng chiến, vô số cơn lốc năng lượng lan tràn ra, giống như quang mang không ngừng khuếch tán ra chung quanh trên bầu trời. Thế nhưng nam tử mặc áo bào xanh kia lại xẹt qua trời cao, giống như là lướt sóng, trường bào màu xanh trên người phần phật. Nơi hắn bước qua, gợn sóng trong không gian giống như sóng nước lan tràn sang hai bên, khiến cho cả phiến thiên địa này lặng lẽ run run.

Vô số cường giả đang chiến đấu tự nhiên yên tĩnh lại, cả đám đều không tự chủ mà dừng tay lại. Cơ hồ tất cả ánh mắt đều nhìn vào nam tử mặc áo bào xanh kia. Dưới cỗ khí tức vô hình tràn ngập thiên địa kia tất cả ánh mắt mọi người bỗng nhiên run rẩy.

Đối mặt với nam tử mặc áo bào xanh kia khiến cho tất cả mọi người có một loại cảm giác, giống như là đối mặt với phiến thiên địa này, đây là một loại cảm giác vô cùng bá đạo, mạnh mẽ.

- Trở về rồi sao?

Trong vòng chiến có từng đạo thân ảnh xinh đẹp, khuynh quốc khuynh thành, nhìn thấy đạo thân ảnh mặc áo bào xanh kia trở về, thân hình mềm mại đều khẽ run lên, trong mắt bỗng nhiên có chút nước mắt.

- Hảo tiểu tử, rốt cuộc ở thời điểm chúng ta cần nhất cũng trở về.

Trong vòng chiến, không ít thân hình cao ngất cùng với thân hình già nua dựa thế lui ra ngoài, nhìn nam tử mặc áo bào xanh ngang trời xuất thế bước tới, vẻ mặt bi thống, sát phạt ngập trời lúc này cũng không khỏi mỉm cười, vẻ mặt ngưng trọng lặng lẽ giảm bớt đi.

Đạo thân ảnh mặc áo bào xanh kia từ từ bước tới, thế nhưng lại khiến cho các cường giả trong vòng chiến tự nhiên ngừng tay, không ít thân ảnh nhìn thấy thân ảnh quen thuộc đang bước tới kia, ánh mắt sau khi run rẩy một chút lại chuyển thành kích động, run sợ, kích động hành lễ.

- Chủ nhân của hỗn độn thế giới Lục Lâm Thiên quả nhiên còn sống, còn đột phá Hư Vô.

Vô số người chung quanh run rẩy, nam tử mặc áo bào xanh đang bước qua không gian đi tới, cơ hồ tất cả trong ba ngàn Đại thiên thế giới không có mấy ai không biết. Trong cả ba ngàn Đại thiên thế giới hắn đã lưu lại vô số truyền kỳ.

Mà giờ phút này, cơ hồ tất cả Hóa Hồng cảnh xâm phạm Linh Vũ thế giới, ước chừng hơn mười vạn Hóa Hồng cảnh lúc này lại ngốc trệ, sắc mặt trắng bệch. Trong thiên địa lúc này có khí tức không hiểu, khiến cho bọn họ không thể khống chế được mình mà run rẩy. Âm thanh trầm đυ.c giống như sấm sét không ngừng vang vọng, chẳng biết tại sao lại đột nhiên yên tĩnh, yên tĩnh tới đnág sợ.

Nam tử mặc áo bào xanh bước qua trời cao gia nhập vòng chiến, xuyên qua đám người như biển trên không trung, bước tới vô số thân ảnh quen thuộc, cuối cùng đứng ở bên cạnh đám người dùng lực ngăn cản mười vạn người xâm phạm Linh Vũ thế giới. Lục Lâm Thiên khẽ ngẩng đầu, nhìn qua hơn mười vạn Hóa Hồng cảnh giống như thủy triều phía trước, miệng không nói gì, thế nhưng trên người lại có khí thế chống trời, bá đạo, mạnh mẽ tràn ra.

- Người phạm Linh Vũ thế giới ta, giết không tha.

Thân ảnh cao ngất của Lục Kinh Vân tiến lên một bước, cầm trong tay Luân Hồi Hư Vọng đao, trường bào tràn ngập máu tươi loang lổ, quang mang trắng đỏ trong mắt giống như lưỡi đao sắc bén bắn ra hư không. Khí tức sát phạt mạnh mẽ, khiến cho không gian chung quanh cũng run rẩy, lung lay giống như sắp đổ.

- Người phạm Linh Vũ thế giới ta giết không tha.

Lục Du Thược, Lục Doanh, Lục Trực... Cơ hồ tất cả cường giả Lục gia bước ra, khí tức sát phạt mênh mông cuồn cuộn bắt đầu khởi động. Cả không trung bỗng nhiên mây đen cuồn cuộn, che khuất bầu trời.

- Người phạm Linh Vũ thế giới ta giết không tha.

Cơ hồ con mắt của tất cả cường giả Linh Vũ thế giới lúc này đột nhiên đỏ thẫm, âm thanh lúc này cũng trở nên khàn khàn, trong lòng bi thống khó nhịn, tất cả hóa thành khí tức sát phạt cuồn cuộn.

- Người phạm Phi Linh môn ta giết không tha.

- Người phạm Phi Linh môn ta giết không tha.

Trong Linh Vũ thế giới, tiếng quát của hàng ức sinh linh hội tụ lại giống như sấm sét vang vọng trên thiên địa khiến cho không trung gió nổi mây phun, loại khí tức sát phạt này khiến cho thiên địa rung động.

Cơ hồ tất cả người xâm phạm Linh Vũ thế giới thân hình bắt đầu run rẩy, ở dưới âm thanh sát phạt, giận dữ, bi thống kia bắt đầu cảm thấy sởn hết gai ốc, linh hồn rung động.

Sát ý của Lục Lâm Thiên trong đôi mắt bắn ra, giống như là cơn lốc quét qua trời xanh, miệng hét lớn một tiếng:

- Người phạm Linh Vũ thế giới ta gïếŧ không tha.

Ầm ầm.

Khi Lục Lâm Thiên nói xong, không gian bỗng nhiên thiên hôn địa ám, mây đen cuồn cuộn kéo tới. Tiếng sấm vang vọng, khí tức kinh khủng vô hình từ trong hư không thiên địa thẩm thấu ra.

Chương 4707: Tiểu Long đột phá

Dưới loại khí tức này thẩm thấu ra, cơ hồ tất cả người xâm phạm Linh Vũ thế giới kinh hãi phát hiện ra một điều, nguyên lực trong cơ thể bọn họ bắt đầu cứng lại, linh hồn rung động. Khí tức tử vong từ sâu trong linh hồn không tự chủ được tràn ra. Giống như là mạng nhện lập tức bao trùm, ăn mòn linh hồn. Dưới cỗ khí tức này, bất kể là Thánh Hồng chi cảnh hay là Bán Hư Vô chi cảnh cũng giống như con sâu cái kiến.

Không gian trong vòng chiến bỗng nhiên vặn vẹo, cỗ khí tức vô hình kia thẩm thấu ra, sát ý lạnh lẽo trong mắt Lục Lâm Thiên bắn ra, trường bào màu xanh vung lên, lại lần nữa quát:

- Người phạm Linh Vũ thế giới ta thần hồn câu diệt, một người cũng không để lại, giết.

Xoẹt.

Đám người có tu vi Hóa Hồng cảnh tới Linh Vũ thế giới dưới sát khí ngút trời kia run rẩy không ngớt. Bỗng nhiên không trung run lên, trong hư không thiên địa có vô số quang mang màu vàng rậm rạp, chằng chịt lan tràn ra. Kim quang sắc bén mà lạnh lẽo, phía trên trời xanh lập tức tràn ngập kim quang rực rỡ.

Trời xanh run rẩy, từng đạo quang mang màu vàng hóa thành vô số mũi tên sắc nhọn bằng năng lượng màu vàng, giống như là bão tố phô thiên cái địa phóng xuống, trực chỉ hơn mười vạn Hóa Hồng cảnh kia.

Sưu Sưu...

Mũi tên màu vàng sắc bén phá không phóng xuống, những Hóa Hồng cảnh kia, bán Hư vô, Thánh Hồng chi cảnh hoảng sợ, đồng tử co rút lại, linh hồn phát run, cho dù sợ hãi thế nhưng lại vô lực. Chỉ có thể nhìn từng mũi tên bằng năng lượng màu vàng xuyên thủng qua thân hình mình.

- Ah...

Lập tức tiếng kêu rên thê lương vang vọng, quanh quẩn, sau khi mũi tên bằng năng lượng màu vàng xuyên vào trong cơ thể, khi tức sắc bén, lạnh lẽo bàng bạc phóng thích ra. Từng đạo thân hình rạn nứt, sau đó có vô số quang mang bắn ra, bao phủ trọn thân hình vào bên trong.

Rầm rầm rầm.

Trên trời xanh, trong mảnh quang mang giống như thần thánh baop hủ, tiếng năng lượng ầm ầm bạo liệt vẫn còn tiếp tục, không ngừng vang vọng. Động tĩnh lúc này chính là động tĩnh kinh thiên động địa nhất trong phiến thiên địa này, phảng phất như ngay cả vũ trụ này tùy thời cũng sẽ bị nổ tung vậy.

- Thần Linh thánh vương, ngươi cũng không cứu được bọn họ đâu. Ta không đi được ngươi cũng không đi được.

Trong quang mang thần thánh bao phủ, âm thanh bá đạo của Đế Phách Thiên vang vọng, âm thanh ầm ầm tiếp tục tăng lên.

Rầm rầm rầm.

Trên bầu trời, từng tiếng kêu thảm thiết thê lương chỉ kéo dài trong chốc lát, hơn mười vạn cường giả có tu vi Hóa Hồng cảnh, bên trong có vô số người là chủ nhân của thế giới hỗn độn, thế nhưng thân hình ở trong quang mang màu vàng tràn ngập khí tức sắc bén mà lạnh lẽo đã hóa thành tro tàn.

Chung quanh bầu trời, vô số ánh mắt đang bi thống lập tức rung động, loại thực lực khủng bố này thực sự quá mức khủng bố, hơn phân nửa người có tu vi Hóa Hồng cảnh và Thánh Hồng chi cảnh trong thiên địa này, còn có bán Hư Vô cảnh, những cường giả này không ngờ trong giây lát ngắn ngủi đều tan thành mây khói, chỉ để lại một mảng lớn sương mù âm hàn trên không trung.

Khi một người có tu vi Hóa Hồng cảnh bán Hư Vô cảnh bị mũi tên màu vàng sắc bén xuyên thủng qua thân hình, thân hình được kim quang bao phủ bốn phía rồi cuối cùng bạo liệt, kim quang rực rỡ trên trời xanh lập tức biến mất không thấy gì nữa, tất cả tiêu tán trong vô hình.

- Ngao ngao. Thần Linh Thánh Vương, lợi tức này ta sẽ thu trước.

Cách đó không xa, ở giữa không trung, cự long màu xanh da trời hai đầu rít gào, trong hai cái miệng, hỏa diễm âm hàn nóng bỏng bao phủ hỗn độn hung thú này.

Rống rống.

Linh hồn bổn nguyên của Thích Thiên tồn tại trong bộ dáng hỗn độn hung thú kia rít gào, dãy dụa. Trong đôi mắt của hỗn độn hung thú tràn ngập vẻ sợ hãi, thế nhưng cuối cùng cũng không có cách nào giãy dụa ra được. Thân hình hắn dần dần bị cự long màu xanh da trời hai đầu xé nát, cuối cùng bị hút vào trong hai cái miệng lớn của đầu cự long hai đầu kia. Cả biển khí tức yêu tà trong nháy mắt này lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Ầm ầm.

Bỗng nhiên, trên trời xanh lại xuất hiện dị tượng, chẳng biết tại sao trên trời xanh bắt đầu rung động kịch liệt, có vô số thần quang phóng ra, trong lúc mơ hồ còn mang theo tiếng sấm minh.

Bản thể Lục Lâm Thiên nhìn lên trên trời xanh, sau đó ánh mắt từ trên thần quang giống như vô tận xuống sơn mạch ở phía dưới. ánh mắt cuối cùng nhìn vào đầu cự long màu vàng khổng lồ kia, miệng thì thào nói:

- Giới hạn Hư Vô rốt cuộc cũng phá được rồi sao?

Trên trời xanh, thần quang vô tận bao phủ sơn mạch, cuối cùng phóng vào trên người đầu cự long màu vàng đang vô cùng thế thảm, trên người có vô số vết thương kia. Vết thương trên người đầu cự long màu vàng này bắt đầu khép lại, vô cùng huyền ảo. Hư ảnh Huyền Vũ bằng bí văn bắt đầu phóng ra quang mang, tốc độ vết thương khép lại nhanh như thiểm điện. Mà ngay cả từng mảnh lân phiến màu vàng trên cơ thể lại lần nữa được sinh trưởng ra, sau đó có hỏa diễm màu vàng nhảy lên.

Sưu Sưu.

Hỏa diễm màu vàng nhảy múa, ngày càng kịch liệt, cuối cùng giống như là một quả cầu bằng lửa sáng chói giống như mặt trời ban trưa, bao phủ trọn thân hình cự long màu vàng này vào bên trong. Trong lúc hỏa diễm màu vàng bao phủ thân hình cự long, tất cả mọi người đều kinh ngạc nhìn thấy một màn, thân hình Tiểu Long được hỏa diễm màu vàng bao phủ lại bị hòa tan.

Đến cuối cùng, cự long màu vàng này hoàn toàn bị hỏa diễm màu vàng thiêu đốt, hòa tan không còn lại một chút gì. Thần quang đang bao phủ trời xanh cũng bị hỏa diễm màu vàng thiêu đốt.

Mà phía trên trời xanh, có mấy ngàn ánh mắt mịt mờ cũng kinh ngạc nhìn về mảnh sơn mạch kia, tất cả đều nhìn lên trên quả cầu bằng hỏa diễm màu vàng giống như mặt trời ban trưa trong sơn mạch.

- Hư Vô, Hư Vô a, ta hiểu rồi, đa tạ hai vị lão tổ đề tỉnh.

Cùng lúc này, trong quả cầu bằng hỏa diễm màu vàng, một đạo âm thanh quen thuộc truyền ra, sau đó hỏa diễm màu vàng bắt đầu sôi trào lên, trong lúc mơ hồ dường như có thứ gì đó đang nhúc nhích, nhiệt độ cao nóng bỏng phóng thích lên trên trời, bay thẳng tới trời xanh.

Rầm rầm.

Đồng thời, trong quả cầu bằng hỏa diễm màu vàng có một đạo thân hình khổng lồ hiển hiện, cuối cùng hỏa diễm màu vàng co rút lại, trong lúc mơ hồ có âm thanh giống như long ngâm vang vọng, khiến cho vạn thú bị uy áp cực lớn, toàn thân run rẩy.

Quả cầu bằng hỏa diễm màu vàng cuối cùng cũng từ từ tiêu tán, một đầu cự long màu vàng, trên người có hỏa diễm màu vàng lan tràn phóng lên trên không trung, hiển hiện trên trời cao. Gợn sóng quanh thân chấn động, tựa như sóng nước lan tràn ra bốn phía.

Đầu cự long màu vàng kia lơ lửng giữa không trung, khí tức trên người nó rõ ràng cho thấy đã xảy ra không ít biến hóa, ngày càng sáng bóng, khí tức vô hình lan tràn ra cũng ngày càng khủng bố. Phảng phất như ẩn chứa một loại uy áp khiến cho chúng sinh không có cách nào kháng cự. Loại uy áp này ở trong thiên địa và linh hồn.

- Đột phá Hư Vô sao? Thật mạnh.

Chương 4708: Diệt chủ thế giới 1

Trên bầu trời, vô số ánh mắt của cường giả đều nhìn vào thân hình cự long màu vàng này. Cơ hồ tất cả cường giả đều có thể cảm nhận được rõ ràng, lúc này khí tức trên người đầu cự long màu vàng kia đã tới tình trạng mà bọn họ không có cách nào chống lại.

- Đây là đột phá Hư Vô sao?

Thanh Long Hoàng tộc, Huyền Vũ Hoàng tộc, đệ tử của hai tộc này kích động, run rẩy không thôi. Khí tức uy áp ở trong cơ thể đầu cự long màu vàng kia khiến cho huyết mạch, máu tươi trong cơ thể bọn họ bắt đầu sôi trào. Dưới cảm giác sôi trào này, dường như bọn họ có thể nhận được không ít chỗ tốt.

Vô số ánh mắt nhìn vào đầu cự long màu vàng lơ lửng trên trời cao. Trên từng phiến long lân, lần nữa có đồ án bí văn Huyền Vũ hoàn hảo xuấ thiện, thân hình cự long cực lớn bắt đầu thu nhỏ lại, sau đó hóa thành một nam tử mặc áo bào màu vàng, khí tức toàn thân lộ ra vẻ tôn quý không có cách nào che dấu được. Mái tóc vàng hơi xoăn, quanh thân có hỏa diễm màu vàng nhàn nhạt quanh quẩn.

Ngao Ngao.

Giữa không trung, nam tử mặc áo bào màu vàng kia mở hai mắt ra, một đạo hư ảnh Thanh Long và một đạo hư ảnh Huyền Vũ ở trong mắt hắn uốn lượn, tiếng long ngâm vang vọng. Cuối cùng từ từ thu liễm, tiến vào trong ánh mắt thâm thúy kia. Ấn ký con mắt thứ ba thần bí mà tà dị khiến cho người ta liếc nhìn một cảm lập tức cảm giác được linh hồn mình giống như bị người khác khống chế mà bắt đầu chấn động, khiến cho không ai không run sợ.

- Đa tạ hai vị lão tổ Bạch Hổ, Chu Tước bảo hộ. Hậu bối nhất định sẽ tìm được người truyền thừa tốt nhất cho hai vị lão tổ.

Tinh mang trong mắt lóe lên rồi biến mất, Tiểu Long cung kính hành lễ với hai đạo thú ảnh Bạch Hổ và Chu Tước hư ảo kia.

Rống.

Chi...

Tiếng hổ gầm vang vọng, hư ảnh Bạch Hổ và Chu Tước hóa thành hai đạo quang mang, sau đó phóng vào trong con mắt thứ ba của Tiểu Long rồi biến mất không thấy.

- Lão đại, đệ đột phá rồi.

Lúc này Tiểu Long mới bước qua không gian, thân ảnh giống như quỷ mị xuất hiện bên người bản thể Lục Lâm Thiên, ánh mắt thâm thúy nhìn qua Lục Lâm Thiên, giống như trong đôi mắt có hư ảnh Thanh Long, Huyền Vũ tùy thời muốn nhảy ra vậy.

- Hư Vô sao? Ta đang chờ đệ đột phá đây.

Lục Lâm Thiên nhìn qua Tiểu Long gật đầu, người nói chuyện lại là một đạo thân ảnh màu lam, linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm sau khi xé nát linh hồn bổn nguyên của hỗn độn chi khí rồi thôn phệ nó, sắc mặt có chút đỏ lên. Đồng thời ở trước mặt bản thể Lục Lâm Thiên hóa thành một đạo lưu quang bằng hỏa diễm màu xanh da trời, cuối cùng tiến vào trong mi tâm của Lục Lâm Thiên.

Rầm rầm rầm.

Trên trời xanh, vô số ánh mắt phía dưới khó có thể nhìn thấu lên trên, từng đạo khí tức mịt mờ chấn động, âm thanh bạo liệt đang liên tiếp vang lên không ngờ lại giảm bớt đi một chút, dường như có không ít khí tức đang nhanh chóng phóng về phía Linh Vũ thế giới.

Ánh mắt của bản thể Lục Lâm Thiên khẽ đổi, sau đó ngẩng đầu nhìn lên trời cao, thì thào nói:

- Muốn chạy trốn sao? Một khi đã tới thì đừng có đi.

Oanh.

Trong Linh Vũ thế giới, mặt đất tự nhiên run lên, sơn mạch run rẩy, mặt nước nổi lên sóng gió ngập trời, trên trời xanh phía xa xa, không gian không ngừng run rẩy.

Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, trường bào màu xanh khẽ quét qua, cả thiên địa run run giống như là vật đổi sao rời, sau đó cả trời xanh run rẩy giống như rơi xuống, biển mây dày đặc bao phủ trời xanh chấn động, bắn tứ tung.

Lập tức có quang mang chói mắt giống như mặt trời, hoặc giống như trăng sáng từ từ xuất hiện trong mắt mọi người.

Trong quang mang có vô số thân ảnh, có thân ảnh hùng vĩ, có thân ảnh vạm vỡ, có thân ảnh nhìn qua hùng hồn, mạnh mẽ.

Có thân ảnh khổng lồ giống như ma thần, có hỗn độn hung thú hung hãn, còn có thân ảnh giống như đại thụ che trời, cũng có thân ảnh giống như núi sông... Có vô số thân ảnh kỳ lạ.

Mỗi một đạo thân ảnh đều có quang mang chói mắt tràn ra, khí tức hùng hồn, man hoang, thái cổ.

Trên bầu trời, trên Linh Vũ thế giới, cơ hồ tất cả mọi người đều nhìn lên vô số thân ảnh kia, trên từng đạo thân ảnh đều có quang mang giống như mặt trời ban trưa cùng với mặt trăng sáng chói bắn ra. Đó chính là chủ nhân của những thế giới hỗn độn, là những đại năng viễn cổ.

Trên trời xanh, từng đạo thân ảnh có quang mang giống như mặt trời ban trưa, mặt trắng đã bắt đầu lui về phía sau, thế nhưng trong lúc vô hình có người dãy dụa, không có cách nào rời khỏi phiến thiên địa này.

Lão tổ Phong gia, chủ nhân của Thần Thú thế giới cùng với những người khác lơ lửng trên trời xanh. Sau lưng có hơn một ngàn thân ảnh giống như mặt trời ban trưa tề tụ, từng đạo thân ảnh giống như ma thần, giống như núi sông. Quang mang mạnh mẽ quanh thân thu liễm, hóa là hóa thành già nua, hoặc là khôi ngô, tất cả đều đáp xuống xuống bên người Phong gia lão tổ, chủ nhân Thần

Thú thế giới.

Khí tức cả đám có chút suy yếu, trên người không ít thân ảnh còn có một chút thương thế, dường như bị người ta vây công, tính kế. Số lượng chủ nhân thế giới hỗn độn trong đội hình của đối phương vẫn hơn bọn họ. Từng ánh mắt đều mang theo vẻ kinh ngạc nhìn qua Lục Lâm Thiên, trong mắt hiện lên vẻ khiếp sợ, cũng có chút kinh ngạc. nhiều hơn đó là vẻ chờ mong.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào đám chủ nhân thế giới hỗn độn đang định thoát đi, hàn ý trong mắt bắn ra.

- Lão đại, một người cũng đừng buông tha. Vô số sinh linh trong Linh Vũ thế giới vẫn lạc, cần phải có người trả giá gấp trăm ngàn lần.

Tiểu Long chăm chú nhìn vào đám chủ nhân thế giới hỗn độn đang ở phía xa. Hàn ý trong mắt bắn ra, hỏa diễm màu vàng quanh thân nhảy lên, đối cháy không gian quanh thân tạo thành hư không đen kịt.

- Đương nhiên phải có người hoàn lại gấp trăm ngàn lần. Chủ nhân thế giới hỗn độn sao? Thế nhưng chỉ là con sâu cái kiến mà thôi. Trời tạo nghiệt thì còn có thể sống được, tự gây nghiệt khó có thể sống.

Âm thanh lạnh nhạt từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra, hắn khẽ phất tay một cái, quanh thân có khí tức cổ xưa, man hoang truyền ra. Thân hình khom xuống, lập tức hóa thành một đầu cự hổ tràn ngập điện mang, làm bộ vồ mồi, hung hãn không thôi. Thân hình giống như mũi tên phóng về phía đám chủ nhân thế giới hỗn độn đang định thoát đi kia.

Ngao.

Hỏa diễm màu vàng quanh thân Tiểu Long nhảy lên, thân hình lướt về phía trước, đồng thời khôi phục bản thể là một đầu cự long màu vàng, bắn thẳng về phía chủ nhân thế giới hỗn độn đang muốn thoát khỏi lực lượng trói buộc vô hình mà chạy trốn.

Rống.

Tiếng hổ gầm vang vọng trời xanh, đầu cự hổ màu xanh tràn ngập điện mang xuất hiện trước người đám chủ nhân thế giới hỗn độn, khí tức khiến cho trời xanh run rẩy dữ dội, khí tức khiến cho người ta bất an và run sợ từ chỗ sâu trong trời xanh cùng với dưới mặt đất lặng lẽ thẩm thấu ra.

Chương 4709: Diệt chủ thế giới 2

Oanh.

Cả Linh Vũ thế giới đột nhiên run lên vô cùng khó hiểu, những người có tu vi trong Linh Vũ thế giới đều cảm thấy trong lòng run lên, giống như có uy áp thẩm thấu vào trong linh hồn và máu tươi của bản thân bọn họ, khiến cho bọn họ phủ phục dưới mặt đất.

Cơ hồ tất cả chủ nhân thế giới hỗn độn lùi bước, toàn lực muốn tránh thoát khỏi lực lượng trói buộc vô hình kia, thế nhưng bọn họ lại nhanh chóng phát hiện ra một việc. Lực lượng bàng bạc của bản thân tuôn ra, trong chốc lát lại phai nhạt trong thiên địa này, năng lượng vô thanh vô tức biến mất không thấy gì nữa.

Cơ hồ tất cả chủ nhân của các thế giới hỗn độn đều cảm giác được năng lượng của mình bị thiên địa thôn phệ, có thiên uy hàng lâm trên người bọn họ, giống như khống chế bọn họ. Cũng giống như ở trong thế giới mà bọn họ khống chế vậy, bọn họ muốn giết bất luận kẻ nào chỉ cần một ý niệm là có thể đánh chết, hiện tại cũng giống như vậy.

Coi như bọn họ là chủ nhân thế giới hỗn độn, nhưng mà dưới áp chế của thế giới hỗn độn, bọn họ vẫn giống như là con sâu cái kiến trong thiên địa mà thôi.

Thương Cổ kia chính là một ví dụ sờ sờ ra đó, ở trong Hỗn Độn thiên thế giới, cơ hồ tất cả chủ nhân của thế giới hỗn độn khác cũng biết, nếu như bọn họ vẫn lạc, ngay cả cơ hội trọng sinh cũng không có.

Dưới thiên uy trói buộc và áp chế, nhìn về phía Lục Lâm Thiên, cơ hồ tất cả chủ nhân thế giới hỗn độn đều cảm thấy linh hồn lạnh lẽo. Dưới thiên uy áp chế và trói buộc, không gian chung quanh cũng bắt đầu cứng lại, sau đó vặn vẹo giống như một chiếc quẩy, không gian vặn vẹo lại một chỗ, toàn thân không có cách nào nhúc nhích.

Rống.

Đầu cự hổ khổng lồ đánh ra, trong hổ chưởng có quang mang chữ vạn lập lòe, mãnh hổ chụp mồi xẹt qua trời cao, cuối cùng nhảy tới đạo quang mang giống như mặt trời ban trưa gần đó nhất.

Ken két.

Hổ trảo xé nát không gian, xé nát trời xanh, cuối cùng khiến cho không gian vỡ nát, sau đó chộp vào trong quang mang chói mắt kia, khiến cho nó tiêu tán. đánh vào trên l*иg ngực của một Tu La chân thân, quang mang chữ vạn trên hổ trảo bắt đầu khởi động, lực lượng mạnh mẽ trút xuống.

Răng rắc.

Khí tức man hoang, cổ xưa trên Tu La chân thân cực lớn tự nhiên tán loạn, phai nhạt, thân hình dễ dàng giống như bị hổ trảo xé nát thành mảnh vỡ. Những mảnh thân hình còn lại theo không gian nứt vỡ từng khúc cũng bị phá hủy. Chỉ còn lại một đạo quang mang năng lượng chữ vạn muốn thoát đi, thế nhưng lại không có cách nào chạy thoát được.

Ngao.

Cự long màu vàng rít gào, thân hình khổng lồ giống như nghiền nát tất cả, nghiền nát cả thiên địa. ré rách đạo quang mang năng lượng chói mắt giống như mặt trời ban trưa kia.

Sưu Sưu.

Tiểu Long há hồm, trong cái miệng rồng dữ tợn có hỏa diễm màu vàng phun ra, hỏa diễm bao phủ một vòng quang mang màu xanh da trời đang bao phủ một cây đại thụ giống như che khuất bầu trời, nhiệt độ nóng bỏng thiêu đốt không gian thành hư vô, đại thụ che trời kia dần dần hóa thành tro tàn rồi biến mất.

Đại thụ che trời hóa thành tro tàn, thế nhưng lại không có quang mang năng lượng chữ vạn xuất hiện, một Hư Vô chi cảnh bình thường, giống như Cổ Nham lão quy, cũng Hư Vô chi cảnh bình thường, dưới lực lượng áp chế của Linh Vũ thế giới, ở trước mặt Tiểu Long đã không còn bao nhiêu lực chống lại.

Ngao.

Tru sát một Hư Vô chi cảnh, thân hình cự long màu vàng của Tiểu Long lần nữa đánh về phía người thứ hai. Coi như là chủ nhân thế giới hỗn độn khác ở trong Linh Vũ thế giới cũng không phải là ai có thể giết được, Tiểu Long cũng rõ điểm này, cho nên hắn chỉ chuyên môn tìm kiếm những người có tu vi Hư Vô chi cảnh bình thường mà ra tay.

Rống.

Thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên xẹt qua trời cao, giống như một vị thần nghiền nát không gian, nghiền nát tất cả, nghiền nát vạn vật.

Trong thân hình cự hổ khổng lồ, trong đôi hổ trảo, quang mang chữ vạn bắt đầu cuồn cuộn, từng đạo hổ trảo đánh xuống từng đạo quang mang chói mắt kia, hổ trảo xé rách quang mang, xé rách thân hình khổng lồ của một chủ nhân thế giới hỗn độn khác.

Trên trời dưới đất lúc này hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có từng âm thanh bạo liệt vang vọng ở trong quang mang thần thánh ở trên trời xanh mà thôi. Tiếp theo lập tức hoàn toàn yên tĩnh. Chủ nhân thế giới hỗn độn khác cùng với những người có tu vi Hư Vô chi cảnh, những cường giả này ở trong tay Lục Lâm Thiên và Tiểu Long không ngừng vẫn lạc, thế nhưng tất cả mọi người lại vô cùng yên tĩnh.

Ánh mắt của tất cả mọi người lúc này chỉ nhìn vào không gian đang chớp động, nơi đó có thân hình chủ nhân thế giới hỗn độn hóa thành mảnh vỡ.

Trong mắt tất cả mọi người giống như thời gian ngừng lại, không gian cứng lại, thời không cũng không hề vận động.

- Người phạm Linh Vũ thế giới ta giết không tha.

Thân hình cự hổ xẹt qua trời cao, hổ trảo của Lục Lâm Thiên không ngừng đánh ra, từng chủ nhân thế giới hỗn độn bị nghiền nát. Quang mang năng lượng ngưng kết lại ở trên bầu trời, năng lượng thiên địa cuồn cuộn mênh mông khuếch tán trên bầu trời.

Xoẹt.

Từng đạo trảo ấn xé rách không gian, từng âm thanh trầm đυ.c, trầm thấp vang vọng khiến cho người ta tĩnh lặng, sát phạt ngập trời. Có lẽ đây cũng không phải là sát phạt, mà là tàn sát, tàn sát ngập trời, người bị tàn sát lại là chủ nhân thế giới hỗn độn, là tồn tại trong truyền thuyết.

Khi một đạo quang mang năng lượng cuối cùng bị hổ trảo xé rách, đồng tử của chủ nhân thế giới hỗn độn cuối cùng co rút lại, trong lúc linh hồn rung động bị diệt sát, lúc này thiên địa cũng giống như mờ đi.

Rống.

Đầu cự hổ tràn ngập điện mang màu xanh da trời ngẩng đầu rít gào, toàn thân sát ý ngập trời, khí thế ngút trời, khí tức sát phạt bắn thẳng lên trời xanh, giống như muốn đem những ngôi sao trên trời xanh đánh rụng xuống.

- Đáng chết.

Trong vầng quang mang giống như thần thánh trên không trung rốt cuộc cũng truyền ra âm thanh giống như sấm rền của Thần Linh Thánh vương, cả quang mang thần thánh lúc này cũng theo đó mà run rẩy kịch liệt, phạm âm vang vọng, thần quang cái thế lan tràn.

- Thần Linh Thánh Vương, xem ra lần này ngươi cũng không có cách nào thành công rồi.

Trong quang mang thần thánh, âm thanh của Đế Phách Thiên truyền ra, khí tức năng lượng bá đạo trong không trung bị dẫn dắt, trong khoảng thời gian ngắn, cả phiến hư không lớn có lực cắn nuốt lan tràn ra bốn phía, giống như muốn thôn phệ tất cả mọi thứ chỗ sâu trong hư không này.

Ầm ầm.

Năng lượng khủng bố lan tràn, khiến cho không gian chỗ sâu trong trời xanh rung chuyển không ngớt. uy áp mênh mông mang theo khí tức vô cùng vô tận, khí tức cuồn cuộn không dứt thẩm thấu ra, không gian rung chuyển, giống như là muốn diệt sát cả không gian.

- Tứ quyết bào Thiên Thế, Nhất hống phúc thương khung.

Cả hư không phía trên trời xanh rung chuyển, vặn vẹo, một tiếng hét lớn từ trong quang mang thần thánh này rít gào, vang vọng.

Chương 4710: Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể

Rống.

Một tiếng rống to giống như long ngâm, hổ ngầm, hạc kêu vang vọng, giống như có thể phá hủy tất cả sinh linh trong thế giới này, có thể chấn vỡ linh hồn. Chỗ sâu trong trời xanh lúc này dường như cũng bị tiếng rống này làm cho rung chuyển, nứt vỡ, bị diệt sát, chôn vùi.

Sưu Sưu.

Tiếng rống khủng bố chấn động lan tràn tới quang mang thần thánh chung quanh thân hình của Thần Linh Thánh Vương, dưới vô số ánh mắt của mọi người phía dưới, quang mang thần thánh dưới trời xanh lúc này rốt cuộc cũng bị đánh vỡ.

Năng lượng đáng sợ giống như cơn lốc phô thiên cái địa khuếch tán, trong lúc nhất thời khiến cho không gian hỗn loạn, không thể dò xét được.

- Lực lượng thật khủng khiếp, cơ hồ so với tất cả chủ nhân của các thế giới hỗn độn còn mạnh mẽ hơn nhiều.

- Không hổ là Thần Linh Thánh Vương và Đế Phách Thiên.

Trong từng ánh mắt ngây ngốc, ngưỡng mộ, quang mang thần thánh phía trên trời xanh tán loạn, khiến cho trong lòng mọi người ở đây không khỏi cảm thấy lạnh lẽo, mà ngay cả chủ nhân của các thế giới hỗn độn khác cũng cảm thấy trong lòng sợ hãi. Thực lực của hai người Thần Linh Thánh Vương và Đế Phách Thiên này căn bản không phải là thứ mà chủ nhân thế giới hỗn độn bình thường có thể ứng phó.

Từng đạo ánh mắt kinh ngạc nhìn vào, không gian hỗn loạn trên trời xanh rốt cuộc cũng dần dần yên tĩnh lại, cuối cùng trong vô số ánh mắt nhìn chăm chú, hai đạo thân ảnh hiển hiện ở giữa không

trung.

Một đạo thân ảnh được quang mang thần thánh bao phủ thân hình, giống như mặt trời lên cao, khí thế bàng bạc như biển, nhìn qua uy nghiêm mà mạnh mẽ, trên khuôn mặt tuấn lãng, ánh mắt lại lộ ra hàn ý.

Một đạo thân ảnh gầy gò, thế nhưng nhìn qua lại có chút bá đạo, mái tóc dài xõa tới vai không gió mà bay, phiêu dật mà tiêu sái, khí tức cổ xưa lan tràn, phóng thích ra trời xanh chung quanh. Hai mắt tựa như hai vầng trăng sáng, tràn ngập tinh mang.

Sưu Sưu.

Thân hình cự hổ khổng lồ của Lục Lâm Thiên và thân hình cự long màu vàng của Lục Lâm Thiên đồng thời thu liễm, dưới ánh mắt của Lục Lâm Thiên, Tiểu Long gật đầu lui lại, có Thần Linh Thánh Vương, hắn đã không cần phải nhúng tay vào nữa.

- Sư phụ.

Tiểu Long lui về phía sau, thân ảnh Lục Lâm Thiên bước ra một bước, bước qua trời cao đi tới bên người sư phụ Đế Phách Thiên.

- Rốt cuộc cũng kịp thời đột phá Hư Vô, được Đông Hoàng Thái Huyền chỉ điểm đúng không?

Đế Phách Thiên nhìn về phía Lục Lâm Thiên cười cười, dường như đã sớm biết rõ lúc trước thân hình hồn anh của Lục Lâm Thiên nhìn thấy Đông Phương Hoàng Thái Huyền.

- Vâng, được Đông Hoàng Thái Huyền tiền bối chỉ điểm cho nên con mới có thể đột phá tới Hư Vô.

Lục Lâm Thiên gật đầu, ánh mắt tràn ngập hàn ý lập tức nhìn về phía Thần Linh Thánh Vương đang được quang mang thần thánh bao phủ.

- Hỗn trướng, ngày hôm nay ta thề phải băm vằm các ngươi thành tro bụi.

Thần Linh Thánh Vương nhìn Lục Lâm Thiên cùng Đế Phách Thiên, tất cả cường giả Thần Linh tộc, Thần Linh Thiên Cơ, Thần Linh Phạt Thiên, thậm chí là cường giả Hư Vô và bán Hư Vô của Thần Linh tộc từ Bất Chu sơn đi ra lúc này toàn quân đều bị diệt.

Coi như là Thần Linh Thánh Vương không để ý tới chủng tộc khác chết bao nhiêu người, cũng không quan tâm tới Thần Linh tộc chết bao nhiêu người. Thế nhưng toàn quân bị diệt vẫn khiến cho Thần Linh Thánh Vương hắn nổi giận.

- Ta cũng sẽ nghiền nát ngươi thành tro bụi.

Lục Lâm Thiên nhìn Thần Linh Thánh Vương, sát ý trong mắt không thèm che dấu bắn thẳng lên trời xanh.

- Ha ha, ngươi cho rằng bằng vào tiểu tử miệng còn hôi sữa vừa mới đặt chân vào Hư Vô chi cảnh như ngươi, đánh chết nhiều chủ thế giới hỗn độn như vậy là có thể thực sự đối phó được với ta hay sao? Tiểu tử, ngươi còn quá non, lúc trước Đông Hoàng Thái Huyền cũng không dám nói như vậy.

Thần Linh Thánh VƯơng nhìn Lục Lâm Thiên cười lạnh nói.

- Thật sao? Đó là bởi vì ngươi không có tiến vào trong Hỗn Độn thiên thế giới a.

Lục Lâm Thiên nói xong, một đạo thủ ấn quỷ dị lập tức ngưng kết, thân hình mặc áo bào xanh đột ngột cao vυ"t lên, điện mang màu xanh ngập trời khuếch tán, hóa thành một đạo thân hình cực cao, giống như là Bàn Cổ chân thân, kết nối thiên địa.

Oanh.

Thân hình khổng lồ này xuất hiện, nhất thời khiến cho vô số chủ thế giới hỗn độn có mặt chung quanh rung động, không khỏi nghẹn ngào nói:

- Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể, Bất Diệt Bất Tử Thiên Thần thể của Đông Hoàng Thái Huyền.

- Hừ.

Trong cổ họng Thần Linh Thánh Vương phát ra một tiếng hừ lạnh, nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt biến ảo, thì thào nói:

Dứt lời, trường bào màu xanh trên người Thần Linh Thánh Vương khẽ đổi, khí tức quỷ dị bao phủ trời xanh, quang mang thần thánh chói mắt, giống như Diêm La trong cửu u địa ngục hiện thân, lại giống như phật tổ trên chín tầng trời hàng lâm. Bên trong quang mang chói mắt, phạm âm vang vọng, chấn động nhân tâm, đây chính là Thần Linh chân thân của Thần Linh Thánh Vương.

- Giết.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên nhảy lên, có Bất Diệt Bất Tử Thiên Thần thể, hai mắt hắn tràn ngập sát ý tới run rẩy, bàn chân đạp mạnh hư không. Cả Linh Vũ thế giới cũng theo đó mà run lên. Không gian dưới chân liên tiếp nứt vỡ, thân hình khổng lồ giống như nghiền nát không gian, lao thẳng về phía Thần Linh thánh vương.

Chỉ một thoáng, thân ảnh Lục Lâm Thiên đánh ra, khí tức khủng bố mênh mông cuồn cuộn khiến cho trời xanh rung động, từng đạo sấm sét khủng bố lập tức bao phủ Thần Linh Thánh Vương.

- Không biết tự lượng sức mình.

Thần Linh Thánh Vương hét lớn, quang mang thần thánh quanh thân bắt đầu cuồn cuộn, từng đạo quang mang thần thánh giống như mặt trời lên cao bộc phát, giống như tạo thành một cơn bão mặt trời ngăn cản từng đạo quang mang giống như sấm sét của Lục Lâm Thiên đang phóng về phía mình.

Oanh.

Cùng lúc, một đạo sấm sét phóng đi, sau đó cánh tay cực lớn của Lục Lâm Thiên đánh về phía Thần Linh Thánh Tôn. Nơi thân hình giống như sấm sét đi qua, không gian vô thanh vô tức run lên, cuối cùng dưới không ít âm thanh phanh phanh, không gian liên tiếp vỡ vụn.

- Phá.

Thần Linh Thánh Vương giống như thần linh giáng thế, một tiếng phá trong miệng vang vọng, bên trong quang mang thần thánh, một đạo quang mang năng lượng cường đại bắn ra, hóa thành một đám quang mang thần thánh giống như đại dương mênh mông rồi khuếch tán, ngay sau đó chống cự lại đạo sấm sét kia của Lục Lâm Thiên.

- Lại tới.

Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể phóng về phía trước, xuyên qua không gian, một tay chém ra khiến cho không gian vặn vẹo, một đạo thủ ấn trong không gian chụp về phía Thần Linh Thánh Vương.

Ầm ầm.

Những nơi thủ ấn đi qua, không gian lặng lẽ không một tiếng động nứt vỡ từng khúc, khí thế kinh khủng, bá đạo tới cực điểm khiến cho không gian run rẩy không hiểu. Trên trời xanh bỗng nhiên vang vọng tiếng sấm minh, thiên uy cuồn cuộn, thế không thể đỡ. Cỗ khí thế bá đạo, mạnh mẽ giống như khống chế vạn vật trong thiên địa này.

Sưu.

Trong quang mang thần thánh lại một lần đạo Thần Linh chân thân phóng ra, cả hai đều có khí tức khủng bố, giống như là một thể, thế nhưng lại không phải là linh hồn phân thân mà là luân hồi chi thân của Thần Linh Thánh Vương.

Chương 4711: Hủy diệt tất cả những thứ trên đường đi

Luân hồi chi thân so với linh hồn phân thân có rất nhiều điểm khác nhau, linh hồn phân thân không có cách nào so sánh với bản thể. Thế nhưng Luân hồi chi thân lại giống như bản thể như đúc.

Ầm ầm.

Thần Linh Thánh Vương gọi Luân hồi chi thân ra, một đạo thủ ấn cực lớn nương theo phật quang cùng với phạm văn lan tràn, tiếp đó lập tức phá hủy phiến không gian này. Năng lượng đáng sợ chấn động từ bên trong tràn ra, phật quang tràn ngập phạm văn quỷ dị khiến cho không gian chung quanh nứt vỡ từng khúc. Một vết nứt đen kịt khổng lồ, ước chừng vài trăm trượng hiển hiện trong không gian, tiếp đó lần nữa ngăn cản thủ ấn của Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Cả hai va chạm, không gian chung quanh bị phá hủy, mảnh vỡ giống như quang mang khuếch tán ra bốn phía, lực lượng phá hủy lan tràn, hủy diệt tất cả những thứ trên đường đi.

Oanh.

Cùng lúc này, Đế Phách Thiên rốt cuộc cũng có động tác, khí tức quanh thân bắt đầu khởi động làm cho trời xanh nổ vang, phất tay một cái, trên trời xanh có một đạo năng lượng giống như ngôi sao rơi xuống. Thân ảnh Đế Phách Thiên nhảy lên, chân đạp quang mang năng lượng giống như ngôi sao, tựa như một vị thần giáng thế, khí thế bá đạo vô cùng.

Quang mang vô tận bao phủ trời xanh, Đế Phách Thiên đạp ngôi sao xẹt qua trời xao, cũng đánh về phía Thần Linh Thánh Vương.

- Đến tốt.

Bản thể Thần Linh Thánh Vương quát lên một tiếng, quang mang thần thánh khiến cho không gian giống như sóng nước cuồn cuộn. Trong lúc mơ hồ không gian trọng điệp, không gian quanh thân hắn xuất hiện một vòng xoáy bằng quang mang thần thánh, vòng xoáy xoay tròn, thiên địa quanh thân gần như nứt vỡ từng khúc, thôn phệ tới phía Đế Phách Thiên.

- Bát Hoang Thiên Địa quyết, Nhất quyền chấn bát hoang.

Đế Phách Thiên quát lên một tiếng, chân đạp ngôi sao, vung tay lnee, một đạo quyền ấn giống như diệt thế ngưng tụ trên hư không, sau đó đánh vào trong vòng xoáy trong không gian, khiến cho vòng xoáy bằng quang mang thần thánh kia nổ tung ở giữa không trung. Cả không gian run lên, gợn sóng không gian qunah thân tầng tầng lớp lớp hóa thành mảnh vỡ tiêu tán thành vô hình.

Bốn đạo thân ảnh cực lớn, trên người đều có khí tức cường hãn, bốn đạo thân ảnh đều trong sát na va chạm hơn chục lần. kình phong khủng bố rung động tuôn ra, từ nơi năng lượng va chạm, từng đạo gợn sóng trong không gian chấn động từ trên trời xanh lan tràn ra, năng lượng mênh mông cuồn cuộn khuếch tán, thiên băng địa liệt, hủy thiên diệt địa.

Thực lực của Lục Lâm Thiên so với thực lực bán Hư Vô của linh hồn phân thân Thái Cổ U Minh Viêm khi trước không biết cường hãn hơn gấp bao nhiêu lần. lúc này Lục Lâm Thiên vẫn khó có thể làm gì được Thần Linh Thánh Vương, từng đạo công kích đều bị Thần Linh Thánh Vương chống cự, lực lượng áp chế trong Hỗn Độn Thiên thế giới có thể khắc chế chủ nhân những thế giới hỗn độn khác khiến cho bọn họ không có lực phản kháng, nhưng mà không có cách nào triệt để áp chế được Thần Linh Thánh Vương đã dung hợp Hỗn Độn Địa thế giới.

Hỗn Độn Thiên thế giới tuy rằng là một trong những thế giới đứng đầu trong ba ngàn Đại thiên thế giới, thế nhưng chỉ có thể làm ảnh hưởng tới người Hỗn Độn Địa thế giới và Hỗn Độn Nhân thế giới, chỉ có thể làm ảnh hưởng mà không thể áp chế.

Rầm rầm rầm.

Trên trời xanh, từng đạo công kích của bốn đạo thân ảnh hung hăng va chạm vào nhau, mỗi một cái giơ tay nhấc chân của bốn đạo thân ảnh đều mang theo năng lượng thiên uy. Thiên uy cuồn cuộn, tiếng sấm minh liên tiếp vang vọng trên không trung giống như một chuỗi phản ứng dây chuyền vậy.

Năng lượng mạnh mẽ phía trên trời xanh chấn động giống như là hồng thủy rít gào, phô thiên cái địa tràn ngập lan tràn ra, khiến cho cả không gian nhanh chóng run rẩy. Trong lúc bất tri bất giác, bốn người kịch chiến đã càng ngày lên càng cao, dường như ai cũng không muốn làm ảnh hưởng, phá hủy Linh Vũ thế giới.

Vô số chủ nhân thế giới hỗn độn trên bầu trời cùng vô số cường giả ngẩng đầu ngưỡng mộ nhìn qua bốn đạo thân ảnh đang bộc phát ra thực lực khủng bố trên bầu trời. Tất cả đều không khỏi âm thầm sợ hãi, kinh ngạc, thán phục, đồng thời trong mắt cũng hiện lên vẻ ngưng trọng.

Trận hạo kiếp này nhìn như Thần Linh Thánh Vương đã mất đại thế, nhưng không ai mà không biết rõ, chỉ cần Thần Linh Thánh Vương còn, trận hạo kiếp này sẽ không bị dẹp loạn.

Phanh.

Âm thanh trầm thấp bạo liệt từ trong trời xanh vang lên, Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể của Lục Lâm Thiên cùng với Thần Linh chân thân của Thần Linh Thánh Vương ngạnh kháng chống lại một chiêu, hai đạo thân ảnh khổng lồ đều tự đẩy lui đối phương lại, sau đó bản thân cũng lùi về phía sau hai bước.

Nhưng lúc này không ngờ Lục Lâm Thiên lại chiếm một ít ưu thế, chuyện này khiến cho trong mắt Thần Linh Thánh Vương âm thầm hiện lên vẻ kinh ngạc.

Lục Lâm Thiên ổn định thân hình, Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể vung tay lên, chín bản đồ cổ trên cánh tay trái xoay tròn, cuối cùng hòa thành một cái đại tháp khổng lồ chín tầng, tựa như một đầu hung thú ngập trời đang mở ra cái miệng dữ tợn của mình, có thể thôn phệ tất cả.

Các loại khí tức diệt tuyệt, bạo lệ, vô diệt, vô sinh, đại từ đại bi, tuyệt linh tuyệt địa, tuyệt thiên vây quanh đại tháp khổng lồ chín tầng, giống như một cái vòi rồng xoay tròn không ngớt, khiến cho người ta sởn hết gai ốc, không rét mà run.

Trên cánh tay trái của Lục Lâm Thiên có năm cỗ áo nghĩa đồng thời cuồn cuộn, quang mang trắng đen hiện lên trên không trung. Ngũ Thần quyết ở trong lòng bàn tay ngưng tụ thành công, hư ảnh bốn thú Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ không ngừng di chuyển trong đồ án âm dương.

- Đi.

Hai đạo công kích nhanh chóng được đánh ra, đại tháp chín tầng thôn phệ Thần Linh Thánh Vương, Ngũ Thần Quyết đón gió mà bành trướng. Âm thanh long ngâm, hổ gầm, phượng hót, rùa minh vang vọng. Những nơi nó đi qua, thiên địa run rẩy, tất cả hóa thành hư vô. Dưới hai cỗ năng lượng hủy diệt này, vô số người cảm thấy tâm thần rung động kịch liệt, linh hồn bỡ ngỡ.

Ánh mắt Thần Linh Thánh Vương trầm xuống, quang mang thần thánh phô thiên cái địa lan tràn, giống như một cái vòi rồng xoay tròn, che khuất bầu trời, nhanh chóng ngăn cản hư ảnh bốn thú Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, nhanh chóng thôn phệ, bao phủ đại tháp chín tầng kia.

Năng lượng va chạm, khí tức ngập trời trong tích tắc triệt để phóng ra, âm thanh bạo liệt liên miên trong nháy mắt vang vọng trên không trung.

Rầm rầm rầm...

Năng lượng khủng bố từ trên cao phô thiên cái địa tuôn ra, cả phiến không gian lớn nứt vỡ, giống như là kíp nổ vậy, âm thanh bạo liệt kinh người liên tiếp vang lên không dứt bên tai.

Cả không trung trên trời xanh liên tục vang lên tiếng nổ tung, động sâu đen kịt trong không gian hiển hiện ra, lộ ra màu đen kịt khiến cho trong lòng người ta run sợ. Năng lượng rung động giống như biển động bỗng nhiên nổi lên trong không trung, giống như quang mang lan tràn ra bốn phía.

Xoẹt.

Luân Hồi chi thân của Thần Linh Thánh Vương lảo đảo lui lại, trong đôi mắt hiện lên vẻ chấn động và kinh ngạc, khïếp sợ, bởi vì đạo công kích bằng năng lượng kia không ngờ lại mạnh mẽ như vậy.

Chương 4712: Khai Thiên chí tôn

Trên không trung, Đế Phách Thiên và Thần Linh Thánh Vương lại một lần nữa ngạnh kháng, lực lượng ngập trời khủng bố khuếch tán, tạo thành từng vòng rung động đen kịt lan tràn, khiến cho trên không trung xuất hiện một cái động sâu đen kịt, tựa như một cái lỗ đen vũ trụ thôn phệ vạn vật vào bên trong vậy.

Trên trời xanh xa xa, thiên băng địa liệt, hủy diệt vạn vật, hủy diệt chúng sinh, tất cả đều giống như tận thế, làm cho người ta run rẩy như cầy sấy.

Thân ảnh Thần Linh Thánh Vương và Đế Phách Thiên đồng thời lui lại, dường như cả hai người này tám lạng nửa cân, cũng không có ai chiếm được ưu thế rõ ràng nào.

Hao đạo thân ảnh Thần Linh Thánh Vương đứng sừng sững, mắt nhìn Lục Lâm Thiên và Đế Phách Thiên, bỗng nhiên từng đạo thủ ấn huyền ảo được kết, cười lạnh nói:

- Nếu như là lúc trước, ngày hôm nay ta quả thực không có cách nào làm gì được sư đồ các ngươi, thế nhưng xưa đâu bằng nay, ta không chơi với các ngươi nữa.

Hai đạo thân ảnh dung hợp vào làm một thể, hai đạo thân ảnh dung hợp, thân ảnh Thần Linh chân thân lần nữa tăng vọt hơn không ít, thân ảnh cực lớn hiển hiện, khí tức thần thành quỷ dị bao trùm trời xanh, quang mang chói mắt.

Oanh.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, hai đạo thân ảnh Thần Linh Thánh Vương dung hợp, Thần Linh chân thân bành trướng, giống như hiện thân của Diêm La trong Cửu U địa ngục, lại giống như Phật Tổ trên chín tầng trời hàng lâng, mà khí tức trên ngươi Thần Linh Thánh Vương so với vừa rồi còn cường hãn, kinh khủng hơn nhiều.

- Hiện tại các ngươi không còn là đối thủ của ta nữa.

Thần Linh chân thân cực lớn của Thần Linh Thánh Vương bước đi, phóng tới phía Đế Phách Thiên là Lục Lâm Thiên, không gian theo bộ pháp của hắn cũng dần dần vặn vẹo, năng lượng thiên địa chung quanh tự dưng chấn động. Tất cả mọi người đều có thể cảm giác được khí tức trên người Thần Linh Thánh Vương kia so với vừa rồi đã tăng lên nhiều, còn kinh khủng, cường hãn hơn rất nhiều.

Lục Lâm Thiên, Đế Phách Thiên, hai sư đồ nhìn nhau, sau đó thân ảnh xẹt qua không gian, hai người nhanh chóng kết thủ ấn giống như đúc, uy thế bá đạo tới cực điểm lan tràn ra, khí tức hủy diệt vô cùng vô tận từ trong hư không thẩm thấu ra, giống như muốn hủy diệt ngàn vạn sinh linh.

- Bát Hoang Thiên Địa quyết, Nhị quyết nghịch thiên thế, Nhất chỉ hủy thiên địa.

Hai sư đồ hét lớn một tiếng, khiến cho cả không gian rung chuyển vặn vẹo, hai đạo trảo ấn phá không đánh ra. Hư không chung quanh trảo ấn nứt vỡ, khiến cho vạn vật bị diệt sát, khiến cho trong lòng người ta sinh ra cảm giác tuyệt vọng. Sinh cơ tự động bị cắn nuốt, hủy diệt tất cả sinh cơ, xuyên qua không gian phóng thẳng về phía Thần Linh Thánh Vương.

- Ta nói rồi, các ngươi không phải là đối thủ của ta.

Thần Linh Thánh Vương bước ra một bước, sau đó cả không gian run rẩy, hai tay hắn run lên, một đạo năng lượng thánh qunag đột nhiên bắn về phía chân trời. Những nơi nó đi qua, gợn sóng trong không gian chấn động không ngừng.

Rầm rầm.

Không gian lập tức sụp đổ, gợn sóng trong không gian bị nghiền nát, một cái khe nứt màu đen khiến cho trong lòng người ta rung động hiển hiện. Khe nứt này nhanh chóng thôn phệ hai đạo chỉ ấn mang theo khí tức hủy diệt của Lục Lâm Thiên và Đế Phách Thiên.

Xoẹt.

Chỉ ấn bị cắn nuốt cũng khiến cho khe nứt đen kịt kia gần như muốn tiêu tán, nhưng lực lượng còn thừa cũng bắn tới trước người Đế Phách Thiên và Lục Lâm Thiên.

Sắc mặt hai người Đế Phách Thiên khẽ biến, nhanh chóng đánh ra một đạo năng lượng ngăn cản dư lực còn thừa. Trong chốc lát, năng lượng va chạm vào với nhau, thế nhưng cũng không có tạo thành âm thanh bạo liệt kinh người. Cả hai giằng co, không gian chung quanh cơ hồ không có một chút rung động, chấn động nào.

Ầm ầm.

Hai cái khe nứt đen kịt trong không gian nổ tung, âm thanh bạo liệt kinh người giống như tiếng sấm rền vang vọng giống như tiếng nổ liên hoàn, khiến cho lỗ tai của mọi người trên không trung cảm thấy ông ông, trong đầu có cảm giác giống như vừa mới va chạm.

Nơi năng lượng va chạm với nhau, quang mang chói mắt bắn ra, năng lượng chấn động giống như thực chất điên cuồng khuếch tán, không gian chung quanh dưới năng lượng đáng sợ va chạm như vậy lập tức vặn vẹo, nứt vỡ.

Xoẹt.

Hai người Lục Lâm Thiên và Đế Phách Thiên dưới năng lượng tán loạn bực này lập tức lảo đảo lui lại, bị đẩy lui, đυ.ng nát một mảng trời xanh.

- Tại sao lại mạnh như vậy?

Khi thân hình hai người Đế Phách Thiên, Lục Lâm Thiên ổn định lại, trong mắt đều hiện lên vẻ rung động, hai người không ngờ thực lực của Thần Linh Thánh Vương lại cường hãn lên nhiều như vậy.

- Ha ha ha ha...

Thần Linh Thánh Vương cười to, nhìn thấy Lục Lâm Thiên và Đế Phách Thiên bị đẩy lui, hắn nói:

- Coi như là ở trong Hỗn Độn Thiên thế giới, các ngươi cũng không phải là đối thủ của ta.

- Thật sao?

Lục Lâm Thiên nhìn qua Thần Linh Thánh Vương, ánh mắt trầm xuống, sau đó bàn chân bước về phía trước một bước, mắt nhìn về chỗ sâu trong hư không, nói:

- Đao thúc, người chuẩn bị tốt chưa?

Rầm rầm.

Lục Lâm Thiên nói xong, đột nhiên cả thiên địa run lên, sau đó phía trên trời xanh có quang mang màu vàng phô thiên cái địa thẩm thấu ra. Một đạo vết nứt không gian lan tràn, sát khí ngập trời tràn ngập trời xanh.

Ông.

Cùng lúc, trong vết nứt không gian vang lên một tiếng nổ mạnh giống như tiếng sấm vang vọng, kim quang bỗng nhiên hàng lâm khiến cho cả không gian bỗng nhiên tràn ngập kim quang vạn trượng, xen lẫn sát khí ngập trời phô thiên cái địa khuếch tán.

Nhìn qua quang mang vạn trượng, tràn ngập sát khí ngập trời kia, cơ hồ tất cả chủ nhân của các thế giới hỗn độn lập tức biến sắc, mà ngay cả hai người Đế Phách Thiên và Thần Linh Thánh Vương cũng lặng lẽ rung động.

- Đao thúc, đã lâu không gặp.

Lục Lâm Thiên nhìn vào đám quang mang màu vàng vạn trượng trên trời cao rồi khẽ phất tay một cái, tay nắm lại, lập tức có một thanh tiểu đao màu vàng nương theo quang mang vạn trượng thu liễm rơi vào trong tay Lục Lâm Thiên. Kim đao hiển hiện, kim quang phóng lên trời cao.

Chẳng biết tại sao, vô số người trên không trung kinh hãi, đưới đao mang màu vàng do thanh đại đao màu vàng kia lan tràn ra khiến cho chúng sinh căn bản không có cách nào phản kháng. Khí tức khiến cho tim đập nhanh tràn ngập, linh hồn rung động không ngừng.

Tất cả mọi người đều có thể cảm giác được, trước mặt khí tức kinh khủng trên đao mang màu vàng kia, ngay cả bán Hư Vô chi cảnh cũng giống như là con sâu cái kiến.

- Khai Thiên chí tôn.

Đám chủ nhân thế giới hỗn độn nhìn qua đại đao màu vàng kia, ánh mắt run rẩy, chủ nhân của thế giới hỗn độn không phải là cường giả vô danh, cho nên cả đám đều kinh ngạc lên tiếng:

- Khai Thiên Chí tôn đao.

- Lão tổ, Khai Thiên Chí tôn đao có lai lịch gì vậy?

Thân ảnh Tiểu Long thối lui tới bên người chủ nhân của thế giới hỗn độn là Thần Thú thế giới, mắt nhìn đại đao màu vàng kia lập tức hỏi người này, thanh đại đao màu vàng ở bên người lão đại vô cùng lâu, cho nên sau này hắn cũng biết rõ một ít.

Chương 4713: Hám Thiên điện

Chủ nhân thế giới hỗn độn là Thần Thú thế giới khẽ run lên, ánh mắt thu hồi từ trên đại đao màu vàng, sau đó nói với Tiểu Long:

- Đến Hư Vô chi cảnh, linh khí đã không có tác dụng lớn, trừ phi là Hỗn Độn thánh khí, nhưng mà Hỗn Độn thánh khí coi như là thời điểm viễn cổ cũng chỉ tổng cộng có mười mấy món. Lúc trước trong lần hạo kiếp kia, Khai Thiên Chí tôn cũng đã hủy diệt tuyệt đại bộ phận, những thứ còn lại đoán chừng cũng bị hao tổn quá lớn. Mà Khai Thiên Chí tôn đao này lúc trước chính là Hỗn Độn thánh khí trong tay Thiên Thánh Đông Hoàng Thái Huyền, ban đầu chính là một đạo quang nghịch thiên khí trong thiên địa khi trước. So với bản thể của chủ nhân thế giới hỗn độn cũng không kém chút nào. Về sau lại bị luyện hóa rèn thành một thanh Khai Thiên Chí tôn đao này, đây cũng cơ hồ là chí tôn của tất cả linh khí, đứng đầu Hỗn Độn thánh khí, cũng được gọi là Chí tôn.

- Hóa ra lại mạnh như vậy, Hỗn Độn thánh khí a.

Sau khi chủ nhân của Thần Thú thế giới nói xong, Tiểu Long không khỏi chép miệng, tặc lưỡi nói.

- Đao thúc, giúp ta một tay a.

Lục Lâm Thiên nói xong, Bất Tử Bất Diệt Thần thể lần nữa xẹt qua không gian, cùng lúc, đại đao màu vàng trong tay bổ ra một đao, giống như muốn đem trời xanh chém nát, sát khí ngập trời cùng với năng lượng khủng bố trong nháy mắt giống như một cơn lốc che đậy thiên địa khuếch tán ra. Một đạo đao mang dùng tốc độ vô cùng quỷ dị lập tức đánh tới trước người Thần Linh Thánh Tôn, dường như muốn dùng một đao chém Thần Linh Thánh Tôn làm hai khúc.

- Khai Thiên Chí Tôn đao sao?

Ánh mắt giống như tràn ngập thần quang của Thần Linh Thánh Tôn nhảy lên, cánh tay vung lên, một đạo thủ ấn trong không gian giống như từ trong vũ trụ đánh xuống, sau đó nặng nề va chạm với đao mang, muốn bóp nát đao mang thành mảnh vỡ.

Sưu Sưu.

Mà khi thủ ấn trong không gian đnáh xuống, trong đao mang màu vàng tràn ngập sát khí ngập trời đột nhiên kim quang vạn trượng, khí thế mênh mông lần nữa kéo lên, giống như là sóng xung kích, hung hăng bổ về phía thủ ấn trong không gian. kim quang vạn trượng đánh tới trước người Thần Linh Thánh Vương.

Xoạt Xoạt.

Dưới kim quang vạn trượng, Thần Linh chân thân khổng lồ của Thần Linh Thánh Vương trong chớp mắt này run lên, lùi về phía sau hai bước. Sau khi ánh mắt biến đổi, thân hình ổn định lại lần nữa mỉm cười, nói:

- Không hổ là Khai Thiên Chí Tôn đao.

- Thần Linh Thánh Vương, chịu chết đi.

Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể của Lục Lâm Thiên xẹt qua không gian, đại đao màu vàng trong tay lần nữa được thúc dục ra, trong kim quang vạn trượng, sát khí vẫn còn giống như lũ quét đột nhiên bộc phát. Đao mang màu vàng phô thiên cái địa bắn ra. Mỗi một đạo đao mang đều cắt vỡ ra từng vết nứt không gian, trong ánh mắt thoảng sợ của mọi người, vết nứt không gian nhanh chóng lan tràn, nơi nó đi qua, cả không gian cực lớn đột nhiên rung động, tất cả hóa thành tro tàn.

- Đây là uy năng của Hỗn Độn thánh khí sao?

Trong sát na này, cơ hồ tất cả cường giả đều chính thức cảm nhận được sự khủng bố của nó, ngay cả Tiểu Long cũng phải rung động không thôi, Hỗn Độn thánh khí quả nhiên khủng bố vô cùng.

Đao mang cắt vỡ không gian, trong nháy mắt Thần Linh Thánh Vương đã bị đao mang phô thiên cái địa bao phủ, tất cả mọi người đều có thể cảm giác được bên trong đao mang màu vàng này ẩn chứa năng lượng công kích vô cùng khủng bố và sắc bén, phảng phất như có thể phá hủy chín tầng trời.

Ầm ầm.

Thần Linh Thánh Vương bị đao mang bao phủ, không tới nháy mắt, không gian đều bị phá hủy, quang mang năng lượng chói mắt xuyên qua trời xanh, không gian rốt cuộc không chịu nổi được năng lượng khủng bố này mà một tiếng nổ vang giống như sấm sét vang vọng. Năng lượng mang theo sát khí vô cùng vô tận giống như một cơ lốc từ trong không gian bị nghiền nát khuếch tán ra, cả trời xanh rung chuyển không ngớt.

- Thật mạnh.

Nhìn lực lượng phá hoại đáng sợ trên trời xanh khiến cho trên mặt chủ nhân những thế giới hỗn độn trong không rung rung động không thôi.

Mà đối với người Hóa Hồng cảnh và Bán Hư Vô cảnh khác mà nói, mặc dù cách nhau khá xa, thế nhưng tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được sự khủng bố bên trong. Bọn họ thực sự khó có thể tưởng tượng ra, công kích đáng sợ kia nếu như đổi lại là bọn họ mà nói, có bao nhiêu người có thể chống lại được. Sợ rằng một khi bị lan tới gần sẽ thần hồn câu diệt.

Dưới đao mang đánh ra, trong hư không trên trời xanh bao la, phàm là nơi tầm mắt đạt tới, không gian giống như núi lửa phun trào, liên tiếp nổ tung.

Rầm rầm.

Khi tất cả bình thường trở lại, trong không gian bị phá nát, quang mang thần thánh quanh thân Thần Linh Thánh Vương đã xuất hiện không ít vết sâu, thế nhưng cũng những vết sâu trên quang mang thần thánh quanh thân Thần Linh Thánh Vương mà thôi.

Trên quang mang thần thánh, vết sâu bên trên bề mặt dưới vô số ánh mắt kinh ngạc của mọi người từ từ khôi phục lại, dưới đao mang kinh khủng kia, không ngờ quang mang thần thánh này lại không có bất kỳ tổn thương thực chất hóa nào.

- Ha ha, quả nhiên không hổ là Khai Thiên Chí Tôn đao trong tay Đông Hoàng Thái Huyền, không cần phải lãng phí thời gian nữa. Nếu như là lúc trước ta còn có chút cố kỵ, thế nhưng hiện tại lại không đủ a.

Thần Linh Thánh Vương nói xong, trong lòng bàn tay cực lớn có một tòa tiểu tháp hiển hiện, nhanh chóng bành trướng, hóa thành một đại điện cực lớn, giống như là phật điện. Bên trên lan tràn ra khí tức giống y khí tức trên người Thần Linh Thánh Vương.

Ầm ầm.

Đại điện linh khí này xuất hiện, cửu thiên rung chuyển, trong lúc mơ hồ có phật ảnh, thần quang lan tràn, còn có tiếng long ngâm rít gào, chấn động nhân tâm.

- Đây là...

Đám chủ nhân thế giới hỗn độn nhìn qua đại điện linh khí, uy năng của đại điện kia không ngờ lại không dưới Khai Thiên Chí Tôn, mà bên trong đại điện linh khí kia dường như còn có không ít khí tức khiến cho bọn họ cảm thấy được có chút quen thuộc.

- Trong Bất Chu Sơn, ta thu thập mười kiện Hỗn Độn thánh khí hỏng, những năm gần đây ta đã luyện chế thành công Hám Thiên điện này, để xem thứ nào mạnh hơn. Ta cũng đang tò mò về vấn đề này a.

Thần Linh Thánh Vương cười lạnh một tiếng rồi phất tay một cái, cánh tay khẽ phất, Hám Thiên điện khổng lồ trong tay giống như thiên long gầm lên một tiếng vang vọng trời cao, trấn áp Lục Lâm Thiên.

- Đao thúc.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, uy thế của Hám Thiên điện này quá mức khủng bố, đại đao màu vàng trong tay hắn rời khỏi tay, sau đó đao mang bắn lên trên trời cao, ngăn cản Hám Thiên điện khổng lồ kia.

Ầm ầm.

Giờ phút này, Khai Thiên Chí Tôn đao cùng với Hám Thiên điện va chạm vào nhau, đao mang bắn ra, đại điện đè nặng xuống, hư không trong trời xanh liên tiếp bị chấn vỡ, giống như là diệt thế. Cảnh tượng rung động như vậy chấn động nhân tâm, khiến cho ánh mắt mọi người hãi hùng khïếp vía.

- Ha ha, xem ra Hám Thiên điện do ta luyện chế cũng không dưới Khai Thiên Chí Tôn đao.

Thần Linh Thánh Vương thu hồi ánh mắt đang nhìn vào Hám Thiên điện, lại nhìn Lục Lâm Thiên và Đế Phách Thiên, nói:

- Hiện tại tới các ngươi, cũng nên sớm giải quyết tất cả mọi việc rồi.

Chương 4714: Phán Quyết thiên địa 1

Khi âm thanh vừa dứt, Thần Linh Thánh Vương lao thẳng về phía Lục Lâm Thiên và Đế Phách Thiên, năng lượng mênh mông cuồn cuộn lan tràn tạo thành từng vòng rung động đen kịt, quang mang thần thánh xuyên suốt.

Năng lượng quanh thân Lục Lâm Thiên và Đế Phách Thiên nhộn nhạo, lập tức năng cản vòng xoáy bằng năng lượng đen kịt.

Phanh Phanh.

Trong vòng xoáy bằng năng lượng, đột nhiên có hai đạo quyền ấn đánh ra, ầm ầm đánh tới trước người Lục Lâm Thiên và Đế Phách Thiên.

- Nhất quyền trấn bát hoang.

Hai đạo quyền ấn đồng thời tuôn ra, va chạm, nơi bốn đạo quyền ấn va chạm lập tức hiện lên cái động sâu trong không gian. Cái động sâu này giống như là lỗ đen của vũ trụ, lập tức thôn phệ vạn vật, thu tất cả năng lượng tán loạn vào bên trong, hư không chung quanh thiên băng địa liệt, hủy diệt chúng sinh, tất cả giống như tận thế.

Xoạt Xoạt.

Lục Lâm Thiên và Đế Phách Thiên liên tiếp bị đẩy lui, khí tức nhộn nhạo, thân hình đυ.ng nát cả phiến không gian lớn, hai người liên thủ lại thế nhưng không ngờ lại không chống lại được Thần Linh Thánh Vương.

- Đế Phách Thiên, dưới Luân Hồi, ta rốt cuộc cũng chạm vào cánh cửa của Tử Mông cảnh, đây là cấp độ mà ngươi và Đông Hoàng Thái Huyền cũng chưa từng đạt tới, ngươi không bao giờ còn là đối thủ của ta nữa.

Khí thế trên người Thần Linh Thánh Vương lần nữa tăng vọt, cánh tay cực lớn run lên, quanh thân lập tức có qunag mang thần thánh cuồn cuộn dùng tốc độ khủng bố tạo thành một biển thần quang quanh thân. Khi vừa mới dứt lời, biển thần quang này đã thành hình, năng lượng khủng bố chấn động, trên hư không thần quang rực rỡ, một đạo quyền ấn ầm ầm cách không đánh vào thân hình còn chưa ổn định của Đế Phách Thiên.

Phụt.

Thân hình Đế Phách Thiên run lên, thân hình bị thần quang kia bao phủ, không ngờ lại bị vướng víu hơn không ít, trong lúc nguy cấp ngưng tụ ra một đạo chỉ ấn, thế nhưng lại nhanh chóng bị quyền ấn đánh nát. Sau đó quyền ấn đập vào trên ngực, thân hình bỗng nhiên bị đẩy lui, khóe miệng có máu tươi đỏ thẫm tràn ra.

Phanh.

Thần quang lan tràn, lập tức đánh vào trên Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể của Lục Lâm Thiên, sau đó một đạo quyền ấn bằng thần quang ầm ầm đánh vào ngực Lục Lâm Thiên.

Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể bị đẩy lui, trong miệng Lục Lâm Thiên cũng bắt đầu có máu tươi tràn ra.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên rung động, uy thế trên người Thần Linh Thánh Vương kia giống như đã vượt quá Hư Vô đến một loại cảnh giới khác. Giống như là chênh lệch giữa Thánh Hồng chi cảnh và Bán Hư Vô chi cảnh vậy, không có cách nào vượt qua, thậm chí ngay cả ở trong Hỗn Độn Thiên thế giới của hắn cũng không có cách nào làm ảnh hưởng tới Thần Linh Thánh Vương.

- Tiểu tử, Hỗn Độn Thiên thế giới tuy rằng là đứng đầu trong ba ngàn hỗn độn thế giới, ở trong Hỗn Độn Thiên thế giới của ngươi, ngươi có thể áp chế cơ hồ tất cả chủ nhân các thế giới hỗn độn khác, thế nhưng lại không thể nào áp chế được người Hỗn độn Đía thế giới và Hỗn Độn nhân thế giới. Cho nên ở trong Hỗn Độn Thiên thế giới của ngươi, ta có thể diệt ngươi. Lúc trước ta không có cách nào đấu với Đông Hoàng Thái Huyền trong Hỗn Độn Thiên thế giới d đó là bởi vì Đông Hoàng Thái Huyền tương dung với thiên đạo, mà ngươi lại không được Thiên đạo thừa nhận, không có cách nào có được lực lượng thiên đạo.

Dứt lời, Thần Linh Thánh Vương lại lần nữa xuyên thủng không gian đánh tới trước người Lục Lâm Thiên, một đạo chưởng ấn đánh ra, nhưng lại mang theo thần quang vô tận lan tràn, thần quang nhanh chóng phủ lên trên trời xanh, cuối cùng dùng xu thế sét đánh không kịp bưng tai rơi vào trên ngực Lục Lâm Thiên.

Phanh.

Thân hình Lục Lâm Thiên lần nữa bị đánh bay, dưới loại áp chế của cảnh giới, thần quang nhập vào trong cơ thể, giống như có thể ăn mòn tất cả cho tới khi phá hủy thân hình, mau tươi trong cổ không nhịn được mà dâng lên.

- Lâm Thiên, cẩn thận.

Đế Phách Thiên muốn ngăn cản, thế nhưng vẫn chậm một chút. Một đạo năng lượng giống như sấm sét đánh ra, năng lượng cường hãn mang theo khí tức mạnh mẽ nhanh chóng bao phủ không gian đang rung chuyển, chấn động vào bên trong. Mỗi cái giơ tay nhấc chân đều bài sơn hải đảo, phá hủy trời xanh.

- Đế Phách Thiên, ngươi cũng không phải là đối thủ của ta.

Ánh mắt Thần Linh Thánh Vương khẽ đảo, đột nhiên đánh ra một đạo quyền ấn, thần quang bắt đầu khởi động, quyền ấn rời khỏi tay, năng lượng mênh mông điên cuồng khuếch tán, không gian trước quyền ấn mạnh mẽ bị xé nát.

Phanh.

Năng lượng cường hãn va chạm, âm thanh vang vọng phía trên trời cao. Trời xanh bị xé rách tạo thành một vết nứt không gian cực lớn, năng lượng rung động mạnh mẽ giống như pháo hoa bắn tứ tung, bên dưới thanh thế mênh mông cuồn cuộn là lực lượng hủy diệt chúng sinh lan tràn, khuếch tán ra cả trời xanh.

Xoạt Xoạt.

Thân hình Đế Phách Thiên lần nữa lảo đảo lui lại, ngôi sao bằng năng lượng dưới chân bị chấn vỡ, co dù là Đế Phách Thiên lúc này cũng không có cách nào ngăn cản Thần Linh Thánh Vương.

Oanh.

Linh Vũ thế giới đột nhiên run lên, năng lượng thiên địa chấn động mãnh liệt, trên không trung, Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần Thể xẹt qua trời cao, thân ảnh khổng lồ tương liên cùng với thiên địa.

- Linh. Phiêu. Thống. Hiệp. Giải. Tâm. Liệt. Tề. Thiện.

Đồng thời thủ ấn trong tay Lục Lâm Thiên kết xuất, từng chữ trong cửu tự chân ngôn từ trong miệng Lục Lâm Thiên vang lên, chín đạo thủ ấn được ngưng kết. Khi âm thanh vừa dứt, trong lòng bàn tay có một đạo quang mang chữ vạn hiển hiện.

Ầm ầm.

Quang mang chữ vạn hiển hiện, tiếng sấm vang vọng, thiên uy bỗng nhiên hàng lâm, khí tức man hoang, cổ xưa tràn ngập, thiên uy mênh mông thẩm thấu vào trong hư không.

Trong Linh Vũ thế giới, hàng tỷ sinh linh phủ phục, cả thiên địa đều run rẩy. Trong Linh Vũ thế giới, núi sông run rẩy, mặt đất nổ vang, thủy triều dâng cao, dị tượng xuất hiện trong thiên địa.

- Tuy rằng đã đột phá tới Hư Vô cảnh, chỉ tiếc ngươi so với ta còn yếu hơn quá nhiều. Thứ hai, ngươi lại không có Thiên đạo gia trì, so với Đông Hoàng Thái Huyền lúc trước còn kém quá xa. Lực lượng thế giới tuy rằng khủng bố, nhưng mà đối phó với chủ nhân thế giới hỗn độn còn được, không biết tự lượng sức mình.

Thần Linh Thánh Vương cười nhạt, ánh mắt hắn cũng có chút ngưng trọng, trong lời nói tuy rằng nhẹ nhõm, thế nhưng trong nháy mắt lại liên tiếp ngưng kết thủ ấn, khi một đạo thủ ấn cuối cùng được kết. Thần Linh chân thân khổng lồ của Thần Linh Thánh Vương lập tức tràn ngập thần quang rực rỡ. Từng đạo khí tức quỷ dị từ trong cơ thể khuếch tán ra, giống như là khí tức tới từ Cửu U Địa ngục, lại giống như thần linh trên chín tầng trời tới thế gian, thần quang phật ảnh, quỷ dị mà huyền ảo.

Bỗng nhiên, trong đôi mắt lớn trên Thần Linh chân thân hiện lên vẻkỳ ảo, lấy Thần Linh chân thân làm trung tâm, trong không gian thiên địa đột nhiên xuất hiện chín đạo quang trụ chói mắt, chín đạo quang trụ chói mắt phóng lên trời, giống như là mặt trời quay chung quanh ở một chỗ.

Trong chớp mắt này, cả chín tầng trời trên trời xanh giống như cũng bị rung chuyển, tiếng sấm vang vọng không ngừng. Uy áp mênh mông thẩm thấu vào trong phiến thiên địa này.

Chương 4715: Phán Quyết thiên địa 2

Đám chủ nhân thế giới hỗn độn nhìn về phía trên trời xanh, ánh mắt theo đó mà rung động. Thần Linh Thánh Quang của Thần Linh Thánh Vương chính là át chủ bài mạnh nhất khi trước của Thần Linh Thánh Vương, dựa vào Thần Linh Thánh Quang này Thần Linh THánh Vương lúc trước mới có thể đoạt được Hỗn Độn Địa Thế giới trong tay vô số đại năng. Có thể nói Thấn Linh Thánh Quang chính là một con át chủ bài mạnh mẽ trong tay Thần Linh Thánh Vương.

- Thần Linh Thánh Quang, phán quyết thiên địa.

Tiếng quát trầm thấp từ trong miệng Thần Linh Thánh Vương vang lên, chín đạo quang trụ giống như mặt trời hội tụ tạo thành một thanh trường thương bằng năng lượng giống như thực chất, bí văn quanh quẩn, tiếng sấm minh vang vọng, giống như đem uy áp và năng lượng ngập trời đều hội tụ vào trong thanh trường thương kia.

Oanh.

Bên trong thanh trường thương bằng năng lượng kia trong lúc mơ hồ có uy áp lan tràn ra, khiến cho người ta căn bản không dám nhìn thẳng, chỉ cần nhìn một cái cũng giống như khiến cho linh hồn bị hủy diệt vậy.

Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể xẹt qua trời cao, thiên uy cái thế, thân hình khổng lồ khẽ phất tay, quang mang chữ vạn xoay tròn, giống như một cái bánh xe diệt thế, ầm ầm phóng về phía Thần Linh Thánh Vương.

Ngao.

Cánh tay lớn của Thần Linh Thánh Vương run lên, thanh trường thương bằng năng lượng khổng lồ giống như xuyên thủng trời xanh, xuyên thủng cái vũ trụ này, giống như cự long bay lên trời, cả không gian vặn vẹo, lực lượng hủy diệt kinh người giống như phán quyết thiên địa, muốn phá hủy vạn vật trong thế gian, thiên địa này.

Oanh.

Thanh trường thương bằng năng lượng va chạm với quang mang chữ vạn, năng lượng đáng sợ giống như tia sáng chói mắt điên cuồng bắn ra bốn phía, giống như có thể ăn mòn vạn vật. Một mảng lớn trời xanh nứt vỡ từng khúc, hai cỗ năng lượng dây dưa, phóng ra quang mang chói mắt vô cùng vô tận.

Bên trong quang mang năng lượng chói mắt kia ẩn chứa năng lượng hủy diệt cùng với uy áp khiến cho trong lòng mọi người cảm thấy có một tảng đá lớn đè nặng, linh hồn rung động, từ tận sâu trong đáy lòng cảm thấy sởn gai ốc, tim như ngừng đập, cả phiến không trung trên trời xanh lúc này như cứng lại.

Trên không trung kia lúc này chỉ có hai đạo thân ảnh khổng lồ giống như ngọn núi đứng sừng sững trên trời cao, giống như hai thiên thần, mà ngay cả Đế Phách Thiên lúc này cũng phải lùi về phía sau một ít, trong mắt hiện lên vẻ cực kỳ nghiêm trọng.

Rầm rầm rầm.

Sau khi không trung cứng lại, thanh trường thương bằng năng lượng cùng với quang mang chữ vạn đồng thời tán loạn, khí tức hủy diệt cuồn cuộn phóng thích ra, cả phiến không gian giống như núi lửa phun trào đồng thời nổ tung. Hư không liên tiếp bị vỡ nát khiến cho ánh mắt mọi người kinh hãi, khiĩếp vía.

Trong giây lát ngắn ngủi, cả trời xanh gần như bị hủy diệt, ở chỗ sâu trong trời xanh chỉ ngẩng đầu là có thể thấy vô số ngôi sao xoay tròn.

Phụt.

Trong cái miệng rộng của Lục Lâm Thiên có máu tươi phun ra, thân hình Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể ầm ầm lui lại, cả Linh Vũ thế giới trong nháy mắt này năng lượng thiên địa giảm mạnh tới tình trạng nghiêm trọng, thậm chí còn khiến cho cả Linh Vũ thế giới bắt đầu ảm đạm.

Chủ nhân thế giới hỗn độn có thể mượn lực lượng thế giới, thế nhưng cũng không phải là không phải trả một cái giá lớn.

Mượn lực lượng thế giới, nói đơn giản chính là mượn tất cả năng lượng thiên địa trong Đại thế giới, tất nhiên năng lượng Đại thế giới sẽ bị giảm mạnh, mãi lâu sau mới có thể khôi phục, thậm chí còn có một ít di chứng, bằng không mà nói, chủ nhân hỗn độn thế giới có thể không ngừng mượn lực lượng thế giới.

Xoạt xoạt.

Thân hình Thần Linh Thánh Vương bị đẩy lui, khóe miệng có máu tươi tràn ra, quanh Thần Linh chân thân khổng lồ, quang mang thần thánh đã phai nhạt đi không ít.

Lực lượng thế giới do Lục Lâm Thiên thúc dục ra kỳ thực so với tu vi cấp độ đã mạnh hơn đâu chỉ gấp trăm lần, tăng thêm hiện tại lại ở trong Hỗn độn thiên thế giới, uy năng càng mạnh mẽ hơn. Bởi vậy ngay cả Thần Linh Thánh Vương đã chạm chân vào Tử Mông cảnh cũng bị thương.

Nhưng mà cũng chỉ khiến cho Thần Linh Thánh Vương bị thương một ít mà thôi, dường như cũng không có tạo thành ảnh hưởng quá mức nghiêm trọng.

Ngược lại người bị trọng thương lại là Lục Lâm Thiên, mượn lực lượng thế giới cũng có nghĩa là hắn đã bất lực, tăng thêm trên người lại có thương thế, sọ rằng đã không có lực tái chiến nữa.

- Tại sao lại mạnh như vậy?

Ánh mắt Lục Lâm Thiên ngưng trọng, thúc dục lực lượng thế giới mà cũng không thể áp chế được Thần Linh Thánh Vương, huống chi là muốn giết chết Thần Linh Thánh Vương. Ngay cả hắn và sư phụ liên thủ cũng không được, hiện tại muốn đánh chết Thần Linh Thánh Vương mà nói không thể nghi ngờ là nói chuyện hoang đường, viển vông.

Vẻ mặt Lục Lâm Thiên uể oải, hai mắt như dại ra. Tạo sao hắn dùng lực lượng thế giới mà cũng không thể làm gì được Thần Linh Thánh Vương, sau khi Thần Linh Thánh Vương đạp chân tới Hư Vô cảnh, thực lực không ngờ lại đáng sợ như vậy.

- Nếu như có thể đạt tới Tử Mông, vậy thì...

Bỗng nhiên đôi mắt to lớn trên người Lục Lâm Thiên sáng ngời, Thần Linh Thánh Vương một chân chạm vào Tử Mông cảnh đã mạnh mẽ như vậy, nếu như hắn có thể chính thức đặt chân tới Tử Mông cảnh, khi đó Thần Linh Thánh Vương sẽ không phải là đối thủ, muốn đánh chết kẻ này cũng không khó.

Dung hợp Hỗn độn địa thế giới cũng không phải là bất tử, trước mặt thực lực không có khả năng bất tử chính thức.

Nhưng mà ánh mắt Lục Lâm Thiên lại lập tức trầm xuống, muốn đột phá tới Tử Mông cảnh khó khăn tới bực nào a, từ xưa tới nay, từ thời viễn cổ cho tới hiện tại, Tử Mông cảnh vẫn một truyền thuyết, mà ngay cả Đông Hoàng Thái Huyền cùng sư phụ Đế Phách Thiên khi trước, còn có Thần Linh Thánh Vương trước mắt này đều không thể đột phá tới Tử Mông cảnh, muốn từ Hư Vô cảnh đột phá tới Tử Mông cảnh mà nói, độ khó không cần phải nói.

Tử Mông cảnh là tồn tại trong truyền thuyết, vô số chủ nhân thế giới hỗn độn dùng cả đời mình cũng không có cách nào chạm tay tới cảnh giới trong truyền thuyết kia.

Thần Linh Thánh Vương có Luân Hồi chi thân tương trợ, lúc này mới vượt qua Đế Phách Thiên và Đông Hoàng Thái Huyền, mới chạm tới cánh cửa của Tử Mông cảnh, thế nhưng sợ rằng vẫn còn cách xa Tử Mông cảnh chính thức vạn dặm.

Cái gì gọi là Tử Mông cảnh, Tử Mông cảnh đại biểu cho cái gì, từ cổ chí kim tới nay chưa từng có nghe ai nói qua, cũng không có ai đột phá qua.

- Rốt cuộc thứ gì mới gọi là Tử Mông cảnh?

Lục Lâm Thiên thì thào nói, tuy rằng Hư Vô cảnh là một cảnh giới đặc biệt, thế nhưng không ai lại bước qua Hư Vô cảnh tiến vào trong Tử Mông cảnh trong truyền thuyết cả.

Từ khi thiên địa sơ khai cho tới bây giờ chưa từng có ai đạt tới một bước kia, căn bản không có cách nào đột phá tới Tử Mông cảnh, tương đương với việc không có cách nào làm gì được Thần Linh Thánh Vương.

- Ha ha, xem ra ngươi căn bản không có cách nào làm gì được ta. Ngươi không thể thúc dục được lực lượng thế giới lần thứ hai. Hỗn Độn Thiên thế giới nhất định là của ta.

Thần Linh Thánh Vương nhìn Lục Lâm Thiên, cười lạnh không ngớt.

Chương 4716: Quyết thứ năm

- Trong Hỗn Độn thiên thế giới, ngươi cũng không làm gì được ta.

Đôi mắt cực lớn của Lục Lâm Thiên nhảy lên, trong Linh Vũ thế giới, coi như hắn không địch lại đối thủ, thế nhưng cho dù là ai cũng không làm gì được hắn.

- Thật sao? Chỉ tiếc ta lại có biện pháp, luyện hóa hồn anh của ngươi, đến lúc đó Hỗn Độn thiên thế giới cũng bị ta dung hợp. Người khác không làm được một bước này, thế nhưng ta có Hỗn độn địa thế giới, ta có thể làm được, vấn đề thời gian mà thôi.

Thần Linh Thánh Vương cười lạnh, dứt lời, Thần Linh chân thân khổng lồ lần nữa phóng tới trước người Lục Lâm Thiên, hàn ý trong mắt bắn ra.

Oanh.

Sát ý trên người Thần Linh Thánh Vương giống như quang mang thần thánh mênh mông không hềgiữ lại mà khuếch tán ra, khiến cho không gian quanh thân chấn động, trong lúc mơ hồ có vết nứt không gian đen kịt hiển hiện, lại nhanh chóng ngưng tụ ra một đạo thủ ấn trong không gian đánh về phía Lục Lâm Thiên, thủ ấn phá hủy tất cả.

- Hừ.

Lục Lâm Thiên lạnh nhạt quát một tiếng, trong chớp mắt ngắn ngủi, hai con mắt bắt đầu một đen một trắng, tựa như ngày đêm luân chuyển, huyền ảo vô cùng, quang mang năm loại thuộc tính quanh thân nhanh chóng ngưng tụ thành một đồ án âm dương trắng đen quanh quẩn ở quanh thân, tương liên với thiên địa chung quanh.

Oanh.

Cùng một thời gian, trong lòng bàn tay của Lục Lâm Thiên có một đạo chưởng ấn xuất hiện, đồ án âm dương ở bên trên giống như mặt trời ban trưa, mang theo năng lượng thiên địa đột nhiên hàng lâm.

Trong sát na này, cả phiến thiên địa, trời xanh này lung lay giống như sắp đổ, run rẩy không hiểu, hai loại quang mang một trắng một đen từ trong lòng bàn tay Lục Lâm Thiên phô thiên cái địa tuôn ra, lập tức va chạm vào thủ ấn do Thần Linh Thánh Vương ngưng tụ.

Hai đạo chưởng ấn va chạm, quang mang trắng đen âm dương lan tràn, quang mang thần thánh bắn ra bốn phía, uy áp khủng bố khiến cho tất cả mọi người có mặt ở đây trong lúc mơ hồ bị áp chế, mà ngay cả chủ nhân thế giới hỗn độn cũng không phải là ngoại lệ.

Phanh Phanh.

Hai đạo chưởng ấn bằng năng lượng giằng co trong chốc lát rồi lập tức hóa thành năng lượng khủng bố ngập trời nhộn nhạo, toán loạn, cả phiến không gian lặng lẽ không một tiếng động bị phá hủy thành hư vô.

Xoạt xoạt.

Thân hình Lục Lâm Thiên cũng lập tức bị đẩy lui lại, trong miệng lần nữa có máu tươi phun ra, dưới năng lượng hủy diệt trùng kích như vậy, thân hình Bất Tử Bất Diệt của hắn lúc này cũng xuất hiện không ít dấu vết rạn nứt.

- Ồ?

Sau khi thân hình Lục Lâm Thiên bị đẩy lui, đồng thời trong hai mắt của Thần Linh Thánh Vương hiện lên vẻ nghi hoặc nhìn qua Lục Lâm Thiên. Dường như bởi vì sự xuất hiện của áo nghĩa âm dương khiến cho hắn kinh ngạc.

- Đây là áo nghĩa kỳ lạ thứ năm mà ngươi lĩnh ngộ sao? Quả nhiên là có chỗ kỳ lạ.

- Áo nghĩa kỳ lạ thứ năm rất mạnh a.

Tuy rằng Lục Lâm Thiên lần nữa bị thương, thế nhưng áo nghĩa âm dương kia lại khiến cho chủ nhân của cơ hồ tất cả thế giới hỗn độn kinh ngạc, rung động. Vừa rồi bên trong áo nghĩa kỳ lạ thứ năm kia ẩn chứa lực lượng áp chế mạnh mẽ ra sao, cơ hồ tất cả chủ nhân của các thế giới hỗn độn điều có thể cảm nhận được rõ ràng.

Thân hình Lục Lâm Thiên bị đẩy lui, bỗng nhiên, Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể ngây ngốc ở giữa không trung, dường như đột nhiên có chỗ lĩnh ngộ ra vậy. Ngay cả máu tươi không ngừng từ trong khóe miệng trào ra cũng không để ý, đôi mắt trắng đen cực lớn không ngừng đảo, giống như ngày đêm luân chuyển trong đôi mắt, dường nhưu có chút hiểu ra, Lục Lâm Thiên thì thào nói:

- Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật, âm dương hóa ngũ hành, ngũ hành sinh vạn vật, vạn vật trong trời đất, vạn vật luân hồi đều ở trong thiên địa. Thiên địa ngũ hành, âm dương tương giao, ngũ hành tương dung, vậy thì...

Bộ dáng đột nhiên ngây ngốc của Lục Lâm Thiên lúc này khiến cho Thần Linh Thánh Vương ở phía xa nhìn vào, trong đôi mắt cực lớn cũng hiện lên vẻ chấn động, lại lần nữa đánh về phía Lục Lâm Thiên.

- Hỗn độn Âm Dương quyết, ngũ quyết chấn thiên thế, Nhất ấn mơ hỗn độn.

Từng quả cầu bằng năng lượng giống như ngôi sao đánh xuống, âm thanh của Đế Phách Thiên vang vọng, đồng thời thân hình cao ngất tương dung với hư không thiên địa, hỗn độn Âm Dương quyết quanh thân chấn động, thôn phệ năng lượng thiên địa trong không gian, mà ngay cả nguyên lực của những chủ nhân thế giới hỗn độn trên không trung dường như cũng bị thôn phệ ra khỏi cơ thể. Cùng lúc đó trên thân hình hắn có uy áp mênh mông cuồn cuộn lan tràn ra, xu thế bá đạo vô cùng phun trào.

Oanh.

Một đạo thủ ấn cực lớn xuyên thấu qua không gian rồi bành trướng, thủ ấn cực lớn ước chừng hơn vạn trượng mang theo lực lượng bá đạo ngập trời bao phủ bầu trời, giống như che khuất bầu trời, khí tức năng lượng cường hãn khiến cho thiên địa run rẩy.

Rầm rầm.

Thủ ấn kinh khủng trong nháy mắt khuếch tán, dùng uy thế khủng bố cực đoan phá hủy không gian, trời xanh lúc này giống như mặt biển rộng đang nổi lên sóng to gió lớn. Những nơi nó đi qua không gian bị xé rách tạo thành vết nứt không gian dài, đen kịt. Ngay khi Thần Linh Thánh Vương lần nữa đánh về phía Lục Lâm Thiên, thủ ấn hung hăng đánh về phía Thần Linh Thánh Vương.

- Quyết thứ năm sao?

Quyết thứ năm của Bát Hoang Thiên địa quyết cũng khiến cho ánh mắt Thần Linh Thánh Vương ngưng trọng, thế nhưng hắn cũng không có trốn tránh mà dùng một đạo thần quang va chạm với thủ ấn kia.

Rầm rầm.

Năng lượng khủng bố ầm ầm va chạm vào nhau, năng lượng bá đạo cùng với thần quang điên cuồng lan tràn ra bốn phía, khiến cho gợn sóng trong không gian đều bị mạnh mẽ xé nát, vết nứt không gian trong trời xanh bị nứt vỡ thành từng khúc. Năng lượng hủy diệt tràn ngập trời cao, tiếng nổ vang trầm thấp giống như tiếng sấm không ngừng vang vọng tới tận cuối chân trời.

Xoạt Xoạt.

Thúc dục quyết thứ năm của Bát Hoang Thiên địa quyết, thế nhưng Đế Phách Thiên vẫn hung hăng lảo đảo lui về phía sau, máu tươi trong miệng lần nữa phun ra không ít, nhưng mà lúc này Thần Linh Thánh Vương cũng lảo đảo lùi lại mấy bước, lần nữa lại bị không ít ảnh hưởng.

- Sư phụ, người có thể ngăn cản được một lát không? Đệ tử có chút hiểu ra, cần chút thời gian lĩnh ngộ.

Thân hình Đế Phách Thiên bị đẩy lùi về phía sau, đôi mắt cực lớn của Lục Lâm Thiên nhìn về phía Đế Phách Thiên, đôi mắt trắng đen lúc này nhìn qua lại càng thêm huyền ảo.

Đế Phách Thiên chân đạp ngôi sao, nhìn qua Lục Lâm Thiên một chút, ánh mắt chấn động rồi gật đầu nói:

- Yên tâm lĩnh ngộ đi, vi sư sẽ toàn lực tranh thủ thời gian cho con. Thần Linh Thánh Vương sẽ không có cách nào làm ảnh hưởng tới con. Nhưng thời gian có hạn, con phải tranh thủ.

- Đệ tử sẽ cố hết sức, trước tiên làm phiền sư phụ vậy.

Lục Lâm Thiên nói xong, đôi mắt cực lớn khép hờ, thân hình Bất Tử Bất Diệt khổng lồ giống như thiên thạch rơi xuống phía dưới, khí tức khủng bố trên người giống như đột nhiên tiêu tán, không thấy một chút tung tích nào, khiến cho người ta không thể dò xét được.

Chương 4717: Thánh chủng 1

Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể khổng lồ của Lục Lâm Thiên từ trên không trung rơi xuống, cuối cùng lại rơi vào Vân Dương Tông ở giữa đại lục Linh vũ, Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể khổng lồ đáp xuống quảng trường to lớn trong Vân Dương Tông, khiến cho mặt đất rung chuyển, từng tảng đá lớn trên núi rơi xuống, từng tòa đại điện khổng lồ đều bị thân hình khổng lồ của hắn đυ.ng làm hóa thành tro tàn.

- Lục sư thúc tổ hàng lâm.

- Đó là Lục sư thúc tổ, người làm sao vậy? Tại sao trên người lại không có bất kỳ một chút khí tức nào?

Một mảng lớn sơn mạch sau khi thân hình khổng lồ kia rơi xuống, vô số khe nứt giống như vực sâu lan tràn ra chung quanh. Thậm chí ngay cả độ cao so với mặt biển cũng bị hạ thấp xuống hơn không ít, giống như cả sơn mạch bị chìm xuống, hoảng sợ kinh hồn, vô số đệ tử Vân Dương Tông ở phía xa nhìn thấy một màn này không khỏi kinh hãi, cảnh tượng này giống như thiên thần hàng lâm Vân Dương Tông.

Thân hình khổng lồ kia đặt chân xuống dưới mặt đất giống như một thiên thần đứng sừng sững trong thiên địa, đủ để khiến cho mọi người từ xa cũng có thể nhìn thấy được. Lúc này thân hình khổng lồ kia chính là tồn tại hùng vĩ nhất trong thiên địa này.

Thần Linh Thánh Vương nhìn về phía xa, nhìn thấy Lục Lâm Thiên không ngờ lại đáp xuống đất, tinh mang trong mắt bắt đầu chấn động, có chút bất an không có cách nào che dấu, loại bất an này tới từ chỗ nào ngay cả bản thân hắn cũng không nói rõ ràng, đây cảm giác bất an như có như không mà hắn vừa mới cảm giác ra được mà thôi.

Thậm chí Thần Linh Thánh Vương rất rõ, nếu không phải chạm vào một tia Tử Mông cảnh, có lẽ lúc này hắn cũng khó mà cảm nhận được cảm giác bất an như có như không kia.

Sưu.

Đế Phách Thiên khẽ ngẩng đầu, khí tức lần nữa chấn động, hai con mắt thâm thúy nhìn về phía Thần Linh Thánh Vương, khí tức đã sớm tập trung vào hắn.

- Đế Phách Thiên, một mình ngươi càng không có cách nào ngăn cản được ta. Xem ra muốn có được Hỗn Độn thiên thế giới phải đoạt được Hỗn Độn nhân thế giới trước, cũng tốt, trước tiên đối phó với ngươi, mọi thứ sau đó sẽ càng thêm đơn giản.

Thần Linh Thánh Vương nhìn Đế Phách Thiên, lúc này hắn hiểu rõ, sợ rằng hắn không thể làm gì được Lục Lâm Thiên. Muốn triệt để đoạt được Hỗn Độn thiên thế giới thì trước đó phải đối phó được với Đế Phách Thiên, vừa vặn, trước tiên hắn có thể một lòng thu thập Đế Phách Thiên.

- Xem ra cũng chỉ có thể vận dụng con bài sắp xếp cuối cùng.

Ánh mắt Đế Phách Thiên biến ảo, khóe miệng thì thào nói, lập tức hắn quay đầu lại, nhìn vô số chủ nhân thế giới hỗn độn sau lưng, tiếng quát truyền ra.

- Chư vị, chuẩn bị một bước cuối cùng đi.

Tiếng quát của Đế Phách Thiên truyền ra, cơ hồ chủ nhân của tất cả các thế giới hỗn độn bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt đều nhìn lên trên trời xanh. Sau đó từng đạo thân ảnh lướt đi, khí tức man hoang, cổ xưa mênh mông cuồn cuộn lan tràn.

Từng đạo năng lượng khiến cho trời xanh chấn động, hơn một ngàn chủ nhân thế giới hỗn độn phóng lên trời xanh, phân tán ra mà đứng. từ bốn phương tám hướng vây khốn Thần Linh Thánh Vương lại, phương vị của những chủ nhân thế giới hỗn độn dường như tương liên với nhau, trong lúc mơ hồ hiện lên vẻ huyền diệu, phức tạp.

- Kết Thiên Cổ Thiên Thế Khốn Thần trận.

Đế Phách Thiên hét lớn một tiếng, tiếng quát bá đạo vang vọng trời cao, từng đạo thủ ấn huyền ảo được ngưng kết trong đôi tay.

Trên bầu trời, các chủ nhân thế giới hỗn độn cũng hành động, từng đạo thủ ấn đều khiến cho lòng người rung động. Trong khoảng thời gian ngắn, khí tức man hoang, cổ xưa chấn động, cuồng bạo lan tràn ra. Cả không trung trên trời xanh rung động kịch liệt, đây là một loại rung động kịch liệt căn bản không có cách nào hình dung được.

Ầm ầm.

Trời xanh rung động kịch liệt, phảng phất như cả trời xanh cũng bị thứ gì đó xé rách, trong trời xanh bao la vô cùng vô tận lập tức có hơn một ngàn vòng xoáy cực lớn bắt đầu khởi động, giống như những vì sao trong vũ trụ rơi xuống. trong hơn một ngàn thế giới hỗn độn đất rung núi chuyển, dị tượng thiên địa xuất hiện.

Từng đạo quang mang cổ xưa, man hoang phóng lên trời, lập tức rơi vào trên người chủ nhân các thế giới hỗn độn, chỉ một thoáng quang mang bao phủ, giống như có hơn ngàn ngôi sao sáng chói lơ lửng phía trên trời xanh.

Trước người hơn ngàn chủ nhân thế giới hỗn độn cũng có qunag mang chữ vạn lan tràn ra, uy áp từ bên trên tràn ra khiến cho cả Linh Vũ thế giới lúc này run rẩy không ngớt, mặt đất nổ vang, núi sông run rẩy.

Chỉ có đạo thân ảnh khổng lồ trên sơn mạch của Vân Dương Tông là vẫn khép hờ hai mắt, khí tức trên thân hình khổng lồ không có lấy một chút nào, thế nhưng lại khiến cho cả phiến sơn mạch trời yên biển lặng.

Cả Linh Vũ thế giới rung động, thế nhưng mảnh sơn mạch này lại vững như thái sơn, bất động không có chút dao động nào.

- Bày trận.

Chủ nhân thế giới hỗn độn lập tức biến hóa thủ ấn, từng đạo quang mang chữ vạn lướt đi, cuối cùng kết nối lẫn nhau, trong khoảng thời gian ngắn trên không trung có vô số quang mang vô cùng vô tận khiến cho không gian vặn vẹo, ngay sau đó, một đại trận cổ xưa cực lớn xuất hiện phía trên trời xanh.

Rầm rầm.

Đại trận cổ trưa trên trời xanh giống như có diện tích vô cùng vô tận, chính thức được coi là che khuất bầu trời, uy áp từ trong đại trận lan tràn ra khiến cho vô số Hư Vô cảnh, Thánh Hồng chi cảnh trên bầu trời cùng với Hóa Hồng cảnh liên tiếp chật vật hạ xuống phía dưới, căn bản không có cách nào đặt chân lên trên không trung nửa bước.

- Mạnh, quá mạnh mẽ.

Nhìn đại trận đáng sợ tràn ngập quang mang rực rỡ che khuất bầu trời kia, đám người chật vật hạ xuống mặt đất hít sâu một ngụ khí lạnh.

- Đại trận này cũng không kém, xem ra đây cũng có thể chính là thủ đoạn cuối cùng mà các ngươi chuẩn bị. Rốt cuộc cũng chịu lấy ra sao? Thế nhưng sợ rằng cũng khó mà làm gì được ta. Các ngươi căn bản không biết thực lực của người chạm vào Tử Mông cảnh mạnh mẽ tới bao nhiêu. Các ngươi không trói được ta đâu.

Thần Linh Thánh VƯơng nhìn đại trận cổ xưa chung quanh rồi cười lạnh nói một tiếng.

- Thần Linh Thánh Vương, ngươi cho rằng lúc trước ta và Đông Hoàng Thái Huyền không phòng bị ngày hom nay sao? Lúc trước ta và Đông Hoàng Thái Huyền liên thủ luyện chế ra một kiện thánh trận, bên trong thánh trận này còn có một đạo thánh chủng của Đông Hoàng Thái Huyền, đó là bởi vì chúng ta đềphòng có ngày hôm nay. Trong Hỗn Độn thiên thế giới, có thánh chủng do Đông Hoàng Thái Huyền lưu lại, coi như ngươi chạm vào Tử Mông cảnh sợ rằng cũng khó có thể thoát khỏi Thiên Cổ Thiên Thế Khốn Thần trận.

Âm thanh của Đế Phách Thiên truyền ra, đồng thời bỗng nhiên phất tay một cái, trường bào tung bay.

Oanh.

Ống tay áo Đế Phách Thiên quét qua một cái, bỗng nhiên, trong Linh Vũ thế giới, trên một khối đại lục bao la trong hải vực rộng lớn của Cổ vực, đại điện giống như cự long ngẩng đầu xuyên thủng tới tận chân trời kia đột nhiên run rẩy, mây mù bao phủ bên trên nhộn nhạo rồ khuếch tán. Mấy ngôi sao lắc lư, tựa như vật đổi sao dời, khí tức thê lương mà cổ xưa tự nhiên tuôn ra, cả hải vực sóng gió ngập trời, sóng nước cao chừng hơn ngàn trượng xuất hiện.

Chương 4718: Thánh chủng 2

Trong ánh mắt kinh hãi của vô số sinh linh trong Linh Vũ thế giới, chỉ thấy đại điện khổng lồ giống như kéo dài tới phía chân trời trong Vụ Tinh hải lại đột ngột dâng lên, giống như là một đầu sư tử mạnh mẽ thức tỉnh sau giấc ngủ say, thiên uy bắt đầu tàn ra. Tiếng sấm minh vang dội không thôi, vô số điện mang từ trên đại điện chấn động.

- Lực lượng Thiên đạo, Đông Hoàng Thái Huyền.

Trong đôi mắt cực lớn của Thần Linh Thánh Vương chính thức hiện lên vẻ ngưng trọng, ở trên đại điện này hắn cảm giác được khí tức quen thuộc từ trên người Đông Hoàng Thái Huyền, Đông Hoàng Thái Huyền quả thực đã sớm có sắp xếp từ trước, còn lưu lại một đạo thánh chủng.

Ầm ầm.

Đại điện mang theo sấm sét vô tận rơi vào trên đại trận do hơn ngàn chủ nhân thế giới hỗn độn ngưng tụ ra, trận pháp che khuất bầu trời cực lớn giống như được thiên uy gia trì, bắt đầu vặn vẹo, sau đó lập tức bao phủ Thần Linh Thánh Vương vào bên trong.

Quang mang vô cùng vô tận trên đại trận che khuất bầu trời bắt đầu khởi động, cơ hồ tất cả chủ nhân thế giới hỗn độn toàn lực thúc dục, đại trận bắt đầu khởi độn, g sâu đó bao phủ Thần Linh Thánh Vương.

Xoẹt.

Một quang mang chữ vạn bao phủ đại trận, bí văn chấn động, khí tức man hoang, cổ xưa khuếch tán ra chung quanh, cuối cùng khiến cho cả trời xanh phía trên đại trận vặn vẹo rồi co rút lại, sau đó dưới cỗ uy áp kinh khủng kia, đại trận không ngờ lại giống như xuyên qua thời không khác, đột nhiên biến mất trong vô số ánh mắt kinh hãi của mọi người.

- Tại sao lại đột nhiên không thấy?

Sau khi đại trận biến mất trên trời xanh, thậm chí ngay cả thiên uy trong Linh Vũ thế giới cũng biến mất, cả Linh Vũ thế giới từ từ bình thường trở lại, từng người kinh ngạc ngẩng đầu nhìn lên, thế nhưng không có ai biết đại trận kia đã đi tới nơi nào.

Nhưng mà cơ hồ tất cả cường giả tự nhiên lại biết rõ, đại trận cổ xưa khủng bố kia đã phát huy ra tác dụng, Thần Linh Thánh Vương cơ hồ đã bị tất cả chủ nhân của các thế giới hỗn độn còn lại vây khốn, nếu như Thần Linh Thánh Vương trở ra được thì chính là lúc đại trận này thất bại.

Trong sơn mạch của Vân Dương Tông, thân hình khổng lồ kia vẫn lẳng lặng đứng sừng sững trong thiên địa này, giống như là bao quát chúng sinh, hai mắt lại nhắm chặt, khí tức quanh thân không có, giống như là một ngọn núi lớn nhất trong thiên địa đang lẳng lặng đứng.

Đại trận biến mất, thân hình khổng lồ của Lục Lâm Thiên đứng sừng sững trong sơn mạch của Vân Dương Tông, vững như bàn thạch, khiến cho tất cả Hóa Hồng cảnh, Thánh Hồng cảnh, Bán Hư Vô cảnh của các đại thế giới, thậm chí là mấy cường giả Hư Vô cảnh có thể đếm được trên đầu ngón tay không khỏi cười khổ.

Trong lúc nhất thời mọi người cũng không biết nên làm gì bây giờ, một tràng hạo kiếp hiện tại đã biến thành như vậy, chỉ sợ bất kỳ ai trong bọn họ chưa từng nghĩ tới sẽ xảy ra chuyện này.

Thời gian từ từ đi qua, trong nháy mắt xuân đi thu tới, một năm trôi qua, trong suốt một nam, đại trận kia vẫn không có xuất hiện.

Đạo thân ảnh khổng lồ đứng sừng sững trong sơn mạch của Vân Dương Tông vẫn dầm mưa dãi nắng, trong một năm không nhúc nhích bất kỳ một lần nào, giống như bàn thạch đứng đó, không chút dao động.

Nhưng mà trong thời gian một nam này, toàn bộ sinh linh trong Linh Vũ thế giới, còn có những cường giả Hóa Hồng cảnh, Hư Vô cảnh, Bán Hư Vô cảnh của các đại thế giới đều lo lắng không thôi.

Cơ hồ tất cả người có tu vi Hóa Hồng cảnh của các đại thế giới tới đây đều không rời khỏi Linh Vũ thế giới, cũng không có biện pháp nào khác. Lục Lâm Thiên yên lặng, cả Linh Vũ thế giới cũng giống như một cái ngục, căn bản không có bất luận ai có thể đi ra ngoài, tất cả mọi người cũng chỉ có thể ở lại Linh Vũ thế giới.

- Không biết Lục sư thúc tổ lúc nào mới có thể thức tỉnh.

- Trưởng lão trong tông đã nói, Lục sư tổ chỉ đang lĩnh ngộ mà thôi, tại sao chúng ta không nhìn ra được chứ?

- Thần Linh Thánh Vương kia liệu đã bị triệt để phong ấn hay chưa?

Trong Vân Dương Tông, thân hình khổng lồ giống như ngọn núi ở phía xa, mỗi ngày mặc kệ là trời sáng hay tối, đều có không ít đệ tử Vân Dương Tông đứng ở phía xa nhìn vào, thậm chí là đệ tử sơn môn khác cũng ở bên trong đó.

Một đám đệ tử Vân Dương Tông trẻ tuổi thấp giọng nghị luận, một hồi hạo kiếp khủng bố một năm trước đã lưu lại ấn ký không thể xóa nhòa trong lòng mọi người, cuộc chiến của các cường giả trong truyền thuyết thực sự quá mức khủng bố.

Thân hình cực lớn này sừng sững trong thiên địa, chung quanh sơn mạch này có vô số vết nứt, nhìn về phía xa xa, trên thân hình khổng lồ dường như ngay cả khí tức cũng không có.

Nhưng nếu như nhìn kỹ mà nói, trong lúc mơ hồ có thể nhìn thấy, phía trên thân hình sừng sững giống như thiên địa này chẳng biết từ khi nào đã bắt đầu có màu trắng đen chấn động, trong lúc mơ hồ không ngờ lại có cảm giác giống như sinh cơ thức tỉnh, màu trắng đen chấn động này ngay cả cường giả cũng khó có thể dò xét ra.

- Một năm rồi, phụ thân còn ở nơi này lĩnh ngộ sao?

Giữa không trung xung quanh, không ít thân ảnh đứng lơ lửng trên không trung sơn mạch, đám người này chính là Lục Kinh Vân, Tiểu

Long, Lục Du Thược, Độc Cô Ngạo Nam, Hồng Vũ, còn có Phong Hành Thiên chủ, Hư Thiên Thánh Cô, Hậu Khánh Lâm, Hoàng Phủ Minh Long cùng không ít người Lục gia.

- Một năm lĩnh ngộ thì tính là cái gì? Nhưng hiện tại là thời kỳ đặc thù, nếu như bình thường lĩnh ngộ ngàn năm, vài vạn năm cũng là chuyện bình thường, nhưng hiện tại vạn nhất...

Ma Phù Đạo Tổ Bà Thiên La có chút ngưng trọng, hai mắt chăm chú nhìn về phía thân ảnh khổng lồ kia.

Mọi người chung quanh cũng hiểu Ma Phù Đạo Tổ Bà Thiên La nói gì, nhưng cũng không có ai sẽ đi quấy rầy Lục Lâm Thiên, cũng không khiến cho hắn tỉnh lại, bất quá chờ đợi trong lo lắng và khẩn trương một năm qua khiến cho mọi người có chút không nhịn được.

Nhưng mà thời gian một năm này, đối với cơ hồ tất cả sinh linh tồn tại trong Linh Vũ thế giới mà nói, thời gian là dài dằng dặc, mỗi ngày đều chờ đợi trong sự lo lắng và khẩn trương cực độ. Tất cả mọi người biết rõ, vạn nhất đại trận kia thất bại, Lục Lâm Thiên lại vẫn còn trong lĩnh ngộ, hậu quả không cần phải nói.

- Khai Thiên Chí Tôn đao vẫn cùng với Hám Thiên điện kia giao thủ, đã hơn một năm rồi a.

Áo bào tím trên người Hậu Khánh Lâm tung bay, hai mắt thâm thúy mênh mông nhìn vào chỗ sâu trong trời xanh, suốt một năm qua, Linh Vũ thế giới đều được bao phủ dưới trời xanh gió nổi mây phun, ở chỗ sâu trong trời xanh kia, thỉnh thoảng có vô tận thần quang cùng với kim quang vạn trượng phóng ra, sát khí ngập trời khuếch tán ra không ngớt.

Cơ hồ tất cả cường giả đều biết, tuy rằng Thần Linh Thánh Vương tạm thời bị Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên cùng với chư vị chủ nhân của thế giới hỗn độn liên thủ bố trí Thiên Cổ Thiên Thế Khốn Thần Trận vây khốn, thế nhưng Hám Thiên điện do Thần Linh Thánh Tôn dùng mười kiện Hỗn Độn thánh khí luyện chế ra lúc này vẫn đang giao thủ với Khai Thiên Chí tôn.

Chương 4719: Rốt cuộc cũng thức tỉnh

Hai kiện thánh khí ở trên trời xanh của Linh Vũ thế giới giao thủ suốt hơn một năm, thế nhưng vẫn còn vẫn đang kịch chiến. Trong một năm này thỉnh thoảng làm cho Linh Vũ thế giới đất rung núi chuyển, bị ảnh hưởng cực lớn, may thay loại ảnh hưởng này không quá lớn.

Ngẫu nhiên có năng lượng lớn trút xuống sẽ những đại năng viễn cổ đã tới Hư Vô cảnh kia ra tay chống cự, bằng không một năm qua cả Linh Vũ thế giới sợ rằng không biết sẽ bị ảnh hưởng tới mức nào.

Nghe Hậu Khánh Lâm nói vậy, cơ hồ tất cả mọi người đều nhìn vào chỗ sâu trong trời xanh, hai kiện thánh khí kia tự mình giao thủ, uy năng so với người có tu vi Hư Vô cảnh bình thường giao thủ còn khủng bố hơn nhiều, ít nhất lúc này những cường giả viễn cổ Hư Vô cảnh trong Linh Vũ thế giới hiện tại cũng khó có thể tham dự vào được.

Oanh.

Bỗng nhiên, ngay khi Hậu Khánh Lâm vừa mới nói xong không được bao lâu, cả chỗ sâu trong trời xanh đột nhiên run rẩy, loại run rẩy này không phải là bình thường, mà ngay cả Linh Vũ thế giới cũng theo đó mà ầm ầm run lên, khiến cho không ít sinh linh trong Linh Vũ thế giới run rẩy theo.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Đột nhiên xuất hiện động tĩnh như vậy tạo thành không ít bạo động trong Linh Vũ thế giới, mà giờ khắc này, tất cả cường giả trên Linh Vũ thế giới bỗng nhiên nhìn vào chỗ sâu trong trời xanh, từng ánh mắt lập tức ngưng trọng.

Rầm rầm.

Ngay khi không ít cường giả trong Linh Vũ thế giới nhìn vào chỗ sâu trong trời xanh, chỗ sâu trong trời xanh đột nhiên vặn vẹo, độ vặn vẹo càng lúc càng lớn, thần quang vô tận lan tràn ra, giống như có thứ gì đó từ trên chín tầng trời rơi xuống, giống như ngôi sao rơi xuống.

Ầm ầm.

Thần quang lan tràn, khí tức cổ xưa, man hoang, cả Linh Vũ thế giới trong khoảng thời gian ngắn này bắt đầu run rẩy kịch liệt, thủy triều không ngừng dâng cao.

- Trở về rồi, là những chủ nhân của thế giới hỗn độn kia đã trở về rồi.

- Thần Linh Thánh Vương cũng trở về.

Trong Linh Vũ thế giới, vô số sinh linh nhảy ra, hàng ức vạn ánh mắt kinh hãi nhìn lên trên không trung. Dưới thần quang che khuất bầu trời kia, đại trận phô thiên cái địa lại một lần nữa bao trùm cả Linh Vũ thế giới, quang mang chữ vạn bên trên bắt đầu tràn ngập, man hoang, cổ xưa, uy áp cái thế từ bên trong đại trận lan tràn ra.

- Ha ha, Đế Phách Thiên, thánh chủng Đông Hoàng Thái Huyền lưu lại tiêu hao hầu như không còn, một mình ngươi căn bản cũng không có cách nào ngăn cản được ta. Thiên Cổ Thiên Thế Khốn Thần trận rốt cuộc cũng không trói buộc được ta, từ nay về sau, trên đời này rốt cuộc không còn ai có thể làm gì được ta nữa.

Âm thanh mênh mông cuồn cuộn từ trong đại trận phô thiên cái địa truyền ra, lập tức mọi người nhìn thấy, từng đạo quang mang chữ vạn phía trên đại trận mênh mông cuồn cuộn kia bông lỏng, đại trận khổng lồ lung lay giống như sắp đổ, quang mang thần thánh vô tận ở bên trong sôi trào khiến cho đại trận bành trướng.

Bên trên đại trận mơ hồ hiện lên vết nứt, thần quang vô tận từ bên trong khe nứt tràn ngập ra.

- Không tốt.

Trên bầu trời, khí tức của cơ hồ tất cả cường giả hiện tại trong

Linh Vũ giới bỗng nhiên chấn động, sắc mặt từng người trở nên cực kỳ ngưng trọng.

Rốt cuộc, đại trận phô thiên cái địa giống như lung lay sắp đổ rung động, sau đó triệt để rung động kịch liệt, thần quang tiết ra ngoài ngày càng chói mắt, không gian chung quanh bị nghiền nát, hiện lên vết nứt không gian đen kịt. Mà ngay cả không ít quang mang chữ vạn cũng bị ăn mòn.

Ngay sau đó đại trận phô thiên cái địa bỗng nhiên nổ tung.

Phanh Phanh Phanh.

Đại trận bị nghiền nát, năng lượng man hoang, cổ xưa khủng bố giống như một cơn sóng hủy diệt hung hăng khuếch tán ra chung quanh khiến cho trên trời xanh lúc này vô cùng hỗn loạn, giống như là không gian tђác ⌊oạи. Ngay sau đó không gian tђác ⌊oạи cũng bị phá hủy, phiến thiên địa này đột nhiên nổ tung, giống như thiên băng địa liệt.

Âm thanh trầm đυ.c giống như sấm sét vang vọng, càng khiến cho không gian hỗn loạn, giống như khiến cho trời xanh bị xốc lên, đánh vỡ vô số ngôi sao trong ngân hàn.

Xoẹt.

Trong lúc thiên băng địa liệt, trên không trung, từng đạo thân ảnh nhanh chóng bị đẩy lui rồi rơi xuống, từng đạo thân ảnh đều phun ra một ngụm máu tươi. Vô số chủ nhân của các thế giới hỗn độn đều chật vật rơi xuống bầu trời, nhanh chóng ổn định lại thân hình, sắc mặt trắng bệch, khí tức suy yếu.

Oanh.

Đại điện khổng lồ trong Vụ Tinh Hải giống như một ngôi sao bị đẩy lui, từng khe nứt xuất hiện bên trên bề mặt đại điện.

Sưu.

Một đạo thân ảnh gầy gò, cao ngất đặt chân lên trên không trung, rơi vào trên Vụ Tinh đại điện, quang mang mênh mông bắt đầu khởi động, mạnh mẽ đẩy lui sương mù dày đặc trên Vụ Tinh đại điện.

Khi Vụ Tinh đại điện đứng sừng sững trong trời canh, Đế Phách Thiên chân đạp đại điện đứng đó, ánh mắt tuy rằng ngưng trọng nhưng lại bá đạo vô cùng. Quanh thân có kim quang vô cùng rạng rỡ lan tàn ra, tựa như một vị thần tới thế giới, kim quang vô cùng vô tận khuếch tán ra trời xanh.

- Lâm. Binh. Đấu. Giả. Giai. Trận. Liệt. Tại. Tiền.

Chín đạo thủ ấn huyền ảo được kết trong tay Đế Phách Thiên, đồng thời không ngừng ngưng kết, trong miệng âm vang cửu tự chân ngôn. Cuối cùng trong nháy mắt hóa thành một đạo quang mang màu vàng chữ vạn bắn ra, khí tức man hoang, cổ xưa, năng lượng mênh mông vô cùng vô tận.

- Vận dụng lực lượng Hỗn Độn địa thế giới sao? Đế Phách Thiên, ngươi còn có thể ngăn cản được ta sao?

Thần Linh chân thân khổng lồ của Thần Linh Thánh Vương lăng không bước ra không trung, âm thanh vang vọng, đồng thời thủ ấn cũng nhanh chóng được kết, mở miệng khẽ quát:

- Đàn. Giới. Tiến. Thiện. Địa. Thủy. Hỏa. Phong. Không.

Khi một đạo thủ ấn cuối cùng được kết cùng với chân ngôn cuối cùng vừa dứt, Thần Linh Thánh Vương cũng tương liên cùng với thiên địa, quang mang thần thánh thẩm thấu vào trong hư không, tựa như thần tích. Khí tức man hoang, cổ xưa tràn ngập, một đạo quang mang chữ vạn màu vàng xuất hiện, năng lượng mênh mông, viễn cổ tràn ra ngoài.

- Tru ma.

Đế Phách Thiên chân đạp Vụ Tinh đại điện, thần quang trong hai mắt bắn ra, quang mang chữ vạn lướt đi, ở trên trời xanh hóa thành hai đầu thần long khổng lồ giống như ngọn núi màu vàng, bên trên còn có kim quang vô tận phóng về phía Thần Linh Thánh

Vương.

- Không biết tự lượng sức mình.

Quang mang chữ vạn do Thần Linh Thánh Vương thúc dục, ngưng kết bắt đầu khởi động, cuối cùng giống như xuyên việt thời không, bao phủ hai đầu thần long màu vàng cực lớn.

Ầm ầm.

Va chạm trong chốc lát như vậy giống như hai thế giới va chạm với nhau, dưới lực lượng hủy diệt ngập trời kia, tất cả mọi người đều có thể cảm giác được bên trong linh hồn mình có cảm giác rung động, kinh tâm động phách, âm thanh giống như sấm sét vang vọng trên bầu trời, cả trời xanh mạnh mẽ bị phá hủy.

Trên không trung, ngân hà hiển hiện, những ngôi sao đầy trời rung động kịch liệt, vật đổi sao dời, năng lượng mênh mông bắn tứ tung, khiến cho thiên địa gần như sắp bị huy diệt, trời xanh cũng sắp hóa thành hư vô hỗn độn vậy.

Chương 4720: Hỗn Độn Tử Mông 1

Ken két.

Vụ Tinh đại điện khổng lồ kia rốt cuộc cũng không có cách nào chịu được năng lượng va chạm kinh khủng kia mà bắt đầu rạn nứt, sau đó nứt vỡ từng khúc, liên tiếp lan tràn tới hai chân của Đế Phách Thiên.

Phụt.

Đế Phách Thiên phun ra máu tươi, thân ảnh bá đạo từ trên Vụ Tinh đại điện bị đánh bay ra.

- Ha ha, Đế Phách Thiên, ngày hôm nay ta sẽ giải quyết ngươi trước.

Sau khi thân hình Đế Phách Thị bị đánh bay đu.ng nát một mảng không gian, Thần Linh Thánh Vương cười lạnh, thân hình khổng lồ bước ra một bước...

Oanh.

Bỗng nhiên trời xanh tự dưng run lên, lần run lên này khiến cho hàng ức vạn sinh linh đều cảm thấy linh hồn run rẩy, thân hình cũng tự nhiên run rẩy khó hiểu.

Thần Linh Thánh Vương bước một bước kéo dài qua không gian, thế nhưng chân vừa mới bước ra lại đột nhiên dừng bước, mà cùng lúc này ánh Thần Linh Thánh Vương bỗng nhiên nhìn xuống phía dưới.

Trên bầu trời, cơ hồ tất cả cường giả Linh Vũ giới đều phát hiện ra nơi phát ra rung động kia, từng ánh mắt lập tức nhìn về phía sơn mạch của Vân Dương Tông, nguồn cơn của lần rung rung này chính là tới từ thân hình cực lớn đang đứng sừng sững trên sơn mạch của Vân Dương Tông.

Từng ánh mắt nhìn chăm chú vào, đạo thân ảnh này đã qua một năm vẫn đứng im lặng, đây là lần đầu tiên truyền ra chấn động. Cơ hồ tất cả mọi người đều cảm giác được thân hình khổng lồ này giống như là một đầu mãnh hổ ngủ say đang muốn thức tỉnh, khí tức càng tương liên với thiên địa.

Quanh thân hình khổng lồ kia có quang mang trắng đen âm dương từ từ quanh quẩn ra, phóng lên trên trời xanh, bao phủ cả Linh Vũ thế giới giống như ngày đêm luân chuyển, khiến cho cả Linh Vũ giống như đang có mặt trời mọc, mặt trời lặn, tuần hoàn không ngớt.

- Rốt cuộc cũng thức tỉnh sao?

Hậu Khánh Lâm, Lão Ảnh, Hoàng Phủ Minh Long, Độc Cô Ngạo Vũ, Tiểu Long, Bắc Cung Vô Song cùng với những người khác rung động. Cảm nhận khí tức khủng bố trên quang mang trắng đen kia khiến cho trong mắt bọn họ hiện lên sự sợ hãi và vui mừng khó có thể che dấu.

Quang mang âm dương trắng đen luân chuyển, trong cả thiên địa lan tràn ra khí tức kỳ dị, năng lượng mênh mông giống như thủy triều từ trên trời xanh thẩm thấu ra, không ngừng tiến vào trong thân hình khổng lồ, đứng sừng sững ở trên sơn mạch.

Dưới năng lượng mênh mông chấn động rót vào, quang mang trắng đen âm dương từ trên thân hình kia tràn ra ngày càng sáng ngời.

Khí tức khủng bố dùng tốc độ cực kỳ nhanh chóng giống như núi lửa phun trào, cuối cùng đường vòng cung rung động ở giữa đồ án trắng đen âm dương tiêu tán, quang mang trắng đen dưới ánh mắt quỷ dị của mọi người không ngờ lại dung hợp lại một chỗ.

Ầm ầm.

Trong sát na này, năng lượng mênh mông chấn động lần nữa tăng lên, trên quang mang trắng đen âm dương đang dung hợp vào nhau có năng lượng chấn động khuếch tán ra toàn bộ thiên địa.

Đồng thời, trên trời xanh, giống như ở chỗ sâu trong vũ trụ mênh mông có một đạo quang mang chói mắt, kỳ dị xuyên thủng thời không, từ trên trời cao phóng xuống mặt đất. Cuối cùng bao phủ lên trên sơn mạch Vân Dương Tông, bao phủ trọn thân hình Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể khổng lồ kia.

- Không tốt, tiểu tử này tại sao lại quỷ dị như vậy?

Đôi mắt cực lớn trên thân hình khổng lồ sững sững trên trời cao của Thần Linh Thánh Vương nhìn xuống phía dưới, ánh mắt chấn động, cỗ khí tức kia lúc này không ngờ lại khiến cho ngay cả hắn cũng cảm giác được bất an. Thần Linh chân thân khổng lồ bước tới phía chân trời, thần quang lan tràn rồi chấn động, một đạo năng lượng cực lớn đánh về phía Lục Lâm Thiên.

Rầm ràm.

Ngay khi đạo năng lượng cực lớn của Thần Linh Thánh Vương đánh về phía quang mang năng lượng trắng đen đang dung hợp chung quanh thân hình Lục Lâm Thiên, đột nhiên có khí tức quỷ dị chấn động lan tràn, đem không gian chung quanh diệt sát thành hư vô. khí tức hỗn độn Tử Mông cùng với sương mù màu tím khuếch tán ra.

Đạo năng lượng khủng bố chấn động của Thần Linh Thánh Vương lập tức bị sương mù màu tím kia ngăn cản, trong vô số ánh mắt khiếp sợ của mọi người lại xuất hiện một màn cực kỳ quỷ dị, khiến cho mọi người kinh ngạc. Chỉ thấy đạo năng lượng mang theo chấn động khủng bố của Thần Linh Thánh Vương đánh vào trong sương mù màu tím, thế nhưng chỉ tạo thành một chút chấn động mà thôi, tiếp đó lập tức biến mất không còn tung tích.

Ầm ầm.

Ánh mắt Thần Linh Thánh Vương biến đổi, cùng lúc này thiên địa ầm ầm rung chuyển, trời xanh vỡ nứt, từ phía xa nhìn lại, gió nổi mây phun, ngôi sao trụy lạc, phảng phất như vũ trụ đang sụp đổ.

Trong ngân hà có vô số ngôi sao chấn động, cuối cùng xẹt qua trời cao, từ trên hư không phóng xuống, giống như là một cái đai lưng rực rỡ, dài và mảnh từ trên trời xanh bay xuống, thế nhưng chỉ bằng cỗ uy áp cuồn cuộn bên trên cũng khiến cho cơ hồ tất cả sinh linh trong Linh Vũ thế giới cảm thấy run rẩy, linh hồn gần như bị ép tới mức vỡ nát.

Từng ngôi sao rơi xuống, lấy sơn mạch của Vân Dương Tông làm trung tâm, mặt đất, núi sông, vực sâu, không gian đều ở trong năng lượng trắng đen dung hợp hóa thành hư vô. khí tức tử mông như có như không lan tràn, lập tức hóa thành một biển sương mù màu tím.

Tất cả biến mất không thấy gì nữa, giống như sơn mạch, mặt đất, không gian giống như chưa từng tồn tại, vô thanh vô tức biến mất không thấy gì nữa.

- Các đệ tử mau lui lại, nhanh.

Vân Khiếu Thiên hét lớn, mệnh lệnh toàn bộ đệ tử Vân Dương Tông dùng tốc độ nhanh nhất lui lại, cường giả Vân Dương Tông cũng lập tức bảo hộ những đệ tử thực lực thấp một ít lui ra.

Vân Dương Tông bao la mênh mông, không biết truyền thừa đã bao nhiêu tuế nguyệt trong khoảng thời gian ngắn biến mất không thấy gì nữa, tất cả hóa thành biển sương mù màu tím.

Biển sương mù màu tím bao la tương liên với trời xanh, tử khí ngập trời, giống như một cái biển hỗn độn, chỉ có một đạo thân ảnh kia là vẫn hai mắt nhắm chặt đứng sừng sững bên trong, khí tức mênh mông chấn động trên người lan tràn ra.

- Đây là...

Đế Phách Thiên ổn định thân hình, từ phía xa nhìn vào biển hỗn độn mênh mông kia, trong đôi mắt thâm thúy lúc này cũng hiện lên vẻ rung động. Khí tức từ bên trên đó tràn ra khiến cho hắn cũng bị thiên uy bao phủ.

Trong biển hỗn độn, tựa như hỗn độn hồng hoang, tử khí ngập trời, dưới vô số ánh mắt kinh hãi, hoảng sợ nhìn vào, hai mắt đang nhắm chặt trên thân hình khổng lồ đứng sừng sững đã một năm kia rốt cuộc cũng từ từ mở ra, hai mắt một trắng một đen, âm dương luân chuyển, giống như ngày đêm giao hòa, quang mang từ từ lan tràn ra, quang mang chấn độngb ực này lan tràn giống như đột nhiên có uy áp mới xuất hiện, uy áp như vậy vượt qua tất cả uy áp, mà ngay cả chủ nhân của những thế giới hỗn độn kia ở dưới cỗ uy áp này lập tức cảm thấy chân mềm đi.

Phịch phịch.

Uy áp khủng bố này hàng lâm, dưới chủ nhân thế giới hỗn độn, cho dù là cường giả Hư Vô cảnh cũng không có cách nào liên tiếp chống lại được cỗ uy áp đáng sợ kia, liên tiếp phủ phục trên mặt đất, không thể chống cự.

Chương 4721: Khí tức này chẳng lẽ là Tử Mông...

Trong biển hỗn độn, đôi mắt trên Bất Tử Bất Diệt thân khổng lồ không ngừng chấn động, có thể nghi thấy rõ ràng những tiếng thì thào trong miệng hắn, những tiếng thì thào này lại giống như phạm âm trong thiên địa từ bên trong biển hỗn độn truyền ra.

- Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật, âm dương hóa ngũ hành, ngũ hành sinh vạn vật, vạn vật trong trời đất, vạn vật luân hồi đều ở thiên địa. Thiên địa ngũ hành, âm dương tương giao, ngũ hành tương dung, như vậy âm dương, người có âm dương chính là thiên đạo. Vạn vật chi kỷ cương, biến hóa chi cha mẹ, sinh sát chi bản thủy, thần minh chi phủ...

- Một âm một dương là đạo, ta dùng âm dương tụ hỗn độn, hỗn độn chi đạo, thiên địa đại đạo.

Bỗng nhiên Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể khổng lồ ngẩng đầu hét lớn một tiếng, khí tức kinh khủng phóng lên trời, trong biển hỗn độn sóng gió ngập trời, giống như hỗn độn cuồn cuộn.

Ầm ầm.

Tiếng quát vừa dứt, ngôi sao đầy trời theo ngân hà rơi xuống. Một mảnh ngân hà dài hẹp giống như vũ trụ trầm xuống, lơ lửng trên Linh Vũ thế giới, giống như chỉ cần ngẩng đầu là có thể hái xuống.

Ầm ầm.

Ngôi sao rơi xuống mang theo khí tức áp bách cực lớn cùng với thiên uy hàng lâm. Trên trời xanh, tiếng sấm vang vọng, sấm sét vang vọng trên trời xanh giống như có vô số thần long đang xuyên qua trời cao, cảnh tượng rung động khó có thể nói thành lời. Căn bản khó có thể mà hình dung cảnh tượng mênh mông cuồn cuộn trùng kích thị giác kia.

Trong ngân hà, ngôi sao chuyển động giống như là một cái a bàn cực lớn đang hiển hiện trên đỉnh đầu của tất cả mọi người trong Linh Vũ giới, quang mang chói mắt tách ra, thân hình nhỏ bé của hàng tỷ sinh linh linh lúc này so với những ngôi sao kia quả thực vô cùng nhỏ bé, không đáng so sánh.

Dưới uy áp khủng bố kia, sắc mặt của cơ hồtất cả sinh linh đều tái nhợt, cỗ uy áp kia giống như muốn ép tất cả mọi người tới vỡ vụn. ngay cả thời không cũng bị đè ép, linh hồn căn bản không có cách nào thừa nhận được cỗ uy áp cực lớn đang đè nặng kia.

Thần Linh Thánh Vương nhìn về phía trước, cảm giác sợ hãi ngày càng thịnh, dưới cỗ khí tức kinh khủng kia chấn động, cảm giác bất an này ngay cả hắn cũng không có cách nào chống cự. Thần quang trong mắt lập lòe, Thần Linh chân thân khổng lồ lần nữa đánh về phía Lục Lâm Thiên.

- Giả thần giả quỷ.

Miệng hét lớn một tiếng, quang mang thần thánh chung quanh Thần Linh Thánh Vương cuồn cuộn, cánh tay cực lớn tựa như trụ trời đánh ra. Một đạo quyền ấn tràn ngập thần quang đánh ra, những nơi nó đi qua thần quang rạng rỡ. Không gian ven đường bỗng nhiên nổ tung, đột nhiên đánh về phía biển hỗn độn kia.

Thần Linh Thánh Vương biết rõ, nếu như không sớm giải quyết tiểu tử quỷ dị kia một chút thì sợ rằng ngày hôm nay hắn sẽ phải chịu toàn quân bị diệt, còn phải lùi lại.

- Thần Linh Thánh Vương, ngày hôm nay ngươi đã không còn tư cách kêu gào trước mặt ta nữa rồi.

Trong biển hỗn độn bao la, Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể khổng lồ xẹt qua trời cao, phất tay vỗ về phía xa, không gian phía trên trời xanh co rút lại. Một ngôi sao thần bí dường như bị Lục Lâm Thiên dùng lực lượng vô hình mạnh mẽ kéo xuống, uy áp mênh mông cuồn cuộn, đánh vào trên quyền ấn của Thần Linh Thánh Vương.

Phanh Phanh Phanh.

Đạo quyền ấn bằng thần quang của Thần Linh Thánh Vương đánh vào trên ngôi sao, năng lượng tựa như sóng xung kích hủy diệt lập tức hung hăng khuếch tán ra chung quanh, một mảng lớn trời xanh bị phá hủy, cùng một lúc, ngôi sao đánh vào trên người Thần Linh Thánh Vương, Thần Linh Thánh Vương lập tức bị đẩy lui, trong đôi mắt lập tức tràn ngập vẻ kinh hãi.

- Hư Vô hữu cảnh, Tử Mông vô giới, tất cả đều là Hư Vô chi đạo, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật. Ta dùng âm dương tụ hỗn độn, hỗn độn chi đạo là đạo của thên địa. Ta dùng hỗn độn phá Tử Mông.

Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể đứng bên trên biển hỗn độn, cũng không có để ý quá nhiều tới Thần Linh Thánh Vương màn gẩng đầu hét lớn. Tiếng quát như sấm, mọi người lập tức nhìn thấy quang mang phía trên trời xanh vặn vẹo, trong ngân hàn dài hẹp này, vô số ngôi sao xoay tròn rồi hội tụ. Sau đó xuyên qua xiềng xích của thời không, liên tục không ngừng rơi vào trong Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể của Lục Lâm Thiên.

Ngôi sao ngập trời rơi xuống, trên Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể của Lục Lâm Thiên có khí tức kinh khủng chấn động, khí tức năng lượng mênh mông cũng giống như sóng to gió lớn chấn động, lan tràn ra chung quanh. Lấy Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể làm trung tâm, biển hỗn độn cuồn cuộn, tử khí ngập trời.

Trong sát na này, không Linh Vũ thế giới, trong cả ba ngàn Đại thế giới đều tràn ngập tiếng sấm sét, thủy triều dâng cao, núi sông rung chuyển, gió nổi mây phun, dị tượng thiên địa, thiên uy cuồn cuộn. Trong cả ba ngàn Đại thế giới cơ hồ tất cả sinh linh đều phủ phục, dù ai cũng không có cách nào chống cự.

- Khí tức này chẳng lẽ là Tử Mông...

- Đây là Tử Mông cảnh trong truyền thuyết sao? Lục Lâm Thiên tại sao lại làm được?

Trong lúc ngân hà hội tụ, thiên uy mênh mông hàng lâm tràn ngập trời xanh, trong mắt vô số chủ nhân thế giới hỗn độn hiện lên vẻ sợ hãi. ngay cả hỗn độn chi nguyên trong cơ thể bọn họ cũng rung động kịch liệt, cuối cùng thân hình không nghe theo sự khống chế mà phủ phục dưới mặt đất. Chủ nhân thế giới hỗn độn đối mặt với Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể kia không phủ phục.

Trong cả ba ngàn Đại thiên thế giới, chỉ có Đế Phách Thiên và Thần Linh Thánh Vương, chỉ có hai người này mới có thể đứng trên hư không, cả thiên địa chỉ có hai người bọn họ tránh cưỡng chống lại được uy áp như vậy.

Sưu Sưu.

Ở chỗ sâu trong trời xanh, thần quang ngập trời cùng với kim quang vạn trượng khuếch tán, Hám Thiên điện khổng lồ cùng với Khai Thiên Chí Tôn đao phân tán ra, ngay cả bọn chúng cũng bị áp chế.

- Tại sao lại có thể như vậy? Vì sao hắn có thể đột phá. Tiểu tử miệng còn hôi sữa này dựa vào cái gì mà có thể đột phá?

Thần Linh Thánh Vương nhìn về phía trước, ánh mắt tràn ngập vẻ hoảng sợ, sợ hãi, dưới khí tức kinh khủng kia, cảm giác nguy hiểm trong lòng hắn tuôn ra.

Uy thế khủng bố trên trời xanh cũng không kéo dài quá lâu, uy thế từ từ tiêu tán, dị tượng trong Linh Vũ thế giới cũng biến mất, mà ngay cả biển hỗn độn bao la mênh mông kia cũng dùng phương thức huyền ảo hóa thành vô số năng lượng tiến vào trong Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể kia.

Sau khi biển hỗn độn bao la kia biến mất, Vân Dương Tông và sơn mạch bao la vừa rồi biến mất lại đột nhiên hiện lên, vô cùng huyền ảo, khiến cho người ta không khỏi tặc lưỡi thán phục.

Mà đạo thân ảnh khổng lồ kia cũng xuất hiện rõ ràng trong mắt mọi người, chung quanh thân hình bắt đầu có khí tức mới chấn động, nhộn nhạo.

Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể đứng sừng sững, quanh thân có điện mang nhàn nhạt lan tràn ra, trong hai mắt, ánh mắt đã không còn giống như ngày đêm luân chuyển mà đã tràn ngập một mảnh tử mông hỗn độn, khiến cho người ta nhìn vào một cái lập tức có cảm giác nhìn vào cả thiên địa.

Chương 4722: Đánh chết Thần Linh Thánh Vương 1

Khẽ ngẩng đầu, đôi mắt to lớn nhìn qua bốn phía, Lục Lâm Thiên lập tức nhìn Thần Linh Thánh Vương nói:

- Trời tạo nghiệt còn có thể sống, tự gây nghiệt khó mà sống được. Tất cả nên chấm dứt rồi.

- Tử Mông cảnh, làm sao ngươi có thể đột phá tới Tử Mông cảnh được chứ? Tại sao? Không, vô số năm qua ta cũng không thể nào chạm vào được nó, làm sao ngươi có thể?

Thần Linh Thánh Vương ở phía xa ngơ ngác nhìn qua Lục Lâm Thiên, bỗng nhiên ánh mắt trầm xuống, phất tay đánh ra thần quang, thần quang khổng lồ rót vào trong Hám Thiên điện. Uy thế trên Hám Thiên điện cực lớn kia lần nữa đại thịnh, bên trên có thần quang vô tận phóng về phía Lục Lâm Thiên.

- Đao thúc, ta giúp ngươi một tay.

Ánh mắt Lục Lâm Thiên biến ảo, hai ánh mắt tử mông hỗn độn mênh mông như biển, không có quá nhiều chấn động mà chỉ lạnh nhạt phất tay một cái, sau đó trong lòng bàn tay có một đạo quang mang năng lượng lan tràn ra, rơi vào trên Khai Thiên Chí Tôn đao.

Xoẹt.

Quang mang năng lượng hỗn độn lan tràn ra, khí thế trên Khai Thiên Chí Tôn đao lần nữa ầm ầm đại thịnh, sát khí khuếch tán ra chung quanh, kim quang vạn trượng, một đạo đao mang đánh ra, đao mang được sương mù hỗn độn bao phủ, giống như là khai thiên, một đạo đao mang ngút trời bỗng nhiên bổ vào trên Hám Thiên điện kia.

Một đao rơi xuống, năng lượng bắn ra, thế nhưng cũng không có động tĩnh quá lớn, dưới sự ăn mòn của sương mù hỗn độn trên đao mang màu vàng kia, thánh quang trên Hám Thiên điện lập tức dễ dàng tiêu tán. Đao mang mênh mông trong chớp mắt này triệt để phóng thích ra, Hám Thiên điện rung động kịch liệt, trong khoảnh khắc bên trên lan tràn ra vô số khe nứt, ngay sau đó rạn nứt.

Rầm rầm.

Hám Thiên điện trong nháy mắt dễ dàng bị chém nát, giống như pháo hoa bắn tứ tung trên không trung. Một kiện hỗn độn thánh khí cao cấp nhất thế nhưng lại bị phá hủy như vậy trên không trung.

Phụt.

Hám Thiên điện bị nghiền nát, trong miệng Thần Linh Thánh Vương lập tức phun ra một ngụm máu tươi. Trong mắt hiện lên sự kinh ngạc, rốt cuộc hắn cũng ý thức được không ổn, Thần Linh Chân thân khổng lồ phá không chạy đi, ý đồ muốn bỏ chạy.

- Lúc này muốn chạy trốn ngươi không cảm thấy đã muộn rồi sao?

Âm thanh lạnh nhạt từ trong miệng Lục Lâm Thiên truyền ra, thế nhưng lại sắc bén, lạnh lẽo vô cùng. Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể khổng lồ lập tức biến mất tại chỗ, sau khi xuất hiện đã ngăn cản trước mặt Thần Linh Thánh Vương đang nóng lòng muốn chạy trốn.

Thần Linh Thánh Vương biến sắc, chín đạo thủ ấn lần nữa được kết. Cửu tự chân ngôn trong miệng vang vọng:

- Đàn. Giới. Tiến. Thiện. Địa. Thủy. Hỏa. Phong. Không.

Khi một đạo thủ ấn cuối cùng được kết cùng với chân ngôn cuối cùng vang vọng. Bỗng nhiên cả hư không rung động kịch liệt, Thần Linh Thánh Vương tương liên với hư không thiên địa, thần quang thẩu thấu vào trong hư không. Một đạo quang mang chữ vạn màu vàng giống như xuyên việt thời không ầm ầm đánh về phía Lục Lâm Thiên.

- Không đủ, ngươi không còn có tư cách này nữa.

Lục Lâm Thiên phất tay một cái, khi âm thanh vừa dứt, trước người hắn có năng lượng hỗn độn tràn ra, ngăn cản nguyên đan chữ vạn màu vàng kia, sương mù hỗn độn cuồn cuộn bao phủ nó vào bên trong. Năng lượng hỗn độn cuối cùng cũng chỉ nổi lên một chút chấn động, thế nhưng lại thôn phệ quang mang chữ vạn vào bên trong.

Oanh.

Năng lượng hỗn độn mênh mông cuồn cuộn chấn động ngay sau đó ngưng tụ thành một đạo thủ ấn trong không gian, Lục Lâm Thiên khẽ phất tay một cái. Đạo thủ ấn trong không gian này đánh vào trên người Thần Linh Thánh Vương.

Phanh Phanh.

Thủ ấn hỗn độn trong không gian đánh xuống, quang mang thần thánh quanh thân Thần Linh Thánh Vương bị nghiền nát, dễ dàng hóa thành hư vô. Thủ ấn sau đó nặng nề đánh vào trên người Thần Linh Thánh Vương, đánh bay Thần Linh chân thân khổng lồ của Thần Linh Thánh Vương rơi xuống mặt đất, giống như thiên thạch rơi xuống phía dưới.

Oanh.

Thân hình khổng lồ kia rơi xuống, cả Linh Vũ thế giới run lên, mặt nước trên sông suối, biển, hải vực trong Linh Vũ thế giới đột nhiên nổi lên sóng gió ngập trời.

- Đây là thực lực của Tử Mông cảnh sao?

Một đám chủ nhân thế giới hỗn độn nhìn cảnh tượng vừa mới xảy ra ngây ngốc, nghẹn họng, Thần Linh Thánh Vương vốn không ai địch nổi lúc này lại không chịu nổi một kích như vậy. Tử Mông cảnh trong truyền thuyết quá mức khủng bố.

- Khặc khặc, Lục Lâm Thiên, ngươi không giết được ta đâu. Coi như là ngươi tới Tử Mông cảnh, thế nhưng ta là người dung hợp Hỗn độn địa thế giới, ta là chủ nhân của Hỗn độn địa thế giới, ngươi dung hợp Hỗn độn thiên thế giới, ngươi cũng không giết được ta. Ngươi cũng không có Luân Hồi chi thân như ta, cũng không có biện pháp luyện hóa được ta.

Thần Linh chân thân khổng lồ của Thần Linh Thánh Vương từ một cái vực sâu trong Cổ Vực leo lên, nơi hắn vừa mới rơi xuống tạo thành một cái vực sâu cực lớn. Ánh mắt nhìn qua Lục Lâm Thiên trên không trung trong đôi mắt cực lớn của Thần Linh Thánh Vương hiện lên vẻ khiếp sợ, có kinh hãi, có sợ hãi, cũng có oán hận và tức giận, lại có cảm giác thất bại, cho dù thế nào hắn cũng không có cách nào tiếp nhận tất cả chuyện này.

- Quả thực ta không có Luân Hồi chi thân, không có cách nào luyện hóa được ngươi. Hỗn Độn thiên giới cũng không có cách nào làm gì được ngươi....

Lục Lâm Thiên ăn mòn Thần Linh Thánh Vương, giờ phút ánh mắt hắn nhìn về phía Thần Linh Thánh Vương giống như nhìn về phía con sâu cái kiến, hắn mở miệng lạnh nhạt nói:

- Người có âm dương, hỗn độn đại đạo, thiên địa đạo đao, Vạn vật chi kỷ cương, biến hóa chi cha mẹ, sinh sát chi bản thủy, thần minh chi phủ. Ta dùng hỗn độn chi đạo tiêu diệt ngươi lại dễ dàng như trở bàn tay.

Dứt lời, vẻ mặt lạnh nhạt của Lục Lâm Thiên bỗng nhiên trở nên sắc bén, thủ ấn được kết, lần nữa dưới ánh mắt của tất cả mọi người chăm chú nhìn vào, năng lượng hỗn độn mênh mông chấn động, nhanh chóng ngưng tụ thành một đạo chỉ ấn giống như chống trời phá không đánh ra.

Chỉ ấn xuyên qua không gian vặn vẹo, những nơi nó đi qua, không gian run lên không hiểu. Không gian lặn lẽ nứt vỡ từng khúc, sau đó hóa thành một mảnh hỗn độn mênh mông.

Ầm ầm.

Trong sát na này, trên trời xanh bỗng nhiên vang vọng tiếng sấm minh, thiên uy cuồn cuộn.

Giờ phút này Thần Linh Thánh Vương dường như cảm nhận được cái gì đó, ánh mắt chuyển thành sợ hãi, run rẩy, trên đạo chỉ ấn hỗn độn kia có khí tức bá đạo, hủy diệt, dường như muốn đem tất cả hóa thành hỗn độn vậy.

Khi tức khủng bố vô thanh vô tức bao phủ, Thần Linh Thánh Vương cảm nhận được linh hồn mình rung động kịch liệt. Từ cổ chí kim, vô số năm qua hắn chưa từng cảm nhận được loại cảm giác này, cảm giác tử vong sinh sôi từ tận sâu trong linh hồn, đồng tử tràn ngập thần quang co rút lại, muốn toàn lực giãy dụa, thế nhưng lại phát hiện ra toàn thân đã bị lực lượng vô hình giam cầm, bốn phía không biết từ khi nào đã đột nhiên xuất hiện một mảnh biển hỗn độn, ở trong biển hỗn độn kia hắn căn bản không thể nào nhúc nhích.

- Dương giả, hỗn độn chi đạo, thiên địa chi đạo. Vạn vật chi kỷ cương, biến hóa chi cha mẹ, sinh sát chi bản thủy, thần minh chi phủ, diệt!"

Chương 4723: Đánh chết Thần Linh Thánh Vương 2

Âm thanh lạnh nhạt sắc bén vang lên, đạo chỉ ấn hỗn độn kia rơi vào trong mi tâm của Thần Linh Thánh Vương, chỉ ấn đánh xuống, đồng tử Thần Linh Thánh Vương co rút lại, ánh mắt tràn ngập vẻ không thể tưởng tượng nổi, khiếp sợ, tuyệt vọng, oán hận.

Sau đó Thần Linh Chân thân khổng lồ kia, bắt đầu từ mi tâm rạn nứt, giống như là thân hình bị ăn mòn, liên tiếp hóa thành hư vô, hóa thành hỗn độn, căn bản không có sức chống cự một chút nào.

Khi tất cả hóa thành hư vô, trên Bất Tử Bất Diệt Thiên Thầ thể cực lớn trên không trung kia có quang mang hỗn độn màu tím tàn ra. Lục Lâm Thiên khẽ phất tay một cái, biển hỗn độn màu tím tiêu tán ở trong Linh Vũ thế giới. Một đạo quang mang chữ vạn màu vàng định trốn chạy, thế nhưng lại bị giữ lại trên không trung.

Bất Tử Bất Diệt Thiên thần thể khổng lồ đứng sừng sững trên không trung, hàng ức vạn sinh linh trong Linh Vũ thế giới cùng với chủ nhân của các thế giới hỗn độn, cho dù là ai lúc này cũng có thể nhìn ra, lúc này Thần Linh Thánh Vương kia đã triệt để vẫn lạc.

- Thành công một nửa.

Đế Phách Thiên nhìn thân hình khổng lồ trên không trung, trên thân ảnh gầy gò bá đạo lúc này trong mắt hiện lên sự vui vẻ, thế nhưng lại lập tức chuyển thành ngưng trọng.

- Ngũ Hành đại đế, Linh Vũ thế giới ta lớn mạnh.

- Linh Vũ thế giới ta lớn mạnh.

Người trong Linh Vũ thế giới bắt đầu quát lên từng tiếng, âm thanh hội tụ lại một chỗ, cuối cùng hội tụ thành tiếng vang kinh người cuồn cuộn, giống như sấm sét.

Lúc này đạo thân ảnh khổng lồ đang đạp không đứng lơ lửng kia lại một lần nữa tạo ra kỳ tích, bảo hộ cả Linh Vũ thế giới, đạo thân ảnh khổng lồ kia đủ để khiến cho hàng ức vạn sinh linh run rẩy, đó là tồn tại trước nay chưa từng có.

Bất Tử Bất Diệt Thiên Thần thể đứng sừng sững trên không trung, quang mang hỗn độn chấn động, cuối cùng hóa thành nam tử mặc áo bào xanh cao ngất quen thuộc, mắt nhìn mảnh bừa bộn một năm qua trong Linh Vũ thế giới, cảnh tượng máu chảy thành sông, tiếng kêu thảm thiết ngập trời cùng với khí tức huyết sát, vẫn còn tràn ngập trong không gian mà chưa tiêu tán đi.

Sau đó Lục Lâm Thiên nhìn lên trên trời xanh, ánh mắt trầm xuống, dường như đang suy tư chuyện gì đó.

Cơ hồ tất cả sinh linh ngẩng đầu, không có quấy rầy, chỉ lẳng lặng nhìn qua nam tử mặc áo bào xanh kia.

Rốt cuộc dưới hàng ức vạn ánh mắt chăm chú nhìn vào, Lục Lâm Thiên từ từ ngẩng đầu nhìn lên trời xanh, trường bào màu xanh không gió mà bay, miệng thì thào nói:

- Hạo kiếp mặc dù đã bị phá, thế nhưng lại khó bảo toàn thiên địa luân hồi, không bằng cứ làm như vậy.

Dứt lời, lấy quanh thân Lục Lâm Thiên làm trung tâm, khí tức hỗn độn hùng hậu lan tràn ra rồi lập tức phóng lên trời, giống như là mặt trời mọc lên ở phía đông. Trong nháy mắt bao phủ Linh Vũ thế giới, sau đó bay thẳng lên trời xanh, bay thẳng tới ngân hà, giống như một vị thần bay lên trời.

Khi quang mang hỗn độn mở trời xanh, trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện hơn một ngàn quang mang chữ vạn lơ lửng, đây chính là bổn nguyên của thế giới hỗn độn của hơn một ngàn chủ nhân thế giới hỗn độn bị đánh khi trước, tất cả đều hiển hiện.

Không ít ánh mắt có chút nóng bỏng nhìn vào từng đạo hỗn độn bổn nguyên kia, ai cũng hiểu, nếu như ai có đủ khả năng dung hợp hỗn độn chi nguyên của những chủ nhân thế giới đã vẫn lạc kia lưu lại là có thể trở thành chủ nhân thế giới hỗn độn, đó chính là mơ ước của hàng ức vạn sinh linh trong trời đất này.

Vô số hỗn thế giới chi nguyên lơ lửng, trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên tung bay, khí tức hỗn độn dần dần bao phủ trời xanh, che đi ngân hàn đang sáng chói ở chỗ sâu trên trời xanh.

Ầm ầm.

Cả ba ngàn Đại thế giới run rẩy, dị tượng thiên địa, khí tức hỗn độn thẩm thấu ra, cả ba ngàn Đại thế giới rung động kịch liệt, thiên uy cuồn cuộn, chúng sinh rung động và phủ phục.

Năng lượng hỗn độn bao phủ, quang mang màu tím che khuất bầu trời, cuối cùng, trên trời xanh, thân ảnh Lục Lâm Thiên cũng hóa thành hư vô hỗn độn rồi biến mất không thấy gì nữa. Mà tất cả sinh linh trong ba ngàn Đại thiên thế giới đều có thể cảm giác được có uy áp mênh mông cuồn cuộn giống như thiên địa đang dò xét.

Dưới cỗ uy áp này, sinh linh trong toàn bộ ba ngàn Đại thiên thế giới phủ phục trên mặt đất, không có cách nào chóng cự.

- Ba ngàn Đại thế giới, vạn tộc sinh ra, chinh chiến không ngừng, hạo kiếp vì vậy lúc nào cũng có nguy cơ xuất hiện, sinh linh đồ thán. Hôm nay ta dùng Tử Mông làm cơ sở, vì chúng sinh tìm kiếm sinh cơ, vì cô hồn mà siêu độ, từ nay về sau trong thiên địa này trừ thiên đạo ra lại ngưng tụ Tu La đạo, Nhân gian đạo, Thú đạo, Quỷ đạo, Địa ngục Đạo. La Sát, Tu La, các tộc tiến vào trong Tu La đạo. Không được tự ý rời khỏi. Nhân tộc ở trong Nhân gian đạo. Vạn thú quy về Thú đạo. Âm Minh tộc, Phệ Hồn tộc, các loại quy vào Quỷ đạo trọn đời không được siêu sinh. Cô hồn dã quỷ, tàn hồn, chấp niệm nếu như tiến xuống địa ngục mà nói, từ nay về sau thiên địa tự động, lục đạo luân hồi.

Âm thanh Lục Lâm Thiên vang vọng trời xanh, năng lượng hỗn độn bắn vào trong ba ngàn Đại thiên thế giới, vô số thế giới lập tức rung động kịch liệt, hỗn độn chi khí che khuất bầu trời, thiên địa lập tức lờ mờ, chỉ có khí tức hỗn độn ở chỗ sâu trong trời xanh là trong lúc mơ hồ có thần quang rực rỡ, quang mang màu tím lan tràn.

Một đạo thân ảnh ở trên trời xanh như ẩn như hiện, từng đạo thủ ấn được kết, giống như đang phân chia thứ gì đó trong thiên địa này, khiến cho các thế giới trong thiên địa xoay tròn, thời không biến đổi, chúng sinh rung động, linh hồn rung động, giống như cả thiên địa này giống như tùy thời sẽ bị nứt vỡ.

Tất cả mọi chuyện kéo dài vô cùng lâu, thiên địa luôn lâm vào trong bóng tối, trong ba ngàn Đại thiên thế giới, chúng sinh phủ phục sợ hãi, kinh hãi không hiểu. Vạn thú rít gào, có thế giới lại vang vọng tiếng quỷ khóc thần sầu.

Sau khi tất cả động tĩnh bị dẹp loạn, thiên địa bắt đầu khôi phục lại ánh sáng, chỉ có trên trời xanh vẫn bị quang mang màu tím bao phủ.

- Tại sao lại có thể như vậy?

- Tại sao vậy?

Sau khi tất cả khôi phục, cơ hồ trong tất cả các Đại thế giới đều có biến hóa không ít, cơ hồ tất cả sinh linh kinh ngạc phát hiện ra thế giới nơi mình sống biến hóa quá nhiều. Phệ Hồn nhất tộc, Âm Minh nhất tộc, Âm Linh tộc ở trong tối tăm mịt mù, La Sát tộc, Tu La tộc, Thiên Ma nhát tộc thì ở trong thế giới sát khí ngập trời, ma khí tràn ngập..

Trên hư không hỗn độn, ở giữa quang mang màu tím tràn ngập thiên địa kia bỗng nhiên có một đạo thần quang chiếu xuống, giống như là từ sâu trong vũ trụ hàng lâm.

Ầm ầm.

Tiếng sấm vang vọng, vô số sấm sét từ trên trời giáng xuống, lan tràn ở phía trên trời xanh, uy áp mạnh mẽ bực này khiến cho chủ nhân các thế giới hỗn độn lúc này cũng chỉ có thể lập tức phủ phục. Lúc này ngay cả Đế Phách Thiên cũng không ngoại lệ, Thiên uy hiện tại ngay cả hắn cũng không có cách nào chống cự được.

Chương 4724: Lục đạo luân hồi

Cả trời xanh lúc này chỉ có một mình Lục Lâm Thiên lơ lửng đứng đó, quanh thân có sấm sét ngập trời, thần quang chiếu rọi, thiên uy vô cùng vô tận bao phủ, đây chính thức là thần tích, bá đạo vô cùng.

- Hỗn độn khai mở, thiên địa sinh, vũ trụ sinh bên trong, dương thanh vi thiên,... Lúc trước ba ngàn thế giới hỗn độn có chủ, Đông Hoàng Thái Huyền khống chế Hỗn Động thiên thế giới, định trụ 3000 đại thế giới, làm cho thiên địa định vị, mượn thiên bố trí ân trạch, vạn vật sinh sôi, vạn tộc hiện lên, đạt được vô lượng công đức, cuối cùng thiên tướng vận may dung hợp Thiên Đạo, từ nay về sau đại biểu Thiên Đạo khống chế 3000 đại thế giới, hiện tại Lục Thiếu Du khống chế hỗn độn thiên thế giới, dùng tử mông hỗn độn mở ra năm đạo vừa người sáu đạo, vì chúng sinh tìm kiếm sinh cơ, vì cô hồn siêu độ, lần nữa đạt được vận may, lần nữa muốn chấp chưởng Thiên Đạo!"

- Hoàn thiện lục đạo luân hồi, đạt được hồng đạo đức công, chấp chưởng thiên đạo.

Cả đám chủ nhân thế giới hỗn độn lúc này tránh cưỡng ngẩng đầu nhìn lên trên khong trung, dưới thiên uy khủng bố này, ở thời điểm viễn cổ bọn họ đã nhìn qua, lúc trước Đông Hoàng Thái Huyền kia đạt được vận may, cuối cùng mới có thể chấp chưởng thiên đạo, từ đó về sau siêu thoát cả đám thế giới hỗn độn.

Ầm ầm.

Thiên tướng vận may công đức, sấm sét chằng chịt trên trời cao, đều tương liên với Lục Lâm Thiên. Trong lúc mơ hồ cả thiên địa hòa thành một thể với đạo thân ảnh mặc áo bào xanh kia, cả hai dung hợp lại với nhau.

Thiên uy dần dần yếu bớt, tất cả dần dần dẹp loạn, lúc này quang mang màu tím trên trời xanh đã dần dần thu liễm, cuối cùng thế giới sáng rõ, thanh tịnh mà sáng ngời.

Cả Linh Vũ thế giới tràn ngập năng lượng thiên địa dạt dào, mặt đất sinh cơ bừng bừng. Tất cả dấu vết của tràng hạo kiếp khi trước đã biến mất không thấy gì nữa. Mức độ đậm đặc của năng lượng thiên địa khiến cho người ta hoảng sợ, đứng đầu ba ngàn Đại thế giới, khiến cho chúng sinh trong Linh Vũ thế giới mừng rỡ không thôi, hạo kiếp đi qua, về sau tiền đồ của Linh Vũ thế giới không cần phải nói.

Trên bầu trời, Lục Lâm Thiên lăng không đứng lơ lửng, lẳng lặng lơ lửng trên không trung, trên người có khí thế chống trời, khiến cho người ta từ xa nhìn vào giống như đối mặt với thiên địa, không khỏi cảm thấy nhỏ bé, từ sâu trong linh hồn hiện lên vẻ kính sợ.

Ánh mắt đám chủ nhân thế giới hỗn độn run sợ, từ nay về sau, chỉ bằng khí tức hỗn độn trên người Lục Lâm Thiên hiện tại, bọn họ đã cảm nhận được khí tức của Đông Hoàng Thái Huyền khi trước, loại khí tức này so vơi Đông Hoàng Thái Huyền khi trước mạnh hơn quá nhiều, bởi vì lúc trước Đông Hoàng Thái Huyền là Hư Vô cảnh, mà Lục Lâm Thiên lại là Tử Mông cảnh, chưa từng có ai đạt tới Tử Mông cảnh.

- Bái kiến Thiên Thánh.

Đám chủ nhân của thế giới hỗn độn khẽ khom người hành lễ, Lục Lâm Thiên đã chấp chưởng thiên địa, đã dung hợp với thiên đạo, từ nay về sau chấp chưởng thiên đạo, chính là người đứng đầu của cơ hồ tất cả thế giới hỗn độn, đứng đầu chúng sinh, đương nhiên bọn họ phải hành lễ.

- Thực lực lão đại thật cường hãn.

Tiểu Long ở phía dưới vốn cũng phải phủ phục trên mặt đất, thiên uy biến mất, lúc này hắn mới đứng dậy được, trong lòng cảm thấy vô cùng cao hứng thay lão đại.

Trong Linh Vũ thế giới, đệ tử Lục gia, đệ tử Phi Linh môn, tất cả đều kích động, sôi trào.

Trên bầu trời, Lục Lâm Thiên đạp không đứng lơ lửng, miệng mỉm cười, khí tức chấn động khiến cho cả thiên địa khẽ run lên, hắn lập tức ngẩng đầu nhìn lên trên trời xanh, thì thào nói:

- Thiên đạo, từ nay về sau thiên đạo mặc dù không phải ta, nhưng ta là thiên đạo, thiên địa chi đạo. Vạn vật chi kỷ cương, biến hóa chi cha mẹ, sinh sát chi bản thủy, thần minh chi phủ...

Ngừng lại một lát, Lục Lâm Thiên nhìn qua không trung, nói:

- Ta là thiên đạo, thiên đạo lại không phải là ta, loại chuyện giống như khôi lỗi này ta khinh thường làm, cho nên ta không muốn chấp chưởng thiên đạo.

Oanh.

Ngay khi Lục Lâm Thiên nói xong, đồng thời cả thiên địa, không trung lung lay giống như sắp đổ, bỗng nhiên mặt trăng mặt trời cùng xuất hiện, hàng ức ngôi sao ầm ầm rơi xuống rồi lơ lửng, giống như là ngân hà, vũ trụ treo ở trên tầng trơi thấp, không gian đột nhiên bắt đầu lờ mờ.

Thiên địa bắt đầu run rẩy, cửu thiên bắt đầu rung chuyển.

Lần này chúng cường giả ở chung quanh và phía dưới đột nhiên biến sắc, tất cả dường như lại không giống như trong tưởng tượng của mọi người.

Chỉ có Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên ngẩng đầu nhìn qua giữa không trung, trong mắt có chút chấn động, dường như đang chờ mong thứ gì đó, lại đang chờ đợi thứ gì đó.

Lục Lâm Thiên nhìn không gian gió nổi mây phun, ngân hà lơ lửng dưới tầng trời thấp, dường như hắn cũng cảm giác được cái gì đó mà lập tức mở miệng nói:

- Xem ra ngươi muốn ngăn cản ta.

Ầm ầm.

Trong trời xanh không có ai trả lời Lục Lâm Thiên, nhưng lại đột nhiên vang lên một tiếng nổ, giống như từ chỗ sâu trong trời xanh truyền ra, càng ngày càng có nhiều mây đen hội tụ trên bầu trời, trong thiên địa bỗng nhiên có thiên uy kinh khủng hàng lâm.

Cả thiên địa đang gió nổi mây phun lập tức có vô số mây đen rậm rạp, mây đen mênh mông cuồn cuộn bao phủ mọi người trên không trung, bên trong tràn ngập khí tức kinh khủng, hàng ức ngôi sao xuất hiện trên bầu trời, ở trong mây đen phát ra quang mang lập lòe, khí tức kinh khủng nương theo thiên uy cuồn cuộn bỗng nhiên xuất hiện trong phiến thiên địa này. Dưới cỗ khí tức này, chủ nhân các thế giới hỗn độn đều cảm thấy tim đập nhanh, tim đập rộn nhịp, nguyên lực đình trệ.

- Không có cách nào chống cự.

- Ah...

Sắc mặt những Thánh Hồng cảnh, Bán Hư Vô cảnh lúc này lập tức trắng bệch, dưới thiên uy khủng bố này tất cả đều không có cách nào chống lại, chỉ có thể lăng không phủ phục dưới mặt đất, mà ngay cả đầu cũng không dám nhấc lên.

Cơ hồ tất cả người có tu vi đều quỳ xuống, chỉ có những chủ nhân của các thế giới hỗn độn là còn có thể cố gắng chống lại.

- Xem ra ngươi thực sự muốn ngăn cản ta.

Lục Lâm Thiên tiếp tục ngẩng đầu nhìn lên trời xanh, miệng khẽ thở dài một hơi, bỗng nhiên trong mắt bắn ra khí thế bá đạo, khí tức ầm ầm khởi động, thân hình bước ra một bước, nguyên lực cuồn cuộn tuôn ra, Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn lên trời xanh, lớn tiếng nói:

- Ngươi đã ngăn ta như vậy ta cũng không khách khí nữa, nghịch thiên thì thế nào chứ.

Oanh.

Lục Lâm Thiên nói xong, vô số tia chớp bỗng nhiên xuyên thẳng qua mây đen, sấm sét lập lòe trên đỉnh đầu Lục Lâm Thiên, che khuất bầu trời, sấm sét này có màu tím vàng.

Trong khoảng thời gian ngắn, sấm sét màu tím vàng che khuất bầu trời ngưng tụ thành quả cầu bằng sấm sét cực kỳ chói mắt, trong không gian chung quanh hiển ra một cai động sâu, bên trong đen như mực, thâm thúy mà đáng sợ.

- Đây là Vô Lượng thiên lôi, Lục Lâm Thiên không muốn chấp chưởng thiên đạo, dẫn tới Vô Lượng thiên lôi.

Chương 4725: Nghịch thiên mà đi

Cơ hồ chủ nhân của tất cả các thế giới hỗn độn nhìn quả cầu bằng sấm sét kinh khủng kia, tất cả không khỏi nhìn nhau, trong mắt tràn ngập vẻ rung động. Uy thế kinh khủng này coi như bọn họ là chủ nhân thế giới hỗn độn thế nhưng lúc này cũng cảm nhận được một loại nguy hiểm mang tính hủy diệt.

Ầm ầm.

Mặt trời và mặt trăng đứng cách xa nhau, hàng ức ngôi sao trên không trung xoay tròn, sấm sét cuồn cuộn, tiếng sấm minh vang vọng không ngừng, Lục Lâm Thiên ngửa mặt lên trời, giống như một vị thần đứng sừng sững. Thân hình cao ngất kia chính là tồn tại chói mắt nhất trong thiên địa.

Xoẹt.

Sấm sét màu tím vàng khủng ố phô thiên cái địa trên không trung, uy áp sấm sét cường hãn từ bên trong tràn ngập ra khiến cho lòng người rung động.

Ầm ầm.

Tiếng sấm sét kinh người vang vọng, thiên uy cuồn cuộn, quả cầu bằng sấm sét màu tím vàng cực lớn kia đánh xuống Lục Lâm Thiên ở giữa không trung. Bên trên còn có vô số đạo sấm sét to bằng trẻ con đánh xuống, giống như là nộ long rậm rạp chằng chịt ầm ầm đánh xuống Lục Lâm Thiên.

Rầm rầm.

Những nơi sấm sét màu tím vàng rậm rạp chằng chịt đi qua, không gian lập tức vặn vẹo, không gian vô thanh vô tức tan vỡ thành hư không đen kịt.

Lục Lâm Thiên ở trong Vô Lượng thiên lôi rậm rạp chằng chịt kia, khóe miệng vẫn nở nụ cười vui vẻ, khuôn mặt tràn ngập khí thế ngạo nghễ, khí phách vô cùng, hắn ngửa mặt lên trời quát to:

- Vô Lượng Thiên lôi, lúc trước khi ta còn là Chân Lý Niết Bàn cũng không thể làm gì được ta, lúc này chẳng lẽ còn muốn làm gì ta hay sao?

Tiếng cười bá đạo vang vọng trời cao, tiếng cười giống như tiếng sấm rền cuồn cuộn, vang dội không thôi.

Đồng thời Lục Lâm Thiên phất tay, khí tức hỗn độn tràn ngập, lập tức khuếch tán ra chung quanh, Vô Lượng Thiên Lôi phô thiên cái địa đánh xuống thế nhưng lại hóa thành hư vô trong sương mù hỗn độn, biến mất không còn tung tích.

Phá.

Miệng khẽ quát một tiếng, Lục Lâm Thiên lần nữa vung trường bào màu xanh lên, sương mù hỗn độn khuếch tán, giống như một đầu cự long bằng sương mù màu tím phóng lên trời, tràn vào trong quả cầu bằng sấm sét màu tím vàng cực lớn kia.

Sương mù hỗn độn dũng mãnh tràn vào, vòng xoáy đen kịt kia lập tức tán loạn, tất cả hóa thành hỗn độn hư vô, cuối cùng khí tức hỗn độn khuếch tán ra chung quanh, giống như gió bão tràn tới quả cầu bằng sấm sét màu tím vàng, khiến cho quả cầu bằng sấm sét màu tím vàng cũng ầm ầm tán loạn, giống như pháo hoa màu tím bắn tứ tung trên trời xanh, chiếu rọi ba ngàn Đại thế giới, trên bầu trời tràn ngập điện mang màu tím chói mắt.

Ầm ầm.

Ngay trong nháy mắt khi quả cầu bằng sấm sét màu tím tan vỡ, cả không gian thiên địa bỗng nhiên xuất hiện một màn khiến cho người ta kinh hãi lạnh mình, vầng trăng và mặt trời trên không trung bỗng nhiên xoay tròn, trong ngân hà lơ lửng dưới tầng trời thấp, vô số ngôi sao phóng ra quang mang chói mắt, vật đổi sao dời. Bằng mắt thường có thể thấy được, diện tích càng lúc càng lớn, từ trời xanh rơi xuống phía dưới, âm thanh ầm ầm từ xa tới gần cuồn cuộn vang vọng, quanh quẩn trong thiên địa, giống như cả thiên địa sắp sụp đổ, hủy diệt.

Sưu Sưu.

Ngôi sao đáp xuống, xẹt qua trời cao, vết nứt lan tràn ra hư không giống như một cái dây lưng đen kịt dài dằng dặc treo lơ lửng, thiên uy cuồn cuộn càng trở nên mạnh mẽ, khí tức giống như là diệt thế.

Vô số người ngẩng đầu nhìn thấy vậy không khỏi giật mình, kinh hãi lạnh mình. Trước mặt Thiên Uy cuồn cuộn như vậy, sinh linh vô cùng nhỏ bé.

Một ngôi sao đầu tiên trên bầu trời phóng xuống trời cao, mang theo khí tức áp bách cực lớn cùng với thiên uy hàng lâm, giống như một cái la bàn hiển hiện trên đỉnh đầu Lục Lâm Thiên, quang mang chói mắt bắn ra, lúc này thân hình nhỏ nhắn của Lục Lâm Thiên so với nó vô cùng nhỏ bé, giống như con sâu cái kiến.

- Đến đây đi.

Trên trời xanh, Lục Lâm Thiên ngạo nghễ đứng thẳng, quang mang hỗn độn trong mắt lập lòe, nói xong, một bước bước lên trên không trung, sau đó bước qua trời cao, đáp xuống phía trên ngôi sao kia.

Oanh.

Ngôi sao thứ hai rơi xuống, trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên vung lên, lại lần nữa bước qua, lại một bước ngang trời, đáp xuống ngôi sao thứ hai rơi xuống, sau đó là ngôi sao thứ ba, ngôi sao thứ tư...

Từ xa nhìn lại lúc này Lục Lâm Thiên giống như đang đạp trên các ngôi sao rơi xuống để ngịch thiên tiến lên, ngôi sao rơi xuống đầy trời giống như bậc thang nghịch thiên, so với khi Chân Lý Niết Bàn còn nghịch thiên hơn nhiều.

Cảnh tượng vô cùng rung động, bá đạo tuyệt luân, vượt qua vô cùng.

Ầm ầm.

Từng ngôi sao đầy trời hạ xuống, Lục Lâm Thiên bước thoáng qua, khí tức khủng bố diệt thế, Lục Lâm Thiên vẫn ngạo nghễ đứng đó, từng bước đạp không đi lên, từng bước lên trời.

Kéo dài qua trời cao vô tận, xuyên qua ngân hà, những nơi Lục Lâm Thiên đi qua, một mảnh quang mang đen kịt mà thâm thúy lan tràn ra chung quanh, quét ngang thiên địa, tất cả giống như đều hóa thành hư vô hỗn độn, mãi đến khi thân ảnh biến mất ở chỗ sâu trong trời xanh, không ai có thể nhìn thấy được thân ảnh của hắn nữa.

Mãi một lúc lâu sau, hàng ức vạn sinh linh trong thiên địa mới dần dần khôi phục lại từ trong cảm giác kinh hãi, run rẩy, thiên địa sáng rõ, thiên uy biến mất không thấy gì nữa, nhưng phía trên trời xanh đã sớm không còn hình dáng của đạo thân ảnh mặc áo bào xanh này nữa.

Hàng ức vạn sinh linh phủ phục sau khi thiên uy biến mất từ từ đứng dậy, từng ánh mắt chăm chú nhìn vào chỗ sâu trong trời xanh.

- Thành công rồi sao?

Ánh mắt thâm thúy như sao của Bát Hoang Thánh Tôn nhìn vào chỗ sâu trong trời xanh, miệng thì thào nói, vẻ mặt ngày càng ngưng trọng.

- Sư tổ, phụ thân con đâu rồi? Sao không thấy đâu nữa?

Lục Kinh Vân nhìn vào chỗ sâu trong trời xanh, sau đó hỏi Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên trước mặt.

- Ta cũng không biết, có lẽ là một phiến thiên địa khác.

Lão Ảnh tiến lên, nhìn qua Bát Hoang Đế Phách Thiên nói:

- Sư phụ, chẳng lẽ có liên quan tới sắp xếp trước đó sao?

Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên gật đầu, nhíu mày rồi nhìn qua đám người Lão Ảnh, Lục Kinh Vân bên người một lát rồi nói:

- Đến lúc này, ta cũng có một chút chuyện muốn nói cho các con, các con có biết cũng không sao. Tất cả mọi chuyện đều là do ta và Đông Hoàng Thái Huyền sắp xếp lúc đầu.

- Đều là do hai người sắp xếp?

Hậu Khánh Lâm, Hư Thiên Thánh cô, Tử Vi Thần nữ... đều nghi hoặc.

Đế Phách Thiên khẽ ngẩng đầu, nhìn vào chỗ sâu trong trời xanh nói:

- Lúc trước thời gian không ngừng chảy, không gian không yên ổn, trước khi thiên địa được mở ra chính là một mảnh hỗn độn, hỗn đọn khong thời gian, thiên địa hỗn độn, vũ trụ hỗn độn, thời gian dài vô tận, không gian không có nơi nào yên ổn, trải qua vô số tuế nguyệt mênh mông, rốt cuộc trong hỗn độn xuất hiện vũ trụ, sau đó là trăng sao, tụ Thổ, Thủy, Hỏa, Phong. Thời gian bắt đầu trôi qua, trong thiên địa mênh mông bắt đầu xuất hiện vô số thế giới, những thế giới này đều có dấu vết của hắn.

Chương 4726: Thế giới bên ngoài

- Cách mà không cách, không cách mà cách. Dưới năng lượng thiên địa mênh mông, thời gian bắt đầu có trật tự, không gian tìm được vị trí thuộc về nó, vũ trụ ổn định, thời không có định. Trong thiên địa rốt cuộc ba ngàn thế giới, vũ trụ cũng thành hình. Trong dòng sông thời gian dài mênh mông, trong ba ngàn Đại thế giới bắt đầu dần dần thai nghén ra sinh mạng, thai nghén ra vạn tộc, những tính mạng này có không ít người là người đại trí tuệ, đại nặng, lợi dụng năng lượng thiên địa tu luyện, cuối cùng đạt được cơ duyên trong ba ngàn Đại thiên thế giới, khống chế ba ngàn Đại thiên thế giới. Ta, Thần Linh Thánh Vương, Đông Hoàng Thái Huyền, còn có chủ nhân của các thế giới hỗn độn hiện tại đều là một trong số những người đó.

Lão Ảnh, Hư Thiên Thánh Cô, Hậu Khánh Lâm, Nhược Linh Thánh Nữ và những người khác gật đầu, chuyệ này bọn họ đã từng nghe nói qua.

Đế Phách Thiên ngừng một lát, sau đó tiếp tục nói:

- Thế nhưng trong dòng sông dài mênh mông ta và Đông Hoàng Thái Huyền đều phát hiện ra, coi như là chúng ta, muốn ở Hư Vô cảnh tiến thêm một bước mà nói cũng không có cách nào, cái thiên địa này đối với chúng ta mà nói chính là một ngục tù, khiến cho chúng ta không có cách nào giãy dụa ra khỏi, chúng ta sinh ở trong phiến thiên địa này, từ nhỏ đã bị áp chế. Đông Hoàng Thái Huyền chấp chưởng thiên đạo, áo chế hàng vạn ức sinh linh trong thiên địa, càng không có cách nào phản kháng. Trong dòng sông thời gian dài mênh mông, chúng ta vĩnh viễn không có cách nào thoát khỏi phiến thiên địa này.

- Sư phụ, vì sao phải thoát ly khỏi phiến thiên địa này?

Ma Phủ Đạo Tổ Bà Thiên La có chút nghi hoặc lên tiếng.

Đế Phách Thiên nhìn Bà Thiên La, ánh mắt có chút chấn động, ngừng một lát rồi nói:

- Bởi vì ta và Đông Hoàng Thái Huyền đều nhất trí cho rằng, phiến thiên địa này cũng không phải là duy nhất, ngoài trời có trời, người giỏi còn có người giỏi hơn. Trong vũ trụ mênh mông không có khả năng chỉ có một phiến thiên địa này.

- Sư phụ, chẳng lẽ mọi người đã sớm muốn nghịch thiên?

Ánh mắt Đạm Niệm khẽ đổi, lập tức kinh ngạc nhìn về phía sư phụ Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên.

Đế Phách Thiên khẽ phất tay một cái, nói:

- Chúng ta muốn ngịch thiên, thế nhưng lại sinh ở trong phiến thiên địa này, linh hồn có lạc ấn, ấn ký của phiến thiên địa này, chung quy không có cách nào làm được. Coi như là tất cả các sinh linh trong ba ngàn đại thế giới đều không làm được. Tất cả đều bị chủ nhân thế giới hỗn độn khống chế, loại lạc ấn này từ khi sinh ra đã tồn tại trong linh hồn, không có cách nào loại bỏ. Trường hạo kiếp lúc trước kỳ thực Thần Linh Thánh Vương cũng chỉ bị ảnh hưởng mà thôi. Tất cả đều do ta và Đông Hoàng Thái Huyền sắp xếp. Đông Hoàng Thái Huyền và ta muốn nghịch thiên mà đi, đột phá thiên đạo này. Nhưng mà về sau lại phát hiện ra thiên đạo không thể trái, cho nên cuối cùng bất đắc dĩ chúng ta đành phải quyết định phong ấn Thần Linh Nghiễm Hồng.

Đế Phách Thiên nói xong, không ít người chung quanh lập tức kinh ngạc, đến lúc này tất cả bọn họ mới biết được, tất cả mọi thứ lúc trước đều là do Đế Phách Thiên và Đông Hoàng Thái Huyền sắp xếp, mà Thần Linh Thánh Vương kia chỉ bị ảnh hưởng tới mà thôi. Hạo kiếp chính thức là từ tay hai người Đế Phách Thiên và Đông Hoàng Thái Huyền.

- Vậy thì Cửu sư đệ thì sao? Vì sao đệ ấy lại có thể làm được? Vì sao lại có thể nghịch thiên rời đi?

Sau khi kinh ngạc, Hoàng Phủ MInh Long có chút khó hiểu nói.

- Bởi vì Cửu sư đệ con không phải là người trong phiến thiên địa này.

Đế Phách Thiên hít sâu một hơi, sau đó nhìn mọi người nói:

- Ta và Đông Hoàng Thái Huyền không có cách nào thoát khỏi phiến thiên địa này giam cầm, cho nên mới nghĩ tới một biện pháp, mượn lực lượng chấp chưởng thiên đạo của Đông Hoàng Thái Huyền, triệu hoán người bên ngoài tới đây. Nếu như thành công thì chứng minh phỏng đoán của chúng ta không sai, bên ngoài còn có phiến thiên địa khác.

- Cho nên thành công?

Tử Vi Thần nữ kinh ngạc, biến sắc nói, triệu hoán người ở bên ngoài, muốn làm được chuyện này cần khủng bố tới ra sao. Sư phụ và Đông Hoàng Thái Huyền không ngờ lúc trước đã nghĩ tới một bước này.

- Không, thất bại.

Đế Phách Thiên lắc đầu cười khổ, nói:

- Lúc trước cũng không có thành công, ta cùng Đông Hoàng Thái Huyền đều cho rằng thất bại, bởi vì ta và Đông Hoàng Thái Huyền muốn nghịch thiên mà đi, triệu hoán người bên ngoài bị tiêu hao quá nhiều, đặc biệt là Đông Hoàng Thái Huyền, đã ảnh hưởng tới căn cơ, nỏ mạnh hết đà, bằng không mà nói, ta và Đông Hoàng Thái Huyền liên thủ lúc trước đã có thể tru sát Thần Linh Thánh Vương, nhưng cuối cùng không thể không phong ấn Thần Linh Thánh Vương lại. Vì hóa giải trận hạo kiếp này, ta cùng Đông Hoàng Thái Huyền sắp xếp, an bài lần cuối cùng, đề phòng vô số năm sau Thần Linh Thánh Vương xuất thế. Nhưng mãi đến khi ta đi ra mới cảm ứng được Cửu sư đệ các con cũng không phải là người trong phiến thiên địa này. Ta nghĩ hẳn là ta và Đông Hoàng Thái Huyền lần trước muốn nghịch thiên cũng chưa hoàn toàn thất bại, chúng ta tính toán sai lầm, thế cho nên sau khi nghịch thiên vô số năm sau mới thành công.

- Sư tổ, người nói là phụ thân con là người tới từ thế giới khác?

Đám người Lục Kinh Vân, Lục Du Thược, Lục Doanh... kinh ngạc

không thôi.

- Có thể nói là như vậy.

Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên gật gật đầu, sau đó nói:

- Trong tối tăm tự có sắp xếp, sức người khó có thể bằng được.

...

Vô số ngôi sao lơ lửng trên vòm trời, không ngừng xoay tròn, đây là một mảnh không gian bao la vô cùng vô tận.

Lục Lâm Thiên đứng ở trong không gian này, chân đạp ngôi sao mà đứng, giống như hỗn mà không phải là hỗn, giống như độn mà không phải là độn.

- Rốt cuộc ngươi cũng tới rồi sao?

Ở chỗ sâu trong ngân hàn, một đạo âm thanh giống như xuyên qua vô số vũ trụ, thời không rót vào trong tai Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên lập tức nhìn về phía trước, sương mù hỗn độn trong mắt bắt đầu khởi động, miệng nói:

- Ngươi chính là Thiên đạo?

- Ha ha...

Trong vũ trụ thời không, tiếng cười ha ha giống như chuông lớn truyền ra, vô số ngôi sao ngập trời chấn động:

- Thiên đạo, ở thế giới của các ngươi quả thực có thể nói là như vậy, chính là nơi ta mở ra đương nhiên ta chính là Thiên đạo. Bất quá ta cũng nói sai một chút, ngươi cũng không phải là sinh linh trong thế giới ta mở, nếu như ta nhớ không sai, ngươi là sinh linh ở trong thế giới của tên Bàn Cổ kia mở ra. Cũng bị hai tiểu gia hỏa Đông Hoàng Thái Huyền và Đế Phách Thiên kéo tới. Hai gia hỏa này quả thực không kém, thế nhưng vẫn kém một bước cuối cùng, không ngờ tiểu gia hỏa nhà ngươi không tệ, lại đi tới một bước cuối cùng.

- Rốt cuộc ngươi là ai?

Lục Lâm Thiên nghe vậy trong lòng bỗng nhiên xiết chặt, nơi của tên Bàn Cổ? Đó không phải là nơi trước đó mình ở sao? Người này không ngờ lại biết rõ ràng như vậy, vốn còn tưởng rằng trong tối tăm đều có thiên địa sắp xếp, không ngờ lại đều có nhân và có quả.

Chương 4727: Ở trạm phát điện trên đảo 1

- Ta là ai sao? Chuyện này cũng không quan trọng, vừa rồi nếu như ngươi tiếp nhận chấp chưởng Thiên đạo sẽ không có cơ hội đột phá khỏi phiến thiên địa kia, ngươi sẽ tự mình làm khó mình. Ta thật không ngờ ngươi lại không muốn chấp chưởng Thiên đạo, thứ làm cho ta kinh ngạc là không ngờ ngươi lại diễn hóa áo nghĩa hỗn độn, quả thực bất phàm. Nhưng mà tin rằng chúng ta rất nhanh có thể gặp mặt, thế giới bên ngoài mênh mông vô cùng, tất nhiên phải lưu lạc một phen. Ta tin rằng tên Bàn Cổ kia nếu như biết ngươi sẽ rất hứng thú, rất có thể sẽ tới đây một phen.

Âm thanh trong vũ trụ thời không truyền ra.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn vào chỗ sâu trong ngân hà, sau đó nói:

- Có một ngày tự nhiên ta sẽ tới đó, nhưng mà bây giờ còn không phải là lúc, có một chút chuyện ta cần phải làm.

- Ha ha, vậy được rồi, đến lúc đó nhớ rõ tới tìm ta.

Trên Linh Vũ đại lục, hàng ức vạn sinh linh run rẩy kinh hãi dần dần bình tĩnh lại, thiên địa đã sớm sáng rõ, thiên uy biến mất không còn tung tích, tất cả khôi phục lại sự yên tĩnh vốn có. Thế nhưng ánh mắt của hàng vạn ức sinh linh vẫn nhìn chăm chú vào chỗ sâu trong trời xanh.

Bỗng nhiên, đồng từ của hàng ức vạn sinh linh co rút lại, cơ hồ tất cả mọi người đều nhìn thấy ở chỗ sâu trong trời xanh có một đạo thân ảnh từ từ bước ra, thân ảnh từ trên trời giáng xuống, giống như là vượt qua thời không vô tận tiến tới, đây chính là đạo thân ảnh mặc áo bào xanh đã sớm biến mất trên không trung.

Đạo thân ảnh mặc áo bào xanh này càng gần, từng ánh mắt nhìn chăm chú vào chỗ sâu trong trời xanh, trên đạo thân ảnh mặc áo bào xanh kia có khí tức bình thản, tĩnh lặng như mặt nước, thế nhưng lại giống như thiên thần hàng lâm.

- Thành công rồi sao?

Nhìn đạo thân ảnh mặc áo bào xanh giống như thiên thần từ trên trời giáng xuống kia, thân hình Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên theo đó cũng run lên, lúc trước hắn cùng với Đông Hoàng Thái Huyền an bài, rốt cuộc cũng thành công.

- Là phụ thân, phụ thân trở về rồi.

Đám người Lục Kinh Vân, Lục Du Thược lăng không đứng lơ lửng, đặt chân trên trời xanh, nhìn thấy đạo thân ảnh mặc áo bào xanh kia, từng đạo âm thanh mừng rỡ vang vọng.

Trong Phi Linh môn, mấy đạo thân ảnh xinh đẹp phóng lên trên trời cao, đôi mắt xinh đẹp nhìn vào đạo thân ảnh mặc áo bào xanh kia, tất cả đều là nữ tử khuynh quốc khuynh thành.

- Phụ thân.

Lục Lộ đã không còn giống như ngày trước, thân ảnh hóa thành một đạo lưu quang màu tím hưng phấn phóng tới trước mặt đạo thân ảnh màu xanh trên trời kia.

- Không có việc gì, phụ thân trở về rồi.

Tay vuốt ve mái tóc của nha đầu Lục Lộ, Lục Lâm Thiên mỉm cười, một bước bước qua trời cao, giống như có thể kéo ngắn khoảng cách trong thiên địa này, hắn lập tức đi tới trước mặt Bát Hoang Thánh Tôn Đế Phách Thiên nói:

- Sư phụ.

- Thành công rồi quay trở lại sao?

Bát Hoang Thánh Tôn nhìn nam tử mặc áo bào xanh trước mắt, trong mắt tràn ngập vẻ chờ mông.

Lục Lâm Thiên gật đầu, mỉm cười nói:

- Vâng, bước ra khỏi được phiến thiên địa này, bên ngoài còn có phiến thiên địa khác, chúng ta xuống dưới rồi trò chuyện a.

- Tốt.

Bát Hoang Thánh Tôn mỉm cười, khuôn mặt khôi phục lại vẻ bình thường, tất cả mọi chuyện khiến cho hắn rung động, vô số năm trước hắn và Đông Hoàng Thái Huyền cũng đã sớm đoán ra chuyện này.

Xuân đi thu tới, nóng lạnh luân phiên...

Trên đại lục Linh Vũ, Vân Dương Tông vẫn là sơn môn đỉnh cấp, thậm chí trong lúc mơ hồ còn có thể so sánh với Tứ đại Thú Hoàng tộc.

Hoàng hôn, ánh trời chiều chiếu rọi xuống, Vân Dương Tông như được phủ thêm một mảnh kim quang, kim quang giống như mây mù cực kỳ rạng rỡ, nhìn qua cực kỳ đồ sộ.

Một ngọn núi cực lớn lúc này cũng bị quang mang bao phủ, bên trên có một mảng lớn kiến trúc, thỉnh thoảng lại truyền ra âm thanh ầm ầm, một mảng lớn đệ tử trẻ tuổi đang tu luyện vũ kỹ.

Một lão giả áo lam đang chắp tay từ từ đi lại, nhìn đám đệ tử trẻ tuổi kia, ánh mắt sáng ngời mà có thần, nói:

- Đám oắt con nhà các ngươi, cố gắng cho ta một chút. Nhớ ngày đó Lục sư thúc tổ ngươi tu luyện còn cố gắng hơn các ngươi rất nhiều, ai dám lười biếng ta sẽ ngay lập tức trục xuất kẻ đó khỏi sư môn, tránh cho sư môn mất mặt, tránh làm cho Lục sư thúc tổ các ngươi mất mặt.

Đám đệ tử trẻ tuổi này nghe vậy càng thêm cố gắng, trong mắt tràn ngập khát vọng, ai cũng không muốn bị trục xuất sư môn, bọn họ phải đánh vỡ đầu mới có thể gia nhập được vào làm môn hạ của Vũ thị, trên đại lục này tất cả những người trẻ tuổi phong hoa tuyệt đại đều muốn gia nhập môn hạ Vũ thị của Thái thượng trưởng lão Vân Dương Tông, phải biết rằng Vũ thái thượng trưởng lão chính là sư phụ của Ngũ Hành Đại đế Lục Lâm Thiên đại nhân, có thể cùng môn môn với Ngũ Hành Đại đế, chuyện này đủ để làm rạng rỡ tổ tông, nếu như có cơ hội ở sư môn gặp được Lục sư thúc tổ mà nói, nếu như được tùy tiện chỉ điểm một hai thì chính là cơ duyên vô cùng của cả đời mỗi người.

- Được rồi, chàng còn ra đó làm gì? Bọn họ vừa mới nhập môn, cũng không cần chàng bận tâm.

Âm thanh mềm mại truyền tới, một mỹ phụ nhân đi tới bên người lão giả áo lam rồi mỉm cười.

Lão giả áo lam quay đầu lại, mỉm cười, sau đó mở miệng cười nói:

- Ta sợ đám đám tiểu tử này lười biếng, bọn chúng cũng không có cố gắng như Lâm Thiên lúc trước.

- Đúng vậy, sư phụ, những đệ tử này người để chúng con nhìn là được rồi.

- Sư tổ, những đệ tử này để cho những hậu bối trông coi là được rồi.

Lão giả áo lam nói xong, lập tức có mấy lão giả khác cùng với không ít đại hán, phụ nhân cung kính đi tới.

- Các con trông coi bọn chúng thì có tác dụng gì, tu luyện lâu như vậy vẫn là Niết Bàn cảnh và Đại Đạo cảnh, tất cả cố gắng lĩnh ngộ một chút cho ta, bằng không ngay cả các con ta cũng trục xuất sư muôn, đỡ khiến cho ta tức giận.

Lão giả áo lam nhìn đám đệ tử bên người, ánh mắt lại tràn ngập vẻ yêu thương.

- Vâng, sư tổ, chúng con sẽ cố gắng.

- Chúng con vô dụng, mong sư tổ bớt giận.

Đám đệ tử này dường như đã sớm hiểu rõ tính tình của lão giả áo lam này trước mắt, tuy rằng nói năng chua ngoa, thoạt nhìn hung ác, kỳ thực lại vô cùng bao che khuyết điểm.

- Chàng nha... Chàng đừng có lắm chuyện nữa, chàng cho rằng tất cả mọi người đều có thể so sánh được với Lâm Thiên hay sao?

Mỹ phụ nhân trừng mắt nhìn lão giả áo lam, sau đó nở nụ cười thần bí, hạ thấp giọng nói:

- Nói cho chàng biết một chuyện, thiếp vừa được chưởng môn truyền âm, Lâm Thiên đến.

- Tiểu tử này trở về rồi sao?

Khuôn mặt lão giả áo lam lập tức giật mình, sau đó đại hỉ, nói:

- Phải đi tới đại điện một chuyến, ta đi gặp Lâm Thiên một chút.

Nói xong, lão giả áo lam đi tới đại điện.

- Sao con có thể để cho sư phụ tự mình tới, đệ tử nên tới thăm sư phụ và sư mẫu trước a.

Tiếng cười nhàn nhạt vang lên, không gian xuất hiện chấn động, một đám thân ảnh xuất hiện trước người lão giả áo lam.

Chương 4728: Ở trạm phát điện trên đảo 2

- Lục sư thúc tổ, trời ạ, đó là Lục sư thúc tổ tới.

Đám thân ảnh này đáp xuống, đám đệ tử chung quanh nhìn thấy thanh niên mặc áo bào xám như ẩn như hiện này, lập tức ngây dại ra, ngây ngốc nhìn trân trối, sau đó sôi trào. Đạo thân ảnh kia so với bức tượng khắc trong Vân Dương Tông giống như đúc. Đó là tồn tại mà hậu bối Vân Dương Tông không có cách nào vượt qua. Đó là truyền thuyết, thần thoại của thế giới này, đó chính là thần thoại, mà khi trước, thần thoại truyền thuyết của thế giới này từ ngọn núi này đi ra ngoài, đi ra bên ngoài đại lục, đi về ba ngàn Đại thế giới.

- Sư tổ, con nói với người một chút, lần này phụ thân con mang bọn con ra thế giới bên ngoài, thế giới kia vô cùng kỳ lạ, có khôi lỗi tọa giá so với khôi lỗi tọa giá mà Phi Linh môn luyện chế không khác gì lắm. Nhưng mà không phải dùng tinh thạch thế giới thúc dục mà dùng một loại năng lượng kỳ lạ, nhưng người ở nơi đó quá yếu, linh khí thiên địa thiếu thốn, sợ rằng không lâu sau thế giới kia sẽ bị hủy diệt.

- Người thế giới kia quá yếu ớt, sợ rằng một khi gặp phải đạo phỉ thế giới căn bản sẽ không chịu nổi một kích.

- Đương nhiên là không chịu nổi một kích, Thập muội ở trong thế giới kia nhìn thấy một hòn đảo, không cẩn thận đánh ra một đạo sấm sét, kết quả thiếu chút nữa hủy hòn đảo kia.

Trong đại điện, đám người Lục Trực, Lục Phương, Lục Xảo, Lục Tượng có chút hứng thú nói với sư tổ Vũ Ngọc Tiền, vài ngày trước phụ thân mang bọn họ đi tới một thế giới kỳ lạ, tất cả mọi thứ bên trong khiến cho bọn họ hiếu kỳ. Mà đám người Vũ Ngọc Tiền cùng Tạ trưởng lão nghe vậy cũng kinh ngạc, hiếu kỳ không thôi.

Nghe lời mọi người nói, Lục Kinh Vân đột nhiên lên tiếng:

- Kỳ thật con cảm giác thế giới kia có lẽ cũng không yếu, chung quy con có cảm giác thế giới kia có chút đặc biệt.

- Thế giới kia kỳ thực cũng không yếu.

Lục Lâm Thiên ngẩng đầu nhìn qua đám người Lục Kinh Vân cười nói:

- Thế giới kia đang Niết Bàn, nhớ ngày đó trong thế giới kia có vô số cường giả và thánh nhân, thế giới kia cũng không dưới đại lục Linh Vũ.

- Phụ thân, trong thế giới bị tàn phá kia tất cả người bên trong đều yếu đuối, thực sự mạnh như vậy sao?

Lục Lộ có chút nghi hoặc, nơi đó trừ ngăn nắp một chút ra, những người bên trên đều quá yếu, thậm chí linh khí còn thiếu thốn tới tình trạng cực kỳ nghiêm trọng, có thể coi như linh khí thiên địa hầu như không còn.

- Bọn họ yếu, bọn họ không biết, về sau sẽ xảy ra chuyện lớn, khi đó bọn họ sẽ biết.

Lục Lâm Thiên nói xong, sau đó bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Lục Lộ nói:

- Tiểu nha đầu nhà con, con có biết con đã hủy một nhà máy năng lượng nguyên tử trên hòn đảo nhỏ đó không? Nếu không phải Tam tỷ con ra tay, bằng không sợ rằng sẽ có vô số sinh linh gặp nạn, lần sau không thể tiếp tục hồ đồ.

- Phụ thân, con biết rồi.

Lục Lộ giảo hoạt lè lưỡi, dường như còn sợ phụ thân trách mình cho nên lập tức trốn tới sau lưng nhị tỷ Du Thược.

Một lát sau, trên ngọn núi, Lục Lâm Thiên nhìn qua đình viện quen thuộc kia, ban đầu khi ở trong Vân Dương Tông, hắn đã tu luyện ở trên ngọn núi này, những năm gần đây không ngờ lại vẫn như vậy.

Lần trước qua hạo kiếp đã bị hủy, thế nhưng lại được Vân Dương Tông cố gắng khôi phục, mà trong đó cũng có đệ tử không may mắn.

- Lâm Thiên.

Không gian nổi lên một chút chấn động, một đạo thân ảnh mềm mại xuất hiện, Bắc Cung Vô Song xuất hiện bên người Lục Lâm Thiên, người mặc bộ váy dài, đường cong lung linh động lòng người, mái tóc màu đen dài giống như thác nước buộc ở sau đầu, cỗ khí chất xuất trần, thanh nhã tuyệt luân tựa như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian.

Lục Lâm Thiên quay đầu lại nhìn Bắc Cung Vô Song mỉm cười nói:

- Đã nhiều năm rồi không quay lại nơi này, giống như lúc trước mới hôm qua, vẫn rõ mồn một trước mắt như vậy.

- Chuyện ban đầu ở trong bí cảnh Vân Dương Tông chàng còn nhớ không?

Bạch Linh xuất hiện, y phục trắng như tuyết, rung động lòng người, mị hoặc chúng sinh.

- Nhớ rõ, đó là lần đầu tiên ta nhìn thấy nàng, lúc trước ta thật không ngờ về sau nàng lại trở thành mẫu thân của Âm nhi, trở thành nữ nhân của ta.

Nhìn qua nữ tử mặc y phục màu trắng trước mắt, Lục Lâm Thiên khẽ mỉm cười nói.

- Lúc trước liệu chàng có từng nghĩ thế giới này hóa ra lại to lớn như vậy hay không?

Nhìn qua Lục Lâm Thiên, ánh mắt Bạch Linh khẽ đảo, hấp dẫn tự nhiên.

Lục Lâm Thiên lắc đầu, chậm rãi đi về phía trước hai bước, nhìn lên trên bầu trời, ánh mắt khẽ nhúc nhích, nói:

- Có lẽ thế giới bên ngoài thế giới này còn lớn hơn nhiều.

- Chàng luôn không chịu ngồi yên, chàng định bao giờ rời khỏi đây?

Không gian chấn động, thân ảnh xinh đẹp của Độc Cô Cảnh Văn từ trong không gian chấn động đi ra, trên khuôn mặt trắng nõn, đôi mắt to tròn giống như ngập nước, lại giống như bảo thạch khiến cho người ta nhìn vào lập tức cảm thấy câu hồn đoạt phách, thế nhưng khi nhìn về phía Lục Lâm Thiên lại có chút u oán.

- Sợ rằng gia hỏa này đã sớm muốn rời khỏi đây, chúng ta có ngăn cũng không được.

Lại có mấy đạo thân ảnh từ trong không gian chấn động bước ra, từ từ đi ra, đều là những thân ảnh mềm mại, xinh đẹp, chính là đám người Vân Hồng Lăng, Lam Linh... Người vừa mới nói chuyện chính là Lăng Thanh Tuyền, nói xong nàng từ từ đi tới bên người Lục Lâm Thiên, mái tóc đen nhánh rũ xuống dưới eo, khuôn mặt tinh xảo không chút son phấn giống như một vị tiên tử không nhiễm bụi trần, phong thái trác tuyệt, lại có chút vũ mị, ánh mắt lườm Lục Lâm Thiên, nàng nói:

- Thiếp đoán sợ rằng càng đã sớm cùng với sư phụ của chàng cùng với đám người Tiểu Long thương lượng thời gian rời đi rồi đúng không?

Lục Lâm Thiên xấu hổ cười cười, sau đó nhìn qua chúng giai nhân bên người, nói:

- Còn mấy ngày nữa, có nhiều chỗ ta muốn đi một chút, có một ít người ta cũng muốn đi gặp. Mà hiện tại ta lại muốn đi tìm người uống rượu.

Vân Dương Tông, tại một nơi có chút đơn sơ có ba đạo thân ảnh ngồi ngay ngắn bên trong, vẻ mặt đều khẩn trương.

Ba người này đều đã tới trung niên, lại đều khí khái hào hùng hơn người, một người tuấn lãng vô song, một người khí chất bá đạo, một người khí vũ hiên ngang, chính là ba người Phi Ưng Lăng

Phong, Phách Đao Long Tam, Chiến Đao Khuất Đao Tuyệt.

- Lăng Phong, hắn truyền âm cho chúng ta tới, bản thân hắn sao còn chưa tới a?

Phách Đao Long Tam nhìn qua Phi Ưng Lăng Phong rồi hỏi, ánh mắt dò xét khắp nơi, cực kỳ chơ mong và hưng phấn.

- Ta thấy có lẽ hắn sắp tới rồi.

Phi Ưng Lăng Phong trước sau như một, vẫn phong độ nhẹ nhàng như vậy, nhất cử nhất động đủ để khiến cho những thiếu phụ, thiếu nữ bị mê hoặc.

- Yên tâm đi, tiểu tử kia sẽ không tha cho chúng ta đâu. Các ngươi gấp cái gì? Bằng vào tính tình như các ngươi hiện tại, khó trách ngay từ đầu tu vi đã kém tên kia.

Tính tình của Khuất Đao Tuyệt cực kỳ nhẫn nại, ngồi ngay ngắn ở bên trong, không có một chút vội vàng nào.

Chương 4729: Trước khi đi

- So với tiểu tử kia sao? Đây không phải là chuyện khiến cho chúng ta không thoải mái sao? Ta không thèm so.

Phách Đao Long Tam lắc đầu, nếu nói tới ai khác hắn còn không phục, thế nhưng so sánh với tiểu tử kia, hắn sẽ nhanh chóng lùi ra xa, tự biết bản thân mình căn bản không có cách nào so sánh được.

- Ha ha, ngại quá, ta tới chậm.

Âm thanh nhàn nhạt vang lên, khi âm thanh vừa dứt, một nam tử mặc áo bào xanh đột nhiên xuất hiện trong mắt ba người, khéo miệng nở nụ cười vui vẻ.

- Tiểu tử nhà ngươi tới là được rồi.

Nhìn nam tử mặc áo bào xanh vừa mới xuất hiện này, sắc mặt ba người lập tức vui mừng, đều đánh về phía Lục Lâm Thiên, thiếu chút nữa đẩy ngã Lục Lâm Thiên xuống dưới đất.

- Ta không phải cố ý tới chậm nha, ta đang chuẩn bị rượu ngon một chút.

Lục Lâm Thiên cùng với ba người đùa giỡn một phen, bỗng nhiên nhìn lên trời nói:

- Những thứ này dường như tới hơi muộn một chút a.

Sưu Sưu.

Lục Lâm Thiên vừa mới nói xong, phía trên không trung Cổ Vực đột nhiên chấn động, không gian gió nổi mây phun, tiếp theo lập tức có từng đạo thân ảnh cao ngất xuất hiện, từng ánh mắt quét qua không trung, miệng mỉm cười, thân ảnh xẹt qua sơn mạch Vụ Đô, cuối cùng xuất hiện trên Vân Dương Tông.

Từng đạo thân ảnh lăng không đứng lơ lửng, không có bao nhiêu khí tức chấn động, thế nhưng tự dưng lại chấn động nhân tâm, bất luận một ai hiện tại đều là cự phách một phương trong ba ngàn Đại thiên thế giới, đều là thế hệ phong hoa tuyệt đại.

- Mạc Kình Thiên, Tịnh Vô Ngân, Nhâm Tiêu Diêu, Giang Đảo lưu, Độc Nhất Đao, Tuyệt Phong Hoa, Lục Linh, Đường Dần, Lôi Tiểu Thiên, đám người các ngươi sao lại đều tới?

Nhìn thấy từng đạo thân ảnh cao ngất trên không trung, ba người Khuất Đao Tuyệt, Long Tam, Phi Ưng Lăng Phong đều sợ hãi lẫn vui mừng nói.

- Đương nhiền là tới uống rượu a, ta nhận được tin tức của Lục Soái cho nên lập tức mang tới không ít rượu ngon.

Đám người Giang Đảo Lưu cười cười, thân ảnh lập tức đáp xuống.

- Uống rượu ngon, may mà ta không có tới muộn.

- Đợi một chút, đừng uống trước..

Hai đạo âm thanh từ xa truyền tới, ba đạo lưu quang nhanh như thiểm điện đáp xuống, một người tuấn lãng giống như Lăng Phong, một người có mái tóc xoăn màu vàng, ánh mắt tà mị, còn người cuối cùng khuôn mặt mang theo sự vui vẻ, mái tóc dài màu đen, khuôn mặt tuấn lãng, ánh mắt giống như ngôi sao, vô cùng thanh thịnh.

- Lam Thập Tam, Dương Quá, Tiểu Long.

Mọi người lập tức đi về phía ba người, cả đám đều là nam nhân tiếng tăm lừng lẫy, phong hoa tuyệt đại trong ba ngàn Đại thiên thế giới, thế nhưng ở đây lại giống như những đứa trẻ đùa giỡn với nhau.

Cảnh này ở trong Vân Dương Tông lại không có ai nhìn thấy, một lát sau, mùi rượu ngút trời, mùi thịt tỏa ra bốn phía, một đám nam nhân uống rượu tới khi màn đêm bao phủ, vầng trăng sáng treo lên cao.

Rượu ngon thơm nồng, Nhâm Tiêu Diêu mang theo một vò rượu đi tới bên cạnh Lục Lâm Thiên nói:

- Lục Soái, chờ sau khi Lục Soái đi ra ngoài mở đường về, chúng ta sẽ đi tìm người, một ngày nào đó ta cũng nhất định phải nhìn xem thế giới bên ngoài ba ngàn Đại thiên thế giới này.

- Ta chờ các ngươi...

Lục Lâm Thiên nhấc vò rượu trong tay lên uống một ngụm, ánh mắt nhìn vào chỗ sâu trong trời cao, trong mắt hiện lên vẻ chờ mong. Không biết trong thế giới đám người Bàn Cổ ở là thế giới đặc sắc như thế nào.

...

Trong kiến trúc mênh mông bao la vô cùng, so với bất luận một đại thành nào trong Linh Vũ đại lục còn lớn hơn nhiều.

Bên ngoài kiến trúc liên miên trước kia dường như có một cái núi lửa cổ xưa, thế cho nên đá chung quanh đều có màu rực rỡ, lấy màu đỏ là chủ yếu, dãy núi có chút kỳ lạ, từ phía xa nhìn xuống dưới giống như lối vào cầu vồng.

Trong hạp cốc có không ít hố sâu cực lớn, dường như muốn nói nơi này trước kia đã từng trải qua đại chiến kinh thiên.

Nhưng thời gian cách đại chiến kinh thiên dường như đã vô cùng lâu, chung quanh dần dần khôi phục, trong hạp cốc khắp nơi là một mảnh xanh biếc, chim hót hoa nở, tựa như nhân gian tiên cảnh. Sâu bên trong có một tòa đình viện u tĩnh, giống như cách biệt với trần thế, ít ai lui tới.

Một nữ tử mặc váy dài dang cúi đầu chăm sóc một chậu hoa màu xanh biếc, tóc đen như mây, mang theo vẻ tinh xảo mà mềm mại, người mặc bộ váy dài nho nhỏ, khiến cho thân hình nàng càng thêm xinh đẹp. Con mắt đen nhánh, yên tĩnh mà sáng ngời.

Một lát sau, nữ tử này đứng dậy, đây là một khuôn mặt động lòng người, làn da trắng nõn như ngọc, mang theo vẻ óng ánh nhàn nhạt, ánh mắt nhìn bồn hoa vừa mới chăm sóc khẽ mỉm cười, vô cùng hài lòng.

- Chăm sóc không tệ a.

Âm thanh nhàn nhạt sau lưng nữ tử này truyền tới.

Âm thanh này vang lên, toàn thân nữ tử này run lên, lập tức quay người nhìn lại, một nam tử mặc áo bào xanh không biết từ khi nào đã vô thanh vô tức đi tới.

Nhìn thấy nam tử mặc áo bào xanh kia, trong đôi mắt tĩnh lặng đã không biết bao nhiêu năm qua của nữ tử mặc váy dài đột nhiên chuyển thành rung động, chấn động.

Bốn mắt nhìn nhau, yên tĩnh dị thường, mãi một lúc lâu sau nữ tử này mới nhìn qua khuôn mặt lạ lẫm mà quen thuộc kia, đôi mắt đen nhánh như ngập nước nói:

- Làm sao ngươi biết ta ở đây?

- Ta thấy có lẽ nàng sẽ ở gần Thải Hồng cốc, ta vừa vặn đi ngang qua cho nên mới nhìn xem nàng có ở đây hay không.

Lục Lâm Thiên nói, lần nữa đi tới nơi quen thuộc này, người và vật đã không còn, thứ duy nhất còn lại là nữ tử trước mắt.

Nữ tử này hơi sững sờ, liên tục bước tới, từ từ đi tới trước người Lục Lâm Thiên, bờ môi son khẽ mở, nói:

- Ta cũng không biết nên đi nơi nào, cho nên ta mới ở lại đây.

- Ở đây rất không tồi.

Lục Lâm Thiên đánh giá chung quanh, trong mắt hiện lên sự vui vẻ.

- Là rất không tệ, ta rất thích nơi này.

Nữ tử này ôn nhu nói.

- Đúng vậy, không ngờ ở nơi này còn có thể gặp lại nàng, ta cũng nên đi trước.

Lục Lâm Thiên nói với nữ tử này.

- Ngươi muốn đi sao?

Ánh mắt nữ tử này khẽ đổi, sau đó nhào vào trong ngực Lục Lâm Thiên, một mùi thơm ngát truyền vào mũi hắn, nàng nói:

- Ta chỉ muốn ôm ngươi một cái, không hơn.

Lục Lâm Thiên mỉm cười giang hai tay ra, ôm nữ tử trước mắt vào trong ngực.

- Ngươi đi đi, hôm nay ngươi có thể đến đây đối với ta mà nói đã đủ rồi.

Một lát sau, nữ tử này gật đầu, trong đôi mắt đen nhánh hiện lên sự vui v ẻ.

- Nếu như cần giúp đỡ cứ đi tìm Phi Linh môn, nếu như có duyên về sau chúng ta sẽ gặp lại.

Lục Lâm Thiên mỉm cười, phong khinh vân đạm, dứt lời, không gian quanh thân nổi lên chấn động, thân ảnh lập tức biến mất không thấy.

- Tương kiến không bằng hoài niệm.

Nhìn thân ảnh Lục Lâm Thiên biến mất trong không gian, ánh mắt nữ tử này ngây ngốc, mãi một lúc lâu sau mới than nhẹ một tiếng.

Núi non trùng trùng điệp điệp, từng ngọn núi đứng sừng sững, mây mù lượn lờ giống như tiên cảnh.

- Mẫu thân, vì sao con chưa từng gặp phụ thân con vậy?

Chương 4730: Đại kết cục

Trong một tòa đình viện tĩnh mịch, đẹp đẽ có một bé gái ước chừng năm sáu tuổi đang ngẩng đầu, đôi mắt to đen nhánh nhìn một nữ tử có khuôn mặt tinh xảo.

Nữ tử này nắm bàn tay nhỏ bé của bé gái vào trong lòng bàn tay, thân ảnh xinh đẹp mặc một bộ váy dài, đôi mắt trong sáng mà thanh tịnh, rực rỡ như sao, mái tóc trắng tung bay sau lưng, nhìn qua giống sáng long lanh.

Nữ tử lung linh nhìn qua bé gái, bộ váy dài màu xanh trắng giống như bạch ngọc khẽ điểm một chút màu xanh, toàn thân không có bất kỳ trang sức nào, vô cùng đơn giản, thế nhưng lại xinh đẹp tự nhiên, thanh nhã, thanh tú, vừa mới mở miệng đã đột nhiên quay đầu về phía sau.

Trong mắt nữ tử thanh nhã này xuất hiện một nam tử mặc áo bào xanh, nam tử mặc áo bào xanh quen thuộc này không phải ai khác chính là Lục Lâm Thiên.

Lục Lâm Thiên nhìn qua nữ tử trước mắt, hai hàng lông mi nhíu lại, khẽ cắn môi, hàm răng mơ hồ hiển hiện, trắng sáng như ngọc.

Khuôn mặt của nàng giống như là một khối ngọc tinh xảo được chạm khắc, coi như là những người khó tính nhất cũng không tìm thấy bất luận khuyết điểm nhỏ nhặt nào, nàng hoàn mỹ, giống như tất cả nữ tử xinh đẹp trong trần thế so với nàng đều trở thành trần tục.

Sắc mặt nữ tử này lại không có quá nhiều biến hóa, giống như đã sớm biết sẽ có ngày hôm nay, nàng chỉ kéo tay bé gái này, khẽ nắm chặt tay nữ nhi của mình, nhìn qua Lục Lâm Thiên rồi nói:

- Ngươi tới đây làm gì?

- Ta tới ước hẹn, cách ước định lúc trước, thời gian dường như quá dài.

Bỗng nhiên khi ánh mắt Lục Lâm Thiên nhìn vào trên người bé gái này, sắc mặt đột nhiên cứng lại, trong lúc vô hình có huyết mạch cảm ứng khiến cho hắn biết đứa bé trước mắt này có quan hệ với hắn.

- Mẫu thân, có khách nhân tới.

Bé gái này thấy Lục Lâm Thiên lập tức nở nụ cười với Lục Lâm Thiên, khuôn mặt nho nhỏ giống mẫu thân nàng như đúc, tinh xảo mà hoàn mỹ.

- Nàng...

Lục Lâm Thiên nhìn qua nữ tử này, ánh mắt kinh ngạc và nghi hoặc, đã mấy ngàn năm trôi qua, thế nhưng tiểu cô nương này lại không quá lớn.

- Nó không có quan hệ với ngươi, ngươi đã còn nhớ rõ ước định lúc trước thì động thủ đi.

Nữ tử này khẽ run rẩy nói, âm thanh cũng mang theo chút lạnh lùng, dứt lời, khí tức lạnh buốt tràn ra, khí tức man hoang phô thiên cái địa giống như thủy triều nhanh chóng xé rách không gian bao phủ Lục Lâm Thiên.

- Nó có quan hệ với ta.

Trường bào màu xanh trên người Lục Lâm Thiên run lên, quanh thân có chấn động vô hình lan tràn, cả phiến hư không trong nháy mắt này cứng lại, cỗ khí tức man hoang giống như thủy triều kia lập tức tiêu tán không thấy.

- Ngươi ỷ vào thực lực hiện tại mạnh hơn ta nên bắt nạt ta sao?

Khuôn mặt nữ tử này có chút giận dữ, thế nhưng nhìn qua có vẻ hờn dỗi nhiều hơn, thân ảnh xinh đẹp được một đạo quang mang trắng xanh bao phủ, cánh tay không ngừng huy vũ.

Cùng lúc, quang mang trắng xanh che khuất bầu trời phóng về phía chân trời. Thân ảnh xinh đẹp lập tức phóng đi mang theo khí tức lạnh lẽo thấu xương, một đạo năng lượng mang theo uy thế khủng bố lập tức phóng về phía Lục Lâm Thiên.

- Ta không có ý đó.

Lục Lâm Thiên nói xong, thân ảnh đột nhiên biến mất trong không gian, đạo năng lượng của nữ tử tuyệt mỹ kia chỉ xuyên thủng không gian đánh tới, đã sớm không còn bóng dáng của Lục Lâm Thiên.

Thân ảnh Lục Lâm Thiên khi xuất hiện đã tới bên người bé gái đáng yêu kia, hắn ngồi xổm xuống, nhìn khuôn mặt tinh xảo, đáng yêu của bé gái này, ôn nhu nói:

- Con à, con tên là gì? Bao nhiêu tuổi rồi?

- Con gọi là Lục Nhu, cũng không nhớ rõ bao nhiêu tuổi rồi a.

Bé gái nhìn qua Lục Lâm Thiên, không có chút nào là sợ hãi người lạ, miệng nói:

- Ngươi là ai, vì sao ta có cảm giác rất thân thiết với ngươi? Trong cơ thể ngươi có khí tức khiến cho ta cảm thấy quen thuộc.

- Lục Nhu? Con họ Lục sao?

Lục Lâm Thiên sững sờ, trong mắt hiện lên sự vui vẻ, ôm Lục Nhu vào trong tay, nói:

- Ta gọi là Lục Lâm Thiên, mẫu thân con không nhắc tới ta cho con nghe sao?

- Người chính là Lục Lâm Thiên sao?

Bé gái được Lục Lâm Thiên ôm vào trong lòng, cũng không có chút nào cự tuyệt, cỗ khí tức thân thiết kia khiến cho nó không cự tuyệt, nó có thể cảm giác được người trước mắt sẽ không làm hại nó, mà ngược lại sẽ quan tâm tới nó.

Nhưng mà khi nghe thấy ba chữ Lục Lâm Thiên, trên khuôn mặt nhỏ bé của bé gái này hiện lên vẻ kỳ quái, sau đó nghiêm túc hỏi Lục Lâm Thiên:

- Mẫu thân con có nhắc tới người, mẫu thân con kể, trên đời này có một hỗn đản lớn nhất, người này gọi là Lục Lâm Thiên, người chính là hỗn đản sao?

- Cái này..

Lục Lâm Thiên lập tức sững sờ, có chút xấu hổ.

Lục Lâm Thiên ôm Lục Nhu trong ngực, nhìn khuôn mặt bé bỏng khả ái kia, sau đó ánh mắt ôn nhu nhìn nữ tử tuyệt mỹ, một lúc lâu sau mới nói:

- Tuyết Ngưng, ta thực xin lỗi, ta không biết tất cả chuyện này.

- Không cần phải nói, không có liên quan tới ngươi.

Huyền Tuyết Ngưng nhìn Lục Lâm Thiên, bộ váy dài tung bay, vẻ giận dữ, hờn dỗi trên mặt phai nhạt đi không ít.

- Làm sao mà ta ngay cả nữ nhi của mình cũng không thể nhận ra được cơ chứ.

Lục Lâm Thiên cười nhạt một tiếng, sau đó nhìn vào dung nhan tuyệt mỹ kia, nói:

- Dường như ta đã hiểu rồi, năm đó cũng ở nơi này, nàng cùng với Tà Long kia kịch chiến chịu ảnh hưởng, sau đó chúng ta lại kết hợp... Bởi vì bản thể nàng là linh vật trời sinh, không phải là người thú bất đồng, cho nên khiến cho Nhu nhi sinh ra tương đối muộn.

- Không được nói nữa, buông nữ nhi của ta xuống, ngươi đi đi.

Con mắt giống như ngôi sao rực rỡ của Huyền Tuyết Ngưng hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lâm Thiên.

- Nó cũng là nữ nhi của ta a.

Lục Lâm Thiên cười cười, nhìn tiểu nha đầu trong ngực, nói:

- Nha đầu, con nghe thấy không, ta là phụ thân con, không phải là hỗn đản.

Tiểu Lục Nhu nhìn Lục Lâm Thiên, sau đó nhìn qua mẫu thân, vẻ mặt xoắn xuýt nói:

- Mẫu thân, con nghe rõ ràng, người này không phải hỗn đản, có phải người này là phụ thân con đúng không?

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn kia, Huyền Tuyết Ngưng muốn lắc đầu, thế nhưng cuối cùng lại không có lắc đầu mà nhẹ giọng nói với Lục Nhu:

- Hắn là phụ thân con, cũng là hỗn đản.

Âm thanh giống như âm thanh của thiên nhiên, lại giống như cơn gió thổi qua, mờ ảo không thôi.

- Người thực sự là phụ thân con?

Bé gái này lập tức cao hứng quay đầu lại, cẩn thận nhìn chăm chú vào khuôn mặt của Lục Lâm Thiên.

- Đúng vậy, nhưng không phải là hỗn đản.

Lục Lâm Thiên khẽ véo cái má nhỏ nhắn của bé gái này.

- Con rốt cuộc cũng có phụ thân.

Trong đôi mắt đen nhánh của Lục Nhu hiện lên sự vui vẻ, cao hứng ôm thật chặt cổ Lục Lâm Thiên, giống như sợ rằng hắn đột nhiên biến mất vậy, miệng nói:

- Phụ thân, người sẽ không đi chứ? Về sau sẽ ở cùng con chứ?

- Phụ thân sẽ ở cùng con, cùng mẫu thân con nữa.

Lục Lâm Thiên vuốt ve mái tóc đen nhánh của tiểu nha đầu, ánh mắt nhìn vào nữ tử tuyệt mỹ kia.

- Người muốn ở cùng ngươi cũng không ít, không tới phiên mẫu tử chúng ta.

Huyền Tuyết Ngưng nhìn Lục Lâm Thiên, đôi mắt thanh tịnh hiện lên chút gợn sóng, âm thanh vẫn mờ ảo như vậy.

- Cái này...

Lục Lâm Thiên có chút xấu hổ, sau đó nói:

- Những chuyện kia của ta dù sao nàng cũng biết, bất kể như thế nào coi như nể mặt nữ nhi của chúng ta đi, được không?

Dứt lời, Lục Lâm Thiên nhìn vào đôi mắt đen nhánh của nữ nhi trong ngực mình nói:

- Muốn cùng phụ thân về nhà không? Trong nhà chúng ta có gia gia, có nãi nãi, còn có ca ca, tỷ tỷ, còn có các a di, rất nhiều người khác nữa. Ta thấy nếu như bọn họ gặp con, nhất định sẽ vô cùng cao hứng.

- Con...

Tiểu nha đầu rõ ràng đã bị Lục Lâm Thiên dụ dỗ, vẻ mặt chờ mong, cái đầu nhỏ quay lại, ánh mắt chờ mong nhìn mẫu thân mình nói:

- Mẫu thân, chúng ta có thể cùng phụ thân về nhà được không? Con rất muốn đi gặp ca ca, tỷ tỷ cùng với gia gia, nãi nãi, muốn biết rốt cuộc bọn họ có bộ dáng gì, còn muốn đi ra ngoài nhìn xem một chút.

- Sau khi xem xong phải trở về.

Nhìn ánh mắt chờ mong kia, mãi một lúc lâu sau Huyền Tuyết Ngưng mới gật đầu, ánh mắt hung hăng lườm Lục Lâm Thiên, hàm răng khẽ cắn bờ môi son đỏ mọng. Đôi mắt xinh đẹp chấn động, từ tận sâu trong đáy lòng nàng vẫn muốn đi ra ngoài một chút.

- Quá tốt, quá tốt.

Tiểu Lục Nhu lập tức cao hứng nói.

Lục Lâm Thiên cười cười, sợ rằng sau khi trở về mẫu thân hắn sẽ cao hứng không thôi. Nhưng mà đám người Vô Song, Tiểu Linh, Hồng Lăng, những người khác sợ rằng cũng khó có thể ăn nói, nhưng mà có lẽ vấn đề không quá lớn, hiện tại xem như người một nhà đều đoàn tụ a.

Thời gian thấm thoát trôi qua, trong nháy mắt đã trôi qua mấy chục năm.

Trong Linh Vũ thế giới một mảnh yên bình, hoàn toàn xứng đáng là thánh địa trong ba ngàn Đại thiên thế giới, trong ba ngàn Đại thiên thế giới, hàng ức vạn sinh linh đều muốn tiến vào bên trong.

Cổ Vực, hậu sơn Phi Linh môn, trên đỉnh ngọn núi, hai người Lục Lâm Thiên, Đế Phách Thiên ngẩng đầu nhìn lên trên trời xanh, trong đôi mắt thâm thúy đều hiện lên vẻ chờ mong.

Chúng nữ Bắc Cung Vô Song, Bạch Linh, Vân Hồng Lăng, Lục Kinh Vân cùng với những người khác đều đứng sau lưng Lục Lâm Thiên.

Đế Phách Thiên, Lão Ảnh, Hậu Khánh Lâm, Hư Thiên Thánh Cô, Tử Vi Thần Nữ cùng với những người khác ở giữa sân.

- Chàng có thể chịu được nhiều năm như vậy đã không dễ rồi, hãy đi đi.

Bắc Cung Vô Song nhìn qua Bắc Cung Vô Song nói.

- Được, yên tâm đi, ta và sư phụ sẽ mau chóng trở lại.

Lục Lâm Thiên gật đầu, quay đầu lại nhìn những người thân và những người hắn yêu thương, khuôn mặt mỉm cười, không còn gì lo lắng nữa.

- Đi thôi, không biết thế giới bên ngoài theo lời Thiên Đạo nói rốt cuộc như thế nào.

Đế Phách Thiên nói.

- Thiên Đạo, Bàn Cổ, ta ra ngoài tìm các ngươi đây.

Sưu Sưu.

Sau đó hai đạo thân ảnh đạp lên trời cao, dưới vô số ánh mắt nhìn vào từng bước đạp lên trên không trung, những nơi hai người đi qua, mảnh không gian đen kịt giống như quang mang khuếch tán tới chỗ sâu trong trời xanh, giống như là phá vỡ hỗn độn vậy.

Mãi đến khi thân ảnh biến mất trong trời xanh, cũng không có ai có thể tiếp tục nhìn thấy.

- Phụ thân, chờ con, con cũng sẽ đi tìm người và sư tổ.

Trên ngọn núi, thân ảnh cao ngất của Lục Kinh Vân tràn ngập sự sắc bén, ánh mắt chăm chú nhìn vào chỗ sâu trong trời xanh.

Nội dung từ **Chương 1: Vận xui ập đến** đến **Chương 4730: Đại kết cục**

Truyện được tải từ DTV EBOOK

Userscript được viết bởi: lelinhtinh